Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Phần Đệm

Phần đệm

Núi Côn Luân dưới.

U ám địa cung mênh mông bát ngát, duy nhất nguồn sáng, bắt đầu từ phía trên đạo kia cái khe to lớn bên trong, ẩn tiết xuống ức vạn tinh quang.

Mấy chục cây cao tới trăm trượng thanh đồng cổ trụ, sừng sững tại cái này mênh mông hư không, tựa như cường giả tuyệt thế mộ bia, thẳng dò xét thiên khung.

"... Bảy mươi chín, tám mươi, tám mươi mốt."

"Quả nhiên là vũ trụ tám mươi mốt vài dặm. Bắt đầu tại một, cuối cùng mười, tuần hoàn vô tận, vĩnh kiếp vô cương, tự lần bất loạn."

Một cái đồng trụ bên trên, có một người lưng cõng tinh mang, lặng im mà đứng.

Yểu yểu tối tăm, thấy không rõ khuôn mặt, nhưng thấy hắn ánh mắt sáng sủa nhấp nháy, quét mắt cái này lờ mờ cổ điện.

Tại tiết ở dưới tinh quang bên trong, mơ hồ có thể thấy được địa cung diện mạo, giống như là thời cổ đế vương tế thiên chi trận.

Ngoài có tám mươi mốt rễ thanh đồng cổ trụ, duy lập bốn phía, giao thoa tinh tế. Mỗi một cây thanh đồng cổ trụ bên trên đều có xích sắt như mãng hướng trung tâm tụ tập mà đi, thẳng xâm nhập một mảnh sương mù hư không.

Bên trong tắc thì do Thập tự cá sợi tơ kéo dài tới mà ra, thỉnh thoảng có bốn cái Thái Dương thần văn, đối ứng càn, đoái, cách, chấn, tốn, khảm, cấn, khôn tám cái phương vị.

Địa cung u lãnh, hàn khí theo đồng trụ mà lên.

Đồng trụ bên trên bóng người đưa tay bấm niệm pháp quyết, xua tan hàn khí, lại khu không tiêu tan cặp mắt kia bên trong, thâm tàng tịch mịch.

Người kia bỗng nhiên sắc mặt biến hóa, một cỗ cảm giác nóng rực theo vai trái lan tràn đi lên, như Địa ngục chi hỏa, đốt khắp toàn thân.

Một khối hỏa vân ấn ký, bên vai trái phía sau xuyên suốt mà ra, ẩn hiện ra như máu mỹ lệ hồng mang!

“Ngươi cũng cảm ứng được sao?”

Dương Thanh Huyền tự giễu cười một tiếng, có chút thê lương.

Cái này ấn ký từ sáu tuổi lúc xuất hiện, nương theo hắn hai mươi bốn năm.

Theo bừa bãi vô danh đến danh chấn thiên hạ, xuất sinh nhập tử, vấn đỉnh Châu Á võ đạo đại tông sư, cái này viên ấn ký mang đến cho hắn không bên trên vinh quang cùng lực lượng, nhưng cũng như ác ma thôn phệ lấy thân thể của hắn.

“Toà này địa cung, lại tàng tại núi Côn Luân dưới, là ta số mệnh chi địa sao?”

Dương Thanh Huyền hưng phấn ho khan, trên mặt nổi lên bệnh trạng đỏ bừng, “Ba mươi năm qua đại tông sư, trong mộng không biết thân là ai? Buồn cười, buồn cười đến cực điểm!”

Theo ba động tâm tình, ấn ký lực lượng trắng trợn thiêu đốt lấy tứ chi bách hài của hắn, Dương Thanh Huyền lông mày thống khổ nhăn một chút.

“Thành cũng phong vân, bại cũng phong vân! Đây là ta cơ hội cuối cùng, nhất định tìm về thân thế của mình, tìm ra cái này ấn ký đáp án!” Nói ra khẩu khí, tại dây sắt bên trên phi nước đại, mấy hơi thở liền lướt vào trong lúc này trận.

Những năm gần đây, hắn thậm chí có loại phán đoán, giống như thân thể này cho tới bây giờ tựu không phải là của mình, theo trong mộng địa cung xuất hiện, loại cảm giác này càng phát ra mãnh liệt.

Đột nhiên bước chân hắn trì trệ, bởi vì ngừng quá mau, chân khí rót vào hai chân, dẫm đến dây sắt “Keng keng” rung động.

Dương Thanh Huyền song đồng bỗng nhiên phóng đại, thấy được đời này vĩnh viễn khó quên một màn!

Bên trong trong trận lại bao la vô cùng, phảng phất đưa thân vào một chỗ khác không gian. Giống như bình nguyên trên trận địa, ức vạn đầu quái vật to lớn bị dây sắt xuyên thủng trăm huyệt, khóa tại bên trong trong trận, nằm rạp trên mặt đất!

Mà vạn thú triều bái chỗ, càng là một đầu cao tới trăm trượng cự thú, hai tay nhờ vả trước người, đã phong hoá hai mắt, nhìn qua mây đen phun trào thiên khung, trống rỗng vô thần.

Dương Thanh Huyền thân thể một trận cứng ngắc, mấy phút đồng hồ sau mới lấy lại tinh thần.

Trận thế này quá mức doạ người, tất cả quái vật đều bị thiên hình gia thân, tựa như một loại nào đó nghi thức hiến tế!

Hắn một thân liên chiến ba ngàn dặm, một kiếm từng cản trăm vạn binh, đạp phá Thanh Sơn Xích Bích, có thể chưa từng gặp qua quỷ dị như vậy mà cảnh tượng đáng sợ?!

Dương Thanh Huyền tầm mắt rơi vào quái vật kia trước người, ánh mắt trì trệ.

Tại quái vật trên lòng bàn tay, nâng một cái ngân sắc la bàn, có ngân quang lưu theo, lộng lẫy.

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, chân đạp hư không, mấy bước phía dưới rơi xuống quái vật trên lòng bàn tay, cẩn thận nhìn lại:

Cái kia la bàn oánh nhuận thông thấu, trong ngoài khắc hoạ lấy phức tạp trận pháp, ở giữa có ngân quang điểm điểm, linh hoạt kỳ ảo chỉ toàn đẹp. Tại cái kia đen như mực khay làm nổi bật dưới, càng lộ ra trong mâm bạc vụn sáng chói.

Nhất làm cho người rung động là, những cái kia ngân sắc điểm trắng cũng không phải là tô điểm lên đi, đúng là chịu đến chư thiên tinh thần ảnh hưởng, trực tiếp tại la bàn bên trong hình chiếu mà ra!

Dương Thanh Huyền trở nên thất thần, nhìn chằm chằm cái kia la bàn bên trong ức vạn tinh hà, tâm niệm không hiểu khẽ động, một cái danh từ chợt xuất hiện tại não hải, buột miệng kêu lên: “Tinh Vũ Bàn!”

Tại gặp được vật này trước đó, chưa từng nghe qua “Tinh Vũ Bàn” ba chữ.

Dương Thanh Huyền rung động trong lòng, mất hồn tay giơ lên, hướng Tinh Vũ Bàn bên trên nhẹ nhàng sờ soạng, một loại lạnh buốt cảm giác truyền vào trong tay.

Đột nhiên, trên vai trái truyền đến đau kịch liệt cảm giác, tựa như linh hồn theo trong nhục thể rút ra đi ra.

Sau lưng Dương Thanh Huyền, lại có hào quang bay thẳng mà lên, hóa thành tử mang tản ra, mặt trời như luân, nộ diệu thiên địa.

Ức vạn cự thú thân thể, tại Tử Hà xuống vỡ nát, hóa thành bụi bặm tán đi.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, ấn ký lực lượng cuối cùng mất khống chế, hào quang dẫn động ngôi sao, hạ xuống Phạn Thiên lôi hỏa, kích ở trên người hắn.

Trong chốc lát, ngân hà sáng sủa diệu, địa cung bên trong tinh hỏa lan tràn.

Tại cái này diệt thế lực lượng bên trong, có tôn cao lớn hư ảnh ẩn hiện, không phân biệt dung nhan, chỉ là cao ngạo lập ở giữa thiên địa, ngưỡng vọng ngôi sao.

Một ngày này, Côn Luân khư núi đá sụp đổ, rung trời vang địa.

Tại đỉnh núi kia đám mây phía trên, một đạo ngân sắc cột sáng phóng lên tận trời, thẳng vào Hồng Mông vũ trụ!

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1: Ta Có Mộng Tưởng

Chương 1: Ta có mộng tưởng

“Thật sự là trời sinh ngốc thiếu, mỗi lần đều muốn phản kháng, mỗi lần đều bị đánh, thật tiện!”

“Nghĩ không ra làm rác rưởi công nhân cũng như thế kiếm tiền, còn có thiên lý sao?”

“Ha ha, cái kia làm rác rưởi công nhân gia gia kiếm lời càng nhiều, chúng ta cướp thì càng nhiều!”

“Cái này đồ đần hôm nay muốn bị khai trừ, về sau cái này hiếu kính chúng ta tiền sợ là không có.”

Ba người thiếu niên trong tay nắm chặt mới vừa giành được ngân tệ, nước miếng văng tung tóe nói, Tiết Hạo mặt âm trầm, mắng: “Cái này ngốc thiếu thật mẹ hắn. Bất tranh khí, đã đoạn lão tử tài lộ!”

Tại ba người cách đó không xa trên mặt đất, nằm một vị mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên, quần áo chật vật, tràn đầy bụi bặm, nhưng lại dáng vẻ văn tú, tướng mạo thanh tuyển.

Thiếu niên quét qua ngày xưa ngốc trệ đục ngầu ánh mắt, giữa lông mày hóa thành một mảnh thanh minh, nhìn qua cái kia càn khôn sáng sủa sáng tỏ, sóng biếc cuồn cuộn vạn dặm, nội tâm lật lên sóng lớn.

“Đây mới là —— nhục thể của ta a!”

Trong lòng phát ra một tiếng thật dài cảm thán, trong hai mắt loé ra siêu việt hắn cái tuổi này thành thục cùng tang thương.

Giờ phút này thiếu niên thể nội, chính là tới từ Địa Cầu Dương Thanh Huyền.

Từ cái này thanh đồng bên trong tòa cổ trận tiêu thất phía sau, ý thức, hoặc là nói linh hồn tựu dung nhập cỗ thân thể này, tựa như người xa quê trở về nhà, chim bay về tổ.

Nếu nói Hoa Hạ đại tông sư Dương Thanh Huyền là chủ hồn, như vậy nguyên bản cái này trong thân thể, lại chỉ là Dương Thanh Huyền tàn hồn.

Giờ phút này song hồn hợp nhất, chung quy hoàn mỹ.

Sau đó, mọi việc lộn xộn xa ngút ngàn dặm mà ra, tàn hồn bên trong ký ức đứt quãng tràn vào Dương Thanh Huyền trong đầu, đối với mình cùng thế giới này có một chút mơ hồ hiểu rõ.

Chính mình là Thiên Tông học viện học sinh, có cái gia gia gọi Dương Chiếu, tại học viện làm công nhân vệ sinh cung cấp chính mình đến trường.

Hôm nay là học viện mỗi năm một lần khảo hạch, ngay tại về học viện trên đường, lại gặp Tiết Hạo ba người, đem tiền sinh hoạt của mình cướp đi.

“Đồ đần, bản đại gia hôm nay tâm tình không tốt, nhanh học vài câu chó sủa đến tiêu khiển một chút, kêu giống như tựu thả ngươi đi qua.”

“Ha ha, cái này đồ đần trí thông minh không được đầy đủ, phải nên làm chó học chó sủa!”

Dương Thanh Huyền ngay tại chỉnh lý mạch suy nghĩ, bên tai liền nghe ba người trào phúng nhục mạ, ác liệt đến cực điểm.

“Mẹ., các đại gia đang cùng ngươi nói chuyện đâu, đừng nằm trên mặt đất giả chết!”

Tiết Hạo nhắm ngay Dương Thanh Huyền đầu, một cước đạp tới.

Dương Thanh Huyền thấy cái kia cước pháp lăng lệ, ngột một chút ngồi dậy, vừa vặn tránh đi một cước kia.

Tiết Hạo sửng sốt một chút, tưởng rằng trùng hợp, hùng hùng hổ hổ đi ra phía trước, “Lão tử đá ngươi, còn dám tránh?” Lại là một cước bay lên.

Dương Thanh Huyền đột nhiên xoay người lại, con ngươi khép mở ở giữa, hiện lên lãnh sắc, nói: “Mày kia mẹ chi tìm chết ư?”

Tiết Hạo bị ánh mắt của hắn một chằm chằm, trong lòng không hiểu run lên, lại sinh ra một tia sợ hãi, theo bản năng hỏi: “Có ý tứ gì?”

“Ý tứ tựu là —— con mẹ nó ngươi. Muốn chết sao?!”

Thoại âm rơi xuống,

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, hai ngón điểm nhẹ, một đạo khí xoáy cuộn tại lòng bàn tay.

Nhìn như hững hờ một chỉ, nhưng là Hoa Hạ võ học bên trong cực kỳ lợi hại “Vô Tướng Kiếp Chỉ”. Giờ phút này hắn song hồn hợp nhất, thể nội khí kình trào lên, toàn thân dồi dào lấy dùng không hết lực lượng.

Hữu tướng hóa vô tướng, ngưng hư hóa là thật, như đâm đậu hũ, tuỳ tiện đâm vào Tiết Hạo bắp chân, “Ba” một tiếng phá vỡ cái huyết động.

“A! Đau ——!” Tiếng kêu thảm thiết thê lương chấn động đến chim bay lá rụng.

Tiết Hạo khí sắc trắng bệch, con mắt trừng đến cùng cá chết giống như, không thể tin được nhìn xem bắp chân của mình.

Dương Thanh Huyền chỉ tay điểm vào địa phương, huyết động có anh hài nắm đấm lớn, máu tươi "Cốt cốt" chảy xuống trôi, trong nháy mắt liền nhiễm đầy đất.

Hắn đầu óc có chút mộng, phản ứng không kịp.

Chu Thương cùng Hồ Định đầu óc cũng một trận choáng váng, đổ ập xuống chính là phẫn nộ quát: "Đồ đần, ngươi làm cái gì?!"

Dứt lời, một người một tay hóa chưởng, một người tay phải ngưng chỉ, theo hai bên trái phải công tới.

Trong mắt bọn hắn, Dương Thanh Huyền liền hẳn là tầng dưới chót nhất rác rưởi, mặc cho bọn hắn khi dễ, nghiền ép, ba năm qua đều là như thế, về sau cũng hẳn là tiếp tục như thế.

Bọn hắn theo thực chất bên trong tựu kỳ thị Dương Thanh Huyền, kỳ thị nhỏ yếu.

Nhưng mà loại này trong mắt bọn hắn như rác rưởi nhỏ yếu, giờ phút này lại dám phản kháng, để cho hai người một chút thẹn quá hoá giận, bỗng nhiên hạ sát thủ.

Dương Thanh Huyền một chiêu phía sau, đứng thẳng bất động, trong đầu hiện ra trước kia đủ loại...

Thế giới pháp tắc cường giả vi tôn, kẻ yếu như kiến, giống như cái thớt gỗ thịt cá, mặc người chém giết, lăng nhục.

"Ngươi là Dương gia hậu nhân, gia gia coi như nghiêng hết tất cả, cũng nhất định phải đưa ngươi bồi dưỡng thành chính thức võ giả!" Dương Chiếu tràn đầy chờ mong, nhưng này song thâm thúy trong con ngươi, lại ẩn sâu khó mà phát giác u buồn cùng bi thương.

[❤truyen

cua tui . net] http://truyencuatui.n e t/ Tuổi nhỏ Dương Thanh Huyền xem không hiểu cái kia bi thương, nhưng lại thấy được cái kia hoa râm tóc mai, thấy được tại cái kia cổ đạo bên trên xào xạc thân thể, ngưng tụ thành gió lạnh bên trong còng xuống bóng lưng.

Bóng lưng này nặng như sơn nhạc, trong đầu vung đi không được, không ngừng quất roi lấy hắn hướng về phía trước.

Trong lòng hắn, có lẽ cũng không hiểu tàn khốc thế giới pháp tắc, cũng chưa từng nghĩ tới muốn trở nên nổi bật.

Chỉ là mang một cái nho nhỏ chấp niệm, vô luận kinh lịch như thế nào khổ tu, nhẫn nại, trào phúng, ức hiếp, lại có bao nhiêu a bất lực, uể oải, thống khổ, bàng hoàng, đều từ đầu đến cuối chưa từng từ bỏ!

Mười lăm năm ra, nóng bức giá lạnh, xuân đi thu đến.

“Bởi vì ta có mộng tưởng!”

“Ta muốn trở thành một tên chính thức võ giả!”

Cái kia chôn sâu ở đáy lòng mộng tưởng hạt giống, cuối cùng theo chủ hồn trở về, phá đất mà lên, bắt đầu mọc rễ nảy mầm...

Suy nghĩ trở lại, Dương Thanh Huyền chậm rãi hai mắt nhắm lại, lần nữa mở ra thời điểm khóe mắt lại ẩn ẩn có ánh sáng, một cỗ lăng lệ sát khí theo trong hai con ngươi bắn ra.

Hững hờ đánh một chút y quan, chấn lên bên trên tro bụi, trắng trường bào không gió mà bay, như nước chảy trước người đong đưa.

Hồ Định cùng Chu Thương đồng thời run lên trong lòng, có loại dự cảm bất tường xông lên đầu, trên tay khí kình càng tăng thêm một chút, quát: “Đồ đần, ngươi còn dám phản kháng?!”

“Nên thu trương mục!”

Dương Thanh Huyền khí sắc phát lạnh, một chiêu “Bình Sa Lạc Nhạn” đá bay Tiết Hạo dưới đũng quần, “Phanh” sụp đổ tiếng vang lên. Tiết Hạo kêu thảm một tiếng, gương mặt thành tử sắc, cả người cũng bị đánh bay ra ngoài.

Hồ Định cùng Chu Thương công kích lập tức mà tới, gầm thét nói liên tục: “Đồ đần, ngươi dám!”

Dương Thanh Huyền khóe miệng ngậm lấy cười lạnh, không chút hoang mang hai tay trước người khoanh tròn.

Một thức lên tắc thì chạy bằng khí, song chưởng vũ động phía dưới, trước người hình thành một vòng khí màn, phát ra hô hô khiếu âm, không ngừng mở rộng ra.

“Kháng Long Hữu Hối!”

Đầy đất lá rụng lại theo khí xoáy mà lên, phảng phất Bàn Long phù du hư không. Dương Thanh Huyền khuôn mặt tuấn tú, đứng lặng tại loạn rơi hoa trong mưa, nếu thần binh trên trời rơi xuống.

Hoa Hạ đế quốc, võ đạo hưng thịnh, Hàng Long Chưởng tiêu chuẩn tổng cộng có mười tám đạo khí kình, khí lãng như biển, một thức ra, tắc thì như dãy núi cây rừng trùng điệp xanh mướt, liên miên bất tuyệt!

Dương Thanh Huyền chìm đắm cái này chưởng pháp hơn mười năm, một chiêu đánh ra, mười tám đạo khí kình một mạch mà thành. Chân nguyên trong cơ thể ở trong kinh mạch vận chuyển không thôi, giống như đại giang trào lên, vĩnh vô cùng tẫn!

Coi như là Địa Cầu bên trên cương thiết chiến sĩ, gen cường hóa người, tại một chưởng này xuống cũng phải hôi phi yên diệt.

Hoàn mỹ linh nhục hợp nhất, đem một chưởng này uy lực phát huy đến cực hạn, thể nội không ngừng truyền đến "Ba ba" xương cốt tiếng vang, tất cả kinh mạch tắc trong nháy mắt đả thông, sinh cơ như nấm mọc sau mưa măng, liên tục tăng lên!

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2: Kim Cương Trừng Mắt

Chương 2: Kim cương trừng mắt

Dương Thanh Huyền không nói ra được dễ chịu hài lòng, ý khí phấn phát phía dưới, ngửa mặt lên trời thét dài. Tiếng gào như chung cổ, chấn động cửu thiên vân bên trên.

Hắn bên này cực kỳ hưng phấn, Hồ Định cùng Chu Thương hai người tựu thảm rồi, tại Hàng Long Chưởng Pháp phía dưới mặt xám như tro.

Hai người liên thủ, miễn cưỡng chặn trước bảy nói khí lãng, cuối cùng tại đạo thứ tám thời điểm, chân nguyên bị kích phá, chấn bay ra ngoài.

“Oanh!”

Phong thanh nếu long ngâm, xuyên thấu mà qua, đại địa chấn chiến!

Liền thấy hai người như là diều bị đứt dây, bay ngược ra ngoài, lưu lại lượng bôi đỏ tươi bắn tung tóe không trung.

Không biết là trùng hợp, vẫn là Dương Thanh Huyền tinh chuẩn khống chế, hai người đều ngã ở Tiết Hạo bên cạnh thân, miệng lớn thổ huyết.

“Cái này đồ đần, cái này đồ đần lúc nào, lợi hại như vậy!”

“Đừng, đừng giết chúng ta a, ô ô ô!”

“Trứng, trứng, ta trứng trứng, xong, toàn bộ xong...”

Chu Thương ba người không ngừng hướng (về) sau giãy dụa, trong đầu đã trống rỗng, bọn hắn không rõ là chuyện gì xảy ra, giờ phút này nhìn qua Dương Thanh Huyền, nội tâm chỉ có to lớn sợ hãi.

Thời khắc này Dương Thanh Huyền thoát thai hoán cốt, khí thế như cầu vồng, theo từng bước tới gần, cái kia cỗ khiếp người uy áp cũng biến thành càng rõ ràng.

Châu Á võ đạo đại tông sư, chịu vạn quốc gia kính ngưỡng, trên thân tự nhiên toát ra một cỗ tông sư khí chất, cùng lúc trước cái kia đần độn bộ dáng tưởng như hai người.

Tiết Hạo càng là bưng bít lấy đũng quần, thê thảm đau đớn khóc lớn, “Xong, xong...”

Dương Thanh Huyền một chưởng vừa kêu phía sau, trong lồng ngực tích tụ mở ra, cả người thần chí nhẹ nhàng khoan khoái, thể nội chân nguyên như rồng giống như, đang lao nhanh sau một lúc, mới chậm rãi trầm tĩnh lại.

Trong lòng của hắn thầm nghĩ: “Ba người này bất quá là Thiên Tông học viện nhất là học sinh bình thường, vậy mà có thể ngăn trở Hàng Long Chưởng Pháp bảy đạo khí lãng, thế giới này sợ là so Địa Cầu còn đáng sợ hơn hơn nhiều.”

“Trên địa cầu tu luyện tới cực hạn phía sau, liền có thể rõ ràng cảm nhận được thiên địa uy áp, chất cốc ngươi không cách nào tiến lên, mà thế giới này...”

Hắn ngửa đầu nhìn lên trời, bầu trời thâm thúy bao la, trong lòng cuồng hỉ nói: “Hoàn toàn không cảm giác được gông cùm xiềng xích!”

Chân khí trong cơ thể trào lên, như rồng giống như, chính là thế giới này Khí Vũ mười tầng Đại viên mãn tiêu chí.

“Trên Địa Cầu đỉnh phong, lại chỉ là thế giới này Khí Vũ Đại viên mãn. Mà Khí Vũ mười tầng, ngay cả nhập môn đều không phải là...”

Dương Thanh Huyền làm rõ trong đầu ký ức, Khí Vũ cảnh bất quá là võ đồ giai đoạn, chính thức võ giả có ba trọng cảnh giới: Linh Vũ cảnh, Chân Vũ cảnh, Nguyên Vũ cảnh. Mỗi tầng đại cảnh giới lại phân làm sơ giai, trung giai, cao giai, Đại viên mãn bốn tiểu nặng.

Khí Vũ mười tầng phía sau, liền có thể luyện khí hóa ấn, ngưng tụ Vũ Hồn, bước vào Linh Vũ, phương là chân chính võ giả!

“Hắc hắc, đây thật là cái có ý tứ thế giới đâu.”

"Gia gia, ta không chỉ có muốn trở thành một tên chính thức võ giả, ta còn muốn trở thành đỉnh thiên lập địa,

Đứng tại cái này võ đạo thế giới đỉnh phong nam nhi!" Dương Thanh Huyền trong lòng âm thầm nói rằng.

Giờ phút này huyết dịch ấm áp, kiềm chế lại nội tâm tâm tình hưng phấn, cười một tiếng dài, liền hướng ba người kia đi đến, nói: “Ba vị đại gia, chơi sướng hay không? A?”

Ánh mắt kia như vạn năm hàn băng, tại ba người trên thân dần dần điểm qua, dọa đến ba người câm như hến.

“Ba năm qua, ba vị hết thảy theo ta cái này mượn đi một ngàn lẻ tám mươi cái ngân tệ, liền theo lợi tức hàng tháng mười phần trăm tính toán, lãi mẹ đẻ lãi con, lợi thêm lợi, cho đến bây giờ, hết thảy ước 9,871 cái ngân tệ, cũng là thời điểm đưa ta đi?”

“Chín, hơn chín ngàn ngân tệ? Tính thế nào, không phải hơn một ngàn sao?” Chu Thương bị con số này kinh ngạc một chút, lập tức mắt trợn tròn.

Sau một khắc, hắn tựu chỉ cảm thấy trước mắt nhoáng một cái, trên má phải “Ba” bị đánh một cái cái tát, một ngụm răng cùng máu tươi, toàn bộ nôn ra ngoài.

Sau đó lại là một đạo giày ảnh lướt qua, Chu Thương đầu bị hung hăng đã giẫm vào trong đất.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Dương Thanh Huyền hơi nhún chân, hung hăng đạp mấy lần, trực tiếp đem Chu Thương nửa cái đầu ép vào trong đất.

“Lãi mẹ đẻ lãi con, sẽ không tính sao? Đọc cái gì quỷ thư, mỗi ngày chỉ biết là doạ dẫm đồng học!”

Hắn thân là Châu Á đại tông sư, cùng thế lực khắp nơi giao thủ vô số, đối phó loại này sân trường lưu manh tự nhiên không nói chơi.

Với lại loại này lưu manh xem xét liền biết tâm ngoan thủ lạt, liền trì độn chi nhân tiền sinh hoạt đều muốn đoạt, nơi nào có nửa điểm lương thiện chi tâm?

Đối phó những này học viện rác rưởi, nhất định phải dùng kim cương thủ đoạn, lấy bạo chế ác!

Bồ Tát bộ dạng phục tùng, là vì từ bi lục đạo, kim cương trừng mắt, cho nên hàng phục tứ phương yêu ma.

“Ngươi, ngươi... Ngươi muốn giết hắn?”

Ở một bên Tiết Hạo, Hồ Định đều sợ choáng váng, Tiết Hạo càng là quên đi trứng toái, hai người đều có loại cảm giác như đang mơ.

“Giết? Làm sao có thể.”

Dương Thanh Huyền xoa xoa tay, cười nói: “Các ngươi thiếu ta nhiều tiền như vậy, ta như thế nào bỏ được các ngươi đi chết đâu?”

Nói xong, một cước giẫm đạp đại địa, “Phanh” một tiếng, bùn đất nổ bay.

Chu Thương cả người bay lên, vung ra xa mấy mét, đầu sưng cùng dưa hấu, đoán chừng hắn mẹ ruột đều không nhận ra.

Tiết Hạo cùng Hồ Định đã bị triệt để chấn nhiếp, dọa đến há to mồm, hoang mang lo sợ.

Dương Thanh Huyền ánh mắt rơi vào trên thân hai người, lạnh lùng nói: “Toán thuật các ngươi biết không?”

“Biết, biết!”

Hai người câm như hến, đầu cùng gà con mổ thóc giống như, thật nhanh điểm.

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy các ngươi thiếu ta bao nhiêu tiền?”

“9,871 cái ngân tệ!”

Tiết Hạo phi tốc báo đi ra, với lại mười phần khẳng định bộ dáng.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ừm, như thế nào nhiều tiền như vậy, không phải hơn một ngàn ngân tệ sao? Các ngươi xác định không có tính sai?”

“Không, không! Tuyệt không tính sai!”

Tiết Hạo nắm chặt lấy ngón tay tính lên, kiên định nói rằng: “Lợi thêm lợi, lãi mẹ đẻ lãi con, so số này chỉ nhiều không ít.”

Dương Thanh Huyền cái này mới lộ ra vẻ hài lòng, đi lên phía trước, “Từ” một tiếng, đem Tiết Hạo xiêm y màu trắng xé xuống.

Tiết Hạo khuôn mặt một chút tựu tái rồi, run giọng nói: “Ngươi muốn cường bạo ta?”

“Bành!”

Dương Thanh Huyền mặt đen lại, trong dạ dày một trận ác hàn lăn lộn, một quyền đánh vào trên mặt hắn, trực tiếp đem hắn ngũ quan đánh vỡ, lớn tiếng mắng: “Dám buồn nôn ta, có tin ta hay không đánh chết ngươi?!”

Hắn lại xé khối vải dài, trực tiếp thấm Tiết Hạo máu trên mặt, tại cái kia màu trắng vải dài bên trên viết, bút pháp mạnh mẽ hữu lực, đúng là tại viết phiếu nợ.

“Viết xong, đều tới đồng ý ký tên.”

Ba người nào dám phản kháng, đều nơm nớp lo sợ, nhìn cũng không nhìn liền theo lên tay mình ấn.

Dương Thanh Huyền thu hồi phiếu nợ, giáo dục ba có người nói: “Về sau đi học cho giỏi, đừng có lại khi dễ bạn học, biết không?”

“Biết, biết.”

“Đối với đồng học muốn tương thân tương ái, phải học được năm giảng tứ mỹ ba ấm áp, tương lai làm đối với xã hội hữu dụng người, đền đáp tổ quốc, làm thương nam quốc dân chúng phục vụ, hiểu không?”

“Hiểu, hiểu! Chúng ta nhất định tương thân tương ái, cố gắng đọc sách, giảng văn minh lễ phép, tương lai làm đối với xã hội hữu dụng người!”

Ba người không ngừng gật đầu, mặt mũi tràn đầy đều là thần sắc kiên định, chỉ là đầu sưng to lên như heo đầu, giữa lẫn nhau cũng không nhận ra.

Dương Thanh Huyền lúc này mới hài lòng nói: “Được rồi, hôm nay sẽ giáo dục đến nơi này. Cải biến xã hội tập tục, đề cao người trẻ tuổi nội hàm, người người đều có trách nhiệm. Ta trước muốn đuổi đi học viện khảo hạch, về sau lại để cho ta phát hiện các ngươi doạ dẫm đồng học, liền trực tiếp đập nát các ngươi cả người xương cốt!”

“Đúng đúng, tuyệt đối sẽ không có lần sau, tuyệt đối sẽ không có!”

Ba người vẻ mặt cầu xin, liều mạng chỉ thiên lập thệ, tranh nhau chen lấn cam đoan.

Dương Thanh Huyền lúc này mới mở rộng bước chân, trong nháy mắt tựu lướt đi ngàn trượng, hướng học viện phương hướng chạy như bay. Bị ba người làm trễ nải không thiếu thời gian, nếu là bỏ lỡ học viện khảo hạch, phiền phức tựu lớn.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3: Mỹ Nhân Như Trăng

Chương 3: Mỹ nhân như trăng

Thiên Tông học viện tọa lạc tại Thương Nam quốc đế đô, Bạch Thủy thành phụ cận Thần Âm dưới núi, chiếm diện tích cực lớn, cơ hồ tự thành một thành.

Lớp khảo hạch địa phương, tại học viện một chỗ diễn võ trường.

“Mau nhìn, đồ đần tới.”

“Là Dương Thanh Huyền cái kia ngốc thiếu, ha ha, ta còn tưởng rằng hắn biết vứt bỏ thi đâu.”

“Hắn thật đúng là dám đến, là cố ý đến đùa bức cho chúng ta thêm việc vui sao?”

“Có thể đừng nói như vậy, người ta lập tức liền là học viện trong lịch sử danh nhân. Trong lịch sử cái thứ sáu bị khai trừ phế vật, cái này cũng có thể ghi vào sử sách đi.”

“Thật cho chúng ta ban trưởng khuôn mặt, về sau đều không có ý tứ nói mình là ban ba.”

Dương Thanh Huyền đi tại học viện trên đường nhỏ, bên tai thỉnh thoảng truyền đến trào phúng âm thanh, lấy hắn thời khắc này tâm tính, tự nhiên sẽ không để ở trong lòng.

Có thể hay không tiếp tục lưu lại học viện, Dương Thanh Huyền đồng thời không coi trọng. Võ đạo tu hành, tất cả nghị lực, thiên phú và tâm tính.

Hắn mặc dù chỉ có Khí Vũ cảnh Đại viên mãn tu vi, nhưng là đứng ở Địa Cầu võ đạo đỉnh phong nam nhân, chỉ vì chịu tới Địa Cầu thiên địa quy tắc áp chế, lúc này mới không cách nào tiến thêm một bước.

Nghị lực, thiên phú cùng tâm tính tất nhiên là không gì so sánh nổi.

Nhưng lưu tại học viện, trở thành một tên chính thức võ giả, nhưng là gia gia Dương Chiếu cho tới nay tâm nguyện.

Một vị học viện công nhân vệ sinh, có thể làm cho một cái trì độn thiếu niên, lưu tại Huyền Dạ đại lục bắc năm nước đệ nhất học phủ, tất nhiên bỏ ra thường nhân khó mà tưởng tượng đại giới.

“Cho nên, ta nhất định phải thông qua khảo hạch, thuận lợi lưu lại!”

Đối với tất cả trào phúng đều nhắm mắt làm ngơ, Dương Thanh Huyền hai con ngươi bình tĩnh như nước, đi tới khảo hạch địa phương.

Cơ hồ tất cả tham dự khảo nghiệm người, đều là tốp năm tốp ba nghị luận, duy chỉ có hắn một người, cô độc đứng tại cái kia.

Kẻ yếu không chỉ có không có đất vị, tựu liền bằng hữu cũng không có.

Ban ba chỉ huy trực ban lão sư Tần Chấn nhìn hắn một cái, lại là khẽ gật đầu, cho một cái cổ vũ ánh mắt.

Dương Thanh Huyền trong lòng có dòng nước ấm xẹt qua, ba năm qua, hắn một mực kéo lớp chân sau, nhưng Tần Chấn lại từ đầu đến cuối không có từ bỏ hắn.

“Mau nhìn, Vu Khinh Nguyệt đến rồi!”

Đột nhiên trong lớp rối loạn tưng bừng, “Vu Khinh Nguyệt” ba chữ phảng phất có chủng ma lực lượng, đem ánh mắt mọi người tất cả đều hấp dẫn tới.

“Trời ạ, thật là Vu Khinh Nguyệt, nàng làm sao lại tới?”

“Chẳng lẽ là đến xem chúng ta khảo hạch sao?”

“Không thể nào? Nàng thế nhưng là Nội viện tinh anh a, tứ đại mỹ nhân đứng đầu, làm sao lại lãng phí thời gian đến xem chúng ta khảo hạch?”

Dương Thanh Huyền cũng theo ánh mắt của mọi người nhìn lại, chỉ thấy một đạo trác tuyệt phong thái dậm chân mà đến.

Nữ tử kia mặt phấn má đào, xinh đẹp tuyệt mỹ, mặc dù thần sắc hơi lạnh, nhưng một thân hồng sam như lửa, nổi bật lên cả người giống như nộ phóng mạn châu sa hoa, lăng lệ bên trong có loại đặc biệt phong tình.

Dương Thanh Huyền rất là giật mình, trên đời lại có như vậy xuất trần tuyệt diễm nữ tử, cùng trên Địa Cầu những cái kia son phấn nữ nhân so sánh, giống như thiên nhân.

Vu Khinh Nguyệt những nơi đi qua, đều tự động nhường ra một con đường, tất cả mọi người bị khí chất của nàng chấn nhiếp phục, lúc này nghị luận lên.

“Chẳng lẽ, là đến xem Dương Thanh Huyền cái kia đồ đần bị khai trừ?”

“Ngươi kiểu nói này thật là có khả năng, dù sao học viện trong lịch sử vị thứ sáu, cũng coi là một kiện đại sự.”

“Có thể làm cho Vu Khinh Nguyệt tự mình đến đây quan sát, cái này đồ đần bị khai trừ cũng coi là đáng giá.”

Cay nghiệt thanh âm bên tai không dứt, Dương Thanh Huyền trong lòng mặc dù nộ, trên mặt lại không hiện.

“Khinh Nguyệt, chẳng lẽ ngươi là đến xem đồ đần bị khai trừ? Nghe nói những này ban phổ thông bên trong có cái kẻ ngu, liên tục hai năm khảo hạch bất quá, năm thứ ba còn bất quá liền bị khai trừ. Cái này tại Thiên Tông học viện trong lịch sử cũng là phi thường hiếm thấy.”

Hắn bên cạnh thân có một vị đeo kiếm thiếu niên áo trắng sóng vai mà đi, người này tướng mạo anh tuấn, một đôi kiếm mi tà phi nhập tấn, nhìn qua hăng hái.

Trong ngoài ở giữa, không một không tại hiện lộ rõ ràng cao quý cùng ưu nhã.

“Là Tả Hành, rất đẹp a!”

Đột nhiên một tên nữ sinh hét rầm lên, hai mắt hóa thành hai viên hồng tâm, hoa si nói: “Tiềm Long Bảng bài danh thứ năm, gần với tứ vương cao thủ mạnh mẽ! Gia thế hiển hách, tiền đồ vô lượng, dáng dấp lại suất, nếu như hắn là bạn trai ta tốt biết bao nhiêu a!”

Thiếu niên áo trắng vừa xuất hiện, lập tức dẫn tới toàn trường nữ sinh thét lên, không thiếu nữ sinh vội vàng xuất ra phấn hộp đến bổ trang.

Nhưng Tả Hành làm như không thấy, đứng tại Vu Khinh Nguyệt bên cạnh thân ưu nhã cười, tựa như hộ hoa sứ giả.

Vu Khinh Nguyệt nhưng là trên mặt lãnh sắc, nói: “Bất luận cái gì một học viên đều là bạn học của chúng ta, hi vọng ngươi đừng ra lời ô uế. Còn có, ta đi chỗ nào cũng không liên can tới ngươi, xin đừng nên đi theo ta.”

Phi phàm khí độ, lập tức dẫn tới một đám nam sinh tin phục, nhao nhao hoảng sợ nói: “Như thế khí chất, mới làm bên trên nữ thần hai chữ!”

Tả Hành mỉm cười, cũng không tức giận, tựa hồ tập mãi thành thói quen, nói: “Những này ban phổ thông đồ vật đây tính toán là cái gì đồng học, từng cái lệch ra táo nứt dưa, liền sợ có không có mắt va chạm ngươi.”

Ánh mắt của hắn đảo qua đám người, đều là ngạo mạn, loại kia coi trời bằng vung tự đại, tựa như không người có thể nhập hắn pháp nhãn, tựu liền Tần Chấn cũng không trong mắt hắn.

Chung quanh học viên tất cả đều xôn xao, từng cái trợn mắt nhìn, không ít người thấp giọng thóa mạ, cũng không dám lớn tiếng kêu lên.

Tả Hành không chỉ có thực lực kinh người, đồng thời gia thế hiển hách, không phải bọn hắn chọc nổi.

“Vị này lâu la, a, không, là đồng học, xin nhường một chút.”

Ban ba học viên sớm đã tránh ra một con đường, cũng chỉ còn lại có Dương Thanh Huyền một người, nhìn như chất phác đứng tại cái kia, vừa vặn ngăn tại Vu Khinh Nguyệt cùng Tả Hành trước người.

Dương Thanh Huyền đang nhìn Vu Khinh Nguyệt, bốn mắt nhìn nhau, hai người đều là trong lòng vi kinh, tạo nên từng vệt sóng gợn lăn tăn.

Dương Thanh Huyền là kinh tại đối phương mỹ mạo và khí chất, cái kia tinh xảo đặc sắc xinh đẹp bên trong, lại mơ hồ lộ ra một cỗ cực mạnh khí tức, thậm chí để hắn cảm thấy nguy hiểm.

Mà Vu Khinh Nguyệt trong mắt sáng nhưng là hiện lên dị sắc, tựa hồ còn có một tia hưng phấn cùng chờ mong.

“Đồng học! Bản thiếu gia, ngươi không nghe thấy sao?!”

Tả Hành thấy Dương Thanh Huyền bất vi sở động, ngược lại không chút kiêng kỵ nhìn chằm chằm Vu Khinh Nguyệt xem, nội tâm lập tức bốc lên lửa giận vô hình.

“Đường rất rộng.”

Dương Thanh Huyền nhàn nhạt phun ra ba chữ ra, tựa hồ đối với hắn cái loại người này, nhiều lời một chữ đều là lãng phí.

Tả Hành ngây ngẩn cả người, cho tới bây giờ không ai dám dùng bộ dáng này cùng hắn nói chuyện.

Toàn bộ ban ba học viên cũng đều ngây ngẩn cả người, mặc dù bọn hắn đều xem thường Dương Thanh Huyền, nhưng giờ phút này nhìn thấy Tả Hành kinh ngạc, nội tâm cũng không khỏi mừng thầm.

Nhưng cũng có người mỉa mai, nói: “Đồ đần quả nhiên là đồ đần, lại dám đắc tội Tả Hành, lần này chết chắc.”

Tả Hành sửng sốt sau một lúc, nói: “Ngươi chính là cái kia học viện trong lịch sử cái thứ sáu bị khai trừ đồ đần Dương Thanh Huyền?”

Dương Thanh Huyền lúc này mới nghiêng qua hắn một chút, lạnh lùng nói: “Ngươi đầu tật ư?”

Tả Hành không rõ ràng cho lắm, cau mày nói: “Có ý tứ gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đầu óc ngươi có bị bệnh không?”

“Ha ha ha!”

Bạn học chung quanh cũng một chút không thể hiểu được, đợi Dương Thanh Huyền một giải thích, lập tức cười vang.

“Muốn chết!”

Tả Hành giận tím mặt, chưa từng nhận qua như vậy trêu đùa, một lời không hợp liền muốn giết người!

Khí thế bén nhọn theo cái kia cẩm bào bên trong bắn ra mà lên, phảng phất một thanh kiếm sắc trong khoảnh khắc liền muốn ra khỏi vỏ.

Dương Thanh Huyền khí sắc đột biến, đang muốn xuất thủ nghênh địch, nhưng khí thế kia nhoáng một cái, tựu tiêu tán vô hình.

Chỉ thấy Vu Khinh Nguyệt chẳng biết lúc nào di động vị trí, vẻn vẹn hướng phía trước bên cạnh phóng ra một bước nhỏ, càng đem Tả Hành cái kia khí thế bén nhọn phá vỡ.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 4: Vũ Hồn Chi Quang

Chương 4: Vũ Hồn chi quang

Tả Hành kinh hãi nói: “Khinh Nguyệt, ngươi...!”

Vu Khinh Nguyệt lạnh lùng theo dõi hắn, nói: “Ngươi muốn làm cái gì?”

Tả Hành thu hồi trong mắt sát ý, nói: “Ta chỉ là muốn ra tay giáo huấn cái này không biết trời cao đất rộng ngốc... Đồng học!”

Tần Chấn cũng kịp phản ứng, phẫn nộ quát: “Ngươi thì tính là cái gì? Học sinh của ta há do ngươi đến giáo huấn!”

Tả Hành thần sắc trên mặt biến ảo, biết có Vu Khinh Nguyệt cùng Tần Chấn nhúng tay, chính mình là không thể nào xuất thủ, liền âm dương quái khí cười nói: “Tốt, trước hết để cho vị bạn học này sống lâu một hồi. Đợi lát nữa bị học viện khai trừ phía sau, bản thiếu gia lại cùng hắn tâm sự.”

Dương Thanh Huyền liếc xéo hắn một chút, không che giấu chút nào đáy mắt khinh miệt, thật giống như đang nói: Ai có rảnh hàn huyên với ngươi?

Tả Hành khí khuôn mặt phát tím, quyền xương đều khẽ run lên, cái kia âm độc ánh mắt dường như tại đáp lại: Trên trời dưới đất, không ai cứu được ngươi!

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, giống như vậy coi trời bằng vung cuồng vọng chi đồ, hắn tại toàn cầu các nơi đều gặp qua không ít, chỉ bất quá về sau không một không trở nên ngoan ngoãn.

Tần Chấn trên mặt lộ ra lo lắng thần sắc ra, nói: “Dương Thanh Huyền, khảo hạch đến ngươi.”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, liền đi lên lôi đài đi.

Bỗng nhiên bốn phía một trận ồn ào, từ đằng xa vây tới số lớn học viên, tất cả đều là sát vách lớp bốn, còn có bọn hắn chỉ huy trực ban lão sư dư lương.

“Là lớp bốn học viên, bọn hắn tới làm cái gì?”

Trong lớp lập tức rối loạn tưng bừng, hai cái ban ngày bình thường xung đột không ít, bạn cố tri lai giả bất thiện, đều phát ra căm thù ánh mắt.

“Mọi người chớ khẩn trương.”

Lớp bốn chỉ huy trực ban lão sư dư lương ha ha cười hai tiếng, nói: “Ta bên kia khảo hạch không sai biệt lắm, để mọi người nghỉ ngơi một chút, thừa cơ mang theo các học sinh tới quan sát một chút ban ba đồng học khảo hạch.”

Dư lương ánh mắt rơi vào Vu Khinh Nguyệt cùng Tả Hành trên thân, cũng là có chút kinh ngạc, nhưng dị sắc lóe lên một cái rồi biến mất, quay người cười nói: “Mọi người nhất định phải mở to hai mắt xem thật kỹ một chút, Tần Chấn lão sư dạy dỗ học sinh, là cỡ nào ưu tú. Chúng ta muốn nhận rõ lẫn nhau chi ở giữa chênh lệch, sau khi xem xong trở về cực kỳ tu luyện, biết không?”

“Biết!”

Lớp bốn bên trong vang lên vang dội cười vang, vô số ánh mắt đùa cợt rơi vào Dương Thanh Huyền trên thân.

Ban ba học viên đều là lòng đầy căm phẫn, cái này thuần túy là đến xem bọn hắn mất mặt.

Tần Chấn mặt âm trầm, nói: “Nếu như các ngươi muốn học tập, chúng ta tựu cứ ra tay. Là lão sư đối với lão sư, vẫn là học viên đối với học viên, hảo hảo so tay một chút.”

Dư lương cười nói: “Tần Chấn lão sư hiểu lầm, chúng ta lớp bốn thuần túy là ôm học tập thái độ đến quan sát. Ban ba ở trong học viện thanh danh hiển hách, thành tích nổi bật, nói không chừng trong khảo hạch liền tùy tiện toát ra cái ưu dị thành tích, đánh vỡ lịch sử ghi chép đâu.”

Ánh mắt của hắn vô tình hay cố ý liếc qua Dương Thanh Huyền.

“Ha ha, đúng vậy a, chúng ta tựu là đến xem lịch sử ghi chép!”

Lớp bốn học viên ầm vang cười to, các loại lời khó nghe nói ra, đều chui vào Dương Thanh Huyền trong tai. Nhưng hắn y nguyên mặt không biểu tình, hai con ngươi sâu xa như biển, lại không có một tia gợn sóng.

Tần Chấn trong lòng tức giận, nhưng liếc qua Dương Thanh Huyền thời điểm, không khỏi kinh ngạc. Thấy hắn bộ kia bình tĩnh tự nhiên bộ dáng, nội tâm dâng lên nghi hoặc, cái kia phần nộ khí cũng là tán đi.

Vu Khinh Nguyệt trong đôi mắt đẹp dị sắc lóe lên, đáy mắt có một sợi hồng mang lướt qua, ngưng tụ thành một cái nhỏ không thể thấy mảnh vòng, nhưng lập tức liền tán.

Tần Chấn lạnh lùng hừ một tiếng, không tiếp tục để ý, nhìn về phía Dương Thanh Huyền, nói: “Khảo hạch biện pháp có hai loại, nhất là toàn lực đập nện cái này Lôi Âm trống, chỉ cần có thể rung ra bảy đạo lôi âm, liền chứng minh nhục thân cường hoành, có thể tu luyện lực sĩ, làm hợp cách. Thứ hai chính là cảm ứng cái này 'Vũ Hồn thạch', nó có thể khảo thí ra ngươi Vũ Hồn tiềm chất."

Lớp bốn một người quái khiếu mà nói: "Điều kiện tiên quyết là —— ngươi có được Vũ Hồn tiềm chất."

"Ha ha ha!"

Những người còn lại lập tức đi theo ồn ào, ban ba học viên từng cái trợn mắt nhìn, huynh đệ huých tại tường, mà bên ngoài ngự hắn khinh, nhưng cùng lúc lại quái Dương Thanh Huyền quá mất mặt, đem trọn cái lớp khuôn mặt đều vứt sạch.

Tần Chấn không để ý tới những cái kia trào phúng, bình tĩnh nói: "Ta biết Dương Chiếu mấy năm như một ngày, đều đang tìm kiếm linh dược vì ngươi dịch kinh tẩy tủy, làm cho ngươi khí kình chậm chạp tăng lên. Nhưng ta không biết phải chăng là đạt đến bảy trống lôi âm tình trạng, ngươi tựu một kích toàn lực đi. Vô luận kết quả thế nào, cũng có thể dùng chính mình không tiếc."

Dương Thanh Huyền phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ thấy lôi đài bên trên để đó một bên cao cỡ nửa người sơn đỏ trống to, làm lôi âm thú da chế thành. Lấy chưởng kình đập chi, có thể chấn xuất ra đạo đạo lôi âm, cân nhắc khí lực lớn tiểu.

Trước mắt mặt này làm cấp thấp nhất Lôi Âm trống, nhiều nhất khảo thí ra mười đạo lôi âm, nhưng cái này đã đủ rồi. Bởi vì mười đạo lôi âm, đã là Hoàng cân lực sĩ tiêu chuẩn.

Một mặt khác để đó một khối loại hình bầu dục bất quy tắc tinh thạch, thông thấu có thể thấy được, có ôn hòa lực lượng từ trong chậm rãi tràn ra.

Mọi người đều biết, võ giả chia làm hai loại: Có người luyện thể nhưng vì lực sĩ, có luyện khí người có thể cô đọng Vũ Hồn.

Lực sĩ đạt tới Hoàng cân lực sĩ cảnh giới, liền có thể khai sơn phá thạch, phong hầu bái tướng, từ đây mệnh đồ hừ đạt, phong quang vô lượng.

Nhưng lực sĩ chi đồ cuối cùng cũng có thời điểm mà cô đọng Vũ Hồn luyện khí con đường, tắc thì vĩnh vô chỉ cảnh!

Dương Thanh Huyền đi đến cái kia Lôi Âm trống trước, chạm đến lấy cái kia trống trận mặt trống, chỉ là bàn tay kề nhau, liền có thể cảm nhận được một cỗ lực lượng hùng hậu xuyên suốt mà ra.

“Mau đánh a, lằng nhà lằng nhằng, chúng ta vẫn chờ xem phá kỷ lục đâu!” Bốn phía ồn ào tiếng vang lên.

Dư lương cũng là lại cười nói: “Lớp bốn các bạn học, đều mở to hai mắt nhìn cho kỹ. Nhìn xem Tần Chấn lão sư dạy dỗ ưu tú học sinh.”

Dương Thanh Huyền không để ý tới bốn phía trào phúng, đang vuốt ve một trận Lôi Âm trống phía sau, liền thả tay xuống, trực tiếp hướng cái kia Vũ Hồn thạch đi đến.

“Cái này đồ đần làm gì? Chẳng lẽ hắn muốn khảo thí Vũ Hồn tiềm chất?”

“Ha ha, hắn điên rồi đi. Mười lăm tuổi trước đó không có Vũ Hồn tiềm chất, tựu cả đời sẽ không có. Hắn lại còn hy vọng xa vời chính mình có Vũ Hồn.”

“Ai, hơn phân nửa là quá khẩn trương, chứng si ngốc lại phạm vào.”

“Ha ha ha!”

Tất cả mọi người đang chờ nhìn hắn trò cười, tựu liền ban ba bên trong đều không ít học viên thổn thức.

Tần Chấn nhướng mày, kêu lên: “Dương Thanh Huyền...”

Viện trưởng đã từng tự mình kiểm trắc qua Dương Thanh Huyền triệu chứng, là bởi vì hồn phách tàn khuyết không đầy đủ, cho nên dẫn đến tâm trí cùng thiên phú bị hao tổn, là tuyệt đối không thể ngưng tụ ra Vũ Hồn.

Cho nên Dương Thanh Huyền gia gia cùng viện trưởng ý tứ đều là, để hắn đi lực sĩ đường. Nếu là có thể tu luyện tới Hoàng cân lực sĩ, cũng có thể phong hầu bái tướng, uy chấn một phương, tại Thương Nam quốc có chính mình nơi sống yên ổn.

Dương Thanh Huyền nói: “Lão sư, ta muốn thử xem.”

Tần Chấn sững sờ, cái này âm thanh “Lão sư” kêu mười phần thân thiết. Hắn bén nhạy bắt được một tia dị dạng, tựa hồ Dương Thanh Huyền cùng dĩ vãng có chút khác biệt, đường vòng: “Cũng tốt, ngươi thử một chút đi.”

Dương Thanh Huyền vươn tay ra, hướng cái kia Vũ Hồn thạch bên trên thả đi. Ôn nhuận xúc cảm truyền đến, sờ tới sờ lui phi thường dễ chịu.

“Phốc!”

Lập tức có người cười ha hả, “Nhìn xem bộ kia chững chạc đàng hoàng dáng vẻ, giống như thật có Vũ Hồn giống như đây này, ha ha ha, cười chết ta rồi.”

“Ha ha ha.”

Lớp bốn học sinh đi theo mỉa mai, cười nhạo nói: “Hôm nay thật sự là mở rộng tầm mắt, Tần Chấn lão sư dạy dỗ học sinh quả nhiên không tầm thường.”

“Đúng đấy, nói không chừng đợi lát nữa thật là có Vũ Hồn đi ra đâu! Chúng ta nhưng muốn mở to hai mắt nhìn cho thật kỹ a, ha ha ha!”

Tả Hành cũng là bật cười một tiếng, châm chọc nói: “Vị này ngốc đồng học rất hài hước đâu.” Cái kia trong mắt không che giấu chút nào xem thường, hiện lộ rõ ràng không gì so sánh nổi cảm giác ưu việt.

Hắn cố ý đem “Đồng học” hai chữ ép tới rất nặng, ánh mắt tham lam nhìn về phía Vu Khinh Nguyệt cái kia tuyệt mỹ dung nhan. Đã thấy nàng căn bản không có nghe chính mình nói chuyện, mà là chăm chú nhìn Dương Thanh Huyền khảo thí, không khỏi lửa giận tái khởi.

Tả Hành nghĩ thầm: “Ta như vậy ưu tú, ngươi lại đối với ta mắt điếc tai ngơ. Cái này đồ đần rác rưởi đến cực điểm, ngươi lại quan tâm như vậy. Hừ, đã như vậy, đợi chút nữa cái này đồ đần bị khai trừ, ta nhất định phải hảo hảo cho hắn cái cả đời khó quên giáo huấn. Xem như ngươi coi thường ta đại giới.”

Đột nhiên, một học viên nheo mắt, tiếng thét chói tai xẹt qua trời cao, “Trời ạ! Mau nhìn, là Vũ Hồn chi quang!”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 05: Đánh Đâu Thắng Đó Thiên Quân Ích Dịch

Chương 05: Đánh đâu thắng đó thiên quân ích dịch

Người học viên kia cách lôi đài gần nhất, lại vừa vặn đối với Vũ Hồn thạch, cho nên cái thứ nhất liền phát hiện dị dạng, kinh hãi phía dưới kêu lên.

“Cái gì?! Vậy mà thật có Vũ Hồn tiềm chất? Không thể nào!”

Cái này một viên đá dấy lên ngàn cơn sóng, tất cả học viên ánh mắt đều nhìn đi qua.

Tả Hành cũng là sững sờ, Vu Khinh Nguyệt thì là thân thể khẽ run, cái kia con ngươi như nước vậy mà hơi hơi chớp động, gợn sóng chập trùng ra.

Thời gian tựa hồ một chút dừng lại, tất cả mọi người quên đi hô hấp, cái kia thông thấu Vũ Hồn thạch bên trên, hoàn toàn chính xác có quang mang chậm rãi sáng lên.

“Quả nhiên là Vũ Hồn chi quang!”

Tần Chấn trong lòng đại chấn, kinh hãi phía dưới, kêu lên: “Nhanh, mau nhìn xem là cái gì phẩm chất!”

Vũ Hồn khảo thí nhiều nhất có thể bày biện ra chín đạo hồn quang, mỗi ba đạo làm một cái cấp bậc, theo thứ tự là hạ, trung, thượng tam phẩm, trong truyền thuyết còn có qua mười đạo hồn quang cực phẩm phẩm chất.

Dương Thanh Huyền thì là bình tĩnh nhiều lắm, làm tay của hắn chạm đến cái kia Vũ Hồn thạch thời điểm một loại mười phần cảm giác thoải mái ở trong lòng lan tràn, thậm chí có tẩm bổ hồn phách công hiệu.

Giờ phút này hắn chủ hồn trở về, dung hợp phía dưới, hồn lực muốn hơn xa võ giả bình thường, có thể đản sinh ra Vũ Hồn chi quang không ngạc nhiên chút nào.

Nhưng ngay lúc này, hắn vai trái hơi hơi run run xuống, một cỗ khó nói lên lời cảm giác tại thể nội kinh mạch chảy xuôi.

“Là cái kia ấn ký lực lượng!”

“Nguy rồi, cái kia ấn ký rốt cuộc là thứ gì, không bị khống chế!”

Dương Thanh Huyền trong mắt hoảng hốt, chỉ cảm thấy ấn ký bên trong có lực lượng cuồng bạo tuôn ra, theo kinh mạch của hắn chảy vào đến Vũ Hồn thạch bên trong!

“Ầm!”

Vũ Hồn thạch đột nhiên nổ bể ra ra, trực tiếp vỡ thành mảnh vỡ.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, cái kia Vũ Hồn thạch bên trên hồn quang tựa hồ trong nháy mắt tuôn ra mười đạo, sau đó quang mang đại thịnh, tựu nổ bể ra đến.

“Cái này... Chuyện gì xảy ra?”

Tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, Vũ Hồn thạch bắn nổ tình huống, chưa từng nghe thấy.

Vu Khinh Nguyệt thì là toàn thân cự chiến, ẩn tại trong tay áo ngọc phấn mười ngón, lại run nhè nhẹ.

Nàng cái kia linh động mắt đen chỗ sâu, ngưng tụ ra lượng lớn tia máu, hội tụ thành từng cái tỉ mỉ vòng, tạo thành một cái cổ quái trận đồ.

Vu Khinh Nguyệt trong lòng có chút nôn nóng, âm thầm tự trách nói: “Đều tại ta quá bất cẩn, vừa rồi trong nháy mắt đó, giống như trải qua mười đạo hồn quang, đáng tiếc ta không vận dụng mắt xanh, không thể xem rõ ràng!”

Mà liền tại Vũ Hồn thạch bắn nổ trong nháy mắt, trên bầu trời bỗng nhiên vang lên một đạo sấm sét, sau đó mọi loại phong vân tụ đến, lôi đình nổ tung!

Một điểm tử viêm nộ diệu trời cao, đem trọn cái thương khung đều nhóm lửa!

Kinh khủng uy áp lăng không mà xuống, càng hình như có thiên quân vạn mã đạp không mà ra, quét ngang Càn Khôn!

Nhưng mà nhất làm cho người kinh hãi chính là, uy thế như vậy cảm giác, không chỉ có bao trùm Thiên Tông học viện, thậm chí trực tiếp bao trùm toàn bộ Thương Nam quốc!

“Chuyện gì xảy ra? Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?!”

Theo bốn phía lôi đài, đến toàn bộ học viện, thậm chí toàn bộ Thương Nam quốc đế đô Bạch Thủy thành, tất cả đều lâm vào to lớn khủng hoảng.

[truyen cua tu

i đốt net] Nội thành tất cả cường giả đều là ngẩng đầu lên, nhìn xem cái kia đáng sợ bầu trời dị tượng.

“Đây là...”

Vu Khinh Nguyệt gấp vội vàng ngẩng đầu lên, trong đôi mắt lướt qua một vòng thanh quang.

Tại cái kia con ngươi chỗ sâu, vô số thật nhỏ huyết châu ngưng tụ, lại hóa thành ngàn vạn đầu xiềng xích, giao thoa tung hoành phía dưới ngưng tụ thành trận pháp!

Cái kia trận pháp bên trên, hiện ra một cái màu xanh cự nhãn, chậm rãi mở ra.

Màu xanh cự nhãn, lộ ra ám hào quang màu xám, ngưng mắt lúc như không chút rung động hắc hải, lưu quang dị động dưới, tắc thì thâm thúy như thiên khung vũ trụ, phảng phất muốn đặt vào ức vạn tinh hà, dòm tận thế gian vạn tượng.

Vu Khinh Nguyệt ngón tay ngọc giấu ở trong tay áo bấm niệm pháp quyết, muốn dùng cái này “Mắt xanh” xem thấu cái kia Vũ Hồn dị tượng, nhưng ngóng nhìn sát na, liền phảng phất một đạo tử sắc lôi điện xuyên thẳng qua hư không mà ra, “Ầm ầm” một tiếng đem cái kia cự nhãn đánh nát, toàn bộ trận pháp ầm vang sụp đổ!

Vu Khinh Nguyệt toàn thân run lên, không chỉ có mắt xanh vỡ vụn, càng như là não hải nổ tung, sức mạnh đáng sợ đó bay thẳng kích linh đài Thức hải, ngũ tạng lục phủ!

Nàng trong nháy mắt tựu đã mất đi ngũ giác lục thức, cả người trở nên trống rỗng, tại cái kia ý thức chi hải mịt mờ trong hư không, phảng phất có một đạo hư ảo thân ảnh quan sát đại địa, khinh miệt lạnh giọng nói: “Ngươi thì tính là cái gì? Cũng dám thăm dò bản tọa Vũ Hồn!”

Vu Khinh Nguyệt run một cái, phảng phất khôi phục một chút ý thức, sợ hãi vô ngần theo bốn phương tám hướng vọt tới, rót vào linh hồn của nàng.

Giờ phút này, nàng mới hiểu được mình làm một kiện cỡ nào ngu xuẩn đáng sợ sự tình, cái kia thu thuỷ trong con ngươi chảy ra hai hàng máu tươi.

Dị tượng như quân lâm đại địa Thần chi, nàng Vũ Hồn hèn mọn như kiến, quỳ lạy tại quân vương dưới thềm, run lẩy bẩy.

Vu Khinh Nguyệt đứng tại dưới lôi đài, đôi môi trắng bệch.

Trong đầu trừ ra sợ hãi bên ngoài, lại không có bất kỳ cái gì ý thức, liền tựa như một diệp phiêu linh thuyền nhỏ, tại ầm ầm sóng dậy trên đại dương bao la, mệnh bất do kỷ, tùy thời đều có thể lật úp.

Mà chung quanh Tả Hành, Tần Chấn bọn người, dù chưa dám thăm dò cái kia Vũ Hồn dị tượng, nhưng cũng đồng dạng chịu đến lớn lao áp lực, từng cái hoảng sợ vận chuyển chân nguyên, chống cự cái kia kinh khủng uy áp!

“Phù phù!”

“Phù phù!”

Có mười mấy bóng người lại gánh không được, tại chỗ quỳ xuống!

Tả Hành đầu đầy mồ hôi lạnh, toàn thân không ngừng run rẩy, cũng cuối cùng ngực đau xót, phun lớn một ngụm máu phía sau, “Phù phù” một tiếng tại chỗ quỳ xuống, tứ chi chống đỡ trên mặt đất, như con kiến hôi thấp nằm run rẩy!

Ngay sau đó, dư lương cũng là sắc mặt trắng bệch, hai đầu gối quỳ xuống, tựa như bị kinh phong trên mặt đất run rẩy run rẩy.

Còn lại học viên tất cả đều hoảng sợ nhìn xem một màn này, bọn hắn mặc dù đều có Vũ Hồn tiềm chất, nhưng cũng không phải là đều thức tỉnh Vũ Hồn.

Không có thức tỉnh Vũ Hồn, tựu liền chịu đến uy áp tư cách đều không có!

Tần Chấn cũng là toàn thân run rẩy lợi hại, đại khỏa mồ hôi lạnh theo cái trán lăn xuống, mặt không có chút máu. Thiết cốt nam nhi, lại cũng như trong gió lá rụng, lộ ra nhỏ yếu, hèn mọn, bất lực.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nhìn thương khung, có chút thất thần, ngày hôm đó cuồn cuộn bên trong, mực đậm đám mây phía trên, phảng phất có một bóng người cao lớn, chân đạp tử viêm, đứng lặng giữa thiên địa.

Vào thời khắc này, Thiên Tông trong học viện, một gian lớn như vậy trong mật thất.

U ám quang mang dưới, một tòa mười trượng vuông trận pháp đang chậm rãi vận chuyển, phát ra chầm chậm quang huy. Trận bên trên hư không ngồi xếp bằng một lão giả, râu bạc trắng như tuyết, giấu trường bào màu xanh bên trên không nhiễm Nhất Trần.

Chỉ có đạt tới Nguyên Vũ cảnh cường giả, mới có thể ngự không phi hành.

Lão giả này có thể cuộn hư mà ngồi, chí ít cũng là đạt đến Nguyên Vũ cảnh đại cao thủ.

Lão giả ngay tại nhập định tu luyện, đột nhiên mật thất một chút kịch liệt rung động, cái kia trận pháp bên trên quang mang cũng lắc lư.

Trong tay quyết ấn ngưng tụ, sau lưng đang muốn ngưng ra một cái bóng mờ, lại chịu đến chấn động lực lượng tác động đến, hư ảnh một chút tức toái!

“Phốc!”

Lão giả bỗng nhiên mở hai mắt ra, một ngụm máu tươi phun ra, mặt mũi tràn đầy hiển hiện vẻ kinh ngạc.

Hắn duỗi ra hai tay, cúi đầu ngóng nhìn chính mình hai tay, chỉ thấy được từng vòng từng vòng gợn sóng lưu động, theo cánh tay hướng chảy đầu ngón tay, đồng thời đang khe khẽ run rẩy.

“Vũ Hồn áp chế!”

Lão giả chật vật phun ra bốn chữ ra, thế nhân chỉ biết Vũ Hồn chia làm cực, thượng, trung, hạ tứ phẩm, lại không biết đây chỉ là tiểu phẩm giai phân chia.

Tại Vũ Hồn đẳng cấp bên trên, còn có đế, vương, quân, phàm bốn đại cấp bậc.

Lão giả Vũ Hồn chính là quân cấp tồn tại, đừng nói Thương Nam quốc đế quốc, cho dù là toàn bộ bắc bộ năm nước, đều là có thể đếm được trên đầu ngón tay người nổi bật.

Hiện tại thế mà bị một cỗ khí tức tựu chế trụ!

Lão giả trong lòng nhấc lên kinh đào hải lãng, bất chấp chữa thương, vội vàng mở ra mật thất cánh cửa liền xông ra ngoài.

Sau một khắc, liền ngự phong mà lên, bay lên trời tông học viện hơn vạn dặm trời cao.

Trời cao bên trên tử vân nộ diệu, muôn hình vạn trạng, tựa như từng mảnh từng mảnh tử sắc vảy rồng, bao trùm trời cao, hóa thành một mảnh tử sắc chi hải!

Kinh khủng uy áp theo ánh sáng tản ra, đâm người mắt, chấn nhiếp tâm hồn!

Lão giả không dám nhìn nhiều, kiềm chế lại nội tâm chấn động, gấp vội vàng hai tay ôm quyền, cung kính cúc xuống dưới, cao giọng nói: “Không biết cái nào vị đại nhân giáng lâm Bạch Thủy thành Thiên Tông học viện, Khanh Bất Ly không có từ xa tiếp đón, mong rằng thứ tội.”

Lão giả chính là Thiên Tông học viện viện trưởng, bị Bắc Ngũ Quốc tôn xưng là “Vũ Trung Vương Giả” Khanh Bất Ly.

Hắn một mực cung kính đứng ở một bên, không dám ngẩng đầu, chỉ là cao giọng kêu ba lần, nhưng thủy chung không có đạt được trả lời.

Khanh Bất Ly cẩn thận nhấc mắt nhìn đi, chỉ thấy cái kia tử viêm diệu diệu, xen lẫn sấm sét vang dội. Tỉ mỉ nhìn xuống, có thể thấy được mây đen đằng sau có lôi vân như rồng, gánh vác một mảnh kim mang chói mắt, như muốn chậm rãi giáng lâm.

Trong đầu hắn bỗng nhiên đột nhiên thông suốt, phảng phất có lôi điện xuyên qua, bỗng nhiên nhớ lại cái gì, nghẹn ngào kêu lên: “Đánh đâu thắng đó... Thiên quân ích dịch... Cái này Vũ Hồn là... Cái này Vũ Hồn là...”

Lập tức một cỗ to lớn sợ hãi bao phủ trong lòng, câu nói kế tiếp lại khó nói ra được.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 6: Nhất Niệm Trấn Sơn Hà

Chương 6: Nhất niệm trấn sơn hà

Cái kia Vũ Hồn dị tượng đang kéo dài sau một thời gian ngắn, lôi vân chỗ sâu đột nhiên một trận cuồn cuộn, dõi mắt kim quang dưới, phảng phất có phong bạo từ trong khuếch tán ra.

Chỉ thấy tử vân theo gió tiêu tán, trong vòng mấy cái hít thở, cả phiến thiên không chung quy bản sắc, lại lần nữa phong khinh vân đạm, phảng phất vừa rồi hết thảy cũng không từng phát sinh.

Khanh Bất Ly mặt không có chút máu đứng tại chỗ, mãi đến dị tượng tiêu tán vô hình, mới trùng điệp nhẹ nhàng thở ra, nhưng y nguyên khó nén trong mắt hoảng sợ.

“Vừa rồi Vũ Hồn uy áp, đích thật là đến từ Tử Viêm hư không vị đại nhân kia... Năm đó Thương Khung luận võ, ta từng ở ngoại giới nhìn thoáng qua...”

Khanh Bất Ly trong đầu hiện ra một cảnh tượng:

Một trương mạ vàng tràn ngập các loại màu sắc vương tọa dừng lơ lửng hư không, phát ra không bên trên uy nghiêm. Một tên nam tử mỉm cười mà ngồi, tướng mạo cực đẹp, trong lúc giơ tay nhấc chân, phảng phất muốn trích tinh ôm nguyệt, vỡ vụn thương khung!

Tuy là nhìn thoáng qua, lại cả đời khó quên!

Khanh Bất Ly khí sắc trắng bệch, kinh ngạc đứng tại trời cao bên trên, bị dại ra.

Không bao lâu, theo Bạch Thủy thành trong hoàng cung bay lên hơn mười đạo quang mang, đều là chạy nhanh đến.

Thoáng qua ở giữa đã đến Khanh Bất Ly trước người, cầm đầu một tên nam tử khôi ngô cao lớn, chính là Thương Nam quốc cấm quân Đại thống lĩnh, Chân Vũ cảnh Đại viên mãn cao thủ Hầu Minh Nghị.

Đám người này sau lưng đều có cánh chim hình dáng nhạt sắc quang mang, chính là Chân Vũ cảnh tiêu chí —— chân nguyên hoá hình.

Võ giả bước vào Chân Vũ cảnh, liền có thể đem Chân Nguyên lực ngưng tụ thành binh khí, áo giáp, cánh chim các loại (chờ) hình dạng, chỉ bất quá đối với chân nguyên tiêu hao rất nhiều.

Hầu Minh Nghị vội vàng tiến lên, ôm quyền bái kiến nói: “Viện trưởng đại nhân.”

Khanh Bất Ly phất phất tay, nói: “Ta biết các ngươi này tới mục đích, nhưng sự tình đã kết thúc, đều trở về đi.”

Hầu Minh Nghị các loại (chờ) người đưa mắt nhìn nhau, khổ sở nói: “Vừa rồi không biết đã xảy ra chuyện gì, chúng ta Vũ Hồn đều chịu đến cực lớn chấn động. Nếu là không thu hoạch được gì tựu về, không cách nào hướng Hoàng thượng bàn giao, mong rằng viện trưởng đại nhân thứ lỗi.”

Khanh Bất Ly nhàn nhạt nhìn hắn một cái, nói: “Bản tọa chi ngôn, chính là bàn giao.”

Hầu Minh Nghị toàn thân chấn động, lập tức ôm quyền nói: “Tuân pháp chỉ!”

Bắc Ngũ Quốc thứ nhất học viện viện trưởng, danh xưng “Vũ

Trung Vương Giả”, uy nghiêm không kém gì bất luận một vị nào Hoàng đế, Hầu Minh Nghị bọn người không dám chống lại, lập tức khom người trở lui.

Giờ phút này, Thiên Tông trong học viện, khảo hạch tràng bên trên.

Tất cả mọi người bị vừa rồi thiên địa dị tượng chấn nhiếp, một hồi lâu mới lấy lại tinh thần.

Tần Chấn thân thể run rẩy lợi hại, nhưng chung quy là không có quỳ đi xuống, chỉ bất quá đầy người mồ hôi lạnh, gương mặt cực độ trắng bệch.

Dư lương cùng Tả Hành đều là chật vật từ dưới đất bò dậy, vuốt bụi bặm trên người. Ngay trước mấy trăm vị học sinh mặt bị uy áp khuất phục, quỳ rạp dưới đất run rẩy rên rỉ, lượng trên mặt người đều là nóng bỏng.

Đặc biệt là trông thấy Tần Chấn chưa từng quỳ xuống, dư lương càng là trong mắt phun ra lòng đố kị, đây cũng là giữa hai người thực lực sai biệt. Không chỉ có dạy dỗ học sinh không bằng Tần Chấn, tựu liền thực lực của mình cũng so không qua đối phương, để dư lương tâm bên trong mọi loại tức giận.

Tả Hành thì là xấu hổ giận dữ liếc nhìn Vu Khinh Nguyệt, cảm giác mình hình tượng bị hao tổn.

Trông thấy Vu Khinh Nguyệt hai mắt nhắm nghiền, sắc mặt tái nhợt, lập tức nhẹ nhàng thở ra, bản thân an ủi thầm nghĩ: Có lẽ nàng cũng không xem thấy mình quỳ xuống.

Còn lại những cái kia tu luyện ra Vũ Hồn học viên, sắc mặt còn tốt, chỉ là đứng lên, vỗ tới trên người bụi bặm, cũng không có quá nhiều xấu hổ.

Tất cả võ giả bên trong, Vu Khinh Nguyệt bởi vì cưỡng ép thi triển mắt xanh, thăm dò cái kia Vũ Hồn dị tượng, bị tổn thương nặng nhất.

Nàng vụng trộm lau đi hai hàng huyết lệ, giờ phút này trong hai con ngươi y nguyên huyết sắc tươi sáng, không dám mở ra, sợ bị người phát giác.

Nhưng nội tâm lại nhấc lên kinh đào hải lãng, “Nhất niệm động, trấn áp sơn hà ngàn chướng bên trong! Đây là chí cường Vũ Hồn ‘Nhất niệm trấn sơn hà’! Chỉ dựa vào mượn ‘Võ ý’ liền có thể nghiền nát ta mắt xanh, khí thế kia chí dương chí cương, có thể phá vạn tượng, thập đại chí cường Vũ Hồn bên trong, chỉ có ‘Thiên Hạ Hữu Địch’ cùng ‘Bá Khí Vô Song’ mới có thể làm được.”

“Thế nhưng là, cái này hai đại chí cường Vũ Hồn người sở hữu...”

“Chẳng lẽ vừa rồi Vũ Hồn dị tượng là cái kia hai vị đại nhân bên trong một vị trùng hợp đi ngang qua, cũng không phải là Dương Thanh Huyền đưa tới?”

Vu Khinh Nguyệt trong lòng kinh nghi đan xen, đủ kiểu nghi hoặc quanh quẩn ở trong lòng. Hồi tưởng lại vừa rồi cái kia đáng sợ kinh khủng uy áp, liền không khỏi hai vai run rẩy, sợ hãi khó mà tự kiềm chế.

“Khinh Nguyệt, không cần sợ, có ta ở đây. Cho dù là sơn băng địa liệt, thiên quân vạn mã, cũng không đả thương được ngươi mảy may.”

Tả Hành cảm thấy nàng run rẩy, vội vàng bản thân biểu hiện nói rằng, một bộ ta bảo vệ ngươi bộ dáng.

Nhưng mới vừa nói xong, tựu cảm nhận được bên người không ít ánh mắt khác thường, hắn tứ chi trên đầu gối bùn đất còn không có đập sạch sẽ đâu, tựa hồ tựu quên chính mình vừa rồi trò hề.

Vu Khinh Nguyệt mở hai mắt ra, huyết sắc đã lui, quái dị lườm hắn một chút.

Tả Hành bỗng cảm giác xấu hổ giận dữ vô cùng, hận không thể có tìm cái lỗ chui xuống, chỉ có thể dùng hung quang nhìn chằm chằm những cái kia xem hắn người, dọa đến tất cả mọi người tranh thủ thời gian quay đầu, không còn dám xem.

“Vừa rồi cái kia là chuyện gì xảy ra? Vì sao ta Vũ Hồn giống như là muốn bị nghiền nát!” Một tên quỳ xuống học viên lòng vẫn còn sợ hãi hỏi, tuy nói hiện tại an toàn, nhưng là thật sâu nghĩ mà sợ.

Cái kia hơn mười tên nắm giữ Vũ Hồn học viên, cũng là trong mắt lướt qua vẻ sợ hãi.

“Vũ Hồn uy áp!”

Tần Chấn trong mắt đồng dạng tràn đầy hoảng sợ, trầm giọng nói: “Là do ở quá mức cường đại Vũ Hồn hiện hình mà ra, tất cả Vũ Hồn đều bị trấn áp!”

“Thật là đáng sợ, nhịn không được tựu thần ăn vào. Rốt cuộc là ai, vậy mà nắm giữ đáng sợ như vậy Vũ Hồn.” Một tên khác học viên run giọng.

Dư lương sờ một cái mồ hôi lạnh trên trán, nhìn hướng học viện một cái hướng khác, nói: “Chẳng lẽ là viện trưởng đại nhân? Nghe nói viện trưởng đại nhân đang lúc bế quan, tu luyện một loại nào đó lợi hại thần thông.”

“Là! Nhất định là viện trưởng đại nhân Vũ Hồn!”

Cái kia hơn mười người học viên đều là trong mắt sáng lên, hưng phấn nói: “Viện trưởng đại nhân thế nhưng là được vinh dự

‘Vũ Trung Vương Giả’ Nguyên Vũ cảnh đại cao thủ a!”

Dư lương gật đầu nói: “Tại toàn bộ Bắc Ngũ Quốc, có thể phóng xuất ra đáng sợ như thế Vũ Hồn, cũng chỉ có viện trưởng đại nhân.”

Tất cả học viên đều là hưng phấn dị thường, nghị luận không thôi, có thể nhìn thấy viện trưởng đại nhân Vũ Hồn dị tượng, cũng coi là nhân sinh một chuyện may lớn.

Tả Hành mày nhíu lại xuống, tựa hồ nhận đồng thuyết pháp này.

Chỉ có Tần Chấn, y nguyên cau mày, thật lâu không cách nào lấy lại tinh thần, trong lòng thầm nghĩ: “Viện trưởng đại nhân Vũ Hồn mặc dù đáng sợ, nhưng cũng còn lâu mới có được đáng sợ như vậy a! Vẻn vẹn một điểm võ ý niệm đầu, tựu cơ hồ đánh tan ta Vũ Hồn, đó là võ bên trong chi thần sao?!”

Thật lâu, mới tỉnh hồn lại, trấn định nói: “Việc này tự sẽ có học viện cùng hoàng thất cao tầng đi điều tra, chúng ta còn tiếp tục khảo hạch. Vừa rồi tất cả mọi người nhìn thấy, Dương Thanh Huyền nắm giữ Vũ Hồn phẩm chất, mặc dù chỉ là một đạo hồn quang hạ phẩm, nhưng đích đích xác xác tồn tại. Ta tuyên bố, Dương Thanh Huyền khảo hạch thông qua!”

Ai cũng sẽ không đem vừa rồi dị tượng cùng Dương Thanh Huyền liên hệ tới, trừ ra Dương Thanh Huyền chính mình, còn tại vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn qua trời cao, có vẻ hơi ngốc trệ.

“Cái này đồ đần... Vậy mà thông qua được khảo hạch...”

“Hơn nữa còn đo ra Vũ Hồn tiềm chất... Không phải đang nằm mơ chứ...”

Tất cả học viên đều theo vừa rồi trong lúc khiếp sợ lấy lại tinh thần, bắt đầu khó có thể tin nhìn qua Dương Thanh Huyền, cái kia tâm trí không hoàn toàn ngốc tử, tựa hồ có chút thay đổi.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 7: Hổ Khiếu Long Ngâm

Chương 7: Hổ khiếu long ngâm

Dư Lương chỉ cảm thấy trên mặt có chút không nhịn được, nói: “Vừa rồi Vũ Hồn thạch chịu đến Vũ Hồn uy áp ảnh hưởng, trực tiếp vỡ vụn, trời biết cái kia sợi quang mang là chuyện gì xảy ra. Đã trong khảo hạch phát sinh ngoài ý muốn, tự nhiên là muốn một lần nữa khảo hạch.”

“Đúng đúng, nhất định phải một lần nữa khảo hạch.”

Lớp bốn học viên đều kêu lên, bọn hắn là cố ý chạy tới xem Dương Thanh Huyền xấu mặt, nếu là thông qua, không khỏi quá đánh mặt.

Tần Chấn không nể mặt, lạnh giọng nói: “Dư Lương lão sư, ngươi quản cũng quá rộng đi? Ta ban ba sự tình, khi nào đến phiên ngươi lắm mồm?”

Dư Lương cười lạnh nói: “Thế nào, ngươi chột dạ? Nếu là không một lần nữa khảo thí, ta liền muốn hướng học viện vạch trần ngươi khảo hạch gian lận, thiên vị học viên.”

Đột nhiên một thanh âm truyền đến, hừ lạnh nói: “Một lần nữa khảo thí quá phiền toái, Tần Chấn lão sư, khảo hạch tựa hồ có như vậy một đầu quy củ, tên cuối cùng có thể tùy ý khiêu chiến một người. Nếu là thành công, như vậy hai người thành tích khảo sát liền phải đổi.”

Người nói chuyện chính là Tả Hành, Tần Chấn sắc mặt biến hóa, tựa hồ ý thức được cái gì, nhưng quy củ hoàn toàn chính xác có, đường vòng: “Hoàn toàn chính xác có đầu này.”

“Cái này đơn giản.”

Tả Hành mỉm cười, tùy ý chỉ hướng trong đám người, nói: “Tả Phong, đợi chút nữa ngươi tựu thi tên cuối cùng, sau đó hướng vị này Dương Thanh Huyền đồng học hảo hảo lĩnh giáo một phen. Lĩnh giáo được rồi, không thể thiếu chỗ tốt của ngươi.”

Tần Chấn sắc mặt đại biến, mặt mũi tràn đầy sắc mặt giận dữ.

Vu Khinh Nguyệt cũng là trong mắt sáng hàn quang lóe lên, nhưng trong nháy mắt khôi phục bình thường.

Dương Thanh Huyền biểu hiện hôm nay đã để nàng thất kinh, đồng thời thông qua khảo hạch phía sau, tấm kia góc cạnh rõ ràng trên mặt lại không có chút nào vui mừng, phảng phất vốn là nên như thế, cái này căn bản không phải một cái mười lăm tuổi thiếu niên có thể có trấn định tự nhiên.

Vu Khinh Nguyệt nội tâm không nhịn được có chút chấn kinh, thầm nghĩ: Chẳng lẽ trước đó đần độn, vẫn luôn là hắn đang giả vờ a?

Nghĩ đến đây, cũng là kềm chế cảm xúc, để Tả Phong thăm dò một chút hắn cũng tốt.

Tả Phong mặc dù cũng là người nhà họ Tả, nhưng thiên phú và địa vị kém xa Tả Hành, vừa nghe xong, lập tức ôm quyền nói: “Vâng!”

Hắn là Khí Vũ cảnh bảy tầng tồn tại, đồng thời nắm giữ Vũ Hồn tiềm chất, là ban ba bên trong người nổi bật.

Tả Phong trực tiếp liền đi tới máy kiểm tra trước, một quyền nhẹ nhàng đánh ra, “Nhào” một tiếng, nửa điểm gợn sóng đều không có chấn lên, mặt không chút thay đổi nói: “Tần Chấn lão sư, ta được không điểm, tên cuối cùng. Hiện tại muốn khiêu chiến Dương Thanh Huyền đồng học.”

Tần Chấn tức đến phát run, nộ theo dõi hắn, lạnh giọng nói: “Tốt, tốt, thật sự là ta dạy ra học sinh tốt!”

Tả Phong bị Tần Chấn trợn mắt chằm chằm có chút sợ hãi, nhưng nghĩ lại, chỉ cần mình cô đọng Vũ Hồn, bước vào Linh Vũ cảnh, liền có thể tiến nhập nội viện, không bị Tần Chấn quản hạt, cái này trong bụng mới buông lỏng.

Huống hồ đắc tội Tả Hành, nhưng so sánh đắc tội Tần Chấn còn đáng sợ hơn nhiều hơn.

Hắn tâm cảnh bình tĩnh xuống tới, liền nhanh chân đi hướng Dương Thanh Huyền, trong mắt lướt qua vẻ khinh bỉ, nhưng y nguyên làm bộ ôm quyền nói: “Dương Thanh Huyền đồng học, còn xin chỉ giáo.”

Dương Thanh Huyền từ tốn nói: “Ngươi ta không oán không cừu, ngươi đây là muốn cố ý khó xử ta sao?”

Tả Phong mỉm cười nói: “Ngươi thực sự không nên đắc tội hành thiếu gia, hiện tại họa là ngươi gieo gió gặt bão, trách không được ta. Bất quá nể tình đồng học một trận, ta biết tận lực hạ thủ lưu tình. Ai bảo ngươi trời sinh thiểu năng trí tuệ, đầu óc không hiệu nghiệm đâu?”

“Ha ha ha!”

Bốn phía lập tức truyền đến cười to, đều là thổn thức thanh âm, “Thật vất vả có Vũ Hồn tiềm chất, lại đắc tội Tả Hành, cái này so với bị khai trừ còn muốn thảm a!”

“Không biết cái này đồ đần có thể ở bên trái phong thủ hạ đi mấy chiêu?”

“Đi mấy chiêu? A, Tả Phong thế nhưng là Khí Vũ cảnh bảy tầng, cái kia đồ đần có thể gánh một chiêu tựu là vận khí.”

“Ha ha, nói cũng đúng.”

Dương Thanh Huyền lẳng lặng đứng im lặng hồi lâu đứng ở đó, không là các loại mỉa mai mà thay đổi, trong mắt hàn mang lấp lóe, chậm rãi nói: “Cổ ngữ có nói: Người hiền bị bắt nạt, ngựa thiện bị người cưỡi. Xem ra, là ta trước đó một vị nhường nhịn, dung túng các ngươi, để cho các ngươi đã mất đi ranh giới cuối cùng, làm người làm việc, đều từng bước được một tấc lại muốn tiến một thước. Xem đến có cần phải thay đổi xuống học viện tập tục, đề cao một chút chư vị đạo đức nội hàm, dạy dỗ ngươi nhóm cái gì là năm giảng tứ mỹ ba ôn hòa.”

“Cái gì? Ý của ngươi là nói, cho tới nay đều là ngươi tại khoan hồng độ lượng rồi? Ha ha ha, láo sai đến cực điểm, buồn cười đến cực điểm!”

Tả Phong cười như điên, ánh mắt lóe lên tàn nhẫn chi sắc, trong tay áo khí kình cổ động, nói: “Có Vũ Hồn tiềm chất, cũng không biết trời cao đất rộng đúng không? Toàn bộ lớp, ai Vũ Hồn tiềm chất không mạnh bằng ngươi? Hôm nay, ta liền để ngươi nhận rõ hiện thực này! Cho dù nắm giữ Vũ Hồn tiềm chất, ngươi vẫn là hạng chót rác rưởi!”

Dương Thanh Huyền cười, mắt sáng băng hàn không gợn sóng, để cho người ta không khỏi trong lòng phát lạnh.

Hắn nói: “Các ngươi gọi ta đồ đần, gọi ta rác rưởi, cùng nói ta sẽ không tức giận, không bằng nói ta lười nhác so đo với các ngươi. Ta lười nhác so đo với các ngươi, đồng thời không có nghĩa là ta biết một vị nhường nhịn. Đã ngươi hôm nay chạm ta ranh giới cuối cùng, vậy ta tựu giết một lần gà, cấp cái này ngồi đầy khỉ nhìn xem!”

“Cái gì, ngươi dám lấy ta làm gà xem?! Nguyên vốn còn muốn hạ thủ lưu tình, đem ngươi đánh cho tàn phế là được, hiện tại xem ra không cần thiết, trực tiếp đưa ngươi phế bỏ đi!”

Tả Phong nổi giận, tay áo đang giận sức lực bộc phát xuống “Xoẹt” một tiếng tựu vỡ vụn ra, cả người đột nhiên bạo khởi, một quyền như núi như biển sập tới!

“Đại địa băng quyền!”

“Ầm ầm!”

Tứ phương khí kình tại một quyền kia phía dưới, bỗng dưng tản ra, tựa như khí lãng bốc hơi, bắn về phía vạn mặt, nhưng lại mãnh liệt mà đến.

“Hảo kình khí cường đại! Đây cũng là Khí Vũ cảnh bảy tầng lực lượng sao?!”

“Tả Phong quả nhiên là thật sự nổi giận, hắn vốn là là chí dương cương mãnh con đường, phối hợp cái này trung cấp võ kỹ băng quyền, đủ để phát huy ra Khí Vũ tầng tám lực lượng!”

“Ta xem không chỉ, đại địa băng quyền chính là băng quyền cảnh giới tối cao, phối hợp Tả Phong thực lực, lúc có Khí Vũ chín tầng, thậm chí là Đại viên mãn chi uy, hắn thật là muốn phế đi cái này đồ đần.”

“A, phế tựu phế đi, ai bảo cái này đồ đần như thế cuồng vọng đâu, lại dám nói chúng ta đều là khỉ, ngồi đợi nhìn hắn nhận lấy cái chết.”

Các loại sợ hãi thán phục cùng trào phúng, cùng quyền kia tập tục sóng một đạo đánh tới.

Dương Thanh Huyền không hề hay biết, trường bào bị thổi bay phất phới, như nước chảy trước người phun trào.

Thế giới này cường giả vi tôn, chỉ có thực lực, mới là được người tôn trọng duy nhất bằng vào.

Thiện chí giúp người, bọn hắn còn coi ngươi là nhu nhược, nhát gan, càng thêm không chút kiêng kỵ khi dễ ngươi, dùng chân giẫm ngươi.

Cho nên, hắn giờ phút này muốn làm, chính là đem những cái kia giẫm trên người mình chân, toàn bộ đánh nổ!!

Dương Thanh Huyền xương ngón tay ở giữa phát ra "Đôm đốp" bạo hưởng, cả người khí thế một chút tản ra, dưới chân một điểm, hóa thành Thanh Phong nghênh quyền mà lên!

"Thật nhanh!"

Tất cả mọi người bị khí thế của hắn giật nảy mình, sau đó lại là nhanh như gió táp tốc độ, tất cả đều cả kinh trợn mắt hốc mồm.

Tả Phong băng quyền chính là nhất là cương mãnh võ kỹ, đem tất cả lực lượng tập trung ở đầu quyền, một chút nổ tung, đủ để có thể khai sơn phá thạch!

"Không thể nào? Hắn vậy mà đụng vào!"

Một tràng thốt lên tiếng vang lên.

Tần Chấn cùng Vu Khinh Nguyệt cũng là sắc mặt đại biến, Tả Hành dùng quạt xếp đập vào lòng bàn tay, cười ha ha nói: "Đồ đần tựu là kẻ ngu, Tả Phong cái này một cái băng quyền, uy lực thẳng tới Khí Vũ cảnh Đại viên mãn, cái này Dương Thanh Huyền phế đi!"

Bỗng nhiên ở giữa, một đạo mãnh hổ rống bạo khởi, chấn động đến không khí khuấy động.

Tại mọi người còn chưa kịp phản ứng lúc, lại là một đạo long ngâm xông lên trời!

Dương Thanh Huyền băng lãnh thanh âm, trên lôi đài vang lên, lại rõ ràng truyền vào mỗi người trong tai, “Hổ khiếu long ngâm —— Kiếm Khí Bích Yên Hoành!”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 8: Kiếm Khí Bích Yên Hoành

Chương 8: Kiếm Khí Bích Yên Hoành

“Hổ khiếu long ngâm —— Kiếm Khí Bích Yên Hoành!”

“Oanh!”

Dương Thanh Huyền quanh thân cuốn lên trùng điệp khí lãng, như uông dương đại hải rả rích không dứt, lại hóa thành long tranh hổ đấu chi tượng, phẫn nộ bốc lên, đầy đủ tông sư khí phái!

Một thức này võ công, bắt nguồn từ Châu Á năm đó hai đoạn điển cố.

Năm đó Thổ Phồn quốc gia quốc sư Cưu Ma Trí, tiến về Đại Lý Thiên Long tự cầu “Lục Mạch Thần Kiếm kiếm phổ”, ở trong phòng lấy “Hỏa Diễm Đao” võ công đấu “Lục Mạch Thần Kiếm kiếm trận”, tới sử kiếm khí bắn đấu bò, mà Đoàn Dự thì tại bích khói tung hoành lượn lờ bên trong, lĩnh ngộ kiếm phổ Kiếm Ý.

Thứ hai làm đại hiệp Kiều Phong, vì cứu A Chu độc xông Tụ Hiền trang, lấy một bộ “Thái tổ trường quyền”, thất bại anh hùng thiên hạ hào kiệt, như hổ gầm chấn sơn lâm, long ngâm kinh cửu thiên.

Dương Thanh Huyền hướng về năm đó võ đạo thịnh cảnh, tại khổ tâm nghiên cứu phỏng đoán phía dưới, đem “Thái tổ trường quyền” quyền ý, “Hỏa Diễm Đao” chưởng kình, cùng “Lục Mạch Thần Kiếm” Kiếm Ý, ba cái dung hợp làm một, sáng chế chiêu này “Hổ khiếu long ngâm —— Kiếm Khí Bích Yên Hoành!”

Dương Thanh Huyền võ đạo đẳng cấp, tại Huyền Dạ đại lục hoàn toàn chính xác không tính là gì, nhưng loại kia đối với võ kỹ lĩnh ngộ cùng đạo tâm, nhưng là nghiền ép tất cả học viên.

Một chiêu này chính là hắn dung hợp quyền, chưởng, chỉ ba thức một kích mạnh nhất, Tả Phong chỗ nào chống đỡ được?

Ngay tại cái kia hổ khiếu long ngâm phía dưới, Tả Phong khí sắc bỗng nhiên biến thảm, trong hai con ngươi lộ ra sợ hãi cực độ đến!

Hắn há to mồm, muốn kêu cứu, nhưng tầng kia tầng khí lãng, hóa thành Long Hổ đánh nhau mà ra, ép tới hắn ngũ tạng lục phủ đều co vào, căn bản không phát ra thanh âm nào!

"Ầm ầm!"

Tả Phong băng quyền trong nháy mắt tan rã, cả người bạo tạc giống như đánh bay mở, hắn dưới chân gạch đá xanh càng là ầm vang vỡ vụn, hiện lên mạng nhện không ngừng tản ra.

"Phốc!"

Một ngụm máu tươi đột nhiên phun ra, Tả Phong toàn thân đều bạo ra máu, trùng điệp ngã tại bên bờ lôi đài, đem gạch đá xanh chấn vỡ phía sau, liền bất lực tuột xuống, lôi ra một đầu nhìn thấy mà giật mình, dài đến hơn mười mét vết máu!

Phía dưới lôi đài học viên thấy Tả Phong ngã xuống, "Oa" kêu to vài tiếng, "Soạt" một chút tản ra, tất cả đều triệt để sợ choáng váng!

Tả Phong lần nữa ngã ầm ầm trên mặt đất, chấn lên tro bụi.

Đầu kia đáng sợ vết máu phía trên, vô số trường bào mảnh vỡ đang giận sức lực dư uy xuống loạn vũ, như đầy trời bông tuyết, tại cấp kẻ bại đưa tang.

Toàn trường trong nháy mắt tĩnh mịch, tĩnh có thể nghe châm!

Lấy khí võ cảnh bảy tầng, thi triển ra mười tầng thực lực, cái này Tả Phong ở lớp ba bên trong cũng là người nổi bật tồn tại.

Đồng thời cho dù là phổ thông mười tầng Khí Vũ cảnh cường giả, ứng đối một chiêu kia Đại Địa Băng Quyền cũng phải phí chút ít công phu, mà Dương Thanh Huyền lại lấy một chiêu phá đi, trái lại cái kia Tả Phong giờ phút này thảm trạng, sợ là đã phế đi!

“Cái này đồ đần, lúc nào lợi hại như vậy rồi?”

“Chẳng lẽ lúc trước hắn lời nói đều là thật, cho tới nay đều là hắn tại nhường nhịn chúng ta?”

Ban ba học viên dọa đến sắc mặt trắng bệch, đặc biệt là những cái kia khi dễ qua Dương Thanh Huyền người, răng không tự chủ được trên dưới run rẩy, run rẩy như là run rẩy.

Tần Chấn mặt mũi tràn đầy kinh hãi, trong lòng chấn động mãnh liệt nói: “Khí Vũ cảnh Đại viên mãn!” Ánh mắt rơi vào Tả Phong trên thân, xem ra không chết cũng phế đi.

Mặc dù là học sinh của mình, nhưng tất cả những thứ này đều là Tả Phong gieo gió gặt bão.

Tần Chấn ánh mắt liếc nhìn Dư Lương, lạnh lùng nói: “Dư Lương lão sư, Dương Thanh Huyền vừa rồi một chiêu kia, ngươi ban học viên có thể nhìn ma rõ ràng? Có thể nhận biết đến lẫn nhau ở giữa chênh lệch rồi? Sau khi trở về nhưng muốn càng thêm khắc khổ tu luyện mới là.”

Ba!

Dư Lương chỉ cảm thấy trên mặt bị quăng cái cái tát, nóng bỏng một mảnh, lập tức xấu hổ giận dữ không thôi, ánh mắt oán giận trừng mắt Tần Chấn, nói không ra lời.

Tần Chấn cười lạnh nói: “Lớp bốn học viên nếu không muốn đi lên cùng chúng ta học viên luận bàn một chút? Ta xem các ngươi vừa rồi hào hứng cũng rất cao đâu, cũng không thể bị đánh khuôn mặt, mất hứng mà về a?”

Lớp bốn học viên đều là trong mắt lướt qua sợ hãi, từng cái cúi đầu xuống, sợ lão sư thật để tự mình lên sân khấu. Không ít học viên dưới chân không tự chủ được tựu lui về sau đi.

Nói đùa cái gì!

Dương Thanh Huyền vừa rồi một kích kia chí ít có Linh Vũ cảnh lực lượng!

Mặc dù lớp học cũng có mấy vị thức tỉnh Vũ Hồn, nhưng lúc trước “Vũ Hồn trấn áp” dưới, đều thụ nhất định tổn thương, cũng không dám mạo muội khiêu chiến Dương Thanh Huyền.

“Hừ!”

Dư Lương tự giác không khuôn mặt đợi tiếp nữa, tay áo dài phất một cái, hung hăng giậm chân một cái, liền dẫn chính mình ban học viên, xám xịt đi.

“Ha ha ha, cút đi!”

Ban ba học viên mở mày mở mặt, tập thể huýt sáo, vui vẻ đưa tiễn lớp bốn cụp đuôi chạy đi. Nhưng ánh mắt nhìn về phía cái kia thiếu niên nhanh nhẹn thời điểm lại khó nén vẻ sợ hãi.

Dương Thanh Huyền nhạt nói: “Các bạn học, còn có ai muốn làm gà đất chó sành? Cùng nhau đi lên, ta tác thành cho hắn.”

Ánh mắt kia hướng dưới đài quét tới, tất cả học viên đều là nội tâm rung động, lại không người dám nhìn thẳng hắn, tất cả đều cúi đầu xuống.

Chỉ có Tả Hành hai mắt như độc xà, nhìn chòng chọc vào hắn, nội tâm phẫn nộ thầm nghĩ: “Tiểu tử này đem Tả Phong đánh thành như vậy, hiển nhiên là trực tiếp tại trước mặt mọi người phiến ta cái tát, không chỉ có không có đem ta để ở trong mắt, càng không có đem Tả gia để vào mắt.”

Hắn lại vụng trộm lườm Vu Khinh Nguyệt một chút, nhưng thấy Vu Khinh Nguyệt thần thái sáng láng, Dương Thanh Huyền trên đài lại là uy phong lẫm liệt, phong độ phiêu nhiên, không khỏi ghen ghét dữ dội, sát tâm nổi lên!

“Lớn mật! Dám đả thương ta Tả gia chi nhân, muốn chết!”

Tả Hành không có dấu hiệu nào đột nhiên bạo khởi, thân ảnh lóe lên tựu xuất hiện trên lôi đài, một chưởng hóa ra kình phong, chụp về phía Dương Thanh Huyền!

Tả Hành sống thượng vị, mặc dù nhìn như phong độ nhẹ nhàng, kì thực lòng dạ nhỏ mọn, sớm đã coi Vu Khinh Nguyệt là làm hắn độc chiếm, ngày bình thường những nam sinh khác nhìn nhiều vài lần, đều muốn bị hắn hành hung một trận.

đọc truyện cùng http://truyen

cUatui.net/ Huống chi hôm nay, Dương Thanh Huyền tại Vu Khinh Nguyệt trước mặt xuất tẫn danh tiếng, đã lên hắn hẳn phải chết danh sách.

“Dừng tay!”

Vu Khinh Nguyệt phát hiện thời điểm, đã quá muộn, tức giận phía dưới kinh hô lên.

Dương Thanh Huyền võ ý nhạy cảm dị thường, từ lâu đã có đề phòng, đợi kình phong kia đánh tới, thầm nghĩ: “Thật mạnh!”

Cái kia dưới lòng bàn tay, lại có quang mang nhàn nhạt hiển hiện, tựa như một tòa núi cao cách không đè xuống, không khí lại bị áp súc phát ra chói tai tiếng gào!

Trong chớp nhoáng này, Dương Thanh Huyền liền minh bạch, thiếu niên trước mắt này, chính là hắn cuộc đời gặp mạnh nhất chi địch!

Nhưng hắn cũng không bối rối, Tả Hành lực lượng mặc dù ở trên hắn, nhưng nếu là đem cái kia ấn ký bên trong lực lượng phóng xuất ra, đủ để đánh giết đối phương!

Hắn không sợ hãi không sợ, nâng tay phải lên đến ngưng tụ chỉ lực, từng vòng từng vòng nhạt ánh sáng màu đỏ tại đầu ngón tay tụ lại.

Đột nhiên một đạo thân ảnh vượt lên trước lướt qua, đúng là Tần Chấn xuất thủ.

Thân như du long, khí nếu du lịch giao, Tần Chấn hai ngón khép lại điểm ra, trên đầu ngón tay truyền đến phá không tiếng gào, lăng lệ đến cực điểm!

Tả Hành sầm mặt lại, đáy mắt hiện lên một vẻ bối rối, cái kia chỉ lực chuyên phá hắn loại này chưởng phong, với lại chính mình tu vi vẫn còn không bằng Tần Chấn.

Kinh hoảng dưới, thu chưởng đã không kịp, chỉ có thể kiên trì lại tăng thêm một chút công lực, cưỡng ép ép tới!

“Bành!”

Một chỉ một chưởng tương giao, kình khí bắn ra, hai người riêng phần mình chấn khai.

Tần Chấn thân thể trên không trung lật đi một vòng, nhẹ nhàng trở xuống đến Dương Thanh Huyền bên cạnh thân. Mà Tả Hành thì là “Bạch bạch bạch” liền lùi lại ba bước, lập tức phân cao thấp.

“Tần Chấn! Ngươi dám ra tay với ta?!”

Tả Hành tại Vu Khinh Nguyệt trước mặt ném đi mặt mũi, thẹn quá hoá giận, rống to.

Tần Chấn mặt không đổi sắc, lạnh lùng quét mắt nhìn hắn một cái, nói: “Thế nào, ngươi đại biểu Tả gia, ta đại biểu là Thiên Tông học viện. Chẳng lẽ Tả gia muốn tìm học viện tính sổ sách, cũng hoặc là hướng học viện khai chiến?”

Nói xong, ánh mắt của hắn vô tình hay cố ý liếc qua Dương Thanh Huyền đầu ngón tay, trong lòng hơi cảm thấy kinh ngạc.

Tả Hành một chưởng kia bá đạo đến cực điểm, chỉ có chỉ pháp mới có thể lấy điểm phá diện, tại tu vi không bằng đối phương tình huống dưới, đây là xảo diệu nhất biện pháp.

Chỉ bất quá có thể xem thấu điểm này người, nhất định phải có cực cao võ ý lĩnh ngộ, Dương Thanh Huyền là làm sao mà biết được? Chẳng lẽ hắn chỉ là cử chỉ vô tâm?

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 9: Ta Nhất Định Sẽ Đi

Chương 9: Ta nhất định sẽ đi

Tả Hành khí sắc khó nhìn lên, hướng sau lưng rút kiếm tay lập tức ngừng lại.

Hắn hiểu được câu nói này tính nghiêm trọng, thông minh ngậm miệng lại. Tả gia mặc dù địa vị hiển hách, nhưng cũng chỉ tại Thương Nam quốc cảnh nội.

Mà Thiên Tông học viện là Bắc Ngũ Quốc đệ nhất học phủ, viện trưởng Khanh Bất Ly tức thì bị ca tụng là “Vũ Trung Vương Giả” Nguyên Vũ cảnh đại cao thủ, cho dù là Thương Nam quốc hoàng thất, cũng không dám nói khiêu khích học viện.

Tần Chấn hừ lạnh nói: “Ngươi phá hư khảo hạch trật tự, vốn nên chịu đến nghiêm trị. Nhưng ta hôm nay tâm tình coi là tốt, ngươi cút đi!”

Tả Hành khí sắc mặt tím lại, lại lại không thể làm gì.

Tần Chấn chính là Thiên Tông học viện lão sư, gia tộc thế lực không ép được hắn, chính mình lại đánh không lại hắn.

Chỉ có thể đem cừu hận chuyển dời đến Dương Thanh Huyền trên thân, chỉ vào Dương Thanh Huyền cắn răng nói: “Tốt, hôm nay tính tiểu tử ngươi gặp may mắn, dám đả thương ta Tả gia chi nhân, ta xem Tần Chấn có thể hay không hộ ngươi cả một đời!”

Dương Thanh Huyền gảy xuống trên vai trái tro bụi, lạnh nhạt nói: “Cũng không biết là ai gặp may mắn.” Trong miệng tuy nói khinh đạm, nhưng nội tâm lại đối với người này sinh ra cảnh giác chi tâm.

Vừa rồi Tả Hành tay phải đụng vào phía sau chi kiếm một sát, Dương Thanh Huyền liền bản năng cảm nhận được áp lực cực lớn, phảng phất đối phương trong nháy mắt tựu hóa thân một thanh kiếm, cho hắn một loại cực kỳ lăng lệ bá đạo cảm giác.

Hắn thậm chí cảm nhận được Tần Chấn khẩn trương, tựa hồ cũng có chút e ngại kiếm kia, ở bên trái hành buông ra kiếm phía sau, Tần Chấn rõ ràng nhẹ nhàng thở ra.

“Ngươi...!”

Tả Hành bị Dương Thanh Huyền đỉnh đụng một cái, tức giận đến muốn nổi điên, nhưng lại không chỗ phát tiết, cảm giác lại bị tức xuống dưới, muốn trực tiếp tẩu hỏa nhập ma.

Đột nhiên một trận mùi thơm ngát đánh tới, mấy người tựa như tắm rửa gió xuân, thần thanh khí sảng.

Chỉ thấy bóng hình xinh đẹp chớp động dưới, Vu Khinh Nguyệt cũng nhảy lên lôi đài, xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trước người, cái kia thanh tịnh như liên con ngươi ngưng nhìn sang, mang theo phức tạp ý cười.

“Khinh Nguyệt!”

Tả Hành trong lòng giật mình, như vậy ôn nhu như nước cười, chỉ có đang trộm nhìn nàng đánh đàn thời điểm gặp qua.

Trái tim của hắn mãnh liệt run rẩy một chút, hắn có thể khẳng định, Vu Khinh Nguyệt chưa hề đối với những khác nam tử như vậy vẻ mặt ôn hoà qua.

Sát ý ngập trời lập tức tràn ngập Tả Hành đại não, hai mắt vậy mà trở nên xích hồng, trong đầu chỉ có một chữ: “Giết, giết, giết!”

Nhưng tất cả những thứ này, Vu Khinh Nguyệt không thấy chút nào, mà là dùng cái kia thanh tịnh như nước đôi mắt đẹp, mỉm cười nhìn qua Dương Thanh Huyền, nói: “Ta tại nội viện chờ ngươi.”

Lời vừa nói ra, mọi người đều xôn xao, dưới đài càng là sôi trào!

“Chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Coi như cái này ngốc... Nha... Không... Đồng học coi như thông qua được khảo hạch, cũng chỉ là một cái bình thường học viên mà thôi a!”

Dưới đài một học viên bất mãn kêu lên, kém chút nói ra “Đồ đần” hai chữ, gấp một bàn tay đập vào chính mình ngoài miệng, lúc này mới uốn nắn tới.

“Chẳng lẽ Vu Khinh Nguyệt đối với hắn có ý tứ? Điều đó không có khả năng, ta không tin!”

“Luận nhan giá trị, ta hết bạo hắn! Luận Vũ Hồn phẩm chất, hắn chỉ là hạ phẩm, mà ta là trung phẩm! Dựa vào cái gì? Dựa vào cái gì?!”

Tả Hành càng là đầy mắt vẻ lo lắng, như độc xà nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

Trong lòng của hắn có mọi loại không cam tâm, mọi loại không rõ!

Dương Thanh Huyền cũng không hiểu, theo lý mà nói, học viện đệ nhất mỹ nữ không có khả năng vừa ý chính mình a.

Với lại lấy hắn đại tông sư trực giác, Vu Khinh Nguyệt thực lực, tuyệt sẽ không như nàng dung nhan như vậy người vật vô hại, tất nhiên là đáng sợ đến cực điểm.

“Nội viện sao?”

Trong đầu ký ức dâng lên, Nội viện chính là Thiên Tông học viện tất cả học sinh tinh anh nơi tụ tập, hàng năm đều sẽ có một lần nghiêm khắc khảo hạch, thông qua người mới có thể vào bên trong tu luyện.

Phàm là Nội viện đi ra học viên, không có chỗ nào mà không phải là phong hầu bái tướng, thành vì đế quốc nhân tài trụ cột.

Thương Nam quốc võ đạo cao thủ, có hơn phân nửa đều là từ trong viện đi ra, cho nên Nội viện đồng thời cũng là một cái cự đại giao thiệp thế lực vòng, là tất cả học viên hướng tới chi địa.

Dương Thanh Huyền trước đó mục tiêu chỉ là trở thành một võ giả, chưa hề nghĩ tới có thể vào bên trong viện, nhưng giờ phút này đã hoàn toàn khác biệt, hắn đã nắm giữ trùng kích Nội viện tư cách.

“Tốt, ta nhất định sẽ đi!” Dương Thanh Huyền trong mắt tinh quang chớp động, bình tĩnh nói.

Tả Hành dùng tay chỉ hắn, từng chữ nói: “Ngươi nếu có gan dám đến Nội viện, ta liền tự mình ra tay giết ngươi!”

Dương Thanh Huyền lúc này mới liếc mắt nhìn hắn, cười lạnh nói: “Ngươi thì tính là cái gì?”

Tả Hành nộ đến cực điểm, tại toàn bộ Thiên Tông học viện, cho tới bây giờ không ai dám đối với hắn như vậy nói chuyện. Huống chi chỉ là một cái không có danh tiếng gì tiểu tử, nếu là ở học viện bên ngoài, cũng hoặc là không có Tần Chấn che chở, sớm đã bị hắn một chưởng đánh chết phân thây!

Chuyện kế tiếp, càng làm cho lửa giận của hắn vọt tới cực hạn.

Chỉ thấy Vu Khinh Nguyệt một bước ngăn ở Dương Thanh Huyền trước người, lạnh lùng theo dõi hắn, nói: “Ngươi muốn làm cái gì?”

Tần Chấn cũng là cả kinh, vội vàng đứng sau lưng Dương Thanh Huyền, giữa hai tay khí xoáy lưu động, để phòng Tả Hành đột nhiên bạo khởi đả thương người.

Có Vu Khinh Nguyệt cùng Tần Chấn che chở Dương Thanh Huyền, Tả Hành biết chính mình tuyệt đối không thể chiếm được lợi, liền giọng căm hận nói: “Tốt, tốt! Ta liền để cái này đồ đần sống lâu mấy ngày!”

Vu Khinh Nguyệt mặt mũi tràn đầy băng lãnh, thân phận của Dương Thanh Huyền hết sức đặc thù, không phải do người khác tổn thương.

Nhưng nghĩ lại, lại sợ tiến một bước kích thích Tả Hành, đường vòng: “Ngươi muốn đối phó hắn có thể, nhưng hắn hiện tại chỉ là Khí Vũ cảnh mà thôi, coi như ngươi thắng, cũng thắng mà không võ.”

Nàng trong mắt tinh mang lóe lên, duỗi ra một ngón tay, nói: “Một năm, cho hắn thời gian một năm. Một năm sau ngươi có thể khiêu chiến hắn.”

Tả Hành trong mắt bắn ra sát khí, nói: “Đây chính là ngươi nói?”

Vu Khinh Nguyệt nói: “Tự nhiên.”

Tả Hành gặp nàng một bộ lòng tin tràn đầy bộ dáng, giận dữ nói: “Tốt, ta liền đáp ứng ngươi! Để hắn sống lâu một năm, đến lúc đó nếu là hắn chiến bại, sống hay chết, ngươi không được lại cắm tay!”

Vu Khinh Nguyệt gật đầu nói: “Tốt, ta theo ngươi chi ngôn.”

Tả Hành mặc dù còn ức nhét lòng buồn bực, nhưng sau khi nghe, so lúc trước thư hoãn không ít. Chỉ là nội tâm nghi hoặc trùng điệp, cái này đồ đần rốt cuộc là ai, cùng Vu Khinh Nguyệt lại là quan hệ như thế nào?

Hắn có thể khẳng định, Vu Khinh Nguyệt trước đó căn bản chưa hề tiếp xúc qua người này.

Dương Thanh Huyền cũng là rất nhiều nghi hoặc, nhưng tất cả những thứ này cũng chỉ có thể ép tại nội tâm, lưu lại chờ chậm rãi giải khai.

Vu Khinh Nguyệt sau khi nói xong, tựa như lúc đến, lạnh nhạt mà đi.

Tả Hành vẫn như cũ đi theo phía sau, chỉ là triệt để không có thong dong bình tĩnh, khí sắc âm trầm như nước, không biết tại tính toán cái gì.

Một đoạn này nhạc đệm quá mức kinh hãi, tất cả mọi người ánh mắt đồng loạt rơi vào Dương Thanh Huyền trên thân, giống như xưa nay không nhận biết người này.

Nhìn qua Vu Khinh Nguyệt cùng Tả Hành đi xa phía sau, Tần Chấn đem thu hồi ánh mắt lại, nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi vừa rồi một chiêu kia...”

Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, đang không biết trả lời như thế nào, lại nghe Tần Chấn tự mình nói rằng: “Xem đến ngươi không chỉ có tâm trí khôi phục, với lại tu vi cũng rất là tinh tiến, ngươi cũng đã đạt tới Khí Vũ cảnh cảnh giới đại viên mãn đi.”

Chung quanh học viên mặc dù đều đoán được, nhưng nghe được Tần Chấn nói ra, y nguyên không khỏi chấn kinh. Khí Vũ Đại viên mãn, tiếp xuống chính là cô đọng Vũ Hồn, bước vào Linh Vũ cảnh, trở thành một tên chính thức võ giả!

Linh Vũ cảnh tu vi, căn bản là tiến nhập nội viện tiêu chuẩn yêu cầu. Mặc dù cũng từng xuất hiện Khí Vũ cảnh tựu tiến nhập nội viện nghịch thiên tồn tại, nhưng dù sao phượng mao lân giác, cực kỳ thưa thớt.

Toàn bộ khảo hạch tràng bên trên, tĩnh có thể nghe châm, không ít học viên lộ ra lo âu và thấp thỏm thần sắc, ba năm này quang cảnh, bọn hắn cũng không có thiếu khi dễ Dương Thanh Huyền.

Tần Chấn lấy ra một quyển sách, đưa cho Dương Thanh Huyền, nói: “Trong này là ta đối với cô đọng Vũ Hồn một chút giải thích, ngươi cầm lấy đi xem đi. Ngươi vừa rồi đắc tội Tả Hành, sợ là có chút phiền phức. Bất quá ngươi yên tâm, chỉ cần ngươi vẫn là học trò ta một ngày, ta liền sẽ bảo kê ngươi một ngày. Có ta ở đây, Tả Hành hắn không dám bắt ngươi như thế nào.”

Dương Thanh Huyền trong lòng chảy qua ấm áp, ôm quyền nói: “Đa tạ lão sư.” Sau đó tại mọi người kinh nghi bất định dưới ánh mắt, lẻ loi mà đi.

Thông qua được khảo hạch, hắn muốn trước tiên về nhà, đem cái tin tức tốt này nói cho gia gia.

Về nhà!

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 10: Tấn Vương

Chương 10: Tấn vương

Dương Thanh Huyền nội tâm một trận tâm thần bất định, đối với người bình thường mà nói cỡ nào chuyện bình thường, đối với hắn lại là một loại xa xỉ.

Ba mươi năm qua đại tông sư, trong mộng không biết thân là ai.

Bây giờ, cuối cùng tìm về chính mình, cuối cùng có thể trở về nhà.

Dương Thanh Huyền trong mắt có chút ê ẩm sưng, nhìn qua cũ nát đại môn, cùng tàn phá tường thấp, bước chân ngừng lại.

Nguyên bản vắng ngắt nhà, tựa hồ có khách tại bên trong, còn giống như lên cái gì tranh chấp.

“Gia... Gia gia...”

Dương Thanh Huyền trong lòng căng thẳng, mở cửa khẩu kêu một tiếng, liền đẩy cửa vào.

Đập vào mi mắt, trừ ra Dương Thanh Huyền gia gia bên ngoài, còn có một vị nam tử trung niên cùng một vị mười bốn mười lăm tuổi thiếu nữ.

Nam tử trung niên dáng vẻ phi phàm, không giận tự uy, toàn thân trên dưới lộ ra một cỗ sống lâu thượng vị khí tức.

Thiếu nữ mắt hạnh má đào, lấy một bộ phấn áo, tóc xanh như suối tản mát, xinh đẹp bên trong, lại thêm chút ít tiểu nữ nhi mị thái.

Hai người xem xét chính là quan to hiển quý, mà gia gia của mình một thân mộc mạc, mặc dù xương cốt cứng rắn, nhưng là mười phần thon gầy, đứng ở một góc có vẻ hơi còng xuống.

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, nghĩ không ra cái này tiểu phá ốc bên trong, tại sao có thể có quyền quý chi nhân tới. Mà thiếu nữ kia, tiếu mỹ tuyệt luân, mặc dù không bằng Vu Khinh Nguyệt như vậy thiên nhân chi tư, nhưng cũng mười phần mỹ mạo, đồng thời cho hắn một loại cảm giác quen thuộc.

“Ngươi là... Tô Anh?”

Dương Thanh Huyền cuối cùng tại trong trí nhớ tìm ra thiếu nữ kia tin tức, đúng là cùng Vu Khinh Nguyệt đồng liệt học viện tứ đại mỹ nữ một trong Tô Anh!

“Ngươi cái này đồ đần còn dám trở lại! Lưu manh! Lưu manh đáng chết!”

Tô Anh vừa thấy được hắn, liền hai gò má đỏ bừng, nổi giận mắng lên.

Nam tử trung niên cùng Dương Chiếu ánh mắt cũng là nhìn sang, hai người không khỏi sững sờ, tựa hồ đã nhận ra có chút không đúng.

Dương Thanh Huyền không nghĩ ra, nghĩ thầm cô bé này thật vô lễ, liền lạnh lùng nói: “Ta nhưng từ chưa đối với ngươi đùa nghịch qua lưu manh, cũng không chiếm qua ngươi tiện nghi. Nếu là ngươi lại hồ ngôn loạn ngữ, ta không ngại thật đối với ngươi làm chút gì.”

Nói xong, ánh mắt của hắn không chút kiêng kỵ tại Tô Anh trên thân hưởng thụ.

Dương Thanh Huyền từ trước tới giờ không tự xưng là quân tử, ngược lại là loại kia tính tình tùy ý, trăm không kiêng sợ chi nhân. Có thanh thuần đại mỹ nữ đúng ngay vào mặt liền mắng hắn lưu manh, hắn cũng không để ý thật làm một lần lưu manh, no bụng nhìn một lần cho thỏa.

Tô Anh bị cái kia dáng vẻ lưu manh ánh mắt giật nảy mình, xấu hổ giận dữ không chịu nổi, giận dữ nói: “Tốt a, ngươi quả nhiên đối với ta có ý nghĩ xấu, ta há có thể tha cho ngươi!” Thân ảnh nhoáng một cái, tựu lấn người mà lên, nhẹ nhàng một chưởng đánh ra.

Dương Thanh Huyền chỉ nghe đến một trận mùi thơm ngát xông vào mũi, lập tức có chút tâm viên ý mã, cùng Vu Khinh Nguyệt cái kia mát lạnh lãnh hương thơm hơi có khác biệt, thế nhưng đều có xuân thu.

Chợt trong bụng vi kinh, thầm mắng mình lúc này, như thế nào còn nghĩ những thứ này. Tô Anh một chưởng kia nhìn như nhu hòa, kì thực lợi hại đến cực điểm, uy lực còn tại Tả Phong “Đại Địa Băng Quyền” phía trên! Hắn không dám khinh thường, khí kình cùng một chỗ, Hàng Long Chưởng Pháp nghênh kích mà lên!

“Dừng tay!”

Nam tử trung niên cùng Dương Chiếu đồng thời hét lớn, nhưng hai người thần sắc hoàn toàn khác biệt. Nam tử trung niên là uy nghiêm mà nộ, Dương Chiếu thì là mặt mũi tràn đầy lo lắng, nhưng sau một khắc, đục ngầu trong mắt trong nháy mắt nổ bắn ra tinh mang, cả người bởi vì quá độ chấn kinh mà bị dại ra!

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền quanh thân khí kình chảy xuôi, phảng phất có long hành với thiên, khí kình hóa sóng từng vòng từng vòng tản ra, trong phòng bát bồn gạch ngói bị chấn động đến “Phanh phanh” Rung động, tất cả đồ sứ trong nháy mắt toàn bộ toái.

Tô Anh cũng là sắc mặt đại biến, nguyên bản còn lo lắng một chưởng sẽ đem cái kia đồ đần giết, có thể trong nháy mắt tâm tình tựu điên đảo, đối phương chưởng pháp hùng hồn cương mãnh, đụng vào phía dưới, liền biết không ổn.

“Bành!”

Song chưởng tấn công, khí lãng đẩy ra, Dương Thanh Huyền lại tại chỗ không động, mà Tô Anh thì là liền lùi mấy bước, kém chút tựu đụng vào tường!

Nam tử trung niên hoảng hốt, cả kinh nói: “Ngươi tu luyện ra Vũ Hồn?!”

Dương Chiếu cũng là mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, sau đó thần sắc một trận giật mình tùng, ánh mắt mong đợi nhìn xem Dương Thanh Huyền, trong mắt lệ quang ẩn hiện, đôi môi run nhè nhẹ.

Dương Thanh Huyền nhìn qua gia gia của mình, cũng là trong lòng đau xót. Nhớ tới những năm gần đây vất vả, thầm nghĩ: “Bây giờ ta song hồn hợp nhất, chính thức thức tỉnh. Từ đó về sau, rốt cuộc không để cho mình người phải bảo vệ chịu khổ.”

Hắn muốn nói cho Dương Chiếu tin tức này, chỉ là giờ phút này có người ngoài tại, không tiện biểu lộ ra, thế là nói rằng: “Còn không có.”

Nam tử trung niên cứ thế nói: “Vậy sao ngươi có thể một chưởng đánh lui Anh nhi? Xem đến ngươi tại Khí Vũ cảnh Đại viên mãn dừng lại đã lâu.” Hắn liếc mắt một cái thấy ngay Dương Thanh Huyền tình trạng.

Dương Chiếu cũng nhìn ra, chỉ là tự lẩm bẩm: “Khí Vũ cảnh

Đại viên mãn, cái này, cái này sao có thể...” Ngữ khí kích động khó mà tự kiềm chế, hai tay run run lợi hại.

“Dám làm tổn thương ta! Ta muốn giết ngươi!”

Tô Anh lấy lại tinh thần, một đạo bạch quang tại cổ tay trắng ở giữa dâng lên, ngân quang đổ xuống dưới, lập tức hóa thành một bả tinh xảo nhỏ nhắn cung nỏ, bên trên có ba cây mũi tên nhỏ vận sức chờ phát động, lăng lệ lạnh lẽo.

Dương Thanh Huyền song đồng đột nhiên co lại, khiếp sợ nhìn xem cái kia tụ tiễn, cả kinh nói: “Đây chính là Vũ Hồn sao?” Đây là hắn lần thứ nhất nhìn thấy người khác Vũ Hồn, mang theo một cỗ cảm giác hết sức nguy hiểm.

“Dừng tay!”

Nam tử trung niên cùng Dương Chiếu lần nữa vừa quát, hai bóng người trong phòng hiện lên. Dương Chiếu đã xuất hiện tại Dương Thanh Huyền trước người, đem hộ ở sau lưng.

Nam tử trung niên tắc thì là xuất hiện ở Tô Anh bên cạnh thân, một phát bắt được cánh tay của nàng, lập tức cái kia tụ tiễn hóa thành bạch quang lóe lên, tiêu tán không thấy.

Dương Thanh Huyền nội tâm chấn kinh, vẫn luôn đối với mình nhà thân phận có hoài nghi, nếu gia gia vẻn vẹn cái phổ thông công nhân vệ sinh, cái nào là như thế lớn quyết tâm cùng nghị lực, muốn đem chính mình bồi dưỡng thành võ giả?

Vừa rồi gia gia cái kia quỷ mị thân pháp, càng là đã chứng minh điểm này, cho dù là hắn cũng làm không được!

Tô Anh Vũ Hồn hiển nhiên là bị nam tử trung niên trấn áp xuống dưới, dậm chân giãy giụa nói: “Thả ta ra, mau buông ta ra! Hắn mới vừa mới ra tay đả thương ta!”

Nam tử trung niên quát: “Chớ có hồ nháo! Vừa rồi nếu không có Thanh Huyền hạ thủ lưu tình, ngươi đã bị đánh bay ra ngoài!”

Nam tử trung niên quát tháo phía dưới, ánh mắt vô tình hay cố ý liếc nhìn Dương Chiếu, đáy mắt lướt qua một tia thật sâu kiêng kị.

Tô Anh sửng sốt một chút, không tin kêu lên: “Chỉ bằng hắn? Nếu không có ta chủ quan, không có kịp thời vận dụng Vũ Hồn...”

“Đủ rồi!”

Nam tử trung niên khiển trách tiếng nói: “Đừng muốn lại nói!”

Tô Anh bị cái kia uy áp trấn trụ, lập tức quay đầu đi chỗ khác, gương mặt xinh đẹp tức giận, ủy khuất tại một bên sinh khí, gấp thẳng dậm chân.

Nam tử trung niên nhìn qua Dương Thanh Huyền một hồi lâu, mới hắc tiếng nói: “Chúc mừng Thanh Huyền hồn phách phục hồi như cũ, đồng thời đạt đến mười tầng Khí Vũ cảnh, cự ly luyện khí hóa ấn, ngưng tụ Vũ Hồn cũng chỉ là một bước ngắn.”

Dương Thanh Huyền trong lòng vi kinh, không biết đối phương thế nào hiểu được chính mình hồn phách không trọn vẹn, bất động thanh sắc cười đáp lại, để nam tử trung niên phỏng đoán không thấu.

Dương Chiếu mặt mũi tràn đầy vui vô cùng, tựa hồ một chút trẻ mấy chục tuổi, hưng phấn ho khan vài tiếng phía sau, cười hắc hắc nói: “Nắm Tấn vương hồng phúc.”

Dương Thanh Huyền trong lòng run lên, người trước mắt này, lại là Thương Nam quốc tiếng tăm lừng lẫy Tấn vương Tô Trạch, mà Tô Anh đúng là hoàng thân quốc thích.

Tô Trạch nói: "Lão gia tử nghiêm trọng, cái này là năm đó ước định giữa chúng ta, hết thảy đều là phải. Thanh Huyền có thể khôi phục hồn phách, cũng là chính hắn tạo hóa.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 11: Ước Định

Chương 11: Ước định

Dương Chiếu ngữ khí có chút kích động, gật đầu nói: “Ta cũng không nghĩ tới, ta cũng tuyệt đối không nghĩ tới, cái này kinh hỉ tới có chút đột nhiên, hắc hắc.”

Tô Trạch nói: “Hiện tại Dương Thanh Huyền cũng đã khôi phục, cái kia vừa rồi sở đàm luận sự tình...”

Dương Chiếu nhíu mày, tựa hồ có chút do dự.

Tô Anh thì là sắc mặt đại biến, vội la lên: “Tuyệt không có khả năng, ta tuyệt không có khả năng gả cho kẻ ngu này!”

“Cái gì?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một cái, nhìn xem trong phòng mấy người, sờ mũi một cái, thầm nghĩ: Chẳng lẽ Tấn vương là đến cầu thân?

Tô Trạch xem Dương Thanh Huyền mờ mịt bộ dáng, giải thích nói: “Năm đó ta thiếu lão gia tử một cái đại ân, để báo đáp lại, đáp ứng lão gia tử ba chuyện. Một, mỗi tháng đưa các loại chỉ định linh thảo, chế biến chén thuốc giúp ngươi Thối thể. Hai, để ngươi tiến vào Thiên Tông học viện. Ba, đem Anh nhi gả cho ngươi.”

Nói đến thứ lúc ba giờ, hắn biểu lộ ngưng trệ một chút.

Dương Thanh Huyền bừng tỉnh đại ngộ, chẳng trách mình có thể tiến vào Thiên Tông học viện, mỗi ngày còn có đại lượng dược thủy ngâm trong bồn tắm, nguyên lai đều là Tấn vương công lao.

Dương Chiếu nói: “Liên quan tới điểm thứ ba, ước định ban đầu là, nếu Thanh Huyền tương lai không đồng ý hôn sự này, có thể tùy thời bội ước, mà các ngươi lại không thể đơn phương bội ước.”

“Cái gì?”

Dương Thanh Huyền càng là mắt choáng váng, không rõ Tấn vương đến cùng thiếu gia gia bao lớn ân tình, như thế điều kiện hà khắc cũng sẽ đáp ứng. Nhưng thấy Tô Trạch khí sắc âm tình bất định, hiển nhiên là bất giả.

Tô Trạch trong lòng vừa bực mình vừa buồn cười, thầm nghĩ: Nữ nhi của ta chính là là bực nào tôn quý chi nhân, Dương Thanh Huyền cái này đồ đần sao lại có không được lý lẽ, lúc trước cái này bội ước bổ sung, cũng không biết Dương Chiếu nội tâm là nghĩ như thế nào.

Hắn nói: “Lúc trước lão gia tử tâm tình ta cũng minh bạch, là hi vọng nhờ vào đó hôn nhân đến bảo hộ Dương Thanh Huyền. Nhưng hôm nay hắn đã khôi phục hồn phách, có thể bình thường tu luyện, hôn ước này mục đích cũng cũng không cần phải a?”

Dương Chiếu hắc tiếng nói: “Cái này xem Thanh Huyền ý tứ của mình.”

Ba người ánh mắt một chút đều nhìn về phía Dương Thanh Huyền, Tô Anh nổi giận nói: “Đồ đần, tranh thủ thời gian giải trừ hôn ước, ta là nhất định sẽ không gả cho ngươi!”

Dương Thanh Huyền có chút nhức đầu, ngượng ngùng cười hai tiếng, nói: “Ha ha, thật sự là không hiểu thấu. Mặc dù ngươi sinh xinh đẹp đẹp mắt, nhưng như thế hung thần ác sát, ta còn thực sự không để vào mắt đâu.”

“Ngươi, ngươi dám nói ta không tốt?!”

Tô Anh tức giận vô cùng, nếu không có nhiếp tại Tô Trạch uy hiếp, sợ là lại muốn động thủ.

Tô Trạch ngữ trọng tâm trường nói rằng: “Thanh Huyền a, ngươi cũng đã trưởng thành, phải có tư tưởng của mình cùng phán đoán. Nam nhi tại thế, coi như đỉnh thiên lập địa, bằng lực lượng của mình chưởng ngự càn khôn, như vậy mới có thể có đến địa vị cùng tôn trọng.”

Hắn lời nói này có chút hàm súc, ý là nếu dựa vào quan hệ bám váy, cho dù cưới Tô Anh, cũng vô pháp đạt được thân phận và địa vị.

Dương Thanh Huyền sao có thể không rõ, cười hắc hắc, ôm quyền nói: “Tấn vương nói cực phải, ta cũng cho rằng loại này hôn ước rất hoang đường, vẫn là tranh thủ thời gian hủy bỏ đi.”

Đối với cái này không hiểu thấu hôn ước, nội tâm của hắn cũng không có gì tốt cảm giác. Dù sao cũng là người hiện đại, nhìn trúng chính là lưỡng tình tương duyệt, mà không phải loại kia bắt nguồn từ phụ mẫu môi chước hôn phối.

Huống chi mình mười lăm năm đến si ngốc ngây ngốc, Tô Anh thì là thiên chi kiêu nữ, nếu là thân phận đổi, chính mình là Tô Anh, cũng tất nhiên sẽ liều chết phản đối.

Tô Trạch sững sờ, lập tức đại hỉ, nói: “Ha ha, tốt, tốt!” Một trái tim cuối cùng để xuống, nghĩ không ra mục đích của chuyến này lại biết thuận lợi như vậy.

Hắn cười nói: “Cuối cùng là ta một cái khúc mắc. Lão gia tử, năm đó nhận được đại ân, bây giờ ba sự tình đều đã xong kết, mười năm này ước hẹn xem như có cái hoàn mỹ kết cục.”

Mặc dù Dương Thanh Huyền không ngốc, nhưng Khí Vũ cảnh mười tầng tu vi, hắn Tấn vương còn chướng mắt. Tự nhiên cảm thấy Dương Thanh Huyền không xứng với Tô Anh, đồng thời đối với nữ nhi của mình phối ngẫu, trong lòng sớm có người khác tuyển.

Dương Chiếu nói: “Chậm đã! Hôn ước có thể giải trừ, nhưng hi vọng Tấn vương có thể lấy một viên Ngưng Hồn đan ra, như vậy mười năm ước hẹn coi như là kết thúc.”

Tô Trạch nghe hắn nói “Chậm đã”, còn tưởng rằng đối phương muốn đổi ý, một trái tim lại treo lên, sau khi nghe xong mới chính thức buông xuống. Hắn đối với Dương Chiếu là lại kính vừa sợ, Ngưng Hồn đan mặc dù có giá trị không nhỏ, nhưng so sánh giải trừ hôn ước mà nói, cũng đáng.

“Ta xem Thanh Huyền phải tại Khí Vũ cảnh mười tầng đã lâu, có Ngưng Hồn đan tương trợ lời nói, hẳn là có thể đủ cô đọng Vũ Hồn, bước vào Linh Vũ cảnh.”

Tô Trạch mỉm cười, ôm quyền nói: “Vậy ta liền cáo từ trước, Ngưng Hồn đan rất nhanh liền sẽ đưa tới.”

Nhìn qua Tô Trạch cha con ly khai, Dương Thanh Huyền trong đầu vô số cái dấu hỏi, cuối cùng có thể tường hỏi gia gia mình.

“Gia gia...”

Dương Thanh Huyền kêu một tiếng, liền bị Dương Chiếu đưa tay đánh gãy, nói: “Ta biết ngươi nội tâm rất nhiều nghi hoặc, ngươi bây giờ đã khôi phục thần trí, rất nhiều chuyện cũng có thể chậm rãi biết.”

Dương Chiếu ánh mắt nhìn qua ngoài cửa, đắc ý hắc cười một tiếng, nói: “Tô Trạch cho rằng giải trừ hôn ước là đã chiếm đại tiện nghi, chỉ sợ tương lai bọn hắn là muốn hối hận ruột đều xanh.”

[tr U

yen cua tui | Net] Dương Thanh Huyền trong lòng thất kinh, chẳng lẽ thân thế của mình lại kinh người như thế, thậm chí so Tấn vương địa vị còn lớn hơn? Hắn không khỏi nhớ tới cái kia trong cung điện dưới lòng đất, rộng lớn vĩ ngạn tràng cảnh.

Lại nghe thấy Dương Chiếu tự đắc nói rằng: “Mặc dù tiểu ny tử kia hoàn toàn chính xác đẹp đẽ, nhưng vẫn như cũ không xứng với ngươi, cũng không có gì đáng tiếc. Ngươi chính thức vị hôn thê một người khác hoàn toàn, thắng nàng nghìn lần không thôi.”

“A! Cái gì?”

Dương Thanh Huyền mắt choáng váng, nói: “Còn có vị hôn thê?”

“Hắc hắc.”

Dương Chiếu cười đến thấy răng không thấy mắt, toét ra một ngụm răng vàng khè, mặt mũi nhăn nheo đều nhíu chung một chỗ, nhìn qua thập phần vui vẻ.

Mười mấy năm qua tích tụ một chút giãn ra, lộ ra cao hứng phi thường, nói: “Những chuyện nhỏ nhặt này trước không đề cập nữa, ngươi bây giờ trọng yếu nhất tựu là tăng thực lực lên. Tiểu tử ngươi thật giỏi a, lúc nào đạt tới Khí Vũ cảnh mười tầng, ta vậy mà không biết. Với lại ngươi vừa rồi chiêu kia chưởng pháp, tựa hồ ý cảnh phi thường cao, tất nhiên là chìm đắm hồi lâu mới tu luyện ra.”

Dương Thanh Huyền một mặt mướp đắng dạng, vị hôn thê đây là việc nhỏ? Hắn nói nghiêm túc: “Gia gia, ta hiện tại đã khôi phục thần trí, ngươi cũng nên nói cho ta biết một số việc đi. Tỉ như nói nhà chúng ta lai lịch, tựa hồ đồng thời không đơn giản như vậy.”

Dương Chiếu trầm mặc một hồi, trước đó vui sướng quét sạch sành sanh. Thật lâu, mới thở dài nói: “Có một số việc ngươi biết đến quá sớm đồng thời không có chỗ tốt, đợi ngươi ngưng luyện ra Vũ Hồn phía sau, ta lại chọn một chút trước nói cho ngươi đi.”

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, nói: “Như thế nào Vũ Hồn?”

Dương Chiếu nói: “Vừa rồi tiểu ny tử kia trên người tụ tiễn ngươi có thể nhìn thấy? Vũ Hồn chính là ngưng tụ một người tinh, khí, thần, hồn, ý, là một cá nhân tu vi võ đạo tổng hợp cụ hiện. Làm ngưng tụ ra Vũ Hồn phía sau, liền sẽ tại trên người xuất hiện một cái lạc ấn, xưng là Vũ Hồn ấn.”

“Vũ Hồn ấn?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt biến hóa, vội vàng kéo ra cổ áo, lộ ra vai trái chỗ cái kia ấn ký ra, nói: “Gia gia, đây chính là Vũ Hồn ấn?”

“A!!”

Dương Chiếu bỗng nhiên nhảy dựng lên, hai con ngươi một chút chợt trợn ra, nhìn chòng chọc vào cái kia ấn ký, phảng phất thấy được thứ cực kỳ đáng sợ, thân thể run như run rẩy!

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 12: Thiên Hạ Hữu Địch

Chương 12: Thiên Hạ Hữu Địch

“Cái này Vũ Hồn ấn... Cái này Vũ Hồn ấn là...”

Dương Chiếu sắc mặt trắng bệch, đôi môi run rẩy lợi hại, lại nói không ra lời.

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Đây quả nhiên là Vũ Hồn ấn”, hỏi vội: “Cái này Vũ Hồn ấn thế nào?”

Dương Chiếu phảng phất không có nghe thấy hắn, ánh mắt từ đầu đến cuối chăm chú vào cái kia ấn ký bên trên, thân thể gầy ốm còng xuống lợi hại hơn, không ngừng tự nói nói rằng: “Tại sao có thể như vậy... Tại sao có thể như vậy...”

“Gia gia, ngươi không sao chứ?”

Dương Thanh Huyền vội vàng vịn Dương Chiếu, tại một trương trên băng ghế đá ngồi xuống, muốn cho Dương Chiếu rót cốc nước, để hắn ổn định hạ cảm xúc, nhưng vừa rồi cùng Tô Anh so chiêu, trong phòng bình ngói bát bồn loại hình tất cả đều làm vỡ nát, đi nơi nào tìm nước trà.

Dương Chiếu ngồi trên băng ghế đá, cũng khống chế không ngừng run rẩy, trong miệng thì thào, “Sai, nguyên lai hết thảy đều sai...”

Dương Thanh Huyền hỏi vội: “Cái gì đều sai rồi?” Thấy Dương Chiếu không đáp, sợ biết làm sâu sắc đối với hắn kích thích, vội vàng đem trên vai trái Vũ Hồn ấn che lại, nói: “Gia gia, ngươi trước nghỉ ngơi một hồi, chớ suy nghĩ quá nhiều.”

Dương Chiếu khẽ lắc đầu, nói: “Cái kia Vũ Hồn ấn, lại cho ta xem một chút.”

Dương Thanh Huyền trong lòng không muốn, nhưng lại không thể vi phạm, đành phải lại đem cái kia ấn ký bày ra, tựa như một đám lửa vân, lại mang theo từng tia từng tia tử sắc.

Dương Chiếu vươn tay, tại cái kia ấn ký bốn phía vẽ lên vài vòng, từ đầu đến cuối không dám đụng vào cái kia ấn ký, cuối cùng thở dài nói: “Quả nhiên là, không có sai.”

Dương Thanh Huyền gặp hắn một hồi nói “Sai”, lại một hồi nói “Không có sai”, cũng không biết là ý gì, không dám chen vào nói.

Dương Chiếu giờ phút này, sắc mặt tái nhợt lợi hại, trước đó hưng phấn quá độ, hiện tại lại chịu đến cực độ kích thích, cảm xúc thay đổi rất nhanh dưới, lộ ra so lúc trước càng thêm già nua, kinh ngạc ngồi ở kia ngẩn người.

Dương Thanh Huyền bảo vệ ở một bên, cũng không biết nói cái gì cho phải, thấy Dương Chiếu đang ngẩn người, cũng liền tùy vào hắn đi, không tiện đã quấy rầy, miễn cho lấy lại tinh thần lại cảm xúc nổi sóng.

Không bao lâu phía sau, Tô Trạch tựu phái người đưa tới Ngưng Khí đan, tựa hồ sợ Dương Chiếu đổi ý giống như, hiệu suất mười phần cao.

Cái kia đưa đan chi nhân mặt mũi tràn đầy nghi hoặc, thực sự làm không rõ ràng Tấn vương làm sao lại cùng một cái rác rưởi công nhân nhận biết. Bất quá người kia là Tấn vương tâm phúc, hiểu được không nên biết sự tình tuyệt đối đừng biết, như vậy mới có thể sống lâu dài.

Tấn vương trừ ra đưa Ngưng Hồn đan bên ngoài, còn đưa tới một trương một vạn kim tệ thẻ thủy tinh, lấy cung cấp hai ông cháu chi tiêu.

Dương Thanh Huyền mở hộp ngọc ra, một viên cổ kính, màu ngà sữa đan dược nằm trong đó. Tròn trịa như trân châu, tản mát ra mùi thơm nhàn nhạt, vẻn vẹn ngửi một chút tựu đề thần tỉnh não.

“Tô Trạch cũng coi là thủ tín chi nhân, cái này viên Ngưng Hồn đan phẩm chất phi thường cao.”

Dương Chiếu thanh âm đột nhiên truyền đến.

Dương Thanh Huyền giật mình, vội vàng xoay người, vui vẻ nói: “Gia gia, ngươi không sao?”

Dương Chiếu nhẹ gật đầu, cả người già đi rất nhiều, trong ánh mắt ngậm lấy ý vị phức tạp, tay giơ lên nhẹ nhàng sờ lấy Dương Thanh Huyền gương mặt.

Dương Thanh Huyền nhìn xem gia gia già nua dáng vẻ, trong lòng khó chịu, nói: “Gia gia ngài nghỉ ngơi sẽ.”

đọc truyện cùng http://truyencUatui.net/

Dương Chiếu khẽ lắc đầu, nói: “Ta không sao, cái này viên Ngưng Khí đan ngươi không thể phục dụng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vì cái gì?”

Dương Chiếu thở thật dài một cái, đôi môi khẽ run lên, nói rằng: “Ngươi trên vai cái kia Vũ Hồn ấn, cũng không phải là truyền thừa xuống, mà là bị một vị cái thế cường giả, cưỡng ép rót vào trong cơ thể ngươi. Này Vũ Hồn tên là ‘Thiên Hạ Hữu Địch’, chính là đương kim trên đời thập đại chí cường Vũ Hồn một trong, chí dương chí cương, bá đạo vô cùng, nếu là không cẩn thận xúc động, lấy ngươi thời khắc này tu vi, trong nháy mắt liền sẽ hôi phi yên diệt.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng hốt, khó trách trên địa cầu thời điểm nhục thân không ngừng bị cái này Vũ Hồn ấn thôn phệ, nguyên lai là nguyên nhân này, hắn cả kinh nói: “Vũ Hồn còn có thể cưỡng ép độ cấp? Người kia là ai? Vì sao phải làm như vậy?”

Dương Chiếu nói: “Toàn bộ câu chuyện trong đó ta chỉ có thể suy đoán một hai, cũng không dám hoàn toàn chứng thực. Ta sẽ nghĩ biện pháp giúp ngươi đem cái này Vũ Hồn ấn tạm thời phong ấn, sau đó ngươi đi tu luyện thể thuật, đợi đạt tới Hoàng cân lực sĩ trình độ, sau đó lại luyện khí hóa ấn, ngưng kết vũ hồn của mình, nguy hiểm như vậy tính chất tựu không lớn lắm.”

“Luyện thể?”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Luyện thể không phải là không có tiền đồ sao?”

Dương Chiếu hắc tiếng nói: “Không có tiền đồ? Hừ, hiện tại luyện thể đích thật là sự suy thoái, nhưng ở thời cổ thời điểm nhục thân đại thành người, có thể lật trời liệt địa, truy ngày từng tháng, uy năng tuyệt không so hiện tại võ giả kém. Bất quá luyện thể sự suy thoái là sự thật không thể chối cãi, ta cũng không phải để ngươi đi luyện thể con đường, chỉ là tu luyện tới Hoàng cân lực sĩ, sau đó lại ngưng luyện ra Vũ Hồn là được.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu được.”

Dương Chiếu phất phất tay, nói: “Ngươi đi nghỉ ngơi đi, ta muốn một cá nhân yên lặng.”

Dương Thanh Huyền nội tâm còn có rất nhiều nghi vấn, tỉ như lấy Dương Chiếu thực lực, vì sao muốn giả trang công nhân vệ sinh giấu ở học viện, lấy hắn kinh nghiệm của kiếp trước phán đoán, tất nhiên là có cực lớn bí mật. Còn có cái kia độ cho mình Vũ Hồn chi nhân, lại là người phương nào? Vì sao muốn làm như vậy?

Nhưng thấy Dương Chiếu mặt mũi tràn đầy vẻ mệt mỏi, liền không đành lòng lại hỏi, nói: "Gia gia cũng sớm đi nghỉ ngơi đi."

Dứt lời, hắn liền về tới chính mình phòng ngủ, cũng không nằm ngủ, mà là ngồi xếp bằng. Hắn cũng không dám ngủ, sợ Dương Chiếu lại ra cái gì triệu chứng.

Ngồi xếp bằng dưới, rất nhanh liền nhập định.

Mấy canh giờ phía sau, Dương Thanh Huyền bỗng nhiên mở hai mắt ra, một chút từ trên giường vọt lên, hãi nhiên phát hiện chính mình lại ngủ thiếp đi!

Cái này khiến hắn kinh xuất mồ hôi lạnh cả người, vội vàng xông ra phòng ngủ, lại phát hiện Dương Chiếu đã không thấy.

Dương Thanh Huyền có chút kinh nghi, thấy bàn kia bên trên lưu lại một trương giấy viết thư, một quyển sách, còn có một khối ôn nhuận màu trắng ngọc bích.

Sách dùng da thú viết thành, giống bị lật qua rất nhiều lần, có chút nếp uốn, phía trên in ba cái xích hồng chữ lớn: Lục Dương Chưởng.

Ngọc bích hoàn mỹ, nhưng cũng bình thường, phía trên dễ hiểu phác hoạ ra một cái hình rồng, đồng thời không cái gì chỗ kỳ lạ.

Dương Thanh Huyền cầm lấy giấy viết thư đọc nói:

"Ta có việc rời đi, không cần phải lo lắng. Vũ Hồn 'Thiên Hạ

Hữu Địch’ đã bị ta dùng bí thuật phong ấn, nhưng này Vũ Hồn quá mức đáng sợ, phong không được bao lâu, nhất định phải dựa vào ngươi lực lượng của mình đi ngăn được nó.”

“Ta lần này đi không hẹn, nếu là ba tháng bên trong chưa về, về sau hết thảy chính mình bảo trọng. Khối này bạch ngọc mười phần trọng yếu, tại không được đến Thiên Vị lực lượng trước đó, không cần thiết tiết lộ!”

“Ta thấy ngươi chưởng pháp thuần thục, nhưng uy năng không đủ, cho nên lưu lại bản này huyền giai võ kỹ ‘Lục Dương Chưởng’ ngươi. Này chưởng pháp chí dương chí cương, thích hợp Dương gia huyết mạch. Đáng tiếc ta không cách nào tự mình dạy bảo, nhưng trong đó áo nghĩa đều tường chú vào trong, ngươi có thể tinh tế phỏng đoán.”

“Nhưng nhìn có một ngày, ta có thể tận mắt nhìn đến, ngươi đứng ở đỉnh cao nhất của thế giới này, quân lâm thiên hạ. Liền như là Dương gia lịch đại cường giả!”

“Đừng tới tìm ta, nhớ lấy, nhớ lấy!”

Dương Thanh Huyền vội vàng xông ra phòng đi, nơi nào còn có Dương Chiếu cái bóng.

Hắn sững sờ một lát, thầm nghĩ: “Gia gia lại như vậy đi không từ giã, nghĩ đến là chịu cái kia Vũ Hồn ấn kích thích.”

Hắn kéo xuống trên vai trái quần áo, phát hiện cái kia Vũ Hồn ấn quả nhiên không thấy. Hơi hơi cảm giác phía dưới, phảng phất có phiêu miểu liên hệ, nhưng lại không lắm rõ ràng.

Chợt trên vai trái tê rần, nguyên bản ấn ký chỗ chung quanh, hiện ra một vòng gợn sóng, lóe lên liền biến mất.

Cái kia phiêu miểu liên hệ, tựu bị áp chế xuống dưới, biến mất không thấy gì nữa.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 13: Lục Dương Chưởng

Chương 13: Lục Dương Chưởng

“Đây cũng là gia gia bày ra phong ấn đi.”

Dương Thanh Huyền thở dài, thần sắc có chút cô đơn, tự nghĩ nói: “Gia gia cực kỳ hồ đồ, hai ta sống nương tựa lẫn nhau mười lăm năm, cái này tiểu phá ốc liền là nhà của chúng ta. Hắn đi lần này, từ đây tựu lại thừa ta lẻ loi trơ trọi một người, một thân một mình.”

Hắn đứng ở ngoài cửa sững sờ một lát, đem cái kia giấy viết thư lại nhìn mấy lần, thầm nghĩ: “Gia gia không để cho ta đi tìm hắn, tự nhiên là bởi vì ta thực lực không đủ, sợ gặp nguy hiểm. Nói như vậy, hắn nhất định muốn đi hung hiểm chi địa!”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Không được, ta nhất định phải đi tìm hắn! Nhưng ta thực lực bây giờ sợ chỉ có thể là vướng víu, cũng không biết gia gia lời nói ‘Thiên Vị lực lượng’ lại là cái gì, ta vẫn là trước theo hắn lời nói, đem nhục thân tu luyện tới Hoàng cân lực sĩ, trước ngưng luyện ra thuộc về vũ hồn của mình lại nói.”

Dương Thanh Huyền dù sao cũng là từng đứng tại chỗ bóng đỉnh phong nam tử, làm lên sự tình đến nghĩ sâu tính kỹ, không dễ dàng xúc động.

Hắn đem quyển kia ố vàng “Lục Dương Chưởng” cầm lấy, cẩn thận lật xem: “Lục Dương Chưởng, Huyền giai sơ cấp võ kỹ, chí dương chí cương, uy lực vô tận...”

Thời gian trôi qua rất nhanh, Dương Thanh Huyền đứng tại cái kia không nhúc nhích, song mi nhíu chặt, mãi đến tia sáng ngầm hạ, trời đã hoàng hôn.

Nhưng lấy thị lực của hắn, tự nhiên có thể nhìn trong ban đêm, đồng thời không ảnh hưởng đọc.

Dương Thanh Huyền cả người đều vùi đầu vào cái kia “Lục Dương Chưởng” trong tham ngộ, tựa như như pho tượng đứng ở đó, mãi đến sáng sớm ngày thứ hai, một sợi tia nắng ban mai theo ở trên người hắn, mới chậm rãi đem sách khép lại.

“Vũ kỹ này đồng thời không có quá nhiều huyền diệu, nhưng lại đơn giản trực tiếp, cương mãnh bá đạo, có thể đem lực lượng toàn thân mức độ lớn nhất phát huy ra. So sánh Hàng Long Chưởng Pháp, ít một chút sức tưởng tượng, nhưng lại uy năng tăng gấp bội.”

Dương Thanh Huyền trên địa cầu thời điểm đối với rất nhiều võ học đều có cực sâu nghiên cứu, đây là hắn lần thứ nhất nghiên cứu thế giới này võ học, rất nhanh liền phát hiện giữa hai bên cực lớn khác nhau.

Trên Địa Cầu chịu thiên địa quy tắc đã đề ra, nhiều nhất chỉ có thể tu luyện tới Khí Vũ mười tầng, cho nên đại lượng võ công cũng đều là làm Khí Vũ cảnh chế tạo.

Mà bản này “Lục Dương Chưởng”, lại là có thể phát huy ra Khí Vũ cảnh phía trên lực lượng.

Dương Thanh Huyền đem sách thu hồi, dựa theo “Lục Dương Chưởng” đường lối vận công, để khí kình tại thể nội chảy xuôi. Hai tay trước người kết xuất một đạo phức tạp thủ ấn.

Theo một thức lên, toàn thân khí kình phảng phất chịu đến dẫn dắt, điên cuồng hướng nơi lòng bàn tay hội tụ mà đi. Khí thế trên người đột nhiên đại biến, có một cỗ cực kỳ cực nóng khí tức hướng bốn phía tản ra.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, hắn đã cảm nhận được một chiêu này cực độ bất phàm, có thể trí mạng nhưng là, mới vừa lên tay, toàn thân khí kình đã bị co lại mà không, lại cũng vô lực gắn bó chưởng ấn.

Vội vàng phía dưới, bỗng nhiên đem cái kia còn chưa hoàn thành chưởng pháp vỗ ra!

“Bành!”

Trước mặt một gốc ôm hết trên đại thụ hiển hiện cự đại chưởng ấn, lên tiếng mà đứt, đồng thời từ chưởng ấn chỗ dấy lên liệt hỏa, trong nháy mắt đem trọn cái cây đốt thành tro bụi.

Dương Thanh Huyền ánh mắt lộ ra thần sắc, nghĩ không ra một chưởng này lực lượng lại đáng sợ như thế!

Hơn nữa còn là chưa hoàn thành một chưởng, nếu là đem một chưởng này uy lực toàn bộ phóng xuất ra, sẽ sinh ra như thế nào đáng sợ hiệu quả? Sợ là Địa Cầu bên trên xe tăng đều có thể đập nổ.

Bất quá lấy hắn thời khắc này tu vi, không có khả năng đem “Lục Dương Chưởng” hoàn toàn thi triển đi ra.

Dù là chỉ là bộ phận thi triển, thể nội kinh mạch đều có một loại cảm giác bỏng, như là bị lưỡi dao phá quẹt. Dương Thanh Huyền biết đây là tu vi không đủ, không thể thừa nhận chưởng lực kia cương mãnh khí kình.

“Xem đến hết thảy căn nguyên đều là thực lực của ta không đủ a, nhất định phải nhanh tăng cao tu vi, ngưng luyện Vũ Hồn, tu thành cái này ‘Lục Dương Chưởng’, mới có thể đi tìm gia gia, để lộ thân thế của ta.”

Nghĩ định phía sau, hắn liền quay người trở về phá ốc, một lát sau liền thu thập cái gánh nặng đi ra, hướng học viện phương hướng chạy đi.

Bây giờ Dương Chiếu đi không từ giã, chỉ còn hắn lẻ loi một mình, không cần thiết tiếp tục đợi tại cái này cũ nát trong phòng nhỏ, Dương Thanh Huyền dự định trực tiếp ở vào trường học đi.

Một đường phi nước đại, rất nhanh liền tới đến học khu giới hạn.

Học viện đại môn do tinh mỹ bạch ngọc xây thành, hai loại màu sắc ngọc thạch cấu thành trong ngoài song môn kết cấu, “Thiên Tông học viện” bốn cái mạ vàng chữ lớn khảm nạm trên cửa, lộ ra một cỗ nghiêm nghị chi khí, làm cho người ta không cách nào nhìn thẳng.

Trước cửa là một mảnh đất trống, trừ ra vãng lai ra vào học viên bên ngoài, còn có mười mấy hai mươi người tụ tại cái kia, hướng bốn phía nhìn quanh.

Dương Thanh Huyền chạy tới trước cửa, một chút liền nhìn thấy Tiết Hạo, Hồ Định, Chu Thương. Hồ Định cùng Chu Thương mặt âm trầm, ánh mắt tại bốn phía tìm kiếm, mà Tiết Hạo thì là mặt mũi tràn đầy trắng bệch, hai mắt vô thần, chỉ là thỉnh thoảng trong mắt lướt qua oán độc thần sắc.

“Hắn tại cái kia!”

Hồ Định một chút trông thấy Dương Thanh Huyền, bỗng nhiên đại uống, thanh âm bên trong bao hàm hưng phấn, lửa giận, sát khí, còn có dữ tợn.

“Xoạt!”

Mười mấy hai mươi người tất cả đều tản ra, trong nháy mắt lao qua, đem Dương Thanh Huyền bao bọc vây quanh. Những người này chính là Tiết, Hồ, thứ tư nhà võ giả.

Chu Thương chỉ vào Dương Thanh Huyền, cắn răng giận dữ hét: “Dương Thanh Huyền! Chúng ta tìm ngươi tốt khổ oa, ngày hôm trước chịu khuất nhục, hôm nay muốn gấp trăm lần hoàn lại ngươi!”

Dương Thanh Huyền trong lòng đề phòng, hết thảy mười chín người, phần lớn là Khí Vũ cảnh bảy tám tầng cao thủ, nhưng cũng có sáu người thâm bất khả trắc, hẳn là đạt đến Linh Vũ cảnh.

Hắn cười lạnh nói: “Xem đến ba người các ngươi, vẫn là không có học được năm giảng tứ mỹ ba ôn hòa a, ta có phải hay không phải dùng dao, đem những này chữ khắc vào xương cốt của các ngươi bên trong, mới sẽ không quên đâu?”

Chu Thương cùng Hồ Định hai người, nhìn xem cái kia băng lãnh cười, không khỏi trong lòng có chút rụt rè, vậy mà trong lòng bàn tay đổ mồ hôi, cảm thấy một tia e ngại.

Hai người liếc mắt nhìn lẫn nhau, đều là khí sắc trắng bệch. Tại nhiều như vậy gia tộc cường giả chen chúc dưới, hắn Dương Thanh Huyền coi như lợi hại hơn nữa cũng chỉ có một con đường chết, không khỏi làm sự nhát gan của chính mình mà cảm thấy xấu hổ giận dữ.

“Lớn mật!”

Một tên dài Hồ lão người phẫn nộ quát: “Ngươi ác đồ kia, rác rưởi công nhân cháu trai, dám làm tổn thương ta Chu gia chi nhân. Hôm nay không phải đánh gãy ngươi tứ chi không thể, lại để cho ngươi quỳ xuống đập một trăm cái đầu xin lỗi!”

Dương Thanh Huyền khí sắc phát lạnh, sát khí lập tức theo trong mắt bắn ra mà ra.

Lão giả kia mặc dù thực lực thâm bất khả trắc, nhưng như vậy ác độc chi ngôn, dẫn động sát cơ của hắn.

Trên địa cầu, một đường xuất sinh nhập tử, tới vấn đỉnh đỉnh phong, gặp được quá nhiều so với hắn đối thủ cường đại, nhưng cuối cùng không có chỗ nào mà không phải là ngược lại ở trước mặt hắn, trở thành hắn thông hướng đỉnh phong bàn đạp.

Tu vi chênh lệch mặc dù trọng yếu, nhưng chiến đấu sinh tử, còn cùng nghị lực, đạo tâm, trí tuệ, võ kỹ, binh khí rất nhiều nhân tố cùng một nhịp thở, cao thủ chân chính, không chỉ là tu vi tuyệt đỉnh, càng đem mỗi một cái nhân tố đều phát vung tới cực hạn.

"Như thế lợi cho hắn quá rồi!"

Một tên mãn kiểm hồ tra nam tử trung niên chợt quát lên: "Nhà ta Tiết Hạo bị hắn đá nát trứng trứng, chung thân đã hủy! Ta muốn đem hắn chém thành muôn mảnh, lột da gõ tủy, mới có thể tiết mối hận trong lòng!"

Nam tử trung niên chính là phụ thân của Tiết Hạo, oán độc nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, trong mắt phun ra lửa giận, đều đủ đem Dương Thanh Huyền hỏa táng.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 14: Trần Đình

Chương 14: Trần Đình

Tiết Hạo khí sắc đen tím, đôi môi run rẩy, trong mắt tất cả đều là oán độc cùng tuyệt vọng.

Hắn vốn là trong nhà trưởng tử, với lại thiên phú vẫn được, có hi vọng tại mấy năm sau trùng kích Nội viện. Một khi tiến nhập nội viện, Tiết gia vị trí gia chủ tất hắn không thể nghi ngờ.

Nhưng bây giờ... Hết thảy hủy sạch, coi như hắn tiến vào Nội viện, vị trí gia chủ cũng lại không trông cậy vào.

Với lại, nguyên bản cùng hai cái xinh đẹp biểu muội đính hôn, còn có hắn ngấp nghé đã lâu, một vị Tả gia chi thứ tiểu thư, hai nhà thương định được rồi, chỉ cần hắn có thể tiến nhập nội viện, lập tức liền đem cái kia Tả gia tiểu thư nghênh cưới vào cửa, hiện tại cũng toàn bộ thành bọt nước.

Đẹp đẽ biểu muội, Tả gia tiểu thư, lập tức thành Tiết gia cái khác tử đệ trong mắt thịt. Trứng toái ngày thứ hai, hai lá từ hôn thư tựu đưa đến trong tay mình, Tả gia cái kia chi thứ cũng phái người truyền lời tới, trực tiếp giải trừ ước định.

Muốn đến nơi này, nước mắt của hắn đều rớt xuống, hận không thể nhào tới ăn thịt hắn đạm hắn tủy.

Dương Thanh Huyền nhìn nam tử trung niên một chút, a cười nói: “Ta xem ngươi khí huyết sung mãn, thận khí sung túc, tùy tiện tái sinh mấy cái liền tốt. Trước mắt cái này ức hiếp đồng học, làm nhiều việc ác, không bằng heo chó, không cần cũng được.”

Nam tử trung niên đại phẫn nộ quát: “Im miệng! Ta Tiết gia chi nhân, lúc nào đến phiên ngươi đến dạy dỗ!” Một cỗ âm hàn khí tức ở trên người hắn lưu chuyển, một lời không hợp liền muốn bạo khởi giết người.

Cái kia Trường Hồ lão giả cả kinh nói: “Chậm đã, không được đem hắn một chưởng giết, nếu không lợi cho hắn quá rồi.”

Hồ gia đại nhân cũng là nói nói: “Nơi này dù sao cũng là Thiên Tông học viện cửa ra vào, nếu là giết người sợ ảnh hưởng không tốt.”

Hai nhà chi nhân mặc dù cũng tức giận, nhưng không có Tiết gia đau điếng người, cho nên cảm xúc cũng ổn định nhiều.

Bỗng nhiên một đạo băng lãnh thanh âm truyền đến, ba nhà chi nhân đều là sắc mặt đại biến, một chút tựu dừng lại thân thể. Tiết gia gia chủ cũng là vội vàng thu hồi chưởng ra, không còn dám đánh ra đi.

Vừa rồi cảm xúc dưới sự kích động, không nhận thấy được chung quanh tụ tập đại lượng học sinh, một người trong đó song mi thon dài, thân mang màu vàng nhạt viền vàng trường bào, bên hông mang theo một khối mỹ ngọc, đang lạnh lùng xem lấy bọn hắn.

“A, các ngươi cũng biết nơi này là Thiên Tông học viện a, cái kia còn dám ở này nháo sự. Xem đến chư vị địa vị tất nhiên là kinh thiên động địa, nói ra để cho ta Trần Đình chiêm ngưỡng chiêm ngưỡng.”

Trần Đình hơi nhếch khóe môi lên lên, tràn đầy vẻ châm chọc.

Ba nhà chi nhân đều là trong lòng hơi kinh, thấy người này ăn mặc, còn có cái kia cao cao tại thượng khí thế, tựu biết gia thế phi phàm, không dám lỗ mãng.

Tiết gia gia chủ ôm quyền nói: “Vị tiểu huynh đệ này, chúng ta không phải đến gây chuyện, mà là đến đòi nợ. Người này ngày hôm trước đả thương khuyển tử, hôm nay liền muốn hắn đền mạng!”

Trần Đình thản nhiên nhìn Dương Thanh Huyền một chút, thấy thiếu niên này xử sự không sợ hãi, tuy bị bao bọc vây quanh, nhưng không có một tia bối rối, trấn định tự nhiên, để trong lòng của hắn âm thầm lấy làm kỳ.

Dương Thanh Huyền cũng là kỳ quái nhìn xem Trần Đình, chung quanh hắn còn có không ít học viên, đem Tiết, Chu, Hồ ba nhà người đều vây quanh, tất cả đều là một mặt lãnh sắc, tựa hồ là một cái tổ chức nào đó.

Hắn nghĩ thầm: “Chẳng lẽ là trường học xã hội đen?”

Trần Đình thu hồi ánh mắt, hững hờ mà hỏi: “Người này thế nhưng là ta Thiên Tông học viện người?”

Tiết gia gia chủ nói: “Đúng thế.”

Trần Đình lại hỏi: “Các ngươi là ta Thiên Tông học viện người?”

Tiết gia gia chủ nói: “Không phải.”

Trần Đình sầm mặt lại, quát: “Làm càn! Không phải ta học viện chi nhân, dám đến học viện giết bạn học ta!”

Ba nhà phụ huynh đều là ngây ngẩn cả người, Chu gia phụ huynh liền vội vàng tiến lên, ôm quyền nói: “Vị bạn học này, ba nhà chúng ta tiểu bối là Thiên Tông học viện học viên, bị tiểu tử này đả thương.”

Trần Đình lạnh lùng nói: “Cái kia chính là học sinh mình sự tình, quan các ngươi chuyện gì? Muốn lấy lại danh dự, để nhà ngươi tiểu bối chính mình đi. Tại học viện ăn đòn, tựu khóc chạy về đi gọi phụ huynh, ba vị này đồng học cũng thật có tiền đồ.”

“Ha ha ha.”

Chung quanh truyền đến học viên trào phúng thanh âm, với lại người càng tụ càng nhiều, đều là một mặt trêu tức xem kịch vui.

Chu Thương cùng Hồ Định đỏ mặt lên, cúi đầu. Tiết Hạo y nguyên mặt không biểu tình, một mực oán độc nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền không thả.

Ba nhà mười mấy người cũng cảm giác trên mặt không ánh sáng, đều là mặt mo đỏ lên.

Chủ nhà họ Chu thấp giọng nói rằng: “Vị bạn học này, ba nhà chúng ta có không ít người tại đế đô cấm vệ quân bên trong nhậm chức, tại hạ cũng là cấm vệ quân thứ bảy đại đội, tổ 6 Phó tổ trưởng.” Hắn lại chỉ vào Trường Hồ lão giả cùng Tiết gia gia chủ, nói: “Hai vị này cũng phân biệt là đệ tam đại đội phó đội trưởng, còn có lớn thứ tư đội tổ thứ ba Phó tổ trưởng.”

truyencuatUinet

Trường Hồ lão giả gỡ xuống sợi râu, nói: “Tiểu tử này gia gia, là trong học viện một cái rác rưởi công nhân.”

Bọn hắn ý tứ rất rõ ràng, tựu là nói cho Trần Đình, nhà mình thân thế bối cảnh hiển hách, cùng Dương Thanh Huyền thân thế bối cảnh, để Trần Đình chính mình ước lượng đo một cái, xem xem rốt cục giúp ai.

Dù sao Trần Đình khí vũ bất phàm, tất nhiên là quyền quý nhà tử đệ, từ xưa quan lại bao che cho nhau, không thể lại vì một cái rác rưởi công nhân hậu đại, mà cùng chính mình ba nhà người đối nghịch.

Trần Đình nhẹ gật đầu, nói: “Minh bạch, ba vị chức quan ta đều nhớ kỹ.”

Chủ nhà họ Chu đại hỉ, ôm quyền nói: “Ha ha, tiểu huynh đệ quả nhiên là người thông tuệ. Không biết tiểu huynh đệ gia thế là?”

Trần Đình nói: “Gia thế của ta liền không nói, ta lại không có ý định cùng các ngươi làm bằng hữu, cũng không muốn các ngươi đến nịnh nọt ta. Chuyện hôm nay, ta sẽ cho người báo cấp cấm vệ quân Đại thống lĩnh Hầu Minh Nghị đại nhân, để hắn cấp học viện một cái công đạo.”

“Cái gì? A!”

Ba nhà gia chủ tất cả đều là trợn mắt hốc mồm, há to mồm cứ thế tại cái kia.

Trần Đình cười lạnh nhìn xem ba người, nói: “Cấm vệ quân chức trách chính là trấn thủ đế đô an toàn, bảo vệ quốc gia. Các ngươi lại đem người ngày nữa tông học viện náo sự. Chuyện này, ta muốn Hầu Minh Nghị đại nhân tất nhiên muốn đích thân đến học viện, cấp viện trưởng đại nhân một lời giải thích.”

“A?!!”

Ba nhà mười mấy người đều là hít một hơi khí lạnh, dọa đến run rẩy.

Ba nhà gia chủ càng là mắt choáng váng, việc này nếu là kinh động đến Đại thống lĩnh, còn để Đại thống lĩnh đi tìm “Vũ Trung Vương Giả” Khanh Bất Ly giải thích, như vậy bọn hắn ba nhà tựu triệt để xong đời.

“Cùng... Đồng học... Tiểu huynh đệ... Đừng... Đừng như vậy...”

Trường Hồ lão giả khí sắc trắng bệch, vội vàng ăn nói khép nép tại Trần Đình trước mặt khẩn cầu.

Chủ nhà họ Chu cũng là vội cúi đầu cúi người, nói: “Chúng ta chỉ là nhất thời hồ đồ, thật sự là hồ đồ rồi, mong rằng đồng học giơ cao đánh khẽ.”

Chu Thương, Hồ Định cùng Tiết Hạo ba người cũng triệt để ngây dại, nghĩ không ra biết là kết quả như vậy.

Dương Thanh Huyền cũng cảm thấy âm thầm buồn cười, nhưng cùng lúc cũng cảm nhận được học viện cường đại, có học viện cái này nơi ẩn núp, có thể tiết kiệm đi rất nhiều phiền phức.

Đồng thời, hắn đối với Trần Đình cái này người chưa từng gặp mặt đồng học cũng sinh ra một tia hảo cảm, đem nhân tình này âm thầm nhớ ở trong lòng.

Trần Đình giờ phút này có nằm mơ cũng chẳng ngờ, vẻn vẹn bởi vì trong lúc vô tình hảo cảm, thuận tay giúp xuống Dương Thanh Huyền, đem đưa cho hắn cùng Trần gia, mang tới là khó mà tưởng tượng chỗ tốt.

Ngày sau hồi ức, Trần Đình khẳng định cho rằng, đây là hắn đời này làm chính xác nhất, cũng là trọng yếu nhất sự tình.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 15: Bồi Thường

Chương 15: Bồi thường

Giờ phút này, Trần Đình chỉ là Thiên Tông học viện nội viện một thành viên, với lại vừa vặn đến phiên hắn trực nhật, mang theo chấp pháp tiểu đội đội viên tại học viện khu tuần sát, vừa vặn gặp Dương Thanh Huyền cùng ba nhà phân tranh.

Lấy thân phận của Trần Đình cùng địa vị, đương nhiên sẽ không đem ba nhà để vào mắt, lạnh lùng nói: “Hồ đồ? Các ngươi hồ đồ, ta cũng không hồ đồ, ta muốn làm chính là theo điều lệ làm việc, làm tốt bổn phận của mình. Các ngươi hiện tại lập tức xéo ngay cho ta, việc này sẽ do học viện cùng cấm vệ quân thương lượng giải quyết.”

Chu, Hồ, Tiết ba nhà câm như hến, đều cảm nhận được đại sự không ổn, mà giờ khắc này tụ tập người cũng càng ngày càng nhiều, tất cả đều là lấy ánh mắt trào phúng nhìn lấy bọn hắn, từng cái trên mặt nóng bỏng.

Trường Hồ lão giả tiến lên, nhập thân vào Trần Đình trước mặt, thấp giọng nói: “Tiểu huynh đệ, chuyện hôm nay dễ tính. Ba nhà chúng ta tất có hậu lễ dâng lên, còn mong rộng lòng tha thứ.”

Trần Đình cười lạnh, nói: “Các ngươi muốn hối lộ ta? Xem tới đây sự tình không chỉ có dính đến Quân bộ cùng học viện, còn dính đến Lại bộ, đến làm cho chưởng quản thiên hạ pháp lệnh Lam Hoa đại nhân đi vào đã điều tra.”

Ba người càng là mặt không có chút máu, chỉ cảm thấy sự tình càng ngày càng nghiêm trọng, hoàn toàn vượt ra khỏi dự đoán của bọn hắn.

Hồ Định vội vàng tiến lên ra, nói: “Vị bạn học này, đại nhân nhà ta chỉ là sang đây xem nhìn một chút, cũng không nhằm vào cái kia Dương Thanh Huyền, vừa rồi cũng chỉ là dọa một chút hắn mà thôi.”

“Đúng đúng, tựu là dọa một chút, dọa một chút hắn mà thôi.”

Ba nhà phụ huynh vội vàng ứng hòa, giờ phút này thời tiết trời thu mát mẻ, nhưng mười mấy người đều cảm thấy toàn thân là mồ hôi, sền sệt phi thường khó chịu.

Trần Đình nhìn về phía Dương Thanh Huyền, nói: “Là như vậy sao?”

Dương Thanh Huyền xùy cười một tiếng, nói: “Làm sao có thể, nơi này mấy chục người đều nghe thấy được, bọn hắn muốn giết ta.”

Trường Hồ lão giả vội nói: “Đó là hù dọa một chút ngươi, chúng ta nào dám thật động thủ.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Hù dọa? Chẳng lẽ muốn chờ các ngươi thật động thủ, mới xem như thật?” Hắn hướng Trần Đình ôm quyền nói: “Vị bạn học này, những người này vô cùng ác liệt, còn xin trực tiếp thông tri Quân bộ, để Quân bộ đến học viện xử lý việc này đi.”

Trần Đình nói: “Đã người trong cuộc đều nói như vậy, cái kia cứ làm như thế. Bản thiếu gia thời gian quý giá, không có thời gian rỗi cùng các ngươi giày vò khốn khổ, còn có các ngươi mấy vị chức quan ta toàn bộ nhớ kỹ, nếu là dám chạy, ta có thể cam đoan, toàn bộ Thương Nam quốc đều lại không các ngươi đất dung thân!”

Ba nhà phụ huynh sắc mặt đại biến, thấy bốn phía đội chấp pháp tiểu đội học viên đều xông tới, muốn đem bọn hắn hơn mười người cầm xuống.

Những này đội chấp pháp, tất cả đều là Nội viện học sinh. Không chỉ có bản thân thực lực cường hoành, càng là tiền đồ vô lượng, còn có không ít bối cảnh thâm hậu, căn bản không phải Hồ, Chu, Tiết ba nhà đắc tội nổi.

Chủ nhà họ Chu linh cơ khẽ động, vội vàng xoay người, ôm quyền hướng Dương Thanh Huyền khom người cong xuống, nói: “Tiểu huynh đệ, là chúng ta không đúng, chúng ta không nên đe dọa ngươi, còn mong rộng lòng tha thứ.”

Còn lại hai nhà chi nhân, mặc dù trong lòng cực độ không muốn, đặc biệt là người Tiết gia, nhưng tình thế bức người, không thể không cúi đầu, tất cả đều chắp tay hướng Dương Thanh Huyền xin lỗi.

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: “Thôi, ta cũng lười so đo với các ngươi. Chỉ là ta người này nhát gan, một chút đã bị các ngươi sợ vỡ mật, như thế nào cũng cho ta chút bồi thường đi.”

Trần Đình bọn người nghe vậy, cũng không khỏi đến trong lòng bật cười, người này từ đầu đến cuối đều là bình tĩnh tự nhiên dáng vẻ, nơi nào có nửa phần bị sợ bộ dáng, đều biết hắn là muốn mượn cơ hội lường gạt.

Ba nhà nhân khí sắc mặt trắng bệch, con em nhà mình bị đánh, hiện tại còn muốn xuất tiền bồi thường đối phương. Nhưng nghĩ đến việc này nếu đâm đến Quân bộ, hậu quả khó mà lường được, chỉ có thể nén giận, chủ nhà họ Chu nói: “Hôm nay là chúng ta không đúng, cấp tiểu huynh đệ một chút bồi thường là phải. Chu Thương, lấy một ngàn ngân tệ đến cho vị tiểu huynh đệ này.”

Chu Thương càng là tức giận không thôi, nhưng không đợi hắn biểu thị, Dương Thanh Huyền liền phá lên cười, sầm mặt lại, lạnh giọng nói: “Các ngươi tại sai ăn mày a!”

Chủ nhà họ Chu lạnh lùng nhìn xem hắn, thầm nghĩ: “Gia gia ngươi tựu là cái rác rưởi công nhân, ngươi tự nhiên cũng là ăn mày.” Nhưng trong miệng vẫn là nói: “Thế nào, không đủ? Cái kia nhiều hơn một ngàn ngân tệ.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, khua tay nói: “Trần Đình đồng học, mời dẫn bọn hắn đi Quân bộ đi.”

Ba nhà chi người sắc mặt đại biến, Trường Hồ lão giả vội nói: “Cái kia ngươi muốn bao nhiêu?”

Dương Thanh Huyền theo trong bao quần áo lấy ra một khối mang máu vải trắng, chính là Tiết Hạo ba người đồng ý phiếu nợ, tại trước mắt mọi người dương dưới, nói: “Trước không nói bồi thường, chỉ là các ngươi thiếu ta, tựu có 98 vạn ngân tệ. Mời chư vị đồng học xem qua, làm chứng.”

“A? 98 vạn?!”

Hồ Định ba người trợn to tròng mắt con, phẫn nộ quát: “Không phải chín ngàn tám sao?!”

Giờ phút này ba người định nhãn nhìn lại, cẩn thận đọc lên, đích thật là 98 vạn, lúc ấy ký tên đồng ý vội vàng, ba người lại dọa đến gần chết, nào có nhìn kỹ.

“Chín ngàn tám?”

Dương Thanh Huyền xùy cười lên, nói: “Nguyên lai các ngươi thật coi ta là ăn mày a, chín ngàn tám còn chưa đủ bản thiếu gia một bữa cơm tiền. Đây chính là ba người các ngươi chính mình đồng ý ký tên, giấy trắng mực đen viết tại cái này, nếu là chống chế, vật này cũng cùng nhau hiện lên cấp Quân bộ cùng Lại bộ.”

Ba nhà chi nhân đều là khí sắc mặt tái xanh, ánh mắt giận dữ rơi vào Tiết Hạo, Hồ Định, Chu Thương ba người trên thân, dọa đến ba người sắc mặt tái nhợt, Chu Thương run giọng nói: “Thật, thật không có nhiều như vậy, kỳ thật, kỳ thật chỉ có hơn một ngàn ngân tệ, hắn, hắn gõ lừa chúng ta...”

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, lạnh giọng nói: “Doạ dẫm? Cùng vì bạn học, nói chuyện thế mà khó nghe như vậy. Tiền này ta không cần, liền để Quân bộ cùng Lại bộ đi xử lý đi.”

Trần Đình xem trong lòng buồn cười, cũng đoán được cái kia phiếu nợ bên trên tất có huyền cơ, dù sao 98 vạn ngân tệ cũng không phải một số lượng nhỏ, đối với Chu, Hồ, Tiết dạng này tiểu gia tộc mà nói vẫn là rất nhiều.

Mà cái này Dương Thanh Huyền cũng bắt chuẩn ba nhà bảy tấc yếu hại, chính là không dám đem việc này đâm đến Quân bộ, xem đến hôm nay cái này ba nhà là phải xui xẻo.

Đế đô thế lực hiển hách, quyền nghiêng triều chính trừ ra hoàng thất bản thân bên ngoài, liền có trái, lam, trần, vương tứ đại gia tộc, mà Trần Đình chính là Trần gia đích hệ tử tôn, đối với Chu, Hồ, Tiết loại tồn tại này, căn bản khinh thường một chú ý.

Ngược lại là Dương Thanh Huyền đưa tới hứng thú của hắn, hắn cũng vui vẻ đến xem náo nhiệt, nhìn xem Dương Thanh Huyền như thế nào bắt chẹt ba nhà.

Quả nhiên, Dương Thanh Huyền nhấc lên “Quân bộ”, ba nhà lập tức xẹp, Chu gia chi chủ khoát tay nói: “Thôi thôi, 98 vạn ngân tệ, cho ngươi, cho ngươi!” Ai cũng nghe ra được cái kia không cam lòng cùng phẫn nộ.

Ba nhà người lập tức tụ cùng một chỗ, xuất ra thẻ thủy tinh lẫn nhau đối với xoát, tiếp cận một trương 98 vạn ngân tệ thẻ thủy tinh cấp Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền hững hờ thu vào, tiền tài tuy là vật ngoài thân, nhưng không có tiền tài là tuyệt đối không được, trên người hắn còn có Tấn vương Tô Trạch đưa tới một vạn kim tệ thẻ thủy tinh, giờ phút này đã là trong học viện giàu to rồi.

Hắn nói: “Phiếu nợ sự tình kết, hiện tại đến nói chuyện các ngươi hù dọa ta, đem ta dọa sợ bồi thường đi.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 16: Tử Hồn Thạch

Chương 16: Tử Hồn Thạch

“Cái gì? Ngươi cầm chúng ta gần một trăm vạn ngân tệ, còn phải bồi thường?!”

Tiết gia gia chủ nổi gân xanh, trợn tròn hai mắt rống to, tức giận đến cánh tay thẳng run.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Một mã thì một mã, vừa rồi trả lại là các ngươi thiếu ta, bây giờ nói chính là các ngươi làm ta sợ, chẳng lẽ các ngươi nghĩ đi? Cái kia không nói, trực tiếp Quân bộ...”

“Tốt tốt tốt, nói chuyện đàm luận!”

“Quân bộ” hai chữ mới vừa phun ra, Trường Hồ lão giả lập tức kinh sợ, trực tiếp ngắt lời nói: “Thẳng thắn chút, nói giá cả.”

Trong lòng của hắn thầm nghĩ: “Hôm nay xem như cắm đến nhà, nhưng việc này tuyệt không có khả năng bỏ qua. Hôm nay cầm đi ra, ngày khác nhất định phải gấp trăm ngàn lần cầm về. Tiểu tử này nhất định phải nghĩ biện pháp giết chết hắn, lấy báo thù rửa nhục!”

Ba nhà chi nhân tại đế đô cắm rễ nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ chưa ăn qua lớn như thế thua thiệt, ném qua lớn như vậy khuôn mặt.

Còn lại hai nhà người cũng là bình thường tâm tư, thầm nghĩ hôm nay coi như là cắt thịt cạo xương cũng nhận thức thua lỗ, còn nhiều thời gian, sẽ chậm chậm nghĩ biện pháp.

Dương Thanh Huyền mỉm cười, nói: “Đã tất cả mọi người là người sảng khoái, vậy ta cũng là không làm phiền. Các ngươi ba nhà chi nhân, mỗi nhà lấy thêm một trăm vạn ngân tệ đi ra liền tốt, chuyện này ta coi như chưa từng xảy ra.”

“Cái gì?!”

Ba nhà gia chủ kém chút phun ra lão huyết ra, tất cả đều trợn to tròng mắt con, Tiết Hạo càng là mặt không có chút máu, quát ầm lên: “Dương Thanh Huyền, ngươi khinh người quá đáng!”

Dương Thanh Huyền trong mắt hàn quang lóe lên, thẳng theo dõi hắn, lạnh lùng nói: “Ta khinh người quá đáng? Muốn nghĩ các ngươi ba năm này sở tác sở vi, còn dám nói ta khinh người quá đáng? Đã các ngươi ba nhà không biết xấu hổ, vậy ta cũng là không khách khí đem các ngươi mặt mo đặt trên mặt đất đạp. Khuôn mặt là đồ tốt, nhưng bình thường đều là chính mình cọ đi lên rớt.”

Tiết Hạo lập tức không nói gì, chỉ là sắc mặt tái nhợt lợi hại, hắn trứng đã vỡ, sinh không thể luyến, giờ phút này càng là đầy mắt chỗ trống cùng tuyệt vọng.

Trường Hồ lão giả mặt âm trầm, cắn răng nói: “Chúng ta không bỏ ra nổi nhiều tiền như vậy, cầm một chút vật phẩm quy ra tiền cho ngươi!”

Dương Thanh Huyền lại cười nói: “Ta người này rất dễ nói chuyện, chỉ cần đáng giá, tự nhiên có thể.”

Trường Hồ lão giả suy nghĩ một trận, theo trên thân lấy ra một cái bình ngọc, nói: “Bên trong là hóa khí đan, một hạt chí ít giá trị một trăm ngân tệ.”

Hóa khí đan chính là võ đồ tốt nhất đan dược, có thể gia tăng khí kình, cơ hồ đồng đẳng với đồng tiền mạnh, định giá một trăm ngân tệ một hạt, ngược lại là không nhiều.

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Vật này không được, ta không được.”

Trường Hồ lão giả cả giận nói: “Ngươi không phải nói chính mình dễ nói chuyện, chỉ cần đáng giá liền có thể sao?”

Dương Thanh Huyền trừng mắt liếc hắn một cái, nói: “Chẳng lẽ ta dễ nói chuyện, tựu đáng đời muốn bị các ngươi khi dễ? Chậc chậc, quả thật là người hiền bị bắt nạt, ngựa thiện bị người cưỡi.”

Ba nhà chi nhân đều là một trận mê muội,

Biết lần này đâm vào trên miếng sắt, không chết cũng muốn lột da.

Chu gia chi chủ nói: “Vậy ngươi muốn cái gì? Binh khí, võ kỹ, đan dược, bảo vật?”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một trận, nói: “Nhưng có Thối thể đan dược?”

Tất cả mọi người là sững sờ, sắc mặt cổ quái, Thối Thể đan giá trị so hóa khí đan thấp nhiều lắm, chỉ là bị xem như cường thân kiện thể dùng.

Chu gia chi chủ sửng sốt một chút, lập tức lấy ra một cái bạch ngọc hồ lô, nói: “Ta chỗ này có chín ngàn hạt Thối Thể đan, liên đới cái này bạch ngọc hồ lô, giá trị cũng kém không nhiều một trăm vạn ngân tệ.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, cầm qua hồ lô, cười nói: “Không sai, các ngươi quá quan.”

Chu gia chi chủ hừ một tiếng, cực độ phiền muộn, nhưng cũng trùng điệp nhẹ nhàng thở ra.

Trường Hồ lão giả vội nói: "Thối Thể đan ta cũng có." Đang muốn đi cầm, đã thấy Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Có những này đủ. Nhục thân đối với dược lực là có kháng tính, cái này chín ngàn hạt Thối Thể đan vào trong bụng, ta lại phục dụng thuốc này tựu vô dụng."

Trường Hồ lão giả trong lòng có chút hối hận, tự trách mình không có trước tiên xuất ra Thối Thể đan ra, thứ này đồng thời không đáng tiền, hiện tại cũng không biết cái thằng trời đánh thiếu niên muốn doạ dẫm cái gì.

Dương Thanh Huyền ánh mắt rơi trên tay bọn họ, có mấy vị đều mang không gian giới tử, hắc tiếng nói: "Vậy liền cầm mấy cái không gian bảo vật đến chống đỡ đi, một trăm vạn ngân tệ, chí ít có thể lấy mua cái phương viên năm trượng không gian giới tử a?"

Trường Hồ lão giả lập tức kêu lên: "Tốt, cho ngươi một cái."

Hắn lật ra bàn tay ra, trên đó lập tức xuất hiện một cái đen kịt nhẫn, thả tới.

Không gian giới tử, mặc dù đáng tiền, nhưng cũng không phải gì đó vật khó được, chỉ cần có tiền khắp nơi đều có thể mua được, Trường Hồ lão giả mặc dù đau lòng, nhưng ném ra nhẫn trong nháy mắt, cũng trùng điệp nhẹ nhàng thở ra.

Hiện tại tựu thừa Tiết gia chi chủ, mặt mũi tràn đầy âm trầm lợi hại. Dương Thanh Huyền đem chơi một chút nhẫn, tựu đem ánh mắt nhìn phía hắn, trong mắt ngậm lấy ý cười.

Tiết gia chi chủ xanh mặt, nói: "Ta chỗ này có một khối Hồn thạch, có thể cho ngươi."

Lời vừa nói ra, bốn phía lập tức ồn ào, đều là lộ ra chấn kinh thần sắc, tựu liền Trần Đình cũng là ngây ngốc một chút, trong mắt dị sắc chớp động.

Trường Hồ lão giả cả kinh nói: “Tiết huynh, ta không nghe lầm chứ, ngươi muốn bắt Hồn thạch cấp tiểu tử này?”

Chủ nhà họ Chu cũng là vội nói: “Không bằng cái kia Hồn thạch cho ta, ta nghĩ biện pháp góp một trăm vạn ngân tệ đi ra.”

Học viên bốn phía cũng là giật mình không thôi, nhao nhao thấp giọng nghị luận.

Tiết gia gia chủ không để ý tới đám người, thẳng lấy ra một khối màu xanh như ngọc Thạch đầu, tinh tế tỉ mỉ nước nhuận, nâng ở trong lòng bàn tay, nếu nhỏ lộ linh lung thấu thải quang.

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ run, tại cái kia ngọc thạch màu xanh xuất hiện sát na, hắn trên vai trái truyền đến đau kịch liệt cảm giác, Dương Chiếu bày ra phong ấn vậy mà buông lỏng!

Chính là cái kia ngọc thạch xuất hiện, kích thích “Thiên Hạ Hữu Địch” Vũ Hồn ấn, vai trái tại trong tay áo run rẩy, sau một lúc mới dần dần khôi phục lại bình tĩnh.

Hắn lúc này mới đem ánh mắt nhìn về phía cái kia ngọc thạch màu xanh, óng ánh sáng long lanh, như nước bôi trơn, phảng phất ẩn chứa cực mạnh năng lượng, để hắn vừa nhìn xuống tựu cảm thấy lòng yên tĩnh khí thà, hết sức thoải mái.

“Dừng a! Nguyên lai là khỏa Tử Hồn Thạch!”

Bốn phía truyền đến khinh thường thanh âm, tràn đầy trào phúng, lộ hết ra vẻ khinh thường.

Chu gia chi chủ cũng là nói nói: “Tiết huynh nói giỡn đi, đây là Tử Hồn Thạch.”

Dương Thanh Huyền trong đầu cũng có một chút liên quan tới Hồn thạch ký ức, loại ngọc này đá bên trong ẩn chứa lấy cực mạnh hồn lực, có thể tẩm bổ Vũ Hồn, chính là vạn vàng khó cầu, có tiền mà không mua được bảo vật.

Nhưng cũng không phải là tất cả Hồn thạch đều có thể sử dụng, còn có một loại mặc dù ẩn chứa năng lượng, lại không cách nào đề luyện ra, nếu là cưỡng ép tinh luyện, trong nháy mắt liền sẽ vỡ vụn, hóa thành khói bụi tán đi. Loại này dị loại được xưng là “Tử Hồn Thạch”, cũng không có giá quá cao giá trị, chỉ có thể làm làm phổ thông bảo thạch giao dịch.

Mà Tiết gia chi chủ giờ phút này trong tay nâng lấy, đang là như thế này một viên Tử Hồn Thạch.

Tiết gia chi chủ mặt không thay đổi nói rằng: “Cái này mặc dù là khỏa Tử Hồn Thạch, nhưng cũng là cực phẩm Tử Hồn Thạch. Phẩm chất độ cao, ta nghiên cứu hồi lâu cũng không thể hiểu thấu đáo.”

Trần Đình cười lạnh nói: “Coi như phẩm chất lại cao hơn, cũng chỉ là một viên Tử Hồn Thạch.”

Tiết gia chi chủ sắc mặt biến hóa, có chút chột dạ, tranh luận nói: “Cho dù là Tử Hồn Thạch, loại này phẩm chất cùng phẩm tướng, xem như bảo thạch giao dịch cũng có giá trị không nhỏ.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 17: Tàng Thư Các

Chương 17: Tàng thư các

Tất cả mọi người là lắc đầu, cho dù thứ này đáng tiền, nhưng đối với người tu luyện mà nói, căn bản vô dụng, không có cái nào người tu luyện người hội (sẽ) ngốc đến dùng nhiều tiền đi mua cái này.

Tiết gia chi chủ khí sắc hơi trắng bệch, chột dạ nhìn qua Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia Tử Hồn Thạch nhìn ra ngoài một hồi, nói: “Tốt, vật này ta muốn. Các ngươi ba nhà cấp đồ vật ta đều rất hài lòng, đến tận đây chúng ta tựu thanh toán xong, từ đây lẫn nhau không thiếu nợ nhau, đường ai nấy đi.”

Ngón tay hắn đụng phải cái kia Tử Hồn Thạch, liền cảm thấy một cỗ dị dạng, trong lòng thất kinh, không kịp nghĩ kĩ, liền trực tiếp thu vào.

Bốn phía chi nhân đều ngây ngẩn cả người, tựu liền Tiết gia chi chủ cũng ngây người dưới, không nghĩ tới hắn vậy mà lại muốn cái này Tử Hồn Thạch, không khỏi tâm hỉ.

Trần Đình cũng cảm thấy không đáng, nhưng đã chính chủ tự mình lựa chọn, hắn cũng không tiện nói gì.

Ba nhà chi nhân giờ phút này đều là nhẹ nhàng thở ra, nhưng nghĩ lại, chính mình hôm nay mất mặt đến cực điểm, còn tổn thất to lớn như vậy tài phú, tâm tình lập tức chuyển đổi tới, lên cơn giận dữ, hai mắt phun lửa.

Trường Hồ lão giả trùng điệp hừ một tiếng, phất tay áo liền đi, nói: “Tiểu tử ngươi quả thật rất tốt, chúng ta núi xanh còn đó, nước biếc chảy dài, lần sau gặp lại thời điểm hi vọng ngươi còn rất tốt!”

Dương Thanh Huyền mỉm cười, ôm quyền nói: “Hi vọng đi qua việc này phía sau, ba vị đồng học có thể giảng văn minh, giảng lễ phép, giảng vệ sinh, giảng trật tự, giảng đạo đức. Đồng thời tâm linh đẹp, ngôn ngữ đẹp, hành vi đẹp, hoàn cảnh đẹp. Vậy cũng không uổng công ta một phen dốc lòng dạy bảo.”

Chu Thương ba người tức giận đến mức cả người run run, trong lòng nổi giận mắng: “Giảng em gái ngươi! Lần sau tuyệt đối đừng rơi vào tay chúng ta, nếu không nhất định phải ngươi muốn sống không thể, muốn chết không được!”

Ba nhà mười mấy người, tại vạn chúng nhìn trừng trừng xuống ném đi lớn như thế khuôn mặt, sự tình một, liền tại đại lượng mỉa mai dưới ánh mắt, xám xịt đi.

Đám người thấy náo nhiệt xem hết, cũng đều giải tán lập tức.

Dương Thanh Huyền đi ra phía trước, đối với Trần Đình nói: “Vị bạn học này, đa tạ, hôm nay nhân tình ta nhớ kỹ.”

Trần Đình mỉm cười, ôm quyền nói: “Dễ nói dễ nói, không quan trọng sự tình, không đáng nhắc đến. Ngày sau tại học viện có phiền toái gì, cũng có thể tìm đến ta Trần Đình.” Hắn thấy Dương Thanh Huyền không kiêu ngạo không tự ti, từ đầu đến cuối đều bình tĩnh tự nhiên, trong lòng không khỏi bội phục, có lòng kết giao.

Cho dù ở trong học viện, cũng là to như vậy một cái đế quốc ảnh thu nhỏ, các lộ con em quyền quý kéo bè kết phái, vì chính mình ngày sau sự nghiệp thành lập nhân mạch cùng thế lực.

Mà nghèo khó tử đệ cũng nguyện ý phụ thuộc vào những này quyền quý, làm tương lai mình cái nào đó hảo đường ra.

Trần Đình thân là đương triều một trong tứ đại gia tộc đích hệ tử đệ, tự nhiên cũng có phương diện này cân nhắc. Hắn thấy Dương Thanh Huyền khí độ bất phàm, liền có lòng lôi kéo.

Dương Thanh Huyền bao nhiêu đoán được hắn một điểm tâm tư, cười nhạt một tiếng, nói: “Ngày sau tại học viện có phiền toái gì, ngươi cũng có thể tìm đến ta Dương Thanh Huyền.”

Trần Đình sửng sốt một chút,

Lập tức cười ha hả.

Những cái kia chấp pháp tiểu đội người, đều là cười khổ không thôi, thầm nghĩ người này thật không biết trời cao đất rộng.

Dương Thanh Huyền phát giác được đám người ánh mắt khác thường, cũng lơ đễnh, cười nhạt một tiếng phía sau, liền ôm quyền cáo từ.

Trần Đình đưa mắt nhìn hắn tiến vào học viện, mãi đến tiêu thất tại một đầu cổ đạo phần cuối, kinh ngạc nói: “Tàng thư các? Người này thật là có chút ý tứ, hắc hắc.”

Đầu kia cổ đạo chính là thông hướng Tàng thư các, chính là học viện hạch tâm chi địa.

Cổ đạo do cứng rắn đá xanh trải thành, uốn lượn gập ghềnh, hai bên tất cả đều là cao lớn cổ thụ che trời, làm cho hoàn cảnh trang nghiêm túc mục, khiến cho người không dám lớn tiếng ồn ào.

Cổ đạo bốn phía không có một cái nào thủ vệ, nhưng Dương

Thanh Huyền đi tại trong đó, lại rõ ràng cảm thấy một tia nguy hiểm.

Đợi Dương Thanh Huyền đi qua cổ đạo phía sau, tại hai bên trong rừng cây vang lên lượn quanh thanh âm, hai đạo áo bào xám thân ảnh xuất hiện tại một gốc cổ thụ che trời bên trên.

“Tiểu tử này có chút kỳ quái, rõ ràng chỉ là cái Khí Vũ cảnh tu vi, nhưng thật giống như cảm giác được chúng ta.”

Người nói chuyện dáng người cao, lại thái dương tung bay trắng, là vị rất có tiên phong lão giả.

Một người khác tắc thì niên kỷ nhẹ hơn, mũi cao rộng rãi cửa khẩu, tứ phương mặt chữ quốc, là một người đàn ông tuổi trung niên.

Hắn nói: “Ta cũng trong bụng còn nghi vấn đâu, nhìn hắn bộ pháp nhẹ nhàng chậm chạp, ánh mắt dị động, đi qua thời điểm hiển nhiên phi thường cảnh giác.”

Lão giả trong lòng sinh nghi, nói: “Trong học viện lúc nào ra cái như vậy người thú vị, người này phải là lần đầu tiên đi Tàng Thư Lâu a?”

Nam tử trung niên nói: “Ừm, trước đó chưa thấy qua, không có chút nào ấn tượng. Nhưng Khí Vũ cảnh tu vi không giả, đối với Tàng Thư Lâu không có uy hiếp.”

Lão giả nói: “Cái tuổi này có thể có Khí Vũ Đại viên mãn, cũng là không tệ thiên phú. Với lại trong tay hắn mang theo một cái màu xanh sẫm không gian giới tử, sợ là có năm sáu trượng không gian, có giá trị không nhỏ, nói rõ nhà hắn thế không sai. Như vậy một người học viên, chúng ta vậy mà không có ấn tượng?”

Nam tử trung niên nói: “Nghe ngài kiểu nói này, thật có chút khả nghi, vậy ta đi điều tra một chút?”

Lão giả lắc đầu nói: “Trước hết để cho hắn đi, Khí Vũ mười tầng còn không cách nào đối với Tàng Thư Lâu cấu thành uy hiếp. Huống hồ ta xem hắn tướng mạo, cũng không phải người xấu, phải thật sự là đi xem sách, tùy hắn đi đi.”

Nam tử trung niên gật đầu nói: “Nói rất đúng, huống hồ phía trước còn có Tề Dực trưởng lão tọa trấn, chắc hẳn hắn có thể nhận ra học viên kia.”

Lão giả nhẹ gật đầu, sau đó ánh mắt trở nên hơi chậm một chút trì hoãn, nói: “Ngày hôm trước đạo kia Vũ Hồn uy áp thật là đáng sợ, cũng không biết là đại nhân vật gì đường tắt Thiên Tông học viện, vẻn vẹn một đạo võ ý tựu chấn thương ta, sợ là không có mười ngày nửa tháng không lành được.”

Nam tử trung niên cười nói: “Đại nhân ngài cũng quá xui xẻo, đang tu luyện tới khẩn yếu quan đầu, còn tưởng rằng có người muốn đánh lén ngươi, cưỡng ép công kích cái kia Vũ Hồn uy áp, không có bị phản phệ kinh mạch vỡ vụn, cũng coi là đại hạnh trong bất hạnh. Giống ta, một điểm phản kháng đều không có, cũng cứ như vậy vượt đi qua a, không bị nửa điểm tổn thương.”

Lão giả khí sắc một chút trắng bệch, trong mắt tràn đầy nghĩ mà sợ thần sắc.

Nam tử trung niên cười nói: “Nơi này có ta trông coi liền có thể, lại thêm Tề Dực trưởng lão, không có sơ hở nào, đại nhân trở về tu dưỡng đi.”

Lão giả lắc đầu nói: “Ta không sao, Tàng Thư Lâu chính là học viện trọng địa số một, nhất định phải có hai vị trưởng lão trấn thủ.”

Dứt lời, lượng người thân ảnh hơi hơi lóe lên, tựu tiêu thất tại trên đại thụ, cổ hai bên đường trong nháy mắt khôi phục yên tĩnh.

Dương Thanh Huyền xuyên qua u dáng dấp cổ đạo, đi đến Tàng thư các trước, mới phát hiện trước cửa nằm nghiêng một cái lão giả, đang đánh chợp mắt nghỉ ngơi.

“Lão tiên sinh ngài khỏe chứ, ta phải vào Tàng thư các.”

Tề Dực mở ra đục ngầu con ngươi, trên mặt sửng sốt một chút, nói: “Ngươi là Dương Thanh Huyền?”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh ngạc, nói: “Lão tiên sinh nhận biết ta?”

Tề Dực hắc tiếng nói: “Sáng tạo học viện lịch sử ghi chép nhân vật, đương nhiên nhận ra.”

Dương Thanh Huyền đỏ mặt lên, nghĩ thầm nếu không có có Tấn vương phía sau vận hành, chính mình sợ là một sớm đã bị khai trừ, cười khổ nói: “Ta phải vào Tàng thư các.”

Tề Dực nói: “Vào Tàng thư các phải có học phần.”

Dương Thanh Huyền lấy ra học viên kẹt đưa tới.

Tề Dực đặt ở trên dụng cụ cảm ứng một chút, trong mắt lóe lên dị sắc, nói: “Ngươi thông qua được lần này khảo hạch?”

Trong thẻ có 100 học phần.

Mỗi học kỳ khảo hạch chỉ cần có thể thông qua, liền có thể thu hoạch được 100 học phần.

Cái này một trăm học phần, là Dương Thanh Huyền tại học viện ba năm, lấy được lần thứ nhất học phần.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 18: Thanh Dương Võ Kinh

Chương 18: Thanh Dương Võ kinh

Tề Dực đem học viên thẻ trả lại cho hắn, nói: “Ngươi có thể đi vào.” Nói xong lại nằm về trên ghế bành, khép hờ mắt đánh lên chợp mắt đến.

Đợi Dương Thanh Huyền đi vào phía sau, mới lần nữa mở mắt ra, nhưng là tinh mang bắn ra, lẩm bẩm: “Tiểu tử này song mi sáng sủa, tinh khí sung mãn, hiển nhiên hồn lực cực mạnh. Hắn vốn là trời sinh tàn hồn, thế nào chữa trị viên mãn? Quái tai! Xem đến không phải Tấn vương phí hết công phu, tựu là hắn cái kia thần bí khó dò gia gia lấy được cái gì bí bảo.”

Tề Dực trầm ngâm sau một lúc, tựa hồ cảm thấy việc không liên quan đến mình, liền lần nữa nhắm hai mắt dưỡng thần.

Thiên Tông học viện Tàng thư các, trân quý trình độ còn tại Thương Nam quốc hoàng thất Tàng thư các phía trên.

Dương Thanh Huyền bước vào trong đó, liền một cổ thư quyển khí hơi thở đập vào mặt, lớn như vậy giá sách có mười mấy hàng, phía trên tất cả đều là đủ loại thư tịch. Không ít học viên ở bên trong cúi đầu lật sách, dụng tâm khổ đọc.

Tại cái này rực rỡ muôn màu thư tịch bên trong, phần lớn là võ tu chi thư, các loại võ kỹ cùng tâm pháp có mấy trăm nhiều, đủ để thấy võ đạo phồn vinh hưng thịnh.

Dương Thanh Huyền một đường nhìn sang, thỉnh thoảng lật ra mấy quyển đến đọc, nhưng đều là lắc đầu, liền thả trở về. Hiển nhiên không hài lòng lắm.

Những vũ kỹ này cùng tâm pháp đều là phi thường cơ sở chiêu thức, nói trắng ra là tựu là hàng vỉa hè, cái gì “Phục Ma Kiếm”, “Tề Mi Bổng Pháp”, “Hoàn Ngã Phiêu Lượng Quyền”, “Động Cảm Quang Ba Cầu”...

Dương Thanh Huyền chìm đắm võ học nhiều năm, trong lòng tiêu chuẩn cùng chiêu thức bên trên lĩnh ngộ, hơn xa những này rất phổ thông sắc.

Đặc biệt là tại phỏng đoán “Lục Dương Chưởng” phía sau, với cái thế giới này võ kỹ cũng có nhất định lý giải, hoàn toàn chướng mắt những này công phu mèo quào.

Đột nhiên ánh mắt của hắn thoáng nhìn, nhìn thấy một khối ngọc bài, dâng thư “Luyện thể” hai chữ, kiểu chữ mạnh mẽ hữu lực, phảng phất dùng ngón tay khắc vào đi.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, đem ngón tay để vào cái kia vết cắt bên trong, quả nhiên hoàn toàn ăn khớp, không khỏi kinh hãi nói: “Ngọc này dị thường kiên cố, ta cũng khó rung chuyển nửa phần, thật là tinh diệu chỉ pháp cùng nội kình, trong học viện quả nhiên cường giả như mây.”

Luyện thể phân loại bên trong, có: “Thương Hùng Luyện Giáp Thuật”, “Băng Hỏa Thể Công”, “Đại Lực Quyết”, “Sư Tí Công”...

Dương Thanh Huyền lật ra mấy quyển, mặc dù trong đó ghi chép có chút đặc sắc, nhưng đa số công pháp y nguyên nông cạn, khó mà đập vào mắt.

Đang nhìn nhập thần, đột nhiên một đạo mềm mại thanh tịnh thanh âm truyền đến, nghe vào trong tai không nói ra được dễ chịu hưởng thụ, “Nếu như ta là ngươi, liền sẽ đem quyển kia ‘Bách Bảo

Đoán Thể Quyết' trả về, đổi bản này 'Hóa Khí Quyết'."

Dương Thanh Huyền không cần quay đầu lại, liền biết chủ nhân của thanh âm này là ai.

Quả nhiên, một vòng bóng hình xinh đẹp theo mùi thơm ngát mà ra, Dương Thanh Huyền hai mắt tỏa sáng.

Vu Khinh Nguyệt thân mang trắng nhạt váy dài, da trắng như tuyết, không thi phấn trang điểm cũng khó nén tuyệt sắc dung nhan.

Nàng đang uyển chuyển mà cười, hướng Dương Thanh Huyền đưa qua một quyển sách ra, lớp sơn trang bìa đã bị lật nát,

Trên đó viết 'Hóa Khí Quyết'.

"Ồ? Bản này 'Bách Bảo Đoán Thể Quyết' có vấn đề sao?"

Dương Thanh Huyền đóng lại thư, hai mắt nhìn chằm chằm Vu Khinh Nguyệt, nữ tử này thật xinh đẹp, lại quá mức thần bí, với lại quá mức quan tâm chính mình, hiển nhiên có vấn đề.

Hắn cũng không phải mười lăm tuổi xanh thẳm thiếu niên, nếu không sớm đã bị cái này tuyệt sắc mỹ nữ mê đến thần hồn điên đảo.

Vu Khinh Nguyệt trong lòng cũng hơi cảm thấy kinh ngạc, nữ hài tâm tư càng thêm nhạy cảm trưởng thành sớm, rõ ràng cũng cảm giác được Dương Thanh Huyền cùng với những cái khác nam tử khác biệt.

Cái khác nam tử đối nàng, không có chỗ nào mà không phải là nhiệt tình như lửa, ánh mắt kia tất cả đều là hận không thể đưa nàng ăn hết. Nhưng Dương Thanh Huyền lại từ đầu tới cuối duy trì nhàn nhạt cự ly, cái kia đôi mắt sáng thanh tịnh như nước, cũng không có nửa điểm ô uế tà niệm tại bên trong.

Chỉ là bị Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm một trận, Vu Khinh Nguyệt gương mặt đỏ lên, âm thanh trách cứ nói: “Quyển sách này bản thân không có vấn đề, nhưng nó là luyện thể công pháp, cũng không thích hợp ngươi. Bản này ‘Hóa Khí Quyết’, thì là Khí Vũ cảnh đột phá đến Linh Vũ cảnh tốt nhất công pháp một trong.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Gần nhất gân cốt có chút cứng ngắc, luyện luyện thể cũng là tốt.”

Vu Khinh Nguyệt gặp hắn không giống như là nói đùa, giật mình nói: “Ngươi sẽ không thật dự định luyện thể a?”

Dương Thanh Huyền nói: “Có gì không thể? Đem nhục thân cũng luyện hóa cường hoành, không phải càng tốt sao?”

Vu Khinh Nguyệt cười dưới, nói: “Nguyên lai ngươi là muốn ‘Khí’ cùng ‘Thể’ song tu, dạng này cách nghĩ rất nhiều người, nhưng cuối cùng hoàn toàn ngược lại. Bởi vì làm người tinh lực là có hạn, chỉ tu một đạo, đều khó mà vấn đỉnh đỉnh phong. Huống chi luyện thể so luyện khí còn muốn khó khăn gấp trăm lần.”

Dương Thanh Huyền nghi ngờ nói: “Ta mới vừa xem cái này ‘Bách Bảo Đoán Thể Quyết’, trừ một chút da thịt bên trên thống khổ bên ngoài, tựa hồ đồng thời không cái gì chỗ khó.”

Vu Khinh Nguyệt cười nói: “Đó là bởi vì cái này Bách Bảo Đoán Thể Quyết chỉ có thể làm cường thân chi dụng, bước vào Hoàng cân lực sĩ phía sau nhất định phải tìm kiếm công pháp mới. Mà tốt Luyện Thể thuật, đại lục ở bên trên như phượng mao lân giác. Nếu như ngươi thật chỉ là vì cường thân kiện thể, mỗi ngày phục dụng một chút ‘Thối Thể đan’ liền có thể.”

Dương Thanh Huyền nghĩ thầm, chính mình cũng không phải thật luyện thể, chỉ cần bước vào Hoàng cân lực sĩ liền có thể, như vậy cô đọng Vũ Hồn thời điểm, gặp cái kia Vũ Hồn ấn ký phản phệ xác suất tựu thấp hơn. Đường vòng: “Đa tạ Khinh Nguyệt đồng học giải hoặc, nhưng ý ta đã quyết, vẫn là tu bản này ‘Bách Bảo Đoán Thể Quyết’ đi.”

“Thật ngoan cố!”

Vu Khinh Nguyệt có chút tức giận, nói: “Ta như thế nói cho ngươi đi, Luyện Thể thuật kỳ thật cũng không thích hợp chúng ta nhân tộc. Tại cổ võ thời đại, nhân tộc nhục thân xa mạnh mẽ hơn hiện tại, nhưng đối với thiên địa linh khí cảm ngộ lực thấp, đồng thời không có có một bộ có thể được phép luyện khí, cho nên tu luyện nhục thân là hữu hiệu nhất, đồng thời hiệu quả nhanh chóng biện pháp.”

“Mà theo năm tháng dài đằng đẵng diễn biến, viễn cổ nhân tộc chậm rãi nắm giữ phép luyện khí, đồng thời lấy được thành công to lớn, Luyện Thể thuật bắt đầu suy yếu. Đặc biệt là luyện khí hóa ấn, ngưng tụ Vũ Hồn chi pháp sau khi xuất hiện, thể tu liền chôn vùi trong lịch sử. Hiện tại nhân tộc kinh mạch khiếu huyệt, hơn xa thời cổ, tương phản nhục thể lại yếu đi xuống tới. Luyện Thể thuật bây giờ chỉ là làm làm một loại phụ trợ công pháp tồn tại, thích hợp những cái kia không có thiên phú lực sĩ tu luyện. Đồng thời thành tựu mười phần có hạn.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Cho dù ngươi nói có đạo lý, nhưng ta có ý nghĩ của mình, vẫn là muốn thử xem cái này ‘Bách Bảo Luyện Thể quyết’.”

“Ngươi...!”

Vu Khinh Nguyệt ế trụ, tức không nhịn nổi, dậm chân quay người liền đi.

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, đột nhiên một đạo ngân sắc quang mang kích. Bắn mà ra, Vu Khinh Nguyệt thanh âm vang lên, nói: “Cho dù ngươi thật muốn luyện thể, rác rưởi kia

‘Bách Bảo Luyện Thể quyết’ để làm gì, thử một chút bản này ‘Thanh Dương Võ kinh’ đi. Đây là ta tư nhân trân tàng thư, ngươi có thể mang đi.”

Dương Thanh Huyền đem cái kia ngân mang bắt lấy, Vu Khinh Nguyệt thân ảnh đã tiêu thất tại trong Tàng Thư các, hắn triển khai nắm đấm, đúng là một trương mỏng như cánh ve bạc bạc giấy, phía trên đại lượng văn tự tựa như nòng nọc, liếc nhìn lại lại biết du động!

Mà phía trên nhất bốn chữ lớn ngân quang sáng rực, đâm hắn hai mắt có chút đau nhức: Thanh Dương Võ kinh!

đọc truyện với http://truyeռcuatui.net/Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 19: Hồng Nhan Họa Thủy

Chương 19: Hồng nhan họa thủy

Dương Thanh Huyền kinh hãi, những khoa đẩu kia văn tự càng chạy càng nhanh, đầu óc đều xem mê muội, cố gắng ngưng tụ ánh mắt, cái kia khoa đẩu văn mới chậm lại tốc độ, nhận ra mấy hàng:

“Trời được trong, địa được yên tĩnh, Thần được linh, cốc được thừa...”

Chữ chữ châu ngọc, phảng phất thanh lôi tại trong đầu nổ vang, tăng thêm hai mắt ê ẩm sưng, cuối cùng thị lực chống đỡ hết nổi. Những khoa đẩu kia văn lần nữa hỗn loạn, cả trương trên giấy ngân quang lóng lánh, mông mông một mảnh, không cách nào nhận ra.

“Cái này tấm giấy bạc đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Dương Thanh Huyền hai mắt nhắm lại, điều tức một trận, cảm giác khó chịu mới dần dần tiêu trừ. Hắn thầm nghĩ: “Cái này ‘Thanh Dương Võ kinh’ sợ là sẽ không đơn giản, cái này Vu Khinh Nguyệt đến cùng là lai lịch ra sao, vì sao muốn giúp ta?”

Lúc trước tàn hồn trong trí nhớ, trừ ra Thiên Tông học viện đệ nhất mỹ nữ, thiên tư cực cao, chỉ dùng thời gian một năm tựu tiến vào Nội viện bên ngoài, lại không cái gì tư liệu.

“Mặc kệ, nhìn nàng bộ dáng, hẳn là sẽ không muốn hại ta. Còn nữa, bằng vào ta đối với võ đạo lĩnh ngộ, nếu là công pháp không đúng lời nói, nhất định có thể có phát giác.”

Dương Thanh Huyền thu hồi tấm giấy bạc, liền hướng Tàng thư các đi ra ngoài.

Trong lúc vô tình thoáng nhìn trong lầu các, có mấy học viên đều ánh mắt bất thiện nhìn hắn chằm chằm, tựa hồ rất có địch ý.

Dương Thanh Huyền cảm thấy có chút không hiểu thấu, chính mình giống như không biết những người này a?

Nhưng nghĩ lại, lập tức hiểu rõ ra, nhất định là Vu Khinh Nguyệt gây họa. Học viện đệ nhất mỹ nữ quá chói mắt, những học viên này sợ là hiểu lầm cái gì.

Quả nhiên, đãi hắn ly khai Tàng thư các phía sau, đi tại u tĩnh cổ đạo bên trên, đột nhiên theo bên cạnh bắn. Ra năm đạo nhân ảnh, đem hắn đi đường ngăn lại, chính là tại trong Tàng Thư các những người kia.

Dương Thanh Huyền nhướng mày nói: “Chuyện gì?”

“Ha ha, còn thật trấn định. Trên thực tế, nội tâm đã sợ mất mật đi!” Trước mặt một tên cao gầy nam tử áo lam cười lạnh.

//truyen C uatui.

net/ “Ha ha, nhìn hắn một mặt mộng bức dáng vẻ, thật đúng là có thể giả bộ. Khinh Nguyệt thật không có ánh mắt, chẳng lẽ tựu ưa thích loại này khoe khoang trang bức phế vật sao?” Một người khác cũng là mặt mũi tràn đầy lãnh sắc.

Nam tử áo lam trên mặt cười lạnh biến thành lạnh lùng, vươn tay ra, quát: “Bớt nói nhảm, đồ vật lấy ra!”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Thứ gì?”

Một người nói: “Mau đưa Khinh Nguyệt đưa cho ngươi định tình ngân sức giao ra!”

Dương Thanh Huyền kém chút một ngụm lão huyết phun tới, những người này bởi vì cách xa, cũng không thấy rõ Vu Khinh Nguyệt cho hắn vật gì, chỉ là gặp đến lóe lên ánh bạc, còn tưởng rằng là ngân sức loại hình.

Mà một tên nữ hài đưa ngân sức cấp nam tử, nó ý nghĩa có thể nghĩ.

Một người khác cũng là lạnh lùng nói: “Khinh Nguyệt dạng này nữ hài, không phải ngươi loại phế vật này có thể đụng, nếu không muốn chết tựu phải tự biết mình.”

Dương Thanh Huyền nói: "Nơi này là học viện trọng địa, các ngươi dám công nhiên cướp bóc,

Khi dễ đồng học?"

“Đồng học? Ha ha, ta nhổ vào! Ngươi cũng xứng kêu chúng ta đồng học?”

Năm người đều cười ha hả, thanh niên mặc áo lam càng là cười gằn nói: “Muốn cầm học viện quy củ ép chúng ta? Quả nhiên là người nhát gan sợ phiền phức phế vật! Đáng tiếc nha, mạnh được yếu thua chính là cái này thế giới quy tắc, chỉ cần không đem ngươi đánh chết, học viện cũng sẽ không quản. Thức thời lời nói liền đem ngân sức giao ra, sau đó quỳ trên mặt đất bò đi, liền có thể khỏi bị da thịt nỗi khổ.”

Dương Thanh Huyền đáy mắt lướt qua tinh mang, khóe miệng giương lên, hắc tiếng nói: “Đa tạ mấy vị cáo tri, chỉ cần không đem các ngươi đánh chết tựu không có việc gì đúng không?”

Một người quát: “Thế nào, ngươi còn muốn cùng chúng ta động thủ?”

Dương Thanh Huyền hoạt động ra tay cổ tay, nói: “Đối phó các ngươi những này sân trường rác rưởi, nên làm rác rưởi trong quét sạch sẽ. Đối với quét dọn rác rưởi sự tình, ta vẫn là rất có kinh nghiệm.”

Vừa dứt lời, liền gặp hắn thân ảnh nhoáng một cái, tựu đột nhiên bạo khởi, một quyền đánh phía bên trái học viên kia bộ mặt.

“Chi! Thật nhanh!”

Học viên kia kinh hãi, dọa đến vội vàng lui lại, dưới chân mất tự do một cái, liền hướng phía sau ngã sấp xuống đi qua, hai tay vội vàng hộ hướng khuôn mặt, hét lớn: “Làm người lưu một đường, đánh người không đánh mặt!”

“Bành!”

Dương Thanh Huyền chỗ nào để ý đến hắn, một quyền chính giữa học viên kia mu bàn tay, khí kình ép xương ngón tay toàn bộ bạo, bộ mặt trong nháy mắt lõm vào.

Học viên kia kêu thảm một tiếng liền bay lên, mười ngón ở giữa tất cả đều là theo trên mặt chảy ra máu tươi, mặc dù diện mục không thể nhận ra, nhưng chắc hẳn cực thảm.

Dương Thanh Huyền hừ lạnh nói: “Các ngươi loại rác rưởi này, chỗ nào muốn khuôn mặt? Đã không cần, ta tựu thay các ngươi cha mẹ đem mặt của các ngươi thu!”

Bốn người khác thấy cái kia đồng bạn ngã vào trong sân cỏ, hai tay bụm mặt liều mạng kêu rên giãy dụa, đều là run lên trong lòng.

Bọn hắn mặc dù tu vi không thể so với Dương Thanh Huyền yếu, nhưng dù sao chỉ là trường học học sinh. Mà Dương Thanh Huyền chính là Châu Á một đời võ học tông sư, một thân tu vi đều là xuất sinh nhập tử, tại vô số lần trong tuyệt cảnh vùng vẫy giãy chết tới. Song phương đối với võ đạo lĩnh ngộ, còn có lúc đối địch tỉnh táo cùng khí thế, hoàn toàn không thể so sánh nổi.

Nam tử áo lam hét lớn: “Cùng tiến lên, phế đi hắn!”

Không đợi hắn nói xong, Dương Thanh Huyền liền đã phi thân vọt lên, Hàng Long Chưởng Pháp thi triển ra, đánh về phía một người khác.

Tốc độ của hắn cực nhanh, người kia mới vừa kịp phản ứng, song chưởng hướng phía trước đẩy đi, đón đỡ một chưởng này.

“Ầm ầm” một tiếng, tầng tầng khí lãng cọ rửa dưới, người kia chỉ tới kịp phun ra một ngụm máu ra, đã bị đánh bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền trong nháy mắt tựu đánh ngã hai người, để ba người khác quá sợ hãi, biết đá lên thiết bản, đều là thi triển ra mạnh nhất chiêu thức, bỗng nhiên đánh tới.

Một người trong đó bàn tay cứng như bàn thạch, trầm ổn hữu lực, đẩy dưới lòng bàn tay, không khí phát ra tiếng gào, cùng cái kia Tả Phong tại sàn sàn với nhau.

Một người khác thì là xoay người khom người, cả người giống như một trương lò xo, đột nhiên bạo khởi, hóa thành một đường kích. Bắn mà ra.

Hai người liên dưới tay, uy thế lập tức hiển lộ rõ ràng, trong không khí đãng xuất từng vòng từng vòng khí lãng, lẫn nhau điệp gia, tăng cường sóng bức.

“Tới tốt lắm!”

Dương Thanh Huyền trầm giọng vừa quát, tay trái nhặt chỉ, vận “Vô Tướng Kiếp Chỉ” thẳng điểm cái kia chưởng kình. Tay phải hư nắm, xương tay ở giữa lập tức hiện ra một mảnh màu xanh nhạt, như u như minh, bắt tới, “U Minh Quỷ trảo!”

“Oanh!”

Vô Tướng Kiếp Chỉ điểm tại một chưởng kia phía trên, “Xùy” một tiếng phát ra tạp âm, tựu đâm đi vào, kình khí trực tiếp đem đối phương lòng bàn tay đánh xuyên!

“A!”

Học viên kia đau vội vàng rút tay lại, đại khỏa mồ hôi lạnh hướng xuống trôi.

Một bên khác, U Minh Quỷ trảo càng là đánh tan cái kia khí lãng, năm ngón tay chộp vào học viên kia trên đỉnh đầu, ẩn ẩn có máu tươi từ đầu đỉnh chảy ra.

Học viên kia toàn thân run rẩy, mặt mũi tràn đầy đều là vẻ sợ hãi, mở mồm ra kêu cứu nói: “Tha mạng, tha mạng a!”

“Bành!”

Dương Thanh Huyền xách con gà con giống như dẫn theo hắn, một quyền đánh vào trên mặt hắn, lập tức sưng thành hai cái đầu lớn, “Cái thứ không biết xấu hổ, mặt mũi này ta cũng là chuẩn bị cho ngươi không có đi!”

Đang muốn lại đánh một quyền, Dương Thanh Huyền bỗng nhiên trong lòng hơi động, một cỗ cực độ khí tức nguy hiểm truyền tới. Còn lại nam tử áo lam bỗng dưng bạo khởi, quát: “Đi chết đi!”

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy nam tử mặc áo lam kia sau lưng, hiện ra một cái mãnh thú cái bóng, tựa như quang mang ngưng tụ mà thành, hung tàn ánh mắt cùng nam tử mặc áo lam kia cơ hồ nhất trí, hung hăng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, hận không thể nuốt chửng hắn!

“Vũ Hồn!”

Dương Thanh Huyền trong lòng thất kinh, đây là hắn lần thứ hai nhìn thấy “Vũ Hồn”, lần thứ nhất chính là Tô Anh Tụ Trân Cung Tiễn. Không dám khinh thường, cầm trong tay mang theo học viên ném tới.

Nam tử áo lam nhảy lên một cái, tất cả lửa giận bạo phát đi ra, đang suy nghĩ lấy đem Dương Thanh Huyền đánh cho tàn phế, lại thấy đồng bạn của mình bay tới, hừ lạnh một chút, nào có nửa điểm đồng bạn tình nghĩa, giơ chân lên tựu đạp đi qua!

“Bành!”

Cái kia đồng bạn bị hắn xem như ván nệm, một cước đã bị dẫm đến đánh vào đại địa bên trên, bụi đất tóe lên, gạch đá băng liệt. Học viên kia chết như heo nằm rạp trên mặt đất, không biết sinh tử, máu tươi theo dưới người hắn gạch đá vết nứt chảy ra.

Nam tử áo lam thì là mượn giẫm đồng bạn lực lượng, vọt cao hơn, như ưng kích trường không, bay lượn mà xuống, một quyền bỗng nhiên đánh về phía Dương Thanh Huyền, quát: “Phế vật, chết đi!”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 20: Thú Vị

Chương 20: Thú vị

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, nhìn chằm chằm nam tử áo lam sau lưng Vũ Hồn hình thái, cái kia mãnh thú tại “Tinh, khí, thần” bên trên, cơ hồ cùng nam tử áo lam nhất trí, cái loại cảm giác này thật giống như thủy dung, chặt chẽ liên hợp lại cùng nhau.

“Ta hiểu được, cái gọi là Vũ Hồn, chính là chính mình đối với võ đạo lĩnh ngộ, còn có tu vi, rất nhiều nhân tố kết hợp thể, lấy ‘Vật’ hình thái cụ hóa đi ra, từ đó tăng cường sức chiến đấu.”

Dương Thanh Huyền trong nháy mắt này, đột nhiên có minh ngộ, cùng lúc đó, trong lòng hơi hơi tạo nên cảm giác, phảng phất có quang mang tại thể nội dần dần ngưng tụ.

“Không tốt, là muốn ngưng tụ Vũ Hồn!”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, hắn vốn là đạt đến Địa Cầu võ đạo đích đỉnh phong, bởi vì giới hạn trong thiên địa quy tắc, không cách nào tiến thêm một bước. Giờ phút này hiểu rõ “Vũ Hồn” nội hàm phía sau, lại muốn tự hành đột phá.

Mà tại lúc này, trên vai trái bỗng nhiên đau xót, cái kia bị Dương Chiếu phong ấn ấn ký, tựa hồ lại có phản ứng.

“Không được! Nhất định không thể tại lúc này ngưng tụ Vũ Hồn, nếu không tất nhiên gặp cái kia ấn ký phản phệ, bằng vào ta thời khắc này nhục thân vẫn còn không thể tiếp nhận, kết quả chính là giống như trên Địa Cầu, thân thể trực tiếp hỏng mất!”

Dương Thanh Huyền minh bạch mức độ nghiêm trọng của sự việc, vội vàng đem thể nội quang mang kia ngăn chặn, đồng thời nam tử áo lam công kích đã tới, hai tay của hắn một vận, bày ra tư thế cổ quái, đúng là “Lấy cách của người, hoàn lại thân người”!

Nam tử áo lam quyền phong đè xuống, rơi vào Dương Thanh Huyền trong lòng bàn tay, cơ hồ là trong nháy mắt, tựu một cỗ giống nhau như đúc lực lượng phản chấn đi ra!

“Bành!”

Chỉ nghe thấy xương tay vỡ vụn thanh âm, khí lãng lăn lộn, nam tử áo lam sắc mặt trắng nhợt, trên cánh tay truyền đến đau đớn kịch liệt, tay áo trong khoảnh khắc hóa thành bột mịn!

Hắn bị chấn về mặt đất, liền lùi lại hơn mười bước xa, cái này mới giữ vững thân thể.

Dương Thanh Huyền thì là đứng tại chỗ không động, nhưng dưới chân gạch đá xanh lại hiện lên giống mạng nhện vỡ ra. Dưới một kích này, mặc dù đại bộ phận lực lượng đều đạo vào dưới chân hóa giải mất, nhưng cũng nhận điểm vết thương nhẹ.

Nam tử áo lam tựa hồ tổn thương so với hắn còn nặng, nội tâm vừa kinh vừa sợ, quát: “Hảo tiểu tử, hôm nay coi như số ngươi gặp may, ngày khác lại đến hội (sẽ) ngươi!” Nói xong, ném bốn tên đồng bạn tựu như một làn khói chạy đi.

Ba tên thụ thương chi nhân càng là dọa đến sắc mặt trắng bệch, gấp vội giãy giụa lấy từ dưới đất bò dậy, bất chấp thương thế tăng lên, chạy vội mà chạy. Chỉ để lại tên kia bị nam tử áo lam làm ván nệm giẫm vào đại địa học viên, y nguyên ghé vào cái kia, cả người là máu, không biết sống chết.

“Liền đồng bạn cũng mặc kệ, quả nhiên là một đám rác rưởi!”

Dương Thanh Huyền điều tức một chút, lúc này mới tiến lên đá người kia mấy cước, kiểm tra một chút phát hiện còn có khí hơi thở, nói: “Chỉ là trọng thương, đợi hội (sẽ) có người đi qua, tất nhiên sẽ đưa đi cứu trị, hẳn là không chết được.”

Dứt lời, hắn cũng mặc kệ, nhanh chân ly khai.

Một lát sau, hai tên áo bào xám nam tử xuất hiện tại u tĩnh cổ đạo bên trên,

Chằm chằm trên mặt đất nằm sấp học viên, còn có mấy khối vỡ vụn gạch đá xanh.

“Hừ, vậy mà tại chúng ta không coi vào đâu đánh nhau ẩu đả, hiện tại học viên càng ngày càng không có quy củ!” Hai người này chính là u tĩnh cổ đạo bên trên thủ hộ giả, cái kia người đàn ông tuổi trung niên cùng lão giả.

Nam tử trung niên nhíu mày lại, tựa hồ cực kỳ bất mãn, nói: “Nếu không muốn tra xuống mấy người kia thân phận, báo đến phòng giáo vụ đi?”

Lão giả không đáp, chỉ là cười lạnh một tiếng, tiến lên dò xét xuống học viên kia hơi thở, nói: “Quả nhiên còn sống, xem bộ dáng là không chết được. Không có quy củ việc nhỏ, thực lực rác rưởi tựu chuyện lớn, năm đánh một, thế mà bị hết bạo, hiện tại học viên như thế nào càng ngày càng rác rưởi! Cái này Bắc Ngũ Quốc thứ nhất học viện vị trí, ta xem là đáng lo.”

Nam tử trung niên nói: “Cũng không thể nói như vậy, đây đều là ban phổ thông học viên, quyết định học viện thực lực mạnh yếu, mấu chốt phải xem Nội viện, đặc biệt là Tiềm Long Bảng mười vị trí đầu những cái kia.”

Lão giả nói: “Trừ ra trên bảng tứ vương, còn lại có mấy cái thật là có bản lĩnh?” Hắn trầm mặc một chút, lại nói: “Bất quá hôm nay cái này học viên, ngược lại là phi thường có ý tứ."

Nam tử trung niên đáp: "Ừm, bắt đầu cảm thấy hắn có chút ý tứ, nghĩ không ra thế mà như thế có ý tứ. Khí Vũ cảnh mười tầng, lại có thể lấy một địch năm, trong đó còn có một vị thức tỉnh Vũ Hồn Linh Vũ cảnh cường giả."

Lão giả nói: "Người này không phải bình thường a, nếu là ta không nhìn lầm, vừa rồi chiến đấu thời điểm, hắn tựa hồ có dấu hiệu muốn đột phá, nhưng lại bị hắn áp chế xuống."

"Cái gì?!"

Nam tử trung niên kinh hãi, sợ hãi nói: "Ngươi là ý nói, hắn cố ý đem tu vi áp chế ở Khí Vũ cảnh, không chịu đột phá?!"

Lão giả thở dài, nói: "Ta cũng không rõ lắm, không thể thấy rõ. Thường nhân đều là trăm phương ngàn kế muốn đột phá, nào có trăm phương ngàn kế áp chế không đột phá đạo lý? Cho nên ta hoài nghi mình có phải hay không nhìn lầm."

Nam tử trung niên cười khổ nói: "Lấy tu vi của ngài thực lực, hơn phân nửa là không sai."

Lão giả khẽ lắc đầu, thở dài: "Già, không được."

Nam tử trung niên cười nói: "Đại nhân nói đùa, ngài thế nhưng là học viện lục đại Nguyên Vũ cảnh cường giả một trong nha, cùng viện trưởng đại nhân cùng xưng là Thiên Tông Thất lão, ai dám nói ngài không được."

Lão giả trên mặt xuất hiện cô đơn thần sắc, nói: "Ta cũng không phải là khiêm tốn, ngươi có thể thấy vừa rồi thiếu niên kia một chiêu cuối cùng, đánh bay nam tử áo lam chiêu kia."

Nam tử trung niên nhớ lại một chút, sắc mặt biến hóa, nói: "Chiêu kia hoàn toàn chính xác cực kỳ cổ quái, tựa hồ không phải phổ thông võ kỹ.”

[tru y en cua tui @@ Net]

Lão giả nhẹ gật đầu, nói: “Ta Tư Phi Vũ bước vào võ đạo đến nay, có hơn tám mươi năm, thấy qua võ kỹ vô số, nhưng chưa từng thấy qua như vậy tinh diệu kỹ pháp, tá lực đả lực, ăn miếng trả miếng. Thiếu niên này đối với võ kỹ lĩnh ngộ cơ hồ vào hóa cảnh, võ ý cực cao, tương lai thành tựu không thể đoán trước.”

Nam tử trung niên giật mình nói: “Không phải là Huyền cấp công pháp?!”

Tư Phi Vũ trầm ngâm một lát, lắc đầu nói: “Cũng không khả năng, cái kia võ kỹ chỉ là xảo diệu mà thôi, nếu nói uy năng, cùng Huyền cấp công pháp chênh lệch rất xa. Toàn bộ Thiên Tông học viện Huyền cấp công pháp, cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay, tiểu tử này thế nào có thể được đến.”

Tư Phi Vũ lông mày bỗng nhiên giãn ra ra, tựa hồ nghĩ thông suốt cái gì, gật đầu nói: “Như thế nói đến, có cường đại như vậy võ ý lĩnh ngộ, vậy hắn cuối cùng nói câu nói kia, ta cũng là không có đoán sai.”

Nam tử trung niên sửng sốt một chút, nói: “Hắn cuối cùng nói gì?”

Tư Phi Vũ nói: “Hắn nói ‘Chỉ là trọng thương, đợi hội (sẽ) có người đi qua, tất nhiên sẽ đưa đi cứu trị, hẳn là không chết được’.”

Nam tử trung niên lấy tay nâng cằm lên, trầm ngâm nói: “Câu nói này có vấn đề sao?”

Trong lúc đó, hắn sắc mặt đại biến, trong đôi mắt lộ ra thần sắc, cả kinh nói: “Ngài là ý nói, hắn nói câu nói này, chỉ đang nhắc nhở chúng ta tranh thủ thời gian xuống tới cứu người?”

Tư Phi Vũ cười khổ nói: “Ta cũng cảm giác không có khả năng, nhưng lúc trước hắn thông qua cổ đạo thời điểm, chúng ta đã cảm thấy có điểm gì là lạ, tựa hồ bị phát giác. Chiến đấu mới vừa rồi ngươi cũng thấy đấy, lấy đánh năm, còn tận lực áp chế cảnh giới, tăng thêm cường đại như thế võ ý lĩnh ngộ, cũng cũng không có cái gì không thể nào.”

Hắn nói xong, đột nhiên lại nghĩ tới điều gì, hắc tiếng nói: “Ngươi có nhớ, vừa rồi cái này năm cái rác rưởi trong miệng nói lời, tựa hồ Vu Khinh Nguyệt cấp tiểu tử kia đưa cái gì định tình ngân sức. Nếu thật sự là như thế..., hắc hắc, Vu Khinh Nguyệt cũng không phải bình thường tiểu nha đầu a, ánh mắt của nàng, so với chúng ta đều lợi hại đâu!”

Nam tử trung niên sửng sốt nửa ngày, mới kinh ngạc nói: “Nếu thật sự là như thế, cái kia người này... Không khỏi thật là đáng sợ a?”

Tư Phi Vũ trong mắt lướt qua một tia tinh mang, cười hắc hắc nói: “Đáng sợ? Không không, là thú vị đâu. Mấy năm này học viện một mảnh âm u đầy tử khí, học viên thực lực cũng nhiều là cặn bã, thêm rót vào một chút người thú vị, mới có thể để cho học viện trở nên thú vị đâu.”

Nam tử trung niên cười khổ nói: “Tốt a, coi như là thú vị đi..., thôi đừng chém gió, tranh thủ thời gian cứu chữa người này, nếu không thật liền muốn tại chúng ta không coi vào đâu chết mất, vậy chúng ta liên quan nhưng lớn lắm.”

“Hừ, loại này rác rưởi, chết mất cũng được, muốn cứu ngươi cứu.”

Tư Phi Vũ khinh thường hừ lạnh một tiếng, liền thân ảnh lóe lên, tự hành rời đi. Lưu lại trung niên nam tử kia, bất đắc dĩ tại nguyên chỗ cười khổ, chỉ có thể một người cõng lên học viên kia, hướng Y Dược thất chạy đi.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 21: Thối Thể Tam Trọng

Chương 21: Thối thể tam trọng

“Trời được trong, địa được yên, thần được linh, hóa càn khôn làm đỉnh, luân nhật nguyệt làm tinh, lặn Ngũ Hành vào trong...”

U tĩnh cổ đạo đánh bại cái kia năm học viên phía sau, Dương Thanh Huyền tại học viện phía sau núi tìm một chỗ vắng vẻ chi địa, đem khí tức trong người điều tốt, lúc này mới lần nữa lấy ra cái kia “Thanh Dương Võ kinh”, cẩn thận xem đọc lấy đến.

Lần này, thị lực của hắn đọc lên hơn ba mươi chữ, mới nhắm lại ê ẩm sưng hai mắt nghỉ ngơi.

Một lát sau, lần nữa mở ra, lại nhiều đọc con số. Như thế lặp đi lặp lại đằng sau, hao tốn hơn một ngày thời gian, mới rốt cục đem cái này “Thanh Dương Võ kinh” toàn bộ đọc xong.

Dương Thanh Huyền hai mắt nhắm lại, trong lòng thầm nghĩ: “Trong Tàng Thư các những cái kia công pháp luyện thể, tất cả đều là theo bên ngoài cơ thể ma luyện gân, xương, da. Mà bản này Võ kinh nhưng là để ngươi lấy thiên địa làm đỉnh lô, nạp tinh hoa nhật nguyệt, theo bên ngoài tới bên trong rèn luyện thân thể, hắn ngụ ý, nhân thể chính là một phiến thiên địa càn khôn, là thế gian tinh diệu nhất pháp tắc sở ngưng, như là hoàn toàn kích phát đi ra, có thể tay cầm nhật nguyệt tinh thần, chấp chưởng thiên địa càn khôn!”

Hắn không khỏi nhíu mày lại, thầm nghĩ: “Ha ha, chấp chưởng thiên địa càn khôn, khẩu khí này thật đúng là đại. Bất quá, ta xem cái này Võ kinh hẳn là đáng tin cậy, chỉ là giống như cũng không phải là cả bộ.”

Muốn đến nơi này, không khỏi trên mặt lộ ra ngượng nghịu, lẩm bẩm: “Chẳng lẽ đây là Vu Khinh Nguyệt cho ta thiết bộ, để cho ta tu luyện tới một nửa phía sau không có đoạn sau, không thể không đi tìm nàng, thậm chí là cầu nàng. Nữ nhân này đến cùng nghi ngờ tâm tư gì? Tâm tư của nữ nhân khó khăn nhất đoán, mà đẹp đẽ tâm tư của nữ nhân càng khó đoán.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên mỉm cười, nói: “Thế nhưng là nàng tuyệt đối nghĩ không ra, ta tu luyện nhục thân mục đích. Chỉ muốn đạt tới Hoàng cân lực sĩ liền có thể. Cái này không trọn vẹn ‘Thanh Dương Võ kinh’ đủ ta tu luyện tới Hoàng cân lực sĩ, về phần không có đoạn dưới... Hừ... Cùng lắm thì đằng sau không luyện. Nếu không có cái kia ấn ký hại người, ta vốn là không nghĩ tới muốn luyện cái gì nhục thể.”

Căn cứ “Thanh Dương Võ kinh” bên trên lời nói, sơ nhập Thối thể người, có mười trọng cảnh giới, cùng Khí Vũ cảnh, thập trọng Đại viên mãn phía sau, tại thể nội đản sinh ra “Lực lượng” chi hạt giống, liền có thể lực lớn vô cùng, cử đỉnh đãng thuyền, chính là “Hoàng cân lực sĩ”.

Dương Thanh Huyền hai mắt nhắm lại, bắt đầu dựa theo Võ kinh chứa đựng tâm pháp tu luyện.

Lấy hắn đối với võ đạo lĩnh ngộ, cái này tâm pháp mặc dù có chút tối nghĩa khó hiểu, nhưng tỉ mỉ cân nhắc tỉ mỉ phía dưới, vẫn là có thể dung hội quán thông.

Võ kinh vận chuyển tâm pháp mười phần xảo diệu, tránh đi nhân thể kỳ kinh bát mạch, thuần túy lấy nhục thân làm vật chứa, theo hô hấp khẽ trương khẽ hợp, trên da mỗi cái lỗ chân lông đều kích hoạt lên giống như, chẳng khác nào có sinh mệnh giãn ra, nuốt chửng linh khí bốn phía.

Thiên Tông học viện tọa lạc tại đế đô Bạch Thủy thành bên trong, Thần Âm dưới núi.

Bạch Thủy thành bên trong có hai đầu Linh mạch, một lớn một nhỏ. Tiểu Linh mạch ẩn núp tại hoàng cung phía dưới. Đại linh mạch từ phía trên tông học viện phía dưới đi qua, thẳng vào Thần Âm trong núi.

Thần Âm sơn chính là toàn bộ Thương Nam quốc đệ nhất Linh sơn, cũng là Thiên Tông học viên thích nhất bế quan tiềm tu chi địa.

Dương Thanh Huyền giờ phút này chính là tại Thần Âm trong núi, một tòa phổ thông trong u cốc.

Thời gian xoay nhanh, tháng đổi tinh di, làm thứ nhất bôi tia nắng ban mai lần thứ ba xuyên thấu rừng cây, chiếu xạ tại Dương Thanh Huyền trên người thời điểm, hắn cuối cùng chậm rãi mở mắt ra.

“Thối Thể cảnh tam trọng, ba ngày thời gian.”

“Đệ nhất trọng chỉ hao tổn ba canh giờ, đệ nhị trọng hao bảy canh giờ, đệ tam trọng tắc thì hao trọn vẹn hơn hai ngày.”

“Mỗi một trọng sở tốn thời gian, là phía trước nhất trọng hai ba lần, cứ theo tốc độ này, muốn muốn đạt tới Thối thể thập trọng Đại viên mãn, không có một hai năm là không làm được.”

Dương Thanh Huyền lộ ra thần sắc khó khăn ra, lẩm bẩm: “Nếu là gia gia sau ba tháng trở lại liền tốt, nếu là không có trở lại, ta cũng không thể một hai năm sau lại đi tìm hắn đi.”

“Lộc cộc.”

Cái bụng bỗng nhiên bất tranh khí kêu một tiếng, lập tức cảm giác đói bụng dâng lên, Dương Thanh Huyền cái này mới phản ứng được, đã ba ngày chưa ăn cơm.

“Kỳ quái, trước kia bế quan ba tháng đều có thể Tích Cốc không ăn, vì sao hiện tại mới ba ngày tựu đói bụng? Có lẽ là cái này Luyện Thể thuật đối với thân thể yêu cầu càng hà khắc hơn đi.”

Dương Thanh Huyền đứng dậy, đang chuẩn bị ly khai, đột nhiên nhìn thấy một đôi tỏa sáng con mắt thẳng tắp theo dõi hắn, giật nảy mình, quát: “Là ai?!”

Chủ nhân của cặp mắt kia, là một cái cao gầy lão giả, dáng người cao, hình như cây gậy trúc, tựa như gió thổi sẽ ngã xuống.

Dương Thanh Huyền đương nhiên sẽ không ngốc đến cho rằng lão nhân này gió thổi liền sẽ ngược lại, lão giả này đứng ở bên người hắn khẳng định không chỉ một hồi, mà lấy hắn thần niệm cùng cảm giác lại đầy đủ không xem xét, cái này cố nhiên có chuyên tâm tu luyện nguyên nhân, nhưng cũng có thể thấy tu vi của lão giả không phải bình thường.

“Hắc hắc.”

Lão giả cười khan một tiếng, dùng khô gầy như que củi tay lau, chùi đi khuôn mặt, hỏi: “Ngươi dùng ba ngày thời gian, tu luyện đến Thối thể tam trọng?”

Dương Thanh Huyền đề phòng nói: “Ngươi là ai, liên quan gì đến ngươi?”

Lão giả lần nữa hắc cười một tiếng, nói: “Lão phu Lục Giang Bằng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không biết.”

Lục Giang Bằng sững sờ, kinh ngạc nói: “Ngươi không biết ta? Ngươi không phải Thiên Tông học viện học viên?”

Dương Thanh Huyền trong bụng hồ nghi, nói: “Ta là Thiên Tông học viện, chẳng lẽ ngươi rất nổi danh sao?”

“Là, là, ngươi không biết ta ngược lại cũng bình thường.”

Lục Giang Bằng không đề cập tới cái này, tiếp tục hỏi: “Ngươi dùng ba ngày thời gian tựu đạt đến Thối thể tam trọng, tu luyện ra sao công pháp?”

Dương Thanh Huyền nói: “Thật có lỗi, tha thứ không thể nói. Tại hạ còn có việc trong người, cáo từ trước.”

Cái này Lục Giang Bằng cho hắn một loại cảm giác ngột ngạt cực kỳ mạnh, không muốn dừng lại thêm, lấy cớ tựu muốn ly khai. Quay người dưới chân một điểm, hóa thành khinh yến mà lên.

“Chậm đã!”

Lục Giang Bằng quát to một tiếng, tay giơ lên hướng phía trước một trảo, trong không khí lập tức phát ra tiếng gào chát chúa.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy thân thể nhất trọng, bị một cỗ lực lượng đáng sợ hút lại, trùng điệp hướng xuống quẳng đi!

Hắn vội vàng vận chuyển khí kình, bay lên không lật ra bổ nhào, hai chân vững vàng rơi xuống đất bên trên. Nhưng còn bị cái kia hấp dẫn kéo lấy hướng phía trước trượt hơn mười mét, cái này mới ngừng lại được.

“Ngươi làm cái gì?!”

Dương Thanh Huyền nộ quát một tiếng, trong tay áo chưởng kình tóe lên, chỉ cần lão giả lộ ra địch ý, thiên quân chi thế hết sức căng thẳng!

Lục Giang Bằng trong mắt sáng lên, vui vẻ nói: “Vẫn là Khí Vũ cảnh mười tầng, chậc chậc, thực là không tồi.”

Dương Thanh Huyền mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Nếu là nói không nên lời cái như thế về sau, đừng trách ta hạ thủ vô tình!”

“Ha ha, thiên phú cực cao, tính tình cũng không nhỏ, rất hợp ta khẩu vị.”

Lục Giang Bằng vuốt vuốt râu ria, cười nói: “Ngươi có bằng lòng hay không làm đồ đệ của ta?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đương nhiên không muốn.”

Đơn giản tựu là trò cười, nếu không có trên Địa Cầu thiên địa quy tắc đã đề ra, lấy hắn đối với võ đạo lĩnh ngộ, tu vi cảnh giới tuyệt sẽ không là hiện tại cái dạng này. Có mấy người có tư cách làm sư phụ hắn.

Lục Giang Bằng cứ thế nói: “Cái gì? Không muốn? A, đúng, ta quên, ngươi cũng không nhận ra ta.” Hắn trong mắt lóe lên tốt sắc, tự giới thiệu mình, nói: “Ta chính là học viện sáu vị trưởng lão một trong, cùng Khanh Bất Ly cùng xưng là Thiên Tông Thất lão.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 22: Thiên Tông Thất Lão

Chương 22: Thiên Tông Thất lão

“Thiên Tông Thất lão?”

Dương Thanh Huyền lông mày cau lại, tựa hồ có như vậy chút ấn tượng, đối phương nếu là học viện trưởng lão, cái kia hẳn không có ác ý, lập tức lòng cảnh giác cũng tựu để xuống, ôm quyền nói: “Nguyên lai là học viện tiền bối trưởng lão, thất kính. Tiền bối tu vi thông thiên, tại hạ rất bội phục, nhưng cũng tiếc ta còn không muốn tìm sư phó.”

Lục Giang Bằng cười ha hả, nói: “Ha ha, ngươi thiếu niên này, nói tới nói lui làm ra vẻ, tuyệt không giống như ngươi cái tuổi này nên có thành thục ổn trọng. Ngươi cũng đã biết, muốn làm đồ đệ của ta người có ngàn ngàn vạn vạn?”

Dương Thanh Huyền nói: “Trưởng lão có thể có nghĩ qua, không muốn làm đồ đệ của ngươi người, đồng dạng có ngàn ngàn vạn vạn.”

Lục Giang Bằng sửng sốt một chút, Huyền Dạ đại lục bao la khôn cùng, nhân khẩu vô số kể, không muốn làm hắn đồ đệ người khẳng định có ngàn ngàn vạn vạn, câu nói này thật đúng là không cách nào phản bác.

Dương Thanh Huyền ôm quyền mỉm cười nói: “Tiền bối, cáo từ.”

Lục Giang Bằng vội la lên: “Chậm rãi, ngươi có thể nguyện nói cho ta biết tu luyện ra sao công pháp?”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Công pháp này là Vu Khinh Nguyệt cho, không có nàng đồng ý, ta tất nhiên là không thể truyền ngoại nhân. Huống hồ Hoa Hạ võ lâm mấy ngàn năm, vì công pháp võ kỹ, mà đưa tới gió tanh mưa máu nhiều lắm, thế giới này cũng không có ngoại lệ.” Ý niệm tới đây, liền lắc đầu nói: “Xin lỗi, tha thứ tại hạ không thể nói.”

Lục Giang Bằng mặt mũi tràn đầy thần sắc thất vọng, thấy Dương Thanh Huyền muốn đi, cũng không biết thế nào giữ lại, đột nhiên trong lòng hơi động, kêu lên: “Ta dùng ‘Cú Mang chỉ’ đổi lấy ngươi cái kia công pháp thế nào?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Thật có lỗi, ta không thiếu công pháp.”

Lục Giang Bằng cười lạnh nói: “Ngươi cái gọi là công pháp, cũng chỉ là Hoàng giai thôi, mà cái này ‘Cú Mang chỉ’ thế nhưng là Huyền giai công pháp!”

Dương Thanh Huyền cứ thế nói: “Công pháp cũng phân đẳng cấp sao?”

Lục Giang Bằng xem đồ đần giống như nhìn xem hắn, mở to hai mắt nhìn, nói: “Ngươi đây cũng không biết?” Thấy Dương Thanh Huyền lắc đầu phía sau, Lục Giang Bằng càng là sửng sốt nửa ngày, mới nói: “Ngươi là lớp mấy học viên? Ai là chỉ huy trực ban lão sư?”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, nói: “Ban ba, Tần Chấn lão sư môn hạ.”

Lục Giang Bằng “A” một tiếng, mới nói: “Nguyên lai là Tần Chấn tiểu tử kia lớp học, tiểu tử kia dạy học phương thức thật có chút chỗ độc đáo, khó trách có thể dạy dỗ ngươi đệ tử như vậy đến. Cũng được, ta tựu cho ngươi tu bổ học một khóa đi."

"Công pháp mặc dù có ngàn vạn, nhưng căn cứ hắn uy năng, có thể chia làm Thiên, Địa, Huyền, Hoàng tứ giai, mỗi giai lại có thượng, trung, hạ ba cái tiểu phẩm giai. Toàn bộ Thương Nam quốc, Huyền giai công pháp sẽ không vượt qua mười bản. Hiện tại ngươi biết cái này Huyền giai công pháp trân quý cỡ nào đi?"

Dương Thanh Huyền nghe được ầm ầm tâm động, cái kia "Lục Dương Chưởng" bên trên tựu viết "Huyền giai sơ cấp công pháp", khó trách uy năng như vậy đáng sợ, nghĩ đến cái này "Cú Mang chỉ" cũng là hết sức lợi hại.

Nhưng hắn vẫn như cũ lắc đầu, thở dài: "Đáng tiếc, cái kia công pháp luyện thể cũng không phải là ta tất cả, chính là bạn bè đem tặng, không cách nào trao đổi."

Lục Giang Bằng nói: "Ta cũng không phải là thật muốn thăm dò công pháp của ngươi, chỉ là muốn tìm tòi thiên phú của ngươi thôi. Cái này 'Cú Mang chỉ' ta có thể truyền cho ngươi, nhưng ngươi nhất định phải lấy đệ tử ta thân phận, đi thay ta làm một chuyện."

Hắn chân thành nhìn qua Dương Thanh Huyền, sợ đối phương không đáp ứng giống như, ngữ khí mười phần thành khẩn.

Thấy Dương Thanh Huyền do dự, còn nói thêm: "Với lại toàn bộ trong học viện, tại Luyện Thể thuật bên trên, ta cũng là có tư cách nhất làm ngươi lão sư người. Bởi vì Thiên Tông Thất lão bên trong, duy chỉ có một mình ta, là thể tu võ giả."

Dương Thanh Huyền giật mình nói: "Ngươi là Hoàng cân lực sĩ?" Xem bộ dáng kia của hắn gầy trơ xương như củi, tùy tiện đụng một cái liền muốn tan ra thành từng mảnh giống như, như thế nào cũng không giống trong truyền thuyết có thể bạt núi gánh đỉnh lực sĩ.

Lục Giang Bằng cười hắc hắc hai tiếng, liền gật đầu xác nhận.

Dương Thanh Huyền trầm mặc một hồi, nhân tiện nói: “Ngươi muốn cho ta làm thế nào sự tình?”

Lục Giang Bằng hai mắt sáng lên, cười nói: “Ta muốn ngươi lấy ta thân phận học sinh, đi phó một trận ước hẹn. Yên tâm, tuyệt sẽ không để ngươi có việc, cũng sẽ không để ngươi làm thương thiên hại lí sự tình.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chẳng lẽ cùng người luận võ?”

Lục Giang Bằng cười hắc hắc nói: “Cùng người thông minh nói chuyện, tựu là đơn giản. Ta có một vị lão hữu, cùng hắn đánh mấy chục năm đều bất phân thắng bại, thế là hẹn nhau hảo đều thu một đồ, lấy năm năm làm ước tỷ thí một trận. Mà năm năm ước hẹn lập tức sắp đến.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đã năm năm ước hẹn nhanh đến, ngươi không có khả năng không có đồ đệ a?”

Lục Giang Bằng nói: “Năm năm trước hoàn toàn chính xác thu cái đồ đệ, tư chất cũng vẫn được, nhưng ta nội tâm từ đầu đến cuối không chắc. Cuộc tỷ thí này, ta là nhất định phải thắng.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Vậy ta tựu nhất định có thể thắng? Tiền bối ngươi cũng quá để mắt ta.”

Lục Giang Bằng nói: “Ngươi cũng biết ta tu luyện tới Thối thể tam trọng, tốn bao nhiêu thời gian?”

Dương Thanh Huyền nghĩ thầm: “Ngươi nếu là học viện Thất lão bên trong duy nhất Hoàng cân lực sĩ, nghĩ đến luyện thể thiên phú là cực mạnh”, nhân tiện nói: “Một ngày?”

Thấy Lục Giang Bằng sắc mặt trở nên có chút cổ quái, bận bịu sửa lời nói: “Nửa ngày?”

Lục Giang Bằng thở thật dài một cái, tựa hồ có vẻ hơi bất đắc dĩ, duỗi ra hai ngón tay ra, nói: “Hai năm.”

“A, cái gì?”

Dương Thanh Huyền cho là mình nghe lầm.

Lục Giang Bằng nghiêm mặt nói: “Ngươi không nghe lầm, tựu là hai năm. Mà ta đồ đệ kia, tu luyện tới Thối thể tam trọng, dùng thời gian bảy tháng, lúc ấy ta cho rằng nhặt được bảo, không chút suy nghĩ tựu thu hắn làm học trò.”

Hắn hai mắt chăm chú nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, toát ra ánh mắt tham lam ra, chặc chặc nói: “Mà ngươi, mới dùng ba ngày! Nếu không có theo ngươi tiến vào sơn cốc lên ta tựu nhìn chằm chằm vào, nếu không đánh chết ta cũng sẽ không tin, mẹ hắn., chân thực chỉ có ba ngày a! Lão thiên gia, ngươi cái này cũng quá không công bằng đi!” Hắn mắng to lên, tựa hồ tâm lý đã mất đi cân bằng.

Dương Thanh Huyền trên trán toát ra mồ hôi lạnh ra, vốn cho là ba ngày rất chậm, lại nghĩ không ra nhanh như thế biến thái.

Nhưng nội tâm của hắn cũng dâng lên một loại cảm giác quái dị ra, mình tại tu luyện Thanh Dương Võ kinh thời điểm tựa hồ có một sức mạnh kỳ dị tại phụ trợ hắn, cái loại cảm giác này không nói rõ được cũng không tả rõ được, nhưng lại chân chân thật thật tồn tại.

Lục Giang Bằng bắt lấy hai vai của hắn, cơ hồ là quát: “Cho nên ngươi nhất định phải làm đệ tử của ta, bằng vào ta thân truyền đệ tử thân phận thay ta đi phó trận kia đổ ước!”

Dương Thanh Huyền đem tay của hắn dời, nói: “Đổ ước còn bao lâu thời gian?”

Lục Giang Bằng nói: “Nửa năm! Thời gian nửa năm, ngươi nhất định có thể siêu việt ta đệ tử kia Phương Thần!”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Ngươi đệ tử kia cũng hẳn là là Hoàng cân lực sĩ a? Ta dùng ba ngày mới đạt tới Thối thể tam trọng, thời gian nửa năm sợ là Hoàng cân lực sĩ đều không đạt được, thế nào thay ngươi phó ước?”

“Hắc hắc.”

Lục Giang Bằng đột nhiên đắc ý nở nụ cười, nói: “Mặc dù ngươi luyện thể thiên phú gần như yêu nghiệt, nhưng nếu là không có ta chỉ điểm, muốn muốn đạt tới Hoàng cân lực sĩ ít nhất phải một năm. Nhưng nếu như ta đồng ý trợ ngươi, ta có thể bảo đảm trong vòng nửa năm ngươi liền có thể đạt tới Hoàng cân lực sĩ, thậm chí còn không cần nửa năm!”

Lời nói này đi ra, Lục Giang Bằng chính mình cũng có chút kích động.

Chưa tới nửa năm thời gian đạt tới Hoàng cân lực sĩ, cho dù tại cái kia luyện thể hoành hành thời đại trung cổ, thiên phú như vậy cũng đã là người nổi bật, chớ nói chi là đương kim thể thuật suy vi, thiên phú như vậy càng là phượng mao lân giác.

Dương Thanh Huyền ngẫm nghĩ một trận, nói: “Tốt, ta đáp ứng ngươi! Nếu là trong vòng nửa năm ngươi có thế để cho ta bước vào Hoàng cân lực sĩ, ta liền thay ngươi phó ước một trận chiến!”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 23: Lễ Gặp Mặt

Chương 23: Lễ gặp mặt

“Ha ha, tốt, tốt, quá tốt rồi!”

Lục Giang Bằng hưng phấn cười ha hả, liền nói ra ba chữ tốt, vui vô cùng.

Dương Thanh Huyền thì là nghĩ đến thân thế của mình, còn có gia gia hạ lạc, tất cả những thứ này đều cần lực lượng cường đại mới có thể giải khai.

Với lại, trong đầu hắn hiện lên Tả Hành thân ảnh, nghĩ đến một năm kia ước hẹn, trong lòng lãnh đạm nói: “Tả Hành, ngươi thật sự rất mạnh, nhưng cũng tiếc, ngươi gặp đến là, một năm sau càng mạnh ta!”

Dương Thanh Huyền nguyên bản đối với một năm kia ước hẹn vốn cũng không chú ý, hắn thấy chỉ là vô tri tiểu hài trò chơi, có thể hiện lên trong đầu ra Vu Khinh Nguyệt cái kia kinh diễm dung nhan phía sau, lại đối với một năm kia chi chiến trở nên coi trọng.

Lục Giang Bằng hưng phấn một trận, nói: “Đã ngươi đáp ứng làm đệ tử ta, cái kia ta hôm nay liền cho ngươi ba kiện lễ gặp mặt, ngươi lại đi theo ta.”

Trong u cốc tiếng nước róc rách, có khe suối thâm tuyền.

Hai người đi một chút xa, liền nhìn thấy một vũng nước xanh đầm sâu, hóa ra đại lượng khói trắng, linh khí lăn lộn.

Dương Thanh Huyền đến Thần Âm sơn lúc liền thấy cái này cửa khẩu đầm sâu, chính là bởi vì này địa linh khí dồi dào, mới lựa chọn tại phụ cận tu luyện.

Lục Giang Bằng thuận miệng nói rằng: “Nơi đây chính là Thần Âm ngoài núi vây linh khí thịnh nhất địa phương, đầm này tên là Nghênh Long Đầm, tương truyền linh khí thịnh nhất thời điểm, lại có Chân Long vượt giới mà ra, tại trong đầm trêu đùa tu luyện, vì vậy đặt tên.”

Thấy Dương Thanh Huyền một mặt mộng bức dáng vẻ, Lục Giang Bằng cười nói: “Đương nhiên, những này khẳng định đều là giả, chẳng qua là đời đời truyền lại cố sự thôi.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới sờ một cái mồ hôi trên mặt, ngượng ngùng nói rằng: “Đã này địa linh khí dồi dào, vì sao không thấy có người đến đây tu luyện?”

Lục Giang Bằng nói: “Bởi vì dùng cái này đầm làm trung tâm, bên trong phương viên mười dặm đều là lão phu cấm địa, người xông vào không chết cũng bị thương. Nếu không có lão phu lưu thêm cái tâm nhãn, thêm quan sát ngươi một lát, ngươi bây giờ đã nằm tại học viện phòng cứu thương.”

Dương Thanh Huyền: “...”

Lục Giang Bằng cười nói: “Ha ha, hiện tại ngươi đã là đệ tử ta, vùng cấm địa này tự nhiên là tùy thời có thể dùng tới. Ta muốn tặng cho ngươi kiện thứ nhất lễ vật, chính là cái này Nghênh Long Đầm nước, đối với thể thuật người tu luyện mà nói, có thể phong cơ nhuận xương, phạt mao tẩy tủy, ngươi có thể xuống dưới thử một chút.”

Dương Thanh Huyền cũng không khách khí, cái kia trong đầm nước toát ra linh khí băng hàn triệt cốt, nhưng đối với hắn mà nói tự nhiên không sợ, đem lên áo thoát tựu đâm thẳng đầu vào!

“Soạt” một tiếng, đầm nước bị đánh nát, Dương Thanh Huyền toàn bộ thân thể đều lặn đi vào.

Đầm nước so dự đoán còn muốn băng lãnh, trên da thịt trong nháy mắt tựu kết một tầng băng, nhàn nhạt hàn khí xuyên thấu qua da thịt xâm nhập toàn thân, Dương Thanh Huyền lạnh run run một chút.

Nhưng càng làm cho hắn dọa đến hồn phi phách tán là, chui vào đầm nước trong nháy mắt, hắn mở mắt ra, một viên to lớn màu xanh long đầu đang nhìn hắn chằm chằm!

Long nhãn đục ngầu không ánh sáng, trong đó tựa như một mảnh hoang vu thế giới, thê lương mà cổ xưa, lộ ra nồng đậm tuế nguyệt chi ý.

“A!!”

Dương Thanh Huyền bị đột nhiên xuất hiện dị tượng dọa đến quát to một tiếng, một chưởng đem đầm nước bổ ra, cả người từ bên trong vọt lên, bay trở về trên bờ.

“Ha ha ha!”

Lục Giang Bằng cười ha hả, cho là hắn là bị lạnh lấy, nói: “Đầm nước này mặc dù băng hàn triệt cốt, nhưng đối với Thối Thể cảnh ba tầng lực sĩ mà nói, còn là có thể đối phó được. Tiểu tử, tu Luyện Thể thuật trừ ra thiên phú bên ngoài, còn phải có hơn xa người khác quyết tâm cùng nghị lực a!”

“Rồng, rồng a, ta nhìn thấy rồng!”

Dương Thanh Huyền biết hắn hiểu lầm, vội vàng chỉ vào đầm nước kêu lên.

Nhưng trong nháy mắt tựu là sững sờ, cái kia đầm nước thanh tịnh, tuy vô pháp thấy đáy, nhưng dưới nước hơn mười mét vẫn là có thể thấy rõ ràng, nơi nào có cái gì rồng?

“Rồng?”

Lục Giang Bằng sững sờ, lập tức cười mắng: “Ta nói ngươi là nhìn thấy quỷ đi, mới vừa cùng ngươi giảng cái truyền thuyết, tựu nghi thần nghi quỷ. Lão phu tại cái này tu luyện hơn năm mươi năm, cho tới bây giờ chưa thấy qua cái gì rồng.”

Dương Thanh Huyền cũng bị dại ra, thầm nghĩ: “Chẳng lẽ là mình nghi thần nghi quỷ sinh ra ảo giác? Không, tuyệt không có khả năng! Đầu rồng kia giống như thật như thế, cái kia hoang vu ánh mắt càng là nhiếp nhân tâm phách, chỉ cần thoáng nhìn một chút tựu tuyệt khó quên mất! Thậm chí... Ta tựa hồ cảm nhận được cái kia long nhãn bên trong tản mát ra tới vô hạn thê lương cổ ý, tuyệt không có khả năng là ảo giác!”

Lục Giang Bằng cười to nói: “Người trẻ tuổi tựu phải dũng cảm một chút, không được sợ trước sợ sau. Những người khác nghĩ đến cái này tu luyện, còn không có cơ duyên kia đâu, đi xuống đi!” Một cước đá ra, đem đứng tại bên bờ ngẩn người Dương Thanh Huyền đá ra.

“Xoạt!”

Đầm nước lần nữa phá vỡ, Dương Thanh Huyền toàn thân lạnh lẽo, lần này hắn không dám nhắm mắt lại, mà là trợn thật lớn, tại vào nước trong nháy mắt càng đem tinh khí thần nâng cao tinh thần đến cực hạn, để tránh đụng tới cái gì ngoài ý muốn.

Nhưng lần này vào nước, trừ ra giống như lần trước lạnh buốt bên ngoài, lại không có gặp bất luận cái gì dị tượng.

“Thật chẳng lẽ là ảo giác của ta?”

Dương Thanh Huyền chính mình cũng bắt đầu nghi ngờ, hướng dưới nước lặn mấy chục mét, chỉ có hàn khí càng thịnh, trên da thịt băng biến dầy, tựu liền một điểm vật sống đều không có gặp.

“Lục lão tại đầm nước này bên trong tu luyện hơn năm mươi năm, đều chưa thấy qua cái gì long đầu, xem đến thật là ảo giác của ta.”

Dương Thanh Huyền tại trong đầm nước bơi một trận, lại không dị thường phía sau, cũng nhận định đó là ảo giác. Giờ phút này hắn trên da băng không ngừng bị tức sức lực phá vỡ, lại ngưng kết, phản phục hơn mười lần, da kia tựa hồ trở nên càng thêm trắng nõn kiên cố.

Lục Giang Bằng gật đầu nói: “Không sai, xem đến ngươi đã thích ứng đầm nước này nhiệt độ. Ngươi có thể ngâm ở bên trong, tu luyện của ngươi thể thuật công pháp, liền có thể làm ít công to.”

Dương Thanh Huyền lúc này y theo lời nói, xếp bằng ở trong nước, hai mắt nhắm lại, bắt đầu vận chuyển cái kia Thanh Dương Võ kinh.

Cái này Võ kinh đường lối vận công quả thật có chút thần diệu, nguyên bản bị đầm nước ngâm cứng ngắc chết lặng thân thể, bắt đầu thư giãn mở, một chút xíu ấm áp tại cơ bắp xương cốt bên trong sinh sôi, đem hàn khí toàn bộ khu trục, không nói ra được hài lòng dễ chịu.

Lục Giang Bằng nhìn xem Dương Thanh Huyền quanh thân, một chút xíu ba động ở trong nước đẩy ra, những cái kia hàn khí bị bài xích ra, như hơi nóng hóa thành mây mù lượn lờ, không ngừng gật đầu, thầm nghĩ: “Cũng không biết kẻ này lần thứ nhất có thể ngâm bao lâu thời gian, còn nhớ được năm đó ta là ngâm ba canh giờ, Phương Thần tiểu tử kia thiên phú hơn xa tại ta, ngâm trọn vẹn mười canh giờ mới lên đến. Tiểu tử này thiên phú còn tại Phương Thần phía trên, sợ là vượt qua một ngày không có vấn đề.”

Cái này Nghênh Long Đầm chi thủy không chỉ có thể rèn luyện thân thể, hơn nữa còn có thể phạt mao tẩy tủy, cải thiện thân thể tiềm chất, đối với luyện thể chi nhân có chỗ tốt cực lớn, thực là Thương Nam quốc thứ nhất linh đàm, cho dù hoàng thân quốc thích, muốn vừa vào trong đàm, cũng phải Lục Giang Bằng gật đầu mới được.

Dương Thanh Huyền vận chuyển Thanh Dương Võ kinh, toàn thân lỗ chân lông không ngừng phun ra nuốt vào lấy trong nước linh khí, như tia nước nhỏ, hóa thành dòng suối nhỏ tại thể nội thông suốt chảy xuôi, mỗi vận chuyển một chu thiên, đều có thể rõ ràng phát giác được thân thể có chỗ cường hóa.

“Đầm nước này quả nhiên thần kỳ, có này mượn nhờ, nửa năm bước vào Hoàng cân lực sĩ tuyệt không phải nghĩ viển vông!”

Dương Thanh Huyền vui vô cùng, đang trong hưng phấn, đột nhiên trong thức hải ánh sáng lóe lên, thiên ti vạn lũ thanh mang ở trước mắt ngưng tụ.

Hắn rõ ràng là hai mắt nhắm lại, nhưng cái loại cảm giác này, đích đích xác xác là “Thấy được”!

Ngay tại hắn trước mặt mười mét chỗ, cái kia vô số thanh mang ngưng tụ, hóa thành một đạo to lớn long ảnh, hoang vu cổ ý theo cái kia thê lương trống rỗng trong hai mắt, xuyên suốt mà ra!

Phảng phất long thân bên trong, là một mảnh tang thương viễn cổ chi địa, một cỗ mãng hoang khí tức tự nhiên sinh ra!

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 24: Cửu Tiêu Hoàn Bội

Chương 24: Cửu Tiêu Hoàn Bội

“Chi!”

Dương Thanh Huyền hít vào ngụm khí lạnh, toàn thân run lên, trong đầm nước hàn ý trong nháy mắt tuôn ra nhập thể nội, kinh mạch xương cốt vì đó cứng đờ!

Xếp bằng ở bên bờ Lục Giang Bằng đột nhiên mở mắt ra, kinh ngạc nhìn qua cái kia trong đầm nước, mờ mịt mà lên bạch khí trở nên mỏng manh, Dương Thanh Huyền quanh thân đều bao trùm lên một tầng miếng băng mỏng, miệng môi cóng đến phát tím, tựa hồ muốn duy trì không được.

“Không thể nào? Mới hai canh giờ, chẳng lẽ so ta còn không bằng?”

Lục Giang Bằng ngây ngẩn cả người, tựa hồ không quá tin tưởng.

Dương Thanh Huyền thân thể run rẩy mấy lần, liền trấn định lại. Giờ phút này hắn y nguyên hai mắt nhắm nghiền, cái kia long ảnh tựa hồ không có ác ý, chỉ là trống rỗng hiện lên ở hắn “Trước mắt”, tựu như vậy lẳng lặng tồn tại ở cái kia, phảng phất trải qua ngàn vạn năm.

Quan sát sau một lúc, mới phát hiện nguyên lai là nói “. Hư ảnh”, nhưng lại dị thường rất thật.

Mỗi một cái chỗ rất nhỏ đều nhìn rõ ràng, sừng, vảy, cần, mắt, mũi, cái cổ các loại, giống như cái này hư ảnh cũng không phải là đồ án, mà là thật sự rõ ràng tồn tại sinh linh!

“Kỳ quái, vì sao cái này hư ảnh cho ta một loại phi thường khí tức quen thuộc.”

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, cái kia một đôi long nhãn bên trong lộ ra tới hoang vu cổ ý, như cái này băng hàn đầm nước, thẳng vào trong cơ thể của hắn, phảng phất hóa thành tia nước nhỏ, dung nhập kinh mạch xương cốt bên trong.

“Loại cảm giác này là...!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên chấn động, kinh hãi nói: “Tử Hồn Thạch!”

Giờ phút này hắn mới phát giác, cái kia hư ảnh khí tức trên thân, cùng trên người mình khối kia Tử Hồn Thạch cảm giác giống nhau y hệt, thậm chí không có sai biệt!

Không chỉ có như thế, Dương Thanh Huyền giờ phút này mới tỉnh ngộ lại, tu luyện cái này Thanh Dương Võ kinh dị thường thuận lợi, cảm giác mình từ đầu đến cuối tại một cỗ lực lượng tẩm bổ dưới, chính là cái kia Tử Hồn Thạch!

“Chẳng lẽ là Tử Hồn Thạch sinh ra dị tượng?”

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn kinh, trước đó đủ loại nghi ngờ đều tán đi, tại thức hải bên trong “Nhìn qua” cái kia long ảnh, phảng phất chính mình muốn dung nhập vào cái kia một đôi cổ mắt bên trong, cổ lão tang thương lực lượng, mang theo mãng hoang khí tức, ở trong cơ thể hắn bốc lên!

“Soạt!”

Dương Thanh Huyền trên da thịt dày băng đột nhiên phá vỡ, toàn bộ đầm nước lại phát ra thét dài thanh âm, gợn sóng từng vòng từng vòng chồng cộng lại, vậy mà hình thành một cơn lốc xoáy, đem trọn cái đầm nước khuấy lên!

Lục Giang Bằng giật nảy mình, cái kia sóng nước lại hướng trên bờ đập mà ra, tại trước người hắn ba thước chỗ chịu đến áp lực mà mở tung. Định nhãn nhìn lại, chỉ thấy Dương Thanh Huyền trên thân, lại hiện ra cái bóng nhàn nhạt, tựa như một đầu... Rồng?!

Lục Giang Bằng lau hai mắt, lần nữa nhìn lại thời điểm cái kia “Hình rồng” không thấy, nhưng hoàn toàn chính xác có một đoàn nhàn nhạt hư ảnh sau lưng Dương Thanh Huyền, không cách nào nhận ra.

Dương Thanh Huyền tựa như là một khối nung đỏ sắt, đại lượng thủy khí tại bên cạnh hắn bốc hơi, trắng khói lượn lờ, nhưng kinh khủng linh khí lại bị cái kia trên da thịt ngàn vạn lỗ chân lông, khẽ trương khẽ hợp hô hút đi vào.

“Hắn tu luyện đến cùng là cái gì tâm pháp, lại đáng sợ như thế.” Lục Giang Bằng không nháy một cái nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, sợ hắn ra cái gì ngoài ý muốn.

Giờ phút này, tại nội viện nơi nào đó, sơn thủy tú lệ, phong quang nghi nhân.

Tọa lạc lấy bảy tám tòa màu đỏ độc tòa nhà tiểu viện, căng nhã tú khí, chính là Nội viện nữ sinh ký túc xá.

Vu Khinh Nguyệt ngay tại trong mật thất tu luyện, nàng bỗng nhiên mở mắt ra, một vòng thanh mang tại đáy mắt lướt qua, hoảng sợ nói: “Có động tĩnh!” Thanh âm bên trong mang theo chấn kinh cùng hưng phấn.

Ngọc phấn nhẵn mịn trên cổ tay, màu trắng vòng tay quang mang lóe lên, liền có một cái màu sắc cổ phác mâm tròn kích. Bắn mà ra, lớn chừng bàn tay, phía trên khắc lấy mấy cái tối nghĩa khó hiểu văn tự, bị Linh Lực nâng ở không trung.

Mâm tròn bên trong có bảy cái bánh răng, theo linh khí rót vào, dựa theo một loại nào đó trật tự xoay tròn, phát ra “Ken két” thanh âm, cổ lão mà tang thương.

Vu Khinh Nguyệt một tay bấm niệm pháp quyết, tại trên hai mắt một vòng, liền có thanh quang theo trong con ngươi bắn ra, rơi vào mâm tròn bên trên, nhìn chòng chọc mâm tròn kia chuyển động.

“Két, ken két...”

Bánh răng chuyển mười phần chậm chạp, giống như là thiếu khuyết nhẵn mịn tề, mấy hơi thở phía sau liền “Két” một chút ngừng lại, tụ ở tại bên trên linh khí tán đi, hóa thành phổ thông mâm tròn, rớt xuống.

Vu Khinh Nguyệt khí sắc hơi trắng bệch, đem mâm tròn kia bắt lấy, trong con ngươi thanh quang tán đi, khôi phục bình thường, nhưng lại tràn đầy thất vọng, lẩm bẩm: “Vẫn là không cách nào định vị xác thực vị trí sao? Bất quá một năm, cuối cùng có động tĩnh, vật kia khẳng định là tại học viện này chung quanh không sai!”

Nàng đứng thẳng lên, đem cửa sổ đẩy ra, ánh mặt trời chiếu đi vào, bao phủ lại nàng thướt tha dáng người.

Nhưng gặp, cái kia ánh mặt trời vàng chói dưới, có hảo nữ khuôn mặt, một đôi mắt sáng liếc nhìn, một trương môi đỏ như điểm đỏ thẫm, mái tóc màu đen như mực nhiễm, gió phất tóc xanh váy động ở giữa, càng phảng phất giống như Thiên nữ hạ phàm, minh *** nhân.

"Xem đến cái kia Thanh Dương bảo quyển bên trên ghi lại đều là thật, chỉ cần vật kia tại học viện phụ cận, ta tựu nhất định có thể sử dụng mắt xanh tìm ra!"

"Nói như vậy ra, cái kia Thanh Dương Võ kinh bên trên ghi lại thể thuật cũng hẳn là là sự thật, chỉ bất quá chỉ có tàn quyển, Dương Thanh Huyền sẽ không luyện xảy ra vấn đề tới đi?"

Nàng giật mình, khiết bạch vô hà tay khoác lên trên bệ cửa sổ, lại hơi có chút dáng vẻ khẩn trương, "Hừ, ai bảo hắn minh ngoan bất linh, nhất định phải luyện cái gì thể thuật. Thật tình không biết đương kim nhân tộc thân thể, đã không cách nào cùng thời đại trung cổ so sánh, tu Luyện Thể thuật tuyệt khó có đại thành tựu, hắn đây là tự mình tìm đường chết."

Vu Khinh Nguyệt trên mặt hiện ra giận dữ thần sắc, nhưng rất nhanh liền như băng tuyết tan ra, lo lắng nói: "Nếu là hắn luyện phế đi..."

Nhìn qua ngoài cửa sổ một trận sững sờ phía sau, mới thăm thẳm thở dài nói: "Hắn muốn tùy hứng, liền để hắn tùy hứng một lần đi. Các loại (chờ) đụng phải nam tường tự nhiên là hội (sẽ) quay đầu."

Ngay tại Vu Khinh Nguyệt cảm ứng được cái gì, vận dụng Cổ La Bàn thời điểm...

Học viện trong một gian mật thất, đột nhiên bằng bầu trời vang lên một đạo huyền âm, lả lướt xinh tươi, tại trong mật thất rung động!

"Coong!"

Mật thất trên không hiển hiện sóng âm gợn sóng, tuy chỉ có một đạo, lại hóa ra tám loại nhan sắc, như thải quang tản ra, theo toàn bộ mật thất sáng chói phát quang.

Đang đang ngồi xếp bằng tu luyện Khanh Bất Ly, đột nhiên bạo mở hai mắt, gương mặt bị dâng lên huyết sắc kìm nén đến phát tím. Sóng âm kia hóa thành thải quang tản ra, từ trên người hắn xuyên qua, “Phốc” một tiếng há miệng phun ra máu ra, cả người trở nên sắc mặt trắng bệch!

Bắc Ngũ Quốc thứ nhất học viện viện trưởng, được vinh dự “Vũ Trung Chi Vương” Khanh Bất Ly, lại trong mấy ngày, liên tục hai lần không hiểu bị thương, nếu là nói ra, sợ là toàn bộ Bắc Ngũ Quốc đều muốn gây nên chấn động.

“Thiên ý, chẳng lẽ đây quả thật là thiên ý?”

Khanh Bất Ly khí sắc trắng bệch, niên linh một chút tựu già nua mấy chục tuổi.

Mấy ngày nay. Hắn đều tại bế quan tu luyện một môn thần thông, vốn là trọng yếu trước mắt, lại tuần tự bị không hiểu thấu lực lượng gây thương tích, khiến sắp thành lại bại.

Nhưng giờ phút này, hắn lại đầy đủ không tâm tư để ý tới thương thế, mà là mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, “Cửu Tiêu Hoàn Bội! Ba trăm năm chưa từng vang lên Cửu Tiêu Hoàn Bội, vậy mà phát ra một sợi thương âm!”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 25: Nguyên Lực

Chương 25: Nguyên lực

Khanh Bất Ly trong nháy mắt tựu xông ra mật thất, sau một khắc, đi tới một tòa sân nhỏ trước đó.

Cái kia sân nhỏ xây dựa lưng vào núi, tựa hồ nối thẳng sườn núi bên trong, cùng toàn bộ hoàn cảnh chung quanh hòa làm một thể, rất có một phái sắc thu vào mênh mông mỹ cảm, hoa hồng liễu xanh, tương đắc chiếu rõ.

Khanh Bất Ly vừa tới trước tiểu viện, liền nghe linh hoạt kỳ ảo tiếng đàn, nhẹ dật vô câu, giống như u khe suối nước mát lạnh, hoặc hư hoặc thực, biến đổi thất thường.

Sau đó, cái kia suối nước tiếng đàn hội tụ thành róc rách róc rách cường lưu, xuyên thấu núi non trùng điệp, sóng cả mãnh liệt, như kỵ binh sông băng nhập mộng đến.

Khanh Bất Ly chậm rãi bay thấp tại trước viện, tại cái kia dồn dập tiếng đàn bên trong, phảng phất vết thương trên người đều tốt lên rất nhiều, không khỏi trên mặt lộ ra nét mừng, thậm chí còn mang theo một tia tâm thần bất định cùng hưng phấn.

“Tranh” một tiếng, cái kia âm luật đánh gãy, một trận yên lặng phía sau, vang lên một tiếng thở thật dài.

Khanh Bất Ly vội vàng ôm quyền, đối với khoảng không đình viện, nói: “Ngô trưởng lão.”

Trước tiểu viện ngột tựu nhiều hơn một vị lão giả, cũng không có gặp hắn là như thế nào xuất hiện, tay phải ôm một bên long trì hình tròn cổ cầm, gầy yếu trên mặt có chút khó coi.

Như bạc như tuyết râu bạc trắng bên trên, lại nhiễm lên một mảnh đỏ bừng, lại là bị tổn thương!

Khanh Bất Ly ánh mắt rơi vào vết máu kia bên trên, cả kinh nói: "Ngô trưởng lão, ngươi..."

Ngô Hạo lắc đầu nói: "Cũng không phải là ta kích thích Cửu Tiêu Bội Hoàn."

"Cái gì?!"

Khanh Bất Ly trong lòng giật mình, thốt ra, nói: "Đó là ai?!" Thanh âm bên trong mang theo cực độ chấn kinh.

Ngô Hạo nói: "Toàn bộ Bắc Ngũ Quốc, đều khó có khả năng có người phát đến động, là Cửu Tiêu Bội Hoàn chính mình phát ra một đạo thương âm, ta cũng bị hắn chấn thương." Hắn ánh mắt lộ ra thần sắc sợ hãi, một màn kia quá làm cho hắn kinh tâm sợ hãi.

Khanh Bất Ly sững sờ một lát, kinh ngạc nói: "Chính mình búng ra? Đây chính là ba trăm năm qua chuyện chưa bao giờ có, Ngô trưởng lão có thể phát hiện cái gì dị thường không?"

Ngô Hạo nói: "Ta vẫn luôn đang quan sát, từ cái này nói thương âm bắn ra phía sau, Cửu Tiêu Hoàn Bội tựa hồ khôi phục yên lặng, tựu ngay cả ta cũng cảm giác không đến bất luận cái gì tình huống."

Khanh Bất Ly quan tâm nói: "Ngô trưởng lão phải nhiều hơn yêu quý thân thể, lần này Nội viện tuyển bạt lại lập tức phải bắt đầu, đến lúc đó còn phải làm phiền trưởng lão."

Ngô Hạo nói: "Yên tâm đi, cái này một chút vết thương nhỏ còn không ảnh hưởng tới Nội viện tuyển bạt sự tình. Ngược lại là viện trưởng đại nhân, cái kia Yêu Nguyệt một chỉ tu luyện ra sao rồi?” Trong mắt của hắn tràn ngập chờ mong.

Khanh Bất Ly cười khổ một tiếng, bất đắc dĩ thở dài, nói: “Hai lần đều tại khẩn yếu quan đầu, lần thứ nhất bị cái kia Vũ Hồn uy áp chấn thương, lần thứ hai bị cái này thương âm gây thương tích, bây giờ nát mấy đường kinh mạch, sợ là cái này Yêu Nguyệt chỉ, lại khó luyện thành.”

Ngô Hạo sửng sốt nửa ngày, an ủi: “Mưu sự tại nhân thành sự tại thiên, tận lực liền tốt.”

Khanh Bất Ly có chút chán nản, chán ngán thất vọng nói: “Cái này thất bại lần trước, sợ là đem ta võ đạo chi lộ cũng chắn chết rồi, đời này lại khó có tinh tiến. Bây giờ Huyền Dạ đại lục, toàn bộ Bắc Ngũ Quốc đều tựa hồ có chút không yên ổn, mặt khác bốn quốc đô rục rịch, tương lai thế cục làm cho người đáng lo a.”

Hắn ngừng một trận, lại tiếp tục nói: “Mấy ngày trước đây Tấn vương cùng ta nói chuyện lâu một đêm, hi vọng mượn sang năm năm nước thi đấu, đến tìm tòi mặt khác bốn quốc gia hư thực. Cho nên hơn một năm nay thời gian, ta cũng không có ý định tiếp tục tu luyện Yêu Nguyệt một chỉ, mà là đem tinh lực dùng tại khôi phục trên thương thế.”

Ngô Hạo nói: “Viện trưởng đại nhân không cần thiết nản chí, trước đem thương thế dưỡng tốt, hết thảy có thể bàn bạc kỹ hơn. Chỉ cần có Thiên Tông học viện tại, liền có thể trấn áp hết thảy đạo chích.”

Khanh Bất Ly thở dài một tiếng, tựa hồ không muốn nói thêm nữa, ứng phó vài câu, liền hóa thành một đạo lưu quang bay đi.

Giờ phút này, Thần Âm sơn, Nghênh Long Đầm bên trong.

Dương Thanh Huyền đối với chuyện của ngoại giới hoàn toàn không biết gì cả, toàn tâm yên lặng tại chính mình trong tu luyện.

Lục Giang Bằng đã sớm bị cái kia trong đầm nước dị tượng cả kinh trợn mắt hốc mồm. Bảy ngày trôi qua, Dương Thanh Huyền quanh thân từ đầu đến cuối có một cỗ lực lượng, khuấy động cái kia đầm nước hóa thành màu xanh, đồng thời nhấc lên cao mấy thước bọt nước, như bay châu lăn ngọc bắn tung tóe tứ phương.

"Đệ ngũ trọng..."

"Bảy ngày thời gian, tựu bước vào Thối Thể cảnh đệ ngũ trọng..."

Trong đầm nước hàn khí trận trận đánh tới, nhưng Lục Giang Bằng lại cảm thấy tay chân so cái kia hàn đàm còn lạnh hơn, đáng sợ như vậy thiên phú, đừng nói gặp qua, căn bản là chưa từng nghe thấy.

Trong mắt của hắn thả ra tinh quang, tựa như là phát hiện bảo tàng khổng lồ giống như, gương mặt bởi vì kích động mà trướng màu đỏ bừng.

Lại qua mười ngày, một mực không nhúc nhích tí nào Dương Thanh Huyền, đột nhiên trong tay quyết ấn một phần, toàn thân cơ bắp tùy theo co vào, lòng bàn tay xoay chuyển hướng lên trên.

Theo một thức này quyết ấn hưng khởi, chợt thấy cái kia bốn phía đầm nước "Cốt cốt" sôi trào, lại vòng quanh thân thể của hắn hiện lên xoắn ốc mà lên, một cột nước từ trong đầm kích. Bắn mà ra, hóa thành thủy sắc nộ long, ngay sau đó là đạo thứ hai, đạo thứ ba...

Lục Giang Bằng song đồng mở ra, vội vàng nhìn đi qua.

Cuối cùng bảy đạo cột nước nổ tung, bảy đầu thủy long tại bên dưới khe núi giữa trời bay lượn. Cái kia thủy long lại không phải thuần trắng chi sắc, tại Dương Thanh Huyền khí kình ảnh hưởng dưới, sóng biếc như thuý ngọc, vảy xanh loạn rơi.

Vô số nổ tung đầm nước hóa thành khí sóng, xông vào Lục Giang Bằng quanh thân hộ thể cương khí bên trên, tùy theo vỡ vụn.

Lục Giang Bằng đối với cái này mắt điếc tai ngơ, mà là trừng to mắt, kinh hãi nhìn xem cái kia bảy đạo thủy long trật tự, phảng phất là một loại nào đó ngôi sao chi vị.

Càng làm cho hắn khiếp sợ là, tại Dương Thanh Huyền trên thân, hiện ra bảy nói điểm sáng màu xanh, cùng cái kia cột nước trật tự nhất trí, mà cái này bảy đạo quang điểm, cũng không phải là nhân thể Chu Thiên trăm huyệt, Lục Giang Bằng từ trước tới giờ không biết cái này bảy chỗ địa phương có gì dị thường.

“Bành!”

Thủy long cuối cùng nổ tung, hóa thành đầy trời hạt mưa vẩy xuống, đánh đầm trên mặt nước gợn sóng đung đưa, nhưng lại cố ý tránh đi Dương Thanh Huyền, không có một chút một giọt rơi ở trên người hắn.

Lục Giang Bằng bỗng nhiên hít một hơi khí lạnh, nghẹn ngào kêu lên: “Khí như sơn hà, da như ôn ngọc! Thối thể đệ thất trọng!”

Giờ phút này Dương Thanh Huyền trên thân, da thịt tựa như bôi một tầng mỡ, lóe ra ôn nhuận ngọc trạch. Một hít một thở ở giữa, tựa hồ có trống trận lôi minh, chấn động đến tiếng nước róc rách, hóa sóng mà đi.

Dương Thanh Huyền mở mắt ra, một đạo tinh quang theo trong con ngươi bắn ra, tràn đầy mừng rỡ cùng hưng phấn.

Lục Giang Bằng vội vàng hỏi: “Thối thể thất trọng! Ngươi vậy mà đạt đến Thối thể thất trọng, hiện tại toàn thân cảm giác thế nào?!”

Vốn là muốn nhìn xem Dương Thanh Huyền có thể tại cái kia trong hàn đàm chèo chống mấy ngày, lại nghĩ không ra hắn trực tiếp theo Thối thể tam trọng trùng kích đến thất trọng!

Hơn nữa nhìn dạng như vậy, tựa hồ vĩnh viễn tiếp tục chờ đợi cũng không có vấn đề gì, thiên phú như vậy, để đạo tâm của hắn lần chịu đả kích, bất quá lại kích động dị thường, có thể chứng kiến một tên thiên tài phát triển, cũng là làm người phấn chấn sự tình.

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một trận, nói: “Cảm giác phi thường tốt, chưa hề nghĩ tới nhục thân có thể có được như thế lực lượng cường đại, sợ là tay xé cự tượng cũng không nói chơi.”

Lục Giang Bằng nói: “Cái kia trong cơ thể ngươi nhưng có cái gì dị thường?”

“Dị thường?” Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, tinh tế cảm giác hạ thân thể, nói: “Toàn thân cơ bắp xương cốt ở giữa, tựa hồ tràn ngập lực lượng nào đó, chi phối lấy nhục thân đều đại tổ chức kết nối, cùng chân khí hoàn toàn khác biệt.”

“Nguyên lực! Ha ha, quả nhiên là Thối thể thất trọng, sinh ra nguyên lực!”

Lục Giang Bằng cười ha hả, sau đó trong mắt lướt qua tinh mang, nói: “Mười ngày trùng kích đến Thối Thể cảnh thất trọng, bực này thiên phú quá mức đáng sợ!”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 26: Liễu Thành

Chương 26: Liễu Thành

Dương Thanh Huyền vui hỏi: “Nguyên lực là cái gì?”

Lục Giang Bằng nói: “Võ tu chia làm luyện khí cùng đoán thể, cái này ngươi cũng biết đi. Cả hai mặc dù đường đi không đồng nhất, nhưng bản nguyên nhưng là giống nhau, đều là nạp thiên địa linh khí nhập thể, chỉ bất quá một người dùng linh khí Thối thể, một người trực tiếp chuyển linh khí làm thật nguyên, hóa thành bản thể chân khí.”

“Đoán thể người tu luyện ra được lực lượng làm ‘Nguyên lực’, ngụ ý là thân thể người ‘Nhất nguyên bản lực lượng’. Luyện khí người tu luyện ra được lực lượng làm ‘Chân lực’, ngụ ý là thân thể người ‘Lực lượng chân chính’.”

“Nhân loại trong một đoạn thời gian rất lâu, đều chỉ có thể đoán thể tu luyện ‘Nguyên lực’, thời điểm đó đoán thể người có thể di sơn đảo hải, hát trăng bắt sao. Mãi đến sau một hồi, mới dần dần mở phát ra luyện khí pháp môn tu luyện, đồng thời cho rằng loại tu luyện này mới là phù hợp nhất nhân loại phương thức, cho nên đem tu luyện ra được lực lượng xưng là ‘Chân nguyên lực lượng’, cũng chính là ‘Chân lực’.”

Lục Giang Bằng trên mặt có chút cô đơn, càng nhiều thì là khinh thường, khẽ nói: “Trên thực tế, đoán thể người tuyệt không so luyện khí người kém, thậm chí càng mạnh hơn không ít, chỉ là đoán thể đường quá khó đi thôi.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Vậy ta đồng thời đoán thể cùng luyện khí, thể nội đồng thời nắm giữ ‘Nguyên lực’ cùng ‘Chân lực’, có thể hay không sinh ra xung đột?”

Lục Giang Bằng khí sắc có chút ngưng trọng, gật đầu nói: “Điểm ấy ta cũng không rõ lắm, nhưng ở thời đại trung cổ, phép luyện khí mới vừa hưng khởi thịnh hành thời điểm, hoàn toàn chính xác rất nhiều cường giả cả hai kiêm tu, nhưng bây giờ cơ hồ chưa từng nghe qua cả hai kiêm tu, sợ là vấn đề hoàn toàn chính xác rất lớn. Cho nên ngươi cũng phải sớm cho kịp làm ra lựa chọn, đơn tu một đường.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu được, ta hội (sẽ) thận trọng suy tính.”

Lục Giang Bằng tràn đầy kỳ vọng thần sắc, tự nhiên là hi vọng hắn lựa chọn đoán thể, nói: “Ngươi đoán thể thiên phú ngàn năm khó gặp, nếu là lựa chọn thể tu, tương lai thành tựu tất nhiên hơn xa tại ta.”

Dương Thanh Huyền nội tâm cười khổ không thôi, hắn đoán thể thuần túy là vì cô đọng Vũ Hồn thời điểm không bị cái kia Vũ Hồn ấn phản phệ, một khi ngưng luyện vũ hồn của mình, cũng không có tiếp tục đoán thể cần thiết.

Nhưng Lục Giang Bằng cái kia tha thiết ánh mắt để hắn có chút không đành lòng, đành phải nói rằng: “Đợi ta bước vào Hoàng cân lực sĩ phía sau, mới quyết định đi.”

Lục Giang Bằng ánh mắt ảm đạm một chút, nhưng cũng không thất vọng, gật đầu nói: “Cũng tốt, đợi ngươi bước vào Hoàng cân lực sĩ phía sau, tự nhiên là minh bạch đoán thể chỗ tốt.”

Hắn tiếp tục nói: “Ngươi về học viện trước đi, kiện thứ hai lễ vật ta mấy ngày nữa cho ngươi, về phần đệ tam kiện lễ vật, đợi ngươi đạt đến mười tầng Thối thể Đại viên mãn, ta cho ngươi thêm. Đúng rồi…” Lại bổ sung: “Nếu là ở trong học viện gặp gỡ cái gì giải quyết không được sự tình, trực tiếp tới tìm ta. Ai dám khi dễ ngươi, vi sư nhất định tự tay xé hắn, để hắn mở mang kiến thức một chút Hoàng cân lực sĩ lợi hại!”

Trong mắt của hắn nổ bắn ra tinh mang ra, hiện tại Dương Thanh Huyền là cục thịt trong lòng hắn,

Chính mình còn phải cực kỳ dỗ dành hắn luyện thể, cho nên vô vi bất chí che chở lấy.

Dương Thanh Huyền mặt đen lại, nói: “Đa tạ Lục trưởng lão quan tâm, không có việc gì ta liền đi trước.”

Lục Giang Bằng gật đầu nói: “Ngươi đi đi, bất kỳ cái gì thời điểm đều có thể đến cái này Nghênh Long Đầm tới sửa luyện, mặc dù hiệu quả lại không ngừng giảm dần, nhưng dù sao cũng so không có tốt.”

Dương Thanh Huyền trong bụng cảm kích, ôm quyền thở dài hậu phương mới rời đi.

Tại Thần Âm sơn chờ đợi hơn mười ngày, cũng không biết phải chăng là bỏ qua Nội viện báo danh thời gian, nếu là bỏ lỡ, liền phải đợi thêm một năm.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến điểm này, không khỏi kinh hãi, vội vàng hướng trong học viện chạy đi.

Học viện dạy học Phương Thức phi thường lỏng lẻo, dù sao tập võ là chuyện cá nhân, không có kiên cường đạo tâm cùng nghiêm khắc tự hạn chế, là rất khó có thành tựu, cho nên học viện đối với học sinh kỷ luật căn bản không quản.

Ngươi nếu là mình lười biếng không học, tại tàn khốc cạnh tranh dưới, tự nhiên là sóng lớn đãi cát chìm xuống.

Giờ phút này, ban ba học sinh đang tại diễn võ trường đi học, Tần Chấn truyền thụ cho là một bộ trung cấp võ kỹ “Ưng Báo Trảo Chân Công”, thi triển đi ra, như ưng kích trường không, báo ẩn sơn lâm, trong không khí đánh ra từng đạo tàn ảnh.

“Bộ này trung cấp võ kỹ yếu lĩnh ở chỗ cương mãnh, hung ác, tinh chuẩn, khí thế như ưng, nhanh chóng như hung báo, khí kình chân lực tại thể nội một mạch mà thành, rất có...”

Tần Chấn một bên thi triển ra, một bên dốc lòng giảng giải, đột nhiên hắn ngừng lại, thân pháp cũng thu hồi, đứng ở cái kia.

Ban ba học viên theo ánh mắt của hắn nhìn lại, chỉ thấy lớp bốn Dư Lương, lại dẫn số lớn học viên xúm lại tới, không biết chuyện gì.

Ban ba chi nhân cũng đều dừng lại tu luyện, nghênh đón tiếp lấy, song phương tại trên một đường thẳng giằng co.

Tần Chấn nói: “Dư Lương, ngươi làm cái gì? Chẳng lẽ lại là mang học viên tới quan sát? Chẳng lẽ lần trước giáo huấn còn không có ăn đủ sao?”

“Ha ha ha.”

Ban ba học viên đều là cười vang, lớp bốn học viên tất cả đều là nổi giận không thôi, không ít người nắm chặt nắm đấm, song phương giằng co càng là hết sức căng thẳng.

Tần Chấn ánh mắt rơi xuống, nói: “Ngươi không phải là muốn dẫn lấy học viên đến cùng ta ban ba sống mái với nhau a? Loại này đại quy mô khiêu chiến ngược lại không phải là không thể được, tựa hồ muốn phòng giáo vụ phê chuẩn mới được. Nếu là ngươi muốn thử xem, ta ban ba không ngại cùng ngươi chơi một trận.”

“Hừ!”

Dư Lương gương mặt co quắp một chút, nói: “Lần trước Dương Thanh Huyền khảo thí Vũ Hồn, càn rỡ vô cùng, Tần Chấn lão sư tựa hồ nói một câu, ta lớp bốn ai nguyện ý bên trên tới khiêu chiến.”

Tần Chấn cứ thế nói: “Là nói qua, lúc ấy các ngươi đều dọa đến tè ra quần rồi, sẽ không hiện tại lại nghĩ đến khiêu chiến a?”

Dư Lương cả giận nói: “Lúc ấy lớp của ta mấy tên học sinh khá giỏi đều trùng hợp không tại, hiện tại vừa vặn trở lại, cho nên muốn mời Dương Thanh Huyền cùng học đi ra đánh một trận, không biết có dám?”

Lớp bốn bên trong đi ra một tên thanh sam thiếu niên, khuôn mặt trắng nõn, khắp khuôn mặt là vẻ kiêu ngạo, quát: “Lớp bốn Vương Đạt ở đây, Dương Thanh Huyền cút ra đây cho ta!”

Lần trước một chuyện, Dư Lương xấu hổ giận dữ không thôi, cả ngày nghĩ đến thế nào lấy lại danh dự. Cuối cùng đợi đến lớp đệ nhất cao thủ Vương Đạt trở lại, cái này liền không kịp chờ đợi chạy đến.

Tần Chấn cười lạnh nói: “Không trùng hợp, Dương Thanh Huyền không tại.”

Dư Lương cười như điên nói: “Ha ha ha, không tại? Ta xem là sợ, không dám tới đi! Cũng được, cũng được, Tần Chấn lão sư dạy dỗ đồ đệ, cũng không gì hơn cái này.”

Ban ba bên trong đều là tức giận không thôi, ánh mắt của mọi người đều rơi vào một tên áo vải trên người thiếu niên, thiếu niên kia không phụ sự mong đợi của mọi người, lúc này đứng dậy, quát lớn: “Vương Đạt đúng không? Liền để ta Liễu Thành đến chiếu cố ngươi!”

Liễu Thành lúc này đứng dậy, khí thế trên người một chút tản ra, lập tức hình thành áp lực vòng, chung quanh học viên phải sợ hãi, nhao nhao tránh ra.

Vương Đạt sắc mặt đại biến, trong con ngươi lướt qua một tia vẻ sợ hãi, vội nói: “Ta là tới khiêu chiến Dương Thanh Huyền, không có thời gian rỗi cùng ngươi náo! Nếu là Dương Thanh Huyền không dám tới, cũng là chứng minh các ngươi ban ba chỉ thường thôi, phần lớn là nhát gan bọn chuột nhắt.”

Liễu Thành trừng mắt dựng thẳng mắt, cười giận dữ nói: “Ha ha, đầu óc ngươi có hố đi! Hiện tại là các ngươi không dám ứng chiến, lại nói chúng ta nhát gan bọn chuột nhắt, có đạo lý như vậy sao?!”

Vương Đạt đỏ mặt lên, tự biết đuối lý, nhưng Liễu Thành trên thân tản mát ra tới khí thế, hoàn toàn chính xác không phải hắn có thể ngăn cản, không khỏi chột dạ lui về sau một bước.

Bọn hắn là tìm đến về lần trước tràng tử, cũng không phải cố ý chạy tới bị đánh, tự nhiên muốn tránh cường kích yếu.

Dư Lương tiến lên phía trước nói: “Liễu Thành, ngươi thật sự thật sự có tài, nhưng cũng vẻn vẹn cá nhân ngươi mà thôi, đồng thời không thể đại biểu ban ba học viên khác, ngươi vẫn là lui ra đi. Ta biết ngươi gia cảnh bần hàn, ở bên ngoài tựu điệu thấp một chút, không được tìm gây chuyện, cái này đối ngươi không có bất kỳ cái gì chỗ tốt!”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 27: Ngươi Không Thể Lui

Chương 27: Ngươi không thể lui

Liễu Thành khí sắc có chút khó coi, hắn mặc dù thực lực toàn lớp thứ nhất, nhưng lá gan hơi nhỏ.

Bởi vì Thiên Tông trong học viện, trừ ra tụ tập cả nước ưu tú nhất thiếu niên bên ngoài, toàn bộ đế đô con em quyền quý cũng đều ở trong viện, hắn ngày bình thường cũng phi thường điệu thấp, cả ngày tựu là tu luyện, không hỏi việc khác.

Bởi vì gia cảnh không tốt, phụ mẫu cung cấp hắn đọc sách đã là không dễ, nếu là không cẩn thận đắc tội quyền quý, sợ là cơ hội đi học cũng cũng bị mất. Nguyện vọng của hắn tựu là sớm ngày tiến nhập nội viện, sau khi tốt nghiệp có thể phong hầu bái tướng, như vậy mới có thể trở nên nổi bật.

Vương Đạt tựa hồ nhìn ra hắn khiếp ý, ha ha cười nói: “Liễu Thành, cha mẹ ngươi là tại đế đô nam thành bán bánh rán hành, ngươi còn muốn cùng ta đối nghịch sao?!”

Liễu Thành trên mặt trở nên trắng bệch, Vương Đạt bối cảnh không phải bình thường, chính là đế đô một trong tứ đại thế gia Vương gia, nếu là muốn nhằm vào nhà hắn, chính mình cùng phụ mẫu sợ là muốn ăn không ít đau khổ.

Nghĩ tới những thứ này, Liễu Thành có chút chột dạ, nhịn không được liền muốn lui về sau đi. Đột nhiên một cánh tay đặt ở trên bả vai hắn, cái kia lui lại lực lượng lại bị ngăn trở.

Một đạo trầm thấp thanh âm hùng hồn từ phía sau lưng truyền đến, chữ chữ như sấm, tại hắn bên tai nổ vang.

“Nếu là ngươi hôm nay lui một bước này, như vậy mất đi dũng khí, liền rốt cuộc không tìm về được.”

Liễu Thành quay đầu, trông thấy Dương Thanh Huyền cặp kia ánh mắt sáng ngời, ngậm lấy cổ vũ ý cười, phảng phất tại nói, “Ngươi là ban ba NO.1, cho nên ngươi không thể lui!”

Liễu Thành toàn thân run lên, phảng phất lần thứ nhất nhận biết trước mắt cái này đồng học...

Rác rưởi công nhân cháu trai, ba năm qua hạng chót thứ nhất, cả ngày si ngốc ngây ngốc, có thụ khi dễ.

Thậm chí mỗi lần nhìn thấy hắn thời điểm, chính mình cũng hội (sẽ) đang nghĩ, nhất định phải cố gắng tu luyện, tương lai trở nên nổi bật, nhất định không thể giống như kẻ ngu này, bị người tùy ý giẫm tại dưới chân, nhận hết ức hiếp.

Chính mình thế nhưng là ba năm qua, hàng thật giá thật hạng nhất a!

Hai người mặc dù đều là xuất sinh bần hàn, đều là ‘Thứ nhất’, nhưng Liễu Thành chưa hề nghĩ tới, chính mình sẽ cùng cái này đồng học có bất kỳ giao tập, thậm chí tại tương lai một ngày nào đó, chính mình lộ ra khiếp đảm thời điểm, hội (sẽ) đạt được đối phương ủng hộ.

“Dương Thanh Huyền! Là Dương Thanh Huyền đến rồi!”

Ban ba bên trong vang lên rối loạn tưng bừng, các loại kinh hô bên trong mang theo hưng phấn, cũng không tiếp tục là loại kia chế giễu hưng phấn, mà là một loại chờ mong!

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, nhìn qua Liễu

Thành nói: “Đứng ở chỗ này không phải một mình ngươi, mà là chúng ta toàn bộ ban ba!”

Liễu Thành ánh mắt đã kinh biến đến mức kiên định mà sáng tỏ, lại không có có khiếp đảm chút nào, gật đầu mạnh một cái, liền xoay người, nhìn chằm chằm Vương Đạt, nghiêm nghị quát: “Ta chính là ban ba một thành viên, bất kỳ cái gì dám khiêu khích ban ba chi nhân, đều muốn trước qua ta cửa này!”

“Đúng, cũng phải trước qua ta cửa này!”

Lại là một học viên đứng dậy, bỗng nhiên vỗ lồng ngực, cùng Liễu Thành sóng vai đứng chung một chỗ. Khí thế trên người mặc dù không bằng Liễu Thành thịnh, nhưng cũng có Vũ Hồn chi quang tại trên nắm tay lấp lóe, phảng phất tùy thời muốn bắn ra.

“Còn có ta cửa này!”

Lại một học viên đứng dậy, ba người song song đứng chung một chỗ, tựa như lấp kín tường đồng vách sắt, không thể phá vỡ!

“Ta cũng vậy! Muốn khi dễ chúng ta ban ba, tựu từ trên người chúng ta dẫm lên!”

Ba người khí thế lập tức kích phát ban ba toàn viên đấu chí, tất cả đều hào khí ngất trời đứng tiến lên, kết thành một đội, khí thế kia ép tới lớp bốn học viên sắc mặt đại biến, dưới chân không ngừng về sau dời.

Dư Lương sắc mặt đại biến, nghĩ không ra lại khơi dậy toàn bộ ban ba cùng chung mối thù, lập tức quát: “Tất cả chớ động, các ngươi muốn làm cái gì?! Dương Thanh Huyền, đã tới, chẳng lẽ còn muốn tránh sau lưng bạn học, là nam nhân lời nói tựu đi ra nghênh chiến!”

Vương Đạt cũng là vội vàng quát: “Đúng rồi! Ta hôm nay chính là tới khiêu chiến Dương Thanh Huyền, cùng các ngươi đều không quan hệ, thân là nam nhân, liền nên có cốt khí của nam nhân cùng đạo tâm, điểm ấy khiêu chiến cũng không dám tiếp, tính cái gì nam nhân!”

“Đúng a, tính cái gì nam nhân! Là nam nhân lời nói tựu cút ra đây!”

Lớp bốn học viên bị cái kia khí tràng ép lui lại, đều tự giác mặt mũi không ánh sáng, tất cả đều lớn tiếng trách móc uống, hi vọng Dương Thanh Huyền đi ra ứng chiến, sau đó bị Vương Đạt ra sức đánh, tìm về một tia mặt mũi.

“Tốt, nói rất hay! Lời nói đều nói đến phân thượng này, ta nếu là lại không ứng chiến, không khỏi quá làm cho mọi người thất vọng!”

Đứng ở hàng trước đồng học lập tức tách ra hai bên, nhường ra một con đường đến.

Dương Thanh Huyền đứng dậy, một bộ áo lưới, lưng thẳng tắp, góc cạnh rõ ràng ngũ quan lộ ra một cỗ khí khái hào hùng. Hai tay thả lỏng phía sau, như ngọc thụ lâm phong, trong lúc mơ hồ lại tản mát ra khí thế cường đại.

Tần Chấn nheo mắt, giật mình nhìn Dương Thanh Huyền, vẫn là Khí Vũ cảnh mười tầng Đại viên mãn, nhưng lại cho hắn một loại khác với lúc đầu khí chất, rất nhỏ bên trên khác biệt khó mà đếm hết, nhưng rõ ràng càng cường đại hơn!

Vương Đạt ngẩng đầu lên, cái kia ngạo nghễ thần thái bỗng nhiên cứng đờ, trên mặt biểu lộ vô cùng có hí kịch biến hóa, theo kiệt ngạo, đến ngạc nhiên, đến ngốc trệ, đến kinh hãi, đến e ngại, mãi đến khúm núm dáng vẻ, hoàn toàn bộ dáng sững sờ, “Ngươi, là ngươi?”

Dương Thanh Huyền cũng sửng sốt một chút, nói: “Là ngươi?”

Hai người một chút tựu nhận ra đối phương, cái này Vương Đạt, lại là hôm đó Tàng thư các bên ngoài, tập kích hắn tên kia nam tử áo lam, không để ý chính mình đồng bạn chết sống trốn vị kia.

“Ngươi, ngươi chính là, dương, Dương Thanh Huyền?”

Vương Đạt triệt để trợn tròn mắt, mồ hôi theo trên trán lăn xuống đến.

Dư Lương không biết tình huống, cười lạnh nói: “Không sai, hắn tựu là ban ba nổi danh đồ đần Dương Thanh Huyền, ngày đó Tần Chấn lão sư thoải mái để cho ta nhóm khiêu chiến hắn đâu. Vương Đạt, ngươi liền hảo hảo chiếu cố vị này ban ba cao thủ, đa hướng người ta thỉnh giáo một chút.”

Vương Đạt bưng bít lấy cái bụng hét lớn: “Cái này, ta, ta như thế nào đột nhiên đau bụng, ai u, cái này bụng, chuyện gì xảy ra?”

Đám người: “...”

Dư Lương cũng trừng to mắt, choáng tại chỗ, nói: “Ngươi không có lầm chứ? Hiện tại đau bụng?”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, đi ra phía trước, nói: “Ta nhìn hắn không phải đau bụng, mà là đầu óc đau, liền để ta đem trong đầu hắn phân đánh ra ra, hắn tựu trung thực.”

Tại mọi người trợn mắt hốc mồm phía dưới, Vương Đạt vậy mà không để ý phong độ, xoay người chạy!

“Dư Lương lão sư giáo chạy trốn thuật, tại học viện quả nhiên số một.”

Dương Thanh Huyền phản phúng một tiếng, dưới chân đá một cái, một hòn đá tại chân khí áp bách dưới chấn lên, tay phải bấm tay bắn ra, đánh vào cục đá kia bên trên, phá không rít gào tiếng vang lên, kích. Bắn mà ra!

Năm đó Mông Cổ đại quân vây công Tương Dương thành, thần điêu đại hiệp Dương Quá chính là dùng một chiêu này, ném ra hòn đá, đánh vào Mông ca phía sau lưng, lấy Mông Cổ Đại Hãn tính mệnh.

Dương Thanh Huyền công lực so với năm đó Dương Quá không thua bao nhiêu, hòn đá kia so lợi khí còn mạnh hơn, “Phanh” một chút đánh vào Vương Đạt phía sau, dù chưa đem hắn kích thương, nhưng cũng ngã chó bò thức.

“Dư Lương lão sư giáo chiêu này ‘Chó dữ chụp mồi’ thật là lợi hại a.”

Ban ba trung lập tức có học sinh quái khiếu, gây nên một trận cười vang, tức giận đến Dư Lương sắc mặt tím lại, hét lớn: “Vương Đạt, ngươi đang giở trò quỷ gì? Mau đánh hắn a, đánh cho đến chết!”

Vương Đạt đỏ bừng cả khuôn mặt, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nghiêm nghị quát: “Đừng tới đây! Con thỏ bị bức ép đến mức nóng nảy còn cắn người đâu, ngươi lại dám đánh ta, ta tựu cùng ngươi đồng quy vu tận!”

Đám người tất cả đều là một mảnh té xỉu, có như thế uy hiếp người sao?

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 28: Nhất Khí Trùng Viêm Dương

Chương 28: Nhất Khí Trùng Viêm Dương

Ngày đó Tàng thư các bên ngoài một trận chiến, Vương Đạt cũng bị thương không nhẹ, đào tẩu phía sau càng nghĩ càng sợ, chỉ cảm thấy người kia tu vi vô cùng quỷ dị, rõ ràng chỉ là Khí Vũ mười tầng, lại có thể thành thạo điêu luyện đánh bại bọn hắn năm người.

Đằng sau trở lại chính mình ký túc xá, điều dưỡng nội thương, thương thế tốt lên phía sau, đã bị Dư Lương để cho người gọi tới, định tìm về lần trước mất mặt, ai biết oan gia ngõ hẹp...

“Đồng quy vu tận đúng không?”

Dương Thanh Huyền đi ra phía trước, chiếu vào tựu là một cước đá ra, mắng: “Để ngươi diễu võ giương oai!”

Một cước thăm dò tại Vương Đạt trên thân, đem hắn đá văng ra mấy trượng xa, sau đó lại xông đi lên điên cuồng đá, “Để ngươi khi dễ đồng học! Để ngươi tố chất thấp! Tại lớp bốn học lâu như vậy, cũng chỉ học được hiếp yếu sợ mạnh, học được trộm cắp cướp bóc, Dư Lương lão sư khuôn mặt đều cho ngươi vứt sạch!”

Vương Đạt cũng không hoàn thủ, chỉ là một vị tránh né, nhưng Dương Thanh Huyền mỗi một chân đều cực kỳ chuẩn xác, công bằng đá ở trên người hắn, đây càng để Vương Đạt trong lòng e ngại, không dám hoàn thủ.

Dư Lương nghe được Dương Thanh Huyền chi ngôn, càng là khí sắc mặt tím lại, cả giận nói: “Vương Đạt! Lại không ra tay, liền lăn ra lớp của ta, đừng tại đây cho ta mất mặt!”

Hai người nơi nào có nửa điểm võ quyết dáng vẻ, tựu cùng du côn khi dễ lương dân, một cái một mực dùng chân đá, một cái một mực ôm đầu tránh.

Vương Đạt bị đánh đến sưng mặt sưng mũi, trong lòng tức giận, một chút mắng to lên, “Lăn ra tựu lăn ra, dù sao lập tức Nội viện khảo hạch, chỉ cần tiến vào Nội viện, ngươi tựu không quản được ta! Nếu không phải ngươi, ta làm sao lại ở đây ném lớn như thế khuôn mặt!”

Dư Lương: “...” Chỉ cảm thấy một hơi máu phun lên lồng ngực, gương mặt tức giận đến như là gan heo.

Lớp bốn còn lại học viên, đều là cảm giác đến trên mặt không ánh sáng, tất cả đều xấu hổ cúi đầu xuống, có chút càng là trực tiếp xoay người rời đi, bây giờ nhìn không nổi nữa.

Dương Thanh Huyền còn tại cái kia dùng chân đá, vừa nói rằng: “Bản thiếu gia hôm nay liền muốn cải biến học viện tập tục, đề cao các ngươi thứ rác rưởi này tố chất cùng nội hàm, đừng cả ngày trong đầu rất đồi trụy rất bạo lực, không có việc gì tựu thêm đọc đọc sách.”

Hắn lời này ngược lại là hiểu lầm Vương Đạt, Vương Đạt mặc dù trời sinh tính mỏng mát, hiếp yếu sợ mạnh, nhưng võ đạo tu luyện nhưng là dị thường cố gắng, nếu không cũng sẽ không ổn thỏa lớp bốn đệ nhất cao thủ ghế xếp.

“Ta cùng ngươi liều mạng!”

Vương Đạt bị đánh cho hồ đồ, cuối cùng bạo phát, Linh Vũ cảnh khí thế tản ra, phía sau hữu hình như mãnh thú quang mang hiển hiện, cả người cuộn xuống tư thái, sau đó trùng kích mà lên, hóa thành một đoàn gió lốc đánh về phía Dương Thanh Huyền!

Vương Đạt thực lực vốn không yếu, mà lên cũng rất tiến tới, nếu không liền sẽ không tại Tàng thư các gặp gỡ Dương Thanh Huyền. Chỉ là Tàng thư các bên ngoài một trận chiến bị đánh sợ, cho nên sợ hãi rụt rè.

"Tốt!"

Dư Lương hai mắt sáng lên, mừng lớn nói: "Chính là như thế, đánh nổ hắn!"

Lớp bốn học viên cũng trong mắt phát sáng lên, lớp đệ nhất bài vị tuyệt không phải là hư danh, Vương Đạt Vũ Hồn có cực mạnh bắt chước động vật trạng thái, cùng hắn tu luyện võ kỹ "Hắc Dực Hổ Bá Thức" mười phần thích hợp.

"Sĩ khả sát bất khả nhục, ta hôm nay muốn cùng ngươi đồng quy vu tận!"

Vương Đạt nổi giận gầm lên một tiếng, gương mặt tựa hồ vặn vẹo thành hắc hổ, trực kích xuống tới!

Nhớ tới trận chiến ngày đó, biết Dương Thanh Huyền không thể coi thường, hắn không dám khinh thường, xuất thủ tựu là mạnh nhất chi chiêu, thắng bại tất cả chiêu này bên trong!

"Dương Thanh Huyền, cẩn thận!"

Liễu Thành biết rõ một chiêu kia lợi hại, như đổi lại hắn bên trên tràng, cố nhiên không có vấn đề, nhưng Dương Thanh Huyền muốn đón lấy chiêu này, sợ là rất không có khả năng.

Còn lại ban ba đồng học cũng đều khẩn trương lên, mặc dù trước đó khảo hạch, Dương Thanh Huyền một chiêu đánh bại Tả Phong, nhưng Tả Phong chỉ là Khí Vũ mười tầng mà thôi, cùng Linh Vũ cảnh cường giả hoàn toàn là hai khái niệm!

Dư Lương ánh mắt liếc nhìn Tần Chấn, hắc tiếng nói: “Vương gia ‘Hắc Dực Hổ Bá Thức’, thế nhưng là cao giai võ kỹ, mặc dù Vương Đạt không thể hoàn toàn nắm giữ, nhưng cũng có thể phát huy ra hai ba phần mười uy lực, đủ để nghiền ép tất cả Khí Vũ cảnh tồn tại!”

Liễu Thành cả kinh nói: "Lại là 'Hắc Dực Hổ Bá Thức"!"

Một chiêu này tại toàn bộ Thương Nam quốc đều uy danh hiển hách, chính là Vương gia nổi danh nhất một thức cao giai võ kỹ. Tần Chấn sắc mặt cũng âm trầm lợi hại, hắn cũng không nghĩ ra Vương Đạt vừa ra tay, liền sẽ là áp đáy hòm công phu.

“Nha, không sai nha.”

Dương Thanh Huyền trong mắt sáng lên, nói: “Ngắn ngủi hơn mười ngày, tu vi của ngươi lại có gia tăng. Với lại một thức này võ kỹ, thi triển hổ hổ sinh uy, cũng coi là mò tới một điểm tinh túy một bên, xem đến ngươi cũng là có thể chịu được bồi dưỡng nhân tài, tựu chẳng biết tại sao tố chất như vậy thấp, không phải là tại lớp bốn ở lâu nguyên nhân?”

Đám người thấy như thế bước ngoặt nguy hiểm, hắn còn tại bình tĩnh tự nhiên chỉ điểm giang sơn, không khỏi tất cả đều té xỉu.

Dư Lương đỏ mặt lên, cả giận nói: “Sắp chết đến nơi còn tại nói láo đầu, đợi chút nữa xem ngươi có mặt mũi nào nói chuyện!”

Dương Thanh Huyền khinh miệt liếc mắt nhìn hắn, liền tay giơ lên, một đạo mắt thường khó gặp dây đỏ hiển hiện trên cánh tay, thể nội kinh mạch truyền đến một trận đao cắt đau đớn.

Chính là “Lục Dương Chưởng” thức mở đầu, Nhất Khí Trùng Viêm Dương!

Một thức lên, cả người khí thế tựu hoàn toàn khác biệt, cho dù là Vương Đạt, cũng trong nháy mắt cảm giác được nguy hiểm!

Nhưng cái này “Hắc Dực Hổ Bá Thức” một khi thi triển, tựu dũng cảm tiến tới, lại không thu chiêu khả năng, chỉ có thể hoảng sợ trợn to hai mắt, liều mạng đánh rơi đi qua!

Dương Thanh Huyền trên thân tản mát ra cực nóng khí tức, không khí cũng theo đó hoảng hốt, thật giống như trong cơ thể hắn thiêu đốt một đám lửa, Vương Đạt khí thế trên người, thế mà trì trệ, phảng phất bị đè lại!

“Sáu ---- dương ---- chưởng!”

“Nhất Khí Trùng Viêm Dương!”

Dương Thanh Huyền chịu đựng trong kinh mạch đau đớn, một chưởng chí dương chí cương, vỗ ra!

Trên bầu trời “Ầm ầm” một tiếng, phảng phất bóng da bị đánh nổ, một cổ chích nhiệt khí lãng tựu lăn lộn ra, thành hình tròn tản ra!

Vương Đạt chỉ cảm thấy mình vọt vào trong biển lửa, đâm vào trên đá lớn, “Hắc Dực Hổ Bá Thức” trong nháy mắt vỡ nát mở, sau đó cảm giác nóng bỏng truyền khắp toàn thân, để hắn đau nhe răng trợn mắt, “A!” Kêu thảm một tiếng hô lên.

“Bành!”

Vương Đạt bị đánh bay ra ngoài, quẳng xuống đất trượt xa mười mấy mét, tro bụi cùng máu tươi dính đầy người, chật vật không chịu nổi.

Với lại y phục kia phảng phất bị đốt đi hơn phân nửa, lộ ra cháy đen chân cùng thân thể, trí thức không được trọng dụng. Nhưng hắn cả người xương cốt đều toái hơn phân nửa, vùng vẫy mấy lần, đứng không dậy nổi.

Một chiêu này quyết đấu, thời gian quá mức ngắn ngủi, so ngày đó ứng chiến Tả Phong lúc còn làm cho không người nào có thể thấy rõ.

Bốn phía tất cả mọi người đều trợn mắt hốc mồm, kinh ngạc đứng tại cái kia, trong đầu trống rỗng.

Dư Lương càng là há to mồm, cả kinh có thể nuốt vào một cái rửa chân bồn.

Sau đó liền cảm giác bị người quạt một bạt tai giống như, trên mặt đau rát, mặt mũi này rớt đều muốn khóc lên.

Lớp bốn học viên cũng toàn bộ cúi đầu, hận không thể có một cái lỗ chui vào.

Tần Chấn thì là hoảng sợ nhìn qua Dương Thanh Huyền, phảng phất xưa nay không biết hắn, cái kia da thịt như mỡ đông trắng nuột, giống như băng ngọc, phảng phất còn có lưu quang ở phía trên chuyển động.

Tần Chấn lần nữa trợn to mắt vành mắt, muốn nhìn rõ ràng một chút. Nhưng Dương Thanh Huyền khí thế đã thu vào, vừa rồi loại kia băng cơ ngọc cốt cảm giác liền không thấy.

Tần Chấn xoa nhẹ xuống con mắt, trong lòng cả kinh nói: “Là ta nhìn lầm sao? Vẫn là hắn thật tu luyện thể thuật? Còn có vừa rồi một chưởng kia, trong Tàng Thư các trăm ngàn võ kỹ, không có một cái nào đối với đến thượng hào, đó là cái gì chưởng pháp?!”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 29: Kinh Thiên Bát Quái

Chương 29: Kinh thiên bát quái

Dương Thanh Huyền một chưởng đằng sau, khí thế thu hồi, mừng thầm trong lòng không thôi.

Mặc dù còn không cách nào phát huy ra "Lục Dương Chưởng" toàn bộ uy năng, nhưng lần này thi triển đi ra, so mười ngày tiến lên bước cực lớn. Chỗ tốt lớn nhất chính là loại kia cắt đứt cảm giác đau đớn, muốn nhẹ đi nhiều.

Đồng thời thể nội bị "Lục Dương Chưởng" chân lực tạo thành kinh mạch tổn thương, cũng tại nhục thân nguyên lực tẩm bổ dưới, nhanh chóng khôi phục.

Đây cũng là Thối thể thất trọng, ngưng luyện nguyên lực phía sau mang tới chỗ tốt to lớn.

Một chưởng này chấn nhiếp toàn trường yên tĩnh như chết, Dương Thanh Huyền vỗ xuống trên người bụi bặm, hướng Vương Đạt đi đến, nói: "Hôm nay ta liền đem ngươi tại lớp bốn không có học được lễ nghĩa liêm sỉ, nhân ái hiếu kính cùng nhau dạy cho ngươi."

Ba! Ba! Ba!

Dư Lương cùng lớp bốn học sinh, tất cả đều cảm giác bị đánh cái cự đại cái tát, từng cái mặt đỏ tới mang tai. Dư Lương càng là tức đến phát run, hai bên khuôn mặt thành màu gan heo, cơ hồ đều không nhận ra được.

Vương Đạt hoảng sợ giãy dụa lấy về sau bò đi, trong miệng thì thầm kêu lên: “Đừng tới đây, van cầu ngươi đừng tới đây! Nếu không ta liền đem trong Tàng Thư các nhìn thấy một màn kia nói ra, để ngươi trở thành ngàn người chỉ trỏ, toàn bộ học viện công địch!”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, triệt để bó tay rồi, mắng: “Ngươi còn dám uy hiếp ta.”

Dư Lương khẽ giật mình, lập tức lớn tiếng nói: “Nhanh nói ra! Nói cho mọi người, hắn tại Tàng thư các làm chuyện gì? Nếu là trái với học viện quy định, phá hư, trộm cắp, hoặc là cưỡng ép tiến vào thượng tầng, lão sư quyết không thể tha hắn!”

truyencuatUinet

Vừa rồi Dương Thanh Huyền một chiêu kia chưởng pháp, uy lực vô tận, đám người nghĩ thầm: “Chẳng lẽ là theo trong Tàng Thư các trộm được?”

Chỉ có Tần Chấn song mi khóa chặt, trong Tàng Thư các muôn vàn võ kỹ hắn đều có chỗ biết được, căn bản không có vừa rồi một chiêu kia chưởng pháp. Huống hồ một tầng trở lên bộ phận, căn bản không phải Dương Thanh Huyền có thể tiến vào được.

Giờ phút này, trên diễn võ trường tranh chấp, đưa tới rất nhiều các lớp khác học viên chú ý, một chút tựu vây quanh rất nhiều người.

Ở ngoại vi, có bốn học viên đang ở trên đường nhỏ đi nhanh.

Chuẩn xác mà nói, là một tên nữ học viên ở phía trước thật nhanh đi, đằng sau ba tên nam sinh theo đuổi không bỏ.

“Bên kia vây quanh nhiều người như vậy, phát sinh chuyện tốt gì?” Trong đó một tên nam sinh chú ý tới diễn võ trường, kinh ngạc mà hỏi. Nam sinh này mi thanh mục tú, ngũ quan tinh xảo, đúng là cùng Dương Thanh Huyền gặp qua Trần Đình.

Một người khác lạnh lùng nói: “Còn có thể là chuyện gì tốt, không phải liền là đánh nhau ẩu đả. Hôm nay không phải chúng ta trực luân phiên chấp pháp, mặc kệ nó. Huống hồ đây là ngoại viện địa bàn, cũng là là tiểu hài tử cãi nhau ầm ĩ, không có ý gì.”

Người này tên là Lam Mạc, tóc đen nhỏ vụn, khoác rơi xuống dưới, bay múa theo gió, thần sắc khí chất ở giữa, cũng lộ ra từng tia từng tia lộng lẫy chi khí.

Người cuối cùng khí sắc có chút âm lãnh, rên khẽ một tiếng, tựu liền đầu đều chẳng muốn xoay qua chỗ khác xem, ánh mắt một mực rơi ở phía trước cô gái kia trên thân, không bỏ được ly khai.

Bốn người đều là áo mũ chỉnh tề, khí vũ hiên ngang, tại học viện như vậy đi nhanh, vốn là một đạo xinh đẹp phong cảnh.

Phía trước cái kia đi nhanh thiếu nữ, mắt hạnh má đào, bước chân như gió, những nơi đi qua, ấm như gió xuân tới, hấp dẫn đại lượng ánh mắt.

“Đây không phải là tứ đại mỹ nữ một trong Tô Anh sao? Uây, quá đẹp!”

“Thật a, ha ha, lần này ra tới mua đồ đã kiếm được, thế mà gặp được Tô Anh.”

“Còn có sau lưng cái kia ba vị, hẳn là đương triều quyền quý công tử a?”

“Ừm, giống như đều là Nội viện tới. Nghe nói Tô Anh cũng ngưng tụ Vũ Hồn, sợ là lần này cũng phải ghi danh Nội viện.”

Tô Anh xụ mặt một đường đi nhanh, đối với bốn phía truyền đến các loại ca ngợi mắt điếc tai ngơ. Đột nhiên nghe được sau lưng Lam Mạc kêu một tiếng, nói: “Vương Hóa, cái kia chuyến trên mặt đất bị đánh không phải ngươi đường đệ sao?”

Trần Đình cùng Vương Hóa đều là sững sờ, đưa mắt nhìn sang cái kia diễn võ trường, hai người đều là giật mình.

Trần Đình kêu lên: “Là hắn?”, Vương Hóa thì là sắc mặt đại biến, cả giận nói: “Là ai? Lại dám đánh ta Vương gia chi nhân!”

Tô Anh bị đối thoại của bọn họ gây nên lòng hiếu kỳ, cũng bước chân chậm dần, hướng cái kia diễn võ trường nhìn lại.

Lần này không khỏi thân thể trì trệ, lại dừng bước, trên mặt lộ ra kinh ngạc sắc, nói: “Là hắn?”

“Là ai?”

Lam Mạc cùng Vương Hóa đồng thời hỏi, bọn hắn nghe thấy Trần Đình cùng Tô Anh, không khỏi kỳ quái, đều nghĩ thầm: “Cái kia tuấn lãng thanh tú thiếu niên là người phương nào? Vì sao Trần Đình cùng Tô Anh hội (sẽ) nhận ra?”

Trần Đình cũng là rất cảm thấy hiếu kỳ, nhưng bất động thanh sắc, giả trang ra một bộ dáng vẻ thần bí, hắc âm thanh cười nói: “Nguyên lai Anh quận chúa cũng nhận ra hắn.”

Vương Hóa sắc mặt trầm xuống, lạnh giọng nói: “Người này là ai? Lại dám đánh ta Vương gia chi nhân!”

Tô Anh trên mặt hiện lên vẻ mặt phức tạp, lập tức ánh mắt tựu biến lạnh lên, tựa hồ Dương Thanh Huyền căn bản không đáng nàng nhìn nhiều, hai người sẽ không còn bất luận cái gì giao tập.

Quay người liền muốn rời khỏi thời điểm lại chợt nghe trên diễn võ trường, Vương Đạt tại trong kinh hoảng, lớn tiếng gào lên: “Hắn là Vu Khinh Nguyệt tình nhân! Ta tại trong Tàng Thư các, tận mắt thấy Vu Khinh Nguyệt cho hắn đưa tín vật đính ước!”

“A? Cái gì?!”

Câu nói này, không gần như chỉ ở ba bốn ban học sinh bên tai nổ vang, tất cả vây xem học sinh cũng tất cả đều là giật nảy cả mình.

Tô Anh thân thể lần nữa trệ ở, dưới chân như là rót chì, lại khó di chuyển nửa phần.

Lam Mạc, Trần Đình, Vương Hóa ba người càng là một mặt ngu ngơ, nửa ngày chưa tỉnh hồn lại.

Trên diễn võ trường, Dư Lương càng là ngây ngẩn cả người, kinh ngạc nói: “Ngươi nói vạch trần, chính là cái này?”

Vương Đạt lời thề son sắt nói: “Ta dám chỉ thiên thề, đó là ta tận mắt nhìn thấy!”

Dư Lương cái kia gan heo khuôn mặt trong nháy mắt biến thành tử sắc, hận không thể đập đầu chết. Nguyên bản còn tưởng rằng Dương Thanh Huyền trộm cắp võ kỹ, dự định trước tiên xuất thủ trừng trị hắn, lại nghĩ không ra là cái này việc sự tình.

Cái kia cỗ xấu hổ giận dữ cùng chua thoải mái, mặc kệ hắn da mặt dù dày, cũng không mặt mũi nào đợi tiếp nữa, tức giận hừ một tiếng phía sau, liền mặt âm trầm phẩy tay áo bỏ đi!

Nhưng tất cả học sinh đều không có một cái động đậy, thật lâu không cách nào hoàn hồn.

Đối bọn hắn mà nói, Vương Đạt lời nói bát quái thật giả, xa so với lớp bốn mặt mũi trọng yếu hơn.

Trần Đình nhịn không được kêu lên: “Không thể nào là thật sao? Vu Khinh Nguyệt là bực nào mỹ nhân, làm sao lại vừa ý hắn?” Mặc dù hắn đối với Dương Thanh Huyền ấn tượng vô cùng tốt, nhưng cũng cho rằng cái này quá hoang đường.

Lam Mạc ánh mắt chớp động, chậm rãi nói rằng: “Cái này cũng khó nói, tình yêu thứ này là rất vi diệu. Có thể Vu Khinh Nguyệt xem quen rồi thiên tài thiếu niên, ngược lại đối với những cái kia tư chất bình thường thiếu niên bình thường có hảo cảm, cũng là phi thường bình thường. Tựa như là một cá nhân ăn đã quen sơn trân hải vị, ngược lại ưa thích thô y lệ thực.”

Tô Anh giữ im lặng, trong lòng thầm nghĩ: “Khó trách hắn như vậy sảng khoái đồng ý từ hôn, nguyên lai hắn cùng với Vu Khinh Nguyệt.”

Nàng vẫn cho rằng là chính mình chủ động không được Dương Thanh Huyền, đối phương như thế nào cũng không có khả năng xứng với chính mình. Nhưng bây giờ lại phát hiện, chính mình không được nam nhân, lại bị mỹ mạo cùng thiên phú còn xếp tại chính mình trước đó đệ nhất mỹ nhân muốn đi, trong lòng không hiểu có chút không nhanh, thậm chí là thất lạc.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 30: Thiên Tài Vương Hóa

Chương 30: Thiên tài Vương Hóa

Lam Mạc đột nhiên cười một tiếng, nói: “Toàn bộ học viện, chí ít có một nửa nam sinh ái mộ Vu Khinh Nguyệt, cái này gọi Dương Thanh Huyền thiếu niên, sợ là chọc phiền phức ngập trời. Đặc biệt là Tả gia Tả Hành, nghe nói đối với Vu Khinh Nguyệt si mê đến điên cuồng trình độ, nếu là Tả Hành biết được chuyện này, cái này Dương Thanh Huyền nhất định phải chết.”

Vương Hóa lạnh giọng nói: “Không cần Tả Hành biết, hắn liền đã chết chắc. Dám đánh ta Vương gia chi nhân, toàn bộ học viện tựu lại không ai cứu hắn!”

“Dừng tay!”

Vương Hóa hét lớn một tiếng, thân ảnh đột nhiên lắc lư, tựu hóa thành một trận gió lốc, xuất hiện tại hai ban học sinh trước mặt. Cường đại hàn khí tản ra, cuốn lên lá vàng, tại mạn thiên phi vũ.

“A! Ca, đường ca! Nhanh, nhanh mau cứu ta à!”

Vương Đạt xem thấy người tới, vui đến phát khóc, thầm nghĩ: “Đường ca tới, ta cuối cùng được cứu.” Tựa hồ cảm thấy mười phần biệt khuất cùng ủy khuất, lại bất chấp mặt mũi, trực tiếp “Ô ô” khóc lên.

“Đường ca? Người kia là Vương Đạt đường ca Vương Hóa!”

“Tựu là vị kia nhập viện thời gian một năm, liền thuận lợi tiến nhập Nội viện thiên tài Vương Hóa?”

“Trừ ra hắn còn có ai, cái này Vương Hóa một năm trước liền ngưng tụ Vũ Hồn, bước vào Linh Vũ cảnh, thực lực thâm bất khả trắc.”

“Vương gia tại đế đô có quyền thế, các loại tài nguyên tu luyện đều có, có thể có thành tựu như thế, cũng là không kỳ quái.”

“Lần này có trò hay để nhìn, Dương Thanh Huyền lần này chết chắc.”

Lớp bốn học viên không kềm nổi đại hỉ, khí sắc cuối cùng dễ nhìn chút ít, ban ba học sinh thì là khí sắc khẩn trương lên, tất cả đều hai tay lau vệt mồ hôi.

Dương Thanh Huyền một cước giẫm tại Vương Đạt trên đầu, lạnh lùng nhìn xem Vương Hóa, xùy tiếng nói: “Ngươi là ai?”

Vương Hóa mặt mũi tràn đầy âm hàn, cái kia trong đôi mắt hung mang lộ ra, dùng tay chỉ Dương Thanh Huyền quát: “Vô lễ! Còn không mau đem Vương Đạt buông ra, ngươi đã phạm vào tội chết, còn không tự biết!”

“Tội chết?”

Dương Thanh Huyền cười to nói: “Ha ha, ngươi coi mình là người nào, dám phán ta tội chết?”

Ánh mắt lạnh lẽo, ngữ khí trở nên nghiêm nghị lại, nói: “Chỉ có đương triều pháp lệnh, mới có thể phán người tội ác, ngươi bất quá chỉ là học sinh, lại dám can đảm ngông cuồng hình phán, trong mắt ngươi còn có đương triều pháp luật, còn có đương kim thiên tử sao?!”

Vương Hóa sửng sốt một cái, chính mình bất quá thuận miệng nói, đã bị đối phương chụp lớn như vậy một cái mũ, đang suy nghĩ đáp lại ra sao, lại nghe được Dương Thanh Huyền nói: “Xem kỷ luật như không, mắt không thiên tử, ngươi bất quá tuổi vừa mới mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên, ta đoán nghĩ ngươi cũng không có lá gan lớn như vậy.”

Vương Hóa lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nhưng lại nghe Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Nói như vậy, tất nhiên là nhà ngươi nhiều tuổi xem quốc pháp như cặn bã, nhà ngươi nhiều tuổi trong mắt không thiên tử, cho nên ngươi mưa dầm thấm đất, lúc này mới dưỡng thành vô pháp vô thiên tính tình.”

Vương Hóa kinh hãi, mặt không có chút máu, nổi giận nói: “Chớ có hồ ngôn loạn ngữ, ngậm máu phun người!”

“Ta ngậm máu phun người? Ngươi xem kỷ luật như không là mọi người rõ như ban ngày. Như đổi lại người khác, có lẽ là một chuyện nhỏ, nhưng Vương gia ngươi tại đế đô có quyền thế, nếu là bao hàm hổ lang chi tâm, có thể cũng không phải là một chuyện nhỏ.”

Dương Thanh Huyền mặt mũi tràn đầy nghiêm túc, nghiêm mặt nói rằng: “Việc này ta tất nhiên muốn trình thư đương kim thiên tử, đem bên trong lợi hại từng cái chứng tỏ. Thiên tử thánh minh, tất nhiên sẽ tra cái tra ra manh mối!”

Vương Hóa triệt để choáng tại chỗ, bây giờ đế đô sóng ngầm phun trào, các lộ quyền quý lục đục với nhau, phe phái đấu tranh mười phần kịch liệt. Dương Thanh Huyền lời nói sự tình, có thể lớn có thể nhỏ, nhưng nếu là náo đến đương kim thiên tử trước mặt, bị đối địch phe phái lấy ra làm văn chương, hậu quả khó mà lường được.

Trần Đình ở phía xa xem buồn cười, thầm nghĩ cái này Dương Thanh Huyền thật lợi hại, không khỏi hắc vừa nói nói: “Nghĩ không ra Vương gia vậy mà rắp tâm hại người.”

Lam Mạc cũng là rất phối hợp, lại cười nói: “Việc này tuy là tin đồn, nhưng cũng không thể không phòng.”

Hai câu này truyền vào Vương Hóa trong tai, lập tức cảm thấy trong lòng chợt lạnh, hai người này vốn là cùng hắn bất thường, nếu là đem cái này từ không sinh có sự tình pha trộn đi lên, toàn bộ Vương gia đều muốn bị liên lụy.

Huống mà còn có tô Anh quận chúa ở bên, cái này “Bất chấp vương pháp, mắt không thiên tử” tội danh có thể tuyệt đối không thể ngồi vững, liền giận dữ hét: “Thằng nhãi ranh, im miệng!”

Thân ảnh như như gió hiện lên, chấp tay hành lễ tựu hướng Dương Thanh Huyền đánh tới, muốn đem hắn trực tiếp đánh chết tại dưới lòng bàn tay. Chỉ cần Dương Thanh Huyền không có bối cảnh gì, dùng thân phận của hắn cùng thực lực, giết cái học viên căn bản không đủ gây sợ.

“Đủ rồi!”

Tần Chấn cuối cùng nhìn không được, tại Vương Hóa xuất thủ trong nháy mắt, cũng là lấn người mà lên.

Với lại hắn nhìn ra Vương Hóa muốn trực tiếp hạ sát thủ, càng là tức giận trong lòng, quát: “Coi ta là bài trí sao? Vô lễ!”

Vương Hóa hai tay một chưởng ở giữa, hoàng mang tăng vọt, liền ngưng ra một đạo hồn ảnh cùng hắn nặng hợp lại, khí thế trên người đột nhiên tăng nhiều, chưởng pháp tựa như núi cao nghiền ép mà tới.

Nhưng còn chưa lấn đến gần Dương Thanh Huyền, liền cảm thấy một cỗ lực lượng đáng sợ lăng không đánh tới, Tần Chấn tốc độ cực nhanh, thời gian cùng góc độ cũng nắm mười phần tinh chuẩn, hai ngón khẽ bóp, liền đem Vương Hóa chưởng thế hóa đi, sau đó thân thể hướng phía trước khẽ nghiêng, dùng vai trái đè vào Vương Hóa trước ngực, đem chấn khai.

Vương Hóa chỉ cảm thấy ngực một chút kịch liệt đau nhức, phảng phất bị chân lực đánh nát xương sườn, một cỗ không khí rót vào trong phổi, khó chịu không nói ra được, nổi giận nói: “Ngươi...”

Một chữ mới ra, Tần Chấn dựa thế ở trên không bên trong giẫm mạnh, thân ảnh như báo, song trảo như ưng, một kích ưng trảo báo quyền đánh ra đầy trời tàn ảnh, khiến cho Vương Hóa hoa mắt, trong kinh hoảng đã bị một quyền đánh trúng lồng ngực.

Chính là mới vừa rồi bị Tần Chấn đụng bị thương chỗ, phổi bên trong cái kia cỗ không khí cảm giác giống như là bị đánh nổ, “Bành” một tiếng vang trầm.

Vương Hóa một ngụm máu tươi phun tới, giống như diều bị đứt dây té xuống.

“Phốc!”

Một thân chật vật quẳng xuống đất, Vương Hóa sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, càng là nhịn không được lại phun mấy ngụm máu tươi, còn bí mật mang theo một chút nội tạng mảnh vỡ, hiển nhiên tổn thương rất nặng.

Tần Chấn thì là ở không trung xoay người một cái, mượn lực bay rơi xuống, tiêu sái đến cực điểm.

Toàn bộ giao thủ quá trình bất quá một cái chớp mắt, lại hoàn toàn hai loại kết quả, không ít học sinh nội tâm đều là thầm hô “Rất đẹp”, tựu liền lớp bốn học sinh cũng xem kinh tâm không thôi.

Tần Chấn đứng chắp tay, lạnh nhạt nói: “Vừa rồi chính là ‘Ưng Báo Trảo Chân Công’ hiện ra như thật, mọi người nhưng có thấy rõ ràng? Đợi chút nữa riêng phần mình phỏng đoán đi thôi.”

Hôm nay trên diễn võ trường, hắn truyền thụ chính là ‘Ưng Báo Trảo Chân Công’, giờ phút này vừa vặn có cái bia sống biểu thị, hắn liền tiếp lấy truyền giáo.

“Thấy rõ ràng!”

Ban ba học sinh đều nhao nhao vỗ tay hoan hô lên.

Tần Chấn xuất thủ quang minh lỗi lạc, phong độ tiêu sái, ghét ác như cừu, mà mới vừa cụp đuôi rời khỏi Dư Lương thì là lòng dạ nhỏ mọn, vì tư lợi, cả hai so sánh với nhau, như khác nhau một trời một vực, để lớp bốn học sinh tất cả đều lòng sinh áy náy, thay mình có như thế một cái lão sư mà cảm thấy xấu hổ.

Giờ phút này Vương Đạt cũng xem nán lại sợ choáng váng, một cái đầu còn bị Dương Thanh Huyền dùng chân đạp, nằm rạp trên mặt đất phát run, không dám lên tiếng.

Vương Hóa cố gắng vùng vẫy mấy lần, chỉ cảm thấy thể nội khí tức hỗn loạn, phổi thật giống như bị nổ tung, không có bất kỳ cái gì tri giác, đồng thời toàn thân không lấy sức nổi, như thế nào cũng đứng không dậy nổi.

Hắn kinh sợ quát: “Tần Chấn! Ngươi bất quá là ban phổ thông lão sư, không có tư cách quản trong chúng ta viện học viên!”

Tần Chấn mặt không biểu tình nói rằng: “Ta có thể không có ý định quản các ngươi những này rác rưởi, học viện cũng sẽ không cho ta thêm tiền lương. Ta chỉ là đánh ngươi một chầu mà thôi, ngươi nếu là cảm thấy khó chịu, ta có thể lại đem ngươi đánh thành một đống phân.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 31: Nhất Tiếu Mẫn Ân Cừu

Chương 31: Nhất tiếu mẫn ân cừu

Vương Hóa cả giận nói: “Đáng chết! Ta thế nhưng là Vương gia…”

Lời còn chưa dứt, Tần Chấn tựu xuất hiện ở trước mặt hắn, trực tiếp một cước đá vào hắn trên bụng, “Bành” một tiếng, kình khí xuyên thấu mà qua, Vương Hóa áo “Xé” một tiếng vỡ nát mở, muốn nói lời cũng tuy nhiên mà dừng, tròng mắt lồi đi ra, tràn đầy hoảng sợ cùng khó mà tin được.

Tần Chấn lạnh giọng nói: “Tại Thiên Tông học viện, dám uy hiếp lão sư, mới thật sự là tội chết! Cút đi!” Bay lên một cước, đá vào trên mặt hắn, đem đánh bay cách xa hơn trăm mét, trên mặt đất lôi ra một đạo hơn mười mét vết máu, bụi bặm cuồn cuộn.

Trần Đình cùng Lam Mạc hai người cũng là trong lòng giật mình, nghĩ không ra Tần Chấn xuất thủ bén nhọn như vậy, cái kia Vương Hóa sợ là phải nằm mấy tháng.

Tần Chấn xuất thủ một kích phía sau, ánh mắt liếc nhìn đám người, lạnh giọng nói: “Học sinh thời nay càng ngày càng không ra dáng, có chút cũ sư cũng thế, làm gương sáng cho người khác, không nghĩ dạy học, lại cả ngày làm chút ít bè lũ xu nịnh hoạt động! Hôm nay ta ở đây tuyên bố, nếu là có ai dám khi dễ học sinh của ta, tựu đừng trách ta đối với hắn không khách khí. Quản hắn là học sinh hay là lão sư, vẫn là cái gì Vương gia chó nhà người, câu nói này hi vọng các ngươi đều cho ta nhớ rõ ràng!”

Lớp bốn học sinh đều là hổ thẹn cúi đầu xuống, anh em nhà họ Vương hai người càng là khí sắc trắng bệch, Tần Chấn dám... Như vậy bỏ qua bọn hắn Vương gia tồn tại, để bọn hắn chỗ dựa lớn nhất cũng mất, đành phải nhận thua.

Ban ba học sinh tắc thì từng cái kích động không thôi, thân thể đứng nghiêm, chỉ cảm thấy toàn thân đều là nhiệt huyết.

Dương Thanh Huyền cũng là đối với Tần Chấn khâm phục không thôi, đem chân theo Vương Đạt trên mặt dời, bổ khuyết thêm một cước, đem hắn đá bay đến Vương Hóa bên người, để hai huynh đệ nằm sấp cùng một chỗ.

Tần Chấn lạnh lùng nhìn xem Vương gia hai huynh đệ, nói: “Ẩu đả đồng học, mắt không sư trưởng.” Hắn theo ngón tay một người, nói: “Ngươi đi hô phòng giáo vụ người đến đem bọn hắn mang đi.”

Tất cả mọi người là toàn thân toát mồ hôi lạnh, phòng giáo vụ tại đông đảo học sinh trong lòng, thì tương đương với “Hình bộ” tồn tại, nếu là bị phòng giáo vụ mang đi, không chết cũng muốn lột da.

“Vâng!”

Người kia lên tiếng, lúc này hướng phòng giáo vụ chạy tới.

Giờ phút này, Dương Thanh Huyền cũng nhìn thấy Trần Đình cùng Tô Anh, mỉm cười hướng Trần Đình lên tiếng chào.

Tô Anh sầm mặt lại, giống như là bao một tầng sương lạnh, “Hừ” một tiếng quay đầu rời đi.

Trần Đình thấy một lần, bận bịu ôm quyền nói: “Lần sau có rảnh lại tụ họp.” Liền đuổi tới.

Lam Mạc có phần có thâm ý nhìn qua Dương Thanh Huyền, nói: “Vừa rồi Vương Hóa đường đệ nói là thật sao?”

Tất cả mọi người là một chút vểnh tai, cẩn thận lắng nghe.

Dương Thanh Huyền hắc hắc một tiếng, nói: “Ngươi đoán?”

Lam Mạc cũng lơ đễnh, cười to nói: “Ha ha, có ý tứ, lần sau có rảnh rỗi, ta cũng mời ngươi uống trà.” Dứt lời, không còn lưu lại, cũng đuổi theo Trần Đình cùng Tô Anh đi.

Dương Thanh Huyền lúc này mới về xoay người lại, nói một tiếng, “Lão sư.”

Tần Chấn lộ ra hòa ái ánh mắt, nói: “Ngươi đã trưởng thành đến làm ta cũng nhìn không thấu.”

Dương Thanh Huyền trong lòng dâng lên hơi dạng cảm giác, ôm quyền nói: “Đa tạ lão sư cho tới nay tài bồi.”

Tần Chấn mỉm cười, nói: “Có thể bồi dưỡng được ngươi đệ tử như vậy, cũng là ta chi vinh hạnh, rất cảm thấy vui mừng. Ta đã thay ngươi báo danh năm nay Nội viện khảo hạch.”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhõm cười cười, nói: “Kém chút bỏ lỡ sự tình.”

Tần Chấn nói: “Ta tin tưởng thực lực của ngươi, thi vào Nội viện khẳng định không thành vấn đề. Nhưng ghi danh yêu cầu cơ bản nhất, phải có 1000 học phần, ngươi...”

Dương Thanh Huyền khí sắc đen lại, hắn chỉ có 100 học phần, đi một lần Tàng thư các phía sau chụp 10 điểm, hiện tại chỉ còn 90 phân ra.

Tần Chấn khẽ cười nói: “Còn có ba tháng thời gian chuẩn bị, ngươi nghĩ biện pháp kiếm lời đủ cái này 1000 học phần đi.”

Kiếm lời học phần phương pháp có rất nhiều, đơn giản nhất chính là đi “Học Phần điện” nhận lấy nhiệm vụ, nhưng Dương Thanh Huyền cũng có chỗ lo lắng, bởi vì hắn không muốn tốn quá nhiều thời gian tại tu luyện bên ngoài.

Tần Chấn nhìn hắn trù trừ bộ dáng, biết hắn suy nghĩ trong lòng, nhân tiện nói: “Như vậy đi, học phần sự tình ta giúp ngươi giải quyết.”

Dương Thanh Huyền mày kiếm giơ lên, nói: “Không cần, chỉ là 1000 học phần, không làm khó được ta.”

Hắn biết Tần Chấn hữu tâm giúp hắn, nhưng bất kỳ sự tình đều có nguyên tắc, nếu như học phần đều muốn người ta đưa, vậy hắn còn mặt mũi nào đi Nội viện.

Tần Chấn cũng không bắt buộc, nói: “Ba tháng, làm 1000 học phần hoàn toàn chính xác quá sức, ngươi thử một chút đi, nếu là không được lại tới tìm ta.” Hiển nhiên hắn đối với Dương Thanh Huyền cũng không có quá lớn lòng tin.

Liễu Thành đột nhiên nói rằng: “Ba tháng mặc dù chặt một chút, nhưng Học Phần điện có chút nhiệm vụ một lần liền có thể kiếm được tiền trăm học phần, như là vận khí tốt, cũng chưa chắc không thể.” Hắn lộ ra hữu hảo thần sắc ra, hướng Dương Thanh Huyền gật đầu ra hiệu.

Vừa rồi một lời đề điểm, để hắn như đại mộng mới tỉnh, cả người kinh xuất mồ hôi lạnh cả người. Nếu là vừa rồi rút lui, từ đây tựu khúm núm, bước đi liên tục khó khăn, rốt cuộc tìm không trở về mất đi dũng khí.

Tiến một bước trời cao biển rộng, lui một bước thì là vực sâu vạn trượng, hồi tưởng một chút, y nguyên lòng còn sợ hãi, đối với Dương Thanh Huyền lòng tràn đầy cảm kích.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Đã như vậy, ta cũng không làm trễ nải, ba tháng này khóa xin mời lão sư dàn xếp.”

Tần Chấn khoát tay nói: “Đi thôi, ngươi đối với võ kỹ lĩnh ngộ trình độ, thậm chí không dưới ta, ta cảm giác cũng không có gì có thể dạy cho ngươi.”

Lời vừa nói ra, tất cả ban ba học sinh đều là quá sợ hãi. Mặc dù Dương Thanh Huyền trước đó biểu hiện xác thực rất làm cho người khác chấn kinh, nhưng còn không đến mức có đáng sợ như thế a?

Có thể thấy được Tần Chấn dáng vẻ, lại không giống như là nói dối, không khỏi trong lòng thẳng đổ mồ hôi lạnh.

Đột nhiên một tên thân hình cao lớn nam tử đứng dậy, song khuôn mặt kìm nén đến phát tím, nâng lên thật là lớn dũng khí, bỗng nhiên khom người xuống, nói: “Dương Thanh Huyền, ta Cao Hoan trước kia khi dễ qua ngươi, hiện tại chân thành nói xin lỗi ngươi, thật xin lỗi!”

Có hắn cái này tiền lệ, trong đám người lại lục tục ngo ngoe đi ra mấy tên nam học sinh, đồng dạng là khom người xuống, lần lượt nói rằng: “Thật xin lỗi, xin hãy tha thứ chúng ta.” Đều là phát ra từ phế phủ thanh âm.

Tần Chấn xem một trận ngạc nhiên, không khỏi có loại hơi việc gì cảm xúc ở trong lòng phun trào, mặc dù có chút người là e ngại Dương Thanh Huyền trả thù, nhưng càng nhiều tắc thì là thật tâm xin lỗi, theo trên mặt bọn họ xấu hổ thần sắc liền có thể nhìn ra.

Dương Thanh Huyền tự nhiên cũng có thể thấy, mỉm cười nói: “Mọi người đồng học một trận, mặc dù trước đó có chỗ hiểu lầm, bây giờ cũng có thể nhất tiếu mẫn ân cừu.”

Hắn chắp tay trước ngực, hướng đám người hành lễ.

Những bạn học khác cuống quít đáp lễ, không dám chịu hắn hành lễ.

Dương Thanh Huyền đứng dậy, buông xuống hai tay, liền nhanh chân hướng Học Phần điện mà đi.

Học phần, là học viện tính toán học sinh một loại đơn vị, học sinh cũng có thể thông qua tiêu hao học phần, đến hướng học viện hối đoái các loại tài nguyên tu luyện.

Tỉ như Dương Thanh Huyền lần trước đi Tàng thư các, đã bị trừ đi 10 điểm học phần.

Trừ ra học tập cho giỏi, hàng năm thuận lợi thông qua khảo hạch tự động thu hoạch được nhất định học phần bên ngoài, còn lại có thể đi Học Phần điện làm nhiệm vụ kiếm lấy.

Học Phần điện là trong học viện địa phương náo nhiệt nhất, bởi vì tại đại điện ngoài có một bãi đất trống lớn, không ít học sinh tự hành tự mình tiến hành học phần giao dịch, dần dà, vậy mà thành một mảnh phường thị, có thể dùng học phần đổi được các loại tu luyện cần thiết tài nguyên.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Chương 32: Học Phần Điện

Chương 32: Học Phần điện

Dương Thanh Huyền học phần vẫn luôn là số không, tự nhiên cũng là không có đi qua Học Phần điện.

Lần này đến đây, không khỏi giật nảy cả mình, trực tiếp bị cảnh tượng trước mắt bị khiếp sợ.

Tại một khối trên trăm mẫu trên đất trống, người đến người đi, như nước chảy.

Trung ương một đầu hơn mười trượng rộng gạch xanh đại đạo, nối thẳng Học Phần điện. Hai bên đất trống quẹt thành từng khối địa bàn, các loại quầy hàng san sát nối tiếp nhau, biển người phun trào, ồn ào đến cực điểm.

Cùng học viện ngày thường loại kia “Nhã tĩnh” hình thành mãnh liệt tương phản, cảm giác giống như là chính mình đi vào phường thị, thậm chí là đi vào chợ bán thức ăn.

“Thật có bán món ăn?...”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một cái, tại hắn trước mặt xa hơn mười trượng, ngồi xổm một cái trang phục màu xanh lam học sinh, trước mặt bày một sạp hàng, phía trên để đó hơn mười cái bí đao giống như trái cây, nhưng hình thể chỉ có bí đao một phần ba lớn, còn có một số quyết đồ ăn giống như thực vật.

Học sinh kia thét: “Dưa xanh, đại dưa xanh, vừa mê vừa say đại dưa xanh. Mã Lan Quyết, còn có Mã Lan Quyết, ăn ngon lại đẹp mắt Mã Lan Quyết.”

Dương Thanh Huyền: “...”

“Đại Long Thứ Ngư, mới mẻ xuất hiện Đại Long Thứ Ngư. Vị bạn học này, có cần phải tới một phần?” Bên trái một tên đệ tử hướng Dương Thanh Huyền yêu uống, trong tay dùng bao lá sen lấy một cái cá nướng, tản mát ra trận trận hương khí.

Dương Thanh Huyền muốn từ bản thân mấy ngày chưa ăn cơm, không muốn không có việc gì, tưởng tượng liền đói, hỏi: “Con cá này bán thế nào?”

Học sinh kia bận bịu khách khí nói: “10 điểm học phần một đầu.” Liền cầm lấy một mảnh lá sen, muốn cho Dương Thanh Huyền một cái túi.

“Cái gì?” Dương Thanh Huyền há to mồm, cứ thế nói: “Ta không nghe lầm chứ, thu học phần?”

Học sinh kia động tác lập tức dừng lại, trên dưới đánh giá hắn vài lần, đem trong tay lá sen thả trở về, lạnh lùng nói rằng: “Tân sinh a?”

Dương Thanh Huyền cái bụng “Lộc cộc” kêu một tiếng, gật đầu nói: “Đúng vậy.”

Học sinh kia không nhịn được phất, nói: “Tân sinh xéo đi, đừng lãng phí thời gian của ta!”

đọc trUyện ở //truyencuatui.ne t /

Dương Thanh Huyền phiền muộn, lấy ra mươi cái tiền bạc đưa qua, nói: “Tại hạ người mới, không phải hiểu rất rõ Học Phần điện tình huống, còn có cực khổ vị bạn học này giảng giải một hai.”

Học sinh kia khí sắc càng lạnh hơn, khinh miệt nhìn xem mươi cái tiền bạc, nói: “Ngươi hối lộ ta? Ta là loại người này sao?”

Dương Thanh Huyền thật buồn bực, lại lấy ra năm mươi cái đưa đi lên.

Học sinh kia khí sắc lúc này mới chậm lại, đem ngân tệ thu hồi, nói: “Ngươi cũng quá khách khí, câu hỏi lời nói mà thôi, cần phải khách khí như vậy sao? Nói đi, chuyện gì?”

Dương Thanh Huyền chỉ chỉ bốn phía, buồn bực nói: “Như thế nào còn có bán đồ ăn bán...” Câu nói kế tiếp tựa hồ không tiện nói ra miệng.

Học sinh kia khẽ nói: “Bán cá đúng không?”

Dương Thanh Huyền cười cười.

Học sinh kia cười lạnh nói: “Tại cái này Học Phần điện trước, tất cả mua bán đều là dùng ‘Học phần’ xem như tiền tệ tiến hành giao dịch. Ngươi cũng chớ xem thường những này đồ ăn cùng cá, có thể hối đoái học phần, tự có bất phàm của nó.”

Hắn chỉ mình cá, nói: “Cái này Đại Long Thứ Ngư sinh ra từ Thần Âm sơn, chính là bên trong Hổ Phách suối bảo vật. Hổ Phách suối nước đều là theo Nghênh Long Đầm bên trong đi ra, bất quá ngươi là tân sinh, căn bản không biết cái gì là Nghênh Long Đầm. Đây chính là Thần Âm trong núi cấm địa, học viện Thất lão một trong Lục Giang Bằng trưởng lão chính là tiềm cư trong đó tu luyện, người bình thường nếu là tùy ý tiến vào lời nói, liền phải hô phòng y tế người khiêng ra tới.”

Hắn khinh miệt lườm Dương Thanh Huyền một chút, nói: “Ngươi về sau đi Thần Âm sơn dã kiềm chế một chút, tuyệt đối đừng xông lầm Nghênh Long Đầm.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Đa tạ đồng học cáo tri.”

Học sinh kia có chút tự đắc nói rằng: “Ta cái này Đại Long Thứ Ngư chính là Nghênh Long Đầm nước tẩm bổ mà sinh, ẩn chứa lạnh vô cùng linh khí, ăn đằng sau có thể tư tỳ nhuận phổi, kích thích kinh mạch, có không tưởng tượng nổi thông kinh dưỡng khí hiệu quả. Đặt ở Bạch Thủy thành, nếu không có đế quốc quý tộc, căn bản không có khả năng ăn đến.”

Hắn lại nói: “Ngươi xem cái kia thấp thật thà bán dưa xanh cùng Mã Lan Quyết, đều không phải là phổ thông rau quả, tất cả đều là sinh ra từ Thần Âm trong núi, chịu đến linh khí tẩm bổ, nấu nướng phía sau ăn vào bụng bên trong, có thể tăng lên chân lực.”

Cái kia bán dưa xanh học sinh đột nhiên quay đầu, trong đôi mắt bắn ra hai đạo nộ mang, quát mắng: “Sơn Kê, ngươi dám gọi ta Ải Đôn Tử, lần trước còn không có chịu đủ đánh sao?!”

Sơn Kê giật nảy mình, không nghĩ tới bị đối phương nghe thấy được, vội vàng hi hi ha ha chịu tội.

Dương Thanh Huyền giờ mới hiểu được tới, nơi này sở bán ra, tất cả đều là đối với tu luyện hữu ích đồ vật, cũng chỉ có tài nguyên tu luyện, mới đáng giá các học sinh tiêu hao học phần đi mua.

Hắn dọc theo trung tâm đại đạo một đường nhìn sang, có bán quần áo, tơ vàng ngân tuyến, xem xét liền có cực mạnh lực phòng ngự; Có bán châu ngọc, tinh khiết trong suốt, tia tia Linh khí mờ mịt mà lên, tuyệt vật phi phàm; Càng có trực tiếp bán binh khí, bán đan dược, bán võ kỹ, thậm chí bán không gian giới tử, rực rỡ muôn màu, không ít đều xem Dương Thanh Huyền tim đập thình thịch.

Nhưng hỏi mấy cái giá hàng, cả người nhất thời không xong, cái kia điểm học phần cũng chỉ đủ ăn mấy con cá, ăn mấy cái dưa.

“Mua không nổi hỏi giá bao nhiêu? Nam vóc người suất có cái

cái rắm dùng, cái mông lại không thể đổi học phần!”

Một cái binh khí trước sạp, người bán nhìn ra Dương Thanh Huyền xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch phía sau, lập tức phất tay đem hắn đuổi đi.

Dương Thanh Huyền lòng tự trọng bị hao tổn, khiêu khích giống như sờ một cái kiểu tóc, chỉnh xuống y quan, ngóc đầu lên hừ một tiếng liền đi, trực tiếp tiến vào Học Phần điện đi.

Học Phần điện kiến trúc cổ phác đại khí, vào tới trong đó, rộng rãi sáng tỏ, mặc dù cũng tạp âm náo nhiệt, nhưng so ngoài điện nhiều hơn mấy phần trang trọng cùng nghiêm túc, tất cả mọi người là cố ý thấp giọng tiến hành giao lưu.

Dương Thanh Huyền vừa vào trong đó, lập tức bị cảnh tượng trước mắt hấp dẫn lấy.

Tại rộng lớn đại điện trên không, từng khối thuý ngọc sắc bảng hiệu mạn thiên phi vũ, chừng hơn ngàn nhiều, khiến cho người hoa mắt.

Một cỗ kỳ dị lực lượng, tựa như là không bao giờ ngừng nghỉ cuồng phong, đem những cái kia ngọc bài bao vào trong, lặp đi lặp lại ở không trung xoay tròn.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, cẩn thận nhìn lại, đồng thời không rõ ràng những cái kia ngọc bài là dựa vào cái gì lực lượng xoay tròn trên đó, nhưng mỗi một cái ngọc bài đều thông thấu óng ánh, phía trên khắc đầy các loại chữ nhỏ.

Phía dưới mấy trăm hào học sinh ngửa đầu, nhìn xem cái kia không ngừng biến hóa ngọc bài, tìm lấy thích hợp nhiệm vụ của mình.

Dương Thanh Huyền thị lực cực mạnh, biết những cái kia trên ngọc bài sở khắc tất cả đều là ban bố nhiệm vụ, lập tức cẩn thận nhìn lại, xem xét phía dưới suýt nữa té xỉu, chỉ thấy những cái kia trên ngọc bài, từng cái viết:

“Phiên Hương lâu tại mùng hai tháng chín đại mua sắm yến hội, sợ người tay không đủ, đặc biệt chiêu hai tên đao pháp tốt học sinh, tại ngày đó hỗ trợ giết gà làm thịt dê, học phần 9 điểm.”

“Mẹ goá con côi lão ẩu Phùng thị, goá nhiều năm, nội tâm tịch mịch, đặc biệt chiêu một tên hay nói nam tính học sinh bồi trò chuyện, mỗi ngày hai canh giờ, một ngày 5 cái học phần điểm.”

"Bản nhân Cổ Đại Hộ, ở ngoài thành có ruộng tốt ba ngàn khoảnh, bởi vì ngày mùa hè chói chang, nóng bức không chịu nổi, đặc biệt chiêu ba mươi tên tay chân lanh lẹ học sinh, đánh lúa phơi gạo, học phần 2 0 điểm.

“Thành tây nhà giàu Lý Bình, bốn mươi có thừa, đặc biệt chiêu một tên thân thể cường tráng, bắp thịt rắn chắc học sinh làm cận vệ, thời gian ba tháng, học phần 100 điểm.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 33: Nhiệm Vụ

Chương 33: Nhiệm vụ

Còn có một số nhiệm vụ, đều là chút ít “Mang tiểu hài”, “Tìm thất lạc chó”, “Mở khóa”, “Xử lý chứng nhận”, “Thông cống thoát nước”, thậm chí còn có…

Dương Thanh Huyền ánh mắt nhìn qua một khối ngọc bài, trên đó viết: “Trần Thúy Hoa, năm phương mười tám, da trắng nõn nà, tướng mạo cực đẹp. Hi vọng tìm một cái Thiên Tông học viện cường giả cùng qua một đời, có thể tại nhân sinh trên đường vì ta che gió che mưa, học phần 1 50 điểm.”

Còn có: “Thiên Hộ hầu Tổ Tự Trân, lúc tuổi già mất con, ngàn vạn gia tài cùng tước vị không người kế thừa, cho nên chiêu một tên đệ tử làm con trai, học phần 300 điểm.”

Dương Thanh Huyền: “…”

Đột nhiên bên cạnh thân một tên đệ tử bỗng nhiên vọt lên, xông vào cái kia đầy trời trong ngọc bội, một chút đem cái kia tìm bạn trăm năm ngọc bài nắm trong tay.

Học sinh kia mọc ra hào phóng mũi, móng ngựa miệng, cười lên lộ ra một ngụm răng vàng khè, tựa như là bốn mươi năm mươi tuổi niên kỷ, nhìn chằm chằm cái kia tìm bạn trăm năm ngọc bài, hai mắt sáng lên, nuốt xuống một chút nước bọt phía sau, tựu hắc hắc đi ghi danh.

Dương Thanh Huyền nội tâm một trận ác hàn, âm thầm thay cái kia trần Thúy Hoa cầu nguyện.

Thỉnh thoảng có học sinh bay lên không vọt lên, đi bắt những cái kia ngọc bài.

Cái kia Lý Bình Nhi nhiệm vụ càng là dẫn tới mấy tên học sinh ra tay đánh nhau, cuối cùng bị một tên cao lớn thô kệch học sinh đoạt lại, hắn mắt lộ ra hung quang, đem những cái kia nhìn trộm tới tầm mắt dọa lùi, lúc này mới trùng điệp hừ một tiếng, đi đại điện bên trái đăng ký nhiệm vụ.

Tại đại điện bên trái, là vội vàng phụ trách đăng ký lão sư.

Mà phía bên phải, tắc thì tụ tập rất nhiều không hiểu thấu người, có tiểu hài, có lão giả, thậm chí còn có thai phụ, nhưng phần lớn là quần áo lộng lẫy, nội tình phong phú kẻ có tiền, tất cả đều là đến tuyên bố nhiệm vụ.

Cũng chỉ có kẻ có tiền, mới có thực lực tuyên bố nhiệm vụ.

Những người này thỉnh thoảng nhìn về phía trong đại điện học sinh, muốn nhìn xem nhiệm vụ của mình là bị người nào lĩnh đi.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy toàn thân bất lực, đây đều là thứ gì quỷ nhiệm vụ? Đang lúc để hắn cân nhắc muốn không cần tiếp tục tiếp tục chờ đợi thời điểm, đột nhiên theo đại điện trên không bắn hạ một đạo ánh ngọc, lại là một khối nhiệm vụ bài xuất hiện.

Trên viết: “Đào quáng, chiêu mười tên học sinh, còn thiếu một người, học phần 300 điểm.”

“Đào quáng?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm dưới, mặc dù có chút quái dị, nhưng so với những nhiệm vụ khác phải tốt hơn nhiều, với lại 300 điểm điểm tích lũy, quả thực có chút mê người.

Hắn thân ảnh lóe lên, tựu bay lên không, chụp vào cái kia ngọc bài.

Đại điện trên không kỳ diệu gió lốc phá ra, lại để hắn toàn thân rã rời, có loại không làm được gì cảm giác, không khỏi kinh hãi.

Nếu là giờ phút này rơi xuống, cái này thật là quá mất mặt.

Hắn bỗng nhiên nhấc lên nguyên lực, rót vào nhục thân bên trong, lập tức vững như bàn thạch, nhất định gió ngự không, sau đó hai chân giẫm mạnh, thi triển ra “Bát bộ cản thiền” khinh công, hướng cái kia ngọc bài chộp tới.

Đột nhiên một đạo thân ảnh lướt qua, lại đoạt tại hắn đằng trước, ha ha cười nói: “Vị bạn học này, đa tạ!” Thân ảnh kia ngưng cười, đại thủ vồ xuống, liền muốn chạm đến cái kia ngọc bài.

“Hừ.”

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, lúc này thi triển Vô Tướng Kiếp Chỉ, hướng học sinh kia trên lưng mệnh môn điểm tới.

Học sinh kia kinh hãi, trong nháy mắt tựu cảm nhận được trên lưng nguy hiểm, cõng lên dâng lên một cỗ lạnh sưu sưu hàn ý, mệnh môn chính là trên lưng yếu ớt nhất địa phương, nếu là bị khí kình vạch trần lời nói, hậu quả khó mà lường được.

Hắn giận dữ nói: “Làm càn!”

Lập tức thay đổi thân eo, lâm không một cước bay lên, hướng Dương Thanh Huyền trên mặt đá vào.

Dương Thanh Huyền thu tay lại ra, hóa chỉ làm trảo, giữa năm ngón tay có thanh quang ẩn hiện, chụp vào học sinh kia mắt cá chân chỗ theo hải huyệt!

Học sinh kia một cước nộ đá mà ra, chính là dùng hết toàn lực, cực kỳ dữ dội, chỗ nào còn thu được về. Bị Dương Thanh Huyền một trảo, mắt cá chân chỗ truyền đến kịch liệt đau nhức, kêu thảm một tiếng đã bị cự lực kéo lấy văng ra ngoài!

“Bành!”

Ầm vang rơi xuống đất, càng là về sau trượt hơn mười trượng, đầu “Phanh” một chút tựu đụng ở trên tường, tóe ra máu.

Dương Thanh Huyền tắc thì mượn cái kia ném một cái lực lượng, thân ảnh phiêu hốt mà lên, đột nhiên đem cái kia ngọc bài bắt vào trong tay, lúc này mới thân thể chuyển một cái, từ không trung chậm rãi rơi xuống, tư thái tiêu sái đến cực điểm.

Học sinh kia tức giận từ dưới đất luồn lên, lao đến.

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, ôm quyền nói: “Vị bạn học này, đa tạ.”

Học sinh kia thân thể trì trệ, không khỏi gương mặt đỏ bừng, câu nói này đúng là hắn trước đó nói, giờ phút này bị trả lại, không khỏi nổi giận không thôi. Cảm nhận được bốn phía mỉa mai ánh mắt, cảm thấy không mặt mũi nào ở lại, tức giận hừ một tiếng, tựu phẩy tay áo bỏ đi.

Trên đại điện thỉnh thoảng có học sinh vọt lên bắt nhiệm vụ, cũng có cướp đoạt tranh đấu. Mặc dù Dương Thanh Huyền gây nên không ít người chú ý, nhưng cũng chưa quá mức kỳ quái.

Cái kia ngọc bài cầm trong tay, lạnh buốt nhẵn mịn, hết sức thoải mái.

Hắn cũng học những người khác, hướng đại điện bên trái đi đến, đăng ký nhiệm vụ.

Đột nhiên một bóng người cao lớn chặn ngang mà ra, ngăn ở trước người hắn, người kia một thân áo bó sát, phác hoạ ra sôi sục hữu lực cơ bắp, sắc mặt có chút lạnh lùng, ánh mắt như đao nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, vươn tay ra, nói: “Ngọc bài, lấy ra.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái này cũng có thể đoạt? Học viện quy củ không khỏi quá loạn a?”

Người kia hắc âm thanh cười lạnh, năm ngón tay nắm thành quyền, khinh bỉ nhìn qua hắn, nói: “Thực lực tựu là quy củ, đừng tưởng rằng đánh bại một cái phế vật, liền có thể tùy ý chọn lựa chọn và bổ nhiệm vụ, vừa rồi người kia bất quá là chín tầng Khí Vũ cảnh thôi, mà ta...” Hắn ngạo nghễ nói: “Là ngươi không chọc nổi Linh Vũ cảnh!”

Dương Thanh Huyền hơi kinh ngạc, nói: “Linh Vũ cảnh cũng để ý như vậy học phần?”

Người kia nói: “Đương nhiên! Học phần thế nhưng là hối đoái hết thảy tài nguyên tu luyện ‘Tiền tệ’, tu vi càng cao, tựu càng cần học phần. Cái này đào quáng nhiệm vụ ta cũng nhận, hiện tại lấy ngươi cái ngọc bài này, là vì mang theo đệ đệ ta cùng một chỗ kiếm lời học phần.”

“Đệ đệ ngươi?”

Dương Thanh Huyền theo nhìn lại, sau lưng hắn cách đó không xa, quả nhiên có một tên tướng mạo tương tự thiếu niên, đang dùng tha thiết ánh mắt nhìn qua bên này.

Người kia dùng tay chỉ Dương Thanh Huyền, tựa hồ ăn chắc hắn, không ai bì nổi nói: “Tuyển đi, ngươi là dự định đàng hoàng giao ra ngọc bài, vẫn là bị đánh một trận lại giao ra.”

Dương Thanh Huyền nộ cười lên, đang muốn phát tác, lại nghe một đạo trầm hậu thanh âm truyền đến, nói: “Nhạc Cường, nhiệm vụ này tựu cho hắn.”

Tại nhiệm vụ đăng ký chỗ, một lão giả đang mặt không thay đổi nhìn sang, hắn tóc hoa râm, thân hình hơi mập, mặc một thân phục trang đẹp đẽ trúc văn gấm vóc bào, như cái phú thương.

Trên mặt người kia lộ ra ngạc nhiên thần sắc, quay người nhìn về phía lão giả, nói: “Chân tiên sinh, vì cái gì? Đệ đệ ta cũng phi thường muốn nhận nhiệm vụ này, nếu là ngài cảm thấy ta xuất thủ làm trái quy củ, có thể cho đệ đệ ta tự mình ra tay tranh thủ.”

Nhận nhiệm vụ quy củ, chính là ai mạnh ai.

Chân Tu Trúc nhìn Dương Thanh Huyền một chút, tựa hồ hết sức hài lòng, lắc lắc đầu nói: “Đệ đệ ngươi không phải đối thủ của hắn.”

Nhạc Cường sắc mặt biến hóa, mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Chân tiên sinh cớ gì nói ra lời ấy? Ta xem hai bọn họ đều là Khí Vũ cảnh Đại viên mãn, mà đệ đệ ta một mực rất được ta dạy bảo, tại Khí Vũ cảnh Đại viên mãn bên trong thế nhưng là người nổi bật.”

Sau lưng vị thiếu niên kia cũng là giương lên nắm đấm, mặt mũi tràn đầy không phục.

Chân Tu Trúc xùy cười một tiếng, nói: “Bởi vì hắn vừa rồi đoạt nhiệm vụ bài thời điểm, không dùng định phong châu.”

Nhạc Cường giật mình, kêu lên: “Cái gì? Không có khả năng!”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 34: Đào Quáng

Chương 34: Đào quáng

Dương Thanh Huyền hơi hơi nhíu mày lại, nghĩ thầm: “Định Phong Châu? Đó là vật gì?”

Nhạc Cường sắc mặt có chút khó coi, tràn đầy hoài nghi nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nói: “Ngươi quả thật vô dụng Định Phong Châu lấy ngọc bài?” Sau lưng thiếu niên kia cũng là mặt mũi tràn đầy không tin.

Dương Thanh Huyền khẽ hừ một tiếng, mất mặt lỗ, đồng thời không muốn trả lời hắn.

Lúc này hắn mới hiểu được có Định Phong Châu loại vật này, khó trách học viên khác lấy bài thời điểm nhẹ nhàng như vậy, hắn kém chút tựu ném đi cái mặt to.

Chân Tu Trúc tự lo giải thích nói: “Vừa rồi lấy bài thời điểm, ta gặp hắn bị kình phong kia thổi thân hình lắc lư, sau đó thi triển ra Định Thân Thuật, cái này mới đứng vững thân hình. Mãi cho đến đằng sau xuất thủ, lấy bài, đều là cực kỳ xảo diệu thân pháp, hóa giải kình phong kia lực lượng.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi kinh, thấy lão giả kia khí tức bình thản, không hề giống là có tu vi chi nhân, nhưng lại cho hắn một loại nguy hiểm cảm giác, không khỏi đối với người này sinh ra một chút kiêng kị đến.

Nhạc Cường thấy Dương Thanh Huyền vẻ giật mình, lập tức minh bạch Chân Tu Trúc nói không giả, khí sắc càng là âm trầm xuống, cắn răng nói: “Tốt, có thể không cần Định Phong Châu lấy được nhiệm vụ bài, chứng minh ngươi thật sự thật sự có tài. Vậy nhiệm vụ này, em ta tựu không đoạt.”

Sau lưng cái kia trên mặt thiếu niên lộ ra thần sắc thất vọng, nhưng rất nhanh liền khôi phục bình thường. Bởi vì võ giả thế giới, hết thảy dùng thực lực nói chuyện. Hắn cũng có thể không cần Định Phong Châu gỡ xuống ngọc bài, nhưng tuyệt đối làm không được Dương Thanh Huyền như thế, đồng thời cùng người giao thủ.

Dương Thanh Huyền cầm trong tay ngọc bài, tại chỗ ghi danh tiến hành đăng ký.

Chân Tu Trúc mỉm cười nói: “Ta chính là nhiệm vụ lần này tuyên bố người, Chân Tu Trúc, hoan nghênh ngươi tiếp nhiệm vụ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta rất hiếu kì, đào quáng là có ý gì? Hiện tại có thể cụ thể giảng giải một chút đi?”

Nhạc Cường cũng đi tới, nghiêm túc nghe dáng vẻ.

Chân Tu Trúc cười nói: “Không có vội hay không, còn có tám người. Sau bốn ngày, thành đông dịch trạm chỗ ta chờ các ngươi, cùng đi ta quặng mỏ. Đến lúc đó ta lại giải thích cặn kẽ nhiệm vụ cho các ngươi nghe, trừ 300 học phần bên ngoài, còn khác có chỗ tốt.”

Nhạc Cường vung tay lên, khẽ nói: “Ta chỉ cần học phần, những cái kia vàng bạc chi vật, ta không hứng thú. Sau bốn ngày ta hội (sẽ) đến đúng giờ.” Dứt lời, nhìn nhiều Dương Thanh Huyền vài lần, lúc này mới quay người rời đi.

Dương Thanh Huyền cũng ôm quyền nói: “Cáo từ.” Liền trực tiếp ly khai.

Chân Tu Trúc nhìn xem hai người rời đi thân ảnh, vuốt râu, cổ quái mà cười.

“Như đào một lần mỏ tựu có 300 học phần, vậy chỉ cần đào bốn lần liền có thể, nhưng nghĩ đến nhất định không có đơn giản như vậy. Cái kia Chân Tu Trúc nhìn qua chỉ là cái phổ thông thương nhân, kì thực bụng dạ cực sâu, dạng này người không dễ tiếp xúc a.”

Ra Học Phần điện phía sau, Dương Thanh Huyền liền rơi vào trầm tư. Dùng nhãn lực của hắn, một chút tựu nhìn ra Chân Tu Trúc không đơn giản, nhưng cái kia 300 học phần quá mê người, để hắn không thể không thử. Nếu không ba tháng, rất khó kiếm được 1000 phân.

“Binh tới tướng đỡ, nước tới đất ngăn.”

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, hắn cả đời lớn nhỏ mấy trăm chiến, xuất sinh nhập tử, dạng gì nguy hiểm đều trải qua. Cái này đào quáng sự tình mặc dù lộ ra cổ quái, nhưng cũng chưa để ở trong lòng, trực tiếp hướng cái kia hậu cần xử mà đi.

Bây giờ Dương Chiếu không tại, hắn cũng không muốn một cá nhân ở về trước đó phá ốc, dự định tựu ở ở trong học viện, cũng thuận tiện tu luyện.

Thiên Tông học viện chiếm diện tích cực lớn, cơ hồ tự thành một thành, học sinh phòng ngủ có hơn vạn cái, chia rất nhiều đẳng cấp, tất cả đều là phòng một người, đồng thời tự mang tu luyện mật thất.

Lúc trước hắn ở tự nhiên là kém nhất đinh cấp phòng ngủ, trừ ra một cái giường đá bên ngoài, lại không cái gì đồ dùng trong nhà. Tu luyện mật thất cũng là trống rỗng, trực tiếp tại phòng ngủ phía dưới, không thông không khí, mười phần thấp kém.

Sau nửa canh giờ, Dương Thanh Huyền theo hậu cần xử đi ra, khí sắc có vẻ hơi khó coi.

Học viện đẳng cấp cao nhất phòng ngủ làm Giáp đẳng, hết thảy chỉ có năm mươi ở giữa, đã sớm bị đều đại con em quyền quý chiếm hết.

Tiếp theo làm Ất đẳng, có năm trăm ở giữa, cũng chỉ còn lại có hơn hai mươi ở giữa, hắn thuê một gian.

Nhưng cái kia tiền thuê lại cao tới năm mươi vạn ngân tệ một năm, coi như là Hồ Định, Chu Thương, Tiết Hạo như thế trung đẳng gia đình, cũng căn bản ở không dậy nổi.

Dương Thanh Huyền lường gạt ba nhà một trăm vạn ngân tệ phía sau, tăng thêm Tấn vương cho hắn một trăm vạn ngân tệ, chỉ cảm thấy mình thành thế giới nhà giàu nhất, giờ phút này mới phát hiện không phải có chuyện như vậy, thân gia trong nháy mắt tựu rút lại một phần tư.

“Bạch Thủy thành đất trống trăm vạn kim tệ một mẫu, đây là năm ngoái giá cả, năm nay trực tiếp tăng năm mươi phần trăm còn nhiều, rất nhiều nơi càng là đạt tới hai trăm vạn kim tệ một mẫu. Mà học viện tiền thuê nhà còn không có trướng đâu, thích có mướn hay không, đừng ngăn cản những bạn học khác.”

Hậu cần xử lão sư lời nói tại Dương Thanh Huyền trong đầu ông ông tác hưởng, hắn lắc đầu, thầm nghĩ: “Ta toàn bộ thân gia cũng chỉ đủ ở bốn năm, bất quá không có nhiều thời gian như vậy đợi tại học viện. Nhất định phải nhanh chóng đạt tới Hoàng cân lực sĩ, trùng kích Linh Vũ cảnh, sau đó đi tìm gia gia, giải khai chính mình thân thế chi mê.”

Thuê từ vàng trong bóng tối lấy lại tinh thần, thẳng đến mới phòng ngủ.

Ất đẳng phòng ngủ so Đinh đẳng lớn hơn đến tận nhiều gấp ba, bên trong tia sáng nghi nhân, bàn ghế bình phong, thậm chí giá rượu đồ uống trà đầy đủ mọi thứ, giường cũng đổi thành tư thân nuôi thể thạch thanh ngọc, chỉnh thể bố cục thoải mái dễ chịu mà lộng lẫy.

Trong mật thất cũng không có loại kia mốc meo tầng hầm hương vị, tứ phía trên vách tường khắc đại lượng trận phù, sạch sẽ trang nghiêm, không khí mười phần mới mẻ.

Dương Thanh Huyền tâm tình tốt chút ít, cuối cùng cảm thấy cái kia năm mươi vạn ngân tệ đáng giá.

Hắn giãn ra xuống gân cốt, kéo lên ra tay cánh tay, làm mấy cái chống đẩy, liền bắt đầu tu luyện.

Đầu tiên là lấy ra chủ nhà họ Chu cho hắn bạch ngọc hồ lô, đổ ra mấy hạt Thối Thể đan tại lòng bàn tay, đan bích như ngọc, sắc đang tròn trịa, chính là thượng phẩm.

Rót vào miệng bên trong nhai mấy lần, tựu nuốt vào trong bụng.

Một cỗ ấm áp tại trong dạ dày tản ra, quả nhiên hữu dụng! Dương Thanh Huyền vui mừng, đang chuẩn bị ngồi xếp bằng tu luyện, nhưng cái kia ấm áp bất quá mấy hơi thở, tựu tán đi.

“Cái này... Giống như dược lực quá nông cạn...”

Dương Thanh Huyền sắc mặt cổ quái, cái kia mấy hạt đan xuống dưới, ăn tương đương không ăn. Dùng hắn Thối thể bảy tầng nhục thân, điểm ấy dược tính không thể nghi ngờ là hạt cát trong sa mạc.

Hắn lại ăn mười mấy hạt, lần này cảm thấy dược lực bị thân thể hấp thu, nhưng cũng cực kỳ bé nhỏ.

“Thao, chẳng lẽ muốn ta một lần ăn no?”

Dương Thanh Huyền tùy hứng, nắm lên hồ lô liền hướng miệng bên trong ngược lại, mấy trăm hạt vừa xuống bụng, lập tức cảm giác trong bụng thiêu đốt, lực lượng cường đại bắt đầu chảy vào kinh mạch, thoải mái thân thể.

Hắn không dám thất lễ, đem hồ lô để ở bên người, lập tức ngồi xếp bằng xuống, dựa theo Thanh Dương Võ kinh đường lối vận công, tu luyện.

Giờ phút này, mặt khác một cỗ lực lượng, theo Thanh Dương Võ kinh vận chuyển, chậm rãi dâng lên.

Dương Thanh Huyền trong lòng giật mình, mở hai mắt ra, xoay tay phải lại, Nhẫn Trữ Vật bên trên quang mang lóe lên, khối kia Tử Hồn Thạch tựu xuất hiện tại lòng bàn tay.

Cái kia Hồn thạch quét qua trước đó lạnh buốt tử khí, trở nên oánh nhuận trong suốt, trong đó càng có nhàn nhạt ánh sáng nhạt chớp động, phảng phất có sinh mệnh.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 35: Vũ Hồn Cơ Sở

Chương 35: Vũ Hồn cơ sở

“Cái này Tử Hồn Thạch đến cùng là như thế nào một loại tồn tại?”

Dương Thanh Huyền nhìn qua cái kia lạnh buốt nhẵn mịn Hồn thạch, trong đầu cố gắng tìm kiếm có quan hệ Hồn thạch tư liệu, nhưng lại rất ít, chỉ biết là Hồn thạch có thể tẩm bổ Vũ Hồn, mà tử hồn đá không thể.

“Xem đến trả phải đi một chuyến Tàng thư các, bên trong tất nhiên sẽ có tương quan giới thiệu.”

“Bất quá khối này Hồn thạch xác thực có gì đó quái lạ, tựa hồ cùng cái này Thanh Dương Võ kinh rất có nguồn gốc. Ngày thường hoàn toàn không cảm giác được trong đó lực lượng, chỉ có vận chuyển Thanh Dương Võ kinh thời điểm, mới có thể chịu hắn tẩm bổ.”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một trận, cũng không hiểu trong đó quan hệ.

Lúc này, Thối Thể đan năng lượng đã hoàn toàn bạo phát ra, trong bụng tựa như là có một ngọn núi lửa phun trào, hung mãnh lực lượng cưỡng ép rót vào kinh mạch, đánh thẳng vào quanh thân huyệt đạo.

Dương Thanh Huyền không dám thất lễ, vội vàng dứt bỏ tạp niệm, một tay bấm niệm pháp quyết, hai mắt nhắm lại.

Ngay tại nhắm mắt trong chớp mắt ấy, lại “Trông thấy” Thanh Long, thân thể nấn ná, yên tĩnh lơ lửng ở vô tận nơi xa; Mắt sáng như đuốc, càng xuyên suốt vạn dặm hư không. Giống như là Thanh Dương Võ kinh “Hồn”.

Tại Nghênh Long Đầm bên trong, Dương Thanh Huyền đã thành thói quen loại cảm giác này. Giờ phút này bất vi sở động, tập trung ý chí, vạn cảnh đều là trong, dựa theo Thanh Dương Võ kinh đường lối vận công, một lần lại một lần tu luyện.

Lúc này hắn mới phát giác chính mình đan dược gặm có chút mãnh liệt, Thối Thể đan năng lượng từng hạt nổ tung, xông hắn kinh mạch ẩn ẩn đau.

May mắn Thanh Dương Võ kinh vận công pháp tắc có chút quái dị, tựa hồ mặc kệ bao nhiêu năng lượng, đều có thể tuỳ tiện đạo vào quanh thân bách hải, rất nhanh liền hóa giải nguy cơ.

Với lại cái này Ất đẳng phòng ngủ, còn có nhàn nhạt tụ linh hiệu quả, mặc dù so ra kém Nghênh Long Đầm, nhưng so trước đó Đinh đẳng, nhưng là khác nhau một trời một vực.

Rất nhanh, Dương Thanh Huyền lần nữa tiến vào không có gì không tình trạng của ta, chỉ có đạo kia long ảnh, vẫn như cũ yên tĩnh treo hư không, ngóng nhìn mà đến.

Giữa cả thiên địa, tựa hồ cũng chỉ còn lại có cái này một người một rồng, tương hỗ canh gác.

Ngày thứ ba, làm Dương Thanh Huyền lần nữa mở hai mắt ra thời điểm, ánh mắt chớp động dưới, một vòng như ngôi sao quang mang lướt qua, lại mở mắt, khôi phục một mảnh nghiên mực lớn không gợn sóng.

“Thối thể bát trọng?!”

Dương Thanh Huyền kinh hô một tiếng, nguyên bản đắm chìm trong tâm không ngoại vật cảnh giới, đột nhiên thể nội tựu phát sinh dị biến, những cái kia tia nước nhỏ nguyên lực, hóa thành giang hà chảy xiết, tại không có chút nào phát giác dưới, liền đem một tầng bình cảnh xông mở.

“Quả nhiên là Thối thể bát trọng, phản ứng đều không có, tựu vọt lên. Đều nói luyện thể so luyện khí khó, chẳng lẽ là lừa gạt ta sao?”

Dương Thanh Huyền ác ý phỏng đoán, nếu là bị Lục Giang Bằng biết, tất nhiên muốn phun máu ba lần. Cho dù Lục Giang Bằng đối với hắn nhiều lần đánh giá cao, cũng tuyệt nghĩ không ra hắn nhanh như vậy liền vọt tới tầng tám.

Thối thể mười tầng cảnh giới, tầng thứ bảy ngưng luyện nguyên lực, chính là đường ranh giới.

Một khi vượt qua, liền bước đi liên tục khó khăn, mỗi một tầng tăng lên đều là khó như lên trời.

Cho nên tại hắn xông qua bảy tầng thời điểm, Lục Giang Bằng liền để hắn rời đi Nghênh Long Đầm, chính là sợ hắn đối với cái kia đầm nước hàn khí sinh ra kháng tính, tính toán đợi hắn mười tầng Đại viên mãn, trùng kích Hoàng cân lực sĩ thời điểm lại để cho hắn đi vào.

“Theo tốc độ này, tu luyện tới Hoàng cân lực sĩ căn bản không cần ba tháng.”

Dương Thanh Huyền theo nhập định sau khi ra ngoài, cái kia màu xanh long ảnh cũng không thấy, trong tay Tử Hồn Thạch quang trạch ảm đạm một chút.

“Thanh Dương Võ kinh... Tử Hồn Thạch...”

“Kỳ quái, hai cái này hoàn toàn không có liên quan, vì sao ta luôn cảm giác bọn hắn là một thể?”

Dương Thanh Huyền trăm mối vẫn không có cách giải, nhưng hắn lại có loại cảm giác mãnh liệt, Thanh Dương Võ kinh cùng cái này Tử Hồn Thạch, khuyết thiếu hắn một, chính mình tuyệt không có khả năng tu luyện nhanh như vậy.

Hắn thu hồi cái kia Tử Hồn Thạch, bắt đầu tu luyện lên "Lục Dương Chưởng" đến.

Chưởng thế cùng một chỗ, thể nội lập tức cực nóng như lửa, một đạo đáng sợ chân khí ở trong kinh mạch xuyên hành, mặc dù đau đớn, lại so lúc trước muốn tốt quá nhiều!

Dương Thanh Huyền rõ ràng cảm thấy mình kinh mạch bền bỉ rất nhiều, đây cũng là Thối thể mang tới chỗ tốt.

Cái kia chí dương vận chuyển chân khí một tuần, cuối cùng hội tụ tại lòng bàn tay, ngưng tụ thành một cái xích hồng sắc điểm lấm tấm, sáng rực lóa mắt.

"Thành công!"

"Nhất Khí Trùng Viêm Dương!"

Dương Thanh Huyền đại hỉ, tại đạt tới Thối thể tầng tám phía sau, cuối cùng đem "Lục Dương Chưởng" đạo thứ nhất Viêm Dương ngưng tụ thành công!

Hắn kềm chế mừng như điên tâm tình, lần nữa vận chuyển chân khí, hóa ra đạo thứ hai chí dương khí kình, du tẩu Chu Thiên, nhưng kinh mạch bên trên nhưng là cảm giác đau tăng gấp bội, cuối cùng đến một nửa thời điểm, thực sự khó mà chịu đựng, không thể không từ bỏ.

"Huyền giai võ kỹ, quả nhiên đáng sợ!"

Sắc mặt hắn trắng bệch, trong mắt toát ra e ngại chi sắc, âm thầm nói rằng: "Cũng không biết Lục trưởng lão 'Cú Mang chỉ', phải chăng cũng như đáng sợ như vậy!”

Hắn thu dọn một chút tâm tình, nghĩ thầm: “Muốn đem hoàn chỉnh ‘Lục Dương Chưởng’ tu luyện thành công, xem đến mấu chốt còn tại ở tự thân tu vi. Đi trước Tàng thư các tìm một chút Hồn thạch tư liệu, nhìn xem cái kia Tử Hồn Thạch bên trong đến cùng ẩn chứa bí mật gì.”

Lúc trước hắn chỉ biết là Hồn thạch là một loại cực kỳ bảo vật trân quý, có thể thu nạp trong đó lực lượng tẩm bổ Vũ Hồn, vạn vàng khó cầu, đối với còn lại hoàn toàn không biết gì cả.

Nghĩ định phía sau, liền hướng Tàng thư các mà đi, hy vọng có thể tìm được đáp án.

Đạt tới Thối thể bát trọng phía sau, Dương Thanh Huyền cảm giác thần trí của mình cũng so trước đó muốn bén nhạy nhiều.

Lần thứ nhất đi Tàng thư các, chỉ là mơ hồ cảm thấy tại bóng rừng cổ đạo hai bên, có cao thủ mai phục. Mà lần này đi qua, lại cơ hồ có thể khẳng định, bốn phía nhất định mai phục người.

Xoát đi 10 điểm học phần, tiến nhập Tàng thư các, tại phong phú trong thư tịch, tìm kiếm lấy có quan hệ Hồn thạch giới thiệu.

Lật đến một bản 《 Hồn thạch đại cương 》, trong đó viết: “Thương khung thế giới, Vũ Hồn ngàn vạn, đều có thần kỳ, tác dụng không đồng nhất. Phàm là Hồn Giả, tất có dựa vào, không cách nào độc tồn thiên địa, một khi dựa vào không còn, Vũ Hồn tùy theo mà diệt. Hoặc tiêu tán vô tung, hoặc nhân duyên biến hóa, ngưng tụ không tan, hóa thành ‘Vật’ trạng thái. Hồn thạch chính là thường thấy nhất Vũ Hồn ngưng hóa trạng thái tồn tại của vật chất, có thể cung cấp võ giả tẩm bổ Vũ Hồn, cho nên giá trị liên thành. Nhưng cũng tồn tại không cách nào phụ trợ tu luyện Hồn thạch, là ‘Tử Hồn Thạch’, cơ bản vô dụng.”

Đoạn văn này giải thích Hồn thạch lai lịch, nhưng lại cũng không giải thích “Tử Hồn Thạch”, vì sao Tử Hồn Thạch bên trong hồn lực không cách nào hấp thu tu luyện?

Dương Thanh Huyền cũng không có ngưng luyện Vũ Hồn, nhưng khối kia Tử Hồn Thạch lại có thể giúp đỡ rèn luyện thân thể, làm cho Thanh Dương Võ kinh tu luyện làm ít công to, hiển nhiên cùng trên sách lời nói có chỗ xuất nhập.

Đằng sau lại lật mấy quyển liên quan tới Hồn thạch thư, y nguyên không thu hoạch được gì. Tất cả đều là giới thiệu một chút Hồn thạch chủng loại, lợi dụng phương pháp các loại.

Đằng sau lại lật đến một bản 《 Vũ Hồn cơ sở 》, trong đó viết: “Cái gọi là Vũ Hồn, chính là luyện khí chi sĩ bước vào Linh Vũ cảnh phía sau, có thể thông qua tâm pháp đem chính mình ‘Tinh, khí, thần, hồn, ý’ ngưng tụ, ngưng hóa thành ‘Hồn’ trạng thái, giấu ở thể nội, cũng có thể nói là võ giả đệ nhị hồn.”

Hắn tiếp tục đọc tiếp bên dưới, viết: “Võ giả tự thân ‘Tinh, khí, thần, hồn, ý’ quyết định Vũ Hồn tính chất, mà Vũ Hồn trái lại phụ trợ võ giả, tăng lên võ giả ‘Tinh, khí, thần, hồn, ý’, cả hai hỗ trợ lẫn nhau. Nhưng thế gian trừ ra tự thân sở ngưng Vũ Hồn bên ngoài, còn có cái khác các loại thần kỳ Vũ Hồn, không cách nào quơ đũa cả nắm.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 36: Dịch Trạm

Chương 36: Dịch trạm

Dương Thanh Huyền song mi nhíu lên, muốn lên trên người mình "Thiên Hạ Hữu Địch", đem vài cuốn sách đều lật khắp, cũng không tìm được liên quan tới "Vũ Hồn cấp độ" tin tức, xem đến loại trạng thái này cũng thuộc về trong sách theo như lời thần kỳ dị loại.

Tại Tàng thư các chờ đợi hơn hai canh giờ, đem tất cả liên quan tới Hồn thạch cùng Vũ Hồn thư tịch đều lật xem một lần, cũng không tìm được mình muốn đáp án, không khỏi có chút thất vọng.

Hắn nhìn thoáng qua nơi hẻo lánh bên trên thang lầu, nối thẳng tầng thứ hai, trực tiếp đi thẳng đi qua.

Đột nhiên một đạo thanh âm uy nghiêm bên tai bờ vang lên, mang theo lực lượng không thể kháng cự, nói: "Linh Vũ cảnh tu vi mới có thể tiến vào tầng thứ hai!"

Dương Thanh Huyền bước chân trì trệ, cười khổ một tiếng, đành phải quay người rời đi.

Tại Tàng thư các không có có thể tìm tới dự đoán đáp án, xem đến chỉ có thể tự mình tìm tòi, chậm rãi giải khai cái kia Tử Hồn Thạch chi mê.

Hắn nhớ kỹ tại Học Phần điện trước trong phường thị, cũng có Tử Hồn Thạch bán ra, hơn nữa còn rất rẻ, thế là tiến về mua hai khối, xoát rơi mất còn lại 80 điểm học phần.

Cái này hai khối Tử Hồn Thạch, một khối trong nhuận như bích, một khối khác tím đen u ám, Dương Thanh Huyền nắm trong tay, quả nhiên không có cảm giác nào, thuần túy tựu là hai khối bảo thạch.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy thua thiệt lớn, 80 điểm học phần, còn không bằng ăn mấy đầu Đại Long Thứ Ngư, ăn mấy cái đại dưa xanh, nhiều ít còn có thể gia tăng điểm chân lực.

Hắn không cam tâm, đem khối kia màu tím đen đập nát, đặt ở lòng bàn tay, vận chuyển lên Thanh Dương Võ kinh ra, vẫn không có nửa điểm cảm giác.

“Đồng học, khối này Tử Hồn Thạch có thể hay không lui?”

Dương Thanh Huyền vẻ mặt cầu xin, nắm chặt còn lại khối kia Tử Hồn Thạch, nói: “Tiện nghi một chút, 20 cái học phần trả lại cho ngươi.”

Cái kia người bán vừa trừng mắt, chỉ vào phía trước một khối “Tổng thể không trả hàng” bảng hiệu, quát: “Lui cái gì lui, ngươi mắt mù không biết chữ a?”

Dương Thanh Huyền phiền muộn, giờ mới hiểu được chính mình dùng 40 học phần mua một cái là thua thiệt lớn, nhưng mua bán tự nguyện, đành phải nhận.

Hắn xoay người rời đi, còn nghe thấy cái kia người bán tại người phía sau dông dài: “Hiện tại tân sinh, tập trung tinh thần liền biết tán gái, liền chữ cũng không nhận ra, ta đi, cái này là thế nào chiêu vào học viện tới!”

Dương Thanh Huyền cảm giác mình mất mặt quá mức rồi, vội vàng tăng tốc bước chân, phi tốc rời đi.

Hiện tại 1 điểm học phần cũng bị mất, trong lòng của hắn lo lắng, vội vàng hướng thành đông dịch trạm mà đi, đối với cái kia 300 học phần đã là trông mòn con mắt, không kịp chờ đợi.

Bạch Thủy thành chính là Thương Nam quốc đệ nhất thành, trong đó thiên mạch giao thông, trật tự rành mạch, có xe ngựa không thôi, cao lầu lay động, gió xuân thoáng qua một cái, liền có thể nhìn thiên sơn vạn thủy, vạn dặm trời trong.

Đế đô mặc dù lớn, vật tư mặc dù phong, lại không phải người nào giàu có, trong thành lưu truyền đông giàu tây đắt, nam bần bắc tiện mà nói.

Thành tây chính là hoàng cung tọa lạc chỗ, phụ cận rất nhiều hầu quyền quý, kiến trúc to lớn khí phái; Mà cửa Đông chỉ hướng Đoan Dương quốc, là Thương Nam quốc nối thẳng Huyền Dạ đại lục trung bộ chủ yếu cứ điểm, cho nên thương nhân giàu cổ chiếm đa số, ốc xá tráng lệ, lộng lẫy xa hoa lãng phí, cũng là pháo hoa liễu ngõ hẻm, quán trà tửu quán nơi tụ tập.

Mà mặt phía nam, đều là một chút áo vải bạch đinh, phòng ốc thường thường. Phía bắc tắc thì tới gần hoang sơn dã địa, một mảnh cằn cỗi, phóng tầm mắt nhìn tới, tất cả đều là thấp bé phòng xá, còn có thật nhiều rách rưới lều vải, ở cũng nhiều là hành khất dân đen.

Dương Thanh Huyền trước kia ở phá ốc, chính là tại mặt phía bắc dân đen khu, hắn mặc dù tại Bạch Thủy thành chờ đợi mười lăm năm, nhưng nhưng xưa nay không có rời đi thành bắc thành nam, Thiên Tông học viện chính là tại thành nam bên ngoài Thần Âm dưới núi.

Giờ phút này một đường hỏi thăm, mới không thể lạc đường, nửa ngày sau chạy chạy tới thành đông dịch trạm.

Dịch trạm là một chỗ cổ phác kỵ lâu, bên trong hoàng đại khí, đẩy cửa vào thời điểm Chân Tu Trúc sớm đã tại bên trong chờ, còn có bảy tên học sinh cũng phân hai liệt ngồi xuống, riêng phần mình uống trà nói chuyện với nhau.

Cái kia Nhạc Cường từ lâu tại bên trong, thấy một lần Dương Thanh Huyền đến, buông xuống chén trà trong tay, khí sắc có vẻ hơi âm lãnh.

Chân Tu Trúc vẫn là bộ kia bộ dáng cười mị mị, dùng tay làm dấu mời, nói: “Mời ngồi.”

Cái kia bảy tên học sinh ánh mắt ở trên người hắn dò xét, hắn cũng tại vào nhà trong nháy mắt tựu đem mọi người thấy rõ, ghi tạc trái tim.

Chân Tu Trúc mỉm cười giới thiệu nói: “Vị bạn học này gọi là Dương Thanh Huyền.”

Dương Thanh Huyền hướng đám người gật đầu ra hiệu, liền đi thẳng tới một bên trên ghế ngồi lên. Hắn đã nhận ra, trừ ra Nhạc Cường bên ngoài, những người còn lại hoặc nhiều hoặc ít đều lộ ra ánh mắt khinh thường, chỉ là trở ngại mặt mũi, không có biểu hiện quá rõ ràng mà thôi.

Thế giới này thực lực nói chuyện, Khí Vũ cảnh mười tầng, tại mấy người kia bên trong, đích thật là tu vi thấp nhất, không cách nào đạt được coi trọng.

Dương Thanh Huyền cũng lơ đễnh, bưng lên bên cạnh thân trà thơm, tựu tự mình thưởng thức.

Ngồi tại đoạn trước nhất một người, đột nhiên hừ một chút, nói: “Chờ đã hơn nửa ngày, còn có hai người không đến, đơn giản tựu là lãng phí mọi người thời gian. Chân tiên sinh, vẫn là trước tiên đem nhiệm vụ giảng giải một cái đi, ta đã không có tính nhẫn nại.”

Người học sinh này gọi Ngỗi Thủy, tu vi cực cao, mơ hồ ở giữa tản mát ra tới khí thế, khiến cho nhân sinh sợ. Còn lại sáu người nhìn về phía hắn, đều lộ ra kiêng kỵ thần thái.

Chân Tu Trúc cười ha ha, nói: “Ngỗi Thủy huynh đệ, kiên nhẫn một điểm, cũng nhanh đến. Cái này trà thơm có thanh liệt, thuần hậu, hương thơm, dày nghiệm, thoải mái ngũ đại đặc tính, không chỉ có thể an tâm nâng cao tinh thần, còn có thể tư thân nuôi thể, càng thêm có thể... Trán... Khụ khụ... Tráng dương bổ thận.”

Trên đại sảnh một trận chén trà va chạm thanh âm, nghe trà này công hiệu phía sau, tất cả đều bưng lên đến uống sạch sẽ, có mấy người càng là đem trà cặn bã cũng ăn hết.

Ngỗi Thủy đem chén trà buông xuống, kêu lên: “Quả nhiên là trà ngon, đa tạ Chân tiên sinh khoản đãi. Chỉ là cái kia còn chưa tới tới hai người, không khỏi quá mức ngạo mạn, đơn giản tựu là ném đi học viện chúng ta khuôn mặt.”

Một người khác cũng là nói nói: “Nói rất đúng, bên ngoài chúng ta tựu đại biểu Thiên Tông học viện, mỗi tiếng nói cử động đều thể hiện lấy học viện phong cách học tập học mạo, hai người kia không cảm thấy mất mặt, chúng ta đều cảm thấy trên mặt không ánh sáng.”

Đang nói, đột nhiên theo truyền ra ngoài đến tiếng cười to, nói: “Không có nghiêm trọng như vậy a?” Theo thanh âm cùng một chỗ tiến vào, là một tên lam sam thiếu niên, tướng mạo tuấn tú, thân hình có chút thon gầy, hắn chớp mắt cười nói: “Tại hạ Mạnh Thụy, tới chậm, còn xin chư vị đồng học thứ lỗi.”

Ngay sau đó, lại là một thanh âm truyền đến, nói: “Tại hạ Lý Chi Dạ, tới chậm, chư vị thứ lỗi.”

Mạnh Thụy sau lưng xuất hiện một tên thiếu niên, cũng là tuấn tú lịch sự, thần sắc kiêu căng, hắn xoay chuyển ánh mắt, rơi vào Dương Thanh Huyền trên thân, cái kia ngạo mạn khí sắc bỗng nhiên tựu thay đổi, cả kinh nói: “Dương Thanh Huyền!”

Dương Thanh Huyền cũng cảm giác kinh ngạc, cái này Lý Chi Dạ hắn cũng nhận ra, chính là sát vách lớp bốn học viên, tại lớp bốn cũng là sắp xếp trước ba tồn tại, hắn hữu hảo gật đầu, mỉm cười.

Lý Chi Dạ thì là sắc mặt thay đổi mấy lần, không nói một lời đi đến một vị trí ngồi xuống.

Ngày đó Dương Thanh Huyền đánh với Vương Đạt một trận, hắn cũng là tận mắt nhìn thấy, một chiêu kia chưởng pháp đánh tan Vương gia “Hắc Dực Hổ Bá Thức”, uy phong bát diện, như Chiến thần lâm thế, hắn căn bản không phải hắn đối thủ.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 37: Hoành Đoạn Sơn Mạch

Chương 37: Hoành Đoạn sơn mạch

Mấy người còn lại cũng không khỏi cảm thấy kỳ quái, như thế nào một vị Linh Vũ cảnh cường giả nhìn thấy một vị Khí Vũ cảnh, ngược lại lặng yên không lên tiếng, tựa như là chuột thấy mèo.

Chân Tu Trúc để ở trong mắt, mỉm cười đứng dậy, nói: “Hiện tại mười người đều đến đông đủ, có thể xuất phát.”

Mười học viên nhao nhao đứng lên, Dương Thanh Huyền lông mày giơ lên, nói: “Xuất phát? Chân tiên sinh không trước giảng xuống tình huống sao? Cái này đào quáng đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Mạnh Thụy cũng là nói nói: “Đúng, cái này ‘Đào quáng’ nghe lộ ra cổ quái, đến cùng như thế nào cái khai thác tiêu chuẩn, đào bao nhiêu?”

Chân Tu Trúc cười nói: “Dĩ nhiên chính là xuống đến trong hầm mỏ lấy quặng, tình huống cụ thể, đợi lên xe sẽ cùng chư vị nói tỉ mỉ. Đợi đến quặng mỏ phía sau, chính là hết thảy đều hiểu.”

Ngỗi Thủy nói: “Đã như vậy, vậy thì đi thôi. Sớm một chút làm xong nhiệm vụ, thời gian của chúng ta cũng rất quý giá.”

Đa số học sinh tựa hồ cũng dùng Ngỗi Thủy cầm đầu, gặp hắn lên tiếng, cũng là không dị nghị theo ở phía sau.

Dương Thanh Huyền mặc dù cảm thấy mười phần không ổn, nhưng nghĩ đến cái kia 300 học phần, cũng là nhịn ở tính tình, cùng tại mọi người phía sau.

Chân Tu Trúc sớm đã chuẩn bị tốt một chiếc xe lớn, đủ để ngồi xuống mười một người, còn phi thường rộng rãi.

Xe kia do mười hai thớt lang mã kéo xe, là một loại mãnh thú dị chủng, có lang tộc huyết mạch, mười phần hung hãn, tốc độ chạy lại nhanh, là Huyền Dạ đại lục Bắc Ngũ Quốc các phú thương, thích nhất một loại kéo xe gia súc.

Mười người sau khi lên xe, xa phu lập tức giơ roi, xe ngựa hướng cửa thành đông mà đi.

Dương Thanh Huyền nói: “Hiện tại có thể nói đi.”

Chân Tu Trúc cái này mới nói: “Thương Nam quốc tại Huyền Dạ đại lục cực bắc, dãy núi liên miên, trùng trùng điệp điệp, mặc dù con đường gập ghềnh, sản vật lại hết sức phong phú, tài nguyên cực lớn. Bạch Thủy thành phụ cận Huyền Long sơn mạch, Vô Viên sơn mạch, Hoành Đoạn sơn mạch các loại, đều thừa thãi đại lượng yêu thú, linh vật, khoáng thạch. Ta khu mỏ quặng liền tại cái này Hoành Đoạn sơn mạch bên trong, dùng cái này mười hai thớt lang mã cước trình, ba ngày liền có thể đến.”

Đám người nghe được có chút giật mình, Hoành Đoạn sơn mạch cự ly Bạch Thủy thành cực xa, nghĩ không ra những này lang mã tốc độ nhanh như vậy, giờ phút này ngồi ở trong xe, mặc dù có chút xóc nảy, nhưng hoàn toàn chính xác giống như như gió bay lên cảm giác.

Mạnh Thụy đột nhiên nhíu mày lại, nói: “Hoành Đoạn sơn mạch?”

Chân Tu Trúc nói: “Mạnh Thụy huynh đệ đối với cái này lý giải?”

Mạnh Thụy hắc hắc một tiếng, nói: “Ta cũng chỉ là nghe qua tin đồn, rặng núi này nguyên bản gọi Vạn Yêu Sơn, truyền trong đó yêu thú vô số. Bị năm đó còn là áo vải khai quốc Hoàng đế Tô Phong, dùng một thanh Vũ Lâm đao, đem cả toà sơn mạch từ trong bổ ra, hóa thành một đầu đáng sợ lạch trời, từ đây vạn yêu thần phục, thong dong mà đi. Đương nhiên, đây chỉ là truyền thuyết mà thôi, tình huống cụ thể, còn phải Chân tiên sinh tới nói. Bất quá Hoành Đoạn sơn mạch, từ đó về sau, tựa hồ thành hoàng gia cấm sơn?”

“Hoàng gia cấm sơn?”

Tất cả mọi người là hít một hơi khí lạnh, trong lòng hơi kinh, nếu là cấm sơn, thế nào có thể đi vào đi? Người trước mắt này không phải là vụng trộm khai thác khoáng thạch? Muốn đến nơi này, cả đám đều có chút cảnh giác lên.

Chân Tu Trúc nhìn ra đám người nghi hoặc, hắc cười một tiếng, lấy ra một phần văn thư ra, đưa cho Ngỗi Thủy, nói: “Chư vị đồng học có thể truyền đọc một chút, đây là chính thức cho phép văn thư. Bởi vì bên trong dãy núi ẩn chứa tài nguyên phong phú, để đó không dùng tại cái kia đáng tiếc, cho nên sớm tại trăm năm trước, liền bắt đầu lần lượt khai thác.”

Tất cả mọi người lật xem một chút cái kia văn thư, hoàn toàn chính xác không giả, cái này Chân Tu Trúc có thể xử lý xuống Hoàng gia cấm sơn quyền khai thác, xem đến quyền thế cũng không nhỏ.

Chân Tu Trúc thu hồi văn thư, tiếp tục nói: “Bên trong dãy núi hoàn toàn chính xác có một đầu lạch trời không giả, nhưng là có hay không làm Tô Phong chém ra, tựu không được biết rồi. Nếu như làm thực sự, cái kia Tô Phong thực lực, tựu không khỏi thật là đáng sợ.”

Lý Chi Dạ cả kinh nói: “Chẳng lẽ khai quốc Hoàng đế cũng là

Nguyên Vũ cảnh đại cao thủ?”

Chân Tu Trúc sắc mặt biến hóa, cười nói: “Nguyên Vũ cảnh sao? Hắc hắc.” Hắn tránh việc này, tiếp tục nói: “Năm đó khai quốc thời điểm, tài nguyên khan hiếm, Tô Phong chính là trắng trợn đào mở Hoành Đoạn sơn mạch, bổ sung quân nhu, lúc này mới được khai cương khoách thổ, tại cái này Huyền Dạ đại lục bắc bộ, chiếm cứ một chỗ cắm dùi. Bây giờ Hoành Đoạn sơn mạch bên trong, còn có thể nhìn thấy rất nhiều năm đó khai thác vết tích.”

Dương Thanh Huyền nội tâm không hiểu khẽ động, đột nhiên hỏi: “Chẳng lẽ Chân tiên sinh muốn khai thác khu mỏ quặng, cũng cùng những cái kia vết tích có quan hệ?”

Chân Tu Trúc bỗng dưng sắc mặt đại biến, đáy mắt lướt qua một tia khó mà phát giác hàn mang, thoáng qua tức thì, cả kinh nói: “Thanh Huyền đồng học là như thế nào biết được?”

Chúng học sinh đều là sững sờ, ánh mắt cùng nhau nhìn về phía Dương Thanh Huyền, không rõ hắn là làm sao mà biết được.

Dương Thanh Huyền bất động thanh sắc nói rằng: “Đoán.”

“Đoán...”

Chân Tu Trúc ngây ngẩn cả người, nhưng nghĩ lại, tựa hồ cũng chỉ có “Đoán” loại khả năng này, hắn nói: “Thanh Huyền đồng học nói không sai, chính là cùng cái kia vết tích có quan hệ.”

Nghe được Chân Tu Trúc nói đoán đúng, còn lại chín tên học sinh cũng không khỏi phải lộ ra sắc mặt khác thường, thêm đánh giá Dương Thanh Huyền vài lần.

Lý Chi Dạ càng là khí sắc trắng bệch, tựa hồ đối với hắn hết sức e ngại.

Chân Tu Trúc tiếp tục nói: “Phải biết, Hoành Đoạn sơn mạch khoáng sản vô cùng phong phú, cũng là chứng minh địa chất cực kiên, muốn đào quáng động, cần hao phí mấy lần công phu. Cho nên ta theo lấy được quyền khai thác lên, chính là áp dụng mưu lợi chi pháp, trực tiếp dọc theo ngàn năm trước Tô Phong lưu lại quáng động tiếp tục đào sâu.”

Mạnh Thụy gật đầu nói: “Không sai, làm như vậy mặc dù khoáng thạch không nhiều, nhưng đỡ tốn thời gian công sức, lại phi thường ổn thỏa.”

“Ổn thỏa là ý gì?”

Một tên đệ tử không hiểu hỏi.

Mạnh Thụy mỉm cười, nói: “Đã đã từng bị khai thác qua, như vậy đường hầm mỏ bên trong liền sẽ lưu lại khoáng vật mảnh vụn, như vậy đối với trong động có cái gì mỏ, số lượng dự trữ ước chừng bao nhiêu, đều có thể có cái đại khái tính ra. Nếu không chính mình một lần nữa tạc sơn mở động, nếu là đào cái giả mỏ, vậy được vốn là cao.”

Chân Tu Trúc khen: “Mạnh Thụy đồng học nói cực phải, ta cũng chính là áp dụng này tiêu chuẩn.”

Mạnh Thụy nói: “Cái kia không biết Chân tiên sinh triệu chúng ta tới, cái gọi là ‘Đào quáng’ lại là ý gì? Chỉ là khổ lực, cũng không đáng 300 học phần a?”

Chân Tu Trúc cười nói: “Chư vị học sinh đều là thông minh người cơ mẫn, ta cũng tựu nói trắng ra, triệu tập chư vị đến đây, mục đích là vì vẽ địa đồ.”

“Vẽ địa đồ?”

Mấy người trăm miệng một lời mà hỏi, không hiểu nhiều lắm.

Dương Thanh Huyền tắc thì là khẽ nhíu mày, trong lòng đã đoán được một chút, ánh mắt của hắn hơi đổi, thấy cái kia Mạnh Thụy cũng là thần thái ngưng lại, giống như cũng minh bạch nhiệm vụ.

Chân Tu Trúc nói: “Ta tiếp thủ khu mỏ quặng phía sau mới phát hiện, trong dãy núi quáng động thực sự nhiều lắm, bên trong nhằng nhịt khắp nơi, không phân biệt phương hướng. Không có kỹ càng bản vẽ, căn bản khó mà thông hành. Cho nên dự định triệu tập một chút người có tài, tiến vào quáng động bên trong, đem trọn cái quáng động địa đồ vẽ đi ra.”

Nói xong, hắn lấy ra một cái hộp dài, bên trong trưng bày mười phần địa đồ, phân phát cho đám người.

Dương Thanh Huyền triển khai xem xét, cái kia trên bản đồ vẽ lấy thế núi tung hoành, ở giữa đường cong giống như con giun, có chút lộn xộn, còn có không ít chỗ cắt đứt quan hệ cùng trống không, hiển nhiên là không có vẽ hoàn thành.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 38: Tứ Ly Tứ Tuyệt

Chương 38: Tứ ly tứ tuyệt

Chân Tu Trúc nói: “Những cái kia đã vẽ lên đi, là trước mắt thăm dò đi ra, còn có đại lượng không biết khu vực, hi vọng chư vị đồng học trợ tại hạ một chút sức lực.”

Ngỗi Thủy nói: “Dễ nói, chỉ là cái này thăm dò công việc, để người bình thường đi không là được rồi sao? Trên bản đồ những này đã đo vẽ bản đồ bộ phận, cũng là người khác vẽ ra tới đi.”

Chân Tu Trúc chậm rãi vuốt râu, cười nói: “Đúng vậy. Nhưng những cái kia quáng động phong bế đã lâu, trong đó không khí không thông, thậm chí còn có một số độc vật khí độc, người bình thường đi xuống tính nguy hiểm cực lớn, nhưng đối với chư vị tới nói, lại là một bữa ăn sáng.”

Mạnh Thụy quan sát cái kia bản vẽ một trận, đột nhiên nói rằng: “Chỉ là một chút phổ thông độc vật cùng khí độc sao?”

Chân Tu Trúc nói: “Đương nhiên, bằng không còn có cái gì?”

Mạnh Thụy giữ im lặng, tiếp tục nhìn chằm chằm cái kia bản vẽ xem, Dương Thanh Huyền lại nhạy cảm phát hiện, trong mắt của hắn ám quang chớp động, tràn đầy vẻ ngưng trọng.

Hắn không khỏi đối với Mạnh Thụy người này để ý.

Ngỗi Thủy nói: “Còn kém bao nhiêu không có vẽ? Vẽ hết những này ước chừng phải bao lâu?”

Chân Tu Trúc lấy tay tại trên bản vẽ vẽ một vòng tròn, khoa tay nói: “Còn kém cái này một mảnh khu vực hạch tâm, nhanh lời nói đại khái nửa tháng, chậm lời nói có một tháng thời gian cũng đủ rồi.”

Ngỗi Thủy gật đầu nói: “Nửa tháng tới một tháng, kiếm lời 300 học phần cũng rất không tệ.”

Chân Tu Trúc cười nói: “Ha ha, học phần là hẳn là. Ngoài ra, lão hủ còn có lễ vật đưa tiễn.” Hắn ngón cái bên trên mang lấy một cái màu xanh sẫm đại ban chỉ, chính là trữ vật nguyên khí, lấp lóe phía dưới, một cái khay bạc liền nhờ trong tay, phía trên để đó mười cái cái túi, cười híp mắt phân cho đám người.

Dương Thanh Huyền cầm trong tay, cái túi nặng hơn, bên trong tựa hồ là vàng bạc chi vật.

Đột nhiên Lý Chi Dạ kích động hét to một tiếng, nói: “Linh thạch!”

“Cái gì?”

Lập tức dẫn tới rối loạn tưng bừng, mọi người vội vàng mở túi ra, quả nhiên nhìn thấy bên trong có năm khối màu trắng tảng đá, hiện lên hình vuông, có anh hài lớn nhỏ cỡ nắm tay, không khỏi đều kích động vạn phần.

Dương Thanh Huyền tại mở túi ra trong nháy mắt, tựu cảm nhận được linh khí đập vào mặt, trong lòng cũng kinh ngạc.

Trong đầu tìm tòi xuống liên quan tới “Linh thạch” tư liệu, biết là một loại phụ trợ tu luyện trân quý khoáng thạch, cũng là võ giả trong thế giới “Đồng tiền mạnh”, tương đương với thế giới người phàm “Vàng bạc đồng tệ”, Thiên Tông trong học viện “Học phần”, phi thường trân quý.

Ngỗi Thủy cười ha hả, nói: “Ha ha, Chân tiên sinh thật sự là quá khách khí.” Ánh mắt của hắn vô tình hay cố ý liếc nhìn những người khác cái túi, mấy người tựa hồ đã nhận ra, đều là đem cái túi thu hồi.

Đặc biệt là cái kia mấy tên Khí Vũ cảnh Đại viên mãn học sinh, càng là mặt mũi tràn đầy cảnh giác.

Dương Thanh Huyền cũng đã nhận ra Ngỗi Thủy ánh mắt, cười nhạt một tiếng, liền đem cái túi thu vào, mặt không thay đổi ngồi.

Chân Tu Trúc vê râu cười nói: “Chỗ nào, đây là hẳn là. Lão hủ làm tựu là khoáng thạch sinh ý, có một ít linh thạch cũng chẳng có gì lạ. Đây vẫn chỉ là một nửa trả thù lao, đợi mọi người đem địa đồ vẽ hoàn tất, ta lại cho mỗi người năm khối.”

Ngỗi Thủy vui vẻ nói: “Đa tạ, đa tạ. Chuyến này nhiệm vụ, coi như không có cái kia 300 học phần, có cái này mười khối linh thạch cũng đủ a.”

Còn lại học sinh cũng đều là trên mặt vui mừng, vô cùng cảm kích.

Sau đó, một đường chuyện phiếm, Chân Tu Trúc vào Nam ra Bắc, đi qua không ít địa phương. Lịch duyệt hơn xa những học sinh này, chậm rãi mà tán phiếm xuống sự tình, nghe được tất cả mọi người say sưa ngon lành.

Dương Thanh Huyền cũng học được không ít thứ, với cái thế giới này lại có tiến một bước lý giải.

Sau ba ngày, xe ngựa tiến nhập Hoành Đoạn sơn mạch, lại đi hai ba ngày, mới vừa tới khu mỏ quặng.

Cái này chỉ là đi đường, tựu tiêu hết năm sáu ngày, nhưng tất cả mọi người cầm linh thạch, cũng tựu không tiện nói gì.

Dương Thanh Huyền xuyên thấu qua trong xe ngựa cửa sổ, quan sát đến Hoành Đoạn sơn mạch địa hình, non xanh nước biếc, khắp nơi tuyệt bích nơi hiểm yếu, bốn phía vờn quanh đại sơn một mực ép chồng đến đám mây chỗ sâu, phảng phất đằng long chi sống lưng to lớn bao la hùng vĩ.

Đến khu mỏ quặng phía sau, phương viên trong vòng hơn mười dặm đều không gặp được cao lớn cây cối, tất cả đều là thấp bé bụi cây, trên đường khắp nơi có thể thấy được đá vụn, phần lớn đều có chút thời đại, cũng có một chút tân móc ra.

Chân Tu Trúc một tiếng "Đến", đám người theo trong xe nối đuôi nhau mà xuống, chỉ thấy mảnh này khu mỏ quặng bị dãy núi trùng điệp vây quanh tại bên trong, đất bằng một mảnh trọc, chung quanh chỉ chất đống một chút đá vụn, đều là khai thác vết tích, giống như tổ ong, trung tâm càng là thình lình có một ngụm cực lớn giếng sâu.

Dương Thanh Huyền bốn phía nhìn qua, luôn cảm thấy có thứ gì không đúng, như có một cỗ bóng ma ép ở trong lòng, nhưng lại không thể nói vì cái gì.

Đột nhiên vài con quạ đen "Oa oa" bay lên, dọa đám người nhảy một cái.

Dương Thanh Huyền sắc mặt biến hóa, cái này mới phản ứng được không đúng chỗ nào, mảnh này khu mỏ quặng quá mức an tĩnh!

Tứ phía thế núi vờn quanh phía dưới, phảng phất một mảnh tử địa!

Hắn hướng Mạnh Thụy nhìn lại, chỉ thấy đối phương khí sắc trắng bệch, giống như biết cái gì.

Dương Thanh Huyền lúc này tới gần, nhẹ nhàng đụng một cái cánh tay của hắn, dọa Mạnh Thụy nhảy một cái. Mạnh Thụy bạo khởi con mắt ra, trợn mắt nhìn, giống như tại quát hỏi hắn làm cái gì.

Dương Thanh Huyền dùng ánh mắt phức tạp nhìn hắn một chút, thấp giọng truyền âm nói: “Nơi đây ta luôn cảm thấy có chút không đúng, ngươi có phải hay không cũng đã nhận ra cái gì?”

Mạnh Thụy sắc mặt đại biến, khiếp sợ nhìn qua Dương Thanh Huyền, nhưng trong con ngươi gợn sóng rất nhanh liền bình phục lại, đồng dạng truyền âm nói: “Nơi đây tại phong thuỷ bên trên gọi là ‘Tứ ly tứ tuyệt’, chính là đại hung chi địa.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Như thế nào ‘Tứ ly tứ tuyệt’, có chút không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại.”

Mạnh Thụy sửng sốt một chút, nói: “Không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại là có ý gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không rõ, nhưng cảm giác rất lợi hại dáng vẻ.”

Mạnh Thụy nói: “Thì ra là thế. Cái gọi là ‘Tứ ly tứ tuyệt’, là một loại mười phần kỳ dị địa hình, không có có Đông Tây Nam Bắc tứ phương, cũng không có xuân hạ thu đông bốn mùa, phảng phất một mảnh bị cô lập tử địa.”

Dương Thanh Huyền trong lòng mơ hồ cảm thấy có chút không ổn, nói: “Vậy liệu rằng rất nguy hiểm?”

Mạnh Thụy gật đầu nói: “Tự nhiên là cực kỳ nguy hiểm, nhưng...” Hắn chuyển hướng một chút, câu nói kế tiếp muốn nói lại thôi.

Dương Thanh Huyền vội nói: “Đã nguy hiểm, vậy chúng ta càng hẳn là đồng tâm hiệp lực, có bất kỳ lời nói đều có thể nói ra, cùng một chỗ ứng đối.”

Mạnh Thụy trong mắt dị sắc chớp động, nói: “Ta tạm thời không thể xác định, đợi lát nữa xuống quáng động rồi nói sau.” Nói xong, hắn tựu cách xa Dương Thanh Huyền, hướng đám người đi đến.

Dương Thanh Huyền còn muốn hỏi chút gì, gặp hắn không muốn trả lời, lại đi vào đám người. Chính mình truyền âm lời nói sợ bị người phát hiện, cũng đành phải coi như thôi, đi theo.

Chân Tu Trúc cùng phu xe kia hai người, đem mọi người đưa đến cái kia cực lớn quáng động trước, chỉ vào bên trong nói rằng: “Nơi này chính là cửa vào.”

Đám người hướng bên trong nhìn lại, chỉ thấy đèn áp tường dò xét chiếu xuống, vẫn như cũ sâu không thấy đáy, một phái âm trầm, không kềm nổi có chút sợ hãi.

Nhưng nghĩ đến đây là ngàn năm trước quáng động, còn có cái kia 300 học phần, cùng mười khối linh thạch, hiếu kỳ hưng phấn phía dưới, cũng là an tâm.

Mạnh Thụy đột nhiên hỏi: “Như thế nào nơi đây không có một người?”

Chân Tu Trúc cười nói: “Còn không xác định cái này quáng động có thể khai thác, phái người tới làm gì? Nơi này chính là Hoàng gia cấm sơn, ngoại nhân cũng vô pháp tùy ý đi vào. Lập tức khẩn yếu nhất, liền đem cái này trong hầm mỏ thông đạo hội chế thành chính xác địa đồ.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 39: Vong Xuyên

Chương 39: Vong Xuyên

Hắn lời nói này mười phần có lý, những người khác cũng chưa hoài nghi.

Ngỗi Thủy vẫy tay xuống, nói: “Bắt đầu làm việc đi, lấy người tiền tài, phải có trách nhiệm tâm, thay người phụ trách, cái này quáng động địa đồ vẽ, tựu giao cho chúng ta đi.”

Hắn kẻ tài cao gan cũng lớn, đi đầu liền đi vào bên trong. Không ít học sinh đều dùng hắn cầm đầu, tự nhiên cũng theo đuôi phía sau.

Dương Thanh Huyền thì là nhìn xem Mạnh Thụy, thấy sắc mặt hắn hơi trắng bệch, nhưng vẫn là cắn răng một cái tựu đi vào theo. Dương Thanh Huyền nhìn Chân Tu Trúc cùng phu xe kia một chút, liền cùng sau lưng Mạnh Thụy, tiến vào quáng động.

Nhìn qua mười người toàn bộ đều đi vào, Chân Tu Trúc nụ cười trên mặt dần dần tiêu thất, trở nên có chút âm trầm.

Bên người xa phu cũng lui đi trung thực bộ dáng, gương mặt trở nên có chút vặn vẹo, ánh mắt cũng kỹ xảo.

“Ngươi nói, đám học sinh này có thể đem địa đồ vẽ đi ra không?”

Phu xe kia đột nhiên mở miệng nói chuyện, ngữ khí không có nửa điểm cung kính, ngược lại mang theo một tia âm lãnh.

Chân Tu Trúc nói: “Có lẽ có thể, có lẽ không thể. Ai biết được, nếu là không có xử lý thành, lại đi chiêu mười học sinh liền tốt.”

Xa phu cau mày nói: “Ngươi không sợ gây phiền toái? Thiên Tông học viện cũng không dễ chọc.”

Chân Tu Trúc cười nói: “Yên tâm đi, mười người này nội tình ta đều thăm dò rõ ràng, tất cả đều là nghèo khổ xuất sinh, cái kia gọi cây mận đêm hơi tốt đi một chút, nhưng hắn cha cũng chỉ là đế đô một cái Bách phu trưởng. Cái kia Dương Thanh Huyền càng là, gia gia lại là rác rưởi công nhân, dạng này bùn nhão, đã chết cũng liền chết, ai sẽ để ý? Các loại (chờ) Thiên Tông học viện thật muốn tra xét, chúng ta cũng cao chạy xa bay.”

Xa phu nói: “Chúng ta trong mấy người, ngươi xưa nay nhất có mưu lược, tựu ngay cả lão đại đều trúng ngươi mà tính, lại gặp Diêm vương. Đối phó mấy cái học sinh tự nhiên là dễ như trở bàn tay, nhưng nhớ lấy đừng gây nên Thiên Tông học viện chú ý.”

Chân Tu Trúc mỉm cười nói: “Ta làm việc, ngươi yên tâm.”

Xa phu liền không nói thêm gì nữa, trực tiếp trên mặt đất khoanh chân ngồi xuống, lại tay giơ lên bấm niệm pháp quyết tu luyện.

Chân Tu Trúc suy nghĩ một trận, đột nhiên nói rằng: “Trong mọi người, đáng giá nhất lo lắng có lẽ tựu là cái kia gọi ‘Mạnh Thụy’.”

Xa phu mới vừa hai mắt nhắm lại, lại mở ra, nói: “Người này có gì dị thường?”

Chân Tu Trúc nói: “Người này họ ‘Mạnh’.”

Xa phu nhíu mày lại nghĩ lại, tựa hồ không rõ ràng cho lắm, bỗng nhiên hắn sắc mặt đại biến, cả kinh nói: “Mạnh Ngọc Long?!”

Chân Tu Trúc gật đầu nói: “Đúng vậy.”

Xa phu trong mắt bắn ra tinh mang, cả kinh nói: “Sẽ không như thế xảo a? Năm đó Mạnh Ngọc Long đi theo Tô Phong đánh xuống cái này Thương Nam quốc giang sơn, cuối cùng lại chết oan chết uổng, Mạnh gia già trẻ cũng tận số bị giết, sẽ không có hậu nhân.”

Chân Tu Trúc khí sắc có chút hung ác nham hiểm, nói rằng: “Chỉ mong đi, bất quá coi như hắn là Mạnh Ngọc Long hậu nhân, cũng sẽ không ảnh hưởng kế hoạch của chúng ta. Cái này quáng động chỉ có cái này một cái cửa ra, đợi bọn hắn vẽ hết trong đó địa đồ, liền đưa bọn hắn đi gặp Diêm vương!”

Xa phu hắc âm thanh cười nói: “Cái này mười học sinh bên trong, mạnh nhất cũng chỉ là cái kia Ngỗi Thủy, Linh Vũ cảnh trung kỳ vẫn chưa tới, những người còn lại càng là gà đất chó sành.”

Chân Tu Trúc gật đầu nói: “Chỉ muốn lấy được năm đó Tô Phong lưu lại bảo vật, chúng ta liền rời xa Thương Nam quốc, tìm một chỗ bế quan tu luyện. Đợi tái nhập đại lục ngày, coi như là Thiên Tông học viện cũng không làm gì được chúng ta!”

Hai người đều là hưng phấn lên, nhìn nhau nhe răng cười phía sau, liền canh giữ ở quáng động trước cửa, khoanh chân ngồi tĩnh tọa, bản thân tu luyện.

Trong hầm mỏ.

“Tất cả mọi người theo sát, tất cả đều nghe ta chỉ huy, nếu là không nghe lời, hừ, cũng đừng trách ta không niệm đồng học chi tình.”

Ngỗi Thủy ở phía trước dẫn đường, bởi vì hắn tu vi cao nhất, không tự giác ở giữa tựu coi mình là dẫn đầu đại ca, lẽ ra lãnh đạo những người khác.

Đa số người cũng hoàn toàn chính xác không có có dị nghị, cẩn thận cùng ở sau lưng hắn.

Mạnh Thụy thì là không ngừng lật xem cái kia đã vẽ ra địa đồ, đồng thời tả hữu quan sát, tại định vị chính mình vị trí.

Dương Thanh Huyền một bên xem xét địa hình chung quanh, một bên nhìn chằm chằm Mạnh Thụy, hắn biết Mạnh Thụy nhất định hiểu được thứ gì, đã hắn không chịu nói, vậy cũng không quan hệ, chính mình đi theo hắn tổng không sai.

Quáng động càng chạy càng sâu, nguyên lai tưởng rằng thông đạo hội (sẽ) biến hẹp, nhưng nơi này lại vừa vặn tương phản, thế mà rộng rãi. Trước đó thông đạo chỉ cao bằng một người, mới vừa nhức đầu, đến đằng sau lại cao đạt hai ba trượng, coi như là nhảy đi cũng không có vấn đề gì.

Đoàn người đều cảm thấy có chút cổ quái, tiếp tục đi lên phía trước, vậy mà nghe được tiếng nước róc rách, lại đi mấy trăm trượng xa, quả nhiên nhìn thấy một đầu nước ngầm, nằm ngang ở thông đạo trước mặt, dùng không nhanh không chậm tốc độ lưu chảy xuống.

Mười người tới cái kia nước ngầm trước, mặt nước cũng không rộng, dùng thực lực của bọn hắn nhảy lên liền có thể đi qua.

“Vong Xuyên!”

Mạnh Thụy nhìn chằm chằm cái kia nước, nghẹn ngào kêu lên, tròng mắt lồi ra, mặt mũi tràn đầy sợ hãi.

Những người còn lại bị hắn đột nhiên vừa gọi, giật nảy mình, nhao nhao trợn mắt trông lại, Ngỗi Thủy càng là khiển trách quát mắng: “Quỷ gào gì!”

Mạnh Thụy mím môi, khí sắc trắng bệch, đối với đám người trách móc nặng nề chẳng quan tâm.

Dương Thanh Huyền thiếp tiến lên, thấp giọng hỏi: “Như thế nào Vong Xuyên?”

Ngỗi Thủy vốn định mang theo đám người qua sông, nghe vậy cũng dừng thân, xoay đầu lại nghe.

Mạnh Thụy lúc này mới lấy lại tinh thần, hít một hơi thật sâu, nói: “Tương truyền người sau khi chết liền phải đi qua Vong Xuyên, từ đó quên mất hết thảy nhân gian ký ức, trở thành trống không Quỷ Hồn. Vong Xuyên chi thủy, bắt đầu từ U minh hoàn cảnh mà ra.”

Nhạc Cường cười mắng: “Ha ha, ngươi được bị điên rồi, còn theo U minh đến đâu, như vậy theo cái này dưới đất nước đi, chẳng lẽ không phải có thể thẳng vào U minh rồi?”

“U minh” hai chữ vừa ra khỏi miệng, tất cả mọi người cảm thấy hàn ý đánh tới, lưng có chút “Sưu sưu” phát lạnh, nguyên bản đùa giỡn lời nói, lại có vẻ cực không buồn cười!

Cái kia nước ngầm chảy nhỏ giọt chảy, tựa hồ càng thêm lạnh lẽo.

Mạnh Thụy lắc đầu, nói: “Ta tổ tiên từng nói, gặp phải Vong Xuyên, chính là quay đầu chỗ. Nơi đây mười phần hung hiểm, nhiệm vụ này ta không làm, các ngươi làm đi.” Hắn quay người muốn đi.

Ngỗi Thủy sắc mặt biến hóa, khiển trách tiếng nói: “Cầm người ta tiền tài, liền muốn thay người nhà làm việc, một điểm đạo đức nghề nghiệp cũng không có, thật cấp học viện chúng ta mất mặt, bôi đen!”

Mạnh Thụy tựa hồ kiên định muốn rời khỏi, bất vi sở động, mặc cho Ngỗi Thủy nói thế nào, cũng không quay đầu lại.

Dương Thanh Huyền tay phải nắm tay, dùng ngón tay nhẹ gõ nhẹ cái cằm, cũng mười phần xoắn xuýt. Hắn cũng cảm nhận được nơi đây không tầm thường, nhưng nếu cứ thế mà đi, Nội viện khảo hạch trước sợ là không kiếm được 1000 học phần.

Nội tâm vùng vẫy một hồi, liền thở thật dài một cái, quay người muốn theo Mạnh Thụy ly khai.

Học phần mà thôi, không cần thiết làm 300 học phần, để cho mình đặt đại hung hiểm cảnh ở trong.

“Các ngươi...!”

Ngỗi Thủy giận dữ, Mạnh Thụy còn chưa tính, nhưng Dương Thanh Huyền bất quá là Khí Vũ cảnh võ tu, cũng không rên một tiếng tựu đi, hoàn toàn không có để hắn vào trong mắt, trên mặt lập tức che kín sát khí.

Nhưng Dương Thanh Huyền vừa mới chuyển thân đi hai bước, liền ngừng lại, vô cùng ngạc nhiên cùng chấn kinh.

Chỉ thấy lúc đến đường hầm mỏ không thấy, tại phía trước hơn mười trượng cửa thông đạo, đúng là núi đá vách động. Mà Mạnh Thụy cũng đứng tại cái kia vách núi trước, thân thể run lẩy bẩy, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ!

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 40: Cửu Long Tỏa Nguyên

Chương 40: Cửu Long Tỏa Nguyên

“Đường hầm mỏ đâu?!”

Ngỗi Thủy mấy người cũng phát hiện dị thường, từng cái sắc mặt đại biến, vội vàng chạy vội tới.

Mới vừa đi qua thông đạo, hoàn toàn bị phá hỏng!

“Là ai làm?!”

Nhạc Cường một mặt kinh sợ, quát hỏi.

Dương Thanh Huyền nội tâm cũng có chút run rẩy, lấy tay sờ lấy cái kia vách núi, trong bụng chấn kinh, cái này vách núi căn bản chính là ngọn núi kết cấu, cho tới nay đều tồn tại ở cái này, căn bản không phải ai để đặt tới.

Mạnh Thụy đột nhiên vẻ mặt cầu xin, kêu lên: “Không có ai làm, không có ai làm...”

Ngỗi Thủy mặt âm trầm, một chút bắt lấy cổ áo của hắn, đẩy tại trên vách núi đá, tiếng quát hỏi: “Đến cùng là chuyện gì xảy ra?!”

Mạnh Thụy bị va chạm một chút, tựa hồ thanh tỉnh chút ít, khí sắc trắng bệch, sau một lúc mới khẽ nhả nói: “Đây là trận pháp.”

“Trận pháp?!”

Còn lại chín người phải sợ hãi, Nhạc Cường quát: “Đừng muốn khi dễ chúng ta không hiểu, trận pháp chi đạo ta cũng học qua một hai, nào có như vậy mơ hồ?!”

Những học sinh khác cũng nhao nhao gật đầu, theo bọn hắn nghĩ, trận pháp nhất đạo, thuộc bàng môn tả đạo loại hình, không ở ngoài mượn nhờ “Phương vị” lực lượng, để đạt tới nghe nhìn lẫn lộn kỳ diệu hiệu quả.

Mạnh Thụy cười lạnh, nói: “Các ngươi học điểm này trận pháp, chỉ là con nít ranh đồ chơi. Chúng ta giờ phút này gặp phải, thế nhưng là khai quốc Hoàng đế Tô Phong đều không cách nào phá giải Cửu Long Tỏa Nguyên chi trận!”

“Khai quốc Hoàng đế Tô Phong?”

Nhạc Cường bọn người tất cả đều trợn tròn mắt, bọn hắn tuy là thiên chi kiêu tử, võ bên trong cường giả, nhưng cũng chỉ là một đám hơn mười tuổi thiếu niên, đầu óc lập tức mộng.

Dương Thanh Huyền nói: “Nói tiếp.”

Mạnh Thụy nhìn hắn một cái, trong lòng hơi cảm giác kỳ quái, tu vi của người này bất quá Khí Vũ cảnh, nhưng khí độ cùng sức quan sát nhưng còn xa không phải người đồng lứa có thể so sánh.

Tại loại thời khắc mấu chốt này, so sánh tu vi, càng cần chính là bình tĩnh tỉnh táo, cùng cơ trí phán đoán, không khỏi đối với Dương Thanh Huyền nhiều hơn mấy phần thân cận.

Hắn nói: “Chư vị có thể từng nghe qua ‘Hai đào giết ba sĩ’ ?”

Không ít người sắc mặt biến hóa, đều là lộ ra vẻ kinh ngạc.

Mạnh Thụy hắc hắc cười lạnh một tiếng, nói: “Chư vị khẳng định đều là nghe qua, chỉ bất quá cái này điển cố việc quan hệ Tô Phong, cho nên tại Thương Nam quốc ai cũng không dám dẫn.

Năm đó đi theo Tô Phong cùng nhau, có ba vị cường giả, phân biệt họ Mạnh, Điền, Quách.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đoạn này điển cố ta cũng nghe qua, năm đó Tô Phong cùng Mạnh, Điền, Quách ba người tình như huynh đệ, cùng một chỗ đánh xuống cái này Thương Nam quốc vạn dặm non sông. Bốn người đều là ngay lúc đó cường giả, nhất là cái kia Mạnh Ngọc Long tu vi cực cao, thậm chí còn tại Tô Phong phía trên.”

Dương Chiếu từng nói cho hắn qua một chút Thương Nam quốc lịch sử, đối với Tô Phong tự nhiên cũng không có gì tôn kính, lúc ấy Dương Chiếu trực tiếp cười lạnh nói: “Cái này cái gọi là ‘Hai đào giết ba sĩ’ điển cố, đơn giản tựu là khác vừa ra ‘Giết được thỏ, mổ chó săn, chim bay tận, lương cung giấu thôi.’ ”

Lúc đó Dương Thanh Huyền nghe được tỉnh tỉnh mê mê, hiện tại một khi hồi ức, tự nhiên liền hiểu.

Dương Thanh Huyền tiếp tục nói: “Vị bạn học này cũng họ Mạnh, chắc hẳn tựu là cái kia Mạnh Ngọc Long hậu nhân a?”

Đến đây, Mạnh Thụy cũng không có gì tốt giấu diếm, gật đầu nói: “Đúng vậy.”

“Cái gì?!”

Còn lại tám người tất cả giật mình, mặc dù bọn hắn cũng đều mơ hồ đoán được một điểm, nhưng nghe được Mạnh Thụy chính miệng thừa nhận, nội tâm vẫn là vô cùng kinh hãi.

Lý Chi Dạ càng là trong mắt tinh mang lóe lên, phụ thân hắn là đế đô Bách phu trưởng, quan lại nhân gia, đối với loại sự tình này so những người khác muốn mẫn cảm hơn nhiều.

Hắn thầm nghĩ: “Nếu là có thể đem cái này Mạnh Thụy chộp tới quan phủ, cho là một cái công lớn. Coi như không thể bắt lấy hắn, cấp quan phủ thông báo cái tin tức cũng là công lao, chỗ tốt hơn xa tại cái này 300 học phần.”

Muốn đến nơi này, hắn trong lòng có chút lửa nóng.

Ngỗi Thủy nói rằng: “Chẳng lẽ cái này quáng động, thật là khai quốc Hoàng đế cùng Mạnh Ngọc Long lưu lại?”

Mạnh Thụy gật đầu nói: “Năm đó Tô Phong thiết kế giết ta tổ tiên, còn có Điền, Quách hai nhà người. Cũng không phải là là vì cái này Thương Nam quốc vạn dặm giang sơn, mà là vì cái này Hoành Đoạn sơn mạch bên trong một vật.”

“Chi!”

Tất cả mọi người là hút miệng hơi lạnh, tin tức này quá mức dọa người, Nhạc Cường kinh hãi nói: “Đến cùng là vật gì? Chẳng lẽ so vạn dặm giang sơn còn trọng yếu hơn sao?!”

Mạnh Thụy không đáp, mà là nhìn về phía Dương Thanh Huyền, nói: “Vị bạn học này cũng biết là vật gì?” Hắn hữu tâm suy tính một chút Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền nói: “Cái gọi là vạn dặm giang sơn, bất quá Hoàng Lương nhất mộng, thậm chí không chống đỡ hồng nhan cười một tiếng. Tô Phong hại bằng hữu, hoặc là vì mỹ nhân, hoặc là vì truy cầu cảnh giới cao hơn. Chỉ có không ngừng đột phá tu vi, mới có thể kéo dài dài hơn tuổi thọ.”

đọc trUyện ở //truyencuatui.

ne t / Hắn liếm môi một cái, hắc tiếng nói: “Vạn dặm giang sơn bất quá mộng, mạng của mình mới là thật.”

Chín tên học sinh tất cả đều nghe được ngây dại, lời nói này rất có đạo lý, có loại để cho người ta rộng mở trong sáng cảm giác. Nhưng theo một tên mười lăm tuổi thiếu niên trong miệng nói ra, tựu lộ ra mười phần quái dị.

Mạnh Thụy cũng là sững sờ một lát, mới ôm quyền nói: “Vị bạn học này thấy rõ, tài trí siêu nhân, tương lai định không phải vật trong ao.” Hắn trong lời nói mang theo kính trọng, hiển nhiên có kết giao chi ý.

“Hừ, thấy rõ để làm gì? Cái này thế giới cường giả vi tôn, thực lực mới là quyết định hết thảy cơ sở.” Nhạc Cường khinh thường hừ lạnh, nói: “Cái kia Tô Phong sát hại bằng hữu, đến cùng là vì cái gì?”

Lý Chi Dạ tại một bên giữ im lặng, đáy mắt lại tràn đầy cười lạnh, trong lòng thầm nghĩ: “Các ngươi cả đám đều đối với khai quốc Hoàng đế bất kính, ta toàn bộ nhớ kỹ. Đợi ly khai nơi đây phía sau, tất nhiên muốn báo cáo quan phủ, đem các ngươi tất cả đều bắt lại, đây chính là một cái công lớn!”

Dương Thanh Huyền nói: “Không phải là tuyệt thế công pháp?”

Trong lòng mọi người thình thịch khẽ động, tất cả mọi người là võ tu chi nhân, đối với các loại tài nguyên tu luyện mẫn cảm nhất, tám ánh mắt đồng loạt nhìn chằm chằm Mạnh Thụy.

Mạnh Thụy cười hắc hắc, lắc đầu nói: “Cũng không phải là công pháp, mà là một giọt ‘Tinh huyết’. Theo tiên tổ năm đó lời nói, nếu là có thể đạt được cái này ‘Tinh huyết’, vạn dặm giang sơn lại đáng là gì.”

Nhạc Cường hỏi: “Là cái gì tinh huyết, lại trọng yếu như vậy?”

Mạnh Thụy nói: “Ra sao tinh huyết tiên tổ cũng không nói rõ, chỉ nói là ẩn chứa lực lượng cường đại, một khi ăn vào, liền có thể đột phá Nguyên Vũ cảnh tu vi, tiến vào một phen khác thiên địa.”

Dương Thanh Huyền trong lòng giật mình, hỏi vội: “Nguyên

Vũ cảnh không phải võ đạo điểm cuối cùng sao? Trên đó còn có cảnh giới?”

Lý Chi Dạ hừ một tiếng, có chút khoe khoang nói: “Ta năm ngoái từng theo cha thân tham gia qua cung đình yến hội, lúc ấy xa xa nghe nói viện trưởng đại nhân cùng Tấn vương đàm luận qua, nói là đột phá Nguyên Vũ cảnh gông cùm xiềng xích, liền có thể trống rỗng thêm ra vô số năm thọ nguyên, bước vào thiên địa chi cảnh, trở thành quát tháo đại lục cường giả tuyệt đỉnh.”

“Thiên địa chi cảnh?!”

Các học viên đều có chút mắt trợn tròn, loại này bí mật bọn hắn là lần đầu tiên nghe nói, không khỏi nhiệt huyết khuấy động, sinh ra vô hạn hướng tới.

Dương Thanh Huyền cũng là huyết dịch ấm áp, nghĩ đến Dương Chiếu nhắn lại, nói “Thiên Hạ Hữu Địch” là một vị cái thế cường giả độ vào trong cơ thể mình, chẳng lẽ vị cường giả kia chính là “Thiên địa chi cảnh” cao thủ?

Nhạc Cường hỏi vội: “Cái kia giọt tinh huyết, cuối cùng là ai đoạt được?”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 41: Trận Pháp Sư

Chương 41: Trận Pháp Sư

Mạnh Thụy trầm mặc một hồi, nói: “Cái kia giọt tinh huyết ai cũng không có đạt được, còn ở lại chỗ này quáng động bên trong.”

“A?!”

Học viên khác đều là sắc mặt thay đổi, cứ thế chỉ chốc lát phía sau, tất cả đều hai mắt tỏa ánh sáng.

Mạnh Thụy hơi lườm bọn hắn, trong ánh mắt tràn đầy mỉa mai lãnh sắc.

Dương Thanh Huyền nói: “Chư vị đừng quá kích động, lấy tinh huyết việc nhỏ, mất mạng tựu chuyện lớn. Nếu là cái kia tinh huyết dễ dàng như vậy lấy được, cũng sẽ không tại cái này trong động thả hơn ngàn năm.”

Mạnh Thụy gật đầu nói: “Dương Thanh Huyền nói không sai, bây giờ bị cái này Cửu Long Tỏa Nguyên trận vây ở trong hầm mỏ, có thể hay không mạng sống vẫn là ẩn số đâu. Cái kia Chân Tu Trúc sợ là vừa mở bắt đầu tựu không có hảo tâm, chính mình không phá nổi cái này Cửu Long Tỏa Nguyên, tựu gạt chúng ta xuống tới vẽ quáng động hình.”

Hắn lấy ra cái kia tàn khuyết không đầy đủ quáng động hình ra, nói: “Những này lộ tuyến tất cả đều là Cửu Long Tỏa Nguyên trận bên ngoài, vì vẽ cái này hình, sợ đã chết không ít người. Chân Tu Trúc cũng nghĩ đến người bình thường căn bản vào không được, nhưng nếu là triệu tập một nhóm võ giả, rất có thể tiết lộ nơi đây bí mật, đến học viện đến triệu một ít học sinh, đích thật là lựa chọn tốt nhất.”

Ngỗi Thủy giận dữ, nói: “Nhìn hắn mặt người thiện tâm, nghĩ không ra càng là như thế ác độc!”

Dương Thanh Huyền nói: “Hiện tại nhưng có phá trận rời đi chi pháp?”

Hắn so đám người phải tỉnh táo nhiều lắm, năm đó Tô Phong cùng Mạnh Ngọc Long đều là Nguyên Vũ cảnh đại cao thủ, đều không thể vào tay cái kia giọt tinh huyết, bằng cho bọn hắn mượn những này lính tôm tướng cua, càng là hi vọng xa vời, hiện tại trọng điểm là ly khai nơi đây.

Mạnh Thụy gật đầu nói: “Năm đó tiên tổ giúp Tô Phong đánh xuống thiên hạ phía sau, liền dốc lòng nghiên cứu cái này Cửu Long Tỏa Nguyên phá giải chi thuật, nguyên vốn sẽ phải đại công cáo thành, đáng tiếc cái kia Tô Phong sợ ta tiên tổ độc chiếm tinh huyết, lúc này mới đột nhiên hạ độc thủ, dẫn đến phá giải thất bại trong gang tấc, cuối cùng ai cũng không có được chỗ tốt. Lại về sau, mảnh này Hoành Đoạn sơn mạch đã bị Tô Phong cấm phong, không cho phép ngoại nhân đi vào.”

Nhạc Cường nói: “Chỉ là một giọt tinh huyết mà thôi, cũng hơn ngàn năm, sớm cũng làm.”

Mạnh Thụy cười lạnh nói: “Hừ, ngươi biết cái gì.”

Nhạc Cường nắm đấm giơ lên, cả giận nói: “Ngươi nói cái gì?!”

Ngỗi Thủy thấy hai người muốn tranh chấp, khiển trách quát mắng: “Đều chớ ồn ào! Bây giờ nghĩ biện pháp ly khai nơi đây là thứ nhất, cái kia tinh huyết như có thể tìm tới tự nhiên tốt nhất.”

Hắn nhìn về phía Mạnh Thụy, nói: “Ngươi nhưng có biện pháp?”

Mạnh Thụy mặt không thay đổi nói rằng: “Ta thử một chút đi, không dám hứa chắc. Cái này quáng động ngàn năm qua đều bỏ xó tại cái này, sợ là đã bị Tô gia quên đi.”

Đường lui đã phong, chỉ có thể tiếp tục đi lên phía trước, nhưng mười người đi trở về tại chỗ thời điểm, nhưng là triệt để ngây ngẩn cả người, cái kia “Vong Xuyên” cũng không thấy!

Phía trước là thẳng tắp quáng động, phi thường rộng rãi, thông hướng chỗ sâu.

Nhưng mọi người nhưng là cảm thấy trong lòng run rẩy, thậm chí nghe thấy có răng run lên thanh âm.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Mạnh Thụy, chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Cũng là trận pháp gây nên sao? Nếu là trận pháp có thể tùy tiện sửa đổi địa hình, vậy chúng ta đi như thế nào cũng không có khả năng ra đi.”

Mạnh Thụy biểu lộ so lúc trước muốn bình tĩnh nhiều lắm, nói: “Không sai, cái này Cửu Long Tỏa Nguyên trận, chính là mượn nhờ chín đầu U minh âm hà, đem trọng yếu chi vật ‘Khóa’ trong đó. Tại đường lui bị vách núi phong bế thời điểm, trận pháp liền đã khởi động, theo quáng động đi, vĩnh viễn không có kết quả.”

Hắn lấy ra một cái la bàn giống như đồ vật, nâng ở lòng bàn tay, trên đó khắc hoạ lấy các loại ký hiệu, có tám cái kim đồng hồ trong đó. Lại lấy ra một khối linh thạch, bỏ vào la bàn bên trong một cái lỗ khảm bên trong, trong mâm ký hiệu phảng phất sống tới, tám cái kim đồng hồ cũng theo đó chuyển động.

Ngỗi Thủy cả kinh nói: “Nguyên khí!”

Mạnh Thụy nói: “Đây không phải phổ thông nguyên khí, là một loại phụ trợ nguyên khí, có thể định sông núi.”

Lý Chi Dạ cau mày nói: “Chẳng lẽ Mạnh Ngọc Long là thầy phong thủy?”

Mạnh Thụy sắc mặt biến hóa, hiện lên tức giận, quát: “Con mẹ nó ngươi. Mới là thầy phong thủy, cả nhà ngươi đều là thầy phong thủy! Tổ tiên chính là Trận Pháp Sư, những cái được gọi là thầy phong thủy, cho chúng ta xách giày cũng không xứng!”

“Trận Pháp Sư?!”

Những người còn lại đều là trong lòng hơi động, thái độ đối với Mạnh Thụy cũng biến thành cung kính nhiều.

Trận Pháp Sư cũng là một loại nhân vật hết sức mạnh, xem như võ đạo tính chất phụ trợ nghề nghiệp, tại rất nhiều nơi đều phát huy tác dụng cực kỳ trọng yếu.

Mạnh Thụy nâng cái kia la bàn, tại trong hầm mỏ định vị. Hắn cũng không có theo quáng động đi lên phía trước, mà là xoay người, trực tiếp mặt hướng một mặt tường vách tường, lộ ra suy nghĩ sâu xa thần sắc.

Tiện tay hướng cái kia trên vách tường đập mấy lần, sau đó bấm niệm pháp quyết hướng tường kia phía trên một chút đi, dùng ngón tay ở phía trên phác hoạ ra trận đồ, ký hiệu.

Dương Thanh Huyền nhìn kỹ, cảm thấy cái kia mỗi một cái ký hiệu mặc dù do đơn giản mấy bút phác hoạ mà thành, lại dồi dào gắng sức lượng.

Mạnh Thụy đột nhiên ngưng chưởng vỗ, tại cánh tay hắn bên trên bạo khởi một mảnh lam quang, cấp tốc ngưng tụ phía sau, lại hóa thành một chi bạc lông tơ bút, lơ lửng tại bên trên.

Cái kia bút lông toàn thân sáng long lanh, như ngọc, trên đó đóng dùng ngân sắc cuộn vân văn, bút đấu chỗ duỗi ra bốn cặp kim sắc song đầu giao, phân biệt đối ứng tứ phương, như muốn cướp đoạt phía trước bạch ngọc hào.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, biết đây là Mạnh Thụy Vũ Hồn, chỉ cảm thấy hết sức kỳ lạ.

Mặt khác tám người cũng là mở to hai mắt, giống như lần thứ nhất nhìn thấy như vậy Vũ Hồn giống như.

Mạnh Thụy mặt không biểu tình, giải thích nói: “Đây là ta Vũ Hồn ‘Cẩm Doanh Hoa Trận’, là chúng ta Trận Pháp Sư truyền thừa Vũ Hồn.”

Lý Chi Dạ cả kinh nói: “Truyền thừa Vũ Hồn?!”

Mạnh Thụy nói: “Có chút gia tộc có thể thông qua huyết mạch, đến truyền thừa ‘Vũ Hồn’ lực lượng. Ta Mạnh gia lịch đại tiên tổ, Vũ Hồn đều cùng ‘Trận pháp’ có quan hệ.”

Chỉ thấy cái kia bút lông cùng một chỗ, thẳng điểm vách tường, du tẩu phía dưới, kích thích một trận phù quang lóa mắt.

Trên vách núi đá những cái kia ký hiệu tùy theo chuyển động, giống như từng cái nòng nọc, tại trên vách núi đá du động, chui vào.

Nhưng thấy trước mắt hoàn cảnh hoảng hốt, tựa như không gian lắc lư dưới, cái kia vách núi vậy mà tự hành thối lui, phân ra một con đường đến.

Chúng người vui mừng, nghe thấy phía trước tiếng nước róc rách, tựa hồ lại gặp được cái kia Vong Xuyên. Bỗng nhiên rít lên một tiếng đâm rách không khí, “Quỷ a!”

Thanh âm kia kêu thật đáng sợ, quá đột ngột, tựu liền Dương Thanh Huyền đều giật mình trong lòng, càng đừng đề cập những người khác, tất cả đều dọa đến xông lên, từng cái khí sắc trắng bệch.

Ngỗi Thủy tiến lên một chưởng vỗ tại cái kia đầu người bên trên, nổi giận nói: “Quỷ gào gì? Nào có quỷ?!”

Người kia ôm đầu, run rẩy chỉ vào phía bên phải trên vách núi đá, “Xem, các ngươi xem, mau nhìn...”

Mọi người theo nhìn lại, không khỏi toàn bộ hít một hơi khí lạnh, chỉ cảm thấy xương sống lưng phát lạnh, da đầu tê dại một hồi, chỉ thấy cái kia trên vách núi đá dán vào một tấm da người, toàn thân trắng bệch, đầu tóc rối bời.

Dọa đến đám người vội vàng lui lại, Dương Thanh Huyền kiến thức rộng rãi, mặc dù trong lòng có chút run rẩy, nhưng vẫn là đi ra phía trước, tử nhìn kỹ một lúc, nói: “Đã sớm chết, bị rút khô tinh nguyên, cho nên nhìn qua có chút đáng sợ, kỳ thật bất quá một cỗ thây khô.”

Lý Chi Dạ run rẩy nói: “Sao, tại sao có thể có thây khô?”

Dương Thanh Huyền nói: “Xem ra hẳn là phổ thông bách tính, có lẽ là trước đó vẽ bản đồ thợ mỏ, chết đi thời gian tại nửa năm đến trong một năm.”

Ánh mắt của hắn hướng cái khác phương vị nhìn lại, không khỏi sắc mặt đại biến, chỉ thấy hai bên trên vách núi đá truyền đến “Tất tất lột lột” thanh âm, thỉnh thoảng có đất đá bong ra từng màng, từng cỗ thây khô theo vách núi bên trong lồi đi ra, chừng trên trăm nhiều, tựa như là Địa phủ người hầu, phân lập tại đường hầm mỏ hai bên

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 42: Tam Túc Hỏa Ô

Chương 42: Tam Túc Hỏa Ô

Dương Thanh Huyền khí sắc có chút khó coi, nhưng còn tính là bình tĩnh, nói: “Không cần sợ, đây đều là sớm đã chết đi thây khô, hẳn là vừa rồi Mạnh Thụy phá trận, dẫn đến di hình hoán vị, cho nên tất cả đều lồi đi ra. Xem trên người áo vải, cũng đều là dò đường thợ mỏ.”

Còn lại chín người, tất cả đều toàn thân run rẩy, chen thành một đoàn, dọa đến sắp không được.

Mặc dù bọn hắn thực lực cũng không tệ, nhưng dù sao cũng là người thiếu niên, có người càng là liền người chết đều chưa thấy qua, chưa từng gặp qua quỷ dị như vậy cảnh tượng đáng sợ.

Mạnh Thụy nghe xong giải thích, lập tức hiểu rõ ra, lúc này mới trấn định lại.

Lý Chi Dạ trực tiếp sợ quá khóc, nghẹn ngào nói: “Chúng ta cũng sẽ chết tại cái này, cũng lại biến thành những này bộ dáng sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ai biết được, nếu không muốn chết, tựu đánh lên điểm tinh thần, cố gắng ra ngoài đi.” Dứt lời, hắn liền làm trước đi lên phía trước. Hắn trong cuộc đời trải qua vô số hiểm cảnh, nhưng trừ ra núi Côn Luân xuống cái kia địa cung bên ngoài, không còn như vậy kỳ quái.

Mạnh Thụy cũng theo sát phía sau, mặt khác tám người mặc dù sợ hãi, nhưng cũng đều không phải người bình thường, rất nhanh liền lấy dũng khí, lần lượt theo tới.

Bên trong hai vách khảm nạm thi cốt càng ngày càng nhiều, đến đằng sau càng là lít nha lít nhít, đại lượng thi cốt nặng chồng lên nhau, nhìn thấy mà giật mình, căn bản phân biệt không ra diện mục, với lại thời đại càng là lâu dài.

Mạnh Thụy run giọng nói: “Thiên Thi Động! Cái này quáng động đã chết nhiều người như vậy, đã hóa thành Thiên Thi Động, trở thành cực âm chi địa, vô cùng có khả năng ngưng tụ ra thi sát!”

Dương Thanh Huyền bước chân ngừng lại, cau mày nói: “Thi sát? Thực lực thế nào?”

Mạnh Thụy khí sắc trắng bệch, nói: “Vậy phải xem thi thể khi còn sống thực lực, còn có sau khi chết bảo tồn trạng thái, không đồng nhất mà nói. Ta xem nơi này chết đi phần lớn là bình dân, tức liền biến thành thi sát cũng hẳn là không lợi hại lắm. Với lại nơi này là Cửu Long Tỏa Nguyên, dùng chính là chín đầu âm sát chi long, có thể Cực Âm Chi Khí đều bị Cửu Long hút sạch.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới tiếp tục đi lên phía trước, chỉ bất quá lại nói thêm một chút tâm, sợ gặp được thi sát loại hình tà vật.

Đi không bao xa liền tới đến cái kia Vong Xuyên trước, chỉ bất quá có chút quái dị, đầu này Vong Xuyên, tựa hồ cũng không phải là lúc trước thấy.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Mạnh Thụy đồng học, nơi này có thể có bất thường?”

Mạnh Thụy đưa mắt nhìn một trận, nói: “Đầu này Vong Xuyên hoàn toàn chính xác không phải lúc trước đầu kia, nhưng đồng thời không kỳ quái. Cửu Long chỉ cần phá hắn một, liền có thể phá vỡ cái này Tỏa Nguyên Trận, tiến vào quáng động chỗ sâu khu vực trung tâm.”

Dương Thanh Huyền trong lòng nghi hoặc, hỏi: “Như đây quả thật là Vong Xuyên, chẳng lẽ không phải thông hướng U minh?”

Mạnh Thụy mỉm cười, hiếm thấy dễ dàng chút ít, nói: “Làm sao có thể là thật Vong Xuyên, đó là chân chính U minh chi địa. Theo tổ tiên lời nói, giữa thiên địa có hai đại chí dương chí âm chi thủy, dương là trời sông, âm là Vong Xuyên, tương hỗ là âm dương, vờn quanh Chu Thiên đại thế giới. Cái này Cửu Long Tỏa Nguyên, chỉ là dùng trận pháp co rút Vong Xuyên chi thủy, hình thành cực âm chi địa.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy cũng không phải chuyện đùa, ngươi nhưng có phương pháp phá giải?”

Mạnh Thụy nói: “Phương pháp phá giải kỳ thật rất đơn giản, chính là dùng chí dương chi vật trung hoà cái này Vong Xuyên trong nước âm khí, đem Cửu Long phá vỡ một đầu liền có thể. Có thể là có thể trung hoà Vong Xuyên chi thủy đồ vật, trừ ra cái kia thiên hà nước bên ngoài, không có chỗ nào mà không phải là thế gian quý hiếm, mà nhất là giá rẻ chi pháp...”

Sắc mặt hắn hơi trắng bệch, cắn răng nói: “Chính là dùng nam tử dương cương chi huyết!”

Dương Thanh Huyền nghe xong, liền tâm như gương sáng, lập tức nghĩ thông suốt cái này vách núi hai bên thi cốt là chuyện gì xảy ra.

Sắc mặt hắn trầm xuống, xem đến cái kia Tô Phong không là đồ tốt, cái kia Mạnh Ngọc Long cũng không phải vật gì tốt, vì phá Cửu Long Tỏa Nguyên, không biết đã chết bao nhiêu người, dùng bao nhiêu người thi cốt lấp vào.

Nhạc Cường nói: “Nếu là lấy mạng người lấp, Thương Nam quốc không biết bao nhiêu ức người, sớm cũng có thể lấp kín, vì sao trận này còn tại?”

Mạnh Thụy trong mắt lóe lên tinh mang, cười lạnh nói: “Các ngươi cũng đánh giá quá cao nam tử dương cương chi huyết, những hài cốt này đều là phổ thông bách tính, nào có bao nhiêu lực lượng. Về sau tiên tổ cùng Tô Phong làm ra một bộ Tam Túc Hỏa Ô thi hài, dùng để trấn trụ này âm khí. Nhưng tiên tổ đối với Tô Phong sớm có đê, tại phá trận lúc lấy ra Tam Túc Hỏa Ô tinh hạch. Tô Phong lại cho rằng muốn đại công cáo thành, quả nhiên đối với tiên tổ ra tay, hừ, cuối cùng lưỡng bại câu thương, ai cũng không có được cái kia giọt tinh huyết.”

Mặc dù rải rác vài câu, nhưng ai cũng là nghe được rùng cả mình, có thể tưởng tượng năm đó trận kia kinh tâm động phách ngươi lừa ta gạt.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nói rằng: “Chẳng lẽ cái kia Tam Túc Hỏa Ô tinh hạch ở trên thân thể ngươi?”

Mạnh Thụy sắc mặt đại biến, còn lại tám người cũng đều nhìn sang, ánh mắt rơi ở trên người hắn.

“Ha ha, Thanh Huyền đồng học quả nhiên không phải bình thường.”

Mạnh Thụy có phần có đắc ý sắc nói: “Chính là, nếu không có cái kia Tam Túc Hỏa Ô tinh hạch tại trên người của ta, ta là tuyệt không có khả năng là 300 học phần vào cái này quáng động. Chỉ cần tìm ra cái kia Tam Túc Hỏa Ô thi hài, ta liền có niềm tin chắc chắn bài trừ Cửu Long Tỏa Nguyên.”

Lý Chi Dạ nhăn xuống lông mày, nói rằng: “Nếu là ở cái này đáy sông tìm đồ, có lẽ ta có thể giúp đỡ điểm bận bịu.”

Đám người nhìn về phía hắn, Nhạc Cường cau mày nói: “Ngươi cũng bất quá mới vừa vừa bước vào Linh Vũ cảnh, sơ kỳ tu vi mà thôi, có thể giúp đỡ được gì?”

Lý Chi Dạ cười lạnh một tiếng, nói: “Trợn to mắt chó của ngươi thấy rõ ràng!”

Hắn đi đến cái kia Vong Xuyên trước, tựa hồ có chút sợ hãi, trấn định quyết tâm Thần, lúc này mới hai tay bấm niệm pháp quyết, chỉ thấy phía sau hắn một vòng bạch nguyệt lên, bắn ra ra ngân huy bao phủ ở trên người hắn, sóng nước lấp loáng, liền như là vô số thủy khí hiển hiện trên đó, gãy tán dị sắc lưu quang.

“Vũ Hồn dị tượng!”

Nhạc Cường kinh hô một tiếng, nói: “Đây là cái gì Vũ Hồn, lại còn có dị tượng?”

Lý Chi Dạ đắc ý phi phàm, bấm niệm pháp quyết nói: “Ha ha, ta chi Vũ Hồn, chính là nắm giữ bảy đạo hồn quang thượng phẩm thiên phú, tên là ‘Đáy biển mò kim’!”

Những người còn lại cũng chấn kinh dị thường, chỉ thấy cái kia Vũ Hồn chi quang hiển hiện phía sau, Vong Xuyên trong nước lại bỏ ra một đạo ánh trăng, có thể thấy rõ ràng.

Dùng ánh trăng làm trung tâm, dòng nước trở nên chảy xiết, lại xuất hiện vòng xoáy.

Từng đạo quang mang từ cái này vòng xoáy bên trong hướng bốn phía tản ra, thấu vào trong nước.

Mọi người ngạc nhiên nhìn xem, Vong Xuyên nước chịu hắn ảnh hưởng trở lên rõ ràng, gần như có thể thấy đáy.

“A?!”

Một người mãnh liệt kêu lên một tiếng sợ hãi, dọa đến sắc mặt trắng bệch. Chỉ thấy sông kia đáy, từng chồng bạch cốt, trải thành trắng xóa hoàn toàn lòng sông, cái này cần có bao nhiêu người điền vào đi, mới có thể hình thành cảnh tượng đáng sợ này a!

Lý Chi Dạ cũng là toàn thân phát run, trên mặt toát mồ hôi lạnh, sông kia đáy thi cốt quá nhiều, quá dọa người. Theo hắn run rẩy, ánh trăng cũng ở trong nước dập dờn.

Đột nhiên hắn kinh hô một tiếng, trên mặt lộ ra vẻ mừng như điên, nói: “Tìm được!”

Lập tức một chưởng vỗ ra, cái kia ánh trăng đột nhiên tiêu thất, mặt sông “Phanh” một tiếng nổ tung, tại cự ly bờ sông xa vài chục trượng địa phương, một cái bóng đen to lớn nổi lên, thật giống như chậm rãi theo dưới đáy thăng tới.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 43: Khu Vực Trung Tâm

Chương 43: Khu vực trung tâm

Bóng đen kia đúng là Tam Túc Hỏa Ô, thể như phượng tước, lấy có kim uế hỏa vũ, chân sinh ba đầu, đuôi sau có mấy cây xinh đẹp lông vũ, liền như là một đoàn thiêu đốt lên hỏa diễm.

Mặc dù đã chết đi ngàn năm, nhưng cái kia yêu khí lại như cũ mười phần nồng đậm, mỗi người trong lòng đều cảm nhận được một cỗ không hiểu áp lực.

“Đáy biển mò kim” Vũ Hồn trạng thái cũng duy trì không ở, Lý Chi Dạ vội vàng thả tay xuống ấn, tựu hướng phía sau thối lui.

Mạnh Thụy hai mắt tỏa ánh sáng, mừng lớn nói: “Đừng sợ, cái này Tam Túc Hỏa Ô là chết!” Hắn lại đón cái kia Tam Túc Hỏa Ô nhảy tới, ở trên không bên trong móc ra một khối xích hồng tinh hạch, lập tức một đạo chưởng kình đánh ra!

Tinh hạch hóa thành một đạo hồng mang, bắn phá cái kia nồng đậm yêu khí, thẳng vào Tam Túc Hỏa Ô thể nội.

Lập tức, không khí phảng phất trệ ở, lập tức một cỗ đáng sợ sóng nhiệt theo cái kia Tam Túc Hỏa Ô trong thi thể phun ra ra, lăn hướng bốn phương tám hướng.

Mạnh Thụy hoảng hốt, nguyên bản hắn vọt lên là nắm giữ tiêu chuẩn, nhưng giờ phút này cái kia sóng nhiệt phun ra, để thân thể của hắn run lên, lập tức đã mất đi cân bằng, liền hướng cái kia Vong Xuyên bên trong rơi xuống.

Vong Xuyên chi thủy tuy không độc tính, nhưng lại cực âm lạnh vô cùng, nếu là bị cái kia âm khí nhập thể, so trúng độc còn còn đáng sợ hơn!

Mạnh Thụy mặt mũi tràn đầy vẻ tuyệt vọng, đã thấy một đạo thân ảnh bay lượn mà ra, chính là Dương Thanh Huyền, năm ngón tay như móng vuốt thép, bóp lấy hắn vai phải, thân thể ở trên không bên trong xoay tròn, lại trống rỗng mượn lực, kéo lấy hắn trở về lao đi.

Như vậy xảo diệu thân pháp, xem đám người trợn mắt hốc mồm.

“Tạ ơn, đa tạ!”

Mạnh Thụy vô cùng cảm kích, nói cám ơn liên tục.

Dương Thanh Huyền hai chân vừa chạm đất, lại hướng phía trước lướt qua mấy bước, lúc này mới đem Mạnh Thụy để xuống, nói: “Đồng tâm hiệp lực cùng chung cửa ải khó, hẳn là.”

Mặt khác cái kia tám tên sớm đã chạy xa đồng học, đều là gương mặt đỏ lên.

Mấy người càng là trên mặt sắc mặt giận dữ, lời này giống như tại châm chọc bọn hắn, cảm thấy cực kỳ chói tai. Mấu chốt Dương Thanh Huyền chỉ có Khí Vũ cảnh tu vi, theo bọn hắn nghĩ, thậm chí có chút cuồng vọng tự đại.

Cái kia Tam Túc Hỏa Ô thi thể, khi lấy được tinh hạch phía sau, tự hành bốc cháy lên, hóa thành một cái to bằng cái thớt hỏa cầu, hình như liệt nhật, hướng trong nước rơi xuống.

Từng vòng từng vòng sóng nhiệt theo hỏa cầu bên trong tản ra, đánh thẳng vào Vong Xuyên chi thủy “Ào ào” rung động, đại lượng nước sông trống không tan biến mất, mặt nước dùng tốc độ cực nhanh hướng xuống thối lui.

“Oanh!”

Hỏa cầu rơi vào trong nước, một mảnh nóng người chân khí trùng kích ra ra, Dương Thanh Huyền bọn người là vận công ngăn cản, không có thấm ướt nửa điểm.

Một lát sau, sóng nhiệt tan hết.

Đám người đi ra phía trước, thấy cái kia Vong Xuyên chi thủy đã toàn bộ sấy khô, dưới mặt đất thật dày xếp từng tầng từng tầng xương khô, tại Hà Nội trông không đến đầu, chừng hơn vạn nhiều.

Đồng thời tất cả hài cốt đều là tư thế quái dị, hốc mắt trống rỗng đối với phía trên, tựa hồ khi còn sống đều kiệt lực giãy dụa qua, càng là chết không nhắm mắt.

Mười người đều là khí sắc trắng bệch, cảnh tượng này quá xúc mục kinh tâm.

Nhạc Cường kêu lên một tiếng đau đớn, nói: “Từ không chưởng binh, Tô Phong cùng Mạnh Ngọc Long có thể đánh xuống giang sơn, sao lại là nhân từ nương tay hạng người!”

Dương Thanh Huyền nội tâm thở dài, vô luận ở thế giới nào, cường giả vi tôn, kẻ yếu như kiến, đây đều là lẽ trời không đổi pháp tắc.

Muốn khống chế vận mệnh của mình, chỉ có không ngừng mạnh lên, đây là con đường duy nhất.

“Đi thôi.”

Dương Thanh Huyền nói một tiếng, liền đi về phía trước.

Bỗng nhiên, phía trước cảnh tượng bắt đầu trở nên hoảng hốt, cái kia hơn vạn thi hài, theo cảnh vật biến hóa mà hóa thành bột mịn tiêu tán, tựu liền hai bên vách núi cũng lui về sau đi.

[truye n c

ua tui ΘΘ net] Cực quang đằng sau, nhưng thấy hai mắt tỏa sáng, một mảnh sinh cơ bừng bừng cảnh tượng tựu hiển hiện tới.

Bầu trời xanh phía dưới, kỳ hoa dị thảo. Bao trùm vân cùng sơn nổi sóng, rừng như biển mênh mang, trời sáng khí trong, gió mát ấm áp dễ chịu, nước như băng rua xuyên hành ở giữa, như cùng một chỗ nhân gian tiên cảnh.

Duy nhất quái dị chính là, nơi đây rõ ràng có núi có nước, ôn hòa như xuân, lại ngay cả một cái trùng cá chim thú đều không có.

Mạnh Thụy kích động vạn phần, run giọng nói: “Nơi này, nơi này chính là khu vực trung tâm, năm đó tiên tổ cùng Tô Phong nghĩ hết biện pháp nhưng thủy chung vào không được địa phương sao?”

Nhạc Cường mặt lộ vẻ mừng như điên, nói: “Nói như vậy, cái kia giọt tinh huyết cũng hẳn là trong này rồi?”

Mười người ánh mắt nhìn về phía trước, chỉ thấy cái này sơn lâm buồn bực, đại không bờ bến, cũng không biết cái kia tinh huyết giấu ở chỗ nào.

Nhưng người trên mặt người đều vô cùng hưng phấn, đây chính là khai quốc hoàng đế đều tha thiết ước mơ đồ vật, Mạnh Ngọc Long thậm chí nói ra “Như phải vật này, vạn dặm giang sơn làm gì dùng” lời nói hùng hồn.

Lý Chi Dạ liếm một cái đôi môi, cười to nói: “Ha ha, vậy còn chờ gì, nhanh đi tìm đi!” Hắn dưới chân một bước, liền muốn chạy vội vào rừng.

Đột nhiên Ngỗi Thủy thân ảnh khẽ động, ngăn ở trước người hắn, trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng nói: “Chậm rãi.” Ánh mắt của hắn hướng mặt khác tám người trên thân lần lượt lướt qua, hắc tiếng nói: “Tinh huyết chỉ có một giọt, mà chúng ta có mười người.”

Tất cả mọi người là sắc mặt biến hóa, lập tức minh bạch hắn ý tứ, không khỏi lẫn nhau cảnh giác lên.

Mạnh Thụy lạnh lùng nói: “Tinh huyết hoàn toàn chính xác chỉ có một giọt, nhưng hắn bên trong năng lượng ẩn chứa, căn bản không phải chúng ta có thể thừa nhận được, có thể đem nó hóa vào trong nước, chia mười phần.”

Không ít người đều gật đầu, hiển nhiên cảm thấy biện pháp này cực diệu.

Ngỗi Thủy cười hắc hắc, nói: “Biện pháp này chợt nghe phía dưới, thật là không tệ, mỗi người đều chiếu cố đến. Nhưng tinh tế tưởng tượng, thật hợp lý sao?”

Hắn cười lạnh một tiếng, tiếp tục nói: “Tỉ như nói chúng ta Linh Vũ cảnh cường giả, cũng phải cùng mấy vị này Khí Vũ cảnh đồng dạng phân? Mấy vị không có ý kiến sao?” Ánh mắt của hắn hướng cái kia mấy tên Linh Vũ cảnh nhìn lại.

Mấy tên Khí Vũ cảnh đều là đổi sắc mặt, lộ ra vẻ giận dữ.

Nhạc Cường làm trước khi nói ra: “Không sai, nói như vậy hoàn toàn chính xác không hợp lý! Có thể quá nửa mấy phần, nhóm ta Linh Vũ cảnh một người hai phần, bọn hắn Khí Vũ cảnh cấp một phần liền tốt.”

“Hắc hắc, không sai, không sai.”

Mấy tên Linh Vũ cảnh tồn tại đều là mười phần đồng ý.

Mạnh Thụy đột nhiên nói rằng: “Nhưng Dương Thanh Huyền muốn cùng chúng ta phân thêm, nếu không cái phương án này ta không đồng ý.” Hắn cảm tạ Dương Thanh Huyền trước đó xuất thủ cứu giúp.

Ngỗi Thủy khinh bỉ cười lạnh một tiếng, nói: “Ha ha, dựa vào cái gì? Cũng bởi vì hắn vừa rồi cứu được ngươi? Cái này cùng chúng ta có quan hệ gì? Hắn cứu được ngươi, ngươi đem chính mình hai phần cho hắn được rồi, dựa vào cái gì đến cắt giảm phần của chúng ta trán.”

Nhạc Cường cũng là cười to nói: “Ha ha, là được, muốn cho, bắt ngươi chính mình cho hắn.”

Còn có một tên Linh Vũ cảnh, cũng đều di động mấy bước, đứng tại phía sau hai người, hiển nhiên thành một phe cánh.

Ba người ánh mắt đều nhìn về phía Lý Chi Dạ, hiện tại năm tên Linh Vũ cảnh cường giả bên trong, chỉ còn lại hắn không có tỏ thái độ.

Lý Chi Dạ mặt lộ vẻ khó xử, nội tâm có chút bàng hoàng. Dương Thanh Huyền thực lực hắn là biết đến, cho dù không phải trong mười người mạnh nhất, cũng hẳn là số một số hai, được chia hai phần khẳng định không có vấn đề.

Nghĩ đến Vương Đạt bị đánh thành một bãi bùn nhão giống như tràng diện, hắn toàn thân run run dưới, lập tức đứng ở Mạnh Thụy sau lưng, nói: “Dương Thanh Huyền xác thực thực lực không tầm thường, có tư cách lấy hai phần.”

Ngỗi Thủy cười giận dữ nói: “Ha ha, thực lực không tầm thường? Đầu óc ngươi có hố đi! Đến,” hắn hướng Dương Thanh Huyền vẫy vẫy tay, cười lạnh nói: “Nếu là ngươi có thể ở dưới tay ta đi đến ba chiêu, ta liền ban cho hai ngươi phần tư cách!”

Chín người ánh mắt đều rơi vào Dương Thanh Huyền trên thân, mặt khác bốn tên Khí Vũ cảnh thì là không rên một tiếng, bởi vì bọn hắn tự biết không có thực lực, cũng không có tư cách nói chuyện.

Dương Thanh Huyền đối mặt Ngỗi Thủy khiêu khích, nhếch miệng cười nhạt một tiếng, phun ra hai chữ, nói: “Ngây thơ.”

Thoại âm rơi xuống, hắn liền túc hạ sinh phong, lóe lên tựu nhảy ra xa bảy tám trượng, thẳng vào núi rừng bên trong, “Cái kia giọt tinh huyết ta đi ăn a, các ngươi chậm rãi thương lượng làm sao chia đi.”

“Dừng lại!”

Chín người đều là sững sờ, lập tức bạo giận lên, vội vàng co cẳng đuổi tới.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 44: Trọng Lực Lĩnh Vực

Chương 44: Trọng lực lĩnh vực

Dương Thanh Huyền ở phía trước cười lạnh một tiếng, những học sinh này vẫn là lòng dạ quá nhỏ bé, tinh huyết cái bóng đều không có gặp, liền bắt đầu làm phân phối, làm cho người tâm tan rã.

Dùng thực lực của hắn cùng thân pháp, nếu là một lòng muốn đi, cho dù chín người này liên thủ, cũng chưa chắc lưu được hắn, ai có rảnh cùng bọn hắn đần độn đứng cái kia đàm luận phân phối.

Bát bộ cản thiền thi triển khinh công đi ra, trực tiếp cướp vào trong rừng, liền không thấy bóng dáng.

Ngỗi Thủy bọn người đều là sắc mặt đại biến, ở phía sau chửi rủa không thôi, mau chóng đuổi mà lên.

Dương Thanh Huyền hai tay triển khai, như là trong rừng kinh chim, tốc độ cực nhanh, hai bên cảnh tượng đều biến thành mơ hồ tốc độ tuyến.

“Dương Thanh Huyền ngươi đứng lại đó cho ta!”

“Móa nó, ngăn lại tiểu tử kia!”

Sau lưng truyền đến các loại tiếng mắng, hắn cũng đầy đủ không để ý tới.

Đột nhiên bên cạnh thân một quyền đâm rách không khí, gào thét mà ra, Dương Thanh Huyền đáy mắt xẹt qua một vẻ kinh ngạc, lúc này mới thân hình quẹo thật nhanh, đưa tay một chưởng tựu là hướng về phía bóng đen kia đánh ra.

"Ầm!"

Quyền chưởng giáp nhau dưới, hai người đều bị đôi kia đánh cho lực lượng đẩy ra, Dương Thanh Huyền nhân thể rơi vào một gốc cổ thụ bên trên, trực tiếp tại trên cành cây giẫm ra một cái dấu chân.

Mà bóng đen kia cũng là ở trên không bên trong xoay chuyển mấy lần, giẫm tại trên một thân cây, chính là Ngỗi Thủy, sắc mặt rất là khó coi.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: "Ngươi có thể đuổi kịp tốc độ của ta?"

Lời này nghe vào Ngỗi Thủy trong tai, không nói ra được chói tai, hắn cách Linh Vũ trung kỳ cũng là cách nhau một đường, thế mà bị một tên Khí Vũ cảnh học sinh trêu chọc, giận tím mặt dưới, quát: "Ta không chỉ có thể đuổi kịp tốc độ của ngươi, còn có thể muốn mệnh của ngươi!"

Năm ngón tay vừa nắm, xương tay bạo hưởng phía dưới, bốn phía phảng phất có vòng xoáy lưu động. Hơi nhún chân giẫm mạnh, nhánh cây "Xoạt xoạt" đứt gãy, cả người như cá kiếm bay ra, một quyền đánh phía Dương Thanh Huyền.

"Thật nhanh!"

Dương Thanh Huyền trong lòng giật mình, tốc độ của đối phương nhanh có chút không thể tưởng tượng, một bước phía dưới đã đến trước người. Hắn không dám khinh thường, một thức hổ khiếu long ngâm, Kiếm Khí Bích Yên Hoành!

"Bành!"

Hai người lần nữa liều mạng một kích, Dương Thanh Huyền như ưng kích trường không, mượn lực vừa lui, giương cánh tay tựu bay ra ngoài.

“Đừng trốn!”

Ngỗi Thủy giận dữ, vừa quát phía dưới tựu đuổi theo.

Hắn Vũ Hồn tên là “Đại Bộ Lưu Tinh”, chính là tốc độ loại Vũ Hồn, ra chiêu phía dưới, bàn chân ẩn ẩn có thể thấy được màu xanh gió lốc, mười phần lăng lệ.

Dương Thanh Huyền cũng phát hiện, đối phương Vũ Hồn có thể tăng thêm tốc độ, không khỏi phiền muộn vạn phần, tăng tốc chạy như bay, nhưng từ đầu đến cuối không cách nào vùng thoát khỏi Ngỗi Thủy.

Ngỗi Thủy cũng là vừa sợ vừa giận, hắn luôn luôn dùng tốc độ lấy xưng, cho dù là Linh Vũ cảnh trung kỳ những cao thủ kia, đều không chạy nổi hắn. Giờ phút này lại bị một tên Khí Vũ cảnh vung ở phía sau, phổi đều muốn tức nổ tung, buồn bực cái đầu ở trong rừng phi nước đại.

Cái này khu vực trung tâm cũng không biết lớn bao nhiêu, Dương Thanh Huyền chạy vội sau một lúc, đột nhiên hai mắt tỏa sáng, sơn lâm lui sạch, trước mặt hiện ra một mảnh đất trống đến.

Hắn bỗng nhiên nhảy lên một cái, liền hướng trên đất trống lao đi.

Nhưng trong nháy mắt, phảng phất chạm đến cấm chế nào đó, một áp lực đáng sợ lâm không rơi xuống, phảng phất thân thể trọng lượng đột ngột tăng gấp trăm lần, toàn bộ thân hình tựa như là một tảng đá lớn, bỗng nhiên rớt xuống!

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, nếu là như vậy chạm đất, sợ là trực tiếp quẳng thành chó ăn. Phân.

Ngay sau đó bỗng nhiên nhấc lên chân khí, không ngừng lơ lửng mà rơi, "Phanh" một tiếng hai chân chạm đất, thân thể bất ổn hướng phía trước quẳng đi, lại bỗng nhiên tay phải xuất chưởng đánh ra, đánh trên mặt đất, cứng rắn ném ra một cái chưởng ấn, lúc này mới làm cho thân thể ổn định, không thể làm trò cười cho thiên hạ.

Ngỗi Thủy tại người phía sau đuổi theo, không rõ ràng cho lắm, thấy Dương Thanh Huyền rơi xuống, còn tưởng rằng hắn khí lực chống đỡ hết nổi, "Ha ha" cười lớn một tiếng, tựu thi triển ra Vũ Hồn "Đại Bộ Lưu Tinh", nhanh chân đạp đến!

Mới vừa vừa bước vào đất trống, liền thẳng tắp té xuống, cả người theo "Bành" một tiếng vang thật lớn, ngã tại cái kia gạch xanh đá đại địa bên trên, tóe ra máu.

Dương Thanh Huyền gặp hắn bộ dáng mười phần chật vật, nhưng cũng không giễu cợt, chỉ là trong lòng dị thường chấn kinh, không biết nơi này cớ gì, trọng lực đột nhiên tăng lên gấp trăm lần không thôi.

Hắn bốn phía nhìn lại, trước mặt có một tòa thạch ốc, mặc dù không lớn, nhưng gạch xanh sinh lục rêu, xây ở nước chảy hoa rơi ở giữa, càng lộ ra thanh u mà cổ phác, uy nghiêm lại đại khí.

Tại phòng nhỏ trước, một con khỉ hai chân ngồi xếp bằng, phải tay mang theo một thanh đoạn nhận, ngược lại cắm trên mặt đất.

Cái kia hầu tử thân cao lưng rộng, toàn thân lông tóc bạc trắng, cơ bắp mạnh mẽ lại nhăn co lại, vào chỗ phía dưới mặc dù vững như bàn thạch, lăng lệ chi khí càng không thể rung chuyển. Nhưng một đôi mắt đỏ khô cạn trống rỗng, càng là sớm đã tọa hóa, thành thây khô.

Dương Thanh Huyền trong lòng hãi nhiên, hắn rõ ràng cảm nhận được cỗ này trọng lực uy áp, bắt đầu từ cái kia lão viên hầu trên thân tản mát ra tới.

Hắn thất kinh nói: “Cái này viên hầu rốt cuộc là thứ gì? Rõ ràng đã chết, vì sao còn đáng sợ như vậy?!”

Hắn cố gắng vận chuyển Thanh Dương Võ kinh, da thịt quang trạch như ngọc, chịu lấy cái kia to lớn trọng lực cấm chế, chật vật hướng phía trước di động tới thân thể.

Ngỗi Thủy cũng từ dưới đất bò dậy, khắp khuôn mặt là tro bụi, trên mũi tất cả đều là máu, mười phần chật vật, oán độc nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, quát: “Dừng lại!” Hắn thi triển “Đại Bộ Lưu Tinh”, muốn đuổi theo, nhưng bước ra một bước, lần nữa “Bành” quẳng xuống đất, lại không biết nơi nào tóe ra máu.

Dương Thanh Huyền toàn thân run rẩy lợi hại, hai chân không nghe chỉ huy run rẩy, mỗi bước ra một bước, đều đại mồ hôi nhỏ giọt, cực độ khảo nghiệm nhục thân năng lực chịu đựng.

Lúc này, mặt khác tám người cũng đuổi đi theo, bọn hắn thấy một lần Ngỗi Thủy nằm rạp trên mặt đất, Dương Thanh Huyền toàn thân run rẩy, còn tưởng rằng lượng người đại chiến một trận, không khỏi đều là mừng rỡ.

Lưỡng bại câu thương, là bọn hắn thích nghe ngóng kết quả.

Nhạc Cường cười lớn một tiếng, xông vào đất trống, kêu lên: “Dương Thanh Huyền, xem ngươi còn chạy đi đâu!”

“Bành!”

Nhạc Cường trong nháy mắt té gương mặt kề sát đất, còn lại bảy người cũng lần lượt “Phanh, phanh, phanh” quẳng xuống, hơn nữa là chỉnh tề quẳng thành một mảnh.

“Sao, chuyện gì xảy ra?...”

Mạnh Thụy hai tay chống khởi thân thể, muốn đứng lên, tựu liền hô hấp đều cảm thấy cực độ khó khăn.

“Không biết a, vì sao trọng lực to lớn như thế?”

Lý Chi Dạ mặt mũi tràn đầy kinh hãi, hét lớn: “Mạnh Thụy, ngươi không phải Trận Pháp Sư sao? Nhanh lên phá mất nơi đây trận pháp.”

Mấy người còn lại đều đem ánh mắt nhìn về phía hắn, Mạnh Thụy ngẩng đầu lên, cũng nhìn thấy cái kia thạch ốc cùng tọa hóa vượn già, không khỏi trong lòng giật mình, chỉ về đằng trước nói: “Cái này trọng lực uy áp, là theo cái kia vượn già trên thân tản mát ra tới!”

Nhạc Cường sợ hãi nói: “Không thể nào? Cái kia vượn già đã chết a!”

Cái kia vượn già thân mặc dù uy vũ, nhưng lông tóc khô trắng, thể thẳng cứng ngắc, ai nấy đều thấy được, hiển nhiên là tọa hóa đã lâu.

Mạnh Thụy nói: “Có chút cái thế cường giả, sau khi chết uy nghiêm không tiêu tan, có thể đem cuộc đời tuyệt học hóa thành ‘Khí tràng’, tại thi thể phụ cận hình thành ‘Lĩnh vực’.”

Mặt khác chín người đều là nghe được trợn mắt hốc mồm, cái kia phải là bực nào kinh động thiên địa cường giả a!

Nhạc Cường cả kinh nói: “Chẳng lẽ là Thiên Địa cảnh cường giả?!”

Mạnh Thụy lắc đầu, nói: “Không biết, nhưng cái này trọng lực lĩnh vực vẫn còn, chứng minh lúc trước không có người tới qua, như vậy cái kia giọt tinh huyết...”

Mọi người đều là chấn động trong lòng, tất cả đều cuồng hỉ không thôi, Lý Chi Dạ kích động nói: “Không chỉ có là tinh huyết, mạnh như vậy người chỗ ở, cái kia đem có cỡ nào bảo vật a!”

Chín người cuồng hỉ sau một lúc, bỗng dưng khí sắc toàn bộ cũng thay đổi, bởi vì bọn hắn phát hiện, chính mình căn bản là không có cách động đậy mảy may, cho dù dùng hết toàn lực, cũng chỉ có thể di chuyển một chút xíu, mà Dương Thanh Huyền... Lại đang từng bước hướng cái kia thạch ốc đi đến!

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 45: Vạn Cổ Trường Không

Chương 45: Vạn cổ trường không

“Dừng lại! Mau dừng lại!” Ngỗi Thủy giận dữ hét: “Nơi này bảo vật, không phải ngươi có thể nhúng chàm!”

Dương Thanh Huyền quay đầu nhìn hắn một cái, xùy cười một tiếng, đứng thẳng người, tay phải trước người xẹt qua, đánh hai lần búng tay, sau đó đá xuống chân, bắt đầu đi vũ trụ vũ bộ, đồng thời khiêu khích chỉ vào Ngỗi Thủy, nói: “Đến nha, đến nha, đến cắn ta nha.”

Đám người xem nghẹn họng nhìn trân trối, Ngỗi Thủy càng là “Phốc” phun ra một ngụm lão huyết, lại bị trọng lực ép xuống, “Bành” một tiếng dán tại gạch đá xanh bên trên.

Dương Thanh Huyền rạo rực phía sau, thấy mục đích đạt đến, tựu ngừng lại, hắc hắc cười lạnh một tiếng, tiếp tục hướng cái kia thạch ốc tập tễnh đi qua.

Còn lại tám người đều là há to mồm, tức giận không thôi, từng tiếng nghi vấn hỏi: “Vì cái gì hắn có thể hành động tự nhiên?”, “Đến cùng chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ trên người hắn có mang vượt qua trọng lực dị bảo?”

Mạnh Thụy hét lớn: “Thanh Huyền đồng học, còn xin đem cái kia vượn già đá ngã lăn, nặng như vậy lực lượng lĩnh vực liền sẽ biến mất.”

Dương Thanh Huyền quay đầu lại nói: “Đa tạ cáo tri, ta kém chút liền muốn đá ngã lăn hắn đâu, hiện tại xem ra vẫn là đi vòng qua, tuyệt đối đừng đụng hắn.”

Mạnh Thụy há to mồm, bị tức phun ra một ngụm máu đến. Mặt khác bảy người đều quăng tới trách cứ ánh mắt, tất cả đều trách hắn lắm miệng.

Nhạc Cường cao giọng nói: “Thanh Huyền đồng học, còn xin mang ta lên đồng hành. Mặc dù trước đó có chút hiểu lầm, nhưng bởi vì cái gọi là không đánh nhau thì không quen biết nha, ta cùng Thanh Huyền đồng học rất khí vị tương đầu đâu.”

Lý Chi Dạ vội nói: “Thanh Huyền đồng học, tại hạ có một thân muội muội, tư sắc thượng giai, xinh đẹp như hoa, lại tuổi vừa mới mười ba, khuê nữ. Ta nguyện nói cùng đồng học làm vợ, từ đây kết làm thân gia, Vĩnh Thành Tần Tấn chuyện tốt.”

Mấy người còn lại mặt đen lại, thầm nghĩ người này thật là vô sỉ, vì đoạt bảo, ngay cả mình thân muội muội cũng có thể bán.

Lý Chi Dạ sợ Dương Thanh Huyền không tin, vội vàng chỉ thiên lập thệ, nói: “Ta Lý Chi Dạ ở đây thề, chỉ cần Dương Thanh Huyền mang ta vào cái kia thạch ốc, ta nhất định đem thân muội muội của mình gả cho hắn, tuyệt vô hư ngôn.”

Dương Thanh Huyền căn bản không thèm để ý, mắt thấy cách cái kia vượn già thi thể càng ngày càng gần, không khỏi trong lòng “Phanh phanh” trực nhảy.

Mặc dù cách hơn mười trượng cự ly, đồng thời âm dương lưỡng cách, nhưng cái kia vượn già trên người uy nghiêm, phảng phất xuyên thấu thời không, khiến cho hắn toàn thân toát mồ hôi lạnh, bước đi liên tục khó khăn.

Dương Thanh Huyền không dám áp sát quá gần, cẩn thận theo bên người đi vòng qua, nhưng thấy cái kia vượn già thân trên khoác một kiện Thanh Đồng thân giáp vết rỉ loang lổ, hạ thân một đầu hung thú ôm bụng uy thế còn tại, phảng phất vừa chạm vào phía dưới liền có thể toái đi.

Chỉ có chuôi này chiến đao, tại bụi bặm thấp thoáng dưới, còn có thể lộ ra lăng liệt chi ý, chỉ là thân đao đã đứt, chỉ có một nửa nắm ở trong tay, tại chuôi đao chỗ, khắc lấy một cái mạnh mẽ "Ba" chữ.

"Ba?"

Dương Thanh Huyền nội tâm mặc niệm một chút, thầm nghĩ: "Có thể đây chính là lão viên hầu danh tự đi."

Hắn vòng qua lão viên hầu, chầm chầm lên trước mắt thạch ốc, trong mắt bắn ra cực nóng quang mang. Thân thể tại cường đại trọng lực áp chế xuống, bắt đầu sắp không chống đỡ được nữa.

Hắn có thể ráng chống đỡ lấy thân thể đi tới, hoàn toàn là bởi vì Thối thể bát trọng nguyên nhân, nguyên lực tràn ngập toàn thân, ngạnh kháng cái kia trọng lực chi uy, dù vậy, đi đến thời khắc này, cũng nhanh dầu hết đèn tắt.

Hắn đưa tay bấm niệm pháp quyết, vận chuyển lên Thanh Dương Võ kinh, đồng thời trái tay vồ một cái, đem cái kia Tử Hồn Thạch nắm vào trong tay.

Lập tức một cỗ thanh lương ngọt, ở trong kinh mạch lưu chuyển, rót vào toàn thân, làm dịu toàn thân ê ẩm sưng cảm giác, không nói ra được dễ chịu.

Vào thời khắc này, Tử Hồn Thạch trở nên óng ánh thấu sáng lên, một cỗ thanh quang trong nháy mắt theo hắn lòng bàn tay lưu nhập thể nội, cùng cái kia Thanh Dương Võ kinh tâm pháp sinh ra cộng minh.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy toàn thân xương cốt đều phát ra “Đôm đốp” bạo hưởng, như là như rang đậu, một cỗ lực lượng hùng hậu, tại biến hóa này đằng sau, thản nhiên mà lên.

Một trận bạch quang qua đi, chỉ gặp hắn một thân da thịt như Lưu Ly, khôi phục bản sắc phía sau, cơ bắp giống như cũng bền chắc một chút, khí huyết tràn đầy, cả người đều dồi dào lấy dùng không hết khí lực.

“Đột phá? Thối thể cửu trọng?!”

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, thế mà tại loại này trước mắt đột phá? Trong lòng của hắn cuồng hỉ, đột phá đến Thối thể chín tầng phía sau, cái kia trọng lực áp chế lập tức giảm mạnh, hắn thử nghiệm nhảy một cái, lại vọt lên cao hơn một trượng, xem mặt khác chín người trợn mắt hốc mồm.

“Ha ha!” Dương Thanh Huyền cười một tiếng dài, chạy nhanh, tại mọi người ước ao ghen tị ánh mắt bên trong, đem cửa đá đẩy ra, lóe lên mà vào.

Trước mắt biến hóa lập tức để hắn giật nảy mình.

Nhà đá này bên trong không gian, lại là một chỗ to lớn cổ điện!

Bạch ngọc ảm đạm, kim bích bị long đong, tám cái to lớn Bàn Long chịu lực trụ bên trên, có đèn chong thăm thẳm thiêu đốt, giống như tại tỏa ra vô tận cô lương.

Cổ điện bên trong vắng vẻ không có gì, duy chỉ có ngay phía trước mang theo một bức to lớn chân dung, bản vẽ khô héo, hiển nhiên là có không ít tuổi tác, chỉ có bút tích còn rõ ràng như mới.

Viễn cảnh là một mảnh Linh sơn mênh mang chầm chậm triển khai, liên miên bất tuyệt đãng trong mây, lại là một mảnh Linh Vụ huyền diệu lượn lờ bốc lên, mông lung che đậy chân chương.

Tại cái kia Linh sơn trong sương mù khói trắng, nghiêng ra một phương vách núi tuyệt bích, một cái to lớn như sơn nhạc viên hầu người khoác kim giáp nhắm mắt mà ngồi, sau lưng dắt một đầu chiến bào như hỏa vân.

Hắn nhìn về phía vẽ bên trong yêu nhân, chỉ thấy cái kia viên hầu hai tay bấm niệm pháp quyết, thần sắc thê lương mà nghiêm nghị, một cơ một cho, rõ ràng rành mạch, tựa như là sống lấy, muốn xuyên qua giấy ra ngoài.

Đang vẽ cuốn phía bên phải, nói ra mấy hàng chữ nhỏ, hành thư phiêu dật, Dương Thanh Huyền nhịn không được nói ra, “Bao nhiêu sự tình, cho tới bây giờ gấp; Thiên địa chuyển, thời gian vội vã. Một vạn năm quá lâu, chỉ tranh sớm chiều.”

Trong lòng của hắn không hiểu run lên, rải rác hai mươi mốt chữ, lại tự do tận thiên hạ thoải mái, khí thế bài không. Giống như chung cổ thanh âm vang lên thương khung, nhấc lên một trận ý chí khuấy động, không khỏi vì đó thất thần.

Tại bức họa dưới góc phải, còn viết có “Vạn cổ trường không” bốn chữ, mực rơi mạnh mẽ, bút pháp sắc bén, phảng phất cái kia một đôi chấp bút tay tận chưởng phong vân, bá tuyệt thiên hạ, lại đem thiên hạ khí thế trút xuống dưới ngòi bút.

Đầu bút lông câu chuyển chỗ, hình như có ma lực, phảng phất bốn chiếc sâu thẳm mà thâm đen giếng cổ vực sâu, liền cùng cái kia cuốn “Thanh Dương Võ kinh” bạc bạc, xem Dương Thanh Huyền thân hình đại chấn, hai mắt càng là đâm đau, vội vàng vận chuyển Thanh Dương Võ kinh, lúc này mới có thể làm dịu.

Sau đó định nhãn nhìn lại, phát hiện bốn chữ hơi có sự khác biệt.

Trước ba chữ trương dương lại mạnh mẽ, sắc bén lại ngưng trọng, phảng phất thi triển hết phong hoa dưới, vẫn như cũ giấu đi mũi nhọn vào trong.

Cái thứ tư “Không” chữ lại phi thường linh hoạt kỳ ảo phiêu dật, cử trọng nhược khinh, nhìn qua giống như một cái viên hầu tại quơ gậy múa trời cao.

Đang nhìn xem cái kia “Không” chữ xuất thần, đột nhiên, cái kia yêu hầu bỗng nhiên mở ra hai mắt, dưới sự kinh hãi, chỉ thấy cái kia yêu hầu mắt vàng bên trong, một mảnh kim mang nổ bắn ra mà ra, cả tòa cổ điện đều tại cái này quang mang đại thịnh dưới, sáng sủa diệu chớp lóe.

Sau đó bức tranh đó phần phật bay lên, liền như là húc nhật lên không, trắng lóa cường quang dưới, không ngừng thiêu đốt ra kim sắc hỏa diễm, đồng thời phong lôi chi hỏa xoáy lượn mà lên, bay thẳng thương khung.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 46: Quay Về Bụi

Chương 46: Quay về bụi

Dương Thanh Huyền lâm vào lực lượng khổng lồ vòng xoáy, mênh mông vĩ lực cuốn tới, hắn tựa như là phù du với thiên, bắp tại biển cả, cả người đều muốn bị cái kia lực lượng cuồng bạo xé rách!

Đột nhiên, một mảnh tử viêm nộ diệu mà lên, Thiên Hạ Hữu Địch xông phá phong ấn, hóa thành tử vân liệt diễm, trong nháy mắt liền đem ngọn lửa màu vàng óng kia phủ lên thành một mảnh xích hồng.

Dương Thanh Huyền vội vàng vận chuyển Thanh Dương Võ kinh, nguyên lực dồi dào toàn thân, trên thân bỗng nhiên thanh quang lóe lên, Tử Hồn Thạch vỡ vụn ra, trực tiếp hóa ra một đạo long ảnh, hướng đem mà ra!

Màu xanh long ảnh như mâu như thuẫn, uốn lượn tại Dương Thanh Huyền quanh thân, giống như đang bảo vệ lấy hắn.

Dương Thanh Huyền da thịt chuyển hóa thành mỡ màu ngọc bạch, nhìn kỹ lại, còn có một tầng mông lung hư quang, phảng phất vảy rồng phụ thuộc trên đó.

Cái này toàn bộ quá trình, từ cái này cổ họa dị biến bắt đầu, bất quá chớp mắt một cái chớp mắt.

Kim mang cùng cái kia Vũ Hồn lực lượng va chạm phía dưới, lập tức tản ra, Thanh Long hư ảnh lấp lóe một chút, tựu xông vào

Dương Thanh Huyền phần gáy, hóa thành long ấn, chợt lóe lên rồi biến mất.

Cái kia kinh thiên động địa biến hóa, lại không có thể đem phòng nhỏ rung sụp.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc đứng tại chỗ, bốn phía trở nên quỷ dị tĩnh mịch.

Cũng không biết vừa rồi trải qua, là thật là giả, nhưng cái kia trên vách tường cổ họa đích thật là không thấy.

Bỗng nhiên, hắn cảm thấy chỗ mi tâm mát lạnh, càng là một giọt máu tươi rơi vào trên đó.

Hắn vội vàng dùng tay đi bôi, máu tươi lại trực tiếp ấn đi vào, cái gì cũng không có sờ đến.

“Giọt máu kia... Chẳng lẽ chính là...”

Hắn quá sợ hãi, cơ hồ có thể khẳng định chui vào trong cơ thể mình, tất nhiên tựu là nơi đây trọng bảo ---- -- -- giọt yêu tộc tinh huyết!

Dương Thanh Huyền vội vàng vận chuyển Thanh Dương Võ kinh, nguyên lực xông vào toàn thân, vận chuyển đại chu thiên phía sau, đồng thời chưa phát hiện dị thường, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng trong lòng luôn có cảm giác quái dị, cảm thấy cái kia tinh huyết sẽ không đơn giản như vậy.

Hắn nghĩ thầm: “Cái kia cổ họa bên trên hầu tử, chẳng lẽ tựu là giọt máu tươi này chủ nhân?”

Nghĩ đến cái kia viên hầu như là chiến thần, uy mãnh đáng sợ, không khỏi lo lắng, lần nữa kiểm tra mấy lần thân thể, xác nhận không việc gì phía sau, lúc này mới thả lỏng trong lòng.

Sau đó, Dương Thanh Huyền nâng tay phải lên, sờ soạng một chút phần gáy, đồng thời không khác thường, song mi cau chặt, lẩm bẩm: “Cái kia Tử Hồn Thạch quả nhiên không phải bình thường, có thể trực tiếp hóa rồng nhập thể.”

Lần nữa kiểm tra mấy lần thân thể, cũng không phát hiện dị thường, thật giống như cái kia tinh huyết, cái kia Thanh Long, đều chẳng qua là hoa trong gương, trăng trong nước, vẻn vẹn theo một chỗ nổi sóng lớn, liền toái làm bọt nước, rốt cuộc vô tích có thể kiếm.

Sau đó lại kiểm tra một chút Thiên Hạ Hữu Địch Vũ Hồn ấn, phát hiện Dương Chiếu lưu lại phong ấn vẫn còn, đồng thời không khác thường.

Tựu trong phòng cổ họa thiêu đốt hầu như không còn thời điểm, ngoài phòng cái kia tọa hóa vượn già đột nhiên thân thể run lên, trống rỗng vô thần trong đôi mắt, lưu lại hai hàng nước mắt đến.

Gió thổi qua, vượn già thân thể hóa thành bụi bặm, tán ở giữa thiên địa, không còn tồn tại.

Chín người đều là xem trợn mắt hốc mồm, đáng sợ như vậy thây khô, lại bị gió thổi qua liền không có, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Vượn già tiêu thất phía sau, cái kia cỗ yêu lực uy áp cũng biến mất không thấy gì nữa, chín người đều cảm thấy thân thể chợt nhẹ, áp lực cực lớn cảm giác bỗng nhiên tiêu thất.

Có mấy người tại chỗ mất đi cân bằng, té ngã trên đất.

Những người còn lại bất chấp nghĩ lại, lúc này tựu xông vào trong phòng nhỏ, các loại gào to, “Dương Thanh Huyền, cút ra đây cho ta!", "Cái kia giọt tinh huyết không phải ngươi loại rác rưởi này có thể đụng!", "Mau mau đem bảo vật tất cả đều giao ra!"

Bốn năm người xông vào trong phòng, liền nhìn thấy Dương Thanh Huyền đứng ở chính giữa, một mặt trầm tư thần sắc, Ngỗi Thủy vươn tay ra, đi đầu quát: "Dương Thanh Huyền, cái kia giọt tinh huyết đâu?!"

Mấy người còn lại phân tán ra, đem hắn bao quanh vây vào giữa.

Dương Thanh Huyền từ trong trầm tư lấy lại tinh thần, kinh ngạc nói: "Các ngươi như thế nào đều đi vào, thế nào vượt qua cái kia yêu khí uy áp?"

Lý Chi Dạ lạnh lùng nói: "Cái kia vượn già thây khô bị gió thổi qua tựu hóa."

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, giật mình nói: "Thì ra là thế." Hắn thầm nghĩ: "Hơn phân nửa cũng cùng cái kia cổ họa đốt hết có quan hệ."

Nhạc Cường trầm giọng nói: "Dương Thanh Huyền, thức thời tựu giao ra cái kia giọt tinh huyết ra, nếu không đừng trách chúng ta không niệm đồng học chi tình!"

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Các ngươi làm sao lại xác định ta cầm tinh huyết? Coi như thật cầm, ta cũng ăn vào, đâu còn đến các ngươi đến đoạt."

Nhạc Cường cười to nói: "Ha ha, ngươi cho chúng ta đều là kẻ ngu sao? Xem nơi đây bố trí, cũng biết cái kia yêu tộc tinh huyết tuyệt không phải phàm vật, dùng ngươi chỉ là Khí Vũ cảnh tu vi, nếu là ăn vào lời nói, tại chỗ tựu bạo thể mà chết."

Ngỗi Thủy quát: "Cùng hắn nói nhảm cái gì, trước đem hắn đánh cho tàn phế, sẽ chậm chậm khảo vấn!" Thân ảnh lóe lên, tựu xuất hiện tại Dương Thanh Huyền bên cạnh thân, hai ngón uốn lượn, câu hướng Dương Thanh Huyền hai mắt.

Hắn Vũ Hồn tên là “Đại Bộ Lưu Tinh”, chính là tốc độ loại Vũ Hồn, với lại trước đó giao xuống tay, không thể đem Dương Thanh Huyền trực tiếp cầm xuống, đã là thẹn quá hoá giận, giờ phút này càng là trực tiếp tế ra sát chiêu.

Dương Thanh Huyền thấy hắn như thế ác độc, trong lòng sinh nộ, dưới chân bộ pháp chuyển một cái, đầu lệch ra, lại tránh được cái kia câu chỉ, đầu lắc một chút, giống như là Lưu Tinh chùy, hướng Ngỗi Thủy trên đầu đánh tới.

Ngỗi Thủy cả kinh “A” một tiếng kêu lên, dùng đầu đụng người, thế này sao lại là cái gì võ kỹ, hoàn toàn là du côn lưu manh đấu pháp, để hắn một chút trở tay không kịp.

Dương Thanh Huyền là từ vô số sinh tử sát tràng bên trong sờ soạng lần mò đi ra, chiêu thức ứng biến nhanh chóng, há lại những học sinh này có thể so sánh.

Ngỗi Thủy tránh tránh không kịp, trán trực tiếp bị Dương Thanh Huyền đỉnh đầu va chạm, “Phanh” một tiếng bạo ra máu, đau đầu váng mắt hoa, dưới chân liền lùi mấy bước.

Biến cố này, để mấy người khác cũng đều lấy làm kinh hãi, quát: “Chớ có làm càn!” Thoáng chốc đồng loạt ra tay, quyền chưởng tung bay, đánh tới.

Dương Thanh Huyền một chiêu đắc thủ, dưới chân khinh công giẫm mạnh, liền hướng ngoài phòng lao đi.

Nếu là chỉ có Ngỗi Thủy một người, dùng thực lực của hắn cùng thủ đoạn, tất nhiên phải cho hắn đẹp mặt. Nhưng bây giờ bị mấy người vây công, đi mới là thượng sách.

Vừa tới ngoài phòng, chỉ thấy đối diện một đạo chưởng pháp đánh tới, chính là Mạnh Thụy, quát to: “Đắc tội!” Song chưởng hắc hắc, bí mật mang theo hồn quang, như sơn nhạc đè xuống.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, song chưởng trước người vẽ vòng, Hàng Long Chưởng Pháp gào thét mà ra, khí lãng trùng trùng điệp điệp khuếch tán!

Hắn thầm nghĩ trong lòng: “Cái này Mạnh Thụy quả nhiên thâm tàng bất lộ, bằng vào một chưởng này uy năng, thực lực tựu không kém Ngỗi Thủy.”

“Bành!”

Bốn chưởng chạm vào nhau phía dưới, Dương Thanh Huyền bị chấn khai, nhưng lại cũng không lui lại, mà là dựa thế vọt lên, hướng trời cao bên trên kích. Bắn mà đi.

“Chạy đâu!”

Ngỗi Thủy mấy người cũng từ trong nhà chạy ra, thấy một lần phía dưới đều là giận dữ mà uống, chín người đồng loạt hướng Dương Thanh Huyền đuổi tới.

Vốn cho là Dương Thanh Huyền phóng lên tận trời, chẳng mấy chốc sẽ rơi xuống, nhưng lại mắt trợn tròn phát hiện, Dương Thanh Huyền mỗi lần hạ lạc thời điểm, thân thể dùng xảo diệu tư thế thay đổi, liền có thể lần nữa mượn lực, tiếp tục bay lên, sẽ không rơi xuống.

“Đây là cái gì võ kỹ? Chẳng lẽ hắn là Nguyên Vũ cảnh đại cao thủ, có thể ngự không phi hành?”

Một tên Khí Vũ cảnh học sinh thấy choáng mắt, khiếp sợ nói rằng.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 47: Tại Ai Trên Thân

Chương 47: Tại ai trên thân

Đột nhiên học sinh kia đầu bị người hung hăng vỗ một cái, chỉ thấy Ngỗi Thủy trán bốc lên máu, âm độc hai mắt theo dõi hắn, nổi giận mắng: “Như hắn là Nguyên Vũ cảnh, ngươi bây giờ còn có thể đứng tại cái này sao? Không có đầu óc heo!”

Dứt lời, lại hung ác đạp học sinh kia một cước, sau đó thi triển ra Vũ Hồn “Đại Bộ Lưu Tinh”, mau chóng đuổi mà lên.

Dương Thanh Huyền ở trên không bên trong thi triển là một loại “Đăng Vân Thê” khinh công, mười phần hao phí khí kình, vọt ra mấy trăm trượng phía sau, Ngỗi Thủy tựu đuổi theo. Một cái bay trên trời, một cái dưới đất chạy.

Rất nhanh liền ra rừng cây, đi tới cái kia khô cạn Vong Xuyên trước.

Vong Xuyên đối diện, là chỉ có cao ba, bốn trượng quáng động, Đăng Vân Thê loại này khinh công lại không cách nào thi triển, chỉ có thể từ không trung rơi xuống.

Ngỗi Thủy dữ tợn cười một tiếng, giễu cợt nói: “Ha ha, có bản lĩnh cứ như vậy bay ra ngoài a!” Hắn nhảy lên một cái, hai ngón như câu, hướng Dương Thanh Huyền trên thân đánh tới.

Dương Thanh Huyền cũng là phiền muộn, nguyên vốn cho là mình khinh công ngưu bức, muốn thoát khỏi chín người này dễ như trở bàn tay, lại nghĩ không ra gặp được một cái Vũ Hồn là

"Đại Bộ Lưu Tinh", hơn nữa còn là trong chín người số một số hai cường giả.

Hắn kêu lên một tiếng đau đớn, giơ lên chân đến đá tới.

"Ầm!"

Ngỗi Thủy hai ngón đánh vào cái kia mũi chân bên trên, hai người đều là riêng phần mình chấn khai, lại tương xứng.

Dương Thanh Huyền hơi biến sắc mặt, hắn dùng chính là chân, đối phương là ngón tay, lập tức biết chính mình so Ngỗi Thủy kém hơn một chút.

Nếu là không có mặt khác tám người, dùng kinh nghiệm chiến đấu của hắn, đánh bại đối phương không nói chơi. Nhưng sau lưng mơ hồ có thể nghe được gào to, tám người kia trong khoảnh khắc liền có thể đuổi đi lên.

Ngỗi Thủy cười như điên nói: "Ha ha, chạy a, chạy mau a!"

Hắn trên trán máu đã sớm khét một mặt, trước đó còn biết dùng tay đi lau chùi, nhưng xoa khắp nơi đều là, hoàn toàn ngược lại, dứt khoát tựu không chà xát. Giờ phút này xem đến cực kỳ đáng sợ, thân hình lóe lên, tựu đoạt công tới.

Dương Thanh Huyền trong đầu đều đang nghĩ như thế nào thoát thân, không muốn cùng hắn liều mạng, cho nên đông tránh tây tránh, không ngừng hướng cái kia quáng động thông đạo tới gần.

"Hừ, chỉ biết một mực chạy trốn sao? Hèn nhát!"

Ngỗi Thủy mặc dù tốc độ cực nhanh, nhưng linh xảo tính chất không bằng Dương Thanh Huyền, đối phương một mực né tránh dưới, hắn xuất liên tục mấy chiêu đều không công mà lui, không khỏi thẹn quá hoá giận, đồng thời có chút vội vàng xao động.

Hắn cũng nhìn ra Dương Thanh Huyền ý đồ, cười gằn nói: “Muốn chạy trốn, ta liền canh giữ ở lối đi này cửa khẩu, xem ngươi thế nào trốn!”

Hắn cũng không đuổi, trực tiếp quay người một bước, Đại Bộ Lưu Tinh, tựu canh giữ ở cái kia quáng động cửa thông đạo, quay người nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, mặt mũi tràn đầy dữ tợn cùng oán độc.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co lại, một vòng nhỏ xíu kim mang tại trong mắt lóe lên, chính hắn cũng không có phát giác, nhưng lại hết sức bén nhạy “Xem” đến cái gì, lớn tiếng kêu lên: “Cẩn thận!”

Ngỗi Thủy sững sờ, thấy Dương Thanh Huyền không giống như là đùa giỡn bộ dáng, nhịn không được quay đầu lại, nhưng mới vừa quay người lại, chỉ thấy một cỗ cực kỳ đáng sợ khí lãng phun? Bắn mà đến.

Hắn hoảng hốt phía dưới, bỗng nhiên vừa sải bước ra, Đại Bộ Lưu Tinh uy lực phát vung tới cực hạn.

“Bành!”

Nhưng vẫn không có tránh thoát một kích kia, cả người phun ra một ngụm máu ra, xa xa ngã văng ra ngoài.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, nhìn chằm chằm cái kia quáng động thông đạo, một luồng khí tức đáng sợ từ trong đó truyền ra, Chân Tu Trúc cùng phu xe kia, chậm rãi đi ra.

Ngỗi Thủy quẳng xuống đất, phun máu phè phè, tựa hồ bị vỗ gãy xương sống, giãy dụa lấy không bò dậy nổi.

Mặt khác tám tên học sinh, cũng đuổi đi theo, chấn kinh nhìn trước mắt một màn này, bị dại ra.

Chân Tu Trúc một mặt âm trầm, băng hàn ánh mắt theo mười người trên thân từng cái điểm qua, gằn giọng nói: “Nguyên bản chỉ chỉ nhìn các ngươi vẽ ra hình ra, không nghĩ tới các ngươi thế mà đem Cửu Long Tỏa Nguyên cũng phá!” Ánh mắt của hắn rơi vào Mạnh Thụy trên thân, hắc tiếng nói: “Ngươi hẳn là Mạnh Ngọc Long hậu nhân a?”

Mạnh Thụy bị hắn chằm chằm đến lạnh cả tim, thầm hô “Không tốt”, Chân Tu Trúc khí tức trên thân, để hắn cảm giác đến mức dị thường đáng sợ, không khỏi lui về phía sau mấy bước.

Chân Tu Trúc cười hắc hắc, nói: “Ngươi không thừa nhận cũng không quan hệ, đợi chút nữa ta tự mình tới khảo vấn, ta tựu ưa thích khảo vấn những cái kia xương cứng, người có cốt khí, như vậy mới phải chơi, mới có cảm giác thành công.”

Hắn lúc này bộ dáng tựa như là một cái đồ biến thái sát nhân cuồng, cùng lúc trước cái kia hòa ái bộ dáng, hoàn toàn tưởng như hai người.

Tất cả mọi người là khí sắc trắng bệch, trong lòng một trận sợ hãi, không chỉ có là Chân Tu Trúc khí tức trên thân đáng sợ, tựu liền trước đó cái kia trung thực xa phu, lúc này cũng là một mặt hung tướng, khí tức cường đại ép đến bọn hắn không thở nổi.

Chân Tu Trúc ánh mắt lại rơi vào Ngỗi Thủy trên thân, cười nhạo nói: “Vốn cho là ngươi là khó giải quyết nhất, nghĩ không ra cái thứ nhất đã bị phế đi, xem ra là thượng thiên muốn để chúng ta thành công.”

Ánh mắt của hắn lại chuyển, nhìn qua Dương Thanh Huyền, không hiểu hỏi: “Thế nhưng ta rất hiếu kì, vừa rồi ngươi là làm sao thấy được chúng ta?”

Dương Thanh Huyền cũng cảm thấy kỳ quái, hảo giống như nhãn lực của mình đột nhiên tăng cường không ít, nhưng hắn tự nhiên sẽ không nói thật, chỉ là cười lạnh nói: “Các ngươi hai cái tựu ở trong đường hầm, trực tiếp đối mặt với ta, muốn không thấy cũng khó a.”

Chân Tu Trúc nhíu mày lại, mặc dù là đối mặt với, nhưng bọn hắn cẩn thận dán vào vách động đi, hoàn toàn ẩn trong bóng đêm, không có khả năng bị đối phương nhìn thấy.

Hắn cười hắc hắc, khoát khoát tay chỉ, nói: “Ngươi cũng không thành thật, không quan hệ, ta thích, đợi chút nữa tựu trung thực.”

Dương Thanh Huyền khí sắc có chút khó coi, trước mắt hai người này, đều là Linh Vũ cảnh trung kỳ tồn tại, tùy tiện một cái liền có thể kích giết bọn hắn, hôm nay sợ là hung hiểm vạn phần.

Với lại hắn cũng ngột tự hiểu là kỳ quái, mình tại sao có thể “Nhìn ra” tu vi của bọn hắn cảnh giới? Trước đó căn bản là làm không được. Trong đầu linh quang lóe lên, nghĩ đến yêu hầu cái kia kim quang lóng lánh hai mắt, thầm nghĩ: “Không phải là bởi vì giọt kia yêu hầu chi huyết nguyên nhân?”

Hắn chớp mắt mấy cái, chính mình cũng không phát giác, tại mắt biển sâu chỗ, từng đạo kim mang, tại kích đụng phía dưới, như điện quang hỏa thạch, chớp mắt là qua.

Chân Tu Trúc ánh mắt tại mấy người trên thân dạo qua một vòng phía sau, chủ phải rơi vào cái kia mấy tên Linh Vũ cảnh học sinh trên thân, đã là hung quang tất hiện.

Cái này mấy tên học sinh đã sớm bị phu xe kia khí tức khóa chặt, đều là câm như hến, giờ phút này bị hắn hung mang một chằm chằm, càng là dọa đến sắc mặt trắng bệch.

Chân Tu Trúc ngữ khí bỗng nhiên trở nên ôn hòa, đưa tay ra nói: “Đem nơi đây đoạt được bảo vật toàn bộ giao ra đi. Chỉ muốn các ngươi thành thành thật thật, không tham không ngụy, ta sẽ không làm khó dễ các ngươi, nên cho học phần vẫn là sẽ cho, nên cho linh thạch cũng một khối sẽ không thiếu.”

Dương Thanh Huyền trong lòng mắng thầm: “Tin ngươi tựu thật gặp quỷ.”

Lý Chi Dạ một chỉ Dương Thanh Huyền, mãnh liệt kêu lên: “Bảo vật đều tại cái kia!”

Dương Thanh Huyền nổi giận mắng: “Thật là khờ? Bức, ngươi thật đúng là tin hắn sẽ bỏ qua chúng ta? Nơi này chính là hoàng thất cấm địa, năm đó Tô Phong đều mong mà không được địa phương, ngươi cảm giác đến bọn hắn có thể thả chúng ta ly khai?”

Mấy người còn lại đều hoàn toàn biến sắc, vừa nghĩ tới trong đó mấu chốt, đều là mồ hôi lạnh đầm đìa.

Chân Tu Trúc hắc cười một tiếng, ánh mắt nhìn về phía Dương Thanh Huyền, đưa tay nói: “Ai nói ta sẽ không để các ngươi? Tựu xem các ngươi có trung thực hay không, trước đem bảo vật đều giao ra.”

Dương Thanh Huyền mở ra hai tay, nói: “Nơi này có năm vị Linh Vũ cảnh tồn tại, lại nói bảo vật đều tại ta một tên Khí Vũ cảnh trên thân, lời này ngươi tin không?”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 48: Liều Chết Một Trận Chiến

Chương 48: Liều chết một trận chiến

Chân Tu Trúc nhíu mày lại, Dương Thanh Huyền lời nói hoàn toàn chính xác có đạo lý, muốn nói hắn một tên Khí Vũ cảnh, có thể đem bảo vật toàn bộ lấy được, thật là có điểm không tin.

Lý Chi Dạ một lòng cầu công việc, vội vàng nói: “Là thật, ta có thể chỉ thiên thề! Bảo vật đều ở trên người hắn, nếu có nửa câu giả tạo, trời đánh ngũ lôi!”

Chân Tu Trúc hắc tiếng nói: “Như vậy a, vậy ta tin.” Hắn hung ác ánh mắt nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, vươn tay ra, đi đi qua.

Lý Chi Dạ hai tay đều là mồ hôi lạnh, ngượng ngùng nói: “Có thể thả ta rời đi sao? Nơi này sự tình ta tuyệt đối sẽ không nói ra, ta thề.”

Chân Tu Trúc bày ra tay, nói: “Đi thôi.”

Lý Chi Dạ đại hỉ, vội vàng ôm quyền thở dài, nói: “Đa tạ, đa tạ!” Hắn nhưng trong lòng thì một trận cười lạnh, nghĩ thầm: “Ta hiện tại liền đi mật báo, đem bọn ngươi những người này một mẻ hốt gọn, đây chính là thiên đại công lao a!”

Dưới chân hắn một điểm, liền hướng cửa thông đạo chạy đi.

Bỗng nhiên một đạo hàn quang lấp lóe mà xuống, cái kia một mực không động xa phu xuất thủ tựu là một đao, chém về phía Lý

Chi Dạ.

Lý Chi Dạ hoảng hốt, dọa đến hồn phi phách tán, nhưng hắn Vũ Hồn là “Mò trăng đáy biển”, vốn là mười phần bén nhạy Vũ Hồn, sớm một bước tựu đã nhận ra nguy hiểm, đột nhiên vặn vẹo phần eo, cưỡng ép lệch vị trí tránh khỏi.

Nhưng đao mang kia tốc độ cực nhanh, vẫn là có sắc bén trảm tại trên bả vai hắn, lập tức mở ra một đầu nhìn thấy mà giật mình vệt máu, thẳng đến bên hông.

Lý Chi Dạ khí sắc trắng bệch, căm tức nhìn Chân Tu Trúc, quát: “Ngươi...!”

Chân Tu Trúc cười ha ha một tiếng, nói: “Ngu xuẩn, ta đáp ứng buông tha ngươi, nhưng hắn không có đáp ứng a. Hiện tại là hắn muốn giết ngươi, liên quan gì đến ta? Chính mình xuẩn, cũng không nên trút giận sang người khác!”

Xa phu hắc hắc dữ tợn cười một tiếng, tựu nâng dao lần nữa chém tới, Lý Chi Dạ mặt không có chút máu, tại đao mang chớp động trong nháy mắt, hắn tựu bén nhạy đã nhận ra, vội vàng về sau bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên quát to: “Đều đừng chạy! Muốn sống, chỉ có thể liều mạng với bọn hắn!”

Nhạc Cường mắng to: “Liều, như thế nào liều? Hai người này đều là Linh Vũ trung kỳ cao thủ a!”

Nhất giai một thiên địa, Linh Vũ trung kỳ, đủ để bôi giết bọn hắn toàn bộ!

Dương Thanh Huyền lãnh đạm nói: “Ta ngăn chặn Chân Tu Trúc, các ngươi đi đối phó phu xe kia, giết xa phu sau lại đến giúp ta.”

“Cái gì?”

Tất cả mọi người là sững sờ, Chân Tu Trúc cũng cho là mình nghe lầm, nói: “Ngươi nói cái gì?”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, một cước đá lên một cục đá, bỗng nhiên kích? Bắn đi qua, quát: “Ta nói làm ngươi muội!” Thân ảnh vút qua, liền hướng trong rừng cây chạy đi.

Chân Tu Trúc giận dữ, quát: “Muốn chết!” Hắn một quyền đánh ra, “Phanh” một tiếng đem cục đá kia đánh nát, nhưng lông mày trầm xuống, cảm thấy cục đá kia bên trên kình đạo mạnh, tuyệt không phải phổ thông Khí Vũ cảnh có thể so sánh.

Hắn đối với phu xe kia quát: “Tiểu tử này xác thực có gì đó quái lạ, ta đi giết hắn, ngươi đối phó chín người này.”

Xa phu liếm môi một cái, tàn nhẫn nói rằng: “Yên tâm đi, chờ ngươi trở về thời điểm, nơi này chính là chín bộ thi hài, ta không thể bảo đảm thi thể hoàn chỉnh tính chất a, ha ha ha!”

Quỷ quyệt tiếng cười nghe được trong lòng mỗi người run rẩy, Chân Tu Trúc thét dài một tiếng, liền mặc vào trong rừng, đuổi theo Dương Thanh Huyền mà đi.

Mạnh Thụy trầm giọng quát: “Dương Thanh Huyền nói không sai, hiện tại chỉ có liều chết một trận chiến, nếu không ai cũng đừng hòng công việc.”

Xa phu cười đến ngã trái ngã phải, hai tay ôm bụng cười, cười khẩy nói: “Ha ha, nói hình như liều chết một trận chiến liền có thể sống mệnh giống như.”

Nhạc Cường năm ngón tay nắm tay, quát: “Liều mạng, lên!”

Hắn đi đầu xông tới, quyền phong hổ hổ sinh uy, đại khai đại hợp, mười phần cương mãnh bá đạo.

Còn lại tám người, trừ ra Ngỗi Thủy nằm trên mặt đất không thể động đậy bên ngoài, mặt khác bảy người cũng đại hống thi triển quyền cước, công đi qua.

“Ba cái Linh Vũ sơ kỳ, còn có một cái mang theo tổn thương. Tăng thêm bốn cái Khí Vũ cảnh, ha ha ha, đội hình như vậy, là muốn chết cười ta sao?!”

Xa phu cuồng tiếu không thôi, giơ lên dao đến lóe lên, tựu chiếu vào Nhạc Cường chém đi qua. Đao thế lăng lệ, trong nháy mắt liền rách quyền của hắn thế, dọa đến Nhạc Cường vội vàng thu hồi quyền đến.

Mấy người khác tất cả đều cắn răng, tức giận đoạt công mà lên, Mạnh Thụy trong tay huyễn ra Vũ Hồn “Cẩm Doanh Hoa Trận”, một chi ánh sáng bút như mâu, quét ngang qua, mang ra trận phù điểm điểm.

Đây cũng không phải là học phần cùng linh thạch chuyện, mà là tính mệnh du quan.

Có chết giác ngộ phía sau, bảy người buông tay buông chân, ngược lại một chút đem xa phu bức lui.

Một bên khác, Dương Thanh Huyền thi triển thân pháp chạy vội, tại trong rừng cây như cá gặp nước. Chân Tu Trúc tại người phía sau điên cuồng đuổi theo, không ngừng xuất thủ công kích, hoặc chưởng hoặc chỉ, đánh vào bốn phía trên đại thụ, không ngừng đem rừng cây phá hư.

“Hảo tiểu tử, quả nhiên thật sự có tài!”

Chân Tu Trúc sắc mặt trầm xuống, nói: “Như lá bài tẩy của ngươi chỉ là thân pháp nhanh, tiếp xuống liền có thể chết đi!”

“Vũ Hồn —— Quỷ Khóc!”

Sắc mặt của hắn trở nên âm độc vô cùng, đột nhiên mở mồm ra, phát ra một tiếng đáng sợ gáy dài, thanh âm này giống như vượn rít gào ô gáy, phá lệ khiếp người. Mang theo đạo đạo sóng âm như lưỡi dao, đuổi chém tới.

Dương Thanh Huyền hai lỗ tai đau xót, chỉ cảm thấy não hải muốn xé rách nhói nhói, đồng thời thể nội khí huyết khuấy động, cái kia khí kình ở trong kinh mạch mạnh mẽ đâm tới.

Hắn lơ lửng mà rơi, hai tay bịt tai, ngồi xổm ở đại địa bên trên.

“Ha ha ha!”

Chân Tu Trúc một gáy phía sau, cuồng tiếu mà lên, thân ảnh như yến, chậm rãi bay thấp sau lưng Dương Thanh Huyền, cười nhạo nói: “Chạy a, ngươi ngược lại là chạy a! Chỉ là Khí Vũ cảnh, lại ép ta vận dụng Vũ Hồn lực lượng, ngươi cũng đủ để kiêu ngạo.”

Dương Thanh Huyền ngồi chồm hổm trên mặt đất run lẩy bẩy, giống như cái kia một tiếng hót vang, trực tiếp chấn thương thức hải của hắn, làm vỡ nát ngũ tạng lục phủ, cả người hướng bên cạnh thân khẽ đảo, tựu co quắp.

Chân Tu Trúc khinh thường cười lạnh, tựa như là xem một bãi bùn nhão giống như, châm chọc nói: “Người sang tại có tự mình hiểu lấy, không thứ thuộc về ngươi, tựu đừng vọng tưởng lấy được, như vậy chỉ có thể là mất mạng. Đáng tiếc là, cái này đạo lý làm người, ngươi muốn tới thế lại tuân theo.”

Hắn tay giơ lên, năm ngón tay hướng Dương Thanh Huyền nơi trái tim trung tâm chộp tới!

Bỗng nhiên một cỗ cảm giác hết sức nguy hiểm truyền đến, Dương Thanh Huyền cái kia thống khổ giãy dụa thần sắc đầy đủ không thấy, xoay người nhảy lên một cái, lại không né tránh cái kia một trảo, mà là tát đánh ra!

“Lục Dương Chưởng ---- ---- Nhất Khí Trùng Viêm Dương!”

Nóng bỏng khí lãng theo Dương Thanh Huyền lòng bàn tay tản ra, một chưởng kia phía dưới, phảng phất có một viên cực nóng Liệt Dương chói mắt mà lên, nộ diệu trời cao.

Chân Tu Trúc sắc mặt đại biến, cái kia đáng sợ một chưởng, liền hắn Linh Vũ cảnh trung kỳ tu vi đều cảm nhận được nguy hiểm!

Dương Thanh Huyền trước bộ ngực rất, lại đón hắn một trảo mà đi, muốn dùng chiêu đổi chiêu, cái kia trên mặt tuấn tú, một mặt kiên quyết, thanh tịnh hai con ngươi như tinh thần lấp lóe, lại chấn nhân tâm phách!

Chân Tu Trúc trong lòng đại chấn, hãi nhiên thất thanh nói: “Ngươi, ngươi không bị tổn thương!!” Một tiếng này trung gian kiếm lời ngậm bao nhiêu kinh hãi, thậm chí là sợ hãi!

“Cái này tâm cơ, can đảm, ý chí..., cái này, đây là mười lăm tuổi học sinh sao?”

Chân Tu Trúc trong lòng không hiểu hiện lên một chút sợ hãi, Lục Dương Chưởng dưới, khí lãng như biển, đốt cháy hết thảy, nhưng càng làm cho hắn gan giật mình kinh hãi, nhưng là Dương Thanh Huyền cái kia không hề bận tâm con ngươi, bắn ra thẳng tiến không lùi quyết tâm!

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 49: Đồng Quy Vu Tận

Chương 49: Đồng quy vu tận

Dương Thanh Huyền khóe miệng giơ lên vẻ châm chọc, âm thanh lạnh lùng nói: “Thụ thương? Ngươi đang giảng trò cười điều tiết bầu không khí sao?”

Vừa rồi cái kia âm thanh Quỷ Khóc hoàn toàn chính xác để hắn hai lỗ tai đau nhức, khí huyết khuấy động. Đổi lại phổ thông Khí Vũ cảnh võ giả, quả thật liền bị chấn thương.

Nhưng hắn Thối thể cửu trọng, vận chuyển Thanh Dương Võ kinh, lập tức gánh vác cái kia tiếng gáy. Đồng thời tâm niệm thay đổi thật nhanh, minh bạch giữa hai người chênh lệch, nếu không thi triển mưu lược, sợ là hôm nay liền muốn bàn giao ở nơi này.

Hắn quyết định thật nhanh, lập tức giả bộ như bị thương nặng dáng vẻ, gây nên Chân Tu Trúc khinh thị cùng chủ quan. Cuối cùng bắt chuẩn cơ hội, một kích mà ra.

Đó là hi sinh phòng ngự, dùng lồng ngực đi cản cái kia một trảo đổi lấy cơ hội!

Nếu không có đồng quy vu tận giác ngộ, căn bản là không có cách làm đến như vậy thong dong bình tĩnh.

Chân Tu Trúc chính là bị cái kia tỉnh táo dị thường trạng thái dọa sợ, cái này căn bản cũng không phải là một tên mười lăm tuổi học sinh có khả năng biểu hiện ra trấn định.

Nhưng rất nhanh, cái kia Lục Dương Chưởng uy thế, lập tức để Chân Tu Trúc lấy lại tinh thần, sát cái kia sắc mặt đại biến!

“Không tin được, Huyền giai võ kỹ?!”

Khuôn mặt của hắn trong nháy mắt trắng bệch, dọa đến hồn phi phách tán, vội vàng thu tay lại đến liền muốn lui lại.

Dương Thanh Huyền có dùng chiêu đổi chiêu quyết tâm, nhưng hắn cũng không dám cầm mạng của mình đi chống lại Huyền giai võ kỹ!

Đồng thời nội tâm vô cùng kinh hãi, “Tiểu tử này rốt cuộc là ai? Vậy mà đáng sợ như thế, còn người mang Huyền giai võ kỹ, gia gia hắn không phải liền là cái rác rưởi công nhân sao?”

Vô số nghi hoặc tại trong đầu hiện lên, nhưng căn bản không có thời gian suy nghĩ, xoay người bỏ chạy.

“Muốn đi?”

Dương Thanh Huyền xùy cười một tiếng, hiện tại đuổi trốn nhân vật vậy mà đổi chỗ, một chiêu kia Lục Dương Chưởng đã ngưng tụ một đạo viêm dương, đột nhiên đánh ra, giống như liệt nhật nổ tung, đáng sợ chưởng lực trùng kích đi qua!

“Bành!”

Chân Tu Trúc mới vừa chạy một bước, tựu rắn rắn chắc chắc trúng vào một chưởng, đánh bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền thở sâu, chân khí nhắc lại, như quỷ mị bộ pháp đuổi về phía trước, một chưởng kia mặc dù đánh bền chắc, nhưng lại cũng không cấp Chân Tu Trúc tạo thành trí mạng thương hại.

Quả nhiên, Chân Tu Trúc lảo đảo mấy lần, cũng không ngã sấp xuống, chỉ là phía sau chịu chưởng địa phương đau lợi hại, giống như cháy rụi giống như. Đồng thời đáng sợ viêm dương lực lượng chui nhập thể nội, thiêu đốt kinh mạch của hắn.

“Đáng chết! Ta nhất định muốn ngươi trả giá đắt!”

Hắn cuồng hống một tiếng, mãnh liệt xoay người, lại sắc mặt đại biến, chỉ thấy một mảnh chói mắt dương ánh sáng xâm nhập mà ra, Dương Thanh Huyền lại đuổi đi theo!

“Tiểu tử này là tên điên sao? Hắn bất quá Khí Vũ cảnh mà thôi, mưu lợi đánh lén ta một chiêu hẳn là mau trốn chạy mới đúng vậy a, thế mà đuổi kịp ta đến đánh? A? Thế đạo này chuyện gì xảy ra?!”

Chân Tu Trúc triệt để mộng, hắn cho rằng Dương Thanh Huyền một chiêu phía sau liền sẽ đào tẩu, còn chuẩn bị đuổi theo đâu, lại không nghĩ đối phương chiêu thứ hai đã công, với lại một chiêu này đáng sợ, còn lúc trước phía trên!

Dương Thanh Huyền nơi lòng bàn tay, lại ngưng ra hai đạo viêm dương!

“Hai dương hoàn xuất hiện!”

Cái kia hai đạo viêm dương một chút theo lòng bàn tay kích - bắn ra, hóa làm hai cái Kim Ô hỏa chim, diễm hỏa liệt liệt, mang theo kêu to thanh âm, như mũi tên nhọn thẳng tắp phóng tới.

Chân Tu Trúc sắc mặt đại biến, trong tay bấm niệm pháp quyết, kiên trì bỗng nhiên đánh ra một chưởng.

Đó là hắn mạnh nhất át chủ bài, tên là “Quỷ Vương Minh Chưởng”, cùng hắn “Quỷ Khóc” Vũ Hồn đem kết hợp, một dưới lòng bàn tay, không khí rung động, Thần quỷ khóc khóc, cùng cái kia hai đạo viêm dương chạm vào nhau, trong nháy mắt bộc phát ra kinh khủng khí lãng.

“Ầm ầm!”

Chung quanh sơn lâm trực tiếp hủy đi một mảnh, liền như là gió lốc quá cảnh, bị san bằng thành đất bằng.

Kinh khủng lực đạo dưới, hai người vừa chạm vào tức cách.

Dương Thanh Huyền bị rung ra hơn mười trượng xa, toàn thân xương cốt đều muốn vỡ ra, nhưng loại đau này cảm giác, rất nhanh liền bị nguyên lực chế trụ, Thanh Dương Võ kinh tại thể nội vận chuyển, tẩm bổ toàn thân.

Chân Tu Trúc thì là toàn thân dấy lên hỏa diễm, tóc sợi râu đều bị đốt thành cháy đen sắc, áo bào vỡ vụn, da thịt tích huyết, thể nội tức thì bị viêm dương chân khí nhập thể, như dao cắt ở trong kinh mạch chạy trốn, trong miệng không ngừng phát ra “A a” kêu thảm.

Bởi vì hắn Vũ Hồn bản thân tựu mang theo sóng âm đặc hiệu, càng dùng tiếng kêu thảm kia còn như Thiết kỵ xông ra đao thương minh, bén nhọn chói tai, thê thảm đến cực điểm.

“Lại đến!”

Hét lớn một tiếng theo Dương Thanh Huyền trong miệng hô lên, cả người phóng lên tận trời, như ưng kích trường không, lần này hắn thử nghiệm vận chuyển ba cỗ viêm dương lực lượng, toàn bộ tay phải cánh tay đều hóa thành đỏ bừng, đáng sợ đến cực điểm.

Chân Tu Trúc sắc mặt đại biến, hoảng sợ muôn dạng, quát to một tiếng liền xoay người đào tẩu.

“Thao, thế mà chạy trốn!”

Dương Thanh Huyền ngây ngốc một chút, lập tức đem viêm dương lực lượng tán đi, cánh tay khôi phục bình thường, từ không trung bay rơi xuống.

Hắn thầm nghĩ trong lòng: “Linh Vũ cảnh trung kỳ, quả nhiên không phải bình thường. Nếu không có ta chơi lừa gạt đánh lén hắn một chút, tăng thêm cái này Huyền giai võ kỹ uy năng, sợ là hôm nay tựu lĩnh hộp cơm.”

Hắn hai mắt bắn ra tinh mang, có vẻ hơi hưng phấn, lẩm bẩm: “Ta bây giờ đã là Thối thể cửu trọng, lập tức liền có thể vọt tới thập trọng, sau đó bước vào Hoàng cân lực sĩ, lại ngưng tụ vũ hồn của mình, xông vào Linh Vũ cảnh! Cũng không biết ta có thể ngưng tụ ra như thế nào Vũ Hồn!”

Hưng phấn sau khi, đột nhiên nhấc lên khí kình, hướng phía cái kia quáng động chỗ lối đi chạy đi.

Dương Thanh Huyền không biết là, hắn có thể chiến thắng Chân Tu Trúc có cực lớn vận khí thành phần.

Chân Tu Trúc bản thân có mang yêu tộc huyết mạch, cho nên mới có thể ngưng luyện ra “Quỷ Khóc” dạng này Vũ Hồn, cái kia một tiếng gáy gọi bên trong, không chỉ có ẩn chứa cực mạnh sóng âm công kích, còn quấy nhiễu tâm thần người, đồng thời mang theo yêu khí xâm nhập.

Mà Dương Thanh Huyền mới vừa đạt được một giọt yêu tộc đại năng tinh huyết, đối với cái kia yêu khí xâm nhập mảy may không cảm giác, lúc này mới có thể tại một gáy phía dưới bảo trụ thân thể không thương tổn.

Nhưng hắn đồng thời không rõ trong đó quan hệ, còn tưởng rằng đều nhờ vào lấy Thối thể cửu trọng cùng Thanh Dương Võ kinh lực lượng.

Giờ phút này hắn toàn lực chạy vội, đuổi theo Chân Tu Trúc mà đi, đồng thời quáng động trước thông đạo chiến trường, cũng không biết như thế nào.

Chờ hắn chạy vội mà tới thời điểm, lại nhìn thấy cực kỳ thảm liệt một màn.

Trên mặt đất tất cả đều là ngổn ngang lộn xộn thi thể, vậy mà đã chết bảy người, có mấy cái học sinh càng là đầu thân tách rời.

Thế là đứng đấy chỉ còn lại có Mạnh Thụy, Nhạc Cường, Lý Chi Dạ còn trên mặt đất run rẩy, nhưng co quắp mấy lần phía sau, cũng ngừng lại, triệt để chết đi.

Chỉ còn lại Mạnh Thụy cùng Nhạc Cường hai người, đều là đầy người máu tươi, trong mắt tất cả đều là thần sắc sợ hãi.

Dương Thanh Huyền ánh mắt vừa rơi xuống, thấy Mạnh Thụy trong tay dẫn theo một thanh đoạn nhận, nhận ra cái kia đoạn nhận đang là trước kia lão viên hầu vật trong tay, nơi tay cầm còn có cái cổ phác “Ba” chữ.

Hắn tiến lên dò xét xuống phu xe tình huống, đã triệt để chết rồi, trước ngực một cái đáng sợ vết đao, hẳn là Mạnh Thụy chuôi này đoạn nhận trảm đi vào, mà xa phu bản thân cương đao, tắc thì đã đứt gãy tại một bên.

Những cái kia chết đi học sinh, trên thân tất cả đều là vết thương, vô cùng thê thảm. Còn có một tên đệ tử nằm rạp trên mặt đất, phía sau một cái đáng sợ chưởng ấn lún xuống dưới, hiển nhiên cái kia ngũ tạng lục phủ toàn bộ bị đánh nát.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia chưởng ấn, khí sắc âm trầm xuống, nói: “Chân Tu Trúc?!”

Mạnh Thụy trong tay đoạn nhận “Loảng xoảng” một tiếng rơi xuống, chính mình cũng đặt mông ngồi liệt trên mặt đất, thở mạnh, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, hiển nhiên còn chưa lấy lại tinh thần.

Dương Thanh Huyền nhìn hai người một chút, nói: “Đều trấn định chút ít, đem vừa rồi chuyện phát sinh nói với ta một lần.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Chương 50: Sống Sót Sau Tai Nạn

Chương 50: Sống sót sau tai nạn

Nguyên lai Dương Thanh Huyền dẫn dắt rời đi Chân Tu Trúc phía sau, trong chín người trừ ra Ngỗi Thủy không thể động đậy bên ngoài, mặt khác tám người đều là liều mạng ra chiêu, ngược lại đem xa phu bức lui.

Xa phu kinh sợ phía dưới, liên tục ra ngoan chiêu, cũng không có thể chiếm chiếm tiện nghi.

Bởi vì Mạnh Thụy cũng là Linh Vũ sơ kỳ bên trong người nổi bật, thực lực chân chính cùng Ngỗi Thủy không thua bao nhiêu, tăng thêm bảy người khác phụ trợ, mơ hồ trong đó còn chiếm thượng phong.

Phát hiện điểm ấy phía sau, tám người đều là hưng phấn vô cùng, Nhạc Cường càng là quát to: “Tranh thủ thời gian giết hắn, chúng ta hảo ly khai nơi đây. Các loại (chờ) Dương Thanh Huyền bị Chân Tu Trúc giết phía sau, Chân Tu Trúc lại chạy tới, tựu thật xong đời.”

Cái này một lời nhắc nhở đám người, thế là đều là điên cuồng tấn công.

Nếu là làm gì chắc đó, dùng thời gian đổi phần thắng, đánh giết phu xe xác suất vẫn là rất cao, nhưng tám người đều lo lắng Chân Tu Trúc hội (sẽ) tùy thời trở lại, nóng vội phía dưới, tăng thêm đều là học sinh, năng lực thực chiến không đủ, rất nhanh liền lộ ra sơ hở.

Xa phu nắm lấy cơ hội, trong nháy mắt liền chặt bay một tên Khí Vũ cảnh học sinh đầu, máu tươi suối phun giống như bão tố bắn ra, một màn này đem còn lại bảy người tất cả đều sợ choáng váng.

Xa phu lần nữa giơ tay chém xuống, lại chém rụng hai cái Khí Vũ cảnh học sinh đầu, còn lại chi nhân lúc này mới lấy lại tinh thần, cả kinh gấp công đi lên.

Cũng là xa phu quá tham lam, nếu là hắn theo yếu giết tới mạnh, có lẽ cũng là thắng, nhưng hắn liên trảm ba người đằng sau, muốn đem mạnh nhất Mạnh Thụy cũng chém rụng, trực tiếp một đao liền hướng Mạnh Thụy trên đầu bổ tới.

Mạnh Thụy cũng đích thật là sợ không nhẹ, thấy cương đao kia bổ tới, dưới tình thế cấp bách, gấp vội vàng lấy ra chuôi này đoạn nhận nghênh đón tiếp lấy.

Cái kia đoạn nhận vốn là trước nhà đá vượn già tất cả, lúc ấy Dương Thanh Huyền đạt được tinh huyết phía sau, vượn già trọng lực lĩnh vực trực tiếp tiêu thất, thân thể cũng bị gió thổi tán, chỉ còn lại có chuôi này đoạn nhận rơi xuống đất bên trên.

Mạnh Thụy tò mò, tiện tay đưa nó thu vào, muốn trở về nghiên cứu một phen, lại không muốn ở chỗ này có đất dụng võ. Mắt thấy phu xe cương đao bổ xuống, liền trực tiếp đem cái kia đoạn nhận xuất ra, ngăn cản một chút!

“Ầm!”

Cương đao trảm tại cái kia đoạn nhận bên trên, lên tiếng mà đứt.

Bốn phía trong nháy mắt yên tĩnh trở lại, tất cả mọi người nhất thời sửng sốt, Mạnh Thụy cuồng hỉ không thôi, thừa dịp xa phu thất thần thời khắc, giơ lên đoạn nhận tựu bổ tới, trực tiếp để xa phu bị thương, xem như lật về một ván.

Đằng sau chém giết cũng đặc biệt thảm liệt, Mạnh Thụy bằng vào cái kia đoạn nhận sắc bén, tăng thêm đám người hợp lực, cuối cùng chiếm thượng phong, đem phu xe kia chém giết, một đao chém vào hắn lồng ngực.

Ngay tại mọi người cuồng hỉ thời khắc, một cái toàn thân đen kịt bóng người lặng yên không tiếng động xuất hiện. Song chưởng đập vào một tên Linh Vũ cảnh học sinh phía sau lưng, đem hắn ngũ tạng lục phủ chấn vỡ.

Sau đó lần nữa ra chiêu, đả thương Lý Chi Dạ, đang muốn đối phó Mạnh Thụy thời điểm, tựa hồ đã nhận ra cái gì, thân ảnh lóe lên liền hướng quáng động thông đạo chạy đi, thời điểm ra đi vẫn không quên bay lên một cước, đem Ngỗi Thủy đầu đá bể đi.

Dương Thanh Huyền nhìn thoáng qua Ngỗi Thủy, đầu đã triệt để bạo thành cháo, vô cùng thê thảm. Lý Chi Dạ cũng trọng thương bất trị, không thể gánh vác, tại Chân Tu Trúc sau khi đi liền ngoẻo rồi.

Hiện tại chỉ còn lại có hắn cùng Mạnh Thụy, Nhạc Cường ba người, nhìn xem thi thể đầy đất, giống như là mơ một giấc.

Dương Thanh Huyền nói: “Hiện tại đã chết bảy tên đồng học, học viện sợ rằng sẽ phái người đến điều tra, nơi đây bí mật là thủ không được.” Hắn mặt rầu rỉ, nói: “Nơi này dính đến khai quốc Hoàng đế Tô Phong, sợ là ba người chúng ta đều sẽ có đại phiền toái.”

Mạnh Thụy cùng Nhạc Cường hai người cũng là đổi sắc mặt, đồng thời ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề.

Dương Thanh Huyền trong mắt lãnh mang lóe lên, nhìn chằm chằm hai người, lạnh giọng nói: “Hiện tại bày ở trước mặt ta có hai con đường, một tựu là giết các ngươi, giả bộ như không có việc gì về học viện. Như vậy thần không biết quỷ không hay, cái kia Chân Tu Trúc tự nhiên cũng không dám chọc ra việc này. Hai chính là cứ vậy rời đi, đi xa hắn địa. Không biết hai vị cảm thấy loại kia lựa chọn kĩ càng đâu?”

Hai người đều là giật nảy mình, trăm miệng một lời kêu lên: “Ta tuyệt sẽ không nói ra đi!”

Dương Thanh Huyền cười gằn nói: “Cái này có thể khó nói, chỉ có người chết mới sẽ không để lộ bí mật.”

Mạnh Thụy khí sắc trắng bệch, nhặt lên cái kia đoạn nhận nắm trong tay, cản tại trước người, nói: “Ngươi sẽ không giết chúng ta.”

“Ồ?” Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ngươi có nắm chắc như vậy, vậy ngươi đang sợ cái gì đâu? Bỏ đao xuống a.” Hắn ngoạn vị cười, từng bước một đi đi qua.

Mạnh Thụy cắn răng, vậy mà thật “Loảng xoảng” một tiếng đem dao để xuống, nói: “Bởi vì ngươi không là người xấu, trước ngươi đã cứu ta. Với lại nếu là ngươi muốn giết chúng ta, cũng sẽ không nói ra.”

Nhạc Cường nguyên bản cũng mười phần khẩn trương, nghe Mạnh Thụy như vậy nói chuyện, tựa hồ phi thường có đạo lý, lòng cảnh giác đại giảm.

Dương Thanh Huyền hừ một tiếng, nói: “Muốn sống mệnh cũng được, chỉ thiên thề đi.”

Lượng người vui mừng, biết giữ lại tính mạng, vội vàng chỉ thiên phát hạ thề độc.

Võ giả lời thề là không thể tùy tiện phát, nếu là ruồng bỏ lời thề, đem lại nhận bản tâm phản phệ, trực tiếp tẩu hỏa nhập ma.

Dương Thanh Huyền lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nói: "Chuyện hôm nay nếu là truyền ra ngoài, ai đều phải xui xẻo, để hai người các ngươi lập thệ, cũng là vì mọi người tốt."

Dứt lời, hắn liền quay người muốn đi, tiến vào quáng động trong thông đạo.

Mạnh Thụy đột nhiên tại người phía sau kêu lên: "Dương Thanh Huyền, cái kia giọt tinh huyết, ngươi có thể có chiếm được?"

Dương Thanh Huyền cười ha ha một tiếng, nói: "Ngươi đoán?"

Trả lời thời điểm, người đã biến mất tại quáng động trong thông đạo.

Mạnh Thụy cùng Nhạc Cường lẫn nhau nhìn một cái, đều là sống sót sau tai nạn vui sướng, hai người cũng không dám ở chỗ này lưu thêm, dắt nhau đỡ phía dưới, cũng rất mau rời đi nơi đây.

Dương Thanh Huyền ra quáng động phía sau, phát hiện cái kia chiếc xe lớn cùng lang mã đều không thấy, sợ là đã bị Chân Tu Trúc lấy đi. Hắn phiền muộn vô cùng, chỉ có thể buông ra chân đến phi nước đại, một đường chạy về học viện.

Thật vất vả tiếp cái nhiệm vụ, nhưng là như vậy hung hiểm, kém chút mệnh đều đưa xong, bết bát nhất chính là cái kia 300 học phần còn không có kiếm được.

Bởi vì Chân Tu Trúc không có khả năng về học viện xác nhận nhiệm vụ, cho nên bọn hắn không chiếm được học phần.

Theo Hoành Đoạn sơn mạch trở lại học viện, dựa vào hai chân phi nước đại, cũng phải bảy tám ngày, này vừa đến vừa đi, tựu hao phí hơn nửa tháng, mà học sinh của hắn thẻ bên trên, hiện tại vẫn là 0 phân.

...

Thương Nam quốc đi về phía nam, láng giềng Đoan Dương quốc. Đoan Dương quốc giáp giới Thượng Trì, Đông Lôi, Tĩnh Vân ba nước. Năm nước hùng cứ Huyền Dạ đại lục bắc bộ, được xưng là “Bắc Ngũ Quốc”.

Tại Đông Lôi quốc quốc đô, chì bụi màn trời dưới, có đài cao tế thiên, một nam tử đón gió mà đứng.

Nam tử kia tướng mạo mỹ lệ, bất quá thanh niên, áo trắng đai lưng ngọc, quanh thân khí thế khinh người, một đôi mắt sáng lăng lệ dưới, giống như nắm giữ thiên hạ khí vận. Sau lưng còn đứng có bốn tên ngân giáp thị vệ, thổ tức im ắng, toàn bộ là cao thủ.

Nam tử kia híp mắt nhìn qua bầu trời xa xa, giống như đang chờ đợi cái gì.

Bỗng nhiên một thanh âm từ phía trên đàn mặt phía bắc truyền đến, ngay sau đó một người trung niên nam tử lên tiếng mà ra, mặc bốn trảo vàng áo mãng bào, diện mục uy nghiêm, dường như rất không kiên nhẫn, nói: “Quốc sư gấp triệu bổn vương đến đây, không biết chuyện gì? Bổn vương đang chủ trì tông miếu tế tự, thu đến đưa tin phía sau, ném hết thảy tựu chạy tới. Quốc sư nếu không thể cấp cái giải thích hợp lý, tựu đừng trách bổn vương không khách khí!”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 51: Bí Mật Chân Tướng

Chương 51: Bí mật chân tướng

Tông miếu tế tự chính là Hoàng tộc đại điển lễ nghi, long trọng phi thường, Hoàng đế còn tuổi nhỏ, đều nhờ vào Nhiếp Chính Vương Ngũ Lập Thiên một người chủ trì.

Đế Húy y nguyên đứng chắp tay, nhìn lên bầu trời, lạnh nhạt nói: “Nhiếp Chính Vương an tâm chớ vội, giải thích tự nhiên là phải có, nhưng còn phải đợi một người.”

Ngũ Lập Thiên sắc mặt trầm xuống, mười phần không nhanh, khiển trách quát mắng: “Chờ ai? Chẳng lẽ còn có thể cùng bổn vương đặt song song sao?”

Từ phía trên đàn mặt phía nam truyền đến một giọng già nua, cười hắc hắc nói: “Chờ chính là lão hủ, lão hủ tự nhiên không thể cùng Nhiếp Chính Vương đặt song song, để quốc sư cùng Nhiếp Chính Vương đợi lâu, lão hủ tội chết.”

Ngũ Lập Thiên sắc mặt biến hóa, cái kia táo bạo thần thái một chút tiêu thất hoàn toàn không có, vội vàng ôm quyền hướng mặt phía nam thở dài, cung kính nói: “Nguyên lai là viện trưởng đại nhân, học sinh mới vừa mới nói thất lễ, thất lễ.”

Lần này, tựu liền Đế Húy cũng xoay người lại, mặt mũi tràn đầy kính trọng chi sắc, ôm quyền nói: “Viện trưởng đại nhân vất vả.”

Chỉ thấy theo mặt phía nam chậm rãi đi đến một lão giả, mặc dù râu tóc bạc trắng, cao lớn thon gầy, nhưng thân xương cứng rắn, tiếu dung ấm áp dưới, vẫn như cũ không che đậy uy nghiêm phong hoa.

Vị này chính là hưởng dự Đông Lôi quốc Thủy Khi học viện viện trưởng Tàng Kiếm. Sau lưng còn đi theo một lão giả, có chút ôn hòa đôn hậu, một mặt nghiêm túc, thì là Phó viện trưởng Lương Hu.

Tàng Kiếm ôm quyền nói: “Hai vị vất vả.”

Đế Húy nói: “Vội vàng phía dưới mời ba vị đến đây, thực là tình huống khẩn cấp, lửa sém lông mày, có chút bất đắc dĩ.”

Tàng Kiếm nói: “Không sao, quốc sư có việc nhưng giảng.”

Đế Húy nhẹ gật đầu, dọn dẹp xuống mạch suy nghĩ, cái này mới nói: “Ba vị có thể từng nghe qua ‘Hai đào giết ba sĩ’ ?”

Ngũ Lập Thiên cười nói: “Tự nhiên là nghe qua, giảng là năm đó Thương Nam quốc khai quốc Hoàng đế Tô Phong, thiết kế sát hại cùng một chỗ giành chính quyền huynh đệ, Mạnh Ngọc Long, Điền Phi Chu cùng Quách Quang. Tô Phong thủ đoạn độc ác, hèn hạ hạ lưu, tựu liền ba nhà hậu nhân cũng đều chém tận giết tuyệt.”

Tàng Kiếm nói: “Việc này đã qua đi ngàn năm, quốc sư đại nhân hiện tại đề cập, là vì sao ý?”

Đế Húy nói: “Ba vị cũng biết năm đó giết ba sĩ ‘Hai đào’ là vì vật gì?”

Ngũ Lập Thiên cau mày nói: “Này ‘Hai đào’ bất quá là thay mặt chỉ lợi ích mà thôi, bởi vì có ba người, mà vật chỉ có hai kiện, tại không cách nào chia đều dưới tình huống, làm cho ba người lẫn nhau ly gián, từ đó bị Tô Phong từng cái đánh giết.”

Đế Húy gật đầu nói: “Quốc sư đại nhân lời nói đã đối với lại sai, đúng là Tô Phong chính là lợi dụng hai cái bảo vật, dẫn đến ba người ly gián. Sai chính là, cái kia bảo vật cũng không phải gì đó lợi ích, mà là đích đích xác xác tồn tại bảo vật. Chỉ bất quá hai món bảo vật này, cuối cùng Tô Phong chính mình cũng không thể đạt được.”

Ngũ Lập Thiên sắc mặt biến hóa, nói: “Quốc sư không phải là có cái kia hai kiện bảo vật tin tức?”

Tàng Kiếm mặc dù cũng giật mình, nhưng lại bình tĩnh hơn nhiều.

Đế Húy nói: “Chính là, nếu không cũng không dám tại tông miếu tế tự thời điểm, đem vương gia gọi đến.” Hắn lấy ra một khối da thú, phía trên tràn ngập văn tự, đưa cho Tàng Kiếm nói: “Viện trưởng đại nhân đi đầu xem qua.”

Ngũ Lập Thiên ngắm đi qua, không dằn nổi bộ dáng, nhưng Tàng Kiếm quyền cao chức trọng, lẽ ra trước xem.

Tàng Kiếm liếc thêm vài lần, truyền cho sau lưng Lương Hu, nói: “Ngươi đọc ra đi.”

Lương Hu tiếp nhận cái kia da thú, vỏ ngoài tuyết trắng, xúc tu thuận hoạt, tính chất mười phần cứng cỏi, mặc dù tản mát ra cổ phác khí tức, nhưng mà chữ viết như tân, thấy một lần phía dưới liền biết không là phàm phẩm.

Hắn lập tức đọc, hết thảy mấy trăm chữ, thời gian uống cạn chung trà, liền niệm tụng hoàn tất.

Tàng Kiếm cùng Ngũ Lập Thiên mặt mũi tràn đầy ngốc trệ, cái kia da thú bên trên văn tự, càng là Điền Phi Chu lưu lại.

Năm đó Điền Phi Chu bị mưu hại phía sau, cũng không tại chỗ bỏ mình, hắn cũng là Nguyên Vũ cảnh đại cao thủ, một đường trốn thoát, chạy vội tới Đông Lôi quốc phía sau, tài hoa tuyệt, trước khi chết giết một con yêu thú, dùng yêu thú kia da viết xuống phần này văn tự.

Ngũ Lập Thiên nửa ngày mới lấy lại tinh thần, kinh ngạc nói rằng: “Nguyên lai tin đồn đều là sai, bọn hắn vậy mà tìm được yêu tộc Đại Đế phần mộ manh mối, cái này, cái này quá hoang đường a?!”

Trong lời nói, tràn ngập không tin, nhưng lại thanh âm khẽ run, hiển nhiên nội tâm hưng phấn cực độ, còn bí mật mang theo một chút sợ hãi.

Đế Húy sắc mặt từ đầu đến cuối bình tĩnh, nói: “Viện trưởng đại nhân thế nào xem?”

Tàng Kiếm vuốt vuốt râu bạc trắng, nói: “Nếu là phổ thông bảo vật, ta là khẳng định không hứng thú. Nhưng việc quan hệ yêu tộc Đại Đế, cái này coi như không tầm thường. Bất quá vật này tính chân thực còn có đợi cân nhắc.”

Ngũ Lập Thiên trên mặt hiện ra hồng quang, kích động nói: “Không sai được! Cái này da thú bên trên viết, năm đó bốn người bọn họ đồng thời không tìm được Yêu Đế phần mộ, nhưng lại tìm được thủ mộ chi địa, chỉ bất quá thủ mộ chi địa bị Cửu Long Tỏa Nguyên trận phong bế, không cách nào phá giải. Về sau Mạnh Ngọc Long tìm được phương pháp phá giải, lại dụng ý khó dò, muốn mượn đại trận kia nhất cử kích giết mấy người bọn họ, bị Tô Phong nhìn thấu phía sau, rơi vào thân bại mà chạy.”

Lương Hu gật đầu, nói tiếp: “Ai ngờ cái kia Tô Phong cũng không là đồ tốt, biết được phá giải Cửu Long Tỏa Nguyên, cần đại lượng chí dương chi vật, tại lừa giết năm vạn nam tử phía sau, y nguyên không thấy đại trận phá giải. Thế là đem chủ ý đánh tới Điền Phi Chu cùng Quách Quang trên thân, hai người này đều là Nguyên Vũ cảnh đỉnh phong tồn tại, huyết dịch bù đắp được mấy vạn nam tử bình thường. Tô Phong muốn dùng bọn hắn chi huyết đến tế cái kia Vong Xuyên, Quách Quang trúng kế bị giết, mà cái này Điền Phi Chu cuối cùng trốn thoát.”

Tàng Kiếm mặt sắc mặt ngưng trọng, nói: “Như một cái thủ mộ chi địa, đều đáng sợ như vậy lời nói, thật đúng là có thể là yêu tộc Đại Đế chi mộ! Đừng quên, Huyền Dạ đại lục bắc bộ, năm nước nơi ở, tại hồi lâu trước đó cũng chỉ là Vạn Yêu Sơn một phần nhỏ, năm nước bên trong thỉnh thoảng lại có năm đó yêu tộc chi vật xuất thế, hiện tại ra cái Yêu Đế mộ, cũng chẳng có gì lạ.”

“Ha ha, trời cũng giúp ta!”

Ngũ Lập Thiên bỗng nhiên nắm lên nắm đấm, kích động nói: “Nếu là có thể mở ra Yêu Đế mộ, đạt được Yêu Đế chi vật, vậy chúng ta Đông Lôi quốc liền có thể nhất thống bắc bộ, thậm chí đem thế lực hướng trung bộ diên đưa tới.”

Tàng Kiếm lắc đầu, nói: “Nhiếp Chính Vương không nên nghĩ quá lạc quan, năm đó Tô Phong bốn người, đều là Nguyên Vũ cảnh tồn tại, lại ngay cả một cái thủ mộ chi địa đều mở không ra, huống chi là Yêu Đế an nghỉ chi địa? Coi như cái này da thú bên trên lời nói làm thật, chúng ta cũng phải tự biết mình, kiềm chế một chút tốt.”

Ngũ Lập Thiên nói: “Quốc sư, ngươi thấy thế nào việc này?”

Đế Húy cười nhạt một tiếng, nói: “Thứ này có đương nhiên được, không có cũng không có gì, không nên ôm hy vọng quá lớn, hết sức liền có thể.”

Tàng Kiếm tán thưởng nhẹ gật đầu, nói: “Quốc sư lời ấy, chính hợp ý ta.”

Đế Húy nói: “Viện trưởng đại nhân này ra, khí sắc rất tốt, chẳng lẽ muốn xung kích cái kia hàng rào rồi?”

Ngũ Lập Thiên sắc mặt đại biến, vừa mừng vừa sợ, nói: “Lão sư ngươi…”

Hắn tự nhiên biết Đế Húy lời nói ý gì, nếu là Tàng Kiếm có thể xông qua Nguyên Vũ cảnh, như vậy Thủy Khi học viện liền có thể thay thế Thiên Tông học viện, trở thành Bắc Ngũ Quốc thứ nhất, nó ý nghĩa chi lớn, đối với Đông Lôi quốc hoàng thất mà nói, khó mà đánh giá.

Tàng Kiếm lại cười nói: “Hoàn toàn chính xác có này dự định, nhưng mưu sự tại nhân thành sự tại thiên, cũng không biết cái này thượng thiên phải chăng cho phép đâu.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 52: Hiện Thực Tàn Khốc

Chương 52: Hiện thực tàn khốc

Đế Húy nói: “Viện trưởng đại nhân có mấy phần chắc chắn?”

Tàng Kiếm gỡ xuống râu bạc trắng, lớn không giấu diếm nói: “Bảy thành nắm chắc.”

“Bảy thành?!”

Đế Húy cùng Ngũ Lập Thiên đều là đại hỉ không thôi, Đế Húy cười nói: “Ha ha, bảy thành nắm chắc, cái kia căn bản là xác định vững chắc. Ta tại cái này trước chúc mừng viện trưởng đại nhân.”

Ngũ Lập Thiên cũng vội vàng khom người chúc.

Tàng Kiếm ngắt lời nói: “Hai vị không nên quá lạc quan, ta bất quá là ngẫu nhiên đạt được một viên tứ chuyển Nguyên Thần đan, lúc này mới đạt được bảy thành nắm chắc. Nếu không dùng tư chất của ta, đời này đều không có trông cậy vào vượt qua Nguyên Vũ cảnh.”

Ngũ Lập Thiên ha ha cười nói: “Lão sư quá khiêm tốn, đã phải đan, đó chính là lão sư cơ duyên. Chúng ta người tập võ, ai không nói cầu một cái ‘Cơ duyên’ đâu? Đợi lão sư vượt qua Nguyên Vũ cảnh phía sau, sang năm năm nước thịnh sự, liền có thể ước chiến Khanh Bất Ly, đem hắn ‘Vũ Trung Vương Giả’ xưng hào đoạt lại.”

Tàng Kiếm khẽ lắc đầu, cười nói: “Khi lấy được cái kia tứ chuyển Nguyên Thần đan phía sau, tâm cảnh của ta cũng phát sinh biến hóa không nhỏ. Đối với cái này tranh danh đoạt lợi sự tình, đã mờ nhạt. Ta dự định để Lương Hu tiếp nhận viện trưởng chức vụ, mà ta tắc thì chuyên tâm tiềm tu võ đạo, tranh thủ có thể tiến thêm một bước.”

Ngũ Lập Thiên sửng sốt một chút, muốn nói điều gì, bị Đế Húy đưa tay ngăn lại, Đế Húy cười nói: “Viện trưởng đại nhân đã có này tâm, chúng ta cũng mười phần chúc mừng.”

Tàng Kiếm nói: “Cho nên lần này quốc sư truyền triệu, ta đem Lương Hu cũng mang đến, vốn là muốn có chuyện để hắn đi làm. Có thể việc này đã quan hệ đến yêu tộc Đại Đế, vậy lão phu mặc dù hủ, cũng nghĩ tìm tòi hư thực.”

Đế Húy nói: “Việc này tự nhiên không thiếu được viện trưởng đại nhân lãnh tụ, đối đãi ta đem hết thảy điều tra kỹ càng, lại triệu ba vị đến mưu đồ. Dù sao này yêu mộ tại Thương Nam quốc cảnh nội, thực sự có chỗ không tiện.”

Tàng Kiếm gật đầu nói: “Vậy làm phiền quốc sư. Thiên cổ dùng ra, yêu tộc ra đời mấy vị Đại Đế, liền không biết vị này Đại Đế chi mộ, hội (sẽ) là vị nào?”

Đế Húy cười nói: “Ta đây liền không biết, nhưng mặc kệ là vị nào, nếu thật có thể đạt được một điểm gì đó, chắc chắn được ích lợi vô cùng.”

Còn lại ba người đều là gật đầu nói phải, sau đó liền đều tự rời đi.

Đế Húy nhìn qua ba người bóng lưng rời đi, trong mắt hiện ra như mặc ngọc dày sắc, chắp tay ngửa nhìn bầu trời, lẩm bẩm: “Yêu tộc vô số tuế nguyệt bên trong, đến cùng từng sinh ra bao nhiêu kinh thiên vĩ địa Đại Đế? Đã nhớ không rõ, chỉ có cái kia ‘Vạn cổ trường không, nhất triêu phong nguyệt’, chiếu ánh nắng minh diệu cổ kim.”

Dứt lời, gió lạnh thổi lạnh, hắn trường bào bay phất phới, như mây trôi lưu động, không nói ra được đìu hiu tịch mịch.

…

Tám ngày phía sau, Dương Thanh Huyền cuối cùng chạy trở về trường học, như thế khoảng cách dài chạy chạy xuống, đồng thời không có bất kỳ cái gì khó chịu, ngược lại thể nội khí lực dồi dào, không nói ra được dễ chịu.

Tới trường học phía sau, mơ hồ trong đó còn cảm thấy nguyên lực có tăng lên.

Nhưng kinh lịch trong ngắn hạn tăng lên trên diện rộng cảnh giới khoái cảm phía sau, Dương Thanh Huyền đã chướng mắt điểm ấy nguyên lực tăng lên. Đầu tiên là trở lại phòng ngủ kiểm tra một chút thân thể, xác nhận không việc gì phía sau, liền hướng Học Phần điện chạy đi.

Bây giờ chỉ còn hai cái nửa tháng, hắn học phần vẫn là 0, không khỏi có chút sầu khổ.

Với lại nhiệm vụ của lần này, một chút hao tổn bảy tên học tử, cũng không thông báo ở trong học viện gây nên bao lớn chấn động.

Vừa bước vào Học Phần điện, liền nghe hai người tại trước cửa điện thấp giọng nghị luận:

“Cái kia Nguyên Phương thật là thảm, chỉ còn lại có da bọc xương, thi thể tựu liền mẹ hắn đều nhận không ra.”

“Ai, tiểu lột di tình, đại lột thương thân, cường lột hôi phi yên diệt a!”

“Đáng hận cái kia Lý Bình Nhi, lại như vậy ác độc, tu luyện Hấp Dương chi thuật, đã có ba vị đồng học vì học phần, hao tổn ở trong tay nàng.”

“Một bả chua xót nước mắt, ai không phải là vì mấy cái học phần, cả ngày tại vũng bùn bên trong sờ lăn lộn bò.”

Dương Thanh Huyền nghe được một trận ngạc nhiên, nhớ tới nửa tháng trước, cái kia nhận lấy Lý Bình Nhi nhiệm vụ tráng nam, chẳng lẽ liền chết? Hắn không kềm nổi hỏi: “Hai vị này đồng học, dám hỏi một câu, cái kia Nguyên Phương như vậy chết rồi, học viện mặc kệ sao?”

Một người châm chọc nói: “Quản? Cắt, ngươi làm học viện là nhà trẻ a, nơi này là Học Phần điện, nhiệm vụ từ tiếp, sinh tử mặc kệ!”

Một người khác cũng là xùy cười một tiếng, nói: “Hàng năm chết tại Học Phần điện trong nhiệm vụ học viên, đếm không hết, học viện cái nào có nhiều người như vậy tay đi quản? Làm người ta phải tự biết mình, nếu là không thể nhận nhiệm vụ, cũng đừng có đi nhúng chàm.”

Lúc trước người kia nói: “Học viện sẽ chỉ quản một loại tình huống, đó chính là ban bố nhiệm vụ giả tạo, để học viên ngông cuồng đưa tính mệnh. Cứ như vậy, rất nhiều nhiệm vụ trong miêu tả, đều sẽ áp dụng các loại văn tự trò chơi, cam đoan tình huống chân thật dưới, che giấu nguy hiểm.”

Hắn chỉ vào một khối nhiệm vụ bài, nói: “Ngươi xem cái kia.”

Dương Thanh Huyền theo nhìn lại, khối kia trên ngọc bài viết: “Hỗ trợ dắt chó, mỗi ngày một canh giờ, học phần 10 điểm.”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nói: “Mỗi ngày giúp dắt đi dạo một canh giờ chó, liền có thể kiếm lời 10 điểm học phần? Tin tức này chẳng lẽ giả tạo?”

Người kia hắc hắc cười lạnh, trong con ngươi tinh quang chớp động, nói: “Nhiệm vụ này một chút cũng không giả, nhưng đã có bốn tên học sinh chết tại nhiệm vụ này lên. Bởi vì cái kia dắt đi dạo chó, không phải phổ thông chó, mà là yêu thú Chấn Lôi Diễm Thiên Cẩu. Chấn Lôi Diễm Thiên Cẩu thực lực, có thể so với nhân loại Chân Vũ cảnh cường giả.”

Dương Thanh Huyền bị dại ra, nghĩ đến chính mình nhận nhiệm vụ “Đào quáng”, nhìn như người vật vô hại, lại trực tiếp hao tổn đi bảy cái nhân mạng.

Người còn lại nói: “Học viện cho phép những nhiệm vụ này tồn tại, chính là vì rèn luyện học sinh.” Hắn chỉ chỉ đầu, nói: “Không chỉ có rèn luyện tu vi, còn muốn rèn luyện đầu óc cùng nhãn lực, tất cả những này tổng hợp, mới cấu thành một võ giả hoàn chỉnh chiến lực.”

Hắn nói những này, Dương Thanh Huyền tự nhiên minh bạch, chỉ là trong lòng cảm khái vô hạn, thế giới này không khỏi cũng quá tàn khốc một chút, tất cả đều là chút ít hơn mười tuổi thiếu niên, liền trải qua đáng sợ như vậy ma luyện.

Thiên Tông học viện có thể trở thành Bắc Ngũ Quốc đệ nhất học phủ, cái này Học Phần điện sợ cũng là trợ lực cực lớn.

Hắn không biết là, mặt khác bốn quốc gia học phủ, rất nhiều lịch luyện so Thiên Tông học viện Học Phần điện tàn khốc hơn, vô tình.

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: “Đúng rồi, nửa tháng trước ta còn chứng kiến có cái tìm bạn trăm năm nhiệm vụ, gọi Trần Thúy Hoa, cái kia sẽ không có lừa dối đi?”

Hai tên học sinh sắc mặt có chút cổ quái, một người trong đó đột nhiên thở thật dài một cái, nói: “Ai, cái kia nhận nhiệm vụ chi nhân chính là bạn học cùng lớp của ta, đã cùng cái kia Trần Thúy Hoa thành hôn, chẳng qua là bị đánh cho tàn phế tứ chi, cưỡng ép thành hôn.”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, nói: “Vì sao? Chẳng lẽ là tìm bạn trăm năm tin tức không hợp, cái kia Trần Thúy Hoa cực kỳ khó coi, cũng hoặc là niên kỷ cực lớn?”

Học sinh kia lắc đầu, khí sắc hơi trắng bệch, nói: “Cái kia Trần Thúy Hoa đúng như nhiệm vụ bên trong viết, xinh đẹp như hoa, tướng mạo vô cùng tốt, đồng thời cũng là năm phương mười tám.”

Dương Thanh Huyền không hiểu, nói: “Cái này, vậy vì sao phải ép buộc thành hôn?”

Học sinh kia nhìn hắn một cái, nói: “Bởi vì Trần Thúy Hoa là cái nam.”

Dương Thanh Huyền: “...”

Đột nhiên một cỗ ác hàn tại trên sống lưng dâng lên, trong dạ dày không ngừng lăn lộn. Ngẫm lại cái kia tiếp nhiệm vụ đồng học, không chỉ có tứ chi bị đánh tàn, càng là thể xác tinh thần chịu đến cực độ tàn phá, trong lòng sinh ra vô hạn thương hại.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 53: Dưới Mặt Đất Nơi Giao Dịch

Chương 53: Dưới mặt đất nơi giao dịch

Học sinh kia thở dài, ôm quyền nói: “Có việc đi trước, chính mình sáng lên điểm con mắt, hảo hảo tuyển nhiệm vụ đi. Nói thật, nếu không phải nghèo khó học sinh, thực sự khuyết thiếu tài nguyên tu luyện, ai sẽ chạy tới cái này Học Phần điện đụng vận khí đâu.”

Hai người đều là lắc đầu thở dài, quay người liền rời đi.

Dương Thanh Huyền đứng ở trong đại điện, ngẩng đầu nhìn những cái kia ngọc bài, giống như hóa thành từng cái huyết bồn đại khẩu, há miệng tựu cắn xuống tới, không ngừng thôn phệ lấy phía dưới các học viên sinh mệnh.

Nhiều khi, biết rõ sơn có hổ, khuynh hướng hổ sơn đi.

Đây không phải ngốc, cũng không phải ngu muội, mà là một loại bất đắc dĩ, một loại trách nhiệm, một loại quyết tâm.

Cả điện lui tới học sinh, không có chỗ nào mà không phải là nghèo khó nhà tử đệ, cái kia trong đó đủ loại chua xót cùng áp lực, lại có ai có thể hiểu được.

Dương Thanh Huyền thở dài, tiếp tục ngẩng đầu tìm nhiệm vụ. Hắn không phải già mồm quý công tử, cũng là theo bừa bãi vô danh tiểu nhân vật, từng bước một vấn đỉnh thiên hạ. Người khác có thể làm, hắn cũng có thể.

Đột nhiên một đạo mềm mại thanh âm, thổi vào hắn bên tai, còn mang lấy nhàn nhạt son phấn hương thơm, “Đồng học, ngươi muốn kiếm học phần sao?”

Dương Thanh Huyền xoay người, nhìn thấy một tên mắt hạnh môi đỏ thiếu nữ, bộ dáng đẹp đẽ trang dung tinh xảo, quan hệ bất chính váy dài bọc lấy thướt tha tư thái, giống như là học viện học sinh.

Chỉ là hơi thi phấn trang điểm dưới, đã có phần mang phong trần, như mèo híp mắt cười nhìn qua hắn.

Dương Thanh Huyền hai tay ôm ở trước ngực, nói: “Vô sự hiến ân cần, phi gian tức đạo.”

Thiếu nữ kia đáng yêu nhìn trừng trừng hắn một chút, vừa bực mình vừa buồn cười nói: “Ngươi có phải hay không bị vừa rồi cái kia hai cái ngu đần nói lời sợ choáng váng, trở nên nhạy cảm như vậy. Nói cho cùng, vẫn là những này nhận nhiệm vụ người thực lực không đủ, lại vọng tưởng một bước lên trời.”

Nàng từ tốn nói: “Liền lấy cái kia Lý Bình Nhi tới nói, bất quá là Linh Vũ trung kỳ tu vi, nếu là nhận nhiệm vụ chính là những Tiềm Long Bảng đó bên trên cường giả, cái này Lý Bình Nhi coi như có mười cái mạng cũng đều treo. Cho nên nói, mấu chốt ở chỗ, làm người phải lượng sức mà đi, phải tự biết mình.”

Dương Thanh Huyền có chút tức giận, lạnh lùng nói: “Thật có lỗi, ta cũng là trong miệng ngươi nói cái chủng loại kia không có tự biết rõ người, lời không hợp ý không hơn nửa câu, xin đừng nên nói chuyện với ta.”

“Khanh khách.” Nữ tử kia nở nụ cười, nói: “Đồng học như thế nào nhạy cảm như vậy đâu? Ta gọi Ôn Ôn, chúng ta có thể hảo hảo nói chuyện, ta xem ngươi tựa hồ rất cần học phần.”

Dương Thanh Huyền đối với loại cô gái này không có gì tốt cảm giác, nhưng nghĩ đến cái kia học phần, không bột đố gột nên hồ, một phân tiền chẳng lẽ anh hùng hảo hán.

Hắn nói: “Ngươi cho ta học phần?”

Ôn Ôn buồn cười nhìn xem hắn, nói: “Ta nào có học phần cho ngươi? Ta tại cái này tìm kiếm đối tượng, cũng là thay người làm việc, kiếm chút học phần đâu.” Nàng hơi chớp mắt to, nói: “Nếu là có hứng thú, có thể mượn một bước nói chuyện.”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, liền đi theo nàng rời đi Học Phần điện, đi tới học viện một chỗ nơi hẻo lánh. Thấy Ôn Ôn vẫn còn tiếp tục đi lên phía trước, Dương Thanh Huyền ngừng lại, hai tay ôm ngực nói: “Không đi, có chuyện ngay tại cái này nói đi.”

Ôn Ôn quay người lại, cười một tiếng, nói: “Ngươi có thể nghe qua dưới mặt đất nơi giao dịch?”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Không có.”

“Ngươi thật đúng là trực tiếp.”

Ôn Ôn cười nói: “Cái gọi là dưới mặt đất nơi giao dịch, chính là tiến hành một chút không tiện thấy sáng giao dịch. Trừ ra các loại lai lịch không rõ vật phẩm bên ngoài, còn có một chuyện vô cùng thú vị, đó chính là đánh cược.”

“Đánh cược?”

Dương Thanh Huyền nghe xong, liền đại khái hiểu cái này “Dưới mặt đất nơi giao dịch” là chuyện gì xảy ra.

Bất kỳ địa phương nào, luôn có dương quang cùng hắc ám hai mặt, thế lực cũng là như thế. Có đại biểu dương quang lực lượng, tựu nhất định có trong bóng đêm tiềm hành lực lượng.

Đây là vạn vật chi lưỡng cực, bởi vì cái gọi là “Cô âm không sinh, độc dương không dài”.

Hắn nói: “Như thế nào cái đánh cược tiêu chuẩn? Tính nguy hiểm thế nào, ta lại có thể đạt được bao nhiêu học phần?” Một chút liền đem mấu chốt nhất mấy vấn đề nói ra.

Ôn Ôn nói: “Rất đơn giản, chính là cùng thực lực không sai biệt lắm người đánh nhau một trận. Sau đó ngươi liền có thể cầm tới thù lao của mình, bình thường là 50 học phần.”

“50 học phần đánh một trận?”

Dương Thanh Huyền tâm động, nói: “Đối thủ kia thực lực thế nào?”

Ôn Ôn nói: “Cái này có thể không nhất định, có mạnh có yếu, phải xem vận khí. Nhưng chắc chắn sẽ không vượt cấp, bởi vì vượt cấp đánh cược không tồn tại hồi hộp. Ngươi chỉ là Khí Vũ cảnh tu vi, như vậy đối thủ của ngươi cũng nhất định là Khí Vũ cảnh.” Nàng lại bổ sung: “Nếu ngươi có thể bước vào Linh Vũ cảnh, một trận trả thù lao tựu là 100 học phần.”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn chính xác tâm động, chỉ cần đánh hết 20 trận, liền có thể kiếm được 1000 học phần. Với lại đối thủ chỉ là Khí Vũ cảnh, đối với hắn căn bản không tồn tại uy hiếp.

Ôn Ôn đáng yêu nháy mắt, hì hì cười nói: “Xem ra ngươi tựa hồ tâm động. Dưới đất nơi giao dịch, không chỉ có thể kiếm được học phần, còn có thể nhìn thấy rất nhiều thú vị đồ đâu, tỉ như nói...”

Nàng nước mắt nhắm lại, thăm thẳm cười nói: “Tỉ như nói... Mỹ nhân, nơi đó có rất nhiều cô gái xinh đẹp, chỉ cần ngươi có tiền, có quyền, hoặc là có thực lực, các nàng đều là rất cởi mở nha...”

Dương Thanh Huyền cười lạnh, nói: “Thật sao? Vậy ta ngược lại muốn xem xem có thêm cởi mở.” Dứt lời, liền đưa tay hướng âm ấm trước ngực chộp tới.

Ôn Ôn hoa dung thất sắc, tại chỗ tựu choáng váng.

Nàng thấy Dương Thanh Huyền tuổi còn trẻ, hẳn là loại kia không trải qua thế sự ngây thơ tiểu nam sinh.

Lại nghĩ không ra như thế gan lớn, cử chỉ này cùng cái kia non nớt gương mặt, hoàn toàn không nhất trí a!

Nàng lập tức bị kinh sợ, “A” hét lên một tiếng, một chưởng đánh tới, “Ba” một tiếng đem Dương Thanh Huyền tay đẩy ra, đồng thời liền lùi lại mấy bước.

Ở ngực sóng cả chập trùng, hiển nhiên là chấn kinh không nhỏ.

Dương Thanh Huyền hắc cười một tiếng, nói: “A, tỷ tỷ không phải nói rất cởi mở sao? Chẳng lẽ là gạt ta.”

Ôn Ôn xấu hổ giận dữ trừng mắt liếc hắn một cái, vốn cho là cái này trẻ non chim không trải qua thế sự, mình có thể đem hắn ăn đến sít sao, lại nghĩ không ra không kiêng kỵ như vậy, phảng phất muốn trái lại ăn chính mình.

Nàng cả giận nói: “Hừ, có mở hay không thả, phải xem ngươi là ai, phải xem ngươi lớn bao nhiêu bản sự. Muốn cho tỷ tỷ cởi mở, liền không biết ngươi có hay không bản lãnh này!”

Một khối lệnh bài màu vàng óng ném ra, Ôn Ôn quay người liền đi, lạnh lùng nói: “Phải kiếm lời học phần, cầm lệnh bài này đến ngoài học viện Minh Nguyệt sơn trang tìm đến ta, trực tiếp báo tên của ta là được. Nhớ kỹ, ta gọi Ôn Ôn.”

Đầu nàng hơi đổi, lộ ra tinh xảo bên mặt, có phần mang lãnh ngạo câu dưới môi, đôi mắt đẹp chú ý đến. Lập tức quay người lại liền đi, tiêu thất tại Dương Thanh Huyền trước mắt.

“Ôn Ôn? Linh Vũ sơ kỳ.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười, trong con ngươi lướt qua kim mang. Hắn cũng chẳng biết tại sao, vậy mà có thể xem thấu Linh Vũ cảnh cường giả tu vi.

Ánh mắt thu hồi, rơi trên mu bàn tay, mới vừa rồi bị Ôn Ôn một chưởng vỗ mở, lại lưu lại dấu đỏ, còn mười phần đau nhức.

Dương Thanh Huyền lẩm bẩm: “Một tên hầu gái liền có Linh Vũ cảnh tu vi, cái này Minh Nguyệt sơn trang không đơn giản. Biết rõ sơn có hổ, khuynh hướng hổ sơn đi.”

Hắn cười khổ lắc đầu, thu hồi lệnh bài kia, liền hướng ngoài học viện mà đi.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 54: Ô Kim Pháp Y

Chương 54: Ô Kim pháp y

Mới vừa đi tới cửa học viện, bỗng nhiên một đạo thân ảnh lướt đến, tốc độ nhanh chóng, tựu liền Dương Thanh Huyền cũng vô pháp tóm, đang kinh hãi phía dưới, cái bóng kia liền xuất hiện ở trước mặt hắn, chính là Lục Giang Bằng.

Lục Giang Bằng thấy một lần hắn, mừng rỡ khí sắc bỗng nhiên trở nên ngốc trệ, hai mắt một chút trợn trừng, nghẹn ngào kêu lên: “Thối thể cửu trọng!!”

“Oa a a!”

Hắn đột nhiên mất khống chế, lôi kéo tóc của mình, đột nhiên kêu to lên, “Đây không phải là thật, trời ạ, Thối thể cửu trọng!! Lúc này mới mấy ngày a! Giả, nhất định là giả!!”

Cửa học viện không ít học sinh vãng lai, thấy thế đều là nghị luận ầm ĩ, “Nhất định lại là tại học viện không đi học cho giỏi, phụ huynh chạy tới học viện khóc rống”, “Xem lão đầu kia tuổi đã cao, còn phải quan tâm hậu bối học tập, thật đáng thương”, “Ai, từ khi học viện khuếch trương chiêu phía sau, cái gì phá qua nát vụn táo đều đi vào.”

Dương Thanh Huyền gặp hắn điên dáng vẻ, giật nảy mình, vội nói: “Lục trưởng lão, ngươi không sao chứ?”

Lục Giang Bằng một phát bắt được Dương Thanh Huyền, hai tay bóp ở hắn hai bờ vai, Dương Thanh Huyền chợt cảm thấy phải thân thể trầm xuống, phảng phất có cự thạch ngàn cân áp đỉnh, hai đầu cánh tay kịch liệt đau nhức, giống như là muốn trật khớp.

Hắn bỗng nhiên hét lớn một tiếng, vận chuyển Thanh Dương Võ kinh, nguyên lực như đại giang trào lên, cử đỉnh đãng thuyền, đem cái kia áp lực gánh!

Lục Giang Bằng hai tay chấn động, liền thu hồi lại, trở nên thất thần, tự lẩm bẩm: “Thối thể cửu trọng, thật là Thối thể cửu trọng. Chẳng lẽ ngươi là thượng cổ những cái kia kinh thiên vĩ địa Thánh thể đại năng chuyển thế trùng sinh?”

Dương Thanh Huyền nghe được buồn cười, nói: “Lục trưởng lão đang nói cái gì? Cái gì Thánh thể đại năng?”

Lục Giang Bằng lúc này mới trì hoãn tới, khẽ lắc đầu nói: “Quá khiếp sợ, ngươi quá làm cho ta rung động! Ngươi nhất định muốn cùng ta luyện thể, ta tuyệt đối không cho phép ngươi đi luyện khí tu hồn đường. Vô số năm qua, cuối cùng xuất hiện một cái tuyệt thế luyện thể yêu nghiệt, ta quyết không thể bỏ qua!”

Dương Thanh Huyền một mặt mướp đắng dạng, nói: “Tu luyện của ta ta làm chủ, còn xin Lục trưởng lão không muốn mạnh mẽ can thiệp.”

Lục Giang Bằng cố chấp nói: “Không được! Ngươi nhất định muốn luyện thể, đây là đối với luyện thể một đạo trách nhiệm, ở trên thân thể ngươi, vô cùng có khả năng tái hiện Thánh thể!”

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, nói: “Thánh thể là cái gì?” Hắn đột nhiên nghĩ đến cái gì, ngay sau đó lại hỏi: “Nguyên Vũ cảnh phía trên, có phải hay không còn có cái Thiên Địa cảnh? Cái kia Hoàng cân lực sĩ phía trên đâu, chẳng lẽ tựu là Thánh thể?”

Lục Giang Bằng sắc mặt biến hóa, nói: “Ngươi từ chỗ nào nghe được? Không phải là Tần Chấn nói cho ngươi?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Ta trong lúc vô tình nghe được.”

Lục Giang Bằng lúc này mới nhẹ gật đầu, nói: “Khó trách, khó trách như thế mơ hồ không rõ. Thiên Địa cảnh, chỉ là một cái mơ hồ khái niệm, chính thức cảnh giới hẳn là ‘Địa giai’, ‘Thiên Vị’.”

“Thiên Vị!!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, hai mắt bỗng nhiên trợn trừng mở, nội tâm nhấc lên sóng cả.

Ngày đó Dương Chiếu rời đi, lưu lại giấy viết thư bên trong liền lời: “Bạch ngọc mười phần trọng yếu, tại không được đến Thiên Vị lực lượng trước đó, không cần thiết tiết lộ”, hắn một mực không rõ cái kia “Thiên Vị lực lượng” chỉ là cái gì, giờ phút này rộng mở trong sáng!

Lục Giang Bằng gặp hắn phản ứng quá kích, kinh ngạc nói: “Thế nào?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu, nói: “Lục trưởng lão, cái kia Thiên Vị rất khó tiến giai sao?”

“Khó? Ha ha.”

Lục Giang Bằng cười, vuốt râu, theo cái kia điên trạng thái khôi phục nghiêm nghị bộ dáng, nói: “Toàn bộ Huyền Dạ đại lục, mấy trăm năm qua, chỉ có một người đã từng bước vào hôm khác vị, đây cũng không phải là khó không khó vấn đề, ha ha.”

Dương Thanh Huyền một chút choáng tại chỗ, ngốc trệ tại cái kia, cái này xác thực đã không phải là khó không khó vấn đề, đối với tuyệt đại bộ phận người mà nói, cơ hồ tựu là không thể nào.

Lục Giang Bằng trong mắt lóe lên giảo hoạt quang mang, nói: “Mặc dù bước vào Thiên Vị cơ hồ là không thể nào, nhưng ngươi lại rất có thể thu hoạch được Thiên Vị lực lượng.”

Dương Thanh Huyền rất thông minh, nghe xong liền minh bạch, cau mày nói: “Luyện thể?”

Lục Giang Bằng vỗ tay cười to nói: “Ha ha, quả nhiên thông minh, một điểm liền thông!”

Hắn nói: “Khí Vũ đằng sau, luyện khí kết ấn, hóa ra Vũ Hồn, phương là chân chính võ giả, hoặc là nói là ‘Võ’ cảnh. ‘Võ’ có ba cảnh bốn tầng, phân biệt là: Linh Vũ, Chân Vũ cùng Nguyên Vũ ba cảnh, lại phân biệt có: Sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, Đại viên mãn bốn tầng.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, đột nhiên nói: “Cái kia Hoàng cân lực sĩ đâu, có phải hay không cũng chia trình độ?”

Lục Giang Bằng mỉm cười, nói: “Hoàng cân lực sĩ đồng dạng có ba cảnh bốn tầng, phân biệt là: Đãng Khí cảnh, Ngọc Cốt cảnh, Dịch Tủy cảnh, đồng dạng cũng phân: Sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ cùng Đại viên mãn bốn tiểu tầng. Mà ta chính là Dịch Tủy cảnh cao thủ, cùng học viện mặt khác sáu tên Nguyên Vũ cảnh cao thủ đặt song song.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Cái kia Hoàng cân lực sĩ đằng sau đâu? Chẳng lẽ tựu là Thánh thể?”

Lục Giang Bằng chớp mắt cười một tiếng, giảo hoạt nói: “Hắc hắc, chuyện sau đó, đợi ngươi đạt tới Dịch Tủy cảnh Đại viên mãn chỉ biết. Luyện khí võ giữa đường ‘Thiên Vị’, liền đối ứng luyện thể võ giữa đường ‘Thánh thể’. Muốn muốn tiến giai Thiên Vị cơ hồ là không thể nào, nhưng dùng ngươi bây giờ biểu hiện ra thiên phú, có thể có thể trùng kích ‘Thánh thể’!”

Hắn liếm môi một cái, có chút kích động nói: “Thánh thể tại Huyền Dạ đại lục đã biến mất vạn năm lâu, nếu là ngươi có thể hoành không xuất thế, thành tựu Thánh thể, vậy liền có thể xưng bá thiên hạ, lưu lại thùy thanh vạn cổ bất thế uy danh!”

Dương Thanh Huyền cũng nghe được trong lòng dập dờn, nhưng hắn dù sao tâm tính thành thục, không có khả năng bị Lục Giang Bằng mấy câu, tựu lừa gạt một đầu đâm vào luyện thể trong hố sâu.

Hắn cười hắc hắc, khoát tay áo, nói: “Biết, đa tạ trưởng lão cáo tri.” Nói xong liền muốn đi.

“Ai, uy, uy uy.”

Lục Giang Bằng vội vàng ngăn lại hắn, trợn mắt nói: “Ngươi tựu không cân nhắc lưu cái vạn cổ uy danh sao?”

Dương Thanh Huyền nhìn xem hắn, nói: “Lưu lại hư danh làm gì dùng? Ta vẫn là muốn muốn làm sao tăng thực lực lên, đi học cho giỏi tu luyện, các loại (chờ) sau khi tốt nghiệp dễ tìm cái công việc, mới là ta hiện tại việc khẩn cấp trước mắt.”

Lục Giang Bằng nói: “Cái này... Ngươi thắng...”

Hắn mặt mũi tràn đầy phiền muộn, tiện tay trảo một cái, một kiện tơ vàng ngân tuyến nhuyễn giáp hiện lên ở trong tay, phía trên thú mắt uy vũ, nhìn nhẹ như không có vật gì.

Hắn hắc âm thanh cười nói: “Cái này Kim Ô pháp y, không chỉ có thể ngự hỏa ngự thủy, đao thương bất nhập, còn có thần kỳ hơn hiệu dụng, ngươi một mặc liền biết.”

Dương Thanh Huyền trong con ngươi kim mang lóe lên, lập tức “Xem” ra cái này bộ pháp y bất phàm, mừng lớn nói: “Đa tạ Lục trưởng lão.”

Lấy ra pháp y mặc lên người, lập tức cảm thấy thân thể trầm xuống, kém chút liền muốn té xuống!

“Trọng lực lĩnh vực!”

Dương Thanh Huyền biến sắc, kinh hô lên. May mắn hắn tại trong hầm mỏ trải qua cái kia gấp trăm lần trọng lực lĩnh vực, lúc này mới trong nháy mắt ổn định thân thể, không thể ngã sấp xuống, nếu không tại chỗ tựu bêu xấu.

Lục Giang Bằng cười khổ không thôi, nói: “Lần đầu tiên mặc thế mà không có ngã sấp xuống... Ngươi... Ngươi thật là nhân loại à...” Hắn nhớ tới chính mình lần đầu tiên mặc thời điểm, còn có đồ đệ mình lần đầu tiên mặc thời điểm, người so với người làm người ta tức chết, không khỏi lắc đầu.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 55: Minh Nguyệt Sơn Trang

Chương 55: Minh Nguyệt sơn trang

Dương Thanh Huyền vừa mừng vừa sợ, nói: “Cái này bộ pháp y, chí ít có hơn gấp mười lần trọng lực, mặc tu hành, làm ít công to!”

Lục Giang Bằng nói: “Chuẩn xác mà nói, là mười lăm lần trọng lực. Cái này bộ pháp y bên trên, có một cái trọng lực trận pháp, tựu liền máu của ngươi cùng hô hấp, cũng nhận mười lăm lần áp chế.”

“Ha ha, quá tốt rồi!”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến cái kia trong hầm mỏ gấp trăm lần trọng lực lĩnh vực, mặc dù ép mười phần khó chịu, lại trực tiếp để hắn tăng lên một tầng tu vi, cái này mười lăm lần trọng lực tắc thì là vừa vặn tốt, đồng thời không ảnh hưởng hắn thường ngày hành động.

Hắn thử nghiệm nhảy lên một cái, dưới chân gạch xanh “Phanh” một tiếng tựu bể nát một khối, nhảy cao bảy tám trượng.

Sau khi hạ xuống, hai chân giẫm, lần nữa “Phanh” giẫm nát hai khối gạch xanh, phát hiện Lục Giang Bằng tại một bên há to mồm, phảng phất hóa đá.

Dương Thanh Huyền lung lay ra tay, nói: “Lục trưởng lão, Lục trưởng lão, ngươi không sao chứ?”

Lục Giang Bằng lắc lư xuống đầu, kinh ngạc nhìn hắn, sửng sốt một hồi mới thở hắt ra, khoát tay nói: “Người so với người, tức chết người, không nói, không nói. Ngươi đi đi, đến Thối thể mười tầng phía sau, ta cho ngươi thêm đệ tam kiện lễ vật.”

“Đa tạ trưởng lão!”

Dương Thanh Huyền mừng rỡ không thôi, có cái này Ô Kim pháp y, hắn vọt tới Thối thể mười tầng thời gian đem hội (sẽ) rút ngắn thật nhiều.

Cáo biệt Lục Giang Bằng phía sau, liền ra học viện, hướng cái kia Minh Nguyệt sơn trang mà đi.

Minh Nguyệt sơn trang, là thành đông người giàu có tụ tập động tiêu tiền, bề ngoài chính là cực kỳ tráng lệ cao lầu, lâu bài làm bảy cái lớn chừng cái đấu chữ vàng: Minh Nguyệt khi nào chiếu ta còn.

Tại lấy ra Ôn Ôn cho lệnh bài phía sau, lập tức có mã tử tới dẫn đường, trên đường đi đều truyền đến nam nữ trêu chọc làm vui thanh âm, cái kia dẫn đường mã tử cười nói: “Ngài trách móc đừng trách, trong sơn trang này cái gì cũng có, chỉ cần ngươi có tiền, nơi này chính là Thiên đường.”

Dương Thanh Huyền cười không nói, loại tràng diện này thấy cũng nhiều, đương nhiên sẽ không có cái gì trách móc.

Mã tử nhìn hắn khí vũ bất phàm, đôi mắt sáng đôi mi thanh tú bên trong lộ ra một cỗ khí khái hào hùng, nhịn không được đề điểm nói: “Đánh cược trong tràng, nhớ lấy tham lam, nhất định muốn làm theo khả năng.”

Dương Thanh Huyền nói một tiếng “Ồ?”, liền hỏi: “Tiểu ca lời ấy ý gì?”

Con ngựa kia tử tựa hồ cảm nhận được chính mình thất ngôn, sắc mặt biến hóa phía sau, cười hắc hắc, nói: “Kỳ thật cũng không có gì, đã dám đến đánh cược, nhất định là có có chút tài năng. Ngài nhất định là Thiên Tông học viện tới đi, ta đã gặp rất nhiều học sinh tới này kiếm tiền.”

Dương Thanh Huyền gặp hắn cảnh giác, cũng tựu không hỏi thêm nữa. Mỗi cái trong tràng đều có quy củ của mình, thân là một cái mã tử, nói quá nhiều lời nói đích thật là kiêng kị.

Rất nhanh, xuyên qua mấy đầu hành lang, những cái kia ** tiếng cười xa dần. Lại thông qua một đầu hẹp dài u ám lối đi nhỏ, tiến vào một gian sương phòng bên trong.

Bên trong tia sáng u ám, từng đoàn từng đoàn người ra ra vào vào, nóng nảy ồn ào âm thanh theo sát vách cách đó không xa truyền đến, hoàn cảnh cực kỳ giống càn quét băng đảng quyền địa phương, mà cái này đánh cược tính chất, hoàn toàn chính xác cùng càn quét băng đảng quyền không khác.

Mã tử đem hắn đưa đến một lão giả trước mặt, nói: “Đây là Lữ tiên sinh.” Liền khom người lui ra.

Cái kia Lữ tiên sinh hình dáng gầy còm, một đôi tinh minh mắt nhỏ tại Dương Thanh Huyền trên thân đánh giá mấy lần, cười nói: “Ôn Ôn mang tới? Tu vi của ngươi là...?”

Dương Thanh Huyền nói: “Khí Vũ mười tầng.”

Lữ tiên sinh mỉm cười gật đầu, nói: “Không sai, bằng chừng ấy tuổi, có thể có Khí Vũ mười tầng tu vi, cũng coi như là rất không tệ. Quy củ của nơi này, Ôn Ôn đều nói cho ngươi đi?”

Dương Thanh Huyền nói: “Mà biết không rõ, mong rằng Lữ tiên sinh nói tỉ mỉ dưới.” Trên đời không có hảo tiền kiếm được, ai cũng là đao kiếm đổ máu, vẫn là hỏi rõ ràng cho thỏa đáng.

Lữ tiên sinh tán thưởng gật đầu, nói: “Ngươi rất cẩn thận, rất tốt. Quy tắc rất đơn giản, chúng ta sẽ an bài thực lực cùng ngươi không kém bao nhiêu tỷ thí, đánh một trận xuống tới, vô luận thắng bại, ngươi đều có thể đạt được 50 học phần.”

Dương Thanh Huyền hồ nghi nói: “Như là như thế này, vậy ai sẽ còn vất vả cầu thắng đâu?”

Lữ tiên sinh cười một tiếng, thoải mái nằm tại trên ghế bành, hai tay xoa trước người, hắc tiếng nói: “Đánh cược là không có nhận thua, chỉ có bên thắng dừng tay, mới xem như kết thúc. Còn nếu là đem kẻ bại đánh chết, bên thắng sẽ đạt được gấp năm lần ban thưởng.”

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, trong hai con ngươi tuôn ra sát khí, nhìn chằm chằm Lữ tiên sinh lạnh giọng nói: “Cái này đánh cược quy tắc, tựu là đem người dự thi hướng tử lộ bên trên rút!”

Lữ tiên sinh bị hắn hàn mang chằm chằm run lên trong lòng, không khỏi chấn kinh dị thường, nghĩ thầm: “Hắn nhưng mà chỉ là Khí Vũ mười tầng, vì sao khí thế kia hội (sẽ) làm ta cảm thấy ý sợ hãi?” Lập tức lại mừng rỡ thầm nghĩ: “Tiểu tử này không đơn giản, sợ là có mấy lòng bàn tay bài.” Nhân tiện nói: “Ngươi nói không sai, đây cũng là quy trình thiết lập người dự tính ban đầu.”

Hắn cười lạnh nhìn qua Dương Thanh Huyền, nói: “Nơi này là Minh Nguyệt sơn trang, là động tiêu tiền, không phải thiện đường.”

Dương Thanh Huyền năm ngón tay cầm bạo hưởng, sắc mặt tái xanh, lúc trước hắn liền nghĩ đến học phần không có tốt như vậy kiếm lời, nhưng không nghĩ tới lại tàn khốc như vậy.

Lữ tiên sinh phật xuống tay áo bên trên bụi bặm, khinh thường nói: “Không có người hội (sẽ) ép buộc ngươi dự thi, nếu là ngươi cảm thấy quá tàn khốc, cái kia có thể buổi diễn thắng được, đừng giết đối thủ cũng được.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Đối thủ của ta đều là Khí Vũ cảnh sao?”

Lữ tiên sinh híp mắt, gật đầu cười nói: “Tự nhiên, nếu là tu vi chênh lệch quá lớn, cái kia đánh nhau còn có gì đáng xem? Bất quá, nếu là ngươi chính mình yêu cầu vượt cấp, cái kia lại là một chuyện khác, ban thưởng cũng sẽ thích hợp tăng nhiều. Chỉ bất quá ta chưởng quản Minh Nguyệt sơn trang nhiều năm như vậy, chỉ có hai người vượt cấp đánh cược qua, với lại đều là các ngươi Thiên Tông học viện chi nhân.”

Dương Thanh Huyền thế mới biết, trước mắt cái này Lữ tiên sinh, chính là Minh Nguyệt sơn trang đại quản gia, hắn tò mò hỏi: “Là người phương nào vượt cấp chiến?”

Lữ tiên sinh khí sắc trở nên trở nên nghiêm nghị, nói: “Chính là Thiên Tông học viện, Tiềm Long Bảng bên trên tứ vương một trong U Dạ, còn có bài danh mười vị trí đầu Phương Thần.”

Dương Thanh Huyền kinh hãi nói: “Cái gì? Là bọn hắn!” Cái kia U Dạ hắn không biết, mà Phương Thần nhưng là Lục Giang Bằng đệ tử, thể thuật người tu luyện, Hoàng cân lực sĩ.

Nhưng mà không biết Phương Thần là Hoàng cân lực sĩ đãng khí, ngọc cốt vẫn là Dịch Tủy cảnh. Nghĩ đến Lục Giang Bằng cũng bất quá là Dịch Tủy cảnh cường giả, cái kia Phương Thần hơn phân nửa tại đãng khí hậu kỳ, hoặc là Đại viên mãn chỗ quanh quẩn một chỗ.

Lữ tiên sinh gặp hắn thần thái, kinh ngạc nói: “Thế nào, ngươi biết bọn hắn? Bất quá ngươi là Thiên Tông học viện học sinh, nhận biết Tiềm Long Bảng bên trên cường giả cũng không có gì thật là kỳ quái.” Hắn lại nói: “Nếu là ngươi khiêu chiến vượt cấp, mỗi đánh một trận có thể được 200 học phần, nếu là trực tiếp đánh chết đối thủ, có thể được gấp năm lần ban thưởng, 1000 học phần!”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, nghĩ không ra 1000 học phần đang ở trước mắt, càng là xúc tu có thể được. Nhưng để hắn vô duyên vô cớ giết người, thực sự có bội nguyên tắc, làm không được.

Cho dù không giết người, chỉ cần vượt cấp đánh Linh Vũ cảnh, thắng năm tràng cũng có thể hết 1000 học phần.

Lữ tiên sinh tựa hồ đã nhận ra hắn tâm tư, cười nói: “Ta có thể thấy, thực lực của ngươi không kém. Nhưng không nên quá tham, ta đề nghị ngươi còn theo Khí Vũ cảnh chiến lên đi. Có thể đến võ giả nơi này, tuyệt không có yếu ớt.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 56: Trận Chiến Mở Màn

Chương 56: Trận chiến mở màn

Dương Thanh Huyền nói: "Tốt, ta muốn cược đấu, lúc nào có thể bắt đầu?"

Lữ tiên sinh ánh mắt lộ ra vui mừng, cười nói: "Ha ha, tùy thời có thể dùng. Những cái kia người xem thích xem nhất, chính là mới mẻ nhân vật đâu. Ngươi điều tiết quyết tâm trạng thái, ta cái này liền để cho người ta chuẩn bị, hạ tràng ngươi liền có thể lên."

Dứt lời, hắn cũng làm người ta mang Dương Thanh Huyền xuống dưới chuẩn bị. Vẫn là lúc trước cái kia mã tử, đem Dương Thanh Huyền dẫn tới một chỗ chỗ nghỉ ngơi.

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: "Ôn Ôn cũng là nơi này nhân viên công tác sao?"

Con ngựa kia tử sững sờ, lập tức cười nói: "Xem như kiêm chức đi, nàng dù sao vẫn là học sinh. Trả thù lao bắt đầu từ các ngươi những người này trên thân rút ra. Tỉ như ngươi là nàng giới thiệu tới, nàng liền có thể có được ngươi thu nhập một phần mười. Cho nên ngươi kiếm được càng nhiều, nàng kiếm lời cũng càng nhiều. Mà chúng ta thì là cầm chết tiền lương, trên không lo thì dưới lo làm quái gì."

Mã tử suy nghĩ một chút, lại bổ sung: "Bất quá Ôn Ôn xem như tương đối bảo thủ nữ hài tử, kiếm lời cũng không nhiều. Không thiếu nữ hài tử vì kéo đến cường đại khách nhân, thế nhưng là hội (sẽ) cung cấp rất mỹ diệu phục vụ a, ngươi hiểu được."

Hắn hắc hắc cười dâm đãng hai tiếng, nói: “Nếu là ngươi có thể giúp nàng kiếm lời nhiều lắm, nói không chừng cũng có thể đem nàng nhặt được giường đâu. Có không ít khách nhân đối nàng đều có hứng thú, nhưng nghe nói còn không người đem tới tay qua.” Dứt lời, liếm một cái môi lưỡi, một bộ đói khát dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền nghe được không thú vị, phất tay để hắn lui ra, liền yên tĩnh sửa.

Hắn mới vừa mặc vào Ô Kim pháp y, còn không phải rất thích ứng, theo học viện một đi ngang qua ra, đã có chút thở hổn hển, nhưng mà không có biểu hiện ra ngoài.

Giờ phút này vận chuyển lên Thanh Dương Võ kinh, để toàn thân, cơ bắp xương cốt toàn bộ trầm tĩnh lại, chậm rãi điều tiết thể năng, khôi phục nguyên khí.

Tại cái kia Ô Kim pháp y trọng lực lĩnh vực dưới, tựu liền vận chuyển Thanh Dương Võ kinh, đều rất cảm thấy cố hết sức, với lại nhục thân tốc độ khôi phục tựa hồ chậm lại.

Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng hơi động, ở gáy đại chuy phía trên, một cỗ tinh khiết năng lượng tản ra, phối hợp với cái kia Thanh Dương Võ kinh vận chuyển, dùng nguyên lực tại thể nội lao nhanh, như rồng giống như.

“Là cái kia Tử Hồn Thạch...”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Cũng không biết cái kia Tử Hồn Thạch ẩn chứa như thế nào bí mật, lại hóa rồng tại ta nơi cổ, chẳng lẽ đây là một đạo hình rồng Vũ Hồn sau khi chết biến thành Hồn thạch?”

Hắn đoán một trận, tổng cũng bắt không được trọng điểm, đành phải coi như thôi, tĩnh tâm tu luyện.

Một lát sau, con ngựa kia tử thanh âm đánh gãy hắn, kêu lên:

“Đại nhân, đại nhân, đến phiên ngài ra sân.”

Dương Thanh Huyền mở hai mắt ra, một mảnh thanh minh, nói: “Đối thủ là ai?”

Mã tử cười nói: “Lữ tiên sinh sợ ngài đấu vòng loại, không phát huy ra thực lực, cho nên an bài một cái Khí Vũ cảnh chín tầng cao thủ đánh cược với ngươi đấu. Bất quá, cái kia cao thủ cũng không phải học sinh nha.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ngươi ý tứ ta minh bạch, không phải học sinh, sợ là lịch duyệt cùng kinh nghiệm chiến đấu đều mười phần phong phú, đối phó cũng không so Khí Vũ mười tầng học sinh dễ dàng.”

Mã tử kinh trụ, khen lớn nói: “Đại nhân ngài thật sự là thông minh cực kỳ.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười, thưởng hắn mấy kim tệ, con ngựa kia tử càng là vui vẻ, dẫn hắn tiến về đánh cược trận.

Đánh cược trận tại ẩn nấp dưới mặt đất trong kiến trúc, làm được mười phần xảo diệu, ánh trăng lại có thể xuyên thấu mái vòm chiếu vào, rơi vào to lớn hình vòng đánh cược trong tràng, chiếu thanh tràng bên trong cái kia từng khối sớm đã hong khô đen nhánh vết máu.

Nhân viên công tác ngay tại trong tràng thanh lý hoàn cảnh, cọ rửa lấy vết máu, tựa hồ có người bị nhấc xuống dưới, không biết sinh tử.

Trên khán đài còn ngồi mấy vạn người, không ngừng bộc phát ra tiếng cuồng tiếu, “Tiểu tử kia cũng quá không trải qua đánh, cùng là Linh Vũ trung kỳ, trực tiếp bị đối phương một đao phách đầu!”, “Hại ta thua cuộc ba mươi vạn kim tệ, thật nên thiên đao phân thây!”, “Trong tay đối thủ dao tựa hồ có vấn đề, không phải vũ khí bình thường.”...

Người chủ trì rất chạy mau đến trong sân, lớn tiếng nói: “Phía dưới một trận, để cho hai vị Khí Vũ cảnh cường giả vì mọi người kính dâng một trận đặc sắc đánh cược. Theo thứ tự là Khí Vũ chín tầng Bành Hải, ba mươi ba tuổi, đối chiến Khí Vũ mười tầng Dương Thanh Huyền, mười lăm tuổi.”

Thoại âm rơi xuống, bốn phía lập tức vang lên hò hét, “Ha ha, lại là Thiên Tông học viện tiểu độc tử đi.”, “Mười lăm tuổi tựu có Khí Vũ mười tầng, chậc chậc, quả nhiên không sai!”, “Bên trên, bên trên a, ta tựu thích xem tay xé tiểu thịt tươi, ha ha!”

Người chủ trì mỉm cười, cao giọng nói: “Chư vị có thể đặt cược, đánh cược một nén nhang phía sau bắt đầu.”

Đang quan chiến đài một trong góc, một đạo thướt tha thân ảnh hiển hiện, chính là Ôn Ôn, khí sắc đột nhiên đại biến, cả kinh nói: “Bành Hải sao? Tại sao có Bành Hải?!”

Sắc mặt của nàng một chút trắng bệch, trong đôi mắt càng là tràn ngập phẫn nộ.

“Hắc hắc, tại sao có Bành Hải? Bởi vì là ta an bài a, ha ha ha!”

Một đạo cuồng tiếu thanh âm tại bên người vang lên, một cái mập tròn bóng người xuất hiện tại Ôn Ôn bên cạnh thân, gương mặt sưng vù, ngũ quan chen làm một đoàn, cười gằn nói: “Đắc tội ta, người ngươi mang tới tựu mơ tưởng thắng một trận.”

Ôn Ôn nhìn chằm chằm nam tử kia, cả giận nói: “Thôi Trí Vinh, ngươi thật là ác độc!”

Thôi Trí Vinh duỗi ra lưỡi đỏ đến liếm một cái đôi môi, ánh mắt không chút kiêng kỵ tại Ôn Ôn trên thân đảo quanh, nuốt ngoạm ăn nước, nói: “Hì hì, có sao? Chỉ cần ngươi đồng ý hầu hạ ta, về sau đánh cược an bài đương nhiên tốt nói.”

“Vinh thiếu, Vinh thiếu.”

Một tên xinh đẹp kiều mị nữ tử dán tới, cái kia to lớn bộ ngực trực tiếp đặt ở Thôi Trí Vinh trên cánh tay, đùa nghịch làm nũng nói: “Cô gái nhỏ này có cái gì tốt, luận khuôn mặt không đẹp bằng ta, ngực cũng không có ta lớn, có ta hầu hạ Vinh thiếu là đủ rồi.”

Thôi Trí Vinh một tay lấy nàng đẩy ra, khiển trách quát mắng: “Ngươi biết cái gì, bản thiếu gia muốn chơi điểm tươi mới.”

Nữ tử kia không buông tha, đùa nghịch làm nũng nói: “Tốt a, ta tựu không mới mẻ, ta làm sao lại không mới mẻ á!”

“Ba!”

Thôi Trí Vinh một bàn tay quạt tới, đánh nữ tử kia một cái ngu ngơ, “Phi, ngươi cái này nát vụn biểu - tử, bao nhiêu người chơi qua, còn nói mình mới mẻ? Ta thật sự là chó, đừng làm hại ta nhiễm lên bệnh liền tốt!”

Nữ tử kia ngồi dưới đất bụm mặt, mặt mũi tràn đầy oán độc nhìn chằm chằm Ôn Ôn.

Thôi Trí Vinh cười hắc hắc, đưa tay đi bóp Ôn Ôn cái cằm, cười gằn nói: “Thế nào, có muốn hay không muốn cái kia gọi Dương Thanh Huyền tiểu thịt tươi mạng sống? Có muốn hay không kiếm nhiều một chút học phần? Muốn, tựu ngoan ngoãn rửa sạch sẽ, quỳ lên giường chờ ta.”

Ôn Ôn nộ giương một chưởng, đem tay của hắn đẩy ra, cười lạnh nói: “Làm ngươi mộng đi thôi! Cái kia Dương Thanh Huyền chết thì chết, liên quan gì đến ta, bất quá lại làm một lần vô dụng công mà thôi. Học phần ta mặc dù cần, nhưng cũng không vội thiếu, hừ!” Hất lên tóc xanh, trực tiếp thẳng rời đi.

Thôi Trí Vinh gương mặt trong nháy mắt bắt đầu vặn vẹo, quát ầm lên: “Tốt, tốt! Để ngươi giả thanh cao, luôn có quỳ gối ta dưới hông cầu ta ngày!” Hắn vung tay lên, đối với thủ hạ đạo sau lưng nói: “Nói cho cái kia Bành Hải, đợi chút nữa đem Dương Thanh Huyền triệt để xé nát, như thế nào tàn nhẫn như thế nào xé! Ta phải nàng Ôn Ôn biết, phàm là dám không nghe lời ta, một điểm học phần cũng đừng hòng kiếm được!”

“Vâng!”

Sau lưng người kia lập tức khom người xuống làm lễ.

Thôi Trí Vinh nhìn xem Ôn Ôn cái kia rời đi thân ảnh, càng là không chiếm được càng là lòng ngứa ngáy khó nhịn, tà hỏa trong lòng đốt cháy, quay người bắt lấy cái kia trên mặt đất nữ tử tóc, kéo trên mặt đất đi ra ngoài, trở về phòng tháo lửa đi.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 57: Hình Ý Quyền

Chương 57: Hình Ý Quyền

Thời gian một nén nhang trôi qua rất nhanh, Dương Thanh Huyền cũng điều chỉnh trở về trạng thái, hướng cái kia đánh cược giữa sân đi đến.

Bốn phía lập tức cuồng hô hò hét, thanh âm huyên náo cùng khó ngửi mùi lăn lộn cùng một chỗ, khiến cho người mười phần khó chịu. Nhưng Dương Thanh Huyền lại tĩnh như xử nữ, khí định thần yên tĩnh đứng tại trung ương, không là hoàn cảnh mà thay đổi.

“Ha ha, tiểu tử kia sợ choáng váng đi, một mặt mộng bức dáng vẻ, động cũng sẽ không động.”

“Ta tựu thích xem loại này trắng nõn tiểu thịt tươi, đợi chút nữa bị vặn gãy cổ, sau đó ruột bị móc ra, ha ha ha!”

Theo cuồng hoan cảm xúc không ngừng lên cao, tại đánh cược trận một chỗ khác, một đạo thân ảnh khôi ngô chậm rãi đi ra. Dương Thanh Huyền lông mày cau lại, trực giác liền cảm thấy cực mạnh nguy hiểm.

Tại đánh cược trận bốn phía, huyền không lấy hai mươi cái khách quý bao sương, là tốt nhất quan chiến vị trí, dùng đơn hướng thông sáng pha lê tạo dựng, chỉ có thể từ bên trong xem đi ra bên ngoài.

Tại bên trong một cái lớn nhất trong rạp, chỉ thấy một nam tử nằm tại trên ghế bành, mặc dù tuổi trẻ tuấn mỹ, nhưng lại ẩn ẩn tản mát ra thượng vị giả khinh người chi khí.

Ở sau lưng hắn, một tên thị vệ toàn thân quấn tại bên trong hắc bào, chỉ lộ ra một trương hơi có vẻ mặt tái nhợt, hai mắt không hề bận tâm. Lữ tiên sinh đối với thị vệ này tựa hồ mười phần e ngại, không muốn áp sát quá gần.

Nam tử nhìn về phía pha lê bên ngoài, ánh mắt rơi vào cược trên đấu trường, hững hờ nói: “Đây cũng là trường học của chúng ta học sinh đi, Khí Vũ mười tầng, làm sao lại đụng tới Bành Hải, cái này không phải cố ý lấy mạng của hắn nha.” Tuy là đưa ra chất vấn, nhưng hiển nhiên vô cùng nhạt mạc.

Lữ tiên sinh nói: “Đây là Thôi Trí Vinh an bài.”

Nam tử cười nói: “Đây cũng là cái nào hầu gái đưa tới học sinh, sợ là không có để tiểu tử kia quy tắc ngầm, cố ý khó xử nàng đi.”

Lữ tiên sinh cười nhạt một tiếng, nói: “Là Ôn Ôn.”

“A, khó trách.”

Nam tử hiểu ý cười một tiếng, nói: “Ôn Ôn đích thật là cái có tính tình, có cá tính nữ hài tử đâu.”

Lữ tiên sinh nói: “Gần nhất đến đánh cược tiểu thịt tươi không nhiều, ta nguyên vốn còn muốn an bài mấy cái nhược điểm đi lên, để cái này tiểu thịt tươi chờ lâu mấy trận, đối với chúng ta Minh Nguyệt sơn trang thu nhập có chỗ tốt cực lớn.”

Nam tử nói: “Thôi, đều đã ra sân, không thể sửa đổi. Bất quá ngươi nhắc nhở xuống Thôi Trí Vinh, không nên quá phận. Hắn tự mình chơi đùa hầu gái gì gì đó ta mặc kệ, nhưng nếu là dám lấy công mưu tư, ta liền trực tiếp phế đi mệnh căn của hắn, nhìn hắn về sau còn thế nào chơi.”

Lữ tiên sinh âm thầm buồn cười, khom người nói: “Vâng.”

Nam tử nói: “Thật vất vả theo học viện trở lại một chuyến, vốn còn muốn nhìn xem đánh cược giải trí một chút, kết quả lại là một trận không có huyền niệm huyết tinh thi đấu. Kim tiên sinh, ngươi theo giúp ta đi rèn luyện võ kỹ đi.”

Hắn vừa đỡ trên vai tuyết trắng chồn áo, liền quay người đi ra ngoài.

Lữ tiên sinh nhìn một cái đánh cược trận, cũng là nhẹ nhàng lắc đầu, liền đi theo ra ngoài.

Cái kia Kim tiên sinh nhưng là không nhúc nhích, nhìn chằm chằm cược trên đấu trường, trên mặt vẫn như cũ không có biểu tình gì.

Nam tử kinh ngạc một chút, xoay người nói: “Kim tiên sinh?”

Kim tiên sinh cái này mới thu hồi ánh mắt, nói: “Đi thôi, cái này có lẽ là một trận thú vị đánh cược, nhưng công tử rèn luyện võ kỹ trọng yếu hơn.”

Nam tử sửng sốt một chút, lườm đánh cược trận một chút, trong con ngươi hiện lên khinh miệt, nhạt cười một tiếng liền rời đi.

Lớn như vậy số một khách quý ở giữa, tựu bỏ trống tại cái kia.

Mà chung quanh mặt khác mười chín ở giữa, có Thập Nhất ở giữa đều ngồi người, chuẩn bị quan sát đánh cược. Bởi vì tại tư mật phòng bên trong, cho nên phần lớn không kiêng nể gì cả, phóng túng tửu sắc.

Còn có một cái ghế lô bên trong, một tên quý công tử đem mấy tên thị nữ lột sạch, quỳ tại đó pha lê tường trước, cầm trong tay nhuyễn tiên quật lấy, theo xinh đẹp thị nữ cái kia trắng bóng rung động trong thịt, cái kia thống khổ trong tiếng rên rỉ, hưởng thụ lấy cái kia cực độ cuồng loạn mang tới biến thái khoái cảm.

Dương Thanh Huyền khí sắc có chút âm trầm, hắn bất quá xoay chuyển ánh mắt, con ngươi chỗ sâu kim quang lướt qua, lại đem những này trong rạp tình cảnh thu hết vào mắt.

Từ khi quáng động chi đi phía sau, hắn phát hiện nhãn lực của mình trở nên thần dị rất nhiều, trước đó còn tưởng rằng là Thối thể mang tới chỗ tốt, bây giờ lại cảm thấy, là giọt kia yêu tộc tinh huyết nguyên do.

Hắn thu về tâm thần, đem những cái kia khó coi hình tượng bài xuất não hải, nhìn hướng về phía trước đi tới đối thủ —— Khí Vũ chín tầng Bành Hải.

Bành Hải dáng người khôi ngô, chừng cao mười thước, tướng mạo cũng quả nhiên là hung ác, mới mở miệng liền tiếng như hồng chung, hung ác nói: “Tiểu tử, ngươi đắc tội với người, hôm nay sống đến đầu.”

Dương Thanh Huyền cứ thế nói: “Đắc tội với người? Ta vừa tới, đắc tội người nào?”

Bành Hải dữ tợn cười một tiếng, nói: “Hắc hắc, dù sao lập tức liền phải chết, không cần thiết biết. Người kia để cho ta dùng tàn khốc nhất thủ đoạn đưa ngươi hành hạ chết, tiếp đó, ngươi liền hảo hảo hưởng thụ bị hành hạ chết mau cảm giác đi!”

Dương Thanh Huyền trong nháy mắt tựu cảm nhận được một cỗ cực mạnh khí kình đánh thẳng tới, hắn bản năng liền muốn thi triển thân pháp tránh đi, nhưng thân thể cũng bị chậm lại, cái này mới phản ứng được, chính mình xuyên qua Ô Kim pháp y, thân pháp một đường căn bản là phế đi.

Bành Hải hét lớn một tiếng, cuồng bạo khí tức tản ra, người đã xông đến Dương Thanh Huyền trước người, nồi đất lớn nắm đấm thẳng nện xuống!

Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, lúc này chỉ có thể dùng lực lượng gánh lực, hắn nhưng là Thối thể cửu trọng, đương nhiên sẽ không e ngại, tay giơ lên, thành hình gấu, pháo kích đi qua!

“Không thể nào, như thế đơn bạc thân thể, vậy mà ngạnh kháng Bành Hải Cổn Thạch quyền!”

“Nằm cỏ, đánh cược vừa mới bắt đầu, tựu muốn kết thúc rồi à?”

“Cái này tiểu thịt tươi nhất định là dọa đến đi không được rồi, liền tránh cũng không biết, quá bất quá nghiện, trả lại tiền, trả lại tiền cho chúng ta!”

Theo Dương Thanh Huyền Hình Ý Quyền đánh ra, bốn phía vang lên lớn tiếng ồn ào, đều là chửi rủa cùng cực độ bất mãn, phảng phất trực tiếp thấy được kết cục.

“Bành!”

Hai chiêu va chạm, khí kình chấn động, tại mọi người trợn mắt hốc mồm phía dưới, càng là Bành Hải liền lùi lại ba bước, Dương Thanh Huyền đứng lại không động, vẻn vẹn trường bào tung bay.

Toàn trường trong nháy mắt yên tĩnh trở lại, khoảng chừng thời gian uống cạn nửa chén trà, đều nghe không được một chút xíu thanh âm.

Tất cả mọi người là há to mồm, đột nhiên tiếng vỗ tay như sấm, toàn trường một chút hoan hô lên.

“Oa oa, rất đẹp a! Tiểu tử này tên gọi là gì? Ta muốn, ta muốn hắn!”

Mấy người mặc lộng lẫy bà mập khàn giọng kiệt lực rống to, gương mặt cũng thay đổi hình, “Bành Hải, không cho phép ngươi giết hắn!”

Tựu liền những cái kia huyền không phòng khách quý bên trong, những cái kia vô cùng xa xỉ, tận hưởng lạc thú trước mắt các quý tộc, cũng toàn bộ sửng sốt một chút, trong mắt lóe ra dị sắc, nhìn xuống đến.

Bành Hải bị đối phương một quyền chấn khai, cũng là trong lòng hoảng hốt, bốn phía truyền đến các loại nhục mạ, khiến cho hắn xấu hổ cảm giác tăng gấp bội, hét lớn một tiếng lần nữa công tới.

Hắn vạm vỡ, khí kình dồi dào phía dưới, quyền như đá lăn, hùng hồn, trầm ổn, có khai sơn gánh đỉnh chi thế.

Dương Thanh Huyền thì là chân đạp Bát Quái, một bộ Hình Ý Quyền như rồng như hổ, như gấu như rắn, phảng phất mười hai loại động vật chi hình, kết hợp Ngũ Hành quyền ý, bổ (kim), khoan (thủy), vỡ (mộc), pháo (hỏa), hoành (thổ), thi triển đi ra, chính khí tràn trề, tiêu sái đã đến.

Hắn vốn là cao hơn Bành Hải một tầng khí kình, tăng thêm Thối thể cửu trọng, có cử đỉnh đăng thuyền lực lượng, Hình Ý Quyền dưới, đánh đối phương vừa lui lại lui, cơ hồ không có sức hoàn thủ.

Bành Hải hoảng sợ phía dưới, bỗng nhiên nổi giận.

Hắn mặc dù không gọi được cường giả, có thể cả đời đều tại đường ranh sinh tử giãy dụa, tất cả võ kỹ đều là nhất là thực dụng giết người chiêu số, cho dù là Linh Vũ sơ kỳ võ giả, cũng có chết ở trong tay hắn.

Nhưng Dương Thanh Huyền chiêu thức lại hết sức trầm ổn, không nóng không vội, đem Ngũ Hành quyền ý cùng mười hai hoá hình phát huy vô cùng nhuần nhuyễn, nước chảy mây trôi, liền thành một khối.

Vô luận Bành Hải như thế nào thi chiêu, đều công không phá được Dương Thanh Huyền quyền ý, càng đánh càng gấp, càng nhanh càng thua.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 58: Càn Khôn Châm Bản

Chương 58: Càn Khôn Châm Bản

Toàn trường xem một mảnh yên lặng, chỉ thấy Dương Thanh Huyền quyền ý hoá hình, như rồng như hổ, như gấu như rắn, như ngựa như khỉ, thiên biến vạn hóa ở giữa, uy thế lăng lệ, nhưng lại không thiếu nhẹ nhàng phiêu dật, cử trọng nhược khinh.

Bọn hắn ngày thường xem đánh cược đều là hung ác tàn bạo, tùy ý giết người, cái nào gặp qua như vậy thanh tao lịch sự thanh tuyển, một chiêu một thức bên trong, linh như ngự phong, như một cái hoa gian hồ điệp, nhẹ nhàng không chừng.

Hết lần này tới lần khác cái này đẹp mắt đến cực điểm chiêu thức, còn đem cái kia như dã thú Bành Hải, ép không còn sức đánh trả. Nhìn thấy trước mắt, phảng phất một dòng nước trong, tại mọi người nội tâm chảy xuôi, gột rửa bọn hắn đối với võ đạo kiến giải.

Thính phòng một chỗ ngóc ngách bên trong, Ôn Ôn mở to hai mắt, không thể tin nhìn xem. Vốn cho là Dương Thanh Huyền chống đỡ không nổi năm chiêu, nội tâm cực kỳ áy náy tự trách, giờ phút này ý xấu hổ không còn sót lại chút gì, chỉ có thật sâu chấn kinh.

Đột nhiên một đạo tiếng thú gào tại đánh cược trên trận vang lên, chấn không khí như sóng nhiệt phun trào, đem cái kia hoàn mỹ đánh nhau ý cảnh phá hư, đám người tất cả đều là theo cái kia "Mỹ cảm" bên trong lấy lại tinh thần, từng cái cả kinh nói: "Yêu hóa! Bành Hải muốn yêu hóa!”

Chỉ thấy Bành Hải thân thể bỗng nhiên phồng lớn, cơ bắp theo dưới áo bào nổi lên mà ra, ánh mắt hóa thành xích hồng, cái trán càng có sừng trâu sinh ra!

Trong thính phòng có người hò hét nói: “Huyết Nguyệt Yêu Ngưu, giết hắn, giết tiểu tử kia!”

Bành Hải thể nội chính là nắm giữ yêu thú “Huyết Nguyệt Yêu Ngưu” chi huyết, cho nên có thể “Yêu hóa”, để sức chiến đấu bạo thăng lên.

Mặc dù Dương Thanh Huyền cấp người xem mang đến không giống võ đạo thể nghiệm, để cho người ta cảnh đẹp ý vui, nhưng bọn hắn đa số người tiền đều đặt ở Bành Hải trên thân, mặc dù không muốn Dương Thanh Huyền chết, nhưng vì mình tiền, chỉ có thể để Dương Thanh Huyền chết đi.

“Giết hắn! Giết hắn!”

Bốn phía tiếng hô sóng sau cao hơn sóng trước, Bành Hải yêu hóa đem trọn cái đánh cược kéo vào cao trào.

Ôn Ôn hai tay nắm chặt, giữa ngón tay tất cả đều là mồ hôi lạnh. Trong nội tâm nàng bỗng nhiên sinh ra một chút hối hận, không nên mang Dương Thanh Huyền tới chỗ như thế.

Có lẽ nàng cũng không nên mang bạn học trước kia ra, biết rõ cái này là sinh tử trận, lại không công hủy trẻ tuổi như vậy, còn chưa hảo hảo hưởng thụ qua sinh hoạt sinh mệnh.

Bọn hắn lại có lỗi gì đâu?

Cho dù là một người muốn đánh một người muốn bị đánh, đó cũng là vì tiến lên, mà không phải như vậy dừng bước.

Nàng lần thứ nhất như thế hối hận.

Tại đánh cược trận hậu phương, một gian trong phòng tu luyện rộng rãi.

Vừa rồi cái kia phòng khách quý bên trong nam tử, đang tại điên cuồng tấn công lấy Kim tiên sinh, quanh thân hóa ra trên trăm đạo tàn ảnh, mỗi một kích phía dưới, đều phảng phất có long ngâm gào thét.

Kim tiên sinh vừa đánh vừa lui, không ngừng hai tay kết ấn, mặc dù nhìn như ở vào hạ phong, nhưng lại một mặt ung dung không vội, trong tay ấn ánh sáng đem cái kia cuồng bạo công kích toàn bộ ngăn trở.

Nam tử trên gương mặt nổi gân xanh, trong miệng phát ra trầm thấp tiếng rống, mồ hôi rơi như mưa.

Hiển nhiên đã động toàn lực, mênh mông chân nguyên lực lượng tại quanh người hắn như sơn băng hải tiếu, nhưng vô luận như thế nào đều không đột phá nổi cái kia ấn ánh sáng, tựa như là đánh vào trên vách núi, như sóng biển vỡ vụn.

“Bành!”

Một quyền mãnh kích tại ấn trên ánh sáng, nổ tung ra một tiếng long ngâm, nam tử chính mình ngược lại lui mấy bước, đầu quyền bên trên một nhóm máu tươi chảy xuống.

Kim tiên sinh thả tay xuống, mặt không thay đổi lắc đầu nói: “Quá yếu, cũng không phải là lực lượng của ngươi không đủ, mà là đối với vũ kỹ này khống chế không đủ.”

Nam tử khóe miệng cũng có máu tươi chảy ra, cười khổ nói: “Cái này ‘Bát Hoang Long Chiến’ thế nhưng là Huyền giai võ kỹ a, năm đó khai quốc Hoàng đế bằng này võ kỹ đánh xuống Thương Nam quốc vạn dặm giang sơn. Dùng tu vi của ta bây giờ muốn khống chế, vẫn là quá khó khăn.”

Kim tiên sinh lạnh lùng nhìn hắn một cái, nói: “Chớ cho mình kiếm cớ. Năm đó ta cũng là Nội viện thứ nhất, ngươi cũng là Nội viện thứ nhất, nhưng chênh lệch nhưng là cách xa vạn dặm. Thiên Tông học viện quả thật một đời không bằng một đời.”

Nam tử này càng là Thiên Tông học viện Tiềm Long Bảng bên trên, xếp hàng thứ nhất U Dạ, cũng là cái này Minh Nguyệt sơn trang chủ nhân.

U Dạ đỏ mặt lên, hiện lên xấu hổ thần sắc, chợt nghe phải tiếng hò hét theo sát vách truyền đến, tựa hồ mười phần kịch liệt hưng phấn. Hắn hơi kinh ngạc, lẩm bẩm: “Tiểu tử kia còn thật sự có tài, vậy mà để Bành Hải yêu hóa. Bất quá Bành Hải đã yêu hóa, hết thảy cũng là kết thúc.”

Kim tiên sinh lãnh đạm nói: “Thực lực như thế kém, còn có tâm tư quản người khác? Nếu là ngươi chỉ có loại trình độ này, cái kia đồng dạng là hết thảy đều kết thúc. Ngươi tuy là Tiềm Long Bảng thứ nhất, là cao quý Minh Nguyệt sơn trang chủ nhân, nhưng cùng cái kia đánh cược trên trận giãy dụa võ giả, lại có gì khác biệt? Đừng quên thân phận của chính ngươi cùng sứ mệnh.”

U Dạ khí sắc trắng bệch, cắn chặt răng, mang máu nắm đấm lần nữa cầm sắt gấp. Cái gì đế vương tướng tướng, vương hầu phú quý, không có thực lực, đều chẳng qua là trò cười!

Thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sô cẩu, thánh nhân bất nhân, dùng bách tính làm chó rơm.

Tươi sáng càn khôn dưới, ai cũng không phải cái này Thiên Địa Hồng Lô, Càn Khôn Châm Bản bên trên một khối thịt cá đâu?

U Dạ trên trán nổi gân xanh, hét lớn một tiếng tựu hướng đụng vào!

Cùng một thời gian, tại đánh cược trong tràng, theo Bành Hải yêu hóa, bầu không khí kịch liệt đến cực điểm. Bành Hải há miệng rống to, hình như có hổ khiếu sói tru, một cỗ yêu lực theo trong cơ thể hắn phát tán đi ra.

“Bành!”

Khí kình cuồn cuộn dưới, chính là một quyền như núi, nghiền ép mà đến.

Bành Hải chợt quát lên: “Đi chết đi, tiểu tử!”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy một trận cảm giác áp bách đánh tới, trong lòng chấn kinh, nhưng lại chưa bối rối.

Hắn quyền thế cùng một chỗ, phía sau lưng hơi gấp, cả người trong nháy mắt như gấu như hổ, phảng phất hóa thân thành Đại Địa Chi Hùng. Càng là dùng Hình Ý Quyền bên trong gấu bào, trực tiếp đối chiêu Bành Hải “Ngưu Yêu quyền”.

Dưới chân phát lực, song quyền hung hăng đối oanh mà ra.

“Bành!”

Kinh thiên vang vọng dưới, Dương Thanh Huyền không khỏi lui lại một hai, nhưng cũng đem cái kia ngưu yêu chi quyền đón lấy.

Cuồng bạo khí thế phát ra đến toàn trường, lập tức đốt lên những cái kia người xem nhiệt huyết, từng cái sôi trào hét rầm lên.

“Trời ạ, tiểu tử này thậm chí ngay cả Bành Hải yêu hóa còn không sợ!”

“Có phải hay không Bành Hải trở nên yếu đi?”

“Bên trên a Bành Hải, giết tiểu tử kia!”

Vốn cho rằng là một trận không chút huyền niệm tranh tài, lại không nghĩ một chiêu này phía dưới, thiếu niên mặc dù lui, lại hiển nhiên vẫn có dư lực, giờ phút này thắng bại khó phân biệt, để tất cả đặt cược chi nhân đều là điên cuồng lau một vệt mồ hôi.

Một quyền đằng sau, song phương đều là thối lui mấy bước, Dương Thanh Huyền lạnh lùng nhìn về phía trước mặt lộ vẻ kinh hãi Bành Hải, thể nội Viêm Dương chân khí không ngừng vận chuyển, cả người khí thế đột nhiên kéo lên.

Tại chỗ bên trong, thụ nhất chấn kinh chi nhân vẫn là Bành Hải.

Hắn người mang yêu tộc chi huyết, cũng bằng vào yêu khí cường đại nghiền ép tuyệt đại bộ phận Khí Vũ cảnh, nhưng không ngờ cái này một cái thiếu niên gầy yếu lại hồn nhiên không sợ!

Hắn tất nhiên là không biết, đối với dung hợp yêu hầu tinh huyết Dương Thanh Huyền, điểm ấy yêu khí giống như gãi không đúng chỗ ngứa.

Bành Hải đánh giá sắc mặt đóng băng Dương Thanh Huyền, trong lòng thản nhiên dâng lên một loại nguy cơ rất lớn cảm giác, không khỏi mười phần tức giận.

“Ma ngưu bạo kích!”

Bành Hải lần nữa bạo hống một tiếng, hắc viêm bọc lấy Ngưu Ma Quyền, vung lên xuống.

Đây là hắn mạnh nhất sát chiêu, hắn muốn hung hăng đánh nổ cái này mang đến cho hắn sỉ nhục thiếu niên!

Một quyền kia như núi đột nhiên rơi đập, trong điện quang hỏa thạch, thấy Dương Thanh Huyền không nhúc nhích, trong lòng đột nhiên ngừng nhảy vẫn chậm một nhịp.

Sau một khắc, nghênh tiếp hai đạo trong trẻo ánh mắt.

“Lục Dương Chưởng ---- ---- Nhất Khí Trùng Viêm Dương!”

“Bành!”

Quyền chưởng giáp nhau, kim quang đại thịnh, từng vòng từng vòng khí lãng từ dưới chân chấn động ra ngoài!

// chú thích: “Thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sô cẩu, thánh nhân bất nhân, dùng bách tính làm chó rơm.” Mấy câu nói ấy ra 《 Đạo Đức kinh 》, sách giáo khoa bên trên giải thích là: Thiên địa thánh nhân, đối với bách tính cùng vạn vật đều đối xử như nhau. Nhưng rất nhiều trong tiểu thuyết, lại trực tiếp áp dụng mặt chữ ý nghĩa, ta chỗ này cũng áp dụng mặt chữ ý nghĩa giải thích. Không ít người sẽ cảm thấy như vậy là sai, nhưng ta cho rằng đọc kinh đọc sử, đều có lý giải, sách giáo khoa tự nhiên muốn tôn trọng, nhưng chưa chắc không thể có ý nghĩ của mình. Vì để tránh cho lừa dối độc giả, ta chỗ này cố ý nói ra giải thích xuống.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 59: Không Giết

Chương 59: Không giết

Bành Hải chỉ cảm thấy quyền thượng một trận thiêu đốt kịch liệt đau nhức, theo hai người quyền chưởng chỗ va chạm bạo phát đi ra, tựa hồ toàn bộ cẳng tay đều muốn bị chấn bể!

Sau một khắc, Viêm Dương chi khí ầm vang bộc phát, trong nháy mắt thiêu đốt toàn thân của hắn các nơi.

“A a!”

Cồng kềnh thân thể ngã rơi xuống đất, yêu hóa đồng thời tiêu tán, bị đánh nhập thể nội Viêm Dương chi khí tại thể nội kinh mạch tán loạn, mang đến mãnh liệt đau đớn, cả người nhất thời run như run rẩy, không nói ra được sợ hãi cùng bi thương.

Tại đạo kia thon gầy lại cường đại thân ảnh dưới, hắn chỉ có một cái ý nghĩ: Chết chắc.

“Phế vật! Một người trưởng thành, còn không đánh lại một đứa bé, giết hắn, giết cái phế vật này!”

Bốn phía thanh âm tức giận kêu gào, tất cả đều là thua tiền đặt cược dân cờ bạc, “Giết Bành Hải cái phế vật này, đem đầu hắn đánh nổ đi!”

Bành Hải trong mắt toát ra sợ hãi, nhìn xem mặt kia lỗ còn lộ ra non nớt Dương Thanh Huyền, nghĩ đến đầu mình liền bị người này đánh nổ đi, nổ thành một bãi bùn nhão, tựu như chính mình trước kia đánh nổ đừng đầu người như thế.

Có thể đến phiên chính mình thời điểm, lại ức chế không nổi to lớn cảm giác sợ hãi, cái kia thân thể khôi ngô cũng không nhịn được run rẩy kịch liệt.

Dương Thanh Huyền nhưng mà nhìn hắn một cái, từ tốn nói: “Đã kết thúc, ta thắng, ngươi thua.” Dứt lời, liền quay người rời đi.

Toàn trường lần nữa quỷ dị tĩnh mịch xuống tới, Bành Hải cũng ngây ngẩn cả người, kinh ngạc nói: “Ngươi, ngươi không giết ta?”

Dương Thanh Huyền quay đầu, cười nhạt một tiếng, nói: “Ngươi ta không oán không cừu, ta tại sao muốn giết ngươi?”

“Cái gì? Ta không nghe lầm chứ, thua thế mà còn có thể sống?!”

“Chẳng lẽ còn có thể làm cho phế vật này tiếp tục sống sót sao?! Ai bồi ta thua tiền!”

Bốn phía tất cả đều là tức giận tiếng hò hét, cơ bản hướng tới nhất trí quát: “Giết hắn! Giết hắn! Giết hắn!...” Tại đánh cược giữa sân quanh quẩn.

Dương Thanh Huyền căn bản không để ý tới, hắn đối với mấy cái này đổ khách vốn là không có gì hảo cảm, tự nhiên cũng không có khả năng nghe bọn hắn.

Người chủ trì lúc này cũng đứng dậy, kinh ngạc nhìn xem Dương Thanh Huyền, nói: “Ngươi thật không giết hắn?”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ngươi như thế hi vọng ta giết hắn?”

Người chủ trì hắc âm thanh cười một tiếng, khoát tay nói: “Tự nhiên không phải, chỉ bất quá giết hắn, phần thưởng của ngươi có thể lật gấp năm lần. Huống chi đây cũng là khán giả vui lòng nhìn thấy, lấy lòng người xem, cũng là chúng ta cần.”

Bành Hải gương mặt một chút trắng bệch, tức giận nhìn chằm chằm người chủ trì kia.

Dương Thanh Huyền cười lạnh, ánh mắt khinh miệt đảo qua toàn trường, dùng tay chỉ tất cả mọi người, xùy tiếng nói: “Lấy lòng bọn hắn? Lấy lòng những này ác ôn, tâm lý biến thái, tam quan bất chính bùn nhão? Những này phân người, ngươi mở to hai mắt nhìn xem cái nào giống như nhân dạng, để cho ta lấy lòng bọn hắn? Đầu óc ngươi bị cửa kẹp đi!”

Toàn trường lần nữa giống như gặp quỷ yên tĩnh trở lại, tất cả mọi người đều trợn mắt hốc mồm, cho là mình nghe lầm.

Người chủ trì cũng là há to mồm trợn tròn mắt.

Minh Nguyệt sơn trang đánh cược trận từ thành lập lên đến nay, chưa từng có một vị người dự thi, dám trực tiếp như vậy nhục mạ toàn trường khách nhân.

Ôn Ôn cũng là triệt để ngây ngẩn cả người, kinh ngạc nhìn qua đạo kia thân ảnh nhỏ gầy, trong lòng không hiểu xúc động.

Dương Thanh Huyền xoay người lại, nói: “Đi.”

Mãi đến cái kia thân ảnh biến mất tại đánh cược trong tràng, toàn trường mới như tỉnh táo lại, lập tức bạo phát ra lũ ống phẫn nộ cùng hò hét!

“Tiểu tử kia là ai, dám chửi chúng ta, giết hắn! Nhất định muốn giết hắn!”

“Oa, hảo có loại hình a, ta thích, ta tựu ưa thích loại này có tính cách tiểu thịt tươi!"

"Chúng ta tới Minh Nguyệt sơn trang là đến khoái hoạt, không phải đến bị mắng! Sơn trang nhất định muốn cho chúng ta một cái công đạo, nếu không trả lại tiền!"

Giống như thủy triều phẫn nộ tại đánh cược trận bốn phía khuấy động, người chủ trì mặt mũi tràn đầy Đại Hãn, vội vàng ra sân tới dỗ dành đám người.

Bành Hải giờ phút này cũng lấy lại tinh thần ra, biết chính mình thật bảo vệ tính mệnh, lại như cũ có loại như mộng ảo cảm giác, hắn nhìn về phía cái kia không có một ai thông đạo, trong mắt tràn đầy cảm kích, còn có nước mắt.

Dương Thanh Huyền theo trong thông đạo sau khi ra ngoài, Lữ tiên sinh đâm đầu đi tới, trực tiếp bắt hắn lại tay, nói: "Nhanh đi theo ta."

Nắm lấy Dương Thanh Huyền, vội vã đi vào trong một gian phòng, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, trách cứ giống như nhìn qua hắn, nói: "Ngươi mới nói thứ gì lời nói ngu xuẩn, đem sở có khách toàn bộ đều đắc tội!"

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Những cái kia bùn nhão vốn chính là rác rưởi, dùng tính mạng của người khác tới lấy vui, đã sớm là tâm lý vặn vẹo biến thái. Ta nếu là có thể mắng giác ngộ bọn hắn một hai người, cũng coi là công đức một kiện."

Lữ tiên sinh sửng sốt một chút, cười khổ lắc đầu, nói: "Ngươi vẫn là tuổi còn rất trẻ a, trên đời này so cái này tàn khốc hơn có nhiều việc đây, về sau ngươi liền sẽ quen thuộc."

Dương Thanh Huyền ánh mắt trầm xuống, lay động ngón tay, lãnh đạm nói: "Ta là không biết thói quen, ta cùng các ngươi không giống, đừng tưởng rằng tàn khốc sự tình nhiều, tựu biến phải đương nhiên, đã cảm thấy bình thường. Cho dù thế giới như thế, nhưng chính ngươi y nguyên có thể không như vậy. Không thông đồng làm bậy, rất khó sao?”

Lữ tiên sinh ngây dại, hắn công việc lâu như vậy, lại chưa từng nghe qua như vậy ngôn luận.

Dương Thanh Huyền nói: “Lần sau đánh cược, là lúc nào?”

Lữ tiên sinh lúc này mới lấy lại tinh thần, nói: “Bình thường ít nhất phải đến ngày thứ hai, nhưng cũng có thể liên tục đánh cược, đồng thời ban thưởng có thể gấp bội. Bất quá ta không đề nghị ngươi bây giờ tái chiến, mặc dù ta có thể thấy, ngươi y nguyên còn có thực lực. Nhưng bây giờ chọc giận người xem cảm xúc, vẫn là ngày mai tái chiến đi.”

Dương Thanh Huyền trong mắt sáng lên, nói: “Liên tục tái chiến ban thưởng có thể gấp bội?”

Lữ tiên sinh nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy, nhưng tính nguy hiểm ngươi cũng hẳn phải biết, một khi chiến bại, cửu tử nhất sinh.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Tốt, vậy ta ngày mai lại đến.” Lữ tiên sinh đưa cho hắn một trương thẻ, nói: “Trong này là 50 điểm học phần.”

Dương Thanh Huyền tiếp nhận, cùng học sinh của mình thẻ kết nối dưới, liền đem 50 học phần quẹt vào.

Lập tức có loại cảm giác thỏa mãn, bận rộn bôn ba hơn nửa tháng, xuất sinh nhập tử mới kiếm được cái này 50 học phần, đầy đủ trân quý.

Minh Nguyệt sơn trang đến học viện có một đoạn cự ly, nguyên bản định chạy về học viện, lợi dụng Ô Kim pháp y trọng lực lĩnh vực, làm một chút cơ sở tính chất cường thân rèn luyện.

Nhưng vừa rồi đánh cược thời điểm một bộ Hình Ý Quyền đánh tứ thể thông thái, tâm thần đều say, tựa hồ lĩnh ngộ được cái gì, vội vàng lân cận tìm cái lữ điếm, ở đi vào.

Hình Ý Quyền, dùng tam thể thế làm cơ sở, Ngũ Hành quyền ra sức, đánh ra mười hai Hình Ý.

Dương Thanh Huyền sớm đã luyện thuộc làu, nhưng vừa rồi đánh với Bành Hải một trận, tay chân tương hợp, khuỷu tay đầu gối tương hợp, vai hông tương hợp, tâm ý tương hợp, khí phách tương hợp, khí lực tương hợp, đạt đến trong truyền thuyết trong ngoài Lục Hợp thức.

Hổ Hình Quyền ra, như hổ khiếu sơn lâm. Hình rồng quyền ra, như long ngâm cửu thiên. Hình gấu quyền ra, như gấu trải qua diều hầu chú ý. Ưng hình quyền ra, như ưng kích trường không...

Một bộ quyền pháp đánh xuống, xảo không thể giải đáp, tuyệt không thể tả, mỗi một chiêu động tác đều phảng phất giống như đúc, để Dương Thanh Huyền lưu luyến quên về, đều quên chính mình là người hay là rồng, là hổ là gấu?

Chính là Chu Trang Mộng Điệp vô ngã vô vật chi cảnh, vật cùng ta hợp nhất chi cảnh.

Đêm dài xuống tới, đánh không dưới trăm khắp.

Dương Thanh Huyền đang thi triển khỉ hình quyền, nhắm mắt cúi thân, thật giống như thật hầu tử, nhưng mà hai mắt lúc khép mở, có kim quang bắn ra.

Bỗng nhiên phần gáy đại chuy chỗ “Ba” một tiếng bạo hưởng, toàn thân run lên, liền từ cái kia “Hình Ý vô ngã” trong trạng thái lấy lại tinh thần.

Thanh Dương Võ kinh tự hành tại thể nội vận chuyển, theo đại chuy chỗ tuôn ra xuất lực lượng, đem toàn thân bách hải xông mở, đều đại khiếu huyệt như lỗ chân lông mở ra hô hấp.

Tất cả những thứ này phát sinh lặng yên không một tiếng động, nhưng thể nội lại hình như có ầm ầm sóng dậy, nguyên lực liên miên bất tuyệt, cọ rửa kỳ kinh bát mạch, không nói ra được dễ chịu cùng hài lòng. Cơ bắp tựa hồ căng đầy rất nhiều, đồng thời trên da thịt có lân phiến ẩn hiện, ánh ngọc hiển hiện dưới, lộ ra cứng cỏi cường đại.

Dương Thanh Huyền khí sắc cuồng hỉ, khẽ nhả nói: “Bàn Nhược Long Tượng, Thối thể thập trọng Đại viên mãn!”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 60: Phục Vụ

Chương 60: Phục vụ

Hoàng cân lực sĩ tiêu chí, chính là một quyền ra, như Long Tượng va chạm.

Dương Thanh Huyền đã cảm nhận được cái kia Long Tượng cự lực, nhưng mà còn không cách nào ngưng tụ mà thành, dù sao Thối thể thập trọng cùng Hoàng cân lực sĩ ở giữa, còn cách nhất trọng thiên hố.

Dương Thanh Huyền lẩm bẩm: “Đã đạt đến Thối thể thập trọng, không biết Lục trưởng lão đệ tam kiện lễ vật sẽ là cái gì.”

Kiện thứ nhất lễ vật hàn đàm thủy, để hắn vọt thẳng đến Thối thể thất trọng, ngưng tụ nguyên lực. Kiện thứ hai lễ vật Ô Kim pháp y, mang đến cho hắn mười lăm lần trọng lực lĩnh vực, tu luyện làm ít công to. Để hắn đối với đệ tam kiện lễ vật cũng tràn đầy chờ mong.

“Thành khẩn.”

Bỗng nhiên bên ngoài vang lên tiếng đập cửa, Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ai?” Hắn thu liễm nội kình, để khí tức bằng phẳng yên lặng xuống.

“Là ta, điếm tiểu nhị.”

Ngoài cửa truyền đến thanh âm, Dương Thanh Huyền mở cửa phòng, quả nhiên là điếm tiểu nhị, không vui hỏi: “Chuyện gì?”

Điếm tiểu nhị kia trương đầu trâu mặt ngựa, lộ ra “Ngươi hiểu được” biểu lộ, nói khẽ: “Khách nhân, cần phục vụ sao?”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Phục vụ?”

Điếm tiểu nhị cười hắc hắc, nói: “Tựu là đại bảo vệ sức khoẻ a, bản điếm có nhiều loại muội tử, trên trăm loại khác biệt phục vụ hạng mục, có thục nữ phụ nhân, có ấu xỉ la lỵ, có báo vằn chỉ đen, còn có Thiên Tông học viện học sinh muội, từng cái thanh thuần xinh đẹp”

Dương Thanh Huyền mặt xạm lại, trực tiếp đem điếm tiểu nhị đánh ra.

Thật vất vả đột phá đến Thối thể thập trọng, ở vào loại kia vạn vật duy ta hài lòng cảnh giới bên trong, lại bị như thế một cái ngốc - bức cấp quấy rầy, giết hắn tâm đều có.

Điếm tiểu nhị bị oanh ra ngoài phía sau, trực tiếp theo cánh cửa phía dưới trong khe hở nhét vào một bản sách hình đến, Dương Thanh Huyền lật ra mấy lần, tất cả đều là nửa thân trần nữ tử tập tranh, bên cạnh còn tiêu chú phục vụ hạng mục cùng thu phí.

“Thô thiển!” Dương Thanh Huyền mắng một câu, nhưng ánh mắt lại là nháy mắt cũng không nháy mắt, đem cái kia tập tranh từ đầu đến đuôi, tỉ mỉ, say sưa ngon lành nhìn một lần, lúc này mới hài lòng khép lại. Sau đó một cỗ Viêm Dương chân khí từ lòng bàn tay toát ra, đem đốt thành tro bụi, một lần nữa khoanh chân ngồi tĩnh tọa.

Nhưng bởi vì nhìn sách hình, nội tâm tràn ngập một cỗ bực bội chi khí, không cách nào nhập định.

Hắn phiền muộn đến cực điểm, mắt thấy sắc trời đem sáng sớm, cũng là không bắt buộc, rửa mặt, một lần nữa ngồi xếp bằng

xuống.

Lần này cũng không cưỡng ép nhập định, mà là theo Nhẫn Trữ Vật bên trong lấy ra một khối anh hài lớn chừng quả đấm hình vuông hòn đá, nhàn nhạt màu trắng bên trong xen lẫn rất nhiều đất đá, nhưng vừa đến tay bên trong, nhưng là linh khí dồi dào, không nói ra được dễ chịu.

Chính là hạ phẩm linh thạch. Dương Thanh Huyền ý niệm khẽ nhúc nhích, lòng bàn tay theo linh thạch bên trong rút một tia Linh khí đi lên, lập tức hóa thành khí sức lực, như là dòng suối nhỏ tại thể nội lưu chuyển, cực kỳ dễ chịu hài lòng.

Hắn hai mắt tỏa ánh sáng, cả kinh nói: “Linh thạch lại như vậy tuyệt không thể tả!” Khó trách võ giả đều dùng linh thạch xem như đồng tiền mạnh.

Hắn vui mừng, đem tâm thần đắm chìm đến cái kia linh thạch bên trong, điên cuồng rút ra lấy bên trong linh khí.

Sau hai canh giờ, gà gáy tảng sáng, một sợi ánh mặt trời chiếu vào. Rơi vào Dương Thanh Huyền trên thân, cái kia thanh tú tuyển gương mặt, tràn đầy mỉm cười thản nhiên.

Một khối linh thạch vừa vặn hút không, tại hắn lòng bàn tay hóa thành bột phấn.

Dương Thanh Huyền mở mắt ra, hoạt động thân thể, cảm thấy toàn thân tinh lực dồi dào, lẩm bẩm: “Linh thạch này quả nhiên là đồ tốt! Khó trách những quyền quý kia thế gia tử đệ tu luyện một ngày ngàn dặm, đang là có vô số tài nguyên nện vào đi a!”

Cái này còn vẻn vẹn một khối hạ phẩm linh thạch, liền để Dương Thanh Huyền được ích lợi không nhỏ, nếu là trung phẩm, thượng phẩm, thậm chí cực phẩm đâu? Hắn hưng phấn liếm môi một cái, lẩm bẩm: “Chờ kiếm lời hết học phần phía sau, phải nghĩ biện pháp kiếm lời linh thạch.”

Ném đi mấy cái ngân tệ tiền thuê nhà trên bàn, liền thân ảnh lóe lên, hóa thành một đầu tiễn ngư, hướng Minh Nguyệt sơn trang mà đi.

Lữ tiên sinh sớm đã đang đợi hắn, thấy một lần phía dưới liền nghênh đón tiếp lấy, đem hắn đưa vào bao sương.

“Thanh Huyền đồng học, ngươi quả nhiên tới. Ta còn lo lắng cho ngươi không gặp qua đến đâu, hôm qua liền đã đem ngươi còn muốn tái chiến tin tức thả ra, nếu là ngươi hôm nay không tới, ta nhưng không cách nào thu tràng.”

Lữ tiên sinh nhẹ nhàng thở ra, có chút trách cứ nói: “Ngươi hôm qua náo ra động tĩnh, sơn trang của chúng ta thế nhưng là tốn cái giá cực lớn mới chìm xuống.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Cái này liên quan gì đến ta? Đánh cược quy củ cũng không có nói không cho phép mắng những thứ này bùn nhão.”

Lữ tiên sinh mặt đen lại, vội vàng ôm quyền thở dài nói: “Đồng học, ngươi miệng vẫn là kiềm chế một chút đi, tựu tính sơn trang của chúng ta có thể bãi bình, ngươi một chút đắc tội nhiều người như vậy, đối với ngươi tóm lại là không tốt.”

Dương Thanh Huyền nói: “Việc này ta từ có chừng mực, không còn mắng là được.”

Lữ tiên sinh lúc này mới yên tâm, thầm nghĩ: “Người trẻ tuổi làm việc tựu thích xung động, tuyệt đối không nên lại làm ra loạn gì đến mới tốt”, hắn nói: “Hôm nay đánh cược, ta có chuyện muốn cùng Thanh Huyền đồng học thương lượng một chút, không biết đồng học phải chăng có hứng thú khiêu chiến vượt cấp?”

Dương Thanh Huyền ánh mắt lóe lên, bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, nhìn chằm chằm Lữ tiên sinh nói: “Sợ là hôm qua ta náo loạn nhiễu loạn, những cái kia hộ khách muốn làm cho ta vào chỗ chết, Minh Nguyệt sơn trang vì làm bọn hắn vui lòng, cố ý thiết lập ván cục để cho ta khiêu chiến vượt cấp a?”

Lữ tiên sinh giật nảy mình, khí sắc một chút khó nhìn lên.

Hắn bất quá thăm dò tính chất tuân hỏi một chút, lại bị đối phương đem tiền căn hậu quả toàn bộ thôi diễn đi ra, cái này, đây là mười lăm tuổi người trẻ tuổi sao?...

Hắn ngượng ngùng lau mồ hôi lạnh, nói: “Cái này... Cái này... Dĩ nhiên không phải...”

Mặc dù cực lực phủ nhận, nhưng giọng nói kia quá trắng xám bất lực.

Lữ tiên sinh chính mình cũng cảm thấy, không khỏi đỏ mặt lên, kinh ngạc đứng tại cái kia, không biết nói cái gì cho phải.

Dương Thanh Huyền nói: “Vượt cấp, là Chiến Linh võ sao?”

Lữ tiên sinh vội nói: “Linh Vũ sơ kỳ, sơ kỳ mà thôi. Thanh Huyền đồng học có thể chiến thắng Bành Hải, lúc có cùng Linh Vũ sơ kỳ sức đánh một trận.”

Dương Thanh Huyền bắt đầu trầm mặc, hồi tưởng lại trong hầm mỏ cùng Chân Tu Trúc một trận chiến, lúc ấy nhưng mà Thối thể bát trọng, mà bây giờ đã đạt tới thập trọng, cho dù không giở trò lừa bịp, cũng có thể buông tay một trận chiến, thắng bại hai chuyện.

Với lại Chân Tu Trúc là Linh Vũ trung kỳ, nhưng mà đối chiến sơ kỳ, hắn vẫn là có niềm tin cực lớn.

Hắn nói: “Tốt, ta có thể đáp ứng các ngươi vượt cấp. Nhưng nhất định phải cho ta 1000 học phần.”

Lữ tiên sinh cười ha ha một tiếng, nói: “Khiêu chiến vượt cấp, ban thưởng cơ số có thể lật gấp năm lần, bên kia là 250 phân. Nếu là ngươi lại đem đối thủ giết chết lời nói, lại là gấp năm lần ban thưởng, có thể được 1 250 điểm học phần.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ta không có vô duyên vô cớ giết người thói quen.”

Lữ tiên sinh nói: “Đó cũng không phải vô duyên vô cớ, mà là vì học phần. Còn nữa, ngươi đối với người khác từ bi, người khác sẽ đối với ngươi từ bi sao?”

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: “Không cần nói, cho ta 1000 học phần cùng một trăm khối hạ phẩm linh thạch, ta liền vượt cấp. Bằng không mà nói, vẫn là phái cùng giai ra sân đi.”

Lữ tiên sinh giật nảy mình, cả giận nói: “Mới vừa rồi còn nói 1000 học phần, hiện tại tại sao lại có thêm một trăm khối hạ phẩm linh thạch? Quá dọa người, một trăm khối hạ phẩm linh thạch giá trị, thế nhưng là tại phía xa 1000 điểm học phần phía trên.”

Dương Thanh Huyền chớp mắt một cái con ngươi, nói: “Ta vừa rồi tính toán sai, nghe Lữ tiên sinh cho ta tính toán một lần phía sau, cảm thấy chỉ cầm 1000 học phần thua lỗ. Như vậy đi, lại thêm năm mươi khối hạ phẩm linh thạch liền tốt, nếu không tựu không bàn nữa. Đánh cược cùng giai, mặc dù học phần kiếm lời chậm, nhưng thắng ở ổn thỏa. Vượt cấp, làm không tốt liền ngoẻo rồi, nhiều tiền hơn nữa cũng mất mạng hưởng thụ.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 61: Ngoại Viện Rác Rưởi

Chương 61: Ngoại viện rác rưởi

Lữ tiên sinh tức đến phát run, cả giận nói: “Nào có ngươi dạng này ngay tại chỗ lên giá đạo lý!”

Dương Thanh Huyền mở ra hai tay, bất đắc dĩ lắc đầu nói: “Giao dịch tự do, chỉ có nguyện cùng không muốn, không có đạo lý gì không đạo lý.”

Lữ tiên sinh gương mặt đều tái rồi, đang muốn phát tác, lại sắc mặt ngốc trệ một chút, sau đó khẽ gật đầu, nói: “Tốt, ta đáp ứng ngươi!”

Dương Thanh Huyền mỉm cười, hắn cơ hồ tính sẵn rồi đối phương hội (sẽ) đáp ứng.

Bởi vì tại cái này bao sương bên cạnh, còn có một cái dùng đơn hướng pha lê cách xuất bí mật phòng nhỏ, cùng đánh cược trên trận cái kia huyền không phòng khách quý.

U Dạ đang ngồi ngay ngắn trong đó, nghe hai người nói chuyện, Kim tiên sinh thì là an tĩnh đứng ở một bên.

Dương Thanh Huyền cũng chẳng biết tại sao, ánh mắt của chính mình giống như có thể xuyên thấu loại này đơn hướng pha lê, chỉ biết là cùng cái kia yêu tộc tinh huyết có quan hệ, tựa hồ đạt được tinh huyết phía sau, nhãn lực càng ngày càng tốt.

Đã cái này Minh Nguyệt sơn trang chủ nhân đều tại một bên nghe lén, như vậy có thể thấy được đối với hắn coi trọng trình độ, lúc này hắn như không ngay tại chỗ lên giá, cũng không phải là Dương Thanh Huyền.

Bất quá để hắn không nghĩ tới chính là, cái này một thân lộng lẫy nam tử, Minh Nguyệt sơn trang chủ nhân, lại trẻ tuổi như vậy, nhiều nhất sẽ không vượt qua hai mươi tuổi!

Hắn càng không biết là, trước mắt nam tử này vẫn là học viện Tiềm Long Bảng đệ nhất cường giả —— U Dạ!

Vừa rồi chính là U Dạ truyền âm, Lữ tiên sinh lúc này mới dám đáp ứng xuống.

Dương Thanh Huyền nhìn xem Lữ tiên sinh, đột nhiên cười nói: “Ngươi nhất định ở trong lòng nghĩ, chớ đắc ý quá sớm, đợi chút nữa chết trên lôi đài, xem ngươi còn thế nào đắc ý.”

Lữ tiên sinh hít vào ngụm khí lạnh, khí sắc một chút trắng bệch, nội tâm kinh hãi không thôi, “Chuyện gì xảy ra? Hắn làm sao biết ta suy nghĩ trong lòng?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ngươi bây giờ đang nghĩ, chuyện gì xảy ra, hắn làm sao biết ta suy nghĩ trong lòng?”

Lữ tiên sinh dọa đến tay run một cái, nếu như gặp quỷ, thất thanh nói: “Ngươi, làm sao ngươi biết?!”

Dương Thanh Huyền cười ha ha một tiếng, không đáp, quay người liền đi cái kia phòng nghỉ, nói: “Ngươi từ từ suy nghĩ đi.”

Đây là một chút cơ bản nhất đọc tâm thủ đoạn, thông qua nhìn mặt mà nói chuyện, tăng thêm chính mình một chút suy đoán suy đoán, cơ bản có thể đoán cái tám. Chín không rời mười.

Lữ tiên sinh nhưng là sắc mặt trắng bệch, đứng tại cái kia không biết làm sao.

Đợi Dương Thanh Huyền đi xa phía sau, bên cạnh trong phòng U Dạ đẩy cửa vào. Liên thông hai gian phòng cửa phòng bị làm thành một loạt tinh xảo đồ uống trà giá đỡ, căn bản nhìn không ra.

Lữ tiên sinh vội vàng khom người nghênh nói: “Công tử.”

U Dạ khoát tay đánh gãy, lộ ra dáng vẻ trầm tư, nói: “Kẻ này hôm nay đối thủ là ai?”

Lữ tiên sinh nói: “Còn không có an bài, hết thảy xem ý của công tử.”

U Dạ trầm ngâm nói: “Có thể bằng vào Khí Vũ cảnh lực lượng đánh bại yêu hóa Bành Hải, kẻ này thiên phú không đơn giản. Với lại ta xem hắn diện mạo mười phần lạ lẫm, cũng không phải là Nội viện chi nhân.”

Lữ tiên sinh cả kinh nói: “Làm sao có thể, thực lực như vậy, thế mà còn không phải Nội viện?”

U Dạ nói: “Cái này đồng thời không có có cái gì kỳ quái đâu, có lẽ hắn chưa hề tham gia qua Nội viện khảo hạch. Ta hiện tại ý nghĩ là, trực tiếp tiễn hắn lên đường, vẫn là lưu hắn một mạng.”

Lữ tiên sinh kinh hãi, nói: “Không phải đã định muốn giết hắn sao? Nếu là buông tha, sợ không cách nào cùng hộ khách nhóm bàn giao a.”

U Dạ cười lạnh nói: “Cái này Dương Thanh Huyền nói không sai, những cái kia hộ khách tất cả đều là bùn nhão, rác rưởi. Nhưng bùn nhão cũng là phân đẳng cấp, nếu là Dương Thanh Huyền có giá trị, ta có thể vì hắn từ bỏ những này bùn nhão. Nếu là hắn không có giá trị, đó chính là so bùn nhão còn nát vụn rác rưởi, trực tiếp đi gặp Diêm vương liền tốt.”

Lữ tiên sinh trong lòng hơi động, nói: “Công tử là muốn lôi kéo Dương Thanh Huyền?”

U Dạ nói: “Phải xem hắn có hay không cái này giá trị.” Hắn trầm ngâm, ngồi tại ghế sô pha trên ghế, không ngừng dùng ngón tay gõ lấy lan can, tựa hồ có chút khó mà lựa chọn.

Kim tiên sinh không nói một lời, như cái bóng cùng ở bên người hắn.

Lữ tiên sinh nói: “Cái này Dương Thanh Huyền tiềm lực cố nhiên không tồi, nhưng còn không đạt được để công tử mời chào trình độ a?”

U Dạ nói: “Cái này có thể khó nói, đáng tiếc a, trận đánh hôm qua ta vậy mà đã bỏ sót, không thấy. Nếu không hôm qua liền có thể đánh giá ra giá trị của người nọ. Thêm một năm nữa, ta liền muốn rời khỏi học viện, những cái kia phụ tá đắc lực cũng sẽ cùng theo ta cùng đi. Đến lúc đó đối với Nội viện lực khống chế tựu yếu đi, nhất định phải bồi dưỡng một nhóm người mới.”

Lữ tiên sinh nói: “Tiềm Long Bảng bên trên những cái kia riêng phần mình có chủ, may mắn tứ vương một trong Phù Trác tại công tử bên này.”

U Dạ hừ một tiếng, bất mãn nói: “Phù Trác tiểu tử này càng ngày càng lười biếng, đặc biệt là thành tứ vương một trong phía sau, tựu trở nên tự đại. Hắn cũng không nghĩ một chút, chỉ bằng hắn rác rưởi kia thiên phú, nếu không có bổn vương cầm cự, làm sao có thể lấy được vị trí thứ tư. Sang năm Tiềm Long Bảng nặng hàng, ta nhìn hắn liền bị Tả Hành chen đi xuống.”

Lữ tiên sinh nói: “Tả gia vị kia thiên tài sao? Tục truyền thiên phú cực cao, sang năm công tử ly khai học viện, rất nhiều người đều xem trọng hắn trúng tuyển tứ vương. Đáng tiếc Tả gia vốn là là quái vật khổng lồ, không thể lại phụ thuộc công tử.”

U Dạ nói: “Không phụ thuộc cũng không quan hệ, huống hồ tới Tả Hành loại trình độ này, cũng chỉ có thể cùng hắn kết minh.

Sang năm ta sau khi đi, tứ vương trống đi một vị trí, hi vọng Phù Trác tiểu tử kia có thể bảo trụ đi, chỉ là ta cũng không ôm kỳ vọng gì. Nện nhiều như vậy tài nguyên cho hắn, sợ là muốn cho chó ăn."

Lữ tiên sinh lau mồ hôi, ngượng ngùng nói: "Cho dù Tả Hành có thể thắng được Phù Trác, công tử vừa đi, không phải trống ra một vị trí sao?"

U Dạ lắc đầu nói: "Trừ ra Tả Hành bên ngoài, còn có một người càng có tư cách hơn hắn vào tứ vương. Thậm chí thực lực của người kia, tựu ngay cả ta cũng nhìn không thấu. Sợ là chỉ có Thiên Tông Thất lão, mới biết nàng sâu cạn."

Lữ tiên sinh cả kinh nói: "Học viện còn có mạnh như vậy người, không biết là vị nào?"

U Dạ trong mắt bắn ra cực nóng quang mang, từng chữ nói: "Vu - Khinh - Nguyệt!"

Lữ tiên sinh mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, U Dạ tiếp tục nói: "Vu Khinh Nguyệt năm ngoái vừa tới học viện, lợi dụng đệ nhất thành tích tiến nhập nội viện, cho tới bây giờ, hết thảy bán hàng ra bảy lần, đều là toàn thắng, đồng thời chưa hề gặp nàng tận qua toàn lực."

Lữ tiên sinh cau mày nói: "Như thế kỳ dị, công tử không có tìm người thăm dò qua nàng sao?"

U Dạ lắc đầu nói: "Nàng cả ngày đợi ở trong học viện, thâm cư không ra ngoài, rất khó tìm đến cơ hội. Nếu là ta tự mình động thủ, sợ rút có chuyện rồi. Bất quá Vu Khinh Nguyệt từ trước đến nay độc lai độc vãng, cũng là không thuộc về cái nào phe thế lực."

Hắn đột nhiên tà tà cười một tiếng, hắc tiếng nói: "Ta trước đó còn lo lắng Vu Khinh Nguyệt bị Tả Hành pha được, cấp Tả gia trống rỗng tăng thêm lớn lao thực lực. Nhưng mấy ngày trước đây tựa hồ nghe người nổi tiếng lời, cái kia Vu Khinh Nguyệt giống như hữu tình lang, vẫn là cái ngoại viện rác rưởi.”

“Ngoại viện rác rưởi?”

Lữ tiên sinh giật mình nói: “Làm sao có thể, Vu Khinh Nguyệt ưu tú như vậy.”

U Dạ cười ha ha nói: “Tiểu nữ hài thủy chung là tiểu nữ hài, đoán chừng là bị cái nào dáng dấp đẹp mắt tiểu thịt tươi lừa đi. Ha ha ha, một mực truy nàng Tả Hành muốn làm tức chết. Không chỉ có là Tả Hành, sợ là toàn bộ học viện hơn phân nửa nam sinh đều muốn bạo động.”

Trong mắt của hắn bắn ra lãnh mang, châm chọc nói: “Cũng không biết là cái nào sỏa điểu, không biết tự lượng sức mình. Như vậy mỹ nhân há lại phế vật có thể có? Sợ là không quá ba ngày, cái kia sỏa điểu liền muốn phơi thây đầu đường.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Chương 62: Dây Dưa Dài Dòng

Chương 62: Dây dưa dài dòng

Lữ tiên sinh cũng là cười, nói: “Cho dù những nam sinh khác không giết hắn, Vu Khinh Nguyệt cũng sớm muộn có tỉnh ngộ một ngày. Nam nhân đặt chân ở giữa thiên địa, dựa vào là thực lực, mà không phải khuôn mặt.”

U Dạ nhẹ gật đầu, nói: “Cái này đích xác là một đoạn buồn cười nhạc đệm, xem đến Vu Khinh Nguyệt tâm tính đồng thời không thành thục. Sang năm Tiềm Long Bảng trọng bài trước đó, ta muốn thử dò xét một chút ý kiến của nàng, nhìn nàng một cái phải chăng đối với Tiềm Long Bảng có hứng thú. Nếu là nàng có thể không tham gia, ta có thể chi tiêu bồi thường thỏa đáng, dùng bảo đảm Phù Trác cái thằng kia có thể bảo trụ tứ vương chi vị.”

Lữ tiên sinh nhẹ gật đầu, nói: “Cái kia cái này Dương Thanh Huyền... Công tử là muốn bồi dưỡng hắn lên Tiềm Long Bảng?”

U Dạ nói: “Tiềm Long Bảng bài một trăm tên, phía sau chín mươi tên tất cả đều là rác rưởi, nhiều nhất cho đủ số mà thôi, ta chỉ nhìn tốt mười vị trí đầu. Nếu là cái này Dương Thanh Huyền có tiềm lực vào mười vị trí đầu, liền đáng giá ta đi đầu tư hắn, nếu không liền không có cái kia cần thiết.”

Lữ tiên sinh giật mình nói: “Mười vị trí đầu, vậy nhưng phải đạt tới Phương Thần trình độ. Phương Thần năm ngoái cũng cùng công tử, khiêu chiến vượt cấp thành công, dù sao sư phó của hắn là Lục Giang Bằng trưởng lão a.”

U Dạ lạnh lùng cười một tiếng, nói: “Ngọc không mài không ra hồn, muốn lên Tiềm Long Bảng mười vị trí đầu, nào có dễ dàng như vậy. Liền để Thôi Trí Vinh ra sân đi.”

Lữ tiên sinh kinh hãi, kêu lên: “Hắn? Cái kia cái này, cái này, đây không phải trực tiếp phán quyết Dương Thanh Huyền tử hình sao?”

U Dạ nói: “Nếu là hắn có thể đánh bại Thôi Trí Vinh, như vậy tương lai nhất định có thể lên Tiềm Long Bảng mười vị trí đầu, nếu như không thắng được, vậy cũng cứ như vậy. Thiên Tông học viện mấy vạn học sinh, thiên tài bối xuất, ta có thể tìm những người khác. Thế giới này, không thiếu thiên tài, thiếu chính là —— tuyệt thế thiên tài!”

Lữ tiên sinh nghe được cái trán thẳng đổ mồ hôi lạnh, lập tức chắp tay nói: “Phải! Ta cái này đi thông tri Thôi Trí Vinh.”

Tại đánh cược trận trong phòng nghỉ, Dương Thanh Huyền đang đang nhắm mắt ngồi xuống, bỗng nhiên một bóng người đi đến, hắn nhẹ ngửi chóp mũi, lập tức ngửi ra cái kia nhàn nhạt son phấn vị, mở mắt ra, nhìn xem Ôn Ôn cười một tiếng.

Ôn Ôn khí sắc hơi trắng bệch, nhìn hắn chằm chằm một trận, nói: “Ngươi không nên lại đến.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Nhưng ta muốn học phân.”

Ôn Ôn nói: “Như vậy ngươi liền mệnh đều sẽ không có.”

Dương Thanh Huyền nghiêm mặt nói: “Nhưng nếu như học phần phải dùng mệnh đi tranh thủ, ta cũng chỉ có thể lựa chọn tới.”

Ôn Ôn sững sờ, lập tức trầm mặc lại.

Ai cũng có con đường của mình, chính mình chỗ khó, lựa chọng của mình. Nếu là có có thể nói, nàng cũng không muốn ở loại địa phương này làm hầu gái, thế nhưng là nàng có lựa chọn sao?

Không có.

Ôn Ôn khôi phục bộ kia hành vi phóng túng dáng vẻ, khanh khách một tiếng, nói: “Đã như vậy, vậy liền chúc ngươi nhiều may mắn đi.” Nàng quay người lại, liền rời đi.

Bởi vì nàng không muốn đợi tiếp nữa, sợ mặt đối với nội tâm của mình, sợ nhịn không được hội (sẽ) khóc lên. Áp lực cực lớn đặt ở nàng trong lòng, khó mà hô hấp, nàng chỉ nghĩ tìm một chỗ phát tiết đi.

Ly khai Dương Thanh Huyền phòng nghỉ phía sau, Ôn Ôn tại Minh Nguyệt sơn trang bên trong đi tới, chợt thấy phía trước có ba người chạm mặt tới, dẫn đầu cái kia, một mặt Hàm Thấp mập dính, chính là Thôi Trí Vinh.

Ôn Ôn quay người liền muốn đường vòng.

“Dừng lại!”

Thôi Trí Vinh một chút tựu tập trung vào nàng, cười lạnh nói: “Ngươi muốn đi đâu?”

Ôn Ôn một mặt chán ghét biểu lộ, lạnh lùng nói: “Ta đi đâu, mắc mớ gì tới ngươi?”

Thôi Trí Vinh cười giận dữ nói: “Ha ha, tốt, tốt. Vậy ngươi cũng biết ta đi đây? Ngươi có nằm mơ cũng chẳng ngờ đi, ta hiện tại liền muốn đi đánh cược trận, mới vừa nhận được mệnh lệnh, phía trên phái ta đi xé xác ngươi mang tới cái kia tiểu thịt tươi, ha ha ha!”

“Cái gì?!”

Ôn Ôn toàn thân run lên, khí sắc trắng bệch, nói: “Không có khả năng!”

Nhìn xem Thôi Trí Vinh cái kia dữ tợn bộ dáng, Ôn Ôn trong lòng biết không giả, quay người liền muốn đi thông tri Dương Thanh Huyền, để hắn mau trốn đi.

Thôi Trí Vinh dữ tợn cười một tiếng, xùy tiếng nói: “Muốn đi? Lưu lại cho ta đi!”

Hắn đưa tay chộp một cái, không khí trong nháy mắt bắt đầu vặn vẹo, liền phảng phất có thêm một cái giác hút, hấp lực cường đại đột nhiên bộc phát, nắm kéo Ôn Ôn thân thể không ngừng hút tới.

“Quá phận!”

Ôn Ôn giận dữ mắng mỏ một tiếng, về xoay người lại, mặc cho cái kia hấp lực đem thân thể mình thoát đi, hai tay ở trên không bên trong một trảo, một thanh sáng loáng Liễu Diệp đao xuất hiện tại trong tay, mượn trùng kích lực lượng bổ xuống!

“Ha ha, ngươi muốn giết ta?”

Thôi Trí Vinh gương mặt dữ tợn, tràn đầy tàn nhẫn chi sắc, nói: “Ý nghĩ này sợ là đã có rất lâu a? Nhưng cho dù cùng là Linh Vũ sơ kỳ, thực lực vẫn là sai lệch quá nhiều a. Tại toàn bộ Thương Nam quốc, Linh Vũ sơ kỳ trong phạm vi, bản thiếu gia tuyệt không địch thủ!”

Ôn Ôn trong lòng giật mình, Liễu Diệp đao bảo bọc Thôi Trí Vinh mặt đánh xuống, tại cự ly ba thước chỗ, lại phảng phất chém vào vũng bùn, đao kia thân vùi vào một cỗ lực lượng bên trong, bị hút vào, không cách nào tự kềm chế.

Không chỉ có là một đao kia lực lượng, tựu liền nàng toàn bộ thân hình, cũng không tự chủ được hướng cỗ lực lượng kia bên trong lún vào.

Nàng quá sợ hãi, nói: “Vũ hồn của ngươi...!”

Thôi Trí Vinh cười như điên, nói: “Ha ha, bản đại gia Vũ Hồn tên là ‘Dây dưa dài dòng’, lại lực lượng cường đại, một khi vùi vào ta Vũ Hồn bên trong, đều không thể thi triển đi ra, đừng nói ngươi chỉ là Linh Vũ sơ kỳ, cho dù là Linh Vũ trung kỳ cường giả đối đầu bản thiếu gia, cũng chỉ có quay đầu bỏ chạy phần!”

Hắn hất lên tay áo dài, một cỗ vô hình lực lượng đem Ôn Ôn thân thể quấn lấy, “Phanh” một tiếng quẳng xuống đất, chấn vỡ đầy đất gạch xanh.

Ôn Ôn tại chỗ phun ra một ngụm máu tươi, sau đó thấy bóng người nhoáng một cái, Thôi Trí Vinh tựu lấn người mà lên, một cước giẫm tại nàng trên sống lưng, kịch liệt đau nhức phía dưới, cảm giác xương cốt toàn bộ nát, toàn bộ thân hình đều mất đi tri giác.

Thôi Trí Vinh nhìn chằm chằm nàng, trong mắt bắn ra tham lam cùng bá đạo ánh mắt, liếm môi, hắc tiếng nói: “Để ngươi giả thanh cao, để ngươi không cho bản đại gia bên trên, đối đãi ta giết cái kia Dương Thanh Huyền, lại đến hảo hảo hưởng dụng ngươi!”

Hắn vung tay lên, nói: “Mang về ta trong phòng đi, chuẩn bị kỹ càng roi da cùng nước ớt nóng.”

Sau lưng lượng tên người làm lập tức tiến lên, đem Ôn Ôn từ dưới đất nâng lên. Lượng tên người làm cũng người mang võ kỹ, mặc dù Ôn Ôn xương sống lưng đều đã đoạn, nhưng hai người vẫn là chế trụ nàng hai tay mạch môn, đưa nàng dẫn đi.

Ôn Ôn hai tay bị dựng lên, thân thể vô lực buông thõng, ảm đạm dưới ánh mắt, thấy Thôi Trí Vinh hướng cái kia đánh cược trận mà đi, đau thương cười một tiếng, nghĩ thầm: “Cái này cũng có thể chính là ta báo ứng đi, nhưng mà hại nhiều người như vậy, ta là trừng phạt đúng tội.”

Trong óc nàng nhớ tới Dương Thanh Huyền bộ dáng, không khỏi một trận tự trách cùng hối hận. Nhưng mà hết thảy đã trễ rồi, nàng một trái tim ngã vào vực sâu, vùi vào vô biên tuyệt vọng.

Đánh cược trong tràng, theo người chủ trì đăng tràng, vang lên một mảnh điên cuồng tiếng hò hét, như hải dương đem lời của người chủ trì đều che mất xuống dưới.

“Để cái kia Dương Thanh Huyền ra đi tìm cái chết!”

“Đánh chết Dương Thanh Huyền! Hôm nay Dương Thanh Huyền không chết, tựu trả lại tiền!”

“Ta toàn bộ gia sản đều đè ép Dương Thanh Huyền chết, hắn hôm nay nhất định phải chết!”

Các loại gào thét vọt tới, người chủ trì cũng cảm nhận được áp lực thực lớn, ngượng ngùng đối với toàn trường người xem cười cười, liền cao giọng nói: “Như vậy nói nhảm ta cũng không muốn nói nhiều, phía dưới cho mời Dương Thanh Huyền cùng đối thủ của hắn Thôi Trí Vinh ra sân!”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 63: Liền Thành Một Khối

Chương 63: Liền thành một khối

“Thôi Trí Vinh! Ha ha, đối thủ lại là Thôi Trí Vinh, cái kia danh xưng Linh Vũ sơ kỳ vô địch thủ Thôi Trí Vinh sao?!”

“Ha ha, Dương Thanh Huyền lần này là chết chắc! Liền nên cho hắn biết, đắc tội chúng ta hạ tràng!”

“A? Xong, xong đời, ta còn trông cậy vào Dương Thanh Huyền lại thắng một trận, xuất kỳ chế thắng đâu, lần này tiền của ta...!”

Dưới đài các loại biểu lộ, đa số là hưng phấn cực độ cùng điên cuồng, toàn trường dồi dào lấy một cỗ nồng đậm sát khí cùng nóng nảy, còn có đôi kia khát máu chờ mong.

Theo Thôi Trí Vinh cùng Dương Thanh Huyền đi đến đánh cược trận, cái kia hô to tiếng giết càng là đinh tai nhức óc, Dương Thanh Huyền làm cho lỗ tai đau, móc móc lỗ tai, khinh miệt nhìn lướt qua toàn trường, càng là chọc giận tất cả mọi người.

Thôi Trí Vinh sắc mặt trầm xuống, lạnh giọng nói: “Biết rõ đối thủ là bản đại gia, còn ở lại chỗ này ra vẻ trấn định, thật là khiến người chán ghét gấp a!”

Dương Thanh Huyền mỉm cười, nói: “Võ quyết thời điểm phải tỉnh táo, đừng để cảm xúc chiếm cứ đầu óc của ngươi.”

Thôi Trí Vinh giận tím mặt, khiển trách tiếng nói: “Càn rỡ! Ngươi đây là đang dạy ta làm người như thế nào sao?!”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Không dám, tỷ thí với nhau, cộng đồng tiến bộ.”

Thôi Trí Vinh đưa tay chỉ hắn, cười lạnh nói: “Luận bàn? Ngươi có tư cách gì cùng ta luận bàn? Bản đại gia đi lên là muốn xé nát ngươi! Ta sẽ nói cho ngươi biết một cái làm cho người kích thích tin tức, Tiếp Dẫn ngươi đến Minh Nguyệt sơn trang hầu gái Ôn Ôn, ta vừa rồi tại bên ngoài gặp nàng. Nàng tựa hồ đối với ngươi rất quan tâm đâu, vừa nghe đến ngươi đánh cược đối thủ là ta, liền muốn chạy tới cho ngươi mật báo, để cho ngươi đào tẩu đâu.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi trầm xuống, tựa hồ dự cảm được cái gì, trầm giọng nói: “Sau đó thì sao?”

“Ha ha ha, sau đó? Ngươi đoán đâu?”

Thôi Trí Vinh đắc ý cười ha hả, nói: “Sau đó nàng bị ta đánh gãy xương cột sống, hiện tại ta để cho người ta đem nàng mang trở về phòng đi, đợi giết ngươi đằng sau, ta lại đi hảo hảo hưởng dụng nàng. Chậc chậc, xem ngươi tuổi quá trẻ, vẫn là cái xử nam a? Có phải hay không đối với Ôn Ôn cũng có phán đoán đâu? Ha ha ha, đáng tiếc nàng lập tức liền phải quỳ lạy tại ta hông xia rên rỉ, mà ngươi, lại muốn máu tươi đấu trường, làm cái này địa ngục đấu trường, tăng thêm một sợi hèn mọn oan hồn!”

Dương Thanh Huyền nụ cười trên mặt dần dần biến mất, ánh mắt trở nên lạnh lạnh lên.

Thôi Trí Vinh cười ha ha nói: “Thế nào, tức giận? Phẫn nộ rồi? Ha ha, ta tựu thích xem như ngươi loại này kẻ yếu phẫn nộ, sau đó là sợ hãi, lại sau đó là cầu xin tha thứ, cuối cùng chính là —— chết!”

Thoại âm rơi xuống, đánh cược trên trận tựu truyền đến chấn động, Thôi Trí Vinh mũi chân điểm một cái, cả người tựu vọt lên, lăng lệ sát khí theo hắn song chưởng nâng lên, phá không đâm tới!

Dương Thanh Huyền con ngươi hơi co lại, lạnh giọng nói: “Mặc dù ta giết qua người không phải số ít, nhưng ta không dễ dàng giết người. Bất quá, như ngươi loại này rác rưởi, không gọi được ‘Người’!”

Hình Ý Quyền hóa xuất hiện, Hổ Bào đánh ra, như mãnh liệt hổ khiếu sơn lâm.

“Bành!”

Bốn chưởng chạm vào nhau, khí kình bắn ra, Dương Thanh Huyền bị chấn động đến lui ba bước.

Thôi Trí Vinh biến sắc, hét giận dữ mà lên, tựa hồ đối phương đón lấy hắn một chưởng, để hắn mặt mũi không ánh sáng, quát: “Chết!”

Toàn bộ thân thể cong xuống, như một đầu tiễn ngư kích. Bắn đi ra.

Dương Thanh Huyền thân pháp giẫm mạnh, lăng không dạo qua một vòng, lượn vòng mà lên, tránh thoát cái kia tấn mãnh một kích. Hắn ở trên không bên trong mượn lực giẫm mạnh, chuyển thân ra, như ưng kích trường không, phi tập xuống!

Để bảo đảm đánh cược an toàn, hắn đem Ô Kim pháp y thối lui phía sau, chỉ cảm thấy người nhẹ như gió, tùy tiện vừa đi liền có thể bay lên.

“Cái gì? Thật nhanh thân pháp!”

Thôi Trí Vinh giật mình, tốc độ của hắn vốn là rất nhanh, lại phát hiện Dương Thanh Huyền còn ở phía trên hắn, càng là giận không kềm được, quát: “Đi chết đi!”

Song quyền vung ra, kích không khí chấn động như cắt, muốn đem Dương Thanh Huyền triệt để đánh nổ!

“Có chết hay không, là như ngươi loại này rác rưởi có thể quyết định sao?”

Ưng trảo cùng quyền kia lực lượng chấn động, Thôi Trí Vinh lại lui mấy bước, dẫm đến nền đá tấm không ngừng vỡ vụn.

Dương Thanh Huyền là lao xuống, chiếm ưu thế, một kích phía sau, thân pháp phiêu dật trở lui, nhưng trong nháy mắt lại là dưới chân một điểm, to lớn tiếng gầm gừ theo hắn song chưởng hướng truyền ra, chính là mười hai hình bên trong gấu quyền, tấn công mà đến.

Thôi Trí Vinh vừa sợ vừa giận, cả kinh là Dương Thanh Huyền so hắn trong tưởng tượng còn cường hãn hơn rất nhiều, mặc dù đối phương đánh bại Bành Hải, nhưng trận chiến kia hắn cũng không quan sát, nhưng mà trống rỗng ức suy nghĩ một chút, nhưng không ngờ so với hắn phán đoán muốn khó chơi hơn nhiều.

Treo tại đánh cược trận tứ phương hai mươi gian phòng khách quý, không còn chỗ ngồi, tất cả đều có người tại chú mục quan chiến.

Trung ương gian kia lớn nhất trong phòng, U Dạ sắc mặt bình tĩnh, đem hai người mỗi một cái quá trình đều thấy rõ, thấy Dương Thanh Huyền diễn hóa xuất mười hai Hình Ý, không khỏi kinh ngạc nói: “A, bộ võ kỹ này có ý tứ, sợ là đã đạt tới hoàng cấp cao giai trình độ.”

Lữ tiên sinh cả kinh nói: “Hoàng cấp cao giai? Không thể nào! Hắn nhưng mà Khí Vũ mười tầng mà thôi, thế nào có thể nắm giữ hoàng cấp cao giai võ kỹ? Thân thể cũng không có thể tiếp nhận mới là.”

U Dạ nói: “Nếu là ta không nhìn lầm, hắn không chỉ có là Khí Vũ mười tầng, hẳn là còn tu luyện thể thuật. Trận này đánh cược ngược lại là có chút đáng xem, bất quá cuối cùng đáng tiếc.”

Lữ tiên sinh nói: “Công tử lời nói đáng tiếc là ý gì? Cảm thấy Dương Thanh Huyền bị giết đáng tiếc? Không nếu như để cho người truyền âm qua, khiến cho Thôi Trí Vinh đừng hạ sát thủ, liền có thể bảo đảm Dương Thanh Huyền một mạng.”

U Dạ lạnh lùng cười một tiếng, nói: “Ta nói đáng tiếc, không phải chỉ mệnh của hắn. Mà là hắn luyện khí Thối thể, đi lên võ đạo song tu con đường, cái này liền đem chính mình tiến giai đỉnh phong đường chắn chết rồi. Mặc dù Luyện Thể thuật xuống dốc, nhưng nếu hắn chuyên tâm luyện thể, bổn vương cũng sẽ yêu quý nhân tài, lưu hắn một mạng. Đáng tiếc hắn lòng tham không đáy, không có tự mình hiểu lấy, muốn song đạo đồng tu, chỉ có thể là tự chịu diệt vong. Trận này đánh cược, ta đã không có xem tiếp đi hứng thú.”

Hắn xoay người nói: “Kim tiên sinh, theo giúp ta đi tu luyện đi.”

Cái kia Kim tiên sinh trong mắt tinh mang lóe lên, nói: “Ngươi cảm thấy Dương Thanh Huyền chết chắc?”

U Dạ cứ thế nói: “Thế nào, Kim tiên sinh cảm thấy hội (sẽ) có khác biệt kết quả xuất hiện?” Hắn phân tích nói: “Dương Thanh Huyền mặc dù song đạo đồng tu, nhìn như vô cùng lợi hại, nhưng song đạo phía trên, đều là không tinh, đánh tới đằng sau, tất nhiên sơ hở càng nhiều. Còn nữa, Thôi Trí Vinh Vũ Hồn ‘Dây dưa dài dòng’, thế nhưng là cực kì lợi hại đâu.”

Kim tiên sinh nói: “Nói không sai, nhưng Dương Thanh Huyền theo ra chiêu cho tới bây giờ, ta tựu liền một sơ hở đều không thể nhìn ra. Liền thành một khối, công pháp đại thành, bộ này cao giai võ kỹ đã cùng hắn hòa làm một thể.”

U Dạ lấy làm kinh hãi, nói: “Kim tiên sinh lại cho hắn cao như vậy đánh giá?”

Kim tiên sinh gật đầu nói: “Cái này đánh giá chỉ thấp không cao, công tử tu luyện ‘Bát Hoang Long Chiến’ nếu là có thể có cái này một phần năm lý giải độ, như vậy đủ để đảm đương cấm vệ quân bất luận cái gì một đội đội trưởng.”

Lữ tiên sinh lấy làm kinh hãi, chỉ cảm thấy lời này phạm thượng, vội nói: “Kim tiên sinh, ngươi...!”

U Dạ tay giơ lên, đánh gãy Lữ tiên sinh, nói: “Nếu là Kim tiên sinh đánh giá, tự nhiên là sẽ không sai.” Hắn sắc mặt biến phải mười phần ngưng trọng, chậm rãi đứng trở về thủy tinh pha lê trước, thần sắc mười phần nghiêm túc nhìn chằm chằm đánh cược trận.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 64: Tam Dương Trục Nhật

Chương 64: Tam Dương Trục Nhật

Thôi Trí Vinh bị Dương Thanh Huyền không ngừng biến hóa Hình Ý Quyền đánh luống cuống tay chân, dù chưa rơi xuống hạ phong, nhưng lại cảm thấy mặt mũi mất hết.

Dưới đài bốn phía càng là điên cuồng hò hét cùng chửi mắng, toàn bộ truyền vào hắn trong tai, lại nghĩ tới U Dạ khả năng ngay tại huyền không phòng khách quý bên trong quan chiến, càng là giận không kềm được, quát: “Đi chết đi!”

Hai tay của hắn hô một tiếng hướng đỉnh đầu đánh ra, một cỗ lực lượng hóa cung mà xuất hiện, tản ra rơi xuống.

Dương Thanh Huyền đáy mắt kim quang lóe lên, liền nhìn thấy Thôi Trí Vinh trước người khoảng ba thước, hiện ra một mảnh lực lượng quỷ dị, tựa như như vũng bùn.

Hắn kinh hãi nói: “Chẳng lẽ đây chính là hắn Vũ Hồn? Nhìn lại cực kỳ cổ quái.”

Ngay sau đó không dám khinh thường, một chiêu Hầu hình, thân như phi nhu, lại không trung nhoáng một cái, tránh thoát cái kia cổ quái lực lượng.

“Cái gì?!”

Thôi Trí Vinh giật nảy cả mình, ánh mắt lóe lên vẻ lo lắng, kêu lên: “Muốn tránh? Để ngươi lên trời không đường, dưới không cửa!” Lập tức lấn người mà lên, cái kia Vũ Hồn lực lượng đúng như dây dưa dài dòng, một chút tán ra, hướng phía trước phương phóng xạ.

Dương Thanh Huyền bị dồn đến bên bờ lôi đài, lại không chỗ có thể trốn, trực tiếp bị cái kia cỗ quái lực hút lại, lại giống như là tại trong vũng bùn, muốn chìm vào lực lượng vô danh bên trong! Hắn hoảng hốt không thôi.

“Ha ha ha, tựu liền Vũ Hồn đều không có cặn bã, còn muốn cùng ta đấu, một khi bị ta ‘Dây dưa dài dòng’ đánh trúng, trừ phi tu vi của ngươi đẳng cấp cao hơn ta, nếu không đừng muốn tránh thoát!”

Thôi Trí Vinh điên cuồng cười một tiếng, mặt mũi tràn đầy dữ tợn sát khí, cùng Dương Thanh Huyền triền đấu lâu như vậy, cơ hồ hết sạch hắn tất cả tính nhẫn nại, táo bạo cảm xúc tại thể nội dâng lên, quát: “Chết!”

Cả người bạo kích mà lên, dùng chưởng hóa dao, chém ra không khí đánh tới.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh hãi, cả người sâu sa vào đầm lầy, toàn thân khí lực đều không thể thi triển, Thôi Trí Vinh cái kia đáng sợ cổ tay chặt phi tập mà tới, hắn bỗng nhiên vận chuyển chân pháp, hai đạo Viêm Dương chi khí tại thể nội lưu chuyển!

Bỗng nhiên trên tay phải bạo khởi một mảnh đỏ tươi ánh lửa, ngưng tụ thành một đoàn Viêm Dương!

“Cái gì?!”

Thôi Trí Vinh trong lòng khẽ run, tựa hồ cảm nhận được cái kia cỗ Viêm Dương đáng sợ, sắc mặt trầm xuống, quát: “Còn muốn lật bàn? Nằm mơ! Đi chết đi!” Trong tay lực lượng càng tăng thêm một chút!

Dương Thanh Huyền đồng dạng là sắc mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Một đạo không đủ, lại đến một đạo!”

Tay trái trước người vẽ vòng, tay phải vờn quanh, đạo thứ hai Viêm Dương bỗng nhiên nổi lên, song dương cùng sáng, một luồng khí tức đáng sợ tại Dương Thanh Huyền bên người quấn chuyển, càng đem cái kia Vũ Hồn “Dây dưa dài dòng” lực lượng gạt ra!

Dương Thanh Huyền đại hỉ, trong mắt hàn mang lóe lên, lúc này một chưởng vỗ ra, quát: “Nhị Dương Hoàn Hiện!”

Hai đạo Viêm Dương lăng không mà lên, hóa thành Kim Ô Hỏa Điểu, kêu to trời cao, phi tập mà lên!

“Cái gì?!”

Toàn trường một chút chấn kinh, hơn phân nửa người xem “Soạt” liền đứng lên, tất cả đều là trừng to mắt.

Hai mươi cái phòng khách quý bên trong, những con em quyền quý kia đều là vọt tới pha lê tường trước, U Dạ cùng Kim tiên sinh đồng dạng hoảng hốt không thôi, mở to hai mắt tử, nhìn chằm chằm cái kia Nhị Dương Hoàn Hiện!

“Huyền giai võ kỹ! Đây là Huyền giai võ kỹ!”

U Dạ khiếp sợ kêu lên: “Kim tiên sinh, đây chính là Huyền giai võ kỹ?!”

Kim tiên sinh cũng là khí sắc ba động lợi hại, một hồi lâu mới lấy lại tinh thần, trầm giọng nói: “Không sai, chính là Huyền giai võ kỹ! Với lại người này đối với Huyền giai võ kỹ khống chế độ thuần thục, cũng không tại công tử phía dưới.”

U Dạ ngây ngẩn cả người, cái kia góc cạnh rõ ràng trên mặt, có vẻ hơi thất thần.

Đánh cược trên trận, theo Nhị Dương Hoàn Hiện, toàn trường bầu không khí lập tức tăng lên tới cực điểm.

“Ầm ầm!”

Lục Dương Chưởng đánh vào Thôi Trí Vinh cổ tay chặt bên trên, kình khí cường đại sụp ra, hai người đều là chịu đến chấn động.

Thôi Trí Vinh bị sóng nhiệt phun một cái, quần áo trên người trong nháy mắt hóa thành tro bay, đồng thời trên da bỏng một mảnh, đau rát cảm giác đại diện tích tản ra.

Dương Thanh Huyền nhưng là phải tốt hơn nhiều, một cỗ cường đại nguyên lực bao trùm tại làn da mặt ngoài, đem tất cả trùng kích đều cản lại, chỉ cảm thấy một trận lòng buồn bực, khí huyết xông lên cổ họng, lại bị hắn nuốt xuống!

Kim tiên sinh tại huyền không khách quý ở giữa, con ngươi rút lại, trầm giọng nói: “Bàn Nhược Long Tượng lực lượng! Thối thể mười tầng Đại viên mãn! Càng là luyện khí cùng luyện thể hai cái mười tầng Đại viên mãn!”

U Dạ cũng là khiếp sợ không thôi, nguyên bản thấy Dương Thanh Huyền thi triển ra Huyền giai võ kỹ phía sau, liền hối hận phái Thôi Trí Vinh ra sân, muốn truyền âm qua để Thôi Trí Vinh nhận thức bại, nhưng lại nghĩ không ra Dương Thanh Huyền một chiêu phía dưới, còn chiếm thượng phong!

U Dạ cả kinh nói: “Kim tiên sinh, luyện thể có lợi hại như thế sao?”

Kim tiên sinh nói: “Đơn thuần Thối thể mười tầng đương nhiên đánh không lại Thôi Trí Vinh, nhưng Dương Thanh Huyền nhưng là luyện thể luyện khí song viên mãn, tăng thêm cái này

Huyền giai võ kỹ. Ta trước đó cũng cho là hắn song đạo đồng tu quá mức tham lam, hiện tại tỉ mỉ nghĩ một hồi, có thể hắn là vì tu luyện cái kia Huyền giai võ kỹ, mới vào luyện thể chi môn.”

U Dạ trong lòng rung động, mặt lộ vẻ mừng như điên, nói: “Vậy ta có phải hay không cũng có thể thông qua Thối thể, tới sửa luyện ‘Bát Hoang Long Chiến’ ?”

Kim tiên sinh trầm ngâm nói: “Cái này nhưng khó mà nói chắc được, thiên phú của mỗi người không giống, mỗi loại võ kỹ cũng không giống. Còn nữa, đối với luyện thể chi đạo, mà biết người rất ít.”

U Dạ gật đầu nói: “Nói cũng đúng, nhưng Dương Thanh Huyền trạng thái, chí ít cho chúng ta cung cấp một cái tham khảo. Ngày khác có cơ hội, ta liền đi hướng Lục Giang Bằng trưởng lão thỉnh giáo một phen.”

Dứt lời, hai người liền an tĩnh lại, không nháy một cái nhìn chằm chằm cái kia đánh cược trận.

Thôi Trí Vinh bị Lục Dương Chưởng đánh lui phía sau, phản mà rơi vào hạ phong, tứ phương trào phúng điên tuôn ra mà ra, vô số chửi mắng cùng hò hét, kích thích hắn toàn thân phát run, gương mặt đều biến hình.

“Ngươi một cái Khí Vũ cảnh rác rưởi, cũng muốn đánh bại ta, không có khả năng, vĩnh viễn không có khả năng!”

Thôi Trí Vinh rống to, trên thân Vũ Hồn chi quang nở rộ mà ra, ở trên không bên trong huyễn hóa ra năm đạo quang huy, chính là ngũ hoàn trung phẩm Vũ Hồn, cái kia kỳ dị lực lượng dùng mắt trần có thể thấy quang mang khuếch tán mà đến.

Thôi Trí Vinh bản thân cũng bạo khởi, dùng một chiêu cực kỳ bá đạo phách quyền lăng không đánh tới. Hoàn toàn là không muốn mạng chiêu thức, tựa như một đầu trâu điên va chạm mà tới!

Thật sự là hắn là nổi điên nổi điên, to lớn phẫn nộ cùng xấu hổ, để hắn liều lĩnh phóng tới Dương Thanh Huyền, muốn đem Dương Thanh Huyền đánh nổ, xé nát, đạp nát, phương tiết mối hận trong lòng!

Linh Vũ sơ kỳ Vô Địch tồn tại, dùng hết toàn lực phát cuồng một kích, lại thêm cái kia quỷ dị Vũ Hồn đặc tính, không chỉ có là đánh cược trên trận, tựu liền dưới đài người xem, đều cảm nhận được cực mạnh áp lực, nhao nhao quá sợ hãi.

Không ít người trực tiếp rời tiệc đứng dậy, hướng phía sau chạy tới, sợ lan đến gần chính mình.

“Khí Vũ cảnh, liền nên có Khí Vũ cảnh dáng vẻ, đó chính là tại ta đế giày dưới cầu xin tha thứ, khóc thét, đó mới là ngươi hẳn là có vận mệnh!”

Thôi Trí Vinh hóa thành một đạo cực quang, phi tập mà ra, cái kia cực quang bên trong, hai mắt đỏ bừng như máu, sắc mặt dữ tợn như quỷ.

Sức mạnh đáng sợ đó thổi Dương Thanh Huyền lui lại mấy bước, lúc này mới đứng vững vàng thân thể, hắn một mặt bình tĩnh, tại cái này phong bạo bên trong, an tĩnh nhìn về phía trước.

“Vận mệnh, là chính mình liều đi ra, mà không phải người khác ban cho.”

Hắn bình tĩnh nói, thể nội Viêm Dương chân khí từng đạo trào lên mà ra, tại lòng bàn tay hóa thành Viêm Dương, một đạo, hai đạo, ba đạo!

“Tam Dương Trục Nhật!”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 65: Lấy Hay Bỏ

Chương 65: Lấy hay bỏ

Chỉ thấy một đạo Viêm Dương như rồng, mang theo Phong Hỏa chi lực, đột nhiên xoáy lượn mà lên, còn lại hai đạo lập tức đuổi sát mà lên. Ba cái ở giữa không trung tương hỗ trèo theo, như muốn xông lên trời.

“Rống!!”

Theo ba cái hợp nhất, kinh khủng sóng nhiệt bộc phát ra, thời gian đều tựa hồ đình chỉ một lát, sau đó tựa như diệt thế chi lôi, đuổi theo Thôi Trí Vinh thân ảnh, hung hăng rơi đập xuống.

Thôi chí quang vinh sớm đã giết đỏ cả mắt, mặc dù cảm thấy phía sau có nguy cơ rất lớn cảm giác giáng lâm, nhưng cũng muốn trước đi đánh giết Dương Thanh Huyền. Đợi cái kia kinh khủng Viêm Dương tiếp cận, lúc này đã muộn.

“Ầm!”

Cái kia Viêm Dương như sấm, trực tiếp đem thôi chí vinh thân thể đánh vào, kêu thảm như heo bị làm thịt âm thanh theo trong miệng hắn truyền ra.

Ngọn lửa màu đỏ nương theo lấy sóng nhiệt từng vòng từng vòng đẩy ra, đốt mặt người mắt. Dọa đến hàng trước dân cờ bạc một bên thét lên một bên lui về phía sau.

Cũng may cái kia sóng nhiệt mặc dù kinh khủng, nhưng cũng thoáng qua tiêu tán.

Tại cái này sinh tử trong nháy mắt, trên trận thắng bại đã phân.

Cái kia một đạo ngạo nghễ mà đứng dáng người, làm cho toàn trường chấn kinh.

Tại đánh cược trên trận, gạch đá xanh lát thành mặt đất bị đốt ra dài hơn mười trượng cháy đen, Thôi Trí Vinh tựa như là một khối lớn than củi, trên thân vẫn sáng minh hỏa, nằm rạp trên mặt đất kêu rên, run rẩy.

Cái kia bỏng diện tích cực kỳ đáng sợ, trên mặt hoàn toàn thay đổi, nhưng càng thêm đáng sợ chính là, trong cơ thể hắn kinh mạch, thậm chí là ngũ tạng lục phủ, cũng bị Viêm Dương chân khí đốt bị thương.

Dương Thanh Huyền thi triển ra Tam Dương Trục Nhật phía sau, cái kia kỳ kinh bát mạch tại trên da thịt nổi bật đi ra, tất cả đều là từng cây xích hồng nhan sắc, đồng thời có lông tơ tơ máu, tại kinh mạch bốn phía khuếch tán mở, hiển nhiên cũng là thụ thương không nhẹ.

“Quá miễn cưỡng! Xuất hiện đang thi triển ra Tam Dương Trục Nhật, đã vượt ra khỏi cực hạn của ta.”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ, cái kia kinh mạch lên cảm giác đau đớn, tựa như là đao tại thể nội cắt quẹt, mặc dù hắn tu luyện Thanh Dương Võ kinh, vẫn là nhục thể bị đốt bị thương mảng lớn, không có mười ngày nửa tháng sợ là không lành được.

May mà chính là đánh bại Thôi Trí Vinh, cái kia 1000 học phần cũng là tới tay, không cần lại đi làm loại này biến thái nhiệm vụ.

Hắn ngẩng đầu lên, trong mắt bắn ra sát khí, từng bước một hướng Thôi Trí Vinh đi đến.

Đánh cược kết thúc, nhưng chuyện của hắn vẫn chưa hoàn thành, còn kém cuối cùng một hạng, chính là —— giết người!

“Giết hắn, giết hắn! Giết cái phế vật này!”

Dưới đài điên cuồng hò hét, thanh âm một lớp che lại một lớp, tất cả đều là thua tiền quần chúng, khàn cả giọng gầm thét, hận không thể tự mình hướng lên lôi đài tay xé Thôi Trí Vinh.

Thôi Trí Vinh toàn thân bị đốt cháy đen, trên mặt toát ra cực độ thần sắc kinh khủng, run giọng nói: “Tha, tha cho ta đi...” Hắn giãy dụa lấy bò lên, quỳ trên mặt đất run rẩy, không được dập đầu nói: “Ta không muốn chết, bỏ qua cho ta đi, ta là rác rưởi, ta không nên phải tội của ngươi, van cầu ngươi bỏ qua cho ta đi.”

Thanh âm bên trong mang lấy sợ hãi cùng tuyệt vọng, phảng phất Dương Thanh Huyền là cái gì yêu ma quỷ Thần.

Dương Thanh Huyền nhìn xem hắn, nói: “Ngươi giết những người kia, có thể từng nghĩ tới, bọn hắn cũng không muốn chết? Ngươi dạng này phân chó, giết ngươi cũng giày bẩn.”

Thôi Trí Vinh vội nói: “Đúng đúng đúng, ta chính là phân chó, giết ta giày bẩn, còn xin đại nhân buông tha ta cái này đống phân chó đi.” Hắn liều mạng dập đầu, đủ thấy thành ý, nhưng nội tâm nhưng là vô biên oán độc tại lan tràn, nghĩ thầm: “Cái nhục ngày hôm nay, ta nhất định muốn báo thù, nhất định muốn báo thù!”

Cái kia oán hận ánh mắt còn chưa biểu lộ ra, liền cảm giác được đỉnh đầu rất nặng một chút, đầu óc phảng phất nổ tung!

Dương Thanh Huyền một chưởng đánh vào hắn trán, tất cả suy nghĩ tuy nhiên mà dừng, ngừng lại.

Thôi Trí Vinh oán độc nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, ôm hận nói: “Vì cái gì, tại sao muốn giết ta!”

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói: “Mặc dù ngươi là một đống phân chó, xúc đi ngươi hội (sẽ) ô uế tay của ta. Nhưng nếu là không xúc, còn sẽ có càng nhiều người gặp được, lại có càng nhiều người tay bẩn. Tiền nhân trồng thụ, hậu nhân hóng mát, cũng chính là cái đạo lý này.”

Thôi Trí Vinh ánh mắt bắt đầu tan rã, cái kia oán độc, tuyệt vọng, không cam lòng các loại cảm xúc, cũng theo chết đi mà tan thành mây khói. Hắn ngã vào đánh cược trên trận, như là mỗi ngày chết đi những người kia, trở thành đánh cược trận khối này cái thớt gỗ bên trên, không có ý nghĩa một khối thịt cá.

Dương Thanh Huyền thầm thở dài, thầm nghĩ: “Cho dù là thắng được ngươi, cũng bất quá là đi tới một khối càng lớn cái thớt gỗ mà thôi, thiên địa hoả lò, Càn Khôn Châm Bản, ai có thể trốn được số mệnh? Chỉ có không ngừng đi lên phía trước, phương có thể kiếm được một đường vận mệnh thời cơ.”

Dương Thanh Huyền giết Thôi Trí Vinh phía sau, dưới đài người xem mặc dù đều nhẹ nhàng thở ra, nhưng bởi vì thua tiền, tất cả đều biểu thị bất mãn, đại thì thầm kêu to lên, ồn ào không thôi, một bộ muốn gây chuyện dáng vẻ.

Huyền không phòng khách quý bên trong, Lữ tiên sinh lo lắng nói: “Công tử, những người này giống như muốn bạo động, nên làm cái gì tốt?”

U Dạ phảng phất không có nghe thấy, đem rung động thật sâu ánh mắt thu hồi phía sau, quay đầu nói: “Kim tiên sinh, vừa rồi một kích kia...”

Kim tiên sinh gật đầu nói: “Trước đó còn thật không dám xác định, hiện tại có thể trăm phần trăm khẳng định, cái này Dương Thanh Huyền thi triển tựu là Huyền giai võ kỹ. Đồng thời cái này Huyền giai võ kỹ còn chưa hoàn toàn thi triển đi ra, Nhất Khí Trùng Viêm Dương, Nhị Dương Hoàn Hiện, Tam Dương Trục Nhật, ta dám khẳng định đằng sau còn có mấy chiêu.”

U Dạ nuốt nuốt nước miếng, nói: “Loại này Huyền giai võ kỹ, từng bước tiến dần lên, tu luyện so ‘Bát Hoang Long Chiến’ muốn đơn giản hơn nhiều, nhưng uy lực lại không kém Bát Hoang Long Chiến.”

Kim tiên sinh cũng là sắc mặt nghiêm túc nói: “Toàn bộ Thương Nam quốc Huyền giai võ kỹ đều là có ít có thể nêu, cái này Dương Thanh Huyền khống chế Huyền giai võ kỹ là từ chỗ nào mà đến?”

U Dạ trong mắt toát ra tinh mang, nói: “Mặc kệ vũ kỹ này từ đâu mà ra, ta đều muốn lấy được nó!”

Kim tiên sinh lắc đầu, nói: “Ngươi tuyệt đối đừng loạn tâm cảnh, Bát Hoang Long Chiến đã bắt đầu tu luyện, nửa đường liền không thể thay đổi võ kỹ. Dù sao cũng là Huyền giai công pháp, có thể nắm giữ một loại, cũng đủ để ngạo thị thiên hạ. Tham lam, chỉ có thể dẫn đến nghèo khó, cả hai đều là mất.”

U Dạ toàn thân run lên, một cái giật mình run lên dưới, kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, vội vàng khom người cong xuống, nói: “Đa tạ Kim tiên sinh nhắc nhở, nếu không U Dạ kém chút sinh ra ma chướng.”

Kim tiên sinh nói: “Không ngại, nhìn thấy Huyền giai công pháp, hội (sẽ) lên lòng tham lam cũng là bình thường. Ngươi Bát Hoang Long Chiến nếu có thể tu luyện tới cực hạn, uy năng không thể so với hắn chưởng pháp kém.”

“Vâng, cẩn tuân tiên sinh dạy bảo.”

U Dạ cung kính nói, trên mặt lại không còn trước đó hưng phấn, mà là bình tĩnh vô cùng.

Lữ tiên sinh bị bên ngoài tràng diện sở kinh, vội nói: “Công tử, bên ngoài những cái kia người xem sợ là muốn bạo động.”

U Dạ từ tốn nói: “Những người này cũng chỉ là rác rưởi mà thôi, bạo động? Ai dám động đến tựu đánh nổ hắn!” Hắn biến sắc, lạnh giọng nói: “Để hộ vệ vào tới quản lý trật tự, phàm có xúc phạm quy định người, hết thảy nghiêm trị, nên đánh liền đánh, nên giết liền giết!”

Lữ tiên sinh sửng sốt một chút, lập tức vội nói: “Vâng!” Liền quay người xuống dưới triệu tập hộ vệ.

Trong lòng của hắn sáng tỏ, tại U Dạ trong lòng, cái kia Dương Thanh Huyền địa vị đã tăng lên đi lên, vượt xa những thứ này người xem.

Cho nên lúc này, rất dễ dàng làm ra lấy hay bỏ.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 66: Lôi Kéo

Chương 66: Lôi kéo

Dương Thanh Huyền lẳng lặng đứng tại đánh cược trên trận, mắt lạnh nhìn những cái kia hận hắn tận xương người xem, ánh mắt lạnh như băng theo trên mặt bọn họ đảo qua đi, dọa đến những người kia lập tức rút về hung tướng, không dám nhìn thẳng hắn.

Dương Thanh Huyền giơ ngón tay giữa lên, cười lạnh nói: “Đồ bỏ đi!” Quay người liền đi.

Sau lưng lập tức bạo động, tất cả đều là giận điên lên người xem, giận dữ hét: “Giết hắn! Đừng để hắn đi! Ngăn lại hắn đến!”

Đột nhiên liền thấy đến đại lượng hộ vệ theo bốn phương tám hướng tràn vào đánh cược trận, sau đó liền có các loại kêu thảm cùng khóc thét tại người phía sau vang lên, Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy nội tâm một trận chán ghét.

Đi qua hành lang, liền nhìn thấy Lữ tiên sinh chạm mặt tới, cười tươi như hoa, ôm quyền nói: “Chúc mừng chúc mừng, chúc mừng Thanh Huyền đồng học đại hoạch toàn thắng!”

Dương Thanh Huyền nói: “Đem học phần cùng linh thạch cho ta.”

Lữ tiên sinh ha ha cười nói: “Đây là hẳn là, Thanh Huyền đồng học xin mời đi theo ta đi. Với lại tệ sơn trang chủ nhân muốn thấy một lần Thanh Huyền đồng học, không biết có thể thuận tiện?”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, biết cái kia Minh Nguyệt sơn trang chủ nhân, chính là nam tử trẻ tuổi kia, sợ là hôm nay biểu hiện đưa tới người kia chú ý.

Hắn nói: “Ta còn có việc trong người, đã không thấy tăm hơi.”

Hắn sợ gây xảy ra ngoài ý muốn phiền phức đến, dù sao hiện ra Huyền giai võ kỹ, hơn phân nửa đã bị đối phương nhận ra. Hiện tại chỉ nghĩ cầm học phần cùng linh thạch tựu đi, sau đó tại học viện dốc lòng tu luyện.

Lữ tiên sinh sững sờ, nói: “Cái này...” Dương Thanh Huyền trả lời ngoài ý liệu của hắn, lập tức cứ thế tại cái kia không biết như thế nào cho phải.

Dương Thanh Huyền nhàn nhạt nhìn hắn một cái, nói: “Thế nào, chẳng lẽ đắt sơn trang chủ nhân muốn gặp ai chỉ thấy ai, còn không cho người khác không thấy?”

Lữ tiên sinh kinh ngạc nói: “Cái này, tự nhiên không phải.” Hắn lau, chùi đi mồ hôi, nếu là Dương Thanh Huyền đi, còn thật không biết tại sao cùng U Dạ bàn giao.

Dương Thanh Huyền nói: “Đó không phải là, tranh thủ thời gian cho ta học phần cùng linh thạch đi.”

Lữ tiên sinh bất đắc dĩ, đành phải trước dẫn hắn đi hối đoái học phần cùng linh thạch, nhưng mà dưới chân đi cực chậm, trong đầu không ngừng muốn các loại biện pháp, làm sao thuyết phục Dương Thanh Huyền đi gặp U Dạ.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nghĩ đến cái gì, dừng bước lại, nói: “Lữ tiên sinh, ta mới vừa đổ chiến trước, Thôi Trí Vinh nói hắn đem Tiếp Dẫn ta hầu gái Ôn Ôn tóm lấy, hiện tại Thôi Trí Vinh chết rồi, không biết Ôn Ôn bị giam ở nơi nào, mong rằng Lữ tiên sinh phái người tìm một chút, tốt thả nàng đi ra.”

Lữ tiên sinh cười ha ha một tiếng, ôm quyền nói: “Đây chỉ là việc nhỏ, bất quá lão hủ không có quyền lợi phái người điều tra, việc này ngươi có thể ở trước mặt cùng công tử nói.”

Dương Thanh Huyền phiền muộn, biết Lữ tiên sinh là cố ý, hắn vốn muốn cự tuyệt, nhưng nghĩ đến Ôn Ôn, dù sao cùng mình từng có một đoạn giao tình, không biết nàng sinh tử hạ lạc, có chút bận tâm, chỉ phải nói: “Tốt a, cái kia dẫn ta đi gặp các ngươi công tử.”

Lữ tiên sinh đại hỉ, nói: “Được rồi!” Nghĩ không ra như thế nhức đầu sự tình, một chút tựu giải quyết.

Rất nhanh liền giao tiếp học phần, đồng thời cho Dương Thanh Huyền năm mươi khối hạ phẩm linh thạch.

Dương Thanh Huyền có chút cảm khái, vì điểm ấy học phần, nhiều lần trắc trở, trên đời này không có không làm mà hưởng, mỗi người kiếm chút học phần đều cực kỳ không dễ.

Hắn bị Lữ tiên sinh đưa vào một gian khách quý trong phòng, U Dạ cùng Kim tiên sinh sớm đã trong đó chờ.

Dương Thanh Huyền cùng U Dạ quan sát lẫn nhau, cũng không khỏi phải âm thầm sợ hãi thán phục, bị trên người đối phương phát tán đi ra khí thế loại này chấn nhiếp.

Song phương đều là lần thứ ba gặp mặt, chỉ bất quá U Dạ cho rằng Dương Thanh Huyền là lần đầu tiên gặp hắn, mỉm cười nói: “Tệ nhân U Dạ, cái này Minh Nguyệt sơn trang chủ nhân, cùng Thanh Huyền đồng học, cũng là Thiên Tông học viện học sinh.”

“U Dạ?”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy danh tự này có chút quen tai, nhớ tới mấy ngày trước đây Lữ tiên sinh nói lời, có hai tên học sinh đã từng khiêu chiến vượt cấp qua, không khỏi cả kinh nói:

“Ngươi chính là học viện Tiềm Long Bảng bên trên, tứ vương một trong U Dạ?”

Hắn ngây ngẩn cả người, có nằm mơ cũng chẳng ngờ, cái này Minh Nguyệt sơn trang, vậy mà lại là học viện học sinh sản nghiệp.

U Dạ mỉm cười, nói: “Tệ nhân bất tài, chiếm cứ cái kia Tiềm Long Bảng thứ nhất, thực sự hổ thẹn.”

Dương Thanh Huyền trong lòng lại chấn, giật mình nhìn người trước mắt này, khó trách nắm giữ như vậy bất phàm khí thế, càng là Tiềm Long Bảng lên đệ nhất nhân.

U Dạ thấy Dương Thanh Huyền bộ dáng giật mình, trong lòng không khỏi buồn bực, nghĩ thầm: “Bổn vương tên danh chấn đế đô, Thiên Tông học viện càng là không ai không biết, không người không hay, xem bộ dáng kia của hắn còn giống như cho tới bây giờ chưa từng nghe qua ta giống như.”

U Dạ cảm giác có chút xấu hổ, nói: “Thanh Huyền đồng học chẳng lẽ vừa mới tiến học viện không lâu?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Đã chờ đợi ba năm, nhưng mà ngày thường khổ tu, theo không hỏi nhiều thế sự, cho nên rất nhiều thứ cũng không biết, mong rằng U Dạ đồng học chớ trách.”

U Dạ cười nói: “Thì ra là thế, không sao không sao.” Hắn thử dò xét nói: “Dùng Thanh Huyền đồng học thực lực, lần này tất nhiên là muốn báo thi Nội viện a? Nếu là ta không có đoán sai, cái này 1000 điểm tích lũy chính là vì ghi danh Nội viện mà kiếm lời.”

Dương Thanh Huyền đồng thời không phủ nhận, gật đầu nói: “Đúng vậy.”

U Dạ mỉm cười, nói: “Dùng Thanh Huyền đồng học thực lực, tiến nhập nội viện là không hề có một chút vấn đề. Nhưng tiến nhập nội viện phía sau, thế lực rắc rối phức tạp, không ít người mới cũng dễ dàng chịu khi dễ. Khối này là ta U Dạ lệnh bài, ngươi cầm, có thể để tránh cho rất nhiều nhàm chán khiêu khích.”

Hắn lấy ra một khối thuần kim lệnh bài đến, phía trên đơn giản đúc lấy một cái “Hạo” chữ, đưa cho Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền lông mày cau lại, cũng không có tiếp, mà là nói khéo từ chối nói: “Một chút phiền toái nhỏ không nói chơi, nếu là gặp được không giải quyết được đại phiền toái, ta lại đến tìm U Dạ học trưởng đi.”

Dùng hắn tâm tư cùng lòng dạ, tự nhiên biết cái này tấm lệnh bài không phải dễ cầm như vậy.

U Dạ cười ha ha một tiếng, cũng không bắt buộc, tướng lệnh bài thu hồi lại, nói: “Trong nội viện, thế lực rắc rối phức tạp, nếu là Thanh Huyền đồng học muốn muốn gia nhập nào đó một phái, còn hi vọng trước tiên nghĩ dưới ta Minh Nguyệt sơn trang.”

Dương Thanh Huyền cười nhạt nói: “Học trưởng yên tâm đi, ta không biết gia nhập bất kỳ thế lực nào, những chuyện này ta không hứng thú.”

“Ha ha, vậy thì tốt rồi.”

U Dạ cũng nở nụ cười, đối với Dương Thanh Huyền dạng này người, hắn cũng biết không cưỡng cầu được. Tại chính mình tạm thời không cách nào lôi kéo tình huống dưới, đầu tiên cần phải làm là tránh cho bị thế lực khác lôi kéo.

Dương Thanh Huyền tỏ thái độ, mặc dù để hắn có chút thất vọng, nhưng cũng đều thoải mái.

Vì giữ gìn mối quan hệ, U Dạ lại lấy 1000 học phần cùng một trăm khối hạ phẩm linh thạch cho hắn, đều bị Dương Thanh Huyền nói khéo từ chối.

Bởi vì Dương Thanh Huyền rõ ràng, một người hai mươi tuổi không đến thiếu niên, có thể khống chế một cái khổng lồ như thế dưới mặt đất nơi giao dịch, tuyệt sẽ không đơn giản. Một khi bắt người nương tay, phía sau chuyện phiền toái sợ hội (sẽ) theo nhau mà đến.

Hắn không muốn cuốn vào những thứ này rắc rối phức tạp thế lực quan hệ bên trong, cho nên lấy chính mình nên được phía sau, tựu một phân một hào không được.

Đằng sau lại giật vài câu nhàn thoại, cũng là trực tiếp rời đi.

U Dạ đợi hắn sau khi rời đi, liền hỏi: “Kim tiên sinh, ngươi đối với người này đánh giá thế nào?”

Kim tiên sinh ánh mắt lấp lóe, ngưng trọng nói: “Thiên phú cực cao, bụng dạ cực sâu. Tận lực giao hảo, không cần thiết là địch.”

U Dạ sững sờ, đối với cái này mười sáu chữ cái hiểu cái không, sau đó liền để Lữ tiên sinh lục soát sơn trang, nghĩ cách cứu viện Ôn Ôn, cho là đưa Dương Thanh Huyền một cái nhân tình.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 67: Hạt Giống Sức Mạnh

Chương 67: Hạt giống sức mạnh

Dương Thanh Huyền trở lại học viện phía sau, lập tức hướng Thần Âm sơn Nghênh Long Đầm mà đi.

Mới vừa tới đầm nước phụ cận, liền có một cỗ cường đại kình phong tập kích tới.

Cái này kình phong đồng thời không xa lạ gì, mang lấy Lục Giang Bằng khí tức, hắn biết là Lục Giang Bằng đang thử thăm dò hắn.

Ngay sau đó thi triển ra Hình Ý Quyền bên trong hình rắn, “Sưu” một tiếng, mau lẹ vô cùng nghênh đón tiếp lấy. Nhưng tại sắp va chạm thời điểm nhưng là thân như cá chạch, linh hoạt chuyển một cái phía dưới liền để Lục Giang Bằng vồ hụt.

“A?!”

Lục Giang Bằng thanh âm kinh dị truyền đến, hiển nhiên Dương Thanh Huyền chiêu thức vượt quá hắn đoán trước, nhưng lập tức hừ lạnh một tiếng, liền thấy sáng mang lóe lên, thân ảnh xuất hiện tại trên một tảng đá lớn, tay giơ lên một chưởng chụp xuống!

Năm ngón tay khe hở bên trong, phát ra bén nhọn khiếu âm, chưởng phong bài không mà đến.

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, một chưởng kia uy lực bao trùm phương viên mười trượng, đại địa bên trên cát đá bay đi, tất cả cỏ cứng tất cả đều bị ép tới thiếp nằm thổ biểu.

Hắn tránh cũng không thể tránh, chỉ có thể kiên trì, một chiêu Hàng Long Chưởng Pháp gào thét mà lên, nghênh kích đi lên!

“Bành!”

Hai đạo khí lãng va chạm dưới, Lục Giang Bằng mảy may vô hại, thậm chí vạt áo không động, mà Dương Thanh Huyền thì là bị đánh bay ra ngoài. Ở ngực truyền đến áp lực cực lớn, cuối cùng không có kháng trụ, một ngụm máu phun tới.

“Ha ha, Bàn Nhược Long Tượng, quả nhiên là Bàn Nhược Long Tượng, luyện thể thập trọng!”

Lục Giang Bằng một chiêu thăm dò dưới, nhịn không được cuồng hỉ. Nhưng vui sướng thanh âm bỗng nhiên đình trệ, con ngươi bạo co lại, trong hai con ngươi bắn ra lệ mang, nhìn chằm chằm thổ huyết Dương Thanh Huyền, kinh quát: “Ngươi thụ thương rồi?!”

Thân ảnh lóe lên, tựu xuất hiện tại Dương Thanh Huyền bên cạnh thân, bỗng nhiên chế trụ hai tay của hắn mạch môn, một cỗ tinh thuần nguyên lực theo kinh mạch mà lên, du tẩu hắn toàn thân.

Đang kiểm tra một lần Dương Thanh Huyền thương thế phía sau, cái kia sắc mặt ngưng trọng mới tùng giải khai.

Nhưng lập tức hóa thành một mảnh túc sát cùng băng lãnh, Lục Giang Bằng sát khí trên người như cương như gió phun trào, lạnh giọng nói: “Trong cơ thể ngươi tổn thương, là bị một loại bá đạo đến cực điểm chân khí gây nên, đến cùng là người phương nào hạ thủ?”

Trong mắt của hắn sát khí chớp động, hắc tiếng nói: “Nghĩ không ra Thương Nam quốc còn có tốt như vậy tay, ngay cả ta Lục Giang Bằng người cũng dám động, hắc hắc, lão phu có mấy chục năm chưa từng giết người.”

Dương Thanh Huyền bị trên người hắn tản mát ra tới sát khí giật nảy mình, chỉ bất quá trong nháy mắt, tựu sát khí kia lồng bị trùm toàn thân, giống như rơi vào vách đá vạn trượng, mỗi một cái lỗ chân lông đều rót vào sát khí, khiến cho huyết mạch ngưng kết!

Trong lòng hắn kinh hãi, giật mình thầm nghĩ: “Đây cũng là Dịch Tủy cảnh đại cao thủ sao? Tương đương với Nguyên Vũ cảnh tồn tại, quả nhiên đáng sợ đến cực điểm!”

Tại luồng sát khí này bao phủ xuống, Dương Thanh Huyền khí sắc trắng bệch, nói: “Không, không ai làm tổn thương ta. Là ta chính mình lúc tu luyện, làm bị thương kinh mạch.”

“Ngươi chính mình đả thương chính mình?”

Lục Giang Bằng sững sờ, quanh thân sát khí lập tức tán đi, trầm ngâm nói: “Ngươi thật sự rất cố gắng, một cá nhân cho dù thiên phú mạnh hơn, nếu là không có chăm chỉ, cũng không có khả năng có đại thành tựu. Nhưng võ đạo một đường, trọng tại tiến hành theo chất lượng, phải tránh tham công liều lĩnh, ngươi phải nhớ kỹ, ăn một miếng không thành mập mạp.”

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, nói: “Ta hiểu được.”

Lục Giang Bằng cái này mới lộ ra mỉm cười, vuốt râu, hắc hắc nói rằng: “Ngươi quả nhiên không có khiến ta thất vọng, mặc dù ta nhiều lần xem trọng ngươi, nhưng vẫn là không nghĩ tới nhanh như vậy liền tiến vào Thối thể thập trọng, diễn hóa ra Bàn Nhược Long Tượng lực lượng. Phía dưới ta đưa cho ngươi đệ tam kiện lễ vật, chính là dùng nguyên lực cho ngươi Thối thể, để ngươi cảm ngộ ‘Lực lượng chi hạt giống’ lực lượng, từ đó bước vào ‘đăng khí’ cảnh.”

Dương Thanh Huyền giật mình nói: “Ngươi muốn giúp ta bước vào Đãng Khí cảnh? Tại trọng yếu trước mắt mượn nhờ ngoại lực, có thể hay không hoàn toàn ngược lại, ta cảm giác trạng thái thân thể vô cùng tốt, chỉ cần thương thế dưỡng tốt, liền có thể nhất cử bước vào Đãng Khí cảnh.”

“Ha ha, ngươi có thể có như vậy ý thức, tất nhiên là cực tốt.”

Lục Giang Bằng vui mừng nói rằng: “Đổi lại võ giả bình thường, nghe nói có người muốn trợ hắn, sợ là vui vẻ còn đến không kịp đâu, ngươi lại có thể kịp thời nghĩ đến tai hoạ ngầm. Nhưng ngươi yên tâm đi, ta thế nhưng là hi vọng một ngày kia, ngươi có thể bước vào ‘Thánh thể’, ánh sáng chúng ta luyện thể một đạo đâu, sao lại hại ngươi?”

Nói đến đây, Lục Giang Bằng mặt mũi tràn đầy thần thái sáng láng, phảng phất thấy được một vị tuyệt thế đại năng, như lúc ban đầu dương, tại chính mình bồi dưỡng ra từ từ bay lên. Không khỏi liếm một cái đôi môi, hưng phấn hắc hắc mà cười.

Như là trước kia, Lục Giang Bằng tài bồi Dương Thanh Huyền mục đích, chỉ là vì trận chiến kia ước hẹn, hiện tại càng lớn dã tâm, tắc thì là vì ánh sáng luyện thể võ đạo.

Dương Thanh Huyền mặt đen lại, hắn có thể cảm thụ ra Lục Giang Bằng tấm lòng ấy, nghĩ thầm: “Nếu là hắn biết ta Thối thể mục đích, chỉ là vì ngưng tụ Vũ Hồn thời điểm suy yếu bị Thiên Hạ Hữu Địch phản phệ phong hiểm, hắn có thể hay không khí một chưởng vỗ chết ta?”

Không kịp nghĩ nhiều, Lục Giang Bằng liền có chút không thể chờ đợi, nói: “Theo ta vào đầm, để ngươi cảm thụ một chút chính thức ‘Lực lượng chi hạt giống’. Hừ, cái kia luyện khí Ngưng Hồn võ giả, nói cái gì ‘Chân Nguyên lực’ mới thật sự là lực lượng.

Trong mắt của ta, cái này ‘Luyện thể nguyên lực’ phương là lực lượng chân chính!”

Hai người lập tức tiến vào Nghênh Long Đầm bên trong, ngồi đối diện nhau.

Lục Giang Bằng chưởng thế cùng một chỗ, liền dẫn tới Nghênh Long Đầm bên trong thủy khí bốc lên, hóa thành bạch mang một mảnh, mặt nước càng là sóng nước lấp loáng.

“Oanh!”

Theo lòng bàn tay đánh ra một cỗ ôn hòa lại lực lượng cường đại, cái kia sương mù màu trắng theo bốn phương tám hướng nhảy đè mà đến, rót vào Dương Thanh Huyền thể nội.

Cái kia khí thế như hồng, lại quay chung quanh Dương Thanh Huyền quanh thân, hóa thành một cỗ gió lốc gào thét.

Tại cỗ này rộng lớn lực lượng dưới, Dương Thanh Huyền cũng không cảm thấy khó chịu, chỉ cảm thấy số lớn thủy khí đập vào mặt, hóa thành linh dịch rơi vào trên da thịt, ngược lại không nói ra được dễ chịu hưởng thụ.

Tựu phảng phất bôn ba mệt nhọc lữ nhân, đột nhiên gặp gỡ một chút suối nước nóng, bởi vậy tẩy đi đầy người phong trần cùng mệt mỏi.

Ngay tại hài lòng thời điểm một cỗ lực lượng từ quanh thân ngưng tụ thành, theo toàn thân khoan nhập thể nội, thông qua kinh mạch du tẩu, cuối cùng rót thành một cái màu trắng quang đoàn.

Dương Thanh Huyền giật mình không thôi, cái kia màu trắng quang đoàn tựa như là một vòng tia nắng ban mai, tản mát ra ấm người lực lượng, tư dưỡng nhục thể của hắn, những cái kia bị Viêm Dương chân khí tổn thương kinh mạch, cũng tại từng giờ từng phút chữa trị.

Hắn biết đây cũng là Lục Giang Bằng theo như lời “Hạt giống sức mạnh”.

“Đừng phân tâm, tỉ mỉ liễm thần, cảm thụ lực lượng kia!”

Lục Giang Bằng đột nhiên vừa quát, cả kinh Dương Thanh Huyền vội vàng tập trung ý chí, bắt đầu cảm ngộ cái kia màu trắng quang đoàn lực lượng.

Lực lượng kia rộng lớn to lớn, chính là Lục Giang Bằng Dịch Tủy cảnh nguyên lực sở ngưng, đã bao hàm luyện thể một đạo tại Hoàng cân lực sĩ cảnh giới bên trong quy tắc, cảm ngộ, cường độ, thậm chí còn ẩn chứa Lục Giang Bằng võ đạo lĩnh ngộ.

Dương Thanh Huyền tâm thần xuyên vào trong đó, lập tức được ích lợi không nhỏ, tại cái kia quang đoàn cảm nhiễm dưới, thần thức đều cơ hồ hòa tan tiến đi, hoàn toàn tiến vào không có gì vô ngã trạng thái.

Lục Giang Bằng gặp hắn nhanh như vậy nhập định, lộ ra vui mừng thần sắc, nội tâm càng là đối với hắn tán thưởng không thôi, nghĩ thầm: “Ngày đó Phương Thần bị ta hạt giống sức mạnh tẩm bổ phía sau, không ra ba tháng liền hoàn toàn nắm giữ Bàn Nhược Long Tượng lực lượng, xông vào Đãng Khí cảnh, thành tựu Hoàng cân lực sĩ. Không biết kẻ này biết dùng bao nhiêu thời gian? Một tháng? Vẫn là lần nữa làm ta chấn kinh, hội (sẽ) ngắn hơn đâu?”

Hắn ngay tại suy nghĩ thời điểm bỗng nhiên nhìn thấy Dương Thanh Huyền thân thể bỗng nhúc nhích, tay phải nâng lên, tại trước người bấm niệm pháp quyết.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 68: Hoàng Cân Lực Sĩ

Chương 68: Hoàng cân lực sĩ

Lục Giang Bằng hơi nhíu lông mày, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền khuôn mặt nhìn một hồi, động tác này tựa hồ là Dương Thanh Huyền trong lúc lơ đãng làm, tay kia ấn phi thường cổ quái, ngón cái cùng ngón áp út chồng lên nhau, mặt khác ba ngón tách ra, tựa hồ ẩn chứa một loại nào đó quy tắc.

Lục Giang Bằng ngây ngẩn cả người, hắn nghiên cứu võ kỹ tâm pháp, nhưng chưa từng thấy qua như vậy ly kỳ ấn quyết, cái kia ấn quyết nâng ở Dương Thanh Huyền trước ngực, phảng phất thành hình rồng, lại rất sống động.

Hắn nhìn mấy lần, gương mặt trở nên ngây dại ra, lại bị cái kia quyết ấn hấp dẫn, kinh ngạc nhập thần, hồn nhiên quên đi chính mình, cũng cùng Dương Thanh Huyền, tiến nhập không có gì vô ngã.

Dương Thanh Huyền là chịu đến “Hạt giống sức mạnh” tẩm bổ, trong lúc vô tình tựu bấm niệm pháp quyết ngưng thần, vận chuyển Thanh Dương Võ kinh.

Cái kia kỳ dị kinh lạc hình lập tức ở sau lưng nổi lên, Võ kinh lực lượng dọc theo cái kia kinh lạc phương vị vận chuyển, lại uốn lượn tại Lục Giang Bằng hạt giống sức mạnh bốn phía, hình thành kỳ dị cảnh tượng.

Lục Giang Bằng đột nhiên theo cái kia không có gì vô ngã cảnh bên trong đi ra, hai con ngươi bỗng nhiên trợn trừng mở, lộ ra kinh hãi thần sắc, nghẹn ngào kêu lên: “Trong cơ thể ngươi...!”

Cái kia Thanh Dương Võ kinh vận chuyển lại, Lục Giang Bằng hạt giống sức mạnh cũng chịu ảnh hưởng, lại bị Võ kinh lực lượng rót vào một chút, lại thông qua giữa lẫn nhau liên hệ, phản ứng đến Lục Giang Bằng thể nội!

Đột nhiên, bốn phía đầm nước nổ tung, một cỗ lực lượng đáng sợ phong bạo từ trên thân hai người tuôn trào ra, hóa thành từng vòng từng vòng khí lãng ra bên ngoài tán đi.

Nghênh Long Đầm thủy chịu hắn ảnh hưởng, đồng dạng khuấy động không thôi, mặt nước như là đốt lên nước sôi, không ở lăn lộn, tóe lên mảng lớn bọt nước.

Lục Giang Bằng gương mặt, theo chấn kinh thất thố, lại đến hãi nhiên, mừng như điên thần sắc dần dần tại trên mặt hắn hiển hiện...

Chẳng biết tại sao, tại đạo kia Võ kinh lực lượng dưới, Lục Giang Bằng lại kích động khó mà tự kiềm chế, hai tay run rẩy dị thường, khiến lực lượng ba động hỗn loạn không chịu nổi.

Dương Thanh Huyền chính xử tại loại kia kỳ dị trạng thái tu luyện bên trong, thật giống như thiên địa vạn vật đều biến mất, chỉ còn lại có cái kia hạt giống sức mạnh, cùng thể nội nguyên lực cộng hưởng, y theo lấy Thanh Dương Võ kinh kinh lạc hình tại vận chuyển.

Nhưng giờ khắc này, lại bị Lục Giang Bằng quá kích phản ứng giật mình tỉnh lại, bởi vì Lục Giang Bằng thất thố, dẫn đến hạt giống sức mạnh rung động tần suất biến loạn, để hắn nguyên lực cũng hỗn loạn.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Lục trưởng lão!”

Lục Giang Bằng bị hắn vừa quát, lập tức theo trong sự kích động lấy lại tinh thần, minh bạch thời khắc này cơ duyên ngàn năm một thuở, không thể có nửa điểm qua loa, không khỏi kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, vội vàng quát: “Tập trung ý chí, chuyên tâm vận công!”

Lời này là nói với Dương Thanh Huyền, càng là đối với chính hắn nói.

Dứt lời, Lục Giang Bằng liền khí sắc trầm ngâm, hai mắt nhắm lại, thân thể lần nữa khôi phục trấn định, nhưng mà hai đầu lông mày có thêm mấy phần ngưng trọng.

Dương Thanh Huyền thể nội nguyên lực cũng theo đó ổn định, lần nữa trở lại Thanh Dương Võ kinh đường lối vận công đi lên.

Theo hai người tiến vào trạng thái, đầm nước cũng theo khuấy động quay về phục bình tĩnh, tại hai người yên tĩnh khí tràng dưới, bay lên lên lượn lờ sương trắng, tựu giống như tiên trì linh đài.

Giờ phút này nếu là có người ở bên, tất nhiên sẽ kinh hãi phát hiện:

Tại Nghênh Long Đầm trong nước, lại rõ ràng hiện ra một bộ mạch lạc hình, khổng lồ nguyên lực theo cái kia hình con đường vận chuyển, chính là Dương Thanh Huyền thể nội nguyên lực lưu chuyển bắn ra.

Mạch này lạc hình tự thành một phái khí tràng, khiến đầm nước sáng long lanh như quỳnh ngọc, ở giữa giống như một đầu cự long tiềm phục tại bên trong, liên tiếp lấy mạch lạc bên trong bảy chỗ hết sức rõ ràng điểm sáng.

Cái này bảy chỗ quang điểm, tựa hồ tựu là tất cả lực lượng nguồn suối.

Dương Thanh Huyền cùng Lục Giang Bằng hai người đặt mình vào trong đó, lại hồn nhiên không biết, hoàn toàn tiến nhập trạng thái tu luyện.

Lục Giang Bằng trên thân cũng là có sương trắng vờn quanh, nhưng so sánh Dương Thanh Huyền gió xoáy thôn tính chi thế, bất quá là chậm rãi rót vào, ôn hòa nhiều lắm.

Nhưng tỉ mỉ xem tiếp đi, sẽ phát hiện theo lỗ chân lông phun ra nuốt vào, cái kia sương trắng bài xuất thời điểm lại rút ra từng tia từng tia hắc khí, mang đến một trận tê dại cảm giác, loại kia cảm giác kỳ dị, không ngừng làm dịu nhục thân.

Hắn tại mười năm trước tựu đã đạt đến dễ tủy trung kỳ, lại tại một lần cùng người chém giết bên trong thân chịu trọng thương, tổn hại võ đạo căn cơ cùng thiên phú, khiến tu vi trì trệ không tiến.

Mười năm qua, càng là thử các loại đan dược và biện pháp, đều không thể chữa cho tốt thương thế kia.

Đều nói lâu bị thương thành y, Lục Giang Bằng chính mình cũng trong lòng biết thể nội tình trạng, cơ hồ đều đã muốn từ bỏ, lại tại vừa rồi, hắn ngạc nhiên phát hiện, tại cùng Dương Thanh Huyền thể nội lực lượng sinh ra cộng hưởng thời điểm cái kia thể nội bệnh cũ lại bị xúc động!

Cái này khiến hắn mừng rỡ như điên, dưới sự kích động kém chút bỏ lỡ sự tình, may mắn bị Dương Thanh Huyền vừa quát, giờ mới hiểu được tới.

Võ tu chi nhân, trừ ra thiên phú và chăm chỉ bên ngoài, trọng yếu nhất chính là cơ duyên, Lục Giang Bằng biết chính mình gặp được ngàn năm một thuở cơ duyên, lập tức điều chỉnh trạng thái, tiến vào loại kia cảnh giới kỳ diệu bên trong.

Thể nội bệnh cũ tại Thanh Dương Võ kinh cái chủng loại kia từ trường dưới, bắt đầu xuất hiện chuyển biến tốt đẹp.

Tu luyện không nhật nguyệt, hai người như vậy ngồi đối diện, một chút liền đi qua nửa tháng.

Cái này trời, Dương Thanh Huyền bỗng nhiên mở mắt ra, một cỗ cực kỳ lăng lệ kim quang trong con ngươi lướt qua, hắn lần thứ nhất phát giác được chính mình trong mắt tinh mang, không khỏi lấy làm kinh hãi.

Nhưng lúc này hắn trong lồng ngực tích lũy một ngụm trọc khí, trực tiếp hé miệng đến, bỗng nhiên ngửa mặt lên trời thét dài!

“Bành! Bành!...”

Nghênh Long Đầm bên trong chiếu rọi kinh lạc hình bên trong, bảy đạo quang đoàn bỗng dưng nổ tung, hóa thành thủy long xông lên trời!

Dương Thanh Huyền tiếng gào như hổ như rồng, đánh xuyên Nghênh Long Đầm trên không tầng tầng linh khí, thẳng vào tầng mây, vang vọng toàn bộ Thần Âm sơn mạch!

Lục Giang Bằng cũng theo trong nhập định lấy lại tinh thần, bị khí thế của hắn giật nảy mình, nhưng là mặt mũi tràn đầy kinh hỉ cùng kinh hãi, vui vô cùng nhìn xem Dương Thanh Huyền cái kia phát uy cuồng hống bộ dáng, tâm tình dị thường phức tạp cùng kích động.

“Nửa tháng, mới nửa tháng thời gian, liền đạt đến Hoàng cân lực sĩ! Với lại cái này hùng hồn lực lượng, so với bình thường Hoàng cân lực sĩ còn muốn tới dồi dào!”

Lục Giang Bằng trở nên thất thần, tự lẩm bẩm.

Vốn là muốn đưa cho Dương Thanh Huyền đệ tam kiện lễ vật, dùng hạt giống sức mạnh giúp hắn Thối thể, lại không nghĩ chính mình thu hoạch được cơ duyên, khiến nhiều năm bệnh cũ bắt đầu chuyển tốt, ngược lại là chính mình đạt được càng tốt đẹp hơn chỗ.

Mà Dương Thanh Huyền giờ phút này biểu hiện ra lực lượng, hoàn toàn không giống như là mới vừa vừa bước vào Đãng Khí cảnh dáng vẻ, cái kia phun ra một ngụm trọc khí bên trong, khí như giao tượng, đục dầy vô cùng. Da thịt càng là chất như ôn ngọc, sắc như Lưu Ly, chính là Hoàng cân lực sĩ đặc thù!

Dương Thanh Huyền cái này một ngụm trọc khí liên miên bất tuyệt, mãi đến nói ra tận phía sau, vừa rồi đem khí tức quanh người toàn bộ thu liễm.

Bảy đạo thủy long Vu Trường Không bên trong nổ tung, hóa thành khắp thiên vũ thủy rơi xuống, bay lả tả, nhăn một đầm hàn thủy, nhưng không có một giọt rơi ở trên người hắn, đều là tại cách da thịt nửa tấc chỗ, tựu hóa thành khí sương mù mà đi.

Cái kia hét dài một tiếng vang tận mây xanh, kinh động đến tất cả tại Thần Âm trong núi tu luyện học sinh, đều là đưa mắt nhìn quanh, kinh hãi nhìn ra xa cái kia khiếu âm truyền ra phương hướng.

“Là Nghênh Long Đầm bên kia, Lục trưởng lão cấm địa!”

“Thanh âm này mặc dù nghe hùng hồn thuần hậu, nhưng lại hơi có vẻ non nớt, hiển nhiên không phải Lục trưởng lão gây nên, chẳng lẽ là Phương Thần?”

“Cũng chỉ có Phương Thần, sợ là tại tu luyện lợi hại gì võ kỹ, một chút phun trào đi ra.”

“Luyện Thể thuật quả nhiên có hắn độc đáo địa phương, sang năm Tiềm Long Bảng bài danh, cái kia Phương Thần sợ là muốn tiến thêm một bước.”

Trong dãy núi, không ít gương mặt đều lộ ra ước ao chi sắc, chịu đến cái kia vừa kêu thanh âm ảnh hưởng phía sau, càng là nhiệt huyết sôi trào, hăng hái tu luyện.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 69: Cú Mang Chỉ

Chương 69: Cú Mang chỉ

“Ha ha ha, tốt, tốt, tốt!”

Lục Giang Bằng vỗ tay cười to, hưng phấn khó đè nén, nói: “Hoàng cân lực sĩ, lúc này mới bao nhiêu ngày, tựu bước vào Hoàng cân lực sĩ!”

Dương Thanh Huyền ngửa đầu nhìn lên trời, cảm thụ được cái kia Thanh Phong quất vào mặt, tình trạng cơ thể chưa bao giờ có tốt, hắn mở mắt ra, cười nói: “Đa tạ Lục trưởng lão tài bồi, bây giờ Hoàng cân lực sĩ đã thành, ta đáp ứng ngươi trận kia đổ ước, tất nhiên tiến đến.”

Lục Giang Bằng vui vẻ dị thường, cười to nói: “Ha ha, dễ nói dễ nói. Kỳ thật trận kia đổ ước, đã không trọng yếu.”

Dương Thanh Huyền sững sờ, khó hiểu nói: “Vì sao?”

Lục Giang Bằng cười cười, sau đó lại lắc đầu, nói: “Trận kia đổ ước thẻ đánh bạc bên trong, có một loại bảo bối gọi là Linh Đình Quả. Quả này ẩn chứa trong ngũ hành Mộc hệ nguyên lực, đối với người luyện thể mà nói có lợi ích to lớn.”

Hắn ngẩng đầu lên, trong mắt lóe lên hồi ức chi sắc, nói: “Năm đó ta ly khai học viện đi chấp hành một hạng nhiệm vụ, bị người đả thương, lưu lại mầm bệnh. Sau đó, tu vi một mực đình trệ tại Dịch Tủy cảnh trung kỳ, khó tiến thêm nữa. Nguyên bản trông cậy vào cái kia Linh Đình Quả có thể giải ta thương thế trên người, cho nên đối với cái kia sắp đến đổ ước mười phần coi trọng. Thế nhưng là vừa rồi cùng ngươi cùng nhau tiến vào cái kia kỳ diệu trong cảnh giới tu luyện, cái kia tích tụ đã lâu nội thương, vậy mà bắt đầu hóa giải, có chuyển tốt dấu hiệu.”

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Chúc mừng Lục trưởng lão, cái kia đổ ước, như vậy coi như thôi rồi hả?”

“Không! Ngươi vẫn là phải đi!”

Lục Giang Bằng kiên định nói rằng: “Trận này đổ ước còn quan hệ lão phu mặt mũi, huống hồ cái kia Linh Đình Quả ngươi cũng nhất định muốn đạt được. Ta mặc dù không cần, thế nhưng ngươi cần!”

Trong mắt của hắn bắn ra tinh mang, nói: “Nói Linh Đình Quả là người luyện thể Thánh quả đều không đủ, nếu là ngươi có thể lấy được lời nói, liền có thể trong khoảng thời gian ngắn xông qua Đãng Khí sơ kỳ, thậm chí vượt qua trung kỳ, tiết kiệm thời gian dài cùng tài nguyên.”

Dương Thanh Huyền giật mình trong lòng, hắn tự nhiên hiểu được theo sơ kỳ đến trung kỳ, cách xa nhau thêm khoảng cách xa, không khỏi tâm động, nghĩ thầm: “Nếu là có thể tiến vào Đãng Khí hậu kỳ, cái kia thân thể này đối với Thiên Hạ Hữu Địch phản phệ kháng tính, tựu mạnh hơn.”

Trước đó tựu là nhục thể bị phản phệ sinh cơ hoàn toàn không có, mới ba mươi tuổi giống như già trên 80 tuổi lão ông, tự nhiên minh bạch loại kia thôn phệ đáng sợ.

Muốn đến nơi này, không khỏi liếm một cái đôi môi, xoa xuống tay, hắc âm thanh cười một tiếng, đối với cái kia Linh Đình Quả tình thế bắt buộc.

Lục Giang Bằng nhìn ra hắn tâm tư, ha ha cười nói: “Yên tâm đi, có ta dạy bảo, tăng thêm thiên phú của ngươi, thắng cái kia đổ ước là chuyện ván đã đóng thuyền!”

Hắn lại nói: “Trong khoảng thời gian này ngươi chính mình cực kỳ tu luyện, ta muốn bắt đầu bế quan, tranh thủ tại đổ ước đến trước khi đến, đem thương thế dưỡng tốt. Tiếp xuống tu luyện ta không cách nào phụ đạo ngươi, nhưng chỉ cần mặc Ô Kim pháp y, siêng năng tu luyện, tiến độ đương nhiên sẽ không kém. Bản này ‘Cú Mang chỉ’ ngươi cầm lấy đi xem một chút, nhưng phải tránh, không thể mù quáng tu luyện!”

Lục Giang Bằng lấy ra một quyển ố vàng giấy đến, dị thường thận trọng giao cho Dương Thanh Huyền, nói: “Một, đem trang này võ kỹ nhớ cho kỹ, nhưng không thể ngông cuồng tự tu luyện. Huyền giai võ kỹ uy năng vượt qua ngươi tưởng tượng, nếu là gượng ép tu luyện, rất dễ thương kinh đoạn cốt (*đứt gân gãy xương), thậm chí kinh mạch tẫn phế. Hai, trang này võ kỹ chính là Thiên Tông học viện côi bảo, tuyệt đối không thể biểu hiện ra cho người thứ hai xem. Ba, đợi ta xuất quan ngày, lại đến chỉ điểm ngươi tu luyện cái này ‘Cú Mang chỉ’.”

Dương Thanh Huyền tiếp nhận tờ kia trang giấy, mềm mại nhẵn mịn, sờ ở trong tay hết sức thoải mái, cũng không biết là chất liệt gì. Chỉ thấy phía trên tràn ngập các loại lít nha lít nhít chữ nhỏ, còn có một số kinh lạc vận công hình ở phía trên. Biết không thể coi thường, lúc này thu vào, nói: “Biết.”

Lục Giang Bằng lúc này mới gật đầu, nói: “Ngươi có thể tựu đợi tại cái này Nghênh Long Đầm nội tu luyện, không có người ngoài dám đi vào đã quấy rầy.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Lục trưởng lão không ở chỗ này tu luyện sao?”

Lục Giang Bằng lắc đầu nói: “Nhục thể của ta đối với cái này Nghênh Long Đầm thủy có cực mạnh kháng tính, huống hồ an dưỡng thương thế không nên đợi tại quá mức âm hàn địa phương, ta đem tìm một chỗ chốn không người bế quan. Vô luận kết quả thế nào, tại đổ ước chi trước khi chiến đấu, nhất định sẽ xuất quan.”

Dứt lời, hắn liền quay người lại, trực tiếp mà đi.

Dương Thanh Huyền nhìn ra được hắn dáng vẻ lo lắng, dù sao tích tụ nhiều năm vết thương cũ, mắt thấy khôi phục có hi vọng, tự nhiên là không kịp chờ đợi.

Dương Thanh Huyền đợi Lục Giang Bằng đi xa phía sau, lại từ Nhẫn Trữ Vật bên trong xuất ra tờ kia ố vàng giấy, cười nhạt nói: “Ta cũng không có tốt như vậy tính nhẫn nại, không biết cái này ‘Cú Mang chỉ’ so cái kia ‘Lục Dương Chưởng’ thế nào?”

Lục Dương Chưởng uy lực để hắn cảm xúc bành trướng, cùng là Huyền giai sơ cấp võ kỹ, uy năng mặc dù có cao thấp, cũng sẽ không chênh lệch quá nhiều.

Lục Giang Bằng vừa đi, Dương Thanh Huyền liền không kịp chờ đợi bắt đầu nghiền ngẫm đọc.

Hồi lâu sau, Dương Thanh Huyền mới từ nghiên cứu bên trong lấy lại tinh thần, trầm tư nửa ngày, lại đem cả trang giấy không sót một chữ đọc mấy lần.

Huyền giai võ kỹ trọng tại uy năng to lớn, bản thân đồng thời không phức tạp.

Dương Thanh Huyền một đời tông sư, đối với võ kỹ học tập mười phần nhạy cảm, rất nhanh liền hiểu cái này “Cú Mang chỉ” tinh túy.

“Vì sao ta luôn cảm thấy cái này ‘Cú Mang chỉ’ tựa hồ tàn khuyết không đầy đủ, chẳng lẽ cảm giác ta bị sai sao?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm, đáng tiếc Lục Giang Bằng đã đi, không cách nào hỏi thăm.

Đối với võ kỹ nghiên cứu, hắn thậm chí không tại Thiên Tông Thất lão phía dưới, xem qua công pháp, trừ ra cái kia "Thanh Dương Võ kinh" quá mức huyền diệu, không thể nào hiểu được bên ngoài, đối còn lại võ kỹ không có chỗ nào mà không phải là loại suy.

"Mặc kệ, ta lại tu luyện thử một chút. Huống hồ muốn đem cái này chỉ pháp hoàn toàn tu luyện thành công, không có một năm nửa năm là làm không được, đợi Lục trưởng lão sau khi xuất quan lại hỏi hắn cũng không muộn."

Nếu là Lục Giang Bằng biết chính mình vừa đi, hắn liền đem mình ném sau ót, trực tiếp tu luyện, sợ là muốn làm trận thổ huyết, tổn thương càng thêm tổn thương.

Dương Thanh Huyền tại bước vào Đãng Khí cảnh phía sau, thể như giao tượng, lực lớn vô cùng, một quyền một dưới lòng bàn tay, đều có Bàn Nhược Long Tượng lực lượng. Cho nên đối với mình cũng là lòng tin tăng nhiều, lập tức liền trực tiếp tại cái kia trong hàn đàm, tu luyện lên "Cú Mang chỉ" đến.

So với "Lục Dương Chưởng", cái này "Cú Mang chỉ" nhưng là muốn phức tạp một chút.

"Lục Dương Chưởng" mấu chốt ở chỗ ngưng tụ Viêm Dương chân khí, đường lối vận công đồng thời không phức tạp, khảo nghiệm là võ giả tu vi cùng sức thừa nhận.

Mà cái này "Cú Mang chỉ" tắc thì đối với chỉ pháp yêu cầu cực cao, mặc dù chỉ là đơn giản một chỉ, trong đó lại ẩn chứa ba mươi sáu loại biến hóa, để Dương Thanh Huyền cũng giật nảy cả mình, đối với Huyền giai võ kỹ cách nhìn có một chút đổi mới.

Lúc trước hắn cho rằng Huyền giai võ kỹ đều như cái kia “Lục Dương Chưởng”, thuần túy là trên lực lượng truy cầu, xem đến đây chẳng qua là thành kiến, chắc hẳn còn có cái khác Huyền giai võ kỹ, đồng dạng tại kỹ pháp bên trên có cực cao yêu cầu.

Dương Thanh Huyền không khỏi trong lòng hừng hực, có thể tu luyện càng mạnh võ kỹ, cũng là hắn đời này truy cầu.

Đằng sau thời gian, Dương Thanh Huyền toàn bộ ngâm mình ở cái kia lạnh trong đầm nước, chưa từng ly khai một chút. Mượn nhờ cái kia trong nước hàn khí cùng Linh Lực, lặp đi lặp lại tu luyện “Cú Mang chỉ” cùng “Lục Dương Chưởng”.

Cuối cùng, hai tháng trôi qua, Nội viện khảo hạch sắp đến.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Chương 70: Nội Viện Khảo Hạch

Chương 70: Nội viện khảo hạch

Ngoại viện hàng năm có lượng chuyện lớn, nhất là tân sinh nhập học khảo hạch, hai chính là tiến nhập nội viện khảo hạch.

Nhưng có thể đi vào Thiên Tông học viện, không có chỗ nào mà không phải là thiên chi kiêu tử, ai sẽ để ý ngươi tân sinh?

Cho nên hàng năm Nội viện khảo hạch, mới là ngoại viện hạng nhất đại sự, tất cả mọi người chú ý tiêu điểm.

Cự ly khảo hạch còn có năm ngày, đang phụ trách khảo hạch công việc phòng giáo vụ trước, tụ tập đại lượng học viên, tốp năm tốp ba tập hợp một chỗ, nghị luận cái gì, tất cả đều là một mặt khẩn trương, nhìn chằm chằm quảng trường một bên, một cái dài hơn mười trượng rộng to lớn bình phong.

Cái kia to lớn bình phong do trận ánh sáng ngưng tụ thành, nửa lơ lửng giữa không trung, phía dưới có một cái cung cấp nhiên liệu trận pháp, khảm nạm mấy chục khối linh thạch.

Trong trận pháp trận tuyến phức tạp, linh thạch linh khí theo mấy đầu trận tuyến vận chuyển, sinh ra đại lượng quang mang hiển hiện, duy trì cái kia to lớn bình phong tồn tại.

Tại trận pháp bên ngoài mười trượng chỗ, vạch ra bắt mắt dây đỏ, cấm chỉ bất luận kẻ nào tới gần.

To lớn bình phong phía trên hiện ra đại lượng danh tự, lít nha lít nhít, tất cả đều là ghi danh Nội viện học sinh.

Có hơn ngàn nhiều, đồng thời mà còn có tân tên không ngừng tăng thêm đi vào.

Tất cả học sinh đều tại dây đỏ bên ngoài, nhìn xem những cái kia danh tự biến hóa, tìm kiếm lấy thích hợp đội ngũ của mình.

Tại trên quảng trường, cách xa mặt đất mấy ngàn trượng không trung, có cương phong gào thét, lại thổi không tan mây mù.

Mây trắng phù quang bên trong, ba vị lão giả ngự không mà đứng, vạt áo bồng bềnh, đều là là một bộ tiên phong đạo cốt.

Một người trong đó râu tóc bạc trắng, dáng người thon gầy, chính là học viện viện trưởng Khanh Bất Ly, giờ phút này hắn sắc mặt hồng nhuận phơn phớt, thần thái rạng rỡ, phảng phất vết thương trên người được rồi.

Nhưng bên cạnh thân hai vị trưởng lão đều biết, đến bọn hắn cấp độ này, đa số thời điểm đều là khí tức nội liễm. Càng như vậy mặt mày tỏa sáng, càng nói rõ thể nội có việc gì, chứng minh Khanh Bất Ly không giờ khắc nào không tại vận chuyển chân nguyên, điều tức nội thương.

Bên trái một lão giả, tóc trắng như thác nước, tay ôm thụ cầm, nhìn qua khí chất trong hòa, chính là hôm đó tại Thần Âm sơn trong tiểu viện hiện thân qua trưởng lão Ngô Hạo không.

Một người khác cũng là tóc mai hoa râm, mặt như cổ đồng, nhìn hết sức nghiêm túc, là cùng là Thiên Tông Thất lão một trong Doãn Khôn.

Khanh Bất Ly ngắm nhìn phía dưới, nói: “Lần này học sinh tố chất rất cao a, một chút nhìn xuống, lại còn có ba cái Linh Vũ trung kỳ, xem đến cạnh tranh sẽ rất kịch liệt.” Trên mặt hắn lộ ra nét mừng, hiển nhiên đối với cái này một nhóm học viên phi thường hài lòng.

Doãn Khôn là phân công quản lý phòng giáo vụ trưởng lão, vuốt râu, cười nói: “Linh Vũ trung kỳ, xa xa không chỉ ba vị này đâu, còn có không ít người đang bế quan, chờ đợi ngày cuối cùng đi ra. Tỉ như Triệu Tư Hàn, hắn nhưng là năm ngoái tựu đạt đến Linh Vũ trung kỳ a!”

Khanh Bất Ly nhíu mày lại, một bộ tiếc hận bộ dáng, nói: “Cũng không biết hắn bước vào Linh Vũ hậu kỳ không, thật sự là đáng tiếc. Như hắn không phải như thế cố chấp, năm ngoái liền có thể trực tiếp tiến nhập nội viện, sợ sớm đã là Linh Vũ hậu kỳ người.”

Ngô Hạo cười nói: “Viện trưởng quá lo lắng, cho dù lưu tại ngoại viện, Doãn Khôn trưởng lão đối với hắn tài bồi cũng sẽ không thiếu.”

Doãn Khôn vê râu mà cười, gật đầu nói: “Không sai, nguyên bản năm ngoái ta liền muốn thu hắn kết thân truyền. Đáng tiếc hắn lại bởi vì bản thân chấp niệm, không chịu tham gia Nội viện khảo hạch. Nhưng cái này thời gian một năm bên trong, ta cũng nhiều lần chỉ điểm hắn. Tại bảy ngày trước, hắn đã bước vào Linh Vũ hậu kỳ. Mấy ngày nay - ta để hắn tại trong phòng ngủ vững chắc cảnh giới.”

Khanh Bất Ly đại hỉ, nói: “Linh Vũ hậu kỳ? Ha ha, tốt, tốt! Sang năm Tiềm Long Bảng bên trên, lại phải thêm một vị cường giả. Dùng Linh Vũ hậu kỳ tu vi tham gia Nội viện khảo hạch, cũng ít khi thấy đâu.”

Bình thường đạt tới Linh Vũ trung kỳ, tựu cơ bản có thể ổn qua khảo hạch. Đại lượng học viên, đều là tại Linh Vũ sơ kỳ thời điểm thông qua khảo hạch, tiến nhập nội viện.

Khanh Bất Ly nói: “Năm ngoái Triệu Tư Hàn khiêu chiến Vu

Khinh Nguyệt, bị hắn một chiêu đánh bại, ôm hận nhẫn nhục, cuối cùng lấy được không ít thành tích. Năm nay khảo hạch hạng nhất, nên mười phần chắc chín.”

Doãn Khôn cười khổ, lắc đầu nói: “Cái này có thể không nhất định, nếu là lấy cá nhân thành tích quyết phân thắng thua, Triệu Tư Hàn tự nhiên là hoàn toàn xứng đáng thứ nhất, đây chính là đoàn đội tác chiến, đừng quên tô Anh quận chúa cũng trong đó đâu.”

“Ha ha, cái này ta ngược lại thật ra quên.”

Khanh Bất Ly cười nói: “Cô gái nhỏ này kỳ thật thiên phú cũng thật không tệ, nhưng quận chúa danh tiếng và khuôn mặt đẹp, che giấu nàng thiên phú lên quang mang.”

Doãn Khôn tựa hồ biết thứ gì, nhẹ gật đầu, thở dài: “Nếu là bại bởi quận chủ đội lời nói, cũng không tính là gì. Cho dù phải cái thứ hai, cũng vẫn là trong lòng mọi người thứ nhất. Nhưng mà thoáng có chút tiếc nuối, năm ngoái liền là bởi vì lấy không được thứ nhất, cho nên mới lui thi, năm nay sợ là lại muốn bắt đệ nhị.”

Khanh Bất Ly lạnh nhạt nói: “Đây đều là hư danh mà thôi, cường giả chân chính, chiến trường tại Tiềm Long Bảng lên.”

“Viện trưởng nói cực phải.”

Doãn Khôn hai tay ôm quyền, cung kính thở dài nói. Hắn bỗng nhiên lại nghĩ tới điều gì, nói: “Đúng rồi, cái kia Dương Chiếu cháu trai Dương Thanh Huyền, lần này cũng sẽ tham gia Nội viện khảo hạch.”

“Ồ?”

Khanh Bất Ly lông mày nhăn dưới, nói: “Việc này ta nghe Tấn vương nói qua một ít, tựa hồ hắn tàn hồn đã phục hồi như cũ, đích thật là kiện chuyện lạ. Dương Thanh Huyền ta từng tự mình chẩn bệnh qua, cái kia hồn phách thiếu sót nghiêm trọng, muốn khôi phục cơ hồ là không thể nào, Dương Chiếu là làm được bằng cách nào?”

Doãn Khôn nói: “Lão đầu kia thần bí đến cực điểm, nhưng mặc kệ ngươi thế nào quan sát hắn, đều giống như không biết võ kỹ phổ thông lão già.”

Khanh Bất Ly nói: “Thiên hạ kỳ nhân dị sĩ đông đảo, chúng ta cắt không thể tự cao tự đại. Dương Chiếu sợ cũng là người mang bí mật chi nhân, chỉ cần không đối với chúng ta tạo thành uy hiếp, tựu không cần để ý. Đã Dương Thanh Huyền khôi phục, ta cũng rất muốn nhìn một chút hắn tại trong khảo hạch biểu hiện đâu. Lần này Nội viện khảo hạch, nhân tài đông đúc, toàn bộ công việc làm phiền hai vị.”

Doãn Khôn cùng Ngô Hạo đồng thời thở dài, đồng nói: “Vâng.”

Khanh Bất Ly khoát tay áo, trực tiếp tự rời đi, lưu lại Doãn Khôn cùng Ngô Hạo hai người tại trời cao lên.

Doãn Khôn cùng Ngô Hạo đều biết, Nội viện khảo hạch mặc dù trọng yếu, nhưng viện trưởng còn chưa để vào mắt, toàn bộ học viện trọng tâm, hoặc là nói chiến trường chân chính, chỉ có cái kia Tiềm Long Bảng!

Doãn Khôn nói khẽ: “Viện trưởng đại nhân tựa hồ tổn thương không nhẹ a?”

Ngô Hạo thở dài, nói: “Kỳ thật tổn thương nặng nhất không phải thân thể, mà là lòng tin. Cái này hai lần không hiểu thấu thụ thương, đều là tại tu luyện Yêu Nguyệt một chỉ khẩn yếu quan đầu, đối với niềm tin của hắn đả kích cực lớn, nếu là không thể đi ra bóng ma, sợ là sẽ phải di hoạn vô tận.”

Ngô Hạo lại nói: “Lần này Nội viện khảo hạch, Doãn Khôn trưởng lão muốn trúng tuyển mấy người?”

Doãn Khôn trầm ngâm một trận, nói: “Đã viện trưởng nói nhân tài đông đúc, cái kia giới hạn liền nhiều hơn một chút thôi, lấy ba trăm người.”

Ngô Hạo ôm thụ cầm, nhẹ gật đầu, nói: “Tốt, vậy liền ba trăm người.”

Doãn Khôn nói: “Làm phiền.”

Hai người tại trời cao bên trên, tương hỗ thở dài, liền hóa thành lượng đạo lưu quang, ai đi đường nấy.

Trên quảng trường hơn ngàn học viên, cũng không biết ngay tại vừa rồi, quyết định vận mệnh bọn họ trúng tuyển nhân số, liền tại bọn hắn trên đầu không bị người quyết định.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Chương 71: Tổ Đội (Thượng)

Chương 71: Tổ đội (thượng)

“Lão sư ngươi tốt, ta đến bổ giao học phần.”

Tại một cái cơ quan trước, Dương Thanh Huyền lấy ra học sinh của mình thẻ, đưa tới.

Cái kia làm việc lão sư nhướng mày, lấy ra thẻ đến xoát một chút, trên đó lập tức cho thấy Dương Thanh Huyền tất cả tin tức, nói: “Trước đó Tần Chấn lão sư thay ngươi báo qua tên, còn kém học phần. Hiện tại xoát đi 1000 phân, còn có 50 phân ở bên trong.”

Nói xong, đem thẻ học sinh cùng một khối ngọc bài đưa tới, nói: “Đây là cá nhân của ngươi tin tức, tất cả đều ghi lại ở ngọc bài bên trong, hiện tại đi chọn đội ngũ đi.”

Dương Thanh Huyền thu hồi thẻ học sinh, nhìn xuống cái kia ngọc bài, chỉ thấy phía trên có nhàn nhạt ánh ngọc hiển hiện, trong đó còn lóe ra một chút tin tức. Hắn kinh ngạc nói: “Tuyển đội ngũ? Có ý tứ gì?”

Vậy lão sư sửng sốt một chút, ngẩng đầu lên, nói: “Ngươi không biết a? Tham gia Nội viện khảo hạch, cần chính mình tổ đội, mỗi đội nhiều nhất năm người. Có thể chính mình tổ, cũng có thể để lão sư ngẫu nhiên phân phối, cũng có thể không tổ, chính mình làm một đội.”

Dương Thanh Huyền giờ mới hiểu được tới, khó trách ngoài cửa nhiều như vậy học sinh nhìn chằm chằm màn hình xem, phía trên chính là tất cả đội ngũ tin tức.

Hắn nói tiếng cám ơn, liền đi ra cửa, hướng cái kia to lớn màn hình nhìn lại.

Phía trên nhất một loạt tất cả đều là kim sắc danh tự, chính là đội trưởng tên, bên cạnh đều dùng một viên màu lam tiểu kỳ ghi chú, tiểu kỳ lên thêu lên tơ vàng bạc văn, mười phần bắt mắt.

Phía dưới là màu đen danh tự, là đội viên.

Tại đội ngũ phía dưới cùng nhất, thì là một chút màu xám danh tự, là thân thỉnh về chỗ, vẫn còn chưa được phê chuẩn nhân viên.

Tổ đội sự tình, sớm tại báo danh bắt đầu tựu tiến hành, đại lượng thành viên sớm đã tổ tốt, đều là bạn học cùng lớp, có thể là ngày thường giao bạn thân.

Những cái kia đã tổ kiến hoàn tất, toàn bộ đội ngũ đều sẽ theo trên màn hình tiêu thất, trống đi vị trí đến.

Dương Thanh Huyền quét cái kia to lớn bình phong một chút, y nguyên còn có trên trăm đội ngũ, còn tại nhận người.

Khảo hạch mấy ngày trước đây, là trên quảng trường náo nhiệt nhất thời điểm, rải rác học sinh, không có tổ kiến hoàn thành đội ngũ, đều mười phần lo lắng.

Còn có một số đội ngũ, đội trưởng trực tiếp khiêng cán màu lam đại kỳ, đứng tại màn hình một chỗ khác, hét lớn tổ đội.

“Linh Vũ thêm, nửa năm trở lên Linh Vũ thêm!”

“Loại hình phòng ngự Vũ Hồn Linh Vũ thêm, thiếu một loại hình phòng ngự Vũ Hồn Linh Vũ.”

“Toàn bộ công đội, tam khuyết hai, ba vị loại hình công kích Vũ Hồn Linh Vũ, lại đến hai cái loại hình công kích Vũ Hồn Linh Vũ.”

“Đội trưởng có nguyên khí, bốn người đều là một năm trở lên Linh Vũ, đến máy động kích tốc độ loại hình Vũ Hồn Linh Vũ, rác rưởi đừng tới.”

Dương Thanh Huyền nghe nửa ngày, tất cả đều là chiêu Linh Vũ cảnh, không có một chi đội ngũ muốn chọc giận võ cảnh.

Dù sao Khí Vũ cảnh tựu tới tham gia khảo hạch, phi thường chí ít.

Hắn có chút thất vọng, ngẩng đầu hướng cái kia màn hình nhìn lại, không khỏi khẽ giật mình.

Trên màn ảnh khổng lồ đội ngũ, là dựa theo thân thỉnh nhân số nhiều ít đến sắp xếp, xếp tại đệ nhất đội ngũ chính là sốt cao nhất.

Giờ phút này vị trí thứ nhất bên trên, kim sắc ánh sáng chữ thình lình viết: Tô Anh.

Rất nhanh, hắn mí mắt lại là nhảy một cái, tại tên Tô Anh phía dưới, lại thấy được một cái tên quen thuộc: Ôn Ôn.

“Ôn Ôn như thế nào cùng với Tô Anh rồi hả?”

“Tô Anh tiểu đội sốt thứ nhất, tại sao có thể như vậy?”

đọc truyện cùng

http://truyencՍatui.net/ Dương Thanh Huyền trong đầu thêm ra mấy cái dấu hỏi, tên Ôn Ôn bên cạnh, còn có một cái nữ tên: Đoạn Vỉ Vỉ, không biết là người phương nào.

Tại Tô Anh tiểu đội phía dưới, có trên trăm thân thỉnh người.

Hắn thầm nghĩ: “Chẳng lẽ Tô Anh thực lực mạnh như thế, ngày đó tới giao tay khẽ vẫy, chẳng lẽ càng là nàng nhường cho ta rồi hả?”

Đang hồ nghi thời điểm, chợt thoáng nhìn bên cạnh thân một người, giơ lên ngọc bài, tay trái lâm không một điểm, cái kia trên ngọc bài nổi lên một đạo lục quang, trong đó tràn ra đại lượng tin tức, mắt thường khó phân biệt.

Dương Thanh Huyền trong mắt kim mang lóe lên, đem những cái kia tin tức thấy rõ rõ ràng: Âu Dương Bạch, mười bảy tuổi, Linh Vũ sơ kỳ.

Lục quang kia ở trên không bên trong lóe lên, tựu kích - bắn đi ra, chui vào màn hình lớn bên trong.

Sau đó, tại bảy cái đội ngũ phía dưới, thân thỉnh người trong khu vực, đều là hiện ra “Âu Dương Bạch” cái tên này đến.

Dương Thanh Huyền lập tức minh bạch tuyển đội trình tự, nhưng trong lòng cũng nghi hoặc, thầm nghĩ: “Chẳng lẽ còn có thể đồng thời tuyển mấy cái đội ngũ?”

Cái kia Âu Dương Bạch ném ra tin tức của mình phía sau, liền giữ im lặng đứng ở một bên, ánh mắt từ đầu đến cuối tại cái kia bảy cái đội ngũ lên đi dạo, muốn nhìn một chút mình liệu có thể được tuyển chọn.

Cái kia bảy cái đội ngũ cơ bản đều là sốt dẻo nhất, trừ ra Tô Anh đội còn có thể tăng thêm hai người bên ngoài, mặt khác sáu đội đều chỉ thiếu một người.

Dương Thanh Huyền đi ra phía trước, thỉnh giáo: “Vị bạn học này, ta muốn hỏi hạ nhập đội sự tình, có thể đồng thời thân thỉnh mấy cái sao? Nếu là không thêm đội ngũ, có phải hay không thông qua tỷ lệ tựu cực thấp rồi hả?”

Âu Dương Bạch ngẩng đầu đánh giá hắn một chút, xùy tiếng nói: “Phú nhị đại a? Có tiền như vậy, quy củ đều không có biết rõ ràng, liền đến báo danh Nội viện khảo hạch? Đây không phải thuần túy cho học viện đưa tiền sao?”

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng nói: “Tại hạ cũng không phải là phú nhị đại, vất vả kiếm được 1000 học phần, đúng là không dễ, mong rằng đồng học cáo tri một chút chú ý hạng mục.”

Âu Dương Bạch nói: “Nói cho ngươi nói cũng không sao, hàng năm khảo hạch hạng mục là không giống, trời biết năm nay là cái gì biến thái cách chơi. Nhưng có một chút có thể khẳng định, đó chính là đội ngũ càng mạnh, thông qua tỷ lệ càng lớn. Ngươi xem trên màn hình sốt dẻo nhất những cái kia đội ngũ, chính là thực lực mạnh nhất tồn tại. Chỉ bất quá xin lời nói, cũng phải xem xem cân lượng của mình.”

Hắn không che giấu chút nào khinh bỉ Dương Thanh Huyền một chút, nói: “Không có Linh Vũ cảnh tu vi, là không có đội ngũ muốn. Ngươi vẫn là tìm những Khí Vũ đó cảnh đội ngũ đi.” Hắn chỉ chỉ nhất phần đuôi một chút đội ngũ, đều là trên cơ bản chiêu không đến người.

Dương Thanh Huyền cười một tiếng, nói: “Một người như vậy, có thể thân thỉnh mấy cái đội ngũ?”

Âu Dương Bạch nói: “Nhiều nhất đồng thời thân thỉnh bảy cái, cái nào tuyển chọn, cái khác đội ngũ phía dưới danh tự liền sẽ tiêu thất.”

Dương Thanh Huyền nói: “Minh bạch, còn có một vấn đề, cái kia Tô Anh đội ngũ sốt dẻo nhất, chẳng lẽ thực lực của nàng mạnh như thế?”

Âu Dương Bạch đột nhiên cười, nói: “Ha ha, quả nhiên là người mới. Tô Anh tuy là tứ đại mỹ nhân một trong, nhưng cũng bất quá Linh Vũ sơ kỳ mà thôi, nơi này Linh Vũ sơ kỳ tồn tại, nói ít cũng có bảy tám trăm, lúc nào đến phiên nàng mạnh nhất rồi hả?”

Dương Thanh Huyền cứ thế nói: “Chẳng lẽ là... Vì tán gái? Tốn 1000 học phần đi tán gái, cái này giá quá lớn a?”

Âu Dương Bạch cười lạnh một tiếng, khinh bỉ nói: “Người đi mà nằm mơ à, nếu là 1000 học phần có thể ngâm lên Tô Anh, sợ là toàn bộ học viện nam sinh đều muốn táng gia bại sản đi đổi học phần. Sở dĩ đội ngũ của nàng nóng nhất, là bởi vì cái kia Đoạn Vỉ Vỉ, ngoại viện nữ sinh hạng nhất. Không chỉ có như thế, để bảo đảm Tô Anh quận chúa có thể qua, thậm chí còn có thể có Linh Vũ cảnh hậu kỳ đại cao thủ, một đường hộ tống đâu.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới sáng tỏ, cau mày nói: “Thì ra là thế, nhưng cái này chẳng lẽ không phải không công bằng?”

“Ha ha, công bằng? Ngây thơ!”

Âu Dương Bạch hào không tiếc rẻ khinh bỉ nói: “Trên đời này có công bằng sao? Xuất thân cũng là ‘Thực lực’ một trong, như ta là hoàng tử, như cha ta có thông thiếu cha hắn một nửa tiền, ta cần tại cái này đau khổ bán mạng sao? Ta còn không cả ngày ôm cô nàng sảng khoái đi?”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 72: Tổ Đội (Trung)

Chương 72: Tổ đội (trung)

Dương Thanh Huyền mỉm cười, đồng ý nói: “Nói rất đúng, trên đời này vốn cũng không có công bằng. Cho nên chúng ta càng cần hơn dùng nắm đấm của mình, đi tranh thủ công bằng, đánh vỡ cái này bất công thế đạo, khống chế vận mệnh của mình! Lên điểm ở đâu, cũng không trọng yếu. Trọng yếu là, ngươi cuối cùng rồi sẽ đến ở đâu!”

Âu Dương Bạch nghe hắn nói cực kỳ có lý, không khỏi ngây ngẩn cả người, trên dưới dò xét hắn vài lần, coi trọng chút ít, nói: “Đồng học nói cực phải. Bất quá tha thứ ta nói thẳng, ngươi chỉ là Khí Vũ cảnh tu vi thi Nội viện, thuần túy tựu là đưa học phần. Coi như tin tức của ngươi đầu nhập đại bình phong, cũng căn bản sẽ không có người xem, ngươi có thể thử qua bên kia thử thời vận.”

Hắn lấy tay chỉ một cái, màn hình bên trái, quảng trường một góc, đại lượng đội ngũ khiêng lam kỳ, tại hét lớn tổ đội.

Giờ phút này so vừa rồi, lại nhiều mấy cái đội ngũ, thật là có Khí Vũ cảnh tại.

Dương Thanh Huyền nói một tiếng cám ơn, liền đi qua.

Chỉ thấy một học sinh khiêng màu lam đại kỳ, thét: “Khí Vũ cảnh, Khí Vũ mười tầng tới.”

Lần này thật hấp dẫn không ít người, dù sao Khí Vũ cảnh không ai đồng ý muốn, bỗng nhiên nhìn thấy một cái đội trưởng, tự nhiên đều xông lên.

Đội trưởng kia nhìn Dương Thanh Huyền một chút, nhíu mày lại, lỗ mũi hừ một tiếng, nói: “Bước vào Khí Vũ mười tầng bao lâu?”

Dương Thanh Huyền nói: “Khoảng ba tháng đi.”

Đội trưởng kia khí sắc kéo xuống, đãi giọng nói: “Mới ba tháng? Cái kia có nguyên khí không?”

Dương Thanh Huyền vòng vo dưới trong tay nhẫn, nói: “Nhẫn Trữ Vật tính không?”

Đội trưởng kia lập tức mặt không biểu tình, nhưng vẫn lễ phép khách khí nói: “Tình huống của ngươi ta đã lý giải, ta còn phải cùng mấy tên đội viên khác thương lượng một chút, ngươi về trước đi các loại (chờ) thông tri đi.”

“Đội trưởng, ta bước vào Khí Vũ mười tầng bảy tháng.”, “Ta bước vào đã hơn nửa năm.”, “Đội trưởng, ta có nguyên khí.”

Mặt khác những Khí Vũ đó cảnh học sinh lập tức tuôn đi qua, đem Dương Thanh Huyền gạt mở.

Đội trưởng kia kêu lên: “Chớ đẩy chớ đẩy, từng cái đến, có nguyên khí ưu tiên.”

Dương Thanh Huyền im lặng, thầm nghĩ: “Trở về các loại (chờ) thông tri, ta chờ ngươi muội a! Xem ra là tìm không thấy đội ngũ, cùng lắm thì một người một đội.”

Hắn lấy ra ngọc bài, tay trái ở tại lên vẽ mấy lần, quang mang bao vây lấy tin tức, khuếch tán một chút, tựu đầu nhập cái kia màn hình lớn bên trong, chợt lóe lên rồi biến mất.

Tại màn hình phần đuôi, lập tức hiện ra “Dương Thanh

Huyền" ba chữ, cái kia danh tự vàng óng ánh, bên cạnh còn xuyết lấy một viên màu lam tiểu kỳ, hắn tự nhiên đội trưởng.

Cách đó không xa Âu Dương Bạch nhìn thấy, cười khổ một tiếng, nói: "1000 học phần cứ như vậy lãng phí, thấy tâm ta đau, nhưng người có chí riêng." Hắn lắc đầu, liền đi tìm đội ngũ của mình.

Toàn bộ trên quảng trường, trừ ra nhiệt nghị tổ đội sự tình bên ngoài, còn cũng đang thảo luận một chút đoạt giải quán quân lôi cuốn, tỉ như cái gì Triệu Tư Hàn, thái phong, Ngô Trung biển các loại, tất cả đều là Dương Thanh Huyền chưa từng nghe qua.

Bất quá Dương Thanh Huyền cả ngày đều đắm chìm trong tu luyện, tăng thêm trước đó hồn phách không trọn vẹn, tựu liền ban ba đồng học đều chưa hẳn nhận ra toàn bộ, tự nhiên cũng sẽ không nhận ra những thứ này học viện nhân vật phong vân.

Chính mình đảm nhiệm đội trưởng phía sau, Dương Thanh Huyền cũng lười lại để ý tới tổ đội chuyện, có đội viên đương nhiên tốt, không có đội viên, cho dù chỉ có hắn một người, y nguyên thẳng tiến không lùi.

Cự ly khảo hạch còn có năm ngày, hắn quay người liền muốn ly khai, dự định tại Nghênh Long Đầm bên trong lại tu luyện một chút cái kia hai loại Huyền giai võ kỹ.

Cũng hoặc là...

Hắn lòng vừa nghĩ: "Hiện tại là có thích hợp hay không ngưng tụ Vũ Hồn?"

Mặc dù Dương Chiếu lưu lại giấy viết thư, là để hắn bước vào Hoàng cân lực sĩ sau lại ngưng tụ vũ hồn của mình, nhưng đối với võ đạo hiểu rõ càng sâu, tựu càng có thể minh bạch cái kia Thiên Hạ Hữu Địch đáng sợ.

Cái kia cỗ kinh thiên vĩ địa lực lượng, căn bản không phải hắn hiện tại có thể chống lại.

Trong lòng của hắn thở dài: “Cũng không thể một mực mang xuống đi, nếu không dùng cái này năm ngày thời gian thử một chút, có thể tựu cô đọng thành công.”

Đang lúc hắn đang miên man suy nghĩ, dự định rời đi thời điểm, bỗng nhiên trên người ngọc bài có phản ứng.

Hắn kinh ngạc lấy ra ngọc bài, chỉ thấy phía trên tản mát ra quang trạch, đang là có người thân thỉnh về chỗ, quay người nhìn về phía màn ảnh khổng lồ, tại chính mình danh tự phía dưới, có một cái màu xám thân thỉnh tên người, viết: Mạnh Thụy.

“Là hắn?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, trong đầu lập tức hiện ra Mạnh Thụy dáng vẻ đến, chợt cười một tiếng, liền tại trên ngọc bài vỗ, trên màn hình lớn, tên Mạnh Thụy thình lình biến thành màu đen.

Một thanh âm từ phía sau truyền đến, cười nói: “Ta đang lo tìm không thấy đội ngũ đâu, trong lúc vô tình liếc về màn hình cuối cùng, còn tưởng rằng hoa mắt, quả nhiên là ngươi.” Người tới chính là Mạnh Thụy.

Dương Thanh Huyền quay người nhìn lại, chỉ thấy Mạnh Thụy toàn thân áo trắng, ánh mắt sáng rực, cùng lúc trước so sánh, khí chất trong định rất nhiều, không khỏi cười nói: “Xem đến cái này hơn hai tháng, thực lực của ngươi lại tinh tiến không ít.”

Mạnh Thụy nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn một hồi, cười khổ lắc đầu nói: “Ngươi vẫn là như cũ, một bộ Khí Vũ mười tầng bộ dáng, nhưng ta cảm giác ngươi so hai tháng trước còn đáng sợ hơn nhiều hơn.”

“Không sai, tiểu tử này gương mặt cùng tu vi, quá có lừa gạt tính chất.”

Một đạo khác thanh âm quen thuộc nói xong, lập tức Dương Thanh Huyền trên ngọc bài lần nữa lên phản ứng, giương mắt nhìn lên, đội ngũ phía dưới lại thêm một cái thân thỉnh người.

Hắn cùng Mạnh Thụy đều là quay đầu nhìn về một bên, một tên dáng người khôi ngô nam tử hai tay ôm ngực, đứng ở bảy thước có hơn.

Mạnh Thụy trong mắt vui mừng, kêu lên: “Nhạc Cường!”

Tân thân thỉnh người, chính là Nhạc Cường, hắn nhìn về phía Dương Thanh Huyền, đáy mắt lướt qua một tia kiêng kị, kêu rên nói: “Còn thiếu người không?”

Mạnh Thụy vội nói: “Thiếu, đương nhiên thiếu. Bất quá ta trước đó giống như nhìn thấy ngươi bỏ thêm cái khác đội ngũ.”

Nhạc Cường hắc cười một tiếng, nói: “Mới vừa trông thấy tiểu tử này tổ đội, ta tựu theo cái khác trong đội ngũ lui.” Hắn nhìn xem Dương Thanh Huyền, nói: “Mặc dù ta thực lực không bằng ngươi, nhưng so Mạnh Thụy cũng không kém nơi nào, sẽ không kéo ngươi chân sau.”

Từ khi quáng động một trận chiến phía sau, hắn cùng Mạnh Thụy sống sót sau tai nạn, hai người kết thâm hậu hữu nghị.

Mạnh Thụy vội vàng nhìn qua Dương Thanh Huyền, sợ hắn không đáp ứng.

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, liền hướng trên ngọc bài vỗ, để Nhạc Cường vào đội ngũ. Nhạc Cường cùng Mạnh Thụy hai người, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Nhạc Cường nói: “Còn kém hai người, ta biết không ít thực lực cũng không tệ lắm huynh đệ, bất quá đã vào cái khác đội ngũ. Nhưng không quan hệ, ta đi đem bọn hắn kéo ra đến.”

Không đợi Dương Thanh Huyền lên tiếng, hắn liền hai mắt tỏa sáng, hướng cách đó không xa một người hô: “Ha ha, Lôi Lệ! Nhanh, mau tới đây, đến đội ngũ của ta bên trong đến!”

Người kia dáng người chắc nịch, ngũ quan thường thường, mặc một thân vải thô quần áo, trên mặt vui mừng, nói: “Nhạc Cường, ngươi cũng tổ đội rồi hả? Tốt, ta lập tức thoát khỏi đội tới.”

Nhạc Cường tiến lên bắt hắn lại, kéo tới, cười to nói: “Ha ha, quả nhiên là hảo huynh đệ. Ta không có tổ đội, bằng hữu của ta tổ đội, vị này là đội trưởng.” Hắn chỉ vào Dương Thanh Huyền giới thiệu.

Dương Thanh Huyền lễ phép tính chất mỉm cười, nhẹ gật đầu.

Lôi Lệ sững sờ, trên mặt vui mừng lập tức hóa đi, kinh ngạc nói: “Khí Vũ cảnh?”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 73: Tổ Đội (Hạ)

Chương 73: Tổ đội (hạ)

Nhạc Cường vội nói: “Ngươi chớ để cho tiểu tử này Khí Vũ cảnh bề ngoài che đậy, tựu ngay cả ta cũng không phải đối thủ của hắn.”

Lôi Lệ mặt mũi tràn đầy nghi hoặc, một bộ không tin bộ dáng.

Nhạc Cường trong mắt lướt qua vẻ lo lắng chi sắc, không vui nói: “Thế nào, ngươi không tin ta?”

Lôi Lệ vội khoát tay, nói: “Dĩ nhiên không phải, tin, tin, làm sao lại không tin! Chỉ bất quá...” Hắn lấy tay khoa tay mấy lần, ngượng ngùng nói: “Chỉ bất quá... Cái này..., Nhạc Cường, kỳ thật ta hiện tại chỗ đội ngũ cũng là bằng hữu xây dựng, quan hệ rất vững chắc, tùy tiện thoát khỏi đội, cái này... Thật sự là không tốt lắm.”

Nhạc Cường sắc mặt khó nhìn lên, cả giận nói: “Hảo tiểu tử, thực biết kiếm cớ, rõ ràng tựu là không tin ta!”

Lôi Lệ tựa hồ có chút sợ hắn, bị cái kia khí thế cường đại bức bách lui hai bước, vội vàng nói: “Hiểu lầm, Nhạc Cường ngươi hiểu lầm, ta đương nhiên tin ngươi. Chỉ bất quá ta nói cũng đúng thật, ai nha, đội ngũ của ta đang triệu hoán ta, không nói, ta đi trước.”

Hắn như một làn khói liền xoay người chạy mất.

Nhạc Cường giận dữ, tức giận đến nắm chặt năm ngón tay, giương quyền quát: “Hảo tiểu tử, như thế không nể mặt ta, bạn tận! Lần sau đừng để ta đụng phải ngươi!”

Lôi Lệ chạy đi phía sau, nghe vậy liền xoay người lại, đáp lại nói: “Nhạc Cường a, không phải ta không giúp ngươi, mà là Nội viện khảo hạch, việc này lớn, không chỉ có là 1000 học phần sự tình, còn quan hệ tương lai võ đạo tu luyện tiền đồ. Ngươi để cho ta vào một cái Khí Vũ cảnh đội ngũ, đây không phải hại ta sao? Bạn tận liền bạn tận, ta cũng không cần đến!”

Nói xong, sợ Nhạc Cường tiến lên đánh hắn, bỗng nhiên một đầu đâm vào trong đám người, né tránh mấy lần liền không thấy.

Nhạc Cường khí oa oa kêu to, tại Dương Thanh Huyền trước mặt bị mất mặt, vừa thẹn vừa giận, nói: “Cái này Lôi Lệ, ta nguyên bản cùng hắn cũng không quen, chỉ là muốn giúp hắn một chút mà thôi, lại không biết tốt xấu như thế! Ta còn có mấy cái quá mệnh giao tình huynh đệ, hiện tại liền đi đem bọn hắn gọi tới!”

Dương Thanh Huyền ngăn lại hắn, cười nói: “Hữu duyên tự sẽ tiến tới cùng nhau, vô duyên cũng không nên cưỡng cầu. Có các ngươi hai cái gia nhập, ta đã rất hài lòng, dù sao cũng so một mình ta một mình chiến đấu anh dũng tốt.”

Đột nhiên sau lưng truyền đến một đạo tiếng vui mừng, “Dương Thanh Huyền! Cuối cùng chờ được ngươi!”

Một bóng người chuồn tới, xuất hiện tại Dương Thanh Huyền trước mặt, vui vẻ nói: “Ha ha, mới vừa ở trên màn hình lớn trông thấy ngươi tổ đội tin tức, không ngại ta cũng gia nhập đi.”

Mạnh Thụy cùng Nhạc Cường đều là giật mình, đồng thời đại hỉ, người trước mắt này khí thế, lại không tại bọn hắn hai người phía dưới, xem đến cũng là chìm đắm tại Linh Vũ sơ kỳ cực sâu tồn tại.

Dương Thanh Huyền nhìn một cái người kia, híp mắt cười nói: “Ban ba thứ nhất, tự nhiên là hoan nghênh chi cực.”

Người tới chính là bạn học cùng lớp, ban ba đệ nhất Liễu Thành.

Hôm đó lớp bốn đến đây khiêu khích, Liễu Thành bị Dương Thanh Huyền vừa quát bừng tỉnh phía sau, cảm nhận được chính mình võ ý cũng phát sinh biến hóa vi diệu, tại đằng sau trong tu luyện một ngày ngàn dặm, đột phá rất nhiều đã từng khó mà vượt qua chướng ngại.

Giờ phút này, khí chất của hắn đều phát sinh rõ ràng cải biến, tựu liền Dương Thanh Huyền đều vi diệu phát giác được, tại cái kia bình thản bề ngoài dưới, ẩn giấu đi khí thế bén nhọn.

Mạnh Thụy cười nói: “Năm thiếu một, trong nháy mắt tựu hội tụ bốn người. Bằng vào chúng ta bốn người thực lực, muốn tranh đoạt cái kia mười hạng đầu, cũng là có nhiều khả năng đâu.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, hỏi: “Chư vị đồng học, đối với nội viện này khảo hạch tình huống, ta là hoàn toàn không biết gì cả, các ngươi nhưng biết một hai?”

Mạnh Thụy nói: “Hàng năm khảo hạch hạng mục cũng khác nhau, nhưng tỉ lệ đào thải cực cao, thành đoàn ý nghĩa liền ở chỗ hợp tác, bão đoàn sưởi ấm. Đội ngũ càng cường đại, thông qua tỷ lệ càng cao. Đồng thời mười vị trí đầu đội ngũ, có hi vọng trở thành Thất lão thân truyền đệ tử.”

“Thiên Tông Thất lão thân truyền!”

Nhạc Cường cùng Liễu Thành đều là trong lòng căng thẳng, có chút hưng phấn.

Một khi trở thành Thất lão thân truyền đệ tử, cái kia chính là một bước lên mây, một bước lên trời.

“Hắc hắc.”

Nhạc Cường liếm một cái đôi môi, lộ ra tham lam bộ dáng đến, dùng tiểu đội bốn người thực lực, chỉ cần lại thêm một cái không sai biệt lắm đi vào, trùng kích mười vị trí đầu vẫn là vô cùng có nắm chắc.

Mạnh Thụy cười khổ nói: “Đừng cao hứng quá sớm, chen vào mười vị trí đầu nhưng mà bước đầu tiên, còn phải xem cá nhân thực lực cùng thiên phú, nếu muốn trở thành Thất lão thân truyền, độ khó là cực lớn.”

Dương Thanh Huyền thì là đầy đủ không cảm giác, Lục Giang Bằng một mực muốn thu hắn làm đồ, hắn cũng nhức đầu đây.

Hỏi nữa một chút khảo hạch tương quan công việc, Dương Thanh Huyền nhân tiện nói: “Cự ly khảo hạch còn có năm ngày, tất cả mọi người riêng phần mình về đi tu luyện đi, tranh thủ lấy được kết quả vừa lòng.”

“Ừm.”

Ba người khác đều là gật đầu nói: “Sau năm ngày, nơi đây tạm biệt.”

Đột nhiên, cái kia trước đó rời đi Âu Dương Bạch lại vòng vo trở lại, giật mình xem lấy bốn người bọn họ, đặc biệt là nhìn xem Dương Thanh Huyền, kinh ngạc nói: “Ngươi, ngươi thế mà tổ đến người? Còn tổ ba cái Linh Vũ cảnh?”

Dương Thanh Huyền khẽ cười nói: “Thế nào, nhân phẩm ta cứ như vậy kém, không thể nhận biết mấy cái cường đại bằng hữu sao?”

Âu Dương Bạch ngây ngẩn cả người, ánh mắt theo Nhạc Cường ba người bọn họ trên thân lần lượt lướt qua, không khỏi trong lòng kinh hãi, ba người này lộ ra tới khí tức, lại không có một cái nào tại hắn phía dưới.

Hắn giật mình nói: “Cái này, cái này...”

Âu Dương Bạch trong tay nắm chặt chính mình ngọc bài, có chút trợn tròn mắt.

Vừa rồi ném đi bảy cái đội ngũ, tất cả đều cự tuyệt chính mình, thật vất vả tìm cái đội, còn thiếu hai người. Thực sự chiêu không đến người, đội trưởng kia liền phái bọn hắn đi ra kéo người, đồng thời hạ thấp yêu cầu, thực sự không kéo được Linh Vũ cảnh, Khí Vũ Đại viên mãn cũng thành.

Hắn liền nghĩ đến Dương Thanh Huyền, muốn tới đây kéo hắn, đồng thời trong đầu hiện ra Dương Thanh Huyền thiên ân vạn tạ dáng vẻ, lại nằm mơ cũng không ngờ tới, hội (sẽ) là như thế này một cái bẫy mặt, hắn mới quay người lại, người ta tựu tổ ba cái tới, với lại đều là so với hắn ngưu bức cao thủ.

Dương Thanh Huyền gặp hắn một mặt ngốc trệ, cười nói: “Thế nào, có chuyện gì sao?”

“Không, không có...”

Âu Dương Bạch lắc đầu, trong lòng không nói ra được cảm giác mất mát, đang quay người muốn rời khỏi, bỗng nhiên nghe thấy đám người bên trong truyền đến hô to, “Dương Thanh Huyền! Dương Thanh Huyền có ở đây không?”

Mấy người đều là sững sờ, ngẩng đầu nhìn lại.

Tại cách đó không xa, một tên có chút anh tuấn cẩm y nam tử, đang mặt không thay đổi tìm khắp tứ phía, trong miệng kêu “Dương Thanh Huyền” ba chữ, thanh âm mười phần lớn, cơ hồ toàn bộ quảng trường người đều nghe thấy được.

Dương Thanh Huyền có chút kinh ngạc, nam tử kia phi thường lạ lẫm, chính mình chưa bao giờ thấy qua. Hắn nghĩ thầm: “Chẳng lẽ nhận lầm người, học viện còn có cái khác gọi Dương Thanh Huyền?”

Người kia lần nữa kêu lớn: “Tần Chấn lão sư lớp học Dương Thanh Huyền, có ở đây không?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, liền trả lời nói: “Ta chính là, tìm ta chuyện gì?”

Lần này đem ánh mắt mọi người đều hấp dẫn tới, nam tử kia càng là hai con ngươi lóe lên, bắn ra sắc bén chi sắc, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, trong mắt lại đột nhiên bắn ra sát khí, một trương anh tuấn gương mặt cũng kéo xuống.

Dương Thanh Huyền sững sờ, bộ dáng này theo thứ tự là cừu nhân gặp nhau bộ dáng a, nghĩ thầm: “Người kia là ai? Ta có biết hắn sao?”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Chương 74: Khiêu Khích

Chương 74: Khiêu khích

Nam tử kia duỗi tay chỉa sang, lạnh giọng nói: “Tốt ngươi cái tiểu bạch kiểm, quả nhiên sinh một mặt tuấn tú, khó trách Vu Khinh Nguyệt sẽ bị ngươi mê hoặc.”

“Cái gì?!”

Lời vừa nói ra, như là hướng trong hồ ném thêm một viên tiếp theo tạc đạn, toàn trường học sinh tất cả đều xôn xao, mấy trăm ánh mắt đồng loạt rơi ở trên người hắn, như là ngàn vạn thanh lưỡi dao.

Dương Thanh Huyền: “...” Trong lòng của hắn máy động, biết phiền toái, trong nháy mắt tựu kết mấy trăm cừu gia.

Tựu liền Nhạc Cường mấy người cũng là há to mồm, “A” một tiếng kêu lên, phảng phất lần thứ nhất nhận biết Dương Thanh Huyền, một lần nữa đánh giá đến hắn đến.

Liễu Thành biết một chút tình huống, không khỏi vỗ xuống cái trán, thầm nghĩ: “Nguy rồi, lần này phiền phức lớn rồi.”

Âu Dương Bạch cũng đầy khuôn mặt ngốc trệ, giật mình nói: “Ngươi, ngươi chính là Vu Khinh Nguyệt cái kia tiểu bạch kiểm tình nhân?” Xem đến Vu Khinh Nguyệt cùng hắn sự tình, đã phạm vi lớn truyền ra.

Cái kia kêu to hắn tính danh nhân thân ảnh lóe lên, tựu xuất hiện ở trước mặt hắn, lạnh giọng nói: “Bản công tử Tả Tuấn, chỉ là bất tài chi nhân, muốn hướng Thanh Huyền đồng học lĩnh giáo một hai.”

“Tả Tuấn? Tả gia chi thứ vị kia thiên tài?!”

Trong đám người vang lên một tiếng kinh hô, ngay sau đó, các loại nghị luận theo nhau mà đến.

“Tin tức của ngươi đã lạc hậu, nghe nói Tả gia bởi vì duyên cớ của hắn, trực tiếp để hắn cái này một chi thứ vào dòng chính.”

“Mới mười bốn tuổi tựu đạt đến Linh Vũ sơ kỳ, ngưng tụ vũ hồn của mình, xuất hiện đang sợ là có Linh Vũ trung kỳ tu vi a?”

“Linh Vũ trung kỳ? Quá khoa trương! Cái kia chẳng lẽ không phải cũng là muốn vào mười vị trí đầu đội ngũ?!”

Bốn phía truyền đến các loại ước ao thanh âm, nhìn về phía Tả Tuấn trong ánh mắt, tràn đầy hâm mộ và ghen ghét.

Loại này xuất thân cao quý, thiên phú lại tốt, thực lực lại mạnh tồn tại, tại bất kỳ địa phương nào đều gây người đỏ mắt.

Nghe chung quanh nghị luận, Tả Tuấn khóe miệng giơ lên cười đến, mười phần hưởng thụ loại này vạn người chú mục cảm giác.

Theo hắn ra sân, theo đám người hai bên bên trong, đồng thời đi ra ba người, thân hình khác lạ, đều là sắc mặt khó coi, tụ tập sau lưng hắn.

“Là Hà Dật Đỉnh, mau nhìn, cái kia to con tên cơ bắp, chính là ban 7 đệ nhất học viên.”

“Cái kia đại mập như heo chính là ai? Mập như vậy cũng có thể đánh sao?”

“Nhanh im miệng, nếu không muốn chết tựu mau ngậm miệng! Đó là Lục Ngoan, tồn tại cực kỳ đáng sợ!”

“Lại còn có yêu nhân kia Công Tôn Ngạo!”

Bốn người kia một khi xuất hiện, lập tức dẫn tới trong đám người rối loạn tưng bừng, tất cả đều là bên ngoài viện thanh danh hiển hách tồn tại.

“Chi đội ngũ này thật mạnh a, là muốn đoạt giải quán quân sao?!”

“Đoạt giải quán quân chưa hẳn đi, dù sao Tô Anh quận chúa cái kia đội, thế nhưng là có Đoạn Vỉ Vỉ!”

“Ừm, còn có năm ngoái tựu đạt đến Linh Vũ trung kỳ Triệu nghĩ hàm, cũng là cực mạnh đoạt giải quán quân lôi cuốn.”

Bốn phía tất cả đều là lải nhải bình luận, “Ta xem bọn hắn đội ngũ còn thiếu một người, nếu để cho ta về chỗ thì tốt biết bao a.”

Dương Thanh Huyền giương mắt nhìn lên, chỉ thấy Tả Tuấn danh tự phía dưới, ba cái thô đen danh tự: Công Tôn Ngạo, Lục Ngoan, Hà Dật Đỉnh.

Tại mọi người sợ hãi thán phục còn lại, Tả Tuấn mang lấy ba người, cất bước hướng Dương Thanh Huyền đi tới.

Hắn khóe môi nhếch lên một tia trêu tức cùng mỉa mai, sát ý lạnh như băng theo trong con ngươi lộ ra đến, phảng phất ăn chắc Dương Thanh Huyền.

Sau lưng ba người cũng đều là một bộ cà lơ phất phơ dáng vẻ, dưới chân đá lẹt xẹt đạp đi tới, căn bản không có đem Dương Thanh Huyền để ở trong mắt.

Đối phó một tên Khí Vũ cảnh cặn bã, liền như là mèo trò vui chuột, căn bản rút không dậy nổi bọn hắn coi trọng.

Nếu là ngày thường đi trên đường, bọn hắn thậm chí đều chẳng muốn nhìn nhiều Dương Thanh Huyền một chút.

Giờ phút này ba người hội tụ đến Tả Tuấn sau lưng, một cỗ cường đại khí tràng tản ra, áp bách người tâm.

Lục Ngoan lắc lư một cái bóng da giống như cái bụng, đi trên đường, cái cằm run lên một cái, một bộ bóng loáng đầy mặt phú quý tướng, kêu ầm lên: “Toàn viện có hơn vạn học viên, hơn phân nửa là nam sinh, nằm mộng cũng nhớ ngâm đệ nhất mỹ nữ, thế mà bị một cái Khí Vũ cảnh tiểu bạch kiểm đắc thủ, thật sự là nhân thần cộng phẫn, thiên địa không dung!”

Bên cạnh một người, tướng mạo xinh đẹp, mặc sức tưởng tượng quần áo, nhiều hơn mấy phần nương khí, chính là được xưng là “Nhân yêu” Công Tôn Ngạo, giọng the thé nói: “May mắn Tả Tuấn đệ đệ phát hiện ra sớm, xem ra tiểu tử này hẳn là vẫn chưa hoàn toàn đắc thủ, mất bò mới lo làm chuồng, chưa làm muộn.”

Trong bốn người, khổ người lớn nhất chính là tên cơ bắp Hà Dật Đỉnh, quốc tự mặt chữ điền, dáng người khôi ngô, trực tiếp nhấc lên một cái lang nha bổng, gánh trên vai.

Trên mặt hắn bảo bọc một tầng sương lạnh, mặt không thay đổi nói rằng: “Ta cuộc đời ghét nhất tựu là tiểu bạch kiểm, mỹ nữ đều bị loại người này cho ngâm hết, vốn gia thấy một cái phế một cái!”

Mấy người kia không có chỗ nào mà không phải là ngoại viện cường giả, tại học sinh bên trong thanh danh hiển hách, một chút tập trung xuất hiện, lập tức hình thành cường đại khí tràng, áp bách tứ phương!

Học viên bốn phía sợ mình bị tác động đến đi vào, tất cả đều “Soạt” tản ra, trống đi một mảng lớn sân bãi đến.

Lục Ngoan ba người, mặc dù đều có khí thế, nhưng giờ phút này đều cùng sau lưng Tả Tuấn, lại như là tùy tùng tiểu đệ.

Tả Tuấn mi thanh mục tú, khí tức nội liễm tại thể nội, tại trong bốn người nhất là tư thế hiên ngang, nhưng lại mặt mũi tràn đầy hung ác nham hiểm, hai con ngươi như độc xà, giống như là nhìn người chết nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, khóe miệng giơ lên cười tàn nhẫn đến.

Bốn người đủ bước tiến lên, đất bằng không hiểu gió bắt đầu thổi, thổi mọi người áo bào bay phất phới, cái kia gió tức lạnh lại lệ, để không ít học viên không kềm nổi rùng mình một cái.

Âu Dương Bạch toàn thân sững sờ, run run một chút, cuống quít chạy đi, sợ Tả Tuấn tiểu đội hiểu lầm chính mình cùng Dương Thanh Huyền là cùng một bọn.

Cũng chỉ còn lại có Dương Thanh Huyền bốn người, đứng ở bên trái tuấn bốn người đối diện, song phương tương trì mà đứng, hết sức căng thẳng.

Quảng trường bên trong, hơn ngàn đạo ánh mắt tất cả đều thẳng trong mắt, rơi vào tám người này trên thân, đều là thay Dương Thanh Huyền bốn người lau vệt mồ hôi.

Mạnh Thụy đám người sắc mặt ngưng trọng, nhưng cũng không e ngại.

Ba người tụ lại sau lưng Dương Thanh Huyền, cùng nhau trông coi, cùng chung mối thù.

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, đối với cái kia cảm giác áp bách mạnh mẽ làm như không thấy, giãn ra một thoáng cánh tay, từng chữ nói: “Ngươi nói lĩnh giáo tựu lĩnh giáo, ngươi thì tính là cái gì?”

“Soạt!”

Toàn bộ bốn phía tất cả đều nổ tung, cái kia khẩn trương đến cực điểm không khí, theo một tiếng này khiêu khích lập tức vỡ vụn, nhưng cũng tăng lên tới cực điểm.

“Thật sự là không biết sống chết, dám như vậy khiêu khích Tả Tuấn.”

“Sắp chết đến nơi còn không tự biết, khó trách dám đụng Vu Khinh Nguyệt, tinh khiết ngu đần một cái.”

“Chỉ cần có chút trí thông minh người, chỉ biết Vu Khinh Nguyệt không phải Khí Vũ cảnh cặn bã có thể đụng.”

“Ta còn tưởng rằng hắn sẽ trực tiếp quỳ xuống, dập đầu cầu xin tha thứ đâu, không nghĩ tới còn có chút cốt khí. Ha ha, cũng không biết cái này chút điểm cốt khí, có thể gánh bao lâu.”

“Đại khái là gánh cái thời gian uống cạn chung trà đi, các loại (chờ) Tả Tuấn đem hắn đầu óc đánh nổ, chỉ biết quỳ xuống cầu xin tha thứ.”

Mạnh Thụy bọn người là trong lòng bàn tay lau vệt mồ hôi, nghĩ không ra Dương Thanh Huyền phách lối như vậy cuồng vọng, bất quá bọn họ cũng đều biết Dương Thanh Huyền thực lực, tăng thêm cái này quan khẩu, càng không thể yếu đi uy phong của mình.

Ba người đều là hai tay nắm tay, nói ra cửa khẩu chân khí, làm xong tùy thời xuất thủ chuẩn xác.

Theo Dương Thanh Huyền một câu khiêu khích, ba người lại vận công đề khí, một cỗ đồng dạng cường đại khí tràng, theo bốn người trên thân lan ra, lại cùng đối phương bất phân thắng bại, ép không khí ẩn ẩn lăn lộn.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 75: Nghênh Chiến

Chương 75: Nghênh chiến

Tả Tuấn bị Dương Thanh Huyền một kích, cuồng nộ nói: “Ha ha ha, tốt, tốt, ta tính là thứ gì? Hôm nay liền để ngươi biết, ta tính là thứ gì!” Hắn khoát tay, lập tức có Vũ Hồn ánh sáng phát sáng lên, hiện lên vẻ lo lắng giống như nhan sắc, bắt đầu ở quanh thân tản ra.

Không ít học viên dường như nhận ra cái kia Vũ Hồn, không khỏi sắc mặt đại biến, lại sợ hãi lui về sau đi.

Hà Dật Đỉnh âm thanh lạnh lùng nói: “Tiểu tử này thế mà tìm tới ba cái thực lực không tầm thường người thay mình hộ giá hộ tống, cái này là cho bao nhiêu tiền.”

Lục Ngoan nâng cao cái bụng lớn, cùng mang thai giống như, hai tay thành loa hình, đặt ở trước miệng, kêu lớn: “Uy, ba vị này bằng hữu, việc này không có quan hệ gì với các ngươi. Không được vì một chút xíu lợi nhỏ nhuận, tựu vô ích đưa tiền đồ, thậm chí đưa xong tính mệnh.”

Công Tôn Ngạo tay trái cầm phấn hộp, tay phải không ngừng ở trên mặt bổ trang, không yên lòng nói rằng: “Cùng bọn hắn nói nhảm cái gì?”

Bổ hết trang phía sau, lấy tay vỗ vỗ Lục Ngoan bụng bự, “Bành bành” vang.

Lục Ngoan cái bụng ưỡn một cái, lại mười phần có co dãn, “Ba” một tiếng đem Công Tôn Ngạo tay chấn khai, chấn Công Tôn Ngạo bàn tay đau nhức, lộ ra một bộ không buông tha nũng nịu dạng, “Ai nha, tốt xấu tốt xấu!”

Lục Ngoan sầm mặt lại, lộ ra hung tướng, quát: “Ngươi cái này ẻo lả cách lão tử xa một chút, lại chiếm ta tiện nghi, ta liền giết ngươi!”

Công Tôn Ngạo giậm chân một cái, nổi lên miệng đến, một mình phụng phịu.

Nhạc Cường tắc thì ha ha cười nói: “Thật buồn nôn, cái này bốn cái đại nam nhân, tại trước mặt mọi người đều có thể như vậy mập mờ, nếu là lúc không có người, không chừng làm thứ gì đâu.”

Bốn phía học viên đều là lộ ra thần sắc cổ quái đến, không ít người xì xào bàn tán.

Tả Tuấn cùng Hà Dật Đỉnh sắc mặt một chút tựu trợn nhìn, nộ hiện ra sắc.

Lục Ngoan càng là giận dữ, hung hăng trợn mắt nhìn Công Tôn Ngạo một chút, trách hắn hỏng chính mình mấy thanh danh của người.

Hà Dật Đỉnh thanh âm to, quát to: “Chúng ta hảo ý đề điểm, đã các ngươi chấp mê bất ngộ, vốn gia không ngại liền các ngươi cũng cùng nhau đưa lên Tây Thiên.”

Nhạc Cường tranh phong tương đối, châm chọc nói: “Ba cái cái rắm trùng, đừng tại cái này càn rỡ. Chỉ biết là liếm Tả gia cái rắm gia hỏa, một ngày không liếm tựu không thoải mái, cơm không thơm, ngủ không được.”

“Ọe! ——”

Bốn phía vang lên khô khốc một hồi ọe âm thanh, tất cả đều bị câu nói này buồn nôn đến, nhao nhao cảm thấy trong dạ dày lăn lộn, trong cổ họng cực độ khó chịu, càng có người quả thật phun ra.

Tựu liền Dương Thanh Huyền cũng là khí sắc trắng bệch, trong dạ dày cực độ không thoải mái.

Mạnh Thụy cười to nói: “Ha ha, không tệ không tệ, mặc dù buồn nôn, nhưng nói vô cùng tốt.”

Nhạc Cường hắc hắc một tiếng, nói: “Bọn hắn liếm đều liếm lấy, chúng ta nói một chút có cái gì không thể.”

“Đáng chết cẩu vật!”

Tả Tuấn chỉ vào bốn người, giận dữ hét: “Đã bọn hắn vội vã muốn chết, vậy liền đưa bọn hắn lên Tây Thiên! Đánh, tất cả đều buông tay buông chân đến đánh, đánh chết ta phụ trách!”

Dùng Tả gia thế lực, bãi bình mấy cái không có bối cảnh học sinh cái chết, căn bản không nói chơi.

Lục Ngoan ba người cũng là bị Nhạc Cường lời nói tức nổ tung, từng cái đỉnh đầu bốc hỏa, “Oa oa” kêu to, nghe được Tả Tuấn ra lệnh một tiếng, lập tức như pháo kích liền xông ra ngoài.

Đại địa bị ba người giẫm đạp chấn động, khí lãng mang lấy uy thế lật quay lại đây.

Tả Tuấn đứng tại chỗ không động, nhưng mà trên người Vũ Hồn chi quang từng vòng từng vòng tản ra, lại có tám đạo nhiều, là tám đạo hồn quang thượng phẩm Vũ Hồn.

Dương Thanh Huyền cũng ôm ngực mà đứng, lạnh lùng nhìn xem hắn, mặc cho Hà Dật Đỉnh ba người đánh thẳng tới, chấn đại địa nổ vang, cũng vị nhưng bất động.

Nhưng Mạnh Thụy mấy người thì là sầm mặt lại, riêng phần mình tản ra, Nhạc Cường quát: “Lên!” Liền đón ba người kia xông tới.

Hà Dật Đỉnh mặc dù khổ người lớn nhất, nhưng tốc độ ngược lại nhanh nhất, đi đầu tựu xông vào trước nhất đầu, trực tiếp một quyền đánh về phía đồng dạng khôi ngô Nhạc Cường, “Dám mở miệng nói xấu chúng ta, ăn ta một quyền, đánh nổ ngươi miệng đầy răng hàm!”

Một quyền này nhanh, hung ác, chuẩn, thần uy hiển hách, như cực nhanh.

Luận tổng hợp chiến lực, trong tiểu đội trừ ra đội trưởng Tả Tuấn, chính là cái này Hà Dật Đỉnh mạnh nhất.

Nhạc Cường cười ha ha một tiếng, trên mặt lãnh sắc, nói: “Cho rằng leo lên Tả gia liền có thể nghênh ngang mà đi? Lão tử hôm nay liền dạy ngươi, như thế nào co lại cái đầu làm người!”

Đồng dạng là uy mãnh một quyền, nghênh đón tiếp lấy.

“Bành!”

Hai quyền tương đối, giống như có thể nghe thấy xương tay vang lên kèn kẹt, kình khí cường đại bộc phát ra, song phương đều là mãnh liệt lui mấy bước.

Nhạc Cường cánh tay run lên, cả kinh nói: “Càng là Lôi Đình Chi Lực!”

Hắn cánh tay phải lại không bị khống chế run rẩy, hiển nhiên là chịu cái kia điện giật ảnh hưởng.

“Hừ, sợ tựu cho gia quỳ xuống!”

Hà Dật Đỉnh mặt âm trầm, trên thân hồ quang điện “Đôm đốp” chớp động, dữ tợn cười một tiếng, liền lần nữa nắm tay vọt tới.

Vừa rồi một kích kia mặc dù chiếm thượng phong, hiệu quả lại so dự đoán phải kém rất nhiều.

Vốn cho là bằng vào Vũ Hồn ưu thế, tăng thêm chính mình cường hoành, đủ để một kích đánh tan đối phương, lại không nghĩ đối phương nắm đấm rắn như sắt đá, căn bản lay không động được một chút.

Biết đã gặp phải kình địch, không dám khinh thường.

Nhạc Cường đồng dạng là khí thế như núi, quát: “Đến hay lắm, lại ăn ta một quyền!”

“Ầm!”

Song quyền chạm nhau, dòng điện khuấy động, hai người lần nữa tách ra, đều lùi lại mấy bước.

Hà Dật Đỉnh cuồng hống một tiếng, gỡ xuống đầu vai khiêng lang nha bổng, hai tay nắm ở tựu bổ ngang mà đến.

Lang nha bổng lên nhấp nhoáng “Đôm đốp” rung động hồ quang điện, vẽ ra trên không trung lôi quang, vô cùng uy mãnh.

Nhạc Cường trong mắt xẹt qua một vòng lãnh mang, phía sau có dị thú hiện ảnh, càng là một cái toàn thân kim hoàng tê tê, quanh thân khí thế giống như có thể cắt đứt dòng suối, đánh nát đá núi.

“Vũ Hồn —— Hung Trung Giáp Binh!”

Cái kia tê tê cùng Nhạc Cường thân thể cơ hồ ngưng làm một thể, đơn chân vừa bước tựu xông tới.

Lực lượng đáng sợ tại hai người giao chiến phía dưới bạo phát đi ra, tất cả đều là cứng đối cứng cường chiêu, khí kình cùng lôi quang không ngừng bắn ra.

Hai người giao thủ mấy chiêu, kích đụng âm thanh không ngừng, nhưng cũng bất quá mấy hơi thở công phu.

Mạnh Thụy cùng Liễu Thành, cũng sợ hãi thán phục tại sức mạnh đáng sợ đó, hướng bên cạnh thân tán đi, miễn cho bị khí kình cùng dòng điện lan đến gần.

Lục Ngoan cùng Công Tôn Ngạo, cũng tại Hà Dật Đỉnh xuất thủ trong nháy mắt, lao vùn vụt mà tới.

Mạnh Thụy không đợi đối phương xông đến trước người, tựu vượt lên trước song chưởng nghênh tiếp, đánh về phía cái kia du đầu phấn diện nhân yêu Công Tôn Ngạo.

Chưởng pháp phía dưới, mơ hồ có trận văn hiển hiện, tăng cường cái kia chưởng thế uy năng.

Công Tôn Ngạo thấy bị cướp công, hét lên một tiếng, dưới chân bỗng nhiên một trận, liền hướng bên cạnh thân tránh đi, trong miệng lại phẫn nộ kêu lên: “Gia xưa nay nhất không nhìn nổi như ngươi loại này tiểu bạch kiểm, liền để gia nhìn xem ngươi có mấy phần cốt khí.”

Mạnh Thụy cũng là không còn gì để nói, cái này Công Tôn Ngạo loè loẹt, đầy người ẻo lả, còn có nhàn nhạt son phấn hương thơm truyền đến, hoàn toàn tựu là tên nhân yêu, thế mà còn nói hắn tiểu bạch kiểm.

Chỉ có thể trong lòng tự an ủi mình, nói: “Rừng lớn, cái gì chim đều có.”

Công Tôn Ngạo trào phúng xong, theo trên thân lấy ra môt cây chủy thủ, đột nhiên hướng Mạnh Thụy trên song chưởng gọt đi. Chủy thủ lên hàn quang lăn tăn, xem xét chính là gọt kim đoạn ngọc chi vật.

Mạnh Thụy không dám khinh thường, hóa chưởng làm chỉ, một điểm hư không, Vũ Hồn Cẩm Doanh Hoa Trận liền lên, cùng cái kia chủy thủ chạm vào nhau.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 76: Độc Thủ Tôn Quyền

Chương 76: Độc Thủ Tôn Quyền

“Ầm!”

Bạch ngọc bút lông như mâu, đảo qua trời cao, cùng sắc bén kia chủy thủ tương đối, bắn ra kim sắc ánh lửa.

“Cạch!”

Cái kia chủy thủ cắt thành hai đoạn, đầu dao bá một tiếng đánh bay, cắm vào nơi xa nào đó học sinh dưới chân mặt đất, dọa đến học sinh kia một mặt trắng bệch, tại chỗ quỳ xuống.

Công Tôn Ngạo cũng lấy làm kinh hãi, giọng dịu dàng nổi giận nói: “Tiểu bạch kiểm quả nhiên làm cho người buồn nôn, nguyên vốn còn muốn chơi nhiều biết, là ngươi chính mình muốn chết, không oán ta được!”

“Buồn nôn ngươi tê liệt, trước soi mặt vào trong nước tiểu mà xem ngươi chính mình đi! Cũng không biết ngươi là đứng đấy đi tiểu vẫn là ngồi xổm vung, thật mẹ hắn? Buồn nôn!”

Mạnh Thụy thực sự nhịn không được, một trận giận mắng đi qua.

Nhưng trong tay không chút nào nghiêm túc, khống chế Cẩm Doanh Hoa Trận ở giữa không trung hư quẹt mấy lần, liền thấy một cái trận pháp lăng không thành hình, ở trong vô số kim quang thành dao găm, tiêu xạ mà đến.

Công Tôn Ngạo khí sắc mặt trắng bệch, một cái quạt xếp xuất hiện trong tay, đem kim quang kia toàn bộ quạt trở về, mắng lại nói: “Ngươi đừng đắc chí, đợi chút nữa ta liền để ngươi khóc không được!”

Hai người đối diện mà lên, ngọc bút cùng kim phiến đụng vào nhau, lăng lệ chém giết.

Chỉ còn lại Lục Ngoan cùng Liễu Thành, cũng trong nháy mắt giao thủ.

Lục Ngoan giang hai cánh tay chạy chậm, toàn thân thịt mỡ trên dưới run rẩy, nhưng hai chân đạp một cái, cả người tựu nhào tung người lên, duỗi ra hai tay tới quay hướng Liễu Thành.

Liễu Thành gặp hắn khổ người to lớn, không muốn liều mạng, dưới chân một điểm liền hướng sau lưng thối lui.

Nhưng Lục Ngoan lại đại xảo nhược chuyết, phương hướng biến đổi, ở giữa không trung đột nhiên tăng lực, trên thân thịt mỡ nâng lên, cả người như bóng da, đuổi theo Liễu Thành pháo kích mà đi.

Liễu Thành lấy làm kinh hãi, tay nâng bấm niệm pháp quyết, thanh quang hiển hiện, một thanh bạc giáo đưa ngang trước người, chống đỡ cái kia pháo oanh lực lượng.

“Bành!”

Lục Ngoan tại chạm đến chuôi đao trong nháy mắt, thân thể tựa như bóng phi tốc xoay tròn, đem Liễu Thành chèn ép lui lại mấy bước, lập tức đột nhiên bắn lên, lần nữa va chạm xuống tới.

Tầng này lực lượng càng hơn một tầng, chỉ là cái kia cuốn lên gió lốc liền cắt cách đó không xa học sinh bộ mặt đau nhức, nhưng Liễu Thành vẫn như cũ mặt mũi tràn đầy kiên định, giữa hai tay đao quang lóe lên, thẳng trảm mà lên.

Cái này kịch chiến sáu người, tất cả đều là ngoại viện bên trong người nổi bật, vừa ra tay tựu đánh kinh thiên động địa, cuồng bạo khí kình tại chỗ bên trên không ngừng chấn khai, các loại bá đạo chiêu thức tầng tầng lớp lớp, xem bốn phía học viên hưng phấn không thôi, hò hét trợ uy.

Giờ phút này, tại toàn bộ quảng trường chính giữa, chỉ còn lại có Dương Thanh Huyền cùng Tả Tuấn, hai người tướng trì mà đứng, tất cả đều là trên mặt lãnh sắc.

Đối với chung quanh sáu người chém giết, thờ ơ.

Tả Tuấn khí diễm ngập trời, Vũ Hồn tại quanh thân hiển hóa, bốc lên lên ngân sắc sương mù, như là lĩnh vực hướng phía trước phương chậm rãi mở ra.

Cái kia sương mù dưới ánh mặt trời bị chiết xạ ra bảy đạo ánh sáng đến, phảng phất pha loãng sau thủy ngân, pha tạp mỹ lệ kịch độc.

Mà Dương Thanh Huyền y nguyên ôm ngực mà đứng, bất động như núi, khí liễm vào trong, tựa như không có bất kỳ cái gì vũ lực phàm nhân.

Cái này cực tĩnh, cùng Tả Tuấn cực động hình thành hai thái cực tương phản.

Tả Tuấn cười lạnh nói: “Hắc hắc, như thế nào không nhúc nhích, không phải là nhìn thấy ta chi Vũ Hồn, tựu dọa đến sẽ không động rồi hả? Vũ hồn của ngươi đâu, phóng xuất cho mọi người nhìn một cái a, a, đúng, ta như thế nào quên, ngươi cái này rác rưởi bất quá là Khí Vũ cảnh mà thôi, nơi nào có Vũ Hồn nha, ha ha!”

Hắn tận lực nói móc, thỏa thích trào phúng.

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, nói: “Vũ Hồn lợi hại hơn nữa, cũng đền bù không được ngươi trí thông minh bên trên khuyết điểm. Trí lực rất thấp, chính là ngươi hôm nay bại vong nguyên nhân, mời nhớ.”

“Làm càn! Bản thiếu gia chính là Linh Vũ cảnh cường giả, cao cao tại thượng, chúa tể vận mệnh của ngươi, ngươi tựu liền cùng ta tư cách nói chuyện cũng không có, dám can đảm đại ngôn giáo huấn ta, phải nhớ kỹ chính là ngươi, bởi vì sang năm giờ phút này, liền là ngày giỗ của ngươi!”

Tả Tuấn giận dữ, dưới chân đột nhiên đạp mạnh, thân như mũi tên bắn ra, dưới chân nền đá mặt lập tức vỡ nát mở, lưu lại một cái bị ăn mòn qua màu đen cái hố.

“Vũ Hồn —— Độc Thủ Tôn Quyền!”

Chỉ gặp hắn một quyền lên, cái kia quay chung quanh thân xung quanh ngân vụ đột nhiên ngưng tụ ra từng cây ngân châm, ngàn vạn, đối với Dương Thanh Huyền tựu là bay đi!

Dương Thanh Huyền lông mày hơi hơi nhíu lên, thấy cái kia mưa hoa đầy trời ngân mang, tràn ra âm lãnh hào quang, hiển nhiên có mang kịch độc, xem đến mười phần khó giải quyết.

Hắn không dám mạo hiểm nhưng đi đón công kích kia, dưới chân một điểm, liền thân hóa lá rụng, ung dung lui về phía sau.

“Muốn chạy trốn? Muộn!”

Tả Tuấn dữ tợn cười một tiếng, liền lấn người mà lên, chung quanh vô số ngân mang, vậy mà tụ đến, dưới khống chế của hắn, hóa thành một chiếc búa lớn, mang theo gào thét cương phong, đối với Dương Thanh Huyền đập mạnh xuống.

“Hiện tại coi như ngươi quỳ xuống cầu ta, cũng vô pháp mạng sống!”

Cái kia chùy bạc giống như có thể ăn mòn không khí, mang lấy “Chi chi” thanh âm đột nhiên rơi đập, tản ra khí vụ tùy theo xâm nhiễm bên trên Dương Thanh Huyền quanh thân khí tràng.

Đây chính là Tả Tuấn Vũ Hồn “Độc Thủ Tôn Quyền” uy năng, tám đạo hồn quang thượng phẩm Vũ Hồn, nắm giữ độc tính dị thường nồng đậm, thực lực yếu chút cơ hồ chạm vào tức tử.

Tả Tuấn một nhà có thể theo chi thứ tấn thăng làm trong tộc dòng chính, cũng dính cái này thượng phẩm Vũ Hồn ánh sáng. Trong gia tộc không chỉ có nhìn trúng thực lực của hắn bây giờ cùng thiên phú, càng thêm nhìn trúng cái này Vũ Hồn tương lai tiềm lực.

Dương Thanh Huyền bị cái kia cự chùy ép vừa lui lại lui, biết tổng tránh dưới đi cũng không được biện pháp.

Nhưng cái này Vũ Hồn cực kỳ lợi hại, phổ thông chiêu thức căn bản không quản dùng, lập tức vận chuyển chân khí, hai đạo Viêm Dương lực lượng tại thể nội thoát ra, ngưng tụ tại trên lòng bàn tay.

“Nhị Dương Hoàn Hiện!”

Dương Thanh Huyền vận chưởng tại trước người, hai đạo Viêm Dương như lửa chim tại lòng bàn tay bay lượn, đáng sợ sóng nhiệt theo chưởng pháp bài không mà đi, bị bỏng lấy trong không khí độc vật, càng đem cái kia “Độc Thủ Tôn Quyền” uy có thể ngăn cản bên ngoài.

Chí dương chí cương phía dưới, vạn độc bất xâm!

“Cái gì?!”

Tả Tuấn giật nảy cả mình, có chút phản ứng không kịp.

Độc thủ của hắn tôn quyền, cơ hồ mọi việc đều thuận lợi, đừng nói chỉ là Khí Vũ cảnh cặn bã, coi như cùng là Linh Vũ cảnh, cũng phải e ngại hắn ba phần. Chưa từng gặp được như vậy, bị lực lượng cưỡng ép ngăn trở.

“Đó là cái gì chưởng pháp? Lại có thể ngăn cản Linh Vũ cảnh cường giả công kích, tiểu tử này không phải Khí Vũ cảnh sao?!”

Không chỉ có là Tả Tuấn, bốn phía học sinh cũng kinh hô lên, tất cả đều trừng to mắt, nhìn trước mắt cái này không nên phát sinh một màn.

“Chẳng lẽ không phải là Dương Thanh Huyền bị một chưởng đánh nổ sao?”

“Khí Vũ cảnh chống lại Linh Vũ cảnh, cái này quá hoang đường a?!”

“Không chỉ có như thế, Tả Tuấn cũng không phải phổ thông Linh Vũ sơ kỳ a!”

“Đáng sợ nhất còn không phải tu vi, mà là cái kia Vũ Hồn Độc Thủ Tôn Quyền. Cái này Vũ Hồn ẩn chứa kịch độc, cho dù là Linh Vũ cảnh cường giả, cũng là chạm vào tức tổn thương, Khí Vũ cảnh càng là đụng chi tức tử.”

“Đã như vậy, cái kia gọi Dương Thanh Huyền chuyện gì xảy ra, trực tiếp dùng Khí Vũ cảnh tu vi gánh vác rồi hả?”

Bốn phía thanh âm lập tức câm xuống dưới, bởi vì bọn hắn cũng không biết chuyện gì xảy ra, không có ai biết là chuyện gì xảy ra.

Tả Tuấn tại ngắn ngủi sau khi ngây ngẩn, càng là giận tím mặt, cười như điên nói: “Ha ha, tốt, tốt! Khó trách Tả Phong sẽ bị ngươi đả thương, có thực lực như vậy, hắn không có bị ngươi đánh chết, cũng coi là ngươi hạ thủ lưu tình. Nhưng, đó cũng không phải ngươi hôm nay có thể sống lý do!”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 77: Thực Lực Chân Chính

Chương 77: Thực lực chân chính

Quanh người hắn ngân vụ càng dày đặc một chút, cấp tốc phụ thuộc bên trên cái kia chùy bạc, chỉ thấy chùy bạc bên trên dũng động quỷ dị thất thải chi quang, độc tính càng dữ dội hơn một phần, uy thế đột nhiên tăng cường.

Ngân vụ cuồn cuộn, phảng phất giết người chủy thủ, theo cái kia chùy bạc áp bách mà đến.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, chỉ cảm thấy hai dương lực lượng lại khó gánh cái kia Độc Thủ Tôn Quyền, lập tức tay trái bấm niệm pháp quyết, thể nội đạo thứ ba Viêm Dương chân khí bắt đầu ngưng tụ.

Từ bước vào Hoàng cân lực sĩ phía sau, ngưng tụ ba đạo Viêm Dương chân khí đã không nói chơi.

Nhưng mà cái này trước công chúng, trước mắt bao người, hắn không muốn bại lộ thực lực mình. Điệu thấp, ẩn tàng, mới là sống lâu dài kế sách.

Nhưng giờ này khắc này, đã không phải do hắn.

Đạo thứ ba chân khí tại vận chuyển dưới, hướng nơi lòng bàn tay bức tới, Nhị Dương Hoàn Hiện phía dưới, chậm rãi ngưng tụ ra đạo thứ ba Viêm Dương.

“Tam Dương Trục Nhật!”

Theo tam dương chi chiêu hình thành, Dương Thanh Huyền chưởng thế uy mãnh, lần nữa đem Độc Thủ Tôn Quyền lực lượng gạt ra, trong không khí phát ra chi chi thanh âm, trong mơ hồ càng là phản bổ nhào qua tình thế.

“Cái gì? Không có khả năng!”

Tả Tuấn kinh hô một tiếng, ngay tại hắn hãi nhiên thời điểm, Dương Thanh Huyền song chưởng đánh tới, chí dương chí cương chi khí phá vỡ cái kia vạn độc hồn quang, đánh vào cự chùy lên!

“Ầm!”

Nhị lực tấn công, chỉ thấy một mảnh kim quang bỏng mắt, gạt ra cái kia màu bạc sương độc. Cự chùy một chút tán loạn, hóa thành ngàn vạn quang vũ mà rơi, thoáng qua tức thì.

Giờ phút này, Dương Thanh Huyền toàn thân phiếm hồng, khí tức nóng bỏng. Một chiêu đắc thủ dưới, lúc này thừa thắng xông lên, thân pháp vừa hiện, liền thi triển ra ưng kích trường không, đi phía trái tuấn hai con ngươi đào đi.

Tả Tuấn chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, tựu cảm nhận được lăng lệ công kích, dọa đến toàn thân run lên, vội vàng hướng sau lưng thối lui. Nhưng lập tức Dương Thanh Huyền hóa trảo làm chưởng, hai đạo Viêm Dương trong nháy mắt ngưng tụ tại lòng bàn tay.

“Nhị Dương Hoàn Hiện”

“Phanh” một tiếng, đánh vào Tả Tuấn lồng ngực, hai đạo chí dương lực lượng ở tại trước người nổ tung, đem hắn đánh bay ra ngoài.

“Cái này... Cái gì...!”

Toàn trường chấn kinh, hai người thực lực chênh lệch cách xa, vốn cho là sẽ là thiên về một bên cục diện, mặc dù vẫn là thiên về một bên, nhưng đối tượng hoàn toàn điên đảo.

Hai tổ tiểu đội mặt khác tám người còn đang liều mạng chém giết, có nằm mơ cũng chẳng ngờ đội trưởng lại trong nháy mắt phân ra được thắng bại.

Theo Tả Tuấn cao điệu xuất thủ, đến bị Dương Thanh Huyền đánh bay, cũng bất quá là mấy hơi thở công phu.

Tả Tuấn tiểu đội ba người đều là hoảng hốt không thôi, cái kia “Độc Thủ Tôn Quyền” Vũ Hồn có thêm đáng sợ, bọn hắn đều nhất thanh nhị sở, thực sự không nghĩ ra Dương Thanh Huyền là như thế nào phá vỡ, không chỉ có phá vỡ Vũ Hồn, còn chuyển bại thành thắng.

Dùng Tả Tuấn Linh Vũ sơ kỳ tu vi, coi như không dùng võ hồn, cũng hẳn là ổn ép Dương Thanh Huyền một đầu a.

Hà Dật Đỉnh trong lòng lo lắng, bỗng nhiên một gậy đánh ra Nhạc Cường, liền muốn đi đoạt cứu.

“Ha ha.” Nhạc Cường cuồng hỉ, trong mắt chớp động lên lãnh sắc, đằng đằng sát khí quát: “Muốn bỏ qua một bên ta? Ngươi đã tự lo không xong, trước tiên nghĩ dưới cái mạng nhỏ của mình đi!”

Vũ Hồn “Hung Trung Giáp Binh” cùng bản thể dung hợp, Nhạc Cường trên cánh tay bao trùm một tầng quang chi kim giáp, gào thét lớn oanh kích tới.

Hà Dật Đỉnh sắc mặt đại biến, cũng không còn cách nào bận tâm Tả Tuấn, lang nha bổng trước người chặn lại, đã bị quyền kình đánh ra, liền lùi mấy bước mới giữ vững thân thể.

Hai người khác cũng giống như thế, tại Mạnh Thụy, Liễu Thành áp chế xuống, đã lâm vào chật vật giằng co chiến, căn bản không thể rảnh tay đến.

Tại toàn trường kinh ngạc cùng ngốc trệ dưới, Dương Thanh Huyền từng bước một phía bên trái tuấn đi đến, lạnh nhạt nói: “Tiểu hài tử tựu là tiểu hài tử, cho là có cái lợi hại điểm Vũ Hồn, tựu thắng chắc? Ta nói ngươi trí thông minh bên trên khuyết điểm, tựu đã chú định ngươi hôm nay bi kịch.”

Tả Tuấn bị Nhị Dương Hoàn Hiện đánh bay phía sau, phun ra một ngụm máu đến, xa xa quẳng xuống đất.

Khí tức hỗn loạn dưới, chỉ cảm thấy ở ngực bên trong khó chịu dị thường, cái kia chí dương chân khí đúng là hắn Vũ Hồn khắc tinh, thể nội kinh mạch đều toàn bộ thụ thương tổn thương.

Càng thêm để hắn không thể nào tiếp thu được chính là, luôn luôn tự xưng là thiên tài chính mình, thế mà tại vạn chúng chú mục tình huống dưới, bị một tên chỉ là Khí Vũ cảnh đánh bại!

Trên tinh thần đả kích, so nhục thân càng sâu!

“Dương Thanh Huyền, ngươi hôm nay chết chắc!”

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, tựa như điên, ánh mắt oán độc nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, đột nhiên cười lên ha hả, “Ngươi rất tốt, lại có thể đem ta bức thành bộ này bộ dáng, thế nhưng là y nguyên không cứu vãn nổi ngươi hẳn phải chết vận mệnh!”

Theo hắn thoại âm rơi xuống, khí thế trên người đột nhiên kéo lên, càng là sắc bén như cắt.

Cái kia ảm đạm đi Vũ Hồn chi quang lần nữa nở rộ, một đoàn ngân vụ dùng hắn làm trung tâm ầm vang bộc phát, đem bốn phía toàn bộ bao phủ.

Dương Thanh Huyền trong lòng lắc một cái, có loại cảm giác xấu, thân ảnh bỗng nhiên lóe lên, tựu thẳng vọt lên, trên song chưởng ba mặt trời mọc, hóa thành một mảnh huyễn ánh sáng, vượt lên trước đánh tới, quát: “Muốn giết ta, ngươi trước đi chết đi!”

“Ha ha, đi chết người là ngươi a!”

Tam Dương Trục Nhật, chiếu ngày huy hoàng, Tả Tuấn lại cười to lên, một trương nguyên bản thanh tú khuôn mặt, vặn vẹo cực kỳ xấu xí.

“Ta thừa nhận trước đó đánh giá thấp ngươi, hiện tại liền để ngươi nhìn ta thực lực chân chính!”

Trên người hắn khí thế không hiểu chấn động, như như bài sơn đảo hải bạo phát đi ra, một cỗ cực kỳ cường hãn khí thế đáng sợ đột nhiên xuất hiện, thực lực tổng hợp trong nháy mắt tăng lên không chỉ một lần!

“Linh Vũ trung kỳ!”

Một tên đệ tử mãnh liệt la hoảng lên, “Trời ạ, hắn vậy mà trùng kích đến Linh Vũ trung kỳ!”

Tả Tuấn cười như điên, nói: “Ha ha, cái đồ không biết trời cao đất rộng, bức bách ta cho thấy thực lực chân chính, hôm nay đi chết, cũng đủ để kiêu ngạo!”

Bốn phía cái kia kịch độc bỗng nhiên ngưng tụ, ở bên trái tuấn giữa hai tay hóa thành một phương cối xay, lập tức bay đi không trung, đột nhiên biến lớn, giống như có thể che khuất bầu trời!

“Độc Thủ Tôn Quyền —— Thiên Địa Đại Ma Bàn!”

Cái kia cối xay lượn vòng lấy, trên đó thải quang quỷ dị phát tán, liền như thế núi bỗng nhiên đè ép tới.

Tam dương lực lượng tại cái kia khí thế cường đại dưới, lại bị buộc không ngừng thu nhỏ, Viêm Dương bốn phía phát ra “Ầm ầm” áp bách âm thanh, tình thế nguy cơ.

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, một cỗ nguy hiểm to lớn cảm giác đánh tới, cỗ lực lượng này, so cái kia Chân Tu Trúc còn mạnh hơn nhiều!

Ngày đó quáng động bên trong một trận chiến, Chân Tu Trúc bị Dương Thanh Huyền giở trò lừa bịp ám toán, mất tiên cơ. Sau đó cái kia Vũ Hồn Quỷ Khóc trong công kích, yêu khí tổn thương bộ phận, lại đối Dương Thanh Huyền hoàn toàn mất đi hiệu lực, cái này mới đưa đến Chân Tu Trúc đại bại.

Mà trước mắt cái này Tả Tuấn thì không phải vậy, bản thân tu vi cường hoành, tăng thêm cái này đáng sợ Vũ Hồn, một kích toàn lực dưới, không có bất kỳ cái gì mưu lợi khả năng.

Sống còn dưới, Dương Thanh Huyền trong lòng lo lắng, trong mắt nổ bắn ra tinh mang, cắn răng thầm nghĩ: “Muốn ngăn trở một chiêu này, Tam Dương Trục Nhật còn chưa đủ, nhất định phải thi triển ra đạo thứ tư Viêm Dương!”

Kiên quyết phía dưới, bất chấp hậu quả, quyết định thật nhanh, vận chuyển lên đạo thứ tư Viêm Dương chân khí!

Từng giờ từng phút cực nóng chân khí ở trong kinh mạch vận chuyển, giống như là nước mưa rơi xuống, chảy qua sơn lâm, chậm rãi ngưng tụ thành sông.

Cho dù hắn bước vào Hoàng cân lực sĩ, nhưng thi triển ra đạo thứ tư Viêm Dương chân khí đến, vẫn là mười phần miễn cưỡng, không chỉ có tốc độ cực chậm, càng là dùng kinh mạch giống như cắt đứt đau đớn.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 78: Nghìn Cân Treo Sợi Tóc

Chương 78: Nghìn cân treo sợi tóc

Giờ phút này Dương Thanh Huyền toàn thân phiếm hồng, chỉ lưu một đôi đỏ mắt lạnh lùng, nhiệt độ quanh người cao dọa người, thậm chí đem không khí đều vặn vẹo một chút.

Tả Tuấn trong mắt tuôn ra vẻ oán độc, lạnh giọng nói: “Còn ngông cuồng muốn phản kháng? Bất quá bọ ngựa đấu xe! Hôm nay để cho ta bị thương, vô cùng có khả năng ảnh hưởng đến sau năm ngày khảo hạch thành tích, ngươi thật sự là tội đáng chết vạn lần a!”

Trong bàn tay hắn chân khí lại tăng lên một chút, giận dữ hét: “Bất quá một bãi bùn nhão người, cũng dám cùng ta Tả gia đối nghịch! Tả Phong ngươi dám đánh tổn thương, Tả Hành đại ca độc chiếm ngươi cũng dám đánh chủ ý! Có thể để ngươi sống đến bây giờ, thật sự là ta Tả gia quá nhân từ! Hôm nay ta liền đánh gãy tứ chi của ngươi, phế đi mệnh căn của ngươi, xem ngươi còn dám đánh ta Khinh Nguyệt tẩu tử chủ ý!”

Dứt lời trong hai mắt bắn ra vẻ hưng phấn, nhịn không được liếm một cái đôi môi.

Chỉ cần giết Dương Thanh Huyền, liền có Tả Hành thưởng thức, mặc dù hắn hiện tại tiến vào dòng chính, nhưng so với Tả Hành địa vị, vẫn là chênh lệch rất xa.

Giết Dương Thanh Huyền, chính là nịnh nọt Tả Hành nhập đội, cũng là hắn tư tưởng bên trong, ở Tả gia hướng bên trên tấn thăng một khối bàn đạp.

Dương Thanh Huyền sắc mặt nghiêm túc vạn phần, biết rõ lợi hại trong đó, Viêm Dương chi khí ở trong kinh mạch như Giang Hải lao nhanh, phi tốc điều động, trong tay phải khí kình ngưng tụ, liền muốn sử xuất cái kia bốn đạo Viêm Dương, đến chống lại độc kia khí ăn mòn.

Nhưng cùng lúc đó, hắn cũng không thỏa mãn.

Thầm nghĩ trong lòng: “Tứ dương lực lượng mặc dù có thể gánh vác một kích này, nhưng lại không cách nào thủ thắng, đằng sau tất nhiên vùi vào chật vật đánh giằng co. Mặc dù ta là Hoàng cân lực sĩ, mang xuống có lẽ đối với ta có lợi, nhưng cái này Tả Tuấn cũng không phải bình thường, sợ sẽ sinh ra rất nhiều biến số đến, không bằng liều mạng công pháp phản phệ, đem một kích bại đi!”

Muốn đến nơi này, hai con ngươi phát lạnh, bắn ra quyết nhiên thần sắc!

Ánh mắt mặc dù lợi, nhưng nội tâm ngược lại trở nên bình tĩnh, tay trái nâng lên, trong lúc lơ đãng đặt bên eo, hai ngón hơi nhặt, thành một cổ quái chỉ pháp.

tru❤yencuatuiNet

Chính là Cú Mang chỉ thức mở đầu!

Tại Nghênh Long Đầm hai tháng quang cảnh, cái này Cú Mang chỉ mặc dù chưa hoàn toàn nắm giữ, nhưng cũng học được hai ba phần mười, nếu là cùng Lục Dương Chưởng đồng thời thi triển đi ra, mặc kệ hắn Tả Tuấn mạnh hơn, cũng tất nhiên bị trọng thương.

Nhưng mà giết địch ba ngàn, tự tổn tám trăm, hai chiêu đồng thời thi triển dưới, Dương Thanh Huyền cũng nhất định phải thụ thương không nhẹ.

Năm đó Lão Ngoan Đồng Chu Bá Thông bị Đông Tà Hoàng Dược Sư vây ở trên Đào Hoa đảo, nhàm chán phía dưới, tự sáng tạo phân tâm nhị dụng, Tả Hữu Hỗ Bác chi thuật, về sau đại hiệp Quách Tĩnh, cổ mộ truyền nhân Tiểu Long Nữ, đều là tập được này thuật, công lực đại tăng.

Giờ phút này Dương Thanh Huyền chính là phân tâm nhị dụng, phải trên lòng bàn tay Liệt Dương sáng rực, bốn ngày chói mắt, tản mát ra lực lượng đáng sợ. Tay trái tắc thì bóp chỉ bấm niệm pháp quyết, đặt bên cạnh thân, kình khí cường đại tại trên đầu ngón tay không ngừng ngưng tụ.

Tả Tuấn đột nhiên đổi sắc mặt, kinh hãi trợn to hai mắt, tựu liền trạng thái đỉnh phong hắn, vậy mà đều cảm nhận được cực mạnh nguy hiểm, cái kia bốn đạo chói mắt cường quang chí dương chí cương, đúng là hắn Vũ Hồn độc tính khắc tinh, đồng thời vô cùng cường đại, tựa như đứng trước núi cao biển rộng.

Mà cái kia tay trái tuy là đơn giản bấm ngón tay, nhìn qua không đáng chú ý, nhưng lại bao phủ quanh người hắn chư huyệt, tựa như vô luận hắn thế nào né tránh, đều tại cái kia một chỉ phạm vi công kích dưới, như thế nào đều đào thoát không xong.

Trong bụng trong lúc khiếp sợ, Tả Tuấn khí sắc có chút khó coi, giờ khắc này trạng thái, là hắn vô luận như thế nào cũng không có dự liệu được, một tên Khí Vũ cảnh tồn tại, có thể cùng trạng thái đỉnh phong hắn chống lại!

Chấn kinh cùng dưới sự phẫn nộ, quát: “Sâu kiến cũng nghĩ xoay người, tuyệt đối không thể! Đi chết đi!”

Trong tay lực lượng càng nặng một chút, cối xay hô hô rung động, độc chướng như điểm điểm nấm mốc ban, ăn mòn Viêm Dương chi khí.

Tả Tuấn suốt đời tiềm năng đều hội tụ dưới một kích này, thề phải lấy Dương Thanh Huyền tính mệnh, một thì giết người lập uy, thứ hai dùng Dương Thanh Huyền mệnh nịnh nọt Tả Hành, tranh thủ tương lai ở Tả gia càng lớn không gian phát triển!

Dương Thanh Huyền khóe miệng nổi lên cười lạnh, lạnh giọng nói: “Phải chết người —— là ngươi!”

Ngay tại cái này nghìn cân treo sợi tóc, hắn tả hữu chiêu thức muốn đẩy ra lúc —— bỗng nhiên một đạo thân ảnh lăng không lướt đến, dùng khó mà tóm tốc độ xuất hiện tại trước người hắn, lại ngăn tại hai người cái kia đáng sợ chiêu thức ở giữa!

“A, ngươi…!”

Dương Thanh Huyền kêu lên một tiếng sợ hãi, mặc dù người đến tốc độ cực nhanh, nhưng hắn mắt hiện kim mang, vẫn là xem rõ ràng, nhận ra người phía sau, vội vàng thu chưởng về chỉ, đem cái kia sắp phun ra đi chân khí ép trở về thân thể!

Lập tức cảm thấy thể nội khí tức hỗn loạn, bốn đạo Viêm Dương chân khí bị áp chế lại, phản phệ thể nội kinh mạch, toàn thân như lửa đốt, không nói ra được đau đớn khó chịu.

Câu kia mang chỉ cũng bị nguyên lực cưỡng ép áp chế, cơ bắp cùng khiếu huyệt ở giữa đều phảng phất có xé rách cảm giác, trong tay trái kinh mạch càng là trướng nứt ra máu.

Loại này nghìn cân treo sợi tóc cưỡng ép thu chiêu, đối với thân thể tổn thương cực lớn, nhưng thấy rõ người tới phía sau, hắn nhất định phải thu chiêu.

Đạo thân ảnh kia xuất hiện quá nhanh, tất cả học sinh đều không thể thấy rõ, nhưng mà cảm thấy trước mắt nhoáng một cái, một cái trắng noãn không vết bàn tay như ngọc trắng xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Tay kia mịn nhẵn bóng loáng, mềm mại không xương, dù là chỉ nhìn một chút, đều sẽ không nhịn được muốn nắm giữ, đem ôm vào trong ngực.

Dạng này tay, làm cho người ta cảm thấy cực hạn mỹ cảm, còn có vô cùng tưởng tượng, nguyên lẽ ra không nên xuất hiện tại loại trường hợp này bên trong, nhưng nó lại đích đích xác xác xuất hiện.

Chỉ thấy cái kia bàn tay như ngọc trắng một chút bấm niệm pháp quyết, liền có kim quang đánh ra, đánh vào Tả Tuấn Vũ Hồn bên trên, đem cái kia thần uy hiển hách Thiên Địa Đại Ma Bàn trong nháy mắt nghiền nát.

“Ầm!”

Đầy trời ngân quang tán loạn, mỗi một giọt đều có mang kịch độc, nhưng không đợi rơi xuống, tựu tiêu tán không trung.

Sau đó bóng người lắc lư, thân hình như huyễn, chưởng pháp xuất hiện nhiều lần.

Mỗi một chưởng đánh ra, bàn tay như ngọc trắng tựa như huyễn tượng thoáng hiện, giống như hồ điệp tơ bông, tại bụi bên trong xuyên thẳng qua.

Cái kia tiêu sái phiêu dật dáng người cùng chưởng pháp, khiến cho người cảnh đẹp ý vui.

Nhưng chưởng pháp phía dưới, nhưng là lực lượng đáng sợ, mỗi một chưởng đánh ra, Tả Tuấn đều phun ra một ngụm máu đến, trong khoảnh khắc liền trúng phải hơn mười chưởng, hóa thành huyết nhân.

Cảnh tượng đáng sợ cùng cái kia phiêu dật dáng người dung hợp lại cùng nhau, cấu thành một bức so sánh rõ ràng hình tượng.

“Bành!”

Ngọc chưởng cuối cùng bấm niệm pháp quyết vỗ, kình khí lăng không bắn ra, kích Tả Tuấn trên lồng ngực, hoàn thành một kích cuối cùng.

Một ngụm máu tươi phun có dài hơn một trượng, Tả Tuấn khí thế trong nháy mắt uể oải tới cực điểm, cả người như là diều bị đứt dây, ném bay ra ngoài, “Oanh” một tiếng rơi trên mặt đất, trượt ra xa hơn mười trượng.

Một đầu nhìn thấy mà giật mình vết máu xuất hiện tại trên mặt đất, vết máu phần cuối, là toàn thân nhuốm máu, còng lưng thân thể kịch liệt co giật Tả Tuấn.

Cùng vừa rồi oai hùng anh hùng phát bộ dáng so sánh, hoàn toàn tưởng như hai người, thậm chí đều không nhận ra được.

Cái này toàn bộ quá trình bất quá trong nháy mắt, đám người đầu óc đều phản ứng không kịp, thậm chí liền người xuất thủ bộ dáng đều không thể thấy rõ.

Đã thấy đạo nhân ảnh kia lần nữa từ không trung lướt qua, tựa như tiên nữ phi thiên, bàn tay như ngọc trắng bấm niệm pháp quyết ra lại, lăng không một chưởng, đánh vào Lục Ngoan trên bụng.

Cái kia khí cầu trong bụng truyền đến “Oanh” một tiếng, Lục Ngoan trong miệng phát ra kêu thảm như heo bị làm thịt, tựu bay ra ngoài.

Liễu Thành trong lòng hoảng hốt, cái kia Lục Ngoan thực lực mạnh bao nhiêu, hắn là nhất thanh nhị sở.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 79: Họa Từ Miệng Mà Ra

Chương 79: Họa từ miệng mà ra

Thân ảnh kia liền phế hai người, cũng không ngừng, thân hình lại cử động, một chưởng đánh bay Hà Dật Đỉnh trong tay lang nha bổng, lại xuất liên tục mấy chưởng, chưởng ảnh tung bay dưới, đem bắp thịt toàn thân đánh nổ, vỗ tới một bên.

Cả trong cả quá trình, Hà Dật Đỉnh lại không có chút nào sức chống cự, mấy chưởng qua đi, hắn toàn thân dòng điện toàn bộ tiêu tán, thay thế chính là đầy người máu tươi, trọng thương trên mặt đất.

Mạnh Thụy cũng chấn động vô cùng, vội vàng nhảy ra mấy trượng, dọn xong tư thế, sợ bóng người kia hướng hắn xuất thủ.

Nhưng cái bóng kia một chưởng phía sau, liền không tiếp tục để ý hắn bên này.

Giờ phút này, Tả Tuấn tiểu đội cũng chỉ còn lại có yêu nhân kia Công Tôn Ngạo, dọa đến hắn hồn phi phách tán, co cẳng liền chạy.

Nhưng trốn chỗ nào đi, bóng người kia hất lên tay áo, một trận kình phong tựu kích ở trên người hắn, trực tiếp đập bay ra ngoài.

Công Tôn Ngạo bị kích té xuống đất bên trên, trực tiếp gương mặt hướng xuống, trên mặt đất cọ xát xa hơn mười trượng, ngũ quan toàn bộ phế, một mảnh máu thịt be bét.

Đau hắn “Oa oa” hét thảm lên, đã là hoàn toàn thay đổi, kêu khóc không thôi.

Toàn bộ quảng trường, hơn ngàn học viên, tất cả đều bị cái này bỗng nhiên biến hóa cả kinh trợn mắt hốc mồm.

Trên quảng trường yên tĩnh cùng nghĩa địa giống như, Liệt Dương chiếu trên không dưới, lại khu không tiêu tan trong lòng mọi người hàn ý, tất cả đều là ngược lại hút vài hơi hơi lạnh, bị cái này biến đổi lớn dọa cho phát sợ.

Toàn bộ phế đi Tả Tuấn tiểu đội phía sau, cái kia bàn tay như ngọc trắng thu nhập tay áo, bóng người ở trên không bên trong lay nhẹ, lúc này mới hiển lộ ra dung nhan, chậm rãi rơi xuống.

“Chi!”

Hơn ngàn học viên lần nữa hút miệng hơi lạnh, kinh hãi nói không ra lời.

Giương hiện tại bọn hắn trước mặt, là một trương tinh xảo đến cực điểm khuôn mặt, xinh đẹp để cho người ta quên đi hô hấp!

Cái kia một thân trắng noãn váy dài, nhanh nhẹn như kinh hồng, cái kia một đầu như thác nước tóc xanh, theo ám hương phù động, nắm giữ như vậy khuynh thế dung nhan, toàn bộ học viện chỉ có một người.

Hơn ngàn học viên, thậm chí còn có không ít nữ sinh tại bên trong, đều bị cái kia mỹ lệ sở kinh diễm, quên đi nhịp tim, quên đi hô hấp, càng là quên đi vừa rồi cái kia đáng sợ một màn.

Tả Tuấn tiểu đội bốn người còn nằm trên mặt đất kêu rên, rên rỉ, run rẩy, thế nhưng là đã không ai xem bọn hắn, tất cả đều bị cái kia dáng người hấp dẫn.

Dương Thanh Huyền cũng là ngây dại, cô nàng này nguyên bản tựu kinh diễm phi thường, giờ phút này phát uy, cái kia tuyệt sắc trên dung nhan bảo bọc một tầng sương lạnh, càng là giống như băng sơn mỹ nhân, xinh đẹp không gì sánh được, khiến cho người không dám nhìn thẳng, lên nửa điểm khinh nhờn chi tâm.

Nhưng Dương Thanh Huyền dù sao tâm tính thành thục, không giống những học sinh kia, huyết khí phương cương, dễ dàng tinh trùng lên não.

Hắn thầm nghĩ: “Cô nàng này thực lực so ta dự đoán còn còn đáng sợ hơn, nhưng nàng như vậy tuyệt thế dung mạo, lại đem thiên phú của nàng cho che giấu. Để cho người ta sinh ra một loại ảo giác, chỉ biết là nàng là tuyệt thế mỹ nữ, nhưng lại không biết nàng vẫn là tuyệt thế thiên tài.”

Vu Khinh Nguyệt rơi xuống từ trên không phía sau, nhìn Dương Thanh Huyền một chút, trong ánh mắt còn mang lấy một chút vẻ tức giận.

Dương Thanh Huyền có chút không nghĩ ra, nghĩ thầm: “Chẳng lẽ ta chọc giận ngươi rồi hả?” Hắn suy nghĩ tỉ mỉ một chút, cũng không có a, từ lần trước Tàng Thư Lâu từ biệt phía sau, hai người lại chưa từng gặp mặt.

Ánh mắt của hai người đổi, rơi ở chung quanh chi trong mắt người, lập tức hù dọa thao thiên cự lãng.

Dương Thanh Huyền cảm nhận được hơn ngàn sát khí, theo bốn phương tám hướng đánh tới, nếu như ánh mắt có thể giết người, hắn hiện tại đã chém thành muôn mảnh!

“Tiểu tử này rốt cuộc là ai? Có thể đạt được Vu Khinh Nguyệt coi trọng, ta muốn cùng hắn quyết đấu!”

“Hắn là học viện công địch, quyết không thể tha hắn!”

"Đáng chết a! Trong mộng của ta nữ thần, vậy mà nhìn hắn một cái, vì cái gì không phải nhìn ta, ta rõ ràng so với hắn đẹp trai hơn! Chỉ cần có thể bị nữ thần nhìn một chút, hiện tại coi như để cho ta lập tức đi chết, ta cũng nguyện ý a!"

Bốn phía oán khí sôi trào, sát khí mênh mang, Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy như có gai ở sau lưng, triệt để bó tay rồi, "Vẻn vẹn bởi vì bị nhìn thoáng qua, liền thành học viện công địch?"

Mạnh Thụy bốn người cũng là mặt lộ cổ quái, nghĩ đến giữa hai người một chút tin đồn, đều là cười khổ lắc đầu, chỉ có ước ao ghen tị phần.

Tại bốn phía gây nên phẫn nộ cảm xúc dưới, trên quảng trường tiếng mắng chửi một mảnh, đều là tuyên bố muốn giết Dương Thanh Huyền, nhưng rất nhanh liền bị một đạo thanh âm yếu ớt trùm xuống.

Trong sân rộng, Tả Tuấn giãy dụa lấy chống lên tiền thân, "Làm, vì cái gì..."

Hắn đã dùng hết toàn lực, mới đem thân trên chống lên, Vu Khinh Nguyệt cái kia mấy chưởng, không chỉ có đánh nát hắn Chu Thiên trên trăm huyệt đạo, liền tất cả vận khí kinh mạch cũng tận số chấn vỡ.

Nếu là không có linh đan diệu dược kịp lúc cứu trợ, sợ là đời này tựu triệt để phế đi. Nhưng mặc dù có đan dược kịp thời trị liệu, nặng như thế tổn thương, rất có thể lưu lại hậu hoạn, ảnh hưởng đến ngày sau võ đạo tu hành.

Tả Tuấn mặt mũi tràn đầy đều là oán độc, trong mắt thậm chí tràn ngập tuyệt vọng thần sắc.

Ba người khác cũng đều bị thương không nhẹ, bò cùng một chỗ, tiếng kêu rên không ngừng, nhưng so sánh Tả Tuấn mà nói, nhưng lại tốt hơn nhiều.

“Vì cái gì?”

Vu Khinh Nguyệt thanh âm vang lên, mềm mại êm tai, nhưng lại lộ ra băng lãnh, nói: “Ngươi mới vừa nói ai là ngươi đại tẩu? Ai là Tả Hành độc chiếm?”

Tả Tuấn nghe xong, sửng sốt một chút, lập tức minh bạch.

Nguyên lai là họa từ trong miệng, chính mình nhất thời nói sai, rước lấy cái này vô vọng tai vạ bất ngờ.

Nội tâm của hắn đau thương, bi phẫn không thôi, khí cấp công tâm phía dưới, còn sót lại một chút khí lực cũng mất, thân trên lần nữa té xuống, đầu trùng điệp gõ trên mặt đất, lóe ra một đống máu đến.

Bốn người thảm trạng lúc này mới gây nên chung quanh học sinh chú ý, trong đầu tinh trùng lui ra, bắt đầu suy nghĩ nhìn thấy trước mắt, tất cả đều hãi nhiên không thôi.

Lúc này mới có người kịp phản ứng, Vu Khinh Nguyệt thực lực rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Vậy mà trong nháy mắt, liền để một chi đoạt giải quán quân lôi cuốn đội ngũ, trong nháy mắt đoàn diệt?!

Không chỉ có là tất cả học sinh hãi nhiên thất sắc, ngay tại quảng trường cách đó không xa, học viện khảo hạch bộ lầu hai, một gian trang hoàng tinh mỹ gian phòng bên trong.

Một nam một nữ hai tên lão sư cũng là khiếp sợ chưa tỉnh hồn lại, phảng phất vừa rồi thấy, hết thảy tất cả đều là ảo giác...

Nữ lão sư chật vật nuốt nước miếng, dùng thanh âm run rẩy nói rằng: “Lần này phiền phức lớn rồi, đâm cái sọt lớn. Nhất thời không quan sát, lại để Tả Tuấn tiểu đội toàn bộ trọng thương, xem ra thậm chí đều phế đi.”

Nam lão sư cũng là khí sắc trắng bệch, trong phòng đi qua đi lại, không ngừng nhìn hướng ra phía ngoài, trầm giọng nói: “Không phải giống như, là thật phế đi. Loại này tàn tật trình độ, không có một năm nửa năm căn bản không khỏi được. Thậm chí tổn thương võ đạo căn cơ, cũng là cực kỳ bình thường.”

Nữ lão sư có chút gấp, nói: “Vậy phải làm sao bây giờ? Đừng nói Tả Tuấn là Tả gia thiên tài hiếm thấy, chỉ là phế đi bốn tên thiên tư cực mạnh học viên, trách nhiệm này chúng ta tựu chống không nổi a.”

Nam lão sư nổi giận nói: “Bắt đầu bọn hắn muốn gây chuyện thời điểm, ta liền nói ra mặt ngăn lại, ngươi nhất định phải nói nhìn xem! Còn nói có chúng ta ở đây, bọn hắn lật không nổi sóng gió, hiện tại được rồi, bốn cái toàn bộ phế đi, quả nhiên là lật không nổi sóng gió!”

Nữ lão sư buồn bực nói: “Ta nói một chút mà thôi, ngươi không phải cũng đồng ý sao? Hiện tại xảy ra chuyện, ngươi vừa muốn đem trách nhiệm đẩy lên ta trên người một người?”

Nam lão sư cũng là tâm phiền ý loạn, đột nhiên nói rằng: “Nếu không như vậy đi, chúng ta tranh thủ thời gian rời đi, liền nói chuyện xảy ra thời điểm không ở tại chỗ.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 80: Nghiền Ép Ngô Siêu

Chương 80: Nghiền ép Ngô Siêu

Nữ lão sư trầm ngâm nói: “Nhưng nếu như sự tình tiếp tục mở rộng xuống dưới...”

Nam lão sư vội la lên: “Ai nha, đều đã như vậy, còn có thể như thế nào mở rộng? Dù sao chúng ta không ở tại chỗ, không biết. Truy trách, cũng nhiều lắm thì cái không ở tại chỗ trách nhiệm thôi.”

Nữ lão sư nhẹ gật đầu, nói: “Nói có lý, đi nhanh lên đi!”

Hai người lập tức vụng trộm ra ngoài, từ một bên cửa nhỏ chạy trốn.

Giờ phút này trên quảng trường, một mảnh túc sát cùng yên tĩnh, tất cả mọi người theo Vu Khinh Nguyệt mỹ mạo bên trong lấy lại tinh thần, bị nàng cái kia bá khí đến cực điểm ra sân khí thế chấn nhiếp, nửa ngày nói không ra lời.

Vu Khinh Nguyệt đầy người băng lãnh, trong ánh mắt sát khí sáng rực, nhìn chằm chằm nằm rạp trên mặt đất nửa chết nửa sống Tả Tuấn, lạnh giọng nói: “Hiện tại biết chính mình vì sao đã chết rồi sao? Có thể nhắm mắt.”

Cái kia mảnh khảnh bàn tay như ngọc trắng xuất hiện lần nữa, lăng không ngưng chưởng.

Mặc dù cái kia bàn tay như ngọc trắng cực đẹp, nhưng lần này lại không có người bị mê chặt, tất cả đều là tê cả da đầu, nội tâm một trận hãi nhiên, “Chẳng lẽ nàng thật muốn giết người? Nàng thật dám ở cái này trước mặt mọi người đánh giết đồng học?”

“Khụ, khụ khục!”

Đột nhiên, trong đám người truyền đến trùng điệp tiếng ho khan, hiển nhiên là cố tình làm, nghe vào cực kỳ xấu hổ.

Một đạo thân ảnh tách ra đám người, đi ra, ngăn ở Vu Khinh Nguyệt trước mặt, đem Tả Tuấn năm người bảo vệ, nói: “Khinh Nguyệt đồng học, cho ta cái mặt mũi, buông tha bọn hắn đi. Bốn người này đều bị ngươi trọng thương, đã chịu đến vốn có trách phạt. Ta xem thương thế của bọn hắn, không có một năm nửa năm là khôi phục không được nữa, lần này Nội viện khảo hạch đều không tham gia được nha.”

Vu Khinh Nguyệt lông mày giương lên, âm thanh lạnh lùng nói: “Ngươi là ai, ở trước mặt ta, ngươi có cái gì mặt mũi có thể nói?”

Học sinh kia gương mặt đỏ lên, ôm quyền nói: “Chính là kẻ hèn này, tên là Ngô Siêu.”

Chung quanh học sinh trung lập tức vang lên một tràng tiếng thổn thức, nói: “Ngô Siêu? Tựu là xếp tại Tiềm Long Bảng vị thứ chín cái kia Ngô Siêu?”, “Trời ạ, Tiềm Long Bảng bên trên cường giả, làm sao lại xuất hiện ở đây?”

Có minh bạch học sinh, nói rằng: “Sợ là dính đến Nội viện phân chia thế lực đi, nghe nói mỗi một giới tiến nhập nội viện học sinh, trong nháy mắt liền sẽ bị mấy thế lực lớn thu nạp vào đi, mấy năm này càng là phát triển đến đi thẳng đến ngoại viện tới kéo người. Những cái kia vào mười vị trí đầu lôi cuốn đội ngũ, sớm đã có Nội viện thế lực coi trọng.”

“Thì ra là thế.”

Không ít học sinh hưng phấn nói: “Lần này dễ nhìn, Vu Khinh Nguyệt đối với Ngô Siêu. Một cái là năm ngoái người mới thứ nhất, một cái là Tiềm Long Bảng bên trên thứ chín.”

Đã có người bắt đầu dự đoán, nói: “Vu Khinh Nguyệt mặc dù người đẹp thực lực mạnh, nhưng dù sao cũng là người mới đi, Tiềm Long Bảng thứ chín, cũng không phải một người mới có thể so sánh được, ta xem hơn phân nửa vẫn là Ngô Siêu muốn thắng.”

Tại trong sân rộng ở giữa, Ngô Siêu nghe được bốn phía phân tích, chỉ cảm thấy trong vạt áo tất cả đều là mồ hôi lạnh.

Vừa rồi Vu Khinh Nguyệt xuất thủ thời điểm, hắn tựu nghĩ ra được ngăn lại, nhưng bất đắc dĩ đối phương tốc độ quá nhanh, chiêu thức quá ác, bất quá trong chớp mắt, bốn người đã bị đánh ngã.

Ngô Siêu cũng may mắn chính mình không có xuất thủ, nếu không hiện tại nằm trên đất cũng không phải là bốn người, mà là năm người.

Vu Khinh Nguyệt lạnh lùng nói rằng: “Nguyên lai là Tiềm Long Bảng thứ chín người, ngươi là muốn thay bọn hắn gánh chịu lửa giận của ta sao?”

Ngô Siêu vội vàng phất tay, phủ nhận nói: “Dĩ nhiên không phải! Bọn hắn không che đậy miệng, tự nhiên đáng chết, hiện tại cũng đã chịu đến trách phạt. Mong rằng Khinh Nguyệt đồng học giơ cao đánh khẽ, tiếp tục đánh xuống, tựu thật đã chết rồi.”

Vu Khinh Nguyệt âm thanh lạnh lùng nói: “Loại này rác rưởi, chẳng lẽ không nên chết thật sao?”

Nàng mảy may không nể mặt Ngô Siêu, đi về phía trước, bước ra một bước, Ngô Siêu liền cảm nhận được áp lực cực lớn, không khỏi liền lùi lại ba bước, tới Tả Tuấn trước người, lại không đường thối lui!

đọc truyện với http://truyen cuatui.

net/ Đành phải kiên trì, tay giơ lên, năm ngón tay thành trảo.

Một đạo hồn quang ở sau lưng hắn hiển hiện, quang mang bên trong tản mát ra lăng lệ sát khí, ngưng tụ thành một thanh kiếm quang, treo ở trên không.

Lúc này mới đem Vu Khinh Nguyệt mang tới áp lực chống lại ở.

Vũ Hồn vừa ra, Ngô Siêu lúc này khôi phục tự tin, lạnh giọng nói: “Ngươi là nữ, ta không muốn cùng ngươi động thủ, nhưng nếu là được một tấc lại muốn tiến một thước, ta Vũ Hồn —— Huyền Kiếm Không Lũng, tuyệt sẽ không hạ thủ lưu tình!”

“Lại là loại hình công kích kiếm chi Vũ Hồn, khó trách Ngô Siêu lợi hại như thế!”

“Cái này Vũ Hồn đẳng cấp, theo cái kia tản mát ra tới hồn quang xem, sợ đã là thượng phẩm Vũ Hồn đi.”

“Lần thứ nhất nhìn thấy cường đại như thế Vũ Hồn, thật kích động a, Vu Khinh Nguyệt có thể cản dưới sao?!”

Bốn phía đều là một tràng tiếng thổn thức, Dương Thanh Huyền cũng là lần đầu tiên nhìn thấy “Hình kiếm” Vũ Hồn, trên đó tản mát ra tới Kiếm Ý, như nộ lãng bài không, gột rửa hết thảy.

Hắn biết chính mình cũng không phải cái này Ngô Siêu đối thủ.

Một cỗ nhiệt huyết tại thể nội chảy xuôi, cái kia võ chi ý chí, cùng vĩnh không chịu thua tín niệm, để trong lòng của hắn bành trướng không thôi, “Tiềm Long Bảng sao? Quả nhiên là cái làm cho người hưng phấn địa phương đâu!”

Đối mặt cái kia Huyền Kiếm Không Lũng, Vu Khinh Nguyệt cười lạnh một tiếng, nói: “Rác rưởi Vũ Hồn, một chiêu tựu chết mặt hàng, còn nói hạ thủ lưu tình? Ta liền một chiêu đưa ngươi đi chết, để ngươi biết cưỡng ép ngoài hạ tràng!”

Nàng tố thủ cùng một chỗ, kim quang liền dưới tay nàng nổi lên, lập tức kim quang cùng một chỗ, mang theo từng mảnh huyễn ảnh, ở bên người xoay quanh, mang theo Phong Hỏa chi lực.

Theo một chiêu này thi triển, toàn bộ phong vân biến sắc, bầu trời bị chiếu diệu làm một mảnh kim sắc, cuồng bạo năng lượng chính là phát tán đi ra.

Do là tiếng gió rít gào, giống như có thể xé rách hư không, lôi hỏa oanh minh, liền có thể đốt núi nấu biển.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, song đồng trợn tròn, không nháy một cái nhìn chằm chằm Vu Khinh Nguyệt hai tay, cỗ này đáng sợ uy năng, còn tại Lục Dương Chưởng cùng Cú Mang chỉ phía trên!

Trong lòng của hắn sợ hãi nói: “Lục Dương Chưởng cùng Cú Mang chỉ đều là Huyền giai sơ cấp võ kỹ, chẳng lẽ nàng thi triển ra, là Huyền giai trung cấp, thậm chí cao cấp...!”

Ngô Siêu khí sắc trắng bệch, cũng cảm nhận được sức mạnh đáng sợ đó, gấp vội vàng hai tay bấm niệm pháp quyết, đánh vào kiếm kia chi Vũ Hồn —— Huyền Kiếm Không Lũng bên trong, kia hình kiếm một chút biến lớn, quang mang tứ tán.

Học viên bốn phía vội vàng tản ra, hai người giao phong dưới, vẻn vẹn khí thế tựu để bọn hắn ngột ngạt khó chịu, nếu là kịch chiến, sợ tai bay vạ gió.

Dương Thanh Huyền năm người cũng là mặt mũi tràn đầy chấn kinh cùng ngưng trọng, nhìn chằm chằm phía trên chiến trường kia.

Tất cả mọi người đang chờ đợi đặc sắc quyết đấu, nhưng Dương Thanh Huyền vận chuyển chân nguyên trong cơ thể, mắt trung kim quang thiểm nhấp nháy, lại một chút liền nhìn ra thực lực của hai người mạnh yếu.

Mặc dù trên trận khí thế đều chiếm nửa bên, nhưng Ngô Siêu đã là toàn lực thôi động Vũ Hồn, lực lượng mạnh nhất đều bạo phát ra, cái cổ chỗ có nhiều sợi gân xanh bạo khởi, thể nội chân lực đã tăng lên tới đỉnh phong.

Mà Vu Khinh Nguyệt bên này, lại như một bên bình tĩnh nước hồ, giờ phút này hiện ra, bất quá là một góc của băng sơn.

Cho dù Dương Thanh Huyền mắt vận kim quang, lại cũng nhìn không ra cái kia hồ dưới nước, đến cùng ẩn chứa bao nhiêu lực lượng, có loại cảm giác thâm bất khả trắc, nếu là xuất thủ một kích, thật có khả năng như nàng lời nói, một chiêu tựu đưa Ngô Siêu quy thiên.

Ngô Siêu chính mình tựa hồ cũng cảm nhận được, nội tâm một trận sợ hãi, cái kia nguy cơ tử vong cảm giác càng ngày càng mạnh, không khỏi la lớn: "Tả Hành, mau ra đây giúp ta!

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 81: Cường Giả Loạn Hiện

Chương 81: Cường giả loạn hiện

“Cái gì? Tả Hành cũng tới sao?”

Trong đám người một tiếng kinh hô, cái kia còn chưa có nói xong, liền thấy một đạo kiếm quang vọt lên.

Kia kiếm quang lạnh thấu xương như gió, theo bên hông phi tập mà đến, cắm thẳng vào hai người trong khí tràng ương.

Kiếm kia cũng không phải là Vũ Hồn, mà là Tả Hành trong tay nguyên khí, đáng sợ kiếm mang từ cái này nguyên khí bên trong bắn ra mà ra, “Bang” một tiếng lại thu hồi trong vỏ.

Dương Thanh Huyền mắt trung kim quang thiểm nhấp nháy, đem kiếm mang kia xem rõ ràng, trong lòng dâng lên kinh đào hải lãng đến. Hắn có thể khẳng định kiếm kia nhất định không phải phàm vật, theo kiếm bên trong tản mát ra tới lực lượng, làm cho người kinh hãi sợ hãi.

Tả Hành một bộ áo trắng, đeo kiếm mà vào, trực tiếp xuất hiện tại giữa hai người.

Hắn quay người lại, khí sắc âm trầm như nước, nhìn chằm chằm Vu Khinh Nguyệt nói: “Khinh Nguyệt, ngươi thật muốn giết ta Tả gia chi nhân?!”

Biến cố này, lập tức để đám người càng thêm hưng phấn lên, cười trên nỗi đau của người khác hét lớn: “Tả Hành cũng tới, lần này náo nhiệt hơn, ha ha, tranh thủ thời gian đánh a!", "Lại không đánh, các loại (chờ) học viện lão sư tới, càng không đánh được.", "Mau đánh, mau đánh, không đánh là thứ hèn nhát!"

Vu Khinh Nguyệt lạnh lùng nói: "Hắn miệng đầy nói bậy, chẳng lẽ không đáng chết sao?"

Tả Hành mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ, nói: "Cho dù hắn thật nói thứ gì, hiện tại cũng đã chịu đến trừng phạt! Chính là vô tâm chi ngôn, há có thể đến chết? Ta nhìn ngươi mục đích không ở chỗ giáo huấn Tả Tuấn, mà là vì giúp Dương Thanh Huyền!"

Hắn lấy tay chỉ một cái Dương Thanh Huyền, mặt mũi tràn đầy lửa giận, cái kia khí thế cường đại theo ánh mắt bén nhọn, một bắn ra tới.

Kỳ thật Vu Khinh Nguyệt phải chăng giết Tả Tuấn, hắn thật đúng là không quan tâm.

Tả gia thiên tài còn nhiều, rất nhiều, mặc dù Tả Tuấn mười phần xông ra, nhưng còn chưa đủ đề cập với hắn giày. Nếu là Vu Khinh Nguyệt cao hứng lời nói, giết cũng liền giết.

Nhất làm cho hắn không thể nào tiếp thu được chính là, Vu Khinh Nguyệt giết Tả Tuấn mục đích cũng không phải là là vì cao hứng cười một tiếng, mà là vì Dương Thanh Huyền.

Đây là hắn vô luận như thế nào đều không thể dễ dàng tha thứ!

Lần trước tại khảo hạch tràng bên trên, Dương Thanh Huyền mang đến cho hắn xấu hổ giận dữ ký ức vẫn còn mới mẻ, giờ phút này thù mới hận cũ chung vào một chỗ, hai con ngươi vào dao, phun ra lửa giận đến.

Dương Thanh Huyền lập tức cảm nhận được cái kia chấn nhiếp áp lực, cười hắc hắc, lơ đễnh, đón Tả Hành ánh mắt trông đi qua, trong con ngươi đồng dạng một mảnh lãnh ngạo.

Tả Hành khí gương mặt vặn vẹo, nếu không có đáp ứng Vu Khinh Nguyệt, hận không thể hiện tại tựu xuất thủ, đem chém thành muôn mảnh!

Vu Khinh Nguyệt cười lạnh, nói: “Cho dù là, thì tính sao? Chuyện của ta, lúc nào đến phiên ngươi đến quản rồi hả? Tả Hành, ta nhịn ngươi cũng đã rất lâu rồi!”

Cho tới nay, bị Tả Hành dùng các loại thủ đoạn truy cầu, đối nàng mà nói nhưng là chính cống quấy rối, nếu không có đối phương một mực bảo trì cấp bậc lễ nghĩa, sợ sớm đã ra tay giết người.

Giờ này khắc này, nàng cũng không tiếp tục muốn nhịn, nói: “Hai người các ngươi, cùng tiến lên đến nhận lấy cái chết được rồi!”

Tả Hành sắc mặt đại biến, Vu Khinh Nguyệt trên thân tản mát ra tới khí thế, lại phân ra một đạo, trực tiếp hướng hắn đè xuống.

đọc truyện tại //truyen C uatui.net/

Hắn vừa sợ vừa giận vừa hận, chính mình lâu như vậy cố gắng, ở trong mắt nàng lại không đáng một đồng, vì một cái không hiểu thấu Dương Thanh Huyền, một cái rác rưởi công nhân hậu đại, thế mà trực tiếp liền muốn cùng chính mình trở mặt!

“Dương Thanh Huyền, ngươi đáng chết a!”

Tả Hành cắn răng gầm thét, hắn không trách Vu Khinh Nguyệt, mà là đem tất cả lửa giận đều chỉ hướng Dương Thanh Huyền.

Ngô cực kỳ lớn tiếng nói: “Tả Hành, đừng có lại cùng với nàng nhiều lời, cô nàng này thực lực thật đáng sợ, chúng ta cùng một chỗ liên thủ cầm xuống nàng!”

Lời này lập tức gây nên bốn phía học viên mắng to, “Còn có phải là nam nhân hay không a, lại để cho hai đánh một!”, “Vẫn là Tiềm Long Bảng bên trên thứ năm, thứ chín cường giả, ta nhổ vào, Tiềm Long Bảng cứ như vậy thủy sao?”

Tả Hành nhíu mày, hắn vẫn luôn cùng với Vu Khinh Nguyệt, tự nhiên minh bạch nàng đáng sợ, đơn đả độc đấu hắn không có nắm chắc có thể thắng. Nhưng muốn hắn giữa nơi đông người, cùng người liên thủ đối phó một nữ, vẫn còn có chút kéo không xuống mặt mũi.

“Ha ha, thật sự là một trận náo nhiệt tụ hội đâu.”

Một đạo tiếng cười lạnh truyền đến, đám người chuyển mắt nhìn lại, tại chiến trường bên trái, một vị tướng mạo tuấn lãng, quần áo Lạp Tháp nam tử trong miệng ngậm lấy cỏ đuôi chó dạo bước mà ra, một bộ bất cần đời bộ dáng, tràn đầy khinh thường.

Phía sau nam tử còn đứng lấy năm người, tất cả đều thực lực bất phàm.

Một người trong đó vóc người thẳng tắp, mày kiếm mắt sáng, một mặt vẻ mặt ngưng trọng, phức tạp nhìn xem Vu Khinh Nguyệt.

“Phù Trác! Tứ vương một trong Phù Trác!”

“Còn có Triệu Tư Hàn, ngoại viện đệ nhất cường giả!”

Trong đám người lập tức có người hô lên, tất cả đều là chấn kinh chi sắc.

Không chỉ có Phù Trác thực lực kinh người, Triệu Tư Hàn cùng hắn đội ngũ của mình, đồng dạng là quang mang loá mắt, vì lần này Nội viện khảo hạch, lớn nhất đoạt giải quán quân lôi cuốn!

Vu Khinh Nguyệt mày nhíu lại xuống, cuốn người tiến vào biến nhiều, tràng diện có chút phức tạp.

Nàng thu hồi tay đến, toàn thân khí tức thu vào, băng lãnh nói: “Phù Trác, Triệu Tư Hàn, các ngươi cũng nghĩ đến quản chuyện của ta sao?”

Theo nàng tức giận hơi thở thu hồi, trên trận cái kia lăng lệ khí tràng trong nháy mắt tiêu tán, nhưng mà tất cả mọi người còn đều ở cái kia uy hiếp phía dưới, không dám động tác.

Ngô Siêu cùng Tả Hành đều là trong lòng buông lỏng, đồng thời kinh hãi không thôi, cái này mới phát giác, khoảng chừng đối phương khí thế dưới, liền đã đại mồ hôi nhỏ giọt, nếu là mới vừa mới ra tay một trận chiến, hậu quả khó mà lường được.

Phù Trác cười ha ha nói: “Học viện đệ nhất mỹ nhân danh tiếng quá thịnh, đem thực lực của ngươi cùng thiên phú đều che giấu đi. Ai cũng không nghĩ ra, năm ngoái người mới thứ nhất Vu Khinh Nguyệt, học viện đệ nhất mỹ nữ, sẽ là đáng sợ như vậy tồn tại. Không biết rõ năm Tiềm Long Bảng bên trên, ngươi có thể xếp thứ mấy đâu.”

Vu Khinh Nguyệt lãnh đạm nói: “Cái này có liên quan gì tới ngươi? Nếu là không có chuyện gì khác, tựu cút ngay.”

Phù Trác cũng không tức giận, hai tay thả ở sau ót, một bộ nhàn tản dáng vẻ, nói: “Ta cũng không muốn quản chuyện của các ngươi, các ngươi thật sự coi chính mình đánh? Chậc chậc, tại chỗ không có chỗ nào mà không phải là học viện tinh anh, ngươi cho rằng học viện hội (sẽ) tùy ý các ngươi làm càn sao? Nếu là đoán không sai, nhất cử nhất động của chúng ta, sớm đã bị học viện lão sư giám sát. Lúc nào cũng có thể sẽ xuất thủ ngăn lại, đánh cũng là trắng đánh.”

Vu Khinh Nguyệt con ngươi hơi co lại, trong mắt lóe lên thanh quang, con ngươi chỗ sâu ngưng tụ ra “Mắt xanh”, bốn phía nhìn một cái, cũng là âm thầm kinh ngạc.

Theo lý náo ra động tĩnh lớn như vậy, học viện lão sư hẳn là đã sớm đi ra, nhưng bây giờ nhưng không thấy một người. Với lại tại nàng dùng mắt xanh liếc nhìn dưới, vẫn không có phát hiện có cường giả thăm dò.

Nàng tự nghĩ nói: “Chẳng lẽ có Thiên Tông Thất lão giấu ở phụ cận?”

Ai cũng không nghĩ ra, hai cái phụ trách khảo hạch bộ lão sư, bởi vì sợ gánh trách nhiệm, đã từ cửa sau chạy mất.

Vu Khinh Nguyệt dùng mắt xanh chuyển một cái, mặc dù chưa phát hiện học viện lão sư, nhưng lại thấy được âm thầm một người, không khỏi cười lạnh nói: “Nghĩ không ra ngươi cũng tới, thật là khiến người bất ngờ đâu. Đã đến nơi này, cũng cùng nhau ra đi, U Dạ!”

Cái tên này phảng phất có cỗ ma lực, theo Vu Khinh Nguyệt trong miệng đọc lên thời điểm là mềm mại êm tai, nghe không nói ra được dễ chịu. Nhưng vừa vào tai bên trong, lập tức dẫn tới toàn trường chấn kinh, lộ ra thần sắc.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 82: U Dạ

Chương 82: U Dạ

“U Dạ! Tiềm Long Bảng thứ nhất, tứ vương đứng đầu, toàn bộ học viện mạnh nhất học viên!”

“Cho dù tại nội viện bên trong, cũng cực ít hội (sẽ) hiện thân đi ra cường giả, nghe nói hắn sang năm liền muốn tốt nghiệp.”

“U Dạ không chỉ có là học viện thứ nhất, nghe nói hắn còn có cực sâu bối cảnh, tựa hồ cùng hoàng thất cũng có quan hệ thân thích.”

“Hắn làm sao lại tới này? Nhưng mà Nội viện khảo hạch tổ đội mà thôi, chẳng lẽ cái này cũng sẽ kinh động hắn sao?”

Không chỉ có là bốn phía truyền đến các loại nghị luận, Dương Thanh Huyền bọn bốn người cũng là sắc mặt đại biến.

Dương Thanh Huyền theo Vu Khinh Nguyệt ánh mắt nhìn lại, quả nhiên nhìn thấy nơi xa một điểm quang đoàn, tại hắn mắt vận kim quang dưới, đem cái kia quang đoàn xem rõ ràng, chính là cái kia Minh Nguyệt sơn trang chủ nhân!

Chợt cái kia quang đoàn lóe lên, tựu bay tới đến trước mặt.

U Dạ phía sau, dùng chân khí mô phỏng hóa ra một đôi to lớn quang sí, dọc theo người ra ngoài có dài bảy tám trượng, quang sí bên trên tràn đầy màu trắng lông vũ, nhìn lạnh buốt mềm mại, trên đó mang theo các loại phức tạp Phù Văn, tản mát ra nhạt đạm kim quang.

“Chân nguyên ngoại phóng, mô phỏng hóa thành vật!”

Chung quanh học sinh đều nghẹn ngào kêu lên, tất cả đều toát ra chấn kinh cùng vẻ hâm mộ.

U Dạ thì là một mặt đạm mạc, quang sí nhoáng một cái, tựu thu vào, từ không trung chậm rãi rơi xuống.

Dù sao chỉ có Nguyên Vũ cảnh cường giả mới có thể không chướng ngại ngự không phi hành, Chân Vũ cảnh mặc dù có thể mô phỏng hóa quang cánh, nhưng tiêu hao rất nhiều, bình thường chỉ dưới tình huống khẩn cấp mới sẽ sử dụng.

U Dạ rơi xuống từ trên không, hữu hảo hướng Vu Khinh Nguyệt nhẹ gật đầu, ánh mắt tại chỗ bên trên trên mặt mọi người đảo qua, cuối cùng rơi vào Dương Thanh Huyền trên thân, lạnh nhạt nói: “Thanh Huyền đồng học, nhanh như vậy lại gặp mặt.”

U Dạ mới mở miệng, lập tức đem tất cả mọi người kinh ngạc một chút, “Hắn vậy mà trước cùng Dương Thanh Huyền chào hỏi?”, “Cái này Dương Thanh Huyền rốt cuộc là ai, không chỉ có thể câu dẫn đến Vu Khinh Nguyệt, còn nhận biết U Dạ?”, “Xem dạng như vậy, tựa hồ cùng U Dạ vẫn là bằng hữu!”

Tả Hành sắc mặt một chút tựu khó nhìn lên, trong lòng cũng là dị thường kinh hãi.

Bốn phía thanh âm kia truyền vào Vu Khinh Nguyệt trong tai, đặc biệt là câu kia “Không chỉ có thể câu dẫn đến Vu Khinh Nguyệt”, để nàng hai gò má đỏ lên, trong mắt lóe lên lửa giận, vung tay lên tựu là một chưởng vỗ ra.

“Bành!”

Chưởng phong đánh tới, trong đám người một chút nổ tung, một vòng máu tươi kích? Bắn trời cao, một tên đệ tử tại chỗ nổ bay, xa xa ngã văng ra ngoài, trùng điệp rơi xuống đất bên trên, không biết sinh tử.

Vu Khinh Nguyệt trên mặt một mảnh lạnh lẽo, lạnh giọng nói: "Lại là một cái không che đậy miệng, chính mình muốn chết!"

Bốn phía học viên tất cả đều khí sắc trắng bệch, không dám tiếp tục loạn nói huyên thuyên.

Dương Thanh Huyền cũng là bị Vu Khinh Nguyệt lửa giận dọa sợ, xem đến những cái kia lời đàm tiếu, thật là đem nàng làm phát bực. Tả Hành cùng Ngô Siêu mấy người cũng phát hiện điểm ấy, khí sắc trắng bệch, không biết hôm nay nên kết cuộc như thế nào.

Dương Thanh Huyền sờ một cái mồ hôi lạnh trên trán, hướng U Dạ gật đầu nói: "Học viện rất nhỏ, không cẩn thận lại gặp được."

U Dạ mỉm cười, nói: "Ta trước đó cũng nghe qua một chút liên quan tới Vu Khinh Nguyệt cùng nam sinh tin đồn, nhưng mà không nghĩ tới người kia lại là ngươi." Hắn mới vừa nói xong, tựu cảm nhận được Vu Khinh Nguyệt cái kia ánh mắt giết người, sắc mặt biến hóa phía sau, lập tức chuyển đổi chủ đề, "Ha ha, hôm nay thời tiết coi như không tệ."

"Ha ha, đúng vậy a, thời tiết coi như không tệ." Phù Trác cũng là lúng túng cười mấy lần.

Bốn phía học viên lập tức bắt đầu đi theo thảo luận lên thời tiết đến.

Vu Khinh Nguyệt lạnh giọng nói: "Cuối thu khí sảng, không xa bao la, chính là giết người thời tiết tốt!"

Toàn trường trong chốc lát yên tĩnh một chút, chỉ cảm thấy cái này trời trong gió nhẹ thời tiết, đột nhiên biến thành âm phong đo đo, để cho người ta không rét mà run.

U Dạ cười nhạt một tiếng, nói: “Tả Tuấn bọn hắn đã chịu đến trừng phạt, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng. Ngươi nếu là khăng khăng giết bọn hắn, sợ là đối với học viện cũng không tiện bàn giao đi.”

Vu Khinh Nguyệt lạnh lùng nói: “Ngươi cũng nghĩ cầm học viện tới dọa ta sao? Tựa hồ còn chưa đủ đi!”

Mấy người còn lại đều là sắc mặt biến hóa, trong lòng thất kinh.

Tại cái này học viện, trừ ra Thiên Tông Thất lão bên ngoài, sợ là lại không có người dám không nể mặt U Dạ.

Tại U Dạ xuất hiện sát na, Tả Hành cùng Ngô Siêu đều là trong lòng buông lỏng, thật giống như sự tình đã giải quyết.

Đây cũng là Tiềm Long Bảng thứ nhất, cho đám người mang tới lòng tin, chỉ cần hắn vừa ra trận, liền không có không giải quyết được sự tình.

Nhưng mà Vu Khinh Nguyệt thế mà không nể mặt hắn, đây quả thực là chưa từng nghe thấy.

Không ít học sinh đều âm thầm lau vệt mồ hôi, thay Vu Khinh Nguyệt lo lắng.

Dương Thanh Huyền trong lòng cũng là có chút treo, Vu Khinh Nguyệt mặc dù lợi hại, nhưng U Dạ đồng dạng để hắn nhìn không thấu thực lực, cái này tu vi của hai người, đều đã vượt ra khỏi phạm vi cảm nhận của hắn, cho dù là kim quang kia thần nhãn cũng khó có thể nhìn thấu.

Nằm ngoài dự tính, U Dạ đồng thời lơ đễnh, nhưng mà cười nhạt một tiếng, nói: “Ta cũng không có cầm học viện ép ngươi, nhưng mà nhắc nhở ngươi nơi này là học viện địa bàn, một chút cơ bản quy tắc vẫn là phải thủ. Giết người đơn giản, xử lý phiền phức coi như khó khăn.”

Hắn thấy Vu Khinh Nguyệt cau mày, tựa hồ có chút xúc động, liền còn nói thêm: “Bọn hắn tới đây, cũng là vì mời chào tiểu đệ, không biết Khinh Nguyệt đồng học đến đây, lại là vì sao, chẳng lẽ... Là cố ý tới gặp Dương Thanh Huyền?”

Dương Thanh Huyền lập tức cảm nhận được khôn cùng ánh mắt phẫn nộ, có chút xấu hổ, kinh ngạc nhìn về phía Vu Khinh Nguyệt.

Vu Khinh Nguyệt trong bụng hoảng hốt, gương mặt phiêu hồng, nộ trừng lấy U Dạ nói: “Nói bậy! Ai nói ta là muốn tới gặp hắn!”

Tuy là cực lực quát tháo, nhưng ai cũng nghe ra được, thanh âm kia bên trong bao hàm chột dạ.

Nàng dù sao vẫn là cái tiểu nữ sinh, trước mặt mọi người bị người như vậy chọc thủng, vẫn là không nhịn được hội (sẽ) hoảng.

Tất cả mọi người nghe được cái kia bối rối, tại chỗ nam sinh pha lê tâm trong nháy mắt toái đầy đất, mặt mũi tràn đầy chạy nước mắt, tim đau quá.

U Dạ cười một tiếng, nhưng nội tâm nhưng là ngưng trọng lên, dùng ánh mắt của hắn, tự nhiên nhìn ra Vu Khinh Nguyệt cùng Dương Thanh Huyền ở giữa có chút vi diệu quan hệ, loại quan hệ này cho dù không phải người yêu, cũng so bằng hữu bình thường muốn tới thân mật.

Nếu là Dương Thanh Huyền thật có thể đạt được Vu Khinh Nguyệt, như vậy Dương Thanh Huyền trong mắt hắn giá trị, liền muốn tăng lên mấy cấp độ không thôi.

Đương nhiên U Dạ nội tâm hoạt động đương nhiên sẽ không biểu hiện tại trên mặt, ha ha cười nói: “Thật? Cái kia không thể tốt hơn, ta còn tưởng rằng ngươi muốn cùng ta cướp người đâu.”

“A?!...”

“Cái gì?!!”

“Chúng ta không nghe lầm chứ?!”

Bốn phía toàn bộ sôi trào, hơn ngàn học viên, đều là trừng to mắt, cả kinh trợn mắt hốc mồm, “U Dạ vậy mà tự mình mời chào Dương Thanh Huyền?”

Giờ phút này trong đám người, đột nhiên “Ba” một tiếng thanh thúy cái tát, chỉ thấy một học sinh chính mình tát mình một cái, vẻ mặt cầu xin chạy ra, cao giọng nói: “Nhạc Cường đại ca, mới vừa rồi là nói đùa ngài, cái kia rác rưởi đội ta đã lui, hiện tại đến cùng ngài lăn lộn.”

Chính là Lôi Lệ, hắn ruột đều hối hận đã đoạn.

Nhạc Cường chỉ vào hắn, nổi giận nói: “Nhìn ta hình miệng, G-U-N, cút!”

Âu Dương Bạch cũng là hối hận nện trứng, thầm mắng mình xuẩn, vì sao không thể cùng Dương Thanh Huyền giữ gìn mối quan hệ.

Phù Trác cười khổ nói: “Không phải đâu, lão đại, mời chào một cái ngoại viện học sinh mà thôi, không cần ngươi tự mình hiện thân, có phải hay không cảm thấy các tiểu đệ làm không tốt a.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 83: Học Viện Công Địch

Chương 83: Học viện công địch

Tả Hành nội tâm càng là nhấc lên thao thiên cự lãng, thân phận của U Dạ hắn là biết một hai, tuyệt không chỉ là Tiềm Long Bảng thứ nhất, Minh Nguyệt sơn trang chi chủ đơn giản như vậy.

Thân phận kia, cho dù là hắn cũng không dám đắc tội.

Có thể cường đại như vậy chi nhân, lại tự mình đi ra mời chào Dương Thanh Huyền, đây rốt cuộc ý vị như thế nào?

Tả Hành nội tâm bỗng nhiên trở nên có chút bất ổn, mặt âm trầm, trong mắt tất cả đều là vẻ lo lắng cùng oán độc.

U Dạ khóe miệng cười một tiếng, nói: “Cũng không phải là các ngươi làm không tốt, mà là Dương Thanh Huyền đáng giá bổn vương tự mình mời chào.”

Cái này một đánh giá, lập tức dẫn tới bốn phía học sinh cực kỳ bất mãn, “Hắn tính là thứ gì, một cái dựa vào nữ nhân bác ánh mắt cơm chùa nam!”

Vu Khinh Nguyệt khí sắc trắng bệch, hướng cái kia nói chuyện học sinh nhìn lại, dọa đến học sinh kia răng lắc một cái, trực tiếp cắn đầu lưỡi, bỗng nhiên che miệng không dám tiếp tục lên tiếng.

Tả Hành cuối cùng không giữ được bình tĩnh, nếu là Dương Thanh Huyền bị U Dạ mời chào đi qua, vậy thì phiền toái.

Hắn lạnh giọng nói: “Dương Thanh Huyền, còn nhớ phải ước định giữa chúng ta?”

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Tự nhiên nhớ kỹ, còn có chín tháng, chính là ngươi ta một trận chiến thời điểm.”

Lời vừa nói ra, bốn phía phải sợ hãi, đều là hoảng sợ nhìn qua Dương Thanh Huyền.

Tựu liền U Dạ cũng con ngươi co rụt lại, hiển nhiên bị kinh trụ.

“Khí Vũ cảnh khiêu chiến Tiềm Long Bảng thứ năm? Trên đời còn có so đây càng tìm đường chết sự tình sao?”

“Cái này Dương Thanh Huyền không đơn giản, ta mới vừa nhìn hắn cùng Tả Tuấn một trận chiến, thế mà gánh vác ba bốn chiêu đâu.”

“Ha ha, có thể gánh vác ba bốn chiêu, cùng có thể thắng là hai khái niệm. Nếu không có Vu Khinh Nguyệt xuất thủ, hắn hiện tại đâu còn có mệnh tại?”

“Nói cực phải, với lại Tả Tuấn thực lực, so với Tả Hành, lại là ngày đêm khác biệt.”

Phù Trác, Triệu Tư Hàn nhóm cường giả cũng là nhao nhao nhíu mày, chỉ có Vu Khinh Nguyệt lạnh nhạt tự nhiên, yên tĩnh như xử nữ, tựa hồ lơ đễnh.

Tả Hành nói: “Đã như vậy, ta hi vọng ngươi có thể đường đường chính chính đánh với ta một trận, mà không phải nghĩ đến biện pháp phụ thuộc vào cái gì thế lực, tìm kiếm các loại che chở. Ta Tả Hành đối thủ, cũng không thể là loại này rác rưởi.”

Dương Thanh Huyền cười ha ha một tiếng, hai tay trước người hoạt động dưới khớp nối, một bộ tùy ý bộ dáng, “Mặc dù biết ngươi là khích tướng, nhưng liền theo ngươi nguyện đi, cho dù ngươi không nói những lời này, ta cũng sẽ không gia nhập bất kỳ thế lực nào.”

U Dạ con ngươi hơi co lại, khí sắc có chút lãnh đạm.

Vu Khinh Nguyệt thì là hàn quang lóe lên, nói: “Tả Hành, tâm tư của ngươi ta minh bạch, nhưng ta cũng đồng thời cảnh cáo ngươi, tại các ngươi võ quyết trước đó, ngươi nếu là dám giở trò gian, cũng đừng trách ta không khách khí!”

Tả Hành giận dữ không thôi, trong lòng nghĩ thầm: “Ngươi chưa từng khách khí với ta qua? Cho dù ta không xuất thủ, cũng nhất định sẽ nghĩ biện pháp để Dương Thanh Huyền chết, cuối cùng cũng có một đường** muốn đem ngươi thu nhập ta dưới hông. Đến lúc đó, một năm qua này oán giận cùng lửa giận, ta đều muốn gấp bội phát tiết ở trên thân thể ngươi!”

Nội tâm của hắn oán độc vô cùng, nhưng trên mặt vẫn là cười nói: “Ha ha, ta Tả Hành trong lòng của ngươi liền là một người như vậy sao? Yên tâm, đã ta đáp ứng cùng hắn công bằng một trận chiến, còn lại trong vòng chín tháng đương nhiên sẽ không động tay chân. Ta muốn ở trước mặt ngươi, ở trước mặt tất cả mọi người, đem hắn triệt để đánh cho tàn phế, đánh phế! Làm cho tất cả mọi người đều biết, khiêu khích ta Tả Hành hạ tràng!”

Người ở vị trí cao lâu ngày khí thế phát tán đi ra, loại kia đã tính trước cao ngạo cùng quý khí, coi trời bằng vung tùy tiện cùng khinh thường, ở trên người hắn hiện ra vô cùng nhuần nhuyễn.

Dương Thanh Huyền trong mắt bắn ra hàn mang, xoa xuống ngón tay, hắc tiếng nói: “Nguyên lai ngươi là ôm ác độc như vậy ý nghĩ, trước đó ta vẫn chỉ là muốn đem ngươi đánh tới ****. Hiện tại xem ra, muốn trực tiếp đem ngươi đánh thành phân mới được.”

Bốn phía học viên toàn bộ giật nảy mình, nhao nhao tự nghĩ nói: “Còn tưởng rằng hắn hội (sẽ) cầu xin tha thứ, nghĩ không ra càng thêm tìm đường chết, chín tháng về sau ngươi chết chắc.”

Tả Hành lạnh giọng nói: “Sau chín tháng công bằng một trận chiến, sinh tử do trời định!”

Khí thế mặc dù thịnh, nhưng ánh mắt lại vụng trộm lườm một chút U Dạ.

Hắn kiêng kỵ nhất chính là U Dạ, sợ U Dạ cùng Dương Thanh Huyền ở giữa có quan hệ gì, đến lúc đó giết Dương Thanh Huyền liền phiền toái.

Chỉ thấy U Dạ mặt không biểu tình, trên mặt vẫn là nhất quán phong khinh vân đạm mỉm cười, liền biết việc này U Dạ sẽ không nhúng tay, lúc này mới yên lòng lại.

U Dạ nói: “Đã Thanh Huyền đồng học tạm thời không muốn vào ta biết, ta cũng không bắt buộc, vậy thì chờ chín tháng, ngươi đánh với Tả Hành một trận phía sau rồi nói sau.”

Trong lòng của hắn nghĩ thầm: “Chín tháng sau một trận chiến, nếu là sinh tử khế ước, coi như không chết người, cũng tất nhiên có một phương muốn phế. Nếu là Tả Hành phế đi, như vậy Tả gia diệt trừ một tên kình địch, nếu là Dương Thanh Huyền phế đi, cũng là không đáng ta mời chào. Tăng thêm Vu Khinh Nguyệt cùng Dương Thanh Huyền quan hệ mập mờ, Vu Khinh Nguyệt tất nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ, đến lúc đó Tả gia lại trống rỗng thêm ra một cái cường địch đến.”

Kết quả của trận chiến này, vô luận ai thua ai thắng, đối với hắn đều chỉ có chỗ tốt.

Cho nên bất động thanh sắc, ngầm cho phép một trận chiến này tồn tại.

Dương Thanh Huyền tự nhiên không rõ ràng tâm tư của bọn hắn, cũng không thèm để ý bọn hắn tâm tư, hắc cười một tiếng, nói: “Sự tình đều kết thúc, mọi người tất cả giải tán đi, riêng phần mình về đi tu luyện, tranh thủ thi cái thành tích tốt đi ra.”

U Dạ cũng nhẹ gật đầu, nói: “Tất cả giải tán đi.” Hắn quay đầu hướng Dương Thanh Huyền mỉm cười, lúc này mới thân ảnh lóe lên, quang sí mở ra, hóa thành lưu quang mất đi.

“Ha ha, tu luyện, tu luyện, tranh thủ cầm thứ nhất nha.”

Phù Trác cười to vài tiếng, liền hai tay ôm đầu, quay người ẩn vào trong đám người.

Triệu Tư Hàn đội ngũ, nhìn Vu Khinh Nguyệt cùng Dương Thanh Huyền vài lần, cũng đều quay người theo Phù Trác mà đi.

Tả Hành hừ lạnh nói: “Dương Thanh Huyền, ta sẽ để cho Tả Tuấn tại sau năm ngày khôi phục như lúc ban đầu. Hi vọng ngươi có thể vận khí tốt, đừng có lại đụng tới hắn. Nếu không trong khảo hạch, liền không có nữ nhân đi ra vì ngươi can thiệp vào.”

Vu Khinh Nguyệt sầm mặt lại, lạnh lùng nói: “Xem ra ta vẫn là quá nhân từ, lại còn cứu sống được.”

Tả Hành cảm nhận được nàng sát khí trên người, khí sắc đột biến, rên khẽ một tiếng, lập tức ôm lấy Tả Tuấn mà đi.

Lục Ngoan đám ba người mặc dù cũng trọng thương, nhưng cứu trị cũng không phiền phức, mà Tả Tuấn lại là vô cùng nguy hiểm.

Tả Hành cứu mục đích của hắn, tự nhiên không phải là vì đơn thuần cứu hắn, mà là vì cho Dương Thanh Huyền thiết hạ chướng ngại, nếu có thể đem Dương Thanh Huyền giết, đó chính là tốt nhất.

Vu Khinh Nguyệt thấy mấy người đều đi, nội tâm lửa giận cũng chầm chậm tán đi, đối với Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi đi theo ta.” Trực tiếp thẳng mà đi.

Tại vô số người hâm mộ và ánh mắt phẫn nộ dưới, Dương Thanh Huyền cười khổ một tiếng, đối với ba người khác nói: “Các ngươi về trước đi tu luyện đi, sau năm ngày khảo hạch lại tụ họp.”

Mạnh Thụy gật đầu nói: “Sau năm ngày, tại chỗ tạm biệt.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền cáo từ, liền theo Vu Khinh Nguyệt mà đi.

Chuyến đi này, cái kia học viện công địch danh hào tựu triệt để ngồi vững.

Theo học viện tiểu đạo, Vu Khinh Nguyệt chậm rãi bước ngọc, tinh diệu vô song, Dương Thanh Huyền nhắm mắt theo đuôi, theo sát phía sau.

Tiểu đạo hai bên, hoa đào sáng rực, thẳng qua chín tầng ráng mây.

Hai người một trước một sau, nữ dáng người sính đình, giống như thiên nhân, nam mày kiếm mắt sáng, lỗi lạc phong lưu. Thân ảnh của hai người tại hoa đào bên trong xuyên qua, nơi xa nước chảy dưới bãi, mây trắng xuất tụ.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 84: Một Phái Thu Nhiên

Chương 84: Một phái thu nhiên

Vu Khinh Nguyệt đột nhiên dừng bước, nhẹ giọng hỏi: “Ngươi thật tu luyện cái kia Thanh Dương Võ kinh?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ừm.”

Vu Khinh Nguyệt khí sắc có chút cổ quái, cười nói: “Không nghĩ tới ngươi thật thành Hoàng cân lực sĩ, như thế trong thời gian ngắn, cũng quả thật là đáng sợ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ừm.”

Vu Khinh Nguyệt lông mày hơi hơi nhăn lại, âm thanh trách cứ nói: “Ngươi như thế nào sẽ chỉ nói ‘Ừm’ ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ừm.”

Vu Khinh Nguyệt: “...” Im lặng nói: “Ngươi trừ ra ‘Ừm’ bên ngoài, liền sẽ không nói điểm khác?”

“Cái khác?” Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, ngượng ngùng nói: “Ăn chưa?”

Vu Khinh Nguyệt: “...”

Nàng một trận choáng đầu, cái khác nam tử gặp được nàng, không khỏi là đại hiến ân cần, các loại vắt hết óc muốn chủ đề, lấy nàng vui vẻ.

Nhưng cái này Dương Thanh Huyền lại hoàn toàn tương phản, chẳng lẽ còn muốn chính mình chủ động suy nghĩ chủ đề?

May mắn Dương Thanh Huyền cũng không phải thật ngốc, cười nhạt một tiếng, nói: “Cám ơn ngươi.”

Vu Khinh Nguyệt tức giận nói: “Cám ơn ta? Cám ơn cái gì? Vừa rồi cứu được ngươi?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Vừa rồi cho dù ngươi không xuất thủ, Tả Tuấn cũng không gây thương tổn được ta. Cám ơn ngươi cho ta Thanh Dương Võ kinh, nếu không ta tuyệt không có thực lực bây giờ.”

Vu Khinh Nguyệt nói: “Cái kia Thanh Dương Võ kinh… Ngươi tại trong quá trình tu luyện… Có thể gặp được vấn đề gì không?”

“Vấn đề? Không có a, vẫn luôn rất tốt.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Ngươi làm sao lại hỏi như vậy?”

Vu Khinh Nguyệt dạ mấy lần, mới ngượng ngùng nói: “Cái kia Võ kinh ta cũng không biết có không có vấn đề, là theo trong gia tộc một chỗ di tích cổ bên trong lật ra tới. Bởi vì giới thiệu đã nói là luyện thể, ta cũng không có nhìn kỹ. Ngày đó thấy ngươi khăng khăng muốn luyện thể, tựu cho ngươi.”

Dương Thanh Huyền một mặt mộng bức, há to mồm, cả giận nói: “Đại tỷ, ngươi làm việc có thể đáng tin cậy điểm sao? Thứ này tùy tiện cho người ta luyện, hội (sẽ) xảy ra án mạng tới!”

Vu Khinh Nguyệt tự biết không đúng, đỏ mặt nói: “Ai biết ngươi thật muốn luyện thể…”

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, khoát tay nói: “Thôi, tính mệnh ta lớn. Chí ít trước mắt còn không có xảy ra vấn đề, nhưng cái kia Võ kinh giống như tàn khuyết không đầy đủ, ngươi nơi này còn có đến tiếp sau a?”

[truyen cua tui @@ Net]

Vu Khinh Nguyệt nói: “Không có, cho ngươi hết.”

Dương Thanh Huyền: “...”

Vu Khinh Nguyệt cúi đầu vỗ về chơi đùa lấy góc áo, tự biết đuối lý, ngượng ngùng nói: “Dù sao luyện thể không có tiền đồ, ngươi đã là Hoàng cân lực sĩ, phía sau có thể không cần luyện, cải luyện khí Ngưng Hồn đi.”

Dương Thanh Huyền cũng có chút xoắn xuýt, y theo kế hoạch lúc trước, đạt tới Hoàng cân lực sĩ phía sau liền nên dừng lại. Nhưng bây giờ càng phát ra cảm thấy luyện thể không đơn giản, cái kia Thanh Dương Võ kinh càng là không phải bình thường, để hắn hiện tại dừng lại lời nói, mười phần không bỏ.

Vu Khinh Nguyệt đột nhiên nhìn qua hắn, cái kia đôi mắt to sáng ngời bên trong, tràn đầy kỳ vọng thần sắc, “Ta cũng rất hi vọng nhìn thấy vũ hồn của ngươi đâu.”

“Có cái gì tốt gặp.”

Dương Thanh Huyền tức giận nói rằng: “Một đạo hồn quang rác rưởi Vũ Hồn, ta đều chẳng muốn đi ngưng tụ.”

Vu Khinh Nguyệt “Phốc phốc” cười một tiếng, nháy mắt nói: “Rất nhiều Vũ Hồn không cách nào khảo thí đi ra, loại kia khảo nghiệm khuyết điểm cực lớn, cho dù thật đi ra ngoài là một đạo hồn quang, cũng đồng dạng có tấn cấp không gian.”

Nàng cười lên, tứ phía cảnh đẹp liền ảm đạm, Dương Thanh Huyền nội tâm như gió xuân phất qua, cho dù hắn như vậy tâm tính, cũng không nhịn được nổi lên gợn sóng.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nói: “Ngươi đối với Vũ Hồn hiểu rõ, tựa hồ còn tại học viện phía trên?”

Vu Khinh Nguyệt “Khanh khách” cười nói: “Ngươi đang thử thăm dò ta?”

Dương Thanh Huyền cũng không che giấu nội tâm ý nghĩ, nói: “Ngươi rất thần bí, ta hội (sẽ) thăm dò không phải rất bình thường sao?”

Vu Khinh Nguyệt sửng sốt một chút, nghĩ không ra hắn sẽ như thế thẳng thắn, không khỏi thở dài: “Biết nhiều, đối với ngươi cũng không có chỗ tốt, ngươi vẫn là an tâm đem thực lực mình tăng lên đi.”

Dương Thanh Huyền ngượng ngập cười một tiếng, nói: “Như vậy lão khí hoành thu, giọng nói chuyện cùng gia gia của ta có một so.”

“Gia gia ngươi?” Vu Khinh Nguyệt đột nhiên sắc mặt cổ quái, nói: “Dương Chiếu sao? Hắn thật là ngươi gia gia?”

Dương Thanh Huyền trong lòng máy động, cau mày nói: “Đương nhiên là, ngươi như thế nào hỏi như vậy?”

Vu Khinh Nguyệt cười cười, lắc đầu nói: “Không có gì.”

Hỏi lời này quá mức không hiểu thấu, để Dương Thanh Huyền nội tâm dâng lên một trận khó chịu, nhưng không thể nói vì cái gì.

Vu Khinh Nguyệt gặp hắn tựa hồ có chút không vui, vội nói: “Ta nhưng mà thuận miệng hỏi mà thôi, còn có năm ngày chính là Nội viện khảo hạch, Tả Hành sợ là sẽ không từ bỏ ý đồ, ngươi tranh thủ sớm ngày ngưng tụ Vũ Hồn a. Còn cái kia Thanh Dương Võ kinh, cũng đừng có tu luyện lại.”

Dương Thanh Huyền có chút khó khăn, để hắn từ bỏ Thanh

Dương Võ kinh, cũng là vạn phần không muốn.

Nhưng nếu là tiếp tục tu luyện xuống dưới, không có đến tiếp sau tâm pháp, cuối cùng khó đại thành, thậm chí có chút công pháp, tu luyện không hoàn toàn lời nói sẽ còn phản phệ nhục thân, kia liền càng gặp quỷ.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Ta lại suy nghĩ một chút đi.”

Vu Khinh Nguyệt nghiêm mặt nói: “Cái kia Thanh Dương Võ kinh lai lịch hoàn toàn chính xác bất phàm, chắc hẳn ngươi cũng cảm nhận được chỗ tốt cực lớn. Nếu không ngắn ngủi mấy tháng thời gian, là tuyệt đối không thể bước vào Hoàng cân lực sĩ. Nhưng càng là loại này đỉnh cấp công pháp, tựu càng cần hoàn chỉnh kinh quyết, đằng sau bộ phận, ngươi tuyệt đối đừng tu luyện lại!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hội (sẽ) thận trọng suy tính.”

Ngay sau đó hoàn toàn không còn gì để nói, hai người trầm mặc một hồi, Dương Thanh Huyền liền ôm quyền cáo từ.

Vu Khinh Nguyệt nhìn qua bóng lưng hắn rời đi, dần dần tiêu thất tại nhiều loại hoa hiển thị rõ chỗ, có vẻ hơi đìu hiu, âm thầm nghĩ ngợi nói: “Hắn thật là Dương gia người sao? Nếu mà là thật, vậy hắn Vũ Hồn...”

Trong đầu hiện ra một màn cảnh tượng đáng sợ đến, Vu Khinh Nguyệt khí sắc hơi trắng bệch, nhưng trong hai con ngươi lại nổ bắn ra nói đạo tinh quang, có vẻ hơi hưng phấn, “Dương gia huyết mạch, cái kia đáng sợ truyền thừa Vũ Hồn, thật sẽ xuất hiện ở trên người hắn sao? Như hắn thật là Dương gia hậu nhân, như vậy tọa trấn trung ương đại thế giới, chấp chưởng thiên địa song bảng vị đại nhân kia...”

Nàng ngốc trệ một trận, lúc này mới đem suy nghĩ thu hồi, khẽ thở dài: “Ta nhìn hắn bộ dạng này, tựa hồ cũng không muốn từ bỏ Thanh Dương Võ kinh, cũng không biết bảo quyển bên trong chỉ chỗ, sẽ hay không có Võ kinh đến tiếp sau. Đáng tiếc hắn thực lực quá yếu, nếu không đem bảo quyển sự tình nói cho hắn biết cũng chưa chắc không thể. Nhưng vẻn vẹn Hoàng cân lực sĩ... Ai... Thật không đáng chú ý a.”

Vu Khinh Nguyệt phát ra thật dài tiếng thở dài, nhìn qua Dương Thanh Huyền rời đi phương hướng, cái kia thanh tịnh đáy mắt chưa phát giác ở giữa nổi lên vẻ bi thương, phảng phất chỗ này xuân ý dạt dào chi địa, chưa đợi giữa hè, liền đã muốn gần thu.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 85: Cô Đọng Vũ Hồn

Chương 85: Cô đọng Vũ Hồn

Dương Thanh Huyền cùng Vu Khinh Nguyệt tạm biệt phía sau, trực tiếp đi Nghênh Long Đầm.

Tại U Dạ bọn người thể hiện ra thực lực cường đại phía sau, hắn càng thêm nhận biết đến chính mình cự ly Tiềm Long Bảng bên trên những cường giả kia, còn kém rất xa.

Hắn một chút nhảy vào Nghênh Long Đầm bên trong, gây nên mảng lớn bọt nước, đầm nước lập tức vây quanh tới, lạnh buốt cảm giác tẩm bổ thân thể, làm cho đầu óc thanh tỉnh.

Hắn ở trong nước bơi hai vòng, liền vận chuyển lên Thanh Dương Võ kinh đến, cái này kỳ diệu công pháp, không chỉ là để hắn tiến giai Hoàng cân lực sĩ đơn giản như vậy, càng là dung nhập trong thân thể của hắn, cùng hắn lẫn nhau không phân.

“Loại cảm giác này tựa như là, công pháp này có sinh mệnh của mình.”

Dương Thanh Huyền trong lòng không hiểu khẽ động, cảm ngộ đến Thanh Dương Võ kinh chỗ kỳ diệu.

Hắn hai mắt nhắm lại, bắt đầu chữa trị thể nội kinh mạch bị tổn thương.

Trước đó cưỡng ép thi triển bốn đạo Viêm Dương, đồng thời dựa vào Cú Mang chỉ, phía sau lại mạnh mẽ đem hai chiêu trên cung chi tiễn áp chế xuống, thể nội kinh mạch đã bị mảng lớn chấn thương, giờ khắc này ở Võ kinh vận chuyển dưới, phục hồi từ từ.

Sau một ngày, mới đưa tất cả bị hao tổn kinh mạch chữa trị, nguyên lực như là cam lộ, tư dưỡng thân thể mỗi một chỗ, không nói ra được dễ chịu hài lòng.

Sau đó, khí huyết như giang hà trào lên, bốn phía đầm nước cũng “Ào ào” sôi trào lên.

Hắn đột nhiên nâng tay phải lên, năm ngón tay nắm chặt, bỗng nhiên đánh ra ngoài!

Kình khí từ quyền chỉ ở giữa bộc phát ra đi, phảng phất một Long Nhất tượng hướng vào trong nước.

“Bành!”

Toàn bộ đầm nước bị đánh bạo, chấn lên vô số bọt nước, dồn dập, giống như là như gió bão mưa rào rơi xuống.

Nhưng tất cả giọt nước, đều tại hắn da thịt vài tấc bên ngoài, liền trực tiếp bốc hơi thành khí.

Dương Thanh Huyền trong mắt lóe ra tinh mang, tráng chí lăng vân nói: “Có cái này Thanh Dương Võ kinh, ta rất nhanh liền có thể đột phá đến Đãng Khí trung kỳ, hậu kỳ, Đại viên mãn, thậm chí Ngọc Cốt cảnh, hiện tại để cho ta từ bỏ, nói nghe thì dễ.”

Hắn đè xuống từ bỏ Thanh Dương Võ kinh suy nghĩ, y theo Võ kinh bên trên tâm pháp, còn có một đoạn đường rất dài có thể đi. Cho dù gặp được công pháp không kế vấn đề, đó cũng là hồi lâu chuyện sau này, đến lúc đó lại đi quan tâm đi.

Nghĩ định phía sau, hắn liền dự định tiếp tục tu luyện xuống dưới.

Dương Thanh Huyền theo trong đầm nước đi ra, xếp bằng ở bờ đầm một khối trơn nhẵn trên tảng đá lớn, theo Nhẫn Trữ Vật bên trong lấy ra linh thạch, xếp trước người.

Theo đào quáng nhiệm vụ bên trong đạt được năm khối, Minh Nguyệt sơn trang đạt được năm mươi khối, lại đi rơi tại trong khách sạn tiêu hao một khối, giờ phút này năm mươi bốn khối hạ phẩm linh thạch chồng trước người, tựa như là lấp kín bạch ngọc xây thành tiểu tường.

Hạ phẩm linh thạch độ tinh khiết cũng không cao, trong đó tạp chất pha tạp, pha tạp điểm điểm, nhưng cũng là cực kỳ trân quý tài nguyên tu luyện, võ giả bình thường cũng là trông mòn con mắt.

“Ta xuất hiện tại chân khí trong cơ thể, đã viễn siêu phổ thông Khí Vũ mười tầng, lại thêm cái viên kia Ngưng Hồn đan, ngưng tụ Vũ Hồn hẳn là mười phần chắc chín. Nhưng để bảo đảm không có gì bất ngờ xảy ra, lợi dụng linh thạch bên trong khổng lồ linh khí tiếp tế, để phòng Ngưng Hồn lúc phát sinh chân khí chưa đủ nguy hiểm, như vậy tựu không có sơ hở nào.”

Dương Thanh Huyền làm tốt mười phần chuẩn bị phía sau, lại lấy ra cái viên kia Ngưng Hồn đan, trong tay quan sát một trận, liền thả trong cửa vào nuốt xuống.

Theo dược lực tan ra, một loại cảm giác cổ quái tại vùng đan điền sinh sôi, phảng phất có một đám lửa, trống rỗng tạo ra, tại thiêu đốt lấy chân khí của hắn.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, biết đó là hồn hỏa, là luyện khí Ngưng Hồn bắt đầu, vội vàng nhắm hai mắt, tiến vào trong nhập định đến.

Chân khí trong cơ thể, tại Ngưng Hồn quyết dẫn dắt dưới, hướng vùng đan điền hội tụ mà đi.

Chịu đựng cái kia hồn hỏa thiêu đốt nung khô, phảng phất là tại cho linh hồn cung cấp nguyên liệu, rèn luyện hồn lực.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy mình toàn thân “Tinh, khí, thần, hồn, ý”, năm loại cân nhắc “Võ” chi thiên phú và thực lực đồ vật, đều theo chân khí của mình, liên tục không ngừng đưa vào trong đan điền.

Một cỗ khó nói lên lời lực lượng, theo cái kia hồn hỏa thiêu đốt, tại trong cơ thể hắn chậm rãi hình thành.

Cỗ này cùng cái kia Thiên Hạ Hữu Địch giống nhau y hệt, nhưng lại nhỏ yếu hơn và thân mật hơn nhiều.

Thiên Hạ Hữu Địch mặc dù gửi ở thể nội, nhưng mỗi lần xuất hiện, đều là như giẫm trên băng mỏng, không cẩn thận tựu phản phệ chính mình.

Mà cỗ lực lượng này, hoàn toàn cùng thân thể dung hợp, không có chút nào khoảng cách, giống như là chính mình “Linh hồn”, lẫn nhau không phân.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên có loại cảm giác kỳ quái, mình tựa như là mười tháng hoài thai mẫu thể, cái kia cỗ có sinh mệnh lực lượng, chính là “Thai nhi”.

Loại trạng thái này kéo dài ba bốn canh giờ, một mực bình yên vô sự, chân khí trong cơ thể cũng đủ dồi dào, tiêu hao đều tại khả khống phạm vi bên trong.

Đột nhiên, một mực bình ổn nóng rực hồn hỏa, đột nhiên run lên.

Quanh thân tất cả chân khí, trong khoảnh khắc liền hướng ngọn lửa kia xông lên đi, “Phần phật” một tiếng, Dương Thanh Huyền cảm giác mình toàn bộ thân thể đều bốc cháy lên.

Cái kia hồn hỏa trong nháy mắt tăng vọt tới to lớn, giống như từ trong ra ngoài đốt đi đi ra, hóa thành khôn cùng Liệt Diễm, đốt cháy thân thể của hắn.

Dương Thanh Huyền vừa mừng vừa sợ, hắn biết đây là sau cùng giai đoạn, cũng chính là Ngưng Hồn mấu chốt.

Ngay sau đó tập trung ý chí, cẩn thận khống chế toàn bộ quá trình.

Nhưng chân khí tiêu hao thực sự quá lớn, trong nháy mắt đó tựu cơ hồ đem cả người hắn dành thời gian, hắn một chưởng vỗ ra, đem linh thạch tường đánh nát, đại lượng linh khí theo bột phấn đổ xuống mà ra, nhào ở trên người hắn.

Phảng phất nắng hạn lâu ngày gặp trận mưa, lập tức không nói ra được dễ chịu, mỗi cái lỗ chân lông đều tại mở rộng, tham lam hút vào cái kia linh khí.

Thể nội thâm hụt, trong nháy mắt đạt được cường lực bổ dưỡng.

Cái kia mãnh liệt hồn hỏa, tại đốt đi sau một lúc, bắt đầu tràn ra màu sắc quang mang.

Tất cả nhiệt lượng cấp tốc tụ lại thành một cái quả cầu ánh sáng màu đỏ, ngưng tụ trong đan điền.

Dương Thanh Huyền biết đó chính là Vũ Hồn ấn ban đầu, chỉ cần cái này quang đoàn sinh trưởng, hóa thành lạc ấn tại thân, chính là thành công.

Quả cầu ánh sáng kia bắt đầu trở nên tiên diễm ướt át, tựa như một giọt máu tươi, diên triển khai, hóa thành kiếm phôi hình dạng.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, mừng thầm nói:

"Chẳng lẽ ta Vũ Hồn, là hình kiếm?"

Hắn theo trên sách biết được, loại này khí hình Vũ Hồn, là công kích mạnh nhất hình thái Vũ Hồn, không khỏi mừng rỡ vạn phần.

Nhưng kiếm kia phôi lạc ấn đột nhiên run lên, Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy não hải trầm xuống, phảng phất có vô tận ý thức xâm nhập mà đến.

Hãi nhiên ở giữa, chỉ thấy bốn phía cảnh tượng đột biến, non xanh nước biếc lặng yên thối lui, hóa thành vắng vẻ đại địa.

Mờ tối bầu trời âm trầm xuống, trở nên thâm thúy khôn cùng, toàn bộ thiên địa hướng vô hạn không gian kéo dài tới, phảng phất vạn vật không còn, tận hóa Quy Khư một mảnh, Càn Khôn hoàn vũ bên trong, trở nên mọi loại tịch liêu.

"Cái này, đây là có chuyện gì?!"

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động mãnh liệt, phát hiện chính mình đã không tại bờ đầm nước, mà là độc lập với mênh mông bên trong, một chỗ mênh mông mịt mờ thế giới.

"Đây là, ý niệm của ta thế giới sao? Còn là chuyện gì xảy ra?"

"Tốt dày khí tức tử vong..."

Dương Thanh Huyền tại bên trong thế giới này chạy vội mấy bước, bỗng nhiên ngừng lại, đột nhiên, phát hiện trước mặt xuất hiện vô số gò núi, càng là ức vạn phần mộ, hở ra tại cái này vô biên vô tận đại địa bên trên, tịch diệt vạn cổ.

Loại kia hoang lâu mà tử tịch hương vị, chính là từ cái này vô số trong phần mộ tản mát ra đến.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 86: Thái Huyền Kiếm Trủng

Chương 86: Thái Huyền kiếm trủng

Dương Thanh Huyền che dưới mũi, cỗ này khó ngửi hương vị, không chỉ có đến từ tử vong cùng mục nát, còn mang lấy cực mạnh tuế nguyệt ăn mòn vết tích, cho người ta một loại vết rỉ loang lổ cảm giác.

“Đích thật là kim loại gỉ vị, dày làm cho người muốn ọe.”

Cái kia vốn cổ phần thuộc rỉ sét mùi, phảng phất hòa tan trong không khí, tựu liên y bào bên trên, đều dính đầy một tầng thật mỏng vết rỉ.

Dương Thanh Huyền hất lên trường bào, chỉ cảm thấy trong dạ dày lăn lộn khó chịu, đột nhiên, dưới chân không hiểu run lên, kém chút té ngã trên đất, chấn động to lớn cảm giác từ phía dưới truyền đến, trực thấu mặt đất!

“Ù ù!...”

Chấn cảm ngột ngạt mà cổ xưa, giống như là một đầu cự thú viễn cổ thức tỉnh, đại địa tại cái này chấn động xuống bắt đầu da bị nẻ, vô số phần mộ phá vỡ, tử vong mà rỉ sét khí tức theo từng cái mộ phần bên trên toát ra, nương theo mà đến, còn có đáng sợ Kiếm Ý!

“Đây là...!”

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co lại, hắn gặp được đời này, trừ núi Côn Luân dưới địa cung bên ngoài, kinh hãi nhất một màn.

Vô số thanh kiếm, theo một cái kia cái mộ phần toát ra, phảng phất mọc lên như nấm, nhanh chóng mà điên cuồng hiện lên.

“Chi!”

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên hít một hơi khí lạnh.

Cái kia vô số thanh kiếm, đếm bằng ức tuyệt đối mà tính, tất cả đều là vết rỉ loang lổ, cắm ở từng cái mộ phần bên trên, tựa như từng tòa cái thế cường giả mộ bia.

Không biết từ chỗ nào phá đến một trận quái phong, cuốn lên khôn cùng hàn ý, ở trên không bên trong dập dờn, phảng phất kể rõ Kiếm này Mộ bên trong vô số cố sự.

Mỗi một chuôi kiếm, sau lưng đều có một đoạn cái thế truyền kỳ.

Dương Thanh Huyền khí sắc trắng bệch, nín thở hơi thở, hướng những cái kia kiếm rỉ nhìn lên đi, “Bùi Mân”, “phần tịch”, “Thần Quang”, “Thiên Chi Ngân”, “thích biệt ly”, “chém yêu”...

Mỗi một cái tên phía sau, đều đại biểu cho một đạo tuyệt thế phong thái, cái thế tu vi, bất hủ thanh danh, Nhưng đều theo thần kiếm, đều chôn ở cái này vô tận kiếm trủng bên trong!

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy não hải kịch liệt đau xót, một đạo hoang vu tuyên cổ thanh âm, trong đầu ầm vang nổ vang.

“Minh Nguyệt Thái Huyền đồng nhất chiếu, trời cùng đa tình, mây bay thổi làm tuyết.”

“Quét ngang vũ nội đãng càn khôn, hồng trần không hai, Đều là hóa một kiếm đi.”

Cái kia yểu yểu thơ âm thanh giống như hồng chung rên rỉ, phảng phất xuyên qua vô tận thời không, vượt qua bờ bên kia mà đến, cuối cùng hóa thành khôn cùng phong ba, tại cái này tịch diệt giữa thiên địa, khuấy động ra!

Ức vạn kiếm hồn, tại cái kia thê lương cổ ý dưới, toàn bộ run rẩy, phát ra tranh minh thanh.

Dương Thanh Huyền bị ngàn vạn kiếm âm lọt vào tai, não hải đều như muốn nổ bể ra đến, trong đó bỗng dưng hiện ra “Thái Huyền kiếm trủng” bốn chữ, vô tận vũ trụ, ức vạn thời không, tất cả chết đi chi kiếm, đều là hóa thành kiếm hồn, chôn chôn tại đây!

Trong lòng có mọi loại đêm ngày biến hóa, ánh mắt chiếu tới cũng không rõ lắm tích, toàn bộ kiếm trủng đều trở nên hư ảo không thật, tại trước mắt hắn phiêu đãng, phi tốc ngưng tụ.

Lượng lông mày trung tâm, một viên màu đỏ tươi kiếm ấn lộ ra hiện ra, trên đó hồng mang yêu dã, lấp lóe không ngừng, cẩn thận nhìn lại, kiếm kia ấn nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn kiếm, nhưng lại từ đầu đến cuối quy nhất.

“A!!...”

Dương Thanh Huyền hai tay ôm đầu, đau rống to, trên mặt đất không ngừng lăn lộn bốc lên.

Vậy quá không tin được kiếm trủng, lại muốn tại trong thức hải của hắn hàng lâm xuống.

Nhưng vào lúc này, một trận thanh quang nổi lên, hai tay cánh tay bị vảy rồng bao trùm, một đạo Thanh Long hư ảnh từ sau cái cổ mà ra, đánh nát Thức hải hư không, cưỡng ép xông vào vậy quá không tin được kiếm trủng bên trong, một đạo Long ngâm chấn cửu thiên!

“Phanh phanh phanh!...”

Cái kia vô số mộ phần bên trên kiếm hồn, tại cái này tiếng long ngâm dưới, toàn bộ vỡ vụn, ức vạn mộ phần thổ bị tạc mở.

Thanh Long lực lượng cường đại chống lại lấy toàn bộ kiếm trủng, trong con ngươi lộ ra ánh mắt lạnh như băng, thân hình thoắt một cái, liền bắt đầu ngưng tụ, lại trên hư không muốn hiển hóa hình người.

Nhưng kiếm trủng xoay nhanh, thế giới kịch liệt đổ sụp xuống tới, gia tốc tràn vào Dương Thanh Huyền Thức hải.

Cái kia long ảnh lung lay mấy lần, cuối cùng lực lượng không đủ, hoá hình thất bại, “Bành” một tiếng tựu hóa thành thanh quang sương mù, tiêu tán tại hoang vu kiếm trủng trên không.

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền phun ra một ngụm máu tươi, hai mắt một mảnh đỏ bừng, thất khổng bên trong đều chảy ra máu, đã không chịu nổi. Kiếm kia mộ nếu là cưỡng ép nhập thể, sợ là chỉ có bạo thể mà chết.

Nhân quả một vòng, biết sinh tử không dễ, sao tựu cam tâm như thế vẫn lạc.

Ngay tại mọi loại không cam lòng thời điểm giữa mi tâm bỗng nhiên co rụt lại, trên trán hiện ra một giọt xích hồng sắc tinh huyết, minh ápn chiếu người.

Một cỗ mênh mông yêu lực theo mi tâm tản ra, theo kinh lạc hướng bốn phía khuếch tán.

Cái kia yêu lực vừa ra, tựa như sóng dữ quét sạch, máu đỏ tươi tuyến hiện lên hình tròn tản ra, trong nháy mắt bao trùm đại nửa khuôn mặt.

Tơ máu uốn lượn khúc chiết, như phức tạp minh văn, chỗ đến, da thịt yêu hóa, lại mọc lông phát.

Dương Thanh Huyền trên mặt ngũ quan, cũng bắt đầu trở nên bắt đầu vặn vẹo, người bên trong kéo dài, hai mắt vàng ròng, một đôi răng nanh như dã thú sắc bén. Bộ mặt của hắn, lại biến thành mặt lông Lôi công miệng, cùng cái kia cổ họa bên trên yêu hầu không có sai biệt!

Tại cái kia không ngừng thu nhỏ Thái Huyền kiếm trủng bên trong, đột nhiên sấm sét vang dội, đáng sợ phong bạo cùng lôi hỏa từ trên trời giáng xuống, tại kiếm trủng hư không bên trên, chẳng biết lúc nào, đứng sừng sững lấy một đạo tuyệt thế thân ảnh.

Đầu đội cánh phượng tử kim quan, người khoác khóa tử Hoàng Kim giáp, chân đạp tơ trắng Bộ Vân giày.

Một đầu hỏa vân chiến bào tại người phía sau phun trào.

Thân ảnh kia tay trái cắm eo, lẻ loi mà đứng, mặc cho ngàn vạn lôi hỏa đánh xuống, vị nhưng bất động.

Đại địa bên trên vạn kiếm kiếm hồn lại không tự chủ run rẩy lên, đột nhiên vạn kiếm tề minh, theo trong phần mộ bay vọt ra, hóa thành mưa kiếm, hướng thân ảnh kia kích - bắn mà đi.

Thân ảnh kia hướng phải lung lay dưới đầu, tay phải hướng trong tai vân vê, một vệt kim quang trùng thiên quán, hướng bên trên bắn vào cửu tiêu thiên ngoại, bao quát hạo nguyệt tinh thần; Hướng xuống thẳng tới Cửu U địa giới, chấn nhiếp quỷ mị Võng Lượng!

Tại cái kia hào quang Diễm Diễm, thụy khí bừng bừng ở giữa, một cái to lớn ô sắt như trụ hiển hiện, trên dưới hai đầu đều mang kim cô, trên đó mơ hồ có chữ, tối nghĩa khó phân biệt.

Nhìn kỹ phía dưới, là: Thiên hà trấn đáy Thần trân.

Thân ảnh kia một tay cầm gậy sắt, vung lên phía dưới, ngàn vạn kiếm ảnh toàn bộ đánh nát, lại vung phía dưới, gậy sắt "Ầm vang" một tiếng thẳng vào địa mạch, quấy đại địa da bị nẻ, bầu trời vỡ vụn.

Theo cái kia gậy sắt một quấy, Dương Thanh Huyền não hải "Oanh" một tiếng nổ vang, cả người triệt để mất đi ý thức, tựa như đã chết.

Cũng không biết trải qua bao lâu.

Phảng phất đã trải qua vô tận tuế nguyệt, lại hình như chỉ là trong nháy mắt.

Ý thức một chút xíu trở lại, đầu tiên là xúc giác khôi phục, ngón tay nhúc nhích mấy lần, sau đó nghe thấy "Ào ào" nước chảy, chính là Nghênh Long Đầm tiếng nước, lại sau đó ngũ giác lục thức, trục vừa hồi phục lại.

Dương Thanh Huyền mờ mịt mở mắt ra, phát hiện chính mình nằm tại trên tảng đá lớn, một chân ngâm ở trong đầm nước.

Trên chân tựa hồ có cảm giác đau truyền đến, tựa như là bị chuột gặm cắn.

Hắn định nhãn nhìn lại, chỉ thấy trong nước nổi một đầu kim sắc quái ngư, sinh ra răng nhọn, ngay tại gặm ăn bắp chân của hắn.

Cái kia cá toàn thân kim hoàng, sinh một đôi vây cá như cánh bướm, vây đuôi giống như đuôi phượng, chỉ có hai bên mang một vòng yêu đỏ chi sắc, phảng phất họa sĩ một bút vung tựu, mười phần kỳ dị.

Dương Thanh Huyền nhục thân cực mạnh, cái kia cá gặm ăn bất động, nhưng bén nhọn răng tại trên bàn chân cắn tới cắn lui, vẫn là mười phần đau nhức.

Hắn nghĩ thầm: “Long du nước cạn bị tôm trêu, hổ xuống đồng bằng bị chó khinh, ta Dương Thanh Huyền vậy mà rơi vào bị cá cắn.”

Tức giận, lập tức một cước phá vỡ đầm nước, đá tới.

Cái kia cá mười phần cơ cảnh linh hoạt, bị sóng nước chấn khai, vậy mà vô sự, quay người liền muốn du tẩu.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Chương 87: Kim Quang Ngư

Chương 87: Kim Quang Ngư

Dương Thanh Huyền một chút theo trên tảng đá lớn nhảy dựng lên, mắng: “Nếu là liền một con cá cũng không đối phó được, vậy ta về sau còn mặt mũi nào mặt tại học viện lăn lộn!”

Hắn giơ tay vỗ, chính là một chiêu Lục Dương Chưởng kích xuống dưới.

“Bành!”

Đầm nước nổ tung, Viêm Dương chân khí hướng vào trong nước, chấn cái kia cá vọt ra khỏi mặt nước, vậy mà chưa chết, ở trên không bên trong “Bay nhảy bay nhảy” vọt lấy.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, kêu lên: “Hôm nay như là để ngươi chạy thoát, ta tựu nhảy vào nước này bên trong tự sát!”

Theo tay khẽ vẫy, Nhị Dương Hoàn Hiện, hai đạo Viêm Dương lực lượng như là lửa quạ bay đằng, tuần tự đánh vào cái kia thân cá bên trên, đem nổ tung. Lại phất một cái ống tay áo, khí kình tiền bù thêm mà đi, đưa nó chấn vào đến trong bụi cỏ, chết đến mức không thể chết thêm.

“Hừ, dám ăn ta, thật sự là to gan lớn mật, chết chưa hết tội!”

Dương Thanh Huyền lúc này mới hài lòng phủi tay, thầm nói: “Bất quá cũng trách, cái này Nghênh Long Đầm bên trong thủy khó nuôi sống vật, con cá này là chuyện gì xảy ra, với lại mạnh mẽ như thế, khiến cho ta dùng Lục Dương Chưởng mới đánh giết nó.”

Hắn đang muốn đi kiểm tra cái kia cá quái trạng, bỗng nhiên thân thể trì trệ, trong đầu hiện lên linh quang, vậy quá không tin được kiếm trủng, Thanh Long phá giới, yêu hầu to lớn sắt các loại cảnh tượng, từng cái trong đầu về chiếu.

“Vũ Hồn! Ta Vũ Hồn...!”

Dương Thanh Huyền giật mình, vội vàng tại trên tảng đá ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu vận chuyển chân nguyên, kiểm tra trạng huống thân thể của mình.

Khí chuyển Chu Thiên, lập tức phát hiện kình khí của mình cường đại hơn nhiều, hoàn toàn là biến hóa về chất, hắn đã xông phá Khí Vũ gông cùm xiềng xích, chính thức bước vào Linh Vũ cảnh!

Dương Thanh Huyền y theo trong sách phương pháp, bắt đầu hai tay kết ấn, câu thông Vũ Hồn ấn.

Chỗ mi tâm hồng mang lóe lên, hiện ra một thanh kiếm ấn đến, Dương Thanh Huyền lập tức cảm nhận được có kiếm khí, cuồng hỉ phía dưới, vội vàng biến hóa kết ấn, quát: “Vũ Hồn xuất hiện!”

Ở tại trước người, một đạo hoàng quang hiện lên, hiện ra một thanh nhàn nhạt quang chi kiếm hình đến.

Dương Thanh Huyền mở to hai mắt, ánh mắt do hưng phấn biến thành ngạc nhiên, lại biến làm ngốc trệ, cuối cùng trở nên nghẹn họng nhìn trân trối.

Cái kia ngưng tụ ra Vũ Hồn hình kiếm, càng là một thanh kiếm gãy, trên đó tản mát ra hơi hơi vầng sáng, chỉ có một đạo!

Một đạo hồn quang hạ phẩm Vũ Hồn!

Hơn nữa còn là kiếm gãy!

Dương Thanh Huyền: “...”

Hắn sửng sốt nửa ngày, nhìn xem cái kia kiếm gãy Vũ Hồn sững sờ, chính mình một chưởng đem đập tan, lần nữa ngưng tụ ra, vẫn là một thanh kiếm gãy.

Như thế phản phục mấy lần, đều là kiếm gãy, hơn nữa là cùng một chuôi, trên chuôi kiếm tuyên khắc lấy “Chém yêu” hai chữ, chính là tại Thái Huyền kiếm trủng bên trong thấy qua kiếm, lúc ấy đều vẫn là hoàn chỉnh không thiếu sót.

“Chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ là cái kia hầu tử đánh nát ta Vũ Hồn?”

Dương Thanh Huyền nhớ tới, vậy quá không tin được kiếm trủng bị hầu tử một gậy sắt đánh nát, không khỏi cả kinh tay chân lạnh buốt, càng nghĩ càng thấy phải khả năng cực lớn, “Trên sách nói: Vũ Hồn mất, võ đạo cuối cùng, chẳng lẽ ta võ đạo chi lộ như vậy kết thúc rồi hả?”

Cả người đều mộng, ngốc trệ tại cái kia.

[truyen c u a tui . net] http://truyencu

atui.ne T / Bỗng nhiên, trong rừng truyền đến tiếng xột xoạt thanh âm, Dương Thanh Huyền lúc này mới phát hiện, thần trí của mình so trước đó muốn bén nhạy nhiều, nhíu mày quát: “Là ai?”

“Nguyên lai sớm có người đi vào rồi, xem đến Lục trưởng lão không tại.”

Theo bên cạnh trong rừng đi ra một tên đệ tử, nhẹ nhàng thở ra dáng vẻ, đồng thời đối với trong rừng cây kêu lên: “Ra đi, Lục trưởng lão không tại. Có cái gan lớn không sợ chết sớm là ở nơi này.”

Trong rừng lại chui ra một tên đệ tử, trái phải nhìn quanh trận, vẫn là vô cùng sợ hãi dáng vẻ.

Lúc trước người học sinh kia cười khẩy nói: “Nhìn ngươi lá gan này, nếu là Lục trưởng lão ở đây, chúng ta đã sớm vào phòng cứu thương.”

Hai người to gan đi ra, thấy một lần đầm nước phụ cận Dương Thanh Huyền, đầu tiên là sửng sốt một chút, trước hết nhất đi ra người học sinh kia đột nhiên kêu lên một tiếng sợ hãi, nói: “Là ngươi?!”

Dương Thanh Huyền cũng là vì đó sững sờ, nói: “Hai vị đồng học tốt.”

Hai người này chính là cái kia Học Phần điện trước bày quầy bán hàng, một cái bán Đại Long Thứ Ngư Sơn Kê, một cái bán đại dưa xanh Ải Đôn Tử.

Sơn Kê kêu lên: “Lần trước nói cho ngươi Nghênh Long Đầm, tiểu tử ngươi thế mà không sợ chết tựu tiến vào tới, đúng lúc Lục trưởng lão không có ở, tính ngươi vận khí tốt.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đúng vậy a, vận khí vẫn được. Không biết hai vị đồng học tiến vào đến không biết có chuyện gì?”

Sơn Kê đang muốn nói chuyện, cái kia Ải Đôn Tử một bả ngăn lại hắn, quát: “Cùng hắn nói nhảm cái gì, tranh thủ thời gian tìm đồ quan trọng, các loại (chờ) Lục trưởng lão trở lại nhất định phải chết.”

“Nói đúng lắm.”

Sơn Kê cũng không tiếp tục để ý Dương Thanh Huyền, hai người ngay tại Nghênh Long Đầm phụ cận mấy đầu dòng nhỏ bên trong tìm kiếm.

Dương Thanh Huyền xoay chuyển ánh mắt, chỉ vào trong bụi cỏ một vật, nói: “Các ngươi có phải hay không muốn tìm cái này?”

Chính là đầu kia bị hắn chụp chết cá, ruột xuyên bụng nát vụn, rơi vào trong bụi cỏ, chết không thể chết lại.

“A!!”

Sơn Kê giống như mất hồn giống như kêu thảm một tiếng, cùng Ải Đôn Tử hai người nhảy lên mà đến, đều là trừng to mắt, đờ đẫn nhìn xem cái kia chết quái ngư.

Sơn Kê kêu rên nói: “Ta Kim Quang Ngư a!”

Ải Đôn Tử cũng là kinh hãi nói: “Thật là Kim Quang Ngư, cái này, cái này...”

Trân quý như thế chi vật, vạn kim khó cầu, bây giờ lại nằm thi trên mặt đất, hai người một chút thúc thủ vô sách.

Ải Đôn Tử nói: “Sơn Kê, còn có không có biện pháp bù đắp?”

“Bổ cứu? Con cá này ruột đều đi ra, còn thế nào bổ cứu, chỉ có thể tìm xem xem có hay không tinh hạch, lại đem con cá này nấu canh uống.”

Sơn Kê ba tức hai lần miệng, mười phần thèm nhỏ dãi dáng vẻ, nói: “Vừa vặn dùng cái này Nghênh Long Đầm thủy nấu, có thể bảo tồn linh khí không tiêu tan, đối với ngươi ta đều có chỗ tốt cực lớn.”

Ải Đôn Tử nói: “Cái kia tranh thủ thời gian hành động đi, đừng các loại (chờ) Lục trưởng lão trở lại, nhất định phải chết.”

Sơn Kê ngồi xổm xuống, cẩn thận tại kim quang kia thân cá bên trên kiểm tra một lần, khí sắc một chút trở nên khó coi, trong đôi mắt nổ bắn ra tàn khốc, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, lạnh giọng nói: “Con cá này bên trong tinh hạch có phải hay không là ngươi cầm?”

Dương Thanh Huyền tại trong hầm mỏ gặp qua Tam Túc Hỏa Ô tinh hạch, biết có chút yêu thú, cường đại tới trình độ nhất định, có thể tại thể nội ngưng tụ ra ẩn chứa lực lượng cực mạnh “Tinh hạch”, nhưng lại không biết một con cá cũng có thể có tinh hạch.

Còn không đợi hắn trả lời, Sơn Kê cùng Ải Đôn Tử liền một trước một sau xông tới, đem hắn kẹp ở giữa, mặt mũi tràn đầy bất thiện.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Đầu này cá ta đều là mới vừa nhìn thấy, nào biết được nó có hay không tinh hạch.”

“Mới vừa nhìn thấy? Ngươi cảm thấy lời này chúng ta sẽ tin sao?”

Ải Đôn Tử cười lạnh nói: “Vậy ta hỏi ngươi, đầu này cá là chết như thế nào? Có phải là ngươi giết hay không?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, chỉ có thể gật đầu thừa nhận.

“Ha ha.”

Ải Đôn Tử gặp hắn thừa nhận, cười to nói: “Cái này chẳng phải rất rõ ràng sao? Sơn Kê, xuất thủ, trước tiên đánh phế hắn, lại lục soát tinh hạch!”

Sơn Kê cùng Ải Đôn Tử thoáng chốc xuất thủ, một trước một sau, cũng không để ý cái gì đạo nghĩa cùng mặt mũi.

Bọn hắn liệu định cái kia tinh hạch ngay tại Dương Thanh Huyền trong tay, mà cái này một cái khí tức bất ổn, phảng phất vừa bước vào Linh Vũ cảnh sơ kỳ tiểu tử, đối bọn hắn loại này sắp đến Linh Vũ cảnh trung kỳ người mà nói, hoàn toàn cấu bất thành uy hiếp.

Liên thủ phía dưới, bất quá là vì tốc chiến tốc thắng, lấy sợ Lục trưởng lão tùy thời tới.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 88: Tứ Dương Phục Diễm

Chương 88: Tứ Dương Phục Diễm

Chỉ thấy cái kia Sơn Kê chân sau mà đứng, hai tay triển khai tại thân thể hai bên, hiện lên "Gà đứng một chân" tư thế, từng vòng từng vòng khí kình từ dưới chân phát tán ra, vận sức chờ phát động.

Sau đó chính là mũi chân một điểm đánh thẳng tới, hắn đưa tay chộp một cái, mang theo lệ phong như đao, cắt về phía Dương Thanh Huyền, liền muốn khóa hắn cổ họng.

Dương Thanh Huyền phiền muộn vô cùng, chính là bởi vì Vũ Hồn chuyện xảy ra ưu sầu đâu, tựu có không có mắt đã tìm tới cửa.

Ngay sau đó cười lạnh một tiếng, thân hình chuyển một cái, liền tránh đi, đồng thời hai tay thành trảo, đánh trả đối phương.

"Ầm!"

Cái kia lăng lệ kình phong xoa mà thôi mà qua, đánh vào sau lưng trên núi đá, trực tiếp đánh ra một cái hình mũi khoan cái hố đến.

Sơn Kê thấy một chiêu thất bại, con ngươi đột nhiên co vào, thấy cái kia long trảo thế tới hung mãnh, mơ hồ trong đó lại có tiếng long ngâm ra, không khỏi giật nảy mình, vội vàng kêu lên: "Ải Đôn Tử!"

Không đợi cầu mong gì khác cứu, cái kia Ải Đôn Tử sớm đã phát lực, một quyền như đấu, oanh kích mà tới.

Dương Thanh Huyền nhướng mày, trước mắt liền muốn một trảo đập vào Sơn Kê trên thân, nhưng cái kia Ải Đôn Tử quyền thế cương mãnh, nếu là trễ đáp lại, sợ là khó mà tránh thoát.

Đành phải thân thể chuyển một cái, cái kia long trảo hóa quyền, đón lấy cái kia lớn chừng cái đấu oanh quyền.

“Ầm!”

Song quyền tấn công dưới, Dương Thanh Huyền lui lại một bước, cẳng tay nở thấy đau.

Hai người này đều là Linh Vũ cảnh cường giả, nếu là đối với hắn một, tự nhiên ổn chiếm thượng phong, thế nhưng liên thủ phía dưới, còn phối hợp hết sức ăn ý, cũng có chút khó giải quyết.

Sơn Kê theo vừa rồi cái kia một dưới vuốt chạy trốn, càng là vừa kinh vừa sợ, quát: “Tiểu tử này là tân sinh, nghĩ không ra lại lợi hại như thế, không được bận tâm mặt mũi, trừng trị hắn!”

Ải Đôn Tử cũng hét lớn một tiếng, vọt lên. Quyền pháp của hắn lấy cương mãnh làm chủ, vừa rồi cùng Dương Thanh Huyền va chạm phía dưới, vậy mà cánh tay đau nhức, cũng làm cho hắn kinh sợ vạn phần.

Hai người một trái một phải, riêng phần mình thi triển võ kỹ, cường công tới.

Dương Thanh Huyền mắng: “Vô sỉ! Nói hình như các ngươi bận tâm mặt mũi giống như.”

Hai người không để ý tới, điên cuồng công kích, quyền cước một chiêu thắng qua một chiêu.

Cái kia Sơn Kê thối pháp cực nhanh, sắc bén như đao, Ải Đôn Tử tắc thì quyền thế như núi, cương mãnh bá khí.

Hai loại hoàn toàn khác biệt võ kỹ con đường đánh ra đến, một chút để Dương Thanh Huyền luống cuống tay chân, từng bước lui lại.

Nhưng cẩn thận nhìn lại, Dương Thanh Huyền mặc dù đáp ứng không xuể, ở vào hạ phong, nhưng lại không có bối rối chút nào cảm giác, ngược lại càng đánh càng thuận.

Theo mệt mỏi ứng đối, rất nhanh liền trở nên thành thạo điêu luyện.

Hắn lấy ưng trảo đối với kim kê, ngựa quyền đối oanh quyền, một bộ Hình Ý Quyền đánh trùng trùng điệp điệp, nước chảy mây trôi.

Các loại khí kình tại bốn phía khuấy động, chấn động đến đầm nước cũng không ngừng nổ vang, linh khí bốn phía.

Mới vừa vừa bước vào Linh Vũ sơ kỳ, các loại khó chịu cùng hoang mang, tại chuyến này quyền pháp đánh xuống, toàn bộ đều biến mất không thấy gì nữa.

Mỗi một lần mãnh liệt va chạm, đều để có thể làm cho chân khí trong cơ thể khuấy động, cọ rửa kinh mạch cùng ngũ tạng lục phủ, toàn thân không nói ra được dễ chịu.

Dương Thanh Huyền càng đánh càng vui vẻ, rất nhanh liền quên đi Vũ Hồn làm phức tạp, tiến vào quên mình ra quyền trạng thái, mười phần hưởng thụ ý cảnh như thế này.

Sơn Kê cùng Ải Đôn Tử hai người thì là trong lòng dần dần hoảng, bọn hắn phát hiện đối phương Hình Ý Quyền thi triển đi ra, chính mình liên thủ ưu thế hoàn toàn không thấy.

Chiêu thức quyền chủ động, cũng giữa bất tri bất giác chuyển hướng đối phương, hoàn toàn là Dương Thanh Huyền tại dẫn dắt trận này võ quyết.

Hơn nữa nhìn đến Dương Thanh Huyền cái kia hưởng thụ biểu lộ, hai người càng là trong lòng cảm giác nặng nề.

Nếu là bọn họ biết Dương Thanh Huyền tại bắt bọn hắn làm bia ngắm luyện, lấy thích hợp mới vừa đột phá đến Linh Vũ cảnh, sợ càng là muốn thổ huyết mà chết.

Cuối cùng, thấp tảng rốt cuộc không chịu nổi, quát: “Sơn Kê, lại mang xuống sợ là có người muốn tới, chúng ta trực tiếp thả ra đưa tới, phế đi tiểu tử này lại nói.”

Sơn Kê cũng là bình thường tâm tư, gật gật đầu.

Hai người ăn nhịp với nhau, sau đó chỉ thấy hai người một trước một sau, cùng một chỗ kim kê chi thế, cùng một chỗ mãnh thú phủ phục hình, kình khí ầm vang tản ra.

“Bành!”

Dưới chân mặt đất nổ nát vụn, hai người tựu như như con thoi, tương hỗ xoay tròn mà đến, thành một cái hình mũi khoan sắc bén chi khí, cắt nát không khí, như muốn băng sơn liệt thạch.

Tại cái kia lăng lệ chiêu thức dưới, Dương Thanh Huyền lạnh nhưng bất động, hai con ngươi bình tĩnh nhìn qua trước mặt.

Tại cái kia hai đạo đáng sợ võ kỹ dưới, thu hồi Hình Ý Quyền đến, Viêm Dương chân khí từ đan điền bên trong tuôn ra, tại thể nội như rồng tượng lao nhanh, lặng yên vận tới lòng bàn tay.

Một chưởng lên, một đạo Viêm Dương như Kim Ô, theo trong lòng bàn tay bốc lên mà ra, chiếu rọi cái kia một đôi mắt lạnh lẽo sáng rực.

Theo thể nội khí thế đột nhiên kéo lên, cái kia một đạo Viêm Dương lập tức một phân thành hai, hai phân thành bốn, tứ dương hiển hiện dưới, chính là nộ diệu trời cao.

Vẻn vẹn tứ dương, lại phảng phất đối ứng thiên kinh vĩ, xoáy lượn phía dưới, liền có thể họa địa vi lao, thành một trương lưới trời tuy thưa, bao phủ tới.

"Tứ Dương Phục Diễm!"

Dương Thanh Huyền khẽ quát một tiếng, chính là một chưởng đẩy ra, cái kia bốn đạo Viêm Dương đột nhiên mà lên, xúm lại đi qua.

"Oanh!"

Hai người chạm vào nhau, tứ dương liền trực tiếp bao khỏa đi lên, lập tức đột nhiên co vào, phụ thuộc trên đó phía sau, chính là ầm vang nổ tung!

Chỉ thấy một mảnh chói mắt kim hoàng, kinh khủng sóng nhiệt phát tán mở, bốc hơi lên một mảnh hàn đàm chi thủy, sương trắng mênh mông dưới, thô thiển sắc khô vàng, hai người kia hình thành con quay lập tức trì trệ, liền trực tiếp tán loạn ra.

"Ầm!"

Cương gió thổi qua, kinh khủng khí lãng lôi cuốn hai người này, trực tiếp đem văng ra ngoài.

Hai người rơi xuống đất thời điểm, đã là thân thể một mảnh cháy đen, thống khổ trên mặt đất lăn lộn, tiếng kêu thảm thiết đau đớn đủ để hù dọa trong rừng chim.

Sau đó run run rẩy rẩy đứng dậy, máu me khắp người, vô cùng thê thảm.

Hai người kia từ dưới đất bò dậy, không dám tiếp tục lưu thêm một giây đồng hồ, hoảng sợ nhìn Dương Thanh Huyền một chút, chính là tè ra quần mà chạy.

Dương Thanh Huyền nhìn xem hai người chạy trối chết bóng lưng, trong lòng ngược lại thất vọng, miễn phí bồi luyện tựu chạy như vậy.

Chuyến này đấu võ đánh sảng khoái đầm đìa, không nói ra được dễ chịu, mỗi một tấc cơ bắp cùng xương cốt đều chiếm được rèn luyện, thông qua mười hai Hình Ý trạng thái, diễn hóa Ngũ Hành quyền ý, cả người đều cùng quyền pháp hòa làm một thể.

Nếu là Lục Giang Bằng ở đây, tất nhiên sẽ giật nảy cả mình, bởi vì Dương Thanh Huyền quyền ý bên trong, đã có “Vạn cảnh đều là không, võ ý viên mãn” cái bóng.

Cái gọi là “Võ ý”, chính là võ kỹ bên trong ẩn chứa toàn bộ quy tắc cùng ý cảnh, đạt tới “Vạn cảnh đều là không, võ ý viên mãn” cảnh giới, cái kia bản thân võ giả tựu hóa thân võ ý, là võ kỹ tu luyện cảnh giới tối cao.

Bất quá những thứ này chỉ là truyền thuyết bên trong đồ vật, bất kỳ cái gì một môn võ kỹ, cho dù là đơn giản nhất kim cương Phục Hổ Quyền, để Vũ Trung Vương Giả Khanh Bất Ly đến thi triển, cũng không có khả năng hóa thân quy tắc, đem quyền ý một trăm phần trăm đánh ra đến.

Dương Thanh Huyền điều tức dưới khí huyết, phát hiện thi triển ra “Tứ Dương Phục Diễm” phía sau, mặc dù đối với chân nguyên tiêu hao rất nhiều, nhưng thân thể lại không có tổn thương.

Chứng minh thực lực của hắn lại tiến một bước, hoàn toàn có thể tiếp nhận bốn đạo Viêm Dương.

“Vẻn vẹn một chiêu liền có thể đánh bại hai tên Linh Vũ sơ kỳ võ giả, nếu là tu luyện tới Lục Dương, hẳn là có thể trực tiếp đánh bại Linh Vũ trung kỳ!”

Nhưng muốn phải thừa nhận lục đạo Viêm Dương, nói nghe thì dễ.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 89: Người Cuối Cùng (Thượng)

Chương 89: Người cuối cùng (thượng)

Dương Thanh Huyền trong mắt lóe lên vẻ hưng phấn, cái kia Vũ Hồn làm phức tạp chán nản cũng quét sạch sành sanh, thầm nghĩ: “Coi như thật mất Vũ Hồn, cũng có thể đi luyện thể võ đồ, đường phía trước đồng dạng rộng thản. Chỉ cần mình có quyết tâm, trên đời này không có bất kỳ cái gì sự tình có thể trở ngại bước chân tiến tới.”

“Huống hồ, ta cái kia Vũ Hồn cũng chưa chắc thật phế đi.”

Hắn chỗ mi tâm Hồng Sắc kiếm ấn lóe lên, cái kia cắt đứt kiếm lần nữa hiển hiện, so với lúc trước, mặc dù vẫn là một đạo hồn quang, nhưng tựa hồ nhiều một chút linh khí.

Khí Vũ Hồn, nhưng mà hồn quang ngưng tụ mà thành, cũng không phải là thực thể, nhưng lại có thể chống lại chính thức nguyên khí.

Dương Thanh Huyền bấm niệm pháp quyết, để cái kia Trảm Yêu kiếm gãy trước người bay lượn một trận, trừ ra phẩm chất thấp, là chuôi đoạn nhận bên ngoài, thật không có cái khác chỗ nào không đúng.

“Được rồi, trước mặc kệ, kiếm gãy tựu kiếm gãy, dù sao cũng so không có tốt.”

Dương Thanh Huyền bản thân an ủi một chút, liền đem tâm tình thu thập xong.

Ánh mắt của hắn đột nhiên nhoáng một cái, thấy trong bụi cỏ phản xạ ra một điểm kim quang, đi qua nhặt lên xem xét, phát hiện chính là cái kia Kim Quang Ngư tinh hạch.

Cái kia tinh hạch toàn thân kim hoàng, như trân châu tròn trịa, phát ra nhàn nhạt huỳnh quang, cái kia từng tia từng tia yêu khí che giấu dưới, trong đó là cực kỳ nồng nặc linh khí.

Cái kia Kim Quang Ngư bị hắn một chưởng đánh chết, thân thể bạo liệt, tinh hạch tựu rơi vào phụ cận.

Cũng trách Sơn Kê cùng Ải Đôn Tử quá nóng vội, nếu là bọn họ hảo ngôn hỏi thăm, cũng sẽ không bị đánh chạy trối chết.

Dương Thanh Huyền đem cái kia tinh hạch nắm trong tay, trên đó yêu khí liền tự động vờn quanh trong tay, giống như e ngại hắn, lấy tốc độ cực nhanh tiêu tán.

Cái này tinh hạch cùng linh thạch đồng dạng vào tay lạnh buốt, bất quá tính chất mười phần nhẹ, hắn bên trong năng lượng ẩn chứa càng tinh khiết hơn.

Thu hồi tinh hạch phía sau, hắn lẩm bẩm: “Cái này Kim Quang Ngư đã có bọn hắn nói như vậy tốt, ta cũng là bưng một siêu nước, luộc rồi ăn đi.”

Rất nhanh, Dương Thanh Huyền nhóm lửa nấu canh, đem cái kia Kim Quang Ngư toàn bộ ăn.

Lập tức cảm thấy một cỗ ôn hòa trượt vào trong bụng, hướng toàn thân cao thấp khuếch tán ra, đem trận chiến kia sau mệt nhọc toàn bộ quét sạch sẽ, cả người thần thanh khí sảng, mười phần thoải mái.

Hắn đang không kìm được vui mừng, bỗng nhiên nheo mắt, con ngươi bỗng nhiên trừng lớn, nhìn mình chằm chằm cánh tay, nguyên bản trơn bóng như ngọc làn da, phía trên vậy mà kim quang lăn tăn, cẩn thận nhìn lại, càng là mọc ra từng mảnh vảy cá đến.

“A?”

Dương Thanh Huyền mắt choáng váng, cái kia vảy cá càng ngày càng nhiều, một chút bò đầy cánh tay, “Thảm rồi thảm rồi, Kim Quang Ngư đại nhân, ngươi sẽ không phụ thể tại trên người ta đi. Đối với một cái ăn hàng mà nói, ăn hết trước mắt đồ ăn vĩnh viễn là đúng, cái này không oán ta được a.”

Hắn dọa đến cánh tay lắc một cái, vội vàng đem nguyên lực thi triển đi ra, cánh tay kia bên trên quang trạch nhoáng một cái, tất cả vảy cá lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Dương Thanh Huyền nháy mắt, lấy tay sờ một cái bóng loáng cánh tay, cứ thế nói: “Chẳng lẽ là ảo giác?”

Nhưng rất nhanh liền phủ nhận ý nghĩ này, vừa rồi kim sắc vảy cá bao trùm cánh tay, không chỉ là chính mình con mắt nhìn thấy, thậm chí trên cánh tay đều có vảy cá cảm nhận, vậy tuyệt đối là thật sự rõ ràng phát sinh qua sự tình.

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, thầm nghĩ: “Cái này cái gì thế giới a, ăn con cá liền muốn biến cá rồi hả? Cái kia ăn đầu heo hẳn là phải đổi heo, ăn nữ nhân liền muốn biến nữ nhân?”

Loại sự tình này quá mức không thể tưởng tượng, hắn kiểm tra một lần thân thể, trừ ra lực lượng tăng cường không ít bên ngoài, đồng thời không có cái gì chỗ kỳ lạ.

Ngay sau đó cũng lười còn muốn, thu thập một chút, liền đi xuống núi.

Thời gian năm ngày đã qua, đến Nội viện khảo hạch thời gian.

Khảo hạch bộ trước trên quảng trường, đã là người ta tấp nập, mọi người tốp năm tốp ba tụ tập cùng một chỗ.

Có một ít rõ ràng cường đại đội ngũ, tựu lộ ra tương đối yên tĩnh, chung quanh cũng không dám có học sinh đã đứng đi.

Trong đó chói mắt nhất chính là Tô Anh, một thân quan hệ bất chính trang phục, phác hoạ ra thanh xuân mỹ lệ dáng người, dung nhan giảo như hoa đào, Thanh Dương phía dưới, ánh mắt kiên định, sáng rực hắn hoa.

Còn có bốn nữ tử cùng ở sau lưng nàng, đều là một cơ một cho, tận trạng thái cực nghiên. Mặc dù không kịp Tô Anh như vậy chói mắt, nhưng xảo tiếu phía dưới, cũng là mỗi người mỗi vẻ, để cho người ta hai mắt tỏa sáng.

Ôn Ôn cũng mặc một thân khói màu hồng váy dài, thanh nhã mà thanh mỹ, phụ trợ cái kia chưa thi phấn trang điểm trang điểm linh động đáng yêu, mặc dù trong lúc giơ tay nhấc chân, còn mang theo một tia phong trần chi khí, nhưng cũng chỉ có thể coi là dệt hoa trên gấm.

Năm nữ hài nhi vừa nói vừa cười, líu ríu, hoàn toàn không có đem khảo hạch để ở trong lòng, trở thành khẩn trương không khí dưới, một đạo tịnh lệ phong cảnh.

Dương Thanh Huyền bốn người cũng một đã sớm tới, tụ tập cùng một chỗ.

Bọn hắn cố ý tuyển cái không đáng chú ý nơi hẻo lánh, miễn cho làm người khác chú ý. Nhưng năm ngày trước trên quảng trường nháo trò, tên Dương Thanh Huyền truyền khắp học viện, bốn người bọn họ cũng đi theo nước lên thì thuyền lên, thành danh nhân.

Thỉnh thoảng có ánh mắt liếc tới, để bốn người mười phần không được tự nhiên, nhưng không lâu cũng thành thói quen, đối với những cái kia ánh mắt quái dị nhắm mắt làm ngơ.

Nhạc Cường nói: “Đội trưởng, khảo hạch lập tức liền muốn bắt đầu, còn không có gom góp người cuối cùng sao?”

Dương Thanh Huyền lấy ra ngọc bài, quyết ấn vừa bấm, vô số tin tức hiển hóa ra ngoài, cười khổ nói: “Thân thỉnh người có chút nhiều, không biết thêm cái nào tốt.”

Mạnh Thụy cười nói: “Ha ha, ngày đó quảng trường một trận chiến, ngươi lực lượng gánh Tả Tuấn, thực lực đã chiếm được mọi người công nhận.”

Liễu Thành nói: “Tùy ý chọn một cái đi, chỉ cần là Linh Vũ cảnh liền có thể, phía trên này cũng xem cũng không được gì.”

“Ừm.”

Dương Thanh Huyền lên tiếng, liền muốn tùy tiện tuyển người, bỗng nhiên một đạo thanh âm quen thuộc truyền đến, nói: “Các ngươi còn thiếu một người đi, hắc hắc.”

Bốn người hướng sau lưng nhìn lại, chỉ thấy một người mỉm cười mà đứng, có phần có thâm ý nhìn qua Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền giật mình, lập tức cười nói: “Trần Đình, ngươi không phải đã tại nội viện sao? Như thế nào, bị khu trục đi ra, còn muốn thi lại một lần?”

Người kia chính là Trần Đình, hắn cười ha ha nói: “Muốn ra Nội viện, cũng phải các loại (chờ) tốt nghiệp. Ta vừa vặn có cái bất thành khí đệ đệ, tìm không được đội ngũ, còn xin Thanh Huyền đồng học dẫn hắn một vùng.”

Trần Đình hướng phía sau vẫy tay xuống, lập tức một cái vóc người cao gầy, cẩm bào ngọc áo thiếu niên đi tới, bất quá mặt mũi tràn đầy băng lãnh, tựa hồ bị tức giận trong người bộ dáng.

Trần Đình quát: “Cái này cái gì khí sắc, còn không mau gặp qua mấy vị này đồng học, hảo hảo đi theo đám bọn hắn lăn lộn, tranh thủ có thể thi quá quan.”

Hắn hướng Dương Thanh Huyền mấy người cười nói: “Xá đệ không hiểu chuyện, để mấy vị chê cười.”

Cái kia trên mặt thiếu niên giận dữ, tại chỗ bộc phát nói: “Ai muốn đi theo đám bọn hắn lăn lộn, ta nguyên bản đội ngũ là muốn đoạt giải quán quân, hiện tại để cho ta cùng một cái không hiểu thấu đội ngũ lăn lộn, cái này không phải cố ý kéo thấp ta tiêu chuẩn sao? Ca ngươi an cái gì tâm?!”

Trần Đình sầm mặt lại, khiển trách quát mắng: “Im miệng! Tựu ngươi rác rưởi kia đội còn đoạt giải quán quân, theo ta thấy vài phút đã bị người giây, làm người không biết trời cao đất rộng, ếch ngồi đáy giếng! Hiện tại bắt đầu, Thanh Huyền đồng học liền là của ngươi đội trưởng, hết thảy đều muốn nghe theo Thanh Huyền đồng học phân phó, không được có nửa điểm ngỗ nghịch!”

Dương Thanh Huyền ngượng ngập chê cười nói: “Vị bằng hữu này còn không có về chỗ đâu...”

Thiếu niên kia vội vàng nói: “Đúng đúng, tranh thủ thời gian cự tuyệt ta đi, tuyệt đối đừng để cho ta về chỗ, thực lực của ta thấp, nhất định sẽ liên lụy các ngươi.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 90: Người Cuối Cùng (Hạ)

Chương 90: Người cuối cùng (hạ)

Trần Đình lật tay một chưởng vỗ xuống tới, thẳng bên trong thiếu niên kia cái ót, đem “Phanh” một tiếng nện té xuống đất, tiện thể hung hăng đá một cước, khiển trách tiếng nói: “Nơi này cái nào có phần của ngươi nói chuyện, câm miệng cho ta!”

Lần này dẫn tới ánh mắt rất nhiều người, thiếu niên kia chỉ cảm thấy xấu hổ giận dữ không chịu nổi, dứt khoát khuôn mặt chạm đất nằm rạp trên mặt đất, giấu khuôn mặt đến, miễn cho bị người khác nhìn thấy mất mặt.

Trần Đình ôm quyền nói: “Xá đệ quá trẻ tuổi, không hiểu chuyện, mấy vị thứ lỗi. Nhưng hắn thực lực còn không có trở ngại, hẳn là sẽ không kéo mấy vị chân sau.”

Dương Thanh Huyền thấy thiếu niên kia khí tức trầm ổn, hoàn toàn chính xác không phải tên xoàng xĩnh.

Liễu Thành chỉ vào thiếu niên kia, đột nhiên hỏi: “Xin hỏi vị bạn học này tính danh?”

Trần Đình câm cười nói: “Nhìn ta, đều quên giới thiệu, xá đệ tên một chữ một cái ‘Chân’ chữ.”

“Trần Chân!”

Liễu Thành cùng Nhạc Cường đều là đồng thời kinh hô lên, ánh mắt lóe lên giật mình cùng đại hỉ thần sắc.

Mạnh Thụy cũng là động dung nói: “Thứ ba mươi hai ban khôi thủ, được vinh dự ngoại viện trẻ tuổi nhất thiên tài —— Trần Chân?!”

Trần Đình ha ha cười vài tiếng, dùng chân đá mấy lần nằm rạp trên mặt đất Trần Chân, nói: “Cái gì cẩu thí thiên tài, mong rằng Thanh Huyền đồng học cùng mấy vị đồng học chỉ điểm nhiều hơn hắn.”

Trần Chân ngẩng đầu lên, mặt mũi tràn đầy oán giận.

Dương Thanh Huyền trong bụng lập tức sáng tỏ, thế này sao lại là để cho mình bốn người chiếu cố Trần Chân, Trần Đình tâm tư, sợ là để Trần Chân chiếu cố chính mình bốn người đi.

Nội viện khảo hạch tên thứ mấy, đối với những thế gia tử đệ này mà nói căn bản cũng không trọng yếu, thế nhưng lôi kéo một cái tiền đồ vô lượng nhân tài, lại trọng yếu vạn phần.

Năm ngày trước quảng trường một trận chiến, U Dạ tỏ thái độ, để Nội viện rất nhiều thế lực tất cả đều để mắt tới Dương Thanh Huyền, Trần Đình tự nhiên cũng không ngoại lệ, lúc này để cho mình thiên tài đệ đệ theo nguyên trong đội ngũ rời khỏi, đến cùng Dương Thanh Huyền lăn lộn.

Mặt ngoài là để Dương Thanh Huyền chiếu cố, trên thực tế thì là để đệ đệ mình nhiều trợ giúp Dương Thanh Huyền, tốt để bọn hắn thuận lợi thông quan, từ đây kết xuống hữu nghị.

Loại này vào sinh ra tử hữu nghị, xa so với cái kia dùng lợi ích thu mua được kiên cố hơn nhiều.

Nhưng Trần Chân tuổi còn rất trẻ, đồng thời không rõ loại này ngự người thủ đoạn, cho nên tại Trần Đình an bài xuống, phi thường bất mãn cùng phản nghịch.

Trần Chân dựng thẳng lên một ngón tay đến, kêu lên: “Hắn nhìn hắn hồn quang lưu động bất ổn, hiển nhiên vừa bước vào Linh Vũ cảnh không lâu, thực lực như vậy còn tới chiếu cố ta?”

“Cái gì? Linh Vũ cảnh?!”

Trần Đình cùng Nhạc Cường mấy người, đều là lấy làm kinh hãi, quan sát lần nữa Dương Thanh Huyền vài lần, không khỏi vui mừng không thôi.

Nhạc Cường cười to nói: “Ha ha, Dương Thanh Huyền, ngươi cuối cùng đột phá đến Linh Vũ, thật sự là trời trợ giúp chúng ta, như vậy thủ thắng nắm chắc càng lớn hơn. Chậc chậc, thật nghĩ nhìn xem tiểu tử ngươi Vũ Hồn, đến cùng sẽ là như thế nào tồn tại đâu.”

Vũ Hồn là một võ giả thủ đoạn mạnh nhất, tại chưa triển lộ trước kia, cũng là bí mật lớn nhất. Đối mặt một cái không biết Vũ Hồn võ giả, tính nguy hiểm hiển nhiên phải lớn hơn nhiều.

Cho nên Nhạc Cường cũng chỉ là nói một chút mà thôi.

Dương Thanh Huyền nội tâm một trận cười khổ, thầm nghĩ: “Nếu để cho bọn hắn nhìn thấy ta Vũ Hồn, là cái kia một đạo hồn quang hạ phẩm kiếm gãy, không biết sẽ có gì muốn?”

Trần Đình lại cười nói: “Xá đệ không che đậy miệng, Thanh Huyền đồng học chớ trách.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hắn nói không sai, có thể liếc mắt liền nhìn ra trạng huống của ta, không hổ là ngoại viện trẻ tuổi nhất thiên tài, người này ta nhận.”

Hắn lấy ra ngọc bài đến, tìm tới tên Trần Chân, trực tiếp vỗ xuống, lập tức tính là thông qua.

Trần Chân kêu rên nói: “Đừng a!...”

Trần Đình lại đá hắn mấy cước, giận tái mặt đến, cảnh cáo nói: "Thanh Huyền đồng học để ngươi về chỗ, là coi trọng ngươi. Nếu là ngươi có nửa phần không nghe chỉ huy, ta nhất định đánh gãy chân của ngươi!"

Trần Chân mặt không biểu tình, giống như bị phán quyết tử hình giống như, vô lực nằm rạp trên mặt đất.

Mấy người lại rảnh rỗi giật một trận, nửa canh giờ qua đi, những cái kia còn không tìm được đội ngũ, cũng không nghĩ ngợi nhiều được, tùy tiện lung tung tựu tổ đội, dù sao cũng so một người vượt quan cường.

Trần Đình đột nhiên ánh mắt híp lại, nói: "Bọn hắn tới."

Mấy người nghe thanh âm của hắn mười phần ngưng trọng, theo ánh mắt của hắn nhìn lại, không khỏi lấy làm kinh hãi.

Tới chính là Tả Tuấn tiểu đội, năm người cùng nhau đi tới, bốn phía học sinh nhao nhao tản ra, không dám cản ở phía trước.

Trừ ra Tả Tuấn, Hà Dật Đỉnh, Công Tôn Ngạo cùng Lục Ngoan bên ngoài, lại thêm một cái tướng mạo hèn mọn nam tử, đầu trâu mặt ngựa, phía sau lưng còng xuống, hắc hắc cười to vài tiếng, tựu lộ ra một ngụm bén nhọn răng vàng đến, như linh cẩu, mười phần đáng sợ.

Trần Chân đột nhiên kêu lên: "Là Diêm Húc!"

Trần Đình lông mày cau lại, kinh ngạc nói: "Là hắn?"

Bọn hắn những thế gia tử đệ này, đối với trong học viện có thực lực học sinh, đều rõ như lòng bàn tay.

Trần Đình nói: "Nhìn qua, so nghe nói còn buồn nôn hơn a."

Trần Chân cũng là trong mắt hiển hiện vẻ lo lắng, lạnh giọng nói: “Cái này biến thái mười phần đáng sợ, không chỉ có thực lực mạnh mẽ, với lại tâm lý biến thái. Nghe nói ngược sát không ít nữ hài tử, nhưng học viện một mực nắm giữ không được chứng cứ, đến nay để hắn tiêu dao bên ngoài.”

Nhạc Cường trầm giọng nói: “Ta cũng nghe qua người này một chút tin đồn, nghe nói một thân thực lực, sớm đã đạt đến Linh Vũ trung kỳ. Lần nữa gặp gỡ chi đội ngũ này, xem đến phải cẩn thận.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Cái kia Diêm Húc cũng không phải ta lo lắng, mà là Tả Tuấn bốn người này, cái kia trời bị thương cơ hồ là mất mạng, làm sao có thể tốt nhanh như vậy?”

Xa xa nhìn lại, Tả Tuấn sắc mặt thanh lãnh, lộ ra làm cho người phát lạnh lãnh ý, cả người phảng phất bao phủ tại một tầng sát khí dưới, khí sắc có chút trắng bệch.

Lục Ngoan đám ba người cũng là sắc mặt trắng bệch, trong hai mắt thần thái có chút ngốc trệ, nhưng lại tràn ngập một cỗ ngang ngược khí tức, vừa vào quảng trường, liền để người xung quanh cảm thấy cực kỳ khó chịu.

Trần Đình trong mắt lóe lên lãnh sắc, ngưng trọng nói: “Không sai, hoàn toàn chính xác có vấn đề. Cái kia Tả Hành thật độc ác tâm tư a, thương nặng như vậy, muốn trong năm ngày khôi phục, tất nhiên là hạ mãnh dược. Đối với bốn người này thiên phú căn cơ, sợ là sẽ phải sinh ra vĩnh cửu tính chất ảnh hưởng, thậm chí đời này trì trệ không tiến cũng vô cùng có khả năng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Xem đến Tả Hành là muốn dùng lần khảo hạch này làm cho ta vào chỗ chết, nếu không không cần thiết hi sinh một thiên tài Tả Tuấn.”

Trần Đình gật đầu nói: “Hơn phân nửa như thế, mọi người phải cẩn thận.”

Vừa vặn Tả Tuấn đám người nhìn thấy Dương Thanh Huyền, năm ánh mắt đồng loạt nhìn sang, trừ ra Diêm Húc bên ngoài, bốn người khác không che giấu chút nào trong mắt sát ý nồng nặc. Tả Tuấn càng là nghiến răng nghiến lợi, tràn đầy oán độc.

Dương Thanh Huyền hắc âm thanh cười một tiếng, hai ngón thiếp môi, hôn gió một cái đi qua, kích thích Tả Tuấn tại chỗ nổi điên, ngao gào kêu to lên, bị bốn người khác vội vàng dùng tay ngăn chặn.

“Nhịn xuống! Hiện tại nhất định muốn nhịn xuống! Các loại (chờ) khảo hạch bắt đầu, lại thu thập bọn họ!”

Diêm Húc một tay đặt ở Tả Tuấn trên vai, lại có áp chế không nổi dấu hiệu, không khỏi giật mình vạn phần.

May mắn Tả Tuấn nóng nảy một chút, cũng là bình tĩnh lại, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, ánh mắt kia tựa như là đang nhìn người chết.

Trần Đình tựa hồ cũng phát hiện cái gì, thấp giọng nói: “Tựa hồ chân phiền toái, xem cái kia Diêm Húc sắc mặt, giống như đối với Tả Tuấn đều có mấy phần kiêng kị, ngươi đừng lại kích thích hắn.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 91: Truyền Tống Trận Pháp

Chương 91: Truyền tống trận pháp

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, liền đem ánh mắt dời, làm Tả Tuấn bọn hắn không tồn tại.

Giờ phút này, đột nhiên có ba đạo quang mang từ đằng xa kích - bắn mà đến, trực tiếp trên quảng trường không huyền dừng lại, gây nên tất cả mọi người chú mục.

Ồn ào quảng trường trong nháy mắt trở nên yên tĩnh, cái kia ba đạo quang mang hiển hiện ra, phân biệt hai bên là một nam một nữ, dùng chân nguyên hóa cánh phi hành, chính là năm ngày trước tại trong tiểu lâu chạy đi hai vị.

Trung tâm một người khuôn mặt già nua, thần sắc lãnh túc, súc một đôi trường mi tiên phong đạo cốt, lẳng lặng giẫm trên hư không, chính là phân công quản lý giáo vụ trưởng lão Y Khôn.

Nguyên Vũ cảnh cường giả uy thế khinh người, tất cả mọi người tắm rửa tại cái kia cường đại khí tràng dưới, đều là trong lòng bành trướng.

Y Khôn ánh mắt đảo qua đám người, mới nói: “Các ngươi đều là ngoại viện bên trong người nổi bật, nói nhảm ta cũng không nhiều lời, trực tiếp giảng khảo hạch quy tắc.”

Trên quảng trường càng là yên tĩnh có thể nghe châm, tất cả đều vểnh tai tới nghe, cái này không chỉ có quan hệ khảo hạch thành tích, ảnh hưởng tiền đồ, thậm chí tại kỳ trước trong khảo hạch, liền có học sinh sơ ý chủ quan, đem mệnh cũng đưa xong.

Y Khôn nói: “Lần khảo hạch này, hết thảy có 2,078 người tham gia, tổng cộng có sáu trăm bảy mươi cái đội ngũ, trúng tuyển cuối cùng nhân số là ba trăm người.”

Trong lòng mọi người run lên, đều là nghĩ thầm: “Tỷ số trúng tuyển không đến mười lăm phần trăm.”

Y Khôn tiếp tục nói: “Cái này tỷ số trúng tuyển lấy bao năm qua đến xem, không tính thấp, ta nhớ được có một năm tỷ số trúng tuyển chỉ có bốn phần trăm. Bởi vì các ngươi lần này khảo hạch học viên, chỉnh thể trình độ đều rất không tệ, lúc này mới đem tỷ số trúng tuyển làm lớn ra. Lần khảo hạch này nhiệm vụ vô cùng đơn giản, đó chính là đào quáng.”

“A? Đào quáng?”

Trên quảng trường lập tức vang lên rối loạn tưng bừng, đều có chút ngạc nhiên.

Dương Thanh Huyền, Mạnh Thụy cùng Nhạc Cường, ba người càng là ánh mắt vừa tiếp xúc với, lộ ra thần sắc cổ quái đến.

Y Khôn gỡ xuống sợi râu, nói: “Cho mọi người thời gian một tháng, lấy linh thạch linh khí ẩn chứa lượng làm phán xét tiêu chuẩn. Quy tắc tựu là không có quy tắc, tùy cho các ngươi chơi như thế nào, tóm lại cuối cùng sống sót đem khoáng thạch giao lên là được rồi, hắc hắc.” Khóe miệng của hắn giơ lên một tia nhe răng cười.

“Không có quy tắc!”

Trong lòng mọi người run lên, tự nhiên minh bạch câu nói này hàm nghĩa, đó chính là có thể áp dụng hết thảy thủ đoạn, bao quát giết người cướp hàng.

Trên quảng trường lập tức tràn ngập một cỗ túc sát cùng khẩn trương khí tức.

Y Khôn nói: “Mỗi cái đội trưởng đều có thể nhận lấy một cái linh quáng kim đồng hồ, cái này kim đồng hồ cách dùng là —— giảng giải có hơi phiền toái, mọi người chính mình đi tìm tòi.”

Đám người: “...”

Y Khôn tay phải nắm tay, đặt ở bên môi ho khan mấy lần, nói: “Mỗi cái đội trưởng còn có thể nhận lấy một cái truyền tống ngọc bài, đã đến giờ phía sau, có thể bóp nát ngọc bài, liền sẽ xuất hiện một cái ngắn khoảng cách truyền tống vòng, toàn bộ tiểu đội người tựu có thể trở về.”

Sắc mặt hắn trở nên nghiêm túc, nói: “Bất quá ta phải nhắc nhở chư vị chính là, kích phát trên ngọc bài Truyện Tống Trận, chí ít cần một nén hương thời gian, đồng thời không thể bị ngoại lực đã quấy rầy, nếu không truyền tống vòng rất dễ tán loạn, nếu là không có có thể kịp thời chạy về, cũng coi như khảo hạch thất bại.”

Dương Thanh Huyền yên lặng ghi ở trong lòng.

Y Khôn nói lần nữa: “Hàng năm khảo hạch mười vị trí đầu đội ngũ, học viện đều sẽ dành cho phong phú ban thưởng. Năm nay cũng không ngoại lệ, thậm chí càng hơn lúc trước. Năm nay mười vị trí đầu đội ngũ, không chỉ có hi vọng trở thành trưởng lão thân truyền, với lại có thể xem một bản Huyền giai võ kỹ.”

“Cái gì? Xem Huyền giai võ kỹ!”

Tin tức này, lập tức trong đám người sôi trào.

Cho dù là Trần Đình, cũng sửng sốt nửa ngày, trong mắt bắn xuất ra đạo đạo tinh mang đến.

Cho dù là Thương Nam quốc tứ đại thế gia, cũng không có Huyền giai võ kỹ a!

Nhạc Cường cùng Liễu Thành mấy người, đều là cuồng hỉ không thôi.

Huyền giai võ kỹ, cái kia đã siêu việt bọn hắn ngày thường tu luyện sơ, trung, công pháp cao cấp, là một cái khác trình độ đồ vật, toàn bộ Thương Nam quốc Huyền giai võ kỹ cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Mạnh Thụy mặc dù cũng hai mắt tỏa ánh sáng, nhưng hiển nhiên phải bình tĩnh hơn nhiều.

Liễu Thành kích động đôi môi khẽ run lên, không biết nói cái gì.

Nhà hắn đồng thời không giàu có, tập võ mắt chính là vì cải biến vận mệnh, phong hầu bái tướng. Nếu là có thể vừa xem Huyền giai võ kỹ, tập được một chiêu nửa thức, tương lai liền có thể một bước lên mây.

Dương Thanh Huyền cũng là nuốt nuốt nước miếng, Huyền giai võ kỹ uy năng, trong mấy người hắn rõ ràng nhất, nội tâm cũng là một trận khuấy động.

“Ô oa!”

Trần Chân đột nhiên một chút khóc lên, kêu rên nói: “Ca a, ngươi hại ta à. Nguyên bản đội ngũ của ta, là vững vàng thỏa thỏa vào mười vị trí đầu, hiện tại triệt để không có xem Huyền giai võ kỹ cơ hội, ô ô ô.”

“Ồn ào! Câm miệng cho ta!”

Trần Đình quát một tiếng, nói: “Ngươi cực kỳ nghe đội trưởng chỉ huy, cái này mười vị trí đầu liền không vấn đề.”

Trong đám người bởi vì Huyền giai võ kỹ ban thưởng, chọc cho một trận nhiệt nghị, đều là cảm thấy toàn thân khô nóng, kích động không thôi.

Y Khôn cười lạnh một tiếng, nói: “Huyền giai võ kỹ, không phải người nào đều có thể làm mộng. Mặc dù có vận khí xâm nhập mười vị trí đầu, không có có đủ thực lực, thiên phú cực cao cùng ngộ tính, tu luyện ngược lại hoàn toàn ngược lại. Nhẹ thì khí tức hỗn loạn, đánh gãy trải qua toái mạch. Nặng thì tẩu hỏa nhập ma, tu vi mất hết cũng là có.”

Những lời này, không thể nghi ngờ cho đám người tạt một chậu nước lạnh, cái kia nóng nảy bầu không khí lúc này mới hạ nhiệt độ xuống tới.

Dương Thanh Huyền hơi có chút giật mình, chính mình cùng tu hai loại Huyền giai võ kỹ, cũng không có nguy hiểm như vậy a.

Hắn không biết là, cái này toàn bộ là bởi vì hắn nhục thân cường hoành, tăng thêm Thanh Dương Võ kinh thần diệu, lúc này mới tại gượng ép tu luyện phía dưới không có xảy ra vấn đề. Nếu không Lục Giang Bằng cũng sẽ không dặn đi dặn lại, liên tục phân phó.

Y Khôn tiếp tục nói: “Mỗi một võ giả quá trình trưởng thành bên trong, tổng gặp được các loại không biết phong hiểm, tu vi, trang bị, vận khí, thủ đoạn, trí thông minh các loại, tất cả tất cả những thứ này nhân tố, cấu thành một võ giả thực lực tổng hợp. Nếu là liền như vậy một cái khảo hạch đều không qua được, cũng cũng không có cái gì tất muốn tiếp tục tu luyện đi xuống. Nội viện, là không thu phế vật.”

Lời nói này, lập tức nói tất cả học sinh khí phách trùng thiên, nắm chặt nắm đấm, rất có thẳng tiến không lùi khí khái.

Y Khôn lúc này mới hài lòng nhẹ gật đầu, nói: “Lần này khảo hạch địa điểm, là tại Bạch Thủy thành bên ngoài Huyền Long sơn mạch, chính là Thương Nam quốc chủ yếu linh thạch sinh khu một trong, khảo hạch trong một tháng này, học viện sẽ trực tiếp phong sơn, ngoại nhân không được đi vào.”

Hắn khoát tay chặn lại, nói: “Vạn Cương, Chu Oánh, đưa bọn họ tới đi.”

“Vâng.”

Hai bên một nam một nữ cùng kêu lên quát, lập tức phân bay khỏi đến hơn trăm trượng xa.

Y Khôn lấy ra một khối phương cuộn, thả vào không trung, lớn lên theo gió.

Một trận quang mang phía sau, phương cuộn hóa thành to bằng cái thớt, phía trên che kín hơn ngàn Phù Văn, tất cả đều kích phát đi ra, hóa thành từng cái văn tự tản ra.

Vạn Cương cùng Chu Oánh hai người gấp vội vàng hai tay bấm niệm pháp quyết, đánh ra các loại quyết ấn, cùng cái kia phù quang phối hợp.

Từng vòng từng vòng thải quang ở trên không khuếch tán, bao phủ toàn bộ quảng trường.

Dương Thanh Huyền dưới khiếp sợ, liền nghe Mạnh Thụy giải thích nói: “Đây là truyền tống trận pháp, lấy nguyên khí là trận nhãn, lại từ hai tên Chân Vũ cảnh cao thủ phụ trợ, có thể thực hiện đại quy mô gần khoảng cách truyền tống.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Chương 92: Thanh Linh Quả (Thượng)

Chương 92: Thanh Linh quả (thượng)

Vạn Cương thanh âm truyền đến, quát: “Tất cả đội ngũ theo thứ tự sắp xếp đi vào, đội trưởng đến phía trước đến nhận lấy túi trữ vật.”

Đám người lập tức lưu động, đều đi về phía trước.

Trật tự rành mạch có đầu, không ít đội ngũ tại nhận lấy túi trữ vật phía sau, trực tiếp đi vào cái kia vòng sáng bên trong, tựu biến mất không thấy gì nữa.

Trần Đình liên tục căn dặn Trần Chân, nói: “Nhớ kỹ muốn nghe Dương Thanh Huyền chỉ huy, nếu là xảy ra bất trắc, tuyệt không tha cho ngươi!”

Trần Chân mặt không thay đổi cùng sau lưng Dương Thanh Huyền, hiển nhiên một mặt không phục.

Dương Thanh Huyền đem chuẩn thi ngọc bài giao cho Vạn Cương, đổi một cái màu nâu túi trữ vật, liền dẫn bốn người cùng nhau nhảy vào cái kia vòng sáng bên trong.

Tiến vào sát na, tựu cảm thấy bốn phía không gian bắt đầu thay đổi, thân thể của hắn chịu đến không gian áp chế, hô hấp có chút khó khăn.

Sau đó chính là trong đầu “Ông” tiếng vang, phảng phất không gian bị đánh nát, toàn bộ thiên địa biến đổi, Càn Khôn vì đó điên đảo.

Hoàn cảnh bốn phía thoáng chốc hoàn toàn khác biệt, trước trước ngàn người quảng trường, đến bây giờ lâm hải rậm rạp, ẩn trời tế nhật.

Mà trong tầm mắt chỗ, trừ ra bọn hắn tiểu đội bên ngoài, không có người nào nữa.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ngẫu nhiên truyền tống?”

Trần Chân cười nhạo nói: “Đương nhiên là tùy thời truyền tống, lấy tiểu đội làm đơn vị ngẫu nhiên truyền tống, tránh cho mọi người xuất hiện tại một chỗ, dẫn đến tràng diện hỗn loạn, một chút tựu khai chiến. Cái này cũng không hiểu, còn có thể làm đội trưởng sao?” Trần Đình không có ở, hắn bắt đầu không kiêng nể gì cả.

Dương Thanh Huyền mỉm cười, lơ đễnh, nói: “Hoàn toàn chính xác, như vậy càng thêm khoa học.”

Trần Chân cứ thế nói: “Khoa học?”

Dương Thanh Huyền cười cười, nói: “Tựu là càng thêm hợp lý ý tứ.”

Nhạc Cường đã không nhịn được, nói: “Không sai, đây là hợp lý nhất phương thức. Đừng nói nhảm, bắt đầu tìm khoáng mạch đi, Huyền Long sơn mạch diện tích cực lớn, mặc dù có một tháng thời gian, cũng đi không được bao xa. Lần khảo hạch này mấu chốt ở chỗ tìm được tốt mỏ, đồng thời bảo đảm không bị người đem mỏ cướp đi.”

Liễu Thành cũng là tràn đầy nhiệt tình, vừa nghĩ tới Huyền giai võ kỹ, mấy người kia đều là trong lòng phát nhiệt.

Dương Thanh Huyền nhìn một cái bốn phía, mặc dù linh khí nồng đậm, nhưng liếc nhìn lại, căn bản không có chỗ xuống tay, hắn xuất ra nhận lấy túi trữ vật đến, lấy ra một cái la bàn.

Cái kia la bàn thành hộp tròn loại hình, bấm niệm pháp quyết một điểm, trong đó một viên kim đồng hồ bay ra, ở trên không bên trong xoay tròn phía sau, liền chỉ hướng một chỗ phương vị.

Dương Thanh Huyền nói: “Cái này linh quáng kim thăm dò đối với linh khí nhạy cảm vượt qua ta đoán trước, mọi người đi theo ta đi.”

Mạnh Thụy lại đứng lại bất động, chỉ về đằng trước một mảnh thế núi, nói: “Đây là ‘Chân Long Lạc Huyệt’ cục, trong đó tất có linh quáng!”

Đám người sững sờ, hướng cái kia thế núi nhìn lại, quả nhiên đỉnh núi như đầu rồng, chập trùng như rồng sống lưng, thế núi vây quanh, như nằm huyệt tổ bên trong.

Trần Chân càng là khí sắc cổ quái, nói: “Nghe ngươi chi ngôn, chẳng lẽ ngươi là Trận Pháp Sư?”

Mạnh Thụy gật đầu nói: “Đúng vậy.”

Trần Chân cảm thấy kinh ngạc, nhiều đánh giá Mạnh Thụy hai mắt, nói: “Trận Pháp Sư là cực kỳ nghề nghiệp đặc thù, ta Trần gia cũng đặc biệt ưa thích mời chào cái này nhân tài, không biết ngươi có thể có ý hướng? Đãi ngộ tùy ngươi mở.”

Mạnh Thụy da mặt co quắp dưới, từ chối nói: “Chờ ta tốt nghiệp rồi nói sau, lúc này nói chuyện với nhau, vì đó còn sớm.” Trong lòng của hắn thầm nghĩ: “Nếu ngươi biết ta là Mạnh Ngọc Long phía sau người, sợ hiện tại liền đem ta cầm xuống tranh công đi.”

Trần Chân cười nói: “Cũng đúng, đúng ta ái tài sốt ruột.” Hắn rõ ràng nhỏ tuổi nhất, lại một bộ vẻ ông cụ non, khiến cho người bật cười.

Dương Thanh Huyền lại từ trong Túi Trữ Vật tay lấy ra địa đồ bằng da thú, trong tay mở ra, mấy người đều bu lại.

Trên bản đồ miêu tả là Huyền Long sơn mạch địa hình, nhưng chỉ có một bộ phận.

Phía trên dùng màu sắc khác nhau bút làm rất nhiều tiêu ký, vẽ lên hơn mười vòng tròn màu đỏ, là vì khu vực nguy hiểm, để các học sinh chú ý.

Còn có một số vẽ đồi trụy, vẽ lục vòng.

Bọn hắn rất nhanh tìm tới chính mình vị trí, chính là vẽ lục khu vực an toàn, trước mặt cái kia “Chân Long Lạc Huyệt” địa thế bên trên, thì là vẽ đồi trụy vòng.

Dương Thanh Huyền nói: “Đồi trụy vòng đại biểu là không biết khu vực, đã kim đồng hồ chỉ hướng trong đó, vẫn là có cần phải tìm tòi.”

Hắn thu hồi địa đồ, nói: “Đi theo ta đi.”

Ngay sau đó một nhóm năm người, hướng phía trước phương cái kia địa thế bên trong chạy đi.

Theo quan sát thị giác biến hóa, chỉ thấy cái kia thế núi ngàn phong bài kích, một cỗ đại dương mênh mông chi thế đập vào mặt.

Dương Thanh Huyền cũng là âm thầm lấy làm kỳ, từ khác nhau góc độ nhìn lại, lại phát sinh to lớn như vậy khác biệt biến hóa, đồng thời thấy kỳ hoa thụy thô thiển, u chim cầm thú, không ngừng tăng nhiều.

Mạnh Thụy đột nhiên ngừng xuống bước chân, kinh hỉ kêu lên: “Thanh Linh quả!”

Tại mọi người trước người, một mảnh tùng hoàng đấu thúy, thấp bé cành lá bên trên, mang theo rất nhiều đỏ như mã não trái cây, màu sắc tiên diễm, óng ánh mỹ lệ.

Trần Chân cả kinh nói: “Nhiều như vậy Thanh Linh quả, trời ạ, phát tài!” Những cái kia trái cây đều là lớn chừng ngón cái, chừng trên trăm nhiều.

Dương Thanh Huyền càng là nghe được mấy người khác bẹp nước bọt thanh âm, đều là hai mắt tỏa ánh sáng.

Hắn cũng tại một bản sách hình bên trong gặp qua quả này, là phi thường hiếm thấy linh quả một trong, sau khi phục dụng đối với võ giả tu luyện rất có ích lợi.

Trong tay linh quáng kim đồng hồ, cũng đang chỉ hướng những cái kia linh quả, đồng thời nhẹ nhàng run rẩy.

Trần Chân nói: “Huyền Long sơn mạch sản vật chi phong, tại toàn bộ Thương Nam quốc cũng có thể xếp vào ba vị trí đầu. Chung quanh đây mấy dãy núi, liên miên cách xa mấy vạn dặm. Tục truyền viễn cổ trước, đều là nối thành một mảnh, tên là ‘Vạn Yêu Sơn’.”

Dứt lời, hắn đưa tay tựu hái được ba cái trái cây, hướng miệng bên trong đưa, nhai kỹ nuốt chậm nuốt vào.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nghĩ đến cái kia yêu hầu.

Nhạc Cường thì là quát tháo một tiếng, nói: “Ngươi làm sao lại ăn?”

Trần Chân sững sờ, lập tức khinh thường nói: “Không ăn sao? Cái quả này có chút trân quý, nhưng nhất định phải lên các loại (chờ) ngọc chất dụng cụ tồn trữ, nếu không linh khí dễ dàng xói mòn.” Hắn mặc dù tính cách kiệt ngạo bất tuần, nhưng hoàn toàn chính xác có bản lĩnh thật sự, đồng thời kiến văn quảng bác.

Nhạc Cường cả giận nói: “Dù vậy, cũng hẳn là các loại (chờ) đội trưởng hạ lệnh mới là, há có thể tự tiện làm việc!”

Trần Chân lườm hắn một cái, lạnh lùng nói: “Ai cần ngươi lo ta? Thích có ăn hay không.” Dứt lời, hắn lại hái được hai cái thả trong cửa vào, nhai lấy nuốt xuống.

Sau đó, thẳng ngồi xếp bằng trên mặt đất, điều tức tiêu hóa cái kia linh khí.

Nhạc Cường giận không kềm được, Mạnh Thụy cùng Liễu Thành cũng là nhíu mày lại, ba người cùng nhìn qua Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền cũng là trong mắt lóe lên lãnh sắc, nếu là Trần Chân một mực dạng này tính cách xuống dưới, làm việc tùy ý, cà lơ phất phơ, nhiều như vậy ra một người như vậy, dù là hắn năng lực mạnh hơn, cũng chỉ là vướng víu.

Nhưng giờ phút này, thấy Trần Chân đã nhắm mắt điều tức, cũng là không có phát tác, nói: “Đã tất cả mọi người không mang dụng cụ, cũng không thể lãng phí, ngay tại chỗ ăn đi.”

Nhạc Cường bọn người lúc này mới riêng phần mình ngắt lấy, hướng miệng bên trong đưa.

Dương Thanh Huyền hái thêm một viên tiếp theo, cắn một cái, nhẵn mịn nhiều chất lỏng, chua chua ngọt ngọt, càng có một cỗ linh khí tư trải qua nhuận phổi, tại trong dạ dày tan ra, cực kỳ dễ chịu.

Ngay sau đó liền ăn hơn mười viên.

Linh quả không thể một lần nuốt ăn quá nhiều, nếu không linh khí tại vùng đan điền trầm tích xuống tới, hóa không giải được, đối với thân thể có hại vô ích.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 93: Thanh Linh Quả (Hạ)

Chương 93: Thanh Linh quả (hạ)

Còn lại bốn người, ăn đều là phi thường chậm chạp, không chỉ có nhai kỹ nuốt chậm, với lại một bên vận chuyển chân khí, đem cái kia linh quả linh khí tan ra, mức độ lớn nhất bị thân thể hấp thu.

Dương Thanh Huyền liền ăn hơn mười viên, hiệu quả đều so với trong tưởng tượng muốn thấp.

Mỗi một viên linh quả vào trong bụng, đều bị thân thể hấp thu sạch sẽ, không có bất kỳ cái gì linh khí trầm tích.

Hắn nghĩ thầm: “Cái này hơn phân nửa lại là luyện thể cùng luyện khí khác biệt. Nếu là tương lai cái kia Vũ Hồn bất tranh khí, tựu chuyên tâm luyện thể cũng rất tốt.”

Đang ăn dưới thứ ba mươi viên phía sau, một cỗ linh khí không bị khống chế trực tiếp tuôn hướng hai mắt. Dương Thanh Huyền kinh ngạc phía dưới, chỉ cảm thấy trong đôi mắt kim quang lóe lên, phảng phất ánh mặt trời chiếu sáng tại sóng cả bên trên, nổi lên lăn tăn.

Bỗng nhiên trước mắt tầm mắt đã bị kéo xa, nhìn thấy năm bóng người chạy nhanh đến.

Cái này viễn cảnh bất quá trong nháy mắt, tầm mắt đã bị kéo về tới trước mắt.

Dương Thanh Huyền nháy mắt, không còn dị tượng xuất hiện, thầm nghĩ trong lòng: “Cái này thần nhãn dị tượng, chính là đạt được cái kia tinh huyết phía sau bắt đầu, đáng tiếc mỗi lần đều là tự động xuất hiện, ta căn bản không biết nên thế nào khống chế.”

Hắn lập tức đứng dậy nói rằng: “Bên ngoài ba dặm, tựa hồ có một tiểu đội tại hướng chúng ta tới gần, mọi người trốn trước.”

Bốn người đều là ngây ngẩn cả người, dùng ánh mắt quái dị nhìn xem hắn.

Trần Chân cười lớn châm chọc nói: “Ha ha, bên ngoài ba dặm, ngươi có thể cảm giác đạt được? Cái này bức trang cũng quá lợi hại đi.”

Ba người khác mặc dù biết Dương Thanh Huyền thực lực, nhưng cũng đều có chút không tin bộ dáng.

Dương Thanh Huyền trong mắt hàn quang lóe lên, nhìn chằm chằm Trần Chân, lạnh giọng nói: “Ta là cái đội này đội trưởng, nếu là ngươi muốn tiếp tục tại trong đội lẫn vào, tựu mẹ hắn - lập tức đứng lên cho ta, sau đó tìm một chỗ trốn đi. Nếu là giấu không tốt bị đối phương phát hiện, ngươi liền lập tức theo trong đội xéo đi!”

“Ngươi...!”

Trần Chân sắc mặt đại biến, “Vụt” một chút tựu từ dưới đất nhảy dựng lên, phẫn nộ quát: “Ngươi nói cái gì, ngươi dám uy hiếp ta?!”

Nhạc Cường ba người lập tức tựu vây lại, chiếm cứ phương vị, đem Trần Chân vây quanh, chỉ cần hắn dám động thủ, ba người trong nháy mắt tựu sẽ ra tay.

Dương Thanh Huyền dùng tay chỉ hắn, lạnh lùng nói: “Cũng không phải ta cầu ngươi đến trong đội, là ca của ngươi khách khí, để cho ta cho chút thể diện, cường đem ngươi nhét vào tới, nếu là bất mãn, tìm ngươi ca phàn nàn đi. Lời của ta chỉ nói một lần, nếu là có vi phạm ta mệnh lệnh, liền trực tiếp theo ta trong đội xéo đi, đừng cho là ta hiền hòa tựu dễ khi dễ. Ta cho ngươi biết, một khi chọc cho ta phát hỏa, cũng đừng trách ta không cho ca của ngươi mặt mũi!"

"Ngươi, ngươi...!"

Trần chân khí khí sắc trắng bệch, thân thể đều run lên.

Tại Thiên Tông học viện, hắn được vinh dự trẻ tuổi nhất thiên tài, tăng thêm thân thế hiển hách, cơ bản không ai dám trêu chọc hắn, đều là vây quanh hắn chuyển, chưa từng có người như vậy giáo huấn qua hắn.

Dương Thanh Huyền huấn xong, liền trầm giọng nói: "Đều giấu đi."

Đi đầu thân ảnh lóe lên, tựu trốn ở cách đó không xa trên một cây đại thụ.

Nhạc Cường ba người cũng mặc kệ Trần Chân, riêng phần mình tìm một chỗ trốn đi.

Chỉ còn lại Trần Chân một người, đứng tại cái kia, cũng không có chỗ nổi giận, tựu khí không đi nổi.

Hắn cả giận nói: "Dương Thanh Huyền! Có bản lĩnh xuống tới đánh với ta một trận, nếu là ngươi có thể thắng ta, ta liền phục ngươi! Nếu là ngay cả ta cũng đánh không lại, cũng đừng có tại cái kia lải nhải chỉ huy ta, sẽ chỉ bắt ta ca tới dọa ta, có gì tài ba!"

Hắn nộ nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền chỗ cây đại thụ kia, nhưng Dương Thanh Huyền ẩn vào trở ra, tựu đầy đủ im ắng, căn bản không để ý tới hắn.

Khí hắn "Oa oa" kêu to, nhưng lại không chỗ phát tiết.

Vẫn tại cái kia đứng một hồi, cắn răng nói: “Gặp qua trang bức, chưa thấy qua chứa bức trang ngươi ác như vậy, bên ngoài ba dặm liền có thể phát giác địch tình, ngươi coi mình là Chân Vũ cảnh đại cao thủ a! Tốt, ta liền giấu đi, xem ngươi kết cuộc như thế nào!”

Hắn đối với đại thụ kia hung hăng trừng mắt liếc, cũng thân ảnh khẽ động, lung lay dưới, liền chui vào trong bụi cỏ.

Bất quá một lát, Nhạc Cường bọn người đều là sắc mặt đại biến, quả nhiên nhìn thấy trước mặt cỏ cây khẽ nhúc nhích, hiển nhiên là có người đến, không khỏi từng cái kinh hãi.

Trần Chân tại chỗ trợn tròn mắt, trong lòng thét lên ầm ĩ: “Không có khả năng!”

Nhưng đại địa bên trên cũng theo đó truyền đến rất nhỏ ba động, trăm phần trăm là có người đến.

Hắn ở một giây lát, hoảng sợ nhìn đại thụ kia một chút, lúc này mới nín thở ngưng thần, cẩn thận trốn đi, nhưng nội tâm lại không cách nào bình tĩnh.

Mấy hơi thở công phu, quả thấy năm đạo nhân ảnh chạy tới, tốc độ cực nhanh, xem ra cũng là đi hướng cái kia “Chân Long Lạc Huyệt” chi địa.

Bỗng nhiên năm người kia bên trong cũng là một người cả kinh kêu lên: “Dừng lại!” Sau đó mừng lớn nói: “Là Thanh Linh quả!”

Mấy người còn lại cũng phát ra tiếng thán phục, chi tiểu đội kia người tựu đứng tại Thanh Linh quả trước.

Dương Thanh Huyền tránh ở bên cạnh trên một cây đại thụ, đem toàn thân khí tức thu liễm, xuyên thấu qua lá cây nhìn đi qua, đội trưởng kia tay vượn sói eo, hiển nhiên thực lực không tầm thường, với lại hai mắt tinh lóng lánh, phi thường già dặn dáng vẻ.

Một đội viên cuồng hỉ nói: “Ha ha, nhiều như vậy Thanh Linh quả, lần này khảo hạch coi như không thông qua, đạt được những thứ này Thanh Linh quả cũng kiếm lời.”

“Ba!”

Cái kia người nói chuyện lập tức bị đội trưởng gõ đầu, khiển trách quát mắng: “Nói bậy bạ gì đó! Mục tiêu của ta có thể là vì mười vị trí đầu! Những thứ này Thanh Linh quả mặc dù trân quý, nhưng cùng xem Huyền giai công pháp so sánh, lại đáng là gì.”

Hắn dừng một chút, nói: “Cái quả này nhất định phải ngọc thượng hạng chất dụng cụ mới có thể bảo tồn linh khí không tiêu tan, ta chỗ này vừa vặn có cái ngọc chất hồ lô.”

Hắn lật tay vồ một cái, một cái bích ngọc trung đẳng hồ lô tựu xuất hiện tại trong tay, đưa tay liền muốn đi hái trái cây tử.

Một tên đội viên bẹp xuống nước bọt, ngượng ngùng nói: “Lĩnh đội, cái quả này, có thể phân chúng ta một chút sao?”

Đội trưởng kia sầm mặt lại, nhưng vẫn là vô cùng nhu hòa nói: “Đương nhiên có thể, nhưng bây giờ không phải là phân phối thời điểm, cấp tốc hái xong, sau đó rời đi.”

Dương Thanh Huyền nhìn xem đội trưởng kia thần thái biến hóa, chỉ biết cuối cùng khẳng định phải nuốt lời, những thứ này Thanh Linh quả sợ là hắn muốn độc thôn.

Đội trưởng kia tiếp tục nói: “Có linh quả địa phương, thường xuyên có yêu thú ẩn hiện, nơi này chính là Huyền Long sơn mạch, trừ ra đến từ những tiểu đội khác uy hiếp, còn có các loại không hiểu nguy hiểm, chúng ta tốc độ nhanh một chút.”

Bốn người khác cũng đều qua đến giúp đỡ ngắt lấy.

Đột nhiên đội trưởng kia tay run lên, ánh mắt đờ đẫn một chút, nhìn qua một cái trụi lủi đầu cành, bỗng nhiên một cỗ ý lạnh nước vọt khắp toàn thân.

Lúc này một vị khác đội viên cũng đột nhiên nói rằng: “Kỳ quái, nơi này trái cây giống như bị người ngắt lấy qua không ít.”

Đội trưởng kia chỉ cảm thấy mồ hôi đầm đìa, cánh tay rung động run một cái, bỗng nhiên kêu to lên, thanh âm bỗng nhiên đâm rách trời cao, “Cẩn thận! Có mai phục!” Cường đại Vũ Hồn chi quang từ trên người hắn sáng lên.

Nhưng đã quá muộn, Dương Thanh Huyền sớm đã đi đầu một bước, thân như nhiều tuổi ưng, theo trên đại thụ phi tập mà xuống, lượng đạo hồng mang tại hắn lòng bàn tay ngưng tụ, xuất thủ chính là Nhị Dương Hoàn Hiện!

Đồng thời cao quát một tiếng, “Xuất thủ!”

Nhạc Cường, Mạnh Thụy, Liễu Thành ba người, lập tức theo bốn phía chui ra, đều là hét lớn một tiếng, chấn động đến cái kia tiểu đội năm người sắc mặt đại biến, một chút hoảng loạn lên.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 94: Đánh Lén

Chương 94: Đánh lén

Dương Thanh Huyền một chiêu thi triển đi ra, cơ hồ là ngự không phi hành mà tới, lực trùng kích ép bốn phía tùng mộc tất cả đều nằm xuống, đại lượng linh quả nhao nhao rơi xuống trong đất bùn.

“Là ngươi! Học viện công địch!”

“Vậy mà đánh lén, hèn hạ!”

Đội trưởng kia một chút tựu nhận ra Dương Thanh Huyền, nổi giận gầm lên một tiếng, diện mục lập tức trở nên dữ tợn, mặc dù phóng xuất ra Vũ Hồn chi quang, nhưng đã tới không kịp ra chiêu, chỉ có thể hai tay hóa chưởng hướng phía trước vỗ tới.

Song trong lòng bàn tay, ngưng tụ cái kia lĩnh đội mạnh nhất chân khí, Vũ Hồn chi quang đang toàn lực ứng phó dưới, lắc động không ngừng, như là trong gió chập chờn ánh nến, vội vàng phía dưới, đã rơi xuống hạ phong.

“Ầm!”

Một tiếng vang thật lớn, cái kia lĩnh đội liền phun ra một ngụm máu đến, bị đánh bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền một chiêu đắc thủ, cũng không dừng lại, một chiêu ưng kích trường không lấn người hướng về phía trước, trực kích người kia lồng ngực.

Đội trưởng kia tuy bị Nhị Dương Hoàn Hiện đánh trúng, bị thương, nhưng giờ phút này đã lấy lại tinh thần, năng lực ứng biến cũng mười phần nhanh, lồng ngực về sau co rụt lại, càng là súc cốt công tiêu chuẩn, cả người biến nhỏ một vòng, hơi hơi một bên, tựu tránh đi cái kia một trảo.

Dương Thanh Huyền "A" một tiếng, cảm thấy kinh ngạc, nhìn đối phương thu nhỏ dáng người, lại lần cảm giác buồn cười, ưng trảo một chút hóa thành đuôi én thức, ở trên không bên trong mang theo gợn sóng, đập vào đội trưởng kia trên mặt, trực tiếp đem vỗ bay ra ngoài, một vòng máu tươi kích - bắn không trung.

Mặt khác ba tên đội viên, cũng còn không có kịp phản ứng, tựu thấy hoa mắt, trước người riêng phần mình xuất hiện một người, cường đại chiêu thức bạo kích mà đến!

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Cái kia ba tên Linh Vũ sơ kỳ đội viên trong nháy mắt tựu bị đánh bại, nằm một chỗ.

Chỉ còn lại người cuối cùng, khí sắc trắng bệch, quay người tựu muốn chạy trốn, mới vừa quay đầu, đã nhìn thấy Trần Chân đứng ở sau người.

Trần Chân giương lên tay, phong độ ngày này qua ngày khác nói rằng: "Xuất thủ đi, ta không giống mấy người kia, thế mà làm ra đánh lén sự tình. Muốn đánh, liền muốn quang minh chính đại."

Hắn một tay thả lỏng phía sau, làm cái "Mời" tư thế.

Người kia cắn răng, hét lớn một tiếng tựu vọt tới, song quyền theo hai bên bỗng nhiên đánh ra, Vũ Hồn chi quang ngưng tụ tại quyền phong bên trên, diễn hóa xuất từng vòng từng vòng gợn sóng đến.

Trần Chân bình tĩnh tự nhiên, khóe miệng giơ lên khinh thường cười lạnh, làm ra vẻ nói: “Đồng học, thực lực rất bình thường a, sang năm lại nỗ lực a.” Hắn giang hai cánh tay, một trước một sau.

Bỗng nhiên một đạo tiếng gào thét theo hắn thể nội truyền ra, đám người chỉ thấy một đạo kịch liệt bạch quang sáng lên, sau lưng Trần Chân hiện ra, một cái toàn thân tuyết trắng dị thú, từ trong đó dậm chân mà ra.

Cái kia dị thú đại khái bên trên cùng ngựa không hai, nhưng lại trán mọc một sừng, lưng có hai cánh, theo Trần Chân nhấc vung tay lên, chính là tê minh mà lên, lông bờm bay lên.

Gót sắt lăng không giẫm mạnh, liền hình như có thiên quân vạn mã thanh âm, rung động mà đến.

“Vũ Hồn —— Thiên Giang Đạp Tuyết!”

“Bành!”

Cái kia Vũ Hồn cơ hồ cùng Trần Chân hợp hai làm một, hóa thành một quyền, đánh vào cái kia đội viên trên thân, lập tức đem hắn đánh bay ra ngoài, xa xa quẳng xuống đất, phun máu phè phè.

Trần Chân lúc này mới hài lòng thu từ bản thân Vũ Hồn, phi thường tiêu sái vỗ vỗ trên người bụi bặm.

Sau đó, hắn vô tình hay cố ý lườm Dương Thanh Huyền một chút.

Đây cũng là một loại thị uy hành vi, đặc biệt là Dương Thanh Huyền vừa rồi bày ra đáng sợ thần thức, lại chân thăm dò ba dặm bên ngoài tin tức, cho Trần Chân cực lớn nội tâm chấn động.

Cho nên hắn hoàn chỉnh thể hiện ra chính mình lực lượng đến, tính là một loại thị uy hành vi, nói cho đối phương biết, “Ngươi có thể, bản thiếu gia cũng không kém.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nhìn hắn một cái, nói: “Ngây thơ!”

“Ngươi...!”

Trần Chân giận dữ, tức giận, nhưng đã bớt phóng túng đi một chút phách lối, dù sao thần thức bao trùm ba dặm, cái này không khỏi thật là đáng sợ, hắn có chút chột dạ.

Nhạc Cường đám ba người, nội tâm đều là cực kỳ chấn động, nhìn xem Trần Chân ánh mắt cũng có chút biến hóa, không hổ là ca tụng là trẻ tuổi nhất thiên tài, tương lai thành tựu sợ là bất khả hạn lượng.

Mạnh Thụy tiến lên phía trước nói: “Đội trưởng, như thế nào thu thập bọn họ?”

Đối phương tiểu đội mấy người, giãy dụa lấy tụ đến cùng một chỗ, đều là mặt âm trầm nhìn chằm chằm mấy người, tràn đầy hận ý.

Đội trưởng kia càng là kêu to lên, nói: “Ngươi, các ngươi quá phận, chúng ta không oán không cừu!” Hắn bưng bít lấy bị Dương Thanh Huyền phiến sưng khuôn mặt, tràn đầy phẫn nộ, thậm chí còn có ủy khuất.

⁜đọc truyện cùng //truyencuatui.n E t/

Dương Thanh Huyền hừ lạnh nói: “Không oán không cừu? Hai ngàn người lấy số người ba trăm, chúng ta cũng đã là có thù. Những thứ này Thanh Linh quả số lượng có hạn, tất cả mọi người phát hiện, cũng là có thù. Mỗi tiêu diệt một đội ngũ, chúng ta thắng được tỷ lệ liền muốn gia tăng một chút, còn không oán không cừu, ngươi còn coi mình là mụ mụ trong ngực tiểu bảo bảo a, ta đi, giới này học viên đều là một thứ gì trí thông minh!”

Liễu Thành bọn người, vừa mở bắt đầu cũng cảm thấy đánh lén quá không riêng màu, nhưng nghe Dương Thanh Huyền như vậy nói chuyện, lập tức ý thức được khảo hạch tính tàn khốc.

Trần Chân cũng là sửng sốt một chút, bắt đầu trầm mặc.

Dương Thanh Huyền nói lần nữa: “Thân phận trao đổi, các ngươi đồng dạng sẽ không đối với chúng ta lưu thủ. Đây chính là học viện nói ‘Quy tắc chính là không có quy tắc’, toàn bộ khảo hạch, trừ ra tự thân thực lực tổng hợp bên ngoài, còn có đối với hoàn cảnh tàn khốc độ thích ứng. Cái này hoàn cảnh tàn khốc, chính là chiến thắng hơi thái, kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn.”

Mạnh Thụy nói: “Không sai! Tiến vào khảo hạch này trận, chính là muốn thi triển hết thảy thủ đoạn lấy được thắng lợi. Còn đánh lén nói chuyện... Mẹ -... Chẳng lẽ còn muốn chúng ta đứng ra cùng các ngươi đơn đấu hay sao? Não tàn!”

“Ngươi...!” Trần Chân lại bị tức một chút, chỉ cảm thấy Mạnh Thụy lời nói là trực tiếp nhằm vào hắn.

Mạnh Thụy “A” một tiếng, nói: “Thật xin lỗi, trừ ngươi bên ngoài.”

Trần Chân: “...”

Đội trưởng kia khí sắc trắng bệch, ánh mắt quét qua Dương Thanh Huyền mấy người, biết lần này là bại, cắn răng nói: “Dương Thanh Huyền, lần này coi như chúng ta bại, ngươi muốn xử trí chúng ta như thế nào, tổng không thể giết chúng ta đi!”

Mặt khác bốn tên đội viên nghe xong, đều là khí sắc trắng bệch, lộ ra vẻ sợ hãi.

Bởi vì quy tắc tựu là không có quy tắc, cho dù chân giết người, học viện cũng sẽ không truy cứu, với lại cái này hoang sơn dã lĩnh, cũng không thể nào truy cứu.

Dương Thanh Huyền nói: “Yên tâm đi, dù sao cũng là đồng học một trận, làm sao lại vô duyên vô cớ giết người đầy đồng đâu.”

Năm trong lòng người mới vừa buông lỏng, chỉ nghe thấy Dương Thanh Huyền nói: “Xuất ra các ngươi truyền tống ngọc bài, bóp nát phía sau trở về đi”, cái kia buông xuống tâm một chút nhảy đến cổ họng, đều là trên mặt trắng bệch, không có chút huyết sắc nào.

Đội trưởng kia bưng bít lấy thụ thương khuôn mặt, run giọng nói: “Ngươi, ngươi muốn tước đoạt, chúng ta tiếp tục, tiếp tục khảo hạch quyền lợi...”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Vậy là ngươi để cho ta tước đoạt tính mạng của các ngươi rồi hả?”

Đội trưởng kia cầu khẩn nói: “Cho chúng ta một cơ hội, tiếp xuống khảo hạch bên trong, chúng ta tuyệt sẽ không ảnh hưởng đến chư vị. Chúng ta không cầu mười vị trí đầu, chỉ cần có thể thông qua liền tốt.”

Bốn người khác cũng đều là liều mạng gật đầu.

Trước đó còn hùng tâm tráng chí chỗ xung yếu mười vị trí đầu, hiện tại trận chiến đầu tiên đều bại, trực tiếp đem yêu cầu hạ thấp thông qua liền có thể.

Dương Thanh Huyền nói: “Vì sao phải cho ngươi nhóm một cơ hội đâu?”

Đội trưởng kia nói: “Linh thạch, học phần, đan dược, còn có những thứ này Thanh Linh quả, chúng ta đều có thể cho ngươi.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 95: Khởi Công Đào Quáng

Chương 95: Khởi công đào quáng

Dương Thanh Huyền lấy tay kéo lấy cái cằm, suy nghĩ một trận, nói: “Đã như vậy, ta cũng là làm người lưu một đường, dù sao phí báo danh 1000 học phần vẫn là thật đắt. Các ngươi đem trên người linh thạch cùng đan dược tất cả đều lưu lại, lại chỉ thiên thề không cùng chúng ta đối nghịch, liền có thể đi.”

Mấy người mừng rỡ, vội vàng đem thân gia móc sạch phía sau, chỉ thiên thề, sau đó chật vật rời đi.

Mặc dù bại ngã nhào, nhưng chỉ cần còn tại Huyền Long sơn mạch bên trong, tựu có thắng được hi vọng, cũng coi là vạn hạnh trong bất hạnh.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, nói: “Những vật này, mọi người chia đi.”

Đầy đất vật phẩm, mấy người hai mắt tỏa ánh sáng, vội vàng đi lên chia cắt sạch sẽ.

Trần Chân lạnh lùng tại một bên cạnh nhìn xem, tựa hồ mười phần khinh thường, nhưng cũng chưa nói cái gì.

Hắn xuất thân hiển hách, các loại tài nguyên tu luyện cũng không thiếu, Mạnh Thụy bọn người thì là bình dân, đương nhiên sẽ không khách khí.

Dương Thanh Huyền nhặt lên cái kia thượng phẩm ngọc chất hồ lô, đem những Thanh Linh quả đó toàn bộ thu vào, nói: “Ước chừng có hơn hai trăm viên, đợi khảo hạch sau khi kết thúc, chúng ta lại đem nó chia ăn.”

Đằng sau một nhóm năm người, tiếp tục hướng cái kia “Chân Long Lạc Huyệt” địa thế chạy đi.

Trên đường, Trần Chân cuối cùng nhịn không được, hỏi: “Vừa rồi ngươi là thế nào phát hiện năm người kia, đừng nói với ta thần trí của ngươi có thể bao trùm ba dặm, đây chính là Chân Vũ cảnh cường giả đều làm không được sự tình.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đây là ta bí ẩn thần thông, tha thứ khó trả lời.”

“Ngươi...!”

Trần Chân trong lòng không vui, hiếu kỳ để hắn lòng ngứa ngáy khó nhịn.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nhìn hắn một cái, nói: “Vừa rồi ngươi mặc dù xuất thủ đánh bại đối phương, nhưng dùng nhưng là nhất ngây thơ biện pháp. Nơi này là khôn sống mống chết, kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn, cần dùng cái giá thấp nhất, lấy được lớn nhất hiệu quả.”

Trần Chân khẽ nói: “Không cần ngươi dạy ta làm thế nào.”

Dương Thanh Huyền lãnh đạm nói: “Ta là đội trưởng, nếu là ngươi không thích, có thể xéo đi.”

Trần Chân cả giận nói: “Đừng cho là ta không dám đi, chỉ cần ngươi không bắt ta ca ép ta, ta liền không sợ ngươi!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên cười, nói: “Ta vì cái gì không bắt ngươi ca ép ngươi? Ta không chỉ có muốn bắt ca của ngươi ép ngươi, còn muốn bắt cả nhà ngươi ép ngươi. Nếu là ngươi dám vi phạm ta, ta không chỉ có muốn tại ca của ngươi trước mặt cáo trạng, còn muốn chạy ngươi trước mặt cha mẹ đi cáo trạng. Để bọn hắn đánh đập ngươi, phế bỏ ngươi.”

“Ngươi, ngươi...!”

Trần Chân triệt để bó tay rồi, gương mặt chợt đỏ bừng, cả giận nói: “Ngươi còn có phải là nam nhân hay không!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta làm sao lại không là nam nhân rồi hả? Dùng cái giá thấp nhất, đổi lấy lớn nhất hiệu quả, chính là ta xử thế chi đạo. Chẳng lẽ ngươi cho rằng, ngươi không nghe lệnh, ta hội (sẽ) ngây ngốc cùng ngươi đơn đấu?”

Trần Chân không lời nào để nói, trùng điệp hừ một tiếng, trầm thấp đầu, cùng sau lưng Dương Thanh Huyền chạy vội, nếu không nói.

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, nghĩ thầm: “Cái này Trần Chân mặc dù tính tình bướng bỉnh, nhưng tính tình thẳng, thiên phú cao, cũng là cái khả tạo chi tài.”

Ngay sau đó thu hồi tâm tư, mở ra bộ pháp hướng phía trước chạy đi.

Túc hạ sinh phong, chân khí trong cơ thể kích động, toàn thân trên trăm cái khiếu huyệt đều phát ra “Ong ong” thanh âm, tựa như máy quạt gió, đem lực lượng toàn thân đều đều thổi vào cơ bắp xương cốt bên trong, cường kiện nhục thân.

Lúc này, hắn mới lĩnh ngộ được “Đãng Khí” hai chữ hàm nghĩa.

Trong lòng của hắn khẽ nhúc nhích, thầm nghĩ: “Cái này Thanh Linh quả quả nhiên bất phàm, vừa rồi những cái kia trái cây lực lượng hấp thu vào nhục thân, có thể rõ ràng cảm nhận được thực lực tăng lên, nếu là có thể làm ra đại lượng loại trái cây này, sợ là có thể trực tiếp ăn được Đãng Khí trung kỳ.”

Thanh Linh quả tác dụng phụ cực kỳ bé nhỏ, đích thật là thượng giai linh quả, nhưng võ giả bình thường hấp thu trong đó linh khí cũng phải lượng lớn thời gian, nào giống hắn có thể làm cơm ăn.

Năm người chạy vội một trận, thế núi bắt đầu trở nên trống trải.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên kêu lên: “Ngừng một chút.”

Hắn xem trong tay linh quáng kim đồng hồ, đã phát sinh thay đổi, chỉ hướng cách đó không xa một khối núi đá chi địa.

Nhưng thấy mảnh đất kia góc cạnh bằng phẳng thẳng, vắt chày ra nước, phía trên tầng nham thạch phi thường cứng rắn, hoàn toàn chính xác cùng bốn phía có chút khác biệt.

Dương Thanh Huyền một chút nhảy lên cái kia núi đá chi địa, trong tay kim đồng hồ chỉ hướng phía dưới, rung động càng lợi hại hơn, hắn vui vẻ nói: “Phía dưới này khẳng định có mỏ.”

Ngay sau đó theo nhận lấy trong Túi Trữ Vật lấy ra mười mấy dạng công cụ, có xúc, cái cuốc, chui vào, lang nện các loại.

Xem chúng người đưa mắt nhìn nhau, bọn hắn cũng biết đào quáng muốn những công cụ này, nhưng chỗ nào sử dụng tới, đều là một trận mới mẻ cảm giác, đổi để đổi lại, nhìn xem cái nào vừa tay.

Dương Thanh Huyền nắm lên một cái xẻng, rơi trong tay lại mười phần nặng nề, “Những công cụ này sợ đều là tinh sắt chế tạo, với lại không phải bình thường dã luyện chi pháp, nếu không đào không động này tầng nham thạch.” Cầm trong tay hắn một cái xẻng, bỗng nhiên hướng cái kia tầng nham thạch bên trên xúc đi!

“Ầm!”

Tầng nham thạch mặt ngoài lập tức bị xúc đi khối lớn, tóe bốc cháy tinh, đá vụn bắn ra bốn phía.

Sau đó lại là mấy xúc xuống, cùng lão thủ, thuận buồm xuôi gió, xem Mạnh Thụy mấy người đều là trợn mắt hốc mồm.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, tựa hồ không hài lòng lắm cái này hiệu quả, lần nữa dùng sức một đào, quát: “Đều đừng làm nhìn xem, khởi công đào quáng!”

Cái kia tinh thiết xúc chạm đến tầng nham thạch bên trên, tựa như là cắm đậu hũ giống như cắm - đi vào, chỉ bất quá phát ra trầm muộn thanh âm, lấy cái xẻng làm trung tâm, hướng bốn phía hiện ra đại lượng vết nứt.

Trần Chân con ngươi hơi co lại, không khỏi trong lòng kinh hãi, có thể một xúc sinh ra hiệu quả như thế, cái kia phải lớn bao nhiêu khí lực a. Hắn chỉ cảm thấy Dương Thanh Huyền trên thân, tràn đầy bí mật.

Ngay sau đó không nói hai lời, cũng tuyển một cái xẻng, hung hăng xúc xuống, “Phanh” một tiếng, mặc dù cũng cạy mở không ít, nhưng lại hai tay run lên, đáy mắt lướt qua thần sắc.

Hắn âm thầm so sánh một chút, chính mình xúc nứt giới hạn kém xa Dương Thanh Huyền rộng thùng thình, với lại Dương Thanh Huyền mặt không biểu tình, mỗi một xúc xuống đều cơ hồ là đồng dạng hiệu quả, nhưng hắn một xúc phía dưới tựu cơ hồ nghiêng toàn lực, không khỏi kinh hãi vạn phần.

Ba người khác cũng riêng phần mình xuất thủ, lấy được vừa tay công cụ, gõ đào lên, trong lúc nhất thời “Bành bành bành” vang lên không ngừng.

Rất nhanh, cái kia tầng nham thạch đã bị đào hạ hơn một trượng sâu, phía dưới đá hiện lên xoã tung màu xám trắng, có linh khí ẩn chứa trong đó.

Trần Chân mừng lớn nói: "Ha ha, quả nhiên có linh thạch. Bất quá cái này tính chất kém một chút, nhưng cũng có thể mạo xưng khi nhiệm vụ nộp lên đi, liền không biết cái này một khối lớn bao nhiêu, hoàn toàn móc ra nhìn xem."

Năm người gặp được linh thạch, nhiệt tình thì càng đủ, theo cái kia màu xám trắng tầng nham thạch, hướng bốn phía mở đào.

Mạnh Thụy bác học rộng. Ngửi, giảng giải: "Đây là sơ đẳng nhất linh thạch, tạp chất rất nhiều, cũng được xưng là hạ phẩm linh thạch. Nếu là khối này tầng nham thạch, chúng ta không ra đào, có lẽ đi qua hơn mấy ngàn vạn năm, những linh khí này liền sẽ càng thêm áp súc, hóa thành linh thạch trung phẩm. Mà linh thạch trung phẩm giá cả, là gấp trăm lần ở dưới phẩm."

Dương Thanh Huyền bọn người là lấy làm kinh hãi, lấy bọn hắn thân phận địa vị, hoàn toàn chính xác chưa từng gặp qua linh thạch trung phẩm, không biết hắn giá trị. Nhưng Trần Chân nhưng là thường thấy, xùy cười một tiếng, lơ đễnh.

Đào một trận, Dương Thanh Huyền bỗng nhiên ném trong tay xẻng sắt, kêu lên: "Tại một bên cạnh nhìn chúng ta lâu như vậy, cũng nên đi ra rồi hả."

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 96: Khổ Lực

Chương 96: Khổ lực

“Cái gì?!”

Bốn người giật mình, đều là vội vàng ném công cụ, vây quanh ở Dương Thanh Huyền bên cạnh thân, dựa lưng vào nhau, mặt hướng tứ phương.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Thế nào, còn co đầu rút cổ lấy không chịu đi ra?”

Tứ phía y nguyên yên tĩnh, không có bất kỳ cái gì thanh âm.

Trần Chân hơi hơi nhíu mày, nếu không có có vết xe đổ, hắn đã sớm nhảy ra giễu cợt.

Dương Thanh Huyền đá lên một khối đá vụn, hóa chưởng tựu đánh ra.

Chưởng phong đánh vào hòn đá kia bên trên, “Sưu” một tiếng kích - bắn về phía một phương, phát ra âm thanh chói tai.

Hòn đá kia sở bắn chi địa, là một mảnh bụi cây, bỗng nhiên tuôn ra hét lớn một tiếng “Đi”, sau đó tuôn ra một cỗ ba động đến, năm đạo nhân ảnh từ trong đó đột nhiên thoát ra.

Đội trưởng kia mặt lộ kinh sợ, nói: “Ngươi như thế nào phát hiện chúng ta?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cũng không muốn phát hiện các ngươi, nhưng cùng chó ghé vào cái kia, cái mông vểnh lên rất cao, nằm sấp tư thái cực kỳ xấu xí bất nhã, không thể không lên tiếng nhắc nhở ngươi một chút nhóm, xin chú ý dưới hình tượng, đi ra ngoài bên ngoài, các ngươi đại biểu chính là Thiên Tông học viện.”

Đội trưởng kia: “...”

Nhạc Cường nhận ra đối phương, kêu lên: “Từ Thường!”

“Hừ.”

Đội trưởng kia Từ Thường hừ lạnh một chút, sắc mặt trầm xuống, tiểu đội bốn người khác cũng xúm lại tới, khí sắc âm trầm không chừng tại Dương Thanh Huyền bọn người trên thân đi dạo, lại thỉnh thoảng nhìn xem cái kia linh thạch quặng thô.

Trần Chân âm thanh lạnh lùng nói: “Thế nào, muốn ra tay với bọn ta? Là muốn động thủ vẫn là phải xéo đi, cứ ra tay.”

Từ Thường suy nghĩ một chút, nói: “Ngươi là Trần Chân, ta nhận ra ngươi, tựa hồ thật sự có tài. Bất quá các ngươi đào lâu như vậy mỏ, cũng không có còn lại bao nhiêu khí lực đi. Khối này quặng thô hai chúng ta đoàn người chia đều, chúng ta cũng là không gây sự. Thứ này, vốn chính là người gặp có phần.”

Dương Thanh Huyền duỗi ra ngón tay đến, lắc lắc, nói: “Không phải người gặp có phần, là cường giả có phần.”

Từ Thường biến sắc, lạnh lùng nói: “Nói như vậy, các ngươi muốn cùng chúng ta động thủ? Tựu không sợ đại chiến một trận phía sau, thể lực tiêu hao, bị người khác được mưu lợi bất chính? Nói không chừng còn có những người khác tiềm phục tại bốn phía đâu.”

Dương Thanh Huyền cười nhạo nói: “Các ngươi cũng quá đề cao chính mình, đối phó các ngươi, vài phút sự tình, còn ‘Đại chiến’ ?”

Mạnh Thụy bọn người lập tức hiểu ý Dương Thanh Huyền tâm tư, tại hắn thoại âm rơi xuống ở giữa, tựu liền xông ra ngoài.

đọc truyện cùng http://truyencuatui.net/

Lần này Trần Chân cũng phi thường phối hợp, Thiên Giang Đạp Tuyết thi triển đi ra, bá khí phi phàm, cùng tự thân bản thể hợp nhất, trong khoảnh khắc đã đến Từ Thường trước mặt, bỗng nhiên vỗ tới!

Từ Thường vẫn luôn đề phòng Dương Thanh Huyền, bình thường đều là đội trưởng chiến đội nhiều tuổi, như thế nào cũng không ngờ tới Trần Chân hội (sẽ) chạy về phía hắn, cuống quít phía dưới vội vàng ra chiêu đón lấy.

“Bành!”

Bốn chưởng tương đối, kình khí bắn ra mở, Từ Thường mà ngay cả lui mấy bước, kinh hãi nói: “Ngươi...!”

Trần Chân nhắc lại một ngụm chân khí, trùng kích đi qua, quát: “Gục xuống cho ta!”

Từ Thường chỉ cảm thấy mình hoàn toàn bị cái kia cường đại hồn quang sở áp chế, chỉ có thể tay giơ lên, lần nữa ngưng chưởng đánh ra!

“Bành!”

Bốn chưởng tương giao phía dưới, Trần Chân cũng bị chấn lùi lại mấy bước, nhưng cái kia Từ Thường nhưng là tại lui ba bốn bước phía sau, rốt cuộc đứng không vững, tại chỗ quỳ xuống.

Mấy tên khác tiểu đội thành viên, cũng bị Nhạc Cường ba người ép không hề có lực hoàn thủ.

Còn lại một người, trực tiếp bị Dương Thanh Huyền một chưởng vỗ bên trong lồng ngực, phun ra một ngụm máu đến tựu bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền đắc thủ phía sau, thân pháp lóe lên, tựu gia nhập Nhạc Cường ba người vòng chiến, mấy cái lấp lóe dưới, Từ Thường tiểu đội tựu đều bị đánh ngã.

Trần Chân thì là tại một bên cạnh điều tức, vì khoe oai, vừa rồi hai chưởng dùng hết toàn lực của hắn, thể nội cũng rung ra một chút nội thương.

Nếu không Từ Thường cũng là đội trưởng cấp bậc tồn tại, cái nào dễ dàng như vậy tựu quỳ mọp xuống.

Từ Thường hai đầu gối quỳ xuống đất, phun một ngụm máu tươi, lại vội vàng đứng lên, nhưng thân thể lại run rẩy, hiển nhiên thụ thương không nhẹ.

Hắn hoảng sợ nói: “Chúng ta thua, nhận thua, đi.” Quay người tựu muốn ly khai.

Bốn người khác cũng vội vàng đi theo phía sau.

Nhưng Dương Thanh Huyền thanh âm lại tại sau lưng vang lên, âm thanh lạnh lùng nói: “Thua liền muốn đi, trên đời có chuyện dễ dàng như vậy sao?”

Năm người đều cảm nhận được đến từ phía sau hàn ý, hai chân như rót chì, lại khó di chuyển mảy may, Từ Thường quay đầu, run giọng nói: “Ngươi muốn làm gì, chẳng lẽ muốn giết chúng ta?”

Trần Chân nói: “Bóp nát truyền tống ngọc bài, chạy trở về học viện đi.”

“Cái gì?!” Năm người một chút mặt xám như tro.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng lườm Trần Chân một chút, nói: “Ngươi là đội trưởng hay ta là đội trưởng, lúc nào đến phiên ngươi tự ý làm chủ trương?”

Trần Chân cả giận nói: “Thế nào, chẳng lẽ ngươi không phải muốn để bọn hắn cút về? Chẳng lẽ ngươi chân muốn giết bọn hắn, hoặc là tựu dễ dàng như vậy thả bọn họ đi?”

Dương Thanh Huyền chỉ chỉ đầu, nói: “Người trẻ tuổi, mọi việc đa động điểm đầu óc. Nếu chỉ là để bọn hắn cút về, ta liền sẽ không xuất thủ.”

Hắn chỉ vào cái kia còn chưa khai thác hết linh thạch quặng thô, nói: “Các ngươi năm cái, đem chỗ này mỏ toàn bộ móc ra.”

Trần Chân bốn người đều là sững sờ, trên mặt lộ ra thần sắc cổ quái đến, giờ mới hiểu được Dương Thanh Huyền ý tứ, không khỏi bắt đầu cười hắc hắc.

Từ Thường năm người vừa sợ vừa giận, nói: “Ý của ngươi là, muốn chúng ta làm miễn phí lao công?”

Dương Thanh Huyền trầm mặt, nói: “Vậy ý của ngươi là, để cho ta muốn mạng của các ngươi?”

Năm người lúc này mới im miệng, cố nén vết thương trên người đau nhức, nhặt lên trên đất công cụ, bắt đầu thành thành thật thật đào móc.

Dương Thanh Huyền mấy người tu chỉnh một chút, cảm thấy buồn bực ngán ngẩm, tựu mỗi người phân một chút Thanh Linh quả, ngay tại một bên cạnh ăn.

Từ Thường năm người xem một trận thổ huyết, nhưng lại không dám phản kháng, chỉ có thể buồn bực cái đầu liều mạng đào, cuối cùng tại sau nửa canh giờ, đem khối này quặng thô toàn bộ khai quật ra.

Cái kia quặng thô hiện lên hình cầu tròn, đường kính có dài ba, bốn thước, Mạnh Thụy vui vẻ nói: “Khối này nguyên thạch, sợ là có thể chế được năm sáu mươi khối hạ phẩm linh thạch.”

Trần Chân cũng vui vẻ nói: “Không sai, chỉ cần có thể đào ra mười mấy dạng này quặng thô, hơn phân nửa cũng là thắng được, nhưng muốn muốn xung kích mười vị trí đầu, sợ còn chưa đủ.”

Từ Thường bọn người ở tại một bên cạnh tức giận không thôi, nói: “Hiện tại có thể thả chúng ta đi a?”

Nhạc Cường bọn người đồng loạt nhìn về phía Dương Thanh Huyền, lần này Trần Chân cũng trung thực, không có lắm miệng.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Trong nhân thế khổ sở nhất sự tình, không ai qua được biệt ly, làm gì sớm như vậy tách ra đâu? Ta muốn phía trước khẳng định còn có rất nhiều linh thạch quặng thô, năm vị sức lao động, chúng ta đều rất coi trọng.”

“Cái gì, ngươi, ngươi cũng quá ác độc đi!”

Từ Thường khí run rẩy, mắng: “Muốn muốn chúng ta một mực cho ngươi làm khổ lực, không có cửa đâu!”

Dương Thanh Huyền các loại (chờ) năm người đều là sắc mặt trầm xuống, nói: “Ý kia nói đúng là, các ngươi muốn chết đi?”

Từ Thường năm người: “...”

Trần Chân cười lạnh nói: “Không có thực lực, lại muốn mạng sống, tựu ngoan ngoãn nghe lời. Nhặt lên trên đất công cụ, đi theo chúng ta đi thôi.”

Dương Thanh Huyền đem khối kia linh thạch quặng thô thu vào.

Từ Thường năm người tự biết trồng lớn, buồn bực nhặt lên trên mặt đất công cụ, đi theo Dương Thanh Huyền năm người sau lưng.

Bọn hắn tự nhiên không cam tâm, nhưng giờ phút này lại không có cách, chỉ có thể trước khuất phục, sẽ chậm chậm nghĩ biện pháp.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 97: Thi Thể

Chương 97: Thi thể

Ngay tại mười người sau khi rời đi không lâu, cái kia đường hầm bên cạnh, bùn đất bỗng nhiên buông lỏng, từ bên trong mọc ra một cái mầm non, không ngừng lớn mạnh.

Cái kia mầm non hết thảy có năm cái, mấy hơi thở trưởng thành cây cối, mở ra năm đóa to lớn hoa đến.

Cái kia hình hoa trạng thái kiều diễm, vô diệp không thân, tựa như thiên luân.

Nụ hoa tựa như nhấm nuốt ngọ nguậy, bỗng nhiên phun một cái, từ bên trong phun ra năm người đến.

Năm người đều là mặc thương lam sắc áo choàng, bên hông cài lấy một cái màu đen sừng mang, phía trước ngực chỗ in một đóa màu lam nhạt hoa mõm chó hình, không có sai biệt.

Nếu là Trần Chân bọn người ở tại này, tất nhiên sẽ nhận ra được, cái này màu lam nhạt hoa mõm chó hình, chính là đế đô một trong tứ đại thế gia, Lam gia gia huy.

Mà năm người này đều là Lam gia tử đệ.

Một tên đội viên nói rằng: “Nhan ca, chúng ta vì cái gì không xuất thủ? Khối kia linh thạch quặng thô thể tích cùng phân lượng, còn chưa đủ lấy để cho ta nhóm mạo hiểm sao? Trần Chân bọn hắn đánh bại Từ Thường phía sau, chúng ta nếu là xuất thủ, cơ hội cực lớn.” Trong mắt của hắn lộ ra tiếc hận thần sắc.

Đội trưởng Lam Nhan xuất ra một thanh quạt xếp, lắc lắc, nói: “Cơ hội cực lớn sao? Ta xem chưa hẳn đi. Nếu là vừa rồi tùy tiện xuất thủ, hiện tại hơn phân nửa là lưỡng bại câu thương.”

Người kia cả kinh nói: “Làm sao có thể, bọn hắn đánh bại Từ Thường đội, ta xem cái kia Trần Chân cũng bị nội thương, tăng thêm chúng ta đột nhiên nổi lên, muốn thắng cũng không khó đi.”

Ba người khác cũng là phụ họa dáng vẻ, một người nói: “Nhan ca tựa hồ đánh giá quá cao bọn hắn.”

Lam Nhan cười nhạt một tiếng, nói: “Trần Chân mặc dù khó giải quyết, nhưng càng khó giải quyết hẳn là cái kia ‘Học viện công địch’ Dương Thanh Huyền.”

“Dương Thanh Huyền? Bất quá là dựa vào Vu Khinh Nguyệt bác tới thanh danh cùng ánh mắt, một cái tiểu bạch kiểm, cơm chùa nam, để làm gì.”

Mấy người đều lộ ra vẻ khinh thường đến, một mặt là hoàn toàn chính xác xem thường cơm chùa nam, một mặt khác là bởi vì ghen ghét dữ dội, vì cái gì Vu Khinh Nguyệt ưa thích không phải mình, mà là hắn.

Lam Nhan lắc đầu nói: “Năm ngày trước Dương Thanh Huyền đánh với Tả Tuấn một trận, ta tìm mấy vị mắt thấy chi nhân, đem trận chiến kia tràng cảnh trở lại như cũ, có thể khẳng định là, Dương Thanh Huyền cho dù không địch lại Tả Tuấn, cũng sẽ không cách biệt quá xa. Nếu là ta đoán không sai, thực lực của hắn tại Linh Vũ sơ kỳ phạm vi bên trong, đều là số một số hai.”

Người kia cả kinh nói: “Nếu là như vậy, chúng ta Lam gia sao không đem mời chào?”

“Ha ha, mời chào sao?”

Lam Nhan cười nhạt một tiếng, nói: “Muốn mời chào hắn người cũng không ít, nếu không Trần Chân làm sao lại tại bọn hắn trong đội ngũ? Bất quá chúng ta không vội. Đến một lần chúng ta chưa hẳn tranh đến qua người ta, thứ hai nha, cái này Dương Thanh Huyền hiện tại là học viện công địch, còn đắc tội Tả gia, cũng không biết có thể hay không chịu qua cửa ải này. Nếu là có thể vượt qua Tả gia cửa này không chết, chúng ta lại đi lôi kéo quan hệ cũng không muộn, miễn cho trước đó đầu nhập đều trôi theo dòng nước.”

Mấy người khác đều là gật đầu tán thưởng, “Nhan ca nói cực phải.”

Lam Nhan nhìn qua nơi xa cái kia thế núi, nhẹ lay động quạt giấy, chậm rãi nói: “Cái này ‘Chân Long Lạc Huyệt’ chi cục hết sức kỳ lạ, cũng không biết là học viện cố ý vi chi, để chúng ta xông cục, hay là vô tình bên trong gặp. Nhưng mặc kệ là cái nào, đối với mọi người mà nói đều là hiếm thấy cơ duyên. Ván này bên trong, sợ không chỉ là linh quáng đơn giản như vậy, với lại ta có dự cảm, lần này học viện khảo hạch thắng bại mấu chốt, ngay tại ván này địa thế trúng.”

Một người nói: “Đã như vậy, vậy chúng ta bây giờ tựu chui vào đi vào, lấy nhan ca Vũ Hồn ‘Dệt hoa trên gấm’, vừa vặn có tác dụng lớn!”

Lam Nhan nhẹ gật đầu, nói: “Cái này ‘Dệt hoa trên gấm’ hoàn toàn chính xác kỳ diệu, nhưng chúng ta không vội. Hết thảy có hơn sáu trăm cái đội ngũ, lấy cái kia Truyện Tống Trận uy năng, hẳn là tựu phân bố tại bên trong phương viên mười dặm, mật độ là phi thường lớn. Chúng ta đi theo Dương Thanh Huyền liền tốt, tùy thời mà động.”

Bốn người khác gật đầu một cái, năm người nhất thời hóa thành một trận gió, đuổi theo Dương Thanh Huyền đám người phương hướng mà đi.

Cái kia thổ địa bên trên trống rỗng sinh ra năm đóa nhánh hoa, rất nhanh liền héo tàn, khô héo, hóa thành xuân nê.

...

Dương Thanh Huyền mười người một đường hướng phía “Chân Long Lạc Huyệt” chạy đi, trên đường lại phát hiện không ít tiểu mỏ, đều khu sử Từ Thường các loại (chờ) năm người đào móc.

Năm người giận mà không dám nói gì, đang đào một chỗ tiểu mỏ thời điểm, còn gặp một đội khác đội ngũ, đội ngũ kia chi nhân quăng tới kinh nghi bất định ánh mắt, còn cho là bọn họ hai đội liên minh, cẩn thận theo bên cạnh đi qua.

Như vậy vừa đi vừa nghỉ, cuối cùng tại ngày thứ ba, tiến nhập khe núi bên trong.

Vừa vào trong đó, cái kia tiên phong bài kích chi thế lập tức không thấy, cảm thấy bốn mùa biến hóa, lại có mưa gió mịt mù, khắp nơi là Đan nhai quái thạch, vách đá kỳ phong.

Cái kia linh quáng kim đồng hồ kịch liệt run rẩy lên, sau đó hướng bốn phía xoay tròn, càng là mất linh.

Từ Thường cái viên kia kim đồng hồ cũng là như thế, hoàn toàn không dùng được.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên nheo mắt, kinh quát: “Cẩn thận!”

Chín người bộ pháp dừng lại, chỉ thấy phía trước vùng núi bên trên, nhìn thấy mà giật mình tất cả đều là máu.

Ngay sau đó mười người cẩn thận đi qua, tại một cục đá to lớn bên trên, dù sao lấy năm bộ thi thể, thi thể chung quanh còn tản mát đầy đất công cụ, trên tảng đá khắp nơi có đào đục vết tích.

Trần Chân sắc mặt đại biến, hoảng sợ nói: “Là bọn hắn!”

Năm người này, chính là lúc trước hái Thanh Linh quả địa phương, gặp gỡ chi tiểu đội kia, nghĩ không ra mới ba ngày thời gian, tựu chết tại trong sơn ao này.

Từ Thường năm người càng là trên mặt lộ ra vẻ sợ hãi.

Dương Thanh Huyền đi ra phía trước, đem năm người thương thế trên người đều kiểm tra một lần, khí sắc trở nên ngưng trọng lên, thậm chí bao trùm vẻ lo lắng, lạnh giọng nói: “Là Tả Tuấn!”

“Cái gì?!”

Trần Chân cả kinh nói: “Làm sao ngươi biết?”

Nhạc Cường ba người càng là trong lòng giật mình, cũng tiến lên nhìn xuống những thi thể này, bọn hắn cùng Tả Tuấn tiểu đội giao thủ qua, lập tức theo trên những thi thể này tìm được một chút quen thuộc chiêu thức vết tích.

Dương Thanh Huyền chỉ vào đội trưởng kia, đầu đã sưng vù, toàn thân biến thành màu đen, chính là trúng kịch độc dáng vẻ, bên cạnh thi thể bùn đất đều bị hủ thực một vòng.

Trần Chân ngưng tiếng nói: “Độc Thủ Tôn Quyền!”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Chính là Độc Thủ Tôn Quyền, hết sức lợi hại Vũ Hồn.”

Trần Chân sắc mặt có chút khó coi, lợi hại như thế độc tính, sợ là hắn cũng gánh không được, không khỏi mặt mũi tràn đầy lo lắng.

Từ Thường sắc mặt tái nhợt, cắn răng nói: “Cái này Tả Tuấn cũng quá độc ác, vì chính là linh quáng vậy mà giết người! Đem bọn hắn xua đuổi liền tốt, vì sao muốn giết người, đều là đồng học một hồi!”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Khối này tầng nham thạch ở dưới thật có linh thạch quặng thô, nhưng cái này đoàn người sau khi chết liền không có đào móc qua, có thể thấy được cũng không phải là vì linh quáng giết người. Mà chi tiểu đội này thứ ở trên thân đã bị chúng ta cướp sạch, ấn lý thuyết hẳn là giá trị không lớn. Nếu là ta không có đoán sai, bọn hắn sở dĩ giết người, vẻn vẹn bởi vì muốn giết người thôi, chỉ thế thôi.”

“Muốn giết người, tựu giết người!...”

Chín người đều là giật mình, trên mặt lộ ra sắc mặt giận dữ, trước mắt tất cả những thứ này, không không biểu hiện lấy Dương Thanh Huyền lời nói chính xác.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Nếu bọn họ xem nhân mạng như cỏ rác lời nói, ta sợ bị giết chết không chỉ là cái này năm tên đồng học.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 98: Hố Đất

Chương 98: Hố đất

Chín người đều là cảm thấy trên thân một trận lạnh lẽo, bốn phía gió lạnh giống như là đao phá lấy da của bọn hắn.

Từ Thường cắn răng cả giận nói: “Như thế nào ra như thế một cái đồ biến thái, đơn giản tựu là súc sinh!”

Dương Thanh Huyền nói: “Chúng ta trên đường làm trễ nải không thiếu thời gian, sợ là rất nhiều người đã trải qua tiến vào cái này địa thế, tất cả mọi người cẩn thận một chút, bên trong không chỉ có biến thái sát nhân cuồng, sợ còn có cái khác nguy hiểm, tỉ như yêu thú loại hình.”

Hắn nhìn về phía Từ Thường mấy người, nói: “Các ngươi nếu là nguyện ý đi vào, vậy liền một đạo, nếu là không muốn đi vào, như vậy phân biệt đi.”

Từ Thường cứ thế nói: “Ngươi, ngươi thả chúng ta đi?”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Thế nào, làm lao động làm đến nghiện rồi hả?”

Từ Thường sắc mặt biến hóa, lộ ra vẻ giận dữ, nhưng lập tức tựu biến mất, triệu tập tiểu đội bốn người khác đến cùng một chỗ, thương nghị một chút.

Thương định phía sau, Từ Thường đi tới, nói: “Chúng ta muốn cùng ngươi đi vào, nhưng ngươi không được lại chỉ khiến cho chúng ta đào quáng.”

“Ha ha.”

Dương Thanh Huyền cười lớn một tiếng, nói: “Tốt a, các ngươi lấy được được tự do, đã muốn đi vào, vậy hãy theo tới đi.”

Ngay sau đó mười người tiếp tục đi vào trong, Từ Thường năm người đều là nhẹ nhàng thở ra.

Chạy vội một trận, trước mặt hai tòa núi đá vách đá tương liên, hình thành một tòa hạp cốc, nhìn không thấy đầu.

Dương Thanh Huyền hai mắt nháy mấy cái, đem vận chuyển chân khí đến trên hai mắt, muốn kích phát cái kia thần hiệu, lại không thu hoạch được gì, cái kia kim quang lại chưa xuất hiện.

Trong lòng của hắn một trận phiền muộn, biết cái kia kim mang là theo yêu huyết mà đến, nhưng là ngẫu nhiên xuất hiện, nếu là có thể khống chế tự nhiên...

Dương Thanh Huyền liếm môi dưới lưỡi, trong lòng một trận hừng hực, đây chính là có thể trông thấy bên ngoài ba dặm thần nhãn kim quang a!

Đột nhiên hắn con ngươi đột nhiên co lại, trước mắt một mảnh màu đỏ tươi chói mắt, để suy nghĩ của hắn đột nhiên trở lại.

Mấy người khác cũng đều phát hiện dị thường, tất cả đều kinh hô lên.

Trần Chân nghẹn ngào kêu lên: “Nhiều như vậy thi thể!”

Tại cái kia miệng hẻm núi chỗ, ngổn ngang lộn xộn nằm 15 cỗ thi thể, có nổ đầu mà chết, có ruột xuyên bụng nát, có tứ chi toàn bộ gãy, vô cùng thê thảm.

Từ Thường cắn răng cả giận nói: “Tả Tuấn! Thật ác độc a!”

Trần Chân cũng là sắc mặt tái nhợt phát, lạnh giọng nói: “Mặc dù khảo hạch không quy tắc, nhưng như vậy thủ đoạn, nếu là học viện biết, nhất định sẽ không bỏ qua hắn!”

Dương Thanh Huyền đi ra phía trước, tại mấy bộ thi thể bên trên kiểm tra một chút, nhíu mày lại.

Cái này 15 cỗ trên thi thể đều mang theo độc, không ít trên thi thể đều sinh ra lông trắng đến. Hắn đi đến một bộ bị đuổi ruột trước thi thể, xuất ra một cái xẻng sắt, đỉnh đi vào lật ra mấy lần.

Một cỗ huyết tinh cùng mùi nấm mốc tản mát ra đến, còn lại chín người đều là trong dạ dày lăn lộn, dùng ánh mắt cổ quái nhìn xem Dương Thanh Huyền, đã thấy Dương Thanh Huyền khí sắc bình tĩnh, không khỏi trong lòng âm thầm thấy kỳ lạ.

Một cái mười lăm tuổi thiếu niên, vậy mà như vậy bình tĩnh lật tới lật lui người khác ruột, đây là cảm giác gì?

Lật ra sau một lúc, Dương Thanh Huyền đem cái kia cái xẻng ném đi, nói: “Có thể xác định, cái này mười lăm người không phải Tả Tuấn giết, thậm chí khả năng không phải nhân loại giết, mọi người cẩn thận một chút, khả năng xuất hiện ngoài ý liệu nguy hiểm.”

Lời này lệnh chín người đều hoàn toàn biến sắc, Mạnh Thụy một chút kịp phản ứng, cả kinh kêu lên: “Yêu thú?!”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Vô cùng có khả năng. Trên bản đồ đem phiến khu vực này đánh dấu làm không biết, gặp được yêu thú cũng là bình thường đến cực điểm.”

Trần Chân hồ nghi nói: “Dùng cái gì chứng minh không phải Tả Tuấn, mà là yêu thú? Ta xem cái này mười lăm người trên thân sưng vù, hiển nhiên là trúng độc.”

Dương Thanh Huyền nói: “Trước đó năm người kia chết mặc dù thảm, nhưng cũng không có thảm như vậy, với lại trong bọn họ độc là không giống.” Hắn nhíu mày lại, bỗng nhiên nói rằng: “Trừ phi Độc Thủ Tôn Quyền độc tính có thể phát sinh cải biến.”

Trần Chân lắc đầu nói: “Điểm ấy khả năng cực thấp, Tả Tuấn là Tả gia chi thứ xuất hiện thiên tài, chúng ta cũng một mực tại lưu ý, bao quát đối với hắn Vũ Hồn cũng có nghiên cứu. Đó là một loại âm hàn hồn độc, hết sức lợi hại, không có khả năng biến hóa độc tính.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Vậy liền không sai, nơi này độc càng cùng loại với thi độc, mới trúng độc không lâu, tựu lớn thi lông đi ra. Đồng thời ta lật nhìn những người này vết thương, tất cả đều là bị lợi trảo gây thương tích, giống như là một loại nào đó mãnh thú gây nên, hoặc là tựu là yêu thú.”

Hắn lo lắng nhìn một cái cái kia hẹp dài hẻm núi, còn không biết bên trong lại có nguy hiểm gì.

Liễu Thành đột nhiên kêu lên: “Mau đến xem, nơi này có tân đào ra thổ.”

Tại hẻm núi một bên, có ba cái bị đào mở hố đất, bùn là mới vừa nhảy ra tới.

Mấy người đi ra phía trước, cái kia hố đất chỉ có dài một thước rộng, mười phần nhỏ hẹp, đã bị lơ lỏng bùn đất bao trùm, lưu lại một cái nhàn nhạt hố nhỏ.

Mạnh Thụy ngồi xổm người xuống đi, sờ một cái cái kia bùn đất, nói: “Ẩm ướt, hẳn là mới vừa đào.”

Trần Chân gật đầu nói: “Sự tình rất rõ ràng, cái kia mười lăm người bên trong, khẳng định có một tiểu đội ở chỗ này đào quáng, sau đó bị yêu thú tập kích. Mặt khác hai đội người là đằng sau chạy đến, cũng gặp độc thủ.”

Mấy người khác cũng đều nhao nhao gật đầu đồng ý.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia hố đất nhìn một hồi, lộ ra vẻ ngưng trọng, lấy ra một cái xẻng sắt, cẩn thận đem những cái kia lơ lỏng bùn đất đào mở.

Trần Chân bị đám người phụ họa, đắc ý không thôi, thấy Dương Thanh Huyền bất động thanh sắc đào hố, không khỏi cau mày nói: “Như thế nào?” Trong bụng có chút không vui.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Cái này ba cái hố có gì đó quái lạ.”

“Cổ quái? Cái gì cổ quái?” Trần Chân không vui nói, đây rõ ràng tựu là hoài nghi phán đoán của hắn.

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu là đào quáng, cái kia khoáng thạch đâu? Không thể nào là khoáng thạch đều móc ra phía sau chịu đến công kích.”

Trần Chân xùy tiếng nói: “Vì cái gì không có khả năng? Ta đã cảm thấy rất có khả năng. Đạt được khoáng thạch sát na, trong lòng vui vẻ, lúc này dễ dàng nhất buông lỏng cảnh giác.”

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn hắn, nói: “Ngươi là ý nói, yêu thú kia giống như ngươi thông minh?”

Trần Chân: “...”

Dương Thanh Huyền nói: “Còn nữa, không có khả năng ba cái hố đồng thời đào ra khoáng thạch. Nhưng những thứ này đều không phải là điểm đáng ngờ, nghi điểm lớn nhất là... Những thứ này hố không giống như là móc ra, mà giống như là...”

Sắc mặt hắn có chút khó coi, một xúc trực tiếp cắm - vào cái kia trong hố sâu, bỗng nhiên cánh tay lắc một cái, sắc mặt đại biến!

Mấy người còn lại đều phát hiện dị thường của hắn, Mạnh Thụy cả kinh nói: “Thế nào?”

Dương Thanh Huyền ánh mắt theo xẻng sắt nhìn xuống, những cái kia xúc động tân bùn chặn tầm mắt, “Giống như có cái gì bắt lấy ta cái xẻng...”

“Cái gì?!”

Mấy người đều là kinh hãi, một chút tản ra, cảnh giác lên.

Trần Chân khí sắc trắng bệch, nói: “Ngươi, ngươi không phải là nói láo lừa gạt mọi người a?” Sau khi nói xong, tự giác cũng không có khả năng, đỏ mặt lên.

Mấy người còn lại đều nhìn hắn một cái, thầm nghĩ người này chân ngây thơ.

Trần Chân cảm giác được mọi người ánh mắt, đỏ mặt lợi hại hơn, xấu hổ không thôi.

Dương Thanh Huyền khí sắc vô cùng ngưng trọng, một tay bắt lấy cái kia cái xẻng, nắm đến sít sao, không nhúc nhích, trầm giọng nói: “Xem đến ta đoán quả nhiên không kém, cái này ba cái hố đất, là từ bên trong nhảy ra tới, mà không phải bên ngoài đào đi xuống. Giết cái kia mười lăm người yêu thú, hẳn là trong đất đồ vật, chí ít có ba đầu, hiện tại tựu có một đầu bắt được ta cái xẻng.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Chương 99: Yêu Thú

Chương 99: Yêu thú

“Cái kia bây giờ nên làm gì?”

Liễu Thành các loại (chờ) chín người lặng yên tại Dương Thanh Huyền bên cạnh thân tản ra, vây quanh ba cái hố đất, song chưởng vận khí, tùy thời chuẩn bị xuất thủ.

Dương Thanh Huyền nói: “Từ Thường tiểu đội bốn người chia hai tổ, cẩn thận nhìn chằm chằm cái kia hai cái hố đất. Từ Thường, Mạnh Thụy, Liễu Thành, ba người các ngươi phân biệt canh giữ ở bốn phía, để phòng theo bất kỳ địa phương nào tới công kích. Còn Trần Chân, Nhạc Cường, ta sẽ trực tiếp đem yêu thú kia theo trong đất lôi ra đến, ném lên trời, hai người các ngươi phụ trách toàn lực tiến công. Bình thường tại trong đất đồ vật, đến trên trời liền sẽ uy lực giảm nhiều.”

Hắn phen này an bài, chu đáo, để trong lòng mọi người bội phục, tất cả đều trịnh trọng gật đầu.

Nghĩ đến cái kia 15 cỗ thi thể, trong lòng mỗi người đều nặng dị thường, không biết yêu thú này hội (sẽ) là cái gì.

Dương Thanh Huyền nhìn qua Trần Chân cùng Nhạc Cường, miệng môi khẽ nhúc nhích, bắt đầu im ắng dùng môi hình điểm số, “Một, hai, ba!”

“Ba” môi hình chưa hợp, hắn liền hét lớn một tiếng, hai tay bắt lấy cái xẻng mãnh liệt hướng xuống một xúc, cánh tay cơ bắp bên trên nổi lên ánh sáng nhạt, rồng tượng chi lực liền từ cái xẻng thượng truyền dưới, đem hố đất băng liệt.

“Bành!”

Một vật bị cái xẻng theo trong đất xúc đi ra, liền cùng cái xẻng một đạo, bị Dương Thanh Huyền ném lên trời.

Trần Chân cùng Nhạc Cường hai người vội vàng hướng không trung nhìn lại, mặt khác bảy người thì là mỗi người quản lí chức vụ của mình, thủ hộ lấy phương hướng của mình, để tránh chịu đến ngoại địch xâm lấn, không có xem cái kia không trung một chút.

“A? Đây là...”

Trần Chân đột nhiên kêu lên, tại ánh mặt trời chiếu xuống, đại lượng đất đá ở trên không bên trong tứ tán, trong đó một vật nắm lấy cái xẻng, ở trên không bên trong không ngừng lăn lộn.

Vật kia thân hình quá phận khô cạn nhỏ gầy, thân thể còng xuống, liền như là một con ve khỉ, tứ chi chăm chú trèo ở xúc chuôi, không biết là gì yêu thú.

Chỉ thấy hắn da ** khô, dính sát kèm ở xương cốt phía trên, có chút đã bong ra từng màng, liền buông xuống dưới, che trống rỗng lồng ngực, cực kỳ đáng sợ.

Dương Thanh Huyền cũng bị giật nảy mình, đây là cái gì quỷ yêu thú, làm sao lớn lên đáng sợ như vậy, nhưng hắn trong nháy mắt tựu lấy lại tinh thần, quát: “Công kích!”

Trần Chân cái này mới phản ứng được, phát hiện Nhạc Cường đã xuất thủ, Hung Trung Giáp Binh hóa thành một đạo quyền quang, tựu đánh tới.

Hắn gương mặt đỏ bừng, vì chính mình lâm trận loạn chân mà cảm thấy xấu hổ giận dữ, lập tức song quyền vừa nắm, hét lớn một tiếng, Thiên Giang Đạp Tuyết nổi lên, phảng phất thiên quân vạn mã, cùng quyền của hắn mang một đạo, oanh hướng lên bầu trời!

Yêu thú kia cảm nhận được nguy hiểm, trong miệng phát ra “Chi chi” thanh âm, lại bắt lấy cái xẻng cản trước người.

Yêu thú kia bởi vì thân thể nhỏ gầy, lại bị hoàn toàn che lại.

“Bành! Bành!”

Hai người công kích rơi vào yêu thú kia trước người, mãnh liệt nổ tung, yêu thú kia phát ra bén nhọn tiếng kêu thảm thiết, bị đánh bay ra ngoài. Cái xẻng cũng xa xa dứt bỏ, “Sưu” một tiếng cắm ở cách đó không xa đại địa bên trên, “Ong ong” run rẩy.

Bốn phía đều trở nên tĩnh mịch, nhưng mỗi người đều mười phần khẩn trương, trong lòng bàn tay xuất mồ hôi.

Mạnh Thụy bọn người từ đầu đến cuối nhìn chăm chú lên phương vị của mình, con mắt đều chưa từng nháy một chút, sợ không cẩn thận tựu xuất hiện không hiểu thấu công kích.

Mạnh Thụy nhìn mình chằm chằm bảo vệ phương hướng, lớn tiếng kêu lên: “Như thế nào?”

Mấy người còn lại cũng khẩn trương vểnh tai đến lắng nghe.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Không biết tình huống, cũng không biết vật kia đã chết không, chư vị mời tiếp tục thủ vững, đừng có mảy may buông lỏng, ta đi xem dưới vật kia đến cùng là cái gì.”

“Đến cùng là cái gì? Lời này là có ý gì?”

Trần Chân trắng bệch nghiêm mặt, run giọng nói rằng, hắn tựa hồ bị vật kia bề ngoài dọa sợ, trong đầu ấn tượng cực sâu.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Ta xem vật kia không hề giống là yêu thú, ngược lại giống như là yêu thú thây khô.”

Một trận gió lạnh thổi đến, tất cả mọi người bất thình lình rùng mình một cái.

Trần Chân gượng cười vài tiếng, nói: “Ha ha, ha ha, ngươi đang nói đùa chứ?”

Dương Thanh Huyền mặc kệ hắn, trực tiếp hướng cái kia “Đồ vật” đi đến. Thứ quỷ này bị Trần Chân cùng Nhạc Cường một kích phía sau, liền quẳng ở phía xa không nhúc nhích, cũng không biết sinh tử.

Nhạc Cường trầm giọng nói: “Ngươi cẩn thận một chút, ta cùng Trần Chân ở phía sau tiếp ứng ngươi.”

Hắn nhắm mắt theo đuôi đi sau lưng Dương Thanh Huyền, Trần Chân cũng vội vàng đi theo.

Dương Thanh Huyền đi mười phần chậm chạp, tới gần vật kia hai trượng khoảng cách thời điểm liền ngừng lại, quan sát tỉ mỉ đi qua.

Chỉ thấy vật kia làn da tàn khuyết không đầy đủ, thưa thớt lông tóc dưới, một đôi khô cạn mà lớn khỉ mắt đang thâm trầm nhìn mình chằm chằm, bén nhọn răng không có làn da che lấp, toàn bộ lộ đi ra, phảng phất tại đối với người nhe răng mà cười.

Hắn không khỏi toàn thân run lên, thế này sao lại là vật sống?

Một cái thất thần, bỗng nhiên vật kia bỗng nhiên nhảy lên, tiếng kêu chói tai theo cái kia đáng sợ trong miệng nhỏ phát ra đến, nhào về phía Dương Thanh Huyền.

Nhạc Cường cùng Trần Chân đều là cảm thấy màng nhĩ chấn động, thể nội khí huyết tựu tuôn hướng yết hầu, sóng âm kia lại mang lấy công kích thuộc tính.

Nhưng Dương Thanh Huyền nhưng là bình tĩnh tự nhiên, mặc dù luống cuống một chút, nhưng trong nháy mắt tựu lấy lại tinh thần, hắn một sớm đã đem ba đạo Viêm Dương chân khí hội tụ lòng bàn tay, giờ phút này càng là trực tiếp đánh ra!

“Tam Dương Trục Nhật!”

Ba cỗ chí dương lực lượng bỗng nhiên đánh vào vật kia trên thân, “Bành” tuôn ra một đám lửa, vật kia bị đánh bay trong nháy mắt, thân thể “Hô hô” bốc cháy lên.

“Chi chi!”

Trong ngọn lửa truyền đến bén nhọn tiếng kêu thảm thiết, nghe được đám người rùng mình.

Nhưng bất quá mấy lần, thanh âm kia tựu biến mất, chỉ còn lại có “Đôm đốp” thanh âm, giống như là xương cốt bị đốt bạo hưởng.

“Chi chi chi chi!”

Bỗng nhiên theo đại địa dưới truyền đến hai đạo thê lương tiếng thét chói tai, cùng lúc trước không khác nhau chút nào.

Mạnh Thụy bọn người đều là sắc mặt đại biến, Dương Thanh Huyền quát lớn: “Cẩn thận!”

“Bành bành!”

Còn lại cái kia hai cái hố đất đột nhiên nổ tung, từ trong “Sưu” thoát ra hai đạo cái bóng, phân biệt đánh úp về phía thủ hộ ở bên bốn người.

Bốn người mặc dù đã sớm chuẩn bị, nhưng vẫn là luống cuống một chút, vội vàng thi triển ra Vũ Hồn, bỗng nhiên công kích đi qua.

Một người trong đó Vũ Hồn làm một thanh loan đao, hiện hình phía dưới, hàn quang lộ ra.

“Xùy” một tiếng, loan đao trực tiếp cắm - vào vật kia thể nội, phát ra rợn người kẽo kẹt âm thanh.

Học sinh kia vui mừng, vội vàng phát lực, như muốn theo ở trong mổ thành hai.

Nhưng vật kia toàn thân run rẩy kịch liệt một chút, rít gào lên âm thanh, thân thể hướng phía trước xông lên, mặc cho cái kia loan đao xuyên qua thể nội, sau đó lợi trảo như dao, trực kích xuống.

“A!”

Vật kia năm ngón tay bóp vào học sinh này đầu vai, máu tươi chảy ra, lại thành màu đen.

Học sinh thê thảm đau đớn kêu một tiếng, cánh tay lắc một cái, cái kia loan đao Vũ Hồn lập tức biến mất trong tay.

Đám người vội vàng nhìn lại, đều là sắc mặt kịch biến.

Chỉ thấy người kia trên vai có một đạo cực kì khủng bố vết nứt, trong đó da thịt lật ra, “Chi chi” rung động, còn bốc lên khói trắng, liền giống bị thiêu đốt.

Từng mảnh từng mảnh màu trắng điểm lấm tấm ở trên người hắn xuất hiện, không ở lan tràn, chỗ đến, lại sinh ra bộ lông màu trắng!

Một tên khác học sinh dọa đến “A” quát to một tiếng, vung lên nắm đấm liều mạng hướng vật kia trên thân đánh tới, trên nắm tay hiển hiện một tầng thủy khí giống như quang mang, đánh rơi xuống dưới tựu tản ra.

Mặc dù đem quái vật kia đánh “Chi chi” trực khiếu, nhưng hiệu quả lại cực kỳ có hạn.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 100: Mỗi Người Đi Một Ngả

Chương 100: Mỗi người đi một ngả

Từ Thường, Mạnh Thụy, Liễu Thành, ba người vội vàng lao đến.

“Bành!”

Liễu Thành hai tay một trảo, Hoành Sóc Yển Nguyệt bỗng nhiên đánh ra, mang ra một mảnh quang ảnh, đập vào vật kia trên thân, “Ba” một tiếng đem đánh tan, chấn về hố đất.

Người học sinh kia lúc này mới thối lui, mồ hôi rơi như mưa, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

Tại hắn trên vai trái, vật kia móng vuốt vẫn còn, mười phần đau đớn, với lại toàn bộ cánh tay bắt đầu mọc ra lông trắng, thời gian dần trôi qua không có tri giác.

“Cứu ta, cứu ta a.”

Hắn hoảng sợ bốn phía nhìn lại, cầu khẩn.

Bỗng nhiên một đạo kiếm quang bay tới, trực tiếp đem cánh tay hắn liên quan bả vai, đồng loạt cắt đứt, máu tươi kích - bắn ra.

“A!”

Học sinh kia kêu thảm một tiếng, thống khổ không thôi.

Xuất thủ chính là Dương Thanh Huyền, hắn mấy bước vọt tiến lên, tại học sinh kia trước ngực huyệt đạo phía trên một chút mấy lần, đem máu ngừng lại.

“Tạ ơn.”

Học sinh kia tuy bị chặt cánh tay, nhưng biết Dương Thanh Huyền là cứu hắn, mặt mũi tràn đầy vẻ cảm kích.

Dương Thanh Huyền sắc mặt có chút cổ quái, giơ tay lên bên trong kiếm gãy nhìn mấy lần, “Trảm Yêu” hai chữ rồng bay phượng múa, ngang ngược, lấy hắn đối với võ đạo lý giải, có thể cảm thụ ra cái kia kiểu chữ ở giữa toát ra cuồn cuộn Kiếm Ý.

Có thể tưởng tượng, năm đó kiếm này chủ nhân, là như thế nào một loại tuyệt đại phong thái.

Thái Huyền kiếm trủng bên trong chôn giấu từ xưa đến nay, vô hạn trong vũ trụ tất cả chết kiếm, cái này “Trảm Yêu” liền là một cái trong số đó.

Đáng tiếc kiếm trủng bị cái kia yêu hầu một gậy đánh nát, hiện tại chỉ có thể ngưng tụ ra một thanh kiếm gãy đến, để Dương Thanh Huyền vô cùng phiền muộn.

Trần Chân cũng nhìn thấy cái kia kiếm gãy, kinh ngạc nói: “Cái này, vũ hồn của ngươi? Một đạo hồn quang kiếm gãy?”

Dương Thanh Huyền vốn là tựu phiền muộn, hung hăng trừng mắt liếc hắn một cái, hơi vung tay, cái kia kiếm gãy tựu hóa thành huỳnh quang điểm điểm, tiêu tán trong tay.

Liễu Thành một chiêu chấn về quái vật kia phía sau, y nguyên không yên lòng, cùng Từ Thường bọn người liên tục xuất thủ, đánh về phía cái kia hố đất, “Bành bành bành” liên tiếp oanh tạc, trực tiếp đem cái kia hố đất nổ tung gấp ba bốn lần.

Giờ phút này, một cái khác quái vật, cũng tại mấy người hợp kích dưới, bị đánh phấn thân toái cốt, nhưng những cái kia vỡ vụn xương cốt, còn trên mặt đất bốc lên, mấy người đều là khí sắc trắng bệch, trên trán toát ra mồ hôi lạnh.

Bị Dương Thanh Huyền chặt đứt cánh tay kia, rơi trên mặt đất tất cả đều mọc đầy lông trắng, còn có chút điểm thi ban.

Để đám người tâm kinh đảm hàn chính là, cánh tay kia còn tại nhảy nhót, cái kia tay cụt học sinh càng là sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

Từ Thường run giọng nói: “Cái này, đây quả thật là yêu thú sao? Vẫn là thây khô?”

Mạnh Thụy trầm giọng nói: “Là thi sát! Cái này ba con khỉ thi thể phát sinh thi biến, tại cái này Chân Long Lạc Huyệt địa thế bên trong, bị dưỡng thành thi sát.”

“Thi sát?”

Mấy người đều là khí sắc khó nhìn lên, nhưng so trước đó muốn tốt một chút.

Mặc dù thi sát cũng rất khó tiếp nhận, nhưng những thứ không biết mới là kinh khủng nhất, đối với đã biết tồn tại, dù là y nguyên phi thường đáng sợ, nhưng ít ra trên tâm lý muốn tốt hơn nhiều.

Dương Thanh Huyền có chút lo lắng nhìn thoáng qua cái kia hẻm núi, nói: “Nếu thật là địa thế sông núi đưa đến thi biến, rất có thể không chỉ cái này ba con khỉ.”

Mạnh Thụy nói: “Đúng, mặc dù thi sát dưỡng thành mười phần hà khắc, nhưng cực dễ dàng đại diện tích xuất hiện.”

Từ Thường sắc mặt tái nhợt, nói: “Vậy làm sao bây giờ?” Hắn triệt để không có chủ ý, bất quá là một lần khảo hạch mà thôi, thế mà lại gặp gỡ đáng sợ như vậy đồ vật, không cẩn thận liền muốn bỏ mệnh, hắn có chút khiếp ý.

Dương Thanh Huyền hai mắt nhắm lại, nói: “Biết rõ sơn có hổ, khuynh hướng hổ sơn đi.”

Nhạc Cường bọn người là mắt bên trong tinh mang lấp lóe, trên thân sinh ra một cỗ hào khí đến.

Từ Thường năm người thì là hai mặt nhìn nhau, hiển nhiên muốn rút lui, đặc biệt là tên kia gãy mất cánh tay học sinh, càng là lắc đầu, rõ ràng không muốn chơi.

Từ Thường thở dài: “Chúng ta hay là tại bên ngoài dạo chơi đi, bên ngoài đồng dạng cũng không ít linh quáng nguyên thạch.”

Dương Thanh Huyền nói: “Người có chí riêng, chính các ngươi cẩn thận.”

Từ Thường mấy người đều là nhẹ gật đầu, liền ôm quyền cáo từ, hướng cái kia thế núi bên ngoài mà đi, ly khai cái này tranh vào vũng nước đục.

Dương Thanh Huyền đánh ra một đạo Viêm Dương chân khí, đem cái kia tay cụt thiêu hủy, nói: “Đi thôi, đã có học viên khác có thể thông qua đi vào, chúng ta tự nhiên cũng không cần e ngại.”

Bốn người khác đều là nhẹ gật đầu.

Năm người nhất thời hướng cái kia trong hạp cốc lao đi.

Trần Chân đột nhiên dựa vào bên trên, thấp giọng nói: “Ngươi không cần quá mức lo nghĩ, ta nghe nói, cho dù là một đạo hồn quang hạ phẩm Vũ Hồn, cũng là có cơ hội phát triển đi lên.”

Dương Thanh Huyền một trận mê muội, hắn thế mà an ủi lên chính mình tới, bất quá Trần Chân lời này, cũng là hoàn toàn chính xác cho hắn không ít an ủi, thấp giọng trả lời: “Ta minh bạch.”

Liễu Thành bỗng nhiên kêu lên: “Cẩn thận phía trước!”

Mấy người trong nháy mắt nâng lên tinh thần, hướng phía trước phương nhìn lại, chỉ thấy tại hẹp dài con đường bên trên, vụn vặt lẻ tẻ hiện ra hố đất đến.

Lớn nhỏ không đều, đồng thời trên mặt đất hỗn loạn một mảnh, hiển nhiên là trải qua chiến đấu, còn có vết máu hỗn tạp tại trong đất bùn.

Dương Thanh Huyền đột nhiên quát: “Vượt nóc băng tường, dọc theo vách núi đi qua, rời xa những cái kia hố đất.”

Năm người trực tiếp theo mặt đất vọt lên, giẫm tại vách núi điểm lồi bên trên, hướng phía trước chạy đi.

Dương Thanh Huyền ánh mắt ngưng trọng, những cái kia hố đất bên trong, mơ hồ còn có thể thấy tàn chi đánh gãy xương cốt, sợ là không ít người cũng gãy ở trong đó.

Liễu Thành đột nhiên hỏi: “Nơi này đến cùng là địa phương nào, tại sao lại có nhiều như vậy yêu thú thây khô?”

Tất cả mọi người là hoàn toàn không biết gì cả, Dương Thanh Huyền nhìn về phía Mạnh Thụy, nói: “Ngươi đối với Vạn Yêu Sơn tựa hồ có chút lý giải, không biết nhưng có suy đoán?”

Mạnh Thụy suy nghĩ một trận, nói: “Tại cổ thời đại, đã không biết bao lâu xa trước, toàn bộ Huyền Dạ đại lục bắc bộ, đều là Vạn Yêu Sơn địa giới, về sau địa chất diễn biến, lúc này mới phát triển thành bây giờ bộ dáng. Nơi này có rất nhiều yêu thú thây khô, ngược lại cũng chẳng có gì lạ, có lẽ là rất nhiều năm trước, hai cái yêu thú bộ lạc ở chỗ này đại chiến một hồi cũng khó nói.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Thật là có loại khả năng này, đồng thời khả năng cực lớn. Học viện chế tác trên bản đồ, đem phiến khu vực này đánh dấu làm ‘Không biết’, sợ cũng là năm đó bị ngăn trở qua. Nhưng mà nguy hiểm như vậy, còn đem chỗ khảo hạch tuyển ở chỗ này, không khỏi quá đáng rồi đi.”

Còn lại bốn người cũng đều nhíu mày, cảm thấy học viện lần này an bài xác thực có vấn đề.

Tại hẹp dài đường hẹp chạy vội một trận, phía trước trở nên trống trải, giống như là cái sơn cốc.

Bỗng nhiên một thanh âm từ tiền phương truyền đến, “A, cái này tới đội ngũ, không phải cái kia học viện công địch Dương Thanh Huyền sao?”

Một đạo khác thanh âm nói rằng: “Là bọn hắn? Tiểu tử này lại dám ngâm Vu Khinh Nguyệt, quả nhiên là không muốn mạng.”

Lại một thanh âm cười lạnh nói: “Ta đến muốn thử một chút hắn có bao nhiêu cân lượng, phải chăng có tư cách vào sơn cốc này.”

Dương Thanh Huyền mấy người đều nghe thấy thanh âm kia, tại cái kia hạp nói trước mặt, mơ hồ có thể thấy được mấy đạo nhân ảnh, lặng yên mà đứng.

Đúng lúc này, trên vách núi đá phương truyền đến một trận nổ vang, sau đó chính là “Ù ù” sụp đổ âm thanh, đại lượng đá vụn phô thiên cái địa xuống.

“Mẹ nó!”

Dương Thanh Huyền giận mắng một tiếng, dưới chân càng là chân phát phi nước đại, muốn muốn xông ra hạp nói.

Bỗng nhiên bầu trời xuất hiện một đạo bóng ma, một khối nham thạch to lớn, “Ầm ầm” theo vách núi lăn xuống đến, trực áp hướng năm người, tránh cũng không thể tránh.

Năm người đều là há to miệng, hoảng sợ nhìn xem hòn đá kia, tất cả đều khí sắc trong nháy mắt trắng bệch.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 101: Cự Thạch

Chương 101: Cự thạch

Nhạc Cường giận dữ hét: “Là cái nào quy tôn tử vương bát đản muốn hại chúng ta! Lão tử làm quỷ cũng sẽ không bỏ qua ngươi!”

Cự thạch kia dọc theo vách núi lăn xuống đến, tốc độ cực nhanh, một chút rơi vào hạp đạo, tựu hướng bọn họ lăn tới.

Mạnh Thụy theo trên thân lấy ra một thanh rỉ sét đoạn nhận, quát: “Mọi người cùng nhau xuất thủ, đánh nát tảng đá kia!”

Trần Chân thét lên ầm ĩ: “Nói đùa cái gì! Lớn như vậy hòn đá, làm sao có thể kích vỡ!”

Năm người chân phát phi nước đại, đến cái kia hạp đạo phần cuối, ngay lúc sắp đi ra, nhưng cự thạch kia cũng theo đó mà đến, to lớn bóng ma bao phủ tại mọi người bên trên, trong lòng mỗi người đều dâng lên cảm giác tử vong.

Hạp đạo phía trước đứng đấy bốn người, một người cầm đầu vóc người thẳng tắp, mày kiếm mắt sáng, hai tay ôm ở trước ngực, một mặt lạnh lùng nhìn xem năm người.

Nhạc Cường cuồng hống nói: “Triệu Tư Hàn! Là ngươi, là ngươi muốn hại chúng ta!”

Người kia chính là được vinh dự ngoại viện đệ nhất Triệu Tư Hàn, sau lưng ba người trên thân cũng đều tản mát ra khí tức cường đại đến, tuyệt không phải hạng người bình thường.

Năm người đội ngũ, khiếm khuyết một người, hẳn là làm ra cái này núi lở hiệu quả chi nhân, không biết giấu ở nơi nào.

Liễu Thành vội la lên: “Dương Thanh Huyền, ngươi là đội trưởng, nhanh nghĩ một chút biện pháp a!”

Ba người khác đều là mặt mũi tràn đầy tuyệt vọng, lấy tốc độ của bọn hắn, căn bản không trốn thoát được, bị cự thạch kia ép bên trong, tất nhiên là hóa thành bánh thịt.

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, quát: “Không còn kịp rồi, toàn lực công kích cự thạch kia, ngăn cản hắn hạ xuống lực lượng!”

Trần Chân vội la lên: “Có thể coi như thế, cũng không thể có thể đỡ nổi a!”

Dương Thanh Huyền quát: “Không có thời gian, có thể cản bao nhiêu là bao nhiêu!”

Nhạc Cường năm người minh bạch, sống chết trước mắt, gánh không được cũng phải khiêng, lập tức vận chuyển Vũ Hồn, đem chân khí tăng lên tới cực điểm.

Ba người khác cũng là thi triển ra cuộc đời tuyệt học, cường đại khí tràng bạo phát đi ra.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Cái này hòn đá mới từ vách núi rơi xuống, nhưng mà tốc độ kinh người mà thôi, bản thân cũng không có bao nhiêu trọng lượng, mọi người cùng nhau công kích cái này hòn đá dưới đáy.”

“Dưới đáy?”

Mạnh Thụy cả kinh nói: “Không phải hẳn là trong công kích ở giữa sao? Công kích dưới đáy, vẫn là hội (sẽ) lăn xuống đây đi?”

Trong lúc nói chuyện, đã là điện quang hỏa thạch, Dương Thanh Huyền quát: “Xuất thủ! Không kịp giải thích!”

Bốn trong lòng người mặc dù gấp, nhưng ở thời điểm này, cũng vô pháp vi phạm mệnh lệnh của hắn, đều là hét lớn một tiếng, bỗng nhiên dừng bước lại, quay người liền hướng cự thạch kia dưới đáy đánh tới.

“Ầm ầm!”

Bốn đạo lăng lệ vô cùng công kích xuất hiện, đánh vào cự thạch kia dưới đáy, bắn ra đại lượng khối vụn đến, đem cự thạch kia tốc độ trì trệ.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền trực tiếp vọt tới, chân phải hướng phía trước vừa mới đạp, hai vai đỉnh hướng hòn đá kia.

“Cái gì?! Hắn đây là...”

Tất cả mọi người kinh lên, không chỉ có là Mạnh Thụy bốn người, tại hạp đạo phần cuối, lặng lẽ ngắm nhìn Triệu Tư Hàn bốn người cũng là giật nảy cả mình.

Tại vách núi đỉnh, một tên đệ tử nhìn chằm chằm phía dưới, cũng là bị Dương Thanh Huyền động tác hạ nhảy một cái, cả kinh nói: “Hắn muốn làm gì? Lấy thân cản đá?”

Mọi người ở đây khiếp sợ không thôi thời điểm, Dương Thanh Huyền trên người áo bào “Xoẹt” một tiếng, đã bị khí kình vỡ nát mở, cái kia như ngọc trên da thịt, hiện ra từng mảnh nhỏ thanh quang, tựa như men sắc gốm sứ.

“A a!!”

Dương Thanh Huyền tròn mắt tận nứt, toàn bộ bả vai đều đè vào cự thạch kia bên trên, cơ bắp khối khối kéo căng, gân xanh tựa như là rễ cây nhô lên, cuộn tại các vị trí cơ thể.

Toàn bộ quá trình đều chẳng qua một sát na, đợi đám người tỉnh táo lại, chỉ gặp hắn mười ngón cắm - vào trong đá, trên lưng mãnh liệt một đỉnh, sau đó cả người lật về phía trước đi, mượn cự thạch kia lăn xuống thế năng, vậy mà đem hòn đá vén rời đất mặt!

“Tứ lạng bạt thiên cân!”

Tất cả mọi người trong đầu lập tức hiện ra cái từ này đến.

Nhưng cái này cự thạch đâu chỉ ngàn cân a, đồng thời như vậy kích thích chi pháp, cũng quá mức không thể tưởng tượng, cường độ, tốc độ, kỹ xảo, thiếu thốn bất luận cái gì, đều trong nháy mắt muốn ép thành bánh thịt.

Tựu là cái này nhìn như hoàn toàn chuyện không thể nào, tại Dương Thanh Huyền mấy cái động tác phía dưới, tựa như nước chảy mây trôi hoàn thành.

Nhưng cự thạch kia trọng lượng quá mức kinh khủng, cho dù là Hoàng cân lực sĩ, muốn kích thích nó, cũng gần như không có khả năng.

Dương Thanh Huyền trên người mạch máu mảng lớn sụp ra, cái này đã siêu việt lực khác lượng mức cực hạn.

Nhưng toàn bằng một cỗ ý chí bất khuất, ngạnh sinh sinh đem cự thạch kia đẩy lên, hướng phía trước phương ném bay qua!

Đám người thậm chí cảm thấy có chút hoảng hốt, giống như tại hòn đá kia ném đi trong nháy mắt, Dương Thanh Huyền sau lưng nổi lên một đạo long ảnh, tựa hồ kích thích cự thạch kia không phải nhân loại, mà là cự long cự tượng!

Cự thạch “Hô hô” xoay tròn lấy, theo Nhạc Cường bốn người trên đỉnh đầu bay qua, hướng cái kia hạp đạo phần cuối đánh tới!

Triệu Tư Hàn bốn người sắc mặt đại biến, lập tức theo vừa rồi cái kia gần như không có khả năng xuất hiện một màn bên trong, lấy lại tinh thần.

Một người cả kinh kêu lên: “Chạy mau!”

Hòn đá kia điểm rơi, đúng là bọn họ bốn người vị trí phương hướng, cũng không biết là Dương Thanh Huyền cố ý gây nên, vẫn là trùng hợp như vậy.

Bốn người trong đầu đồng thời hiện ra vấn đề này, nếu là cái trước, cái kia Dương Thanh Huyền tựu không khỏi thật là đáng sợ.

Triệu Tư Hàn gương mặt càng là âm trầm lợi hại, bốn người “Sưu” một chút tựu tản ra, cự thạch kia giáng xuống, “Oanh” một tiếng kinh thiên động địa, toàn bộ ngọn núi cũng vì đó rung động.

Hồi âm càng là tại hạp đạo bên trong chấn khai, thật lâu tiếng vọng, chấn động đến Nhạc Cường bọn người màng nhĩ đau dữ dội.

Nhưng cái này kinh thiên động địa một màn, để mấy người đã quên đi tai điếc, đều là kinh hãi nhìn xem Dương Thanh Huyền, tựa như như nhìn quái vật, phảng phất lần thứ nhất biết hắn.

Dương Thanh Huyền ở ngực chập trùng lợi hại, máu me khắp người.

Vừa rồi một chiêu kia tứ lạng bạt thiên cân, quá hiểm, hoàn toàn vượt ra khỏi lực lượng của hắn phạm trù, cùng Tử Thần gặp thoáng qua.

Nếu là tốc độ, lực lượng, kỹ xảo bất kỳ bên nào hơi khiếm khuyết một chút xíu, hiện tại liền đã đoàn diệt, tập thể lĩnh hộp cơm.

Hắn thời khắc này trạng thái cực kém, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, trên thân đại diện tích mạch máu nổ tung, bộ phận cơ thịt cũng bị hao tổn nghiêm trọng.

Theo ngọc chất trong hồ lô, bắt lấy một bả Thanh Linh quả liền hướng miệng bên trong đưa, làm cơm ăn hết.

Trước mặt cự thạch kia, non nửa lâm vào đại địa bên trong, giờ phút này tựa như là một tòa núi nhỏ, nằm ngang ở đường hẹp trước mặt.

Đột nhiên thân ảnh tránh rơi, Triệu Tư Hàn bốn người rơi vào cái kia trên tảng đá lớn, mặt mũi tràn đầy khiếp sợ nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền xem, triệt để đã mất đi trước đó thong dong bình tĩnh, tràn đầy ngưng trọng cùng túc sát chi khí.

Một bóng người theo trên vách núi đá bay rơi xuống, hai tay triển khai, như phi ưng xoay một vòng, mới chậm rãi rơi vào Triệu Tư Hàn bốn người bên cạnh thân.

Người kia dáng người cực cao cực gầy, uyển giống như một đầu trúc cao, một đôi mắt tinh quang lấp lóe nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, trên dưới dò xét hắn, hiển nhiên cũng là bị vừa rồi một màn kia khiếp sợ không nhẹ.

Trần Chân bốn người, tất cả đều là giận tím mặt, đầy người sát khí bạo phát đi ra, tất cả đều là hai mắt phun lửa, nhìn chằm chằm Triệu Tư Hàn năm người, đằng đằng sát khí.

Dương Thanh Huyền tựa hồ cực kỳ bình tĩnh, mặt không thay đổi đứng tại cái kia, bình phục khí tức phía sau, đem Thanh Linh quả từng mai từng mai hướng miệng bên trong đưa, bổ sung nguyên lực, đồng thời vận chuyển Thanh Dương Võ kinh, chữa trị thụ thương nhục thân.

Nhưng cái kia bình tĩnh bề ngoài, không hề bận tâm con ngươi, nhai kỹ nuốt chậm động tác, lại làm cho Triệu Tư Hàn bốn người cực không thoải mái, phảng phất một tòa chôn ở tầng băng ở dưới núi lửa, tùy thời muốn bạo phát đi ra.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 102: Toàn Bộ Giết

Chương 102: Toàn bộ giết

Cao gầy sào trúc nam càng là trong lòng không hiểu lo lắng, căm tức nhìn Dương Thanh Huyền, quát: “Một bộ mắt cá chết là có ý gì, như thế nào, khó chịu a?!”

Thịnh khí từ trên người hắn dâng lên, khinh người mà đến.

Dương Thanh Huyền y nguyên mặt không biểu tình, căn bản không nhìn hắn, tiếp tục từng mai từng mai ăn Thanh Linh quả.

Trần Chân giận quá thành cười, cười to nói: “Ha ha, tốt, tốt cái khó chịu! Thái Phong đúng không, chuyện này ta nhớ kỹ, cái này tràng tử, ta Trần Chân cuối cùng sẽ có một ngày muốn tìm trở về!”

Thái Phong sắc mặt biến hóa, có chút tái nhợt, hắn mặc dù không sợ Trần Chân, nhưng lại e ngại Trần gia thế lực.

Triệu Tư Hàn cuối cùng mở miệng, nói: “Trần Chân, việc này nguyên bản không có quan hệ gì với ngươi, chúng ta chỉ là muốn thử một chút cái kia Dương Thanh Huyền thủ đoạn. Có thể làm cho Vu Khinh Nguyệt cảm mến chi nhân, chắc là có chút bản lãnh. Muốn trách, cũng chỉ có thể trách ngươi chính mình không có mắt, cùng hắn tổ tại một đội.”

Hắn mặt không biểu tình, nhưng trong mắt nhưng là sát khí lấp lóe, nội tâm càng là sớm đem Dương Thanh Huyền phán quyết tử hình.

Năm ngoái Nội viện khảo hạch, trước khi báo danh khiêu chiến Vu Khinh Nguyệt, kết quả bị một chiêu đánh bại, triệt để đánh bại lòng tin của hắn. Nhưng cũng bởi vậy tình căn thâm chủng, lâm vào đối với Vu Khinh Nguyệt ái mộ, không cách nào tự kềm chế.

Một năm qua này, trải qua lịch các loại khổ tu, tôi luyện, nhẫn nại, đột phá, mục đích đồng thời không phải là vì đánh bại Vu Khinh Nguyệt, mà là vì trong lòng nàng, chiếm cứ vị trí nhất định.

Hắn biết, mặc dù mình là ngoại viện thứ nhất, nhưng tại cái tuyệt thế xuất trần nữ tử trong mắt, căn bản là không có đem mình làm một chuyện.

Hết thảy những nỗ lực này, đã qua một năm không giống người tra tấn, đều vẻn vẹn vì, để nàng có thể nhìn thẳng vào chính mình một chút.

Có thể khổ tu sau khi xuất quan, nghe được tin tức, nhưng là Vu Khinh Nguyệt bị trước mắt tên mặt trắng nhỏ này cho ngâm.

Nếu như pha được Vu Khinh Nguyệt chính là Tả Hành, có lẽ nội tâm của hắn còn có thể tiếp nhận, nhưng là cái không có danh tiếng gì tiểu bạch kiểm, trước đó vẫn là Khí Vũ cảnh tồn tại, cái này khiến hắn thế nào tiếp thu được!

Trần Chân cười lạnh nói: “Ta mặc kệ ngươi thăm dò ai, nhưng ngươi vừa rồi đích đích xác xác kém chút giết ta, đây chính là huyết hải thâm cừu. Triệu Tư Hàn, ngươi là ngoại viện thứ nhất, ta giờ phút này không làm gì được ngươi, nhưng sớm muộn có một ngày, các ngươi năm người đều phải chết trong tay ta!”

Trần Chân lời nói để Triệu Tư Hàn theo trong suy nghĩ lấy lại tinh thần, không khỏi nhướng mày, bốn người khác cũng đều là lộ ra vẻ âm trầm.

Thái Phong lạnh giọng nói: “Đội trưởng, đã xuất thủ, năm người này, tựu một cái cũng không thể lưu!” Trong mắt của hắn bắn ra lăng lệ sát khí.

Một người khác cũng là nói nói: “Trần Chân thiên phú cực cao, với lại Trần gia địa vị hiển hách, như thế địch nhân, quyết không thể lưu!”

Lại một người nói: “Đội trưởng, giết đi!”

Mạnh Thụy mấy người đều là cảnh giác lên, tùy thời chuẩn bị xuất thủ.

Dương Thanh Huyền y nguyên mặt không biểu tình, từng mai từng mai ăn Thanh Linh quả, giống như chuyện của ngoại giới hoàn toàn không có quan hệ gì với hắn.

Nhưng càng là như vậy tỉnh táo, tựu càng để Triệu Tư Hàn tiểu đội mấy trong lòng người cảm thấy bất an.

Ngày đó quảng trường đánh với Tả Tuấn một trận, bọn hắn năm người đều là tận mắt nhìn thấy, cùng Linh Vũ trung kỳ Tả Tuấn đánh bất phân cao thấp.

Với lại đáng sợ nhất chính là, vừa rồi cái kia tứ lạng bạt thiên cân một màn, đơn giản tựu không phải nhân loại có thể làm được.

Triệu Tư Hàn có chút do dự, trước mắt mấy người kia đều không phải là tên xoàng xĩnh, một trận chiến xuống tới, sợ là muốn tự tổn tám trăm, đối với tình huống ở phía sau bất lợi, nhưng nếu là không chiến, vừa rồi như vậy hành vi, đã là kết xuống sinh tử đại thù.

Hắn trong lúc nhất thời bỗng nhiên có chút hối hận, vừa rồi hành vi quá qua loa.

Nhưng tưởng tượng cũng không đúng, nguyên lai tưởng rằng là không có sơ hở nào một kích, ai biết cái này đều có thể xảy ra sự cố.

Triệu Tư Hàn lắc lư một trận, cắn răng nói: “Tốt, hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, toàn bộ giết!”

Bốn người khác sát khí cùng một chỗ, cùng kêu lên quát: “Vâng!”

Tiện nhân ảnh lóe lên, theo hai bên chạy như bay đến, phóng tới Nhạc Cường bốn người.

Trần Chân phẫn nộ quát: “Bốn người này giao cho các ngươi, cái kia Triệu Tư Hàn ta tới đối phó!”

Theo về chỗ đến bây giờ, mặc dù đối với Dương Thanh Huyền cách nhìn nhiều lần đổi mới, nhưng từ đầu đến cuối, hắn đều cho là mình mới là trong đội ngũ mạnh nhất chi nhân, cho nên hẳn là nghênh chiến Triệu Tư Hàn.

Thiên Giang Đạp Tuyết ở sau lưng hắn nổi lên, xòe hai cánh.

Vũ Hồn quang mang bên trong, trường bào phiêu động, bạch mã tuổi nhỏ.

“Tiểu hài tử cút sang một bên, đại nhân sự việc, lúc nào đến phiên ngươi đến nhúng tay.”

Bỗng nhiên sau lưng truyền đến Dương Thanh Huyền thanh âm.

Trần Chân giật mình, vội vàng quay đầu, kêu lên: “Vừa rồi cái kia tứ lạng bạt thiên cân phía dưới, ngươi đã bị thương, ngươi đi đối phó cái kia Thái Phong, cái này Triệu Tư Hàn giao cho ta.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ngươi có phải hay không cảm thấy trong đội ngũ, ngươi mới là đệ nhất?”

Trần Chân sững sờ, lập tức ưỡn ngực đến, ngạo nghễ nói: "Đúng vậy, cho nên hắn là để ta đến đối phó bọn hắn đệ nhất!"

Dương Thanh Huyền đột nhiên vươn tay, vỗ vỗ bờ vai của hắn, ngữ khí chuyển ôn hòa, nói: "Đúng vậy, ta cũng cho rằng ngươi là trong chúng ta thứ nhất, cho nên ta cần trợ giúp của ngươi. Ngươi đi đem cái kia Thái Phong giết, sau đó lại đến giúp ta."

Trần Chân toàn thân run lên, nhìn xem Dương Thanh Huyền cái kia chân thành vô cùng con mắt, run giọng nói: "Ngươi..."

Dương Thanh Huyền đem thân thể dán vào, nhìn chằm chằm cặp mắt của hắn, nói: "Nhanh giết bọn hắn một người, mới là quyết định trận này thắng bại mấu chốt. Mà cái này chuyện trọng yếu nhất, duy có trong chúng ta đệ nhất nhân, ngươi —— Trần Chân, mới có thể đảm nhiệm!"

Trần Chân chỉ cảm thấy một cỗ nhiệt huyết tại thể nội chảy xuôi, mặc dù Dương Thanh Huyền nói đường hoàng, nhưng hắn biết, hắn là không muốn để cho chính mình trực diện Triệu Tư Hàn.

Ngoại viện đệ nhất cường giả, vô luận là ai trực diện, đều dữ nhiều lành ít.

Trần Chân đang muốn cự tuyệt, lại bỗng nhiên cảm thấy đầu vai đau xót.

Dương Thanh Huyền năm ngón tay bóp lấy hắn, sau đó một cước đá bay hắn cái mông, đem đá văng, quát: "Thắng bại mấu chốt tựu ở trên thân thể ngươi, đừng khiến ta thất vọng a!"

Trần Chân cả người như như đạn pháo bắn ra, hướng Thái Phong đối diện mà đi.

Hắn chỉ cảm thấy hai mắt đau xót, không nhịn được có rơi lệ ra, hét lớn: “Dương Thanh Huyền, ngươi không thể dễ dàng như vậy tựu chết a! Anh ta để cho ta vào đội ngũ của ngươi, là muốn ngươi mang lấy ta trùng kích mười vị trí đầu, nếu là ngươi chết, thế nào cùng ta ca bàn giao!”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Yên tâm đi, nếu như ta là đội trưởng, ta nhất định sẽ bảo đảm đem bọn ngươi mỗi người, đều mang vào mười vị trí đầu!”

Trần Chân hai mắt bão tố nước mắt, lập tức cái kia mơ hồ hai mắt đẫm lệ bên trong, bắn ra sát ý ngút trời, thân thể của hắn ở trên không bên trong bay lượn, đem Vũ Hồn phóng xuất ra, Thiên Giang Đạp Tuyết hai cánh mở ra, lại chở đi hắn trượt.

Ba người khác cũng là nhiệt huyết khuấy động, Nhạc Cường hét lớn: “Ngày đó Hoành Đoạn sơn mạch chúng ta liền đã chết qua một lần, lại chết một lần lại có làm sao!”

Mạnh Thụy lấy ra chuôi này đoạn nhận, đưa ngang trước người, lạnh giọng nói: “Không sai, thiên cổ gian nan duy nhất chết, chúng ta sớm đã là chết qua người, còn sợ gì?!”

Cái kia đoạn nhận bị chân khí của hắn rót vào, phát ra “Ong ong” khí âm, kích tản ra đến.

Đoạn nhận bên trên rỉ sắt, phảng phất bị gió xuân phất qua, quét sạch sành sanh.

Tuy là vỡ vụn nguyên khí, nhưng lại tản mát ra làm người sợ hãi hàn quang.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 103: Song Đao Ẩm Huyết

Chương 103: Song Đao Ẩm Huyết

“Đã không sợ chết, cái kia liền trực tiếp đi chết đi!”

Đối diện chi nhân, hai con ngươi như ưng, bắn ra lăng lệ hàn quang, một quyền tựu oanh kích tới.

Mạnh Thụy thân ảnh lóe lên, tránh thoát một kích kia, cười lạnh một tiếng, liền nêu dao đối diện chém tới.

Bên kia, Nhạc Cường cũng cùng một người trong đó chém giết, mạnh mẽ chân khí nổ tung, đánh tứ phía đường hẹp vỡ nát.

Liễu Thành đại khai đại hợp vung vẩy lấy Hoành Sóc Yển Nguyệt, quát to: “Dương Thanh Huyền, ngươi trước đính trụ, đợi ta giết người này, lại đến giúp ngươi! Cho dù phía trước là núi đao biển lửa, ta cũng sẽ không lui thêm bước nữa!”

Ngày đó bị Dương Thanh Huyền chỉ điểm đằng sau, cả người võ ý đều chiếm được thăng hoa, một bộ thương pháp thi triển ra, chiêu số linh động, biến hóa xảo diệu, lại ép đối phương xu thế tránh vào lui, chiếm hết thượng phong.

Triệu Tư Hàn trong tiểu đội có ba tên Linh Vũ trung kỳ tồn tại, thực lực cường hoành phi thường.

Nhưng hiệp lộ tương phùng dũng giả thắng, Nhạc Cường bên này mấy người, đều là nhẫn nhịn một bụng lửa giận, cùng dấy lên tử chiến quyết tâm, lại đánh tương xứng, còn ẩn ẩn chiếm thượng

phong.

Trần Chân bị Thiên Giang Đạp Tuyết Vũ Hồn bao vây lại, trượt hướng cái kia Thái Phong, mặt mũi tràn đầy sát khí lạnh lẽo.

Thái Phong giật mình, càng không dám cản hắn phong mang, cố ý hướng sau lưng tránh đi. Hắn phía sau cũng sinh ra cánh chim đến, càng là lục đạo thật mỏng cánh ve, mười phần trong suốt.

Triệu Tư Hàn ánh mắt từ không trung thu hồi, rơi vào Dương Thanh Huyền trên thân, lạnh lùng nói: “Ngươi muốn cho Trần Chân giết Thái Phong, ngược lại là chọn đúng người. Đáng tiếc a, Trần Chân Thiên Giang Đạp Tuyết tuy có hai cánh, nhưng lực lượng không đủ, còn không bay lên được đi, chỉ có thể làm đơn giản một chút trượt. Mà Thái Phong Vũ Hồn —— công mỏng cánh ve, lại là có thể làm đến chính thức phi hành.”

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Có thể hay không bay, nhưng mà một loại kỹ năng mà thôi, đối với thắng bại có trợ giúp, lại không phải yếu tố mấu chốt.”

Triệu Tư Hàn cười lạnh một tiếng, nói: “Nói hay lắm, vậy liền để ta nhìn ngươi cái gọi là yếu tố mấu chốt, vừa rồi một chiêu kia tứ lạng bạt thiên cân hoàn toàn chính xác kinh người đã đến. Xem đến tất cả mọi người bị trước ngươi Khí Vũ cảnh bề ngoài sở che đậy, ngươi hẳn là Hoàng cân lực sĩ đi.”

Dương Thanh Huyền yên lặng lấp một viên Thanh Linh quả đến trong miệng, nhai nhai nhấm nuốt mấy lần, nuốt vào, đồng thời không nói lời nào.

Vừa rồi mượn lực vung ra cự thạch, đả thương nhục thân, tại Thanh Linh quả cùng Thanh Dương Võ kinh tác dụng dưới, đã khôi phục hơn phân nửa.

Triệu Tư Hàn gặp hắn không ra tiếng, cười nhạo nói: “Muốn kéo dài thời gian? Coi như cho ngươi thêm mấy canh giờ, cũng vô dụng. Xuất ra ngươi toàn bộ bản sự đến, để ta mở mang kiến thức một chút, có thể làm cho Vu Khinh Nguyệt cảm mến chi nhân, đến cùng là một loại nhân vật như thế nào!"

Một chữ cuối cùng tiết rơi xuống, Triệu Tư Hàn liền lấn người mà lên, xuất hiện tại Dương Thanh Huyền trước mặt, bỗng nhiên một chưởng vỗ dưới, khóe miệng giơ lên nhe răng cười đến, càng là muốn phiến Dương Thanh Huyền cái tát!

"Đủ loại!"

Dương Thanh Huyền nhàn nhạt phun ra hai chữ, trong mắt lóe lên sát khí, hai ngón trước người cùng nhau, tựu điểm ra ngoài.

Trên đầu ngón tay truyền đến tiếng xé gió, mơ hồ trong đó còn có quang mang hiển hiện.

Triệu Tư Hàn trong lòng giật mình, cái kia một chỉ lại điểm hướng mình lòng bàn tay, một cỗ hơi thở cực kỳ nguy hiểm truyền đến, "Cái gì?! Đây, đây là cái gì chỉ pháp?!"

Hắn hoảng hốt phía dưới, năm ngón tay vồ lấy, vội vàng biến chưởng thành quyền, bỗng nhiên thu hồi lại.

Dương Thanh Huyền nơi nào sẽ buông tha cơ hội này, thân thể một nghiêng, tựu bắn thẳng đến trước, chỉ pháp quỹ tích thay đổi, điểm hướng Triệu Tư Hàn hai mắt!

"Ngươi! Làm càn!"

Triệu Tư Hàn giận dữ, phảng phất tôn nghiêm bị khiêu khích, bỗng nhiên song chưởng trước người hợp lại, tựu một mảnh hồn quang hiển hiện, tụ tại trên lòng bàn tay, đánh ra!

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, trong tay kình khí càng thêm một chút, trực tiếp nhấn tới.

Hắn cũng nghĩ thông qua một chỉ này, thăm dò dưới Triệu Tư Hàn thực lực đến cùng đến trình độ nào.

“Xùy!”

Một chỉ điểm vào Triệu Tư Hàn chưởng phong bên trong, bị hắn Vũ Hồn chi quang nuốt hết!

Dương Thanh Huyền khí sắc đột biến, cùng lúc đó, Triệu Tư Hàn đồng dạng sắc mặt đại biến, hai người đều là cực kỳ kinh hãi bộ dáng.

“Bành!”

Cái kia chỉ trong một chiêu, bắn ra lực lượng cường đại, đem hai người đều riêng phần mình chấn khai.

[truyen cua Tui | Net]

Dương Thanh Huyền thu tay lại đến, chỉ cảm thấy hai ngón một trận đau đớn, tựa như điểm vào trên miếng sắt.

Hắn định nhãn nhìn lại, chỉ thấy Triệu Tư Hàn trong hai tay hồn quang dần dần rõ ràng, hóa thành hai thanh dài một thước dao găm, lạnh lóng lánh, lưng có răng cưa.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Khí Vũ Hồn?”

Triệu Tư Hàn đem song nhận múa mấy cái đao hoa, lạnh giọng quát: “Quả nhiên thật sự có tài, có thể bức ra ta Vũ Hồn —— Song Đao Ẩm Huyết! Ngươi cũng là Linh Vũ cảnh tồn tại, đem vũ hồn của ngươi cũng phóng xuất ra đi, để ta mở mang kiến thức một chút.”

Dương Thanh Huyền trên mặt da thịt co quắp dưới, khẽ nói: “Ngươi cũng quá đề cao chính mình, đối phó ngươi, không cần Vũ Hồn?”

“Nộ a!”

Triệu Tư Hàn hét lớn một tiếng, song đao tựu hóa thành gió lốc, chém xuống tới.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy một cỗ đao khí đập vào mặt, trên mặt mát lạnh, kinh hãi phía dưới vội vàng hướng một bên tránh đi.

Triệu Tư Hàn song đao trảm không, cười lạnh một tiếng, liền đuổi theo hoành vỗ tới.

Hạp đạo bên trong không gian quá hẹp, căn bản không có bao nhiêu tránh né địa phương, mà Triệu Tư Hàn song đao lăng lệ đến cực điểm, Dương Thanh Huyền lần nữa một chỉ điểm ra, phá không mà lên.

“Ầm!”

Cái kia một chỉ đánh vào song đao trên sống đao, phát ra như kim loại thanh âm, Triệu Tư Hàn chỉ cảm thấy cánh tay trầm xuống, lại có cầm nắm bất ổn dấu hiệu.

Hắn cả giận nói: “Đây là cái gì chỉ pháp? Có thể cùng ta Song Đao Ẩm Huyết chống lại?!”

Dương Thanh Huyền mượn một chỉ lực lượng, nhảy ra trượng dài, cười lạnh nói: “Thế gian có thể áp chế ngươi song đao võ kỹ nhiều vô số kể, không cần ngạc nhiên?”

Triệu Tư Hàn cả giận nói: “Cho dù nhiều vô số kể, cũng không bao gồm ngươi tại bên trong!”

Song đao một chút bay múa, là một bộ mười phần cương mãnh đao pháp, phối hợp hắn Vũ Hồn, không chê vào đâu được!

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Trên vách núi đá không ngừng bị chém ra vết đao, mỗi một đao đều là dán vào đi qua, nhưng đao mang lại có thể thẳng vào vài tấc.

Dương Thanh Huyền bị buộc vừa lui lại lui, đối phương đem đao pháp múa kín không kẽ hở, không có chút nào sơ hở, chỉ có thể một mực tránh né.

“Ha ha, ngươi cho rằng tổng tránh, liền có thể tránh rồi chứ?!”

Triệu Tư Hàn điên cuồng cười một tiếng, bỗng nhiên song đao đụng một cái, một mảnh hồn quang tản ra, hóa thành huyết sắc, tựa như một thanh to lớn cây kéo, theo cặp kia dao lực lượng, chém vụt xuống!

Dương Thanh Huyền kinh hãi không thôi, một chiêu này phảng phất muốn đem vách núi đều chém đứt, phạm vi bao phủ cực lớn, để hắn tránh cũng không thể tránh!

“Ầm!”

Đao kiếm đan xen, Dương Thanh Huyền lòng bàn tay hiển hiện một mảnh hồn quang, tiện tay cầm ra cái kia “Trảm Yêu” đoạn nhận, nghênh đón tiếp lấy, lập tức bị Song Đao Ẩm Huyết chém nát mở, hóa thành điểm điểm hồn quang, tán ở trên không bên trong.

Chịu đến cái này chấn động ảnh hưởng, Dương Thanh Huyền bị đánh lui mấy bước xa, đại lượng đao khí rơi ở trên người hắn, vạch ra từng đạo vết thương, mơ hồ có thể thấy được đỏ tươi.

“Ha ha, ha ha?”

Triệu Tư Hàn quái tiếu, đầy mắt đều là trào phúng, “Vừa rồi ta không nhìn lầm a? Vũ hồn của ngươi, lại là một đạo hồn quang hạ phẩm khí Vũ Hồn, một thanh kiếm gãy? Ha ha ha ha, rác rưởi tựu là rác rưởi, Vũ Hồn rác rưởi, ngươi đời này cũng là xong đời! Coi như tu Luyện Thể thuật cũng bổ cứu không được!”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 104: Ngũ Dương Diệu Không

Chương 104: Ngũ Dương diệu không

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Coi như đời ta xong đời, mắc mớ gì tới ngươi, xem ngươi cái kia kích động bộ dáng.”

“Ngươi...!”

Triệu Tư Hàn lạnh giọng nói: “Ngươi cái này miệng thật là tiện a!” Nêu dao lại bổ tới.

Dương Thanh Huyền năm ngón tay vồ lấy, Trảm Yêu kiếm gãy lần nữa phù hiện ở trong tay, cản lại.

“Ầm!”

Lại là một chút đao kiếm giao minh, kiếm gãy vỡ vụn thành hồn quang tán đi, đao khí tập tại Dương Thanh Huyền trên thân, vạch ra mấy chục đạo lỗ hổng.

Triệu Tư Hàn xem hoảng sợ, thầm nghĩ: “Cái này Hoàng cân lực sĩ quả nhiên danh bất hư truyền, nếu là võ giả bình thường, bị ta đao này khí liên kích hai lần, sợ đã trọng thương, phân ra thắng bại. Có thể kích ở trên người hắn, lại vẻn vẹn phá chút da.”

Ngay sau đó lo lắng, lại là liên tục hơn mười dao chém ra, Dương Thanh Huyền tránh được nên tránh, tránh không khỏi thời điểm tựu giơ kiếm đón đỡ, trên thân đột ngột thêm mấy chục đạo vết thương, da thịt đều lật ra đi ra, nhìn qua mặc dù đáng sợ, nhưng kì thực đều là một chút bị thương ngoài da.

“Tốt, ta xem ngươi còn có thể gánh bao lâu! Ngưng tụ Vũ Hồn cũng là muốn hao tổn chân nguyên, chờ ngươi cái kia kiếm gãy rốt cuộc ngưng tụ không lúc đi ra, chính là tử kỳ của ngươi! Trước lúc này, ta trước hết hưởng thụ đưa ngươi thiên đao vạn quả tư vị đi!”

Triệu Tư Hàn dữ tợn cười một tiếng, chém vào mạnh hơn.

“Ầm!”

Lại là một lần, cái kia kiếm gãy hóa thành hồn quang tán đi, Dương Thanh Huyền sắc mặt có chút khó coi.

Cứ tiếp như thế cũng hoàn toàn chính xác không phải biện pháp, đối phương tu vi thắng qua chính mình, so đấu chân nguyên, sớm muộn là chính mình thua.

Ngay sau đó hét lớn một tiếng, không còn ngưng tụ Trảm Yêu kiếm hồn, mà là song chưởng vận khí, Tứ Dương Phục Diễm khoảng cách mà ra, một áng lửa dâng lên, đáng sợ chưởng lực như Bài Sơn Đảo Hải mà đi!

“Quả nhiên thật sự có tài, nhưng là vô dụng!”

Triệu Tư Hàn hét lớn phía dưới, song đao như máu, hướng cái kia tứ dương chi chiêu bên trong chém tới!

“Ầm ầm!”

Tứ dương kình khí bị đao của hắn sức lực bổ ra, kình khí càng là xuyên thấu mà qua, đánh vào trên vách núi đá, xâm nhập gang tấc.

Dương Thanh Huyền mượn một chưởng này phản chấn, nói ra cửa khẩu chân khí, thi triển ra Đăng Vân Thê công phu, theo vách núi bay vút lên.

“Muốn đi? Nằm mơ đi!”

Triệu Tư Hàn nhảy lên một cái, bỗng nhiên đạp một cái vách núi, tựu chân phát phi nước đại, đuổi theo.

Dương Thanh Huyền thân pháp linh xảo, nhẹ như Phi Yến, mà Triệu Tư Hàn tắc thì chân khí dồi dào, mỗi một cái giẫm ra, đều tại trên vách đá bước ra một đạo dấu chân, mượn lực bay vút lên.

Hai người một trước một sau, tại trên vách đá dựng đứng chạy, từ đầu tới cuối duy trì lấy khoảng cách nhất định.

Triệu Tư Hàn trong lòng mặc dù kinh, nhưng lại hết sức bảo trì bình thản, cho dù tốc độ của hai người nhanh, chân khí của hắn xa so với Dương Thanh Huyền tới dồi dào, chỉ cần thời gian mang xuống, đối phương tất thua không thể nghi ngờ.

Chạy tới giữa sườn núi thời điểm đột nhiên Dương Thanh Huyền bước chân trì trệ, nhảy lên một khối nhô ra cự thạch, tựu ngừng lại.

Triệu Tư Hàn đại hỉ, cười như điên nói: “Ha ha, chân khí chống đỡ hết nổi đi? Một mực chạy trốn để làm gì? Kết quả là còn không phải phải vừa chết? Ha ha ha!”

Đột nhiên, hắn mắt co rụt lại, một cỗ cực độ chói mắt cường quang chiếu xuống.

Dương Thanh Huyền đột nhiên quay người, tại cái kia Liệt Dương quang mang dưới, cười nhạt một tiếng, nói: “Nói không sai, một mực chạy trốn cuối cùng vô dụng, cho nên, đi chết đi cho ta!”

Chỉ thấy năm đạo Viêm Dương chân khí đột nhiên mà lên, ở tại quanh thân uốn lượn, tản mát ra kinh khủng nhiệt độ, đốt mặt người mắt.

Theo hai tay của hắn bấm niệm pháp quyết, cái kia năm đám

Viêm Dương chân khí bỗng nhiên tăng vọt, hỏa diễm phun trào dưới, phân hoá rồng, hổ, lang, gấu, tượng năm thú.

Năm thú, mặc dù do hỏa diễm ngưng tụ thành, nhưng là diện mục dữ tợn, rõ ràng rành mạch, vừa hiển hình, liền muốn hét giận dữ sơn lâm.

“Rống!”

[t R uyen cua t

ui | Net] Tiếng rống rung trời, mang lấy khát máu chiến ý, hóa khí sóng như màn, như gió lốc khuếch tán mà đi.

Mà tại cái kia phong bạo ngọn nguồn, thần huy lâm chiếu bên trong, Dương Thanh Huyền ánh mắt thanh lãnh, giống như Thần cầu.

Triệu Tư Hàn kinh hãi, một cỗ đáng sợ chưởng lực theo cái kia liệt nhật trút xuống!

“Ngũ Dương diệu không!”

“Không tốt!”

Triệu Tư Hàn điên cuồng kinh một tiếng, trên người chân khí đột nhiên bạo phát đi ra, cái kia Song Đao Ẩm Huyết bên trên tách ra hồng mang, hóa thành hai đầu xích hồng ngọn lửa, chém vào cái kia Liệt Dương trong gió lốc!

“Ầm ầm!”

Lực lượng đáng sợ nổ tung, hai người đều chịu đến cực mạnh trùng kích, đều là tâm thần chấn động.

Mà nhưng vào lúc này, Dương Thanh Huyền trước đó sở giẫm khối cự thạch này, chịu đến cường đại trùng kích, ầm vang đứt gãy, sụp đổ xuống tới, hướng Triệu Tư Hàn đập lên người đi!

“Chi!”

Triệu Tư Hàn sắc mặt đại biến, tròng mắt đều lồi đi ra, hoảng sợ hét lớn: “Cái gì?!”

“Nguyên lai hắn công kích mục đích của mình, lại là vì vỡ nát cự thạch tới dọa chính mình!”

“Tại sao có thể có đáng sợ như vậy tính toán!”

“Oanh!”

Khối cự thạch này vô tình nện ở trên người hắn, lúc này phun ra một ngụm máu đến, sau đó đã bị đè ép rơi xuống.

Dương Thanh Huyền mắt lạnh nhìn cự thạch kia rơi đi, nói: “Tảng đá kia, chỉ có trước đó khối kia một phần tư, ta cũng coi là hạ thủ lưu tình, cho đủ đồng môn tình nghĩa mặt mũi.”

Cự thạch lăn xuống, kinh động đến còn lại chém giết tám người, đều là dừng tay lại, giật mình nhìn lại.

Nhưng trông thấy cự thạch kia dưới bị đè ép người phía sau, tất cả đều là giật nảy cả mình.

“Đội trưởng!”

Triệu Tư Hàn tiểu đội người kinh hô lên.

Triệu Tư Hàn cũng biết nguy hiểm đã đến, cuộc đời ở gần nhất tử vong thời khắc nhưng vào lúc này, hắn dốc hết toàn lực muốn đem cự thạch theo trên thân dời, nhưng bất đắc dĩ cái kia trọng lượng, căn bản không phải chính mình rung chuyển.

Nhưng mà sát công phu kia, cự thạch ầm vang rơi xuống đất, chấn lên mảng lớn bụi bặm.

Tất cả mọi người là trong lòng cuồng loạn, chỉ cảm thấy tay chân rét run, nhìn xem cái kia bay bổng lên bụi đất, bị một khối lớn như thế Thạch đầu đè ép chạm đất, đâu còn có thể có mệnh tại?

Dương Thanh Huyền theo trên vách núi đá nhảy lên một cái, giang hai cánh tay, tựa như ưng kích trường không, xoay quanh xuống.

Cái kia tiêu sái dáng người, xem tám người đều sợ ngây người.

“Còn lo lắng cái gì, bốn người này toàn bộ giết!”

Dương Thanh Huyền bay rơi xuống, mặt mũi tràn đầy đều là sát khí lạnh lẽo, một tiếng quát mắng, đem tám người tất cả đều theo cái kia trong rung động kinh trở lại.

“Chi!”

Triệu Tư Hàn tiểu đội bốn người, tất cả đều hít một hơi khí lạnh, chỉ cảm thấy trên sống lưng lạnh sưu sưu, nguyên vốn còn muốn giết người bọn hắn, nhân vật trong nháy mắt đã bị đảo ngược, đã thành bị giết đối tượng!

Trần Chân bốn người thì là sĩ khí đại chấn, tất cả đều cười như điên, nảy sinh ác độc hướng phía trước phương công tới, đầy đủ không muốn mạng đấu pháp!

Song phương sĩ khí một cao nhất rơi, nguyên bản chiếm hết thượng phong Triệu Tư Hàn tiểu đội, giờ phút này từng cái mặt xám như tro, trong đầu đều là mộng, nơi nào còn có tâm tư tác chiến.

Dương Thanh Huyền cúi xông lại, lập tức hai ngón ngưng ra, hướng Mạnh Thụy tên kia đối thủ nhấn tới.

Tại bốn tên tiểu đội thành viên bên trong, lại có ba tên Linh Vũ trung kỳ, đích thật là đáng sợ đội ngũ, nếu không có hắn mưu lợi thi mà tính, đem Triệu Tư Hàn đưa đi lĩnh hộp cơm, sợ là hôm nay đoàn diệt chính là bọn họ.

Mạnh Thụy tên kia đối thủ cảm nhận được đập vào mặt chỉ lực, ép trên mặt một trận đau nhức, không khỏi trong lòng hoảng hốt, “Đây là cái gì chỉ pháp? Cách xa nhau xa bốn, năm trượng, liền có thể có lớn như thế uy năng!”

Trong bụng phân thần, lập tức bị Mạnh Thụy nắm lấy cơ hội, đoạn nhận đoạt công đi lên, đem hắn một chiêu phá vỡ, đánh úp về phía ngực của hắn!

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 105: Phản Sát

Chương 105: Phản sát

Người kia vội vàng song quyền hô hố, đánh về phía đoạn nhận!

“Bành!”

Nắm đấm đánh vào cái kia đoạn nhận trên sống đao, xương tay bên trên tóe ra máu, toàn bộ cánh tay đều tê dại một hồi.

Nhưng càng làm cho hắn dọa đến hồn bay lên trời chính là, Dương Thanh Huyền đã lấn người phía trước, một chỉ điểm hướng hắn mi tâm, chỉ lực chưa đến, chỗ mi tâm tựu kịch liệt đau nhức vô cùng, phảng phất muốn bị đâm bạo.

Hắn ra sức nhảy lên, muốn về sau tránh đi cái kia đáng sợ một chỉ, nhưng tuyệt vọng phát hiện, vô luận chính mình thế nào né tránh, đều tại cái kia một chỉ phạm vi bao phủ phía dưới!

“Bành!”

Cú Mang vạch, người kia vai trái lập tức bị đâm ra cái huyết động, kêu thảm một tiếng dưới, toàn bộ vai trái đều phế bỏ.

Mạnh Thụy dựa thế mà lên, đao mang chợt lóe lên, liền đem đầu người nọ sọ chém xuống tới.

Một bộ không đầu thi, cái cổ chỗ tiêu xạ ra máu tươi, liền hướng phía sau ngã xuống, chết đến mức không thể chết thêm.

Ba người khác nghe thấy kêu thảm, quay đầu, vừa vặn trông thấy cái kia máu tươi như suối, phun về phía bầu trời đích một màn, tất cả đều là sợ vỡ mật, hoảng sợ quát to một tiếng, tựu ném chiến đấu, hướng sau lưng bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trầm xuống, lạnh giọng nói: “Một tên cũng không để lại, toàn bộ giết!”

Ngay sau đó cùng Mạnh Thụy hai người, phân biệt phóng tới Liễu Thành cùng Nhạc Cường đối thủ.

Thái Phong cùng Trần Chân chiến đấu, đánh mười phần linh xảo, tại trên vách núi đá chạy tới chạy đi. Thái Phong thấy một lần Triệu Tư Hàn bị nện chết, đồng bạn cũng không chịu nổi, lập tức quay đầu tựu đi, nơi nào còn có tâm tư chiến đấu, toàn lực chân phát chạy trốn.

Trần Chân trong lòng quýnh lên, tựu bỗng nhiên đuổi tới, mấy cái tránh rơi phía dưới, vượt qua hạp đạo cuối khối cự thạch này, tiêu thất tại mấy người trước mắt.

Có Dương Thanh Huyền cùng Mạnh Thụy tham gia, hai gã khác học sinh chỗ nào gánh vác được, sớm đã sợ vỡ mật, một lòng muốn chạy trốn, lập tức bị mấy người liên thủ đánh trúng, nhao nhao chết tại chỗ.

Mấy người đều là một mặt sống sót sau tai nạn dáng vẻ, sức cùng lực kiệt, tựa ở trên vách núi đá ngồi xuống.

Dương Thanh Huyền lúc này mới phát hiện Trần Chân không thấy, sắc mặt đại biến, bỗng nhiên nhảy lên cự thạch kia, hạp đạo phần cuối bên ngoài, là một mảnh khoáng đạt sơn cốc, nơi nào còn có Trần Chân cùng Thái Phong cái bóng.

“Tiểu tử này!”

Dương Thanh Huyền giận dữ mắng mỏ một tiếng, nhưng không có biện pháp gì, chỉ có thể nhảy xuống cự thạch, trở lại trong mấy người ở giữa.

Liễu Thành xem trên mặt đất ba bộ thi thể, có loại cảm giác như đang mơ, nói: “Nghĩ không ra có hi vọng nhất đoạt giải quán quân một chi đội ngũ, tựu hao tổn tại nơi này, mà lại là bị chúng ta tiêu diệt.”

Nhạc Cường hắc âm thanh cười một tiếng, nói: “Như thế nói đến, chúng ta mới là có hi vọng nhất đoạt giải quán quân đội ngũ đâu.”

Mạnh Thụy nhẹ gật đầu, nói: “Cái kia Triệu Tư Hàn nghe nói đã đạt đến Linh Vũ cảnh hậu kỳ, nghĩ không ra cũng bị Dương Thanh Huyền tuỳ tiện xử lý.”

Ba người đều là cổ quái nhìn xem Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền nói một tiếng, “Vận khí.”

Nhưng ai cũng biết, “Vận khí” vĩnh viễn nhưng mà người thành công khiêm từ, nếu như ngươi thật nhận thức vì người khác thành công là “Vận khí”, như vậy ngươi vĩnh viễn vượt không ra “Nhận biết” một bước này.

Dương Thanh Huyền hướng cái kia đè chết Triệu Tư Hàn cự thạch đi đến, ba người khác ngồi dưới đất nhìn xem, đều là lộ ra sợ hãi thần sắc đến. Bị như thế ép một chút, sợ đã thành bánh thịt, ai cũng không có cái kia dũng khí đi qua nhìn.

Dương Thanh Huyền vây quanh hòn đá kia đằng sau, đột nhiên sắc mặt đại biến, cả kinh kêu lên: “Không tốt!”

“Thế nào?!”

Lần này kinh động đến Mạnh Thụy ba người, đều là bỗng nhiên từ dưới đất luồn lên, phóng tới.

Ba người nhìn về phía cái kia tảng đá lớn đằng sau, tất cả đều là biến sắc, chỉ thấy hòn đá kia phía dưới, ngâm lấy một đám máu tươi, một đầu bò vết máu trên mặt đất, theo tảng đá lớn, kéo dài hướng đường hẹp, nhưng sớm đã không có Triệu Tư Hàn thân ảnh.

Nhạc Cường cả kinh nói: “Vậy mà để hắn chạy thoát rồi! Cái này, cái này sao có thể?!”

Liễu Thành cũng là khí sắc trắng bệch, run giọng nói: “Bị như thế cự thạch áp xuống tới, vậy mà còn có thể sống được! Hắn thật là nhân loại sao?!”

Dương Thanh Huyền ánh mắt lấp loé không yên, lạnh lùng nói: “Chạy trốn liền chạy trốn, ta có thể giết hắn một lần, tự nhiên cũng có thể giết hắn lần thứ hai! Huống hồ hắn coi như không chết, lấy hiện tại thương thế, cũng tuyệt không cách nào lại tham gia khảo hạch.”

Nhạc Cường ba người đều là trong lòng bất ổn, như thế địch nhân cường đại trốn, nếu là hắn trực tiếp truyền tống về Nội viện, tương lai sợ là muốn từng cái trả thù bọn hắn.

Dương Thanh Huyền tựa hồ nhìn ra mấy tâm tư người, nói: “Không cần lo lắng, cho dù hắn trốn về Nội viện. Đợi khảo hạch kết thúc, ta cũng sẽ nghĩ biện pháp lấy tính mạng hắn. Nếu không giữ lại như thế một cái muốn người muốn giết ta, để cho người ta rất không yên tâm đâu.”

Hắn nói phong khinh vân đạm, nhưng nghe tại ba người trong tai, nhưng là có loại cảm giác rợn cả tóc gáy. Chẳng biết tại sao, ba người cứ như vậy tin tưởng, tin tưởng Triệu Tư Hàn chết chắc.

Ba người đột nhiên cảm giác được, người trước mắt này mới là tồn tại đáng sợ nhất, sự đáng sợ vượt xa Triệu Tư Hàn.

Dương Thanh Huyền nói: “Nhìn xem cái kia ba bộ thi thể bên trên có không linh thạch quặng thô, bọn hắn tiến vào nơi đây cũng có mấy ngày, hẳn là đào được không ít quặng thô mới là.”

Mấy người lập tức tại ba người kia trên thi thể lật ra một trận, một khối quặng thô cái bóng đều không có gặp.

Chỉ có ba cái trữ vật giới chỉ, theo chủ nhân chết đi, trên mặt nhẫn lạc ấn cũng tự động tiêu tán, ba người lật ra, có đại lượng vàng bạc tệ, còn có một chút linh thạch, vẫn không có quặng thô.

Dương Thanh Huyền mấy người đem số tiền này tài đều phân ra, nói: “Sợ là cái kia quặng thô đều tại Triệu Tư Hàn trên thân, có chút đáng tiếc. Bất quá không quan hệ, cái này Chân Long Lạc Huyệt cục chúng ta đã đi vào, tất nhiên sẽ có đại lượng mỏ tại bên trong, Triệu Tư Hàn đều không thể ngăn cản chúng ta, chúng ta trước mặt, lại vô địch tay!”

Mạnh Thụy ba người đều là trong lòng run lên, cảm thấy nhiệt huyết chảy xuôi, giống như thương thế tựu khôi phục như vậy.

Dương Thanh Huyền lấy ra còn lại Thanh Linh quả, phân cùng mọi người dùng ăn, nói: “Trước đem thương thế chữa khỏi, sau đó lại đi tìm Trần Chân. Hi vọng tiểu tử kia ngàn vạn chớ để xảy ra chuyện, nếu không thật sự không cách nào hướng Trần Đình bàn giao.”

Ngay sau đó, mấy người trước đem cái kia ba bộ thi thể vùi lấp, sau đó xếp bằng ở đường hẹp phía trước trên đá lớn, phục dụng Thanh Linh quả, ngồi xuống điều tức.

Nửa ngày phía sau, lại có một chi đội ngũ thông qua đường hẹp tới, nhìn thấy bốn phía chiến đấu vết tích, còn có ngồi xếp bằng dưỡng thương bốn người, đều là kinh ngạc không thôi.

Một người trong đó hoảng sợ nói: “Là hắn! Học viện công địch

Dương Thanh Huyền!”

Người còn lại nói: “Cái gì, lại là hắn?!”

Đang đang nhắm mắt dưỡng thương Dương Thanh Huyền, lập tức cảm nhận được không hiểu sát ý, không khỏi phiền muộn đến cực điểm, hơi hơi mở mắt ra, lạnh giọng nói: “Đồng học, không nên tùy tiện cho người ta lấy ngoại hiệu, đây là rất không lễ phép hành vi.”

Người kia giật mình, bị ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm, không hiểu tựu run lên trong lòng, lui một bước, nói: “Đây là mọi người công nhận ngoại hiệu, cũng không phải ta cho ngươi lấy.”

Dương Thanh Huyền buồn bực mắng một tiếng, nói: “Học sinh thời nay, tố chất thật thấp, động một chút lại cho người ta lấy ngoại hiệu, gọi ngoại hiệu.”

Nói xong, lại nhắm mắt lại, tiếp tục điều tức, phảng phất làm trước mắt năm người không tồn tại.

Năm người kia sầm mặt lại, tựa như là bị miệt thị, đều là hiển hiện vẻ giận dữ.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 106: Ngàn Năm Phong Vân

Chương 106: Ngàn năm phong vân

Một người trong đó quát: “Đội trưởng, học viện này công địch cũng quá càn rỡ đi, vậy mà ngay trước mặt chúng ta chữa thương, rõ ràng liền không có đem chúng ta để vào mắt!”

Người còn lại nói: “Cho bọn hắn điểm nhan sắc nhìn một cái, nhìn hắn về sau còn dám hay không ở trong học viện phách lối như vậy!”

Đội trưởng kia mặt âm trầm, ánh mắt tại Dương Thanh Huyền bốn người trên thân đảo qua, bỗng nhiên cắn răng nói: “Chúng ta đi!”

“Cái gì? Đội trưởng, không dạy dỗ bọn hắn?”

Trước đó người kia cả kinh nói, tràn đầy vẻ không vui, mấy người khác cũng đều có chút bất mãn.

Đội trưởng kia kêu rên nói: “Giáo huấn? Vậy cũng phải xem ngươi có phải hay không có thực lực này! Ngày đó tại quảng trường trước một trận chiến, tiểu tử này lực kháng Linh Vũ trung kỳ Tả Tuấn, không lộ bại tướng. Mà bây giờ, các ngươi nhìn xem chung quanh cái này vách núi, những cái kia đáng sợ vết đao, hố sâu, là các ngươi đánh được đi ra sao?!”

Tiểu đội mấy người giật mình, lúc này mới hướng tứ phía vách núi nhìn lại, nhìn xem những cái kia nhìn thấy mà giật mình vết tích, không khỏi run rẩy một chút, gương mặt trắng bệch.

Đội trưởng kia ôm quyền nói: “Quấy rầy!”

Liền dẫn bốn người, thận trọng theo Dương Thanh Huyền bốn bên người thân đi qua, ly khai hơn mười trượng phía sau, lúc này mới buông ra bước chân đến phi nước đại.

Dương Thanh Huyền bốn người y nguyên bất vi sở động, đối với chung quanh phát sinh hết thảy ngoảnh mặt làm ngơ, lẳng lặng xếp bằng ở cái kia. Thật giống như hóa đá pho tượng, cơ hồ cùng hoàn cảnh bốn phía hòa làm một thể.

Đằng sau mấy ngày, lần lượt có đội ngũ theo cái này đường hẹp bên trong đi qua, đều là giật mình nhìn xem bốn người.

Trong đó không thiếu tâm tư ác độc hạng người, muốn động thủ làm ác, nhưng đang nhìn vách đá hai đầu chiến đấu vết tích phía sau, tất cả đều hoảng sợ không thôi, đem cái kia tâm tư áp chế xuống, cẩn thận theo cự thạch một bên cạnh đi qua.

Sau năm ngày, Dương Thanh Huyền vẫn như cũ hai mắt nhắm nghiền, nhưng trong tay quyết ấn nhưng là biến đổi, một cỗ cực mạnh chân khí tại thể nội lưu chuyển, nhục thể cũng rất giống toả sáng tân sinh, mỗi một tế bào bên trong đều tràn ngập mênh mông lực lượng, giống như là vô số cái máy quạt gió.

“Nguyên lực khuấy động!”

Dương Thanh Huyền trong lòng vui mừng, loại này mênh mông cảm giác, là Đãng Khí cảnh trung kỳ mới có đặc thù.

Đáng tiếc, vẻn vẹn duy trì một lát, tựu dần dần suy yếu xuống dưới, mãi đến toàn bộ thân thể khôi phục lại bình tĩnh.

“Còn kém một đường a, cự ly này Đãng Khí trung kỳ, giống như chỉ còn một tầng giấy dán cửa sổ, đáng tiếc không có thời gian bế quan.”

Dương Thanh Huyền thở dài một tiếng, có chút ít cảm khái, cảm thấy mười phần tiếc hận, nếu là xuất hiện đang bế quan, cực có nắm chắc tại trong một tháng vọt tới Đăng Khí trung kỳ.

Đáng tiếc bây giờ không phải là thời điểm.

Hắn mở mắt ra, bỗng nhiên trong con ngươi kim mang lóe lên, mí mắt vô ý thức nháy mấy cái, phương viên vài dặm bên trong hoàn cảnh, giống như thu nhỏ tới trước mắt, thu hết vào mắt.

Cái này hoàn toàn là vô ý thức động tác, Dương Thanh Huyền ngốc trệ một chút, mí mắt lại nháy mắt, cái kia kim mù mịt tựu đắm chìm xuống dưới, trước mắt dị cảnh cũng trong nháy mắt tiêu thất, tầm mắt cũng khôi phục được bình thường.

“Thật cường đại thần nhãn kim mang, đây rốt cuộc là cỡ nào thần thông, ta lại như thế nào mới có thể đem nắm giữ a!”

Dương Thanh Huyền thở sâu, nếu là có thể đem cái kia thần nhãn kim quang triệt để nắm giữ lời nói, vậy sau này bất kỳ nguy hiểm nào, đều có thể liếc mắt xem thấu.

“Nhưng theo tu vi không ngừng gia tăng, đối với cái kia kim mang cảm ứng cũng tựa hồ có chỗ tăng cường, nói cho cùng, vẫn là thực lực mình không đủ a!”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ minh bạch mấu chốt trong đó, loại sự tình này sợ là không vội vàng được, chỉ có thể việc gấp trì hoãn xử lý, trước đem tu vi tăng lên, rất nhiều chuyện tự nhiên mà vậy tựu giải quyết.

Hắn đứng dậy, hoạt động dưới gân cốt, thể nội một trận “Lốp bốp” bạo hưởng, theo biểu tới xương đều là đạt được sinh trưởng, thân thể cũng trực tiếp cao lớn hơn một chút, đây cũng là luyện thể mang tới trực tiếp nhất chỗ tốt.

Thấy Mạnh Thụy ba người còn tại nhập định, hắn cũng không tiện đã quấy rầy, tiếp tục ngồi tại trên tảng đá lớn, tiện tay trảo một cái, đem cái kia “Trảm Yêu” kiếm gãy triệu hoán đi ra, cầm trong tay tử quan sát kỹ.

Kiếm này mặc dù từ trong cắt đứt, nhưng là hắn thân trôi chảy, hắn phong lăng lệ, hắn chuôi quấn thú, lệ khí bắn ra. Trên chuôi kiếm “Trảm Yêu” hai chữ, bút pháp sắc bén, giống như thiết họa ngân câu.

Tại thân kiếm cắt ra chỗ, mơ hồ có bốn cái ruồi muỗi chữ nhỏ: Ngàn năm phong vân!

Cái kia hình chữ linh hoạt kỳ ảo phiêu dật, bút tẩu long xà, tựu phảng phất mây trôi chảy qua, tựa hồ còn tại hướng về phía trước kéo dài, một cỗ tuyệt đại cường giả khí tức, bài không mà đến!

Dương Thanh Huyền trong lòng tạo nên gợn sóng, bỗng nhiên, một đạo hàn mang thốt nhiên mà xuất hiện, phảng phất có tranh minh thanh âm, réo rắt sục sôi, chấn động tâm hồn.

“Kiếm này không đơn giản!”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi kinh, lấy lại tinh thần.

Hắn mí mắt đột nhiên nhảy một cái, sau đó mở ra ngón cái cùng ngón trỏ, tại trên thân kiếm khoa tay lên chiều dài đến, “Tựa hồ... Có thêm dài nửa tấc...”

Trước đó cũng không cẩn thận đo đạc qua cái này kiếm gãy chiều dài, giờ phút này đột nhiên nhìn lại, đích đích xác xác có tăng trưởng cảm giác.

“Chẳng lẽ là theo ta tu vi tinh tiến, cái này khí Vũ Hồn cũng tại không ngừng phục hồi như cũ?”

Ngay tại suy nghĩ bên trong, sau lưng bỗng nhiên truyền đến một cỗ khí tức, hắn vội vàng xoay người nhìn lại.

Chỉ thấy Mạnh Thụy trên thân mơ hồ có quang mang hiển hiện, Vũ Hồn Cẩm Doanh Hoa Trận hóa thành ngọc bút, ở tại trước người nổi lên, xoay tròn.

Dương Thanh Huyền thất kinh, biết hắn muốn đột phá, năm ngón tay vừa để xuống, để cái kia Trảm Yêu tự hành tán đi, tập trung ý chí, làm hắn hộ pháp.

Với lại quan sát người khác tấn cấp, đối với tương lai mình tu luyện cũng cực có chỗ tốt.

Tấn cấp thời điểm, là võ giả yếu ớt nhất thời điểm, chịu không nổi nửa điểm đã quấy rầy, cho nên trừ phi quá mệnh giao tình, nếu không tuyệt sẽ không tại tấn cấp thời điểm, cho phép bên người có người.

Mạnh Thụy giờ phút này thần thái đoan trang, ở vào một loại cảnh giới kỳ diệu bên trong, linh khí bốn phía lấy hắn làm trung tâm, xoay tròn ra, không ngừng tràn vào hắn thể nội.

Chỗ mi tâm bỗng nhiên Bạch Mang lóe lên, Cẩm Doanh Hoa Trận lóe ra đến, trước người xoáy lượn.

Mạnh Thụy trên thân bỗng nhiên bạo khởi một mảnh lam quang, cùng cái kia ngọc bút tương hỗ chiếu rọi, cả người thân, Vũ Hồn, tại hào quang màu xanh lam kia dưới, nối thành một mảnh, lẫn nhau không phân.

Dương Thanh Huyền con ngươi hơi co lại, nhìn chằm chằm cái kia ngọc bút nhìn lại, chỉ thấy phía trên tỏa ra ánh sáng lung linh, phảng phất tại phát sinh biến hóa, không khỏi kinh hãi nói: “Chẳng lẽ Vũ Hồn thật hội (sẽ) theo tu vi tăng lên, mà phát sinh biến hóa?”

Đang suy nghĩ lấy, bỗng nhiên “Két” từng tiếng âm tạo nên.

Cẩm Doanh Hoa Trận bên trên lam mang toàn bộ tán đi, chỉ lưu ngọc bút dừng lơ lửng hư không, tản ra chầm chậm quang huy. Mà Mạnh Thụy khí tức trên thân, cũng tăng lên tới một cái cảnh giới mới.

Dương Thanh Huyền nheo mắt, trong lòng thất kinh nói: “Vũ Hồn quả nhiên biến hóa!”

Cái kia Cẩm Doanh Hoa Trận biến thành ngọc bút, cán bút càng giống như thông thấu một chút, trên đó Bạch Ngân vân văn đều là biến thành vàng ròng hoa điểu đồ đằng, cái kia bốn cái song đầu giao cũng hóa thành bốn cái phượng hoàng. Một mảnh lịch sự tao nhã phong lưu ở giữa, khí thế càng hơn thường ngày.

Mạnh Thụy chợt mở mắt ra, lập tức cảm nhận được chính mình tấn cấp, hớn hở ra mặt, nhịn không được hét dài một tiếng, “Ha ha ha ha!”

Mặc cho ai đột phá, cũng sẽ khó mà ức chế nội tâm vui sướng.

Nhưng mà cái này hét dài một tiếng, lập tức đem Nhạc Cường cùng Liễu Thành theo trong nhập định giật mình tỉnh lại.

Hai người đủ mở hai mắt, lập tức cảm nhận được Mạnh Thụy khí tức, đều là vừa mừng vừa sợ, nói liên tục chúc mừng.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 107: Truyền Thừa Nhân Tử

Chương 107: Truyền thừa nhân tử

Mạnh Thụy lập tức phát giác được sự thất thố của mình, không khỏi xấu hổ vạn phần, ôm quyền để bày tỏ áy náy.

Liễu Thành hai có người nói: “Không sao, chúng ta cũng đều gần như hoàn toàn khôi phục.”

Mạnh Thụy lại hướng Dương Thanh Huyền ôm quyền, nói: “Đa tạ Thanh Huyền đồng học thay ta hộ pháp.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười, đáp lễ nói: “Khách khí, quan sát ngươi tấn cấp, ta cũng thu ích lợi nhiều, đối với ngày sau đột phá Linh Vũ trung kỳ, cũng có nhất định kinh nghiệm cùng nắm chắc.”

Hắn suy nghĩ một chút, lại nói: “Ta xem ngươi Cẩm Doanh Hoa Trận, tựa hồ có biến hóa không nhỏ, Vũ Hồn cũng sẽ theo tu vi tăng lên mà biến hóa sao?” Đem chính mình nghi vấn trong lòng nói ra.

Mạnh Thụy hớn hở ra mặt, cười nói: “Hoàn toàn chính xác, Vũ Hồn trạng thái không phải đã hình thành thì không thay đổi, hội (sẽ) theo các loại nhân tố cải biến mà phát sinh biến hóa. Thường thấy nhất cải biến, tựu là thực lực võ giả tăng lên.”

Hắn theo tay khẽ vẫy, liền đem cái kia ngọc bút gọi, tại trên lòng bàn tay đoàn chuyển, nói: “Ta Vũ Hồn, nguyên bản là gia tộc truyền thừa Vũ Hồn, tăng lên không gian càng thêm to lớn. Nếu là phổ thông Vũ Hồn, mười phần bị giới hạn Vũ Hồn ‘Phẩm chất’, đây cũng chính là làm gì coi trọng như thế ‘Phẩm chất’ nguyên nhân.”

Liễu Thành cả kinh nói: “Truyền thừa Vũ Hồn?!”

Trong mắt của hắn lướt qua dị sắc, tràn đầy hâm mộ thần sắc.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, hỏi: “Truyền thừa Vũ Hồn cùng phổ thông Vũ Hồn có gì khác biệt?”

Liễu Thành nói: “Ta chỉ biết là truyền thừa Vũ Hồn, là thông qua huyết mạch lấy được. Phẩm chất cùng lực lượng cũng sẽ không kém, cái khác cũng không rõ ràng.”

Mạnh Thụy cười một tiếng, nói: “Vẫn là ta để giải thích đi. Cái gọi là ‘Truyền thừa’, chính là tiên tổ tinh, khí, thần, hồn, ý, dung nhập vào trong huyết mạch, truyền thừa cho hậu nhân. Hậu nhân không nhất định có thể toàn bộ đạt được, nhưng chỉ cần đạt được một chút xíu, tại cất bước bên trên, tựu so võ giả bình thường vượt mức quy định.”

“Mà cái này phát triển không gian, cũng là phi thường lớn. Thông qua tu vi tăng lên, yên lặng tại trong huyết mạch những thứ này ‘Truyền thừa nhân tử’, cũng sẽ từng bước kích phát đi ra, cuối cùng đem tiên tổ Vũ Hồn hoàn toàn trở lại như cũ, thậm chí tiến hành siêu việt.”

Mạnh Thụy trong mắt lóe ra dị sắc, vuốt ve cái kia ngọc bút, nói: “Nói cách khác, ta Mạnh gia lịch đại võ giả, Vũ Hồn đều là cái này ‘Cẩm Doanh Hoa Trận’. Đồng thời theo nhiều đời người học tập, tiến bộ, trong máu ‘Truyền thừa nhân tử’ cũng lại không ngừng tăng cường.”

Hắn dừng một chút, lại nói: “Đương nhiên, cũng sẽ có ngoài ý muốn biến dị tình huống xuất hiện, nhưng vậy cũng là cực ít. Biến dị dễ dàng sinh ra hai thái cực, hoặc là biến đến mức dị thường lợi hại, hoặc là liền thành phế vật.”

Nhạc Cường ngưng tiếng nói: “Việc này ta cũng nghe qua, tại Huyền Dạ đại lục ở bên trên, không ít thế gia đều là bởi vì trong huyết mạch có ‘Truyền thừa nhân tử’, cho nên mới thực lực mạnh mẽ, xưng là chúa tể một phương.”

Liễu Thành nhìn qua Mạnh Thụy, cả kinh nói: “Rất nhiều thế gia huyết mạch bên trong, tồn tại ‘Truyền thừa nhân tử’, là bởi vì mạch này bên trong đã từng xuất hiện cực kỳ tồn tại cường đại. Nói như vậy, ngươi Mạnh gia tiền bối bên trong, cũng nhất định là đi ra nhân vật không tầm thường.”

Mạnh Thụy hắc một tiếng, liền không nói lời nào.

Dương Thanh Huyền cùng Nhạc Cường thì là biết lai lịch của hắn, tự nhiên cũng không tiện nói ra.

Mạnh Thụy nói: “Trừ ra ‘Truyền thừa nhân tử’ nhân tố bên ngoài, đối với Vũ Hồn diễn hóa ảnh hưởng lớn nhất chính là võ giả tu vi. Tu vi càng cao, Vũ Hồn càng mạnh, đây là không cần phải nói. Lại tiếp theo, tựu là Vũ Hồn phẩm chất.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Cái kia cái này Vũ Hồn phẩm chất, có thể sẽ phát sinh biến hóa? Theo một đạo hồn quang, biến thành tám đạo hồn quang, thậm chí càng mạnh?”

Ba người đều là sững sờ, cùng nhau lắc đầu nói: “Chưa từng nghe qua loại sự tình này, theo sinh ra thời điểm lên, là mấy đạo hồn quang, tựu vĩnh viễn là mấy đạo hồn quang.”

Lời này mới vừa trò chuyện, ba người đều là sắc mặt biến hóa.

Trước đó trong chiến đấu, bọn hắn đều thấy được Dương Thanh Huyền Vũ Hồn, là một đạo hồn quang kiếm gãy, không khỏi hai mặt nhìn nhau, bầu không khí một chút lúng túng.

“Khụ, khụ khục.”

Mạnh Thụy trùng điệp ho hai tiếng, nói: “Bất quá... Cũng không nhất định, chúng ta không rõ ràng sự tình, chưa hẳn liền không có. Dù sao thiên hạ chi lớn, hết thảy đều là có khả năng.”

Nhạc Cường vội nói: “Đúng đúng, chúng ta nhưng mà ếch ngồi đáy giếng thôi, sở đàm luận đồ vật, cũng đều là ếch ngồi đáy giếng, không thể quơ đũa cả nắm.”

Liễu Thành cũng vội vàng phụ họa nói: “Đúng đúng, không thể quơ đũa cả nắm.”

Dương Thanh Huyền một nghe ngữ khí hoàn toàn thay đổi, không khỏi cười nói: “Các ngươi suy nghĩ nhiều, ta chỉ là muốn hiểu rõ hơn một chút Vũ Hồn bên trên đồ vật mà thôi, chư vị không cần có sở lo lắng. Hiện tại tất cả mọi người khôi phục lại, chúng ta tiếp tục đi tới đi, đã làm trễ nải năm ngày thời gian.”

Năm ngày thời gian, tất cả mọi người đem thương thế khôi phục, đây đều là nhờ vào Thanh Linh quả bổ dưỡng, nếu không không có mười ngày nửa tháng là không thể nào phục hồi như cũ.

Cái này năm ngày bên trong, chí ít vượt qua hai mươi chi đội ngũ đi ngang qua đất này, một chút hạng giá áo túi cơm muốn muốn xuất thủ, nhưng đang nhìn đường hẹp hai bên chiến đấu vết tích phía sau, tất cả đều áp chế xuống tới, cẩn thận theo cự thạch một bên cạnh đi qua.

Dương Thanh Huyền nhìn qua trước mặt, nói: “Cái này năm ngày, có không ít đội ngũ đi vào, nhưng lại không thấy một cái đội ngũ đi ra, quả nhiên có chút kỳ quái.”

Ba người đều là sững sờ, nói: “Điều này có ý vị gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Có mấy loại tình huống, lớn nhất khả năng tựu là ba loại: Một, bên trong quá nhiều linh thạch quặng thô, đào không đến. Hai, còn có mặt khác lối vào mở miệng, bọn hắn theo địa phương khác đi ra. Ba, có lẽ gặp được nguy hiểm gì, nhốt ở bên trong.”

Mấy người tất cả giật mình, Mạnh Thụy hỏi: “Loại tình huống nào khả năng lớn nhất?”

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, nói: “Hết thảy phỏng đoán đều là vọng tưởng, đi vào xem xét liền biết. Huống hồ Trần Chân tiến vào năm ngày đều không có động tĩnh, chúng ta nhất định phải tìm tới tung tích của hắn. Cùng một chỗ đi vào, nhất định phải cùng đi ra!”

“Đúng! Cùng một chỗ đi vào, nhất định phải cùng đi ra!”

Ba người khác cũng là cùng kêu lên quát.

Ngay sau đó, bốn người chân phát phi nước đại, hướng bên trong thung lũng kia đi.

Một lát sau, cự thạch kia phía trên, “Két” một tiếng xuất hiện vết nứt, lại mọc ra một gốc tiểu mầm đến, sau đó bốn phía “Két, két” âm thanh liền lên, hết thảy sáu cây tiểu mầm, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được sinh trưởng, đảo mắt liền thành yêu diễm to lớn hoa.

Trong đó năm cây nụ hoa mở ra, Lam gia năm bóng người tránh hiện ra, đều là trên mặt vẻ mặt ngưng trọng, nhìn qua Dương Thanh Huyền bốn người tiêu thất phương hướng.

Một người trong đó nói: “Nhan ca, cứ như vậy để bọn hắn đi?”

Lam Nhan nói: “Thế nào, ngươi cảm giác cho chúng ta hẳn là xuất thủ?”

Người kia nói: “Vừa rồi nếu là chúng ta xuất thủ, bốn người bọn họ tuyệt đối đi không nổi!” Trong mắt của hắn bắn ra tinh mang, một bộ tràn đầy tự tin dáng vẻ.

Lam Nhan nhẹ gật đầu, nói: “Ngươi nói không sai.”

Người kia sững sờ, nói: “Cái kia vì sao, chúng ta vì sao không xuất thủ?”

Lam Nhan nhìn qua người kia, quạt xếp nhẹ lay động, cười nói: “Tại sao muốn xuất thủ?”

Người kia trầm ngâm dưới, nói: “Cái này đoàn người vô cùng nguy hiểm, tựu liền Triệu Tư Hàn đều bị bọn hắn đánh bại, việc này nếu không có tận mắt nhìn thấy, nói ra sợ là không ai tin tưởng. Còn nữa, chúng ta cứu được Triệu Tư Hàn, liền đã đứng tại bọn hắn mặt đối lập, không thừa lúc bọn hắn nhất khi yếu ớt diệt trừ hậu hoạn, đợi bọn hắn cùng Trần Chân hội (sẽ) cùng phía sau, tựu thật không cách nào diệt trừ.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 108: U Dạ Thân Phận

Chương 108: U Dạ thân phận

Lam Nhan nói: “Cứu Triệu Tư Hàn là quan hệ đến một chuyện khác, không có quan hệ gì với bọn họ. Ta cũng không nghĩ tới muốn cùng bọn hắn đối nghịch, xem Huyền giai võ kỹ danh ngạch có mười cái, để bọn hắn một cái lại có làm sao. Với lại, cái kia Dương Thanh Huyền lai lịch ta tựa hồ nhìn ra một điểm, nếu là nếu như giết hắn, sợ là sẽ phải trêu ra đại phiền toái.”

“Lai lịch?!”

Bốn người khác tất cả giật mình, nói: “Hắn có lai lịch gì?”

Lam Nhan nói: “Đầu tiên, hắn là Hoàng cân lực sĩ. Tiếp theo, hắn tại cùng Triệu Tư Hàn một trận chiến bên trong, thi triển một loại chỉ pháp, nếu là ta không nhìn lầm, cái này chỉ pháp tại Phương Thần trên thân cũng xuất hiện qua, là Lục Giang Bằng trưởng lão Cú Mang chỉ!”

Trước đó người kia cả kinh nói: “Nhan ca có ý tứ là, cái này Dương Thanh Huyền là Lục Giang Bằng trưởng lão đệ tử?”

Lam Nhan gật đầu nói: “Khả năng này cực lớn, cho dù hắn không phải, chúng ta bây giờ cũng không có giết hắn tất yếu.”

Người kia trầm ngâm nói: “Đã không giết bọn hắn, cũng rõ ràng Dương Thanh Huyền lai lịch, chúng ta tựu không cần thiết tiếp tục truy tung đi. Khảo hạch thời gian qua một phần ba, chúng ta cũng nên bắt đầu đào linh thạch quặng thô, nếu không chưa đi đến mười vị trí đầu tựu thật ngày - chó.”

Lam Nhan nhẹ gật đầu, nói: “Ừm, không sai biệt lắm muốn bắt đầu. Đợi chút nữa chúng ta cũng lên sơn cốc, một đường thu hoạch đi qua đi.”

Bốn người khác đều là lặng lẽ cười vài tiếng, minh bạch cái kia “Thu hoạch” ý tứ, cũng chính là một đường đoạt lấy đi.

Chính mình đào nào có trực tiếp giành được nhanh, càng đi về phía sau, cướp đoạt sự tình liền sẽ càng bình thường.

Lam Nhan trong tay quạt xếp một điểm, thứ sáu đóa to lớn hoa bên trong phát ra “Ục ục” thanh âm, thật giống như một cái miệng đang nhấm nuốt lấy cái gì, lập tức nụ hoa xoay tròn, tựu phun ra một người tới.

Người kia máu me khắp người, trên hai chân càng là máu thịt be bét, còn có thật nhiều lục sắc dinh dính chất lỏng, chính là to lớn hoa bên trong chất lỏng, một chút xíu thẩm thấu đến cái kia trong thân thể, chữa trị thương thế trên người hắn.

Người kia chật vật không thôi, trong miệng phát ra rên rỉ trầm thấp, hơi hơi mở mắt ra, chính là Triệu Tư Hàn, ánh mắt của hắn quét qua Lam Nhan năm người, cả kinh nói: “Lam gia chi nhân?”

Lam Nhan mỉm cười, nhẹ lay động quạt xếp, nói: “Chính là, vừa rồi chính là ta thi triển thủ đoạn, đưa ngươi cứu đi.”

Triệu Tư Hàn động gảy một cái thân thể, phát hiện hai chân cơ hồ triệt để vỡ vụn, trong cổ họng gào thét ra như dã thú gầm thét, “Dương Thanh Huyền! Dương Thanh Huyền a, ta muốn giết ngươi!”

Trước đó cự thạch đè xuống, hắn liều mạng đẩy hòn đá kia, mặc dù không thể hoàn toàn dời đi, nhưng cũng xê dịch mảy may, chỉ đặt ở trên hai chân.

Nếu không đặt ở trên lồng ngực, đã sớm bỏ mạng.

Lam Nhan nói: “Ngươi bây giờ tốt nhất đừng động đậy, ta cái này Mục Túc Hoa chất lỏng, có thể chữa trị ngươi vỡ vụn xương cốt. Nếu là lộn xộn, cũng không biết hội (sẽ) sửa lại thành hình dáng ra sao.”

Nghe vậy, Triệu Tư Hàn quả nhiên trấn định lại, không lộn xộn nữa.

Lam Nhan cười nhạt một tiếng, nói: “Quân tử báo thù, mười năm không muộn. Lần này ngươi là bại, liền phải nhận thua. Không phục lời nói, chỉ có thể uổng đưa tính mệnh.”

Triệu Tư Hàn mặt âm trầm, cơ hồ muốn chảy ra nước, lạnh giọng nói: “Phục, lần này ta thua tâm phục khẩu phục! Nhưng ta không cam tâm! Chờ ta thương lành, nhất định muốn đem hắn chém thành muôn mảnh!”

Lam Nhan cười nhạt một tiếng, đong đưa cây quạt, nói: “Cái kia chính là chuyện sau đó.”

Triệu Tư Hàn nhìn hắn một cái, mặt âm trầm nói: “Ngươi vì sao muốn cứu ta, đừng nói với ta đồng học tình nghĩa, hoặc là cái gì chăm sóc người bị thương loại hình lời nói ngu xuẩn.”

Lam Nhan cười nói: “Ngươi là người thông minh, ta cũng là không quanh co lòng vòng. Nghe nói Phù Trác đến mời chào ngươi, ngươi cũng đồng ý gia nhập U Dạ thế lực hạo tông?”

Triệu Tư Hàn nhướng mày, nói: “Không sai.”

Lam Nhan nói: “U Dạ thân phận chân chính ngươi biết không?”

Triệu Tư Hàn sắc mặt đại biến, nhưng trong nháy mắt tựu khôi phục như thường, nói: “Đã ngươi hỏi như vậy, chắc hẳn các ngươi cũng là biết, ta cũng không có gì tốt giấu diếm. Hắn nguyên bản họ Tô, chính là đương kim Thánh thượng con riêng.”

Lam gia năm người đều là thần sắc lạnh nhạt, hiển nhiên đã sớm biết.

Lam Nhan nói: “Không sai, chuyện này thiên chân vạn xác, đế quốc thượng tầng toàn bộ cũng biết. Như vậy ngươi gia nhập hạo tông, sự tình tựu trở nên rất phức tạp. Dù sao thân là hoàng tử, mặc dù quyền cao chức trọng, nhưng là một kiện vấn đề rất nguy hiểm. Mà U Dạ muốn đi con đường, cũng phi thường ý vị sâu xa đâu.”

Triệu Tư Hàn giật mình, hãi nhiên thất thanh nói: “Chẳng lẽ, chẳng lẽ hắn muốn...”

Lam Nhan sầm mặt lại, nụ cười kia lập tức hóa thành băng lãnh, đem lời nói uống đánh gãy, nói: “Không được nói lung tung!” Hắn nhìn chằm chằm Triệu Tư Hàn, nói: “Loại lời này, có thể tuyệt đối không nên loạn nói ra, nếu không là sẽ chết người đấy!”

Triệu Tư Hàn khí sắc trắng bệch, có chút tay chân luống cuống bộ dáng, nói: “Các ngươi cứu ta, đến cùng muốn làm gì, nói thẳng đi.”

Lam Nhan nói: “Chúng ta Lam gia, đương nhiên sẽ không tham dự U Dạ sự tình, nhưng cũng sẽ không cùng hắn đối nghịch. Thế nhưng là thân là Thương Nam quốc một trong tứ đại thế gia, đối với U Dạ nhất cử nhất động, vẫn là phải mật thiết chú ý. Ngươi nếu là có thể trở thành hắn phụ tá đắc lực, cho chúng ta cung cấp tình báo, phi thường có lợi.”

Triệu Tư Hàn cả kinh nói: “Ngươi để cho ta làm nội ứng?”

[

truyeո cua tui @@ Net] Lam Nhan nói: “Nội ứng không tính là, nhưng mà cung cấp tình báo mà thôi.”

Triệu Tư Hàn xanh mặt nói: “Nếu là ta không muốn chứ?”

Lam Nhan cười lạnh một tiếng, nói: “Vậy ngươi tựu không ra được cái này không tin được Long sơn. Còn nữa, có ta Lam gia cái tầng quan hệ này, ngày khác nếu là U Dạ xảy ra chuyện, chúng ta cũng sẽ hết sức bảo đảm ngươi một mạng.”

Triệu Tư Hàn cả người đều yên, lời nói đều nói đến mức này, hắn cũng là người thông minh, biết chính mình không có lựa chọn nào khác, đành phải cắn răng một cái, nói: “Tốt, ta đáp ứng ngươi!”

Lam Nhan mỉm cười nói: “Ngươi là người thông minh, làm cũng đều là thông minh sự tình.”

Dứt lời, vung tay lên, cái kia Mục Túc Hoa tựu bỗng nhiên cắn xuống tới, đem Triệu Tư Hàn nuốt vào, sau đó kịch liệt thu nhỏ, thoái hóa thành mầm non, khoan trở về tầng nham thạch bên trong.

Mà đổi thành bên ngoài năm đóa Mục Túc Hoa, thì là trong nháy mắt khô héo, hóa thành bùn đất.

Lam gia năm người thân ảnh lóe lên, tại Lam Nhan dẫn đầu dưới, thẳng hướng trong sơn cốc đi.

…

Dương Thanh Huyền mang lấy mấy người chạy vội một trận, rất nhanh liền xuất hiện chỗ rẽ, bốn người gấp dừng lại, hai đầu đạo bên trên, đều là sương trắng phù chiếu, không phân biệt phương hướng.

Dương Thanh Huyền lấy ra linh quáng kim đồng hồ, trực chỉ phía bên phải con đường.

Hắn nhướng mày, nói một tiếng, “Kỳ quái.”

Mạnh Thụy hỏi: “Thế nào?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Ta trước đó thấy cảnh tượng, linh khí mờ mịt, như mây trắng phù ngọc, mơ hồ thấy có hình rồng nối tiếp nhau, nhưng là tại con đường bên trái.”

Ba người đều là sửng sốt một chút, phía bên trái bên cạnh nhìn lại, đồng dạng là không thấy phần cuối.

Mạnh Thụy cả kinh nói: “Ngươi lời nói cảnh tượng, cực kỳ giống linh khí long mạch, vô cùng có khả năng tựu là cái này Chân Long Lạc Huyệt ‘Long huyệt’ chi địa!”

Liễu Thành nói: “Thế nhưng là cái này kim đồng hồ chỉ...”

Nhạc Cường nói: “Dù sao còn có thời gian, nếu không chúng ta tả hữu đều vòng xuống?”

Dương Thanh Huyền đang suy nghĩ lấy, bỗng nhiên trong lòng hơi động, ngón tay giữa châm thu vào, thấp giọng nói: “Tất cả mọi người cẩn thận chút, nơi đây có đánh nhau qua vết tích.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Chương 109: Ngô Trung Hải

Chương 109: Ngô Trung Hải

Trong lòng mọi người run lên, hướng bốn phía nhìn lại, quả nhiên cách đó không xa rất nhiều mấp mô, đá vụn vết đứt, còn có nhàn nhạt vết máu ẩn mai tại trong đất bùn.

Cẩn thận ngửi ngửi, nhạy cảm chi nhân còn có thể ngửi ra không khí nhàn nhạt mùi tanh.

Dương Thanh Huyền lướt vào bãi cỏ bên trong, lấy xuống một mảnh cây cỏ, đưa mắt nhìn một trận, nói: “Vết máu chưa khô, tăng thêm trong núi này ướt át hoàn cảnh, đánh nhau hẳn là tại một ngày tả hữu.”

Nhạc Cường hừ lạnh nói: “Liền bắt đầu tranh đoạt, nếu không chúng ta cũng đi đoạt người khác đi, dựa vào chính mình đào, tốc độ quá chậm. Huống hồ, chúng ta đã làm trễ nải mấy ngày.”

Dương Thanh Huyền đem cái kia phiến cây cỏ ném xuống đất, lạnh nhạt nói: “Còn có mười chín ngày, an tâm chớ vội, xuất hiện đang xuất thủ có chút sớm.”

Nhạc Cường bọn người dù sao tuổi trẻ, có chút phập phồng không yên, thấy Dương Thanh Huyền như vậy bình tĩnh dáng vẻ, cũng là bình tĩnh xuống tới, đồng thời trong lòng âm thầm nghiêng đeo.

Liễu Thành hiểu ý, hắc tiếng nói: “Tiếp qua mười ngày nhìn xem, nếu như này mười ngày không có đào được cái gì mỏ, lại ra tay đoạt cũng không muộn.”

Mạnh Thụy gật đầu nói: “Không sai, tranh đoạt kịch liệt nhất thời gian, hẳn là cuối cùng mấy ngày, lấy tiểu đội chúng ta thực lực, như thế nào cũng phải thẳng tiến mười vị trí đầu.”

Đánh bại Triệu Tư Hàn tiểu đội, đưa cho bọn hắn cực mạnh lòng tin, mục tiêu trực chỉ mười vị trí đầu ban thưởng —— xem Huyền giai võ kỹ!

“Đồng học, ta xem các ngươi đội ngũ, như thế nào thiếu một người nha.”

Mấy người đang thương nghị, bỗng nhiên sau lưng truyền đến một đạo phiêu miểu thanh âm.

Lập tức năm đạo quang mang lóe lên, phi tốc càng tiến lên, tại phía trước chỗ rẽ chỗ ngừng lại, đem bốn người bọn họ ngăn lại.

Dương Thanh Huyền lặng lẽ quét qua, đem đối phương năm người tu vi tận lãm đáy mắt.

Đội trưởng là Linh Vũ trung kỳ, còn lại bốn người đều là Linh Vũ sơ kỳ, nhưng đều là chân khí sung mãn, hẳn là bước vào sơ kỳ thời gian không ngắn.

Giống như vậy đội ngũ, thực lực bài thượng trung lên.

Dù sao Linh Vũ trung kỳ tồn tại, toàn bộ khảo hạch trong đội ngũ, cũng là hai ba mươi người.

Mạnh Thụy khóe miệng treo lên cười lạnh, nói: “Xem ra, kế hoạch của chúng ta muốn trước thời hạn.”

Dương Thanh Huyền “Ừ” một tiếng, liền hai tay ôm ở trước ngực, nói: “Là thiếu một người, như thế nào, có ý kiến?”

Đội trưởng kia quét qua năm người, ánh mắt rơi vào Mạnh

Thụy trên thân, sắc mặt biến hóa.

Mạnh Thụy đã là Linh Vũ trung kỳ, đưa tới hắn cảnh giác, về phần ba người khác, tắc thì cũng không để ở trong mắt.

“Ta là Ngô Trung Hải, vị bạn học này là...?”

Ngô Trung Hải nhìn chằm chằm Mạnh Thụy, chỉ cảm thấy mười phần lạ lẫm, ngoại viện đạt tới Linh Vũ trung kỳ, hắn trên cơ bản đều biết, chí ít cũng đã được nghe nói.

Mạnh Thụy ba người đều là trong lòng hơi động, Ngô Trung Hải cái tên này, bên ngoài viện cũng là đại danh đỉnh đỉnh.

Đương nhiên, Dương Thanh Huyền cũng không nhận ra.

Mạnh Thụy một bộ lười biếng bộ dáng, nói: “Mạnh Thụy.”

Ngô Trung Hải trong đầu suy tư dưới, cũng không nghe qua, nói: “Đồng học bước vào Linh Vũ trung kỳ, sợ là không có bao lâu thời gian a?”

Mạnh Thụy cười lạnh, thành thật trả lời nói: “Vừa bước vào, còn không có một ngày đâu.”

“Nguyên lai là tạm thời đột phá, ta nói sao, ngoại viện bước vào Linh Vũ trung kỳ, nào có ta Ngô Trung Hải không quen biết.”

Ngô Trung Hải khí sắc lập tức lạnh xuống, trong mắt lóe lên một tia khinh miệt, cười gằn nói: “Mấy vị đồng học đào bao nhiêu mỏ?”

Bốn người khác đều lộ ra cười hắc hắc cho đến, trên thân khí thế không ngừng tản ra.

Dương Thanh Huyền cũng là cười hắc hắc, đâm dưới hai tay, nói: “Đào thật nhiều đây này.”

Ngô Trung Hải duỗi tay ra, nói: “Thật nhiều là bao nhiêu? Cho ta xem một chút.”

Dương Thanh Huyền ngón tay một câu, nói: “Muốn nhìn qua xem, ước chừng cùng các ngươi trong đầu phân nhiều.”

Ngô Trung Hải sầm mặt lại, như che đậy sương lạnh, xoay mặt nhìn về phía Mạnh Thụy, Mạnh Thụy lại chỉ vào Dương Thanh Huyền nói: “Hắn, mới là đội trưởng của chúng ta.”

“Ồ? Ha ha, thật sự là thú vị đâu.”

Ngô Trung Hải duỗi ra tay nắm thành quả đấm, phát ra “Đôm đốp” xương vang, hướng đi Dương Thanh Huyền, lạnh lùng nói: “Hiện tại tân sinh, có chút điểm cái rắm lớn bản sự, lỗ mũi tựu triêu thiên. Ta người này tựu ưa thích làm việc tốt, giỏi về đem cái kia chỉ lên trời lỗ mũi, nhét vào trong đất đi!”

Vừa mới nói xong, nắm đấm tựu mở ra, một bàn tay hướng Dương Thanh Huyền trên mặt quạt tới, muốn cho hắn cái ra oai phủ đầu.

Dương Thanh Huyền trong mắt lóe lên lãnh sắc, năm ngón tay vồ lấy, nơi lòng bàn tay hồn quang ngưng tụ, hóa thành kiếm gãy Trảm Yêu, thẳng tước bàn tay của hắn.

“Khí Vũ Hồn... Một đạo hồn quang kiếm gãy?”

Ngô Trung Hải cảm nhận được kiếm kia bên trên lăng lệ, đầu tiên là lấy làm kinh hãi, dù sao khí Vũ Hồn công kích cực mạnh, là không tốt nhất gây mấy loại Vũ Hồn một trong.

Nhưng sau đó liền thấy cái kia một đạo hồn quang, còn có kiếm gãy hình thái, không khỏi cười như điên, “Ha ha, cười chết ta rồi, loại rác rưởi này, cũng không cảm thấy ngại ở trước mặt ta biểu hiện ra! Giáo huấn ngươi, tựu liền Vũ Hồn đều không cần!”

Một chưởng kia biến ảo phương hướng, vót ngang mà đi, lại muốn một tay bổ cái kia kiếm gãy!

Bàn tay sắp chạm đến cái kia kiếm gãy, đột nhiên một cỗ chí dương lực lượng đánh tới, nơi lòng bàn tay truyền đến đau đớn, giống như đặt ở trong liệt hỏa thiêu đốt.

“A!!”

Ngô Trung Hải đau quát to một tiếng, con ngươi bỗng nhiên co vào, kinh hãi nói: “Đây là...!”

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền lấy kiếm làm dẫn, năm đạo Viêm Dương chân khí hoá hình mà ra, tại thân kiếm bốn phía xoay tròn, đối diện đánh tới, “Ngũ Dương diệu không!”

Vừa dứt lời, cường đại quang mang như ngày như luân, nở rộ mà ra.

Năm đạo hỏa diễm, hóa long, tượng, hổ, lang, gấu năm đầu chi tướng, phảng phất có linh tính, oanh kích mà đến!

“Không có khả năng!”

Ngô Trung Hải nổi giận gầm lên một tiếng, chân khí như sóng biển tràn vào bàn tay mình tâm, đem lực lượng tăng lên tới đỉnh phong, một tầng chân khí sóng lớn tản ra, sắp cái kia Viêm Dương chân khí gánh vác!

“Bành!”

Hai cỗ lực lượng đột nhiên nổ tung, từng vòng từng vòng hỏa diễm cùng cái kia chưởng kình đan vào một chỗ, hóa thành gió bão tản ra.

Ngô Trung Hải toàn thân chấn động, liền lùi mấy bước, vừa rồi đem cái kia chấn động tan mất.

Toàn bộ cánh tay phải giống như là đặt ở lửa trên kệ nướng, đau đớn vô cùng.

Cúi đầu nhìn lại, tay áo tất cả đều tại một kích kia dưới bị chấn nát, lộ ra mình trần đến, làn da cháy đen, lại bị nướng chín một tầng.

Còn có nhàn nhạt nướng mùi thịt tản ra, toát ra khói trắng.

“A!!”

Ngô Trung Hải đau nhe răng trợn mắt, toàn thân run rẩy, trên mặt hiện ra môt cỗ ngoan kình cùng sát khí, “Tiểu bối, khinh người quá đáng!”

Bỗng nhiên vừa nắm nắm đấm, trên tay vết thương lập tức băng liệt, chảy ra đại lượng máu đến.

Cái đau dữ dội kia một chút chết lặng thần kinh đại não, cũng làm cho lửa giận của hắn tăng lên đến cực điểm điểm.

“Trò cười, đầy trong đầu đều là phân đồ vật, có tư cách gì để cho ta lấn, đừng muốn nâng lên chính mình.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, tay trái ngưng chỉ, dưới chân hơi điểm nhẹ, tựu đạp sóng mà lên, cái kia chỉ pháp ngẫu nhiên thi triển đi ra, bỗng nhiên điểm tới.

“Chi!”

Trong không khí truyền đến chói tai khiếu âm, tất cả mọi người là cảm thấy màng nhĩ đau xót, lập tức là “Ông” một tiếng ù tai.

Ngô Trung Hải con ngươi đột nhiên khuếch trương, trong khoảnh khắc tựu cảm nhận được đáng sợ khí kình, chớp mắt là tới.

Dương Thanh Huyền hai ngón vê lên, tại hắn trong con mắt không ngừng phóng đại.

Cái kia một chỉ nhìn như tùy ý, nhưng cùng thân pháp kết hợp lại, lại tung bay bay lả tả, như linh xà tại bụi bên trong du tẩu.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 110: Xích Yên Hà

Chương 110: Xích Yên Hà

Nhất làm cho Ngô Trung Hải khiếp sợ là, cái này chỉ pháp điểm ra thời khắc, tựu bao phủ quanh người hắn trăm huyệt, giống như vô luận chính mình thế nào né tránh, đều khó có khả năng tránh đi một chỉ này tập kích!

“Đây là cái gì chỉ pháp? Lại đáng sợ như thế!”

Ngô Trung Hải trong lòng hoảng hốt, vừa rồi Dương Thanh Huyền một kiếm đánh ra Ngũ Dương diệu không, vốn cho là cái kia chính là đối phương thủ đoạn mạnh nhất, nghĩ không ra còn có càng mạnh!

Hắn trong nháy mắt liền hiểu, vì sao đối phương nhưng mà Linh Vũ sơ kỳ, lại có thể thắng Nhâm đội trưởng.

“Tiểu bối, đừng muốn coi thường ta! Linh Vũ sơ kỳ, vĩnh viễn cũng chỉ có thể là rác rưởi, dù là võ kỹ mạnh hơn, cũng tuyệt đối không thể vượt vượt cảnh giới bên trên khoảng cách!”

Ngô Trung Hải hét lớn một tiếng, trong đôi mắt phun ra vô tận lửa giận, bảy đạo hồn quang theo trên thân nở rộ mà ra, tại người phía sau trọng chồng lên nhau, tựa như một đầu cầu vồng treo ở trên không.

“Ta chính là bảy đạo hồn quang thượng phẩm Vũ Hồn, ở trước mặt ta chớ có làm càn!”

Cái kia bảy đạo hồn quang hợp nhất, toàn bộ dung nhập trong cơ thể hắn, trên thân lập tức có sự nổi bật hiển hiện, giống như choàng một tầng nghê hồng hà áo.

“Vũ Hồn —— Xích Yên Hà!”

Cái kia bị đốt cháy khét trên nắm tay, một chút tràn đầy linh khí, có một tầng như sương Như Yên Bạch Mang bao phủ, đánh về phía Dương Thanh Huyền Cú Mang chỉ!

“Oanh!”

Quyền chỉ chạm vào nhau, trên đầu ngón tay khí kình vỡ nát, quyền phong bên trên hồn quang hoảng hốt, khói trắng phảng phất bị gọt đi hơn phân nửa, trở nên cực mỏng.

Ngô Trung Hải liệt lên miệng đến, cười gằn nói: “Ta chi Vũ Hồn —— Xích Yên Hà, chính là toàn diện loại hình Vũ Hồn, có thể công có thể thủ, hữu hình vô hình, đều là trong một ý nghĩ. Há lại ngươi cái kia một đạo hồn quang rác rưởi kiếm gãy có thể so đo? Ha ha ha!”

Dương Thanh Huyền giương mắt màn, cái kia sáng tỏ ánh mắt, trở nên lơ lỏng, hai ngón lại hướng phía trước ép tới, hững hờ nói: “Thật sao?”

Trên đầu ngón tay khí kình triệt để băng tán, Ngô Trung Hải quyền phong bên trên khói trắng cũng bị đâm rách, tay của hai người trực tiếp sờ đụng vào nhau!

Ngô Trung Hải con ngươi co rụt lại, dữ tợn cười to nói: “Ha ha, ngu muội! Quyền phong là chuyên môn phá chỉ pháp nha, đem hết toàn lực áp xuống tới, chỉ có thể bị quả đấm của ta triệt để đánh nổ!”

“A...! Nha! Đánh nổ ngươi! Triệt để đánh nổ ngươi!”

Ngô Trung Hải cuồng tiếu không thôi, bất chấp chính mình Xích Yên Hà bị phá ra, nắm đấm bỗng nhiên đè lên!

Tại cặp kia chỉ chạm đến đầu quyền sát na, xương bạo âm thanh "Cờ -rắc..." Liên tiếp vang lên.

Ngô Trung Hải điên cuồng tiếng kêu to tuy nhiên mà dừng, gương mặt do cuồng tiếu hóa thành ngốc trệ, lại chuyển thành kinh ngạc, lập tức là hoảng hốt, cuối cùng biến thành sợ hãi cùng vặn vẹo!

Cái này hàng loạt biểu tình biến hóa, theo cái kia nổ tung nắm đấm, trong nháy mắt hoàn thành!

"Ầm ầm!"

"A a!!"

Một tiếng vang thật lớn, hai người riêng phần mình đẩy lui, cái kia khí lãng cùng hồn quang chấn động đến không khí lắc lư, sau đó chính là Ngô Trung Hải tiếng kêu thảm thiết, đâm rách bầu trời!

Chung quanh mấy người, hoảng sợ mở to hai mắt, nhìn xem Ngô Trung Hải nắm đấm khô quắt xuống dưới, biến đến tựa như bọt biển, sau đó toàn bộ nắm đấm tóe ra máu.

Ngô Trung Hải thống khổ rên rỉ, toàn bộ cánh tay đều run rẩy lợi hại.

Trong đó xương tay vỡ vụn, mảng lớn máu tươi theo nắm đấm nhỏ xuống đi, mặt tái nhợt bên trên, đại khỏa mồ hôi lăn xuống.

Vừa rồi hai người hai tay tiếp xúc trong nháy mắt, vốn cho là có thể tuỳ tiện đánh nát Dương Thanh Huyền xương ngón tay, lại nằm mơ cũng không nghĩ tới, cặp kia chỉ điểm tại xương tay bên trên, phảng phất một ngọn núi đè ép xuống, lại như cùng cự long va chạm, cự tượng giẫm đạp, nắm đấm trong nháy mắt tựu vỡ rơi mất!

“Đây không phải là chân nguyên khí kình, đó là lực lượng, thuần túy lực lượng, hoặc là nói đó là ‘Khí lực’!”

Ngô Trung Hải trong lòng một trận run rẩy, “Chuyện này rốt cuộc là như thế nào, trên tay hắn tại sao có thể có cường đại như thế ‘Khí lực’, lớn đến vỡ nát ta xương tay!”

“Làm sao có thể, ngươi bất quá là Linh Vũ sơ kỳ, một đạo hồn quang rác rưởi Vũ Hồn, làm sao lại có đáng sợ như vậy lực lượng!”

Ngô Trung Hải đầu đầy mồ hôi, thở hồng hộc, ánh mắt lộ ra vẻ oán độc.

Dương Thanh Huyền tay trái núp ở trong tay áo, Ngô Trung Hải Xích Yên Hà đồng dạng đả thương nặng hắn hai ngón, sưng cùng đuổi mặt bổng giống như, tại áo choàng bên trong run nhè nhẹ.

Liên tục hai lần thi triển Huyền giai võ kỹ, đối với thân thể cũng là gánh nặng cực lớn.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, nhưng y nguyên khí định thần nhàn nói: “Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì ngươi liền rác rưởi cũng không bằng a!”

Chung quanh mấy người, đều là cảm thấy toàn thân lạnh lẽo.

Mạnh Thụy mấy người mặc dù ngờ tới Dương Thanh Huyền sẽ không lỗ, nhưng nằm mơ cũng không nghĩ tới, trong khoảnh khắc liền đem Ngô Trung Hải đả thương nặng.

Nếu nói đánh bại Triệu Tư Hàn mang theo cực lớn mưu trí cùng vận khí thành phần, như vậy giờ phút này đâu? Ngô Trung Hải thế nhưng là đặt chân Linh Vũ trung kỳ hồi lâu, bên ngoài viện hiển hách cao thủ nổi danh a!

Mạnh Thụy trước hết nhất kịp phản ứng, quát lớn: “Xem đến mấy vị này đồng học góp nhặt không ít linh quáng nguyên thạch, chúng ta hẳn là hướng bọn hắn hảo hảo lĩnh giáo một chút, mượn đến xem.”

Dứt lời, tựu đao quang cùng một chỗ, cầm trong tay đoạn nhận hướng bên cạnh thân một tên đệ tử chém tới.

Liễu Thành cùng Nhạc Cường cũng trong nháy mắt hiểu ý, đại hống nhao nhao xuất thủ, hồn quang theo trên thân tỏa ra, bá khí lẫm liệt.

Mạnh Thụy vốn là là Linh Vũ trung kỳ tu vi, tăng thêm cái kia đoạn nhận sắc bén dị thường, lại là đột nhiên nổi lên, người học sinh kia chỗ nào gánh vác được, luống cuống tay chân phía dưới, trong nháy mắt đã bị chém ra một đạo máu tươi, đánh bay ra ngoài.

Sau đó đao quang lóe lên, đánh về phía một tên khác học sinh.

Cái kia đoạn nhận bên trên vết rỉ sớm đã diệt trừ, giờ phút này hàn quang sáng rực, lại có một cỗ uy thế theo đao kia bên trong bắn ra.

Học sinh kia nghẹn ngào kêu to, nói: “Nguyên khí!”

Bối rối phía dưới, vội vàng thi triển ra Vũ Hồn, trước người hiện ra một cái cổ quái đầu trâu đến.

“Bành!”

Cái kia đầu trâu một chút đã bị đoạn nhận chém vỡ, đao khí thuận thế mà lên, đem học sinh kia bổ ra ngoài, một ngụm máu phun tới.

Mạnh Thụy liền tổn thương hai người, thấy Liễu Thành cùng Nhạc Cường cũng đều chiếm thượng phong, liền cầm đao tiếp tục đuổi chặt học sinh kia.

Ngô Trung Hải trong lòng phát lạnh, thấy mình áp chế không nổi Dương Thanh Huyền, còn muốn để đồng bạn đến giúp đỡ, ai biết bốn tên đồng bạn, trong nháy mắt đã bị đối phương ba người áp chế xuống.

Trong lòng của hắn khẩn trương, nếu là mình đồng bạn treo, các loại (chờ) Dương Thanh Huyền đồng bạn liên thủ tiếp tới, chính mình tựu mọc cánh khó thoát.

“Không có khả năng! Mục tiêu của chúng ta thế nhưng là mười vị trí đầu a, sao có thể hao tổn ở chỗ này!”

Ngô Trung Hải giận dữ gào thét, đầy đủ không để ý cánh tay phải thương thế, tay trái nắm lên quyền đến, hồn quang tại quyền phong bên trên ngưng tụ, hóa ra thất thải quang mang.

“Ta thừa nhận, vẫn luôn xem thường ngươi. Nhưng bây giờ, ta sẽ đem ngươi xem như từ trước tới nay mạnh nhất địch nhân, tiếp ta một chiêu mạnh nhất áo nghĩa!”

Tay trái nâng lên, tại quyền phong phía trên, bảy đạo hào quang ngưng tụ đến, hóa ra một cái Phù Văn.

Một cỗ lực lượng kinh khủng, lấy cái kia Phù Văn làm trung tâm, đột nhiên đẩy ra.

Dương Thanh Huyền trong lòng run lên, lập tức cảm nhận được cỗ lực lượng kia uy năng, không dám khinh thường, đồng dạng là nâng tay phải lên, Ngũ Dương chi chiêu vận hóa trong lòng bàn tay!

“Xem đến vừa rồi một chiêu kia mới chỉ nghiện a, vậy liền lại đến!”

“Ngũ Dương diệu không!”

Năm đám Viêm Dương chân khí bỗng nhiên tăng vọt, hóa ra năm thú chi tướng, theo tứ phía phi tập mà xuống, bao phủ bát phương!

Convert by: Quá Lìu Tìu

Chương 111: Cổ Quái Linh Sơn

Chương 111: Cổ quái Linh sơn

“Đừng muốn coi thường ta!”

Ngô Trung Hải nổi giận rống to, quyền trái giơ cao đánh ra, trên người hồn quang như cầu vồng tản ra, cái kia Phù Văn cũng theo đó khuếch tán, một cỗ kinh khủng phong bạo theo hắn quyền ấn mà lên!

“Bích vũ sức lực!”

“Ầm ầm!”

Lục Dương Chưởng áp bách phía dưới, hai cỗ kình đạo mãnh kích cùng một chỗ.

Ngô Trung Hải một ngụm máu tươi phun lên cổ họng, liền lùi lại bảy tám bước, mặt mũi tràn đầy hãi nhiên, thậm chí là tuyệt vọng, “Không có khả năng, không thể nào! Linh Vũ sơ kỳ, một đạo hồn quang, làm sao lại đáng sợ như thế!”

Cái kia khí kình sụp đổ phía dưới, Dương Thanh Huyền cũng bị đánh bay trở về, nhưng lại ổn định thân thể, sau khi hạ xuống liền lùi lại hơn mười bước, đem trên người bích vũ sức lực dư uy hóa giải.

Một dưới lòng bàn tay, mặc dù nhìn như Dương Thanh Huyền rơi hạ phong, nhưng hai người thời khắc này trạng thái, lại khác nhau một trời một vực.

Dương Thanh Huyền thân thể khẽ run, rất nhanh liền ổn định lại, nhưng mà sắc mặt tái nhợt.

Ngô Trung Hải thì là một ngụm máu lớn ọe đi ra, khí tức rơi xuống đến cực điểm điểm, như là già trên 80 tuổi lão nhân, bị gió thổi qua liền muốn ngã sấp xuống.

“Không có khả năng, vì sao lại như vậy?!”

Ngô Trung Hải không cam tâm, cuồng loạn gầm thét, phát tiết loại kia tuyệt vọng cùng tâm tình sợ hãi.

Dương Thanh Huyền lãnh đạm nói: “Đã giải thích qua một lần, còn muốn ta nói lần thứ hai sao? Đó là bởi vì ngươi liền rác rưởi cũng không bằng nha!”

Thoại âm rơi xuống, thân như huyễn điệp, lóe lên mà lên.

Viêm Dương chân khí lần nữa dẫn vận mà lên, năm đạo chân khí hoá hình, vờn quanh lòng bàn tay, khí lãng bài không đánh tới!

Ngô Trung Hải hoảng sợ muôn dạng, ánh mắt lộ ra vẻ tuyệt vọng, liên tục kêu lên: “Làm sao có thể, làm sao có thể! Coi như ngươi võ kỹ cường hoành, cũng chỉ là Linh Vũ sơ kỳ rác rưởi a, đáng sợ như vậy chưởng pháp, làm sao có thể tùy tâm sở dục, muốn tới thì tới?!”

Tại cái kia Ngũ Dương diệu trống không khí thế cường đại áp bách dưới, nội tâm sinh ra mãnh liệt khủng hoảng, cắn răng quát ầm lên: “Bích vũ sức lực!”

Lần nữa thi triển áo nghĩa, bấm niệm pháp quyết đối với đập tới!

“Ầm ầm!”

Hoàn toàn không có bất kỳ cái gì mưu lợi liều mạng, một kích phía dưới, hai người đều là riêng phần mình đánh bay.

Dương Thanh Huyền liền lùi lại bảy tám bước phía sau, đứng vững thân thể, khóe miệng tràn ra máu tươi.

Ngô Trung Hải thì là “Phốc” một tiếng, một ngụm máu lớn phun tới, có dài hai, ba trượng, tựa hồ tất cả tinh khí đều phun - bắn không còn, cả người uể oải xuống tới, té lăn trên đất.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nhìn xem hắn, giơ ngón tay giữa lên, nói: “Lần thứ ba trả lời ngươi, bởi vì ngươi liền rác rưởi cũng không bằng!”

Ngô Trung Hải tuyệt vọng theo dõi hắn, lần nữa phun ra một ngụm máu, toàn bộ thân thể đều nằm rạp trên mặt đất, không có bất kỳ cái gì chiến lực.

Tiểu đội bốn người khác, cũng tại Mạnh Thụy ba người tấn công mạnh dưới, bị đánh nằm sấp trên mặt đất.

Một người trong đó cao giọng cầu xin tha thứ: “Đừng đánh nữa, đừng đánh nữa, chúng ta nhận thua.”

Nhạc Cường một cước đá tới, quát mắng: “Nhận thua? Ai cho phép ngươi nhận thua, ngươi cho rằng đây là luận võ a?!”

Hung hăng đạp người kia mấy cước, đá người kia không dám nói lời nào.

Mạnh Thụy hừ lạnh một tiếng, nói: “Bốn người đều hai tay ôm đầu, nằm rạp trên mặt đất, không được nhúc nhích, ai động liền chặt ai!”

Đoạn nhận hàn quang lóe lên, bốn người kia đều là khí sắc trắng bệch.

Đặc biệt trong đó hai người, đã bị đao của hắn chặt bị thương nặng, giờ phút này càng là nơm nớp lo sợ, vội vàng ôm đầu, quỳ nằm rạp trên mặt đất.

“Ta nhổ vào!”

Nhạc Cường một ngụm đàm nôn đi qua, mắng: “Nam nhi dưới đầu gối là vàng, có thể chiến tử, nhưng không thể quỳ công việc, thật ném học viện chúng ta khuôn mặt!”

Bốn trên mặt người đều là lộ ra oán giận thần sắc đến, giống như đang nói: “Không phải là các ngươi để cho ta nhóm quỳ nằm sấp sao...”

Ngô Trung Hải nằm ở phía xa, mặc dù không nhìn thấy, nhưng sở có âm thanh đều truyền lọt vào trong tai, biết mình đồng đội quỳ tại đó một bên, bỗng cảm giác đến vô cùng xấu hổ giận dữ, tay giơ lên che đậy nghiêm mặt, tự giác không mặt mũi nào gặp người.

Liễu Thành nhìn đi qua, nói: “Thanh Huyền, xử lý như thế nào mấy người kia?”

Dương Thanh Huyền điều tức một chút chân nguyên, mới nói: “Dù sao cũng là đồng học một hồi, cũng không thể làm quá phận. Bọn hắn hiện tại đã mất đi sức chiến đấu, linh quáng nguyên thạch cùng các loại tài nguyên tu luyện tại trên người rất nguy hiểm, chúng ta phát triển đoàn kết hữu ái tinh thần, thay bọn hắn đảm bảo một trận đi.”

“Ha ha, đúng, đúng, đảm bảo một trận!”

Nhạc Cường trong mắt bắn ra vẻ hưng phấn đến, tại cái kia mấy tên học sinh trên thân dò xét.

Năm người đã sớm có chuẩn bị tâm lý, mặc dù cảm thấy xấu hổ giận dữ, nhưng có thể sống tiếp theo mệnh, đồng thời không có bị đá về học viện, đã là vạn hạnh trong bất hạnh.

Bốn người vội vàng đem toàn thân tài vật cùng các loại tài nguyên tu luyện đều giao ra, bao quát Ngô Trung Hải trên người trữ vật nguyên khí, cũng bị vơ vét không còn gì.

Dương Thanh Huyền ước lượng một chút, mừng thầm trong lòng, năm người này sợ là cướp bóc không ít đội ngũ, đoạt được linh quáng nguyên thạch là bọn hắn gấp ba bốn lần nhiều.

Lúc này, lại có những tiểu đội khác đi ngang qua, đứng xa xa nhìn.

Ngô Trung Hải nằm trên mặt đất che mặt, cũng không biết Dương Thanh Huyền bọn người ở tại cùng ai chiến đấu, nhưng đều bị cái kia cường đại khí tràng chấn nhiếp, vô cùng kiêng kỵ không dám lên trước.

Những cái kia tiểu đội chi nhân, lấy ra kim đồng hồ, ở phía xa phân biệt phương hướng phía sau, liền hướng chỗ rẽ phía bên phải mau chóng đuổi theo, sợ bị tác động đến.

Dương Thanh Huyền thu hồi mỏ linh thạch nguyên, bốn người lại đem “Đảm bảo” tới tài nguyên phân ra, cái kia mấy tên quỳ sát chi nhân, mặt mũi tràn đầy uốn lượn nói: “Có thể thả chúng ta đi a?”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Năm ngày trước đó, có thể từng gặp hai người đi ngang qua đất này. Hai người này bên ngoài viện cũng coi là có chút danh khí, một người gọi Trần Chân, một người gọi Thái Phong.”

Một người lắc đầu nói: “Trần Chân ta nhận ra, nhưng chúng ta ba ngày trước mới tìm ở đây, với lại không phải từ các ngươi cái hướng kia tới.”

Mấy người đều là cảm thấy vạn phần biệt khuất, ba ngày đến cướp đoạt không ít, hiện tại tất cả đều lấy giỏ trúc mà múc nước.

Với lại bọn hắn đều là cẩn thận từng li từng tí, chuyên môn chọn có nắm chắc ra tay. Thấy Dương Thanh Huyền bốn người bọn họ một đội, cái này mới hiện thân đi ra, ai biết bị phản đoạt.

Thấy hỏi không ra cái gì tình báo, Dương Thanh Huyền liền phất tay để bọn hắn xéo đi, sau đó trầm tư một trận, nói: "Đi bên trái!"

Bên trái hoàn toàn chệch hướng linh quáng kim đồng hồ phương hướng, nhưng ba người đối với Dương Thanh Huyền sinh ra một loại không hiểu tín nhiệm, đều là không hề nghi ngờ đi theo hắn đi phía trái bên cạnh chạy đi.

Trên đường đi, u chim tiếng gáy xa, lông mày sắc lãnh nhược xanh.

Thế núi nhiều biến hóa, núi non chập trùng, linh khí càng thịnh, lại sinh khí càng giảm.

"Chuyện gì xảy ra?"

Nửa ngày sau, mấy người ngừng lại, Dương Thanh Huyền mặt sắc mặt ngưng trọng nhìn bốn phía, một mảnh màu hồng liễu lục, cối bích tùng xanh, chư hoa ngàn đỏ, lại không có chút nào hổ lang trùng chim thanh âm.

Dương Thanh Huyền nói: "Như thế Linh sơn bảo địa, cần phải là rồng ngâm hổ gầm, hạc múa vượn gầm mới đúng, nhưng bây giờ lại ngay cả một cái Tiểu Cường đều nhìn không thấy."

Hắn lấy ra linh quáng kim đồng hồ đến, chỉ thấy kim đồng hồ loạn chiến, không biết phương vị.

Mạnh Thụy cả kinh nói: "Tốt hỗn loạn linh khí, kim đồng hồ đều không thể định vị!"

Dương Thanh Huyền khí sắc có chút khó coi, nói: "Đường núi nhiều chỗ ngoặt, với lại nơi đây có chút cổ quái. Ta thấy cái kia linh khí hóa rồng chi tượng, nguyên bản không đủ ba dặm, nhưng chúng ta đã đi mười dặm không ngừng, không biết còn nhiều hơn xa, ta lo lắng nhất tựu là ở trong núi lạc đường, làm trễ nải khảo hạch, liền phiền toái.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 112: Cô Âm Không Sinh

Chương 112: Cô âm không sinh

Mạnh Thụy cười nói: “Thanh Huyền không cần lo lắng, nơi đây mặc dù linh khí quái dị, hỗn loạn không chịu nổi, nhưng đích đích xác xác là Linh sơn bảo địa. Nếu là ta đoán không sai, tùy tiện tìm một chỗ đào xuống đi, liền có thể nhìn thấy linh quáng, thành tích lại kém cũng không kém nơi nào.”

“Không sai.”

Liễu Thành kiên định nói: “Có thể xông vào mười vị trí đầu cố nhiên tốt, vào không được cũng không sao, chúng ta xác định vững chắc sẽ cùng theo ngươi đi chính là, không cần lo lắng mang sai đường.”

Nhạc Cường cũng là nặng nề gật đầu.

Dương Thanh Huyền trong lòng chảy qua dòng nước ấm, nói: “Tốt, vậy chúng ta liền định cái thời gian, trong vòng ba ngày như không cách nào đến cái kia linh khí hóa rồng chi địa, liền đường cũ trở về, theo trước đó kim đồng hồ phương hướng đi, sau đó đi tìm những bạn học khác ‘Mượn’ khoáng thạch.”

Nhạc Cường cười hắc hắc nói: “Như thế rất tốt, chỉ cần có đồng học đồng ý ‘Mượn’, là có thể đem chậm trễ thời gian bù đắp lại.”

Hai người khác cũng là “Hắc hắc” mà cười, ngầm hiểu lẫn nhau.

Ngay sau đó bốn người lần nữa nhấc lên chân khí, tại trong sơn đạo chạy như điên.

Lại đã qua hơn nửa ngày, cuối cùng đã tới một chỗ dốc đứng trên vách núi, tuyệt nghiễn quái bách, sương trắng mờ mịt.

Cái kia kinh người linh khí như phóng túng đại dương mênh mông, ở trên đỉnh núi đãng xuất vạn đạo Yên Hà.

“Chính là nơi đây!”

Dương Thanh Huyền kinh hô một tiếng, trong mắt dị quang chớp động.

Ba người khác cũng bị cái kia linh khí chi hải khí tượng sợ ngây người, tất cả đều chạy về phía trước, muốn xem xét đến tột cùng.

Chỉ thấy vách núi bên ngoài, vân dưới biển, ngàn đầu tím diễm phun ra nuốt vào mà ra, chìm vào vô tận bích lạc, che khuất bầu trời!

“Rồng! Chân Long!”

Mạnh Thụy mãnh liệt kinh hô lên, chỉ vào cái kia biển mây dưới, từng đoàn từng đoàn tử khí lăn lộn, giống như có rồng trò vui vào trong.

Bốn người đứng tại trên vách núi, nhìn qua cái kia bạch ngọc phù quang, đại dương mênh mông chi thế, một loại gửi phù du tại thiên, mịt mù biển cả một trong túc mênh mông cảm giác, đãng tại tâm ở giữa.

Dương Thanh Huyền nói: “Đây không phải là rồng, nhưng mà biển mây linh khí, lấy rồng hình thái đang ngưng tụ thôi.”

Mạnh Thụy trùng điệp thở hắt ra, nói: “Ta tại cổ tịch bên trên gặp qua ghi chép, ‘Rồng’ chính là giữa thiên địa cường đại nhất hình thái, làm ‘Năng lượng’ ngưng tụ tới trình độ nhất định thời điểm, liền sẽ mô phỏng hóa thành các loại thiên địa sinh linh hình thái, như núi sông, như chim muông, nhưng mô phỏng hóa nhiều nhất, vẫn là hình rồng.”

Nhạc Cường cả kinh nói: “Cái kia đủ để thấy, nơi đây linh khí sao mà nồng đậm, nếu nói phía dưới không có Linh mạch, đánh chết ta cũng không tin!”

Bốn người ẩn ẩn đều có chút kích động lên, nếu là tìm ra một đầu Linh mạch, cái kia lần khảo hạch này xông vào mười vị trí đầu, tựu là sắt ván đã đóng thuyền tử chuyện.

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, tỉnh táo lại, nói: “Đều trước đừng kích động, đừng quên nơi đây dị trạng, tựu liền một con côn trùng đều không có, không khỏi cũng rất cổ quái, sợ là có chúng ta chưa phát giác nguy hiểm.”

Nhạc Cường cả kinh nói: “Chẳng lẽ phía dưới có yêu thú cường đại, ta nghe nói yêu thú đều có lãnh địa của mình, không cho phép người khác tiến vào.”

Mạnh Thụy lắc đầu nói: “Tuyệt sẽ không là yêu thú, đây chính là một con côn trùng đều không có đáng sợ hiện tượng, ta lo lắng vấn đề căn nguyên, còn tại ở những linh khí này bên trên.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nói: “Chỉ giáo cho, ngươi có phải hay không phát hiện cái gì?”

Mạnh Thụy không nói, lấy ra một khối linh thạch, nâng trong lòng bàn tay.

Cái kia linh thạch là hạ phẩm, tản mát ra sữa hào quang màu trắng, hắn bên trong ẩn chứa không ít tạp chất, pha tạp điểm điểm.

Bị gió thổi qua, linh thạch nhan sắc liền bắt đầu thối lui, dần dần hóa thành thuần bạch sắc.

Nhạc Cường cả kinh nói: “Đây là có chuyện gì?!”

Mạnh Thụy sắc mặt khó nhìn lên, năm ngón tay mãnh lực một trảo, cái kia màu trắng linh thạch lập tức hóa thành bột mịn, đồng thời không có nửa điểm linh khí tràn ra.

“Quả nhiên! Linh khí bị hòa tan!”

Mạnh Thụy ánh mắt lộ ra thần sắc, nhìn qua phía dưới cái kia như rồng lăn lộn linh khí chi hải, mặt mũi tràn đầy sợ hãi.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Mạnh Thụy nuốt nuốt nước miếng, rồi mới lên tiếng: “Chúng ta phổ thông linh thạch, đều là trung tính linh khí, có thể bị bất luận cái gì võ giả thu nạp.”

“Nhưng thiên địa vạn vật biến hóa, cũng không phải là tất cả linh thạch đều là trung tính, tồn tại âm dương hai mặt, được xưng là âm linh đá, hoặc là dương linh thạch.”

“Dạng này linh thạch tồn lượng phi thường thưa thớt, đồng thời rất khó sử dụng, dễ dàng đối với võ giả thân thể tạo thành cực lớn tổn thương.”

“Nhưng cũng có ngoại lệ tình huống, tỉ như tu luyện âm dương cực đoan thuộc tính võ giả, đối bọn hắn mà nói, nhưng là đầy đủ trân quý.”

“Vừa rồi ta lấy ra chính là phổ thông linh thạch, bên trong linh khí một chạm đến ngoại giới linh khí, lập tức bị ‘Hòa tan’, ‘Rút đi’.”

“Nơi đây linh khí, hẳn là cực âm thuộc tính tồn tại, gây nên cô âm không sinh, độc dương không dài, chính là đạo lý này.”

Tất cả mọi người là hiểu được, không khỏi lộ ra vẻ thất vọng.

Thật vất vả tìm tới như vậy một chỗ thần tiên hoàn cảnh, lại là cực âm linh khí, không cách nào sử dụng.

Mạnh Thụy thở dài, nói: “Chúng ta phải mau chóng rời đi nơi đây, nếu là đợi lâu, những thứ này âm khí nhập thể, đối với thân thể cực kỳ có hại.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nói rằng: “Học viện khảo hạch là lấy khoáng thạch bên trong ẩn chứa lượng linh khí đến phân thắng thua, cũng không quy định linh khí thuộc tính a?”

“Cái này...”

Ba người khác đều là sững sờ, rơi vào trầm tư, đào âm linh đá, mặc dù có chút kỳ quái, nhưng hoàn toàn chính xác phù hợp khảo hạch quy định.

Dương Thanh Huyền lại nói: “Với lại ta đối với cái này địa thế cũng phi thường tò mò đâu, vạn vật dựa vào âm mà ôm lấy dương, trùng khí dĩ vi hòa. Đã có cái này cực âm chi long địa thế, cái kia phụ cận chẳng lẽ vẫn tồn tại cực dương địa thế?”

Hắn tu luyện “Lục Dương Chưởng”, chính là thuộc tính sai lầm lớn vô cùng võ kỹ, nếu là có cực dương địa thế tồn ở đây, hắn liền có niềm tin chắc chắn đem chưởng pháp tu luyện đến đại thành!

Mạnh Thụy bỗng nhiên giật mình, tựa hồ nghĩ tới điều gì, nói: “Thanh Huyền lời nói rất đúng! Giống như vậy cực âm địa thế, nếu là không có lực lượng ngăn được, đã sớm tác động đến ra, hình thành đáng sợ tai nạn!”

Dương Thanh Huyền tâm động nói: “Lại có cái gì tai nạn?”

Mạnh Thụy nói: “Chúng ta một đi ngang qua đến, gặp được không ít yêu tộc người thi hài, hóa thành thi sát, chính là chịu đến cái này cực âm linh khí ảnh hưởng, nếu là cỗ này linh khí khuếch tán mở, sợ là toàn bộ Huyền Long sơn mạch bên trong thi hài, đều sẽ nạp khí thi biến!”

Ba người nghe xong, đều là sắc mặt đại biến, như vậy cảnh tượng đáng sợ, chỉ là ngẫm lại, đã cảm thấy tê cả da đầu.

Nhạc Cường nói: “Vậy chúng ta vẫn là tranh thủ thời gian rời đi thôi, thêm một khắc, ta đều cảm thấy toàn thân lạnh sưu sưu, tay chân rét run.”

“Rời đi? Ha ha ha!”

Đột nhiên một đạo âm lãnh thanh âm truyền đến, tại trên vách núi quanh quẩn, “Thật sự là ý trời à! Thiên đường có đường ngươi không đi, Địa ngục không cửa ngươi xông tới!”

Thanh âm kia bên trong mang lấy cực độ oán độc, nghe làm cho người khác rùng mình!

Bốn người đều là sắc mặt đại biến, một chút liền nghe được chủ nhân của thanh âm kia, vội vàng quay đầu lại.

Năm bóng người lặng yên như quỷ, chẳng biết lúc nào, tựu ra hiện tại bọn hắn hậu phương.

Khí tức cường đại theo năm người trên thân tràn ra, hình thành một cỗ âm độc lạnh lẽo khí tràng, lại cùng hoàn cảnh bốn phía cực kỳ tương dung.

Dương Thanh Huyền trong đôi mắt bắn ra hàn mang, lạnh lùng nói: “Tả Tuấn!”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 113: Cừu Nhân Gặp Nhau (Thượng)

Chương 113: Cừu nhân gặp nhau (thượng)

Tại sau lưng năm người, chính là Tả Tuấn, Hà Dật Đỉnh, Lục Ngoan, Công Tôn Ngạo, Diêm Húc.

Năm người trên mặt đều bảo bọc một tầng âm lãnh sương khí, mặt trắng môi đen, hai mắt đỏ như máu, trên da tím xanh mạch máu rõ ràng khả biện, hình như trúng độc giống như, lại như là tu luyện một loại nào đó công pháp, cụ hóa tại trên người.

Trừ Diêm Húc bên ngoài, bốn người khác đều là dữ tợn nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền bốn người, trong con ngươi lóe ra ngập trời sát khí.

Dương Thanh Huyền bốn người đều cảnh giác lên, năm người này vừa nhìn liền biết không bình thường, đặc biệt là Tả Tuấn bốn người, bất quá năm ngày, thương nặng như vậy thế liền hoàn toàn khôi phục, trong thân thể nhất định tồn tại cổ quái.

Lại nghĩ tới khi đi tới, ngoài sơn cốc bị Độc Thủ Tôn Quyền đánh chết thi thể, sợ là cái này bốn nội tâm của người, đã vặn vẹo biến thái.

“Dương - Thanh - Huyền!”

Tả Tuấn nghiến răng nghiến lợi, mỗi một chữ phun ra, đều mang vô tận hận ý cùng sát khí.

Không khí tại cỗ này hận ý dưới, hơi hơi chập trùng, cái kia di tán sương trắng, cũng bị chấn khai một vòng.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng hừ một cái, nói: “Ha ha, lợi hại ta ca.”

Cừu nhân gặp nhau, hết sức đỏ mắt.

“Giết! Đem bốn người bọn họ toàn bộ giết á! Ha ha ha!”

Tả Tuấn vừa khóc lại cười phát điên lên, khàn cả giọng hò hét, đem mấy ngày đến tất cả ngột ngạt, trong khoảnh khắc tất cả đều phát tiết đi ra!

Hà Dật Đỉnh ba người, cũng là đồng thời gầm thét, tựu liền Công Tôn Ngạo nương nương kia khang, cũng phát ra kinh người tiếng rống, trùng kích tới.

Diêm Húc cười quái dị nói: “Khặc khặc, bất quá là bại một lần sỉ nhục, dùng lấy điên cuồng như vậy sao? Đều là người thua không trả tiền nha.”

“Ba!”

Hắn mới vừa nói xong, Tả Tuấn tựu một bạt tai tát tới, đem hắn đập bay ra ngoài, còn lăng không vòng vo vài vòng, mới rơi xuống đất bên trên, miệng đầy máu tươi, trên mặt một mảnh kinh ngạc cùng khủng hoảng.

Tả Tuấn lạnh lùng theo dõi hắn, lạnh giọng nói: “Ngươi mới vừa nói cái gì? Lặp lại lần nữa.”

“Ta, ta...”

Diêm Húc bị hắn ánh mắt kia chằm chằm đến nội tâm run rẩy, nhớ tới người này kinh khủng, không khỏi toàn thân run rẩy, run rẩy nói: “Ta, ta đi đối phó Dương Thanh Huyền.”

“Dừng lại!”

Tả Tuấn tức giận nói: “Ngươi thì tính là cái gì, Dương Thanh Huyền là đối thủ của ta, ta muốn một chút xíu đem hắn xé nát, ngươi cút sang một bên!”

“Đúng, đúng.”

Diêm Húc liên tục phụ họa, không dám có tính tình, cúi đầu nói: “Ta đi trợ Lục Ngoan bọn hắn.”

Nói xong, như một làn khói chạy đi, trợ giúp Công Tôn Ngạo đối phó Mạnh Thụy đi.

Ba người một lần nữa giao thủ, đều là trong bụng hãi nhiên, ngắn ngủi mấy ngày bên trong, đối phương không chỉ có thương thế khỏi hẳn, với lại thực lực càng hơn một bậc.

Giơ tay nhấc chân ở giữa, đều mang cực kỳ uy mãnh khí thế bén nhọn, đồng thời ẩn chứa âm trầm lãnh sát lực lượng.

Mạnh Thụy xuất liên tục vài đao, trảm Công Tôn Ngạo “Ngao ngao” kêu to, thân trong nháy mắt bị thương không ít. Nhưng đối phương lại càng bị áp chế thì bùng nổ càng mạnh, cùng lúc trước tính cách hoàn toàn không hợp.

“Những người này trên thân, đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Mạnh Thụy trong lòng thất kinh, trong tay đao pháp nhanh, muốn trước đem Công Tôn Ngạo chém giết, lại đi tương trợ những người khác.

“Khặc khặc, ẻo lả, trắng hút lâu như vậy cực âm linh khí, vừa lên đến tựu phải thua. Để bản đại gia đến giúp ngươi đi.”

Diêm Húc cười quái dị vài tiếng, liền bồng bềnh mà tới, vô số đen kịt dây sắt theo trên thân bay ra, hướng Mạnh Thụy che lên đi qua.

Mạnh Thụy trong lòng giật mình, thầm nghĩ: “Bọn hắn đang thu nạp cái này cực âm linh khí?”

Thân thể nhảy lên một cái, đao pháp tung hoành, hướng cái kia dây sắt bên trên chém tới, một mảnh kim loại tương giao “Bành bành” âm thanh vang vọng.

Diêm Húc Vũ Hồn chính là cái này “Dây sắt hoành giang”, ý ngụ làm một cái dây sắt nằm ngang ở trên sông, để cho người ta bên trên cũng không thể, dưới cũng không thể, cùng bản thân của hắn âm hiểm tính cách mười phần tương xứng.

Công Tôn Ngạo lập tức đạt được cơ hội thở dốc, “Ngao ngao” kêu to vài tiếng phía sau, lần nữa nhào tới.

Diêm Húc vốn là là Linh Vũ trung kỳ tồn tại, cùng Công Tôn Ngạo liên thủ phía dưới, trực tiếp đem Mạnh Thụy áp chế xuống tới.

Dương Thanh Huyền đứng yên trên đỉnh núi, trường bào bị gió lạnh thổi Như Vân vũ động, hắn sắc mặt bất động, nhưng trong lòng lưu ý lấy ba người chiến đấu, lông mày nhẹ nhàng nhăn một chút.

Hắn cũng cảm nhận được, Tả Tuấn năm người, cùng cái này trên đỉnh núi cực âm hoàn cảnh mười phần hòa hợp.

Tả Tuấn Vũ Hồn Độc Thủ Tôn Quyền, vốn liền mang theo âm khí, cùng quanh mình hoàn cảnh dung hợp còn nói còn nghe được, nhưng bốn người khác, trước đó rõ ràng không phải như thế.

Tả Tuấn hắc cười một tiếng, lập tức không nhịn được cười to lên, “Ha ha, ha ha ha ha. Thật sự là lão thiên giúp ta, không chỉ có cho ta sáng tạo ra như vậy một chỗ tuyệt hảo tu luyện diệu cảnh, còn cố ý chỉ dẫn ngươi đi tìm cái chết, cho ta tiêu trừ ma chướng!”

Hắn dữ tợn cười lên, lạnh giọng nói: “Giết ngươi phía sau, ta lại ở đây tu luyện cái mười năm tám năm, tất nhiên có thể đột phá đến Nguyên Vũ cảnh. Đến lúc đó, toàn bộ Thương Nam quốc, đều muốn ta là tối cao! Tả gia những cái kia lão thất phu, còn có Tả Hành, ta nhất định sẽ trở lại, tự tay lấy đi ta mất đi đồ vật, đem các ngươi từng cái đưa xuống Địa ngục! Còn có Vu Khinh Nguyệt, ngươi dám đả thương ta, ta muốn để ngươi quỳ sát tại ta dưới hông, muốn sống không được, muốn chết không xong! Ha ha ha ha!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt một mực bình tĩnh vô cùng, mãi đến hắn nói ra “Vu Khinh Nguyệt” ba chữ, mí mắt không nhịn được nhảy một cái, con ngươi hơi co lại, lại không tự chủ được bắn ra điểm điểm hàn tinh.

“Thế nào, nghe được ta muốn đùa bỡn Vu Khinh Nguyệt, ngươi khó chịu?”

Tả Tuấn đã nhận ra thần thái của hắn biến hóa, nhếch miệng cười gằn nói: “Ngươi lập tức liền muốn đi chết người, yên tâm đi, ta hội (sẽ) hảo hảo đùa bỡn nàng, để nàng triệt để quên ngươi người này, trong đầu chỉ nhớ rõ ta tốt, ha ha ha ha!”

Dương Thanh Huyền lãnh đạm nói: “Mộng làm xong, có thể thỏa mãn chết đi.”

Một cỗ hàn ý từ hắn trên người tản ra, không giận tự uy, cho người ta một loại cảm giác nguy hiểm.

Tả Tuấn nụ cười trên mặt cứng ngắc lại xuống tới, lập tức hóa thành mặt mũi tràn đầy âm trầm, lạnh giọng nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi cũng đã biết, ta ghét nhất tựu là ngươi cái này trương không mặn không nhạt chết khuôn mặt! Để cho người ta xem, đặc biệt muốn đem nó giẫm tại dưới chân a!”

Dương Thanh Huyền phản trào phúng: “Ngươi cái này đống phân, ta có thể một điểm giẫm tâm tư đều không có, tránh còn tránh không kịp đâu.”

“A a, chết, chết!”

Tả Tuấn một chút tựu bắt đầu cuồng bạo, cái kia đáng sợ khí độc tự thân bên trên khuếch tán ra, ầm vang bộc phát, mang lấy đen nhạt chi sắc, trong nháy mắt đem chung quanh sương trắng xâm nhiễm thành một mảnh vẻ lo lắng.

Cái kia âm linh khí lại phảng phất chịu hắn tác động, hướng về thân thể hắn hội tụ mà đi.

Tả Tuấn sắc mặt dữ tợn lấy, đưa tay hướng bên trên một trảo, chỉ thấy cái kia âm linh khí cùng khí độc hỗn hợp cùng một chỗ, hóa thành thiên ti vạn lũ, đoàn tụ xuống.

Dương Thanh Huyền ánh mắt lạnh lùng, nhìn chằm chằm độc kia khí cuồn cuộn, trong lòng hơi trầm xuống, độc kia khí so trước đó nồng đậm hơn không nói, phối hợp thêm bốn phía Cực Âm Chi Khí, càng là bị hắn một loại cực kỳ nguy hiểm cảm giác.

Tay áo phía dưới, Viêm Dương chân khí lặng yên vận ngược lên, chính là năm đạo Viêm Dương ngưng tụ trong tay, nóng bỏng sóng gió thổi đến tay áo cổ động.

Tả Tuấn giận quá thành cười nói: “Ngươi yên tâm, ta không sẽ trực tiếp giết chết ngươi, ta sẽ đem ngươi từng mảnh lăng trì, chém thành muôn mảnh!”

“Độc Thủ Tôn Quyền —— Thực Âm Chi Chuy!”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Chương 114: Cừu Nhân Gặp Nhau (Trung)

Chương 114: Cừu nhân gặp nhau (trung)

Cái kia khí độc trong tay hắn hóa thành một thanh chùy bạc, trên đó tử quang bạo khởi, độc tính càng đem âm linh khí ăn mòn chi chi rung động, chính là phẫn nộ đập xuống.

Cái kia một chùy chi thế, phảng phất như tinh thần vẫn lạc, phía trước hình thành nửa cung khí màn, áp bách mà đến.

“Ngũ Dương diệu không!”

Dương Thanh Huyền không dám khinh thường, khẽ quát một tiếng, đưa tay chính là Ngũ Dương chi chiêu, một chưởng đẩy ra.

Chỉ thấy năm đạo Viêm Dương đột nhiên mà lên, phát ra một mảnh chói mắt kim quang, hóa lưới trời tuy thưa, xúm lại đi qua.

“Oanh!”

Hai người chạm vào nhau, đều phân âm dương chi thế, Ngũ Dương lực lượng tựu như phi luân, ở tại bên trên phi tốc xoáy lượn.

Kinh khủng sóng nhiệt phát tán ra, lại bỗng nhiên bị cái kia chùy bạc mang khí âm hàn áp bách dưới đi, Viêm Dương chân khí cùng cái kia âm linh khí vốn là xung đột, so sánh ta tiêu phía dưới, cái kia Ngũ Dương lực lượng hình như có chống đỡ hết nổi.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trầm xuống, trong tay bấm niệm pháp quyết, Cú Mang chỉ thi triển mà ra, chỉ phong thêm tại Ngũ

Dương phía trên, trong nháy mắt đẩy ngược đi qua, đem cái kia chùy bạc đánh tan.

“Bành!”

Khí độc cùng Viêm Dương chi khí đều là vỡ làm đầy trời quang mang, lộng lẫy bao la hùng vĩ, bị nổ tung sinh ra gió lốc lôi cuốn lấy, đẩy hướng bốn phương tám hướng.

Dương Thanh Huyền lui lại mấy bước, dưới loại tình huống này tính liên quán sử xuất Huyền giai võ kỹ, với hắn tới nói là một loại không nhỏ tiêu hao.

Tả Tuấn thì là bị chấn bay ra ngoài, trên người khí độc nổ tung một mảnh, càng là bị hai cỗ kình khí kích thương, liền lùi lại hơn mười bước xa, mới đứng vững thân hình.

“Cái gì?!”

Mặt khác bên kia, vây công Mạnh Thụy ba người Diêm Húc bốn người, đều là quá sợ hãi.

Thời khắc này Tả Tuấn có nhiều đáng sợ, bọn hắn đều hết sức rõ ràng, vốn cho là sẽ là thiên về một bên chiến cuộc, ai muốn một kích phía dưới, ngược lại là thắng bại điên đảo!

Tả Tuấn chính mình cũng ngây ngẩn cả người, mặt mũi tràn đầy ngốc trệ, sau đó cười như điên, “Ha ha ha ha, tốt, tốt! Ta nguyên bản còn lo lắng không cẩn thận tựu chụp chết ngươi, hiện tại có thể chậm rãi chơi!”

Trên người độc, giống như là chất lỏng lưu động, tay trái hướng bên cạnh thân một trảo, cái kia đầy trời khí độc lần nữa ngưng tụ, hóa thành một thanh cán dài liêm đao.

Đưa tay vung mạnh, chính là nộ đập tới đến.

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, vừa rồi hắn hai chiêu Huyền giai võ kỹ điệp gia sử dụng, vốn là muốn trọng thương Tả Tuấn, lại nhưng mà đem đối phương hơi chấn thương.

Với lại cái kia vết thương, tại nọc độc tẩm bổ dưới phi tốc khép lại.

Bốn phía âm linh khí bay giống như hướng Tả Tuấn trên thân dũng mãnh lao tới, bị hắn hút nhập thể nội.

“Ha ha, ta muốn đem ngươi từng mảnh nhỏ cắt đứt xuống đến, sau đó ngâm mình ở nọc độc bên trong, tra tấn ngươi chín chín tám mươi mốt ngày lại cho ngươi đi chết!”

Giận dữ phía dưới, Tả Tuấn ngược lại bình tĩnh lại, dữ tợn lấy vung vẩy liêm đao.

Tả gia thân là tứ đại hiển hách danh môn một trong, trừ ra nội tình cùng tài nguyên tu luyện bên ngoài, đối với tộc nội đệ tử tàn khốc huấn luyện, cũng là hắn trường thịnh không suy nguyên nhân chủ yếu.

Cán dài liêm đao vốn là mười phần quái dị binh khí, sử dụng độ khó cực lớn, nhưng Tả Tuấn thi triển ra, giảo quyệt bên trong không mất uy mãnh, quét qua một cắt, hoàn toàn đem loại binh khí này năng khiếu cùng giảo quyệt, phát huy vô cùng nhuần nhuyễn.

Tựu liền Dương Thanh Huyền một đời võ học tông sư, đều là trong lòng tán thưởng không thôi, nhưng nếu luận chiêu số kỳ dị, xảo diệu giảo quyệt, Dương Thanh Huyền đương nhiên sẽ không thua, dưới chân bộ pháp giẫm mạnh, liền tại cái kia liêm đao trong khe hở, xu thế tránh tiến thối.

“A a! Chết chết!”

Tả Tuấn chặt liên tiếp hơn mười dao, đều rơi vào khoảng không, mỗi lần đều là sát người mà qua, vẻn vẹn một chút khí độc dính tại Dương Thanh Huyền trên vạt áo, ăn mòn ra lớn nhỏ không giống nhau động.

Trong tay liêm đao càng múa càng nhanh, phảng phất lực lượng vô cùng vô tận, dệt ra một tầng đao quang lưới độc.

Dương Thanh Huyền né tránh không gian càng ngày càng nhỏ, thầm mắng một tiếng “Tên điên”, tựu thân ảnh lóe lên, hướng một bên lao đi.

“Ha ha ha! Mắng tốt, ta chính là tên điên, ta chính là muốn đem toàn bộ các ngươi giết sạch tên điên!”

Tả Tuấn liếm môi một cái, phảng phất bị chửi ra khoái cảm, dưới chân đạp một cái, thân như pháo kích, đuổi theo Dương Thanh Huyền chém đi qua.

Tả Tuấn tốc độ cực nhanh, lại không kém Dương Thanh Huyền, đạp một cái tựu đuổi theo, cái kia liêm đao như mới tháng, nộ kích xuống.

Dương Thanh Huyền tránh tránh không kịp, hai tay đều vận Viêm Dương lực lượng, trước người vỗ tay, “Ba” một tiếng, càng đem cái kia liêm đao lưỡi đao kẹp ở giữa song chưởng.

Cái kia đáng sợ khí độc tràn ra tới, đều bị hắn lòng bàn tay Viêm Dương chân khí hóa giải.

Tả Tuấn dữ tợn cười một tiếng, bỗng nhiên co lại liêm đao, lại phát hiện không nhúc nhích tí nào, không khỏi vừa kinh vừa sợ, quát: “Muốn chết!”

Cái kia liêm đao bên trên quang mang lóe lên, Vũ Hồn hình thái đột biến, theo Dương Thanh Huyền song chưởng bên trong bay trôi qua, lâm không hóa thành cối xay, trên đó có tử quang lưu động, như giống như núi cao nện áp xuống tới!

“Độc Thủ Tôn Quyền —— Thiên Địa Đại Ma Bàn!”

Dương Thanh Huyền trong lòng giật mình, cái kia cối xay lớn nhỏ, so tại quảng trường thời điểm lớn hai ba lần, uy năng cùng so tăng lên.

Phương viên trong vòng mấy chục trượng, tất cả cỏ cây đều trong nháy mắt khô héo, bị ăn mòn tản mát ra nồng đậm mùi đến.

Dương Thanh Huyền chợt cắn răng một cái, Ngũ Dương diệu không lần nữa đánh ra!

“Ầm ầm!”

Năm đạo Viêm Dương chân khí hóa thành vòng xoáy, tại song chưởng trước bay lượn, đem cái kia Đại Ma Bàn đính trụ!

Đáng sợ chân khí theo hai cỗ giữa lực lượng khuấy động mở, mặt khác giao chiến bảy người, cũng chịu ảnh hưởng, đều là kinh hãi hướng nơi xa tránh đi.

“Ha ha ha!”

Tả Tuấn cười như điên, song chưởng hướng phía trước đẩy, để cái kia cối xay xoay tròn, cùng Viêm Dương chân khí ma sát kịch liệt hơn, dư ba chấn động đột nhiên tăng lên mấy lần.

Lấy hai người làm trung tâm, cực âm cực dương lực lượng tản ra, hơn phân nửa trên đỉnh núi, cát bay đá chạy, không có một ngọn cỏ.

Dương Thanh Huyền khí sắc trắng bệch, cái kia cối xay chậm rãi đè xuống, giống như Tả Tuấn cố ý gây nên, đang cố ý tiêu hao chân khí của hắn.

“Ha ha ha, ngươi cũng phát hiện a? Chỉ cần ta nguyện ý, trong nháy mắt liền có thể đè nát ngươi! Nhưng cái kia khó tiêu trong lòng ta chi cự hận a!"

Tả Tuấn trong mắt lóe lên tàn khốc, lạnh giọng nói: "Tất cả đều là bái ngươi ban tặng, để cho ta chịu vạn độc toàn tâm thống khổ! Bị đồng tộc chế giễu, ghét bỏ, ngược đãi, nguyên bản một đầu quang minh đại đạo, đều bị ngươi làm hỏng! Ta phải dùng cái này cối xay, đưa ngươi mài thành bã vụn thịt nát, nghiền xương thành tro!"

Cối xay lại giảm xuống một chút, Dương Thanh Huyền Ngũ Dương lực lượng phi tốc bị làm hao mòn lấy, sắc mặt hắn càng khó coi.

Hai cỗ phân biệt rõ ràng lực lượng, Tả Tuấn ưu thế càng chiếm càng lớn, đem cái kia như là tia nắng ban mai hào quang, dần dần thôn phệ.

Dương Thanh Huyền mặc dù trong lòng kinh gấp, nhưng lại bất động thanh sắc, cười hắc hắc, nói: "A, thật sao? Loại chuyện nhỏ nhặt này, ta đã sớm quên rồi sao, nghe ngươi kiểu nói này, ta tựa như là có đinh chút ấn tượng đâu. Mấy ngày trước trên quảng trường, ngươi bị ta đánh thành chó - phân!"

"A a! Chết!"

Tả Tuấn bị hắn kích thích, nguyên vốn cũng không ổn định cảm xúc trong nháy mắt bạo phát đi ra, hai tay phát cuồng đẩy đi, cái kia Thiên Địa Đại Ma Bàn "Ầm ầm" một tiếng gấp rơi xuống!

"Ầm ầm!"

Dương Thanh Huyền Ngũ Dương chi khí trong nháy mắt bị ăn mòn không còn, cường đại âm độc hồn lực trùng kích ở trên người hắn, phun ra một ngụm máu tươi, đã bị đánh bay ra ngoài.

"Dương Thanh Huyền!"

Liễu Thành bọn người trong bụng kinh hãi, muốn muốn đi qua cứu viện, nhưng địch nhân trước mắt so mấy ngày trước đều mạnh hơn rất nhiều, chính mình toàn lực chiến đấu anh dũng phía dưới, khó khăn lắm ứng phó, nào có dư lực phân tâm.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 115: Cừu Nhân Gặp Nhau (Hạ)

Chương 115: Cừu nhân gặp nhau (hạ)

Dương Thanh Huyền bị đánh bay phía sau, hai chân rơi xuống đất, trượt xa hơn mười trượng, mới dừng lại.

Ở ngực chịu đến cái kia cối xay trọng kích, không chỉ có bị tức sức lực đả thương ngũ tạng lục phủ, cái kia lít nha lít nhít chất độc vẩy lên người, giống như là đao cắt đau đớn.

Nhưng theo cái kia Đại Ma Bàn dưới thoát thân đi ra, cũng coi là vạn hạnh trong bất hạnh.

Nếu là Tả Tuấn vừa rồi bình tĩnh tỉnh táo, chậm rãi dùng cối xay nghiền ép chính mình, vậy liền thật vạn kiếp bất phục, cuối cùng tất nhiên chân khí hao tổn không mà chết.

“Dương Thanh Huyền, ngươi không phải rất xâu sao? Xuất ra một chút thực lực đến để ta chậm rãi tra tấn a! Ta muốn đem chịu khổ, toàn bộ phóng đại gấp mười lần, gấp trăm lần, gia tăng tại trên người ngươi!”

Tả Tuấn tay trái một trảo, khôn cùng khí độc lẫn vào cái kia âm linh khí, ngưng tụ tại lòng bàn tay, hóa thành liêm đao.

Thân ảnh lóe lên, tựu xuất hiện tại Dương Thanh Huyền bên cạnh thân, lấy một cái cực kỳ xảo trá góc độ, nổi giận chém xuống dưới!

Dương Thanh Huyền kinh sợ không thôi, cảm giác nguy hiểm ở trong lòng hiện lên, vừa rồi cái kia Đại Ma Bàn một kích phía dưới, trực tiếp để chiến cuộc nhanh quay ngược trở lại mà xuống, chỗ hắn tại tuyệt đối thế yếu.

Với lại bốn phía âm linh khí, tại không có thụ thương thời điểm, cũng không cảm giác được có gì dị thường, giờ phút này lại cảm thấy âm phong trận trận, cùng cái kia khí độc một đạo, xâm nhập thân thể của mình.

Mà Tả Tuấn tắc thì là hoàn toàn tương phản, tại cái này âm linh khí bên trong như cá gặp nước, phảng phất là cuồn cuộn không hết lực lượng nguồn suối.

Cái kia liêm đao bổ xuống dưới, uy thế so trước đó yếu không được một chút, có thể thấy được Tả Tuấn thể lực, đồng thời không có tiêu hao bao nhiêu.

Dương Thanh Huyền dưới tình thế cấp bách, tay phải vồ một cái, Trảm Yêu kiếm gãy khoảng cách mà ra, ngăn cản đi lên.

“Bành!”

Liêm đao đánh vào Trảm Yêu bên trên, tạo nên từng vòng từng vòng độc mang, đánh thẳng vào Dương Thanh Huyền thân thể, Vũ Hồn kiếm mang cũng bị áp chế lại.

“Kiếm gãy? A, ha ha ha ha! Cười chết ta rồi, một đạo hồn quang kiếm gãy? Cái này liền là của ngươi rác rưởi Vũ Hồn sao? Ha ha ha ha!!”

Điên cuồng cười tiếng vang lên, Tả Tuấn tay phải ôm bụng cười, cười ra nước mắt được, “Cười đau ta bụng, nguyên lai một mực cùng ta chiến đấu, lại là một đạo hồn quang rác rưởi!”

“Thiệt thòi ta còn đem ngươi trở thành làm chính thức đối thủ, ngươi cái này rác rưởi, căn bản cũng không có tư cách này a!”

Tả Tuấn nụ cười trên mặt thu vào, một bộ thái độ bề trên, mặt mũi tràn đầy mỉa mai cùng khinh thường, “Rác rưởi công nhân cháu trai, nên thành thành thật thật hợp lý cái rác rưởi công nhân, vọng tưởng cải biến đê tiện vận mệnh, lần này ngay cả mạng sống cũng không còn đi!”

Liêm đao hơi đổi, đem cái kia Trảm Yêu kẹt lại, bỗng nhiên đè ép!

Khí độc đao mang chấn động ra đến, trên thân kiếm hồn quang phảng phất bị lột một tầng, Dương Thanh Huyền tâm thần rung mạnh, một ngụm máu tươi phun ra, tinh khí thần kịch liệt uể oải xuống dưới.

“Không được! Tiếp tục như vậy nữa, tựu thật treo! Lực lượng chênh lệch quá cách xa!”

Dương Thanh Huyền nội tâm lo lắng, chỉ cảm thấy thần thức bị cái kia khí độc xâm lấn, đều có chút hoảng hốt, bỗng nhiên cắn đầu lưỡi một cái, lúc này mới tỉnh táo thêm một chút.

“Hiện tại duy nhất cơ hội chuyển bại thành thắng, cũng chỉ có thi triển ra Đệ Lục Dương! Nhưng bằng vào ta thời khắc này trạng thái, sợ là Lục Dương chưa ra, thân thể trước hết bị cái kia Viêm Dương chân khí hướng phát nổ!”

“Nhưng không thử một chút, một cơ hội nhỏ nhoi cũng sẽ không có!”

Hắn thân kinh bách chiến, vô số lần trở về từ cõi chết, cho dù là một chút hi vọng sống, cũng sẽ đem hết toàn lực đi chiến!

Ngay sau đó hít vào một hơi, tay phải cầm kiếm chật vật gánh vác cái kia liêm đao, bàn tay trái thì là vận chuyển chân nguyên, bắt đầu ở thể nội ngưng tụ Viêm Dương.

Tả Tuấn con ngươi hơi co lại, tựa hồ đã nhận ra cái gì, lạnh lời giễu cợt nói: “A, kiến càng trước khi chết, chỗ này muốn lay thụ? Cái này kiếm gãy hồn quang càng ngày càng yếu, chẳng mấy chốc sẽ tán đi. Mà Vũ Hồn, đại biểu cho võ giả tinh, khí, thần, hồn, ý, một khi tiêu tán, liền mang ý nghĩa ngươi bị ta triệt để đánh tan!”

Liêm đao lần nữa đè xuống, kim loại giao minh thanh âm “Tranh tranh” rung động, bên tai không dứt!

Trảm Yêu kiếm gãy bên trên hồn quang, còn như trong gió ánh nến, tại khí độc trong ánh đao, chập chờn, tựa như Dương Thanh Huyền tính mệnh, tùy thời muốn dập tắt xuống dưới.

Vũ Hồn, đại biểu cho võ giả tinh, khí, thần, hồn, ý!

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên con ngươi bạo co lại, thể nội Viêm Dương chân khí bỗng nhiên tán đi, hắn trong đôi mắt nổ bắn ra đáng sợ tinh mang đến!

Tả Tuấn, để hắn đột nhiên có minh ngộ.

Vũ Hồn chính là tinh, khí, thần, hồn, ý cụ hiện, tựu như cái này năng lượng trong thiên địa, do vốn mà sinh, hướng tâm mà dài.

“Như kiếm này, đại biểu là ta chi tinh, khí, thần, hồn, ý, làm sao có thể chỉ có một đạo hồn quang, đồng thời thua ngươi thứ bại hoại như vậy rác rưởi đâu!”

Chỗ mi tâm đột nhiên sáng lên một đạo kiếm mang, tản mát ra Tử Sắc vô tận hồn quang, phảng phất có vạn đạo kiếm ảnh, tại tấc vuông bên trong chớp động!

“Minh nguyệt thái huyền đồng nhất chiếu, trời cùng đa tình, mây bay thổi làm tuyết.”

“Quét ngang vũ nội đãng càn khôn, hồng trần không hai, đều là hóa một kiếm đi.”

Trong tay Trảm Yêu chi kiếm, chịu đến kiếm trủng lực lượng ảnh hưởng, hồn quang một chút đại phóng.

“Đây là...!”

Tả Tuấn tròng mắt trợn trừng ra, trừng tựa như như chuông đồng, “Hồn quang, hồn quang nhiều hơn một đạo!”

Chỉ thấy kiếm kia bên trên tách ra đạo thứ hai hồn quang đến, sau đó lại là đạo thứ ba, đạo thứ tư...

http://truyen

cuatui . net “Không có khả năng! Không có khả năng!”

Tả Tuấn nghẹn ngào kêu to, hoảng sợ nói: “Hồn quang là trời sinh cố định, làm sao có thể phát sinh biến hóa?! Ngươi cái này rác rưởi, đừng muốn ở trước mặt ta làm trò quỷ gì! Ta hiện tại đã không có tâm tình chơi đùa ngươi, trực tiếp tiễn ngươi lên Tây Thiên!”

Cái kia liêm đao khẽ động, trong khoảnh khắc tản ra, hóa thành khôn cùng kịch độc, tại hai tay của hắn tác hợp ở giữa, tựu ngưng thành Thiên Địa Đại Ma Bàn, bỗng nhiên ép xuống!

Trên đỉnh núi âm linh khí, tại cái kia Thiên Địa Đại Ma Bàn ảnh hưởng dưới, hóa thành gió lốc xoay tròn, hướng cái kia cối xay bên trên hội tụ tới.

Âm phong lạnh thấu xương, khí độc pha tạp, một mảnh lành lạnh cảnh tượng, che khuất bầu trời!

Tựu liền Mạnh Thụy bọn người, cũng không khỏi phải kinh hãi, trong tay động tác chậm dần, toàn bộ ánh mắt liếc xéo tới.

Cái kia cối xay tại âm linh khí rót vào dưới, so lúc trước lớn hơn một chút, Tả Tuấn hai tay đẩy chưởng, quát: “Rác rưởi công nhân hậu đại, vĩnh viễn cũng chỉ có thể là rác rưởi công nhân! Khiêu chiến thế gia hạ tràng, chính là hôi phi yên diệt!”

Dương Thanh Huyền một tay cầm kiếm, lạnh lùng mà đứng, đối với cái này bốn phía trời biến hóa, đều ngoảnh mặt làm ngơ, Tả Tuấn gào thét, cũng không có chút nào lọt vào tai.

Toàn bộ tâm thần, đều tại cái kia Trảm Yêu trên thân kiếm.

Chỉ thấy thân kiếm kia trôi chảy như mây trôi, trên đó hàn quang chiếu huyết y, càng là hoàn chỉnh không thiếu sót, trên đó tuyên khắc mây trôi chữ nhỏ, cuối cùng toàn bộ hiển hiện ra: Ngàn năm phong vân —— tẫn phó nhất tiếu!

Cái kia lăng tuyệt thiên địa khí thế, theo cái này bát tự thẩm tách mà ra, như Long Hoàng gáy cốc, đợt tản ra đến.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh hãi, kiếm này nhưng mà bản thể một sợi vong hồn biến thành, liền có đáng sợ như vậy khí tràng, có thể thấy được kiếm này, năm đó là bực nào co giật thiên hạ tồn tại!

“Gánh vác lấy tuyệt đại Kiếm Ý, bất hủ thanh danh, ngươi cũng không cam chịu tâm tịch mịch a?”

Dương Thanh Huyền bắn ra thân kiếm, quát: “Kiếm quyết!”

Liền lên cương phong gào thét, mang theo Viêm Dương chi khí, xoáy lượn quanh thân, tựu như phong hỏa gia thân, cả người hóa thành Kim Ô Hỏa Điểu, hướng cái kia Thiên Địa Đại Ma Bàn, nghênh kích mà lên!

Convert by: Quá Lìu Tìu

Chương 116: Về Đội

Chương 116: Về đội

Dương Thanh Huyền cái kia thân ảnh thon gầy, phảng phất phù du lay thụ, dứt khoát phóng tới cái kia Thiên Địa Đại Ma Bàn.

“Oanh!”

Tại cái kia một kiếm chi uy dưới, cái kia cối xay càng là vỡ ra một khối, lập tức ken két vỡ vụn, tại bên trên bầu trời bạo liệt, chấn động đến Vân Thiên vỡ đi, vách núi run rẩy.

Một đạo kiếm mang phảng phất hóa rồng mà đi, phóng tới cửu tiêu thiên ngoại!

Kinh khủng khí lãng quét sạch bát phương, trong nháy mắt đem Dương Thanh Huyền cùng Tả Tuấn vứt ra ngoài.

Đầy trời nọc độc, tại âm linh khí vòng xoáy dưới, hóa thành một tầng độc chướng, tại đỉnh núi trên không dần dần khuếch tán.

Một chùm xinh đẹp dương quang, từ trên tầng mây chiếu xuống, rơi vào đỉnh núi, xua tan âm lãnh hàn khí, ôn hòa thế gian.

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền bị quăng ra xa vài chục trượng, trực tiếp đâm vào trên vách núi đánh về, rung ra một ngụm tâm huyết, chỉ cảm thấy toàn thân xương cốt vỡ vụn, ngũ tạng lệch vị trí.

Chỗ mi tâm hình kiếm ẩn vào đi vào, lại không một chút quang mang, thân thể tất cả đều là như tê liệt khó chịu, muốn bị vỡ nát.

Kịch độc đã dọc theo kinh mạch, lan tràn toàn thân.

Tất cả mọi người là hoảng sợ nhìn xem một màn này, trên bầu trời bao trùm một tầng nọc độc, cùng cái kia âm linh khí lăn lộn cùng một chỗ.

Tả Tuấn bị quấn tại cái kia trong làn khói độc, lại không có rơi xuống, nhưng mà thân thể bị kiếm mang phách hơn phân nửa, nọc độc cốt cốt theo thể nội chảy ra, tại tan am hiểu thân thể của hắn.

“Không, không! Tại sao có thể như vậy, không!”

Tả Tuấn chỉ còn lại có nửa cái thân thể, thê thảm đau đớn kêu rên từ trong đó truyền ra, “Vũ Hồn phản phệ, ta bị Vũ Hồn phản phệ, vì sao lại như vậy! Dương Thanh Huyền, ta làm quỷ cũng sẽ không bỏ qua ngươi!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt tái nhợt, lẳng lặng nhìn, nói: “Ác giả ác báo, chết tại vũ hồn của mình phía dưới, cũng coi là cho ngươi một cái viên mãn kết cục.”

“Kết cục? Kết cục sẽ không là như vậy!”

Tả Tuấn gào thét, hai tay bấm niệm pháp quyết, hơn phân nửa thân thể đều bị làm tan, chỉ còn lại có nửa người trên, gương mặt cũng vặn vẹo lợi hại, cơ hồ không thành hình người.

Cái kia hồn quang phi tốc hướng trong tay hắn ngưng tụ đi qua, hóa thành một đoàn độc mang.

Dương Thanh Huyền nheo mắt, cảm nhận được cái kia độc mang nguy hiểm, cả kinh nói: “Ngươi...!”

“Ha ha ha ha, dù sao ta Vũ Hồn từ bỏ ta, phản phệ ta thân! Ta cũng không sống nổi, tựu kéo các ngươi tất cả mọi người cùng một chỗ chôn cùng!”

Tả Tuấn vung tay lên, cười gằn nói: “Ha ha, ta muốn đem cái này Độc Thủ Tôn Quyền dẫn nổ, cái kia đáng sợ khí độc, hội (sẽ) trong nháy mắt đưa các ngươi xuống Địa ngục!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, giãy dụa lấy muốn từ dưới đất vọt lên, nhưng chỉ cần khẽ động, tất cả đều là nọc độc tựu phát tác, như thiên đao vạn quả, đau ngã sấp xuống.

“A, ha ha. Ngươi nói xuống Địa ngục tựu xuống Địa ngục, Tả gia rác rưởi, thật đúng là coi mình là rễ hành rồi hả?”

Bỗng nhiên một đạo kình phong đánh tới, càng là một đạo quyền uy, như núi lớn, hóa thành vô tận uy áp, mãnh kích xuống.

“Ầm ầm!”

Quyền kia uy tại độc vật phía trên tan ra, tách ra điểm điểm quang mang, lại như cùng bầu trời đầy sao.

Tả Tuấn con ngươi co rụt lại, nghẹn ngào kêu lên: “Tinh quyền! Trần gia Tinh quyền!”

“Ầm ầm!”

Quyền phong áp chế xuống, Tả Tuấn Vũ Hồn chi quang, lại bị một quyền kia đánh nát!

Đáng sợ nọc độc bạo phát đi ra, như như vòi rồng quét sạch mở!

Trên biển mây, bỗng nhiên nhiều hơn một đạo thân ảnh, xuất hiện tại độc vật kia trước đó, càng là lăng không đứng vững!

Tất cả mọi người là giật nảy cả mình, “Lăng không đứng vững? Nguyên Vũ cảnh đại cao thủ?!”

Tả Tuấn cười như điên nói: “Ha ha, Trần Chân! Ngươi thật sự là chính mình muốn chết a! Đánh nát ta Vũ Hồn chi quang, tiếp nhận lửa giận của ta đi!”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, hét lớn: “Trần Chân, mau lui lại!”

Trần Chân cũng không phải là lăng không đứng vững, mà là phía sau sinh ra hai cánh đến, dựa vào một đôi cánh lông vũ, mới có thể đạp sóng mà đi.

Cái kia bắn nổ độc tố, lẫn vào âm linh khí, như như vòi rồng hướng hắn đánh tới.

“Ha ha, đáng tiếc, độc này đối với ta mảy may vô dụng.”

Trần Chân phải giơ tay lên, một cây ngân sắc chiến thương đột nhiên hiển hiện, thương bên trên tách ra ngân sắc quang mang, quét xuống một cái, lãnh mang lăng không đánh tới!

“Ầm ầm!”

Một thương đánh tan cơn lốc kia, xuyên thấu mà qua, đáng sợ độc mang điên cuồng ép mà đến, lại theo cái kia thương thế hướng hai bên trút xuống mà đi, không có chút nào dính vào Trần Chân thân thể.

“Cái này, cái này..., tại sao có thể như vậy...”

Tả Tuấn triệt để trợn tròn mắt, tràn đầy không cam lòng cùng tuyệt vọng, sinh cơ trong mắt hắn một chút xíu mất đi, những cái kia sương độc lập tức tản ra, không cách nào lại nâng hắn nửa người, lập tức theo đám mây rơi vào xuống dưới.

Trần Chân chiến thương vừa thu lại, liền xoay người, dựa vào sau lưng song vũ, theo hư không bên trên dậm chân.

“Đẹp trai người, lúc nào cũng tại cuối cùng ra sân.”

Mấy bước phía dưới, liền đi tới đỉnh núi bên trên, nói: “Đội trưởng, ta hoàn thành ngươi giao cho ta nhiệm vụ, giết Thái Phong, sau đó lại đến giúp ngươi.”

Trần Chân hăng hái, hai cánh khiết bạch vô hà, đứng ở cái này trên đỉnh núi, càng lộ ra thần thái chiếu người.

“Ha ha, tốt, tốt!”

Dương Thanh Huyền nhịn không được mừng rỡ, nói: “Ngươi đột phá?”

Trần Chân nhẹ gật đầu, lại cười nói: “Linh Vũ cảnh hậu kỳ.”

“Chi!”

Tất cả mọi người là trong lòng hút miệng hơi lạnh, trẻ tuổi như vậy, chỉ có mười bốn tuổi, tựu đạt đến Linh Vũ cảnh hậu kỳ, không khỏi quá mức đáng sợ!

Diêm Húc các loại (chờ) người thất kinh, bỗng nhiên điên cuồng kêu một tiếng, đem Mạnh Thụy mấy người chấn khai, liền chân phát phi nước đại, hướng dưới núi bỏ chạy.

Trần Chân khí sắc phát lạnh, đang muốn đuổi theo, lại bị Dương Thanh Huyền ngăn lại.

“Bốn người bọn họ thực lực không tầm thường, hiện tại trừ ngươi ra, đều là sức cùng lực kiệt, cho dù đuổi kịp, cũng khó thủ thắng. Vẫn là trước nghỉ ngơi một cái đi.”

Trần Chân cái này mới dừng lại.

Mạnh Thụy mấy người đều là khí sắc trắng bệch, toàn thân mang máu, khổ chiến một hồi, tiêu hao rất nhiều.

Trần Chân đối với Dương Thanh Huyền nói: “Nơi đây linh khí có chút quỷ dị, chúng ta rời đi trước đi, ta đến mang ngươi.”

Tả Tuấn dù chết, nhưng những cái kia khí độc lẫn vào âm linh khí, còn trên đỉnh núi gào thét, có chút đúng là âm hồn bất tán bộ dáng.

Trần Chân vung tay lên, Thiên Giang Đạp Tuyết lên tiếng mà ra, không khỏi chia tay, đem Dương Thanh Huyền cõng.

Một nhóm năm người, lập tức hướng dưới núi chạy đi.

Trần Chân cơ hồ là chân không dính đất, sát mặt đất mà đi, Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Vũ hồn của ngươi cũng đã trưởng thành?”

“Ừm.”

Trần Chân ứng tiếng nói: “Trước đó chỉ có thể ở không trung trượt một khoảng cách, hiện tại đã có thể lăng không phi hành.”

Mấy người đều là không ngừng hâm mộ, có thể phi hành Vũ Hồn, tuy nói không phải là không có, nhưng lại rất ít.

Dù sao có thể bước vào Chân Vũ cảnh võ giả không nhiều, như vậy một cặp cánh chim, sẽ cùng cùng giai giao thủ thời điểm, có thể chiếm hết tiện nghi.

Mạnh Thụy nói: “Vừa rồi ngươi có thể tuỳ tiện đánh tan Tả Tuấn độc bạo gió lốc, bằng vào là cái kia cán chiến thương đi. Có thể đem nọc độc cùng âm linh khí đều chấn khai, bách độc bất xâm, thật là không tầm thường Nguyên Khí.”

Trần Chân trong mắt lóe lên dị sắc, gật đầu nói: “Cái kia ngân thương thật có chút thần kỳ, ta cũng không có mò thấy lực lượng của nó, là tại cái kia biển mây phía dưới lấy được.”

“Cái gì?!”

Mấy người tất cả giật mình, Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Cái này Nguyên Khí không phải ngươi chính mình?”

Trần Chân cười nói: “Nguyên Khí cũng không phải bình thường binh khí, có thể thừa nhận được võ giả chân khí khuấy động, mười phần cao minh. Mặc dù ta Trần gia vốn liếng phong phú, nhưng còn không có giàu đến người người có Nguyên Khí trình độ.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 117: Kiểu Nhược Kinh Long

Chương 117: Kiểu Nhược Kinh Long

Dương Thanh Huyền thần sắc có chút ngưng trọng lên, nói: “Cái kia biển mây phía dưới tại sao có thể có Nguyên Khí? Ngươi nói rõ chi tiết đến.”

Nguyên lai Trần Chân một đường đuổi theo Thái Phong, cái sau hoảng hốt chạy bừa, tựu dọc theo con đường này trốn lên đỉnh núi, thấy không đường có thể đi phía sau, tại đỉnh núi bên trên đại chiến một trận, sau đó song song rơi vào biển mây.

Hai người Vũ Hồn đều là linh xảo loại hình, mặc dù không bay được, nhưng lại có trượt công năng, trượt vào chân núi, tất cả đều vô sự.

Tại đáy cốc lại đại chiến, bởi vì chân khí kịch liệt hao tổn, bốn phía âm linh khí không ngừng nhập thể, hai người cũng phát hiện không đúng, chiến tới cuối cùng, lưỡng bại câu thương, nhưng vẫn là Trần Chân càng hơn một bậc, đem Thái Phong đánh giết.

Giờ phút này, Trần Chân cũng là nỏ mạnh hết đà, đồng thời chịu đến âm linh khí quán thể, cả người cũng biến thành hoảng hốt, tại dưới sơn cốc thất tha thất thểu đi tới, muốn tìm một đầu đường ra, nhưng không ngờ gặp chuôi này ngân thương.

Ngân thương thẳng tắp đẹp đẽ, trực tiếp cắm ở đại địa bên trên, tựu phảng phất Ngân Long thăm dò, lăng lệ bá đạo.

Cho dù bốn phía khắc hoạ có Phù Văn trận pháp, vọng tưởng phong ấn kỳ thế, nhưng gió khẽ động, cái kia thương vẫn là phát ra trận trận tranh minh thanh âm, dường như long ngâm phượng gáy.

Trần Chân không chút suy nghĩ, tựu đi vào trong trận, một chút đem cái kia chiến thương nhổ lên, thương bên trên in mạ vàng bốn chữ: Kiểu Nhược Kinh Long!

Lập tức một cỗ lăng lệ chi khí theo cái kia thương lưu nhập thể nội, Trần Chân toàn thân run lên, nguyên bản hỗn loạn đầu óc, cũng dần dần trở lên rõ ràng.

Hắn ngạc nhiên phát hiện, cái này ngân sắc chiến thương có một cỗ lực lượng, có thể đem âm linh khí bài xích mở.

Rất nhanh, hắn liền nắm cái này ngân thương, xếp bằng ở đáy cốc, tu luyện.

Trần Chân nói: “Vừa vặn ta đột phá đến Linh Vũ cảnh hậu kỳ, chỉ nghe thấy trên đỉnh núi tiếng đánh nhau, mà Vũ Hồn cũng đã nhận được tiến hóa, liền ra đến xem, ai biết gặp được mọi người.”

Hắn cười một tiếng, nói: “Tất cả những thứ này, phảng phất trong cõi u minh tự có thiên ý.”

Mạnh Thụy cả kinh nói: “Cái kia trận pháp, ngươi còn nhớ phải là dáng dấp ra sao?”

Trần Chân trầm ngâm dưới, hướng Mạnh Thụy khoa tay mấy lần, Mạnh Thụy sắc mặt càng khó coi hơn.

Dương Thanh Huyền nói: “Thế nào, cái kia trận pháp có vấn đề sao?”

Mạnh Thụy khí sắc có chút âm trầm, nói: “Trận này ảo diệu vô tận, ta chưa từng nghe qua, nhưng có một chút phỏng đoán tương đối đáng tin cậy, trận này hẳn là toàn bộ Chân Long Lạc Huyệt long nhãn chỗ, nguyên lai tưởng rằng cái này Chân Long Lạc Huyệt trận cục là thiên địa tạo ra, nghĩ không ra càng là nhân lực gây nên."

Liễu Thành nói: "Như thế nói đến, đó phải là học viện bố trí xuống."

Mấy người còn lại đều là nhẹ gật đầu, Mạnh Thụy nói: "Học viện có thể bố trí ra lớn như thế so tay trận cục, thực lực mạnh, có thể thấy được lốm đốm."

Nhạc gượng cười nói: "Vậy dĩ nhiên, chúng ta thế nhưng là Bắc Ngũ Quốc đệ nhất học phủ a!"

Dương Thanh Huyền im lặng không nói, nhưng mà hai đầu lông mày lộ ra trầm tư cùng vẻ sầu lo, cảm thấy sự tình tựa hồ sẽ không đơn giản như vậy.

Một ngày phía sau, phương chạy tới chân núi, rời đi cái kia âm linh khí phạm vi bao phủ.

Năm người tìm một mảnh tương đối bí mật rừng rậm, ngồi xếp bằng chữa thương.

Dương Thanh Huyền thân dính rất nặng độc, đồng thời hút vào đại lượng âm linh khí phía sau, độc chứng phát tác, toàn thân tràn đầy màu xanh điểm lấm tấm.

Trần Chân lo lắng nói: "Đội trưởng, chất độc trên người của ngươi..."

Dương Thanh Huyền nói: "Không sao, ta tu luyện Viêm Dương chân khí, đúng lúc là cái này âm độc khắc tinh, chỉ cần cho ta thời gian nhất định, liền có thể hoàn toàn bài ra ngoài thân thể."

Hắn lời nói không ngoa, Lục Dương Chưởng vốn là là chí dương chí cương chưởng pháp, đối với mấy cái này âm độc có tác dụng khắc chế, ly khai âm linh khí phạm vi bao phủ phía sau, Dương Thanh Huyền tựu cảm thấy mình có thể áp chế cái kia độc tính.

Ba người khác cũng có dấu hiệu trúng độc, dù chưa sinh độc bệnh, nhưng khí sắc lúc trắng lúc xanh, cũng là hút vào âm linh khí quá nhiều đặc thù, hiện tại cũng bắt đầu từng cái trì hoãn tới.

Bốn người lấy ra không ít linh thạch cùng đan dược, đều là theo trước đó giao thủ qua tiểu đội trên thân vơ vét tới, phân loại nuốt cùng sử dụng.

Trước đó gặp được tiểu đội, cũng không phải cái gì đại phú chi nhân, tài nguyên tu luyện có hạn, rất nhiều đan dược hiệu quả quá mức bé nhỏ, nhưng có chút ít còn hơn không.

Trần Chân thì là nhảy lên một cây đại thụ, tiếp tục nghiên cứu cái kia Kiểu Nhược Kinh Long ngân thương, đồng thời làm bốn người hộ pháp.

Bởi vì bốn người nơi ở, chệch hướng kim đồng hồ phương hướng, cho nên tương đối an toàn, ít có người qua. Mặc dù có tốt kỳ nhân, đi vào cái này cái ngã ba, cũng rất nhanh liền trở về.

Dương Thanh Huyền vận chuyển Lục Dương Chưởng, một đạo cực kỳ nhỏ Viêm Dương chân khí tại thể nội vận chuyển, đem âm linh khí cùng chưởng độc một chút xíu bài ra ngoài thân thể.

Trần Chân giật mình nhìn xem Dương Thanh Huyền, chỉ thấy trên người hắn bảo bọc một tầng nhàn nhạt hồng mang, màu xanh đen độc cùng linh khí, không ngừng theo cái kia hồng mang bên trong tràn ra, hướng bốn phía tản ra.

Dương Thanh Huyền quanh thân cỏ cây, vừa chạm tới cái kia âm độc, trong nháy mắt khô héo héo tàn, mà Dương Thanh Huyền sắc mặt, thì là dần dần chuyển biến tốt đẹp.

“Hắn tu luyện là công pháp gì, cực không đơn giản.”

Trần Chân gia thế hiển hách, nhãn lực cũng thắng qua bình thường võ giả, có thể cảm thụ được cái kia Lục Dương Chưởng uy năng.

Đi qua cái này mấy lần sau đó, hắn đối với Dương Thanh Huyền đã là triệt để tâm phục, đồng thời cũng lĩnh hội tới ca ca dụng tâm lương khổ.

Trong núi không nhật nguyệt, thời gian cực nhanh.

Sau mười ngày, bốn người trên thân tổn thương cũng khôi phục bảy tám phần, đồng thời tu vi ổn bên trong có vào, đều là lộ ra nét mừng.

Dương Thanh Huyền tại bài trừ đi thể độc phía sau, tựu tu luyện Thanh Dương Võ kinh, rất nhanh trên nhục thể thương tích liền được chữa trị, đồng thời nguyên lực rót vào mỗi một tế bào, như hơi nước khuấy động, cuồn cuộn không dứt.

Mấy người còn lại đều cảm nhận được Dương Thanh Huyền trên người lực lượng, hình như không cốc hồi âm, “Ong ong” rung động.

Cỗ lực lượng này, cho bọn hắn một loại thẳng trên mặt cảm giác áp bách.

Mãi đến Dương Thanh Huyền thu hồi nguyên lực, cái loại cảm giác này mới tiêu thất.

[truy e n cua tui ʘʘ net]

Mạnh Thụy cả kinh nói: “Vừa rồi lực lượng kia là... Ngươi đột phá?!”

Dương Thanh Huyền mỉm cười, gật đầu nói: “Hoàng cân lực sĩ, Đãng Khí trung kỳ.”

Mấy người tất cả giật mình, lập tức đại hỉ.

Hoàng cân lực sĩ, bởi vì nhục thân cường hoành, so sánh cùng giai khí tu võ người mà nói, có càng mạnh chiến lực.

Mấy người nhất là thay Dương Thanh Huyền cảm thấy cao hứng, hai là tiểu đội lực lượng lại tăng lên không ít, cướp đoạt mười vị trí đầu nắm chắc càng lớn hơn.

Dương Thanh Huyền cúi đầu nhìn thoáng qua bốn phía, lấy hắn làm trung tâm, phương viên năm trượng bên trong cỏ cây tất cả đều chết héo, sâu kiến thi thể cũng có trên trăm nhiều.

“Thật là đáng sợ Vũ Hồn!”

Dương Thanh Huyền lòng còn sợ hãi, nói: “Nếu là thật sự để Tả Tuấn tu luyện đến Nguyên Vũ cảnh, sợ là Thất lão đều chưa hẳn là hắn địch thủ.”

Mạnh Thụy gật đầu nói: “Chính là, may mắn đem hắn bóp chết tại manh nha.”

Mấy người đều là lòng còn sợ hãi, lần này đỉnh núi chi chiến, xem như trở về từ cõi chết, nếu không có Trần Chân kịp thời xuất hiện, toàn bộ tiểu đội sợ là đoàn diệt.

Ngay sau đó năm người thu thập một phen, liền chạy như bay.

Giờ phút này, khảo hạch đã qua hai phần ba thời gian.

Dương Thanh Huyền trong tay linh thạch nguyên cũng tích lũy không ít, thông qua khảo hạch vấn đề không lớn, nhưng mục tiêu của bọn hắn là mười vị trí đầu, nội tâm đồng thời không có chút tự tin nào.

Nhạc Cường nói: “Ta đề nghị đoạt hai ba cái mười vị trí đầu đội ngũ, như vậy tựu ổn thỏa.”

Mạnh Thụy cũng là gật đầu nói: “Bây giờ toàn bộ khảo hạch tràng bên trong, có thể thắng được đội ngũ của chúng ta hoàn toàn chính xác không nhiều, biện pháp này có thể đi.”

Dương Thanh Huyền cười một tiếng, nói: “Không cần thiết tận lực đi tìm cái gì mười vị trí đầu đội ngũ, gặp tựu ‘Mượn’, như vậy chẳng phải ổn thỏa.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 118: Cổ Điện

Chương 118: Cổ điện

“Ha ha, nói cũng đúng!”

Mấy người đều là cười ha hả, lòng tin mười phần, theo trong núi phi nhanh mà xuống, rất nhanh liền trở về trước đó chỗ rẽ nơi, đã vắng vẻ không người.

Dương Thanh Huyền lấy ra linh quáng kim đồng hồ, y nguyên chỉ hướng bên trái, năm người lúc này hướng bên trái đường rẽ chạy đi.

Bên trái đường núi cùng phía bên phải rõ ràng khác nhau, chính là trùng chim đua tiếng, khi thì còn có thể nhìn thấy viên hầu, con nai, cáo thỏ các loại, một phái sinh cơ bừng bừng.

Hai bên đường, không ít địa phương đều bị đào mở, với lại mảng lớn đánh nhau vết tích, có thể thấy được trên con đường này, tranh đoạt mười phần kịch liệt.

Năm người chạy vội hơn một ngày thời gian, gặp bảy tám cái chỗ rẽ, mỗi lần đều lựa chọn kim đồng hồ chỉ phương hướng, cuối cùng địa thế trống trải.

Trước mặt một khối mấy chục đại mẫu đất trống, xuất hiện tại dãy núi vờn quanh bên trong, ngày chiếu tinh rừng phía dưới, linh khí dồi dào, hóa thành huyễn quang lóa mắt.

“Đây, đây là...!”

Năm người thấy một lần cái kia cảnh tượng trước mắt, không khỏi hóa đá ở, mặt mũi tràn đầy ngốc trệ.

Cái kia đất trống trung ương, một tòa nguy nga cổ điện, trùng thiên chiếm diện tích, đứng sừng sững mà lên.

Cái kia điện nhìn lại, tạo hình quỷ dị, mái hiên nhà răng cao mổ, đều ôm địa thế, hục hặc với nhau, vô số kỳ hoa thụy thảo, mãnh thú trời chim, đều tuyên khắc trên đó.

Trừ ra khí thế hùng vĩ bên ngoài, còn lộ ra một cỗ âm trầm lãnh ý.

Bốn phía đại điện, rải hơn ngàn học viên, toàn bộ khảo hạch đội ngũ, hơn phân nửa đều vân tụ tập ở đây.

“Tại sao có thể có cổ điện? Cái này, cái này quá quái dị đi!”

Trần Chân nghẹn ngào kêu lên, tràn đầy thần sắc kinh hãi, “Ta chưa từng nghe qua Huyền Long sơn mạch bên trong, giống như này một ngôi đại điện.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, như thế nguy nga đại điện, lưu chuyển lên hơi thở của thời gian. Thân là Thương Nam quốc một trong tứ đại thế gia đích truyền tử đệ, không nên không biết.

Mạnh Thụy cũng là kinh ngạc nói: “Hoàn toàn chính xác, ta cũng chưa từng nghe nói, không tin được bên trong ngọn long sơn có như vậy cổ điện. Xem kiến trúc này đặc thù, không hề giống là Thương Nam quốc phong cách a.”

Liễu Thành cả kinh nói: “Xem cổ điện này bên trên những cái kia chim thú hoa văn, không hề giống là phổ biến chi vật, không phải là năm đó yêu tộc lưu lại đại điện?”

Mấy người đều là giật nảy mình, xem cái kia nguy nga cấu tạo, cùng cái kia phun ra nuốt vào thiên địa cao chót vót khí thế, hoàn toàn chính xác giống như là yêu tộc chi vật.

Trần Chân kêu lên: “Không có đạo lý a, không tin được bên trong ngọn long sơn có lớn như thế điện, ta làm sao có thể không biết?”

Mấy người còn lại cũng đều là rơi vào trầm tư, bọn hắn cũng chưa từng nghe qua.

Dương Thanh Huyền nói: “Này điện có gì đó quái lạ, chúng ta trước hỏi rõ sở tình huống.”

Hơn ngàn học sinh, tốp năm tốp ba kết đội, cũng đang thảo luận lấy đại điện này, đồng thời ánh mắt bốn phía liếc nhìn.

Còn thỉnh thoảng có học sinh theo cái khác cửa vào đi vào, đều là chấn kinh tại nhìn thấy trước mắt.

Trước đại điện phương, hội tụ một ít học sinh bên trong cao thủ, cũng đang thảo luận lấy cái gì.

Dương Thanh Huyền liếc nhìn lại, liền phát hiện không ít người quen.

Tô Anh tiểu đội, Vương Đạt chỗ Vương gia tiểu đội, còn có không ít Linh Vũ trung kỳ tồn tại.

“Là hắn! Học viện công địch Dương Thanh Huyền, thế mà cũng đến cái này, nửa đường không chết!”

Dương Thanh Huyền năm người xuất hiện, lập tức gây nên oanh động không nhỏ, các loại địch ý ánh mắt, theo bốn phương tám hướng quăng tới.

“Thôi đi, ngươi cũng chưa chết, còn lo lắng người ta? Hắn nhưng là nắm giữ cùng Linh Vũ trung kỳ một trận chiến thực lực!”

“Không sai, ngày đó quảng trường một trận chiến, lực lượng gánh Tả Tuấn mấy chiêu bất bại, cũng đủ để chứng minh thực lực của hắn.”

“Không có thật sự có tài, dám ngâm Vu Khinh Nguyệt? Ta đang trên đường tới, liền gặp được bọn hắn cướp bóc cái khác đội ngũ, sợ là tích lũy không ít khoáng thạch.”

Năm người hướng cung điện kia đi đến, trước mặt tự nhiên mà vậy nhường ra một con đường đến, các loại tiếng nghị luận nổi lên bốn phía, mặc dù thanh âm ép cực thấp, đều vẫn là bị nghe được rõ ràng.

Liễu Thành cười trộm nói: “Ngươi thành học viện số một đứng đầu nhân vật, phong quang không gì sánh bằng.”

Dương Thanh Huyền sờ mũi một cái, nói: “Buồn bực nhất chính là, ta cùng Vu Khinh Nguyệt căn bản là không có cái gì, nếu quả thật phát sinh chút gì, cái này công địch ngoại hiệu ta cõng cũng là cõng.”

Nhạc Cường một mặt hâm mộ, nói: “An tâm đi, sớm muộn sẽ phát sinh chút gì.”

Mạnh Thụy, Liễu Thành cùng Trần Chân, cũng đều là không ngừng hâm mộ.

Dương Thanh Huyền trong đầu phù lược qua tấm kia kinh diễm khuôn mặt, trong lòng thầm nghĩ nói: “Ở trên người của ngươi, đến cùng ẩn giấu đi như thế nào bí mật? Như mê nữ hài.”

Năm người xuất hiện, cũng dẫn tới trước đại điện, những cao thủ kia chú ý, đều là ngừng nói chuyện với nhau, đem ánh mắt tụ vào tới.

“Dương Thanh Huyền!”

Vương Đạt một chút kinh hô lên, trong mắt mang lấy nồng đậm ý sợ hãi, sắc mặt tái xanh.

Bên cạnh thân một tên áo tím trường sam thiếu niên, ánh mắt lạnh lẽo, lạnh giọng nói: “Đây chính là cái kia đưa ngươi đánh ăn - **** Dương Thanh Huyền?!”

Vương Đạt đỏ mặt lên, khúm núm nói: “Vương Huy đường ca, lúc ấy ta, ta, ta trạng thái không tốt, đau bụng.”

“Được rồi.”

Vương Huy tay giơ lên, lãnh đạm nói: “Không cần nói nữa, ta đều biết.” Đáy mắt không che giấu chút nào hiện ra khinh miệt cùng khinh thường.

Mặt khác ba tên vương gia con cháu, cũng đều là một bộ “Ha ha” dáng vẻ, khinh bỉ nhìn xem hắn.

Vương Đạt xấu hổ giận dữ không chịu nổi, cúi đầu, móng tay bóp vào thịt bên trong, trong lòng gầm thét lên: “Để cho các ngươi xem thường ta, đợi chút nữa bị Dương Thanh Huyền đánh thành ****, tựu sẽ biết sự lợi hại của hắn!”

Tuy là Vương gia chi nhân, giờ phút này nhưng là vạn phần hi vọng Dương Thanh Huyền xuất thủ, đem chính mình mấy cái này đường ca đường đệ, toàn bộ đánh phế bỏ!

Thà rằng khảo hạch không thông qua, cũng phải khiến cái này xem thường mình người đạt được báo ứng!

Với lại mình bị Dương Thanh Huyền đánh bại sự tình, trong gia tộc truyền ra, bị một chút người có dụng tâm khác lợi dụng, bắt đầu nguy cơ đến chính mình trong gia tộc địa vị.

Lấy hắn lớp bốn đệ nhất thân phận, hiện tại vẫn là Vương gia hạch tâm đệ tử, nếu là bị đá ra hạch tâm vòng, tổn thất kia chi lớn, cho dù thi đậu Nội viện cũng vô pháp đền bù.

Nhưng chỉ cần Dương Thanh Huyền đem cái này bốn tên đường huynh đường đệ đều đánh phế, liền có thể chứng minh chính mình bại trận, cũng không phải là chính mình vô dụng, mà là đối thủ quá mạnh, đồng thời lại giải quyết hết bốn cái đối thủ cạnh tranh.

Vương Đạt nghĩ đến đây, càng là trong mắt bắn ra chờ đợi ánh mắt đến, châm ngòi nói: “Vương Hóa đường ca cũng là bởi vì hắn mà chịu trọng thương, hắn căn bản là không có đem Vương gia chúng ta để vào mắt, còn nói Vương gia chi nhân, có bản lĩnh chi bằng đi tìm hắn.”

“Ồ? Hắn thật qua lời này?!”

Vương Huy trong mắt lướt qua một tia hàn mang, nhìn chằm chằm Vương Đạt.

Vương Đạt bị ánh mắt kia giật nảy mình, vội vàng cúi đầu, tiếng như tỉ mỉ muỗi nói: “Đúng thế.”

Một tên khác Vương gia chi nhân, phẫn nộ nói: “Vương Huy đường ca, cái này Dương Thanh Huyền quá càn rỡ a? Một cái rác rưởi công nhân cháu trai, cũng dám cuồng vọng như vậy!”

Vương Huy lạnh lùng nói: “Mặc kệ hắn phải chăng nói qua lời này, chỉ bằng hắn đánh qua ta Vương gia chi nhân, chết rồi. Mấy người các ngươi phải tăng cường tu luyện, không nên hơi một tí tựu ở bên ngoài cho ta Vương gia mất mặt.”

“Đúng, đúng, nhất định!”

Một tên khác Vương gia chi nhân lập tức vuốt mông ngựa nói: “Vương gia danh vọng là mỗi một vị thành viên gia tộc cộng đồng duy trì. Vương Huy đại ca lần trước đánh bại Lam gia cao thủ, cho Vương gia chúng ta tăng thể diện không ít.”

Vương Huy mỉm cười, khiêm tốn nói: “Cái kia Lam gia cao thủ cũng rất lợi hại, may mắn, may mắn.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 119: Mặt Mũi Gì Phóng (Thượng)

Chương 119: Mặt mũi gì phóng (thượng)

Vương Đạt mặt âm trầm, oán độc thầm nghĩ: “Chờ Dương Thanh Huyền đem bọn ngươi đều đánh thành phân, xem các ngươi còn đắc ý!”

“Người này tựu là Dương Thanh Huyền?”

Bỗng nhiên một đạo mềm nhũn thanh âm nói ra, mang lấy một tia lạnh lùng, còn có một cỗ uy nghiêm.

Mấy tiểu đội thành viên đều là biến sắc, lộ ra thái độ cung kính đến.

Vương Huy vội vàng xoay người, hướng bên cạnh thân một tên khuôn mặt non nớt thiếu niên mặc áo gấm, cung kính nói: “Hồi bẩm Nguyên hoàng tử, chính là người này, người này cùng ta Vương gia còn có chút khúc mắc.”

Tên này thiếu niên mặc áo gấm, sắc mặt non nớt, lại mang lấy thượng vị giả uy nghiêm, càng là đương kim Hoàng đế chi tử —— Tô Nguyên!

Bốn tên thân mang bó sát người ngân y, tinh lông mày kiếm mục đích cầm kiếm thiếu niên, phân tùy tùng tả hữu, thần thái ngạo nghễ, từng cái đều có Linh Vũ trung kỳ tu vi.

Tô Nguyên thân là hoàng tử, nhưng cũng phải tuân thủ Thiên Tông học viện quy định, nhất định phải thông qua khảo hạch mới có thể đi Nội viện.

Cái kia bốn tên cầm kiếm thiếu niên, đều là Thương Nam quốc một chút cường giả hậu đại, tinh tuyển đi ra, cố ý bồi thi.

Tô Nguyên ánh mắt nhìn về phía Tô Anh, nói: “Anh tỷ, đây chính là cái kia chọc cho ngươi không thích Dương Thanh Huyền, một cái rác rưởi công nhân hậu đại?”

Tô Anh sắc mặt phức tạp, nhẹ nhàng “Ừ” một tiếng.

Tô Nguyên sắc mặt lập tức trầm xuống, tựa như che lên trầm xuống vẻ lo lắng, khiến cho người đáy lòng phát lạnh.

Ôn Ôn trong lòng máy động, thầm nghĩ: “Nguy rồi, Dương Thanh Huyền làm sao lại cùng quận chúa có khúc mắc? Quận chúa cùng Nguyên hoàng tử quan hệ luôn luôn vô cùng tốt, lần này Dương Thanh Huyền phiền toái. Coi như Nguyên hoàng tử không xuất thủ, lấy quận chúa tiểu đội thực lực, Dương Thanh Huyền cũng chịu không nổi a.”

Tô Nguyên mặc dù là cao quý hoàng tử, nhưng là Hoàng đế rất nhiều nhi tử bên trong không bị đãi kiến một cái, kế thừa hoàng vị là vô vọng, cho nên qua cũng tiêu diêu tự tại.

Bởi vì thường xuyên cùng Tô Anh lăn lộn cùng một chỗ, hai người tình cảm vô cùng tốt, cho nên mà biết Tô Anh cùng Dương Thanh Huyền hôn ước một chuyện.

Ôn Ôn hai tay lau vệt mồ hôi, trắng nõn trên gương mặt, lộ ra mấy phần đỏ bừng, ánh mắt nhẹ nhàng thoáng nhìn, phát hiện chung quanh chi nhân đối với Dương Thanh Huyền đều không có sắc mặt tốt, âm thầm ai thán nói: “Đều là Vu Khinh Nguyệt dẫn xuất sự tình, bây giờ tốt chứ, thành học viện công địch a? Mặc dù ngươi thực lực mạnh mẽ, nhưng cũng không thể chống lại toàn bộ học viện nam sinh a. Ai, chỉ có thể đi một bước xem một bước, ta hiện tại cũng không có biện pháp gì tốt giúp ngươi.”

Nàng âm thầm u oán một trận, nội tâm lo lắng, muốn trợ giúp Dương Thanh Huyền, lại không biết như thế nào cho phải, nghĩ thầm: “Nếu là U Dạ đại nhân ở đây, liền dễ làm.” Nếu có U Dạ bảo đảm Dương Thanh Huyền, đảm nhiệm ai cũng không dám căm thù.

“Dương Thanh Huyền, ngươi tới làm cái gì?!”

Không đợi những cường giả khác nổi lên, Tô Anh nhịn không được mở miệng, hô lên.

Đối mặt cái này đã từng cùng chính mình từng có hôn ước nam tử, nội tâm của nàng càng là phức tạp vạn phần.

Trận kia như là một loại trò đùa hôn ước hủy bỏ phía sau, nàng nguyên lai tưởng rằng giữa hai người lại không thể có thể có giao tập.

Nàng là Tấn vương nữ nhi, thiên chi kiêu tử, mà hắn nhưng mà rác rưởi công nhân hậu đại, dù là lại cố gắng như thế nào, cũng bất quá là cái võ giả bình thường thôi, giữa hai người cách xa nhau, là một đạo khó mà vượt qua khoảng cách.

Nhưng theo “Vu Khinh Nguyệt tình nhân”, “Học viện công địch” những thứ này ngoại hiệu mà thanh danh vang dội phía sau, Tô Anh phát hiện, cái này nguyên bản không có giao tập nam sinh, lại hết lần này đến lần khác xuất hiện tại nàng trong tầm mắt, thậm chí nhiễu loạn tâm cảnh của nàng.

Tô Anh mới mở miệng, toàn trường lập tức yên tĩnh, mấy trăm hai mắt ánh sáng đồng loạt nhìn sang.

Hai người đều là học viện đứng đầu nhân vật.

Đám người trong đầu đều hiện lên ra dấu chấm hỏi đến, “Thế nào, Tô Anh quận chúa cùng cái này cơm chùa nam cũng có khúc mắc? Không phải là…”

Một cái không tốt phỏng đoán tại mọi người hiện lên trong đầu, lập tức tất cả đều sắc mặt tái xanh xuống tới, từng cái trong lòng đều thầm giận nói: “Tên tiểu bạch kiểm này, sẽ không đem quận chúa cũng cua a?!”

Vừa nghĩ tới khả năng này, tất cả đều là cơ hồ muốn nổ, ánh mắt phẫn nộ bên trong, nổ bắn ra vô tận sát ý, rơi vào Dương Thanh Huyền trên thân.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy lưng trở nên lạnh lẽo, hình như vài trăm người tất cả đều muốn ăn hắn giống như, chỉ cảm thấy không hiểu thấu, nhìn chung quanh dưới, mới nói: “Quận chúa hỏi lời này có chút kỳ quái, ta đương nhiên là đến đào quáng a, chẳng lẽ lại đến du lịch?”

Tô Anh sững sờ, cái này lời nói mặc dù có chút hướng, nhưng lại xông nàng không phản bác được, chỉ có thể hừ một chút, nói: “Tựu ngươi thực lực kia, cũng có thể đi đến nơi này, xem đến vận khí không tệ.”

Tất cả mọi người là một mảnh xôn xao, đều là thầm nghĩ trong lòng: “Hai người này quả nhiên nhận biết, bọn hắn là thế nào nhận thức?”, “Vì cái gì gặp mặt tựu cùng cừu gia giống như?”, “Dương Thanh Huyền sẽ không thật đem Tô Anh cua a?”, “Có được tứ đại mỹ nữ thứ hai? Không có khả năng, tuyệt đối không thể!”

Các loại bát quái chi hỏa, đốt đám người lòng ngứa ngáy khó nhịn, đối với Dương Thanh Huyền cừu hận lại tăng lên một chút.

Mặc dù Vu Khinh Nguyệt cùng Tô Anh không phải bọn hắn có thể nhúng chàm, nhưng xuất thân kém xa chính mình Dương Thanh Huyền, lại có thể pha được như vậy mỹ nữ, cái kia ghen ghét chi hỏa cơ hồ muốn mạng của bọn hắn.

Mạnh Thụy bốn người cũng là một mặt mộng bức, cổ quái nhìn xem Dương Thanh Huyền, nghĩ thầm: "Tiểu tử này trên thân đến cùng giấu bao nhiêu bí mật?"

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Tốt a, ngươi coi như vận khí ta tốt đi."

Tô Anh nghe cái này không đau không ngứa, nội tâm không hiểu liền đến lửa, trùng điệp hừ một tiếng, càng không sắc mặt tốt.

Dương Thanh Huyền cũng là không hiểu ra sao, có chút không hiểu thấu.

Mình cùng nàng quan hệ trong đó đều giải trừ, vì sao còn muốn nhắm vào mình? Chẳng lẽ cũng là bởi vì ngày đó xuất thủ đối một chiêu sao? Cô gái nhỏ này lòng dạ cũng không tránh khỏi quá hẹp a?

"Hừ, vận khí tốt? Cái kia vận khí tốt của ngươi cũng sẽ chấm dứt!"

Vương Huy cười gằn đi ra, hai tay ôm ở trước ngực, ngăn ở Dương Thanh Huyền trước người.

Mặt khác ba tên vương gia con cháu cũng theo sau, đều là một mặt ngạo nghễ, liếc mắt nhìn, lỗ mũi hướng phía trời bộ dáng.

Vương Đạt có chút sợ hãi, nhưng vẫn là kiên trì theo sau, đứng tại phía sau cùng, cúi đầu.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Vương gia chi nhân?"

Vương Huy cười gằn nói: "Tính ngươi còn có tròng mắt." Hắn một tay lấy sau lưng Vương Đạt kéo đi ra, nói: "Ta cái này bất thành khí đường đệ, thực lực rác rưởi, ở bên ngoài cho gia tộc mất mặt, nhưng tự có ta Vương gia ra mặt giáo huấn, lúc nào đến phiên ngươi rồi hả?”

Vương Đạt khuôn mặt xấu hổ giận dữ như là quả cà, hận không thể có cái vết nứt chui vào.

Tại cái này vài trăm người trước mặt bóc hắn ngắn, đây không phải để hắn thân bại danh liệt sao? Nội tâm đối với Vương Huy hận ý đạt tới cực điểm, hận không thể Dương Thanh Huyền đem bốn người bọn họ toàn bộ giết sạch!

Dương Thanh Huyền cười ha ha, nói: “Giáo đều đã dạy dỗ, ngươi muốn sao?”

Vương Huy lãnh đạm nói: “Đã dạy dỗ, vậy ta chỉ có thể nghĩ biện pháp sau đó giáo huấn trở lại, nếu không Vương gia chúng ta mặt mũi gì phóng? Hoặc là ngươi tại chỗ quỳ xuống, theo ta dưới đũng quần mặt bò qua đi, chuyện này còn chưa tính.”

Bốn phía tất cả đều xôn xao, “Ta thao, điều kiện này không khỏi cũng quá độc ác đi.”

Nhưng đa số người tất cả đều hưng phấn không thôi, đều là cười trên nỗi đau của người khác thần thái, ước gì bọn hắn đánh cái lưỡng bại câu thương.

Vương Huy âm lãnh mà cười cười, lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 120: Mặt Mũi Gì Phóng (Hạ)

Chương 120: Mặt mũi gì phóng (hạ)

Tô Anh bọn người là sắc mặt ngạc nhiên, mặc dù cảm thấy Vương Huy đòi hỏi quá phận, nhưng cũng nghĩ nhìn xem Dương Thanh Huyền xử lý như thế nào.

“Mẹ -, quá phận!”

Nhạc Cường bao cả giận nói: “Muốn giết muốn đánh, cứ ra tay! Chẳng lẽ lại chúng ta sẽ sợ các ngươi!”

Trần Chân càng là giận tím mặt, sát khí một chút bạo phát đi ra.

Dương Thanh Huyền đưa tay ngăn lại hắn xúc động, bình tĩnh nói: “Ai nha, thật là một cái lựa chọn khó khăn a. Đến cùng là muốn tôn nghiêm, vẫn là phải tính mệnh đâu? Đối với ta mà nói, đương nhiên là tính mệnh rồi, được, ta chui.”

“Cái gì?!”

Mạnh Thụy bốn người đều là tâm thần đại chấn, khó có thể tin nhìn xem hắn. Trần Chân càng là vội vàng nâng hắn, kêu lên: “Chui không được, vừa chui, đời này rốt cuộc không ngốc đầu lên được!”

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, hất ra Trần Chân tay, nói: “Không ngóc đầu lên được không quan hệ, giữ lại tính mạng liền tốt.”

Trên mặt mang nụ cười bất đắc dĩ, tựu hướng Vương Huy đi đến.

Nhạc Cường khí hung hăng giậm chân một cái, đem hòn đá giẫm nát bấy, mặt mũi tràn đầy âm trầm, “Dương Thanh Huyền, sĩ khả sát bất khả nhục a!”

Mạnh Thụy vỗ vỗ bờ vai của hắn, khẽ lắc đầu, trong mắt khác thường sắc chớp động.

Liễu Thành đang kinh ngạc đằng sau, nhíu mày lại, nhớ tới ngày đó Dương Thanh Huyền chỉ điểm hắn những lời kia, lập tức bình tĩnh lại, lẳng lặng nhìn.

“Ai nha, thật là một cái phế vật!”

Tô Nguyên quái khiếu một tiếng, mỉa mai mắng.

Tô Anh cũng là khí sắc băng lãnh, nội tâm thất vọng không nói ra được cùng chán ghét, thậm chí xoay người sang chỗ khác, không muốn xem cái kia tham sống sợ chết sự tình.

“Ha ha ha ha!”

Vương Huy cười như điên, mở ra hai chân, chỉ chỉ chính mình hông - dưới, “Chui, nhanh quỳ xuống chui qua, sau đó lại học vài tiếng chó sủa, bản công tử liền có thể tha cho ngươi một mạng!”

“Ha ha.”

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, đi đến Vương Huy trước mặt, tràn đầy cúi người, liền muốn nằm xuống đi.

“Ai nha, thật mất mặt! Thế mà thật muốn chui!”

“Tựu món hàng này, Vu Khinh Nguyệt có thể nhìn trúng hắn? Lần này được rồi, chuyện này truyền đi phía sau, Vu Khinh Nguyệt nhất định phải cùng hắn chia tay đi.”

Ôn Ôn cũng là vừa vội vừa thẹn, liên tục dậm chân, kêu lên: “Dương Thanh Huyền, đứng lên, không thể chui a!”

Dương Thanh Huyền đối với tất cả lời nói ngoảnh mặt làm ngơ, tràn đầy khom lưng đi xuống, đột nhiên cổ quái nói ra: “Ngươi như thế mở ra hai chân, tựu không sợ người khác một chút đá bể ngươi đồ trứng mềm sao?”

Vương Huy bỗng nhiên giật mình, chỉ cảm thấy dưới hông một cỗ lạnh sưu sưu cảm giác, một cỗ hàn ý không có từ trước đến nay phun lên lưng, phẫn nộ quát: “Tiểu nhân, ngươi dám!”

Lời nói còn không nói chuyện, Dương Thanh Huyền đã là hai chân trừng một cái, cúi vọt tới, đại địa “Bành” một tiếng bạo liệt ra, nổ ra một cái động lớn đến!

Bụi đất tung bay bên trong, vậy mà hóa xuất ra đạo đạo tàn ảnh!

“Thật nhanh! Thật mạnh lực bộc phát!”

Cái kia mấy chi mạnh nhất trong tiểu đội, không ít người đều là con ngươi co rụt lại, bắn ra tinh mang.

Vương Huy cũng sớm có phòng bị, giận dữ hét: “Tiểu nhân, chính mình muốn chết!”

Hắn bỗng nhiên hai chân hợp lại, hai tay chồng cộng lại, bảo vệ dưới thân.

Dương Thanh Huyền thân ảnh khẽ động phía sau, trong nháy mắt xông đến Vương Huy trước mặt, gấp dừng lại, một cước bạo thăm dò ra ngoài!

“Bành!”

Một cước kia đá vào Vương Huy trên mu bàn tay, hai tay mu bàn tay xương cốt toàn bộ nổ tung, đồng thời bị ép xuống!

Hoàng cân lực sĩ, một cước có thể đá đoạn giang lưu, vỡ nát cự thạch!

“Ngao nha!...”

Vương Huy trực tiếp bị đá lên thiên không, miệng biến thành “A” hình, toàn bộ gương mặt vặn vẹo biến thành người khác giống như.

Biến cố này, lập tức làm cho tất cả mọi người đều trợn mắt hốc mồm.

Dương Thanh Huyền một cước đằng sau, trong nháy mắt vọt lên, dùng đầu gối đá trên ngực Vương Huy, “Bành” một tiếng, khí kình xuyên thấu mà qua, Vương Huy trên lưng quần áo trực tiếp nổ bể ra đến.

Đau hắn há to mồm, liền âm thanh đều không phát ra được.

Dương Thanh Huyền lại móc ở cổ áo của hắn, đáy mắt lướt qua sát khí, lạnh giọng nói: “Ngươi không phải nói, các ngươi Vương gia mặt mũi gì phóng sao? Không có địa phương phóng, tựu để xuống đất ăn - phân đi thôi!”

Bắt lấy Vương Huy hất lên, hai người từ không trung rơi xuống mà xuống, “Bành!” Một tiếng, chấn lên mảng lớn bụi đất, trực tiếp trên mặt đất trượt một đầu ba bốn trượng quỹ tích.

Khói bụi tản ra, chỉ thấy Dương Thanh Huyền quỳ một gối xuống ép sau lưng Vương Huy, một tay bắt lấy Vương Huy tóc.

Vương Huy cả người bộ mặt hướng xuống, nửa cái đầu đều vùi vào trong đất.

Cái kia thanh trượt bên trên máu tươi loang lổ, nhìn thấy mà giật mình, nghĩ đến đây là Vương Huy dùng khuôn mặt cùng tiền thân vạch ra tới máu quỹ, đều là không nhịn được run rẩy, khắp cả người băng hàn.

Tô Anh cùng Ôn Ôn đều là xem ngây người, trong nháy mắt xoay chuyển, để các nàng đầu óc đều phản ứng không kịp.

Mạnh Thụy bốn người cũng là há to mồm, mặc dù liệu đến Dương Thanh Huyền xảy ra sát chiêu, nhưng cũng không nghĩ tới như vậy gọn gàng, thủ pháp tàn nhẫn, trong nháy mắt tựu giải quyết!

Cái kia Vương Huy nằm rạp trên mặt đất, tay chân đều tại run rẩy, cũng không biết đã chết không, coi như không chết, hơn phân nửa cũng phế đi.

Vương Đạt đồng dạng là há to mồm, trong đầu trong nháy mắt đường ngắn, mặc dù mong chờ lấy Vương Huy nhanh lên bị đánh chết, nhưng thật bị đánh tàn thời điểm vẫn còn có chút phản ứng không kịp.

Toàn trường yên tĩnh như chết.

Dương Thanh Huyền theo Vương Huy cõng lên đứng lên, giơ chân lên, bảo bọc hắn cái ót lại đạp xuống, “Bành bành” vài tiếng, đem Vương Huy cả cái đầu đều đạp đi vào.

“Vương gia nhân khuôn mặt, đã không có địa phương phóng, tựu vùi vào trong đất được rồi.”

Hắn phủi tay, nhìn qua còn lại mấy tên Vương gia đệ tử, nói: “Ta đề nghị này thế nào?”

Cái kia ba tên Vương gia đệ tử toàn thân run lên, lúc này mới lấy lại tinh thần, nhìn xem Vương Huy thảm trạng, đều là dọa đến hai chân run rẩy, răng run lên.

Một người trong đó run giọng nói: “Tốt, tốt đề nghị…”

Dương Thanh Huyền nói: “Cảm thấy tốt liền tốt, ta tựu sợ các ngươi lại không hài lòng, lại muốn cho ta chui hông đâu.”

Ba người chân khẽ run rẩy, chỉ cảm thấy dưới thân khắp cả người thông mát, kém chút liền không có quỳ xuống đến.

“Hài lòng! Phi thường hài lòng!”

Ba người đều là vẻ mặt cầu xin, một người trong đó càng là “Ô ô ô” khóc lên.

“Tốt, tốt ngươi cái rác rưởi công nhân, lại dám kiêu căng như thế!”

Tô Nguyên một tiếng gầm thét, phá vỡ này quỷ dị yên tĩnh, lạnh giọng nói: “Vương Huy chính là vương gia con cháu, thân phận vô cùng tôn quý, há lại cho ngươi như vậy chà đạp!”

“Chà đạp?”

Dương Thanh Huyền một mặt kinh ngạc, giơ chân lên, nói: “Ta giày này rất quý giá, một chút cũng không có ‘Tiện’ đạp hắn.”

“Phốc.”

Tô Anh bị Dương Thanh Huyền cái kia nghiêm túc dáng vẻ, buồn cười, một chút bật cười.

Tô Nguyên gặp hắn dám lấy chính mình mở xoát, thẹn quá hoá giận, quát: “Đồ chết tiệt! Vả miệng cho ta!”

Cái kia bốn tên kiếm thị học sinh, tuân lệnh phía sau, trên thân lóe lên ánh bạc, tựu hướng Dương Thanh Huyền lao đi.

Tô Anh vội la lên: “Nguyên đệ, ngươi làm cái gì?!”

Tô Nguyên nói: “Anh tỷ, người này cuồng vọng đến cực điểm, thực sự nên đánh. Hơn nữa còn dám khiêu khích ta, ta chưởng hắn bạt tai, lấy đó giáo huấn.”

Hắn vung tay lên, quát: “Bạt tai!”

Trần Chân vội vàng tiến lên, ôm quyền nói: “Nguyên hoàng tử, việc này hoàn toàn là Vương gia chi nhân bốc lên, cùng Dương Thanh Huyền không hề quan hệ!”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 121: Quân Tử Như Rồng (Thượng)

Chương 121: Quân tử như rồng (thượng)

Tô Nguyên ánh mắt lẫm liệt, lạnh lùng nói: “Trần Chân, ngươi muốn cùng ta đối nghịch sao?!”

Hắn tuy là hoàng tử, nhưng không có quyền thế.

Mà Trần Chân thì lại khác, chính là Trần gia dòng chính, tương lai thực quyền thậm chí càng ở trên hắn, không thể coi thường.

Trần Chân nói: “Cũng không phải là cùng Nguyên hoàng tử đối nghịch, nhưng mà tội không tại Dương Thanh Huyền.”

Tô Nguyên gặp hắn kiên trì cùng mình tranh cãi, không khỏi giận dữ, quát: “Tội không tại Dương Thanh Huyền, cái kia chính là tội tại ta rồi hả? Chính là một cái rác rưởi công nhân cháu trai, cũng dám đắc tội ta, quyển kia vương uy nghiêm ở đâu? Cho ta vả!”

Cái kia bốn tên kiếm thị, lập tức đem bảo kiếm thả lỏng phía sau, thân ảnh phiêu nhiên hướng về phía trước, một người trong đó vung tay lên, liền hướng Dương Thanh Huyền trên mặt vỗ qua, tràn đầy mỉa mai cùng vẻ khinh miệt.

Bọn hắn là hoàng tử kiếm thị, đại biểu chính là hoàng quyền thần uy, mặc ngươi lại thế nào ngang ngược càn rỡ, cũng chỉ có thể ngoan ngoãn bị đánh.

Kiếm kia tùy tùng khóe miệng hiện ra nhe răng cười, nghĩ đến cái này Vu Khinh Nguyệt tình nhân, cũng phải bị chính mình bạt tai, không khỏi trong lòng một trận thống khoái, trong tay lực đạo càng gia tăng một chút.

“A!!”

Không nghe thấy bạt tai thanh âm, lại nghe được kiếm kia tùy tùng một tiếng hét thảm, máu tươi trời cao.

Phiến hạ thủ vả, không cánh mà bay, chỉ còn lại có một cái trụi lủi cổ tay, tiêu xạ ra máu.

Toàn bộ quá trình, tất cả mọi người đều thấy rõ, là Dương Thanh Huyền một kiếm chém tới đối phương bàn tay, nhưng mà toàn bộ muôn vàn khó khăn tin tưởng, từng cái ngây người như phỗng nhìn xem, trong đầu phản ứng không kịp.

Như kiếm kia tùy tùng là phổ thông thế gia võ giả, Dương Thanh Huyền phản kháng còn có thể hiểu được, có thể kiếm này tùy tùng là hoàng tử thị vệ a!

Dương Thanh Huyền một kiếm đằng sau, tiện tay giơ lên một chưởng liền chụp tới, “Ba” một tiếng bạt tai đánh vào trên mặt người kia, giống như là như quét rác đem hắn đánh bay đi.

Đãng Khí trung kỳ một bàn tay, trực tiếp đem người kia răng toàn bộ đánh nát, toàn bộ mặt sưng phù hoàn toàn mất cân bằng, xa xa quẳng xuống đất, như là rác rưởi.

Mặt khác ba tên kiếm thị cuối cùng phản ứng lại, đều là rống giận giương kiếm đâm tới, “Đáng chết! Lại dám đánh Nguyên hoàng tử người, tội chết!”

Tô Nguyên cũng sửng sốt một chút, lập tức kịp phản ứng, giận không kềm được, quát: “Giết, giết hắn!”

Dương Thanh Huyền hành vi, không thể nghi ngờ là tại khiêu chiến hoàng thất quyền uy.

Cái kia ba tên kiếm thị vốn là là Linh Vũ trung kỳ cao thủ, tăng thêm trong tay Nguyên Khí kiếm, khí thế bất phàm, từng đạo kiếm quang bồng lên, ở trên không bên trong xen lẫn, hóa thành một tấm võng lớn che lên đi qua.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, đương nhiên sẽ không cùng bọn hắn liều mạng, thân ảnh lóe lên, tựu theo tên kia bị đập bay kiếm thị phương hướng, phù lược đi qua.

“Tiểu tử, ngươi muốn làm cái gì?!”

Ba tên kiếm thị tất cả giật mình, chỉ thấy Dương Thanh Huyền lướt về phía Tô Nguyên, đều là dâng lên một cỗ dự cảm không tốt.

Tô Nguyên cũng là lấy làm kinh hãi, khiển trách quát mắng: “Ngươi muốn làm cái gì?!”

Dương Thanh Huyền đi lên trước, hững hờ nói: “Còn có thể làm gì, vả ngươi miệng nha, ngươi không phải tốt cái này một miệng sao?”

Nói xong, nhấc lên Tô Nguyên vạt áo.

“Ba!”

Một đạo thanh thúy bạt tai tiếng vang lên, toàn bộ trên đất trống, trong nháy mắt vùi vào yên tĩnh như chết.

Cái kia xông lên ba tên kiếm thị, tất cả đều há to mồm, tròng mắt đều làm lộ đi ra, ngốc trệ tại nguyên chỗ, sẽ không động.

Trần Chân, Mạnh Thụy mấy người cũng há to mồm.

Tô Anh, còn có những học sinh khác, không có chỗ nào mà không phải là hoá đá tại chỗ.

“Ba!”

Lại là một đạo bạt tai xuống dưới.

Này thanh âm dạng rõ ràng, nhưng lại lộ ra cực không chân thực.

Tô Nguyên chính mình cũng choáng tại chỗ.

Hắn vốn là Linh Vũ sơ kỳ võ giả, vốn sẽ không như vậy dễ dàng bị Dương Thanh Huyền bắt lấy, nhưng mà quen sống trong nhung lụa rồi, căn bản là không có nghĩ tới Dương Thanh Huyền dám bắt hắn, càng là nằm mơ cũng không nghĩ tới, Dương Thanh Huyền lại dám đánh hắn!

“Ba! Ba! Ba!”

Sau đó liên tiếp thanh âm, giống như đánh nổ trúc, theo Tô Nguyên trên mặt chấn động ra.

Tất cả mọi người theo ngốc trệ bên trong kinh ngạc trở lại, chấn kinh mà nhìn trước mắt một màn này.

“Trời ạ, hắn thật đang đánh hoàng tử a!”

Dương Thanh Huyền mặt không biểu tình, nắm lấy Tô Nguyên quạt vài chục cái, lãnh đạm nói: “Hiện tại sướng rồi không? Ngươi không là ưa thích phiến người bạt tai sao? Lão tử hôm nay liền bồi ngươi chơi, một lần phiến cái thoải mái.”

“Ba ba ba!”

Lại quạt liên tiếp vài chục cái.

Tô Nguyên đờ đẫn một câu chưa nói, hai bên khuôn mặt đã sưng hoá trang tử tựa như.

“Dừng tay! Dừng tay!!”

Tô Anh bỗng nhiên hét rầm lên, một mặt kinh hãi thần sắc, hình như lần thứ nhất nhận biết Dương Thanh Huyền.

Sau người một nữ tử, phẫn nộ quát: “Lớn mật! Dừng tay!”

Dương Thanh Huyền lập tức đã nhận ra nguy hiểm, một cỗ siêu cường khí tức đập vào mặt, nữ tử kia chẳng biết lúc nào, tựu ra xuất hiện ở bên người hắn, một chưởng đánh về phía ót của hắn, càng là muốn một chiêu giải quyết hắn!

“Đỗ Nhược, dừng tay!”

Tô Anh lúc này mới phát hiện sau lưng nữ tử không thấy, cả kinh âm thanh kêu to lên.

Đỗ Nhược một mặt âm lãnh, vốn là muốn một chiêu phế đi Dương Thanh Huyền, hắn dám đối với Tô Nguyên động thủ, đã là tội chết, khỏi cần nói, trực tiếp giết Dương Thanh Huyền cũng có thể.

Nhưng nghe được Tô Anh một hô, trong lòng hơi kinh, thủ hạ tựu chậm nửa nhịp, lực đạo yếu bớt xuống tới.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, dưới chân về sau giẫm ra nửa bước, thân pháp tựu chuyển một cái, dị thường linh xảo, trực tiếp đem Tô Nguyên ngăn cản tới, bảo hộ ở trước người mình.

Bộ pháp này không thể tưởng tượng, chính là hắn năm đó nghiên cứu Đoàn Dự “Lăng Ba Vi Bộ”, dù chưa có thể hoàn toàn sao chép được, nhưng cũng nghiên cứu ra hai ba bước.

Nguyên vốn có thể xảo diệu né tránh Đỗ Nhược một kích, nhưng hắn hết lần này tới lần khác không, trực tiếp coi Tô Nguyên là tấm chắn dùng.

Một chưởng kia chỉ kém nửa tấc tựu đập vào Tô Nguyên trên trán, Đỗ Nhược chính mình dọa đến hét lên một tiếng, vội vàng thu về vả đến, một cổ bá đạo chân khí bị cưỡng ép đè xuống, ngũ tạng lục phủ lại bị ép ra nội thương tới.

Dương Thanh Huyền đem Tô Nguyên nhấc trong tay, nhìn chằm chằm Đỗ Nhược nói: “Đánh a, ngươi không phải rất điếu sao? Như thế nào choáng váng?”

Trong lòng của hắn thầm nghĩ: “Người này khí thế trên người còn tại Triệu Tư Hàn phía trên, sợ sẽ là vị kia theo như đồn đại chuyên môn hộ tống quận chúa quá quan võ giả.” Lập tức không dám khinh thường.

Đỗ Nhược vừa sợ vừa giận, chỉ vào hắn, tức giận đến phát run, “Ngươi, ngươi dám đánh hoàng tử, đã phạm phải ngập trời tội chết, ai cũng cứu không được ngươi!”

Tô Nguyên đã sớm bị đánh cho hồ đồ, lúc này mới muốn từ bản thân là hoàng tử, mở mồm ra, “Ô ô ô” nói gì đó, mập mờ ở giữa có thể nghe thấy “Giết, giết, chết, tội chết” loại hình.

“Ba!”

Dương Thanh Huyền lại một cái tát quạt tới, đem hắn răng toàn bộ đánh nát, hợp lấy một ngụm máu tươi xông vào yết hầu, lúc này mới thành thật, “Ô ô ô” rên rỉ, nói không ra lời.

Tất cả mọi người là run run dưới, bị dọa đến choáng tại chỗ.

Tô Anh cũng há to mồm, hoa dung thất sắc, triệt để nói không ra lời.

Dương Thanh Huyền cái này mới nói: “Đều thành thật rồi hả?”

Bốn phía lặng ngắt như tờ, không người dám tiếp hắn, Mạnh Thụy mấy người cũng đều sợ choáng váng.

Dương Thanh Huyền nói: “Lão tử phiền nhất những thứ này tự cho là đúng, có chút điểm bối cảnh thế lực tựu cảm thấy mình lên trời, có thể cùng thái dương vai sóng vai ngốc. Ngươi ngốc không quan hệ, nhưng ngươi tại bản thiếu gia trước mặt ngốc, bản thiếu gia liền không nhịn được muốn cho ngươi tăng lên một chút trí thông minh.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 122: Quân Tử Như Rồng (Trung)

Chương 122: Quân tử như rồng (trung)

Đỗ Nhược sắc mặt tái nhợt, nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi đánh hoàng tử, mặc cho ngươi có thiên đại bối cảnh, cũng là một con đường chết. Ta hảo tâm khuyên ngươi dừng cương trước bờ vực, mau đem Tô Nguyên hoàng tử thả.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nhìn chằm chằm nàng, nói: “Ngươi uy hiếp ta?”

Đỗ Nhược nói: “Không phải uy hiếp, là khuyên bảo.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đã ta chết chắc, ta làm gì còn muốn thả hắn? Vì sao không trước đưa hắn đi chết, kéo cái đệm lưng?”

Trong mắt của hắn bắn ra sát khí đến, cúi đầu nhìn chằm chằm Tô Nguyên, dọa đến Tô Nguyên toàn thân run rẩy, run rẩy lợi hại, “Ô ô ô” một bộ cầu xin tha thứ dáng vẻ.

Đỗ Nhược cũng là thở một hơi lãnh khí, ngốc trệ tại cái kia, không biết thế nào nói tiếp tốt, thầm nghĩ: “Đúng vậy a, hắn đều đã muốn chết chắc, vì sao còn muốn thả hoàng tử? Đổi lại chính ta mà nói, sợ cũng hội (sẽ) kéo Tô Nguyên xuống dưới làm đệm lưng.”

“Đội trưởng.”

Trần Chân đầu đầy mồ hôi lạnh, nhìn về phía Dương Thanh Huyền, nhưng vừa chạm tới cái kia ánh mắt lạnh như băng, không khỏi run lên trong lòng, vội vàng cúi đầu xuống, không dám cầu tình.

“Dương Thanh Huyền, ngươi thả Nguyên đệ, ta có thể hướng cha ta cầu tình. Chỉ cần cha ta mở miệng, chí ít tính mạng của ngươi có thể giữ được.”

Tô Anh thanh âm tại lúc này vang lên, nàng lấy lại tinh thần, mặc dù cảm thấy trước mắt cái này Dương Thanh Huyền rất lạ lẫm, nhưng vẫn là lập tức thích ứng hiện trạng. Với lại nàng phát hiện, hiện tại chỉ có nàng mới có thể hóa giải cục này thế.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng cười một tiếng, nói: “Mệnh của ta nắm giữ ở trong tay chính mình, vì sao muốn cha ngươi đi cầu tình trạng phóng? Ngược lại là, cái này Tô Nguyên mệnh cũng nắm giữ trong tay ta, hẳn là các ngươi hướng ta cầu tình mới đúng chứ? Kỳ quái trí thông minh a, quen sống trong nhung lụa rồi, tựu liền trí thông minh cũng thoái hóa sao?”

Tất cả mọi người là sợ ngây người, Tô Anh quận chúa tự mình mở miệng, hắn thế mà cũng không lĩnh tình? Mà lại nói ra những thứ này cổ quái lời nói đến?

Kỳ thật, đây cũng là hai thế giới xem xung đột.

Tại Thương Nam quốc, giảng thiên địa quân thân sư, Hoàng tộc là gần với “Thiên địa” tồn tại, đám người ý niệm đầu tiên tựu là thần phục, không được chống lại.

Nhưng Dương Thanh Huyền trong đầu, có thể không có cái gì quân vương tướng tướng khái niệm, quản ngươi là Thiên Vương lão tử, chỉ cần dám chọc lão tử, liền đem ngươi giẫm chết.

Dương Thanh Huyền đem Tô Nguyên ném xuống đất, một cước đạp xuống đi, lãnh đạm nói: “Xem đến các ngươi đa số người trong đầu đều là phân, ta tựu phát triển giữa bạn học chung lớp đoàn kết hữu ái tinh thần, cho các ngươi giẫm ra đến!”

“Phanh phanh phanh!”

Lại liền giẫm mấy cước, trực tiếp đem Tô Nguyên nửa cái đầu đều giẫm vào trong đất đi, chỉ lưu lại có cùng ý tưởng đen tối.

Vương Đạt các loại (chờ) bốn tên Vương gia chi nhân, cũng triệt để hóa đá, nhìn xem sớm đã chết ở một bên Vương Huy, trong lòng đều là thầm nghĩ: “Xem đến Vương Huy chết không oan a, Nguyên hoàng tử đều muốn bị cái tên điên này đánh chết.”

Trong lúc nhất thời người người cảm thấy tay chân rét run, đều là âm thầm may mắn chính mình không có đi khiêu khích cái tên điên này.

“Dừng tay!”

Đỗ Nhược nổi giận gầm lên một tiếng, toàn thân đều xù lông, một cỗ cường đại khí tức từ trên người nàng vọt lên.

Linh Vũ cảnh hậu kỳ!

Chung quanh học viên đều cảm nhận được cái kia đáng sợ khí tức, đều là sắc mặt đại biến, nhao nhao thối lui, đều thầm nghĩ: “Cái này Dương Thanh Huyền chết chắc.”

Trần Chân sắc mặt biến hóa, trong bụng lo lắng, cái kia Đỗ Nhược trên thân đích đích xác xác là Linh Vũ cảnh hậu kỳ khí thế cường đại, còn xa ở trên hắn.

Lúc này, nếu là tương trợ Dương Thanh Huyền, tựu đứng ở hoàng thất đối diện, nhưng nếu là hắn không giúp đỡ Dương Thanh Huyền, Đỗ Nhược cái kia Linh Vũ hậu kỳ lực lượng, cơ hồ không người có thể địch.

Dương Thanh Huyền cũng là trong lòng thất kinh, nói: “Thật mạnh!”

Nhưng hắn mười phần tỉnh táo, lăng không một trảo, Trảm Yêu kiếm liền xuất hiện tại trong tay, thẳng đến Tô Nguyên trán, lạnh lùng nói: “Ngươi nếu là dám động một chút, ta liền muốn bổ dưa hấu nha.”

Đỗ Nhược mãnh liệt hít một hơi khí lạnh, như đổi lại người khác, hắn còn thật không tin đối phương dám làm như thế đại nghịch bất đạo sự tình.

Nhưng mới rồi Dương Thanh Huyền liên tiếp động tác, trực tiếp phá hủy nàng tam quan, người nam nhân trước mắt này, nhưng mà cái gì sự tình đều làm được đó a.

Tô Nguyên nằm rạp trên mặt đất,

Dọa đến gần chết, tiếng khóc ô ô nói: “Đừng, đừng tới a, ta, ta không muốn chết a, ô, ô ô ô.”

Đỗ Nhược nào dám động, đứng tại chỗ, chỉ cảm thấy tay chân băng lãnh.

Chuyện hôm nay, mặc kệ Tô Nguyên có thể sống sót hay không, nàng đều khó thoát liên quan cùng trách phạt.

Tô Anh trong đôi mắt lửa giận phun trào, quát: “Dương Thanh Huyền, ngươi đến cùng muốn như thế nào?!”

Dương Thanh Huyền nói: “Hỏi lời này lại kì quái, hẳn là các ngươi đến cùng muốn như thế nào. Ta mới từ cốc bên ngoài đi vào, chuyện gì đều không có làm, tiểu tử này tựu không hiểu thấu muốn phiến ta bạt tai, ngươi nói ta có nên hay không chém chết hắn?”

Tô Anh một chút giật mình, nói: “Coi như là Nguyên đệ không đúng, hắn cũng đã chịu đến trách phạt, ngươi cũng nên dừng tay.”

“Dừng tay?”

Dương Thanh Huyền cười nhạo nói: “Ngươi không có nghe cái này Đỗ Nhược mới vừa nói sao, mặc kệ như thế nào ta đều chết chắc, ta tại sao phải dừng tay, dù sao chết chắc, ta hiện tại liền giết cái này Tô Nguyên, kéo cái đệm lưng.”

Nói xong, hắn thật dùng kiếm gãy đâm xuống dưới, hồn quang sở ngưng lưỡi kiếm, chậm rãi đâm vào Tô Nguyên cái cổ, cái kia trắng nõn trên da, lập tức chảy ra ân máu đỏ tươi.

“Dừng tay! Mau dừng tay a!”

Tô Anh gấp đến muốn khóc, Tô Nguyên tuy là hoàng tử bên trong không bị đãi kiến một vị, nhưng hai người niên kỷ tương tự, cùng tiến lên học, như chị em ruột, tình cảm cực sâu.

“Dương Thanh Huyền, mau dừng tay a! Ngươi nói làm như thế nào thì sẽ làm như thế đó, ngươi muốn làm sao xử lý tựu làm sao bây giờ!”

Tô Anh nhìn xem cái kia kiếm gãy chậm rãi cắm - vào Tô Nguyên cổ, cuối cùng dọa đến khóc, hai hàng nước mắt chảy xuống đến.

Dương Thanh Huyền cái này mới dừng lại tay đến, nói: “Vị đại tỷ này tỷ vênh váo hung hăng, tiểu đệ trời sinh nhát gan, không nhịn được dọa, nói không chừng tựu tay run một cái, bổ dưa hấu.”

Tô Anh vội vàng kêu lên: “Đỗ Nhược, mau trở lại!”

Đỗ Nhược khí sắc mặt tái xanh, thân ảnh lóe lên, liền trở về Tô Anh sau lưng.

Tô Anh sờ một cái nước mắt, trông mong nói: “Hiện tại không ai dọa ngươi, ngươi muốn như thế nào mới bằng lòng thả Nguyên đệ?”

Dương Thanh Huyền gặp nàng đáng thương, trong lòng hơi có không đành lòng, nói: “Ta thả hắn, nhưng đảo mắt hắn liền sẽ dẫn người tới giết ta, vậy phải làm sao bây giờ?”

“Cái này...”

Tô Anh vội la lên: “Sẽ không, vừa rồi sự tình, coi như là chưa từng xảy ra. Nguyên đệ tuyệt sẽ không sau đó trả thù.”

Dương Thanh Huyền hơi nhún chân, giẫm Tô Nguyên kêu rên vài tiếng, nói: “Nguyên đệ, ngươi cứ nói đi?”

Tô Nguyên càng là nói ra: “Anh tỷ ý tứ, tựu là ta ý tứ, tuyệt sẽ không trả đũa. Chuyện hôm nay, ta coi như là làm một giấc mộng, cái gì đều không nhớ rõ.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, loại lời này hắn đương nhiên sẽ không tin, nhưng bây giờ giết Tô Nguyên, hoàn toàn chính xác không có cách dọn dẹp, chí ít cái kia Đỗ Nhược, hắn tựu không phải là đối thủ.

Thế là nói ra: “Tốt a, ngươi chỉ thiên phát cái thề, lại cùng bản thiếu gia nói lời xin lỗi, hôm nay việc này coi như kết thúc.”

“Thề? Xin lỗi?”

Tô Nguyên có chút mắt trợn tròn, nhưng lúc này, cũng không nghĩ ngợi nhiều được, vội vàng làm theo, lời thề son sắt chỉ thiên lập thệ, đồng thời mười phần thành khẩn hướng Dương Thanh Huyền nói lời xin lỗi.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 123: Quân Tử Như Rồng (Hạ)

Chương 123: Quân tử như rồng (hạ)

Trên đất trống hơn một ngàn người, tất cả đều cảm thấy mê muội, có loại nồng đậm không chân thật cảm giác.

Dương Thanh Huyền đem chân lấy ra, đem Tô Nguyên nhấc lên, nói: “Như vậy mới đúng chứ, tất cả mọi người là đồng học, muốn đoàn kết hữu ái, giúp đỡ cho nhau, tổng Kiến Hoà hài sân trường. Đừng hơi một tí liền nghĩ phiến người bạt tai, ngươi vẫn là hoàng thất một phần tử, mọi cử động đại biểu cho Thương Nam quốc hình tượng, càng phải dẫn đầu giảng văn minh, hiểu lễ phép, thụ làn gió mới, làm năm giảng tứ mỹ ba ấm áp tốt hoàng tử, hiểu chưa?”

“Minh bạch minh bạch, ta hiểu được.”

Tô Nguyên lệ nóng doanh tròng, nước mắt nhịn không được ba lạp ba lạp lưu, khóc lợi hại.

Dương Thanh Huyền lúc này mới đem Tô Nguyên thả, xách con gà con giống như ném về Tô Anh. Đỗ Nhược lóe lên mà ra, đem Tô Nguyên đón lấy, cái kia bốn tên cầm kiếm học viên, càng là vội vàng vây quanh.

Đỗ Nhược kiểm tra một chút Tô Nguyên thương thế, mặc dù nhìn như đáng sợ, nhưng cũng còn tốt đều là ngoại thương, đem Tô Nguyên giao cho bốn người, liền vọt ra, sát khí khinh người hướng Dương Thanh Huyền đi đến.

Dương Thanh Huyền cười lạnh, hai tay ôm ở trước ngực, lãnh đạm nói: “Tô Anh quận chúa, hiện tại người này muốn trả thù ta, ngươi lời mới vừa nói, đều là đánh rắm sao?”

Tô Anh kêu lên: “Đỗ Nhược, trở lại.”

Đỗ Nhược sắc mặt âm trầm, nói: “Quận chúa, người này không giết không được! Coi như quận chúa cùng Nguyên hoàng tử không cho so đo, nhưng bị Tấn vương cùng Hoàng Thượng biết được, càng không khả năng bỏ qua.”

Tô Anh tim phảng phất đè ép một tảng đá lớn, chỉ cảm thấy Dương Thanh Huyền càng ngày càng nhìn không thấu, nàng nói: “Việc này ta tự nhiên minh bạch, nhưng ta vừa rồi đáp ứng hắn không cho truy cứu, há có thể hiện tại tựu đổi ý, vậy ta uy tín ở đâu? Ngươi lui về đến.”

Đỗ Nhược hung hăng trợn mắt nhìn Dương Thanh Huyền một chút, nâng tay lên chỉ đến, làm cái hẳn phải chết thủ thế, lúc này mới quay người trở lại Tô Anh sau lưng.

Ôn Ôn vẫn luôn ở bên cạnh nhìn xem, không nói một lời, Dương Thanh Huyền biểu hiện, đã chấn kinh nàng phản ứng không kịp.

Tô Anh lúc này mới phức tạp nhìn xem Dương Thanh Huyền, nói: “Mặc dù ta cùng Nguyên đệ sẽ không truy cứu, nhưng Đỗ Nhược nói không sai, ngươi chính mình tự giải quyết cho tốt đi.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ta tự giải quyết cho tốt? Ngươi có không nghĩ tới, ta vẫn luôn tại tự giải quyết cho tốt, là hắn không có tự giải quyết cho tốt, lúc này mới chính mình ra đến tìm cái chết. Chẳng lẽ vừa rồi, muốn ta đứng ở bị hắn bạt tai, mới là tự giải quyết cho tốt?”

Hắn khinh miệt khoát khoát tay chỉ, lạnh lùng nói: “Thế giới này, cường giả vi tôn, nhưng quân tử như rồng, người người là vua. Không có người nào, trời sinh ra chính là muốn bị giẫm đạp, cũng không có ai, trời sinh ra tựu có quyền lợi chà đạp người khác. Nếu có, ta liền thấy một cái phiến một cái, phiến đến hắn trí thông minh bình thường mới thôi!”

Lời nói này nói mọi người đều cứ thế, tất cả đều rơi vào trầm tư.

Mạnh Thụy cũng là bị xúc động mạnh, đứng ra nói ra: “Không sai, cái này thế giới cường giả vi tôn, năm đó Thái tổ hoàng đế tô phong cũng là bằng vào tuyệt cường võ công, sáng lập Thương Nam quốc, chịu người trong thiên hạ kính sợ kính ngưỡng. Thân là một tên võ giả, chúng ta kính ngưỡng cho là chí cường lực lượng, mà không phải ‘Hoàng thất’ bản thân.”

Hắn Mạnh gia vốn là là Tô gia đối đầu, lần này nói ra, so Dương Thanh Huyền lại tiến thêm một bước, cơ hồ hoàn toàn là nghịch phản.

Đám người nghe được kinh hãi, đều là đổi sắc mặt, nhưng tỉ mỉ nghĩ một hồi, đích thật là như thế cái đạo lý.

Dương Thanh Huyền lại nói: “Võ giả, liền muốn thẳng tiến không lùi, không sở e ngại, cuối cùng đánh vỡ thiên địa này gông cùm xiềng xích, thu hoạch được sức mạnh vô thượng. Nếu là chính là một tên hoàng tử, vương tôn, tựu có thể ngăn cản cước bộ của các ngươi, cái này võ, vẫn là chớ luyện thì tốt hơn.”

Những lời này, tất cả đều là phản nghịch chi ngôn, nhưng mọi người nhưng là nghe được có chỗ minh ngộ, yên lặng nửa ngày, tìm không ra bất kỳ có thể phản bác.

Cho dù là Tô Anh, Đỗ Nhược bọn người, cũng là nhăn đầu lông mày, rơi vào trầm tư.

Tô Nguyên sống sót sau tai nạn, đã ngất đi, tên kia bị chém đứt bàn tay kiếm thị, đem chính mình đánh gãy vả nhặt lên thu vào trữ vật Nguyên Khí, sau đó tại một bên cạnh chữa thương.

Trên đất trống, trở nên tĩnh mịch.

Tất cả mọi người nhìn xem Dương Thanh Huyền thần sắc, đều lộ ra kiêng kị cùng vẻ kính sợ.

Hiện tại đừng nói hắn là học viện công địch, cua Vu Khinh Nguyệt một cái,

Coi như đem tứ đại mỹ nữ toàn bộ cua, cũng không ai dám có ý kiến.

Vương gia chi nhân trực tiếp đánh chết, Hoàng đế chi tử trực tiếp đánh cho tàn phế, ngươi thì tính là cái gì? Chọc cái này sát thần, đoán chừng phải tại chỗ nổ tung.

Tất cả mọi người là thận trọng tránh đi Dương Thanh Huyền, dùng đến bọn hắn tiểu đội năm người, nhìn có chút cô lập.

Dương Thanh Huyền lười để ý phải tâm tư của mọi người, tử quan sát kỹ lên cung điện cổ kia đến, phảng phất có một cỗ lực lượng, đem cung điện kia cách ly.

Dương Thanh Huyền vươn tay ra, hướng phía trước ép đi, lập tức cảm thấy một cỗ lực cản, dưới lòng bàn tay hơi hơi có quang mang hiển hiện, lại khó tiến lên mảy may.

Mạnh Thụy nói: “Là kết giới! Có một cỗ cực mạnh kết giới lực lượng, đem cổ điện này phong ấn lại.”

“Kết giới?!”

Dương Thanh Huyền giật nảy mình, nói: “Đây là khái niệm gì?”

Mạnh Thụy nói: “Kết giới kỳ thật cũng là một loại trận pháp, chỉ bất quá so phổ thông trận pháp muốn cao minh nhiều lắm, lớn như thế thủ bút kết giới, toàn bộ Thương Nam quốc có thể bố trí chi nhân, có thể đếm được trên đầu ngón tay a. Xem đến, nơi đây thật là Thiên Tông Thất lão bày ra.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vì sao nhất định muốn là Thiên Tông Thất lão bố trí, không thể là hồi lâu trước kia chi nhân bày ra sao?”

Mạnh Thụy cười ha ha một tiếng, nói: “Có lẽ đi, nhưng khả năng chẳng nhiều lắm. Muốn duy trì như vậy to lớn kết giới không tiêu tan, cái kia nhiều lắm mạnh lực lượng? Căn bản là khó mà tưởng tượng, ta càng có khuynh hướng là trước đây không lâu mới bố trí.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Nếu thật là Thất lão bố trí tới, sợ là khảo hạch thủ thắng mấu chốt ngay tại kết giới này bên trong.”

“Ha ha, tòa cổ điện này, chưa chắc là Thất lão bố trí tới. Chúng ta sợ là gặp học viện cũng không có dự tính đến tình huống.”

Một đạo thanh âm nhàn nhạt truyền đến.

Đám người đủ nhìn đi qua, năm đạo bóng người màu xanh lam, cùng nhau mà đến.

Tô Anh vui mừng, kêu lên: “Lam Nhan.”

Năm người chính là Lam gia chi nhân, Lam Nhan ánh mắt, vô tình hay cố ý liếc qua Dương Thanh Huyền, lúc này mới hướng Tô Anh ôm quyền nói: “Quận chúa.”

Sau đó ánh mắt rơi vào Tô Nguyên trên thân, cả kinh nói: “Nguyên hoàng tử, ngươi...”

Tô Nguyên nằm trên mặt đất chữa thương, mở mắt ra nhìn Lam Nhan một chút, mặt không thay đổi nói ra: “Ngươi tới rồi.” Xem như lên tiếng kêu gọi.

Lam Nhan dị thường kinh hãi, nói: “Là ai lớn mật như thế, dám đem Nguyên hoàng tử bị thương thành như vậy?”

Tô Nguyên vết thương trên người, không chỉ có là nghiêm trọng, với lại cái kia sưng bánh bao khuôn mặt, khô quắt đi xuống miệng, hiển nhiên là bị người quạt bạt tai, đồng thời đánh nát răng.

Tất cả mọi người là trầm mặc không lên tiếng, nhưng cái kia bốn tên cầm kiếm học sinh, đều là mắt lộ ra bi phẫn chi sắc, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

Lam Nhan giật mình kêu lên, lập tức minh bạch đây là Dương Thanh Huyền làm được, không khỏi đầu óc bị choáng váng.

Tại đường hẹp phần cuối, bọn hắn từ bỏ truy tung Dương Thanh Huyền, lại nghĩ không ra phát sinh đáng sợ như vậy sự tình.

Nhưng vì sao Dương Thanh Huyền đánh Tô Nguyên, còn có thể như thế khí định thần nhàn đứng tại cái này?

Mặt khác bốn tên Lam gia chi nhân cũng đều là mặt mũi tràn đầy ngốc trệ, không nghĩ ra trong đó mấu chốt.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 124: Các Hiển Thần Thông (Thượng)

Chương 124: Các hiển thần thông (thượng)

Lam Nhan trên trán toát ra mồ hôi lạnh đến, dính đến hoàng gia sự tình, hắn cũng không muốn quá nhiều tham dự can thiệp, cười khan một tiếng, nói: “Nguyên hoàng tử không cần để ý tới ta, an tâm dưỡng thương.”

Tô Anh nói: “Lam Nhan lời nói ý gì?”

Lam Nhan đem quạt xếp mở ra, nhẹ lay động, có ý riêng nói: “Tòa cổ điện này, cũng không phải là một mực tựu có, mà là tại chúng ta tiến vào sơn mạch phía sau xuất hiện, điểm ấy ta có thể khẳng định. Đương nhiên, cũng không bài trừ là có học viện trưởng lão trong bóng tối giám thị, nhưng khả năng cũng không lớn, cho nên ta càng khuynh hướng cho rằng, đại điện này xuất hiện, hoàn toàn là ngoài ý muốn sự tình.”

“Lam Nhan đồng học nói có lý.”

Phụ cận một người nói ra: “Nguyên bản nơi đây khoáng đạt khôn cùng, tiểu đội chúng ta một mực tại phụ cận đào quáng, trừ chúng ta bên ngoài, còn có mặt khác mấy đoàn người, tòa đại điện này tựu như vậy lặng yên không một tiếng động, không hiểu thấu xuất hiện.”

Tô Anh cứ thế nói: “Nói như vậy, thật đúng là có thể là ngoài ý muốn tình trạng?”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nói: “Lặng yên không một tiếng động? Cái từ này là có ý gì?”

Người kia sắc mặt có chút khó coi, nói: “Tựu là không hề có một chút thanh âm, chúng ta ai cũng không có chú ý đến, tại phụ cận đào quáng, đào lấy đào lấy, đột nhiên ngẩng đầu thời điểm, liền phát hiện trung ương có thêm như thế một tòa cổ quái đại điện, nếu không có còn có những tiểu đội khác chi nhân cũng tại, chúng ta thật muốn cho là mình gặp được quỷ.”

Tất cả mọi người là sững sờ, hai mặt nhìn nhau.

Lớn như thế một tòa cổ điện lặng yên xuất hiện, thế mà không có bất cứ động tĩnh gì?

Người kia thấy tất cả mọi người là không tin bộ dáng, vội la lên: “Lúc ấy còn có mấy chục người đâu, cũng không phải ta một cá nhân nhìn thấy.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi đừng vội, chúng ta tự nhiên là tin ngươi. Cổ điện này xuất hiện thời gian, là từ lúc nào?”

Người kia nói: “Ngày 12 trước.”

Dương Thanh Huyền rơi vào trầm tư, mười hai ngày trước đó, đúng lúc là bọn hắn đánh bại Ngô Trung Hải tiểu đội phía sau.

Hắn nói: “Đã lâu như vậy, các ngươi nhưng có cái khác phát hiện gì?”

Người kia lắc đầu nói: “Bị một đạo kết giới chặn, thử các loại biện pháp cũng không phá nổi.”

Đỗ Nhược đột nhiên nói ra: “Lam Nhan, vũ hồn của ngươi...”

Lam Nhan cười khổ lắc đầu, nói: “Ta thử qua, vào không được.”

Đỗ Nhược nhướng mày, liền không nói nữa.

Tô Anh nói: “Bất kể nói thế nào, ngươi đã tới, chúng ta phá kết giới nắm chắc lại lớn không ít.”

Lam Nhan vô tình hay cố ý lườm Mạnh Thụy một chút, nói: “Nếu là có cái Trận Pháp Sư, sợ là nắm chắc hội (sẽ) lớn hơn.”

“Trận Pháp Sư?”

Tô Anh cứ thế nói: “Trong các ngươi có Trận Pháp Sư sao? Ôn Ôn học qua chút điểm da lông, nhưng cũng không để ý dùng.”

Lam Nhan cười nói: “Tại chỗ có gần ngàn người, ta cũng không tin không có một cái nào Trận Pháp Sư.”

Dương Thanh Huyền trong lòng có loại cảm giác khác thường, con ngươi hơi hơi co lên, nhìn chằm chằm Lam gia năm người dò xét, tựa hồ muốn đem bọn hắn xem thấu.

Hắn có loại trực giác, hình như năm người này biết biết không ít bí mật của bọn hắn, nhưng lại nói không nên lời loại trực giác này tồn tại cùng nguyên nhân.

Mạnh Thụy tựa hồ cũng có cảm ứng, hào phóng nói ra: “Không sai, ta chính là Trận Pháp Sư.”

Tất cả mọi người lộ ra ánh mắt kinh ngạc, rơi ở trên người hắn.

Mạnh Thụy mặt không đổi sắc, trấn định tại kết giới bên trên sờ sờ tới sờ lui, nói: “Kết giới này đồng thời không phức tạp, chỉ là đơn thuần lực lượng hình kết giới. Học viện hẳn là cũng cân nhắc đến thực lực của chúng ta, đám người liên thủ hẳn là có thể phá. Mỗi cái kết giới đều có yếu kém nhất hoàn, ta thử một chút đem tìm ra, sau đó đám người liên thủ đánh tan.”

Tô Anh vui vẻ nói: “Vậy thì tốt quá, ngươi tranh thủ thời gian thử một chút đi. Đều nhiều ngày trôi qua rồi, tất cả mọi người không có đào được cái gì linh thạch, đều tốt gấp đâu.”

Đám người một chút nhấc lên Thần đến, nhìn xem kết giới đằng sau, cái kia thê lương cổ lão đại điện, không khỏi hưng phấn lên.

Mạnh Thụy một tay bấm niệm pháp quyết, Vũ Hồn Cẩm Doanh Hoa Trận nổi lên, ngọc bút ở trên không bên trong múa bút vẽ tranh, từng cái bích ngọc Phù Văn trống rỗng tạo ra.

Kết giới bên trên lập tức hiện ra to to nhỏ nhỏ, ngàn vạn quang đoàn, giống như là sóng nước lắc lư.

Mọi người thấy cái này biến hóa kỳ dị, phảng phất ma thuật.

Mạnh Thụy lăng không cầm bút, tại kết giới bên trên vạch ra một đầu tuyến đến, nói: “Vòng này, chính là lực lượng yếu nhất chỗ.”

Lập tức, thu hồi Cẩm Doanh Hoa Trận, sở có dị tượng tiêu thất, khôi phục cái kia trong suốt trạng thái.

Nhưng cái kia vạch một cái không gian, còn có nhàn nhạt bích ngọc, ngưng tụ không tan.

Dương Thanh Huyền nói: “Quận chúa, liền từ ngươi đến tổ chức một chút đám người, đồng loạt ra tay công kích đi.”

Nơi này có thể ngưng tụ tất cả mọi người lực lượng, cũng chỉ có Tô Anh.

“Được.”

Tô Anh việc nhân đức không nhường ai, lập tức bắt đầu bắt tay vào tổ chức.

Đám người sớm đã không kịp chờ đợi, tất cả đều lấy tiểu đội làm tổ, tụ tập tại kết giới kia trước, không ít người vì trước xông đi vào, không ngừng hướng phía trước chen, thậm chí náo ra tranh chấp đến.

Mãi đến Đỗ Nhược xuất thủ, quạt bay mấy người, lúc này mới toàn bộ thành thật xuống tới.

Tô Anh nói: “Tất cả mọi người nghe ta, hô một, hai, ba phía sau đồng thời xuất thủ, công kích cái kia quét ngang lục tuyến.”

Chính nàng cũng là vung tay áo một cái, trên cánh tay hiện ra một thanh cung nỏ, ba chi màu sắc khác nhau mũi tên nhỏ khoác lên trên đó, một cỗ lăng lệ chi khí lập tức tản ra.

“Một, hai, ba!”

“Xuất thủ!”

Mấy trăm đạo quang mang vọt lên, một mảnh lóa mắt.

Các loại đao quang kiếm mang quyền phong, đánh phía cái kia bích ngọc sắc lục tuyến.

Lực lượng kinh khủng tại kết giới bên trên khuấy động ra, hóa thành từng vòng từng vòng phong bạo, như gợn nước hướng tứ phía khuếch tán.

Kết giới kia bừng tỉnh như sóng nước, quang ảnh tụ tán, chiếu ra thải quang.

Tất cả mọi người là đại hỉ, biết kết giới kia sắp phá, càng thêm ra sức oanh kích.

Có chút đầu cơ trục lợi hạng người, xuất công không xuất lực, nhìn như rất liều mạng, kì thực mỗi một chiêu đều nhưng mà sức tưởng tượng, âm thầm tụ lực dịch chuyển về phía trước bước, lấy đoạt vị trí tốt nhất, dự định kết giới vỡ vụn trong nháy mắt, tựu vượt lên trước xông đi vào, chiếm được tiên cơ.

Kết giới kia bị oanh chỉ chốc lát, cuối cùng đạt đến cực hạn, “Oanh” một tiếng bị chấn nát mở.

Vô số huỳnh quang như như hồ điệp ở trên không bên trong lấp lóe, tựa như sao lốm đốm đầy trời, mười phần lộng lẫy, làm người say mê.

Mạnh Thụy đột nhiên kinh hô một tiếng, nói: “Không tốt! Mau lui lại!”

Thoại âm rơi xuống, liền thấy những cái kia như hồ điệp huỳnh quang bỗng nhiên lóe lên, thật giống như bị lực lượng nào đó cầm cố lại, nhưng mà một sát, tựu ngưng tụ ra lực lượng đáng sợ, hóa thành phong bạo mãnh liệt tản ra!

Tất cả mọi người đều là hoảng hốt, đột nhiên hướng sau lưng lao đi.

Những cái kia đầu cơ trục lợi hạng người, tại kết giới phá vỡ trong nháy mắt, không lùi mà tiến tới, giờ phút này nguy hiểm tiến đến, đều là dọa đến hồn bay lên trời, vội vàng về sau trốn.

Nhưng chạy đi đâu đi, hơn mười người vừa mới chuyển thân, đã bị cái kia đáng sợ phong bạo cuốn vào, “Bành” một tiếng tựu nổ phấn thân toái cốt.

Phong bạo lực lượng bị cái này hơn mười người làm khiên thịt ngăn cản một chút, uy lực chợt hạ xuống không ít, nhưng vẫn là tràn ngập không gian, như sóng biển quét sạch xuống.

Còn có vài chục tên lui chậm chạp học sinh, biết không còn kịp rồi, kiên trì xuất thủ, hướng sau lưng đánh tới, lấy công làm thủ.

“Oanh!”

Hơn mười người đều bị đánh bay, từng mảnh từng mảnh đỏ thẫm máu vẩy vào không trung.

Nhưng kết giới kia vỡ vụn chi uy, cuối cùng tuy nhiên mà dừng.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 125: Các Hiển Thần Thông (Trung)

Chương 125: Các hiển thần thông (trung)

Tất cả mọi người là mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, tất cả đều là sống sót sau tai nạn dáng vẻ, trùng điệp nhẹ nhàng thở ra.

Đỗ Nhược ôm lấy Tô Nguyên bay ngược, bị cái kia phong bạo đánh trúng, bằng vào thực lực mạnh mẽ khiêng xuống tới, nhưng khóe miệng mơ hồ có vết máu hiển hiện, hiển nhiên là bị thương.

Dương Thanh Huyền mấy người đều ngay đầu tiên lui ra phía sau, lông tóc không tổn hao gì.

“Cái này cái quỷ gì khảo hạch, không khỏi thật là đáng sợ đi, không cẩn thận tựu mệnh tang hoàng tuyền!” Có học sinh giận mắng, thanh âm bên trong tràn ngập sợ hãi.

“Hừ, võ giả con đường, tùy thời đều có vẫn lạc khả năng, sợ chết, chỉ có thể chứng minh ngươi nội tâm còn chưa đủ mạnh a.” Một người khác lạnh lùng nói.

“Mọi người mau nhìn, cung điện cổ kia đâu? Như thế nào mất ráo?!” Thanh âm bên trong tràn đầy hoảng sợ cùng phẫn nộ.

Theo kết giới phá vỡ, trước đó cái kia rộng rãi cổ điện, lại biến mất không thấy gì nữa.

Tất cả mọi người hưng phấn khuôn mặt, theo cái kia cảnh tượng biến ảo, một chút ngưng kết ở trên mặt, hóa thành ngốc trệ.

“Cái này...”

Từng cái tất cả đều mắt choáng váng, ở trước mắt, là một mảnh càng rộng lớn hơn đất trống, chỉ bất quá từng cái đống đất chắp lên, phía trên dựng thẳng hết mộ bia.

“A, lại là nghĩa địa!”

Không biết là ai, kêu lên một tiếng sợ hãi, liền đánh vỡ quỷ dị yên tĩnh, cũng bắt đầu la mắng.

“Là ai làm trò đùa quái đản, cố ý bố trí xuống như thế một đạo kết giới.”

“Mẹ -, những bố trí kia khảo hạch lão sư, cả nhà đều chôn ở nơi này đi.”

“Ta - thao, thật mẹ hắn - xúi quẩy, đem chúng ta dẫn tới nghĩa địa đến, là muốn cho mọi người chúng ta đi chết sao?”

Cái này vừa nói, bỗng nhiên trong nháy mắt yên tĩnh, mỗi người đều cảm thấy toàn thân run lên, lại có loại không nói ra được hàn ý.

Dương Thanh Huyền mặt sắc mặt ngưng trọng, ánh mắt tại những cái kia trên bia mộ quét tới, những cái kia văn tự đặt bút như mây khói, Hùng Kỳ khôi vĩ mà biến hóa đa đoan, tựa như từng đầu mãnh thú, sôi nổi chữ ở giữa.

Mạnh Thụy cả kinh nói: “Là yêu tộc nghĩa địa!”

Những cái kia trên bia mộ chữ, bọn hắn một cái đều không nhận ra, nhưng theo trong câu chữ, đi bút lạc chữ dưới, mơ hồ lộ ra một cỗ Hung Sát lệ khí, cẩn thận ngưng nhìn lên trên, phảng phất muốn bị nhiếp trụ tâm hồn.

Đỗ Nhược lớn tiếng kêu lên: “Tu vi thấp, định lực kém đồng học, không nên nhìn cái kia trên bia mộ chữ!”

Rất nhiều kém chút tâm thần thất thủ học sinh, lập tức cúi đầu xuống, âm thầm chấn kinh.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Không chỉ có là yêu tộc chi mộ, đồng dạng có nhân tộc chi mộ, là hai loại mộ huyệt hỗn hợp.”

Tại trong mộ địa, quả nhiên lẻ tẻ nhìn thấy không ít nhân tộc văn tự mộ bia, đồng dạng là bút pháp mạnh mẽ hữu lực.

Lam Nhan trầm ngâm nói: “Học viện rút chúng ta đến đây, hẳn là có thâm ý, nhưng mà cái này đầy đất phần mộ... Ngã xuống đất ý muốn như thế nào?”

Tất cả mọi người là không hiểu, đứng ở mảnh này nghĩa địa trước, có chút ngốc trệ.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nói ra: “Nơi đây tuy là nghĩa địa, lại không có chút nào âm lãnh túc sát tĩnh mịch chi khí, ngược lại thúy tiển chồng lam, bạch ngọc phù quang, một mảnh linh khí sung túc chi tượng.”

“Đúng!”

Tô Anh đại hỉ, nói: “Ta nói thế nào có chút kỳ quái, tuyệt không giống như là nghĩa địa, cái này nghĩa địa phía dưới, khẳng định là khoáng mạch!”

Nhưng sắc mặt nàng trong nháy mắt lại tái nhợt, nếu như khoáng mạch tại nghĩa địa phía dưới, vậy bọn hắn chẳng phải là muốn đào mộ?

Còn lại học sinh cũng nghĩ đến, đều là hai mặt nhìn nhau, nhưng học viên nhiều lấy nam sinh làm chủ, mặc dù cảm giác khó chịu, nhưng rất nhanh liền thích ứng, đều là liếm láp đôi môi, nhịn không được liền muốn mở đào.

Dương Thanh Huyền lấy ra linh quáng kim đồng hồ, cái kia cây kim thẳng tắp chỉ hướng về phía trước, hắn con ngươi hơi co lại, nói: “Phía dưới có hay không khoáng mạch ta không biết, nhưng những thứ này phần mộ mộ bia... Hình như tất cả đều là linh thạch quặng thô...”

“A?!”

Tất cả mọi người một chút giật mình, nhao nhao xuất ra linh quáng kim đồng hồ, quả nhiên tất cả đều đồng loạt chỉ hướng những cái kia mộ bia.

Mạnh Thụy khí sắc trắng bệch, nói: “Khó trách những yêu tộc kia văn tự có thể nhiếp nhân tâm phách, những chữ này thể đều là lấy cổ quái bút pháp viết vào, lại lợi dụng mộ bia bên trong nguyên bản linh khí tẩm bổ, lúc này mới sinh ra cái kia thần dị hiệu quả.”

"Vậy còn chờ gì? Nhiều như vậy mộ bia,

Thắng, chúng ta thắng chắc!"

Một tên đệ tử hưng phấn kêu to lên, trực tiếp xông lên tiến đến, tại chỗ đem một cái mộ bia lật tung, theo mộ phần bên trên dời đi ra, thu vào trữ vật đại bên trong.

Lại có hơn mười danh học sinh chạy tiến lên, bắt đầu chuyển mộ bia.

Những cái kia tương đối nhát gan, tại thấy có người đắc thủ phía sau, lá gan cũng là lớn lên, tranh nhau xông lên phía trước.

Nhưng không ít đội ngũ đều không có động, lẳng lặng đứng tại cái kia quan sát.

Dương Thanh Huyền ánh mắt quét qua, phát hiện những cái kia ngắm nhìn đội ngũ, tất cả đều là thực lực hùng hậu tồn tại, bao quát Lam Nhan, Tô Anh các loại (chờ) con em thế gia.

Hắn lập tức minh bạch những người này tâm tư, đều là đang chờ đợi thời cơ xuất thủ cướp đoạt.

Những cái kia tại nghĩa địa bên trên kích động lấy chuyển mộ bia, sợ cuối cùng đều phải cho người ta làm áo cưới.

Lam Nhan tay cầm lấy quạt xếp, đột nhiên nói ra: “Xem Huyền giai võ kỹ danh ngạch, hết thảy có mười chi đội ngũ, mười phần dư dả. Chúng ta mấy đội hoàn toàn có thể tổng cùng tiến lùi, chia sẻ danh ngạch này, mà không cần liều ngươi chết ta sống.”

Một người trầm ngưng nói: “Ý của ngươi là, chúng ta liên thủ đem những này người ăn hết?”

Lam Nhan cười ha ha một tiếng, nói: “Ăn hết, lời này thật khó nghe, hẳn là chúng ta cùng bọn hắn cùng một chỗ chia sẻ những linh thạch này mỏ, chú ý tìm từ, là chia sẻ.”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, hỏi: “Vậy như thế nào một cái chia sẻ chi pháp?”

Lam Nhan nói: “Chúng ta lẫn nhau ở giữa, đặt trước tốt quy củ, không được lẫn nhau tiến công. Sau đó đều bằng bản sự, có thể chia sẻ bao nhiêu là bao nhiêu.”

Một người khác nói: “Biện pháp này không sai, toàn bộ khảo hạch trong đội ngũ, có tư cách vào mười vị trí đầu cũng không chỉ chúng ta những thứ này. Triệu Tư Hàn đến bây giờ cũng còn không có xuất hiện. Các loại (chờ) đem nơi đây linh thạch quặng thô chia sẻ sạch sẽ phía sau, lại đi chỗ hắn tìm được một chút, hẳn là tựu không thành vấn đề.”

Lam Nhan cười lạnh, ánh mắt vô tình hay cố ý liếc qua Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền mặt không đổi sắc, nhưng lại nhạy cảm đã nhận ra Lam Nhan ánh mắt, không khỏi nội tâm đích nói thầm, “Người này có chút cổ quái, tựa hồ phi thường rõ ràng tình huống của chúng ta, không chỉ có biết Mạnh Thụy là Trận Pháp Sư, tựa hồ còn biết Triệu Tư Hàn là chúng ta giết?”

[t ruyen

cua tui 00 net] Đang suy nghĩ lấy, đột nhiên một đạo “A” tiếng kêu thảm thiết từ tiền phương truyền đến, bén nhọn chói tai.

Đám người giương mắt nhìn lên, một tên đệ tử trong tay xách mộ bia, chân phải nhưng là sa vào đến trong mộ, khí sắc dị thường trắng bệch, mặt mũi tràn đầy đều là đáng sợ thần sắc, hét lớn: “Cứu, cứu mạng a!”

Học sinh kia trong tiểu đội bốn người khác, đều là kinh hãi chạy tới, “Chuyện gì xảy ra?!”

Không đợi bốn người kia chạy tới gần, người học sinh kia chân phải bỗng nhiên phát sinh biến hóa, một tầng màu trắng lông tơ, thấm lấy máu tươi, theo trong quần thấu đi ra.

Dương Thanh Huyền nheo mắt, lập tức thấy rõ vật kia, cả kinh nói: “Là thi độc!”

Lam Nhan bọn người đều hoàn toàn biến sắc, bọn hắn một đường theo đi ở đây, trừ ra số ít người thuận lợi đến kỳ lạ bên ngoài, không ít học sinh đều gặp được thi biến sát thi, tự nhiên minh bạch là chuyện gì xảy ra.

Tô Anh khí sắc một chút tựu trắng bệch, run giọng nói: “Nơi này, nơi này mấy ngàn tòa mộ phần, sẽ không, sẽ không đều là...”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 126: Các Hiển Thần Thông (Hạ)

Chương 126: Các hiển thần thông (hạ)

Tất cả mọi người một chút tay chân lạnh buốt.

Cho dù là Dương Thanh Huyền, cũng là khí sắc khó nhìn lên.

Tên kia trên đùi mọc ra thi lông học sinh, chợt kêu thảm một tiếng, cả người tựu lâm vào nghĩa địa bên trong, lại không có âm thanh.

Bốn tên đồng bạn mới vừa chạy lên mộ phần, muốn xem xét chuyện gì xảy ra, liền “Ầm ầm” một tiếng, mộ phần bốn phía thổ địa sụp đổ, bốn người tất cả đều hõm vào.

“A, a!...”

Bốn người tiếng kêu thảm thiết từ bên trong truyền đến, đám người hoảng sợ phía dưới, đột nhiên cảm giác được đại địa chấn động, cả cái sơn cốc đều giống như bị liên lụy, bắt đầu run rẩy.

Cái kia từng tòa phần mộ vỡ ra, Hung Sát lệ khí cùng bóng ma tử vong, theo từng tòa mộ đất bên trong toát ra.

Nguyên bản còn trời trong gió nhẹ thời tiết, một chút tựu bao phủ mây đen, cả cái sơn cốc phong cách vẽ bỗng nhiên biến đổi.

“Không tốt! Cái này Chân Long Lạc Huyệt địa thế phát sinh biến hóa!”

Mạnh Thụy la hoảng lên, nói: “Cái này toàn bộ Phong thủy trận thế, tựu là cái sát cục! Đã thành Chân Long đẫm máu chi thế!”

Lam Nhan các loại (chờ) trong lòng người đều là bao phủ một tầng bóng ma, mặt sắc mặt ngưng trọng.

Đại địa bên trong chấn động từng lớp từng lớp truyền lên, phảng phất có gì có thể sợ sự tình liền muốn phát sinh, từ tiền phương cái kia vô số mộ phần bên trong, bắt đầu leo ra đủ loại thi sát, có nhân tộc, cũng có yêu tộc, đều là hoàn toàn thay đổi, đáng sợ dị thường.

“Thi sát, tất cả đều là thi sát, mau trốn!”

Học sinh bên trong truyền đến thanh âm hoảng sợ, tất cả mọi người vội vàng trở về lui.

Thi sát vốn là đủ đáng sợ, huống chi còn có đại lượng yêu tộc thi sát lăn lộn vào trong đó.

Yêu tộc chi nhân hình thái, trước đó chỉ ở trong sách cổ gặp qua ghi chép, giờ phút này một chút xuất hiện ở trước mặt mọi người, mà lại là đáng sợ như vậy dáng vẻ, đều là dọa đến lo sợ té mật, vội vàng chạy trốn.

Đỗ Nhược trầm giọng nói: “Không cần hoảng, đây cũng là học viện bày ra sát cục, dùng để đào thải một bộ phận người. Nếu là ngay cả ta nhóm đều ứng phó không được, cái kia trận này khảo hạch, liền sẽ không có còn sống chi nhân.”

Dương Thanh Huyền cũng cảm ứng được, những cái kia thi sát mặc dù khuôn mặt đáng sợ, nhưng khí thế cũng không quá mạnh, hắn trầm giọng nói: “Loại này khảo hạch hình thức, phải chết bao nhiêu người, không khỏi quá tàn khốc a?”

“Tàn khốc?”

Đỗ Nhược liếc mắt nhìn hắn, âm thanh lạnh lùng nói: “Tại Bắc

Ngũ Quốc bên trong, Thiên Tông học viện mỗi một giới khảo hạch tỉ lệ tử vong, là thấp nhất, đều tại năm mươi phần trăm trở xuống."

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, có thể tưởng tượng, tại quốc gia khác, cái này tỉ lệ còn sống có được nhiều thấp.

Lam Nhan cũng là trấn định nhìn qua trước mặt, nhẹ lay động quạt giấy, nói: "Một tên chính thức võ giả, chỉ có tu vi là không đủ, nhất định phải trải qua lịch máu tươi cùng sinh tử tẩy lễ, mới có thể trưởng thành."

Lời này Dương Thanh Huyền cũng phi thường đồng ý, chỉ là không có nghĩ đến, tại cái này đại thiên thế giới bên trong, lại hội (sẽ) tàn khốc như vậy bày ra.

Lam Nhan đột nhiên trên mặt hiện ra nụ cười quỷ dị, nói: "Bất quá, nơi này thật sự là quá nguy hiểm, ta tựu không bồi chư vị ngây người, đợi mọi người đem những này thi sát giết sạch phía sau, ta trở lại đi."

Hắn vung lên quạt xếp, sau lưng lập tức hiện ra năm đóa to lớn hoa đến, đem Lam gia năm người đều nuốt xuống.

To lớn hoa kịch liệt thu nhỏ, thoái hóa thành mầm non, rút về dưới mặt đất.

"Mẹ nó!"

Một người bỗng nhiên cắn răng một cái, nổi giận mắng: "Tiểu tử này Vũ Hồn —— dệt hoa trên gấm, là thích hợp nhất ẩn núp Vũ Hồn!"

Dương Thanh Huyền cũng là giật mình, như thế kỳ dị Vũ Hồn, còn là lần đầu tiên nhìn thấy.

"Có chút ý tứ đâu."

Một tên đệ tử hơi cười một tiếng, ôm quyền nói: “Ta cũng không bồi đoàn người chơi, trước cáo từ.”

Phía sau hắn hồn quang phun trào, “Hô” một tiếng, tựu hóa ra một đôi to lớn cánh lông vũ, một cái phía dưới, tựu đằng không bay lên.

Tiểu đội mặt khác bốn tên đội viên, đều là nhảy lên, phân rơi vào cái kia cánh lông vũ bên trên, phảng phất không có trọng lượng.

Học sinh kia cười to nói: “Ha ha, bản nhân Vũ Hồn —— Côn Bằng Sí, có thể ngao du cửu tiêu thiên ngoại. Chư vị đồng học, nhiều hơn bảo trọng.”

Nói xong, liền cười to bay lên.

Trần Chân giật mình,

Người này hai cánh cùng mình hoàn toàn khác biệt, chính mình nhưng mà đem Thiên Giang Đạp Tuyết bên trên cánh lông vũ, huyễn hóa ở sau lưng, cũng không phải là là thuần túy cánh chim loại hình Vũ Hồn.

Bỗng nhiên trên bầu trời lướt qua một tầng bóng ma, lít nha lít nhít che khuất bầu trời.

Học sinh kia khí sắc trong nháy mắt trắng bệch, thét to: “Không tốt, là Quỷ Biến Ô Nha!”

Cái kia lít nha lít nhít, liên miên đồ vật phi tập mà xuống, hoàn toàn chính xác giống như là quạ đen, nhưng mỗi một cái đều có quạ đen mười mấy lần lớn, với lại sinh ra song trảo, sát khí rất nặng.

Những thứ này Quỷ Biến Ô Nha tất cả đều là thi sát, không biết từ nơi nào bay ra tới, cùng nhau hướng cái kia Côn Bằng Sí thiếu niên đánh tới.

Học sinh kia quát to một tiếng, dọa đến vội vàng quay đầu, muốn bay xuống.

Côn Bằng Sí mới vừa giơ lên, đã bị quạ đen nhóm vây quanh, tóm đến hồn quang hoảng hốt không biết.

Cái kia cánh bên trên bốn tên học sinh, cũng là liều mạng công kích ra ngoài, cùng bốn phía quạ đen chém giết.

Bất quá mấy hơi thở công phu, tựu truyền đến tiếng kêu thảm thiết thê lương, cái kia năm tên học sinh, tất cả đều đẫm máu trời cao, ở trên trời bị bắt thành thịt nát, rơi xuống một chỗ.

Tô Anh khí sắc trong nháy mắt trắng bệch, che miệng, cơ hồ muốn nôn mửa ra.

Đỗ Nhược đứng dậy, trấn định nói ra: “Quận chúa, không cần sợ. Nguyên hoàng tử, các ngươi tiểu đội cũng tới.”

Cái kia bốn tên cầm kiếm học sinh, vội vàng vịn Tô Nguyên, trốn đến Đỗ Nhược sau lưng.

Đỗ Nhược nâng tay phải lên, tuyết trắng trên cổ tay phủ lấy một cái ngân sắc vòng tay, trên đó phù điêu lấy rườm rà lại không xốc xếch ưu nhã hoa văn, điểm điểm ngân quang uyển như sao xán lạn.

Đỗ Nhược một tiếng quát: “Nguyên Khí —— Thánh Thế Ngân Huy.”

Vòng tay bên trên ngôi sao hiển hóa ra ngoài, hướng bốn phía tản ra, giới hạn ước chừng khoảng năm trượng, một chút đem lượng tiểu đội người đều bao phủ đi vào.

Thánh Thế Ngân Huy bao phủ kết giới không gian, ngân quang sáng rực, như mộng như ảo.

Nơi xa, mấy con chạy nhanh yêu tộc thi sát chạy tới, nhào về phía cái kia Thánh Thế Ngân Huy chi kết giới, “Bành” một tiếng đã bị chấn khai, trên mặt đất lộn mấy vòng.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ta thao, còn có loại vật này?!”

Trần Chân không ngừng hâm mộ, nói: “Đây là Thương Nam quốc quốc bảo, năm kiện đỉnh cấp Nguyên Khí một trong —— Thánh Thế Ngân Huy, chỗ bố trí đưa xuống cỡ nhỏ phòng ngự kết giới, coi như là Nguyên Vũ cảnh cường giả cũng không dễ công phá. Nhưng Đỗ Nhược thực lực bản thân có hạn, dù vậy, thi triển ra kết giới, cũng có thể gánh vác Chân Vũ cảnh công kích.”

Một tên đệ tử vội vàng kêu lên: “Đỗ Nhược tỷ tỷ, nhanh để kết giới mở rộng hai trượng, để chúng ta cũng trốn vào đi.”

Đỗ Nhược lạnh lùng nhìn xem hắn, nói: “Các ngươi cũng trốn vào đến, vậy những thứ này thi sát ai đi thu thập? Đừng nói nhảm, nhanh đi thu thập thi sát đi, các loại (chờ) dọn dẹp sạch sẽ, chúng ta liền ra tới.”

Mới vừa nói xong, trước đó bị Thánh Thế Ngân Huy chấn khai cái kia mấy con yêu thú, tựu nhe răng trợn mắt hướng Vương gia mấy tên học sinh nhào tới.

Học sinh kia vừa vội vừa giận, một quyền đánh ra, hồn quang trên cánh tay lấp loé không yên, “Bành” một tiếng liền đem cái kia thi sát oanh bạo.

Dương Thanh Huyền mắng: “Những thứ này có thủ đoạn, đều các hiển thần thông trốn đi, muốn cho chúng ta làm công nhân vệ sinh, không có cửa đâu, chúng ta cũng trốn!”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 127: Thánh Thế Ngân Huy (Thượng)

Chương 127: Thánh Thế Ngân Huy (thượng)

Trước mắt, mảng lớn thi sát không ngừng từ dưới đất xuất hiện, cùng phía trước các học sinh chém giết cùng một chỗ.

Dương Thanh Huyền nói: “Nhanh hướng cốc bên ngoài thối lui.”

Mạnh Thụy khí sắc trắng bệch, lắc đầu nói: “Vô dụng, trận thế đã biến, sợ là lai lịch đã phủ kín. Không giết sạch những thứ này thi sát, ai cũng ra không được.”

Mấy người hướng cốc bên ngoài nhìn lại, chỉ thấy một mảnh lờ mờ mông mông, cả cái sơn cốc đều như là bao phủ tại trong kết giới, không khỏi kinh hãi.

Nói chuyện ở giữa, đại lượng thi sát tựu chạy vội tới.

Dương Thanh Huyền quát: “Lưng tựa lưng, mỗi người trấn thủ một phương!”

Năm người lập tức lưng tựa lưng, làm thành vòng tròn, riêng phần mình phòng ngự một cái phương hướng.

Dương Thanh Huyền ngưng ra Trảm Yêu kiếm, phân đâm mà đi, mỗi một kiếm đều mặc thấu mà qua, đem thi sát chém rách.

Nhưng những thứ này thi sát cho dù vỡ thành hai mảnh ngã trên mặt đất, cũng không chết hướng phía trước bò, chụp vào Dương Thanh Huyền hai chân.

"Thô thiển!"

Dương Thanh Huyền trong lòng cả kinh, bỗng nhiên chân đạp đại địa, "Ầm ầm" một tiếng, khí kình theo dưới lòng bàn chân tản ra, đem những cái kia thi sát chấn vỡ, cái này mới hoàn toàn đã mất đi hành động lực lượng.

Trần Chân cũng là kinh hãi nói: "Những vật này đến cùng là như thế nào một loại tồn tại, vì sao bất tử bất diệt?!"

Trường thương trong tay hắn vũ động hổ hổ sinh uy, một thương quét tới, lập tức vỡ vụn một mảnh, nhưng những cái kia hài cốt cũng gầm thét bò qua đến, lại bù một thương, lúc này mới toàn bộ đánh nát.

Mạnh Thụy nói: "Những vật này, đều là chịu âm linh khí ảnh hưởng, tại thể nội đản sinh ra 'Tà tính', từ đó chi phối lấy mục nát thân thể, hướng có 'Dương khí' sinh linh công kích."

"Âm linh khí?"

Mấy người tất cả giật mình, không hiểu liền nhớ lại cái kia đỉnh núi thấy, Chân Long Lạc Huyệt long nhãn chỗ.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: "Mạnh Thụy, ngươi nói có thể hay không..."

Mạnh Thụy cười khổ nói: "Ngươi cũng nghĩ như vậy sao? Cùng ta nghĩ đến một chỗ đi. Trần Chân trong tay cái này chiến thương, có thể là trấn áp long nhãn Nguyên Khí, bị lấy đi phía sau, làm cho toàn bộ sơn mạch âm linh khí đều rối loạn lên. Tăng thêm vừa rồi cái kia cổ quái kết giới, nhất định cũng liên lạc cái gì, bị chúng ta sau khi vỡ vụn, cái này mới đưa đến nhiều như vậy thi sát xuất hiện."

Trần Chân cả kinh nói: "Cái gì? Nói như vậy, vẫn là của ta nguyên nhân?"

Mạnh Thụy nói: “Đây chỉ là ta một loại phỏng đoán mà thôi, chưa hẳn chính xác.”

Trên đất trống nguyên vốn là có hơn ngàn học sinh, số lượng so thi sát thiếu không có bao nhiêu, nhưng bởi vì xuất hiện đột nhiên, với lại cảnh tượng dị thường đáng sợ, giết các học sinh trở tay không kịp, thương vong cực lớn.

Dương Thanh Huyền mặt âm trầm, nói: “Chờ chúng ta đem thi sát thu thập sạch sẽ, những cái kia trốn đi người liền ra tới thu thập chúng ta.”

Đỗ Nhược tại cái kia Thánh Thế Ngân Huy bên trong, tựa hồ nghe lại gặp Dương Thanh Huyền, đột nhiên lộ ra bộ dáng ôn nhu, nở nụ cười xinh đẹp, nói: “Ngươi nói một điểm không sai, cho ngươi điểm cái like.”

Dương Thanh Huyền năm người đều là một mặt phiền muộn.

Ôn Ôn nhịn không được nói: “Đỗ Nhược tỷ tỷ, không nếu như để cho Dương Thanh Huyền bọn hắn cũng tiến vào a?”

Đỗ Nhược khẽ nói: “Tiểu ny tử ngươi nói cái gì mê sảng đâu? Ngươi có phải hay không vừa ý hắn, hắn cùng chúng ta cũng không phải một đường.”

Ôn Ôn đỏ mặt lên, vội vàng nói: “Tỷ tỷ hiểu lầm, làm sao có thể.”

Tô Anh cũng là nói nói: “Ôn Ôn, lúc này ngươi tuyệt đối không nên lòng dạ đàn bà. Dương Thanh Huyền bọn hắn năm người thực lực siêu quần, đối với trấn áp thi sát có tác dụng cực lớn, nếu là cũng trốn vào tới, còn lại những bạn học kia thì càng khó khăn.”

Ôn Ôn “Ừ” một tiếng, đầy mắt phức tạp nhìn về phía Dương Thanh Huyền, năm người đều là chiêu thức uy mãnh, xông lên thi sát như rác rưởi bị càn quét mở, lúc này mới buông xuống một trái tim đến.

Dương Thanh Huyền xem xét nơi xa, lít nha lít nhít thi sát giống như thủy triều vọt tới, khắp nơi đều là học viên tiếng kêu thảm thiết, cũng không biết đã chết bao nhiêu người, trầm giọng nói: “Tổng tiếp tục như vậy cũng không phải biện pháp, nhất định phải hướng Tô Anh bọn hắn, nghĩ cách trốn đi.”

Mạnh Thụy cười khổ nói: "Lý tưởng rất đầy đặn, hiện thực rất tàn khốc. Có thể ẩn thân, không ở ngoài lượng loại tình huống, có đặc biệt Vũ Hồn, cũng hoặc là có tuyệt cường loại hình phòng ngự Nguyên Khí,

Hai loại chúng ta đều không có."

Dương Thanh Huyền ánh mắt thoáng nhìn, nhìn thấy cách đó không xa một đội học sinh, tay nắm tay về sau bỏ chạy.

Liễu Thành cũng nhìn thấy, cười nói: “Còn tay nắm tay, năm người đều cho là mình là Bảo Bảo a!”

Vừa dứt lời, theo cái kia lĩnh đội học sinh trên thân, nổi lên một trận hồn quang, sau đó năm người tựu trở nên hoảng hốt, mãi đến tiêu thất tại trước mắt mọi người.

“A?!”

Dương Thanh Huyền mấy người đều là há hốc miệng ba, xem trợn mắt hốc mồm.

Liễu Thành ngượng ngùng nói: “Cái này, làm sao lại không có?”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Sợ là ‘ẩn thân’ loại Vũ Hồn, sở dĩ tay nắm tay, tựu là đem Vũ Hồn hiệu quả bao trùm tại năm người trên thân.”

Trần Chân cũng là mắng to: “Làm sao bây giờ, chỉ có một con đường giết tới đáy. Nếu là ta Vũ Hồn có thể lại phát triển một chút, mang lấy mọi người bay đi liền tốt.”

Mạnh Thụy cười khổ nói: “Vẫn là trên mặt đất giết đi, vừa rồi cái kia đoàn người...”

Đám người ngẩng đầu nhìn lên trời, những Quỷ Biến Ô Nha đó còn tại không trung “Oa oa” gọi bậy, lúc này tăng thêm không ít kỳ quái loài chim ở bên trong, đều dài hơn lấy một bộ hung ác bộ dáng.

“Hừ, ở trước mặt ta đi đường, lớn hơn nữa thần thông, ta cũng phải đem ngươi rút ra!”

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, một chưởng hướng xa xa mặt đất vỗ tới, một bộ học sinh thi thể bị chấn bay lên.

Hắn xuất liên tục mấy chưởng, quát: “Đắc tội!”

“Bành!”

Thi thể kia chịu đến chưởng phong chấn kích, hướng năm người kia ẩn thân chỗ bay đi, lại bị một chưởng chấn vỡ, đại lượng máu tươi tiêu xạ mà ra.

Cái kia năm tên ẩn thân học sinh, một chút liền toàn thân dính đầy máu tươi, lập tức bạo lộ ra.

Bốn phía thi sát lập tức vây lại.

Đội trưởng kia giận dữ hét: “Dương Thanh Huyền! Ta cùng ngươi thế bất lưỡng lập!”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Tất cả mọi người đang cực khổ giết địch, các ngươi năm cái trốn đi, còn muốn khuôn mặt sao? Còn có mặt mũi phàn nàn ta?”

Đội trưởng kia đang muốn mắng lên, chợt nhớ tới Dương Thanh Huyền là như thế nào người, nhưng so sánh trước mắt những thứ này thi sát đáng sợ nhiều, toàn thân run rẩy một chút, cũng không dám lại oán giận.

Dương Thanh Huyền bắt được năm người này phía sau, ánh mắt chuyển hướng Đỗ Nhược bên kia, nói: “Nếu là ta tiến lên một kích toàn lực, có bao nhiêu nắm chắc có thể đánh nát cái kia Thánh Thế Ngân Huy?”

Bốn người khác đều là chấn động trong lòng, Trần Chân kinh hãi nói: “Đội trưởng, ngươi muốn…”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Nếu để cho chúng ta cũng trốn vào kết giới, thì cũng thôi đi, đã không tiếp nhận chúng ta, bọn hắn cũng đừng hòng an ổn. Đồng thời đánh tan Thánh Thế Ngân Huy, bằng vào Tô Anh tiểu đội thực lực, đối với tất cả mọi người đều có chỗ tốt cực lớn.”

Trần Chân cười khổ nói: “Không thể nào, trừ phi ngươi có Nguyên Vũ cảnh tu vi. Dù là đỗ nếu thực lực có hạn, không cách nào phát huy ra Thánh Thế Ngân Huy toàn bộ lực lượng, dầu gì cũng có thể gánh vác Chân Vũ cảnh công kích.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Cái kia có biện pháp gì hay không, có thể đem thi sát tận khả năng nhiều rút đi qua?”

Tại Thánh Thế Ngân Huy bên ngoài kết giới, mặc dù còn có thi sát công kích, nhưng mỗi một lần đều phản chấn trở về, những cái kia thi sát cũng cảm thấy tẻ nhạt vô vị, công kích tựu dần dần dần ít đi.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 128: Thánh Thế Ngân Huy (Hạ)

Chương 128: Thánh Thế Ngân Huy (hạ)

Mạnh Thụy nói: “Những thứ này thi sát đều là yêu tộc chi nhân sau khi chết biến thành, ta ngược lại thật ra biết có cái gì có thể hấp dẫn bọn hắn, chỉ là chúng ta bốn người sợ là đều không có.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vật gì?”

Mạnh Thụy nói: “Tinh hạch, yêu thú tinh hạch. Yêu tộc chi nhân cùng yêu thú có cộng đồng tổ tiên, đồng thời thể nội cũng tồn tại tinh hạch, tinh hạch đối với loại này thi sát lực hấp dẫn là vô cùng lớn. Nhưng tinh hạch vốn là là bảo vật vô giá, vạn kim khó cầu, các ngươi ai trên người có sao?”

Mấy người đều là kêu lên một tiếng đau đớn, lắc đầu.

Dương Thanh Huyền lật tay một trảo, đầu kia Kim Quang Ngư tinh hạch lập tức hiện lên ở lòng bàn tay, tản mát ra chầm chậm quang huy.

Mạnh Thụy cả kinh nói: “Tinh hạch? Ngươi thật là có?!”

Tinh hạch vừa xuất hiện, những cái kia thi sát tựa hồ tựu cảm ứng được, nối gót đánh tới, trong miệng phát ra thấp giọng gào thét.

“Hắc hắc, quả nhiên!”

Dương Thanh Huyền mừng thầm trong lòng, hừ lạnh một tiếng, nói: “Bốn người các ngươi trước khiêng, ta đi một chút sẽ trở lại!”

Hắn tiện tay đánh ra một chưởng, Tứ Dương Phục Diễm, lập tức oanh ra một con đường đến, bốn phía thi sát, bị cái kia Viêm Dương chân khí gây thương tích, gầm nhẹ không dám lên trước.

Sau đó thân ảnh lóe lên, tựu liền xông ra ngoài.

Đỗ Nhược bọn người ở tại trong kết giới, nhìn thấy Dương Thanh Huyền đâm vọt lên, đều là nhíu mày.

Tô Anh nói: “Hắn muốn làm cái gì, không phải là muốn công kích chúng ta kết giới a?”

Mấy người khác giật nảy mình, Ôn Ôn vội nói: “Sẽ không, Dương Thanh Huyền không đến mức hư hỏng như vậy.”

Tô Anh kinh ngạc nhìn nàng một chút, nói: “Làm sao ngươi biết?”

Ôn Ôn sửng sốt một chút, cười một tiếng, nói: “Ta đoán.”

Tô Anh nói: “Coi như hắn thật muốn công kích kết giới, cũng là tốn công vô ích, cái này Thánh Thế Ngân Huy, thế nhưng là Thương Nam quốc ngũ đại đỉnh cấp Nguyên Khí một trong a. Nếu không có ta cùng Nguyên đệ đồng thời tham gia khảo hạch, cha là quả quyết sẽ không lấy ra.”

Đỗ Nhược cũng là lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, tâm bên trong phi thường tò mò hắn muốn làm cái gì.

Dương Thanh Huyền xông đến kết giới trước, nhìn chằm chằm Đỗ Nhược, đột nhiên tà tà cười một tiếng, nói: “Ngươi nhất định rất ngạc nhiên, muốn ta làm cái gì a?”

Đỗ Nhược sững sờ, thầm nghĩ: “Hắn thế nào biết ta suy nghĩ trong lòng?”

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền xuất ra cái viên kia kim hoàng sắc tinh hạch, cao giơ lên.

Tinh hạch như Trân Châu tròn trịa, phát ra nhàn nhạt huỳnh quang, rất là đẹp mắt, còn có từng tia từng tia yêu khí tràn ra.

Bốn phía thi sát phảng phất dừng lại trong nháy mắt, tựu tất cả đều cuồng bạo gào thét lớn, hướng hắn lao đến.

Dương Thanh Huyền dữ tợn cười một tiếng, ánh mắt rơi vào Đỗ Nhược trên thân, lạnh giọng nói: “Hiện tại ngươi biết ta muốn làm gì sao?”

Đỗ nếu vẫn mặt mũi tràn đầy ngu ngơ, liền thấy Dương Thanh Huyền năm ngón tay vừa nắm, cái kia tinh hạch “Bành” một tiếng vỡ vụn, hóa thành một tay kim sắc bột phấn, trực tiếp vẩy hướng kết giới.

“Rống!”

“Rống!”

Bốn phía đại lượng thi sát bỗng nhiên nổi điên, nguyên bản trống rỗng đôi mắt vô thần, một chút vỡ ra, hóa thành xích hồng, hướng kết giới kia bên trên đánh tới.

Kết giới bị tinh hạch bột phấn một vẩy, cũng biến thành màu vàng kim nhàn nhạt, cùng ngân quang lăn lộn cùng một chỗ, vàng bạc giao hội, dị thường mỹ lệ.

❤đọc truyện với http://truyencua

tui.ne t Nhưng Đỗ Nhược đám người khí sắc một chút tựu thay đổi, chỉ thấy bốn phía mấy chục con thi sát tất cả đều nhìn sang, sau đó gào thét lớn nhào tới, từng cái thử miệng răng nanh, da mặt xoã tung, mười phần kinh khủng.

“A!!...”

Tô Anh cùng Ôn Ôn đều là dọa đến hét rầm lên, Đỗ Nhược cùng cái khác mấy tên sắc mặt của cô gái cũng khó nhìn, cho dù là cái kia bốn tên cầm kiếm nam sinh, cũng đều là khí sắc trắng bệch, nơm nớp lo sợ.

“Bành! Bành!”

Những cái kia thi sát hướng kết giới xông lên đụng tới, một chút đã bị chấn khai, nhưng tre già măng mọc, rất nhanh liền ngưng tụ trên trăm thi sát, vây quanh ở kết giới kia bốn phía, từ bên ngoài đã nhìn không thấy Đỗ Nhược đám người.

“Dương Thanh Huyền! Ta sẽ không bỏ qua ngươi!”

Mấy trăm thi sát trung tâm, truyền đến Tô Anh tiếng quát mắng, còn mang lấy ríu rít giọng nghẹn ngào.

Thi sát đều hướng cái kia Thánh Thế Ngân Huy kết giới phóng đi, Dương Thanh Huyền đám người áp lực chợt giảm,

Còn lại mấy trăm học sinh cũng đều cảm thấy nhẹ nhõm không ít, tất cả đều là sắc mặt cổ quái nhìn xem cái kia thi sát nhóm vây công kết giới.

Trần Chân trên trán toát mồ hôi lạnh, một bên chém giết phía trước thi sát, vừa nói: “Như vậy thật không có vấn đề sao? Nếu là kết giới bị phá, quận chúa các nàng...”

Dương Thanh Huyền nói: “Yên tâm đi, lấy Đỗ Nhược các nàng thực lực, coi như là kết giới bị phá, cũng sẽ không có trở ngại. Với lại, nhất định phải có người hấp dẫn mảng lớn thi sát, chúng ta mới có thể bận bịu tới, mới có thủ thắng nắm chắc. Nếu không cái này hơn ngàn thi sát trùng kích phía dưới, mấy người có mệnh công việc?”

Mạnh Thụy ba người đều là chấn động trong lòng, đồng thời minh bạch mấu chốt của sự tình.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên nói ra miệng chân khí, lớn tiếng quát ra, thanh âm tại trên đất trống xa xa truyền ra, “Tất cả đồng học, còn xin ra sức giết địch. Hiện tại thế núi biến hóa, đường lui đã mất, nếu là không thể trừ sạch những thứ này thi sát, ai cũng không sống nổi!”

Không ít người còn bên cạnh giết vừa lui, muốn theo đường cũ trở về, nghe xong đường lui không có, tất cả đều là sắc mặt đại biến.

Dương Thanh Huyền lần nữa đề khí quát: “Tô Anh quận chúa dẫn đội hấp dẫn mảng lớn thi sát, hiện tại đúng là chúng ta phản công thủ thắng tuyệt thời cơ tốt. Nhất định phải tại Tô Anh quận chúa bọn hắn chống đỡ hết nổi trước đó, đem thi sát dọn dẹp sạch sẽ!”

Đám người nghe xong, giờ mới hiểu được vì sao mảng lớn thi sát hướng Tô Anh phương hướng đi, nguyên lai là Tô Anh quận chúa dẫn đầu hấp dẫn tới đó a, đều là nhiệt huyết tuôn ra trên trán, lúc này có người hét lớn: “Quận chúa còn như vậy, để cho chúng ta làm sao chịu nổi, mọi người giết a!”

Trong lúc nhất thời đều được cổ vũ thêm mấy lần, tiếng hô “Giết” rung trời.

Dương Thanh Huyền cũng ngưng tụ ra Trảm Yêu kiếm đến, thi triển chính là một bộ phi thường phổ thông kiếm pháp, hàn quang lẫm liệt, mỗi một dưới kiếm đi, đều đem một cái thi sát bổ ra.

Trên mặt đất đại lượng thi sát vỡ chi, đều đang không ngừng nhảy lên.

“Mẹ -, những vật này đến cùng là chuyện gì xảy ra?!”

Nhạc Cường quyền kích vả oanh, đồng thời không ngừng dùng chân bước ra, đem trên mặt đất bò qua tới thi sát tàn chi giẫm nát bấy.

Bỗng nhiên, mấy người lòng có cảm giác, không khỏi hướng cái kia Thánh Thế Ngân Huy nhìn lại.

Bốn phía thi sát hình như bắt đầu táo bạo, ngân huy trong kết giới, phảng phất có thanh sắc quang mang lắc động không ngừng.

“Đó là cái gì?”

Không ít tại Thánh Thế Ngân Huy phụ cận giết địch học sinh, đều cảm ứng được một cổ lực lượng cường đại, theo cái kia ngân huy bên trong tản ra.

Dương Thanh Huyền nheo mắt, cả kinh nói: “Cái đó là...”

Chỉ thấy Đỗ Nhược đứng lơ lửng giữa không trung, vòng tay bên trên hào quang một chút tăng lớn, khuếch tán tới mười trượng giới hạn, đem xung quanh thi sát đều gạt mở.

Tô Anh tiểu đội bốn người, còn có cái kia bốn tên cầm kiếm nam sinh, đều là sắc mặt nghiêm túc, quấn thành một vòng, mặt hướng hướng ra ngoài.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nói: “Bọn hắn muốn mở ra kết giới đột phá đi ra.”

Mạnh Thụy cũng là cả kinh nói: “Dù sao quá nhiều thi sát vây công, cho dù có Thánh Thế Ngân Huy, Đỗ Nhược cũng gánh không được đi, phá giới đi ra giết địch, là lựa chọn duy nhất.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cũng coi như đến bọn hắn sẽ ra ngoài, nhưng mà... Đỗ Nhược hiện tại đứng lơ lửng giữa không trung, đây là cái gì tình huống? Không phải chỉ có Nguyên Vũ cảnh đại cao thủ, mới có thể đứng lơ lửng giữa không trung sao?”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 129: Ngự Lôi

Chương 129: Ngự Lôi

Trần Chân mấy người cũng là cau mày, có chút xem không rõ.

Đột nhiên, cái kia đầy trời ngân mang một chút tiêu thất.

Tất cả vây công thi sát dừng lại một chút, tựu điên cuồng hướng trung tâm phóng đi, trong miệng la hét.

Tô Anh mấy người đều là khí sắc trắng bệch, thậm chí thân thể đều tại run nhè nhẹ.

Đỗ Nhược ánh mắt chuyển một cái, lạnh lùng chung quanh, nói: “Vũ Hồn —— Ngự Lôi!”

Nàng vén tay áo lên, lộ ra mỡ đông da thịt trắng noãn, trên đó in một đạo Vũ Hồn ấn, phảng phất trên bầu trời kinh lôi!

“Đôm đốp!”

Một mảnh lôi quang ở trên người nàng chớp động, bên cạnh thân càng là trực tiếp ngưng tụ ra một tôn hình người lôi ảnh, cùng nàng cơ hồ chồng vào nhau.

Lôi ảnh trên thân, ngàn vạn lôi quang giống như sợi tóc, hóa thành một trương lưới điện, lít nha lít nhít ở không trung tản ra.

Kinh người như thế dị tượng, lập tức hấp dẫn ánh mắt mọi người, đều là hãi nhiên không thôi.

Những cái kia thi sát xông về phía trước, bị lôi quang một điện, lập tức kêu thảm lui lại.

Đỗ Nhược sắc mặt băng lãnh, như một tòa băng sơn mỹ nhân, dưới chân cũng giẫm lên lôi điện, lăng hư ngự không, hai tay trước người phi tốc bấm niệm pháp quyết, quát: “Ngự Lôi —— Thiên Lôi Kiếp!”

Những cái kia thành hình lưới đích lôi mang một chút tản ra, “Lốp bốp” hướng bốn phía oanh kích mà đi.

Bùn đất băng liệt, cây cỏ phá hủy, cả cái sơn cốc đều bao phủ tại mây đen dưới, một mảnh sấm sét vang dội.

Đại lượng thi sát tại cái kia trong sấm sét vỡ nát, tiếng kêu thảm thiết liên tục, có chút phản ứng trì độn học sinh cũng bị điện quang oanh trúng, lập tức máu tươi trời cao.

Dương Thanh Huyền mấy người cũng là mặt mũi tràn đầy kinh hãi, không ngừng tránh né lôi điện không khác biệt công kích.

Thiên Lôi Kiếp công kích xa hai mươi trượng, uy lực tựu kịch liệt yếu bớt, cuối cùng khuếch tán đến khoảng bốn mươi trượng, tựu hoàn toàn biến mất.

Lấy Đỗ Nhược làm trung tâm, phương viên trong vòng mấy chục trượng, đại địa cháy đen, bốc lên khói trắng, liên miên thi sát hài cốt khắp nơi trên đất.

Một kích này, chí ít đem trên trăm thi sát đưa về Địa phủ.

Đỗ Nhược bên cạnh thân lôi ảnh “Ba” một tiếng tựu biến mất không thấy gì nữa, nàng cũng trong nháy mắt sắc mặt trắng bệch, cánh tay trở nên phảng phất trong suốt, trực tiếp theo hư không bên trên rơi xuống.

Một kích kia phía dưới, hết sạch nàng toàn bộ chân nguyên.

Tô Anh kinh hô một tiếng, “Đỗ Nhược tỷ tỷ.” Liền xông đi lên, đưa nàng tiếp được.

“Bảo hộ quận chúa!”

Ôn Ôn các loại (chờ) ba tên nữ tử vội vàng tiến lên, đem Tô Anh cùng Đỗ Nhược hộ ở giữa.

Bốn tên cầm kiếm học sinh, cũng là khẩn trương bảo hộ ở Tô Nguyên bên cạnh thân, nếu là Tô Nguyên xảy ra chuyện, bọn hắn hơn phân nửa cũng không sống nổi.

Phương viên trong vòng mấy chục trượng thi sát bị quét sạch sành sanh, xa xa tựa hồ có chút kiêng kị, không dám quá tới gần.

Chung quanh học sinh đều là thở phào, nhưng cũng cực độ chấn kinh tại Đỗ Nhược lực lượng, đây là Linh Vũ cảnh cường giả có thể biểu hiện ra lực lượng sao? Sợ là Chân Vũ cảnh cũng không gì hơn cái này.

Dương Thanh Huyền nội tâm đồng dạng rung động, vừa rồi cái kia Thiên Lôi Kiếp, cơ hồ đã là thiên địa chi uy, Vũ Hồn vậy mà có thể cường đại như vậy!

Đi qua Thiên Lôi Kiếp càn quét, tăng thêm Tô Anh bọn người tràn vào chiến trường, nguyên bản bị thi sát trùng kích, thiên về một bên thế cục xoay chuyển lại, trở nên thế lực ngang nhau, lâm vào gian khổ giằng co chiến.

Hơn nữa còn có liên tục không ngừng học sinh theo ngoài sơn cốc lần lượt đi vào.

Sau khi đi vào thấy thế cục không đúng, muốn lại đi, lại phát hiện đường lui không thấy, chỉ có thể kiên trì gia nhập chiến trường.

Dương Thanh Huyền mấy người cũng buông tay buông chân tới giết, học sinh đội ngũ bắt đầu chiếm thượng phong.

Tô Anh bên kia, kết giới phá vỡ phía sau, mười người lập tức tụ lại.

Phân biệt hai bên là Đoạn Vỉ Vỉ cùng Mạc Lam, đều cản một bên.

Tô Anh cùng Ôn Ôn ngăn cản một bên.

Cái kia bốn tên cầm kiếm học viên, tắc thì phân đặt ba phương hướng, hiệp trợ mấy người, tạo thành một cái cường đại vòng phòng ngự.

Dương Thanh Huyền ánh mắt thoáng nhìn phía dưới, không khỏi giật mình, chỉ thấy cái kia Đoạn Vỉ Vỉ tóc dài như thác nước, lại có linh khí tại sợi tóc bên trong lưu động, hóa thành từng cây phát châm, hướng bốn phương tám hướng kích - bắn mà đi.

Nhưng những cái kia thi sát đầy đủ không sợ, bị ngàn vạn sợi tóc đánh xuyên thân thể,

Y nguyên không có việc gì đi lên phía trước.

Đoạn Vỉ Vỉ khó thở phía dưới, bỗng nhiên nhoáng một cái đầu lâu, những tóc kia theo thi sát thể nội giật ra, “Bành” một tiếng, đem một đầu thi sát nổ bốn vỡ nát thành năm mảnh.

Tô Anh nói: “Vỉ Vỉ, ngươi những thứ này tóc đều dính vào thi khí, trở về toàn bộ cạo đi.”

Đoạn Vỉ Vỉ khí sắc hơi trắng bệch, nàng Vũ Hồn “Nghìn cân treo sợi tóc”, nếu là đối phó người bình thường, hết sức lợi hại, giờ phút này đối phó thi sát, ngược lại không bằng những người khác.

Với lại giống như Tô Anh nói, tóc tại những thứ này thi sát mặc trên người đến mặc đi, vừa nghĩ tới đó, chính mình cũng toàn thân nổi da gà.

Nhưng tình thế bắt buộc, nàng bỗng nhiên cắn răng một cái, một tay bấm niệm pháp quyết, tóc kia hiện lên hình quạt mở rộng ra, giống như là một phương lĩnh vực, sợi tóc loạn vũ, đồng thời đánh xuyên bảy tám đầu thi sát, dùng sức kéo một phát, “Bành bành bành” vỡ nát một mảnh, đại lượng tàn chi đánh gãy xương cốt rơi xuống đất bên trên, khiến cho người buồn nôn.

Khác một bên nữ sinh Mạc Lam, thì là hai tay hợp trước người, có linh quang tại trên người hiển hiện, ngưng tụ ra một cái quang cầu, không ngừng có Băng Lăng từ trong đó kích - bắn ra, đem trước mặt thi sát đông kết, kích thương.

Hắn Vũ Hồn —— Băng Lăng kính, cũng là hết sức lợi hại tồn tại.

Tam giác trận thế đệ tam mặt, thì là Tô Anh cùng Ôn Ôn thủ vững.

Tô Anh Vũ Hồn có thể khoảng cách dài công kích, Ôn Ôn Vũ Hồn thì là từng mảnh từng mảnh cánh hoa, ở chính giữa khoảng cách gần xoay quanh bay lượn, hai người liên thủ phía dưới, hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh.

Tăng thêm bốn tên cầm kiếm học sinh khoảng cách gần phụ trợ, trận thế dị thường kiên cố, mảng lớn thi sát chết tại mười người chung quanh.

Đỗ Nhược khoanh chân ngồi ở trung ương, hai tay đều nắm một viên linh thạch, nhàn nhạt linh quang tại bên ngoài thân hiển hiện, mơ hồ có lôi quang hồ quang điện đánh ra, tại điều tức chân nguyên.

Cho dù đã mất đi nàng che chở, hai cái tiểu đội liên hợp phía dưới, vẫn là toàn bộ trong cốc phòng ngự cường đại nhất.

Trong cốc đại chiến, kéo dài hơn hai canh giờ, giết trời ưu sầu thảm, nhật nguyệt vô quang.

Cuối cùng thương vong thảm trọng, cuối cùng đem thi sát toàn bộ giết chóc sạch sẽ.

Đầy đất thi sát hài cốt, không ít còn trên mặt đất run rẩy, còn có chút thi sát bên trên rơi xuống đầu, “Xoạt xoạt xoạt xoạt” cắn học sinh thi thể.

Bùn đất bị đỏ tươi nhuộm đỏ, ngày xưa đồng môn, mảng lớn ngã trên mặt đất, vĩnh viễn lưu tại trong cốc, có lẽ vạn năm về sau, có xác người thân bất hủ, cũng lại biến thành đồng dạng thi sát.

Thảm liệt giết chóc phía sau, cả cái sơn cốc bên trong hoàn toàn tĩnh mịch, thậm chí có thể nghe thấy máu chảy vào trong đất bùn thanh âm.

“Ô ô...”

Đột nhiên có người khóc lên, lần thứ nhất trải qua lịch như vậy cảnh tượng đáng sợ, đối với tâm linh tạo thành trùng kích thật sự là quá lớn.

“Ọe!...”

Càng nhiều người thì là khô khốc một hồi ọe, bị cái kia thi sát cùng máu, lẫn vào bùn đất hương vị, đâm vào trong mũi, trong dạ dày đồ vật tất cả đều ọe phun ra.

Trong đó tựu bao quát Đoạn Vỉ Vỉ, như thác nước tóc dài kéo trên mặt đất, phía trên dính đầy các loại dinh dính thi dịch cùng máu, buồn nôn gay mũi hương vị ở trên không bên trong di tán.

Nàng ọe phi thường thảm liệt, quỳ một chân trên đất, đầy đủ không để ý hình tượng. Trong lòng đã làm quyết định, sau khi trở về liền đem cái này tóc đen đầy đầu cắt đứt, cạo cái đầu trọc.

Tô Anh, Ôn Ôn mấy người, cũng đều là lấy tay che miệng, sợ chính mình phun ra.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 130: Huyền Giai Võ Kỹ

Chương 130: Huyền giai võ kỹ

Trong mọi người, trấn định nhất tựu là Dương Thanh Huyền.

Loại này Tu La sát tràng cảnh tượng, hắn cũng không phải lần đầu tiên lại gặp. Với lại thân là Hoàng cân lực sĩ, thể năng các loại (chờ) các phương diện đều mạnh hơn những người khác.

Một hồi chém giết xuống tới, mặc dù cũng là thở hồng hộc, nhưng còn chưa tới sức cùng lực kiệt trình độ.

Dương Thanh Huyền thu hồi Vũ Hồn Trảm Yêu, tử quan sát kỹ lên bốn phía địa thế, đại lượng thi sát theo đại địa bên trong toát ra phía sau, lưu lại từng cái hố đất, bắt đầu có linh khí từ trong đó tràn ra, cọ rửa cái này thảm liệt hương vị.

Dương Thanh Huyền liếm môi một cái, hắc tiếng nói: “Vừa rồi chấn động dẫn đến địa mạch đứt gãy, sợ là linh quáng nguyên thạch đều bạo lộ ra, đây là muốn thu hoạch lớn nha.”

Không ít người trông thấy hắn say sưa ngon lành nện miệng, đều là nhịn không được khô khốc một hồi ọe, đem trong dạ dày đồ vật đều phun ra, nghĩ thầm: “Người này thật là nhân loại sao? Đáng sợ như vậy tràng cảnh, vậy mà nhắm mắt làm ngơ!”

Tô Anh cũng là phức tạp nhìn xem hắn, trên mặt không nói ra được thần sắc.

Đỗ Nhược hơi hơi mở mắt ra, nhìn chằm chằm Dương Thanh

Huyền trong đôi mắt, lướt qua một tia kiêng kị cùng chấn kinh.

Nàng minh bạch, dạng này người, mới là kẻ địch đáng sợ nhất.

Lâm nguy không sợ, bất loạn, hữu dũng hữu mưu, sơn nhạc vỡ mà mặt không đổi sắc, loại khí chất này, là áp đảo Vũ Hồn phía trên thiên phú!

Nàng vốn là Huyền Dạ đại lục Trung thổ thế giới, Vân Càn cung đệ tử, bởi vì Tô Anh lúc này mới lấy “Bồi đọc” thân phận vào Thiên Tông học viện.

Tại Vân Càn cung, thấy qua thiên tài không biết phàm cân nhắc, trải qua khảo hạch cũng xa so với trước mắt cái này đáng sợ nhiều.

Nhưng chỉ có tại trong tông môn, những cái kia đỉnh tiêm thiên tài trên thân, mới có thể nhìn thấy Dương Thanh Huyền trên thân loại này dũng mãnh phi thường tự nhiên khí chất.

Thậm chí, Dương Thanh Huyền biểu hiện ra, so với nàng biết đến những cái kia thiên tài đứng đầu, còn muốn tới cường!

Đỗ Nhược ngăn chặn nội tâm chấn động, tiếp tục nhắm mắt điều tức, khôi phục chân nguyên.

“Vì sao thi sát đã trừ, cái này Chân Long đẫm máu trận thế không đổi?”

Mạnh Thụy thanh âm có chút ngưng trọng, nói: “Mọi người không được thư giãn, khả năng còn gặp nguy hiểm!”

Đám người sống sót sau tai nạn may mắn tâm tình, bị giật mình mà không, “Còn gặp nguy hiểm là chuyện gì xảy ra?”, “Thi sát không phải cũng bị mất sao?”, “Tiểu tử, ngươi không được tại cái này nói chuyện giật gân!”

Dương Thanh Huyền nhìn đi qua, hỏi: “Chuyện gì xảy ra?”

Mạnh Thụy nói: “Cái gọi là Chân Long đẫm máu địa thế, nhiều khi là mượn ‘Khí’ mà thành, trận thế chưa phá, chứng minh những thứ này âm sát thi khí còn chưa trừ sạch.”

Đám người đều hoàn toàn biến sắc, “Chẳng lẽ còn có thi sát?”

Mạnh Thụy cau mày, nói: “Không nhất định, có lẽ là âm sát thi khí còn chưa tan đi tận, đợi thêm hội (sẽ) nhìn xem, bất quá không phải buông lỏng cảnh giác.”

Tất cả mọi người là sắc mặt ngưng trọng, đề phòng, đồng thời lấy ra linh thạch đan dược những vật này, điều dưỡng sinh tức.

Mấy canh giờ phía sau, hết thảy bình yên vô sự.

Tản mát tại bốn phía thi sát hài cốt, triệt để biến thành tử vật, không nhúc nhích. Mảng lớn học sinh thi thể, cũng cứng ngắc lại, máu tươi ngưng tụ tại trong đất bùn, trở nên đen nhánh.

Đông đảo học sinh biểu lộ đã kinh biến đến mức chết lặng, tại chỗ không có chỗ nào mà không phải là thiên chi kiêu tử, hạng người kinh tài tuyệt diễm, không ít đều là tuổi còn trẻ, lại sớm đã hai tay nhuốm máu tồn tại. Nhưng mà chưa hề nhận qua đáng sợ như vậy tràng cảnh trùng kích, hiện tại sống sót sau tai nạn, chậm rãi lấy lại tinh thần, cũng liền có thể tuỳ tiện tiếp nhận trước mắt hiện trạng.

Thậm chí có học sinh, bắt đầu lật trên những thi thể này vật phẩm.

Con đường tu luyện, tài nguyên là hàng đầu vấn đề, cũng không phải là ai cũng có thế gia, có bối cảnh, cho nên giết người phía sau đoạt vật, đều là bình thường võ giả bình thường cách làm, cũng không ai hội (sẽ) có dị nghị.

Tựu liền Tô Anh, Ôn Ôn những nữ hài tử này, tại trải qua lịch một kiếp này phía sau, đều trở nên trở nên kiên nghị, đối với cảnh tượng trước mắt có sức chống cự.

Dương Thanh Huyền đem mọi người biến hóa để ở trong mắt, không khỏi thở dài, thầm nghĩ trong lòng: “Có lẽ, đây chính là Nội viện khảo hạch lớn nhất mục đích đi, rèn luyện võ giả tâm tính, cùng đối với ‘Tử vong’ tiếp xúc gần gũi, lĩnh ngộ đạo tâm của mình.”

Hắn đang ngồi cảm thán lấy,

Bỗng nhiên phía sau dâng lên một cỗ ý lạnh, bỗng nhiên quay đầu, chỉ thấy Đỗ Nhược mở hai mắt ra, chăm chú nhìn chằm chằm hắn xem, cặp mắt kia giống như một vũng suối nước, sâu không thấy đáy.

Dương Thanh Huyền giật nảy mình, cảnh giác lên, thăm dò mà hỏi: “Ngươi đã tỉnh?”

“Ba!”

Đỗ Nhược trên thân điện quang lóe lên, tựu tiêu thất tại nguyên chỗ.

Càng là cùng tốc độ nhanh di động tới, trong chốc lát tựu xuất hiện tại Dương Thanh Huyền trước mặt.

Đây là một loại độc thuộc về Đỗ Nhược thân pháp, tên là “Điện bước”, thông qua khống chế lôi điện, để đạt tới cực nhanh di chuyển mục đích.

Dương Thanh Huyền giật nảy mình, trong nháy mắt tựu cảm nhận được một cỗ nguy hiểm đập vào mặt.

Đỗ Nhược một chưởng hướng hắn vỗ xuống, giữa năm ngón tay vô số hồ quang điện nhảy lên, màu xanh lôi quang chiếu rọi tại trên mặt nàng, lộ ra mười phần dữ tợn, quát: “Dương Thanh Huyền, vừa rồi sổ sách, hiện tại nên tính toán!”

“Nữ nhân điên, ngươi làm cái gì?!”

Dương Thanh Huyền giận dữ mắng mỏ một tiếng, Ngũ Dương diệu không lên tiếng mà ra, năm đạo hỏa diễm hóa thành đầu thú uốn lượn mà lên, đón lấy cái kia điện vả!

Dương Thanh Huyền không dám khinh thường, hắn biết Đỗ Nhược tại nổi nóng, là thật lên sát tâm, lập tức một chưởng ngưng tụ toàn bộ lực lượng, nghênh kích mà lên, thanh thế lại không kém Đỗ Nhược.

“Ầm ầm!”

Cứng đối cứng, hai cỗ hoàn toàn khác biệt nguyên tố thuộc tính lực lượng, đánh vào cùng một chỗ.

Không có chút nào đầu cơ trục lợi, đáng sợ lửa cùng Điện chi lực, xen lẫn quấn quanh, lẫn nhau không cho, hóa thành một cỗ khí lãng bắn ra, chấn động tới tứ phương.

Dương Thanh Huyền tại Đỗ Nhược một dưới lòng bàn tay, lui ba bước.

Mà Đỗ Nhược thân thể, tại nguyên chỗ lung lay, tựu ổn lại.

“Cái gì?!”

Trừ ra Dương Thanh Huyền chính mình bên ngoài, toàn trường kinh hãi, đều là trợn to tròng mắt, kinh hãi trợn mắt hốc mồm.

“Hắn bất quá là Linh Vũ sơ kỳ, có thể chọi cứng Đỗ Nhược một chưởng?!”

“Vừa rồi đạo kia đáng sợ chưởng lực, là Linh Vũ sơ kỳ võ giả thi triển đi ra sao?!”

“Với lại hắn còn không có thi triển Vũ Hồn đi, ta nhớ được hắn Vũ Hồn là một thanh kiếm!”

Bốn phía tất cả đều là chấn kinh thanh âm, Tô Anh cùng Ôn Ôn, Mạnh Thụy cùng Liễu Thành bọn người, cũng toàn bộ ngây dại, hiển nhiên, Dương Thanh Huyền biểu hiện ra thực lực, viễn siêu bọn hắn dự kiến!

Mạnh Thụy bốn người vội vàng xông về phía trước, cùng Dương Thanh Huyền song song đứng chung một chỗ, hiển nhiên muốn cùng chung mối thù.

Đỗ Nhược cũng là bị khiếp sợ, ngơ ngác đứng tại cái kia, hỏa khí cũng tại một dưới lòng bàn tay, tiêu trừ hơn phân nửa, nàng tay giơ lên, nhìn một chút bàn tay của mình, mơ hồ trong đó có cháy đen vết tích, sợ hãi nói: “Huyền giai võ kỹ?!”

Nàng trong nháy mắt hiểu được, chỉ có Huyền giai võ kỹ, mới có thể để cho một tên Linh Vũ sơ kỳ võ giả, cùng nàng chống lại.

Không nói đến Huyền giai võ kỹ muôn vàn khó khăn một cầu, coi như đạt được, lấy Linh Vũ sơ kỳ tu vi, căn bản không có khả năng tu luyện!

“Ngươi rốt cuộc là ai?!”

Đỗ Nhược kinh hãi không thôi, đối với thân phận của Dương Thanh Huyền sinh ra cực lớn hoài nghi.

Bốn phía học sinh cũng đều hoàn toàn biến sắc, toàn bộ đều không tin, “Huyền giai võ kỹ, không thể nào!” “Không có khả năng, tuyệt đối không thể!”

Nhưng trước mắt có thể chống lại Đỗ Nhược sự thật, nhưng lại để bọn hắn không biết giải thích như thế nào.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Chương 131: Thi Vũ

Chương 131: Thi vũ

Tô Anh cũng bị dại ra.

Nàng biết Dương Thanh Huyền có cái thần bí gia gia không đơn giản, nhưng có nằm mơ cũng chẳng ngờ, nhà hắn lại có Huyền giai võ kỹ!

Tô Anh trong đầu chợt nhớ tới, phụ thân đối đãi Dương Thanh Huyền gia gia lúc cái chủng loại kia cung kính thái độ, đó là đối với đương kim Hoàng đế cũng không có kính sợ a.

Nàng bỗng nhiên minh bạch cái gì giống như, Dương Thanh Huyền thân thế tuyệt không đơn giản, có thể có được Huyền giai võ kỹ thế gia, bối cảnh chỉ sợ không yếu hơn bọn họ Thương Nam quốc hoàng thất.

Dương Thanh Huyền mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Đỗ Nhược, ngươi nổi điên làm gì?!” Lục Dương Chưởng uy lực, tại trước mặt mọi người bạo lộ ra, để hắn căm tức dị thường.

Đỗ Nhược phức tạp nhìn Dương Thanh Huyền một chút, lửa giận trong lòng cùng sát ý đã không có, nhưng y nguyên không chịu yếu thế, lạnh lùng nói: “Ngươi còn có mặt mũi nói ta nổi điên? Mới vừa rồi là ai thi triển quỷ mị mánh khoé, làm hại quận chúa đưa tại hiểm địa trong!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh, nói: “Ngươi nói cái gì? Ta nghe không rõ. Vừa rồi chẳng lẽ không phải quận chúa chủ động hấp dẫn thi sát, cho chúng ta dẫn dắt rời đi hỏa lực, lúc này mới lấy được thắng lợi sao? Chẳng lẽ có ẩn tình khác?”

“Đúng a, chẳng lẽ không phải quận chúa mạo hiểm hấp dẫn thi sát sao? Cái kia mới vừa mới đến đáy là chuyện gì xảy ra?”

Bốn phía học sinh cũng đều là ngạc nhiên hỏi, tất tiếng xột xoạt tốt nghị luận lên.

“Cái này...”

Đỗ Nhược nộ trừng Dương Thanh Huyền một chút, hắn chụp vào lớn như vậy một cái quang hoàn cho quận chúa mang lên, nàng tự nhiên không thể xốc hết lên.

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, nói: “Hi vọng quận chúa dẫn đầu chúng ta không ngừng cố gắng, sớm ngày ly khai cái địa phương quỷ quái này.”

Tô Anh khí sắc phức tạp, nói: “Nơi này là trận pháp sát cục, ta đối với cái này nhất khiếu bất thông, hay là để vị này Trận Pháp Sư đồng học dẫn mọi người phá trận ra ngoài đi.”

Nàng không kiêu ngạo không tự ti, thực sự cầu thị nói.

Trên thân không có một chút quận chúa giá đỡ, tăng thêm nguyên bản là đỉnh cấp mỹ nữ, lập tức thu hoạch được tất cả mọi người hảo cảm.

Đột nhiên, đại địa “Phanh” rung mạnh một chút, tất cả mọi người là trái tim bỗng nhiên nhảy một cái, kinh hãi cúi đầu.

Ngay sau đó lại là một tiếng vang vọng, phụ cận cái kia hơn ngàn tòa mộ đất trong hầm, trong đó một tòa tiêu xạ ra một đạo đen kịt cái bóng, xa xa ngã tới.

Mấy tên học sinh vội vàng tránh ra, cái bóng kia “Phanh” một tiếng rơi xuống đất bên trên, té bốn vỡ nát thành năm mảnh.

Cái bóng kia càng là một tên đệ tử thi thể, đã đủ mắt toàn bộ không phải, trên thân máu thịt be bét, hình như bị dã thú gặm cắn qua.

“A, Trương Lương!”

Một tên đệ tử cả kinh kêu lên, trong mắt tràn đầy thần sắc.

Trải qua lịch trước đó tu luyện sát tràng, tất cả học sinh tâm chí đều kiên định nhiều, ngắm nhìn tấm kia lương thi thể, cũng không có quá kinh hoảng.

Dương Thanh Huyền vội vàng đi ra phía trước, nhìn thoáng qua, liền phán đoán nói: “Toàn thân đều là âm sát thi độc, xem đến thi sát còn chưa thanh trừ sạch sẽ. Nhưng mà, người này làm sao lại theo cái kia trong phần mộ đi ra?”

Mới vừa nói xong, “Bành bành bành” tiếng vang liên miên bất tuyệt, những cái kia mộ phần trong hố, từng cỗ thi thể bay ra, hình như chịu đến cường đại chấn kích, không ít thi hài bay lúc đi ra liền đã nát.

Mảng lớn thi thể, cùng tàn chi đánh gãy xương cốt, như thi vũ kích rơi xuống.

Mặc cho chúng nội tâm của người mới vừa đạt được rèn luyện, nhưng nhìn qua cái kia từng trương đồng môn khuôn mặt trở nên quỷ dị đáng sợ, từ không trung bên trên lộn xộn rơi mà xuống, vẫn là bị dọa sợ đến không nhẹ, bốn phía lung tung chạy trốn.

Đỗ Nhược sắc mặt biến hóa, tay giơ lên, “Thánh Thế Ngân Huy!”

Kết giới chi quang tản ra, đem chính mình cùng Tô Nguyên tiểu tổ người đều bao phủ đi vào.

Dương Thanh Huyền bọn người chỉ có thể dựa vào thân pháp, còn có chưởng phong, đem những cái kia rơi xuống thi hài tránh né, hoặc là vuốt ve.

Thi trời mưa một trận mới ngừng, chừng trên trăm đủ nhiều, tất cả đều là tử trạng dị thường thảm liệt.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Đến cùng chuyện gì xảy ra? Tạo thành những thứ này thi vũ, có thể tựu là hình thành Chân Long đẫm máu sát cục nguyên nhân thực sự!”

Hắn nheo mắt, lập tức phát hiện người quen, Từ Thường tiểu đội năm người, cũng tất cả đều chết thảm trong đó.

Trần Chân cũng là gặp được, sắc mặt đại biến, cả kinh nói: “Đội trưởng!”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm những thi thể này,

Khí sắc khó nhìn lên.

Đám người cũng đều là tâm kinh đảm hàn, không khỏi hướng Đỗ Nhược cùng Dương Thanh Huyền nhóm cường giả tới gần, tựa hồ như vậy mới có thể an toàn chút ít.

Đỗ Nhược nhìn về phía Mạnh Thụy, nói: “Trận Pháp Sư, đến cùng chuyện gì xảy ra?”

Mạnh Thụy cười khổ nói: “Trận một trong nói, thiên biến vạn hóa, ảo diệu vô tận, ta sao có thể biết tất cả mọi chuyện.”

“Ầm ầm!”

Đại địa bên trên lại là truyền đến một trận chấn động, mọi người sắc mặt đại biến, cả kinh nói: “Chẳng lẽ lại có thi thể đi ra?”

Chỉ kiến giải mặt bắt đầu da bị nẻ mở, hình thành đầy đất khe rãnh, dọa đến đám người lập tức bay ngược mở.

Toàn bộ đại phát ra ù ù trầm thấp thanh âm, trong nháy mắt đất đá đổ sụp, một tòa rộng lớn cổ điện theo lòng đất mà thăng, trong khoảnh khắc triển lộ ở trước mặt mọi người, phát tán ra không bên trên uy thế.

“Oanh!”

Theo một tiếng trọng hưởng, cường đại khí lãng từ trong phát tán đi ra, thổi lất phất nhục thể, nhưng là trực kích người tâm.

Chỉ thấy cung điện kia cuối cùng toàn bộ hiển lộ mà ra, vững vàng dừng lại.

Vẻn vẹn cái bệ liền như là tường thành bao la hùng vĩ, trên đó càng có thể nói là phi các lưu đan, bên trên ra cửu trùng, nhìn xuống không địa.

“Đây là... Đây là...”

Tất cả mọi người chấn sợ nói không ra lời, “Đây mới thật sự là cổ điện a!”

Trước đó cách kết giới, chỉ cảm thấy cổ điện này to lớn dị thường, tạo dựng tinh xảo. Hiện tại cụ hiện tại trước mặt, cường đại mà cổ xưa khí thế, nương theo lấy mãnh liệt thị giác cảm thụ đánh thẳng tới, chấn khiến người sợ hãi.

Dương Thanh Huyền mấy người cũng là mặt mũi tràn đầy rung động, như vậy hùng vĩ khí thế, sợ là Thương Nam quốc hoàng cung, cũng không gì hơn cái này.

Tất cả mọi người tĩnh mịch xuống tới, hô hấp cũng biến thành chậm chạp.

Sau một lúc, phương mới chậm rãi có thanh âm, sau đó tiếng nghị luận lớn dần.

“Chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Cổ điện này là người phương nào sở kiến? Tại sao lại trong lòng đất xuất hiện?”

“Trước đó trận kia thi vũ, cùng đại điện này có quan hệ sao?”

Thanh âm của mọi người bên trong tràn ngập sợ hãi.

Mạnh Thụy thì là ngẩng đầu nhìn trên trời mây đen, tầng mây nhanh chóng phun trào, quang ám không biết, hình thành các loại quỷ dị đồ án, cuối cùng trở nên hẹp lớn lên, cẩn thận nhìn lại, giống như là một con rồng.

“Mau nhìn!”

Mạnh Thụy lấy làm kinh hãi, chỉ vào trên bầu trời, đối với Dương Thanh Huyền đám người nói.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, cả kinh nói: “Con rồng này hình thái, cùng cái kia âm linh khí biến thành chi long, mười phần quen biết!”

Mạnh Thụy nhìn về phía trước, mặt sắc mặt ngưng trọng nhìn chằm chằm cung điện kia, nói: “Đạo này ‘Long nhãn’, sợ là cổ điện này ngưng tụ ra. Trước đó cái kia âm linh khí nơi ở, bị Trần Chân phá trận nhãn, dẫn đến dưới mặt đất linh khí hỗn loạn, sinh ra vô tận quái sự.”

Trần Chân có chút xấu hổ, ngượng ngùng nói: “Trách ta rồi.”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Ngươi suy nghĩ nhiều, cái này chiến thương nhân duyên tế hội, lúc này mới gặp ngươi. Tất cả tất cả những thứ này, đều là định số.”

Tô Anh nói: “Các ngươi đang nói cái gì, ta như thế nào nghe không rõ. Có phải hay không có đồ vật gì giấu diếm chúng ta?”

Đỗ Nhược cũng là trầm giọng nói: “Bây giờ tình thế nguy cơ, mọi người cần phải đồng tâm hiệp lực, có tin tức tựu cùng hưởng đi ra.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 132: Thịt Kho Tàu Cánh Gà

Chương 132: Thịt kho tàu cánh gà

Dương Thanh Huyền nói: “Yên tâm đi, ta giống như là loại kia người không đáng tin cậy sao? Theo chúng ta phân tích, đại điện này hẳn là cái này Chân Long đẫm máu sát cục mấu chốt. Muốn an toàn rời đi, tựu vào điện nhìn qua đi.”

Đám người nhìn qua cái kia âm trầm đáng sợ đại điện, cũng không khỏi phải trong lòng run rẩy, bên trong một mảnh đen kịt, tựa như một trương huyết bồn đại khẩu.

Nhưng đã có Dương Thanh Huyền bọn người dẫn đầu, mọi người tự nhiên cũng là nhấc lên sĩ khí, đi theo phía sau.

Mới vừa đi mấy bước, bỗng nhiên tựu ngừng lại, Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, quát: “Cẩn thận! Có người ra đến rồi!”

“Cái gì? Đại điện bên trong còn có người?!”

Đám người “Soạt” một chút tản ra, đều là riêng phần mình vận khí, chuẩn bị xuất thủ.

Chỉ thấy trong điện hoảng hốt lấy một bóng người, lảo đảo nghiêng ngã chạy ra, trên thân tràn đầy vết máu cùng ô uế.

“Ngô Trung Hải!”

Không ít người nhận ra người kia, đều là giật mình kêu lên.

Ngô Trung Hải trên mặt mang nụ cười quỷ dị, trong cổ họng phát ra “Hắc hắc” âm thanh, đi trên đường ngã trái ngã phải, thật giống như giống như điên, miệng bên trong hát: “Thịt kho tàu cánh gà, ta thích ăn, thế nhưng lão nương ngươi nói ngươi nhanh thăng thiên, càng nhanh thăng thiên, cho nên càng phải càng ăn nhiều hơn...”

“Ngô Trung Hải, ngươi thế nào?!”

Một cái quen biết đồng học kinh hỏi.

Nhưng Ngô Trung Hải hoàn toàn không nghe thấy, điên điên khùng khùng hát, “Nếu như bây giờ không ăn về sau không có cơ hội lại ăn...”

Trần Chân cả kinh nói: “Hắn hát là cái quỷ gì ca?”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Hắn điên.”

Tô Anh mím môi, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, nói: “Bên trong tòa đại điện này đến cùng có cái gì? Vì cái gì hắn hội (sẽ) điên mất?”

Ngô Trung Hải sau lưng đen kịt đại môn, tựa như phá ra trận trận âm phong, khiến cho đám người rùng mình một cái.

Bỗng nhiên, một đạo đen kịt dây sắt theo môn kia bên trong qua lại mà đến.

“Ào ào” âm thanh dưới, cái kia dây sắt quấn tại Ngô Trung Hải trên cổ, đi đến co rụt lại, Ngô Trung Hải ngửa mặt lật lại, ngã trên mặt đất, bị cái kia dây sắt kéo về đại điện.

Ngô Trung Hải gương mặt bị ghìm phát tím phát xanh, nhưng khóe miệng y nguyên mang theo tiếu dung, ngây ngốc hát, “Ngươi thật nhanh thăng thiên? Ta thật nhanh thăng thiên, nếu như bây giờ không ăn về sau không có cơ hội lại ăn...”

Theo Ngô Trung Hải bị kéo về đen kịt đại điện bên trong, cái kia tiếng ca cũng là im bặt mà dừng, tất cả mọi người là cảm thấy toàn thân rét run, không rét mà run.

Nửa ngày, "Oa" một tiếng, một tên đệ tử khóc lên, "Không đùa, ta không đùa. Cái này cái gì cẩu thí khảo hạch, thật là đáng sợ!"

Học sinh kia trên thân sạch sẽ, hiển nhiên là đằng sau đi vào, cũng không có trải qua lịch trước đó cái kia đáng sợ một trận chiến, tâm tính triệt để hỏng mất.

Hắn vẫn là một đội chi trường, lập tức lấy ra truyền tống ngọc bài bóp nát, khóc ròng nói: "Trở về, ta muốn trở về."

Những người còn lại yên lặng nhìn xem hắn, không ít người đều bị xúc động, chỉ cần bóp nát ngọc bài, tựu có thể trở lại Thiên Tông học viện, rời xa cái này địa phương đáng sợ.

Nhưng lui một bước này, đạo tâm tựu lui một trăm bước.

Học sinh kia run rẩy bóp nát ngọc bài, một đạo linh quang bỗng nhiên hiển hiện, tại phía trước ngưng tụ thành một cái quang môn, nhưng bất quá sát na, giống như trong gió ánh nến, trực tiếp diệt đi.

"A?!"

Học sinh kia kinh hô một tiếng, ngốc trệ ở đây.

Sắc mặt của mọi người cũng thay đổi, một chút sợ hãi, "Đây là có chuyện gì?"

Cái kia truyền tống ngọc bài, là bọn hắn sau cùng thủ đoạn bảo mệnh, nếu là mất linh, tựu thật vùi vào tuyệt cảnh.

Dương Thanh Huyền đi đến mấy bộ thi thể trước, từ trên người bọn họ nhảy ra hai ba khối ngọc bài, trực tiếp bóp nát.

Đồng dạng hiện tượng xuất hiện lần nữa, đều là ngưng tụ ra một đoàn quang mang phía sau, trong nháy mắt tựu vỡ vụn đi.

“Chẳng lẽ học viện cho chúng ta ngọc bài có vấn đề?”

Đám người nhao nhao lấy ra bản thân ngọc bài, khí sắc trở nên cực kỳ khó coi.

Mạnh Thụy kinh hãi ngẩng đầu, nhìn trên bầu trời, mây đen kia phun trào dưới, phảng phất có rồng tại tiềm hành.

“Là cái này sát cục, là cái này sát cục phong tỏa không gian, làm cho không gian thần thông đều không thi triển ra được!”

"Không sai,

Toàn bộ không gian đều đơn hướng phong tỏa ngăn cản, chỉ có thể vào, không thể ra."

Một đạo ngưng trọng thanh âm từ dưới đất truyền đến.

Bỗng nhiên, Đỗ Nhược giương một tay lên, Vũ Hồn Ngự Lôi tại bên người nổi lên, một tia điện kích - bắn đi ra, “Bành” một tiếng đánh vào đại địa bên trên, nổ ra một cái hố sâu.

Cái này vừa ra tay, tất cả mọi người giật nảy mình, vội vàng trương nhìn sang, vận chuyển chân nguyên đề phòng.

“Đừng đánh, là ta!”

Theo cái kia trong hố sâu truyền đến tiếng kêu, sau đó một đóa Mục Túc Hoa từ dưới đất chui ra, chậm rãi mọc ra.

Cái kia màu sắc có vẻ hơi uể oải, tựa như vào thu thời kỳ, đầy đủ không có linh khí.

Nụ hoa xoay tròn một chút, lập tức mở ra, đem Lam Nhan các loại (chờ) năm người phun ra.

Tô Anh nổi giận nói: “Ngươi cái này hỗn đản, thi sát đều giết hết, ngươi liền chết đi ra, còn không bằng chết trở về!”

“Hắc hắc.”

Lam Nhan xấu hổ cười một tiếng, khí sắc hơi trắng bệch.

Năm người trên thân đều cực kỳ chật vật, còn mang lấy vết máu.

Dương Thanh Huyền gặp hắn trạng thái không đúng lắm, cau mày nói: “Làm sao vậy, hình như gặp chuyện gì?”

Lam Nhan trong mắt không tự chủ được toát ra vẻ sợ hãi, dùng tay chỉ cung điện kia, rung động nói: “Bên trong... Bên trong có... Quỷ.”

“A!!”

Tô Anh cùng Ôn Ôn các loại (chờ) nữ sinh, đều bị hắn cái kia quỷ mị thanh âm rung động giật nảy mình, hét rầm lên.

Đoạn Vỉ Vỉ khí sắc trắng bệch, trong mắt hàn quang lóe lên, vô số đầu phát bay lên, hóa thành châm nhỏ, tại Lam Nhan bên cạnh thân tản ra, ngàn vạn châm mang, tất cả đều sát khí lẫm liệt.

Lam Nhan giật nảy mình, cuống quít khua tay nói: “Đừng, đừng nhúc nhích tay, ta nói đều là thật, đại điện này, là Địa phủ...”

Đỗ Nhược lạnh lùng nói: “Trên đời này căn bản cũng không có cái gì Địa phủ, uốn lượn tại Chu Thiên thế giới bên ngoài, chỉ có Vong Xuyên cùng thiên hà, hai đại âm dương lực lượng vận chuyển, nảy sinh thương khung vạn vật. Tất cả người chết, hoặc là tiêu tán ở giữa thiên địa, tiến vào trong truyền thuyết ‘Đất luân hồi', hoặc là lấy kỳ dị Phương Thức lưu giữ lại, tiến vào một loại khác sinh tồn trong trạng thái, gì đến Địa phủ?"

Nàng đến từ Huyền Dạ đại lục Trung thổ thế giới, kiến thức uyên bác, càng là biết một chút đại lục ở bên trên bí mật.

Tô Anh tức giận hừ nói: "Tốt a, Lam Nhan, quả nhiên là ngươi làm chúng ta sợ!"

Nàng lật tay một cái, một chi mũi tên nhỏ tựu bắn tới.

Lam Nhan giật nảy mình, bốn phía mang theo Đoạn Vỉ Vỉ sắc bén tóc, khẽ động tựu chính mình đụng vào, lập tức không dám nhúc nhích, chỉ có thể hai tay hóa vả, hướng cái kia mũi tên nhỏ bên trên vỗ tới, vội la lên: "Quận chúa, ngươi lại nghe ta nói, trước đừng động thủ a!"

Dương Thanh Huyền nói: "Đều đừng làm rộn, nghe hắn đem lời nói rõ ràng ra."

Lam Nhan cái này mới cảm giác được những tóc kia rời đi chút ít, nuốt ngoạm ăn thủy, nói: "Vừa rồi thi sát bộc phát, chúng ta mấy người tiềm nhập lòng đất, muốn đi điều tra dưới có không cái khác mở miệng, vì mọi người rút lui dò đường."

Tô Anh cả giận nói: "Chạy trốn thì chạy trốn, còn nói như thế đường hoàng, ngươi muốn chết!"

Lam Nhan gấp vội khoát tay, nói: "Quận chúa bớt giận, ta đích xác là vì tìm kiếm mở miệng, lúc ấy phi thường giật mình, toàn bộ không gian đều bị phong tỏa lại. Ta dệt hoa trên gấm vốn chính là không gian hệ Vũ Hồn, thế mà hoàn toàn ra không được, ngay lúc này, thẳng vào đại địa mấy ngàn xích dưới, phát hiện cung điện cổ này."

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 133: Tổ Đội

Chương 133: Tổ đội

Tất cả mọi người lẳng lặng nghe.

Lam Nhan nuốt nuốt nước miếng, run giọng nói: “Tựa hồ toàn bộ trong dãy núi, còn có mặt khác một cái khe thông đạo có thể thông hướng cung điện kia, không ít đồng học đều theo đầu kia vết nứt đi vào. Nguyên bản cái này cũng không có gì, nhưng đáng sợ nhất chính là, tòa đại điện này, tựa hồ đang hút vào xung quanh thi thể. Ta trong lòng đất xuyên hành thời điểm phát hiện rất nhiều địa tầng buông lỏng vết tích, lại là từng cỗ thi thể, bị hút vào trong điện!”

“Chi!”

Tưởng tượng một chút cảnh tượng đáng sợ kia, tất cả mọi người là toàn thân run rẩy, không ít mới tiến tới học sinh, đều đê thanh ô yết.

Lam Nhan tiếp tục nói: “Lúc ấy ta cũng phi thường sợ hãi, nhưng không ít đồng học đều tại đi vào bên trong, thế là cũng là tráng lên lá gan, lặng yên theo ở phía sau. Vừa tiến vào đại điện, liền cảm giác một cỗ âm phong đánh tới, như có vô số vong hồn ở bên trong du đãng, dọa đến ta vội vàng thối lui. Vừa ra đến ngoài điện, tựu phát giác mình đã bị thương!”

Hắn nhìn qua cung điện cổ kia, trong mắt lóe lên vẻ hoảng sợ, nói: “Mà cái khác đi vào đồng học, không còn nhìn thấy đi ra. Vừa rồi cái kia Ngô Trung Hải thế mà còn sống, cũng không biết là chuyện gì xảy ra.”

Đám người theo ánh mắt của hắn nhìn lại, sâm nghiêm Đại điện hạ, cái kia đen kịt cánh cửa, tựa như một cái vực sâu không đáy, Ngô Trung Hải cái kia si ngốc tiếng ca, tựa như còn tại mọi người bên tai tiếng vọng, “Thịt kho tàu cánh gà, ta thích ăn...”

Tô Anh nói: “Làm sao bây giờ?”

Hoàn toàn yên tĩnh, ai cũng không biết làm sao bây giờ, không ai có thể trả lời hắn.

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, nói: “Hoặc là tại chỗ các loại, các loại (chờ) khảo hạch thời gian trôi qua, học viện phát hiện dị thường, tự nhiên sẽ phái người tới cứu chúng ta. Hai tựu là tiến vào đại điện, tìm tòi hư thực.”

“Vẫn là lưu lại các loại (chờ) đi.”

“Đúng vậy a, ta cũng đồng ý chờ một chút.”

“Chờ đã, hai tay tán thành các loại.”

Bốn phía toàn bộ là yêu cầu chờ thanh âm.

Dương Thanh Huyền mặt sắc mặt ngưng trọng ngẩng đầu nhìn lên trời, mây đen nhấp nhô, cái kia hình rồng bốc lên, tựa hồ càng ngày càng ngột ngạt.

“Chờ đích thật là cái biện pháp tốt, ta liền sợ viện binh không đợi được, ngược lại chờ đến sát thần. Mạnh Thụy, ngươi xem trận này cục chờ đợi có thể an toàn?”

Mạnh Thụy trầm giọng nói: “Mặc dù ta cũng sợ vào cổ điện, nhưng chờ đợi hoàn toàn chính xác nguy hiểm hơn, trên bầu trời cái kia Chân Long hình thái còn chưa hoàn toàn ngưng tụ thành, một khi thật hóa rồng, sợ là chúng ta muốn đoàn diệt. Mà bây giờ bài trừ sát cục chi pháp, tất nhiên ngay tại trong cổ điện.”

“Thật hay giả? Nói đáng sợ như vậy, không phải là cố ý làm chúng ta sợ, gạt chúng ta vào đi chịu chết a?” Có học sinh cực không vui.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Thích lưu lưu, thích vào vào, chân là chính mình, người khác lại ép buộc không được. Tô Anh đồng học, các ngươi là ý kiến gì?”

Tô Anh tiểu đội thực lực mạnh nhất, với lại thân là Hoàng tộc, uy vọng cũng cao nhất, trên cơ bản có thể chi phối chúng tư tưởng của người ta.

Tô Anh có chút hoang mang lo sợ, ánh mắt nhìn về phía Đỗ Nhược cùng Đoạn Vỉ Vỉ, mặc dù nàng là đội trưởng, nhưng thực chất lãnh tụ vẫn là Đỗ Nhược cùng Đoạn Vỉ Vỉ hai người.

Đỗ Nhược cũng nhìn chăm chú trên bầu trời cái kia Long Nhất mây đen, trầm giọng nói: “Trận pháp này sư lời nói có lý, loại này sát cục còn nằm trong quá trình chuẩn bị, nếu là hoàn thành, mọi người sống sót đi ra xác suất tựu thấp hơn, ta đề nghị vào điện.”

Tô Anh nói: “Tốt, hết thảy lấy Đỗ Nhược ngươi làm chủ.”

Tô Anh một hạ quyết định, không ít đội ngũ đều là nhao nhao đổi sắc mặt, bắt đầu cân nhắc vào điện.

Đỗ Nhược nhìn qua Dương Thanh Huyền, hỏi: “Như thế nào đi vào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta đi đầu, các ngươi sau đó, đồng thời yểm hộ ta.”

“Đội trưởng, không thể!”

“Thanh Huyền, không được đi vào trước!”

Tiểu đội bốn người, tại chỗ kiên quyết phản đối.

Nhạc Cường lườm Đỗ Nhược một chút, nói: “Nữ nhân này thực lực mạnh nhất, hẳn là để nàng đi vào trước mới là.”

Đỗ Nhược cũng là ngây ngẩn cả người, có chút không tin bộ dáng, nói: “Ngươi đi vào trước?”

Dương Thanh Huyền nói: “Thế nào, ngươi muốn tiên tiến?”

“Không, không.”

Đỗ Nhược vội vàng cự tuyệt, nói: "Ta chỉ là không tin,

Ngươi có tốt như vậy."

Dương Thanh Huyền thở dài: “Nếu là có lựa chọn, ta cũng không muốn tiên tiến. Nhưng bây giờ không phải là ai chiếm tiện nghi thời điểm, mà là đồng tâm hiệp lực phá sát cục thời điểm. Ta tự phụ nói một câu, tại chỗ chư vị, không có một cái nào so ta càng thích hợp trước vào.”

Hắn trải qua vô số sinh tử quan, nhạy cảm, trí tuệ, dũng khí, mưu kế, đều tại phía xa những học sinh này phía trên.

Đồng thời song tu võ đạo, nhục thân cường độ hoàn toàn xứng đáng thứ nhất.

Tất cả mọi người là sắc mặt thay đổi.

Dương Thanh Huyền nói: “Đỗ Nhược, Trần Chân, các ngươi hai cái sau đó, cùng ta bảo trì ba trượng cự ly, yểm hộ ta.”

“Được.”

Hai người đều là ứng tiếng nói.

Dương Thanh Huyền nói: “Lại đến năm vị cường giả, ít nhất phải Linh Vũ trung kỳ, theo tại Đỗ Nhược cùng Trần Chân đằng sau, bảo trì ba trượng cự ly, lẫn nhau chiếu cố.”

Mạnh Thụy đứng dậy, nói: “Ta tính một cái.”

Nhạc Cường cùng Liễu Thành cũng nghĩ ra chiến, nhưng cân nhắc đến thực lực của mình, không khỏi hai gò má đỏ lên, thức thời cúi đầu xuống.

Thực lực không đủ, tựu liền mạo hiểm tư cách đều không có, hai người âm thầm nắm chặt nắm đấm, trong lòng kêu gào nhất định muốn vươn lên hùng mạnh.

“Ta tính một cái.”

Đoạn Vỉ Vỉ cũng đứng dậy.

“Cũng coi là ta đi.”

Lam Nhan khí sắc có chút tái nhợt, nhưng vẫn là cắn răng đứng dậy.

Hắn là Lam gia đích hệ tử đệ, lúc này nếu là không thể đứng đi ra có chỗ đảm đương, tại mọi người trong suy nghĩ lưu lại lương hảo ấn tượng, tương lai muốn chiêu mộ nhân tài, quát tháo một phương tựu khó khăn.

“Lại thêm ta đi.”

Một tên nam tử đi ra, lưng đeo đại kiếm, thân thể lẫm liệt, mắt như hàn tinh.

Dương Thanh Huyền nhìn xem hắn, người này lúc trước thi sát chi chiến mà biểu hiện cũng vô cùng chói mắt, trước kia liền có lưu ý.

Lam Nhan trong mắt sáng lên, nói: “Tiêu gia Trưởng Tôn, Tiêu Phong.”

Tiêu Phong nói: “Ta Vũ Hồn có chút kỳ dị, có thể cảm giác được nguy hiểm không biết, không nếu như để cho ta chiếm cứ Đỗ Nhược vị trí đi, như vậy dễ dàng hơn trước sau hô ứng.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Cảm giác nguy hiểm không biết?”

Tiêu Phong ôm quyền thở dài, xem như giống như Dương Thanh Huyền chào hỏi, nói: “Đúng vậy, ta Vũ Hồn là —— Tâm Hữu Linh Tê, có thể đọc đến ra rất nhiều ẩn tàng đồ vật.”

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn trên bầu trời, nói: “Ta cũng có thể dự cảm đến, đầu này Vân Long một khi thành hình, chúng ta đem sẽ phải gánh chịu tai hoạ ngập đầu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, vậy ngươi tựu đi theo ta đằng sau. Đỗ Nhược đến hàng thứ ba, vũ hồn của ngươi Ngự Lôi, có lôi điện tốc độ, có thể chiếu ứng tất cả đồng học.”

Tô Anh nói: “Còn kém một người, vì sao không thấy Triệu Tư Hàn thân ảnh. Hắn có thể được công nhận ngoại viện đệ nhất nhân đâu, lúc này lại không tại, ai.”

Lam Nhan trong lòng khẽ nhúc nhích, Triệu Tư Hàn còn tại hắn Mục Túc Hoa bên trong, thương thế cũng nuôi không sai biệt lắm, hoàn toàn chính xác có thể đi ra.

Nhưng Triệu Tư Hàn cùng Dương Thanh Huyền ở giữa là tử địch quan hệ, lúc này mạo muội xuất hiện, sợ chỉ sẽ hỏng việc, liền im lặng không nói.

“Cuối cùng người này tựu ta tới đi.”

Tô Anh trong tiểu đội Mạc Lam, thân mang màu lam váy, phiêu nhiên mà ra, có chút nữ tính linh động cùng tiên khí.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 134: Dung Thi Địa

Chương 134: Dung thi địa

Tô Anh cả kinh nói: “Mạc Lam ngươi... Có thể ứng phó sao?”

Mạc Lam mỉm cười, nói: “Đương nhiên không có vấn đề.”

Tô Anh nhẹ gật đầu, nói: “Vũ hồn của ngươi Băng Lăng kính hoàn toàn chính xác rất lợi hại, hết thảy cẩn thận.”

Mạc Lam nhẹ gật đầu, liền cùng Đỗ Nhược đứng chung một chỗ.

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, liền từ ta tám người xung phong đi vào, tìm tòi cổ điện này hư thực. Dựa theo lúc trước lời nói, trước sau cách xa nhau ba trượng, lẫn nhau hô ứng.”

“Tốt!”

Mặt khác bảy người cùng kêu lên đáp.

Dương Thanh Huyền theo trữ vật Nguyên Khí bên trong lấy ra Ô Kim pháp y.

Tất cả mọi người là nheo mắt, loại này loại hình phòng ngự Nguyên Khí, mười phần trân quý, cho dù là đại thế gia cũng chưa chắc có. Dương Thanh Huyền có thể lấy ra được đến, bối cảnh tuyệt sẽ không đơn giản.

Lam Nhan càng là trong lòng ầm ầm nhảy lên, một chút tựu nhận ra đây là Ô Kim pháp y, Lục Giang Bằng trưởng lão đồ vật, lần này càng chắc chắn thân phận của Dương Thanh Huyền.

Thất lão thân truyền đệ tử, thân phận so với bọn hắn thế gia dòng chính cũng không kém bao nhiêu.

Dương Thanh Huyền cầm cái kia pháp y nhìn một hồi, tiện tay trảo một cái, Trảm Yêu kiếm liền xuất hiện tại trong tay, bỗng nhiên hướng cái kia pháp y bên trên chém tới.

“Ngươi...?”

Tất cả mọi người là mộng, không rõ hắn muốn làm gì.

“Bành!”

Trảm Yêu kiếm khí đánh vào cái kia pháp y bên trên trọng lực pháp trận bên trên, lập tức đem vô số trận văn chém vỡ.

Toàn bộ pháp y bên trên trọng lực lĩnh vực lập tức mất đi hiệu lực.

Dương Thanh Huyền lúc này mới đem pháp y mặc lên người.

Lam Nhan nhíu mày lại, như có điều suy nghĩ, nhưng nội tâm cũng là một trận đau lòng, trọng lực lĩnh vực, thế nhưng là tu luyện lợi khí a, giá trị không thể đánh giá.

Những người còn lại đều là cảm thấy không hiểu thấu, mắt thấy một kiện thật tốt pháp y, đã bị chém ra một đạo vết kiếm, hỏng phía trên trận pháp, nhìn qua biến dạng nhiều.

Dương Thanh Huyền đương nhiên sẽ không giải thích, nói: “Đi theo ta.” Liền làm trước bước vào cung điện cổ kia bên trong.

Tất cả học sinh đều tại người hậu quán nhìn, không có chỗ nào mà không phải là siết chặt nắm đấm, rất gấp gáp.

Vừa bước vào trong đó, Dương Thanh Huyền liền trái tim xiết chặt, cảm giác tiến nhập một cái không gian khác, toàn thân không được tự nhiên.

Mặt khác bảy người cũng lần lượt đi vào, tất cả đều có cảm giác giống nhau, tựu cả mặt đất đều là lồi lõm không cả, giẫm đi xuống cảm giác cực kỳ quái dị.

Tiêu Phong mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, cả kinh nói: “Dương Thanh Huyền, chú ý dưới chân, ta cảm giác được dưới chân có cực mạnh oán khí, phảng phất đi lại tại mộ địa.”

Dương Thanh Huyền dừng bước, sau lưng bảy người cũng đi theo ngừng lại.

Trong đại điện đen kịt một màu, nhưng tu luyện tới Linh Vũ cảnh phía sau, liền có thể đêm có thể thấy mọi vật, đem đại điện bên trong cảnh tượng thấy rõ, nhưng tự nhiên không ánh sáng tuyến chiếu xuống rõ ràng.

Trong điện âm trầm rộng thùng thình, hơn mười cây ôm hết cột nhà đứng ở trên đại điện, phía trên vẽ lấy đơn giản trận phù, nhưng lại khí thế bức người.

Dương Thanh Huyền cúi đầu xuống, gạch đá xanh lát thành mặt đất, phía trên hiện ra bất quy tắc hoa văn, rất nhiều đường cong nhô lên, cho nên đạp xuống đi mới có gập ghềnh cảm giác.

Trần Chân cả kinh nói: “Vì sao trên mặt đất nhiều như vậy lồi văn, chẳng lẽ cái này trên mặt đất là cái trận pháp?”

Mạnh Thụy lắc đầu nói: “Không quá giống, những thứ này trận tuyến đồng thời không có cái gì quy tắc. Trận pháp đều là thẳng tắp, mà những thứ này tất cả đều uốn lượn lực lượng, như cùng người đường cong.”

Thoại âm rơi xuống, đại điện bên trong trong nháy mắt yên tĩnh.

Tám người đều là đột nhiên đã nhận ra cái gì, trên trán mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu lăn xuống đến. Ba tên nữ sinh càng là khí sắc trắng bệch, trở nên không có chút huyết sắc nào.

Trần Chân run giọng nói: “Khó, chẳng lẽ, ta, chúng ta, giẫm, giẫm tại, hứa, rất nhiều người, thân, trên thân?”

Dương Thanh Huyền trong cổ họng phát ra cổ quái nuốt âm thanh, tám người tựu liền hô hấp đều ngừng lại, khí sắc trắng bệch.

Dương Thanh Huyền chật vật đem nuốt xuống dưới, nói: “Chư vị đều đừng suy nghĩ nhiều, người sau khi chết vốn sẽ phải hóa thành bùn đất. Dưới chân những thứ này hẳn là còn chưa hoàn toàn hủ hóa thi thể, mọi người dứt bỏ tạp niệm, coi như là ở trong núi trên đường nhỏ, đi tới mấp mô đống đất liền tốt...”

“Lộc cộc.”

Liên tiếp nuốt tiếng vang lên.

Nhưng bảy người này đều người phi thường, rất nhanh liền y theo Dương Thanh Huyền lời nói, trấn định lại.

Tiêu Phong sắc mặt tái nhợt nói: “Dương Thanh Huyền, chúng ta nếu không muốn trước lui ra ngoài? Ta Vũ Hồn có thể cảm nhận được dưới mặt đất những thi thể này truyền đến thanh âm, những thi thể này hình như rất nhiều đều là bạn học của chúng ta...”

Một lời ra, mấy người đều là liên tiếp hít khí lạnh, ba tên nữ tử càng là toàn thân run rẩy, dọa đến hoa dung thất sắc.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Chớ nói nhảm! Những thi thể này vùi vào mặt đất, xem xét tựu là hứa nhiều năm, nói ít điểm mấy trăm năm đều có, làm sao có thể là bạn học của chúng ta!”

“Thật, thật, đúng, đúng thật...”

Tiêu Phong vẻ mặt cầu xin, thanh âm đều mang theo tiếng khóc nức nở, “Thật là bạn học của chúng ta, ta Vũ Hồn Tâm Hữu Linh Tê, có thể cảm ứng được rất nhiều ẩn tàng đồ vật, là tuyệt sẽ không gạt ta.”

Dương Thanh Huyền khí sắc khó nhìn lên, cắn răng nói: “Là thật là giả, kiểm tra một chút liền biết.”

Hắn ngồi xổm người xuống, hướng mặt đất kia bên trên lồi nơi nhìn lại.

Bảy người đều là ngừng thở, khí sắc trắng bệch, con mắt nhìn thẳng trước mặt, không dám nhìn xuống phía dưới.

Dương Thanh Huyền thi thể thấy cũng nhiều, nhưng mà chưa bao giờ thấy qua như vậy cổ quái.

Đại lượng thi thể, tựa như là hòa tan tiến vào mặt đất, còn có không ít bộ phận lưu lại tại mặt đất, không có hoàn toàn hòa tan xuống dưới, lúc này mới làm cho mặt đất gập ghềnh.

Nhưng mà rất nhiều thi thể không có diện mục, hoặc là đầu làm tan đi vào, thấy không rõ lắm.

Dương Thanh Huyền lấy ra đào quáng dùng cái xẻng đến, theo một cái vóc người tương đối thấp bé thi thể biên giới, thận trọng xúc xuống dưới.

Mặt khác bảy người nghe thấy xẻng sắt thanh âm, đều là trong lòng run rẩy, ba tên nữ sinh là mảy may cũng không dám nhìn tới, mặt khác bốn tên nam sinh thì là thỉnh thoảng nhìn lén, nhưng mỗi nhìn một chút, khí sắc tựu trắng bệch một chút.

Rất nhanh, Dương Thanh Huyền đem một bộ nhỏ gầy thi thể theo trên mặt đất đào lên, thi thể kia bên trên tràn đầy màu xanh dịch nhờn, cùng mặt đất nhan sắc nhất trí.

Lật qua thi thể đến, là một bộ nữ tính, ngũ quan thanh tú, hết sức trẻ tuổi, nhưng mà mặt mũi tràn đầy sợ hãi cùng thống khổ, chắc hẳn thời điểm chết phi thường thảm.

Dương Thanh Huyền khí sắc có chút khó coi, nữ tử này bộ dáng, thật là có chút ít giống như là học sinh, hắn nói: “Các ngươi đều tới xem một chút, là phủ nhận phải người này, ta đối với trường học đồng học không quá quen thuộc.”

Mấy tên nam sinh nhìn phía sau, đều là lắc đầu, nói: “Không biết.”

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi ba nữ tới xem một chút.”

Đỗ Nhược khí sắc trắng bệch, nói: “Vỉ Vỉ, ngươi đi đi.”

Đoạn Vỉ Vỉ run run một chút, cắn răng nói: “Mạc Lam đi.”

Mạc Lam một chút tựu mặt không có chút máu, liều mạng lắc đầu.

Đoạn Vỉ Vỉ nói: “Đỗ Nhược ngươi đi, nơi này tựu thuộc ngươi lợi hại nhất.”

Đỗ Nhược khí sắc cổ quái, nói: “Ta cũng không phải học viện học sinh, nhưng mà quận chúa ‘Bồi đọc’ mà thôi, ta xem có làm được cái gì?”

Đoạn Vỉ Vỉ nói: "Cái kia Mạc Lam ngươi đi.

Mạc Lam đang muốn cự tuyệt, lại nghe Đoạn Vỉ Vỉ nói ra: “Ta cái kia Linh Hồ da túi xách có thể tặng cho ngươi.”

Mạc Lam nghe xong, bỗng nhiên cắn răng, nói: “Tốt, lại thêm quận chúa ngày kia tặng cho ngươi chính hồng vô thiểm son môi, cùng thoải mái da bảo thủy diện sương, ta muốn lấy hết.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 135: Tâm Hữu Linh Tê

Chương 135: Tâm Hữu Linh Tê

Đoạn Vỉ Vỉ nghe xong, khí sắc lập tức thay đổi, cả giận nói: “Mạc Lam, ngươi quá phận! Cái kia khoản hạn lượng son môi, là trước mấy ngày độc thân tiết thời điểm, ta nhanh tay mới cướp được, chính mình cũng không nỡ dùng.”

Mạc Lam khẽ nói: “Vậy liền bắt ngươi lần trước dùng chi kia rượu đỏ, lam thiểm, còn mang kim loại sáng bóng son môi.”

Đoạn Vỉ Vỉ lắc đầu liên tục, nói: “Không nên không nên, vẫn là quá phận.”

Mạc Lam nói: “Vậy liền cũng không cần, đem ngươi đôi kia kiểu mới cỏ ba lá bông tai cho ta tựu đi.”

Đoạn Vỉ Vỉ cả giận nói: “Mạc Lam, ta xem như nhận rõ ràng ngươi, ta một mực đem ngươi trở thành bằng hữu, ngươi thế mà đánh ta bông tai chủ ý! Muốn ta nhượng lại đôi kia bông tai, không bằng giết ta đi, chính ta nhìn lại!”

Tức giận hừ một tiếng, liền chuyển qua con mắt, hướng cái kia Dương Thanh Huyền đào ra nữ thi nhìn lên đi, đột nhiên con ngươi co rụt lại, cả kinh nói: “Thẩm Tương!”

Đoạn Vỉ Vỉ hút miệng hơi lạnh, run giọng nói: “Nàng là ban 9 học sinh khá giỏi, vậy mà chết tại cái này. Đại điện này, đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Đoạn Vỉ Vỉ nhận ra người này phía sau, mấy người tâm đều là bỗng nhiên chìm xuống dưới, xem tới này cả điện trong thi thể, rất nhiều đều là bạn học của chúng ta.

Như đều là kẻ không quen biết, bọn hắn nhắm mắt lại đạp lên cũng là đạp, hiện tại toàn bộ là đồng học, dẫm lên trên, đều cảm thấy hai chân run rẩy, có chút đứng không vững.

Dương Thanh Huyền an ủi: “Mọi người đừng sợ, cũng không phải là đều là đồng học, còn có rất nhiều cái khác thi thể đâu.”

Đoạn Vỉ Vỉ run giọng nói: “Chúng ta, chúng ta không bằng trước, đi ra ngoài trước, lại bàn bạc kỹ hơn a?”

“Đúng, ta tán thành Vỉ Vỉ ý kiến.” Mạc Lam cũng là khí sắc trắng bệch.

Mạnh Thụy nói: “Các ngươi hướng (về) sau nhìn xem, ra ngoài sợ là không thể nào, mọi người vẫn là bình tĩnh lại, bài trừ sợ hãi đi.”

Mấy người đều là về sau nhìn lại, không khỏi sắc mặt đại biến, cửa vào đã không thấy, phảng phất đưa thân vào một không gian riêng biệt bên trong.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Lam Nhan, trước ngươi là như thế nào rời đi?”

Lam Nhan sờ một cái mồ hôi lạnh trên trán, nói: “Ta trước đó vừa vào đại điện, liền phát hiện không đúng, lúc này thối lui.”

Mấy người đều là trong lòng run rẩy, nắm đấm bóp sắt gấp.

Dương Thanh Huyền nói: “Đều không cần bối rối, mặc dù rất nhiều đồng học vẫn lạc ở đây, nhưng vừa rồi Ngô Trung Hải không phải còn sống không? Chứng minh nơi đây nguy hiểm vẫn là có thể ứng phó.”

Đoạn Vỉ Vỉ sợ hãi nói: “Thế nhưng là Ngô Trung Hải hắn…”

“Dương Thanh Huyền nói không sai!”

Đỗ Nhược đột nhiên mở miệng, đem Đoạn Vỉ Vỉ lời nói đánh gãy, nói: “Hiện tại nhất định phải kiên định lòng tin, đem nơi đây sát cục đánh vỡ, nếu không cái này trên đất ngàn vạn thi thể, liền sẽ thêm ra tám cỗ đến.”

Tất cả mọi người là sắc mặt biến hóa, lập tức ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề.

Đoạn Vỉ Vỉ cũng thức thời ngậm miệng lại, bắt đầu bài trừ sợ hãi của nội tâm.

Tiêu Phong đột nhiên run giọng nói: “Dương Thanh Huyền, cái này Thẩm Tương thi thể…”

Dương Thanh Huyền vội vàng quay đầu, phát hiện thi thể kia y nguyên nằm trên mặt đất, tinh xảo trên khuôn mặt nhỏ nhắn, ngũ quan rõ ràng, cũng không hề biến hóa, không khỏi tức giận nói: “Thi thể này thế nào? Một đại nam nhân, nói chuyện quái thanh quái khí, đứng đắn một chút, một lần nói xong!”

“Vâng.”

Tiêu Phong nuốt nuốt nước miếng, mới nói: “Ta Vũ Hồn nghe thấy cái này thi hài đang nói chuyện, nói nàng rất sợ hãi, thật tịch mịch, để chúng ta cùng một chỗ dung xuống dưới đất đi theo nàng.”

Lam Nhan cau mày nói: “Vũ hồn của ngươi không khỏi quá quái dị đi, đây là cái gì quỷ tin tức?”

Tiêu Phong trấn định một chút, nói: “Ta Vũ Hồn làm Tâm Hữu Linh Tê, liền là có thể cảm ứng ra ẩn tàng tin tức, là tuyệt sẽ không sai.”

Đột nhiên, hắn sắc mặt đại biến, run giọng nói: “Không tốt! Những thi thể này đều đang nói chuyện, đều nói muốn chúng ta đi cùng bọn họ!”

Dương Thanh Huyền lập tức cảnh giác lên, trầm giọng nói: “Mọi người cẩn thận, có lẽ muốn thi biến!”

Mới vừa nói xong, hắn liền cảm thấy dưới chân bị dây nhỏ ghìm chặt, chỉ thấy cái kia Thẩm Tương tóc, quấn quanh ở hắn hai chân bên trên, sau đó cái kia khô quắt tay như cành khô, một chút vồ tới.

May mắn sớm có cảnh giác,

Dương Thanh Huyền giơ tay tựu là một đạo kiếm quang, đem những tóc kia chém vỡ, sau đó một cước giẫm ra, đem Thẩm Tương cánh tay “Răng rắc” đạp gãy.

Thẩm Tương gương mặt bắt đầu vặn vẹo, lộ ra vẻ mặt thống khổ, trong cổ họng truyền đến “Ục ục” cổ quái âm thanh, khiến cho người không rét mà run.

Cùng lúc đó, toàn bộ đại điện đều bao phủ tại một cỗ dị thường lực lượng dưới, trên mặt đất dung đi vào thi thể, từng cái sống lại, theo trên mặt đất đứng lên.

“Chi!”

Tám người tất cả đều hít một hơi khí lạnh, từng cái khí sắc trắng bệch.

Dương Thanh Huyền đá ra một cước, liền đem nhào tới Thẩm Tương trực tiếp đá bay ra ngoài, mặt khác bảy người cũng đều vội vàng xuất thủ, đem trên mặt đất bò dậy thi thể đánh đi ra.

Đỗ Nhược vung tay lên, quát: “Đều đi vào.”

Thánh Thế Ngân Huy bên trên một mảnh Phù Văn bay lên, quấn tại tám người quanh thân, lập tức hóa thành kết giới chụp xuống.

Phía ngoài thi thể từng cái giương nanh múa vuốt, nhào về phía kết giới, cái kia rõ ràng đáng sợ khuôn mặt ấn ở chung quanh, mười phần kinh khủng.

Nhưng tám người đều là trải qua trước đó thi chiến, tâm lý năng lực chịu đựng nói tới, nhìn lâu cũng thành thói quen.

Trần Chân cả kinh nói: “Kết giới này có thể gánh bao lâu? Bên ngoài lại có bao nhiêu thi sát? Sợ là không so với trước thiếu a?”

Tất cả mọi người chỉ cảm thấy tê cả da đầu.

Đỗ Nhược trầm giọng nói: “Cái này Thánh Thế Ngân Huy khẳng định không cách nào cầm cự quá lâu, hiện tại chống ra kết giới là tranh thủ thời gian, để mọi người nghĩ biện pháp.”

Dương Thanh Huyền ánh mắt hướng trong điện nhìn lại, bốn phía đều là theo trên mặt đất bò lên thi sát, vây quanh.

Nhưng nhưng không thấy Ngô Trung Hải thân ảnh.

Tại đại điện phía trước, một mảnh đen sì bóng ma bao phủ, nhìn không rõ ràng.

Dương Thanh Huyền nói: “Phía trước cái kia trong bóng ma khẳng định có đồ vật, chí ít Ngô Trung Hải tựu giấu ở chúng ta không gặp được địa phương. Tiêu Phong, vũ hồn của ngươi khả năng cảm giác được cái gì?”

Tiêu Phong nói: “Ta thử một chút.”

Hắn trước bộ ngực dâng lên một mảnh hồn quang, giống như là mạng nhện hướng thân thể bốn phía phúc tán, cả nửa người, như là choàng một tầng màu trắng lưới đánh cá, vô số quang mang hướng đại não nơi hội tụ mà đi.

Dương Thanh Huyền tựa hồ có chỗ minh ngộ, cái kia hình lưới quang mang bên trên, đều là từng tia năng lượng kỳ dị, hội tụ tại Tiêu Phong trong não, hẳn là điều động toàn thân lực lượng, kích phát trong đầu năng lượng, đi cảm giác không biết sự vật.

Bỗng nhiên, Tiêu Phong không có dấu hiệu nào kêu lên một tiếng đau đớn, lập tức phun ra một miệng máu đến, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ nói: “Nguyên soái? Nguyên soái là có ý gì? Cái kia bóng ma bên trong truyền ra một thanh âm đến, hô ‘Nguyên soái’.”

Mấy người đều là hai mặt nhìn nhau, không nghĩ ra.

Dương Thanh Huyền sắc mặt biến hóa, cả kinh nói: “Chẳng lẽ cái kia bóng ma bên trong, có cái ‘Nguyên soái’ ?”

Tiêu Phong trầm giọng nói: “Vô cùng có khả năng, đó là một loại kêu gọi tiếng kêu, bóng ma bên trong, đang kêu gọi lấy ‘Nguyên soái’.”

Đỗ Nhược nói: “Vậy cái này ‘Nguyên soái’, có lẽ tựu là cổ điện này chủ nhân, cái kia hẳn là là chết vô số năm tồn tại a?”

Tiêu Phong nói: “Ta luôn cảm thấy có một loại dự cảm xấu, nhưng cụ thể lại không nói ra được.”

Đỗ Nhược cả kinh nói: “Vậy làm sao bây giờ? Tiến hay lùi?”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 136: Hồng Mang

Chương 136: Hồng mang

Dương Thanh Huyền nói: “Lui không có đường lui, vào gặp nguy hiểm, trước đem những thứ này thi sát thanh tràng, lại bàn bạc kỹ hơn.”

“Thanh tràng?”

Mấy người đều là sắc mặt biến hóa, cái này nhìn một cái tựu có trên trăm, dưới mặt đất còn trầm tích bao nhiêu thi thể ai cũng không biết.

Dương Thanh Huyền nhìn ra tâm tư của mọi người, nói: “Trong không xong cũng phải trong, hiện tại tiến thối không đường, như là thật tồn tại cái gì ‘Nguyên soái’, mà thi sát lại không trong sạch sẽ, tựu phiền toái hơn.”

Mạnh Thụy nói: “Dương Thanh Huyền nói có lý, này sát khí rất nặng, trước hết thanh lý mất những thứ này thi sát!”

Đỗ Nhược cắn răng một cái, quát: “Tốt, vậy liền đại khai sát giới! Đều chú ý!”

Nàng tay run một cái, đem Thánh Thế Ngân Huy thu vào, kết giới kia lóe lên một cái rồi biến mất, vô số Phù Văn bay vào vòng tay bên trong.

Còn lại bảy người sớm đã chuẩn bị sẵn sàng, kết giới vừa vỡ, tựu gào thét lớn liền xông ra ngoài, đều giết một phương.

Dương Thanh Huyền cũng không vận dụng Vũ Hồn, mà là thi triển ra Hình Ý Quyền, tại thi sát bên trong bổ, chui, băng, pháo, hoành, hóa thân mười hai Hình Ý, cùng những cái kia thi sát vật lộn, mỗi một chiêu đánh ra dưới, đều muốn đem thi sát đánh nát.

Mấy tên nam sinh tất cả đều là cương mãnh vũ dũng chiêu thức, cuồng bạo tàn nhẫn, sát phạt quả quyết.

Ngược lại là ba tên nữ sinh, cùng thi triển Vũ Hồn, có chút cảnh đẹp ý vui.

Đỗ Nhược quanh thân có lôi điện chảy xuôi, tay cầm song kích, tại thi sát bên trong bay trảm, tựa như vũ đạo, mỗi một kích phía dưới, đều có lôi quang hồ quang điện nhún nhảy, trông rất đẹp mắt.

Mạc Lam thì là đứng thẳng bất động, tại thân thể bốn phía đều kết xuất một thước phương viên băng kính, lơ lửng hư không, tại pháp quyết dưới bắn - ra đại lượng Băng Lăng, toát ra hàn khí điểm điểm, như cùng một cái hầm băng, xung quanh thi sát đều bị đông cứng hành động chậm chạp.

Đoạn Vỉ Vỉ thì là điên cuồng nhiều, ma nữ, phương viên trong vòng mười trượng tất cả đều là tóc phiêu động, không thấy nàng chân dung, bộ dáng so thi sát còn kinh khủng hơn.

Vừa nghĩ tới trên tóc của mình, tất cả đều là dính đầy thi dịch, tựu nổi điên nổi điên, giết hai mắt xích hồng.

Giết sau một lúc, trong điện thi sát rõ ràng muốn ít đi rất nhiều, nhưng còn có không ít theo trên mặt đất leo ra.

Đám người đều quen thuộc cái này âm trầm đáng sợ hoàn cảnh, cho dù là ba tên nữ sinh, cũng nhìn như không thấy.

Đỗ Nhược giương một tay lên, Ngự Lôi tựu hét lớn một tiếng, đánh ra mấy chục đạo thiểm điện, rơi vào những cái kia đang muốn bò ra tới thi sát trên thân, đem bọn hắn đánh nát.

Bỗng nhiên, đại điện trên không âm phong trận trận.

Từ cái này trước mặt trong bóng ma, bắn - ra một đạo hồng mang, tại trên không huyễn hóa ra đến, không ngừng kéo dài tới.

Rất nhanh, toàn bộ đại điện bị hồng mang chiếu lên tươi sáng, tựa như một cái biển lửa, trong đó có lưu quang ẩn hiện, lăn lộn không ngừng.

Một đạo thê lương cổ xưa thanh âm, theo biển lửa kia bên trong phiêu đãng mà ra, loáng thoáng, truyền lọt vào trong tai.

Trên đại điện may mắn còn sống sót thi sát, tất cả đều ngao gào kêu to, phảng phất nghe thấy được cái gì thanh âm đáng sợ, toàn bộ nằm sấp trên mặt đất, thấp giọng tru lên.

Dương Thanh Huyền tám người đều là kinh hãi, toàn bộ đổi sắc mặt.

Một cỗ lực lượng đáng sợ từ biển lửa kia bên trong truyền ra, khuấy động người tâm.

Tiêu Phong run giọng nói: “Tựu là hắn, tựu là đạo thanh âm này, hẳn là yêu tộc ngôn ngữ. Ta mặc dù nghe không hiểu, nhưng Vũ Hồn lại có thể cảm giác được, là đang kêu gọi ‘Nguyên soái’.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy những thứ này thi sát đâu? Tại gầm nhẹ thứ gì?”

Tiêu Phong nhíu mày lại, tinh tế nghe một trận, tựa như sợ hãi rên rỉ, nhưng đích thật là cố định âm tiết, cũng đang kêu to lấy cái gì.

“Thủy Ti? Đại nhân?”

Tiêu Phong ngẩng đầu, nhìn qua đại điện trên không cái kia lăn lộn biển lửa, hồ nghi nói: “Chẳng lẽ trong này không phải ‘Nguyên soái’, mà là cái gì ‘Thủy Ti đại nhân’ ?”

Đoạn Vỉ Vỉ nói: “Uy, ngươi đến cùng nghe không nghe ra? Đừng tại đây loạn giải thích a.”

Tiêu Phong buồn bực nói: “Những thứ này âm tiết ta đích xác không hiểu, nhưng mà dùng võ hồn đi cảm ứng bọn hắn, từ trong đó ‘Đọc đến’ ra tin tức đến, lại có sai lầm cũng là bình thường.”

Dương Thanh Huyền nói: "Bất kể hắn là cái gì ‘Nguyên soái’, ‘Thủy Ti’, những thứ này đều không trọng yếu, trọng yếu là, chúng ta sau đó phải đối mặt cái gì, cái này hồng mang nội ẩn giấu đồ vật,

Là địch hay bạn?"

Tiêu Phong khổ sở nói: “Hơn phân nửa là địch, ta có thể cảm nhận được trong đó đáng sợ sát khí, là một cỗ chí dương lực lượng, thậm chí ta Vũ Hồn cũng không dám cảm ứng quá sâu.”

Mạnh Thụy cả kinh nói: “Chí dương lực lượng?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi nghĩ tới điều gì?”

Mạnh Thụy sắc mặt thay đổi, nói: “Cổ điện bên ngoài, tất cả đều là chí âm lực lượng lưu chuyển, bao quát chúng ta trước đó trên đỉnh núi nhìn thấy âm linh khí hóa rồng, mà cô âm không sinh, độc dương không dài. Xem tới này Chân Long đẫm máu sát cục, là bên ngoài trong âm dương, hình thành một cái cân bằng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia đường hóa giải đâu?”

Mạnh Thụy trong mắt bắn ra tinh mang, nhìn chằm chằm trên không cái kia phiến biển lửa giống như hồng mang, nói: “Hiện tại ta chí ít có bảy thành nắm chắc, chỉ cần đem những thứ này chí dương lực lượng phá vỡ, liền phá vỡ âm dương hòa hợp, phía ngoài âm linh khí hóa rồng cũng sẽ tự hành tiêu tán, sát cục tự nhiên là phá.”

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, quát: “Đã như vậy, vậy còn chờ gì, chúng ta tiên hạ thủ vi cường! Cái này chí dương lực lượng có chút hỗn loạn, sợ là kia cái gì nguyên soái vẫn là Thủy Ti loại hình có chút phiền phức, nếu như chờ hắn phiền phức không có, chúng ta liền phiền toái!”

Còn lại bảy người đồng thời lên tiếng, nói: “Tốt!”

Đỗ Nhược nói: “Các ngươi yểm hộ ta! Mạc Lam, ngươi theo ta một đạo công kích!”

“Vâng!”

Mạc Lam ứng tiếng nói, lập tức một tay bấm niệm pháp quyết, một bên lăng kính tựu trước người ngưng tụ, có một người độ cao, tản mát ra điểm điểm hàn khí.

Đỗ Nhược tay giơ lên, Ngự Lôi lên tiếng mà ra, vung lên phía dưới, liền một đạo cổ tay độ lớn lôi đình, mãnh kích đi lên!

Mạc Lam cũng là tay phải hướng phía trước đẩy đi, cái kia Băng Lăng kính bên trên “Soạt” một tiếng, ngưng tụ ra một đạo to lớn Băng Lăng, bỗng nhiên kích - bắn mà lên!

“Ầm ầm!”

Hai cỗ lực lượng trực kích cái kia hồng mang biển lửa, chấn lên từng đạo sóng cả, hướng bốn phía khuếch tán.

“A, a!”

Những cái kia quỳ rạp dưới đất thi sát, tất cả đều cuồng nộ rống to, nhao nhao từ dưới đất bò dậy, phóng tới tám người.

Trên mặt đất, còn không ngừng có thi sát từ trong đó hòa tan đi ra, bắt đầu một vòng mới tiến công.

Dương Thanh Huyền quát: “Những thứ này thi sát chúng ta tới đối phó, các ngươi hai cái tiếp tục công kích cái kia hồng mang, đặc biệt là Mạc Lam Băng Lăng, thuộc tính khắc chế phi thường lợi hại.”

Dứt lời, liền xuất ra Trảm Yêu kiếm, hướng những cái kia thi sát giết tới.

Còn lại năm người cũng nhao nhao xuất thủ, thay Đỗ Nhược cùng Mạc Lam hộ pháp.

Đỗ Nhược cùng Mạc Lam lần nữa vận chuyển Vũ Hồn, lại là một đạo bát thô lôi điện cùng to lớn Băng Lăng, kích vào đại điện trên không!

“Ầm ầm!”

Lần này sinh ra đáng sợ hơn chấn động, hồng quang bên trong bạo xuất như dã thú tiếng rống, có đáng sợ đồ vật chìm nổi trong đó, chậm rãi hiển hiện ra.

Bốn phía công kích thi sát, toàn bộ đều sợ hãi lớn tiếng ngao gào, lại cũng không lo được công kích, toàn bộ đều vội vàng quỳ xuống, phủ phục tại mặt đất, liều mạng run rẩy.

Dương Thanh Huyền kinh hãi nói: “Tất cả đều cẩn thận, chính chủ muốn ra đến rồi!”

Theo hồng mang bạo động, một cái khô gầy tay từ trong đó chậm rãi duỗi ra, khô quắt không có chút nào trình độ, làn da trực tiếp dán tại xương cốt bên trên, cùng bốn phía thi sát cơ hồ giống nhau như đúc!

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 137: Dương Thi (Thượng)

Chương 137: Dương thi (thượng)

Cánh tay theo hồng mang bên trong duỗi ra phía sau, sau đó là toàn bộ thân hình, làn da màu xanh lục, xích hồng tóc, đầu như Quỳ Ngưu, hai mắt nơi một mảnh đen nhánh chỗ trống.

Cái này chính chủ chiều cao bảy thước có thừa, khô gầy như que củi, năm ngón tay như móng vuốt thép, trên cổ mang theo một chuỗi hạt châu màu đỏ rực, trên đầu còn mang theo một đỉnh quan mạo.

Mũ đằng sau cắm tam sắc vũ linh, phía trước có một cái kim sắc văn tự, hình dạng quỷ dị, mang lấy nồng đậm yêu khí.

Cả điện thi sát tất cả đều quỳ sát tại cái này chính chủ trước mặt, sợ hãi run lẩy bẩy.

Dương Thanh Huyền tám người cũng là nín thở, cảnh giác nhìn xem.

Trước mắt cái này chính chủ cũng không biết là người hay quỷ vẫn là yêu, lấy cổ điện này xa xưa tuế nguyệt phỏng đoán, người này hơn phân nửa là yêu tộc, đã chết đi không mấy năm sau hóa thành thi sát.

Đột nhiên chính chủ kia mở mồm ra, phun ra một miệng thi khí, tựa như phun ra một miệng màu đỏ sương mù, mấy cái tang thương bi thương âm tiết theo cái kia mỏ nhọn bên trong phun ra, tại trên đại điện quanh quẩn.

Đầy đất thi sát càng là “Ngao ngao” sợ hoảng lên, run rẩy không ngừng.

Mấy cái kia âm tiết cùng lúc trước truyền ra giống nhau như đúc, nhưng mà có thêm phần nặng nề, tang thương cùng bi thương, phảng phất tại kể rõ vô cùng vô tận truyền thuyết.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Nguyên soái?”

Tiêu Phong nhẹ gật đầu, đáp: “Ừm.”

Bỗng nhiên, chính chủ kia đen nhánh trong hai con ngươi, như quỷ như lửa, dấy lên lượng đạo hồng mang, lóe ra tinh quang, như là hai cái thật nhỏ bảo thạch, khảm nạm tại than đá bên trên.

Một luồng khí tức đáng sợ từ chính chủ trên thân phun ra, có thi sát cố hữu thi khí, còn có một cỗ cuồng bạo quỷ dị yêu khí, chung quanh nhiệt độ bỗng nhiên tăng lên, đại điện phảng phất biến thành một cái nồi hơi.

Dương Thanh Huyền kinh hãi nói: “Thật mạnh chí dương chi khí, cái này chính chủ chẳng lẽ không phải thi sát sao?”

Mạnh Thụy kinh hãi nói: “Là dương thi! Thi sát cũng căn cứ hình thành đòi hỏi khác biệt, chia làm rất nhiều loại, trong đó là cực đoan nhất hai loại, chính là Âm Thi cùng dương thi. Sơn cốc này bên ngoài trong âm dương, đại điện bên trong là chí dương hội tụ chỗ, cho nên đưa nó biến thành dương thi!”

Vừa dứt lời, cái kia dương thi trong mắt hồng mang lóe lên, liền hướng hạ, giơ lên như thép lợi trảo, trực kích Mạc Lam!

Mạc Lam Băng Lăng thuộc tính tương khắc, cho hắn tạo thành tổn thương càng lớn, ánh mắt quét xuống một cái, liền nhận ra khí tức của nàng, nộ kích chi.

“Băng Lăng kính, ngự!”

Mạc Lam kinh hãi, vội vàng lui lại, tay phải tại trước người bấm niệm pháp quyết, từng khối băng kính tại phía trước hiển hiện, chừng chín mặt nhiều.

“Phanh ——”

Chín cái gương trong nháy mắt vỡ vụn, cái kia dương thi một chút xuất hiện tại hắn trước mặt, móng vuốt thép hướng cái kia như gò núi nhỏ trên lồng ngực chộp tới!

Mạc Lam dọa đến hoa dung thất sắc, hét rầm lên.

Đỗ Nhược trên thân điện quang lóe lên, một điện bước, tựu xuất hiện tại Mạc Lam bên cạnh thân, cặp kia kích trước người hợp nhất, hóa thành cán dài binh khí, bỗng nhiên chém về phía cái kia dương thi.

Dương thi cảm nhận được chiến kích bên trên dòng điện, trong miệng phát ra “Răng rắc” âm thanh, bàn tay biến hóa phương hướng, hoành kích tới, “Bành” một tiếng đập vào chiến kích bên trên.

đọc truyện cùng http://truyencuatui.ne t /

Đỗ Nhược sắc mặt đại biến, đối phương cái kia cuồng bạo dương thi chi khí đập vào mặt, trong khoảnh khắc áp chế nàng Ngự Lôi.

Dương thi trong miệng phát ra thanh âm cổ quái, bàn tay đẩy về phía trước, Đỗ Nhược lập tức bị chấn bay ra ngoài, đâm vào đại điện cột nhà, phản bắn trở về, rơi xuống trên mặt đất, một ngụm máu tươi theo khóe miệng tràn ra.

Mọi người đều là kinh hãi, trong tám người mạnh nhất chi nhân, chỉ một chiêu đã bị kích thương.

Dương Thanh Huyền quát: “Một cùng ra tay, nếu không hôm nay ai cũng đừng hòng sống!”

Trảm Yêu kiếm ra, trực tiếp vận chuyển Ngũ Dương diệu không, phi thân đâm tới.

Dương thi cái kia như hồng ngọc đồng tử hơi hơi lóe lên, đối mặt phi tập mà đến năm đạo kiếm khí, hai tay ở trên không bên trong liền đẩy, đánh ra từng dãy khí lãng.

Hồng Sắc chưởng phong màn trời chiếu đất, “Bành bành” liền nổ phía dưới, đem kiếm khí toàn bộ đánh nát, dư lực không giảm, đánh vào Dương Thanh Huyền trên thân, đem hắn cũng đánh bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy một tảng đá lớn nện ở lồng ngực, kêu lên một tiếng đau đớn, sau khi hạ xuống liền lùi lại bảy tám bước, liền đem cái kia khí lãng tan mất.

Hắn cúi đầu xuống,

Nhìn xem trên người pháp y, lại có một đạo nhàn nhạt chưởng ấn, không khỏi trong bụng hãi nhiên.

Hắn vốn là tu luyện chí dương chân khí, đối với dương thi chưởng pháp bên trong chí dương thuộc tính hoàn toàn miễn dịch, tăng thêm Ô Kim pháp y phòng ngự, cùng nhục thân cường hoành, một chưởng dưới mặc dù bị đánh khí huyết khuấy động, nhưng cũng không thụ thương.

Giờ phút này mấy người khác, cũng nhao nhao xuất thủ, hướng cái kia dương thi công kích đi qua.

Lam Nhan trong tay quạt xếp lắc một cái, lập tức bay ra mười một đạo màu lam hàn mang, phá không đánh tới.

Dương thi tay giơ lên liền muốn chụp về phía những ám khí kia, nhưng từ bốn phía vọt tới vô số đầu phát, đem hắn tứ chi hoàn toàn ghìm chặt.

“Bành bành bành!”

Mười một đạo lạnh đinh toàn bộ bắn tại hắn trên thân, lại bị một cỗ chí dương hồng mang ngăn trở, tất cả đều đánh bay ra.

Lam Nhan biến sắc, cả kinh nói: “Cái đó là...”

Chỉ thấy dương thi cái cổ nơi mang theo xích hồng hạt châu một chút bay lên, uốn lượn ở tại trên đỉnh đầu, tản mát ra đáng sợ sóng nhiệt.

Dương thi trong miệng truyền ra thanh âm khàn khàn, phảng phất chú ngữ.

Hạt châu kia hết thảy Thập Ngũ viên, phù ở bên trên không xoay tròn, hạt châu bên trên bắt đầu hiện ra các loại văn tự.

Mạnh Thụy kinh hãi nói: “Là Nguyên Khí!”

Tiêu Phong đột nhiên hét lớn: “Vỉ Vỉ, nhanh thu tóc!”

Đoạn Vỉ Vỉ toàn thân run lên, mặc dù không rõ ràng cho lắm, nhưng không dám khinh thường, vội vàng đem tóc thu hồi lại.

Những cái kia thật nhỏ sợi tóc, tựa như du lịch như rắn, mới vừa từ dương thi trên thân ly khai, liền có một cỗ chí dương hỏa diễm từ bên trên bài không mà đến!

“Ầm ầm!”

Hỏa diễm bài không phía dưới, những tóc kia tất cả đều bị nhóm lửa, hướng Đoạn Vỉ Vỉ trên thân đốt đi.

“A!! ——”

Đoạn Vỉ Vỉ hoảng sợ kêu to, dọa đến hoang mang lo sợ, trơ mắt nhìn xem cái kia lửa đốt qua đến.

Tiêu Phong cách nàng gần nhất, cầm trong tay đại kiếm liên tục bổ mấy cái, lúc này mới đem những cái kia lửa cháy tóc chém tới.

“Tạ cám, cám ơn ngươi!”

Đoạn Vỉ Vỉ khóc nói cảm tạ, nghìn cân treo sợi tóc bị thu hồi lại, nhưng trên đầu tóc trở nên rối bời, tựa như tên điên.

Nếu không có Tiêu Phong kịp thời nhắc nhở, đồng thời xuất kiếm cắt tóc, nàng nhẹ thì Vũ Hồn bị hao tổn, nặng thì nhóm lửa thân trên, trực tiếp chết.

Tiêu Phong nói: “Không khách khí!” Liền giơ lên đại kiếm, hướng cái kia dương thi vọt tới.

Mạnh Thụy, Trần Chân, cũng tuần tự xuất thủ, lấy ra binh khí theo phương hướng khác nhau tiến công.

Dương thi nhìn chằm chằm cái kia chiến thương, xích hồng con ngươi co rụt lại, trong miệng phát ra kích động tiếng rống, một tay đem đỉnh đầu hạt châu vồ xuống, xông về phía trước đi, một cái tay khác chụp vào chiến thương.

Trần Chân trong lòng giật mình, cái kia đáng sợ khí tức đập vào mặt, lập tức cảm nhận được dương thi đáng sợ, nhưng hắn sầm mặt lại, một cỗ không phục ngạo khí tại thực chất bên trong chảy xuôi, quát to: “Thiên Giang Đạp Tuyết!”

Phi mã lên tiếng mà ra, phù xuất hiện sau lưng hắn, hai cánh mở ra.

Màu trắng Vũ Hồn chi quang chiếu rọi, Trần Chân hai tay cầm thương, càng thêm dũng mãnh trùng kích đi lên!

“Bành!”

Dương thi thể thân thể một bên, năm ngón tay chộp vào mũi thương bên trên.

Cái kia mãnh liệt trùng kích lực lượng, vậy mà ép dương thi lui ba bước, lúc này mới ổn định lại.

Trần Chân sắc mặt đại biến, chỉ cảm thấy tay của đối phương tựa như móng vuốt thép, vô luận hắn dùng lực như thế nào, thương trong tay đều không nhúc nhích tí nào, không khỏi gầm thét phía dưới, “Tinh quyền!”

Tay trái ly khai thân thương, hóa thành một quyền đánh tới!

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 138: Dương Thi (Trung)

Chương 138: Dương thi (trung)

Dương thi ánh mắt hơi co lại, cái kia nắm lấy móc châu tay lăng không bấm niệm pháp quyết, đón Tinh quyền đánh đi lên.

“Bành!”

Khí lãng chấn động, Trần Chân thân thể lung lay, một miệng máu phun tới, như hoa mai, điểm điểm rơi vào thương bên trên, nhưng thủy chung không chịu buông tay.

Dương thi trong miệng phát ra đáng sợ tiếng kêu, một miệng sóng nhiệt tựu phun ra tới.

Bỗng nhiên đao quang lóe lên, Mạnh Thụy hai tay bắt lấy cái kia đoạn nhận, đem sóng nhiệt bổ ra, sau đó quét ngang mà đi, chém về phía dương thi đầu lâu.

Dương thi con ngươi co rụt lại, cái kia như bảo thạch xích hồng tròng mắt bắn xuất ra đạo đạo hồng mang, rơi vào cái kia đoạn nhận bên trên, trong miệng một chút phát ra tiếng gào chát chúa, phảng phất gặp quỷ, lại buông ra trần thật sự dài thương, hướng phía sau bỏ chạy.

Mạnh Thụy một đao bổ cái không, trong lòng không hiểu thấu, không biết cái kia dương thi vì sao sợ cái này đoạn nhận, nhưng lại trong lòng đại hỉ, vội vàng truy chém tới.

Dương Thanh Huyền quát: “Mạnh Thụy, hắn sợ đao của ngươi, mọi người liên thủ ngăn lại hắn!”

Trảm Yêu kiếm giương lên mà lên, đã chờ từ sớm ở dương thi trước mặt, đâm thẳng tới.

Hai bên trái phải, Lam Nhan cùng Tiêu Phong, một người tay cầm quạt xếp, chém bay mà tới, một người hai tay cầm kiếm, gào thét lớn chém ngang tới.

Dương thi trong miệng không ngừng gầm rú liên tục, song chưởng đủ đẩy, đánh ra khôn cùng khí lãng, cùng ba người công kích oanh cùng một chỗ!

“Ầm ầm!”

Ba người đều là thân thể trì trệ, bị đánh bay mở.

Dương Thanh Huyền kiếm quang trong tay mang chớp động, tại khí lãng áp chế xuống trở nên không ổn định, bị đánh bay xa vài chục trượng, nhưng y nguyên vững vàng rơi xuống đất.

Mà hai người khác tắc thì không có may mắn như vậy, xa xa đâm vào đại điện trên vách tường, phản chấn trở lại, đều nói ra một ngụm máu tươi.

Dương thi xuất thủ đánh bay ba người phía sau, một đạo cỡ khoảng cái chén ăn cơm lôi quang kích - bắn mà tới, “Ầm ầm” một tiếng chấn ở tại bên trên.

Đáng sợ dòng điện xuyên thấu hắn thân, hướng đại địa bên trên tản ra.

Dương thi thân thể co quắp một chút, lập tức bị Mạnh Thụy đuổi tới, một đao bỗng nhiên đâm vào hắn phía sau lưng.

“Chi!”

Cái kia đoạn nhận đâm nhập thể nội, phát ra bén nhọn thanh âm. Dương thi trên người cốt nhục cực gấp, Mạnh Thụy dùng hết toàn lực, cũng mới đâm vào nửa tấc.

“A! ——”

Dương thi trong miệng phát ra thanh âm đáng sợ, chí dương lực lượng theo thể nội trùng kích ra, một chút đem Mạnh Thụy cùng đoạn nhận chấn khai, nhất sau đó xoay người, giương một tay lên, này chuỗi màu đỏ hạt châu tựu bay đánh ra đi, đánh về phía Mạnh Thụy.

“Cẩn thận!”

Trần Chân không để ý thương thế trên người, chiến thương chuyển một cái, tựu nộ đâm mà đến, thẳng đến cái kia móc châu.

“Ầm!”

Móc châu chấn tại thương bên trên, một cỗ lực lượng tản ra, đem Trần Chân cùng thương trực tiếp đánh bay ra ngoài, lập tức móc châu ở trên không bên trong chuyển một cái, lại trở xuống đến dương thi trong tay.

Dương thi mặt mũi tràn đầy đáng sợ, cầm trong tay móc châu, từng bước một hướng Mạnh Thụy đi đến, con mắt nhìn chằm chằm cái kia đoạn nhận, trong miệng không ngừng tru lên.

Bốn phía thi sát, từ đầu đến cuối nằm sấp trên mặt đất, không dám nhúc nhích nửa phần.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh hãi không thôi, nhìn xem cái kia dương thi phía sau, bị đoạn nhận chém ra trong vết thương, chảy ra đen nhánh chất lỏng, trong lòng nghĩ thầm: “Cái kia đoạn nhận là được từ Hoành Đoạn sơn mạch một vượn già, chẳng lẽ cái kia vượn già cùng cái này chính chủ nhận ra?”

Ngay sau đó không kịp suy nghĩ nhiều, lần nữa đề khí vận kiếm, chạy vội đâm tới.

Ba danh nữ nhân theo bốn phương tám hướng liên thủ công tới.

Đỗ Nhược cùng Mạc Lam thi triển giương lôi cùng băng, từ đằng xa tiến công, Đoạn Vỉ Vỉ không còn dám dùng võ hồn, mà là đem đầu tóc ghim lên, lấy ra một đôi Nga Mi đâm, thân như khinh yến, bay đâm tới.

“Bành!”

“Bành!”

Một tia chớp cùng Băng Lăng đánh vào dương thi thể bên trên, để hắn thân thể trì trệ, nhưng trong nháy mắt liền không sao, tiếp tục đi về phía trước, nhìn chòng chọc vào Mạnh Thụy, trong mắt tuôn ra vô tận sát khí đến.

Dương Thanh Huyền quát: “Mạnh Thụy, mang lấy cái này đoạn nhận chạy khắp nơi, hấp dẫn cái này dương thi chú ý, những người khác công kích.”

Hắn chạy tới cái kia dương thi thể phía sau, đối với cái kia đoạn nhận chém ra vết thương, mãnh liệt đâm đi qua!

“Chi!”

Mũi kiếm đâm vào nửa tấc, liền cảm giác được đánh bóng thanh âm, lại dùng lực như thế nào,

Cũng khó khăn vào nửa phần!

Dương thi tựa hồ bị đau, hét lớn một tiếng, bỗng nhiên Đoạn Vỉ Vỉ rơi xuống từ trên không, một đôi Nga Mi đâm bỗng nhiên đâm về ánh mắt hắn!

Dương thi đưa tay chộp một cái, bất chấp sau lưng Dương

Thanh Huyền, móc châu bỗng nhiên bay lên, trực tiếp đánh vào Đoạn Vỉ Vỉ trên thân, đưa nàng đánh bay ra ngoài.

Đoạn Vỉ Vỉ tại chỗ phun ra một miệng máu đến, quẳng xuống đất, trượt ra một đầu dài bảy tám trượng vết máu.

Dương thi một tay giơ lên trời, cái kia móc châu lần nữa treo cách đỉnh đầu tản ra, mười lăm viên xích hồng hạt châu bên trên, tản mát ra đáng sợ chí dương lực lượng.

Dương Thanh Huyền lập tức cảm nhận được uy áp, tựa như biển lửa cuồn cuộn nhào về phía thân thể của hắn. Ô Kim pháp y tại cái này sóng nhiệt phía dưới, bị nướng đến một tầng than đen.

Trảm Yêu kiếm trong tay run rẩy, chí dương lực lượng theo dương thi thể nội phun dũng mãnh tiến ra, không ngừng đem kiếm rung ra, cái kia một đạo vết thương cũng tại khép lại.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, quát: “Nhanh công kích cái kia mười lăm viên móc châu!”

Đồng thời kiếm quyết cùng một chỗ, chỗ mi tâm lóe ra kiếm ảnh, Vũ Hồn lực lượng tuôn trào ra, Trảm Yêu kiếm lập tức đình chỉ run rẩy, lưu quang chuyển động, tựa hồ càng thêm sắc bén.

Mạnh Thụy bọn người lập tức lao đến, không nói hai lời tựu giơ lên binh khí, hướng cái kia mười lăm viên móc châu bên trên chém tới!

“Ầm!”

Mạnh Thụy, Tiêu Phong, Lam Nhan, Trần Chân, bốn người đều là binh khí vừa chạm tới cái kia móc châu, liền phảng phất bị hút vào, cả người dừng lại ở trên không bên trong!

Mạnh Thụy kinh hãi, kêu lên: “Không tốt!”

Lực lượng đáng sợ theo cái kia mười lăm viên hạt châu tràn ra, giống như là địa hỏa lò luyện, muốn đem bốn người bọn họ nướng tan đi.

Đỗ Nhược cùng Mạc Lam đều là kinh hãi, vội vàng thi triển ra lôi, băng Vũ Hồn, điên cuồng công kích cái kia một vòng móc châu, “Bành bành” tiếng oanh kích không ngừng vang lên, nhưng lôi điện Băng Lăng, đều tại cách móc châu ba bốn tấc địa phương, tựu bị khí lãng ngăn trở, đánh nát bấy, căn bản là không có cách thương tới mảy may.

Đỗ Nhược khẩn trương, nói: “Cái này dương thi lực lượng, sợ là đã đến Nguyên Vũ cảnh, chúng ta căn bản đánh không lại!”

Dương Thanh Huyền quát: “Đừng nói ủ rũ lời nói, đánh không lại liền phải chết, liều mạng!”

Cái kia Trảm Yêu kiếm lần nữa tách ra hồn quang, hướng dương thi miệng vết thương đâm xuống.

Những người còn lại cũng là quyết định chắc chắn, ôm quyết tâm quyết tử, đem lực lượng phát huy đến cực hạn, chống lại cái kia móc châu uy năng.

“Ngao! ——”

Dương thi trong miệng phát ra gầm nhẹ, lưng run run mấy lần, tựa hồ Dương Thanh Huyền kiếm để hắn cảm thấy cực kỳ khó chịu.

Bỗng nhiên hắn mãnh liệt xoay người, “Phanh” một tiếng đem Trảm Yêu kiếm chấn khai, một chưởng tựu chụp vào Dương Thanh Huyền yết hầu.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, trên người hắn có Ô Kim pháp y, yết hầu nơi chính là nhược điểm, vội vàng kiếm quét ngang, ngăn tại yết hầu trước, đồng thời hướng phía trước gọt đi!

"Ầm!"

Năm ngón tay chộp vào trên thân kiếm, kiếm ảnh lắc lư mấy lần, vậy mà trở nên có chút quang trạch bất ổn.

Dương Thanh Huyền trong lòng ám gấp, Trảm Yêu kiếm bắt đầu hoảng hốt không biết không nói, Mạnh Thụy bốn người gương mặt đều biến thành đen, lại giằng co đi xuống, sợ là cả đám đều muốn thành than chí tử.

Hắn hét lớn một tiếng, cường chịu lấy dương thi lực lượng đáng sợ, đem kiếm hướng phía trước tiến dần lên một chút, đồng thời tay trái nâng lên, Cú Mang chỉ điểm hướng đối phương con mắt.

Một đạo phá không lực lượng đánh tới.

Dương thi tròng mắt hồng quang lóe lên, trong miệng phát ra nổi giận âm thanh, cái kia giơ lên trời chi tay khẽ vung, mười lăm viên hạt châu ầm vang tản ra, đem Mạnh Thụy bốn người toàn bộ đánh bay.

Đồng thời móc châu rơi vào trong tay, hướng Cú Mang chỉ bên trên đánh tới.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 139: Dương Thi (Hạ)

Chương 139: Dương thi (hạ)

Dương Thanh Huyền muốn đưa cánh tay thu hồi lại, nhưng đã không kịp, cái kia mười lăm viên móc châu một chút đem Cú Mang chỉ chấn khai, đồng thời quấn quanh ở cánh tay hắn bên trên, toàn bộ cánh tay như tại trên lửa thiêu đốt, đau đớn khó nhịn.

“Chi!”

Cho dù tu luyện chí dương chân khí hắn, cũng cảm thấy cánh tay bị thiêu đốt muốn đã nứt ra.

Mặt khác một tay bên trên, dương thi tay bắt lấy Trảm Yêu kiếm, không nhúc nhích tí nào.

Mọi người đều là kinh hãi, muốn bên trên tới cứu viện, nhưng trừ ra Đỗ Nhược cùng Mạc Lam bên ngoài, còn lại năm người tất cả đều giãy dụa lấy đứng lên, đứng thẳng đều bất ổn, hoàn toàn mất đi chiến lực.

Đỗ Nhược liều mạng thúc giục Vũ Hồn Ngự Lôi, từng đạo lôi điện kích - bắn mà đi, lớn tiếng nói: “Dương Thanh Huyền, nhanh chóng lui lại!”

Mạc Lam cũng là liều mạng đánh ra Băng Lăng, đều không thể đánh tan cái kia mười lăm viên móc châu hình thành khí lãng.

Dương Thanh Huyền làm sao không muốn lui, nhưng bây giờ hai cánh tay đều bị giam cầm ở, trừ phi thật tráng sĩ chặt tay, chém tới bị móc châu trói buộc cánh tay, nếu là mình tay cụt, đối phương thừa cơ mà lên, càng là chết không có chỗ chôn.

Hắn bỗng nhiên hít vào một hơi, trên cánh tay trái chân pháp vận chuyển, từ bỏ chống lại, ngược lại đem cái kia kinh khủng chí dương chân khí hướng cánh tay bên trong hút vào.

“Lấy đạo của người, trả lại cho người!”

Chí dương chân khí tại thể nội chuyển một cái, như lửa bóng ở trong kinh mạch nhấp nhô, Dương Thanh Huyền chịu đựng to lớn đau đớn, cắn răng nói: “Ngũ Dương diệu không!”

Trên hai tay, phân biệt hiện ra năm đạo Viêm Dương, hóa thành đầu thú, hết thảy làm mười, xoay tròn phía dưới, phảng phất một cái đại phong xa tại hai tay ở giữa nhảy lên, hướng dương thi thể bên trên oanh kích tới!

“Ầm ầm!”

Mười đạo Viêm Dương như chiến nện không ngừng đánh vào dương thi trên thân, chấn động đến hắn thân thể lắc lư, nhưng hai cánh tay cánh tay, y nguyên gắt gao kiềm chế lại Dương Thanh Huyền.

Hai người giằng co giằng co tại cái kia, từng vòng từng vòng chí dương chân khí khuấy động đi ra, hướng bốn phương tám hướng đánh xơ xác, trong không khí không ngừng đốt ra hỏa diễm, hồng hộc đãng xuất.

Đầy đất thi sát tất cả đều nằm sấp trên mặt đất, trong miệng phát ra thanh âm hoảng sợ, run rẩy không ngừng.

Đỗ Nhược cùng Mạc Lam công kích lộ ra yếu hơn, tại cái kia đáng sợ khí lãng dưới, hoàn toàn không làm nên chuyện gì.

Dương Thanh Huyền giờ phút này tựa như là một cái vật chứa, đem cái kia mười lăm viên móc châu chí dương chi khí hút nhập thể nội, lại thông qua “Lấy đạo của người, trả lại cho người” kỹ xảo, chuyển hóa làm hai chiêu Ngũ Dương diệu không, duy trì cái kia mười đạo Viêm Dương chi hỏa, cùng dương thi chống lại.

“Rống!”

Dương thi trong miệng không ngừng phát ra tiếng rống, hắn chỉ có công kích bản năng, cũng không có cao bao nhiêu trí thông minh, không cách nào phát hiện trong đó chuyện ẩn ở bên trong, chỉ có thể không ngừng kích phát cái kia mười lăm viên móc châu bên trong chí dương lực lượng.

Dương Thanh Huyền cũng cũng không tốt đẹp gì, cái này mười lăm viên trong hạt châu dương khí, vượt xa hắn Lục Dương Chưởng đẳng cấp, toàn thân đau đến run rẩy, nếu không có tu luyện thể thuật, sợ là tại chỗ tựu nổ tung.

Ô Kim pháp y tại cái này đáng sợ dương lực lượng trùng kích vào, phát sinh rất nhỏ biến hình, toát ra nhàn nhạt khói đến.

Mặt khác bảy người tại khí lãng bên ngoài, tất cả đều là xem ngốc trệ, cái này tình cảnh đáng sợ, chấn nhân tâm phách.

Trần Chân hét lớn: “Đội trưởng!”

Hắn đứng dậy, cầm trường thương bay ném qua, một chút đụng phải cái kia khí lãng, đã bị chấn trở lại, “Loảng xoảng” rơi xuống đất bên trên.

Đỗ Nhược ba tên nữ sinh cũng đều là che miệng, trong mắt ngấn lệ chớp động, Dương Thanh Huyền thân thể đã bắt đầu phiếm hồng, bốc lên lấy thuốc lá ra, tựa như là nướng chín.

Dương thi trong miệng tiếng rống càng ngày càng mạnh, trở nên nóng nảy, cái kia mười đạo Viêm Dương chân khí không ngừng oanh kích thân thể của hắn, cũng bắt đầu lắc động không ngừng.

Đỗ Nhược chợt cắn răng một cái, nói: “Tất cả mọi người chuẩn bị xong, các loại (chờ) hai người tách ra sát na, tựu đồng loạt ra tay công kích cái kia dương thi, một khắc này tất nhiên là hắn suy yếu nhất thời điểm.”

Trần Chân run giọng nói: “Bọn hắn tách ra sát na, đội trưởng sẽ có hay không có sự tình?”

Mỗi người đều là bên trong bắt đầu lo lắng, không muốn suy nghĩ vấn đề này.

Kỳ thật ai cũng biết, hai người thời khắc này giằng co, tất nhiên muốn lấy một phương kết thúc làm đại giá, mà bây giờ rõ ràng, chết tất nhiên là Dương Thanh Huyền, với lại sẽ không kiên trì quá lâu.

Trần Chân nước mắt chảy ròng, yên lặng nhặt lên trên đất Kiểu Nhược Kinh Long, cúi đầu, không nói một lời.

Toàn bộ trên đại điện, trừ ra cái kia khí lãng khuấy động âm thanh, chỉ còn lại đầy đất thi sát phủ phục run rẩy âm thanh, bảy người đều là đứng lẳng lặng mặc niệm, đối với Dương Thanh Huyền gây nên lấy tối cao kính ý.

Dương Thanh Huyền trên người cảm giác đau, theo ý thức dần dần suy yếu, mà trở nên chết lặng, chỉ còn lại có chết lặng thi triển kỹ pháp.

Chỗ mi tâm hình kiếm cũng ảm đạm xuống, trong tay Trảm Yêu kiếm nhoáng một cái, tựu hóa thành điểm điểm huỳnh mù mịt, tiêu tán trong tay.

Dương thi hét lớn một tiếng, tựa hồ phát giác đối phương suy yếu, thanh âm bên trong mang lấy táo bạo cùng hưng phấn, tay trái như đao, hướng Dương Thanh Huyền nơi tim cắm vào.

“Ba!”

Mọi người ở đây trái tim run rẩy một chút, buồn theo tâm tới trong nháy mắt, một cái đại thủ hoành không mà đến, bỗng nhiên đem dương thi một chưởng bắt lấy!

“Đây là...”

Đám người nheo mắt, chỉ thấy Dương Thanh Huyền bắt lấy dương thi cánh tay kia, mao mao mượt mà một mảnh, không giống tay người.

“Sao có thể... Bại bởi... Ngươi dạng này... Người không ra người... Quỷ không quỷ... Quái vật...”

Dương Thanh Huyền cúi đầu, thì thào nói ra, tựa như ý thức không rõ.

Nhưng bảy người đều là vừa mừng vừa sợ, vui chính là hắn còn có chiến lực, cả kinh là... Trước mắt Dương Thanh Huyền tựa hồ đang phát sinh biến hóa, không chỉ có là cánh tay, hình như toàn thân đều dài ra nhung lông.

Trần Chân cả kinh nói: “Cái này... Đây là có chuyện gì? Chẳng lẽ đội trưởng cũng thi biến rồi hả?”

Đỗ Nhược trong mắt lóe lên dị sắc, vui vẻ nói: “Không phải thi biến, là yêu hóa!”

Nàng giải thích nói: “Tại đều đại chủng tộc dài dằng dặc diễn biến quá trình bên trong, không ít chủng tộc ở giữa đều có thông hôn hiện tượng, như vậy hội (sẽ) dẫn đến huyết mạch hỗn hợp, không ít nhân tộc thể nội, tựu ẩn giấu đi yêu tộc huyết mạch, cái này Dương Thanh Huyền cũng nhất định là như vậy! Hắn tiên tổ bên trong, xuất hiện qua yêu tộc người, cho nên trước khi chết, kích phát trong huyết mạch lực lượng, bắt đầu phản tổ yêu hóa!”

Mạnh Thụy trong mắt tinh mang chớp động, kinh hãi nói: “Yêu hóa sao?” Hắn cũng biết yêu hóa truyền thuyết, nhưng Dương Thanh Huyền thời khắc này hiện tượng, lại làm cho hắn ẩn ẩn cảm thấy không đúng, đồng thời nghĩ đến một khả năng khác.

Mạnh Thụy cúi đầu xuống, nhìn trong tay mình đoạn nhận, suy nghĩ một chút về tới quáng động bên trong, trong bụng kinh hãi nói: “Chẳng lẽ là cái kia giọt tinh huyết?”

Bỗng nhiên, một đạo dã tính bá đạo tiếng rống từ Dương Thanh Huyền trong miệng truyền ra, phảng phất theo cái kia xa xôi đi qua, xuyên qua tầng tầng thời không, giáng lâm mà đến!

Đám người trong nháy mắt có loại hoảng hốt, tựa như đại điện cùng thi sát đều không thấy, theo cái kia một tiếng rống, thời không phảng phất lưu về cái kia vô tận thái cổ, cường giả thôn sơn nạp biển, tay xé thiểm điện!

Một đạo thân ảnh lẻ loi thời không, vai cùng trời tề!

Dương thi cũng tựa hồ bị dại ra, không rõ trước người người này vì sao thay đổi, làm Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, một trương mặt lông Lôi công miệng nổi lên, mắt bắn kim quang.

“A!! ——”

Dương thi trong miệng phát ra một tiếng kinh thiên động địa tiếng kêu, toàn thân thi lông trong nháy mắt dựng đứng, run rẩy giống như run rẩy, phảng phất chịu đến cực lớn kinh hãi, trong nháy mắt tựu nổi điên, sợ hãi kêu thảm một tiếng, tựu ném cái kia mười lăm viên móc châu, hướng đại điện chạy ra ngoài!

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 140: Triệt Để Đánh Chết

Chương 140: Triệt để đánh chết

Đỗ Nhược bọn người là bị dại ra, không rõ cái kia Dương Thi vì sao đào tẩu, nhưng Mạnh Thụy bỗng nhiên kịp phản ứng, hét lớn một tiếng, “Xuất thủ!”

Bảy người tích súc thật lâu lực lượng, trong khoảnh khắc bạo phát, hướng cái kia Dương Thi trên thân đánh tới.

Cái kia Dương Thi cũng không phòng ngự cũng không tránh, tựu là phát cuồng hướng ngoài điện chạy trốn, phảng phất gặp được thế gian đáng sợ nhất khuôn mặt, trực tiếp đem hắn gan dọa phá.

“Oanh!”

Bảy đạo công kích trong nháy mắt mà tới, đánh vào cái kia Dương Thi trên thân, đem hắn đánh bay ra ngoài, hung hăng quẳng ở trên vách tường, “Oanh” một tiếng ép ra một cái hố to, hõm vào.

Cũng không biết cung điện này là chất liệt gì chế thành, lại kiên cố như vậy.

Dương Thi trên thân nứt ra vô số vết thương đến, nhưng phảng phất đầy đủ không biết, trong miệng phát ra hoảng sợ tiếng kêu rên, run lẩy bẩy.

Đám người cũng nhìn ra được, cái này Dương Thi là bị sợ vỡ mật, dọa đến hồn bay lên trời.

Đỗ Nhược quát: “Không nên ngừng công kích!” Một đạo lôi cầu từ trong tay nàng kích bay qua.

Sáu người khác cũng minh bạch, thừa lúc hắn bệnh, đòi mạng hắn!

Các loại thủ đoạn lộn xộn xa ngút ngàn dặm mà ra, cuồng kích một trận, đem cái kia Dương Thi triệt để đánh chết, trên đầu quan mạo lăn xuống đến.

Cái kia Dương Thi chết tại trong vách tường, như bảo thạch mắt đỏ bên trong, còn tràn đầy vô cùng vô tận sợ hãi, thân thể đã bị đánh nát, lại hồn nhiên không biết cảm giác, tựa như là bị sống sờ sờ hù chết.

Bảy người đều là cổ quái nhìn xem một màn này, không rõ ràng cho lắm.

Dương Thanh Huyền tại cái kia vừa hô âm thanh phía sau, phảng phất hao hết toàn bộ khí lực, trực tiếp ngã trên mặt đất, không biết sinh tử.

Ô Kim pháp y bên trên sóng nhiệt, trực tiếp đem mặt đất đánh rách tả tơi, pháp y cũng vỡ vụn ra, phân thành mấy nửa trên mặt đất.

“Thanh Huyền!”

“Đội trưởng!”

Mạnh Thụy cùng Trần Chân trước tiên chạy tiến lên, dò xét dưới Dương Thanh Huyền hơi thở cùng nhịp tim, phát hiện còn sống, không khỏi vui đến phát khóc, đặt mông ngồi tại Dương Thanh Huyền bên cạnh thân, cười ha hả.

Mấy người còn lại xem bộ dáng của bọn hắn, biết Dương Thanh Huyền không chết, cũng đều là nhẹ nhàng thở ra.

Nhưng thoáng qua ở giữa, mấy người khí sắc tựu biến đến mức dị thường khó nhìn lên.

Theo Dương Thi chết, những cái kia nằm sấp trên mặt đất thi sát, tất cả đều kêu rên lên, trong miệng phát ra thanh âm trầm thấp, chính là Tiêu Phong giải thích làm “Thủy Ti” thanh âm.

Mạc Lam cả kinh nói: “Làm sao bây giờ?”

Mấy người tất cả đều là sức cùng lực kiệt, căn bản bất lực tái chiến, một chút khí lực đều đề không nổi, nhìn xem cái kia dần dần xúm lại tới thi sát, không khỏi khí sắc trắng bệch.

Đoạn Vỉ Vỉ khổ sở nói: “Thật vất vả giết chính chủ, lại muốn chết tại những thứ này lâu la trong tay sao?”

Mạc Lam run giọng nói: “Chết tịnh không đủ sợ, ta liền sợ ta cũng lại biến thành những thứ này thi sát...” Thanh âm bên trong mang theo tiếng khóc nức nở.

Mấy người còn lại cũng đều là khí sắc trắng bệch.

Bỗng nhiên đại điện lối vào, mấy đạo thân ảnh chớp động, một đám học sinh từ bên ngoài vọt vào.

Dẫn đầu chính là Nhạc Cường cùng Liễu Thành, hai người thấy một lần trong điện cảnh tượng, đều là hoảng sợ nói: “Mọi người đừng hoảng hốt, chúng ta tới trợ giúp các ngươi!”

Mạnh Thụy đại hỉ, nói: “Các ngươi như thế nào đi vào rồi hả?”

Nhạc Cường đi đầu liền đem một cái thi sát đánh nổ đi, quát: “Chúng ta thấy mọi người lâu không ra, trong điện lại thỉnh thoảng truyền ra chấn động và sóng khí, sợ các ngươi xảy ra chuyện, thế là lại tổ chức một nhóm người xông tới, quả nhiên gặp tình trạng.”

Tựu liền Tô Anh cùng Ôn Ôn, cũng tại ủng hộ của mọi người dưới đi vào.

Đỗ Nhược cả kinh nói: “Quận chúa!”

Tô Anh múa tay áo lật qua, từng đạo mũi tên bắn ra, quát: “Đỗ Nhược các ngươi an tâm nghỉ ngơi, không cần phải để ý đến chúng ta, những thứ này thi sát đủ ứng phó!”

Cái này một nhóm xông vào ba mươi, bốn mươi người, đều là học sinh bên trong người nổi bật, đồng thời có nhất định giác ngộ, mới dám lấy thân mạo hiểm, đều là dũng mãnh vô cùng.

Lam Nhan một bên tĩnh tu, một bên lẳng lặng nhìn những người này, đem những thứ này gương mặt ghi tạc trong đầu, như vậy nắm giữ đảm đương cùng vũ dũng cường giả, là bọn hắn thế gia bên trong nhất là khao khát nhân tài.

Có cái này ba mươi, bốn mươi người thanh tràng, Đỗ Nhược bọn người tạm thời an toàn,

Tất cả đều ngồi xếp bằng trên mặt đất, điều tức khôi phục.

Dương Thanh Huyền trên người yêu hóa lui xuống, hư nhược nằm trên mặt đất, vừa rồi trong nháy mắt đó cảm giác, chính hắn cũng phi thường hoảng hốt, tốt như chính mình biến thành một cái yêu hầu, nhưng lại không chân thật như vậy.

Theo Dương Thi vẫn lạc, đại điện bên trong chí dương chân khí bắt đầu dần dần tiêu tán, nhiệt độ theo lò luyện biến trở về bình thường.

Những cái kia thi sát tại mọi người hợp lực dưới, rất nhanh liền bị tiêu diệt toàn bộ trống không.

Trong lúc đó, còn thỉnh thoảng có học sinh từ bên ngoài xông tới, trong điện nhân số đạt đến sáu mươi, bảy mươi người.

Tô Anh nhìn lướt qua trong điện, hừ lạnh nói: “Hơn ngàn nam sinh, cũng chỉ có như thế chút điểm nam nhi. Chư vị đều là anh dũng hạng người, tương lai sau khi tốt nghiệp, nếu là có nguyện ý đến ta Tấn vương phủ hiệu lực, hết thảy ưu đãi.”

Tất cả mọi người là đại hỉ.

Không ít người tập võ, cũng là vì có cái tốt tiền đồ, cải biến vận mệnh của mình, Tô Anh phen này hứa hẹn, không thể nghi ngờ trực tiếp cho bọn hắn mở ra một đầu dương quang đại đạo.

“Khụ, khụ khục.”

Lam Nhan trùng điệp ho khan vài tiếng, nói: “Ta Lam gia đối với chư vị dạng này anh tài, càng là cầu hiền như khát. Nếu là chư vị nguyện ý đến ta Lam gia hiệu lực, đãi ngộ không thể so với...”

Lời nói nói đến phần sau, tựu nghênh đón Tô Anh ánh mắt lạnh như băng, Lam Nhan sắc mặt biến hóa, vội vàng dừng lại, ho khan nói: “Khụ, khụ khục... Không thể so với... Mọi người hiểu...”

Tô Anh lạnh lùng hừ một tiếng.

Mặc dù nàng vốn là là thành viên hoàng thất, nhưng mỗi một cái vương gia quận chúa, cũng đều cần có lực lượng của mình, nếu không mặc dù có “Hoàng thất” cái này quang hoàn, ngươi cũng chỉ có thể ở trong đó hạng chót, bị người xem thường.

Thi sát bị thanh không phía sau, bởi vì trong điện chí dương chi khí hỗn loạn tản mất, không còn có mới thi sát từ dưới đất hòa tan đi ra.

Tất cả mọi người là ngồi xếp bằng ở trong đại điện điều tức tu dưỡng.

Nửa ngày sau, mới cơ bản khôi phục chân khí.

Dương Thanh Huyền tám người, cũng đều khôi phục một chút, mặc dù vẫn là vết thương đầy người mang máu, lại có cơ bản hành động lực lượng.

Dương Thanh Huyền đem Dương Thi ném xuống đất móc châu nhặt lên, từng mai từng mai như anh hài lớn nhỏ cỡ nắm tay, đỏ thông thấu, thần thức quét xuống một cái, đáng sợ chí dương lực lượng từ trong đó tản mát ra đến, cho dù là hắn cũng cảm thấy nóng rực phỏng tay.

Những người còn lại, đều biết hạt châu này là đồ tốt, giá trị liên thành, nhưng ai cũng không dám đưa ra kiếm một chén canh, bị Dương Thanh Huyền một người độc đắc, cũng không có lời oán giận.

Dương Thanh Huyền nói: “Tiêu Phong, hiện tại Vũ Hồn nhưng có cái khác cảm ứng?”

Mấy người nhìn qua trước đại điện phương, tầng kia âm vụ, tựa hồ không có trước đó như vậy dữ tợn.

Tiêu Phong nói: “Ta thử một chút.”

Lời nói đang nói, bỗng nhiên trong bóng ma lần nữa truyền đến yểu yểu tiếng ca, “Càng là nhanh thăng thiên cho nên càng phải càng ăn nhiều hơn...”

Tô Anh hét lớn: “Ngô Trung Hải, ngươi làm cái quỷ gì, mau ra đây!”

Bên trong không có bất kỳ cái gì đáp lại, tiếng ca cũng thời gian dần trôi qua yếu xuống dưới, mãi đến biến mất không thấy gì nữa.

Tất cả mọi người là hai mặt nhìn nhau.

Tiêu Phong trên thân hiện ra một tầng hình lưới hồn quang, hoảng hốt đong đưa, khuôn mặt của hắn mấy lần, song mi một chút nhíu lại, nói: “Bên trong có chút cổ quái, nhưng ta cũng không nói lên được.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 141: Thông Đạo

Chương 141: Thông đạo

Mấy người đều nhìn hắn, ánh mắt kia đều đang nói: “Nói tương đương chưa nói.”

Tiêu Phong đỏ mặt lên, nói: “Ta Vũ Hồn nhưng mà cảm giác loại hình Vũ Hồn, với lại cũng không phải là vạn năng, tin tức gì đều có thể cảm giác đi ra.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tiêu Phong Tâm Hữu Linh Tê đã rất lợi hại, chúng ta không nên quá nhiều cưỡng cầu, đã cảm giác của hắn là ‘Cổ quái’, mà không phải ‘Nguy hiểm’, chứng minh bên trong tính nguy hiểm cũng không cao, chúng ta qua xem một chút đi.”

“Được.”

Tất cả mọi người là ứng tiếng nói.

Nhiều người tăng thêm lòng dũng cảm, tất cả mọi người lấy dũng khí đến, hướng cái kia trong sương mù đi đến.

Bên trong đưa tay không thấy được năm ngón, nhưng đi hơn mười trượng phía sau, tầm mắt trở nên dần dần rõ ràng, tại đại điện trước mặt, một miệng quan tài đồng thau cổ, nằm ngang ở trên đại điện!

Làm cái này cổ quan xuất hiện thời điểm, đám người tất cả đều là hít vào ngụm khí lạnh.

Cổ quan dài đến bảy trượng, phía trên khắc đầy các loại hoa văn, có mây trắng qua tế, thương chó Nhật tháng, các loại đại hoang chi sơn, không biết mãnh thú, toàn bộ xuất hiện trên đó.

Tiêu Phong tăng lên dưới gan, lấy tay sờ một chút cái kia quan tài đồng thau cổ, liền điện giật giống như rút tay lại, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Dương Thanh Huyền kinh hỏi: “Thế nào?”

Tiêu Phong khí sắc trắng bệch, run giọng nói: “Cái này cổ quan bên trên khí tức quá mạnh, phảng phất đi ngang qua vạn cổ, chạm đến cổ quan sát na, ta giống như bị lôi trở lại thời đại Hoang cổ, dọa đến ta tranh thủ thời gian thu hồi Vũ Hồn.”

Tất cả mọi người là nghe được kinh hãi không thôi.

Dương Thanh Huyền nhìn kỹ cái kia cổ quan, một đục vạch một cái, không không lộ ra thê lương cổ xưa khí tức, chấn nhân tâm phách.

Tô Anh nói: “Chỉ là như vậy nhìn xem, đều có thể cảm nhận được cái kia vô cùng vô tận tuế nguyệt, càng đừng đề cập ngươi dùng võ hồn đi cảm giác.”

Đang khi mọi người bị cái này cổ quan khí thế chấn nhiếp thời điểm theo trong quan truyền đến thanh âm yếu ớt, dọa đến mọi người vội vàng thối lui, mấy chục đạo hồn quang sáng lên, cảnh giác đề phòng.

Thanh âm kia đồng thời không đáng sợ, ngược lại mười phần vui sướng, “Nếu như bây giờ không ăn về sau không có cơ hội lại ăn…”

Tô Anh cả kinh nói: “Là Ngô Trung Hải!”

Tất cả mọi người là nhíu mày lại, mặc dù Ngô Trung Hải hát phi thường vui sướng, nhưng ở trong môi trường này, lại làm cho lòng người bên trong một trận run rẩy.

Tô Anh hét lớn: “Ngô Trung Hải! Ngô Trung Hải! Mau ra đây! Ngươi làm cái gì ở bên trong?!”

Hô vài tiếng, cái kia tiếng ca thời gian dần trôi qua yếu xuống dưới, mãi đến tiêu thất.

Dương Thanh Huyền nói: “Không cần hô, hắn trúng tà.”

Tô Anh nói: “Vậy làm sao bây giờ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đem cái này cổ quan mở ra, xem xét bên trong đến tột cùng.”

Trong lòng mọi người mặc dù đều có chút sợ hãi, nhưng cũng không nhịn được hiếu kỳ, muốn xem xét cái này trong cổ quan, trừ ra Ngô Trung Hải bên ngoài, đến cùng còn có cái gì.

Tại Dương Thanh Huyền dẫn đầu dưới, đám người liên thủ đẩy ra cái kia nắp quan tài, mặc dù nặng nề, nhưng vẫn là ầm ầm bị mở ra.

Bên trong cái gì cũng không có, càng là một đầu đen kịt mật đạo.

“Cái này...”

Kết quả này vượt quá tất cả mọi người ngoài ý muốn, lối đi kia bên trong sâu không thấy đáy, lại có liên tục không ngừng dương khí điên cuồng dũng mãnh tiến ra.

Mạnh Thụy cả kinh nói: “Chẳng lẽ chí dương chi khí trận nhãn, ngay tại cổ quan trong thông đạo?”

Tu luyện đến Linh Vũ cảnh phía sau, đêm có thể thấy mọi vật, nhưng lại thấy không rõ trong thông đạo cảnh tượng.

Tô Anh nói: “Làm sao bây giờ?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một lát, nói: “Đã Dương Thi đã chết, bên trong hẳn là không nguy hiểm gì. Nếu là ta không có đoán sai, tòa cổ điện này bí mật, đều hẳn là tại cái này trong thông đạo.”

Tô Anh có chút sợ hãi, nói: “Ngươi nói là... Muốn xuống dưới sao?”

Dương Thanh Huyền vẻ rất là háo hức, hắc tiếng nói: “Tự nhiên không bắt buộc, người muốn liền xuống đi.”

Hắn nhặt lên một khối đá ném xuống dưới, nghe thấy “Phanh phanh phanh” hạ xuống âm thanh, hiển nhiên là có bậc thang.

Sau đó nhảy lên một cái, tựu nhảy vào, nói: “Nguyện ý tìm tòi hư thực tựu đi theo ta.”

Lối đi kia bên trong tản ra chí dương lực lượng, khiến cho hắn ầm ầm tâm động, nếu là phía dưới dương khí,

Cùng cái kia dưới đỉnh núi âm khí đối ứng lời nói, đối với hắn mà nói liền có lớn lao có ích.

Theo hắn chuyến về, hai bên lối đi nhưng vẫn đi sáng lên đèn áp tường đến, đem trọn cái bậc thang chiếu sáng tỏ.

Lần này, lập tức đem đám người ý sợ hãi xua tan không ít, Trần Chân các loại (chờ) tiểu đội bốn người, tất cả đều vọt đi vào, cùng sau lưng Dương Thanh Huyền.

Còn có một số gan lớn cũng cùng đi theo.

Lần lượt có người đi vào, còn lại học sinh cũng cảm thấy không có ý tứ ở lại bên ngoài, thế là toàn bộ tràn vào trong thông đạo.

Dương Thanh Huyền tại phía trước nhất dẫn đầu, đi hai ba trăm bước bậc thang, bỗng nhiên ngừng lại, trước mặt đã đến phần cuối, nhưng nơi cuối cùng lại nằm sấp một cỗ thi thể, theo bóng lưng đến xem, chính là Ngô Trung Hải.

Dương Thanh Huyền thận trọng đi ra phía trước, lật ra Ngô Trung Hải thi thể, dò xét dưới hơi thở cùng nhịp tim, hoàn toàn chính xác đã chết.

Trần Chân cả kinh nói: “Mới vừa rồi còn nghe thấy hắn ca hát, làm sao lại chết rồi? Chẳng lẽ trong này còn gặp nguy hiểm?”

Mạnh Thụy trầm giọng nói: “Bất cứ lúc nào đều không được chủ quan, nơi đây dương linh khí mười phần dồi dào, hút nhập thể nội đối với chúng ta cũng rất có có ích. Bởi vì là sinh linh thuần dương, quỷ quái thuần âm, nhưng hút vào quá nhiều, cũng sẽ hoàn toàn ngược lại.”

Người sau lưng thấy ngừng lại, cũng đều xì xào bàn tán, đồng thời cảnh giác vạn phần, sợ xảy ra điều gì tình trạng.

Dương Thanh Huyền đi xuống bậc thang, nhìn chung quanh một vòng, đồng thời chưa phát hiện nguy hiểm gì, lập tức truyền lời đi qua, để đám người an tâm, miễn cho sinh nghi loạn trận cước.

Rất nhanh, tất cả mọi người đi tới dưới đáy, đập vào mắt trước, là một cái ao nước to lớn tử, dài bốn mươi, năm mươi trượng, rộng hai mươi, ba mươi trượng.

Ao trên không một mảnh trắng sương mù mông lung, đều là trong ao chi thủy biến thành, làm cho da người da phát khô.

Mạnh Thụy nhìn chằm chằm cái kia ao, cả kinh nói: “Thật cường đại dương khí, những này là cái gì thủy?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tiêu Phong, ngươi cảm giác một chút cái ao này bên trong, có thể gặp nguy hiểm? Cái ao này, sợ sẽ là cái kia Dương Thi chỗ tu luyện."

"Được."

Tiêu Phong lên tiếng, lập tức thi triển ra Vũ Hồn, nhẹ nhàng lấy tay đặt ở cái kia ao trên mặt nước.

Sau một lúc lâu, hắn nói: "Hình như không có gặp nguy hiểm, nước này phi thường tinh khiết, có cực mạnh linh khí, thậm chí... Thậm chí đều muốn thành tinh giống như."

"Thành tinh?"

Tất cả mọi người là yên lặng, nghĩ thầm: "Thủy thành tinh là cái khái niệm gì?"

Bỗng nhiên Đỗ Nhược thanh âm truyền đến, mười phần chấn kinh, nói: "Các ngươi mau đến xem, nơi này có bích hoạ."

Một đám học sinh tất cả đều mạnh vọt qua, cái kia to lớn ao nước lớn một bên, quả nhiên điêu khắc hơn mười bức bích hoạ, đao công mười phần tinh mỹ, vẽ bên trong chi vật phảng phất muốn sôi nổi mà ra, tổng cộng có thập nhất phúc.

Tô Anh cả kinh nói: "Những thứ này bích hoạ... Đều là dùng Thanh Đồng bản khắc?"

Dương Thanh Huyền nhìn mấy lần, những cái kia bản khắc bên trên màu xanh đồng pha tạp, gật đầu nói: "Thanh Đồng bản khắc có thể bảo tồn lâu dài, với lại cái này Thanh Đồng làm qua đặc thù xử lý, lợi dụng nơi đây cực dương thuộc tính tiến hành phản ứng, từ đó giữ vô tận xa xưa tuế nguyệt."

Mọi người thấy cái kia thập nhất phúc Thanh Đồng cổ họa, tất cả đều lộ ra vẻ khiếp sợ, vẽ bên trong tràn ngập một cỗ bi thương cổ ý, phảng phất đem khắc hoạ chi nhân tình cảm, vô cùng nhuần nhuyễn phát huy đi ra.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 142: Thanh Đồng Bích Hoạ (Thượng)

Chương 142: Thanh Đồng bích hoạ (thượng)

Tô Anh nỉ non nói: “Những bức họa này ta xem không hiểu nhiều, nhưng vì sao nhìn xem lại có cảm giác muốn khóc?”

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên thân thể run lên, con ngươi bạo co lại, tại những cái kia cổ họa bên trên, vậy mà thấy được khắp núi hầu tử, mà trong đó một con khỉ, người khoác kim giáp, chân đạp vân giày, cầm trong tay một cây gậy sắt đứng ở trên đỉnh núi, uy phong lẫm liệt, phảng phất quân lâm thiên hạ!

Trong lòng của hắn ầm ầm nhảy lên, cái này Thanh Đồng bích hoạ bên trên hầu tử, tuyệt đối tựu là quáng động bên trong, tự đốt cổ họa bên trong cái kia.

Chỉ bất quá cái này Thanh Đồng bích hoạ bên trong khắc tạc sinh động như thật, nhưng vẫn không có cái kia cổ họa bên trong, xuyên qua giấy ra ngoài bức thần thật trạng thái.

Hắn nhìn kỹ lại, cái tay kia cầm gậy sắt hầu tử sừng sững tại trên đỉnh núi, tựa hồ đang cùng một đám người chém giết, hầu tử nhóm đối thủ đều là từ phía trên mà đến, trong đó một vị cường giả, đứng ở đám mây, cái kia khinh miệt mà ánh mắt sắc bén, quan sát chúng sinh.

Dương Thanh Huyền xem trong lòng một trận sợ hãi, cái này hai quân đối chiến, vẻn vẹn bích hoạ bên trên khắc ra rải rác cân nhắc bút, tựu chấn nhân tâm phách, có thể nghĩ, lúc trước một trận chiến này đến cỡ nào thảm liệt cùng đáng sợ.

Những người còn lại cũng bị bích hoạ nội dung hấp dẫn đi vào, mặc dù xem không biết rõ, nhưng cũng có thể xem cái đại khái, càng nhiều thì là bị đao kia lối vẽ tỉ mỉ tiêu chuẩn bên trong tiết lộ ra ngoài vẻ bi thương lây.

Dương Thanh Huyền nhanh chóng xem dưới bích hoạ, nói: “Tiêu Phong, vũ hồn của ngươi khả năng đọc lên những thứ này bích hoạ bên trong ẩn chứa toàn bộ ý nghĩa?”

Tiêu Phong khẽ giật mình, lập tức nói: “Không biết, ta thử một chút.”

Hắn đi đến bức thứ nhất bích hoạ trước, đó là một đầu uốn lượn trường hà, treo vào hư không, hướng xa mà đi, vô cùng vô tận.

Trên sông có một tòa rộng rãi cung điện hùng vĩ, cung điện kiến trúc cùng cổ điện này giống nhau đến bảy phần, nhưng xa so với cổ điện này tới hùng vĩ khí phách, với lại hùng vĩ vô cùng.

Trong cung điện khắc hoạ lấy rất nhiều bóng người, tựa hồ khác biệt chủng tộc tụ tập trong đó, ăn uống linh đình, nâng ly cạn chén, một bộ vui vẻ hòa thuận dáng vẻ.

Tiêu Phong đưa tay để đặt tại cái kia Thanh Đồng bích hoạ bên trên, bỗng nhiên toàn thân run lên, khí sắc trở nên trắng bệch, to như hạt đậu mồ hôi lạnh chảy ròng ròng xuống.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ra sao? Nếu là không thể, tuyệt đối không nên miễn cưỡng, những thứ này bích hoạ hoàn toàn chính xác mười phần quỷ dị.”

Tiêu Phong chậm rãi lắc đầu, nhẹ nhàng đem hai mắt nhắm lại, Vũ Hồn chi quang tại trên người dâng lên, hóa thành ô lưới tuyến, bao trùm tại trên thân.

Một lát sau, trên mặt hắn lộ ra cực độ chấn kinh, “A” một chút há to miệng, phảng phất không thể tin bộ dáng, hoàn toàn bị dại ra.

Tô Anh dậm chân vội la lên: “Ai nha, ngươi đến cùng đọc xảy ra điều gì tin tức, mau nói nha, đừng một bộ có chết hay không, có sống hay không bộ dáng, nhìn xem làm cho lòng người gấp.”

Tiêu Phong chật vật nuốt xuống dưới, một hồi lâu mới tỉnh hồn lại, kinh ngạc nói: “Trên đời này, thật có thiên hà cùng vong xuyên sao?”

Tất cả mọi người là sững sờ, Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi hỏi lời này, là ý gì?”

Mạnh Thụy nói: “Thiên địa vạn vật, chẳng lẽ âm dương nhị khí sở sinh, tương truyền thiên hà cùng vong xuyên, là vờn quanh tại Chu Thiên đại thế giới chung quanh lượng nhánh sông, lẫn nhau thành âm dương, vô cùng vô tận.”

Đỗ Nhược gật đầu nói: “Ta đã từng nghe sư môn nói qua, tựa hồ trên đời thật có thiên hà cùng vong xuyên, nhưng cái kia cách chúng ta vị trí đại lục cực kỳ xa xôi, xa xôi đến mịt mù không thể thành, ngươi hỏi cái này lời nói là có ý gì?”

Tiêu Phong lần nữa nuốt xuống một chút, chỉ vào cái kia bức thứ nhất bích hoạ bên trên dòng sông, nói: “Bức tranh bên trong tin tức nói cho ta biết, con sông này, chính là thiên hà.”

“A?!”

Hơn mười người tất cả đều há to mồm, kinh hô lên.

Mặc dù bọn hắn cũng không biết thiên hà là chuyện gì xảy ra, nhưng nghe vừa rồi Mạnh Thụy cùng Đỗ Nhược lời nói, cũng biết là đồ vật phi thường lợi hại, cũng chính là không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại, giờ phút này nghe xong cái kia vẽ lên sông tựu là thiên hà, không khỏi là chấn kinh vạn phần.

“Không có khả năng, tuyệt không có khả năng!”

Mạnh Thụy lắc đầu liên tục, nói: “Thiên hà chính là thế gian chí dương chi thủy, trong bức họa kia còn có cái cung điện, hẳn là nói cung điện này xây dựng vào thiên hà phía trên? Không khỏi sai lầm nghiêm trọng.”

Đỗ Nhược cũng là nhẹ nhàng gật đầu, đồng ý Mạnh Thụy thuyết pháp, nói: “Thiên hà phía trên, tuyệt không có khả năng có cung điện.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: “Các ngươi cho rằng thiên hà phía trên không có khả năng có cung điện, là thật có hắn nói, còn chỉ là các ngươi suy đoán mà thôi?”

Hai người đều là sững sờ, đồng nói: “Đoán.”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, nói: “Nói cách khác, trên thực tế, các ngươi cũng cũng không biết thiên hà bên trên phải chăng có cung điện, đúng không?”

Hai người đều là nhíu mày lại, nhìn nhau một chút, sau đó đều là nhẹ nhàng gật đầu, thừa nhận chính mình cũng không biết.

Đỗ Nhược tranh luận nói: “Thế nhưng là, cái này thiên hà vốn là là truyền thuyết, trên đời cực dương chi địa, làm sao có thể ở người đâu?”

Dương Thanh Huyền thở dài: “Thiên địa chi lớn, khó mà độ lượng, tạo hóa chi kỳ, không có thể phỏng đoán, vẫn là không nên tùy tiện kết luận thì tốt hơn.”

Tô Anh cũng nói: “Dương Thanh Huyền nói có lý, nếu là không có thể chuyện khẳng định, vẫn là không được chủ quan phỏng đoán đi. Tiêu Phong, ngươi nói tiếp đi.”

Tiêu Phong gật đầu nói: “Chúng ta tạm thời làm cái này bích hoạ thượng truyền đưa ra tới tin tức là thật, đợi ta một vài bức đọc xong, lại đến thảo luận đi.”

Tất cả mọi người là gật đầu nói phải.

Tiêu Phong nói: “Này tấm bích hoạ, giảng chính là tại thiên hà phía trên, có một tòa Thủy thần cung, bên trong cư trú cái này tám trăm triệu dặm thiên hà chi chủ, chưởng quản thiên hạ chí dương chi thủy. Ngày kia sông chi chủ thần thông quảng đại, có thể di sơn đảo hải, truy tinh cản nguyệt, tăng thêm thiên hà chính là Chu Thiên trong thế giới, dương linh khí ngọn nguồn, rút được thiên hạ cường giả, nhao nhao đến chầu.”

Tô Anh nói: “Cái kia cái này bích hoạ bên trong đang uống rượu những người này, hẳn là cái gọi là ‘Thiên hạ cường giả’.”

Tiêu Phong nhẹ gật đầu, nói: “Thủy trong thần cung hội tụ cường giả càng ngày càng nhiều, đến cuối cùng tổng cộng có tám vạn số lượng, những người này gọi chung ngày kia sông chi chủ làm ‘Nguyên soái’, mà thiên hà chi chủ cũng đem những người này dựa theo thực lực phân chia, thiết trí ba mươi sáu tướng, năm đinh đều ti, bảy chính tám linh, thẳng Nguyệt tướng quân, thập nhị chi thẳng phù các loại (chờ) chức vị, cùng mọi người một đạo quản lý cái này tám trăm triệu dặm thiên hà, thường xuyên uống rượu làm vui, tốt không vui.”

Dương Thanh Huyền nhìn xem cái kia bích hoạ, thở dài nói: “Tốt một bức tiêu dao thế ngoại, vô câu vô thúc thần tiên bức tranh, thật làm cho người hâm mộ.”

Tất cả mọi người là không ngừng gật đầu, tưởng tượng cái kia vô số cường giả, hội tụ ở thiên khung bên ngoài, thủy trong thần cung, tiêu diêu tự tại nâng cốc ngôn hoan, đều là một trận mê mẩn.

Tiêu Phong đi đến đệ nhị bức họa trước, đưa tay nhẹ nhàng thả đi lên, này tấm bên trên điêu khắc chính là Thiên Hà Chi Thủy, sóng cả mãnh liệt, tại vạn sơn ngàn khe ở giữa trào lên, phảng phất quét sạch thương khung.

Tại vạn trong nước, có một cái to lớn cột sắt, bên trên dò xét thương khung thiên ngoại, cho tới Cửu U địa giới, đứng ở giữa thiên địa, bị thiên hà vờn quanh.

Mà tại cái này to lớn cột sắt phía trên, lại có một cái linh hầu vò đầu bứt tai, luồn lên nhảy xuống.

Dương Thanh Huyền toàn thân run lên, mở to hai mắt nhìn xem bức kia bích hoạ, chỉ thấy cột sắt hai đầu, nhan sắc cực sâu, tựa hồ độ một tầng bạc kim, mà trên cây cột mơ hồ có chữ có thể thấy được: Thiên hà trấn đáy Thần trân!

Convert by: Quá Lìu Tìu

Chương 143: Thanh Đồng Bích Hoạ (Trung)

Chương 143: Thanh Đồng bích hoạ (trung)

Tiêu Phong cảm giác một trận, cả kinh nói: “Tấm bích họa này bên trên lời nói chính là, tại tám trăm triệu dặm thiên hà trung ương, có một cái thông thiên triệt địa côn sắt, gọi: Thiên hà trấn đáy Thần trân, chính là thời đại viễn cổ đại năng lưu lại, dùng để đo đạc thiên hà thủy vị, chính là bất thế kỳ trân, lại bị một con khỉ cho cầm đi.”

Tô Anh kinh ngạc nói: “Hầu tử? Cái gì hầu tử lợi hại như vậy?”

Có người nói: “Giả đi, càng giảng càng ly kỳ.”

Người còn lại nói: “Ai biết được, cổ điện này vốn là tựu khắp nơi lộ ra quỷ dị, nói không chừng là thật đâu.”

Dương Thanh Huyền có chút mộng dáng vẻ, ngốc trệ tại cái kia, trong đầu nhớ tới ngưng luyện Vũ Hồn thời điểm, cái kia kinh thiên vĩ địa hầu tử, một côn vung vẩy dưới, liền đem chính mình Thái Huyền kiếm trủng đánh nát.

Nếu không có cái kia hầu tử đánh nát kiếm trủng, sợ là lúc ấy đã bị kiếm trủng lực lượng no bạo Thức hải, bạo thể mà chết. Như thế nói đến, cái con khỉ này còn đối với mình có ân cứu mạng đâu.

Trong mắt của hắn có chút mê võng, nhìn qua cái kia bích hoạ, phảng phất theo hoạ sĩ bút ý, đi tới thiên hà phía trên, tận mắt chứng kiến cái kia hầu tử, đem cái này đáng sợ thần binh lợi khí lấy đi.

Tiêu Phong đi đến đệ tam phúc đồ bức tranh trước, liền là trước kia Dương Thanh Huyền thấy bức kia, hầu tử đứng trên đỉnh núi, cầm trong tay thiên hà trấn đáy Thần trân, cùng cái kia thiên không bên trên vô số cường giả giằng co.

Một tên thân mặc áo bào vàng, uy phong lẫm lẫm cường giả, thống ngự tám vạn thiên hà chi sư, ánh mắt như điện, theo trên tầng mây quan sát xuống tới, mang lấy sát ý lạnh như băng.

Bản vẽ này không cần giải thích, đám người cũng đa số minh bạch trong đó hàm nghĩa.

Quả nhiên, Tiêu Phong nói ra: “Thiên hà chi chủ biết hầu tử lấy đi trấn đáy Thần trân phía sau, mười phần tức giận, lập tức dẫn đầu tất cả cường giả, tiến về Vạn Yêu Sơn cầm địch.”

“Vạn Yêu Sơn?”

Tất cả mọi người là khiếp sợ, từng cái hai mặt nhìn nhau, đó không phải là bọn hắn giờ phút này chỗ đứng sao?

Tô Anh đột nhiên nói ra: “Trên tấm hình, Thủy thần cung những người này, tất cả đều là ngự không phi hành tới, chẳng lẽ bọn hắn tất cả đều là Nguyên Vũ cảnh cường giả?”

“Ha ha, làm sao có thể?”

Một người cười quái dị nói: “Thiên hà thế nhưng là có tám vạn cường giả, không có khả năng cái này tám vạn tất cả đều là Nguyên Vũ cảnh đi, có thể có tám cái Nguyên Vũ cảnh cao thủ cũng không tệ rồi.”

Người còn lại nói: “Cái này thiên hà Thủy thần cung xem đến cũng phi thường lợi hại, thực lực sợ không kém Thương Nam quốc, có thể có thể có hơn mười Nguyên Vũ cảnh cao thủ.”

Dương Thanh Huyền nghe được sắc mặt cổ quái, cái con khỉ này cùng ngày kia sông chi chủ, vẻn vẹn bích hoạ bên trên khí tức tựu chấn nhân tâm phách, tuyệt không có khả năng vẻn vẹn Nguyên Vũ cảnh, khẳng định là truyền thuyết kia bên trong Thiên Vị cường giả.

Bức thứ tư hình bên trên, một mảnh sơn băng địa liệt, trời ưu sầu thảm. Ngày kia sông chi chủ cùng hầu tử trở nên vô cùng lớn, đứng giữa thiên địa, chém giết lẫn nhau.

Bản vẽ này phía trên có thể thấy rõ ngày kia sông chi chủ bộ dáng, mặt rộng lông mày rộng, hai mắt như điện, trong tay một thanh to lớn đinh ba, bên trên có chín răng ngọc rủ xuống răng, hai bên như song hoàn kim rơi lá.

Yêu hầu chính là cầm trong tay ngày kia sông trấn đáy Thần trân, song song thi triển tiêu chuẩn Thiên Tượng thần thông, di sơn đảo hải, truy tinh cầm tháng.

Thứ năm bức đồ bên trên, chính là miêu tả sơn băng địa liệt, vô số sơn mạch sụp đổ, hướng vực sâu nơi rơi xuống, còn có đại lượng thiên hà thuỷ binh cùng yêu hầu, cùng những cái kia sụp đổ sơn mạch cùng nhau, ngã vào vô tận vực sâu.

Tô Anh thở dài: “Ai, xem một trận tựa hồ đánh cực thảm, cũng không biết ai thua ai thắng.”

Tiêu Phong đi đến thứ sáu phúc đồ trước, cảm ứng một trận, nói: “Những thuỷ binh này cùng yêu hầu, rơi vào một cái xa lạ địa giới bên trong, mặc dù tử thương không ít, nhưng còn có rất nhiều may mắn còn sống sót xuống đến.”

Thứ sáu phúc đồ bên trên, đại lượng đá vụn từ trời rơi xuống, hỗn hợp có thuỷ binh cùng yêu hầu, một mực từ trên trời chiến đến dưới đất.

Thứ bảy phúc đồ bên trên, tại một mảnh xa lạ địa giới bên trong, đại lượng theo Vạn Yêu Sơn bên trong rơi xuống núi thể đá vụn, bắt đầu tự hành trưởng thành, lại tạo thành một mảnh nhỏ sơn mạch.

Giảng đến nơi này, Tiêu Phong một chút nhíu mày, chỉ vào cái kia trong hình vẽ một khối nhỏ, nói: "Cái này... Bộ dạng này... Có chút giống là không tin được Long sơn..."

Cái kia một mảnh dãy núi nhỏ bên trong, có vài chỗ địa hình gập ghềnh,

Cực kỳ giống học viện phát cho mọi người không tin được Long sơn địa đồ.

Không ít học sinh càng là đem địa đồ lấy ra, cùng cái kia Thanh Đồng bích hoạ bên trên tiến hành so sánh, phát hiện đồ án rất giống.

Nhưng mà Thanh Đồng bích hoạ bên trên chính là một vùng núi lớn, mà Huyền Long sơn mạch địa hình nhưng mà trong đó một mảnh nhỏ mà thôi.

Mạnh Thụy cả kinh nói: "Chẳng lẽ... Chẳng lẽ đây chính là trước kia Vạn Yêu Sơn hình thức ban đầu?"

Tất cả mọi người là kinh ngạc nhìn cái kia cổ họa bên trên, mới sinh thành một vùng núi, càng xem càng giống là bây giờ Bắc Ngũ Quốc sơn mạch tổng hợp thể.

"Lộc cộc!"

Mấy chục người, tất cả đều là nuốt tiếng nuốt nước miếng, phảng phất khó mà tin được, càng thêm khó mà tiếp nhận.

Nhưng trực giác nói cho bọn hắn, cái này bích hoạ bên trên viết đều là thật. Bây giờ Bắc Ngũ Quốc tất cả sơn mạch, đều là cái này một mảnh tân sơn mạch đứt gãy phía sau vỡ nát tới.

Mà cái này một mảnh mới sơn mạch, nhưng là phía trước cái kia Vạn Yêu Sơn bên trong, sụp đổ xuống một khối nhỏ, rơi vào Bắc Ngũ Quốc phía sau, hấp thu linh khí, lần nữa diễn hoá sinh thành.

Dương Thanh Huyền đột nhiên hắc cười một tiếng, nói: “Như thế xem đến, tựu thật có ý tứ. Bắc Ngũ Quốc cái này Vạn Yêu Sơn, nguyên lai cũng không phải là là thật Vạn Yêu Sơn, nhưng mà Vạn Yêu Sơn vỡ nát xuống một khối nhỏ, như vậy vấn đề tới, chính thức Vạn Yêu Sơn là ở nơi nào? Vì sao vỡ nát phía sau hội (sẽ) rơi vào nơi đây?”

Toàn trường lặng ngắt như tờ, không ai trả lời ra vấn đề này.

Nhưng mà có học sinh cười khan nói: “Ha ha, ha ha, cái này bích hoạ bên trên đồ vật, đều quá mức khoa trương, ta căn bản cũng không tin đâu.”

Nhưng thanh âm lộ ra mười phần bất lực, phần lớn người mặc dù cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, nhưng nội tâm lại đều vẫn là tin.

Thứ tám phúc đồ bên trong, chính là tại Bắc Ngũ Quốc tiểu Vạn Yêu Sơn bên trong, thuỷ binh cùng hầu yêu còn đang chém giết lẫn nhau, thuỷ binh cầm đầu là một tên yêu tộc nam tử, đầu như Quỳ Ngưu, mang lấy quan mạo, cầm trong tay một thanh ngân sắc chiến thương.

“A?!”

Trần Chân con mắt đăm đăm, sững sờ nhìn xem chuôi này chiến thương, đem chính mình sáng như du long lấy ra ngoài, so sánh phía dưới giống nhau như đúc.

Mà Mạnh Thụy cũng là sắc mặt biến hóa, cái kia yêu hầu một phái đầu lĩnh, là một tên vượn già, mặt xanh nanh vàng, tay cầm đao lưỡi đao.

Đao kia lưỡi đao, cùng trong tay hắn đoạn nhận cũng là giống nhau như đúc.

Dương Thanh Huyền cũng là sửng sốt một chút, quét qua hai người biểu lộ, trầm tư một chút, lập tức toàn bộ hiểu rõ ra.

Cái này yêu hầu một phái thủ lĩnh, tựu là hôm đó quáng động bên trong thấy qua vượn già. Mà thuỷ binh phái này thủ lĩnh, liền là trước kia gặp được Dương Thi.

Tiêu Phong tiếp tục hướng xuống giải thích, thứ chín phúc đồ bên trên, đứng thẳng đại lượng mộ bia, hắn cảm ứng nói: “Hai phái chi nhân chém giết hồi lâu, tựa hồ không muốn lại giết tiếp, thế là đều tìm cái đỉnh núi cắm rễ xuống tới, đều đang tìm kiếm trở về biện pháp.”

“Trở về biện pháp?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Bọn hắn đã không đánh, chẳng lẽ còn không thể quay về?”

Tiêu Phong lắc đầu, nói: “Ta cũng không hiểu.”

Đỗ Nhược bỗng nhiên sắc mặt đại biến, cả kinh nói: “Ta đã biết! Chính thức Vạn Yêu Sơn cũng không tại Huyền Dạ đại lục! Bọn hắn là theo mặt khác một giới rơi xuống tới, đã mất đi lực lượng cường đại, tựu lại không cách nào trở về một giới khác bên trong!”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 144: Thanh Đồng Bích Hoạ (Hạ)

Chương 144: Thanh Đồng bích hoạ (hạ)

“Một giới khác?!”

Mọi người đều là khuôn mặt đại biến, một chút kinh ngạc ngốc trệ tại cái kia, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

Dương Thanh Huyền thì là không hiểu ra sao, hỏi: “Một giới khác là có ý gì?”

Tô Anh nói: “Chính là mặt khác đại lục. Chúng ta vị trí Chu Thiên thế giới, tên là Thương Khung tinh vực, Huyền Dạ đại lục nhưng mà trong tinh vực một phiến đại lục mà thôi.”

“Cái gì?!” Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, sợ hãi nói: “Đại lục không chỉ cái này một mảnh?”

Tô Anh gật đầu nói: “Đương nhiên. Đỗ Nhược, ngươi đến từ Trung thổ Vân Càn cung, đối với đại lục bí mật nên biết càng nhiều?”

Đỗ Nhược nhẹ gật đầu, nhìn chằm chằm cái kia bích hoạ, nói: “Ta hiện tại trăm phần trăm có thể khẳng định, vậy chân chính Vạn Yêu Sơn cũng không tại Huyền Dạ đại lục, khẳng định là bên trong tinh vực mặt khác một giới rơi xuống tới. Còn là cái nào một giới, tựu không được biết rồi.”

Mạnh Thụy trong lòng hơi động, hỏi: “Vân Càn cung nhưng có cái khác đại lục tư liệu?”

Đỗ Nhược nhìn hắn một cái, lạnh nhạt nói: “Tự nhiên là có, nhưng cũng không nhiều. Với lại đây là môn phái bên trong cơ mật, không cách nào lộ ra.”

Mạnh Thụy nhẹ gật đầu, liền không hỏi tới nữa.

Dương Thanh Huyền nói: “Vì sao nước này binh cùng yêu hầu trở về không được đâu? Đã có thể tới, tự nhiên cũng tựu có thể đi trở về?”

Đỗ Nhược nói: “Điểm ấy ta có thể nói cho ngươi, muốn phải xuyên qua vị diện, nhất định phải có lực lượng cường đại đánh nát hư không, cái kia lực lượng mạnh mẽ, căn bản không phải chúng ta có thể tưởng tượng.”

“Hiện nay tình huống là, tinh vực bên trong, có một cỗ cường đại thế lực, tại mỗi cái vị diện đều thành lập siêu cấp Truyện Tống Trận, có thể trực tiếp thực hiện vị diện xuyên thẳng qua. Huyền Dạ đại lục vị diện Truyện Tống Trận, liền sừng sững ở trung thổ trong thế giới, do năm đại đỉnh tiêm môn phái cộng đồng chưởng quản.”

“Nước này binh cùng yêu hầu sự tình, sợ có vô cùng tuế nguyệt lâu, ngay lúc đó Huyền Dạ đại lục hẳn là còn không có thành lập vị diện Truyện Tống Trận, những thuỷ binh này cùng yêu hầu, theo mặt khác một giới rơi xuống, sợ là bản thân tựu bị thương không nhẹ, sau đó lại chém giết nhiều năm, chắc hẳn không còn lực lượng đánh nát hư không, trở lại như trước.”

Tất cả mọi người là nghe được một trận kinh hãi, mặc dù bọn họ cũng đều biết Huyền Dạ đại lục nhưng mà Thương Khung tinh vực một bộ phận, lại không có cái gì rất rõ ràng khái niệm, nghe Đỗ Nhược kiểu nói này, trong đầu lập tức có cái tổng thể mô hình.

Tô Anh nói: “Khó trách toàn bộ bích hoạ bên trong đều lộ ra một cỗ nồng đậm vẻ bi thương, nguyên lai là bọn hắn trở về không được.”

Lại sau này xem,

Thứ mười bức họa bên trên, chính là Dương Thi dẫn theo còn sót lại thuỷ binh, tại khai sơn tạc địa, kiến tạo cung điện.

Còn có người tại đỉnh núi đo vẽ bản đồ Thiên Tượng địa thế, bố trí Phong thủy trận tiêu chuẩn, cung dưới điện đè ép một đầu dương rồng, tại cung điện bên ngoài, vòng quanh một đầu âm rồng.

Phía trên còn tuyên khắc lấy một chút yêu tộc văn tự, khó mà nhận ra.

Tiêu Phong đưa tay đụng vào tại những cái kia văn tự bên trên, nhẹ nhàng cảm ứng, sau một lúc, liền mở miệng nói ra: “Ta chính là trời bồng thủy trong thần cung, bảy chính tám linh phía dưới một Thủy Ti, làm Bách phu trưởng. Tại Vạn Yêu Sơn một trận chiến, hạ xuống giới này, thực lực đại tổn, lại khó trở về. Cho nên lấy Thiên Hà Chi Thủy làm dẫn, xây cái này âm dương hai chi cục, bảo tồn nhục thân, trông mong một ngày kia, có thể lại xoay chuyển trời đất sông.”

Cuối cùng một bức tranh bên trên, cái kia Dương Thi một người đứng thẳng ở đỉnh núi, ánh mắt ngắm nhìn vô tận tinh không, trong đôi mắt tràn đầy vô tận quyến luyến, bên cạnh còn có một số chữ nhỏ.

Tiêu Phong sờ tới, thân thể khẽ run lên, lập tức thở thật dài, nói: “Cái này hàng chữ nhỏ có ý tứ là: Nguyên soái, ngươi ở đâu? Mang bọn ta xoay chuyển trời đất sông.”

Tất cả mọi người nghe được im lặng không nói, theo bích hoạ cái kia sức lực thấu bút lực bên trong, có thể thật sâu cảm nhận được, nước này ti một khắc này cô đơn tâm tình.

Thật lâu, mới có người kinh ngạc nói: “Cái này, phía trên này theo như lời, đều là thật sao?”

Không còn gì để nói, Dương Thanh Huyền thở dài: “Không rời mười, hơn phân nửa là sự thật.”

Mặc dù đều cảm thấy rất hoang đường, một trận đại chiến đánh nát một giới, để Vạn Yêu Sơn sụp đổ một góc xuống tới, đây là khái niệm gì? Đám người trong đầu đều không cách nào tưởng tượng.

Nhưng trải qua lịch cái này thập nhất phúc Thanh Đồng cổ đồ, tất cả mọi người đáy lòng đều tin tưởng phía trên vẽ ra hết thảy.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên mở miệng, phá vỡ cái này yên lặng, nói: “Theo cái này bích hoạ bên trên lời nói, cái này trong hồ thủy, hẳn là Thiên Hà Chi Thủy rồi hả?”

“Đúng a, Thiên Hà Chi Thủy, đây chính là đồ vật trong truyền thuyết a!”

Mọi người một chút tựu hưng phấn lên, chạy đến cái kia bên bờ ao, đưa tay đến trong ao đi vớt, không ít người lấy ra dụng cụ, bắt đầu chứa vào.

Dương Thanh Huyền nói: “Bây giờ Dương Thi đã chết, cái này âm dương hai địa thế hẳn là sẽ dần dần phá vỡ, chúng ta thừa dịp còn có thời gian, không bằng đến cái ao này bên trong tu luyện một phen.”

Hắn sở dĩ dưới lối đi này, chính là vì cái này chí dương chân khí, trong nước hồ tản mát ra tới lực lượng, để hắn hận không thể đi lên uống hai miệng.

Về phần phát hiện những thứ này bích hoạ, thì là thu hoạch ngoài ý liệu.

Dương Thanh Huyền mắt nháng lửa, nhịn không được liếm môi dưới lưỡi.

“Tốt!”

Cái chủ ý này lập tức đạt được mọi người đồng ý.

Dương Thanh Huyền đi đầu nhảy vào trong ao, lập tức có một loại cảm giác cổ quái, nhiệt độ không cao, nhưng lại hết sức ôn hòa.

Những người còn lại cũng đều tuần tự đi vào, lập tức cảm nhận được cường đại linh khí rót nhập thể nội, không khỏi kinh hỉ vạn phần, hô to khoái hoạt.

Trong hồ thủy mặc dù không cách nào lưu động, lại có một sức mạnh kỳ dị, để linh khí ở bên trong xoay tròn, duy trì thủy linh tính bất diệt.

Ao bên ngoài, chỉ còn lại có Tô Anh các loại (chờ) năm tên nữ tử, đứng tại cái kia hai mặt nhìn nhau, không biết như thế nào cho phải.

Đỗ Nhược hừ lạnh một tiếng, tay giơ lên, một đạo hồ quang điện tựu rơi vào trong nước, “Tư tư” tản ra, vạch ra một khối mười trượng cấm địa.

Dọa đến phụ cận nam sinh vội vàng chạy đi.

Đỗ Nhược âm thanh lạnh lùng nói: “Một phân thành hai, bên kia là các ngươi nam sinh, bên này quay về chúng ta năm người, nếu người nào dám vượt giới tới, chết!”

Nam sinh đều câm như hến, Tô Anh năm người lúc này mới lần lượt đi vào, chiếm cứ ao một góc.

Hơi nước trong sương mù, năm đạo đường cong lả lướt tư thái, lần lượt vào nước, sóng nước khuếch tán mở.

Mặc dù xem không rõ lắm, nhưng loại này mông mông mỹ cảm, còn có cái kia vào nước lúc đãng tới sóng cả, vẩy tới nam sinh khó mà cầm giữ, tất cả đều toàn thân khô nóng, yết hầu phát khô.

Dương Thanh Huyền thanh âm bỗng nhiên vang lên, nói: “Tĩnh tâm ngưng thần, ao nước này vốn là là chí dương chi vật, tái khởi tà niệm, càng biết dục hỏa đốt người mà chết.”

Đám người nghe xong, tất cả đều kinh hãi, vội vàng chuyển người qua đi, chấn động đến tiếng nước “Ào ào”, trong khoảnh khắc, tất cả đều mặt hướng mặt khác, bài trừ tạp niệm, tập trung ý chí.

Tô Anh mấy người vừa thẹn vừa giận, Đỗ Nhược lạnh giọng nói: “Ai dám quay đầu, chết!”

Mọi người cảm nhận được sau lưng lôi điện từ trường, đều là run run một chút, không còn dám có khinh nhờn chi ý, toàn bộ chuyên tâm tu luyện.

Trong đó nhất là được lợi chính là Dương Thanh Huyền, Viêm Dương chân khí tại thể nội vận chuyển, phối hợp ao nước lực lượng, cọ rửa lấy kinh mạch cùng nói.

Tại chung quanh thân thể hắn, ao nước bỗng nhiên lưu chuyển, dán vào da thịt, hình thành từng cái thật nhỏ vòng xoáy, để Dương Thanh Huyền toàn thân thoải mái, không nói ra được hài lòng...

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 145: Sơn Cốc Dị Biến

Chương 145: Sơn cốc dị biến

Rất nhanh, trong hồ tựu yên tĩnh trở lại, mấy chục người đều yên lặng tại tu luyện bên trong, cái kia cực dương chân khí không cần tự hành thu nạp, cũng sẽ cưỡng ép rót vào tứ chi của ngươi bách hải, đi khắp toàn thân.

“Soạt.”

Mấy canh giờ phía sau, Mạc Lam không chịu nổi, cái thứ nhất theo trong nước hồ đi ra. Nàng Vũ Hồn thiên âm thuộc tính, đợi tiếp nữa, liền muốn tổn thương kinh mạch.

Mạc Lam theo trong nước sau khi ra ngoài, liền xếp bằng ở ao bên cạnh tu luyện, vận chuyển chân khí dưới, trên thân toát ra đại lượng khói trắng, chén trà nhỏ thời gian tựu cầm quần áo sấy khô.

Không lâu, Ôn Ôn cũng không chịu nổi, từ trong đó đi ra.

Một ngày phía sau, lục tục ngo ngoe có học sinh không chịu nổi cái kia ao nước, từ trong đó đi ra, nhưng đều là trên mặt vui mừng, tiếp tục ngồi tại bên cạnh ao tu luyện.

Thời gian từng giờ trôi qua, sau hai ngày, chỉ còn lại hơn mười người còn đang khổ cực kiên trì.

“Soạt.”

Nhạc Cường cũng không chịu nổi cái kia dương khí xâm nhập, theo trong ao nhảy lên một cái, hắn toàn thân đều ngâm xích hồng, trên thân lại trút bỏ một lớp da đến, nhưng lại mặt mũi tràn đầy cuồng hỉ, nếu không có tất cả mọi người là tĩnh tu, sợ là muốn trực tiếp ngửa mặt lên trời cười to.

“Chúc mừng, bước vào Linh Vũ trung kỳ.”

Sau lưng một thanh âm vang lên, Liễu Thành chậm rãi từ trong ao đi tới, đồng dạng chính là đầy người đỏ bừng, mắt lóng lánh.

Nhạc Cường vừa quay đầu lại, kinh hỉ nói: “Ngươi cũng đột phá?”

Liễu Thành nhẹ gật đầu, đem vui sướng áp chế lại, lòng vẫn còn sợ hãi thở dài: “Ao nước này quá tốt rồi, nhưng cũng thật là đáng sợ, nếu không có thực sự gánh không được, thật không muốn lên đến a.”

Nhạc Cường rất là tán thành, ánh mắt rơi vào trong ao còn sót lại hơn mười người trên thân, nói: “Đây đều là quái vật.”

Trong ao chỉ còn lại Dương Thanh Huyền, cùng một chút Linh Vũ trung kỳ, còn có bản thân thiên dương thuộc tính học sinh.

Liễu Thành cả kinh nói: “Ngươi xem Dương Thanh Huyền cái kia phụ cận, hình như có chút không đúng, tựa hồ ao nước đang lưu động.”

Hơi nước cực nồng, khó mà nhận ra, Liễu Thành cũng chỉ là nghe thấy nhỏ xíu chảy nhỏ giọt âm thanh, cộng thêm suy đoán.

❊[truyen cua tui dot net] http://truyencuatu i .net/ Nhạc Cường chăm chú nhìn nửa ngày, nói: “Đây là ao nước, làm sao lại lưu động, hơn phân nửa là ngươi hoa mắt đi.”

Liễu Thành hồ nghi một lát, cũng không còn nghĩ lại.

Hai người mới vừa đột phá, tương đối ngồi xếp bằng dưới tu luyện, vững chắc cảnh giới.

Lại qua một ngày, hơn mười người cũng đi ra không sai biệt lắm, trong ao chỉ còn lại có Dương Thanh Huyền, Đỗ Nhược hai người.

Đỗ Nhược quanh thân hiện ra thiểm điện, dệt thành một trương lưới điện, đem chí dương lực lượng loại bỏ mở, vẻn vẹn thanh thuần linh khí bộc lộ đi vào.

Nhưng dù vậy, cũng cuối cùng tại nửa ngày sau, cảm thấy sức cùng lực kiệt, theo trong nước hồ đi ra.

Bên cạnh tu luyện chi nhân, tất cả đều là xôn xao một mảnh, nhìn xem cái kia hơi nước mông mông bên trong, còn sót lại duy nhất thân ảnh.

“Dương Thanh Huyền hắn... Sẽ không chết ở bên trong a?” Có người hoài nghi mà hỏi.

Trần Chân nổi giận nói: “Ngươi chết hắn cũng sẽ không chết.”

Người kia bị cái này Trần Chân vừa quát, lập tức ngậm miệng lại, không lên tiếng nữa.

Người còn lại nói: “Cái này Dương Thanh Huyền đến cùng là chuyện gì xảy ra? Vậy mà có thể kiên trì lâu như thế, ao nước này đáng sợ, tất cả mọi người thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ, mấy ngày thời gian trôi qua, chí dương chân khí nhập thể, sợ là cả người đều phế đi.”

Lam Nhan trong mắt lóe lên dị sắc, nói: “Dương Thanh Huyền tu luyện võ kỹ tựa hồ chính là loại này chí dương chí cương con đường, cái này ao mười phần thích hợp hắn. Nhưng, tu luyện chí dương võ kỹ không chỉ hắn một người, có thể kiên trì đến bây giờ, hoàn toàn chính xác đáng quý.”

“Không phải đáng quý, mà là thật là đáng sợ!”

Theo trong ao sau khi ra ngoài Đỗ Nhược, một mực tại yên lặng tu dưỡng, giờ phút này bỗng nhiên mở mắt ra, lộ ra chấn kinh cùng kiêng kỵ thần sắc.

Nàng chậm rãi nói ra: “Cái này chí dương chân khí nhập thể thống khổ, là tăng lên gấp bội, đợi bên trên hai ngày cần sức chịu đựng, là một ngày không chỉ gấp mười lần. Mà ba ngày, cần sức chịu đựng là một ngày gấp trăm lần không chỉ!”

Dứt lời, trong mắt nàng tuôn ra tinh quang đến, chính mình cũng bị khiếp sợ đến.

Nếu không có có Vũ Hồn Ngự Lôi, có thể đem chí dương lực lượng loại bỏ mất không ít, sợ là hai ngày đều kiên trì không xuống,

Mà Dương Thanh Huyền đã giữ vững được ba ngày nhiều thời gian, sắp tiếp cận bốn ngày!

Những người còn lại cũng tất cả đều là tao động không ngừng, không rõ Dương Thanh Huyền là làm sao làm được, chẳng lẽ là thiên phú độ cao, để cho người ta khó mà với tới?

Tất cả mọi người là lắc đầu liên tục, không tin, cũng không muốn tin tưởng cái suy đoán này.

Dương Thanh Huyền yên lặng tại bản thân ý cảnh bên trong, đồng thời không biết mình dị thường đã khiến cho đám người bạo động.

Bốn phía dương khí hóa thành từng tia năng lượng, theo toàn thân hắn lỗ chân lông tràn vào, cọ rửa thân thể cùng kinh mạch, đem thể nội tạp chất một chút xíu bài trừ đi ra, đưa đến cố bản bồi nguyên kỳ hiệu.

Nếu là hơi nước tản ra, tất cả mọi người sẽ thấy một bức kỳ cảnh, tại Dương Thanh Huyền quanh thân, có lấy mấy vạn cái thật nhỏ vòng xoáy, không chỉ có bám vào trên da, với lại thành hình tròn tản ra, tựa như một loại nào đó đồ án.

Mà Dương Thanh Huyền trên vai trái, phong ấn dần dần giải khai, cái kia xích hồng sắc hỏa vân ấn ký, món ngon ápn chiếu người, tựa như tại thiêu đốt lấy bờ vai của hắn.

Nhưng Dương Thanh Huyền yên lặng tại mỹ diệu ý cảnh bên trong, đối với trên vai trái Vũ Hồn ấn biến hóa, hồn nhiên không biết.

...

Cổ điện bên ngoài, hội tụ học sinh càng ngày càng nhiều.

Đều là theo sơn mạch các nơi đi đến, sau đó bị nhốt ở đây, không ra được.

Mọi người cũng không dám vào điện, đặc biệt là nhìn thấy hai nhóm người trở ra, không có tin tức gì truyền ra, mấy ngày đều yên tĩnh, đều cho rằng Dương Thanh Huyền bọn người khẳng định là chết.

Lần này lại không người dám tới gần cung điện cổ kia, toàn bộ lẫn mất xa xa, thậm chí nhàm chán phía dưới, tiếp tục đào lên mỏ đến.

Ý nghĩ của bọn hắn rất đơn giản, ngay tại cái này chịu thời gian, chỉ cần đã đến giờ, học viện thấy tất cả mọi người không có trở về, tất nhiên sẽ phái lão sư tới tuần tra, đến lúc đó liền có thể đi ra.

Đang lúc mọi người khí thế ngất trời đào quáng thời điểm, trên bầu trời mây đen bỗng nhiên quay cuồng lên, nguyên bản tựu âm u sơn cốc, trở nên càng thêm lờ mờ không ánh sáng, sương chiều nặng nề.

“Mau nhìn, đó là cái gì?!”

Đột nhiên có người hét to một tiếng, thanh âm cực kỳ hoảng sợ, phảng phất là nhìn thấy cái gì đồ vật ghê gớm.

Nguyên bản cốc này tựu thế núi quay chung quanh, giống như cự thú khung xương đá lởm chởm đáng sợ, lại thêm trên bầu trời âm khí hóa rồng xoay quanh không đi, lạnh lẽo khí thế càng là tản mát ra, thẩm thấu người tâm.

Giờ phút này cái kia không trung âm rồng lại rất sống động, phía sau đuôi hất lên, từ trong cuốn lên cực mạnh gió lốc, hấp lực lại dẫn tới đại địa chấn chiến.

“Oanh!”

Cơn lốc kia rơi xuống, đánh vào đại địa bên trên, trong nháy mắt ngay tại chỗ biểu đánh nát, vô số rộng lớn vết nứt kéo dài tới mở.

Đại địa giòn yếu như là pha lê, vẻn vẹn một chút tựu bị đánh thất linh bát lạc.

Tất cả học sinh đều bị cảnh tượng này dọa đến hét rầm lên, như muốn chạy trốn, cái kia rồng lại phảng phất sống tới, một đôi mắt rồng bên trong lóe ra thăm thẳm thanh quang, dường như thấy cái gì trân tu, đáy mắt lóe ra tham lam ánh sáng.

“Rống!”

Cái kia rồng gầm lên giận dữ dưới, trực tiếp đánh xơ xác mây trên trời sương mù, tuyệt cường khí thế theo cái kia âm thanh gầm thét phát tán đi ra, cọ rửa mặt đất đám người.

Có không ít người bị cái kia một hống chi uy áp bách, trực tiếp ngồi quỳ chân trên mặt đất.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 146: Kén Lớn

Chương 146: Kén lớn

Sau một khắc, vô số nhân, yêu lưỡng tộc thi thể phá đất mà lên, như mũi tên nhọn kích - bắn về phía không trung.

Trên mặt đất thi sát hài cốt, cũng theo cái kia cỗ không trung hấp lực, cùng đại lượng lá rụng, đá vụn một đạo, lên phía không trung phong bạo bên trong, giữa thiên địa một mảnh lít nha lít nhít xác chết trôi, một bộ tận thế đến tình cảnh.

Đầu kia âm Long Nhất cái quay đầu, trong mắt nổ bắn ra tinh mang, hướng cái kia phong bạo cuốn đi, to lớn long thân như dây thừng, đem cái kia quét sạch vô số thi hài phong bạo quấn quanh.

Toàn bộ thiên địa phảng phất một chút vùi vào trong yên tĩnh, vạn vật im ắng.

Âm rồng cùng phong bạo chặt chẽ dung hợp, trên đất trống yên tĩnh có thể nghe châm, chỉ còn lại có ánh sáng cùng ảnh to lớn lắc lư, tỏa ra các học sinh sắc mặt tái nhợt.

“Lộc cộc! Lộc cộc!”

Bốn phía tất cả đều là nuốt tiếng nuốt nước miếng, từng cái mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

“Cái này, đây là vật gì a?!”

Cái kia âm rồng triệt để dung nhập trong gió lốc, tựa như một cái cự đại kén, tràn ra ô lục sắc ánh sáng, chiết xạ chung quanh mây mù một mảnh lục khí um tùm, giống như tại ấp trứng lấy cái gì.

Bỗng nhiên kén lớn co quắp một chút, tựa như trái tim thình thịch nhảy lên, theo kén bên trên sinh ra vô số râu thịt đến, không ngừng trở nên to dài.

"Đây là cái gì quái vật a!"

Có người kinh hoảng kêu lên, mặt mũi tràn đầy sợ hãi, trong miệng phát ra "Ô ô" tiếng khóc, "Không thi, cái này thử ta không thi, ta vẫn chỉ là cái bé cưng a!"

"Ầm!"

Một cái râu thịt bỗng nhiên tựu kích - bắn xuống tới, cắm - vào tên kia bé cưng trái tim bên trong, rung động mấy cái, học sinh kia gương mặt trở nên cực độ bắt đầu vặn vẹo, há to mồm muốn muốn nói chuyện, lại vô luận như thế nào đều không phát ra được âm thanh.

Sau đó, học sinh kia thân thể kịch liệt héo rút xuống tới, toàn thân các nơi huyết nhục đều bị râu thịt hút đi lên, trong khoảnh khắc biến thành một cỗ thây khô!

"A?!!"

Những người còn lại sắc mặt đại biến, hoảng sợ kêu lên: "Nhanh, mau trốn a!"

Trên đất trống lập tức loạn thành một bầy, hơn nghìn người bốn phía chạy trốn, nhưng sơn cốc ra không được, cổ điện lại không dám vào, tất cả đều là con ruồi không đầu loạn chạy.

"Sưu!"

"Sưu!"

“Sưu!”

Lơ lửng ở kén lớn bên trên vô số râu thịt, như thiên nữ tán hoa, vung rơi xuống dưới, tựa như một hồi châm vũ, lít nha lít nhít.

Đi đầu tựu có vài chục người bị râu thịt đâm trúng, liền kêu thảm cũng không kịp, trong nháy mắt đã bị rút thành người làm.

“A!”

Tình cảnh này đem tất cả mọi người dọa đến khắp cả người phát lạnh, đều là hét thảm lên, nhưng cái kia kén bên trong lần nữa phun ra đại lượng râu thịt, tựa như mưa nặng hạt rơi xuống, đánh xuyên thân người.

“Bành bành bành!”

Trên mặt đất một mảnh huyết vụ tản ra, đại lượng học sinh đều hóa thành người làm mà chết.

Nhưng cũng không ít người phản ứng nhanh nhẹn, vội vàng xuất thủ hướng những cái kia râu thịt bên trên đánh tới, chém vỡ một mảnh, lúc này mới may mắn thoát khỏi tại khó.

“Mọi người không cần hoảng, thứ này rất dễ dàng chặt đứt!”

Một tên dùng kiếm học sinh kêu to lên, chính là thủ hộ lấy Tô Nguyên bốn tên kiếm thị.

Bốn người múa ra một mảnh kiếm quang, đem Tô Nguyên bao phủ lại, dùng những cái kia râu thịt tại bên cạnh thân nhao nhao vỡ rơi xuống đất, như con giun giật giật.

Tất cả mọi người là bị cái kia đáng sợ tràng cảnh dọa sợ, lúc này mới phản ứng được, nhao nhao xuất thủ, đem mảng lớn râu thịt chặt đứt.

Mà trên bầu trời, kén lớn phảng phất trở nên mỏng manh, một sáng một tối, như cùng ở tại hô hấp.

“Răng rắc.”

Chỉ nghe một tiếng thanh thúy thanh âm, kén lớn bên trên nứt ra một cái khe, sau đó không ngừng kéo dài tới, bỗng nhiên vỡ vụn mở ra, một cỗ đáng sợ phong bạo từ trong đó điên cuồng gào thét mà ra, quét sạch bát phương.

“Ầm ầm!”

Cự ly kén lớn gần nhất một đám học sinh, trong nháy mắt đã bị cuốn lên giữa trời, bị sức mạnh đáng sợ đó xé vỡ nát, thịt nát bốn bắn ra.

“A!!”

Lần này càng làm cho người dọa đến hồn phi phách tán, có chút mắt sắc chi nhân, lập tức phát hiện những cái kia rơi xuống đất bên trên thịt nát, tất cả đều bị ăn mòn thối rữa.

“Đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Không ít người vội vàng lui tới trước cổ điện, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Trải qua trước đó thi sát đại chiến, biết một mực chạy trốn cũng là chết, phần lớn lấy dũng khí đến, chuẩn bị liều chết một trận chiến.

Kén lớn phá vỡ phía sau, một cỗ âm lãnh uy áp chầm chậm tản ra, từ cái này thổi đi gió bão bên trong, hiện ra một bóng người đáng sợ.

Thân ảnh kia không phải người không phải quỷ, càng là nửa người nửa thú quái vật, diện mục dữ tợn, còn mang lấy bị bỏng vết tích, phía sau mở ra ba cặp nửa trong suốt cánh, ngay tại ông ông phe phẩy.

So cái kia uy áp còn muốn làm người sợ hãi, càng là một cỗ hận ý ngập trời, từ quái vật kia trên thân phát tán đi ra.

“Cái này, người kia là ai? Cái kia cánh hình dạng cùng Thái Phong Vũ Hồn cực kỳ tương tự? Chẳng lẽ là Thái Phong?”

Quái vật kia mỏng cánh vỗ phía dưới, chính là nhấc lên một mảnh khí độc tràn ngập, một đạo thê lương tiếng rống từ cái này trong cổ họng hô lên, vang tận mây xanh!

“Dương Thanh Huyền! Ta theo Quỷ Môn quan trở lại, đưa ngươi xuống địa ngục!”

Đám người bị thanh âm kia chấn hai lỗ tai phát hội, có người bỗng nhiên đại cả kinh kêu lên: “Tả Tuấn! Là Tả Tuấn!”

Cái kia đáng sợ khuôn mặt, tại cẩn thận phân biệt dưới, lờ mờ có thể thấy được một chút Tả Tuấn mặt mày.

Ngày đó hắn bị Dương Thanh Huyền chém vỡ thân thể, rơi vào vách núi phía sau, lại rơi vào Thái Phong trên thân thể, cái kia nọc độc thu nạp đại lượng âm linh khí, càng đem hai người hòa tan đến cùng một chỗ, bảo vệ Tả Tuấn một cái mạng.

Giờ phút này, hắn không chỉ có dung hợp Thái Phong thân thể, còn có đại lượng cổ quái thân thể dính trên người, tựa hồ là bảy tám loại quái vật kết hợp.

Bộ này tướng mạo dở dở ương ương, khiến cho người rùng mình, vẻn vẹn cái kia khí thế đáng sợ, tựu chấn nhiếp đám người không ngừng lui về sau đi.

Tả Tuấn ánh mắt lạnh như băng quét một chút, đồng thời chưa phát hiện Dương Thanh Huyền cái bóng, từng bước một hướng những học sinh kia đi đến.

Sau một khắc, hắn thân thể nhoáng một cái, tựu xuất hiện ở một tên đệ tử trước mặt, lạnh giọng nói: “Dương Thanh Huyền đâu?”

Người học sinh kia bị hắn đột nhiên xuất hiện dọa đến hét lên một tiếng, run giọng nói: “Đừng, đừng giết ta, đừng giết ta à, ta dì Hai con rể bảy cậu biểu thẩm nhà hàng xóm nữ nhi ngay tại các ngươi Tả gia làm nha hoàn, ngươi, ngươi đừng giết ta à!”

“Bành!”

Tả Tuấn một chưởng xuống dưới, trực tiếp đem học sinh kia đầu lâu bổ bạo.

Thân ảnh lóe lên, đã đến một tên học sinh khác trước mặt, học sinh kia dọa đến kêu thảm một tiếng, liền chết ngất, ống quần bên trong còn chảy ra thủy đến.

“Phế vật!”

Tả Tuấn nộ quát một tiếng, một cước đạp đi lên, trực tiếp đem học sinh kia đầu “Ba” giẫm bạo chết.

“Chi!”

Những người còn lại đều dọa đến hồn bay lên trời, vội vàng hướng bốn phía tản ra.

Tả Tuấn xoay chuyển ánh mắt, khóe miệng giơ lên cười lạnh đến, nhìn chằm chằm trong đám người mấy người, đi đi qua.

Những người kia đều là khí sắc trắng bệch, run giọng nói: “Đội, đội trưởng.”

Chính là Hà Dật Đỉnh, Lục Ngoan, Công Tôn Ngạo, còn có Diêm Húc bốn người.

Tả Tuấn nói: “Ta tại cái kia dưới vách núi chịu khổ, bốn người các ngươi không nghĩ báo thù cho ta, thế mà chạy trốn?”

“Ta, ta, ta...”

Lục Ngoan dọa đến toàn thân thịt mỡ run rẩy, nói không ra lời.

Diêm Húc vội vàng nói: “Chúng ta đào tẩu, chính là vì nghỉ ngơi dưỡng sức, tốt cho đội trưởng báo thù. Nghĩ không ra đội trưởng bình yên vô sự, quá tốt rồi, thật sự là trời phù hộ chúng ta.”

Hắn chắp tay trước ngực, một bộ cảm kích lên trời dáng vẻ.

“Đúng, đúng, trời phù hộ chúng ta!”

Ba người khác cũng đều là mặt mũi tràn đầy “Vui cười”, nhưng mà cười cực kỳ khó coi, mồ hôi thấm ướt y phục.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 147: Đồ Sát

Chương 147: Đồ sát

Tả Tuấn nhẹ gật đầu, nói: “Đã lên trời tốt như vậy, vậy ta tựu đưa các ngươi đi lên trời đi.”

Bốn người hoảng hốt, trong nháy mắt tựu cảm nhận được nguy hiểm, không khỏi quay người muốn trốn.

Lục Ngoan dưới chân đạp một cái, thân thể khổng lồ như gió mà đi, nhưng bất quá trong nháy mắt, lại liền phát hiện mình bị một cỗ lực lượng khống chế lại, cả người cứng lại ở đó, khó động mảy may.

Tả Tuấn cười lạnh một tiếng, tay giơ lên đẩy về phía trước, mấy đạo đen kịt râu thịt theo trong lòng bàn tay tiêu xạ mà ra, như là thép nguội toàn bộ đâm vào Lục Ngoan thể nội.

“A!!”

Lục Ngoan tê thanh liệt phế kêu thảm một tiếng, toàn bộ gương mặt đều bắt đầu vặn vẹo, mập dính trên mặt tràn đầy khủng hoảng, nước mắt chảy ngang, nói: “Lão, lão lớn... Buông tha ta... Ta đối với ngươi là trung thành...”

Tả Tuấn cười lạnh, nói: “Trung thành? Tốt, vậy ngươi liền dâng ra lực lượng cuối cùng, để chứng minh ngươi trung thành được rồi.”

Hắn năm ngón tay khẽ bóp, cái kia râu thịt bỗng nhiên phồng lớn một chút, Lục Ngoan cũng phát ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Đám người nghe được cái kia tiếng vang, đều là không rét mà run, cái kia đen kịt râu thịt tựu như ống dẫn, trống trương lên, phảng phất có thủy trôi ở trong đó, hướng chảy Tả Tuấn.

Mà Lục Ngoan tại kêu thảm phía dưới, thân hình càng phát ra gầy gò, sau một lát liền toàn bộ không một tiếng động, thành một cỗ thây khô.

“Ta vẫn cảm thấy ngươi rất mập, hiện tại bắt đầu ăn mới phát hiện không đủ ăn đâu.”

Tả Tuấn âm hàn cười một tiếng, nện mấy lần miệng, cái kia râu thịt tựu thu tay lại bên trong.

Hà Dật Đỉnh ba người dọa đến sợ vỡ mật, liền chạy trốn dũng khí cũng bị mất, hai chân mềm nhũn, tất cả đều quỳ trên mặt đất dập đầu cầu xin tha thứ.

Tả Tuấn mắt nhìn phía trước, xem cũng không xem ba người một chút, trên thân nổ bắn ra hàng trăm cây râu thịt, toàn bộ xuyên thấu ba người, nháy dưới mắt, tựu hút sạch sành sanh, thành từng cỗ hào không hơi thở thây khô.

Học viên bốn phía tất cả đều sợ choáng váng, toàn bộ đều vội vàng chạy đi, từng cái câm như hến.

“Dương Thanh Huyền có phải hay không trong này?”

Tả Tuấn giết bốn người phía sau, nhìn về phía những học sinh kia, chỉ hướng cung điện cổ kia hỏi.

“Tựa như đúng!”

Tất cả mọi người đầu đều run rẩy giống như điểm, chỉ mong người sát thần này cũng tranh thủ thời gian vào điện đi.

“Các ngươi có phải hay không cho rằng, ta hiện tại liền sẽ vào cổ điện này giết Dương Thanh Huyền, sau đó các ngươi liền có thể kéo dài hơi tàn một lát?”

Tả Tuấn hắc hắc một tiếng, trên mặt hiện ra quỷ dị âm lãnh cười đến.

Mọi người sắc mặt trắng bệch, không biết cái này sát thần muốn làm gì.

Tả Tuấn lạnh giọng nói: “Ta bị Dương Thanh Huyền chém đứt thân thể, rơi vào vách núi, chịu đựng âm khí quán thể, đau đến không muốn sống thời điểm, các ngươi đều đang làm cái gì? Các ngươi đều tại cái này vui vui sướng sướng đào lấy khoáng thạch! Vẻn vẹn điểm này, các ngươi liền không có sống tiếp lý do!”

Đám người tất cả đều trợn tròn mắt, ngươi bị Dương Thanh Huyền đánh, quan chúng ta đào quáng đá chuyện gì?

Nhưng không đợi bọn hắn biện bạch, Tả Tuấn sau lưng mỏng cánh lóe lên, liền lấy tốc độ cực nhanh xông đến trong đám người, tại chỗ liền đem một tên đệ tử đầu lâu tách ra xuống đến, ném lên thiên không.

“A!!”

Mọi người dọa phải liều mạng loạn trốn, như là trời đầy mây bị giẫm nổ tổ kiến.

Một người kêu lớn: “Đều đừng chạy, đừng loạn trận cước, hắn chỉ có một người, coi như là Nguyên Vũ cảnh,...”

Người kia còn chưa có nói xong, thân thể tựu “Bành” một chút sụp đổ ra, hóa thành sương độc tán ở không trung.

Chính là bị Tả Tuấn lăng không một chưởng chém nát, hắn giờ phút này ngưng tụ trong cốc âm khí chi linh, còn có vô số sát khí, thực lực sớm đã đột phá mấy cấp độ.

Vô số khí độc tại quanh người hắn ngưng tụ, nồng đậm như nước, trong khoảnh khắc hóa thành mũi tên ngàn vạn, kích - bắn về phía bốn phương tám hướng.

Chúng học sinh nhao nhao thi triển ra tuyệt chiêu, đem mũi tên độc kia ngăn trở.

Không ít thực lực thấp, hoặc là sợ choáng váng học sinh, trực tiếp bị cái kia mưa tên bắn chết, thân thể dần dần hư thối.

Những cái kia đem mũi tên cản lại học sinh, bỗng nhiên phát hiện cản lại phía dưới, độc tiễn lại nổ bể ra, hóa thành vô số độc thủy kích tán.

“A!!”

Lập tức kêu thảm liên miên tiếng vang lên, nọc độc như dính vào da thịt, tựa như giòi bám trong xương,

Trong nháy mắt chui nhập thể nội, ăn mòn kinh mạch.

Hơn ngàn học sinh, ở bên trái tuấn dưới dâm uy, lại quân lính tan rã, quỷ khóc sói gào.

Lúc này, không ít người lại cũng không lo được cổ điện đáng sợ, tất cả đều trốn vào trong điện.

Tả Tuấn giết sau một lúc, ánh mắt nhìn chăm chú cung điện cổ kia, hừ lạnh một tiếng, tựa hồ cảm giác phải tiếp tục giết tiếp không thú vị, lúc này mới dừng tay, hướng cung điện cổ kia đi đến.

Giờ phút này, vẫn còn đang cổ điện phía dưới tu luyện Dương

Thanh Huyền bọn người, đối với phía trên chuyện phát sinh hoàn toàn không biết gì cả.

Bỗng nhiên, Tiêu Phong theo trong tu luyện lấy lại tinh thần, kinh ngạc nhìn qua cửa lối đi kia, nói: “Bên ngoài hình như có biến cho nên, tựa hồ rất nhiều học sinh tràn vào.”

Tô Anh hừ lạnh một tiếng, nói: “Đám quỷ nhát gan này dám đi vào mới là lạ chứ!”

Phía trên thanh âm càng lúc càng lớn, rất nhanh, tất cả mọi người nghe thấy được kêu khóc tiếng kêu rên, không khỏi sắc mặt đại biến.

Mạnh Thụy trầm giọng nói: “Chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ còn có địch nhân? Chẳng lẽ cái kia Dương Thi còn chưa có chết?”

Đám người một chút đều đã nghĩ đến loại khả năng này, đều là kinh hãi không thôi.

Cái kia Dương Thi lực lượng quá mức cường đại, để tự mình trải qua bảy người đều là lòng còn sợ hãi.

Trần Chân cả kinh nói: “Làm sao bây giờ? Dương Thi chưa chết, chúng ta căn bản không phải đối thủ của hắn.”

Một người khác nói: “Chúng ta có nhiều người như vậy, sợ cái gì, một cỗ thi thể mà thôi, có thể giết hắn một lần, liền có thể lại giết một lần.”

Lam Nhan lạnh lùng trừng người kia một chút, châm chọc nói: “Người không biết không sợ! Trước đó nếu không có Dương Thanh Huyền, chúng ta sợ là đều đã chết tại cái kia Dương Thi trong tay. Hiện tại âm dương hai huyệt cục đã phá, sơn cốc phong cấm cũng hẳn là có thể mở ra, chúng ta bốn phía nhìn xem có hay không cái khác mở miệng, tuyệt đối không nên chính diện dây vào cái kia Dương Thi.”

Mạnh Thụy lắc đầu nói: “Nơi này ta đã sớm kiểm tra một lần, không có cái khác mở miệng, chỉ có thể theo lối đi này đi lên.”

Trần Chân nói: “Vậy làm sao bây giờ, nếu không đánh thức Dương Thanh Huyền, cùng một chỗ giết ra ngoài.”

“Không thể.”

Đỗ Nhược mở miệng nói: “Hắn giờ phút này yên lặng tại một loại trạng thái kỳ diệu bên trong, cưỡng ép đem hắn tỉnh lại, có trăm hại mà không một ích. Chúng ta trước đi lên xem một chút đi, chưa hẳn tựu là cái kia Dương Thi, trước đó ta nhớ được rõ ràng đem hắn đánh nhão nhoẹt, làm sao có thể còn sống, có lẽ là gì khác đồ vật cũng khó nói.”

Đám người liền tại Đỗ Nhược dẫn đầu dưới, theo lối đi kia đi lên, trở lại cổ điện bên trong, quả nhiên lít nha lít nhít chạy mấy trăm người đi vào, tất cả đều là sợ hãi không thôi.

Còn có không ít trúng độc học sinh, ngồi xếp bằng trên đất bên trên, dùng chân khí áp chế độc tính.

Toàn bộ trong điện đều một đoàn loạn bị, tất cả mọi người hoảng hốt chạy bừa.

Cũng có chút học sinh chạy vào vẻ lo lắng bên trong, nhìn thấy chiếc kia to lớn cổ quan, lại dọa trở về.

“Đến rồi đến rồi, Tả Tuấn hắn đến rồi!”

Từng tiếng kêu rên vang lên, toàn bộ trong điện một chút sợ hãi, đại trước cửa điện truyền đến như giết heo gào thét thảm thiết, nghe làm cho người khác tê cả da đầu.

Trần Chân kinh hãi nói: “Tả Tuấn?! Chuyện gì xảy ra, hắn không là chết sao?”

Đám người hướng cửa đại điện nhìn lại, một cỗ khí độc như vẻ lo lắng khuếch tán ra, mỗi người đều hoàn toàn biến sắc, tất cả đều che miệng, ngừng thở.

“Ha ha ha!”

Một đạo thân ảnh từ trong đi ra, Tả Tuấn tiếng cuồng tiếu vang lên, “Các ngươi cho rằng chạy đến đại điện liền có thể sống sao? Thật tình không biết thành cá trong chậu, tất cả đều phải chết!”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 148: Liên Thủ Cự Địch

Chương 148: Liên thủ cự địch

“Cái đó là...”

Mạnh Thụy bọn người nhìn xem trước đại điện quái vật kia, không khỏi hít vào ngụm khí lạnh, cảm thấy toàn thân phát lạnh.

“Cái kia, đó là Tả Tuấn?” Tô Anh cũng một mặt sợ hãi dáng vẻ.

Mạnh Thụy sắc mặt đại biến, cả kinh nói: “Không tốt! Hắn dung hợp cái kia hóa rồng âm linh khí, đem trọn cái sơn cốc bên trong âm khí đều nuốt mất!”

Trần Chân nói: “Cái kia sẽ như thế nào?”

Mạnh Thụy trầm giọng nói: “Sợ là thực lực tăng lên mấy cấp bậc không chỉ!”

Mặc dù cách xa vài chục trượng, đám người cũng có thể cảm nhận được từ trên người Tả Tuấn truyền đến âm lãnh khí tức, cùng loại kia cực kỳ trực tiếp lực lượng áp bách.

Đỗ Nhược cả kinh nói: “Tựu ngay cả ta cũng nhận áp chế, cái này Tả Tuấn sợ là đã bước vào Chân Vũ cảnh, thậm chí cao hơn!”

Nhạc Cường quát: “Coi như là Chân Vũ cảnh Đại viên mãn, cũng không có gì phải sợ! Chúng ta nhiều người như vậy, hao tổn cũng phải mài chết hắn!”

Mạnh Thụy khí sắc khó coi nói: “Mấu chốt là trên người hắn độc, thật là đáng sợ, dính vào một điểm liền trọng thương. Với lại độc này tại âm linh khí tẩm bổ dưới, chỉ sợ cũng là biến lợi hại rất nhiều.”

Mấy người nói chuyện ở giữa, Tả Tuấn ánh mắt một chút lườm tới, lập tức con ngươi đột nhiên co lại, một chút bắt đầu cuồng bạo, từng chữ quát: “Dương - Thanh - Huyền!”

Thanh âm bởi vì cực kỳ tức giận, mà có vẻ hơi run rẩy, bốn phía khí độc cũng biến thành hoảng hốt.

Nhưng rất nhanh liền phát hiện Dương Thanh Huyền không có ở, gương mặt dữ tợn quát: “Dương Thanh Huyền đâu? Nhanh để hắn đi ra nhận lấy cái chết!”

Lúc này trên đại điện học sinh, cũng phát hiện Đỗ Nhược bọn người, từng cái tất cả đều cuồng hỉ, hưng phấn nói: “Là Đỗ Nhược! Ha ha, được cứu rồi, chúng ta được cứu rồi!”, “Còn có Trần Chân, Lam Nhan, Đoạn Vỉ Vỉ..., quá tốt rồi, cuối cùng được cứu rồi!”

Bốn phía tất cả đều là reo hò thanh âm, lúc trước bị Tả Tuấn chèn ép tâm kinh đảm hàn, giờ phút này nhìn thấy đám người, như gặp cứu tinh, tất cả đều chạy trốn tới, không ít người vui đến phát khóc.

Trần Chân hừ lạnh nói: “Đội trưởng há lại ngươi muốn gặp là có thể gặp, ngươi thì tính là cái gì? Người không ra người quỷ không ra quỷ quái vật!”

“Im ngay! Ta bộ dáng này còn không phải bái các ngươi ban tặng, ta giết ngươi!!”

Tả Tuấn mặc dù một mực Băng Băng lạnh lùng, nhưng một dính đến Dương Thanh Huyền, cả người tựu không cách nào bình tĩnh, trong nháy mắt phát cuồng.

Phía sau mỏng cánh một cái, tựu xuất hiện tại Trần Chân trước mặt, diều hâu móng vuốt mãnh kích xuống!

Trần Chân hoảng hốt nói: "Ngươi cánh..."

Đó chính là Thái Phong Vũ Hồn biến thành, Thái Phong chính là hắn giết, tự nhiên nhận ra.

Không kịp ngẫm nghĩ nữa, theo một tiếng tranh minh thanh âm, giao như du long lên tiếng mà ra, hóa thành một đạo thương mang, trực kích mà đi!

"Bành!"

Lợi trảo đánh vào trên thân thương, Trần Chân lập tức cảm thấy bị một cỗ âm lãnh cuồng phong bao khỏa, cả người bị đánh bay xa hơn mười trượng, đụng ở trên tường, thể nội khí huyết không ngừng lăn lộn.

Hắn dùng súng hướng trên mặt đất ném một cái, chống đỡ thân thể, trầm giọng nói: "Thật mạnh, thật mạnh!"

Vẻn vẹn một kích phía dưới, hắn liền cảm thấy thân thể run lên, một tầng nhàn nhạt khí độc tại trên người quanh quẩn, muốn hướng trong thân thể rót vào đi vào.

Những người còn lại toàn bộ đều hoàn toàn biến sắc, trong khoảnh khắc nhao nhao xuất thủ, phía bên trái tuấn công kích đi qua.

Đỗ Nhược càng là điện bước vừa đi, tựu xuất hiện sau lưng Tả Tuấn hai ba mươi trượng nơi, một đạo cỡ khoảng cái chén ăn cơm thiểm điện giống như Kinh Long, cuồng kích đi qua.

"Oanh!"

Tả Tuấn tay giơ lên, kịch độc tại lòng bàn tay trước uốn lượn, hóa thành một bên khí thuẫn, đem cái kia thiểm điện cản lại, điện mang bị chấn động đến tán loạn, hóa thành con giun tứ tán.

“Ha ha, Đỗ Nhược đúng không, đến từ Trung thổ đại địa Vân Càn cung cao đồ. Cái gì cẩu thí Vân Càn cung, còn không phải muốn tại ta uy năng dưới run rẩy!”

Tả Tuấn cuồng tiếu mấy tiếng, năm ngón tay vồ lấy, một cỗ kinh khủng khí độc trong tay tản ra, hóa thành liêm đao, bỗng nhiên trảm kích đi qua!

Đỗ Nhược giật mình, cái kia liêm đao thế tới hung mãnh, khó mà đối đầu, vội vàng điện bước vừa đi, theo tại chỗ né ra.

Liêm đao chém qua nàng tàn ảnh, mấy sợi tóc ở trên không sa sút xuống.

Đỗ Nhược chân thân tại hơn mười trượng ra ngoài xuất hiện,

Khí sắc dị thường trắng bệch.

Nàng trốn khỏi một kiếp, nhưng sau lưng những học sinh kia tựu thảm rồi. Cái kia liêm đao khứ thế không giảm, như là thu hoạch rơm rạ. Trực tiếp chém rụng hơn mười đầu người, kích ở trên vách tường, chém ra một đạo thật sâu vết tích.

Mạnh Thụy bọn người toàn bộ đều đổi sắc mặt, trong lòng dâng lên một trận hoảng ý.

Đỗ Nhược cùng Trần Chân mạnh bao nhiêu bọn hắn nhất thanh nhị sở, hai người vậy mà đều không tiếp nổi Tả Tuấn một chiêu!

Số lớn học sinh càng là dọa đến khóc lên, vốn cho là cứu tinh tới, lại ngay cả đối phương một chiêu đều không tiếp nổi, càng là dọa đến quỷ khóc sói gào.

“Ồn ào quá!”

Tả Tuấn nhướng mày, lên tay bấm quyết, cái kia khí độc lập tức ở trên không hóa thành dài năm sáu trượng bàn chân, như trời giận dữ, bỗng nhiên giẫm rơi xuống đi.

Cái kia bàn chân hiện lên ô lục chi sắc, như sơn nhạc áp đỉnh mà xuống, đè xuống phương không khí nổi lên một trận cương phong.

“Oanh!”

Cái kia bàn chân tựa như ép giống như con kiến, trong nháy mắt đem hơn mười người giẫm thành một đống bùn loãng, thi cốt không còn.

“A!!”

Tựu trong nháy mắt, to lớn bàn chân nổ tung, hóa thành nghìn vạn đạo nọc độc, theo một trận bão táp lên, phân bắn về phía tứ phương.

Trong đám người lập tức vang lên kêu thảm liên miên âm thanh, thực lực yếu kém đều bị cái kia nọc độc kích thương, trúng kịch độc.

Còn có chút bị cái kia ngàn vạn nọc độc xuyên qua thân thể, tại chỗ bạo chết, nổ thành một bãi nước mủ.

Tả Tuấn một kích phía sau, lông mày nhăn dưới, ngẩng đầu lên nhìn xem bốn phía đại điện, trong lòng thất kinh nói: “Đại điện này chuyện gì xảy ra, vì sao tràn ngập một cỗ áp chế lực lượng của ta, trên người âm linh khí tại không ngừng bị trung hoà, mỗi thi triển một chiêu sở hao phí lực lượng, là phía ngoài nhiều gấp mấy lần.”

Thật tình không biết điện này bên trong đều là dương linh khí, chính là khắc tinh của hắn, khiến cho hắn mười phần không thoải mái.

Mạnh Thụy đột nhiên quát to: “Đồng loạt ra tay, áp chế nọc độc của hắn!”

Đi đầu đoạn nhận vừa ra, tựu bay chém tới.

Những người còn lại cũng nhao nhao xuất thủ.

Cái này hơn mười người đều là mới từ trời trong nước sông cua đi ra, từng cái trên thân dương khí mười phần, trạng thái đỉnh phong, vừa ra tay phía dưới, liền chấn động đến đại điện oanh minh, khí thế bàng bạc.

Tả Tuấn hừ lạnh một tiếng, mỏng cánh một cái, lại linh xảo tại trên đại điện xuyên thẳng qua, tránh thoát những công kích kia, cười lạnh nói: “Kiến càng lay cây!”

Trước người hắn lấy nọc độc chống lên một mảnh bình chướng đến, đem còn lại công kích toàn bộ ngăn cản bên ngoài.

Sau một khắc, tay giơ lên, cái kia bình chướng cũng thay đổi hoán hình trạng thái, hóa làm lưu động nọc độc, giống như giang hải dậy sóng.

Tả Tuấn trong mắt xẹt qua Âm Lệ quang mang, miệng quát: “Đi!”

Cái kia nọc độc tựu như biển động, rống giận chính là lao nhanh mà đi, phô thiên cái địa áp xuống tới.

“Nguy hiểm!”

Đỗ Nhược hét lớn một tiếng, một đạo điện sải bước tới trước mặt mọi người, cái kia trên cổ tay trắng lóe lên ánh bạc, Thánh Thế Ngân Huy liền đem mọi người che đậy vào trong đó.

Mạnh bưng cũng là tế ra Cẩm Doanh Hoa Trận, một mảnh kim dưới ánh sáng, pháp trận từ dưới chân sáng lên, thành một mảnh kết giới, cùng cái kia Thánh Thế Ngân Huy tương hỗ kết hợp.

“Oanh!”

Sóng độc đánh vào kết giới bên trên, phát ra sóng dữ thanh âm, đem kết giới vây quanh thành một cái thủy cầu, nhưng là xâm không đi vào.

Tả Tuấn dữ tợn cười một tiếng, hai tay bấm niệm pháp quyết, miệng quát: “Họa địa vi lao!”

Sóng độc mà thành màng nước bỗng nhiên lui tản ra đến, sau một khắc, lại giống như thủy ngưng tụ thành băng, thành một tầng kiên cố độc thuẫn, trên đó ngược lại mọc ra vô số lít nha lít nhít gai nhọn, ép Thánh Thế Ngân Huy quang mang run rẩy không dừng lại!

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 149: Linh Vũ Trung Kỳ

Chương 149: Linh Vũ trung kỳ

“Không còn ra, các ngươi liền đợi đến bị đâm thành con nhím đi, ha ha ha, nếu như các ngươi quỳ xuống cầu ta, ta có thể cân nhắc thả các ngươi một ngựa.”

Tả Tuấn không che giấu chút nào trong mắt vẻ trào phúng, ngạo nghễ từ chỗ cao nhìn xem đám người.

Nhưng làm hắn thất vọng là, không có gặp bất luận cái gì quỳ xuống đất cầu xin tha thứ cảnh tượng, ngược lại là từng đôi băng lãnh mà khinh miệt con ngươi, không khỏi nộ quát một tiếng, “Các ngươi giống như Dương Thanh Huyền để cho người ta chán ghét, đi chết đi, thu!”

Cái kia độc thuẫn bỗng nhiên co vào, đội lên cái kia bình chướng phía trên, dù là Thánh Thế Ngân Huy Nguyên Khí chi uy, tăng thêm Mạnh quả nhiên Vũ Hồn gia trì, lại cũng chống cự không được một chút.

“Không tốt, muốn phá đi.”

Kết giới bên trên bắt đầu hiển hiện vết nứt.

Đỗ Nhược cắn răng, trên mặt âm trầm như thủy.

Tả Tuấn lực lượng mặc dù chịu ở đây dương khí áp chế, nhưng y nguyên hơn xa bọn hắn.

“Triệt hồi kết giới, liều mạng với ngươi!”

Trần Chân dẫn theo sáng như du long, hít sâu một hơi, ánh mắt xuyên qua gai độc, kiên nghị nhìn qua hậu phương Tả Tuấn.

Đỗ Nhược cùng Mạnh bưng liếc nhau, đều là gật gật đầu, lập tức Đỗ Nhược cổ tay trắng vừa thu lại, kết giới kia trong nháy mắt tiêu tán.

Mạnh bưng hét lớn một tiếng, mũi chân đạp mạnh, thân như mũi tên lên.

Một tay Cẩm Doanh Hoa Trận lăng không vẽ ra Phù Văn ngàn vạn, kim quang lăn tăn, thành hình tròn tròn che ở trước người, một tay đao gãy chặt đứt Càn Khôn, thẳng chém đi tới.

Đỗ Nhược tay cầm ngàn vạn lôi điện, lan tràn toàn thân, phảng phất thân hóa lôi đình, cũng là theo phương hướng khác nhau ép lên đi.

Những người còn lại cũng lần lượt xuất thủ.

Tả Tuấn cười lạnh một tiếng, quát: “Độc Thủ Tôn Quyền —— Thực Âm Chi Chuy!”

Ngàn vạn khí độc hóa nện mà đến, một mảnh lục mang bạo khởi, quét ngang ra ngoài!

“Bành bành bành!”

Một mảnh sụp đổ thanh âm, đám người công kích đều tại cái kia độc nện phía dưới, bị đánh nát bấy.

Độc mang uy thế có thừa, lăng không ngưng tụ thành mưa tên bắn về phía đám người.

Một bên to lớn Băng Lăng kính ở trên không bên trong mở ra, đem cái kia độc nện ở dưới mưa tên nhao nhao ngăn trở, nhưng bất quá sát na, tựu đột nhiên vỡ vụn, hóa thành điểm điểm bạch quang, tiêu tán không trung.

Nhưng ngay tại Băng Lăng kính vỡ vụn thời khắc, một đạo ngân quang chợt hiện.

Trần Chân thân ảnh kiên định mà đến, phía sau bạch dực triển khai, một thanh ngân thương khí thôn sơn hà, kỵ binh tê minh dưới, càng hình như có thiên quân vạn mã, đạp phá thời không mà đến.

“Vũ Hồn —— Thiên Giang Đạp Tuyết!”

“Bành!”

Tả Tuấn biến sắc, độc nện đưa ngang trước người, lấy chống đỡ cái kia sơn hà chi uy.

“Răng rắc!”

Một đạo thanh thúy thanh âm, cái kia độc nện lại bị ngân thương đâm xuyên, thẳng vào Tả Tuấn bả vai!

“Tư!”

Sáng như du long cùng cái kia khí độc tương khắc, xua tan khí độc dưới, càng là phản ứng kịch liệt, theo tuyệt cường khí lãng, cái kia thương uy từng vòng từng vòng khuấy động ra ngoài, dẫn tới đá núi run rẩy, như bách quỷ tề khóc.

“Đây, đây là cái gì thương?! Đáng chết a!”

Tả Tuấn vai trái run lên, trong miệng tuôn ra thê lương tiếng kêu, mà Trần Chân nhưng là sắc mặt đại biến.

Mũi thương kia chỉ bất quá tiến vào tấc rưỡi, liền bị một cái khô gầy tay chụp ở, nhưng thấy Tả Tuấn con ngươi huyết hồng, như lệ quỷ theo dõi hắn nói: “Cũng dám làm bị thương ta, ha ha, đi chết đi!”

Một đạo khí độc từ bộ ngực hắn bên trên dâng lên mà ra, hóa thành trường mâu, trực tiếp đâm xuyên qua Trần Chân thân thể.

“Phốc!”

Trần Chân phun ra một miệng máu đến, trong mắt tràn đầy không cam lòng, lập tức thân thể một cái lắc lư, đã bị Tả Tuấn liền cùng cái kia ngân thương, đồng loạt văng ra ngoài.

“Bành!”

Một tiếng vang thật lớn dưới, Trần Chân quẳng xuống đất, trượt xa hơn mười trượng, cái kia độc mâu độc tính theo hắn trong bụng kéo dài tới hướng bốn phía, đã là sắc mặt thanh bạch, miệng môi tím thẫm.

Tả Tuấn che miệng vết thương của mình, nọc độc lưu động phía dưới, vậy mà tại chậm rãi khép lại.

Chớp mắt đằng sau, tựu nếu không có thụ thương.

“Ha ha, muốn giết ta, nằm mơ!”

Tả Tuấn sắc mặt âm hàn, đang muốn thu thập Trần Chân, hướng trên mặt đất xem xét, lại phát hiện Trần Chân đã không thấy.

Ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm cái kia đại địa, bỗng nhiên độc nện hất lên, “Oanh” một tiếng nện trên mặt đất,

Lập tức “Rầm rầm rầm” nổ tung một mảnh.

Một đóa Mục Túc Hoa từ mặt đất dưới chấn đi ra, Lam Nhan cùng Trần Chân hai bóng người đánh bay ra ngoài, xa xa quẳng xuống đất, đều bị trọng thương.

Những người còn lại xem tâm kinh đảm hàn, Đỗ Nhược chợt cắn răng một cái, hai tay phi tốc bấm niệm pháp quyết, quát:

"Lên!"

Ngự Lôi nổi lên, thân thể nở lớn thành một cái viên cầu, mở mồm ra tựu phun ra một mảnh lôi điện đi qua.

…

Cổ dưới điện, tại trong nước hồ tu luyện Dương Thanh Huyền, đối với phía trên chuyện phát sinh hoàn toàn không biết gì cả.

Hắn đang đứng ở một loại trạng thái kỳ diệu bên trong, cường đại dương linh khí rót nhập thể nội phía sau, rất nhanh liền ngưng tụ ra đạo thứ sáu Viêm Dương chân khí, sáu khí trong đan điền hợp nhất, lập tức tại "Trước mắt" hiện ra một bàn tay cực kỳ lớn.

Bàn tay kia mười phần thô ráp, nhưng lại trầm ổn như núi.

Tại lòng bàn tay hai đạo văn tuyến phụ cận, có lục đạo cực nóng quang cầu lưu động, như liệt nhật lâm không.

Vẻn vẹn quan tưởng bên trong nội thị, liền để Dương Thanh Huyền cảm thấy lớn lao áp lực, lượng tóc mai tất cả đều là mồ hôi lạnh thẩm thấu.

Cái kia Lục Dương tại song tuyến ở giữa chìm nổi lắc lư, tựa hồ dựa theo một loại nào đó quỹ tích vận chuyển, lộ ra một cỗ cường đại võ ý.

Ao nước đột nhiên bắt đầu biến hóa, nhan sắc dần dần chuyển thành xích hồng, đồng thời "Cốt cốt" toát ra đại lượng bong bóng.

Thiên Hà Chi Thủy chính là Thương Khung tinh vực bên trong chí dương chi vật, mặc dù đi qua vô tận tuế nguyệt bay hơi, công hiệu không lớn bằng lúc trước, nhưng cũng không phải Dương Thanh Huyền có thể tuỳ tiện tiếp nhận.

Ngay tại quan tưởng bên trong "Lục Dương" ngưng tụ thời điểm, trong cơ thể hắn dương linh khí tựu đạt đến trạng thái bão hòa, còn lại dương linh khí thì là theo kinh mạch, toàn bộ chảy vào trên vai trái, hỏa vân ấn ký bên trong.

Hồi lâu sau, cái kia ấn ký bỗng nhiên trở nên tiên diễm, sau đó một đạo hoảng hốt hư ảnh, ở tại phía sau ngưng tụ thành, đứng ở trong ao, không phân biệt diện mục.

Cái kia hư ảnh tay giơ lên, lòng bàn tay ra thiêu đốt ra tử viêm, ao nước đột nhiên tựu trở nên cuồng bạo, đại lượng dương khí theo trong nước toát ra, hóa thành ngàn vạn đầu xích hồng tia sáng, hướng cái kia tử viêm bên trên tụ tập mà đi.

Tử viêm mười phần yếu ớt, như ánh nến nhún nhảy, những cái kia dây đỏ tại tử viêm phía trên, diên triển khai, hóa thành một cái quang bàn, có văn tự phù hiện ở bên trong, đồng thời thỉnh thoảng có kim mang lướt đi.

Dương Thanh Huyền thân thể hơi hơi chấn động một cái, hắn cũng tựa hồ cảm nhận được hỏa vân ấn ký dị thường, lông mày hơi hơi nhăn lại.

“Chuyện gì xảy ra? Cái kia Thiên Hạ Hữu Địch Vũ Hồn ấn tựa hồ có dị thường!”

Dương Thanh Huyền tâm thần một phần, trước mắt chưởng ấn lập tức đung đưa, bắt đầu trở thành nhạt, muốn theo quan tưởng bên trong tiêu thất.

Hắn giật nảy mình, vội vàng đem tạp niệm gạt ra, tất cả tâm thần hội tụ tại bàn tay kia bên trên, bàn tay lúc này mới lần nữa trở nên rõ ràng.

Sau đó, cái kia trong lòng bàn tay Lục Dương, bỗng nhiên như luân xoay tròn, giữa cả thiên địa phảng phất chỉ còn lại cái kia sáu cái hỏa cầu, gào thét lên hướng Dương Thanh Huyền áp bách mà

đến.

Dương Thanh Huyền kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, thân thể run lên, quan tưởng bên trong Lục Dương lực lượng, toàn bộ dung nhập thể nội, du tẩu tại toàn thân, không có bất kỳ cái gì trở ngại.

Hắn không nhịn được cuồng hỉ, nói: “Lục Dương Chưởng, cuối cùng đại công cáo thành!”

Dưới sự kích động, đột nhiên mở hai mắt ra, chân khí trong cơ thể đột nhiên tăng lên, trong nháy mắt đã cảm thấy lực lượng tăng cường mấy lần không chỉ!

“Linh Vũ trung kỳ!”

Tại lĩnh ngộ Lục Dương Chưởng chân lý sát na, hắn cũng đồng thời đột phá cảnh giới, bước vào Linh Vũ trung kỳ!

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 150: Nhật Nguyệt Tinh Luân

Chương 150: Nhật Nguyệt Tinh luân

Dương Thanh Huyền trong lòng cuồng hỉ, nhưng bất quá trong nháy mắt, vui mừng tựu ngưng kết ở trên mặt, hóa thành kinh sợ.

Trong nước hồ phản ứng chi cự, để hắn có chút co giật, sau đó đột nhiên phát hiện phía sau mình cái bóng mờ kia, càng là cả kinh nói không ra lời.

Cái này hư ảnh vĩ ngạn rộng rãi, hắn đồng thời không xa lạ gì, mỗi lần tại Thiên Hạ Hữu Địch xuất hiện thời điểm, đều phảng phất có thể nhìn thấy cái này cái bóng, nhưng mà chưa hề như vậy thân cận hoá hình mà ra.

Dương Thanh Huyền mở to hai mắt, muốn nhìn rõ cái kia hư ảnh khuôn mặt, lại không thể được.

Hắn lấy tay sờ hướng vai trái của chính mình, Dương Chiếu lưu lại phong ấn vẫn còn, nhưng hoàn toàn ngăn không được ấn ký bên trong lực lượng, vuốt lên đi một mảnh nóng rực phỏng tay.

“Chẳng lẽ là Thiên Hà Chi Thủy, dẫn động Thiên Hạ Hữu Địch?”

Dương Thanh Huyền tự lẩm bẩm, trầm ngâm, nói: “Cái này... Bây giờ nên làm gì?”

Ao nước còn tại “Cốt cốt” sôi trào, dương linh khí hóa thành mắt trần có thể thấy tơ hồng, thiên ti vạn lũ bay vút lên, đều hướng cái kia hư ảnh trên lòng bàn tay tụ đi, ngưng luyện viên kia luân.

“Tốt cuồng bạo chí dương lực lượng!”

Cái này thiên ti vạn lũ dây đỏ, Dương Thanh Huyền nhìn xem mười phần nhìn quen mắt, cùng cái kia Dương Thi lưu lại mười lăm viên móc châu không có sai biệt.

Hắn lập tức trong lòng hiểu rõ, cái kia mười lăm viên móc châu, cũng nhất định là Dương Thi rút ra cái này Thiên Hà Thủy Chi luyện chế, mà Thiên Hạ Hữu Địch giờ phút này làm những chuyện như vậy, cũng tựa hồ đang dùng cái này chí dương lực lượng, luyện hóa cái gì.

Dương Thanh Huyền mới vừa vừa bước vào Linh Vũ trung kỳ, kiểm tra một chút thân thể tình trạng, phát hiện hết thảy bình thường tốt đẹp, cũng là bình tĩnh xuống tới, lẳng lặng nhìn cái kia hư ảnh luyện hóa.

Ngàn vạn tơ hồng tại bốn phía bay vụt, qua lại hắn bên ngoài thân phía trên, thỉnh thoảng hút vào một chút đến thể nội, lại cũng hết sức thoải mái, vừa vặn đem Linh Vũ trung kỳ cảnh giới vững chắc một chút.

Ước chừng qua nửa canh giờ, hư ảnh trong tay mâm tròn luân, bỗng nhiên phát ra “Ong ong” minh thanh, như là như kim loại xoay tròn, xích hồng sắc liệt dương chi quang nở rộ, đâm người mắt hai mắt.

Mà giờ khắc này, ao nước trở nên càng thêm bắt đầu cuồng bạo, bay ra tơ hồng bắt đầu giảm bớt, ao nước nhan sắc tiêu lui xuống đi.

Dương Thanh Huyền mở to hai mắt, trong lòng lấy làm kinh ngạc, đây là trong nước hồ dương khí sắp bị rút sạch dấu hiệu!

“Chi!”

Hắn hít vào một ngụm khí lạnh, mặc dù ở vào liệt viêm dưới, vẫn không khỏi phải toàn thân lạnh lẽo.

Cái này hết ao Thiên Hà Chi Thủy, không biết tồn tại bao nhiêu vạn năm, dương linh khí đều như vậy sung túc. Giờ phút này bị Thiên Hạ Hữu Địch co lại, vậy mà liền phải làm!

“Trời, đây là như thế nào một loại cảnh tượng đáng sợ!”

Dương Thanh Huyền ngơ ngác đứng tại trong ao, rõ ràng cảm giác được trong nước hồ dương khí tại tăng lên suy yếu, mãi đến cả ao thủy đều trở nên trong suốt, không còn một tơ một hào dương khí.

Dương Thanh Huyền đầy mặt kinh hãi, há miệng nột lời.

Cái kia hư ảnh trong tay tử viêm còn đang nhảy nhót, trong nước hồ dương khí bị rút khô phía sau, trong không khí di tán dương linh khí bắt đầu hóa thành từng đạo vòng xoáy, hướng hắn trong tay dũng mãnh lao tới.

Dương Thanh Huyền giật nảy mình, cả kinh nói: “Tên này sẽ không rút sạch dương linh khí phía sau, liền đến quất ta a?!”

Nhưng rất nhanh liền bình tĩnh xuống tới, bởi vì trong không khí dương linh khí trong nháy mắt tựu hết, căn bản để cho người ta không kịp phản ứng.

Mà hư ảnh trong tay quyết ấn biến đổi, cũng là dừng lại, viên kia luân chi vật tản mát ra cực kỳ kỳ diệu ba động, tựa như một loại nào đó âm luật, nghe vào trong tai hết sức thoải mái.

Bỗng nhiên, một đạo dị sắc theo viên kia luân bên trong hình chiếu đi ra, tại ao nước trên không, xuất hiện đầy trời ngôi sao, lộ ra phá lệ trong vắt, linh hoạt kỳ ảo xa xăm.

Đang lúc Dương Thanh Huyền sợ hãi thán phục thời điểm cái kia ngôi sao lưu chuyển, tại thiên màn bên trong thối lui, đổi hoàng hôn trắng ngần, một vầng minh nguyệt theo đen kịt bên trong treo cao mà ra, chiếu sáng giữa trời.

“Cái này…”

Dương Thanh Huyền cứ thế nói: “Tinh, nguyệt…”

Tựa hồ bắt được chút gì, lại mơ mơ hồ hồ, bắt không được trọng điểm.

Cái kia ánh trăng như nước, chiếu rọi xuống đến, tựa như một tầng nhàn nhạt lụa mỏng khoác lên người.

Bỗng nhiên ánh trăng chuyển bày ra, quang mang trở nên nóng rực lên, Dương Thanh Huyền cảm nhận được nhiệt độ kịch liệt tăng lên.

Đột nhiên ngẩng đầu nhìn lại,

Cái kia đêm đen như mực bị tia nắng ban mai chiếu sáng trưng, ban ngày giáng lâm, ánh trăng lặn về tây, thái dương ở phía xa dâng lên, tung xuống nói đạo kim quang.

Toàn bộ mật thất đều bị chiếu vàng son lộng lẫy, ao nước sóng nước lấp loáng, rạng rỡ chiếu người.

Dương Thanh Huyền giật mình nói: “Thái dương…”

Ánh sáng mặt trời chiếu ở ánh mắt hắn bên trong, làm cho mí mắt nháy mấy cái, liền từ đồng tử bên trong bắn ra kim huy.

Trước mắt thái dương liền không còn là thái dương, mà là do vô số đạo phù văn màu vàng tạo thành một cái cự đại quang cầu.

Những Phù Văn đó tối nghĩa khó hiểu, có hàng trăm triệu, thông qua phức tạp quy tắc ngưng tập hợp một chỗ, Dương Thanh

Huyền nhìn chằm chằm nhìn mấy lần, liền cảm giác hai mắt ê ẩm sưng.

Mí mắt nhịn không được lại nháy mấy cái, cái kia ức vạn Phù Văn biến mất không thấy gì nữa, hiện ra ở trước mắt, vẫn như cũ là một vòng Kim Dương.

Đột nhiên, cái kia hư ảnh trong tay quyết ấn biến đổi, cái kia Kim Dương liền gào thét mà đến, ở trên không bên trong bay nhanh xoay tròn, bốn phía dấy lên một mảnh đáng sợ hỏa diễm.

Dương Thanh Huyền giật nảy mình, vội vàng lui về sau đi.

"Ầm ầm!"

Kim Dương rơi vào cái kia hư ảnh trong tay, ngàn vạn hỏa diễm đánh xơ xác mở, hóa thành một mảnh Tử Sắc biển lửa, phảng phất nhân gian luyện ngục.

Mà hắn vật trong tay, cũng hoàn toàn phơi bày ra, một cái Kim Luân tròn trịa, phát ra vàng ròng chi quang, phía trên sao lốm đốm đầy trời, ngân hà sáng chói chảy xuôi, tựu như một cái phiên bản thu nhỏ vũ trụ, trục bánh đà phía trên, tuyên khắc lấy bốn cái chữ tiểu triện chi chữ: Nhật Nguyệt Tinh luân.

Càng khiến người ta khiếp sợ là, tại cái này trong vũ trụ, nhật cùng nguyệt lại đồng thời dâng lên, âm dương tương điều, rực mang cùng lạnh huy cùng ở tại, đãng thế tiếng chuông phiêu miểu truyền ra.

Một màn này xem Dương Thanh Huyền trợn mắt hốc mồm, cách xa hơn mười trượng, y nguyên có thể cảm nhận được nhật nguyệt tinh luân bên trên đáng sợ uy áp.

Ngay tại hắn ngốc trệ thời điểm, hư ảnh ở không trung lung lay mấy lần, tựu dần dần trở thành nhạt, mấy hơi thở liền tại trước mắt hắn hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa.

Trên vai trái hỏa vân ấn ký tựa hồ có cảm ứng, đốt nhục thể đau đớn, nhưng bất quá mấy hơi thở, cái kia đau đớn tựu bình phục xuống tới.

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, hắn rõ ràng cảm ứng được, tại cái kia ấn ký bên trong, nhiều hơn một cổ lực lượng cường đại, thần thức cảm giác dưới, lẳng lặng lơ lửng trong đó, chính là nhật nguyệt tinh luân.

“Đây rốt cuộc là như thế nào đồ vật?”

Hắn lơ ngơ, nhẹ khẽ vuốt vuốt vai trái, không có bất kỳ cái gì dị dạng, tựu liền Dương Chiếu phong ấn đều còn tại phía trên.

Trăm mối vẫn không có cách giải, Dương Thanh Huyền cau mày, lẳng lặng đứng tại ao nước bên cạnh, hồi tưởng đến tình cảnh lúc trước, hoàn toàn nằm ngoài khả năng nhận thức của hắn phạm trù.

“Ầm ầm!”

Bỗng nhiên một tiếng rung mạnh, theo trên trần nhà phương truyền tới, đỉnh đầu không ít đất đá mảnh vụn tùy theo mà rơi.

Dương Thanh Huyền giật mình, lấy lại tinh thần, lúc này mới phát hiện địa tầng bên trong chỉ còn hắn một người, thầm hô nói: “Không tốt!” Liền thân ảnh lóe lên, vội vàng hướng lối đi kia nơi lao đi.

…

Giờ phút này cổ điện bên trong, một mảnh vô cùng thê thảm.

Máu tươi đem mặt đất thẩm thấu, đại lượng thi thể ngã trên mặt đất, cả điện học sinh đã bị tàn sát hơn phân nửa, còn lại cũng đều phần lớn thân nhiễm kịch độc, ngã trái ngã phải, không còn sống lâu nữa.

Tuyệt vọng khí tức tại trên đại điện tràn ngập, chồng chất như núi thi thể, tỏ rõ lấy tử vong cùng mục nát.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 151: Lục Dương Khai Thiên

Chương 151: Lục Dương Khai Thiên

Giữa đại điện, Tô Nguyên tựa ở một cái lương trụ bên trên, mặt mũi tràn đầy vết máu, hoảng sợ cầu khẩn nói: “Tha, tha cho ta đi, van cầu ngươi đừng giết ta, ta thật không muốn chết a.”

Tả Tuấn toàn thân tản ra khí độc, trước đó chiến đấu, để trên người hắn nọc độc tất cả đều kích phát đi ra, các loại cổ quái thân thể dung tiến thân bên trên, triệt để không có hình người.

Hắn một mặt băng lãnh, khinh miệt cúi người, ôn nhu nói: “Hoàng tử thật sao? Ngoan, đừng sợ, chỉ phải thật tốt dập đầu cầu xin tha thứ, có thể ta một cao hứng liền thả ngươi đâu.”

“Đập, dập đầu?”

Tô Nguyên trợn tròn mắt, hắn là hoàng tử, một khi dập đầu, đầu này liền rốt cuộc không nhấc lên nổi.

Cách đó không xa, Tô Anh đôi môi biến thành màu đen, trúng độc đã sâu, run giọng hét lớn: “Nguyên đệ, không thể a!”

Tả Tuấn hắc cười một tiếng, nói: “Không thể?” Hắn một phát bắt được Tô Nguyên tóc, cười gằn nói: “Vậy là ngươi muốn dập đầu, vẫn là phải mạng sống đâu?”

“Ta, ta...”

Tô Nguyên nhìn qua Tả Tuấn cái kia đáng sợ dáng vẻ, dọa đến toàn thân run rẩy, “Ô ô” tựu khóc lên, sau đó hai đầu gối vừa quỳ, liều mạng dập đầu, “Ta muốn sống mệnh, ta muốn sống mệnh, van cầu ngươi, đừng có giết ta.”

Tô Anh mặt xám như tro, vô lực nằm rạp trên mặt đất, nước mắt theo hai gò má chảy xuống.

“Ha ha!”

Tả Tuấn cười như điên, cười ra nước mắt, hét lớn: “Xem, mọi người mau nhìn! Đường đường hoàng tử, thế mà cho ta dập đầu, ha ha ha ha!”

Trên đại điện hoàn toàn tĩnh mịch, trong mọi người tâm đều tràn ngập tuyệt vọng, hai mắt trống rỗng vô thần nhìn xem một màn này.

Tả Tuấn cười một trận, sắc mặt càng càng lãnh khốc, khinh miệt nói ra: “Hoàng tử dập đầu, hoàn toàn chính xác để ta rất dễ chịu đâu, bất quá cũng chỉ dễ chịu một lát, còn chưa đủ kích thích.”

Hắn giơ chân lên, phía trên có dính rất nhiều dòng máu cùng dịch nhờn, ngả vào Tô Nguyên trước mặt, âm thanh lạnh lùng nói: “Cho ta liếm, đem giày này liếm sạch sẽ ngươi liền có thể sống.”

“A?!”

Tô Nguyên một chút mắt choáng váng, nhìn xem cái kia buồn nôn giày, nhịn không được liền muốn nói ra.

Sợ hãi cùng sợ hãi bao vây lấy hắn, bốn tên kiếm thị sớm đã chết thảm, Tô Anh, Đỗ Nhược, Trần Chân bọn người, tất cả đều trọng thương trên mặt đất, lại không người nào có thể bảo hộ hắn.

Từ khi ra đời lấy đến, chưa bao giờ có một khắc giống bây giờ như vậy bất lực, mặc dù cũng thường xuyên chịu hoàng tử khác khi dễ, nhưng nhiều nhất chịu thụ thương mà thôi, chưa từng trực diện qua tử vong?

Hắn khóc lên, đại tiếng khóc thét.

“Liếm, vẫn là không liếm?” Tả Tuấn băng lãnh thanh âm truyền xuống, cuối cùng kích phá hắn tất cả phòng tuyến.

“Liếm, liếm, ta liếm!”

Tô Nguyên khóc nước mắt giàn giụa, nhưng vẫn là quỳ nằm sấp, lè lưỡi hướng cái kia đế giày liếm lấy đi qua.

Vì mạng sống, đã cái gì cũng không cần. Tất cả mọi người là trong dạ dày quay cuồng một hồi buồn nôn.

“Ha ha ha ha!”

“Ha ha ha ha!”

Tả Tuấn tùy ý cười như điên, một loại tự nhiên sinh ra khoái cảm, trong nháy mắt tựu thoải mái đến cực hạn, “Cái gì hoàng tử, cái gì quận chúa, cái gì thế gia dòng chính, còn không phải muốn từng cái thần phục tại ta dưới chân! Thế giới này, thực lực vi tôn, các ngươi cao hơn ta đắt, thì tính sao, còn không phải từng cái muốn bị ta đánh nổ! Liếm ta đế giày!”

“Ầm!”

Hắn một cước giẫm tại Tô Nguyên trên đầu, sau đó đem đá bay, trên mặt lộ ra hung ác thần sắc, hướng những cái kia người may mắn còn sống sót đi qua.

Tất cả mọi người là mặt xám như tro, triệt để từ bỏ chống cự, chờ đợi lấy bị tàn sát vận mệnh.

“Yên tâm đi, ta hội (sẽ) lại để cho các ngươi nhiều công việc một lát.”

Tả Tuấn bỗng nhiên cười hắc hắc, trong mắt bắn ra dâm - tà ánh sáng đến, ánh mắt rơi vào Tô Anh trên thân, không chút kiêng kỵ đánh giá, "Tiếp đó, ta liền để mọi người nhìn một chút trò hay.

Tô Anh tựa hồ cảm ứng được cái gì, khí sắc trắng bệch, cả giận nói: “Ngươi, ngươi muốn làm gì?!”

“Làm cái gì? Hừ!”

Tả Tuấn cười gằn nói: “Tấn vương chi nữ, tứ đại mỹ nhân một trong, cứ như vậy sống sờ sờ chết rồi, rất đáng tiếc a. Không bằng trước khi chết cho mọi người, đặc biệt là ta, mang đến điểm sung sướng.”

Tô Anh cả giận nói: “Cút! Ngươi cái này súc sinh, cách ta xa một chút!” Nàng giãy dụa lấy từ dưới đất đứng lên, run rẩy đứng không vững, lại “Bịch” một chút té ngã trên đất, một chút khí lực cũng bị mất.

“Ha ha ha ha, trúng độc quá sâu, toàn thân bất lực đi. Không có quan hệ, đợi chút nữa ngươi tựu có sức lực, ta cam đoan ngươi hội (sẽ) kêu rất vui mừng, ha ha.”

Tả Tuấn trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn, liếm láp đôi môi, có chút không thể chờ đợi.

Tô Anh dọa đến khóc lên, “Ô ô” mắng: “Ngươi cái này súc sinh, chết không yên lành!”

Đỗ Nhược lạnh giọng nói: “Làm càn! Ngươi dám động quận chúa, tức liền rời đi Huyền Long sơn mạch, Tấn vương cũng nhất định sẽ giết ngươi!”

“Giết? Ha ha, các ngươi tất cả đều phải chết, lại có ai biết là ta lên quận chúa? Còn có...”

Tả Tuấn trong mắt bắn ra dị sắc, hắc tiếng nói: “Vân Càn cung cao đồ, ta cũng rất có hứng thú nếm thử đâu, chậc chậc, các loại (chờ) quận chúa thoải mái qua phía sau, tựu đến phiên ngươi." Hắn nhìn chằm chằm Đỗ Nhược cười dâm.

"Ngươi...!"

Đỗ Nhược khí một miệng máu phun tới, lại té lăn trên đất, mặt mũi tràn đầy tuyệt vọng.

Tả Tuấn thương hương tiếc ngọc nói: "Cũng đừng nhanh như vậy liền chết, ta cũng không thích gian thi đâu!"

Dứt lời, liền hướng Tô Anh đi đến.

Tô Anh sợ hãi toàn thân run rẩy, nước mắt không cầm được lưu, nhưng lại trúng độc quá sâu, liền tự sát khí lực đều không có.

"Dừng tay!"

Bỗng nhiên một đạo cắn răng nghiến lợi thanh âm vang lên, sau đó "Đương" một tiếng, Trần Chân mượn chiến thương lực lượng, đem thân thể mình chống đỡ lên, lạnh giọng nói: "Ngươi dám động quận chúa một chút, chính là chết!"

Tả Tuấn mặt mũi tràn đầy mỉa mai, "Nha, nguyên lai là Trần gia đích hệ tử đệ, đáng tiếc a, ta sẽ không chết, ngươi sẽ. Nhưng ở ngươi trước khi chết, ta sẽ để cho ngươi nhìn ta cùng quận chúa, còn có Vân Càn cung cao đồ mây mưa đại chiến, ha ha ha ha."

"Ngươi cái này súc sinh!"

Trần Chân cũng là giận mắng, nhưng hắn cũng chỉ là trong miệng cậy mạnh, toàn thân máu tươi chảy xuống, với lại vết thương xanh lét phát tím, thân thể lung lay mấy lần, tựu đứng không vững.

"Ha ha ha, ngươi đã độc tận xương tủy, không cần ta xuất thủ, ngươi chính mình liền muốn nằm xuống đi.”

Tả Tuấn lạnh lùng nhìn xem hắn, tựa hồ đang chờ hắn té ngã, nhưng mấy hơi thở phía sau, khí sắc lập tức trầm xuống, lạnh giọng nói: “Đáng chết! Ngươi như thế nào còn không cho ta đổ xuống?!”

Trần Chân liều mạng nắm chiến thương, ngược lại đem thân thể càng đứng càng ổn, lạnh lùng theo dõi hắn, uy vũ không khuất phục.

Bỗng nhiên truyền đến một đạo cực kỳ xuyên thấu tính chất thanh âm, sau lưng Trần Chân vang lên, to hữu lực, tại trong đại điện quanh quẩn, “Bởi vì, hắn vĩnh viễn cũng sẽ không ngã xuống.”

Đám người nghe vậy, đều là sắc mặt đại biến, không khỏi vừa mừng vừa sợ.

Tả Tuấn càng là như là bị người bóp lấy cổ, một chút hét rầm lên, ngũ quan đều vặn vẹo đến một khối.

Trần Chân cũng là đại hỉ, vội vàng quay đầu lại nói: “Đội trưởng.”

Nhưng chỉ là thấy hoa mắt, đã không thấy tăm hơi Dương Thanh Huyền thân ảnh.

Sau đó, một cỗ nóng rực ôn hòa, tại toàn bộ đại điện bên trong tản ra, phảng phất đem nhiệt độ tất cả đều nói tới, xua tan trong lòng mọi người cái kia sớm đã tuyệt vọng băng hàn.

Tô Anh khóc khóc không thành tiếng, xuyên thấu qua lệ quang, nhìn xem cái kia từng đạo dâng lên nắng gắt, như phá vỡ mây mù kim huy, cho người ta mang đến vô tận hi vọng.

“Lục Dương khai thiên!”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 152: Chính Tà Chi Chiến (Thượng)

Chương 152: Chính tà chi chiến (thượng)

Cái kia đầy trời kim quang, tựu như trên mặt biển từ từ bay lên ánh rạng đông, lại như thiêu đốt không hết hỏa diễm, vĩnh không tắt khuếch tán ra.

Ở giữa lục đạo Viêm Dương, càng là tản mát ra vạn đạo kim quang, đốt cháy cái kia khí độc, khu trục đêm tối.

Tả Tuấn sắc mặt ngẩn ngơ, theo sau chính là nổi giận mà lên, giận dữ hét: "Dương Thanh Huyền!!" Thanh âm bên trong mang lấy hận ý ngập trời, trong nháy mắt theo khí độc khuếch tán ra.

Hắn phảng phất không nhìn thấy trên không cái kia không ngừng thôn phệ khí độc liệt hỏa, trong mắt chỉ có cái này để hắn hận thấu xương nam nhân!

"Ngươi bây giờ tựu đi chết đi cho ta!"

Như là đánh mất lý trí, hai mắt biến đến đỏ bừng, cơ hồ muốn nhỏ ra huyết, toàn thân nọc độc "Cốt cốt" toát ra, thấp rơi xuống mặt đất, ăn mòn sinh ra từng tia từng tia khói trắng.

Hắn một tay nâng lên, liền có ngàn vạn khí độc tụ đến, hóa thành một viên to lớn độc tiêu, ở trên không xoáy lượn.

Cái kia độc tiêu không ngừng lớn mạnh, tản mát ra màu xanh sẫm chi quang, mang theo cuồng bạo năng lượng, vẻn vẹn khí thế liền có thể xé rách không khí, cắt vỡ đá núi.

Dương Thanh Huyền mặt không đổi sắc, hừ lạnh một tiếng, nói: "Ai sống ai chết, há lại ngươi định đoạt."

Hắn một tay bấm niệm pháp quyết, một tay hướng lên trời đánh ra, cái kia phía trên bầu trời Lục Dương chính là phi tốc xoay tròn, cuối cùng hóa một thể, thành một cái to lớn bàn tay to, phảng phất không tồn tại ở thế gian, như sơn nhạc mà rơi!

"Lục Dương khai thiên!"

Tả Tuấn giận dữ, gầm thét lên: "Kẻ yếu, sinh tử tựu là do ta định!" Chính là một tiêu ném ra, hận không thể trực tiếp đem Dương Thanh Huyền chẻ thành thịt nát.

Cái kia độc tiêu sắc bén, cự chưởng lại là Lăng Nhiên không sợ, cả hai ở trên không bên trong ầm vang chạm vào nhau!

"Bành!"

Bàn tay kia phát ra khôn cùng kim quang, cùng cái kia khí độc chém giết, trên đó chi thế, giống như có thể vả trấn Càn Khôn!

Dù là như thế, bàn tay khổng lồ kia vẫn là răng rắc một tiếng, nơi lòng bàn tay xuất hiện một đạo hẹp dài vết rách, như muốn từ trong đứt gãy.

Dương Thanh Huyền đôi mắt nhíu lại, ở trong xẹt qua một đạo lăng lệ kim mang, lập tức tay thò người ra trước, chỗ ngoặt chỉ thành trảo, quát: "Nắm!"

"Bành!"

Trên lòng bàn tay năm ngón tay giữ lại, lập tức đem cái kia độc tiêu bao khỏa trong đó, xuyên thấu qua đầy trời kim quang, có thể thấy được cái kia độc tiêu mặc dù sắc bén, lại là thu nhỏ một chút.

Theo sau bàn tay dùng sức, nắm chắc thành quyền, cái kia trong đó độc tiêu, bỗng chốc bị bóp nát!

“Bành!”

Lực lượng đáng sợ ở không trung nổ tung, Lục Dương cự chưởng cũng sụp đổ xuống, hình thành một đoàn Liệt Diễm, đột nhiên nổ tung!

“Ầm ầm!”

Hai cỗ lực lượng giữa trời lăn lộn cùng một chỗ, hóa thành vô tận cuồng bạo cương phong kích tản ra, quét sạch đại điện!

Hai loại năng lượng, một cái tán làm đầy trời sương độc, âm trầm đáng sợ; Một cái hóa thành dương linh khí, nóng bỏng vô cùng, đều là loang lổ lỗ chỗ điểm điểm, sáng chói bao la hùng vĩ.

Trong điện đám người, từng cái xem trợn mắt hốc mồm!

“Không có khả năng, không thể nào!”

Tả Tuấn mặt mũi tràn đầy hãi nhiên, nhìn xem cái kia phong bạo bên trong đi ra thân ảnh, một mặt kinh hãi, “Ngươi bất quá là Linh Vũ sơ kỳ mà thôi, làm sao có thể đón lấy ta một chiêu!”

Trên đại điện người không khỏi là trong lòng chấn động, tại cái kia lực lượng cường đại trùng kích vào, một dòng nước ấm tại bốn phía hình thành, trong lòng mỗi người đều dấy lên cầu sinh hỏa diễm.

“Ha ha, Dương Thanh Huyền, chơi chết hắn a!”

Mạnh Thụy bỗng nhiên hét lớn một tiếng, hắn sớm đã toàn thân trọng thương, lại trúng độc, nằm trên mặt đất chờ chết, mãi đến Dương Thanh Huyền xuất hiện, một chiêu Lục Dương khai thiên, cái kia kình khí cường đại, đem tất cả mọi người sĩ khí đều chấn trở lại.

Chí dương lực lượng, xua tan lấy trên đại điện âm lãnh hàn độc.

Mỗi người đều cảm thấy ấm áp, không khỏi là đầy cõi lòng cảm kích nhìn đạo thân ảnh kia, trước đó bị người đố kỵ hận đến cắn răng nghiến lợi học viện công địch, giờ phút này lại thành tất cả mọi người sống sót ký thác.

Hiện tại đừng nói hắn cua Vu Khinh Nguyệt, coi như đem tứ đại mỹ nữ, bao quát học viện nữ lão sư toàn bộ cua, cũng sẽ không có người có ý kiến.

Dương Thanh Huyền quanh thân dương khí uốn lượn, sắc mặt băng lãnh, vừa rồi một chiêu kia Lục Dương khai thiên, cơ hồ ngưng tụ hắn toàn bộ lực lượng, nguyên lai tưởng rằng có thể một chưởng tựu đánh tan Tả Tuấn, không nghĩ tới lại chỉ là cân sức ngang tài, để hắn rất là chấn kinh.

Nhưng trên mặt vẫn là lộ ra vẻ khinh miệt,

Khẽ nói: “Câu nói này hẳn là ta nói mới đúng chứ, hơn mười ngày trước đánh chết ngươi thời điểm, ngươi cũng không có hiện tại lợi hại như vậy, tiến bộ không ít a, tiểu tử.”

Hắn hai tay thả lỏng phía sau, một bộ trưởng giả giáo huấn đệ tử bộ dáng.

“A!!”

Tả Tuấn bị hắn đâm một cái kích, điên cuồng hét lên, “Chết! Chết! Chết!”

Tay giơ lên, một thanh to lớn liêm đao ở không trung ngưng tụ mà ra, nắm trong tay, lóe lên tựu xuất hiện tại Dương Thanh Huyền trước mặt, nổi giận chém xuống!

“Hừ!”

“Kiếm đến!”

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, chỗ mi tâm kiếm mang lóe lên, Trảm Yêu liền lên tiếng mà ra, tách ra cường đại kiếm mang, nghênh kích đi lên!

“Bành!”

Hai người binh khí đều là Vũ Hồn sở ngưng, mà tu luyện công pháp vừa vặn một âm một dương, một người đạt được cốc bên ngoài âm khí chi linh, một người hút sạch trong cốc chí dương chi khí.

Song nhận cùng sáng phía dưới, càng là riêng phần mình chấn khai.

Nhưng Dương Thanh Huyền lui hơn mười bước xa, mới đưa thân thể ổn định lại, mà Tả Tuấn chỉ là lui lại ba bước.

“Thật mạnh!”

Mặc dù Dương Thanh Huyền yếu hạ phong, nhưng lại làm cho tất cả mọi người trong lòng kinh hãi, những cái kia nằm rạp trên mặt đất chờ chết học sinh, giờ phút này đều là đầy cõi lòng hi vọng bò lên.

Có một tia sống sót khả năng, bọn hắn tựu không muốn nằm trên mặt đất chờ chết. Bắt đầu cả đám đều ngồi xếp bằng trên mặt đất, điều tức chữa thương, áp chế khí độc.

“Ha ha, không hổ là đội trưởng, được cứu rồi!”

Nhạc Cường cả người đều ngã trong vũng máu, cánh tay trái càng là bởi vì hư thối lợi hại, bị chính mình chém tới.

Lúc này cũng dùng cụt một tay ráng chống đỡ đứng thẳng người, mặt mũi tràn đầy dữ tợn.

Đỗ Nhược bọn người đều là hãi nhiên không thôi, Tả Tuấn mạnh bao nhiêu bọn hắn hết sức rõ ràng, như thế nào cũng không tưởng tượng ra được, Dương Thanh Huyền lại có thể đối đầu hắn.

Tô Anh càng là ủy khuất “Oa” một tiếng khóc rống lên, nghĩ đến kém chút bị trước mắt cái này người không ra người, quỷ không quỷ quái vật vũ nhục, tựu sợ hãi toàn thân run run rẩy rẩy, mặt đầy nước mắt.

“Giết hắn!”

“Giết hắn!”

Bốn phía đều là làm Dương Thanh Huyền hò hét thanh âm, trên mặt mỗi người hoặc nhiều hoặc ít đều bởi vì trúng độc, mà hiện ra xám xanh chi sắc, nhưng đều là một mặt kiên định cùng phẫn nộ.

“Tất cả im miệng cho ta!”

Tả Tuấn cuồng nộ hét lớn: “Không nhìn thấy thực lực của ta hơn xa với hắn sao? Ta lập tức đem hắn chẻ thành thịt nát, sau đó lại xé nát các ngươi những thứ này cặn bã miệng!”

Liêm đao cùng một chỗ, chém ngang mà đi.

Dương Thanh Huyền tay kết kiếm quyết, Trảm Yêu kiếm bên trên lưu quang chuyển động, một đạo kiếm khí kích - bắn mà ra, đối diện mà lên!

“Bành!”

Hai cỗ lực lượng va chạm phía dưới, lại là Dương Thanh Huyền lui lại mấy bước.

Nhưng Tả Tuấn sắc mặt lại là càng thêm khó coi.

Vừa rồi giết quá nhiều người, đã tiêu hao không ít lực lượng, mà nhất làm cho hắn nhức đầu là, Dương Thanh Huyền trên người Viêm Dương chân khí, vạn độc bất xâm, làm cho hắn lợi hại nhất nọc độc không phát huy ra tác dụng.

“Xem đến ngươi quả nhiên là ta trong số mệnh khắc tinh!”

Tả Tuấn lạnh giọng nói: “Này chiến không thắng, ta tựu lại không cách nào tiến lên một bước. Hôm nay, ta liền muốn giẫm lên mệnh trung chú định đá đặt chân, trèo lên hướng cao phong!”

Dương Thanh Huyền đem kiếm đặt trước người, cười lạnh nói: “Đã lên trời để ta đến chỗ này, chính là thiên mệnh để ta cho ngươi đưa ma a.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 153: Chính Tà Chi Chiến (Trung)

Chương 153: Chính tà chi chiến (trung)

“Làm càn! Ta ghét nhất tựu là ngươi vẻ mặt này cùng miệng thúi! Đợi chút nữa nhất định muốn thật tốt giẫm tại dưới chân, để miệng của ngươi ăn giày của ta!”

Tả Tuấn lạnh giọng nói: “Ngươi một cái rác rưởi công nhân hậu nhân, có thể ăn hoàng tử nếm qua đồ vật, ta cũng coi như không xử bạc với ngươi. Nhưng rác rưởi công nhân tựu thủy chung là rác rưởi công nhân, vĩnh viễn đừng nghĩ ưỡn ngực làm người, ta gọi ngay bây giờ được ngươi nhận rõ hiện thực!”

Hai tay của hắn bấm niệm pháp quyết tại trước ngực, một đoàn lục quang từ trong tay khoan thai sáng lên, bỗng nhiên phồng lớn, tiếp theo một cái chớp mắt liền dọc theo cánh tay đột nhiên chui lên phía sau lưng, xoáy lượn tại cặp kia cánh bên trên.

Tả Tuấn có một cái mâu thuẫn nội tâm, một bên cừu hận so với hắn có địa vị thế gia dòng chính cùng Hoàng tộc, một bên lại khinh bỉ xem thường những cái kia thân phận địa vị không bằng hắn bình dân.

Cho nên trên thân có được ngạo mạn, xem thường, tự ti, mẫn cảm các loại tương hỗ là mâu thuẫn tính cách.

Tô Nguyên nằm rạp trên mặt đất, mặt mũi tràn đầy nước mắt, “Ô ô” khóc, trận chiến ngày hôm nay, triệt để thanh danh quét rác, lại không ngẩng đầu làm người khả năng.

Dương Thanh Huyền không dám khinh thường, kiếm quyết cùng một chỗ, liền hóa vả làm kiếm, Viêm Dương chân khí cũng lại lần nữa chuyển hóa làm lục đạo Viêm Dương, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Chỉ thấy Tả Tuấn cặp kia cánh đột nhiên biến lớn mấy lần, vỗ phía dưới, mang theo hai cỗ gió lốc, hỗn tạp giữa thiên địa khí độc như dịch, tại phía trước hợp hai làm một, như khuê như rắn, tuần tra mà đến.

Cái kia phía trên Lục Dương lần nữa hóa thành một chưởng, Dương Thanh Huyền nhấc cánh tay đẩy ra, đồng thời dưới chân giẫm mạnh, nghênh đón tiếp lấy, “Cho tới nay, không nhìn rõ hiện thực người là ngươi đi! Ta có thể giết ngươi một lần, cũng là có thể giết ngươi lần thứ hai!”

Bàn tay khổng lồ kia cùng rắn cạp nong đối oanh một chỗ, vô số cuồng bạo năng lượng tản mạn ra, nóng bỏng cùng âm trầm cương phong xen lẫn cùng một chỗ, cuối cùng hóa ngàn vạn lưỡi dao, vạch phá vách núi.

Dương Thanh Huyền rất cảm thấy áp lực, bàn tay khổng lồ kia phía trên kim quang cũng là ảm đạm một chút, vội vàng liền lùi mấy bước.

Nhưng Tả Tuấn nhưng là không nhường chút nào đè ép tới, dữ tợn nói: “Tiện nhân! Hiện tại biết đến cùng là ai chết ai sống đi?!”

Lục Dương lực lượng mặc dù có thể lấy thủ hộ quanh thân, không bị cái kia khí độc xâm nhiễm, nhưng Tả Tuấn bản thân tu vi tại phía xa Dương Thanh Huyền phía trên, bởi vậy bàn tay khổng lồ kia hiện lên sụp đổ chi thế, mặc dù dứt khoát không ngã, nhưng là kịch liệt tiêu hao Dương Thanh Huyền chân nguyên.

Một màn này, cùng đỉnh núi chi thời gian chiến tranh không có sai biệt!

Tả Tuấn hắc cười lên, “Trận chiến ngày đó, bị ngươi khích tướng phía sau trốn một mạng, vận khí không có khả năng lần nữa giáng lâm.”

“Trò cười!”

Dương Thanh Huyền mỉa mai, khinh thường nói: “Vận khí, chỉ là người thành công khiêm từ mà thôi. Kẻ thất bại, lại thật sự cho rằng có loại vật này. Vùi vào huyễn quang mà không biết, cái này liền đã chú định ngươi hôm nay bại cục!”

Hắn tay trái giơ lên, Cú Mang chỉ thẳng điểm mà đi, một đạo chỉ mang “Sưu” phá không mà lên, kích phía bên trái tuấn con mắt.

Tả Tuấn giật nảy mình, cũng lật tay làm vả, bỗng nhiên vỗ xuống.

“Oanh!”

Chỉ chưởng lực lượng kịch liệt chạm vào nhau, cuồng bạo chi khí phẫn nộ bừng bừng phấn chấn!

Nguyên bản một chưởng kia một rắn tựu gánh cùng một chỗ, cực không ổn định, bây giờ bị chỉ phong chưởng kình vừa loạn, lập tức trở nên hỗn loạn.

Dương Thanh Huyền cười gằn nói: “Muốn biện pháp thoát thân còn nhiều, không cần khích tướng ngươi, đây không phải là dùng trí thông minh khi dễ ngươi sao?”

“Ầm ầm!”

Giữa hai người cân bằng trong nháy mắt bị đánh phá, Viêm Dương chân khí ánh lửa, cùng Độc Thủ Tôn Quyền tà quang, hóa một mảnh thiên ti vạn lũ, như Liệt Diễm cuồn cuộn, quét sạch tứ phương, đem hai người đều đánh bay ra ngoài.

Cái kia phong bạo phía dưới, mặt đất vỡ ra, gần phía trước một ít học sinh cũng bị cuốn vào, tại chỗ đánh chết, dọa đến những người còn lại vội vàng tản ra, tận khả năng rời xa chiến trường.

Tả Tuấn tưng tửng, mỏng cánh ở trên không bên trong vỗ, vòng quanh đại điện hiện lên hình đinh ốc bay vài vòng, lúc này mới rơi xuống đất bên trên.

Dương Thanh Huyền thì là hai chân thiếp tại mặt đất trượt, khắc sinh ra hai đạo thật sâu quỹ vết, trượt xa vài chục trượng, cái này mới ngừng lại được.

Trên người chí dương chân khí tản ra, một tia máu tươi từ khóe miệng tràn ra, bị nội thương.

Mặc dù nọc độc không gây thương tổn được hắn, nhưng Tả Tuấn thực lực mạnh mẽ, trực tiếp tại tu vi thượng tướng hắn chấn thương.

Hắn giờ phút này là Đãng Khí trung kỳ,

Một quyền một dưới lòng bàn tay đều giống như Long Tượng trùng kích, tu vi cũng đạt tới Linh Vũ trung kỳ, tăng thêm Huyền giai võ kỹ, có thể một chiêu tựu chấn thương hắn, sợ chỉ có Chân Vũ cảnh cường giả.

Với lại Tả Tuấn thời khắc này bộ dáng xem đến, còn không phải phổ thông Chân Vũ cảnh tồn tại.

Ngay tại Dương Thanh Huyền suy nghĩ lung tung thời khắc, Tả Tuấn thân ảnh lóe lên, bay tới trước mặt hắn, đưa tay một trảo, một thanh to lớn độc nện tựu oanh kích xuống.

“Đáng chết!”

Dương Thanh Huyền chợt cắn răng một cái, cả giận nói: “Ai bảo ngươi làm càn như thế!”

Hai tay tại trước người hợp lại, Lục Dương chi chiêu tái khởi, bỗng nhiên song chưởng đẩy đi qua!

“Ầm ầm!”

Lại là cứng đối cứng một kích, song phương riêng phần mình đánh bay.

Nhưng Dương Thanh Huyền nhưng là lại đè nén không được, phun ra một miệng máu đi ra, khí tức bắt đầu rơi xuống.

“Ha ha ha ha, nói nói nhảm nhiều như vậy, cuối cùng còn không phải muốn chết? Rác rưởi công nhân hậu đại, hiện tại chính mình tựu sắp thành rác rưởi!”

Tả Tuấn trong tay lần nữa huyễn hóa ra liêm đao, chém bay xuống.

Dương Thanh Huyền kiếm quyết tái khởi, cùng hắn chém giết đến một khối, chí âm độc lưỡi đao cùng kiếm quang bén nhọn, không ngừng hướng đại điện tứ phương kích - bắn.

Bốn phía học sinh khí sắc khó nhìn lên, đều là thay Dương Thanh Huyền lau vệt mồ hôi, hiện tại vài trăm người kỳ vọng đều rơi ở trên người hắn, không ít người càng là chắp tay trước ngực, thay hắn cầu nguyện.

Tả Tuấn liêm đao chém vào xảo trá tai quái, con đường quỷ dị lừa dối biến, mà Dương Thanh Huyền kiếm thế thì là linh xảo phiêu dật, sắc bén tàn nhẫn, chính là một tà nghiêm.

Chỉ bất quá Dương Thanh Huyền khắp nơi rơi xuống hạ phong, mệt mỏi ứng phó, mà Tả Tuấn thì là điên điên khùng khùng, si ngốc cười cười, chiếm hết thượng phong.

Đao quang kiếm mang cũng thỉnh thoảng chấn tại trên thân hai người, đều vạch ra vết thương đến, Tả Tuấn vết thương trên người sâu, nhưng khép lại nhanh, Dương Thanh Huyền vết thương trên người cạn, trong ngắn hạn lại khó mà khép lại.

Tả Tuấn sắc mặt đen chìm, hắn mặc dù thần sắc điên, trong đầu lại đang nhanh chóng tính toán.

Trước đó trong điện đại chiến, tựu tổn hao rất nhiều chân nguyên, giờ phút này càng là liều sức cùng lực kiệt, Dương Thanh Huyền mặc dù nhìn như hạ phong, nhưng lại chân khí khuấy động, không có chút nào bại dấu hiệu.

Như vậy giằng co xuống dưới, kéo càng lâu, đối với mình càng trở nên bất lợi.

“Bành bành bành!”

Đao quang kiếm võng, lạnh khí tranh minh.

Đao kiếm giao phong dưới, hắn phẫn nộ phát lực, chỉ nghe một tiếng điếc tai thanh âm, kình khí từ đao kiếm tiếp điểm phát tán ra, hai người chịu đến cái kia phản lực ảnh hưởng, đều là lui về sau mười mấy bước.

“Dương Thanh Huyền, như chó chợt tới chợt lui có gì tài ba?”

Tả Tuấn cả giận nói: “Phía dưới một chiêu này, liền trực tiếp tiễn ngươi về tây thiên!”

Theo một cỗ lành lạnh khí thế phát tán đi ra, Tả Tuấn tựa như là một cái giác hút, toàn bộ đại điện khí độc đều là bị hắn hấp dẫn đến bên người, quanh thân khí độc lập tức nồng nặc lên, hiện lên gió lốc gào thét.

“Lời này ta đều chán nghe rồi, liền không thể đổi điểm tươi mới?”

Dương Thanh Huyền cười lạnh, nói: “Thế nào, đánh đủ?”

Trong tay bấm niệm pháp quyết, đại điện bên trong Viêm Dương lực lượng lập tức tụ đến, cái kia Trảm Yêu chi kiếm cũng là lơ lửng trước mặt, chiết xạ ra lăng nhiên kiếm quang.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 154: Chính Tà Chi Chiến (Hạ)

Chương 154: Chính tà chi chiến (hạ)

“Hừ, ngươi còn có mười hơi thời gian có thể đắc chí, mười hơi đằng sau, tựu thiên nhân vĩnh cách!”

Tả Tuấn tay bấm quyết ấn, ngửa mặt lên trời cười như điên nói: “Ha ha ha, đi chết đi, Dương Thanh Huyền! Một chiêu này chí âm chí độc, phá thiên địa vạn vật, ngươi cũng sẽ không đi có cơ hội sống sót!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt đen chìm, trong mắt kim quang rạng rỡ, hắn có thể thấy rõ cái kia phong bạo bên trong, một đầu Độc Long thân ảnh ngay tại thành hình!

Hắn một tay bằng phẳng dò xét mà ra, một đoàn xích hồng quang mang, theo trống rỗng mà thành phong bạo từ trong tay hắn sáng lên, đem hắn thanh tú diện mục đều là nhuộm thành một mảnh huyết sắc.

Chỗ mi tâm kiếm ảnh pha tạp, cường đại hồn lực bành trướng mà ra, Trảm Yêu trên thân kiếm hàn quang sáng rực, từng đạo lạnh lùng kiếm khí tập sinh ra, phảng phất toàn thân hóa thành một kiếm.

Hắn mừng thầm trong lòng, cái này thời khắc nguy cơ, kiếm trủng cuối cùng phát huy tác dụng, như có liên tục không ngừng lực lượng, tràn vào Trảm Yêu bên trong, khiến cho tinh thần hắn phấn khởi.

“Lục Dương khai thiên!”

Thoại âm rơi xuống, cái kia trong tay hồng sắc quang đoàn đột nhiên luồn lên, trôi nổi tại trên đỉnh đầu, chia lục bộ, tương hỗ giao ánh, hóa thành một phương trận luân như đóng, giống như cửu thiên ngục lôi ầm vang mà rơi, cuối cùng hạ xuống Trảm Yêu phía trên.

Trảm Yêu giống như phượng hoàng dục hỏa, rèn luyện mà sinh, thân kiếm hình như Lưu Vân, phát ra một đạo long ngâm kêu to, kiếm quang phóng lên tận trời, chấn vỡ Càn Khôn nhật nguyệt.

Mà Dương Thanh Huyền, trong lòng sớm đã vô ngã, phảng phất cùng kiếm hợp một, cùng Viêm Dương hợp nhất, thân hóa lợi khí, không gì không phá!

Tả Tuấn sắc mặt giật mình, nhưng cái kia Độc Long thành hình, phá thiên địa vạn vật, hắn rễ vốn không có cái gì có thể sợ.

Hắn hai cánh run rẩy, thân ở cái kia Độc Long bên trong, theo lấy ấn quyết trong tay cùng một chỗ, cái kia Độc Long thét dài, trong miệng khí độc như như đạn pháo phun ra đi, tại chỗ tựu có mấy tên học sinh dính độc mà chết.

“Ha ha ha ha, Dương Thanh Huyền, hết thảy đều kết thúc! Rác rưởi, liền nên bị người quét vào trong đống rác!”

Tả Tuấn dữ tợn cười một tiếng, liền cùng cái kia cự long cùng một chỗ đánh thẳng tới, uy áp di tán thiên địa.

Dương Thanh Huyền ánh mắt nóng bỏng nhìn về phía trước, trong mắt chiến ý phun trào, cũng là mũi chân đạp mạnh, rút kiếm chém tới.

Cái kia Trảm Yêu chi kiếm, hoành có thể trảm Đoạn Thiên trải qua, tung có thể chém đứt vĩ, giờ phút này vừa ra, càng phải chém tới này thiên địa ở giữa đủ loại tồn tại chi vật.

Kia kiếm quang như máu, yêu dã chói mắt, kiếm khí càng hóa một cái to lớn hỏa long, cùng Tả Tuấn Độc Long ầm vang chạm vào nhau.

“Bành!”

“Rống!”

Chí âm chí dương giao hội, cũng là chính tà chi chiến.

Kẻ bại trở thành thi cốt, mà bên thắng, tắc thì bước vào càng cao hơn một tầng.

Đầy trời ánh lửa cùng độc ánh sáng, đều chiếm một bên, chiếu rọi đám người hai mắt nhói nhói, không dám nhìn tới, chỉ cảm thấy lực lượng kia đủ để hủy thiên diệt địa.

Song long chém giết, phảng phất có phong vân khuấy động, mọi loại năng lượng như hải triều quét sạch.

Âm linh khí cùng dương linh khí, hai người vốn là tương sinh tương khắc, giờ phút này càng là lẫn nhau tiêu hao, dần dần uể oải xuống dưới. Nhưng Tả Tuấn đến cùng tu vi bên trên vượt trên Dương Thanh Huyền, cái kia Độc Long bên trên độc ánh sáng so hỏa long bên trên kim quang càng phải long trọng.

Mặc dù như thế, Tả Tuấn cũng biết giờ này khắc này, lại không có thể kéo xấp xuống dưới, sợ sinh biến cho nên.

Hắn không kịp chờ đợi muốn giết Dương Thanh Huyền, sẽ không lại cho hắn một lần cơ hội thở dốc. Loại này ngập trời hận ý bên trong, chẳng biết lúc nào pha tạp một chút ý sợ hãi.

“Rống!”

Kiếm khí kia chi long tản mát ra ánh lửa như nộ, kiếm khí như cắt, Tả Tuấn sắc mặt trầm xuống, bỗng nhiên trong tay ngưng tụ ra một thanh đen kịt chủy thủ, cắt hướng cổ tay của mình.

Vết thương chi sâu, lập tức phun ra đại lượng máu đen, còn chưa đợi nhỏ giọt xuống, liền bị cái kia Độc Long hấp thu không còn một mảnh.

Tả Tuấn tranh cười gằn nói: “Có thể bức ta vận dụng tinh huyết của mình, ngươi có thể hài lòng chết đi!”

“Rống!!”

Cái kia Độc Long thân hình đột nhiên phồng lớn một chút, nổi giận gầm lên một tiếng, chính là đuôi lớn hất lên, không chút do dự cắn xé đi lên.

Kiếm khí chi long vốn là hiện lên hạ phong, giờ khắc này ở Độc Long đột nhiên bộc phát năng lượng phía dưới, vậy mà bắt đầu chống đỡ hết nổi, kịch liệt tiêu hao Dương Thanh Huyền năng lượng trong cơ thể.

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên phun ra một miệng máu đến,

Kiếm khí kia dành thời gian hắn Viêm Dương chi khí, khí độc càng là xâm nhập thể nội!

Chỉ thấy cái kia thiên không bên trên lục quang bỗng nhiên tăng vọt, lập tức đem cái kia đầy trời kim quang hung hăng ép xuống!

Cái kia đầy trời kim quang, ngay tại thoáng chốc, biến thành trong gió đèn trên thuyền chài. Mà kiếm khí kia hóa rồng, cũng chỉ tại Dương Thanh Huyền thân chu xoay quanh, chống lại bất quá.

Một bàng học sinh trên mặt trong nháy mắt tựu là huyết sắc hoàn toàn không có, biểu lộ cứng ngắc, không ít người càng là khóc rống lên.

Bởi vì dương, trái hai người đều là tại quang ảnh kia biến ảo bên trong, thân ảnh mơ hồ nhìn không rõ ràng, giờ phút này độc làm vinh dự thịnh, liền biết Dương Thanh Huyền đến cùng là muốn suy tàn, lập tức càng thêm nản chí tuyệt vọng.

Trái lại Dương Thanh Huyền, vẫn như cũ thần sắc lạnh lùng, thân hình lù lù, một đôi kim mắt kiên định nhìn qua trước mặt.

Tả Tuấn cũng là nhìn sang, to lớn vui vẻ cọ rửa đầu óc của hắn, liền như là điên, tùy tiện mà cười nói: “Ha ha ha! Dương Thanh Huyền, ngươi phải chết, ngươi phải chết! Ha ha ha... Hả? Như thế nào, ngươi đó là cái gì ánh mắt, chẳng lẽ còn muốn làm chó cùng rứt giậu? Ha ha ha, kiến càng lay cây, thật sự là muốn cười chết ta!”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nhìn qua hắn, trên tay bỗng nhiên ấn quyết biến đổi, hóa thành một loại quỷ dị chỉ pháp.

Ngay tại hắn cho là mình lực lượng đem bị rút sạch thời khắc, vai trái hậu phương đột nhiên dâng lên một cỗ ấm áp lực lượng, một đóa tử vân khoan thai phiêu khởi, phát ra lực lượng cường đại, liền như là dưới trời chiều ấm áp hải triều, từng đợt từng đợt cọ rửa hắn mệt mỏi thân thể, mang đến dư thừa năng lượng.

Cái kia bị Thiên Hạ Hữu Địch hấp thu dương linh khí, cuối cùng có thể bị hắn lợi dụng.

Trong đầu đột ngột hiện ra đạo thân ảnh kia, chính là hai tay bấm niệm pháp quyết, hắn cũng học cái kia hư ảnh bấm niệm pháp quyết cách làm, phảng phất đột nhiên phúc chí tâm linh, nắm giữ một loại nào đó quy tắc.

Trong cơ thể ngàn vạn dương linh khí, đều là hóa thành Viêm Dương chân khí, trong tay đoàn quấn, thành một cái vòng tròn vòng hình tượng, tản mát ra khôn cùng lăng lệ uy nghiêm.

Tả Tuấn sắc mặt khẽ động, sợ lại sinh biến cố, lập tức trong tay bấm niệm pháp quyết, liền cùng cái kia Độc Long, thân hóa ngàn vạn cuồng bạo lực lượng, nhược phong bạo mà đến, muốn đi dập tắt cái kia sơn trong đêm tối, trong nước đèn trên thuyền chài.

Dương Thanh Huyền ánh mắt rạng rỡ, ấn quyết trong tay lại lần nữa biến ảo, miệng quát: “Nhật Nguyệt Tinh luân!”

Trong nháy mắt, chói mắt ngân huy từ mâm tròn kia bên trên sáng lên, chỉ thấy một vùng ngân hà sáng chói, ở trong nhật nguyệt đồng huy!

Cuồng bạo Tinh Hà lực lượng từ ở trong đổ xuống mà ra, rót vào cái kia hỏa long bên trong, cái kia hỏa long thân thể bỗng nhiên phồng lớn, quanh thân kim quang nộ diệu, ở giữa sao lốm đốm đầy trời!

Dương Thanh Huyền nắm chặt Trảm Yêu, tại cái kia long thân bên trong, lăng không đặt chân mà lên!

“Oanh!”

Hai người đối oanh một chỗ, toàn bộ đại điện đều phát ra ù ù rung động thanh âm.

Mọi người đều là ngu ngơ nhìn xem cái kia kim quang phản đè tới, tựu như yếu ớt tinh hỏa, đột nhiên liệu nguyên, đột nhiên ở giữa, liền làm cho người ta cảm thấy vô tận hi vọng.

Cái kia cuồng bạo trung tâm năng lượng, một đạo to lớn vòng ánh sáng chém xuống mà xuống, “Xoẹt” một tiếng liền đem Độc Long ở trong mở ra!

“Ầm ầm!”

Độc Long trong nháy mắt sụp đổ, đáng sợ phong bạo quét sạch mà lên.

Cái kia vòng ánh sáng lực lượng không giảm, thuận thế trước trảm, dọc theo Tả Tuấn cánh tay, đem hắn cắt thành hai nửa!

“A!!”

Tả Tuấn kêu thảm một tiếng, nửa bên thân thể tựu bay ngược ra ngoài, máu tươi lẫn vào nọc độc, phun ra thiên địa, nhưng lập tức đã bị cái kia kéo dài vô biên tinh hỏa thiêu đốt không còn một mảnh.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 155: Hài Cốt Không Còn

Chương 155: Hài cốt không còn

“Không có khả năng!!”

Tả Tuấn quẳng xuống đất, thân thể đã bị Nhật Nguyệt Tinh luân cắt tới bên trái một nửa, trong thân thể nội tạng tất cả đều chảy ra, cùng nọc độc lăn lộn cùng một chỗ, biến thành buồn nôn vật sềnh sệch.

Hắn chỉ còn lại có nửa bên thân thể, trên mặt đất đau khổ giãy dụa, thê lương gào thét lớn, muốn rách cả mí mắt.

Kinh khủng phong bạo tan hết, Dương Thanh Huyền thân ảnh hiện ra, Nhật Nguyệt Tinh luân đã biến mất không thấy gì nữa.

Tuy là sắc mặt trắng bệch, tiêu hao quá độ, nhưng cái kia khí thế như hồng, Lăng Nhiên giữa thiên địa.

“Đều kết thúc.”

Trong tay Trảm Yêu kiếm cũng một chút tiêu tán, hóa thành điểm điểm huỳnh quang.

Đại điện tuy bị nghiêm trọng phá hư, Tả Tuấn bộ dáng càng là đáng sợ, nhưng sở hữu học sinh không khỏi là vui đến phát khóc.

“Không, không có khả năng, không thể nào!”

Tả Tuấn còn tại nọc độc bên trong giãy dụa, cắn răng nói: “Ngươi một cái rác rưởi công nhân, làm sao có thể đánh bại ta, ta thế nhưng là con em thế gia a! Hận, ta thật hận a!!”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nhìn xem hắn, nói: “Không được một bộ hận trời Hận Địa dáng vẻ, hình như ai cũng thiếu ngươi tiền giống như. Nhớ kỹ, trên đời này, ai cũng không nợ ngươi.”

Hắn nhàn nhạt mở miệng, lần nữa ngưng tụ một chưởng, bỗng nhiên vỗ xuống.

“Tam Dương Trục Nhật.”

“Bành!”

Mặt đất bị nện sinh ra một cái hố sâu, Tả Tuấn cả người triệt để nổ tung, cái kia hỗn hợp có thịt nát nọc độc, cũng tại chí dương hỏa diễm dưới, sáng rực thiêu đốt, hóa thành hư không.

Dương Thanh Huyền thở thật dài, nói: “Hài cốt không còn, đối với ngươi mà nói, chính là kết cục tốt nhất.”

“Ô ô ô.”

Trên đại điện, tất cả đều là vui đến phát khóc thanh âm, đám người cũng nhịn không được khóc lên.

Đỗ Nhược nằm rạp trên mặt đất, cắn răng, nhịn xuống không để cho mình khóc, trân châu nước mắt ở trong mắt đảo quanh.

Tô Anh thì là sớm đã khóc không thành tiếng.

Liễu Thành hắc âm thanh cười một tiếng, nói: “Đừng ở cái kia cảm khái a, tranh thủ thời gian cứu người đi, tất cả mọi người muốn trúng độc chết rồi. Đối với hắn người như vậy, hài cốt không còn là hẳn là, với lại linh hồn của hắn khẳng định là muốn xuống Địa ngục a.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới lấy lại tinh thần, vội vàng tới xem xét đám người độc thương.

Vừa rồi thi triển ra Nhật Nguyệt Tinh luân, lực lượng của hắn cũng bị co lại mà không, cơ bản đã mất đi chiến lực, nhưng đơn giản vận chuyển Viêm Dương chân khí thay đám người chữa thương, vẫn là làm được.

Nhạc Cường thương thế nặng nhất, nằm sấp trong vũng máu, Dương Thanh Huyền đơn giản giúp hắn xử lý một chút đã ngừng lại máu, lại đem khí độc đuổi ra ngoài không ít.

Nhạc Cường hư nhược nói ra: “Ta không sao, trước tiên thay những người khác chữa thương đi.”

Mạnh Thụy cười mắng: “Một đầu tay cũng bị mất, còn tại cậy mạnh, nơi này người sống bên trong, tựu thuộc ngươi thảm nhất.”

Nhạc Cường nói: “Cánh tay không có không quan hệ, lão tử một cánh tay y nguyên có thể tu luyện.”

Bỗng nhiên, Đoạn Vỉ Vỉ thanh âm truyền đến, nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi trước tiên trị liệu xong quận chúa đi, nàng đã hôn mê.”

Dương Thanh Huyền theo thanh âm trông đi qua, giật nảy mình, chỉ thấy Đoạn Vỉ Vỉ tựa ở một cái lương trụ bên trên, từ đỉnh đầu mà xuống, tất cả đều là máu thịt be bét, tóc càng là ngạnh sinh sinh bị nhổ xong, da đầu đều không thấy, hình thái xấu xí đến cực điểm.

Hắn không dám nhìn nhiều, vội vàng hướng Tô Anh đi đến, gặp nàng toàn thân phát tím, đã là độc vào cao mù.

Hắn vội vàng vận chuyển Viêm Dương chân khí, trong lòng bàn tay hiện ra một đoàn ấm màu đỏ ánh sáng đến, tiến vào Tô Anh ở ngực, từ tâm mạch bắt đầu, thay Tô Anh khu trục khí độc.

Tấm kia tinh xảo khuôn mặt nhỏ dần dần do tím chuyển trắng, một đôi lông mi như là mực điệp, run rẩy phía dưới, phiêu hốt mở ra, ánh mắt bên trong còn có chút mờ mịt.

Nàng ngơ ngác nhìn qua Dương Thanh Huyền, biết chính mình là bị hắn cứu tỉnh, một loại cảm giác khác thường xông lên đầu.

Bỗng nhiên, đại điện "Ầm ầm" run rẩy một chút.

Trong điện trong nháy mắt vùi vào tĩnh mịch bên trong, tất cả đều ngây ngẩn cả người, giương mắt bốn phía nhìn lại, không ít người sắc mặt đại biến, lộ ra vẻ tuyệt vọng, "Chẳng lẽ còn có quái vật?"

"Oanh!"

Lại là một đạo kịch liệt rung động, mặt đất cũng bị đánh nứt ra, đỉnh chóp bắt đầu có hòn đá gạch ngói vụn rớt xuống.

Dương Thanh Huyền nhướng mày, công kích này tựa hồ là từ bên ngoài tới, hẳn là có người tại công kích đại điện.

Nhưng nội tâm của hắn lại kinh hãi không thôi, đại điện này kiên cố như sắt, giết Dương Thi, giết Tả Tuấn, đều không thể chấn tổn hại bao nhiêu, lại tại cỗ này oanh kích lực lượng dưới, bắt đầu rung sụp.

Mạnh Thụy tự lẩm bẩm: "Điện này hội tụ toàn bộ trận cục dương khí chỗ, cho nên kiên cố vô cùng. Bây giờ trận cục âm dương hai huyệt đều hủy, cũng là trở nên nông rộng, muốn chấn vỡ nó cũng không phải là việc khó."

Mọi người ở đây thời điểm kinh nghi bất định, cổ điện bên ngoài, sớm đã không có một ai, sở hữu phía ngoài học sinh tất cả đều rút lui trở về học viện.

Tại cổ điện trên không, hai bóng người lăng không đứng vững.

Chính là Ngô Hạo cùng Y Khôn, hai người đều là mặt sắc mặt ngưng trọng.

Ngô Hạo cầm một bả thụ cầm, phía trên ánh ngọc lưu chuyển, lộng lẫy bay lên. Râu bạc trắng phiêu động dưới, chỉ thấy một đôi tay khớp xương rõ ràng, khảy một bản sát phạt thanh âm.

Cái kia mỗi một cái ba động dây đàn, tựu có hào quang như cầu vồng rơi xuống đi, chấn tại trên đại điện, bốn phía đại điện đều vỡ ra đến.

Hắn sắc mặt mọi loại ngưng trọng, nói: “Cũng không biết còn có mấy người sống, đáng chết Tả Tuấn! Đợi oanh mở cổ điện, đánh giết Tả Tuấn, lại đi tìm Tả gia tính sổ sách!”

Y Khôn cũng là mặt âm trầm, dẫn vả vỗ xuống, liền có đạo đạo ấn quyết rơi xuống, đánh tại trên đại điện,

Hắn chuyên ti khảo hạch, phụ trách việc này, bây giờ ra lớn như vậy chỗ sơ suất, chịu tội khó thoát.

Nghĩ đến đây, không khỏi tâm phiền ý loạn, quát: “Đừng nói nhảm, trước tiên oanh mở điện này lại nói!”

Dứt lời, lại là một đạo quyết ấn lên, phối hợp cái kia tiếng đàn ầm vang mà rơi, trong lòng hai người càng phát ra lo lắng, cái kia tốc độ công kích không ngừng tăng tốc, lực đạo tăng thêm, như muốn đánh gãy sơn mạch, cắt đứt giang lưu.

Tại cái này dày đặc công kích phía dưới, cung điện kia bắt đầu lung lay sắp đổ. Trên mặt tường xuất hiện đạo đạo vết nứt, gần sụp đổ.

Nguyên lai là khảo hạch đã đến giờ, chỉ có hai, ba trăm người thông qua Truyện Tống Trận về tới học viện, đây đều là không có tiến vào sơn cốc học sinh.

Y Khôn cùng Ngô Hạo lập tức minh bạch xảy ra chuyện, vội vàng mở ra Truyện Tống Trận chạy tới, lập tức phát hiện trong sơn cốc linh khí hỗn loạn, âm dương nhị khí giao hội, là đại hung chi tượng.

Thế là vội vàng xuất thủ, đem sơn cốc thông đạo bổ ra, xông tới.

Đây cũng là bởi vì âm dương nhị khí trận nhãn bị phá đi, cho nên trong cốc kết giới trở nên suy yếu, lúc này mới tuỳ tiện phá vỡ, hỏi thăm tình huống phía sau, liền để cổ điện bên ngoài học sinh về học viện trước chữa thương đi.

Cũng chính là bởi vì âm dương nhị khí hỗn loạn, đại điện cấm chế cũng bị khóa cứng, cổ điện xông vào không nổi, chỉ có thể cưỡng ép oanh kích.

Hai người đều là mặt âm trầm, không nói một lời cường oanh đại điện.

Cuối cùng, một lát sau, tại một đạo tiếng đàn cùng ấn quyết ầm vang mà rơi thời điểm, cung điện kia bắt đầu đổ sụp, mặt tường bong ra từng màng, mọi loại rộng lớn đều là hóa thành bùn đất.

Cái kia một tiếng vang vọng, tựu như điện chủ người không cam lòng tiếng rống.

Hai người đều là con ngươi co rụt lại, tại đại điện đổ sụp trong nháy mắt, tựu bay lượn đi vào.

“Đây là...”

Trong cổ điện học sinh, một mực khẩn trương quan sát lấy, thấy đại điện cuối cùng bị rung sụp, đều là hoảng sợ bốn phía chạy trốn.

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 156: Bàng Bạc Mưa To

Chương 156: Bàng bạc mưa to

Lấy đám người thực lực, vốn là không sợ đại điện này sụp đổ, nhưng giờ phút này tất cả đều là thân trúng kịch độc, cái nào còn có cái gì khí lực ngăn cản.

Ngay tại mọi người thất kinh thời điểm hai đạo kình phong phi tập mà đến, tại trong đại điện “Hô hô” tản ra.

Hai cỗ lực lượng xảo diệu dung hợp lại cùng nhau, hình thành một cỗ vòi rồng lực lượng, đem sở hữu rơi đá toàn bộ chấn khai.

Sở hữu học sinh luống cuống một chút tựu trấn định lại, không một người bị kích thương, đều là hai mắt tỏa sáng, chỉ thấy trong điện chẳng biết lúc nào, nhiều hơn hai đạo xào xạc thân ảnh.

Y Khôn cùng Ngô Hạo, đứng ở trong đại điện, một tay bấm niệm pháp quyết, trường bào như rắn vũ động.

“Trưởng lão! Là hai vị trưởng lão!”

Một tên đệ tử la hoảng lên, thanh âm bên trong tràn đầy cực độ vui sướng.

Ngô Hạo cùng Y Khôn xuất hiện, không thể nghi ngờ cho đám người đánh một châm thuốc trợ tim, tất cả đều là mừng rỡ như điên.

Thay đổi rất nhanh, trở về từ cõi chết, cảm xúc cực độ ba động, để tất cả mọi người có chút điên cuồng.

“Ha ha” tiếng cười, trong điện truyền ra, lộ ra nói không hết lòng chua xót khổ lụy.

Ngô Hạo cùng Y Khôn ánh mắt quét qua, lập tức đem đại điện bên trong tình huống xem nhất thanh nhị sở, vừa mừng vừa sợ.

Cả kinh là đám người thương thế rất nặng, toàn bộ thân trúng kịch độc.

Vui chính là còn có hai, ba trăm người sống sót, so với bọn hắn dự tính chỉ nhiều không ít.

Hơn hai ngàn người khảo thi, may mắn chui vào cốc có hơn hai trăm người, ngoài điện nghĩ cách cứu viện trở về một nhóm kia hai, ba trăm người, đại điện bên trong thừa hơn hai trăm người, hết thảy khoảng sáu trăm người còn sống sót, đã chết hai phần ba!

Mặc dù tử thương thảm trọng, nhưng so hai người dự tính còn tốt hơn một chút, hai người đều là nội tâm nhẹ nhàng thở ra, tiếp lấy lại thở dài trong lòng một tiếng.

Bỗng nhiên Y Khôn biến sắc, quát: “Không tốt, nơi đây còn có cấm chế, sợ là muốn triệt để đổ sụp!”

Đại điện đã phá hủy hơn phân nửa, giờ phút này mặt đất cũng bắt đầu rạn nứt, chấn động to lớn từ phía dưới truyền đến.

Dương Thanh Huyền bọn người biết phía dưới này là chân không, quát to: “Đi mau!”

Vừa dứt lời, chỉ thấy Y Khôn tay áo hất lên, một cỗ cường đại kình phong bao trùm tới, đem bọn hắn tất cả đều bao trùm.

Mỗi người tất cả đều thân bất do kỷ, bị kình phong kia lực lượng mang lấy bay lên, lại hướng ngoài điện lao đi, từng cái té rớt tại đại điện bên ngoài, lăn thật xa.

Dương Thanh Huyền cũng bị quẳng xuống đất, nhưng lại vững vàng đứng vững thân thể, trong lòng kinh hãi nói: “Đây cũng là Nguyên Vũ cảnh lực lượng sao? Quả nhiên thâm bất khả trắc!”

Hơn hai trăm người, bị hai bọn họ dễ như trở bàn tay phía dưới, tựu cuốn đi ra, lập tức thân ảnh lắc lư, Ngô Hạo cùng Y Khôn cũng tự hành đi ra.

“Ầm ầm!”

Đại điện cuối cùng triệt để sụp đổ xuống, chấn động đến khói bụi cuồn cuộn, toàn bộ trên đất trống đều mở ra từng đạo vết nứt, cái kia hùng vĩ huy hoàng cổ điện, trong khoảnh khắc tựu hóa thành hư không.

“Ầm ầm” âm thanh kéo dài một trận, mới dần dần yên tĩnh xuống.

Bụi đất tán đi, nguyên bản rộng rãi vĩ ngạn đại điện, tựu hóa thành một đống gạch ngói vụn, nhiều tuổi chôn trong sơn cốc.

Dương Thanh Huyền phức tạp nhìn xem những thứ này tường đổ, nhớ tới những Thanh Đồng đó cổ bích hoạ, rất nhiều năm về sau, ai cũng sẽ không biết, nơi này từng chôn một vị Thiên Hà Thủy Ti, đồng dạng ai cũng sẽ không biết, có một vị Thiên Hà Thủy Ti tại Huyền Dạ đại lục bắc bộ, ngày đêm ngóng trông hắn nguyên soái tới đón hắn trở về.

Tất cả tất cả những thứ này, đều theo đại điện đều hủy, vĩnh viễn tiêu thất ở trong thiên địa.

Ngô Hạo cùng Y Khôn cũng là nhìn chằm chằm cung điện kia phá hủy, sau đó bay lên những cái kia tường đổ, tìm tòi một trận, cái gì cũng không có phát hiện, tựa hồ có chút thất vọng.

Y Khôn nhìn đám người một chút, cuối cùng rơi vào Dương Thanh Huyền trên thân, ánh mắt rạng rỡ. Bởi vì làm tất cả mọi người trúng kịch độc, duy chỉ có Dương Thanh Huyền không có. Đồng thời Dương Thanh Huyền mặc dù bị thương, nhưng y nguyên tinh thần không sai, hiển nhiên còn có sức mạnh.

Ngô Hạo cũng là phát hiện Dương Thanh Huyền khác biệt, cùng Y Khôn liếc nhau một cái.

Hai người ngầm hiểu lẫn nhau, trong cổ điện xảy ra chuyện gì, xem ra cần phải trở về chậm rãi hỏi, mà Dương Thanh Huyền tất nhiên ở trong đó phát huy trọng yếu tác dụng.

Y Khôn nói: "Chư vị đều trúng độc không cạn, ta hiện tại liền mở ra phạm vi lớn Truyện Tống Trận,

Mang các ngươi về học viện."

Mọi người nghe xong về học viện, có loại dường như đã có mấy đời cảm giác.

Không ít người khí sắc chết lặng, tựa hồ còn trì hoãn không đến. Càng nhiều người thì là vui đến phát khóc.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nói ra: “Chậm rãi.” Hắn chỉ vào những cái kia sụp đổ đại điện, nói: “Kiến tạo đại điện này vật liệu đá, tất cả đều là linh thạch quặng thô, cho chúng ta chút thời gian, mỗi người mang mấy ngàn cân trở về, khảo hạch đã vượt qua.”

Tất cả mọi người là một trận choáng váng, đều lúc này, hắn còn muốn lấy khảo hạch sự tình.

Y Khôn cùng Ngô Hạo cũng là sắc mặt cổ quái.

Dương Thanh Huyền nói xong, tựu trực tiếp nhảy đến những cái kia tường đổ bên trên, bắt đầu dùng túi trữ vật thu Thạch đầu.

“Khụ, khụ khục.”

Y Khôn ho khan vài tiếng, nói: “Không được nhặt được, lần khảo hạch này, các ngươi tất cả mọi người thông qua được. Còn xem Huyền giai võ kỹ, tựu lấy Hư Thiên cổ đạo thành tích tới định đi.”

“A?!”

Đám người ngốc trệ phía dưới, tất cả đều là cuồng hỉ.

Ngô Hạo nhẹ gật đầu, nói: “Các ngươi có thể đi vào đại điện, đồng thời còn sống tiếp được, đủ thấy có dũng khí, mưu lược, hoặc là vận khí. Đây đều là một tên hợp cách võ giả, cần thiết có được.”

Dương Thanh Huyền cứ thế nói: “Hư Thiên cổ đạo? Đó là cái gì?”

Tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, mặt lộ thần sắc cổ quái, Y Khôn cũng là khó có thể tin dáng vẻ, nói: “Ngươi không biết Hư Thiên cổ đạo?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu.

Y Khôn mặt mũi tràn đầy ngốc trệ, im lặng lắc đầu nói: “Về học viện trước đi, hết thảy trở về rồi hãy nói.”

Dứt lời, liền cùng Ngô Hạo liên thủ, dùng trận khí mở ra một mảnh lớn như vậy quang trận, đem tất cả mọi người truyền tống trở về.

…

Ngay tại tất cả mọi người sau khi rời đi, trong cốc bỗng nhiên mây đen dày đặc, sấm sét vang dội, rơi ra bàng bạc mưa to.

Tí tách tí tách nước mưa rơi vào trên bùn đất, cọ rửa đầy đất máu tươi cùng khí độc, tựa hồ muốn đem tàn viên cùng thi thể đều cọ rửa đi, còn sơn cốc một cái trống trải u tĩnh.

Nước mưa hạ sau một lúc, bùn nhão nước bùn hỗn tạp, đem những cái kia mục nát đồ vật toàn bộ vùi lấp.

Chẳng biết lúc nào, trong mưa nhiều hơn một bóng người.

Bóng người đứng ở mưa to phía dưới, lại vạn thủy không dính nàng thân, lông mày xương trong ngạo, trong lúc giơ tay nhấc chân đều có một phen khí độ, càng là Đông Lôi quốc quốc sư —— Đế Húy.

“Ngạch..., tới chậm nha.”

Đế Húy bình thản lẩm bẩm: “Không biết đã chậm bao lâu.”

Hắn chỗ mi tâm bỗng nhiên lóe lên, cường đại hồn quang bạo phát đi ra, cả người trở nên có chút hoảng hốt, tay phải nâng lên, một mảnh vàng rực chói mắt xuống tới, vạn vũ đột nhiên ngừng, cảnh tượng trước mắt bắt đầu hoảng hốt.

Tại Đế Húy song trong mắt, quang mang kỳ lạ chớp động, bắt đầu hiện ra đại điện bên trong cảnh tượng, Dương Thanh Huyền cùng Tả Tuấn cùng sáng chém giết, đánh trời ưu sầu thảm, bốn phía học sinh quỷ khóc sói gào.

Hắn lẳng lặng đứng ở trong cốc, phảng phất thời không đứng im, chỉ có trong mắt dị cảnh, tại không ngừng di chuyển, cái kia chém giết quá trình gia tốc chiếu phim.

“Ừm?!”

Bỗng nhiên hắn toàn thân chấn động, trong mắt nổ bắn ra tinh mang đến, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền trong tay cái kia xích hồng sắc mâm tròn, khí sắc một chút thay đổi, cả kinh nói: “Nhật Nguyệt Tinh luân!!”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 157: Trong Mưa Gặp Gỡ

Chương 157: Trong mưa gặp gỡ

Trong mắt cảnh tượng hoảng hốt lợi hại, hiển nhiên tâm tình của hắn chịu đến cực lớn ba động.

Nhưng rất nhanh liền trấn định lại, sắc mặt trầm ngưng đem trọn cái quá trình toàn bộ xem hết, mãi đến Y Khôn cùng Ngô Hạo xuất hiện, đem mọi người toàn bộ mang đi.

Toàn bộ quá trình bất quá thời gian nửa nén hương, Đế Húy trên người hồn quang dần dần ảm đạm xuống, mãi đến khôi phục bình thường.

Phía trên thung lũng mưa to, lúc này mới tí tách tí tách, hóa thành mưa to, mưa như trút nước xuống.

“Ha ha, ha ha, ha ha ha ha!”

Đế Húy bỗng nhiên phá lên cười, khắp khuôn mặt là quỷ dị thần sắc, lẩm bẩm: “Thiên Thành Giác ước chừng hoàn toàn chính xác đã chết, xem tới Tinh cung bên trong vị đại nhân kia, có không ít vấn đề đâu. Chuyện này, Thiên Địa Tôn Giả biết không?”

“Ừm, Thiên Giả hơn phân nửa là hiểu được. Cái kia Thiên Hạ Hữu Địch ta nếu không muốn đi rút ra, bỏ mặc tại một tên tiểu tử trên thân, không khỏi quá lãng phí, thế nhưng là...”

“Thôi, tiểu tử kia có thể có được Thiên Hạ Hữu Địch, cũng là chiếm hữu cơ duyên lớn chi nhân, bằng vào ta thời khắc này lực lượng, cưỡng ép rút ra, cái này Vũ Hồn hơn phân nửa sẽ phá hủy. Lưu ở trên người hắn, tương lai có lẽ có thể cho ta một kinh hỉ cũng nói không chừng đấy chứ, cái này chưa chắc không phải một cái ám kỳ.”

Đế Húy trầm tư hồi lâu, tựa hồ nghĩ đến diệu dụng, khóe miệng hơi hơi giơ lên, lộ ra thập phần vui vẻ, lẩm bẩm: “Mặc dù không tìm được Yêu Đế phần mộ tin tức, nhưng chuyện này nhưng so sánh Yêu Đế phần mộ thú vị nhiều đây.”

“Đợi tra ra Yêu Đế phần mộ một chuyện phía sau, ta liền tại Dương Thanh Huyền trên thân bố trí xuống cấm pháp, để hắn tránh thoát thiên địa song bảng cảm ứng, miễn cho bị Tinh cung người kia phát hiện.”

Đế Húy trong mắt hết chứa ý cười, không nhịn được “Hắc hắc” cười ra tiếng.

Mưa càng rơi xuống càng lớn, cuồng phong gào thét, sấm sét vang dội.

Phảng phất là một cổ áp lực đã lâu phát tiết, muốn đem cả cái sơn cốc đều đắm chìm vào.

Tại mưa to bên trong, bỗng nhiên sáng lên một điểm kim quang, một người lại đội mưa mà đến.

Mỗi đi ra một bước, dưới chân liền sinh ra một mảnh kim mang, nâng thân thể của hắn tại mưa không trung dạo bước.

Nhìn như mỗi một bước đều đi cực chậm, nhưng mấy bước phía dưới, liền đi tới Đế Húy trước mặt.

Người kia toàn thân đều quấn tại bên trong hắc bào, một đôi mắt sáng ngời có thần, mở miệng nói: “Quốc sư, chờ lâu.”

Bỗng nhiên, hắn thân thể chấn động, trong con ngươi lướt qua kinh hãi ánh mắt, lóe lên một cái rồi biến mất.

Đế Húy cười nhạt một tiếng, nói: “Bốn năm không thấy, Khương Dịch trưởng lão tu vi cao hơn một tầng, thật đáng mừng.”

Khương Dịch nói: “Quốc sư tu vi tinh tiến, mới thật sự là đáng sợ đâu. Bốn năm trước bất quá là Chân Vũ cảnh mà thôi, hiện tại thế mà ngay cả ta đều nhìn không thấu.”

Đế Húy cười nói: “Ta bất quá là tu luyện liễm tức chi thuật thôi.”

Khương Dịch hiển nhiên không tin, hắc tiếng nói: “Thật là lợi hại liễm tức thuật, toàn bộ Bắc Ngũ Quốc bên trong, nếu nói có ai nhất làm cho ta kiêng kỵ, trừ ra quốc sư bên ngoài, không làm người thứ hai nghĩ.”

Đế Húy cười nói: “Bất quá bốn năm trước gặp mặt một lần, lại để Khương Dịch trưởng lão như thế ghi khắc, rất cảm thấy vinh hạnh.”

Khương Dịch nhìn qua hắn, nói: “Bốn năm trước, gặp mặt một lần, quốc sư tiện tay tựu cho ta một bản” Tiểu Chiên Đàn Công “, lúc ấy ta còn lơ đễnh. Ai ngờ bốn năm bế quan, liền để ta hướng đến cảnh giới bây giờ, quả thật là đáng sợ rất a.” Trong mắt của hắn toát ra vẻ phức tạp đến, cảm kích cùng kiêng kị đều xem trọng.

Đế Húy nói: “Tiểu Chiên Đàn Công tổng cộng có chín tầng, lấy thiên tư của ngươi, chỉ muốn tiếp tục tu luyện xuống dưới, có thể làm cho ngươi thuận lợi bước vào ‘Địa cảnh’, thậm chí cao hơn.”

Khương Dịch động dung nói: “Quốc sư đối với Địa cảnh tựa hồ mười phần lý giải?”

Đế Húy cười nói: “Ngươi không cần thăm dò ta, chờ ngươi đem ‘Tiểu Chiên Đàn Công’ tu luyện tới cực hạn, tự nhiên liền hiểu. Khi đó, Khương Dịch trưởng lão, sợ sẽ là Bắc Ngũ Quốc người thứ nhất.”

Khương Dịch nói: “Chẳng lẽ quốc sư không phải Bắc Ngũ Quốc chi nhân?”

Đế Húy cười nói: “Trưởng lão tựa hồ hỏi được hơi nhiều.”

Khương Dịch trên mặt lộ ra vẻ xấu hổ, có chút áy náy nói: “Lấy quốc sư đối với ta chi ân, thực không nên như vậy hỏi.”

Đế Húy cười nói: "Không sao, hiếm thấy khương Dịch đại nhân còn nhớ rõ ta, đồng ý bán như thế một bộ mặt.

"

Khương Dịch nói: “Cái kia yêu tộc Đại Đế phần mộ sự tình, ta vốn là lần cảm thấy hứng thú. Coi như không có việc này, bằng ‘Tiểu Chiên Đàn Công’ ân huệ, quốc sư có triệu, ta cũng nghĩa bất dung từ. Yên tâm đi, chỉ cần Đại Đế phần mộ tại cái này vài miếng bên trong dãy núi, ta tựu nhất định có thể đem hắn tìm ra!”

Đế Húy mỉm cười, nói: “Hết thảy đều xem cơ duyên đi, ta bản thân đối với chuyện này cũng không ôm hy vọng quá lớn, dù sao này Vạn Yêu Sơn, không phải đối phương Vạn Yêu Sơn.”

“Này Vạn Yêu Sơn không phải đối phương Vạn Yêu Sơn?”

Khương Dịch sững sờ, nói: “Quốc sư lời ấy ý gì?”

Đế Húy nói: “Việc này nói rất dài dòng, ta mặc dù không ôm hy vọng quá lớn, nhưng nói không chừng có vạn nhất đâu. Tỉ như, mới vừa ta liền phát hiện một kiện phi thường có ý tứ sự tình.”

Khương Dịch sắc mặt biến hóa, hình như có không nhanh, hừ một tiếng, nói: “Quốc sư mặc dù tại ta có ân, nhưng cầm học viện chúng ta thảm sự làm chuyện vui, thật là khiến người có chút trơ trẽn!”

“Ha ha.”

Đế Húy cười ha hả, nói: “Khương Dịch trưởng lão hiểu lầm. Nói đến, Thiên Tông học viện khảo hạch cũng thật sự là nhân từ nha, đổi lại Đông Lôi quốc Thủy Khi học viện lời nói, cho dù không có đột phát sự cố, cũng có hai phần ba học viên muốn tại trong khảo hạch vẫn lạc.”

Khương Dịch nói: “Khảo hạch này sự tình, ta xưa nay không quản. Nhưng các ngươi Thủy Khi học viện pháp môn, hoàn toàn chính xác quá tàn khốc chút ít.”

“Tàn khốc sao? Ha ha.”

Đế Húy nở nụ cười, trên mặt hiện ra một tia tà khí, nói: “Đó là bởi vì Khương Dịch trưởng lão chưa từng gặp qua tàn khốc hơn. Có chút lớn tông môn, một hồi khảo hạch xuống tới, có thể người sống sót không đến vạn nhất.”

Khương Dịch nheo mắt, cả kinh nói: “Không đến vạn nhất, quốc sư khoa trương đi.”

Đế Húy thu liễm cái kia cười tà, nghiêm túc nói: “Một chút cũng không có khoa trương, nhớ được năm đó ta ở tông môn, một lần kia tham dự người tham gia khảo hạch tổng cộng có hơn ba vạn người, cuối cùng thông qua người, chỉ có hai người.”

Khương Dịch giật nảy mình, run giọng nói: “Hơn ba vạn người, mới lấy hai người?!”

Đế Húy hắc cười một tiếng, lắc đầu nói: “Không, là chỉ lấy một người, mặt khác người kia, cuối cùng cũng bị ta giết.”

Khương Dịch thở một hơi lãnh khí, chỉ cảm thấy toàn thân khắp lạnh, không nói ra được lạnh, trên mặt lớn không huyết sắc.

Tại Đế Húy hững hờ khẩu thuật bên trong, có thể tưởng tượng loại kia địa ngục cảnh tượng đáng sợ. Mà trước mắt người này, như thế nào một thứ đáng sợ.

Khương Dịch trong đầu hiện ra bốn năm trước một màn kia, năm đó lần thứ nhất nhìn thấy Đế Húy lúc dáng vẻ, khi đó Đế Húy chỉ có Chân Vũ sơ kỳ tu vi, lại cấp Nguyên Vũ trung kỳ chính mình, một loại áp lực vô hình.

Mà bây giờ, cái này trương góc cạnh rõ ràng khuôn mặt tuấn tú dưới, là như thế nào một loại thực lực đáng sợ.

Đế Húy thấy Khương Dịch dáng vẻ, đột nhiên cười nói: “Yên nào, mỗi người cơ duyên và phát triển lịch trình cũng không giống nhau, nhưng ở loại kia đáng sợ địa ngục trong tràng, lại càng dễ bồi dưỡng được cường giả chân chính, như thế một chút cũng không giả đâu.”

Hắn nhìn phía trước tường đổ, lạnh nhạt nói: “Ta mới vừa phát hiện đắt viện một cái phi thường có ý tứ học sinh, Khương Dịch trưởng lão có thể cân nhắc thu hắn làm đồ, có thể, tại tương lai sẽ phát sinh một chút phi thường chuyện thú vị đâu.”

Convert by: Quá Lìu Tìu

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 158: Tam Thập Tam Thiên

Đế Húy trong mắt mỉm cười, không đợi Khương Dịch trả lời, liền phất một cái ống tay áo, trực tiếp hướng tới mưa xối xả trung hành đi.

Một bước phía dưới, lại có mấy trăm trượng xa, trong chớp mắt cũng chỉ còn sót lại một cái bóng lưng, còn có một đạo thanh âm nhàn nhạt truyền đến, ở điện tiếng sấm chớp phía dưới, càng rõ ràng lọt vào tai, “Cái kia học sinh gọi Dương Thanh Huyền.”

Đế Húy thân ảnh biến mất ở cuồng phong gào thét phía dưới, chỉ còn mưa xối xả mưa tầm tã, kéo dài vô tận.

“Dương Thanh Huyền?”

Khương Dịch chỉ hơi trầm ngâm, nói: “Nếu Đế Húy nói như thế, người học sinh này sợ có chút kỳ dị, ta ngược lại muốn cố gắng lưu ý một hồi. Chỉ là hắn làm sao biết được người này, lẽ nào từ đầu đến cuối, hắn đều ở một bên quan sát sao?”

Khương Dịch nghĩ mãi mà không ra, thở dài, tự nói: “Học viện mấy năm qua này, ngoại trừ cái kia thần bí khó dò Vu Khinh Nguyệt, liền lại không từng xuất hiện thiên tài tuyệt diễm hạng người. Cứ thế mãi, năm nước đệ nhất học phủ tên tuổi, thật sự muốn chắp tay dâng cho người. Lần này bất ngờ, chưa chắc không là một chuyện tốt.”

“Cái kia Đại Đế phần mộ nếu thật sự xuất thế, sợ chấn động không chỉ là phương bắc năm nước đi. Tìm kiếm manh mối việc, nhất định phải bí mật tiến hành, bằng không tin tức truyền ra ngoài, sợ là ngày này, cũng phải bị chọc thủng.”

“Cái kia Đế Húy đến cùng là người phương nào, chắc chắn sẽ không vẻn vẹn Đông Lôi Quốc Quốc sư, thân phận dưới, tất nhiên ẩn giấu đi kinh người bí ẩn. Bất quá hắn người việc, không có quan hệ gì với ta, huống hồ ta còn nợ hắn nhân tình.”

Các loại hỗn loạn ý nghĩ tràn vào Khương Dịch trong đầu, lập tức lại loại ra ngoài, thở thật dài một tiếng về sau, liền chân đạp kim đợt mà đi.

...

Nội viện sát hạch về sau, qua hơn tháng thời gian.

Sát hạch xảy ra bất trắc, cho Thiên Tông học viện cùng Thương Nam Quốc mang tới cực kỳ chấn động mạnh động, cũng dần dần trở nên bình lặng.

Những cái kia may mắn còn sống sót học sinh, ngoại trừ số ít trúng độc quá sâu, vẫn là độc phát thân vong bên ngoài, còn lại tất cả đều còn sống, đồng thời thực lực lớn vì là tinh tiến.

Mỗi ngày đều có người tìm đến Dương Thanh Huyền, nhưng đều không tìm thấy.

Dương Thanh Huyền sợ phiền phức, sợ làm trễ nải tự mình tu hành, một người trốn ở thần âm núi, nghênh long đàm bên trong tu luyện.

Khoảng thời gian này, hắn không ngừng phỏng đoán Lục Dương Chưởng, đồng thời phát hiện một chuyện, cái kia Thiên Hà Thủy Ty lưu lại mười lăm viên hạt châu, ẩn chứa cực mạnh Chí Dương lực lượng, tức có thể coi như binh khí, có thể xem là linh thạch.

Tháng này đến, hắn chính là không ngừng thu nạp trong hạt châu dương khí, đem Lục Dương Chưởng tinh thuần độ lại tăng lên không ít.

Trong đó một viên hạt châu bị hắn thu nạp về sau, đỏ đậm màu sắc có chút lờ mờ, nhưng không hề cẩn thận so sánh, rất khó phân biệt ra được.

Có thể thấy được này mười lăm viên trong hạt châu, ẩn chứa Chí Dương chân khí có bao nhiêu khổng lồ.

Mà ngày đó trong ao nước, thiên hạ có địch ngưng luyện Nhật Nguyệt Tinh Luân thời điểm, thu nạp ngàn vạn tia dây hồng, so với này mười lăm viên hạt châu còn muốn khổng lồ hơn nhiều.

Nghĩ đến cái kia Nhật Nguyệt Tinh Luân sức mạnh, liền không khỏi liếm một cái đôi môi. Lần kia vận dụng về sau, phảng phất năng lượng bị hao tổn hết rồi, một mực vắng lặng ở Hỏa Vân ấn bên trong, không có động tĩnh.

Dương Thanh Huyền cũng rõ ràng, cái kia Nhật Nguyệt Tinh Luân bất quá là ngoại vật, chỉ có thực lực mình tăng lên, mới là chính đạo.

Vì vậy không hề có tiêu hao quá nhiều tinh lực ở Hỏa Vân in lại, mà là một tháng qua, đều khổ tu Lục Dương Chưởng.

Huyền giai võ kỹ, uy năng vô cùng lớn, hắn phải đem Lục Dương Chưởng hoàn toàn thông hiểu đạo lí, còn phải cần một khoảng thời gian.

Ngày hôm đó, đang chìm ngâm ở quan tưởng trong trạng thái, tìm hiểu “Trước mắt” to lớn chưởng ấn, bỗng nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, một hồi mở mắt ra, đưa tay chộp một cái, đem trôi nổi tại trước người mười lăm viên Quải Châu thu vào nhẫn.

“Này Quải Châu tươi đẹp ướt át, dương khí dồi dào, hẳn là dùng Thiên Hà thủy chi tinh hoa ngưng tụ đi.”

Một thanh âm truyền đến, lời nói nhỏ nhẹ ôn nhu, không nói ra được thoải mái êm tai.

Dương Thanh Huyền trong mắt xẹt qua vẻ kinh dị, ở nước ao bên, hoa mai kéo tới, một đóa hoa hải đường giống như thiếu nữ, liền đập vào mi mắt.

Hắn nhìn trước mắt này như mê thiếu nữ, đầy rẫy quá nhiều bí mật, nói: “Ngươi biết Thiên Hà Chi Thủy?”

Vu Khinh Nguyệt cười nhạt, nói: “Thương Khung tinh vực, có hai đại thần thủy, chia ra làm Thiên Hà cùng Vong Xuyên, điều tiết toàn bộ tinh vực tam thập tam thiên âm Dương Bình hoành.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Tinh vực tam thập tam thiên? Là cái gì?”

Vu Khinh Nguyệt hơi thở như hoa lan, nói: “Thương Khung tinh vực, rộng lớn vô ngần, lấy Trung Ương Đại thế giới làm trụ cột, uốn lượn ở thế giới chung quanh, có ba mươi ba cái vị diện, Huyền Dạ đại lục liền là một cái trong số đó.”

Dương Thanh Huyền nghe được trong lòng ngạc nhiên, hỏi vội: “Làm sao ngươi biết, ngươi không phải Huyền Dạ đại lục người?”

Ngày đó cổ điện phía dưới, Đỗ Nhược từng nói, liên quan với đại lục vị diện sự tình, chính là tông môn cơ mật, không được truyền ra ngoài. Trước mắt này như mê nữ tử, lại tựa hồ như biết tất cả mọi chuyện.

Vu Khinh Nguyệt xì xì nở nụ cười, đùa bỡn hai tóc mai buông xuống tóc đen, cười nói: “Ngươi đoán đây?”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ta cũng không phải ngươi con giun trong bụng.”

Vu Khinh Nguyệt hừ nhẹ nói: “Không đoán dễ tính, ngươi liền tự mình từ từ suy nghĩ đi, ta cũng không nói.” Nàng hiển nhiên không dáng vẻ cao hứng.

Dương Thanh Huyền chỉ được nhắm mắt nghi ngờ nói: “Không phải?”

Vu Khinh Nguyệt nháy mắt, hỏi: “Này có trọng yếu không?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, nói: “Không trọng yếu.”

Vu Khinh Nguyệt “Khanh khách” nở nụ cười, nói: “Không trọng yếu, vậy ngươi còn hỏi?”

Dương Thanh Huyền buồn bực không thôi, nói: “Vậy ngươi còn để cho ta đoán?”

“Khanh khách.”

Vu Khinh Nguyệt nở nụ cười, làm cho bên trong sơn cốc trăm hoa thất sắc, nàng nói: “Rất nhiều thứ, theo thực lực tăng lên, tự nhiên liền hiểu. Mà ngươi thành tựu tương lai, tất nhiên không biết vẻn vẹn hạn chế ở Huyền Dạ đại lục.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi cứ như vậy xem trọng ta?”

Vu Khinh Nguyệt gò má ửng đỏ, sẵng giọng: “Đúng thế, nếu như ta không đoán sai, ngươi Võ Hồn. Thái Huyền Kiếm Trủng, đã thức tỉnh rồi.”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, nội tâm nhấc lên sóng lớn, Kiếm Trủng việc, hắn chưa bao giờ đối với bất kỳ người nào nhấc lên, cô gái nhỏ này làm sao lại biết?

Hắn kiềm chế lại nội tâm kinh hãi, bất động thanh sắc nói ra: “Ngươi nói cái gì, cái gì Kiếm Trủng?”

Vu Khinh Nguyệt con mắt thu nhỏ lại, nhìn hắn chằm chằm một trận, bỗng nhiên phập phù một chưởng, liền chụp lại đây.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy cương phong đập vào mặt, liền hắn đãng khí trung kỳ thân thể, đều cảm thấy da dẻ bị cắt đau đớn, không khỏi trong lòng kinh hãi, bản năng phản ứng một trảo Trảm Yêu Kiếm, liền đưa ngang trước người chống đối.

“Ầm!”

Một chỉ trắng nõn như ngọc bàn tay, đặt ở trên thân kiếm, phát sinh “Ong ong” tiếng rung âm thanh, ánh kiếm phân tán, cường đại chưởng phong theo kiếm hai bên bay tập mà qua.

Dương Thanh Huyền vẫn chưa cảm thấy không khỏe, nhưng sau lưng đầm nước nhưng “Ầm ầm” nổ tung, chấn động tới một nói vòng xoáy khổng lồ, như rồng giống như lướt lên bầu trời.

Sau đó cái kia Thủy Long trên không trung vỡ vụn, hóa thành vạn ngàn nước mưa đánh rơi xuống, tí tách tí tách ở hai người bên cạnh người rơi xuống.

“Khanh khách.”

Vu Khinh Nguyệt một hồi thu hồi thủ chưởng, cười ha hả, nói: “Hảo ngươi cái Dương Thanh Huyền, vẻ mặt giả bộ thật là chân thực, kém chút ngay cả ta cũng lừa. Trong tay kiếm này là cái gì? Linh Võ trung kỳ tu vi, chân khí mạnh, có thể so với hậu kỳ, không tệ, không tệ.”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 159: Truyền Thừa Võ Hồn

Dương Thanh Huyền mặt đỏ lên, có chút xấu hổ, chỉ được thừa nhận, hỏi: “Ngươi là làm sao mà biết?” Đồng thời nội tâm đối với Vu Khinh Nguyệt thực lực, cảm thấy vạn phần khiếp sợ.

Vu Khinh Nguyệt không đáp, nụ cười trên mặt thu liễm, ngước nhìn Vô Tận Thiên Không, đáy mắt xẹt qua thanh mang.

Một lát, nàng mới nói ra: “Thương Khung bên trong tinh vực, võ giả lấy Võ Hồn câu thông thiên địa, tiến hành tu luyện. Mà Võ Hồn nhưng là võ giả tinh, khí, thần, hồn, ý cụ hiện. Ở vùng tinh vực này bên trong, đã từng xuất hiện thập đại kinh thiên động địa, quát tháo hoàn vũ Võ Hồn, một người trong đó, chính là ngươi bây giờ người mang. Thái Huyền Kiếm Trủng!”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, cả kinh nói: “Cái gì? Võ Hồn không là độc nhất vô nhị sao?”

Vu Khinh Nguyệt cười nói: “Không sai, phổ thông Võ Hồn xác thực là độc nhất vô nhị, nhưng ngươi Võ Hồn không hề phổ thông. Bởi vì ngươi Võ Hồn, là truyền thừa Võ Hồn!”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Truyền thừa Võ Hồn? Lẽ nào ta…” Hắn đầy mặt khiếp sợ, hỏi tới: “Ngươi đối ta Võ Hồn, còn có người thế, biết bao nhiêu?”

Vu Khinh Nguyệt lắc đầu nói: “Ta biết cũng không nhiều, nhưng ngươi Võ Hồn, nhất định phải cẩn thận ẩn giấu đi, nếu là bị cái khác người biết lời, có lẽ sẽ mang cho ngươi đến họa sát thân.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt quái lạ, nói: “Liền ngươi cũng biết rồi...”

Vu Khinh Nguyệt giận nguýt hắn một cái, nói: “Chẳng lẽ lại ta còn hại ngươi?”

“Khà khà.”

Dương Thanh Huyền cười khan mấy tiếng.

Nhưng nội tâm nhưng là khó có thể bình tĩnh, nghĩ thầm: “Không nghĩ tới Thái Huyền Kiếm Trủng lai lịch lớn như vậy, như vậy thân thế của chính mình cũng tất nhiên không đơn giản, cô gái nhỏ này tựa hồ biết không ít, nhưng cũng đều là lập lờ, thật giống không muốn tiết lộ quá nhiều.”

Vu Khinh Nguyệt tựa hồ nhìn ra tâm tư của hắn, lập tức chuyển biến đề tài, nói: “Bây giờ ngươi thông qua được sát hạch, lập tức liền là nội viện đệ tử, đón lấy chính là Hư Thiên cổ đạo rèn luyện. Thiên Tông bên trong học viện dĩ nhiên xuất hiện Hư Thiên cổ đạo, xác thực khiến người khiếp sợ, so với cái này, kia cái gì xem Huyền giai võ kỹ, căn bản không đáng nhất sái.”

“Hư Thiên cổ đạo?”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đó là cái gì rèn luyện?”

Vu Khinh Nguyệt nói: “Hư Thiên cổ đạo, là đi về Hư Thiên cổ chiến trường vết nứt không gian, cũng không phải là chỉ có Thiên Tông học viện mới có. Hơn nữa Thiên Tông học viện cái khe này, mười phần nhỏ bé, cũng không cái gì tác dụng lớn, nhưng đối với ngươi mà nói, nhưng là một lần cơ duyên lớn lao. Bởi vì ngươi tu luyện thể thuật, đến thời điểm vết nứt lực lượng, sẽ đè ép thân thể của ngươi, chỉ cần ngươi làm hết sức thời gian dài tiếp tục kiên trì, sẽ được ích lợi không nhỏ.”

“Vết nứt không gian?”

Dương Thanh Huyền một hồi mắt choáng váng, nói: “Cái kia lại là cái gì ý tứ?”

Vu Khinh Nguyệt giậm chân một cái, sẵng giọng: “Ngươi làm sao cái gì cũng không biết? Đần độn chết rồi.” Nàng đang muốn giải thích, bỗng nhiên lông mày nhăn lại, nói: “Có người đến rồi.” Liền bóng người lóe lên, liền biến mất ở tại chỗ.

Dương Thanh Huyền trong mắt xẹt qua khiếp sợ, hắn càng bắt giữ không tới Vu Khinh Nguyệt bóng người, cũng không biết nàng là như thế nào rời đi.

“Ha ha, Thanh Huyền bạn học, ngươi quả nhiên ở này, có thể để chúng ta một trận dễ tìm a.”

Một thanh âm truyền đến, sau đó bóng người loáng một cái, Dương Thanh Huyền trước mắt liền thêm ra một người, chính là phòng giáo vụ Vạn Cương lão sư.

đọc truyện ở //truyencuatui. n

et/ Vạn Cương ý cười đầy mặt, nói: “Vừa nãy Thanh Huyền bạn học luyện công, một nói Thủy Long phóng lên trời, kình khí mười phần hùng hồn dồi dào, ta tò mò liền tới xem một chút, không nghĩ tới quả nhiên tìm tới ngươi.”

Hắn đáy mắt xẹt qua một tia kiêng kỵ, có chút lo lắng nói: “Nơi đây chính là Lục Giang Bằng trưởng lão cấm địa, chúng ta vẫn là mau chóng rời đi đi, nếu là bị Lục Giang Bằng trưởng lão biết có người tự ý xông tới, liền nguy hiểm.”

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói ra: “Vạn Cương lão sư tìm ta chuyện gì?”

Vạn Cương cười khổ nói: “Hiện tại toàn bộ học viện đều đang tìm ngươi, hư không cổ đạo rèn luyện liền muốn bắt đầu. Trước lúc này, sẽ có học Viện trưởng già ở trong các ngươi chọn đệ tử thân truyền. Lấy Thanh Huyền bạn học ở Huyền Long Sơn biểu hiện, bị một vị trưởng lão vừa ý tỷ lệ là phi thường lớn.”

Dương Thanh Huyền trầm tư một chút, nói: “Có thể hay không không làm trưởng lão thân truyền?”

“A? Cái gì?”

Vạn Cương sửng sốt một chút, lập tức “Ha ha” cười ha hả, nói: “Thanh Huyền bạn học thật là hài hước, sau ba ngày, liền đi tới Hư Thiên cổ đạo, thông báo đã đạt, Thanh Huyền bạn học cần phải tới. Ngày đó liền có trưởng lão thân tuyển đệ tử, nếu là bỏ qua lời, hối hận không kịp.”

Vạn Cương nói xong, tựa hồ sợ sệt Lục Giang Bằng đột nhiên xuất hiện, lập tức chân khí hóa cánh, lăng không Đằng Phi mà đi.

Dương Thanh Huyền nhìn Vạn Cương bay đi bóng lưng, càng là mười phần ước ao, than thở: “Chân khí hóa cánh, ta ngày nào mới có thể bước vào Chân Võ cảnh a.”

Vu Khinh Nguyệt cũng không biết đi đâu, Vạn Cương đi rồi cũng lại chưa xuất hiện.

Dương Thanh Huyền lập tức trở lại trong đầm nước, tiếp tục tu luyện lên.

Vừa nãy Vu Khinh Nguyệt một chiêu thăm dò, chỉ dò ra của hắn luyện khí tu vi, cũng không biết của hắn luyện thể tu vi, cách đăng khí hậu kỳ, cũng chỉ là một tầng giấy dán cửa sổ.

Đáng tiếc Ô Kim Pháp Y tổn hại, bằng không một tháng này bế quan, sợ là từ lâu đột phá.

Sau ba ngày, lại là một nói Thủy Long từ trong cốc kinh thiên mà lên, xông thẳng Vân Tiêu.

Đồng thời nương theo lấy thật dài tiếng hú, ở thần âm trong ngọn núi khuếch tán ra, kéo dài không dứt, vô cùng vô tận.

Chính là đột phá cảnh giới tượng trưng.

Cả kinh phụ cận tu luyện học sinh, đều là khiếp sợ ngóng nhìn lại đây, liền thấy một bóng người từ trong cốc lướt ra khỏi, thật nhanh hướng tới học viện phương hướng chạy đi.

...

Bên trong học viện, phòng giáo vụ trước trên quảng trường, lít nha lít nhít tụ tập mấy trăm người.

Đều là sát hạch bên trong may mắn còn sống sót học sinh.

Ngoại trừ trong đại điện may mắn còn sống sót hơn hai trăm người toàn bộ trúng tuyển bên ngoài, còn tại còn lại hơn năm trăm người bên trong, chọn lựa mấy chục người bổ túc ba trăm số lượng.

Người người trên mặt đều là tràn đầy sắc mặt vui mừng, tựa hồ hoàn toàn quên đi một tháng trước, cái kia Luyện Ngục giống như cảnh tượng.

Ở quảng trường một bên, có vài sắp xếp đặc thù chỗ ngồi, đều là để cho một ít có thân phận đại nhân vật.

Những nhân vật này đều là Thương Nam Quốc thế gia quyền quý, hàng năm nội viện sát hạch, cùng với Tiềm Long Bảng xếp hạng, đều đều không ngoại lệ sẽ tới trận.

Muốn duy trì thế gia huy hoàng, nhất định phải không ngừng thu nạp máu mới, thi vào nội viện học sinh, còn có Tiềm Long Bảng trên cường giả, không thể nghi ngờ là những thế gia này trong mắt thịt.

Mà đối với phần lớn học sinh mà nói, thông qua luyện võ thay đổi vận mệnh, tiến vào đế quốc thượng tầng, cũng là bọn hắn tâm nguyện.

“Đội trưởng làm sao còn chưa tới, sẽ không bỏ qua Hư Thiên cổ đạo chứ?”

Trần Chân đứng ở trong đám người, cẩm y thắt lưng ngọc, tư thế hiên ngang, so trước đó nhìn qua, muốn trầm ổn nhiều.

Liễu Thành nói: “Bỏ qua Hư Thiên cổ đạo cố nhiên đáng tiếc, nếu như bỏ qua trưởng lão thân tuyển đệ tử, vậy thì thực sự là gặp quỷ, thuốc hối hận đều không có được ăn.”

Mạnh Thụy gật đầu nói: “Lấy Dương Thanh Huyền thực lực, còn có ở sát hạch bên trong biểu hiện, lẽ ra có thể bị một vị trưởng lão vừa ý.”

Trần Chân nói: “Mọi người trong trận chiến này đều dị thường nhảy nhót, tin tưởng chúng ta mỗi người đều có cơ hội.”

Liễu Thành cùng Mạnh Thụy đều là hiện lên sắc mặt vui mừng, trong lòng sinh ra chờ đợi tình tới.

Nhạc Cường nhưng là sắc mặt có chút tối nhạt.

Hắn đoạn đi một tay, con đường võ đạo trở nên chật vật, sợ là rất khó bị trưởng lão vừa ý.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 160: Không Phân Nặng Nhẹ

Trần Chân nhìn ra tâm tư của hắn, an ủi: “Ngươi không cần quá lo lắng, tay cụt mọc lại cũng không phải không thể. Theo ta được biết, cõi đời này liền có đan dược và công pháp có thể tục ra tay cánh tay tới.”

Nhạc Cường trong mắt sáng ngời, phảng phất khôi phục thần thái, mừng lớn nói: “Thật sự?”

Trần Chân cười nói: “Tự nhiên, cần phải tiến nhập nội viện về sau, ta dẫn ngươi đi nhà ta lật xem sách cổ, nhất định có thể tìm tới rất nhiều manh mối.”

Nhạc Cường lúc này mới lên tinh thần tới.

Mạnh Thụy vỗ vỗ bờ vai của hắn, lấy đó cổ vũ.

“Viện trưởng đại nhân đến rồi!”

“Tấn Vương cũng tới!”

Không biết ai đột nhiên hô một tiếng, lập tức đem nói chuyện của mọi người đánh gãy, tất cả mọi người đều tới một phương hướng nhìn tới.

Chỉ thấy một ông già, tiên phong đạo cốt, mặt đỏ lừ lừ, đi theo phía sau Ngô Hạo, Y Khôn hai tên trưởng lão.

Ông lão bên trái, là một tên tướng mạo đẹp trai nam tử, thân mang màu lam nhạt mưa bụi trường bào.

Hai người dắt tay nhau mà đến, tại mọi người chen chúc hạ nhập trận.

Tô Anh mặc một bộ màu đen áo bông, đi theo phía sau nam tử.

Tô Anh cùng nam tử kia đều là tướng mạo cực đẹp, bất kể là tướng mạo, vẫn là trên thân loại kia thượng vị giả khí tức, đều giống nhau đến mấy phần.

Khanh không rời cùng Tô Trạch vừa vào sân, những cái kia ngồi chư phương các đại lão cũng đều vội vàng đứng lên, tới nghênh đón.

Tô Anh ánh mắt, thì lại ở trong đám người đảo qua, tựa hồ đang sưu tầm cái gì.

Khi thấy Đỗ Nhược cùng Đoàn Vỉ Vỉ mấy người lúc, nhẹ nhàng mỉm cười gật đầu, xem như là chào hỏi.

Đoàn Vỉ Vỉ tóc toàn cạo sạch, trên đầu bao hết một tầng vải trắng, đâm cái đuôi ngựa rủ xuống, ngược lại cũng không xấu.

Chỉ là ở tóc dài đi ra trước đây, không cách nào triển khai tự mình Võ Hồn.

Tô Anh ánh mắt tiếp tục ở trong đám người nhìn xung quanh, một hồi nhìn thấy Trần Chân mấy người, không khỏi trong mắt sáng ngời, nhưng rất nhanh lại ảm đạm xuống, lông mày khẽ nhíu, nghĩ thầm: “Xảy ra chuyện gì, hắn vì sao không có tới?”

Tại mọi người nghênh tiếp dưới, Tấn Vương Tô Trạch ngồi ở đó chút vị trí trung gian, bên trái còn bỏ không một vị, liền để cho cho học viện Viện trưởng khanh không rời.

Đông đảo học sinh đều là rất gấp gáp, tuy rằng khanh không rời là Viện trưởng, nhưng ngoại trừ nhập học thời điểm gặp một chút bên ngoài, bình thường liền lại chưa từng thấy hắn lộ diện.

Còn có Tấn Vương, đại đa số người càng là lần đầu tiên thấy. Tấn Vương thần thái anh rút, là khó gặp mỹ nam tử, càng làm cho mọi người lòng sinh mê mẩn.

Tô Trạch ánh mắt cũng nhìn phía học sinh, làm cho bọn học sinh càng là căng thẳng vạn phần, từng cái từng cái kiên cường lồng ngực, hy vọng có thể cho Tấn Vương lưu cái ấn tượng tốt.

Tô Trạch nhìn một hồi về sau, xoay người hỏi: “Làm sao không gặp Dương Thanh Huyền?”

Khanh không rời cũng là khẽ nhíu mày.

Vạn Cương vội vã tiến lên, nói: “Ba ngày trước ta đã thông tri hắn, nên tới.”

Y Khôn có chút không vui, nói: “Này Dương Thanh Huyền có chút không phân nặng nhẹ, đại sự như thế, dĩ nhiên đến muộn, để nhiều người chờ như vậy hắn một cái.”

Vạn Cương đáp lời nói: “Đúng đấy, ta nhìn người này khá là ngạo mạn, sợ là ỷ vào tự mình công lao lớn, liền vênh váo hung hăng đi.”

Tô Trạch nhàn nhạt nói ra: “Người này tâm tính chất phác, không phải người như thế, nói vậy có chuyện gì chậm trễ, chúng ta chờ một chút đi.”

Ngoại trừ khanh không rời các mấy vị trưởng lão bên ngoài, những người còn lại đều là sững sờ, thầm nói: “Tâm tính chất phác là cái quỷ gì? Lẽ nào Tấn Vương nhận thức Dương Thanh Huyền? Này, này làm sao có khả năng?”

Vạn Cương càng là hơi thay đổi sắc mặt, trên trán bốc lên mồ hôi lạnh đến, tựa hồ mình nói sai, vội vàng nói: “Tấn Vương nói rất có lý, Dương Thanh Huyền phẩm tính vẫn là vô cùng chất phác.”

Xung quanh người đều là khinh bỉ nhìn hắn, thầm nghĩ: “Thiên Tông học viện cũng có nịnh nọt hạng người, thực sự là cho học viện mất mặt.”

Y Khôn tựa hồ cảm nhận được ánh mắt của mọi người, mặt âm trầm, trừng Vạn Cương một chút, ra hiệu hắn lui ra, đừng ở chỗ này cho học viện mất mặt.

Vạn Cương khuôn mặt đỏ phát tím, vội vàng cúi đầu lùi đến cuối cùng mặt.

Tô Trạch nói: “Ta nghe tiểu nữ nói, lần khảo hạch này may mắn mà có Dương Thanh Huyền ngăn cơn sóng dữ, này mới bảo vệ được Nguyên Hoàng tử, tiểu nữ, cùng với cả đám người tính mạng, lớn như thế công, coi như chờ hắn ba ngày ba đêm, cũng đáng.”

Tấn Vương vừa nói như thế, mọi người tự nhiên lại không ai có ý kiến, đều là nhẫn nại tính tình đợi lên.

Khanh không rời nói: “Ngày đó trong điện một trận chiến, ta cũng hỏi thăm qua không ít học sinh, đại thể có hiểu một chút. Này Dương Thanh Huyền tiềm lực độ cao, khó có thể đánh giá. Quả nhiên là không lên tiếng thì thôi, một tiếng hót lên làm kinh người.”

Hắn nhìn Tô Trạch, trong mắt ngậm lấy thần sắc cổ quái.

Tô Trạch da mặt khó có thể phát giác co rụt lại một hồi, biết khanh không rời ám chỉ từ hôn một chuyện.

Tô Anh cùng Dương Thanh Huyền hôn ước, người biết cực nhỏ, nhưng khanh không rời chính là này cực nhỏ người bên trong một cái.

Tô Trạch làm bộ như không có chuyện gì xảy ra nói ra: “Hắn có thể có thành tựu như thế, ta cũng rất vui mừng.”

Bên cạnh người, tất cả đều là nghe được đầu óc mơ hồ, thật giống Tấn Vương cùng Dương Thanh Huyền rất quen dường như, đều là không tìm được manh mối.

Trong quảng trường bọn học sinh, từ Tấn Vương cùng khanh không rời sau khi đi vào, đều trở nên mười phần yên tĩnh, mấy người đối thoại tất cả đều không sót một chữ nghe vào trong tai, tất cả đều là khiếp sợ không thôi, lại ước ao vạn phần.

Một người trong đó đứng trong đám người, sắc mặt trắng bệch, cực độ khó coi, chính là Triệu Tư Hàn.

Bị Lam Nhan cứu về sau, vẫn chưa hề đi ra, sau đó mới biết Dương Thanh Huyền đánh giết Tả Tuấn, danh tiếng vang xa, đây càng để hắn lên cơn giận dữ.

Hắn cho rằng, nếu như không phải Dương Thanh Huyền, đánh giết Tả Tuấn liền hẳn là hắn, mà giờ khắc này chịu đến đế quốc cao tầng chú ý người, hẳn là hắn mới đúng.

Triệu Tư Hàn mặt âm trầm, nội tâm hò hét nói: “Dương Thanh Huyền! Ngươi khắp nơi cùng ta làm khó dễ, ta ngươi nhất định phải đẹp đẽ!”

Những người còn lại thì lại chỉ là đơn thuần ước ao, dù sao Dương Thanh Huyền cứu mạng của bọn hắn, ngoại trừ cảm kích bên ngoài, cũng chỉ còn sót lại hâm mộ phần.

Xôfa bên trên, một ông già sắc mặt u ám, có chút đứng ngồi không được dáng vẻ, mở miệng nói ra: “Lần này may mắn mà có Thanh Huyền bạn học, đúng lúc đánh giết Tả Tuấn cái kia nghiệt súc, lúc này mới không có gây thành càng đại họa hơn sự tình, lão phu cũng phải cố gắng cảm tạ cảm tạ hắn mới được.”

“Ha ha, Tả Minh huynh nghiêm trọng. Tả gia những năm gần đây nhưng là ra không ít thiên tài đây. Muốn nói một tiếng hót lên làm kinh người, này Tả Tuấn nhưng là so với Dương Thanh Huyền càng thả dị thải, càng để cho người khiếp sợ, thật đáng mừng a, ha ha.”

Bên cạnh một tên ông lão mặc áo xanh trêu đùa lên.

Tả Minh hoàn toàn biến sắc, cả giận nói: “Trần Bác! Bỏ ở Võ vương cùng Tấn Vương trước mặt cười trên sự đau khổ của người khác, ngươi ra sao rắp tâm!”

Đế quốc tứ đại thế gia gia chủ, Tả Minh, Trần Bác, Lam Dương, Vương Khánh, toàn bộ trình diện, đây là chuyện chưa bao giờ có.

Nguyên bản chỉ có hàng năm Tiềm Long Bảng cuộc chiến, tứ đại gia gia chủ mới có thể tới, lần này cũng cùng nhau tới trước.

Trần Bác văn nhã mà cười, nói: “Ta nói chính là thật tình, tại sao rắp tâm?”

Tả Minh giận dữ, đang muốn tức giận, lại nghe Vương Khánh không mặn không nhạt nói ra: “Được rồi, chớ ồn ào. Võ vương cùng Tấn Vương đều tại đây, còn có đông đảo học sinh nhìn, các ngươi nét mặt già nua hướng tới cái nào thả?”

Tả Minh lúc này mới tằng tằng hừ một tiếng, coi như thôi không đề cập tới.

Tô Trạch nói: “Trần Bác nói đúng là không sai, lần này Tả Tuấn sự tình tuy rằng bất ngờ, để người cảm giác khiếp sợ, nhưng Tả gia những năm gần đây thiên tài lớp lớp, vì quốc gia chuyển vận rất nhiều nhân tài, không thể không kể công.”

Tả Minh vội vàng đứng lên, chắp tay ôm quyền nói: “Đều là nắm Hoàng thượng hồng phúc, Võ vương vun bón, còn có Tấn Vương quan ái.”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 161: Muôn Người Chú Ý

Tô Trạch xua tay, nói: “Đều là Hoàng thượng cùng Võ vương, còn có ngươi Tả Minh công lao, cùng ta có quan hệ gì đâu. Nhưng lần này Tả Tuấn sự tình, huyên náo quá lớn, Hoàng thượng cũng rất là tức giận, ngươi dự định xử lý như thế nào?”

Tả Minh nói: “Tả Tuấn việc, tuy là hắn gieo gió gặt bão, nhưng ta thân là gia chủ, cũng có sai lầm xem xét chi trách, từ không có thể miễn. Ta đã xem Tả Tuấn chi nhất tộc ruột thịt chém đầu răn chúng, lấy giáo dục tộc nhân, đồng thời đem hai tộc người toàn bộ phế bỏ tu vi, trục xuất Tả gia, vĩnh viễn không bao giờ trở về, tam tộc người cũng lột bỏ chức vị, toàn bộ giáng thành bàng chi.”

Ở đây học sinh, không khỏi là hoàn toàn biến sắc, này không khỏi cũng quá tàn nhẫn đi, đều là nghĩ thầm: “Này chủ nhà họ Tả quả nhiên khí độ bất phàm, lần này muốn liên lụy bao nhiêu người, làm việc quả nhiên tàn nhẫn.”

Mà đang ngồi đại lão, thì lại lại là một phen khác tâm tư.

Đều thầm nghĩ: “Khá lắm Tả Minh, quả nhiên là cái cáo già. Tả Tuấn một nhánh vốn là chi thứ, giết hắn bộ tộc ruột thịt, lại liên lụy đến tam tộc, sợ đều không ảnh hưởng tới Tả gia dòng chính, nhìn như phi thường trọng trừng phạt, kì thực phạt đều là râu ria không đáng kể, vô hại căn bản.”

Tô Trạch tự nhiên cũng rõ ràng, nhưng kẻ bề trên chú ý chính là một cái cân bằng quyền mưu, hắn thân là Hoàng tộc, nhất định phải duy trì cùng thế gia ở giữa quan hệ vi diệu, thêm vào Tả Tuấn đã chết, cũng không có gì tra cứu cần thiết, nhân tiện nói: “Tốt, xử lý tốt.”

Tả Minh trong lòng tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, biết việc này xem như là bỏ qua đi tới.

“Đến rồi, Dương Thanh Huyền đến rồi!”

Trong đám người bỗng nhiên rối loạn tưng bừng, mọi người cùng tụ hướng một phương hướng nhìn tới, chỉ thấy thấy hoa mắt, một đạo gió xoáy quát đến, nhấc lên tảng lớn bụi bặm.

Ở cái kia trong bụi mù, một bóng người đột nhiên xuất hiện, cao giọng nói: “Xin lỗi, ta tới chậm.”

“Dương Thanh Huyền!”

“Đội trưởng!”

“Thanh Huyền bạn học! Cám ơn ngươi!”

Bốn phía tất cả đều hưng phấn bắt đầu kêu gào, đầy cõi lòng cảm kích, dường như hoan nghênh vương giả.

Triệu Tư Hàn khuôn mặt âm trầm lợi hại hơn, trong lỗ mũi phát sinh tầng tầng tiếng hừ, trên mặt che kín sát khí.

Cũng còn có thật nhiều người bất mãn, đều là chu vi nhìn ăn quả dưa học sinh, ước ao ghen tị, lời đàm tiếu.

“Hừ, cuồng cái gì cuồng, bất quá số may thôi.”

“Đúng đấy, ta nghe nói là bởi vì Tả Tuấn sức cùng lực kiệt, này mới khiến hắn lượm tiện nghi.”

“Bất quá Linh Võ sơ kỳ sỏa điểu thôi, nghe nói gia gia hắn còn là một rác rưởi công đây.”

“Ta nghe nói hắn ở sát hạch bên trong, đã thăng cấp đến Linh Võ trung kỳ.”

“Thôi đi, Linh Võ trung kỳ thì lại làm sao, trong học viện vừa nắm một bó to, làm sao một mực liền hắn vận tốt như vậy, tại sao lúc đó ta không ở bên trong cung điện cổ? Ta ở đây, tất nhiên muốn đánh cái kia Tả Tuấn quỳ xuống đất gọi gia gia.”

Xung quanh tất cả đều là một mảnh căm giận không phục âm thanh.

Tô Trạch trong mắt sáng ngời, phức tạp nhìn đạo này tuấn lãng bóng người, lại cười nói: “Ngươi đã đến.”

Dương Thanh Huyền đúng mực, ôm quyền nói: “Xin chào Tấn Vương.”

Tô Trạch trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, lẩm bẩm nói: “Linh Võ trung kỳ, quả nhiên là Linh Võ trung kỳ.”

Trong thanh âm tràn ngập khiếp sợ, còn hết sức phức tạp.

Trong đầu của hắn hiện ra mười lăm năm trước bức kia cảnh tượng, trong mưa gió, Dương Chiếu máu me khắp người, ôm một đứa bé, từ không ngõ hẻm nơi sâu xa mà tới.

Điện tiếng sấm chớp, cuồng phong gào thét dưới, cái kia trẻ mới sinh càng không khóc nỉ non, mà từ ngủ say.

Chỉ chớp mắt, cái kia ấu tiểu khuôn mặt, liền trưởng thành đến trước mắt, này thần thái anh rút, tiêu sái đến cực điểm nhân vật.

“Rất tốt, rất tốt.”

Tô Trạch lại cười nói: “Lần này ngươi công lao rất lớn, thêm vào thực lực bản thân phi phàm, rất có thể bị một vị trưởng lão vừa ý, thu làm thân truyền đây, tương lai càng là tiền đồ vô lượng.”

Bốn phía học sinh ồ lên, không ngừng hâm mộ, Tô Trạch vừa nói như thế, sợ là Dương Thanh Huyền bị bắt vì là thân truyền đã là trên tấm sắt đinh cái đinh chuyện.

Y Khôn chính là trong mắt tinh mang lấp lóe, nhìn từ trên xuống dưới Dương Thanh Huyền.

Trước đây chưa bao giờ lưu ý quá người này, nhưng một tháng phía trước núi trong cốc, bộ kia bình tĩnh tự nhiên, núi cao vỡ mà mặt không đổi sắc thần thái, nhưng là thâm nhập trong lòng hắn.

Dương Thanh Huyền lúng túng nở nụ cười, hắn không muốn làm cái gì trưởng lão thân truyền, nhưng giờ khắc này hàng trăm cặp mắt đổ dồn vào dưới, cũng không tiện từ chối, miễn cho phật Tấn Vương mặt mũi, còn để chư vị trưởng lão lúng túng.

Rất nhiều thế gia gia chủ, hơn mười hai mắt quang đều nhìn chăm chú trên người Dương Thanh Huyền.

Phát sinh sát hạch biến cố về sau, Dương Thanh Huyền thanh danh dần hiện ra, những thế gia này đã sớm đem thân thế của hắn hỏi thăm rõ rõ ràng ràng.

Từ nhỏ cô nhi, không cha không mẹ, từ một cái rác rưởi công gia gia nuôi nấng lớn lên, mà rác rưởi kia công gia gia cũng ngày gần đây chẳng biết đi đâu, cũng chỉ lưu hắn lại một người.

Giống như vậy thân thế thuần khiết, lại là bình dân ra đời con cháu, thực lực không tầm thường, là van thế gia thích nhất mời chào đối tượng.

Trần Bác đứng dậy, vuốt râu mà cười, nói: “Tiểu huynh đệ, đa tạ ngươi trong khảo hạch, một đường chăm sóc Trần Chân. Này mới khiến cái kia bất học vô thuật đồ bị thịt thuận lợi qua ải, bằng không khẳng định chết trong tay Tả Tuấn.”

Ở bề ngoài là cảm tạ, kì thực là vì rút ngắn cùng Dương Thanh Huyền ở giữa cách, đồng thời càng làm Tả gia đặt ở phía đối lập.

Cái khác thế gia gia chủ tất cả đều là thầm mắng cáo già, vừa ra khỏi miệng, nói thiên y vô phùng, không thể xoi mói.

“Hừ!”

Tả Minh trong lòng giận dữ, nhưng lại bất tiện biểu hiện ra, chỉ có thể tầng tầng hừ một tiếng.

Đồng thời, đối với Dương Thanh Huyền cũng cực kỳ kiêng kỵ.

Hắn cũng nghe nói Tả Hành cùng Dương Thanh Huyền việc, chết một cái Tả Tuấn không liên quan, nhưng Tả Hành mới là Tả gia thế hệ tuổi trẻ nhân vật trọng yếu, hiện tại ra như thế một cái đối đầu, để sắc mặt hắn cực không dễ nhìn.

Dương Thanh Huyền tự nhiên nghe ra được Trần Bác ý tứ, cũng động tác võ thuật đáp lại nói: “Đâu có đâu có, Trần Chân thiên phú cực cao, sát hạch bên trong mấy lần may mắn mà có hắn, bằng không tiểu đội chúng ta không hẳn có thể an toàn đi ra đây.”

“Ha ha.”

Trần Bác cười càng vui vẻ hơn, nói: “Cái kia đồ bị thịt tiểu tử không gây sự là tốt rồi, sau đó tiến vào nội viện, còn muốn tiểu huynh đệ nhiều chăm sóc, nhiều đề điểm hắn mới là.”

Dương Thanh Huyền về cười nói: “Nên, nên.”

Lam Dương cũng tới đến chào hỏi, mỉm cười gật đầu, lấy đó hữu hảo. Cái khác thế gia gia chủ, ước chừng có một nửa đều đứng lên, từng cái bắt chuyện.

Dương Thanh Huyền đều nhất nhất đáp lễ.

Nhìn ra mấy trăm học sinh, tất cả đều là không ngừng hâm mộ, Triệu Tư Hàn khuôn mặt càng là âm trầm lại.

Còn có một nửa kia thế gia gia chủ, sắc mặt có chút lúng túng, ngồi ở đó cúi đầu, thỉnh thoảng chăm chú vào Tả Minh cùng Vương Khánh, thấy hai người bất động, bọn họ cũng không dám động.

Vương Khánh đột nhiên lạnh lùng nói: “Người trẻ tuổi, có thực lực là chuyện tốt, nhưng nếu là quá kiêu ngạo ương ngạnh, dễ dàng tảo yêu.”

Lời vừa nói ra, toàn trường đều yên tĩnh lại, không có bất kỳ cái gì âm thanh.

Tô Trạch nhíu mày lại, trong tròng mắt xẹt qua vẻ không thích, nhưng vẫn là như không có chuyện gì xảy ra dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền cười nhạt, nói: “Vị này chính là...?”

Vương Khánh giận hiện ra sắc, Dương Thanh Huyền biết rõ ràng thân phận của chính mình, nhưng giả vờ không biết, cả giận nói: “Lão phu chính là chủ nhà họ Vương Vương Khánh, ta Vương gia tựa hồ không ít đệ tử đều tổn hại ở trong tay ngươi đây!”

“Há, hóa ra là... Trán... Gọi cái gì? Ta vừa không nghe rõ, xin mời lặp lại lần nữa.”

Dương Thanh Huyền rất chăm chú, rất thành khẩn hỏi.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Chương 162: Hung Hăng Càn Quấy

“Ngươi…!”

Vương Khánh giận tím mặt, nhưng dưới con mắt mọi người, hắn lại bất tiện phát tác, hơn nữa nhất là lúng túng là, lặp lại lần nữa cũng không phải, không nói cũng không phải, một hồi không biết như thế nào cho phải, lúng túng ở cái kia.

“Thôi đi, không nói thì thôi, ấp a ấp úng, có phải đàn ông hay không a.”

Dương Thanh Huyền khinh miệt liếc hắn một cái, cái kia xem thường thần thái giống y như thật, nhìn không ít học sinh đều cười trộm lên, truyền vào Vương Khánh trong tai, chỉ cảm thấy dị thường chói tai.

Vương Khánh đột nhiên vỗ bàn đứng dậy, lớn tiếng cả giận nói: “Lão phu chính là chủ nhà họ Vương Vương Khánh, thằng nhóc con, ngươi có thể nhớ kỹ?!”

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu, nói: “Không, không nhớ kỹ. Nếu là cái gì tiểu nhân vật đều ghi nhớ ở trong lòng, vậy ta sinh hoạt chẳng phải hỏng bét rồi?”

“Ha ha!”

Bốn phía học sinh đều không thể nhịn xuống, một hồi cười vang lên, nhưng trong nháy mắt lại phát hiện mình thất thố, vội vàng che miệng, nhưng này từng cái từng cái cố nén thần thái, trái lại càng lộ vẻ buồn cười.

“Ngươi...!”

“A a!!”

Vương Khánh đỏ cả mặt phát tím, một hồi nhảy lên, khí thế trên người trong nháy mắt liền bộc phát ra.

Thân là một trong tứ đại thế gia gia chủ, ai không muốn cho mấy phân bộ mặt, lại bị một cái bình dân học sinh tại chỗ trêu chọc, sát khí lập tức nghiền ép đi qua.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, trong lòng thất kinh nói: “Thật mạnh!”

Xem ra những thế gia này gia chủ, tuyệt không phải kẻ đầu đường xó chợ, người nào đều là trải qua các loại tôi luyện, mới ngồi xuống vị trí hiện tại bên trên, khinh thường không được.

“Ha ha, người bạn nhỏ đùa giỡn, Vương Khánh đại nhân hà tất coi là thật đây.”

Một mực không nói chuyện Khanh Bất Ly, cười nhạt, tay áo bào nhẹ nhàng phất một cái, Vương Khánh luồng sát khí này lập tức biến mất không còn tăm tích.

Vương Khánh hoàn toàn biến sắc, lúc này mới phục hồi tinh thần lại, nơi đây là Thiên Tông học viện, không phải là bọn họ Vương gia, bên người không chỉ có bắc năm nước đệ nhất cao thủ, còn có trong hoàng thất danh vọng cao nhất Tấn Vương ở, há có thể dung hắn làm càn.

Lập tức ý thức được tự mình thất thố, trên trán chảy ra hạt hạt mồ hôi hột, lúng túng hướng về Khanh Bất Ly cười đáp lại, nói: “Võ vương đại nhân nói rất có lý, ta cũng chỉ là với hắn nói chuyện đùa mà thôi, ha ha.”

Dương Thanh Huyền cắt một tiếng, trào phúng nói: “Chỉ đùa một chút mặt đều mở tím, khâm phục, khâm phục.”

“Ha ha.”

Phía dưới lại là một trận cười vang, mỗi cái cúi đầu che miệng, sợ bị chủ nhà họ Vương nhìn thấy, lưu cái ấn tượng xấu.

Vương Khánh rên lên một tiếng, chỉ cảm thấy ngực đau buồn, một ngụm máu muốn phun ra ngoài, vội vàng vận chuyển chân nguyên, đem cái kia nguồn lửa giận ép xuống, mạnh mẽ nuốt vào.

Nhìn phía Dương Thanh Huyền ánh mắt, sắc bén tựa như đao, lại như là đang nhìn người chết dường như, âm hàn khiến người sợ sệt.

Đương nhiên, Dương Thanh Huyền đương nhiên sẽ không sợ sệt, trái lại đón ánh mắt kia, tràn đầy trào phúng cúi người đi, đối Vương Khánh nhẹ nhàng nói ra: “Đánh người mặt người, hằng bị người làm mất mặt. Mặt mũi là đồ tốt, nhưng rất nhiều lúc cũng đều là tự mình bị coi thường, dán lên mặt đi để người đánh.”

Lời nói này nói mười phần nhẹ, phía dưới học sinh đều chưa từng nghe được, nhưng trên mặt đài rất nhiều thế gia gia chủ, còn có học Viện trưởng già, lão sư chờ, đều là nghe được rõ rõ ràng ràng, không khỏi hơi thay đổi sắc mặt.

Nhưng tinh tế vừa nghĩ, lời này còn nói rất có đạo lý, không thể cãi lại, đều là trong lòng kinh ngạc.

Vương Khánh trong mắt bắn ra oán độc quang đến, lạnh giọng nói: “Tốt, quả nhiên là hậu sinh khả úy, hôm nay ta xem như là thụ giáo! Ngày khác cơ hội, nhất định còn phải lại lãnh giáo một chút!”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Giết Vương Huy thời điểm ta đã nói, nếu là Vương gia mặt mũi không biết hướng tới nơi nào thả, ta có thể đem nó vùi vào trong đất đi. Câu nói này không chỉ có đối với các ngươi Vương gia áp dụng, đối với bất kỳ người nào. Đều áp dụng.”

Nói đi, ánh mắt vô tình hay cố ý liếc qua quá Tả Minh.

Tả Minh chòm râu run cũng một hồi, làm bộ không nghe thấy dáng vẻ, mặt âm trầm, hô hấp đều trở nên lớn lên.

Những người còn lại không khỏi là sắc mặt trắng bệch, lúc này mới xem như là chân chính đã được kiến thức Dương Thanh Huyền hung hăng.

Mấy đại thế gia trước khi đến đều hỏi thăm rõ ràng, ở trong khảo hạch Dương Thanh Huyền làm sao ngông cuồng vô biên, không chỉ có tại chỗ hành hạ đến chết Vương gia thiên tài, còn hành hung hoàng tử.

Tất cả mọi người cảm thấy nghe đồn quá mức khoa trương, không lắm tin tưởng, giờ khắc này vừa thấy, nhất thời tin mười phần. Liền ngay cả Vương Khánh mặt cũng dám ngay mặt phiến, hành hung một cái quá khí hoàng tử đây tính toán là cái gì.

Mấy cái đại thế gia gia chủ đều là trong lòng khẽ lắc đầu, nguyên bản hết sức coi trọng Dương Thanh Huyền, giờ khắc này đều đẩy ngã vốn có phán đoán, thậm chí ở trong lòng trực tiếp cho Dương Thanh Huyền phán quyết tử hình.

Dám như vậy công nhiên khiêu khích tứ đại thế gia, coi như ngươi là học viện tân tinh, sợ cũng đỡ không được thế gia lửa giận, trừ phi học viện quyết tâm bảo đảm ngươi cả đời.

Nhưng học viện cũng có tự mình quy tắc vận chuyển, Khanh Bất Ly có thể ở trong học viện che chở ngươi, chỉ khi nào ra học viện, đó chính là thế gia thiên hạ, thực lực ngươi mạnh hơn, có thể chịu quá một cái thế gia?

Liền ngay cả Trần Bác cũng lo trên lông mày, nếu chỉ là nhỏ xông tới, hắn còn có thể đem Dương Thanh Huyền mời chào lại đây, che chở ở Trần gia. Nhưng như vậy công nhiên phiến mặt, cơ hồ là không chết không thôi cục diện, nếu như che chở Dương Thanh Huyền, liền muốn trực diện Vương gia mạnh nhất đánh sâu vào.

Hắn cũng không phải sợ, chẳng qua là cảm thấy không cần thiết mà thôi, nói đúng là Dương Thanh Huyền ở trong mắt hắn giá trị, còn không đáng cho hắn đứng ra gắng gượng chống đỡ Vương gia lửa giận.

Nhưng hắn đối với Dương Thanh Huyền cũng không có hoàn toàn từ bỏ, bởi vì lúc trước Tô Trạch biểu hiện ra thái độ, tựa hồ đối với người này mười phần yêu thích, nếu như có thể nhận được Tấn Vương chống đỡ, Dương Thanh Huyền vẫn có tỷ lệ nhất định tiếp tục nhảy đát, liền không biết Tấn Vương "Yêu thích", đến cùng là bao lớn trình độ.

Còn lại thế gia gia chủ cũng đồng thời đang suy tư vấn đề này, bao quát Vương Khánh chính mình, còn có Tả Minh, đều đang suy đoán Tấn Vương cùng Dương Thanh Huyền quan hệ.

Vương Khánh càng là nghĩ xa, oán độc suy nghĩ nói: "Tấn Vương làm sao có khả năng cùng rác rưởi công đời sau dính líu quan hệ, quá nửa là bởi vì người này cứu Tô Anh nguyên nhân, mặc dù Tấn Vương thật sự yêu quý người này, cũng không trở thành công nhiên cùng ta Vương gia đối nghịch. Đến thời điểm ta lại nhờ vào đó tử hành hung hoàng tử chuyện xảy ra vung một phen, sợ là Thiên Tông học viện cũng không giữ được hắn!"

Nghĩ định về sau, trong mắt bắn ra ánh mắt oán độc, nhìn Dương Thanh Huyền càng giống là nhìn người chết dường như.

Khanh Bất Ly nhiều đánh giá Dương Thanh Huyền vài lần, hắn là biết Tấn Vương cùng Dương Chiếu quan hệ, cũng biết Dương Chiếu bất phàm, không khỏi khẽ lắc đầu, có ý định muốn bảo đảm

Dương Thanh Huyền, nói: “Học viện có thể ra ngươi như thế một vị học sinh ưu tú, ta cũng rất vui mừng. Nhưng ngươi phải nhớ cho kỹ, Thượng Thiện Nhược Thủy, nước thiện lợi vạn vật mà không tranh, nơi mọi người chỗ ác, cho nên mấy ở đạo.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, mấy câu nói này rất có đạo lý, vội ôm quyền đạo: “Học sinh ghi nhớ.”

Khanh Bất Ly lúc này mới gật gật đầu, nói: "Dương Thanh Huyền thiên phú cực cao, tương lai thành tựu không thể đoán trước, không biết vị nào trưởng lão

Trong lòng có ý, nguyện thu làm thân truyền?"

Ở đây trưởng lão chỉ có Ngô Hạo cùng Y Khôn, hai người đón gió đứng ở trên đài cao, đều là thần thái sáng láng, nhưng nghe Khanh Bất Ly nói như vậy, không khỏi đều nhíu mày lại.

Nếu là không có vừa nãy vừa ra, hai người đúng là đồng ý thu hắn làm đồ, nhưng bây giờ...

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 163: Thiên Tông Thất Lão (1)

Dương Thanh Huyền nhìn hai tên trưởng lão đều là mặt lộ vẻ khó xử, không khỏi trong lòng vui vẻ, hắn mới không muốn bái cái gì sư đây.

Tô Trạch đột nhiên mở miệng nói ra: “Lần khảo hạch này, Dương Thanh Huyền có công lớn, nên có thân truyền lễ ngộ. Người này tuy rằng cuồng vọng chút, nhưng tâm tính cũng không xấu, là vì khiến cho tài năng.”

Thế gia các gia chủ, trên mặt đều lộ ra thần sắc cổ quái đến, Khanh Bất Ly cùng Tô Trạch, đây là rõ ràng muốn bảo đảm Dương Thanh Huyền tiết tấu a, nếu là Dương Thanh Huyền bị trưởng lão thu làm thân truyền, Vương gia cùng Tả gia muốn lại đối phó hắn, liền muốn ước lượng mấy điểm.

Dù sao một tên Nguyên Võ cảnh cường giả đồ đệ, thân phận cũng là cực kỳ cao quý.

Vương Khánh khuôn mặt lập tức trở nên âm trầm, Tả Minh sắc mặt cũng khó coi, hai người trao đổi hạ ánh mắt, đều là mặc không lên tiếng.

Khanh Bất Ly mở miệng nói: “Y Khôn trưởng lão, ngươi cảm thấy thế nào?”

Y Khôn đầy mặt cay đắng, này tỏ rõ chính là ép mình thu Dương Thanh Huyền làm đồ đệ mà, Tô Trạch ánh mắt cũng nhìn sang, Y Khôn hết cách rồi, chỉ có thể gượng cười nói: “Ha ha, tốt như vậy mầm, mặc dù bây giờ thực lực thấp điểm, nhưng nên rất có tiền đồ. Dương Thanh Huyền, nếu là ngươi không chê, liền bái vào môn hạ ta đi.”

Ghét bỏ, ghét bỏ, đương nhiên ghét bỏ!

Dương Thanh Huyền trong lòng 10 ngàn cái không vui, cau mày, ở đăm chiêu làm sao từ chối.

Bốn phía học sinh nhưng sôi sùng sục, bùng nổ ra nóng rực ánh mắt, vừa vào thân truyền, chính là trên trời dưới đất, từ đây thăng chức rất nhanh, ngay trong tầm tay!

Trần Chân mấy người cũng tất cả đều là hưng phấn không thôi, hai tay nắm lấy quá chặt chẽ, thay Dương Thanh Huyền cảm thấy cao hứng.

Nhạc Cường càng là không nhịn được lớn tiếng kêu lên: “Còn ngây ngốc ở cái kia làm gì? Mau mau quỳ xuống dập đầu, gọi sư phụ a!”

Liễu Thành cười nói: “Đại khái là kích động quá độ, có chút không phản ứng kịp đi, đổi lại là ta, cũng sẽ kích động như vậy đây.”

Dương Thanh Huyền càng là hai hàng lông mày cau chặt, nghĩ thầm: “Cái gì? Còn muốn quỳ xuống dập đầu? Ta đập em gái ngươi a, lão tử lạy trời lạy đất lạy cha mẹ, cho tới bây giờ liền không quỳ quá người khác.”

Tô Trạch thấy hắn nhíu mày dáng vẻ không vui, kỳ quái nói: “Thế nào?”

Dương Thanh Huyền vắt hết óc, đang suy nghĩ thế nào mới có thể ôn hòa điểm, không đến Vu Thương Y Khôn tử.

Nếu là một tên trưởng lão đối với mình ghi hận trong lòng, sợ là tương lai nội viện tháng ngày không tốt lắm.

"Y Khôn trưởng lão không phải muốn thu Triệu Tư Hàn sao? Này Dương Thanh Huyền, liền để cho ta đi."

Đột nhiên, phía chân trời vang lên một đạo thăm thẳm âm thanh, rõ ràng truyền vào mỗi người trong tai.

Mọi người đều là cả kinh, tất cả đều là ngẩng đầu nhìn tới, chỉ thấy phía chân trời hiện lên một vệt đỏ ửng, tựa như mặt trời mới mọc mới nở, như lưu tinh ngã xuống bình thường cắt ra màn trời, bay xuống hạ xuống.

Cái kia hồng quang rơi xuống đất trong nháy mắt, một cỗ cường đại khí tràng tùy theo tản ra, theo hồng mang phá tán, một ông già hiện thân mà ra.

Khanh Bất Ly cả kinh nói: "Tư Phi Vũ, sao ngươi lại tới đây?"

Bốn phía phải sợ hãi, người tới lại là Thất lão một trong Tư Phi Vũ, bình thường thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, cực nhỏ cùng người giao thiệp với, làm sao vào lúc này đi ra, hơn nữa muốn thu Dương Thanh Huyền vì là thân truyền?

Dương Thanh Huyền càng là không tìm được manh mối, đánh giá Tư Phi Vũ vài lần, xác định ông lão này tự mình không quen biết, thậm chí chưa từng gặp.

Tư Phi Vũ hắc âm thanh nở nụ cười, nói: "Tiểu tử này ta nhìn có chút mắt duyên, cho nên muốn đem hắn thu làm thân truyền. Y Khôn, sở hữu trưởng lão bên trong, ngươi đệ tử thân truyền là nhiều nhất, sẽ không theo ta tranh một cái như vậy thôi?"

Y Khôn lông mày nhăn lên, hắn vốn là không vui thu Dương Thanh Huyền, chỉ là bị ép bất đắc dĩ, nguyên bản có người với hắn đoạt, tự nhiên mừng rỡ nhường cho, nhưng giờ khắc này nhưng là trở nên trầm tư.

"Này Tư Phi Vũ thường ngày một lòng tu luyện, chưa bao giờ hỏi đến học viện việc, làm sao sẽ không tên vừa ý Dương Thanh Huyền? Hơn nữa Dương Thanh Huyền mặc dù biểu hiện không tầm thường, cũng không trở thành để Viện trưởng cùng Tấn Vương đồng thời ủng hộ đi, chẳng lẽ trong này có ta không biết bí mật?”

Y Khôn trong mắt nhất thời sáng ngời, càng nghĩ càng thấy được như vậy, lập tức nói ra: “Tư Phi Vũ, thu đồ đệ cũng chú ý tới trước tới sau, nếu ta đưa ra muốn thu Dương Thanh Huyền, chính là quyết định. Cái này lại không phải mua thức ăn, nào có cái gì tranh không tranh câu chuyện?”

Tư Phi Vũ tính khí luôn luôn không được, sắc mặt nhất thời chìm xuống, cả giận nói: “Y Khôn, lão phu luôn luôn mặc kệ học viện việc, cũng mấy năm chưa từng thu thân truyền, lần này chỉ là muốn cái đồ đệ, ngươi cũng phải cùng ta tranh, chẳng lẽ còn tại ghi hận lần trước việc?!”

Y Khôn sầm mặt lại, tựa hồ bị bóc vết sẹo, cả giận nói: “Ta lời đã nói rất rõ ràng, ngươi muốn thu đồ, ta cũng phải thu đồ đệ. Một cái hạt giống tốt, ta tại sao phải nhường cho ngươi?”

“Ha ha, tốt, tốt, nói thật hay!”

Tư Phi Vũ trong mắt xẹt qua ánh sáng lạnh lẽo, nói: “Xem ra ngươi là cố tình muốn sống mái với ta. Cũng tốt, mấy năm chưa từng luận bàn, liền để ta xem một chút Y Khôn trưởng lão Tử Vân Quyết tu luyện ra sao rồi.”

Thương Khung tinh vực, lấy võ vi tôn, nắm đấm mới là đạo lí quyết định, mặc dù là học viện, cũng không ngoại lệ.

Tư Phi Vũ vươn tay ra, một giọt nước ở lòng bàn tay hiện lên, run run phía dưới, chính là càng lúc càng lớn. Màu xám áo choàng như gợn nước giống như múa lên, làm như kéo dài vô biên.

Mọi người chỉ cảm thấy khô khốc một hồi khô, thật giống trong không khí lượng nước đều bị hút tới.

Đồng thời một luồng uy thế lớn lao từ cái kia thủy châu bên trong tản mát ra, từng trận gợn sóng, như một làn sóng mạnh hơn một làn sóng, áp bức được đông đảo học sinh khó có thể hô hấp.

Càng làm cho mọi người cảm thấy hít thở không thông là, hai vị trưởng lão dĩ nhiên vì muốn thu Dương Thanh Huyền vì là thân truyền, mà đánh lên...

Đây cơ hồ là mấy trăm năm qua, học viện chuyện chưa bao giờ có.

Mà giờ khắc này phong ba chính chủ, còn một mặt vô tội đứng ở phía trước, tựa như tất cả những thứ này đều không có quan hệ gì với hắn.

“Thực sự là người này so với người khác, tức chết người.”

Sở hữu học sinh trong lòng đều đang chảy máu, tại sao không phải hai cái trưởng lão tranh đoạt tự mình.

“Ha ha, Tư Phi Vũ! Ngươi vẫn là trước đây tính nết a, một lời không hợp liền ra tay, nếu là hôm nay không cho ngươi chút dạy dỗ, vẫn đúng là cho là ta sợ ngươi!”

Y Khôn giận tím mặt, thân là phân quản giáo vụ trưởng lão, bất kể là ở học sinh trong lòng, vẫn là tại đế quốc cao tầng trong mắt, địa vị của chính mình đều là cực cao, Tư Phi Vũ một lời không hợp liền ra tay, hoàn toàn là tổn hại của hắn bộ mặt.

truye

ncuatui❤net “Liền để ta thử xem ngươi ngưng nước quyết, tu luyện đến mức độ nào!”

Y Khôn hai tay hợp lại, liền có một ngọn lửa từ sau lưng dâng lên mà ra, nhảy lên ra mấy trượng độ cao.

Theo tay hắn ấn biến đổi, ngọn lửa kia càng phát sinh kỳ dị biến hóa, hóa thành bốn cánh, ở sau lưng triển khai, vỗ phía dưới, càng có nóng rực sóng khí vang vọng thiên địa.

Dương Thanh Huyền giật mình nhìn ngọn lửa kia, hắn tu luyện Lục Dương Chưởng, đối với Chí Dương khí mười phần nhạy cảm.

Nhưng Y Khôn trên người Chí Dương chân khí cùng hắn tu luyện có chút không cùng, thiếu đi mấy phần uy mãnh bá đạo, nhưng nhiều hơn mấy phần linh xảo linh tính, như có sinh mệnh ẩn chứa bên trong.

“Tử Vân Quyết! Là Huyền giai võ kỹ. Tử Vân Quyết!”

Một tên đệ tử đột nhiên kêu lên, âm thanh mười phần phấn khởi, còn mang theo từng tia từng tia Khủng Cụ.

Bốn phía một mảnh gây rối, đều là không nhịn được hướng tới bốn phía thối lui, hiện tại hai vị trưởng lão từng người ra tay, vẻn vẹn khí tức tản ra, liền để bọn họ cảm giác áp lực, nếu thật sự động thủ, sợ là một chiêu phía dưới, dư âm liền muốn đem bọn hắn đoàn diệt.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 164: Thiên Tông Thất Lão (2)

“Làm càn!”

Khanh Bất Ly quát mắng một tiếng, quát lên: “Tất cả dừng tay cho ta, dưới con mắt mọi người, hai tên Nguyên Võ cảnh cao thủ, vì một cái học sinh mà đánh nhau, còn thể thống gì!”

Võ vương giận dữ, vô hình uy thế lập tức gợn sóng tản ra, để hai tên trưởng lão sắc mặt đều biến.

Y Khôn nói: “Viện trưởng đại nhân, không phải ta không biết nặng nhẹ, mà là này Tư Phi Vũ thực sự quá hùng hổ doạ người!”

Tư Phi Vũ đồng dạng cả giận nói: “Ta hùng hổ doạ người? Những năm gần đây, ngươi thu rồi bao nhiêu đệ tử thân truyền, ta lại thu rồi bao nhiêu? Liền một cái đệ tử đều không cho cho ta, rõ ràng là muốn ta lúng túng!”

Y Khôn cả giận nói: “Đến cùng là ai để ai khó chịu? Nói rõ cho ta!”

Hai người tướng trì không hạ, trên người Thủy Hỏa chi lực đột nhiên bạo phát, hình thành một cỗ cường đại uy thế, mịt mờ trong thiên địa, càng khiến cho phong vân như tụ, như muốn bắt đầu mưa.

Tư Phi Vũ lạnh lùng nói: “Mặc kệ ngươi nói cái gì, ngày hôm nay không thu được tên đồ đệ này, ta cũng sẽ không đi.”

Ngày đó trên đường nhỏ, bí mật quan sát quá Dương Thanh

Huyền hai lần, liền đối với người này sinh ra hảo cảm, lần này học viện sát hạch về sau, liền phong trần mệt mỏi tới rồi thu đồ đệ, ai biết bị Y Khôn đội lên trở về, nhất thời thẹn quá thành giận.

Y Khôn lạnh lùng nói: “Ngươi có đi hay không liên quan gì đến ta? Nơi này là học viện trọng địa, mấy đại thế gia gia chủ cùng Tấn Vương đều tại đây địa, há có thể dung ngươi làm càn!”

Vương Khánh cùng Tả Minh sắc mặt càng là khó nhìn lên, nếu là bị Y Khôn thu làm thân truyền, cũng đã cực kỳ khó giải quyết, hiện tại lại chạy ra một tên trưởng lão đến muốn Dương Thanh Huyền, khiến cho bọn họ càng bị động.

Khanh Bất Ly trầm ngâm nói: “Tư Phi Vũ, Dương Thanh Huyền tu luyện chính là dương thuộc tính công pháp, cùng ngươi tuyệt nhiên ngược lại, coi như ngươi hữu tâm, sợ cũng không phải ước nguyện của hắn đi.”

Tư Phi Vũ cười lạnh nói: “Chuyện cười, coi như thuộc tính không cùng, ta một tên Nguyên Võ cảnh, còn không dạy được một tên Linh Võ cảnh sao?”

“Ha ha, Viện trưởng nói cũng không phải không có đạo lý a. Theo ta thấy, ngươi liền từ bỏ đi, Tư Phi Vũ.”

Một giọng già nua từ chân trời vang lên, uể oải, rõ ràng truyền vào mỗi người trong tai.

Tất cả mọi người là biến sắc mặt, đương nhiên không biết thật sự cho rằng người kia uể oải, ở vào tình thế như vậy, còn có thể truyền âm lọt vào tai, tuyệt đối bất phàm.

Dương Thanh Huyền trong lòng cũng ngạc nhiên, nghĩ thầm: “Lại tới nữa rồi cái gì lão quái vật?” Ngẩng đầu vừa nhìn, liền thấy cái kia mưa dầm kéo dài trên bầu trời, một ông lão như giẫm trên đất bằng, trong tay cầm một quyển sách cổ, vừa nhìn vừa đi.

Hắn thân mang một bộ màu xám tro áo bào, tỏa ra khí tức bình hòa, mưa gió bất động.

Cái kia tư thái lại như là phổ thông ông lão, lững thững ở sân vắng bên trong, lại không quá trang giấy lật một cái, liền dẫn tới thiên địa đều tùy theo một dắt.

“Tề Dực! Là Tề Dực trưởng lão!”

Có người kinh hô lên, Tề Dực ở Thiên Tông Thất lão bên trong, tuổi là to lớn nhất, cũng là mọi người bình thường thấy rõ nhiều nhất.

Bởi vì 365 ngày, hắn cơ hồ đều canh giữ ở Tàng Thư Lâu trước cửa, chưa bao giờ có người thấy hắn rời khỏi, chỉ cần đi Tàng Thư Lâu, liền có thể nhìn thấy hắn.

“Đến cùng xảy ra chuyện gì? Tề Dực trưởng lão dĩ nhiên rời đi Tàng Thư Lâu?!”

“Xảy ra chuyện gì rồi? Hôm nay quảng trường, Thiên Tông Thất lão dĩ nhiên đến rồi năm vị!”

Khắp mọi nơi tất cả đều là một mảnh giật mình âm thanh.

Khanh Bất Ly mí mắt hơi nhảy, nói: “Tề Dực, sao ngươi lại tới đây?”

“Ha ha.”

Tề Dực từ không trung đi rơi xuống, đối với cái kia thủy hỏa uy thế không quan tâm chút nào, liền ngay cả góc áo đều không thể nhấc lên, cầm trong tay sách cổ khép lại, nói: “Lão phu lớn tuổi, ngày gần đây hai mắt mờ, chỉ cảm thấy không còn nhiều thời gian, đột nhiên đã nghĩ thu cái đồ đệ.”

Tất cả mọi người là trong lòng nhảy một cái, thầm nói: “Có ý gì? Sẽ không..”

Bọn họ ý niệm mới vừa nhuốm, liền thấy Tề Dực hai mắt sáng lên, lạc trên người Dương Thanh Huyền, nói: “Khà khà, người này không tệ, không tệ. Tư Phi Vũ tu luyện ngưng nước quyết tuy rằng lợi hại, nhưng cũng không thích hợp người này, lão phu Truy Nhật quyết nhưng là hoàn toàn thích hợp, ha ha.”

“A?! Đúng là Dương Thanh Huyền...!”

“Vì là mà, vì là mà, ông trời ngươi vì là mà như thế bất công a!”

“Đồng dạng là một trường học học sinh, đãi ngộ chênh lệch làm sao lại lớn như vậy chứ?!”

“Học phí ta cũng không so với hắn giao thiếu, tại sao ba vị trưởng lão tranh đoạt không phải ta!”

Chúng bọn học sinh pha lê tan nát cõi lòng đầy đất, tràn đầy đều là chua xót nước mắt.

Triệu Tư Hàn khuôn mặt, âm trầm muốn chảy ra nước.

Nguyên bản hắn mới hẳn là nhất là chú mục tân tinh, trong lòng giận dữ hét: “Chết tiệt Dương Thanh Huyền, ba vị trưởng lão vốn nên nên là tranh đoạt thu ta làm đồ đệ mới là, đều tại ngươi, đem ta danh tiếng cướp sạch! Sau đó Hư Thiên cổ đạo bên trong, ta liền muốn để ngươi biết, bông hoa tại sao hồng như vậy!”

Hơn mười vị thế gia gia chủ cũng đã biến sắc, không hiểu vì sao luôn luôn đạm bạc Tề Dực cũng phải thu Dương Thanh Huyền làm đồ đệ, Vương Khánh cùng Tả Minh càng là sắc mặt trắng bệch, hai người liếc mắt nhìn nhau, đều nhìn thấy trong mắt đối phương mê hoặc, đều là nghĩ thầm: “Chẳng lẽ có cái gì tin tức trọng yếu, chúng ta không thu được đến?”

Y Khôn nhưng là kiên định hơn tự mình lúc trước suy đoán, càng thêm không muốn buông tay.

Hắn lạnh lùng nói ra: “Tề Dực trưởng lão, ta kính trọng ngươi là học viện tiền bối, vào lúc này không áp chế Tư Phi Vũ này người điên, trái lại cũng tới làm loạn thêm đúng không!”

Tề Dực vóc người lọm khọm, một bộ tuổi già sức yếu dáng vẻ, lấy tay đặt ở bên tai, thanh âm khàn khàn nói ra: “Cái gì? Lớn tuổi, nghe không rõ. Ta lão già mỗi ngày bảo vệ Tàng Thư Lâu, đọc nhiều sách vở, muốn làm thầy người phó, có thể so với các ngươi lành nghề nhiều lắm. Thứ yếu, nếu bàn về thực lực, khà khà.”

Tề Dực một tay giơ lên, hóa một luồng nóng rực kình khí, như chim diều hâu dâng lên mà ra, như muốn hét giận dữ núi rừng.

Cái kia chim diều hâu cũng là Hỏa thuộc tính, liệt diễm chói chang dưới, chính là phóng lên trời, cánh đánh ra kình khí trực tiếp đem hai người xông ra, đồng thời bất trí bị thương.

Cái kia chim diều hâu hét một tiếng, lập tức không có vào Vân Thiên, đem cái kia đầy trời mây đen đều tán tác phong cùng nhật lệ, dùng bầu trời xanh như mới rửa.

Lập tức cái kia chim diều hâu lượn vòng mà về, rơi Tề Dực cánh tay bên trên, hóa thành một đóa hỏa diễm không có vào Tề Dực trong cơ thể.

Khanh Bất Ly nhất thời khó xử, nếu bàn về hợp lý tính, Tề Dực thật là không tệ, nhưng Y Khôn cũng không kém, này loại vài tên trưởng lão tranh đoạt một cái học sinh sự tình, chưa từng nghe thấy.

Tô Trạch ho khan vài tiếng, đem bầu không khí đánh vỡ, nói: “Mấy vị trưởng lão đều có ái tài chi tâm, nếu tranh chấp không hạ, không bằng hỏi một chút Dương Thanh Huyền chính mình ý tứ.”

Ánh mắt của mọi người một hồi lạc trên người Dương Thanh Huyền, lập tức thành toàn trường tiêu điểm.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy như có gai ở sau lưng, đặc biệt ba vị trưởng lão tha thiết ánh mắt, để hắn cả người không dễ chịu.

Rất nhiều thế gia gia chủ, ngoại trừ Vương, Tả hai nhà bên ngoài, đều là trong bóng tối suy nghĩ, như thế nào mới có thể cùng người này giữ gìn mối quan hệ, thậm chí lôi kéo tới.

Có vài tên gia chủ càng là bắt đầu tính toán trong gia tộc mình có cái nào thích hợp nữ tử, có thể gả cho Dương Thanh Huyền.

“Chuyện này…”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy đau cả đầu, ngượng ngùng nói: “Cái này… Bái sư nha… Cũng chính là… Cái này… Muốn thu đồ đệ… Cái này…”

Ấp úng một trận, mơ hồ không rõ.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 165: Thiên Tông Thất Lão (3)

Bỗng nhiên một đạo thanh âm trầm ổn truyền đến, nói: “Không nên đáp ứng bọn họ!”

Ngày đó bên cạnh mây mù tỏ khắp, trong đó kim quang thịnh lên, lấp loé mà gần dưới, mang theo ầm ầm thanh âm, giống như sấm sét.

Ở cái kia thần quang về sau, một tên nam tử toàn thân quấn ở áo bào đen bên trong, mỗi một bước bước ra, dưới chân liền sinh ra từng đoá từng đoá Kim Liên, tỏa ra vô hạn kim quang, súc địa thành thốn mà tới.

“Đây là người phương nào?”

Tất cả mọi người là run lên trong lòng, mạnh mẽ như vậy khí tràng, càng không ở Tề Dực dưới ba người!

Khanh Bất Ly chấn động trong lòng, cái kia đờ đẫn khuôn mặt, lập tức hóa thành mừng như điên, hét lớn: “Khương Dịch, ngươi xuất quan?!”

Mọi người lúc này mới chợt hiểu ra, hóa ra là Thiên Tông Thất lão bên trong, thần bí nhất một người, nghe đồn cũng là trừ Võ vương bên ngoài, thực lực mạnh nhất người.

Cái kia cường đại khí tràng, tựa hồ xác minh nghe đồn.

Tề Dực ba người sắc mặt đều trở nên khó coi, đều có một loại cảm giác xấu.

Tất cả mọi người càng là trong lòng máy động, nghĩ thầm: “Sẽ không cũng là vì Dương Thanh Huyền tới chứ?”

“Khặc, khặc khặc, ngươi người lão quái này vật, một hồi bế quan bốn năm lâu dài, làm sao đột nhiên liền đi ra rồi?” Tề Dực tay phải nắm tay, đặt ở bên mép ho khan vài tiếng, thật giống yếu đuối mong manh dáng vẻ.

Khương Dịch toàn thân đều quấn ở bên trong hắc bào, chỉ lộ ra một đôi mắt, tinh quang rạng rỡ, không hề trả lời Tề Dực, chỉ là đơn giản nói ra: “Này Dương Thanh Huyền, ta muốn.”

“Rầm!”

Toàn trường té xỉu, lại là một tên trưởng lão bá đạo ra trận, trực tiếp điểm tên muốn Dương Thanh Huyền, này không khỏi quá đả kích người đi, toàn trường mấy trăm người, tất cả đều khóc nước mắt oa oa.

Triệu Tư Hàn tức giận đến mức cả người run run, nghĩ tới đây vốn nên nên là thuộc về mình Vinh Diệu, lại bị Dương Thanh Huyền đoạt, lúc này đứng dậy, cao giọng nói: “Chư vị trưởng lão, tuyệt đối đừng bị Dương Thanh Huyền lừa, hắn chỉ có Linh Võ trung kỳ tu vi, có thể đánh giết Tả Tuấn hoàn toàn là bởi vì vận khí. Chư vị trưởng lão thu hắn làm đồ, thực sự không đáng a. Nơi này so với Dương Thanh Huyền thiên phú tốt học sinh, trừ ta ra, cũng còn có vô số kể, tùy ý chọn mấy cái đều so với Dương Thanh Huyền mạnh hơn.”

Không ít học sinh đều dồn dập đốt lên đầu đến, đặc biệt những cái kia vây xem ăn quả dưa học sinh, càng là bất mãn hét lớn: “Dựa vào cái gì? Luận tu vi, luận tướng mạo, mạnh hơn hắn thì thôi đi, tại sao hắn như vậy quý hiếm, chúng ta không phục!”

Khương Dịch mắt sáng lên, như là lưỡi đao bắn vào Triệu Tư Hàn trong cơ thể, sợ đến Triệu Tư Hàn run lên một cái, sắc mặt tái nhợt.

Hắn châm chọc vươn ngón tay, quơ quơ, nói: “Cút!”

Một chữ phun ra, liền có một luồng bá đạo kình khí, cắt vỡ không khí mà đi, đánh vào cái kia Triệu Tư Hàn trên thân, trực tiếp đem hắn đánh bay đi ra ngoài.

Cái kia Triệu Tư Hàn tuy có tâm chống đối, làm sao hời hợt kia một đạo kình khí, cũng không phải hắn có thể chống đỡ cao minh, lúc này liền cảm thấy ngực đau xót, cả người thân thể bị ném lên trời, lập tức tầng tầng ngã xuống.

Tuy rằng cũng không lo ngại, nhưng cũng là trên đất lật ra mấy chục lăn mới dừng.

Đông đảo thế gia gia chủ, tương tự khinh miệt nhìn Triệu Tư Hàn, vào lúc này nhảy ra, không phải thuần túy tìm chết sao? Xem ra người này dũng mãnh có thừa, thông minh không đủ.

Triệu Tư Hàn cũng cảm nhận được bốn phía ánh mắt trào phúng, chỉ cảm thấy bộ mặt mất hết, không khỏi giận dữ và xấu hổ vạn phần, mà hết thảy này đều là bởi vì Dương Thanh Huyền mà lên, càng là sắc mặt xanh đen, sự thù hận bốc lên.

Triệu Tư Hàn là Y Khôn vừa ý học sinh, là muốn thu làm thân truyền, thấy hắn ăn quả đắng, không khỏi giận dữ nói: “Khương Dịch, ngươi ra tay đối phó một tên đệ tử, không khỏi thật không có có phong độ đi?”

Khương Dịch cười lạnh nói: “Ta luôn luôn đều như thế không có phong độ, ngươi cũng không phải lần thứ nhất nhận thức ta. Những này mèo a chó a ta không có hứng thú, chẳng muốn cùng ngươi tính toán. Nhưng cái này Dương Thanh Huyền, ta muốn.”

Y Khôn cả giận nói: “Ngươi nói muốn liền muốn, khi chúng ta tất cả đều là đầu gỗ sao?”

“Ồ? Vậy phải như thế nào đây?”

Khương Dịch trong mắt lập loè cổ quái ý cười, nói: “Là muốn ta ngay ở trước mặt sở hữu thế gia cùng học sinh trước mặt, đem bọn ngươi mấy cái đánh nổ rồi chứ?”

“Càn rỡ!”

Y Khôn cả giận nói: “Ngươi nếu là có thực lực này, đúng là có thể thử xem.”

Tề Dực cùng Tư Phi Vũ cũng là sắc mặt trầm xuống, hiển nhiên Khương Dịch “Các ngươi”, đem bọn hắn hai cái cũng bao gồm đi vào.

“Hừ.”

Khương Dịch cười lạnh một tiếng, chẳng muốn nhiều lời, thực lực mới là to lớn nhất quyền lên tiếng.

Hai tay bấm quyết dưới, một đóa Kim Liên trong lòng bàn tay hiện ra, mặt trên lưu quang óng ánh, óng ánh long lanh, xoay chầm chậm dưới, chính là kình khí bạo phát.

Hắn quát một tiếng “Đi”, cái kia Kim Liên liền trên không trung đột nhiên dài ra mấy chục lần, như lọng che giống như vậy, trấn áp càn khôn, đồng thời hướng tới ba người trên thân ép tới.

Ba người đều là hoàn toàn biến sắc, thấy hắn cuồng vọng như vậy, không khỏi giận dữ.

Tư Phi Vũ trong tay bóng nước đoàn xoáy mà lên, trên không trung tán làm màn nước đánh ra đi qua, như muốn bao phủ càn khôn bát phương, Y Khôn cũng không cam chịu yếu thế, hai đôi Hỏa Vũ từ sau lưng mà lên, kích động phía dưới, liền có mấy đạo quả cầu lửa pháo kích đi qua.

Tề Dực cũng là một thức lên, liền có hỏa diễm hóa chim diều hâu, hót vang mà đi, kình khí mạnh mẽ gào thét mà lên.

“Ầm!”

Bốn đạo năng lượng trên không trung kích va, năng lượng trong thiên địa tức thì bắt đầu cuồng bạo, vô số hào quang óng ánh, ầm ầm bạo phát dưới, năng lượng đó gợn sóng đẩy ra vô biên vô hạn, chèn ép phía dưới học sinh đều là không đứng thẳng được, từng trận hoảng sợ.

Liền ngay cả xôfa trên rất nhiều quyền quý, thậm chí Khanh Bất Ly, cũng có thể trực quan cảm nhận được cái kia cỗ tuyệt cường uy thế.

Nhưng này gợn sóng lập tức bị một luồng mang tính áp đảo năng lượng áp bách xuống, chỉ thấy cái kia thủy hỏa tư thế cùng chim diều hâu, đều theo cái kia Kim Liên chấn động, bị đẩy lui đi ra ngoài, trên bầu trời chỉ còn lại cái kia Kim Liên soi sáng vô biên.

“Cái gì?!”

Ba người đều là trong lòng chấn động mạnh, đồng thời kinh hãi kêu lên: “Nguyên Võ cảnh đại viên mãn!”

Lời vừa nói ra, toàn trường phải sợ hãi, tất cả mọi người một hồi mở to hai mắt, đầy mắt ngạc nhiên.

Toàn bộ Thương Nam Quốc trong cao thủ, Nguyên Võ cảnh đại viên mãn cao thủ, chỉ có được khen là “Võ bên trong vương giả” Khanh Bất Ly, bây giờ lại thêm một người đi ra!

Ngồi đầy thế gia người toàn bộ đứng lên, bao quát Tô Trạch ở bên trong, tất cả đều là vui mừng không thôi.

Thêm ra một cái Nguyên Võ cảnh đại viên mãn cao thủ, đối với đế quốc mà nói ý vị như thế nào, tất cả đều rõ rõ ràng ràng.

Mà Vương Khánh cùng Tả Minh nhưng là đờ đẫn nói không ra lời, nếu là có một vị Nguyên Võ cảnh đại viên mãn cao thủ bảo vệ Dương Thanh Huyền, vậy bọn họ...

Hai người chỉ cảm thấy vạt áo ướt đẫm, dinh dính ở trên người khó chịu.

“Ha ha, tốt, tốt, tốt!”

Khanh Bất Ly liên tiếp nói rồi ba cái “Hảo” Chữ, mừng như điên vạn phần, nói: “Bốn năm bế quan khổ tu, rốt cục có thành quả. Khương Dịch, ngươi không để cho ta thất vọng. Chư vị, lần này tuyển đệ tử chi tranh liền đến này kết thúc đi.”

Tô Trạch cũng là điều đình, nói: “Nếu Khương Dịch trưởng lão xung kích đến Nguyên Võ cảnh đại viên mãn, từ hắn giáo dục Dương Thanh Huyền, tự nhiên là không thể thích hợp hơn.”

Y Khôn ba người đều là sắc mặt khó coi vạn phần.

Nhưng bầu trời tinh vực, lấy võ vi tôn, nắm đấm lớn chính là quyền lên tiếng.

Ba người không khỏi trong lòng thở dài.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 166: Thiên Tông Thất Lão (4)

Đột nhiên, trên bầu trời "Ầm ầm" một tiếng vang thật lớn.

Vô thượng uy thế từ trong mây bộc phát ra, ở cái kia uy thế phía dưới, cái kia Kim Liên càng bắt đầu uể oải xuống, một mảnh kim quang âm u.

Một đạo thanh âm lạnh như băng từ trong tầng mây truyền đến, quát lên: "Cổ Võ Đại Lực Mạch!"

Liền thấy một bàn tay lớn màu vàng óng, ở trong tầng mây dò ra, trực tiếp đem cái kia Kim Liên dị tượng xé nát tan, toàn bộ bầu trời ở cái kia rộng rãi sức mạnh to lớn phía dưới, trở nên hoảng hốt bất định, tựa như một tầng trong suốt khí màn.

Cái kia uy thế trầm trọng như núi, muốn oanh trời sập địa, lại ác liệt như đao, muốn núi đổ đoạn biển.

Y Khôn đám người hẳn là cảm nhận được lớn lao uy thế, tựa như một ngọn núi rung động mà rơi xuống, liền ngay cả Nguyên Võ cảnh đại viên mãn Khương Dịch, cảm nhận được cái kia áp lực cũng là có chút khiếp đảm.

Khanh Bất Ly hoàn toàn biến sắc, hai mắt nhìn cái kia trong hư không từ từ hiển lộ ra bóng người, cả kinh nói: "Hoàng Cân Lực Sĩ đỉnh cao. Dễ tủy cảnh đại viên mãn!"

Một bóng người từ trong tầng mây bước ra, lẫm liệt mà đứng.

Dương Thanh Huyền mí mắt giật lên, lập tức nhận ra người đến, cả kinh nói: “Lục Giang Bằng trưởng lão!”

Lục Giang Bằng đầy mặt Túc Nhiên, âm thanh như chuông, vang vọng đại địa, “Ai dám giành giật với ta Dương Thanh Huyền? Ta hiện tại liền xé ra hắn!”

Một lời phía dưới, như nghìn cân chi đỉnh, chữ chữ bao hàm kình lực, mang theo một luồng ác liệt uy thế, vang vọng trên quảng trường.

Toàn trường người hoàn toàn cảm thấy lớn lao uy thế, tất cả đều là mồ hôi lạnh thấm ướt sống lưng.

Đây chính là không chút nào che giấu, trần trụi sát khí a!

Thiên Tông Thất lão tụ hội, thậm chí không tiếc binh khí đối mặt, tất cả đều là vì Dương Thanh Huyền?

Sở hữu học sinh đều trong nháy mắt trợn tròn mắt, giờ khắc này lại không có bất kỳ cái gì lòng ghen tỵ, hoàn toàn mất cảm giác hóa đá.

Liền ngay cả Triệu Tư Hàn, cũng há to mồm ngốc ở cái kia.

Luôn luôn túc trí đa mưu, ngực có thao lược thế gia các gia chủ, cũng đều đầu óc đình chỉ vận chuyển, tất cả đều là một cái to lớn dấu chấm hỏi hiện lên ở trong đầu, “Đây không phải nằm mơ? Đến cùng xảy ra chuyện gì?”

Chỉ có phong ba nhân vật chính, Dương Thanh Huyền một mặt bình tĩnh, thở thật dài một cái.

Kỳ thực Dương Thanh Huyền cũng có chút không hiểu ra sao, Lục Giang Bằng muốn thu hắn làm đồ, hắn là biết đến, còn mặt khác mấy vị kia là cái quỷ gì? Thật giống đột nhiên nhô ra.

Khanh Bất Ly đầy mặt phấn khởi, kích động tiến lên nghênh tiếp, nói: “Lục Giang Bằng, ngươi, ngươi tấn cấp?”

Lục Giang Bằng nhẹ nhàng “Ừ” một tiếng, đối với Khanh Bất Ly đón lấy không để ý chút nào, mà là ánh mắt tập trung Khương Dịch, lại đang Tề Dực ba người trên thân quay một vòng, lạnh lùng nói: “May mà xuất quan kịp lúc, bằng không ta vừa ý đệ tử, liền bị người khác đoạt đi.”

Khương Dịch lạnh lùng nói: “Chuyện cười, rõ ràng là ta tới trước, lúc nào đến phiên ngươi vừa ý đệ tử? Nửa đường chen ngang, cũng không phải như thế cái cách chơi chứ?”

“Cái gì? Chen ngang? Ngươi nói ta chen ngang?!”

Lục Giang Bằng cả giận nói: “Lão phu nhận thức Dương Thanh Huyền thời điểm, tiểu tử ngươi vẫn chỉ là một cái nòng nọc đây, nói ta chen ngang!”

Khương Dịch hoàn toàn biến sắc, lời này thật sự là thật khó nghe, phẫn nộ nói: “Lục Giang Bằng, đây chính là ngươi chính mình muốn ăn đòn, đừng nói ta bắt nạt ngươi có nội thương tại người!”

Lục Giang Bằng năm đó chịu thương thế không thể chữa khỏi, một mực tại nghênh long đàm nội tu nuôi, Lục lão cùng đế quốc một ít thượng tầng đều rõ ràng.

“Ha ha, nội thương? Ngươi nói là mấy tháng trước sự tình đi.”

Lục Giang Bằng trong mắt loé ra một đạo hàn mang, giống như trong đêm tối chớp giật, xẹt qua Trường Không, làm cho tất cả mọi người tâm thần run lên, càng không tự chủ được sinh ra ý sợ hãi tới.

Liền ngay cả Khương Dịch chờ Nguyên Võ cảnh đại cao thủ, cũng là sắc mặt kịch biến.

Khanh Bất Ly càng là cả kinh nói: “Ngươi, thương thế của ngươi...”

Lục Giang Bằng cười to nói: “Ha ha, trời thấy đáng thương, lão phu thương đã hoàn toàn tốt! Những năm này rơi xuống tu vi, rất nhanh sẽ có thể bù đắp lại, mặc dù đánh vỡ Hoàng Cân Lực Sĩ ràng buộc, tiến vào tầng thứ càng cao hơn, lão phu cũng là hoàn toàn tự tin a, ha ha ha ha!”

Nghĩ đến thích ý chỗ, trong lồng ngực hào khí bỗng nhiên phát, không nhịn được ngửa mặt lên trời thét dài, như hạc rít gào cửu thiên.

Toàn trường phải sợ hãi, chấn động phi thường.

truyencuatu

i❤net Mã não cảnh đại viên mãn, đã là Hoàng Cân Lực Sĩ đỉnh cao, nhưng cùng Khanh Bất Ly, Khương Dịch đứng ngang hàng.

Mà đánh vỡ Hoàng Cân Lực Sĩ ràng buộc, tiến vào tầng thứ càng cao hơn, toàn bộ bắc năm nước địa giới, đã đã mấy trăm năm chưa từng nghe nói.

Sở hữu thế gia, hoàn toàn sắc mặt thay đổi, như Thiên Tông học viện thật sự đản sinh ra mạnh như vậy người, như vậy toàn bộ đế quốc cao tầng, thậm chí là bắc năm nước thế lực đều muốn một lần nữa tẩy bài.

Một tên đệ tử đầy mặt nghi hoặc, không nhịn được hỏi: “Đánh vỡ Hoàng Cân Lực Sĩ ràng buộc, đó là cái gì cảnh giới?”

Lục Giang Bằng khí thế như núi, hắc tiếng nói: “Hoàng Cân Lực Sĩ bên trên, chính là rèn đúc Bất Phôi Kim Thân!”

Hắn nhìn Dương Thanh Huyền, đầy cõi lòng quan ái vẻ, tỉ mỉ nói ra: “Hoàng Cân Lực Sĩ ba tầng nhỏ cảnh, đãng khí, Ngọc Cốt, dễ tủy, phân biệt đại diện cho da như ôn ngọc, cương nhu một thể, xương như lưu ly, một khi đại thành, liền có thể hóa huyết, biết điều, cô đọng Thiên Mạch, thành tựu Bất Phôi Kim Thân!”

Tất cả mọi người là nghe được nhiệt huyết khuấy động, một trận mê mẩn.

Thể tu giả như hiếm như lá mùa thu, mọi người biết rất ít, giờ khắc này nghe tới, lại có một loại say mê cảm giác, nghĩ thầm: “Nguyên lai luyện thể, cũng có thể lợi hại như vậy a.”

Dương Thanh Huyền ngơ ngác nói: “Ý là, Hoàng Cân Lực Sĩ bên trên, chính là Bất Phôi Kim Thân cảnh giới, phân hoá máu, thông khiếu, Thiên Mạch ba tầng nhỏ cảnh?”

Lục Giang Bằng tràn đầy tán thưởng, cười to nói: “Ha ha, không sai, ngộ tính của ngươi cực cao, nói chuyện liền rõ. Ngươi không theo ta luyện thể, chính là hư mất của trời, thiên địa không dung!”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, ngượng ngùng nói: “Ha ha, nhìn ngươi nói, nào có như vậy nghiêm trọng, chuyện bái sư, ta lại cẩn thận lo lắng tới đi.”

“Cái gì? Hắn còn muốn hảo hảo cân nhắc?!”

Mọi người lại là đầu óc “Vù” một hồi, không phản ứng kịp.

Liền ngay cả Tề Dực đám người, cũng lộ ra vẻ nghi hoặc, ấn lý thuyết đến, Lục Giang Bằng đích thật là người được chọn tốt nhất, không biết Dương Thanh Huyền đến cùng đang suy nghĩ gì.

Tô Trạch cũng có chút không vui, cảm thấy Dương Thanh Huyền có chút không biết cân nhắc, đề điểm nói: “Dương Thanh Huyền, con người khi còn sống kiểu gì cũng sẽ gặp phải rất nhiều cơ hội, cũng sẽ bỏ qua rất nhiều cơ hội, có cơ hội một khi bỏ qua, liền thật sự vĩnh viễn đã mất đi.”

Tô Anh cũng gấp được thẳng giậm chân, không nhịn được kêu lên: “Dương Thanh Huyền, ngươi làm sao vờ ngớ ngẩn.”

“Đội trưởng, mau trả lời ứng a!”

Trần Chân cũng là sốt sắng, nói: “Tuyệt đối đừng bỏ qua cơ hội!”

Liễu Thành, Mạnh Thụy, Nhạc Cường ba người cũng đều đồng thời hô to, “Mau trả lời ứng, mau trả lời ứng a!”

Lục Giang Bằng tha thiết nhìn hắn, tràn đầy chờ mong, đồng thời lại cũng có chút sốt sắng.

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Chư vị xin lỗi, để cho các ngươi thất vọng rồi, ta tạm thời vẫn không có muốn bái sư dự định, tương lai nói sau đi.”

Tuy là uyển chuyển từ chối, nhưng ai cũng nghe ra được cái kia không thể nghi ngờ ngữ khí.

“Ai, ta liền biết.”

Lục Giang Bằng thở thật dài một cái, tuy rằng sớm có chuẩn bị tâm lý, nhưng vẫn là đầy mặt thất vọng.

Dương Thanh Huyền, để mọi người có loại không chân thực hoảng hốt cảm giác, cảm thấy tất cả những thứ này đều là giả, trên đời không thể có người từ chối làm Thất lão đệ tử.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 167: Đạo Tâm

Vạn Cương đứng ở đoàn người về sau, càng là đầy mặt dại ra, ngơ ngác nói ra: “Nguyên lai hắn nói không làm thân truyền là thật, ta còn tưởng rằng hắn là đùa giỡn trêu chọc ta.”

Hắn bỗng nhiên lại nghĩ đến, như vậy liền Thất lão đều không để vào mắt người, tại sao có thể có tâm tư trêu chọc tự mình một tên lão sư, tự mình thực sự là cả nghĩ quá rồi, không khỏi xấu hổ vạn phần.

Thế gia gia chủ, tất cả đều là ánh mắt sáng láng, mỗi người có đăm chiêu.

Trong đó Vương Khánh cùng Tả Minh sắc mặt khó coi nhất, cơ hồ hoàn toàn không có màu máu, hai người cơ bản có thể khẳng định, Dương Thanh Huyền trên thân nhất định có cái gì tin tức trọng yếu, là bọn họ không biết.

Tô Trạch bỗng nhiên nổi giận, khiển trách tiếng nói: “Ngươi biết tự mình đang nói cái gì sao? Này bảy vị trưởng lão nhưng là danh chấn thiên hạ Nguyên Võ cảnh cường giả, mặc dù là hoàng thân quốc thích, suy nghĩ bái bọn họ làm thầy cũng vô số kể, ngươi thật muốn lãng phí cơ hội tốt như vậy?”

Khanh Bất Ly cũng là sắc mặt quái lạ, nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi nội tâm đến cùng là thế nào nghĩ tới?”

Dương Thanh Huyền nghiêm mặt nói: “Cái gọi là tu hành, ta cho là nên là tuân thủ nghiêm ngặt đạo tâm, có chí thì nên, có sư phụ đương nhiên có thể, không sư phụ cũng không ảnh hưởng toàn cục, chỉ cần ngươi hữu tâm đi tới, cõi đời này, không có người nào có thể ngăn cản bước chân của ngươi. Đạo tâm của ta là quân tử như rồng, quyết chí tiến lên, cũng là không cần thiết hết sức bái ai là thầy."

Nghe vậy, mọi người không khỏi sắc mặt thay đổi.

Trên quảng trường một hồi lâm vào vắng lặng, tinh tế suy tư Dương Thanh Huyền, càng nghĩ càng thấy được có đạo lý, không khỏi ngạc nhiên lên.

Như vậy một cái mười lăm tuổi thiếu niên, tại sao có thể có sâu như vậy khắc đạo ý lĩnh ngộ.

"Quân tử như rồng... Quyết chí tiến lên..."

Khanh Bất Ly có chút bị dại ra, tinh tế suy nghĩ lên, càng lâm vào một loại trầm tư.

Tô Trạch cười khổ không thôi, nghĩ thầm: "Đứa nhỏ này tâm tính rất tốt, nhưng vẫn là quá đơn thuần, bái Thất lão vi sư đâu chỉ là chỉ điểm tu luyện đơn giản như vậy, còn có thân phận địa vị to lớn tăng lên, cùng với tài nguyên tu luyện nghiêng, không khỏi là mọi người tất cả khát cầu."

Lục Giang Bằng than thở: "Nếu là ngày nào đó ngươi thay đổi chủ ý, tùy thời có thể lấy bái vào môn hạ ta."

Y Khôn cùng Tề Dực đám người tựa hồ còn muốn nói điều gì, bị Lục Giang Bằng ánh mắt bén nhọn trừng mắt liếc, cũng là ngậm miệng, không nói thêm nữa.

Nhưng Khương Dịch nhưng là không chỗ nào lo lắng, đối với Lục Giang Bằng làm như không thấy, nói: "Đạo tâm của ngươi rất kiên, khiến cho ta cũng khá là xúc động, phi thường phù hợp ta phẩm tính. Nếu là nguyện ý tập trung vào môn hạ ta, bất cứ lúc nào tới tìm ta, ta chắc chắn một đời sở học, dốc túi dạy dỗ."

Chúng học sinh đều là ồ lên, đỏ mắt hai mắt đăm đăm.

Liền ngay cả Tô Trạch, còn có tứ đại thế gia gia chủ, hoàn toàn thay đổi sắc mặt.

Khương Dịch xem như là biểu đạt tự mình to lớn nhất thành khẩn, mặc dù thu làm đệ tử thân truyền, cũng chưa chắc có thể làm được dốc túi dạy dỗ, này hoàn toàn là lựa chọn truyền thừa y bát a, chỉ cần Dương Thanh Huyền một đầu, lập tức chính là rồng phượng trong loài người, đế quốc các đại thế gia khách quý, cho dù là tứ đại thế gia gia chủ, cũng phải lễ nhượng hắn ba điểm.

Đãi ngộ như thế, ở kỳ trước đệ tử thân truyền bên trong, đều chưa bao giờ từng xuất hiện.

Lục Giang Bằng giận tím mặt, Hàn Thanh quát lên: “Khương Dịch, bước vào Nguyên Võ cảnh đại viên mãn về sau, liền không đem chúng ta để vào trong mắt đúng không. Xem ra, ngươi đã quên đi lần trước chịu đòn lúc, lưu lại đau đớn!”

Khương Dịch cười lạnh nói: “Có người tựa hồ nhìn ta rất khó chịu đây, vừa vặn, ta mấy năm đều không có hoạt động gân cốt, cũng là nên nắm có mấy người rèn luyện rèn luyện.”

Trước hắn muốn thu Dương Thanh Huyền làm đồ đệ, hoàn toàn là bởi vì Đế Húy nguyên nhân, nhưng thấy người này ở rất nhiều mê hoặc dưới, đều thần thái tự nhiên, hơn nữa ăn nói phi phàm, lập tức khẳng định Đế Húy ánh mắt, có ý định đem hắn thu làm y bát của chính mình đệ tử.

Mùi thuốc súng lên, lập tức đem Khanh Bất Ly từ trong trầm tư kinh ngạc trở về, nhưng thấy Lục Giang Bằng năm ngón tay nắm chặt, ở nắm đấm bốn phía, bắt đầu có cực mạnh sức mạnh rung động đi ra, không khỏi kinh hãi, phẫn nộ quát: “Làm càn! Học viện trọng địa, há lại cho các ngươi làm bừa, cũng đều là trưởng lão, làm sao vi nhân sư biểu!”

Lục Giang Bằng nhìn chằm chằm Khương Dịch nhìn một hồi, nứt lên miệng đến, hắc âm thanh cười lạnh nói: “Tốt, tốt, việc này tạm thời gác lại, cần phải Hư Thiên cổ đạo rèn luyện về sau, ta liền cẩn thận nắm có người lỏng xương một chút.”

“Ùng ục.”

“Ùng ục.”

Bốn phía tất cả đều là nuốt nước miếng âm thanh, biết một hồi đại chiến kinh thiên không thể tránh được. Nguyên võ kính đại viên mãn đối với mã não cảnh đại viên mãn, đây chính là tuyệt đối quyết đấu đỉnh cao a.

Mấy đại thế gia, còn có các trưởng lão khác, đều là liếm môi, trong mắt bắn ra phấn khởi biểu hiện tới.

Ở đây học sinh nhưng là một phen khác tâm tư, dẫn tới Thất lão tụ hội, hai vị cường giả tối đỉnh ứng ước một trận chiến người bị hại, giờ khắc này chính một mặt dáng vẻ vô tội đứng ở đó, thật giống cùng hắn hoàn toàn không liên quan.

Loại kia dáng vẻ vô tội, ghen tỵ để người hận không thể lập tức xông lên đánh chết hắn.

Triệu Tư Hàn càng là hai mắt đỏ chót, vẫn cho rằng là Dương Thanh Huyền tranh đoạt nguyên bản thuộc về hắn vinh dự, nguyên bản giờ khắc này không gió vô hạn, bị Thất lão tranh đoạt thiếu niên thiên tài, hẳn là hắn mới đúng, nội tâm ngập trời lòng đố kị lăn lộn.

Khanh Bất Ly thấy đối lập lắng xuống, nhất thời thở phào nhẹ nhõm, nói: “Chúng ta bảy người lần trước tụ hội, vẫn là bốn năm trước năm nước thi đấu đêm trước đi, không nghĩ tới bởi vì Dương Thanh Huyền, để tất cả mọi người đến đông đủ. Nếu như vậy, liền chư vị đồng thời liên thủ, mở ra Hư Thiên cổ đạo đi.”

“Khặc, khặc khặc.”

Y Khôn ho khan hai tiếng, thấp giọng nói: “Viện trưởng đại nhân, một cái đệ tử thân truyền cũng còn không tuyển đây.”

“A.”

Khanh Bất Ly kêu một hồi, lúng túng nói: “Ta nhất thời cao hứng, suýt nữa quên mất, chư vị trưởng lão, các ngươi có thể có để mắt mầm, có thể thu làm thân truyền. Bất quá, lần này cũng đừng tranh cãi nữa đoạt, thực sự có thương tích phong nhã.”

Học viện một hồi xuất hiện hai vị cao thủ hàng đầu, tất nhiên là vui mừng khôn nguôi, thêm vào Dương Thanh Huyền sự tình để nhân thần trải qua nhất kinh nhất sạ, để hắn trong lúc nhất thời liền đã quên.

Chúng học sinh đều là một cái chua xót nước mắt, trong lòng đang chảy máu, nói: “Suýt nữa quên mất? Ngươi sao không đi chết đi a? Ngoại trừ Dương Thanh Huyền bên ngoài, chúng ta đều không phải là người a?”

Y Khôn vội hỏi: “Ta tuyển Triệu Tư Hàn làm đệ tử, các ngươi đừng lại cố tình gây sự cùng ta đoạt.”

Triệu Tư Hàn đại hỉ, vội vã tiến lên quỳ xuống, cao giọng nói: “Sư phụ ở bên trên, bị đệ tử cúi đầu!”, “Tùng tùng tùng” liền dập đầu ba cái.

Y Khôn cười rạng rỡ, nói: “Lên lên, mau đứng lên.”

đọC truyện cùng http://truyencuatUi.net/

Trên mặt mang theo đắc ý nhìn phía mấy tên khác trưởng lão, ý kia đang nói: “Lần này các ngươi tổng không có cách nào cùng ta đoạt đi!”

Nhưng hắn ánh mắt đảo qua, phát hiện còn lại vài tên trưởng lão đều là một mặt cười gằn cùng xem thường, thật giống nhìn kẻ ngu si dường như nhìn hắn, căn bản không hề bị lay động.

Y Khôn một hồi liền cảm thấy lúng túng, thật giống mình làm cái gì chuyện ngu xuẩn dường như.

Khanh Bất Ly lại cười nói: “Chúc mừng Triệu Tư Hàn bạn học, chư vị trưởng lão, nhưng còn có muốn chọn đệ tử?”

Hắn cũng hi vọng những trưởng lão này có thể nhiều chọn một chút đệ tử, đối với học viện thực lực tổng hợp tăng lên đều có nhiều chỗ tốt.

Bình thường muốn tụ tập bảy người, trừ phi phát sinh trọng đại việc, bằng không cơ hồ là không thể nào, hôm nay xem như là một lần ngoài ý muốn.

Tề Dực ho khan mấy lần, thanh âm khàn khàn nói ra: “Lớn tuổi, không cái kia tâm tư đi dạy cái gì đồ đệ.”

Nói đi, từ trong ống tay áo lấy ra trước lật xem sách cổ, coi như không người, tiếp tục bắt đầu nghiền ngẫm đọc.

Trong lòng mọi người đều là một trận chửi bậy, “Bây giờ nói tự mình già, trước tranh cướp Dương Thanh Huyền thời điểm, làm sao lại bay lên đây.”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 168: Đệ Tử Thân Truyền

Tư Phi Vũ cũng là hai tay ôm ở trước ngực, nói: “Gần nhất tu luyện có chút mệt muộn, ta là đi ra thông khí, cho tới cái gì thu đồ đệ? Ta mới không này nhàn công phu đây.”

Khương Dịch thẳng thắn nhắm mắt lại, ngồi xếp bằng hư không, dưỡng thần.

Khanh Bất Ly sắc mặc nhìn không tốt, đây cũng quá không nể mặt mũi đi, nhưng những trưởng lão này luôn luôn như vậy, quản cũng không quản được.

Lục Giang Bằng nhìn Khanh Bất Ly ánh mắt nhìn sang, ngẩng đầu nhìn lên trời, nói: “Ta tu luyện chính là thể thuật, càng không có thích hợp học sinh của ta.”

Khanh Bất Ly lại cầu viện dường như nhìn Ngô Hạo, Ngô Hạo than thở: “Ta một lòng nghiên cứu âm luật, trong những người này đầu, có thể có học nhạc?”

Chúng học sinh đều là hai mặt nhìn nhau, lẽ nào chỉ có Triệu Tư Hàn một người vì là thân truyền? Này không khỏi cũng quá ảm đạm đi.

Không ít người muốn khóc tâm đều có.

Thế gia các gia chủ nhưng là nhịn xuống muốn cười, xem ra này Viện trưởng chức cũng không dễ làm a.

Khanh Bất Ly lúng túng ho khan vài tiếng, nói: “Nếu mấy vị trưởng lão đều không có thu đồ đệ ý nguyện, vậy trước tiên đi Hư Thiên cổ đạo đi, nói không chắc vị bạn học kia biểu hiện xuất sắc, mấy vị trưởng lão lại đồng ý thu đồ đệ nữa nha.”

Chúng học sinh đều đầy cõi lòng lòng chua xót, biết đây chỉ là lý do, tràn đầy thất vọng, nhưng lại không thể làm gì.

Triệu Tư Hàn trong lòng đắc ý, lại chỉ có hắn một người bị chọn làm thân truyền, nhất thời khí phách gió, cao giọng nói: “Mọi người không nên nhụt chí, Viện trưởng cũng đã nói, cơ hội vẫn phải có nha.”

Nhất thời gặp đến vô số khinh thường, đều là khinh bỉ nhìn hắn.

Dương Thanh Huyền nói: “Kỳ thực cùng ta đồng thời tổ đội Trần Chân, Mạnh Thụy, Liễu Thành, Nhạc Cường, đều vô cùng ưu tú. Còn có Tô Anh Quận chúa, Đỗ Nhược, Đoàn Vỉ Vỉ, Mạc Lam, Ôn Ôn, Tiêu Phong chờ, không có chỗ nào mà không phải là muôn vàn khó khăn vừa thấy thiên tài, chư vị trưởng lão chớ vội bỏ mất cơ hội nha.”

Hắn cười nói: “Cơ hội vật này, kỳ thực đối với song phương mà nói đều là bình quân. Đồ đệ gặp phải hảo sư phụ là cơ hội, sư phụ gặp phải đồ đệ tốt, làm sao cũng không phải cơ hội đây?”

Mấy vị trưởng lão sững sờ, đều là trở nên trầm tư.

Khanh Bất Ly gật đầu nói: “Dương Thanh Huyền nói rất có lý, chư vị trưởng lão sao suy nghĩ thêm một chút?”

Tề Dực lúc này mới thả ra trong tay sách cổ, ánh mắt liếc nhìn đoàn người, nói: “Có cái gọi Tiêu Phong, Võ Hồn là Tâm Hữu Linh Tê, có ở đó không?”

Tiêu Phong cả người run lên, đại hỉ đứng dậy, kêu lớn: “Ở, ở, Tề Dực trưởng lão, ta ở!”

Tề Dực gật gật đầu, nói: “Tình huống của ngươi ta cũng biết một ít, có thể có ý nguyện làm ta đệ tử?”

“Nguyện, nguyện!”

Tiêu Phong mừng như điên không ngớt, chỉ cảm thấy hạnh phúc tới quá nhanh, vội vàng quỳ xuống dập đầu liên tiếp mười cái dập đầu.

Tề Dực cười hì hì, nói: “Tốt, không cần lại dập đầu, ngươi liền ghi vào ta danh nghĩa tu luyện đi. Sau đó Hư Thiên cổ đạo biểu hiện tốt một chút một hồi, nếu là biểu hiện quá cặn bã, ta còn đem ngươi đá ra danh hạ.”

“Là, là, đệ tử nhất định biểu hiện tốt một chút!”

Tiêu Phong kích động không thể tự chủ, lại dập đầu mấy cái, lúc này mới trở lại học sinh trong đám, đầy mặt cười khúc khích, đồng thời cho Dương Thanh Huyền ném ra một cái cảm kích vạn phần vẻ mặt.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng cười đáp lại, hắn có thể thấy, mấy vị này trưởng lão đều là hữu tâm thu đồ đệ, chỉ là vừa mới chi tranh, dẫn đến người người phụng phịu, lúc này mới giận hờn không thu.

Tư Phi Vũ cũng mở miệng nói: “Trần Chân, ngươi đã tu luyện tới Linh Võ hậu kỳ? Sử dụng tới ngươi Võ Hồn đến, toàn lực công kích ta, nhớ, hết toàn lực, cơ hội chỉ có một lần.”

Trần Chân mừng như điên, kích động nói: “Là, là!”

Trên khán đài, Trần Bác cũng là đại hỉ không ngớt, vội vàng đứng lên, khẩn trương nhìn.

Nếu là Trần Chân có thể bị một tên trưởng lão thu làm thân truyền, trước đó đồ chi lớn, liền khó có thể lường được.

Trần Chân phía sau chậm rãi sáng lên Võ Hồn ánh sáng, dường như tinh hà đổ xuống, ánh bạc chói mắt, chợt nghe được một tiếng ngựa trắng hí lên, hóa hai cánh ở sau lưng.

Một cây trường thương hiện ra ở trước người, theo hắn giơ tay nắm chặt, mũi thương ở giữa không trung vẽ ra một đạo sáng trắng nửa cung, chiến ý đều hóa tranh minh thanh âm.

“Tư Phi Vũ trưởng lão, đắc tội rồi.”

Hắn mũi chân đạp xuống, cái kia Thiên Giang Đạp Tuyết chính là ra một tiếng to rõ hí lên, vỗ phía dưới, trực tiếp đem nâng ở trên không.

Tư Phi Vũ con ngươi sáng ngời, giơ tay ở trước người chậm rãi họa vòng, ẩn chứa một loại nào đó quy tắc, đem vạn ngàn hơi nước hấp dẫn mà đến, thành một tầng mỏng manh màn nước, bị ánh mặt trời chiết xạ ra thất thải chi sắc.

Trần Chân khẽ quát một tiếng, sau lưng cánh chim trên bỗng nhiên ánh bạc tăng vọt, đều trút xuống đến Sáng Như Du Long bên trên, kinh ra tiếng rồng ngâm âm thanh.

Lập tức cánh chim run lên, cả người liền là cắt ra không khí, trình phá trúc tư thế, nâng thương đâm tới.

“Oành!”

Mũi thương kia điểm ở màn nước bên trên, trực tiếp đem ép đi vào một mảnh, gây nên đạo đạo chập trùng, một luồng ác liệt Cương Phong từ đó mà ra, càng muốn đâm thủng đi qua.

Tư Phi Vũ hơi kinh hãi, hắn màn nước này tuy là tiện tay mà ngưng, nhưng cũng không phải Linh Võ cảnh hậu kỳ có thể tùy ý phá vỡ.

Đột nhiên chỉ nghe “Oành” một tiếng, cái kia màn nước đột nhiên nổ tung, nát làm đầy trời thủy quang.

Mà Sáng Như Du Long cũng bị tan mất sức mạnh, bị Trần Chân thuận thế mà thu.

Trần Chân cả người mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, lần thứ nhất cảm thụ Nguyên Võ cảnh cường giả uy thế, phảng phất trong biển rộng một chiếc thuyền con, lúc nào cũng có thể đắm chìm, hắn chật vật nuốt xuống một hồi, nắm thật chặt chiến thương, chờ đợi Tư Phi Vũ kết quả.

Tư Phi Vũ ánh mắt hờ hững, nói: “Vẫn được, bất quá còn nhiều hơn thêm nỗ lực, ngươi cái này đệ tử, ta liền tạm thời nhận.”

Tề Dực mấy người này đều là rên lên một tiếng, bất mãn nhìn Tư Phi Vũ, trong lòng mắng: “Được tiện nghi còn ra vẻ!” Trần Chân thực lực mạnh, cách xa ở bọn họ dự đoán bên trên, không khỏi đối với Dương Thanh Huyền nói như vậy trở nên coi trọng, ánh mắt hướng về những người còn lại bên trong nhìn tới.

//truyencua

tui.ne t / Trần Chân mừng rỡ như điên, vội vàng quỳ xuống dập đầu, gọi to: “Bái kiến sư phụ!”

Trần Bác cũng là vui vô cùng, không nhịn được cười ha hả, nhìn cái khác thế gia gia chủ, đều là đầy mặt ước ao.

Khương Dịch mở miệng nói: “Đỗ Nhược...”

Đỗ Nhược vội ôm quyền đạo: “Ta chính là Vân Càn Cung đệ tử, mặc dù ở học viện học tập, nhưng bất tiện bái sư.”

Khương Dịch gật gật đầu, than thở: “Đáng tiếc.”

Ngô Hạo mở miệng nói: “Tô Anh Quận chúa, ngươi có thể nguyện cùng lão phu học nhạc?”

Tô Anh vừa nghe, nào có không muốn lý lẽ, vội vàng dập đầu bái sư.

Tô Trạch cũng hết sức cao hứng, ha ha cười nói: “Tiểu nữ thiên tư ngu dốt, sau đó làm phiền Ngô Hạo trưởng lão quan tâm.”

Ngô Hạo khẽ mỉm cười, gật đầu không nói.

Còn lại học sinh thấy mấy người này đều bị bắt vào thân truyền, tất cả đều lộ ra khát vọng vẻ mặt, nhưng cũng tiếc Ngô Hạo thu rồi Tô Anh về sau, liền lại không có trưởng lão mở miệng, một hồi đều thất vọng vạn phần.

Khanh Bất Ly nói: “Chúc mừng mấy vị bạn học, không có bị trưởng lão chọn làm thân truyền bạn học, cũng không cần chán ngán thất vọng. Phải biết Tiềm Long Bảng bên trên, không có mấy cái là đệ tử thân truyền, đều là tự mình tu luyện đi lên. Chính như Dương Thanh Huyền bạn học nói, quân tử như rồng, quyết chí tiến lên, đây mới là võ giả nên có khí khái.”

“Vâng, xin nghe viện trưởng đại nhân giáo huấn!”

Chúng học sinh cùng kêu lên nói ra, dù chưa chọn làm thân truyền, nhưng suy nghĩ đã vào nội viện, tương lai thiên địa mười phần rộng lớn, cũng sẽ không như vậy thất lạc, đối với tương lai tu luyện tràn ngập ước mơ.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 169: Hư Vô Hoang Thiên Quyết

Khanh Bất Ly thấy mọi người tinh thần đề chấn lên, vui mừng gật gật đầu, xoay người nói: “Y Khôn, Ngô Hạo, Tư Phi Vũ, Tề Dực, các ngươi bốn người giúp ta cùng mở ra cổ thông đạo, Lục Giang Bằng, Khương Dịch, hai ngươi người lược trận liền có thể.”

“Vâng, tuân pháp chỉ!”

Sáu người cùng kêu lên đáp.

Trừ Lục Giang Bằng, Khương Dịch bên ngoài, còn lại năm người trên thân khí thế tản ra, trường bào không gió mà bay, càng chậm rãi bay lên trên không.

Dương Thanh Huyền ánh mắt lộ ra vẻ kinh dị, trước hắn cho rằng Nguyên Võ cảnh cường giả có thể bay trên trời, tất nhiên là nắm giữ một loại nào đó linh xảo sức mạnh, có thể Ngự Phong, hoặc là người nhẹ như vũ, nhưng hiện tại xem ra, nhưng hoàn toàn không phải có chuyện như vậy.

Ở năm người quanh thân, chỉ có nhẹ nhàng gió đang lưu động, mười phần bình thường, còn người nhẹ như vũ, cũng không quá giống.

“Bọn họ là thế nào làm được?”

Dương Thanh Huyền trở nên trầm tư, tràn đầy nghi hoặc.

Năm tên trưởng lão lên không, lập tức dẫn tới chúng học sinh ngước nhìn, đều là nhiệt huyết khuấy động, sùng bái ước ao vạn phần.

Thiên Tông Thất lão, bình thường muốn gặp một đều không thể được, huống hồ là bảy vị tụ hội, đồng thời trong đó năm người liên thủ thi pháp.

Năm tên trưởng lão trên không trung cách xa nhau ba mươi bốn trượng xa, làm thành một vòng, giơ tay bấm quyết.

Trong khoảnh khắc, mọi người trên thân đều dâng lên hồn quang, trong tay quyết ấn biến hóa, hướng tới trung gian phương vị đánh ra thiên hình vạn trạng phù văn.

Mỗi một cái phù văn đều từ chân nguyên ngưng tụ mà thành, đều dẫn tới không gian một cơn chấn động.

truyencuatui❤net

Đồng thời những cái kia phù văn tụ mà không tiêu tan, ở chính giữa bày ra lên, thật giống lấy một loại nào đó quy tắc sắp xếp.

Dương Thanh Huyền mí mắt một cái, trong lòng thất kinh nói: “Yêu tộc văn tự? Không đúng, không đúng, cùng Yêu tộc văn tự có mấy phần quen biết, nhưng không hề là Yêu tộc văn tự.”

Hắn nhìn phía Mạnh Thụy, đã thấy Mạnh Thụy tập trung tinh thần nhìn, nháy mắt một cái không nháy mắt, cũng sẽ không hảo hỏi dò cái gì.

“Đây là Hư Vô Hoang Thiên Quyết, chuyên môn dùng để mở ra Hư Thiên cổ đạo.”

Lục Giang Bằng chẳng biết lúc nào xuất hiện ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, thấy hắn tràn đầy dáng vẻ nghi hoặc, mỉm cười giải thích.

Đối với Vu Dương Thanh Huyền, hắn là càng xem càng yêu thích.

Không chỉ có là bởi vì Dương Thanh Huyền không tên chữa khỏi tự mình trọng tật, khiến cho thực lực mình tăng nhiều, quét qua nhiều năm hậm hực tình.

Cũng không chỉ có là bởi vì Dương Thanh Huyền thực lực siêu quần, có thể giúp hắn không lâu sau võ quyết bên trong thắng được, tăng mạnh mặt mũi.

Càng bởi vì Dương Thanh Huyền luyện thể thiên phú, đích thật là vạn năm khó gặp thiên tài, để hắn cùng chung chí hướng, yêu thích không buông tay.

Dù cho không thể nhận hắn làm đồ đệ, cũng đồng ý như thầy như cha, đem chính mình suốt đời sở học dốc túi dạy dỗ.

“Hư Vô Hoang Thiên Quyết? Thật cổ quái tên.”

Dương Thanh Huyền nghe được công pháp này tên, trong lòng không tên hơi động.

Còn lại học sinh cũng đều tiến tới, vểnh tai lên lắng nghe.

Lục Giang Bằng gật đầu nói: “Phương pháp này quyết tràn ngập thần diệu, nhưng tối nghĩa khó hiểu, những này ấn phù tức Nhân tộc văn tự, cũng không phải Yêu tộc chi văn, càng không phải là làm ngày hôm nay hạ bất luận cái gì mỗi loại tộc văn tự. Nó là từ cổ thời gian lưu truyền xuống kinh quyết, còn có bao nhiêu cổ xưa, liền không người biết được.”

Mạnh Thụy cũng bị đã kinh động, giật mình nói: “Lẽ nào là từ trung cổ thời đại liền lưu truyền xuống bí văn?”

“Ồ? Ngươi cũng biết trung cổ bí văn?” Lục Giang Bằng hơi kinh ngạc, nhiều đánh giá Mạnh Thụy vài lần, gật đầu nói: “Chính là trung cổ bí văn bên trong một loại, nguyên do đi tới, đã không có thể kiểm tra.”

Mạnh Thụy cả kinh nói: “Có thể trong lòng bàn tay cổ bí văn giả, từ lâu không tồn tại, không nghĩ tới Thiên Tông học viện dĩ nhiên lưu có một bộ pháp quyết, thật khiến cho người ta giật mình.”

Lục Giang Bằng cười ha ha, chớp mắt nói: “Kỳ thực bộ này kinh quyết nội hàm chúng ta đã không biết, chỉ là các đời truyền thừa xuống mà thôi. Phải biết, Thiên Tông học viện lịch sử, nhưng là so với Thương Nam Quốc còn phải xa xưa hơn nhiều lắm.”

Đỗ Nhược cũng là tràn ngập kính ý, gật đầu nói: “Thiên Tông học viện không chỉ có là bắc năm nước đệ nhất học phủ, mặc dù ở Huyền Dạ đại lục trung thổ thế gia, cũng được hưởng danh tiếng, ta liền từng nghe các sư phó nhiều lần đề cập.”

“Ồ? Vân Càn Cung cao nhân cũng nhắc qua chúng ta Thiên Tông học viện?”

Lục Giang Bằng sững sờ, hứng thú, đồng thời tràn đầy đắc ý cùng tự hào.

Đỗ Nhược khẽ mỉm cười, cung cung kính kính, ôm quyền nói ra: “Hồi bẩm Lục trưởng lão, Cung chủ đại nhân liền từng nói, Thiên Tông học viện lịch sử lâu đời, nhưng cùng trung thổ thế gia ngũ đại đỉnh cấp môn phái sánh ngang, có thể nói là Huyền Dạ đại lục đệ nhất học viện. Chỉ có điều sau đó không biết sao, di chuyển đến bắc bộ, lúc này mới dần dần phai nhạt ra khỏi đại lục phân tranh, an hưởng này một mảnh thế ngoại rừng đào.”

Lục Giang Bằng thở dài nói: “Không sai, học viện thật là từ Trung Thổ thế giới di chuyển tới được. Cái kia đã là trước đây thật lâu chuyện, còn vì sao như vậy, ta cũng không biết. Nhưng thời gian qua nhanh, thương hải tang điền, sâu xa trước những cái kia cùng học viện một đạo cùng tồn tại môn phái lớn, bây giờ còn đâu quá thay? Mà học viện nhưng sống một mình một góc, mấy ngàn trên vạn năm đến, đều đem truyền thừa y bát đi. Này hay là chính là năm đó vị kia, chấp chưởng học viện đại nhân, suy nghĩ trong lòng a?”

Tất cả mọi người là giật mình không thôi, không nghĩ tới học viện lịch sử như vậy lâu đời.

Nghe được như vậy bí ẩn, đều là một trận hào hùng nhét đầy suy nghĩ trong lòng, đối với học viện nhiều vài phần vinh dự cảm giác cùng lòng trung thành.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Nói như vậy, này Hư Vô Hoang Thiên Quyết, là như thế xa xưa đồ vật rồi?”

Lục Giang Bằng gật đầu nói: “Đúng vậy. Đáng tiếc a, các đời truyền thừa xuống, đến chúng ta thế hệ này, cũng đã không có ai biết bộ này quyết ấn hàm nghĩa. Kỳ thực chúng ta Thất lão đều dốc lòng nghiên cứu qua, bộ này pháp quyết quyết không dừng trước mắt này một loại biến hóa, tất nhiên còn có cái khác diệu dụng, đáng tiếc a, thất truyền.”

Tất cả mọi người là một trận tiếc hận, ai thán không ngớt.

Đỗ Nhược cười nói: “Kỳ thực Thất lão có thể đem bộ này pháp quyết mang tới Trung Thổ thế giới đi, thí dụ như chúng ta Vân Càn Cung, bên trong tàng thư mênh mông vô biên, nói không chắc có thể tìm tới một ít này loại trung cổ bí văn manh mối.”

Lục Giang Bằng liếc nàng một cái, nói: “Vân Càn Cung muốn đánh này Hư Vô Hoang Thiên Quyết chủ ý, tuyệt đối không thể.”

Đỗ Nhược ngượng ngùng nở nụ cười, nói: “Ta chỉ là đề nghị mà thôi, cộng đồng nghiên cứu nha.”

Lục Giang Bằng hừ nói: “Cộng đồng nghiên cứu cũng không được, học viện chúng ta người, tự mình sẽ nghiên cứu.”

Đỗ Nhược thấy hắn như thế cố chấp, cười nhạt, không nói thêm lời.

Giờ khắc này, Ngũ lão trung gian hội tụ ấn quang càng ngày càng nhiều, trình một loại nào đó quy tắc nối liền cùng một chỗ, bắt đầu di chuyển vận chuyển.

Dương Thanh Huyền thân thể run lên, con ngươi bạo co lên đến, những cái kia ấn phù thời khắc này trạng thái, lại như là ở cổ điện địa tầng bên trong, thiên hạ có địch dùng ngàn tỉ phù văn, ngưng tụ thành Nhật Nguyệt Tinh Luân!

Trong lòng hắn chấn động dữ dội, thất kinh nói: “Lẽ nào những này ấn phù thời khắc này trạng thái, càng là ngưng tụ thành một loại nào đó binh khí?”

Những cái kia ấn phù tương đối tán loạn, hơn nữa chỉ có hai, ba vạn số lượng, cùng Nhật Nguyệt Tinh Luân cái kia hơn trăm triệu phù văn so với, không thể nghi ngờ là đom đóm cùng Hạo Nguyệt tranh huy.

“Lẽ nào là ta đoán sai rồi?”

Dương Thanh Huyền hồ nghi.

Đúng vào lúc này, những cái kia lấy nhất định quy tắc ngưng tụ ấn phù, trên không trung xoay chầm chậm, kích bắn ra vạn ngàn ánh sáng, như một vòng hạo nhật giữa trời, đâm người hai mắt đau đớn.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 170: Hư Thiên Cổ Đạo

Cái kia hào quang mười phần ác liệt, nhưng rất nhanh sẽ trở nên nhu hòa, khác nào một vòng khay ngọc, vừa giống như là mười phần tinh xảo to lớn cấu kiện, xa hoa.

Ngũ lão lăng không đứng ở đó ánh sáng bên trong, áo bào chiếu rọi như cầu vồng, từ từ rực rỡ.

Mọi người bị tia sáng kia chiếu lên trên người, cảm nhận được một luồng kỳ dị sức mạnh, phảng phất năm tháng ở trong lúc lơ đãng trôi qua, xanh miết năm tháng trong nháy mắt hóa thành già trên 80 tuổi lão nhân.

“Xảy ra chuyện gì?!”

Tất cả mọi người là kinh hãi, liền ngay cả những cái kia thế gia các gia chủ, cũng từng cái từng cái ngạc nhiên vạn phần. Chỉ có tứ đại thế gia gia chủ, rõ ràng nguyên do trong đó, an tọa ở cái kia bất động, mười phần bình tĩnh.

Lục Giang Bằng nói: “Không cần hoảng, đây là từ Hư Thiên cổ đạo bên trong tiết ra tới hoang khí, đã chuyển được cổ đạo, lập tức liền muốn giáng lâm, mọi người chuẩn bị sẵn sàng.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Hư Thiên cổ đạo, ngay ở quảng trường này phía trên sao?”

Lục Giang Bằng kiên trì giải thích: “Hư Thiên cổ đạo là một không gian khác, nhưng này vết nứt ngay ở học viện bốn phía. Vừa nãy năm tên trưởng lão triển khai Hư Vô Hoang Thiên Quyết, chính là sưu tầm này vết nứt vị trí, sau đó cùng với kết nối, cũng đem mở ra.” Hắn sau đó lại bổ sung: “Pháp quyết này bên trong có chứa quy tắc không gian, chỉ có Nguyên Võ cảnh cường giả mới có thể khống chế.”

“Quy tắc không gian!”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, tựa hồ nghĩ tới điều gì, nói: “Cái này cũng là Nguyên Võ cảnh cường giả có thể bay trên trời huyền bí vị trí sao?”

Lục Giang Bằng cười nói: “Ha ha, đúng là như thế.”

Trong mắt hắn tràn đầy tán thưởng, nói: “Ngươi luôn luôn thông tuệ, xưa nay đều là một chút tức thông. Này vết nứt sẽ tự mình đi khắp, nhưng đại thể phạm vi bất biến. Chỉ cần cảm giác được, liền có thể xé rách không gian, cùng cái kia vết nứt kết nối, các ngươi liền có thể bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu tiến vào. Hư Thiên cổ đạo là từ di tích thời thượng cổ bên trong dọc theo người ra ngoài vết nứt, bên trong ẩn chứa cực mạnh Hoang Cổ khí tức, đối với chúng ta luyện thể người, có chỗ tốt cực lớn.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, lẳng lặng nhìn.

Chỉ thấy cái kia đầy trời hào quang bên trong, bắt đầu thoáng hiện vô số màu đen hoa văn, lại như là bầu trời bị xé nứt mở, lôi kéo ra đại lượng tia nhỏ.

Lục Giang Bằng nói: “Sau đó tiến vào cổ đạo về sau, ngươi một đường đi về phía trước liền có thể, tiến vào Hoang Cổ khu vực sau liền có thể dừng lại tu luyện, ở Hoang Cổ bên trong, không muốn phân tâm cái khác, một lòng tu luyện là tốt rồi. Nhưng nếu là thực sự không chống đỡ được, liền mau chạy ra đây, nếu không sẽ gặp nguy hiểm.”

Bốn phía học sinh đều vểnh tai lên đến lắng nghe, tất cả đều là tràn đầy nước mắt, làm sao lại không có như thế một vị tri kỷ trưởng lão thay mình giảng giải đây.

Triệu Tư Hàn thì lại không thể mất mặt mũi, hừ lạnh một tiếng, làm bộ không quan tâm dáng vẻ, kì thực cũng là vểnh tai lên tới nghe.

Tuy rằng liên quan với Hư Thiên cổ đạo sự tình nghe qua không ít nghe đồn, nhưng làm sao cũng không có một tên trưởng lão giảng giải tới chuẩn xác.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Nguy hiểm?”

Lục Giang Bằng gật gật đầu, nói: “Tuy rằng này vết nứt mười phần nhỏ bé, nhưng dù sao cũng là dẫn tới Hư Thiên cổ chiến trường, thỉnh thoảng có gì đó quái lạ quỷ dị năng lực từ bên trong chiến trường tràn ra tới, nếu là không cẩn thận, thậm chí sẽ có ngã xuống nguy hiểm.”

Mọi người nghe được trợn to hai mắt, Trần Chân không nhịn được nói: “Ngã xuống? Vì sao chưa từng nghe nói?”

Lục Giang Bằng liếc mắt nhìn hắn, nói: “Đó là bởi vì năm gần đây ổn định rất nhiều, nhưng không hề đại biểu nhất định sẽ không xảy ra chuyện.”

Dứt tiếng, giữa bầu trời ánh chiều tà bỗng nhiên tản ra, hóa thành một cái to lớn vòng sáng, chiếu xuống, toàn bộ quảng trường đều ở một mảnh kỳ dị kim huy bên trong.

Vòng sáng nội ẩn ước chừng một cái cổ đạo bóng mờ, như ẩn như hiện, nhìn không rõ ràng.

Khanh Bất Ly chờ năm người, từng người ngắt lấy cổ quái quyết ấn, đứng lặng không trung, nói: “Chư vị bạn học, tiến vào vòng sáng bên trong đi. Nếu là không chịu nổi liền đi ra, ghi nhớ kỹ, bất kỳ người nào đều không được tại bên trong đối với bạn học động thủ, bằng không nghiêm trị không tha!”

Lục Giang Bằng đẩy một cái Dương Thanh Huyền, nói: “Vào đi thôi, Hư Thiên cổ đạo bên trong Hoang Cổ khí tức, đối với người tu luyện có chỗ tốt cực lớn, nhưng tác dụng cũng chỉ có một lần, ngàn vạn quý trọng.”

“Ừm.”

Dương Thanh Huyền cùng mọi người đều là đáp một tiếng, liền lần lượt đi vào cái kia vòng sáng bên trong.

Hào quang chói mắt để con ngươi khép hờ, nhưng bất quá trong nháy mắt, liền trở nên ấm áp sáng sủa.

Phía trước là một mảnh hoang vu sa mạc, vô số cát đá dâng lên nhăn nhúm, như đông lại sóng lớn, một mực kéo dài hướng về phương xa, thật giống không có phần cuối.

Tiến vào sa mạc trong nháy mắt, Khanh Bất Ly âm thanh liền truyền vào, nói: “Trải qua vô cùng năm tháng, cổ đạo đã bị thời không cát mịn vùi lấp, bốn phía nhìn thấy, không khỏi là huyễn ảnh, chỉ có dưới chân đạo lộ, mới là chân lý.”

Mọi người vội vàng cúi đầu, ở cát mịn bên trong, quả nhiên mơ hồ có đường.

Đường kia mặt trình màu đen, rộng hơn mười trượng, tràn đầy đường vân nhỏ, cẩn thận nhìn tới, lại còn có phù văn khắc họa bên trên, không biết là người phương nào sở kiến.

Dương Thanh Huyền con mắt co rụt lại, cẩn thận nhìn chằm chằm con đường kia trên hoa văn nhìn lại, thế này sao lại là cái gì phù văn, chính là cùng cái kia Hư Vô Hoang Thiên Quyết giống như đúc trung cổ bí văn.

Hắn một hồi liền nhìn ngốc trệ.

Những cái kia bí văn cùng nhân tộc văn tự có khác biệt cực lớn, có chút giống Yêu tộc chi văn, nhưng so với yêu văn càng Hoang Cổ cùng sâu xa, càng thêm tối nghĩa khó hiểu.

Nhìn chằm chằm những cái kia văn tự nhìn một hồi về sau, chợt thấy được tâm thần có chút hoảng hốt, thật giống cũng bị thu hút đi vào.

Hơn nữa biết rõ cũng bị thu hút đi vào, nhưng có loại cực mạnh không muốn xa rời, không muốn đưa mắt dời.

“Đều tới đi về trước, không nên nhìn thạch trên đường văn tự!”

Khanh Bất Ly tiếng hét lớn truyền đến, không ít học sinh cùng Dương Thanh Huyền như thế, đều lâm vào những cái kia trung cổ bí văn trong sức mạnh, bị hét một tiếng phía dưới, “thể hồ quán đỉnh”, lập tức trở về quá thần đến, tất cả đều là kinh ra một tiếng mồ hôi lạnh.

Dương Thanh Huyền cũng là sắc mặt trắng bệch, thầm hô nói: “Thật mạnh, vẻn vẹn văn tự khí tức, liền có thể chấn nhân tâm phách, đến cùng là cái gì đem này thạch đường lát thành ở đây, người kia lại là đáng sợ đến mức nào tồn tại?”

Mọi người không còn dám cúi đầu, đều là nhìn thẳng đi tới, đi về phía trước.

Dương Thanh Huyền vừa nhấc chân bước ra một bước, liền hơi thay đổi sắc mặt, tựa như từ thạch trên đường truyền đến to lớn sức hút, để hắn bước đi liên tục khó khăn, cái cảm giác này lại như là...

“Xảy ra chuyện gì? Làm sao mỗi đi một bước, liền thành lần khó khăn?”

“Này hoa văn thạch trên đường đến cùng có gì đó cổ quái?”

Liên tiếp tiếng kinh hô vang lên.

Dương Thanh Huyền đi lên trước nữa bước ra một bước, cái kia sức hút lại tăng lên rất nhiều, hắn thầm nói: “Quả nhiên, là trọng lực lĩnh vực, chỉ có điều này trọng lực lĩnh vực, mỗi đi một bước liền gia tăng gấp đôi.”

Còn lại học sinh cũng phát hiện vấn đề này, đặc biệt những cái kia đi ra hơn mười bước, càng là hoàn toàn biến sắc.

Con đường này nối thẳng phía trước, xa xa vô tận đầu, nếu là như vậy tiếp tục đi, có thể đi vài bước?

Mạnh Thụy cùng Nhạc Cường càng là cổ quái nhìn nhau như thế, sau đó xoay người nhìn phía Dương Thanh Huyền, khẽ mỉm cười, đều là nhớ tới trong hầm mỏ, cái kia vượn già quanh thân trọng lực lĩnh vực.

Lúc đó cái kia vượn già chung quanh lĩnh vực có hơn 100 lần, liền ép mọi người bước đi liên tục khó khăn, giờ khắc này ba người thực lực đều có chỗ tăng lên, cũng không biết có thể đi tới mấy trăm bước, trước phương mênh mông vô tận đầu, để người sản sinh một loại vô lực, tâm tình tuyệt vọng.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 171: Quái Lạ Yêu Cầu

Tất cả mọi người là đứng tại chỗ, không biết như thế nào cho phải.

Dương Thanh Huyền nhớ tới Lục Giang Bằng, đối với Trần Chân đám người nói: "Quyết chí tiến lên, đỡ không được liền quay đầu lại."

"Ừm."

Trần Chân mấy người đều là đáp một tiếng, bắt đầu hết sức chuyên chú đi về phía trước.

Dương Thanh Huyền giờ khắc này là đãng khí hậu kỳ, gấp mấy trăm lần trọng lực ép thân đều có thể nhận ở, mà Trần Chân mấy người nhưng là không cùng, đi rồi hai mươi, ba mươi bước về sau, liền đổi sắc mặt.

Một ít học sinh rập khuôn từng bước đi theo phía sau của bọn họ, hiện tại trước không thấy cổ nhân, sau không thấy lai giả, bên trong đất trời chỉ có đầu này hoa văn cổ đạo, ngoại trừ đi về phía trước ở ngoài, cũng lại không biện pháp khác.

"Dương Thanh Huyền, đứng lại!"

Bỗng nhiên một đạo quát chói tai âm thanh truyền đến, chính là Triệu Tư Hàn, từ trong đám người đi ra, lạnh lùng theo dõi hắn, nói: "Ngươi muốn đem chúng ta mang tới đi đâu?"

Dương Thanh Huyền dừng bước lại, quay đầu lại không hiểu ra sao nhìn hắn, nói: “Móa*, ngươi nói cái gì? Ai bảo ngươi theo ta rồi? Thích đi một chút, không đi cút đi, ở phía sau léo nha léo nhéo cái gì?”

Triệu Tư Hàn cười lạnh nói: “Ngươi là Hoàng Cân Lực Sĩ, ở cái địa phương này đối với ngươi có ưu thế, tiếp tục, đầu tiên không kiên trì nổi khẳng định là chúng ta những này luyện khí người, ngươi đây là có ý gì?”

Dương Thanh Huyền mắng: “Bị điên rồi ngươi, làm sao nơi nào đều có thể gặp phải này loại ****, cút!”

Nói đi, không thèm để ý Triệu Tư Hàn, xoay người tiếp tục đi về phía trước.

Bởi vì Lục Giang Bằng nói rồi, trong này thời gian quý giá, không cho phép lãng phí nửa phần, huống chi là lãng phí ở này loại trên thân.

Triệu Tư Hàn vốn là tâm tính trầm ổn người, chỉ vì đã sớm nhìn hắn không hợp mắt, giờ khắc này lại thấy hắn một người ở mặt trước dẫn đường, ẩn ẩn có mọi người thủ lĩnh dáng vẻ, không khỏi tâm lý mất cân bằng, trước lòng đố kị cùng sự thù hận xông lên đầu, cố ý khiêu khích.

Hắn chê cười nói: “Suốt ngày chỉ biết tinh tướng, bảy vị trưởng lão cũng bị ngươi mộng xoay quanh, nhưng này Hư Thiên cổ đạo, nhưng là thử thách thực lực chân chính địa phương, ta nhìn ngươi làm sao hiện ra nguyên hình!”

Trần Chân mắng: “Mẹ, đội trưởng nói không sai, ngươi thực sự là khốn nạn a. Đi con đường của ngươi a, không thấy đội trưởng đều căn bản mặc kệ như ngươi loại này sỏa điểu sao?”

“Ngươi...!”

Triệu Tư Hàn giận dữ, chỉ vào Trần Chân, lạnh giọng nói:

“Đừng tưởng rằng ngươi bị Tư Phi Vũ trưởng lão thu làm thân truyền, là có thể ở trước mặt ta điếu, lão tử bước vào Linh Võ hậu kỳ, có thể so với ngươi sớm mấy tháng, cũng là lần chọn lựa này bên trong, cái thứ nhất bị bắt vì là thân truyền đệ tử, vì lẽ đó...”

“Vì lẽ đó mẹ ngươi có phiền hay không a?”

Trần Chân phất tay đánh gãy, mắng: “Đi cái đường còn gặp phải này loại đùa giỡn bức, thật không chịu được ngươi!”

Dương Thanh Huyền quay đầu lại, nói: “Đừng để ý đến hắn, coi hắn là làm một đống Shi là tốt rồi, rất xa tránh né chút.”

Triệu Tư Hàn giận dữ, chỉ vào Dương Thanh Huyền quát lên: “Hảo ngươi cái Dương Thanh Huyền, chờ nhìn!”

Dương Thanh Huyền hơi nhướng mày, ngừng xuống bước chân, tựa hồ rốt cục bị cái này cmn* chọc giận tới, xoay người lại, lạnh lùng nói: “Chờ nhìn? Ngươi không nói ta còn đã quên, hạp đạo tương phùng ân oán còn không có tính với ngươi rõ đây.”

Triệu Tư Hàn lạnh lùng theo dõi hắn, nói: “Hừ, ngươi giết ta bốn tên đồng đội, còn dám nói với ta ân oán?”

Dương Thanh Huyền ánh mắt lóe lên hàn quang, trực tiếp hướng hắn đi đến.

Trần Chân mấy người thấy Dương Thanh Huyền động tác, cũng đều theo xúm lại lại đây.

Còn lại học sinh vừa thấy manh mối không đúng, tất cả đều dừng bước lại, dừng chân quan sát.

Triệu Tư Hàn cười như điên nói: “Ha ha, ở này cố làm ra vẻ cái gì, nơi này là Hư Thiên cổ đạo, bất kỳ người nào không được động thủ, ngươi muốn làm gì? Muốn đánh ta? Ha ha, liền nhìn ngươi có hay không cái này loại, ngươi có gan động thủ đánh một chút thử xem, đánh a, đánh a!”

Dương Thanh Huyền khóe miệng vung lên cười gằn, nói: “Chư vị bạn học đều nghe thấy được, mọi người cho ta làm cái chứng, là chính hắn yêu cầu ta đánh hắn, sống nhiều năm như vậy, xưa nay chưa từng nghe tới loại yêu cầu này, các ngươi nghe qua không?”

Trần Chân mấy người cũng là dồn dập lắc đầu, cười nói: “Chưa từng nghe tới.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đều là bạn học một hồi, đã có người đưa yêu cầu, chúng ta tự nhiên là phải giúp hắn thực hiện, đánh a!”

Dứt tiếng, trước tiên liền một chưởng vỗ tới.

Triệu Tư Hàn xử chí không kịp đề phòng, bị một chưởng bắn trúng lồng ngực, tại chỗ phun ra một ngụm máu đến, liền đánh bay ra ngoài.

“Dương Thanh Huyền, ngươi...”

Triệu Tư Hàn khó có thể tin nhìn, chỉ cảm thấy ngực xương sườn vỡ vụn, liền ngay cả nội phủ đều bị rung ra thương tới.

Dương Thanh Huyền một chưởng này dùng mười tầng sức mạnh, dù chưa vận dụng Lục Dương Chưởng, nhưng hắn là đãng khí hậu kỳ Hoàng Cân Lực Sĩ, cũng phi thường đáng sợ, Triệu Tư Hàn không có bị đánh chết, xem như là cường hoành phi thường.

Chúng học sinh tất cả đều há hốc miệng ba, nằm mơ cũng không nghĩ tới hắn nói đánh là đánh, hơn nữa như vậy lưu loát thẳng thắn, một chưởng liền đem Linh Võ hậu kỳ, được khen là ngoại viện người số một Triệu Tư Hàn làm trọng thương.

“Dương Thanh Huyền!”

Bỗng nhiên một đạo quát chói tai âm thanh từ không trung truyền đến, chính là Khanh Bất Ly âm thanh, cả giận nói: “Nghiêm cấm cổ đạo nội đấu ẩu, ngươi coi bản tọa là gió bên tai sao?”

Y Khôn âm thanh cũng truyền vào, mang theo cực độ lửa giận, quát lên: “Viện trưởng đại nhân, Dương Thanh Huyền trái với quy định, nên cướp đoạt tư cách, tiếp thu trừng phạt!”

Dương Thanh Huyền nhìn bốn bề một chút, hắc âm thanh cười nói: “Nguyên lai chư vị trưởng lão còn có thể nhìn thấy chúng ta, vậy dĩ nhiên cũng có thể biết, là Triệu Tư Hàn chính mình đưa yêu cầu để cho ta đánh hắn, sở hữu bạn học cũng có thể làm chứng, đây không tính là là ẩu đả chứ?”

“Đúng đúng, chúng ta cũng có thể làm chứng.”

Bốn phía học viên toàn bộ mở miệng làm chứng, bọn họ ở bên trong cung điện cổ nhận Dương Thanh Huyền đại ân, lại nhìn Triệu Tư Hàn khó chịu, tự nhiên toàn bộ đứng ở Dương Thanh Huyền một bên.

“Ha ha, chính là là được!”

Lục Giang Bằng âm thanh cũng truyền vào, cười to nói: “Không chỉ có chư vị bạn học nhìn thấy, chúng ta cũng đều nhìn thấy, là cái kia Triệu Tư Hàn chính mình yêu cầu người khác đánh hắn, vậy cũng là làm trái quy tắc? Y Khôn trưởng lão, đầu óc ngươi có phải là hỏng rồi, có muốn hay không ta đem ngươi đầu óc nước gạt ra?”

Y Khôn nhất thời không thanh âm.

Khanh Bất Ly cũng trầm ngâm một trận, mới tức giận hừ nói: “Lần sau không được viện dẫn lẽ này nữa, chỉ cần cổ đạo bên trong động thủ, liền trực tiếp cướp đoạt tư cách. Còn có, bất kỳ người nào đều không được nhắc lại để cho người khác đánh tự mình quái lạ yêu cầu, cái này cỡ nào não tàn mới đề ra yêu cầu như thế đến!”

“Phốc!”

Nguyên bản Triệu Tư Hàn chịu một chưởng, liền trọng thương tại người, tiếp tục nghe được Khanh Bất Ly như vậy nói chuyện, lại là một ngụm máu phun ra ngoài, vô lực bày trên mặt đất.

“Ha ha!”

Lục Giang Bằng cười như điên, nói: “Mọi người yên tâm đi về phía trước, con mắt của chúng ta cự ly nhìn cách chỉ có ba trăm bước, chỉ cần qua ba trăm bước, liền không thấy rõ các ngươi đang làm gì. Nhớ, tuyệt đối không nên đánh người a.”

“Khà khà.”

Dương Thanh Huyền bọn người là cười gằn lên, nói: “Biết rồi.”

Những học sinh khác đều cảm thấy một trận sợ hãi, trong lòng đều nghĩ, “Tuyệt đối không nên đi trêu chọc mấy người này.”

Lam Nhan sắc mặt khó coi, thiên tân vạn khổ bảo vệ Triệu Tư Hàn một mạng, muốn hắn ở U Dạ thủ hạ làm nằm vùng, lại không nghĩ rằng như vậy không có tự mình biết mình, trực tiếp đi trêu chọc Dương Thanh Huyền, đây không phải muốn chết sao?

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 172: Mười Đạo Hồn Quang

Kỳ thực Triệu Tư Hàn cũng là bị phẫn nộ đố kị chi hỏa làm choáng váng đầu óc, Huyền Long Sơn bên trong bị Dương Thanh Huyền thi khéo đánh bại, nội tâm không phục.

Thân tuyển đệ tử bên trong, lại tâm lý mất cân bằng, nhận định là Dương Thanh Huyền đoạt của hắn danh tiếng, lúc này mới trở nên cổ quái bất thường lên.

Hắn vốn là người tâm cao khí ngạo, bằng không cũng sẽ không năm ngoái thua với Vu Khinh Nguyệt về sau, nhẫn nhục trùng tu một năm.

Nguyên bản nhận định tự mình là năm nay số một, ai biết sát hạch còn không có bao lâu, suýt chút nữa đoàn diệt, khẩu khí này giấu ở trong lòng, trực tiếp bóp méo nội tâm của hắn.

Giờ khắc này nằm trên đất thổ huyết, hai mắt đầy rẫy oán độc cùng đỏ tươi.

Từng người từng người học sinh từ bên cạnh hắn đi qua, không có bất kỳ người nào dừng lại, liền phảng phất một chỉ chó nhà có tang giống như.

Lam Nhan chỉ là liếc mắt nhìn, cũng sắc mặt lạnh lẽo đi tới.

Có giá trị người, mới đáng giá hắn tiêu tốn thời gian quý giá tinh lực đi phản ứng, nếu là không có giá trị, vậy hãy cùng ven đường một cái chó chết như thế, không biết nhìn nhiều.

Triệu Tư Hàn nằm trên mặt đất, ói ra một trận máu về sau, liền yên tĩnh lại, hô hấp dần dần trở nên được vững vàng.

Cổ đạo ở ngoài, bảy tên trưởng lão đều mặt không thay đổi nhìn, chỉ có Y Khôn đầy mặt lửa giận, cắn răng nói: “Trọng yếu như vậy rèn luyện, lại bị Dương Thanh Huyền phá huỷ. Viện trưởng đại nhân, ta yêu cầu hiện tại cứu Triệu Tư Hàn đi ra, đồng thời lần sau một lần nữa vào cổ đạo rèn luyện.”

Khanh Bất Ly bình tĩnh nói ra: “Tuyệt đối không thể, Hư Thiên cổ đạo là địa phương nào? Coi như ta đồng ý, cùng một người hai lần bước vào bên trong, sẽ đối mặt với nguy hiểm gì, ngươi nên so với ta càng rõ ràng. Đến thời điểm Triệu Tư Hàn cũng không phải là bị thương, mà là chết rồi.”

Y Khôn tức giận sắc mặt trắng bệch.

Lục Giang Bằng cười to nói: “Ha ha, đây là hắn chính mình nói lên yêu cầu, có thể trách được ai.”

Ngô Hạo đột nhiên nói ra: “Các ngươi mau nhìn, Triệu Tư Hàn trên thân thật giống có biến hóa, của hắn Võ Hồn”

Mấy người hướng vào phía trong nhìn tới, chỉ thấy Triệu Tư Hàn nằm ở đó hoa văn trên cổ lộ, như cùng chết một nửa, nhưng giờ khắc này trên lưng nhưng là có hồn quang hiện lên, lập loè ra từng đạo từng đạo ánh sáng tới.

Một đạo, hai đạo, ba đạo

Tổng cộng tám đạo hồn quang, trên không trung cùng sáng lóng lánh, bên trong hiện ra song đao cái bóng, hoảng hốt bất định.

Khanh Bất Ly sửng sốt một chút, nói: “Chuyện gì thế này, Võ Hồn tiến hóa?”

Ngô Hạo nói: “Còn chưa tiến vào Hoang Cổ khu vực, làm sao sẽ xúc động cổ hồn lực lượng đây?”

Khương Dịch trong mắt ánh mắt lóe lên, nói: “Ta nhìn đó cũng không phải cổ hồn lực lượng, mà là hắn tự thân Võ Hồn phát sinh biến hóa.”

Y Khôn hai mắt một hồi trợn trừng mở, hưng phấn cả người run rẩy, cười to nói: “Ha ha, đúng rồi, nhất định đúng rồi! Quả nhiên cùng ta đoán như thế a! Song đao uống máu, chính là muốn uống tự mình chi tinh huyết, Dương Thanh Huyền vừa nãy một chưởng kia, chút nữa muốn mạng của hắn, hay là nhân họa đắc phúc.”

Khanh Bất Ly cau mày nói: “Có ý gì, nói rõ một chút.”

“Ha ha.”

Y Khôn còn tại cười to người, nói: “Triệu Tư Hàn ta vẫn luôn đang chăm chú hắn, ngoại trừ thiên phú tu luyện ở ngoài, của hắn Võ Hồn cũng mười phần đáng sợ, là loại kia có thể thông qua tu luyện mà tự mình tiến hóa Võ Hồn.”

Sáu người khác vừa nghe, tất cả đều hoàn toàn biến sắc, tựa hồ rõ ràng cái gì, mỗi cái lộ ra vẻ khiếp sợ tới.

Khanh Bất Ly kinh hãi nói: “Thông qua tự mình tu luyện mà tiến hóa, ngươi chắc chắn chứ?!”

Y Khôn gật gật đầu, hưng phấn nhìn trên cổ lộ Triệu Tư Hàn, còn có cái kia tụ hợp lay động tám đạo hồn quang, cùng với hiện lên bên trong song đao, nói: “Ta vẫn luôn đang quan sát hắn, chỉ là không xác định mà thôi, nhưng bây giờ cơ bản có thể khẳng định. Chư vị nhìn kỹ lại, nếu là ta không đoán sai, sau đó của hắn Võ Hồn thiên phú sẽ biến thành chín đạo hồn quang.”

Vài tên trưởng lão đều hoàn toàn biến sắc, lộ ra hoảng sợ vẻ mặt tới.

Võ Hồn phẩm chất phần lớn thời gian là cố định, ngoại trừ truyền thừa Võ Hồn bên ngoài, cực nhỏ tình huống mới có thể phát sinh biến hóa, điều này cần nghịch thiên cơ duyên, không phải sức người nhưng vì.

Mà cõi đời này nhưng có một ít Võ Hồn, có thể thông qua “Tu luyện” đến thực hiện tự mình tiến hóa, dạng này Võ Hồn ở trên đại lục như hiếm như lá mùa thu.

Nếu như Võ Hồn có thể tự mình “Tu luyện” đi lên, như vậy trên lý thuyết liền có thể không ngừng tiến hóa, tiến vào chín đạo hồn quang, mười đạo hồn quang, thậm chí đột Phá Phàm cấp phẩm chất, tăng lên đến cao hơn cấp bậc.

Thất lão tự nhiên hiểu được, ở mười đạo hồn quang bên trên, còn có quân, vương, đế ba đại cấp bậc.

Đừng nói vương, đế hai đại nghịch thiên cấp biệt, dù cho chỉ là quân cấp Võ Hồn thiên phú, cũng không có một không là quát tháo một phương tồn tại.

Khanh Bất Ly nhẹ nhàng gật đầu, trầm ngâm nói: “Như Triệu Tư Hàn thật sự có thể tu luyện Võ Hồn, khiến cho tiến hóa, như vậy nhất định phải làm trọng điểm học viên đến bồi dưỡng.”

Y Khôn một trận đắc ý, thêm miệng môi dưới, lạnh lùng liếc Lục Giang Bằng một chút, nói: “Hư Thiên cổ đạo đối với thể tu có lớn lao có ích, đối với luyện khí người, làm sao cũng không phải cơ duyên lớn lao đây? Lấy Triệu Tư Hàn Võ Hồn phẩm chất, vô cùng có khả năng xúc động Hoang Cổ bên trong khu vực cổ hồn, thành tựu tương lai cao bao nhiêu, sợ chúng ta đều không thể đánh giá đây!”

Khanh Bất Ly gật gật đầu, nói: “Hư Thiên cổ đạo thần diệu vô biên, bất kỳ người nào cũng có thể nhận được cơ duyên, hi vọng lần này hắn có thể thoát thai hoán cốt, không muốn như vậy hai.”

Như Triệu Tư Hàn thật có thể thăng cấp đến quân phẩm Võ Hồn, cái kia tất nhiên muốn trở thành học viện trọng điểm vun bón nhân vật.

Y Khôn lặng lẽ cười hai tiếng, đắc ý quét qua mọi người, nói: “Hiện tại các ngươi biết, ta vì sao như vậy xem trọng Triệu Tư Hàn đi?”

Lục Giang Bằng lạnh lùng nói: “Vậy cũng phải tiến hóa lại nói.”

“Ha ha, ngươi đây là thuần túy đố kị a!”

Y Khôn đắc ý nói: “Dương Thanh Huyền tuy rằng thiên phú không tệ, nhưng so với Triệu Tư Hàn, vẫn là chênh lệch rất nhiều đây, ha ha ha!”

Lục Giang Bằng hừ một tiếng, liền không nói.

Ngô Hạo bỗng nhiên cả kinh, nói: “Mau nhìn, đạo thứ chín hồn quang xuất hiện!”

Hư Thiên cổ đạo bên, Triệu Tư Hàn sau lưng song đao Võ Hồn, từ lâu biến thành dị thường yêu dị màu máu, tám đạo hồn quang ở song Đao Tứ chu múa, chẳng biết lúc nào, lại lấy hóa ra đạo thứ chín.

“Ùng ục!”

“Ùng ục!”

Vài tên trưởng lão đều nuốt xuống một hồi, khẩn trương chăm chú nhìn.

Chỉ thấy Triệu Tư Hàn mạnh mẽ đẩy lên thân thể đến, mặt âm trầm, từng bước một tiến về phía trước đi đến.

Phía sau hắn lơ lửng Võ Hồn, hóa ra đạo thứ chín về sau, vẫn chưa thu vào trong cơ thể, mà là một mực lấp loé không yên, cho đến bước vào Hoang Cổ khu vực lúc, bảy tên trưởng lão đồng thời thân thể chấn động, trợn mắt lên.

Nhưng cổ đạo trên từ lâu không người, cũng lại không thấy rõ Triệu Tư Hàn bóng người.

"Ùng ục."

Y Khôn lần thứ hai nuốt nước miếng, nói: "Vừa nãy, vừa nãy là không phải xuất hiện đạo thứ mười hồn quang?"

Ngô Hạo gật gật đầu, nói: "Xác thực như là, chỉ là tốc độ quá nhanh, vẫn chưa nhìn rõ ràng."

"Ha ha!"

Y Khôn cười như điên, hưng phấn nói: "Vậy được rồi, vậy được rồi! Nếu chỉ một mình ta nhìn thấy, còn có thể là ảo giác, nếu tất cả mọi người nhìn thấy, liền xác định không thể nghi ngờ!"

Lục Giang Bằng một mực lạnh lẽo nhìn, nhưng nội tâm cũng cực kỳ kinh hãi, vừa nãy đích thật là xuất hiện đạo thứ mười hồn quang, chính là Phàm cấp Võ Hồn Cực phẩm tư chất.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 173: Không Gian Vặn Vẹo

Khanh Bất Ly cũng là già nghi ngờ sâu an ủi, nói: “Người này tiến vào Hoang Cổ khu vực, xúc động cổ hồn lực lượng xác suất, so với bất luận người nào đều lớn.” Sắc mặt hắn chìm xuống, hừ nói: “Hi vọng cái kia Dương Thanh Huyền không nên quá phận, nếu là còn dám không nhìn quy định, lung tung xuất thủ, ta tuyệt không dễ tha hắn!”

Triệu Tư Hàn biểu hiện ra đầy đủ thiên phú, lập tức đưa tới coi trọng, chỉ lo Dương Thanh Huyền lại làm ra cái gì coi trời bằng vung sự tình tới.

Ngô Hạo nói: “Chờ đi, ba trăm bước về sau, chính là Hoang Cổ khu vực, có Hồng Hoang khí ăn mòn, còn có không gian vết nứt đè ép, thậm chí sẽ có rất nhiều không hiểu ra sao sức mạnh từ bên trong chiến trường cổ tràn ra tới, không biết bọn họ có thể kiên trì bao lâu, có thể nhận được bao lớn cơ duyên.”

Khương Dịch nói: “Những năm gần đây, kiên trì lâu nhất, hẳn là năm ngoái cái kia Vu Khinh Nguyệt chứ?”

Y Khôn cau mày nói: “Khương Dịch trưởng lão bế quan bốn năm, cũng biết Vu Khinh Nguyệt?”

Khương Dịch lườm hắn một cái, hừ nói: “Lão phu mặc dù đang bế quan, nhưng tâm hệ học viện, có cái gì là ta không biết!”

Khanh Bất Ly nói: “Vu Khinh Nguyệt ở bên trong đợi thời gian cùng u dạ gần như, nhưng…” Hắn trầm ngâm dưới, nói: “Nhưng cũng có rất lớn khác nhau.”

Khương Dịch hỏi: “Cái gì khác nhau?”

Mấy người trưởng lão khác cũng là vểnh tai lên tới nghe.

Khanh Bất Ly ngẩng đầu lên, nhìn Y Khôn, Y Khôn cũng là sắc mặt quái lạ, hắn phân quản giáo vụ, hiện lên trong đầu đi ra ngoài năm một màn kia, trầm ngâm nói: “Năm đó u dạ từ bên trong đi ra, là sức cùng lực kiệt, không thể tả gánh nặng. Mà Vu Khinh Nguyệt đi ra, nhưng là mặt không biến sắc, thật giống như chưa từng xảy ra gì cả.”

“Mặt không biến sắc? Chuyện này làm sao khả năng?”

Mấy tên khác trưởng lão đều là chấn động trong lòng, mặt lộ vẻ kinh sợ, không thể tin được. Nhưng lại biết Đạo Viện trường cảm thấy không thể nhìn lầm, không khỏi trong lòng giật mình.

Lục Giang Bằng nói: “Nếu mặt không biến sắc, còn có thể lại tiếp tục đợi lời, vì sao phải đi ra đây? Ở bên trong tu luyện không phải càng tốt sao?”

Khanh Bất Ly nói: “Ai biết được, cố gắng nàng căn bản là không có hứng thú ở bên trong tu luyện. Cô nàng này thân phận thập phần thần bí, nhưng chúng ta cũng không tiện đi thăm dò người khác lai lịch, mỗi người đều có bí mật của chính mình, chỉ cần nàng không làm ra nguy hiểm cho học viện sự tình đến, liền không cần để ý tới.”

“Vâng.”

Mấy tên khác trưởng lão lên tiếng trả lời, chỉ là nhưng trong lòng nhiều hơn không ít tâm tư.

Thiên Tông học viện dạy học tôn chỉ phi thường văn minh, bao dung tính cực cường, giống Đỗ Nhược dạng này tông môn tử đệ, cũng có thể bất cứ lúc nào đi vào học tập.

Đây là từ cổ liền truyền thừa xuống tôn chỉ, cũng là học viện vô số năm qua trường thịnh không suy nguyên nhân.

Trên khán đài thế gia các gia chủ, tuy rằng không nhìn thấy cổ đạo bên trong phát sinh tình huống, nhưng đều kiên nhẫn ở phía dưới chờ.

Bọn họ chỉ có thể nhìn thấy Thất lão không ngừng trò chuyện, biểu tình biến hóa đa đoan, tựa hồ xảy ra chuyện gì.

Chỉ có Vương gia cùng Tả gia người, có chút đứng ngồi không yên.

...

Hư Thiên cổ đạo bên trong.

Dương Thanh Huyền đám người theo cái kia hoa văn cổ lộ, đi rồi ba trăm bước về sau, rốt cục bước vào Hoang Cổ khu vực, chỉ cảm thấy cảnh tượng trước mắt biến đổi, hoang mạc vẫn là hoang mạc, nhưng là một mảnh bị thua cùng hoang vu, có vẻ dị thường hiu quạnh.

Ba trăm bước, liền mang ý nghĩa ba trăm lần trọng lực, ép mỗi người xương cốt run, thân cao trực tiếp thấp mấy tấc.

Dương Thanh Huyền trạng thái tốt nhất, cơ hồ là mặt không biến sắc, mỗi một bước đều mười phần vân khéo, cho đến đi vào phần cuối, đều mặt không đỏ, không thở gấp.

Những người còn lại, bước vào khu vực trong nháy mắt, hơn trăm người liền trực tiếp quỳ nằm xuống.

Đại lượng học sinh đều là chỉ cảm thấy đầu óc “Vù” một hồi, trước bị trọng lực áp chế huyết dịch, trong nháy mắt xông lên trán, từng cái từng cái sắc mặt đỏ lên, kém chút không đầu nổ bể ra, có mấy người càng là kêu rên một hồi, tại chỗ bị nội thương.

“Này cái quỷ gì đường, rốt cục đi đến, quá dằn vặt người.”

Có người oán giận lên, đầy mặt vinh quang tột đỉnh, lộ ra thống khổ vẻ mặt.

Tất cả mọi người là đắm chìm trong trọng lực đàn hồi mang tới không vừa phải, mà Dương Thanh Huyền lại nhạy cảm phát hiện không đúng, trong không khí tràn ngập một luồng hiu quạnh khí, tựa như năm tháng lưu ngấn, chính là trước mở ra cổ lộ lúc, toát ra cái chủng loại kia khí tức.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Cuối cùng đã tới.”

“Oành!”

Bỗng nhiên một tên đệ tử hướng phía trước bước một bước, liền phảng phất đánh vào trên thứ gì mặt, trực tiếp bị đánh bay đi ra ngoài, giữa trời phun ra một ngụm máu tới.

“Xảy ra chuyện gì?!”

Những người còn lại đều là kinh hãi, vạn phần khẩn trương lên, chẳng lẽ lại có gì đó quái lạ?

Dương Thanh Huyền nói: “Chư vị không cần hoảng, tuyệt đối đừng bước chân bước quá lớn, nơi đây là vết nứt không gian, lực lượng không gian cực kỳ hỗn loạn, vừa nãy vị bạn học kia chính là bị lực lượng không gian rung ra đi.”

Tất cả mọi người là sắc mặt trắng bệch, thật vất vả đi qua đáng sợ trọng lực lĩnh vực, tựa hồ lại tiến vào một cái đáng sợ hơn địa phương.

Trọng lực lĩnh vực chí ít để ngươi biết xảy ra chuyện gì, làm sao đi ứng phó.

Nhưng như loại này không gian hỗn loạn, thỉnh thoảng xoay chuyển mấy lần, ngươi căn bản phát hiện không được, khó lòng phòng bị.

Chỉ có thể khúm núm, nho nhỏ tâm tâm, tuyệt đối đừng từng có động tác lớn, miễn cho không kịp phản ứng.

Ngoài ra, cái kia cỗ năm tháng trôi qua khí, cũng ăn mòn khiến người cực độ không khỏe.

“Phốc!”

Một tên đệ tử rốt cục đỡ không được, tại chỗ phun ra một ngụm máu đến, lòng dạ trong nháy mắt rơi xuống, “Ta không chịu nổi, ta muốn đi ra ngoài!” Xoay người liền hướng phía sau bỏ chạy.

Nơi đây không gian mười phần quái lạ, cái kia học sinh bước ra một bước, vẫn chưa tiến vào hoa văn cổ lộ, liền trực tiếp biến mất ở trước mắt mọi người, bị không gian quỷ dị lực lượng truyền tống về trên quảng trường.

Cái kia học sinh xuất hiện, lập tức đưa tới tảng lớn ánh mắt, Thất lão cùng các đại thế gia gia chủ, ánh mắt tất cả đều lạc ở trên người hắn.

Cái kia học sinh sắc mặt một đỏ, biết mình là cái thứ nhất đi ra, giận dữ và xấu hổ cúi đầu, mười ngón bấm vào trong thịt, một mảnh tự trách cùng hối hận.

Khanh Bất Ly thản nhiên nhìn hắn một chút, nói: “Không cần tự trách, mỗi người thực lực có mạnh yếu, cũng thành phần có vận khí ở bên trong. Ngươi không kiên trì được bao lâu, chỉ nói rõ là ngươi cần càng thêm nỗ lực tu luyện thôi.”

Cái kia học sinh vội vàng quỳ trên mặt đất, dập đầu xuống, cảm kích nói: “Đa tạ Viện trưởng chỉ điểm.”

…

Hoang Cổ khu vực bên trong, sắc mặt của mọi người càng ngày càng khó coi, mỗi cái như là sương đánh cà.

Đáng sợ kia hoang khí, dường như Cương Phong giống như, ở bốn phía qua lại tập kích, ngoại trừ dùng chân nguyên chống đối bên ngoài, không có biện pháp nữa.

Không ít người thông qua cổ lộ cũng đã sức cùng lực kiệt, nơi nào còn có sức mạnh chống lại này hoang khí.

Một tên đệ tử sắc mặt trắng bệch, nói: “Sẽ không chịu đựng qua sát hạch, nhưng chết ở nơi như thế này chứ?”

Nghe vậy, sắc mặt của những người khác cũng đều không xong.

Tên còn lại cả giận nói: “Sợ chết liền lăn trở lại, vừa nãy Lục Giang Bằng trưởng lão không phải nói rõ, nơi đây có nguy hiểm có thể chết đi sao? Đừng vội ở ảnh hưởng này lão tử tâm tình!”

Trên người hai người này đều hiện ra nhàn nhạt màu vàng sẫm, gần giống như bị phong hóa như vậy, chính là cái kia hoang khí nhập thể đặc thù.

Không chỉ có là bọn họ, tảng lớn học sinh cũng bắt đầu xuất hiện dị thường, trên mặt lộ ra vẻ thống khổ.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 174: Trong Thức Hải

Đỗ Nhược nói: “Những này chính là hoang khí nhập thể hiện tượng, tuy rằng thống khổ, nhưng đối với tu luyện nhưng có chỗ tốt cực lớn, chư vị làm hết sức cắn răng kiên trì đi, nhưng nếu là thật đỡ không được, cũng đừng cưỡng cầu, miễn cho chết ở đây.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Không sai, nơi đây khảo nghiệm chính là đạo tâm. Còn độ nguy hiểm, nếu thật sự sợ, chỉ cần quay người lại liền có thể rời đi.”

Mọi người lúc này mới yên ổn, tĩnh tâm tu luyện.

“Oành!”

Vừa mới ngồi xuống, lại có một tên đệ tử bị cổ quái lực lượng không gian đánh bay ra ngoài, một ngụm máu phun tại trên cát vàng, trong nháy mắt liền bị gió sạch sẽ, một chút dấu vết cũng không lưu lại.

Cái kia học sinh sắc mặt tái nhợt, sợ đến vội vàng bò lên, trên mặt mang theo vẻ sợ hãi chạy trốn trở lại.

Những người còn lại đặt ở trong mắt, tuy rằng sợ sệt, nhưng lại không người hé răng, đều là lẳng lặng tu luyện, đi cảm ngộ cái kia Hoang Cổ khí tức.

Dương Thanh Huyền con ngươi híp lại, nhìn chằm chằm vậy đến thời gian trên đường, một bóng người từ từ đi vào, chính là Triệu Tư Hàn.

Trần Chân mấy người cũng phát hiện, đều hướng về Dương Thanh Huyền quăng tới cố vấn ánh mắt.

Triệu Tư Hàn sắc mặt đỏ chót, hiển nhiên cũng là huyết dịch xông lên trán, trên trán tràn đầy đại viên mồ hôi hột lăn xuống, thân thể cũng run cầm cập lợi hại.

Dương Thanh Huyền thất kinh, chịu đựng hắn mười tầng sức mạnh một chưởng, lại vẫn có thể đứng lên đến thông qua hoa văn cổ lộ, xem ra này Triệu Tư Hàn xác thực có có chút tài năng, đồng thời người này mười phần nguy hiểm, tha cho hắn không được.

Dương Thanh Huyền trong lòng chợt hiện lên sát ý, nhưng cũng hướng về Trần Chân đám người khẽ lắc đầu, ra hiệu nơi đây không có thể di động tay.

Trước đã bị Khanh Bất Ly cảnh cáo, nếu là cử động nữa một lần tay, sợ là Lục Giang Bằng cũng không giữ được tự mình, tất nhiên sẽ bị tước đoạt tư cách.

Trần Chân mấy người hiểu ý, cảnh giác nhìn chăm chú Triệu Tư Hàn một trận.

Thấy hắn hết sức thành thật ở phía xa tìm cái địa phương ngồi xuống tu luyện, không còn dám lại đây khiêu khích, cũng không để ý nữa, tĩnh tâm tu luyện.

Dương Thanh Huyền cũng là thu hồi ánh mắt, nhìn trên mặt đất, tất cả đều là một mảnh tinh tế lưu sa, không có cái kia hoa văn phiến đá lát thành đường.

Trong lòng hắn suy nghĩ lên, thầm nghĩ: “Cái kia hoa văn phiến đá, hẳn là học viện trước đây cường giả lát thành, thông qua cường đại trận lực đến chống lại nơi đây dị lực, do đó cấu tạo ra như thế một chỗ tu luyện tràng.”

Hắn cúi người, một trảo cát mịn, sắc mặt đột biến.

Này hạt cát dĩ nhiên nặng vô cùng, như sắt giống như cứng rắn,

Một luồng khó có thể cân nhắc sức mạnh, từ hạt cát sóng trung động đi ra.

Dương Thanh Huyền dùng sức một trảo, hạt cát phát sinh “Xì xì” âm thanh, từ đầu ngón tay lướt xuống, trên da thịt càng xuất hiện nhỏ xíu vết cắt.

“Thật cổ quái hạt cát, đại thế giới, biến hóa vạn đoan, người thực sự là quá nhỏ bé.”

Dương Thanh Huyền hào khí nhét đầy suy nghĩ trong lòng, nghĩ thầm: “Chỉ cần dọc theo võ đạo con đường này tiếp tục đi, quyết chí tiến lên, cuối cùng sẽ có một ngày, có thể tìm được này vũ cực điểm, trụ đỉnh, xưng là mảnh này Thương Khung bên trong tinh vực Chúa Tể.”

Ngay sau đó, hắn cũng không nghĩ nhiều nữa, cùng với những cái khác người giống như vậy, ngồi trên mặt đất, hai tay bấm quyết.

Vừa dấu tay đồng thời, Thanh Dương Võ Kinh vận chuyển, liền cảm nhận được một luồng gợn sóng trước mặt kéo tới.

Ở cái kia gợn sóng phía dưới, quan tưởng bên trong thế giới, hoàn cảnh chung quanh đều biến, sở hữu học sinh biến mất, mặt đất bao la bên trong chỉ còn dư lại hắn một người.

Dương Thanh Huyền cả kinh, vội vàng mở hai mắt ra, mấy trăm học sinh đều ở, không có một chút biến hoá nào, hắn thất kinh nói: “Tại sao lại xuất hiện ảo giác?”

Trước mắt, đại lượng học sinh trên thân đều bao trùm một tầng thật mỏng cát vàng, da dẻ trở nên khô vàng lên, liền ngay cả Tô Anh chờ nữ tử, cũng đều là biến sắc.

Hơn nữa không ít người hô hấp dồn dập trầm trọng, trên mặt lộ ra vẻ thống khổ, càng có người thất khổng bên trong chảy ra máu đến, nhưng vẫn còn đang khổ sở kiên trì.

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Nhìn dáng dấp, tựa hồ bọn họ cũng tiến nhập tự mình ‘Quan tưởng’ thế giới.”

Hắn lần thứ hai đem hai mắt nhắm lại, trong nháy mắt lại lâm vào cái kia mảnh hoang vu đại địa bên trong, cảnh tượng cùng Hoang Cổ khu vực gần như giống nhau, chỉ là không có bất kỳ sinh linh, trong thiên địa mênh mông chỉ còn dư lại hắn một người.

Ở này loại cực độ hoang vu dưới, cả người ở vào một loại cực tĩnh bên trong, cái kia ba động kỳ dị lần thứ hai truyền đến, tựa như không khí bao vây toàn thân, làm cho hắn công pháp vận chuyển khó khăn.

“Hay là chính là loại áp lực này, có thể tăng lên cực lớn thân thể cùng tu vi sức mạnh đi.”

Dương Thanh Huyền nghĩ định về sau, bắt đầu vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, nguyên lực mỗi đi một cái chu thiên, gian nan trình độ liền gia tăng gấp đôi.

Vừa vận chuyển năm lần, trên trán liền bốc lên lít nha lít nhít mồ hôi.

“Thật là đáng sợ áp chế, nếu như có thể ở loại địa phương này nghỉ ngơi một năm nửa năm, hay là có thể trực tiếp tiến vào Ngọc Cốt cảnh.”

Dương Thanh Huyền chính suy nghĩ lấy, đột nhiên cảm thấy tiếng gió bên tai hí lên, thật giống có nhẹ nhàng thanh âm đàm thoại, chen lẫn ở trong gió, thổi lại đây.

Thanh âm kia như oán như mộ, như khóc như tố, dư âm lượn lờ, bất tuyệt như lũ, múa u khe chi lặn giao, khóc thuyền cô độc chi quả phụ.

“Thanh âm gì?!”

Dương Thanh Huyền cả kinh, hơi hơi mở mở mắt đến, không khỏi cả người chấn động mạnh, vội vàng từ trên mặt đất đứng lên.

“Chuyện gì thế này?”

Mênh mông vô bờ hoang mạc, chính là trước vị trí, nhưng sở hữu học sinh tất cả đều không thấy, trong thiên địa chỉ còn dư lại hắn một người độc lập.

“Nơi này là... Tâm tình?!”

Dương Thanh Huyền trong nháy mắt phản ứng lại, tự mình giờ khắc này vị trí nơi, cũng không phải là thế giới chân thật, mà là tự mình linh đài thức hải!

“Làm sao sẽ xuất hiện ở trong óc, lại muốn làm sao đi ra ngoài?”

Dương Thanh Huyền giật mình lên, tình huống này còn là lần đầu tiên gặp phải, hơn nữa xa xa quát tới hoang vu khí, thăm thẳm oán oán, mang theo quỷ khóc giống như âm thanh, để hắn cảm giác cảnh giác.

Bỗng nhiên phía chân trời có thanh âm huyên náo vang lên, Dương Thanh Huyền định nhãn nhìn tới, không khỏi hoàn toàn biến sắc, chỉ thấy tối om om một tầng mây đen, phía dưới cuốn sạch lấy đầy trời cát vàng, chính hướng mình phương hướng vọt tới.

“Mẹ, đây là ta chính mình thức hải, làm sao xuất hiện cái thứ đáng sợ này?!”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, sắc mặt trong nháy mắt trắng xám.

Cái kia cát vàng vòi rồng, khu vực trung tâm liền có hơn trăm trượng phạm vi, sức gió đi tới chỗ, càng là đạt ngàn trượng xa, căn bản không thể tránh khỏi.

“Ta ngày!”

Dương Thanh Huyền cuồng mắng một tiếng, xoay người liền bay dường như đào tẩu, “Mẹ, mau tỉnh lại, vội vàng từ trong óc đi ra ngoài a! Ta ngày a!”

Cái kia cuồng sa tốc độ cực nhanh, xông thẳng tới chân trời, trong chớp mắt liền đuổi kịp Dương Thanh Huyền, cách xa nhau không đủ trăm trượng.

Dương Thanh Huyền liều mạng phát điên chạy, vừa chạy bên cạnh gõ đầu mình, trong miệng hô to: “Mau tỉnh lại, mau tỉnh lại, nhanh từ trong Thức Hải đi ra ngoài!”

Nhưng bất quá mấy hơi thở, hai chân của hắn liền rời đi mặt đất, bị cát vàng sức gió cuốn lên, triệt để đã mất đi khống chế đối với thân thể, quấn vào vạn trượng cuồng sa bên trong.

Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng hốt, vội vàng đem thân thể co lại thành một đoàn, đồng thời dùng hai tay bảo vệ đầu, ở toàn bộ vòi rồng bên trong, tựa như một mảnh lá cây, thân bất do kỷ, không biết bị quát hướng về phương nào.

“Ầm ầm ầm!”

Bên tai tất cả đều là cuồng phong tiếng, rất nhanh sẽ rơi vào mất thông trạng thái, hoàn toàn không nghe được ngoại giới âm thanh.

Hơn nữa vô số cát mịn đánh ở trên người, dường như ngàn vạn châm mũi nhọn vào, đau đớn vạn phần.

Rốt cục không biết qua bao lâu, cái kia sức gió bắt đầu yếu bớt, Dương Thanh Huyền chậm rãi khôi phục một chút tri giác, từ phong nhãn bên trong hướng tới đại địa rơi xuống.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 175: Cuồng Phong Gào Thét

Dương Thanh Huyền trong đầu tỉnh tỉnh, tùy ý thân thể rớt xuống, từ từ khôi phục ý thức.

Rơi một trận, hắn bỗng nhiên cảm thấy không đúng, nghĩ thầm cái này cần cao bao nhiêu? Rơi mất lâu như vậy đều không có chạm đất! Nhất thời doạ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người đến, lớn như vậy tốc độ té xuống, coi như hắn là đãng khí hậu kỳ, sợ cũng muốn trực tiếp tan xương nát thịt.

Hơn nữa nơi này cát vàng không phải phổ thông hạt cát, cứng rắn như Thiết Thạch, nghĩ đến tự mình ngã thành bốn vỡ nát thành năm mảnh bùn nhão dạng, run lên một cái, liền đầy máu đầy mana khôi phục trạng thái, đột nhiên mở mắt ra!

Phía dưới mặt đất vẫn như cũ là cát vàng vạn dặm, không nhìn thấy phần cuối, chỉ là cách xa mặt đất càng ngày càng gần, cái kia gió mạnh ép gương mặt đau đớn.

Mắt thấy đổ đầy sẽ phải, hắn đột nhiên đề khí vận kình, Hàng Long Chưởng pháp gào thét mà ra, quanh thân lập tức dâng lên chân nguyên, áo bào phồng lên lên.

Sau đó hét lớn một tiếng, hướng tới mặt đất trực kích mà ra!

Cường đại chưởng phong dẫn theo vạn cân lực lượng, kích thích không khí không ngừng nổ tung, như cự tuyền ép vào đại địa!

“Oành!”

Đại địa run lên, cát vàng bay loạn, nhấc lên từng đạo từng đạo Cương Phong tản đi.

Dương Thanh Huyền thân thể hơi ngưng lại, đem truỵ xuống sức mạnh hoàn toàn trung hoà, cả người nhắc lại một hơi, lại là xuất liên tục mấy chưởng, đánh không khí một trận nổ vang, thân thể trên không trung bốc lên mấy lần, liền nhẹ nhàng rơi trên mặt đất.

“Nơi này là nơi nào?”

Dương Thanh Huyền bốn phía nhìn tới, vẫn là như thế không có cuối hoang mạc, chỉ có điều không phải lúc trước cái kia mảnh.

Hắn trầm tư nói: “Nơi này bất quá là ta linh đài thức hải, vì sao lại có nhiều như vậy quái lạ, lẽ nào là bởi vì cái kia hoang vu khí ảnh hưởng? Vậy ta phải như thế nào từ nơi này đi ra ngoài đây?”

Chính suy nghĩ lấy, phía trước trên cát vàng, mơ hồ xuất hiện một cái bóng, hoảng hoảng hốt hốt.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, trong tròng mắt bắn ra vẻ kinh hãi, cái bóng kia từ từ hiển lộ ra thân hình, càng là một đầu không phải báo không phải hổ bốn chân quái vật.

Toàn thân trình màu vàng óng, có hai màu trắng đen vằn trải rộng toàn thân, một đôi mắt trình bích lục, bắn ra thăm thẳm hàn mang.

Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng hốt, quái vật kia thân hình có chút không chân thực, ở trên cát vàng hoảng hoảng hốt hốt, nhưng cũng truyền đến cực mạnh uy thế, chấn động bách tiếng lòng.

“Mẹ, cái kia hoang vu khí đến cùng là cái quỷ gì, trong biển ý thức của ta làm sao sẽ xuất hiện này loại không hiểu ra sao đồ vật.”

Quái vật kia một đôi mắt tỏa ra lục mang đến, đi tới Dương Thanh Huyền trước người trăm trượng địa phương, liền ngừng lại, cứ như vậy nhìn chằm chằm, tựa hồ có chỗ kiêng kỵ.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, trong lòng thầm than thở: “Quái, xem nó dáng vẻ, tựa hồ là đang sợ ta.”

“Hô!...”

Quái vật kia đột nhiên nặng nề thở phào, bốn phía lập tức nhấc lên một trận cuồng phong, cuốn lấy một mảnh cát vàng bay tập lại đây, tựa như một bức hơn mười trượng dày vách tường, lăng không đè ép lại đây.

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, tựa hồ nghĩ tới điều gì, sắc mặt một hồi liền tái rồi, “Lẽ nào trước cái kia vòi rồng, là vật này làm ra?”

Không kịp nghiền ngẫm, cái kia cát vàng liền bay tới trước người, mắt thấy chạy không thoát, vội vàng vận chuyển Lục Dương Chưởng, hướng tới cái kia cuồng sa trên bổ tới!

“Tứ Dương Phục Diễm!”

“Oành!”

Một luồng Chí Dương chân khí quấn ở quanh thân, đem cái kia cát vàng bổ ra một con đường, cuồng phong gào thét từ bên người gào thét mà qua, rất nhiều hạt cát nhảy vào Chí Dương chân khí bên trong, tất cả đều bị cản lại, không có một hạt đánh trên người Dương Thanh Huyền.

Mấy hơi thở về sau, cuồng phong kia liền biến mất rồi.

Dương Thanh Huyền lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, đầy mặt vẻ giận dữ nhìn chằm chằm quái vật kia nhìn.

Quái vật kia tay trước trên đất bới mấy lần, bỗng nhiên thân thể hướng phía trước chắp tay, há mồm phát sinh một đạo kinh thiên thú rống!

“Rống!!”

Thiên địa vì là một trong chấn động, trên mặt đất cát vàng toàn bộ run rẩy lên, chậm rãi bay lên bầu trời, quấn ở quái vật kia bốn phía, bắt đầu không quy tắc phun trào lên.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, “Cái kia vòi rồng quả nhiên là vật này làm ra! Trời ạ, đây là thế nào một loại đáng sợ quái vật a!”

Hắn dưới sự kinh hãi, xoay người chạy.

Nhưng phía sau lần thứ hai truyền đến quái vật kia rống to, vô số cát vàng nhất thời cuồng quyển mà đến, thật giống thế giới tận thế giống như vậy, căn bản không mở mắt nổi.

Dương Thanh Huyền một hồi liền bị cái kia cuồng bạo gió cuốn ở, hắn vội vàng sử dụng tới Thiên cân trụy công phu, hai chân như rễ cây bình thường đâm vào trên mặt đất, mặc cho cuồng phong gào thét, đều lay hắn bất động.

Đồng thời quanh thân vận chuyển Viêm Dương chân khí, hóa thành từng đạo từng đạo cương kình, trải rộng toàn thân, phòng vệ cái kia đầy trời cát vàng đánh.

Ở cảnh tượng đáng sợ này bên trong, quái vật kia từng bước một hướng về Dương Thanh Huyền đi tới.

Quái vật đối với này cuồng phong khống chế mười phần tinh diệu, xung quanh ba trượng bên trong, tất cả đều là lẳng lặng chân không, không có bất kỳ cái gì một tia sức gió.

Dương Thanh Huyền mắt lạnh nhìn quái vật kia, nghĩ thầm: "Có thể điều động cuồng phong, trốn là trốn không thoát, chỉ có thể nghĩ biện pháp giải quyết đi vật này, liền không biết quái vật này cụ thể sức chiến đấu làm sao."

Từ cái kia thoăn thoắt thân thể, trên thân tản mát ra Hoang Cổ hàn ý, cùng với này đầy trời cuồng sa nhìn lên, nhất định không biết đơn giản.

Nhưng càng là nguy hiểm, Dương Thanh Huyền tâm liền càng bình tĩnh hơn, trong con ngươi gợn sóng cũng dần dần bình phục lại, trở nên không hề lay động.

Quái vật kia tựa hồ cảm giác được cái gì, đột nhiên đứng vững bất động, cùng hắn cách xa nhau xa mười trượng.

"Mẹ, thật là nhạy cảm đồ vật, lại đã nhận ra sát khí của ta!"

Dương Thanh Huyền thầm mắng một câu, trong lòng quát lên: "Mặc kệ, tiếp tục như vậy, ta tất nhiên chân nguyên tiêu hao hết, đến thời điểm liền thật sự xong đời, xuống tay trước một kích!"

Lúc này hét lớn một tiếng, đột nhiên vọt lên, trên người Viêm Dương chân khí không ngừng tăng lên, từng luồng từng luồng cực nóng quả cầu ánh sáng từ lòng bàn tay hóa ra, từ từ lên không.

Chung quanh bão cát bị này chân khí vọt một cái, lập tức khuếch tán ra đến, không cách nào tập kích gần người.

Quái vật kia trong mắt ánh sáng xanh lục lòe lòe, lẳng lặng nhìn, không hề có quá to lớn tâm tình chập chờn.

"Hừ! Xem thường ta đúng không, nhìn lão tử đem ngươi đập thành thịt nát!"

Dương Thanh Huyền khí thế trên người nhất bạo, Lục Đạo chân khí đột nhiên hội tụ lòng bàn tay, trên bầu trời hiện ra một chỉ to lớn chưởng ảnh đến, toàn thân màu đỏ thẫm, như núi lớn, hướng tới quái vật kia trên thân ép tới!

"Lục Dương Khai Thiên!"

Đây là hắn đối với Lục Dương Chưởng toàn bộ lĩnh ngộ, thêm vào dốc sức một đòn, toàn bộ cuồng phong cũng vì đó tránh né.

Quái vật kia ngẩng đầu lên đến, nhìn bàn tay khổng lồ kia một chút, không hề vì là lay động, chỉ là nhẹ nhàng nâng lên chân trước, hướng phía trước vỗ một cái.

"Ầm ầm!"

Đại địa một hồi run rẩy, vô số cuồng sa bỗng nhiên ở quái vật kia trước người hội tụ, đột nhiên tăng vọt lên, khoảnh khắc liền ngưng tụ thành một chỉ giống như đúc bàn tay, hướng về cái kia Lục Dương Chưởng đấu đi qua.

"Cái gì?!"

Dương Thanh Huyền con ngươi đều rơi ra, nhưng không kịp nghiền ngẫm, hai đạo bàn tay khổng lồ ầm ầm đụng vào nhau, toàn bộ nổ tung!

"Ầm ầm!"

Hai con dấu tay nổ tung, hóa thành đáng sợ phong hỏa cự lực, từng tầng từng tầng chập trùng mở, bao phủ đại địa.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy cánh tay đau đớn sắp nứt, toàn bộ bàn tay phải đều chết lặng, lập tức cái kia cuồng bạo dư âm quét ngang lại đây, chấn động đến mức của hắn phun ra một ngụm máu tươi, liền bay ngược đi ra ngoài.

“Phốc!”

Cả người một hồi ngã trên đất, trượt xa mấy chục trượng, cái kia cứng rắn sắc bén cát mịn, mài đến trên thân một mảnh máu tươi.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 176: Thiên Kỳ Bách Quái

"Không thể!"

Dương Thanh Huyền tuy rằng bị chấn thương, nhưng không nghiêm trọng lắm, lập tức liền đứng lên, đầy mặt ngạc nhiên.

Tự mình một chiêu mạnh nhất, lại bị đối phương dễ dàng phá hủy.

Quái vật kia còn như không có chuyện gì xảy ra đứng ở đó, lại cất bước, đi từ từ đi qua.

"Mẹ, vật này là Nguyên Võ cảnh tồn tại sao? Nếu là mạnh mẽ như vậy lời, một chiêu liền đem ta giết, vì sao phải từng bước ép sát, chẳng lẽ là cảm thấy chơi vui, giết chết trước chơi trước một trận?"

Lại như mèo ăn đi con chuột trước, đều yêu thích trêu chọc một phen.

Dương Thanh Huyền sắc mặt âm trầm, nhìn quái vật kia dáng vẻ, một bộ hung ác khí, không giống như là nhàm chán như vậy nham hiểm quái vật.

"Ầm ầm!"

Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên trong thiên địa truyền đến một đạo chấn động, Vạn Lý Cuồng Sa cũng vì đó run lên.

Dương Thanh Huyền càng bị cái kia chấn động Dư Lãng lan đến gần, phảng phất một luồng sóng khí đánh vào trên thân, nhưng là kiên cố như sắt.

“Oành!”

Dương Thanh Huyền ở này chấn động phía dưới, liền lùi lại bốn, năm bước, lúc này mới ngừng lại thân hình.

Hắn giờ khắc này mới biết, lúc trước hai tên học sinh ở Hoang Cổ khu vực bị đáng sợ không gian vặn vẹo bắn trúng, là thế nào một loại cảm giác.

Giống như là... Chó...

Phía trước quái vật kia, xoay người, nhìn chằm chằm cát vàng xa xa, trong mắt lục mang một hồi tăng vọt lên, lấp loé khiến người sợ sệt.

Ở quái vật kia ánh mắt phóng tầm mắt tới chỗ, một đạo cự đại bóng người chậm rãi hiện lên, đồng thời bước ra bộ pháp, đi tới.

“Oành!”

“Oành!”

Thân ảnh kia trình hình người, nhưng chọc vào đám mây, không thấy mặt mắt, mỗi đi một bước, đều chấn động đến mức đại địa run rẩy, cát đá bay nhảy.

“Ùng ục!”

Dương Thanh Huyền nuốt xuống ngoạm ăn nước, ngoại trừ dại ra ở ngoài, lại không có bất kỳ cái gì ý nghĩ.

Liền trước mắt này không phải báo không phải hổ quái vật đều đánh không lại, trốn không thoát, lại tới một cái che trời người khổng lồ, một bước liền có mấy trăm trượng xa, càng là tuyệt vọng.

Chỉ là Dương Thanh Huyền không nghĩ ra, tại sao trong biển ý thức của chính mình, sẽ có thứ này.

Hơn nữa hắn giờ khắc này vấn đề quan tâm nhất là, nếu như mình trong này chết rồi, trong hiện thật có thể hay không chết đi?

Cái kia không phải báo không phải hổ quái dị tử có chút kiêng kỵ người khổng lồ kia, dĩ nhiên lui hơn trăm trượng, cùng với giằng co.

Vào thời khắc này, trên bầu trời bỗng nhiên truyền đến một tiếng hí dài, dường như Bách Linh gáy chim, mười phần dễ nghe, nhưng mang theo mạnh mẽ hơi thở bá đạo, khiến cho người nghe mà biến sắc.

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu nhìn tới, bầu trời đột nhiên trở nên âm u lên, phảng phất một hồi hóa thành đêm đen, càng là một con chim lớn, che trời mà qua.

Cái kia chim lớn cả người vảy, tướng mạo cực kỳ cổ quái, mặt như hung chim cắt, mỏ trường như câu, một đôi chim con ngươi sinh trùng đồng.

Bụng như rồng sinh bốn trảo, hung ác như thế hình tượng, một mực vũ Dực Thanh như hiểu trời, lông đuôi hoán thải như phượng, xán lạn cực kỳ.

Hí dài sau một lúc, chim lớn đã xoay quanh một hồi, liền thu hồi hai cánh, càng chậm rãi giáng lâm xuống, trực tiếp sau lưng Dương Thanh Huyền trăm trượng nơi dừng lại.

Một đôi màu đỏ tươi hai mắt, thẳng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn.

Dương Thanh Huyền bị cái kia quái điểu nhìn trong lòng hoảng sợ, sờ một cái mồ hôi lạnh trên trán, lần này càng là không có sống sót nhớ nhung, đầy mặt cay đắng, càng thêm không hiểu ra sao.

Lúc trước cái kia ngự phong quái vật, có chút kiêng kỵ nhìn chằm chằm chim lớn.

Mà cái kia che trời người khổng lồ, không thấy rõ khuôn mặt, không biết là gì thần thái.

Bị ba cái quái vật vây quanh, bao nhiêu hô hấp, trên mặt đất bỗng nhiên có truyền đến rung mạnh, vô số cồn cát chìm chìm nổi nổi, bỗng dưng nứt ra một cái cự khe hở, lưu sa tựa như nước chảy, trong khoảnh khắc hướng tới cái kia trong vết nứt tiết ra.

"Ầm ầm!"

Một đạo cự đại âm thanh từ trong vết nứt truyền đến, lập tức một vệt thanh mang từ trong đó bắn thẳng đến Trường Không, trong nháy mắt liền biến ảo thành hình, càng là một thanh to lớn cây búa.

Cái kia cây búa trình Thanh đồng vẻ, có vẻ cực kỳ nặng nề, chùy chuôi trên có khắc rõ ràng vô số phù văn, phức tạp rắc rối.

Mà chùy trên mặt có khắc, là một đôi hung thú chi con ngươi, lơ lửng phía dưới, tựa như khám phá càn khôn, sát khí phân tán.

Dương Thanh Huyền càng là há to miệng, "Làm sao còn có cây búa? Này cây búa cũng có sinh mệnh?"

Cây búa xuất hiện về sau, không chỉ có là ngự phong quái vật cùng chim lớn cảnh giác nhìn chằm chằm, liền ngay cả cái kia che trời người khổng lồ, trên thân cũng tỏa ra trầm trọng khí tức, hiển nhiên bị cây búa xuất hiện làm rối loạn tâm tình.

"Ta thao, các ngươi trâu bò, một cái so với một cái quái lạ, quá mức vừa chết, chẳng có gì ghê gớm, ở này cuồng cái gì cuồng!"

Dương Thanh Huyền lúc này mắng lên, cũng không biết những thứ đồ này có thể hay không nghe hiểu, nói chung hắn cảm thấy mạng sống vô vọng, trái lại dễ dàng hơn, hiện tại liền gửi hy vọng vào nơi đây treo về sau, tự mình bản thể sẽ không chết.

Bốn cái đồ vật cổ quái, vừa vặn trình bốn cái phương vị đem hắn vây nhốt, thực sự là lên trời không đường, xuống đất không cửa.

Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên từ bốn phương tám hướng đều truyền đến thanh âm cổ quái, từng đạo từng đạo bóng tối từ bình địa trên mặt xuất hiện, hình dạng khác nhau.

Có rộng lớn như tường, có nhỏ hẹp như trúc, có cao vút trong mây, có thấp bé thiếp phục trên mặt đất, đều là mười phần quái lạ.

Những cái kia bóng tối ở phía xa tràng động, không ngừng xúm lại lại đây, chậm rãi liền thấy rõ hình dáng.

“Chi!”

Dương Thanh Huyền hít vào ngụm khí lạnh, “Này, đây đều là một ít quái vật gì a!”

Những cái kia bóng tối hiển lộ ra, tất cả đều là cổ quái kỳ lạ quái vật, có tới hơn một nghìn, không phải người không phải yêu, cũng không biết là món đồ quỷ quái gì vậy.

Cùng những quái vật này xen lẫn trong cùng nhau, vẫn còn có một ít binh khí, cùng cái kia cây búa giống như vậy, tựa hồ có tự mình linh tính.

Ngoài ra, còn có cái gầu, giường, cối xay, xe ngựa các loại vật kiện, cũng cùng nhau xen lẫn trong những quái vật này bên trong, từ bốn phương tám hướng tụ lại lại đây.

Những thứ đồ này rất mau đem quanh hắn thành một vòng, có vẻ phi thường chen chúc, những cái kia có mắt quái vật, đều nhìn hắn chằm chằm. Không con mắt, cũng rất giống là ở “Nhìn” hắn.

Dương Thanh Huyền đập tự mình mấy lòng bàn tay, cảm thấy một trận đau đớn, xác định không phải đang nằm mơ.

Những thứ đồ này chỉ là theo dõi hắn, đồng thời tất cả đều là hung mang lộ, không có hảo ý dáng dấp.

Dương Thanh Huyền nuốt xuống ngoạm ăn nước, hướng tới bốn phía ôm quyền chắp tay, nói: “Chư vị bằng hữu, chư vị đại ca, các ngươi một hồi vọt tới nhiều như vậy... Người? Quái? Yêu?, để tiểu đệ có chút xử chí không kịp đề phòng, không biết chư vị đại ca tìm tiểu đệ chuyện gì?”

Những quái vật kia chỉ là vây quanh hắn, theo dõi hắn, đầy mặt không có ý tốt, không hề có một cái hé răng, cũng không biết đúng hay không nghe hiểu được.

Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Các ngươi có thể có đầu lĩnh, có thể đơn độc đi ra cùng ta đối thoại?”

Vẫn không có đáp lại, tĩnh có thể nghe thấy gió thổi cát vàng âm thanh.

Dương Thanh Huyền lại nói mấy lần, rốt cục từ bỏ, hắn lau đi mồ hôi lạnh trên trán, ngượng ngùng nói: “Nếu chư vị đại ca đều không lên tiếng, thời gian này cũng không sớm, tiểu đệ trước hết cáo từ, tha thứ không phụng bồi.”

Hắn xoay người muốn đi, nhưng phát hiện mình bị vây lại, căn bản không có đường có thể đi.

Hắn chỉ có thể nhắm mắt, bốn phía vừa nhìn, chọn một cái nhìn qua vẫn tính hiền lành quái vật, đi lên phía trước, ôm quyền nói: “Vị đại ca này, kính xin cho tiểu đệ để con đường đi ra. Tiểu đệ mụ mụ ở nhà làm xong nóng hổi đồ ăn, chờ tiểu đệ ta trở lại ăn đây.”

Quái vật kia là cái đồ sứ gối, mặt trên miêu tả một nam một nữ cùng tồn tại một phòng, uống rượu mua vui xuân cung đồ.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 177: Kiếm Lâm Đại Địa

Cái gối kia không đáp lại, đột nhiên một lời không hợp liền vọt lên, hóa thành một vệt sáng, đánh về phía Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền chính nhập thần nhìn mặt trên tinh mỹ đồ án, xử chí không kịp đề phòng, cần phải cái kia gối đến trước mắt mới phản ứng được, vội vàng hai tay đưa ngang trước người phòng ngự.

“Oành!”

Gối cứng rắn, đánh Dương Thanh Huyền năm ngón tay đau đớn, cả người sát mặt đất bay ngược ra ngoài.

“Thật mạnh!”

Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng hốt, tự mình là đãng khí hậu kỳ thân thể, càng bị cái kia gối một đòn phía dưới, hai tay chấn động nha, cơ hồ đã mất đi tri giác.

Gối vừa ra tay, bốn phía quái dị tử khẩn trương lên, một hồi xúm lại mặt trên, mười phần chen chúc.

Dương Thanh Huyền trượt xa hơn mười trượng, hai chân đều lâm vào hạt cát bên trong, lúc này mới dừng thân lại, vừa vặn lùi tới vòng tròn biên giới.

Phía sau là một cái nấm dường như quái vật, thân thể mềm mại, hai mắt liều lĩnh lam quang, trên thân quấn quanh màu đỏ dây leo, cái kia dây leo trên không ngừng lóe ra hồ quang đến, tựa hồ mười phần nguy hiểm.

Bỗng nhiên cái kia nấm quái thân thể co rụt lại, trực tiếp nhỏ mấy phân, đỏ tươi dây leo từ trên thân bay lên, trên không trung xoay tròn, như roi giống như đánh xuống.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, bỗng nhiên xoay người, liền bay ngược thối lui.

Cái kia dây leo trên yêu khí cực cường, cho Dương Thanh Huyền một loại không cách nào lực địch cảm giác, đồng thời điện quang lưu chuyển, “Đùng đùng” một hồi tản ra, uy năng không ở Đỗ Nhược Ngự Lôi bên dưới.

Những quái vật này tất cả đều là đáng sợ đến cực điểm, căn bản không phải hắn có thể gánh vác được, chỉ có thể nhắm mắt lui về phía sau.

Nhưng này dây leo “Vèo” một tiếng, nhanh như Thiểm Điện, trong nháy mắt liền đuổi theo, hóa thành một vòng đánh về phía hắn thân thể.

“Mẹ, khinh người quá đáng!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt một hồi trắng bệch, mi tâm Võ Hồn ấn lóe lên, Trảm Yêu lập tức xuất hiện ở trong tay, vẽ ra một ánh kiếm, liền chém đi qua!

“Hí!”

Ánh kiếm như điện, như lửa, như ảnh, dĩ nhiên tỏa ra một luồng tuyệt cường kiếm ý, như kết giới đồng dạng tại quanh thân tản ra!

“Cách cách!”

Cái kia nhìn như đáng sợ dây leo, ở kiếm ý này một chém phía dưới, trực tiếp vỡ thành ngàn vạn đoạn, rơi xuống.

“Rầm!”

“Ô ô!”

Trảm Yêu Kiếm vừa ra, bốn phía bọn quái vật phát sinh thê thảm âm thanh, càng một hồi tản ra, vây quanh Dương Thanh Huyền vòng tròn lập tức làm lớn ra mấy lần.

Cái kia nấm quái trong miệng càng là lệ thanh không dứt, thân thể co rụt lại, liền lùi tới trong bầy quái vật, sau này chui vào, không dám lộ diện.

Dương Thanh Huyền sững sờ, cúi đầu nhìn trong tay mình bảo kiếm, chấn động trong lòng.

Truyện Của Tui Chấm Net

Kiếm này bên trên lưu quang óng ánh, linh khí lấp lóe, cái kia tám cái chữ nhỏ càng là tinh thần phấn chấn, phảng phất bất thế Kiếm thần hiện ra đại địa, đem kiếm kia sức mạnh toàn bộ kích phát rồi đi ra.

“Xảy ra chuyện gì, kiếm này thật giống có thể phát huy ra đỉnh cao sức mạnh!”

Dương Thanh Huyền vừa mừng vừa sợ, bốn phía quái vật tất cả đều lộ ra hoảng sợ thần thái, nhìn dáng dấp mình có thể không cần chết.

Hắn bỗng nhiên mi tâm nhàu nhúc nhích một chút, kia hình kiếm dường như Võ Hồn ấn một hồi Kim Quang sáng quắc, tựa như Liệt Dương tỏa ra mãnh liệt kim huy, sức mạnh khổng lồ từ trong đó liên tục không ngừng tuôn ra.

Dương Thanh Huyền trong con ngươi bắn ra ác liệt ánh sáng đến, một mảnh Kiếm Hồn chi hải, chôn kiếm đại địa, đột nhiên trong đầu hiện lên, dường như muốn từ cái kia Võ Hồn ấn bên trong, mạnh mẽ xuất hiện giữa trời!

Từng toà từng toà Kiếm Trủng, ở hồn ấn bên trong vô biên khắp mặt đất, nguy nga rung động!

Nhưng vào lúc này, trong bầy quái vật, một luồng tuyệt cường uy thế lăng không kéo tới.

Trước từ cát vàng trong vết nứt tuôn ra to lớn Thanh đồng cổ chùy, tỏa ra vô thượng uy nghiêm, đánh nát tầng tầng không khí, như là một toà núi nhỏ, cuồng đánh mà xuống!

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, bốn phía cát vàng, ở cái kia búa lớn dưới uy phong, trực tiếp ầm ầm tản đi, một mảnh cuồng sa cuồn cuộn, mắt không thể thấy.

Dương Thanh Huyền trong cơ thể khí huyết sôi trào lợi hại, cây búa còn chưa đánh tới trên thân, vẻn vẹn cái kia uy thế lực lượng, liền muốn đem hắn ép bốn vỡ nát thành năm mảnh.

“Bất quá là một cái cây búa mà thôi, cuồng cái gì cuồng!”

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên cắn răng, cái kia Trảm Yêu Kiếm kiếm ý không ngừng tái hiện ra, cho hắn to lớn tự tin.

“Kiếm quyết!”

Trường kiếm vén lên mà lên, nhất thời đáng sợ kiếm cương tỏa ra, trong kiếm phảng phất truyền đến một đạo long ngâm, xông thẳng Cửu Tiêu thiên ngoại!

“Ầm ầm!”

Một đạo thanh mang từ Trảm Yêu Kiếm bên trong bay ra, càng thật sự bay lên không hóa rồng, chém nát cái kia cây búa tầng tầng uy thế, trực kích mà lên!

“Thật sự hóa rồng rồi?!”

Dương Thanh Huyền hai mắt trợn Lão Đại, ở cái kia Trảm Yêu Kiếm kiếm cương phía dưới, cây búa uy thế từ lâu không còn sót lại chút gì, một luồng tuyệt đại kiếm giả hào khí nhét đầy suy nghĩ trong lòng.

Kiếm khí kia chi long kích chém ở Thanh đồng cổ chùy bên trên, “Ầm ầm” một tiếng cự chiến, cây búa trên vô số phù văn càng bị đánh tan mở.

Toàn bộ cây búa bị kiếm lực đánh bay mấy trăm trượng cao, linh khí thất lạc, uy nghiêm không còn.

“Rống!”

Một tiếng thú rống, bốn phía cát vàng dâng lên, hạt cát trên không trung ngưng tụ thành từng cái nắm đấm màu vàng óng, có hơn một nghìn.

Đồng thời, Bách Linh gáy chim, âm thanh chấn động cửu thiên.

Cái kia chim lớn quái cánh chim mở ra, cả người vảy tựa như từng chuôi treo ở trên người lợi kiếm, tất cả đều tỏa ra từng cơn ớn lạnh, nhắm thẳng vào Dương Thanh Huyền.

Còn có hơn mười chọc vào đám mây quái vật to lớn, tất cả đều vung lên vũ khí đến, hai tay bắt được, đột nhiên đả kích mà xuống.

Cái kia mấy ngàn các loại quái vật, theo gào khóc thảm thiết, đồng thời xông đem lên đến, đồ sứ gối cùng cái kia nấm quái cũng đi theo bên trong.

Dương Thanh Huyền một trận tê cả da đầu, nhưng không ngừng từ Võ Hồn ấn bên trong tuôn ra kiếm ý, nhưng liên tục không ngừng đề chấn niềm tin của hắn!

“Kiếm Trủng tuy bị yêu hầu đánh nát, nhưng kiếm chi truyền thừa, nhưng hoàn hảo vô khuyết ở ta ý thức chi hải bên trong, chỉ cần không ngừng tu luyện, cuối cùng sẽ có một ngày, ta có thể hoàn toàn phục hồi như cũ này Võ Hồn. Thái Huyền Kiếm Trủng.”

Dương Thanh Huyền tâm tình một hồi bình tĩnh lên, nắm Trảm Yêu Kiếm trận địa sẵn sàng đón quân địch, không ngừng có kiếm ý bén nhọn từ mi tâm kích bắn mà ra, ở quanh thân hóa thành từng đạo từng đạo hình kiếm, chính là Thái Huyền Kiếm Trủng bên trong, phá mộ phần mà ra tuyệt đại bảo kiếm!

Từng chuôi cường giả chi kiếm, trôi nổi tại quanh thân, ngóng trông sắp xếp ra, “Phần Tịch”, “Ái Biệt Ly”, “Khổng Tước vũ”, “Trạm Lô”, “Cổ Trần”...

Vạn cổ tới nay, vô cùng vũ trụ, sở hữu vong đi chi kiếm, đều ở đây địa hóa thành kiếm chi anh linh!

Cảm nhận được những cái kia trên thân kiếm rộng rãi sức mạnh to lớn, Dương Thanh Huyền huyết mạch sôi sục, một luồng hào khí can vân, quát to: “Truyền thừa đến bầu trời vũ nội, vô số cường giả kiếm ý chi hồn, ở ta chi Võ Hồn cảm hoá dưới, toàn bộ sống lại đi!”

Thái Huyền Kiếm Trủng bên trong, từng toà từng toà kiếm mộ phần bị phá ra, chịu đến Dương Thanh Huyền cảm hoá, toàn bộ phá không mà tới.

Đáng sợ kiếm ý ở cát vàng trên mặt đất lan tràn.

Mấy trăm chuôi tuyệt thế bảo kiếm tranh minh không ngớt, bỗng nhiên bùng nổ ra cường đại kiếm ý, ở Dương Thanh Huyền kiếm quyết dẫn dưới, hướng tới bốn phương tám hướng chém bay đi!

Những quái vật kia đánh sâu vào một nửa, còn chưa gần người lại đây, liền toàn bộ ngưng lại bước chân, sợ đến đột nhiên quay đầu bỏ chạy, một mảnh gào khóc thảm thiết.

Cái kia Ngự Phong quái dùng cát vàng hóa ra trăm ngàn kim quyền, tựa như giấy cửa sổ giống như vậy, bị kiếm ý ép một chút tức nát.

Toàn thân bao trùm vảy chim lớn cũng phát sinh tiếng gào chát chúa, vội vàng hai cánh giương ra, liền muốn hướng tới xa xa bỏ chạy.

Nhưng kiếm ý như biển, diên hướng về vô biên đại địa.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 178: Cổ Hồn Truyền Thuyết

Vạn yêu chạy chồm, sở hữu quái vật đều bị kiếm này chi hải sợ hãi đến càn rỡ đào tẩu, cái kia đỉnh thiên lập địa người khổng lồ, cũng là trong miệng phát sinh to lớn tiếng nghẹn ngào, liều mạng sau này bỏ chạy.

Lấy Dương Thanh Huyền làm trung tâm, trên mặt đất không ngừng bốc lên thần kiếm đến, toàn bộ Kiếm Trủng từ Võ Hồn ấn bên trong biến ảo mà ra, bên trong đất trời hóa thành một mảnh to lớn kiếm chi mộ trận.

Đáng sợ kiếm ý trên không trung khuấy động, như hải dương bình thường kéo dài không dứt, những quái vật kia ở kiếm ý này dưới, đều bị chém nát tan, không còn sót lại chút gì.

Ở này ý niệm bên trong không gian, Dương Thanh Huyền phảng phất có được tiêu xài không xong sức mạnh, thời gian uống cạn chén trà về sau, toàn bộ Kiếm Trủng hoàn toàn bị phục chế đến mặt đất bao la bên trên, sở hữu quái vật quét đi sạch sành sanh, trong thiên địa hóa thành hoàn toàn tĩnh mịch.

Nguyên bản sáng sủa chiếu người đại địa, trở nên bị tử hồn khí áp mờ mịt, Dương Thanh Huyền giống như vùng thế giới này chúa tể giống như vậy, cô tịch đứng ở trên mặt đất, chỉ có này vô tận Kiếm Hồn, cùng với làm bạn.

“Đều treo?”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nhìn bốn phía, lại nhìn không tới một con quái vật cái bóng.

Hắn nhăn đầu lông mày đến, thầm nghĩ: “Những quái vật này đến cùng là chuyện gì xảy ra, khẳng định cùng cái kia hoang vu khí có quan hệ, chỉ là vì sao có thể tập kích đến ta linh đài thức hải?”

Vấn đề này tựa hồ khó giải, hắn cũng không nghĩ nhiều nữa, ý nghĩ vừa thu lại, chỗ mi tâm ấn quang thiểm động, Vô Tận Kiếm Trủng, lập tức hóa thành tầng tầng huyễn ảnh, ở này mặt đất bao la bên trong, biến mất không còn tăm hơi.

Lý Thanh huyền biến sắc, đột nhiên lộ ra nét mừng đến, thân thể cũng theo Kiếm Trủng một đạo, chậm rãi ở giữa thiên địa biến mất.

Hoang Cổ bên trong khu vực, bản thể một hồi mở hai mắt ra, ý thức rốt cục trở về, từ cái kia kỳ quái trong óc đi ra.

Mở mắt vừa nhìn, nhất thời sợ hết hồn, không biết đã trải qua bao lâu, ba trăm danh học sinh, bây giờ chỉ còn dư lại một phần năm không tới.

Chỉ có hơn năm mươi người còn đang, đồng thời tất cả đều dãi dầu sương gió, như là khổ hạnh mấy năm võ giả, tất cả đều sắc mặt vàng như nghệ, da dẻ khô quắt, uể oải không thể tả.

Liền ngay cả đẹp như thiên tiên Tô Anh, giờ khắc này cũng giống một cái lão thái bà dường như, trên mặt sinh ra nếp nhăn đến, thay đổi hoàn toàn người, dọa Dương Thanh Huyền nhảy một cái.

Bỗng nhiên một đạo sắc bén âm thanh, cắt ra yên tĩnh Trường Không.

Trong thanh âm mang theo hưng phấn cực độ cùng mừng như điên, “Cổ Hồn lực lượng, ta chiếm được Cổ Hồn lực, ha ha ha!.”

Dương Thanh Huyền định nhãn nhìn lại, nhìn một hồi, mới phát hiện ông lão kia bình thường người, là Tiêu Phong.

Tiêu Phong ngồi xếp bằng trên mặt đất, cả người như run cầm cập giống như run rẩy, nhưng cũng đầy mặt kinh hỉ, một đạo mắt trần có thể thấy hồn thể, nối tiếp nhau ở trên đỉnh đầu không, cùng Tiêu Phong thân thể tiếp xúc, chậm rãi dung hợp đi vào.

“Cổ Hồn lực lượng!”

“Trời ạ, quả nhiên là Cổ Hồn lực lượng, quá ước ao!”

Không ít học sinh bị tại chỗ thức tỉnh, tất cả đều lộ ra vẻ kinh ngạc, càng nhiều hơn chính là vạn phần ước ao.

Đỗ Nhược cũng là mở mắt ra, thở dài nói: “Thứ hai thu được Cổ Hồn lực lượng, vì sao ta liền không tốt như vậy mệnh.”

“Ai!”

Lam Nhan phát sinh một tiếng nặng nề thở dài, đứng lên, lắc đầu nói: “Ta đã không tiếp tục kiên trì được, này hoang vu khí xâm nhập ngũ tạng lục phủ, lưu lại nữa sợ là muốn hướng về lúc trước vị bạn học kia như thế, ngã xuống nơi đây. Mặc dù không thể nhận được Cổ Hồn, nhưng cũng rất có ích lợi, chỉ có thể nói thời gian vậy, mệnh vậy.”

Trong mắt hắn xẹt qua tiếc hận, đồng thời hâm mộ nhìn Tiêu Phong một chút, liền quay người lại, vài bước bên dưới biến mất ở bên trong khu vực.

Dương Thanh Huyền lúc này mới phát hiện, tại phía trước chỗ không xa, một tên đệ tử ngã trên mặt đất, toàn thân bị cát vàng vùi lấp quá nửa, không ngờ trải qua chết rồi.

Cái kia lộ ra khuôn mặt đã bị phong hoá, chỗ trống cặp mắt vô thần, thẳng tắp nhìn phía trước, đầy cõi lòng không cam lòng cùng tuyệt vọng.

Dương Thanh Huyền trong lòng thở dài, ở từ cổ chí kim, dẫn tới đỉnh cao trên con đường này, dập tắt bao nhiêu cường giả, mai táng bao nhiêu giấc mơ.

Người thắng quân lâm thiên hạ, kẻ bại chôn xương cát vàng.

Bốn phía vang lên không ít tiếng bàn luận, đều đang bàn luận Tiêu Phong Cổ Hồn, đều là không ngừng hâm mộ.

Dương Thanh Huyền thu dọn một chút tâm tình, cũng định nhãn nhìn tới, hơi nhíu lên lông mày đến, kỳ quái hỏi: “Cái kia Cổ Hồn... Làm sao như là một cục gạch?”

Đỗ Nhược quay đầu lại, liếc mắt nhìn hắn, sửng sốt một chút, than thở: “Ngươi cũng từ ý thức chi hải bên trong đi ra, dĩ nhiên không có xúc động Cổ Hồn, đáng tiếc. Nguyên bản ta cho là ngươi sẽ có cơ hội.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nói: “Các ngươi cũng tiến nhập ý thức chi hải? Cái kia Cổ Hồn đến cùng là cái gì, tại sao ta sẽ có cơ hội?”

Bốn phía Tô Anh, Đoàn Vỉ Vỉ, Trần Chân đám người, đều là một mảnh ai thán dáng vẻ, không thể nhận được Cổ Hồn, có chút mất mát.

Đỗ Nhược gật gật đầu, nói: “Ở này hoang vu khí dưới, chỉ cần tâm thần nhập định, thì sẽ rơi vào cái kia mảnh ý thức chi hải bên trong. Gây nên Cổ Hồn, chính là Viễn Cổ thời đại vong hồn, theo vết nứt không gian trôi qua đi ra, tìm kiếm kí chủ.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, nói: “Ta đã hiểu, nhưng vì sao Tiêu Phong trên đỉnh đầu là một cục gạch? Lẽ nào cái kia gạch cũng là vong hồn?”

Trần Chân xoay đầu lại, nói ra: “Vong hồn, không chỉ là sinh linh chết rồi lưu lại hồn phách, còn có kí chủ chết rồi, có chút Võ Hồn cũng sẽ bồng bềnh ở giữa thiên địa, nhờ số trời run rủi không tiêu tan.”

Đỗ Nhược nói: “Trần Chân nói không sai, Hư Thiên cổ chiến trường chính là một chỗ kỳ quái mà đáng sợ địa phương, có vô số vô chủ Võ Hồn. Này gạch trước hẳn là một loại Võ Hồn, bây giờ tìm đến Tiêu Phong ký thể.”

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu rõ ra, nhất thời tỉnh ngộ, trước ý thức chi hải bên trong, cái kia hàng ngàn hàng vạn quái vật, nguyên lai đều là Cổ Hồn a!

Hắn ngơ ngác nói: “Ký thể về sau, có phải là trước Võ Hồn liền không có?”

Đỗ Nhược nói: “Ngươi cả nghĩ quá rồi, những này Cổ Hồn lực lượng tìm kiếm một cái quy tụ, ký thể về sau có vài loại khả năng, nhưng sẽ chọn một loại tốt nhất phương thức diễn hóa. Có người Cổ Hồn sẽ lấy năng lượng hình thức hòa vào kí chủ nguyên bản Võ Hồn bên trong, cũng có người cùng lúc xuất hiện hai cái Võ Hồn, nhưng cũng có ngươi nói tình huống đó, Võ Hồn bị Cổ Hồn thay thế được. Nhưng bất luận loại nào hình thức, khẳng định đều là tối ưu lựa chọn.”

Những người còn lại cũng sửng sốt một chút, Mạnh Thụy ngạc nhiên nói: “Xuất hiện hai cái Võ Hồn? Điều này có thể sao?”

Đỗ Nhược gật gật đầu, nói: “Đến Thiên Tông học viện trước, ta cố ý ở Vân Càn Cung lật ra không ít có nhốt Hư Thiên cổ chiến trường điển tịch, xác thực có người khi chiếm được Cổ Hồn về sau, đồng thời xuất hiện hai cái Võ Hồn.”

“Ai! Tại ý thức chi hải bên trong chạy trốn đã hơn nửa ngày, một cái Cổ Hồn cái bóng đều không có nhìn thấy, cuối cùng mệt không được, liền đi ra.”

Tô Anh tràn đầy phiền muộn, nói: “Vẫn là Ôn Ôn tốt số.” Nói đi, ánh mắt lóe lên vẻ hâm mộ.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Cái thứ nhất thu được Cổ Hồn chính là Ôn Ôn?”

Ôn Ôn ngay ở chỗ không xa, ngồi xếp bằng, cả người cũng vàng như nghệ cực kỳ, nhưng trên mặt nhưng phảng phất nhiều hơn một chút thần thái, tựa hồ lâm vào trạng thái nào đó bên trong, đối với ngoại giới chuyện phát sinh không biết gì cả.

Đỗ Nhược nói: “Đúng, Ôn Ôn là cái thứ nhất thu được Cổ Hồn, hiện tại nên bị xử dung hợp trong trạng thái, thực sự là tốt số a.” Cũng là đầy mặt ước ao.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 179: Hai Cái Cổ Hồn

Dương Thanh Huyền hơi nghi hoặc một chút, nói: “Tại ý thức chi hải bên trong, gặp Cổ Hồn, như thế nào mới có thể để nó ký thể ngươi đây?”

Đỗ Nhược nói: “Căn cứ Vân Càn Cung ghi chép, Cổ Hồn sẽ không ngừng công kích ngươi, sau đó mạnh mẽ xâm nhập bên trong cơ thể ngươi, lúc này sẽ xuất hiện Tiêu Phong thời khắc này hiện tượng. Kí chủ từ ý thức chi hải bên trong tỉnh lại, đồng thời đem Cổ Hồn cũng mang ra ngoài, tiến hành dung hợp.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu là ở ý thức chi hải bên trong, đem Cổ Hồn đánh chết làm sao bây giờ?”

Đỗ Nhược sững sờ, ha ha nở nụ cười, nói: “Đem Cổ Hồn đánh chết? Vấn đề của ngươi cũng thật là kỳ quái, đây là không thể chuyện phát sinh. Xa Cổ Hồn phách, có thể trải qua Hư Thiên cổ chiến trường mà bất diệt, có thể tưởng tượng được mạnh mẽ đến đâu, mặc dù là yếu hơn nữa Cổ Hồn, cũng không phải chúng ta có thể chống lại, đánh chết Cổ Hồn chuyện như vậy, căn bản không thể phát sinh.”

Ngữ khí của nàng phi thường kiên định, phảng phất không thể nghi ngờ.

Dương Thanh Huyền trầm mặc một chút, sau đó lại hỏi: “Nếu là gặp phải rất nhiều Cổ Hồn, tỷ như hàng trăm hàng ngàn, vậy phải làm thế nào, ai mạnh ai ký thể sao?”

Đỗ Nhược lườm hắn một cái, có chút không vui, vẻ giận nói:

“Ngươi người này làm sao kỳ quái như thế, ngươi coi Cổ Hồn là rau cải trắng a? Hoàn thành bách thượng thiên, có thể gặp phải một cái cũng đã là thiên mệnh.”

Nàng lạnh lùng nói ra: “Ngươi chờ chút có phải là còn muốn hỏi, gặp phải hàng trăm hàng ngàn Võ Hồn, sau đó đem chúng nó đều đánh chết nên làm gì?”

Dương Thanh Huyền: “...”

Thật sự là hắn muốn hỏi, nhưng chỉ có thể biết thú ngậm miệng.

Tô Anh nói ra: “Hàng trăm hàng ngàn không thể, nhưng ta từng nghe phụ thân đã nói, năm đó viện trưởng đại nhân, chính là ở này Hoang Cổ bên trong khu vực gặp hai cái Cổ Hồn, đồng thời hòa vào thân thể của hắn, lúc này mới thành tựu hắn bắc năm nước cường giả số một vị trí.”

“Hai cái Cổ Hồn!”

Tất cả mọi người là vẻ mặt biến đổi.

Đỗ Nhược trong mắt xẹt qua vẻ kinh dị, nói: “Khó trách, vật này muốn xem cơ duyên và thiên phú, bình thường tự thân Võ Hồn tốt, mới có thể hấp dẫn đến Cổ Hồn chú ý. Dù cho chỉ là hồn phách, cũng không cam chịu tâm đành phải ở người yếu trên thân a.”

Tất cả mọi người là có chút xấu hổ cúi đầu, lời này rõ ràng là đang nói tự mình cơ duyên và thiên phú không đủ.

Dương Thanh Huyền nhưng là tâm tình cực độ phức tạp, thật giống tự mình sai rồi quá cái gì, Khanh Bất Ly dung hợp hai cái Cổ Hồn, liền trở thành bắc năm nước cường giả số một, nếu là mình dung hợp cái kia mấy ngàn Cổ Hồn...

Hắn một hồi hối hận muốn chết, ruột đều thanh.

Tô Anh thân thể quơ quơ, đứng dậy, nói: “Ta cũng đỡ không được, đi trước.”

Cùng mọi người hỏi thăm một chút, liền hướng khi đến đường đi, vài bước bên dưới liền không thấy bóng người.

Về sau, lại lất pha lất phất đi rồi hai mươi, ba mươi hơn người.

Liễu Thành, Nhạc Cường cũng không thể gánh vác, trực tiếp đứng dậy liền vội vàng rời đi.

Bọn họ đều là đạt đến nhẫn nại cực hạn, nhiều hơn nữa cần phải chốc lát liền có nguy hiểm có thể chết đi, lúc này mới không cam lòng rời đi.

Giờ khắc này, toàn bộ bên trong khu vực cũng chỉ còn lại hơn mười người.

Trừ Dương Thanh Huyền bên ngoài, mỗi người trên thân đều là nổi lên hồn quang, chống đỡ cái kia hoang vu khí ăn mòn.

Bọn họ kinh mạch cơ hồ toàn bộ khô héo, thân thể cơ năng không còn, cũng chỉ còn sót lại dựa vào Võ Hồn lực lượng bảo vệ tâm mạch.

Nếu là Võ Hồn cũng bị ăn mòn, chẳng khác nào phá một đạo phòng tuyến cuối cùng, nhất định phải mau chóng rời đi.

Dương Thanh Huyền xem như là tốt nhất, tuy rằng nguyên lực bị ăn mòn không còn một mống, da dẻ khô héo, xương lỏng lẻo, nhưng một cái Chân Khí vẫn còn, ở trong kinh mạch chầm chậm vận chuyển, bảo vệ ngũ tạng lục phủ cùng tâm mạch.

Rốt cục, lại qua chốc lát, một điểm cuối cùng chân nguyên cũng bị ăn mòn, đáng sợ hoang vu khí thẩm thấu đến trong cơ thể, bắt đầu hướng đi tâm mạch.

Dương Thanh Huyền cả kinh, ấn quyết trong tay biến đổi, chỗ mi tâm hình kiếm lấp loé, lập tức phóng ra bốn đạo hồn quang tới.

Một đạo phòng tuyến cuối cùng, Võ Hồn lực lượng thủ hộ tâm mạch!

Cái kia hoang vu khí, lập tức bị hồn quang ngăn trở, trong lòng mạch mấy tấc ở ngoài tích tụ, toàn bộ thân hình càng là trình khô héo trạng thái, như là bị phong hóa thây khô.

Bỗng nhiên trong lúc đó, nguyên bản sáng sủa bầu trời một hồi trở nên âm u lên, dâng lên tầng tầng mây đen, trước sau lăn lộn.

Đang tu luyện mấy người đều cảm ứng được, không khỏi mở mắt ra, cau mày hướng tới không trung nhìn tới.

“Xảy ra chuyện gì, sắp thay người lãnh đạo rồi?”

Đỗ Nhược nơi ngực hiện lên một tầng nhàn nhạt tia lôi dẫn, chính là chín đạo hồn quang Ngự Lôi, trước phạm vi còn có hai, ba thước đường kính, hiện tại chỉ còn dư lại hai cái lớn chừng quả đấm không gian.

Dương Thanh Huyền cũng sửng sốt một chút, bầu trời kia trên mây đen, để hắn có loại cảm giác kỳ quái, tựa hồ cùng mình Võ Hồn ấn ra hiện hữu nhốt.

Nhưng việc này không thể nào khảo chứng, hắn cũng không thể thu hồi Võ Hồn ấn đến nghiệm chứng, nói như vậy, hoang vu khí trong khoảnh khắc liền sẽ ăn mòn tâm mạch của hắn, trong nháy mắt vẫn lạc tại này Hoang Cổ khu vực.

Trần Chân bỗng nhiên kêu một tiếng, “Triệu Tư Hàn!” Trong thanh âm mang theo cực độ khiếp sợ cùng ngạc nhiên.

Mấy người đều là đột nhiên nhìn đi qua, chỉ thấy Triệu Tư Hàn chẳng biết lúc nào từ ý thức chi hải bên trong đi ra, trên đỉnh đầu hiện ra một luồng mông mông sức mạnh, sau đó hóa thành mãnh hổ, dán sát Triệu Tư Hàn sau lưng.

“Cổ Hồn!”

Mạnh Thụy một hồi kinh ngạc thốt lên, lập tức sắc mặt khó nhìn lên.

Trần Chân quay đầu, nhìn Dương Thanh Huyền, trong mắt lập loè nồng đậm sát cơ, trưng cầu ý kiến của hắn.

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu, nhẹ giọng nói: “Hiện tại thân thể cơ năng hoàn toàn biến mất, không thích hợp động thủ. Các ngươi yên tâm, người này nhất định phải diệt trừ. Nhưng bây giờ hắn là Y Khôn trưởng lão thân truyền, sợ có chút phiền phức. Cần phải lần này thí luyện về sau, chúng ta cố gắng mưu tính một phen, sớm cho kịp muốn mệnh của hắn, miễn cho tiếp tục trưởng thành, sẽ thành họa lớn.”

Mạnh Thụy cùng Trần Chân đều là gật gật đầu.

Đỗ Nhược nhíu mày lại, Dương Thanh Huyền ở trước mặt tất cả mọi người, không chút nào che giấu nói ra lời này đến, hiển nhiên là định liệu trước, đồng thời trắng trợn không kiêng dè, không khỏi quá càn rỡ chút.

Hơn nữa hiện tại Triệu Tư Hàn dẫn động Cổ Hồn dung hợp, thành tựu tương lai càng thêm không thể đo đếm, giết như thế một vị học viện tân tinh, sợ là một đám trưởng lão cũng sẽ không buông tha hắn.

Mấy người khác cũng đều là hơi thay đổi sắc mặt, nhưng tất cả đều cho rằng không nghe thấy dáng vẻ.

Dù sao có thể kiên trì đến bây giờ, đều không phải là kẻ ngu dốt, chuyện gì có thể quản, chuyện gì không thể quản, trong lòng rõ rõ ràng ràng.

Dương Thanh Huyền tập bảy vị trưởng lão sủng ái cùng kiêm, Triệu Tư Hàn là Y Khôn trưởng lão đệ tử thân truyền, song phương đều không phải là bọn họ trêu tới, thông minh biện pháp chính là giả ngu, ta chỉ là cái bảo bảo, cái gì cũng không biết.

“A!!”

Đột nhiên Triệu Tư Hàn đột nhiên quát to một tiếng, âm thanh khốc liệt cực kỳ, khuôn mặt đều bóp méo lên, thống khổ dị thường.

Trần Chân hừ lạnh nói: “Quỷ gào gì?! Cũng không phải chỉ có ngươi một người dung hợp Cổ Hồn, nhân gia cô gái ở này đều không có gọi! Mất mặt xấu hổ!”

Triệu Tư Hàn đầy mặt thống khổ, đối với Trần Chân châm chọc hoàn toàn không nghe thấy, thân thể lạnh rung phát run lên.

Ôn Ôn đã từ dung hợp trong trạng thái đi ra, đột nhiên kinh hô một tiếng, nói: “Mọi người mau nhìn, hắn, sau lưng của hắn có hai cái Cổ Hồn!”

“Cái gì?!”

Một tiếng này không phải chuyện nhỏ, mọi người đều là hoàn toàn biến sắc, hướng tới Triệu Tư Hàn phía sau nhìn tới.

Ở cái kia hổ thú bên trái, chẳng biết lúc nào nhiều hơn một cái bồn cầu hình Võ Hồn, cũng chen sau lưng Triệu Tư Hàn, muốn hòa tan vào.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 180: Lôi Kiếp

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Cái kia bồn cầu... Cũng là Võ Hồn sao?"

Đỗ Nhược nói: "Xem bộ dáng là." Ngữ khí có chút trầm trọng.

Triệu Tư Hàn dĩ nhiên dẫn động hai cái Cổ Hồn, thiên tư mạnh, chỉ có năm đó Khanh Bất Ly mới có thể so sánh cùng nhau.

Những người còn lại cũng đều là sắc mặt khó nhìn lên, mạnh mẽ như vậy thiên phú, tương lai thành Trường Không vô khả hạn lượng.

Dương Thanh Huyền cũng là trong mắt tinh quang sáng quắc, suy tư điều gì. Hai cái Cổ Hồn nhập thể, nếu muốn giết hắn, liền so với lúc trước muốn khó gấp trăm lần không thôi.

Bởi vì như thế đáng sợ thiên phú, vừa ra Hoang Cổ khu vực, liền sẽ lập tức danh chấn thiên hạ, đến thời điểm trở thành muôn người chú ý nhân vật, muốn lại giết Triệu Tư Hàn liền khó khăn.

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, nhìn một chút bầu trời âm trầm, mây đen hoàn toàn chặn lại rồi tia sáng, phảng phất bên muộn.

Ôn Ôn có chút sợ hãi nhìn trên bầu trời, nói: "Lẽ nào bầu trời này dị tượng, là Triệu Tư Hàn gây nên tới?"

Lời vừa nói ra, càng là người người hoàn toàn biến sắc, có thể xúc động thiên địa dị tượng, đây là thế nào một loại đáng sợ thiên phú!

“Ha ha, ha ha!”

Một mực sắc mặt thống khổ Triệu Tư Hàn, bỗng nhiên sầm mặt lại, trở nên dữ tợn, trong ánh mắt bắn ra thao Thiên Hận ý cùng sát khí, thẳng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền lỗ mũi hừ một tiếng, nói: “Ngươi cười liền cười, nhìn ta chằm chằm cười là có ý gì? Trước chịu đòn còn không có chịu đủ?”

“Ha ha ha, đừng vội ở này cố giả bộ trấn định!”

Triệu Tư Hàn cười lạnh nói: “Ta hiện tại biểu hiện ra thiên tư, liền ngay cả ông trời đều chấn động, xuất hiện dị tượng! Đáng sợ như vậy thiên phú, nếu là ngươi dám đụng đến ta, chỉ cần ra này Hoang Cổ khu vực, ai cũng không gánh nổi ngươi!”

Dương Thanh Huyền muốn xông tới đánh hắn, sở dĩ không đi, cũng không phải thật sự sợ rồi hắn, mà là giờ khắc này hoang khí nhập thể, duy trì tu luyện cũng khó khăn, đâu còn có sức mạnh động thủ.

Trần Chân lạnh giọng nói: “Để ngươi đắc ý chốc lát, cần phải ra nơi đây, thấy thế nào trừng trị ngươi!”

Trần Chân dù sao tuổi trẻ, tinh lực kích động, không có cái khác người suy tính chu toàn.

Tất cả mọi người hơi hơi lắc đầu, biết muốn đối phó Triệu Tư Hàn cơ hồ là không thể nào.

Triệu Tư Hàn lớn tiếng cười nói: “Ha ha ha, sẽ nói cho các ngươi biết một kiện tuyệt vọng sự tình đi, đem các ngươi còn sót lại một chút nhớ nhung cũng bóp tắt đi!”

Khóe miệng hắn giương lên, toàn bộ mặt trở nên cuồng ngạo đắc ý, cười to nói: “Ta xúc động Cổ Hồn, không chỉ có riêng là hai người này, mà là tổng cộng có ba cái a!”

Ở sau thân thể hắn, hổ thú một bên khác, lại hiện ra một đoàn quang mang đến, hóa thành một đôi giày, cùng mặt khác hai cái Cổ Hồn một đạo, hướng tới Triệu Tư Hàn trong cơ thể chen tới.

“Cái gì? Ba cái Cổ Hồn!”

Lần này, mọi người không khỏi biến sắc, tất cả đều kinh ngạc nhìn, trực tiếp bị dại ra.

Tự mình một cái Cổ Hồn đều không có gặp phải, tại sao chênh lệch to lớn như thế?

Có thể kiên trì đến bây giờ, không khỏi là rồng phượng trong loài người, nhưng cùng Triệu Tư Hàn so với, nhưng là mỗi cái sâu bị đả kích.

“Ha ha ha ha!”

Tất cả mọi người là sắc mặt khó coi, chỉ có Triệu Tư Hàn một người cười lớn không ngừng, ba người kia Cổ Hồn đang chầm chậm hòa vào trong cơ thể, tuy rằng mười phần khổ cực, nhưng vẫn như cũ không nhịn được mừng như điên, cười to phát tiết nội tâm vui sướng.

“Ầm ầm ầm!”

Trên bầu trời bỗng nhiên vang lên tiếng sấm, mây đen bắt đầu dày đặc, tầng tầng lăn lộn, không ngừng hướng tới đại địa đè ép lại đây.

“Quả nhiên là thiên địa dị tượng!”

Đỗ Nhược kinh ngạc nhìn Trường Không, nói: “Gây nên thiên địa dị tượng, Triệu Tư Hàn Võ Hồn muốn bước vào quân thưởng thức...” Nàng trở nên thất thần.

“Quân phẩm? Có ý gì?”

Dương Thanh Huyền cau mày hỏi.

Đỗ Nhược nói: “Ở mười đạo hồn quang bên trên, còn có mạnh hơn Võ Hồn thiên phú, được khen là ‘Quân phẩm’. Một khi đạt đến quân phẩm Võ Hồn, thành tựu tương lai vô khả hạn lượng, không khỏi là danh chấn đại lục cường giả.”

“Ha ha ha ha, quả nhiên ta mới là mạnh nhất, ta mới là Thiên Mệnh sở quy đại nhân vật!”

Triệu Tư Hàn hưng phấn điên cuồng giống như vậy, nhìn trên bầu trời phun trào mây đen, trong đôi mắt phóng ra ánh sáng tới.

Đỗ Nhược sắc mặt phức tạp, tiếp tục nói ra: “Bởi Võ Hồn phẩm chất phát sinh rất lớn vượt qua, đây là thiên địa quy tắc không thể khoan dung việc, lí do sẽ xuất hiện dị tượng, sẽ có lôi kiếp hạ xuống.”

“Lôi kiếp?!”

Tất cả mọi người là cả người run lên, Trần Chân đột nhiên vui vẻ nói: “Lấy Triệu Tư Hàn thời khắc này trạng thái, khẳng định không kháng nổi lôi kiếp chứ? Có thể hay không biến thành tro bụi?”

Đỗ Nhược lắc đầu nói: “Sẽ không, cái kia lôi kiếp chỉ nhằm vào Võ Hồn, không hề nhằm vào người, tuy rằng có nguy hiểm có thể chết đi, nhưng cũng không lớn.”

“Ha ha ha ha, thì ra là như vậy!”

Mấy người nói chuyện, Triệu Tư Hàn cũng là nghe được rõ rõ ràng ràng, cười như điên nói: “Muốn ta ở lôi kiếp hạ thân chết? Làm ngươi xuân thu đại mộng đi thôi! Ngươi mở to hai mắt nhìn, nhìn gia làm sao vượt qua này lôi kiếp, trở thành thế hệ tuổi trẻ bên trong mạnh nhất thiên tài! Ha ha!”

Trần Chân giận dữ, không nhịn được khí huyết dâng lên, khóe miệng tràn ra máu đến, sắc mặt trở nên cực độ khô vàng.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Trần Chân, ngươi nhanh đỡ không được, rời đi trước!”

“Không! Ta còn có thể vác!”

Trần Chân quật cường nói ra: “Triệu Tư Hàn này loại rác rưởi cũng còn có thể vác, ta làm sao sẽ đỡ không được!”

Dương Thanh Huyền quát lên: “Không thể hành động theo cảm tính, mau mau rời đi!”

“Không!” Trần Chân một hơi chặn ở ngực, cực độ không phục.

Mạnh Thụy một hồi đứng lên, vỗ vào Trần Chân trên bả vai, nói: “Ta cũng đổ cực hạn, đi theo ta!”

“Ta không...”

Trần Chân còn muốn giãy dụa, nhưng nơi nào có khí lực.

Mạnh Thụy cũng là cắn răng, nửa kéo nửa chảnh chứ lôi kéo hắn trở về đường đi, đồng thời quay đầu lại nhìn Dương Thanh Huyền một chút, nói: “Tất cả cẩn thận!”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Yên tâm, ta không có việc gì, các ngươi mau đi ra!”

Giờ khắc này, lại có vài tên học sinh đỡ không được, cũng lần lượt rời đi. Còn có người là sợ hãi cái kia tối om om tầng mây, cùng không ngừng lấp loé ánh chớp, sớm đi.

Toàn bộ Hoang Cổ khu vực, chỉ còn lại Dương Thanh Huyền, Đỗ Nhược, Mạc Lam, Ôn Ôn, Tiêu Phong, Triệu Tư Hàn sáu người.

Tiêu Phong cũng hoàn toàn dung hợp cái kia Cổ Hồn, tương tự khiếp sợ ở bầu trời này biến hóa, cực độ kiêng kỵ nhìn Triệu Tư Hàn.

“Ha ha ha, để này lôi kiếp tới càng mãnh liệt đi!”

Triệu Tư Hàn có chút điên lên, ba người kia Cổ Hồn dung hợp hơn nửa, cũng sắp toàn bộ hòa vào trong cơ thể.

“Ầm ầm!”

Trên bầu trời rốt cục bắt đầu điện tiếng sấm chớp, từng đạo từng đạo kim quang ở trong tầng mây hiện lên, phảng phất giao dòng bên trong.

Đỗ Nhược cả kinh nói: “Quả nhiên! Bước vào quân phẩm Võ Hồn, chính là đưa tới kim lôi lôi kiếp, sẽ không sai!”

“Ầm!”

Trên bầu trời một tia sét ngưng tụ mà thành, tỏa ra vô thượng uy nghiêm, từ Cửu Tiêu thiên ngoại trực kích mà xuống, trong nháy mắt đến mặt đất và bầu trời!

Triệu Tư Hàn khuôn mặt ở cái kia kim sắc tia lôi dẫn dưới, bị chiếu rọi từ từ rực rỡ, cười như điên nói: “Ha ha ha, lôi kiếp, lôi kiếp mau tới oanh ta đi! Để cho ta bước vào truyền thuyết kia bên trong quân phẩm Võ Hồn, thành tựu Bất Hủ bá nghiệp đi!”

Tất cả mọi người là hoảng sợ nhìn cái kia lôi đình, cảm thụ được thiên địa này oai.

Cái kia kim sắc ánh chớp trên không trung lóe lên, liền đánh rơi hạ xuống, tại mọi người chấn động dữ dội dưới ánh mắt, vẫn chưa đánh về phía Triệu Tư Hàn, mà là hướng về Dương Thanh Huyền oanh kích mà đi!

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 181: Vui Quá Hóa Buồn

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người là sững sờ, hoàn toàn không phản ứng kịp.

Dương Thanh Huyền chính mình cũng là choáng tại chỗ, chờ hắn phục hồi tinh thần lại thời điểm, cái kia kim sắc sấm sét đã gần trong gang tấc, căn bản không thể tránh khỏi.

“Ầm ầm!”

Lôi đình trực tiếp kích ở trên người hắn, sợ đến sắc mặt hắn trắng xám, nhưng cũng hữu kinh vô hiểm, chẳng qua là cảm thấy mi tâm Võ Hồn ấn chấn động, liền đem cái kia ánh chớp xua tán đi.

Trong đầu “Ong ong” mấy lần, chỉ cảm thấy Kiếm Trủng bầu trời, một mảnh màu vàng kim nhàn nhạt năng lượng tản ra, vẫn chưa chạm đến mảy may.

Đỗ Nhược mấy người cũng là cả kinh nói: “Chuyện gì thế này? Lẽ nào lôi cũng sẽ phách lầm người?”

Ôn Ôn sững sờ nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi có phát quá cái gì ngũ lôi oanh đỉnh lời thề?”

“Nổi giận, nổi giận.”

Tiêu Phong đầy mặt sợ hãi, nhìn cái kia càng thêm bầu trời âm trầm, run giọng nói: “Ta cảm ứng được, lôi đình nổi giận, lôi đình dĩ nhiên nổi giận...”

Đỗ Nhược dại ra nói: “Lôi đình nổi giận? Đây là ý gì?”

Tiêu Phong lắc đầu nói: “Ta cũng không biết, trước còn rất tốt, giờ khắc này ta nhưng có thể cảm ứng được trời xanh lôi đình chi nộ, như là sóng biển rít gào, dường như muốn phá hủy tất cả!”

Xác minh Tiêu Phong, trên bầu trời mây đen giảm thấp xuống mấy phân, điện tiếng sấm chớp, cuồng phong gào thét, từng đạo từng đạo màu vàng ánh chớp như là long hành ở mây, trên không trung tích tụ năng lượng.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Mẹ, là hắn thăng cấp Võ Hồn, làm sao phách ta rồi? Uy, ông trời, ngươi sai lầm chứ?!”

Triệu Tư Hàn cũng là trợn tròn mắt, ngốc trệ một hồi, lập tức cũng la lớn: “Tính sai, tính sai, hẳn là phách ta, phách ta à, là ta muốn thăng cấp đến quân phẩm Võ Hồn, trở thành bắc năm nước mấy trăm năm qua thiên tài số một!”

“Ầm ầm!”

Cái kia kim sắc ánh chớp lại lần đánh rơi hạ xuống, so với lúc trước lớn nhiều hứa, hướng tới Dương Thanh Huyền trên thân đánh tới, đối với Triệu Tư Hàn căn bản ngoảnh mặt làm ngơ, hoặc là nói căn bản khinh thường một chú ý, trong mắt hoàn toàn không có người này.

“Ầm!”

Cái kia ánh chớp lại lần đánh rơi trên Thái Huyền Kiếm Trủng, toàn bộ Kiếm Trủng đều rung động, Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy trong đầu một trận rung động.

“Mẹ, như vậy vỗ xuống, coi như không chết, cũng phải não chấn động.”

Dương Thanh Huyền tức giận mắng một câu, còn chưa phục hồi tinh thần lại, lại là một đạo kim sắc ánh chớp rơi xuống, phảng phất bức rèm che giống như liên kích hạ xuống!

“Liên kích?!”

Tất cả mọi người thấy choáng, lôi kiếp việc tất cả mọi người từng nghe nói, nhưng chưa từng nghe qua còn có liên kích chuyện phát sinh.

“Ầm!”

“Ầm!”

Từng đạo từng đạo ánh chớp đánh vào Dương Thanh Huyền mi tâm, tuy rằng thân thể không có việc gì, nhưng này tia lôi dẫn nhưng là thẳng vào Thái Huyền Kiếm Trủng, oanh toàn bộ Kiếm Trủng run rẩy kịch liệt.

“Không thể, không thể nào! Nhất định là tính sai, tính sai a!”

Triệu Tư Hàn phát điên kêu to lên, chỉ mình phía sau, hét lớn: “Muốn thăng cấp chính là ta, ông trời, ngươi không mọc mắt sao? Ta nhưng là dung hợp ba cái Cổ Hồn, muốn trở thành thiên tài số một người a!”

“Ồn ào! Ồn ào quá!”

Dương Thanh Huyền bị oanh ù tai não trướng, giận dữ nói: “Ngươi muốn được sét đánh, vậy thì tác thành ngươi!”

Năm ngón tay vồ lấy, Trảm Yêu Kiếm lập tức hiện lên trong tay, chiếu một đạo rơi xuống lôi đình liền chém đi qua!

“Oành!”

Cái kia đạo lôi đình bị Trảm Yêu Kiếm vừa bổ, một đạo kim lôi liền bổ đi ra, hướng tới Triệu Tư Hàn đánh tới!

"Oành!"

Triệu Tư Hàn mở to hai mắt, lại là chờ mong lại là kinh hoảng, "Ầm ầm" một tiếng, cái kia tia lôi dẫn kích vào trong cơ thể hắn, trực tiếp chấn động ở Võ Hồn song đao uống máu bên trên.

Võ Hồn kịch liệt rung động, "Răng rắc" một tiếng, càng sinh ra vết nứt.

"Phốc!"

Triệu Tư Hàn đột nhiên phun ra một ngụm máu đến, cả người trong nháy mắt uể oải xuống.

Nguyên bản tranh nhau xâm nhập trong cơ thể ba cái Cổ Hồn, cũng nhận kim lôi lan đến, run lên phía dưới, chợt bắt đầu từ Triệu Tư Hàn trong cơ thể bỏ ra!

Tình cảnh này rơi mấy người trong mắt, tất cả đều là há hốc miệng ba, ngốc trệ lên.

Dương Thanh Huyền cũng là ngây ngẩn cả người, nói: "Tất cả mọi người nhìn thấy đều nghe thấy được, là chính hắn thì thầm muốn sét đánh của hắn, không có quan hệ gì với ta, các ngươi phải cho ta làm chứng a."

Mạc Lam cười một tiếng, gật đầu nói: "Yên tâm đi, đích thật là hắn chính mình yêu cầu, ta có thể cho ngươi làm chứng."

Tiêu Phong, Đỗ Nhược, Ôn Ôn, ba người cũng đều là gật đầu.

Dương Thanh Huyền đầy mặt vô tội, nói: "Lại đề này loại cổ quái yêu cầu, không biết trong đầu hắn nghĩ như thế nào, thực sự là không có cách nào."

"Phốc!"

Triệu Tư Hàn nghe vậy, tức giận đến phun ra một ngụm máu đến, mà càng thêm để hắn ngạc nhiên khiếp sợ là, ba người kia đã hòa vào một nửa Cổ Hồn, giờ khắc này đang liều mạng bỏ ra thân thể của hắn.

“Không, không muốn a, không cần đi a!”

Triệu Tư Hàn thét lên ầm ĩ lên, tựa như phát điên, liều mạng hướng tới cái kia Cổ Hồn chộp tới.

Trước hết chạy đến chính là cặp kia ủng, nhanh nhẹn cực cao, trên không trung hơi chao đảo một cái, liền biến mất không thấy.

Sau đó là hổ thú, hét lớn một tiếng, kinh thiên động địa, liền trực tiếp xoay người chạy, lóe lên liền mạc vào hư không.

“Ô ô, đừng đi a, ô ô ô!”

Triệu Tư Hàn khóc lớn lên, đột nhiên nhào tới, một hồi ôm lấy cái kia bồn cầu, liều mạng lôi kéo.

Cái kia trong bồn cầu phun ra một luồng khói độc, đem Triệu Tư Hàn hun toàn thân trúng độc, nhưng vẫn như cũ gắt gao dùng thân thể ôm lấy, nước mắt giàn giụa nước mũi, ô ô kêu, “Đừng đi, đừng đi a!”

Cái kia bồn cầu tựa hồ nổi giận, bên trên lập loè ra phù văn màu vàng, đột nhiên tản ra, tựa như ly ba như thế quấn ở quanh thân, lập tức đem Triệu Tư Hàn chấn đi ra ngoài.

“Phốc!”

Triệu Tư Hàn phun ra một cái lão huyết đến, trực tiếp bị quật bay, ở ánh mắt tuyệt vọng dưới, cái kia bồn cầu loáng một cái, cũng biến mất ở trước mắt.

“Xong, toàn xong...”

Triệu Tư Hàn lòng như tro nguội, thân thể trên không trung bay lên, một hồi xúc động trở lại không gian, từ Hoang Cổ bên trong khu vực biến mất không còn tăm hơi.

Đỗ Nhược bọn người là nhìn trợn mắt ngoác mồm.

Một tên sắp dung hợp ba cái Cổ Hồn thiên tài, cứ như vậy từ đỉnh cao rơi xuống đến thung lũng, tới tay con vịt bay thẳng.

Dương Thanh Huyền cũng sửng sốt một chút, nhưng không kịp suy nghĩ nhiều, lại là một tia chớp đánh rơi hạ xuống.

Hắn lúc này phát hiện, trong tay Trảm Yêu Kiếm, đã từ bốn đạo hồn quang thăng cấp đến năm đạo.

Cái kia lôi đình rơi xuống, hắn nâng kiếm lên đến, lại lần bổ tới.

“Ầm ầm!”

Lôi đình trực tiếp ở trên thân kiếm nổ tung, chấn động đến mức cánh tay hắn tê dại, bảo kiếm trên kim quang lưu chuyển, phát sinh kiếm reo tiếng.

Đỗ Nhược bọn người là mí mắt giật lên, cả kinh nói: “Lục Đạo hồn quang!”

Dương Thanh Huyền cũng phát hiện, một đòn sấm sét phía dưới, liền nhiều hơn một đạo hồn quang, vừa mừng vừa sợ.

Giờ khắc này, cái kia bức rèm che bình thường liên kích ngừng lại, nhưng bầu trời nhưng là càng thêm âm trầm khủng bố, đen kịt trong mây, điện quang màu vàng qua lại lấp lóe.

Tiêu Phong hoàn toàn biến sắc, run giọng nói: “Nổi giận, bạo nộ rồi, sấm sét bạo nộ rồi!”

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu nhìn tới, trong lòng kinh hãi, lần đầu tiên sấm sét, chỉ có lớn bằng cánh tay, lần thứ hai liên kích, nhưng là to bằng bắp đùi, giờ khắc này tầng mây kia bên trong phun ra nuốt vào kim quang, có to bằng chậu rửa mặt nhỏ.

“Lẽ nào liên kích về sau, là bạo kích?!”

Mấy người còn lại cũng sắc mặt khó coi, Mạc Lam sợ run tim mất mật nói: “Ta đã không chịu nổi, đi trước một bước, chư vị bảo trọng.”

Nói đi, liền rời đi Hoang Cổ khu vực.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 182: Phù Đồ Nhất Mộng

Ôn Ôn sắc mặt trắng bệch, nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi tất cả tự mình cẩn thận, ta cũng đi trước.”

Tiêu Phong nói: “Chúng ta một nói, ta cũng đã là cực hạn.”

Hai người liếc nhau một cái, lần này rèn luyện, chỉ có hai người bọn họ nhận được Cổ Hồn lực lượng, có loại cùng chung chí hướng cảm giác.

Đỗ Nhược than thở: “Ta thật muốn nhìn đạo này bạo kích chi lôi, đến cùng ra sao dáng dấp, đáng tiếc không thấy được.”

Nàng cũng kiên trì tới cực hạn, ngực bên trong ánh chớp chỉ có trẻ mới sinh to bằng nắm tay, mạnh hơn chống đỡ đi xuống, liền bị hoang vu khí ăn mòn tâm mạch.

Ôn Ôn cười nói: “Vậy chúng ta ba người cùng đi đi.”

Hướng về Dương Thanh Huyền nói lời từ biệt về sau, ba người dắt tay nhau đi ra Hoang Cổ khu vực, cái này trong hoang mạc, tối om om lôi đình dưới, cũng chỉ còn sót lại Dương Thanh Huyền một người, có vẻ cực kỳ cô tịch.

...

Học viện bên trong quảng trường, từ Hoang Cổ khu vực đi ra học sinh, tất cả đều dẫn tới một viên “Nước linh đan”, sau khi uống đả tọa tu luyện, điều tức sinh cơ.

“Ha ha ha!”

Bỗng nhiên Y Khôn cười ha hả, đem nguyên bản vắng lặng quảng trường kinh phá, chúng học sinh cùng thế gia các gia chủ, cũng tất cả đều ngẩng đầu nhìn sang, không biết chuyện gì.

Mấy tên khác trưởng lão cũng đều là khiếp sợ không thôi.

Khanh Bất Ly run giọng nói: “Đương, đương thật? Ngươi thật sự thấy được Triệu Tư Hàn có hai cái Cổ Hồn?!”

Một tên từ bên trong đi ra học sinh gật gật đầu, nói: “Đúng, học sinh nhìn rõ ràng.”

Mấy tên khác học sinh cũng đều gật đầu.

“Ha ha, tốt, tốt, quá tốt rồi!”

Khanh Bất Ly kích động vạn phần, năm đó hắn dung hợp hai cái Cổ Hồn, đem Võ Hồn phẩm chất tăng lên tới quân phẩm, lúc này mới trở thành bắc năm nước cường giả số một.

Bây giờ Triệu Tư Hàn cũng dung hợp hai cái Cổ Hồn, hơn nữa tiến vào Hoang Cổ khu vực trước, cũng đã là mười đạo hồn quang Cực phẩm phẩm chất, bước vào quân cấp là trên tấm sắt đinh cái đinh sự tình.

“Viện trưởng đại nhân, ánh mắt của ta không sai chứ?”

Y Khôn cười hắc hắc nói, con ngươi quét qua mấy người khác, không nói ra được hả hê.

Mấy tên khác trưởng lão hừ một tiếng, đều là trầm mặc không nói.

Lục Giang Bằng hướng về cái kia học sinh hỏi: “Dương Thanh Huyền như thế nào?”

Cái kia học sinh nói: “Dương Thanh Huyền không hề có xúc động Cổ Hồn.”

“Ha ha.”

Y Khôn cười nói: “Lục trưởng lão, ngươi liền chết tâm đi. Xúc động Cổ Hồn, không phải dễ dàng như vậy? Lần này cũng là ba tên học sinh xúc động Cổ Hồn mà thôi. Một tên trong đó là Tề Dực trưởng lão đệ tử, ngươi có thể suy nghĩ một chút thu tên kia nữ học sinh kết thân truyền.”

Trên mặt hắn không nói ra được đắc ý.

Lục Giang Bằng có chút nhắm mắt lại, liền xem như không nghe thấy, mặc kệ hắn.

Không ngừng có học sinh từ Hoang Cổ bên trong khu vực đi ra, Y Khôn mỗi nhìn thấy một cái, đều muốn hỏi dò một trận Triệu Tư Hàn tình huống, liền ngay cả Khanh Bất Ly cũng có vẻ phi thường quan tâm.

Trên quảng trường học sinh đều là dồn dập nghị luận, một mặt biểu tình hâm mộ.

Lam Nhan càng là bị dại ra, có nằm mơ cũng chẳng ngờ Triệu Tư Hàn lại có như vậy cơ duyên, nội tâm hối hận vạn phần, vừa rồi tại hoa văn trên cổ lộ, vì sao không thể quan tâm nhiều hơn hắn một hồi.

Hắn mặt âm trầm, bắt đầu tư tưởng làm sao cùng Triệu Tư Hàn chữa trị quan hệ, một tên dung hợp ba cái Cổ Hồn võ giả, tất nhiên sẽ ở tương lai bắc năm nước, giữ lấy một vị trí, thậm chí danh chấn thiên hạ.

Trên ghế ngồi thế gia các gia chủ, cũng đều là trầm ngâm, không ít gia chủ lập tức gọi quản gia, thấp giọng dặn cái gì, những cái kia quản gia nghe được không điểm đứt đầu, lặng lẽ lui xuống.

Đều là trở lại chuẩn bị hậu lễ, đi tới Triệu Tư Hàn nhà giữ gìn mối quan hệ.

Triệu Tư Hàn một mực là ngoại viện số một, đã sớm là những thế gia này trọng điểm quan tâm đối tượng, đối với hắn gia thế cũng là rõ rõ ràng ràng, hiện tại muốn làm chính là liên tục không ngừng đưa lên tài nguyên, giành trước dựng cái quan hệ.

truye❤ncuatuiNet Trần Bác bỗng nhiên trong mắt sáng ngời, cái kia vòng sáng bên trong không gian xoay một cái, liền nhìn thấy Trần Chân cùng Mạnh Thụy một đạo tới.

Y Khôn đợi đã lâu, mới lại gặp được hai người đi ra, vội vã tiến lên hỏi: “Hai vị bạn học, Triệu Tư Hàn hiện tại như thế nào?”

Trần Chân chính lòng tràn đầy lửa giận, nghe vậy nhất thời cả giận nói: “Chết rồi!”

“A? Cái gì?!”

Một lời cả kinh bốn phía dại ra.

Tư Phi Vũ cau mày nói: “Chết rồi? Chết như thế nào?”

Mạnh Thụy trên trán tuôn ra mồ hôi lạnh đến, ngượng ngùng nói: “Chư vị đừng nghe Trần Chân nói bậy, cái kia Triệu Tư Hàn rất tốt đây. Hơn nữa hắn xúc động ba cái Cổ Hồn, hiện tại chính đang dung hợp bên trong.”

“Cái gì?!”

“Ba cái Cổ Hồn?!”

Tin tức này, so với nghe được Triệu Tư Hàn chết rồi còn khiến người khiếp sợ.

Bốn phía tất cả đều là há to mồm, đầy mặt đờ đẫn vẻ mặt.

“A? Ha ha, quá tốt rồi!”

Y Khôn mặt đỏ lên, hận không thể nhào tới thân Mạnh Thụy mấy lần, càng kích động lên trước nắm lấy Mạnh Thụy tay, thân thiết hỏi: “Ngươi nói nhưng là thật sự? Nếu là có nửa điểm nói ngoa, ta hiện tại liền một chưởng bổ ngươi!”

Mạnh Thụy phiền muộn cực kỳ, nói: “Là thật.”

Trong lòng nhưng là lo lắng, ngày sau muốn giết Triệu Tư Hàn sợ là khó khăn.

Khanh Bất Ly cũng là ngơ ngác nói: “Ba cái Cổ Hồn, lại là ba cái Cổ Hồn, ở mấy trăm năm trước từng xuất hiện một vị học sinh, dung hợp ba cái Cổ Hồn, sau đó trực tiếp đột phá Nguyên Võ cảnh ràng buộc, tiến vào tầng thứ càng cao hơn, chẳng lẽ năm đó thịnh cảnh liền muốn tái hiện rồi?”

Y Khôn càng là hăng hái, ôm quyền nói: “Viện trưởng đại nhân, ta đề nghị, không tiếc bất cứ giá nào vun bón Triệu Tư Hàn, bên trong học viện bất kỳ tài nguyên cũng có thể vì hắn đơn độc mở ra.”

Lời vừa nói ra, các trưởng lão đều là hoàn toàn biến sắc.

Vài tên trưởng lão muốn phản bác, nhưng nghĩ đến Triệu Tư Hàn thiên phú, lời chưa kịp ra khỏi miệng, lại thu lại rồi.

Lục Giang Bằng trầm giọng nói: “Này không ổn đâu?”

“Không thích hợp? Làm sao sẽ không thích hợp?!”

Y Khôn bác bỏ nói: “Thiên tài như thế, mấy trăm năm cũng chưa chắc có thể ra một cái, lẽ nào học viện còn không muốn dốc sức vun bón sao? Nếu là như vậy thiên tài bị mai một, trách nhiệm này, Lục trưởng lão ngươi đảm đương nổi sao?!”

Lục Giang Bằng đầy mặt vẻ giận dữ, rồi lại không biết làm sao bác bỏ, chỉ có thể tầng tầng hừ một tiếng, nói: “Hiện tại hết thảy đều vẫn chỉ là nghe nói, các ngươi ai nhìn thấy Triệu Tư Hàn dung hợp ba cái Cổ Hồn rồi? Nói không chắc dung hợp đều là một ít rác rưởi Cổ Hồn, muốn tới cũng không có tác dụng gì.”

“Ha ha.”

Y Khôn cười lạnh nói: “Lục trưởng lão, ngươi ghen ghét, ngươi tâm lý không thăng bằng, ha ha ha!”

Lục Giang Bằng cả giận nói: “Đố kị em gái ngươi! Việc này ta là chắc chắn sẽ không đáp ứng, học viện mênh mông tài nguyên, ai cũng muốn tuân thủ quy định, cho dù là Tiềm Long Bảng số một, cũng không thể tùy ý ngắt lấy!”

Y Khôn lạnh lùng nói: “Tiềm Long Bảng đệ nhất thì lại làm sao? Có thể có ba cái Cổ Hồn nhập thể sao?”

Khanh Bất Ly nói: “Đều chớ ồn ào, nếu là Triệu Tư Hàn thật sự dung hợp ba cái Cổ Hồn, đồng thời tiến hóa đến quân nếm một chút chất, Y Khôn trưởng lão đề nghị có thể cân nhắc.”

Mấy tên khác trưởng lão đều là hơi thay đổi sắc mặt, nhưng chung quy không hề nói gì.

“Ha ha!”

Y Khôn cười như điên, đắc ý liếc Lục Giang Bằng một chút.

Bỗng nhiên, cái kia vòng sáng lóe lên, một bóng người từ trong đó bay ra.

Bóng người kia tốc độ quá nhanh, giống như mũi tên rời cung bình thường không bị khống chế, thật giống bị người đánh bay đi ra giống như vậy, trực tiếp kích bắn về phía Y Khôn.

Hơn nữa bóng người kia thật giống bị trọng thương, giữa trời phun ra một ngụm máu đến, Y Khôn chính đắc ý cười lớn, xử chí không kịp đề phòng, vừa lúc bị văng đầy mặt đầu đầy.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 183: Trong Nháy Mắt Tương Phản

Tất cả mọi người bị này có chuyện xảy ra kinh trụ.

“Lớn mật!”

Y Khôn phẫn nộ, đột nhiên một hồi đem người tới nắm lấy, đề ở trong tay lại như một chưởng vỗ xuống!

Cái kia một ngụm máu phun hắn đầy mặt, hơn nữa bởi vì há mồm cười to, không ít máu trực tiếp phun tiến vào trong miệng, để hắn tức chật vật lại buồn nôn.

Nhưng dù sao cũng là học Viện trưởng già, không thể bởi vì như vậy liền đánh đập học sinh, huống hồ là trước mặt nhiều người như vậy.

“Ngươi đến cùng...”

Y Khôn quát mắng không vài chữ, âm thanh liền tuy nhiên rồi dừng, miệng há lớn có thể nhét vào dưa hấu, như bị người thi triển Định Thân Thuật dường như, chỉ cảm thấy toàn thân cứng ngắc, khó có thể nhúc nhích, “Ngươi, ngươi là...”

Triệu Tư Hàn còn có yếu ớt khí tức, ngẩng đầu lên, đầy mặt tuyệt vọng, nói: “Sư, sư phụ, là, là ta, Triệu Tư Hàn...”

“Rầm!”

Toàn trường phải sợ hãi, những cái kia thế gia gia chủ tất cả đều là từng cái từng cái đứng lên, trên mặt vừa mừng vừa sợ, “Triệu Tư Hàn xuất quan?”

Những học sinh kia cũng đều từ lúc ngồi bên trong đứng lên, muốn chứng kiến vị này dung hợp ba cái Cổ Hồn thiên tài phong thái.

Chủ nhà họ Vương Vương Khánh càng là xa xa chắp tay, ôm quyền nói: “Nghĩ hàn tiểu huynh đệ, chúc mừng viên mãn xuất quan.”

Cái khác thế gia gia chủ cũng đều vội vàng đi theo chúc.

Chỉ có cách Triệu Tư Hàn gần nhất Thiên Tông Thất lão, tựa hồ phát hiện không đúng.

Y Khôn càng là cảm nhận được Triệu Tư Hàn trên thân yếu ớt khí tức, cả kinh nói: “Nghĩ hàn, thế nào?”

Không lo được lau đi máu trên mặt mình, vội vàng đem Triệu Tư Hàn đỡ lấy.

Trần Chân cùng Mạnh Thụy kinh ngạc hơi liếc mắt nhìn nhau, đều là lẫn nhau khiếp sợ, thầm nghĩ: “Không phải là Dương Thanh Huyền động thủ chứ?”

Triệu Tư Hàn “Oa” một tiếng khóc lên, run cầm cập nói: “Xong, toàn xong, Cổ Hồn không còn, ba cái Cổ Hồn cũng bị mất, ta Võ Hồn cũng nát, đều nát, oa, ô ô ô...”

Một lời kinh thiên, toàn trường quỷ dị giống như yên tĩnh.

Y Khôn há to mồm, ở ngốc trệ một hồi lâu sau, không phản ứng kịp.

Hắn thân thể run lên, lúc này mới lấy lại tinh thần, một hồi nắm lấy Triệu Tư Hàn, khuôn mặt âm trầm muốn chảy ra nước, quát: “Xảy ra chuyện gì? Đến cùng là chuyện gì xảy ra?!”

Hắn cũng cảm ứng được, Triệu Tư Hàn trên người hồn lực cực yếu, lại như là phá toái.

Võ Hồn chết, võ đạo cuối cùng!

Triệu Tư Hàn điên điên khùng khùng, một hồi cười to, một hồi khóc lớn, lại lôi kéo tóc của chính mình.

Ở Hoang Cổ bên trong khu vực cũng đã bị thương thật nặng, giờ khắc này tâm tình lên voi xuống chó, kích thích phía dưới, gào khóc vài câu, liền hôn mê đi.

Y Khôn cả người run cầm cập, đem Triệu Tư Hàn để dưới đất, trong mắt bắn ra cực hàn sát khí, cắn răng nói: “Dương Thanh Huyền, nhất định là Dương Thanh Huyền làm!”

Còn lại trưởng lão cũng là sắc mặt khó nhìn lên.

Tuy rằng bọn họ phản cảm Y Khôn cái kia đắc ý dáng vẻ, nhưng một tên dung hợp ba cái Cổ Hồn thiên tài bị hủy, đích thật là khó có thể chịu đựng tổn thất, Dương Thanh Huyền lần này làm quá phận quá đáng.

Khanh Bất Ly cũng là cả người run, cả giận nói: “Dương Thanh Huyền! Lão phu nhất định sẽ không bỏ qua ngươi!”

Một luồng khí thế đáng sợ từ trên người Khanh Bất Ly bộc phát ra, càng có một bó kim quang ở tại trong cơ thể thoáng hiện bất định, dường như muốn bất cứ lúc nào phá thể mà ra.

Vài tên trưởng lão đều hoàn toàn biến sắc, trong bóng tối vận khí, để tránh khỏi Khanh Bất Ly đột nhiên nổi khùng.

Lục Giang Bằng cũng thầm “Gặp”, nghĩ thầm tiểu tử này quá vô pháp vô thiên đi, thiên tài như thế cũng dám hủy, sau đó đi ra nên làm thế nào cho phải?

Trong lòng hắn ngầm thở dài, tự nghĩ nói: “Chỉ có thể thừa hắn vừa ra tới, liền mau mau mang theo hắn trốn.”

Lục Giang Bằng ánh mắt ở bốn phía bắt đầu đánh giá, suy nghĩ chạy trốn lộ tuyến.

Y Khôn lạnh giọng nói: “Ta hận không thể hiện tại liền đi vào giết hắn, hận, thật hận a!”

Khương Dịch nói: “Sự tình đã như vậy, nhiều khí cũng vô dụng, cần phải Dương Thanh Huyền sau khi ra ngoài hỏi rõ ràng ngọn nguồn, lại định đoạt sau đi.”

Toàn thân hắn quấn ở bên trong hắc bào, lộ ra một luồng lạnh băng khí tức, là trong bảy người bình tĩnh nhất.

Lục Giang Bằng cũng là lòng rối loạn, vội hỏi: “Đúng, Khương Dịch nói không sai, còn không biết là chuyện gì xảy ra đây.”

“Lục Giang Bằng!”

Y Khôn chỉ vào hắn, từng chữ lạnh giọng nói: “Đều lúc này, ngươi còn tại thay Dương Thanh Huyền biện giải! Nếu không phải Dương Thanh Huyền làm, lẽ nào là chính hắn không tên bị thương? Bị trời giáng, bị sét đánh à nha?!”

Lục Giang Bằng nói: “Ta nói chính là sự tình, nơi này ai cũng không rõ ràng tình huống, chỉ là một vị suy đoán. Như cuối cùng chứng minh là Dương Thanh Huyền làm, ta cũng sẽ không che chở hắn.”

Hắn nói quang minh lẫm liệt, nội tâm nhưng là thở dài nói: “Ta không che chở hắn, trực tiếp dẫn hắn đi tốt. Lấy Hậu Thiên tông học viện cũng chỉ còn sót lại các ngươi Lục lão nha.”

“Hảo! Đây chính là ngươi nói, sau đó sự tình biết rõ, ta nhìn ngươi làm sao tự xử!”

Y Khôn tức giận không thôi.

Lục Giang Bằng cũng không lên tiếng.

Bỗng nhiên một thanh âm truyền đến, nói: “Y Khôn trưởng lão nói không sai, Triệu Tư Hàn chính là bị bị thiên lôi đánh, mà lại là hắn chính mình điên cuồng thỉnh cầu, không có quan hệ gì với Dương Thanh Huyền.”

Cái kia vòng sáng bên trong có bóng người lấp lóe, Mạc Lam một bước đi ra.

Sau đó, Đỗ Nhược, Ôn Ôn, Tiêu Phong, ba người dắt tay nhau xuất hiện.

“Cái gì? Ngươi nói cái gì?!”

Y Khôn con ngươi một hồi bộc phát lên, cả giận nói: “Hoàn toàn là nói bậy! Cõi đời này tại sao có thể có người tự mình cầu xin muốn bị thiên lôi đánh!”

Vừa nói xong, còn lại vài tên trưởng lão sắc mặt trở nên cổ quái.

Trần Chân cũng là nói ra: “Ai nói không có, trước ở hoa văn trên cổ lộ, Triệu Tư Hàn kính xin cầu chúng ta đánh hắn đây, đây chính là sở hữu học viên đều rõ như ban ngày.”

Trên quảng trường bọn học sinh, cũng là sắc mặt quái lạ, nhưng đều gật gật đầu, bởi vì đây là sự thực.

Đỗ Nhược nói: “Xác thực, ở Hoang Cổ bên trong khu vực, Dương Thanh Huyền Võ Hồn lên cấp quân phẩm, đưa tới thiên lôi. Triệu Tư Hàn đố kị bất quá, hô to để thiên lôi phách hắn, liền...”

Nàng liếc mắt nhìn trên đất Triệu Tư Hàn, mở ra hai tay, bất đắc dĩ nói: “Liền cứ như vậy.”

Mọi người tất cả đều bị dại ra, một hồi không phản ứng kịp, vậy mà lại là như vậy chân tướng.

Y Khôn càng là há to mồm, nói không ra lời.

Lục Giang Bằng thất kinh hỏi: “Ngươi mới vừa nói cái gì? Dương Thanh Huyền Võ Hồn thăng cấp quân phẩm?!”

Tất cả mọi người là cả người chấn động, lúc này mới nhớ tới Đỗ Nhược.

Khanh Bất Ly cũng là đầy mặt ngờ vực, nói: “Dương Thanh Huyền Võ Hồn, thăng cấp quân phẩm?”

Đỗ Nhược nói: “Có lẽ vậy, Hoang Cổ bên trong khu vực hạ xuống chính là kim lôi, đồng thời ta tận mắt nhìn đến, Dương Thanh Huyền Võ Hồn ở cái kia lôi đình hạ Độ Kiếp, mỗi nhiều trải qua một tia chớp, hồn quang liền thêm ra một đạo.”

Trong lúc nhất thời, mọi người tất cả đều hoảng hốt, sự biến hóa này không khỏi cũng quá lớn chứ?

Nguyên bản muốn trở thành bắc năm nước thiên tài số một người, đột nhiên thành phế bỏ, mà nguyên bản tội không thể xá người, một hồi thành thiên tài.

Khanh Bất Ly cũng một trận mới bừng tỉnh quá thần đến, lẩm bẩm nói ra: “Tấn cấp là tốt rồi, muốn tấn cấp là tốt rồi.”

Y Khôn nhưng là mặt xám như tro tàn, vẫn là một bộ thất thần trạng thái.

“Ha ha!”

Lục Giang Bằng thở phào một hơi, nói: “Viện trưởng đại nhân, ta đề nghị, không tiếc bất cứ giá nào vun bón Dương Thanh Huyền, bên trong học viện bất kỳ tài nguyên cũng có thể vì hắn đơn độc mở ra."

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 184: Chân Trượt Một Hồi

“Chuyện này...”

Khanh Bất Ly sửng sốt một cái, đây chính là trước Y Khôn vì là Triệu Tư Hàn đề điều kiện, bị Lục Giang Bằng hoàn toàn phục chế lại đây.

Lục Giang Bằng hăng hái, nói: “Thế nào, có gì không ổn sao? Thăng cấp quân phẩm Võ Hồn, này nhiều năm qua, có mấy người? Đừng nói cái kia Triệu Tư Hàn giờ khắc này thành phế nhân, coi như không phế, ai cũng không thể đảm bảo hắn liền có thể thăng cấp quân phẩm.”

Khanh Bất Ly nói: “Như hắn thật sự tấn cấp, việc này có thể suy tính. Hiện tại tạm thời không vội, chúng ta kiên trì chờ đợi hắn đi ra nói sau đi.”

“Ha ha, tốt, đây chính là viện trưởng đại nhân nói.”

Lục Giang Bằng hoàn toàn tự tin, nói: “Ta tin tưởng Dương Thanh Huyền nhất định có thể thăng cấp, cái gì Cổ Hồn không Cổ Hồn, Dương Thanh Huyền căn bản không cần, ngưu bức nhân sinh, các ngươi không hiểu.”

Tất cả mọi người là mặt xạm lại, nhưng nội tâm thực bị kinh hãi đến.

Quân cấp Võ Hồn, đó là thiên tài giống như tồn tại, không có chỗ nào mà không phải là chấn động toàn quốc cường giả.

Thế gia các gia chủ đều có chút ngồi không yên.

Đặc biệt Vương gia cùng Tả gia, đều cảm nhận được lớn lao áp lực.

Phía sau những cái kia tiểu thế gia các gia chủ, cũng đều trở nên trầm tư.

Trong đó một vị gia chủ chiêu ra tay, đem gia đinh triệu đến bên người, thấp giọng nói: “Ngươi đi gọi về Hồ quản gia đến, đưa cho Triệu Tư Hàn nhà lễ vật mau mau cầm về. Còn có, chúng ta hàng năm cấp cho Triệu Tư Hàn học phí, cũng liền bản lợi tức thu hồi.”

Gia đinh kia sửng sốt một chút, ngơ ngác nói: “Hàng năm cho Triệu Tư Hàn nhà tặng tiền tài, không phải nói tài trợ hắn sao?”

“Đùng!”

Gia đinh kia trên mặt rát một hồi, nhất thời đã trúng hung ác lòng bàn tay, đánh hắn mắt nổ đom đóm.

Nhìn gia chủ cái kia âm trầm phẫn nộ sắc mặt, gia đinh này cuối cùng đã rõ ràng rồi lại đây, mình nói sai, vội vàng bụm mặt, khúm núm mà nói: “Là, là.”

Liền lập tức lui xuống.

Không ít học sinh đều đem tình cảnh này nhìn ở trong mắt, đều là trong lòng một trận phát lạnh.

Thế đạo chính là như vậy hiện thực, ngươi có thực lực thời điểm, toàn bộ thế giới đều đối với ngươi mỉm cười, khi ngươi không có thực lực thời điểm, lập tức liền có thể cảm nhận được thế giới tàn khốc một mặt.

Không ít học sinh đều là âm thầm ngắt nắm đấm, thầm hạ quyết tâm nhất định phải nỗ lực tu luyện.

Triệu Tư Hàn đã triệt để thành vứt bỏ, hôn mê trên đất, không người hỏi đến.

Tất cả mọi người là lẳng lặng chờ đợi.

Cái kia vòng sáng ở trên quảng trường hoảng hốt bất định, lại như là thời gian đồng hồ cát, một chút trôi qua.

Trần Chân mấy người cũng đều phục dụng nước linh đan, cơ năng của thân thể bắt đầu nhận được khôi phục.

Không ít học sinh thực lực được tăng lên nhiều, cái kia khô vàng da dẻ toàn bộ rơi xuống, thoát thai hoán cốt giống như, dồn dập thăng cấp.

Trên quảng trường đều tràn đầy kinh hỉ cùng hưng phấn.

Khổ tận cam lai, rốt cục vượt qua này gian nan nhất một cái khe, trở thành nội viện đệ tử, đồng thời thực lực được tăng lên rất cao.

Có thể nói một cước đã đã giẫm vào đế quốc thượng tầng.

Thế gia các gia chủ, ánh mắt cũng ở những học sinh này trên thân loanh quanh, suy nghĩ làm sao đi lôi kéo bọn họ.

Đỗ Nhược đám người cuối cùng đi ra, cũng ở nước linh đan ảnh hưởng, tẩy đi một tầng cát vàng, khôi phục tư thế hiên ngang, ngọc thụ lâm phong dáng vẻ.

Đỗ Nhược nhìn cái kia lay động vòng sáng, không khỏi cả kinh, nói: “Dương Thanh Huyền còn chưa có đi ra?”

Một lời kinh người, nguyên bản yên tĩnh quảng trường, tất cả đều khe khẽ bàn luận lên.

“Cái kia hoang vu khí đáng sợ dường nào, không thể nào chống đỡ lâu như vậy, khẳng định treo ở bên trong.”

“Hừm, ta đoán cũng thế, liền ngay cả những Linh Võ đó hậu kỳ bạn học, đều sớm đỡ không được, hắn dựa vào cái gì có thể vác.”

“Đúng vậy, còn có thiên lôi oanh kích, hai tầng sức mạnh ảnh hưởng, không chết mới là lạ chứ.”

Đa số học sinh đều là sắc mặt khó coi, dù sao Dương Thanh Huyền ở bên trong cung điện cổ đánh giết Tả Tuấn, cứu mọi người một mạng, đều là cảm kích hắn.

Nhưng cũng có một số ít người cười trên sự đau khổ của người khác, âm thầm cười trộm.

Một tên đầu trâu mặt ngựa học sinh, không nhịn được hắc một hồi nở nụ cười, hì hì nói: “Để hắn càn rỡ, để hắn hung hăng, lần này cuối cùng cũng coi như treo đi. Người a, quá kiêu ngạo liền dễ dàng tảo yêu.”

Chính là trước Vương Khánh đã nói, mà người học sinh này, cũng chính là Vương gia người, cùng Vương Huy Vương Đạt là một tiểu đội.

Vương Huy ở Huyền Long Sơn bị Dương Thanh Huyền đánh chết, Vương Đạt cùng mặt khác hai tên Vương gia người cũng ở bên trong cung điện cổ vẫn lạc, tiểu đội cũng chỉ còn sót lại hắn một người.

Tuy rằng cũng là Dương Thanh Huyền cứu mệnh của hắn, nhưng không hề có nửa điểm cảm ơn, trái lại một loại trả thù được như ý vui vẻ tự nhiên mà sinh ra.

Hơn nữa tiểu đội liền còn lại hắn một người, tương lai nhất định là gia tộc trọng điểm bồi dưỡng đối tượng, không khỏi vui vô cùng, càng là nhếch miệng cười đến hoan.

“Oành!”

Bỗng nhiên Trần Chân bóng người hơi động, một quyền đánh vào trên mặt hắn, người này toàn bộ khuôn mặt liền lõm vào, hàm răng cùng sống mũi toàn bộ nát tan.

Cả người cũng kêu thảm một tiếng, một mặt máu phun hướng thiên không, liền bay ngược đi ra ngoài.

Toàn bộ quảng trường một hồi ngốc trệ, tất cả đều nhìn sang.

“A, a.”

Cái kia Vương gia người đau nhe răng trợn mắt, nói không ra lời, nằm trên đất giết lợn dường như kêu thảm thiết.

“Trần Chân! Ngươi làm cái gì?!”

Vương Khánh đột nhiên đứng lên, hai mắt phun lửa, phẫn nộ quát: “Ngươi dám vô duyên vô cớ đánh ta Vương gia người?!”

Trần Chân ôm quyền nói: “Vương Khánh thúc thúc, ngươi hiểu lầm, cũng không phải là vô duyên vô cớ, mà là vừa nãy đột nhiên chân trượt một hồi, trong cơn kinh hoảng, liền một quyền đánh tới.”

Hắn vẻ mặt chân thành, giọng thành khẩn, một bộ ngọc thụ lâm phong, hữu lễ có mạo dáng vẻ, để người không nhịn được nghĩ đi tin tưởng, có thể lý do thật sự là quá vô nghĩa.

“Ngươi...!”

Vương Khánh giận dữ, lạnh giọng nói: “Ngươi đây là cố ý tìm cớ a!”

Trần Bác mạnh mẽ trừng Trần Chân một chút, tiến lên phía trước nói: “Vương Khánh huynh a, như thế nào là cố ý tìm cớ đây, Trần Chân người này khoẻ mạnh kháu khỉnh, dưới chân trượt một hồi mà thôi. Muốn trách, chỉ có thể trách cái kia quét tước vệ sinh, không đem sàn nhà quét sạch sẻ. Sau đó ta liền hướng học viện xin, đem cái kia quét tước vệ sinh một lần nữa thay đổi, tiền lương liền từ ta đến phát.”

Vương Khánh cả giận nói: “Tốt a, các ngươi một già một trẻ liên thủ đến bắt nạt ta đúng không! Ta ngày hôm nay...”

Đang nói, bỗng nhiên cảm thấy rùng cả mình truyền đến, càng là Lục Giang Bằng ánh mắt lạnh như băng lạc ở trên người hắn, nhất thời sắc mặt trắng bệch, vừa tới bên mép lại nuốt trở vào.

Lục Giang Bằng lạnh lùng nói: “Chư vị đều là bị vạn người kính ngưỡng thế gia gia chủ, hi vọng có chút thế gia phong độ, không muốn ở Thiên Tông bên trong học viện cùng bát phụ cãi cọ, làm mất đi thế gia mặt.”

Hắn khinh miệt nhìn cái kia Vương gia đệ tử một chút, khinh thường nói: “Chân trượt cũng tốt, vẫn là cái khác nguyên nhân gì cũng được, bị đánh liền đánh lại, không dám đánh trở lại liền câm miệng. Như vậy léo nha léo nhéo chỉ có thể chọc người ngại, thậm chí đưa tới càng nhiều đánh. Vừa nãy Trần Chân chân trượt một hồi, đợi lát nữa nói không chắc lão phu cũng chân muốn trượt một hồi.”

Vương Khánh hoàn toàn biến sắc, ở Lục Giang Bằng dưới ánh mắt, trên sống lưng một mảnh mồ hôi lạnh. Tên kia bị đánh đệ tử, cũng che miệng lại cùng mặt, không dám lên tiếng nữa.

Lục Giang Bằng là ai? Hoàng Cân Lực Sĩ đại viên mãn, cùng Khanh Bất Ly đứng ngang hàng nhân vật, nếu là hắn cũng chân trượt một hồi, phỏng chừng phải có người phải chết.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 185: Bảy Ngày Thời Hạn

Chớ nhìn bọn họ tứ đại thế gia thường ngày cao cao tại thượng, uy phong cực kỳ, nhưng ở thực lực tuyệt đối trước mặt, cũng chỉ là bốn con giun dế mà thôi, mà Lục Giang Bằng, liền nắm giữ như vậy thực lực tuyệt đối.

Một hồi toàn trường đều yên tĩnh lại, chịu đến cái kia bầu không khí ảnh hưởng, không ai dám hé răng.

Tề Dực ho khan mấy lần, nói: "Giang Bằng a, đừng dọa nhân gia. Nói đi nói lại, thời gian trôi qua lâu như vậy rồi, Dương Thanh Huyền còn chưa có đi ra, ta thật là có điểm lo lắng đây."

Lục Giang Bằng trong lòng máy động, hắn làm sao không lo lắng, hai tay đều lau vệt mồ hôi, trầm giọng nói: "Yên tâm đi, ta tin tưởng tiểu tử kia chắc chắn sẽ không có việc!"

Ai cũng nghe được, hắn lời này chỉ là tự mình an ủi.

Khương Dịch nói: "Vu Khinh Nguyệt năm ngoái là đợi ròng rã ba ngày, sau đó như không có chuyện gì xảy ra đi ra."

Hắn nhìn trên bầu trời tà dương, nói: "Cần phải mặt trời lặn mặt trời mọc, cũng là ba ngày, bình u dạ cùng Vu Khinh Nguyệt ghi chép."

Lục Giang Bằng nói: "Thiên phú của hắn không thể so u dạ cùng Vu Khinh Nguyệt kém, nghỉ ngơi ba ngày cũng có thể không có vấn đề."

Còn lại trưởng lão không lên tiếng, đều là lẳng lặng chờ.

Thời gian chuyển dời, mặt trời lặn mặt trời mọc.

Ngày thứ ba, vòng sáng bên trong vẫn như cũ không thấy bóng người đi ra.

Sắc mặt của mọi người cũng không quá đẹp đẽ.

Mặc dù là Y Khôn, cũng chỉ là sắc mặt bình tĩnh.

Duy nhất mừng thầm, chính là Vương Khánh cùng Tả Minh, hai người liếc nhau một cái, bèn nhìn nhau cười.

Lục Giang Bằng càng là mặt âm trầm, một ngày đều không có hé răng.

Trần Chân chờ Dương Thanh Huyền hảo hữu, cũng tất cả đều là lo lắng bất an.

“Cha, Dương Thanh Huyền sẽ có hay không có sự tình?”

Tô Anh nhịn không được, tràn đầy vẻ u sầu mà hỏi.

Tô Trạch sửng sốt một chút, tuy rằng hắn cũng lo lắng, nhưng khi nhìn thấy con gái cái kia ưu sầu không phát triển dáng vẻ, trong lòng không khỏi cả kinh, thầm nghĩ: “Cô nàng này làm sao lo lắng như vậy Dương Thanh Huyền? Chẳng lẽ đối với tiểu tử kia thú vị rồi?”

Hắn an ủi: “Tất cả suy đoán đều chỉ là suy đoán mà thôi, tiểu tử kia nếu có thể thăng cấp quân phẩm Võ Hồn, tự nhiên có chỗ bất phàm, chờ lâu một hai ngày cũng là bình thường.”

Nhìn con gái tâm thần không yên dáng dấp, không khỏi ngẩn ngơ, thầm nghĩ: “Lúc trước đi tìm Dương Chiếu từ hôn việc, hay là sai rồi? Như Dương Thanh Huyền tấn cấp quân phẩm Võ Hồn, đồng thời bình an vô sự đi ra, như vậy người này tương lai nhất định có thể danh chấn đại lục, đem anh đây gả cho hắn tự nhiên là tốt, liền không biết người này hiện tại là như thế nào tâm tư.”

Cha và con gái đối thoại cũng rơi vào trong tai mọi người, có người vui mừng có người sầu.

Khanh Bất Ly liếc bầu trời một cái, than thở: “Đã vượt qua ba ngày, Dương Thanh Huyền sợ là...”

Lục Giang Bằng sắc mặt tái xanh, lớn tiếng nói: “Không thể, ta không tin!”

“Ai.”

Khanh Bất Ly lắc lắc đầu, không tiếp tục nói nữa.

Trần Chân, Đỗ Nhược đám người, sắc mặt cũng cực kỳ khó coi.

Mạnh Thụy đột nhiên nói ra: “Tiêu Phong, ngươi Võ Hồn là Tâm Hữu Linh Tê, hiện tại lại lấy được Cổ Hồn dung hợp, khả năng cảm ứng được Hư Thiên cổ đạo bên trong tình huống?”

Tiêu Phong lắc đầu nói: “Ta thử qua, cái kia hoàn toàn là một không gian khác, căn bản không thể nào cảm ứng.”

Mạnh Thụy tràn đầy thất vọng, hít một hơi thật sâu, chậm rãi thở ra, nhắc nhở tự mình, Dương Thanh Huyền nhất định không có việc gì, không đến cuối cùng, ngàn vạn không thể từ bỏ.

Lại qua nửa ngày, từ từ ngã về tây, vòng sáng bên trong hoảng hốt bất định, trước sau không gặp Dương Thanh Huyền cái bóng.

đọc truyện ở //truyencuatui. n et/

Y Khôn nói: “Đã vượt xa u dạ cùng Vu Khinh Nguyệt thời gian, sợ là...”

Lục Giang Bằng căm tức mà đến, trong đôi mắt càng có chút ửng hồng.

Y Khôn nhịn được câu nói kế tiếp, nuốt xuống. Vào lúc này, hắn cũng không muốn đi sờ Lục Giang Bằng rủi ro.

Tư Phi Vũ thở dài một cái, nói: “Giang Bằng, chúng ta đều hiểu tâm tình của ngươi, mọi người cũng đều không dễ chịu. Mấy ngày ngắn ngủi, hai vị thiên tài như vậy ngã xuống, ở đây mỗi vị trưởng lão đều rất đau lòng, nhưng ngươi không thể không tiếp thu trước mắt hiện thực.”

“Hiện thực? Cái gì hiện thực?”

Lục Giang Bằng hừ nói: “Hiện thực chính là Dương Thanh Huyền còn chưa có đi ra.”

Tư Phi Vũ nói: “Vậy cũng không thể tổng như vậy chờ đợi chứ? Duy trì này Hư Thiên cổ đạo cần tiêu hao chúng ta bảy người lực lượng, đã sắp ngày thứ tư. Mặc dù chúng ta bảy người liên thủ, có thể duy trì bao lâu? Sáu ngày? Bảy ngày?”

Lục Giang Bằng cắn răng nói: “Mặc kệ bao lâu, ta nhất định sẽ kiên trì đến cuối cùng, ta tin tưởng Dương Thanh Huyền nhất định sẽ đi ra!”

Y Khôn lạnh lùng nói: “Lẽ nào vì trong lòng ngươi một chút xa vời chấp niệm, liền để chúng ta Lục lão một nói phát rồ, đem này vết nứt lối vào duy trì đến bảy ngày? Cái kia hao tổn chân nguyên sợ là một tháng đều bổ không trở lại.”

Lục Giang Bằng thấy mọi người dao động, không khỏi trong lòng sốt sắng, nhìn phía Khanh Bất Ly nói: “Võ vương, Dương Thanh Huyền đáng giá chúng ta nhất đẳng!”

Y Khôn phản bác: “Nếu chúng ta bảy người đều tiêu hao hết chân nguyên, như vậy học viện liền ở vào cực độ trong nguy hiểm, lúc này nếu là có người xâm lấn, thật là ứng phó như thế nào?”

Lục Giang Bằng cả giận nói: “Thiên Tông học viện, ai dám xâm lấn?!”

Y Khôn lạnh lùng nói: “Này cũng không nhất định.”

Khanh Bất Ly trở nên đau đầu, khiển trách: “Đều đừng cãi cọ, cái khác trưởng lão ý kiến gì?”

Tư Phi Vũ trầm ngâm nói: “Nói thật, ta đối với Dương Thanh Huyền còn sống không hề ôm quá to lớn kỳ vọng.”

Tề Dực gật đầu nói: “Ta cũng không ôm hi vọng, nhưng có thể chờ một chút.”

Khương Dịch nói: “Chờ một chút đi, nhưng Y Khôn nói cũng có đạo lý, không thể để cho bảy người toàn bộ bị sa vào. Bằng vào ta ý kiến, lợi dụng bảy ngày làm hạn định, đợi thêm ba ngày, ba Thiên Hậu Dương Thanh Huyền nếu không ra, cái kia hơn nửa cũng là vẫn lạc, liền đóng lối vào.”

Khanh Bất Ly gật đầu nói: “Tốt, liền lấy Khương Dịch nói làm chuẩn.”

Mấy người còn lại cũng đều gật đầu tán thành.

Trần Chân bọn người là sắc mặt trắng bệch, âm thầm hò hét nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi nhất định phải đi ra a!”

Tô Anh càng là sắc mặt trắng bệch, hai mắt dĩ nhiên có chút ửng hồng lên.

Tô Trạch đưa nàng vẻ mặt nhìn ở trong mắt, chấn động trong lòng.

Thời gian từng ngày từng ngày đi qua.

Trên quảng trường không có một người rời đi, trái lại phía bên ngoài, tụ tập người càng ngày càng nhiều.

Tiếng bàn luận cũng liên tiếp.

“Sáu ngày, tiểu tử kia treo sao?”

Ở quảng trường ngoại vi, một cây cổ thụ che trời bên trên, phù cao nửa dựa vào thân cây, một bộ cà lơ phất phơ dáng vẻ, trong miệng ngậm lấy một cây Cẩu Vĩ Thảo, bẹp bẹp nhai.

Một cơn gió thổi tới, lá cây lạnh rung vang vọng, hướng tới nghiêng về một phía đi, sau đó tả hữu chập chờn liên tục.

“Quá nửa là treo.”

Ở đại thụ một đầu khác, lam màn nhẹ giọng than thở: “Đáng tiếc, thiếu một người thú vị.”

“Đang không có nhìn thấy chân tướng trước, tốt nhất đừng nói lung tung.”

Ở lam màn cách đó không xa, một mảnh xanh ngắt bên trong, Trần Đình ôm cánh tay mà đứng, lạnh lùng nói: “Suy đoán lung tung, đó là kẻ ngu mới làm sự tình. Trí giả, vĩnh viễn chỉ tin tưởng chân tướng.”

“Ha ha, chân tướng? Chân tướng chính là vĩnh viễn cũng chờ không tới.” Vương Hóa đầy mặt châm chọc, cười gằn nói: “Bởi vì Dương Thanh Huyền, vĩnh viễn chạy không thoát Hư Thiên cổ đạo!”

Sau khi nói xong, Vương Hóa bỗng nhiên hơi thay đổi sắc mặt, cảnh giác nhìn phía mặt khác trên một cây đại thụ, cái kia bôi tuyệt sắc dáng người.

Vu Khinh Nguyệt một thân màu xanh nhạt bào phục, thêm vào từ lúc sinh ra đã mang theo kẻ bề trên khí tức, càng là làm nàng lành lạnh cảm động, giảo như Thanh Liên.

Nàng không hề có vẻ mặt gì, sắc mặt rất bình tĩnh, đối với bốn phía nghị luận cũng ngoảnh mặt làm ngơ.

Chỉ là nhìn cái kia kim sắc vòng sáng, mực đồng xung quanh càng sáng lên một vòng màu xanh mảnh vòng, có chút lóe lên.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 186: Đánh Cược Lần Này

Vương Hóa ngẩn ra, bị Vu Khinh Nguyệt lành lạnh khí chất cao quý chấn nhiếp phục, âm thầm nuốt xuống ngoạm ăn nước, thầm nói: “Một đóa hoa nhài cắm bãi cứt trâu.”

Ngay sau đó cũng thở phào nhẹ nhõm.

Phải biết ma nữ này hỉ nộ vô thường, ai cũng không dám chọc giận nàng, mặc dù là Tiềm Long Bảng đệ nhất u dạ, đối với nàng cũng là khắp nơi nhường cho.

Mà Tiềm Long Bảng đệ nhất vị kia...

Mọi người ngẩng đầu nhìn tới, ở mặt khác một cây cổ thụ che trời bên trên, một vị thân mang trường bào màu xanh nam tử, hai tay ôm ngực, dựa cây mà đứng.

Cái kia một đôi lạnh lùng nghiêm nghị con mắt, trước sau nhìn chằm chằm trên quảng trường vòng sáng, ba ngày qua cũng không từng nhúc nhích một hồi.

Dương Thanh Huyền ở Hư Thiên cổ đạo bên trong nghỉ ngơi ba ngày, tin tức rất nhanh sẽ điên truyền ra, u dạ ngay lập tức liền chạy tới.

Ba ngày thời gian đều dựa cây mà đứng, nhập định.

Phù Trác cũng nhỏ giọng thầm thì nói: “Có gì đáng xem, làm cho toàn viện sư sinh đều vui buồn thất thường, hóa ra là treo ở bên trong.”

Những học sinh khác cũng đều tán đồng quan điểm này, không ít người tự giác vô vị, nhìn một hồi sau liền tự động rời đi.

Vu Khinh Nguyệt một mực lạnh lẽo trong sáng khuôn mặt bên trên, bỗng nhiên giương lên một nụ cười, tự nói: “Hảo ngươi cái Dương Thanh Huyền, càng được lớn như thế cơ duyên, lần này Hư Thiên cổ đạo về sau, sợ là có thể trên Tiềm Long Bảng một hồi thắng thua.”

Cái kia tròng mắt màu xanh bên trong, ánh vào đi vào chính là một mảnh cát vàng, còn có bầu trời âm u, đáng sợ màu vàng sấm sét giống từng cái từng cái Kim Xà, không ngừng từ trong hư không đánh rơi hạ xuống, bổ vào Dương Thanh Huyền trên thân.

Toàn bộ quá trình kéo dài ba ngày lâu dài, cái kia lôi đình rốt cục tiêu hao hết năng lượng, bắt đầu ở không trung tản ra.

Một chùm sáng tuyến xuyên thấu qua tầng mây, chiếu xuống, rơi Dương Thanh Huyền cái kia tuấn lãng trên gương mặt.

Sau đó Vân Phá Thiên mở, tầng tầng mây đen tan hết, khôi phục tươi sáng càn khôn.

Dương Thanh Huyền trong tay Trảm Yêu bên trên, tỏa ra từ Từ Quang huy, lưỡi kiếm như Thu Sương, đồng thời có một tầng ẩn ẩn tử khí, ở chỗ mi tâm, cùng với trên thân kiếm mịt mờ mà lên.

“Này màu tím hồn quang, chính là quân phẩm Võ Hồn đặc hữu màu sắc sao?”

Dương Thanh Huyền giờ khắc này bình tĩnh cực kỳ, dù là ai bị sét đánh ba ngày, đều sẽ không còn tính khí.

Hắn đem Trảm Yêu Kiếm thu vào Kiếm Trủng, cái kia tử mang từ mi tâm ra tản ra, một hồi bao trùm toàn thân.

Nguyên bản khô vàng da thịt, bắt đầu tầng tầng bóc ra, thật giống bị thần thủy gột rửa một lần, sinh ra mới da thịt đến, băng cơ ngọc phu, như mỡ đông trắng nõn.

Dương Thanh Huyền cả người rực rỡ hẳn lên, cái kia góc cạnh rõ ràng khuôn mặt, ở ánh sáng chiếu rọi xuống, càng là đôi mắt sáng đôi mi thanh tú, nhan như Thuấn hoa.

Cổ thụ che trời bên trên, một mực mỉm cười mà nhìn Vu Khinh Nguyệt, bỗng nhiên hoàn toàn biến sắc, hai gò má không có từ trước đến nay một mảnh đỏ chót, mặt đỏ tới mang tai, thậm chí đỏ phát tím.

“Lưu manh! Lưu manh đáng chết!”

Nàng không tên cắn răng mắng, trong mắt phun ra lửa giận tới.

Cực độ trong cơn giận dữ, vội vàng nhắm hai mắt lại, không còn phóng tầm mắt tới.

Còn lại mấy gốc đại thụ trên học sinh, tất cả đều là đầu óc mơ hồ, đầy mặt không hiểu ra sao dáng vẻ, thầm nghĩ: “Xảy ra chuyện gì? Ai đối với nàng đùa nghịch lưu manh? Ai lại dám đối với nàng đùa nghịch lưu manh?”

Nguyên lai Hư Thiên cổ đạo bên trong, Dương Thanh Huyền toàn thân khô vàng da dẻ rút đi về sau, vẫn như cũ dính vào tân sinh trên da, mười phần không thoải mái. Ngược lại Hoang Cổ bên trong khu vực không ai, hắn liền dứt khoát thoát sạch sành sanh, ở bên trong thay đổi một bộ quần áo.

“Hừm, lần này thoải mái.”

Dương Thanh Huyền hết sức hài lòng, tinh thần run tẩu, có nằm mơ cũng chẳng ngờ, tự mình đã toàn bộ lộ hàng.

Thay xong quần áo về sau, hắn một lần nữa xếp bằng ở trên mặt đất, bắt đầu vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh tu luyện.

Đi qua ba ngày ba đêm lôi đình oanh kích, phụ cận hoang vu khí cũng bị quét đi sạch sành sanh, giờ khắc này từ xa xôi trên mặt đất, hoang vu khí sẽ chậm chậm lan tràn tới.

Có trước trải qua, thêm vào hắn hiện tại tinh khí no đủ, thực lực tăng lên, chống đỡ thêm cái bảy ngày tám ngày cũng không thành vấn đề.

Ngay sau đó, an tâm tu luyện lên Thanh Dương Võ Kinh.

“Đây là...!”

Vu Khinh Nguyệt ở nhắm mắt sau một lúc, mở mắt lần nữa, nhất thời thân thể run lên, đầy mặt vẻ hoảng sợ.

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền phía sau, hiện ra nhàn nhạt Thanh Long bóng mờ đến, cái kia rồng dáng dấp mơ hồ không rõ, bàn thành một tròn, bên trong có đại lượng tối nghĩa khó hiểu phù văn.

“Đúng thế, đó là...!”

Lấy Vu Khinh Nguyệt trầm ổn, giờ khắc này lại cũng không nhịn được kinh hô lên, trong con ngươi mắt xanh bên trong, vô số phù văn tụ lại, ánh sáng xanh tăng mạnh.

Nhìn chằm chằm cái kia Thanh Long bóng mờ, nỗ lực vận chuyển mắt xanh, như muốn nhìn rõ ràng.

Nhưng vô luận như thế nào nỗ lực, cái kia bóng mờ đều là hoảng hoảng hốt hốt, phù văn lấp loé không yên, căn bản là không có cách toàn bộ hiển hiện ra.

Cố gắng sau một lúc, mắt xanh tiêu hao chân nguyên quá lớn, trên trán chảy ra tinh tế mồ hôi hột tới.

"Không được, vẫn là không thấy rõ! Căn bản cũng không có hiển hóa ra ngoài!"

Vu Khinh Nguyệt cố gắng một trận, đem mắt xanh uy năng phát huy đến to lớn nhất, cuối cùng từ bỏ.

Nhưng nội tâm nhưng là nhấc lên một trận sóng lớn, ngực chập trùng lợi hại, tự mình tìm hơn một năm đồ vật, nguyên lai then chốt lại Thanh Dương Võ Kinh bên trong.

Nếu không có do vận may run rủi gặp phải Dương Thanh Huyền, lại sẽ Thanh Dương Võ Kinh cho hắn tu luyện, các loại nhờ cơ duyên, mới khiến cho tự mình hôm nay nhìn thấy này tấm Thanh Long hình, sợ là tìm cả đời, cũng có thể tìm không ra Thanh Dương bảo quyển bên trong ghi lại đồ vật.

Vu Khinh Nguyệt cũng không phải bình thường hạng người, nội tâm nổi sóng chập trùng sau một lúc, cũng chậm chậm bình phục lại, khôi phục trước Lãnh Ngạo tuyệt trần thần thái, dùng mắt xanh tiếp tục nhìn chăm chú lên Hư Thiên cổ đạo bên trong, Dương Thanh Huyền tu luyện.

Thời gian từng giờ trôi qua, cuối cùng đã tới ngày thứ bảy.

Trên quảng trường, ngoại trừ số ít người mừng thầm, một bộ đắc ý thần thái bên ngoài, những người còn lại đều là trên mặt mang theo ai sắc.

Vương Khánh vuốt râu mà cười, cùng Tả Minh nhìn nhau một chút, hai người đều là trong mắt chứa ý cười, tâm tình vô cùng tốt.

Khanh Bất Ly ngẩng đầu nhìn một chút bầu trời, Liệt Dương giữa trưa, than thở: "Canh giờ đến, bảy ngày trôi qua, Dương Thanh Huyền cũng lại không về được."

Lục Giang Bằng cả người run lên, đầy mặt không cam lòng, buồn bã nói: "Võ vương, đợi thêm chốc lát đi."

Còn lại mấy vị trưởng lão đều mặc không lên tiếng.

Khanh Bất Ly nói: “Ngươi nên rõ ràng, cũng không phải là ta không muốn chờ lâu, đây là trước ước định cẩn thận. Quan trọng nhất chính là, Dương Thanh Huyền còn sống tỷ lệ căn bản là linh. Nếu là hắn có thể đi ra, coi như liều cái mạng già lại vác bảy ngày, ta cũng đồng ý. Nhưng là có thể sao? Không thể, Dương Thanh Huyền, hắn đã chết.”

Lời này từng chữ đâm vào Lục Giang Bằng trong lòng, để sắc mặt hắn trắng bệch, cả người một hồi liền già nua rồi mấy chục tuổi.

Khanh Bất Ly nói: “Chư vị chuẩn bị, rút lui trận!”

“Chậm đã!”

Lục Giang Bằng quát to: “Bất quá là hao tổn chân nguyên mà thôi, các ngươi không muốn, liền để một mình ta đến! Liều mạng đầu này mạng già, ta còn có thể để này vết nứt duy trì thêm một ngày!”

Khương Dịch cả kinh nói: “Lục Giang Bằng, ngươi điên rồi?!”

Lục Giang Bằng sắc mặt kiên định, ngưng tiếng nói: “Ta không điên, ta chỉ là muốn đánh cược một lần, đánh cược một lần mà thôi!”

Y Khôn lạnh lùng nói: “Ngươi đây không phải đánh cược, mà là tùy hứng, tùy hứng mà vì, đây không phải một tên trưởng lão chuyện cần làm.”

Lục Giang Bằng cả giận nói: “Ta liền tùy hứng, làm sao? Đã sống hơn nửa đời người, lẽ nào ta liền không thể tùy hứng một lần sao? Ta liền liều mạng này một thân chân nguyên, đánh cược lần này!”

Con người khi còn sống, đều sẽ có một số thời khắc, hoặc là chuyện nào đó, để ngươi cố chấp kiên trì, không tiếc tất cả kiên trì!

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 187: Cổ Đạo Kinh Biến

Y Khôn sắc mặt thay đổi mấy lần, hừ lạnh một tiếng, nói: “Muốn cược ngươi chính mình đánh cược, ta cũng không muốn cùng ngươi phát rồ!” Nói đi, liền từ cái kia trận pháp bên trong rút về tự mình chân nguyên, xoay người liền đứng ở một bên, không có thời gian để ý.

Còn lại năm tên trưởng lão, đều là thở dài lắc lắc đầu.

Ngô Hạo nói: “Nếu Giang Bằng ngươi kiên trì như vậy, lão phu kia cũng là nhiều cùng ngươi sẽ đi.”

Lục Giang Bằng trầm giọng nói: “Đa tạ!”

Còn lại bốn người cũng đều lặng lẽ không nói, tiếp tục kiên trì.

Từ từ ngã về tây, cho đến hoàng hôn.

Hoàng hôn lặng yên giáng lâm, như lái đi không được bóng tối, gắn vào mỗi người trong lòng, để nguyên bản liền trầm trọng bầu không khí, trở nên càng tăng áp lực hơn ức.

Khanh Bất Ly thở dài một cái, đem chính mình chân nguyên rút về, nói: “Lão phu không thể ra sức.”

Mặt khác năm người còn tại khổ sở kiên trì.

Đem vết nứt duy trì bảy ngày tám dạ, đã tiêu hao bọn họ quá nhiều chân nguyên.

Ngày mai Lăng Thần, trời đem tảng sáng, từ từ đem màn đêm xua tan, nhưng không cách nào xua tan trong lòng mọi người bóng tối.

Ngô Hạo thở dài một tiếng, nói: “Xin lỗi.” Lập tức đem chân nguyên thu hồi.

Lần này liền cho bốn người khác càng lớn áp lực, liền ngay cả màu vàng vòng sáng, cũng trong nháy mắt thu nhỏ lại mấy phân.

Tư Phi Vũ than thở: “Xin lỗi.”

Tề Dực cũng là trên mặt mang theo vẻ xấu hổ, nói: “Dương Thanh Huyền sợ là không về được.”

Hai người cũng đồng thời thu hồi tay đến, cái kia kim sắc vòng sáng lại lần thu nhỏ lại, Lục Giang Bằng cùng Khương Dịch hai người đều là biến sắc mặt.

Tuy rằng thực lực của hai người mạnh nhất, nhưng cũng đỡ không được năm người sau khi rời đi, đều hạ xuống áp lực thật lớn.

Khương Dịch than thở: “Giang Bằng, buông tha đi.”

Lục Giang Bằng trong mắt tuôn ra hàn mang đến, cắn răng nói: “Không!”

Khương Dịch thở dài, nói: “Nếu là ta thu hồi sức mạnh, ngươi trong nháy mắt liền sẽ bị này khe nứt to lớn lực lượng phản phệ, bị rung ra nội thương tới.”

Lục Giang Bằng lạnh lùng nói: “Ngươi đi đi, ta có thể gánh vác được.”

Trần Chân đột nhiên hét lớn: “Lục trưởng lão, còn có chúng ta! Trận pháp này nên chỉ cần rót vào chân nguyên, liền có thể duy trì vết nứt bất diệt đi!”

Hắn một hồi xông lên phía trước, không để ý trong mắt mọi người vẻ kinh dị, song chưởng đẩy hướng đi vào, một cỗ cường đại chân nguyên liền liên tục không ngừng rót vào màu vàng vòng sáng bên trong.

Cái kia vòng sáng tựa hồ sáng mấy phân, có chỗ mở rộng.

Mặc dù chỉ là yếu ớt biến hóa, nhưng cũng để cho trong mắt vui vẻ, càng đem chân nguyên liên tục không ngừng rót vào đi vào.

Còn lại học sinh vừa thấy, lập tức có hơn mười người vọt tới, cũng học Trần Chân dáng vẻ, đem mình chân nguyên rót vào cái kia vòng sáng bên trong.

Mạnh Thụy, Nhạc Cường, Liễu Thành, Tô Anh, Đỗ Nhược, Đoàn Vỉ Vỉ... Chờ một chút, sở hữu ở bên trong cung điện cổ cùng sinh tử, cùng chung hoạn nạn học sinh, tất cả đều từng nhóm một đi lên phía trước, đem chính mình chân nguyên rót vào đi vào.

Tình cảnh này lập tức dẫn tới tất cả mọi người thay đổi sắc mặt.

Lúc trước bên trong cung điện cổ, Dương Thanh Huyền đánh bại Tả Tuấn, đem mọi người từ tuyệt vọng trong thâm uyên cứu ra, cái kia một hồi khắc cốt minh tâm chiến đấu cùng ân tình, chôn sâu tất cả mọi người trong lòng.

Vào giờ phút này, mọi người trong lòng chỉ có một ý nghĩ, đó chính là báo ân!

Chỉ có số người cực ít, vẫn như cũ đứng tại chỗ không động, lạnh lùng nhìn.

Tề Dực chờ vài tên trưởng lão cũng theo đó xúc động, không khỏi thở thật dài một cái, thầm nghĩ: “Nếu là Dương Thanh Huyền còn sống, tất nhiên lại là một vị lãnh tụ quần luân nhân vật nổi tiếng.”

Đông đảo học sinh đồng loạt ra tay về sau, Lục Giang Bằng cùng Khương Dịch áp lực nhất thời giảm bớt không ít, nhưng bọn học sinh sức mạnh quá yếu, dù cho nhân số đông đảo, cũng không thể duy trì bao nhiêu, cái kia vòng sáng lại lần thu nhỏ lại lên.

Trần Chân bọn người là đầy mặt tuyệt vọng, Tô Anh đột nhiên nói ra: "Nếu là Dương Thanh Huyền chưa chết, mà vết nứt lại sáp nhập, vậy hắn thì như thế nào?"

Khương Dịch nói: "Vậy hắn liền khẳng định phải chết. Trừ phi có phá tan hư không năng lực, hoặc là không hạn chế thích ứng cái kia hoang vu khí, chờ đợi lần sau mở ra thời gian trở ra."

Tất cả mọi người là trong lòng cảm giác nặng nề, đây cũng chính là nói, chỉ cần vầng sáng này khép lại, cái kia Dương Thanh Huyền phải chết chắc.

Tô Anh đột nhiên một hồi khóc lên, ô ô tiếng khóc, khiến cho người nghe được rơi lệ.

Thân là Quận chúa, vô cùng tôn quý, tập vạn ngàn sủng ái cùng kiêm. Quyền lợi, của cải, tài nguyên, không so chiêu tay tức đến, chưa từng có quá không thể được đồ vật?

Một đời thuận cảnh, chưa bao giờ có ngăn trở, phảng phất nhân sinh liền hẳn là như vậy, đồng thời thuận thuận lợi lợi tiếp tục nữa.

Cho đến Huyền Long Sơn bên trong, Vương Huy bị giết, Tô Nguyên bị đánh, nàng mới đột nhiên phát hiện, nguyên lai quyền thế, của cải, vầng sáng, cũng không phải vạn năng, cũng sẽ có mất đi hiệu lực thời điểm.

Điều này làm cho nàng vừa giận vừa sợ, lại bó tay toàn tập, có thể một mực người kia một thân Thanh Hoa khí, không sợ không sợ, một câu "Quân tử như rồng, người người là vua", chấn kinh tứ tọa.

Sau đó cổ điện ác mộng, càng làm cho nàng lâm vào triệt để tuyệt vọng, lần thứ nhất phát hiện mình nguyên lai như vậy nhỏ yếu, trước hết thảy tất cả hào quang, đều có vẻ như vậy nhỏ bé buồn cười, ở sức mạnh tuyệt đối trước mặt, hết thảy đều là giun dế.

Làm tuyệt vọng bất lực, rơi vào to lớn khủng hoảng thời điểm, nàng chỉ còn dư lại vô lực khóc rống đường cùng, chờ đợi vận mệnh đáng sợ phán quyết.

Mà thiếu niên kia, bạn lửa mà đến, ở đầy trời Kim Quang dưới, đưa nàng từ trong tuyệt vọng cứu ra.

Lại như làm một cái dài lâu mộng, ở trong mơ Tử thần giáng lâm, mà thiếu niên tỉnh lại nàng, dẫn nàng mộc ánh mặt trời ấm áp.

“Đi ra, mau ra đây a!”

Trần Chân lớn tiếng thét lên, tương tự lệ rơi đầy mặt.

Trong này xuất lực mỗi người, đều là liều mạng rót vào chân nguyên, trả lại Dương Thanh Huyền ân cứu mạng.

Vu Khinh Nguyệt ở phía xa cổ thụ che trời thượng khán, cũng theo đó thay đổi sắc mặt, tự nói: “Nhiều người như vậy vì ngươi đau thương, sự tồn tại của ngươi đối với mọi người mà nói, là một kiện chuyện rất trọng yếu đây.”

Khóe miệng nàng có chút vung lên, khẽ cười nói: “Thật muốn nhìn ngươi bị giam ở bên trong dáng vẻ, sẽ là như thế nào một bộ vẻ mặt, đáng tiếc, sợ là giam không được.”

Hoang Cổ bên trong khu vực, Dương Thanh Huyền tựa hồ cảm ứng được cái gì, ở hoa văn cuối con đường cổ, cảnh tượng hoảng hốt bất định, cực kỳ hỗn loạn.

Lực lượng không gian như sóng biển giống như xung kích lại đây, một nói chồng chất một đạo, để hắn lại không cách nào nhập định, liều mạng ứng phó, bị xung kích huyết mạch sôi sục, tâm thần khuấy động.

“Xảy ra chuyện gì? Lẽ nào cổ đạo có biến?!”

Dương Thanh Huyền cả kinh, lại không tâm tu luyện, vội vàng bóng người lóe lên, liền hướng lai lịch lao đi.

Nhưng không gian bốn phía thật giống biến hình dường như, hướng tới trung gian đè ép lại đây, để thân hình hắn hơi ngưng lại.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, thầm nghĩ nếu là không ra được, vậy thì không dễ chơi, lập tức kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người đến, vội vàng vận khí đề chưởng, một chiêu Lục Dương Khai Thiên cuồng kích mà đi!

“Ầm ầm!”

Toàn bộ không gian chịu đến một chưởng này oanh kích, vặn vẹo bộ phận bị tách ra thẳng một ít.

Không gian trên dấy lên ngọn lửa hừng hực.

Nhưng này hỏa diễm đốt ra thông đạo, mười phần nhỏ hẹp, căn bản không tha cho một người.

Dương Thanh Huyền một hồi nắm lấy Trảm Yêu Kiếm đến, kiếm quyết một dẫn, màu tím hồn quang uốn lượn bên trên, đột nhiên hướng tới lối đi kia chém xuống!

“Ầm!”

Không gian chấn động mấy lần, tựa hồ bị bổ ra mấy phân.

Dương Thanh Huyền vừa mừng vừa sợ, nâng kiếm lên đến điên cuồng chém đi xuống, từng đạo từng đạo sóng khí xông ra.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 188: Trời Cao Bao Nhiêu

Trên quảng trường, vòng sáng rốt cục càng ngày càng nhỏ, gần như không có khả năng mặc quá một người.

Trên mặt của mỗi người, đều dị thường lờ mờ.

Bốn phía vẫn như cũ có không ít cười trên sự đau khổ của người khác người, âm thầm cười trộm không ngớt.

Vương Khánh ha ha cười nói: “Tả Minh huynh, ngày hôm trước từ đi về phía đông tỉnh tiến cống vài tên ca cơ tới, hát như hoàng oanh, múa như phi yến, khiến cho người dư vị vô cùng, không biết sau đó có thể cùng vui vẻ?”

“Ha ha, rất tốt, rất tốt.”

Tả Minh cũng cười nói: “Ta vậy có tốt nhất rượu tiên nước thánh, tư âm bổ thận, chính thích hợp đến cùng Vương Khánh huynh cùng uống.”

Hai người nhìn nhau nở nụ cười, đều là cực kỳ vui mừng.

Bỗng nhiên “Oanh” một tiếng từ vòng sáng bên trong truyền ra, một luồng sóng nhiệt dâng trào đi ra, chấn động ở Lục Giang Bằng đám người trên thân.

“Đây là...!”

Lục Giang Bằng đám người cự cái kia vòng sáng gần nhất, lại đã là cung giương hết đà, bị sóng nhiệt phun một cái, lập tức bị đánh văng ra mấy trượng xa, đồng thời cảm thấy cả người khô nóng, nhiệt độ tăng lên mấy lần không thôi.

Khanh Bất Ly chờ trưởng lão cũng đều sắc mặt cả kinh, thầm nói: “Xảy ra chuyện gì? Hư Thiên cổ đạo dị biến?”

Chỉ thấy màu vàng vòng sáng bên trong, chân hỏa hừng hực, chính là từ cổ đạo bên trong phun ra ngoài.

Sau đó một nói kiếm khí bén nhọn từ trong đó qua lại mà ra, sợ đến rất nhiều học sinh vội vàng tránh ra.

Kiếm khí kia như cầu vồng, “Xì” một tiếng chém ở trên mặt đất, vẽ ra hẹp dài lỗ hổng.

Lần này, càng là người người hoàn toàn biến sắc.

Khanh Bất Ly kinh hô: “Kiếm khí?!”

Vừa dứt lời, lại là đạo thứ hai chém bay mà ra, đạo thứ ba, đạo thứ tư...

Trong khoảnh khắc, kiếm khí như mưa, kích bắn mà ra.

Khanh Bất Ly cả kinh nói: “Đều cẩn thận!”

Những học sinh kia tất cả đều vây quanh ở vòng sáng bốn phía, hơn nữa đều là sức cùng lực kiệt, nào có sức chống cự.

Khương Dịch đem áo bào đen hất lên, mọi người chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, cái kia áo choàng sung khí giống như vậy, trên không trung triển khai, đem sở hữu học sinh bảo hộ ở bên trong.

“Oành! Oành! Oành!”

Từng đạo từng đạo kiếm khí bắn ở áo bào đen bên trên, gây nên Linh Quang lay động.

Khương Dịch biến sắc mặt, kiếm khí kia mạnh, ở hắn dự liệu bên trên, đột nhiên tay phải nắm lấy áo choàng một góc, đem chân nguyên rót đi vào, áo bào đen trên chân nguyên như sóng biển như thế gồ lên lên, tầng tầng lớp lớp, đem chém ở phía trên kiếm khí đập vỡ tan.

Nhưng Khương Dịch cũng đã sớm chân nguyên tiêu hao hết, áo choàng run lên mấy lần, liền lực cảm giác không chống đỡ nổi.

Bỗng nhiên "Tranh" một tiếng, một nói huyền âm vang lên.

Chỉ thấy Ngô Hạo lăng không mà lên, ngồi ngay ngắn hư không, ngón tay vung vẩy dưới, chính là kích thích dây đàn, cái kia áo bào màu trắng, theo tiếng đàn phiên phiên múa, một nói bảy màu ánh sáng động mà ra.

"Oành!"

Cái kia tiếng đàn tạo thành lưỡi dao ánh sáng, cùng ánh kiếm chạm vào nhau, theo không khí rung động, hai bên nổ tung!

Ngô Hạo tròng mắt chìm xuống, lại là mấy đạo tiếng đàn vang lên, liền điệt thành một bài sát phạt thanh âm, như Thần Điểu hót vang, vang vọng trong thiên địa.

Trong lúc nhất thời, trong thiên địa tràn đầy boong boong sát phạt thanh âm, kiếm khí cùng bảy màu lưỡi dao ánh sáng không được chạm vào nhau, nát làm đầy trời ánh sáng, sặc sỡ óng ánh.

Tất cả mọi người bị lần này biến cố sợ ngây người, một lát về bất quá thân tới.

Khương Dịch thấy Ngô Hạo ra tay rồi, nhất thời trường bào vừa thu lại, lập tức cuốn tại trên thân, lại đem khuôn mặt che khuất.

Lục Giang Bằng vừa mừng vừa sợ, cười như điên nói: "Ha ha, là hắn, là hắn, nhất định là hắn!"

Tất cả mọi người là khiếp sợ, tuy rằng đều hy vọng là Dương Thanh Huyền đi ra, nhưng đáng sợ như vậy mưa kiếm, không hề giống là Dương Thanh Huyền có thể kích thích ra tới.

Vu Khinh Nguyệt đứng ở cổ thụ che trời bên trên, mắt xanh bên trong cũng lộ ra vẻ kinh ngạc, thầm nghĩ: “Thật mạnh kiếm ý, thật mạnh kiếm giả, Dương Thanh Huyền kiếm trong tay cuộc đời, là thế nào một loại tuyệt đại phong thái. Này Thái Huyền Kiếm Trủng không khỏi cũng quá đáng sợ, đại thế giới, vô cùng vũ trụ, có bao nhiêu kiếm chi vong hồn, lại có bao nhiêu tuyệt đại cường giả! Vũ trụ này bầu trời, đến cùng cao bao nhiêu?!”

Mắt xanh bên trong vô số phù văn hóa thành xiềng xích, ở đồng bên trong không gian xuyên toa, đem Dương Thanh Huyền mỗi một kiếm kiếm ý, đều nhìn rõ ràng.

“Thật sự hảo chờ mong a, hảo chờ mong này tuyệt thế Võ Hồn, hiện ra vùng tinh vực này, chính là thế nào một bộ thịnh cảnh!”

Vu Khinh Nguyệt hào khí nhét đầy suy nghĩ trong lòng, trên thân bạch gấm không văn, lành lạnh hai con mắt, nhìn cái kia cổ đạo bên trong không ngừng vung kiếm bóng người, suy nghĩ xuất thần.

“Rào.”

Cách đó không xa trên cây to, truyền đến chim kinh lá rụng âm thanh.

Ba ngày đến, trước sau chưa từng nhúc nhích một hồi U Dạ, rốt cục di chuyển, cái kia ác liệt con mắt, nhìn chầm chầm không ngừng kích bắn mà ra kiếm ảnh, trong lỗ mũi không khỏi hừ một tiếng.

Phù Trác lấy làm kinh hãi, một hồi nhảy tới, rơi U Dạ giẫm lên thân cây cuối, trên thân thể hạ chập trùng lay động, nói: "Lão Đại, kiếm khí này, không phải là..."

Hài hước lại hừ một tiếng, xoay người nói: "Đi thôi."

"Đi?"

Phù Trác sững sờ, nói: "Không nhìn? Ngươi xác định là tiểu tử kia? Nếu thật là, càng có cần phải lưu lại, xem hắn tu vi đến trình độ nào."

U Dạ khóe miệng đột nhiên giương lên, nói: "Không cần thiết, thực lực là không nhìn ra. Sang năm Tiềm Long Bảng bên trên, ngươi liền có thể cùng hắn nhất quyết thư hùng, đến thời điểm, ngươi liền có thể rõ ràng thực lực của hắn. Tứ vương vị trí, lại thêm một người đối thủ cạnh tranh a!"

"Cái gì?!"

Không chỉ có Phù Trác kinh hãi, phụ cận cổ thụ che trời trên ngắm nhìn học sinh, tất cả đều là hoàn toàn biến sắc, khiếp sợ ở câu nói này, chưa hoàn hồn lại.

Phù Trác càng là sửng sốt một lát, cười ha ha nói: "Lão Đại, ngươi đang giảng chuyện cười chứ? Coi như hắn thiên tư mạnh hơn, sang năm Tiềm Long Bảng chi tranh, có thể xông lên Chân Võ cảnh liền có thể xưng tụng là yêu nghiệt, tại sao cùng ta nhất quyết thắng bại năng lực?!"

Hắn trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, trong ánh mắt tràn đầy xem thường cùng châm chọc.

U Dạ cười lạnh nói: "Năng lực là dùng nắm đấm đánh ra tới, mà không phải ngoài miệng nói. Phù Trác, ta đã không coi trọng ngươi có thể tiếp tục đảm nhiệm tứ vương."

Phù Trác sắc mặt trắng bệch, trong đôi mắt phun ra lửa giận, bị U Dạ coi thường, để hắn nổi giận vạn phần.

U Dạ đối với Phù Trác thần thái làm như không thấy, đưa mắt nhìn phía cô gái mặc áo trắng kia, hắc tiếng nói: “Ngươi nói đúng không, khinh tháng.”

Vu Khinh Nguyệt một mực lưng quay về phía hắn, mắt điếc tai ngơ.

U Dạ không để ý lắm, ánh mắt lại liếc nhìn mặt khác một cây đại thụ, một tên vóc người to lớn Kain nam tử, cười thầm: “Ngươi nói xem, Phương Thần.”

Phương Thần trước sau sắc mặt bình tĩnh, đảo mắt nhìn U Dạ một chút, hừ nói: “Ai biết được.”

Tiếng nói vừa dứt, liền nhảy lên một cái, cái kia lực xung kích mạnh, cả cây đại thụ đều ầm ầm ngã xuống.

Mọi người dưới khiếp sợ, ngẩng đầu nhìn tới, phát hiện trên bầu trời cũng chỉ còn sót lại một điểm đen.

Ánh mắt của mọi người thu lại rồi, không khỏi hai mặt nhìn nhau.

U Dạ làm cho người rất khiếp sợ, khi bọn họ ngẩng đầu nhìn tới thời điểm, phát hiện U Dạ cùng Phù Trác cũng đều không thấy.

Không chỉ có như vậy, liền ngay cả muôn người chú ý Vu Khinh Nguyệt, cũng chẳng biết lúc nào biến mất ở trên cây to, chỉ lưu lại một vệt mùi thơm ngát.

Nhưng vào lúc này, trên quảng trường bỗng nhiên truyền đến một nói rung mạnh, trong nháy mắt, một luồng đáng sợ kiếm ý đem cái kia vòng sáng xé rách, thậm chí chém phá Ngô Hạo Quang Âm Chi Nhận, xông lên chín tầng trời mà đi!

“Ầm ầm!”

Không gian một hồi kịch liệt rung động, màu vàng vòng sáng trong nháy mắt hóa thành nát tan, theo kiếm khí kia xuất hiện giữa trời, còn có một đạo quân tử như rồng, quyết chí tiến lên lẫm liệt bóng người!

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Chương 189: Vương Giả Trở Về

Kiếm khí phá không, âm dây cung lập tức rồi dừng.

Toàn bộ trên quảng trường, trong nháy mắt rơi vào quỷ dị giống như yên tĩnh.

Ánh mắt của mọi người, tất cả đều hoảng sợ nhìn cái kia đạo lẫm liệt bóng người, mày kiếm mắt sao, một thân Thanh Hoa khí, siêu nhiên xuất trần.

Tất cả mọi người nhìn ra trở nên hoảng hốt, thật giống lần thứ nhất biết hắn dường như, tức xa lạ, lại quen thuộc.

“Hô, cuối cùng cũng coi như đi ra.”

Dương Thanh Huyền thở ra một hơi, trong lòng một trận nghĩ đến mà sợ hãi, nếu là thông đạo đóng kín, bị vây ở bên trong lời, sợ là một con đường chết, lao lực chín trâu hai hổ lực lượng mới nổ ra thông đạo.

Hắn âm thầm vui mừng bên trong, lại phát hiện hơn mấy trăm ngàn nói ánh mắt đờ đẫn nhìn về phía mình, không khỏi cũng sững sờ dưới, ngơ ngác nói: “Thế nào? Đều vây quanh ta nhìn.”

Tâm hắn nghĩ: “Chẳng lẽ là thoát thai hoán cốt về sau, tự mình trở nên đẹp trai rồi?”

Nghĩ tới đây, không tự chủ được sờ một cái tóc, ngạo ngẩng đầu lên, dùng chính mình coi trọng đi gặp đẹp trai hơn một chút.

“Phốc!”

Trần Chân một ngụm máu phun ra ngoài, đánh vỡ toàn trường quỷ dị giống như yên tĩnh, nói: “Đội trưởng, ngươi đây là muốn làm gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta còn muốn hỏi các ngươi đây, các ngươi đây là muốn làm gì? Tất cả đều vây quanh ta nhìn.”

“Ô ô, ngươi rốt cục ra ngoài rồi, chúng ta còn tưởng rằng, cho là ngươi chết ở bên trong á!”

Tô Anh một hồi khó chịu, mừng đến phát khóc, lấy tay che miệng lại, sẽ khóc đi ra.

Mạnh Thụy bọn người là vui mừng khôn nguôi, Ôn Ôn mấy cái cô gái càng là dắt tay đến, lẫn nhau lau vệt mồ hôi.

Khanh Bất Ly có chút thất thần, ngơ ngác nói: “Tám ngày, ròng rã tám ngày thời gian, vẫn như cũ tinh thần phấn chấn, tinh khí no đủ bổ ra thông đạo đi ra, thiên phú này, thiên phú này...”

Hắn càng bí từ, nhất thời nghẹn lời, không tìm được từ ngữ để hình dung.

“Ha ha ha ha!”

Lục Giang Bằng lên tiếng cười như điên, một hồi tinh thần toả sáng, mừng như điên đến cực điểm, “Đi ra, rốt cục đi ra! Ta đã nói, hắn nhất định có thể đi ra, ha ha ha ha!”

“Phốc!”

Nhiều ngày tới kiên trì, từ lâu tâm lực quá mệt mỏi, giờ khắc này tâm hỉ phía dưới, càng là phun ra một ngụm máu đến, bị nội thương.

“Lục trưởng lão!”

Dương Thanh Huyền kinh hô một tiếng.

Sớm có học sinh ở bên, đem Lục Giang Bằng giúp đỡ.

Lục Giang Bằng trong miệng ngậm lấy máu, nhưng vẫn như cũ tươi cười rạng rỡ, đỡ học sinh của hắn đẩy ra, cao giọng nói: “Ta không sao, ta không sao, ha ha!”

Trần Chân lập tức lên trước, đem mấy ngày nay việc giản lược nói ra.

Dương Thanh Huyền nghe được một mặt kinh sợ, vội vàng ôm quyền, bao quanh hướng về mọi người thi lễ một cái, cảm kích vạn phần nói: “Đa tạ chư vị trưởng lão, đa tạ chư vị bạn học.”

Vài tên trưởng lão gật đầu mà đứng, gật gật đầu lấy đó đáp lễ, nhưng đều là nét mặt già nua ửng đỏ, trong lòng một trận xấu hổ.

Bọn học sinh nhưng là dồn dập ôm quyền mà lên, cùng đáp lễ nói: “Đa tạ Thanh Huyền bạn học ân cứu mạng, một mực không thể có cơ hội báo đáp, lần này hơi tận mỏng lực, không đáng nhắc đến.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười trả lời: “Một hồi bạn học tình nghĩa, trong biển tồn tri kỷ, Thiên Nhai như láng giềng, không cần khách khí.”

Mọi người cũng đều cười hì hì, cái kia căng thẳng bầu không khí ngột ngạt, không còn sót lại chút gì, người người vui mừng.

Mấy vị trưởng lão đều bị Dương Thanh Huyền khí độ thuyết phục, khá là cảm khái, trong lòng ngầm liền nói xấu hổ.

Nhưng cũng có người không cười nổi, Vương Khánh cùng Tả Minh, sắc mặt chưa bao giờ có nghiêm nghị, tựa như bao một tầng sương lạnh, âm trầm có chút đáng sợ.

Dương Thanh Huyền chưa chết, như vậy thăng cấp quân phẩm thiên phú tất nhiên là thành công, phiền phức của bọn hắn liền lớn.

Hai người liếc nhau một cái, đều là tâm tư giống nhau: Người này nếu là không thể bóp ở trong tã lót, tương lai không người có thể ngăn lại hắn.

Hai người âm đức ánh mắt lấp loé không yên, không biết đang suy nghĩ gì độc kế.

Dương Thanh Huyền đi tới Lục Giang Bằng trước mặt, sâu sắc chắp tay bái xuống, chân thành nói: “Đa tạ Lục trưởng lão.”

Mọi người thấy hắn trước sau không chịu bái sư, không khỏi trong lòng thầm than.

Nhưng người có chí riêng, miễn cưỡng không được.

Lục Giang Bằng từ lâu đem thầy trò việc coi nhẹ, hắn đối với Dương Thanh Huyền yêu thích là phát ra từ nội tâm chân thành.

Hắn cười nói: “Nhìn ngươi khí tức dồi dào, nguyên lực no đủ, liền ngay cả nước linh đan cũng không cần, còn có vừa nãy kiếm khí, lần lịch lãm này, sợ là thu hoạch không nhỏ đi.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Ta ở bên trong tu Luyện Thể Thuật, chỉ cảm thấy khí đãng ruột hồi, ở Hợp Cốc, Thiểu Thương, Thần Môn, Nội Quan, Hậu Khê ngũ đại huyệt vị nơi, có mơ hồ phồng lên cùng đau đớn.”

Lục Giang Bằng cả kinh, ánh mắt lóe lên thần sắc, nói: “Ngươi vừa bước vào Đãng Khí hậu kỳ mới bao lâu? Làm sao lại sẽ có đại viên mãn dấu hiệu?!”

Hắn giật mình phía dưới, vội vàng đã nắm Dương Thanh Huyền tay, dò xét một phen, trên mặt lộ ra mừng như điên tình, cười to nói: “Ha ha ha ha, quả nhiên, quả nhiên là đại viên mãn dấu hiệu! Không ra nửa năm, ngươi liền có thể bước vào Đãng Khí đại viên mãn!”

Mọi người vừa nghe, đều là đổi sắc mặt, trong lòng chấn động dữ dội, Dương Thanh Huyền bước vào Đăng Khí trung kỳ mới bao lâu, vậy mà liền chạm tới đại viên mãn bình phong!

Lục Giang Bằng lặng lẽ cười một tiếng, lấy ra một cái hộp ngọc giao cho Dương Thanh Huyền, nói: “Bên trong có một viên đan dược, sau đó ngươi liền ăn vào, xung kích đại viên mãn thời gian còn có thể rút ngắn.”

Dương Thanh Huyền thất kinh, có thể rút ngắn ngày tháng tu luyện đan dược, hẳn là vô cùng trân quý.

Lục Giang Bằng thấy hắn do dự, nhân tiện nói: “Đừng quên ước định giữa chúng ta, thực lực của ngươi càng mạnh càng tốt.”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, lúc này mới không khách khí cất đi.

Khanh Bất Ly hỏi dò: “Ta nghe Đỗ Nhược nói như vậy, ngươi ở bên trong độ Võ Hồn chi kiếp, nhưng là thật sự? Ngươi bây giờ Võ Hồn, có thể có bước vào quân phẩm?”

“Quân phẩm?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ngươi chỉ là này màu tím hồn quang sao?”

Chỗ mi tâm hình kiếm loé lên rồi biến mất, tất cả mọi người chưa thấy rõ cái kia Võ Hồn ấn dáng dấp, nhưng cũng thật sự thấy được một đạo tử mang, không khỏi đều là kinh thán không thôi.

“Tốt, tốt, quả nhiên là quân phẩm Võ Hồn!”

Khanh Bất Ly vui mừng khôn xiết, nói: “Mấy trăm năm nay đến, Thương Nam Quốc nắm giữ quân phẩm Võ Hồn người có thể đếm được trên đầu ngón tay, lấy thiên phú của ngươi cùng tâm tính, tương lai nhất định có thể danh chấn thiên hạ.”

Lục Giang Bằng hắc tiếng nói: “Võ vương, trước nói, chỉ cần Dương Thanh Huyền bước vào quân phẩm Võ Hồn, học viện tất cả tài nguyên cũng có thể cung cấp sử dụng, hiện làm như thế nào?”

“Chuyện này...”

Khanh Bất Ly nụ cười trên mặt đọng lại, có chút do dự nói: “Việc này lại từ chúng ta bảy người thương nghị một chút đi, mặc dù không có toàn bộ tài nguyên, cũng sẽ không thiếu là được rồi.”

Lục Giang Bằng rõ ràng bất mãn lên.

Khương Dịch sợ hắn tức giận, vội hỏi: “Học viện toàn bộ tài nguyên, việc này lớn, ngươi cũng không phải không hiểu, huống hồ rất nhiều thứ Dương Thanh Huyền không hẳn cần dùng đến, sau đó thương nghị thời gian lại bàn về đi.”

Lục Giang Bằng lúc này mới sắc mặt đẹp đẽ một ít, hừ nói: “Ta ngược lại muốn xem xem các ngươi làm sao cái thương nghị pháp.”

Vài tên trưởng lão đều là cười khổ không thôi, biết Lục Giang Bằng tất nhiên không biết bỏ qua, nhưng Dương Thanh Huyền có như vậy tiềm chất, học viện tài nguyên đối với hắn mở ra, ngược lại cũng không gì đáng trách.

Khanh Bất Ly nói: “Lục trưởng lão bình tĩnh đừng nóng, võ một trong đạo, coi trọng vững vàng, tiến lên dần dần, tiếp xuống khen thưởng. Xem Huyền giai võ kỹ, liền đầy đủ hắn nghiên cứu mấy năm.”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 190: Không Trọn Vẹn Chỉ Pháp

Lục Giang Bằng nghe vậy, bắt đầu trầm mặc.

Dương Thanh Huyền thiên phú cố nhiên cực cao, nhưng nếu là ham nhiều cầu nhanh, sợ trái lại phá huỷ khối này ngọc thô chưa mài dũa, võ đạo xác thực muốn tiến lên dần dần mới có thể.

Hắn một hồi tỉnh táo lại, cũng cảm thấy sở hữu tài nguyên toàn bộ mở ra cho Dương Thanh Huyền, xác thực không thích hợp.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ta mặc dù không biết học viện lớn bao nhiêu tài nguyên, nhưng muốn cố ý cho ta chiếu cố, thì không cần. Tài nguyên cố nhiên trọng yếu, nhưng võ giả, quan trọng nhất vẫn là thủ vững bản tâm, tâm bên ngoài cầu pháp, đều là tà pháp.”

Toàn trường đều vẻ động dung.

Bọn học sinh khiếp sợ Vu Dương Thanh Huyền bỏ đi như giày rách, vài tên trưởng lão nhưng là bị câu kia “Tâm bên ngoài cầu pháp, đều là tà pháp” bị khiếp sợ, không khỏi lẩm bẩm niệm mấy lần, hình như có ngộ ra.

Lục Giang Bằng càng là vui mừng cực kỳ, trong lòng vui vẻ, không nhịn được lặng lẽ cười lên tiếng đến, nói: “Tất cả theo ngươi, hết thảy đều theo ngươi, nơi này không có người làm ngươi sư phụ, khà khà.”

Khanh Bất Ly mấy người cũng bắt đầu trầm mặc, cảm thấy tiểu tử này tâm tính độ cao, còn xa tại mọi người dự đoán bên trên, ngoại trừ một ít tu luyện tới đồ vật, xác thực không có gì có thể dạy hắn.

Khương Dịch nói: “Dương Thanh Huyền, bất luận ngươi về mặt tu luyện có gì khó khăn, tùy thời có thể tới nay hỏi ta.”

Tề Dực cùng Tư Phi Vũ cũng nghĩ nói lời nói tương tự, nhưng nghĩ tới lúc trước tự mình nửa đường từ bỏ, mà Khương Dịch tu vi lại đang trên mình, chỉ có thể thở dài, từ bỏ.

Khanh Bất Ly thấy sự tình viên mãn giải quyết, tâm trạng rất an ủi, nhìn phía chúng học sinh, nói: “Phía dưới, liền tuyên bố có thể xem Huyền giai võ kỹ danh sách.”

Chúng học sinh một hồi yên tĩnh lại, tất cả đều khẩn trương nhìn, trong tay lau vệt mồ hôi.

Khanh Bất Ly khẽ mỉm cười, nói: “Kỳ thực xem Huyền giai võ kỹ, cũng không phải là mỗi người đều thích hợp. Nếu là tu vi không đủ, tâm tính chưa đủ lời, trái lại tai hại vô ích. Nhưng các vị vào lần này sát hạch cùng rèn luyện mà biểu hiện rất tốt, ta có thể cho tất cả mọi người một cơ hội.”

Chúng học sinh sững sờ, hoảng hốt một hồi mới hiểu được, chính là tất cả mọi người cơ hội xem, không khỏi đều là mừng như điên.

Ngoài sân rộng ăn quả dưa quần chúng, cũng là một hồi xôn xao, dồn dập biểu thị bất mãn cùng đố kị.

Đặc biệt những cái kia nội viện học viên, càng là ghen ghét dữ dội, liền ngay cả bọn họ cũng chưa từng gặp Huyền giai võ kỹ dáng vẻ.

Khanh Bất Ly nói: “Các vị đều trở lại hảo hảo tu dưỡng đi, sau mười ngày, Tàng Thư Lâu trước tụ tập, ta sẽ mở ra Huyền giai võ kỹ, cung cấp mọi người vừa xem.”

Mọi người rất vui mừng, từng người kết bạn rời đi.

Vài tên trưởng lão đều là thầm nói: “Lần khảo hạch này tử thương tuy lớn, nhưng lưu lại học sinh tố chất so với lần thi đấu trước mạnh hơn, cũng coi như là vạn hạnh trong bất hạnh.”

Trần Chân cùng Tô Anh đám người, vốn là muốn cùng Dương Thanh Huyền hội ngộ một phen, nhưng mới vừa tan mở, Dương Thanh Huyền liền bị Lục Giang Bằng gọi đi, mấy người đứng tại chỗ đợi một trận, lại phát hiện hai người trực tiếp đi xa, chỉ được coi như thôi, ai đi đường nấy.

Tô Trạch nhìn mình con gái, tâm trạng có chút sầu lo lên, Khanh Bất Ly nhìn ra tâm tình của hắn, lại cười nói: “Tấn Vương nếu là có nhàn, nhưng đến ta cái kia thưởng trà ngắm hoa, nấu rượu đánh đàn.”

Tô Trạch ôm quyền nói: “Vậy thì quấy rầy Võ vương.”

Khanh Bất Ly cười nói: “Không sao, Quận chúa cùng Ngô Hạo trưởng lão cũng một nói.”

Ngay sau đó, bốn người dắt tay nhau mà đi.

Những cái kia thế gia gia chủ, cũng dồn dập đứng dậy, lấy tứ đại thế gia như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

Trần Bác vuốt râu cười nói: “Vương Khánh huynh, vừa nãy nghe nói nhà ngươi đến rồi mấy cái ca cơ, ca như Hoàng Oanh, múa Nhược Phi yến, tiểu đệ cũng rất muốn nhìn qua đây, chẳng biết có được không mang tới tiểu đệ cùng hoan.”

“Ha ha.”

Lam Dương bỏ đá xuống giếng nói: “Còn có Tả Minh huynh rượu tiên nước thánh, tiểu đệ gần nhất thận hư lợi hại, cũng muốn uống mấy cái bổ một chút đây.”

Vương Khánh cùng Tả Minh hai người giận dữ, tại chỗ phẩy tay áo bỏ đi.

…

Dương Thanh Huyền theo Lục Giang Bằng ra học viện.

Lục Giang Bằng càng chạy càng nhanh, bước nhanh chân, chạy như bay, cơ hồ chân không dính đất.

Dương Thanh Huyền theo sát phía sau, nhưng không đi hai bước, liền rơi xuống cách, biết Lục Giang Bằng có ý định suy tính hắn, lập tức mãnh liệt đề một cái chân khí, sử dụng tới “Bát bộ cản thiền” khinh công, đuổi kịp đi.

Lục Giang Bằng giờ khắc này khí tức không đủ, chạy hết tốc lực sau một lúc, càng bị Dương Thanh Huyền đuổi theo, hai người cơ hồ sánh vai mà đi.

“Ha ha.”

Rất nhanh sẽ đến Nghênh Long Đàm bên trong, Lục Giang Bằng cười lớn một tiếng, ngừng lại, hoàn toàn phục.

Hai người nhìn nhau nở nụ cười.

Lục Giang Bằng vui mừng nói: “Ngươi cũng biết ta gọi ngươi nguyên nhân?”

Dương Thanh Huyền nói: “Cách Lục trưởng lão cá cược chỉ còn hai tháng không tới, chắc là có quan hệ cá cược, cùng với cái kia Huyền giai võ kỹ sự tình đi.”

Lục Giang Bằng cười nói: “Nói chuyện với ngươi chính là bớt việc, ta để ngươi đến, là muốn cho ngươi giảng giải một hồi ‘Cú Mang Chỉ’ tinh yếu. Lấy ngươi bây giờ gốc gác, gần như có thể giải một hồi, đem Cú Mang Chỉ hiểu rõ về sau, đối với sau mười ngày

Huyền giai võ kỹ xem, rất có ích lợi.”

Dương Thanh Huyền một hồi sắc mặt cổ quái.

Lục Giang Bằng sững sờ nói: “Thế nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đang tu luyện Cú Mang Chỉ trong quá trình, xác thực còn có chút mới lạ, xin mời Lục trưởng lão chỉ điểm một, hai.”

Lục Giang Bằng giật nảy cả mình, nói: “Ngươi đã tu luyện?!”

Dứt tiếng, Dương Thanh Huyền liền liền ôm quyền, giơ lên tay trái, bấm mấy cái chỉ pháp, lăng không điểm tới.

Lục Giang Bằng con ngươi đột nhiên co, lộ ra thần sắc, cái kia chỉ tay trên không trung ngang qua, phát sinh chói tai bà sa âm thanh, thế như chẻ tre, xuyên thủng tầng tầng không khí.

Ngay sau đó bị cái kia chỉ lực xúc động hào hùng, quát to một tiếng “Hảo”, liền đồng dạng bấm ngón tay nhấn tới.

“Oành!”

Hai đạo gần như giống nhau chỉ pháp trên không trung phá tan, nổ ra một vòng kình khí hướng tới bốn phía tản đi, chấn động đến mức bốn phía cây cỏ đều sau này cúi đầu ngẩng đầu.

Lục Giang Bằng hơi thay đổi sắc mặt, một chỉ này dưới, hắn càng rơi xuống hạ phong, Dương Thanh Huyền chỉ lực không giảm, kích ở trên người hắn, chấn động đến mức râu tóc loạn phiêu.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, vội vàng xin lỗi, ôm quyền nói: “Học sinh đắc tội rồi.”

Lục Giang Bằng cười ha hả, nói: “Ha ha, không sao, không sao. Nếu là ngươi có thể kích thương ta, ta sẽ càng cao hứng.”

Cái kia chỉ tay hắn là đem sức mạnh áp chế ở Đãng Khí đại viên mãn tu vi thi triển ra, thêm vào tự mình đối với Cú Mang Chỉ lĩnh ngộ, vốn nên nên nghiền ép Dương Thanh Huyền mới là, nhưng nằm mơ cũng không nghĩ tới, chỉ tay phía dưới, càng là tự mình rơi xuống hạ phong.

Nếu không có tự mình ra tay, căn bản cũng không dám tin tưởng.

Hỏi hắn: “Này Cú Mang Chỉ ngươi tu luyện bao lâu? Có thể hiểu rõ sáu, bảy phần hỏa hầu.”

Dương Thanh Huyền lúng túng cười nói: “Lần trước ngươi cho ta về sau, ta liền bắt đầu tu luyện.”

Lục Giang Bằng đổ không giật mình, hắn trên căn bản đoán được, than thở: “Ta vậy mà ngươi thiên phú cao như thế, sớm biết, lúc đó trước hết chỉ điểm ngươi một, hai, sợ là hiện tại liền có thể hiểu rõ tám chín phần hỏa hầu.”

Dương Thanh Huyền cười cợt nói: “Hiện tại chỉ điểm cũng không muộn, này chỉ pháp bên trong còn có thật nhiều chỗ không rõ, còn chờ trưởng lão chỉ điểm.”

Lục Giang Bằng nói: “Có sao rõ ràng, ngươi cũng nói ra đi.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một lát, nói: “Cũng không biết là ảo giác của ta vẫn là ngộ tính không đủ, ta luôn cảm thấy này chỉ pháp thật giống không hoàn chỉnh.”

Lục Giang Bằng thân thể run lên, mở to hai mắt đến, đầy mặt dại ra.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 191: Bát Âm Huyền Chỉ

Dương Thanh Huyền thấy Lục Giang Bằng dáng vẻ, nói: "Nguyên lai thật sự không hoàn chỉnh?"

Lục Giang Bằng ngơ ngác nói: "Mặc dù chỉ pháp không hoàn chỉnh, nhưng bên trong ẩn chứa võ ý, cũng có thể vượt qua ngươi lý giải, làm sao có khả năng nhận ra được hoàn chỉnh tính?"

Dương Thanh Huyền xấu hổ nói: "Khả năng ta người này trời sinh tương đối mẫn cảm đi."

Ngoại trừ bén nhạy tri giác cùng võ đạo lĩnh ngộ bên ngoài, này Cú Mang Chỉ uy lực kém xa Lục Dương Chưởng, cái này cũng là Dương Thanh Huyền hoài nghi một cái trọng yếu nguyên nhân.

Lục Giang Bằng thở dài, nói: "Thiên phú của ngươi cũng không tránh khỏi thật là đáng sợ, này Cú Mang Chỉ xác thực không hoàn chỉnh, hắn là một bộ Huyền giai Cao Cấp Vũ Kỹ một phần tám."

"Huyền giai Cao Cấp Vũ Kỹ?!"

"Một phần tám!"

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, Lục Dương Chưởng cũng bất quá là Huyền giai sơ cấp võ kỹ, uy năng giống như này đáng sợ, cao cấp lời có thể tưởng tượng được, Cú Mang Chỉ cũng chỉ là trong đó một phần tám!

Lục Giang Bằng nói: "Nguyên bản đây là học viện to lớn nhất bí ẩn một trong, nhưng đã ngươi đã đem Cú Mang Chỉ nắm giữ tốt như vậy, ta liền có thể hoàn chỉnh nói cho ngươi biết, cái này cũng là Viện trưởng đem một bản khác Huyền giai võ kỹ lấy ra mọi người xem nguyên nhân.”

Dương Thanh Huyền lẳng lặng nghe.

Lục Giang Bằng nói: “Này một bộ Huyền giai Cao Cấp Vũ Kỹ, tên là ‘Bát Âm Huyền Chỉ’, cần cực lớn ngộ tính, đem tám loại chỉ pháp dung hợp làm một, mới có thể luyện thành, đáng tiếc a...”

Dương Thanh Huyền lập tức rõ ràng, nói: “Đáng tiếc không người có như vậy cao ngộ tính, thật sao?”

Lục Giang Bằng cười khổ nói: “Đúng, Thiên Tông Thất lão bên trong, muốn thuộc ngộ tính cao nhất, chính là Võ vương Khanh Bất Ly. Liền chúng ta bảy người, mỗi người tu luyện chỉ tay, mà Khanh Bất Ly tu luyện nữa đệ nhị chỉ, cũng là trong đó khó khăn nhất chỉ tay. Yêu Nguyệt Nhất Chỉ!”

“Đáng tiếc, đáng tiếc a.”

Hắn thở dài nói: “Mặc dù là ngộ tính như Võ vương, vẫn còn đang tu luyện Yêu Nguyệt Nhất Chỉ thời điểm thất bại.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt thay đổi, cả kinh nói: “Lấy viện trưởng đại nhân ngộ tính cùng tu vi, dĩ nhiên cũng sẽ thất bại?”

Lục Giang Bằng gật đầu, than thở: “Cố gắng chính là thiên ý đi. Võ vương tu luyện Yêu Nguyệt Nhất Chỉ thất bại, mấy người chúng ta lén lút thương lượng một chút, liền quyết định đem Yêu Nguyệt Nhất Chỉ chỉ pháp công bố ra, hi vọng có người có thể luyện thành nó.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Sau mười ngày Huyền giai võ kỹ, chính là Yêu Nguyệt Nhất Chỉ?!”

Lục Giang Bằng gật đầu nói: “Đúng vậy.”

Hắn ngẩng đầu lên, đầy cõi lòng tha thiết nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Nguyên bản chúng ta cho rằng, ở sở hữu học sinh bên trong, có hy vọng nhất hiểu rõ Yêu Nguyệt Nhất Chỉ, chính là U Dạ cùng Vu Khinh Nguyệt. Hiện tại ta đã thay đổi cái nhìn, cái kia có hy vọng nhất người, chính là ngươi a!”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một lát, nói: “Nói như vậy, có thể xem thêm Yêu Nguyệt Nhất Chỉ, không chỉ có là chúng ta tân sinh.”

Lục Giang Bằng nói: “Đúng vậy. Chúng ta sẽ ở nội viện, còn có một chút lão sư bên trong chọn tinh anh đi ra, một nói tìm hiểu này chỉ pháp. Bất quá sau mười ngày chỉ là các ngươi nội viện tân sinh tìm hiểu, hơn nữa chỉ là bộ này chỉ pháp trên nửa khuyết. Chúng ta sẽ tuyển ra tìm hiểu mạnh nhất một người, tiến vào hạ nửa khuyết trong tham ngộ.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Hơn ba trăm người tuyển một người, tỷ lệ này vậy...”

Lục Giang Bằng cười nói: “Ngươi nhưng là ở Hư Thiên cổ đạo bên trong đợi tám ngày còn nhảy nhót tưng bừng người, đồng thời vô sư tự thông đem Cú Mang Chỉ tu luyện đến sáu, bảy phần hỏa hầu, này 300 người bên trong, trừ ngươi ở ngoài, sẽ không có nữa thứ hai nhân sâm được thấu cái kia chỉ pháp.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta thử xem đi.”

Lục Giang Bằng nói: “Không phải thử xem, mà là nhất định có thể thành công!” Trong mắt hắn tinh mang lóe lên, nói: “Nếu là ngươi có thể hoàn chỉnh hiểu thấu đáo cái kia Yêu Nguyệt Nhất Chỉ, như vậy sắp đến cá cược, liền phần thắng rất lớn!”

Ngay sau đó, Lục Giang Bằng liền bắt đầu tỉ mỉ giảng giải Cú Mang Chỉ.

Dương Thanh Huyền vốn là lĩnh ngộ thất thất bát bát, ở một giảng phía dưới, càng là một chút tức thông, rất nhanh sẽ đem trọn bộ Cú Mang Chỉ rõ ràng trong lòng.

Lục Giang Bằng phi thường hài lòng, phát hiện thời gian mới đi qua nửa canh giờ, đồng thời Dương Thanh Huyền nói lên mấy vấn đề, đối với hắn dẫn dắt cũng rất lớn, không khỏi cảm khái vạn phần.

“Ngươi đem viên thuốc đó ăn vào đi, sau đó đem Cú Mang Chỉ cố gắng hiểu thấu đáo một hồi, sau mười ngày tìm hiểu, trừ ngươi ra không còn có thể là ai khác.”

Lục Giang Bằng nói xong, liền rời đi Nghênh Long Đàm. Một là sợ quấy rầy Dương Thanh Huyền tu luyện, hai là này tám ngày đến, hắn chân nguyên hao tổn rất lớn, cũng cần cố gắng tĩnh tu một phen.

Dương Thanh Huyền lấy ra viên thuốc đó, để vào trong miệng, lập tức hóa thành một luồng linh dịch, chảy vào yết hầu.

Dương Thanh Huyền trong lòng cả kinh, không dám thất lễ, vội vàng ngồi xếp bằng vận khí điều tức.

Hắn biết có đan dược, vừa vào miệng liền tan ra, vậy cũng là ẩn chứa cực cường năng lượng linh đan diệu dược.

Quả nhiên, nguyên lực vận chuyển phía dưới, cái kia linh dịch trực tiếp hóa thành dược lực, rót vào đến ngũ tạng lục phủ của hắn, kỳ kinh bát mạch bên trong, mỗi một tấc xương cốt bắp thịt, đều chiếm được lớn lao tẩm bổ.

Đan dược này quý giá dị thường, mặc dù không sánh được linh đình quả, nhưng là Lục Giang Bằng cầu đến cho tự mình chữa thương dùng, nhưng thương thế tốt lên về sau, liền tác dụng không lớn, lúc này mới tặng cho Dương Thanh Huyền.

Mặc dù là Lục Giang Bằng dễ tủy cảnh thân thể, đều có thể từ đan dược này bên trong nhận được chỗ tốt cực lớn, huống chi Dương Thanh Huyền chỉ là Đãng Khí kỳ.

Nguyên bản Lục Giang Bằng tính toán đợi Dương Thanh Huyền bước vào ngọc cốt cảnh sau lại cho hắn, sợ hắn không cách nào toàn bộ hấp thu, lãng phí dược lực.

Nhưng Dương Thanh Huyền từ Hư Thiên cổ đạo bên trong đi ra lúc, cái kia hiên ngang anh tư cùng bất thế phong thái, để Lục Giang Bằng cải biến chú ý, sớm đem đan dược đưa ra.

Dược lực ở trong người tan ra, thật giống như thân thể ngâm trong suối nước nóng, mỗi một cái lỗ chân lông đều hấp thu sức mạnh, không nói ra được thoải mái.

Bỗng nhiên, Dương Thanh Huyền lông mày nhăn một hồi, như có chút thống khổ.

Ở Hợp Cốc, Thiểu Thương, Thần Môn, Nội Quan, Hậu Khê ngũ đại huyệt vị nơi, càng đau đớn dữ dội, dường như dao cắt vào.

“Đãng Khí đại viên mãn bình phong!”

Dương Thanh Huyền trong lòng cả kinh, thời gian nháy mắt, trên trán liền đau ra mồ hôi lạnh đến, chảy ròng ròng mà xuống.

“Không phải nói còn muốn thời gian nửa năm mới có thể bước vào đại viên mãn sao?”

Hắn nhớ tới Lục Giang Bằng, kinh hãi nói: “Lẽ nào nhanh như vậy liền trước thời hạn?”

Hắn biết nhất định là cái kia đan dược nguyên nhân, vội vàng ngồi xếp bằng xong, vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, bắt đầu xung kích bình cảnh.

Dược lực hóa thành một luồng ấm áp sức mạnh, tẩm bổ toàn thân, đồng thời hướng tới ngũ đại huyệt vị đè ép đi qua.

Cái kia cảm giác đau đớn lập tức tăng lên, huyệt vị giống như là muốn bị xé nứt mở, phụ cận kinh mạch cũng như đao cắt, to lớn đau đớn truyền khắp toàn thân.

Hắn thân thể hướng tới bên cạnh nhảy một cái, liền nhảy vào nước trong đầm, dùng nước lạnh lẽo, đến chậm lại đau đớn.

Nhưng trong cơ thể sức mạnh xung kích, nhưng là càng ngày càng lớn mạnh.

“Ầm ầm!”

Thân thể kịch liệt run lên, ngũ đại huyệt vị thật giống đột nhiên vỡ vụn, đau hắn hô to một tiếng.

Lúc này, chân khí như rồng giống như, dâng trào không thôi, lại không trở ngại.

Thân thể phụ cận đầm nước, đều “Ồ ồ” liều lĩnh khói trắng, không ngừng bị trên da thịt chảy xuôi nguyên lực bốc hơi lên đi.

Sau đó hơi thở kia từ từ thu lại trở về, mặt nước khôi phục vô cùng bình tĩnh.

Sau mười ngày, một tia ánh nắng ban mai chiếu xuống, rơi bình tĩnh nước trong đầm, khác nào một mặt to lớn tấm gương, kính chiếu sáng diệu bên trong, một vệt bóng người nhảy ra ngoài cốc, hướng học viện chạy như bay.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 192: Luật Rừng

Tàng Thư Lâu trước, vốn là u tĩnh yên tĩnh nơi, giờ khắc này tụ mấy trăm học sinh, chưa bao giờ có náo nhiệt.

“Vì hôm nay xem Huyền giai võ kỹ, ta đã hưng phấn ba ngày ngủ không ngon giấc.”

“Đúng vậy a, đại sự như thế, cảm giác lại như là đi lên nhân sinh đỉnh cao, những năm gần đây khổ cực tất cả đều không phí công.”

“Có lần này trải qua, xem quá Huyền giai võ kỹ, đủ để khoe khoang cả đời.”

“Lần trước đi gặp cái kia đối tượng hẹn hò, nguyên bản chê ta nghèo, hiện tại vừa nghe ta có cơ hội xem Huyền giai võ kỹ, ngày hôm qua liền ở đến nhà ta đến rồi, chà chà.”

“Ca tháng sau cũng muốn đi ra mắt, lần này có niềm tin!”

Mọi người mồm năm miệng mười thảo luận, bầu không khí phi thường vui vẻ.

Bỗng nhiên từ đằng xa đi tới một đám người, có hai mươi, ba mươi người, đều là sắc mặt âm lãnh, rất nhanh sẽ tụ tập đến Tàng Thư Lâu trước cửa.

Đám người kia khuôn mặt mười phần xa lạ, nhưng trên thân lan ra khí tức mạnh mẽ, hơn nữa cực không thân mật.

Bọn học sinh đều ngừng nghị luận, hướng tới hai bên tản ra, nhường ra một con đường tới.

Nhưng này đoàn người trực tiếp đứng ở giữa đường, bắt đầu xua đuổi mọi người, quát lên: “Đều chặn ở này làm cái gì, toàn bộ cút cho ta!”

Một học sinh nói: “Chúng ta là vừa thi vào nội viện tân sinh, đang đợi viện trưởng đại nhân tới mở Huyền giai võ kỹ.”

“Huyền giai võ kỹ? Ha ha.”

Đám người kia bên trong vì cái gì một người, sắc mặt nham hiểm, lạnh lùng nói: “Các ngươi chút tu vi ấy, cũng xứng?”

Tô Anh đứng dậy, cả giận nói: “Xứng hay không xứng há lại là ngươi nói toán? Ngươi là thứ gì, cũng dám ở này làm càn!”

Người kia sững sờ, đánh giá Tô Anh vài lần, tự nhiên nhận ra là tứ đại mỹ nữ một trong, đấm vào miệng nói: “Quận chúa có thể lưu lại, những người khác đều cút cho ta.”

Đám người kia đều là trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, bắt đầu xua đuổi học sinh, đồng thời quyền cước lẫn nhau.

Từng cái từng cái thực lực không tầm thường, lập tức có vài tên học sinh bị đánh ra máu.

Lam Nhan nhận ra đám người kia, nói ra: “Các ngươi là nội viện học sinh, đến cùng muốn làm gì?”

Vì là người kia cười lạnh nói: “Không sai, chúng ta chính là nội viện, chính là không ưa các ngươi những học sinh mới này, có tư cách gì xem Huyền giai võ kỹ?”

Một người khác cũng là lạnh giọng nói: “Chúng ta cái nào thực lực không mạnh bằng các ngươi, cũng không có tư cách xem, các ngươi tính là gì cẩu vật? Muốn xem Huyền giai võ kỹ được đó, hoặc là dùng nắm đấm từ nơi này đánh tới, hoặc là liền từ dưới háng của chúng ta chui qua.”

“Ha ha!”

Nội viện bọn học sinh tất cả đều cười phá lên lên.

Tô Anh giận dữ, tức giận nói: “Đây chính là viện trưởng đại nhân phê chuẩn, các ngươi dám can đảm ở này gây sự, liền không sợ bị trách phạt sao?!”

“Trách phạt?”

Vì là người kia cười lạnh nói: “Học viện chỉ có thể trách phạt người yếu, nếu là bị quả đấm của chúng ta đánh chạy, vậy thì chỉ trách các ngươi vô năng!”

Nguyên lai đám người kia là cố ý đến làm loạn.

Xem Huyền giai võ kỹ việc, tại nội viện đã tổ chức quá một lần, bọn họ đều là không có tham gia tư cách, nghe nói mới vừa vào viện tân sinh đều có thể tham gia, không khỏi ghen ghét dữ dội, cố ý chạy đến tìm gốc rạ, muốn đục nước béo cò.

Này hai mươi, ba mươi người đều là nội viện kẻ già đời, thực lực không trên không dưới, so với học sinh cũ không bằng, nhưng bắt nạt lên tân sinh đến, nhưng là một tay hảo thủ.

Vì là người gọi Ngô Ảnh, mặc dù tại nội viện bên trong, cũng là xú danh chiêu tồn tại.

Trong đám người này thực lực thấp nhất cũng có Linh Võ trung kỳ, hai mươi, ba mươi người đem khí thế tản ra, lập tức áp những học sinh mới tất cả đều biến sắc, không được hướng tới bốn phía tản đi.

Ngô Ảnh chính mình càng là Chân Võ cảnh cường giả, một quyền một cước, liền đem hai tên gần nhất tân sinh đánh nằm trên đất thổ huyết, nhất thời không người dám tới gần.

Tô Anh sốt sắng, cao giọng nói: “Tề Dực trưởng lão!”

Tề Dực một mực bò Tàng Thư Lâu trước trên đài ngủ say, nghe nói có người gọi hắn, mắt buồn ngủ lơ là mang tới phía dưới, lại ngã xuống ngủ.

Ngô Ảnh lúc trước còn có chút lo lắng, vừa thấy Tề Dực thái độ, lập tức biết trưởng lão không biết nhúng tay, nhất thời “Ha ha” cười ha hả, nói: “Một đám cặn bã, Huyền giai võ kỹ không phải là các ngươi có tư cách nhìn, không muốn chết liền cút nhanh lên!”

Đám này học sinh cũ đối với quy củ của học viện mò rõ rõ ràng ràng, đặc biệt tại nội viện, càng là trần trụi luật rừng, cường giả vi tôn, thực lực là vua, quyền đầu cứng chính là đạo lý.

Trần Chân tức không nhịn nổi, cả giận nói: “Chúng ta có hơn ba trăm người, bọn họ mới chừng ba mươi cái, sợ cái gì, mười cái đánh một cái, tập hợp chết bọn họ!”

“Tiểu tử ngươi rất ngông cuồng a!”

Ngô Ảnh sắc mặt phát lạnh, trong mắt bắn ra sát cơ.

“Lão Đại, này loại tiểu độc tử giao cho ta là tốt rồi!”

Bên người một tên học sinh cũ Lý Ngọc trực tiếp xông lên đi vào, vung tay lên liền muốn cho Trần Chân mấy cái bạt tai.

Trần Chân giận tím mặt, trong mắt bắn ra hàn mang, quát lên: “Muốn chết!”

Một chiêu Tinh Quyền liền đánh ra ngoài, một mảnh ánh sao rạng rỡ, ở nắm đấm bốn phía tan ra.

Ngô Ảnh hơi thay đổi sắc mặt, nhận ra quyền pháp này, kêu lên: “Cẩn thận, tiểu tử này là Trần gia người!”

Lý Ngọc cũng hiện Trần Chân không đơn giản, vội vàng thu hồi tay đến, năm ngón tay nắm tay liền tiến lên nghênh tiếp.

“Oành!”

Ánh sao phá toái, quyền phong sụp đổ.

Hai người đều thối lui ba bước, càng là thế lực ngang nhau.

Trần Chân cười lạnh một tiếng, vung tay phải lên, sáng như Kinh Long lập tức xuất hiện ở trong tay, đột nhiên đâm đi lên.

Một luồng thế như chẻ tre sức mạnh đáng sợ, từ chiến thương trên khuấy động ra, sợ đến Lý Ngọc hoàn toàn biến sắc, dưới chân vội vàng lui về phía sau đi.

Ngô Ảnh thấy, lướt lên đi vào, hét lớn một tiếng, tay giơ lên, chân khí trong tay tâm hóa thành lưỡi dao, “Oành” một tiếng đem sáng như Kinh Long đánh văng ra.

Trần Chân chỉ cảm thấy cánh tay tê rần, liền đem chiến thương thu hồi, nằm ngang ở trước người, bảo vệ mấy đại yếu hại.

Ngô Ảnh vẫn chưa công lại đây, chỉ là hừ lạnh nói: “Trần gia người cũng có thể lưu lại, con cháu thế gia cũng có thể lưu lại, còn lại, nếu như có thể đỡ lấy ta một quyền, tương tự có thể lưu lại, bằng không cút đi!”

Chúng tân sinh đều là người người biến sắc, tức giận không thôi.

Ngô Ảnh là Chân Võ cảnh cường giả, có thể chân khí hóa hình, ở đây có ai có thể tiếp được hắn một quyền?

“Hừ, dựa vào cái gì?!”

Nhạc Cường bọn người là nổi giận lên, từng cái từng cái giận.

Tô Anh đứng dậy, cả giận nói: “Các ngươi làm như vậy đối với mình có ích lợi gì? Hại người không lợi mình!”

Lam Nhan giỏi về nghe lời đoán ý, cũng hiện Ngô Ảnh bọn họ tất có mục đích, lắc trong tay quạt giấy, nói: “Nói đi, các ngươi đến cùng có mục đích gì, nếu như có thể bàn xong xuôi, cũng sẽ không cần động thủ.”

Ngô Ảnh con ngươi đảo một vòng, hắc tiếng nói: “Không tệ, không tệ, vẫn có người thông minh. Lão tử lần này lại đây, tự nhiên không rảnh rỗi với các ngươi những này cặn bã chơi, nếu muốn lưu lại xem Huyền giai võ kỹ cũng được, bất quá các ngươi muốn thay ta làm một chuyện.”

“Chuyện gì?”

Lam Nhan lạnh nhạt hỏi, những người còn lại cũng đều cảm thấy kỳ quái, thực lực các ngươi mạnh như vậy đều không làm được, tìm chúng ta tân sinh để làm gì.

Ngô Ảnh sắc mặt biến được lạnh lùng lên, từng chữ nói: “Tập chúng nhân chi lực, đem Huyền giai võ kỹ cường nhớ kỹ, sau đó lặng yên viết ra đến cho ta!”

Chúng tân sinh đều là sững sờ, không nghĩ tới vậy mà lại là cái mục đích này.

Tàng Thư Lâu trước, Tề Dực bỗng nhiên mở ra mơ hồ con mắt, hắc âm thanh tự nói: “Ồ? Này Ngô Ảnh thật đúng là có chút ý tứ đây.”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 193: Tới Liền Chặt

“Cường nhớ Huyền giai võ kỹ?”

Sở hữu học sinh đều ngây ngẩn cả người, không nghĩ tới hóa ra là cái này nguyên do, ngẫm lại cũng đích thật là cái biện pháp tốt, nếu như có thể đem Huyền giai võ kỹ ghi chép xuống, như vậy thì có thể chậm rãi điều nghiên.

Đỗ Nhược nói: “Huyền giai võ kỹ biến hóa vô số, toàn thân toàn ý chui vào đi vào, cũng chưa chắc có thể tìm hiểu đi ra, nếu là muốn mạnh mẽ ký ức, toàn bộ tìm hiểu tới trình liền phế bỏ.”

Tô Anh càng là cười lạnh nói: “Ngươi là khi dễ chúng ta vô tri đúng không? Mọi người đừng nghe hắn đầu độc, lần này tìm hiểu Huyền giai võ kỹ chỉ là trên nửa khuyết, chỉ có tham ngộ đầy đủ trên nửa khuyết, mới có thể tiến vào phía sau tìm hiểu, nếu là sóng tốn thời gian ở cường ghi lại, liền triệt để không có cơ hội.”

“Cái gì? Chỉ có trên nửa khuyết?”

Chúng tân sinh đều là trong lòng cả kinh.

Ngô Ảnh hoàn toàn biến sắc, nổi giận nói: “Có thể sau khi tiến vào nửa khuyết tìm hiểu, cũng là một, hai người mà thôi, các ngươi những này rác rưởi chẳng lẽ cũng nằm mơ muốn tìm hiểu phần sau khuyết? Đàng hoàng cho ta cường ghi nhớ nửa trước khuyết biến hóa, sau đó lặng yên viết ra tới.”

Lý Ngọc lấy ra đánh thẻ số đến, cười lạnh nói: “Muốn muốn giữ lại xem thêm Huyền giai võ kỹ, liền đến lĩnh thẻ số, nửa nén hương trong thời gian, không có thẻ số liền đừng trách chúng ta không khách khí.”

“Thẻ số?”

Chúng tân sinh ngạc nhiên.

Lý Ngọc nói: “Các ngươi muốn xem Huyền giai võ kỹ trên nửa khuyết, tổng cộng có 360 loại biến hóa, ta chỗ này có hai tổ vừa đến 360 hào, chiếm lấy thẻ số người, liền phụ trách cường nhớ đối ứng hai loại biến hóa, sau khi ra ngoài toàn bộ cho ta lặng yên viết ra tới.”

Chúng tân sinh tất cả đều là giận dữ, từng cái từng cái sắc mặt tái xanh, cảm giác nhận lấy vũ nhục cực lớn.

Ngô Ảnh thấy mọi người tâm tình bất mãn, đem chân nguyên bên ngoài thả ra, ở trong tay hóa thành một thanh nhận đao, múa mấy cái đao hoa, cười gằn nói: “Các ngươi những này rác rưởi, đem 360 loại biến hóa cho ta cường nhớ đi ra, ta có thể cân nhắc chia sẻ cho mọi người. Nhưng nếu là không đáp ứng ta điều kiện, liền ngay cả cường nhớ một, hai loại biến hóa cơ hội đều không có, tự chọn đi!”

Nhạc Cường cười lạnh nói: “Có thể tìm hiểu bao nhiêu là tự chúng ta sự tình, không thể kìm được người ngoài đến can thiệp. Coi như muốn phân biến hóa cường nhớ pháp quyết, cũng là tự chúng ta sự tình, có liên quan gì tới ngươi? Phải cút đi chính là bọn ngươi!”

Trần Chân lớn tiếng nói: “Coi như thật có thể đem lên nửa khuyết hoàn chỉnh sao chép được, những này lậu bức cũng sẽ không cho chúng ta xem!”

Lý Ngọc âm trầm nói: “Lão Đại, khóa này tân sinh đều rất điếu a.”

Ngô Ảnh lạnh lùng nói: “Cái nào một lần tân sinh không phải trâu bò rừng rực điếu nổ trời, cuối cùng còn không phải bị đánh đàng hoàng, ngoan ngoãn, bất quá là tốn nhiều một ít tay chân thôi!”

Hắn hạ lệnh quát lên: “Đánh! Ai dám hoàn thủ liền đánh cho chết, đánh chết ta phụ trách!”

Hai mươi, ba mươi danh học sinh nhất thời xông lên, một trận quyền đấm cước đá.

Trần Chân bọn người là giận dữ, ra sức phản kích.

Nhưng đối phương phần lớn là Linh Võ hậu kỳ, đại viên mãn tồn tại, lấy một địch mười, đánh tân sinh không đoạn hậu trốn.

Nguyên bản yên tĩnh Tàng Thư Lâu, đã biến thành ẩu đả hội đồng nơi, đem một phái u nhiên ý cảnh tất cả đều phá hoại.

[truyen c u a tui | Net

] Ở Tàng Thư Lâu bầu trời, Tư Phi Vũ hai tay ôm ngực, lạnh lùng nhìn, không hề bị lay động.

Phía sau một người đàn ông tuổi trung niên, vác hóa hai cánh, nhẹ nhàng vỗ, duy trì lấy thân thể không ngã, nam tử đầu đầy mồ hôi lạnh, ngượng ngùng nói: “Tư Phi Vũ đại nhân, như vậy ẩu đả không tốt sao? Vẫn là tại Tàng Thư Lâu trước, chuyện như vậy chưa bao giờ đã xảy ra.”

Tư Phi Vũ lẳng lặng nói ra: “Ta chỉ là phụ trách Tàng Thư Lâu an toàn, không phải là phụ trách những này nội viện tân sinh an toàn.”

Trung niên nam tử nói: “Nhưng nếu là tân sinh đều bị đánh chạy, cái kia tìm hiểu Huyền giai võ kỹ một chuyện không phải cũng bị nhỡ rồi?”

“Dừng a!”

Tư Phi Vũ cười lạnh nói: “Điểm ấy cửa ải khó đều qua không được, còn tìm hiểu cái rắm Huyền giai võ kỹ a? Không ít người còn trông cậy vào dựa vào xem Huyền giai võ kỹ mặt dài, xong đi ra mắt, ngu như vậy chim, có bao xa cút bao xa.”

Trung niên nam tử không phục, cãi lại nói: “Võ bên trong tự có Hoàng Kim Ốc, võ bên trong tự có Nhan Như Ngọc, vốn cũng không sai. Người có chí riêng, không cần cưỡng cầu.”

Tư Phi Vũ sắc mặt chìm xuống, mắng: “Ngươi suy nghĩ chịu đòn thật sao?!”

Trung niên nam tử cười hì hì, sờ một cái mồ hôi lạnh trên trán, nói: “Ta chỉ là lo lắng, mặc cho đám này nội viện cặn bã náo xuống, sẽ hỏng rồi viện trưởng đại nhân sự tình.”

Tư Phi Vũ hừ một tiếng, nói: “Yên tâm đi, bọn họ náo không ra, nhiều lắm đem một vài sỏa điểu đánh chạy, sau đó liền phải nhận được dạy dỗ.”

“Giáo huấn?”

Trung niên nam tử sửng sốt một chút, nói: “Ai giáo huấn bọn họ? Ngươi nói là Dương Thanh Huyền?” Hắn lập tức nhớ tới cái này danh tiếng chính thịnh người trẻ tuổi tới.

Tư Phi Vũ nói: “Đến rồi.”

Trung niên nam tử ngẩng đầu nhìn tới, xa xa quả nhiên một điểm đen, lấy tốc độ cực nhanh chạy nhanh đến, nhìn thân ảnh kia chính là Dương Thanh Huyền.

Hắn không khỏi trong lòng cảm khái vạn phần, lần thứ nhất nhìn thấy Dương Thanh Huyền thời điểm, cũng là ở Tàng Thư Lâu trước rừng rậm trên đường nhỏ, đương thời Dương Thanh Huyền vẫn chỉ là Khí Võ cảnh lâu la, trong nháy mắt, liền trở thành học viện nhân vật nổi tiếng.

Dương Thanh Huyền chạy đến Tàng Thư Lâu trước, rất xa chỉ nghe thấy tiếng chém giết, còn có thật nhiều học sinh đầy mặt mang máu chạy trốn, hoảng sợ phía dưới, lập tức xông vào vòng chiến.

Hắn cũng không biết tình huống thế nào, nhưng thấy không ít khuôn mặt xa lạ, hơn nữa đứng ở Trần Chân đám người phía đối lập, không nói hai lời liền rút ra kiếm đến, chém đi lên.

Trảm Yêu Kiếm ra, lập tức liền đả thương mấy người.

Tề Dực cũng sớm mất buồn ngủ, nhếch lên chân đến, đầy hứng thú nhìn.

“Đội trưởng!”

Trần Chân cái thứ nhất phát hiện Dương Thanh Huyền, hưng phấn kêu to lên.

Một tiếng này nhất thời dẫn tới chúng nhân chú mục, không chỉ có như vậy, toàn bộ tân sinh đội ngũ sĩ khí tăng nhiều, những cái kia đào tẩu học sinh cũng quay trở lại, giết vào chiến trường.

Lần này, học sinh cũ đội ngũ lập tức cảm giác áp lực, hơn nữa Dương Thanh Huyền chiêu thức tàn nhẫn, trực tiếp hạ sát thủ, tại chỗ chém xuống một tên học sinh cũ cánh tay, sợ đến những học sinh cũ kia cả người run cầm cập.

Ngô Ảnh kinh hãi không ngớt, không hiểu tân sinh bên trong làm sao ra như thế một cái vướng tay chân nhân vật, lập tức đem vây công hắn vài tên tân sinh đánh văng ra, bóng người vút qua, liền chân khí hóa nhận, hướng tới Dương Thanh Huyền chém tới!

“Chân khí hóa hình?!”

Dương Thanh Huyền trong lòng cả kinh, cảm nhận được cái kia ác liệt đao khí, vội vàng xoay chuyển thân, hướng tới một bên tránh đi.

Đao kia nhận dán vào thân thể của hắn chém xuống, “Oành” một tiếng rơi trên mặt đất, chém hạ một đạo ngấn sâu.

Ngô Ảnh sắc mặt phát lạnh, quát lên: “Chết đi!”

Hắn thân thể xoay chuyển, đạo đạo lưỡi dao theo âm thanh chém ra, từ phương hướng khác nhau chém về phía Dương Thanh Huyền, sắc bén khí đan dệt mà lên, dường như lao tù.

Dương Thanh Huyền dưới chân biến hóa bộ pháp, càng khó mà tin nổi đi vòng đi ra ngoài, một bước xuất hiện ở Ngô Ảnh trước người.

Ngô Ảnh sợ hết hồn, chưa từng gặp như vậy quỷ mị bộ pháp, nhưng dù sao cũng là Chân Võ cảnh cường giả, chân khí cuồn cuộn không dứt, trái tay vồ một cái, lại là một thanh khí nhận trước mặt chém tới, đồng thời tay phải về câu, song đao hợp lại cùng nhau, phách sắp xuất hiện đi.

Dương Thanh Huyền tay giơ lên, một đoàn Viêm Dương chân khí trong tay hiện lên, hóa chưởng bỗng nhiên quay hướng thiên không, “Oành” một tiếng, Viêm Dương chân khí đặt ở chân nguyên hóa trên mũi dao, “Răng rắc” một tiếng, song nhận trực tiếp vỡ vụn ra!

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 194: Lực Áp Chân Võ Cảnh

“Cái gì?!”

Ngô Ảnh sợ hết hồn, tự mình nhưng là Chân Võ cảnh cường giả, chân khí hóa nhận, có thể so với cương đao bảo kiếm, lại bị đối phương đập nát, khái niệm này nghĩa là gì?

Không kịp ngẫm nghĩ nữa, cái kia mở tung chân khí lưỡi dao, lại Viêm Dương chân khí oanh kích dưới, phản chấn trở về.

“Phanh phanh phanh!”

Mấy chục đạo lưỡi dao mảnh vỡ kích - bắn về phía Ngô Ảnh, Ngô Ảnh biến sắc, vội vàng lui về phía sau, đao kia nhận đều cắm trên mặt đất, rung động ầm ầm dưới, lúc này mới hóa thành chân khí tản đi, cứng rắn nền đá trên mặt, lưu lại từng đạo vết đao.

Ngô Ảnh một mặt kinh nộ, quát lên: “Ngươi là người phương nào?”

Dương Thanh Huyền đứng chắp tay, lãnh đạm nói: “Tên của ta, há lại là tùy tiện người nào đều có thể biết.”

Nói, song chưởng quay hợp, lại mở thời gian liền có năm đạo Viêm Dương như ngày, như vòng đồng dạng tại trước ngực đoàn chuyển, bùng nổ ra Kim Quang vạn thớt, như lửa sóng bình thường trải rộng ra.

Cái kia nóng rực năng lượng để Ngô Ảnh tâm thăng một tia cảm giác nguy cơ, trong lòng càng là giận dữ, giận dữ hét: “Càn rỡ tân sinh ta gặp qua không ít, nhưng chưa từng gặp ngươi như vậy càn rỡ, ngươi có hay không biến thành học sinh cũ cái ngày này!”

Dương Thanh Huyền cười nhạo nói: “Vận mệnh của ta, há lại là như ngươi loại này cặn bã định đoạt!”

“Ngũ Dương Diệu Không!”

Cái kia như ngày xoay tròn Lục Đạo Viêm Dương, trong nháy mắt ngưng tụ thành một bàn tay lớn, lăng không đánh xuống!

Tề Dực cùng Tư Phi Vũ đều là hoàn toàn biến sắc, thất thanh kêu lên: “Huyền giai võ kỹ!”

Bọn họ liếc mắt một cái liền nhận ra đây là Huyền giai võ kỹ.

“Tân sinh con bê, đừng vội càn rỡ!”

Ngô Ảnh vừa giận vừa sợ, nằm mơ cũng không nghĩ tới, đang tái sinh bên trong thế mà lại đụng tới như thế một cái cứng tay, hơn nữa đối với phương rõ ràng chỉ có Linh Võ cảnh tu vi, nhưng cho mình một loại cảm giác cực kỳ đáng sợ.

Hắn không dám thất lễ, hồn quang một hồi từ trong cơ thể thả ra, bốn phía trong không khí lượng nước nhanh chóng ngưng tụ, dán sát Ngô Ảnh quanh thân, tựa như một tầng nước khải.

“Ta Võ Hồn Tích Thủy Thành Uyên!”

Hai tay nhanh chóng bấm quyết dưới, ở song trong lòng bàn tay hóa ra một cái bóng nước, bốn phía có trăm ngàn đạo sợi tóc giống như dòng chảy nhỏ tràn vào đi vào, không ngừng áp súc.

“Thủy chi rít gào!”

Ngô Ảnh hét lớn một tiếng, khuôn mặt dữ tợn cực kỳ, cái kia áp súc mấy chục lần bóng nước ở trong tay lượn vòng, đột nhiên đánh ra ngoài, “Ầm ầm” một tiếng, một mảnh nước mang nổ tung, tựa như dời sông lấp biển, như Giao Long rít gào.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, Ngũ Dương lực lượng bị cái kia đầy trời hồng thuỷ vọt một cái, toàn bộ tưới tắt, toàn bộ bốn phía nhiệt độ một hồi liền chậm lại.

“Ha ha, Linh Võ cảnh cặn bã, hiện tại biết ai mới là lậu ép đi!” Ngô Ảnh cười lớn.

Vừa dứt lời, liền một ánh kiếm từ đầy trời hồng thuỷ bên trong kích - bắn mà ra, đem trọn cái màn nước chém ra, Dương Thanh Huyền càng chân không dính đất, đạp nước mà tới.

“Cái gì?!”

Ngô Ảnh cười lớn hóa cuồng kinh, hai tay hợp lại, chân nguyên rót vào quanh thân nước khải bên trong, phía sau lập tức dâng lên cơn sóng thần, kích - bắn ra vạn ngàn mưa tên, quát lên: “Chết đi!”

Dương Thanh Huyền đem kiếm nhất hoành, thẳng chém mà ra, trên thân kiếm dâng lên bạch quang từng mảnh từng mảnh, tựa như hoa sen từng đoá từng đoá, kiếm khí bắn tứ tung.

Đơn giản một chiêu kiếm bên trong, ẩn chứa mấy chục loại biến hóa, những cái kia kiếm hoa trên không trung xoay tròn, càng nổ lớn nổ tung, hóa thành lít nha lít nhít mưa kiếm, tiến lên nghênh tiếp.

“Phanh phanh phanh!”

Hai người chiêu thức, cũng như cùng tiên nữ tán hoa, trên không trung điên cuồng va chạm, nổ ra từng cơn sóng gợn trên không trung tản ra.

Bốn phía bọn học sinh tất cả đều nhìn đến ngạc nhiên, vội vàng xa xa né tránh, trong lúc nhất thời quên đi chiến đấu, tất cả đều đột nhiên quan chiến.

Đỗ Nhược đám người càng là trong lòng ngạc nhiên, đã đủ cao đánh giá Dương Thanh Huyền, nhưng mỗi một lần nhìn thấy, vẫn là sẽ giật nảy cả mình.

“Đây cũng là thiên tài sao?”

“Có thể cùng Chân Võ cảnh cường giả chống lại, ta không hoa mắt chứ?”

Tân sinh học sinh cũ, tuyệt nhiên là hai loại không đồng lòng tình.

Ngô Ảnh càng là trong lòng hoảng hốt, tự mình rõ ràng vượt qua đối phương cấp một, làm sao có khả năng vượt vượt cảnh giới chiến đấu?!

Ngay ở hắn khiếp sợ lúc, Dương Thanh Huyền đón xung kích mà lên, tái xuất một chiêu kiếm, vô số ánh kiếm nổ bể ra, hóa thành từng đạo từng đạo kiếm khí liên kích mà xuống.

Toàn bộ sóng linh khí đều ở này một mảnh trong kiếm quang bị quấy hỗn loạn, vô số nước mang bị chém nát, hóa thành nát châu tung toé.

Ngô Ảnh hoảng hốt, này liên tiếp ánh kiếm bạo kích dưới, nơi nào vẫn là kiếm khí, phảng phất một ngọn núi cao nghiền ép mà tới.

Hắn kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, cuộc đời tất cả sức mạnh trong khoảnh khắc bạo phát, hét lớn: “Bỏ muốn coi thường ta!”

Từng tia một hơi nước thuận cánh tay kia mà lên, toàn bộ nước khải đều chảy vào bầu trời, biến ảo ra một nói rồng hình dạng, rít gào mà tiến lên!

“Thủy Uyên Đại Bạo Long!”

“Ầm ầm!”

Thủy Long đánh vào kiếm khí bên trên, đem sở hữu ánh kiếm toàn bộ nghiền nát, long hình tản ra, hóa thành mưa xối xả đánh xuống, tí tách tí tách đánh trên người Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền bị Thủy Long xông tới, Trảm Yêu Kiếm biến mất, thân thể ở mưa xối xả bên trong liền lùi lại bảy, tám bước, mỗi một bước đều đạp được tảng đá nứt toác, ấn xuống nửa tấc vết chân.

“Ha ha, a?”

Ngô Ảnh ngực chập trùng kịch liệt, này liên tục mấy chiêu đều cực kỳ hao tổn chân nguyên, sắc mặt hơi trắng bệch, vừa định cười to, mới vừa lên tiếng, liền tuy nhiên rồi dừng, mặt tái nhợt lỗ lộ ra hoảng sợ.

Chỉ thấy mưa xối xả bên trong, một mảnh hỏa diễm từ từ dấy lên, như trên mặt biển bay lên ánh nắng sớm, trục xuất đầy trời mưa to.

Lục Đạo đáng sợ Viêm Dương từ Dương Thanh Huyền quanh thân bay lên, ở trên không hóa thành một đạo cự đại chưởng ấn, trực kích lại đây, như sơn nhạc đổ nát mà xuống!

“A!!”

Ở này Lục Dương Chưởng uy thế dưới, Ngô Ảnh liền ngay cả chống cự tâm cũng bị mất, sợ đến hồn phi phách tán, quay đầu liền chạy, hét lớn: “Tề Dực trưởng lão, cứu ta!!”

Bốn phía hơi nước ngưng tụ đến, ở trên người hắn quấn lấy một tầng dày đặc nước khải.

Vào giờ phút này, có thể cứu hắn cũng chỉ có Tàng Thư Lâu trước Tề Dực.

Nhưng Ngô Ảnh xoay người, nhưng nhìn thấy Tề Dực vểnh lên hai chân, đang dùng ngón tay cái móc lỗ mũi, đối với hết thảy trước mắt tựa hồ thờ ơ.

"Ầm ầm!"

Lục Dương Chưởng đập xuống, giống như đập ruồi, quay trên người Ngô Ảnh, nước khải trong nháy mắt bị đánh nát, cả người phun ra ba lít máu đến, đánh bay ra ngoài.

Chưởng lực như hừng hực biển lửa, thế đi không giảm, hóa thành sóng lửa, đẩy Ngô Ảnh cùng nhau, hướng tới Tàng Thư Lâu xung kích đi qua.

"Học sinh bây giờ, suốt ngày chỉ biết đánh nhau, tán gái, liền không thể bình tĩnh lại tâm tình cố gắng tu luyện? Ai, lòng người không cổ."

Tề Dực từ trên ghế nằm đứng lên, còng lưng thân thể, trong tay còn cầm một quyển sách cổ, một mảnh hồng mang từ trên người hắn chậm rãi ra, tựa như một khối màu đỏ màn sân khấu, ngăn ở Tàng Thư Lâu trước.

"Ầm ầm!"

Cái kia Lục Dương Chưởng dư uy, đẩy Ngô Ảnh đánh vào tầng này màn ánh sáng bên trên, Ngô Ảnh lại lần phun ra một ngụm máu đến, khàn giọng kêu thảm một tiếng, liền ngã trên mặt đất, không biết lợi hại.

Kinh khủng hỏa diễm ở Tàng Thư Lâu trước khuấy động, chịu đến lực cản về sau, liền hướng tới bầu trời mà đi, hóa thành óng ánh khói lửa, trên không trung nở rộ.

Sau đó, tất cả bình tĩnh lại.

Toàn bộ Tàng Thư Lâu trước, tảng đá cổ gạch toàn bộ phá toái, đồng thời đại diện tích đốt hắc, nguyên bản ưu nhã ý cảnh, bị phá hủy hết sạch.

Tề Dực cầm trong tay sách cổ, ánh mắt rạng rỡ đứng ở trên bậc thang.

Dương Thanh Huyền ở cách đó không xa nhìn hắn, hắc âm thanh nở nụ cười.

Sở hữu học sinh cũ tất cả đều há to mồm, triệt để trợn tròn mắt.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 195: Đánh Quét Rác

“Dương Thanh Huyền, ngươi đang làm gì?”

Bỗng nhiên một nói trách cứ âm thanh, từ không trung truyền đến, hai bóng người từ từ rơi xuống, chính là Khanh Bất Ly cùng Ngô Hạo, nhìn đầy đất chật vật, còn có Ngô Ảnh không biết sinh tử nằm trên mặt đất, đều là nhíu mày lại.

Khanh Bất Ly trách nói: “Tàng Thư Lâu u tĩnh nơi, làm sao làm tùm la tùm lum?”

Tô Anh đám người đang muốn lên trước giải thích, Dương Thanh Huyền đi đầu ôm quyền, cười nói: “Đang đánh quét rác đây.”

Khanh Bất Ly liếc mắt nhìn những học sinh cũ kia, trong lòng sáng tỏ, nói: “Mau mau quét tước, quét dọn xong để Tề Dực trưởng lão mang bọn ngươi đi vào.”

Nói đi, liền cùng Ngô Hạo cùng nhau, trước tiến vào Tàng Thư Lâu.

Những học sinh cũ kia tất cả đều sắc mặt trắng bệch, cũng không để ý Ngô Ảnh chết sống, xoay người muốn đi.

“Đứng lại.”

Dương Thanh Huyền nhàn nhạt nói một tiếng, nhưng ủng có vô thượng uy thế, những học sinh cũ kia tất cả đều cấm như Hàn Thiền, càng thật sự không dám động.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Các ngươi chơi à ở đây đánh nhau?”

Mọi người cuồng ngất, đánh nửa ngày, nguyên lai hắn cũng không biết nguyên nhân, những học sinh cũ kia càng là trong lòng uất ức cực kỳ.

Trần Chân lập tức lên trước, đem sự tình giản yếu nói một lần, tức giận hừ nói: “Những người này, thực sự là khinh người quá đáng.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Há, hóa ra là tại nội viện bị đào thải một đám rác rưởi, chạy nơi này đến ra vẻ ta đây.”

Lý Ngọc bọn người đặc biệt lúng túng, mình nói như thế nào cũng là học trưởng, bị người ngay trước mặt mắng rác rưởi, từng cái từng cái giận dữ và xấu hổ không ngớt, trong mắt phun ra lửa.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Thế nào, nói chính là các ngươi, còn không phục?”

Lý Ngọc cả giận nói: “Hiện tại các ngươi thắng, chúng ta đi chính là, hà tất sỉ nhục người!”

“Đi?”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Ngươi đang giảng chuyện cười đi, ai cho phép các ngươi đi rồi?”

Lý Ngọc ngẩn ngơ, nói: “Vậy ngươi còn muốn sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi đã da mặt mỏng, cảm thấy bị vũ nhục khó chịu, vậy chúng ta liền giúp các ngươi đem da mặt phiến sưng điểm, như vậy thì sẽ không thật không tiện.”

Mọi người còn chưa phản ứng lại, Dương Thanh Huyền liền bóng người lóe lên, cướp đến Lý Ngọc trước người, đột nhiên một cái tát vỗ tới.

“Đùng!”

Lý Ngọc xử chí không kịp đề phòng, bị Dương Thanh Huyền Long Tượng lực lượng phiến ở trên mặt, trực tiếp một ngụm máu phun lão Cao, cả người đánh bay ra ngoài.

“Oành!”

Lý Ngọc ngã tại gạch đá xanh bên trên, trượt thật xa, trên mặt đất một cái nhìn thấy mà giật mình vết máu.

Hắn giãy giụa chống đỡ khởi thân thể, mọi người toàn giật nảy mình, nửa bên mặt sưng đông qua (bí đao) dường như, miệng đầy hàm răng toàn nát, lỗ tai cũng mất.

Dương Thanh Huyền vỗ tay khen: “Không sai, lần này không ai nhận được ngươi, không cần e lệ thật không tiện nha.”

“Phốc!”

Lý Ngọc lại phun ra một ngụm máu đến, ngã xuống trên mặt đất ngất đi.

Nhạc Cường quát to: “Các bạn học, đánh a! Báo vừa nãy thù!”

Nói đi, liền hướng về những học sinh cũ kia phóng đi.

Hơn ba trăm người, một hồi tiếng gào rung trời, doạ phá những học sinh cũ này đảm, từng cái từng cái xoay người đã nghĩ trốn, nhưng 300 người vây lại đây, trốn chỗ nào đi.

“Phanh phanh phanh!”

Các loại quyền cước đao kiếm tương giao, kịch liệt đánh lên, nhưng chỉ là thời gian ngắn ngủi, những học sinh cũ kia liền toàn bộ bị đánh ngã, liều mạng khóc ròng ròng, lớn tiếng xin tha.

Dương Thanh Huyền cao giọng nói: “Nhất định phải đánh liền bọn họ mẹ cũng không nhận ra, bằng không những học trưởng này nhóm da mặt mỏng, bị người nhận ra sẽ ngượng ngùng.”

“Đúng, các học trưởng thích sĩ diện, nhất định phải cố gắng đem mặt mũi của bọn họ ẩn đi, đừng khách khí!”

Nhạc Cường mạnh mẽ nói ra, trước hắn bị một tên học sinh cũ đánh đầu chảy máu, giờ khắc này người học sinh cũ kia bị hắn thả ngã xuống đất, liều mạng dùng chân giẫm mặt, dẫm đến đều máu thịt be bét, ngũ quan không phân biệt.

Tư Phi Vũ trên không trung nhìn một hồi, liền cảm thấy được đần độn vô vị, cùng trung niên nam tử kia cùng nhau rời đi.

Tề Dực khặc lắm điều vài tiếng, nói: “Khặc, khặc khặc, được rồi được rồi, những này rác rưởi đều quét đến gần đủ rồi, lại quét xuống đi, toàn nằm cái này, dơ hoàn cảnh.”

Dương Thanh Huyền nói: “Được rồi, tất cả mọi người dừng tay. Chúng ta năng lực có hạn, giúp học trưởng cũng chỉ có thể đến giúp cái này.”

Nhạc Cường ha ha cười nói: “Đúng vậy, thực sự là xin lỗi, năng lực có hạn cực kỳ, các học trưởng chớ trách.” Vừa nói, giày của hắn còn tại người học sinh cũ kia trên mặt ép.

Tề Dực nói: “Đều đi theo ta đi.”

Liền dẫn một đám học sinh, tiến vào Tàng Thư Lâu.

Những học sinh cũ kia tất cả đều nằm ở bên ngoài rên rỉ, các cái đầu sưng to lên như lợn, máu me khắp người nằm trên mặt đất, không người hỏi thăm.

Tề Dực dẫn mọi người, đi tới lầu một một chỗ ngóc ngách, ở trên giá sách xoa bóp mấy lần, càng mở ra một tấm cửa ngầm tới.

Tất cả mọi người là kinh ngạc, nơi này mỗi người đều đã tới, nhưng xưa nay không biết lầu một còn có cửa ngầm, một hồi hiếu kỳ tất cả đều đi vào theo.

Bên trong không hề có thứ gì, trên mặt đất khắc rõ trận pháp, hơn ba trăm người đi vào, có vẻ hơi chen chúc.

Mạnh Thụy liếc mắt nhìn, nói: “Truyền tống trận.”

Chính là ngắn khoảng cách truyền tống trận, phát động đơn giản, tiêu hao năng lượng cũng ít.

Tề Dực đánh ra mấy đạo pháp quyết ở trong trận, nhất thời lực lượng không gian tuôn ra mà đến, đem mọi người toàn bộ quấn vào bên trong, lóe lên liền biến mất không thấy.

Sau một khắc, ở một cái càng lớn trong không gian, hơn ba trăm người toàn bộ rớt xuống, náo động một mảnh.

Dương Thanh Huyền bốn phía liếc mắt nhìn, không gian này rất lớn, có ba mươi sáu cái thô to trụ đá, sừng sững ở trên cung điện, cảnh tượng như vậy, không giống như là Tàng Thư Lâu bên trong.

Nhưng đối với nắm trong tay quy tắc không gian cường giả tới nói, nạp Tu Di ở giới tử bên trong, cũng không phải việc khó gì, đến cùng thân ở nơi nào, vẫn đúng là khó nói.

“Các ngươi tới rồi.”

Khanh Bất Ly âm thanh ở trên cung điện bồng bềnh, sau đó liền cùng Ngô Hạo cùng nhau xuất hiện ở trước đại điện.

“Xin chào Viện trưởng.”

Chúng học sinh cùng kêu lên kêu lên, hưng phấn không thôi.

Nhiều lần đau khổ, rốt cục có thể xem Huyền giai võ kỹ, đều là vui vô cùng.

Khanh Bất Ly gật gật đầu, vui mừng nói: “Lần này nội viện sát hạch, bất ngờ không ngừng, có thể bộc lộ tài năng, trở thành nội viện đệ tử, thực là không dễ, ta cũng thay các ngươi cảm thấy kiêu ngạo. Vì lẽ đó, lần này xem Huyền giai võ kỹ cơ duyên, cũng là các ngươi dùng thực lực tranh thủ tới.”

Chúng học sinh đều là hào khí nhét đầy suy nghĩ trong lòng, nắm chặt nắm đấm, trong lòng sinh ra một luồng cảm giác tự hào.

Khanh Bất Ly nói: “Đối với lần này xem Huyền giai võ kỹ, ta có vài điểm muốn nhắc nhở mọi người.”

Mọi người vểnh tai lên đến lắng nghe.

Khanh Bất Ly nói: “Một, ta để cho các ngươi xem võ kỹ, chỉ là bộ này Huyền giai võ kỹ trên nửa khuyết.”

Trước mọi người cũng đã nghe Tô Anh nói rồi, giờ khắc này nhận được xác nhận, không khỏi có chút thất vọng, nhưng nghĩ lại nghĩ đến, Huyền giai võ kỹ ảo diệu vô cùng, mình cũng không cách nào nắm giữ toàn bộ, ham nhiều chưa chắc là tốt, cũng cũng không có cái gì thất vọng rồi.

Khanh Bất Ly tiếp tục nói ra: “Bởi vì bộ này võ kỹ biến hóa khá nhiều, một hồi toàn bộ công bố ra, ta sợ hoàn toàn ngược lại, đối với các ngươi tai hại vô ích, nếu người nào có thể đem trên nửa khuyết hiểu thấu đáo ra bảy tám phần mười, liền có thể thu được cơ hội, tìm hiểu hạ nửa khuyết.”

“Thứ hai, chính là thực lực của mỗi người, thiên phú và cơ duyên bất nhất, nếu là ở tìm hiểu trong quá trình, một khi phát hiện không đúng, ngàn vạn không thể mạnh mẽ tìm hiểu, bằng không dễ dàng tẩu hỏa nhập ma, nhẹ thì tàn phế, nặng thì bỏ mình.”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Chương 196: Nửa Khuyết Công Pháp

Mọi người vừa nghe, đều là khẩn trương lên, vừa nãy bởi vì chỉ có trên nửa khuyết không vui tình, quét đi sạch sành sanh.

Có thể đi đến một bước này, ít nhiều có chút tự mình biết mình, thêm vào Viện trưởng như vậy thận trọng căn dặn, đều hơi khẩn trương lên.

Dương Thanh Huyền nhớ tới Lục Giang Bằng cho mình Cú Mang Chỉ thời điểm, cũng là luôn mãi căn dặn, xem ra chính mình vận khí không tệ, tu luyện hai hạng Huyền giai võ kỹ, đều không có gặp sự cố.

Khanh Bất Ly nói: “Các ngươi cũng không cần sợ hãi, tận chính mình có khả năng đi tìm hiểu, dù cho chỉ là nhiều hiểu được một loại biến hóa, cũng đem được ích lợi vô cùng. Nếu là thực sự đỡ không được, nhắm hai mắt lại liền có thể.”

“Rõ!”

Mọi người cùng kêu lên đáp.

Khanh Bất Ly lúc này mới lấy ra một bộ sách cổ, nâng trong lòng bàn tay.

Một mảnh kim huy từ cuốn trúng xuyên thấu mà ra, Khanh Bất Ly một tay bấm quyết, không ngừng đánh vào cuốn trúng, lập tức có phù văn màu vàng từ trong đó lộ ra, không ngừng ở trên cung điện phóng to.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy trong đầu mê muội một hồi, toàn bộ thiên địa liền biến mất không thấy, mênh mông bên trong, chỉ còn dư lại một cái kia cái lớn như vậy phù văn, như đầy trời ngôi sao, nhật nguyệt treo cao.

Những cái kia phù văn mỗi một cái đều lộ ra một loại biến hóa, tựa như từng vị võ giả ngưng chỉ bấm quyết, đứng ở không trung.

Cùng lúc đó, bỗng nhiên “Tranh” một tiếng, trong thiên địa bồng bềnh đến một tia huyền âm, phảng phất hào quang chiếu khắp, khiến cho người linh đài thanh minh.

Khanh Bất Ly âm thanh truyền đến, nói: “Ta để Ngô Hạo trưởng lão biểu diễn này thủ Ngọc Kinh Dao, trợ mọi người tĩnh tâm ngưng thần, quét dọn linh đài tạp niệm.”

Dương Thanh Huyền bình tĩnh lại tâm tình, nhất thời cảm thấy đầy Thiên Phù văn biến thành võ giả, bắt đầu chuyển động, từng cái từng cái lăng không nắm chỉ, tư thế các có sự khác biệt.

Hắn không tự chủ được liền tay giơ lên, bắt chước đầy trời võ giả động tác, là một loại thuận theo mà nhưng theo bản năng, không có bất kỳ cái gì dư thừa ý nghĩ.

Ngưng ra đệ nhất chỉ.

Cả người hắn tâm thần rùng mình, lại như dừng lại giống như, sống ở đó không nhúc nhích.

Chỉ có thời gian đang thong thả trôi qua, nương theo lấy lượn lờ thanh âm, phảng phất cả người đều hòa vào bên trong vùng thế giới này.

Không biết qua bao lâu, Dương Thanh Huyền mới nhúc nhích một chút.

Trong tay quyết ấn biến đổi, ngưng ra đệ nhị chỉ.

Chỉ pháp tựa hồ không thay đổi, nhưng khí thế vì là một trong ngưng, phát sinh to lớn thay đổi.

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh, tâm không ngoại vật, tất cả đều vắng lặng ở đây đệ nhị trong ngón tay.

Trong đại điện, Khanh Bất Ly mí mắt giật lên, lộ ra nét mừng, cùng Ngô Hạo liếc nhau một cái.

Nhìn Dương Thanh Huyền trong tay ấn quyết biến hóa, hai người đều là một trận kinh hỉ.

Giờ khắc này trong điện hơn ba trăm người, toàn bộ ngồi xếp bằng trên mặt đất, ngắt lấy tương đồng dấu tay, tất cả đều dừng lại ở đạo thứ nhất biến hóa.

Hơn nữa không ít người trên trán bốc lên mồ hôi lạnh, chảy ròng ròng chảy xuống.

Sau đó, hai tên trưởng lão xoay chuyển ánh mắt, phát hiện Đỗ Nhược cũng thay đổi dấu tay, tiến vào đạo thứ hai biến hóa, đều là khẽ gật đầu.

Khanh Bất Ly nhẹ giọng nói: “Vân Càn Cung cao đồ, quả thực bất phàm, liền không biết Đỗ Nhược ở Vân Càn Cung bên trong thuộc tại cái gì trình độ.”

Ngô Hạo nói: “Vân Càn Cung chính là Huyền Dạ đại lục Trung Thổ thế giới, năm đại đỉnh tiêm thế lực một trong, tự nhiên không phải chúng ta Thiên Tông học viện có thể so. Đem Yêu Nguyệt Nhất Chỉ tâm pháp tiết lộ cho Đỗ Nhược biết, thật sự không thành vấn đề sao?”

Khanh Bất Ly nói: “Học viện tôn chỉ, khai tông Minh Nghĩa, chính là hữu giáo vô loại. Huống hồ Đỗ Nhược hiện tại là ta viện thân phận học sinh, chúng ta không thể nhất bên trọng nhất bên khinh.”

Ngô Hạo gật gật đầu, không tiếp tục nói nữa, chuyên tâm biểu diễn Ngọc Kinh Dao, từ từ thanh âm như chảy nhỏ giọt nước chảy, gột rửa lòng người.

Chén trà nhỏ thời gian về sau, liền có học sinh không chống đỡ được, hai mắt đột nhiên mở, từ đáng sợ kia trong tu luyện đi ra, cả người bị ướt đẫm mồ hôi.

Cái kia học sinh bốn liếc mắt một cái, phát hiện mình là cái thứ nhất đi ra, đột ngột sinh ra xấu hổ tâm ý.

Khanh Bất Ly xa xa truyền âm, hảo hảo trấn an một hồi, cái kia học sinh gấp vội vàng quỳ xuống đất, dập đầu gửi tới lời cảm ơn, sau đó rất cung kính lùi đến đến đại điện một bên, bắt đầu ngồi xếp bằng hạ xuống hơi thở chân nguyên, đồng thời củng cố tự mình tìm hiểu võ ý.

Sau đó, thỉnh thoảng có học sinh từ trong tham ngộ đi ra, đều là sắc mặt trắng bệch, hiển nhiên đến cực hạn của mình. Còn có một chút tâm tính kiêu ngạo hạng người, mạnh mẽ tìm hiểu, làm cho máu phun phè phè, trực tiếp tổn thương kinh mạch cùng nội phủ.

Sau ba canh giờ, có vượt qua một nửa học sinh, đều thất bại mà ra, tất cả đều là sắc mặt tái nhợt, cơ hồ đều dừng lại ở mười vị trí đầu nói biến hóa.

Vọt qua đạo thứ mười biến hóa học sinh, cơ bản có thể ổn định một trận, xông về phía trước nữa kích vài đạo biến hóa.

Theo người xung quanh dần nhiều, tiếng bàn luận cũng từ từ tăng gộp lại, thảo luận đề tài cơ bản đều trên người Dương Thanh Huyền, mang theo cực độ giật mình ngữ khí.

“Nếu là ta nhớ không lầm, đây là đạo thứ một trăm dấu tay, trời ạ, hắn vọt qua đạo thứ một trăm!”

“Không có khả năng lắm đi, hắn hay là nhảy lên thức tìm hiểu, trên đường lướt qua rất nhiều?”

“Đầu óc ngươi bị cửa kẹp đi, tự mình cũng không phải chưa từng thử, ở đáng sợ kia võ ý biến hóa dưới, có thể nhảy lên tìm hiểu sao?”

“Mau nhìn, Trần Chân, Tiêu Phong, cũng đều tiến vào hơn tám mươi loại biến hóa.”

“Đỗ Nhược cũng thứ chín mươi loại, chúng ta so với bọn họ, thiên phú liền thật sự kém nhiều như vậy sao?”

Theo thanh âm kỷ kỷ tra tra, bàn tán sôi nổi càng ngày càng vang, nhưng ở chính giữa tìm hiểu bọn học sinh, tất cả đều ngoảnh mặt làm ngơ, hoàn toàn không nghe được ngoại giới âm thanh.

Dương Thanh Huyền càng là toàn thân toàn ý đắm chìm trong cái kia đầy trời võ giả trong động tác.

Chỉ pháp của hắn cũng là tùy theo mà biến, bắt đầu chỉ là phỏng theo mà làm, tốc độ thật chậm, sau đó càng thông thuận lên, có chút nước chảy mây trôi, tựa hồ hoàn toàn là tự mình bấm quyết, không hề bị đầy trời quyết ấn ảnh hưởng.

Khanh Bất Ly trong mắt khiếp sợ liên tục, nhẹ giọng nói: “Làm sao sẽ nhanh như thế? Vẻn vẹn nửa khắc không tới, liền tìm hiểu bốn, năm loại biến hóa, hơn nữa càng lúc càng nhanh!”

Ngô Hạo cũng đầy mặt nghiêm nghị, càng nhiều nhưng là kinh hỉ, không nói một lời.

Lại qua mấy canh giờ, trung gian học sinh còn thừa không có mấy, cơ hồ tất cả đều tụ tập đến đại điện hai bên.

Chỉ còn dư lại Dương Thanh Huyền, Đỗ Nhược chờ hơn mười người.

Lần này tìm hiểu, tuy rằng thu hoạch có nhiều có ít, nhưng đều là được ích lợi không nhỏ, từ giữa đó sau khi rời đi, liền cần phải ở một bên tĩnh tâm điều tức, đem lĩnh ngộ đến đồ vật tiêu hóa.

Càng có vài tên học sinh, từ trong tham ngộ sau khi ra ngoài, tại chỗ liền trực tiếp tấn cấp.

“Nếu là ta không đã tính lời, Dương Thanh Huyền đã qua hai trăm loại biến hóa chứ?” Một tên đệ tử xì xào bàn tán lên.

“Không chỉ có là hắn, thật giống Đỗ Nhược cũng qua. Mấy người khác không có hai trăm cũng không xê xích gì nhiều.” Tên còn lại hâm mộ nói ra, mang theo nhàn nhạt đau buồn.

“Ai, thiên phú có cao thấp, ước ao không đến, sau đó nhiều cố gắng lên.” Mạnh Thụy tìm hiểu hơn một trăm hai mươi loại biến hóa, cũng đột phá đến Linh Võ hậu kỳ, tất nhiên là mừng rỡ không thôi.

Đối với Vu Dương Thanh Huyền thiên phú, hắn cũng chỉ có thể thán phục liên tục, không có một chút nào ganh đua so sánh chi tâm.

Thời gian từng giờ trôi qua, Trần Chân, Đoàn Vỉ Vỉ, Mạc Lam đám người, cũng lần lượt từ trong tham ngộ đi ra, đều là dừng lại ở ba trăm loại biến hóa trước, không khỏi thở dài vạn phần.

Toàn bộ ở giữa cung điện, cũng chỉ còn sót lại Dương Thanh Huyền, Đỗ Nhược cùng Tiêu Phong ba người.

Dương Thanh Huyền lĩnh ngộ tốc độ càng lúc càng nhanh, mỗi một đạo quyết ấn biến hóa thời gian, đều ở rút ngắn.

Đỗ Nhược cùng Tiêu Phong hai người nhưng là mười phần vững vàng, đuổi Dương Thanh Huyền tốc độ, chỉ là hai người quyết ấn nhìn qua có chút mới lạ, hoàn toàn không giống Dương Thanh Huyền như vậy nước chảy mây trôi.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 197: Thiên Phú Chênh Lệch

“Đứng lại! Mau dừng lại!” Ngỗi Thủy giận dữ hét: “Nơi này bảo vật, không phải ngươi có thể chia sẻ!”

Dương Thanh Huyền quay đầu lại liếc mắt nhìn hắn, xì cười một tiếng, đứng thẳng người, tay phải ở trước người xẹt qua, đánh hai lần búng tay, sau đó đá hạ chân, bắt đầu đi vũ trụ vũ bộ, đồng thời khiêu khích chỉ vào Ngỗi Thủy, nói: “Đến nha, đến nha, đến cắn ta nha.”

Mọi người thấy trố mắt ngoác mồm, Ngỗi Thủy càng là “Phốc” phun ra một cái lão huyết, lại bị trọng lực ép xuống, “Oành” một tiếng dán sát gạch đá xanh bên trên.

Dương Thanh Huyền rạo rực về sau, thấy mục đích đạt đến, liền ngừng lại, khà khà cười lạnh một tiếng, tiếp tục hướng tới cái kia nhà đá tập tễnh đi qua.

Còn lại tám người đều là há to mồm, tức giận không thôi, từng tiếng nghi vấn hỏi: “Tại sao hắn có thể hành động như thường?”, “Đến cùng xảy ra chuyện gì, chẳng lẽ trên người hắn có mang khắc phục trọng lực dị bảo?”

Mạnh Thụy hét lớn: “Thanh Huyền bạn học, kính xin đem cái kia vượn già đá ngã lăn, nặng như vậy lực lĩnh vực liền sẽ biến mất rồi.”

Dương Thanh Huyền quay đầu lại nói: “Đa tạ báo cho, ta kém chút liền muốn đá ngã lăn hắn đây, bây giờ nhìn lại vẫn là đi vòng qua, tuyệt đối đừng đụng hắn.”

Mạnh Thụy há to mồm, bị tức phun ra một ngụm máu tới. Mặt khác bảy người đều quăng tới trách cứ ánh mắt, tất cả đều trách hắn lắm miệng.

Nhạc Cường cao giọng nói: “Thanh Huyền bạn học, kính xin mang ta lên đồng hành. Tuy rằng trước có chút hiểu lầm, nhưng chính là không đánh nhau thì không quen biết mà, ta cùng Thanh Huyền bạn học rất khí vị tương đầu đây.”

Lý Chi Dạ vội hỏi: “Thanh Huyền bạn học, tại hạ có một em gái ruột, sắc đẹp thượng giai, xinh đẹp như hoa, mà tuổi mới mười ba, khuê nữ. Ta nguyện nói cùng bạn học làm vợ, từ đây kết làm thân gia, vĩnh thành Tần Tấn chuyện tốt.”

Mấy người còn lại mặt đen lại, thầm nghĩ người này thật là vô sỉ, vì đoạt bảo, ngay cả mình em gái ruột cũng có thể bán đi.

Lý Chi Dạ chỉ lo Dương Thanh Huyền không tin, vội vàng chỉ thiên lập lời thề, nói: “Ta Lý Chi Dạ ở đây xin thề, chỉ cần Dương Thanh Huyền mang ta tiến vào cái kia nhà đá, ta nhất định đem thân muội muội của mình gả cho hắn, tuyệt vô hư ngôn.”

Dương Thanh Huyền căn bản không thèm để ý, mắt thấy cách này vượn già thi thể càng ngày càng gần, không khỏi trong lòng “Ầm ầm” nhảy lên.

Mặc dù cách hơn mười trượng cách, đồng thời âm dương lưỡng cách, nhưng này vượn già trên người uy nghiêm, phảng phất xuyên thấu thời không, khiến cho hắn cả người toát mồ hôi lạnh, bước đi liên tục khó khăn.

Dương Thanh Huyền không dám áp sát quá gần, cẩn thận từ bên người đi vòng qua, nhưng thấy cái kia vượn già trên người khoác một kiện Thanh đồng thân giáp rỉ sét loang lổ, hạ thân một cái hung thú ôm bụng uy thế vẫn còn, phảng phất vừa chạm vào bên dưới liền có thể nát đi.

Chỉ có chuôi này chiến đao, ở bụi bặm thấp thoáng dưới, còn có thể lộ ra lăng liệt tâm ý, chỉ là thân đao đã đứt, chỉ có nửa đoạn nắm trong tay, ở chuôi đao nơi, có khắc một cái cứng cáp “Ba” chữ.

“Ba?”

Dương Thanh Huyền nội tâm mặc niệm một hồi, thầm nói: “Cố gắng đây chính là lão viên hầu tên đi.”

Hắn vòng qua lão viên hầu, nhìn chăm chú lên trước mắt nhà đá, trong mắt bắn ra cực nóng ánh sáng. Thân thể ở cường đại trọng lực dưới áp chế, bắt đầu sắp không chống đỡ được nữa.

Hắn có thể gắng gượng thân thể đi tới, hoàn toàn là bởi vì Thối Thể tám tầng nguyên nhân, nguyên lực tràn ngập toàn thân, mạnh mẽ chống đỡ cái kia trọng lực oai, dù vậy, đi đến thời khắc này, cũng nhanh đèn cạn dầu.

Hắn giơ tay bấm quyết, vận chuyển lên Thanh Dương Võ Kinh, đồng thời trái tay vồ một cái, đem cái kia Tử Hồn Thạch nắm vào trong tay.

Nhất thời một luồng mát mẻ ngọt ngào, ở trong kinh mạch lưu chuyển, rót vào toàn thân, giảm bớt toàn thân ê ẩm sưng cảm giác, không nói ra được thoải mái.

Vào thời khắc này, Tử Hồn Thạch trở nên óng ánh thấu sáng lên, một luồng ánh sáng màu xanh trong nháy mắt từ hắn lòng bàn tay lưu nhập thể nội, cùng cái kia Thanh Dương Võ Kinh tâm pháp sản sinh cộng hưởng.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy xương cốt toàn thân đều phát sinh “Đùng đùng” nổ vang, giống như như rang đậu, một luồng sức mạnh hùng hậu, ở biến hóa này về sau, tự nhiên mà lên.

Một trận bạch quang qua đi, chỉ thấy hắn một thân da thịt như lưu ly, khôi phục bản sắc về sau, bắp thịt dường như cũng bền chắc mấy phân, khí huyết dồi dào, cả người đều dồi dào dùng không hết khí lực.

“Đột phá? Thối Thể chín tầng?!”

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, lại ở đây loại bước ngoặt đột phá? Trong lòng hắn mừng như điên, đột phá đến Thối Thể chín tầng về sau, cái kia trọng lực áp chế nhất thời giảm mạnh, hắn thử nghiệm nhảy một cái, càng nhảy lên cao hơn một trượng, nhìn mặt khác chín người trợn mắt ngoác mồm.

“Ha ha!” Dương Thanh Huyền cười dài một tiếng, chạy nhanh, tại mọi người ước ao ghen tị trong ánh mắt, đem cửa đá đẩy ra, lóe lên mà vào.

Trước mắt biến hóa lập tức để hắn sợ hết hồn.

Nhà đá này bên trong không gian, lại là một chỗ to lớn cổ điện!

Bạch ngọc ảm đạm, kim bích bị long đong, tám cái to lớn Bàn Long nhận trọng trụ bên trên, có đèn chong thăm thẳm thiêu đốt, dường như ở tỏa ra Vô Tận cô lương.

Bên trong cung điện cổ không đãng không có gì, chỉ có ngay phía trước mang theo một bức to lớn chân dung, bản vẽ khô vàng, hiển nhiên là có không ít tuổi tác, chỉ có nét mực vẫn rõ ràng như mới.

Viễn cảnh là một mảnh Linh Sơn mênh mang từ từ triển khai, liên miên bất tuyệt đãng trong mây, lại là một mảnh linh vụ huyền diệu lượn lờ bốc lên, mơ mơ hồ hồ che đậy chân chương.

Ở đằng kia Linh Sơn trong sương mù khói trắng, nghiêng ra một phương vách núi vách cheo leo, một chỉ to lớn như núi cao viên hầu người mặc giáp vàng nhắm mắt mà ngồi, phía sau dắt một cái chiến bào như Hỏa Vân.

Hắn nhìn phía họa bên trong yêu nhân, chỉ thấy cái kia viên hầu hai tay bấm quyết, biểu hiện thê lương mà lẫm liệt, một cơ một cho, hiện rõ từng đường nét, lại như là sống giống như vậy, muốn xuyên qua giấy ra ngoài.

Đang vẽ quyển phía bên phải, nói ra mấy hàng chữ nhỏ, hành thư phiêu dật, Dương Thanh Huyền không nhịn được nói ra, “Bao nhiêu sự tình, xưa nay gấp; Thiên địa chuyển, thời gian bách. Mười ngàn năm quá lâu, chỉ tranh sớm chiều.”

Trong lòng hắn không tên run lên, rất ít hai mươi mốt chữ, nhưng dường như nói tận thiên hạ thoải mái, khí thế bài không. Như chung cổ thanh âm vang lên bầu trời, nhấc lên một trận lòng dạ khuấy động, không khỏi vì là chi thất thần.

Tại bức họa dưới góc phải, còn viết có “Vạn Cổ Trường Không” bốn chữ, mực lạc cứng cáp, bút pháp sắc bén, phảng phất cái kia một đôi chấp bút tay tận chưởng phong mây, phách tuyệt thiên hạ, lại đem thiên hạ khí thế trút xuống dưới ngòi bút.

Đầu bút lông câu chuyển nơi, hình như có ma lực, phảng phất bốn chiếc sâu thẳm mà thâm hắc giếng cổ vực sâu, sẽ cùng cái kia quyển “Thanh Dương Võ Kinh” ngân bạc như thế, nhìn Dương Thanh Huyền thân hình chấn động mạnh, hai mắt càng là đâm đau, vội vàng vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, lúc này mới được để hóa giải.

Sau đó định nhãn nhìn tới, phát hiện bốn chữ hơi có sự khác biệt.

Ba vị trí đầu chữ lộ liễu nhưng cứng cáp, sắc bén nhưng nghiêm nghị, phảng phất sử dụng hết phong hoa dưới, vẫn như cũ giấu mối vào trong.

Thứ tư “Không” chữ nhưng phi thường kỳ ảo phiêu dật, biến nặng thành nhẹ nhàng, nhìn qua giống như một chỉ viên hầu ở quơ gậy múa Trường Không.

Chính nhìn cái kia “Không” chữ xuất thần, đột nhiên, cái kia yêu hầu đột nhiên giương đôi mắt, dưới sự kinh hãi, chỉ thấy cái kia yêu hầu mắt vàng bên trong, một mảnh ánh vàng bắn mạnh mà ra, cả tòa cổ điện đều ở này hào quang chói lọi dưới, dập diệu tia chớp.

Sau đó bức tranh đó phần phật bay lên, liền như là mặt trời mới mọc lên không, trắng lóa cường quang dưới, không ngừng thiêu đốt ra kim sắc hỏa diễm, đồng thời sấm gió chi hỏa đoàn xoáy mà lên, xông thẳng bầu trời.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 198: Mở Ra Bốn Tầng Đầu

Tuy rằng Nhị lão vẫn chưa muốn cùng Vân Càn Cung tranh cao thấp một hồi, nhưng nếu là bị Đỗ Nhược tìm hiểu đến số một, kiểu gì cũng sẽ trên mặt có chút không qua được.

May là Dương Thanh Huyền không chịu thua kém, bất quá...

Nhị lão cười khổ liếc nhau một cái, này không khỏi cũng quá tranh khí đi!

Thiên phú mạnh hoàn toàn ra bọn họ lý giải, chân chính học một biết mười, thông qua trên nửa khuyết biến hóa, đem hạ nửa khuyết phía trước cũng thôi diễn đi ra, đây là đáng sợ dường nào thông minh.

Chung quanh học sinh cũng tất cả đều là một cái “Phục” chữ.

Khanh Bất Ly nói: “Lần này tìm hiểu võ kỹ, chư vị cho ta kinh hỉ rất nhiều, tuy rằng rất nhiều người dừng lại ở trên nửa khuyết, nhưng có thể thấy, tương tự được ích lợi không nhỏ. Hy vọng các ngươi sau khi trở về, hảo hảo đem tìm hiểu đồ vật thông hiểu đạo lí, tương lai ở con đường tu luyện bên trên, nhất định có thể rất có ích lợi.”

“Rõ!”

Mọi người cùng kêu lên đáp, đều là làm nóng người, ý chí do dự.

Khanh Bất Ly nói: “Ngô Hạo trưởng lão, ngươi lĩnh bọn họ đi ra ngoài. Dương Thanh Huyền, Đỗ Nhược, Tiêu Phong, ba người các ngươi lưu lại.”

Ngô Hạo một đạo quyết ấn đánh vào đại điện bốn phía, bên trong không gian lập tức hiện ra truyền tống ánh sáng, hắn mang theo mọi người một hồi toàn bộ rời đi.

Nguyên bản có vẻ hơi chen chúc đại điện, nhất thời trở nên không đãng lên, chỉ còn dư lại bốn người.

Khanh Bất Ly nói: “Nguyên bản ta cho rằng, có thể hiểu thấu đáo ba trăm loại biến hóa, có thể có một người liền là đủ, kết quả lại là ra ngoài ta dự liệu a.”

Hắn ngâm ngâm mà cười, nói: “Ba người các ngươi cũng có thể tiến vào hạ nửa khuyết tìm hiểu, hạ nửa khuyết có 720 loại biến hóa, có thể tìm hiểu bao nhiêu, liền toàn nhìn năng lực của các ngươi.”

“720 loại?!”

Dương Thanh Huyền cả kinh, lập tức trong mắt phóng ra ánh sáng đến, tựa hồ có hơi không thể chờ đợi được nữa.

Tiêu Phong nhưng là mặt rất lo lắng, một bộ lo lắng dáng vẻ, cảm nhận được áp lực cực lớn.

Đỗ Nhược sắc mặt bình tĩnh, tựa hồ đã sớm biết bộ này Huyền giai võ kỹ không đơn giản như vậy.

Khanh Bất Ly đem ba người vẻ mặt đặt ở trong mắt, cười hì hì, khoát tay nói: “Các ngươi đều trở về đi, đem vừa nãy tìm hiểu biến hóa hảo hảo tiêu hóa một hồi, sau năm ngày, vẫn còn đang nơi đây, ta sẽ đem hạ nửa khuyết biểu diễn ra.”

Nói, hắn tay giơ lên, bấm ra vài đạo quyết ấn.

Không gian bốn phía hơi chao đảo một cái, càng bắt đầu co lại nhanh chóng.

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, cái cảm giác này rồi cùng lúc trước Khanh Bất Ly ra tay vồ một cái như thế, hắn vội vàng mở to hai mắt, muốn nhìn rõ Khanh Bất Ly quyết ấn biến hóa, nhưng chỉ cảm thấy trong đầu “Vù” một hồi, căn bản là không có cách lý giải.

Sau đó, bốn người chỉ cảm thấy trước mắt loáng một cái, liền xuất hiện ở Tàng Thư Lâu một tầng, gian kia truyền tống bên trong.

Đỗ Nhược cả kinh nói: “Súc địa thành thốn, Đấu Chuyển Tinh Di! Võ vương đã xem quy tắc không gian khống chế lô hỏa thuần thanh, sợ là cách mặt đất cảnh cũng không xa đi.”

Khanh Bất Ly hắc âm thanh cười nói: “Đừng vội tới lấy cười lão nhân gia ta, xung kích địa cảnh sợ là đời này vô vọng, chỉ có thể ở trò vặt trên chơi đùa mấy lần, ngược lại để ngươi chê cười.”

Đỗ Nhược nghe vậy, sợ đến vội vàng chắp tay nói: “Võ vương thứ tội, Đỗ Nhược tuyệt không ý này, trong lời nói đắc tội, mong rằng thứ tội!”

Khanh Bất Ly cười nói: “Ta nói đùa, ngươi không cần để ý. Này Tàng Thư Lâu tổng cộng có bảy tầng, kể từ hôm nay, đối với ba người các ngươi mở ra phía dưới bốn tầng, các ngươi tìm Tề Dực đăng ký hạ thẻ học sinh đi.”

“Rõ!”

Ba người vui mừng, vội vàng ôm quyền chắp tay.

Cần phải lên đầu khi đến, Khanh Bất Ly đã không thấy.

Ba người lập tức ra tới cửa, tìm Tề Dực nộp thẻ học sinh, rất nhanh sẽ làm xong bốn vị trí đầu tầng chuẩn vào tay tục.

Tề Dực cũng là rất cao hứng, nói: “Tìm hiểu sự tình ta đã biết rồi, Tiêu Phong, ngươi đi về trước đem hôm nay lĩnh ngộ hảo hảo tiêu hóa, ngày mai lúc này trở lại tìm ta, ta đi Viện trưởng cái kia đem lên nửa khuyết công pháp mượn tới, lại để cho ngươi cảm ngộ một lần, tranh thủ có thể đem 360 loại biến hóa toàn bộ lĩnh ngộ.”

“Vâng, sư phụ! Cảm tạ sư phụ!”

Tiêu Phong đại hỉ, vội vàng bái xuống dưới.

Đây chính là bái vào trưởng lão môn hạ chỗ tốt, các loại tài nguyên có thể có to lớn nghiêng.

Tề Dực liếc mắt nhìn một chút Dương Thanh Huyền cùng Đỗ Nhược, nói: “Hai người các ngươi nếu là suy nghĩ một lần nữa tìm hiểu một lần, ngày mai lúc này cũng có thể lại đây.”

Đỗ Nhược ôm quyền nói: “Đa tạ Tề trưởng lão nâng đỡ, không cần.” Nói đi, liền cáo từ.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ta cũng không cần, ta trên Tàng Thư Lâu xem một chút đi, một mực rất tò mò mặt trên mấy tầng đều có thứ gì sách.”

Tề Dực gật đầu nói: “Bốn vị trí đầu tầng đã là đối với học sinh mở ra mức cực hạn, đặc biệt tầng thứ tư, sở hữu công pháp cao cấp đều ở bên trong.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, nói: “Vậy ta cáo từ trước.” Lập tức, liền ôm quyền cáo từ, hướng tới Tàng Thư Lâu hai tầng mà đi.

Trước mỗi lần suy nghĩ lên lầu hai, đều sẽ có một thanh âm truyền đến ngăn lại, cũng không phải là Tề Dực âm thanh, có thể thấy được ẩn thân trong lầu, còn ẩn giấu có không ít cường giả.

Lần này đạp lên bậc cấp, lại không ai lên tiếng, rất thuận lợi liền đi tới lầu hai.

Lầu hai tàng thư so với lầu một thiếu hơn phân nửa, nhưng tổng thể mà nói, vẫn là vô cùng phong phú. Dương Thanh Huyền căn cứ mục lục, lật xem mấy quyển võ kỹ, hiện đối với mình hoàn toàn không có sức hấp dẫn.

Bất quá lầu hai cái khác loại thư tịch, núi sông địa chất, nhân văn phong tục, đại lục lịch sử các loại, cũng so với lầu một phong phú nhiều, hắn cũng một bộ bộ lấy xuống lật xem, nhìn say sưa ngon lành.

Mấy canh giờ về sau, đem có liên quan với đại lục tri thức thư tịch đều xem một lần, lúc này mới hướng tới lầu ba mà đi.

Lầu ba, chỉ có nội viện học sinh mới có thể tới, thư tịch càng là giảm mạnh, chỉ có ngàn vốn không đến, tất cả đều là trưng bày trung cấp công pháp.

Nhưng số lượng ấy, ở toàn bộ bắc năm nước cũng là phi thường kinh người.

Bất kỳ một bản trung cấp công pháp thả đi ra bên ngoài, đều có thể dẫn ra một phen tinh phong huyết vũ tranh đoạt, nhưng nơi đây, nhưng chỉnh tề trưng bày gần nghìn bản.

Ở lầu ba xem học sinh cũng không nhiều, chỉ có hai mươi, ba mươi người, đều đang lẳng lặng nghiên cứu.

Dương Thanh Huyền lấy ra mấy quyển võ kỹ lật xem một lượt, quả nhiên so với sơ cấp công pháp muốn nhiều phức tạp, nhưng vẫn như cũ không đạt tới yêu cầu của hắn.

Hắn tìm mấy quyển có quan hệ kiếm pháp võ kỹ, lật xem mấy lần, liền khẽ lắc đầu.

Lại tìm sau một lúc, không có thể tìm tới để cho mình thoả mãn, trực tiếp nhắm lầu bốn mà đi.

Lần này, lập tức dẫn tới lầu ba học sinh chú ý, đều là ánh mắt lộ ra kinh sắc.

“Hắn muốn đi lầu bốn? Không thể nào, lầu bốn giấu toàn là công pháp cao cấp, chỉ có Chân Võ cảnh học viên mới có thể đi vào.”

“Tiểu tử này làm sao cũng không giống là Chân Võ cảnh cường giả, từ khí tức trên phán đoán, nên chỉ có Linh Võ trung kỳ đi.”

“Ta nhìn hắn hẳn là đầu óc bối rối, đi lầm đường.”

“Bạn học.”

Bỗng nhiên một người nhẹ giọng kêu lên, một tên thân hình cao lớn học sinh liền đi tới, mỉm cười nhìn hắn, nói: “Bạn học lạ mặt rất đây, là năm nay vừa thi vào nội viện a.”

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn hắn, vốn không muốn để ý tới, nhưng đối phương đứng ở phía trước hắn, đem đi về bốn tầng cầu thang ngăn trở, không khỏi cau mày nói: “Chuyện gì?”

Cái kia học sinh cười nói: “Ta gọi Tăng Văn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta không có hỏi ngươi tên gì, nếu là không có chuyện, còn xin tránh ra.”

“Tăng Văn? Danh tự này có chút quen thuộc a.”

Lầu ba những học sinh khác, cũng bị hai người nói chuyện hấp dẫn ánh mắt, thấp giọng bắt đầu nghị luận.

“Đương nhiên quen tất á! Đây chính là Tiềm Long Bảng trên tên a!”

Tên còn lại thấp giọng nói ra.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 199: Lên Cơn Giận Dữ

A Lý mụ mụ

A Lý mụ mụ

“Nếu là nhớ không lầm, nên trên Tiềm Long Bảng sắp xếp hơn chín mươi tên.” Lại một người nói nhỏ.

“Hơn chín mươi? Có thể lên Tiềm Long Bảng, vậy cũng hết sức lợi hại. Hắn ngăn cản tiểu tử này là có ý gì, chẳng lẽ muốn bắt nạt người mới?”

Lúc trước người thấp giọng hỏi.

“Ai biết được, xem một chút đi. Tăng Văn ngưng lại ở Linh Võ cảnh đại viên mãn đã rất lâu rồi, một mực đột phá không đi lên. Sớm muốn đi Tàng Thư Các bốn tầng, tuyển một bản công pháp cao cấp, phụ trợ tự mình đột phá dựa vào. Nhưng tầng thứ tư chỉ có Chân Võ cảnh mới có thể đi vào.”

Tên còn lại nhỏ giọng nói ra.

Tiếng bàn luận dần dần nhỏ đi, đều lén lút chú ý.

Tăng Văn đối mặt Dương Thanh Huyền chống đối, cũng không tức giận, mà là cười nói: “Bạn học, ngươi xác định mình có thể trên bốn tầng?”

Dương Thanh Huyền hảo thiếu kiên nhẫn, hai tay ôm ở trước ngực, lạnh lùng nói: “Liên quan gì đến ngươi?”

Tăng Văn tự mình nói ra: “Có thể trên tầng thứ tư học sinh có hai loại, một là đạt đến Chân Võ cảnh, thứ hai chính là có đãi ngộ đặc biệt. Nhìn bạn học dáng vẻ, hiển nhiên là loại thứ hai.”

Hắn hì hì nở nụ cười, nói: “Ta muốn mượn bạn học thẻ học sinh đi lên nhìn qua, ngày mai sẽ trả lại ngươi.”

Dương Thanh Huyền ung dung thong thả nói ra: “Ta tại sao muốn cho ngươi mượn? Không vui.”

Tăng Văn nói: “Rất nhiều lúc, làm việc có thể không thể kìm được tự mình vui hay không vui nha.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ta không vui, ngươi còn có thể đánh ta không được nơi này chính là Tàng Thư Các, ngươi có gan động thủ thử xem.”

Tàng Thư Các bên trong nghiêm cấm đánh nhau, nếu là có người động thủ, trong khoảnh khắc liền sẽ bị trấn áp, hậu quả mười phần nghiêm trọng.

Tăng Văn khẽ cười nói: “Ta đương nhiên không dám động thủ, nhưng ta còn có rất nhiều biện pháp khác nha, tỷ như ta hiện tại liền xuống đi canh giữ ở Tàng Thư Các trước cửa, trừ phi ngươi không ra ngoài, vừa ra tới nhất định bị đánh.”

Bốn phía học sinh đều không còn gì để nói, mắng thầm: “Ta thao, loại này uy hiếp, cũng thực sự là không người nào.”

Dương Thanh Huyền cười nhạo nói: “Vậy ngươi xuống chờ nha.”

Tăng Văn khoát khoát tay chỉ, cười nói: “Ta đương nhiên sẽ không dùng như thế lậu bức phương pháp.”

Dương Thanh Huyền sững sờ, bỗng nhiên cũng có chút cảnh giác lên.

Tăng Văn cười nói: “Ngươi có hay không cảm thấy, ngươi dáng dấp rất xấu a?”

“Có ý gì?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt lạnh lẽo, lạnh giọng nói: “Ban ngày cũng có thể nói dối, ngươi mắt mù sao?”

“Không không không.”

Tăng Văn tiếp tục nói ra: “Ngươi thật sự dài rất khó coi đây, bởi vậy có thể thấy được, cha mẹ của ngươi cũng nhất định xấu ra phân đi.”

Dương Thanh Huyền lạnh giọng nói: “Ngươi đang chọc giận ta, làm cho ta đánh ngươi?”

Tăng Văn cười nói: “Coi như thế đi, nhưng ngươi dám đánh sao? Ngươi này lậu bức, có gan liền ra tay a, ở Tàng Thư Các bên trong, một khi dẫn ra chân nguyên gợn sóng, đây chính là vĩnh cửu cướp đoạt tiến vào Tàng Thư Các cơ hội a, ha ha ha.”

Dương Thanh Huyền năm ngón tay nắm nổ vang, nhìn cái kia cười to dáng vẻ, đã nghĩ nắm cục gạch gõ vào đi.

Tăng Văn tiếp tục cười to, chỉ vào hắn mắng: “Xấu bức! Không chỉ có ngươi là xấu bức, cả nhà các ngươi đều là xấu bức!”

Dương Thanh Huyền giận dữ, mắng người cũng phải có miệng đức, họa không kịp người nhà.

Hắn bỗng nhiên thân thể run lên, một loại cảm giác xấu ở trong lòng hiện lên, tựa hồ có một sức mạnh kỳ dị, áp chế trên người mình, thật giống như quỷ nhập vào người giống như vậy, đem hắn tứ chi đều cuốn lấy, không cách nào nhúc nhích.

“Cái gì?!” Dương Thanh Huyền cả kinh, lập tức tỉnh lại, tựa hồ một loại nào đó nói.

“Ha ha, phát giác được không?”

Tăng Văn sắc mặt trở nên hơi dữ tợn, cười thầm: “Ta Võ Hồn, là duy nhất có thể lấy ở Tàng Thư Các bên trong động thủ Võ Hồn a!”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, hiện một luồng cực mạnh sức mạnh, từ trong cơ thể mình bốc cháy lên, trực tiếp xâm nhập toàn thân, đau đớn khó nhịn.

Không chỉ có như vậy, toàn thân nhiệt độ đột nhiên tăng lên, giống như là muốn tự cháy lên.

“Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?!”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, hắn trước sau cùng đối phương duy trì khoảng cách nhất định, có thể khẳng định đối phương không hề làm gì cả, vì sao tự mình sẽ một hồi nói!

“Khà khà, có phải là rất phẫn nộ, rất bất lực a?”

Tăng Văn khuôn mặt trở nên nham hiểm lên, lạnh giọng nói: “Từ chối học trưởng yêu cầu, liền phải làm tốt quỳ xuống chuẩn bị tâm lý. Ngươi lạnh lùng nhìn ta làm cái gì? Chẳng lẽ lại ngươi muốn ra tay đánh ta? Ha ha, lại không nói ngươi căn bản không đánh lại được ta, nơi này là Tàng Thư Lâu ngươi dám không?”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy cả người khó chịu dị thường, có một đoàn ngọn lửa vô danh ở trong người cháy hừng hực, cả người mặt đều biến được đỏ bừng, hắn cắn răng cả giận nói: “Ngươi đến cùng đối với ta làm cái gì?”

Tăng Văn gằn giọng nói: “Nói cho ngươi cũng không sao, tân sinh cặn bã, học trưởng ta Võ Hồn, gọi là lên cơn giận dữ, chỉ cần bên trong cơ thể ngươi có tức giận, liền có thể bị ta xúc động, giờ khắc này ngươi chịu tội, tất cả đều là tự mình vừa sự phẫn nộ chi hỏa a!”

“Cái gì?”

Dương Thanh Huyền trợn tròn mắt, còn có loại này Võ Hồn?

Hắn giờ khắc này suy nghĩ không tức giận, nhưng cũng đã chậm, phẫn nộ chi hỏa ở trong người thiêu đốt, đau hắn nhe răng trợn mắt, nhưng lại không dám ra tay đánh người.

Hắn có thể bén nhạy nhận ra được, này lầu bốn bên trong có một nói cực kỳ ác liệt khí tức, chính khóa chặt tự mình, chỉ cần mình nổi khùng ra tay, hơi thở kia sợ là trong nháy mắt liền sẽ đem mình trấn áp.

Tàng Thư Lâu là học viện trọng địa, không cho phép bất luận người nào ra tay.

Nhưng Tăng Văn Võ Hồn vô thanh vô tức, giết người trong vô hình, trấn thủ lầu bốn lão sư cũng không có cách.

Tăng Văn cười gằn nói: “Ha ha, hiện tại biết đã chậm. Bất quá ngươi vẫn tính là lợi hại, lớn như vậy lửa giận, đều đang đốt không chết ngươi, vậy ta chỉ có thể lại cho ngươi thêm chút tức giận.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, cố nén lửa giận trong lòng đốt, cắn răng nói: “Nếu ta đã biết rồi, là thế nào cũng sẽ không tức giận. Nếu là ta không đoán sai, này lửa giận thiêu đốt thiêu đốt, liền sẽ tự mình tắt.”

Tăng Văn nói: “Đoán không sai, nhưng ở tắt trước đây, ta có một trăm loại biện pháp để ngươi bạo giận lên.”

Hắn lấy tay móc lấy lỗ mũi, rất nhanh sẽ xoa ra một đại đống, hướng tới Dương Thanh Huyền trên thân bắn tới, nói: “Ăn ăn của ta cứt mũi đi, ha ha ha.”

Dương Thanh Huyền cả kinh, vội vàng tránh khỏi đến, lửa giận trong lòng “Oành” một hồi liền cháy bùng lên, “A” kêu thảm một tiếng, liền hướng sau ngã trên mặt đất, bị đốt toàn thân đỏ chót bốc khói, trên da thậm chí có ngọn lửa thoát ra.

“Ha ha ha ha!”

Tăng Văn càng là đắc ý vạn phần, đi lên phía trước, lạnh lùng nói: “Tiểu tử ngươi quả nhiên không đơn giản, chẳng trách có thể được đến tầng thứ tư chăm sóc, cái khác Linh Võ trung kỳ cặn bã, sợ là vừa nãy một hồi bạo đốt, liền đã chết đi, ngươi lại vẫn có thể vác.”

Hắn giơ chân lên, hướng tới Dương Thanh Huyền trên mặt giẫm đi, cười gằn nói: “Khà khà, chậm rãi, chậm rãi, ta hiện đang chậm rãi đem đáy giày dán sát trên mặt của ngươi, chỉ cần không dùng tới chân nguyên, không đưa tới bạo động, không coi là đánh nhau ẩu đả, ha ha ha ha!”

“Mà ngươi, thì lại tất nhiên nổi giận hơn, trong nháy mắt kia dựng lên lửa giận, đủ để đem chính ngươi đốt vì là Hôi Tẫn!”

Tăng Văn đã sớm đem Tàng Thư Các quy củ mò rõ rõ ràng ràng, cười gằn nói: “Ở đây Tàng Thư Các bên trong, ta chính là vô địch, ai cũng không đấu lại ta!”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 200: Phong Lôi Ba Thức

Tăng Văn giơ chân lên, đầy mặt dữ tợn, chậm rãi đem đáy giày hướng tới Dương Thanh Huyền trên mặt thiếp đi.

Thật vất vả đến rồi cái có thể lên tầng thứ tư tên lính mới, hắn làm sao có thể không bắt được cơ hội này.

Cần phải ở Linh Võ đại viên mãn đã đã lâu, một mực đột phá vô vọng, liền hi vọng tìm một bản công pháp cao cấp, kỳ vọng có thể đột phá.

Bình thường những Chân Võ cảnh kia cường giả, tuy rằng ở Tàng Thư Các bên trong cũng đấu không lại hắn, nhưng hắn nào dám đi trêu chọc, một khi ra Tàng Thư Các, còn không được cho người ta đánh chết.

“Ha ha, phẫn nộ đi, khuất nhục sự phẫn nộ đi!”

Tăng Văn cười như điên, nói: “Ở đáy giày của ta dưới, hóa thành tro tàn đi!”

Chân của hắn chậm rãi gần kề đi qua, ở cách Dương Thanh Huyền khuôn mặt nửa thước địa phương, bị Dương Thanh Huyền tay giơ lên, một hồi nắm lấy.

“Phẫn nộ, đích thật là một loại tự mình hủy diệt tâm tình đây.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên ngữ khí bình tĩnh nói ra: “Ngươi Võ Hồn rất thú vị, lên cho ta sinh động một quẻ.”

"Há, làm sao, còn không phục? Không cam lòng đi chết sao?"

Tăng Văn cười gằn nói: "Ngươi cũng không cần quá khó tiếp thu rồi, có cái nào tân sinh là không bị đánh? Ai bảo ngươi không nghe học trưởng thì sao đây? Hiện tại coi như quỳ trên mặt đất, hai tay giơ thẻ học sinh kính dâng lên đến, ta cũng là muốn đánh ngươi."

Dương Thanh Huyền nói: "Một người thành thục tiêu chí, ít nhất phải học được khống chế tâm tình của chính mình. Hôm nay thật là chính ta bất cẩn, một hồi ngươi nói. Chỉ phải từ từ dán ngươi, không cho chân nguyên gợn sóng tản ra, không coi là đánh đúng không?"

Tăng Văn cười lạnh nói: "Phải thì như thế nào?"

Hắn dùng sức vung vẩy mấy lần chân, hiện đối phương tóm đến sắt chặt chẽ, tự mình làm sao đá đều thoát không nổi tay của đối phương.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Cũng đừng đá lung tung nha, nếu là ta đột nhiên buông tay, chân của ngươi liền đá ở trên người ta, chẳng khác nào là công kích ta."

Tăng Văn sững sờ, đột nhiên cảm giác thấy một luồng xót ruột đau đớn từ bàn chân bên trên truyền đến, không nhịn được "A" kêu thảm một tiếng.

Dương Thanh Huyền nắm bắt chân của hắn, từ trên mặt đất đứng lên, nói: "Lớn tiếng như vậy ồn ào, cũng không ai quản sao? Thực sự là quy củ cổ quái đây."

Tăng Văn đau sắc mặt trắng bệch, vội vàng khom người xuống đến, dùng hai tay đi tách ra Dương Thanh Huyền cánh tay, làm thế nào cũng tách ra không ra.

Dương Thanh Huyền nhưng là cười gằn không ngớt, một cái tay khác hướng tới miệng hắn trên che đi, nói: “Quá ồn, ta nhìn này Tàng Thư Các quy củ cũng nên sửa lại một chút, lớn như vậy trách móc kêu to, để những bạn học khác xem sách thế nào.”

Tăng Văn trên mặt mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu không ngừng lăn xuống, trong lòng sốt sắng, “Hắn tại sao có thể có khí lực lớn như vậy?”

Dương Thanh Huyền tay tại hắn trong con ngươi không ngừng phóng to, không lo được trên chân, hai tay vội vàng đẩy đi lên.

Động tác của hai người đều rất chậm, chỉ lo xúc động đến đường cảnh giới.

Nhưng Tăng Văn hai tay lực lượng, nơi nào chống đỡ được Dương Thanh Huyền, bị đẩy trở về, sợ đến hắn vội vàng dùng hai tay bưng miệng mình.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, trực tiếp giang hai tay đến, nắm bắt Tăng Văn mu bàn tay cùng gò má, cười gằn nói: “Tuyệt đối đừng ra tay, nếu không sẽ bị lão sư trấn áp, sau đó cũng không bao giờ có thể tiếp tục đến Tàng Thư Các.”

“Tạch tạch tạch!”

Mọi người chỉ nghe một trận xương vỡ âm thanh, Tăng Văn xương tay, kể cả hàm răng, còn có dưới cằm, lại Dương Thanh Huyền năm ngón tay sức nắm dưới, không ngừng bị bóp nát.

Mỗi người tất cả đều là tay chân lạnh lẽo, loại kia chậm rãi bóp nát âm thanh, để người không rét mà run.

Tăng Văn đau “Ô ô” kêu to, trên mặt một chút hồng hào đều không có, trợn to tròng mắt, mồ hôi rơi như mưa.

Nhưng toàn bộ miệng đều bị tay của chính mình bưng kín, muốn gọi gọi cũng kêu không ra tiếng, một cái chân còn bị Dương

Thanh Huyền cầm lấy, muốn chạy trốn cũng không có cửa.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ai nha, ta hiện tại tâm tình vô cùng tốt, cái kia nổi lên lửa giận, cũng dần dần dập tắt đây.”

“Ô ô.”

Tăng Văn không ngừng kêu, một mặt xin tha dáng vẻ, nhưng Dương Thanh Huyền căn bản thờ ơ không động lòng, đau Tăng Văn một nhiều sợi gân xanh hoành ở trên mặt, nước mắt đổ rào rào rơi xuống.

Dương Thanh Huyền đột nhiên cảm nhận được một luồng ác liệt khí tức rơi vào trên người, nhất thời lạnh lùng nói: “Lầu bốn lão sư, ta cũng không có đánh hắn, chỉ là nhẹ nhàng cầm lấy hắn, ngươi sẽ không cần trấn áp ta đi?”

Một giọng già nua vang lên, nói: “Tàng Thư Lâu bên trong, không thể giết người.”

“Hừ, ta có thể không giết hắn, ta sẽ nắm chắc hảo phân tấc.”

Dương Thanh Huyền dùng sức sờ một cái, một trận xương nổ vang, nghe được sở hữu lầu bốn học sinh tất cả đều là hãi hùng khiếp vía, thẳng đổ mồ hôi lạnh.

Tăng Văn càng là hai mắt lật một cái, liền triệt để ngất đi.

Dương Thanh Huyền lúc này mới buông hai tay ra, Tăng Văn “Oành” một tiếng liền ngã trên mặt đất, còn duy trì lấy hai tay che miệng tư thế, chỉ là hai tay triệt để biến hình, cơ hồ cùng miệng dính chung một chỗ, dáng dấp vô cùng thê thảm.

Còn lại học sinh tất cả đều đầy mặt dại ra, kinh hãi nhìn, căn bản chưa hoàn hồn lại, nơi nào còn có tâm tư đọc sách.

Dương Thanh Huyền lấy ra thẻ học sinh, ở trong tay dương mấy lần, lạnh lùng nói: “Thẻ học sinh ở đây, còn có muốn, cũng có thể lại đây. Nếu là sợ không thể động thủ, có thể đến Tàng Thư Các bên ngoài chờ ta.”

“Thật là cuồng vọng tân sinh!”

Mọi người đều là tức giận, trong mắt phun ra lửa giận, nhưng cũng không người dám lên trước khiêu khích.

Dương Thanh Huyền nhìn một vòng, lúc này mới đem thẻ học sinh thu hồi, hướng tới lầu bốn mà đi.

Hắn sau khi rời đi, không gian hơi chao đảo một cái, liền xuất hiện một tên chòm râu dê rừng ông lão, dò xét hạ Tăng Văn hơi thở, đem Tăng Văn mang đi.

Dương Thanh Huyền trực tiếp đi lên lầu bốn, không có nhận đến bất kỳ ngăn trở nào.

Cảnh tượng trước mắt không khỏi để hắn sững sờ, bốn tầng càng là rộng rãi cực kỳ, so với tầng thứ ba lớn hơn đến tận gấp ba không thôi.

Này Tàng Thư Lâu bên trong không gian khó lường, hắn cũng chẳng có gì lạ.

Hơn mười tinh mỹ giá sách bày ra ở bốn phía, mỗi một quyển công pháp đều cung phụng ở ngọc nắm bên trên, có mười tên học sinh đều cầm trong tay cuốn sách, ở bên cạnh trên đất trống khoa tay, nghiên cứu bên trong võ kỹ.

Lầu bốn không gian tăng lớn, chính là vì để mọi người có diễn luyện địa phương.

Dương Thanh Huyền xuất hiện, vẫn chưa gây nên mọi người phát hiện, hơn mười người kia tất cả đều đắm chìm trong tự mình trong tham ngộ, đối ngoại sự tình ngoảnh mặt làm ngơ.

Trước tiên ánh vào Dương Thanh Huyền mi mắt, là một bản quyền phổ, tên là “Băng thiềm Lục thức”, bên cạnh có một khối ngọc bài, viết: Ngưng nước vì là băng, hóa băng vì là chưởng.

Hắn đưa tay đi lấy, suy nghĩ lấy ra lật xem, nhưng ngón tay nhưng chạm được một tầng cấm chế, mềm nhũn, bị cản lại.

Một thanh âm vang lên, nói: “Đem thẻ học sinh bỏ qua, liền có thể mở ra cấm chế. Xem vũ kỹ cấp cao, mỗi canh giờ thu phí 1000 học phần.”

“A?!”

Dương Thanh Huyền một hồi trợn tròn mắt, ngơ ngác nói: “1000 học phần nhìn một canh giờ? Các ngươi tại sao không đi đoạt tiền?”

Thanh âm kia lại nói: “Không học phần có thể ký sổ, tự động ghi vào thẻ học sinh bên trong, một năm kỳ hạn trả hết nợ liền có thể.”

“Thời gian một năm...”

Dương Thanh Huyền nuốt nuốt nước miếng, rốt cục không đi lấy cái kia băng thiềm quyền, dù sao quá đắt.

Hắn lần này là muốn tìm một bộ kiếm pháp, lấy phối hợp Trảm Yêu Kiếm sử dụng.

Bốn tầng lâu vũ kỹ cấp cao không coi là nhiều, mỗi cái trên giá ước chừng có mười bộ, tổng cộng 130 đến bộ.

Dương Thanh Huyền xem một lần, ánh mắt rơi một bộ kiếm pháp trên Phong Lôi ba thức!

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình

nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 201: Đại Phụ Ông

Kiếm phổ bên cạnh trên ngọc bài, viết mười sáu chữ nhỏ, Dương Thanh Huyền lẩm bẩm đọc nói: “Gió chi lấy tán, lôi chi lấy động, hóa thành ba thức, là cho rằng kiếm.”

Không khỏi sáng mắt lên, kiếm pháp này ẩn chứa Phong Lôi Chi Lực, uy lực thẳng thắn thoải mái, cương mãnh cực kỳ, chính là mà hắn cần.

Trước đây đối với kiếm pháp cũng có chỗ nghiên cứu, nhưng phần lớn là linh xảo có thừa, uy mãnh không đủ, ở tất cả lấy sức mạnh vì là áp chế Huyền Dạ đại lục, có vẻ hơi lực bất tòng tâm.

Mà này Phong Lôi Tam Thức đúng là hắn cần thiết kiếm pháp.

Lấy ra thẻ học sinh, phải nhờ vào đi lên, bỗng nhiên thanh âm kia lại lần truyền đến, nói: “Này Phong Lôi Tam Thức chỉ có hai thức, nhưng vẫn là 1000 học phần xem một giờ, trước tiên nói rõ với ngươi, đừng đến thời điểm nói hãm hại ngươi học phần.”

Dương Thanh Huyền trong lòng cả kinh, nói: “Vì sao chỉ có nhị thức?”

Thanh âm kia nói: “Bộ kiếm pháp kia đặt ở này thời điểm, cũng chỉ có nhị thức. Mặc dù thiếu mất thức thứ ba, nhưng uy năng rất lớn, nhị thức chi chiêu, uy lực còn tại những khác Cao Cấp Vũ Kỹ bên trên, ngươi nếu như có thể học được, cũng coi như là kiếm lời.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, nói: “Vậy thì tuyển cái này.” Lại đem thẻ học sinh tới gần, trực tiếp đưa vào đến bên trong cấm chế, kết giới lắc lư dưới, liền tự mình mở ra.

Dương Thanh Huyền mừng rỡ đem cái kia võ kỹ lấy ra, nâng ở lòng bàn tay.

Thanh âm kia lại lần nói ra: "Bất quá, cho đến trước mắt, toàn bộ học viện đều không một người có thể hiểu rõ này hai thức."

"Cái gì?"

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Tại sao không một người hiểu rõ?"

"Cắt." Thanh âm kia xem thường nhổ nước bọt nói: "Còn phải hỏi, đương nhiên là bởi vì khó luyện chứ."

"Chuyện này..., vậy ta có thể luyện sẽ không?"

Dương Thanh Huyền bó tay rồi, nếu là khó như vậy luyện, cái kia 1000 học phần không phải uổng phí rồi? 1000 học phần không phải là món tiền nhỏ a!

Thanh âm kia nói: "Ta làm sao biết, chính ngươi từ từ xem đi, có vấn đề hỏi lại ta."

Dương Thanh Huyền có loại bị lừa rồi cảm giác, đem kiếm phổ mở ra, mặt trên thình lình viết vài cái chữ to: Một thức Phong Vân Động!

Hắn đi xuống mảnh đọc nói: "Muôn vàn kiếm pháp, tất cả thần thông, có thường Vô Thường, như gió tụ tản mác, biến hóa không dạng."

Giữa những hàng chữ, phảng phất lộ ra một cơn gió lớn Vân Kiếm, hóa thành từng trận kiếm ý, từ trên giấy sôi nổi mà ra, một hồi liền bị hấp dẫn tiến vào.

Hơn nửa giờ về sau, Dương Thanh Huyền mới đưa kiếm phổ lật hết, trầm mặc.

Suy tư chốc lát, hắn lại lần nữa cầm lấy kiếm phổ, trục chữ cẩn thận lật đọc.

Bốn tầng nơi nào đó, trấn thủ nơi đây lão sư, một hồi mở hai mắt ra, lộ ra sắc mặt khác thường, nhẹ nhàng “Ồ” một tiếng.

Bình thường học sinh lật hết võ kỹ về sau, đều là không kịp chờ đợi liền bắt đầu diễn luyện, giống Dương Thanh Huyền như vậy, nhìn sau lại mảnh đọc cực nhỏ.

Lần này đọc càng chậm hơn, Dương Thanh Huyền hoàn toàn chìm đắm ở trong thế giới của mình, đầy đủ bỏ ra hơn hai canh giờ, mới thanh kiếm phổ lật hết.

Thở phào một hơi, đem kiếm phổ khép lại, đưa ở trước người, sau đó ngồi xếp bằng xuống, nhắm hai mắt lại.

Ước chừng qua mấy canh giờ, Dương Thanh Huyền lại lần mở mắt ra, cái kia ánh mắt nghi hoặc hoàn toàn không gặp, hóa thành một mảnh thanh minh.

Hắn không hề có trực tiếp tu luyện, mà là lại lần mở ra kiếm phổ, lại một lần mảnh đọc.

Cái kia trấn thủ nơi đây lão sư sững sờ, trong mắt lộ ra than thở vẻ mặt.

Đọc sách có ba tầng cảnh giới, đem đọc sách mỏng, nhanh chóng xem một lần, biết bên trong giảng chính là cái gì.

Thứ yếu đem đọc sách dày, trục chữ phẩm đọc, cẩn thận cân nhắc, đem trong sách nội dung toàn bộ lý giải.

Tầng thứ ba chính là lại đem đọc sách mỏng, đem bên trong giảng toàn bộ lĩnh ngộ, đây mới là đem một quyển sách đọc thấu.

Dương Thanh Huyền giờ khắc này chính là lần thứ ba, đem lĩnh ngộ nội dung cùng trong sách làm trục đối chiếu một cái, miễn cho sai lầm cái gì.

Sau nửa canh giờ, rốt cục lần thứ ba lật hết, lúc này mới thở phào một hơi, có chút không thôi đem sách khép lại, thả lại trên giá sách, đem thẻ học sinh thu hồi.

Hắn rốt cuộc hiểu rõ kiếm pháp này vì sao không người luyện thành, nguyên lai này Phong Lôi Tam Thức là từ trong bát quái tốn, chấn động hai quẻ diễn hóa mà đến, lấy phong, lôi hai loại nguyên tố tâm ý, diễn hóa kiếm chiêu.

Hơn nữa ba thức kiếm ý, có thể hóa thành một bộ bộ pháp, tên là: Kiếm Bộ.

Lấy gió vì là hình, lôi vì là xương, kiếm vì là bước, cơ hồ có thể ngự không mà đi, thoáng qua mà tới, cực kỳ bá đạo khó dò.

Chỉ là bất luận kiếm chiêu vẫn là bộ pháp, nếu muốn luyện đến đại thành, trước hết hành lĩnh ngộ hai loại nguyên tố lực lượng.

Nguyên tố “Gió” còn tốt, tùy ý có thể chiếm được, có thể phụ trợ luyện thức thứ nhất Phong Vân Động.

Mà nguyên tố “Sét” nhưng là không thể được, đồng thời dị thường nguy hiểm, như ở ngày mưa gió mượn thiên lôi tu luyện, vô cùng có khả năng gặp ngũ lôi oanh đỉnh, trực tiếp liền vẫn lạc.

Còn nữa, coi như lĩnh ngộ hai loại nguyên tố lực lượng, cũng chỉ có thể tu luyện trước hai thức Phong Vân Động cùng thiên lôi kinh, còn lợi hại nhất thức thứ ba, nhưng hoàn toàn thất lạc.

Thiếu hụt thức thứ ba tinh yếu, trước hai thức uy lực cũng mất giá rất nhiều, Kiếm Bộ cũng khó luyện đến đại thành.

Tổng quát mà nói, đây là một bộ tính so sánh giá cả cực thấp võ kỹ.

Dương Thanh Huyền suy tư sau một lúc, vẫn là dứt khoát quyết định tu luyện, bởi vì bộ này uy lực kiếm pháp đủ lớn, mà Kiếm Bộ diệu dụng vô cùng, hơn nữa đọc một lượt toàn bản về sau, đối với thức thứ ba hắn cũng có chút vi diệu ý nghĩ, tựa hồ có thể tìm tòi đến một gì đó.

Điều này cũng làm hắn vô cùng hưng phấn, nguyên bản là mê võ nghệ, vượt qua có tính khiêu chiến đồ vật càng muốn muốn thử nghiệm.

Đem võ kỹ thả lại giá sách về sau, đang định bắt đầu diễn luyện, bỗng nhiên liếc qua thấy thẻ học sinh của mình, mặt trên biểu hiện ra nợ 7000 học phần!

“Chi!”

Dương Thanh Huyền hít vào ngụm khí lạnh, sợ đến mặt mũi trắng bệch, run giọng nói: “Bảy, bảy ngàn học phần?!”

Cái kia tiếng của lão sư truyền đến, hừ nói: “Không sai, vừa vặn vừa qua khỏi sáu canh giờ, không đủ một canh giờ lấy một canh giờ toán.”

“Ta - thao, này cũng quá đen tối đi!”

Dương Thanh Huyền tay chân lạnh mát, trên trán bốc lên mồ hôi lạnh đến, 7000 học phần, giết hắn cũng không bỏ ra nổi a!

Người lão sư kia lạnh lùng nói: “Có một năm này có thể trả nợ, từ từ trả đi.”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ nói: “Một năm sau ta hơn nửa không ở trường học, cần phải đánh với Tả Hành một trận về sau, ta liền rời khỏi học viện, đi tìm gia gia tăm tích, chẳng lẽ lại các ngươi còn có thể đuổi theo ta muốn học phân?"

Nghĩ thông suốt về sau, cũng là hắc cười một tiếng, không tiếp tục để ý.

Thời gian sau này, đều đắm chìm trong cái kia thức thứ nhất kiếm pháp trong tu luyện.

Rất nhanh, số ngày trôi qua.

Ngày này, Dương Thanh Huyền chính đang diễn luyện kiếm thức, bỗng nhiên bên tai truyền đến một tiếng hét lớn, "Toàn đều đang chờ ngươi đấy, tiểu tử ngươi còn ở lại chỗ này chơi bùn!"

Sợ đến Dương Thanh Huyền run run một cái, quay đầu nhìn lại, Tề Dực chính sau lưng hắn, nói: "Viện trưởng đã đợi ngươi đã lâu."

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, nói: "Chờ ta?"

Hắn bỗng nhiên ngất lịm, thất thanh kêu lên: "Nửa dưới bản thiếu! Nát, ta đã quên!"

Tề Dực cả giận nói: "Trọng yếu như vậy sự tình ngươi cũng có thể quên!"

Dương Thanh Huyền ngượng ngập chê cười nói: "Xin lỗi, xin lỗi."

Tề Dực bỗng nhiên sắc mặt trở nên cổ quái, ngoạn vị cười nói: "Khà khà, hơn mười người chờ ngươi một người, này nhưng đều là không dễ trêu chủ, nhìn ngươi làm sao với bọn hắn bàn giao."

"Bọn họ?"

Dương Thanh Huyền trong lòng dâng lên cảm giác xấu, liền bị

Tề Dực một phát bắt được vai, kéo mạnh lấy rời đi.

Một lát sau, liền được đưa tới ngày đó bên trong cung điện.

Hơn mười bóng người lỗi lạc mà đứng, đều tỏa ra khí tức mạnh mẽ.

Đỗ Nhược cùng Tiêu Phong cũng sớm đã có ở đó rồi, hai người đứng chung một chỗ, tựa hồ có hơi bị cô lập cảm giác.

Dương Thanh Huyền vừa xuất hiện, sở hữu ánh mắt đều bắn đi qua, để hắn có chút như có gai ở sau lưng.

Bất quá hắn không hề là khiếp tràng người, đón những ánh mắt kia nhìn sang, không khỏi sững sờ, dĩ nhiên thấy được một cái bóng người quen thuộc, kêu lên: “Tần Chấn lão sư.”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 202: Khoan Thai Đến Muộn

Ở đằng kia hơn mười người bên trong, có ba tên tuổi khá lớn đứng chung một chỗ, một người trong đó chính là Tần Chấn.

Tần Chấn nhìn thấy hắn, tràn đầy mừng rỡ, nói: “Ngươi đã đến.” Bên người là hai gã khác lão sư, một nam một nữ, cũng đều là ánh mắt rạng rỡ, đánh giá Dương Thanh Huyền.

Tên kia nữ lão sư lại cười nói: “Đây cũng là vừa thi vào nội viện, danh tiếng không hai Dương Thanh Huyền sao? Tần Chấn, ngươi dạy ra một cái học sinh tốt.”

Tần Chấn nói: “Dương Thanh Huyền có thành tựu ngày hôm nay, là chính hắn từng bước một đi ra, ta chỉ là hữu giáo vô loại, vẫn chưa đặc biệt đề điểm.”

Dương Thanh Huyền trong lòng ấm áp, nhớ tới Tần Chấn đối với mình chư quan tâm, bận bịu ôm quyền nói: “Học sinh có thể có hôm nay, đều nhờ vào lão sư vun bón.”

Tần Chấn cười nói: “Sư phụ dẫn vào cửa, tu hành ở mọi người, này tất cả đều là chính ngươi nỗ lực kết quả, ta cũng không dám tham công.”

Một người khác nam lão sư nói: “Các ngươi sư sinh hai người, cũng không cần ở đây lẫn nhau thổi phồng, đã bị tiểu tử này làm trễ nải không thiếu thời gian, mau mau bắt đầu đi.”

Dương Thanh Huyền nói một tiếng “Xin lỗi”, tràn đầy ý xấu hổ.

“Một tiếng xin lỗi, liền có thể bù đắp chúng ta về thời gian tổn thất sao?”

Một tên nam sinh đột nhiên nói ra, hai tay ôm ngực, đầy mặt vẻ lạnh lùng, nhìn hướng về phía trước, tựa hồ xem thường ở nhìn Dương Thanh Huyền.

Tề Dực hắc cười một tiếng, rốt cục có người làm khó dễ, biết Dương Thanh Huyền phiền phức đến rồi.

Đỗ Nhược cùng Tiêu Phong cũng đầy là lo lắng.

Ngoại trừ ba tên lão sư cùng bọn họ hai vị tân sinh bên ngoài, còn có chín người cao ngạo đứng ở một bên, có nhắm mắt dưỡng thần, có mang vẻ lạnh lùng, có tràn đầy hiếu kỳ, thần thái bất nhất, nhưng duy nhất tương đồng, chính là đối với hắn khoan thai đến muộn cảm thấy bất mãn.

Dương Thanh Huyền ánh mắt thoáng nhìn, liền bị một tên trong đó nữ tử hấp dẫn, cô gái kia khuôn mặt tinh xảo, da trắng như tuyết, một thân màu xanh nhạt Yên La váy bào, bên hông thêu lên yên Red-Ribon, khiến cho cái kia lành lạnh xuất trần khí chất dưới, nhiều một vệt yêu dã linh động, liền hàng nhái sáng sớm mới nở tường vi, xinh đẹp vạn phần.

Như vậy dung nhan khí chất, so với Vu Khinh Nguyệt cùng Tô Anh, cũng không kém chút nào.

Cô gái kia cũng chính đôi mắt đẹp liên tục đánh giá hắn, thấy hắn nhìn sang, cười một tiếng, hai mắt như nguyệt nha, mười phần mê người, nói: “Ngươi chính là Dương Thanh Huyền?”

Chín tên nội viện học sinh cũ bên trong, nguyên bản có ba, bốn người tràn đầy ngạo nghễ xem thường thần thái, nhưng theo nữ tử vừa mở miệng, cũng đều trên mặt mang theo vẻ lạnh lùng quay mặt lại.

Dương Thanh Huyền suy đoán cô gái này tất nhiên là tứ đại mỹ nữ bên trong một người khác, cũng không biết là ai, ôm quyền nói: “Chính là tại hạ, xin hỏi học tỷ là...”

Cô gái kia cười nói: “Gọi ta Ngải Vi là tốt rồi.”

“Ngải Vi.”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Quả nhiên.”

Ngải Vi chính là học viện tứ đại mỹ nữ một trong, mặc dù chưa từng gặp, nhưng sớm nghe nói về kỳ danh, không nghĩ tới người đẹp, thiên phú cũng càng như thế cao, có thể tìm hiểu thêm nửa khuyết võ kỹ, bộc lộ tài năng.

“Vị này học đệ, ta lời mới vừa nói ngươi không nghe thấy sao?”

Trước làm khó dễ người, quắc mắt nhìn trừng trừng, quát lên: “Chúng ta người nào thời gian đều so với ngươi quý giá vạn phần, vì ngươi một người, để cho chúng ta đợi không hồi lâu, há lại là một câu xin lỗi liền có thể xong việc!”

Dương Thanh Huyền trong lòng cười gằn, tự mình tuy rằng đến muộn, nhưng cũng không phải tùy tiện cái gì a miêu a cẩu liền có thể quát mắng, hắn đối với người kia làm như không thấy, xoay người hướng về Khanh Bất Ly ôm quyền nói: “Viện trưởng đại nhân, ta đến chậm, mau mau bắt đầu đi.”

“Làm càn!”

Người kia cảm thấy bị vũ nhục, mà lại là ở Ngải Vi trước mặt, lửa giận là thường ngày mấy lần, xông thẳng trán, một mảnh hồn quang từ trong cơ thể hắn bay ra, càng hóa thành loại nhỏ ngọn núi, hướng tới Dương Thanh Huyền ép tới.

“Làm càn người là ngươi đi? Viện trưởng, trưởng lão, lão sư đều có, lúc nào đến phiên ngươi nói chuyện động thủ?”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, ngọn núi kia mặc dù thế tới hung mãnh, không thể địch lại được, nhưng tốc độ không nhanh.

Mấy ngày này nàng đều đắm chìm trong cái kia Phong Lôi Tam Thức lĩnh ngộ bên trong, dưới chân bộ pháp giẫm mạnh, như gió như điện, bóng người phảng phất một ánh kiếm, dễ dàng liền xẹt qua đi.

Khanh Bất Ly, Ngô Hạo, Tề Dực ba người, đều là mí mắt giật lên, trong lòng thất kinh nói: “Kiếm Bộ?!”

“Ầm!”

Ngọn núi kia đánh rơi ở trên cung điện, mặt đất đánh nứt, một luồng chân nguyên bạo tán ra, xung kích bốn phương.

Hồn quang biến thành ngọn núi, cũng loáng một cái biến mất.

Những người còn lại, cũng đều là con ngươi thu nhỏ lại, kinh ngạc Vu Dương Thanh Huyền thân pháp nhanh như vậy.

Nhưng cũng chỉ là kinh ngạc mà thôi, dù sao thân pháp chỉ là phụ trợ tính võ kỹ, cũng không được coi trọng.

Đỗ Nhược càng là ngẩn ra, vừa nãy Dương Thanh Huyền bóng người hơi động, nàng càng đã nhận ra nhỏ xíu Lôi Điện chi lực.

Đang cùng chi chung đụng lâu như vậy thời gian trong, chưa bao giờ thấy hắn từng dùng tới loại thân pháp này, nghĩ đến nhất định là mấy ngày nay vừa học được.

Tần Chấn sắc mặt trầm xuống, tràn đầy hàn ý nhìn cái kia học sinh, thầm nghĩ nói: “Đã biết Dương Thanh Huyền là ta học sinh, còn dám ngay mặt ra tay, rõ ràng liền không đem sư phụ này của ta để ở trong mắt."

Chỉ có ba vị trưởng lão, mới là mặt sắc mặt ngưng trọng, bởi vì bọn họ mới biết, bộ này thân pháp ẩn chứa ở một bộ kiếm pháp bên trong, Dương Thanh Huyền nếu nắm giữ bộ pháp, tất nhiên liền kiếm pháp đó cũng là cùng nhau học.

Mà Khanh Bất Ly mở cho hắn thả tầng thứ tư xem quyền hạn, lúc này mới bao lâu?

Ba người nghĩ đến trong đó các loại, lẫn nhau liếc mắt một cái, đều là nhìn thấy lẫn nhau trong mắt kinh sắc.

"Hừ, phách lối như vậy ương ngạnh, còn có thể sống đến bây giờ. Ta nói sao, hóa ra là chuyên tâm tu luyện chạy trốn thân pháp, khà khà."

Cái kia học sinh một đòn không trúng, biết vậy nên trên mặt tối tăm, lạnh giọng châm chọc lên.

Dương Thanh Huyền nhàn nhạt nói ra: "Ta khoan thai đến muộn, làm trễ nải mọi người thời gian. Ngươi ở đây sái bảo, cũng làm trễ nải mọi người thời gian, ngươi ta hòa nhau rồi."

Cái kia học sinh nghe hắn nói tự mình sái bảo, càng là giận không nhịn nổi, trên thân hồn quang lại nổi lên, chính muốn xuất thủ, lại nghe tên còn lại hờn nói: "Ẩm thành nhỏ, tốt, đừng chậm trễ nữa mọi người thời gian!"

Ẩm thành nhỏ hơi thay đổi sắc mặt, cả giận nói: "Nhưng là tiểu tử này..."

Người kia lạnh lùng nói: "Tiểu tử này là Vu Khinh Nguyệt tình nhân, muốn dạy dỗ của hắn không biết phàm số, cũng không nhiều ngươi một cái. Tiến nhập nội viện về sau, tự nhiên có là người muốn đánh hắn."

Dương Thanh Huyền theo âm thanh nhìn tới, cái kia người nói chuyện biểu hiện lạnh lùng, khuôn mặt tuấn nhã, nhưng lộ ra một luồng cường giả khí chất, khiến cho người không dám vi phạm.

“Hì hì, Lộ Nhất Phàm, ngươi có cũng nghĩ đánh hắn nhỉ?”

Ngải Vi nháy mắt, ngậm cười hỏi.

Dương Thanh Huyền, Đỗ Nhược, Tiêu Phong, ba người đều là chấn động trong lòng, trong mắt bắn ra tinh mang đến, thầm nghĩ trong lòng: “Người này càng là Lộ Nhất Phàm, tứ vương một trong!”

Trong lòng ba người cũng đồng thời kỳ quái, vì sao tứ vương bên trong mấy người khác không có tới, lẽ nào là tìm hiểu thất bại?

Dương Thanh Huyền lập tức phủ định ý nghĩ này, lấy U Dạ cùng Vu Khinh Nguyệt thiên tư, không thể ở trên nửa khuyết bị đào thải, hẳn là hai người này căn bản là không có tham gia.

Lộ Nhất Phàm tuy rằng đầy người bá khí, nhưng đối mặt Ngải Vi, nhưng là có chút chất phác ngại ngùng, mặt đỏ lên, nói: “Nào có, dạng này tân sinh, không đáng ta ra tay.”

Ngải Vi mở to hai mắt, chớp chớp nói ra: “Thật sao? Nhưng ta mấy ngày trước còn nhìn ngươi cùng Vu Khinh Nguyệt đồng thời bước chậm trường học, ngươi là Phong nhi nàng là cát, quấn triền miên miên đến Thiên Nhai.”

Lộ Nhất Phàm đỏ cả mặt, vội la lên: “Làm sao có khả năng! Ngải Vi ngươi hiểu lầm, lần kia là ta bị nàng kêu lên, còn tưởng rằng có chuyện gì, kết quả bị nàng đánh cho một trận tơi bời khói lửa.”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 203: Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc

“Ngươi bị nàng đánh?”

Ngải Vi lấy làm kinh hãi, nguyên bản nô đùa ánh mắt, bắn ra tinh mang.

Còn lại mọi người, cũng đều là vì là một trong ngốc, sau đó giật mình không thôi.

Vu Khinh Nguyệt thực lực siêu quần, từ lâu là chúng người biết được, nhưng mạnh như thế nào, cũng không ai biết.

Tại nội viện bên trong lưu truyền một loại thuyết pháp, đó chính là Vu Khinh Nguyệt thực lực có thể có thể so với tứ vương, thậm chí nhắm thẳng vào U Dạ, chỉ là từ không có người có thể xác nhận.

Nếu là Lộ Nhất Phàm bị Vu Khinh Nguyệt đánh, như vậy loại này đồn đại cơ hồ là có thể tìm được chứng minh.

Dương Thanh Huyền cũng là giật mình không thôi, không nghĩ tới cô nàng kia lợi hại như vậy.

Ngải Vi ngưng tiếng nói: “Ngươi cùng với nàng chiến bao lâu, thứ mấy chiêu bị thua, trong đó quá trình, nói tường tận tới.”

Cô gái ganh đua so sánh tâm cực cường, đặc biệt Ngải Vi loại này tuyệt mỹ, thiên phú lại cao loại hình, nội tâm cực đúng độ kiêu ngạo, làm sao cam tâm chịu làm kẻ dưới.

Vu Khinh Nguyệt đã đem đệ nhất mỹ nữ tên tuổi cướp đi, vô hình trung liền thành kẻ thù của nàng, bây giờ nhìn lại thực lực cũng vượt xa nàng, làm cho nàng cực không cam lòng.

Khanh Bất Ly mấy người cũng là mảnh lắng nghe, bọn họ đối với Vu Khinh Nguyệt thực lực cũng cảm thấy hứng thú vô cùng.

Lộ Nhất Phàm gò má đỏ chót, bị người đánh vốn cũng không phải là hào quang sự tình, giờ khắc này càng là ngay mặt bị con tin hỏi, học Viện trưởng già đều có, hơn nữa chất vấn của hắn vẫn là như thế một vị đại mỹ nhân, để hắn khó có thể mở miệng.

“Này, này, khoảng chừng đại chiến ba ngàn hiệp đi, ta cũng nhớ không rõ lắm. Sau đó ta ngẫm lại, hà tất cùng với nàng một nữ tính toán, liền cố ý yếu thế, sau đó liền không cẩn thận thua nửa chiêu.”

Lộ Nhất Phàm dạ nửa ngày, mới kể ra một đoạn như vậy lời nói, ai cũng nghe ra được tất cả đều là lượng nước, không có nửa điểm tính chân thực.

Tất cả mọi người là mặt xạm lại.

Nhưng chuyện như vậy, đổi lại là bất luận người nào, đều không có ý tứ nói ra khỏi miệng, cũng đều có thể hiểu được Lộ Nhất Phàm tâm tình.

“Há, đại chiến ba ngàn hiệp thua nửa chiêu a, Hừ!”

Ngải Vi rõ ràng không đủ, hừ một tiếng nói: “Chờ tìm hiểu xong công pháp về sau, chúng ta lại cẩn thận tâm sự!”

Lộ Nhất Phàm gò má vinh quang tột đỉnh, cúi đầu không nói lời nào.

Tất cả mọi người là cảm thấy một trận buồn cười, trong ngày thường Lãnh Ngạo cực kỳ tứ vương, dĩ nhiên cũng sẽ có loại này vẻ khốn quẫn cái này tiếp cái khác thời điểm.

Dương Thanh Huyền đến muộn đưa tới không đủ bầu không khí, cũng thuận theo hòa tan.

Ấm thành nhỏ tuy rằng còn có tức giận, cũng không tiện phát tác.

Hơn nữa hắn vừa nãy tức giận thời điểm, rõ ràng cảm thấy Tần Chấn khí tức nhìn chăm chú lại đây, ác liệt mà bá đạo, nếu là mình tái phát khó, sợ là Tần Chấn cũng sẽ xuất thủ.

Nếu như bị học viện lão sư hành hung một trận, vậy liền được không bù mất, liền ngay cả báo thù đều báo không được.

Khanh Bất Ly nói: “Đều đừng nháo đằng, ta gọi các ngươi lại đây là vì nửa dưới bản thiếu công pháp, mà không phải xem các ngươi sái bảo, các ngươi rác rưởi thời gian, có thể có ta quý giá sao?”

Khiển trách mọi người một phen về sau, lúc này mới lấy ra nửa dưới bản thiếu công pháp, giấu ở một quyển Kim Thư bên trong, ở trước mặt mọi người từ từ mở ra.

Tất cả mọi người là mở to hai mắt, chỉ thấy cái kia Kim Thư bên trong, bắn ra đầy trời hào quang, một hồi trên không trung tản ra.

Ngô Hạo phối hợp với bắn lên dây cung luật, đầy trời ánh sáng lóe lên phía dưới, hóa thành vô số văn tự, như mưa rơi xuống.

Mọi người kinh hãi không thôi, những cái kia văn tự tăm tích có tiếng, nương theo lấy Ngô Hạo dây cung luật, từng cái từng cái rung động trong tim, gây nên gợn sóng.

Dương Thanh Huyền trong lòng có nhận thấy, lúc này nhắm hai mắt lại, lắng nghe.

Hắn lúc trước liền cảm ngộ đến, bộ này chỉ pháp bên trong, ẩn chứa cực mạnh âm cổ giai điệu, giờ khắc này sở hữu biến hóa toàn bộ hiện ra, càng ấn chứng suy nghĩ trong lòng.

Đầy trời chữ trời mưa, phảng phất có một cái bóng mờ ngồi ngay ngắn đánh đàn, mỗi một đạo đầu ngón tay biến hóa dưới, đều bắn ra một đạo huyền âm.

“Đây là...”

Cái kia âm luật như chỉ pháp tùy ý mà xuống, trực tiếp rơi vào trong lòng, khuấy động lòng người.

Linh đài trong óc, tựa như một mặt bị đánh nhíu xuân thủy, dao động ra vô số sóng gợn.

Khanh Bất Ly ngưng tiếng nói: “Đây là ‘Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc’, ẩn chứa vô cùng huyền diệu, chớ vội vận công chống đối, có thể giúp đỡ bọn ngươi lĩnh ngộ nửa dưới bản thiếu.”

Dương Thanh Huyền lập tức trấn định lại, bắt đầu lắng nghe cái kia giai điệu, trong đầu nhất thời xuất hiện một bóng người, không ngừng biến hóa chỉ pháp, khảy cái kia Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc.

Toàn bộ trên cung điện chỉ còn dư lại thanh âm chảy xuôi, tựa như phi lưu trực hạ tam thiên xích, úy vi tráng quan.

“Phốc!”

Bất quá thời gian uống cạn chén trà, Tiêu Phong liền phun ra một ngụm máu đến, mở hai mắt ra, tràn đầy thất vọng cùng không cam lòng.

“Sư phụ...”

Tiêu Phong tràn đầy hổ thẹn cùng giận dữ và xấu hổ.

Tề Dực lạnh nhạt nói: “Không sao, ngươi Võ Hồn quá mức nhạy cảm, bị này khúc âm gây thương tích cũng cực kỳ bình thường. Khỏe mạnh ở một bên điều tức đi, đừng lại cảm ngộ, bằng không hoàn toàn ngược lại.”

“Vâng.”

Tiêu Phong lập tức theo dặn dò, đi tới một bên, kinh ngạc phát hiện tiếng đàn không còn, cái kia Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc dĩ nhiên chỉ ở chính giữa vờn quanh, thật có thể nói là tài năng như thần.

Một hồi lâu sau, tên kia nữ lão sư cũng không chống đỡ được, thân thể lắc lư mấy lần, liền ọe ra một ngụm máu đến, vội vàng từ giữa đó rời đi.

Hiểu thấu đáo công pháp, cố nhiên cùng tu vi có quan hệ, nhưng càng nhiều hơn chính là đối với võ ý lý giải, cùng với võ đạo thiên phú mạnh yếu.

Sau đó không lâu lại có hai tên nội viện học sinh không chống đỡ được, nôn ra máu rời đi.

Ngô Hạo trên trán xuất mồ hôi hột, biểu diễn này khúc, cực kỳ hao tổn chân nguyên, nhưng hắn chỉ pháp lưu loát, hiển nhiên hết sức quen thuộc.

Khanh Bất Ly khép hờ mắt, ánh mắt có chút vẩn đục, dường như như muốn tai lắng nghe, nhưng thỉnh thoảng mở mắt ra, bắn ra đếm tinh mang đến, ở trên người mọi người loanh quanh.

“Phốc! Phốc!”

Lại là liên tiếp mấy người đỡ không được, ở đằng kia tiếng đàn sát phạt bên trong bị thương, khiếp sợ mở mắt ra, bốn phía vừa nhìn, không cam lòng rời đi.

Đỗ Nhược cũng ở hơn một canh giờ về sau, rốt cục không chống nổi, âm u rời sân.

Qua một trận, ấm thành nhỏ cũng đỡ không được, mở mắt ra, một hồi liền thấy Dương Thanh Huyền, cả kinh nói: “Làm sao có khả năng? Tiểu tử kia!”

Dương Thanh Huyền còn khí định thần nhàn ngồi xếp bằng trung gian, tựa hồ không có bao nhiêu biến hóa, còn xa chưa đạt đến không chống đỡ nổi trình độ.

Ấm thành nhỏ ánh mắt lóe lên khiếp sợ cùng tức giận, tìm hiểu võ kỹ bại bởi Dương Thanh Huyền, để hắn lửa giận trong lòng thiêu đốt, nhưng lại không thể làm gì, chỉ có thể ở một bên giương mắt nhìn.

Rất nhanh, trung gian cũng chỉ còn sót lại ba người, Dương Thanh Huyền, Lộ Nhất Phàm cùng Tần Chấn.

Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc cũng càng ngày càng gấp rút, giống kim qua thiết mã, du du dương dương, rồi lại khiến người rung động đến tâm can.

“Coong!”

Huyền âm rơi xuống, rung động thanh âm ở trên cung điện vang vọng thật lâu.

Ba người sắc mặt đều hiện ra ửng hồng, hiển nhiên khí huyết theo âm luật sôi sục, một hồi không khôi phục lại được.

“Phốc!”

Lộ Nhất Phàm cũng chung quy không có gánh vác, phun ra một ngụm máu đến, nhưng trong mắt nhưng là sắc mặt vui mừng liên tục.

Một khúc cuối cùng, tuy rằng còn có rất nhiều biến hóa không thể lĩnh ngộ, nhưng đều ghi vào đầu óc, chung quy có thể chậm rãi tìm hiểu.

Nhưng vào lúc này, Khanh Bất Ly bỗng nhiên thân hình hơi động, tay giơ lên, lập tức hóa thành ba ngón điểm ra, phân biệt đánh về phía Tần Chấn, Lộ Nhất Phàm, Dương Thanh Huyền, càng là đồng thời bắn về phía ba người.

Dương Thanh Huyền chính nhắm mắt trầm tư, chợt thấy được một nói chỉ lực phả vào mặt, nhất thời mở hai mắt ra, bắn ra một mảnh tinh mang, tương tự bấm ngón tay điểm ra, càng cùng Khanh Bất Ly chỉ pháp giống như đúc.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 204: Kịch Chiến

“Yêu Nguyệt Nhất Chỉ?!”

Bốn phía học sinh đều là giật nảy cả mình, Dương Thanh Huyền cái kia chỉ tay pháp mặc dù nhìn như non nớt, nhưng ở trong mắt bọn họ, đã cùng Khanh Bất Ly đánh tới gần như giống nhau.

Nói cách khác, lấy bọn họ đối với Yêu Nguyệt Nhất Chỉ lý giải, hoàn toàn không nhận ra khác nhau.

Khanh Bất Ly cũng là chấn động trong lòng, nhưng cũng trên mặt mang theo sắc mặt vui mừng.

Giờ khắc này, Tần Chấn cùng Lộ Nhất Phàm cũng lần lượt ra tay, tương tự là Yêu Nguyệt Nhất Chỉ, đón đánh mà đi.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Ba đạo chỉ lực trên không trung chạm vào nhau, hóa thành chân nguyên gợn sóng, hướng tới bốn phía đẩy ra.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, tựa hồ cảm ngộ đến gì đó, dưới chân bộ pháp giẫm mạnh, liền dán vào Khanh Bất Ly bên cạnh người, lại lần nhấn một ngón tay, đánh về phía ngực.

Khanh Bất Ly cười nhạt, cũng là tay giơ lên, chỉ điểm một chút dưới, trực kích Dương Thanh Huyền mu bàn tay, vây Nguỵ cứu Triệu.

Dương Thanh Huyền cả kinh, lúc này thu cánh tay về, tay trái trở tay chỉ tay, lại lần điểm ra, chỉ bất quá lần này triển khai nhưng là Cú Mang Chỉ.

Khanh Bất Ly than thở một tiếng, nói: “Đến hay lắm!”

Cú Mang Chỉ cùng Yêu Nguyệt Nhất Chỉ, vốn là một bộ võ kỹ, lẫn nhau trong lúc đó liên quan rất nhiều, tất cả biến hóa, tồn tử một lòng.

Khanh Bất Ly cũng thay đổi một loại chỉ pháp, tay trái ngón út đâm nghiêng mà ra, đón nhận Cú Mang Chỉ, cũng chính là “Bát Âm Huyền Chỉ” bên trong chỉ tay, tên là: Tiêu Dao chỉ.

Chỉ tên Tiêu Dao, nhẹ nhàng phiêu dật, thanh tao lịch sự rõ tuyển, tựa như hoa bên trong hồ điệp, qua lại mà đi.

“Oành!”

Hai ngón lực lượng trên không trung va chạm, lập tức nổ ra, dư âm hướng tới trên người hai người rung động đi qua.

Khanh Bất Ly ngón tay giữa lực áp chế ở cùng Dương Thanh Huyền không khác nhau chút nào, so đấu thuần túy là võ ý cùng biến hóa, lại cũng không chiếm thượng phong, ánh mắt lộ ra thần sắc tới.

Hắn đắm chìm ở đây vô ảnh chỉ trên mấy chục năm, nếu bàn về đối với chỉ pháp lý giải, Thất lão bên trong tất nhiên là số một số hai, cho dù là Lục Giang Bằng đích thân đến, cũng không thể thắng quá hắn, mà Dương Thanh Huyền thi triển ra Cú Mang Chỉ, cái kia võ ý càng không kém chính mình.

“Này, này làm sao có khả năng?!”

Không chỉ có là hắn, Ngô Hạo cùng Tề Dực đồng thời trong lòng chấn động mạnh.

Giờ khắc này, Tần Chấn cùng Lộ Nhất Phàm thoáng suy tư dưới, cũng lại lần sử dụng tới Yêu Nguyệt Nhất Chỉ, hướng tới Khanh Bất Ly điểm tới.

Có thể có được Võ vương chỉ điểm, đồng thời cùng Võ vương so chiêu, lĩnh ngộ biến hóa, rất nhiều người một đời đều không thể cầu, cơ hội như thế, hai người từ sẽ không bỏ qua.

“Khá lắm, thử xem ta lạnh nhân chỉ!”

Tề Dực nhìn ngứa tay, cũng một bước bước vào vòng chiến, tay giơ lên, bên trong chỉ liền điểm đi ra ngoài.

Ở hắn chỉ trên thân, quấn lên nhàn nhạt khói trắng, như băng sương che ở chỉ trên mặt, Dương Thanh Huyền trong khoảnh khắc liền cảm nhận được ý lạnh kéo tới, lập tức không dám thất lễ, chỉ pháp sờ một cái, liền đón đánh mà lên, chính là mới vừa rồi lĩnh ngộ Yêu Nguyệt chỉ.

Tề Dực ánh mắt lộ ra thần sắc, lập tức khóe miệng vung lên ý cười, chỉ pháp ở không trung xoay một cái, càng vẽ ra một đường vòng cung, từ bên hông kích đi qua.

Dương Thanh Huyền mặt không biến sắc, tương tự là hai ngón trên không trung biến đổi, đồng thời dưới chân đạp ra Kiếm Bộ, liền cướp đến Tề Dực bên cạnh người, tránh né cái kia lạnh nhân chỉ, hướng tới Tề Dực hai mắt điểm tới.

“Ha ha, thật bén nhọn thủ đoạn!”

Tề Dực nở nụ cười, dưới chân lui một bước, thu hồi tay đến, lại lần ra chỉ, chỉ bất quá lần này hai tay cùng xuất hiện, hai chiêu “Lạnh nhân chỉ” đồng thời điểm tới, phân biệt đánh về phía Dương Thanh Huyền ngón tay cùng bụng dưới.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nghênh chiến, lập tức lại nổi lên chỉ tay, chính là Cú Mang Chỉ, tiến lên nghênh tiếp.

“Cái gì?!”

Tề Dực giật nảy cả mình, cùng thi hai ngón tay cũng không có gì khó khăn, nhưng cùng lúc triển khai hai loại không giống chỉ pháp, liền có vẻ hơi quỷ dị.

Đây chính là phân tâm nhị dụng.

“Oành! Oành!”

Bốn ngón tay chạm vào nhau, một mảnh vệt trắng đánh văng ra, hai người đều là đều thối lui một bước.

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh, không có bất kỳ gợn sóng tâm tình gì, trái lại trong con ngươi một bộ suy nghĩ sâu sắc dáng vẻ, chính đang này giao thủ so chiêu bên trong, lĩnh ngộ chỉ pháp tinh yếu.

Một mặt khác, Tần Chấn cùng Lộ Nhất Phàm, cũng cùng Khanh Bất Ly kịch chiến một khối, chỉ kình lực bay ngang, đánh khí thế hừng hực.

Lúc này, Ngô Hạo cũng thu hồi đàn cổ, bồng bềnh mà tới, tựa hồ không gặp hắn ra tay, Dương Thanh Huyền nhưng nhận ra được dị thường nguy hiểm, kinh hãi dưới, lùi một bước để tiến hai bước, đồng thời hai ngón điểm ra, chỉ tay che ở trước người, một mực đón đánh mà đi.

“Oành!”

Không trung gây nên tầng tầng khí áp, một hồi khuếch tán ra.

Ngô Hạo nói: “Ta một chỉ này, tên là: Vô ảnh, tới vô ảnh đi vô tung tâm ý, ta cũng rất tò mò, ngươi là như thế nào bắt lấy ta chỉ pháp.”

Chỉ thấy Ngô Hạo thân thể khẽ nhúc nhích, Dương Thanh

Huyền lập tức cảm ứng được nguy hiểm, thân pháp xoay một cái, dưới chân như đạp ở ánh kiếm bên trên, lập tức tránh đi.

Bóng người vừa ra định, liền cảm thấy phía sau lạnh sưu sưu, Tần Chấn chỉ tay Yêu Nguyệt, phá không đánh tới.

Sáu người tuy hai mà một, không phân trận doanh, ác chiến đến một khối, đánh tràn đầy phấn khởi, thoải mái tràn trề.

Bốn phía học sinh tất cả đều mở to hai mắt nhìn, khó có thể tin tưởng được.

Nếu nói là Tần Chấn cùng Lộ Nhất Phàm có thể tìm hiểu Yêu Nguyệt Nhất Chỉ, cùng chư vị trưởng lão đối chiến, mọi người nhiều ít còn có thể tiếp thu, nhưng thấy cái kia Dương Thanh Huyền cũng có thể kịch chiến bên trong, đồng thời tùy ý tùy ý, liền không quá có thể tiếp nhận rồi.

Đỗ Nhược cùng Tiêu Phong nhưng là đầy mặt bình tĩnh, vẫn chưa cảm thấy không thích hợp.

Hai tên đào thải lão sư tuy rằng cảm thấy khiếp sợ, nhưng rất nhanh cũng là tiếp nhận rồi.

Mà những cái kia nội viện học sinh cũ, thì lại từng cái từng cái mặt âm trầm, cơ hồ muốn chảy ra nước.

Chỉ có Ngải Vi một người mỉm cười mà đứng, nói: “Chẳng trách Vu Khinh Nguyệt sẽ coi trọng hắn, quả nhiên thật sự có tài.”

“Hừ, vận khí gây ra thôi!”

Ấm thành nhỏ không phục, lạnh giọng bác bỏ nói.

Ngải Vi cười nhạo nói: “Ai u, vận khí cũng là thực lực một phần, tu luyện lâu như vậy đều không hiểu đạo lý này? Chẳng trách Vu Khinh Nguyệt vừa ý chính là hắn, mà không phải ngươi.”

“Ngươi…”

Ấm thành nhỏ mặc dù giận, nhưng đối mặt đồng dạng là nhân vật mỹ nữ Ngải Vi, cũng không phát ra được tính khí đến, trái lại sẽ bị trào phúng lửa giận, toán ở Dương Thanh Huyền trên đầu, nhìn Dương Thanh Huyền ánh mắt, càng thêm lãnh lệ.

Mọi người tuy là phía bên ngoài nhìn kịch chiến, nhưng kết hợp vừa nãy tìm hiểu chỉ pháp, lại nhìn sáu người triển khai, cũng là được ích lợi không nhỏ.

Có thể đi đến một bước này, cũng sẽ không là kẻ ngu, một bên kết hợp trong sân tranh đấu, một bên tự mình khoa tay lên.

Trong sân đấu hơn nửa giờ, Dương Thanh Huyền mặc dù càng đánh càng vui sướng, nhưng thể năng nhưng là yếu nhất, cái thứ nhất không chống đỡ được, vạn phần không muốn từ trong vòng chiến lui đi ra.

“Ha ha, tốt, rất tốt!”

Khanh Bất Ly tâm tình phi thường khoan khoái, lớn tiếng nói: “Hôm nay liền chấm dứt ở đây đi.”

Nói, một tay phất lên, một luồng lực lượng không gian quấn lấy Tần Chấn cùng Lộ Nhất Phàm, đem hai người từng người tách ra.

Ngô Hạo cùng Tề Dực cũng đều ngừng tay tới.

Dương Thanh Huyền ba người đều là mừng rỡ không thôi, trận chiến này bên dưới thụ ích lương đa, bù đắp được tự mình một năm nửa năm bế quan tìm hiểu.

Khanh Bất Ly xua tay, nói: “Tề Dực trưởng lão, ngươi dẫn bọn họ tất cả đi xuống đi. Dương Thanh Huyền, ngươi lưu lại.”

Dương Thanh Huyền ngẩn ra, gật đầu nói: “Vâng.”

Tất cả mọi người là cổ quái nhìn hắn, lộ ra thần sắc hâm mộ đến, bị Viện trưởng khâm điểm lưu lại, tất nhiên có chuyện tốt.

Lộ Nhất Phàm sửng sốt một chút, nhíu mày lại, trong mắt xẹt qua một tia không đủ, nhưng vẫn chưa nói cái gì, cũng cùng sau lưng Tề Dực rời đi.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 205: Nguy Cơ Đến

Tần Chấn nhưng là hướng về Dương Thanh Huyền mỉm cười gật đầu, đồng thời giơ ngón tay cái lên, khích lệ nói: “Cố lên!”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu.

Rất nhanh, mọi người liền ở Tề Dực dẫn dắt đi, rời đi đại điện.

Trong điện lập tức có vẻ trống trải ra, chỉ còn dư lại Dương Thanh Huyền, Khanh Bất Ly cùng Ngô Hạo ba người.

Khanh Bất Ly khai môn kiến sơn nói ra: “Dương Thanh Huyền, ngươi đối với Yêu Nguyệt Nhất Chỉ lĩnh ngộ, là trong mọi người cao nhất.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền, cười khổ nói: “Vì lẽ đó ta liền bị lưu lại? Không biết nói viện trưởng đại nhân có gì phân phó?”

Khanh Bất Ly hỏi: “Ngươi cũng biết Yêu Nguyệt Nhất Chỉ nguyên do?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, nhân tiện nói: “Ta nghe Lục trưởng lão nói qua một chút, chính là một bộ khác võ kỹ bên trong một chiêu.”

Khanh Bất Ly gật đầu nói: “Không sai, ‘Bát Âm Huyền Chỉ’ chính là Thiên Tông học viện cao nhất võ học. Đáng tiếc chúng ta ngu dốt, trước sau không cách nào đưa nó toàn bộ học xong.”

Dương Thanh Huyền nói: “Viện trưởng vừa nãy triển khai Yêu

Nguyệt chỉ, đã ẩn chứa chỉ pháp bên trong toàn bộ biến hóa.”

Khanh Bất Ly lắc đầu nói: “Hiểu rõ toàn bộ biến hóa, chỉ là cơ bản nhất mà thôi, ngoài ra, thông hiểu đạo lí, tồn tử một lòng, mới có thể gọi là luyện thành. Mà ở điểm này, ngươi hơn xa cho ta.”

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Viện trưởng quá khen rồi.”

Khanh Bất Ly mỉm cười nói: “Ngươi không cần khiêm tốn, vừa một trận chiến hạ xuống, ngươi đối với chỉ pháp lĩnh ngộ không chỉ có tăng lên to lớn, hơn nữa ở trong khi giao chiến, còn có thể đột phá một tầng cảnh giới, quả nhiên là thần kỳ.”

Dương Thanh Huyền hắc cười một tiếng.

Vừa nãy một trận chiến hạ xuống, xác thực đột phá Linh Võ trung kỳ bình phong, tiến vào Linh Võ hậu kỳ, chỉ là không mấy người phát hiện mà thôi, nhưng tự nhiên chạy không thoát ba tên trưởng lão con mắt.

Khanh Bất Ly tiếp tục nói: “Bộ này chỉ pháp ở Thiên Tông học viện không biết lưu truyền bao nhiêu năm, chỉ có ngàn năm trước một vị Viện trưởng, mới đưa Bát Chỉ toàn bộ học được, về sau võ giả, đều chỉ có thể linh linh toái toái hiểu rõ mấy chỉ.”

Dương Thanh Huyền động lòng nói: “Không biết Viện trưởng nắm giữ mấy chỉ?”

Khanh Bất Ly than thở: “Kỳ thực này Bát Chỉ biến hóa, ta đều nắm giữ. Chỉ là không cách nào thông hiểu đạo lí, không thể Bát Chỉ hợp nhất, mà mấu chốt trong đó nằm ở chỗ này Yêu Nguyệt Nhất Chỉ bên trên, nhắc tới cũng là thiên ý, ai”

Khanh Bất Ly thở dài một tiếng, hai lần tu luyện Yêu Nguyệt Nhất Chỉ lúc mấu chốt, đều bị ngoại lực đánh gãy, mà hắn tự nhiên cũng không biết, cái kia ngoại lực khởi nguồn, chính là thiếu niên trước mắt này.

Dương Thanh Huyền tự nhiên càng là không biết.

Khanh Bất Ly tiếp tục nói ra: “Nguyên Bản tu luyện không thành, cũng không có gì đáng ngại, này hơn ngàn năm đến đều không người nào có thể làm được Bát Chỉ hợp nhất. Nhưng bây giờ nhưng có chút không giống, bằng không ta cũng sẽ không tập hợp đủ trường học sư sức mạnh của sự sống, đến chân tuyển có thể hiểu thấu đáo Bát Chỉ người.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nói: “Nhưng là xảy ra chuyện gì, để tu luyện Bát Âm Huyền Chỉ việc trở nên như vậy gấp gáp?”

Khanh Bất Ly sững sờ nói: “Ngươi quả nhiên thông tuệ dị thường, tùy tiện nói chuyện liền nghĩ đến then chốt.”

Hắn lấy ra một hòn đá chừng bằng nắm tay, đưa cho Dương Thanh Huyền, nói: “Ngươi nhìn tảng đá kia, khả năng nhìn ra một gì đó?”

Hòn đá kia trơn nhẵn mềm mại, trình trắng sữa vẻ, cảm giác vào tay rất nặng, không giống như là phổ thông tảng đá.

Dương Thanh Huyền cầm trong tay ước lượng xuống, sau đó nhìn kỹ một trận, lắc đầu nói: “Này hòn đá có chút kỳ quái, không biết là làm bằng vật liệu gì?”

Khanh Bất Ly nói: “Đây là Quang Giải Thạch.”

“Quang Giải Thạch?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, đem hòn đá kia coi lại mấy lần, cau mày nói: “Quang Giải Thạch tính chất cứng rắn, thấu độ cực cao, là một loại luyện khí trên thường dùng nguyên liệu.”

Mấy ngày nay, hắn ở Tàng Thư Các hai tầng, đem các loại nhân văn địa chất đều xem một lần, nhớ này Quang Giải Thạch tư liệu.

Khanh Bất Ly nói: “Không sai, Quang Giải Thạch chính là chế tạo nguyên khí vật liệu, cứng rắn cực kỳ. Nhưng trong tay ngươi khối này, đã đã mất đi nguyên bản tính chất cùng thấu độ, bởi vì trong hòn đá kết cấu toàn bộ bị đánh nát, một chút không lọt.”

Hắn đưa tay ra, ở đằng kia Quang Giải Thạch trên hơi điểm nhẹ, đâm thủng một chút vỏ đá, lập tức ở Dương Thanh Huyền trong tay hóa thành một bãi bột mịn.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, cái kia bột mịn hạt tròn đều đều, mười phần vân cân, không khỏi hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Chuyện này... Làm được bằng cách nào?”

Khanh Bất Ly cùng Ngô Hạo đều là mặt sắc mặt ngưng trọng, tương tự theo dõi hắn lòng bàn tay tê tóc hồng ngốc.

Một lúc lâu, Khanh Bất Ly mới thở dài nói: “Quả nhiên là Địa cảnh tu vi.”

“Địa cảnh!”

Dương Thanh Huyền kinh hô một tiếng, cái này cấp độ hắn nghe qua vài lần, biết đó là còn tại Nguyên Võ cảnh bên trên nhân vật mạnh mẽ.

Khanh Bất Ly nói: “Thiên Tông học viện có cái kẻ địch mạnh mẽ, năm đó bị ta đánh bại, một mực rơi xuống không rõ. Gần nhất có người đưa tới khối đá này, ta một chút liền có thể nhìn ra, đây chính là người kia công pháp tạo thành, hơn nữa đáng sợ như vậy công lực, đã vượt ra khỏi Nguyên Võ cảnh phạm trù, chỉ có địa cảnh mới có thể!”

Dương Thanh Huyền ngơ ngác nói: “Là ý nói, có cái Địa cảnh tu vi kẻ địch, lúc nào cũng có thể sẽ đến phạm học viện?”

Khanh Bất Ly nói: “Chính là, vì lẽ đó ta mới vội vã muốn tu luyện Bát Âm Huyền Chỉ, có thể cũng chính bởi vì vậy, nóng vội, dẫn đến bại một lần lại bại, bây giờ muốn dung hợp Bát Chỉ, đã không thể nào.”

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng nói: “Cái này... Viện trưởng đại nhân..., coi như ta luyện sẽ Bát Âm Huyền Chỉ, cũng không thể địch nổi cái kia địa cảnh cao thủ a.”

Khanh Bất Ly nói: “Việc này ta tự có suy tính, ngươi không cần phải lo lắng, đương nhiên không thể cho ngươi đi đối phó một tên địa cảnh. Như người kia thật sự đến rồi, chúng ta Thất lão nhất định sẽ đồng loạt ra tay, hơn nữa Yêu Nguyệt Nhất Chỉ, tập hợp Bát Chỉ lực lượng, nhất định có thể khắc chế người kia.”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, nói: “Địa cảnh mạnh như thế nào? Càng muốn bảy vị trưởng lão đồng thời liên thủ?”

Khanh Bất Ly than thở: “Một cấp một thiên địa, nếu không mọi người liên thủ, căn bản không thể nào vượt qua đại cảnh giới chế địch.”

Dương Thanh Huyền trong lòng lặng lẽ, địa cảnh liền đáng sợ như thế, ngày đó cảnh đến cùng lại là cỡ nào cường đại tồn tại.

Khanh Bất Ly nói: “Ngươi không cần có gánh nặng trong lòng, hảo hảo tìm hiểu này chỉ pháp liền có thể.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Vâng.”

Hắn ngừng tạm, lại nói: “Ta vừa mới nghe Ngô Hạo trưởng lão biểu diễn Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc, tựa hồ đối với này chỉ pháp ích lợi rất lớn, hai người tựa như trong lúc mơ hồ ẩn chứa liên hệ nào đó, không biết là không vì là ảo giác của ta?”

Khanh Bất Ly trong mắt khó có thể phát giác tạo nên một tia gợn sóng, nhưng thoáng qua liền khôi phục lại yên lặng, nói: “Giữa hai người thật có chút liên quan.”

Dương Thanh Huyền trong lòng nghi hoặc, nghĩ thầm: “Vẻn vẹn có chút liên quan mà thôi sao?” Nhưng nếu Khanh Bất Ly nói như thế, hắn cũng không tiện hỏi nhiều, lúc này ôm quyền xin cáo lui.

Cần phải đi rồi, Khanh Bất Ly trong mắt phóng xạ ra nói vệt tinh mang, lộ ra kinh hãi mà ánh mắt bén nhọn.

Ngô Hạo cũng đưa mắt lên nhìn, tinh quang lấp lóe, nói: “Người này thiên phú quả thật là đáng sợ, tương lai hay là có thể đem này ‘Bát Âm Huyền Chỉ’ cùng ‘Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc’ hoàn toàn hiểu rõ, cũng không vì là cũng biết.”

Khanh Bất Ly gật đầu nói: “Bát Âm Huyền Chỉ cùng Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc, vốn là một thể, vì là năm đó thần âm sáng chế. Hiện tại quá sớm đem khúc phổ truyền cho hắn, sợ hoàn toàn ngược lại, cần phải hiểu thấu đáo tám loại chỉ pháp, làm được hợp nhất không hai về sau, sẽ đem khúc phổ truyền cho hắn đi.”

Ngô Hạo gật gật đầu, nói: “Nếu như có thể tận bàn tay pháp cùng khúc phổ, như vậy gảy Cửu Tiêu hoàn bội, cũng là thuận lý thành chương.”

Hai người im lặng một hồi, bóng người lóe lên, cũng biến mất ở bên trong cung điện.

Dương Thanh Huyền mới ra Tàng Thư Các, liền cảm thấy vài cỗ cực mạnh khí tức đem khóa chặt.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 206: Cầu Giao Du

Ở rừng rậm tiểu đạo phía trước, lóe lên mà rơi bốn bóng người, đều tỏa ra cực mạnh khí tức, lạnh lẽo theo dõi hắn.

Bốn người đều là vừa nãy tìm hiểu Yêu Nguyệt Chỉ nội viện học sinh, người cầm đầu chính là Ôn Tử Thành.

Dương Thanh Huyền nhìn lướt qua, bốn người này đều là Chân Võ cảnh tồn tại, hơn nữa có thể tìm hiểu Yêu Nguyệt Nhất Chỉ, hơn nửa tất cả đều là Tiềm Long Bảng trên người.

Lấy một địch bốn, hắn tự nhiên không có phần thắng, đã âm thầm làm xong đào tẩu dự định, lấy thân pháp của hắn mà nói, muốn chạy trốn không khó.

Bốn người có chuẩn bị mà đến, ngoại trừ Ôn Tử Thành đứng ở hắn đối với mặt bên ngoài, ba người khác một hồi tản ra, phân biệt quấn đến của hắn hai bên cùng phía sau, đem hắn đào tẩu con đường toàn bộ đứt rời.

“Dương Thanh Huyền, trước ngươi rất điếu a.”

Ôn Tử Thành lạnh lùng theo dõi hắn, đầy mặt lạnh lẽo trêu tức.

Dương Thanh Huyền hai tay ôm ở trước ngực, tương tự lạnh lẽo đáp lại nói: “Rất điếu nhốt ngươi trứng sự tình? Có mấy người, chuyện của chính mình mặc kệ, luôn yêu thích đi quản chuyện của người khác, nhàn hoảng a.”

Ôn Tử Thành lạnh giọng nói: “Rất điếu cũng không phải là không thể, chỉ là rất dễ dàng chịu đòn là được rồi.”

Đột nhiên một nói cười cợt âm thanh truyền đến, nói: “Ôn Tử Thành, ta nhìn ngươi cũng rất, vô cùng... Cái kia đây.”

Tịnh ảnh lóe lên, Ngải Vi liền xuất hiện ở cách đó không xa, dù sao cũng là cô gái, “Điếu” chữ đến bên mép, làm sao cũng không nói ra được, gò má hơi đỏ lên.

Ôn Tử Thành hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Ngải Vi, sao ngươi lại tới đây?”

Ngải Vi cười nói: “Ta một mực liền không đi, xem các ngươi bốn người lén lén lút lút, liền biết chắc có vấn đề. Quả nhiên, càng là vì phục kích Dương Thanh Huyền, chà chà, bốn tên Tiềm Long Bảng trên người, phục kích một cái vừa thi vào nội viện tân sinh, còn chỉ có Linh Võ hậu kỳ tu vi.”

Ôn Tử Thành lạnh lùng nói: “Chịu đòn cũng là hắn tự tìm.”

Ngải Vi ánh mắt lạnh xuống, cười lạnh nói: “Như vậy mấy người các ngươi chịu đòn, cũng là tự tìm?”

Thấy lạnh cả người từ trên người nàng tản ra, bốn phía nhiệt độ một hồi rơi xuống tới băng điểm, khiến cho người cả người rét run.

Dương Thanh Huyền cũng là kinh hãi không thôi, thật mạnh hàn ý, cần phải cường đại chân nguyên lực lượng, này Ngải Vi thực lực còn tại bốn người bên trên.

Ôn Tử Thành biến sắc mặt, cả kinh nói: “Ngươi, ngươi muốn làm gì?”

Ba người khác cũng là giật mình không thôi, không hiểu Ngải Vi vì sao phải thay Dương Thanh Huyền ra mặt.

Ngải Vi lạnh lùng nói: “Xem các ngươi như thế điếu không hợp mắt, suy nghĩ đánh các ngươi, làm sao, không phục?”

Ôn Tử Thành sắc mặt đột biến, nhìn ba người khác một chút, đều là kinh sắc, liền tức giận hừ nói: “Tốt, đã ngươi ra mặt, ta đương nhiên phải bán mặt mũi ngươi.”

Hắn lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, hừ nói: “Loại nhát gan, cả đời đều trốn ở nữ nhân mặt sau đi, chúng ta đi.”

Nói đi, liền phẩy tay áo bỏ đi.

Ba người khác cũng đều sắc mặt âm trầm bất định, trong miệng theo mắng vài câu “Loại nhát gan”, liền theo Ôn Tử Thành rời đi.

Dương Thanh Huyền trước sau sắc mặt bình tĩnh, kỳ quái nói: “Ngải Vi học tỷ, tại sao phải giúp ta?”

Ngải Vi nhìn hắn chằm chằm một trận, ngột có chút ảo não lên, nói: “Ta không nên giúp cho ngươi.”

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên nói: “Tại sao?”

Ngải Vi chăm chú nói ra: “Trong mắt ngươi trước sau không hề lay động, không có nửa phần e ngại cùng lo lắng dáng vẻ, hiển nhiên là định liệu trước, coi như ta không giúp ngươi, ngươi cũng có biện pháp ứng trả cho bọn họ. Mà ta rất hiếu kì, tại loại này trong hoàn cảnh, ngươi sẽ có biện pháp gì đây?”

Nói, nàng lại đem thân thể thiếp đi qua, mở to hai mắt nhìn Dương Thanh Huyền, thật giống càng có thể thấy rõ chút.

Dương Thanh Huyền cảm nhận được trên người nàng nhiệt khí, nương theo lấy từng trận mùi thơm ngát tập mũi, không khỏi huyết mạch sôi sục, ngượng ngùng nói: “Ta kia có biện pháp gì, chỉ có thể xoay người bỏ chạy.”

Ngải Vi bật cười, như xuân về hoa nở, Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy sáng mắt lên, tâm tình đều mở ra, như gió xuân ấm áp.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi cười cái gì?”

Ngải Vi nói: “Ngươi cảm thấy ta đẹp đẽ không?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, thế giới này cô gái đều tương đối bảo thủ, có rất ít như vậy tự nhiên hào phóng.

Ngải Vi thấy hắn sững sờ, gò má một đỏ, cáu giận nói: “Ta hỏi ngươi đây.”

Dương Thanh Huyền thật thầm nghĩ: “Đương nhiên đẹp đẽ.”

Ngải Vi khẽ mỉm cười, đột nhiên có chút ngại ngùng lên, một đôi mắt đẹp mong mỏi hắn, thăm thẳm nói ra: “Vậy ngươi... Cùng ta giao du có được hay không?”

“A? Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền há to mồm, coi chính mình nghe lầm, trong thiên hạ làm sao có khả năng có chuyện tốt như vậy.

Ngải Vi gò má đỏ chót, hiển nhiên cũng là vô cùng gấp gáp, nói: “Có được hay không ngươi nói một câu a, đầu gỗ a.”

Dương Thanh Huyền dại ra nói: “Tốt thì tốt, nhưng ta không tin Thiên Hạ Hội đi bánh, lẽ nào là tiên nhân khiêu?”

“Cái gì tiên nhân khiêu?”

Ngải Vi nghe không hiểu, đỏ mặt, nói: “Đã ngươi đồng ý, vậy chúng ta liền bắt đầu ước hẹn đi.”

“Ước hẹn?”

http://truye n cuatui.net/

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, ngượng ngùng nói: “Nhanh như vậy? Ta cảm thấy hơi sốt sắng đây, không bằng chúng ta tới trước ngoài học viện tìm khách sạn nghỉ ngơi một chút, lại cẩn thận nói chuyện ước hẹn sự tình.”

Ngải Vi cảnh giác lên, nói: “Ngoài học viện? Khách sạn? Ngươi muốn làm gì?”

Dương Thanh Huyền cười hì hì, chà xát hai tay, nói: “Ngươi ngàn vạn chớ hiểu lầm, chỉ là lần đầu tiên cùng cô gái ước hẹn, hơi sốt sắng, trước tiên nghỉ ngơi một chút sẽ khá tốt.”

“Lần đầu hẹn hò? Cái kia Vu Khinh Nguyệt đây?”

Ngải Vi sửng sốt một chút, hừ nói: “Nói dối, đàn ông các ngươi đều yêu thích nói lần thứ nhất, không kinh nghiệm, giả ngu giả thuần giả bộ nai tơ.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, gãi gãi đầu nói: “Đây là các ngươi nữ sinh mới yêu thích làm sự tình chứ?”

“Mặc kệ, không nghỉ ngơi, trước tiên ước hẹn.”

Ngải Vi một hồi lên trước, trực tiếp kéo Dương Thanh Huyền tay.

Dương Thanh Huyền bị nàng hào phóng trình độ sợ hết hồn, nhưng một luồng ấm áp ở trên cánh tay, cũng không muốn lấy ra, liền mặc cho Ngải Vi kéo.

Chính hưởng thụ lấy sự ấm áp đó thoải mái, bỗng nhiên một luồng ác liệt khí tức kéo tới, để hắn cả người run lên.

Ở rừng rậm tiểu đạo đằng trước, Vu Khinh Nguyệt lăng nhiên mà đứng, lạnh lùng nhìn hai người, ánh mắt như cùng một chuôi đao nhọn, đâm vào hai trong thân thể.

“Vu...”

Dương Thanh Huyền cả kinh, trên trán bốc lên mồ hôi lạnh đến, vội vàng xếp đặt ra tay cánh tay, muốn từ Ngải Vi trong tay rút ra, nhưng cũng bị Ngải Vi chảnh chứ gắt gao, quăng mấy lần đều không thể thành công.

Không chỉ có như vậy, Ngải Vi còn chim nhỏ nép vào người đem đầu tựa ở Dương Thanh Huyền trên bả vai, ôn nhu nói ra: “Thanh Huyền, ta có chút không thoải mái, ngươi mới vừa nói, đi ngoài học viện quán trọ nhỏ nghỉ ngơi một chút, không sai đề nghị đây, ta hiện tại đi thôi.”

Dương Thanh Huyền: “...”

Mồ hôi lạnh thấm ướt xiêm y, dính ở trên người phi thường khó chịu, nguyên bản mỹ nhân ở chếch, là mười phần được lợi thoải mái, giờ khắc này cũng như đứng đống lửa, như ngồi đống than.

“Lần này chết chắc rồi, thiên hạ quả nhiên không biết rớt đĩa bánh a.”

Dương Thanh Huyền một tay che mặt, thầm nói: “Lần này xong đời, nên kết cuộc như thế nào?”

Ngải Vi ôn nhu đem mặt dán sát Dương Thanh Huyền trên cánh tay, đầy mắt khiêu khích nhìn Vu Khinh Nguyệt, tràn đầy tốt sắc.

Vu Khinh Nguyệt trên mặt như bao một tầng sương lạnh, lạnh lùng nói: “A, ta tưởng là ai, hóa ra là học viện nổi danh Ngải Vi ngải mặt to nha, nguyên lai mặt mũi này không chỉ có vừa lớn vừa tròn, còn dày hơn đây.”

Lời tác giả: Chữ “Điếu” là che đậy từ, sẽ biểu hiện không ra, có người nói dùng “Xâu” thay thế, ta nghĩ một hồi, không thể hướng về che đậy từ khuất phục, thà rằng dốc sức làm âm cũng tuyệt không đổi từ!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 207: Tranh Phong Cuộc Chiến

Dương Thanh Huyền kém chút phun ra một ngụm máu đến, Vu Khinh Nguyệt lời này cũng quá độc đi, Ngải Vi nhưng là tiêu chuẩn đại mỹ nữ, môi không điểm mà đỏ, lông mày không vẽ mà thúy, là tiêu chuẩn nhất mặt trứng ngỗng, mỹ nhân bại hoại.

Quả nhiên, Ngải Vi một hồi liền xù lông, hơi vung tay, liền đem Dương Thanh Huyền đẩy ra, khí tức lạnh như băng từ trên thân cuồn cuộn mà ra, liền ngay cả bốn phía cây cỏ, đều kết lên một tầng dày đặc băng cứng.

“Có ngươi mặt đại? Ngươi cái phân đất, tro.. Tròn!”

Ngải Vi lạnh lẽo đáp lại nói.

Vu Khinh Nguyệt nói: “Còn không thấy ngại nói ta phân đất, tro.. Tròn, hai ta cũng không biết ai càng nặng.”

Ngải Vi tức giận dâng lên, lạnh giọng nói: “Nặng lại sao a, ăn nhà ngươi gạo à nha?”

Vu Khinh Nguyệt nhẹ vỗ về tóc mai, cười lạnh nói: “Nha, vậy ngươi rất bổng bổng nha.”

“Bổng cái đầu ngươi!”

Ngải Vi rốt cục nhẫn nại đến cực hạn, nổi giận nói: “Nào có cả nhà ngươi Vô Địch Loa Toàn hoàn cứu cực nổ tung khốc huyễn cuồng ném năm màu sống động ánh sáng cầu quay về gia tốc bổng!”

Nói, chỉ thấy bóng người lóe lên, trực tiếp vọt tới.

Không gian bốn phía đều kết ra từng tầng từng tầng nhàn nhạt miếng băng mỏng, lấy Ngải Vi làm trung tâm, chu vi trong vòng mười trượng, cũng như trời đông giá rét hạ xuống.

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, nhìn mình trên thân, tương tự bao trùm một tầng miếng băng mỏng, hàn khí thấm vào da thịt.

“Đừng đánh nữa!” Hắn quát to một tiếng, nhưng căn bản không ai để ý đến hắn.

Vu Khinh Nguyệt lạnh lùng nói: “Nữ nhân chúng ta đánh nhau, nam nhân của ngươi chõ miệng vào, cần phải đi sang một bên!”

Nàng tay giơ lên, da như mỡ đông, ở lòng bàn tay ngưng tụ ra một thanh kiếm lớn màu vàng óng, trực tiếp liền chém tới.

Trên thân kiếm tóe lên một mảnh ánh vàng, như liệt dương lăng không, bắn xuất đạo đạo kiếm khí, một hồi đem cái kia trời đất ngập tràn băng tuyết chém nứt ra.

Ngải Vi cả kinh, chỉ cảm giác mình hàn băng lực lượng, ở đằng kia đại kiếm uy năng hạ bị hoà tan đi, nàng bóng người vút qua, giẫm tại không khí ngưng tụ thành miếng băng mỏng bên trên, lăng không biến ảo thân pháp, đem kiếm khí né tránh.

Dương Thanh Huyền chỉ thấy được tàn ảnh trên không trung tiêu tan, Ngải Vi liền đã đến Vu Khinh Nguyệt trước người, như một đoàn Bạch Tuyết bay xuống, Ngải Vi hai tay trước huyễn ra một đoàn bạch quang, đột nhiên kích hạ xuống, “Hai ngốc, đi chết đi!”

Vu Khinh Nguyệt không chút hoang mang, thậm chí đã lui một bước, mắng trả lại: “Xấu cự.” Đem đại kiếm hoành ở trước người, “Coong” một tiếng đem công kích kia đỡ!

“Ầm ầm!”

Một luồng đáng sợ khí lưu ở hai người bên cạnh người kích tán, một người Bạch Y như tuyết, một người ánh vàng như dương, đều là lạnh lùng nhìn đối phương.

Ngải Vi khóe miệng vung lên một nụ cười lạnh lùng đến, nói: “Chính mình xấu xí, bạn trai cùng người chạy, còn có mặt mũi đến xé bức.”

Vu Khinh Nguyệt cả giận nói: “Ngươi này không biết xấu hổ, mới quen một ngày liền muốn cùng người đi mướn phòng, miễn phí chủ động cấp lại, ta có thể không làm được ngươi hèn như vậy!”

“Phi, ngươi mới cùng người mướn phòng đây, đừng vội xấu thanh danh của ta!”

Ngải Vi cũng nổi giận, hai tay quyết ấn biến đổi, bốn phía hơi nước tất cả đều hóa thành dòng chảy nhỏ, chảy nhỏ giọt mà đến, một hồi kết thành hàn băng, mấy chục đạo đồng thời đánh hạ, “Cho ta nát!”

“Oành!”

Đáng sợ kia Hàn Băng chi khí đột nhiên đè xuống, Vu Khinh Nguyệt trên thân kiếm ánh vàng một hồi lờ mờ rất nhiều.

Dương Thanh Huyền ở một bên giật mình nhìn, hai người tranh đấu, triển khai đều là chân khí hóa hình, bất kể là Ngải Vi hàn băng, vẫn là Vu Khinh Nguyệt Kim Kiếm, đều là chân nguyên biến thành, đồng thời mang vào cực mạnh công pháp thuộc tính.

“Trình độ như thế này, cũng nghĩ áp chế ta?”

Vu Khinh Nguyệt lạnh lùng nở nụ cười, nói: “Muốn nát chính là ngươi!”

Đại kiếm chấn động, nguyên bản bị suy yếu ánh vàng lại lần tăng vọt lên, phản chấn những cái kia hàn băng “Két chi” vỡ vụn, nhanh chóng tan rã.

Ngải Vi hoàn toàn biến sắc, chỉ cảm thấy đối phương chân khí tuôn trào không ngừng, càng ngày càng mạnh, trong nháy mắt liền vượt qua chính mình, đè lại lại đây, không khỏi kinh hãi.

Đầy trời hàn khí cũng lại không ngăn được ánh vàng, Ngải Vi mặt âm trầm, bóng người lóe lên, dù cho trở ra.

“Ầm ầm!”

Hai nguồn sức mạnh trong nháy mắt mất đi cân bằng, ánh vàng như hoa tươi nở rộ, hóa thành nói đạo kiếm khí, cuồng kích mà đi!

Ngải Vi chân đạp ngưng băng, một hồi thả người lui bảy, tám bước, hơn mười đạo tàn ảnh ở trên hư không bị kiếm khí xuyên thủng, ngàn cân treo sợi tóc.

Dương Thanh Huyền kinh hãi nói: “Dừng tay!”

Vu Khinh Nguyệt hơi thay đổi sắc mặt, hừ lạnh một hồi, trong tay đại kiếm xoay một cái, liền “Vù” một tiếng tiếng rung, hóa thành vô số óng ánh mang tản đi.

Ngải Vi rồi mới từ kiếm khí kia bao phủ xuống thoát thân mà ra, vài bước liền hạ xuống đến Dương Thanh Huyền bên cạnh người, dịu dàng nói: “Thanh Huyền, vẫn là ngươi thương người ta.”

Dương Thanh Huyền mặt đen lại, đồng thời cảm nhận được Vu Khinh Nguyệt ánh mắt bén nhọn, cúi đầu, không dám nâng lên.

“Hì hì.”

Ngải Vi ha ha nở nụ cười, nói: “Ngươi vừa nãy đề nghị, chúng ta lần sau liền đi.”

Nói đi, xoay người nhảy một cái, như một mảnh hoa tuyết, cùng không trung bay lên, vài bước phía dưới, liền lặng yên rời đi, xa xa truyền đến một thanh âm, “Phân đất, tro.. Tròn, lần sau lại để ngươi đẹp mặt!”

Vu Khinh Nguyệt cười lạnh nói: “Không biết xấu hổ, bổn cô nương bất cứ lúc nào xin đợi!”

Ngải Vi đã đi xa, không có trả lời.

Vu Khinh Nguyệt bỗng nhiên vung tay lên, ngọc thủ từ trong tay áo xuyên ra, liên tục bổ mấy chưởng, không khí ở nàng dưới lòng bàn tay bị đè nát ra, phát sinh tiếng gào chát chúa, giống nhau nàng giờ khắc này nội tâm lửa giận.

Dương Thanh Huyền trong lòng cả kinh, cho rằng đối phương muốn đánh hắn, đã thấy cái kia chưởng pháp hướng về bốn phía cuồng kích mà đi, tựa như sóng dữ ngập trời, “Rầm rầm rầm” đánh vào tiểu đạo bốn phía bên trong rừng rậm.

“Nhìn đủ rồi chưa? Nhìn được rồi liền chết đi cho ta!”

“Rầm!”

Trong rừng cây chấn động tới một mảnh âm thanh, mấy bóng người hốt hoảng thất thố trốn lên, chân khí hóa cánh giương ra, liền cuồng bay mà đi.

Có mấy người tốc độ chậm chạp, bị chưởng lực lăng không bổ trúng, phun lớn ra mấy búng máu đến rơi xuống trên mặt đất, một khắc cũng không dám dừng lại, rơi xuống đất trong nháy mắt liền liều mạng dường như đào tẩu.

Bốn phía một hồi an tĩnh lại, ánh mặt trời xuyên thấu qua rừng cây chiếu xuống, lạc ở trên đường nhỏ, ấm áp, chỉ còn dư lại hai bóng người đứng đối mặt nhau.

Vu Khinh Nguyệt yên lặng một hồi, bầu không khí hết sức khó xử.

Dương Thanh Huyền nhắm mắt, đánh vỡ băng cứng, nói: “Sao ngươi lại tới đây?”

Vu Khinh Nguyệt trừng mắt giận dữ, nói: “Thế nào, trách ta phá hủy ngươi mướn phòng kế hoạch?”

“Ha ha, làm sao có khả năng!”

Dương Thanh Huyền cười to vài tiếng, nói: “Ta đã sớm biết nàng có vấn đề, chỉ là muốn thăm dò một hồi, vừa vặn ngươi liền đến, ngươi nhìn ta là người tùy tiện như vậy sao?” Chỉ là da mặt ở cười lớn dưới, hết sức khó coi, trái lại như là đang khóc dáng vẻ.

“Vâng.”

Vu Khinh Nguyệt lạnh lùng đáp lại nói.

Dương Thanh Huyền: “...”

Vu Khinh Nguyệt nói: “Ngải mặt to tuy rằng mặt thịt heo dày, eo thô như thùng, tuổi vừa già, còn có hôi nách, nhưng làm người phong tao, đầy mặt tô vẽ son phấn, miễn phí đổ dính sát, ngươi sẽ không muốn?”

Dương Thanh Huyền lời thề son sắt nói ra: “Đương nhiên không được!”

Vu Khinh Nguyệt hừ lạnh nói: “Ta nhìn ngươi vừa nãy mở cờ trong bụng, hưng phấn giống con phát xuân hầu tử, nếu không có nơi này trước công chúng, sợ là quần đều thoát.”

Nói đi, bỗng nhiên nghĩ đến nữ nhi mình nhà, nói như thế nào như vậy thô lỗ? Không khỏi gò má nóng lên, đỏ bừng.

Dương Thanh Huyền thấy nàng e thẹn phía dưới, như một đóa hoa thủy tiên, đón gió chập chờn, không khỏi nhìn ngây dại một hồi.

Ps: Vãi 2 chị đánh nhau giành tình nhân, chửi nhau dùng từ độc quá ta cũng chẳng biết trans như nào, thôi thì để nguyên vậy.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 208: Phương Thần

Vu Khinh Nguyệt thấy hắn đờ ra dáng vẻ, vừa thẹn vừa giận, nói: “Nhìn thấy mỹ nữ liền hai mắt tỏa ánh sáng, đầu óc trống không, một chút sức đề kháng cũng không có!”

Dương Thanh Huyền rất thật lòng nói ra: “Không phải ta không sức đề kháng, mà là ngươi quá đẹp.”

“Ngươi...!”

Vu Khinh Nguyệt suy nghĩ nổi giận, làm thế nào cũng phát không nổi, trái lại tâm trạng ngọt ngào, đổi lại cái khác người nói như thế mà nói, sớm đã bị nàng một chưởng đánh cho thổ huyết.

“Sau đó không cho cùng ngải mặt to cùng nhau, nhìn thấy nàng, trực tiếp đánh chết nàng.”

“Chuyện này...”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, ngượng ngùng nói: “Đánh chết quá mức rồi đi, ta sẽ hảo hảo cùng với nàng giảng đạo lý, lại nói, ta cũng đánh không lại nàng.”

Vu Khinh Nguyệt nghiêm mặt nói: “Ngải mặt to cái kia không biết xấu hổ, cái gì không điểm mấu chốt sự tình đều làm được, ngươi phải thêm chặt chẽ tăng cao thực lực, bằng không còn bị nàng chiếm tiện nghi.”

“Ừm ân.”

Dương Thanh Huyền miệng đầy đồng ý, ngược lại hỏi: “Khinh

Nguyệt, ngươi làm sao sẽ đến đây?”

Vu Khinh Nguyệt nói: “Ta là suy nghĩ tới thăm ngươi một chút Yêu Nguyệt Nhất Chỉ tìm hiểu như thế nào. Huyền giai võ kỹ mặc dù không tệ, nhưng so với Thanh Dương Võ Kinh đến, kém xa lắm, ngươi ngàn vạn đừng giảm bớt Thanh Dương Võ Kinh tu luyện.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Trước ngươi không phải để cho ta chớ luyện sao?”

Vu Khinh Nguyệt hừ nói: “Cái kia là trước kia, bây giờ là bây giờ.”

Dương Thanh Huyền đầu óc mơ hồ, chỉ cảm thấy tâm tư của con gái thật quái dị a.

Vu Khinh Nguyệt sắc mặt nghiêm túc nói: “Nhưng Thanh Dương Võ Kinh dù sao không trọn vẹn, nếu là trong tu luyện xuất hiện bất kỳ vấn đề, ngươi nhất định đúng lúc nói với ta.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu rồi.” Con đường tu luyện, bất kỳ cái gì sai lầm đều là đại sự, hắn so với bất luận người nào đều rõ ràng trong đó lợi hại quan hệ.

Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Yêu Nguyệt Nhất Chỉ tìm hiểu, vì sao không gặp ngươi đến?” Hắn không tin Vu Khinh Nguyệt thiên phú không đủ.

Vu Khinh Nguyệt cười nói: “Bộ công pháp này xác thực huyền diệu, nhưng hạn chế khá nhiều, chỉ học một chỉ mà nói, không quá mức tác dụng lớn. Huống hồ ta có khác võ học, cũng không thể so này Yêu Nguyệt Nhất Chỉ kém, là lấy liền không học.”

Quả nhiên cùng Dương Thanh Huyền đoán như thế, hắn thầm nghĩ trong lòng: “U Dạ sợ cũng là như thế đi.”

Vu Khinh Nguyệt nói: “Tu luyện võ kỹ, hết sức chuyên chú cho thỏa đáng, ham nhiều thì lại nhai không nát, phản bị hại.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta minh bạch.”

Ngay sau đó, hai người sóng vai mà đi, ở hoa gian liễu dưới, sau lưng Thanh Sơn oanh sương mù, như thủy mặc bình thường kéo dài tới mà ra, bóng mặt trời nổi dưới ánh sáng, dường như cách một thế hệ.

Giống như họa bên trong quyển lữ giống như vậy, hai người bước chậm trong đó, quân tử thục nữ, khiến cho người hâm mộ.

Trở lại Nghênh Long Đàm về sau, Dương Thanh Huyền liền bắt đầu bế quan, khổ luyện Lục Dương Chưởng cùng Yêu Nguyệt Chỉ.

Lục Giang Bằng cùng người quyết định cá cược một trận chiến sắp đến, trong thời gian ngắn lại tăng cao tu vi đã không thể, vì vậy đem toàn bộ tâm tư đều dùng ở võ kỹ bên trên.

Hơn mười ngày về sau, Dương Thanh Huyền chính đang nước trong đầm tu luyện, bỗng nhiên trong lòng có cảm giác, mở mắt ra, chỉ thấy bờ hồ nước trên tảng đá lớn, chẳng biết lúc nào đứng một người.

Người kia vóc người khôi ngô, khuôn mặt uy nghiêm đáng sợ, nghiêm túc thận trọng dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền mở miệng nói: “Phương Thần?”

Người kia sững sờ, nói: “Ngươi biết ta?”

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm than một tiếng, tự nghĩ nói: “Rốt cuộc đã đến.” Nhưng trên mặt nhưng vung lên nụ cười nhạt nhòa đến, nói: “Không quen biết, nhưng ngươi đem tới cho ta cảm giác chính là Phương Thần.”

Phương Thần gật gật đầu, nói: “Cảm giác của ngươi rất nhạy cảm.”

Một lát sau, lại bổ sung một câu, nói: “Thiên phú cũng rất cao.”

Dương Thanh Huyền trả lời: “Quá khen.”

Phương Thần nói: “Ngươi đã đoán ra ta là ai, vậy cũng đoán ra ta tới đây mục đích?”

Dương Thanh Huyền nói: “Nguyên vốn phải là ngươi theo Lục trưởng lão xuất chiến, hiện tại đột nhiên đổi thành ta, sợ là trong lòng không phục lại không cam đi. Nếu là ta không giỏi đoán sai, ngươi là để giáo huấn ta.”

“Không sai!”

Phương Thần trầm giọng hét một tiếng, trong đôi mắt nổ bắn ra lệ mang, nói: “Giáo huấn nói quá lời, coi như là luận bàn đi. Nếu là không có để cho ta tin phục năng lực, làm sao có thể để cho ta tâm phục!”

Một cơn lửa giận từ nội tâm bộc phát ra, bị đè nén thật lâu tâm tình, rốt cục vào đúng lúc này nhận được phát tiết, Phương Thần một quyền lăng không đánh tới.

Bên trong thung lũng hơi nước, càng hóa ra sóng lớn hình thái, khác nào một cái sông lớn, mãnh liệt mà tới.

Toàn bộ hồ nước “Rầm” nổ vang, bị quyền phong áp chế không ngừng đẩy ra, hướng tới trên vách núi đánh tới, vỡ thành vô số ngọc châu.

Cú đấm này tập hợp Phương Thần mấy tháng qua sở hữu phẫn nộ cùng sức mạnh, dốc sức bạo phát xuống, thung lũng biến sắc.

Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng hốt, biết không có thể đối đầu, một quyền kia phía dưới, sợ là có mấy vạn cân sức mạnh, coi như là Long Tượng cự thú, cũng phải bị một quyền đấm chết.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Dương Thanh Huyền từ trong nước bạo lên, vô số giọt nước mưa ở bên người bị lôi kéo vừa mảnh vừa dài, cẩn thận ngưng nhìn xuống, càng hóa thành từng chuôi hình kiếm.

Những này thủy kiếm chỉ có to bằng đầu ngón tay, đồng thời hiện ra ngàn vạn đạo, ở ánh mặt trời chiếu xuống, mơ hồ có thể thấy phía trên ánh chớp lưu động.

“Kiếm Bộ!”

Dương Thanh Huyền dưới chân Phong Lôi Chi Lực đột nhiên nổi lên, cái kia vạn ngàn hình kiếm sức mạnh hội tụ ở dưới chân hắn, giẫm mạnh tức nát, Dương Thanh Huyền cả người như gió như điện như kiếm, cơ hồ là từ tại chỗ thuấn di đi ra ngoài.

“Oành!”

Phương Thần một quyền đánh vào trong đầm nước, nổ ra một vòng xoáy khổng lồ, ngập trời đầm nước tuôn ra mà lên, hướng tới trên bầu trời Dương Thanh Huyền bao phủ mà đi.

Cái kia vòng xoáy như cùng một đóa nở rộ to lớn bọt nước, so sánh cùng nhau, Dương Thanh Huyền như cùng một điểm đen, hai tay triển khai, hóa thành Ưng Kích Trường Không.

Hắn xuyên thấu qua tầng tầng thủy quang nhìn xuống đi, con ngươi đột nhiên co rụt lại, sợ hãi nói: “Cái gì?!”

Phương Thần ở một quyền về sau, càng đã biến mất tại nguyên chỗ, không biết tung tích.

“Không được!”

Một luồng cảm giác nguy hiểm xông lên đầu, sống lưng một mảnh lạnh cả người, hắn có thể cảm giác được rõ rệt, Phương Thần đã đến phía sau hắn.

Dương Thanh Huyền không dám quay đầu lại, bỗng nhiên hét lớn một tiếng, làm nổi lên chân đến, hướng phía trước vừa mới đạp.

Dưới chân một mảnh ánh kiếm hiện lên, cái kia hơi nước lại Phong Lôi Chi Lực hạ hóa thành cung dây cung, tựa như một tấm giương cung.

Dương Thanh Huyền mượn lực Kiếm Bộ, cả người thân thể co rụt lại, như là mũi tên giống như hướng tới phía sau vọt tới.

“Hình Ý Quyền Hùng Bào!”

Phương Thần vừa giẫm lên thủy châu nhảy đến hắn phía sau, chính muốn xuất thủ đánh nổ hắn, đã thấy Dương Thanh Huyền dùng tốc độ khó mà tin nổi cuồng kích mà đến, không khỏi trong lòng cả kinh, quát lên: “Quả nhiên thật sự có tài!”

“Thiết Chưởng Khai Bi Thủ!”

Lúc này chân nguyên rót vào trong lòng bàn tay, trực kích mà đi.

Tuy rằng Dương Thanh Huyền thế tới hung mãnh, nhưng hắn nhưng không lên tâm, bởi vì hai người chênh lệch cảnh giới đặt tại cái kia, mà luyện thể một nói, cảnh giới khoảng cách chính là về sức mạnh chênh lệch, so với luyện khí một nói càng khó bù đắp.

Không khí ở Khai Bi Thủ hạ trực tiếp nứt ra, bốn phía thủy châu chịu ảnh hưởng, càng hiện ra sóng gợn tứ tán.

“Oành!”

Hai cổ lực lượng cường đại bỗng nhiên va chạm, một mảnh linh áp từ va chạm điểm giữa bộc phát ra, hai người bị từng người đánh bay.

Bởi vì thân trên không trung, Phương Thần chỉ có thể giẫm lên thủy châu mượn lực, sức mạnh có hạn, mà Dương Thanh Huyền nhưng là dựa vào Kiếm Bộ sức mạnh xung kích, một tăng một giảm, càng đánh cái thế hoà.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 209: Đưa Vào Chỗ Chết Sau Đó Sinh

Dương Thanh Huyền trong lòng thất kinh nói: “Thật mạnh! Này Phương Thần là Ngọc Cốt cảnh không thể nghi ngờ, cũng không biết ở Ngọc Cốt cảnh kia cấp độ!”

Hắn bị một chưởng đánh bay, trong cơ thể khí huyết rung động, một tia máu tươi từ khóe miệng thấm đi ra, hiển nhiên là lạc hạ phong.

Phương Thần đồng dạng vừa giận vừa sợ, chênh lệch về cảnh giới, để hắn thêm ra Dương Thanh Huyền mấy vạn cân lực, kém như vậy cách căn bản không phải kỹ xảo có thể so sánh được.

Trước bị tạc lên đầm nước, trên không trung tản ra về sau, hóa thành mưa nặng hạt rơi xuống, Phương Thần một hồi đã mất đi mượn lực môi giới, thân thể cũng thuận theo mà rơi.

Luyện Thể giả, cũng có nguyên lực ly thể hóa hình tồn tại, nhưng Ngọc Cốt cảnh còn rất xa không đạt tới, nhất định phải mượn lực phi hành.

Phương Thần ngẩng đầu lên, nhìn thấy Dương Thanh Huyền sử dụng tới thân pháp cực kỳ cao minh, mềm mại trên không trung nhảy nhót tưng bừng, chỉ muốn mượn không ít sức mạnh, liền có thể nhảy lên một cái, không khỏi giật mình.

Hắn tay giơ lên, lại lần hướng tới hạ đánh mạnh một quyền.

Quyền kình hóa thành nói đạo ba ngấn, kích vào thủy đàm, nổ lên vô số bọt nước, như Long Phi vọt lên.

Phương Thần đại bước một bước, đạp ở một cái Thủy Long bên trên, dùng sức giẫm một cái, thân như bắn mũi tên, bắn ra, tốc độ cách xa ở Thủy Long bên trên, nhằm phía Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền trên bầu trời bên trong bốc lên, dưới chân giẫm lên hơi nước ngưng tụ thành ánh kiếm, duy trì được thân thể không ngã.

Trước mắt Phương Thần bắn ra mà đến, lập tức sử dụng tới Thiên cân trụy công phu, thân thể chìm xuống, liền hướng trong cốc rơi đi, tránh né Phương Thần công kích.

Có thể linh xảo sử dụng tới Kiếm Bộ, ngưng nước mà đi, là hắn đối chiến Phương Thần ưu thế cực lớn, sức mạnh không đủ, dùng thân pháp bù đắp.

Phương Thần biến sắc mặt, hừ một tiếng, nói: “Hết sức lẩn tránh đánh với ta một trận, chỉ có thể trì hoãn bị thua thời gian, có thể phản bại thủ thắng sao?”

Hắn cũng chân khí chìm xuống, đem thế xông ngừng lại, hai chân giẫm một cái, đá vào bọt nước bên trên, thay đổi phương hướng, truy kích đi qua.

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, nói: “Chiến đấu, so đấu không chỉ có riêng là sức mạnh, nếu chỉ thuần so với sức mạnh mà nói, ta đã thua.”

Phương Thần lạnh lùng nói: “Nguyên bản, ngươi cũng đã thua!”

“Xuyên Không Sát!”

Phương Thần thân thể trên không trung xoay tròn, hai tay khoanh ở trước người, hóa ra một vệt sáng, chém bay mà xuống.

Dương Thanh Huyền cười lạnh, chân đạp Kiếm Bộ, cả người ánh kiếm bốc lên, ở bọt nước trong lúc đó nhảy lên, lại lần tránh thoát Phương Thần một đòn.

“Ầm ầm!”

Cái kia một cái Xuyên Không Sát, đánh vào bờ hồ nước duyên, đem vô số loạn thạch đánh nát, đầm nước lại lần tung toé mà lên.

Phương Thần giẫm mạnh cái kia bọt nước, liền lăng không dựng lên, đầy mặt sắc mặt giận dữ, quát lên: “Liền như ngươi vậy, bốn phía chạy trốn, làm sao đại biểu sư tôn xuất chiến, mất hết ta Thiên Tông học viện mặt!”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Ngươi so với ta thêm ra mấy vạn cân lực, chẳng lẽ muốn ta cùng ngươi liều mạng sức mạnh, bị ngươi trực tiếp nghiền ép, mới là không mất mặt, mới có thể đại biểu Lục trưởng lão xuất chiến?”

“Hảo! Ta liền nhìn ngươi có thể trốn tới khi nào!” Phương Thần thật sự nổi giận, xoay người liền nhảy rơi xuống mặt đất.

Dương Thanh Huyền cũng từ không trung dần dần rơi xuống, bất quá bóng người vút qua, liền dán sát hồ nước trên vách núi, cùng Phương Thần từ đầu tới cuối duy trì khoảng cách, hơn nữa cũng rất tò mò nhìn.

Phương Thần đứng ở bờ hồ nước, hai tay ở trước người không ngừng vẽ tròn, bốn phía đá cuội tất cả đều chịu đến khí tràng rung động, “Phanh phanh phanh” nhảy lên.

“Không được!” Dương Thanh Huyền trong lòng cả kinh, lập tức rõ ràng đối phương muốn làm gì.

Phảng phất có một cỗ khí lưu đang xoay tròn, bốn phía đá cuội tất cả đều hiện lên, ở không trung không ngừng rung động.

Phương Thần khóe miệng hiện lên một tia vẻ lạnh lùng, gằn giọng nói: “Lần này nhìn ngươi làm sao trốn?!”

“Ngàn nhện tay!”

Hai tay vung lên, lập tức xuất hiện bảy tám đạo tàn ảnh cùng bên cạnh người, tựa như con nhện như thế, tản ra tay tới.

Cái kia mấy trăm hơn ngàn đá cuội, tất cả đều bị chân nguyên áp “Đùng đùng” nổ vang, thật giống sao thục hạt đậu, tần suất rung động cực nhanh.

“Sưu sưu sưu!”

Những cái kia đá cuội ở Phương Thần chân nguyên sự khống chế, Thiên Nữ Tán Hoa, hướng tới Dương Thanh Huyền kích - bắn xuyên qua.

Phô thiên cái địa tảng đá như mưa nặng hạt đánh tới, bao trùm chu vi mười mấy trượng, căn bản là không có cách tránh né.

Dương Thanh Huyền tựa ở trên vách núi, không ngừng đánh ra quyền đi, đem hòn đá đánh nát, bỗng nhiên thầm nghĩ “Không tốt”, chỉ thấy Phương Thần đạp lên hòn đá kia, lăng không mà đến, bên trong cặp mắt bắn ra lăng liệt sát ý.

Ngay sau đó năm ngón tay vồ lấy, Trảm Yêu Kiếm nơi tay, một thức sóng gió nổi lên, khuấy động xuất đạo đạo kiếm khí, như một cơn gió tản ra, đem chung quanh hòn đá toàn bộ chém nát.

Sau đó mượn lực vách núi, nhảy lên một cái, chân đạp Kiếm Bộ mà đi.

“Còn muốn trốn? Sẽ không đi để ngươi chạy!”

Phương Thần ngàn nhện tay đồng thời, bốn phía hòn đá bị hắn chưởng phong quay động, đuổi theo Dương Thanh Huyền đánh tới.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy phía sau “Sưu sưu” tiếng xé gió không dứt, bất đắc dĩ chỉ có thể giẫm lên Kiếm Bộ, về xoay người lại, một chiêu kiếm đánh tới.

Ánh kiếm kia trên không trung tản ra, hóa thành trên dưới một trăm ánh kiếm, đánh nát một mảnh tảng đá.

Nhưng Phương Thần đã đuổi theo, lăng liệt sát khí khóa chặt Dương Thanh Huyền, vung hai tay lên, "Xuyên Không Sát" đánh mạnh mà đi!

Dương Thanh Huyền khó hơn nữa tránh né, tay kết kiếm quyết, giơ kiếm phía trước, quát lên: "Phong Lôi chống cự!"

"Ầm!"

Một đòn Xuyên Không Sát đánh mạnh ở trên thân kiếm, kiếm ý kia trong nháy mắt đổ nát, toàn bộ Trảm Yêu Kiếm đều nát làm ánh huỳnh quang.

Mạnh mẽ quyền phong càng là thẩm tách mà qua, đánh vào Dương Thanh Huyền ngực, lúc này đánh nát mấy chiếc xương sườn, một ngụm máu tươi phun ra ngoài.

"Ha, về sức mạnh chênh lệch, căn bản là không có cách dùng cái khác để đền bù a."

Phương Thần cười lạnh, sắc mặt dữ tợn.

"Thật sao?"

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: "Ngươi đòn đánh này nếu là ta cưỡng ép muốn tránh mà nói, mặc dù không thể toàn bộ né tránh, cũng chí ít có thể đem công kích yếu bớt hơn nửa, có thể ngươi liền không nghĩ tới, ta vì sao phải cứng rắn tiếp tục chống đỡ sao?"

Phương Thần chấn động trong lòng, cả kinh nói: "Vì sao?!"

Dương Thanh Huyền cái kia mặt tái nhợt lỗ, một hồi trở nên dữ tợn, hai tay bấm quyết, phân đưa ở trước người, chỉ quyết ngưng tụ phía dưới, bốn phía không gian liền hiện ra hai đạo cơn xoáy hình.

Phương Thần sắc mặt đột biến, con ngươi co rụt lại, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền tay trái, ngạc nhiên thất thanh nói: "Cú Mang Chỉ!"

Hắn tất nhiên là nhận ra Cú Mang Chỉ, nhưng này Yêu Nguyệt Chỉ nhưng cũng chưa gặp qua, mà giờ khắc này Dương Thanh Huyền triển khai ra, loại kia ác liệt bá đạo cảm giác, còn tại Cú Mang Chỉ bên trên, thêm vào quãng thời gian trước tìm hiểu Huyền giai võ kỹ một chuyện, hắn lập tức liền hiểu rõ ra.

Dương Thanh Huyền lạnh giọng nói: "Bởi vì ngươi sợ ta né tránh, mà ta đồng dạng, cũng sợ ngươi tránh khỏi a! Giờ khắc này trên bầu trời, ngươi không chỗ mượn lực, thêm vào vừa một đòn toàn lực, chính là cả người thời khắc yếu đuối nhất, cho nên ta sẽ mạnh mẽ chống đỡ ngươi một chém, vì chính là hiện tại cơ hội này!"

Hai người đều trên không trung không ngừng rơi xuống, Dương Thanh Huyền mãnh liệt cắn răng nhốt, lại lần sử dụng tới Kiếm Bộ, giẫm một cái phía dưới, liền vọt tới.

Đồng thời hai ngón điểm ra, giống như hai ánh kiếm đánh tan Trường Không, trong nháy mắt mà tới, một chỉ điểm hướng Phương Thần mi tâm Ấn Đường Huyệt, một chỉ điểm hướng trước ngực Tuyền Cơ huyệt!

Phương Thần hoảng hốt, nằm mơ cũng không nghĩ tới, đối phương càng sẽ đem chính mình đưa vào chỗ chết sau đó sinh, suy nhược ứng chiến phía dưới, lại tàng như vậy sát chiêu.

Chính như Dương Thanh Huyền nói, giờ khắc này thân trên không trung, căn bản không chỗ mượn lực, hơn nữa không chỉ có Ấn Đường Huyệt cùng Tuyền Cơ huyệt, toàn thân muốn hại đều bại lộ ở đằng kia hai ngón bên dưới!

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 210: Không Thể Thua

Dưới tình thế cấp bách, Phương Thần thân thể co rụt lại, hai tay che ở trước người, đem quanh thân muốn hại ngăn trở, một luồng nguyên lực từ trong cơ thể chảy ra, hóa thành cương khí hộ thể!

"Oành!"

Dương Thanh Huyền hai ngón đánh rơi, Phương Thần trước người đột nhiên hiện hai nói vòng xoáy khổng lồ, đem hắn nguyên lực đập vụn, cuồng kích ở trên người!

"Oành!"

Phương Thần cả người bỗng chốc bị đánh bay ra ngoài, trước khi rơi xuống đất, như một đường thẳng bắn vào vách núi bên trong, càng rơi vào hai ba trượng sâu, đại lượng đá vụn rơi xuống, cút vào thủy đàm bên trong.

Dương Thanh Huyền rơi trên mặt đất, hai chân chạm đất, phản chấn xa hơn mười trượng, trên đất vẽ ra hai cái sâu sắc dấu vết.

Chịu Phương Thần một đòn về sau, lại toàn lực đánh ra hai ngón tay, vượt qua thân thể chịu đựng gánh nặng, một ngụm máu tươi lại lần ọe đi ra.

"Còn không có... Kết thúc..."

Dương Thanh Huyền đem trước ngực đánh gãy xương sườn trở lại vị trí cũ, năm ngón tay vồ lấy, ngưng ra Trảm Yêu Kiếm đến, một thức sóng gió nổi lên, hóa xuất đạo ánh kiếm, hướng về cái kia vách núi ao hãm bên trong đánh mạnh mà đi!

“Oành! Oành! Oành!”

Ánh kiếm sắp chém vào vách núi lúc, một luồng Cương Phong từ trong đó bộc phát ra, đem kiếm khí toàn bộ đánh nát!

Toàn bộ ao hãm cửa động càng là vỡ vỡ đi ra, Phương Thần khóe miệng cùng trên thân tất cả đều là máu tươi, giành trước từ trong đó lướt ra khỏi, “Càng có thể đem ta kích thương, không thể nào!”

“Coi như ngươi đả thương ta, thắng lợi cuối cùng vẫn là của ta! Đây chính là Ngọc Cốt cùng Đãng Khí, hai đại cảnh giới trong lúc đó không thể vượt qua to lớn hồng câu!”

To lớn không cam lòng cùng lửa giận bộc phát ra, kéo dài thân thể trọng thương, tái phát ra một đòn “Xuyên Không Sát”, bay tập mà đến!

“A, không hổ là Ngọc Cốt cảnh cường giả, tại loại này trạng thái gắng đón đỡ ta hai ngón lực lượng, còn có thể nhảy nhót tưng bừng, thế nhưng...”

Dương Thanh Huyền không tránh không lùi, giơ lên tay trái đến, cầm một chuỗi Quải Châu, chính là Thiên Hà Thủy Ty lưu lại hạt châu, khổng lồ Chí Dương lực lượng từ trong đó tản mát ra.

Lục Đạo Viêm Dương bay lên, đoàn ở bầu trời, không được lượn vòng, hóa mà vì một, ngưng tụ thành một bàn tay cực kỳ lớn, cuồng kích mà xuống!

“Cảnh giới, chỉ là thắng lợi một phần mà thôi, không hề là toàn bộ!”

Chưởng lực áp trên mặt đất cát bay đá chạy, cách đó không xa đầm nước càng là “Ồ ồ” sôi trào, bốc lên đại lượng bong bóng, trực tiếp bị bốc hơi lên đi một tầng.

“Cái gì?!”

Phương Thần hoảng hốt, con ngươi trợn trừng ra, một chưởng kia oai cho hắn cực lớn cảm giác ngột ngạt.

Nhưng Xuyên Không Sát đã đánh ra, không cách nào né tránh, chỉ có thể cắn răng nhắm mắt xông lên trên!

“Ầm ầm!”

Hai nguồn sức mạnh va chạm, không gian rung động, đáng sợ linh áp đánh tan ra, hóa thành từng vòng sóng lớn kích - bắn.

“Phốc!”

“Phốc!”

Hai người đều là phun mạnh một ngụm máu, từng người đánh bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền ngã xuống đất bên trên, vẽ ra một cái thật dài vết máu, trên người Viêm Dương Chân Khí đã lui, da thịt một mảnh đỏ chót.

Phương Thần nhưng là bị chấn động vào nước trong đầm, bắn lên đại lượng bọt nước, cả người chìm xuống dưới đi.

Ở hồ nước bốn phía, bởi vì Viêm Dương chân khí bay vụt, tất cả đều dấy lên ngọn lửa hừng hực, liền ngay cả trên mặt nước đều không ngừng có ngọn lửa thoát ra.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy cả người xương đều nát, nhưng chỉnh cái sơn cốc bốc cháy lên, như là không thể rời đi, liền bị thiêu chết ở đây.

Hắn mạnh mẽ chống thân thể, run rẩy đứng dậy, mắt nhìn phía trước, trong đầm nước sóng lớn xoay tròn, hỗn loạn sức mạnh ở trên nước lấy sóng gợn tình thế tản ra.

Hắn nhìn chăm chú một trận, bỗng nhiên con ngươi đột nhiên co, chỉ thấy Phương Thần thân thể, chậm rãi từ dưới nước thăng tới.

“Rầm!”

Mặt nước bị phá ra, Phương Thần một hồi thò đầu ra, miệng lớn thở hổn hển, toàn bộ mặt trắng bệch như tờ giấy.

Trọng thương về sau lại hạ vào trong nước, dẫn đến cả người thiếu dưỡng nghiêm trọng, kém chút liền chết ngạt ở nước bên trong, kích thích ra cầu sinh tiềm năng du lịch tới, lá phổi kịch liệt mở rộng, tham lam hô hấp lấy lạnh lẽo không khí.

Hai người cách xa nhau khoảng mười trượng, lẫn nhau nhìn nhau.

Phương Thần nổi trên nước không nhúc nhích, nhưng toàn bộ thân hình đều ngâm ở trong nước, huyết dịch khó có thể ngừng lại, quanh thân đều trở nên Ân Hồng một mảnh, khí tức càng ngày càng yếu.

“A, nhìn dáng vẻ của ngươi, vẫn là rất không phục a.”

Dương Thanh Huyền lạnh rên một tiếng, kéo dài bước chân đi tới bờ đầm nước, cúi đầu nhìn xuống Phương Thần.

“Ta chịu thua.”

Phương Thần đột nhiên cắn răng nói ra: “Lần này, ta nhận thua!” Ánh mắt của hắn bên trong tràn đầy không cam lòng, thậm chí còn có ánh sáng lộng lẫy óng ánh lấp lóe, nội tâm cực độ không cam lòng.

“Nhưng chỉ là lần này! Chỉ là lần này ta thua!”

Phương Thần thân thể ở trong tay run rẩy, lạnh giọng nói: “Sức mạnh của ngươi, võ kỹ, mưu kế, ta đều đã lĩnh giáo qua một phen, lần sau chắc chắn sẽ không thua nữa!”

“Lần sau sao? Ha ha.”

Dương Thanh Huyền khóe miệng vung lên, lãnh đạm nói: “Ở võ đạo trên con đường này, ta sẽ càng chạy càng xa, càng chạy càng nhanh. Lần sau, chính là ngươi đuổi theo bước tiến của ta.”

Phương Thần cả người cự chiến, hai tay nắm thật chặt, cắn răng nói: “Ngươi hãy nằm mơ đi thôi! Lần sau tái chiến, chính là ta triệt để đánh nổ ngươi thời điểm!”

Hắn liều mạng toàn lực, từ nước trong đầm nhảy lên một cái, rơi trên mặt đất, càng không đứng thẳng được, lảo đảo mấy lần mới đứng vững thân thể, cũng không quay đầu lại liền hướng ngoài cốc đi đến.

“Dương Thanh Huyền, ngươi nhất định phải thắng trở về, nếu như đánh thua, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

Nói, Phương Thần bóng người đã biến mất ở trong cốc.

Dương Thanh Huyền “Rầm” một tiếng, liền ngã ngồi dưới đất, cả người đau đớn truyền khắp toàn thân, đau hắn nhe răng khóe miệng.

Hắn biết Phương Thần còn có ra quyền sức mạnh, nếu là lại đánh, duy nhất kết quả liền là đồng quy vu tận.

Có thể là trên cảnh giới ưu thế tuyệt đối, để Phương Thần đối với kết quả của trận chiến này cực độ không cam lòng, nản lòng thoái chí phía dưới, cũng lại Vô Tâm, vô lực tiếp tục đánh.

Ở trên một ngọn núi khác, Lục Giang Bằng lẳng lặng nhìn, trước sau không nói một lời.

“Ở võ đạo trên con đường này, đều sẽ có các loại gian nan, khổ tu, hăng hái, tuyệt vọng, bàng hoàng, không cam lòng, nhưng võ giả, chính là đạp lên những này khó khăn từng bước một đi tới. Sau trận chiến này, ngươi sẽ mạnh hơn, Phương Thần.”

Lục Giang Bằng thở thật dài một cái, trong mắt bắn ra tinh mang đến, ngóng nhìn bên trong sơn cốc, chuyển lời nói: “Ngươi cũng vậy, Dương Thanh Huyền.”

…

Đánh với Phương Thần một trận về sau, qua mấy ngày, Dương Thanh Huyền thương dần dần khôi phục như cũ.

Tại chiến đấu không lâu sau, học viện nhân viên y tế liền tìm tìm đi qua, cho hắn chữa thương, đồng thời lưu lại không ít đan dược chữa thương.

Dương Thanh Huyền biết, này nhất định là Lục Giang Bằng an bài, trận chiến đó toàn bộ quá trình, hơn nửa cũng rơi vào rồi Lục Giang Bằng trong mắt.

Này trong mấy ngày, hắn ngoại trừ nghỉ ngơi lấy sức bên ngoài, còn không ngừng địa nhớ lại trận chiến đó tình cảnh, suy tư trong đó các loại biến hóa, cùng với các loại võ kỹ lĩnh ngộ cùng sử dụng.

Đây là hắn lần thứ nhất cùng thể tu võ giả tiến hành chiến đấu, lĩnh ngộ rất nhiều, thông qua quan sát Phương Thần chiến đấu, đến tìm kiếm tự thân ưu điểm cùng không đủ.

Nếu là một lần nữa đánh một lần mà nói, hắn tự tin có thể có càng lớn nắm chắc thắng Phương Thần.

Lại qua mấy ngày, một bóng người xuất hiện ở bên trong sơn cốc, chính là Lục Giang Bằng, nói: “Nên lên đường.”

Có thể là chờ thời khắc này quá lâu, Lục Giang Bằng âm thanh dĩ nhiên có chút sốt sắng cùng phấn khởi.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 211: Cá Cược Nguyên Do

Dương Thanh Huyền mở mắt ra, khẽ mỉm cười, nói: “Ta cũng có chút sốt sắng đây.”

Lục Giang Bằng nói: “Há, thật sao? Làm sao nửa điểm cũng nhìn không ra đến đây? Thương thế của ngươi như thế nào?”

Dương Thanh Huyền đứng dậy, hoạt động hạ gân cốt, nói: “Sớm là tốt rồi.”

Lục Giang Bằng gật đầu nói: “Trận chiến này ngươi tận lực liền có thể.”

Dương Thanh Huyền cười nhạt, biết Lục Giang Bằng ý tứ, là vì để cho mình thả lỏng, không cần có quá to lớn áp lực trong lòng.

“Yên tâm đi, ta sẽ không thua, bằng không ngươi đồ đệ đều sẽ không bỏ qua ta.”

“Ha ha, Phương Thần tiểu tử này...”

Lục Giang Bằng a cười một tiếng, trong mắt tràn đầy vui mừng, nói: “Đánh với hắn một trận về sau, đối với thể tu võ giả phương thức chiến đấu, nên càng hiểu đi.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Thể tu giả, sức mạnh có thừa mà nhanh nhẹn không đủ, so sánh lẫn nhau đồng cấp khí tu võ người mà nói, nhưng là phải mạnh mẽ hơn nhiều.”

Lục Giang Bằng ngưng tiếng nói: “Sai rồi, ngươi đem Phương Thần sự hạn chế thay vào đối với thể tu võ giả sự hạn chế. Nhanh nhẹn kém, chỉ là Phương Thần nhược điểm, mà không phải thể tu võ giả nhược điểm, nếu là nhận thức sai lầm, đủ lấy trí mệnh.”

Dương Thanh Huyền sững sờ, không khỏi kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người tới.

Lục Giang Bằng thấy hắn một chút tức thông, hết sức cao hứng, nói: “Mặc kệ là thể tu vẫn là khí tu, đều có tự thân ưu điểm cùng khuyết điểm, con đường tu luyện bản thân cũng không khác biệt, chính ngươi cũng tu luyện thể thuật, nhanh nhẹn đồng dạng cực cao, cắt không thể ếch ngồi đáy giếng. Nhưng so ra mà nói, cùng cấp bên trong, thể tu khẳng định là muốn mạnh hơn.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Học sinh thụ giáo.”

Lục Giang Bằng nói: “Ngươi mười phần thông tuệ, những đạo lý này sớm muộn cũng có thể rõ ràng, theo ta đi thôi.”

Hai người cùng đi ra thung lũng, đi tới bên trong học viện nơi nào đó, bốn con to lớn bốn chân thú nằm rạp ở trên đất trống.

Cái kia hình thú dường như chó săn, lưng mọc bốn cánh, có vảy màu xanh ở trên người, mười phần hung mãnh.

Dương Thanh Huyền hoảng sợ, biết đây là yêu thú biết bay nứt Vân Thiên chó, có thể bay trên trời, là nhân loại thường dùng phi hành công cụ, nhưng cũng chỉ có tông môn thế gia mới dùng lên.

Bốn con thiên cẩu thân bên trên mang lấy thô đen xích sắt, sau này kéo dài đi, hơn mười trượng bên ngoài một chiếc rộng lượng liễn xa, đủ để chứa đựng hai mươi, ba mươi người.

Chăn nuôi viên chính đang cho cái kia bốn con thiên cẩu cho ăn, ăn chính là một loại mang linh khí hạt gạo, rất nhanh sẽ đem mấy túi lớn ăn hết sạch.

Sớm có phụ trách người tiến lên, cúi đầu chắp tay nói: “Xin chào Lục trưởng lão, này bốn con thiên cẩu đã cho ăn no, nơi này có ba tháng thức ăn cho chó.” Nói, đem một cái túi đựng đồ đưa cho Lục Giang Bằng.

Dương Thanh Huyền nghe được âm thầm hoảng sợ, tự nghĩ nói: “Ba tháng? Cá cược nơi chẳng lẽ không ở Thương Nam Quốc?”

Trong lòng tuy có nghi hoặc, nhưng vẫn chưa hỏi ra âm thanh tới.

Theo Lục Giang Bằng đồng thời bước vào liễn xa, bên trong mười phần rộng rãi, thậm chí còn có thể đánh ngồi tu luyện.

Lục Giang Bằng cười nói: “Ta cố ý muốn một chiếc to lớn nhất liễn xa, chính là sợ đường xá xa xôi, ngươi có thể dành thời gian tu luyện.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới hỏi: “Trưởng lão cá cược nơi, không ở Thương Nam Quốc bên trong sao?”

Lục Giang Bằng tâm tư có chút bay xa, gật đầu nói: “Ở Tĩnh Vân Quốc.”

Hai người vừa lên liễn xa, cái kia bốn con thiên cẩu nhất thời ngửa đầu rống to, cánh đánh văng ra, kinh khủng cuồng phong bắn ra bốn phía, một hồi liền bay vào bầu trời.

Bắt đầu tăng lên thời điểm có rung xóc, sau đó liền bình ổn, càng như giẫm trên đất bằng.

Hơn nữa tốc độ cực nhanh, qua trong giây lát, ngay ở học viện bầu trời hóa thành một điểm đen, biến mất không còn tăm hơi.

Dương Thanh Huyền này mới cả kinh nói: “Tĩnh Vân Quốc?” Hắn biết Tĩnh Vân Quốc, cũng đồng dạng là bắc năm nước một trong.

Lục Giang Bằng gật gật đầu, nói: “Tĩnh Vân Quốc Chiến Linh học viện Viện trưởng Độc Cô Tín, cũng là thể tu võ giả, năm đó ta cùng hắn đấu thắng ba lần, đều bất phân thắng bại. Sau đó ta bị người đả thương, tổn hại võ đạo căn cơ, lại không cách nào cùng Độc Cô Tín đấu. Mà người này cũng tự cao cực cao, không muốn chiếm ta tiện nghi, liền định cái năm năm ước hẹn, các thu một tên đệ tử giáo dục võ kỹ, năm năm sau lại so với một hồi, lấy phân thắng thua.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Là người phương nào tổn thương Lục trưởng lão?”

Lục Giang Bằng nhìn hắn, nói: “Ngươi đã tu luyện Yêu Nguyệt Chỉ cùng Cú Mang Chỉ, Võ vương có thể có cùng ngươi giảng đầu đuôi câu chuyện?”

Dương Thanh Huyền nói: “Quả nhiên là người kia sao? Ta tuy có suy đoán, nhưng không dám khẳng định.”

Lục Giang Bằng gật gật đầu, trong mắt tràn đầy vẻ phức tạp, nói: “Lấy sự thông tuệ của ngươi, tự nhiên là đoán tám - chín không rời mười.”

Hắn có chút bắt đầu trầm mặc, tựa hồ có hơi kiêng kỵ, không quá nguyện đề cập người kia, Dương Thanh Huyền cũng sẽ không hỏi.

Sau một lúc, Lục Giang Bằng mới nói: “Lần này tỷ thí, không chỉ có là cho ta cùng Độc Cô Tín định vị cao thấp chi phán, còn quan hệ vài món bảo vật.”

Dương Thanh Huyền nói: “Linh đình quả?”

Lục Giang Bằng lại cười nói: “Linh đình quả chỉ là một cái trong số đó, nếu là ngươi dùng mà nói, tất nhiên có thể bước vào Ngọc Cốt cảnh. Còn có mặt khác mấy món đồ, là ta cùng Độc Cô

Tín ngẫu nhiên ở một trong động phủ phát hiện.”

Thiên hạ võ đạo, thể tu cực nhỏ, Lục Giang Bằng cùng Độc Cô Tín vốn là đứng ở bắc năm nước đỉnh cao người, càng là giữa lẫn nhau cùng chung chí hướng, vì vậy thường thường sẽ thảo luận luận bàn, hoặc là cùng đi ra du lịch.

Sau đó trong lúc vô tình tìm được một động phủ, nhận được một ít bảo vật, lúc này mới bởi vì bảo vật vấn đề phân phối, đánh lên.

Nhưng hai người thực lực tương đương, đấu nửa năm, đại chiến ba lần, đều bất phân thắng bại.

Nguyên bản hẹn ước năm sau tái chiến, ai biết Thiên Tông học viện phát sinh biến cố, có cường địch xâm lấn.

Tuy rằng người đến cuối cùng bị Khanh Bất Ly đẩy lùi, nhưng Lục Giang Bằng nhưng là ở trong trận chiến ấy bị trọng thương, khó hơn nữa phục hồi như cũ.

Độc Cô Tín sau khi biết, cũng không muốn chiếm hắn tiện nghi, liền hai người ước định thu đồ đệ luận võ cái này biện pháp, định ra năm năm ước hẹn.

Hắn nhìn Dương Thanh Huyền, cười nói: “Ngươi không cần có quá to lớn gánh nặng trong lòng, tận lực liền có thể. Năm đó ta đối với những bảo vật kia xác thực có nhòm ngó chi tâm, nhưng đã nhiều năm như vậy, tâm thái cũng mở rộng, có thể hay không nhận được, đều không trọng yếu.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ta minh bạch.”

Ngay sau đó hai người không nói chuyện, Dương Thanh Huyền xếp bằng ở liễn xa bên trong tu luyện, Lục Giang Bằng cũng nhắm hai mắt.

Tứ Cẩu lôi kéo liễn xa trên không trung lao nhanh, không ngày không đêm, phảng phất không cần nghỉ ngơi.

Sau mười lăm ngày, rốt cục đi tới Tĩnh Vân Quốc trong nước.

Dương Thanh Huyền cùng Lục Giang Bằng đều từ trong nhập định tỉnh lại, hai người xuyên thấu qua liễn xa cửa sổ, nhìn xuống phía dưới.

Tĩnh Vân Quốc thủ đô so với Thương Nam Quốc còn lớn hơn, dù sao tới gần Trung Thổ thế giới, vật tư vãng lai phong phú, thương mại phồn hoa.

To lớn thiên cẩu kéo xe, rất nhanh bị trong thành võ giả phát hiện, đột nhiên năm vệt sáng từ trong thành bay lên, bắn thẳng đến mà tới.

Dương Thanh Huyền ngưng mắt nhìn tới, bay tới là năm vị Chân Võ cảnh cường giả, đều là chân nguyên hóa cánh, ở phía sau triển khai.

Năm người kia một hồi bay tới liễn xa bên ngoài, một người cầm đầu khí vũ bất phàm, hai cánh giương ra liền dựa vào tiến lên, ôm quyền nói: “Người tới nhưng là Thương Nam Quốc Thiên Tông học viện Lục Giang Bằng Lục trưởng lão?”

Lục Giang Bằng hắc âm thanh nở nụ cười, nói: “Xem ra Độc Cô Tín đã không kịp chờ đợi muốn bị đánh a, trước đây liền để cho các ngươi quá tới đón tiếp.”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 212: Tĩnh Vân Quốc

Người cầm đầu ngượng ngập cười một tiếng, không biết làm sao nói tiếp, chuyển mà nói ra: “Tại hạ Ngô Phi Bạch, phụng viện trưởng đại nhân chi mệnh, ở chỗ này cung nghênh Lục trưởng lão.”

Lục Giang Bằng gật đầu nói: “Đi xuống đi.”

Ngay sau đó, Ngô Phi Bạch dẫn dắt bốn con nứt Vân Thiên chó, từ đám mây bay hạ xuống.

Tĩnh Vân Quốc thủ đô rất lớn, có chuyên môn chăn nuôi Thiên Cẩu địa phương.

Đoàn người bay rơi xuống mặt đất về sau, lập tức có chăn nuôi viên tiến lên, cho bốn con Thiên Cẩu cho ăn, xoạt lông, dắt đi nghỉ ngơi.

Một chiếc tinh xảo xe ngựa lập tức bị dắt đi qua.

Ngô Phi Bạch nói: “Lục trưởng lão cùng vị bạn học này xin mời lên xe ngựa, tới trước hoàng cung nghỉ ngơi một trận, Thái tử cùng Nhan Lương Phó viện trưởng chính đang hoàng cung chờ đợi hai vị.”

Lục Giang Bằng nói: “Độc Cô Tín đây?”

Ngô Phi Bạch nói: “Viện trưởng đại nhân lát nữa liền tới.”

Lục Giang Bằng nói: “Hắn lại đang giở trò quỷ gì?” Lập tức cùng Dương Thanh Huyền lên xe ngựa, Ngô Phi Bạch tự mình lái xe, hướng tới hoàng cung mà đi.

Cái kia bốn tên thuộc hạ, đi theo xe hai bên một đường chạy như bay, hộ vệ xe ngựa an toàn.

Dương Thanh Huyền đem cửa gỗ mở ra, nhìn hướng phía ngoài, chỉ thấy dân giàu nước mạnh, an cư lạc nghiệp, quả thật giàu có nơi.

đọc truyện với❤http://truyen C uatui.net/

Lục Giang Bằng đột nhiên hỏi: "Ngươi cảm thấy Tĩnh Vân Quốc làm sao?"

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, nói: "Ở bề ngoài nhìn nước làm dân giàu an, thương đô phồn hoa, võ đạo thịnh hành, trên thực tế cũng không rõ ràng."

Lục Giang Bằng gật đầu nói: "Ngươi nói không sai, Tĩnh Vân Quốc chiếm cứ cứ điểm nơi, là bắc năm nước đi hướng về Trung Thổ thế giới khu vực cần phải đi qua, vì lẽ đó thương mại phồn hoa, kéo rất nhiều vật tư lưu động, khiến cho dân giàu nước mạnh, võ giả thịnh hành."

Dương Thanh Huyền nói: "Nhưng bắc năm nước lần thứ nhất cường giả, vẫn là tại chúng ta Thiên Tông học viện."

Lục Giang Bằng nói: "Thương Nam Quốc vị trí cực bắc, ở năm nước bên trong hoàn cảnh ác liệt nhất, luận cường giả số lượng, là kém xa cái khác bốn nước. Nhưng Thiên Tông học viện gốc gác cực sâu, cũng bồi dưỡng được không ít tài năng xuất chúng cao thủ."

Lúc này, Ngô Phi Bạch âm thanh cũng từ bên ngoài truyền vào đến, cười nói: "Nói rất đúng, năm nước bên trong, Nguyên Võ cảnh cường giả nhiều nhất địa phương, cũng là Thương Nam Quốc."

Lục Giang Bằng trong lòng hơi động, hỏi: “Tiểu tử, ở trong mắt ngươi, hai nước ai mạnh ai yếu?”

“Đây.” Ngô Phi Bạch âm thanh có chút do dự.

Lục Giang Bằng nói: “Ăn ngay nói thật, đem ý nghĩ của ngươi nói ra, tha thứ ngươi vô tội.”

Ngô Phi Bạch này mới nói ra: “Thiên Tông học viện gốc gác tuy mạnh, nhưng năm gần đây cũng có chút xu hướng suy tàn, mà Thương Nam Quốc bản thân tài nguyên thiếu thốn, nếu là không có thay đổi mà nói, sợ là...”

Lục Giang Bằng nói: “Cái kia Tĩnh Vân Quốc đây?”

Ngô Phi Bạch nói: “Chính như Lục trưởng lão nói, Tĩnh Vân Quốc ở vào năm nước đi về Trung Thổ thế giới cứ điểm bên trên, đúng là giàu có nơi, tài nguyên liên tục không ngừng tràn vào đến, cường giả xuất hiện lớp lớp, có thể nói là tiến triển cực nhanh.”

“Hừ!”

Lục Giang Bằng sắc mặt khó coi, kêu rên một hồi.

Ngô Phi Bạch lập tức đình chỉ không dám nói nữa.

Dương Thanh Huyền lẳng lặng nhìn ngoài cửa sổ, hai nước phong thổ không kém nhiều, chỉ là Tĩnh Vân Quốc bách tính càng lộ vẻ giàu có, vì lẽ đó nụ cười trên mặt cùng tự tin cũng là càng nhiều.

Trên xe ngựa dán hoàng thất kí hiệu, một đường thông suốt, không lâu đã đến hoàng cung, dừng lại ngựa tới.

Ngô Phi Bạch xuống ngựa, đem cửa xe mở ra, nói: “Lục trưởng lão, đến.”

Lục Giang Bằng cùng Dương Thanh Huyền lần lượt đi ra, trước mắt hoàng cung một mảnh khí thế, tường đỏ ngói vàng, tím trụ kim lương, có một đội người ở trước cửa cung hầu, gặp xe ngựa đến, lập tức liền tiến lên đón.

Trước tiên hai người, một Bạch Y vải thô, hình thể gầy gò, hai mắt nhưng sắc bén trong sáng, một cẩm y thắt lưng ngọc, tiêu sái văn nhã, không giận tự uy, chính là Chiến Linh học viện Phó viện trưởng Nhan Lương, cùng với Tĩnh Vân Quốc Thái tử Đô Chính Chân.

Dương Thanh Huyền ánh mắt quét qua, cái kia Nhan Lương dáng dấp nhàn nhưng tự đắc, một phái cao nhân dáng vẻ, khí tức ẩn mà không phát, hơn nửa cũng là Nguyên Võ cảnh cường giả.

Đô Chính Chân thì lại ước chừng chừng ba mươi tuổi dáng dấp, xem như là rất trẻ tuổi, tuy rằng cả người có một luồng thượng vị giả khí tức, nhưng ánh mắt lấp loé dưới, vẫn có thể nhìn ra một luồng lão đạo già giặn khôn khéo.

Dương Thanh Huyền lập tức liền làm phán đoán, hai người này đều cực không đơn giản, cũng không biết Thương Nam Quốc Thái tử là dáng dấp ra sao.

“Lục trưởng lão, đã lâu không gặp!”

Nhan Lương vừa thấy, lập tức khuôn mặt tươi cười tiến lên đón, khách khí.

Lục Giang Bằng cũng nói: “Nhiều năm không gặp, đã lâu không gặp.”

Đô Chính Chân cũng vội vàng cười theo, rất cung kính ôm lấy song quyền, chắp tay nói: “Vãn bối gặp Lục trưởng lão.”

Lục Giang Bằng đánh giá hắn mấy lần, nói: “Thái tử không cần đa lễ.” Lập tức một nguồn sức mạnh từ trên thân thả ra ngoài, đem Đô Chính Chân nâng lên.

Nhan Lương ánh mắt lạc trên người Dương Thanh Huyền, nói: “Vị này chính là Lục trưởng lão cao đồ, Phương Thần bạn học đi. Quả nhiên là rồng phượng trong loài người, tướng mạo phi phàm.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền đáp lại nói: “Xin chào Nhan Lương Phó viện trưởng, gặp Thái tử. Tại hạ cũng không phải là Phương Thần, vãn bối gọi Dương Thanh Huyền.”

“Dương Thanh Huyền?”

Nhan Lương cùng Đô Chính Chân đều là sững sờ, liền ngay cả bên cạnh Ngô Phi Bạch cũng sửng sốt một chút.

Bọn họ đã sớm dò nghe, Lục Giang Bằng đệ tử gọi Phương Thần, sẽ là cá cược một trận chiến đối thủ, hiện tại làm sao đột nhiên biến người?

Đô Chính Chân trong mắt khó có thể phát giác xẹt qua một tia tàn khốc.

Sau lưng hắn phụ trách tình báo thăm dò quan chức tựa hồ cảm ứng được cái gì, không khỏi run run một hồi, sắc mặt trong nháy mắt trắng xám.

Đại sự như thế, trên tình báo dĩ nhiên xảy ra sai sót, sợ là chức quan khó giữ được, đây là việc nhỏ, chỉ sợ gây họa tới người nhà.

“Ha ha, hóa ra là Thanh Huyền tiểu huynh đệ, nhìn qua tựa hồ so với Phương Thần còn trẻ hơn.”

Đô Chính Chân lập tức nhiệt tình lên, nói: “Thiên Tông học viện quả nhiên là giang sơn đời nào cũng có tài tử ra, tiện sát người bên ngoài nha.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, bình thản nói ra: “Thái tử quá khen, Tĩnh Vân Quốc sản vật phong phú, võ phong cường thịnh, mới thực sự là tiện sát người bên ngoài đây.”

Đô Chính Chân cùng Nhan Lương đều là hoảng sợ kinh ngạc, nhìn Dương Thanh Huyền niên kỷ, bất quá mười lăm mười sáu tuổi, ở những đại nhân vật này trước mặt dĩ nhiên đúng mực, được Thái tử nhiệt tình mà không sợ hãi sủng, trước sau thanh thanh thản thản, nói chuyện khéo léo trang nhã, không khỏi đối với hắn coi trọng mấy phần.

Lục Giang Bằng đem hai người vẻ kinh dị nhìn ở trong mắt, không khỏi âm thầm buồn cười, nghĩ thầm: “Nếu như các ngươi biết rồi Dương Thanh Huyền thiên phú, sợ là cằm đều muốn chấn kinh, hừ, lần này mang Dương Thanh Huyền đến, chính là cố ý đến phá quán, giương ta Thiên Tông học viện uy phong.”

Nhan Lương nói: “Thái tử, đem khách mời mời vào hoàng cung đi, bên ngoài gió lớn lạnh giá, có thể uống chút rượu ngon quỳnh tương.”

“Đúng đúng, ngươi nhìn ta, chậm trễ, chậm trễ.”

Đô Chính Chân một bộ tự trách dáng vẻ, vội hỏi: “Lục trưởng lão cùng Thanh Huyền huynh đệ, xin mời vào.”

Sau lưng quan chức lập tức phân chia hai bên, nhường ra một con đường tới.

Lục Giang Bằng cùng Nhan Lương trước tiên, đi ở trước nhất.

Thứ yếu chính là Dương Thanh Huyền cùng Đô Chính Chân, đi ở hàng thứ hai.

Đô Chính Chân đối với Dương Thanh Huyền lòng hiếu kỳ đánh tới, không ngừng trái gõ phải đẩy thăm dò hắn, đều bị kín kẽ không một lỗ hổng đẩy trở về, để hắn cảm giác khiếp sợ.

Dương Thanh Huyền trong lòng cười lạnh nói: “Hoàng Mao tiểu tử, lão tử đọc một lượt nhị thập tứ sử, cái gì Đế Vương tướng tướng, cái gì quyền mưu thuật chưa từng thấy, suy nghĩ thăm dò ta, ngươi còn non đây!”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 213: Đại La Phường

Đoàn người rất mau vào hoàng cung đại điện, các loại quỳnh tương ngọc quả xếp đầy bàn, phong phú cực kỳ.

Đô Chính Chân giơ ly rượu lên, nói: "Thường nghe sư tôn đề cập Lục trưởng lão, một đời cường giả, tiền bối phong độ, hôm nay nhìn thấy, so với sư tôn nói chỉ có hơn chứ không kém, rốt cục một bình sinh chuyện ăn năn. Chỉ muốn rượu nhạt, kính Lục trưởng lão một chén."

Lục Giang Bằng khách khí vài câu, uống một hơi cạn sạch.

Đô Chính Chân lại kính Dương Thanh Huyền một chén.

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm khen, này Đô Chính Chân tuy là cái tâm cơ biểu, nhưng cũng thả xuống được thân phận, có thể chiêu hiền đãi sĩ, là một nhân vật.

Đô Chính Chân để chén rượu xuống, nói: "Rất chờ mong Thanh Huyền huynh đệ cùng Hoàng Ngọc sư đệ một trận chiến đây, nhất định là hiển lộ tài năng, nhìn mà than thở."

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, thầm nói: "Nguyên lai đối chiến người tên là Hoàng Ngọc, liền không biết tu vi làm sao."

Hắn yên lặng để chén rượu xuống, suy nghĩ còn muốn hỏi, rồi lại không tiện nói ra miệng, chỉ đáp lại mỉm cười, liền ngồi xuống ăn ăn sáng.

Đô Chính Chân nhưng là càng ngày càng hoảng sợ, mặc kệ hắn làm sao thăm dò, tiểu tử này đều kín kẽ không một lỗ hổng, để cho mình hoàn toàn suy nghĩ không thấu, này tấm mười lăm mười sáu tuổi túi da dưới, đến cùng bao khỏa là cái gì.

Lục Giang Bằng nhưng là hỏi: “Này Hoàng Ngọc, ở Chiến Linh học viện Chiến Linh trên bảng, xếp hàng thứ mấy?”

Đô Chính Chân cùng Nhan Lương liếc nhau một cái, Nhan Lương khẽ cười nói: “Hoàng Ngọc muốn đi năm mới vừa vào nội viện, còn chưa tham gia Chiến Linh bảng một trận chiến, là lấy tạm thời không có xếp hạng.”

Lục Giang Bằng gật đầu nói: “Thì ra là như vậy.”

Nhan Lương cũng hỏi: “Không biết Thanh Huyền bạn học trên Tiềm Long Bảng, xếp hạng lại là như thế nào?”

Lục Giang Bằng cười nói: “Dương Thanh Huyền tình huống cùng cái kia Hoàng Ngọc không khác nhau chút nào, cũng là vừa vặn thi vào nội viện tân sinh, còn chưa xếp hạng đây.”

“Ồ?”

Nhan Lương tựa hồ có hơi không tin, nhưng Dương Thanh Huyền cái tên này thật có chút xa lạ, nhân tiện nói: “Phương Thần ở Tiềm Long Bảng có thể xếp thứ mười, đều không thể thay thế Lục trưởng lão xuất chiến, xem ra này Dương Thanh Huyền thực lực, đem tại cái kia Phương Thần bên trên nha.”

Lục Giang Bằng sao lại bị hắn kích tướng, tự rót tự uống một chén, chỉ là hắc tiếng nói: “Ha ha.”

Nhan Lương cùng Đô Chính Chân đều là trong lòng thầm mắng một tiếng: “Cáo già!”

Đô Chính Chân con mắt hơi chuyển động, tựa hồ có tâm kế, cười nói: “Sư tôn lâm thời có việc, không biết bao lâu mới có thể chạy tới, Thanh Huyền huynh đệ tuổi còn trẻ, sợ là không thích ngồi yên uống rượu đi, không bằng ta phái mấy cái con cháu thế gia, bồi Thanh Huyền huynh đệ đến hoàng đô đi dạo, để giải mệt muộn.”

“Tốt, ta cũng nghĩ đi dạo đây.”

Dương Thanh Huyền lúc này đứng dậy, thật sự là hắn không thích ngồi này uống rượu, tuy là rượu ngon món ngon, nhưng đối với mà nói những câu giấu mối, không cẩn thận sẽ phải nói, còn không bằng đến trong thành đi dạo một vòng.

Lục Giang Bằng nhưng là nhăn đầu lông mày, có chút bận tâm.

Nhưng nghĩ đến Dương Thanh Huyền thông tuệ, còn có Đô Chính Chân cũng sẽ không dám động thủ chân, này mới nói ra: “Chính ngươi cẩn thận.”

Đô Chính Chân cười nói: “Lục trưởng lão lo xa rồi, ở đây Tĩnh Vân Quốc, Thanh Huyền huynh đệ coi như là nhà mình giống như vậy, không cần cẩn thận? Ha ha.”

Ngay sau đó phân phó, lập tức gọi tới một đám con cháu thế gia, làm Dương Thanh Huyền làm bạn.

Dương Thanh Huyền nhìn đám kia đầy mặt ngạo khí con cháu thế gia, lúc này cự tuyệt nói: “Ta chỉ là đi dạo một hồi, kia muốn nhiều người như vậy cùng đi.”

Một tên trong đó con cháu thế gia lúc này cả giận nói: “Ngươi coi mình là người nào? Cho là chúng ta suy nghĩ cùng ngươi a?!”

Đô Chính Chân sầm mặt lại, nổi giận nói: “Làm càn! Thanh Huyền huynh đệ chính là bản vương huynh đệ, ngươi dám nói năng lỗ mãng, vả miệng!”

Cái kia con cháu thế gia đầy mặt sợ hãi, tựa hồ hết sức e ngại Đô Chính Chân, lập tức đập chính mình hơn mười đạo bạt tai, Đô Chính Chân không nói hắn, hắn cũng không dám ngừng tay, tiếp tục quạt, cúi đầu, đầy mặt oán độc.

Dương Thanh Huyền đối với Đô Chính Chân không khỏi lại xem trọng mấy phần, có thể đem những con nhà giàu này quản lý ngoan ngoãn, xác thực rất có thủ đoạn.

Đô Chính Chân nói: “Đàm Đào, ngươi phụ trách bồi Thanh Huyền huynh đệ đi. Nhớ, Thanh Huyền huynh đệ là bản vương huynh đệ, ngươi thường ngày làm sao cần phải bản vương, giống như gì đãi chi, hiểu chưa?”

“Vâng, rõ ràng!”

Con cháu thế gia bên trong, đi ra một tên tuổi chừng đừng mười bảy mười tám tuổi nam hài, tướng mạo so với cái khác người muốn trầm ổn nhiều.

Còn lại con cháu đều là lộ ra không đủ thần thái đến, không hiểu tại sao lại tuyển hắn.

Đàm gia ở rất nhiều thế gia bên trong, thuộc về lệch yếu cái chủng loại kia, chỉ là trung thượng tầng mà thôi, đồng thời Đàm Đào còn không phải Đàm gia dòng chính, chỉ vì Đô Chính Chân thưởng thức, lúc này mới theo mọi người ở cùng nhau đùa giỡn.

Đô Chính Chân đối với Đàm Đào làm cái ánh mắt, nhân tiện nói: “Ngươi đi đi, mang Thanh Huyền huynh đệ mở mang kiến thức một chút chúng ta Tĩnh Vân Quốc phong thổ.”

“Vâng.”

Đàm Đào vươn tay ra, cung kính nói: “Thanh Huyền các hạ, mời.”

Dương Thanh Huyền nói: "Quá câu nệ, gọi ta Dương Thanh Huyền thuận tiện."

Đàm Đào sửng sốt một chút, nhìn Đô Chính Chân một chút, này mới nói: "Vâng, Dương Thanh Huyền."

Dương Thanh Huyền cười khổ lắc lắc đầu, liền hướng về mọi người cáo từ, cùng Đàm Đào cùng nhau đi ra ngoài.

Ra hoàng cung, Dương Thanh Huyền hỏi: "Này thủ đô có thể có cái gì tốt đi dạo địa phương?"

Đàm Đào nói: "Có tửu quán sòng bạc, khói hoa thanh lâu, không biết Thanh Huyền bạn học muốn đi đâu?"

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn hắn, nói: "Ngươi cảm thấy thế nào?"

Đàm Đào nghĩ một hồi, nói: "Thanh lâu?"

Dương Thanh Huyền hắc âm thanh nở nụ cười, nói: "Này không hay lắm chứ? Ta sau đó còn muốn cùng các ngươi cái kia Hoàng Ngọc tỷ thí đây, trước tiên hết sạch thể lực mà nói, sau đó còn thế nào đánh."

Đàm Đào gật đầu nói: "Cấp độ kia tỷ thí về sau, ta lại mang Thanh Huyền bạn học đi thả lỏng nhàn nhã một hồi."

Dương Thanh Huyền vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói: "Huynh đệ tốt, đến lúc đó lại nói, đến lúc đó lại nói. Ta nhìn Tĩnh Vân Quốc võ phong cực thịnh, tài nguyên phong phú, trên đường đều có đại lượng võ giả bội kiếm mà đi."

Đàm Đào nói: "Ta hiểu được, ở thủ đô có rất nhiều bán tài nguyên tu luyện cửa hàng, ta mang Thanh Huyền bạn học đi."

Ngay sau đó, hai người một đường hướng tây, tiến vào hoàng đô phồn hoa nhất khu vực.

Một cái bề rộng chừng hơn hai mươi trượng tảng đá đường phố, lui tới đều là võ giả, đa số eo đeo binh khí, võ phong cực thịnh.

Đàm Đào nói: “Mảnh này phố chợ ở toàn bộ bắc năm nước đều là lớn nhất danh tiếng, gọi là Đại La phường.”

“Đại La phường?”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Danh tự này làm sao tới?”

Đàm Đào cười nói: “Mảnh này nhà xưởng quyền kinh doanh về Đại La thương có tất cả, vì vậy lấy tên này chữ. Đại La thương hội, nhưng là thế lực cực lớn tồn tại, chi nhánh trải rộng đại lục các nơi.”

“Thì ra là như vậy.”

Dương Thanh Huyền biết, cõi đời này có ngang qua đại lục thương mậu thế lực, được gọi là “Thương hội”, của cải rộng, thực lực mạnh, thậm chí không ở một quốc gia một tông bên dưới.

Nếu như có thể nhận được loại này đại thương hội trợ giúp, đối với tìm Dương Chiếu tăm tích, cùng với điều tra rõ chính mình thân thế, đều có lớn lao ích lợi.

Hắn lập tức đối với này Đại La thương hội chú ý.

Ở tảng đá hai bên đường phố, đều là từng gian cửa hàng, bán ra các loại võ đạo đồ dùng, có binh khí, áo giáp, đan dược, công pháp, linh thảo các loại, bất nhất mà nói, thậm chí còn có linh thạch hối đoái điểm.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Chương 214: Dương Linh Thạch

Dương Thanh Huyền hỏi: “Có thể có nguyên khí bán ra?”

Đàm Đào sững sờ, lập tức cười nói: “Thanh Huyền bạn học xem như là hỏi đúng, toàn bộ bắc năm nước, ngoại trừ các buổi đấu giá lớn bên ngoài, duy nhất khả năng mua được nguyên khí địa phương, chính là ta Tĩnh Vân Quốc thủ đô Đại La phường. Tuy rằng mỗi ngày đều là hạn lượng bán ra, nhưng đích đích xác xác, chỉ cần có tiền, liền có thể mua được.”

Đàm Đào ý tứ rất rõ ràng, nguyên khí thứ này, ở phương bắc các nước, cho dù có tiền cũng khó khăn mua.

Dương Thanh Huyền một hạ hứng thú, nói: “Nhanh mang ta đi nhìn.”

Tuy rằng không có tiền, nhưng cũng muốn biết một hồi.

Không bao lâu, Đàm Đào liền dẫn Dương Thanh Huyền đi tới một gian lớn như vậy cửa hàng trước, mặt trên mang theo bảng hiệu: Đại La thương hội.

Cửa hàng rất lớn, bên trong phân loại, rực rỡ muôn màu thương phẩm, có hơn trăm người đang chọn tuyển, tuân giá, lại như một cái đơn độc phố chợ, mười phần náo nhiệt.

Hai người tiến cửa hàng, lập tức có xinh đẹp nữ hài khuôn mặt tươi cười nghênh đón, dùng dễ nghe âm thanh nói ra: “Hai vị công tử, xin hỏi có gì có thể hỗ trợ?”

Đàm Đào trực tiếp nói ra: “Hôm nay nguyên khí, có thể có khô kiệt?”

Cô bé kia sững sờ, lập tức nét mặt tươi cười như hoa, nói: “Công tử tới khả xảo a, hôm nay ba cái nguyên khí, đã bán ra hai cái, còn có cuối cùng một kiện, lập tức liền muốn đi ra. Hai vị nếu là nếu cần, mời tới bên này.”

Mỗi cái hướng dẫn mua mang khách mời tiêu phí bao nhiêu, các nàng đều là có trích phần trăm, cho nên đối với suy nghĩ mua nguyên khí khách mời, đều phi thường nhiệt tình. Một kiện nguyên khí bán ra trích phần trăm, đầy đủ các nàng sinh hoạt đến mấy năm.

Hai người đang muốn cùng cô bé kia đi qua, Dương Thanh Huyền nhưng là một chút trông thấy, ở cửa hàng một bên, chỉnh tề trưng bày đại lượng linh thạch, tất cả đều là hiện ra màu đỏ sậm, một luồng cực mạnh sức mạnh hệ Hỏa thấu bắn ra.

“Dương Linh Thạch?!”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, hắn có thể khẳng định những linh thạch này đều có cực mạnh Chí Dương thuộc tính.

Đàm Đào trong mắt tinh mang lóe lên, im lặng không lên tiếng.

Đô Chính Chân để hắn bồi Dương Thanh Huyền đi ra, nhiệm vụ chính là thăm dò Dương Thanh Huyền thực lực nội tình, hắn trong nháy mắt liền xác nhận, Dương Thanh Huyền tu luyện chính là Hỏa thuộc tính công pháp.

Hướng dẫn mua nữ hài cười đáp lại, con mắt cong giống trăng lưỡi liềm, ngọt ngào nói ra: “Đúng nha, bán ra Dương Linh Thạch là chúng ta thương hội một đại đặc sắc.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Tu Luyện Dương thuộc tính công pháp rất nhiều người sao?”

Hướng dẫn mua nữ hài nháy mắt, nói: “Ta đây cũng không biết, cũng không nhiều a.”

Đàm Đào nói: “Thiên hạ sức mạnh, ai cũng ở Ngũ Hành bên trong, nhưng đại thể chỉ là nhẹ nhàng thiên hướng. Đại La thương sẽ bán ra như thế nhiều Dương Linh Thạch, xác thực quái lạ đây.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Bình thường bán nhiều sao?”

Nữ hài lắc đầu nói: “Không nhiều.”

Hai người đều là nhíu mày lại, những này Dương Linh Thạch chồng chất ở đây, chiếm cứ cửa hàng non nửa, nếu là không có thị trường nhu cầu, vì sao phải đại lượng cung hóa?

Dương Thanh Huyền hỏi: “Những này Dương Linh Thạch bán thế nào?”

Cô bé nói: “Cùng phổ thông linh thạch đồng giá hối đoái.”

Dương Thanh Huyền càng là cảm thấy dị thường cổ quái, âm dương hai cực linh thạch tuy vô pháp bị võ giả bình thường hấp thu, nhưng tồn lượng không nhiều, cực kỳ quý giá, giá cả cũng là thông thường linh thạch gấp ba bốn lần, phẩm tướng tốt thậm chí trên gấp mười lần cũng có thể, căn bản không thể ngang nhau trao đổi, trừ phi là cực độ thiếu tiền, nhưng nhìn này thương hội chuyện làm ăn hưng vinh dáng vẻ, khả năng thiếu tiền sao?

Dương Thanh Huyền nói: “Mua một khối.”

“Một, một khối?”

Nữ hài sửng sốt một chút, nhưng lập tức khuôn mặt tươi cười doanh doanh, cùng Dương Thanh Huyền đổi một khối.

Dương Thanh Huyền đem cái kia Dương Linh Thạch cầm trong tay, ước lượng mấy lần, phát hiện bên trong dương linh khí cực cái gì, mặc dù không sánh được Thiên Hà Chi Thủy tinh hoa, nhưng nếu là dùng tới tu luyện Lục Dương Chưởng mà nói, sợ là rất nhanh sẽ có thể bước vào viên mãn tan thông cảnh giới.

Đàm Đào càng thêm có thể xác định, Dương Thanh Huyền hẳn là tu Luyện Dương thuộc tính công pháp, lập tức nói ra: “Ta cũng hối đoái một khối.”

Hai người cầm Dương Linh Thạch ở trong tay thưởng thức, theo nữ hài xuyên qua cửa hàng, đi vào trong mà đi.

Đi qua một cái hành lang, tiến vào một cái lớn như vậy vườn.

Trong vườn càng tụ hơn trăm người, so với bên ngoài cửa hàng khách mời còn nhiều, tất cả đều là đang chờ đợi nguyên khí.

Nữ hài giải thích: “Đại La thương hội mỗi ngày bán ra nguyên khí có ba cái, hôm nay chỉ còn dư lại cuối cùng một kiện, lập tức liền ra tới.”

Dương Thanh Huyền trong lòng cảm khái, không nhịn được nói: “Đại La thương hội đến cùng có nhiều tiền? Mỗi ngày ba cái nguyên khí, một năm qua liền có hơn một nghìn kiện, sợ là bắc năm nước bất kỳ một quốc gia, đều không bỏ ra nổi như thế đa nguyên khí chứ?”

Đàm Đào gật đầu nói: “Xác thực, Đại La thương hội thực lực không ở bắc năm nước phía dưới, vì lẽ đó Đại La phường cũng làm tốt vô cùng, không ai dám gây sự.”

Dương Thanh Huyền hỏi cô bé kia nói: “Đại La thương hội trải rộng Huyền Dạ đại lục, ngoại trừ võ đạo tư liệu bên ngoài, có thể làm tìm hiểu tin tức chuyện làm ăn?”

Nữ hài ngây ngẩn cả người, lắc đầu nói: “Loại này chuyện làm ăn vượt ra khỏi thường quy, nhất định phải lên báo chưởng quỹ mới có thể định đoạt. Công tử ngài là muốn tìm hiểu tin tức sao? Vậy ta lập tức cho ngài đăng báo chưởng quỹ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tạm thời không cần, lần sau cần thời điểm lại tới tìm các ngươi đi.”

Mấu chốt là hắn xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, không bao nhiêu tiền.

Hắn cũng coi như là gặp người thể diện quá lớn, biết loại này thương hội sức mạnh, một khi động dùng, mười phần đáng sợ, nhưng giá cả cũng tất nhiên là kinh người.

Hắn hiện tại dòng dõi, ở Thương Nam Quốc cũng nhiều lắm xem như là cái nhỏ giàu, không thể chi giao nổi tìm hiểu tin tức giá cả.

Nữ hài ngoan ngoãn nói ra: “Được rồi, công tử có bất kỳ nhu cầu, bất cứ lúc nào nói cho ta biết.”

Trong vườn người, hoặc là đại phú đại quý, hoặc là trên thân kín đáo không lộ ra có sóng linh khí.

Ngoại trừ số ít người quen tại thấp giọng trò chuyện bên ngoài, còn lại đều từng người đứng, nhìn phía vườn một phương, là một gian tinh xảo lầu các.

Ở lầu các hai tầng, có một cái lớn như vậy sân thượng, hai tên xinh đẹp tỳ nữ phân đưa tả hữu, đứng lẳng lặng.

Dương Thanh Huyền biết, sau đó nguyên khí tất nhiên là ở đây trên ban công xuất hiện, hơn nửa vẫn là lấy bán đấu giá hình thức, người trả giá cao được.

Ngay ở trong lầu các, một ông già cầm trong tay cuốn sách, ngồi ở trước bàn đọc sách, đốt hương phẩm đọc.

Lượn lờ mùi thơm ngát, từ đầu thú hun trong lò bay lên, sau đó tản ra, hóa thành lượn lờ khói thuốc, thấm ruột thấm gan.

Ở ông lão trước mặt, một tên thiếu nữ mặc áo xanh, nhẹ nhàng cọ xát lấy nghiên mực.

Bỗng nhiên từ ngoài cửa truyền đến bước chân âm thanh, một tên tỳ nữ tướng môn nhẹ nhàng đẩy ra, mảnh bước mà vào.

Ông lão ánh mắt không rời cuốn sách, nhưng cũng nhẹ nhàng nhíu mày lại, tựa hồ không thích.

Thiếu nữ dừng lại trong tay nghiền nát, nói: “Chuyện gì?”

Tỳ nữ thấp giọng nói: “Hồi bẩm Hội Trưởng cùng tiểu thư, vừa nãy bán ra hai khối Dương Linh Thạch.”

Ông lão rõ ràng không thích, nói: “Mới hai khối?”

Thiếu nữ phân phó nói: “Ngươi phái người đi điều tra cái kia người mua thân phận, hảo hảo giám sát một trận, nhìn có hay không có dị thường gì.”

“Vâng.”

Tỳ nữ đã nhận ra ông lão không vui, trong lòng một trận thấp thỏm, gấp vội cúi đầu lui ra.

Ông lão để quyển sách trên tay xuống quyển, nói: “Mới hối đoái hai khối, quá nửa là mua đi chơi, theo dõi ý nghĩa không lớn.”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 215: Hoa Hâm

Thiếu nữ mỉm cười nói: “Gia gia, nếu mua, liền nhìn chăm chú một trận nhìn, vạn nhất chảy mất, cố gắng trước đó liền uổng phí nha.”

Ông lão gật gật đầu, thở dài một tiếng, liền tiếp tục cầm lấy sách cổ đọc.

Bỗng nhiên trong phòng vang lên một nói thanh âm nhẹ nhàng, thăm thẳm nói ra: “Sẽ chảy mất cái gì đây?”

Ông cháu hai người đồng thời hoàn toàn biến sắc, đều là khiếp sợ quát lên: “Là ai?!”

Ông lão càng là để sách xuống đến, đưa tay chộp một cái, bốn phía không gian hướng phía trước phương chen đè tới, toàn bộ trong phòng đều trở nên bắt đầu vặn vẹo.

“A, Hoa Hâm tiên sinh, cố nhân gặp lại, không phải nên nâng rượu thuộc khách, đàm tiếu giang hồ sao?”

Thanh âm kia khẽ cười một tiếng, chậm rãi ở không trung nổi lên, cái kia vặn vẹo không gian ở sau thân thể hắn, hóa thành vòng xoáy.

Người kia thật giống như độc lập với thế ngoại, cùng toàn bộ không gian hoàn toàn bình hành, không bị bất luận ảnh hưởng gì.

Hoa Hâm cả kinh, con ngươi đột nhiên co, thất thanh kêu lên: “Ngươi là...!”

"A."

Thanh âm kia hắc cười một tiếng, dần dần lộ ra hình dáng, hoàn toàn từ trong hư không nổi lên, đẹp như Quan Ngọc, một bộ bạch y, càng là Đông Lôi Quốc Quốc sư Đế Húy.

Hoa Hâm bỗng nhiên thu hồi tay đến, cái kia vặn vẹo không gian trong nháy mắt phục hồi như cũ, hắn có chút thất thần, ngơ ngác nói: "Quả nhiên là ngươi, huyền giả đại nhân."

Bên cạnh thiếu nữ vừa nghe, tựa hồ nhớ ra cái gì đó, tương tự hoàn toàn biến sắc, khiếp sợ nhìn trước mắt người.

Đế Húy cười nhạt một tiếng, nói: "Ta hiện tại là Đông Lôi Quốc Quốc sư, Hoa Hâm tiên sinh có thể gọi ta Đế Húy."

"Đế Húy..."

Hoa Hâm nhẹ nhàng niệm vài tiếng, đứng dậy ôm quyền nói: "Không biết huyền giả đại nhân tại sao tới đây? Hơn nữa lại trở thành Đông Lôi Quốc Quốc sư?" Hắn đầy mặt nghi hoặc.

Đế Húy nói: "Việc này nói đến mà nói trường, liền mà bất luận. Ta lần này đến, là hi vọng Hoa Hâm tiên sinh giúp ta một chuyện."

Hoa Hâm sững sờ nói: "Huyền giả nói đùa đi, ta thực sự không nghĩ ra có cái gì là ta có thể giúp."

Đế Húy khẽ mỉm cười, nói: "Đại La thương hội ngang dọc tinh vực, ở toàn bộ ba mươi ba vị diện đều rất có thế lực, Hoa Hâm đại nhân càng là lấy Hội Trưởng chi tôn, đích thân tới Huyền Dạ đại lục bắc bộ loại địa phương nhỏ này, tựa hồ có hơi cân nhắc đây."

Hoa Hâm hơi thay đổi sắc mặt, nói: "Mỗi người đều có chính mình **, ta hi vọng huyền giả đừng quá mức tò mò."

Đế Húy nói: “Cũng không phải là ta hiếu kỳ, mà là ta muốn Hoa Hâm đại nhân giúp một tay, có thể rồi cùng Hoa Hâm đại nhân Huyền Dạ đại lục chi hành có quan hệ đây?”

Hoa Hâm thân thể khẽ run, ngất lịm nói: “Cái gì có liên quan tới ta, ta nghe không hiểu ngươi đang nói cái gì!”

Cô gái kia, chính là Hoa Hâm cháu, tên là Hoa Linh, cũng là sắc mặt hoang mang, cả giận nói: “Ngươi này người cũng quá vô lễ, tùy tiện xông loạn trong nhà người khác, còn nói hết chút không giải thích được.”

Đế Húy cười nói: “Hai vị không cần lo lắng, nếu là ta không đoán sai, Thiên Thành Giác đã chết.”

Hoa Hâm hai ông cháu sắc mặt một hồi trắng bệch.

Đế Húy chỗ mi tâm hồn quang lóe lên, một mảnh kim huy tản ra, ở bên người hắn, phảng phất xuất hiện một bóng người khác, cùng với trùng điệp lên.

Thân ảnh kia trong tròng mắt, có tinh hà lưu chuyển, có thể trông thấy thời gian Không bến bờ.

Bên trong cái phòng nhỏ cảnh tượng ở cặp mắt kia dưới, bắt đầu chảy ngược trở lại, từ hai ông cháu vào nhà bắt đầu, đốt hương phẩm đọc, chân thành trò chuyện, thu hết vào mắt.

Đế Húy nhìn thấy chi cảnh tượng, tuy chỉ là quang ảnh, không có âm thanh, nhưng cũng có thể rõ ràng nhìn thấy hai người trò chuyện môi lưỡi, từ đó đọc ra ý nghĩa lời nói.

Ở đằng kia bóng mờ hiện lên trong nháy mắt, Hoa Hâm mặt không có chút máu, một hồi co quắp trên ghế, phảng phất bị người lấy sạch khí lực giống như, lẩm bẩm nói: “Tạc Nhật Trọng Hiện... Võ Hồn... Hôm qua một lần nữa...”

Giây lát, Đế Húy mi tâm ánh vàng tản đi, cái kia bóng mờ cùng bản thể hợp nhất, trong phòng khôi phục âm thầm u quang.

Hoa Linh kinh hô một tiếng, “Gia gia”, liền vội vã tiến lên, đỡ Hoa Hâm.

Đế Húy cười nhạt, nói: “Quả nhiên cùng ta suy đoán không khác nhau chút nào, tung ra bán Dương Linh Thạch, là muốn tìm đến thu được Võ Hồn Thiên Hạ Hữu Địch người đi. Xem ra Thiên Thành Giác chết, dù chưa phạm vi lớn truyền ra, nhưng rất nhiều người cũng đã biết.”

Hoa Linh đầy mắt kinh hãi, cả kinh nói: “Ngươi, ngươi nói nhăng gì đó?!”

Hoa Hâm khẽ lắc đầu, ngăn cản cháu gái tiếp tục nói, nói: “Huyền giả đại nhân Võ Hồn Tạc Nhật Trọng Hiện, có thể nhòm ngó thời không dòng lũ, nhìn thấy trước phát sinh cảnh tượng, lúc trước ta cùng ngươi đối thoại, đều đã bị hắn được biết.”

“A?!”

Hoa Linh há to mồm, đầy mặt dại ra.

Đế Húy nói: “Bất quá ta rất hiếu kì, các ngươi là làm sao suy tính ra cái kia nhận được Thiên Hạ Hữu Địch người, là ở đây Huyền Dạ đại lục bắc năm nước bên trong đây?”

Hoa Hâm không đáp, hỏi ngược lại: “Huyền giả đại nhân ở đây, cũng là vì việc này sao? Xem ra, vẫn còn bị đại nhân nhanh chân đến trước.”

Đế Húy khẽ cười nói: “Không cần thăm dò ta, ta sẽ nơi đây, hoàn toàn là trùng hợp. Còn có hay không nhanh chân đến trước, liền không nói được rồi.”

Hoa Hâm nhíu mày mấy lần, dường như ở phỏng đoán Đế

Húy.

Đế Húy cười nhạt, hai tay chắp sau lưng, tràn đầy dáng vẻ tự tin, nói: “Ngươi không nói ta cũng biết, chỉ điểm ngươi tới đây người, hẳn là Tịch Đại tiên sinh.”

Hoa Hâm hai ông cháu lại lần đổi sắc mặt, này vừa mất thái, hiện ra lại chính là thừa nhận.

Trầm mặc một trận, Hoa Hâm mới nói: “Huyền giả đại nhân muốn ta hỗ trợ cái gì?”

Đế Húy thu liễm nụ cười, từng chữ nói: “Ta muốn Yêu Đế Không sở hữu tư liệu, phàm là Đại La thương hội có khả năng sưu tập đến toàn bộ tư liệu!”

“Yêu Đế Không!”

Hoa Hâm hoàn toàn biến sắc, vẻ khiếp sợ so với lúc trước càng sâu, sợ hãi nói: “Vạn cổ trường không, một hướng phong nguyệt Yêu tộc Đại Đế Không?!”

Đế Húy gật gật đầu, nói: “Đúng vậy. Nếu là có thể nói, có thể giúp ta hỏi một chút Tịch Đại tiên sinh, hắn hay là biết đến càng nhiều.”

Hoa Hâm khổ sở nói: “Này có thể thì khó rồi, Tịch Đại tiên sinh luôn luôn không thấy hình bóng, rất khó tìm được.” Hắn ánh mắt lộ ra có chút tinh quang, nói: “Chẳng lẽ huyền giả phát hiện Không manh mối?”

“Ha ha.”

Đế Húy cười ha hả, nói: “Hoa Hâm tiên sinh cũng không nên đoán, việc này lớn, nếu là suy đoán lung tung mà nói, là muốn gây nên tam thập tam thiên chấn động.”

Hoa Hâm gật gật đầu, nói: “Ta minh bạch, có quan hệ Không nghe đồn quá nhiều, coi như thật sự có vụn vặt manh mối, cũng không phải Đại La thương hội có thể chia sẻ. Huyền giả đại nhân yên tâm, ta sẽ tận lực bí mật thu thập.”

Đế Húy gật gật đầu, ôm quyền nói: “Vậy làm phiền Hoa Hâm tiên sinh, còn ta ở Đông Lôi Quốc việc…”

Hoa Hâm nói: “Ta đồng dạng sẽ giữ bí mật không nói.”

Đế Húy khẽ mỉm cười, nói: “Tiên sinh làm việc, ta yên tâm. Cái kia không nhiều quấy rầy, liền như vậy cáo từ.”

Hoa Hâm thấy hắn liền phải rời đi, vội la lên: “Chậm đã!”

Đế Húy cười nhạt nói: “Chuyện gì?”

Hoa Hâm nói: “Cái kia Thiên Hạ Hữu Địch…”

Đế Húy gật đầu nói: “Xác thực đã bị người đoạt được, ta cũng là trong lúc vô tình phát hiện, cũng coi như là người kia cơ duyên đi. Đại La thương hội tìm hắn đi ra, đã không có ý nghĩa.”

Hoa Hâm Hoa Linh nhưng là bị dại ra.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 216: Cổ Bảo

Hoa Hâm có chút dáng vẻ thất hồn lạc phách, ngơ ngác nói: “Nếu như có thể tìm ra người kia...”

Đế Húy ngắt lời nói: “Mạnh mẽ rút hồn sao? Chí cường Võ Hồn không phải là phổ thông Võ Hồn. Thiên Hạ Hữu Địch, chí dương chí cương, nhất niệm võ ý, liền có thể trấn áp sơn hà, ngươi xác định chắc chắn thuận lợi hút ra sao? Còn nữa, ngươi có thể tìm được bắc năm nước đến, cái khác người liền bảo đảm không có tin tức sao? Ôm như thế một cái khoai lang bỏng tay, sợ là Đại La thương hội cũng đỡ không được chứ?”

Mỗi câu mà nói đều trực kích hai ông cháu nội tâm, sắc mặt hai người hết sức khó coi.

Đế Húy lạnh nhạt nói: “Tất cả pháp đều có nhân duyên, không cưỡng cầu được.”

Dứt lời, không đợi hai ông cháu đáp lại, liền tay áo bào vung lên, toàn bộ bóng người trở nên trong suốt lên, dần dần biến mất ở trong phòng.

Hoa Hâm hai ông cháu thật lâu chưa hoàn hồn lại.

Hoa Linh đột nhiên nói ra: “Gia gia, khó chúng ta trù bị lâu như vậy sự tình, liền bởi vì hắn một câu nói mà từ bỏ?”

Hoa Hâm thở dài nói: “Huyền Giả nói như vậy xác thực có lý, chí cường Võ Hồn ngưng tụ trong thiên địa cường đại nhất quy tắc, tự có nhân duyên tế hội, sợ là không cưỡng cầu được.”

Hoa Linh có chút thương cảm, khổ sở nói: “Cái kia chính là nói, từ bỏ à nha?”

Hoa Hâm nghĩ đến trận, nói: “Không hẳn muốn từ bỏ, tìm được trước cái kia thu được Võ Hồn người, chúng ta đang âm thầm quan sát, đến cùng làm sao tương lai lại nói, Đế Húy sợ cũng là làm như vậy.”

Hắn lại nói: “Thập đại chí cường Võ Hồn, được một, liền có thể tranh bá thiên hạ. Người kia đã được Thiên Hạ Hữu Địch, hẳn là người mang cơ duyên lớn người. Dù cho không thể lấy ra Võ Hồn, cùng người này xây xong quan hệ, tương lai hoặc có tác dụng lớn.”

Hoa Linh nói: “Gia gia nói có lý, nếu Huyền Giả thừa nhận Võ Hồn bị người đoạt được, như vậy người này nhất định ngay ở bắc năm nước bên trong, tìm ra hắn khả năng tới tính rất lớn.”

Hoa Hâm thở dài, nói: “Nếu không có thực sự hết cách rồi, ta cũng không muốn dây vào cái này khoai lang bỏng tay, ta trước về tổng bộ đi, chuyện nơi đây trước tiên giao cho ngươi quản lý.”

Hoa Linh cả kinh nói: “Gia gia, ngươi phải đi về?”

Hoa Hâm gật đầu nói: “Cha ngươi một người, sợ là chống đỡ không được cục diện, nếu nơi đây việc không cách nào nóng vội, ta lưu lại cũng đã ý nghĩa không lớn, ngươi nếu như có thể tìm tới người kia, cũng tức khắc trở về. Lần này Huyền Giả xuất hiện, chưa chắc không phải sự tình một cái khả năng chuyển biến tốt.”

Hoa Linh nói: “Người này quá mức thần bí, lại tại sao lại ở nho nhỏ Đông Lôi Quốc làm cái gì Quốc sư? Hắn sẽ giúp chúng ta không?”

Hoa Hâm nói: “Mỗi người đều có chính mình bí ẩn, chúng ta không muốn phỏng đoán chuyện của người khác, cần phải ta góp nhặt ‘Không’ tư liệu lại đi tìm hắn, sau đó sẽ khẩn cầu hắn, nên giúp chúng ta.”

Dứt lời, Hoa Hâm thả ra trong tay cuốn sách, sờ sờ Hoa Linh đỉnh đầu, liền côi cút mà đi.

Hoa Linh ngơ ngác đứng ở bên trong cái phòng nhỏ, phảng phất vừa nãy hết thảy đều như như ảo giác, có chút không chân thực.

Nàng ở Hoa Hâm trên ghế nhẹ nhàng ngồi xuống, đầy bụng tâm tư.

“Tiểu thư, Nguyên Khí bán đấu giá nên bắt đầu rồi.”

Ngoài cửa truyền đến một nói ông lão tiếng gõ cửa.

“Vào đi, Điền bá.”

Hoa Linh nhẹ giọng nói, vầng trán bên trong ẩn nhàn nhạt sầu lo.

Cửa bị đẩy ra, một ông già đứng tại cửa ra vào, cung kính đi vào, chính là nơi đây Đại La phường phụ trách người Điền Khai.

Điền Khai nói: “Ngày hôm nay kiện Nguyên Khí thứ ba, không biết bán đấu giá kiện nào?”

Hoa Linh chính buồn bực mất tập trung, phất tay nói: “Điền bá mình làm quyết định đi.”

Điền Khai nói: “Được rồi.” Xoay người chính phải rời đi, bỗng nhiên lại bị Hoa Linh gọi lại.

“Có những Nguyên Khí nào có thể đấu giá?”

Điền Khai đưa lên một bản khoản, nói: “Tồn kho còn có năm mươi ba kiện.”

Hoa Linh lật xem một hồi, tất cả đều là cấp thấp Nguyên Khí, dù vậy, nhưng cũng là bắc năm nước người điên cướp quý giá vật phẩm.

Nàng bỗng nhiên trong lòng hơi động, từ chính mình Nhẫn Trữ Vật bên trong lấy ra một viên to bằng ngón cái con dấu, để lên bàn, nói: “Đấu giá cái này con dấu đi.”

Điền Khai sửng sốt một chút, nhìn cái viên này con dấu, lớp 11 tấc, vừa trường khoảng tấc, mười phần tinh nhỏ, toàn thân màu sắc tựa như “dương chi bạch ngọc”.

Trên ấn điêu khắc có ly hổ chiếm giữ, trông rất sống động.

“Đây.”

Điền Khai cẩn thận đem cái viên này con dấu nắm ở trong tay, chỉ thấy phía dưới có khắc một cái “Hoàng” chữ.

Điền Khai nói: “Cái này Hoàng Ấn, là đẳng cấp gì?” Hắn biết, càng là tướng mạo cổ quái Nguyên Khí, đẳng cấp thì càng không thấp.

Hoa Linh nói: “Đây là đồ cổ, có thể mang chân nguyên rót vào bên trong, thôi phát bên trong uy năng, hết sức lợi hại. Bất quá, đây là trong ngũ hành Hỏa thuộc tính bảo vật.”

Điền Khai trong lòng hơi động, lập tức nghĩ đến những Dương Linh Thạch kia, hắn cũng mơ hồ đoán được thương hội tựa hồ đang tìm cái gì người, nhưng hắn cấp bậc quá thấp, những việc này không phải hắn có thể hỏi tới.

Hoa Linh phất tay nói: “Ngươi đi chủ trì bán đấu giá việc đi, khoảng thời gian này nhiều tuyển chút Hỏa thuộc tính Nguyên Khí ra tới đấu giá. Ta hơi mệt chút, đi nghỉ trước một trận.”

Bắc năm nước mặc dù ở chếch một góc, nhưng võ giả cũng không ít, muốn tìm ra cái kia người mang chí cường Võ Hồn người, không hề là đơn giản như vậy. Cũng may Đại La thương hội giàu nứt đố đổ vách, điểm ấy chi ra cũng không tính là gì.

“Vâng.”

Điền Khai đáp một tiếng, cần phải Hoa Linh sau khi rời đi, đem cái kia cổ ấn cầm trong tay thưởng thức một trận, chỉ cảm thấy mười phần chìm tay, lấy kiến thức của hắn, càng không nhìn ra vật này chất liệu.

Một lát sau, hắn đem trên ban công mặt mở ra, trực tiếp đi ra ngoài.

Đầy vườn chờ đợi người, trong nháy mắt liền im lặng, đồng loạt nhìn sang.

Đàm Đào thấp giọng nói: “Đây cũng là Đại La phường chưởng quỹ, Điền Khai Điền bá.”

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia Điền bá, mang miếng vải đen mũ quả dưa, bên khóe miệng có một khối nhỏ nốt ruồi đen, mười phần khôn khéo lão luyện dáng vẻ.

Điền Khai khóe miệng giương lên, lập tức hiện ra tiêu chuẩn nụ cười đến, ôm quyền nói: “Chư vị bằng hữu đợi lâu.”

“Không lâu không lâu, vội vàng đem Nguyên Khí lấy ra bán!”

Trong vườn mọi người không kịp chờ đợi kêu lên.

Trên ban công, một tên tỳ nữ cầm qua một cái khay, Điền Khai đem cái viên này con dấu cẩn thận thả đến ở trong mâm.

Con dấu ở hào quang dưới, xuyên thấu ôn hòa ánh sáng, nhìn hết sức thoải mái.

“Đây là cái gì?” Tất cả mọi người là sững sờ, không hiểu hỏi.

Điền Khai cười nhạt nói: "Đây cũng là lần này muốn bán đấu giá Nguyên Khí, Hoàng Thế Ấn."

"Hoàng Thế Ấn?"

"Đùa gì thế?!"

"Điền bá ngươi xác định không ở lừa phỉnh chúng ta?"

Trong vườn lập tức vang lên không đủ âm thanh, đợi lâu như vậy, còn tưởng rằng sẽ là bảo đao lợi kiếm, cuối cùng nhưng là như thế một vật, chỉ có to bằng ngón cái.

"Vật này không phải là chứa đồ Nguyên Khí chứ?" Có người cao kêu lên.

Dương Thanh Huyền cũng nghĩ như vậy, cho rằng quá nửa là không gian chứa đồ Nguyên Khí.

Điền bá nói: "Đại La phường ở Tĩnh Vân Quốc cũng mở lâu như vậy rồi, làm sao lừa dối quá mọi người? Cái này Hoàng Thế Ấn, có thể là một cái cổ bảo, giá trị to lớn, căn bản không phải phổ thông Nguyên Khí có thể so sánh."

"Cổ bảo?"

"Cổ bảo?!"

Mọi người sửng sốt một lát, lập tức có người phản ứng lại, phát sinh giật mình âm thanh, Dương Thanh Huyền cũng là trong lòng chấn động, trong mắt bắn ra tinh mang, nhìn chằm chằm cái viên này con dấu.

Đàm Đào nhưng trên mặt mang theo nghi ngờ, hỏi: "Như thế nào cổ bảo?"

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 217: Ra Giá

Không ít người cũng có đồng dạng nghi hoặc.

Dương Thanh Huyền quen thuộc các loại điển tịch, giải thích: “Cái gọi là cổ bảo, chính là người thời thượng cổ luyện chế Nguyên Khí, bởi vì vật liệu cùng thủ pháp luyện chế bất đồng, uy lực muốn hơn xa người thời nay luyện.”

Điền Khai đánh giá Dương Thanh Huyền vài lần, gật đầu nói: “Vị tiểu hữu này nói rất có lý, cổ bảo đều là có giảm không tăng đồ vật, tổn hại một kiện thiếu một kiện, hơn nữa uy lực cực lớn, có giá trị không nhỏ.”

Một người gọi to: “Nói nhiều như thế, vậy viên nho nhỏ con dấu này đến cùng để làm gì?”

Điền Khai nói: “Rất đơn giản, chỉ cần đem sức mạnh rót vào bên trong, liền có thể kích phát sức mạnh của nó. Cổ bảo luôn luôn đều là uy lực vô cùng lớn, đồng thời sử dụng, đơn giản thô bạo.”

Người kia vui vẻ nói: “Tốt như vậy? Cái kia Điền bá thí nghiệm cho chúng ta nhìn.”

Điền Khai nói: “Xin lỗi, cái này cổ bảo, chỉ có trong ngũ hành Hỏa thuộc tính sức mạnh mới có thể triển khai.”

“Cái gì? Còn hạn chế thuộc tính? Cái kia giá trị liền thấp nha.” Có người bất mãn phàn nàn nói.

Điền Khai cười nhạt nói: “Đối phương là thạch tín, với ta là mật đường, người biết phân biệt tốt xấu sẽ được.”

Đàm Đào than thở: “Đáng tiếc ta tu luyện không phải hệ” Hỏa “công pháp.” Dứt lời, vô tình hay cố ý liếc nhìn Dương Thanh Huyền, chỉ thấy hắn sắc mặt bình tĩnh, vẻ mặt cũng không có biểu tình.

Điền Khai nói: “Này kiện cổ bảo, giá khởi điểm 1000 Hạ phẩm linh thạch.”

“Một ngàn!”

Dương Thanh Huyền mặt co quắp dưới, một hồi khó nhìn lên.

Cái kia con dấu khéo léo tinh xảo, hơn nữa thích hợp Hỏa thuộc tính chân nguyên, chính âm thầm đoán, muốn đấu giá xuống, ai biết giá quy định liền trực tiếp đem hắn đánh tan.

Đàm Đào có chút kỳ quái, cũng nhìn ra hắn xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch vẻ khốn quẫn, hắn là biết Dương Thanh Huyền thân phận, thân là Nguyên Võ cảnh cường giả đệ tử, làm sao cũng sẽ không nghèo rớt mồng tơi a.

“Thanh Huyền bạn học nhưng là gặp khó xử?”

“Cái này...”

Dương Thanh Huyền dạ mấy lần.

Đàm Đào nói: “Nếu là Thanh Huyền yêu thích cái này con dấu, ta vừa vặn mang một ít linh thạch, có thể giúp Thanh Huyền bạn học mua lại.”

Dương Thanh Huyền muốn cự tuyệt, hắn tự nhiên biết Đàm Đào theo chính mình là có mục đích, nhưng này con dấu mười phần tinh xảo, xác thực phi thường muốn, nhân tiện nói: “Nếu là Đàm huynh trên thân dẫn theo linh thạch, liền trước cho ta mượn

đi.”

Đàm Đào cười nói: “Một kiện cổ bảo mà thôi, coi như là ta đưa cho Thanh Huyền bạn học. Tĩnh Vân Quốc dân giàu nước mạnh, như chút ít đồ này còn muốn Thanh Huyền bạn học trả tiền thoại, Thái tử điện hạ chắc chắn sẽ sâu sắc trách ta, ta thật không cách nào báo cáo kết quả.”

Ngay sau đó không cho từ chối, liền cao giọng nói: “1,500.”

“1,800.”

“Hai ngàn.”

Trong vườn vang lên thưa thớt âm thanh, bởi vì sử dụng có hạn chế, vì lẽ đó tham dự người cũng không nhiều, không ít người càng là trực tiếp xoay người liền rời đi, hiển nhiên không có hứng thú.

“Hai ngàn ba.”

Đàm Đào tiếp tục tinh tướng đi lên tăng giá, lập tức không có báo giá âm thanh, đều đang khe khẽ bàn luận, thỉnh thoảng có ánh mắt liếc qua đi qua.

Giữa lúc Đàm Đào cho rằng có thể dễ như trở bàn tay thời điểm, đột nhiên một thanh âm hô lớn nói: “Ba ngàn.”

Mọi người tất cả đều quay đầu lại, vài tên công tử bột bộ dáng công tử, ở hướng dẫn mua nữ hài dẫn dắt đi, đi vào vườn.

Cầm đầu một tên công tử, vẻ mặt bất cần đời, ở mấy tên khác đồng bạn chen chúc hạ đi tới.

Đàm Đào hơi thay đổi sắc mặt, tựa hồ nhận ra người kia.

Điền Khai khẽ mỉm cười, hướng về cái kia công tử gật đầu lấy lòng, nhân tiện nói: “Tề Hỏa công tử báo giá ba ngàn, nhưng còn có cao hơn?”

Đàm Đào trầm ngâm dưới, nhân tiện nói: “Ba ngàn năm.”

Lần này, cái kia Tề Hỏa công tử lập tức đổi sắc mặt, căm tức mà đến, quát lên: “Ta tưởng là ai, hóa ra là Đàm gia thằng con hoang, dám cùng bổn công tử ra giá!”

Đàm Đào đáy mắt xẹt qua một chút giận dữ, bình tĩnh vẫn chưa phát tác.

Tề Hỏa cười lạnh một tiếng, nói: “Tốt, dám cùng ta ra giá đúng không, năm ngàn!”

Mọi người một hồi xôn xao, bất quá nhiều số trên mặt người đều là lộ ra trêu tức thần thái, làm xong ăn quả dưa xem náo nhiệt chuẩn bị.

Bán đấu giá Nguyên Khí, thường thường đều sẽ gặp phải tranh tài không hạ, đem một kiện nguyên bản phổ thông đồ vật quay giá lên trời, cuối cùng Đại La phường thu lợi.

Điền Khai tự nhiên cũng vui vẻ phải xem đến loại tình cảnh này, híp mắt cười nói: “Tề Hỏa công tử ra giá năm ngàn, nhưng còn có phải thêm giá?”

Tề Hỏa đắc ý liếc mắt liếc Đàm Đào một chút, châm chọc nói: “Có người gần nhất chó ngáp phải ruồi, tiến vào phủ Thái tử làm thực khách, liền quên đi thân phận của chính mình, lại dám cùng ta ra giá, lại nói, Thái tử không cho ngươi kẻ nghèo này tăng lương sao?”

“Liền hắn chút bản lĩnh ấy, còn tăng tiền lương?”

Phía sau một tên thoa khắp son phấn công tử che miệng nở nụ cười, “Hì hì, thật mất mặt.”

Dương Thanh Huyền gặp Đàm Đào chịu nhục, trong mắt xẹt qua vẻ lạnh lùng.

Tuy rằng cùng Đàm Đào quan hệ không sâu, nhưng đối phương là vì giúp mình đấu giá Hoàng Thế Ấn, lúc này mới bị người nói sỉ nhục.

Hắn nói: “Đàm huynh, mấy người này là ai?”

Đàm Đào nói: “Thủ đô một ít con cháu thế gia, không cần để ý tới.” Hắn sắc mặt bình tĩnh ra giá nói: “5,300 linh thạch hạ phẩm.”

Tề Hỏa đám người từng cái từng cái đều hoàn toàn biến sắc.

“Cái gì, nói không cần để ý tới chúng ta? Hắn coi mình là người nào?”

“Đáng chết! Dám dùng tư thế này đối xử với chúng ta, tiến vào phủ Thái tử liền coi mình là Phò mã rồi?”

“Ta đã sớm nói phải cho tiểu tử này cùng Đàm gia một chút giáo huấn!”

Tề Hỏa bên cạnh người người, từng cái từng cái căm phẫn sục sôi, đều là trong mắt phun ra lửa.

Nguyên bản Đàm Đào chỉ là cái trung đẳng thế gia đệ tử, đều hỗn không lên bọn họ vòng tròn, hiện tại theo Thái tử, một hồi nước lên thì thuyền lên, để tất cả mọi người là trong lòng nín cơn giận, hiện tại một hồi bạo phát ra.

Tề Hỏa cũng là sắc mặt lạnh lẽo, lạnh giọng nói: “Sáu ngàn.”

Mấy tên khác công tử cũng đồng loạt nhìn Đàm Đào, tràn đầy khiêu khích.

Đàm Đào lông mày khóa chặt chẽ, nếu là có người như vậy tranh cãi, muốn vỗ xuống cái này Hoàng Thế Ấn, cái kia được tiêu hao bao nhiêu linh thạch?

Dương Thanh Huyền than thở: “Đàm huynh, quên đi thôi. Ngu ngốc ở đâu cũng có, lại như là một đống phân đột nhiên xuất hiện ở dưới chân, gặp được là tự mình xui xẻo, không cần thiết đạp lên, kia liền càng xui xẻo rồi.”

“Cái gì? Ngươi nói ai ngu ngốc? Nói ai là phân?!”

Tề Hỏa trong nháy mắt tăng cao, giận dữ hét lớn.

Dương Thanh Huyền ha ha cười nói: “Nói chính là ngươi a, lẽ nào này đều nghe không hiểu? Thông minh này, cắt, còn dám nói mình không phải phân?”

“Đáng chết!”

Tề Hỏa khó hơn nữa ức chế, sát khí trên người một hồi bạo phát.

Đột nhiên Điền Khai âm thanh truyền đến, nhàn nhạt nói ra: “Còn mong chư vị cho Đại La phường một chút mặt mũi, không muốn ở đây gây sự.”

Âm thanh hoàn toàn mất hết nhất quán nhiệt tình, mà là lạnh lẽo bên trong lộ ra uy hiếp, sát ý, thậm chí là không thể phản kháng bá khí.

Tề Hỏa mấy người đều là hơi ngưng lại, không dám phát tác, chỉ vào Dương Thanh Huyền cắn răng nói: “Khá lắm, cho biết tên họ đến, đừng tưởng rằng theo Đàm Đào hỗn liền ôm bắp đùi, ta rất chăm chú nói cho ngươi, Đàm Đào hắn tự thân cũng khó khăn bảo đảm, càng không thể bận tâm đến ngươi!”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đàm huynh, Tĩnh Vân Quốc cái gì cũng tốt, chính là ngu ngốc quá nhiều. Quốc gia dù có tiền nữa, tài nguyên cho dù tốt, cũng không chịu nổi ngu ngốc dằn vặt a.”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 218: Tiêu Tiền Như Nước

Đàm Đào tuy rằng cũng rất tán đồng lời nói của Dương Thanh Huyền, nhưng quang minh chính đại như thế nói ra, không phải cố ý cho hắn tìm việc sao?

Quả nhiên, Tề Hỏa mấy người đều là tức giận oa oa kêu to, nhưng cũng chỉ là chửi ầm lên, vẫn chưa ra tay.

Dương Thanh Huyền đối với Đại La phường thế lực lại xem trọng mấy phần, có thể đem dạng này công tử bột đều kinh sợ ngoan ngoãn, xác thực không đơn giản.

Đàm Đào nghe cái kia chút ô ngôn uế ngữ, cau mày nói: “Tề Hỏa, ngươi đối với ta có ý kiến, chúng ta có thể lén lút giải quyết. Thanh Huyền bạn học là Thái tử khách mời, hi vọng ngươi có thể tôn trọng chút, không muốn ở đây gây sự, bằng không Thái tử điện hạ lửa giận, ngươi đảm đương không nổi.”

“Ngươi nắm Thái tử áp ta?!”

Tề Hỏa càng là nổi trận lôi đình, chỉ vào Đàm Đào mũi nổi giận mắng: “Ngươi bất quá là Thái tử trước mặt một con chó!”

Bên cạnh vài tên công tử cũng là khí phẫn điền ưng, cả giận nói: “Quá kiêu ngạo! Hoàn toàn không đem chúng ta để ở trong mắt!”, “Nếu là lần này không dạy dỗ hắn, sợ là lúc sau trực tiếp ở trên đầu chúng ta gảy phân đi đái!”

Một người hiến kế nói: “Đại La phường không thể động thủ, chúng ta liền canh giữ ở bên ngoài, tổng cộng ba cái lối ra, tất cả đều phái người bảo vệ, nhìn bọn họ có thể bay đi đâu!”

Tề Hỏa lấy khối tiếp theo lệnh bài, giao cho người kia, nói: “Ngươi cầm lệnh bài của ta, đi điều người lại đây, liền theo lời ngươi nói làm, hôm nay không cho hắn biết thế nào là lễ độ, hắn sợ là muốn quên thân phận của mình!”

“Rõ!”

Người kia hưng phấn tiếp nhận lệnh bài, mạnh mẽ trừng Đàm Đào một chút, liền bước chậm đi ra.

Đàm Đào chân mày nhíu sâu hơn, nếu chỉ là chuyện của chính mình, bị đánh một trận cũng không đáng kể, nhưng bây giờ quan hệ đến Dương Thanh Huyền, việc này lớn, ánh mắt nhất thời ở trong vườn nhìn một lượt, rốt cục rơi xuống trên người một người.

Người kia là bản địa phú thương, gọi Trầm Vạn Tứ, khá có danh vọng, chính đang đầy hứng thú xem bọn hắn gây sự, vừa thấy Đàm Đào ánh mắt rơi vào trên người mình, nhất thời thầm kêu một tiếng “Không tốt”, liền vội vàng quay đầu đi.

Đàm Đào khóe miệng vung lên, cười nhạt, liền đi tới, ở Trầm Vạn Tứ bên tai nói nhỏ vài câu.

Trầm Vạn Tứ nhất thời hoàn toàn biến sắc, kinh nghi bất định nói ra: “Thật chứ?”

Đàm Đào gật gật đầu.

Trầm Vạn Tứ đem một vật nhét vào Đàm Đào trong tay, liền vội vàng rời đi, trước khi chạy còn không quên đánh giá Dương Thanh Huyền vài lần.

Tề Hỏa trừng mắt lên, quát lên: “Trầm Vạn Tứ, ngươi muốn làm cái gì?!”

Nhưng Trầm Vạn Tứ không để ý tới, trực tiếp liền rời đi.

Tề Hỏa càng là giận không nhịn nổi, mắng: “Tốt, ngươi chỉ là một cái thương nhân, cũng dám cùng bổn công tử đối nghịch!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Lại là một bộ hận trời hận đất dáng vẻ, tuổi quá trẻ, ở đâu ra nhiều cừu hận như vậy.”

Điền Khai không để ý tới bọn hắn ân oán, lạnh nhạt nói: “Chư vị bình tĩnh đi, nhất thời kích động cháy hỏng đầu óc chuyện nhỏ, nếu là đem chúng ta Đại La thương hội hư hại từng cọng cây ngọn cỏ, vậy coi như không dễ chơi.”

Gặp lại không ai hé răng, Điền Khai này mới nói: “Vừa nãy Tề Hỏa công tử ra giá sáu ngàn, nhưng còn có cao hơn?”

Đàm Đào nói: “Bảy ngàn.”

Tề Hỏa tự nhiên không cam lòng lạc hậu, cười lạnh nói: “Một vạn.”

Đàm Đào mặt không biến sắc, nói: “12000.”

Tề Hỏa cả giận nói: “15,000!”

Đàm Đào nói: “18000”

Tề Hỏa: “..., 19000!” Cái giá này đã sắp muốn vượt năng lực chịu đựng của hắn.

Đàm Đào nói: “20 ngàn.”

“Rào nha.” Toàn bộ vườn đều sôi sùng sục, tất cả đều nghị luận sôi nổi.

Ra giá quy định gấp hai mươi lần sự tình không thể nói không có, nhưng là cực ít xuất hiện, đấu ngoan đấu khí có thể đấu đến cái trình độ này, cũng là cực nhỏ.

Tề Hỏa cả giận nói: “Điền bá, ta hoài nghi người này đấu hư, trên người hắn căn bản là không có nhiều tiền như vậy!”

Đàm Đào không nói hai lời, đem một cái túi đựng đồ đưa cho bên người hướng dẫn mua nữ hài, cô bé kia kiểm tra một chút, lớn tiếng nói: “Đàm Đào công tử linh thạch đầy đủ.”

“Cái gì?!”

Tề Hỏa bên kia đều kinh hãi không ngớt, “Cái chó săn này lấy đâu ra nhiều linh thạch như vậy?”, “Chẳng lẽ là phủ Thái tử trên trộm?”

Tề Hỏa đột nhiên biến sắc mặt, cả giận nói: “Trầm Vạn Tứ, nhất định là Trầm Vạn Tứ!”

Vừa nãy Trầm Vạn Tứ vội vàng bên dưới cho Đàm Đào một vật, mọi người cũng không có chú ý, hiện tại nhớ tới, khẳng định chính là túi chứa đồ.

“Lão Đại, bây giờ nên làm gì?” Bên cạnh một tên công tử vội la lên: “Hắn có Trầm Vạn Tứ túi tiền, chúng ta không đấu lại a.”

Tề Hỏa mặt âm trầm, nói: “Trầm Vạn Tứ lâm thời đi ra, phỏng chừng cũng mang không được bao nhiêu tiền ở trên người, các ngươi đem tiền tất cả đều đưa cho ta, nhất định không thể thua cho cái này chó săn!”

Vài tên công tử ngược lại cũng thoải mái, đem trên người linh thạch tất cả đều móc ra, Tề Hỏa nhất thời đã có lực lượng, cao giọng nói: “21000!”

Đàm Đào lạnh lùng nhìn bọn họ một chút, nói: “25000.”

“...”

Tề Hỏa sắc mặt lại lần khó nhìn lên, cắn răng nói: “26000.”

Đàm Đào nói: “28000.”

Trong vườn người đều là nghe được một trận đau lòng, đây chính là từng khối từng khối linh thạch a.

“Ngươi, tốt, tốt!”

Tề Hỏa hai mắt phun ra lửa, cả giận nói: “3 vạn!”

Đàm Đào mặt không biến sắc, nói: “31000.”

Dương Thanh Huyền ngầm thầm bội phục, này Đàm Đào xuất thân trung đẳng, liền ngay cả Tề Hỏa mấy người đều không chịu nổi giá cả, hắn báo ra đến lại mặt không biến sắc, bình tĩnh như nước.

Hắn thầm nghĩ: “Tiểu tử này trên người thật có cái khác công tử bột không có bình tĩnh bình tĩnh, chẳng trách Đô Chính Chân sẽ mắt khác đánh giá cao hắn. Ta tu luyện chí dương công pháp sự tình, hơn nửa đã bị hắn đoán được.”

31000 giá cả báo ra về sau, Tề Hỏa bên kia nhất thời câm lửa, tất cả đều trên mặt mang theo sắc mặt giận dữ.

Một tên công tử nham hiểm nói: “Lão Đại, trước hết để cho hắn hả hê một trận, chờ hắn rời đi Đại La phường, lại cẩn thận cho hắn biết, đế đô này đến cùng là địa bàn của ai!”

Tề Hỏa mặt âm trầm, không một lời, lạnh lẽo nhìn chằm chằm Đàm Đào, mấy có lẽ đã coi hắn là người chết.

Một người khác công tử kêu lên: “Lấy thân phận địa vị của chúng ta, đánh chết một cái phủ Thái tử thực khách, nhiều lắm bị Thái tử quở trách vài câu, căn bản không phải việc ghê gớm gì.”

Đàm Đào đối với bọn họ nói chuyện ngoảnh mặt làm ngơ, hướng trên lầu các nói: “Điền bá, nhưng còn có người định giá?

Nếu là không còn nữa, cái con dấu này liền là của ta rồi.”

Điền Khai híp mắt, trong lòng cũng là thầm khen không ngớt, liên tiếp hô ba lần, lại không người tăng giá, nhân tiện nói: “Đàm Đào công tử thắng được.”

Lập tức có tỳ nữ lại đây, đem con dấu trình cho Đàm Đào.

Bán đấu giá kết thúc, nhưng trong vườn người nhiều không chịu đi, tiếp tục lưu lại cái kia, chờ xem kịch vui.

Tề Hỏa lạnh lùng nói: “Theo sáthai tiểu tử này, vừa ra Đại La phường, liền bắt lại cho ta!”

“Rõ!”

Mấy tên công tử khác tất cả đều là khuôn mặt dữ tợn, giương nanh múa vuốt dáng vẻ.

Đàm Đào nói: “Không muốn bị những người này quấy rầy, để tránh khỏi ảnh hưởng tới Thanh Huyền bạn học tâm tình.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Chúng ta lại tiếp tục đi dạo đi.”

Ngay sau đó, hai người ngay ở Đại La trong phường đi dạo lên.

Tề Hỏa cùng một đám xem náo nhiệt theo sát phía sau, lại giống như bảo tiêu, tạo thành một phong cảnh tuyến, hấp dẫn một số đông người chú ý.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 219: Như Ngươi Mong Muốn

Dương Thanh Huyền vuốt vuốt cái kia con dấu, cầm ở trong tay, vượt qua chơi vượt qua là ưa thích, nhẹ nhàng đem Chân Khí rót vào bên trong, chương bên trên lập tức có mấy đạo màu sắc rực rỡ xuất hiện, chiếm giữ phía trên ly hổ càng lộ vẻ linh hoạt.

Đàm Đào cũng lộ ra sắc mặt khác thường, nói: “Này cổ bảo quả nhiên có chỗ bất phàm, liền không biết uy lực làm sao. Bất quá phàm là Nguyên Khí, đều muốn luyện hóa một phen mới được.”

Bất kỳ Nguyên Khí đều phải lấy chân nguyên tế luyện, mới có thể cùng võ giả tâm thần hợp nhất, phát huy ra uy lực mạnh mẽ.

Cũng chính là bởi vì như vậy, hắn mới không đáng kể cho Dương Thanh Huyền mua lại Hoàng Thế Ấn, bởi vì mấy ngày ngắn ngủi thời gian, căn bản không thể tế luyện.

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Hôm nay liền du ngoạn đến đây đi, cảm tạ Đàm huynh tiếp đón cùng biếu tặng, ta muốn trở về suy nghĩ một chút này Hoàng Thế Ấn.”

Đàm Đào gật gật đầu, nói: “Tốt, vậy chúng ta liền về hoàng cung đi, viện trưởng đại nhân phỏng chừng đã đến.”

Ngay sau đó, hai người vãng lai đường mà quay về, người phía sau quần lập tức rối loạn lên, cùng càng chặt, đều muốn xem kịch vui.

Hoa Linh đứng ở đằng xa một ngôi lầu các bên trên, lẳng lặng nhìn.

Điền Khai ở một bên, nói: “Chính là hai người này mua hai khối Dương Linh Thạch, vỗ xuống Hoàng Thế Ấn.”

Hoa Linh gật gật đầu, nói: “Biết rồi.”

Nàng lẳng lặng nhìn, trước mắt điệu bộ này, rõ ràng là muốn đánh nhau, chính ngắm nghía cẩn thận hai người này Võ Hồn.

Mới ra Đại La phường, ba mươi trượng khoảng cách, lập tức từ hai bên tuôn ra đại lượng võ giả, đem hai người bao bọc vây quanh.

“Đàm Đào! Hôm nay chính là giờ chết của ngươi!”

Tề Hỏa đám người một hồi lẻn đến phía trước, tất cả đều sắc mặt băng hàn, thẳng nhìn chằm chằm hai người, lộ ra cười gằn, “Để ngươi cuồng, để ngươi ném, hiện tại khóc cũng không khóc nổi đi! Ha ha!”

Một người khác công tử cũng cười gằn nói: “Không bản lĩnh liền khiêm tốn một chút, còn không mau mau quỳ xuống xin tha!”

Rất xa, ăn quả dưa quần chúng vây nước chảy không lọt, đều đang đợi xem kịch vui, nghị luận sôi nổi.

Thế gia như vậy con cháu tranh đấu, ở đế đô không hề hiếm thấy, thông thường đều là cá trong chậu gặp xui xẻo. Hai bên đường phố cửa hàng, vừa thấy điệu bộ này, liền sợ đến vội vàng đem cửa hàng cửa đóng lại, trước thời gian đóng cửa.

Nhưng Dương Thanh Huyền cùng Đàm Đào vẻ mặt cũng không quá đại biến hóa, đều là lạnh lùng nhìn lấy bọn hắn, để Tề Hỏa đám người càng là lên cơn giận dữ.

Một tên công tử lớn tiếng kêu lên: “Lão Đại, với hắn phí lời cái gì, trước đem hai người này đánh cho tàn phế, sẽ chậm chậm dằn vặt bọn họ đến chết!”

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, hai mắt như đao nhìn chăm chú đi qua, sợ đến cái kia công tử run run một hồi, càng co đến mặt sau.

“Chết đến nơi rồi, còn dám cuồng!”

Tên kia công tử rụt về lại về sau, lập tức phát hiện không thích hợp, gò má đỏ chót, thẹn quá thành giận.

Đột nhiên, xa xa truyền đến mặt đất chấn động âm thanh, chỉ thấy rất nhiều võ giả cầm đao kiếm trong tay tới rồi.

Tề Hỏa đám người sắc mặt biến đổi, xoay người nhìn đám kia võ giả, cũng là hai mươi, ba mươi người, ngực đều thêu tộc huy, tất cả đều là Đàm gia người.

“Công tử!”

Dẫn đầu người giơ đao lên, hét lớn một tiếng, vọt thẳng vào đoàn người, bảo hộ ở Đàm Đào cùng Dương Thanh Huyền trước người.

Tề Hỏa quét một vòng, phát hiện tất cả đều là Đàm gia người, không hề có phủ Thái tử trên người, nhất thời cười như điên nói: “Ha ha, chỉ là một cái gia tộc nhỏ, cũng dám cùng ta Tề gia đấu! Hôm nay thẳng thắn hoặc là không làm, đem trọn cái Đàm gia đều từ đế đô rút!”

Đàm Đào một mực sắc mặt bình tĩnh, đột nhiên đại biến, trong ngày thường con cháu thế gia ở giữa đánh nhau, đều có hạn độ, như loại này trực tiếp đối đầu gia tộc khiêu khích, là vì tối kỵ, trong lúc nhất thời, Đàm gia người mỗi cái nổi giận.

Đàm Đào xanh mặt, lạnh giọng nói: “Giết cho ta! Giết ra một con đường đến! Nhìn hôm nay, ai dám động đến Thanh Huyền bạn học một sợi lông!”

Luôn luôn trầm ổn hắn, cũng không khỏi được bùng nổ ra sát khí tới.

Đàm gia võ giả càng là nổi gân xanh, vung lên binh khí liền hướng bất ngờ đánh tới.

Tề Hỏa phẫn nộ, quát: “Giết! Giết! Đem những người này toàn bộ giết không còn một mống!”

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Hai đội người lập tức chém giết đến cùng một chỗ, ánh đao phun ra.

Trong khoảnh khắc, liền có người thấy máu, ngã xuống đất không dậy nổi.

Những võ giả này phần lớn là Linh Võ cảnh tồn tại, nhưng song phương cũng đều có vài tên Chân Võ cảnh dẫn đầu, Tề gia tuy là đại tộc, nhưng Tề Hỏa dù sao tuổi trẻ, có thể điều động gia tộc sức mạnh có hạn, trong lúc nhất thời giết đặc biệt khốc liệt.

Đường phố mặc dù rộng, nhưng chiến đấu đồng thời, liền có vẻ mười phần chật chội, cái kia chút ăn quả dưa quần chúng chỉ lo lan đến chính mình, lùi lại lui nữa, nhưng cũng có trên mặt mấy người bị tung tóe máu tươi, sợ đến tiếng kêu thảm thiết như heo bị làm thịt, hướng phía sau bỏ chạy.

Một tên Tề gia võ giả vọt tới, hoành đao liền chém về phía Dương Thanh Huyền.

Đàm Đào cả kinh, vội vàng xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trước người, song chưởng vỗ một cái, đem đao kia nhận kẹp ở trong tay, lập tức một cước đá vào, chính giữa người võ giả kia bụng dưới, đem đá bay.

“Thanh Huyền bạn học, ngươi không sao chứ?” Đàm Đào xoay người lại, vẻ mặt ân cần hỏi han.

Dương Thanh Huyền đột nhiên khóe miệng vung lên, lộ ra cổ quái mỉm cười, bình tĩnh nói ra: “Đàm huynh, cám ơn ngươi đưa ta Hoàng Thế Ấn.”

Đàm Đào sững sờ, không hiểu vào lúc này, hắn vì sao nói cái này, nhân tiện nói: “Nhỏ lễ vật nhỏ, khách khí.”

“Không không, lễ vật này không một chút nào nhỏ, hơn hai vạn linh thạch hạ phẩm đây, ta sợ là mười năm đều không kiếm được nhiều linh thạch như vậy.”

Dương Thanh Huyền thật lòng nói ra: “Để báo đáp lại, ta liền cho ngươi, ngươi mong muốn.”

Đàm Đào trong lòng máy động, nói: “Ta mong muốn?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đô Chính Chân phái ngươi cùng với ta, hơn phân nửa là muốn muốn ngươi tìm hiểu ra thực lực của ta, nếu là không hoàn thành nhiệm vụ này thoại, ngươi trở lại tất nhiên sẽ bị phạt đi.”

Đàm Đào bị hắn vạch trần tâm tư, lúng túng nói: “Ta...”

Dương Thanh Huyền tay giơ lên, ngắt lời hắn, nói: “Ở con đường này phía trước, hai bên mỗi người có năm mươi tên thực lực mạnh mẽ võ giả, đều đeo hoàng thất tộc huy, hẳn là Thái tử người đi. Bọn họ mai phục tại cái kia không ra tay, vì chính là để Tề Hỏa buộc ta ra tay, sau đó để ngươi phỏng đoán ra thực lực của ta, đúng không?”

Hắn nhìn phía đầy mặt kinh hãi Đàm Đào, cười nhạt, nói: “Nếu là ta không đoán sai, cái kia một trăm tên phủ Thái tử võ giả, đều đang đợi mệnh lệnh của ngươi. Mà hết thảy này, đều là ở Đại La thương hội bên trong, ngươi để Trầm Vạn Tứ truyền đạt đi xuống.”

Đàm Đào trên trán bốc lên mồ hôi đến, vội vàng giải thích: “Thanh Huyền, ngươi hiểu lầm ta, Tề Hỏa xuất hiện hoàn toàn là bất ngờ, thật không phải là ta an bài.”

Dương Thanh Huyền lãnh đạm nói: “Cái kia mai phục tại phía trước võ giả đây?”

Đàm Đào sắc mặt khó nhìn lên, cắn răng nói: “Đúng, ta đích xác có cân nhắc thực lực ngươi nhiệm vụ. Thật xin lỗi, ta hiện tại liền hạ lệnh để bọn họ chạy tới, giải quyết trước mắt những này cặn bã. Ngươi ngày mai liền có một trận chiến, hiện tại để ngươi đưa thân vào nguy hiểm phía dưới, còn muốn buộc ngươi ra tay, là lỗi của ta.”

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Không, ngươi không sai, ngươi là tận trung tẫn trách, nên. Mà ta cũng không thể lấy không ngươi Hoàng Thế Ấn, như ngươi mong muốn, thực lực của ta, ngươi mở mắt ra nhìn rõ ràng!”

Dứt lời, liền thân hình uốn cong, tựa như một cái mau lẹ cực kỳ mãng xà, kích - bắn vào bên trong vòng chiến.

Đàm Đào chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, chỉ thấy Dương Thanh Huyền thân như cự hùng, song chưởng đẩy một cái, đánh mạnh ở một tên võ giả trên thân.

Người võ giả kia “A” kêu thảm một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi đến, liền chấn động bay ra ngoài.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 220: Một Chưởng Trấn Áp

Dương Thanh Huyền một chiêu đắc thủ, lại hóa long hình, chân đạp Bát Quái, năm ngón tay như trảo, hướng tới bên cạnh người một tên võ giả bả vai chộp tới.

Một bộ Hình Ý Quyền triển khai ra, như hổ như rồng, như rắn như gấu, có mười hai hình ý, trông rất sống động.

Đàm Đào còn khiếp sợ ở Dương Thanh Huyền trong lời nói, nội tâm nhấc lên sóng to gió lớn, “Hắn làm sao sẽ biết phủ Thái tử người mai phục tại phía trước? Nơi này khoảng cách có ít nhất ngàn trượng xa, lẽ nào là nhận biết được? Không, tuyệt đối không thể...!”

Tuy rằng khiếp sợ vạn phần, nhưng Đàm Đào dù sao có chỗ hơn người, rất nhanh sẽ trấn định lại, cẩn thận nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền mỗi cái động tác, đều nhớ ở trong đầu.

Bỗng nhiên Dương Thanh Huyền chỗ mi tâm hồn quang lóe lên, một thanh bảo kiếm liền hiện lên ở trong tay, hướng tới kẻ địch chém tới, gọt kim đoạn ngọc, lập tức chặt đứt vô số thân binh khí.

Đàm Đào biến sắc mặt, nội tâm thất kinh nói: “Càng là màu tím hồn quang! Kiếm Võ Hồn!”

Tề Hỏa cũng xông vào trong vòng chiến, vừa thấy Đàm Đào đờ ra dáng vẻ, liền cảm thấy được có cơ hội để lợi dụng được, lén lút lưu đi qua, nâng đao liền hướng Đàm Đào trán chém tới, quát lên: “Chết đi!”

Đàm Đào liên tục nhìn chằm chằm vào Dương Thanh Huyền nhìn, đối với bên người đồ vật nhắm mắt làm ngơ, nhưng sẽ ở đó lưỡi đao rơi xuống thời khắc, bỗng nhiên bóng người hơi động, bước chân hướng tới nghiêng người giẫm đi, càng là Bát Quái bộ pháp.

Lại hai tay giương ra, như ưng kích mà ra, triển khai càng là Hình Ý Quyền tay phải liền móc ở Tề Hỏa yết hầu, lại xoay tay Hùng Bào mà ra.

"Oành" một tiếng đánh vào Tề Hỏa lồng ngực, đánh hắn xương sườn vỡ vụn, kình khí từ thân thể xuyên thấu mà ra, trên người cẩm y "Tê" một tiếng liền vỡ vụn ra.

"Không, không thể..."

Tề Hỏa há to mồm, chỉ cảm thấy ngũ tạng lục phủ đều nát, "Làm sao có khả năng... Cách biệt... Như thế lớn..."

Thoại còn không nói chuyện, một chiêu diều hâu hình mà tới, "Oành" một tiếng chấp nhận hắn phiến té xuống đất bên trên, chấn động lại phải phun máu phè phè.

Toàn bộ quá trình, đạp ra một bước, xuất liên tục ba quyền, cơ hồ làm liền một mạch, tất cả đều là Dương Thanh Huyền vừa nãy thi triển ra Hình Ý Quyền cùng Bát Quái bước, mà từ đầu đến cuối, hắn đều chưa từng nhìn Tề Hỏa một chút, tựa hồ căn bản khinh thường.

"Oành!"

Kích lật Tề Hỏa về sau, Đàm Đào lại nổi lên một cước, đạp ở Tề Hỏa trên mặt, Tề Hỏa vùng vẫy mấy lần, liền nhận mệnh giống như vậy, nằm trên mặt đất bất động.

Lúc này Tề gia võ giả đều thấy được chính mình Thiếu chủ bị đánh, từng cái từng cái khiếp sợ vạn phần, gào thét lớn xông giết

tới.

Đàm Đào sắc mặt lạnh lẽo, vung tay lên, quát to một tiếng, nói: “Giết!”

Ngàn trượng bất ngờ, cái kia mai phục một trăm tên võ giả mãnh liệt vọt ra, như có hàng vạn con ngựa chạy chồm, chấn động mặt đất run rẩy.

Tề gia người còn chưa phản ứng lại, phủ Thái tử võ giả liền xông đến trước mắt, một trận cuồng chém, Tề gia võ giả nhất thời rối loạn, đều kêu to lên, toàn bộ quỳ xuống xin tha.

Nhưng phủ Thái tử võ giả căn bản không để ý tới, giơ tay chém xuống, rất nhanh trên mặt đất liền nằm một chỗ thi thể.

Cái kia vài tên thế gia công tử, càng là sợ đến co quắp ngã xuống đất, run rẩy xin tha, đã hồn vía lên mây, nước mắt nước mũi vẻ mặt.

Xa xa trên lầu các, Điền Khai cả kinh nói: “Lại là màu tím hồn quang, đáng sợ thiên phú, hơn nữa còn là Kiếm Võ Hồn, thuộc về công kích mạnh nhất cái chủng loại kia!”

Nhưng Hoa Linh nhưng là vẻ mặt vẻ thất vọng, có vẻ hơi uể oải, xoay người liền muốn trở về nhà đi.

Vừa đi hai bước, bỗng nhiên sắc mặt lông mày nhăn lại, trong mắt lộ ra vẻ mặt nghi hoặc đến, tự nói: “Vừa nãy tiểu tử kia chỗ mi tâm Võ Hồn ấn, tựa hồ đang sách cổ trên gặp...”

Nàng xoay đầu lại, phát hiện Dương Thanh Huyền đã dừng tay, toàn bộ tình cảnh đều bị Đàm Đào khống chế lại.

“Là ta đa nghi rồi đi.”

Hoa Linh tự giễu nở nụ cười, còn lại sự tình nàng đã không có hứng thú, xoay người liền biến mất ở trên lầu các.

Lúc này, xa xa lại tới mấy đội nhân mã, đều là cầm trong tay binh khí xông đem lại đây, cũng không có thiếu người chân khí hóa cánh mà bay, khí thế ngập trời.

Đàm Đào biến sắc mặt, lạnh lùng nói: “Là Tề gia, Trương gia, Hứa gia võ giả.”

Chính là trấn thủ tại những khác thông đạo võ giả, nhận được tin tức, liền vội vàng chạy tới.

Trên mặt đất cái kia chút xin tha công tử, nhất thời đầy mặt đại hỉ, hoan hô nói: “Được cứu rồi, được cứu rồi, ha ha, cứu binh đến rồi!”

Rất nhanh, cái kia đối với nhân mã liền chạy đến trước mắt, người cầm đầu là Tề gia võ giả, tên là Tề Lục, mắt hổ trợn trừng, quát lên: “Đáng chết! Dám đối với Tề Hỏa công tử vô lễ!”

Phía sau những võ giả kia lập tức tản ra, cùng Đàm Đào đám người hình thành đối lập, nhưng Tề Hỏa còn bị Đàm Đào đạp ở dưới chân, mấy tên khác công tử cũng đều co quắp quỳ trên mặt đất, không dám mạo hiểm nhưng động thủ.

[truyen cua tui đốt net]

Tề Lục quát lên: “Còn không mau đem công tử thả ra!”

Đàm Đào lạnh giọng nói: “Vô lễ chính là bọn ngươi, bổn công tử phụng Thái tử chi mệnh, ở đây chấp hành nhiệm vụ, không muốn chết liền mau chóng lui ra!”

Tề Lục lạnh giọng nói: “Ngươi nói phụng mệnh liền phụng mệnh? Thái tử thủ dụ đây?”

Đàm Đào lạnh lùng nói: “Không có thủ dụ.”

Tề Lục cười to, nói: “Ha ha, không có thủ dụ, khi chúng ta đều là kẻ ngu sao?!”

Hắn sầm mặt lại, quát lên: “Lại không thả người, liền đừng trách chúng ta không khách khí!”

Đàm Đào lạnh giọng nói: “Bỏ lỡ Thái tử sự tình, các ngươi gánh gánh vác được sao?!”

Tề Lục lạnh lùng nói: “Cõi đời này, Tề gia đảm đương không nổi sự tình vẫn đúng là không nhiều.”

“Như vậy a, vậy các ngươi Tề gia, trước hết đảm đương lão phu một chưởng thử xem!”

Một đạo nổi giận âm thanh ở trên không vang lên, sau đó chỉ thấy không gian kịch liệt áp súc lên, mọi người cái bóng đều có chút biến hình, một luồng áp lực cực lớn bỗng dưng hiện lên, mỗi người chỉ cảm thấy ngực một muộn, hô hấp trở nên cực độ khó khăn, đè nén lại như muốn tại chỗ nổ tung!

Ở đằng kia hoảng hốt bầu trời, một bóng người đạp không mà đến, hai tay vung vẩy dưới, sóng khí càng ngưng tụ thành một cái bàn tay khổng lồ, đột nhiên đánh ra mà xuống!

“Không được! Là Nguyên Võ cảnh đại cao thủ!”

Tề Lục lại như là bị người bóp lấy cái cổ, dùng hết sức lực toàn thân kêu to lên, không cần hắn nói, Tề gia võ giả từ lâu doạ đến sắc mặt trắng bệch, hướng tới bốn phía chạy trốn.

“Ầm ầm!”

Một chưởng kia đánh mạnh hạ xuống, một đám lớn Tề gia võ giả bị tạc bay mất, chân tay cụt đầu đầy bay loạn. Nền đá mặt trong nháy mắt sụp đổ, nổ ra một cái hố sâu to lớn, trình chưởng ấn hình dạng, loạn thạch bay tứ phía.

Trên bầu trời bóng người một chưởng về sau, bóng người mới dần dần rõ ràng, chính là Lục Giang Bằng.

Hắn bóng người lóe lên, liền rơi Dương Thanh Huyền bên cạnh người, nói: “Thanh Huyền, ngươi không sao chứ?”

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu, nói: “Không có việc gì.”

Đàm Đào hoàn toàn biến sắc, không chỉ có Lục Giang Bằng đến rồi, đường phố phía trước đi tới một đội bóng người, trước tiên một ông già vải xám trường sam, thần thái rạng rỡ, liền ngay cả Nhan Lương cùng Đô Chính Chân đều theo ở phía sau.

Đàm Đào vội vã tiến lên, ôm quyền nói: “Xin chào viện trưởng đại nhân, gặp Thái tử!”

Lục Giang Bằng lạnh giọng nói: “Hừ, Độc Cô Tín, nếu là ngươi sợ thua, ta để ngươi thắng cũng được! Không cần dùng loại này thấp hèn thủ đoạn!”

Độc Cô Tín sắc mặt khá là lúng túng, nhìn quỳ nằm trên mặt đất con cháu thế gia, khuôn mặt biến lạnh đi.

Đô Chính Chân lập tức lên trước, nổi giận nói: “Đàm Đào, đến cùng xảy ra chuyện gì? Để ngươi mang theo Thanh Huyền huynh đệ đi dạo phố, dĩ nhiên gặp phải sự tình đến, nếu là Thanh Huyền huynh đệ tổn thương nửa phần lông tơ, ta nắm đầu ngươi là hỏi!”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 221: Trúng Độc Bị Thương

“Thuộc hạ biết tội! Thuộc hạ đáng chết!”

Đàm Đào một chân quỳ xuống, cúi đầu nhận tội.

Dương Thanh Huyền thầm mắng một câu “Tâm cơ biểu”, liền tiến lên phía trước nói: “Đa tạ Thái tử điện hạ quan tâm, ta không sao, sự tình nguyên do là…” Lập tức, hắn giản yếu nói một lần.

Nằm trên mặt đất Tề Hỏa, còn có cái khác con cháu thế gia, từ lâu sợ đến hồn vía lên mây, run cầm cập liên tục, so với lúc trước bị dao gác ở trên cổ còn muốn sợ sệt.

Sau khi nghe xong, Đô Chính Chân thở phào một hơi, vui mừng nói: “Thanh Huyền bạn học không có việc gì, bản vương lúc này mới yên tâm.”

Lập tức hắn sắc mặt lạnh lẽo, lạnh giọng nói: “Tề Hỏa, cõi đời này vẫn không có các ngươi Tề gia không giải quyết được sự tình đúng không?”

“Ta, ta, ô ô ô…”

Ở Đô Chính Chân lạnh lùng nghiêm nghị dưới ánh mắt, Tề Hỏa trực tiếp sợ quá khóc, chỉ vào Tề Lục nói: “Là tên nô tài này nói, là này tên cẩu nô tài nói, cho ta không quan hệ a, Thái tử điện hạ, không có quan hệ gì với ta a!”

Tề Lục ở trước đó Lục Giang Bằng một chưởng sóng khí rung động dưới, cũng đã bị trọng thương, giờ khắc này càng là sắc mặt trắng bệch, một hồi hoàn toàn không có màu máu.

Hắn sầu thảm nói: “Không sai, là ta nói, hơn nữa chuyện hôm nay tất cả đều là ta tự tiện chủ trương, cùng Tề Hỏa cùng chư vị công tử không quan hệ, ta nguyện lấy cái chết tạ tội!”

Dứt lời, một chưởng bổ vào trên đầu mình, nhất thời óc nứt toác, triệt để chết rồi.

Tất cả mọi người là vẻ mặt biến đổi, bị hắn lấy thân hộ chủ hành vi xúc động. Hắn một người đem trách nhiệm vác đi, hiện tại lại vừa chết, Tề Hỏa mấy người cũng liền giải vây.

“Đúng đúng, cẩu nô tài kia nói rất đúng, tất cả đều là hắn một tay bày kế, không liên quan gì đến chúng ta a!”

Tề Hỏa gặp có thoát tội hi vọng, mừng lớn nói: “Mong rằng Thái tử điện hạ minh giám!”

“Mong rằng Thái tử điện hạ minh giám!”

Mấy tên khác công tử cũng đều là liều mạng dập đầu xin tha.

“Hóa ra là như vậy.”

Đô Chính Chân hừ lạnh nói: “Thật là đáng chết cẩu nô tài, cứ thế mà chết đi thực sự là tiện nghi hắn.”

Tề Hỏa nói: “Đúng đúng, lợi cho hắn quá rồi. Thái tử điện hạ yên tâm, sau khi trở về ta liền đem cẩu nô tài kia nhi tử đánh thành nô lệ, lão bà con gái bán vào kỹ viện đi, để hắn một nhà vĩnh không vươn mình, lấy đó trừng phạt!”

Bốn phía võ giả đều là hoàn toàn biến sắc, tất cả đều lộ ra vẻ giận dữ đến, đặc biệt cái kia chút còn chưa chết Tề gia võ giả, càng là sắc mặt thảm biến, tràn đầy bi phẫn cùng tuyệt vọng.

Đô Chính Chân gật đầu nói: “Như vậy rất tốt, Thanh Huyền huynh đệ, ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Thanh Huyền trong lòng cười gằn không ngớt, này Đô Chính Chân rõ ràng là muốn cho Tề Hỏa thoát tội, lại sợ Lục Giang Bằng bất mãn, vì vậy muốn mượn chính mình miệng, nhất thời nói xin lỗi: “Tề Hỏa là Tĩnh Vân Quốc người, tự nhiên do Thái tử điện hạ xử trí, ta không có quyền hỏi đến, bất quá...”

Sắc mặt hắn khó nhìn lên, ôm ngực, lộ ra vẻ thống khổ, nói: “Vừa nãy Tề Hỏa công tử một chiêu kiếm, tuy bị Đàm Đào cản lại, nhưng kiếm khí quá lợi hại, đã chấn động vào ta tâm mạch. Ngày mai luận võ không cần dựng lên, các ngươi thắng, ta chịu thua, sư phụ, chúng ta về Thương Nam Quốc đi thôi.”

Lục Giang Bằng vừa nãy hay dùng chân khí kiểm tra thân thể của hắn, cũng không khác thường, biết hắn đang giả bộ, phối hợp với cả giận nói: “Hừ, Độc Cô Tín, ta xem như là nhận rõ ngươi! Cố ý khoan thai đến muộn, sau đó ngầm thi quỷ kế!”

Độc Cô Tín nhất oan uổng, không hề làm gì cả, liền cõng như thế một cái bát tô, buồn phiền nói: “Này, đây., nếu Thanh Huyền bạn học bị thương, vậy liền nghỉ ngơi mấy ngày lại so với đi.”

Dương Thanh Huyền kêu lên: “Nghỉ ngơi mấy ngày kia hữu hiệu, ít nhất muốn nghỉ ngơi một năm, sang năm lại so với đi! Hơn nữa này Tĩnh Vân Quốc ta là không còn dám đến rồi, muốn so với, các ngươi sang năm đến Thương Nam Quốc đến so với!”

Mọi người tất cả đều là mặt xạm lại, Đô Chính Chân nói: “Thanh Huyền huynh đệ, ngươi không phải mới vừa nói không có chuyện gì sao?”

Dương Thanh Huyền lườm hắn một cái, nói: “Vừa nãy là vừa nãy, bây giờ là bây giờ, vừa dùng chân khí kiểm tra một chút thân thể, có thể là trúng độc, quá nửa là này Tề Hỏa trên thân kiếm có độc.”

Tề Hỏa hét lớn: “Không có độc, trên kiếm của ta không có độc a, Thái tử điện hạ, oan uổng a!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ta quản ngươi trên thân kiếm có độc không có độc, ngược lại ta bị thương, không so đấu nữa, sư phụ, chúng ta hiện tại liền về Thương Nam Quốc đi. Lưu tại địa phương quỷ quái này, không chắc bọn họ còn muốn suy nghĩ cách gì đến hại chúng ta đây. Ta chết đi không sao, nếu là sư phụ ngài bị bọn họ hại chết, cái kia Thiên Tông Thất lão liền biến thành Thiên Tông Lục lão á!”

Lục Giang Bằng nghe được buồn cười, trong lòng mắng thầm: “Lộn xộn cái gì!” Nhưng trên mặt nhưng là phối hợp với căm phẫn sục sôi, nói: “Nói không sai! Chúng ta không so đấu nữa, chịu thua không đánh!”

Đô Chính Chân sắc mặt cực kỳ khó coi, nói: “Thanh Huyền bạn học, vậy ngươi nói phải làm gì mới tốt?”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nhìn hắn, nói: “Ngươi hiểu.”

Đô Chính Chân trong lòng máy động, bỗng nhiên có loại cảm giác bị thất bại, luận mưu kế cùng thủ đoạn, hắn tự phụ ngực có thao lược, nhưng ở này một thiếu niên mười lăm mười sáu tuổi trước mặt, nhưng phảng phất hoàn toàn không sử dụng ra được lực.

Đô Chính Chân biết, vào lúc này tuyệt không cho phép hắn lại có thêm do dự, nhất thời sắc mặt phát lạnh, quát lên: “Người đến, đem Tề Hỏa cùng những người này, toàn bộ xử trảm!”

“A?!”

Tề Hỏa ngẩn ngơ, có chút không dám tin tưởng, vội vàng quỳ xuống dập đầu, gào khóc nói: “Thái tử điện hạ, không có quan hệ gì với ta, không có quan hệ gì với ta a!”

Đô Chính Chân sắc mặt lạnh lẽo, cũng không thèm nhìn hắn một cái, tay giơ lên chính là một chưởng bổ đi ra ngoài, chân khí hóa nhận, trên không trung lóe lên, liền đem Tề Hỏa chém thành hai đoạn, “Phốc” một tiếng, máu tươi cùng nội phủ vãi đầy mặt đất.

“A?!”

Mặt khác những công tử kia trong nháy mắt nhìn sững sờ, nhưng trong chớp mắt, bọn hắn cũng đều đầu người rơi xuống đất, tất cả đều phơi thây trên đường.

Đô Chính Chân sắc mặt có chút khó coi, giết những thế gia tử đệ này, phiền phức tất nhiên không ít, nhưng vào lúc này cũng không quản được những thứ này.

Trấn áp những thế gia này rung chuyển, chỉ là phiền phức chút, mà lắng lại Dương Thanh Huyền tính khí cùng Lục Giang Bằng lửa giận, hắn nhưng là không có nửa điểm nắm chắc.

Đô Chính Chân mặt không chút thay đổi nói: “Lần này Thanh Huyền huynh đệ thương có thể có tốt chút?”

Dương Thanh Huyền gật đầu cười nói: “Thái tử điện hạ anh minh, ta vừa lại dùng chân khí kiểm tra một chút thân thể, phát hiện độc dĩ nhiên chính mình tốt, nghỉ ngơi nữa mấy ngày liền có thể đổ chiến.”

Đô Chính Chân bắp thịt trên mặt co quắp dưới, nói: “Mấy ngày là bao lâu?”

Dương Thanh Huyền nói: “Nhìn tình huống mà định ra đi, Thái tử điện hạ có không có gì thánh dược chữa thương, cũng có thể đem ra ta ha ha, nói không chắc ăn nhiều một chút là tốt rồi.”

Đô Chính Chân trong lòng một hồi bạo lên lửa giận, nhưng cũng không tiện phát tác, toàn bộ khuôn mặt trở nên tái nhợt cực kỳ.

Độc Cô Tín cười nhạt một tiếng, nói: “Mấy ngày liền mấy ngày đi, cần phải ngươi vết thương lành tái chiến. Năm năm cũng chờ, cũng không để ý mấy ngày nay. Thái tử, Lục trưởng lão cùng Thanh Huyền bạn học liền ở chỗ ở của ngươi đi, hảo hảo chiêu đãi.”

“Vâng, sư phụ.”

Đô Chính Chân đáp, hắn cũng rất có lòng dạ, đầy ngập lửa giận trong nháy mắt liền áp chế không còn, thay đổi một bộ khuôn mặt tươi cười, nói: “Sau đó ta cũng làm người ta đưa một ít thánh dược chữa thương lại đây, Thanh Huyền bạn học nên chẳng mấy chốc sẽ tốt đẹp.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Vậy làm phiền.”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 222: Điệp Củ Trọng Quy

Lưu lại một đám người xử lý trên đường phố thi thể, Dương Thanh Huyền đám người liền theo Đô Chính Chân về phủ Thái tử.

Độc Cô Tín ánh mắt ở trên người hắn đi vòng vo mấy lần, mỉm cười gật gật đầu.

Dương Thanh Huyền nói: “Làm sao không gặp Hoàng Ngọc?”

Đô Chính Chân cười nói: “Hoàng Ngọc sư đệ là cái chân chính mê võ nghệ, bây giờ còn đang bế quan tu luyện đây, nói không đến cuối cùng một khắc không ra.”

Lục Giang Bằng hừ nói: “Cố làm ra vẻ.”

Dương Thanh Huyền nhưng là nhíu mày xuống, rất nhanh sẽ khôi phục lại yên lặng, nội tâm sinh ra một tia nghiêm nghị, như loại này mê võ nghệ, bình thường đều phi thường vướng tay chân.

Độc Cô Tín cười nhạt nói: “Hoàng Ngọc chính là như vậy tính tình, ai, ta cũng không có cách nào. Bất quá Thanh Huyền bạn học thật giống chỉ có Đãng Khí đại viên mãn tu vi, đây., là muốn vượt cấp mà chiến sao?”

Lục Giang Bằng nói: “Vượt cấp mà chiến thì lại làm sao? Đãng Khí cảnh đánh Ngọc Cốt cảnh, cũng không có gì ghê gớm a.”

Độc Cô Tín cười ha ha, nói: “Xác thực không có gì ghê gớm. Hơn nữa theo ta được biết, cái kia Phương Thần từ lâu đạt đến Ngọc Cốt cảnh, mà xuất chiến nhưng là Thanh Huyền bạn học, cái kia sức chiến đấu tự nhiên là không phải bình thường.”

Lục Giang Bằng không lên tiếng, nhưng nội tâm xác thực khá là lo lắng.

Dương Thanh Huyền nói: “Làm hết sức, không dám nói thẳng.”

Rất nhanh, liền đến phủ Thái tử.

Dương Thanh Huyền muốn một gian mật thất, tên là “Dưỡng thương”, đồng thời đòi hỏi không ít đan dược chữa thương.

Đô Chính Chân đều hào phóng đáp ứng các loại điều kiện.

Lục Giang Bằng không rõ, cần phải người đều đi rồi, phương hỏi: “Ngươi thật muốn bế quan?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ta ở Đại La phường nhận được một kiện cổ bảo, suy nghĩ nghiên cứu xuống.”

“Cổ bảo?!”

Lục Giang Bằng lấy làm kinh hãi, hỏi rõ nguyên do về sau, nói: “Cổ bảo xác thực hiếm thấy, nhưng uy năng bất nhất, có thể lấy ra bán đấu giá, giá quy định mới 1000 Hạ phẩm linh thạch, hơn nửa không có gì lớn dùng, ngươi thoáng nghiên cứu một chút là tốt rồi, tuyệt đối đừng lõm vào.”

“Hừm, ta minh bạch.”

Dương Thanh Huyền đáp lại một hồi, liền khởi động bế quan.

Cái kia mật thất liền xây ở phủ Thái tử phụ cận, có trăm trượng dài rộng, nhàn nhạt linh khí từ bốn phía bức tường trên tràn ra tới, càng là dùng linh thạch quặng thô kiến tạo.

Không chỉ có như vậy, còn có mấy đạo bé nhỏ linh mạch từ phía dưới đi qua, đích thật là tu luyện bảo địa.

Dương Thanh Huyền cảm thán một phen, liền lấy ra cái kia Hoàng Thế Ấn, suy nghĩ cẩn thận.

Ngọc ấn chất liệu không phải vàng không phải đá, không biết là cái gì điêu khắc thành, rất nhiều thiên tài địa bảo đều dập tắt ở năm tháng trôi qua bên trong, hiện tại chỉ có thể từ trong sách cổ nhìn thấy.

Dương Thanh Huyền thưởng thức một trận, liền đem Chí Dương chân khí rót vào bên trong, trước ở Đại La phường không dám quá lộ liễu, chỉ là rót vào không ít, giờ khắc này không chút kiêng kỵ nào, chân nguyên như sông lớn rót vào, cái kia con dấu nhất thời tỏa ra đỏ sậm hào quang, như một mảnh hỏa diễm ở bốn phía đốt lên, đồng thời nương theo lấy linh lực gợn sóng, cái kia ly hổ trở nên rất sống động.

“Bảo bối tốt!”

Dương Thanh Huyền mừng rỡ không thôi, trực giác để hắn cảm thấy vật ấy phi phàm, càng là gia tăng Chí Dương khí rót vào.

Hoàng Thế Ấn ánh sáng từ đỏ sậm hóa thành màu đỏ thẫm, trở nên thông suốt sáng sủa, thật giống con dấu biến mất rồi giống như vậy, chỉ có một con ly hổ đang nháy lắc mạnh loá mắt.

Hắn vừa mừng vừa sợ, trong cơ thể mình chân nguyên tất cả đều rót tiến vào, nhưng phảng phất Thương Hải một bó, xa xa lấp không đầy.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, đem Thiên Hà Thủy Ty lưu lại này chuỗi Quải Châu lấy ra ngoài, dùng chân nguyên bao lấy, treo ở trên đỉnh đầu không.

Nhất thời mênh mông chí dương lực lượng như mãnh liệt sóng lớn, hướng tới bốn phương tám hướng tản ra.

Dương Thanh Huyền vốn chỉ là suy nghĩ bổ sung hạ chính mình thể năng, nhưng không ngờ cái kia thật nhỏ ly hổ đột nhiên con mắt lóe lên, bắn ra hai đạo tinh quang, đầy trời Chí Dương khí càng tuôn ra xuống, bị cái kia ly hổ bé nhỏ đến mức không thể nhìn thấy miệng hút vào.

“Đây.”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, tình cảnh này hoàn toàn nằm ngoài khả năng nhận thức của hắn phạm trù, bảo vật chính mình hấp thu linh khí?

Cái kia Quải Châu trên màu đỏ càng ngày càng nhạt, Dương Thanh Huyền thịt thương yêu không dứt, những này Thiên Hà thủy tinh hoa, là hắn tu luyện Lục Dương Chưởng tuyệt hảo tài nguyên, ngay lúc sắp hết rồi.

…

Ngay ở Dương Thanh Huyền bế quan thời điểm, Đô Chính Chân cùng Đàm Đào tiến nhập khác trong một gian mật thất.

Đô Chính Chân nói: “Như thế nào?”

Đàm Đào ôm quyền cung kính nói: “May mắn không có nhục sứ mệnh.”

Đô Chính Chân vui vẻ nói: “Ha ha, tốt, ta quả nhiên không nhìn lầm ngươi, biểu thị cho ta nhìn một chút.”

Đàm Đào nói: “Dương Thanh Huyền thể thuật tu vi Đãng Khí cảnh đại viên mãn, chân nguyên tu vi Linh Võ hậu kỳ, Võ Hồn vì là tím phẩm thiên phú, là vì Kiếm Võ Hồn.”

“Tử phẩm!”

“Kiếm Võ Hồn!”

Đô Chính Chân sắc mặt đột biến, cả kinh nói: “Mạnh mẽ như vậy thiên phú, vì sao còn muốn tu thể thuật, đồng thời thể thuật cảnh giới càng cao hơn."

Đàm Đào nói: "Thuộc hạ không biết, ta hiện tại liền đem Dương Thanh Huyền Võ Hồn bày ra cho Thái tử."

Dứt lời, hắn giơ cao thân đến, lẫm liệt mà đứng, trên thân tạo nên dị dạng hồn quang, chậm rãi ở trong tay ngưng tụ thành một thanh kiếm.

Thân kiếm kia trôi chảy như Lưu Vân, bên trên hàn quang chiếu huyết y, cũng có tám cái chữ nhỏ điêu khắc bên trên ngàn năm phong vân tận Phó Nhất Tiếu, càng cùng Dương Thanh Huyền Trảm Yêu Kiếm không khác nhau chút nào!

Đô Chính Chân nhìn kỹ kiếm kia, khen: "Hảo kiếm khí bén nhọn, này Võ Hồn rất mạnh!"

Đàm Đào nhưng là sắc mặt đột biến, đột nhiên kêu lên: "Kỳ quái! Này kiếm cũng không giống như là toàn bộ."

Đô Chính Chân cau mày nói: "Có ý gì?"

Đàm Đào nói: "Thuộc hạ Võ Hồn Điệp Củ Trọng Quy, chỉ cần gặp đối phương Võ Hồn một chút xíu hình thái, liền có thể hoàn toàn sao chép được, ta có thể cảm giác được này kiếm không hề là toàn bộ!"

Trên người hắn Võ Hồn đại thịnh, từ trong cơ thể tuôn trào ra, trong tay "Trảm Yêu Kiếm" phát sinh ông ông run rẩy.

Sau đó, lấy hắn làm trung tâm, trên mặt đất đột nhiên lại nhiều mấy thanh kiếm, tất cả đều là sáng lấp lóa, ác liệt cắm trên mặt đất.

Đô Chính Chân cả kinh nói: "Bảy thanh kiếm? Tiểu tử này Võ Hồn, không chỉ có là công kích mạnh nhất Kiếm Võ Hồn, hơn nữa một hồi có bảy chuôi?!”

Đàm Đào hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Không đúng, không đủ, còn không đúng, bảy chuôi còn chưa đủ!”

Trên người hắn hồn quang lại lần toả sáng, phảng phất dùng hết toàn lực, trên trán bạo xuất mồ hôi hột tới.

Trên mặt đất kiếm ong ong run rẩy dưới, lại có mấy chuôi tái hiện ra.

“Đây.”

Đô Chính Chân ngốc trệ, sợ hãi nói: “Đến cùng xảy ra chuyện gì? Một người Võ Hồn, tối đa cũng liền song đao ba kiếm, này mười lăm thanh kiếm là chuyện gì xảy ra?”

Đàm Đào giờ khắc này sắc mặt tái nhợt, run giọng nói: “Không đúng, không đúng, không đủ, còn chưa đủ!”

Từ trên người hắn trong suốt hồn quang bên trong, bắt đầu kích - bắn ra từng đạo từng đạo ánh kiếm, cả Võ Hồn Điệp Củ Trọng Quy bị kiếm khí kia cắt, giống mạng nhện như thế xuất hiện tảng lớn vết rách!

“Ta không chống đỡ được!”

“Ầm ầm!”

Đàm Đào chỉ cảm thấy linh hồn bên trong truyền đến kịch liệt run rẩy, cả cái linh hồn như là nổ tung giống như vậy, khắp cả người hồn quang trong nháy mắt phá toái, phun mạnh ra một ngụm máu đến, liền ngửa ra sau ngã xuống.

“Oành” một tiếng, Đàm Đào ngửa mặt ngã xuống đất, trán bị chấn động ra máu, khí tức cả người trong nháy mắt hạ lạc tới cực điểm.

Bốn phía mô phỏng ra kiếm cũng biến mất theo, trong mật thất trở nên yên tĩnh lại, Đô Chính Chân đầy mặt ngạc nhiên, hoàn toàn kinh ngây dại.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 223: Bản Châu Đảo

Cả bên trong mật thất, một hồi rơi vào yên tĩnh.

Đô Chính Chân một lát mới phục hồi tinh thần lại, ánh mắt đờ đẫn hóa thành tinh mang, rơi Đàm Đào trên thân, nói: “Cực khổ rồi.”

Đàm Đào sắc mặt có chút ngốc ngưng, nhưng cũng đang dần dần hoàn hồn, muốn giẫy giụa đứng lên, nhưng nhưng lại lần nữa phun ra một ngụm máu.

Đô Chính Chân vội hỏi: “Ngươi liền nằm ở đằng kia nghỉ ngơi đi, không nên cử động. Võ Hồn bị đánh tan, cần thời gian rất lâu điều dưỡng.”

Đàm Đào run giọng nói: “Thuộc hạ vô năng, để Thái tử thất vọng rồi.”

Đô Chính Chân nói: “Ngươi đã tận lực, Điệp Củ Trọng Quy, là cái rất đáng sợ Võ Hồn đây, nhưng tuyệt đối không ngờ rằng...”

Đô Chính Chân dừng một chút, trên mặt che kín nghiêm nghị, trầm giọng nói: “Dương Thanh Huyền Võ Hồn... Dĩ nhiên đáng sợ hơn!”

Lưu lại Đàm Đào một mình nằm trong mật thất, Đô Chính Chân bóng người lóe lên, liền bay lượn đi ra ngoài.

Mới ra mật thất, liền thả ra một luồng chân khí, đằng ở dưới chân, trực tiếp ngự không mà lên, biến mất ở phủ Thái tử bầu trời.

Đô Chính Chân chân đạp Cương Phong, ngự không mà đi, sau nửa canh giờ, liền tới đến Chiến Linh học viện.

Hắn bay xuống đến một mảnh rừng trúc trước, lấy ra một khối ngọc bài, một tay bấm quyết, quăng vào trong rừng.

Cái kia ngọc bài "Vèo" một tiếng liền bay vào, không thấy hình bóng.

Một lát sau, một nói bất mãn tiếng hừ lạnh vang lên, nói: "Sư huynh, lẽ nào ngươi không biết, quấy rầy ta tu luyện là lỗi lớn sao?!"

Đô Chính Chân thân là Thái tử, vị tôn cực kỳ, lại cũng không động khí, mà là nói ra: "Ta tự nhiên biết, nếu không có có đến quan trọng muốn sự tình, cũng sẽ không đến quấy rầy sư đệ."

Thanh âm kia nói: "Cái gì đến quan trọng muốn sự tình? Là sư phụ chết rồi, vẫn là phụ vương của ngươi băng hà rồi?"

Đô Chính Chân hoàn toàn biến sắc, tức giận ở trên mặt lóe lên, cũng là tiêu tán, hừ nói: "Đều không phải là, ta hỏi thăm ra Lục Giang Bằng đồ đệ thực lực."

"Hừ, liên quan gì đến ta?" Thanh âm kia khinh thường nói.

Đô Chính Chân con ngươi híp lại, nói: "Lẽ nào ngươi liền không muốn biết một chút đối thủ của ngươi?"

"Không muốn."

Thanh âm kia cười nhạo nói: "Mặc kệ thực lực của hắn làm sao, thắng lợi tất nhiên là ta."

Đô Chính Chân lạnh lùng nói: "Nếu là ở trước, đối thủ của ngươi là Phương Thần mà nói, ta cũng tin tưởng ngươi có thể thắng, nhưng cái này Dương Thanh Huyền, cực kì cổ quái."

Thanh âm kia lười nhác nói: “Sư huynh, ngươi là lo lắng trận chiến này vật đánh cược bị Lục Giang Bằng thắng đi thôi, theo ta được biết, ở trong đó có một mặt phi thường đặc thù màu vàng cờ nhỏ, là ngươi tình thế bắt buộc.”

Đô Chính Chân trong mắt tràn đầy nham hiểm vẻ mặt, bất mãn nói: “Là có như thế nào? Có lỗi sao? Còn nữa, ngươi là sư đệ ta, trận chiến này quan hệ không chỉ có là vật đánh cược, còn có sư phụ danh tiếng, Chiến Linh học viện danh tiếng, cùng với cả Tĩnh Vân Quốc danh tiếng, ta hi vọng ngươi minh bạch chút!”

Đô Chính Chân âm thanh trở nên bắt đầu ác liệt, mang theo trách móc nặng nề cùng giáo huấn ngữ khí.

“Ha ha, được rồi được rồi, sư huynh ngươi cũng đừng nóng giận. Nếu muốn ta thuận thuận lợi lợi thắng thi đấu, hiện tại cũng đừng đến quấy rầy ta, mau mau về ngươi phủ Thái tử, ôm mấy xử nữ sung sướng, giảm nhiệt khí.”

Thanh âm kia khinh thường nói, tràn đầy trào phúng ý vị.

Đô Chính Chân cả giận nói: “Ta thiên tân vạn khổ có được tin tức, ngươi càng xua đuổi như rác tỷ, ta cho ngươi biết, Dương Thanh Huyền Võ Hồn có thể diễn hóa ra rất nhiều kiếm đến, chí ít hai mươi chuôi trở lên! Đến đây là hết lời, chính ngươi tự lo lấy đi!”

Dứt lời, liền phất tay áo xoay người, dưới chân giẫm mạnh, liền có Cương Phong ngưng tụ đến, cuốn lên thân thể của hắn, lên không mà đi.

“Rất nhiều kiếm? Chà chà, thú vị, bỗng nhiên đối với này nhàm chán thi đấu, có chút mong đợi nữa nha.”

Thanh âm kia cười nhạt, rừng trúc liền khôi phục yên tĩnh.

Nhưng thấy chân trời mây đen tầng tầng, minh nguyệt đến giữa bầu trời, tỏa ra ố vàng ánh sáng lộng lẫy.

…

Chớp mắt liền đi qua năm ngày, Dương Thanh Huyền vẫn không có xuất quan dấu hiệu.

Lục Giang Bằng ngược lại trước cùng Độc Cô Tín đánh mấy trận, bởi vì vết thương cũ mới khỏi, thực lực rơi xuống không ít, mỗi lần đều bị Độc Cô Tín thắng một chiêu nửa thức, phiền muộn cực kỳ.

“Hừ, đừng vội đắc ý, cần phải đổ chiến về sau, ngươi sẽ khóc cũng không khóc nổi!”

“Ồ? Ha ha, ngươi tốt nhất chuẩn bị tâm lý thật tốt, cái kia gọi Dương Thanh Huyền thật là không tệ, nhưng đối đầu với Hoàng Ngọc, thua nhưng là không ngừng một chiêu nửa thức.” Độc Cô Tín cười nhạt.

Lục Giang Bằng nhìn hắn đầy mặt dáng vẻ tự tin, trong lòng không khỏi không chắc chắn, nhưng khí thế không thể thua, tầng tầng hừ một tiếng, nói: “Chờ xem!”

Hai người đang nói, đột nhiên một tên gia nô nhỏ chạy tới, vội vội vàng vàng nói: “Xin chào viện trưởng đại nhân, gặp Lục trưởng lão, cái kia Dương Thanh Huyền hắn xuất quan á!”

“Cái gì?”

Hai người đều là vui vẻ, bóng người lóe lên liền biến mất ở tại chỗ.

Dương Thanh Huyền xuất quan, Đô Chính Chân cái thứ nhất nhận được tin tức, lập tức liền chạy tới.

“Chúc mừng Thanh Huyền huynh đệ, vết thương trên người đều tốt rồi?”

“Làm phiền Thái tử điện hạ, đều tốt.”

Dương Thanh Huyền tinh thần sung mãn, ôm quyền cười nói.

Đô Chính Chân hắc cười một tiếng, đáy mắt xẹt qua một vệt nham hiểm.

Này năm ngày đến, hắn lắng lại Tề gia cùng mấy cái khác thế gia lửa giận, hao phí không ít nhân lực vật lực, sắc mặt đều có vẻ hơi tiều tụy.

Nguyên bản hắn còn lo lắng Dương Thanh Huyền cố ý tránh chiến, hiện tại thấy hắn xuất quan, lúc này mới tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, lộ ra mấy ngày đến đều chưa từng thấy qua nụ cười, cười đến mười phần chân thành, nói: “Thương lành liền tốt, tốt là tốt rồi.”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ trong lòng: “Tiểu tử này làm sao cười như thế chân thành, thật giống thật sự quan tâm ta thương thế giống như vậy, lẽ nào đầu hắn bị gắp?”

Chính suy nghĩ lấy, trước mắt quang ảnh lóe lên, Lục Giang Bằng cùng Độc Cô Tín cùng nhau xuất hiện.

Lục Giang Bằng vừa xuất hiện, liền vội vàng hỏi: “Như thế nào?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Tất cả không việc gì, có thể đánh một trận.”

Độc Cô Tín híp mắt, hắc tiếng nói: “Tiểu tử khí sắc không tệ, hy vọng có thể cho chúng ta mang đến điểm đặc sắc.”

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Như ngươi mong muốn.”

Độc Cô Tín cười hì hì, một tay bấm quyết, một ánh hào quang đem bốn người bao lấy, hóa thành lưu quang mà đi.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy Bạch Vân ở bốn phía bay ngược, đại địa biến được nhỏ bé lên, bị tia sáng kia bao lấy, không có nửa phần không khỏe.

Một lát sau, ánh sáng như cầu vồng, bắn rơi ở một tòa đảo biệt lập bên trên, bốn người đều vững vàng rơi xuống đất.

Đảo ở một tòa hồ nước khổng lồ trung ương, như một viên cúc áo lạc trên bàn cờ. Trong đảo quần sơn vờn quanh, có thể thấy được từng toà từng toà rừng rậm, cũng có dòng suối róc rách, phong quang vô hạn.

Độc Cô Tín nói: “Đảo này tên là Bản Châu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Bản Châu đảo, tên rất hay.”

Vừa dứt lời, xa xa một vệt sáng bay vụt mà đến, rơi thẳng vào bốn người trước mặt.

Hào quang tản ra, hiện ra hai bóng người.

Một là Chiến Linh học viện Phó viện trưởng Nhan Lương, tên còn lại tuổi rất trẻ, mười bảy mười tám tuổi dáng dấp, ngũ quan thanh tú, sắc mặt bên trong lộ ra một luồng lãnh ngạo cùng tà khí.

Độc Cô Tín lại cười nói: “Đây cũng là liệt đồ Hoàng Ngọc. Ngọc Nhi, nhanh gặp Lục trưởng lão cùng Thanh Huyền bạn học.”

“Dừng a!”

Hoàng Ngọc hai tay chắp sau lưng, thậm chí đều không có nhìn hai người một chút, lạnh lùng nói: “Ta không tâm tình nhận thức không liên hệ người, chỉ do lãng phí thời gian của ta, mau mau bắt đầu đi, giết này ngốc - bức, ta còn muốn về đi tu luyện đây.”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình

nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 224: Ngũ Hành Điều Khiển Dùng Đại Đầy Xâu

Lục Giang Bằng giận dữ, chính muốn nổi giận, lại bị Độc Cô Tín ngăn lại, vội hỏi: “Người trẻ tuổi, đừng chấp nhặt với hắn, chớ cùng này Hoàng Mao tiểu tử chấp nhặt.”

Dương Thanh Huyền thì lại lạnh lùng nói: “Ngu ngốc mắng ai?”

Hoàng Ngọc lúc này mới mắt lé hắn một chút, lạnh lùng nói: “Ngu ngốc mắng ngươi.”

Dương Thanh Huyền cười nhạt, chiêu này Hoàng Dung lừa bịp hoắc đô cái tròng, trăm lần không lọt, gật đầu nói: “Không sai, ngu ngốc mắng ta.”

Mấy người đều là sững sờ, này mới phản ứng được.

Lục Giang Bằng cười như điên nói: “Ha ha, mắng tốt, ngu ngốc mắng hảo! Độc Cô Tín, ngươi dạy một cái hảo ngu ngốc.”

Hoàng Ngọc giận dữ, quát lên: “Muốn chết!”

Cũng không thấy hắn động tác, bóng người lóe lên, liền xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trước mặt, trực tiếp một chưởng vỗ tới.

“Kiếm Bộ!”

Dương Thanh Huyền dưới chân giẫm mạnh, bóng người “Vèo” đã không thấy tăm hơi.

Mọi người thấy bọn họ một lời không hợp liền khai chiến, cũng không nhiều lời, trực tiếp hóa thành ba vệt sáng, bay vào không trung quan chiến.

Hoàng Ngọc một chưởng đánh hụt, càng là mặt giận dữ, quát lên: “Đừng trốn, nhận lấy cái chết!”

Năm ngón tay vồ lấy, không trung lại có dòng nước hiện lên, ngưng tụ thành nước đá, từ bốn phương tám hướng kích bắn xuyên qua.

Dương Thanh Huyền đang muốn lui lại, đã thấy Hoàng Ngọc một tay bấm quyết, bỗng nhiên đại địa náo động, từ bên chân bốc lên hai con nguyên tố “Đất” ngưng tụ thành bàn tay lớn, đem hắn hai chân nắm lấy.

“Cái gì?!”

Hai chân bị gắt gao nắm lấy, căn bản không thể động đậy, chỉ có thể hai tay họa vòng, năm đạo Viêm Dương bay lên, đón nước đá kích bắn đi.

“Ngũ Dương Diệu Không!”

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Đại lượng nước đá ở đằng kia Viêm Dương hạ bị đánh nát, còn lại không ít bay rơi xuống, cũng bị Dương Thanh Huyền dùng nắm đấm đánh nát.

Hoàng Ngọc lạnh lùng hừ một cái, trong tay quyết ấn biến đổi, trên bầu trời tản ra Chí Dương chân khí, tựa hồ chịu ảnh hưởng, càng ngưng tụ thành đoàn, hóa thành một con rồng lửa, lăng không đánh xuống!

“Cái gì?!”

Lần này liền ngay cả Lục Giang Bằng cũng giật nảy cả mình, sợ hãi nói: “Tiểu tử này Võ Hồn...”

❤đọc truyện tại http://truyencuatui . net/

Độc Cô Tín không nhịn được hả hê, ngửa mặt lên trời cười to nói: “Ha ha, chính là, chính là nguyên tố điều khiển hệ Võ Hồn, mà lại là Ngũ Hành toàn nguyên tố điều khiển đại đầy xâu!”

Lục Giang Bằng một hồi bị dại ra, giống như hoá đá.

Có võ giả đối với nguyên tố cảm ứng cực cường, liền có thể ngưng tụ ra sự hòa hợp tương ứng nguyên tố Võ Hồn, đồng thời mượn trong thiên địa nguyên tố tiến hành chiến đấu, được gọi là nguyên tố người điều khiển.

Nhưng võ giả bình thường chỉ có thể thao tác một loại, thậm chí hai loại nguyên tố, như loại này đồng thời điều khiển năm loại nguyên tố tồn tại, chỉ ở trong truyền thuyết gặp.

Dương Thanh Huyền cũng là giật nảy cả mình, gặp cái kia lửa Long Phi nhào mà xuống, chỗ mi tâm Võ Hồn ấn lóe lên, chém yêu đột nhiên nơi tay, đâm vào đại địa!

Đô Chính Chân con ngươi đột nhiên co, trong lòng kinh hãi nói: “Cái đó là...”

“Ầm!”

Một đạo kiếm cương từ chém yêu bên trong tuôn trào ra, cả vùng sụp ra, nắm lấy Dương Thanh Huyền hai chân hai con tay, cũng bị kiếm cương vỡ nát tan.

Thoát khỏi ràng buộc, Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, Kiếm Bộ đạp ra, nhất thời biến mất ở tại chỗ.

“Ầm ầm!”

Rồng lửa đánh rơi, oanh ở trên mặt đất, nổ ra một cái hố sâu.

“Ồ? Có chút ý nghĩa đây.”

Hoàng Ngọc cười lạnh một tiếng, châm chọc nói: “Nhưng lại làm sao nhảy đát, cũng chỉ là thu được về châu chấu. Ta không chỉ có Võ Hồn thắng ngươi gấp trăm lần, thể thuật thắng ngươi gấp trăm lần, luyện khí cũng thắng ngươi gấp trăm lần, nói trắng ra là, ngươi ở trước mặt ta, liền nhỏ bé giống như cái kia trên đất giun dế!”

“Nói đủ chưa? Nói được rồi liền đi chết đi!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên xuất hiện sau lưng Hoàng Ngọc, một thức sóng gió nổi lên, Trảm Yêu Kiếm điên cuồng chém mà đi!

Trên thân kiếm ngưng tụ cường đại Cương Phong, hóa thành vòi rồng đánh tan ra.

“Khà khà, vô dụng, cặn bã!”

Hoàng Ngọc dữ tợn cười một tiếng, xoay người lại, một quyền đánh ra, hướng tới kiếm kia trên nghênh đón.

“Oành!”

Kiếm chém ở Hoàng Ngọc trên nắm tay, càng bị đánh văng ra, cường đại quyền phong phản phệ lại đây, trên thân kiếm một mảnh tranh minh.

Dương Thanh Huyền chịu đến xung kích, cả người bị đánh bay ra ngoài.

Hai chân thiếp trên đất, trượt ra xa mấy chục trượng, trên mặt đất rơi xuống hai đạo dấu vết thật sâu.

“Làm sao có khả năng? Dĩ nhiên thân thể mạnh mẽ chống đỡ ta kiếm?”

Dương Thanh Huyền hai tay tê dại một hồi, đối phương đã bước vào Ngọc Cốt cảnh, về mặt sức mạnh hơn xa hắn, hơn nữa còn có như vậy biến thái Võ Hồn.

Lúc này hắn mới nhìn rõ ràng, Hoàng Ngọc nắm đấm, đã hóa thành màu vàng, cứng rắn như sắt.

“Điều khiển Ngũ Hành chi kim sao?! Mẹ!”

Dương Thanh Huyền mắng một tiếng, nói: “Ta thao, thế thì còn đánh như thế nào?!”

Trên bầu trời Lục Giang Bằng, sắc mặt từ khiếp sợ, đã hóa thành âm u, một trái tim chìm đến đáy cốc, bất kể là Dương Thanh Huyền vẫn là Phương Thần, cũng không thể đánh thắng trước mắt cái quái vật này.

“Ha ha.”

Độc Cô Tín không nhịn được cười ha hả, nói: “Lục Giang Bằng, nhìn dáng vẻ của ngươi, tựa hồ tâm tình không tốt lắm a? Có phải là hôm nay bữa sáng không hợp khẩu vị a? Ha ha ha ha.”

“Hừ!”

Lục Giang Bằng giận rên một tiếng, trong mắt cơ hồ muốn phun ra lửa, mặt âm trầm nhìn chằm chằm phía dưới chiến đấu, nếu là Dương Thanh Huyền gặp phải nguy hiểm đến tính mạng mà nói, hắn chắc chắn không tiếc bất cứ giá nào ra tay.

Đô Chính Chân cũng là ung dung nở nụ cười dưới, một trái tim toán là chân chính để xuống.

Vật đánh cược bên trong có một mặt màu vàng cờ nhỏ là hắn không thể không cần, nguyên bản còn sợ Hoàng Ngọc sẽ bị thua, bây giờ nhìn lại hoàn toàn là chính mình mù quan tâm, vốn là ưu thế áp đảo.

Hoàng Ngọc từng bước một đi hướng về Dương Thanh Huyền, cười lạnh nói: “Giun dế, tuyệt đối không nên chịu thua nha, là người đàn ông mà nói liền đứng đánh cho ta chết, nhận thua, liền một chút lạc thú cũng mất.”

“Bị ngươi đánh chết càng không lạc thú đây, ta vẫn là lựa chọn... Đem ngươi đánh chết đi!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, trên thân cuồng bạo nổi lửa diễm đến, “Ầm ầm” một tiếng khuếch tán ra, sáu đạo Viêm Dương bay lên không, lấy nhất định quỹ tích xoay quanh lên.

“Ừm?”

Hoàng Ngọc ngẩng đầu lên, nhìn cái kia sáu đạo chân khí, như hỏa cầu thật lớn, rong ruổi Trường Không, lạnh lùng nói: “Huyền giai võ kỹ? Chà chà, đây cũng là ngươi to lớn nhất lá bài tẩy đi, liền để cho ta tới nói cho ngươi, lẫn nhau sự chênh lệch đến cùng lớn bao nhiêu!”

Tay giơ lên, chu vi trong vòng mười trượng hiện ra trên trăm đạo dòng nước, hướng tới trên lòng bàn tay không tụ đi.

Dòng nước chậm rãi hội tụ thành rồng hình thái, sau đó ngưng tụ lên, hóa thành tượng băng.

Nhưng nước chảy vẫn như cũ không ngừng, tiếp tục chảy vào đến thân rồng bên trong, khiến cho băng mật độ kịch liệt tăng lớn, như là đem phổ thông khối băng áp súc vô số lần, màu sắc cũng biến thành lam đậm lên.

Trong không khí nhiệt độ trình hai cực phân hoá, lấy Dương Thanh Huyền làm trung tâm khu vực, liệt hỏa thiêu đốt, lấy Hoàng Ngọc làm trung tâm khu vực, đóng băng ba thước.

Hai cỗ hoàn toàn ngược lại sức mạnh, đè ép cùng nhau, ngưng tụ ra vô số hơi nước, “Xì xì” sôi trào, như là một nói thiên nhiên màu trắng bình phong, đem Băng Hỏa hai thế giới tách rời ra.

“Ừm? Này chưởng pháp nhìn như rất tốt đây.”

Trên bầu trời, Độc Cô Tín trên mặt lộ ra kinh ngạc, nói: “Các ngươi Thiên Tông học viện, lúc nào nhiều như thế một loại Huyền giai võ kỹ?”

Lục Giang Bằng mặt âm trầm, hừ nói: “Thiên Tông học viện, võ học, phong phú, há lại là Chiến Linh học viện loại này xóm nghèo có thể so sánh!”

Độc Cô Tín cười nói: “Dương Thanh Huyền thiên phú thật là không tệ, ở võ kỹ lĩnh ngộ trên muốn vượt qua Hoàng Ngọc một bậc, nhưng cũng vẻn vẹn như vậy.”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 225: Đánh Lén Toàn Không Trảm

Lục Giang Bằng một trận phát khô, cả giận nói: “Còn có thể hay không thể an yên tĩnh tĩnh nhìn đổ chiến? Là đánh cược bọn họ đấu võ, vẫn là đánh cược ngươi ta ở giữa miệng đấu a? Muốn miệng đấu mà nói đến nha, lão tử trực tiếp dùng miệng đánh ngã ngươi!”

Độc Cô Tín thấy hắn tức giận, chỉ lo hắn tức giận, lập tức nói: “Được được được, không nói, ngươi yếu ngươi có lý.”

“Ông trời của ta!”

Lục Giang Bằng cũng tự biết thất thố, lập tức ổn định tâm tình, đem lửa giận bình ổn lại.

Cái kia Băng Hỏa hai nguồn sức mạnh đè ép càng ngày càng lợi hại, đại địa chịu đến hai loại nhiệt độ áp bức, ầm ầm gãy vỡ ra, càng xuất hiện đứt gãy, hàn băng nơi nổi lên, liệt hỏa nơi chìm xuống.

Dương Thanh Huyền hai tay giơ lên cao, cái kia đầy thiên hỏa diễm một hồi hóa thành to lớn chưởng ấn, lập tức đánh ra, “Lục Dương Khai Thiên!”

Hoàng Ngọc điều khiển Băng Long cũng đạt tới cực hạn, quát lên: “Hàn Băng Cự Long!”

“Ầm ầm ầm!”

Lục Dương Chưởng kích trên Băng Long, to lớn nguyên tố lực lượng đoàn xoáy cùng nhau, bùng nổ ra thanh âm đáng sợ.

Chu vi trong vòng mấy trăm trượng, đều bị này hai nguồn sức mạnh lan đến, xa xa liên miên rừng rậm cây cối ngã xuống, hóa thành bụi bay.

Lấy hai người làm trung tâm, cuồng bạo nguyên tố lực lượng càng là hướng tới không trung kích bắn mà ra, hình thành Băng Hỏa hai cây cột, xông thẳng Vân Tiêu.

Ở Băng Hỏa cuồng bạo bên trong, hóa ra đại lượng khói trắng, mắt không thể thấy, Dương Thanh Huyền bị phản kích lại sóng khí, chấn động được liên tiếp lui về phía sau.

Hơn nữa nguyên tố lực lượng tàn phá, liền liền đối thủ khí tức cảm ứng đều hoàn toàn không có.

Bỗng nhiên hắn mí mắt nháy mắt, trong con ngươi có tinh mang lộ ra, càng xem thấu khói trắng cùng Băng Hỏa, phát hiện Hoàng Ngọc vị trí.

Hoàng Ngọc dưới một kích này, cũng bị chấn động lui lại mấy bước, đồng thời mười phần thông minh hoành lệch vị trí đưa, nửa ngồi chồm hỗm trên mặt đất, đem chính mình ẩn giấu đi, chọn dùng thích hợp nhất phòng thủ, cảnh giác bốn phương.

Dương Thanh Huyền trong lòng âm thầm tán thưởng, tiểu tử này mặc dù là cái ngu ngốc, nhưng chiến đấu với nhau không một chút nào hàm hồ, là cái hợp lệ võ giả.

Hắn sử dụng tới khinh công, lặng yên không tiếng động cướp đến Hoàng Ngọc phía sau, chân khí tuôn ra vào thân kiếm, một cái huyền không chém sử dụng.

Này một cái chém pháp, là phối hợp lực lượng toàn thân, lợi dụng chân, phần eo, trên người trước sau phát lực, lại kéo cánh tay, bá đạo cực kỳ chém xuống đi!

“Xì!”

Không khí bỗng chốc bị chém nứt ra, hai loại nguyên tố cùng đại lượng hơi nước giống như màn sân khấu bị tách rời.

“Cái gì?!”

Hoàng Ngọc hoảng hốt, kiếm kia cách hắn mấy tấc lúc, mới cảm ứng được ác liệt kiếm khí, không khỏi kinh hãi, thất thanh kêu lên: “Ngươi làm sao nhận ra được ta vị trí?!”

Ngàn cân treo sợi tóc phía dưới, phòng ngự đã không còn kịp rồi, Hoàng Ngọc phía sau hiện ra một mảnh Kim Quang, càng là điều khiển kim loại hội tụ lại đây, ngưng tụ thành một mảnh thật mỏng phòng ngự.

“Ầm!”

Dương Thanh Huyền một chiêu kiếm chém quá mạnh, bổ ra kim loại màng mỏng, chém ở Hoàng Ngọc trên bả vai, một vệt máu tươi bão tố bắn ra.

“A!”

Hoàng Ngọc kêu thảm một tiếng, vừa đau vừa giận.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, kiếm kia rõ ràng chém ra kim loại phòng ngự, chém vào Hoàng Ngọc trên vai, nhưng như là chém ở trên tảng đá bình thường.

“Đây cũng là Ngọc Cốt cảnh hàm nghĩa sao? Xương như lưu ly!”

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, gặp miệng vết thương kia, mơ hồ có ánh sáng lộng lẫy lấp lóe, không chỉ có là Ngọc Cốt mạnh mẽ, hơn nữa kim loại màng mỏng dưới, còn có một tầng băng cứng, đem kiếm thế của hắn ngăn trở.

“Đáng chết!”

Hoàng Ngọc rống to, đột nhiên một quyền đánh vào trên thân kiếm, đem từ trên bả vai mình đánh văng ra, sau đó tay trái một quyền đánh tới!

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Không trung một mảnh liên tiếp nổ tung âm thanh, bốn phía Băng Hỏa nguyên tố ở quyền phong hạ nổ tung, Dương Thanh Huyền bảo kiếm bị đánh văng ra về sau, liền ý thức được không ổn, chân đạp Kiếm Bộ một hồi lui lại, liền biến mất ở còn chưa tan đi đi trong hơi nước.

Cả quá trình cũng bất quá mấy hơi thở, bốn phía ngoại trừ Băng Hỏa Bạo nứt âm thanh bất ngờ, cũng chưa nghe thanh âm khác.

Trên bầu trời quan chiến bốn người cũng đều là kinh hãi không thôi, phía dưới Băng Hỏa nguyên tố tàn phá, đồng thời hơi nước cuồn cuộn, tầm mắt của bọn họ cũng bị ngăn trở, thấy không rõ lắm.

Nhưng lại nghe thấy Hoàng Ngọc kêu thảm thiết cùng với quyền bạo âm thanh, tất cả đều là ngạc nhiên không ngớt, không hiểu Hoàng Ngọc tại sao lại kêu thảm thiết.

Đô Chính Chân càng là cả kinh nói: “Xảy ra chuyện gì rồi?” Hắn nhìn chung quanh, gặp Độc Cô Tín ba người cũng tất cả đều là mờ mịt cùng vẻ nghiêm túc.

Dương Thanh Huyền né tránh Hoàng Ngọc liên tiếp bạo kích về sau, liền nghe Hoàng Ngọc bay vọt âm thanh, hiển nhiên là di động vị trí.

Hắn thầm than một tiếng, cái kia thần bí linh mắt chỉ là tính ngẫu nhiên xuất hiện, nếu là mình có thể nắm giữ lời nói, ở loại địa phương này, chí ít có thể đánh lén Hoàng Ngọc ba lần trở lên.

Hiện tại chỉ có thể lẳng lặng chờ, cần phải tầm mắt khôi phục sau lại chiến.

Hoàng Ngọc càng là cảnh giác vạn phần, ở chính mình đứng yên bốn phía, ngưng tụ ra vài đạo tường đất, đồng thời kết lên dày đặc tầng băng, để ngừa Dương Thanh Huyền lại lần đánh lén. Trên bả vai hắn kiếm thương, mặt trên bao trùm một tầng thật mỏng màu xanh lục, chính là điều khiển nguyên tố "Gỗ", cung cấp sinh cơ, chữa trị thân thể.

Một hồi lâu sau, hai loại nguyên tố tàn dư bắt đầu giảm mạnh, tầm mắt từ từ khôi phục lại.

Dương Thanh Huyền cũng một mực tại điều tức thể lực, bỗng nhiên cảm thấy một luồng nguy hiểm, thả người nhảy một cái, sử dụng tới trèo lên thang mây công phu, bay thẳng lên cao hơn mười trượng.

"Ầm!"

Vị trí lúc trước của hắn, bị một cây to lớn băng trùy xuyên ở.

Hoàng Ngọc âm thanh từ trong hơi nước truyền đến, lạnh giọng nói: "Nguyên lai vừa nãy cái kia một cái đánh lén, là ngươi vận khí gây ra a, ta còn tưởng rằng này trong hỗn loạn, ngươi có thể thấy rõ vị trí của ta đây."

Dương Thanh Huyền thầm nói: "Không được!"

Chỉ thấy mờ tối phía trước, vô số đạo bóng đen bay tập mà đến, công kích chưa đến, bốn phía nhiệt độ liền đột nhiên hạ xuống băng điểm.

Hắn cũng bỗng nhiên ý thức được, Hoàng Ngọc thể tu ở trên hắn, con mắt nhưng tầm nhìn cũng là vượt qua hắn, vì vậy có thể trước tiên bắt lấy tung tích của hắn.

Ngay sau đó hóa ra Trảm Yêu Kiếm, cuồng chém đi tới.

Mỗi một đạo kiếm khí, đều chém nát một cây băng trùy, xuất liên tục hơn mười kiếm, mới đưa cái kia băng trùy toàn bộ chém nát.

Giờ khắc này, hơi nước cũng tiêu tan hơn nửa, mọi người tất cả đều khôi phục tầm mắt.

Dương Thanh Huyền ánh mắt lạnh lẽo nhìn chằm chằm Hoàng Ngọc, Hoàng Ngọc nhưng là đầy mặt châm chọc, trong mắt ngậm lấy nồng đậm sát ý cùng lửa giận.

Trên bầu trời bốn người tất cả giật mình, bọn họ ngay lập tức liền phát hiện Hoàng Ngọc trên vai trên thân kiếm, hơn nữa nhìn ra, thương rất nặng.

Bốn người đều là hai mặt nhìn nhau, không biết Dương Thanh Huyền là làm được bằng cách nào.

Hoàng Ngọc lạnh giọng nói: “Ngươi lại có thể gây tổn thương cho ta, thực sự là kỳ tích.” Càng là lửa giận ngút trời, thì càng sắc mặt lạnh lẽo.

Dương Thanh Huyền nói: “Như cái này cũng là kỳ tích mà nói, như vậy tiếp đó sẽ phát sinh rất nhiều kỳ tích.”

“Làm càn!”

Hoàng Ngọc nổi giận nói: “Cho ngươi chút ánh mặt trời liền xán lạn, như vậy trực tiếp đi chết đi!”

Hắn hai chân giẫm một cái, mặt đất “Oanh” liền nổ ra một cái hố đất, cả người như mũi tên kích bắn tới.

Lục Giang Bằng khắp khuôn mặt là sầu lo, hắn biết rõ Dương

Thanh Huyền thực lực, đồng thời cũng đem Hoàng Ngọc thực lực nhìn thấu.

Hoàng Ngọc cùng Dương Thanh Huyền bình thường, tương tự là đi song võ con đường, thể tu vì là Ngọc Cốt trung kỳ, luyện khí vì là Linh Võ đại viên mãn, Võ Hồn cùng Dương Thanh Huyền không khác nhau chút nào, đều là tím phẩm thiên phú!

Toàn phương vị thắng được, để Lục Giang Bằng hầu như không còn nửa điểm nhớ nhung!

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 226: Hoàng Thế Ấn

Dương Thanh Huyền tay xe quyết ấn, Trảm Yêu Kiếm trên màu tím hồn quang quanh quẩn, phát sinh tiếng kiếm reo, lập tức chém đi ra ngoài.

Kiếm nhanh không thấy hình bóng, chỉ thấy một nói ánh sáng xanh chớp mắt xẹt qua, tiếng xé gió ong ong bên tai!

“Ha ha, dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, còn không phải phải chết!”

Hoàng Ngọc xông đến Dương Thanh Huyền trước người, đột nhiên thân thể ưỡn một cái, lăng không lật ra một vòng, toàn bộ lực lượng tụ ở trên nắm tay, hướng tới ánh kiếm bên trong đánh tới.

Trên nắm tay một tầng Kim Quang lan tràn ra, cả cánh tay đều bị kim loại bao trùm.

“Oành!”

Thiết Quyền đánh vào ánh kiếm, kích trên Trảm Yêu Kiếm, Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy cánh tay tê rần, bị đối phương lực quyền phản chấn, bay ngược xa hơn mười trượng.

Nhưng ở quyền kiếm tương giao trong nháy mắt, một nói ánh sáng xanh xuyên thấu kim loại phòng ngự, bắn vào Hoàng Ngọc cánh tay, đau hắn kêu thảm một tiếng.

“A!”

Nửa bên thân thể đều run run một hồi, hai mắt trợn tròn, cả giận nói: “Sấm sét?!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt lành lạnh, chính là Phong Lôi Kiếm thức thứ hai hám thiên lôi, chỉ tiếc Lôi Điện chi lực quá yếu, chỉ có thể tạo thành trong nháy mắt ma túy, cũng không thể đưa đến tính thực chất thương tổn.

Hoàng Ngọc lạnh giọng nói: “Ngươi con ruồi này, càng ngày càng khiến người chán ghét!”

Dứt lời, thân hình bạo lên, như Đại Bằng giương cánh, hai ngón nhón lấy, quát lên: “Lở đất!”

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền chỗ đứng, dĩ nhiên lún xuống dưới, hắn trong nháy mắt dùng sức giẫm mạnh, liền vọt lên.

Hoàng Ngọc quyết ấn biến đổi, quát lên: “Quỷ trảo!”

“Ầm ầm ầm!”

Từ đại địa bên trong duỗi ra một cái to lớn thạch thủ, năm ngón tay mở ra, già thiên cái địa, vồ xuống.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, giờ khắc này thân trên không trung, không thể tránh né.

Không chỉ có đá tảng bàn tay lớn vồ xuống, hơn nữa phía trước Hoàng Ngọc bay lên không mà đến, mỗi một lần nhảy lên rơi xuống, liền ở dưới chân ngưng tụ một tầng miếng băng mỏng, mượn lực lại nổi lên.

Dương Thanh Huyền sắc mặt cực kỳ khó coi, thuận thế hướng phía dưới té ngửa, mặt hướng bầu trời, vận lên Lục Dương Chưởng, đánh về phía cái kia bàn tay khổng lồ!

“Ầm ầm!”

Song chưởng va chạm, toàn bộ nát tan, bàn tay khổng lồ hóa thành vô số đất đá, ở Viêm Dương chân khí bao phủ thấp hơn không trung tản ra.

Dương Thanh Huyền mượn một kích này phản chấn, trong nháy mắt rơi xuống, hai chân đột nhiên giẫm vào đại địa, “Ầm ầm” một tiếng, đập vỡ tan mặt đất.

Nhưng Hoàng Ngọc đoán chắc của hắn lạc nơi, cơ hồ là cùng hắn đồng bộ rơi xuống, hóa chưởng làm đao, chém về phía hắn phần gáy, như muốn báo lúc trước mối thù.

“Nhị thức hám thiên lôi!”

Dương Thanh Huyền sớm có phòng bị, nhanh chóng đâm ra một chiêu kiếm, ánh chớp ở trên kiếm lóng lánh.

“Oành!”

Hoàng Ngọc bàn tay phách ở trên kiếm, chấn động lên một mảnh tia lôi dẫn, nhưng không có bị điện giật ngứa dấu hiệu, ngược lại là chấn động đến mức Dương Thanh Huyền nứt gan bàn tay, cơ hồ muốn trường kiếm tuột tay.

“Ha ha, ngươi cho rằng điểm ấy sấm sét, liền có thể thương tổn được ta sao? Thông minh nợ phí a!”

Hoàng Ngọc cười lớn không ngớt, một chưởng mãnh liệt áp mà xuống.

Dương Thanh Huyền cầm kiếm bất ổn, bị chưởng lực kia áp đến trên bả vai, lõm vào, máu tươi theo vết kiếm chảy ra, rất nhanh sẽ nhuộm dần xiêm y.

Trong lòng hắn hoảng hốt, giờ khắc này bị áp chế lại, như là không thể thoát thân mà nói, đầu khả năng liền thật sự cũng bị tước mất.

Dưới tình thế cấp bách, tay trái nhón chỉ, một chiêu Yêu Nguyệt Chỉ liền lăng không nhấn tới.

Hoàng Ngọc gặp cái kia chỉ pháp ác liệt, mặc dù đầy mặt khinh bỉ, cũng không dám khinh địch, tương tự là nhặt lên chỉ đến, đón mà bên trên.

“Oành!”

Hai đạo chỉ lực kích va, từng vòng sóng gợn tản ra, càng là cân sức ngang tài.

Hoàng Ngọc sắc mặt trầm xuống, hai mắt phun lửa, tựa hồ dẫn cho là nhục, chính mình toàn phương vị vượt qua đối phương, nhưng đánh mãi không xong, không khỏi trong tay gia tăng mấy phần khí lực, Dương Thanh Huyền trên vai máu tuôn ra càng nhanh hơn.

Trên bầu trời Lục Giang Bằng có chút không kiềm chế nổi, cánh tay run rẩy dưới, nếu là một khi có bất trắc, liền sẽ lập tức ra tay.

Độc Cô Tín cùng Nhan Lương cũng đều có chút sốt sắng, cái này Hoàng Ngọc tính cách bất thường, sát phạt quả quyết, nếu là giết Dương Thanh Huyền, sợ Lục Giang Bằng tại chỗ liền sẽ nổi khùng, phiền phức liền lớn.

Hoàng Ngọc cười gằn nói: “Còn có cái gì lá bài tẩy, tất cả đều lấy ra đi, bổn công tử tất cả đều tiếp nhận! Ta muốn cho ngươi chết tâm phục khẩu phục, chết tràn đầy tuyệt vọng!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, một tay bấm quyết, quát lên: “Kiếm đến!”

Chỗ mi tâm Võ Hồn ấn hào quang chói lọi, hoảng hốt trong lúc đó, có vô số kiếm ảnh tràng động, như muốn xuất hiện giữa trời.

Hoàng Ngọc hơi thay đổi sắc mặt, chợt nhớ tới Đô Chính Chân mà nói, quát lên: “Đừng vội ra vẻ!” Năm ngón tay thành trảo, đầu ngón tay đều là hóa ra màu vàng lưỡi dao sắc, đột nhiên chộp tới!

“Ầm!”

Cách Dương Thanh Huyền mi tâm một thước nơi, liền đụng tới kiếm cương, phát sinh tiếng kim loại va chạm.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Sau đó kiếm khí tăng mạnh, ở Dương Thanh Huyền quanh thân lượn vòng, Hoàng Ngọc hoảng sợ dưới, toàn bộ thân hình đều bao trùm một tầng màu vàng nhạt, chống đỡ cái kia không hiểu ra sao kiếm khí.

Lục Giang Bằng mấy người cũng nhìn giật mình không thôi.

Đô Chính Chân mặt âm trầm, đã sớm biết Dương Thanh Huyền Võ Hồn sẽ không đơn giản như vậy.

Độc Cô Tín nhẹ nhàng gật đầu nói: “Thiên phú rất mạnh, nhưng cũng tiếc, nhất lực phá vạn pháp.”

Hoàng Ngọc cũng là quát lên: “Kết thúc!”

Năm ngón tay một quyền thành quyền, đánh mạnh mà ra, “Phanh phanh phanh” đánh nát đầy thiên kiếm khí, ngay lúc sắp rơi Dương Thanh Huyền trên mặt, bỗng nhiên trong kiếm quang hồng quang lóe lên, một cỗ cường đại khiến người hít thở không thông hỏa diễm dựng lên.

Mặc dù là Hoàng Ngọc, cũng đã nhận ra nguy hiểm, thất thanh nói: “Cái gì?!”

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền trong tay nâng một chiếc ấn ngọc, sức mạnh đáng sợ từ trong đó xoáy mở, khuấy động lòng người!

Lục Giang Bằng con ngươi co rụt lại, lập tức nhớ tới năm ngày trước, Dương Thanh Huyền nói cổ bảo.

Độc Cô Tín cũng là nhíu mày lại, hồ nghi nói: “Cổ bảo?”

Cái viên này ngọc ấn khi mới xuất hiện, như một đoạn ngón cái, trong nháy mắt liền hóa thành to bằng nắm tay, có ngọn lửa màu đỏ thẫm văn tự, ở trên dưới lấp lóe.

“Ngươi nói không sai, kết thúc.”

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói, lật bàn tay một cái, cái kia ngọc ấn lóe lên một cái rồi biến mất, sau một khắc liền hiện lên ở hai người bầu trời, lớn lên theo gió.

“Không được!”

Hoàng Ngọc trong lòng hoảng hốt, lại cũng không kịp nhớ giết Dương Thanh Huyền, đột nhiên thu hồi tay đến, hai chân giẫm một cái liền hướng sau bỏ chạy.

Nhưng này ngọc ấn trong khoảnh khắc liền hóa thành nửa mẫu to nhỏ, ấn xuống “Hoàng” chữ huy hoàng rực rỡ, dường như muốn trấn áp tất cả!

“Chuyện này...”

Lục Giang Bằng bốn người đều bị biến cố bất thình lình cả kinh há to mồm, không phản ứng kịp.

Dương Thanh Huyền một tay bấm quyết, quát lên: “Áp!”

“Ầm ầm ầm!”

Hoàng Thế Ấn như thiên thạch rơi xuống, vừa loáng một cái, đại địa liền ầm ầm vỡ vụn, ngàn vạn đạo vết nứt hướng tới bốn phía tản đi.

Hoàng Ngọc ở đằng kia to lớn Hoàng Thế Ấn dưới, giống như nhỏ bé giun dế, liều mạng chạy trốn, nhưng căn bản không đường có thể trốn.

“Ngũ Hành lực lượng, tụ!”

“Kim thuẫn!”

“Mộc lưới!”

“Băng bích!”

“Tường lửa!”

“Đại Địa thủ hộ!”

Ngũ Hành lực lượng điên cuồng vọt tới, ở Hoàng Ngọc trước người hóa ra từng đạo từng đạo phòng ngự, giống như một toà Ngũ Hành nguyên tố tháp, vụt lên từ mặt đất!

“Ầm ầm!”

“Ầm ầm!”

Cự ấn đánh vào nguyên tố phòng ngự bên trên, trời long đất lở, đáng sợ Chí Dương chân khí tuôn trào ra, cái kia tháp chống đỡ một sát, liền ầm ầm phá toái, nguyên tố bạo ngược mở, trùng thiên quán địa!

Hoàng Ngọc giống như cái kia nhỏ bé giun dế, ở đây đáng sợ thiên địa oai dưới, trực tiếp rơi vào phá toái đại chính là cái khe.

Hoàng Thế Ấn lập tức đánh rơi, đầy trời bụi bặm nổ tung, dâng tới bốn phương tám hướng, một áng lửa phóng lên trời, xuyên vào mây xanh!

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 227: Ngũ Hành Hoàn

Dương Thanh Huyền cũng bị một kích này uy lực dọa cho phát sợ, nhưng ngọn lửa kia cuốn lấy bụi bặm bay tập mà đến, nhất thời triển khai trèo lên thang mây, nhảy lên một cái, tránh né cái kia dư âm xung kích.

Sau đó một tay bấm quyết, hướng tới trong hư không một trảo, một đạo hồng mang kích bắn mà đến, trở xuống trong tay hắn.

Chính là mới vừa rồi đập đi ra Hoàng Thế Ấn, biến trở về to bằng ngón cái, hơn nữa bên trong linh khí mất hết, cùng phổ thông ngọc ấn cơ hồ không còn phân biệt.

“Sức lực thật là mạnh, đáng tiếc.”

Dương Thanh Huyền vừa vui vừa lo, lo chính là này Hoàng Thế Ấn cần năng lượng quá mức khổng lồ, trong đầu của hắn hiện ra ở bên trong mật thất thời gian tình cảnh, cái kia mười lăm viên Thiên Hà thủy châu, bị này ngọc ấn trực tiếp rút sạch, đã biến thành phổ thông hạt châu.

Nghĩ tới đây, không khỏi một trận thịt đau, hơn nữa đi nơi nào tìm này rất nhiều Chí Dương chân khí bổ khuyết Hoàng Thế Ấn thiếu hụt.

Thu hồi Hoàng Thế Ấn về sau, liền mắt lạnh nhìn phía trước cuồng bạo nguyên tố gợn sóng, Ngũ Hành tháp phòng ngự bị đánh tan, trong thiên địa tất cả đều là nguyên tố tàn phá.

Bầu trời bỗng nhiên trở nên tối lại, mây đen nằm dày đặc, áp cực thấp, cuồng phong đột nhiên nổi lên, bắt đầu điện tiếng sấm chớp.

Rất nhanh, liền bắt đầu mưa, mưa to, đánh ở trên mặt đất, thanh tẩy hòn đảo này.

Lục Giang Bằng bốn người, sắc mặt bất nhất, nhưng đều ngưng trọng nhìn phía dưới.

Nguyên tố lực lượng bị nước mưa giội rửa, đại địa dần lộ hình dáng, Hoàng Thế Ấn kích chỗ, một cái hố sâu to lớn, nhìn không thấy đáy, mơ hồ còn có thể có tiếng sóng truyền đến.

Mọi người đều là trong lòng hoảng hốt, Đô Chính Chân thất thanh kêu lên: “Hòn đảo... Bị đánh xuyên rồi?!”

Độc Cô Tín sắc mặt âm trầm như nước, lạnh giọng nói: “Lục Giang Bằng, ngươi được lắm đấy! Đồ đệ không được, liền dựa vào Nguyên Khí đánh!”

Lục Giang Bằng cũng là ngây dại, này Nguyên Khí là đến Tĩnh Vân Quốc sau mới mua, ai biết mua được liền có thể dùng, hơn nữa đáng sợ như vậy, hắn không phục nói: “Nguyên Khí, cũng là thực lực một phần. Lớn bao nhiêu năng lực, liền có thể điều động rất mạnh Nguyên Khí, này có cái gì không đúng sao?”

“Hừ!”

Độc Cô Tín lạnh rên một tiếng, đầy mặt lửa giận, hai tay chắp sau lưng, ánh mắt lạnh lẽo nhìn chằm chằm phía dưới.

Đô Chính Chân nuốt nuốt nước miếng, khó nhọc nói: “Sư, sư tôn, sư đệ hắn...”

Độc Cô Tín lạnh lùng nói: “Yên tâm đi, Hoàng Ngọc hắn không chết được, ta Bạch Cốt Hộ Tâm Kính cho hắn, nhưng dưới một kích này sợ là đả thương nặng, thắng bại khó liệu."

Lục Giang Bằng mí mắt giật lên, cả giận nói: "Tốt a, Độc Cô Tín, ngươi được lắm đấy! Bạch Cốt Hộ Tâm Kính, đủ để chịu đựng Nguyên Võ cảnh đại cao thủ một đòn, đây cơ hồ liền đứng ở thế bất bại, ngươi, ngươi điên rồi!"

Độc Cô Tín da mặt co quắp dưới, hừ lạnh nói: "Hừ, nào có ngươi lợi hại? Cái kia ngọc ấn một đòn, mặc dù là lão phu cũng không dám tùy tiện đỡ lấy, ngươi này thuần túy là ôm muốn đồ nhi ta tính mạng tâm thái tới."

Lục Giang Bằng cả giận hừ một tiếng, liền xanh mặt không nói lời nào.

Hoàng Thế Ấn không phải là hắn chuẩn bị cho Dương Thanh Huyền, nội tâm luôn cảm giác mình bị thua thiệt.

Nhan Lương đột nhiên kêu một tiếng, nói: "Đi lên."

Chỉ thấy cái kia trong hố sâu, một bóng người bay vụt mà lên, lạc ở phía xa trên mặt đất, máu me khắp người, kịch liệt thở hổn hển.

Thân ảnh kia chính là Hoàng Ngọc, hắn mở ra trên thân dính đầy máu tươi vạt áo, chỉ thấy bên trong từng khối từng khối bạch cốt mảnh vỡ rớt xuống, hai mắt trừng lớn, tràn đầy ngạc nhiên.

Không biết Dương Thanh Huyền thần sắc, so với hắn càng sâu gấp trăm lần!

"Chuyện này... Này còn không chết?!"

Dương Thanh Huyền thở một hơi lãnh khí, chỉ cảm thấy tay chân lạnh lẽo, một mực kiên định tự tin, cũng bắt đầu dao động lên, môn tự hỏi lòng nói: "Này, này có thể thắng sao?"

“Đáng chết a!!”

Đột nhiên Hoàng Ngọc đột nhiên ngửa mặt lên trời gào to, thương thế trên người trong nháy mắt tăng thêm, máu tươi bão táp mà ra.

Nếu không có hắn thể tu võ giả, đạt đến Ngọc Cốt cảnh, mặc dù có Bạch Cốt Hộ Tâm Kính, cũng đã lĩnh hộp cơm.

Hoàng Ngọc đối với trên người mình thương ngoảnh mặt làm ngơ, hai mắt biến đến đỏ bừng một mảnh, giận dữ hét: “Một con giun dế, lại đem ta thương tổn tới cái trình độ này!”

Trên người hắn màu tím hồn quang phóng lên trời, Ngũ Hành lực lượng tuôn ra mà lên, hóa thành từng đạo từng đạo nguyên tố vòng, quấn ở quanh thân.

Độc Cô Tín hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Hoàng Ngọc!”

Lục Giang Bằng cũng phát hiện không đúng, sợ hãi nói: “Tiểu tử này muốn đem Võ Hồn lực lượng tranh thủ!”

Duy trì Võ Hồn xuất hiện, cần nhất định hồn lực chống đỡ, gây nên tranh thủ Võ Hồn, liền đem sau cùng hồn lực cũng tát lấy ra, sử dụng tới mạnh mẽ một đòn.

Đòn đánh này về sau, Võ Hồn liền sẽ biến mất, cần thời gian nhất định mới có thể khôi phục lại đây.

Ngắn thì ba ngày, nhiều thì ba tháng, nhưng cũng tồn tại cực lớn nguy hiểm, không ít người ở tranh thủ Võ Hồn một đòn về sau, Võ Hồn cũng không có xuất hiện nữa.

Vì lẽ đó nếu không có rơi vào tuyệt vọng, không có người sẽ tranh thủ Võ Hồn hóa thành một kích.

Đô Chính Chân trên mặt lộ ra khó có thể phát giác sắc mặt vui mừng, trong đôi mắt lập loè vẻ hưng phấn.

Trước Hoàng Thế Ấn ra, trấn áp tất cả, để hắn cơ hồ lâm vào tuyệt vọng, cho rằng phải thua không thể nghi ngờ.

Giờ khắc này Hoàng Ngọc bị làm tức giận nổi điên, thắng lợi ánh rạng đông lại lần hiện lên.

Hắn chỉ phải thắng, còn Hoàng Ngọc sống hay chết là phế, hắn có thể không cần thiết chút nào.

Độc Cô Tín quát to: "Hoàng Ngọc, dừng tay! Đừng đã phát điên!"

"Câm miệng!!"

Hoàng Ngọc điên cuồng hét lên một tiếng, trong mắt nổ bắn ra sát khí, chỉ vào trên bầu trời quát: "Đều cho ta yên tĩnh lại! Lẳng lặng nhìn ta hành hạ đến chết cái này cặn bã!"

Độc Cô Tín cùng Nhan Lương đều hoàn toàn biến sắc, trong mắt ẩn hiện lửa giận.

Hoàng Ngọc luôn luôn ngông cuồng tự đại, coi trời bằng vung, nhưng bởi vì thiên phú kinh người, vì lẽ đó Độc Cô Tín mấy người cũng nhiều chỗ nhường nhịn, mặc cho hắn tính tình đến, không nghĩ tới nhưng làm trầm trọng thêm, đã hoàn toàn mắt không sư trưởng.

Độc Cô Tín xanh mặt, trong hai mắt bốc lên lửa giận, lạnh lùng nhìn chằm chằm.

Lục Giang Bằng lạnh lùng nói: "Độc Cô Tín, ta nói rõ mất lòng trước được lòng sau, nếu là Dương Thanh Huyền một khi gặp nguy hiểm, ta liền muốn xuất thủ trấn áp."

Độc Cô Tín phảng phất không có nghe thấy, vẫn như cũ mặt âm trầm.

Trên mặt đất, cuồng bạo nguyên tố lực lượng lại nổi lên, đặc biệt nguyên tố “Nước”, mượn nhờ mưa to gió lớn, hóa thành từng đạo từng đạo Thủy Long, nối tiếp nhau ở trời cao.

Hoàng Ngọc trên thân hồn quang tuôn trào ra, chập chờn bất định, năm đạo cự đại nguyên tố vòng ở trên không tản ra, Thủy Long gầm hét lên, qua lại bên trong.

“Trò chơi này càng ngày càng khiến người chán ghét, ta triệt để không còn hứng thú, chiêu này liền tiễn ngươi về tây thiên đi!”

Hoàng Ngọc nhảy lên một cái, đạp ở một cái Thủy Long trên thân, quát: “Đại đầy xâu mạnh nhất hàm nghĩa Ngũ Hành Hoàn, cho ta áp!”

“Ầm ầm ầm!”

Năm đạo vầng sáng phá không đánh xuống, đầy trời Thủy Long cũng rít gào mà đến, tựa như một hồi mưa sao sa, từ trên trời mà tới.

Hoàng Ngọc giẫm trên người Thủy Long, cũng thuận theo mà xuống, cười như điên nói: “Ha ha ha ha, mặc ngươi có mạnh hơn cổ bảo, cũng không thể nghịch chuyển bại cục! Gặp gỡ thiên tài ta, chỉ có một con đường chết, này liền là của ngươi số mệnh!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, ở đây đáng sợ uy thế dưới, tự tin một lần chịu đến dao động, nhưng rất nhanh lại kiên định hạ xuống.

Kết quả thất bại, chết một lần mà thôi, cũng không có gì đáng sợ chứ. Tuyệt cảnh, hắn trải qua nhiều lắm, cũng không để ý nhiều lần này.

Vào giờ phút này, trái lại càng thêm trấn định lại, hai tay duỗi ra, trên tay phải Viêm Dương bay lên, trên tay trái kiếm khí kích bắn.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 228: Chuyển Bại Thành Thắng

Vào giờ phút này, trái lại càng thêm trấn định lại, hai tay duỗi ra, trên tay phải Viêm Dương bay lên, trên tay trái kiếm khí kích bắn.

Hiện tại duy nhất chỉ có thể làm, liền đem toàn bộ lực lượng của mình phát huy được, lại không chỗ trống có thể nghĩ.

Dương Thanh Huyền hết sức chuyên chú, trên tay phải Lục Đạo Viêm Dương ngưng tụ thành chưởng, trên tay trái một mảnh kiếm cương tản ra, hai nguồn sức mạnh tăng lên đến cực hạn, cả người nhảy lên một cái, đón Hoàng Ngọc mà đi.

Cùng cái kia già thiên cái địa công kích so với, Dương Thanh Huyền bóng người có vẻ bé nhỏ không đáng kể, lại như một đạo huyễn ảnh, một áng mây, một viên sao chổi.

“Ầm ầm!!”

Chí Dương chân khí cùng kiếm khí hóa thành hai cái to lớn chùm sáng, nhảy vào mưa sao sa bên trong, kích trên Ngũ Hành Hoàn!

“Ầm ầm!!”

Sức mạnh đáng sợ trong nháy mắt nổ tung, Chấn Thiên Động Địa tiếng vang không dứt bên tai.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy đầu óc một mộng, ngạnh kháng chớp mắt, hai nguồn sức mạnh liền bị triệt để đánh nổ, Ngũ

Hành nguyên tố trút xuống, oanh ở trên người hắn, một ngụm máu tươi phun ra ngoài.

“Ha ha! Bọ ngựa đấu xe, chỉ có một con đường chết!”

Hoàng Ngọc cười lớn không ngớt, tức thì mà xuống, một hồi liền xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trước người, hai tay kết ấn, bỗng nhiên đánh ra!

Trên bầu trời Lục Giang Bằng cũng nhìn không được nữa, bóng người loáng một cái, liền đáp xuống, nhưng tới gần trong nháy mắt, thân thể của hắn hơi ngưng lại, càng mạnh mẽ để cho mình ngừng lại.

Nguyên bản bị Ngũ Hành ánh sáng soi sáng óng ánh bầu trời, đột nhiên trở nên tối tăm cực kỳ, Chấn Thiên Động Địa tiếng vang cũng mất, trước mắt chỉ nhìn thấy Ngũ Hành ánh sáng, toàn bộ thế giới đều phảng phất yên tĩnh lại.

Nhưng này Ngũ Hành ánh sáng, cũng đã mất đi trước sắc thái, trong thiên địa chói mắt nhất, chính là đầy trời Tinh Thần, còn có mặt trăng!

“Mặt trăng?”

Mấy người đều là sững sờ, ngẩng đầu nhìn tới, ngơ ngác nói: “Hai vầng trăng sáng?”

Đầy trời sao lốm đốm đầy trời bên trong, hai cái sáng trưng thiên thể lơ lửng ở trên không, tỏa ra từ Từ Quang huy, một sáng một tối.

“Mặt trời?!”

Lục Giang Bằng trong lòng kinh ngạc thốt lên một tiếng, sợ hãi nói: “Cái kia càng sáng hơn không phải mặt trăng, là mặt trời!!”

Này một quỷ dị thiên địa dị tượng, lập tức làm cho tất cả mọi người trở nên ngạc nhiên, nhưng càng thêm ngạc nhiên nhưng là Dương Thanh Huyền, hắn phát hiện Hoàng Ngọc hai tay kết ấn đánh xuống, tốc độ biến đến mức dị thường chậm chạp, liền ngay cả mặt kia trên biểu tình dữ tợn, cũng ở thả động tác chậm.

Không chỉ có như vậy, bốn phía Ngũ Hành Hoàn ánh sáng, xung kích mà xuống Thủy Long, tốc độ cũng biến thành thật chậm, xa xa Lục Giang Bằng, Độc Cô Tín đám người, cũng lập tức cuốn vào đến cái này quỷ dị cảnh tượng bên trong, toàn cũng bắt đầu trở nên chậm lên.

“Nhật Nguyệt Tinh Luân?!”

Dương Thanh Huyền trong lòng cả kinh, nhìn lên trên trời vẻ kinh dị, lập tức phản ứng lại, chính là Thiên Hạ Hữu Địch ngưng tụ ra Nhật Nguyệt Tinh Luân.

Trong lòng có cảm giác, nhất thời một cái vầng sáng nhàn nhạt quấn ở bốn phía, bên trên sao lốm đốm đầy trời, Nhật Nguyệt hành trời.

“Này Nhật Nguyệt Tinh Luân, đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Chính suy nghĩ lấy, Hoàng Ngọc song chưởng đã đánh tới trước ngực, trên mặt cái kia biểu tình dữ tợn, còn có ánh mắt hưng phấn, đều sinh động chân thực.

Dương Thanh Huyền đương nhiên sẽ không để hắn bắn trúng, mạnh mẽ nhấc lên một cái chân khí, liền nhảy lên, tránh thoát một kích kia.

Từ Hoàng Ngọc hai tay ấn bên trong, bùng nổ ra cường đại xung kích, chậm rãi hướng phía dưới tản đi.

Dương Thanh Huyền bị cảnh tượng trước mắt chấn động, hắn có thể thấy rõ ràng chưởng lực kia áp bức không khí, sau đó chậm rãi truyền ra.

“Là thời gian... Thời gian chậm lại.”

Dương Thanh Huyền nhìn bốn bề một chút, nhìn chằm chằm xa xa rừng rậm, còn có khắp Thiên Lạc mưa, tự nghĩ nói: “Cả thiên địa, thời gian đều chậm lại.”

Bỗng nhiên, cái kia trở nên chậm mưa rơi, lại bắt đầu tí tách tí tách tăng nhanh tốc độ.

“Không được! Thời gian muốn khôi phục bình thường!”

Dương Thanh Huyền cả kinh, quay lại đầu đến, phát hiện Hoàng Ngọc lòng bàn tay sức mạnh, tương tự bắt đầu khôi phục bình thường tốc độ.

Hắn mãnh liệt cắn răng nhốt, giơ tay lên, hét lớn: “Nhật Nguyệt Tinh Luân! Tuy rằng ta không biết ngươi là như thế nào tồn tại, nhưng nếu xuất hiện, liền cho ta sức mạnh đi!”

Quấn ở quanh thân Nhật Nguyệt Tinh vầng sáng một hồi biến mất, hóa thành Lục Đạo Viêm Dương, ở Dương Thanh Huyền trên lòng bàn tay phương xoay quanh, hóa thành một chưởng!

“Lục Dương Khai Thiên!”

Ngay ở Nhật Nguyệt Tinh vầng sáng biến mất trong nháy mắt, cả cái thời gian khôi phục trật tự, Dương Thanh Huyền một chưởng ngưng tụ đến đại thành, cuồng kích mà xuống!

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người là giật nảy cả mình, dưới cái nhìn của bọn họ, Dương Thanh Huyền cơ hồ là thuấn di biến mất, hơn nữa không gặp hắn động tác, liền ngưng tụ ra Lục Dương Chưởng.

“Nhanh, thật nhanh!”

Độc Cô Tín đầy mặt vẻ hoảng sợ, cả kinh nói: “Liền ngay cả ta cũng không thể thấy rõ hắn động tác, chỉ có thể vi diệu bắt lấy một ít tàn ảnh, làm sao có khả năng nhanh như vậy? Vừa nãy thiên địa dị tượng, có hay không cùng hắn có quan hệ?!”

Một loạt vấn đề, tương tự xuất hiện ở Lục Giang Bằng, Nhan Lương cùng Đô Chính Chân trong đầu, không người có thể đáp!

Hoàng Ngọc càng là vẻ mặt mộng bức, ngay lúc sắp đập chết Dương Thanh Huyền, lại phát hiện hắn bỗng nhiên thuấn di mà đi, liền ngay cả một chút tàn ảnh đều không thể thấy rõ, sau đó liền cảm nhận được sức mạnh đáng sợ, lăng không kéo tới!

“Cái gì? Không, không!”

Hoàng Ngọc hoảng sợ hét lớn một tiếng, cái kia Lục Dương Chưởng cơ hồ ngưng tụ Dương Thanh Huyền toàn bộ sức mạnh, còn có Nhật Nguyệt Tinh Luân xoay chuyển thời gian về sau, còn sót lại một chút năng lượng, cũng toàn bộ hóa vào bên trong.

Một chưởng này, bài sơn đảo hải, cử đỉnh đãng thuyền!

Hoàng Ngọc đã không né tránh kịp, hơn nữa toàn thân hồn lực đã bị rút sạch, chỉ có thể dựa vào thân thể mạnh mẽ chống đỡ!

“Oành!”

Cự chưởng vỗ xuống, lại như là vợt đánh vào con ruồi trên thân, gọn gàng nhanh chóng, trực tiếp đánh vào đại địa, chấn động lên năng lượng cuồng bạo, phóng lên trời!

“Ầm ầm!”

Không chỉ có là Lục Dương Chưởng ở trên mặt đất nổ tung, Hoàng Ngọc Ngũ Hành Hoàn cùng đầy trời Thủy Long, cũng tất cả đều đánh xuống, rung trời liên tiếp vang lên, một mảnh tận thế cảnh tượng!

Lục Giang Bằng bốn người triệt để bị dại ra, bọn họ đều không thể bắt lấy Dương Thanh Huyền tốc độ, chỉ có Độc Cô Tín một mực chăm chú quan chiến, đồng thời thị lực kinh người, mới nhìn rõ một chút nhỏ.

Kỳ thực cả quá trình không hề dài, Nhật Nguyệt Tinh Luân thu nạp Thiên Hà thủy tinh hoa có hạn, chỉ là đem hai cái thời gian hô hấp, trì hoãn đến mười cái hô hấp, giống như là Dương Thanh Huyền tốc độ tăng lên năm lần!

Nhật Nguyệt Tinh Luân là ký thể ở Thiên Hạ Hữu Địch bên trong Hồn khí, cơ bản giống như là là Thiên Hạ Hữu Địch một phần, năm đó bị người đánh tan về sau, một mực lại chưa xuất hiện.

Cho đến nội viện sát hạch, ở cổ điện ở dưới Thiên Hà trong nước, Thiên Hạ Hữu Địch cảm nhận được cường đại Chí Dương lực lượng, lúc này mới hóa hình mà ra, một lần nữa ngưng luyện Nhật Nguyệt Tinh Luân.

Thật vất vả ngưng luyện ra mô hình, lại bị Dương Thanh Huyền một lần khô kiệt, lại lần tiêu tan ở giữa thiên địa, không còn tồn tại nữa.

Đương nhiên, những này Dương Thanh Huyền cũng không biết, chỉ là sống sót sau tai nạn, lẳng lặng nhìn cái kia bị tàn phá đại địa.

Lục Dương Chưởng lực phản chấn, đem hắn kích bay lên trên không, giờ khắc này cũng là cung giương hết đà, từ không trung hướng tới trên mặt đất rơi xuống.

“Oành!”

Vật rơi tự do, nện ở loang loang lổ lổ trên mặt đất.

Nguyên tố lực lượng chưa tan hết, cuồng phong bao phủ dưới, một hồi lạnh lẽo tận xương, một hồi hỏa thiêu hỏa liệu, một hồi như gió xuân ấm áp, một hồi da như dao cắt, một hồi miệng đắng lưỡi khô, chính là Ngũ Hành lực lượng cụ hiện.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 229: Thời Gian Trục Tuyến

Trên bầu trời bốn người cũng lại kiềm chế không được, tất cả đều bay rơi xuống, chỉ là hai người thắng bại không rõ, vẫn như cũ không tiện can thiệp chiến trường.

“Khặc, khặc khặc!”

Dương Thanh Huyền nằm trên đất, ho kịch liệt, mỗi một lần đều ho ra một vũng máu đến, nhìn Lục Giang Bằng hãi hùng khiếp vía.

Độc Cô Tín ba người đều là mặt xám như tro tàn, Dương Thanh Huyền tuy rằng ho ra máu ho khan đáng sợ, nhưng ít ra còn sống, Hoàng Ngọc ở vừa nãy một kích kia phía dưới, trực tiếp bị nện vào đại địa hố sâu, không thấy tăm hơi, sống hay chết cũng không biết.

Chờ một trận, Nhan Lương lo lắng nói: “Hoàng Ngọc không lại...”

Độc Cô Tín tức giận hừ nói: “Chết đi coi như xong!”

Hắn còn đang tức giận Hoàng Ngọc mắt không sư dài, nhưng dù sao thiên phú cực cao ái đồ, nội tâm vẫn là không khỏi lo lắng, giữa hai lông mày lộ ra vẻ ưu lo.

Nhan Lương than thở: “Viện trưởng đại nhân, mặc dù Hoàng Ngọc không chết, trận chiến này cũng không hạ được đi nha.”

Đô Chính Chân trong mắt tinh mang lấp lóe, nói: “Trận chiến này dị thường đặc sắc, càng đánh tới song phương đều triệt để đã mất đi sức chiến đấu, như vậy xem ra phải là một thế hoà, cũng là tất cả đều vui vẻ.”

“Thế hoà?”

Lục Giang Bằng giận dữ, đổ ập xuống liền mắng: “Ngươi mắt mù a? Cái kia Hoàng Ngọc khẳng định đều đã chết, làm sao bình rồi?!”

Đô Chính Chân cười lớn vài tiếng, ôm quyền nói: “Lục trưởng lão nói có mất bất công, như Hoàng Ngọc sư đệ ngã xuống mà nói, tự nhiên là chúng ta thua. Nhưng nếu là sư đệ còn sống, song phương đều đã mất đi sức chiến đấu, đây không phải thế hoà là cái gì?”

Lục Giang Bằng cười lạnh nói: “Cái này cần xem trước một chút Hoàng Ngọc còn sống hay không.”

Độc Cô Tín cùng Nhan Lương đều trên mặt mang theo vẻ ưu lo, cũng không lạc quan, nhưng bọn họ không thể ra tay đi điều tra, một khi xuất thủ, chính là trực tiếp nhận thua.

Đô Chính Chân nhìn cái kia Lục Dương Chưởng đánh ra hố sâu, nói: “Ta tin tưởng sư đệ nhất định sẽ đi lên!”

“Đã như vậy, vậy ta liền xuống đi xách đầu hắn tới, triệt để để cho các ngươi chết rồi này tâm.”

Dương Thanh Huyền tiếng ho khan ngừng lại, truyền đến thanh âm lạnh như băng, mấy người đều là cả kinh, ngạc nhiên nhìn nhau, ở trình độ đó bị trọng thương, hắn vẫn như cũ mạnh mẽ đứng lên.

Lục Giang Bằng kinh hãi nói: “Thanh Huyền...”

Dương Thanh Huyền nhếch miệng nở nụ cười, nói: “Ta không sao.”

Hắn run rẩy đi tới hố sâu trước, hướng tới hạ nhìn tới, sâu không thấy đáy, một mảnh đen kịt.

Đang muốn nhảy vào xuống, chợt nghe Độc Cô Tín nói: “Không cần đi xuống, ta chịu thua.”

Âm thanh mười phần bình tĩnh, nhưng lại có một nguồn sức mạnh, tựa hồ rất khó nói ra khỏi miệng, Độc Cô Tín sắc mặt một hồi lờ mờ rất nhiều.

Đô Chính Chân vội la lên: “Sư phụ! Không chịu thua chưa a, sư đệ hắn... Hắn nên còn có thể tái chiến!”

Độc Cô Tín lắc đầu nói: “Hoàng Ngọc sinh tử chưa biết, mặc dù không chết, cũng tất nhiên đả thương nặng. Đừng quên, hắn vừa nãy chiêu kia, liền ngay cả Võ Hồn lực lượng đều toàn bộ tranh thủ, tại sao tái chiến? Kỳ thực, thắng bại đã rõ ràng, chỉ là ngươi, ta, đều không muốn tiếp thu thôi, ai”

Một tiếng thật dài thở dài, bao hàm bao nhiêu cô đơn.

“Ha ha ha ha!”

Lục Giang Bằng ngửa mặt lên trời cười to, hưng phấn hai mắt tỏa ánh sáng, hét lớn: “Thắng! Rốt cục thắng! Ta rốt cục thắng! Ha ha ha ha!”

Độc Cô Tín than thở: “Ngươi thắng nha.” Có chút anh hùng xế chiều, mặt trời lặn phía tây hiu quạnh.

Nhan Lương cũng là theo chân thở dài.

Đô Chính Chân sắc mặt âm trầm lợi hại, cơ hồ muốn chảy ra nước, trong tròng mắt bắn xuất ra đạo đạo tinh mang, ẩn chứa cực lớn phẫn nộ.

“Khà khà.”

Dương Thanh Huyền nhếch miệng nở nụ cười, cả người thoát lực, trực tiếp co quắp ngã trên mặt đất, hôn mê đi.

…

Ngay ở Dương Thanh Huyền thắng được thời khắc, cùng Tĩnh Vân Quốc láng giềng Đông Lôi Quốc bên trong, Đế Húy đón gió mà đứng, hai mắt khép hờ, lẳng lặng cảm thụ được cái kia gió nhẹ lướt nhẹ qua mặt.

“Thời gian bị chậm lại ba trăm chớp mắt, từ mặt nam mà đến gợn sóng, tâm điểm ngay ở Tĩnh Vân Quốc thủ đô.”

Đế Húy bỗng nhiên mở mắt ra, trong con ngươi bắn ra ác liệt ánh sáng, nhìn phía cái kia mịt mù cũng không biết tầng mây, tự nói: “Hẳn là Nhật Nguyệt Tinh Luân, lấy khoảng cách này đánh giá coi là, ở Dương Thanh Huyền chung quanh thời gian, nên trì hoãn năm lần tả hữu, kéo dài ở mười cái hô hấp dáng vẻ.”

“Tiểu tử này, căn bản không hiểu lợi dụng Nhật Nguyệt Tinh Luân, không cách nào khống chế phạm vi, dùng đến thời gian cuộn chỉ chịu đến kịch liệt quấy rầy, lan đến cả bắc năm nước.”

Đế Húy nhìn cái kia thiên khung, vầng trán bên trong lộ ra vẻ ưu sầu, lẩm bẩm nói: “Lần này phiền toái, cũng không biết Khâm Thiên Giám có hay không đã nhận ra gợn sóng, xem ra cùng tiểu tử này gặp mặt, phải trước thời hạn, bất quá…”

“Nói đến, ta còn phải cảm tạ hắn đây, nếu không có thời gian cuộn chỉ bị gảy một cái, ta cố gắng còn không có dễ dàng như vậy phát hiện ngươi đây, ẩn núp người.”

Đế Húy khóe miệng có chút vung lên, không khí chung quanh phảng phất ngưng tụ ở.

Đế Húy cười lạnh, nói: "Thân là ẩn núp người, cần không chỉ có là năng lực, càng quan trọng hơn là muốn có thông minh. Nếu là ngươi cần phải tại nguyên chỗ bất động mà nói, muốn tìm ngươi đi ra cũng thật là phiền phức. Hiện tại nha... Không khí lưu động phương hướng, chính là ngươi chỗ ẩn thân a."

Dứt tiếng, ở hắn phía trước hơn mười trượng địa phương, một bóng người lướt ra khỏi, nhanh như Thiểm Điện, hướng tới xa xa bỏ chạy.

Đế Húy cười nhạt, nói: "Thông minh cao thấp, ở mức độ rất lớn quyết định một người thành tựu cao thấp, nếu ta phát hiện ngươi, ngươi còn trốn đi được sao?" Vung tay lên, vài đạo ánh sáng rực rỡ mang ở trong tay lóe lên, liền biến mất không còn tăm hơi.

Sau một khắc, ngoài trăm trượng, bóng người kia kêu thảm một tiếng, thân thể trình hình chữ đại, hình ảnh ngắt quãng trên không trung không nhúc nhích.

Cẩn thận nhìn tới, phần gáy của hắn, bàn tay, mắt cá chân nơi, mỗi người có một viên màu đóng xuyên thấu.

Màu đinh nơi phóng xạ ra năm màu sóng gợn, đem ràng buộc gắt gao, giống tường giấy giống như vậy, đinh ở trên trời.

Người kia trang phục nhanh phục, một khuôn mặt cực kỳ trắng bệch, trên trán mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu theo gương mặt lăn xuống, tóc mai toàn ẩm ướt, cắn răng vùng vẫy mấy lần, nhưng là không cách nào nhúc nhích nửa phần.

Đế Húy lạnh nhạt nói: "Này Ngũ Hành Ma thần đinh, nói vậy ngươi cũng nghe qua, có thể đinh trụ Ngũ Hành bên trong, tất cả sinh linh. Trừ phi ngươi có bản lĩnh siêu thoát tam giới bất ngờ, không ở trong ngũ hành."

Người kia nghe vậy, trong mắt lộ ra vẻ tuyệt vọng, sầu thảm nói: “Không thể nào, ngươi vừa vừa bước vào Địa giai Luân Hải cảnh, làm sao có thể phát hiện được ta tung tích, thì lại làm sao có thể trấn áp ta?!”

Đế Húy thấy buồn cười, nói: “Vũ Vô Cực thủ hạ, tất cả đều là như ngươi vậy đồ bị thịt sao? Ta tu vi tuy thấp, nhưng Võ Hồn đều có a, đối phó ngươi dạng này lâu la cặn bã, còn không phải trong nháy mắt tức diệt?”

Người kia sợ sệt không ngớt, run giọng nói: “Ngươi nếu là giết ta, Vũ Tôn giả đại nhân sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

“Ha.”

Đế Húy xem thường cười lạnh một tiếng, khinh bỉ nói: “Ngươi cũng quá đề cao giá trị của chính mình đi? Ngươi chỉ là Vũ Vô Cực thủ hạ một con giun dế mà thôi, cho dù chết một vạn cái như ngươi vậy lâu la, hắn cũng chưa chắc sẽ để bụng.”

Người kia nói: “Đúng, ta đích xác vị ti nhân nhẹ, nhưng nếu là ta chết đi, Vũ Tôn giả đại nhân thì sẽ đưa mắt nhìn phía Huyền Dạ đại lục, đến thời điểm ngươi liền khó thoát khỏi cái chết.”

Đế Húy cười nói: “Ngươi nói không sai, vì để tránh cho tình huống như thế phát sinh, vì lẽ đó ở ta rời đi Huyền Dạ đại lục trước, là sẽ không để cho ngươi chết.”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 230: Vì Là Vui Mừng Bao Nhiêu

Người kia nghe được có thể sống sót, trên mặt vẻ mặt nhất thời nới lỏng, chỉ cảm giác mình kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

Đế Húy trong mắt xẹt qua vẻ kinh dị, cười nói: “Vừa vặn ta Võ Hồn ngày gần đây ngộ ra được một chiêu mới thần thông, có thể bắt ngươi đến thử xem đây.”

Một cái bóng mờ tại bên cạnh người hiện lên, cái kia bóng mờ hai tay bấm quyết, bốn phía bầu trời lập tức tối lại, thiên địa vạn vật hóa thành hư vô, chỉ còn dư lại Đế Húy cùng cái kia ẩn núp người hai người, đứng ở vũ trụ mịt mờ.

“Chuyện này…”

Cái kia ẩn núp người hoàn toàn biến sắc, ngạc nhiên mở mắt, thất thanh kêu lên: “Đây là… Đây là…”

Ở cái kia bóng mờ phía sau, hiện ra to lớn bánh răng, từ vô số hào quang ngưng tụ, bên trên có mười hai canh giờ mức độ, bánh răng xoay chầm chậm.

Đế Húy nói: “Đây cũng là khống chế vạn vật thời gian bóng mặt trời a, đưa ngươi phóng tới kia canh giờ hảo đây?”

Đế Húy kéo dài cằm suy nghĩ một chút, nói: “Liền đưa ngươi giam cầm đến hôm qua giờ dần cùng giờ Thìn trong lúc đó đi.”

Cái kia ẩn núp người sợ đến hồn phi phách tán, đầy mặt rơi lệ, lớn tiếng cầu xin tha thứ: “Huyền Tôn giả đại nhân, bỏ qua cho ta đi, van cầu ngài bỏ qua cho ta đi, ta xin thề Vĩnh Sinh làm ngài trung thực nhất chó, ngài để cho ta cắn ai ta liền cắn người đó, van cầu ngài, van cầu ngài buông tha ta này giun dế đi!”

Chưa từng gặp qua như vậy cảnh tượng đáng sợ, sợ hãi vô ngần bao phủ hắn, trong nháy mắt liền hỏng mất.

Đế Húy mỉm cười nói: “Không cần sợ, ta lại không giết ngươi, chỉ là đem ngươi lưu đày tới ngày hôm qua hai canh giờ trong lúc đó, ngươi đem vĩnh viễn sinh sống ở cái kia hai canh giờ bên trong, không có khởi điểm, cũng không có điểm cuối, vô sinh vô tử, nhanh cỡ nào sống thích ý a.”

“Ô ô ô...”

Cái kia ẩn núp người trực tiếp sợ quá khóc, đột nhiên phát hiện ngày ấy quỹ trở nên lớn vô cùng, mười hai mức độ phóng to vô số lần, chính mình phảng phất bị đến sức hút của trái đất, hướng về Thiên quỹ kia rơi vào đi, vị trí chính là giờ Dần cùng giờ Thìn trong lúc đó.

“Ô ô, bỏ qua cho ta đi, Huyền Tôn giả đại nhân, bỏ qua cho ta đi...”

Ẩn núp người âm thanh càng ngày càng nhỏ, cuối cùng biến mất ở bóng mặt trời bên trong.

Bóng mờ trong tay quyết ấn biến đổi, ngày ấy quỹ khôi phục bình thường, bánh răng dần dần biến mất ở sau thân thể hắn, bóng mờ cũng hòa vào Đế Húy trong cơ thể.

Bốn phía cảnh tượng, trở lại Đông Lôi Quốc.

Đế Húy hai tay chắp sau lưng, thở dài nói: “Bị thời gian ràng buộc người, mãi mãi không có tự do.”

Gió thổi áo bào bay phần phật.

Phu thiên địa người, vạn vật chi lữ quán; Thời gian người, một trăm đời chi tội khách.

Mà cuộc đời phù du, vì là hoan bao nhiêu?

...

Tĩnh Vân Quốc thủ đô, trong phủ thái tử.

Độc Cô Tín, Nhan Lương, Đô Chính Chân, Lục Giang Bằng cùng Dương Thanh Huyền, năm người tụ ở bên trong đại sảnh.

Độc Cô Tín nói: “Nhiều năm chi tranh, cuối cùng cũng coi như có kết quả, mặc dù nhưng kết quả này lão phu không hài lòng, nhưng nhận thua cuộc, ta cũng không thể nói gì được.”

Hắn từ nhẫn bên trong lấy ra một cái hộp sắt đen đến, còn có một chiếc chìa khóa, giao cho Lục Giang Bằng trong tay, nói: “Này hộp sắt ở ta nơi này bảo quản sáu năm, ngoại trừ lấy được làm ngày mở ra một lần bất ngờ, lại không mở qua lần thứ hai.”

Lục Giang Bằng tiếp nhận cái kia hộp sắt đen, vuốt ve một hồi, tràn đầy cảm khái, cũng từ nhẫn bên trong lấy ra một thanh giống như đúc chìa khoá tới.

Này hộp sắt đen là song chìa khóa, nhất định phải hai cái chìa khoá đủ dùng, mới có thể mở ra.

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia hộp sắt cùng chìa khóa bên trên, đều là rỉ sét loang lổ, hiển nhiên tuổi tác xa xưa, liền không biết bên trong chứa là cái gì.

Lục Giang Bằng ngay ở trước mặt mấy người mặt, đem hai chiếc chìa khóa xuyên vào lỗ bên trong, tả hữu các xoáy ba vòng, liền nghe “Răng rắc” một tiếng, khóa bị mở ra.

Đô Chính Chân trong lòng nhảy một cái, cơ hồ muốn đứng lên, đầy mặt vẻ khát vọng, sau đó lại hóa thành tro nguội, bởi vì này hộp sắt đen, đã không có quan hệ gì với hắn.

Dương Thanh Huyền nhìn người này một chút, trong lòng âm thầm buồn cười.

Cách Bản Châu đảo một trận chiến, đi qua hơn mười ngày.

Đô Chính Chân mỗi ngày đều sẽ phái người đưa tới các loại thánh dược chữa thương cùng tài nguyên tu luyện, lấy tỏ tâm ý.

Điều này làm cho Dương Thanh Huyền Nhẫn Trữ Vật bên trong, nhiều trăm tám mươi loại đan dược, và mấy ngàn khối linh thạch hạ phẩm, không khỏi trong lòng than thở: “Này Đô Chính Chân mặc dù tâm tư không thuần, nhưng xác thực có kiêu hùng tiềm chất, nếu là tương lai chấp chưởng Tĩnh Vân Quốc, với nước với dân, hoặc là rất may, hoặc là đại họa. Nhưng giờ phút này dáng dấp, lại không giống như là tâm cơ thâm trầm hạng người, hộp sắt đen đến cùng là vật gì, càng để hắn thất thố như thế.”

Lục Giang Bằng đem hộp sắt mở ra, nhất thời bốn con mắt đồng loạt nhìn tới.

Hộp cũng không lớn, dài ba thước, rộng một thước có thừa, bên trong chia ba ngăn, to lớn nhất một ô trong mặt là chút lụa mỏng, da thú, ngân giấy đồ vật, chỉnh tề chồng đặt ở cùng một chỗ, trên cao nhất để đó một mặt màu vàng cờ nhỏ, có màu đỏ loét tuyến văn ẩn hiện.

Một cái khác ngăn bên trong đựng chính là một ít đủ mọi màu sắc tảng đá, bồ câu trứng to nhỏ, màu sắc khác nhau, có mấy chục viên, trông rất đẹp mắt. Cuối cùng một ô nhưng là một cái lớn chừng quả đấm hộp ngọc, Lục Giang Bằng cũng đem mở ra, một luồng linh khí liền tản đi đi ra, bên trong đặt ba viên trái cây, hình dạng to nhỏ không đều, nhưng đều linh khí bức người.

Độc Cô Tín nhìn bên trong đồ vật, lại là không nhịn được thở dài.

Đô Chính Chân nhưng là hai mắt nhìn chằm chằm cái kia màu vàng cờ nhỏ, hai tay càng có chút run rẩy, khó có thể tự tin.

“Khà khà, Cảm ơn!”

Lục Giang Bằng kiểm tra một chút, liền đem sắt trên nắp hộp, lộ ra thoả mãn vẻ mặt.

Độc Cô Tín nói: “Những năm gần đây thời gian đều lãng phí, bức kia tranh vũ trụ ngươi nếu là tham tường không ra mà nói, có thể bất cứ lúc nào gọi ta.”

Lục Giang Bằng gật gật đầu, nói: “Nếu là có cần, ta sẽ gọi ngươi.”

Độc Cô Tín biết độ khả thi cũng không lớn, không khỏi có chút mất mát.

Lục Giang Bằng nói: “Cá cược việc đã kết thúc, ta cũng phải đi về.”

Độc Cô Tín nói: “Ta đưa cho ngươi.”

Ngay sau đó, mấy người ra phủ Thái tử, sớm có người đem bốn con Thiên Cẩu dắt đi qua.

Độc Cô Tín nói: “Ngày khác lại sẽ, không biết là năm nào tháng nào.”

Lục Giang Bằng nói: “Sang năm năm nước thi đấu, ngươi không có ý định tới sao?”

Độc Cô Tín nói: “Nhìn lần bế quan này thành quả đi, nếu như có thể thuận lợi xuất quan liền tới, bằng không, liền đợi thêm năm năm.”

Lục Giang Bằng nghe vậy, trong lòng đại động, biết hắn là muốn xung kích Bất Phôi Kim Thân, nghiêm nghị nói: “Cả bắc năm nước bên trong, hi vọng ngươi có thể cái thứ nhất nhảy vào cảnh giới kia.”

Độc Cô Tín cười nói: “Chỉ mong đi, các ngươi thuận buồm xuôi gió.”

Đô Chính Chân nhưng là nhiệt tình lôi kéo Dương Thanh Huyền tay, nói ra: “Sau đó Thanh Huyền bạn học chính là ta Đô Chính Chân huynh đệ, Tĩnh Vân Quốc chính là nhà của ngươi, có bất kỳ khó khăn cùng nhu cầu, chỉ cần một câu nói, chính là chân trời góc biển, núi đao biển lửa, ta cũng sẽ ngay lập tức chạy tới!”

Dương Thanh Huyền biết hắn là cái tâm cơ biểu, nhưng lời nói này nói ra đầy mặt thành khẩn, còn là làm người thay đổi sắc mặt, hắn ôm quyền cười nói: “Đa tạ Thái tử điện hạ nâng đỡ, sang năm tái tụ.”

Đô Chính Chân than thở: “Ta đã rời đi học viện, năm nước thi đấu là không tham gia được, nếu có thì giờ rãnh mà nói, ta sẽ theo đội quan chiến. Bất quá Đàm Đào vẫn còn học viện, nếu như tiểu tử này không chịu thua kém, có thể có Thanh Huyền huynh đệ một nửa thực lực mà nói, các ngươi sang năm đổ là có thể lại gặp.”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 231: Ngọc Cốt Cảnh

Dương Thanh Huyền cười nói: "Đáng tiếc thời gian không còn kịp rồi, bằng không ta thật muốn cùng Đàm Đào nói tiếng đừng đây, xin mời Thái tử điện hạ đại lao."

Nếu không có Đàm Đào dẫn hắn vỗ xuống Hoàng Thế Ấn, tràng tỷ đấu này thắng bại, chưa vì là cũng biết.

Đô Chính Chân cười nói: "Việc nhỏ, Thanh Huyền huynh đệ thành ý, ta nhất định sẽ mang tới."

Hướng về ba người nói lời từ biệt về sau, bốn con Thiên Cẩu rít gào mà lên, rất nhanh sẽ xông vào trong mây, hướng tới bắc bộ mà đi.

Liễn xa xóc nảy một trận, liền bình ổn lại.

Lục Giang Bằng nói: "Trận chiến này, gian nguy vạn phần, ta nằm mơ đều không nghĩ tới, ngươi dĩ nhiên có thể thắng. Dù cho hiện tại, ta đều vẫn chưa thể rõ ràng, ngươi là như thế nào tránh thoát Hoàng Ngọc cái kia một đòn tối hậu?"

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Có thể... Là ta số may đi..."

Nhật Nguyệt Tinh Luân sinh ra thời gian trì hoãn, để hắn cũng một mực rất hoảng hốt, cảm thấy không chân thực.

Hơn nữa này nửa tháng đến, bất luận hắn nghĩ như thế nào biện pháp, đều cũng lại triệu không ra Nhật Nguyệt Tinh Luân, không khỏi phiền muộn vạn phần.

Hắn không biết là, Nhật Nguyệt Tinh Luân bị hắn tùy ý sử dụng, đem toàn bộ năng lượng khô kiệt hết sạch, lần sau lại bị Thiên Hạ Hữu Địch ngưng luyện ra, không biết là năm nào tháng nào chuyện.

“Số may? Ha ha, vận khí, vĩnh viễn là người thắng khiêm từ.”

Lục Giang Bằng cười nói: “Đã ngươi có khó khăn khó nói, ta cũng không tiện hỏi nhiều, ngươi cảm thấy cái kia Hoàng Ngọc làm sao?”

Dương Thanh Huyền mặt sắc mặt ngưng trọng nói: “Lợi hại, phi thường lợi hại! Nếu không có ta ngẫu nhiên đạt được cổ bảo, thêm vào cuối cùng cái kia không hiểu ra sao tránh thoát hắn công kích, bằng không là vô luận như thế nào cũng không thắng được.”

Lục Giang Bằng gật gật đầu, nói: “Điều khiển Ngũ Hành lực lượng, chỉ tại thượng cổ trong truyền thuyết nghe qua, lần này vừa thấy, xác thực thật đáng sợ nha. Bất quá tiểu tử kia tranh thủ Võ Hồn lực lượng, có tỷ lệ nhất định sẽ mất đi Võ Hồn, thật hy vọng này xác suất nhỏ sự kiện phát sinh, bằng không sang năm năm nước thi đấu, ai có thể áp chế ở hắn.”

Dương Thanh Huyền trong mắt tinh mang lấp lóe, khẽ cười nói: “Tuyệt đối đừng, lần này dựa vào vận khí thắng hắn, lần sau ta còn muốn lại sẽ sẽ hắn đây, hi vọng của hắn đại đầy xâu sớm ngày trở về, mà đối đãi tương lai tái chiến!”

Lục Giang Bằng sững sờ, lập tức thầm nghĩ trong lòng “Xấu hổ”, thiếu niên trước mắt này “Quân tử như rồng, quyết chí tiến lên”, chính mình loại này sợ đầu sợ đuôi đạo tâm, làm sao coi người ta sư phụ? Ngược lại là cho tới nay, từ trên thân Dương Thanh Huyền học được không ít.

“Tình trạng của ngươi bây giờ như thế nào?” Lục Giang Bằng quan tâm mà hỏi.

Dương Thanh Huyền nói: “Hoàn toàn khôi phục như lúc ban đầu, có vững bước tăng lên, nhưng khoảng cách cảnh giới bình phong còn có khoảng cách nhất định.”

Lục Giang Bằng lấy ra hộp sắt đen, từ cái kia ba viên linh quả bên trong lấy ra một viên màu xanh nhạt, đưa cho Dương Thanh Huyền, nói: “Đây cũng là Linh Đình Quả, ngươi sau khi ăn vào, đem bên trong năng lượng toàn bộ hấp thu, liền có thể bước vào Ngọc Cốt cảnh. Mặc dù là Luyện Khí cảnh giới, hẳn là cũng có thể xung kích đến Linh Võ đại viên mãn.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, tiếp nhận trái cây, liền trực tiếp để vào trong miệng, khẽ cắn nuốt vào.

“A?!!”

Lục Giang Bằng trong nháy mắt trợn tròn mắt, kinh ngạc đến ngây người nói: “Ngươi, ngươi liền ăn?!!”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Thế nào, hiện tại không thể ăn sao?”

Lục Giang Bằng mặt đen lại, vỗ xuống cái trán, nói: “Không có việc gì, có thể ăn, ngươi an tâm đả tọa, đem trái cây năng lượng ẩn chứa hấp thu, ta hộ pháp cho ngươi.”

Linh Đình Quả giá trị liên thành, mặc dù là Nguyên Võ cảnh cường giả, cũng muôn vàn khó khăn cầu được.

Lục Giang Bằng trước còn trông cậy vào trái cây kia có thể trị hết trên người mình thương, có thể thấy được quý giá trình độ, Dương Thanh Huyền nhưng là làm hoa quả giống như vậy, không hề liếc mắt nhìn hai mắt liền nuốt vào.

Hiện tại ăn cũng không sao, chẳng qua là cảm thấy hắn quá tùy ý, hơn nữa giờ khắc này còn trên bầu trời, vạn nhất xuất hiện tình trạng gì, trái cây năng lượng liền lãng phí nha.

Vì lẽ đó Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng về sau, Lục Giang Bằng cũng thuận theo tĩnh ngồi xuống, đem thần thức tản ra, vì đó hộ pháp.

Nhưng cũng không lâu lắm, Lục Giang Bằng liền hoàn toàn biến sắc, Dương Thanh Huyền trên thân tán ra tia sáng kỳ dị đến, hình thành một loại trường năng lượng, đem hắn cũng bao phủ đi vào.

Loại kia trường năng lượng hắn cũng không xa lạ gì, lúc trước dùng hạt giống sức mạnh tẩm bổ Dương Thanh Huyền thời điểm, liền từng xuất hiện, trái lại chính mình nhận được càng tốt đẹp nơi.

Ở đây trường năng lượng phía dưới, hắn rõ ràng cảm nhận được chính mình nguyên lực cũng chịu ảnh hưởng, trở nên mười phần sinh động cùng hưng phấn.

“Nguyên lực cũng có thể sống nhảy, hưng phấn?”

Lục Giang Bằng sửng sốt một chút, cái cảm giác này rất kỳ quái, không chịu nổi Logic cân nhắc, nhưng xác thực như là rất hưng phấn như vậy.

Sau đó, Dương Thanh Huyền trên người hào quang chói lọi, sau lưng dâng lên bảy đạo chùm sáng, lấy nhất định trật tự sắp xếp, mơ hồ hình thành rồng dáng dấp.

Lục Giang Bằng vừa mừng vừa sợ, không lo được quan sát Dương Thanh Huyền biến hóa trên người, vội vàng ngồi xong nhập định, cũng tu luyện.

Ở đây loại kỳ dị trường năng lượng bên trong, không chỉ có là làm chơi ăn thật, còn có thể tạo được không tưởng tượng được hiệu quả.

Hai người liền đối mặt như vậy này mặt, đồng thời tiến vào trong tu luyện.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy trong cơ thể thành một cái núi lửa, sức mạnh cuồng bạo từ trái cây hóa thành trong chất lỏng phun trào ra đến, toàn thân mỗi cái tế bào đều rót vào năng lượng, càng nhiều sức mạnh trực tiếp xuyên thấu qua thân thể, hướng ra phía ngoài phúc tản đi.

Sau lưng ánh sáng màu xanh càng ngày càng sáng, long ảnh cũng biến thành có thể thấy rõ ràng, xoay quanh quanh thân, như cùng ở tại hộ pháp bình thường.

Đồng thời hai người cũng không phát hiện chính là, Dương Thanh Huyền trên da thịt, hào quang màu xanh ngưng tụ, hóa thành từng mảnh nhỏ vảy rồng, che đắp lên trên người, chỉ là linh tinh đếm, vẫn chưa bao trùm toàn bộ.

“Đây là... Ngọc Cốt cảnh bình phong, làm sao sẽ nhanh như thế?!”

Nhập định không bao lâu, liền cảm nhận được trên cảnh giới áp chế, một tầng như có như không ràng buộc, ở trong người áp chế cái kia sức mạnh cuồng bạo, trong nháy mắt đem kinh mạch bỏ thêm vào phồng lên, xé rách bình thường đau đớn như như dòng điện truyền khắp toàn thân.

Dương Thanh Huyền trên trán bốc lên mồ hôi lạnh, ổn định ấn quyết trong tay, không nóng không vội vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, để sức mạnh ở trong người tích trữ, giội rửa cái kia sức áp chế.

Bốn con Thiên Cẩu không biết mệt mỏi trên không trung chạy nhanh, không ngày không đêm, Lục Giang Bằng nhập định về sau, tựa hồ tiến vào trạng thái kỳ diệu, trên mặt mang theo vẻ an lành, đối với chuyện của ngoại giới không chút nào xem xét.

Mà Dương Thanh Huyền, non nửa vách tường thân thể đều bao trùm vảy rồng, sắc mặt càng ngày càng trắng xám.

Rốt cục, mấy ngày sau...

“Rống!”

Một nói từ trong ra ngoài tiếng rống to, từ Dương Thanh Huyền trong cơ thể bộc phát ra, Ngọc Cốt cảnh bình phong trong nháy mắt phá toái, trực tiếp bước vào đi lên!

Ngọc Cốt cảnh!

Cả người cảnh giới đột nhiên tăng lên, trong cơ thể Chân Khí như rồng giống như, dâng trào không thôi, đồng thời theo cái kia một tiếng rống to, điên cuồng gào thét mà ra, hóa thành tuyệt cường xung kích hướng tới bốn phương tám hướng chấn động đi!

“Ầm ầm!”

Đang nhập định Lục Giang Bằng, chịu đến này đáng sợ xung kích lực lượng, lúc này bị chấn động tâm mạch bị thương, một ngụm máu phun ra ngoài, ngạc nhiên mở hai mắt ra, sắc mặt trắng bệch, cả kinh nói: “Xảy ra chuyện gì?!”

Dương Thanh Huyền trên người vảy rồng đã không gặp, hiện ra xương như lưu ly ánh sáng lộng lẫy.

Nhưng cả liễn xa ở cái kia cuồng bạo một đòn dưới, bị tạc được nát tan, bốn con Thiên Cẩu cũng nhận cực kỳ kinh hãi doạ, toàn bộ run rẩy kêu rên, càng từ không trung trên thẳng rớt xuống đi!

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 232: Đội Buôn

“Không được!”

Lục Giang Bằng phản ứng đúng lúc, một hồi đem Dương Thanh Huyền nắm lấy.

Cái kia bốn con Thiên Cẩu liền không may mắn như vậy, tựa hồ doạ ngớ ngẩn, quên đi làm sao phi hành, thẳng tắp từ cao vạn trượng không rơi xuống, “Ầm ầm” mấy tiếng, ngã ầm ầm trên mặt đất.

Nhưng Lục Giang Bằng tâm mạch bị chấn thương, kém chút không tẩu hỏa nhập ma, bóng người lóe lên phía dưới, đã bắt Dương Thanh Huyền rơi trên mặt đất.

“Lục trưởng lão, ta...”

Dương Thanh Huyền sốt sắng, trong lòng dâng lên vô cùng áy náy.

Lục Giang Bằng phất phất tay, nói: “Ta không sao, chỉ là đột nhiên từ trong tu luyện bị hô lên đến, một hồi tổn thương tâm mạch, nghỉ ngơi một trận là tốt rồi.”

Dương Thanh Huyền cảm giác áy náy.

Lục Giang Bằng liếc mắt nhìn hắn, nhất thời sợ hết hồn, thất thanh kêu lên: “Ngươi... Ngọc Cốt cảnh?!”

Dương Thanh Huyền nói: “Cuối cùng cũng coi như không lãng phí cái kia Linh Đình Quả năng lượng.”

“Chuyện này… Chuyện này… Nhưng là chuyện này… Làm sao sẽ nhanh như thế?!”

Lục Giang Bằng cả kinh lắp ba lắp bắp hỏi, lời nói đều sẽ không nói, này chấn động, so với lúc trước chịu đựng hống một tiếng còn muốn tới mạnh mẽ.

Dương Thanh Huyền mò cái đầu, tương tự nghi ngờ nói: “Ta cũng cảm thấy quá nhanh một chút.”

Lục Giang Bằng kinh hãi nói: “Ngọc Cốt cảnh sơ kỳ, không chỉ có như vậy, ngươi Luyện Khí cảnh giới cũng đạt tới Linh Võ đại viên mãn, này, này làm sao có khả năng…”

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Lục trưởng lão, ngươi trước tiên điều dưỡng hạ nội thương, bây giờ không phải là lúc nói chuyện này.”

Lục Giang Bằng gật gật đầu, bốn liếc mắt một cái, phát hiện không hề dấu chân người, nói: “Cũng không biết rơi đến nơi nào, ta trước tiên điều dưỡng hạ nội thương, ngươi chung quanh xem một chút đi, hy vọng có thể tìm tới thành trì.”

Dứt lời, hắn liền ngồi xếp bằng điều tức.

Cũng coi như là hắn Luyện Thể Thuật mạnh mẽ, lúc này mới chỉ là tổn thương tâm mạch.

Đổi lại cái khác người, khi tu luyện tới diệu cảnh lúc, bị đột nhiên một nguồn sức mạnh chấn động đến, không chết cũng muốn tẩu hỏa nhập ma, chí ít kinh mạch vỡ vụn.

Hơn nữa chấn thương tâm mạch về sau, lại mạnh mẽ vận chuyển lực lượng không gian, nắm lấy Dương Thanh Huyền an toàn rơi xuống đất, khiến cho thương càng thêm thương, giờ khắc này sắc mặt tái nhợt, khởi sắc cực độ không tốt.

Dương Thanh Huyền lúc này điều tra lên, bốn phía một mảnh bình nguyên, trước sau không thấy bóng người.

Hắn nhìn bốn phía, dựa vào ký ức, suy nghĩ cái kia bốn con Thiên Cẩu điểm đến, chạy gấp tới, chạy mấy ngàn trượng xa, quả nhiên nhìn thấy bốn con Thiên Cẩu đều có, nằm trên mặt đất, trong miệng phun ra hỗn hợp huyết dịch nước bọt, hiển nhiên là từ không trung rớt xuống, té bị thương.

Dương Thanh Huyền kiểm tra một chút bốn con Thiên Cẩu trạng thái, không khỏi nhíu mày lại.

Này bốn con Thiên Cẩu bản thân không bị bao lớn thương, chỉ là từ trên trời rơi xuống, đem nội phủ ngã phá toái chút, nghỉ ngơi mười ngày nửa tháng liền có thể tốt, nhưng đòi mạng chính là này bốn con Thiên Cẩu trong mắt tất cả đều là khủng bố cùng đờ đẫn vẻ mặt, bị cái kia hống một tiếng lực lượng sợ đến hồn phi phách tán, trực tiếp sợ choáng váng.

[truyen cua tu i đốt net]

Hắn vỗ vỗ cái kia bốn con Thiên Cẩu đầu, muốn động viên hạ chúng nó, nhưng hoàn toàn không làm nên chuyện gì, Thiên Cẩu ánh mắt, không ngừng tan rã mở, dần dần trở nên càng ngày càng dại ra.

Dương Thanh Huyền không có cách, chỉ có thể bỏ quên những này Thiên Cẩu, lại đang bốn phía phi bôn mấy chục dặm, đều chưa thấy bất kỳ thôn trang bộ lạc cái bóng, ai thán bên dưới chỉ có thể trước quay về Lục Giang Bằng bên người.

Dù sao Lục Giang Bằng bị thương nặng, một người lưu trên đồng cỏ vô cùng nguy hiểm, chỉ có thể cần phải thương thế khôi phục về sau, lại chạy đi.

Lục Giang Bằng thương so với trong tưởng tượng còn nghiêm trọng hơn, một ngày một đêm đều là cả người đổ mồ hôi lạnh, mặt không có chút máu.

Lúc trước Khanh Bất Ly đang tu luyện ngàn cân treo sợi tóc, bị Thiên Hạ Hữu Địch võ ý cách không trấn áp, đều chấn thương tâm mạch, huống hồ là cách Dương Thanh Huyền gần như vậy, bị sức mạnh đáng sợ đó hống một tiếng trọng thương.

Cho đến sau ba ngày, mồ hôi lạnh mới dần dần giảm thiểu, nhưng sắc mặt vẫn như cũ trắng bệch như tờ giấy.

Dương Thanh Huyền trong lòng mặc dù gấp, nhưng cũng hết cách rồi, chỉ có thể thủ hộ ở Lục Giang Bằng bên cạnh người, đem chính mình vừa vừa bước vào Ngọc Cốt cảnh cùng Linh Võ đại viên mãn vững chắc một hồi.

Lại qua mấy ngày, Lục Giang Bằng sắc mặt mới có hơi hồng hào, thở ra thật dài ngụm trọc khí, này một hơi kéo dài không dứt, ói ra thời gian nửa nén hương, mới đưa trọc khí phun một cái mà không, trên mặt khôi phục một chút thần thái.

“Lục trưởng lão.”

Dương Thanh Huyền kêu một tiếng, hỏi: “Như thế nào?”

Lục Giang Bằng sờ một cái cái trán, thở phào nhẹ nhõm, nói: “Cuối cùng là bảo vệ võ đạo căn cơ chưa bị hao tổn.”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, càng là hổ thẹn không ngớt.

Lục Giang Bằng nói: “Nơi này là địa phương nào?”

Dương Thanh Huyền xấu hổ nói: “Phụ cận trong ba mươi dặm đều không người ở, ta lo lắng trưởng lão an ủi, không dám đi quá xa.”

Lục Giang Bằng gật gật đầu, nói: “Không sao, chúng ta một đường hướng bắc đi, luôn có thể gặp phải thôn trang, tổng có thể trở lại Thương Nam Quốc. Chỉ là trên người ta mang thương, đi không nhanh.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cõng lấy trưởng lão đi.”

Lục Giang Bằng sững sờ, lập tức nở nụ cười, nói: “Ta ngược lại thật ra đã quên, ngươi giờ khắc này xương như lưu ly, cõng ta ông lão này cũng nhẹ như không.”

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, đang muốn lên trước cõng hắn, bỗng nhiên hai người đều là tâm thần hơi động, đi phía Tây phương hướng nhìn tới.

Ở mênh mông vô bờ trên cỏ, ngờ ngợ xuất hiện một ít điểm đen, chậm rãi hướng bên này tới gần, tựa như là một đám người.

Lục Giang Bằng nhãn lực càng nhọn, nói: “Là đội buôn.”

Hắn cười nói: “Từ phía tây mà đến, hẳn là hướng tới phương Bắc đi, theo chúng ta cùng đường, có thể dựng đi nhờ xe.”

Rất nhanh, cái kia đội buôn gần đây, lại có trên hơn trăm người, năm mươi, sáu mươi chiếc xe ngựa, xem ra là cái đại đội buôn.

Cái kia đội buôn khoảng cách hai người hơn ba mươi trượng địa phương ngừng lại.

Từ trong thương đội đi ra hai mươi, ba mươi người, trình xếp hàng ngang, hướng về hai người đi tới.

Này hai mươi, ba mươi người tất cả đều là tráng niên nam tử, cầm trong tay đại kiếm, vô cùng uy mãnh, trên thân còn ăn mặc Trình Lượng áo giáp, vừa nhìn chính là nghiêm chỉnh huấn luyện.

Cầm đầu một tên nam tử, trên thân lộ ra một luồng uy nghiêm, trước tiên quát lên: “Các ngươi là người phương nào? Làm sao sẽ ở chỗ này?”

Lục Giang Bằng nhíu mày dưới, đã bao nhiêu năm, từ không có người dám như vậy đối với hắn lớn tiếng quát lớn.

Dương Thanh Huyền sợ hắn nổi giận, giành trước ôm quyền nói: “Chúng ta muốn đi Thương Nam Quốc, đi đến chỗ này lạc đường.”

“Lạc đường?”

Nam tử kia nhếch miệng cười gằn, trong tay đại kiếm giương lên, chỉ về hai người, quát lên: “Loại này ấu trĩ mà nói lừa gạt ai? Nơi này là Đoan Dương Quốc địa giới, cách Thương Nam Quốc còn có hơn mười ngàn dặm lộ trình, các ngươi độc thân hai người, là như thế nào đến đây? Hơn nữa ông lão kia, rõ ràng là bị trọng thương. Nói, các ngươi rốt cuộc là ai?”

Cái kia đại kiếm run lên, kiếm hoa liền trên không trung đẩy ra, ác liệt khí khuếch tán lại đây, đem hai người đều bao phủ lại.

Rất có một lời không hợp liền giết người khí thế.

Dương Thanh Huyền thế mới biết, nơi đây hóa ra là Đoan Dương Quốc.

Đoan Dương Quốc cùng Thương Nam Quốc giáp giới, tuy có hơn mười ngàn dặm xa, nhưng nếu là có thể tìm thành trì, đổi nhanh ngựa bay chó loại hình công cụ giao thông, cũng không cần rất lâu.

Hắn ôm quyền nói: “Chúng ta thật không có nói láo, không biết chư vị đại nhân có thể hay không mang ta hai người đoạn đường, chỉ cần tới thành trì lớn, ta hai người liền tự động rời đi.”

Nam tử kia cười lạnh nói: “Chúng ta vì sao phải mạo hiểm mang hai cái thân phận không rõ người xa lạ? Nếu không chịu nói thẳng thân phận, vậy thì đi chết đi!”

Lớn tiếng hét một tiếng, xung quanh cái kia hai mươi, ba mươi tên võ giả, lập tức từ hai bên vây quanh, đem hai người bao bọc vây quanh.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 233: Xe Chở Tù

Hơn hai mươi chuôi sáng loáng kiếm, tất cả đều chỉ về hai người, động một cái liền bùng nổ.

Lục Giang Bằng đáy mắt xẹt qua một tia sát khí, những người này phần lớn là Linh Võ cảnh tu vi, người cầm đầu cũng chỉ là Chân Vũ sơ kỳ, đổi lại bình thời, vài phút thuấn sát bọn họ.

Mặc dù hiện tại trọng thương ở thân, cưỡng đề một hơi cũng có thể toàn bộ đánh giết.

Dương Thanh Huyền nhưng là có càng nhiều lo lắng, đối phương hơn một trăm người đoàn xe, võ giả cũng không chỉ trước mắt mấy người này, một khi hỗn chiến mà nói, có thể thắng hay không lại không nói, hắn căn bản hoàn mỹ phân tâm chăm sóc Lục Giang Bằng.

Huống hồ, đối phương cũng không phải là kẻ địch, không có đại khai sát giới cần phải.

Ngay sau đó quát lên: “Chậm đã! Chúng ta bất quá là muốn liên lụy đoạn đường, không được thì cũng thôi đi, vì sao phải giết người!”

Nam tử kia lạnh lùng nói: “Bởi vì các ngươi lai lịch không rõ, vì chúng ta đội buôn an toàn, cũng chỉ phải đưa các ngươi lên đường.”

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Nếu là muốn đánh cướp đội buôn, chúng ta sẽ chỉ hai người, hơn nữa một người bị thương nặng sao? Các ngươi thủ lĩnh là ai, ta muốn thấy hắn!"

Nam tử kia cười lạnh nói: "Thủ lĩnh há lại là ngươi muốn gặp là có thể gặp, giết!"

Hơn hai mươi người cầm kiếm mà lên, lăng liệt sát khí bắn ra tới.

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, cũng thật sự nổi giận, thấp giọng nói: "Lục trưởng lão, ngươi mà quan chiến liền có thể, ta tới thu thập."

Bỗng nhiên một thanh âm truyền đến, nói: "Lý Long, dừng tay!"

Là một phụ nhân âm thanh, nhưng mang theo uy nghiêm, sở hữu võ giả một hồi ngừng lại.

Dẫn đầu nam tử lập tức chạy đến một chiếc xe ngựa trước, cung kính nói: "Phu nhân."

Bên trong xe ngựa truyền đến phụ nhân âm thanh, nói: "Không muốn cùng người vì địch, mang tới bọn họ đi."

Lý Long cả kinh nói: "Phu nhân! Bọn họ lai lịch không rõ..."

Phụ nhân nói: "Chính như thiếu niên kia nói, nếu thật là muốn đánh cướp mà nói, thì sẽ không chỉ một già một trẻ, còn mang cái người bệnh."

Lý Long than thở: "Phu nhân, ngài thực sự là quá nhân từ."

Phụ nhân nói: "Cho bọn họ một chiếc xe ngựa đi, qua mảnh này thảo nguyên, chính là Thương Nam Quốc địa giới Nhạn Môn Thành, sau đó mỗi người đi một ngả là được rồi."

Lý Long đáp một tiếng, liền trở lại trước mặt hai người, nói: "Coi như các ngươi tốt số, gặp gỡ chúng ta phu nhân, nếu là dám có nửa điểm ác ý, giống như nơi đây!”

“Ầm!”

Hắn một chiêu kiếm chém ở trên mặt đất, lóe ra một nói mấy thước dài vết nứt, lạnh lùng nhìn chằm chằm hai người, tràn đầy uy hiếp.

Dương Thanh Huyền mặt không biến sắc, hướng xe ngựa kia ôm quyền nói: “Đa tạ phu nhân.”

Đội buôn rất nhanh dắt tới một chiếc xe ngựa cũ nát, cơ hồ là cả trong thương đội ít nhất, nhưng hai người cũng không ngại, lần lượt lên xe ngựa.

Lý Long phái mười người canh giữ ở xe ngựa hai bên, chặt chẽ nhìn chăm chú nghiêm phòng.

Đội buôn tiếp tục lên đường.

Lục Giang Bằng ngồi trong xe ngựa, giảm thấp thanh âm nói: “Thanh Huyền, ngươi nhìn này đội buôn làm sao?”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Những võ giả này tất cả đều nghiêm chỉnh huấn luyện, trang bị tinh lương, kỷ luật nghiêm minh, hẳn là nhà đại thương hội.”

Lục Giang Bằng khà khà gật gật đầu, nói: “Ở bắc năm nước, lão phu có thể chưa từng nghe qua nhà ai thương hội có thực lực cường đại như vậy.”

Dương Thanh Huyền giật mình nói: “Lục trưởng lão có ý tứ là... Những người này không phải thương hội?”

Xuyên thấu qua cửa sổ xe, có thể nhìn thấy đoàn xe có thứ tự đi về phía trước.

Lục Giang Bằng nói: “Không đơn thuần là thương sẽ đơn giản như vậy, bằng không cũng không cần thiết động thủ giết người. Ta đối với thân phận của bọn họ đổ có chút ngạc nhiên, bất quá việc không liên quan tới mình, cũng cũng không cần phải hỏi đến.”

Mấu chốt nhất là hắn có thương tích trong người, không muốn gây chuyện.

Dương Thanh Huyền cũng là đồng dạng tâm tư, hai người ngồi ở trong xe, nhắm mắt tu luyện.

Sau một lúc, xe ngựa đột nhiên ngừng.

Dương Thanh Huyền lông mày nhăn dưới, nhẹ giọng nói: “Nguy rồi, sợ là cái kia bốn con Thiên Cẩu...”

Quả nhiên, đội buôn dừng lại phía trước, chính là bốn con Thiên Cẩu nằm trên mặt đất, nửa chết nửa sống.

Lý Long lập tức mang theo hai mươi, ba mươi người lên trước điều tra, người trên mặt người lộ ra vẻ kinh ngạc.

Một người cả kinh nói: “Đội trưởng, là Liệt Vân Thiên Cẩu!”

Lý Long nhìn bốn bề một chút, nói: “Liệt Vân Thiên Cẩu tuyệt đối không phải người bình thường có thể cưỡi đồ vật, vì sao sẽ xuất hiện ở đây?” Hắn ngẩng đầu nhìn xuống trời.

Một tên võ giả lên trước, dò xét hạ Thiên Cẩu tình hình, nói: “Cũng chưa chết, nhưng thật giống bị đoạt ba hồn bảy vía dường như, tất cả đều ngơ ngác.”

Một tên võ giả chỉ vào cách đó không xa, nói: “Đội trưởng, mau nhìn.”

Lý Long con ngươi co rụt lại, lập tức chạy tới, trên cỏ là liễn xa tường đổ, hắn lật ra một trận, nhìn thấy một vài thứ, không khỏi hoàn toàn biến sắc.

“Các ngươi tất cả đều cẩn thận đề phòng!”

Lý Long hạ lệnh về sau, liền chạy vội tới trước xe ngựa, thấp giọng nói: “Phu nhân, có phát hiện. Phía trước nằm bốn con Liệt Vân Thiên Cẩu, còn có liễn xa mảnh vỡ, tựa hồ là từ không trung trên rơi xuống. Ta từ liễn xa bên trong nhìn thấy một ít phù hiệu đánh dấu, tựa hồ là Thiên Tông học viện liễn xa.”

“Thiên Tông học viện?”

Bên trong xe truyền đến phụ nhân tiếng kinh hô, nói: “Thiên Tông học viện liễn xa làm sao sẽ rơi xuống nơi đây? Phụ cận có thể có thi thể?”

Lý Long nói: “Tạm chưa phát hiện, ta để người lại cẩn thận tìm kiếm.”

Bên trong xe ngựa bỗng nhiên truyền đến một đạo thanh âm của tiểu cô nương, vô cùng dễ nghe, ước chừng mười hai mười ba tuổi dáng vẻ, nói: “Mẫu thân, có thể hay không lúc trước hai người kia chính là Thiên Tông học viện? Bọn họ từ trên trời rơi xuống đến rồi, vì lẽ đó lạc đường, đồng thời một người bị thương.”

Lý Long sững sờ, lập tức đem ánh mắt nhìn phía trong đội xe, chiếc kia nhất là xe ngựa cũ nát.

Phụ nhân cả kinh nói: “Thanh Thanh nói rất đúng, hai người kia lại vừa vặn muốn đi Thương Nam Quốc.”

Lý Long trầm tư nói: “Có phải là trùng hợp hay không? Mặc dù ở Thiên Tông học viện, có thể cưỡi phi hành công cụ, thân phận tuyệt đối không thấp, như vậy tất nhiên là lợi hại cường giả, như thế nào lại từ trên trời rơi xuống đến, đồng thời bị thương nặng đây?”

Cô gái kia nói ra: “Hay là bọn họ gặp được cường địch, tranh đấu bên dưới bị thương.”

Phụ nhân nói: “Thanh Thanh ý nghĩ có nhất định đạo lý, như hai người này là Thiên Tông học viện chi người, chúng ta định phải cố gắng cùng ở chung.”

Lý Long lắc đầu nói: "Bốn phía ta đều nhìn kỹ, không hề có tranh đấu dấu vết, việc này đáng giá cân nhắc. Khoảng cách Thương Nam Quốc càng ngày càng gần, chúng ta muốn càng càng cẩn thận mới được

Phụ nhân nói: “Tất cả làm phiền Lý Long đại nhân.”

Lý Long vội vàng ôm quyền, nghiêm nghị nói: “Là phu nhân tận lực, bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, không chối từ!”

Lúc này, Lý Long lại tăng phái mười người, canh giữ ở chiếc kia phá nhỏ xe ngựa hai bên.

Đội buôn vòng qua bốn con Thiên Cẩu, tiếp tục hướng tới Bắc hành đi.

Mấy ngày đều bình an vô sự, nhưng đội buôn đối với Dương Thanh Huyền hai người thái độ rõ ràng muốn tốt hơn rất nhiều, thỉnh thoảng sẽ truyền đạt một ít tinh mỹ đồ ăn cùng rượu, nhưng đều bị Dương Thanh Huyền hai người khước từ.

Ngày hôm đó, đội buôn tại tiến lên bên trong lại lần ngừng lại, đồng thời nghe thấy Lý Long thét to âm thanh.

Dương Thanh Huyền mới từ trong nhập định tỉnh lại, không khỏi hiếu kỳ, liền đi xuống xe ngựa quan sát.

Chỉ thấy trong thương đội võ giả tất cả đều cảnh giác lên, đề phòng vạn phần.

Tại phía trước, dĩ nhiên cũng là một cái đoàn xe chậm rãi đi tới, “Ùng ục ùng ục” bánh xe trên đồng cỏ lăn lộn, trên xe tất cả đều là mang theo gông xiềng người, càng là một đội xe chở tù!

Hơn nữa kinh khủng hơn chính là, trên tù xa người, tất cả đều bị lột đầu cùng bàn tay, chỉ còn dư lại thân thể nhốt ở lao tù bên trong!

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Một thanh niên mang thất long chau càn quét dị giới

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 234: Dẫn Tang Quỷ

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, nhất thời rõ ràng sự tình khác thường, lập tức đi tới đội buôn phía trước.

Mấy ngày tới ở chung, mọi người đối với hắn đều đối lập thân mật, cũng không hạn chế sống động.

"Đội trưởng, đây là..."

Những võ giả kia đều là kinh hãi không ngớt, tất cả đều nắm chặt bảo kiếm, cảnh giác lên.

Cái kia chút xe chở tù lại có hơn trăm, đều bị chém đầu, xe cùng xe trong lúc đó dùng xích sắt liên tiếp, "Ùng ục ùng ục" chậm rãi lái tới.

Lý Long sắc mặt một hồi tái nhợt, thân thể càng không nhịn được run lẩy bẩy, run giọng nói: "Phu nhân, phu nhân...!"

Chiếc kia nhất là hào hoa phú quý trong xe ngựa, duỗi ra một cái mang theo bích vòng ngọc tay, trông rất đẹp mắt, đem màn xe xốc lên.

Tay chủ nhân rốt cục lộ ra hình dáng, là một vị cung trang mỹ phụ, đoan trang thục lệ, ước chừng ba mươi bốn niên kỷ, đi từ trên xe xuống.

Dương Thanh Huyền cả kinh, thầm nói: "Đẹp quá!"

Tuy rằng đoán được trên xe nữ tử hẳn là người đại phú đại quý, chắc chắn sẽ không xấu, nhưng không nghĩ tới sinh mỹ lệ như vậy, so với học viện tứ đại mỹ nữ cũng không thua kém bao nhiêu.

Hơn nữa so với tứ đại mỹ nữ nhiều hơn mấy phần phong vận thành thục, ung dung hoa quý.

Còn có một người tuổi chừng mười hai mười ba tuổi bé gái, cũng là đúc từ ngọc, hết sức xinh đẹp, khuôn mặt cùng phu nhân kia giống nhau đến bảy phần, một đôi mắt to mắt hạnh cảm động.

Dương Thanh Huyền biết bên trong là một đôi mẹ con, mấy ngày đến cũng nghe thấy hai mẹ con này nói chuyện, âm thanh rất là êm tai, nhưng lúc này mới lần đầu gặp gỡ hình dáng.

“Hai mẹ con này giữa hai lông mày...”

Hắn đột nhiên sửng sốt một chút, trong lòng thầm nghĩ nói: “Cực kỳ giống một người... Hẳn là ngẫu nhiên đi...”

Đối với mẹ con kia đi đi xuống xe, ngẩng đầu liền nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, “A” kêu thảm một tiếng, song song đem đầu chuyển tới.

Cung trang mỹ phụ mặt âm trầm đáng sợ, nổi giận nói: “Lý Long, gọi mẹ con chúng ta hạ xuống chính là nhìn những thứ đồ này?!”

Thanh Thanh cũng là hoa dung thất sắc, run giọng nói: “Những thứ này... Những thứ này đều là cái gì a?!”

Lý Long sắc mặt tái nhợt, mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu thẳng chảy xuống, run giọng nói: “Phu nhân, những thứ này... Những này tựa như là...”

Cung trang mỹ phụ đột nhiên sững sờ, con mắt trợn Lão Đại, tựa hồ nghĩ tới điều gì, vội vàng quay đầu lại hướng về cái kia chút xe chở tù nhìn tới.

Giờ khắc này xe chở tù lại đến gần rồi mấy phần, tuy rằng mặt trên người toàn cũng bị mất đầu cùng bàn tay, nhưng thân thể vẫn là nhìn rõ ràng.

“A!...”

Mỹ phụ lại lần một tiếng hét thảm, đầy mặt sợ hãi cùng bi phẫn, thân thể run cầm cập giống như run cầm cập, càng một hơi chuyển bất quá đến, té xỉu đi qua.

“Mẫu thân!”

Thanh Thanh một hồi đem mỹ phụ đỡ lấy, nàng đồng dạng sắc mặt tái nhợt, nhưng nhưng phải trấn định không ít, nói: “Lý Long thúc thúc, bên ngoài giao cho ngươi, ta trước tiên dìu mẫu thân đến trên xe đi nghỉ ngơi.”

Lý Long gật gật đầu, cắn răng nói: “Tiểu thư xin yên tâm, tất cả giao cho ta Lý Long! Coi như là liều lên tính mạng, ta cũng nhất định phải thủ hộ phu nhân cùng tiểu thư an toàn!”

Thanh Thanh tuổi tuy nhỏ, nhưng nhưng hiểu chuyện đáp một tiếng, liền đỡ mỹ phụ kia tiến vào bên trong xe.

Ở đóng xuống rèm kiệu trong nháy mắt, nàng tựa hồ trong lòng sinh ra ý nghĩ, một đôi đôi mắt to sáng ngời nhìn phía Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền hữu hảo một đầu, cái kia mành liền rơi xuống.

Hắn đoán được mấy phần, nói vậy trên tù xa người, đều là mẹ con các nàng nhận thức, thậm chí là rất thân mật người.

Mà làm hắn cảm thấy cổ quái là, xe chở tù bốn phía đều không có người, những này xe chở tù là thế nào tự mình đi tới, chẳng lẽ có người trốn ở trong tù xa?

Lý Long quát to một tiếng, quát lên: “Tất cả mọi người chuẩn bị nghênh chiến!”

Ngoại trừ những cái kia xa phu tất cả đều trốn đến phía sau, phàm là võ giả tất cả đều đi tới phía trước, sắp xếp thành chữ nhất.

Cái kia chút nguyên bản giám hộ Dương Thanh Huyền cùng Lục Giang Bằng hai mươi tên võ giả, thì lại thủ hộ ở cung trang mỹ phụ xe ngựa bốn phía.

Cái kia chút xe chở tù ở khoảng cách đội buôn ba mươi trượng địa phương, toàn bộ ngừng lại.

Cả trên thảo nguyên, nhất thời lâm vào quỷ dị giống như yên tĩnh, ngoại trừ hô hô gió bên ngoài, lại không có bất kỳ cái gì âm thanh.

Cái kia hơn trăm cỗ đáng sợ thi thể, liền như vậy thẳng tắp đứng ở trong tù xa, hiển nhiên là ở trong xe thời điểm, bị người tước mất đầu cùng bàn tay.

Đội buôn bên này võ giả, toàn đều có chút sốt sắng.

“Hê hê!”

Đột nhiên một nói đáng sợ tiếng cười quái dị ở trên thảo nguyên vang lên, như như gió quát đi qua, ở xe chở tù xoay quanh, tựa như từ này trên trăm cỗ thi thể bên trong phát ra.

Dương Thanh Huyền cũng đại vì là giật mình, hoàn toàn không thấy bóng người, nhưng có một chút có thể khẳng định, người kia nhất định liền ẩn thân ở những này trong tù xa.

Lý Long quát to: “Là ai? Lăn ra đây cho ta!”

“Coong!”

Bỗng nhiên một nói tiếng chuông từ xe chở tù bên trong vang lên, truyền vang ra, du du dương dương, băng băng lãnh lãnh, khiến cho người không rét mà run.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Chuông tang?”

Lý Long hoàn toàn biến sắc, ngạc nhiên thất thanh nói: “Tưởng Dạ! Là ngươi!”

Danh tự này vừa ra, sở hữu võ giả đều là khuôn mặt đại biến, một hồi hoàn toàn không có màu máu!

“Không nên hỏi chuông tang vì ai minh, nó chỉ vì ngươi vang lên.”

Cái kia thanh âm sâu kín truyền đến, trên bầu trời bỗng nhiên “Rào” một tiếng, tung xuống đại lượng tiền giấy, ở không trung bay loạn.

“Coong!”

Lại là một tiếng chuông tang vang, Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy khí huyết chảy xuôi gia tốc, cái kia tiếng chuông sẽ với thân thể người tạo thành ảnh hưởng cực lớn.

Lý Long cắn răng nói: “Tưởng Dạ, vì sao lại là ngươi? Lẽ nào...!”

“Ngươi không cần biết tại sao, bởi vì người yếu, chỉ cần đi chết là đủ rồi, hê hê!”

Thanh âm kia cười quái dị một tiếng, chỉ thấy phía trước nhất một chiếc trên tù xa, bỗng nhiên nhiều hơn một bóng người, nửa ngồi nửa quỳ ở trên tù xa, tóc tùy ý rối tung sau đầu, da dẻ đặc biệt trắng bệch, tựa như quỷ bình thường.

Ở bên người hắn, có một cái hắc u chuông lớn, cơ hồ cùng thân thể trọng hợp lại, cũng không chân thực.

Chuông trên có bách quỷ ám văn, hoặc oán hoặc cười, điên cuồng cực kỳ, như cùng sống bình thường vật muốn tránh thoát cái kia lấy chu sa làm mực, tuyên khắc xuống minh văn.

Một tên võ giả run giọng nói: “Quả nhiên là hắn, quả nhiên là hắn, có đáng sợ nhất chi Võ Hồn dẫn tang quỷ Tưởng Dạ a!”

Trong thanh âm đầy rẫy to lớn hoảng sợ.

“Hắn không phải trung thành với Hoàng Đế bệ hạ sao? Lẽ nào...” Một người khác võ giả tựa hồ nghĩ tới điều gì, càng là sợ sệt vạn phần.

Lý Long lớn tiếng quát: “Đều cho ta trấn định lại! Bất luận trước mắt là tình huống thế nào, chúng ta đều từng phát lời thề, muốn thề sống chết bảo đảm Vệ phu nhân cùng tiểu thư! Hiện tại, đúng là chúng ta thực tiễn chính mình lời hứa thời điểm!”

Tiếng rống to này, lập tức để chúng võ giả trấn định không ít, người trên mặt người đều là tử chiến kiên quyết.

“Hê hê, một bầy kiến hôi, còn dám nói khoác không biết ngượng bảo vệ? Ở ta chuông tang dưới, đến Địa Phủ đi thôi.”

“Coong!”

Chiếc chuông kia lại lần vang lên, sóng âm đánh văng ra, cái kia chút xe chở tù cũng một hồi trở nên hơi hoảng hốt, khoảng cách Tưởng Dạ gần nhất mấy chiếc trên tù xa, cũng đều đột nhiên xuất hiện bóng người, tổng cộng mười lăm người, tất cả đều là trang phục hắc y, bên hông cắm vào bảo đao.

Lý Long giận hét lên: “Quả nhiên là Hắc Y Vệ! Hôm nay ai cũng đừng mang trong lòng sống sót may mắn, vì phu nhân, vì tiểu thư, giết a!”

Hắn trước tiên cái thứ nhất vọt tới, chân khí ở trên kiếm tăng cao lên, hóa thành một nói kiếm cương, chém về phía cái kia Tưởng Dạ.

Còn lại võ giả, cũng tất cả đều ôm hẳn phải chết ý chí, thẳng hướng người mặc áo đen.

Dương Thanh Huyền cũng giật mình không thôi, cái kia mười lăm tên người mặc áo đen, càng tất cả đều là Chân Võ cảnh cường giả!

Vừa nghe Lý Long nói như vậy, này Tưởng Dạ tựa hồ là Đoan Dương Quốc Hoàng Đế thủ hạ, lẽ nào là Hoàng Đế phái người tới giết đối với mẹ con kia? Đối với mẹ con kia rốt cuộc là ai?

Liên tiếp dấu chấm hỏi ở hiện lên trong đầu, nhưng không có đáp án.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Một thanh niên mang thất long chau càn quét dị giới

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 235: Khô Vinh Nhị Lão

Lý Long kiếm khí, một hồi chém trên người Tưởng Dạ.

Hắn con ngươi mở, lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, nhưng bất quá trong nháy mắt, cái kia sắc mặt vui mừng liền ngưng tụ ở trên mặt.

Chỉ thấy kiếm khí xuyên thấu Tưởng Dạ, "Ầm ầm" một tiếng bổ vào trên tù xa, cả xe chở tù nổ tung, kể cả bên trong thi thể, đồng thời bị đánh thành hai nửa!

"Xảy ra chuyện gì?"

Lý Long hoảng hốt, kiếm khí này rõ ràng chém trúng Tưởng Dạ.

"Hê hê! Cường giả thế giới, người yếu vĩnh viễn cũng sẽ không hiểu!"

Bị chặt trúng lại như cũ không có chuyện gì Tưởng Dạ, dữ tợn cười một tiếng, liền bay vọt lên trời, ở không trung triển khai hai tay, tựa như một con dơi, hướng Lý Long đập xuống.

"Không thể!"

Lý Long trong tay đại kiếm, hóa thành một mảnh ánh kiếm, bảo vệ chính mình quanh thân.

Tưởng Dạ chỉ là duỗi ra một cái tay đến, nhẹ nhàng vỗ một cái, đánh ở trên kiếm, liền "Oành" một tiếng, đem Lý Long đánh bay ra ngoài.

“Hê hê, bất quá là Chân Võ cảnh trung kỳ giun dế, không cần vận dụng Võ Hồn, liền có thể đem bọn ngươi toàn giết.”

Tưởng Dạ nhẹ nhàng rơi trên mặt đất, lại là nhảy lên một cái, truy sát Lý Long mà đi.

Lý Long nhấc theo kiếm, hướng tới trong thương đội trốn, mượn cái kia mấy chục chiếc xe ngựa yểm hộ chính mình.

Giờ khắc này, cái kia mười lăm tên người mặc áo đen đã xông vào trong thương đội, ánh đao tóe lên, mỗi một đao xuống, cơ hồ liền thu gặt một cái mạng, tươi máu nhuộm đỏ bãi cỏ.

Dương Thanh Huyền đầu óc nóng lên, liền việc nghĩa chẳng từ nan vọt tới.

Tuy rằng cùng những võ giả này gặp gỡ, có chút không thích trải qua, nhưng ở chung mấy ngày, mỗi ngày thấy tươi sống mặt, từng cái từng cái ngã xuống, vẫn để cho hắn tức giận không thôi, Trảm Yêu Kiếm ra tay, liền giết tiến vào.

Trong thương đội cũng không có thiếu Chân Võ cảnh cường giả, nhưng số lượng kém xa đối phương, thương vong rất lớn.

Tưởng Dạ đuổi theo Lý Long, ở xe ngựa bay vọt, trong miệng phát sinh “Hê hê” tiếng cười quái dị, lại như là mèo hí con chuột giống như, vui đùa chơi.

Bỗng nhiên, Tưởng Dạ chạy trốn tới một chiếc xe ngựa bên, đột nhiên dừng bước lại, xoay người lại chính là một chiêu kiếm chém tới.

Kiếm khí bá đạo uy mãnh, trên không trung rung ra từng cơn sóng gợn, bao trùm Tưởng Dạ toàn thân chỗ yếu.

đọc truyện với http://truyencuatui. n et/

“Hê hê! Vô dụng!”

Tưởng Dạ không trốn không né, đón kiếm mang kia vọt tới, kiếm mang kia toàn bộ kích vào trên người hắn chỗ yếu, đều xuyên thấu mà qua, không có bất kỳ cái gì thương tổn.

Lý Long con ngươi trợn Lão Đại, giận dữ hét: “Không thể! Đừng vội triển khai oai môn tà thuật, có loại cùng ta mặt đối mặt so đấu!”

Tưởng Dạ cười lớn không ngớt, “Hê hê, lẽ nào ta không cùng ngươi mặt đối mặt sao?” Hắn vươn tay ra một trảo, cái kia chút kiếm văn liền toàn bộ phá toái, bóng người lóe lên, hướng tới Lý Long trên thân chộp tới.

“Oành!”

Bỗng nhiên bên cạnh người xe ngựa nổ tung, hai bóng người chạy như bay mà ra, từng người ngưng chưởng bấm quyết.

Hai người đều là một thân áo bào tro, tóc dài tán phê ở sau lưng, khuôn mặt già nua.

Ở chưởng quyết trong lúc đó, kích bắn xuất ra đạo đạo ánh sáng xanh, trên không trung ngang dọc qua lại, hóa thành hai tấm lưới lớn, hướng về Tưởng Dạ trùm tới.

Tưởng Dạ sắc mặt lạnh lẽo, cười gằn nói: “Khô Vinh nhị lão, rốt cục ra tay rồi sao? Dừng a!”

Trên thân hiện ra đại lượng minh văn, một cái chuông tang từ trong cơ thể tách ra, “Coong” một tiếng vang lên, sóng âm chấn động ở cái kia lưới lớn bên trên, đem ánh sáng xanh tần suất quấy rầy, ô lưới tuyến trở nên hoảng hốt dị thường.

Khô lão biến sắc mặt, tay trái họa vòng, bóng người lóe lên, bay tập mà xuống, đánh về Tưởng Dạ.

Vinh lão cũng là hai tay nắm tay, từng đạo từng đạo quyền kình tụ ở hai cánh tay trên xoáy quấn, quát lên: “Lý Long, ngươi đi giết Hắc Y Vệ, nơi này giao cho chúng ta!”

Lý Long đáp: “Rõ!” Liền phi thân hướng tới Hắc Y Vệ đánh tới.

Lúc này trên mặt đất đã ngã xuống mấy chục bộ thi thể, đều là trong ngày thường sớm chiều chung đụng huynh đệ, Lý Long hai mắt đỏ lên, liền vung lên đại kiếm nổi giận chém mà bên trên.

Đồng thời hắn con ngươi thoáng nhìn Dương Thanh Huyền, thấy hắn một người độc đấu Hắc Y Vệ, càng không rơi xuống hạ phong, không khỏi hoảng sợ.

Dương Thanh Huyền cũng phát hiện Khô Vinh nhị lão ra tay, đều là Chân Võ cảnh cường giả, một phen cuồng phong mưa rào dường như công kích đến, đem Tưởng Dạ bức lui không ít.

Lúc này cái kia lượng hào hoa xe ngựa, mành lại lần bị xốc lên, Thanh Thanh từ bên trong nhảy xuống, hiếu kỳ tả hữu quan chiến.

Một tên Hắc Y Vệ liền giết hai tên võ giả, lặng yên lặn xuống Thanh Thanh phía sau, nâng đao liền chặt xuống dưới.

Dương Thanh Huyền một mực tại lưu ý Khô Vinh nhị lão cùng Tưởng Dạ cuộc chiến, nhất thời phát hiện cái kia Hắc Y Vệ đánh lén, bóng người hơi động, liền cướp đến Thanh Thanh phía sau, vung tay lên, Cú Mang Chỉ liền điểm hướng về cái kia Hắc Y Vệ sau gáy.

Cái kia Hắc Y Vệ ngay lúc sắp đắc thủ, liền nhận ra được sau đầu mát lạnh, một luồng mùi chết chóc dâng lên trên, sợ đến hồn phi phách tán, vội vàng thu đao, cũng không quay đầu lại liền hướng phía sau chém tới.

Dương Thanh Huyền chỉ pháp biến đổi, điểm ở cái kia trên sống đao.

“Oành” một tiếng, bảo đao rung động, cái kia Hắc Y Vệ hổ khẩu đau nhức, lại có chút cầm đao bất ổn.

Giờ khắc này, Thanh Thanh mới phát giác có người đánh lén, sợ đến kinh ngạc thốt lên một tiếng, vài bước lui lại.

Nàng không biết, chính mình đã từ Quỷ Môn Quan đi một lượt.

Cái kia Hắc Y Vệ tức giận dị thường, gặp Dương Thanh Huyền cũng chỉ là một thiếu niên, bảo đao múa lên một mảnh ánh đao, liền mãnh liệt chém mà xuống.

Dương Thanh Huyền một thức sóng gió nổi lên, nhị thức thiên lôi kinh, hai chiêu xuất hiện nhiều lần, đặt ở đối phương ánh đao bên trên, lấy lực lay lực, bá đạo cực kỳ đem ánh đao trấn áp xuống.

“Oành!”

Kiếm khí ánh đao vỡ vụn một mảnh, cái kia Hắc Y Vệ giật mình phía dưới, sau này liền lùi lại.

Dương Thanh Huyền nhưng là đón rung động, cướp công mà lên, tay trái lại là một chỉ điểm tới, “Vèo” phá không mà tới.

“Ầm!”

Người mặc áo đen bận bịu cự đao đón đỡ, chỉ lực đặt ở trên thân đao, lại đem thép tinh bảo đao áp cúi xuống đi.

Ngay ở người mặc áo đen hoảng hốt thời khắc, Dương Thanh Huyền lại là một chiêu thiên lôi kinh chém đến, gọt hướng về đầu. Người mặc áo đen kia sợ đến gần chết, gấp vội vàng hai tay cầm đao đỉnh đầu, đem Cú Mang Chỉ đánh văng ra, lại bổ về phía kiếm khí kia.

“Ầm!”

Người mặc áo đen cuối cùng đem cầm không được, bảo đao tuột tay bay mất.

Dương Thanh Huyền lại một bước lên trước, Ngũ Dương Diệu Không đúng thời cơ mà lên, vỗ vào ngực, đập vỡ tan xương sườn của hắn cùng phủ tạng.

Người mặc áo đen phun ra một ngụm máu đến, liền bay ngược ra ngoài, ngã xuống đất, liều mạng giãy dụa.

Dương Thanh Huyền đi tới, một cước đạp ở ngực, đem hắn một điểm cuối cùng giãy dụa khí lực cũng đánh tan, lạnh lùng nói: “Các ngươi rốt cuộc là ai, vì sao phải công kích đội buôn?”

Người mặc áo đen kia nguyên bản ánh mắt phẫn nộ, một hồi trở nên ngạc nhiên lên, ngơ ngác nói: “Ngươi, ngươi không biết?”

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu.

Người mặc áo đen kia đột nhiên cảm giác thấy có chút hoang đường, giận dữ hét: “Ngươi... Ngươi liền chuyện gì cũng không biết, liền... Liền đánh ta?!”

“Mẹ ngươi, bị ta đạp ở dưới chân, còn mạnh miệng!”

Dương Thanh Huyền dùng sức giẫm mạnh, người mặc áo đen kia lại lần phun ra một ngụm máu đến, đầy mặt lửa giận cùng oán độc, cắn răng nói: “Ngươi nhất định phải chết! Không cần biết ngươi là người nào, tự dưng quấn vào việc này, cũng lại không ai cứu ngươi, ha ha ha, ngươi nhất định phải chết. Coi như ngươi giết ta thì lại làm sao, ngươi cũng phải chết, ha ha!”

Cười to vài tiếng, người mặc áo đen này liền trực tiếp tắt thở, thời điểm chết trên mặt còn mang theo nụ cười, phảng phất thấy được Dương Thanh Huyền bị giết kết cục.

“Bệnh thần kinh, trước khi chết còn có thể tự mình ý dâm một phen, thực sự là không cứu nổi.”

Dương Thanh Huyền đá hắn mấy đá, phát hiện đích thật là chết rồi.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Một thanh niên mang thất long chau càn quét dị giới

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 236: Tưởng Dạ Bí Mật

Thanh Thanh từ đằng xa chạy tới, nhìn người mặc áo đen kia một chút, dùng đôi mắt to sáng ngời nhìn Dương Thanh Huyền, cảm kích nói: “Cám ơn ngươi đã cứu ta.”

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu, nói: “Các ngươi rốt cuộc là ai, những này Hắc Y Vệ lại là người nào?”

Thanh Thanh nói: Những thứ này đều là người xấu, muốn hại chúng ta. Trên tù xa cái kia chút đều là nhà của chúng ta người, đều bị bọn họ hại chết nha."

Nói đến đây, nước mắt liền đổ rào rào rớt xuống, mười phần làm người thương yêu thích.

Dương Thanh Huyền nghe được không manh mối, nguyên vốn còn muốn hỏi lại, thấy nàng khóc thương tâm, cũng sẽ không hảo hỏi nữa, nói ra: “Ngươi về trên xe đi chờ đợi mẹ ngươi đi, đừng hạ xuống, phía dưới rất nguy hiểm.”

Thanh Thanh lúc này mới sờ một cái nước mắt, nháy mắt, nói: “Ta không sợ, ngươi là Thiên Tông học viện học sinh sao?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Các ngươi đoán được nha.”

Thanh Thanh càng nín khóc mỉm cười, vỗ tay nói: “Thật sự? Thiên Tông học viện học sinh thật là lợi hại! Chúng ta cũng đang muốn đi Thương Nam Quốc đây!”

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi đi Thương Nam Quốc làm cái gì?” Bỗng nhiên nghĩ đến, mẹ con các nàng bị Đoan Dương Quốc hoàng thất truy sát, cũng chỉ có trốn đến nước láng giềng đi, liền hỏi: “Ngươi tên là gì?”

Thanh Thanh nói: “Ta gọi Thanh Thanh.”

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên một hồi cầm lấy tay của nàng, bóng người lóe lên, liền biến mất ở tại chỗ.

Sau một khắc, hai người chỗ đứng, liền đột nhiên nổ bể ra đến, bùn đất tung toé.

Dương Thanh Huyền lôi Thanh Thanh tay, xuất hiện ở hơn mười trượng bên ngoài địa phương, một người sắc mặt lành lạnh, một người tràn đầy kinh sợ.

“Hừ, tiểu tử, ngươi rất chảnh a, ta làm sao không biết còn có ngươi nhân vật số một như vậy tồn tại.”

Không trung cái bóng hơi chao đảo một cái, Tưởng Dạ bóng người liền hiện lên đi ra.

Giờ khắc này dáng dấp của hắn dị thường đáng sợ, lạnh bạch trên mặt không có một chút nào màu máu, tóc rối tung ở sau gáy, móng tay có vài tấc dài, giống mười chuôi lưỡi dao sắc tiếp ở ngón tay bên trên.

Thanh Thanh kinh hô: “Khô Vinh nhị lão!”

Cách đó không xa, cái kia miệng chuông tang lơ lửng giữa không trung, rung động ra sóng âm đến, như là gợn nước như thế ở không trung khuếch tán.

Chuông tang dưới, Khô Vinh hai người sắc mặt trắng bệch, từng người bấm quyết, khổ sở chống đối cái kia sóng âm, căn bản không rảnh quan tâm chuyện khác.

Tưởng Dạ cười gằn nói: “Khà khà, cái kia hai cái ông lão, chẳng mấy chốc sẽ chết.” Hắn duỗi ra thật dài lưỡi đỏ, liếm một cái đôi môi, nước bọt càng theo khóe miệng nhỏ giọt xuống, chà chà nói: “Vệ Tử Quan là Đoan Dương Quốc đệ nhất mỹ nhân, ngày hôm nay liền muốn tiện nghi ta, hê hê.”

Thanh Thanh hoàn toàn biến sắc, phẫn nộ mắng: “Ngươi cái này xấu xí, yêu quái!”

“Ha ha, nói ta xấu xí?”

Tưởng Dạ con ngươi càng là lồi lên, khuôn mặt đáng sợ hơn, cười gằn nói: “Nha, còn có cái con nhóc con, dài cùng mẹ ngươi thân giống nhau đến mấy phần đây, sau đó ta liền cùng nhau thu, nhìn cởi sạch về sau, ngươi cùng mẹ ngươi thân ai phong tao hơn, hê hê!”

Thanh Thanh sắc mặt một hồi trắng xám, trở nên không có chút hồng hào.

Tưởng Dạ bóng người loáng một cái, liền vọt lên, năm ngón tay trên lưỡi dao sắc hướng tới Dương Thanh Huyền trên đầu bổ tới, dự định một chiêu giải quyết cái này vướng bận.

Dương Thanh Huyền một chiêu kiếm vung lên, liền hướng Tưởng Dạ trên thân đâm tới.

Tưởng Dạ cùng Khô Vinh nhị lão đại chiến một trận về sau, trên thân cũng bị thương không nhẹ, công kích so với lúc trước yếu rất nhiều.

Dương Thanh Huyền kiếm thức cực nhanh, một hồi đâm vào đến Tưởng Dạ trên thân, rõ ràng đâm tiến vào, nhưng không có bất kỳ cái gì phản ứng, cảm giác một chiêu kiếm hoàn toàn đâm vào không khí!

“Cái gì?!”

Trong nháy mắt ngạc nhiên phía dưới, cái kia lưỡi dao sắc liền tập đến trước mắt, lăng liệt gió lạnh cắt vỡ trên mặt da dẻ, kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

Dưới tình thế cấp bách, chỉ có thể giơ lên tay trái cản đi lên!

“Xì!”

Năm đạo máu tươi bắn mạnh mà lên, cái kia lưỡi dao sắc chém ở Dương Thanh Huyền trên cánh tay trái, phát sinh nhẹ nhàng tiếng va chạm.

Tưởng Dạ con mắt co rụt lại, khẽ ồ lên một tiếng, cả kinh nói: “Ngọc Cốt! Ngươi là thể tu!”

Dương Thanh Huyền toàn bộ cánh tay trái bị đau, vội vàng trở lại kiếm đến, một hồi hóa ra mấy đạo kiếm quang, đánh về phía Tưởng Dạ toàn thân chỗ yếu.

Một cái người sống sờ sờ đang ở trước mắt, không thể chém không trúng, trừ phi hắn đúng là quỷ không phải người!

Nhưng lại lần để Dương Thanh Huyền đau lòng sự tình xuất hiện, cái kia một mảnh ánh kiếm càng đều Trảm Không!

Tưởng Dạ vẻ giật mình lập tức hóa thành dữ tợn, lạnh giọng nói: “Khó trách ngươi có thể dễ dàng giết chết Hắc Y Vệ, càng là Ngọc Cốt cảnh thể tu, nhưng ở bản tọa trong tay, vẫn phải là chết!”

“Xì!”

Không trung vẽ ra mười đạo chỉ nhận, bao phủ một vùng thế giới, đánh chém hạ xuống.

Dương Thanh Huyền trong lòng dâng lên nghi vấn to lớn, “Đến cùng xảy ra chuyện gì?!”

Tình thế nguy cấp, không kịp ngẫm nghĩ nữa, trước mặt chính là một mảnh ánh kiếm chém tới, từng đạo từng đạo kiếm khí từ hắn mi tâm kích bắn mà ra, chém về phía cái kia thập chỉ nhận, không trung một mảnh “Phanh phanh phanh” kích chém âm thanh, kiếm khí ngang dọc.

Thanh Thanh vội vàng lui về phía sau đi, dưới chân đại địa, không ngừng bị đánh văng ra kiếm khí vẽ ra lỗ hổng.

Nàng cũng đông trốn tây lắc mạnh, trên thân không ngừng có hồn quang ẩn hiện, lại cũng là Linh Võ cảnh tu vi.

Tưởng Dạ công liên tiếp mấy chiêu, phát hiện cũng không thể đánh tan Dương Thanh Huyền ánh kiếm, không khỏi vừa kinh vừa sợ.

Tuy rằng áp chế Khô Vinh nhị lão, hao phí hắn rất lớn tâm lực, nhưng cũng không cho là chỉ là một tên Ngọc Cốt cảnh liền có thể cùng hắn chống lại, trong tay chân khí càng cáu kỉnh mấy phần.

Dương Thanh Huyền cũng đánh không ngừng kêu khổ, một vị phòng thủ.

Bởi vì Tưởng Dạ thân thể không biết xảy ra chuyện gì, làm sao chém đều là tan vỡ, căn bản không có cách nào tiến công, thêm vào đối phương tu vi vốn liền vượt qua chính mình, phòng ngự bên dưới cũng là phi thường vất vả.

Xa xa Khô Vinh nhị lão còn đang khổ cực chống đối cái kia chuông tang xung kích, tự lo không xong.

Thanh Thanh chạy trở về xe ngựa bên trong, lấy làm ra một bộ cung tên, mở cung xạ kích.

Cái kia mũi tên chính là thép tinh chế tạo, nhưng bắn ở hai người kiếm cương bên trên, lập tức bị phản chấn trở lại, “Vèo” một tiếng cắm ở nàng dưới chân, sợ đến sắc mặt nàng trắng bệch, không còn dám bắn.

Dương Thanh Huyền đánh một trận, sống quá Tưởng Dạ một trận cuồng bạo công kích về sau, liền dễ dàng không ít, Tưởng Dạ thể năng tiêu hao, nhanh hơn hắn nhiều lắm.

Nhưng hắn không dám mạo hiểm nhưng tiến công, bởi vì còn chưa làm rõ thân thể của đối phương là chuyện gì xảy ra.

Bỗng nhiên hắn hai mắt nóng lên, trong con ngươi kim quang lấp loé mấy lần, phát hiện phía trước không gian lại có chút hoảng hốt, một hồi xuất hiện hai cái Tưởng Dạ bóng người.

“Chuyện này... Xảy ra chuyện gì?”

Dương Thanh Huyền giật mình trong lòng, biết này tất nhiên là Tưởng Dạ vì sao chém không trúng chỗ bí mật.

Hai cái Tưởng Dạ bóng người giống như đúc, động tác, thần thái, khắp mọi mặt đều nhất trí, chỉ có điều hai bên trái phải, một hư một thực.

Ở Linh Mục Thần Thông cẩn thận nhìn chăm chú dưới, bên trái Tưởng Dạ bốn phía, tia sáng dĩ nhiên phát sinh hơi đổi, do đó chiết xạ ra phía bên phải hư thân thể.

“Ta hiểu được!”

Dương Thanh Huyền trong mắt tinh mang lóe lên, bắn ra vẻ hưng phấn, thầm than thở: “Ta hiểu được! Kẻ này Võ Hồn, có thể để tia sáng xoay chuyển, vì lẽ đó mọi người con mắt nhìn thấy, chỉ là khúc xạ về sau tia sáng, vì lẽ đó mắt thấy Tưởng Dạ, chỉ là ‘Hư thân thể’, mà của hắn thực thể thì lại một mực giấu ở hư thân thể bên trái!”

Sáng tỏ về sau, lập tức tâm như chỉ thủy, đơn tay kết kiếm quyết, đem đầy trời thập chỉ nhận đánh văng ra, một chiêu Thiên

Lôi Kinh liền hướng Tưởng Dạ bên trái không gian chém tới!

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Một thanh niên mang thất long chau càn quét dị giới

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 237: Xé Rách Hư Không

“Cái gì?!”

Tưởng Dạ hoàn toàn biến sắc, con ngươi đều lồi đi ra, quát: “Tiểu tử ngươi làm sao học kiếm, chém sai lệch!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ta liền chém sai lệch, ta cao hứng!”

Tâm trạng càng là xác định không thể nghi ngờ, kiếm khí tăng mạnh, trên người kiếm ý càng là bạo phát, rót vào chiêu kiếm đó bên trong.

“Đáng chết!”

Tưởng Dạ hét lớn một tiếng, phóng lên trời, biết Dương Thanh Huyền đã nhìn thấu của hắn huyền cơ, mặc dù không biết đối phương là như thế nào phát hiện, nhưng bí mật của chính mình xác thực đã bị bại lộ.

Võ Hồn Tang Thi Quỷ, đã bao hàm hai đại năng lực, một là Chuông Tang, hai là Thi Quỷ, Chuông Tang có thể chấn động nhân hồn phách, Thi Quỷ trong truyền thuyết không cách nào sinh tồn dưới ánh mặt trời, vì lẽ đó tự mang khúc xạ ánh sáng tuyến năng lực, thể hiện trên người Tưởng Dạ, chính là có thể đem tự thân hình chiếu đến phụ cận, do đó tốt nhất che giấu mình.

Mà cơ hồ tất cả mọi người, đều chỉ biết là hắn có một cái Chuông Tang, xưa nay không biết Thi Quỷ tồn tại, vì lẽ đó Tưởng Dạ tên, uy chấn Đoan Dương Quốc, khiến cho người nghe tiếng đã sợ mất mật.

Giờ khắc này bị Dương Thanh Huyền nhìn thấu, làm cho hắn tâm thần chấn động mạnh, nội tâm cuồng hống nói: "Thiếu niên này không biết là ai, một thân kiếm khí lăng nhiên, Võ Hồn cực kỳ đáng sợ, thêm vào thông minh này, ngày sau hẳn là họa lớn! Hôm nay coi như để Vệ Tử Quan mẹ con chạy trốn, cũng nhất định phải đánh giết người này!"

Hắn mở mồm ra, hét dài một tiếng, quỷ quái giống như âm thanh từ trong cổ phun ra, khiến cho người sợ hãi.

Xa xa trấn áp Khô Vinh nhị lão Chuông Tang "Vù" một tiếng, liền bay tới, bên trên minh văn lấp loé, bách quỷ tiềm hành, một hồi biến lớn 3-4 lần, hướng về Dương Thanh Huyền che chở rơi xuống!

Chuông trên từng mảng từng mảng sóng âm tản ra, chỉ thấy hình, nhưng không nghe thấy âm.

Thanh Thanh hét lớn: "Cẩn thận!"

Dương Thanh Huyền vừa muốn né tránh, nhưng chỉ cảm thấy trong tai "Ong ong" vừa vang, một luồng sức mạnh đáng sợ tràn vào linh đài thức hải, muốn đập vỡ tan của hắn ba hồn bảy vía!

"A!!"

Dương Thanh Huyền thống khổ quát to một tiếng, bưng hai lỗ tai, cảm thấy đầu óc muốn nổ tung bình thường.

Ở đây thống khổ cực độ dưới, trong mắt ánh mắt trở nên hung lệ lên, hàn quang Lăng Lăng, tựa như một trên đầu cổ hung thú bình thường.

Hai tay cùng trên mặt cũng bắt đầu xuất hiện bộ lông, càng là bị cái kia yêu huyết ảnh hưởng, muốn yêu hóa!

Bỗng nhiên một tiếng hừ lạnh từ một chiếc xe ngựa cũ nát bên trong vang lên, âm thanh mặc dù không lớn, nhưng rõ ràng truyền vào Tưởng Dạ trong tai.

Tưởng Dạ ngạc nhiên cả kinh, hướng về xe ngựa kia nhìn tới, cả kinh nói: “Còn có cao thủ?”

Ngạc nhiên nghi ngờ phía dưới, một bóng người từ bên trong xe lao ra, nháy dưới mắt liền lạc trên Chuông Tang, một luồng cực mạnh uy thế phía trên Chuông Tang ngưng tụ.

Bầu trời trở nên âm tối lại, mây đen cuồn cuộn, không gian tất cả đều hoảng hốt chưa chắc, áp mỗi người trong lòng mệt muộn.

Tưởng Dạ gặp bóng người kia áo bào tro phần phật, râu tóc bồng bềnh, không khỏi ngẩn ngơ, tựa hồ đang kia từng thấy, chỉ là nhất thời nhớ không ra thì sao.

Lục Giang Bằng mặt mày một thấp, lạnh giọng nói: “Cổ võ đại lực mạch!”

Song tay nắm lấy hư không, mãnh liệt xé một cái, “Ầm ầm” nổ vang, không gian sụp xuống, một nói đen kịt vết nứt, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, đang Lục Giang Bằng trong hai tay xuất hiện, hướng tới bốn phía phúc tán đi qua.

“A?!”

Tất cả mọi người là kinh ngây dại, tay không xé rách hư không, đáng sợ như vậy cảnh tượng, bọn họ chưa từng gặp qua?!

Trong truyền thuyết có võ giả có thể dời non lấp biển, tay xé trời không, nhưng này đều chỉ là cách nói khuếch đại, bây giờ như vậy không chân thực tình cảnh xuất hiện ở trước mắt, mỗi một người đều mắt choáng váng.

“Ầm ầm!”

Cái kia hư không vết nứt hướng tới hạ tóe đi, kích trên Chuông Tang, chấn động lên đại lượng phù văn.

Chuông Tang nơi nào gánh vác được này vết nứt một đòn, bên trên đồ án tất cả đều da bị nẻ ra, cuối cùng “Ầm ầm” một tiếng nổ tung đi, hóa thành đếm hồn quang.

“A!”

“Phốc!”

Tưởng Dạ kêu thảm một tiếng, phun ra một ngụm máu đến, tâm thần chịu đến kịch liệt va chạm, thất khổng bên trong đều có máu tươi chảy ra.

Sắc mặt biến được cực độ trắng xám, bắp thịt cũng thuận theo héo rút, cực kỳ giống một cái chân chính quỷ.

Hắn hét lên một tiếng, liền chân phát hướng xa xa lao nhanh, muốn chạy mất dép.

“Muốn đi? Lưu lại đi!”

Khô Vinh nhị lão khôi phục một chút chân nguyên, ngăn ở Tưởng Dạ trước mặt, đồng thời ra tay đập tới.

Tưởng Dạ Võ Hồn bị trọng thương, liền ngay cả Thi Quỷ cũng không thi triển ra được, chỉ có thể song chưởng vận khí, mạnh mẽ tiến lên nghênh tiếp.

Bốn chưởng tiếp xúc phía dưới, “Ầm ầm” một tiếng, Tưởng Dạ liền bị đánh bay, không trung tung xuống một mảnh máu tươi, người liền như là rác rưởi giống như, cút rơi trên mặt đất, thống khổ được run run rẩy rẩy.

Ở Chuông Tang nổ tung trong nháy mắt, Dương Thanh Huyền yêu hóa trạng thái liền tạm dừng lại, sau đó khôi phục bình thường.

Chính hắn cũng là kinh hãi không thôi, vừa nãy cơ hồ liền bị cái kia yêu huyết chiếm thần trí.

Lục Giang Bằng từ không trung bay xuống, ân cần nói: “Như thế nào?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Ta không sao, Lục trưởng lão, thương thế của ngươi...”

Lục Giang Bằng cười hì hì, nói: “Vốn là tốt lắm rồi, cũng vừa hay đi ra hoạt động một chút.” Mặc dù nói ung dung, nhưng sắc mặt nhưng là có chút tái nhợt.

Dương Thanh Huyền biết, vừa nãy cái kia một hồi tay không xé rách hư không, sợ là tiêu hao hắn cực đại năng lượng, chắc chắn sẽ không giống ở bề ngoài nói thoải mái như vậy.

Giờ khắc này, tất cả mọi người hoảng sợ nhìn Lục Giang Bằng, không chỉ có là bay trên trời, còn có vừa nãy đáng sợ kia tay không xé rách hư không, sợ là Nguyên Võ cảnh đại cao thủ cũng không làm được chứ?!

Lục Giang Bằng xuất hiện, cùng với Tưởng Dạ bị chế phục về sau, những Hắc Y Vệ kia cũng đều mắt choáng váng, nguyên bản còn chiếm cứ lấy thượng phong, lần này sĩ khí hoàn toàn không có, trong nháy mắt liền rơi xuống khỏi gió.

Khô Vinh nhị lão kích thương Tưởng Dạ về sau, cũng đã gia nhập chiến trường, rất nhanh sẽ đem những Hắc Y Vệ kia toàn bộ chém giết.

Đầy đất tàn tạ, từng mảng từng mảng thi thể, gió vừa thổi, chung quanh tất cả đều là mùi máu tanh.

Còn có cái kia hơn trăm xe chở tù, tất cả đều là thi thể không đầu, thẳng đứng ở đó, cả tình cảnh yên tĩnh giống như Quỷ Thành.

Lý Long làm trước tiên chạy tới, “Rầm” một tiếng ngay ở Lục Giang Bằng cùng Dương Thanh Huyền trước mặt quỳ xuống, đập ngẩng đầu lên, “Đa tạ hai vị đại nhân ân cứu mạng!”

Còn lại sống sót võ giả, cũng tất cả đều quỳ một mảnh.

Thanh Thanh cũng theo mọi người quỳ xuống, nói: “Cám ơn các ngươi cứu mọi người.”

Lục Giang Bằng vẻ mặt không đáng kể dáng vẻ, Dương Thanh Huyền nhưng là vội vàng đem Thanh Thanh cùng Lý Long nâng dậy, nói: “Mọi người cũng đều đứng lên đi. Lúc trước nhiều cám ơn các ngươi đội buôn mang ta lên nhóm, hiện tại xem như là hòa nhau rồi.”

Lý Long biết đây là khách khí thuyết pháp, vẫn như cũ thiên ân vạn tạ.

Thanh Thanh nói: “Nếu như không phải là các ngươi, ta cùng mẫu thân liền muốn... Liền muốn...”

Câu nói kế tiếp không nói ra được, trên mặt một trận đỏ chót, lập tức nghĩ đến đáng sợ kia hậu quả, lại là một trận kinh hãi, sắc mặt trắng bệch.

Lúc này, Khô Vinh nhị lão cũng đi tới, hướng về Lục Giang Bằng cúi đầu xuống, đồng nói: “Không biết vị đại nhân này, là Thiên Tông học viện vị nào trưởng lão?”

Lục Giang Bằng báo lên danh hiệu của chính mình.

Bốn phía đều là vừa mừng vừa sợ, Thiên Tông Thất lão danh chấn bắc năm nước, cơ hồ là nổi tiếng nhân vật, hôm nay không ít thấy được hình dáng, còn tự thân nhìn thấy hắn ra tay, xé rách hư không, phần này trải qua, đủ để nói khoác cả đời.

Khô Vinh nhị lão cũng là đại hỉ không ngớt, hai người liếc nhau một cái, lập tức có cảm giác trong lòng, cùng nhau bái xuống, nói: “Mong rằng Lục trưởng lão, mau cứu đại nhân nhà ta!”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Một thanh niên mang thất long chau càn quét dị giới

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 238: Thượng Quan Hải Đường

Lục Giang Bằng lông mày cau lại, chợt hiện lên vẻ không vui, lạnh nhạt nói: “Người lớn nhà ngươi là ai ta cũng không biết, vì sao phải bỗng dưng cho mình gây sự? Còn nữa, các ngươi dựng ta đoạn đường, ta ra tay một lần, đã hòa nhau rồi, còn lại sự tình, liền ngừng muốn lại nói.”

Hắn phất một cái ống tay áo, liền xoay người đi ra, không để ý tới Nhị lão.

Nhị lão kinh ngạc đứng ở đó, có vẻ khá là lúng túng, nhưng Lục Giang Bằng nói như vậy cũng có lý, vì sao phải vô duyên vô cớ giúp ngươi.

Dương Thanh Huyền minh bạch Lục Giang Bằng cự tuyệt nguyên nhân, có thể bị Đoan Dương Quốc hoàng thất truy sát, Thanh Thanh mẹ con thân phận sợ cũng không đơn giản, thậm chí Lục Giang Bằng có thể đoán được thân phận của các nàng, lúc này mới cự tuyệt.

Dù sao việc này một khi nhúng tay, rất có thể gây nên hai nước cao tầng chấn động, đến thời điểm tình thế liền khó có thể đã khống chế.

Thanh Thanh đi tới, lôi kéo Dương Thanh Huyền tay áo, đau thương nói: “Tiểu ca ca, ngươi giúp ta van cầu Lục trưởng lão, mau cứu cha ta đi.”

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Việc này sợ liên luỵ quá nhiều, Lục trưởng lão cũng có của hắn lo lắng.”

Thanh Thanh trong mắt ngậm lấy giọt nước mắt, điềm đạm đáng yêu.

Dương Thanh Huyền than thở: “Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

Thanh Thanh nói: “Cha ta là Đoan Dương Quốc Lỗ vương Thượng Quan Phi Hồng, bị người hãm hại, vào nhà tù. Hiện tại kẻ thù muốn đem chúng ta một nhà đuổi tận giết tuyệt, ta cùng mẹ ta suốt đêm trốn thoát, nhưng không nghĩ tới... Không nghĩ tới cả lỗ Vương phủ, đều bị bọn họ tàn sát sạch sẽ á! Ô ô ô...”

Nói ra chỗ thương tâm, không nhịn được khóc rống lên.

Cả lỗ Vương phủ người, hẳn là cái kia hơn trăm cỗ không đầu thi.

Dương Thanh Huyền kinh hãi nói: “Cha ngươi là Vương gia, ai dám giết cả nhà ngươi? Hoàng Đế?”

Thanh Thanh ai oán một trận, nói: “Hiện nay hoàng thượng là ông nội ta, hãm hại ta nhà, là Yến vương.”

Dương Thanh Huyền biết Hoàng tộc nhiều nội đấu, giết tới giết lui cũng không kì lạ, nhưng như vậy chém tận giết tuyệt, đem trọn cái Vương phủ đều tàn sát sạch sẽ sự tình, vẫn là chưa từng nghe thấy, hắn cau mày nói: “Cha ngươi phạm chuyện gì, bị bắt, gia gia ngươi cũng mặc kệ sao?”

“Ai, quả nhiên là Lỗ vương, ta trước có suy đoán, không nghĩ tới là thật.”

Lục Giang Bằng đột nhiên thở dài một tiếng, nói: “Việc này cả bắc năm nước cao tầng cũng biết, nhưng không nghĩ tới Yến vương làm như vậy tàn nhẫn, càng đuổi tận giết tuyệt.”

Dương Thanh Huyền nói: “Lục trưởng lão, việc này ngọn nguồn đến cùng làm sao, lại có hay không có bổ cứu chỗ trống?”

Lục Giang Bằng lắc đầu nói: “Việc này liên lụy đến Đoan Dương Quốc hoàng quyền chi tranh, Thiên Tông học viện là bất tiện tham dự. Năm đó Lỗ vương đại tài, rất được Hoàng Đế thưởng thức, là kế thừa ngôi vị hoàng đế người được chọn tốt nhất, tiếng hô cũng cao nhất. Nhưng năm gần đây lại bị Yến vương từng bước xa lánh, thậm chí biến thành tù nhân, thật khiến cho người ta thổn thức.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Như vậy cái xa lánh phương pháp? Chí ít cũng phải Lỗ vương đã làm sai điều gì, mới có thể bị đánh vào đại lao chứ?”

Lục Giang Bằng nói: “Ta đối với mấy cái này sự tình cũng không quan tâm, vì lẽ đó biết đến cũng phi thường có hạn, nghe nói là bởi vì Thượng Quan Hải Đường.”

Thanh Thanh vừa nghe đến danh tự này, sắc mặt “Xoạt” một hồi trắng bệch, không có một chút nào màu máu.

Xung quanh người, Khô Vinh nhị lão, cùng với Lý Long cũng đều bắt đầu trầm mặc, chỉ có ngã trên mặt đất trọng thương Tưởng Dạ, trong mắt mới lộ ra một tia sắc thái.

“Thượng Quan Hải Đường?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, danh tự này cực kỳ giống nữ tử tên, nói: “Là ai?”

Lục Giang Bằng trong mắt cũng lộ ra sắc mặt khác thường, nói: “Bốn năm trước, năm nước thi đấu thời điểm ta từng gặp thiếu niên này một chút, được khen là là bắc năm nước năm đại học viện thiên tài số một!”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Thiên tài số một? Yêu nghiệt đến trình độ nào?”

Lục Giang Bằng liếc mắt nhìn hắn, nói: "Lại không có nhìn thấy ngươi trước, ta cũng không tìm được cái gì để hình dung Thượng Quan Hải Đường yêu nghiệt, hiện tại cũng có cái rất tốt so sánh, của hắn yêu nghiệt trình độ, khả năng cùng ngươi gần như."

truy cập

http://truyencuatui . net/ để đọc❤truyện Dương Thanh Huyền: "..."

Những người còn lại càng là sửng sốt một cái, đều là không tin đánh giá Dương Thanh Huyền.

Thượng Quan Hải Đường có nhiều yêu nghiệt, bọn họ là hết sức rõ ràng, làm sao cũng không tin còn có người có thể cùng chi sánh vai cùng nhau.

Dương Thanh Huyền sờ một cái mồ hôi lạnh trên trán, ngượng ngùng nói: "Sau đó thì sao?"

"Sau đó liền để thiếp thân tới nói đi."

Nhu nhu âm thanh truyền đến, Vệ Tử Quan chẳng biết lúc nào đã tỉnh lại, vẫn luôn ở bên cạnh lẳng lặng nghe.

Dương Thanh Huyền nhìn tới, này Vệ Tử Quan mặc dù qua tuổi ba mươi, nhưng bảo dưỡng vô cùng tốt, da thịt trắng hơn tuyết, vô cùng mịn màng, là hiếm thấy vưu vật, mị lực không ở Tô Anh đám người bên dưới.

Mọi người thấy nàng lại đây, vội vàng tránh ra một lối, Lý Long càng là lên trước, thủ hộ tại bên cạnh người.

Vệ Tử Quan chậm rãi đi tới, lôi kéo Thanh Thanh tay, trước tiên liền cho Lục Giang Bằng bái xuống, hai đầu gối mềm nhũn, liền muốn quỳ xuống.

Nhưng có một cỗ vô hình lực lượng, đem thân thể nàng nâng đỡ, làm sao cũng quỳ không đi xuống, biết là Lục Giang Bằng không muốn chịu đựng, cũng sẽ không cưỡng cầu, đứng thẳng người, vuốt cằm nói: “Thiếp thân cám ơn trước Lục trưởng lão cùng vị bạn học này cứu giúp chi ân.”

Lục Giang Bằng lạnh nhạt nói: “Đầu tiên là Vương phi trợ ta hai người, bất quá là còn một báo thôi, không đáng nhắc đến.”

Vệ Tử Quan gật gật đầu, nói: “Thượng Quan Hải Đường chính là Yến vương con trai, Yến vương tài năng, ở hiện nay hơn ba mươi vị Vương gia bên trong, không hề lộ ra, nhưng nhưng có cái như yêu nghiệt nhi tử. Mà thiếp thân nhưng không hăng hái, không thể cho Lỗ vương tục về sau, rốt cục gây thành hôm nay đại họa. Nói đến, là thiếp thân hại phu quân.”

Nàng nói liền ríu rít khóc lên, từng tấc từng tấc nhu ruột, doanh doanh phấn nước mắt, khiến cho bốn phía nam tử đều căm phẫn sục sôi, cam nguyện vì là chi đi chết.

Dương Thanh Huyền hiểu, nói: “Hiện nay Hoàng Đế, tất nhiên cũng là cân nhắc đến dòng dõi vấn đề, vì lẽ đó ở người thừa kế lựa chọn bên trong, càng phát thiên hướng Yến vương. Mà Yến vương thì lại nắm đúng thời cơ làm khó dễ, đem Lỗ vương hãm vào chỗ chết.”

Thanh Thanh nói: “Nguyên bản cha ta cùng Yến vương quan hệ cũng không tệ lắm, tất cả những thứ này tất cả đều là cái kia Thượng Quan Hải Đường âm mưu, đều là hắn sai khiến Yến vương làm.”

Lục Giang Bằng cả kinh nói: “Cái kia Thượng Quan Hải Đường năm nay nên mới mười tám tuổi đi, liền có đáng sợ như thế cùng tàn nhẫn thủ đoạn?”

Vệ Tử Quan khóc một trận, ngừng lại, gật đầu nói: “Thiếp thân bắt đầu cũng không tin, nhưng phu quân bỏ tù có hơn một năm, thiếp thân nhiều mặt nghĩ biện pháp cứu viện, mới hỏi thăm được một ít tin tức, này hết thảy tất cả, đều là Thượng Quan Hải Đường ở sau lưng điều khiển.”

Lục Giang Bằng sắc mặt có chút khó coi, nói: “Cái kia người này không khỏi cũng thật là đáng sợ!”

Vệ Tử Quan nói: “Đoạn trước thời gian, ta nhận được tin tức, nói Thượng Quan Hải Đường muốn đối phó chúng ta mẹ con, nghiền ngẫm phía dưới, vẫn là quyết định đi trước Thương Nam Quốc tị nạn. Cũng không phải là thiếp thân sợ chết, mà là thiếp thân sợ chết về sau, lại không người nào có thể cứu viện phu quân. Có thể vạn vạn không nghĩ tới, ta đi lần này, cả lỗ Vương phủ trên dưới... Ô ô...”

Nàng lại khóc rống lên.

Một cái nữ tử yếu đuối, có thể ráng chống đỡ đến bây giờ, đã là phi thường kiên cường.

Thanh Thanh cũng không nhịn được khóc lên, mẹ con hai người nhất thời ôm làm một đoàn, khóc không thành tiếng.

Dương Thanh Huyền đi tới Tưởng Dạ trước người, mạnh mẽ đá hắn một cước, quát hỏi: “Là ai phái ngươi tới?!”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Một thanh niên mang thất long chau càn quét dị giới

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 239: Nhạn Môn Thành

Tưởng Dạ bị đau, rên khẽ một tiếng, hắn từ mọi người vấn đáp bên trong, cũng thăm dò rõ ràng một chút tình huống, cao giọng nói: “Lục trưởng lão, đây là chúng ta Đoan Dương Quốc bên trong sự, ngài thân là Thiên Tông học viện trưởng lão, không có lý do gì nhúng tay, lẽ nào ngài muốn gây ra hai nước phân tranh sao?”

“Đùng!”

Dương Thanh Huyền trở tay một bạt tai lắc tại trên mặt hắn, quát lên: “Hiện tại là ta đang hỏi ngươi, ánh mắt ngươi nhìn về phía kia rồi?”

Tưởng Dạ sững sờ, những người còn lại cũng đều ngây ngẩn cả người, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền sát phạt quả quyết, một lời không hợp liền đánh người.

Đặc biệt Tưởng Dạ, nổi trận lôi đình, sĩ khả sát bất khả nhục, huống hồ là đánh người bạt tai.

Hắn đưa mắt nhìn phía Lục Giang Bằng, gặp Lục Giang Bằng một bộ mắt điếc tai ngơ dáng dấp, chỉ có thể đem lửa giận nuốt xuống, bởi vì hắn tự hiểu là còn có đường lùi, ngẩng đầu lên nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Tiểu huynh đệ, các ngươi không nên tranh đoạt vũng nước đục này, chỉ cần ngươi thả ta, chuyện vừa rồi một mực không truy xét, đồng thời tại hạ có lễ trọng đưa tiễn.”

“Đùng!”

Dương Thanh Huyền lại một cái tát phiến xuống dưới, cả giận nói: “Bắt nạt người ta cô nhi quả mẫu, còn chẳng biết xấu hổ, ta có thể không có các ngươi da mặt dày như vậy, đến cùng là ai phái ngươi tới?”

Tưởng Dạ bị này hai cái bạt tai tát bối rối.

Dương Thanh Huyền thấy hắn đờ đẫn dáng vẻ, vừa cởi giày vừa nói: “Xem ra muốn dùng đáy giày quất ngươi, mới sẽ trung thực.”

Tưởng Dạ con ngươi đều lồi đi ra, mặt trong nháy mắt không có chút hồng hào, vội hỏi: “Đừng đánh đừng đánh, ta nói ta nói!”

Nếu là bị người dùng đáy giày tát ở trên mặt, dù cho bảo vệ tính mạng, cũng lại không mặt mũi gặp người, nói: “Chính là Hải Đường công tử phái ta tới.”

Lý Long cả kinh nói: “Hắc Y Vệ không phải Hoàng Đế trong tay sức mạnh sao? Ngươi dám phản bội Hoàng Đế bệ hạ!”

Tưởng Dạ cười lạnh nói: “Ta chính là vâng theo mệnh lệnh của bệ hạ, cả Hắc Y Vệ đã là Hải Đường công tử người.”

“Cái gì?!”

Lỗ Vương phủ người đều là lấy làm kinh hãi, Khô Vinh nhị lão sắc mặt cũng khó nhìn lên.

Vệ Tử Quan càng là “Ô ô” khóc thương tâm.

Thanh Thanh cắn môi dưới, sắc mặt cực kỳ khó coi, nói: “Gia gia đem Hắc Y Vệ đều cho Thượng Quan Hải Đường, đây là muốn đến chúng ta vào chỗ chết nha.”

Tưởng Dạ “Hê hê” cười quái dị hai tiếng, châm chọc nhìn lấy bọn hắn, nói: “Bệ hạ chi tâm, mọi người đều biết. Yến vương kế vị sợ cũng chỉ là một quá độ, không tốn thời gian dài, chân chính nắm quyền Đoan Dương Quốc, hẳn là Hải Đường công tử.”

Dương Thanh Huyền nhìn phía mọi người, nói: “Có thể còn có cái gì muốn hỏi?”

Tất cả mọi người là lắc đầu.

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy này Tưởng Dạ cũng là không giá trị, đánh chết đi.”

Tưởng Dạ hoàn toàn biến sắc, cả giận nói: “Ngươi Thương Nam Quốc người, cũng dám ngông cuồng nhúng tay ta Đoan Dương Quốc việc!”

“Đùng!”

Dương Thanh Huyền thoát cởi giày đến, mạnh mẽ đánh ở trên mặt hắn, quát lên: “Đánh chết!”

Lập tức có vài tên bi phẫn võ giả tiến lên, loạn kiếm chém xuống, đem Tưởng Dạ chém thành một bãi thịt rữa.

Khô Vinh nhị lão đám người, trong mắt đều chợt hiện lên vẻ kinh dị, nghĩ thầm: “Người này cũng không phải kẻ đầu đường xó chợ.”

Lý Long nói: “Phu nhân, bây giờ Thượng Quan Hải Đường trông coi Hắc Y Vệ, thêm vào Hoàng Đế tâm tư hiển nhiên hoàn toàn thiên hướng hắn, này Đoan Dương Quốc sợ là khó hơn nữa dung thân.”

Vệ Tử Quan đình chỉ khóc nức nở, nói: “Bây giờ, chỉ có thể đi trước Thương Nam Quốc tránh né một trận, sẽ chậm chậm nghĩ biện pháp cứu viện phu quân. Phu quân năm đó cùng Thương Nam Quốc Tấn Vương Tô Trạch giao hảo, chúng ta lần này đi nhờ vả Tô Trạch, hy vọng hắn có thể nể tình năm đó về mặt tình cảm, thu tha cho chúng ta."

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: "Tấn Vương..."

Vệ Tử Quan nói: "Thế nào, tiểu huynh đệ nhận thức Tấn Vương sao?"

Dương Thanh Huyền cũng không biết trả lời như thế nào, chỉ được nói ra: "Xin chào mấy lần, nhưng không quen, cảm giác phải là một người tốt đi."

Vệ Tử Quan tràn đầy xót thương nhìn phía Lục Giang Bằng, hy vọng có thể nhận được của hắn đáng thương, chỉ cần Lục Giang Bằng đồng ý ra tay, mặc dù không nói xoay chuyển thế cuộc, chí ít bảo đảm mẹ con nàng bình an, bảo đảm Lỗ vương bình an là không có vấn đề.

Nhưng Lục Giang Bằng trước sau không nói một lời, căn bản không có ý định quản.

Vệ Tử Quan chỉ có thể thật dài thở dài một tiếng.

Ngay sau đó, mọi người bắt đầu thu thập tàn cục, đem võ giả bị chết, cùng cái kia hơn trăm xe chở tù cùng nhau hoả táng.

Hắc Y Vệ cùng Tưởng Dạ thi thể, thì lại trực tiếp vứt bỏ ở hoang dã, mặc cho con kiến cùng Phi điểu mổ.

Sau ba ngày, đoàn xe một lần nữa ra đi.

Lần này cho Lục Giang Bằng cùng Dương Thanh Huyền đổi thành một cái xe ngựa sang trọng, hai người từ chối không được, chỉ được lên xe ngựa, bên trong bày ra lông cầu cái đệm, còn có các loại tinh mỹ dụng cụ.

Lại qua nửa tháng nhiều thời gian, đi ra thảo nguyên, tiến vào Thương Nam Quốc địa giới.

Lý Long đám người lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, đoàn xe tiếp tục tiến lên, rất nhanh sẽ gặp được Nhạn Môn Thành, tiến vào Thương Nam Quốc đạo thứ nhất phòng tuyến.

Lục Giang Bằng xuyên thấu qua cửa sổ xe, trông thấy “Nhạn Môn Thành” ba chữ lớn, trên mặt tươi cười, hắc tiếng nói: “Rốt cục trở về. Vào thành về sau, chúng ta liền cùng đội xe này mỗi người đi một ngả, hướng về Thành chủ muốn một nhóm công cụ giao thông, về học viện trước đi.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, biết Lục Giang Bằng ý tứ, không muốn dính lên Lỗ vương sự.

Chợt thấy từ trong thành chạy ra đại lượng binh sĩ, một hồi đem đoàn xe toàn bộ vây nhốt.

Sở hữu tiến vào ra khỏi cửa thành bách tính, đều sợ đến xa xa né tránh.

Nhạn Môn Thành thủ thành tướng lĩnh Cao Kiệt nhấc theo trường mâu, dẫn hơn mười tên tướng lĩnh đi ra, lạnh lùng nói: “Người tới người phương nào?”

Lý Long vội vã tiến lên, ôm quyền nói: “Đoan Dương Quốc nhân sĩ, phu nhân nhà ta cùng quý quốc Tấn Vương có duyên gặp mặt mấy lần, nay đặc biệt đến bái phỏng.”

Cao Kiệt biến sắc mặt, nói: “Cùng Tấn Vương là quen biết cũ? Có gì bằng chứng?”

Lý Long lập tức đưa lên một khối ngọc bài, nói: “Này là năm đó Tấn Vương tặng cho phu nhân nhà ta.”

Cao Kiệt cầm ngọc bài ở trong tay lật ra mấy lần, lạnh lùng nói: “Cũng không biết ngươi nói thật giả, trước tiên toàn bộ giao ra vũ khí, bị bên ta quản chế, chờ ta điều điều tra rõ ràng, lại phóng thích các ngươi.”

“Cái gì?”

Lý Long vừa nghe, cả kinh nói: “Muốn giam cầm chúng ta?”

Cao Kiệt lạnh lùng nói: “Đương nhiên, vẻn vẹn một tấm lệnh bài, liền để ta tin tưởng các ngươi không phải kẻ xấu, không khỏi quá ngây thơ rồi chứ? Nếu là thành phòng xảy ra vấn đề, ta nhưng là phải rơi đầu.”

Bốn phía binh lính xông tới, tất cả đều quát lên: “Bỏ vũ khí xuống, tiếp thu quản chế!”

Lý Long đám người mặt lộ vẻ khó xử, Cao Kiệt người cũng xác thực có lý, hắn quay lại thân, ở trước xe ngựa cùng Vệ Tử Quan thấp giọng sau khi thương nghị, nhân tiện nói: “Mọi người bỏ vũ khí xuống, tiếp thu Thương Nam Quốc tướng quân quản chế.”

Trong đội xe võ giả nhất thời đem binh khí ném xuống đất.

Cao Kiệt khiến người cầm xích sắt tới, muốn bộ mọi người tay chân, Lý Long đám người tuy rằng đổi sắc mặt, nhưng cũng chưa phản kháng.

Cái kia xích sắt toàn từ thép tinh gọi chế, đồng thời kỳ trọng cực kỳ, là đặc biệt nhằm vào võ giả thiết kế.

Cao Kiệt khóe miệng vung lên cười gằn đến, nói: “Còn có người trong xe ngựa, toàn đều đi ra, cùng nhau mang tới xích sắt vào thành.”

Lý Long cả kinh nói: “Trong xe ngựa là phu nhân nhà ta cùng tiểu thư.”

Cao Kiệt lạnh lùng nói: “Ta bất kể nàng là ai, chỉ cần đi tới Nhạn Môn Thành, liền phải tiếp nhận ta quản chế, cái này trên địa bàn, ta to lớn nhất!”

Lập tức có binh sĩ lên trước, muốn đi hất xe ngựa mành.

Giờ khắc này trên xe ngựa, chỉ có ba chiếc là cưỡi người, Dương Thanh Huyền cùng Lục Giang Bằng, Khô Vinh nhị lão, còn có chính là Vệ Tử Quan mẹ con.

Bỗng nhiên một tiếng hét cao từ trong thành truyền đến, chỉ thấy một bóng người bay chạy tới, hét lớn: “Dừng tay! Ta có Tấn Vương tự viết!”

Dương Thanh Huyền sững sờ, kinh ngạc nhìn cái kia chạy như bay tới bóng người, dại ra nói: “Là nàng…”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 240: Ảnh Võ Giả

Từ trong thành chạy vội đi ra người, càng là Ôn Ôn.

Trước Dương Thanh Huyền liền cảm thấy Vệ Tử Quan mẹ con cùng Ôn Ôn cực giống, cho rằng chỉ là trùng hợp, bây giờ nhìn lại, quá nửa là có quan hệ.

Ôn Ôn chạy vội đến Cao Kiệt trước người, lấy ra một phần công văn, đưa tới, nói: “Văn... Công văn...”

Nàng đã mệt không thở ra hơi, đầu đầy mồ hôi.

“Tỷ tỷ!”

Vệ Tử Quan mẹ con từ bên trong xe ngựa đi ra, Thanh Thanh vui sướng chạy đi lên, nắm âm ấm tay.

Hai người dáng dấp cùng thần thái đều cực kỳ tương tự, đều là mi thanh mục tú đại mỹ nhân, Ôn Ôn càng nhiều mấy phần phong trần cùng thành thục, Thanh Thanh thì lại có vẻ càng non nớt cùng hoạt bát.

Nhưng ánh mắt của mọi người, nhưng là bị mẫu thân của các nàng, Vệ Tử Quan hấp dẫn.

Đoan trang thục nhã, ung dung hoa quý, ba mươi, bốn mươi niên kỷ, nhưng bảo dưỡng vô cùng tốt, da thịt trắng như tuyết, vô cùng mịn màng.

Lỗ vương phủ võ giả còn tốt, bốn phía không ít Nhạn Môn Thành binh lính, tất cả đều trợn to mắt hạt châu, trong cổ họng phát sinh nuốt âm thanh.

Dương Thanh Huyền trong xe ngựa, vỗ ót một cái, thấp giọng nói: “Ôn Ôn càng là Lỗ vương con gái, chuyện này...”

Lục Giang Bằng nói: “Cô bé này cũng là Thiên Tông học viện học sinh đi, ta nhớ được lần trước Hư Thiên cổ đạo bên trong, dung hợp cổ hồn ba học sinh bên trong, liền có một cái là nàng.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”

Hắn đột nhiên nghĩ đến, lẽ nào Ôn Ôn sẽ cùng với Tô Anh, lại cùng U Dạ có liên hệ.

Nhạn Môn Thành bên ngoài, Cao Kiệt sắc mặt lạnh lẽo, đem công văn cầm tới, triển khai nhìn mấy lần.

Bỗng nhiên, cái kia trong con ngươi lạnh như băng xẹt qua một tia ý lạnh, ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người dưới, đem cái kia công văn tại chỗ xé nát tan, lạnh giọng nói: “Giả! Dám giả mạo Tấn Vương công văn, bên trong thông người ngoài, đem những này người toàn bộ bắt!”

“Cái gì?!”

Lỗ vương phủ người tất cả đều là cả kinh.

Những binh sĩ kia liền cùng nhau tiến lên, các loại giá binh khí ở Lỗ vương phủ võ giả yếu hại trên, khiến cho bọn họ không dám lộn xộn.

Ôn Ôn hét lớn: “Công văn là thật, ngươi...!”

“Hừ!”

Cao Kiệt lạnh lùng nhìn nàng, cười gằn nói: “Ta nói giả chính là giả, lẽ nào trước lời nói, các ngươi đều không nghe thấy sao? Nơi này là Nhạn Môn Thành, ta to lớn nhất!”

Mấy tên tướng quân bước nhanh đến phía trước, đem Ôn Ôn cùng Thanh Thanh cũng tóm lấy.

Vệ Tử Quan cả người run rẩy, nói: “Ngươi, chẳng lẽ ngươi bị Thượng Quan Hải Đường đón mua?”

Ôn Ôn cũng là nghĩ đến loại khả năng này, cả giận nói: “Bên trong thông ngoại địch hóa ra là ngươi! Ngươi liền không sợ Tấn Vương tức giận sao?!”

“Tấn Vương tức giận?”

Cao Kiệt cười ha hả, nói: “Ha ha, Tấn Vương vì sao phải tức giận? Chuyện này cùng Tấn Vương có quan hệ gì?”

Hắn khuôn mặt chìm xuống, nghiêm nghị quát lên: “Bổn tướng quân xưa nay liền chưa từng thấy cái gì Tấn Vương công văn, cũng chưa từng thấy ngươi như thế một người phụ nữ, hôm nay có đại lượng Đoan Dương Quốc gian tế muốn xâm chiếm Nhạn Môn Thành, Bổn tướng quân chỉ huy có độ, đem địch nhân toàn bộ tiêu diệt!”

Những binh sĩ kia trường mâu lập tức đâm, Lỗ vương phủ võ giả tiếng kêu thảm thiết nổi lên bốn phía, mười mấy người liền bị trường mâu đâm vào yếu hại mà chết.

Còn có một chút cơ cảnh, phấn khởi phản kháng, tránh thoát mấy lần, nhưng vẫn như cũ khó thoát bị tàn sát vận mệnh.

Vệ Tử Quan khóc lớn lên, hò hét nói: “Dừng tay, mau dừng tay a!”

Lý Long cũng thân bên trong hơn mười đao, nhưng hắn có chân khí hộ thể, vẫn chưa đại thương, trái lại dùng trong tay xích sắt làm vũ khí, giết ngược lại mấy người, liền hướng Vệ Tử Quan phương hướng phóng đi, hét lớn: “Phu nhân, chạy mau!”

Cao Kiệt lạnh lùng nhìn, hừ nói: “Không biết lợi hại!”

Hắn đem Ôn Ôn cùng Thanh Thanh giao cho bên người tướng lĩnh, tay lấy ra trường cung đến, nhắm ngay Lý Long vọt tới.

“Vèo!”

Mũi tên mười phần sắc bén, kích bắn ra tiếng gào chát chúa.

Lý Long lấy làm kinh hãi, lấy tay xích chân đánh tới.

“Ầm!”

Rung ra ánh lửa đến, tay xích chân một hồi gãy vỡ, hai tay càng khôi phục tự do, lập tức bảo hộ ở Vệ Tử Quan bên người, cùng những binh sĩ kia đánh lên.

“Mẹ!”

Cao Kiệt giận chửi một câu, mạnh mẽ đem trường cung quăng trên đất, quát: “Giết, giết cho ta!”

Một chiếc xe ngựa “Oanh” một tiếng nổ tung, Khô Vinh nhị lão bay lao ra, trên không trung lóe lên, liền hướng Cao Kiệt tóm tới.

Bắt giặc phải bắt vua trước.

“Hừ.”

Cao Kiệt dữ tợn cười một tiếng, trước mặt xông lên, hai chân hướng tới đại địa đạp xuống!

“Ầm ầm” nổ vang, lấy hắn hai chân làm trung tâm, mặt đất da bị nẻ ra, bay lượn ở trên trời Khô Vinh nhị lão, thật giống như bị đánh một quyền giống như, dĩ nhiên “Oành” chấn trở lại.

Nhị lão đều là hoàn toàn biến sắc, bay xuống trên mặt đất, liền lùi mấy bước mới dừng thân thể.

“Xảy ra chuyện gì? Hắn rõ ràng không hề đánh trúng chúng ta!”

Nhị lão hai mặt nhìn nhau, đều là lộ ra thần sắc tới.

Chợt thấy trên mặt đất một cái bóng bay trốn, như là đứng lên, lập sau lưng Cao Kiệt.

Khô lão mở to hai mắt, cả kinh nói: “Võ Hồn?”

Cao Kiệt cười gằn nói: “Không sai, bản tọa Võ Hồn Ảnh Võ Giả, có thể trực tiếp công kích cái bóng!”

Chỉ thấy cái kia Ảnh Võ Giả “Vèo” một tiếng, liền biến mất sau lưng Cao Kiệt, một hồi xuất hiện ở Nhị lão dưới chân, càng rút ra trường kiếm hướng tới Khô lão cái bóng trên chém tới!

Khô lão sợ hết hồn, vội vàng thân hóa lá rụng, sau này tung bay đi, tránh né chiêu kiếm đó.

Vinh lão sầm mặt lại, giận quát một tiếng, bay lên trời, một quyền cách không đánh ra.

“Ầm ầm ầm!”

Không khí liên tiếp nổ tung, chấn động tới Cao Kiệt.

“Hừ.”

Cao Kiệt cười lạnh một tiếng, tay giơ lên, năm ngón tay vồ lấy, liền đem quyền kình kia bóp nát, trở tay đồng dạng một quyền đánh ra ngoài, oanh trên người Vinh lão, ngược lại đem đẩy lui.

Xe ngựa sang trọng bên trong, Lục Giang Bằng nhìn Cao Kiệt cùng Khô Vinh nhị lão chiến đấu, đột nhiên hỏi: “Ngươi cảm thấy Cao Kiệt thực lực làm sao?”

“Cao Kiệt?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, theo Lục Giang Bằng ánh mắt nhìn sang, biết nói là cái kia thủ thành tướng lĩnh, nhân tiện nói: "Mạnh, mạnh phi thường, nhưng so với Tưởng Dạ vẫn là kém không ít. Tưởng Dạ có Chân Võ cảnh đại viên mãn tu vi, này Cao Kiệt ước chừng ở Chân Võ cảnh hậu kỳ dáng vẻ."

Lục Giang Bằng trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, nói: "Không sai, ngươi dự đoán phi thường chuẩn. Cao Kiệt chính là Chân Võ hậu kỳ võ giả, chà chà, không nghĩ tới hắn dĩ nhiên bên ngoài tư thông với địch quốc."

Lục Giang Bằng trong mắt ngậm lấy hoàn toàn lạnh lẽo.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Lục trưởng lão biết hắn?"

Lục Giang Bằng gật gật đầu, nói: "Thương Nam Quốc võ giả, hơn nửa đều là từ Thiên Tông học viện đi ra, này Cao Kiệt cũng không ngoại lệ. Hắn lớn tuổi ngươi hai mươi tuổi, có thể tu luyện tới Chân Võ hậu kỳ, cũng là thiên phú cực cao. Năm đó ta vẫn là vô cùng nhìn kỹ của hắn, nhưng không nghĩ tới nhân phẩm này..."

Lục Giang Bằng lắc lắc đầu, tràn đầy thương tiếc thán vẻ mặt, có chút chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

Dương Thanh Huyền nói: "Chân Võ hậu kỳ thực lực, thêm vào này Ảnh Võ Giả quái lạ Võ Hồn, xác thực rất khó chiến, Khô Vinh nhị lão sợ là không địch lại, Lục trưởng lão không có ý định ra tay sao?"

Lục Giang Bằng nhìn hắn, bỗng nhiên nở nụ cười, nói: "Ngươi hy vọng ta ra tay sao?"

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: "Dù sao cùng nhau đi tới, mọi người lẫn nhau chăm sóc, hơn nữa cái kia Ôn Ôn cũng là học viện bạn học. Còn nữa, bỏ qua một bên những này không nói chuyện, này Cao Kiệt bên trong thông ngoại địch, cũng không thể ngồi yên không để ý đến đi.”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 241: Lực Chiến Cao Kiệt

Lục Giang Bằng ánh mắt lóe lên hàn mang, gật đầu nói: “Bên trong thông ngoại địch, tự nhiên là muốn xen vào. Nhưng này Cao Kiệt thực lực không tầm thường, ngươi có thể đi luyện tay nghề một chút.”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, nói: “Nắm Chân Võ cảnh hậu kỳ cường giả luyện tập, Lục trưởng lão quá để mắt ta.”

Lục Giang Bằng cười nói: “Đây không phải còn có Khô Vinh nhị lão giúp ngươi nha.”

Dương Thanh Huyền cũng có chút động lòng lên, Chân Võ cảnh hậu kỳ cường giả, đối thủ như vậy có thể không phải có thể tùy tiện gặp phải.

Ngay sau đó ra xe ngựa, liền chạy gấp tới.

Cao Kiệt đang cùng Khô Vinh nhị lão đánh nhau, không rơi xuống hạ phong, bỗng nhiên nhận ra được gặp nguy hiểm tới gần, quát lên: “Ai?!”

Bên cạnh người cái bóng lóe lên, liền hướng trên mặt đất một đoàn bóng đen đánh tới.

Dương Thanh Huyền sớm có phòng bị, một chiêu kiếm đồng thời đánh về phía đại địa, “Oành” một tiếng, cái kia Ảnh Võ Giả liền chịu đến trở ngại, biến mất không còn tăm hơi.

“Khá lắm! Bên trong xe ngựa lại vẫn ẩn giấu người!”

Cao Kiệt giận dữ, bỏ qua Khô Vinh nhị lão, liền hướng Dương Thanh Huyền chộp tới, đồng thời quát lên: “Sở hữu xe ngựa đưa hết cho ta vạch ra!”

Cái kia chút nguyên bản quan chiến tướng lĩnh cũng tràn vào chiến trường, tổng cộng có sáu người, phân biệt hướng về Khô Vinh nhị lão đánh tới.

Dương Thanh Huyền nhất thời căng thẳng, thân pháp loáng một cái, tránh đi Cao Kiệt một đòn, nhưng cảm giác được một luồng khí tức nguy hiểm từ dưới chân truyền đến, Ảnh Võ Giả lặng yên không tiếng động một chiêu kiếm đâm tới.

“Kiếm quyết!”

Một nguồn kiếm khí từ trong cơ thể lộ ra, hóa thành kiếm cương xoay tròn tản ra, bảo vệ chỗ yếu hại của chính mình cùng với cái bóng.

Ở một bên Ôn Ôn từ lâu nhìn sững sờ, ngơ ngác nói: “Dương Thanh Huyền... Hắn... Hắn làm sao sẽ ở chuyện này...”

Thanh Thanh tò mò hỏi: “Tỷ tỷ, ngươi biết hắn?”

tr✻uyencuatuinet

Ôn Ôn gật gật đầu, im lặng không lên tiếng.

Giờ khắc này, những tướng lãnh kia đều xông lên đối phó Khô Vinh nhị lão, trông coi các nàng đều là binh lính bình thường.

Ôn Ôn ánh mắt lóe lên tàn khốc, trên bầu trời bỗng nhiên bay xuống hồng nhạt cánh hoa, như tuyết.

Cánh hoa ở không trung đoàn xoáy, rơi ở xung quanh binh sĩ trên thân.

“Hoa? Tại sao có thể có hoa?”

Những binh sĩ kia cũng là ngây ngẩn cả người, một hồi cảnh giác lên, nhưng này chút cánh hoa bỗng nhiên lóe lên, liền hóa thành từng mảnh từng mảnh lưỡi dao sắc, lăng không chém bay!

“A a!”

“A a!”

Mấy tiếng kêu thảm thiết dưới, bốn, năm tên lính trong nháy mắt liền đẫm máu ngã xuống.

Thanh Thanh trong mắt sáng ngời, vui vẻ nói: “Tỷ tỷ, ngươi Võ Hồn...”

Ôn Ôn dùng sức vùng vẫy mấy lần, cái kia thép tinh tay xích chân mười phần cứng rắn, hoàn toàn không lay động được, từng đoá từng đoá cánh hoa dán sát xích sắt bên trên, chém ra đốm lửa, lại cũng chỉ là vẽ xuất ra đạo đạo dấu vết.

“Muội muội thân ái của ta a, các ngươi cứ như vậy chống cự thoái đi bàn tay của ta sao?”

Bỗng nhiên một đạo giọng ôn hòa truyền đến, mười phần nhu hòa.

Ôn Ôn cùng Thanh Thanh đều là chạm điện cả người run lên, trên mặt lộ ra cực lớn hoảng sợ, ngẩng đầu nhìn tới.

Chỉ thấy trên tường thành bưng, đứng một tên ngọc thụ lâm phong thiếu niên mặc áo trắng.

Thiếu niên đứng chắp tay, áo bào ở trong gió vang vọng, trên mặt nổi lên, là hắn cái tuổi này không nên có bình tĩnh cùng bình tĩnh, cái kia lạnh nhạt dáng vẻ, liền phảng phất trước mắt tất cả, đều tất cả nằm trong lòng bàn tay.

Ôn Ôn sắc mặt tái nhợt, cắn răng nói: “Thượng Quan Hải

Đường!"

Dương Thanh Huyền một mực lưu ý lấy bốn phía biến hóa, nghe được Ôn Ôn nói như vậy, không khỏi kinh hãi.

Ngẩng đầu lên, trong lúc vội vàng cũng liếc thiếu niên kia một chút.

"Hừ, cùng bản tọa đối chiến, còn dám phân tâm?!"

Cao Kiệt cười lạnh một tiếng, trực tiếp hóa chưởng làm đao, một tầng chân nguyên như dao chém tới, "Xì" một tiếng cắt ra kiếm cương.

Dương Thanh Huyền vội vàng tập trung ý chí, tay trái giơ lên, một chiêu Cú Mang Chỉ liền nhấn tới.

"Đây là...!"

Cao Kiệt hoàn toàn biến sắc, nhìn thấy cái kia chỉ pháp, tựa như giống như gặp quỷ, càng hét lên một tiếng.

Dương Thanh Huyền chiếm tiên cơ, từ sẽ không bỏ qua, kiếm quyết chém liên tục mà ra, từng đạo từng đạo kích hướng về đối phương chỗ yếu.

Cao Kiệt một tay đánh xuống, tất cả đều là đơn giản chiêu thức, đem chân nguyên bao trùm nơi tay chưởng, lấy lực phá khéo, mười phần trầm ổn, nhưng hắn tâm tựa hồ rối loạn, quát lên: "Ngươi là người phương nào? Vừa nãy cái kia chỉ pháp lại là từ chỗ nào học được?!"

Dương Thanh Huyền lừa gạt nói: "Ta tự học."

Cao Kiệt giận dữ, mắng: "Thả của ngươi rắm chó!"

Dương Thanh Huyền đột nhiên ánh mắt sáng lên, nhìn Cao Kiệt phía sau, mười phần dáng vẻ hưng phấn, hét lớn: "Lục trưởng lão!”

“Cái gì?!”

Cao Kiệt vừa nghe, sợ đến hồn phi phách tán, vội vàng quay đầu lại, nơi nào có Lục Giang Bằng cái bóng?

Trong nháy mắt, một luồng cảm giác xấu liền xông lên đầu!

“Tiểu tử thúi, ngươi dám lừa ta!”

Đãi hắn lại lần quay đầu lại, liền nhìn thấy một luồng đáng sợ chưởng lực lăng không đè xuống, đồng thời Cú Mang Chỉ lại lần điểm ra.

Cao Kiệt trong lòng giật mình, hắn trăm phần trăm dám khẳng định, này nhất định là Cú Mang Chỉ, giận dữ hét: “Đáng chết!”

Chân nguyên như ngọn lửa ở trên người hắn bạo lên, theo song chưởng đánh ra, hướng về Dương Thanh Huyền áp đi!

“Ầm ầm!”

Ba nguồn sức mạnh đánh vào đồng thời, mãnh liệt nổ tung.

Thuần túy là về sức mạnh so đấu, Dương Thanh Huyền bị chấn động đến mức khí huyết khuấy động, liên tiếp lui về phía sau, trên đất trượt ra hai đạo vết chân.

“Chân Võ hậu kỳ cường giả, chân khí mạnh mẽ như vậy!”

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm nghĩ nói: “Thuần lấy sức mạnh kế lời nói, nên là Ngọc Cốt sơ kỳ gấp mười lần trong vòng!”

Mặc dù tu luyện đến xương như lưu ly, ở đối phương toàn lực phản kích dưới, vẫn là xương cốt rung động, mười phần bị đau.

Trên đầu thành thiếu niên kia, ánh mắt cũng bị hấp dẫn lại đây, khẽ ồ lên một tiếng, đầy hứng thú nhìn.

Cao Kiệt một chiêu đắc thủ, vẫn chưa lại công, mà là lạnh giọng nói: “Ngươi là người phương nào? Lục Giang Bằng cùng ngươi là quan hệ như thế nào?!”

“Dương Thanh Huyền.”

Ôn Ôn kêu một tiếng, cùng Thanh Thanh một nói chạy tới, đứng sau lưng Dương Thanh Huyền, hai tỷ muội đều là đầy mặt thân thiết.

Lý Long che chở Vệ Tử Quan cũng lùi đi qua.

Khô Vinh nhị lão cùng những tướng lãnh kia chém giết một trận, tương tự là từng người lui lại.

Chém giết một hồi đã biến thành đối lập.

Lỗ Vương phủ võ giả, tử thương còn lại bốn, năm người, hơn nữa cũng đều là trọng thương trên mặt đất, khó có thể tái chiến.

Vệ Tử Quan một mực khóc sướt mướt, bận bịu khom: Cúi người xuống, thay cái kia vài tên võ giả băng bó vết thương.

Đại địa bỗng nhiên chấn động, từ trong thành chạy ra đại lượng binh sĩ, có hơn một nghìn, đem mọi người bao bọc vây quanh.

Lỗ Vương phủ mặt người sắc đều là cực kỳ khó coi, những binh sĩ này trấn thủ ở Nhạn Môn Thành, là Thương Nam Quốc đạo thứ nhất bình phong, đều không phải là phổ thông hạng người, chí ít cũng là lực Võ Cảnh tồn tại.

Hơn một nghìn lời của binh lính, trừ phi là Nguyên Võ cảnh cường giả, bằng không rất khó giết ra ngoài.

“Chẳng trách, ta nói các ngươi làm sao có thể tránh được

Tưởng Dạ truy sát, nguyên lai còn có giúp đỡ.”

Trên đầu thành thiếu niên, Thượng Quan Hải Đường nhìn Dương Thanh Huyền, lạnh lùng nói: “Bất quá ngươi muốn giết Tưởng Dạ, còn còn thiếu rất nhiều, chân chính cường giả, liền giấu ở chiếc xe ngựa kia bên trong đi.”

Hắn giơ tay một chỉ, cái kia chiếc xe ngựa sang trọng.

Lúc này đại lượng xe ngựa đều bị Nhạn Môn Thành binh lính vạch ra, mà cái kia chiếc xe ngựa sang trọng bốn phía, nhưng nằm bảy tám cái binh sĩ, trên đất kêu rên giãy dụa, vẫn chưa chết đi.

Cao Kiệt nghe vậy, càng là kinh nghi bất định nhìn xe ngựa kia, trên mặt tất cả đều là thần sắc sợ hãi.

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, về nhìn sang, nói: “Ngươi chính là Thượng Quan Hải Đường?”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 242: Nguyên Võ Chi Tranh

Trên đầu thành thiếu niên, mắt lạnh ngóng nhìn hạ xuống, lạnh giọng nói: “Ngươi là ai? Là cái gì để cho ngươi cảm thấy, ngươi có tư cách trực tiếp gọi lên bản vương tên?”

Một chút giận dữ ở hắn giữa hai lông mày ngưng tụ.

“A, ha ha.”

Dương Thanh Huyền nở nụ cười hai tiếng, nói: “Dọc theo đường đi Lý Long nói ngươi thật lợi hại, nguyên lai lại là cái ngu ngốc, dù cho ngươi có mạnh hơn thiên phú, phối hợp dạng này thông minh, cũng là phế bỏ.”

Thượng Quan Hải Đường giận hiện ra sắc, lạnh lùng nói: “Hy vọng ngươi sau đó, ngươi cũng có thể giống bây giờ như vậy ung dung bình tĩnh.”

Dương Thanh Huyền hai tay ôm ở trước ngực, đáp lại nói: “Ta luôn luôn đều là thong dong như vậy bình tĩnh, làm sao, ngươi khó chịu nhỉ? Khó chịu có thể đi chết a.”

Lỗ Vương phủ mấy người đều là hơi thay đổi sắc mặt, Ôn Ôn trên mặt lộ ra vẻ ưu sầu, tràn đầy lo lắng.

Nhưng Lý Long nhưng là mừng thầm trong lòng, hắn biết Lục Giang Bằng ở trong xe ngựa, nếu như có thể để Dương Thanh Huyền cùng Thượng Quan Hải Đường phát sinh xung đột lời nói, đối với bọn họ Lỗ Vương phủ liền rất có ích lợi.

Thượng Quan Hải Đường ánh mắt lạnh đi, lộ ra thấu xương sát khí, khiến cho người không dám nhìn thẳng, mặc dù là Dương Thanh Huyền, cũng nhìn âm thầm hoảng sợ, nhưng hắn tự nhiên không sợ, lạnh lùng đón đối phương ánh mắt, nhìn gần đi qua.

Thượng Quan Hải Đường chỉ vào xe ngựa kia, nói: "Ngươi bất quá là Ngọc Cốt sơ kỳ lâu la, cũng dám ngông cuồng như vậy, thêm vào Tưởng Dạ không tên ngã xuống ở trong tay các ngươi, ngươi chỗ ỷ lại, hơn nửa chính là cái kia ngựa người bên trong xe đi."

Hắn bản mười phần thông tuệ, một hồi liền nhìn ra hạt nhân vị trí, hai tay chắp sau lưng, nói: "Sư tôn, có thể muốn làm phiền lão gia ngài ra tay rồi."

"Ha ha, ta cũng chỉ là theo tới giải sầu, nhưng không nghĩ tới sẽ có thời điểm xuất thủ, thú vị, thú vị đến cực điểm đây, xe ngựa kia bên trong sẽ là như thế nào một vị nhân vật đây?"

Trên đầu thành, ngoạn vị âm thanh âm vang lên, Lỗ Vương phủ người đều là hoàn toàn biến sắc.

Thượng Quan Hải Đường sư phụ, bọn họ cũng đều biết là ai, "Người kia cũng tới?!"

Ở Lý Long đám người ánh mắt hoảng sợ dưới, Thượng Quan Hải Đường bên cạnh người, chẳng biết lúc nào nhiều hơn một ông lão, tuy là râu tóc bạc trắng, nhưng thân hình kiên cường, ánh mắt sắc bén hữu thần, mang theo một luồng thượng vị uy nghiêm.

Thanh Thanh thất thanh kêu lên: "Tinh Hỏa đại nhân!"

Khô Vinh nhị lão đám người đều hoàn toàn biến sắc, một hồi hoàn toàn không có màu máu.

Vệ Tử Quan run giọng nói: "Tinh Hỏa đại nhân, tại sao, tại sao muốn đối với chúng ta đuổi tận giết tuyệt?!"

Ông lão lúng túng ho khan mấy lần, hắc tiếng nói: “Ta chỉ là tuỳ tùng Hải Đường đi ra đi dạo mà thôi, không hề có muốn đối với mẹ con các ngươi làm sao, đây là các ngươi Hoàng tộc ở giữa tranh đấu, học viện là không tham dự.”

Lão giả này chính là Đoan Dương Quốc đệ nhất học phủ, Hạo Nhiên học viện Phó viện trưởng Tinh Hỏa!

Vệ Tử Quan thoáng trấn định dưới, nói: “Nếu học viện duy trì trung lập, vậy thì mời Tinh Hỏa đại nhân không nên nhúng tay đi vào.”

Tinh Hỏa gật đầu nói: “Ta sẽ không đối với các ngươi Lỗ Vương phủ người xuất thủ. Thế nhưng, tiểu tử này cùng người bên trong cái xe ngựa kia, có thể không phải là các ngươi Lỗ Vương phủ người.”

Không muốn sẽ cùng Vệ Tử Quan nhiều lời, Tinh Hỏa bóng người liền biến mất ở trên đầu thành.

“Không được!”

Dương Thanh Huyền đám người đều là kinh hãi, càng không thể thấy rõ cái kia Tinh Hỏa động tác, vội vàng chuyển người qua đi, chỉ thấy cái kia Tinh Hỏa đã đứng ở trên xe ngựa, hai tay ôm ở trước ngực, lạnh lùng quan sát dưới chân.

Tinh Hỏa lạnh lùng nói: “Đã nghe được lão phu tên gọi, còn rất bình tĩnh a, cũng hoặc là nói, là đã sợ choáng váng đây?”

“Khà khà.”

Bên trong xe ngựa truyền đến châm chọc âm thanh, nói: “Mấy năm không gặp, thực lực không tiến bộ bao nhiêu, cái giá cũng càng lúc càng lớn a.”

Tinh Hỏa hoàn toàn biến sắc, bên trong xe ngựa người âm thanh nghe quen tai, mặc dù một hồi nhớ không nổi là ai, nhưng tất là người quen không thể nghi ngờ, hơn nữa trong thanh âm đầy rẫy một luồng miệt thị tâm ý, tất nhiên là Nguyên Võ cảnh đại cao thủ!

"Ngươi, ngươi là người phương nào?!"

Tinh Hỏa kinh nộ hét lớn một tiếng.

"Ầm ầm!"

Xe ngựa một hồi nổ bể ra, một bóng người vọt ra.

Tinh Hỏa cũng ở xe ngựa vỡ vụn đồng thời nhảy tới bầu trời, hai bóng người một trước một sau, liền bay lên mấy ngàn trượng cao.

Một tiếng kinh hát từ trên bầu trời truyền đến, "Lục Giang Bằng, là ngươi!"

Cao Kiệt cả người run lên, nhất thời mặt xám như tro tàn.

Bốn phía những tướng lãnh kia đồng dạng hoàn toàn biến sắc, từng cái từng cái mặt không có chút máu.

Bên trong thông ngoại địch việc bị Lục Giang Bằng biết rồi, sợ là chắc chắn phải chết, trừ phi...

Cao Kiệt bọn người là trong mắt bắn ra ác liệt sát khí, đều là tâm tư giống nhau, chỉ có Lục Giang Bằng vừa chết, bọn họ mới có sống sót khả năng.

Thượng Quan Hải Đường cũng là bị dại ra, tuy rằng đoán được bên trong xe ngựa tất là cao thủ, nhưng có nằm mơ cũng chẳng ngờ, sẽ là Thiên Tông Thất lão một trong.

Bất quá hắn rất nhanh sẽ bình tĩnh lại, bởi vì Tinh Hỏa đã từng cùng hắnbình luận về bắc năm nước rất nhiều Nguyên Võ cảnh cường giả, Thiên Tông Thất lão càng là trọng điểm nói tỉ mỉ đối tượng.

Tương truyền Lục Giang Bằng trước đây thật lâu liền tổn thương võ đạo căn cơ, nhiều năm qua thực lực giẫm chân tại chỗ, đồng thời nội thương một mực tại thân, là Thất lão bên trong dễ dàng nhất đối phó một cái.

Một đoàn kịch liệt cường quang trên không trung nổ tung, Tinh Hỏa lòng bàn tay đoàn ra liệt quang, đột nhiên vỗ ra.

Lục Giang Bằng sắc mặt bình tĩnh, một tay bấm quyết, một chiêu Cú Mang Chỉ khoảnh khắc điểm ra!

“Oành!”

Chỉ lực đâm thủng cái kia liệt quang, đánh vào Tinh Hỏa bả vai, máu tươi bão tố bắn ra.

“A?!”

Tinh Hỏa bị đau, lúc này xoay người lóe lên, liền lui lại hai mươi, ba mươi trượng, cùng Lục Giang Bằng duy trì một khoảng cách.

Tường thành bốn phía võ giả tất cả đều trợn tròn mắt.

Hai người đều là danh chấn bắc năm nước đại cao thủ, một là Thiên Tông Thất lão một trong, một là Hạo Nhiên học viện Phó viện trưởng, vốn cho là sẽ là một hồi kinh thiên động địa đại chiến, ít nhất cũng phải mấy ngàn chiêu mới có thể phân ra thắng thua, ai biết còn không có phản ứng lại, chỉ là con mắt chớp hai lần, Tinh Hỏa cũng đã bả vai bị thương.

“Thực lực của ngươi...” Tinh Hỏa sắc mặt hoảng hốt, đầy mắt vẻ hoảng sợ.

“Thế nào, nghiền ép ngươi ngươi có ý kiến?”

Lục Giang Bằng hai tay chắp sau lưng, cười lạnh nói: “Ta học sinh nói không sai, nếu là khó chịu, ngươi có thể đi chết a.”

Tinh Hỏa giận dữ, quát: “Đừng vội khinh người quá đáng!”

Giơ bàn tay lên đến, sức mạnh đáng sợ từ thân trên tuôn ra, đại địa chịu đến khí tràng ảnh hưởng, càng không ngừng rung động.

Dương Thanh Huyền bọn người là khiếp sợ không thôi, Ôn Ôn cùng Thanh Thanh bảo hộ ở Vệ Tử Quan bên cạnh người, bảo hộ lấy nàng.

Trên tường thành, Thượng Quan Hải Đường đầy mặt lạnh lẽo, nhìn chăm chú trên bầu trời chiến đấu.

“Liền để ta mở mang kiến thức một chút, thể tu võ giả đến cùng có gì đặc biệt hơn người!”

Tinh Hỏa tay phải trên không trung vận lên, lạnh giọng nói: “Tiếp ta một chiêu Nguyệt Lạc Ô Đề Sương Mãn Thiên!”

Suốt đời công lực, đều ngưng tụ ở này trong vòng nhất chiêu, hóa thành vô biên liệt quang, theo bàn tay phải cuồng kích mà đi!

Trên bầu trời một mảnh kim quang chói mắt, tất cả mọi người là nhắm mắt lại, mắt không thể thấy.

Nhưng trên bầu trời nhưng là rét lạnh dị thường, phảng phất toàn bộ thế giới đều bị đông cứng ở.

Lục Giang Bằng tay giơ lên, trên thân lại có miếng băng mỏng phá toái âm thanh, một nguồn sức mạnh chậm rãi từ trên người hắn thả ra ngoài, nhiệt độ chung quanh bắt đầu kịch liệt tăng trở lại, “Đã ngươi như vậy khẩn thiết yêu cầu, vậy ta liền để ngươi mở mang kiến thức một chút, thể tu võ giả đến cùng có gì đặc biệt hơn người!”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 243: Ba Quyền

“Ầm ầm!”

Lục Giang Bằng thân thể run nhúc nhích một chút, bầu trời liền phảng phất một tiếng sét, đại lượng tiếng nổ tung không dứt bên tai, Tinh Hỏa một chiêu tản mát ra liệt quang phảng phất bị chấn bể giống như.

“Cổ Võ Phá Hoàng Quyền!”

Lục Giang Bằng trên bầu trời đạp bước, như giẫm trên đất bằng, đón cái kia liệt quang đi tới, đấm ra một quyền!

“Ầm ầm!”

Đầy trời tầng băng, ở cú đấm này hạ bị toàn bộ đánh nát, cả hư không rung động, quyền phong dưới, lại có nhỏ như sợi tóc vết nứt phúc tản ra đến!

“Quyền nát hư không?! Này, này làm sao có khả năng!”

Tinh Hỏa con ngươi lồi lên, kinh hãi nhìn, trước mắt sắt boong boong sự thực để hắn không thể không tin, Lục Giang Bằng một quyền đánh rạch nứt trường không, hắn cũng bị chấn động đến mức huyết mạch sôi sục.

Lục Giang Bằng tiếp tục đi về phía trước, giơ lên nắm đấm đến, lạnh giọng nói: “Đây là quyền thứ hai!”

“Ầm ầm!”

Lại là một quyền đánh ra, không có bất kỳ cái gì đẹp đẽ, toàn bằng sức mạnh to lớn đập vỡ tan hư không.

Lần này, trên bầu trời vết rạn nứt càng sâu lúc trước, Tinh Hỏa không dám đón đánh, hai tay liều mạng bấm quyết, kết ra từng đạo từng đạo phòng ngự ở trước người, vẫn như cũ “Oanh” một tiếng bị đánh nát, cả người lại đẩy lui mấy chục bước, khóe miệng tràn ra máu tươi, càng là bị nội thương.

Lục Giang Bằng lại là bước ra một bước, chân trước rơi xuống đất, thân thể liền lay động một hồi, biến mất ngay tại chỗ.

Tinh Hỏa hoảng hốt, một luồng cảm giác hết sức nguy hiểm xông lên đầu, bỗng nhiên xoay người lại, liền cảm thấy được một bức thép tường áp đi qua, thế không thể đỡ.

“Không thể! Không thể nào!”

Hắn hét lớn một tiếng, không lo được đã bị thương thân thể, lại lần đem chân nguyên tăng lên tới cực hạn, một chiêu “Nguyệt Lạc Ô Đề Sương Mãn Thiên” lại lần oanh kích tới.

“Vô dụng, lẫn nhau sự chênh lệch, ngươi còn không thấy rõ sao? Cũng hoặc là, ngươi căn bản chỉ là không muốn tin tưởng mà thôi.”

Lục Giang Bằng âm thanh âm vang lên, quyền thứ ba lập tức mà ra, đánh vào đầy trời liệt quang bên trong, toàn bộ thế giới hộ tống cái kia liệt quang một Đạo băng vỡ đi ra.

“Ầm ầm ầm!”

Cực độ chói mắt về sau, chính là đại lượng vết rạn nứt, Tinh Hỏa trước người bầu trời, lại như là bị đánh nát pha lê, thân thể của hắn cũng lung lay mấy lần, liền phun ra một ngụm máu lớn, ngã xuống khỏi tới.

Thượng Quan Hải Đường cả người đều bị dại ra, đầu óc đều là mộng, ở trong mắt hắn, vô cùng mạnh mẽ sư tôn, càng bị người ba quyền đánh nổ!

Cho đến Tinh Hỏa ngã xuống, này mới lấy lại tinh thần, dưới chân một chút, liền xông lên trên, đem Tinh Hỏa ôm lấy, vững vàng thỏa thỏa rơi trên mặt đất mặt.

Tinh Hỏa đầy mặt bi phẫn cùng tuyệt vọng, không ngừng phun ra máu tươi.

http://truyen C uatui.net/

Nguyên bản cùng cấp phía dưới, Luyện Thể giả thực lực liền muốn vượt qua luyện khí, huống hồ Lục Giang Bằng là dễ tủy cảnh đỉnh phong cường giả, Tinh Hỏa chỉ là Nguyên Võ cảnh hậu kỳ mà thôi.

Thêm vào Tĩnh Vân Quốc bên trong, cùng Độc Cô Tín liên chiến mấy ngày, mấy ngày qua điều tức tu dưỡng, loáng thoáng thực lực lại có tăng lên, thậm chí có thể cảm nhận được tầng kia to lớn bình phong ràng buộc.

Ba quyền bên dưới đánh nổ Tinh Hỏa, là chuyện đương nhiên.

Cao Kiệt các tướng lãnh, tất cả đều mặt xám như tro tàn, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng.

Lục Giang Bằng từ không trung trên bay rơi xuống, lạnh lùng nhìn chằm chằm Thượng Quan Hải Đường.

Bốn phía dâng lên không ít Đoan Dương Quốc võ giả, đều thủ hộ ở Thượng Quan Hải Đường bên cạnh người, nhưng những võ giả này cũng là sắc mặt tái nhợt, ôm vừa chết hộ chủ quyết tâm.

Thượng Quan Hải Đường trên trán mồ hôi lạnh lăn xuống, miễn cưỡng cười bồi nói: “Lục trưởng lão uy chấn bắc năm nước, sẽ không đối với ta cái này vãn bối động thủ đi?”

Lục Giang Bằng nhíu mày lại, thầm nghĩ người này thông minh quả nhiên cao, một hồi liền cho mình tướng quân, đánh hắn không hợp thân phận, không đánh lại tiện nghi hắn.

Chính đang làm khó dễ thời gian, nghe Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Vệ Tử Quan phu nhân là trưởng bối của ngươi, ngươi có thể đối với trưởng bối động thủ, trưởng bối vì sao liền không thể ra tay với ngươi? Lẽ nào làm trưởng bối, cũng chỉ có bị đánh phần sao?”

Lục Giang Bằng trong mắt sáng ngời, nói: “Đúng vậy, khó chúng ta làm trưởng bối, cũng chỉ có thể chịu đòn không thành?”

“Chuyện này...”

Thượng Quan Hải Đường một hồi trợn tròn mắt, lời này thật giống không thể phản bại, nhìn Lục Giang Bằng trên thân toát ra sát ý, vội vàng nói: “Lục trưởng lão, ta nhưng là Đoan Dương Quốc thành viên hoàng thất, ngươi nếu là đánh ta, liền liên lụy đến hai nước phân tranh.”

Dương Thanh Huyền lập tức cướp nói: “Nhạn Môn Thành là ta Thương Nam Quốc bình phong, ngươi dĩ nhiên mua được thủ thành, đây đã là nghiêm trọng xâm lấn hành vi, liên lụy đến không phải hai nước phân tranh, mà là hai nước chiến tranh!”

Thượng Quan Hải Đường chỉ vào Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Ngươi đừng vội nói bậy!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ngươi cũng nói một chút, ta nơi nào nói bậy rồi?”

Thượng Quan Hải Đường á khẩu không trả lời được, càng không có cách nào phản bác.

Lục Giang Bằng lạnh lùng nói: "Dương Thanh Huyền nói rất đúng, các ngươi đây đã là xâm lấn ta Thương Nam Quốc hành vi!"

Trước hắn còn lo lắng đánh Tinh Hỏa cùng Thượng Quan Hải Đường, sẽ khiến cho hai nước hai viện trong lúc đó cực lớn mâu thuẫn, có thể nghe Dương Thanh Huyền nói chuyện, lập tức không còn gánh nặng trong lòng.

Song quyền đồng thời, luân phiên đánh ra, đem Thượng Quan Hải Đường cùng một đám Đoan Dương Quốc võ giả toàn bộ đánh nổ đi, tiếng kêu rên liên hồi, trong khoảnh khắc liền nằm xuống một mảnh.

Cao Kiệt mấy người cũng chưa thả qua, hơn nữa trốn cũng không dám trốn, trực tiếp bị Lục Giang Bằng đánh ngã xuống đất thổ huyết, không ngừng xin tha.

Thanh Thanh lặng yên lấy ra một cây chủy thủ, lặn tới, sắp sửa cắt Thượng Quan Hải Đường yết hầu, bị Lục Giang Bằng phát hiện, vung tay lên dưới, đưa nàng đánh bay ra ngoài.

"Muội muội!"

Ôn Ôn cả kinh, vội vàng phóng qua đi, đem Thanh Thanh tiếp được, thấy nàng vẫn chưa bị thương, lúc này mới yên tâm lại, cảm kích nói: "Đa tạ Lục trưởng lão thủ hạ lưu tình."

Lục Giang Bằng lạnh nhạt nói: "Thượng Quan Hải Đường mua được ta biên cương thủ vệ, ý đồ bất chính, hiện bị ta bắt. Nhưng ta dù sao không phải quân đội người, bất tiện xử trí bọn họ. Những người này, ta sẽ dẫn về đế đô, để Hoàng Đế bệ hạ xử lý."

Vệ Tử Quan chờ Lỗ Vương phủ người, cũng đều là mừng rỡ không thôi, không nghĩ tới luân phiên trở về từ cõi chết, còn đem Thượng Quan Hải Đường đã kéo xuống nước.

Bọn họ đều là cảm kích nhìn phía Lục Giang Bằng cùng Dương

Thanh Huyền, nghĩ thầm may mà đương thời thiện niệm lên, đem bọn hắn mang vào đoàn xe, bằng không cả đội người sớm đã bị Tưởng Dạ giết chết ở trên vùng quê, mà Vệ Tử Quan mẹ con hai người kết cục càng là không dám tưởng tượng.

Chế phục những này người, Lục Giang Bằng lại lấy ra thân phận, trong thành quân coi giữ nào dám động.

Để người đem Thượng Quan Hải Đường cùng Cao Kiệt bọn người khóa lại, đựng vào xe chở tù, lúc này mới mênh mông cuồn cuộn tiến vào Nhạn Môn Thành, hướng tới đế đô mà đi.

Lục Giang Bằng chỉ định mấy vị tướng lĩnh tạm thay Nhạn Môn Thành thủ hộ, đồng thời phân phối một ngàn binh sĩ, áp giải Thượng Quan Hải Đường cùng Cao Kiệt đám người.

Hắn vốn là muốn vào thành sau liền cùng Vệ Tử Quan đám người mỗi người đi một ngả, hiện tại sợ Tinh Hỏa đám người trên đường xảy ra sự cố, lại sợ Lỗ Vương phủ người nửa đường đối với Thượng Quan Hải Đường ra tay, chỉ tốt chính mình tự mình áp giải, liền lại một đường song song.

Ôn Ôn tò mò hỏi: “Muội muội, các ngươi làm sao sẽ cùng Lục trưởng lão, còn có Thanh Huyền bạn học cùng nhau?”

Thanh Thanh tâm tình thật tốt, lập tức tướng tướng gặp sự, còn có đồng thời liên thủ giết Tưởng Dạ sự nói một lần, chỉ nói là đến Lỗ Vương phủ trên trăm đầu mạng người đều chết thảm, âm thanh có chút nghẹn ngào.

Ôn Ôn cũng là sắc mặt trắng bệch, trong đôi mắt tràn đầy sự thù hận, lạnh giọng nói: “Thượng Quan Hải Đường! Ta nhất định phải giết hắn!”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 244: Thẻ Đánh Bạc

Thanh Thanh thấp giọng lén lút nói ra: “Tỷ, ngươi cùng Dương Thanh Huyền quan hệ tựa hồ không sai, có thể hay không với hắn thương lượng một chút, để hắn lén lút thả chúng ta đi giết Thượng Quan Hải Đường?”

Ôn Ôn cười khổ một tiếng, nói: “Dương Thanh Huyền sẽ không để cho chúng ta làm như vậy, hơn nữa ta cùng hắn quan hệ trong đó, không hề có trong tưởng tượng của ngươi tốt như vậy.”

Ôn Ôn đột nhiên có chút thất thần, hồi tưởng lại lần thứ nhất cùng Dương Thanh Huyền gặp mặt thời gian dáng vẻ.

Thanh Thanh có chút cổ quái nhìn nàng, thấp giọng nói: “Tỷ có phải là yêu thích Dương Thanh Huyền?”

Ôn Ôn gò má một đỏ, nổi giận nói: “Nói nhăng gì đó?!”

Thanh Thanh không tin dáng vẻ, nói: “Vậy ngươi mặt đỏ làm gì?”

Ôn Ôn tức giận nói: “Nữ hài tử gia, hỏi ra như vậy ngượng ngùng lời nói, há có thể không mặt đỏ, nếu để cho người nghe thấy, chỉ có thể tiến vào hầm ngầm đi!”

Thanh Thanh ha ha nở nụ cười, nói: “Vậy ta không hỏi.” Ánh mắt của nàng nhìn phía tù trước xe, cái kia trên lưng ngựa bóng người, lộ ra các loại hiếu kỳ.

Vệ Tử Quan đem hai cái con gái nói chuyện nghe vào trong tai, thầm nói: “Cái kia Dương Thanh Huyền cũng đích thật là người bên trong Long Phượng, nếu là Ôn Ôn gả cho hắn, cũng không tính bôi nhọ ta Thượng Quan gia.”

Nàng lại nghĩ đến Lỗ vương không có dòng dõi, hai cái con gái chung quy không dựa dẫm được, nếu như có thể có cường đại thông gia, đối với cứu viện Lỗ vương, thậm chí là tương lai cách cục, đều có chỗ tốt cực lớn.

Tâm tư của nữ nhân đều là so với nữ hài muốn nhiều phức tạp, nàng lúc này nổi lên đem con gái gả cho Thương Nam Quốc hoàng thất ý nghĩ, “Nếu như có thể cùng Thương Nam Quốc vị nào hoàng tử thông gia lời nói là tốt rồi.”

Ôn Ôn cùng Thanh Thanh làm sao biết, Vệ Tử Quan đã đang giúp các nàng sắp xếp việc kết hôn, hai tỷ muội phân biệt hồi lâu, dọc theo đường đi không có gì giấu nhau.

Nhưng ánh mắt của hai người, đều thỉnh thoảng, vô tình hay cố ý liếc qua hướng về phía trước cái kia ngựa trắng trên thiếu niên áo xanh.

Đội ngũ ra Nhạn Môn Thành về sau, đi rồi nửa tháng có thừa, lại đi ngang qua mấy thành, khoảng cách đế đô cũng sẽ không đến 500 dặm đường, vẫn cần ba, bốn ngày liền có thể đến.

Dương Thanh Huyền đầu tiên là ngồi trên lưng ngựa, phụ trách xe chở tù an toàn, Tinh Hỏa thân là Hạo Nhiên học viện Phó viện trưởng, Lục Giang Bằng cũng không tiện bạc đãi hắn, tự mình phong kinh mạch của hắn, cùng mình ngồi chung một xe.

Thượng Quan Hải Đường cùng Cao Kiệt đám người, thì lại không đãi ngộ tốt như vậy, tất cả đều tròng lên vạn cân gông xiềng, che kinh mạch, khóa vào trong xe tù.

Dương Thanh Huyền giữ một trận xe chở tù, tự giác tẻ nhạt, liền đem nhiệm vụ này giao cho Khô Vinh nhị lão cùng Lý Long, chính mình tìm chiếc liễn xa, trốn vào đi tu luyện.

Từ khi bước vào Ngọc Cốt cảnh về sau, đầu tiên là đánh Tưởng Dạ, sau lại chiến Cao Kiệt, một người là Chân Võ cảnh đại viên mãn, một người là Chân Võ cảnh hậu kỳ, để hắn đối với Chân Võ cảnh mạnh mẽ có nhất định hiểu rõ, tích lũy mấy ngày về sau, đã có thể chạm tới Chân Võ cảnh bình phong.

“Chân Khí hóa cánh, bay trên trời, rất làm cho người khác chờ mong đây!”

Dương Thanh Huyền tích lũy gắng sức lượng, mấy lần xung kích cái kia bình phong, đều không có một chút nào hiệu quả, chỉ có thể thở dài một tiếng, tạm thời coi như thôi.

Luyện khí võ giả đột phá đến Chân Võ cảnh độ khó, vượt xa luyện thể đột phá đến Ngọc Cốt cảnh, bởi vì nơi này dính đến Chân Khí phóng ra ngoài, Chân Khí hóa hình, là một loại Chân Khí sử dụng trên to lớn đột phá.

Mà Chân Võ cảnh cường giả, không có chỗ nào mà không phải là phong quan thêm tước, phong hầu bái tướng tồn tại, không chỉ có mang ý nghĩa thực lực bay vọt, tương tự cũng là địa vị to lớn tăng lên.

Ngày hôm đó, Dương Thanh Huyền đang một lần lại một lần, rất phiền phức vận chuyển Chân Khí, súc tích lực lượng, bỗng nhiên liễn xa truyền ra ngoài đến thanh âm của một tên lính, nói: “Thanh Huyền đại nhân, cái kia Thượng Quan Hải Đường nói muốn gặp gỡ ngài.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chuyện gì?”

Người binh sĩ kia nói: “Không biết, hắn yêu cầu mấy lần, nhưng Lý Long đại nhân không chịu thông báo, ta sợ hắn thật có chuyện quan trọng, lúc này mới đến đây thông báo đại nhân.”

Dương Thanh Huyền nói: “Biết rồi.”

Liền ra liễn xa, cưỡi một con ngựa trắng, hướng tới xe chở tù đi qua.

Lý Long thấy hắn lại đây, vội vàng ôm quyền chắp tay, nói: “Này Thượng Quan Hải Đường tất nhiên muốn ra vẻ, Thanh Huyền huynh đệ chớ vội bị lừa.”

Thượng Quan Hải Đường ở xe chở tù bên trong, vẫn như cũ thần thái sáng láng, ngạo nghễ không huấn, có cỗ thượng vị giả khí tràng, cười nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi sợ sao?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Không cần kích tướng ta, có chuyện nói thẳng đi.”

Thượng Quan Hải Đường gật gật đầu, nói: “Cả bắc năm nước trẻ tuổi bên trong, có thể làm cho ta coi trọng nhân vật không nhiều, ngươi xem như là một cái. Vì lẽ đó ngươi ta ở giữa nói chuyện, ta không muốn để cho những này lâu la nghe thấy.”

Hắn chỉ chính là Lý Long, Lý Long giận tím mặt, Dương Thanh Huyền nói: “Lý Long đại nhân, ngươi trước về tránh xuống đi.”

Lý Long không có cách, chỉ có thể lui lại đến mặt sau đi, nhưng một đôi mắt nhưng là gắt gao nhìn chằm chằm, chỉ lo Thượng Quan Hải Đường làm xảy ra chuyện gì tới.

Dương Thanh Huyền nói: “Lần này có thể nói chứ?”

Thượng Quan Hải Đường nói: “Ta gọi ngươi đến, là hy vọng ngươi có thể nghĩ biện pháp thả ta.”

Dương Thanh Huyền sững sờ, tuy rằng đoán được là như thế này, nhưng cũng không nghĩ tới, hắn ngay thẳng như vậy liền nói ra, cười khổ nói: “Ngươi rất chân thành... Nhưng điều này có thể sao?”

Thượng Quan Hải Đường nói: “Ta luôn luôn đều rất chân thành, cõi đời này không có chuyện gì là không thể nào, nếu có, đó nhất định là thẻ đánh bạc không đủ.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ngươi câu nói này ta rất tán đồng, nhưng ta không cho là ngươi có có thể đả động ta thẻ đánh bạc.”

Thượng Quan Hải Đường cười nói: “Vậy thì phải nhìn ngươi là người như thế nào, ngươi tham tâm lớn bao nhiêu?” Hắn nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nói: “Một triệu linh thạch hạ phẩm, cộng thêm một bộ Huyền giai võ kỹ.”

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, cái này thẻ đánh bạc cao dọa hắn nhảy một cái.

Lúc trước vỗ xuống Hoàng Thế Ấn, cũng mới dùng 3 vạn linh thạch hạ phẩm, một triệu linh thạch hạ phẩm lời nói, đủ hắn hơn nửa đời người dùng.

Thượng Quan Hải Đường cười nói: “Làm sao?”

Dương Thanh Huyền nghĩ thầm, người này thật là một nhân vật, có quyết đoán, nói: “Ta rất động lòng, nhưng thả ngươi lời nói, ta còn như thế nào tại học viện hỗn?”

Thượng Quan Hải Đường cười nói: “Ngươi có thể theo ta cùng đi Đoan Dương Quốc, tương lai bình bộ thanh vân, vinh hoa phú quý, từ là điều chắc chắn.”

Dương Thanh Huyền hít một tiếng, nói: “Thẻ đánh bạc quá cao, ta sợ chính mình sẽ dao động, vì lẽ đó... Ta quyết định trở về xe ngựa bên trong, không cùng ngươi giật."

Dứt lời, liền không tiếp tục để ý Thượng Quan Hải Đường, hướng về liễn xa bước đi.

Thượng Quan Hải Đường sững sờ, cho là hắn ngại ít, vội hỏi: "Thẻ đánh bạc tăng gấp đôi nữa."

Dương Thanh Huyền ngừng lại, quay đầu lại nói: "Ta đích xác rất tán thành ngươi, trên đời không có cái gì là không thể nào, nếu có, đó nhất định là thẻ đánh bạc không đủ. Nhưng rất nhiều vô giá đồ vật, là không cách nào dùng có giá đồ vật để đổi."

Thượng Quan Hải Đường sững sờ, sắc mặt trở nên âm trầm, cả giận nói: "Dương Thanh Huyền, không muốn không biết phân biệt!"

Dương Thanh Huyền âm thanh xa xa truyền đến, nói: "Người không thể không biết phân biệt, nhưng cũng không thể quá biết tốt xấu."

Thượng Quan Hải Đường đầy mặt lửa giận, trong mắt đầy rẫy vô biên phẫn nộ cùng sát ý, cắn răng nói: "Tốt, hôm nay ngươi dám từ chối ta, tương lai ta muốn ngươi quỳ ở trước mặt ta khóc cầu ta!"

Hắn ác liệt nhìn chằm chằm phía trước, bỗng nhiên phẫn nộ ánh mắt sửng sốt một chút, lập tức lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, chỉ thấy đội ngũ phía trước, một bóng người bồng bềnh mà tới.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 245: Đinh Viễn

Dương Thanh Huyền chính muốn đi vào liễn xa, đột nhiên cảm thấy một luồng bất phàm sức mạnh lăng không đè xuống.

Lực lượng này mịt mờ mênh mông, không còn hình bóng không dấu tích, phảng phất dung hợp bầu trời đại địa tư thế, lại ở khắp mọi nơi, không thể trốn trốn.

Không chỉ có là hắn, đoàn xe mỗi người đều cảm nhận được cái kia cỗ áp lực, đều là hoảng sợ ngẩng đầu lên, hướng về phía trước nhìn tới.

Bên trong xe ngựa, nhắm mắt dưỡng thần Lục Giang Bằng một hồi mở hai mắt ra, trong mắt bắn ra vẻ nghiêm túc.

Tinh Hỏa thì lại là hoàn toàn ngược lại, tràn đầy mừng như điên, không nhịn được “Khà khà” cười vài tiếng.

Lục Giang Bằng một phát bắt được Tinh Hỏa, liền ra xe ngựa.

Ở đoàn xe phía trước, một bóng người bồng bềnh mà tới, hai tay chắp sau lưng, tưng tửng, không có bất kỳ cái gì động tác, lại như là một mảnh lá rụng, trôi nổi bồng bềnh, rất nhanh liền đi tới trước mắt mọi người.

Thanh Thanh hoàn toàn biến sắc, cả kinh kêu lên: “Viện trưởng đại nhân!”

Người kia một thân áo bào tro, râu tóc bạc trắng, mỉm cười gỡ xuống trước ngực râu dài, hướng Thanh Thanh khẽ gật đầu.

Dương Thanh Huyền cũng là khiếp sợ không thôi, ông lão này càng là Hạo Nhiên học viện Viện trưởng Đinh Viễn.

Đinh Viễn bồng bềnh mà tới, mỉm cười ôm quyền, nói: “Lục trưởng lão, đã lâu không gặp.”

Lục Giang Bằng hừ một tiếng, nói: “Nhiều năm không gặp, giờ khắc này gặp lại, có chút lúng túng a.”

Đinh Viễn ngượng ngùng nở nụ cười, nói: “Thật có chút lúng túng, nhưng lại lúng túng, cũng phải đến gặp nha.”

Lục Giang Bằng nói: “Gặp cũng vô dụng, ngươi trở về đi.”

Đinh Viễn chắp tay cười nói: “Mong rằng Lục trưởng lão bán cái mặt mũi.”

Lục Giang Bằng lạnh lùng nói: “Không phải lão phu không bán mặt mũi ngươi, mà là khuôn mặt này thực sự không biết bán thế nào.”

Đinh Viễn tự biết đuối lý, nói: “Làm khó dễ Lục trưởng lão, nhưng mà Hạo Nhiên học viện Phó viện trưởng, cùng với tương lai Đoan Dương Quốc quốc quân, bị chộp tới Thương Nam Quốc, chuyện này nếu là truyền đi, Đoan Dương Quốc cùng với Hạo Nhiên học viện, còn làm sao tự xử?”

Tinh Hỏa cùng Thượng Quan Hải Đường đều là cực kỳ giận dữ và xấu hổ, cúi đầu không nói.

Lục Giang Bằng lặng lẽ không nói, tựa hồ cũng cảm thấy có chút nghiêm trọng.

Vệ Tử Quan đám người sốt sắng, nếu là Lục Giang Bằng dao động, Tinh Hỏa cùng Thượng Quan Hải Đường bị thả đi, nguyên bản nắm trong tay quyền chủ động liền không có.

“Ha ha, vị này Viện trưởng nói rất đúng.”

Dương Thanh Huyền cưỡi ngựa trắng lên trước, cười lạnh nói: “Thế nhưng... Những này nhốt chúng ta trứng sự? Mất mặt cũng là các ngươi Đoan Dương Quốc cùng Hạo Nhiên học viện, Thương Nam Quốc không có nghĩa vụ cho các ngươi chùi đít, càng không có nghĩa vụ nuông chiều các ngươi.”

Lục Giang Bằng gật gật đầu, nói: “Thanh Huyền nói không sai.”

Hắn mặc dù thực lực mạnh mẽ, nhưng ở đối nhân xử thế bên trên, trái lại không bằng Dương Thanh Huyền khéo đưa đẩy lão thành.

“Vị tiểu hữu này là...”

Đinh Viễn kinh ngạc đánh giá Dương Thanh Huyền vài lần.

Lục Giang Bằng nói: “Ta học sinh, Dương Thanh Huyền.”

Đinh Viễn lộ ra kinh ngạc, nói: “Mới mười sáu tuổi, liền có Ngọc Cốt sơ kỳ tu vi, quả nhiên là hậu sinh khả úy.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đinh Viện trưởng nói quá lời, lão gia ngài cũng mới mấy chục tuổi, chính là Nguyên Võ cảnh đại cao thủ, Hạo Nhiên học viện Viện trưởng, đây mới là tiền bối phong độ đây.”

Đinh Viễn bị hắn một nắm, trái lại cảm thấy lúng túng, mặt già đỏ ửng, cười hắc hắc hai tiếng.

Dương Thanh Huyền nói: “Đinh Viện trưởng nếu là không có chuyện khác lời nói, xin mời nhường đường đi, chúng ta còn muốn chạy đi đây.”

Đinh Viễn nói: “Tiểu hữu có chỗ không biết, Đinh mỗ nếu đã kéo xuống mặt mũi để van cầu người, liền tất nhiên phải đem người mang về, bằng không mặt mũi này lại ném đi một lần.”

Dương Thanh Huyền trừng hai mắt, khoát tay áo một cái, nói: “Đinh Viện trưởng mất mặt là Đinh Viện trưởng sự, quản chúng ta chuyện gì? Chỉ cần chúng ta không mất mặt là có thể, viện trưởng đại nhân vẫn là nhường đường đi.”

Đinh Viễn chỉ cảm thấy vạn phần uất ức, chính mình Viện trưởng chi tôn, vậy mà tại này cầu khẩn nhiều lần bị Thiên Tông học viện một học sinh trêu đùa, nhưng dù sao cũng là chính mình có xin người ta, bất tiện phát tác, không thể làm gì khác hơn là nói ra: “Hôm nay mang không đi người, Đinh mỗ là sẽ không trở lại.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Đinh Viện trưởng niềm tin kiên định, vãn bối sâu bị cảm động, cũng không tốt cưỡng cầu viện trưởng đại nhân nhường đường.” Hắn giơ tay lên, cao giọng nói: “Chúng ta cho Đinh Viện trưởng nhường đường, mọi người đi vòng đi.”

“Đi vòng đi, đi vòng đi rồi.”

Từng tiếng thét to truyền xuống dưới.

Lục Giang Bằng ở một bên, nhìn Đinh Viễn cái kia dần dần trắng bệch sắc mặt, không khỏi buồn cười, nghĩ thầm này Đinh Viễn cũng là bị té nhào.

Tinh Hỏa cùng Thượng Quan Hải Đường sắc mặt đồng dạng dị thường khó coi, đều là đầy mặt sự thù hận cùng sát khí.

Đinh Viễn rốt cục không nhịn được, trên mặt tức giận dâng lên, cắn răng nói: “Lục trưởng lão, ngươi xem một chút đây là cái gì?!”

Hắn tay giơ lên, mang theo một cái bát giác đèn lồng.

Cái kia đèn lồng vì là màu xanh đen lều vải, mặt trên miêu tả có vạn vật sinh linh, trong đó núi cao mây mù nơi, càng có Kim Long nhảy lên, trông rất sống động. Phía trên bốn góc có đầu rồng ngậm minh châu, phía dưới bốn góc là Hỏa Phượng ngậm linh mộc.

Tua rua chập chờn, bị trong đó nến đỏ soi sáng, toàn thân tỏa ra ánh sáng lung linh.

Lục Giang Bằng hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Bát Giác Chúc Long Đăng!”

Cái kia đèn lồng hào quang không hề là rất sáng, nhưng nhưng soi sáng ở trên mặt mỗi người, tựa hồ cũng có thể cảm nhận được.

Tinh Hỏa cũng đầy mặt kinh sợ, mừng lo chưa chắc, nhưng càng nhiều hơn là giận dữ và xấu hổ.

Đinh Viễn gật gật đầu, thở dài nói: “Lão hủ nếu không giữ thể diện mặt, cũng nên cái gì đều mặc kệ, đem này Bát Giác Chúc Long Đăng cũng mang đến.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nói ra: “Đinh Viện trưởng có ý tứ là, dùng này phá đèn đến trao đổi con tin?”

Đinh Viễn sững sờ, kém chút không có bị chọc tức lấy, nổi giận nói: “Đương nhiên không phải! Này đèn lồng chính là ta Hạo Nhiên học viện chí bảo, lão phu đem nó mang đến, là dùng đến cùng các ngươi liều mạng! Nếu là hôm nay không thể dẫn người trở lại, lão phu cũng không mặt mũi nào về học viện, liền ở đây đem mệnh liều mạng!”

Cái kia đèn lồng loáng một cái tối sầm lại, cho người ta một loại cảm giác bất an.

Dương Thanh Huyền giơ ngón tay cái lên, nói: “Ngươi trâu bò, ta phục!”

Nói, rút ra một tên binh lính bội đao, gác ở Tinh Hỏa trên cổ, quát lên: “So với tàn nhẫn đúng không, lão tử hãy cùng ngươi so với, nhìn ai tàn nhẫn! Muốn liều mạng có thể, đến a, ta trước tiên liền chặt ông lão này đầu!”

Tất cả mọi người là kinh hãi, hắn vậy mà tại Hạo Nhiên học viện trước mặt viện trưởng tự xưng “Lão tử”, hơn nữa còn tuyên bố muốn giết Phó viện trưởng, mặc dù là Lỗ Vương phủ người, cũng mỗi cái sợ ngây người.

Đinh Viễn sửng sốt một chút, cả giận nói: “Ngươi nếu dám động Tinh Hỏa một sợi lông...”

“Xì!”

Của hắn lời còn chưa nói hết, Dương Thanh Huyền đao trong tay run một cái, Tinh Hỏa phần gáy trên liền vẽ ra một đạo huyết tuyến, máu tươi theo thân đao chảy xuống.

Đinh Viễn tại chỗ trợn tròn mắt, Lục Giang Bằng cùng những người còn lại cũng tất cả đều choáng tại chỗ.

Dương Thanh Huyền một bộ nghĩ mà sợ dáng vẻ, nói: “Tàn nhẫn, lão gia ngài tiếp tục bất chấp, ta người này nhát gan, vừa bị dọa một hồi, tay liền run một cái. Lại doạ ta, ta nhưng là sẽ phát điên cuồng, đến thời điểm tay liền không chỉ là run lẩy bẩy đơn giản như vậy, thân thể đều sẽ nhảy nhót lung tung chém người.”

Hắn nhìn một chút Tinh Hỏa đầu, lại nhìn một chút Thượng Quan Hải Đường đầu.

Đinh Viễn triệt để choáng tại chỗ, chính mình bất chấp muốn dọa một cái Lục Giang Bằng, không nghĩ tới còn có cái càng ác hơn.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 246: Đàm Phán

Tinh Hỏa nổi giận không ngớt, bị một người thiếu niên dùng đao gác ở trên cổ, đời này cũng không mặt mũi thấy người, giận dữ hét: “Giết ta, có gan giết ta a!”

Dương Thanh Huyền thoát cởi giày đến, cầm trong tay, nói: “Ta không giết ngươi, nhưng ngươi lại để một câu, ta hay dùng này đáy giày quạt ngươi miệng.”

Tinh Hỏa một hồi mặt xám như tro tàn, đột nhiên cắn vào đôi môi, không dám nói nữa.

Chính mình nhưng là đường đường Hạo Nhiên học viện Phó viện trưởng, nếu là bị người dùng giầy đập bạt tai, đây chính là so với chết còn khó chịu hơn.

Thượng Quan Hải Đường cả giận nói: “Dương Thanh Huyền! Ngươi đủ loại, luôn có một ngày, ta muốn ngươi quỳ ở trước mặt ta, vì là hôm nay hành động hối hận!”

“Đùng!”

Dương Thanh Huyền cầm lấy giầy, trở tay quăng tới, phiến ở Thượng Quan Hải Đường trên mặt.

Bốn phía quỷ dị giống như yên tĩnh, tất cả đều trợn to tròng mắt, đầy mặt ngạc nhiên cùng không thể tin tưởng.

Thượng Quan Hải Đường là ai?

Đây chính là Đoan Dương Quốc tương lai thái tử a!

Thượng Quan Hải Đường chính mình cũng choáng tại chỗ, trên miệng một cái rõ ràng dấu giày, một lát mới phục hồi tinh thần lại, giống như nổi điên quát ầm lên: “Dương Thanh Huyền! Ngươi! Ngươi...!”

“Đùng!”

Dương Thanh Huyền không nói hai lời, lại là một đáy giày vỗ tới.

“A?!!”

Thượng Quan Hải Đường nổi điên, cả người đều xù lông, nếu không có kinh mạch bị phong ấn, sợ là trực tiếp bạo lên liều mạng.

“Ba ba ba!”

Dương Thanh Huyền liên tiếp mấy đáy giày phiến xuống dưới, đánh Thượng Quan Hải Đường đôi môi sưng cùng lạp xưởng dường như, cả người đều bối rối, nhưng cùng lúc cũng thành thật đi, hai mắt ôm hận ngồi dưới đất, oán độc nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, trong mắt còn có nước mắt rơi xuống.

Quá trình này quá nhanh, thậm chí cũng không kịp ngăn cản.

Đinh Viễn, Tinh Hỏa, Lục Giang Bằng, Lỗ Vương phủ người, cùng với sở hữu võ giả, không khỏi là hoá đá tại chỗ.

Tinh Hỏa càng là thân thể run rẩy lên, càng là một trận nghĩ đến mà sợ hãi, vừa nãy Dương Thanh Huyền muốn phiến hắn, hắn còn tưởng rằng là doạ của hắn, bây giờ nhìn lại, may mà chính mình đúng lúc ngậm miệng, bằng không giờ khắc này bị phiến mộng chính là mình.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng quét những tù binh này một chút, nói: “Còn có ai không phục? Xin giơ tay.”

Tất cả mọi người đều là run run một hồi, hai vai đều co lên.

Thượng Quan Hải Đường nước mắt không nhịn được chảy xuống, cắn răng nói: “Dương...”

“Đùng!” Lại là một đáy giày phiến xuống dưới.

Thượng Quan Hải Đường lần này triệt để ngậm miệng, không dám tiếp tục nói một câu.

Toàn trường yên lặng như tờ, không ai dám hé răng, chỉ có cái kia Bát Giác Chúc Long Đăng ánh đèn, ở một bừng tỉnh một hốt, có vẻ như vậy vô lực.

Đinh Viễn cũng tức đến phát run, run cầm cập nói: “Ngươi, ngươi thật không biết trời cao đất rộng a!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Viện trưởng đại nhân lời nói này được kì quái, đến cùng là ai không biết trời cao đất rộng? Còn tưởng rằng nước ta cũng là ngươi Đoan Dương Quốc địa bàn, có thể thích làm gì thì làm, muốn làm gì liền làm gì?”

[tr

uye n cua tui | Net] Đinh Viễn cả giận nói: “Vậy ngươi không cần như vậy sỉ nhục hắn! Hắn nhưng là hoàng tử, thậm chí là thái tử, tương lai một nước chi chủ a!”

Dương Thanh Huyền lạnh giọng nói: “Chính bởi vì hắn là hoàng tử, ta mới thủ hạ lưu tình. Đổi lại cái khác người, ta đã sớm một đao chém chết. Ngã một lần khôn ra thêm, hôm nay đánh ở trên miệng đáy giày, chính là hắn tương lai thống trị quốc gia lúc, dài ở trong đầu để tâm cùng thông minh.”

Đinh Viễn: “...”

Lời nói này càng nói hắn không thể cãi lại.

Yên tĩnh một trận, Đinh Viễn mới nói: “Muốn như thế nào mới có thể thả bọn họ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Từ đầu đến cuối, chúng ta liền không nghĩ tới phải thả người.”

Đinh Viễn lạnh giọng nói: “Lẽ nào thật sự muốn ta động thủ, mọi người đến cái đồng quy vu tận?!”

Đèn lồng ở trong tay hắn lay động, bóng người chập chờn, cái kia Chúc Long hình bóng trở nên linh động lên, thật giống lúc nào cũng có thể sẽ hóa hình mà ra.

Lục Giang Bằng thấp giọng quát nói: “Cẩn thận.”

Lúc này hướng tới Dương Thanh Huyền thân một trạm trước, một cỗ cường đại khí tức lan ra, đem mọi người hộ ở phía sau.

Đinh Viễn nói: “Lục trưởng lão, ngươi nên rõ ràng, nếu là ta động thủ, sẽ không có khả năng cứu vãn.”

Lục Giang Bằng không đáp, Dương Thanh Huyền ở sau thân thể hắn nói: “Thượng Quan Hải Đường cùng Tinh Hỏa động thủ thời điểm, có thể có có nghĩ tới không khả năng cứu vãn rồi?”

Đinh Viễn dài dài thở dài một cái, nói: “Lần này Hải Đường hành vi, thật có chút quá mức, lại vô luận như thế nào, cũng không thể cùng Nhạn Môn Thành thủ vệ cấu kết. Mà Tinh Hỏa cũng là già nên hồ đồ rồi, lại cùng đồ đệ đồng thời phạm sai lầm, ta thân là Viện trưởng, cũng khó từ tội lỗi, ở đây, hướng về Lục trưởng lão còn có Thương Nam Quốc các vị nói xin lỗi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Xin lỗi hữu dụng không? Chuyện này không ít người đều dính líu đi vào, vì vậy mà chết, cái kia chút chết đi người, ngươi làm sao với bọn hắn xin lỗi?”

Đinh Viễn sửng sốt một chút, có chút không rõ, chết đi đều là một ít không có giá trị binh sĩ, dưới cái nhìn của hắn căn bản là không đáng giá một đồng.

Mà Dương Thanh Huyền quan niệm nhưng là sinh mệnh bình đẳng, vốn không cao thấp phân biệt giàu nghèo, đều ứng đáng giá tôn kính.

Đinh Viễn nói: “Ngươi cảm thấy phải làm gì đi, bất kỳ cái gì điều kiện đều tốt đàm luận, chỉ cần đem Tinh Hỏa cùng Thượng Quan Hải Đường giao mang về cho ta.”

Những Hắc Y Vệ kia đều là biến sắc mặt, đây là muốn từ bỏ bọn họ.

Cao Kiệt đột nhiên quát to lên, cao giọng nói: “Đinh Viễn đại nhân, kính xin mang ta lên, ngay cả ta cũng cùng nhau mang đến Đoan Dương Quốc đi, lưu lại lời nói bọn họ sẽ giết ta!”

Mặt khác cái kia vài tên tướng lĩnh cũng là lớn tiếng cầu xin.

Đinh Viễn sắc mặt lạnh lẽo, nói: “Bên trong thông ngoại địch người, chúng ta Đoan Dương Quốc cũng không cần. Chính là lá rụng về cội, các ngươi vẫn là chết ở Thương Nam Quốc đi.”

Cao Kiệt mấy sắc mặt người xám trắng, tràn đầy tuyệt vọng.

“Ha ha, nói thật hay.”

Dương Thanh Huyền vỗ tay một cái, nói: “Nếu Đinh Viện trưởng hữu tâm chuộc đồ hai người bọn họ, phần này tâm tình chúng ta cũng lý giải. Nhưng đây cũng không phải là việc nhỏ, không bằng theo chúng ta một đường trước về Thiên Tông học viện, lại ngồi xuống chậm rãi hiệp thương giải quyết?”

Đinh Viễn da mặt co quắp một hồi, nói: “Thiên Tông học viện ta thì không đi được, miễn cho lại bôn ba mấy trăm dặm, chính là ở đây giải quyết đi.”

Hắn dừng dưới, lại nói: “Hy vọng tiểu hữu thẳng thắn chút, đừng ma ma tức tức.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Thoải mái tốt, ta cũng yêu thích sảng khoái người. Như vậy đi, Tinh Hỏa cùng Thượng Quan Hải Đường, mỗi người 1 tỉ linh thạch hạ phẩm, những này Hắc Y Vệ, mỗi cái mười triệu linh thạch hạ phẩm, mấy cái này Nhạn Môn Thành thành thủ, coi như tặng phẩm đưa cho đại nhân, tất cả đều đem đi đi.”

Chuyện đến nước này, Dương Thanh Huyền cùng Lục Giang Bằng cũng rõ ràng, muốn đem Tinh Hỏa cùng Thượng Quan Hải Đường mang về đế quốc rất khó.

Dù sao một cái là Hạo Nhiên học viện Phó viện trưởng, một cái là Đoan Dương Quốc tương lai thái tử, nếu là Đinh Viễn cố ý cứu người, chỉ có thể diễn biến thành lưỡng bại câu thương.

“...”

Cái này báo giá vừa ra, toàn trường đều trợn tròn mắt, sợ là Đoan Dương Quốc quốc khố móc sạch, cũng không bỏ ra nổi nhiều linh thạch như vậy đi.

Đinh Viễn cả giận nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi đùa nghịch lão phu!”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ta cũng không có, cũng không dám đùa nghịch viện trưởng đại nhân, lấy Tinh Hỏa đại nhân cùng Hải Đường huynh thân phận, chẳng lẽ không giá trị chút tiền này? Viện trưởng đại nhân hiện tại là đến chuộc người, cho ngươi chuộc cơ hội, chính là nể mặt ngươi.”

Đinh Viễn tức giận râu tóc run rẩy, lạnh giọng nói: “Coi như giá trị, cũng quá là nhiều đi, lão phu làm sao có khả năng lấy ra được nhiều linh thạch như vậy!”

Dương Thanh Huyền nói: “Không sao, có thể nợ a, chỉ cần viện trưởng đại nhân viết trương giấy nợ cho chúng ta là được rồi, ngã môn rất tốt nói chuyện.”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 247: Ba Cái Chí Bảo

Lục Giang Bằng cũng là cười to nói: “Ha ha, Thanh Huyền nói đúng, chúng ta Thiên Tông học viện luôn luôn đều rất dễ nói chuyện, Đinh Viện trưởng viết cái giấy nợ là tốt rồi.”

Đinh Viễn xanh mặt, tự nhiên không thể viết giấy nợ, nói: “Cái giá này khó có thể tiếp thu, Tinh Hỏa, Thượng Quan Hải Đường, còn có Dạ Y Vệ ta đều mang đi, năm triệu linh thạch hạ phẩm, những Nhạn Môn Thành kia thủ thành cũng không cần, Đoan Dương Quốc tuy rằng địa vực rộng lớn, nhưng cũng không muốn chồng rác rưởi.”

Cao Kiệt mấy người đều là giận dữ và xấu hổ hận không thể đập đầu chết, nếu không có được phong kinh mạch, lại tròng lên nặng ngàn cân gông xiềng, sợ là tại chỗ liền tự vận chết.

“Năm triệu linh thạch hạ phẩm? Ngươi cho chúng ta Thiên Tông học viện là này ăn mày sao?”

Dương Thanh Huyền nghe vậy, căm phẫn sục sôi nói ra: “Đây là đối với chúng ta Thiên Tông học viện sỉ nhục, cũng là đối với Tinh Hỏa đại nhân cùng Hải Đường công tử sỉ nhục, cùng với nhục nhã sống sót, không bằng đem hai vị đại nhân đầu đều chém, bảo lưu hai vị đại nhân tôn nghiêm!”

Tinh Hỏa cùng Thượng Quan Hải Đường đều cá chết bình thường con mắt theo dõi hắn, tức giận đến hận không thể lột da hắn.

Đinh Viễn cả giận nói: “Năm triệu đã không ít, nhiều nhất thêm đến tám triệu!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Chúng ta rất có thành ý cùng viện trưởng đại nhân đàm luận chuộc đồ, viện trưởng đại nhân nhưng theo chúng ta kéo con bê, là cảm thấy cho chúng ta rất nhàn sao? Không rảnh, cáo từ!”

Dứt lời, liền không muốn bàn lại.

Đinh Viễn muốn tự tử đều có, sắc mặt khó coi nhìn Lục Giang Bằng, mắng: “Ngươi này cái quỷ gì học sinh, khinh người quá đáng!”

Lục Giang Bằng ho khan vài tiếng, nói: “Một người 1 tỉ, cái giá này kỳ thực thật hợp lý, nhưng để Đinh Viện trưởng một hồi lấy ra cũng xác thực có chút khó khăn. Đinh Viện trưởng lại không muốn viết giấy nợ, ta ngược lại thật ra mặt khác có cái biện pháp. Nghe nói Hạo Nhiên học viện có ba đại chí bảo, theo thứ tự là Bát Giác Chúc Long Đăng, Vấn Tình Cổ Quyển cùng Kiếm Kinh, này ba cái bảo bối đều không phải tầm thường, gộp lại nên có thể giá trị một ít linh thạch.”

Đinh Viễn hoàn toàn biến sắc, tức giận nói: “Hảo ngươi cái Lục Giang Bằng, dĩ nhiên đánh ta học viện ba đại chí bảo chủ ý!”

Dương Thanh Huyền ha ha cười nói: “Nguyên lai Đinh Viện trưởng còn có tài sản như vậy, Lục trưởng lão là thay ngươi nghĩ kế, ngươi nhưng không biết phân biệt. Cái kia ba cái chí bảo gộp lại, liền gãy 30 triệu linh thạch hạ phẩm đi.”

“Phốc!”

Đinh Viễn một miệng lão huyết phun ra ngoài, cả giận nói: “Này ba cái chí bảo, đều là vô giá đồ vật, vô tri tiểu bối!”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Được được, ta vô tri tiểu bối, ngươi trâu bò, hiện tại cũng không biết là ai cầu ai.”

Lục Giang Bằng ngữ trọng tâm trường nói ra: “Đinh Viện trưởng, ngươi ta cũng coi như là quen biết nhiều năm như vậy, ngày hôm nay ta cũng không thể không bán mặt mũi ngươi. Cuộc trao đổi này liền coi như chúng ta thiệt thòi vốn liếng, ta cũng nhận. Cái kia ba cái chí bảo, ngươi tùy tiện nắm một kiện đến đây đi, những này người ngươi liền dẫn đi.”

Dương Thanh Huyền giả vờ ngạc nhiên, nói: “Lục trưởng lão, làm sao có thể dễ dàng như vậy bọn họ? Này buôn bán quá thiệt thòi, không làm được.”

Lục Giang Bằng than thở: “Ai bảo ta cùng Đinh Viện trưởng quen như vậy đây, thiệt thòi nhiều hơn nữa cũng phải nhận nha.”

Đinh Viễn thấy bọn họ một xướng một họa, liền ngay cả tính khí đều không phát ra được, một hồi chán nản nói: “Ba cái chí bảo, chính là Hạo Nhiên học viện vật truyền thừa, một kiện cũng không thể ném, coi như là giết Tinh Hỏa cùng Thượng Quan Hải Đường, ta cũng tuyệt đối không thể cho các ngươi.”

Lục Giang Bằng nói: “Bảo vật là chết, người là sống. Nếu không như vậy đi, cái kia Bát Giác Chúc Long Đăng ta cũng không muốn rồi, cái kia Vấn Tình Cổ Quyển cùng Kiếm Kinh đưa cho ta quan sát một năm, một năm sau liền trả lại ngươi.”

Đinh Viễn trong lòng hơi động, có chút dao động.

Lục Giang Bằng tiếp tục nói ra: “Thượng Quan Hải Đường lẻn vào nước ta việc, đến cùng nghiêm trọng đến mức nào, Đinh Viện trưởng nên hết sức rõ ràng. Áp tải đế đô, coi như không bị mất đầu, cũng tất nhiên là mọi cách nhục nhã, đến thời điểm hoàng thất muốn tiền chuộc, chắc chắn sẽ không ở lão phu bên dưới.”

Thượng Quan Hải Đường trên mặt lộ ra vẻ sợ hãi.

Đinh Viễn cũng là nghĩ đến trong đó lợi hại quan hệ, nói: “Vấn

Tình Cổ Quyển cùng Kiếm Kinh có thể cho các ngươi xem, nhưng này hai quyển kinh thư quyết không thể rời đi Hạo Nhiên học viện.”

Lục Giang Bằng cười lạnh nói: “Đó là để cho chúng ta tự thân lên Hạo Nhiên học viện, thâm nhập hang hổ, nếu là bị các ngươi vây đánh đánh chết, vậy ta tìm ai khóc đi.”

Đinh Viễn nói: “Điểm ấy ngươi yên tâm, ta có thể bảo đảm sự an toàn của các ngươi.”

Lục Giang Bằng hừ lạnh nói: “Quá nguy hiểm, đến thời điểm người chết cũng đã chết rồi, bảo đảm có ích lợi gì?”

Đinh Viễn cả giận nói: “Cái kia nên làm gì? Để hai quyển kinh thư rời đi học viện, là không thể nào!”

Lục Giang Bằng nói: “Lời nói cũng đừng nói như thế tuyệt đối, ta nhớ được hơn hai mươi năm trước, Đinh Viện trưởng đã từng mang theo cái kia Vấn Tình Cổ Quyển, đi qua Đông Lôi Quốc.”

Đinh Viễn thừa nhận nói: “Xác thực có việc này, nhưng kinh thư chưa bao giờ rời khỏi lão phu trong tay.”

Lục Giang Bằng gật đầu nói: “Đồng lý, Đinh Viện trưởng cũng có thể đến Thiên Tông học viện ở trên một năm nửa năm.”

Đinh Viễn sửng sốt một chút, bắt đầu trầm mặc.

Tinh Hỏa bi phẫn cao giọng nói: “Viện trưởng, không thể a!”

Dương Thanh Huyền giương lên giầy, ở Tinh Hỏa trước mặt lung lay dưới, sợ đến Tinh Hỏa vội vàng im lặng đi, sắc mặt trắng bệch.

Đinh Viễn vội vàng khiển trách: “Đừng đánh hắn! Ta tùy các ngươi đi Thiên Tông học viện!”

Dương Thanh Huyền lúc này mới thu hồi giầy, xuyên về trên chân, chỉ vào Tinh Hỏa nói: “Toán tiểu tử ngươi gặp may mắn.”

Tất cả mọi người là mặt đen lại.

Tinh Hỏa càng là giận dữ và xấu hổ không ngớt, trong đôi mắt phun ra lửa, nhưng lại không dám lên tiếng, bằng không thật đã trúng một đáy giày lời nói, một đời anh danh đều xong.

Dương Thanh Huyền nói: “Lục trưởng lão, chỉ là xem hai bộ kinh thư, liền đổi về hai người bọn họ, không đáng đi. Chúng ta tốt nhất hiệu triệu toàn viện sư sinh cùng đi xem thêm cái kia sách cổ cùng Kiếm Kinh.”

Đinh Viễn kém chút ngất đi, nổi giận nói: “Không thể! Này hai quyển Cổ Kinh, chỉ có thể để các ngươi một người xem thêm, đồng thời muốn xin thề không được truyền ra ngoài người thứ hai!”

Đây là Hạo Nhiên học viện hai đại chí bảo, coi như là Hạo Nhiên trong học viện, cũng chỉ có trưởng lão cấp bậc mới có tư cách xem, nếu là bị Thiên Tông học viện toàn bộ sư sinh đều nhìn, cái kia Hạo Nhiên học viện tôn nghiêm ở đâu.

Lục Giang Bằng cũng biết này là không thể nào, cười hắc hắc nói: “Việc này chúng ta chậm rãi bàn lại, xin mời Đinh Viện trưởng theo chúng ta về học viện đi.”

Đinh Viễn thở dài, người một hồi có vẻ già nua rất nhiều.

Dương Thanh Huyền lập tức để người đem Tinh Hỏa cùng Thượng Quan Hải Đường thả, nhưng vẫn chưa mở ra kinh mạch của bọn họ phong tỏa, đồng thời cho một chiếc xe ngựa, để bọn hắn một mình về Đoan Dương Quốc.

Đối với những Hắc Y Vệ kia cùng Cao Kiệt đám người, vẫn như cũ đang bị nhốt, không có thả ra ý tứ.

Đinh Viễn đối với những người này sinh tử cũng không thèm để ý, nhìn Tinh Hỏa cùng Thượng Quan Hải Đường đi xa, lúc này mới dài dài thở dài một cái, nhưng trong lòng một tảng đá cũng để xuống.

Vấn Tình Cổ Quyển cùng Kiếm Kinh tuy là Hạo Nhiên học viện hai đại chí bảo, nhưng mấy trăm năm qua cũng có thật nhiều bị ngoại viện người xem qua ghi chép, chỉ cần kinh thư bản thân không ném, đổ cũng không phải rất khó chịu sự.

Nếu là Tinh Hỏa cùng Thượng Quan Hải Đường bị áp tải Thương Nam Quốc đế đô, cái kia chính là khó có thể cứu vãn cục diện.

“Đi thôi.”

Hắn thở dài một tiếng, liền theo Dương Thanh Huyền đám người ra đi.

Lỗ Vương phủ người mặc dù không cam tâm, nhưng cũng biết việc này bọn họ không thể ra sức, hiện tại kết quả, đã so với dự đoán tốt hơn nhiều lắm.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 248: Thiên Tài

Đoàn người ở trên đường yên lặng đi tới, thả lại Tinh Hỏa cùng Thượng Quan Hải Đường, đội ngũ tính cảnh giác cũng thấp rất nhiều, đều có vẻ tương đối nhẹ nhàng.

Ngoại trừ Đinh Viễn mặt khổ qua bên ngoài, những người còn lại vừa nói vừa cười.

Đặc biệt Thanh Thanh, tổng quấn ở Dương Thanh Huyền bên người hỏi tới hỏi lui. Dương Thanh Huyền nắm lấy cơ hội, trực tiếp chạy vào trong xe ngựa.

Thanh Thanh cũng muốn đi theo vào, bị Ôn Ôn gọi lại, thấp giọng khiển trách một phen, lúc này mới coi như thôi.

Lục Giang Bằng cùng Đinh Viễn hai người cưỡi ngựa trắng, ở đội ngũ đằng trước nhất, sâu kín đi tới, chẳng qua là hai loại tuyệt nhiên ngược lại tâm tình.

Lục Giang Bằng mở miệng nói: "Hạo Nhiên học viện ra cái ghê gớm thiên tài nha, cái kia Thượng Quan Hải Đường ta nhìn có Chân Võ hậu kỳ tu vi, lại cho hắn thời gian một năm, thành tựu khó có thể đánh giá, sang năm năm nước thi đấu, là đoạt giải quán quân đứng đầu đây."

"Hừ!"

Đinh Viễn kêu rên một hồi, nghĩ đến Thượng Quan Hải Đường, đè nén tâm tình lúc này mới thoáng thư hoãn một ít, nói: "Thiên tài, mới là gắn bó một cái học viện, hoặc là quốc gia trường thịnh không suy nhân tố. Hải Đường đột nhiên xuất hiện, liền tỏ rõ lấy Hạo Nhiên học viện cùng Đoan Dương Quốc quật khởi."

Lục Giang Bằng cười ha ha, nói: "Chuyện tương lai không lường được, ta ngược lại thật ra rất nghiêng đeo Đinh Viện trưởng tâm thái, lập tức liền muốn tới Thiên Tông học viện 'Làm khách', còn có thể như vậy lạc quan."

Đinh Viễn giận rên một tiếng, nói: "Lần này để cho các ngươi thực hiện được một lần, không có thiên tài truyền thừa, mặc dù ta mang đến sách cổ cùng Kiếm Kinh, các ngươi lại có bao nhiêu người có thể xem hiểu?"

Hắn không hề che giấu chút nào cười nhạo nói: "Liền ngay cả được xưng bắc năm nước đệ nhất Khanh Bất Ly, liền Bát Âm Huyền Chỉ đều luyện không biết, Thiên Tông học viện, xuống dốc a, ha ha."

Lục Giang Bằng hừ lạnh nói: "Nói hình như ngươi liền luyện được sẽ dường như."

Đinh Viễn nói: "Ta mặc dù chưa từng thấy Bát Âm Huyền Chỉ, nhưng Kiếm Kinh tìm hiểu độ khó, chắc chắn sẽ không ở Bát Âm Huyền Chỉ bên dưới."

Lục Giang Bằng hoảng sợ nói: "Có khó như vậy?!"

Đinh Viễn đầy mặt vẻ ngạo nghễ, nói: "Đây chính là ta Hạo Nhiên học viện ba đại chí bảo một trong, há lại là trò đùa?"

Lục Giang Bằng trầm mặc, sau một lúc, mới nói: "Ngươi cảm thấy cái kia Dương Thanh Huyền làm sao?"

Đinh Viễn sững sờ, lập tức đầy mặt vẻ giận dữ, nghiến răng nghiến lợi nói: "Con thỏ nhỏ chết bầm này! Có cơ hội, ta nhất định phải hảo dễ thu dọn hắn!"

Nếu không có Dương Thanh Huyền chơi đùa, lấy Lục Giang Bằng lòng dạ tâm tư, kiên quyết đổi lấy không tới lớn như thế lợi ích.

Lục Giang Bằng không chút biến sắc, nhàn nhạt nói ra: “Ngươi cảm thấy để cho Dương Thanh Huyền đi tìm hiểu cái kia Kiếm Kinh, làm sao?”

“Hắn?”

Đinh Viễn sững sờ, lập tức sắc mặt cổ quái, nói: “Ngươi chắc chắn chứ?”

Lục Giang Bằng gật gật đầu, nói: “Của hắn Võ Hồn chính là Kiếm Võ Hồn.”

“Ha ha.”

Đinh Viễn cười như điên, nói: “Kiếm Võ Hồn chính là thường gặp nhất Võ Hồn, có cái gì tốt ly kỳ? Ta Hạo Nhiên trong học viện, có Kiếm Võ Hồn người, không có một ngàn cũng có tám trăm.” Hắn đầy mặt vẻ khinh bỉ, phảng phất đối với Kiếm Võ Hồn xem thường.

Thấy Lục Giang Bằng lặng lẽ không nói, Đinh Viễn cau mày nói: “Hơn nữa, cái kia Dương Thanh Huyền không phải lấy thể tu vì chủ sao? Hắn không phải ngươi đệ tử?”

Lục Giang Bằng nhìn phía trước, ánh mắt có chút mờ ảo, nói: “Hắn là cái thiên phú không kém gì Thượng Quan Hải Đường thiên tài tuyệt thế.”

Đinh Viễn há to mồm, kinh ngạc một chút, nói: “Ngươi biết mình đang nói cái gì không? Hải Đường thiên phú, ở cả bắc năm nước trẻ tuổi bên trong là hoàn toàn xứng đáng số một, hơn nữa hắn đáng sợ kia Võ Hồn, ngươi cũng là biết đến.”

Lục Giang Bằng thu hồi ánh mắt, mắt lộ ra tinh mang, nụ cười nhạt nhòa nói: “Ta tự nhiên biết, năm đại học viện thế hệ trước nhóm, đối với Thượng Quan Hải Đường đều là lo lắng, chỉ lo tương lai người này đột phá ‘Võ’ cảnh, lại không người nào có thể áp chế. Thế nhưng hiện tại, ta không một chút nào lo lắng. Cả bắc năm nước tương lai, nếu là nói ai có khả năng nhất áp chế ở Thượng Quan Hải Đường, cái kia nhất định chính là Dương Thanh Huyền.”

Đinh Viễn kinh trụ, cái kia Dương Thanh Huyền mang đến cho hắn một cảm giác xác thực rất sắc bén, nhưng nhưng không nghĩ tới có thể được đến Lục Giang Bằng cao như vậy đánh giá.

Hắn trầm ngâm một chút, nói: “Vì lẽ đó ngươi dự định để hắn tìm hiểu Kiếm Kinh, thậm chí để hắn đi khí, thể song tu Võ đạo?”

Lục Giang Bằng nghiêm nghị nói: “Không phải ta để hắn đi, mà là chính hắn lựa chọn tương lai của mình. Ta chỉ là làm hết sức vì hắn khai sáng điều kiện, biết được nói hắn là Kiếm Võ Hồn thời điểm, ta cái thứ nhất nghĩ tới, chính là Hạo Nhiên học viện Kiếm Kinh. Bắt Tinh Hỏa cùng Thượng Quan Hải Đường, kỳ thực cũng là có cái mục đích này, khà khà, không nghĩ tới trời liền người nguyện, quả nhiên đem ngươi đưa tới.”

Đinh Viễn lạnh lùng nói: “Hảo ngươi cái Lục Giang Bằng, thiệt thòi ta còn cảm thấy ngươi hãy thành thật!”

Trên mặt hắn sắc mặt giận dữ lóe lên, lập tức trở nên trở nên nghiêm nghị, ngưng âm thanh nói: “Lần này ngươi mang theo Dương Thanh Huyền rời đi Thương Nam Quốc, hẳn là đi Tĩnh Vân Quốc đến hẹn a?”

Lục Giang Bằng kinh ngạc nói: “Ngươi cũng biết nói việc này?”

Đinh Viễn hừ lạnh nói: “Năm đó Hoàng Đình thượng nhân động phủ bị các ngươi tìm tới, việc này tuy rằng bí ẩn, nhưng năm nước cao tầng cái nào không biết? Ngươi có thể hay không nói cho ta biết, Dương Thanh Huyền cùng Hoàng Ngọc một trận chiến, là người nào thắng?”

Lục Giang Bằng trong mắt loé ra vẻ kinh dị, phản hỏi: “Xem ra ngươi đối với Hoàng Ngọc cũng có nhất định hiểu rõ, cảm thấy người này làm sao?”

Đinh Viễn cười lạnh một tiếng, nói: “Kiêu căng khó thuần, ngang ngược vô lý, so với Hải Đường chỉ có hơn chứ không kém. Võ Hồn đại đầy xâu có thể điều khiển Ngũ Hành, mười phần đáng sợ. Nếu nói là tương lai có có thể đối với Hải Đường tạo thành uy hiếp người, ta lựa chọn hàng đầu người này.”

Lục Giang Bằng gật gật đầu, nói: “Xác thực rất đáng sợ, thế nhưng hắn thua.”

Đinh Viễn cả người chấn động, trong đôi mắt nổ bắn ra tinh mang đến, ngạc nhiên nói: “Bại bởi Dương Thanh Huyền?! Không thể! Hoàng Ngọc ở tu vi trên không một chút nào so với Dương Thanh Huyền kém, thậm chí càng hơn một bậc, thêm vào Ngũ Hành người điều khiển đại đầy xâu, làm sao có khả năng thua?!”

Lục Giang Bằng cười hì hì, nói: “Cõi đời này, không có cái gì là không thể nào. Nếu nói là có lời nói, đó chỉ là chính ngươi cấp độ không đủ, không hiểu mà thôi, ha ha.” Hắn đắc ý cười ha hả.

Đinh Viễn vẻ mặt dại ra, trên lý trí không thể nào tiếp thu được sự thực này, nhưng hắn biết này nhất định là thật.

Một lát, Đinh Viễn mới quay đầu đi, nhìn Dương Thanh Huyền cưỡi chiếc xe ngựa kia, cảm nhận được từ bên trong tản mát ra nhàn nhạt sóng linh khí.

Cái gì là thiên tài?

Có đại nghị lực, đại chăm chỉ, mới là thiên tài!

Đinh Viễn trong lòng không tên run lên, lập tức trong mắt bắn ra tinh mang, cười gằn nói: “Ha ha, tốt, tốt một thiên tài! Ta liền đánh cuộc với ngươi một cái!”

Lục Giang Bằng nói: “Đánh cược? Đánh cuộc gì.”

Đinh Viễn nói: “Từ cổ chí kim, từng có vô số thiên tài, thậm chí vượt qua ‘Võ’ cảnh, bước vào ‘Địa’ cảnh cũng không phải số ít. Nhưng từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể ở đoán thể cùng luyện khí bên trên, đồng thời đạt được to lớn thành tích. Ngươi hy vọng hắn đến tìm hiểu Kiếm Kinh đúng không? Vậy ta sẽ giúp đỡ ngươi, làm hết sức đem Kiếm Kinh truyền cho hắn. Này không phải là không hủy diệt hắn biện pháp tốt nhất đây?”

Đinh Viễn khóe miệng vung lên ý cười, lạnh lùng nói: “Ta và ngươi đánh cược, chính là Dương Thanh Huyền tên thiên tài này, có thể hay không hủy diệt.”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 249: Chân Võ Cảnh

Lục Giang Bằng cả kinh, cả người toát mồ hôi lạnh, hắn cho tới nay lo lắng, cũng chính là việc này.

Đinh Viễn cười lành lạnh nói: “Ngươi yên tâm đi, ta sẽ đem ta đối với Kiếm Kinh lý giải, toàn bộ truyền thụ cho của hắn. Bởi vì ta tin tưởng, chỉ cần hắn tiếp tục ở khí, thể song tu trên đường tiếp tục đi, chung quy sẽ hủy diệt, hơn nữa đi càng sâu, hủy liền càng thảm.”

Lục Giang Bằng giữa hai lông mày hiện ra sắc mặt giận dữ, hừ nói: “Ta vẫn là câu nói kia, chính ngươi lý giải không được đồ vật, cũng không phải là không tồn tại, chỉ là ngươi cấp độ quá thấp mà thôi! Đánh cuộc này ta tiếp nhận, Dương Thanh Huyền hắn nhất định có thể đánh vỡ cái này ràng buộc, sáng tạo ra nhường ngươi trợn mắt hốc mồm thành tựu được!”

Đinh Viễn cười ha ha nói: “Kỳ tích, không phải dựa vào một đầu óc nhiệt huyết liền có thể sáng tạo, ngươi liền đợi đến thực tế tàn khốc xuất hiện, nhìn Dương Thanh Huyền là thế nào hủy ở song tu trên đường a.”

Lục Giang Bằng bình tĩnh lại, nói: “Con đường này là chính hắn chọn, mà sự lựa chọn của ta là tin tưởng hắn!”

“Hừ.”

Đinh Viễn đối với câu trả lời này xem thường, lạnh lùng nói: “Ta thậm chí có chút không kịp chờ đợi muốn truyền thụ cho hắn Kiếm Kinh nữa nha, ha ha.”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn đắm chìm trong việc tu luyện của chính mình bên trong, đối với hai người trò chuyện không biết gì cả.

Sau bốn ngày, đội ngũ rốt cục tiến vào đế đô.

Vệ Tử Quan đám người đi tới Tấn vương phủ, đem Hắc Y Vệ cùng Cao Kiệt đám người cùng nhau áp đi.

Dương Thanh Huyền, Lục Giang Bằng cùng Đinh Viễn, nhưng là trở về Thiên Tông học viện.

Đinh Viễn lập tức nhận lấy Khanh Bất Ly khoản đãi, nhưng việc này quá mức mất mặt, Đinh Viễn không muốn lộ ra, Khanh Bất Ly cũng biết nói ý của hắn, vẫn chưa gióng trống khua chiêng, rất nhanh an bài một gian xa hoa tiểu viện để cho ở dưới.

Sau đó, Dương Thanh Huyền liền một mình về phòng ngủ của mình bế quan đi.

Dọc theo đường đi, hắn mấy lần cảm nhận được Chân Võ cảnh bình phong, chỉ là tích lũy quá ít, xa kém xa đột phá.

Giờ khắc này rốt cục có thể yên tĩnh lại, một lòng một ý tích lũy chân khí, xung kích cái kia đại bình phong.

Hắn ngồi khoanh chân, rất nhanh liền nhập định, vạn cảnh đều không, không có gì vô ngã.

Chân khí như dòng nước nhỏ róc rách, từ thiếu tụ nhiều, chậm rãi thành trở nên thô cuồng, hóa thành sông lớn, cuối cùng hình thành dâng trào lực lượng.

Tu luyện không có ngày đêm, một Hoảng Thất ngày trôi qua.

Dương Thanh Huyền trước sau chưa từng nhúc nhích một hồi, sẽ ở đó vô ngã cảnh giới bên trong cọ rửa Chân Võ cảnh bình

phong.

Chẳng biết lúc nào, toàn thân hắn bao phủ một tầng nhàn nhạt hồng quang, nhìn kỹ phía dưới, như mây tía giây lát, hình như có Thanh Long đi khắp ở giữa.

Càng khiến người ta kinh hãi là, từ trong cơ thể hắn, dường như vùng đan điền, truyền đến Triều Tịch bình thường âm thanh, chính là vận chuyển chân khí đại chu thiên thời gian tiếng vang, tựa như sức mạnh của tự nhiên, như năm tháng như thế vĩnh cửu, vĩnh không dừng.

Đột nhiên, cái kia Triều Tịch âm thanh xoay một cái, hóa thành trong trẻo thanh âm, giống như băng cứng phá toái.

Dương Thanh Huyền thân thể run lên, liền Nhược Hàn đông lúc, uống ấm trà một chiếc, một dòng nước ấm chảy về phía toàn thân, khoan khoái cực kỳ.

Trên người hắn ánh sáng xanh bỗng nhiên tăng vọt, khí thế đột nhiên tăng cường, Thanh Long gào thét dưới, thoáng qua lại lần nữa hóa thành lưu quang, quy ẩn trong cơ thể, tiêu tan vô hình.

Nhưng này nhàn nhạt đỏ đậm chi mang, vẫn như cũ bám vào bên ngoài thân.

“Rốt cục đột phá!”

Dương Thanh Huyền tầng tầng nhổ một ngụm trọc khí, lập tức mừng rỡ giương đôi mắt, một đôi con ngươi đen nhược thủy tẩy giống như vậy, trong đó tinh quang lấp loé.

Công pháp đã thu, nhưng bên ngoài thân chân khí chưa tán, chính là chân khí hóa thật thể hiện.

truyencuatuiNet

Dương Thanh Huyền tay giơ lên, ở trước người hư điểm mấy lần.

Cái kia màu đỏ thẫm chân khí, đột nhiên vặn vẹo biến hình, giống kẹo đường như thế tùy ý nhào nặn.

“Chân khí phóng ra ngoài, chân khí hóa hình!”

Dương Thanh Huyền mừng như điên không ngớt, lập tức dùng ý niệm khống chế chính mình chân khí, để nó chậm rãi hóa thành một kiện áo giáp dáng dấp, khoác lên người.

Cái kia áo giáp nhấp nháy sắc bén, dùng chỉ vác đánh phía dưới, càng là tranh minh có tiếng, sờ lên lạnh lẽo cứng rắn, liền như vật thật.

Lập tức nhấc chưởng mà lên, cái kia áo giáp theo thế mà biến, hóa thành một cây trường mâu.

“Ha ha, thú vị, chân khí hóa hình, thích làm gì thì làm.”

Cái kia trường mâu tan ra, lại trở thành một cái ấm nước, kéo ở trên tay.

Nước chảy mây trôi, mô phỏng hóa hoa và chim cây cỏ, mây mù sơn thủy, đều là trông rất sống động, hoạt bát đáng yêu.

Nếu là có người nhìn thấy, sợ là muốn trực tiếp rớt xuống con ngươi.

Bình thường vừa vừa bước vào Chân Võ cảnh, có thể làm được chân khí phóng ra ngoài cũng đã không sai, như loại này mô phỏng vật hóa hình trình độ, nhất định phải trường kỳ đắm chìm bên trong, mới có thể thông thạo hiểu rõ, nào có vừa bước vào liền có thể mô phỏng hoa biến cỏ, thậm chí hóa hình thành động vật.

Giờ khắc này, Dương Thanh Huyền trong lòng bàn tay, hay dùng chân khí hóa ra một cái màu đỏ ốc sên, đang chậm rãi bò sát.

Hắn không ngừng khống chế chân khí, làm hết sức để ốc sên trở nên chân thực.

Chính chơi thú vị, đột nhiên mí mắt giật lên, ngạc nhiên phát hiện tình huống khác thường xuất hiện, chỉ thấy trên da của chính mình, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được mọc ra nhung nhung bộ lông tới.

“Yêu hầu!”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, giọt kia yêu hầu tinh huyết sức mạnh ở trong người phát tác, không chỉ có trên thân mọc ra lông khỉ, hơn nữa con mắt chớp phía dưới, vàng chói lọi, Linh Mục Thần Thông cũng thuận theo mà hiện.

Dương Thanh Huyền khiếp sợ tâm tình chậm rãi ổn định lại.

Đây cũng không phải là lần đầu tiên, hắn cũng từ trước sợ sệt cùng chống cự, đến bây giờ lòng tràn đầy nghi hoặc.

“Trong sách cổ có ghi chép, ở tháng năm dài đằng đẵng diễn biến bên trong, từng xuất hiện các loại chủng tộc thông hôn tình huống, do đó khiến cho huyết dịch không thuần, không ít nhân tộc võ giả thông qua tu luyện, có thể đem trong máu lưu lại dị tộc lực lượng phát huy được, khiến cho sức mạnh cùng vẻ ngoài đều sản sinh biến hóa long trời lở đất, là vì yêu hóa!”

Hắn rất nhanh sẽ bình tĩnh lại, quan sát đến trên người mình biến hóa.

Phát hiện không chỉ có là bộ lông dài đi ra, hơn nữa da dẻ, xương cốt, kinh lạc đều khi theo chi mà biến, thậm chí trong cơ thể chân nguyên, ở hướng tới cuồng bạo phương hướng chuyển biến, cực kỳ giống trong truyền thuyết “Yêu lực”.

Một lát sau, hắn liền cảm giác mình đã biến thành một con khỉ.

“Cái cảm giác này... Thực sự là ngày chó...”

Dương Thanh Huyền liền thời khắc này dáng dấp, bắt đầu ở trong phòng ngủ đánh tới Hình Ý Quyền bên trong Hầu Quyền tới.

Hạ, nhào, cút, lật, một bộ quyền pháp đánh ra đến, như viên hầu xuất động, như hầu tử mò tháng, như y quan mộc khỉ, rất sống động, thật giống như một cái thật sự hầu tử nhảy nhót lung tung.

Một hồi lâu sau, một bộ quyền pháp đánh xong, Dương Thanh Huyền đem chân nguyên thu hồi, sở hữu linh khí nội liễm.

Trong khoảnh khắc, trên da thịt lông tơ bắt đầu thối lui, rất nhanh sẽ khôi phục người thân.

Về sau, hắn lại thử nghiệm để cho mình yêu hóa, nhưng bất kể thế nào nỗ lực, đều không có một chút nào hiệu quả, vẫn là da thịt như ngọc, không có bất kỳ cái gì lông khỉ mọc ra.

“Này tinh huyết sức mạnh ở trong người phát tác số lần trở nên nhiều hơn, hơn nữa mỗi lần ảnh hưởng cũng càng lúc càng lớn, là bởi vì chính mình thực lực tăng lên sao?”

Dương Thanh Huyền trở nên trầm tư, tự nói nói: “Biến hầu tử những thứ không nói khác, nếu như có thể thông thạo hiểu rõ cái kia Linh Mục Thần Thông, biến biến hầu tử cũng không sao. Nhìn tới vẫn là ta quá yếu, cuối cùng sẽ có một ngày, ta tất nhiên đem nguồn sức mạnh này hoàn toàn khống chế.”

Nghĩ đến chính mình mấy lần thấy qua cái kia yêu hầu, khí thế bài không, phách tuyệt thiên hạ, không khỏi trong lòng hừng hực, một trận mê mẩn.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình

nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 250: Khảo Giáo

“Cái kia yêu hầu đến cùng là như thế nào tồn tại, vẻn vẹn một giọt tinh huyết liền có đáng sợ như vậy sức mạnh, bản tôn lại nên là thế nào một loại nhân vật khủng bố.”

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên nghĩ đến vấn đề này, không khỏi chấn động trong lòng, tự nghĩ nói: “Này yêu hầu, còn có cái kia Thiên Hà nguyên soái, là đã từng tồn tại qua, vẫn là hiện tại vẫn tồn tại như cũ?”

Từ cung điện cổ kia trên bích hoạ nhìn, yêu hầu cùng Thiên Hà nguyên soái một trận chiến, không biết qua bao nhiêu năm tháng.

Ở học viện trong sách cổ, hắn nhìn thấy có không ít võ giả truyền thuyết, theo tu vi tăng lên, tuổi thọ cũng có thể càng ngày càng tăng, thậm chí trong truyền thuyết còn có thể cùng thiên địa tề thọ, Nhật Nguyệt Đồng Huy tồn tại.

“Cái kia yêu hầu tạm thời không có dấu vết mà tìm kiếm, có thể cái kia Thiên Bồng Thủy Thần Cung, nhưng là ở tám trăm triệu dặm Thiên Hà bên trong, chỉ là liên quan với Thiên Hà tư liệu, Thiên Tông trong học viện căn bản không tìm được.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Sợ là chỉ có Huyền Dạ đại lục Trung Thổ cái kia chút hàng đầu thế lực, mới lưu giữ có tam thập tam thiên tư liệu. Có cơ hội tìm Đỗ Nhược tìm hiểu một chút, Khinh Nguyệt nha đầu kia hơn nửa cũng biết đạo một ít, chỉ là nha đầu phiến tử này lai lịch quá mức thần bí, rất nhiều chuyện cũng không chịu nói.”

Bỗng nhiên, hắn phát hiện phòng ngủ mặt bên trên, có có chút ánh sáng lộng lẫy sáng lên, tiện tay trảo một cái, liền một khối ngọc bài rơi vào trong tay.

Càng là Khanh Bất Ly tự mình tin tức truyền đến, để hắn sau khi xuất quan đi vào gặp lại.

Lúc này đơn giản thu dọn một chút, liền ra phòng ngủ.

Nhưng học viện quá lớn, hắn căn bản không biết phòng làm việc của viện trưởng ở đâu, một đường hỏi dò, hơn nửa giờ sau mới tìm được.

Khanh Bất Ly thông thường đều không ở văn phòng, nhưng lần này nhưng ngoại lệ, chuyên vì chờ hắn, ở văn phòng đợi mấy ngày.

Văn phòng cũng không lớn, một tấm đơn giản bàn, cái ghế, còn có một cái cự đại giá sách, bên trong chỉnh tề trưng bày hơn trăm bản sách cổ.

Ở văn phòng bên trong góc, còn có một cái cửa miệng, hẳn là nối liền mật thất tu luyện.

“Ngươi đã đến.”

Khanh Bất Ly đánh giá hắn vài lần, đem hắn thời khắc này cảnh giới tu vi đặt ở trong mắt, không hề có quá to lớn vẻ mặt, chỉ là nhàn nhạt nói ra.

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Nhìn thấy viện trưởng đại nhân nhắn lại, không dám thất lễ.”

Khanh Bất Ly gật đầu nói: “Năm tháng trước, đi Hư Thiên cổ đạo thời điểm, ngươi mới Linh Võ trung kỳ, chưa tới nửa năm thời gian, liền bước vào Chân Võ cảnh, đích thật là yêu nghiệt.”

Dương Thanh Huyền cười nhạt nói: “Viện trưởng đại nhân tán dương.”

Khanh Bất Ly cũng là nở nụ cười, nói: “Ngươi không cần khiêm tốn. Lão phu được khen là là bắc năm nước người số một, mặc dù đảm đương không nổi cái tên này, nhưng cũng có thể thấy lão phu thiên phú vẫn là có thể. Nhưng cùng ngươi so sánh, vẫn là chênh lệch rất xa. Ngươi thành tựu tương lai, tất nhiên có thể đột phá đến ‘Địa’ cảnh.”

Dương Thanh Huyền đúng mực, về nói: “Chỉ mong đi.”

Khanh Bất Ly ngẩng đầu nhìn hắn hai mắt, cười khổ nói: “Như vậy trầm ổn tâm tình, thật không giống như là một cái mười sáu tuổi thiếu niên có khả năng có.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Cái kia viện trưởng đại nhân cảm thấy ta hẳn là vài tuổi?”

Khanh Bất Ly không hề trả lời, mà là tiếp tục nói ra: “Phải thay đổi làm bên trong học viện những thiên tài khác lời nói, lão phu là sẽ không đồng ý Lục Giang Bằng đề nghị.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, biết Khanh Bất Ly muốn nói chính đề, nhưng hắn cũng phi thường hiếu kỳ, Lục Giang Bằng nói ra món đồ gì.

Nhưng Khanh Bất Ly không mở miệng, hắn liền giữ yên lặng.

“Ngươi Yêu Nguyệt Chỉ tu luyện ra sao rồi?”

Khanh Bất Ly đột nhiên hỏi.

Dương Thanh Huyền nói: “Đại khái nắm giữ ba, bốn phân đi.”

Khanh Bất Ly sắc mặt thay đổi, kinh nói: “Có ba, bốn phân?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm dưới, nói: “Không có ba, bốn phân, cũng có thể có hai, ba phân đi.”

Nội tâm hắn nói thầm nói: “Trình độ chuyện như vậy, nơi nào chính xác hạ xuống?” Chỉ lo có nói sai, cho nên vẫn là nói bảo thủ tốt hơn.

Khanh Bất Ly nghiêm nghị nói: “Cái kia Cú Mang Chỉ đây?”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Sáu, bảy phân đi.”

Khanh Bất Ly lại nói: “Theo ta được biết, ngoại trừ Yêu Nguyệt Chỉ cùng Cú Mang Chỉ bên ngoài, ngươi còn tu luyện cái khác Huyền giai võ kỹ?”

Dương Thanh Huyền như thực chất bàn giao, nói: “Là ông nội ta lưu lại một bản chưởng pháp, gọi là Lục Dương Chưởng.”

“Lục Dương Chưởng... Lục Dương Chưởng...”

Khanh Bất Ly lẩm bẩm niệm mấy lần, không hề có ấn tượng, liền nói: “Ngươi đi theo ta.”

Ngay sau đó mang theo Dương Thanh Huyền, tiến vào cái kia mật thất tu luyện.

Bên trong càng lạ kỳ rộng rãi, có ba mươi bốn cái văn phòng to nhỏ, hơn nữa đi ở trong đó, liền có thể cảm nhận được mặt đất cứng rắn, còn có bốn phía truyền đến linh khí nồng nặc.

Khanh Bất Ly nói: “Ngươi triển khai toàn lực công kích ta.”

Dương Thanh Huyền biết là muốn khảo giáo hắn, lúc này cũng không khách khí, tay giơ lên, chính là một chiêu Cú Mang Chỉ nhấn tới.

Chỉ phong sắc bén, phối hợp với bộ pháp, nhìn như tùy ý, nhưng nhưng tách rời không khí tiếng rít, phảng phất một chiêu kiếm đâm tới.

Khanh Bất Ly hơi thay đổi sắc mặt, tay giơ lên, năm ngón tay vồ lấy, một cỗ vô hình lực lượng đem Cú Mang Chỉ thu lấy, liền khó hơn nữa tồn tiến vào mảy may.

Dương Thanh Huyền mặt không biến sắc, dưới chân giẫm mạnh, thân thể khi đi lên, dấu tay biến đổi, vô thanh vô tức, vòng qua Khanh Bất Ly năm ngón tay phạm vi, từ nghiêng nơi chỉ ra.

“Hảo!”

Khanh Bất Ly khen lớn, không nhịn được đồng dạng bấm ngón tay, trước mặt mà bên trên.

“Oành!”

Hai ngón va chạm, một vòng bá đạo kình khí đánh tan.

Dương Thanh Huyền lại thứ thân thân thể loáng một cái, bốn phía nhiệt độ đột nhiên tăng lên, Lục Đạo Viêm Dương khoảnh khắc mà lên, ở bầu trời hóa thành một chưởng, như thiên thạch đánh rơi!

“Hảo! Đến đúng lúc!”

Khanh Bất Ly liền tán hai tiếng, trong mắt lộ ra sắc mặt khác thường, bồng bềnh một chưởng đập tới, một nguồn sức mạnh vô hình ở trước người tản ra, hóa thành phòng ngự.

“Ầm ầm!”

To lớn chưởng lực đặt xuống, đánh vào trong suốt trên hư không, áp ra một cái lớn như vậy chưởng ấn, Khanh Bất Ly chịu đến lực lượng kia xung kích, càng là nhất thời không đề phòng, lui một bước.

“Ầm!”

Chưởng ấn trên hư không mở tung, hóa làm từng vòng hỏa diễm tứ tán, rất nhanh tắt.

Dương Thanh Huyền xuất liên tục sau ba chiêu, đứng tại chỗ, xin lỗi nói: “Đắc tội rồi.”

“Hảo! Thật không hổ là Lục Giang Bằng nói yêu nghiệt!”

Khanh Bất Ly khen không dứt miệng, nói: “Cú Mang Chỉ có tám phần hỏa hầu, Yêu Nguyệt Chỉ chí ít cũng có sáu phần hỏa hầu, này Lục Dương Chưởng ta tuy không có, nhưng cũng nhìn ra đến, ngươi đã luyện được tám chín không rời mười! Thiên phú này, thật là đáng sợ!”

Khanh Bất Ly trong mắt dị thải liên tục, không chỉ có là võ đạo thể hiện đi ra thiên phú, còn có trước mắt phần này trầm ổn, không quan tâm hơn thua, càng không phải là học sinh phổ thông làm được, đây là luận võ đạo thiên phú còn còn đáng sợ hơn tâm tính.

Dương Thanh Huyền đúng mực, cười nói: “Viện trưởng đại nhân như vậy khen ta, liền không sợ ta sẽ kiêu ngạo sao?”

Khanh Bất Ly cười to nói: “Ha ha, đổi lại những học sinh khác, ta còn thực sự có chút sợ, còn ngươi mà, ngươi trên mặt nào có nửa điểm kiêu ngạo thần thái? Điểm ấy ta tự tin còn không có nhìn lầm.”

Hắn sắc mặt bắt đầu trở nên nghiêm túc, nói: “Ta lần này nhường ngươi đến đây, là vì hỏi dò ngươi việc tu luyện. Lục Giang Bằng hy vọng ngươi đi tìm hiểu Hạo Nhiên học viện Kiếm Kinh, chính ngươi cảm thấy thế nào?”

“Kiếm Kinh?!”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nói: “Đây không phải là Hạo Nhiên học viện ba đại chí bảo một trong sao?”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 251: Ngươi Thắng

Khanh Bất Ly gật đầu nói: “Khà khà, chính là cái kia Hạo Nhiên học viện ba đại chí bảo một trong. Muốn không nói ta Thiên Tông học viện học sinh, cũng có thể may mắn học được Kiếm Kinh. Chỉ là cái kia Đinh Viễn chỉ đồng ý một người xem, Lục Giang Bằng hy vọng ngươi đi.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Này Đinh Viễn thật không thức thời, người ở dưới mái hiên, còn dám như vậy quật cường, nhìn tới vẫn là chịu đòn chịu thiếu. Ta kiến nghị hảo dễ thu dọn hạ hắn, như vậy học viện mỗi cái học viên, cũng có thể xem Kiếm Kinh.

Khanh Bất Ly sợ hết hồn, bận bịu nói: “Tuyệt đối không thể, Đinh Viễn là Hạo Nhiên học viện Viện trưởng, lại là một đời cường giả, nên được đến cường giả vốn có tôn trọng. Nếu là chèn ép hắn, tất nhiên gây nên hai viện tranh chấp, hậu quả khó có thể đánh giá.”

Dương Thanh Huyền nói: “Như vậy a, cái kia liền tiện nghi hắn.”

Khanh Bất Ly xạm mặt lại, thầm nghĩ nói: “Người này quả nhiên là coi trời bằng vung, làm việc không hề có một chút quy củ ràng buộc, toàn bằng nhất niệm bản tâm. Có thể chính là bởi vì như vậy, mới có thể đạt đến kinh người độ cao.”

Hắn nghiêm nghị nói: “Đinh Viễn trên kiếm đạo thành tựu, cả bắc năm nước không ai bằng, mà hắn sở hữu kiếm đạo lĩnh ngộ, đều là tới từ bản này Kiếm Kinh. Ngươi Võ Hồn là Kiếm Võ Hồn, chính là cái cơ hội ngàn năm một thuở, nên hướng về hắn hảo hảo thỉnh giáo.”

Dương Thanh Huyền cũng là khá là động lòng, nói: “Ta hiểu rồi.”

Khanh Bất Ly nghiêm nghị nói: “Ta hiện tại liền dẫn ngươi đi thấy hắn, mặc kệ ngươi là có hay không có thể tìm hiểu Kiếm Kinh, tiếp đó, ta đều sẽ đem Bát Âm Huyền Chỉ bên trong mặt khác lục chỉ truyền cho ngươi. Bất kỳ như thế Huyền giai võ kỹ tu luyện, đều là thiên nan vạn nan, cắt không thể tham công liều lĩnh, ngươi mình nhất định nên nắm chắc hảo độ. Nếu là gặp đến bất cứ vấn đề gì, cũng có thể bất cứ lúc nào tới hỏi ta, tuyệt đối không thể gượng ép tu luyện.”

Khanh Bất Ly tràn đầy thành khẩn cùng thận trọng, Dương Thanh Huyền tự nhiên biết là vì tốt cho hắn, cảm kích nói: “Ta nhớ rồi, đa tạ viện trưởng đại nhân.”

Khanh Bất Ly gật đầu nói: “Đi thôi.”

Hai người dắt tay nhau mà đi, rất mau tới đến một chỗ hoàn cảnh duyên dáng bên trong tiểu viện.

Bên trong càng là xanh um tươi tốt, một mảnh biển rừng, mười phần siêu nhiên nhã trí.

Nếu không có Khanh Bất Ly dẫn đường, Dương Thanh Huyền cho tới bây giờ không biết trong học viện lại có như vậy địa phương.

“Vào đi.”

Hai người vừa tới bên ngoài sân nhỏ, liền nghe Đinh Viễn âm thanh.

Khanh Bất Ly đang muốn đẩy mặt đi vào, Đinh Viễn âm thanh lại lần truyền ra, không khách khí nói ra: “Ta là để hắn đi vào, không phải nhường ngươi, ngươi không cần đi vào, ngươi có thể đi.”

Khanh Bất Ly sững sờ, cười khổ không thôi, nghe được, Đinh Viễn vẫn là một bụng oán khí. Bất quá dù là ai đụng tới chuyện như vậy, tính khí cũng sẽ không hảo đi nơi nào.

Khanh Bất Ly thấp giọng nói: “Chính ngươi vào đi thôi, cẩn thận một chút.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ta nhìn hắn đúng là không biết phân biệt, viện trưởng đại nhân thật sự không lo lắng tới triệu tập một đám trưởng lão đánh hắn một trận, đem hắn đánh thành thật một chút?”

Khanh Bất Ly mặt đen lại, răn dạy nói: “Đừng nói lung tung, mau mau vào đi thôi.”

Đẩy một hồi Dương Thanh Huyền, liền rời đi trước.

Dương Thanh Huyền chỉ có thể một mình đi vào bên trong tiểu viện, Đinh Viễn lời nói lại lần truyền ra, lạnh giọng nói: “Ngươi muốn cho người đánh ta?”

Không đợi Dương Thanh Huyền trả lời, liền có một luồng cực mạnh sức hút, từ trong rừng trúc truyền đến, cả biển rừng đều phát ra “Ào ào” tiếng vang, lá trúc loạn bay lên, như ác liệt lưỡi dao, càng sắc bén hại người.

Dương Thanh Huyền khó có thể kháng cự bị hút tới, lấy tốc độ cực nhanh nhằm phía trong rừng trúc, bốn phía vô số lá trúc tung bay, sắc bén dị thường cắt lại đây.

“Xì xì!”

Cái kia chút lá trúc thật giống như bị Chân Khí rót vào, càng phá tan rồi của hắn hộ thể chân nguyên, ở trên da lưu lại hơn trăm đạo khác nhau vết thương.

Giữa rừng trúc, là một mảnh to lớn đất trống, Đinh Viễn lặng lẽ đứng ở cái kia, chỉ là đưa lưng về phía hắn, hai tay chắp sau lưng, cho người ta một loại siêu nhân cảm giác.

"Ầm!"

Dương Thanh Huyền hai chân rơi trên mặt đất, còn bị nguồn sức mạnh kia kéo dài hướng phía trước đi vòng quanh, đồng thời một luồng tuyệt cường áp lực từ trời mà tới, như Thái Sơn Áp Đỉnh, để hắn hai đầu gối hơi cong một chút.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, biết Đinh Viễn là muốn cho hắn quỳ xuống, cố ý nhục nhã hắn, nhất thời hét lớn một tiếng, một quyền đột nhiên hướng tới đại địa ném tới!

"Ầm ầm!"

Kình khí mạnh mẽ phản chấn, chống lại từ trời rơi xuống áp lực thật lớn, hai chân đột nhiên giẫm một cái, dĩ nhiên nhảy lên, giơ tay liền một chiêu Cú Mang Chỉ, hướng tới Đinh Viễn sau đầu điểm tới!

"Hừ, còn muốn đánh ta!"

Đinh Viễn cảm ứng được, xoay người, áo bào bay phần phật, hai tay ở trước người họa vòng.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy thân chịu áp lực một tầng, ở Đinh Viễn trước người ba trượng nơi rơi xuống, hai chân "Ầm" một tiếng giẫm vào đại địa, toàn bộ thân hình lay động lợi hại, trên lưng như thua núi lớn.

Đinh Viễn lạnh lùng nói: "Còn mạnh hơn chống đỡ, ta nhìn ngươi có thể chống bao lâu!”

Hắn một tay bấm quyết, uống nói: “Hãm!”

Dương Thanh Huyền hai chân giẫm đại địa, không ngừng “Đùng” nứt ra, cả chân nhỏ đều lõm vào, trên người trọng lượng phảng phất tăng thêm không chỉ một lần, nhưng hai đầu gối vẫn như cũ đứng thẳng tắp!

Đinh Viễn trong mắt sáng lấp lóa, lạnh lùng nói: “Đây là không gian áp chế, sinh ra trọng lượng đã vượt qua Ngọc Cốt cảnh sơ kỳ có khả năng chịu đựng phạm vi, ngươi ráng chống đỡ xuống, chỉ có thể là bạo thể mà chết. Chỉ cần ngươi quỳ xuống, liền có thể miễn phải chịu chết.”

“Ta nhổ vào!”

Dương Thanh Huyền quát mắng một tiếng, một cục đàm liền hướng Đinh Viễn trên mặt phun ra, mắng nói: “Gia gia trời sinh thì sẽ không quỳ, muốn gia gia quỳ xuống, ngươi trước tiên cho gia gia biểu thị biểu thị!”

Đinh Viễn nghe hắn trái một câu “Gia gia”, phải một câu “Gia gia”, hận không thể một chưởng vỗ chết hắn, nhưng vẫn là đè nén lửa giận trong lòng, lạnh lùng nói: “Vậy thì ngươi giam chết ở đây đi, ta nhìn ngươi có thể chống bao lâu!”

Hai người lạnh lẽo lẫn nhau nhìn, đứng ở đó không nhúc nhích.

Chỉ có điều Đinh Viễn trên mặt mang theo vẻ lạnh lùng cùng hàn ý, Dương Thanh Huyền nhưng là khinh bỉ cùng ngạo nghễ.

Hai người giống như bốn phía Thanh Trúc, kiên cường ở bụi bên trong, tựa như điêu khắc như một loại.

Thời gian từng giờ trôi qua.

Không biết qua bao lâu, Dương Thanh Huyền hai chân cơ hồ chìm nghỉm, mặt đất sắp kề sát tới bẹn đùi bộ, nhưng vẫn như cũ sắc mặt lành lạnh, tràn đầy kiêu căng khó thuần.

Đinh Viễn sắc mặt không thay đổi, chỉ là đáy mắt nhưng là khó có thể phát giác xẹt qua kinh sắc.

Như thế trọng lượng dưới áp chế, cho dù là Ngọc Cốt trung kỳ cũng vác không lâu như vậy, xem ra người này xác thực giống Lục Giang Bằng nói, thiên phú cao đáng sợ.

Nội tâm hắn có chút phức tạp, một mặt muốn muốn giáo huấn Dương Thanh Huyền, một mặt lại sợ đem Dương Thanh Huyền giết chết, vậy thì đúng là hai viện khai chiến.

Đáng trách tiểu tử này làm sao cũng không chịu quỳ xuống, trong lòng mình cái kia nguồn lửa giận không chỗ phát tiết.

Đinh Viễn giơ chân lên, đột nhiên đạp xuống mặt đất!

“Oành!”

Dương Thanh Huyền vị trí bị nổ tung, hắn chịu đến xung kích, phun ra một ngụm máu tươi, liền chấn động bay lên, hướng tới xa xa rơi đi.

Nhưng trên không trung một cái bốc lên, hai chân vững vàng đứng rơi trên mặt đất, vẫn như cũ ưỡn lên đến mức thẳng tắp, không có bất kỳ cái gì uốn lượn, như một cây Thanh Trúc, thẳng tắp cứng cáp, thẳng vào mây xanh!

Đinh Viễn nhìn cái kia cả người là máu, vẫn như cũ ngạo nghễ kiên cường dáng vẻ, không khỏi ngẩn ngơ, rốt cục không còn tính khí, phất tay áo thán nói: “Thôi, thôi! Ta phục, ngươi thắng!”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 252: Ngọc Đài

“Hắc.”

Dương Thanh Huyền nhếch miệng nở nụ cười, cả người liền thẳng tắp hướng phía trước ngã xuống, “Oành” một tiếng ngã xuống đất.

Đinh Viễn sửng sốt một chút, nhìn hắn rơi kiên cường, sống lưng cùng chân đều không có uốn lượn một chút, không khỏi chấn động trong lòng, thầm nghĩ nói: “Vừa nãy áp lực căn bản không phải Ngọc Cốt sơ kỳ có thể gánh vác được, tiểu tử này toàn bằng một luồng ý chí ở chống đỡ, đây cũng là của hắn Võ đạo chi tâm sao? Đây là so với thiên phú còn còn đáng sợ hơn đạo tâm a!”

“Ta trước một mực lo lắng Hải Đường tâm tính, chỉ lo tương lai hắn đi rồi đường tà đạo, không người nào có thể áp chế, bây giờ nhìn lại, hoàn toàn là ta đa nghi rồi. Ở võ đạo trên con đường này, từ cổ chí kim bao nhiêu cường giả tre già măng mọc, không có thiên tài nhất, chỉ có càng thiên tài!”

Đinh Viễn hơi hơi nhắm hai mắt lại, một lát mới mở, nhìn Dương Thanh Huyền một chút, liền xoay người rời đi, bỏ không hạ Dương Thanh Huyền một người nằm trên mặt đất, bất tỉnh nhân sự.

Không biết qua bao lâu, Dương Thanh Huyền mới chậm rãi tỉnh lại, đầu ngón tay động dưới, liền một trận đau đớn truyền đến, liên lụy đến toàn thân, như là mỗi một tấc xương đều bị đập nát, mỗi một khối bắp thịt đều bị xé nát.

Ý hắn biết một hồi trở về, nhớ tới chuyện lúc trước, trong lòng mắng vài câu, liền tiếp tục nằm trên mặt đất bất động, mặc cho thân thể chính mình khôi phục.

Lại qua một trận, hắn cảm nhận được bên trong đan điền mơ hồ có nhiệt khí, không khỏi đại hỉ, vội vàng vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, để cái kia nhiệt khí theo võ kinh trật tự vận chuyển, nhất thời nhiệt lượng nước vọt khắp toàn thân, tẩm bổ thân thể, ấm áp cực kỳ thoải mái.

Nếu là có người ở bên lời nói, tất nhiên sẽ kinh hãi phát hiện, Dương Thanh Huyền thân thể hiện lên bảy cái chùm sáng, ở liên tục không ngừng súc tích lực lượng, bên trong thân thể nguyên lực vận chuyển hình, lấy này bảy cái chùm sáng làm trung tâm, dĩ nhiên trôi nổi hư không, tựa như một cái bóng rồng.

Mấy cái canh giờ trôi qua về sau, trên người chỗ đau giảm bớt hơn nửa, Dương Thanh Huyền ngồi dậy, hai tay bấm quyết, như vậy vận chuyển công pháp hiệu suất tăng gấp bội.

Giờ khắc này, kình phong ở trong rừng hô hô thổi, đầy trời lá trúc tiếng vang.

Trên bầu trời bỗng nhiên “Ầm ầm” một tiếng đánh tới sấm sét, sau đó mưa lớn đổ ào ào, tí tách tí tách, rơi vào bốn phía.

Trên mặt đất rất nhanh trở nên lầy lội một mảnh, nhưng lấy Dương Thanh Huyền làm trung tâm, bốn phía một trượng chu vi, vẫn như cũ bụi bặm khô ráo, mặc dù là quanh người hắn, hạt mưa cũng chưa từng ướt nhẹp, phảng phất cả người hắn độc lập với vùng không gian này ở ngoài.

Mưa to rơi xuống một ngày một đêm, rốt cục cũng đã ngừng.

Vân Phá Thiên mở, ánh mặt trời chiếu xuống, một đạo cầu vồng nằm ngang ở trời cao.

Trong rừng trúc tràn đầy bùn đất cùng gậy trúc mùi thơm ngát, phảng phất trần thế bị rửa sạch, không khí trong lành, thấm ruột thấm gan.

Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn bỗng nhiên thay đổi một hồi, trong thân thể lập tức truyền đến rang đậu bình thường tiếng nổ vang, “Bùm bùm”, toàn thân bắp thịt xương cốt trong nháy mắt triển khai, một luồng tân sinh sức mạnh đắm chìm đến thân thể mỗi một tế bào bên trong.

Sau gáy nơi, một đạo thanh sắc long ảnh lóe lên một cái rồi biến mất, chui vào trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền năm ngón tay nắm tay, phát ra thanh thúy xương bạo âm thanh, trong mắt bắn ra tinh mang đến, “Ngọc Cốt trung kỳ! Ta dĩ nhiên tấn cấp!”

Nằm mơ cũng không nghĩ tới, bị Đinh Viễn tàn phá một trận, cả người xương cốt bắp thịt nổ tung về sau, dĩ nhiên trực tiếp tấn cấp.

Lúc này, Đinh Viễn lặng yên xuất hiện ở trong rừng trúc, nhẹ nhàng đứng ở hắn hơn mười trượng bên ngoài, ngẩng đầu nhìn tới, cái kia bình tĩnh trên mặt, một hồi che kín kinh sợ, trở nên giật mình cực kỳ.

Dương Thanh Huyền hôn mê thêm đột phá, tổng cộng hao phí thời gian mười ngày.

Đinh Viễn chính mình bế quan tu luyện mười ngày, vừa vặn đi ra, muốn nhìn một chút Dương Thanh Huyền tỉnh lại không, nhưng không muốn nhìn thấy trước mắt tình cảnh này, không chỉ có sinh long hoạt hổ, hoàn toàn khôi phục, hơn nữa còn trực tiếp đột phá cấp một!

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên xoay người, cảnh giác bắt đầu đề phòng, lạnh giọng nói: “Ông lão, ngươi lại muốn làm cái gì?!”

Đinh Viễn rên lên một tiếng, nói: “Ngươi có phải hay không phục dụng đan dược gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Liên quan gì đến ngươi?”

Đinh Viễn lạnh lùng nói: “Ngươi nếu là nhìn ta khó chịu, có thể cút đi a!”

Dương Thanh Huyền cũng không tức giận, thật lòng nói ra: “Ta đều bị ngươi hành hạ một trận, nếu là không học được Kiếm Kinh, ta là sẽ không rời đi. Tuy rằng ta nhìn ngươi khó chịu, nhưng ta biết, ngươi khẳng định càng nhìn ta khó chịu, vì lẽ đó ta càng không thể dễ dàng rời đi. Nhất định phải đem Kiếm Kinh học được, tức chết ngươi sau lại đi.”

Đinh Viễn: “...”

Hắn đột nhiên phát hiện, luận tâm kế, luận nghĩ biện, chính mình hoàn toàn không phải thiếu niên trước mắt này đối thủ, ngoại trừ ra tay đánh hắn bên ngoài, chính mình bắt hắn không có biện pháp chút nào, nhưng lại không thể tổng đánh hắn...

Dương Thanh Huyền nói: “Đừng nói nhảm, Kiếm Kinh lấy ra xem đi. Ta sớm một chút học được đi sớm một chút, miễn cho lẫn nhau trong lúc đó nhìn lẫn nhau không hợp mắt.”

Đinh Viễn tức giận muốn phun máu, nhưng lời này còn nói rất có đạo lý, đích thật là có chuyện như vậy.

Hắn phiền muộn một lát, mới nói: “Của ngươi Võ Hồn là Kiếm Võ Hồn? Triển khai ra ta xem một chút.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, tiện tay trảo một cái, Trảm Yêu Kiếm liền xuất hiện ở trong tay, ánh kiếm sáng quắc, tỏa ra lẫm liệt khí tức.

Đinh Viễn con ngươi thu nhỏ lại, tán nói: “Hảo kiếm, này kiếm tự mang một luồng bất phàm kiếm ý, bất quá uy lực tựa hồ có hạn, cùng tím phẩm Võ Hồn đẳng cấp tựa hồ có hơi không xứng.”

Dương Thanh Huyền trong lòng thất kinh, tự nghĩ nói: “Ông lão này thật là lợi hại nhãn lực, Thái Huyền Kiếm Trủng bên trong có vạn ngàn Kiếm Hồn, nhưng dù sao chỉ là một tia vong hồn, chỉ có thể phát huy ra bảo kiếm cuộc đời bộ phận sức mạnh. Tím phẩm chỉ là cả Thái Huyền Kiếm Trủng, cũng không phải là một thanh kiếm này, nhưng ta không thể đem trọn cái Kiếm Trủng bại lộ cho hắn biết.”

Đinh Viễn tự nhiên không biết tâm tư của hắn, tiếp tục nói ra: “Nhưng của ngươi Võ Hồn nếu là tím phẩm hồn quang, nghĩ đến cũng có cực lớn huyền bí ở bên trong, ta cũng không tiện quá nhiều hỏi dò, điều này cũng không có quan hệ gì với ta. Còn Kiếm Kinh, ta sẽ đưa nó hoàn chỉnh bày ra ở trước mặt ngươi, còn ngươi có thể lĩnh ngộ bao nhiêu, liền toàn bằng chính ngươi.”

Dương Thanh Huyền bận bịu nói: “Cho ta bao lâu thời gian lĩnh ngộ?”

Đinh Viễn cười nhạt, nói: “Vật này dựa vào là thiên phú, mà không phải thời gian tích lũy. Cho ngươi tối đa là thời gian một năm, nhưng nếu như trong vòng ba tháng lĩnh ngộ không ra gì gì đó, coi như lại cho ngươi ba năm cũng vô dụng.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ta hiểu được.”

Đinh Viễn trong lòng khẽ nhúc nhích, Dương Thanh Huyền cái kia trấn định tự nhiên vẻ mặt nhìn ở trong mắt hắn, không khỏi đối với hắn lại xem trọng mấy phần, nói: “Đã như vậy, sẽ theo ta đến Kiếm Kinh bên trong đến đây đi.”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy trước mắt loáng một cái, một mảnh kim quang liền ở bốn phía tản ra, cả vùng bừng tỉnh không gặp, chính mình đạp ở một khối to lớn hoang thạch bên trên, giống như một hòn đảo nhỏ.

Ở hoang thạch ngay chính giữa, một toà ngọc đài cao vót mà đứng.

Đinh Viễn âm thanh mờ ảo truyền đến, nói: “Kiếm Kinh sẽ ở đó trên đài ngọc, chính ngươi đi tìm hiểu đi, chỉ cần nhìn, không cho chạm vào. Nếu là dám to gan sờ chạm thử, lão phu tại chỗ liền chém giết ngươi!”

Âm thanh ngoài mạnh trong yếu, nghiêm trọng cảnh cáo.

Dương Thanh Huyền không nói hai lời, nhảy lên một cái, trên không trung Chân Khí phóng ra ngoài, hóa thành hai con cánh ở sau lưng, một tấm phía dưới, liền bay trên trời, rơi vào trên đài ngọc.

Ngọc đài ôn hòa chiếu người, vừa nhìn chính là có giá trị không nhỏ.

Nhưng Dương Thanh Huyền hướng tới cái kia trên mặt đài nhìn tới, vẫn không khỏi được ngây ngẩn cả người.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 253: Ngàn Dặm Sung Sướng Gió!

Cả tòa ngọc đài đều là một khối cả ngọc xây thành, linh khí bức người, giá trị khó có thể đánh giá, nhưng ở trên mặt đài, nhưng để đó một tấm phổ phổ thông thông giấy rách.

Sở dĩ nói “Phá”, là bởi vì trang giấy cổ xưa, tràn đầy lỗ rách, nhìn kỹ lại, trung gian còn có chặn ngang chặt đứt vết rạn nứt.

Hiển nhiên là đã từng bị xé nứt quá, sau đó lại chắp vá đi lên.

Càng làm cho Dương Thanh Huyền mở rộng tầm mắt là, tờ giấy này, vẫn là một tấm sao chép.

“Chuyện này...”

Dương Thanh Huyền bốn phía nhìn xuống, ngoại trừ tờ giấy này bên ngoài, lại không vật gì khác, hắn cao giọng gọi nói: “Ông lão, ngươi không lừa ta?”

“Hừ.”

Trên bầu trời, Đinh Viễn kêu rên âm thanh truyền đến, về sau lại không đáp lại.

Dương Thanh Huyền lúc này mới cẩn thận quan sát cái kia trương mở đất giấy, bên trên chỉ có mười chữ to, tuy là sao chép, nhưng sôi nổi trên giấy: Một chút hạo nhiên khí, ngàn dặm sung sướng gió!

Không biết người phương nào viết, nhưng này hạo nhiên chính khí, kình lực thấu mặt giấy, ép thẳng tới mà tới.

“Kiếm ý! Lại là kiếm ý!”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, vội vàng nhắm hai mắt vọt ra.

Vừa mới bất quá nhẹ liếc qua một hồi, liền phảng phất bị nhiếp tâm hồn, mười chữ to hóa giải ra, giống như vạn kiếm tràn vào trong đầu, liền ngay cả Thái Huyền Kiếm Trủng cũng sờ nhúc nhích một chút, sợ đến hắn vội vàng nhắm mắt.

“Thật là đáng sợ, rốt cuộc là ai, có thể viết xuống đáng sợ như vậy chữ!”

Dương Thanh Huyền nhớ lại trong hầm mỏ, yêu hầu tinh huyết biến thành bức kia hình, cái kia bài thơ, còn có “Vạn Cổ Trường Không” bốn chữ, tương tự là mang theo bài sơn đảo hải đáng sợ ý niệm, trấn áp người không thở nổi.

Nhưng hai loại kiểu chữ, hoàn toàn là bất đồng ý niệm, cổ họa trên càng nhiều hơn chính là một loại tình cảm biểu lộ, mênh mông độc lập ở giữa thiên địa bi thương, mà này Kiếm Kinh trên thập tự, nhưng hoàn toàn là kiếm ý ngưng, phảng phất một nguồn kiếm khí, Hạo Nhiên mà đến, muốn lấy chữ giết người!

Dương Thanh Huyền trấn định quyết tâm thần, lúc này mới thận trọng đi lên phía trước, một lần nữa xem cái kia thập tự, mỗi một hoành vạch một cái, cũng như đồng nhất đạo Tuyệt Thế Kiếm Ý, sôi nổi mà ra.

Hắn nhìn chằm chằm nhìn một hồi, bỗng nhiên sắc mặt tái nhợt, văng một ngụm máu đi ra.

Cái kia tinh lực hướng tới ngọc đài cùng mở đất trên giấy phun ra, khoảng cách ba tấc nơi, liền bị một nguồn sức mạnh ngăn trở, bốc hơi lên không thấy hình bóng.

Hiển nhiên trên đài ngọc có cấm chế, bảo vệ tờ kia mở đất giấy.

“Hãm quá sâu, nhất thời không quan sát, càng tổn thương kinh mạch!”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, không dám nhìn nữa, ngay tại chỗ ngồi ở trước đài ngọc, vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, điều dưỡng thương thế.

Đồng thời trong đầu hiện ra cái kia thập tự đến, chậm rãi tiêu hóa chính mình cảm ngộ đến kiếm ý.

Đinh Viễn bóng người, hiện lên ở hư vô thượng không, hờ hững tự nói nói: “So với ta trong tưởng tượng phải kiên trì lâu, bất quá, này thì có ích lợi gì đây? Bị kiếm ý kia tổn thương kinh mạch, không có mấy tháng điều dưỡng là không tốt đẹp được. Hơn nữa chứng minh hắn đối với này thập tự kiếm ý lĩnh ngộ, đã đến cực hạn, dù cho lại lần xem, cũng rất khó có chỗ tinh tiến. Thiên Tông học viện thiên tài, chỉ đến như thế, ta trước kỳ vọng hắn có thể ngăn được Hải Đường ý nghĩ, có chút mong muốn đơn phương.”

Đinh Viễn ánh mắt ngưng lại, đối với Dương Thanh Huyền đánh giá, xuống dốc không phanh.

Mấy ngày về sau, Dương Thanh Huyền liền mở mắt ra, bỗng nhiên đưa tay chộp một cái, Trảm Yêu Kiếm ngưng tụ ở trong tay, xoay người hướng phía trước phương chém xuống một cái.

“Một thức sóng gió nổi lên.”

Kiếm bên trên lưu quang như phong vân dũng động, ở đen kịt không trung vẽ ra một đường vòng cung, kéo dài không tiêu tan.

Trong hư vô, Đinh Viễn cả người chấn động mạnh, hai con mắt trợn lên như chuông đồng giống như vậy, kém chút liền thất thanh kêu lên.

Dương Thanh Huyền vừa nãy chiêu kiếm đó kiếm thức, dĩ nhiên ẩn chứa một tia Kiếm Kinh trên thập tự kiếm ý.

“Không thể, nhất định là ta hoa mắt!”

Đinh Viễn xoa xoa con mắt của chính mình, thấy Dương Thanh Huyền một chiêu kiếm vẽ ra về sau, liền cầm kiếm hình ảnh ngắt quãng ở cái kia, không nhúc nhích, phảng phất điêu khắc như một loại.

“Đúng, nhất định là hoa mắt. Dù sao ta cũng đang không ngừng tìm hiểu kiếm ý kia, trong đầu nghĩ tới đều là kiếm, vì vậy sinh ra ảo giác.”

Đinh Viễn tự mình an ủi nói.

Nhưng trong nháy mắt, hắn liền há to miệng, đại đủ để tắc hạ một cái dưa hấu, chỉ thấy Dương Thanh Huyền sử dụng thức thứ hai Thiên Lôi Kinh, tương tự vẽ ra trên không trung một đạo vết kiếm, mang theo nhè nhẹ sấm sét khí.

Để hắn ngây người như phỗng cũng không phải là cái kia sấm sét, mà là vết kiếm trên lộ ra tới kiếm ý, càng cùng cái kia thập tự bút họa, khá là tương tự.

Tiếp theo, Dương Thanh Huyền lại là một chiêu sóng gió nổi lên, chỉ có điều bút họa làm sơ thay đổi, lại sau đó, lại là một chiêu Thiên Lôi Kinh.

Liên tục nhiều lần, chỉ có này hai chiêu, sử ra dùng đi, nhưng mỗi dùng một chiêu, liền muốn dừng lại chốc lát.

Đầy đủ hơn một canh giờ, mới thu kiếm mà đứng, nhắm mắt đứng ở trước đài ngọc, vầng trán co rút nhanh, suy tư điều gì.

Đinh Viễn đã triệt để dại ra trên hư không, giống như mộc nhân giống như vậy, liền liền hô hấp đều đình trệ ở.

Một chút hạo nhiên khí, ngàn dặm sung sướng gió!

Này mười chữ to, hắn tìm hiểu nhiều hơn mười năm, quá không thể quen thuộc hơn.

Dương Thanh Huyền vừa nãy kiếm chiêu, chính là bắt chước cái kia bút tích, đem này mười cái chữ sử dụng kiếm viết một lần, kiếm ý lẫm liệt, càng giống nhau đến mấy phần.

“Không thể, không thể nào!”

Đinh Viễn một cái giật mình, từ dại ra bên trong phục hồi tinh thần lại, đầy mặt kinh hãi, thậm chí là hoảng sợ, nội tâm hò hét nói: “Mới xem bao lâu? Hơn nữa rõ ràng bị tổn thương kinh mạch, làm sao có thể có thể mô phỏng xuất kiếm ý, còn giống nhau đến mấy phần dáng vẻ! Ta làm được hắn vừa mới cái kia trình độ, dùng bao lâu? Năm năm? Vẫn là mười năm?”

Trong lòng một trận hò hét về sau, rất nhanh sẽ bình tĩnh lại, chỉ là sắc mặt cực kỳ khó coi, đáy mắt tràn đầy sâu sắc kiêng kỵ cùng sợ hãi.

Dương Thanh Huyền đối với Đinh Viễn nhòm ngó hồn nhiên không biết, nhắm mắt trầm tư sau một lúc, giữa hai lông mày kết mở ra, mở mắt ra, một mảnh thanh minh.

Hắn xoay người, thận trọng lại lần hướng về cái kia mở đất giấy nhìn tới.

Đinh Viễn một trái tim cũng nhắc tới cuống họng, mật thiết nhìn chăm chú lên Dương Thanh Huyền nhất cử nhất động.

Thời gian từng giờ trôi qua.

Cả bên trong không gian lặng yên không một tiếng động, chỉ có Dương Thanh Huyền ánh mắt, ở cái kia Kiếm Kinh trên chuyển động.

Chẳng biết vì sao, này thập tự kiếm ý tuy rằng đáng sợ như vậy, nhưng lại làm cho Dương Thanh Huyền có một loại xúc động cảm giác, thậm chí Kiếm Trủng bên trong vạn ngàn Kiếm Hồn, đều chịu đến kiếm ý này ảnh hưởng, trở nên không đứng yên.

“Không biết kiếm ý này là người phương nào lưu lại, vẻn vẹn mở đất giấy liền đáng sợ như thế, thật hy vọng có thể vừa thấy bút tích thực a. Nhưng ta thực lực bây giờ quá cặn bã, sợ là vừa thấy bút tích thực, liền bị kiếm ý kia chém giết.”

Dương Thanh Huyền trong lòng vạn phần thấp thỏm, lại vô cùng kích động, “Thế giới này, hơn xa Nguyên Võ cảnh cùng Địa giai đơn giản như vậy, đỉnh cao ở đâu? Này rốt cuộc trời cao bao nhiêu?!”

Hắn kích động một trận, lại lần bình tĩnh lại, cẩn thận ngóng nhìn cái kia mười chữ to.

Bỗng nhiên, chỗ mi tâm Võ Hồn ấn toả hào quang rực rỡ, ở Thái Huyền Kiếm Trủng bầu trời, bỗng nhiên một đạo quang phá không mà đến, lập tức thứ hai nói, đệ tam nói...

Rất nhanh, cái kia mười cái chữ kiếm ý, hoàn toàn xông vào Kiếm Trủng, trên hư không hiện hình mà ra, phảng phất có một đạo thân ảnh màu trắng, múa kiếm trời cao!

Dương Thanh Huyền cả người chấn động mạnh, trước mắt cái kia mở đất trên giấy kiếm ý, dĩ nhiên sẽ cùng của hắn Võ Hồn tiến hành dung hợp!

Cái cảm giác này hết sức kỳ quái, nhưng đích đích xác xác, chính là dung hợp cảm giác.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 254: Đấu Quỷ Thần

“Coong! Coong! Coong!”

Thái Huyền Kiếm Trủng bên trong, vô số Kiếm Hồn chịu đến kiếm ý kia ảnh hưởng, phá mộ phần mà ra, trên Hư Thiên tản ra, ra lăng liệt ánh kiếm, cũng theo kiếm ý kia mà múa.

Dương Thanh Huyền hoảng sợ “Nhìn” trong biển ý thức của chính mình, Kiếm Trủng bên trong dị tượng, hắn tựa hồ có hơi hiểu ra lên, kiếm một trong nói, có thể diễn hóa vạn ngàn, đản sinh ra vô số kiếm ý, hình kiếm, kiếm khí.

Nhưng từ cổ chí kim, vô cùng vũ nội, mỗi một loại kiếm ý cuối cùng cũng có người luyện thành qua, mà cái kia chút tuyệt đại cường giả, toàn bộ dập tắt ở dấu vết tháng năm bên trong, thần kiếm cũng không cách nào Bất Hủ, mà cuối cùng mai táng ở đây.

Cái kia mười chữ to bên trong ẩn chứa kiếm ý, ở hồi lâu trước đây, hoàn vũ bên trong, tất nhiên cũng có cường giả luyện thành qua, giờ khắc này chịu đến kiếm ý cảm hoá, cái kia chút lưu giữ kiếm ý thần kiếm, liền phá mộ phần mà ra, lan ra tuyệt đại kiếm ý.

Ở cái kia lăng không múa vô số thần kiếm bên trong, có một thanh bảo kiếm sắc thái sặc sỡ, tĩnh treo hư không.

Chuôi bưng lấy giấy thếp vàng bao vây, trên thân điêu khắc hung thú ác quỷ.

Thân kiếm trình thanh lam vẻ, hàn quang như như nước chảy, bị bên trên phù động bảy màu ánh sáng, soi sáng ra vạn dặm mây tía.

Dương Thanh Huyền trong lòng có cảm giác, tiện tay trảo một cái, uống nói: “Kiếm đến!”

Đầy trời vô số kiếm ảnh nhất thời tản đi, kiếm kia rơi vào trong tay, vì là một trong chìm, càng mười phần trầm trọng, trên thân kiếm có ba cái chữ tiểu triện chữ vàng: Đấu quỷ thần!

Ba chữ trên ẩn chứa kiếm ý, quả nhiên cùng cái kia mười chữ to giống nhau như đúc!

Dương Thanh Huyền cả người run lên, “Đấu quỷ thần” ba chữ trên kiếm ý, cơ hồ muốn ngưng hình mà ra, đem chém giết!

Trong lúc sợ hãi, rung cổ tay, thần kiếm lập tức từ trong tay tản đi, loại kia cảm giác của cái chết lúc này mới tiêu tan vô hình.

Dương Thanh Huyền sắc mặt tái nhợt, thật lâu đều không bình tĩnh nổi.

Trước sau suy tư một chút, mới chậm rãi bình tĩnh lại, tiếp tục tham ngộ cái kia mười chữ to.

Này mười chữ to, chỉ là bút tích thực mở đất giấy mà thôi, cái kia “Đấu quỷ thần” ba chữ, nhưng là trên thân kiếm bút tích thực, hai người ẩn chứa kiếm ý mạnh yếu, hoàn toàn khác nhau.

Cự Đại Hoang trên đá không, Đinh Viễn càng là nghi ngờ không thôi, trong lòng thất kinh nói: “Của hắn Võ Hồn xảy ra chuyện gì, vừa mới xuất hiện kiếm, cùng lúc trước tựa hồ không phải cùng một chuôi, là là có thể biến ảo hình thái?”

“Không đúng không đúng, không chỉ là hình thái thay đổi, liền ngay cả trên thân kiếm cảm giác đều hoàn toàn khác nhau.”

Đinh Viễn thầm nghĩ nói: “Tím phẩm Võ Hồn, quả nhiên không phải ở bề ngoài nhìn thấy đơn giản như vậy. Nhưng ta đối với hắn Võ Hồn hứng thú không lớn, ta chỉ muốn biết, hắn đến cùng có thể đem này Kiếm Kinh tìm hiểu đến mức độ nào."

Dương Thanh Huyền điều chỉnh một hồi trạng thái về sau, tiếp tục quan sát cái kia mười chữ to, chìm đắm đến cái kia nhất bút nhất hoạ trong đó đi, mười chữ to kiếm ý, vẫn như cũ rung động Thái Huyền Kiếm Trủng bên trong Kiếm Hồn.

Chỉ có điều thích ứng kiếm ý xung kích về sau, kiếm ý này đã không đả thương được hắn.

Lần này, hắn thẳng nhìn chằm chằm mở đất giấy nhìn ba ngày ba đêm, con mắt cũng không chớp một cái.

Đinh Viễn từ trước khiếp sợ, đến nôn nóng, đến kinh hoảng, đến cuối cùng triệt để chết lặng, thậm chí mấy lần đều muốn hạ tới xem một chút, nhìn Dương Thanh Huyền có phải hay không đã bị kiếm ý chém giết, vì lẽ đó lúc này mới không nhúc nhích.

Nhưng mỗi lần thần thức quét xuống đến thời điểm, đều có thể cảm ứng được nhỏ xíu linh khí biến hóa, không hề giống là người chết, lúc này mới một nhẫn lại nhẫn sự vọng động của mình.

Rốt cục, sau ba ngày, Dương Thanh Huyền nhúc nhích một chút.

Vồ giữa không trung, một thanh bảo kiếm xuất hiện ở trong tay, lan ra kiếm khí bén nhọn tới.

Đinh Viễn con ngươi co rụt lại, mãnh liệt hít một hơi khí lạnh, Dương Thanh Huyền trong tay kiếm, là hắn thấy qua đệ tam thanh kiếm, không phải chém yêu, không phải đấu quỷ thần, mà là một thanh tên là thắng tà kiếm.

Trảm Yêu Kiếm trên kiếm ý cùng này mười chữ to hoàn toàn khác nhau, đấu quỷ thần là thích hợp nhất kiếm, nhưng cũng quá quá đáng sợ, vẻn vẹn cái kia ba chữ kiếm ý, cũng không phải là Dương Thanh Huyền có thể thừa nhận được.

Chuôi này thắng tà bảo kiếm, chính là kiếm ý lăng không thời điểm, bị xúc động vạn ngàn thần kiếm một trong.

Thân kiếm hẹp dài sắc bén, chuôi trên vì là cổ đồng hoa văn trang sức, rung động lúc, có rên rỉ thê thảm chi âm vang lên, quấy nhiễu tâm thần người.

“Một thức sóng gió nổi lên!”

Dương Thanh Huyền nâng kiếm lên đến, lăng không vạch một cái.

Đinh Viễn cả người đại rung động, hoảng sợ trợn to tròng mắt, chiêu kiếm này bút họa dưới, lại có mấy phần kiếm ý lộ ra, hơn xa lúc trước!

“Không thể, không thể a!”

Đinh Viễn ngạc nhiên nói: “Trình độ như thế này kiếm ý, ta chí ít hao phí mười năm trở lên đắm chìm, há lại là hắn mười ngày liền có thể nắm giữ!”

Thiên phú như thế trên chênh lệch to lớn, để Đinh Viễn khó có thể tiếp thu.

Nhưng tiếp đó, Dương Thanh Huyền mỗi một kiếm đâm ra, cũng làm cho hắn khiếp sợ vạn phần, dần dần, rốt cục chết lặng, không thể không tiếp thu thực tế trước mắt.

Cái này thiên tài tuyệt thế, tiêu tốn thời gian mười ngày, liền tìm hiểu ra hắn mười năm mới ngộ ra kiếm ý cấp độ.

Dương Thanh Huyền lần này múa kiếm, độ so với lúc trước càng chậm hơn, mỗi một kiếm rơi xuống về sau, đều dừng lại nửa canh giờ, bộ kiếm pháp này múa ra đến, liền mấy ngày trôi qua.

Múa xong sau, hắn tập trung ý chí, tiếp tục quan sát mở đất giấy.

Đinh Viễn cũng rốt cục bình tĩnh lại, tiếp nhận rồi Dương Thanh Huyền thiên phú nghịch thiên, bình tĩnh quan sát đến hắn, thầm nói: “Một năm sau năm nước thi đấu, người này tất nhiên sẽ gặp gỡ Hải Đường, hai cái thiên tài tuyệt thế đụng vào nhau, thật sự có chút chờ mong đây. Mà để ta càng thêm mong đợi là, hắn cuối cùng có thể đem này Kiếm Kinh lĩnh ngộ tới trình độ nào?”

Đinh Viễn trong mắt lập loè ra tinh mang, liền như là hai đạo kiếm khí bén nhọn, lúc sáng lúc tối.

Hắn nhiều năm đắm chìm ở đây Kiếm Kinh bên trong, thành tựu bắc năm nước đệ nhất kiếm giả tên gọi, nhìn thấy kiếm trên đường thiên tài như thế, tự nhiên cũng không nhịn được tâm hỉ, thậm chí có chút rục rà rục rịch.

Dương Thanh Huyền lần này ngồi xuống, an vị nửa tháng lâu dài.

Đinh Viễn cũng kiên nhẫn chờ, chính hắn quan sát này Kiếm Kinh, nhất dài một lần ngồi ba năm, thời gian nửa tháng, xem như là phi thường ngắn.

“Kiếm tới.”

Dương Thanh Huyền khẽ quát một tiếng, thắng tà kiếm liền nắm ở trong tay, bắt đầu lăng không múa, “Một thức sóng gió nổi lên.”

Đinh Viễn mí mắt giật lên, trong lòng khiếp sợ nói: “Lại đề cao mấy phần!”

Hắn thường thường quan sát Kiếm Kinh, nhưng không hề là mỗi một lần quan sát, đều có thể có thu hoạch, không thu hoạch được gì thời điểm chiếm đa số, nhưng Dương Thanh Huyền mỗi một lần triển khai ra, đều ở tiến bộ.

Lần này múa xong mười cái chữ, bỏ ra ba ngày.

Dương Thanh Huyền thu hồi kiếm đến, bỗng nhiên thở thật dài một cái, lại ngồi về mở đất giấy trước, tiếp tục quan sát.

Đinh Viễn con mắt trợn lên lão Viên, thầm nghĩ: “Thật kỳ quái a, hắn thở dài cái gì?”

Nội tâm hết sức tò mò, rồi lại không liền đi hỏi, nhưng tự nghĩ nói: “Bình thường muốn lòng có hiểu ra, mới đi quan sát Kiếm Kinh, như vậy mới có thu hoạch. Là hắn mỗi múa kiếm một lần, đều có thể có hiểu ra?”

Ý nghĩ này lập tức để chính hắn sợ hết hồn, lắc đầu liên tục, thầm nói: “Không thể, không thể nào.”

Lần này quan sát, hao phí nhất thời gian dài, cho đến sau một tháng, phương mới đứng dậy, bắt đầu múa kiếm lên.

“Chi!”

Đinh Viễn đột nhiên từ trong hư không đứng lên, đầy mặt kinh hãi, con ngươi đều muốn ngã xuống, Dương Thanh Huyền giờ khắc này thi triển ra kiếm ý, so với hắn cũng không đa tạ bao nhiêu!

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 255: So Kiếm

“Làm sao có thể có thể?!”

Đinh Viễn tâm thần rung động, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền mỗi một kiếm, đều nhìn tỉ mỉ, chỉ lo đổ vào mảy may.

Này mười chữ to, đầy đủ huy vũ mười ngày, theo cuối cùng một chiêu kiếm thu đuôi, Dương Thanh Huyền đứng chắp tay, lại lần dài dài thở dài một cái.

Về sau, hắn liền lẳng lặng đứng ở đó, tràn đầy phiền muộn.

“Ngươi thở dài cái gì?”

Đinh Viễn rốt cục nhịn không được, từ trong hư không đi ra, bay xuống trước đài ngọc.

Dương Thanh Huyền thán nói: “Này Kiếm Kinh, ta là hiểu rõ không được rồi, lĩnh ngộ sắp ba tháng rồi, cũng chỉ có hiện tại trình độ, hơn nữa có thể tìm hiểu ra đến đồ vật càng ngày càng ít, rất khó lại tinh tiến.”

Đinh Viễn một miệng lão huyết phun ra ngoài, trong đôi mắt phun ra vô biên lửa giận, hận không thể một chiêu kiếm nhìn hắn!

Chính mình sắp tới ba mươi năm, mới ngộ đến cái trình độ này, hắn chỉ dùng ba tháng, còn ngại không hài lòng, lòng giết người đều có!

Hắn phất một cái ống tay áo, uống nói: “Xem kiếm!”

Một thanh sáng sủa chiếu người bảo kiếm rơi vào trong tay, liền đâm tới.

Dương Thanh Huyền cả kinh, con ngươi mãnh liệt trương, Đinh Viễn thi triển ra kiếm chiêu, chính là ẩn chứa cái kia bá khí cực kỳ kiếm ý, biết hắn ở khảo giáo chính mình, không khỏi trong lòng vui vẻ, thẳng tà kiếm khoảnh khắc mà ra, tiến lên nghênh tiếp.

“Ầm!”

Song kiếm chấn động, tương tự kiếm ý ở giữa hai người khuếch tán ra, hướng tới bốn phía phun ra đi.

Đinh Viễn đem sức mạnh áp chế ở Chân Võ sơ kỳ, chiêu kiếm này hạ càng là cân sức ngang tài.

Hai người đều là biến sắc mặt, vui vẻ giận dữ, từng người bay khỏi, lại lần triển khai kiếm quyết, tiến lên nghênh tiếp.

“Ầm! Ầm!”

Một hồi đã vượt qua mấy chiêu, đáng sợ kiếm ý tạo nên vòng tròn gợn sóng, ở bốn phía hiện lên.

Cái kia ngọc đài, mở đất giấy, thậm chí là hoang thạch, đều ở hai người giao dưới tay, dần dần biến mất, về tới rừng trúc bên trong.

Loạn kiếm chém bay, tảng lớn gậy trúc bị cắt đứt, lá trúc bị kiếm khí cuốn vào trời cao, lại hóa thành lá mưa, lộn xộn rơi xuống dưới.

Dương Thanh Huyền kiếm pháp mãnh liệt cực kỳ, đâm thẳng Đinh Viễn mi tâm, nửa đường nhưng đột nhiên xoay một cái, hướng tới vai trái lột bỏ.

Đinh Viễn uống nói: “Đến hay lắm!”

Thân thể hơi chao đảo một cái, liền tránh thoát kiếm thế, sau đó đâm ngược mấy chiêu, một chiêu kiếm nhanh hơn một chiêu kiếm.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Dương Thanh Huyền không dám nghênh tiếp, liền lùi mấy bước, mới đưa kiếm chiêu hóa giải.

Làm Đinh Viễn một hồi chiếm thượng phong, liền không chịu buông tay, gấp công mà lên, kiếm ý đại dây cung tiếng chói tai như mưa nặng hạt, nhỏ dây cung nhất thiết như nói nhỏ, tức nhanh lại chậm, làm cho không người nào có thể cân nhắc.

Dương Thanh Huyền hoảng sợ, chỉ có thể lấy nhanh đánh nhanh, phối hợp Kiếm Bộ thân pháp, miễn cưỡng ứng phó được.

Nếu là Đinh Viễn lấy Nguyên Võ cảnh sức mạnh áp hắn, không địch lại tự nhiên bình thường, nhưng giờ khắc này Đinh Viễn cũng áp chế ở Chân Võ sơ kỳ tu vi, còn có thể ổn chiếm thượng phong, liền để Dương Thanh Huyền trong lòng không phục.

“Một chút hạo nhiên khí, ngàn dặm sung sướng gió!”

Thắng tà kiếm nhất run, liền một mảnh kiếm hoa tạo nên, hóa thành gợn sóng kích tán, đồng thời trên thân kiếm có gào thét tiếng, quấy nhiễu tâm hồn người.

“Hảo!”

Đinh Viễn khen lớn một tiếng, tương tự là một chiêu kiếm đãng khí, thẳng thắn thoải mái, giữa trời dựng thẳng bổ xuống!

“Ầm!”

Ánh kiếm khuấy động, hóa thành gió kiếm bốn gió, thổi hai người trường bào trên dưới tung bay.

Đinh Viễn kiếm tương đối rộng lớn, mạnh mẽ ép một chút, Chân Khí tăng cao, áp Dương Thanh Huyền liền lùi mấy bước.

Liền ở hai người giao thủ thời khắc, trời cao trên lặng yên không tiếng động liền xuất hiện hai người, Khanh Bất Ly cùng Lục Giang Bằng, đều là đầy mắt kinh ngạc nhìn phía dưới chiến đấu.

“Làm sao có thể có thể? Dương Thanh Huyền chỉ là hơi hơi yếu tại hạ phong, này, chuyện này...”

Khanh Bất Ly bị dại ra, một lát nói không ra lời.

Lục Giang Bằng nhưng là trong ánh mắt dị thải liên tục, khiếp sợ nói: “Đáng sợ a, ở đồng dạng tu vi phía dưới, đối mặt bắc năm nước đệ nhất kiếm giả, có thể đánh tới mấy trăm chiêu bất bại.”

Khanh Bất Ly ngưng âm thanh nói: “Đinh Viễn kiếm ý vẫn là phải mạnh hơn Dương Thanh Huyền, thế nhưng chuyện này..., đây cũng quá hoang đường đi, Dương Thanh Huyền kiếm ý làm sao có thể có thể mạnh như vậy?”

“Thiên tài, đây cũng là thiên tài a!”

Lục Giang Bằng kích động nói ra: “Mới ba tháng, liền nắm giữ Đinh Viễn ba mươi năm mới có thể nắm giữ kiếm ý!”

Dương Thanh Huyền cùng Đinh Viễn đã đấu đến bạch nhiệt hóa, rộng lớn rừng trúc bị hủy đi hơn nửa, bốn phía tất cả đều là kiếm khí ngang dọc, thân ảnh của hai người cũng càng đánh càng nhanh.

Đinh Viễn mỗi một dưới kiếm đi, cũng như cùng mấy kiếm cùng xuất hiện, nhanh khiến người nghẹt thở.

Dương Thanh Huyền bị áp không thở nổi, chỉ cảm thấy bốn phía tất cả đều là kiếm ảnh, mỗi giờ mỗi khắc không không ở, mỗi một kiếm đều bao phủ trên người hắn yếu huyệt, chỉ có thể không ngừng vung kiếm chống đối, đồng thời bộ pháp né tránh, chỉ cần thiếu lơ là, liền có thể thương ở dưới kiếm.

Hai người đấu hơn một nghìn chiêu, Đinh Viễn ưu thế không ngừng mở rộng, Dương Thanh Huyền rơi vào hạ phong, cảm giác vẻ mỏi mệt, chỉ còn dư lại phòng ngự, căn bản không chút giáng trả lực lượng.

Giờ khắc này ngày đã ngã về tây, Nguyệt Thượng Thiên một bên, trên đỉnh đầu bầu trời biến thành màu lam sậm, nhưng rừng trúc bên trong, ánh kiếm như trường xà phun ra nuốt vào, lại như sấm sét vút không.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Song kiếm giao kích tần suất cũng càng lúc càng nhanh, hai người đều là sắc mặt tái nhợt, hao tổn rất lớn chân nguyên, theo sắc trời chuyển tối, thắng tà trên thân kiếm không ngừng có gào thét truyền ra, Dương Thanh Huyền có chút phập phồng thấp thỏm lên.

“Ông lão này kiếm pháp tự nhiên mà thành, vừa nhanh như chớp giật, kiếm ý kéo dài, không chút kẽ hở, đã được cái kia Kiếm Kinh yếu lĩnh, hoàn toàn áp ta một bậc, xem ra phải thua không thể nghi ngờ.”

Dương Thanh Huyền trong lòng ai thán, rồi hướng Đinh Viễn vạn phần kính nể lên, lập tức đem trong lòng thắng thua chi niệm loại bỏ, chuyên tâm ứng chiến, trong mắt ngoại trừ kiếm ý bên ngoài, không có vật gì khác nữa.

Loại trừ táo bạo, lòng yên tĩnh về sau, trái lại kiếm thế càng vì là trầm ổn, mặc dù không đột phá nổi Đinh Viễn kiếm ý áp chế, nhưng trong lúc nhất thời cũng phòng thủ tiến thối tự đắc, không đến nỗi bị thua.

Dương Thanh Huyền phiền muộn, không biết Đinh Viễn càng là buồn bực suy nghĩ gặp trở ngại.

Vốn cho là rất đơn giản chiến đấu, nhiều nhất hơn mười chiêu liền có thể thủ thắng, nhưng không nghĩ tới đánh mấy canh giờ, hủy đi hơn một nghìn chiêu, vẫn chỉ là chiếm thượng phong mà thôi, nhìn Dương Thanh Huyền kiếm ý, mặc dù không bằng chính mình đại dương bừa bãi, nhưng cũng tiết tấu cực cường, hồn nhiên như tròn, căn bản không đánh vào được.

Hủy đi hơn 300 chiêu về sau, Đinh Viễn cũng ý thức được đây là một hồi chật vật so kiếm, không có mấy ngàn chiêu qua tay, căn bản phân không ra thắng thua.

Vì lẽ đó hắn cũng chìm ở tâm thái, duy trì chính mình thượng phong, đồng thời đem ưu thế không ngừng mở rộng.

Theo sắc trời biến thành đen, hai người đấu bốn, năm ngàn chiêu, Dương Thanh Huyền phòng ngự càng ngày càng nhỏ, mấy lần đều đi vào hiểm cảnh, ỷ vào thân pháp quái dị thoát hiểm, nhưng cũng bị kiếm khí chém nát áo bào, hóa thành bướm bay lượn.

Khanh Bất Ly hỏi: “Lục trưởng lão, ngươi nhìn Dương Thanh Huyền còn có thể kiên trì bao lâu?”

Lục Giang Bằng sắc mặt trầm ngâm, liếc mắt nhìn sắc trời, thán nói: “Sợ là chống đỡ không tới trời đã sáng.”

Khanh Bất Ly gật đầu nói: “Ngươi ta ý kiến gần giống nhau. Kỳ thực Dương Thanh Huyền kiếm pháp hoàn toàn không có kẽ hở, bằng không Đinh Viễn cũng sẽ không đánh lâu không xong, hắn thua liền thua ở kiếm ý đắm chìm bên trên, dù sao không có Đinh Viễn lão đạo a.”

Lục Giang Bằng trong mắt sáng ngời, nói: “Đinh Viễn nhưng là bắc năm nước đệ nhất kiếm giả, ở tương đồng cảnh giới hạ có thể đánh đến cái trình độ này, đã là bất khả tư nghị.”

Khanh Bất Ly gật gật đầu, mười phần tán đồng quan điểm của hắn.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 256: Sông Dài Dần Lạc Hiểu Tinh Chìm

Hai người lại đánh hơn một nghìn chiêu, Dương Thanh Huyền trên thân thỉnh thoảng bị kiếm khí kích thương, vẽ ra từng vệt vết máu, phòng ngự càng ngày càng khó.

Giờ khắc này ánh sao ngút trời, ở màu xanh lam trong màn đêm lấp loé, theo ánh trăng tung xuống.

Trong rừng trúc, kiếm khí ngang dọc, hóa thành vòng sáng, cùng Tinh Nguyệt tôn nhau lên, thời gian hiện thời diệt.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Lại là liên tiếp ánh kiếm tấn công, bắn ra từng vệt hỏa tinh, Dương Thanh Huyền trên thân lại nhiều mấy đạo vết kiếm.

Đinh Viễn kiếm ý càng ngày càng vui sướng, như một tấm lít nha lít nhít lưới tơ, bao phủ xuống, không thể tránh khỏi.

“Phanh phanh phanh!”

Dương Thanh Huyền xuất liên tục hơn mười kiếm, đồng thời chân đạp Kiếm Bộ lui về phía sau đi, mới gánh vác này một mảnh kiếm kích.

“Không thể nào! Thiên hạ vạn vật đều có nói, trừ phi tự thân cùng ‘Đạo’ hợp nhất, bằng không không thể không có kẽ hở, chỉ là của ta Kiếm Ý quá thấp, không cách nào tìm được sơ hở của hắn mà thôi.”

Dương Thanh Huyền đầy ngập phiền muộn, càng đánh càng mệt, không phải không thừa nhận, kiếm ý của đối phương nghiền ép chính mình, hoàn toàn tìm không được đột phá miệng.

Lại đấu mấy canh giờ, trên trời Tinh Thần bắt đầu ẩn lui, vòm trời trở nên thâm thúy, tối mờ.

Đinh Viễn hoàn toàn chiếm cứ chủ động, chênh lệch tiến một bước kéo dài.

Khanh Bất Ly cùng Lục Giang Bằng cũng khẩn trương lên, biết thắng thua lập tức liền muốn phân.

Hai người ngẩng đầu nhìn xuống sắc trời, Ngân Hà dần ẩn, sở hữu hào quang đều ở tiêu tan, chính là trước tờ mờ sáng thời khắc hắc ám nhất đến, Dương Thanh Huyền sợ là chống đỡ không tới tảng sáng.

“Đệ nhất vạn linh bảy mươi ba chiêu!”

“Đệ nhất vạn linh bảy mươi bốn chiêu!”

Đinh Viễn đột nhiên kêu lên, nói: “Cùng ta đối chiêu, có thể đột phá một vạn, ngươi đã đủ để kiêu ngạo, ba trong vòng mười chiêu, rõ ràng thắng thua!”

Đánh một ngày một đêm, hơn vạn kiếm chiêu, hai người đối với lẫn nhau kiếm ý trình độ, đều rõ như lòng bàn tay.

Dương Thanh Huyền cũng đến cung giương hết đà, Đinh Viễn nói ba mươi chiêu, là phi thường bảo thủ con số, bởi vì Dương Thanh Huyền cứng cỏi lần nữa vượt qua của hắn dự đoán, vì lẽ đó cho một cái phi thường tin cậy phạm vi.

Ở Khanh Bất Ly cùng Lục Giang Bằng xem ra, đừng nói ba mươi chiêu, Dương Thanh Huyền có thể lại chống đỡ mười chiêu thì là cực hạn.

“Mẹ!”

Dương Thanh Huyền cắn răng mắng một câu, trường kiếm thu nạp trở về, phía trước thân họa vòng, đem toàn thân yếu hại bảo vệ.

“Ầm!”

Đinh Viễn một bổ xuống, đem kiếm của hắn vòng đánh tan, Dương Thanh Huyền hổ khẩu vỡ toang, liền lùi mấy bước.

Đinh Viễn hò hét: “Kết thúc!”

Nhất kiếm nữa đuổi chém mà đến, kéo dài không dứt, mãi mãi không kết thúc.

“Một chút hạo nhiên khí, ngàn dặm sung sướng gió!”

Đinh Viễn đắm chìm ở đây thập tự bên trong, hơn ba mươi năm, sở hữu lĩnh ngộ đều ở một chiêu bên trong, trăm ngàn ánh kiếm, như sóng triều giống như vậy, tuôn ra mà tới.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, chiêu kiếm đó ở trong mắt hắn phóng to, hóa giải thành vô số kiếm chiêu.

Mười chữ to bút họa, tựa như tia chớp ở trong đầu xẹt qua, đồng thời kinh hiện ra “Đấu quỷ thần” ba chữ, cái kia cường tuyệt bá đạo kiếm ý, phảng phất từ Kiếm Trủng bên trong trút xuống mà tới.

Dương Thanh Huyền dùng nhiều nhất kiếm chiêu, chính là Phong Lôi Tam Thức bên trong “Sóng gió nổi lên” cùng “Thiên Lôi Kinh”, nhưng thiếu hụt thức thứ ba, không cách nào đem trọn cái Phong Lôi tâm ý hoàn chỉnh hiện ra tới.

Giờ khắc này Tinh Thần thoái ẩn, trời đem tảng sáng, toàn bộ thế giới rơi vào một mảnh bóng đêm vô tận.

Đinh Viễn kiếm, liền như là cắt ra đêm trường sấm sét, phải đem thiên địa tách ra, ré mây nhìn thấy mặt trời.

Một chút hiểu ra trong nháy mắt ở đầu óc xẹt qua, năm ngón tay vồ giữa không trung, cái kia đấu quỷ thần trong khoảnh khắc từ Kiếm Trủng bên trong phá không mà tới, lạc ở trong tay.

Một luồng lăng liệt kiếm ý từ bên trên khuếch tán ra tới.

Thần kiếm nơi tay, Dương Thanh Huyền múa một đạo kiếm hoa, “Một thức sóng gió nổi lên”, “Nhị thức Thiên Lôi Kinh”, “Ba thức...”, hắn cầm kiếm mà đứng.

Cả người nhoáng lên dưới, liền ẩn vào trong bóng tối vô biên, liền ngay cả trên thân kiếm cũng không có một chút nào ánh sáng lộng lẫy, phảng phất hắn xưa nay chính là cùng này đêm đen một thể.

Đinh Viễn đột nhiên cả kinh, con mắt kịch liệt vừa thu lại, bắn ra ánh mắt khiếp sợ.

Giờ khắc này hắn người trước mặt, thật giống đã không tồn tại, hắn đối mặt chi địch, cũng không phải là người, mà là cả trước tờ mờ sáng đêm đen!

Khanh Bất Ly cùng Lục Giang Bằng đồng thời chấn động trong lòng, cảm ứng được Dương Thanh Huyền kiếm ý, cơ hồ cùng thiên địa này màu mực hòa làm một thể.

Khanh Bất Ly ngạc nhiên thất thanh nói: “Dựa thế!”

Dương Thanh Huyền con mắt đột nhiên trương, như là này trong bóng tối hai đạo Tinh Thần, lạnh giọng nói: “Tiếp ta cuối cùng một chiêu kiếm, định này thắng thua, thức thứ ba”

“Sông dài dần lạc hiểu tinh chìm!”

Đấu quỷ thần vẽ ra trên không trung một đường vòng cung, đầy trời tính tình cương trực mở ra, sung sướng như gió, Vô Tận đêm đen vào đúng lúc này ngưng tụ đến, hiện ra sau lưng Dương Thanh Huyền, phảng phất toàn bộ thế giới, đều chỉ là của hắn một vệt hình chiếu.

"Oành!"

Song kiếm tương giao, một mảnh kiếm khí tản ra.

Đinh Viễn kiếm như tảng sáng ánh nắng ban mai, cuối cùng cũng bị hắc ám áp chế, Dương Thanh Huyền một chiêu kiếm nhưng là ngưng tụ Vô Tận vòm trời màu mực, đem cái kia một tia ánh sáng hy vọng, triệt để nghiền ép!

"Ầm ầm!"

Hai cỗ kiếm ý nổ tung, tính tình cương trực càn quét càn khôn, bất quá cùng sáng chớp mắt, hai người sẽ cùng thời gian phun ra một ngụm máu tươi, từng người đánh bay ra ngoài.

Tảng lớn gậy trúc bị phá hủy, vô số lá trúc cuốn vào trời cao, rực rỡ rơi xuống.

Khanh Bất Ly cùng Lục Giang Bằng, hai người dại ra nhìn trước mắt tình cảnh này, vừa nãy kiếm khí tụ hợp chỗ, giờ khắc này còn có phân biệt rõ ràng dấu vết, Đinh Viễn bên này trời đã tảng sáng, ánh nắng ban mai Xuất Vân, Dương Thanh Huyền bên kia vẫn như cũ là tối sầm.

Hai người kiếm ý khuấy động, lại đem sắc trời cắt ra!

"Ùng ục."

Lục Giang Bằng chật vật nuốt xuống một hồi, nói: "Ai, ai thắng?"

Cuối cùng chiêu kiếm đó, hắn càng chưa thấy rõ thắng thua.

Khanh Bất Ly cũng là há to mồm, sau một lúc mới nói: “Ai thua ai thắng, đã không trọng yếu.”

Lục Giang Bằng sửng sốt một chút, lập tức rõ bạch ý của hắn, có thể cùng Đinh Viễn đấu đến cái trình độ này, đủ để thấy Dương Thanh Huyền thiên phú, thắng thua xác thực đã không trọng yếu.

Hắc ám dần tán, tia ánh sáng mặt trời đầu tiên chiếu đi qua, lạc ở trong rừng, tăng thêm ấm áp.

Khanh Bất Ly nhìn lên trời cao, nói: “Cả bắc năm nước, đã không có người có thể ngăn cản của hắn quật khởi.”

Đinh Viễn từ trong rừng trúc đứng lên, trên mặt không có một chút hồng hào, hắn nứt gan bàn tay, cầm kiếm trên tay phải, máu tươi lưu đến quyền xương, sau đó nhỏ xuống trên mặt đất.

Dương Thanh Huyền cũng không dễ chịu, trường bào đã sớm biến thành huyết bào, cả người ngồi dưới đất, ráng chống đỡ thân thể một cái, mới đứng lên.

Hai người cách xa nhau xa mấy chục trượng, ngóng nhìn đối lập.

Đinh Viễn đột nhiên nói ra: “Ngươi thắng.”

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu, nói: “Không, là ngươi thắng, mặc dù cuối cùng kiếm kia hòa nhau thế cuộc, nhưng vẫn như cũ không thể thắng ngươi, là ta thua.”

Đinh Viễn thán nói: “Lâm trận phía dưới, trong lúc nguy cấp, ngộ ra đáng sợ như vậy chiêu thức, mượn thiên địa tư thế, phần này thiên phú, không ai bằng. Giờ khắc này, của ngươi Kiếm Ý đã không kém ta, tái đấu một lần lời nói, ta đã không có phần thắng chút nào. Vì lẽ đó cuộc tỷ thí này, cuối cùng vẫn là ta thua.”

Dương Thanh Huyền nghiêm nghị nói: "Đinh Viện trưởng kiếm ý thông thần, tại hạ tự thẹn không bằng."

Đinh Viễn thở dài nói: "Ngươi không cần khiêm tốn, cả bắc năm nước, thậm chí Huyền Dạ đại lục, đều chính là thiên hạ của các ngươi. Ai, ta chung quy là già rồi."

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 257: Khách Không Mời Mà Đến

Hai người đánh một trận xong, trái lại cùng chung chí hướng, lẫn nhau thưởng thức. Tự nhiên tiểu thuyết. |2

“Ha ha.”

Khanh Bất Ly cùng Lục Giang Bằng từ trời rơi xuống, Khanh Bất Ly vuốt râu mà cười, nói: “Trận chiến ngày hôm nay, để ta hai người mở mang tầm mắt.”

Đinh Viễn lạnh rên một tiếng, nghĩ đến thiên tài như thế, càng là người khác nhà đệ tử, không khỏi khó chịu trong lòng, nói: “Hai người ngươi là đến nói móc ta đi. Kiếm Kinh ta đã truyền thụ cho hắn, nếu là lại không việc khác, liền đi nhanh lên đi, Đinh mỗ không muốn gặp người ngoài.”

Trận chiến này bên trong, hắn từ trên thân Dương Thanh Huyền cũng lĩnh ngộ được không ít thứ, cần thời gian đi bế quan, để cầu tiến thêm một bước.

Khanh Bất Ly gật đầu cười nói: “Đã như vậy, vậy thì không quấy rầy Đinh Viễn huynh. Cần phải Đinh Viễn huynh có không, lại cùng thảo luận cái kia Vấn Tình Cổ Quyển.”

Đinh Viễn khẽ gật đầu, nói: “Thiên Tông học viện có Hư Vô Hoang Thiên Quyết, cùng ta này Vấn Tình Cổ Quyển có dị khúc đồng công chi diệu, ta ngược lại cũng nguyện ý cùng ngươi tìm hiểu một, hai.”

Khanh Bất Ly đại hỉ, ôm quyền nói: “Cái kia cáo từ.”

Đinh Viễn nhìn phía Dương Thanh Huyền, nói: “Nếu là đối kiếm ý này còn có chỗ không rõ, tùy thời có thể tới nay hỏi ta, tất nhiên biết gì đều nói hết không giấu diếm. Chỉ sợ ta lĩnh ngộ của mình cũng có hạn, không giúp được ngươi gấp cái gì.”

Dương Thanh Huyền vội vàng ôm quyền chắp tay, nói: “Nói quá lời, Đinh Viện trưởng kiếm ý mạnh, ta bình sinh ít thấy, này chiến được ích lợi không nhỏ, đủ để để ta tìm hiểu mấy tháng.”

Đinh Viễn cười khổ một tiếng, thầm nghĩ nói: “Ngươi ba tháng thời gian liền tìm hiểu ta ba mươi năm mới ngộ ra kiếm ý, lại tìm hiểu mấy tháng lời nói, ta liền phải bái ngươi làm thầy.”

Nhưng hắn vẫn là rất cao hứng, nói: “Ta vẫn chưa khuếch đại, ngươi cuối cùng chiêu kia, đã có Huyền giai võ kỹ uy năng. Cả bắc năm nước, có thể một mình sáng tác một chiêu Huyền giai võ kỹ, sợ tìm không ra người thứ hai. Cần phải ta sau khi xuất quan, chúng ta tái chiến.”

Ngay sau đó, hai người hẹn tái chiến, Dương Thanh Huyền đám người lúc này mới cáo từ.

Ba người sóng vai mà đi, ra tiểu viện, đi ở học viện chủ trên đường.

Dương Thanh Huyền nói: “Hai vị trưởng lão nếu không có việc khác, học sinh liền trở về phòng ngủ bế quan đi.”

Đánh với Đinh Viễn một trận về sau, hắn đối với kiếm ý kia lĩnh ngộ lại sâu không ít, nóng lòng bế quan tìm hiểu.

đọc truyện cùNg //truyencuatui.net/

Khanh Bất Ly lấy ra một cái hộp ngọc, đưa cho hắn, nói: “Trong này là Bát Âm Huyền Chỉ chỉ pháp tinh yếu, ngoại trừ Yêu Nguyệt Nhất Chỉ bên ngoài, mặt khác bảy chỉ đều ở trong đó, chờ ngươi lĩnh ngộ xong kiếm ý về sau, cho dù tốt sinh tìm hiểu đi.”

Dương Thanh Huyền cả kinh, không nghĩ tới càng cho hắn quý trọng như thế đồ vật.

Lục Giang Bằng đồng dạng kinh nói: “Võ vương, hắn vừa tìm hiểu Kiếm Kinh không lâu, lập tức đi học Bát Âm Huyền Chỉ, có thể hay không quá nhanh chút?”

Khanh Bất Ly cười nói: “Ta chỉ là đem Bát Âm Huyền Chỉ công pháp bí yếu truyền thụ cho hắn, còn có hay không tu luyện, lúc nào tu luyện, liền đầy đủ xem bản thân hắn. Hơn nữa lấy Dương Thanh Huyền thiên phú và thông minh, đối với cái này độ nắm chắc, tất nhiên so với ngươi ta mạnh hơn.”

Lục Giang Bằng gật gật đầu, nói: “Nói cũng đúng.”

Dương Thanh Huyền tất nhiên là hết sức cao hứng, lập tức hướng về hai người sau khi nói cám ơn, liền trở về phòng ngủ đi.

Lục Giang Bằng nhìn bóng lưng hắn rời đi, nói: “Võ vương, ngươi nhìn hắn có thể đem Bát Âm Huyền Chỉ hiểu rõ sao?”

Khanh Bất Ly nói: “Tìm hiểu Kiếm Kinh độ khó không kém Bát Âm Huyền Chỉ, mặc dù là Đinh Viễn, đối với Kiếm Kinh lĩnh ngộ cũng kém xa sư, nhưng Dương Thanh Huyền chỉ dùng ba tháng thời gian, liền lấy tiếp cận Đinh Viễn, thiên phú như thế, học được Bát Âm Huyền Chỉ độ khả thi là rất lớn.”

Lục Giang Bằng trên mặt nửa vui nửa buồn, nói: “Chỉ mong người kia không nhanh như vậy đến, nếu như có thể chờ cái mấy năm, lấy Dương Thanh Huyền thiên phú, sợ là một người cũng đủ để ứng phó rồi.”

Khanh Bất Ly sắc mặt khó nhìn lên, nói: “Thiên phú của người kia độ cao, cách xa ở chúng ta bảy người bên trên. Năm đó chính là bảy người liên thủ mới chế phục hắn, sự ngăn nhiều năm, ta lo lắng hắn không chỉ là vừa bước vào Địa giai đơn giản như vậy.”

Lục Giang Bằng khiếp sợ nói: “Võ vương có ý tứ là, hắn còn có thể đạt đến càng cao hơn?”

Khanh Bất Ly chậm rãi nói ra: “Ai biết được? Hiện đang suy đoán những này không có chút ý nghĩa nào, mau chóng tăng lên chúng ta thực lực của chính mình, mới là chính sự.”

Lục Giang Bằng ứng nói: “Vâng.”

Hai người lúc này phân biệt, từng người mà đi.

Dương Thanh Huyền trở lại phòng ngủ của mình trước, hắn ở là Ất đẳng phòng ngủ, là biệt thự hình.

Dùng thẻ học sinh xoạt mở cửa phòng, đi vào, là một cái tinh mỹ phòng ngủ, hắn sững sờ, ngẩn ở tại chỗ, nói: “Là ngươi? Ngươi vào bằng cách nào?”

Phòng ngủ bị một lần nữa sửa lại đổi mới hoàn toàn, không nhiễm một hạt bụi, trên bàn để đó một cái bình hoa, cắm vào một nhánh hoa mai, có vẻ di thế mà độc lập.

Thanh Thanh đang đứng ở bên cạnh bàn, cầm trong tay kéo, ở cành lá nhánh hoa.

“Ngươi rốt cục đã về rồi.”

Nàng vui sướng thả xuống kéo, chào đón, nói: “Ngươi nhìn phòng ngủ này, đẹp đẽ không?”

Dương Thanh Huyền bốn phía nhìn mấy lần, nói: “Đẹp đẽ là đẹp đẽ, ngươi làm sao sẽ ở này, lại là vào bằng cách nào?”

Thanh Thanh cười một tiếng, nói: “Ngươi không thích ta ở đây sao?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, ngơ ngác nói: “Ngươi tự ý chuồn êm tiến vào ta trong phòng, còn hỏi ta có thích hay không? Đổi lại là ta lén lút chạy ngươi trong phòng đi, ngươi thích không?”

“Thích lắm!”

Thanh Thanh mười phần thẳng thắn trả lời dứt khoát nói.

Dương Thanh Huyền: “…”

Thanh Thanh nháy mắt, cười nói: “Ta hiện tại cũng đã là Thiên Tông học viện học sinh, liền ở tại cách vách ngươi không xa, ngươi tùy thời có thể lấy đến ta trong phòng tới.” Dứt lời, cái kia trên gò má non nớt, nổi lên hai đám đỏ ửng.

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, nói: “Đừng làm rộn, ngươi đến cùng có chuyện gì?”

Thanh Thanh có chút xấu hổ dáng vẻ, một cái đầu nhỏ dính vào, ôn nhu nói: “Không có việc gì, ngươi cảm thấy… Ta đẹp không?”

Dương Thanh Huyền không nói gì, ngượng ngùng nói: “Cái này… Cô nam quả nữ…, một chỗ một phòng, đàm luận vấn đề này, không hay lắm chứ…”

Thanh Thanh trên thân lan ra nhàn nhạt xử nữ hương vị, thêm vào như vậy đề tài nhạy cảm, để hắn lập tức có cảm giác khác thường.

Dương Thanh Huyền không khỏi đi xa chút, miễn cho bầu không khí có chút lúng túng.

Thanh Thanh đột nhiên từ phía sau đem hắn ôm lấy, đầu nhỏ dán sát phía sau lưng hắn, nói: “Ngươi thích ta không?”

Dương Thanh Huyền ngây dại, không biết tiểu nha đầu này kia đến khí lực lớn như vậy, càng đem chính mình vuốt ve cực chặt chẽ. Hơn nữa cái kia có lồi có lõm vóc người, rõ ràng bị phần lưng cảm ứng đến, cùng với dán sát trên lưng mình khuôn mặt, lan ra nhiệt khí, có thể tưởng tượng nha đầu này đã là đầy mặt đỏ bừng.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, thầm nghĩ nói: “Tiểu nha đầu này mới mười hai mười ba tuổi a, tại sao có thể có như thế đường cong rõ ràng vóc người?”

Sững sờ dưới, lập tức hiện sự chú ý của chính mình điểm sai rồi, gấp vội vàng nói: “Ngươi, ngươi đây là muốn làm gì? Chẳng lẽ là muốn đặt cạm bẫy hại ta?”

Hắn tính cảnh giác cực cao, chính là trên trời không biết rớt đĩa bánh, nào có vô duyên vô cớ chuyện tốt, sẽ tự mình đưa tới cửa.

Đem Thanh Thanh vò ở bên hông tay nhỏ bắt mở, bóng người lóe lên liền lui lại.

Làm quay đầu lại thời điểm, chính thấy Thanh Thanh mở ra trên vai nút buộc.

Nàng mặc chính là liên thể quần dài, đem nút áo một giải, cả váy rơi xuống, hoàn mỹ không một tì vết tư thái, bị liếc mắt một cái là rõ mồn một.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 258: Sợ Ném Chuột Vỡ Đồ

“Chuyện này...!”

Dương Thanh Huyền hai hàng máu mũi chảy xuống, đầu óc có chút bối rối, ngơ ngác nói: “Đây, đây là...”

Tóc mai như thiền, hàn ngọc trâm Thu Thủy, lụa mỏng quyển bích khói.

Tuyết ngực loan trong gương, kỳ cây phượng trước lầu.

Thanh Thanh xấu hổ nói: “Ngươi... Nhìn ta làm sao... Nhưng yêu thích?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt trở nên trở nên nghiêm nghị, giữa hai lông mày chợt hiện lên một tia tức giận, bàn tay phải hướng tới địa vỗ một cái, cái kia lui bước váy bay lên, một hồi đem Thanh Thanh bao lấy.

Lại tiện tay trảo một cái, kéo đến một cây dây đỏ, đem Thanh Thanh trói chặt, miễn cho nàng lại cởi quần áo.

Thanh Thanh vừa vội vừa thẹn, trong mắt lệ quang đếm, thở gấp có chút.

Dương Thanh Huyền ngồi ở trước bàn, tự rót một chén trà, uống một hơi cạn sạch, hờ hững nói: “Nói đi, tại sao như vậy.”

Thanh Thanh trong đôi mắt to ngậm lấy nước mắt, nức nở nói: “Không tại sao, là ta không dễ nhìn, ngươi không thích ta sao?”

Dương Thanh Huyền tự mình uống trà, nói: “Ngươi muốn không nói thật, vậy ta đi rồi.”

“Đừng!”

Thanh Thanh gấp hô một tiếng, nói: “Ta chính là muốn làm lão bà ngươi, hảo hảo hầu hạ ngươi.”

Dương Thanh Huyền đứng dậy, xoay người liền muốn đi.

“Ô ô.”

Thanh Thanh một hồi khóc lên, nước mắt như châu màn rơi xuống, thân thể ngồi dưới đất, khóc nói: “Không cần đi, ngươi đừng đi, giúp ta một chút, ô ô.”

Dương Thanh Huyền xoay người, đưa nàng dìu ở trên cái băng, cho nàng rót một chén trà nóng, nói: “Trước uống ngụm trà ép một chút, sẽ chậm chậm nói.”

Thanh Thanh nhìn cái kia xanh biếc trà thơm, hai gò má đỏ lợi hại, tiếng như mảnh muỗi, e thẹn nói: “Trà này... Ta không uống... Ta thả hợp hoan tán ở bên trong...”

Dương Thanh Huyền: “...”

Nhất thời cảm thấy một cỗ quỷ dị nhiệt lượng ở vùng đan điền tản ra, thân thể một hồi liền khô nóng lên, phía dưới thẳng đỡ lấy lão Cao lều vải.

Thanh Thanh càng là xấu hổ hai tai đỏ chót, nói: “Ngươi... Ngươi... Hảo lớn...”

Dương Thanh Huyền dù sao các loại tình hình đều gặp, đang kinh ngạc trong nháy mắt về sau, liền hướng trên tay mình dương cốc huyệt điểm tới, chảy ra tươi đẹp huyết châu đến, để tiết lửa cùng dược lực theo kinh mạch vận chuyển, bức đến chỗ cổ tay, theo huyết dịch vỗ ra.

Thanh Thanh chậm rãi đem thân thể thiếp đi qua, ôn nhu nói: “Hà tất khổ cực như vậy chống đối… Không bằng… Không bằng…”

Nàng hơi thở như hoa lan, sâu kín xử nữ mùi thơm ngát đập tới.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, cơ hồ muốn tâm thần thất thủ, kinh hãi bên dưới vội vàng lấy chỉ làm kiếm, điểm ở chính mình bên trong khinh huyệt, trên cự huyệt, tím cung huyệt, phá xuất mấy cái nhẹ nhàng lỗ máu.

Đâm nhói truyền khắp toàn thân, lúc này mới một hồi giật mình tỉnh lại, đột nhiên vận chuyển tâm pháp, đem dược lực nhanh chóng bức ra bên trong thân thể, tà hỏa mới chậm rãi áp chế xuống.

Dương Thanh Huyền quay đầu, nhìn Thanh Thanh cái kia mê ly ánh mắt, hờ hững nói: “Ngồi xong tới.”

Thanh Thanh cả kinh, thu hồi cái kia no Hàm Xuân sắc ánh mắt, thẹn thùng cúi đầu, ngồi thẳng thân thể, dùng khó có thể nghe thấy âm thanh lầm bầm nói: “Ngươi không là nam nhân.”

Dương Thanh Huyền nhàn nhạt nói ra: “Ta là nam nhân, nhưng ngươi không phải nữ nhân, ngươi vẫn chỉ là cái tiểu hài tử.”

Thanh Thanh gấp biện nói: “Ai nói, ta đã là nữ nhân!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta không muốn cùng ngươi cãi lại cái đề tài này, có chuyện gì mau nói thôi.”

Thanh Thanh một hồi xì hơi, nàng đem thân thể quấn chặt lấy chút, nói: “Van cầu ngươi mau cứu cha ta, mấy ngày trước đây Đoan Dương Quốc truyền đến tin tức, nói phải đem cha ta xử trảm. Tấn Vương khiến người gửi thông điệp Đoan Dương Quốc sứ giả, tiến hành rồi nhiều lần câu thông, đều không có kết quả.”

Nói đến đây, càng là than thở khóc lóc, lớn tiếng khóc lên.

Dương Thanh Huyền nói: “Việc này chính là Đoan Dương Quốc nội chính, liền ngay cả Tấn Vương đều hết cách rồi, ta có biện pháp gì có thể cứu ngươi cha?”

Thanh Thanh đầy mặt nước mắt, nói: “Ta không biết, nhưng ta biết ngươi nhất định có biện pháp, có đúng hay không?”

Nàng đầy mặt ai sắc, nước mắt liên tiếp lăn xuống dưới đến, điềm đạm đáng yêu.

Dương Thanh Huyền hơi nhướng mày, nói: “Là ai để ngươi tìm đến ta?”

Thanh Thanh trong mắt xẹt qua một vẻ bối rối, vội vàng lắc đầu, nói: “Không ai, là ta tự mình tới tìm được ngươi rồi. Thương Nam Quốc ta chưa quen cuộc sống nơi đây, trừ ngươi ra, cũng không quen biết người nào.”

Dương Thanh Huyền thán nói: “Nếu là ngươi không muốn đối với ta thẳng thắn, ta làm sao lại có thể giúp ngươi đây?”

Thanh Thanh ngẩn ra, đầy mặt thê lương, thừa nhận nói: “Là U Dạ để ta tới tìm ngươi, hắn nói ngươi khẳng định có biện pháp, chỉ là chưa chắc sẽ chịu giúp ta.”

“U Dạ...”

Dương Thanh Huyền vầng trán nhăn lại, nhẹ giọng nói: “Vì lẽ đó ngươi liền định hiến thân?”

Thanh Thanh mặt đỏ lên, khóc nói: “Ta trừ mình ra, lại không có gì có thể đánh động ngươi. Dương Thanh Huyền, van cầu ngươi, van cầu ngươi mau cứu cha ta.”

Nàng quỳ xuống, liều mạng dập đầu.

Dương Thanh Huyền vội vàng đem nàng nâng dậy, nói: “Thượng Quan Hải Đường có thể có nói khi nào giết cha ngươi?”

Thanh Thanh khóc nói: “Đầu tháng sau, chỉ còn dư lại mười ngày, ô ô.”

“Mười ngày?”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, thời gian mười ngày quá vội vàng, nói: “Tấn Vương có thể có cách gì?”

Thanh Thanh lắc đầu nói: “Cách gì đều nghĩ qua, Tấn Vương hiện tại cũng hết đường xoay xở.”

Dương Thanh Huyền nói: “Mẫu thân của ngươi cùng Ôn Ôn đây?”

Thanh Thanh nghẹn ngào nói: “Mẹ ta mấy ngày trước đã bất tỉnh, đến bây giờ còn không tỉnh, tỷ tỷ một mực quỳ gối Tấn vương phủ bên trong, khẩn cầu Tấn Vương.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cũng không phải là Tấn Vương không cứu, mà là hắn cũng hết cách rồi, trừ phi xuất binh Đoan Dương Quốc, nhưng này việc này lớn, Hoàng Đế là tuyệt sẽ không đồng ý. Muốn cứu cha ngươi cha cũng không đơn giản, nhưng tạm thời bảo vệ tính mạng của hắn vẫn là vô cùng đơn giản.”

“A?”

Thanh Thanh ngốc trệ một hồi, có chút không dám tin tưởng mình vừa mới nghe được, bận bịu hỏi: “Ngươi nói cái gì? Ngươi nói cứu cha ta vô cùng đơn giản?!”

Cái vấn đề khó khăn này, Tấn vương phủ bên trong sở hữu mưu sĩ cố vấn đều không có biện pháp chút nào, bao quát U Dạ ở bên trong thế lực, cũng nghĩ không ra bất cứ manh mối nào tới.

Trừ phi đi Đoan Dương Quốc cướp người, nhưng nguy hiểm quá lớn, không có người sẽ nguyện ý vì mẹ con các nàng đi bốc lên lớn như thế nguy hiểm.

Vì lẽ đó Thượng Quan Thanh Thanh kỳ thực không hề ôm quá to lớn kỳ vọng, chỉ là có thể có một tia hi vọng, nàng liền muốn đi thử một lần.

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Ngươi để Tấn Vương cho Thượng Quan Hải Đường đưa thư, liền nói là ta nói, nếu như hắn giết cha ngươi, ta liền đem Đinh Viễn chém.”

“A?”

Thanh Thanh lại lần ngây ngẩn cả người, ngơ ngác nói: “Chém... Chém Đinh Viễn đại nhân...?”

Dương Thanh Huyền cười nhạt, nói: “Tự nhiên không phải thật sự chém, dọa dọa hắn mà thôi. Ta cũng không tin, hắn dám nắm Đinh Viễn tiên sinh mệnh đến mạo hiểm.”

Đánh với Đinh Viễn một trận về sau, Dương Thanh Huyền đối với hắn sinh ra không ít kính ý, xưng hô cũng đã biến thành “Tiên sinh”.

Nhìn Thanh Thanh đờ đẫn dáng vẻ, Dương Thanh Huyền tiếp tục nói ra: “Yên tâm đi, Thượng Quan Hải Đường sợ ném chuột vỡ đồ, là tuyệt không dám động cha ngươi. Nếu là Đinh Viễn bởi vì hành vi của hắn mà chết, hắn cái này hoàng trừ thân phận liền tất nhiên giữ không được, cả Hạo Nhiên học viện cũng sẽ phải mệnh của hắn.”

Thanh Thanh đại hỉ, lập tức che miệng mà khóc, nghẹn ngào nói: “Cảm ơn cám, cám ơn!”

Nàng đột nhiên bay xẹt tới, nhẹ nhàng nhảy lên, ở Dương Thanh Huyền mặt trên hôn một cái, liền bay dường như chạy ra ngoài, cao giọng nói: “Ta đi nói cho Tấn Vương cái biện pháp này.”

Chương 259: Một Chút Linh Tê Chiếu Cõi Trần

Dương Thanh Huyền sững sờ tại nguyên chỗ, sờ soạng một hồi khuôn mặt, tự nói nói: "Dương Thanh Huyền a Dương Thanh Huyền, cuối cùng lần này trộm thân, ngươi là tránh không khỏi đây, vẫn là căn bản liền không muốn tránh đây?"

Nghe bên trong căn phòng thiếu nữ hương thơm, trong cơ thể lưu lại dược lực lại làm lên. Tự nhiên tiểu thuyết. |2

Dương Thanh Huyền gò má một đỏ, vội vàng vận khí đem tà lửa đè xuống, liền tiến vào mật thất bế quan đi.

Đi qua Thanh Thanh như thế náo trò, Dương Thanh Huyền tốn không ít thời gian mới bình tĩnh lại tâm tình.

Bắt đầu nhớ lại cùng Đinh Viễn một trận chiến, mỗi từng chiêu từng thức đều trong đầu tái hiện, để hắn đối với mỗi chiêu mỗi thức đều tiến hành hóa giải, suy nghĩ, đồng thời thông hiểu đạo lí.

Sau năm ngày, hai người đấu chiến hơn vạn chiêu thức, toàn bộ ở trong đầu qua một lần.

Lập tức đưa tay chộp một cái, lòng bàn tay bảy màu ánh sáng hiện lên, một thanh thanh kiếm lớn màu xanh lam rơi vào trong tay, "Đấu Quỷ Thần" ba chữ dường như muốn ngưng hình mà ra.

Dương Thanh Huyền tay kết kiếm quyết, ngón trỏ vào hư không trên nhẹ chút, khoa tay viết: Một chút hạo nhiên khí, ngàn dặm sung sướng gió!

Mười cái chữ to màu vàng ngưng lưu hư không, bên trên ánh sáng tăng vọt, một luồng kiếm ý dựng lên, như bạch sương mù giống như vậy, tựa như trong suốt khí màn, bỗng nhiên hướng về bốn phương tám hướng đẩy đi.

Mà kiếm ý chỗ đi qua, liền như thiên đao vạn kiếm, cùng cái kia “Đấu Quỷ Thần” ba chữ tán đi ra kiếm ý so với hợp lại.

Hai đám bạch khí ở giữa không trung chém giết, liền như là giống như dải lụa đan dệt không ngớt, Dương Thanh Huyền bên tai hình như có binh khí tranh minh thanh âm, như thiên quân vạn mã, lẫn nhau bất tương để.

Giây lát chốc lát, trước mắt cái kia thập tự kiếm ý dần lạc, Dương Thanh Huyền ngưng chỉ mà lên, lại viết một lần.

Lần này mười cái chữ, cùng lúc trước có chút biến hóa, vừa chỗ, sừng sững hô núi cao, nhu chỗ, cuồn cuộn tử nước chảy, cương nhu cùng tồn tại, thiếu đi mấy phần sát phạt, nhiều hơn mấy phần trầm ổn.

Cái kia “Đấu Quỷ Thần” ba chữ nhất thời bị thập tự kiếm ý ngăn chặn, bắt đầu tướng giết hòa vào nhau, trở nên ôn hòa rất nhiều.

Lại sau một chốc, Dương Thanh Huyền lại lần ngưng chỉ viết chữ, mười chữ to làm liền một mạch, sung sướng mưa gió, cùng cái kia Đấu Quỷ Thần kiếm ý hoàn toàn dung hợp lại cùng nhau, như sông lớn hội tụ, nhét vào biển xuyên.

Dương Thanh Huyền trong lòng vui vẻ, cái kia cỗ dung hợp sau kiếm ý, so với lúc trước cường lớn mấy lần, như đại dương phóng túng, ở thân cùng kiếm chi quanh quẩn ở giữa khuấy động.

Hắn duỗi tay nắm lấy đại kiếm, nhảy lên một cái, sử dụng tới Phong Lôi Tam Thức, ở trong mật thất nét bút lên.

Mỗi một chiêu vẽ ra, đều trên không trung lưu lại một đạo màu xanh lam kiếm quỹ, có hào quang bảy màu tụ ở kiếm quỹ bốn phía, mấy chục kiếm về sau, cuối cùng rồi sẽ mười chữ to viết thành, một luồng hạo nhiên chính khí, sung sướng như gió, phả vào mặt.

Dương Thanh Huyền lòng tràn đầy vui mừng, nhìn cái kia mười chữ to, càng xem càng hợp mắt, không nói ra được thoả mãn. Nếu là giờ khắc này sẽ cùng Đinh Viễn một trận chiến lời nói, hắn có tự tin sẽ không lại thất bại.

Hơi suy nghĩ, Dương Thanh Huyền lập tức ra phòng ngủ, một nhìn sắc trời, trăng sáng sao thưa, ô chim khách bay về phía nam, không khỏi đại hỉ, vội vàng hướng tới thần âm núi chạy đi.

Một lát sau, hắn chạy đến một đỉnh núi bên trên, ngước nhìn Tinh Thần, quan sát đại địa, ở đám này núi đỉnh, vạn tinh phía dưới, ngồi xếp bằng tu luyện.

Lẻ loi bóng người, rất nhanh sẽ hòa vào này vô biên bóng đêm.

Thời gian một chút trôi qua, yên lặng như tờ, chỉ có Tinh Thần, ở lúc trước mệnh quỹ bên trên, mãi mãi không ngừng vận chuyển.

Dần dần Tinh Thần ẩn lui, Hạo Nguyệt lờ mờ, bầu trời trở nên thâm thúy lên.

Bỗng nhiên trên đỉnh núi, hai đạo óng ánh như sao ánh mắt, bắn vào vòm trời.

Dương Thanh Huyền đột nhiên mở mắt, đứng lên.

Vô cùng đêm đen, trong nháy mắt hóa thành bóng lưng của hắn, màu xanh lam mũi kiếm đồng thời, vẽ ra trên không trung một đạo bảy màu nghê hồng, đâm vào cái kia vô biên Tinh Dạ.

“Sông dài dần lạc hiểu tinh chìm!”

Một kiếm phía dưới, Phồn Tinh thất sắc, càng ở chân trời tiêu ẩn, Hạo Nguyệt mất huy, trốn vào tầng mây, cả trời mà sa vào vô biên hắc ám, mơ mơ hồ hồ, thế giới ngột ngạt tới cực điểm!

“Ngày đêm cùng sáng, một Kiếm Tinh vẫn mặt trăng lặn, không đủ, không đủ, còn chưa đủ, nên còn có một chiêu kiếm!”

Dương Thanh Huyền nội tâm a quát lên, tại ngày này biến hóa trong nháy mắt, hắn cảm ứng được quy tắc, ngộ ra được chiêu thức này “Sông dài dần lạc hiểu tinh chìm”, đem Tinh Nguyệt chém lùi.

Nhưng ngày đêm tụ hợp, mặt trăng lặn mặt trời mọc, một vệt ánh nắng ban mai phá mây khai thiên, hóa thành một chùm sáng tuyến tung xuống, soi sáng ở trên mặt đất.

Dương Thanh Huyền con ngươi theo cái kia nắng sớm, có chút mở lớn, phúc linh tâm đến, trong nháy mắt có hiểu ra.

Thanh Lam Bảo Kiếm một hồi đâm ra, trong nháy mắt hóa ra bảy màu nghê hồng, ngang qua ở trên bầu trời đêm.

Cái kia ánh nắng ban mai phảng phất bị ánh kiếm chém nát, hóa thành đầy trời ánh vàng, khắp cả tung đại địa.

Sau đó mây phá thiên mở, từng vệt hào quang cúi chiếu xuống đến, đêm đen như mây khói tản đi, ánh bình minh giáng lâm đại địa.

“Hảo một chiêu chém lùi Tinh Nguyệt, lại tốt một chiêu mây phá thiên mở. Ngươi có thể cảm ngộ trời biến hóa, một mình sáng tác hai chiêu kiếm thức, quá lợi hại.”

Một đạo dễ nghe tiếng ca ngợi truyền đến.

Không cần xoay người cũng biết là ai, trên đời này có thể có tốt như vậy nghe thanh âm, cũng chỉ có vị kia mỹ nhân tuyệt thế.

Dương Thanh Huyền thu hồi kiếm, cười nói: "Ngươi tới rồi, ta cũng chỉ là vận khí mà thôi, đột nhiên phúc linh tâm đến, liền cảm ngộ đi ra."

Vu Khinh Nguyệt một bộ quần áo màu lam nhạt, phảng phất này thương trong núi tinh linh giống như vậy, đẹp đến mức không chân thực, nàng cười nói: "Vận khí chỉ là cơ duyên mà thôi, mỗi người đều có cơ duyên, nhưng không hề là mỗi người đều có thể tóm lại, này hai chiêu có thể có tên tuổi?"

Dương Thanh Huyền nói: "Chiêu thứ nhất gọi 'Sông dài dần lạc hiểu tinh chìm', là thông qua Tinh Nguyệt dần lùi, đại mà sa vào bóng đêm vô tận lúc, lĩnh ngộ ra tới cực độ đè nén một chiêu kiếm. Mà thức thứ hai chính là mây phá thiên mở, chém nát hắc ám, mang đến vô cùng quang minh, mà ngộ ra hy vọng một chiêu kiếm, liền gọi nó 'Một chút Linh Tê chiếu cõi trần' đi."

"Một chút Linh Tê chiếu cõi trần!"

Vu Khinh Nguyệt trong mắt sáng ngời, than thở nói: "Tên rất hay, tức đã bao hàm ngươi phúc linh tâm đến tâm ý, lại ẩn chứa chiêu kiếm này chiếu khắp đại địa tâm ý, chính hợp kiếm này kiếm ý."

Giờ khắc này ánh nắng ban mai tung xuống, rơi vào đỉnh núi, hai người đều tắm rửa nắng sớm bên trong, lẫn nhau nhìn.

Quân tử thục nữ, như thơ như hoạ.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nở nụ cười, nói: "Sao ngươi lại tới đây?"

Vu Khinh Nguyệt nói: "Ngươi về học viện về sau, ta vẫn muốn tìm ngươi, nhưng ngươi đều đang luyện kiếm, bế quan."

Dương Thanh Huyền hảo ngạc nhiên nói: “Ngươi làm sao biết đạo ta ở chỗ này?”

Vu Khinh Nguyệt cười nhạt, trong mắt xẹt qua ánh sáng xanh, nói: “Ta có thiên phú thần thông mắt xanh, có thể chăm nom cõi trần, muốn tìm ngươi vẫn là rất dễ dàng.”

Dương Thanh Huyền tràn đầy hiếu kỳ, nhớ tới giọt kia yêu huyết mang tới Linh Mục Thần Thông, nhìn tới thế gian đạo pháp vạn ngàn, bất nhất mà nói a.

Vu Khinh Nguyệt nghiêm nghị nói: “Ta lần này tới tìm ngươi, là vì cái kia Thanh Dương Võ Kinh việc, quan hệ này một đại bí bảo.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nói: “Tức là bí ẩn việc, về ta phòng ngủ đi dứt lời, miễn cho tai vách mạch rừng.”

Thần âm trong ngọn núi, vô số võ giả tu hành, mà Võ Hồn thiên phú, muôn vàn bất nhất, khó lòng phòng bị.

Ngay sau đó, hai người dắt tay nhau xuống núi, trở lại Dương Thanh Huyền phòng ngủ.

Vừa quẹt thẻ đi vào, liền một luồng nhàn nhạt mùi thơm ngát kéo tới, bên trong phòng lại lần bị đánh hóa trang đổi mới hoàn toàn.

Ôn Ôn cùng Thanh Thanh hai đóa chị em gái, chính đoan ngồi uống trà, vừa thấy Dương Thanh Huyền trở về, đều là vạn phần mừng rỡ, tiến lên đón.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 260: Nhi Nữ Tình Trường

Ôn Ôn đôi mắt đẹp như mực, dịu dàng cảm động, Thanh Thanh nhưng là xinh đẹp không ngớt, hoạt bát đáng yêu.

Hai người đứng chung một chỗ, dung mạo xấp xỉ, mà khí chất mỗi người mỗi vẻ, liền như tịnh đế liên hoa giống như vậy, để người không đành lòng hái.

Dương Thanh Huyền một hồi ngây dại, trong nháy mắt liền cảm thấy trong phòng nhiệt độ hạ xuống băng điểm.

Một luồng to lớn hàn ý từ bên cạnh người truyền đến.

Thanh Thanh chạy tiến lên, kéo Dương Thanh Huyền cánh tay, hảo ngạc nhiên nói: “Thanh Huyền ca ca, vị tỷ tỷ này là ai, thật là đẹp a.”

Dương Thanh Huyền trên trán bốc lên mồ hôi lạnh, vội vàng đem tay của nàng đẩy ra, nói: “Cô nương, xin tự trọng.”

“Oành!”

Một mảnh kim quang phun thả, phòng ngủ vách tường trong nháy mắt bị đánh nát bấy, Vu Khinh Nguyệt phẩy tay áo bỏ đi, trong nháy mắt biến mất ở tại chỗ.

“Khinh Nguyệt!”

Dương Thanh Huyền vội vàng đuổi theo, nhưng bên ngoài hoàn toàn trống trải, kia còn có bóng người.

Thanh Thanh nháy mắt, nói: “Xinh đẹp như vậy tỷ tỷ đi như thế nào, nàng có phải hay không lầm biết cái gì rồi?”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy đau cả đầu, khuôn mặt lạnh lẽo hạ xuống, tức giận nói: “Ngươi tại sao lại đến rồi, còn có, ngươi đến cùng là thế nào tiến vào ta phòng ngủ? Không phải chỉ có thẻ học sinh mới có thể quét ra sao?!”

Thanh Thanh nói: “Ngươi làm sao hung ác như thế nha, ta Võ Hồn gọi ‘Ngàn tia dẫn’, có thể xuyên thấu tất cả vật chất.”

Dương Thanh Huyền triệt để bó tay rồi, vỗ ót một cái, nói: “Tại sao có thể có biến thái như vậy Võ Hồn!”

Thanh Thanh đầy mặt oan ức, lung lay cánh tay của hắn, chu cái miệng nhỏ nhắn ba đến, nói: “Ngươi có phải hay không tức giận à nha?”

Ôn Ôn tự nhiên rõ ràng xảy ra chuyện gì, lên trước đem Thanh Thanh kéo lại phía sau, đầy mặt áy náy, nói: “Thật sự xin lỗi, là chúng ta đường đột, không nên tùy ý tiến vào phòng ngươi, đưa tới hiểu lầm. Ta sẽ nghĩ biện pháp cùng Vu Khinh Nguyệt giải thích.”

Nàng dừng một chút, gò má một hồi đỏ lên, nói: “Nhưng ta cũng không nghĩ tới... Các ngươi... Phát triển nhanh như vậy... Liền... Liền tiến vào gian phòng...”

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, nói: “Chớ nói lung tung, chúng ta cả tay đều không dắt qua.”

“A? Không thể nào?”

Ôn Ôn bỗng nhiên nở nụ cười, nói: “Có phải là rất muốn sờ tay của người ta?”

“Ai.”

Dương Thanh Huyền buồn bực mất tập trung, xua tay nói: “Nếu là không có chuyện, ta liền đi trước, này phòng ngủ làm sao như thế không rắn chắc, đánh liền nát.”

Trên thực tế, này Ất đẳng phòng ngủ kết cấu đều pha thép tinh bên trong, chỉ có thể nói Vu Khinh Nguyệt một kích kia quá mạnh mẽ.

Ôn Ôn nghiêm nghị nói: “Chuyện lần này thật sự xin lỗi, ta sẽ tìm cơ hội hướng về Vu Khinh Nguyệt giải thích. Cứu cha ta việc, thật sự cám ơn ngươi.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Thượng Quan Hải Đường có đáp lại?”

Ôn Ôn lắc đầu nói: “Không có chính diện làm ra đáp lại, nhưng căn cứ thám tử báo lại, nói xử trảm cha ta sự đã đè xuống.”

Mặc dù thở phào nhẹ nhõm, nhưng vẫn như cũ nhìn ra được nàng lo lắng.

Dương Thanh Huyền nói: “Chỉ cần Đinh Viễn tiên sinh ở Thiên Tông học viện một ngày, Thượng Quan Hải Đường cũng không dám xằng bậy, có đầy đủ thời gian nghĩ biện pháp.”

Ôn Ôn đau thương nói: “Nhưng căn bản vấn đề không giải quyết, cha ta hắn trước sau bị quản chế ở Thượng Quan Hải Đường, hơn nữa ở trong lao ngục, không biết muốn ăn bao nhiêu khổ.”

Dương Thanh Huyền an ủi nói: “Từ từ đi đi, giải cứu cha ngươi cũng không phải là không có biện pháp, cần bàn bạc kỹ càng.”

Ôn Ôn miễn cưỡng nở nụ cười, nói: “Chuyện lần này, thật sự cám ơn ngươi. Sau này mặc kệ bất cứ lúc nào, như có cần dùng đến tỷ muội chúng ta, bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, không chối từ. Chỉ cần ngươi mở miệng, mặc kệ chuyện gì, tỷ muội chúng ta đều đồng ý.”

Dương Thanh Huyền ngẩn ra, lời này tựa hồ có hơi ám muội, liếc mắt nhìn hai tỷ muội, đều là dáng ngọc yêu kiều, một bộ đảm đương quân hái dáng vẻ.

Hắn xạm mặt lại, sợ mình cầm giữ không được lõm vào, bận bịu nói: “Ta đi tìm Khinh Nguyệt.” Xoay người liền đi.

Ôn Ôn gọi nói: “Ngươi biết đi đâu tìm nàng sao?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, lúc này mới hiện, chính mình liền Vu Khinh Nguyệt ở kia cũng không biết nói.

Ôn Ôn nở nụ cười, nói: “Tên ngốc, phòng giáo vụ đi phía trái đi 500 mét, có tòa bình hồ, Vu Khinh Nguyệt phòng ngủ ở bình trước hồ liên hợp biệt thự bên trong, thuận số đệ tam tòa nhà.”

“Đa tạ.”

Dương Thanh Huyền cao giọng báo đáp, tựa như gió mà đi.

Ôn Ôn đứng ở đó phá toái cửa phòng ngủ trước, nụ cười trên mặt dần dần tản đi, dựa vào ở trước cửa, có chút xuất thần.

Thanh Thanh lên trước nói: “Tỷ tỷ, ngươi yêu thích Dương Thanh Huyền.”

Ôn Ôn răn dạy nói: “Tiểu nha đầu phiến tử, nói nhăng gì đó!”

Thanh Thanh nói: “Liền là ưa thích, ta có thể thấy.”

Ôn Ôn sững sờ, nhìn Thanh Thanh cái kia ánh mắt sáng ngời, không khỏi thở thật dài một cái, nói: “Yêu thích thì lại làm sao? Nhưng hắn yêu thích chính là Vu Khinh Nguyệt.”

Thanh Thanh lạnh lùng nói: “Yêu thích liền đi đuổi chứ, cái kia gọi Vu Khinh Nguyệt, bất quá chỉ là khuôn mặt đẹp một ít mà thôi, tỷ tỷ cũng không kém.”

Ôn Ôn nói: “Chớ nói nhảm. Ngươi quá đề cao tỷ tỷ của ngươi, Vu Khinh Nguyệt là học viện đệ nhất mỹ nhân, liền cái kia dung mạo, đừng nói là nam nhân, coi như là người phụ nữ đều được động tâm.”

Thanh Thanh không phục, hừ nói: “Quang đẹp đẽ có cái gì? Cũng bất quá là cái bình hoa thôi, hơn nữa...” Trên mặt nàng hơi đỏ lên, nói: “Ta cũng yêu thích Dương Thanh Huyền.”

“Cái gì?”

Ôn Ôn sững sờ, mở to hai mắt, khó mà tin nổi nhìn nàng.

Thanh Thanh bị nàng nhìn thật không tiện, có chút cúi đầu, nói: “Tỷ tỷ, chúng ta cùng đi đuổi Dương Thanh Huyền đi, ta cũng không tin bằng tỷ muội chúng ta hợp lực, sẽ thua bởi cái kia Vu Khinh Nguyệt.”

“Đừng vội nói bậy!”

Ôn Ôn đột nhiên biến sắc mặt, lớn tiếng quát mắng nói: “Ngươi lập tức cho ta đứt đoạn mất cái ý niệm này, tuyệt đối không thể đi quấy rầy Dương Thanh Huyền!”

Thanh Thanh nhìn nàng đáng sợ kia dáng vẻ, sợ đến nhảy một cái, oan ức nói: “Tại sao? Coi như ngươi Cổ Tranh, ta một người cũng muốn đi tranh!”

Ôn Ôn giận nói: “Ngươi một tiểu nha đầu phiến tử, ngươi biết cái gì là thích không? Đều ở này nói bậy! Ngươi quên U Dạ đại nhân lời nói sao? Bây giờ duy nhất khả năng cứu ra cha nhân vật then chốt, chính là Dương Thanh Huyền!”

Thanh Thanh ngây dại, bắt đầu trầm mặc.

Ôn Ôn lạnh giọng nói: “Ngươi hẳn còn nhớ, đến Thương Nam Quốc trên đường, Dương Thanh Huyền là thế nào nhục nhã Thượng Quan Hải Đường. Lấy Thượng Quan Hải Đường tính tình, cái này khuất nhục vô luận như thế nào cũng không thể nuốt được dưới. Vì lẽ đó sang năm năm nước thi đấu, Thượng Quan Hải Đường nhất định sẽ nghĩ biện pháp giết Dương Thanh Huyền.”

Nàng lạnh lùng nhìn chằm chằm Thanh Thanh, nói: “Dương Thanh Huyền muốn sống, liền nhất định phải giết ngược lại Thượng Quan Hải Đường. Vì lẽ đó, chúng ta muốn dùng hết khả năng trợ giúp Dương Thanh Huyền tăng cao thực lực, không tiếc bất cứ giá nào. Ngươi ngàn vạn không thể ở nhi nữ tình dài sự đi lên dây dưa hắn, bằng không đừng trách tỷ tỷ không khách khí!”

Thanh Thanh sắc mặt hơi tái, cắn răng nói: “Ta biết rồi.”

Ôn Ôn gật gật đầu, nắm Thanh Thanh hai con tay, an ủi nói: “Dương Thanh Huyền đích thật là người bên trong Long Phượng, ta có linh cảm, ở tương lai, cả bắc năm nước đều không giữ được hắn, mà chỉ có Vu Khinh Nguyệt tiên tử kia giống nhau nữ nhân, mới xứng với hắn.”

Thanh Thanh cắn đôi môi xuất huyết, một hồi nhào vào âm ấm trong lồng ngực, ríu rít khóc lên.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 261: Kính Địa

Dương Thanh Huyền ở bình hồ liên bài phòng ngủ trước tìm một vòng, vẫn chưa nhìn thấy Vu Khinh Nguyệt cái bóng, hơn nữa đệ tam tòa nhà nhà cũng biểu hiện không người trạng thái. Tự nhiên tiểu thuyết. |2

Hắn thở dài một tiếng, biết cái phiền toái này lớn hơn, hơn nữa lòng của nữ nhân dò kim đáy biển, cũng không biết hiểu lầm kia nàng muốn khí bao lâu.

“Đội trưởng!”

Bỗng nhiên một tiếng thét kinh hãi truyền tới, một đạo thân ảnh màu trắng cướp đến, chính là Trần Chân, hắn đại hỉ nói: “Tìm ngươi rất nhiều ngày, đều không thấy bóng người, lại ở đây loanh quanh.”

Hắn con ngươi đảo một vòng, quái lạ nói: “Nơi này ở đều là nữ sinh... Ngươi ở chuyện này...”

Dương Thanh Huyền mắng nói: “Nói bậy cái gì! Tìm ta chuyện gì?”

Trần Chân nói: “Nội viện sát hạch kết thúc lâu như vậy, cũng không thấy ngươi bóng người, ta còn lo lắng cho ngươi bị ai ám toán. Dù sao đi Hư Thiên cổ đạo thời điểm, ngươi nhưng là đắc tội rồi Vương, Tả hai nhà, muốn chính mình cẩn thận một chút.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chỉ cần ta không rời đi học viện, liền nên vấn đề không lớn.”

Trần Chân gật đầu nói: “Này ngược lại là, hai nhà người lại làm sao gan to bằng trời, cũng tuyệt không dám tới học viện giết người. Hơn nữa ngươi ở sát hạch bên trong biểu hiện ra thiên phú, còn có đông đảo trưởng lão thưởng thức, cũng sẽ để bọn hắn sợ ném chuột vỡ đồ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thực lực không đủ, ta liền cần phải ở học viện là tốt rồi, cần phải ta lúc rời đi, tất nhiên cường đại đến để bọn hắn không dám nhúc nhích.”

Trần Chân bị trên người hắn đột nhiên bày ra khí thế cả kinh, lập tức con ngươi đột nhiên co, đầy mặt kinh hãi nói: “Ngươi... Ngươi hắn bước vào Chân Võ cảnh rồi?!”

Dương Thanh Huyền cười nhạt, nói: “May mắn, ngươi không phải cũng bước vào Chân Võ sao?”

Vừa thấy mặt, hắn liền nhìn ra Trần Chân thời khắc này cảnh giới, cũng là Chân Võ sơ kỳ.

“Nhưng là...”

Trần Chân nở nụ cười khổ, nói: “Ta tu vi vẫn luôn so với ngươi cao hơn được rồi, hơn nữa sát hạch về sau, ta vẫn luôn ở Kính Địa bên trong tu luyện, ngược lại là ngươi, hoàn toàn không thấy bóng người, cũng không biết trốn đi đâu rồi.”

“Cấm địa?” Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói.

Trần Chân nói: “Là Kính Địa, không phải cấm địa. Cái này cũng là ta tới tìm ngươi nguyên nhân. Quả nhiên, ngươi liền Kính Địa cũng không biết. Ngươi cũng biết học viện vì sao sẽ có nội viện ngoại viện phân chia?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, nói: “Nội viện hẳn là Tinh Anh Học Viện nơi tụ tập đi.”

Trần Chân gật đầu nói: “Có thể nói như vậy, nhưng ban đầu vẽ chia trong ngoài viện thời điểm, vì chính là này Kính Địa. Bởi vì vì thiên phú cùng tâm tính không đủ, vừa vào Kính Địa dễ dàng tẩu hỏa nhập ma. Nhưng nếu là thích ứng bên trong hoàn cảnh lời nói, độ tu luyện có thể tiến triển cực nhanh, ta cũng là ở Kính Địa bên trong đợi mấy tháng, mới đột phá đến Chân Võ, nhưng không nghĩ tới ngươi...”

Dương Thanh Huyền vạn phần hiếu kỳ, nói: “Kính Địa ở đâu?”

“Đi theo ta.”

Trần Chân nhảy lên một cái, Chân Khí hóa cánh, liền bay lên không mà bay.

Dương Thanh Huyền cũng theo sau đó, tan ra hai cánh, hai người cùng bay mà đi.

Rất nhanh, liền ở học viện một góc, nhìn thấy một toà cung điện dường như kiến trúc, tường trắng ngói đỏ, mười phần rộng lớn, nhưng thấp thoáng trong rừng, cũng không nổi bật.

Dương Thanh Huyền trong lòng không tên ngẩn ra, chỉ cảm thấy phòng này có chút quái dị, một loại cảm giác cổ quái từ phía dưới truyền đến.

“Đây là... Hồn lực?”

đăng⁂nhập http://truyencuatui . net/ để đọc truyện

Dương Thanh Huyền hai mắt đột nhiên nổi lên ánh vàng, nhìn chăm chú xuống, ánh mắt lập tức xuyên thấu nhà, nhìn thấy một tòa thật to bình hồ, chỉ có điều hồ nước đã khô cạn, chỉ có nhợt nhạt một tầng, phảng phất một chiếc gương, vô cùng vô tận, trải ở trên mặt đất.

Mặt kính có tia sáng kỳ dị dâng lên, tựa như hiện lên một tầng

Bạch Tuyết, cực kỳ giống hồn lực.

“Người phương nào, dám nhòm ngó Kính Địa!”

Bỗng nhiên trong điện vang lên một tiếng quát mắng, lập tức một đạo hồng mang từ trong đó chém bay mà đến, trong khoảnh khắc đã đến trước mắt.

Cái kia hồng mang là một đường cong tròn, đem Chân Khí áp súc thành cực hạn sau kích động ra đến, ác liệt cực kỳ, đem không khí cắt.

Dương Thanh Huyền cả kinh, đánh chém tới gần, liền cảm nhận được cái kia tách rời giống như sắc bén.

Hắn bóng người lóe lên, liền có lôi ở dưới chân ngưng tụ, Kiếm Bộ giẫm mạnh, dán vào cái kia đánh chém đi qua, vài sợi tia vậy lại hành bay xuống.

Trần Chân kinh hãi nói: “Xảy ra chuyện gì?!”

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu, nói: “Không có việc gì.”

Hắn biết là chính mình nhòm ngó Kính Địa bị hiện, đồng thời cũng dị thường khiếp sợ, lại có người có thể phát hiện việc này, xem ra trong học viện, ngoại trừ Thiên Tông Thất lão bên ngoài, vẫn như cũ tàng long ngọa hổ a.

Trong điện lại lần truyền đến một đạo lạnh giọng, “Hừ, hạ xuống!”

Dương Thanh Huyền cùng Trần Chân hơi liếc mắt nhìn nhau, liền bay hạ xuống.

Trước điện vắng ngắt, trước cửa có thể giăng lưới bắt chim.

Hai người chính muốn đi vào, bỗng nhiên vệt trắng lóe lên, một bóng người xuất hiện ở điểm trước cửa, là tên râu bạc trắng bồng bềnh ông lão, ánh mắt lăng liệt nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nói: “Vừa nãy ngươi là ngươi đang nhòm ngó Kính Địa?”

Trần Chân cả kinh, bận bịu nói: “Hóa ra là Kính Địa hộ pháp đại nhân, vị này chính là vừa thi vào nội viện tân sinh, không hiểu Kính Địa quy củ, mong rằng hộ pháp đại nhân thứ lỗi.”

Lão giả râu bạc trắng không để ý tới hắn, nhìn Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi có Linh Mục Thần Thông?”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Đây là đang hạ bí mật, tha thứ khó xin báo.”

Trần Chân trên trán toát mồ hôi lạnh, vội vàng nói: “Vị này chính là Kính Địa hộ pháp, xét duyệt tất cả học viên, đội trưởng, ngươi không cần phải hướng về hắn ẩn giấu.”

Lão giả râu bạc trắng lạnh lùng nói: “Hừ, ngươi cũng biết qua không được ta xét duyệt, là không cách nào tiến vào Kính Địa.”

Dương Thanh Huyền bình tĩnh về nói: “Ta chỉ là dò xét một hồi Kính Địa mà thôi, trước đó không hề biết Kính Địa quy củ, mong rằng hộ pháp đại nhân minh giám. Còn nữa, coi như thật sự qua không được thẩm vấn, không thể đi vào, cái kia thì cũng thôi đi. Tu luyện một nói, hoàn cảnh cố nhiên trọng yếu, nhưng càng quan trọng hơn còn tại tự thân.”

Lão giả râu bạc trắng tầng tầng hừ một tiếng, tựa hồ cực kỳ bất mãn, nhưng nhưng nói ra: “Vào đi thôi.”

Dứt tiếng, cả người liền biến mất không thấy.

Dương Thanh Huyền kinh nói: “Quy tắc không gian? Vị này hộ pháp đại nhân thực lực...”

Trần Chân lau mồ hôi, nói: “Ngươi cũng thật là gan to bằng trời, liền Liên hộ pháp đại nhân mặt mũi cũng dám không cho. Có người nói hộ pháp đại nhân thực lực, không hề ở Thiên Tông Thất lão bên dưới. Nếu là hắn không cho ngươi đi vào, coi như là Thất lão đứng ra đều không có cách nào. May là, may là.”

“Không ở Thiên Tông Thất lão bên dưới...”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, thầm nghĩ nói: “Này Thiên Tông học viện quả nhiên tàng long ngọa hổ, không hổ là bắc năm nước đệ nhất học viện.”

Trần Chân cười khổ nói: “Vị này hộ pháp đại nhân cực nhỏ hiện thân, rất nhiều học sinh đều chưa từng gặp hắn. Không biết ngươi làm cái gì, càng bắt hắn cho kinh động ra.”

Ngay sau đó, hai người tiến vào đại điện, bên trong mười phần rộng rãi, có hơn mười trận pháp sắp xếp ở một bên.

Không ít học viên đều ở đăng ký, lĩnh đến giấy thông hành về sau, tiến vào trận pháp liền có thể trực tiếp truyền tống vào Kính Địa.

Dương Thanh Huyền quái lạ nói: “Này Kính Địa đến cùng là địa phương nào? Đại năng cường giả mở ra tới không gian độc lập?”

Trần Chân nói: “Tương tự với không gian độc lập, rồi lại không hoàn toàn là. Ta nghe sư tôn nói, này Kính Địa là hồi lâu trước đây một vị viện trưởng đại nhân Võ Hồn biến thành.”

“Võ Hồn biến thành?!”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, nhưng rất nhanh sẽ trấn định lại, bởi vì hắn xác thực từ Kính Địa bên trong cảm nhận được cực mạnh Võ Hồn, vừa nói như thế, cũng là hợp tình hợp lý.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 262: Kẻ Thù Gặp Lại

Trần Chân nói: “Năm đó vị kia Viện trưởng, chết rồi Võ Hồn không thay đổi, liền ở Thiên Tông bên trong học viện lắng đọng hạ xuống, tạo thành cái này ‘Kính Địa’, tiến vào bên trong tu luyện, có kỳ dị hiệu quả. Tự nhiên tiểu thuyết ww nhưng tu vi và tâm tính không đủ, tiến vào bên trong dễ dàng tẩu hỏa nhập ma. Sau đó học viện liền bắt đầu phận sự viện, ngoại viện.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thì ra là như vậy, những này người đều là đang làm đăng ký sao?” Hắn nhìn cái kia lui tới học sinh, đều có vẻ hơi vội vàng.

Trần Chân gật đầu nói: “Đúng, tiến vào Kính Địa cũng cần học phần. Bọn họ cảnh tượng vội vã, là không muốn lưu lại quá lâu, để tránh khỏi bị người nhìn chằm chằm, bởi vì ‘Mượn học phần’ sự lúc đó có sinh.”

“Học phần...”

Dương Thanh Huyền tâm một hồi nguội nửa đoạn, nói: “Ta học phần là âm...”

Trần Chân vỗ ót một cái, nói: “Ta liền biết, xoạt thẻ của ta đi.”

Bọn họ con cháu thế gia, có thể thông qua đủ loại con đường cho tới học phần, hơn nữa làm trưởng lão thân truyền, ở kiếm lấy học phần trên cũng có nhất định ưu thế.

“Là ngươi!”

Bỗng nhiên gầm lên giận dữ truyền đến.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy bên trong đột nhiên sát ý dạt dào, nhắm thẳng vào chính mình, hắn cẩn thận xoay người, thấy được một khuôn mặt quen thuộc, kinh ngạc nói: “Là ngươi? Ngươi là cái kia... Đúng rồi... Gọi là cái gì nhỉ, ta đã quên.”

Trần Chân nhìn chằm chằm phía trước, lạnh giọng nói: “Gọi Ngô Ảnh.”

Dương Thanh Huyền nói: “Há, đúng, là Ngô Ảnh. Ồ, thân thể ngươi xương còn rất tốt nha, lần trước không có bị ta đánh chết?”

Từ bên trong truyền tống trận đi ra ba người, một người trong đó khuôn mặt vặn vẹo lợi hại, trong mắt phun ra lửa giận, chính là lần trước ở tàng trước, muốn bọn họ âm thầm ghi nhớ ‘Yêu Nguyệt Nhất Chỉ’ Ngô Ảnh, đương thời trực tiếp bị Dương Thanh Huyền đánh nổ, ở phòng cứu thương nằm mấy tháng mới ra ngoài.

Giờ khắc này kẻ thù gặp lại, đặc biệt đỏ mắt.

“Ngô Ảnh, này hai tiểu tử là ai?”

“Nhìn dáng dấp như là tân sinh a?”

Bên người hai tên đồng bạn, đều là đầy mặt ngả ngớn, cười gằn hỏi.

Ngô Ảnh cắn răng nói: “Ta lần trước chính là ngã xuống ở tiểu tử này trong tay!”

“Cái gì?!”

[t r uyen cua tui @@ Net

] Hai người đều là cả kinh, trên mặt cái kia thần sắc khinh bạc hoàn toàn không có, đều là khiếp sợ vạn phần, đánh giá Dương Thanh Huyền vài lần.

Bên trái Lam Y học viên cau mày nói: “Ngươi có hay không tính sai rồi? Tiểu tử này bước vào Chân Võ cảnh mới không bao lâu dáng vẻ.”

“Cái gì?!”

Ngô Ảnh đột nhiên sợ hãi rống một tiếng, cả người run lên, kinh nói: “Lần trước cùng hắn giao thủ, hắn vẫn chỉ là Linh Võ thực lực!”

Trong mắt hắn tinh quang lấp lóe, chân khí ở trong người lưu chuyển, tựa hồ cực muốn động thủ, nhưng lại tràn đầy kiêng kỵ.

Phía bên phải đồng bạn, là cái đầu trọc lốc người lùn mập, cười gằn nói: “Nội viện sát hạch đã qua mấy tháng, làm sao còn có như thế cuồng tân sinh? Xem ra là còn không có chịu đòn, hoặc là chịu thiếu.”

Lam Y học viên vẫy vẫy tay, cười nói: “Người bạn nhỏ, lại đây, ca ca có lời muốn nói với ngươi.”

Dương Thanh Huyền chính muốn qua đi, lại bị Trần Chân một hồi ngăn cản, thấp giọng nói: “Đừng để ý đến bọn hắn, mấy người này đều là nội viện rác rưởi, những này rác rưởi chính mình kết thành một cái bang phái, gọi là ‘Danh lưu’. Ngươi chọc một người trong đó người, liền sẽ chọc cho đến một đám phiền phức.”

“Nha, vị này người bạn nhỏ đối với chúng ta ‘Danh lưu’ rất có hiểu rõ sao? Đồng thời quá đến nói một chút lời nói.”

Lam Y học viên hai tay cắm ở túi áo bên trong, cà lơ phất phơ đi tới.

Dương Thanh Huyền đem Trần Chân đẩy ra, nói: “Không có việc gì, ta cũng rất muốn cùng các học trưởng nhiều thân cận hơn một chút đây.”

Nói xong liền đi tới, cùng Lam Y học viên cách xa nhau ba thước, hai người đều ngừng hạ xuống, lẫn nhau nhìn.

Bốn phía học sinh đều biết đạo muốn gây chuyện, tất cả đều tản ra, nhường ra một khối đất trống tới.

Kính Địa bên trong gây sự không hề hiếm thấy, ngược lại là một loại thái độ bình thường, có ngày xưa thù cũ hôm nay tính toán, có tìm người mượn học phần, bất nhất mà nói.

Trần Chân sợ Dương Thanh Huyền chịu thiệt, vội vàng đi theo, cùng chung mối thù.

Bên kia người lùn mập cùng Ngô Ảnh cũng là theo sát ba người, hình thành ba đối hai đội hình, giằng co với nhau.

Trong đại điện người nguyên bản không nhiều, nhưng vừa thấy muốn đánh nhau, cái kia chút nguyên bản phải đi người, tất cả đều ngừng hạ xuống, chuẩn bị vây xem.

“Ai da, là danh lưu người, ai xui xẻo như vậy, lại chọc đám này rác rưởi.”

“Ai, danh lưu chính là nội viện một viên u ác tính a, toàn bộ rác rưởi căn cứ.”

“Cái kia mới người thật giống như là Dương Thanh Huyền?”

“Cái nào Dương Thanh Huyền? A, ngươi nói là Vu Khinh Nguyệt tình nhân?”

Bốn phía nhất thời sôi sùng sục, một hồi sôi trào, tiếng bàn luận lập tức lớn hơn vài lần.

“Hóa ra là tiểu tử này, quả nhiên sinh tuấn tú, là cái tiểu bạch kiểm a!”, “Nguyên bản ta còn rất đồng tình với của hắn, mẹ, lại đem học viện đệ nhất mỹ nữ cua tới tay, đáng đời hắn chết!”, “Đúng đấy, đánh chết hắn, đánh chết Dương Thanh Huyền!”

Các loại âm thanh một hồi nổi lên, thành lên tiếng phê phán Dương Thanh Huyền.

Trần Chân đầu đầy mồ hôi lạnh, thấp giọng nói: “Hảo hán không ăn thiệt thòi trước mắt, chúng ta đi trước đi, hiện tại nhằm vào thanh âm của ngươi quá lớn. Bất quá Vu Khinh Nguyệt tình nhân, thân phận này xác thực nhận người đánh a, liền ngay cả ta đều muốn đánh ngươi.”

Người lùn mập sắc mặt phát lạnh, chỉ vào Dương Thanh Huyền nói: “Vẫn luôn nghe nói Vu Khinh Nguyệt bị người cua, trước sau không quá tin tưởng, hóa ra là tiểu tử ngươi!”

Sợ Dương Thanh Huyền đào tẩu, hắn một bước đạp tiến lên, ngăn chặn hai người đường lui.

Lam Y học viên nói: “Chúng ta lấy ba địch hai, không hay lắm chứ, nhiều bạn học như vậy nhìn.”

Bốn phía học sinh dồn dập mắng lên, nói: “Ta đi, các ngươi danh lưu vốn là một đám rác rưởi, lúc nào còn bận tâm mặt mũi.”

“Khà khà.”

Lam Y học viên dữ tợn cười một tiếng, nói: “Xem ra bang phái chúng ta ở học viện danh tiếng không tốt lắm a?”

Người lùn mập cười nói: “Ngày ngươi, chúng ta lúc nào có thanh danh tốt rồi? Đừng nói nhảm, mau đưa hai tiểu tử này đánh một trận, đánh cho chết!”

Ngô Ảnh đột nhiên nói ra: “Chậm đã, bên cạnh cái kia tựa như là Trần gia người, đừng giết hắn, lưu một mạng. Cái này Dương Thanh Huyền trực tiếp đánh chết!”

Trong mắt hắn sát khí lóe lên, rốt cục quyết định ra tay, làm ngày khuất nhục một hồi dâng lên đầu óc, muốn rách cả mí mắt.

Trần Chân giận nói: “Muốn giết Dương Thanh Huyền, trước tiên quá ta này quan!”

Trong tay hắn hàn quang lóe lên, chiến thương lập tức tái hiện ra, một luồng ý lạnh liền ở trong đại điện lan tràn.

Người lùn mập kinh nói: “Tiểu tử này muốn lưu ý, thật giống có chút mặt nói.”

Dương Thanh Huyền cũng là than thở không ngớt, Trần Chân mặc dù bước vào Chân Võ cảnh không lâu, nhưng khí thế trên người trầm ổn, cảnh giới vững chắc vững chắc, rất có khí thế như sấm vang chớp giật.

Bỗng nhiên Trần Chân thân thể loáng một cái, chiến thương ở trong tay múa cái thương hoa, sau đó “Cheng” một tiếng xuyên xuống mặt đất, đem thân thể chống đỡ.

“Ngươi thế nào?”

Dương Thanh Huyền cả kinh, thấy Trần Chân sắc mặt trắng bệch, trên trán tràn đầy đầy mồ hôi hột, vẻ mặt thống khổ, làm như bị người công kích giống nhau.

Hắn ngạc nhiên nói: “Không biết, thân thể của ta... Trong cơ thể có một đám lửa hừng hực ở đốt...”

Dương Thanh Huyền giơ tay đụng một cái, hiện nhiệt độ của người hắn cực cao, lại có chút phỏng tay.

“Ha ha, thật không tiện, là ta ra tay rồi.”

Trong đám người đi ra một người tới, đầy mặt cười gằn cùng đắc ý, lạnh giọng nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi còn nhớ ta không?”

Dương Thanh Huyền nhìn lại, chính là ngày đó núp bên trong gặp phải nội viện học sinh, có Võ Hồn “Lên cơn giận dữ” Tăng Văn.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 263: Kiếm Khí Bão Táp

Tăng Văn hì hì nở nụ cười, nụ cười rất nhanh ngưng tụ, lạnh giọng nói: “Ba vị danh lưu bạn học, này cái trẻ tuổi điểm liền giao cho ta, các ngươi buông tay đối phó Dương Thanh Huyền là tốt rồi.”

“Giận a! Ngươi là cái thá gì!”

Trần Chân nổi giận gầm lên một tiếng, chiến thương liền muốn vung lên, nhưng trong cơ thể chi hỏa “Oành” một tiếng cháy bùng lên, trực tiếp nhập vào cơ thể đốt đi ra, hắn đau quát to một tiếng, cả người ngã xuống đất, không ngừng bốc lên.

Dương Thanh Huyền nhìn hắn giãy dụa dáng vẻ, mặt không hề cảm xúc, nói: “Phẫn nộ là tất cả tội ác chi nguyên. Trần Chân, ngươi muốn học khống chế tâm tình của chính mình. Giết cái này cặn bã rất đơn giản, nhưng cái này Võ Hồn thật không tệ, có thể dùng đến rèn luyện tâm tính của ngươi, ngươi liền dày vò một trận, tỉnh lại hạ tâm tình của chính mình đi.”

Hắn nói không mặn không nhạt, không nhanh không chậm, lại như là lão sư đang dạy học sinh giống nhau.

Trần Chân thống khổ nói: “Đội trưởng, nhanh, mau giết hắn! Ta nhanh đau muốn chết!”

Dương Thanh Huyền nói: “Yên tâm đi, không dễ dàng chết như vậy. Trẻ tuổi nóng tính, máu nóng, giới chi ở đấu, ngươi cẩn thận sự khống chế tâm tình của chính mình.”

Trần Chân thống khổ mồ hôi nóng chảy ròng, nghe xong Dương Thanh Huyền lời nói về sau, chợt cảm thấy linh đài thanh minh, mồ hôi lạnh tràn trề. Lập tức liền trên đất bàn ngồi xuống, áp chế chính mình tâm tình của nội tâm.

Tăng Văn cười lớn nói: “Ha ha, áp chế tâm tình? Là người liền có thất tình lục dục, làm sao có thể có thể áp chế ở đây? Trần Chân, ngươi chính là một đống phân, cả nhà các ngươi đều là một đống phân, ha ha!”

Trần Chân nguyên bản lắng xuống tâm, trong nháy mắt liền nổ, điên cuồng hét lên nói: “Đáng chết!”

“Oành!”

Lửa giận trực tiếp hóa thành chân hỏa, từ trong cơ thể dâng lên mà ra, Trần Chân cả người trong nháy mắt liền đã biến thành một hỏa nhân.

“Ha ha, nhìn thấy không? Dương Thanh Huyền, sau đó này liền là của ngươi kết cục!”

Tăng Văn liếc chéo Trần Chân, cười như điên.

Trần Chân nằm trên đất, cả người hỏa diễm thiêu đốt, hai mắt vô thần nhìn trần nhà, tựa hồ không còn ý thức.

Nhưng ở hắn mặt ngoài thân thể, nhưng có một tầng âm linh khí như sương mù lưu động, tỏa ra từng tia ý lạnh, chống lại cái kia liệt hỏa.

Dương Thanh Huyền vẫn như cũ mặt không biến sắc, nói: “Phẫn nộ người chung quy là ngu xuẩn, không thể chiến thắng chính mình, làm sao chiến thắng kẻ địch? Trần Chân, ngươi thiên phú cực cao, ta tin tưởng ngươi có thể chiến thắng nội tâm lửa giận.”

Tăng Văn cười lớn nói: “Ha ha, hắn đều sắp chết rồi, còn chiến thắng, chiến thắng cái rắm a!”

Cái kia người lùn mập cười gằn nói: “Này Võ Hồn ta cũng nghe qua, xác thực có chút ý tứ đây. Dương Thanh Huyền, xem ra kẻ thù của ngươi trải rộng cả học viện, là người đều muốn ngươi chết đây. Đã như vậy, ngươi sống sót còn có ý nghĩa gì? Như vậy, chúng ta đi ra ngoài hảo hảo nói chuyện, nơi đây quá chật, ta sợ phá huỷ đại điện, học viện muốn bắt chúng ta bồi.”

Hắn đi lên phía trước, đưa tay liền muốn nắm Dương Thanh Huyền, muốn đem hắn kéo ra ngoài đánh.

Dương Thanh Huyền cười nhạt, nói: “Đánh các ngươi mấy cái này cặn bã, căn bản không cần thoải mái tay chân, điểm ấy không gian đầy đủ.”

Hắn chỗ mi tâm hình kiếm lóe lên, Đấu Quỷ Thần phá không mà đến, rơi vào trong tay.

Lập tức không nói hai lời, nắm lấy kiếm trong nháy mắt liền hướng cái kia người lùn mập chém tới.

“Một chút hạo nhiên khí, ngàn dặm sung sướng gió!”

Người lùn mập vừa nghiêng người lên trước, lập tức cảm thấy một luồng đáng sợ kiếm ý lăng không đè xuống, mang theo sóng dữ bài không tư thế, tựa hồ muốn chém nát tất cả!

“Cẩn thận!”

Ngô Ảnh cùng Lam Y học sinh đều quát to một tiếng.

Người lùn mập càng là nổi giận hống một tiếng, trên cổ tay khuyên đồng nhanh chóng xoay tròn, một hồi liền rơi vào giữa hai tay, biến lớn mấy lần.

Khuyên đồng trên phát ra “Ong ong” tiếng rung, một hồi xuất hiện hơn mười đạo tàn ảnh, quấn ở người lùn mập trên cánh tay, hay tay vung lên liền vỗ ra, hò hét: “Ngừng còn coi thường hơn ta!”

“Ầm!”

Một đạo thanh thúy chém nứt âm thanh ở trong đại điện vang lên, chỉ thấy cái kia khuyên đồng vỡ mở, đánh bay chung quanh, người lùn mập hai bàn tay đồng thời bay lên bầu trời, máu tươi như suối phun giống như bão tố bắn ra.

“A?!”

Người lùn mập há to mồm, chính mình cũng trợn tròn mắt, kiếm kia quá nhanh quá lợi, chém sắt như chém bùn, liền ngay cả bàn tay đứt đoạn mất, đều không có cảm giác đến đau đớn.

Dương Thanh Huyền thu kiếm mà đứng, lạnh lùng nói: “Đứt chưởng thị chúng, không phục trên đi tìm cái chết!”

“A!!”

Một đạo đau thấu tim gan tiếng kêu thảm thiết từ người lùn mập trong miệng truyền ra, cái kia thê thảm đến tẩu điều tiếng nói làm cho tất cả mọi người đều nổi lên một lớp da gà, tất cả đều là không rét mà run.

Chém bàn tay đứt sau mấy hơi thở, rốt cục có cảm giác đau.

Nhưng mà đau hơn chính là tâm, hai con tay không còn, dù cho tương lai nối liền đi, cũng không có trước dùng tốt, Võ đạo tu luyện tất nhiên chịu đến ảnh hưởng cực lớn.

http://truyencua t ui.net/

Bốn phía học sinh tất cả đều không phản ứng kịp, trước còn tại la hét muốn giết Dương Thanh Huyền, giờ khắc này tất cả đều trợn mắt lên, một hồi yên lặng như tờ.

Cái kia người lùn mập nhưng là Chân Võ cảnh cường giả, vừa đối mặt, không hề liếc mắt nhìn thanh, liền đứt đoạn mất song chưởng? Chuyện này...

Lam Y học sinh giận dữ, rống nói: “Đáng chết!”

Hắn thân hình nhún xuống, cánh tay phải một khuất, bốc lên nắm đấm liền mãnh liệt đánh ra, thẳng tắp đập về phía Dương Thanh Huyền bề ngoài.

Cú đấm này mặc dù đơn giản trực tiếp, nhưng nhưng đánh kinh động thiên hạ, bá đạo dị thường, không khí đều bị rung ra chói tai tiếng hú, khiến cho người buồn bực mất tập trung.

Ngô Ảnh cũng đột nhiên ra tay, hắn biết rõ Dương Thanh Huyền lợi hại, càng là mười hai thành sức mạnh khoảnh khắc mà ra, ở trong tay hóa thành một đạo Thủy Long, rít gào mà lên.

Cái kia Thủy Long hình thái chân thực, trên người vảy rồng từng mảnh từng mảnh sắc bén, giận nổ tung ra, như lưỡi dao giống nhau.

Hai người giáp công phía dưới, khí thế lay núi động địa, đáng sợ Chân Khí nổ tung mở, hướng tới bốn phía đánh tới, Dương Thanh Huyền dưới chân tảng đá, không chịu nổi sức mạnh, tất cả đều “Răng rắc” phá toái mở.

“Lấy trứng chọi đá!”

Dương Thanh Huyền lạnh rên một tiếng, kiếm khí lại nổi lên, Đấu Quỷ Thần ở lòng bàn tay xoay một cái, hai đạo kiếm khí phá không mà lên, kích bắn đi!

“Vèo!”

“Vèo!”

Hai đạo ác liệt ánh kiếm chém vụt mà đi, phân bắn hai người. Tiếp theo một cái chớp mắt liền thấy máu quang bắn lên, cái kia chưởng kình cùng Thủy Long trên không trung hơi ngưng lại, liền đột nhiên đổ nát, hóa thành hỗn loạn Chân Khí, khuấy động mà tán.

“Oành!”

“A!”

“A!”

Hai đạo tiếng kêu thảm thiết vang lên, Ngô Ảnh cùng cái kia Lam Y học viên, càng là các đứt một tay, trong khoảnh khắc máu chảy ồ ạt, đều là sắc mặt tái nhợt lui mấy bước, đầy mặt sợ hãi.

Ngô Ảnh quát một tiếng, nói: “Đi!”

Liền ngay cả cụt tay cũng không cần, hướng tới đại điện bên ngoài phóng đi.

Người lùn mập cùng Lam Y học viên mặt xám như tro tàn, cái này thời gian cũng không nghĩ ngợi nhiều được, lập tức như bay đào tẩu.

Tuy nói học viện quy định không cho giết người, nhưng này Kính Địa nhưng là thường thường phơi thây địa phương a.

Giết cũng là chịu đến nội quy trường học trách phạt mà thôi, mà bị giết người, nhưng là mệnh cũng bị mất. Vì lẽ đó không ai dám nắm mạng của mình đi đánh cược.

Dương Thanh Huyền dưới chân Kiếm Bộ giẫm mạnh, thoáng qua liền vượt qua ba người, nằm ngang ở cửa đại điện, giơ lên Đấu Quỷ Thần thẳng chém mà xuống.

“Ầm ầm!”

Cương mãnh bá đạo kiếm khí, hóa thành bão táp, cuồng cuốn tới, trong gió lốc có vô số ánh kiếm qua lại, bao dung ba người toàn thân chỗ yếu.

“Oành! Oành! Oành!”

Ánh kiếm phía dưới, tảng lớn sương máu bạo lên, ba người đều thân bên trong trăm kiếm, một mảnh máu nhuốm đỏ trường không, bị hung hăng văng ra ngoài.

Sau khi hạ xuống lại xoay tròn lấy trượt đi ra ngoài, lưu lại ba cái nhìn thấy mà giật mình hình dạng xoắn ốc vết máu.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 264: Đánh Chạy Lão Sư

Toàn trường yên tĩnh một cách chết chóc, mỗi người đều là ngừng thở, sắc mặt tái nhợt, khó có thể tin nhìn trước mắt tình cảnh này. Tự nhiên tiểu thuyết ww

Ba tên Chân Võ cảnh cường giả, một chiêu liền bị phế!

Mà lại là bị một tên tân sinh phế bỏ!

Ở đại điện nơi nào đó trong mật thất, râu bạc trắng hộ pháp đột nhiên mở hai mắt ra, con mắt một mảnh màu đỏ thắm, phảng phất đem vừa nãy tranh đấu toàn bộ lạc vào đáy mắt, lộ ra nồng đậm kinh sắc, thanh âm khàn khàn từ trong cổ họng truyền ra, trầm thấp nói: “Hạo Nhiên học viện Kiếm Kinh!”

Trong đại điện, ngoại trừ Trần Chân ngọn lửa trên người còn tại “Nhào nhào” thiêu đốt bên ngoài, một mảnh yên lặng như tờ.

Tất cả mọi người trợn mắt ngoác mồm, thân hình cứng ngắc, phảng phất bị đinh tại nguyên chỗ.

Liền ngay cả công việc đăng ký lão sư, cũng là trên mặt lộ ra thần sắc, khiếp sợ nhìn Dương Thanh Huyền.

Như vậy khuôn mặt xa lạ, đáng sợ như vậy thực lực, lẽ nào thật sự chính là tân sinh sao?

Dương Thanh Huyền không nhìn mọi người khiếp sợ thần thái, đại kiếm run lên, chỉ về Tăng Văn, nói: “Đến phiên ngươi.”

“A?!”

Tăng Văn sợ đến mặt xám như tro tàn, hai chân run cầm cập lợi hại, run giọng nói: “Thả, bỏ qua cho ta đi, ta sai rồi, ta là rác rưởi, không đáng ngài ra tay, cầu van ngươi, đừng giết ta.”

“Hắn giao cho ta đi.”

Đột nhiên, một mực ngồi ngay ngắn tĩnh tâm Trần Chân mở mắt ra, nhàn nhạt nói ra.

Hắn ngọn lửa trên người, ở nhảy nhót mấy lần về sau, liền như trong gió ánh nến, dần dần suy yếu, sau đó ở bên ngoài thân biến mất không còn tăm hơi.

Sau đó, cả khuôn mặt đều trở nên băng lạnh lên, một luồng ác liệt sát khí như ẩn như hiện, liền như là tức đem bảo kiếm ra khỏi vỏ, lộ hết ra sự sắc bén.

Dương Thanh Huyền thu hồi kiếm đến, đứng chắp tay, nói: “Ngươi tới đi.”

Tăng Văn con ngươi mở lớn, thất thanh nói: “Làm sao có thể có thể, lửa giận của ngươi đây? Người đều có thất tình lục dục, có sướng vui đau buồn, của ngươi giận đây? Giận đi đâu rồi?!”

Hắn điên cuồng mắng to lên, phun nói: “Ngươi này đống phân, cả nhà các ngươi đều là phân, đều là phân...”

“Coong!”

Một đạo thương mang bay lên, như băng hoa trên không trung phun thả, sáng như Kinh Long chính là ngang qua mà đi.

“Xì!”

Chỉ thấy lóe lên ánh bạc, Tăng Văn miệng liền bị trường thương đâm thủng, thân thương trực tiếp xuyên qua mà qua, từ sau đầu tuôn ra đến, xen vào trên mặt đất.

Sáng Như Du Long trên sáng lấp lóa, từng đạo từng đạo vết máu theo trắng bạc thân thương chảy xuống đến, thê diễm chiếu người.

Tăng Văn há to mồm, trong mắt một mảnh hôi bại, triệt để ngậm miệng.

Trần Chân lạnh giọng nói: “Ta đã tìm được đem lửa giận toàn bộ chuyển hóa thành sát khí biện pháp, ngươi không ngừng làm tức giận ta, chính là đang không ngừng cường hóa ta giết ngươi trái tim.”

Tăng Văn ngửa ngã trên mặt đất, đầu nổ tung, lại cũng không nghe thấy.

“Oành!”

Cái kia phụ trách đăng ký lão sư đột nhiên vỗ bàn một cái, đứng lên, giận nói: “Có gan! Dám không nhìn nội quy trường học trường học cự, ở ngay trước mặt ta giết bạn học!”

Trần Chân thu hồi thương đến, lạnh lùng nói: “Là hắn động thủ trước, ta chỉ là tự vệ mà thôi, bằng không hiện tại chết người chính là ta.”

Người lão sư kia lạnh giọng nói: “Nguỵ biện! Bất kể như thế nào, ngươi giết bạn học, sự tình liền không đơn giản như vậy, theo ta đi phòng giáo vụ đi.”

Hắn liếc mắt nhìn trên mặt đất trọng thương ba người, chỉ vào Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi cũng cẩn thận một chút, nếu là bọn họ ba cái chết rồi, ngươi cũng chạy không thoát.”

Dương Thanh Huyền hờ hững nói: “Vì lẽ đó ba người bọn hắn mới không chết.”

Hắn xoay đầu lại, đột nhiên nở nụ cười, nói: “Ta người này tính khí không được, không thích người khác dùng tay chỉ vào ta, mặc kệ người kia là đồng học, vẫn là lão sư.”

“Ngươi...!”

Người lão sư kia giận tím mặt, đột nhiên vỗ bàn một cái, một nhảy ra, lạnh giọng nói: “Ngươi lặp lại lần nữa!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta người này tính khí không được, không thích người khác dùng tay chỉ vào ta, mặc kệ người kia là đồng học, vẫn là lão sư.”

Lão sư: “...”

Bốn phía tịt ngòi một lát bọn học sinh, lúc này mới phục hồi tinh thần lại, từng cái từng cái khiếp sợ không lời nào để nói, “Hung hăng! Quá kiêu ngạo!”, “Liền lão sư cũng dám nhằm vào, lần này nhìn hắn kết cuộc như thế nào!”, “Khà khà, chờ chịu đòn đi!”

Tất cả đều là cười trên sự đau khổ của người khác âm thanh.

Người lão sư kia bắp thịt trên mặt co quắp một hồi, lạnh giọng nói: “Muốn chết!”

Dứt lời, một chưởng vung lên, liền phiến đi qua.

Dương Thanh Huyền lúc này mới thả xuống thả lỏng phía sau hai tay, trên thân khí thế tăng vọt lên, chỗ mi tâm Võ Hồn ấn toả hào quang rực rỡ.

Đấu Quỷ Thần ở nơi lòng bàn tay vù vù xoay tròn, đáng sợ kia kiếm ý như bão táp tuôn ra, một ánh kiếm càng là từ đó kích bắn mà ra, chém về phía người lão sư kia bàn tay.

Người lão sư kia sợ hết hồn, vội vàng thu hồi tay đến, hai ngón lăng không điểm mấy lần, vẽ ra một cái vàng chói lọi phù văn, đang muốn đánh ra, bỗng nhiên nhận ra được một luồng khí tức nguy hiểm truyền đến, chỉ thấy Dương Thanh Huyền bốn phía hóa thành một vùng tăm tối, trong tay đại kiếm lan ra thanh lam song sắc quang mang, phảng phất cả hắc ám đều bị áp súc đi vào.

“Không được!”

Người lão sư kia tuy rằng thực lực bình thường, nhưng nhãn lực vẫn còn, lập tức nhìn ra chiêu kiếm này đáng sợ, không lo được vừa ngưng tụ kim phù, xoay người nhảy một cái, liền hướng cửa đại điện chạy trốn mà đi, lập tức bóng người lóe lên, liền biến mất không còn tăm hơi.

“A? Chạy trốn?”

Trong đại điện, toàn bộ học sinh tất cả đều há to mồm, không thể tin được nhìn tình cảnh này, lão sư lại trốn?

Dương Thanh Huyền chính mình cũng ngây ngẩn cả người, trên người kiếm ý tản ra, liền đem Đấu Quỷ Thần cất đi, hừ lạnh nói: “Coi như ngươi thức thời.”

Đông đảo học sinh tất cả đều là đầu đầy mồ hôi lạnh, chật vật nuốt nước dãi, này không khỏi cũng quá kiêu ngạo đi? Liền lão sư cũng dám đánh, đã hoàn toàn không đem bất luận người nào để ở trong mắt.

Dương Thanh Huyền ánh mắt quét qua, nhìn chằm chằm bốn phía học sinh, lạnh giọng nói: “Còn có ai không phục? Có thể cùng nhau tới nhận lấy cái chết.”

Chúng học sinh tất cả đều cúi đầu, không ai dám hé răng.

Dương Thanh Huyền tiếp tục nói ra: “Đừng tưởng rằng nhập học sớm, tuổi lớn hơn, là có thể cậy già lên mặt. Nói trắng ra là, tuổi của các ngươi cũng đều sống ở chó trên thân, liền người mới cũng đánh không lại, còn mặt mũi nào ở đây hỗn? Có bao xa đều cút cho ta bao xa. Sau đó tiếp tục nghe thấy ai dám bắt ta cùng Vu Khinh Nguyệt nói sự, nghe một lần đánh một lần, đánh tới các ngươi thành thật mới thôi!”

Đông đảo học sinh đều là câm như Hàn Thiền, không ít người hai tay nắm tay, giận mà không dám nói gì, bị một tên tân sinh giáo huấn như vậy, chính là trước nay chưa từng có việc, sai lầm nghiêm trọng.

“Quá phận quá đáng! Quá cuồng vọng! Ta võ bằng không phục, còn xin chỉ giáo!”

Âm thanh rơi xuống, liền có một tên đệ tử lăng không bay ra, hai tay kết ấn, lan ra ánh chớp vạn ngàn, trình tiếng sấm rền tư thế, rất nhanh trải rộng cả phía trên cung điện, đùng đùng vang vọng.

Sau đó hắn song chưởng hợp lại, vạn ngàn ánh chớp bị ngưng tụ ở lòng bàn tay, như sấm sét nổ xuống!

“Tám lôi chưởng!”

“Ầm ầm!”

Một chưởng trên không trung đánh ra tám tia chớp, “Đùng đùng” lấp loé liên tục, từ bốn phương tám hướng bạo kích mà đến, chấn động tới một mảnh Lôi Đình.

“Võ bằng! Là tám lôi chưởng võ bằng, ha ha, lần này Dương Thanh Huyền chết chắc rồi!”

Lập tức có học sinh nhận ra, ngạc nhiên kêu to lên.

“Tiềm Long Bảng xếp hàng thứ hai mươi sáu cao thủ, có người nói của hắn tám lôi chưởng năm nay mới đại thành, dự đoán thứ tự có thể nhảy vào hai mươi vị trí đầu.”

“Nhìn cái kia Dương Thanh Huyền còn làm sao ngông cuồng, lần này chắc chắn phải chết!”

Nguyên bản khí thế uể oải ăn quả dưa quần chúng, một hồi lại sống lại, hoán sinh cơ, bắt đầu mồm năm miệng mười nghị luận, đều là đầy mặt vẻ vui mừng.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 265: Kiếm Áp Quần Hùng

Dương Thanh Huyền ánh mắt hơi đổi, lạnh lùng nói: “Đến hay lắm, hôm nay tới bao nhiêu, ta giết bao nhiêu!”

Thế giới này, thực lực mới là quyền lên tiếng.

Không có sức mạnh, cũng chỉ có thể mặc người ức hiếp, xâu xé, bị người phỉ nói, hãm hại.

Cho nên khi Ngô Ảnh ba người đứng lúc đi ra, Dương Thanh Huyền liền ôm định giết gà dọa khỉ quyết tâm, một chiêu đánh tan ba người.

Sau đó lại đem lão sư đánh chạy, hiện tại càng là trực tiếp khiêu khích toàn bộ học sinh cũ, vì là chính là một giết lập uy, kinh sợ mọi người.

Hồn quang chiếu rọi xuống, Đấu Quỷ Thần hiển hiện ra, đại kiếm run lên, liền đón lấy cái kia tám tia chớp.

“Bùm bùm!”

Lôi đình rơi vào trên thân kiếm, rọi sáng ra một mảnh thanh sắc.

Võ Bằng con ngươi co rụt lại, đầy mặt khiếp sợ, của hắn Bát Lôi Chưởng vẫn chưa đánh tan Dương Thanh Huyền kiếm cương, trái lại như là bị cái kia đại kiếm hút vào.

Tám đạo lôi đình như kinh lạc giống như ở trên thân kiếm lan tràn, Đấu Quỷ Thần uy thế đột nhiên tăng nhiều.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, hò hét: “Nhị thức Thiên Lôi Kinh!”

Một kiếm chém ra, ánh sáng xanh đại thịnh, trên thân kiếm ngưng tụ lôi đình khoảnh khắc mà ra, hóa thành kiếm khí chém xuống!

“Xì!”

Võ Bằng chưởng phong trong nháy mắt bị chém nát, cường đại kiếm ý xuyên thấu mà qua, kích ở trên người hắn, hộ thể chân khí bỗng chốc bị phá mở, phun ra một ngụm máu đến, liền đánh bay ra ngoài, hung hăng va ở trên tường, đập vụn mặt tường.

Máu tươi theo tường trên vết nứt chảy xuống, Võ Bằng không ngừng ho ra máu nữa, sắc mặt trắng bệch.

“Coong!”

Đấu Quỷ Thần một hồi xuyên ở trên mặt đất, kiếm khí quanh quẩn, tản ra lăng nhiên không thể xâm phạm oai.

Dương Thanh Huyền đứng chắp tay, lạnh lùng nói: “Còn có ai, không nuốt vào đến!”

“Ngông cuồng! Ta Lưu Hồng Huy không phục!!”

“Chết tiệt tân sinh, ta Diệp Canh cũng không phục.”

Hai âm thanh từ trong đám người uống vang, khí tức mạnh mẽ bay lên, hai bóng người bạo kích mà tới.

“Là Lưu Hồng Huy, Tiềm Long Bảng người thứ hai mươi ba!”

“Diệp Canh! Tiềm Long Bảng thứ hai mươi tám tên!”

“Trời ạ, hai vị Tiềm Long Bảng trên cường giả liên thủ!”

“Hết cách rồi, cái này tân sinh quá mạnh mẽ, nếu là không liên thủ, không ai áp chế ở hắn, chúng ta đều phải bị hắn làm nhục.”

Hai người bóng người như điện, lăng không bạo kích mà xuống, có Võ Bằng giáo huấn, hai người đều vạn phần cẩn thận, biết nhất định phải liên thủ, đồng thời toàn lực ứng phó, bằng không chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ.

“Đến hay lắm!”

Dương Thanh Huyền tay áo bào vung một cái, dưới chân nhẹ chút, liền thân hóa lá rụng, lui về phía sau đi. Kiếm kia chịu đến cảm ứng, cũng thuận theo trở ra.

Lưu Hồng Huy hò hét: “Dùng Bạo Quyền, có thể áp chế tất cả kiếm khí!”

Hắn song quyền đánh ra, hai đạo khí tuyền ở đầu quyền nơi hiện lên, bỗng nhiên khuếch tán ra, hình thành một mảnh quyền cương, giận áp mà bên trên.

Gây nên “Bạo Quyền”, liền đem chân khí rót vào quyền kình, áp súc đến mức tận cùng sau bạo mở.

Tuy rằng ra chiêu đơn giản, nhưng nhưng cương mãnh bá đạo, nhất lực phá vạn pháp, chính là lấy bất biến ứng vạn biến chính tông quyền pháp.

“Hảo!”

Diệp Canh đáp một tiếng, tương tự là song quyền đánh ra, quyền kình áp không khí nổ vang.

Bốn quyền lẫn nhau truy đuổi, dắt tay nhau mà lên, một mảnh ánh quyền đại thịnh, như tường đồng vách sắt ép tới.

Lấy Lưu Hồng Huy nhãn lực, phát hiện Dương Thanh Huyền thắng ở kiếm ý lĩnh ngộ, mà bản thân tu vi không hề cao, nếu là đánh nhau chết sống chiêu thức lời nói, chỉ có thể là cùng Võ Bằng kết quả giống nhau, duy có lợi dụng Bạo Quyền đặc tính, nhất lực phá vạn pháp, mới là thủ thắng chi nói.

Dương Thanh Huyền hai ngón vạch một cái, Đấu Quỷ Thần liền rơi vào trong tay, đưa ngang trước người, cản đi lên.

Hai người Bạo Quyền cơ hồ dung hợp lại cùng nhau, như chiến xa xông tới, nghiền ép một phương, căn bản không chỗ tránh được.

“Oành! Oành!”

“Oành! Oành!”

Bốn quyền lần lượt đặt ở trên mũi kiếm, vang lên khiến lòng người thần dục nứt tiếng nổ đùng đoàng, còn có kiếm âm rung động.

Dương Thanh Huyền cánh tay run lên, lui mấy phần.

Hai người liên thủ lực lượng, căn bản không phải hắn có thể gánh vác được, thân thể không ngừng lui về phía sau đi, cắt giảm quyền trên áp lực.

Trần Chân hoàn toàn biến sắc, giơ tay nắm chặt chiến thương, liền muốn đi lên trợ giúp, đột nhiên một đạo ác liệt khí tức đem khóa chặt, một tên học sinh cũ đi ra, lạnh lùng nói: “Ngươi nếu là dám động một hồi, liền chết!”

Hiện tại toàn bộ học sinh cũ cùng chung mối thù, thề muốn bắt lại Dương Thanh Huyền, bằng không mọi người bộ mặt mất hết, sau đó đều không ngốc đầu lên được, cho nên tuyệt không biết để Trần Chân nhúng tay vào đi.

Dương Thanh Huyền bị hai người dồn đến góc tường, không có đường lui nữa, đáng sợ kia quyền phong áp ra bốn đạo xoắn ốc, đánh vào trên thân kiếm, xé rách không khí, hoàn toàn chiếm thượng phong.

Lưu Hồng Huy gằn giọng nói: “Ngươi kiếm ý mạnh hơn, cũng bất quá là Chân Võ sơ kỳ tu vi, căn bản không cần bất kỳ đẹp đẽ chiêu thức, nhất lực phá vạn pháp, chính là của ngươi chuông tang!”

“Thật sao?”

Dương Thanh Huyền đột nhiên lạnh lùng hỏi ngược một câu, giơ lên tay trái bấm quyết, một mảnh ánh kiếm ở bốn phía hiện lên, từ đó hóa ra từng chuôi bảo kiếm tới.

“Thắng Tà”, “Trảm Yêu”, “Phần Tịch”, “Ái Biệt Ly”, “Xích Tiêu”...

Tổng cộng mười hai thanh kiếm, lăng không mà ra, theo kiếm âm tranh minh, đều tỏa ra lăng liệt kiếm ý, nhắm thẳng vào hai người.

“Cái gì? Những này kiếm...”

Lưu Hồng Huy cùng Diệp Canh đều là sắc mặt hoảng hốt, cái kia mười hai thanh kiếm lóe lên, liền chém bay mà đến, đều là mang theo tuyệt cường kiếm ý, phảng phất mười hai tên kiếm giả sống lại, Tề Lâm đại địa.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Mười hai đạo kiếm ý điên cuồng chém phía dưới, Lưu Hồng Huy cùng Diệp Canh Bạo Quyền trước, tạo nên từng mảng từng mảng sóng kiếm, hai người nắm đấm bị đau, xương tay bắt đầu nứt toác, quân ra tảng lớn máu tươi.

Dương Thanh Huyền thở phào, Đấu Quỷ Thần rung động, một mảnh tiếng kiếm reo vang lên, bốn phía không gian tối sầm lại, giống như đêm đen bao phủ. Nhưng kiếm khí kia sung sướng như gió, chém lùi Tinh Nguyệt!

Một chiêu sông dài dần lạc hiểu tinh chìm, tìm tới.

“Oành! Oành! Oành!”

Hai người quyền kình một hồi nổ tung mở, ba người đồng thời nhảy lên, trên không trung bốc lên, giảm bớt cái kia chân khí như sóng xông tới, Lưu Hồng Huy cùng Diệp Canh phương vừa rơi xuống đất, liền không khỏi “Bạch bạch bạch” lui về phía sau đi.

Dương Thanh Huyền đã là không đường thối lui, hơn nữa hắn thân thể mạnh mẽ, những này chân nguyên xung kích ở trên người, cũng không lo ngại, trái lại nghênh sóng mà lên, lại lần một chiêu kiếm bổ tới!

Đầy thiên kiếm ý hội tụ đến, rót vào chiêu kiếm này bên trong, phách mở hắc ám, hóa thành đầy Thiên Hà ánh sáng, như thần dương chiếu khắp đại địa.

“Ầm ầm!”

Lưu Hồng Huy cùng Diệp Canh không ứng phó kịp, bị một chiêu kiếm kích thương, đều là phun ra một ngụm máu đến, bay ngược ra ngoài, rất xa rơi trên mặt đất.

Dương Thanh Huyền trên thân kiếm khí một lăng, toàn bộ thu nhập thể nội, trên thân da như mỡ đông, có tỏa ra ánh sáng lung linh hiện lên, sau đó cũng ẩn nhập thể nội, hóa thành bình thường.

Hắn lẫm liệt mà đứng, trường bào không gió mà bay, lạnh lùng nói: “Còn có ai, người không phục tiến lên!”

Toàn trường yên lặng như tờ, hai tên Tiềm Long Bảng trên hơn hai mươi tên cường giả liên thủ, đều bại thảm như vậy nhạt, ai còn chế ở hắn?

Có mấy người nguyên bản nóng lòng muốn thử, giờ khắc này một hồi tay chân lạnh lẽo, nơi nào còn dám lên trước.

Lưu Hồng Huy nằm trên đất thổ huyết, sắc mặt trắng bệch, giãy giụa muốn đứng lên, cắn răng nói: “Tiềm Long Bảng mười tên có hơn, lại không người là hắn địch thủ!”

Một câu nói phảng phất đã dùng hết toàn bộ khí lực, “Ầm” một tiếng lại ngã xuống đất.

“Chi!”

Một trận gió lạnh thổi qua, toàn bộ học viên đều là đến hút miệng hơi lạnh, càng không nhịn được lùi về sau.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Từ nay về sau, ai còn dám đến trước mặt của ta nhảy đát, nhảy một lần đánh một lần!”

Tất cả mọi người là giận dữ và xấu hổ không ngớt, nhưng cũng chỉ là giận mà không dám nói gì, toàn bộ trở nên trầm mặc.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 266: Bầu Trời Chi Kính

Dương Thanh Huyền thực lực đã nói rõ tất cả, đã chứng minh hắn có ngông cuồng tư cách.

Giữa lúc trong đại điện rơi vào tĩnh mịch thời điểm, từ ngoài điện bay vào mấy người, nhìn bốn bề một chút, liền rơi vào Dương Thanh Huyền cùng Trần Chân bên cạnh người, cực mạnh khí tức đem hai người khóa chặt.

Mới vừa rồi bị đánh chạy vị lão sư kia lại trở về, hơn nữa còn dẫn theo bốn người trợ giúp, tất cả đều mặt âm trầm, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền cùng Trần Chân.

Vị kia đào tẩu lão sư, đầy mặt lửa giận, chỉ vào hai người bọn họ, nói: “Chính là bọn họ, chính là bọn họ giết người, còn đả thương bạn học.”

Sau đó lại một chỉ thi thể trên đất, cụt tay, cùng với chưa bò dậy Ngô Ảnh đám người.

Một tên lão sư lạnh lùng nói: “Là theo chúng ta đi một chuyến, vẫn là trước tiên để cho chúng ta đánh một trận, lại đi một chuyến?”

Trần Chân lớn tiếng nói: “Là ta giết người, không có quan hệ gì với Dương Thanh Huyền, tất cả mọi người mắt cùng nhìn.”

Người lão sư kia liếc mắt nhìn hắn, nói: “Ngươi cũng thành thực, có đảm đương. Hai người đều đi một chuyến đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta không giết người, làm gì muốn đi với các ngươi một chuyến?”

Người lão sư kia cười gằn nói: “Quả nhiên, ngươi rất ngông cuồng a.”

Nói, liền đi tới.

Dương Thanh Huyền căn bản không sợ, đón ánh mắt của hắn nhìn tới, hững hờ nói ra: “Đây không phải cuồng không cuồng vấn đề, mà là dính đến các ngươi lạm dụng chức quyền, tự dưng bắt lại du học sinh, cuồng chính là bọn ngươi. Việc này, ta nhất định phải hướng về viện trưởng đại nhân phản ứng.”

Người lão sư kia sững sờ, dưới chân không tự chủ được ngừng hạ xuống.

Kính Địa bên trong, xác thực chỉ nghiêm cấm giết người, không hề có chịu đánh bắt ẩu đả.

Lúc trước người lão sư kia hò hét: “Ngươi dù chưa giết người, nhưng nhưng ra tay đánh lão sư, điểm ấy nhìn ngươi làm sao tẩy thoát!”

Dương Thanh Huyền cười nhạo nói: “Ta đánh lão sư? Chứng cớ đâu? Ngài trên thân là thiếu đi căn lông tơ, vẫn là bạo trứng a?”

Người lão sư kia giận nói: “Vô liêm sỉ, ngươi dám nói mới vừa rồi không có động thủ với ta sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Vừa nãy ta đích xác là xuất kiếm, nhưng một vị lão sư thấy tình thế không đúng, ngay ở trước mặt toàn bộ bọn học sinh mặt trực tiếp chạy mất, căn bản là không có giao thủ, tại sao đánh? Hơn nữa kiếm của ta chưa chém xuống đi, ngươi ai biết ta chém chính là ngươi? Xin lỗi, ta chém chính là cái kia cây cột, là ngài phán đoán sai lầm, chính mình chạy mất, bây giờ trách ta đánh ngươi? Xấu hổ cũng không xấu hổ?”

Người lão sư kia giận nói: “Ngươi... Ngươi...!”

Trần Chân cười nói: “Ta có thể làm chứng, Dương Thanh Huyền muốn chém đích thật là cái kia cây cột.”

Bốn phía học sinh, tuy rằng tức giận Dương Thanh Huyền, nhưng cũng đối người lão sư kia lâm trận bỏ chạy cảm thấy trơ trẽn, đều là lộ ra ánh mắt khinh bỉ tới.

Mới tới bốn tên lão sư, cũng đã nhận ra bốn phía học sinh thần thái, ho khan hai lần, nói: “Nếu như vậy, vậy ngươi được rồi, ngươi theo chúng ta đi một chuyến.” Hắn một chỉ Trần Chân.

Trần Chân nói: “Đội trưởng, ngươi đi trước Kính Địa, cần phải ta xử lý xong sau sẽ trở lại tìm ngươi.”

Hắn là Trần gia dòng chính, lại là Tư Phi Vũ đệ tử, giết cái học sinh phổ thông, căn bản không phải đại sự gì, chỉ bất quá xử lý thủ tục cực kỳ phức tạp.

Dù sao học viện là rõ lệnh cấm chỉ giết người.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ngươi đi đi, chính ta vào xem xem.”

Trần Chân lấy ra học sinh của chính mình thẻ, nói: “Ta thẻ còn có ba ngàn điểm, trước tiên cắt cho ngươi.”

Ngay sau đó, hai người trao đổi điểm, Trần Chân liền bị mang đi.

Rất nhanh, trường học phòng cứu thương người cũng tới, sẽ bị đả thương mấy người, còn có cái kia chút đứt chưởng tàn chi, cùng nhau mang đi.

Tăng Văn thi thể cũng bị xử lý sạch sẽ, mặt đất quét sạch một lần, đánh nát gạch đá trọng mới bù lại, liền giống chẳng có chuyện gì sinh qua giống nhau.

Kính Địa bên trong người chết, đã không phải lần đầu tiên, cũng sẽ không là một lần cuối cùng.

Không có thực lực, làm người liền khiêm tốn một chút, cái này từng đầu tính mạng, đều là máu giống nhau giáo huấn.

Dương Thanh Huyền công việc đăng ký thời điểm, người lão sư kia hận không thể xé nát học sinh của hắn thẻ, nhưng nội quy trường học nghiêm cẩn, hắn có ý tưởng nhát gan, đăng ký về sau, mạnh mẽ đem thẻ học sinh ném ra ngoài.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, liền đem thẻ học sinh nhiếp đi qua, hờ hững nói: “Đa tạ.” Liền cũng không quay đầu lại đi vào truyền tống trận.

Trận quang lóe lên, cả người liền biến mất ở bên trong cung điện.

Dương Thanh Huyền vừa đi, nguyên bản trầm muộn đại điện trong nháy mắt liền sôi sùng sục.

“Quá kiêu ngạo, quá cuồng vọng! Từ vẽ chia trong ngoài viện tới nay, còn chưa từ từng ra lớn lối như thế người mới đi!”

“Phách lối như vậy còn có thể không chết, chúng ta đã sớm nên đoán được, tiểu tử này tất nhiên thực lực bất phàm.”

“Ai, đúng vậy a, vẫn là Vu Khinh Nguyệt tình nhân, thực lực làm sao có thể có thể kém? Sớm biết như vậy, chúng ta hôm nay cũng không cần bị bực này vũ nhục.”

“Xuỵt, nhỏ giọng một chút, lại loạn đàm luận hắn cùng Vu Khinh Nguyệt lời nói, cẩn thận tiểu tử kia giết trở lại tới.”

Trong đại điện một hồi câm như Hàn Thiền, mà ngay cả đàm luận đều trở nên kiêng kỵ lên.

Dương Thanh Huyền tự nhiên không biết, chính mình một phen giết gà dọa khỉ, cho những học sinh cũ này mang đến bao lớn bóng ma trong lòng.

Hắn giờ khắc này đang ở Kính Địa bên trong, tràn đầy ngạc nhiên.

Cùng lúc trước linh mắt nhìn thấy không khác nhau chút nào, bình hồ giống giống như tấm gương, hoàn toàn thông suốt, dưới chân có nửa tấc nước đọng, trong suốt không hề có một chút tạp chất.

Trời cùng đất, ở phía xa cơ hồ trọng chồng lên nhau, tuy hai mà một.

Nơi đây ngoại trừ linh khí dày vô cùng bên ngoài, còn có cực mạnh hồn lực từ trên mặt đất lan ra tới.

Dương Thanh Huyền đi mấy bước, trên mặt hồ tỏa ra cái bóng của mình, đem tự thân nhìn rõ ràng, phảng phất đưa thân vào một mặt to lớn trong gương.

“Này Kính Địa tên như ý nghĩa, nhưng ngoại trừ linh khí dồi dào một ít bên ngoài, cũng không quá tốt đẹp nơi, vì sao sẽ là tu luyện Thánh Địa đây?”

Dương Thanh Huyền có chút không rõ, tự nói nói: “Chẳng lẽ là bởi vì nơi đây yên tĩnh, cho nên có thể đủ tâm vô tạp niệm, tĩnh tâm ngưng thần?”

“Đây cũng là một người trong đó chỗ tốt đi.”

Đột nhiên một thanh âm truyền đến.

Dương Thanh Huyền cả kinh, bốn phía nhìn tới, cũng không bóng người, hò hét: “Là ai?”

Phía trước ba trượng nơi, nhợt nhạt nước đọng một hồi tụ lại, không ngừng xông cao, hóa thành một bóng người, càng là cái kia râu bạc trắng hộ pháp.

Dương Thanh Huyền vội ôm quyền nói: “Hóa ra là hộ pháp đại nhân.”

Râu bạc trắng hộ pháp ngẩng đầu liếc mắt nhìn hắn, nói: “Ngươi có thể gọi ta Mạc Kim Phong.”

“Mạc Kim Phong đại nhân.”

Dương Thanh Huyền lập tức cung kính đáp lại nói.

Mạc Kim Phong gật đầu nói: “Nơi đây trống trải, xác thực càng cho Dịch Tâm không không chuyên tâm, tĩnh tâm tu luyện, còn linh khí dồi dào, là bởi vì chân ngươi hạ giẫm chất lỏng, chính là pha loãng sau linh dịch.”

“Linh dịch?!”

Dương Thanh Huyền cả kinh, nhìn dưới chân cái kia cơ hồ trong suốt nhợt nhạt một tầng, ngạc nhiên nói: “Muốn phủ kín cả Kính Địa, cái này cỡ nào thiếu linh dịch?”

Mạc Kim Phong cười nhạt, nói: “Kính Địa tình huống, không phải ngươi nghĩ đơn giản như vậy. Linh dịch cùng không tịnh, đều cũng không phải là Kính Địa chủ yếu công năng. Kính Địa ở hồi lâu trước đây, là một vị đại năng người Võ Hồn, gọi là ‘Bầu trời chi kính’, có thể chiếu rõ vạn vật.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Chiếu rõ vạn vật, là ý gì?”

Mạc Kim Phong nói: “Vạn vật kết cấu, từ ‘Địa, Thủy, Hỏa, Phong’ bốn Đại Nguyên tố tạo thành, mà người chi tinh thần, từ bị, muốn, được, biết, sắc ngũ uẩn tạo thành. Bầu trời này cảnh giới, có thể chiếu rõ tứ đại bản không, ngũ uẩn giai không.”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 267: Phi Lễ Chớ Nhìn

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Ngươi nói quá mơ hồ, có thể đơn giản điểm sao?”

Mạc Kim Phong khẽ mỉm cười, nói: “Không thể. Chính ngươi ở đây tu luyện, liền có thể chậm rãi cảm nhận được.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đa tạ đại nhân đề điểm.”

Mạc Kim Phong nhìn kỹ hắn, trong mắt đột nhiên hồng mang lóe lên, nói: “Có thể đem của ngươi Võ Hồn toàn bộ bày ra cho ta nhìn một chút không?”

Dương Thanh Huyền một hồi cảnh giác lên, bất động thanh sắc đáp lại nói: “Trước trong đại điện chiến đấu, đại nhân nên tận lãm đáy mắt đi.”

Mạc Kim Phong thừa nhận nói: “Đúng, hơn nữa theo ta thấy, của ngươi Võ Hồn chắc chắn sẽ không là đơn giản Kiếm Võ Hồn. Hẳn là lấy kiếm làm cơ sở, diễn hóa ra năng lực đáng sợ Võ Hồn.”

Dương Thanh Huyền cười khẽ nói: “Đại nhân đã đoán được, hà tất lại nhìn đây.”

Mạc Kim Phong cười nhạt, nói: “Mỗi người Võ Hồn, đều là tự thân bí mật lớn nhất, ngươi không nguyện ý triển lộ cũng là người chi dài tình. Ngươi liền cần phải ở Kính Địa bên trong hảo hảo tu luyện đi, nội viện xếp hạng chiến chẳng mấy chốc sẽ bắt đầu rồi, ta tin tưởng ngươi nhất định có thể lấy đến làm người chú mục thành tích.”

Dứt lời, Mạc Kim Phong bóng người liền biến mất không còn tăm hơi, hóa thành một bãi linh dịch, trở xuống trong hồ, đãng thành gợn sóng tán mở.

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia đầy đất linh dịch, cau mày nói: "Này Mạc Kim Phong vô tung vô ảnh, rồi lại tựa như giờ nào khắc nào cũng đang dòm ngó ngươi, của ta Võ Hồn đã gây nên hắn hoài nghi, xem ra cần phải cẩn thận một chút."

Này Kính Địa trống trải xa xưa, nhìn không tới phần cuối, cũng không tri kỳ hắn người ở đâu.

Ngay sau đó, không muốn chậm trễ nữa thời gian, liền ngồi xếp bằng ở linh dịch bên trong, bắt đầu tu luyện.

Từ trên mặt đất dâng lên linh khí, như từng tia từng tia bạch sương mù, tư dưỡng thân thể cùng kinh mạch, đồng thời trong thiên địa đầy rẫy nhàn nhạt hồn lực, đối với Võ Hồn cũng cực có chỗ tốt.

Dương Thanh Huyền mặc dù người mang hai đại chí cường Võ Hồn, Thiên Hạ Hữu Địch cùng Thái Huyền Kiếm Trủng, nhưng đều là tàn tạ bị hao tổn, một mực tại theo tu vi của hắn tăng lên, mà tiến hành tự mình chữa trị.

Giờ khắc này, hắn chỗ mi tâm hồn ấn lấp loé, hơn mười thanh kiếm ở quanh thân hiển hóa ra ngoài, xuyên ở trên mặt đất, ác liệt khí tức chập trùng ra, lặng yên không hề có một tiếng động.

Đồng thời ở Thanh Dương Võ Kinh vận chuyển dưới, phía sau hắn hiện ra Thanh Long Đồ, ý vị thiên thành, trông rất sống động.

"Đây là..."

Kính Địa nơi nào đó, Mạc Kim Phong mở mắt ra, trong con ngươi một mảnh màu đỏ, khiếp sợ nhìn phía trước, tự lẩm bẩm nói: "Thật mạnh Võ Hồn, thật mạnh công pháp, càng cho ta một loại cảm giác nguy hiểm, tại sao lại như vậy?!”

Đột nhiên một đạo nữ tử âm thanh truyền đến, hờ hững nói: “Cổ Thánh Hiền có nói: Phi lễ chớ nhìn, bất lịch sự chớ nghe, bất lịch sự chớ nói, bất lịch sự chớ động. Kim Phong đại nhân loại này nhìn trộm hành vi, chính là anh hùng gây nên sao?”

Mạc Kim Phong trong mắt hồng mang vừa diệt, khôi phục như thường, cười nói: “Lão phu chỉ là cái lão già thôi, vốn cũng không phải là cái gì anh hùng.”

Trước mặt hắn gợn nước gợn sóng, từ đằng xa đãng đến gợn sóng, một đạo tươi đẹp bóng người, giẫm lên linh dịch đi tới, chính là Vu Khinh Nguyệt.

Tiên tư xanh ngọc, đi lại mềm mại, dáng người thấp thoáng ở trong hồ nước, kỳ ảo chỉ toàn đẹp, mỗi đạp ra một bước nhỏ, liền có kim quang ở dưới chân hiện lên, theo sóng nước đồng thời tán mở.

Nhìn như bộ pháp chầm chậm, nhưng hai bước phía dưới, đã đến Mạc Kim Phong trước mặt.

Mạc Kim Phong ánh mắt lóe lên, nói: “Ngươi tới nơi đây, không phải là muốn đối với lão phu thuyết giáo chứ?”

"Tự nhiên không được Vu Khinh Nguyệt khẽ mỉm cười, nói: "Ngày gần đây tu luyện, có vài chỗ khó khăn không được giải đáp, nghĩ đến thỉnh giáo đại nhân một, hai."

Mạc Kim Phong nói: “Ngươi nha đầu phiến tử này, thiên phú đáng sợ, rồi lại nhí nha nhí nhảnh, một mực vào lúc này lại đây, ngươi cho rằng lão phu sẽ tin ngươi sao?”

Vu Khinh Nguyệt cười nói: “Thiên Tông học viện coi trọng hữu giáo vô loại, Kim Phong đại nhân là này Kính Địa chi chủ, nên nhiều chỉ điểm vãn bối.”

Mạc Kim Phong hừ lạnh một tiếng, liền nhắm hai mắt lại.

Vu Khinh Nguyệt cười nhạt một tiếng, môi mỏng khẽ mở, chậm rãi nói ra: “Ta muốn biết, Kim Phong đại nhân dung hợp này Thiên Không Chi Kính, đã tới trình độ nào rồi?”

Mạc Kim Phong cả người run lên, đột nhiên bạo mở hai mắt, hai đạo ánh mắt lợi hại như đao giống như vậy, bắn về phía Vu Khinh Nguyệt, lạnh giọng nói: “Ngươi nói cái gì?!”

Bốn phía linh dịch một hồi dâng lên, hướng tới Vu Khinh Nguyệt trên thân lan tràn, giống một tầng màng nước, đưa nàng hai chân, làn váy, vòng eo, cánh tay tất cả đều bao lấy, cho đến yết hầu, cũng chỉ còn sót lại một cái xương sọ ở lại bên ngoài.

Vu Khinh Nguyệt mặt không biến sắc, cười nói: “Ta chỉ là hỏi một chút thôi, cần khẩn trương như vậy sao? Dù sao dung hợp Võ Hồn sự, ở mảnh này trong tinh hà, cũng không toán hiếm thấy đây.”

Mạc Kim Phong đỏ hai mắt màu đỏ, lạnh lùng nhìn chằm chằm nàng, dường như muốn đem này thiếu nữ tuyệt đẹp nội tâm nhìn thấu.

“Ngươi hỏi quá nhiều, sẽ chết người đấy.”

“Ừm? Khanh khách, ngươi là học viện lão sư, ta là học sinh, nào có lão sư giết học sinh đạo lý?”

Vu Khinh Nguyệt cười nói, từ đầu đến cuối, nàng cũng không hề nhúc nhích một hồi, phảng phất đối với mình bị người chế trụ không để ý chút nào.

Mạc Kim Phong lạnh lùng nói: “Lão phu không phải là một cái giảng đạo lý người.”

Vu Khinh Nguyệt híp mắt to, nói: “Cái kia giảng chính là...”

“Nắm đấm!”

Mạc Kim Phong trong tay quyết ấn vừa bấm, cái kia linh dịch lập tức theo Vu Khinh Nguyệt yết hầu xông lên, đem đầu của nàng cũng quấn vào bên trong.

Đến đây, Vu Khinh Nguyệt cả người hoàn toàn bị cái kia linh dịch bao lấy, lại như là ngâm ở bên trong nước giống nhau.

Nhưng Vu Khinh Nguyệt khóe miệng ý cười, nhưng thủy chung chưa từng biến mất, ngược lại là Mạc Kim Phong sắc mặt, không ngừng chìm xuống.

…

Dương Thanh Huyền ở Kính Địa bên trong, chính tâm không ngoại vật tu luyện, sau lưng Thanh Long Đồ càng ngày càng rõ ràng, hơn nữa Thái Huyền Kiếm Trủng nhận được tẩm bổ, ở bên người hiển hóa ra ngoài kiếm cũng không ngừng tăng nhanh.

“Đây là cái gì?”

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên cả kinh, mở mắt ra, phát hiện Kính Địa bầu trời, hiện ra bảy cái cự đại chùm sáng, vô số ánh sáng xanh vòng quanh này bảy cái chùm sáng xoay tròn, phác hoạ ra một bức đồ án to lớn.

“Thanh Dương Võ Kinh vận công hình!”

Dương Thanh Huyền kinh hãi nhìn, trên bầu trời đồ án, cùng trên mặt kiếng hình chiếu bổ sung lẫn nhau, mỗi một đầu kinh lạc hướng đi, năng lượng mạnh yếu, vận chuyển con đường, đều có thể thấy rõ ràng.

Đồng thời ở này Thanh Long Đồ bên trong, có đại lượng không tên phù văn lấp loé trong đó, “Những chữ này…”

Cái kia chút phù văn tất cả đều là do từng cái thanh sắc văn tự tạo thành, tối nghĩa khó hiểu, tựa hồ ẩn chứa vô cùng quy tắc, vừa nhìn xuống, liền kinh sợ tâm thần.

Thanh Long Đồ đã không phải lần đầu tiên xuất hiện, nhưng Dương Thanh Huyền nhưng là lần đầu tiên tận mắt nhìn đến, hơn nữa như vậy tường tận, cho nội tâm hắn chấn động rất lớn.

Hắn nhìn cái kia vận công hình, nháy mắt một cái không nháy mắt, mặc cho thời gian trôi qua, hoàn toàn chìm đắm trong đó, tự tại vong ngã, phảng phất trong thiên địa chỉ còn dư lại một người một rồng, lẫn nhau nhìn chăm chú.

Không biết qua bao lâu, Dương Thanh Huyền thân thể run lên, chỗ mi tâm kiếm ấn lóe lên một cái, liền bắn ra vạn vệt sáng đến, hướng tới cả mặt phẳng ném đi.

Một thanh kiếm, hai thanh kiếm, ba thanh kiếm...

Cả Kiếm Trủng bắt đầu ở bình trên hồ hiện hình mà ra.

“Chuyện gì thế này?!”

Dương Thanh Huyền kinh hãi không ngớt, bỗng nhiên nhớ tới Mạc Kim Phong lời nói: “Này thiên không chi cảnh, có thể chiếu rõ tứ đại bản không, ngũ uẩn giai không.”

“Tứ đại bản không, ngũ uẩn giai không? Rốt cuộc là ý gì, là có thể mang người công pháp và Võ Hồn tất cả đều hiện ra soi sáng ra đến?!”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 268: Tràn Đầy Động Tác Võ Thuật

Liền ở Kiếm Trủng không ngừng giáng lâm đại địa thời khắc, cả Thiên Không Chi Kính đều chịu đến một loại không tên sức mạnh ảnh hưởng, kịch liệt rung động âm thanh ở Kính Địa mỗi một chỗ vang lên. Tự nhiên tiểu thuyết. |2

Dương Thanh Huyền cũng đã nhận ra, bình trên hồ gợn nước bắt đầu chấn động kịch liệt, giống như là muốn đổ nát giống nhau.

“Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

Dương Thanh Huyền không rõ, nhưng nhưng vạn phần cảnh giác, cả người nhảy lên một cái, đạp ở một thanh trên thân kiếm, lạnh lùng nhìn chăm chú lên bốn phía biến hóa.

…

“Đây là…”

Ở Kính Địa nơi nào đó, tương tự chấn động truyền đến, bình trên hồ sóng nước đãng xuất vô số gợn sóng, xen lẫn màu vàng ở bên trong, một mảnh phù quang nhảy kim.

Vu Khinh Nguyệt bình yên vô sự đứng ở bình trên hồ, quay đầu nhìn về “Tâm địa chấn” phương vị, cười khẽ nói: “Quả nhiên, Thiên Không Chi Kính bị áp chế sao?”

“Cái gì?!”

Mạc Kim Phong sắc mặt đột biến, hoảng hốt nói: “Lời này của ngươi là có ý gì? Dương Thanh Huyền Võ Hồn áp chế Thiên Không

Chi Kính? Không, không thể, tuyệt đối không thể!”

Hắn ngẩng đầu lên, hai con mắt một hồi hóa thành đỏ đậm, hướng về tâm địa chấn phương hướng nhìn tới.

Vu Khinh Nguyệt nở nụ cười xinh đẹp, tay phải bấm quyết, tay giơ lên, một đóa kim hoa từ lòng bàn tay bay vào bầu trời, sau đó tự mình phục chế, hóa thành tám đóa, một hồi phun thả ra, như liệt nhật lâm không, bắn ra vô biên ánh vàng, đâm người tai mắt.

“Đáng chết!”

Mạc Kim Phong hai mắt bị cái kia ánh vàng đâm một cái, chỉ cảm thấy đáy mắt một trận ** cực kỳ, mắt chỗ cùng, càng là một mảnh hư vô.

Hắn lập tức nhắm hai mắt lại, lạnh giọng nói: “Ta rốt cuộc hiểu rõ, ngươi đến ta này quấy rối, chính là sợ ta nhòm ngó Dương Thanh Huyền công pháp và Võ Hồn! Tràn đầy đều là động tác võ thuật a!”

Vu Khinh Nguyệt cười nói: “Từ xưa thâm tình không giữ được, chỉ có động tác võ thuật đắc nhân tâm.”

Mạc Kim Phong nhắm hai mắt, giận nói: “Ngươi nha đầu phiến tử này, triệt để làm tức giận ta, cho là ta làm thật không dám giết ngươi?!”

Vu Khinh Nguyệt kinh ngạc nở nụ cười, dưới chân bay khỏi bình hồ, lơ lửng giữa không trung, cười nhạt nói: “Ta nếu dám đến, tự nhiên là có nắm chắc rời đi.”

Mạc Kim Phong lạnh giọng nói: “Coi như lần này ngươi có thể thay Dương Thanh Huyền giấu diếm được đi, lần sau đây? Là ngươi giấu một đời sao?”

Vu Khinh Nguyệt nói: “Kim Phong đại nhân thử nghiệm dung hợp Thiên Không Chi Kính, có thật nhiều năm chứ? Căn cứ ta hiểu rõ, vào lúc này là không cách nào ly khai Kính Địa, bằng không liền kiếm củi ba năm thiêu một giờ. Ta sẽ không lại để Dương Thanh Huyền tới chỗ này.”

Mạc Kim Phong sắc mặt trầm xuống, nói: “Hơn nửa năm trước, Thiên Tông học viện bầu trời từng xuất hiện một đạo đáng sợ Võ Hồn uy thế, chẳng lẽ chính là Dương Thanh Huyền?”

Vu Khinh Nguyệt hơi thay đổi sắc mặt, đáy mắt xẹt qua kinh sắc, lúc trước cái kia một đạo vũ ý niệm dưới đầu, trực tiếp nghiền nát nàng mắt xanh, bị thương không nhẹ.

Nàng lắc đầu nói: “Đây chính là hiểu lầm, lúc trước chuyện này không có quan hệ gì với Dương Thanh Huyền.”

“Ta hiểu được.”

Mạc Kim Phong bình tĩnh nói ra, hai mắt đột nhiên mở ra, cười gằn nói: “Trong học viện ra như thế mấy cái thú vị học sinh, ta thật sự cảm thấy rất hứng thú đây. Ngươi cũng biết đạo ta tạm thời không thể ly khai Kính Địa, vì lẽ đó... Ngươi liền ở lại đây đi!”

Hắn năm ngón tay vân vê, bình hồ trong nháy mắt nổ mở, thủy quang tung toé dưới, trong đó hiện ra một cái vòng xoáy, vạn đạo mũi tên nước từ trong đó bắn vụt ra.

Vu Khinh Nguyệt ý cười không giảm, xanh miết ngọc vừa bấm ngón tay, một tấm phù văn màu vàng kẹp ở giữa ngón tay, nhẹ nhàng phiêu hạ xuống.

“Chỉ Xích Thiên Nhai!”

Lá bùa kia ở trước người bỗng nhiên bốc cháy lên, thịnh đại ánh vàng từ đó tăng vọt mà hiện, Vu Khinh Nguyệt trên thân cũng là phun thả lên một mảnh kim quang, vạn mũi tên xuyên thân mà qua, nhưng chỉ là bóng mờ, không một bắn trúng.

Vu Khinh Nguyệt bóng người ở ánh vàng hạ chậm rãi biến mất, cười nhạt nói: “Dương Thanh Huyền Võ Hồn, Kim Phong đại nhân vẫn là thiếu hiếu kỳ cho thỏa đáng, an an tâm tâm ở đây Kính Địa dung hợp Võ Hồn đi, còn có, này Kính Địa lại không thu hồi lời nói, liền muốn sụp đổ.”

Dứt lời, cả bóng người hoàn toàn biến mất không còn tăm hơi.

Mạc Kim Phong khuôn mặt trở nên âm trầm, ở Kính Địa nhiều năm như vậy, xưa nay chưa từng ăn hôm nay thiệt thòi, lại bị một học sinh xếp đặt một nói, hơn nữa còn là nữ tử.

Hắn đang sinh hờn dỗi, bỗng nhiên cả kinh, cả Kính Địa cũng bắt đầu rung động, bình trong hồ không ngừng có sóng nước nổ lên.

“Quả nhiên muốn sụp đổ! Dương Thanh Huyền Võ Hồn đến cùng là chuyện gì xảy ra?!”

Mạc Kim Phong vừa giận vừa sợ, đầy mặt đều là khó có thể tin, nhưng cũng không thể không tiếp thu trước mắt hiện thực.

Hắn vung tay lên, hò hét: “Vạn kính Quy Nguyên.”

Lập tức hai tay kết ấn, đặt trước ngực, vạn đạo phù văn từ bên trong bay ra, như kim quang hóa bướm, rơi vào trên mặt hồ, trong nháy mắt hòa tan trong nước.

Cả bầu trời hòa bình hồ, giống một kiện thủy quang ngưng tụ áo khoác, hướng về thân thể hắn nhanh chóng thu nạp lên.

Ở Kính Địa nội tu luyện vô số học sinh, bỗng nhiên chịu đến không gian đè ép, từng cái từng cái cả người rung động, trong miệng phun ra máu, thân thể bị bắn ra đi.

Chỉ thấy phía trên cung điện, không gian hoảng hoảng hốt hốt, thỉnh thoảng có học sinh bị phun ra ngoài, hoảng sợ kêu to, hướng tới bốn phương tám hướng vọt tới.

“Xảy ra chuyện gì? Lão tử đang muốn đột phá, đáng chết!”

“Lại đụng tới Kính Địa buồn bực, ta ngày mẹ ngươi!”

“Lão tử mới vừa vào định, em gái ngươi...”

Các loại oán giận âm thanh nổi lên bốn phía, từng đạo từng đạo bóng người từ bầu trời bay ra ngoài, rất là đồ sộ.

Dương Thanh Huyền cũng chịu ảnh hưởng, hiện Kính Địa đột nhiên biến mất, thân thể chịu đến lực lượng không gian mãnh liệt xông tới, liền bị chấn đi ra ngoài.

Cũng may hắn thân thể mạnh mẽ, chỉ cảm thấy ngũ tạng lục phủ một muộn, một hơi áp nhập thể nội, khó chịu một trận, là không sao.

Thân thể trên không trung xoay chuyển vài vòng, sau đó nhẹ nhàng rơi trên mặt đất.

Từ Kính Địa bên trong rung ra tới học sinh, lại có hơn ngàn người, tất cả đều là sắc mặt trắng bệch, bao nhiêu bị thương nhẹ.

“Xảy ra chuyện gì, đây là năm nay lần thứ ba.”

Cách đó không xa, một tên đệ tử đầy mặt nghi hoặc, tự nói nói: “Dĩ vãng ba năm cũng sẽ không có một lần, chẳng lẽ Kính Địa xảy ra vấn đề?”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Vị bạn học này, ta mới tới, không biết chuyện gì thế này?”

Cái kia học sinh liếc mắt nhìn hắn, nói: “Kính Địa là một chỗ không gian độc lập, cỗ có nhất định tính ổn định, làm tính ổn định gặp phá hoại thời điểm, liền sẽ đem tất cả học sinh bắn ra đến, bằng không đặt mình trong bên trong, khó bảo toàn an toàn.”

“Hóa ra là như vậy.”

Dương Thanh Huyền không nói gì nói: “Ta lần thứ nhất mới vừa đi vào, liền đụng tới vấn đề thế này, có thể đi đặt cược.”

Cái kia học sinh nghe vậy, đánh giá hắn mấy lần, cười nhạo nói: “Ngươi cũng đủ xui xẻo.” Dứt lời, liền xoay người mà đi, âm thanh xa xa truyền đến, nói: “Đi thôi, trong vòng vài ngày cũng sẽ không khôi phục.”

Quả nhiên, sau đó không lâu trong điện liền truyền đến âm thanh, nói: “Kính Địa tu sửa mười ngày, mười Thiên Hậu trở lại.”

“Mẹ, thật là xui xẻo!”

Bốn phía tất cả đều là tiếng chửi rủa, rất nhanh sẽ có đại lượng bóng người bay lên, hướng tới xa xa mà đi.

Dương Thanh Huyền cũng đang chờ ly khai, bỗng nhiên một đạo sát ý lạnh như băng truyền đến, khiến cho trong lòng hắn cứng lại, vạn phần cảnh giác, dừng bước.

“Rác rưởi, ngươi lại có thể thi vào nội viện, còn bước vào Chân Võ cảnh, thật để ta nhìn với con mắt khác a.”

Một luồng trời sinh cảm giác ưu việt, theo cái kia lạnh băng ngữ khí truyền đến.

Ở hơn mười trượng bên ngoài địa phương, Tả Hành đeo kiếm mà đứng, góc cạnh rõ ràng trên mặt, như che chở sương lạnh.

“Cắt.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, xoay người lại, hỏi: “Ngươi là ai?”

“Ngươi...!”

Tả Hành trong nháy mắt nổi giận, khí thế khổng lồ từ trên thân tán mở, dưới chân nổi lên gió xoáy, cát bay đá chạy.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 269: Hoa Mộc

Bốn phía còn chưa tan đi đi học sinh một hồi liền cảm ứng được chân nguyên gợn sóng, đều là kinh hãi chạy như bay lại đây, ở phía xa xem trò vui.

“Cái đó là... Tiềm Long Bảng đệ ngũ Tả Hành!”

“Tiểu tử kia là ai, lại dám trêu chọc Tả Hành, thật là muốn chết.”

“Mặc kệ tiểu tử kia là ai, đều chết chắc rồi, chà chà, Kính Địa bên trong, lại muốn nhiều một tia vong hồn.”

Đột nhiên hơn mười bóng người bay tới mà đến, chia hai phái, phân biệt rơi vào Dương Thanh Huyền cùng Tả Hành bên cạnh người.

Dương Thanh Huyền kinh nói: “Các ngươi...”

Tới có sáu người, chính là Liễu Thành, Mạnh Thụy, Nhạc Cường, Đỗ Nhược, Đoàn Vỉ Vỉ, Tiêu Phong.

Bọn họ đều ở Kính Địa bên trong tu luyện, không tên bị quăng đi ra, vừa phát hiện Dương Thanh Huyền, cũng là đều dũng cảm đứng ra.

Tiêu Phong đánh giá đối diện đằng đằng sát khí mấy người, cay đắng nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi làm sao chọc ‘Hoa Mộc’ người.”

Dương Thanh Huyền nghi hoặc nói: “Hoa Mộc?”

Đoàn Vỉ Vỉ nói: “Chính là nội viện một tổ chức danh xưng, Tả Hành chính là thế hệ này Hoa Mộc Lão Đại. Nói trắng ra là, cái tổ chức này vốn là Tả gia tổ tiên ở học viện thành lập, từng đời một truyền xuống rồi.”

Bảy, tám bóng người đều lạc sau lưng Tả Hành, tất cả đều sắc mặt khó coi, một người trong đó gọi nói: “Lão Đại, thế nào?”

Tả Hành lạnh lùng nói: “Có thứ cặn bã cặn bã muốn chết.”

Hoa Mộc mấy người đánh giá Dương Thanh Huyền, một người trong đó sắc mặt quái lạ, đột nhiên nói ra: “Dương Thanh Huyền?”

Ba chữ này vừa ra, phảng phất có cỗ ma lực giống như, mấy người đầy đủ đều đổi sắc mặt.

Bọn họ Hoa Mộc tổ chức, tự nhiên biết Tả Hành cùng Dương Thanh Huyền sự việc của nhau, lập tức nhíu mày lại.

Bốn phía cũng là một hồi sôi sùng sục.

“Dương Thanh Huyền? Chính là cái kia Vu Khinh Nguyệt tình nhân?”

“Nghe danh không bằng gặp mặt, hôm nay cuối cùng cũng coi như nhìn thấy Chân nhân, quả nhiên là một bộ tìm đường chết dáng dấp.”

“Thế giới này, thích nhất chính là đánh cái kia chút không biết tự lượng sức mình người mặt.”

“Ta nghe nói bọn họ còn có một trận chiến ước hẹn, không biết có thể hay không sớm.”

Các loại tiếng bàn luận truyền đến, lại có hơn mười tên Hoa Mộc người đi tới, tất cả đều là đứng sau lưng Tả Hành, không chút kiêng kỵ phóng thích khí thế của chính mình. Một hồi liền cho

Mạnh Thụy đám người mang đến áp lực thật lớn.

“Lão Đại, nếu là ngươi không tiện xuất thủ, liền để cho ta tới đi.”

Hoa Mộc bên trong, một tên cao gầy áo xám nam tử đi ra, khuôn mặt thon gầy cay nghiệt, thân hình như kiếm, cho người ta một loại ác liệt cảm giác.

Một tên độc nhãn học viên lạnh lùng nói: “Để Ngô Hoằng dạy dỗ hắn một chút cũng tốt, người sang ở có tự mình biết mình, miễn cho còn thật sự coi chính mình có tư cách cùng Lão Đại động thủ. Dạng này người mới, hàng năm đều phải chết mấy trăm.”

“Hì hì, quá mất mặt á!”

Cái kia độc nhãn bên cạnh người một tên hoa bào nữ tử che miệng cười trộm, nói: “Thế giới này, không dựa vào thực lực, dựa vào khuôn mặt tán gái, đều là đùa nghịch lưu manh, thật mất mặt. Lão Đại sẽ đáp ứng đánh với ngươi một trận, hoàn toàn là bận tâm Vu Khinh Nguyệt mặt mũi, chăm sóc cho cô gái tâm tình, ngươi không biết thật sự coi chính mình có tư cách cùng Lão Đại một trận chiến chứ? Hì hì, thật là mất mặt a, nếu ta là người đàn ông này, ta liền đập đầu chết, dạng này tiểu bạch kiểm cũng chỉ có thể lừa gạt một chút thiếu nữ ngu ngốc.”

Độc nhãn cười gằn nói: “Mị quyên, ngươi không muốn đánh như vậy kích nhân gia mà, tiểu tử này vắt óc tìm mưu kế đòi Vu Khinh Nguyệt hài lòng, cũng là rất không dễ dàng.”

“Tất cả im miệng cho ta!”

Tả Hành đột nhiên giận dữ, khuôn mặt trở nên âm trầm, độc nhãn cùng mị quyên đều lập tức ngậm miệng, không dám nói nữa.

Tả Hành nhìn bốn bề vài lần, vẫn chưa nhìn thấy Vu Khinh Nguyệt bóng người, lạnh giọng nói: “Tốt, Ngô Hoằng ngươi đi giáo huấn hắn đi, để hắn hiểu được một chút làm người mới đạo lý.”

“Vâng, Lão Đại!”

Ngô Hoằng liếm môi một cái, lặng lẽ cười nói: “Đáng tiếc đạo lý này hắn hiểu quá muộn, nếu như chết rồi có ký ức lời nói, nhớ vững vàng khắc ở trong đầu, mang tới đời sau đi thôi!”

Dứt tiếng, hắn liền bước chân lóe lên, bóng người như kiếm, trong nháy mắt liền xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trước mặt, tốc độ nhanh chóng, cơ hồ là trong nháy mắt.

Một thanh tám thước nhiều dài đại kiếm, so với Ngô Hoằng cả người đều dài, bỗng dưng mà ra, tại chỗ chính là dựng thẳng bổ xuống!

“Ầm!”

Dương Thanh Huyền nắm lấy Đấu Quỷ Thần, chặn ở trước người.

Song kiếm chạm vào nhau phía dưới, một mảnh kiếm khí bắn mở, ác liệt như cắt. Chung quanh Mạnh Thụy đám người, đều là cả người chấn động, khó kháng kiếm kia uy, vội vàng lùi tán.

“Chết đi!”

Ngô Hoằng mặt âm trầm, hét lớn một tiếng, tay cầm cự kiếm nghiêng người lên trước, thân kiếm kia đè xuống, nặng như Thái Sơn. Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, thân thể bị áp không ngừng hướng về sau đi vòng quanh.

Hai người kiếm khí tán mở, thổi hắn áo bào bay phần phật.

“Hừ.”

Trượt hơn mười trượng xa về sau, Dương Thanh Huyền đột nhiên lạnh rên một tiếng, hai tay hơi dùng sức, nắm lấy Đấu Quỷ

Thần đội lên đi lên, đem cự kiếm lực lượng gánh vác.

“Ừm?”

Ngô Hoằng hơi nhướng mày, trong mắt bắn ra sát khí, lạnh giọng nói: “Ngươi này giun dế, có thể gánh vác ta một chiêu kiếm, để ta rất là bất mãn đây.”

Học viên bốn phía kinh hô lên, một người nói: “Gánh vác! Làm sao có thể có thể? Ngô Hoằng nhưng là Tiềm Long Bảng trên thứ hai Thập Nhất cường giả, cũng là Hoa Mộc thành viên nòng cốt!”

Tên còn lại nói: “Còn chưa bắt đầu đây, ngạc nhiên cái gì? Ngô Hoằng còn chưa bắt đầu phát lực đây, sợ là nghĩ nhiều bị hành hạ tiểu tử này, cho Tả Hành xả giận.”

Dương Thanh Huyền không nói gì, cười nhạo nói: “Thật là một đại ngu ngốc, ngu ngốc hàng năm có, năm nay đặc biệt nhiều!”

Dứt lời tay trái giơ lên, hai ngón khép lại, một chút óng ánh mang ẩn hiện đầu ngón tay, trình phá trúc tư thế, liền hướng Ngô Hoằng trên mặt nhấn tới.

Ác liệt chỉ mang như kiếm khí lăng không, bay tập mà đến, tách rời gương mặt đau đớn.

Ngô Hoằng cả kinh, đại kiếm run lên, kiếm khí ở trên thân kiếm bộc phát ra, đem Dương Thanh Huyền một hồi chấn động lùi lại mấy bước.

Bỗng nhiên, trên bầu trời ngưng tụ ra một đoàn sấm sét, đột nhiên bay tập mà rơi.

Ngô Hoằng nâng kiếm lên đến, đem chính mình ngăn ở sau đó.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Liên tiếp tiếng nổ tung, chấn động đến mức trên thân kiếm ánh chớp lấp loé.

Đỗ Nhược đám người tất cả đều vây tiến lên, lấy nhất định phương vị đứng ở Ngô Hoằng bốn phía, thành vây công trạng thái.

“Ha ha, Ngô Hoằng cũng bị bầy kiến cỏ này gặm, thật muốn nhìn một chút hắn bị đánh thảm dáng vẻ a, tỉnh hắn mỗi ngày một bộ cao lãnh dáng dấp.”

Hoa Mộc trong mấy người, một cô gái che miệng mà cười.

Cái kia độc nhãn châm chọc một tiếng, nói: “Giun dế nhiều hơn nữa cũng không thể cắn chết tượng, nguyện vọng của ngươi muốn tan vỡ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi đều để mở, một mình ta đã đủ.”

Đỗ Nhược nói: “Không muốn cậy mạnh, chúng ta cùng ngươi cùng tiến cùng lui!”

Nhạc Cường cũng là hò hét: “Đúng, đồng sinh cộng tử, đồng thời tiến thối!”

Mạnh Thụy nói: “Đây cũng không phải là đơn đả độc đấu luận võ, không cần hành động theo cảm tình, cũng không cần để ý cái gì mặt mũi.”

Mấy người đều cho rằng Dương Thanh Huyền là cậy mạnh hoặc là mặt mũi không bỏ xuống được.

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, nhưng nội tâm vẫn là nổi lên một dòng nước ấm.

“Đã như vậy, vậy các ngươi liền chết chung đi!”

Ngô Hoằng sắc mặt chìm xuống, đại kiếm vung lên, nguyên bản Dương Thanh Huyền ngăn trở hắn một chiêu kiếm, liền để hắn cảm thấy đặc biệt thật mất mặt, hiện tại lại bị một đám tân sinh vây công, càng là lên cơn giận dữ, một dưới thân kiếm dùng mười phần công lực, không chút lưu tình chém ngang mà đi, kiếm thế càng bao phủ toàn bộ bảy người!

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 270: Tình Chỗ Chuông, Không Thể Vì Lẽ Đó

Dương Thanh Huyền trong mắt phát lạnh, sát tâm nổi lên, Đấu Quỷ Thần đồng thời, chính muốn chém giết Ngô Hoằng, bỗng nhiên một bóng người bay lượn mà đến, hắn sửng sốt một chút, liền thả ra trong tay đại kiếm. Tự nhiên tiểu thuyết. |2

"Ầm!"

Chỉ nghe đạo một tiếng tiếng vang lanh lảnh, Ngô Hoằng đại kiếm bị một cái chân đá lên, kiếm khí chém hướng thiên không, vẽ ra một đạo mấy trượng dài ánh kiếm.

Bên trong vòng chiến đã nhiều thêm một bóng người, phong thái hiên ngang, doanh doanh mà cười, nói: "Tất cả mọi người là bạn học, cần gì chứ."

Người kia ngọc thụ lâm phong, đứng chắp tay, chính là Trần Đình.

Tả Hành giận nói: "Trần Đình, ngươi dám quản chuyện của ta?!"

Trần Đình cười nói: "Đây không phải quản hay không, mà là khuyên giải. Tất cả mọi người là bạn học, ngẩng đầu không gặp cúi đầu gặp, cần gì chứ."

Độc nhãn lạnh lùng nói: "Lời này của ngươi liền sai rồi, nếu có một bên chết, cũng không cần tạm biệt!"

Trần Đình lạnh nhìn sang, nói: "Ngươi là đầu nào chó? Ta cùng chủ nhân nhà ngươi nói chuyện, lúc nào đến phiên ngươi mở miệng?”

“Ngươi…!”

Độc nhãn giận dữ, nhưng lại kiêng kỵ Trần Đình, chỉ có thể trợn mắt nhìn.

Tả Hành mặt âm trầm, nói: “Ngươi thật muốn nhúng tay ta cùng Dương Thanh Huyền sự việc của nhau?”

Trần Đình than thở nói: “Coi như ta không ra tay, cũng có cái khác người muốn xen vào.”

Dứt tiếng, một đạo tiếng hét phẫn nộ truyền đến, “Tả Hành, ngươi dám động bằng hữu ta!”

Một bóng người xinh đẹp xông vào trong trận, chính là Tô Anh, đầy mặt vẻ giận dữ.

Tả Hành biến sắc mặt, biết Quận chúa xuất hiện, hôm nay cũng lại không làm gì được Dương Thanh Huyền, chỉ được cười gằn nói: “Hảo ngươi cái Dương Thanh Huyền, lần lượt trốn ở nữ nhân sau lưng, ngươi đời này cũng cứ như vậy!”

Dương Thanh Huyền híp mắt cười nói: “Chà chà, ta đồng ý, ta thích, trốn ở nữ nhân phía sau thật tốt a, ngẫm lại rất vui vẻ.”

Tả Hành giận dữ, mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Còn có ba tháng, chính là ngươi ta ước định kỳ hạn, đáng tiếc ngươi sống không tới cá cược.”

Mị Quyên chế giễu nói: “Mất mặt nam nhân, còn hai tháng chính là Tiềm Long Bảng bài vị chiến, Hoa Mộc người sẽ ở cuộc thi vòng loại bên trong liền đem ngươi giết, hì hì, trừ phi ngươi nhát gan đến liền cuộc thi xếp hạng cũng không dám tham gia, khanh khách, vô dụng nam nhân!”

Dương Thanh Huyền nói: “Bình thường nữ nhân hoài nghi ta ‘Năng lực’ thời điểm, ta đều rất tình nguyện làm cho các nàng mở mang kiến thức một chút ta ‘Năng lực’. Nhưng cũng tiếc, ngươi quá xấu, ta thực sự không cứng nổi.”

“Ngươi...!” Mị Quyên nổi giận đan xen, cắn răng nói: “Các ngươi chết đi!”

Tả Hành mang theo Hoa Mộc người đi.

Ngô Hoằng quay đầu lại chỉ vào Dương Thanh Huyền, lạnh giọng nói: “Lần này coi như số ngươi gặp may, cuộc thi xếp hạng bên trên, lấy ngươi đầu người!”

Dương Thanh Huyền cười nhạt, không tỏ rõ ý kiến.

Mọi người thấy náo nhiệt không còn, tất cả đều cảm thấy vô vị, thở dài vài tiếng, liền toàn bộ tản đi.

Trần Đình nhìn Hoa Mộc người rời đi, ngưng âm thanh nói: “Cái kia Ngô Hoằng trên Tiềm Long Bảng xếp hạng hai Thập Nhất, Mị Quyên xếp hạng thứ mười tám, độc nhãn xếp hạng thứ mười hai, đều là phi thường vướng tay chân nhân vật, ngươi phải cẩn thận.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta rất hiếu kì, ngươi xếp hạng thứ mấy?”

Trần Đình cười khổ một tiếng, nói: “Thứ Thập Nhất.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia cũng rất mạnh, vừa lúc ở Phương Thần về sau.”

Tô Anh nói: “Dương Thanh Huyền, cái kia Tiềm Long Bảng chi tranh ngươi cũng đừng tham gia, tuy rằng đáng tiếc, nhưng cũng không có gì ghê gớm. Ta tìm ta cha, để hắn điều tiết ngươi cùng Tả Hành cá cược, đem nó thủ tiêu.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ngươi cho rằng ta không tham gia bài vị chiến liền an toàn sao?”

Tô Anh trong đôi mắt đẹp xẹt qua háo sắc, bận bịu nói: “Ngươi có thể ở lại Tấn vương phủ, Tả Hành tuyệt không dám bắt ngươi thế nào.”

Này vừa nói, xung quanh mấy người đều là sắc mặt cổ quái, ở lại Tấn vương phủ, lời này từ một cô gái trong miệng nói ra, bao nhiêu để người cảm thấy có điểm ý vị sâu dài.

Còn có một chút không đi học sinh, cũng ngạc nhiên một hồi, dừng bước lại, quay đầu lại.

Dương Thanh Huyền cười to nói: “Ha ha, thật là một nha đầu ngốc. Nói như vậy, liền giống như Tả Hành nói, ta cả đời cũng phải trốn ở nữ nhân sau lưng nha.”

Nhìn Tô Anh tràn đầy dáng dấp lo lắng, không nhịn được vỗ xuống đỉnh đầu của nàng, nói: “Yên tâm đi, ta không có việc gì.”

Tô Anh cả người run lên, như điện lưu chợt hiện lên, lớn như vậy, ngoại trừ phụ thân bên ngoài, còn từ không có người như vậy quay quá đỉnh đầu của nàng.

Trần Đình đám người càng là há to mồm, một hồi bị dại ra, dưới cái nhìn của bọn họ, loại hành vi này không chỉ có là nam nữ trao nhận không thân, càng là phạm thượng, là tử tội.

Cái kia chút còn chưa tan đi đi nội viện học sinh cũ, tương tự từng cái từng cái ngây người như phỗng, há hốc mồm nhìn.

Tô Anh hai gò má một hồi ửng đỏ, cúi đầu, nỉ non nói: “Kỳ thực, ngươi cùng Tả Hành kết thù kết oán căn nguyên hay là bởi vì Vu Khinh Nguyệt. Đại trượng phu bo bo giữ mình, vì một cô gái, để cho mình trở nên chật vật như vậy, đáng giá không? Vì lẽ đó... Ngươi...”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, khẽ mỉm cười, thu hồi tay đến, nói: “Tình chỗ chuông, không thể vì lẽ đó.”

Tô Anh thân thể run lên một cái, rất nhanh sẽ khôi phục lại yên lặng, dụi dụi con mắt, lại lần lúc ngẩng đầu lên, đã là nụ cười Minh Lãng, chỉ là viền mắt có chút ửng đỏ.

Nàng mỉm cười cười nói: “Gió có chút lớn.”

Đoàn Vỉ Vỉ đám người, hoàn toàn xúc động, đều là bắt đầu trầm mặc, bầu không khí càng có vẻ hơi ngột ngạt.

Trần Đình cười ha ha, đánh vỡ bầu không khí, nói: “Hôm nay lại đến phiên ta tuần trường học, đến, đều chớ ngu đứng, theo ta đồng thời trực ban đi.”

Tô Anh lắc đầu nói: “Không được, ta có việc trước về Vương phủ.”

Dứt lời, nhìn Dương Thanh Huyền một chút, trực tiếp thẳng mà đi.

Mọi người lại lâm vào lặng lẽ.

Đoàn Vỉ Vỉ đột nhiên nói ra: “Dương Thanh Huyền, ở trong học viện, ta là Quận chúa bằng hữu tốt nhất, nàng mặc kệ chuyện gì đều sẽ nói với ta. Vì lẽ đó, giữa các ngươi một chuyện, ta cũng là biết đến. Ngươi có phải hay không đối với chuyện ngày đó lòng có khúc mắc?”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Làm sao có thể có thể, ngươi suy nghĩ nhiều.”

Đoàn Vỉ Vỉ theo dõi hắn, lạnh lùng nói: “Không có khúc mắc vậy thì tốt rồi, Quận chúa nơi nào không sánh được Vu Khinh Nguyệt rồi? Ngoại trừ thực lực không kịp cái kia yêu nữ bên ngoài, luận thân phận, tướng mạo, khí chất, căn bản cũng không thua cái kia yêu nữ.”

Tất cả mọi người là kinh hãi, đầu đầy mồ hôi lạnh.

Trước Tô Anh mềm mại thái độ, cũng làm người ta mơ tưởng viển vông, hiện tại Đoàn Vỉ Vỉ trực tiếp đem cảm tình làm rõ, để mọi người đoán thử xem tìm được chứng minh, đều là vừa sợ lại ao ước.

“Ta ngày, dựa vào cái gì?!”

Liễu Thành mấy người còn tốt, cái kia chút vây xem học sinh cũ, một hồi liền nổ tung, đều là ghen tỵ hai mắt phun lửa.

“Điền soái, ngươi không phải nói Quận chúa đối với ngươi thú vị sao? Làm sao từ đầu đến cuối, Quận chúa đều không có nhìn ngươi một chút?”

“Đúng vậy a, ba tháng trước, trong sân trường ngẫu nhiên gặp gỡ, Quận chúa còn đối với ta nở nụ cười, không nghĩ tới càng bị tiểu tử này cướp đi! Ta muốn giết hắn!”

“Muốn giết hắn còn chưa tới phiên ngươi đi, Quận chúa hộ hoa sứ giả cũng không so với Vu Khinh Nguyệt thiếu.”

Bốn phía truyền đến các loại nghị luận, còn có rõ ràng địch ý cùng sát khí, Dương Thanh Huyền một hồi lại quấn vào vòng xoáy trung tâm, không khỏi nở nụ cười khổ, sờ một cái sống mũi, nói: “Ta vẫn chỉ là cái bảo bảo, nghe không hiểu ngươi đang nói cái gì. Trần Đình, chúng ta đi tuần trường học đi.”

Dứt lời, không nói lời gì, lôi kéo Trần Đình liền mau mau rời đi.

Đoàn Vỉ Vỉ tức giận giậm chân, ở phía sau mắng to nói: “Kẻ nhu nhược! Xú nam nhân!”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 271: Đứa Nhỏ

Dương Thanh Huyền mắng nhau âm thanh trí nhược võng nghe.

Mạnh Thụy mấy người cũng đều cúi đầu, đuổi theo Dương Thanh Huyền đi.

Cái kia chút vây xem học sinh cũ, thấy Dương Thanh Huyền cùng với Trần Đình, không dám mạo hiểm nhưng lên trước gây chuyện.

Nhưng việc này nhưng như như phong bạo, đi qua miệng của bọn hắn, một hồi liền ở học viện truyền ra.

Trần Đình cũng là vạn phần phiền muộn, nói: “Ta thực sự không nhìn ra ngươi làm sao có lớn như thế mị lực, luận tu vi gia thế, ta đều ở ngươi bên trên, luận nhan sắc càng là thắng ngươi gấp trăm lần, tại sao học viện tứ đại mỹ nữ ta một cái đều không có? Ngươi nhưng có thể đồng thời pha được hai cái?”

Mấy người khác cũng là vểnh tai lên tới nghe.

Dương Thanh Huyền nói: “Rất hiển nhiên, ngươi một mực sống ở ảo giác của chính mình bên trong.” Hắn kéo mở lời đề, nói: “Trần Chân không có sao chứ?”

Trần Đình nói: “Giết cái rác rưởi mà thôi, không tính sự, chính là phiền phức chút, ít nhất phải bị u cấm một tháng, cũng tốt, để hắn dưỡng dưỡng tâm, chuẩn bị tiếp xuống bài vị chiến.”

Nói đến đây, Trần Đình nghiêm nghị nói: “Ngươi thật sự dự định tham gia bài vị chiến? Hoa Mộc người nhất định sẽ nghĩ biện pháp chơi chết ngươi.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Các ngươi lo lắng sự, ta căn bản là không có để ở trong lòng, thậm chí chưa bao giờ nghĩ tới.”

Mấy người đều là sững sờ, một luồng bất phàm khí tức từ trên thân Dương Thanh Huyền truyền đến, khiến cho trước mắt người này đột nhiên có chút xa lạ.

Trần Đình cười khổ nói: “Ta không biết ngươi từ ở đâu ra tự tin, đã ngươi ý chí đã quyết, vậy ta cũng không khuyên nữa, tất cả cẩn thận.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Trần Đình, ta có một việc muốn nhờ ngươi. Ta cần đại lượng linh thạch, mà lại là Dương Linh Thạch.”

Trần Chân nói: “Cung cấp đại lượng linh thạch khẳng định không thành vấn đề, nhưng Dương Linh Thạch… Sợ là có chút phiền phức, dù sao vật ấy cực nhỏ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta biết nơi nào có đại lượng Dương Linh Thạch.” Hắn nghĩ tới rồi Đại La thương hội, lúc này đem Tĩnh Vân Quốc đi dạo thương hội sự giản lược nói một lần.

Trần Đình nghe xong, nói: “Ngươi biết nguồn cung cấp lời nói liền dễ làm, Thương Nam Quốc cũng có Đại La thương hội cửa hàng chi nhánh, ta lập tức để người đi đại lượng chọn mua, mặc dù không có trữ hàng, bằng nhanh nhất độ chạy tới Tĩnh Vân Quốc, đi tới lời nói nửa tháng thời gian liền có thể lấy được.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đa tạ.”

Trần Đình cười nói: “Ngươi ta trong lúc đó, còn khách khí làm gì.”

Trên thực tế, hắn cũng không phải Thường Nhạc ý thi ân ở Dương Thanh Huyền, đối mặt như vậy một ngôi sao đang mới nổi, bao nhiêu thế lực muốn dành cho ân huệ mà không thể được.

Dương Thanh Huyền ý nghĩ vô cùng đơn giản, định đem Hoàng Thế Ấn lại rèn luyện một phen, đồng thời đem Lục Dương Chưởng tu luyện đến đại thành, tranh thủ ở bài vị chiến bắt đầu vọt tới trước đánh tới Chân Võ trung kỳ.

Mấy người vòng quanh trường học đi rồi nửa vòng, bất giác đi tới học viện trước cổng chính, chỉ thấy vây quanh một vòng người, rộn rộn ràng ràng, tựa hồ còn tại cãi vã cái gì.

Trần Đình nhíu mày lại, hiện tại hắn giữa lúc giá trị tuần trường học, liền nói: “Đi lên xem một chút.”

Mấy người chen mở đoàn người, chỉ thấy học viện trước cửa đứng đấy một cái béo trắng đứa nhỏ, đứa bé kia đúc từ ngọc, một thân áo đỏ, béo ị khuôn mặt nhỏ, nho đen giống như con mắt mười phần linh động.

Nguyên bản một bộ phi thường đáng yêu hình ảnh, nhưng đứa bé kia dưới chân càng giẫm lên một người, máu me khắp người, hiển nhiên bị trọng thương, mặt hướng xuống nằm trên mặt đất, không phân biệt khuôn mặt.

Trên mặt đất loang loang lổ lổ, khắp nơi là chiến đấu dấu vết, từ dấu hiệu đến xem, hiển nhiên là tiểu hài này đem nam tử đánh ngã, có thể đứa nhỏ này... Béo mập béo mập, mới bảy, tám tuổi.

Trần Đình cau mày nói: “Xảy ra chuyện gì?”

Một tên vây xem học viên thấy hắn khí độ bất phàm, bận bịu nói: “Có người tới khiêu chiến học viện chúng ta!”

“Trần Đình, là Trần Đình đến rồi.”

Có người nhận ra hắn, lúc này kêu lên, trong thanh âm tràn ngập vui sướng, nói: “Lần này tiểu tử này chết chắc rồi!”

Trần Đình sửng sốt một chút, lập tức mắng nói: “Hoang đường!” Hắn hướng đứa bé kia nói ra: “Người bạn nhỏ, người lớn nhà ngươi đây?”

Đứa bé kia hừ một tiếng, vung lên béo mập nắm đấm liền đánh đi qua, hình tượng mười phần đáng yêu.

“Cẩn thận!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên hét lớn một tiếng.

Trần Đình vốn không hề để ý, nghe Dương Thanh Huyền hét một tiếng, đồng thời võ giả bản năng để hắn cảm nhận được một luồng dị thường nguy hiểm, không khỏi hoàn toàn biến sắc, chợt quát một tiếng, một chiêu Tinh Quyền đánh tới!

“Ầm ầm!”

Tinh Quyền phía dưới, vạn tinh ẩn hiện, vô số quang điểm ở quyền phong hạ nứt ra, hướng tới đứa nhỏ bao phủ mà đi.

Cái kia béo trắng hài tử, ở cú đấm này hạ hiện ra đến mức dị thường nhỏ yếu cùng bất lực.

Nhưng khiến người trợn mắt hốc mồm là, cái kia béo mập một quyền dưới, lại đem Tinh Quyền kình khí cản lại, một nguồn sức mạnh vô hình hiện lên ở đôi bàn tay trắng như phấn trước, đánh ra ngoài, ép vào Tinh Quyền ánh quyền bên trong, đồng thời xuyên thấu mà qua!

“Cái gì!”

Trần Đình con ngươi co rụt lại, tràn đầy hoảng sợ vẻ mặt, một quyền của mình dù chưa dùng tới toàn lực, nhưng cũng đủ để

Băng Sơn Liệt Thạch, làm sao có thể có thể bị một cái tám tuổi đứa nhỏ, cái kia nhìn như người hiền lành một quyền cho xuyên thủng?!

“Oành!”

Không kịp ngẫm nghĩ nữa, cái kia lực vô hình đánh nát Tinh Quyền, đột nhiên oanh trên người Trần Đình.

“Phốc!”

Một ngụm máu lớn phun ra ngoài, Trần Đình liền lùi mấy bước, trên mặt hoàn toàn trắng bệch.

“Ngươi thế nào?!”

Dương Thanh Huyền một bước đi tới, đỡ lấy hắn.

Trần Đình lắc lắc đầu, nói: “Ta không sao.” Nhưng đầy mắt vẻ hoảng sợ, nhìn đứa bé kia, hoàn toàn không có cách nào lý giải.

Học viên bốn phía càng là sôi sùng sục, “Sao lại thế! Tiềm Long Bảng thứ Thập Nhất Trần Chân dĩ nhiên thất bại!”, “Mà lại là bị một quyền đánh bại, chuyện này...”

Các loại kinh hoảng cùng tiếng chất vấn nổi lên bốn phía.

Cái kia béo mập em bé hình tượng, một hồi liền hóa thành như ma quỷ, khiến cho người run rẩy.

Đứa bé kia lớn tiếng gọi nói: “Thiên Tông học viện cũng chỉ có các ngươi những này rác rưởi sao? Cái gì bắc năm nước đệ nhất học viện, ta nhổ vào! Các ngươi Tiềm Long Bảng đệ nhất U Dạ đây? Gọi hắn đi ra nhận lấy cái chết!”

Đứa nhỏ âm thanh mười phần non nớt, nhưng lại nghe mọi người giận dữ.

Một người mắng nói: “Liền ngươi này thằng nhóc, còn muốn khiêu chiến U Dạ, mau mau chạy về nhà đi đi! Nếu là U Dạ thật sự đến rồi, ngươi liền đi không được!”

Đứa nhỏ hừ một tiếng, lạnh lùng nói: “Một đám không bản lãnh rác rưởi, không một người đánh thắng được ta, lại không đi gọi U Dạ tới. Nói vậy cái kia U Dạ đã sớm trong bóng tối rình coi thực lực của ta, sợ đến trốn đi.”

Mọi người càng là giận không nhịn nổi, tiếng mắng càng to lớn hơn, nhưng nhưng không ai dám lên trước.

Dương Thanh Huyền lên trước nói: “Đứa nhỏ, ngươi từ đâu đến? Tên gọi là gì?”

Đứa nhỏ nói: “Ta xưa nay nơi tới.”

Dương Thanh Huyền mắng nói: “Ta đến em gái ngươi! Ngươi có phiền hay không a? Nói cho ngươi chuyện đứng đắn, con mẹ nó ngươi cùng ta kéo con bê, ngươi có thời gian phần lớn là chứ? Ta hỏi ngươi, một cân sắt trọng vẫn là một cân cây bông trọng?”

Đứa nhỏ nghĩ một hồi, nói: “Một cân sắt nặng.”

Dương Thanh Huyền lắc ngón tay, nói: “Đều là một cân, đương nhiên như thế trọng. Ta hỏi lại ngươi, viện trưởng nhi tử xưa nay không gọi Viện trưởng ba ba, tại sao?”

Đứa nhỏ nhíu chặt lông mày, nói: “Bởi vì bọn họ phụ tử có cừu oán.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Bởi vì cái này Viện trưởng là nữ.”

Đứa nhỏ: “...”

“Ha ha!”

Bốn phía tất cả đều hống cười lên.

Đứa nhỏ nổi giận không ngớt, phấn bạch trên gương mặt tràn đầy đỏ ửng, giận nói: “Ngươi đùa bỡn ta!”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 272: Cao Đạt

Dương Thanh Huyền thấy hắn bạo nộ rồi, vội vàng xua tay, cười nói: “Đừng lửa, đừng lửa, chúng ta trở lại. Chim nhạn tại sao hướng nam bay?”

Đứa nhỏ nói: “Cái này ta biết, đi về phía nam bay muốn đi qua mùa đông.”

Dương Thanh Huyền hai tay ở hai bên xếp đặt dưới, cười nói: “Ta hỏi là tại sao hướng nam bay, bởi vì dùng chân đi quá chậm, vì lẽ đó phải bay.”

“Ha ha!”

Bốn phía tất cả đều là cười phá lên.

Có người nhận ra Dương Thanh Huyền, cao giọng thét lên nói: “Là hắn, là học viện công địch Dương Thanh Huyền.”

“Lợi hại, cho chúng ta học viện tranh sáng, mặt dài!”

“Đứa nhỏ liền thông minh này, còn dám tới khiêu chiến ta Thiên Tông học viện, cút nhanh lên đi!”

Dương Thanh Huyền phất phất tay, cười nói: “Người bạn nhỏ, về nhà nhiều đọc mấy năm sách trở lại đi.”

“A...! Ngươi dám đùa ta, ta muốn giết ngươi!”

Đứa nhỏ lúc này mới cảm thấy mình bị đùa nghịch, tức giận đến cả người đỏ chót, “A a” ngửa mặt lên trời kêu to lên.

Mọi người trào phúng âm thanh một hồi tuy nhiên rồi dừng, đều là hoảng sợ nhìn đứa bé kia phía sau, một cái cao bảy, tám trượng cự ảnh chẳng biết lúc nào nổi lên, thân thể khổng lồ, đầu mọc hai sừng, không thấy rõ diện mạo.

Đứa nhỏ giận nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, sắc mặt biến thành đen hạ xuống, một quyền đánh đi qua.

Sau lưng bóng mờ theo một quyền đánh ra, cùng đứa bé kia nắm đấm cơ hồ trọng chồng lên nhau, trong không khí đãng xuất thanh sắc sóng gợn.

“Cái kia bóng mờ là cái gì?!”

Mọi người tất cả giật mình, nhất thời rõ ràng tiểu hài này lợi hại bí mật.

Dương Thanh Huyền mấy người càng là hoàn toàn biến sắc, bọn họ ở quyền kia gió chính diện, bị áp khó có thể nhúc nhích, mặt đất đều bị đánh nứt mở.

Nhạc Cường mấy người càng là mặt không có chút máu, ở đây cường đại uy thế dưới, khó có thể chống lại.

Trần Đình hét lớn nói: “Đi mau!”

Hắn mạnh mẽ động thân, xông lên trên, muốn chống đỡ một quyền kia, cho mọi người tranh thủ đào tẩu thời gian.

Nhưng đã thấy điện quang lóe lên, Dương Thanh Huyền đã vọt tới phía trước, Đấu Quỷ Thần một trảo mà ra, chém tới!

“Dương Thanh Huyền!”

Trần Đình kinh hô một tiếng.

“Ầm ầm!”

Đại kiếm chém ở nắm đấm kia bên trên, đáng sợ bão táp một hồi tóe mở, Dương Thanh Huyền "Ầm", "Ầm", "Ầm" liền lùi lại ba bước, mỗi một lần đều mạnh mẽ giẫm vào đại địa, chấn động lên đại lượng đá vụn.

Ở Dương Thanh Huyền quanh thân, một tầng kiếm khí bị quyền kình áp thay đổi hình, tựa như một tầng màng mỏng, như áo giáp giống như bao trùm ở trước người.

Tuy rằng yếu hạ phong, nhưng nhưng đem này đáng sợ một quyền đón lấy!

"Chuyện này..."

Trần Đình bọn người là trợn mắt ngoác mồm, khó có thể tin nhìn, Dương Thanh Huyền trên da thịt lập loè lưu quang, chính là thân thể lực lượng vung tới cực hạn dáng vẻ.

Đứa nhỏ giận nói: "Chẳng trách dám đùa ta, nguyên lai thật sự có tài, có thể đỡ lấy ta một quyền!"

Dương Thanh Huyền thân thể khẽ run, đã đạt đến cực hạn, cắn răng nói: "Đứa nhỏ, ngươi đến cùng là ai?"

Đứa nhỏ lạnh lùng nói: "Ta gọi Gundam, hôm nay đến chính là muốn đem các ngươi Thiên Tông học viện cao thủ toàn bộ đánh bại! Từ nay về sau, bắc năm nước đệ nhất học viện tên tuổi, liền chắp tay nhường cho ta Vân Xuyên học viện đi!"

"Vân Xuyên học viện?!"

Xung quanh người tất cả giật mình, lại là đều là năm đại học viện một trong Vân Xuyên học viện!

Hơn nữa Vân Xuyên học viện lúc nào ra đáng sợ như vậy một đứa bé?

Tiểu hài này nhìn qua bất quá bảy, tám tuổi, liền có uy năng như thế, tiếp qua mười năm tám năm, cả năm đại học viện, ai vẫn là hắn địch thủ?

Cao Đạt thu hồi nắm đấm đến, hét lớn nói: “Ăn nữa ta một quyền!”

Nho nhỏ năm ngón tay nắm chặt, phía sau to lớn bóng mờ càng ngưng thật mấy phần, sức mạnh đáng sợ từ nắm đấm kia bên trên truyền ra đến, nắm đấm không khí chung quanh vậy lại đi ra sắc bén tiếng hú.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, hò hét: “Đều sắp đi!”

Dứt lời, Đấu Quỷ Thần giương lên, Hạo Nhiên Kiếm ý đột nhiên tăng lên đến cực hạn, mãnh liệt vỗ xuống!

Trần Đình cũng là hét lớn nói: “Các ngươi đi mau!”

Hướng phía trước vọt một cái, tương tự là quyền thế giương mở, vô số tinh mang ở quyền phong trên hóa ra, nương theo lấy Dương Thanh Huyền kiếm khí, sau đó mà tới.

“Ầm ầm!”

Cao Đạt lại là đánh xuống một quyền, đánh vào hai người tuyệt chiêu bên trên, cường đại kình phong nổ tung mở, không chút kiêng kỵ xông tới ở ba người trên thân.

Hai người liên thủ lại, càng mới chiến cái hoà nhau!

Cao Đạt cùng Dương Thanh Huyền đều là lù lù bất động, Trần Đình đỡ không được cái kia xung kích, ọe ra một ngụm máu đến, lui lại mấy bước.

Trần Đình thời khắc này khiếp sợ là tột đỉnh, không chỉ có khiếp sợ cái kia Cao Đạt cường hãn, còn có Dương Thanh Huyền thực lực, càng là xa hắn dự đoán.

Hắn giờ khắc này cuối cùng đã rõ ràng rồi, Dương Thanh Huyền tham gia bài vị chiến tự tin đến từ đâu. Sức mạnh như vậy, cả Hoa Mộc bên trong tổ chức, ngoại trừ Tả Hành bên ngoài, sợ là không người có thể thắng hắn.

“Tiểu quỷ! Lại hồ đồ xuống, ca ca muốn chém đầu ngươi!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nhảy lên một cái, Chân Khí ở phía sau hóa ra hai cánh, bay lên trời.

Cao Đạt lớn tiếng nói: “Ngươi còn muốn chém ta đầu, ta trước tiên đánh bạo đầu của ngươi đi!” Hắn cũng hai chân giẫm một cái, liền bay lên.

Cùng Dương Thanh Huyền bất đồng chính là, hắn cũng không phải là Chân Khí hóa cánh, mà là từng đạo từng đạo Chân Khí tại thân thể bốn phía lượn vòng, bao vây lấy cả người liền vọt lên, cũng không biết là nguyên lý gì, độ càng còn nhanh hơn Dương Thanh Huyền!

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, vốn là muốn tiểu tử này thực lực quá mạnh, không thể mạnh mẽ chống đỡ, vì lẽ đó bay lên trời đến du đấu, nhưng không nghĩ tới đối phương độ còn nhanh hơn hắn, còn càng phải linh hoạt!

“Em gái ngươi!”

Dương Thanh Huyền mắng to một tiếng, giơ lên cao lên Đấu Quỷ Thần, mãnh liệt bổ xuống!

Cao Đạt hai con mắt phát lạnh, nắm đấm lại lần đánh ra đến, quyền phong trong nháy mắt đánh nổ không khí, chấn động trên Đấu Quỷ Thần, ra “Ong ong” tiếng rung, Dương Thanh Huyền bị dư uy chấn động hướng tới bầu trời lật đi.

Cao Đạt quanh thân luồng khí xoáy thêm, cả người đuổi theo.

Dương Thanh Huyền cả kinh, hai cánh chấn động, đồng thời dưới chân Kiếm Bộ cùng nổi lên, cả người ở không bên trong dạo qua một vòng, giơ kiếm đánh trả đi qua.

Hạo Nhiên Kiếm khí xẹt qua trời cao, một chút Linh Tê chiếu cõi trần.

“Muốn chết!”

Cao Đạt hét lớn, lại lần đánh ra một quyền, “Ầm” kích ở trên kiếm, một vòng Chân Khí nổ mở.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy hổ khẩu đau nhức, cơ hồ cầm kiếm bất ổn, tay bấm quyết ấn, lập tức có hơn hai mươi thanh kiếm hiện lên ở bầu trời, chém bay mà xuống!

Cao Đạt con ngươi co rụt lại, rống to vài tiếng, đôi bàn tay trắng như phấn liên tục đánh ra, mỗi một quyền đều đánh ở trên kiếm, rung ra sóng gợn, đem hình kiếm đánh nát.

“Phanh phanh phanh!”

Một mảnh bảo kiếm nổ tung ra, Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy hồn phách có chút rung động, Kiếm Hồn bị đánh nát, trực tiếp phản phệ đi qua.

Hắn ổn định quyết tâm thần, biết tiểu hài này thực lực hơn mình xa, đối đầu là khẳng định không xong rồi, trên không trung xoay tròn, liền hướng bên trong học viện bay xuống mà đi.

Cao Đạt nơi nào chịu thả, đập vỡ tan toàn bộ bảo kiếm về sau, liền đuổi đi theo.

Bỗng nhiên một thanh âm ở trường bên trong vang lên, nói:

“Tiểu hài này có gì đó quái lạ, thật giống không phải người.”

Dương Thanh Huyền một nghe thanh âm, giương mắt nhìn lên, không khỏi kinh nói: “Đinh Viễn tiên sinh.”

Đứng ở trong cửa nhỏ, hai tay giao ở sau lưng, trường bào bồng bềnh, nhìn hai người một trận chiến, chính là Đinh Viễn.

Đinh Viễn bế quan sau khi ra ngoài, cần phải ở trong rừng trúc cảm thấy vô vị, liền đi ra đi lại một hồi, ai biết lại đụng phải trước mắt tình cảnh này.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 273: Dạ Xoa Tộc

Đinh Viễn nhìn bay xuống mà xuống Dương Thanh Huyền, đầy mắt vẻ phức tạp, nói: “Vừa nãy nhìn ngươi xuất kiếm, của ngươi Kiếm Ý lĩnh ngộ lại sâu không ít, áp chế ở cùng cảnh giới hạ lời nói, ta sợ là khó hơn nữa thắng ngươi.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Đây có gì dùng? Tu vi cao thấp mới là vương đạo. Coi như ta đem Hạo Nhiên Kiếm ý toàn bộ lĩnh ngộ, vẫn như cũ đánh bất quá trước mắt tiểu hài này.”

Đinh Viễn gật gật đầu, nói: “Tiểu hài này có chút kỳ quái, thật giống không phải là loài người.”

“Không phải là loài người?” Dương Thanh Huyền cả kinh, lập tức nghĩ đến trong sách cổ giới thiệu các loại chủng tộc.

Ở Huyền Dạ đại lục, ngoại trừ nhân loại bên ngoài, còn có cái khác tộc loại sinh tồn, chỉ là không gian sinh tồn mười phần nhỏ hẹp, bình thường rất khó nhìn thấy.

Nhưng trước mắt này đứa nhỏ rõ ràng liền là nhân loại dáng vẻ, mà mà giọng nói cái gì, cũng cùng bảy, tám tuổi đứa nhỏ không khác.

“Nhìn ngươi còn chạy đi đâu?”

Cao Đạt đuổi tới, bóng mờ lại lần hiện lên, một quyền oanh kích mà ra.

Trần Đình đám người cũng không nhận ra Đinh Viễn, đều là kinh hãi nói: “Dương Thanh Huyền, chạy mau!”

Đinh Viễn tay giơ lên, nhẹ nhàng đẩy chưởng hướng về phía trước, một tầng vô hình Chân Khí hóa thành bình phong, đem một quyền kia ngăn lại.

“Ầm ầm!”

Quyền phong ở bình phong trên bạo mở, chấn động đến mức mặt đất vỡ vụn, nhưng không cách nào lay động bình phong mảy may.

Cao Đạt cả kinh, trong mắt bắn ra tàn khốc, hò hét: “Ngươi là Thiên Tông Thất lão?!”

Xung quanh Thiên Tông học viện học sinh cũng tất cả đều là bắt đầu kinh hãi, không tên nhìn ông lão này, mười phần xa lạ, nhưng nhưng lợi hại như vậy.

Trần Đình sửng sốt một chút về sau, nhíu mày, ông lão này hắn tựa hồ có hơi ấn tượng, nhưng lại nhất thời nhớ không nổi ở đâu gặp.

Đinh Viễn lắc đầu nói: “Ta không phải Thiên Tông Thất lão.”

Cao Đạt ngây ngẩn cả người, biết mạnh như vậy người là không sẽ nói láo lừa hắn, liền nói: “Ngươi là ai?”

Đinh Viễn nói: “Ngươi chớ xía vào ta là ai, ngược lại ta rất kỳ quái, ngươi là ai?”

Cao Đạt giận nói: “Là trước tiên ta hỏi của ngươi!”

Đinh Viễn cười ha ha, nói: “Đáng tiếc ta không muốn trả lời.”

Cao Đạt nói: “Vậy ta cũng không muốn trả lời!”

Đinh Viễn nói: “Vậy cũng không phụ thuộc vào ngươi rồi, lão phu hôm nay muốn mặt dày, ỷ lớn hiếp nhỏ.”

Hắn tay giơ lên, năm ngón tay trên liên tiếp bắn ra kiếm khí, bắn vào Cao Đạt phía sau bóng mờ bên trong, Cao Đạt “A” quát to một tiếng, trên mặt lộ ra thần sắc thống khổ, trẻ mới sinh dường như ôm lấy thân thể, cái kia bóng mờ cũng run rẩy lên.

“Hừm, quả nhiên.”

Đinh Viễn nhìn chằm chằm cái kia bóng mờ, nói: “Ta có tám phần nắm chắc, có thể nhận định ngươi là Dạ Xoa tộc người.”

Cao Đạt thân thể run rẩy liên tục, lại lần lúc ngẩng đầu lên, khuôn mặt biến đến mức dị thường khủng bố, trên đầu mọc ra sừng nhọn, còn sinh ra hai viên nho nhỏ răng nanh, hai mắt biến thành màu xanh lục, hoàn toàn mất hết Nhân tộc dáng dấp.

Dương Thanh Huyền kinh nói: “Đinh Viễn tiên sinh, chuyện này...”

Đinh Viễn gật đầu nói: “Hừm, ta hiểu được. Tiểu hài này cũng không phải là thuần Dạ Xoa tộc người, mà là trong cơ thể có Dạ Xoa tộc dòng máu, bị thức tỉnh rồi.” Hắn hơi nhướng mày, hỏi: “Ngươi là Vân Xuyên học viện?”

“A!”

Cao Đạt hét lớn một tiếng, nhân loại ngoại hình kịch liệt thoái hoá xuống, trên thân sinh ra cứng rắn da dẻ, như chất sừng giống như vậy, giống áo giáp dường như bao trùm toàn thân.

Cái kia xanh thăm thẳm con mắt lóe lên, nổi giận gầm lên một tiếng, một quyền đánh ra, không khí trong nháy mắt bạo mở, trực tiếp nổ ra hỏa diễm, oanh kích mà tới.

Đinh Viễn mặt không biến sắc, lại lần đưa tay vỗ một cái, một lớp bình phong hóa ra.

"Ầm ầm!"

Một quyền kia đánh vào bình phong bên trên, tuôn ra so với lúc trước cường lớn mấy lần xung kích, nhưng vẫn như cũ không cách nào lay động.

"A a a!!"

Cao Đạt nổi điên, thân thể lơ lửng giữa không trung, Chân Khí trên dưới di động, oanh liên tiếp ra mấy chục hơn trăm quyền, như giọt mưa như thế đánh vào bình phong bên trên, chấn động đến mức cát bay đá chạy.

Học viên bốn phía tất cả đều sợ ngây người, đáng sợ kia quyền phong, lan đến ra, rất xa đều chịu đến chấn động, làm người ta kinh ngạc run sợ.

Đồng thời để bọn hắn càng thêm hoảng sợ là, trước mắt ông lão này là ai?

Như vậy phong khinh vân đạm dáng vẻ, khẳng định cũng là Nguyên Võ cảnh cường giả, hơn nữa không phải bình thường Nguyên Võ cảnh.

"Oành! Oành! Oành!"

Cao Đạt một quyền nhanh hơn một quyền, uy lực cũng là đột ngột tăng lên, nhưng bất kể như thế nào cắn răng, trước sau kích không phá cái kia lớp bình phong.

Nhưng Đinh Viễn nội tâm nhưng là gây nên sóng to gió lớn, này Cao Đạt lực quyền, đã chạm tới Chân Võ đại viên mãn trình độ, đồng thời còn ở không ngừng tăng lên.

Dương Thanh Huyền cũng là ngạc nhiên không ngớt, hắn có thể cảm giác được rõ rệt, Cao Đạt ở ra quyền thời điểm, trong cơ thể phảng phất có một đầu mãnh thú, không ngừng đem cái kia dã man hung bạo khí tức thả ra ngoài, thân thể cũng càng phát trở nên không giống nhân loại.

“Dạ Xoa tộc sao? Không nghĩ tới Huyền Dạ đại lục, vẫn còn có Dạ Xoa tộc huyết mạch tồn tại.”

Một đạo trầm trọng âm thanh ở trên trời vang lên, lập tức ánh sáng lóe lên, bay rơi xuống, hóa ra hai bóng người.

Chính là Viện trưởng Khanh Bất Ly cùng Tiềm Long Bảng đệ nhất cường giả U Dạ.

Đinh Viễn liếc hai người một chút, lạnh rên một tiếng, năm ngón tay vồ lấy, trước người bình phong đột nhiên ngưng tụ, lập tức tản ra.

Cao Đạt vung quyền tốc độ bỗng nhiên chậm lại, thân thể phảng phất bị ràng buộc giống như.

Đinh Viễn lại bàn tay đẩy về phía trước, Cao Đạt nhất thời phun ra một ngụm máu đến, như bị đòn nghiêm trọng, xa xa té ra ngoài, rơi trên mặt đất cút khỏi thật xa.

“A!!”

Cao Đạt nằm trên mặt đất, không ngừng ho ra máu nữa, trên người hung tính bắt đầu yếu bớt, da dẻ bắt đầu thoái hoá, từ từ trở lại thân người.

Mọi người vừa thấy Viện trưởng cùng U Dạ đều tới, tất cả đều là đại hỉ không ngớt, lúc này mới yên lòng lại, triệt để an toàn.

Khanh Bất Ly nói: “Đinh Viễn huynh, ngươi đối với chuyện này thấy thế nào?”

Chúng học sinh nghe vậy, chợt tỉnh ngộ lại đây, lão giả này càng là Hạo Nhiên học viện Viện trưởng, cùng Võ vương Khanh

Bất Ly tịnh xưng năm đại viện dài một trong, càng là bắc năm nước đệ nhất kiếm giả.

Tuy rằng trước Dương Thanh Huyền cũng có gọi hắn “Đinh Viễn tiên sinh”, nhưng nơi nào liên muốn lấy được, cho đến Khanh Bất Ly kính xưng một tiếng “Đinh Viễn huynh”, mọi người mới bỗng nhiên ngất lịm.

Đinh Viễn sắc mặt có chút khó coi, nói: “Lần này phiền toái, lấy này Dạ Xoa tộc thực lực, tham gia năm nước thi đấu...”

Khanh Bất Ly gật đầu nói: “Không sai, Vân Xuyên học viện lần này nhặt được bảo. Liền không biết tiểu tử này là như thế nào, cũng không thể là một người từ trên ao nước chạy tới a? Nhìn hắn tuổi tác, cũng không giống là nhận ra đường dáng vẻ.”

“Các ngươi... Các ngươi lấy lớn ép nhỏ... Không phải anh hùng hảo hán!”

Cao Đạt ói ra một trận máu về sau, khí thế rơi xuống đến cực điểm, khôi phục em bé thân, phẫn nộ nhìn chằm chằm Đinh Viễn mấy người, giận nói: “Thiên Tông học viện, chỉ là hư danh! Chỉ biết lấy lớn ép nhỏ!”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Lần này phiền toái, chúng ta ai cũng so với hắn lớn, mặc kệ ai đánh hắn, đều là lấy lớn ép nhỏ.”

U Dạ lạnh lùng nói: “Võ giả thế giới, coi trọng cường giả vi tôn, mà không phải cái gì to nhỏ khác biệt, bị đánh liền đàng hoàng cút đi. Lại dài dòng văn tự lời nói, chỉ có thể lại bị đánh một trận.”

Cao Đạt vừa tức vừa giận, cái kia tròn trịa mắt to, dĩ nhiên tràn đầy nước mắt, đổ rào rào rơi xuống, tràn đầy oan ức.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, lúc này mới nhớ tới hắn vẫn còn con nít, tâm tính không cao.

Bỗng nhiên một thanh âm từ nơi xa truyền đến, “Các vị thủ hạ lưu tình, sư đệ ta tuổi tác còn nhẹ, không hiểu chuyện, mạo phạm chư vị, kính xin nhiều tha thứ.”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 274: Thủ Hạ Lưu Tình

Thanh âm kia du du dương dương, mỗi cái âm tiết có dài có ngắn, chính là một loại âm ba công pháp, đem một hơi áp súc đến mức tận cùng phun ra, khiến cho âm tiết tần suất đạt đến một loại nào đó trạng thái cao nhất, sắc bén nhất ở khoảng cách xa truyền bá.

Một câu nói nói ra, một chữ cuối cùng truyền tới lúc, hiển nhiên so với chữ thứ nhất rõ ràng không ít, chứng minh câu này lời nói thời điểm, người kia gần đây rất nhiều.

U Dạ cau mày nói: “Thanh âm này...”

Mấy cái nháy mắt, liền có một vệt bóng đen xuất hiện ở phía trước trên bầu trời, qua trong giây lát bay xuống mà xuống, rơi xuống đất chấn động đến mức khói bụi nổi lên bốn phía.

Bụi bậm tan hết, một tên người thanh niên trẻ hiển hiện ra, ngũ quan Minh Lãng, một thân cẩm bào, cầm trong tay một thanh quạt giấy, quả nhiên là tư thế hiên ngang.

U Dạ ánh mắt chìm xuống, nói: “Quả nhiên là ngươi, Diệp Minh xuyên.”

Bốn phía học sinh phải sợ hãi, nhìn nam tử kia, nghị luận lộn xộn lên.

“Vân Xuyên học viện cường giả số một Diệp Minh xuyên!”

“Cái kia em bé là hắn sư đệ?”

“Chẳng trách dám khiêu chiến U Dạ, quả nhiên xuất thân bất phàm!”

“Hừ, có gì đặc biệt hơn người, coi như là Diệp Minh xuyên cũng không phải U Dạ đối thủ!”

Diệp Minh xuyên ở chúng nhân chú mục dưới, trấn định tự nhiên, khóe môi nhếch lên một tia mỉm cười, ôm quyền nói: Gặp qua võ Vương đại nhân, gặp Đinh Viễn Viện trưởng, còn có chư vị bạn học."

Khanh Bất Ly tự nhiên không có sắc mặt tốt, hừ nói: “Vân Xuyên học viện quả nhiên ghê gớm a, căn bản là không có đem ta Thiên Tông học viện để ở trong mắt, rất tốt, rất tốt!”

Diệp Minh xuyên cười mỉa nói: “Ta theo gia phụ đến Thương Nam Quốc, sư đệ tranh cãi muốn theo tới, ai biết một hồi không trông giữ ở, bị chính hắn chạy ra ngoài, cho chư vị tạo thành phiền phức rất lớn. Sư đệ trẻ người non dạ, thật sự là minh xuyên quản giáo bất lực, cam nguyện bị phạt.”

Diệp Minh xuyên khí vũ phi phàm, nho nhã lễ độ, đầu tiên là giảng tố Cao Đạt trẻ người non dạ, sau lại chủ động tiếp nhận sai lầm, một chiêu này lùi một bước để tiến hai bước, thêm vào hai người đều là ngoại viện thân phận học sinh, ngược lại để Khanh Bất Ly có chút bị động.

Khanh Bất Ly nhíu mày lại, nhất thời không nói chuyện.

Đinh Viễn nhưng là mặt không hề cảm xúc, một bộ việc không liên quan đến mình dáng vẻ, lạnh lùng nhìn.

Diệp gia ở trên ao nước cũng không đơn giản, cơ hồ là dị họ Vương giống nhau tồn tại, Diệp Minh xuyên lại là Vân Xuyên học viện cường giả số một, một khi xử lý bất đương mà nói, hậu quả mười phần nghiêm trọng.

Giữa lúc Khanh Bất Ly xoắn xuýt lúc, Dương Thanh Huyền lên trước nói: “Viện trưởng đại nhân, vị bạn học này cũng là Vô Tâm chi tội, đồng thời nhận sai thái độ vô cùng tốt, kính xin xử lý khoan hồng, không muốn thể phạt quá nặng, đem hai người giam cầm cái hai, ba năm là tốt rồi.”

Mọi người trước hết nghe hắn thay Diệp Minh xuyên biện hộ cho, đều là đầy mặt vẻ giận dữ, nghe được cuối cùng, kém chút không phun ra nhất khẩu lão huyết đến, tất cả đều hi hi ha ha tán thành nói: “Dương Thanh Huyền nói rất đúng, vị bạn học này chủ động nhận sai, chúng ta nên từ nhẹ lạc, giam cầm cái mấy năm thì cũng thôi đi.”

Diệp Minh xuyên sợ hết hồn, trợn lên giận dữ nhìn Dương Thanh Huyền một chút, đang muốn tranh luận, đã thấy Khanh Bất Ly vuốt râu mà cười, đem hắn muốn nói đánh gãy, nói: “Thiên Tông học viện hữu giáo vô loại, học mà không nề, dạy không biết mệt. Đã ngươi chính mình cũng nhận nhận lầm, vậy ta liền thay từ đường hảo hảo quản giáo hạ ngươi.”

Dứt lời, phất một cái ống tay áo, một luồng Thanh Phong cuồn cuộn cuốn tới.

Diệp Minh xuyên đại kinh, gấp vội vàng nắm được Gundam, liền muốn chạy trốn.

Nhưng này cỗ Thanh Phong quái dị cực kỳ, trên không trung tự mình chia vài cỗ dây thừng, đem hai người trói lại, ngã xuống đất.

Diệp Minh xuyên cao giọng thét lên nói: “Võ Vương đại nhân, thủ hạ lưu tình!”

Cao Đạt nhưng là phẫn nộ “Oa oa” kêu to, chửi ầm lên.

Khanh Bất Ly hừ lạnh nói: “Là ta còn không có thủ hạ lưu tình sao? Ngươi tự biết có tội, cũng cam nguyện lãnh phạt, là mọi người rõ như ban ngày. Ta nể tình ngươi sư đệ trẻ người non dạ, ngươi lại thái độ cực tốt mặt mũi, lúc này mới thủ hạ lưu tình, bắt lại ngươi đến học viện cầm cố mấy năm thì cũng thôi đi.”

Diệp Minh xuyên còn muốn tranh luận, lập tức cảm thấy một luồng kình phong tuôn ra vào trong miệng, trực tiếp tắc lại cổ họng của hắn, há to mồm làm thế nào cũng nói không ra lời, tâm trạng kinh hãi, chỉ có thể làm trừng mắt, chờ đợi bị u cấm.

Đồng thời hắn còn căm tức nhìn Dương Thanh Huyền, thầm nói: “Đều là tiểu tử này nghĩ tới mưu ma chước quỷ, lần này thảm, tất nhiên cũng bị sư phụ cùng phụ thân mắng chết.”

Trên thực tế, hắn là biết Cao Đạt trộm chạy đến.

Đồng thời này đến Thương Nam Quốc, hắn dọc theo đường đi khen U Dạ, trêu đến Cao Đạt không phục, hết thảy đều trong kế hoạch của hắn, muốn thông qua người sư đệ này tay, thăm dò tra một chút U Dạ thực lực bây giờ làm sao.

Nhưng không nghĩ trộm gà không xong còn mất nắm gạo, U Dạ thực lực không thăm dò tra được, trái lại hai người đều bị bắt.

Bốn phía Thiên Tông học viện học sinh, tất cả đều cười trên sự đau khổ của người khác nhìn.

Cao Đạt vùng vẫy sau một lúc, biết phí công, cũng hoặc là là mệt mỏi, liền ngừng hạ xuống.

Diệp Minh xuyên thì lại yên tĩnh nhiều, chỉ là sắc mặt tái nhợt.

“Võ vương, thủ hạ lưu tình.”

đọc truyện với htt

p://truyencuat u i.net/ Bỗng nhiên một đạo thanh âm hùng hồn truyền đến, từ ngoài học viện đi tới một đám người.

Dương Thanh Huyền nghe thanh âm kia quen thuộc, ngẩng đầu nhìn tới, chỉ thấy Tấn Vương Tô Trạch, cùng một gã khác áo gấm thắt lưng ngọc trung niên nam tử, dắt tay nhau mà tới.

Diệp Minh xuyên đại ưa, nhất khẩu chân khí từ trong cơ thể tuôn ra, đột phá cái kia trong cổ phong tỏa, kêu to nói: “Cha, Tô Trạch bá bá!”

Khanh Bất Ly gật đầu nói: “Tấn Vương.”

Tô Trạch hướng tới bốn phía đánh giá một vòng, ánh mắt lạc trên người Dương Thanh Huyền, hơi kinh ngạc, lập tức nhẹ nhàng gật đầu, lần thứ hai nhìn về phía Khanh Bất Ly.

Cái kia áo gấm thắt lưng ngọc nam tử sắc mặt hồng hào, giở tay giở chân trong lúc đó, đều có chân khí quanh quẩn, hiển nhiên cũng là cao thủ, nhưng thấy Khanh Bất Ly, vẫn là vội vàng hạ thấp tư thái, ôm quyền chắp tay nói: “Võ Vương đại nhân, hồi lâu không gặp, vẫn là như vậy phong thái vẫn như cũ.”

Khanh Bất Ly mặt không háo sắc, hờ hững nói: “Bách chiến vương, có khoẻ hay không.”

Diệp Đào bận bịu nói: “Nhờ Võ vương hồng phúc.”

Khanh Bất Ly nói: “Của ngươi ý đồ đến ta cũng rõ ràng, liền không cùng ngươi thừa nước đục thả câu. Con trai ngươi sư đệ đến ta học viện khiêu khích, nếu là liền như vậy thả đi, này Thiên Tông học viện bốn chữ, hôm nay cũng sẽ không cần treo ở nơi này, nếu không bách chiến vương ngươi liền mang những người này đem học viện cửa lớn hủy đi đi.”

Diệp Đào sợ đến cái trán thẳng đổ mồ hôi lạnh, run cầm cập nói: “Võ vương lời ấy, gãy sát ta, khuyển tử cùng cái kia Cao Đạt đúng là trẻ người non dạ, Vô Tâm mạo phạm, sau khi trở về, ta tất nhiên mạnh mẽ giáo huấn bọn họ.”

“Trở về sau?”

Khanh Bất Ly cười nhạo nói: “Ngươi còn muốn dẫn bọn họ trở lại?”

Diệp Đào cổ mồ hôi lạnh chảy ròng, ôm quyền ngượng ngùng nói: “Mong rằng Võ vương khai ân.”

Tô Trạch cũng nói ra: “Võ vương, Cao Đạt cũng là trẻ người non dạ, liền bỏ qua hắn một lần đi.”

Khanh Bất Ly nói: “Tấn Vương, Thiên Tông học viện đại biểu không chỉ có là Thiên Tông học viện mà thôi, bây giờ học viện cửa lớn bị người đá, ngươi trên mặt cũng tối tăm chứ?”

Tô Trạch than thở nói: “Sự đã như vậy, này hai tiểu bối xác thực nên phạt. Nhưng giam cầm mấy năm, thật có chút khó có thể tiếp thu, không bằng khác nghĩ cách đi.”

Khanh Bất Ly không thích, hừ nói: “Cái kia Tấn Vương ngươi nói một chút, nên làm thế nào cho phải.”

Tô Trạch cũng nhất thời không bỏ ra nổi chủ ý, gấp ở cái kia ứa ra mồ hôi.

U Dạ đột nhiên nói ra: “Dương Thanh Huyền, ngươi có thể có cách gì?”

Hắn nhìn Dương Thanh Huyền trong ánh mắt ngậm lấy ý cười, đó là một loại thưởng thức, đồng thời hữu hảo cười.

Dương Thanh Huyền tay phải nắm tay, đặt ở bên mép ho khan vài tiếng, nói: “Đây là quan hệ học viện danh tiếng đại sự, ta một điểu ti học sinh, thực sự bất tiện nhiều lời.”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 275: Bên Ngoài Tô Vàng Nạm Ngọc

Tô Trạch nói: “Không sao, ngươi có biện pháp gì tốt, cứ nói đừng ngại.”

Dương Thanh Huyền thấy mọi người đều nhìn hắn, liền nói: “Vậy ta liền nói thẳng, vị này Cao Đạt bạn học là tới khiêu chiến U Dạ. Theo lý thuyết khiêu chiến vô tội, bất kỳ người nào đều có khiêu chiến bất luận người nào quyền lợi, cái này cũng là Võ đạo thế giới, cường giả vi tôn quyền lợi. Chỉ là chiến thắng, chiến thua hoặc là chết trận mà thôi.”

Tất cả mọi người là khẽ gật đầu, không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại.

Diệp Minh xuyên nhưng là hơi thay đổi sắc mặt, không tên liền có loại cảm giác xấu. Cái này xa lạ tuổi trẻ học sinh, nhường hắn cảm nhận được một loại so với U Dạ còn muốn sắc bén phong mang.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Vì lẽ đó chuyện này kỳ thực rất đơn giản, Cao Đạt bạn học khiêu chiến U Dạ cũng không sai, Diệp Minh xuyên bạn học chủ động tiếp nhận sai lầm, nói thật, ta cũng không biết hắn sai ở đâu. Chuyện này kỳ thực thật đơn giản, là chúng ta phức tạp hóa, hiện tại liền để nó trở về bản chất, tác thành vị này Cao Đạt bạn học, nhường hắn cùng U Dạ bạn học một trận chiến là tốt rồi.”

Mọi người sững sờ, lập tức đều lớn tiếng cao kêu lên, “Đúng, nhường hắn cùng U Dạ một trận chiến!”, “Trận chiến sống còn, không chết không thôi!”

Trước Cao Đạt đánh tới cửa, không người có thể địch, chúng học sinh đều là trong lòng nín một cơn giận, cho đến Dương Thanh Huyền ra tay, đùa bỡn Cao Đạt một phen, mới nhường mọi người hơi hơi thoải mái một chút, giờ khắc này càng bị đốt lên chiến ý, lớn tiếng hô to lên.

Cao Đạt tuy rằng lợi hại, nhưng đánh với U Dạ một trận mà nói, chắc chắn phải chết.

Diệp Minh xuyên một hồi mặt xám như tro tàn, nổi giận nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, giận nói: “Thật là độc ác a, ngươi rắp tâm ở đâu?!”

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, nhìn chăm chú đi qua, lạnh lùng nói: “Ngu ngốc, ngươi nói cái gì? Chính các ngươi muốn tới khiêu chiến, hiện tại tác thành các ngươi, còn nói ta độc? Vừa nãy ném xuống đất ngã choáng váng đầu óc chứ?”

“Ngươi…!”

Diệp Minh xuyên giận nói: “Ngươi gọi Dương Thanh Huyền đúng không, danh tự này ta nhớ rồi, thù này chúng ta kết!”

Dương Thanh Huyền khinh bỉ nói: “Đáng tiếc, ngươi tiểu nhân vật này tên, ta không nhớ được.”

Diệp Minh xuyên tức giận cơ hồ muốn bạo, luôn luôn đều lấy phiên phiên quân tử hình tượng xuất hiện, giờ khắc này triệt để thất thố.

Khanh Bất Ly lạnh lùng nói: “Nguyên bản rêu rao lên muốn khiêu chiến cũng là các ngươi, hiện tại tác thành các ngươi, lại không xong rồi? Thật sự coi ta Thiên Tông học viện dễ ức hiếp? Bách chiến vương, ngươi cứ ra tay đi, lão hủ tự mình đến lĩnh giáo ngươi mấy chiêu!”

Diệp Đào nào dám với hắn đánh, vẻ mặt đưa đám, nói: “Cao Đạt là ta mang ra, hắn nhưng là từ đường viện trưởng đồ đệ, nếu là xảy ra chuyện mà nói, ta không cách nào hướng về từ đường Viện trưởng bàn giao a.”

Khanh Bất Ly nói: “Vì lẽ đó, ngươi bây giờ hướng về ta bàn giao là có thể. Liền từ ngươi ta thay thế hai học sinh, trận chiến sống còn đi.”

Diệp Đào lập tức kinh sợ, cùng bắc năm nước người số một cuộc chiến sinh tử, cái kia chính là ông cụ thắt cổ, thuần túy tìm chết.

Diệp Minh xuyên gấp nói: “Võ vương, sư đệ ta giờ khắc này thân bị trọng thương, thực sự khó có thể một trận chiến a, này không công bằng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cao Đạt thương là Đinh Viễn tiên sinh tạo thành, quan chúng ta Thiên Tông học viện chuyện gì?”

“Đúng vậy, mắc mớ gì đến chúng ta? Này là chính hắn bị thương, lại không phải chúng ta đả thương.”

Bốn phía học sinh theo ồn ào.

Lúc này, Tô Trạch cùng Diệp Đào mới phát hiện Đinh Viễn cũng ở, hai người sợ hết hồn, vội vã tiến lên đến hành lễ.

Đinh Viễn im lặng liếc Dương Thanh Huyền một chút, đứng chắp tay, nói: “Đây là các ngươi sự, cùng ta chút nào quan hệ đều không có. Là tiểu tử kia trước tiên ra tay với ta, ta mới thoáng dạy dỗ hắn một hồi.”

U Dạ cười gằn nói: “Cái kia em bé bị thương, Diệp Minh xuyên, ngươi cũng không có bị thương nha. Hắn là ngươi sư đệ, ngươi như là nam nhân mà nói, có thể thay hắn một trận chiến.”

Diệp Minh xuyên hơi thay đổi sắc mặt, tràn đầy do dự dáng vẻ.

Lần này nhường Cao Đạt tới thăm dò U Dạ, cũng là muốn hiểu rõ U Dạ thực lực, đánh bại hắn tăng cường danh tiếng của mình, nhưng ở không biết U Dạ nội tình tình huống, hắn không dám mạo hiểm nhưng một trận chiến, huống chi là cuộc chiến sinh tử.

U Dạ nói: “Nếu là sợ mà nói, các ngươi sư huynh đệ hai người chỉ cần quỳ xuống dập đầu, thừa nhận không đánh lại được ta Thiên Tông học viện, sau đó sẽ leo ra cửa lớn, là có thể đi.”

“Tốt, ta liền đánh với ngươi một trận!”

Diệp Minh xuyên cắn răng nói, chuyện hôm nay, đến trình độ này, đã không cách nào quay đầu lại.

U Dạ nở nụ cười, đưa tay nói: “Mời.”

Mọi người lập tức hướng tới bốn phía tản đi, trung gian lưu lại lớn như vậy không gian cho hai người.

Diệp Đào đầy mặt vẻ ưu lo, Tô Trạch vỗ vỗ bả vai hắn, lấy đó an ủi, nói: “Yên tâm đi, minh xuyên không có việc gì.”

Diệp Đào tựa hồ nghĩ tới điều gì, lúc này mới vẻ ưu lo giảm xuống.

U Dạ hai tay ôm ở trước ngực, một bộ lạnh lẽo dáng vẻ, nói: “Xin mời, nhường ta nhìn ngươi một chút lớn bao nhiêu tiến triển.”

Diệp Minh xuyên mặt âm trầm, nói: “Mời.”

Dứt lời, bóng người như gió, trước tiên một chưởng liền hướng U Dạ trên mặt bổ tới, chưởng pháp tầng tiếp theo nhàn nhạt chân nguyên, sắc bén như đao.

U Dạ thân thể đột nhiên lấp lóe, tránh mở một kích kia, hai ngón như điện, điểm hướng về Diệp Minh xuyên tai mắt. Diệp Minh xuyên sợ hết hồn, thân thể ngửa ra sau, một cước liền đá tới.

U Dạ hóa chỉ vì là quyền, đánh vào chân hắn bên trên, "Ầm" một tiếng, đem đánh bay ra ngoài.

Diệp Minh xuyên bị đánh bay xa hơn mười trượng, hai chân nhẹ nhàng thiếp trên mặt đất, vẽ ra hai đạo cạn ngấn, thật giống cả người đều lơ lửng giữa không trung giống nhau.

U Dạ cười gằn nói: "Sự chịu đựng của ta là có hạn độ, nếu là lại không đem của ngươi tiến bộ hiện ra đến, liền không có cơ hội."

Diệp Minh xuyên biến sắc mặt, hò hét: "Vậy liền như ngươi mong muốn!"

Quát to một tiếng dưới, khí thế trên người đột nhiên tăng lên, bốn phía đá vụn chịu đến Chân Khí khí tràng ảnh hưởng, tất cả đều sát mặt đất run rẩy lên, không ngừng Đằng Phi tới bầu trời.

Ở Diệp Minh xuyên trên thân, hiện lên một kiện dày đặc áo giáp màu xanh, tạo hình cổ điển đại khí, tỏa ra hùng hậu khí tức.

Áo giáp hai bờ vai, hai cái mãnh thú đầu lâu, hai mắt trợn trừng, sát khí phun ra.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Nguyên Khí?"

http://

truyencuatUi.net/ Trần Đình ở một bên giải thích nói: "Không phải Nguyên Khí, là Võ Hồn. Diệp Minh xuyên nhà Võ Hồn là truyền thừa Võ Hồn, tên là bên ngoài tô vàng nạm ngọc, có thể giống như chân nguyên hóa hình, đồng thời đối với Chân Khí có tác dụng khắc chế cực lớn."

Nhạc Cường nói thầm nói: “Ngươi sao hiểu rõ như vậy?”

Trần Đình cười khổ một tiếng, nói: “Diệp gia ở trên ao nước là chỉ đứng sau hoàng thất đệ nhất đại gia tộc, chính là dị họ Vương, cùng năm nước bên trong quý tộc thế gia đều có vãng lai.”

Cách đó không xa Diệp Đào tựa hồ nghe thấy cái gì, quay đầu lại nhìn hắn vài lần, Trần Đình gấp vội vàng cúi đầu.

Mạnh Thụy kinh nói: “Ta cũng từng nghe tới, này vàng ngọc có thể chặt đứt chân nguyên, hết sức lợi hại. Dị họ Vương loại này tồn ở vẫn luôn là hoàng thất hết sức kiêng kỵ, Diệp gia có thể sừng sững mấy trăm năm không ngã, đồng thời càng ngày càng vượng, cùng này truyền thừa Võ Hồn cũng có cực nhiều quan hệ.”

Dương Thanh Huyền nhìn Diệp Minh xuyên khí thế kia rộng rãi dáng vẻ, lạc hơi trầm ngâm, cái kia áo giáp không phải vàng không phải ngọc, có lưu quang ở tại trên xoáy chuyển, thầm nói: “Nếu như về sau gặp gỡ tiểu tử này, được cẩn thận một chút này Võ Hồn.”

“Hừ, sư huynh thắng chắc.”

Cao Đạt đột nhiên kêu lên.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, cảm thấy lời này có cân nhắc, thăm dò nói: “Tại sao thắng chắc?”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 276: Buồn Bực Mất Tập Trung

Cao Đạt ngạo nghễ nói: “Bởi vì là sư huynh Võ Hồn, là đi qua tiến hóa, cùng Diệp gia giống nhau ‘Bên ngoài tô vàng nạm ngọc’ có chút bất đồng.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Có cái gì bất đồng?”

Cao Đạt lạnh lùng nói: “Sư huynh bên ngoài tô vàng nạm ngọc...”

“Cao Đạt!”

Diệp Đào đột nhiên kêu một tiếng, đem lời nói của hắn đánh gãy, đồng thời liếc Dương Thanh Huyền một chút, tràn ngập cảnh giác cùng địch ý.

Cao Đạt cũng ý thức được cái gì, ngậm miệng lại, trợn lên giận dữ nhìn Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền cười nhạt, hữu hảo hướng về Diệp Đào gật gật đầu, cũng liền không hỏi nữa.

Trần Đình thấp giọng nói: “Diệp Minh xuyên bên ngoài tô vàng nạm ngọc, thật có chút bất đồng, ta đã thấy cái khác Diệp gia người Võ Hồn, màu sắc cùng tính chất đều có rất lớn khác nhau.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi cảm thấy ai có thể thắng?”

Trần Đình cau mày nói: “Khó nói, năm năm trước thi đấu, là U Dạ nghiền ép Diệp Minh xuyên, ba ngày không gặp kẻ sĩ phải lau mắt mà nhìn, hiện tại cũng không biết.”

Trận bên trên, Diệp Minh xuyên cao giơ tay lên, năm ngón tay khẽ vồ, màu xanh đen hồn lực theo áo giáp xông lên, ở lòng bàn tay hóa thành một cây trường mâu, bên trên che kín phù văn.

Diệp Minh xuyên hít một hơi thật sâu, đột nhiên một trảo, đem cái kia trường mâu nắm thực, sức mạnh đáng sợ như lôi điện "Đùng đùng" tán mở, con mắt như sao giống nhau nhìn chăm chú hạ xuống, lạnh giọng nói: "Đây cũng là bên ngoài tô vàng nạm ngọc chung cực trạng thái áo giáp điện mâu!"

Bên ngoài sân, Khanh Bất Ly cùng Đinh Viễn đều là hơi thay đổi sắc mặt.

Tô Trạch trong mắt lộ ra sắc mặt khác thường, dùng phức tạp ngữ điệu nói ra: "Thiên tài, thực sự là Diệp gia ngàn năm qua khó gặp thiên tài, có thể ngưng tụ ra chung cực trạng thái."

Diệp Đào cười hắc hắc vài tiếng, vuốt râu, nói: "Tấn Vương, này con rể cũng không tệ lắm phải không?"

Tô Trạch gật gật đầu, nói: "Minh xuyên thiên phú và thực lực, ta rất thưởng thức, tiểu nữ gả cho hắn, ta rất yên tâm."

"Cái gì?!"

Một lời kinh người, như Cự Thạch rơi vào bình hồ, nổ ra to lớn bọt nước, cuộn sóng như sóng lớn giống như tán mở.

"Tô Anh muốn gả cho Diệp Minh xuyên?!"

"Tại sao lại như vậy? Trời ạ, nữ thần của ta a!"

"Thương Nam Quốc tuấn kiệt vô số, Tiềm Long Bảng trên tứ vương không có chỗ nào mà không phải là người bên trong Long Phượng, tại sao nước phù sa muốn lưu ruộng người ngoài?"

"Tấn Vương đại nhân, còn xin nghĩ lại a!"

Bốn phía học sinh đều là sốt sắng, dồn dập chờ lệnh.

Khanh Bất Ly cũng cuối cùng đã rõ ràng rồi, vì sao Tô Trạch sẽ thay Diệp Minh xuyên xin tha, hắn nhíu mày lại, nhưng lông mày rất nhanh sẽ giương bình, đây là Tô Trạch việc nhà của chính mình, nói cho cùng không có quan hệ gì với hắn.

Đinh Viễn cũng là vẻ mặt bình tĩnh.

“Dương Thanh Huyền?”

Trần Đình đột nhiên nhẹ giọng kêu một tiếng, phát hiện bên người Dương Thanh Huyền nghe được tin tức này về sau, tựa hồ có gì đó không đúng.

...

“Kỳ thực, ngươi cùng Tả Hành kết thù kết oán căn nguyên hay là bởi vì Vu Khinh Nguyệt. Đại trượng phu bo bo giữ mình, vì một cô gái, để cho mình trở nên chật vật như vậy, đáng giá không? Vì lẽ đó... Ngươi...”

“Tình chỗ chuông, không thể vì lẽ đó.”

“Gió có chút lớn.”

...

Dương Thanh Huyền trong đầu, bỗng nhiên vang vọng lên những câu nói kia, hắn rốt cuộc hiểu rõ, nàng vì sao lại đột nhiên nói với hắn những câu nói kia.

“Kỳ thực Quận chúa đã sớm biết chuyện này. Diệp Minh xuyên lần này đến Thương Nam Quốc, chính là đến đặt sính lễ đề hôn.”

Đoàn Vỉ Vỉ thở dài nói, nàng chẳng biết lúc nào đứng ở Dương Thanh Huyền phía sau.

“A.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: "Vậy chúc mừng nàng.

Đoàn Vỉ Vỉ nói: “Nhưng là nàng rất không thích Diệp Minh xuyên.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tiểu tử này dáng dấp không tệ, tu vi lại cao, thân thế hiển hách, Tấn Vương cũng yêu thích. Nàng quá xoi mói, chậm rãi liền sẽ thích.”

Đoàn Vỉ Vỉ nói: “Vậy ta liền thật thay nàng cám ơn ngươi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không cảm ơn.”

Đoàn Vỉ Vỉ liếc mắt nhìn hắn, nói: “Ngươi cũng biết Diệp Minh xuyên người này phẩm tính?”

“Cắt.”

Dương Thanh Huyền xem thường xì âm thanh nói: “Ta làm sao sẽ biết, còn nữa, hắn phẩm tính tốt xấu, đóng ta trứng sự?”

Trần Đình thở dài, nói: “Diệp Minh xuyên tính cách háo sắc, thủ đoạn tàn nhẫn, yêu thích ngược chơi nữ tử, chết ở trong tay hắn đàng hoàng thiếu nữ vô số kể. Có người nói, liền ngay cả trên ao Quốc Công chủ, cũng bị hắn cường gian.”

Mạnh Thụy sững sờ nói: “Làm sao lại... Nếu là như thế, Tấn Vương làm sao sẽ đem con gái của chính mình đưa vào miệng cọp?”

Trần Đình khẽ lắc đầu, trong mắt có chút ưu thương, nói: “Huyền Dạ đại lục, cường giả vi tôn, chỉ cần có thực lực, ngược chơi một ít nữ nhân tính cái gì? Nhiều lắm xem như là phẩm hạnh bất chính thôi, so với Diệp Minh xuyên thiên phú, chuyện này căn bản là có thể bỏ qua không tính. Còn nữa, con cháu thế gia, có mấy cái có thể Chúa Tể vận mạng mình? So với gả cho cái kia chút phẩm hạnh bất chính, còn thực lực rác rưởi, gả cho Diệp Minh xuyên xem như là tốt.”

Đoàn Vỉ Vỉ trong mắt lộ ra vẻ chán ghét, nói: “Những thế gia tử đệ này, có mấy cái phẩm hạnh đoan chính? Nữ tử muốn muốn nắm giữ vận mệnh của mình, chỉ có hiểu rõ thực lực, bằng không, chỉ có thể biến thành đồ chơi của nam nhân.”

Trần Đình lại nói: “Tấn Vương tuy rằng cưng chiều Tô Anh Quận chúa, nhưng ở cuộc sống này đại sự bên trên, vẫn là chạy không thoát vận mệnh a. Kỳ thực ngẫm lại, gả cho Diệp Minh xuyên, đích thật là lựa chọn không tồi.”

“Đủ rồi!”

Dương Thanh Huyền buồn bực mất tập trung, hò hét: “Hai người ở một bên ồn ào lâu như vậy, có phiền hay không? Còn nhường không khiến người ta yên lặng nhìn tranh đấu rồi? Các ngươi không nhìn liền xéo đi nhanh lên a! Những bạn học khác còn phải xem đây!”

Đoàn Vỉ Vỉ lạnh lùng liếc mắt nhìn hắn, nói: “Quận chúa yêu thích người là ngươi.”

Dương Thanh Huyền: “...”

Trần Đình vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói: “Nhân sinh rất nhiều lúc, chính là như vậy bất đắc dĩ, đừng cả nghĩ quá rồi, yên tĩnh nhìn giao đấu đi. Nói không chắc U Dạ một hồi thất thủ, liền đem Diệp Minh xuyên giết.”

Dương Thanh Huyền trên trán tóc mai buông xuống, che khuất hai mắt, không thấy rõ ánh mắt của hắn.

Trận bên trên, Diệp Minh xuyên lạnh giọng nói: “U Dạ, đưa ngươi toàn bộ sức mạnh triển khai ra đi, ta hôm nay liền muốn dùng này áo giáp tia điện, đánh tan ngươi thần thoại bất bại!”

U Dạ trong mắt bắn ra hàn mang đến, đem hai tay thả xuống, nói: “Như ngươi mong muốn, chỉ có điều ta thể hiện ra toàn bộ lực lượng thời điểm, ngươi liền lại không có một chút nào ảo tưởng.”

Đồng dạng là hào quang màu xanh, từ trên thân U Dạ tuôn ra hiện ra, ở trên ngưng tụ thành một cái cự thú dáng dấp, cái kia thú có rồng sừng, khuôn mặt không phân biệt, lộ ra một luồng khí tức đáng sợ, như là Hồng Hoang mãnh thú.

U Dạ trên thân cũng bắt đầu hiện lên vảy, đem toàn thân bao lấy, ngoại trừ hai mắt không biến bên ngoài, cơ hồ cả người đều hóa thành yêu ma.

Mạnh Thụy kinh nói: “Đây là...”

Trần Đình nói: “U Dạ ở khi còn nhỏ, liền dung hợp Long Tử Thao Thiết máu, vì lẽ đó sau đó ngưng tụ Võ Hồn, bị kỳ ảnh hưởng, liền đã biến thành Thú Vũ Hồn.”

Trận trên hai người khí thế tản ra, bốn phía học viên lại lần lui ra rất nhiều, đều là hai tay nắm tay, kích động không thôi.

Cái kia cường đại khí tràng, ảnh hưởng mỗi một học sinh, nội tâm đều cực độ khát vọng có thể có được như vậy sức mạnh đáng sợ.

Diệp Minh xuyên ở U Dạ biến thân Thao Thiết về sau, cũng mặt sắc mặt ngưng trọng đi ra, nắm thật chặt điện mâu tay, càng chảy ra mồ hôi lạnh tới.

U Dạ miệng sừng vung lên cười gằn, nói: “Tám chiêu, tám chiêu bên trong, bại ngươi!”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình

nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 277: Ba Chiêu

“Nói khoác không biết ngượng!”

Diệp Minh Xuyên hoàn toàn biến sắc, tức giận nói: “Lần trước một trận chiến, ngươi cũng bất quá là thắng hiểm ta mà thôi, lại dám ưng thuận tám chiêu cho phép!”

Người chung quanh cũng đều là ngạc nhiên lên, càng là căng thẳng vạn phần, đại khí không dám thở. Tự nhiên tiểu thuyết ww

Diệp Đào nhíu mày, giữa hai lông mày hiện ra một vẻ tức giận, hiển nhiên thiên tài nhi tử bị người khinh thường, để hắn cũng căm tức vạn phần.

Đinh Viễn đột nhiên nói ra: “U Dạ niên kỷ, đã không tham ngộ thêm năm nước tỷ thí đi.”

Khanh Bất Ly gật gật đầu, nói: “U Dạ năm nay hai mươi sáu tuổi, chính tốt hơn một năm.”

Đinh Viễn nói: “Không còn U Dạ, lần này năm nước thi đấu, Thiên Tông học viện có người nào có thể một hồi thư hùng?”

Khanh Bất Ly trong đầu chợt hiện lên cái kia trương tuyệt mỹ tinh xảo mặt, thầm nghĩ nói: “Nếu là Vu Khinh Nguyệt có thể tham gia năm nước thi đấu mà nói, vị trí thứ nhất mới có thể bảo vệ, nhưng nha đầu kia tâm ý khó dò, năm ngoái liền không tham gia Tiềm Long Bảng cuộc chiến.”

Trận bên trên, U Dạ dữ tợn cười một tiếng, thân hình bạo lên, hóa thành một đoàn ánh sáng xanh, mãnh liệt đánh tới.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Mặt đất liên tiếp nổ mở, đá vụn tung toé mà lên, bị chân khí cuốn một cái, liền hóa thành tro mảnh.

U Dạ liền đạp năm bước, mỗi một bước đều đại địa chấn chiến, mọi người cơ hồ không thấy rõ động tác của hắn, chỉ thấy một bóng sáng bay di động, thoáng qua mà tới.

Diệp Minh Xuyên giận dữ, rống nói: “Ngừng muốn coi thường ta!”

Trong tay trường mâu điện quang lóe lên, liền hướng quang ảnh kia quá mót đâm mà đi!

“Chi chi!”

Trường mâu tách rời chân khí, đâm vào quang ảnh trong nháy mắt, liền chịu đến cự lực phản chấn, một hồi gảy trở về.

U Dạ một chưởng vỗ ở cái kia trường mâu bên trên, theo năm ngón tay lấy ra, bầu trời cái kia Thao Thiết bóng mờ bỗng nhiên trương mở rống to, thanh âm đáng sợ kích động ra đến, rung động lòng người.

“Long Chiến Bát Hoang thức thứ nhất!”

Cái kia năm ngón tay hóa thành to lớn dấu móng tay, bạo kích mà xuống.

Diệp Minh Xuyên vội vàng thu hồi trường mâu, đưa ngang trước người phòng ngự, tay trái bấm quyết hướng tới mâu trên một chút, bên trên phù văn tất cả đều lấp loé mà ra, hóa ra một vòng ánh sáng, như quang thuẫn che ở trước người.

“Ầm!”

Cự trảo kia đánh vào quang thuẫn, cản trở trong nháy mắt, liền xuyên nhập vào đi, “Ầm” một tiếng, cả quang thuẫn phá toái, cự trảo đánh vào trường mâu bên trên.

“Oành!”

Diệp Minh Xuyên cả người run lên, áo giáp cùng điện mâu là đều dâng lên vô số phù quang, sau đó ánh sáng lộng lẫy ngầm xuống dưới, đỡ không được một kích kia lực lượng, bị chấn động đến mức bay ngược.

Bỗng chốc bị đánh bay xa hơn mười trượng, dưới chân bộ pháp hỗn loạn, cơ hồ không đứng thẳng được, đầy mặt sợ hãi gọi nói: “Làm sao có thể có thể... Tại sao có thể có mạnh như vậy?!”

Diệp Đào mấy người cũng đều hoàn toàn biến sắc, đầy mặt không thể tin tưởng.

“Hừ.”

U Dạ cười lạnh một tiếng, một tay bấm quyết, bầu trời Thao Thiết bóng mờ, một hồi chìm vào trong cơ thể, cả cá nhân trên người Hoang Cổ hung khí càng là đại thịnh dị thường, lạnh giọng nói: “Long Chiến Bát Hoang, thức thứ hai!”

Hai tay hắn trên dưới trùng điệp, thành hình rồng dấu móng tay, phía sau hiện ra Thao Thiết chi hình, cùng thân hợp nhất, cuồng kích mà đi.

Diệp Minh Xuyên vừa kinh vừa sợ, trường mâu hướng tới trên mặt đất ném đi, hai tay ở trước người giao hợp, một mảnh phù quang hiện ra đến, sau đó cái kia trường mâu bay lơ lửng lên trời, ở trước người lượn vòng chuyển, nhất điệp điệp chân khí tràn vào, một hồi biến lớn mấy lần, kích bắn đi!

“Khải Giáp Điện Mâu, đánh tan!”

“Ầm ầm!”

Hai nguồn sức mạnh chạm vào nhau, đột nhiên nổ tung, trường mâu trên không trung một hồi phá toái, dư âm nhằm phía bốn phương tám hướng, hai người đều là hướng về sau đẩy lui, nhưng U Dạ lui hai bước liền ổn định thân thể.

Diệp Minh Xuyên nhưng là bay ngược ra ngoài, phun ra một ngụm máu tới.

“Không thể, không thể nào!”

Diệp Minh Xuyên bị đẩy lui bốn mươi, năm mươi bước, bay thẳng đến cửa trường học, lại lần ọe ra một ngụm máu lớn, có chút không thể nào tiếp thu được trước mắt hiện thực, đạo tâm đều cơ hồ hỏng mất.

Toàn bộ học sinh đều là ngạc nhiên nhìn một màn trước mắt, tuy rằng bọn hắn cũng đều hy vọng U Dạ thắng, nhưng lại không nghĩ rằng ưu thế to lớn như thế.

Đinh Viễn ánh mắt lộ ra kinh sắc, nói: “Thật là đáng sợ lĩnh ngộ trình độ, này Long Chiến Bát Hoang tinh túy, đã bị hắn triệt để nắm giữ. Làm Huyền giai võ kỹ uy năng hoàn toàn vung lúc đi ra, đủ để cùng Nguyên Võ cảnh cường giả đánh một trận!”

Diệp Đào kinh hãi nói: “Này U Dạ, đã là Chân Võ cảnh đại viên mãn?!”

Khanh Bất Ly nói: “Đại viên mãn đỉnh cao, khoảng cách Nguyên Võ cảnh cũng chỉ là cách một tia, hôm nay đánh với Diệp Minh Xuyên một trận, mặc dù có thể ung dung thủ thắng, nhưng nhất định có thể mang đến cho hắn tiến bộ, nhiều nhất bất quá ba tháng, liền có thể chân chính bước vào Nguyên Võ cảnh.”

Diệp Đào nghe được trợn mắt ngoác mồm.

Tô Trạch trên mặt chợt hiện lên vẻ ưu lo, hắn biết U Dạ thân phận, thêm vào thực lực hôm nay, sợ là muốn ồn ào ra một phen đại sự tới.

“Ngươi cho rằng ngươi có tiến bộ, chúng ta sự chênh lệch liền rút nhỏ sao? Ấu trĩ! Ở ngươi tiến bộ đồng thời, sự tiến bộ của ta càng to lớn hơn a!”

U Dạ cười gằn nói: “Trước nói tám chiêu bại ngươi, thật sự là quá đề cao ngươi. Chiêu thứ ba, ta liền muốn đưa ngươi đi gặp Diêm Vương!”

“Ầm ầm ầm!”

Đại địa ở dưới chân hắn rung động, U Dạ từng bước một lên trước, liền ngay cả không khí đều xuất hiện da bị nẻ hoa văn, hướng tới bốn phía tản đi.

Sau lưng Thao Thiết bóng mờ vượt qua chân thực lên, phảng phất một đầu Thượng Cổ Dị Thú liền muốn phá hư mà ra.

“Long Chiến Bát Hoang, thức thứ ba!”

“Ầm ầm!”

Không gian ở dưới một chiêu này kịch liệt lay động, phảng phất bị xé nứt mở, đáng sợ xung kích bao phủ mà đi, vô số hòn đá bị cuốn vào không trung, trong nháy mắt liền giảo nát tan.

Diệp Minh Xuyên trên người áo giáp ở cái kia gió bão rung động dưới, như khối băng giống như tan rã mở, trường mâu cũng ở trong tay bắt đầu tan rã.

“Không không được!”

Hắn tuyệt vọng kêu to lên, đầy mắt đều là hoảng sợ, nhìn cái kia giống như sát thần giống nhau đi tới U Dạ, đạo tâm triệt để tan vỡ! Một chiêu này đã là Nguyên Võ cảnh sức mạnh, nếu là chặt chẽ vững vàng đánh ở trên người, sợ thật sự liền muốn đi gặp Diêm Vương!

"U Dạ, U Dạ huynh, dừng tay, mau dừng tay a!"

Diệp Minh Xuyên sợ sệt kêu to lên, nước mắt đều đi ra, "Ta thua, ta chịu thua, U Dạ huynh mau dừng tay a!"

"Ầm ầm!"

U Dạ song quyền một mở, cái kia bão táp lập tức bị xé nứt mở, hóa thành hai cỗ bay tập mà lên, từ Diệp Minh Xuyên hai bên xuyên vai mà qua, Diệp Minh Xuyên trên thân ngưng tụ vàng ngọc áo giáp, ở cái kia bão táp lực lượng dưới, như là vụn gỗ giống như bị giảo nát tan.

Trên mặt đất xuất hiện hai đạo cực sâu vết rách, dán vào Diệp Minh Xuyên dưới chân đi qua.

Bão táp tan hết, một mảnh yên lặng như tờ, tất cả đều khiếp sợ ở đáng sợ kia một đòn dưới, trợn mắt ngoác mồm.

Đây là học sinh có thể có được sức mạnh sao?!

Khanh Bất Ly trên mặt chợt hiện sắc mặt vui mừng, kinh nói: "U Dạ ngươi..."

U Dạ đã từ yêu hóa trạng thái phục hồi tinh thần lại, gật gật đầu, mỉm cười nói: "Chính là, ở vừa nãy một đòn dưới, ta đã đột phá tầng bình phong kia!"

"Chi!"

Bốn phía tất cả đều là hít một hơi lãnh khí âm thanh, bọn họ tự nhiên biết, U Dạ nói tầng bình phong kia, chỉ là cái gì.

Đinh Viễn cùng Diệp Đào hai cái nước khác người, cũng là sâu sắc bị khiếp sợ.

Nguyên bản Khanh Bất Ly dự tính ba tháng, nhờ cơ duyên trong nháy mắt liền đến, ở trường trong lúc liền bước vào Nguyên Võ cảnh, ở cả Thiên Tông học viện trong lịch sử, cũng là cực kỳ hiếm thấy.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 278: Coi Trời Bằng Vung

U Dạ toàn thân chân nguyên thu nạp lên, lại không nửa điểm sóng linh khí, trong mắt tinh quang lấp loé, không biết đang suy nghĩ gì.

Diệp Minh Xuyên dại ra ở cái kia, một luồng giận dữ và xấu hổ cùng tuyệt vọng tình xông lên đầu, nghe bốn phía đối với U Dạ tiếng than thở, càng là đầy mặt giận dữ và xấu hổ không ngớt, hận không thể có cái hầm ngầm chui vào.

“Ai.”

Trần Đình từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, khinh bỉ nhìn Diệp Minh Xuyên vừa nhìn, nói: “Không biết nhà ai cô gái lại phải xui xẻo. Nghe nói Diệp Minh Xuyên có cái quen thuộc, làm tâm tình không tốt thời điểm, liền yêu thích hành hạ đến chết nữ nhân phát tiết.”

Diệp Đào vội vã tiến lên, ôm quyền nói: “Đa tạ U Dạ lão đệ thủ hạ lưu tình, cái này ân tình ta Diệp gia nhớ rồi.”

Nguyên bản U Dạ cùng Diệp Minh Xuyên đồng lứa, bây giờ bước vào Nguyên Võ cảnh, liền ngay cả Diệp Đào cũng không dám lấy trưởng bối tự xưng, mà là cung kính gọi hắn “Lão đệ”.

U Dạ cười nói: “Dễ bàn, dễ bàn.”

Nguyên bản hắn liền không có muốn giết Diệp Minh Xuyên, để Diệp gia ghi nợ ân tình của mình, chính là này chiến dự tính ban đầu. Càng không nghĩ tới là, trong trận chiến ấy còn đột phá đến

Nguyên Võ cảnh, càng là mừng vui gấp bội.

Diệp Đào hướng về mọi người ôm quyền, nói: “Võ Vương đại nhân, Đinh Viễn đại nhân, còn có chư vị bạn học, lần này có nhiều quấy rầy, thực sự xấu hổ không chịu nổi. Lần này học viện hư hao đồ vật, tất cả đều từ ta Diệp gia phụ trách tu sửa, đồng thời mặt khác chi ra hai mươi vạn linh thạch hạ phẩm làm bồi thường.”

Diệp Đào dù sao làm người lão đạo, linh thạch này vừa ra, thêm vào Diệp Minh Xuyên thảm đạm bại trận, để Thiên Tông học viện trên dưới đều là cả người khoan khoái, không vui tình quét đi sạch sành sanh.

Diệp Đào ôm quyền chắp tay nói: “Chư vị, cáo từ.”

Dứt lời liền dẫn Cao Đạt cùng Diệp Minh Xuyên, cùng Tô Trạch cùng nhau rời đi.

Đột nhiên, một thanh âm truyền đến, nói: “Diệp Minh Xuyên, không thể đi.”

Diệp Đào đám người bước chân một hồi dừng lại, tất cả mọi người là ngạc nhiên theo thanh âm kia nhìn tới, chỉ thấy Dương Thanh Huyền đứng dậy, bình tĩnh nói ra: “Cái khác người đi lưu tùy ý, chỉ có Diệp Minh Xuyên, ngươi không thể đi.”

Diệp Minh Xuyên sửng sốt một chút, quay đầu lại, trên mặt âm trầm như nước.

Trần Đình mấy người cũng đều là ngẩn ra, Trần Đình lén lút kéo lại Dương Thanh Huyền ống tay áo, thấp giọng truyền âm nói: “Hiện tại không thích hợp đàm luận việc này, chúng ta quay đầu lại sẽ chậm chậm bàn bạc kỹ càng.”

Dương Thanh Huyền trí nhược võng nghe, lẳng lặng đứng ở đó.

Diệp Đào nói: “Vị bạn học này, không biết gọi hạ khuyển tử chuyện gì?”

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, nói ra: “Tô Anh không thể gả cho ngươi nhi tử.”

“Cái gì?”

Một lời chấn động tới ngàn tầng sóng, bốn phía học viên đều là sôi sùng sục, nhưng tất cả đều là dáng vẻ hưng phấn, theo cao giọng thét lên nói: “Đúng, không thể gả cho ngươi nhi tử!”

Tô Trạch ngây ngẩn cả người, nhíu mày dưới, như có điều suy nghĩ nhìn Dương Thanh Huyền.

Diệp Đào hoàn toàn biến sắc, nhưng bận tâm phong độ, bất tiện phát tác, trầm giọng nói: “Ngươi là người phương nào? Quận chúa cùng khuyển tử việc kết hôn, kia vòng đến ngươi đến quơ tay múa chân.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đây không phải vòng đến không tới phiên vấn đề, mà là Tô Anh căn bản không thích ngươi khuyển tử.”

Diệp Đào giận dữ, ngược lại cười nói: “Ha ha, ngươi đây cũng biết? Ngươi thì tính là cái gì!”

Tô Trạch cũng là cau mày nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi ở đây nói nhăng gì đó, mau trở về.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tấn Vương, trước ta vẫn luôn rất kính trọng của ngươi, không nghĩ tới ngươi cũng bị hồ đồ rồi, đem con gái đưa vào miệng cọp.”

Tô Trạch tức giận nói: “Ngươi biết cái gì, đừng vội nói bậy!”

Dương Thanh Huyền mắt lạnh nói: “Ta không nói bậy, có thích hay không, có thể hỏi một chút Tô Anh chính mình.” Hắn xoay người nhìn tới.

Mọi người tất cả giật mình, chẳng biết lúc nào, Tô Anh côi cút một người, đứng ở phía ngoài đoàn người. Cái kia yểu điệu nhưng đơn bạc dáng người lập tức đem mọi ánh mắt đều hấp dẫn tới, cái kia trong sáng khuôn mặt, tinh xảo bóng người, khiến cho người nổ lớn động lòng.

“Anh đây!”

Tô Trạch cả kinh, vẫy tay nói: “Anh, mau tới đây.”

Tô Anh đầy mặt hoang mang, không để ý tới Tô Trạch, mà là nhìn phía Dương Thanh Huyền, nỉ non nói: “Ngươi tại sao muốn quản chuyện của ta?”

Diệp Minh Xuyên hoàn toàn biến sắc, nguyên bản liền gương mặt âm trầm, hiện tại cơ hồ muốn chảy ra nước, Tô Anh cái kia thê lương thần thái, hiển nhiên giữa hai người có chút gì.

Vừa nghĩ tới vị hôn thê của mình, dĩ nhiên cùng cái khác người cấu kết, hắn trong nháy mắt đều muốn nổ tung, một trương khuôn mặt vặn vẹo lợi hại.

Dương Thanh Huyền hờ hững nói: “Bởi vì chúng ta là bằng hữu.”

Tô Anh bi thảm nở nụ cười, nói: “Vẻn vẹn như vậy sao?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Vẻn vẹn như vậy.”

Bốn phía yên lặng như tờ, đều lẳng lặng nhìn hai người, tuy rằng ngăn ngắn mấy câu nói, nhưng nhưng ẩn chứa quá nhiều tin tức.

Diệp Minh Xuyên càng là lên cơn giận dữ, trong lòng thầm mắng nói: “Ngươi cái tiện phụ này! Ở ngay trước mặt ta cùng nam nhân khác làm ám muội, chờ thêm mặt về sau, ta nhất định phải để cho ngươi muốn sống không được, muốn chết cũng không thể!”

Diệp Đào sắc mặt cũng dị thường khó nhìn lên.

Tô Anh thê lương thê lương cười nói: “Ta hiểu được.”

Tô Trạch gầm lên nói: “Anh, ngươi ở cái kia làm gì? Mau tới đây, cùng ta đồng thời trở lại!”

Tô Anh lấy dũng khí, lớn tiếng nói: “Cha, ta không quay về. Dương Thanh Huyền nói không sai, ta không thích Diệp Minh Xuyên, ta không muốn gả cho hắn.”

Tô Trạch giận dữ, quát ầm nói: “Xú nha đầu! Thường ngày đem ngươi nuông chiều hỏng rồi, đừng vội ở cái kia nói lung tung, Diệp Minh Xuyên nơi nào không xứng với ngươi?”

Tô Anh nói: “Đúng, hắn rất ưu tú, hắn nơi nào đều xứng với ta. Nhưng vậy thì như thế nào? Nhưng ta không thích hắn.”

Tô Trạch giận nói: “Hôn nhân việc, há từ ngươi làm chủ làm bừa?!”

Tô Anh bi thảm nói: “Không người thương ta, ta cũng chỉ có thể chính mình đau chính mình, ta là không biết gả cho Diệp Minh Xuyên, bằng không sống không bằng chết, sống sót còn có ý gì.”

Tô Trạch giận không nhịn nổi, rống nói: “Ngươi cái này bất hiếu nữ, ngươi bất quá đến, ta đã bắt ngươi trở lại!”

Hắn bóng người lóe lên, trăm trượng khoảng cách một hồi mà qua, duỗi ra bàn tay lớn đã bắt hướng về Tô Anh.

Tô Anh kinh hãi, vội vàng hướng tới bên người né tránh, nhưng này một trảo lực lượng, căn bản không phải nàng có thể tránh thoát, chỉ có thể như con gà con giống như, lo lắng nhìn cái kia Lão Ưng đập xuống.

“Đắc tội rồi.”

Một thanh âm vang lên, Dương Thanh Huyền nhảy vào cái kia chân nguyên bên trong, đem một vùng thế giới phá mở, thả người nằm ngang ở Tô Trạch trước người.

Tô Trạch kinh nộ nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi...!”

Dương Thanh Huyền quay đầu nói: “Đi mau!”

Tô Anh kinh hô một tiếng, nói: “Ngươi...” Nàng kinh ngạc đứng ở đó, không biết như thế nào cho phải.

Tô Trạch trầm giọng nói: “Dương Thanh Huyền, ta vẫn luôn rất thưởng thức của ngươi, hy vọng ngươi không nên quá phận!”

Dương Thanh Huyền lạnh giọng nói: “Quá đáng chính là Tấn Vương ngươi a, ta cũng một mực rất thưởng thức của ngươi.”

Bốn phía học sinh đều là đại đổ mồ hôi lạnh, tuy rằng bọn họ cũng mâu thuẫn Tô Anh gả cho Diệp Minh Xuyên, nhưng người nào dám chân chính động thủ, đứng ở Tấn Vương phía đối lập? Chớ đừng nói nói ra như vậy đại nghịch bất đạo mà nói tới.

Tô Trạch giận nói: “Hảo! Ngươi cũng giống vậy, càng ngày càng vô pháp vô thiên! Ta liền đưa ngươi cũng cùng nhau bắt!”

Bóng người hơi động, liền nghiêng người mà lên, ngưng chưởng quay đi qua.

Dương Thanh Huyền nói: “Xin lỗi, Tô Anh là bằng hữu của ta, vì lẽ đó ta không cách nào lui bước!”

Đồng dạng là vỗ tới một chưởng, to lớn chưởng ảnh nổi lên, chỉ thấy một mảnh chói mắt kim quang, che kín bầu trời, theo một luồng nóng rực sức mạnh cuồng bạo, chính là lăng không rơi xuống!

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 279: Chỉ Mang

“Ầm!”

Song chưởng một đòn, Viêm Dương chân khí nổ tung mở, Tô Trạch thân thể hơi ngưng lại, bị cái kia phả vào mặt bão táp ngăn cản lại.

Cuồng bạo chân khí ở hai người bên cạnh người khuấy động, đều là đứng tại chỗ không động, lạnh lùng nhìn đối phương.

Tô Trạch trong mắt tràn đầy kinh ngạc, thậm chí có một tia hoảng hốt, vừa nãy một chưởng kia dù chưa vận dụng toàn lực, nhưng cũng không phải phổ thông Chân Võ sơ kỳ có thể chống đỡ.

Cái kia đã từng rác rưởi thiếu niên, đã phong nhã hào hoa, ngọc thụ lâm phong đứng ở trước mặt hắn.

Tâm tư một hồi trở lại mười lăm năm trước, cái kia Phong Lôi đan xen ban đêm, Dương Chiếu ôm trong lòng trẻ mới sinh, đội mưa mà tới.

Hài tử không khóc không nháo, cặp kia ánh mắt sáng ngời, giống như trong bầu trời đêm Tinh Thần, cũng như thiếu niên trước mắt này, trong suốt không dấu vết.

“Hảo! Năm đó nhận được Dương Chiếu tiên sinh đại ân, cho tới nay đều là ta kính nể nhất người chi một, hôm nay ta liền nhìn ngươi có gia gia ngươi mấy phần thực lực!”

Tô Trạch bỗng chốc bị khơi dậy hào hùng, tuy rằng hắn có

Chân Võ đại viên mãn thực lực, nhưng quyền cao chức trọng, bình thường cũng không ai dám động thủ với hắn.

Ngay sau đó nổi lên hiếu chiến chi tâm, một bộ quyền pháp đánh ra, như nước chảy mây trôi, kéo dài không dứt, quyền pháp trong lúc đó, phảng phất có một tầng thủy quang, sáng sủa chiếu người, bao phủ tới.

Chung quanh học sinh tất cả đều ngây ngẩn cả người, bao quát Trần Đình, Mạnh Thụy mấy người, bọn họ đối với Dương Thanh Huyền thân thế cũng là rõ ràng, đều là thầm nhủ trong lòng nói: “Gia gia hắn? Không phải học viện rác rưởi công sao?”

Trần Đình nhíu mày lại, hắn bụng dạ cực sâu, lập tức rõ ràng Tô Trạch trong lời này đã bao hàm cực lớn tin tức.

Dương Thanh Huyền song quyền giương ra, đón đánh mà lên, nói: “Cái kia Tấn Vương liền xem cho rõ đi!”

Một bộ Hình Ý Quyền đánh mở, như rồng liệng cửu thiên, như Hổ Khiếu Sơn Lâm, nhảy vào Tô Trạch quyền thế bên trong, đem cái kia một mảnh đầm nước đánh vỡ, tạo nên gợn sóng.

Tô Trạch trong lòng thất kinh, chính mình đắm chìm ở bộ quyền pháp này bên trong đã hơn ba mươi năm, cơ hồ mỗi ngày đều sẽ đánh tới một lần, từ lâu quyền tùy tâm phát, liền thành một khối.

Vốn cho là quyền pháp vừa ra, liền có thể dễ dàng áp chế đối phương, nhưng kinh hãi phát hiện, Dương Thanh Huyền đối với quyền pháp lĩnh ngộ, tựa hồ còn cao hơn mình.

“Chuyện này... Làm sao có thể có thể...”

Tô Trạch nội tâm bị đả kích lớn, hắn thường thường gọi hộ vệ đến luyện quyền, đều có thể vững vàng áp chế đối phương, giờ khắc này lại ngay cả một cái mười sáu tuổi thiếu niên đều đánh không lại, trong lúc nhất thời có chút ngổn ngang, thầm nghĩ nói: “Không nghĩ tới hơn ba mươi năm, lăng hộ vệ đều là một mực nhường ta.”

Ngay sau đó vạn phần ủ rũ, trong tay quyền pháp hơi ngưng lại, càng làm rối loạn mấy quyền, bị Dương Thanh Huyền cướp ở tiên cơ, mấy quyền cương mãnh bá đạo hướng tới Tô Trạch trên mặt đánh tới.

Tô Trạch vừa giận vừa sợ, cũng không kịp nhớ cái gì ỷ lớn hiếp nhỏ, Chân Võ đại viên mãn sức mạnh bộc phát ra, một quyền cản ở trước người, lập tức hóa ra một cơn lốc xoáy, tựa như không gian bị đè ép, Dương Thanh Huyền quyền thế đều lõm vào.

“Không được!”

Dương Thanh Huyền trong lòng cả kinh, lập tức đánh giá lấy ra tu vi của đối phương, vội vàng rút lui quyền lui về phía sau đi.

“Muộn!”

Tô Trạch quát lạnh một tiếng, quyền kình đánh ra, cái kia vòng xoáy trong nháy mắt khoách lớn mấy lần, đem Dương Thanh Huyền cả người đều che chở tiến vào.

Dương Thanh Huyền lập tức cảm giác mình lâm vào đầm lầy, không gian bốn phía như là bông như hoa, mềm nhũn đem hắn bao lấy, không ngừng hướng tới lún xuống.

“Không được!”

Dương Thanh Huyền biết đây là Tô Trạch quyền ý, một khi hoàn toàn rơi vào đi mà nói, trừ phi tu vi vượt qua đối phương, bằng không chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ.

Ngay sau đó hét lớn một tiếng, tay phải ở trước người họa vòng, sáu đạo Viêm Dương bay nhảy ra, ở quanh thân xoay quanh, hóa thành một chưởng, cuồng kích mà ra!

“Lục Dương Khai Thiên!”

“Oành!”

Cái kia lầy lội giống nhau quyền ý không gian, lập tức bị đánh nát một khối, cuồng bạo Viêm Dương lực lượng hóa thành một đường, phóng lên trời.

Dương Thanh Huyền bóng người lấp lóe, theo cái kia hoả tuyến lao ra quyền ý phạm vi bao phủ.

Hắn một chưởng này lóe lên, bá đạo dị thường, lại xảo diệu cực kỳ, thắng không uống ít màu.

Đinh Viễn ở một bên nhìn một hồi, cảm khái nói: “Dương Thanh Huyền quyền pháp chưởng ý, càng không ở kiếm kĩ của hắn phía dưới, tiểu tử này không hề là đơn thuần kiếm đạo thiên tài, mà là đầy đủ phương vị Võ đạo thiên tài a!”

Khanh Bất Ly im lặng không lên tiếng, lẳng lặng nhìn.

“Hảo!”

Tô Trạch quát to một tiếng, nghiêng người mà lên, bóng người lấp loé phía dưới, đã đến Dương Thanh Huyền trước mặt, hò hét: “Một chiêu này nhìn ngươi làm sao trốn!”

“Đại bi tay!”

Một chưởng bắt xuống dưới, năm ngón tay nổi lên hiện một tầng kim quang, mềm mại an lành, từ bi chúng sinh.

Dương Thanh Huyền hai ngón ngưng lại, đưa ở trước người, hướng tới cái kia chưởng pháp điểm tới!

“Chi!”

Đầu ngón tay hóa ra một đạo ánh sáng xanh, tách rời không khí.

Khanh Bất Ly nguyên bản sắc mặt bình tĩnh, một hồi lộ ra kinh sợ.

Cái kia chỉ mang điểm ở chưởng pháp kim quang dưới, như đá ném vào biển rộng, gây nên một tầng gợn sóng, nhưng không làm nên chuyện gì.

Tô Trạch lạnh lùng nói: “Vô dụng.” Nhưng hắn nhưng trong lòng thì máy động, bởi vì Dương Thanh Huyền ánh mắt không hề lay động, tựa hồ kết quả này nằm trong dự liệu của hắn, loại kia bình tĩnh, khiến cho hắn trong lòng có chút bất an.

“Xảy ra chuyện gì? Nội tâm tại sao có thể có loại này không vững vàng cảm giác? Đại bi thủ hạ, hắn tuyệt không lật nổi sóng gió, là ta lo xa rồi.”

“Chi!”

Bỗng nhiên lại là một tiếng xé gió lên, Dương Thanh Huyền giơ lên tay trái, một chiêu Yêu Nguyệt Chỉ đánh đi ra, bắn vào ánh vàng bên trong, lại là một vệt sóng gợn đãng mở.

Tô Trạch hét lớn nói: “Nói rồi vô dụng, phí công! Đàng hoàng nhận thua đi!”

Một chưởng kia ánh vàng toả sáng, giống một lớp không gian giống như áp rơi xuống.

Đinh Viễn ngưng mắt nhìn, đột nhiên nói ra: “Dương Thanh Huyền này hai chiêu chỉ pháp, càng quen luyện đến trình độ như thế, Bát Âm Huyền Chỉ hắn học xong mấy chỉ?”

Khanh Bất Ly mang trên mặt sắc mặt vui mừng, hắn cũng nghĩ biết, Dương Thanh Huyền học xong mấy chỉ?

Giờ khắc này, người chung quanh càng tụ càng nhiều, đều là khiếp sợ nhìn hai người một trận chiến.

Trong đó có đồng thời tìm hiểu tới Yêu Nguyệt Nhất Chỉ đồng bạn, Tần Chấn, Ngải Vi, Đỗ Nhược đám người, tất cả đều là há to mồm, bởi vì Dương Thanh Huyền thi triển ra Yêu Nguyệt Nhất Chỉ, bọn họ thậm chí có chút nhìn không hiểu.

Khanh Bất Ly mừng rỡ trên mặt, nụ cười đột nhiên ngưng lại, bởi vì Dương Thanh Huyền triển khai Yêu Nguyệt Nhất Chỉ, điểm vào chưởng pháp kim quang về sau, lại là một tiếng xé gió vang lên.

“Chi!” Cú Mang Chỉ lại nổi lên.

“Chi!”

“Chi!”

Thứ hai nói, đệ tam nói, qua trong giây lát, liền thấy Dương Thanh Huyền hai tay bay lượn, trong khoảnh khắc điểm ra bảy, tám chỉ, toàn bộ kích vào cái kia chưởng pháp bên trong, đem ánh vàng quấy rầy.

Sau đó càng nhiều tiếng xé gió vang lên, như là một hồi mưa sao sa, vô số Cú Mang Chỉ cùng Yêu Nguyệt Chỉ đánh ra, trong khoảnh khắc bắn vào ánh vàng, gây nên cơn sóng thần!

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người là trợn mắt ngoác mồm, “Cái kia chỉ pháp nhưng là Huyền giai võ kỹ a!”

Lần thứ nhất nhìn thấy có người triển khai Huyền giai võ kỹ, giống uống nước giống như đánh ra mấy chục hơn trăm chỉ.

“A?”

Khanh Bất Ly kêu một tiếng, há to mồm, đủ để nhét vào một cái trái dưa hấu.

Đinh Viễn cũng là hai mắt lồi đi ra, trong nháy mắt hoá đá.

U Dạ cái kia bá khí uy nghiêm trên mặt, tràn đầy sâu sắc kiêng kỵ, trong mắt mưu đợt giống như Tô Trạch một chưởng kia kim quang giống như, tạo nên vô tận gợn sóng, trong lòng cũng gây nên sóng to gió lớn.

Tần Chấn đám người càng là đầu óc hoàn toàn bối rối, bọn họ tu luyện qua Yêu Nguyệt Nhất Chỉ, tự nhiên rõ ràng này chỉ pháp bá đạo đáng sợ, có thể sử dụng tới một chỉ đều muốn tiêu hao rất lớn chân nguyên.

“Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!”

Từng đạo từng đạo chỉ mang kích vào đại bi trong tay, tạo nên đầy trời kim quang, dường như khói hoa chứa đựng, rực rỡ óng ánh.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 280: Quyết Tâm

Tô Anh nhìn cái kia đầy trời khói hoa, tâm thần rung động, một hồi lệ nóng doanh tròng, hai hàng nước mắt chảy xuống.

Tối nay khói hoa xán lạn, vì ai quyến rũ, lại vì ai rơi lệ?

Tô Trạch cũng là kinh hãi, đại bi tay tại cái kia vô số chỉ mang dưới, bị chấn động đến mức tan rã ra, trong cơ thể mình Chân Khí, cũng là một mảnh hỗn loạn, càng tâm thần rung động.

“Dương Thanh Huyền, ngươi điên rồi!”

“Ta không điên, bị điên người là ngươi!”

Dương Thanh Huyền rống to nói: “Chuyên quyền độc đoán, tự cho là, ngu xuẩn không thể thành! Ta ngày hôm nay liền muốn đem ngươi trong đầu nước, toàn bộ đánh ra đến!”

Tô Trạch ngẩn ra, phảng phất xúc động đến cái gì, tâm thần chấn động mạnh.

Cái kia từng đạo từng đạo chỉ mang, như lưu tinh ở trong đầu hắn xẹt qua, hồi tưởng lại cùng ái nữ một màn kia màn, từ bi bô tập nói, đến hoạt bát đáng yêu, đến dáng ngọc yêu kiều, lại tới phong hoa tuyệt đại...

“Ta đến cùng đang làm gì?”

Tô Trạch tâm, một hồi tan rã rồi, giống như cái kia đại bi thủ hạ ánh vàng, hóa thành đếm ánh huỳnh quang, tiêu tan trời cao.

“Ầm ầm!”

Trăm đạo chỉ mang dưới, chưởng pháp rốt cục tan vỡ, dư âm đánh tan mở, xung kích ở trên người hai người, từng người đánh bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền khí thế gấp lạc, sắc mặt trong nháy mắt trắng xám, một ngụm máu tươi liền ọe đi ra, nôn trên đất, như một đóa tươi đẹp hồng hoa.

Tô Trạch nhưng là sắc mặt trắng bệch, có vẻ hơi dại ra.

Dương Thanh Huyền trong mắt hàn khí đồng thời, song quyền nắm chặt, Lục Đạo Viêm Dương từ trên thân bay lên, óng ánh diễm quang đem hơn nửa bên trời đều chiếu rọi được một mảnh đỏ đậm, hò hét: “Trở lại!”

Người cường giả kia khí thế tán mở, như như gió thu quét lá rụng, khiến cho tâm thần người đều chấn động.

Tô Trạch nhìn Tô Anh, lại nhìn cái kia Lục Đạo chói mắt Viêm Dương, trong mắt một mảnh mờ mịt, tự nghĩ nói: “Là ta sai rồi à...”

Hắn lắc đầu nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi không phải đối thủ của ta, khổ như thế chứ.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Thắng thua có thể không hoàn toàn là thực lực quyết định, còn có quyết tâm. Mặc dù không địch lại, ta cũng phải để cho ngươi nhìn thấy quyết tâm của ta!”

Tô Trạch chấn động mạnh, nói: “Coi như ta thấy được quyết tâm của ngươi, ý nghĩa làm sao ở đây?”

đọc tru

y ện với http://t R uyencuatui.net/ Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Chúng sinh, nhỏ bé như kiến, cho tới vương hầu tướng lĩnh, cho tới người buôn bán nhỏ đi bất ngờ, ai không ở vận mệnh nghiền ép hạ khổ sở giãy dụa, ngươi vì sao còn muốn cho con gái của chính mình áp đặt gông xiềng? Quyết tâm của ta, chính là thay nàng hướng về ngươi chống lại! Đối với cái kia bất công vận mệnh bất khuất chống lại! Dù cho thấp kém như kiến, cũng có hướng về vận mệnh chống lại quyền lợi!”

Lục Dương trên không trung lượn vòng, rất nhanh ngưng tụ tập cùng một chỗ, hóa thành cự đại chưởng ấn, đột nhiên đánh ra!

Tô Trạch tâm thần chấn động mạnh, thấy cái kia chưởng ảnh vỗ tới trước mắt, mới phục hồi tinh thần lại, vội vàng nhảy lên một cái, né qua.

“Oành!”

Một chưởng oanh trên đất, nhất thời đại địa chấn chiến, một mảnh cát bay đá chạy, Viêm Dương nổ mở, hóa thành biển lửa, hướng tới bốn phương tản đi.

Mỗi học sinh đều là lẳng lặng mà nhìn biển lửa kia thiêu đốt, trong đầu vang vọng Dương Thanh Huyền mà nói, chúng sinh, ai mà không vận mệnh hạ giun dế? Ai mà không khổ sở giãy dụa.

Tu võ người, chính là cùng trời chống lại, tranh cái kia một đường mệnh số, tranh cái kia vô ngần đại đạo.

U Dạ khuôn mặt ở ánh lửa kia chiếu rọi xuống, sinh động rực rỡ, tự nói nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi thật là một kẻ đáng sợ a.”

Tô Anh mặt, ở ánh lửa kia chiếu rọi, trở nên trở nên kiên nghị, lớn tiếng nói: “Cha, hôm nay ngươi nhất định phải ta gả cho Diệp Minh Xuyên mà nói, ta sẽ chết tại đây!”

Tô Trạch đầy mặt ngạc nhiên, đờ đẫn nhìn mình con gái, trong lúc nhất thời, cái kia ngoan ngoãn nghe lời Tô Anh tựa hồ đang từ từ đi xa, trở nên hơi mạch phát lên.

“Đủ rồi, được rồi!”

Đột nhiên, Diệp Minh Xuyên quát to một tiếng, gào thét nói: “Ngươi cái tiện phụ này, tiện nhân! Có tư cách gì chống cự ta? Cần phải ta cưới ngươi trở lại, nhất định phải dằn vặt ngươi sống không bằng chết!”

Tô Trạch biến sắc mặt, giận nói: “Ngươi nói cái gì?!”

Diệp Minh Xuyên tự biết nói lỡ, hừ một tiếng, mặt âm trầm.

Diệp Đào trầm giọng nói: “Tấn Vương, khuyển tử xác thực lỡ lời, nhưng anh Quận chúa ở trước mặt mọi người, kiên quyết từ chối, xác thực rất để người lúng túng a!”

Tô Trạch trầm mặc không nói, nói: “Hai người việc kết hôn, theo ta thấy, không bằng lại bàn bạc kỹ hơn đi.”

Diệp Đào thân thể chấn động, đầy mặt lửa giận, nói: “Tô Trạch, ngươi muốn một phương diện bội ước à!”

Tô Trạch làm khó dễ nói: “Tiểu nữ tâm tình có chút gợn sóng, việc này áp sau nói sau đi, để người trẻ tuổi trước tiên bồi dưỡng hạ cảm tình.”

“Ta không đồng ý!”

Diệp Đào phủ quyết nói: “Đại trượng phu một lời, tứ mã nan truy! Tấn Vương, ngươi muốn thất tín với ta sao!”

Tô Trạch một hồi khó xử, dù sao Diệp gia không phải hạng người tầm thường, việc này một khi xử lý không tốt mà nói, liền gây thành mầm họa.

Diệp Minh Xuyên mặt âm trầm, gằn giọng nói: “Tấn Vương, vẫn là để anh Quận chúa đến trên ao nước đến cần phải một trận đi, để cho chúng ta hảo hảo bồi dưỡng hạ cảm tình, như vậy anh Quận chúa thì sẽ không có cảm xúc, khà khà.”

Tô Trạch hơi nhướng mày, thầm nghĩ nói: “Từ tiểu tử này lời nói mới rồi đến xem, anh đây đi qua mà nói tất nhiên là phải chịu khổ. Nhưng để hai người trẻ tuổi nhiều tiếp xúc một chút, cũng là có lợi cho bồi dưỡng cảm tình, chỉ là anh đây không muốn, ta làm sao có thể miễn cưỡng nữa nàng?”

Hắn lại muốn nói: “Huống hồ Dương Thanh Huyền lấy cái chết chí ngăn cản, nếu là hắn có chuyện bất trắc, tương lai Dương Chiếu biết rồi, sợ là cả Thương Nam Quốc đều có đại họa!”

Vừa nghĩ tới Dương Chiếu cái kia thực lực đáng sợ, nội tâm hắn liền một trận nhút nhát.

Diệp Đào ngưng âm thanh nói: “Tấn Vương, ta cảm thấy khuyển tử kiến nghị tốt vô cùng, để Quận chúa đi trên ao nước cần phải cần phải, nếu là nàng thật không vui, ta liền đem nàng đưa về, bảo đảm lông tóc không tổn hại.”

Trong miệng hắn nói như vậy, nội tâm nhưng là muốn nói: “Chỉ cần vào trên ao nước, liền từ không được cô nàng kia. Nếu là con ta liền một người phụ nữ đều không giải quyết được, vậy cũng không mặt mũi sống tiếp.”

Tô Anh cầu xin nói: “Cha, ta không muốn đi.”

Tô Trạch run lên trong lòng, bị ái nữ cái kia điềm đạm đáng yêu thần thái đánh động, nói: “Yên tâm đi, cha không biết cho ngươi đi.”

Tô Anh đại hỉ, tươi sáng nở nụ cười nói: “Cảm tạ cha!”

Tô Trạch khẽ mỉm cười, đột nhiên cảm thấy, chỉ cần con gái hài lòng, cái khác tất cả cũng không sao cả.

“Tô Trạch!”

Diệp Đào giận dữ nói: “Ngươi coi là thật muốn vi ước?! Cái kia hai nước ở giữa tình nghĩa, liền như vậy đứt đoạn mất!”

Lời vừa nói ra, bốn phía phải sợ hãi, không nghĩ tới hắn dĩ nhiên dùng quốc sự đến áp chế.

Tô Trạch cũng là giận dữ, nói: “Bách chiến vương, quốc sự vì là lớn, hy vọng ngươi nói chuyện thận trọng!”

Diệp Đào lạnh lùng nói: “Nếu là hôm nay Quận chúa không đi, ta Diệp gia mặt mũi hướng tới kia thả? Diệp gia không mặt mũi, này nước muốn nó làm gì?!”

Mọi người không khỏi là hoàn toàn biến sắc, nghĩ thầm này Diệp gia quả nhiên hung hăng, trên ao nước cũng không phải hắn Diệp gia, dám không chút kiêng kỵ nói ra nói đến đây đến, mơ hồ trong lúc đó lộ ra cường đại bá khí cùng lòng bất chính.

Khanh Bất Ly cùng Đinh Viễn đều là lẳng lặng nhìn, quốc gia việc, bọn họ cũng không tham dự.

Diệp Đào lạnh giọng nói: “Nhìn Tấn Vương cân nhắc!”

Tô Trạch lên cơn giận dữ, đối mặt này đỏ trần trắng trợn uy hiếp, hắn càng không thể phát tác, bởi vì hắn là Tấn Vương!

Diệp Minh Xuyên đột nhiên một chỉ Dương Thanh Huyền, lạnh giọng nói: “Còn có người này, ta muốn hắn chết! Hôm nay nhất định phải lấy máu của hắn, đến gột rửa sự phẫn nộ của ta, bằng không hai nước liền khai chiến đi!”

Tiếng nói vừa dứt, nhất thời cảm thấy mấy đạo sát khí bắn đi qua.

Khanh Bất Ly giận dữ cười, trên mặt che lên một tầng băng sương, lạnh giọng nói: “Dương Thanh Huyền là ta viện học sinh, ngươi tính cái gì cẩu tạp chủng, muốn giết hắn? Đến, để ta cái này xương già lãnh giáo một chút Vân Xuyên học viện cao đồ lợi hại!”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 281: Nhân Bên Trong Rác Rưởi

Khanh Bất Ly thẳng mắng cẩu tạp chủng, là liên quan Diệp Đào cũng đồng thời mắng tiến vào.

Cũng không biết hắn là vô tình hay là cố ý, nhưng mặc kệ là loại nào, Diệp Đào cũng chỉ có thể khí ở trong lòng, toàn bộ khuôn mặt đều vặn vẹo, cũng không dám hé răng.

Diệp Minh Xuyên càng là thảm, Khanh Bất Ly sát khí như dao hạ xuống, chấn động đến mức sắc mặt hắn trắng bệch, càng sợ sệt liền lùi lại mấy bước.

Diệp Đào bận bịu ôm quyền nói: “Võ Vương đại nhân bớt giận, khuyển tử nói lỡ. Nhưng xác thực là bởi vì quý viện người học sinh này, mới dẫn đến cục diện bây giờ, nếu là hai nước khai chiến, hắn có không thể tha thứ trách nhiệm.”

Khanh Bất Ly lạnh lùng nói: “Ngươi đang uy hiếp ta?”

Diệp Đào nói: “Không dám.”

Tình cảnh một hồi lạnh xuống, Diệp Đào cùng Khanh Bất Ly là lẫn nhau kiêng kỵ quan hệ, Diệp Đào sợ Khanh Bất Ly thực lực, Khanh Bất Ly cũng cùng Tấn vương như thế, lo lắng hắn sẽ làm bừa.

Nhưng tổng thể mà nói, vẫn là Diệp Đào kiêng kỵ càng sâu. Bởi vì nếu là triệt để cắt đứt, ngày tông học viện có thực lực tuyệt đối, có thể tiêu diệt bọn họ Diệp gia.

“Ngươi muốn giết ta đúng không?”

Giữa lúc song phương giằng co thời điểm, Dương Thanh Huyền đột nhiên nói rằng. Trước hắn cùng tô trạch một trận chiến, tiêu hao quá nhiều chân nguyên, điều tức sau một lúc, khôi phục một chút.

Diệp Minh Xuyên chứa lá gan, giận dữ hét: “Đâu chỉ muốn giết ngươi, ta còn muốn lột da ngươi, rút ra của ngươi cốt, đưa ngươi lột da tróc thịt!”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Kỳ thực, ta cũng rất nhìn ngươi không hợp mắt, muốn đánh của ngươi. Như vậy đi, chúng ta bằng bản lãnh của mình, trận chiến sống còn. Nếu là ngươi thắng, ta mệnh cho ngươi. Nếu là ngươi thua rồi, liền để ta dùng chân đạp ở ngươi trên mặt, đồng thời ngươi cùng Tô Anh việc, triệt để thanh toán xong.”

“Cái gì?”

Bốn phía đều là kinh hãi, tuy rằng Diệp Minh Xuyên chật vật thua với U Dạ, nhưng U Dạ đó là Nguyên Võ cảnh thực lực, căn bản không phải Dương Thanh Huyền cái trình độ này có thể khiêu khích.

Tô Anh càng là thân thể chấn động, run giọng nói: “Dương Thanh Huyền...”

U Dạ cũng là trong mắt bắn ra vẻ kinh dị ánh sáng.

Diệp Minh Xuyên sửng sốt một chút, dùng tay so với vạch xuống, nói: “Ngươi... Cùng ta?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Có Võ vương cùng Đinh Viễn tiên sinh chứng kiến, trận chiến sống còn, có dám?”

Trần Đình vội vàng kéo lại hắn, xích tiếng nói: “Dương Thanh

Huyền, ngươi điên rồi!”

Khanh Bất Ly cũng là trầm giọng nói: “Không thể lỗ mãng. Mặc dù ngươi trạng thái toàn thịnh, cũng chưa chắc là đối thủ của hắn, huống hồ bây giờ còn có thương tại người.”

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu, nói: “Ta không sao, Diệp Minh Xuyên mới vừa rồi cùng U Dạ một trận chiến, cũng chịu chút thương, xem như là khá là công bằng.”

❤đọc truyện ở //truyencua t ui.net/

Đinh Viễn cũng mở miệng khuyên nhủ: “Thiết không muốn hành động theo cảm tình.”

Dương Thanh Huyền không để ý mọi người ngăn cản, lạnh lùng nói: “Diệp Minh Xuyên, có dám?”

“Ha ha ha ha!”

Diệp Minh Xuyên cười to lên, đằng đằng sát khí nói: “Đây chính là chính ngươi muốn chết! Ta ứng chiến!”

Hắn nét mặt biểu lộ cười tàn nhẫn đến, võ hồn vàng ngọc ở trên người lấp loé liên tục, hiển nhiên cực kỳ hưng phấn.

Lần này một có thể hành hạ đến chết Dương Thanh Huyền, báo bị khuất nhục mối thù, hai có thể mang đi Tô Anh, về trên trì quốc cố gắng dằn vặt tiện phụ kia, ba còn có thể cứu vãn trước bại trận tử, giành lại một ít mặt mũi đến.

Nghĩ tới đây các loại chỗ tốt, hưng phấn thẳng liếm môi.

Cao tới kêu lên: “Sư huynh, tên rác rưởi này ta liền có thể đối phó, không cần ngươi ra tay, để ta đánh với hắn một trận đi!”

Diệp Minh Xuyên đương nhiên sẽ không đem chuyện tốt như thế tặng cho cao tới, nói: “Không thể, đối với mới khiêu chiến chính là ta, tự nhiên nên ta ra trận, bằng không ta vân xuyên học viện uy danh ở đâu!”

Lúc này đi ra, ngạo nghễ nói: “Dương Thanh Huyền, khi nào chiến? Ta nhìn ngươi tình trạng cơ thể không tốt, bổn công tử lòng dạ từ bi, để ngươi nghỉ ngơi mấy cái canh giờ.”

Đột nhiên một đạo thanh âm dễ nghe truyền đến, nói: “Tốt, cái kia liền sau ba canh giờ chiến.”

Mọi người cả kinh, đều là quay đầu lại nhìn tới, chỉ thấy Vu Khinh Nguyệt bồng bềnh mà tới.

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Ngươi...”

Vu Khinh Nguyệt nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, nói: “Vì anh anh em gái, ngươi liền mệnh cũng không muốn, ta đều bị ngươi cảm động đến.”

Dương Thanh Huyền có chút lúng túng, nói: “Tình thế bức bách, quản không được nhiều như vậy, Khinh Nguyệt ngươi chớ trách.”

Vu Khinh Nguyệt nói: “Thanh huyền bạn học, ngươi nói quá lời, ta nào dám trách ngươi nha.”

Ai cũng nghe được ra trong lời nói ghen tuông, nghĩ thầm như vậy mỹ nhân, nhưng là tình nhân của người khác, tất cả đều là trong lòng chua xót.

Diệp Minh Xuyên càng là nhìn trợn cả mắt lên, há to mồm đến, có ngụm nước chảy ra mà không tự biết.

“Ai nha, chúng ta đại mỹ nhân ghen. Hiện tại không nên là ghen thời điểm chứ? Ta đều không ghen đây.”

Ngả Vi mân mê miệng, rầm rì nói rằng.

Vu Khinh Nguyệt giận dữ, nói: “Ngả mặt to, ngươi câm miệng cho ta!”

Tô Anh cúi đầu, nói: “Khinh Nguyệt tỷ tỷ, ngươi đừng trách Dương Thanh Huyền, ta với hắn... Thật sự... Chỉ là bằng hữu...”

Nói đến phần sau, âm thanh cực thấp, không dám ngẩng đầu lên.

Tô trạch trong lòng không tên đau xót, lúc này cảnh nầy, tâm tư của con gái hắn làm sao sẽ không hiểu.

Vu Khinh Nguyệt nở nụ cười, lên trước dùng ngón tay nâng lên Tô Anh cằm, chà chà khen: “Được lắm mỹ nhân, liền ngay cả ta đều hiểu ý động, liều lĩnh giúp ngươi, huống chi là Dương Thanh Huyền cái kia lớn sắc quỷ, lão ô quy đây.”

Dương Thanh Huyền: “...”

Tô Anh vội la lên: “Tỷ tỷ ngươi tuyệt đối đừng hiểu lầm.”

Vu Khinh Nguyệt đưa ngón tay đặt ở nàng bên môi, khẽ cười nói: “Không cần nhiều lời, ta không có hiểu nhầm. Ta rất ủng hộ ngươi, nữ nhân quyền lợi, là muốn dựa vào chính mình tranh thủ, chống lại đến. Nếu là vừa nãy hắn không có dũng cảm đứng ra, ta sau khi đều sẽ không gặp lại hắn.”

Tô Anh chinh nói: “Tại sao?”

Vu Khinh Nguyệt thu ngón tay lại, trong suốt ánh mắt như chuồn chuồn lướt nước giống như đảo qua mỗi người, lạnh nhạt nói: “Mắt thấy một cái nhu cô gái yếu đuối bị đẩy hướng về hố lửa, các ngươi đều có thể thờ ơ không động lòng, thử hỏi người ở chỗ này bên trong, còn có nam nhi sao?”

Trên mặt nàng không hề che giấu chút nào toát ra khinh bỉ đến, nói: “Tô Anh là đại mỹ nhân, yêu thích hắn người, nơi này chí ít cũng có một nửa chứ? Thấy mình âu yếm nữ tử rơi vào nguy cơ, cũng không dám đứng ra, các ngươi còn có mặt mũi đứng ở này sao?"

Mỗi người đều giận dữ và xấu hổ cúi đầu.

Vu Khinh Nguyệt lại xoay người nhìn phía Khanh Bất Ly, lạnh lùng nói: "Viện trưởng đại nhân, một cái trong học viện, đều là quần không có huyết tính rác rưởi, ngài cái này Viện trưởng cũng đủ thất bại."

Khanh Bất Ly mặt âm trầm, phiền muộn đến cực điểm.

Ngay ở trước mặt đông đảo học sinh bị một tên nữ sinh trào phúng, thực sự là mất mặt, nhưng lại thiên cô gái này nói chút nào không sai, để hắn phát không nổi bất kỳ tính khí, trái lại rơi vào sâu sắc trầm tư.

Đinh Viễn khiếp sợ nhìn Vu Khinh Nguyệt, lấy trong mắt của hắn, càng không nhìn ra trước mắt cô gái nhỏ này tu vi, nghĩ thầm: "Ngày tông học viện lúc nào thêm ra như thế một tên học sinh? Vì sao không có nửa điểm nghe qua."

"Ha ha, phân đất, tro.. Viên, lâu như vậy tới nay, ngươi những câu nói này là ta nhất tán đồng."

Ngả Vi vỗ tay khen: "Vì lẽ đó ngươi vừa ý Dương Thanh Huyền, Tô Anh cũng vừa ý Dương Thanh Huyền, tỷ tỷ ta cũng vừa ý Dương Thanh Huyền. Nói thật sự, cũng không phải bởi vì Dương Thanh Huyền tốt bao nhiêu, mà là nhân vì những thứ khác nhân quá kém a, tất cả đều là một ít loại này rác rưởi, để tỷ tỷ làm sao tuyển? Dĩ nhiên là Ninh Khả Đan."

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 282: Cường Giả Ý Chí

Bốn phía nam sinh, tất cả đều giận dữ và xấu hổ khó có thể tự tin, hận không thể chui vào hầm ngầm, hoặc là trực tiếp cắt cổ đi chết.

Diệp Minh Xuyên nuốt nước miếng một cái, nói: "Hai vị mỹ nhân, Thiên Tông học viện học sinh tố chất xác thực không cao, không bằng theo ta về trên trì quốc, gia nhập vân xuyên học viện. Có ta Diệp Minh Xuyên ở, các ngươi ở vân xuyên bên trong học viện cũng có thể nghênh ngang mà đi."

"Khanh khách."

Vu Khinh Nguyệt càng là nở nụ cười, khinh bỉ nói: "Cho tới ngươi sao, thì càng là rác rưởi. Còn có ba canh giờ, liền muốn bị Dương Thanh Huyền giẫm ở trên mặt, còn có tâm sự tán gái. Này không chỉ có là rác rưởi, hơn nữa thông minh đáng lo, theo ngươi đừng nói hài lòng rồi, sợ là sinh ra đến đời sau đều là nhược trí."

Diệp Minh Xuyên giận dữ, quát: "Giẫm ta? Sau ba canh giờ, ta liền muốn đem tiểu tử kia lột da tróc thịt!"

Bị như thế một vị tuyệt thế mỹ nữ trào phúng, càng làm cho hắn lên cơn giận dữ, sát tâm càng sâu.

Vu Khinh Nguyệt xem thường nở nụ cười, nói: "Nguyện vọng đều là mỹ hảo, nhưng hiện thực quá tàn khốc."

Nàng không muốn lại nhìn Diệp Minh Xuyên một chút, bỏ đi như rác rưởi, đi thẳng tới Dương Thanh Huyền trước người, nói:

"Ngươi đi theo ta."

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, liền cùng ở sau thân thể hắn, trước sau mà đi.

Diệp Minh Xuyên giận dữ nói: "Muốn đi?"

Vu Khinh Nguyệt thanh âm lạnh lùng truyền đến, nói: "Sau ba canh giờ, học viện Chiến Thần Đài trên, Dương Thanh Huyền cùng ngươi trận chiến sống còn."

Mọi người yên lặng nhìn hai người rời đi, biến mất ở trước mắt.

Tô Anh lẩm bẩm nói: "Dương Thanh Huyền nhân tài kiệt xuất, Khinh Nguyệt tỷ tỷ tuyệt đại giai nhân, bọn họ mới là trời đất tạo nên một đôi."

Giờ khắc này bầu trời trong trẻo, mây trắng ép tới có chút thấp, gió nhẹ nhẹ lên, cuốn lấy trên đất lá rụng đầy trời bay loạn.

Tô Trạch nghe ái nữ, trong lòng không tên đau xót.

Diệp Minh Xuyên liếm hạ môi, gằn giọng nói: "Như vậy mỹ nhân, há lại là cái kia tên rác rưởi có thể nắm giữ! Cha, sư đệ, các ngươi thay ta hộ pháp, ta phải cố gắng tu luyện hạ."

Diệp Đào nói: "Con trai của ta yên tâm, cố gắng đem trạng thái điều chỉnh đến đỉnh cao."

Diệp Minh Xuyên xì thanh nở nụ cười, nói: "Đối phó cái kia cặn bã, không cần đỉnh cao?"

Hắn cười khẩy, liền lấy ra mấy viên linh lóng lánh đan dược ăn vào, sau đó ngồi xếp bằng tu luyện lên.

Khanh Bất Ly đám người sắc mặt rất khó coi.

Trần Đình thấp giọng nói: “Viện trưởng đại nhân, thật sự muốn mở ra Chiến Thần Đài sao?”

Chiến Thần Đài là Thiên Tông học viện quyết chiến sinh tử võ đài, vừa lên Chiến Thần Đài, không chết không thôi, bên trên tích lũy các đời học viên vong hồn, oán khí rất nặng.

Khanh Bất Ly trầm mặc không nói, không biết như thế nào cho phải.

Đinh Viễn than thở: “Vừa đã ứng chiến, sợ là bất chiến không xong rồi đi.” Trên mặt hắn cũng ẩn hiện vẻ ưu lo, hiển nhiên cũng không lạc quan.

Tô Trạch trầm giọng nói: “Không bằng chúng ta trong bóng tối làm chút tay chân, đem Diệp Minh Xuyên làm thương.”

Trần Đình trên mặt vui vẻ, nói: “Ta nhìn phương pháp này có thể được.”

Khanh Bất Ly lắc đầu nói: “Một, bất kể như thế nào làm, đối với Thiên Tông học viện danh tiếng đều có ảnh hưởng. Hai, nếu là bất chiến, anh Quận chúa sự liền không cách nào giải quyết. Ba, trận chiến này là Dương Thanh Huyền chính mồm duẫn hạ, hắn nên có một chút chắc chắn mới là. Bốn, Vu Khinh Nguyệt nói rất đúng, mắt thấy bạn học nữ bị bắt nạt áp bức, đều không có một cái nam sinh dám đứng ra, này xác thực là học viện sỉ nhục, ta thân là Viện trưởng, khó từ tội lỗi. Dương Thanh Huyền trận chiến này, cũng là cứu vãn một chút ta nét mặt già nua, thay ở đây hết thảy nam sinh tranh khẩu khí.”

Xung quanh nam sinh nghe vậy, đều là giận dữ và xấu hổ cúi đầu, mười ngón bấm vào thịt bên trong.

Tô Trạch giờ khắc này vạn phần áy náy, tự nghĩ nói: “Ta đến cùng đều đã làm những gì...”

Trần Đình lo lắng lo lắng, nói: “Cái kia Viện trưởng ý của đại nhân là...”

Khanh Bất Ly trong mắt xẹt qua thần sắc kiên định, nói: “Chiến! Nhất định phải chiến! Thông cáo toàn viện sư sinh, mở ra Chiến Thần Đài! Bất luận thắng bại, ta đều muốn làm cho tất cả mọi người nhìn thấy, nhìn thấy Dương Thanh Huyền loại ý chí này, loại này kiên quyết! Mặc dù cuối cùng hắn thất bại, nhưng ta tin tưởng, trận chiến này nhất định có thể danh dương thiên hạ, ở mọi người nội tâm, mai phục một viên cường giả chi tâm hạt giống, cuối cùng có một ngày sẽ xảy ra cọng tóc nha.”

...

Tin tức lan truyền nhanh chóng, rất nhanh sẽ truyền khắp học viện.

Chiến Thần Đài trên quyết sinh tử, rất lâu không có như thế chuyện kích thích.

Không ít đang bế quan, ở trong thành làm việc, thậm chí tán gái bên trong, đều vội vàng chạy tới.

“Nghe nói Dương Thanh Huyền muốn cùng vân xuyên học viện đệ nhất cao thủ Diệp Minh Xuyên trận chiến sống còn!”

“Thật sự? Ha ha, cái kia học viện công địch chết chắc rồi, đánh chết Dương Thanh Huyền!”

“Đùng!”

Người kia đầu tầng tầng bị đánh một cái, lại bị đá một cước, bị mắng nói: “Dương Thanh Huyền đại biểu chính là chúng ta Thiên Tông học viện, vì cứu Tô Anh Quận chúa mà liều mình một trận chiến, tiểu tử ngươi chừa chút cho ta khẩu đức, cẩn thận ta đá chết ngươi!”

Trong lúc nhất thời, toàn bộ học viện đều đang bàn luận việc này, vô số người đều tới Chiến Thần Đài chạy như bay.

“Độc Nhãn, ngươi nghe được tin tức sao? Dương Thanh Huyền vì Tô Anh Quận chúa, muốn cùng Diệp Minh Xuyên một trận chiến!”

Ở hoa mộc nơi tụ tập, Ngô Hoằng nhận được tin tức sau, lập tức đến thông báo.

Ở một cái trong nhà gỗ nhỏ, Mị Quyên tiếng thở gấp thỉnh thoảng truyền ra, nghĩ đến Mị Quyên cái kia làm người phun máu đỗng - thân thể, Ngô Hoằng một hồi có phản ứng.

“Hừm, ân, cái kia, cái kia, rác rưởi, có, có cái gì, tốt, đẹp đẽ.”

Mị Quyên thở gấp không ngớt, khi nói chuyện đứt quãng.

Ngô Hoằng thôn nuốt nước miếng, gian nan nói: “Dù sao lão đại muốn cùng tiểu tử kia một trận chiến, có muốn hay không đi thông báo lão đại.”

“Hừm, ân, ân...”

Mị Quyên thở dốc đột nhiên thêm nhanh hơn, không bị khống chế kêu to, sau đó tất cả bình tĩnh lại.

Một lát, Độc Nhãn từ bên trong đi ra, ánh mắt sắc bén nói rằng: “Không thể! Lão đại chính đang bế tử quan, trừ phi trời sập xuống, bằng không tuyệt đối không thể quấy rầy!”

Ngô Hoằng liếc trộm cái kia trong cửa gỗ vài lần, cũng không thấy cái gì, lúc này mới thu về ánh mắt đến, nói: “Nhưng là cái kia Dương Thanh Huyền...”

Độc Nhãn đánh gãy hắn, cười lạnh nói: “Lão đại mục tiêu, không chỉ có là bốn vương, càng là Tiềm Long Bảng số một, đó mới là lão đại nên để bụng địa phương. Dương Thanh Huyền loại tiểu nhân vật này, ở ngộ đến lão đại trước, sẽ bị chúng ta chém giết, không cần lo lắng?”

Ngô Hoằng nghĩ một hồi, nói: “Cũng là, hơn nữa Dương Thanh Huyền cùng Diệp Minh Xuyên một trận chiến, là ở Chiến Thần Đài trên đánh, hẳn là cuộc chiến sinh tử. Diệp Minh Xuyên chính là vân xuyên học viện số một, Dương Thanh Huyền lần này liền triệt để chết rồi.”

Độc Nhãn cười nhạo nói: “Cũng không biết hắn đầu óc là bị cửa gắp vẫn là sao, có điều tiểu tử này đầu óc luôn luôn không dễ xài, bằng không cũng sẽ không tới trêu chọc lão đại rồi.”

Ngô Hoằng gật đầu nói: “Nói cực kỳ.”

Độc Nhãn khóe miệng vung lên tà tà cười đến, thoáng nhìn cái kia nhà gỗ nhỏ, hắc tiếng nói: “Ngươi có nên đi vào hay không thoải mái thoải mái?”

“Chuyện này... Này không hay lắm chứ, mọi người đều là bạn học...”

Ngô Hoằng ngượng ngùng nói rằng, cười khan mấy tiếng.

“Ha ha.”

Độc Nhãn đẩy một cái hắn, đem hắn đẩy mạnh nhà gỗ nhỏ, cười nói: “Thiếu ở ta này giả bộ rụt rè, đừng tưởng rằng ta không biết hai ngươi chuyện hư hỏng.”

Bên trong nhà gỗ truyền đến Mị Quyên ha ha tiếng cười.

Độc Nhãn thu hồi khuôn mặt tươi cười, nhìn phía Chiến Thần Đài phương hướng, lạnh lùng nói: “Diệp Minh Xuyên sao? Vân xuyên học viện tuy rằng hàng năm lót đáy, nhưng này Diệp Minh Xuyên cũng là trẻ tuổi bên trong người tài ba, tương lai hoa mộc cùng hắn cơ hội giao thiệp sẽ không thiếu đây, đi xem xem cũng tốt, tiện thể nhìn cái kia Dương Thanh Huyền làm sao cái cái chết.”

Nói đi, liền hướng về cái kia Chiến Thần Đài mà đi.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 283: Chiến Thần Đài

Chiến Thần Đài là học viện hung sát nhất quyết đấu nơi.

Học viện rõ lệnh cấm chỉ giết người, nhưng dù sao cũng là lấy võ vi tôn thế giới, các loại tranh đấu cùng giết người là khó tránh khỏi.

Vì lẽ đó ở rất nhiều năm trước, Thiên Tông học viện Viện trưởng, liền dùng Kim Cương Nham chế tạo này Chiến Thần Đài, chuyên môn dùng để làm sinh tử đấu, không chết không thôi.

Bốn tên lão sư phân chia ở quảng trường một góc, từng người tay nhón quyết ấn.

Một luồng kỳ dị sức mạnh ở bên trong quảng trường lan tràn, sau đó mặt đất rung chuyển, có to lớn trận pháp hiện lên, một toà cao bảy, tám trượng võ đài từ mặt đất chậm rãi bay lên, trang nghiêm mà túc sát.

Nhiều năm như vậy hạ xuống, chết ở Chiến Thần Đài trên học viên vô số kể, toàn bộ trên võ đài đều tràn ngập sát sát âm khí, khiến cho nhân một trận không khỏe.

Bốn phía quan sát học viên, không ít đều lui về phía sau đi, không muốn bị cái kia sát khí ăn mòn.

Không ngừng có học sinh từ bốn phương tám hướng tụ tập mà đến, tìm một cái vị trí thích hợp dừng lại.

Túm năm tụm ba, hoặc là một mình mà đứng, võ đài bốn phía rất nhanh tụ tập năm, sáu ngàn người, lít nha lít nhít một mảnh.

“Sinh tử đấu Diệp Minh Xuyên sao? Chà chà, tiểu tử này đầu óc bị lừa đá rồi.”

Phù Trác một mặt bất cần đời, hai tay ôm ngực, tựa ở một cái trụ đá trước, có chút bất mãn nói: “Ngươi khiến người ta gọi ta đến chính là vì nhìn cái này đùa giỡn bức bị đánh chết sao?”

U Dạ lẳng lặng đứng ở hắn phía trước, trên mặt lộ ra thần sắc chán ghét, lạnh giọng nói: “Câm miệng của ngươi lại cho ta nhìn rõ ràng, trận chiến này chắc chắn danh chấn học viện, lan đến toàn bộ thương miền nam cùng trên trì quốc, nếu là nhìn lọt một cái chi tiết nhỏ, ta liền đào ra hai tròng mắt của ngươi.”

Phù Trác cả người run lên, U Dạ trên người tuôn ra thấy lạnh cả người, khiến cho hắn không rét mà run.

Lấy hắn đối với U Dạ hiểu rõ, mỗi khi này hàn ý xuất hiện thời điểm, chính là hắn thật sự nổi giận muốn giết người, lập tức thu lại cà lơ phất phơ dáng vẻ, chăm chú lên.

U Dạ nói: “Ta lập tức liền muốn tốt nghiệp, khóa này Tiềm Long Bảng đã sẽ không tham gia. Nhưng ta một tay sáng lập ‘Hạo Thiên’, không muốn ở trong tay ngươi bị hủy, vì lẽ đó ngươi vững vàng nhớ kỹ cho ta, từ nay về sau, giống nhau không phải đến trêu chọc Dương Thanh Huyền. Câu nói này ngươi tốt nhất khắc tiến vào trong đầu, nếu là làm trái, ta sẽ đích thân giết của ngươi!”

Phù Trác trợn mắt lên, một mặt khó có thể tin dáng vẻ, trên mặt dần dần ngưng tụ lửa giận, âm trầm nói: “Tại sao? Một cái chân vũ cảnh tân sinh mà thôi, vì sao đáng giá ngươi coi trọng như thế, thậm chí quan trọng hơn đều là bốn vương chi một ta! Ta không phục!”

“Đều là bốn vương chi một ngươi? Ha ha.”

U Dạ lạnh lùng nói: “Ngươi có thể trở thành là bốn vương, cũng không phải là bởi vì ngươi mạnh bao nhiêu, mà chỉ là những người khác quá yếu mà thôi. Thêm vào ta nâng đỡ cùng Hạo Thiên cần, lúc này mới để ngươi chiếm cái đuôi, ngươi thật sự coi chính mình có và những người khác đứng ngang hàng thực lực?”

Phù Trác quyền cốt nổ vang, cả giận nói: “Ta sẽ chứng minh cho ngươi xem!”

U Dạ ngẩng đầu lên, trong mắt lộ ra nồng đậm cô quạnh, than thở: “Ta cũng hi vọng ngươi có thể. Nhưng chỉ cần Dương Thanh Huyền trận chiến này bất tử, hắn đưa ngươi là khó có thể vượt qua đỉnh cao, vĩnh kém xa càng.”

Phù Trác cả giận nói: “Ta không tin!”

U Dạ xoay đầu lại, nhìn hắn, nói: “Ngươi có thể còn nhớ, lúc trước ta tìm ngươi thời gian đã nói sao?”

Phù Trác trong mắt sáng ngời, tựa hồ tràn ngập vô hạn tự tin, gật đầu nói: “Nhớ! Ngươi nói ta võ hồn vô cùng đáng sợ, chỉ cần nỗ lực tu luyện hạ xuống, tương lai thậm chí có thể càng ngươi, trở thành toàn bộ thương miền nam, thậm chí bắc năm quốc người số một!”

U Dạ gật gật đầu, nói: “Đúng, của ngươi võ hồn có cái này tiềm chất. Thế nhưng... Ngươi nhân không có a!”

Phù Trác cả giận nói: “Lẽ nào Dương Thanh Huyền thì có?!”

U Dạ cười nhạt, nói: “Ngươi cũng biết một cái nhân đáng sợ nhất chính là cái gì? Không phải tu vi, không phải thiên phú, mà là đạo tâm, ngươi không có một viên chân chính cường giả chi tâm, mà Dương Thanh Huyền... Hắn có! Hắn đã nắm giữ ‘Bắc năm quốc người số một’ ra trận khoán, mà ngươi... Còn kém xa lắm!”

Phù Trác nộ đỏ cả mặt, chăm chú nắm nắm đấm, lạnh giọng nói: “Tốt, hôm nay liền để ta ngắm nghía cẩn thận, này nắm giữ ra trận khoán cường giả, có thể hay không từ này trên võ đài sống sót!”

Ở võ đài một phía khác, mới thần nắm chặt nắm đấm, nhìn chằm chằm cái kia sát khí nặng nề võ đài, nội tâm hò hét nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi đến cùng đang suy nghĩ gì? Khiêu chiến vân xuyên học viện đệ nhất cao thủ, lẽ nào ngươi đã tiến bộ đến cái trình độ này sao?!”

Trong khoảng thời gian ngắn, toàn bộ Chiến Thần Đài trở thành học viện tiêu điểm.

Lượng lớn học sinh, lão sư, đều từ bốn phương tám hướng phân yểu mà tới.

“Tần Chấn, Dương Thanh Huyền không chính là các ngươi lớp cái kia tên rác rưởi sao? Ha ha, còn tưởng rằng hắn có điểm khởi sắc, có thể thuận buồm xuôi gió, ai biết càng giật đầu óc, chính mình đi chịu chết, ha ha.”

Dư Lương chẳng biết lúc nào, xuất hiện ở Tần Chấn phía sau, lớn tiếng trào phúng lên.

Tần Chấn giữa hai lông mày nhíu thành “Xuyên” chữ, bình tĩnh nói: “Dư Lương lão sư, ngươi và ta tương giao nhiều năm như vậy, ngươi hiểu rõ tính cách của ta sao?”

Dư Lương hừ nói: “Chết đầu óc, không có bản lãnh gì, nhưng yêu thích làm náo động, nhưng vận khí cũng không tệ, dạy dỗ quá mấy cái lợi hại học sinh.”

Tần Chấn gật gật đầu, nói: “Xem ra ngươi cái gì cũng không biết a.”

Dư Lương cau mày nói: “Có ý gì?”

Tần Chấn trong mắt hàn quang lóe lên, nói: “Ta cuộc đời đáng ghét nhất người khác nói học sinh của ta, bởi vì ta sẽ không nhịn được đánh người!”

“Oành!”

Dứt tiếng, một quyền liền đánh ra ngoài, trực tiếp đánh vào Dư Lương trước ngực.

“Phốc!”

Dư Lương tôi không kịp đề phòng, một ngụm máu phun ra ngoài, quyền kình nhập vào cơ thể mà qua, toàn bộ áo bào đều bị nổ bể ra, “Ngươi... Ngươi...”

“Oành!”

Tần Chấn lại là một chưởng vỗ ở hắn trán, đem đánh bay ra ngoài, sau đó hai tay giao cho phía sau, lẳng lặng nhìn võ đài, lại như là cái gì đều không sinh quá.

Sợ đến bốn phía học sinh lão sư tất cả đều tản ra, không dám tới gần.

Lam Mạc, Vương Hóa các con cháu thế gia cũng đều rất sớm tới rồi, túm năm tụm ba cùng tổ chức mình thành viên tụ tập cùng một chỗ, nghị luận trận chiến này sự.

“Mau nhìn, là Lộ Nhất Phàm!”

Theo một tiếng thét kinh hãi, một bóng người ở đoàn người lóe lên, liền xuất hiện ở võ đài tuyến đầu tiên.

Bốn vương dù sao cũng là học viện nhân vật nổi tiếng, mỗi một vị xuất hiện đều sẽ đưa tới quan tâm.

“Ngươi còn có mặt mũi đến?”

Ngả Vi vài bước bên dưới liền đi tới, lạnh lùng nói: “Tô Anh đại mỹ nhân đều phải bị cái khác học viện cướp đi, các ngươi những người đàn ông này, còn có phải đàn ông hay không a?”

Lộ Nhất Phàm tựa hồ có hơi sợ hắn, ngượng ngùng nói: “Chuyện này... Ta không phải không biết sao? Biết đến lời, nhất định sẽ không bỏ qua cái kia Diệp Minh Xuyên.”

Ngả Vi nở nụ cười, nói: “Như vậy a, vậy không bằng từ ngươi đến thay Dương Thanh Huyền đánh này một hồi chứ?”

“A?”

Lộ Nhất Phàm há to mồm, ngơ ngác nói: “Này, này không hay lắm chứ...”

“Hừ, ta liền biết ngươi là nhát gan sợ chết hạng người.”

Ngả Vi hừ nói: “Sau đó đừng nói ngươi yêu thích ta.”

Lộ Nhất Phàm: “..., ta, ta xưa nay chưa từng nói yêu thích ngươi a...”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 284: Sinh Tử Đấu

Ngả Vi chớp mắt nở nụ cười, nói: “Vậy ngươi có thích ta hay không đây?”

Lộ Nhất Phàm mặt đỏ lên, chinh nói: “Ta...”

Ngả Vi khoát tay nói: “Như thế do dự, xem ra rất oan ức ngươi a, vậy coi như, ngươi không có cơ hội.”

“Đừng, ta, ta...”

Lộ Nhất Phàm hồng đến cái cổ căn, tuy rằng những người khác không dám tới gần, nhưng xa xa nhìn, đồng thời cũng có thể nghe được một ít âm thanh, xung quanh mấy trăm đạo ánh mắt đều là kinh ngạc nhìn lại đây.

Ngả Vi quệt mồm ba, nói: “Không cần phải nói, kẻ nhu nhược. Ta yêu thích chính là Dương Thanh Huyền như vậy cảm đảm làm thật nam nhi, mà không phải ngươi kẻ nhu nhược như vậy.”

Lộ Nhất Phàm lau mồ hôi lạnh trên trán, ngượng ngùng nói: “Đây là Dương Thanh Huyền nhận lời cuộc chiến sinh tử, ta làm sao có thể thay thế? Nếu là ngươi gặp phải nguy hiểm, ta nhất định sẽ đứng ra.”

Ngả Vi vừa nghe, càng là tức giận, tầng tầng hừ một tiếng, xoay người liền đi, nói: “Không muốn để ý đến ngươi!”

Lộ Nhất Phàm sống ở đó, có chút thất thần, nghĩ thầm: “Lẽ nào ta còn nói sai cái gì sao?”

Thời gian một chút quá khứ, bên trong học viện hơn nửa người đều tụ tập lại đây.

Ngày tông bảy lão, ngoại trừ gừng dịch ở ngoài, còn lại tất cả trình diện.

Lộ Giang Bằng sắc mặt âm trầm lợi hại, nghe tới tin tức này thời điểm, cả người đều cơ hồ muốn bạo, chất vấn Khanh Bất Ly vài câu, Khanh Bất Ly vẫn nhắm mắt giả chết, không để ý tới không đáp, tức giận hắn thẳng giậm chân, nhưng cũng không có biện pháp chút nào.

Tô Trạch cũng lẳng lặng đứng ở một bên, mặt rất lo lắng, thỉnh thoảng nhìn nữ nhi mình, ngược lại là Tô Anh sắc mặt bình tĩnh, như một trong suốt nước ao, không có chút rung động nào.

Diệp Minh Xuyên phụ tử cùng cao tới, ba người cô độc tụ tập cùng một chỗ, xung quanh vắng ngắt, thỉnh thoảng có căm thù ánh mắt nhìn chăm chú lại đây, để bọn họ như đứng đống lửa, như ngồi đống than.

Diệp Minh Xuyên nói: “Ba canh giờ đã đến, cái kia Dương Thanh Huyền sẽ không chạy trốn chứ?”

Nói chuyện, hắn vẫn đúng là nghĩ đến loại khả năng này, châm chọc nói: “Khà khà, chúng ta khả năng đều bị tiểu tử kia đùa nghịch.”

Diệp Đào lạnh lùng nói: “Nếu là tiểu tử kia chạy trốn cũng không quan trọng, chúng ta ra Diệp gia lệnh, toàn thiên hạ truy sát hắn. Thiên hạ tuy lớn, lại không gì khác đất dung thân. Còn nữa, Tô Anh liền muốn theo ta về trên trì quốc.”

Tô Anh xem thường nhìn sang, khinh bỉ nói: “Dương Thanh Huyền nhất định sẽ đến.”

Diệp Minh Xuyên bị cái kia nàng thần thái kích thích lên cơn giận dữ, cắn răng nói: “Các ngươi đều tin tưởng hắn, có thể đối mặt ta như vậy đối thủ mạnh mẽ, hắn còn khả năng thủ tín sao? Không thể, ngươi vẫn là nhận mệnh đi. Coi như hắn thật sự đến rồi, hắn lại có bản lãnh gì đem ngươi cứu đi!”

Tô Anh phản phúng nói: “Ếch ngồi đáy giếng, yên biết trời cao biển rộng?”

“Ha ha, ta ếch ngồi đáy giếng?”

Diệp Minh Xuyên đứng lên, một thân lạnh lùng, lạnh giọng nói: “Nếu là hắn thật sự dám đến, ta liền đánh hắn quỳ ở trước mặt ta, liếm ta đáy giày! Nhìn xem các ngươi còn làm sao tự xử!”

“Ha ha, ngươi nghĩ tới cũng thật nhiều.”

Một đạo thanh âm nhàn nhạt vang lên, tuy rằng không lớn, nhưng đem toàn trường tiếng bàn luận ép xuống.

“Dương Thanh Huyền!”

Tô Anh kinh ngạc thốt lên một tiếng, đầy mặt sắc mặt vui mừng, nhưng đồng thời tràn ngập sầu lo.

Nàng tuy trong lời nói châm chọc Diệp Minh Xuyên, nhưng nội tâm gì không phải là đồng dạng lo lắng? Nàng tuy biết Dương Thanh Huyền nhất định sẽ đến, nhưng cũng là mâu thuẫn trong lòng, vừa hy vọng hắn có thể đào tẩu.

Làm Dương Thanh Huyền thanh âm vang lên thời gian, cái kia chút phức tạp tâm tình sạch sành sinh hết sạch, có chỉ là sâu sắc cảm động, cười ở trong mắt, lớn viên giọt nước mắt lăn xuống.

Trong đám người tự động phân ra một con đường, hai bóng người dắt tay mà tới.

Quân tử thế vô song, mạch thượng nhân Như Ngọc.

Mấy ngàn người sân bãi, càng yên tĩnh không hề có một chút âm thanh, mấy ngàn nói ánh mắt rơi trên người hai người, như bồng bềnh xuất trần, như thần tiên quyến lữ.

Diệp Minh Xuyên đặt ở trong mắt, nội tâm càng là nổi lên một luồng không có tên hỏa, hận không thể đem Dương Thanh Huyền đánh chết, từ hắn đến khiên Ngọc Nhân tay, tiếu ngạo hồng trần.

“Để chư vị đợi lâu.”

Dương Thanh Huyền hướng về mọi người ôm quyền.

Khanh Bất Ly mở mắt ra, trong mắt lộ ra sắc mặt khác thường, nói: “Trận chiến này ngươi có chắc chắn hay không?”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Làm hết sức mà thôi.”

Vu Khinh Nguyệt nhìn hắn một chút, đưa tình mỉm cười nở nụ cười, liền đi thẳng tới Tô Anh bên cạnh người, hướng về mấy tên nữ sinh mỉm cười sau khi gật đầu, lại đưa mắt nhìn phía Dương Thanh Huyền, cũng lại không thể rời bỏ.

Khanh Bất Ly gật đầu nói: “Ta tin tưởng ngươi.”

Lộ Giang Bằng nắm chặt song quyền, trầm giọng nói: “Cố lên! Ngươi nhất định có thể thắng!”

Vào lúc này, đã không thể ngăn cản võ quyết, Lộ Giang Bằng cũng chỉ có thể cho hắn đánh tới.

“Cố lên a, Dương Thanh Huyền!”

Trần Đình chờ bạn tốt cũng đều dồn dập nắm tay cổ vũ lên.

“Ha ha, chuyện cười!”

Diệp Minh Xuyên quát to một tiếng, đem mọi người âm thanh đánh gãy, châm chọc nói: “Mộng đều là mỹ hảo, nhưng rất đáng tiếc, cái này mộng trong nháy mắt liền muốn phá, còn ở đây tự mình ảo tưởng, ha...”

Hắn tứ không e dè cười to, vừa cười ra một tiếng, cũng cảm giác được vô số sát khí bắn lại đây, cái kia “Ha” chữ lập tức ngưng tụ ở yết hầu, không lên tiếng, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng mà xuống.

“Khà khà.”

Hắn lúng túng nở nụ cười hai tiếng, liền song chân vừa đạp, xông tới trên võ đài, “Ầm” một tiếng tầng tầng giẫm hạ, rung ra chu văn, khí thế kinh người, quát to: “Dương Thanh Huyền, mau lên đây nhận lấy cái chết!”

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, nhìn Vu Khinh Nguyệt một chút, nói: “Ta đi một chút sẽ trở lại.”

Vu Khinh Nguyệt gật đầu nói: “Cố lên.”

Dương Thanh Huyền “Ừ” một tiếng, liền xoay người đi tới võ đài.

“Dương Thanh Huyền, ngươi thật là có loại đi tìm cái chết!”

Diệp Minh Xuyên quát to, một luồng ở trên cao nhìn xuống khí thế, dùng tay chỉ vào Dương Thanh Huyền.

“Ừm.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, lạnh nhạt nói: “Nhanh lên một chút bắt đầu đi, nói thật, đánh ngươi loại này rác rưởi, vốn là không nhiều hứng thú lắm, nhưng lại không thể không đánh, cũng chỉ đành miễn cưỡng vì đó.”

Hắn hoạt động lại cánh tay, đè ép ép chân, mở rộng gân cốt, lại nhìn xuống sắc trời, nói: “Tranh thủ trước khi trời tối đánh chết ngươi đi.”

Giờ khắc này sắc trời dần muộn, trước mắt liền muốn đêm đen đến rồi.

Loại này hững hờ dáng vẻ, càng là điểm bạo Diệp Minh Xuyên lửa giận, gào thét nói: “Đáng chết! Đáng chết a!”

Dưới chân một giẫm, liền xông đến như bay, giơ chân lên đá tới.

Dương Thanh Huyền khóe miệng giương lên, hắc cười một tiếng, ở hắn nhấc chân trong nháy mắt, liền cướp trước một bước xuất cước, đá hướng về đối với mới trứng.

Mau lẹ cực kỳ, nhanh như chớp giật.

Diệp Minh Xuyên chỉ cảm thấy đũng quần hạ thấy lạnh cả người, sợ đến sắc mặt trắng bệch, vội vàng thu hồi chân đến, thân thể vi chếch, che ở trước người.

“Ầm!”

Dương Thanh Huyền một cước đá vào hắn trên bắp chân.

Diệp Minh Xuyên chân nhỏ nơi hiện ra một mảnh giáp trụ, chính là vàng ngọc ngưng, tuy bảo vệ không có bị thương, nhưng bị Long Tượng lực lượng đá trúng, cả người không tự chủ được bay ngược ra ngoài, một cái chân trên đất trượt hơn mười trượng xa mới dừng lại.

Diệp Minh Xuyên một ngày tới đón liền nổi giận, lửa giận thiêu trong đầu tràn đầy sát khí, nhưng dù sao cũng là võ bên trong cường giả, thiên phú cực cao, có thể nói là vân xuyên học viện hàng thật đúng giá đệ nhất.

Giờ khắc này một chiêu bên dưới, đầu óc lập tức tỉnh táo thêm một chút, cau mày nói: “Thể tu?”

Dương Thanh Huyền không đáp, lấy ra một khối khăn, cúi người xuống, lau hài trên tro bụi.

Sau đó đem khăn vứt bỏ, phiêu rơi trên mặt đất.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 285: Chân Võ Trung Kỳ

“Ngươi... Đáng chết a!”

Diệp Minh Xuyên phảng phất chịu đến vũ nhục lớn lao, trên người chân nguyên một hồi bạo thăng lên đi, bay nhào mà đến, giận dữ hét: “Chết đi! Điện mâu!”

Trong tay ánh sáng màu xanh ngưng lại, hóa thành điện mâu kích - bắn xuống đến.

Dương Thanh Huyền sớm có phòng bị, ở hắn nhảy lên trong nháy mắt, liền Kiếm Bộ một giẫm, tương tự là dưới chân sinh điện, bóng người nhanh chóng thối lui.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Cái kia điện mâu kích trên đất, chấn động lên một mảnh điện quang, Diệp Minh Xuyên thân thể rơi xuống đất, trường mâu vẩy một cái, tia điện liền đuổi theo Dương Thanh Huyền chém quá khứ.

Không chỉ có lôi điện chi lực, càng có sắc bén khí tức, ở trên lôi đài cắt ra từng đạo từng đạo vết rách.

Dương Thanh Huyền thân như du long, bộ pháp cực nhanh, nhưng mỗi một bước nhưng là dị thường trầm ổn, xảo diệu tách ra hết thảy công kích.

Ngoài sàn đấu, mấy ngàn con mắt đều là căng thẳng nhìn, tất cả đều ngắt đem mồ hôi lạnh.

Khanh Bất Ly gật đầu khen: “Tàng Thư Các bên trong cái kia Phong Lôi Tam Thức, tất cả đều bị hắn hóa làm Kiếm Bộ.”

Tề Dực trong mắt vẻ kinh dị lấp loé, nói: “Phong Lôi Tam Thức không trọn vẹn một thức, vì lẽ đó cực nhỏ có học viên tu luyện, đồng thời không trọn vẹn kiếm thức, trực tiếp ảnh hưởng đến bộ pháp hoàn chỉnh tính. Nhưng ta nhìn hắn triển khai ra xảo diệu đến cực điểm, tựa hồ so với núp bên trong Kiếm Bộ có cải tiến, đem cái kia chỗ không đủ bù đắp.”

Khanh Bất Ly gật gật đầu, nói: “Tiểu tử này thiên phú đáng sợ, bát âm huyền chỉ cũng bị hắn triển khai thành lưu tinh chỉ, đem Phong Lôi Tam Thức hoàn thiện lên cũng không tính là gì.”

Chính nói, trên lôi đài, Dương Thanh Huyền tránh thoát Diệp Minh Xuyên công liên tiếp sau, trên người chân nguyên đột nhiên tăng lên, một hồi bước vào Chân Võ trung kỳ, đồng thời song chỉ ngưng lại, liền điểm đi ra ngoài!

“Cái gì?!”

Lộ Giang Bằng mừng như điên, nói: “Chân Võ trung kỳ?”

Ngả Vi cũng giật nảy cả mình, nhìn Vu Khinh Nguyệt hỏi: “Ngăn ngắn ba canh giờ, ngươi là làm sao làm cho nàng thăng cấp?”

Còn lại người cũng đều hiếu kỳ vểnh tai lên.

Nhưng này thần bí thiếu nữ chỉ là cười nhạt, đoan trang hào phóng ngồi, cũng không muốn giải thích.

“Hừ, không nói liền không nói, giả bộ thần bí gì!”

Ngả Vi hất cằm lên, uấn nộ hừ nói: “Dương Thanh Huyền vốn là là chân vũ sơ kỳ, tiến vào trung kỳ cũng chỉ là biết thời biết thế, không có gì hay kỳ quái, có điều là vừa vặn đột phá thôi.”

“Vừa vặn đột phá sao?”

Tất cả mọi người là nội tâm nghi hoặc, kỳ thực chính là Ngả Vi chính mình, cũng không đồng ý cái quan điểm này.

Trên lôi đài, Dương Thanh Huyền khí thế tăng lên tới cực điểm, một cái chỉ mang lăng không đánh tới, sau đó lại là đệ nhị chỉ, đệ tam chỉ...

“Vèo! Vèo! Vèo!”

Mười đạo câu mang chỉ làm liền một mạch, kình khí ngươi đuổi ta đuổi, bay tập mà trên.

Diệp Minh Xuyên con ngươi co rụt lại, lạnh giọng quát lên: “Không dùng!”

Tia điện ở trước người xoay tròn, lập tức hóa thành một mặt thanh thuẫn, trình hình tròn tản ra.

đọc truyện cùng http://truyencuatui.neT /

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Mười đạo chỉ kình lực bắn vào cái kia thanh thuẫn bên trong, chấn động lên đạo đạo sóng gợn, nhưng đều bị cản lại, không cách nào đánh tan.

Diệp Minh Xuyên “Khanh khách” cười lớn, nói: “Vừa vừa bước vào Chân Võ trung kỳ, đã nghĩ phiên thiên? Để ngươi mở mang kiến thức một chút, chân vũ đại viên mãn sức mạnh đi, thấp kém giun dế!”

Hắn khí thế trên người lần thứ hai kéo lên, vọt thẳng vào đến chân vũ cảnh đại viên mãn.

Bốn phía tới gần võ đài học sinh, không ít đều hoàn toàn biến sắc, lui về phía sau mở, sợ bị lan đến gần.

“Bên ngoài tô vàng nạm ngọc. Cây vạn tuế ra hoa!”

Cái kia màu xanh võ hồn từ trên người nổ lên, hóa ra hai cái ngọc bích cành cây, như mãng xà bình thường trên không trung qua lại, nhanh đâm mà tới.

Dương Thanh Huyền lại đạp ra Kiếm Bộ, trái phải né tránh, nhưng nhánh cây kia vô cùng linh xảo, vòng quanh truy kích.

Bất đắc dĩ, năm ngón tay vồ lấy, đấu quỷ thần hiển hiện ra, hướng về trên nhánh cây kia chém tới!

“Ầm!”

Hai cái cành cây xuyên phá kiếm khí, đánh vào đại kiếm trên, chấn động hổ khẩu ngứa, càng suýt chút nữa tuột tay bay đi.

Dương Thanh Huyền lui lại mấy bước, trên tay phải da như lưu ly, đột nhiên hướng về trước ép đi, mới đưa nhánh cây kia ngăn trở.

Sau đó tay trái ngưng chưởng, viêm dương chân khí nổi lên, một chiêu Lục Dương khai thiên đánh xuống!

“Oành!”

Hai cái ngọc bích cành cây chịu đến xung kích, một hồi rụt trở lại.

Dương Thanh Huyền thừa thế mà lên, đại kiếm đồng thời, Hạo Nhiên Kiếm khí quét ngang mà ra.

Diệp Minh Xuyên sau này ngửa mặt lên, tránh thoát đánh chém, đồng thời hai tay xuất liên tục, một mảnh ánh quyền đánh tới.

Dương Thanh Huyền thấy một chiêu kiếm không trúng, vội vàng vung kiếm chặn ở trước người.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Liên tục mấy quyền anh ở trên thân kiếm, đem chấn động lùi lại lui nữa.

Diệp Minh Xuyên thấy chiếm thượng phong, càng là bay người lên, điện mâu ở trong tay tái hiện ra, một tia chớp có cổ tay độ lớn, theo cái kia trường mâu tấn công dữ dội hạ xuống!

Dương Thanh Huyền cầm kiếm mà đứng, tay bấm kiếm quyết, một luồng Hạo Nhiên Kiếm khí dập dờn mà mở, “Đấu quỷ thần” ba chữ phảng phất thấu kiếm mà ra, trên không trung hiển hóa ra ngoài.

“Đó là…!”

Đinh Viễn kinh hãi dị thường, trợn mắt lên nhìn cái kia ba chữ, cùng kiếm kinh trên thập tự giống như đúc, thậm chí này ba chữ bén nhọn hơn, dù sao kiếm kia kinh chỉ là bản dập.

“Không thể, không thể, đây rốt cuộc là cái gì kiếm? Này không phải của hắn võ hồn sao? Tại sao lại có Hạo Nhiên Kiếm chữ?”

Liên tiếp nghi hoặc ở trong đầu né qua, không người có thể đáp.

“Trường Hà Tiệm Lạc —— Hiểu Tinh Trầm!”

Đấu quỷ thần giương lên, lăng không chém tới, ba chữ lớn hóa thành hạo nhiên sát ý, bao phủ mà trên.

“Oành!”

Kiếm ý chém ở điện mâu trên, một hồi nổ bể ra, vô biên tia điện ánh kiếm bắn ra bốn phía.

Diệp Minh Xuyên nổi giận gầm lên một tiếng, dùng sức đè xuống, cái kia điện mâu trên Lôi Quang đại thịnh, đem kiếm khí dập tắt.

Điện lưu thông qua đại kiếm, kích vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể, hắn cả người run lên hạ, liền cắn răng trấn định lại.

Cái kia điện lưu tuy mạnh, nhưng đối với hắn ngọc cốt cảnh thân thể phá hoại cực nhỏ.

Lúc này tay trái bấm kiếm quyết, chỗ mi tâm một mảnh ánh kiếm kích. Bắn ra, hóa thành kiếm khí gió xoáy, đem tia điện tạo ra.

“Cái gì?!”

Diệp Minh Xuyên trợn mắt lên, khiếp sợ không thôi, ở hắn chân vũ đại viên mãn uy năng dưới áp chế, đối phương càng còn có thể chống lại, cả giận nói: “Để ngươi sống lâu như vậy, thật là của ta vô cùng nhục nhã!”

“Ngưng!”

Hắn giơ tay lên đến, ở nơi lòng bàn tay ngưng ra một mặt bảo kính, vỗ xuống đi.

Dương Thanh Huyền cũng là Lục Dương hội tụ, trước mặt đánh ra.

“Ầm!”

Hai đạo chưởng lực khuấy động cùng nhau, tia điện cùng kiếm khí cũng đột nhiên tách ra, dư âm chấn động ở Diệp Minh Xuyên trên người, bị giáp trụ tận mấy đỡ, Dương Thanh Huyền tuy có thân thể mạnh mẽ, ở vẫn như cũ bị chấn động đến mức liên tiếp lui về phía sau, khóe miệng tràn ra một tia máu tươi đến.

“Chỉ là chịu điểm vết thương nhẹ, làm sao sẽ mạnh như vậy?!”

Dưới đài học sinh đều là mở to hai mắt, ngạc nhiên nhìn. Như vậy sức mạnh kinh khủng hạ, đừng nói Chân Võ trung kỳ, coi như là hậu kỳ sợ cũng đỡ không được.

“Kèn kẹt.”

Mới thần đem mười ngón nắm nổ vang, trên nắm tay lưu quang lấp loé, khắp khuôn mặt là căng thẳng, cắn răng nói: “Dương Thanh Huyền, không thể thua a!”

Võ đài khác một bên, Phù Trác xì cười một tiếng, nói: “Mặc dù có chút ngoan cố, nhưng hắn tu luyện chính là thể thuật, so với phổ thông Chân Võ trung kỳ mạnh hơn là bình thường, nhưng cũng đã là cực hạn. Tuy rằng chỉ bị thương nhẹ, nhưng cũng là bại vong bắt đầu.”

U Dạ lạnh rên một tiếng, nói: “Câm miệng của ngươi lại, lẳng lặng hãy chờ xem, vừa mới bắt đầu đây!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 286: Võ Hồn Trấn Áp

Phù Trác không phục, hừ nói: "Căn bản không thể có xoay ngược lại, chênh lệch cảnh giới đặt tại cái kia. Luận võ kỹ, Võ Hồn, Diệp Minh Xuyên cũng một chút không thua Dương Thanh Huyền, thậm chí còn vượt qua hắn, dựa vào cái gì thắng? Lẽ nào chỉ bằng ngươi nói, cái kia mịt mờ cái gọi là đạo tâm sao? Thiết!"

U Dạ nghĩ đến một trận, đột nhiên cười nói: "Khà khà, ta cũng không biết hắn đem làm sao xoay ngược lại, nhưng ít ra hiện tại vẫn là phần thắng rất lớn."

Phù Trác cau mày nói: "Ngươi cũng không biết, làm sao hiểu được hắn phần thắng lớn?"

U Dạ hắc thanh cười nói: "Ngươi nhìn Vu Khinh Nguyệt, sắc mặt lạnh như băng sương, sát khí đếm, là bởi vì Dương Thanh Huyền bị đánh, nội tâm lửa giận ngưng sát khí, nhưng trong ánh mắt của nàng, cũng không có mảy may lo lắng, nói cách khác, Vu Khinh Nguyệt đối với Dương Thanh Huyền vẫn rất có tự tin. Mà ta, đối với Vu Khinh Nguyệt rất tin tưởng."

Phù Trác cười lạnh nói: "Lý do này không khỏi quá xả đi!"

U Dạ nói: "Xả không xả, ngươi liền lẳng lặng hãy chờ xem. Lúc nào Vu Khinh Nguyệt bắt đầu lo lắng, mới là Dương Thanh Huyền thật sự có phiền phức. Ngươi muốn học từ nhiều phương diện tiến hành phán đoán, luôn như vậy đầu óc đơn giản chỉ một, ta rất lo lắng ngươi nha."

Trong giọng nói, tràn đầy trách cứ.

Phù Trác: "..."

Trên lôi đài, Diệp Minh Xuyên một chiêu đắc thủ, cười lớn lên, nói: "Ha ha, rác rưởi chung quy là rác rưởi, coi như là ngươi bước vào chân vũ hậu kỳ đều không có tác dụng, trên cảnh giới hồng câu, chỉ có cái kia chút thiên tài tuyệt thế mới có thể vượt qua, mà ngươi trình độ như thế này thiên phú, liền cho ta xách giày cũng không xứng!"

Cười to bên dưới, giơ lên trường mâu lần thứ hai tấn công tới.

Dương Thanh Huyền trầm khẩu khí, giơ kiếm nghênh địch.

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Kiếm ảnh cùng điện mâu hỗn loạn, hướng về bốn phía vọt tới.

Hai người càng đánh càng nhanh, Dương Thanh Huyền kiếm ý hạo nhiên, sung sướng như gió, nhưng tu vi dù sao có khoảng cách, bị Diệp Minh Xuyên sức mạnh to lớn áp chế, trước sau không cách nào đột phá, hơn nữa kiếm chi lãnh địa càng ngày đến tiểu.

"Chết đi!"

Diệp Minh Xuyên một hồi đá bay lại đây, vàng ngọc bao trùm ở toàn bộ trên đùi.

Dương Thanh Huyền đại kiếm xoay ngang, chặn ở trước người.

"Oành!"

Cái kia cước lực một đá, kiếm trên ánh sáng lập tức tán loạn, Dương Thanh Huyền "Bạch bạch bạch" lui mấy bước.

Cùng Diệp Minh Xuyên giao thủ sau hắn mới rõ ràng, này vàng ngọc đối với chân khí khắc chế mạnh như thế nào, hầu như bổ trợ ba phần mười trở lên lực công kích, chẳng trách Diệp Minh Xuyên có thể chiếm cứ vân xuyên học viện ngao thủ.

“Ta chơi đủ rồi, chiêu này... Liền tiễn ngươi chầu trời nhé!”

Diệp Minh Xuyên trong mắt sát khí lóe lên, điện mâu xuyên ở trên mặt đất, hai tay ở trước người hợp lại.

Bỗng nhiên, trên người hắn giáp trụ cùng cái kia điện mâu dung hợp được, theo chân khí tăng lên mà không ngừng bành trướng, toàn bộ trên võ đài không linh khí đều bị lấy ra mà tới.

“Bên ngoài tô vàng nạm ngọc. Sấm vang chớp giật!”

Một mảnh ánh chớp từ trên người nổ tung, cái kia điện mâu phát sinh tiếng kêu chói tai, đột nhiên trên không trung hóa ra vô số bóng mâu, đều mang theo mạnh mẽ hồ quang, bao phủ toàn bộ võ đài.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, đấu quỷ thần hướng về trên đất cắm xuống, một tay bấm quyết, chỗ mi tâm Võ Hồn ấn ánh sáng sáng lên, từng đạo từng đạo bảo kiếm xuất hiện giữa trời, cắm ở bốn phía trên mặt đất, kiếm khí ở bốn phía qua lại, chống lại cái kia ánh chớp điện mâu.

“Hả? Tiểu tử ngươi Võ Hồn còn có chút kỳ quái, cũng không phải là phổ thông kiếm khí a, có điều hết thảy đều là vô dụng phí công.”

Diệp Minh Xuyên lạnh lùng nói: “Chỉ cần ngươi quỳ ở trước mặt ta xin tha, ngay ở trước mặt vị đại mỹ nữ kia liếm ta đáy giày, ta có thể cân nhắc tha cho ngươi một mạng.”

Dương Thanh Huyền vẫn không hé răng, giờ khắc này mới nói ra một câu, nói: “Đầu óc ngươi có bị bệnh không?”

“Hừ, vậy thì đi chết đi!”

Diệp Minh Xuyên lạnh giọng giận dữ, một tay bấm quyết, cuồng điểm mà xuống, cái kia đầy trời ánh chớp tia điện, trong khoảnh khắc như mưa đánh xuống, đánh vào cái kia một mảnh kiếm khí phía trên, không ngừng đãng ra sóng gợn.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy trong cơ thể khí huyết khuấy động, bốn phía bảo kiếm đều phát sinh “Ong ong” tiếng rung, phảng phất khó có thể chịu đựng cái kia bên ngoài tô vàng nạm ngọc sức mạnh to lớn.

Trong tay hắn quyết ấn biến đổi, chỗ mi tâm ánh sáng càng sáng hơn mấy phần, cái kia chút kiếm hồn lúc này mới yên tĩnh lại, kiếm khí bao phủ kết giới cũng kiên cố một chút.

Diệp Minh Xuyên trong mắt hàn khí lóe lên, quát lên: “Không thể! Ngươi loại này rác rưởi Võ Hồn, làm sao có thể ngăn cản ta bên ngoài tô vàng nạm ngọc!”

Hai tay vỗ một cái, cái kia đầy trời điện mâu kích - bắn càng gấp.

Vừa hơi ổn một ít kiếm giới, lại bị đánh vỡ bình tĩnh, từng vòng gợn sóng tản ra, càng có bảo kiếm bắt đầu phá nát.

Dương Thanh Huyền cắn răng một cái, đưa tay chộp một cái, đem trên mặt đất đấu quỷ thần rút lên, càng lui lại kiếm giới, vọt thẳng vào cái kia ánh chớp điện mâu bên trong.

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người tất cả giật mình, đều là trợn mắt lên, vạn phần sốt sắng lên đến.

Vu Khinh Nguyệt thân thể run lên, trong mắt tạo nên một tia gợn sóng, bắt đầu chậm rãi hóa thành màu xanh, thầm nghĩ: “Muốn quyết thắng bại sao?”

Dương Thanh Huyền nhấc theo đấu quỷ thần, nhảy vào cái kia điện trong mưa, bước chân không hề nhanh, nhưng mỗi đạp ra một bước, đều vô cùng trầm ổn.

Mà nơi hắn đi qua, quanh thân ánh chớp điện mâu, càng không thể hạ xuống, hơn nữa đang chầm chậm tiêu tan.

“Cái gì?!”

Diệp Minh Xuyên trong lòng kinh hãi, cái kia đầy trời lôi mang, thật giống một hồi mất đi uy năng, hắn thậm chí có thể từ trên người chính mình giáp trụ bên trong nhận biết được một luồng ý sợ hãi.

“Làm sao sẽ? Tại sao lại như vậy? Chuyện gì thế này?!”

Không chỉ có là Diệp Minh Xuyên, tất cả mọi người đầu óc đều là mộng, bọn họ nhìn thấy Dương Thanh Huyền từng bước một đi tới, mà cái kia đầy trời dông tố, càng không ngừng biến mất, phảng phất ở sợ hãi người này giống như vậy, không dám kích rơi xuống.

“Lẽ nào là...”

Khanh Bất Ly bỗng nhiên đứng lên, trong mắt một mảnh kinh hãi.

Đinh Viễn cũng đồng dạng nghĩ tới điều gì dường như, hai người lẫn nhau như thế, lập tức đoán được đối phương suy nghĩ trong lòng.

Lục Giang Bằng nhìn cũng không dám thở mạnh một hồi, vội la lên: “Là cái gì? Đừng có dông dài!”

Đinh Viễn nuốt một hồi, trên mặt càng lộ ra ý sợ hãi, lắc đầu nói: “Không thể, không thể a.”

Khanh Bất Ly trong mắt nhưng là bắn ra lệ mang, nói: “Chỉ có như vậy mới có thể giải thích thông, không có sai, nhất định là như vậy!”

Đinh Viễn ngơ ngác sống ở đó, lại có chút thất thần.

Lục Giang Bằng giận dữ, quát: “Các ngươi đến cùng đang nói cái gì, liền không thể nói rõ điểm?!”

Bốn phía người cũng đều là lo lắng vạn phần, vểnh tai lên đến lắng nghe.

Tô Trạch cũng lo lắng nói: “Võ vương, đến cùng là cái gì?”

Khanh Bất Ly chậm rãi phun ra mấy chữ, nói: “Võ Hồn trấn áp!”

Bốn chữ vừa ra, mọi người đều hoàn toàn biến sắc, mấy tên trưởng lão lập tức rõ ràng ý gì, không khỏi toàn đổi sắc mặt, chỉ còn dư lại một đám học sinh, vẫn như cũ mù tịt không biết.

Tô Anh vội la lên: “Cái gì là Võ Hồn trấn áp?”

Tô Trạch trầm tư một chút, nhân tiện nói: “Trong truyền thuyết, làm một cái người Võ Hồn phẩm chất cực cao thời điểm, sẽ sản sinh một loại tự phát uy nghiêm, áp chế so với hắn đẳng cấp càng thấp hơn Võ Hồn.”

Trần Đình mừng lớn nói: “Dương Thanh Huyền Võ Hồn là màu tím quân cấp, vì lẽ đó áp chế Diệp Minh Xuyên bên ngoài tô vàng nạm ngọc!”

Khanh Bất Ly lắc đầu nói: “Quân cấp Võ Hồn tuy rằng hiếm thấy, nhưng sản sinh Võ Hồn uy thế có hạn, không thể áp chế được ‘Bên ngoài tô vàng nạm ngọc’ loại này mạnh mẽ truyền thừa Võ Hồn.”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 287: Chỉ Điểm

Trần Đình sững sờ nói: “Đó là... Xảy ra chuyện gì?”

Khanh Bất Ly sâu sắc hấp miệng khí, ổn quyết tâm thần, nói: “Dương Thanh Huyền Võ Hồn, vô cùng có khả năng là vượt qua quân cấp tồn tại!”

Lần này, tất cả mọi người đều là đổi sắc mặt.

Những học sinh kia tuy không hiểu Võ Hồn trấn áp là xảy ra chuyện gì, nhưng lại biết quân cấp Võ Hồn đáng sợ, còn muốn vượt qua quân cấp Võ Hồn, đó là khái niệm gì?!

Đinh Viễn cũng là có chút thất thần, ngơ ngác nhìn Dương Thanh Huyền nhấc theo đại kiếm, từng bước một áp sát Diệp Minh Xuyên.

Xa xa, U Dạ cũng không có nghe thấy đông đảo trưởng lão trò chuyện, ánh mắt ngưng lại, nói: “Vu Khinh Nguyệt sốt sắng lên đến rồi, xem ra Dương Thanh Huyền chiêu này hết sức lợi hại, thậm chí khả năng là thắng bại then chốt.”

Phù Trác nhìn xuống Vu Khinh Nguyệt, lại nhìn một chút Dương Thanh Huyền, ngơ ngác nói: “Chuyện này... Sao có thể có chuyện đó? Diệp Minh Xuyên Võ Hồn sao rất giống ở lùi bước?”

U Dạ nhíu mày lại, nói: “Ta cũng không rõ ràng, Dương Thanh Huyền cả người đều tràn ngập quái dị cùng thần bí, ngươi mở to hai mắt nhìn rõ ràng chính là!”

Ở đoàn người một góc bên trong, ôn ôn hòa tươi tốt lẫn nhau nắm tay, nhón chân lên đến nhìn, trong tay hai người đều là mồ hôi lạnh, hỗn cùng nhau, trở nên dính dính nhơm nhớp.

Dương Thanh Huyền giờ khắc này, hai mắt một mảnh trong suốt như nước, ở lôi đình bên dưới, vạn cảnh đều không, không có bất kỳ tạp niệm.

Trong đầu hắn chỉ có Vu Khinh Nguyệt đã nói:

“Võ Hồn đại để chia làm đế, vương, quân, phàm tứ đại đẳng cấp, mà trên đời này, còn có một chút vượt qua đế phẩm tồn tại, được gọi là ‘Chí cường Võ Hồn’.”

“Gần ngàn năm đến, sinh động với tinh vực bên trong, có sử có thể năm chí cường Võ Hồn tổng cộng có mười tên, một chính là của ngươi ‘Thái Huyền mộ kiếm’.”

“Như thế nào chí cường Võ Hồn? Đến một giả, liền có thể một chưởng định phong vân, chỉ tay giết càn khôn, một niệm Trấn Sơn Hà, một thức không phải bản tâm, xoay tay trong lúc đó liền có thể dời núi lấp biển, cải thiên hoán địa.”

“Ngươi chỉ cần đem Thái Huyền mộ kiếm võ ý thả ra vạn nhất, liền có thể nghiền nát Diệp Minh Xuyên bên ngoài tô vàng nạm ngọc, ta hiện tại liền dạy ngươi phóng thích võ ý biện pháp.”

“Ngộ tính của ngươi rất tốt, nhưng ba canh giờ quá mức ngắn ngủi, có điều điểm ấy võ ý uy thế đã được rồi, căn bản không phải cái kia cặn bã chịu đựng được.”

Cùng Vu Khinh Nguyệt cùng nhau ba canh giờ, đầu tiên là dùng một viên đan dược, chữa khỏi vết thương trên người, đồng thời trực tiếp đột phá đến Chân Võ trung kỳ.

Thời gian còn lại, liền đang tu luyện này phóng thích võ ý uy thế biện pháp, chung quy tu vi có hạn, chỉ có thể đem Thái Huyền mộ kiếm võ ý thả ra vạn nhất.

Nhưng, này đã đầy đủ!

Dương Thanh Huyền vài bước bên dưới, liền đi tới Diệp Minh Xuyên trước người, vung lên kiếm đến một chiêu chém xuống.

Diệp Minh Xuyên đã nhìn choáng váng, hắn hoàn toàn bối rối, căn bản không biết mình Võ Hồn tại sao lại mất đi hiệu lực, mắt thấy cái kia chém xuống một kiếm đến, càng tay không đủ thố.

“Minh xuyên! Đó là Võ Hồn trấn áp, của ngươi Võ Hồn bị trấn áp lại, chớ ngu ở lại, tu vi của ngươi còn ở a, ngươi nhưng là chân vũ cảnh đại viên mãn cường giả a!”

Dưới đài Diệp Đào nghe thấy Khanh Bất Ly đám người nói chuyện, trong lòng nhấc lên sóng to gió lớn, hắn tự nhiên cũng rõ ràng cái kia vượt qua quân phẩm Võ Hồn ý vị như thế nào, nội tâm bắt đầu hối hận lên, hối hận cùng như vậy một tên ngày mới là địch.

Chính ở xoắn xuýt thời điểm, nhìn thấy con trai của chính mình ngây ngốc đứng cái kia ai kiếm, không nhịn được hô to lên.

Diệp Minh Xuyên vừa nghe, lập tức tỉnh ngộ lại, vội vàng đem chân nguyên rót vào trong lòng bàn tay, một chiêu vỗ vào trên thân kiếm kia, đem làm nghiêng.

“Oành!”

Hai người đều là chấn động, Dương Thanh Huyền kiếm chém thiên, Diệp Minh Xuyên dựa thế trở ra, nhanh chóng né ra.

Dương Thanh Huyền lập tức đuổi theo, giơ kiếm cuồng chém.

Diệp Minh Xuyên tuy có đại viên mãn tu vi, nhưng Võ Hồn bị trấn áp, lòng dạ ngã xuống, không dám gắng đón đỡ, chỉ có thể bốn phía né tránh, cuối cùng bị kiếm thế bức không đường có thể đi, mãnh cắn răng quan, liều mạng tu vi đánh ra một bộ quyền pháp, đánh vào cái kia đại kiếm trên, gần đấu lên.

Ánh quyền đối với kiếm khí, càng cũng không rơi xuống hạ phong, miễn cưỡng đánh cái hoà nhau, Diệp Minh Xuyên lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, dần dần đánh ổn, không đến nỗi lúc trước như vậy chật vật.

Dưới lôi đài, Lục Giang Bằng cả giận nói: “Diệp Đào, ngươi dĩ nhiên lâm trận chỉ điểm, loại này dối trá hành vi, đã phạm vào quy định, phải làm phán Diệp Minh Xuyên thua, trực tiếp xử tử!”

Còn lại người cũng đều là đầy mặt vẻ giận dữ, nếu là Diệp Đào vừa nãy không lên tiếng, Diệp Minh Xuyên ở thất kinh hạ, hơn nửa đã bị Dương Thanh Huyền chém chết, mà hiện tại nhưng dần dần ổn định lại, trận chiến này còn không biết muốn đánh tới khi nào.

Diệp Đào mặt đỏ lên, trong lòng biết đuối lý, nhưng tổng không có thể làm cho mình nhi tử đi chết đi, cải: “Hừ, ta chỉ là mở miệng nói chuyện mà thôi, mấy người các ngươi không cũng vẫn ở mở miệng nói chuyện sao? Ai lại biết các ngươi là không phải thông qua cố ý trò chuyện, đến chỉ điểm Dương Thanh Huyền đây.”

Lục Giang Bằng giận dữ, đi tới, lạnh giọng nói: “Ngươi nói cái gì?”

Diệp Đào hoàn toàn biến sắc, vội vàng lui lại, khiển trách: “Ta cũng không có làm trái quy tắc, các ngươi cũng có thể chỉ điểm a, lại không nói tràng ở ngoài không thể chỉ điểm!”

Vu Khinh Nguyệt đột nhiên mở miệng nói: “Dương Thanh Huyền, của hắn chưởng pháp trong ngoài giao hợp, kéo dài không dứt, có thể công có thể thủ, liền thành một khối, nhưng kẽ hở nhưng ở trên người, ngươi có thể chém hắn Thái Uyên huyệt."

Diệp Minh Xuyên nghe vậy, sắc mặt đột nhiên biến, quyền pháp của hắn xác thực có kẽ hở, nhưng người bình thường căn bản không thấy được, cô gái nhỏ này làm sao sẽ biết?

Nhưng thấy Dương Thanh Huyền một chiêu kiếm chém tới, lập tức doạ ra mồ hôi lạnh, vội vàng thu hồi quyền đến, bảo vệ trên người mình Thái Uyên huyệt.

Ai biết chiêu kiếm đó là hư chiêu, trên không trung kiếm ảnh một phần, trực tiếp ngược đâm hắn bên trái.

Diệp Minh Xuyên hoảng hốt, cuống quít né tránh, nhưng thế kiếm kia quá nhanh, chưa hề hoàn toàn tách ra, bị kiếm khí chém vào cánh tay phải, một vệt đỏ tươi bắn mạnh mà ra.

Diệp Minh Xuyên bị đau, vội vàng lui lại, cả giận nói: "Ngươi... Ngươi đùa nghịch hư...!"

Dương Thanh Huyền cười nói: "Là chính ngươi quá ngu, quái người khác?"

Vu Khinh Nguyệt cũng là "Khanh khách" nở nụ cười, nói: "Không hổ là ta nhìn trúng nam nhân, thông minh quả nhiên cao hơn nhiều bình thường, nếu là vừa nãy ngươi đâm hắn Thái Uyên huyệt, ta có thể muốn xem thấp ngươi."

Nói xong lời này, nàng đột nhiên cảm thấy có chút không thích hợp, hai gò má ửng hồng lên, càng là chịu không nổi e thẹn, nhìn ra bốn phía học sinh tất cả đều ngây người.

Dương Thanh Huyền cười nói: "Xin mời tiếp tục."

"Ừm."

Vu Khinh Nguyệt lúc này mới trấn định hạ, nói: "Ngươi tổn thương hắn vai phải, như vậy của hắn quyền giữa lộ, phía bên phải tất nhiên là điểm yếu, chủ công bên phải, lại chém hắn vai phải."

"Được!"

Dương Thanh Huyền vung lên kiếm đến, liền nhanh đâm như gió, nhanh như chớp giật hướng về hắn vai phải điểm đi.

Diệp Minh Xuyên kinh nộ không ngớt, quát lên: "Đừng hòng ra vẻ!" Một đòn ánh quyền đánh lại đây.

Dương Thanh Huyền kiếm thế run lên, ở không trung tách ra, hóa ra hơn mười đạo tàn ảnh, dồn dập đâm, quát lên: "Thiếu gia ta muốn đâm ngươi vai phải!"

Diệp Minh Xuyên con ngươi co rụt lại, cười gằn nói: "Cho rằng ta sẽ bị lừa sao? Ấu trĩ!" Hai tay hắn ở trước người một giao, hóa thành chưởng pháp từ hai bên đẩy ra, lại đem hai bên vai đều hộ ở trong đó.

"Hô!"

Chưởng phong vỗ một cái, cái kia chút tàn ảnh dồn dập hóa đi, Dương Thanh Huyền kiếm cũng không phải là chém hắn vai phải, cũng không chém hắn vai trái, mà là một chiêu kiếm thẳng bổ xuống, hướng về hắn hạ thân chém tới!

"Chi!"

Diệp Minh Xuyên chỉ cảm thấy tiểu đệ đệ mát lạnh, nhất thời sợ đến hồn bay lên trời!

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 288: Vảy Rồng

“Không muốn a!”

Diệp Đào cùng Diệp Minh Xuyên đồng thời thê thảm kêu to lên.

Diệp Minh Xuyên càng là phát huy ra suốt đời tiềm năng, hết thảy tu vi vào đúng lúc này bộc phát ra, thả người thối lui.

“Xì!”

Chiêu kiếm đó thất bại, nhưng kiếm khí kích - bắn xuyên qua, thẳng vào Diệp Minh Xuyên hạ - thân thể, một chút máu tươi đem đũng quần nhuộm đỏ.

“Gào!”

Diệp Minh Xuyên sói tru một tiếng, lui lại hơn mười trượng xa, hai tay bưng đũng quần, nước mắt đều đi ra.

Diệp Đào cũng là há to mồm, sắc mặt có chút trắng bệch, không biết chiêu kiếm này thương làm sao.

“A.”

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, nói: “Ngươi phía dưới đã bị phế, cũng đừng nghĩ cưới Quận chúa, vẫn là cùng ba ba ngươi sớm một chút về nhà đi ăn cơm đi.”

“A!!”

Diệp Minh Xuyên giết lợn giống như kêu to lên, hắn cũng không biết chính mình thương làm sao, nhưng một màn đũng quần, tất cả đều là máu tươi, trong mắt tràn đầy nước mắt, điên cuồng hét lên vọt lên, “Ta muốn ngươi đền mạng!”

Đưa tay chộp một cái, điện mâu hiện lên ở trong tay, đột nhiên đã đâm tới.

Dương Thanh Huyền giơ kiếm chặn lại, “Ầm” một tiếng, bị đẩy lui bảy, tám bước.

Diệp Minh Xuyên chính mình cũng sửng sốt một chút, nhìn trong tay trường mâu, điện quang lấp loé liên tục, hoàn toàn không có bị áp chế dáng vẻ.

Diệp Đào cũng là ngây người, ngơ ngác nói: “Không phải có Võ Hồn trấn áp sao?”

Dương Thanh Huyền sờ soạng hạ sau gáy, ngượng ngùng nói: “Thật không tiện, Võ Hồn trấn áp phương pháp ta còn không nắm giữ tốt, mỗi lần phóng thích võ ý đi ra, chỉ có thể duy trì năm cái hô hấp dáng vẻ. Kỳ thực vừa nãy chiêu kiếm đó, ngươi dùng Võ Hồn ngăn trở là tốt rồi.”

Diệp Minh Xuyên: “...”

“Khanh khách.”

Vu Khinh Nguyệt không nhịn được che miệng mà cười, nói: “Ngươi làm gì thế nói ra, này không phải bắt nạt người sao? Ngươi này người đồi bại.”

“A a!! Ta muốn giết ngươi!!”

Diệp Minh Xuyên điên cuồng hét lên lên, toàn bộ mặt vặn vẹo biến hình, vàng ngọc cuồng bạo mà lên, hóa thành ra từng cây từng cây điện mâu hiện lên ở bốn phía, bầu trời trở nên hết sức âm trầm ngột ngạt, trong tầng mây thậm chí có Lôi Quang phun ra nuốt vào.

“Tiếp ta đòn mạnh nhất, sấm vang chớp giật, đi chết đi!”

Diệp Minh Xuyên song chưởng đẩy một cái, vô số điện mâu trong khoảnh khắc đâm xuyên mà đi, như vạn sét đánh hạ.

Dương Thanh Huyền không dám khinh địch, đây là Diệp Minh Xuyên nổi giận một đòn, uy năng càng sâu từ trước, đấu quỷ thần ở trong tay xoay một cái, liền tỏa ra cuồn cuộn kiếm ý, hai mươi ba chuôi bảo kiếm hiện lên ở quanh thân, hướng về cái kia chút điện mâu chém tới!

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Liên tiếp hoa cả mắt kiếm khí tia điện phun ra, còn có vô số Lôi Quang nổ tung, kim loại va chạm âm thanh, đan dệt thành một bức rực rỡ hình ảnh.

Nhưng ánh kiếm không chống đỡ bao lâu, liền bị lôi điện chấn động diệt, không ngừng có điện mâu đánh vào Dương Thanh Huyền trên người, tuôn ra máu tươi.

Bốn phía người đều là kinh hãi, căng thẳng nhìn, ở cái kia lôi đình mưa xối xả hạ, Dương Thanh Huyền triệt để nằm ở nhược thế.

Này chính là trên cảnh giới nghiền ép, nhất lực phá vạn pháp, thuần túy dùng tu vi đến áp chế.

Dương Thanh Huyền sắc mặt âm trầm, cái kia chút điện mâu tuy rằng kích ở trên người, nhưng thân thể cường hãn, còn có thể gánh vác được. Nội tâm hắn không ngừng ở mặc đếm lấy thời gian, còn có cơ hội phóng thích một lần Võ Hồn áp chế, nhưng nhất định phải chờ cơ hội.

“Này chính là thể tu sao? Đã trúng nhiều như vậy hạ, máu tươi chảy ròng, dĩ nhiên khí thế không giảm.”

Bốn phía học sinh đều là ngạc nhiên nhìn, Dương Thanh Huyền rất nhanh bị lôi điện đánh cho một người toàn máu, nhưng vẫn như cũ trường kiếm vung vẩy, chém về phía cái kia chút điện mâu, không có một chút nào bại hạ dấu hiệu.

Diệp Minh Xuyên phẫn nộ, quát: “Không thể! Không thể! Ngươi này rác rưởi, làm sao chống đỡ được ta tấn công dữ dội!”

“Khải Giáp Điện Mâu. Đánh tan!”

Vô số điện mâu ở trong tay hắn hội tụ lên, hóa thành một cái ngọc bích sắc trường mâu, hầu như ngưng tụ thành thực chất, cuồng kích mà xuống, “Chết đi!”

Dương Thanh Huyền cả người hiện ra huyết, trước sau bảo vệ một hơi, cái kia điện mâu cuồng kích hạ xuống thời gian, chỗ mi tâm Võ Hồn lóe lên, một luồng thô bạo lăng nhưng mà uy thế tản ra, đồng thời bóng người hơi động, đấu quỷ thần trên kiếm khí nổi lên, thẳng chém mà đi.

“Một chút Linh Tê chiếu cõi trần!”

Ánh kiếm đánh chém hạ, một chút nắng sớm phá lôi mà ra, đem đầy trời tia điện đánh tan, soi sáng mà xuống.

“Không!”

Diệp Minh Xuyên đột nhiên cảm thấy Võ Hồn hơi ngưng lại, lập tức rõ ràng đối phương triển khai uy thế, hoảng hốt bên dưới vội vàng thu tay về đến, chân khí tăng cao mà lên, hóa thành một quyền đánh tới!

“Ầm ầm!”

Ánh quyền ngưng tụ Diệp Minh Xuyên đại viên mãn toàn bộ tu vi, đánh vào cái kia ánh nắng ban mai chiếu rọi xuống, đem nắng sớm xé rách!

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, mạnh mẽ đẩy cái kia quyền phong mà lên, trên người da thịt như mai rùa giống như nứt ra, côi cút bóng người với ánh quyền bên trong ngang qua.

“Ngươi... Ngươi điên rồi!”

Diệp Minh Xuyên cả người run lên, nội tâm không tên dâng lên to lớn hoảng sợ, thân ảnh kia một bước một đẫm máu, nhưng cũng bộ pháp kiên định, trầm ổn, không hề do dự chút nào.

Vu Khinh Nguyệt run giọng nói: “Dương Thanh Huyền...”

Ở mắt xanh bên trong, có thể rõ ràng nhìn thấy Dương Thanh Huyền tình trạng cơ thể, chân khí ngưng tụ ở đại kiếm trên, thân thể ở ánh quyền hạ gần như đổ nát, xương cốt cũng bắt đầu nổ tung ra.

Này chính là trên cảnh giới tuyệt đối nghiền ép!

“Đó là...”

Lo lắng bên dưới, Vu Khinh Nguyệt tròng mắt màu xanh đột nhiên sửng sốt, Dương Thanh Huyền trước người, bắt đầu sinh ra vảy màu xanh, bao trùm ở trên người.

Vảy vừa ra, lập tức đem cái kia ánh quyền ngăn trở, khó hơn nữa phá hoại thân thể.

Vảy tổng cộng có năm khối, ngâm ở trên người vũng máu bên trong, khó có thể nhìn thấy, nhưng chạy không thoát nàng mắt xanh.

Vu Khinh Nguyệt cả người run lên, trong lòng chấn động dữ dội nói: “Vảy rồng! Trời ạ, làm sao có vảy rồng?!”

Nàng dòng máu khắp người gia tốc, hai mắt trợn lão đại, cái kia năm khối vảy lất pha lất phất, bao trùm ở Dương Thanh Huyền trước người, nhìn kỹ mấy lần, xác thực là rồng thực sự lân không thể nghi ngờ!

“Lẽ nào là Thanh Dương Võ Kinh?”

“Trong truyền thuyết pháp tắc ngưng linh vật, đã từng chấp chưởng mảnh này Thương Khung tinh vực tồn tại. Chân long, lưu lại khoáng thế bảo điển!”

“Lẽ nào Thanh Dương Võ Kinh có thể tu thành thân rồng?”

“Không thể a! Chân long là vạn linh đứng đầu, chỉ có thiên địa pháp tắc có thể ngưng, không thể tu luyện tới đi, đến cùng là xảy ra chuyện gì?”

Vu Khinh Nguyệt trong đầu một mảnh hỗn độn, hoàn toàn không có cách nào lý giải Dương Thanh Huyền giờ khắc này biến hóa.

Trên võ đài, Dương Thanh Huyền hai con mắt lạnh lẽo, đón ánh quyền mà lên, cũng không biết thân thể mình trên biến hóa, chỉ cảm thấy áp lực hoàn toàn không có, làm bước kế tiếp dược trước, giơ kiếm liền chặt!

“Không! Không thể a!”

Diệp Minh Xuyên con ngươi trợn lên lão đại, điên cuồng hét lên lên, chính mình chân vũ đại viên mãn một đòn toàn lực, càng bị đối phương hoàn toàn gánh vác, còn nghiêng người lên trước!

Nhìn cái kia như ảnh hạ xuống đại kiếm, một luồng mùi chết chóc ở bên trong tâm lan tràn, điên cuồng gào khóc nói: “Đừng, đừng giết ta a! Nếu như giết ta, cha ta nhất định sẽ nhấc lên hai nước đại chiến!”

Nhưng Dương Thanh Huyền nơi nào để ý tới hắn, ánh mắt lạnh lùng bên trong sát ý dạt dào.

“Oành!”

Đại kiếm chém ở Diệp Minh Xuyên ngực, một vệt máu tươi như suối phun tiêu bắn ra.

Tất cả mọi người đều là há to mồm, khiếp sợ nhìn.

Diệp Minh Xuyên chịu đến đại kiếm đánh chém, thân thể đồng thời bạo bay ra ngoài, mạnh mẽ ngã xuống đất, trượt ra một cái xích mục kinh tâm vết máu.

Toàn trường yên tĩnh một cách chết chóc!

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 289: Nói Lời Giữ Lời

“Thịch!”

Dương Thanh Huyền sử dụng kiếm hướng về trên đất ném đi, ổn định chính mình lảo đà lảo đảo thân thể.

Một chiêu kiếm sau khi, khí tức rơi xuống tới cực điểm, không đứng thẳng được.

Trên người tan vỡ bắp thịt cùng xương, thương thế đã ức chế tiến một bước mở rộng, nhưng ngắn hạn có thể là không cách nào khôi phục.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên đến, đấu quỷ thần liền từ trên mặt đất biến mất, hắn từng bước một đi về phía trước, nhìn chằm chằm Diệp Minh Xuyên.

Diệp Đào kinh hãi, vội kêu lên: “Thắng bại đã phân, con trai của ta thua, dừng tay!”

Lục Giang Bằng cười lạnh nói: “Đây là Chiến Thần Đài, sinh tử đấu, là lấy sinh tử luận thắng thua, mà không phải lấy thắng bại luận thắng thua.”

Diệp Đào kinh nộ không ngớt, hét lớn: “Dương Thanh Huyền, nếu là ngươi dám giết con trai của ta, trên trì quốc cùng thương miền nam quan hệ liền triệt để xong đời, ta nhất định sẽ mang binh bước lên mảnh này quốc thổ, máu chảy thành sông, để ngàn tỉ người cho con trai của ta chôn cùng!”

Dương Thanh Huyền bước chân ngừng lại.

Không ít học sinh ngầm thở dài, dù sao cũng là trên trì quốc khác họ vương, một khi bốc lên hai nước chiến sự, căn bản không phải một tên học sinh chịu đựng được.

Diệp Minh Xuyên liền nằm ở chân phía trước, ngực một cái to lớn vết kiếm, ruột đều đi ra, không ngừng thổ huyết, trong mắt tràn đầy vẻ oán độc.

Dương Thanh Huyền giơ chân lên, "Đùng" một tiếng, liền đạp ở Diệp Minh Xuyên trên mặt, hắc tiếng nói: "Ta là cái nói lời giữ lời người, nếu nói rồi muốn giẫm ngươi trên mặt, phải thực hiện. Đây là đối với chính mình phụ trách, cũng là đối với ngươi phụ trách."

Mọi người: "..."

Diệp Minh Xuyên bị hắn dùng chân đạp trụ đầu, thân thể không ngừng co giật lên, ruột càng là tảng lớn tuôn ra, máu tươi giống theo mặt đất khe hở lưu mở, càng lan tràn xa mấy chục trượng.

Diệp Đào run giọng nói: "Không, không muốn a! Lẽ nào ngươi không sợ hai nước lên chiến sự, mười triệu người chết thảm sao?!"

"Hả?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi nói cái gì? Ta vừa nãy đầu óc đang suy nghĩ chuyện gì, không nghe rõ."

Mọi người: "..., nguyên lai hắn là không nghe rõ, chẳng trách, ta nói thế nào hắn có lá gan lớn như vậy."

Diệp Đào gian nan nuốt một hồi, nói: "Nếu là ngươi giết con trai của ta, ta nhất định nhấc lên chiến sự, để thương miền nam máu chảy thành sông, ngàn tỉ sinh linh chết thảm, vì ta đây chôn cùng."

"Ha ha."

Dương Thanh Huyền cười nhạt, nói: "Ta lại không phải thương miền nam người, theo ngươi a, ngươi yêu làm gì làm gì, ta lại quản không được ngươi, ngươi cũng đừng động ta."

Nói, lại là một cước giẫm hạ, còn ép mấy lần, tiếp theo lại là một cước, đệ tam chân, đệ tứ chân...

Diệp Đào há to mồm, một hồi dại ra ở, sự uy hiếp của chính mình dĩ nhiên như vậy vô lực, như một tờ giấy giống như trắng xám.

Diệp Minh Xuyên đang bị giẫm bảy, tám chân sau, rốt cục chết rồi, bùn nhão bình thường nằm ở trên lôi đài.

Diệp Đào hai mắt tối sầm lại, trực tiếp ngã ngồi trên đất.

Cao tới đồng dạng khiếp sợ không thôi, bỗng nhiên "Oa" một tiếng liền khóc lên, "Chết rồi, sư huynh chết rồi... Ô ô..."

Toàn trường chỉ có thể nghe thấy tiếng khóc của hắn, những người còn lại đều là trợn mắt ngoác mồm, thời gian đến đây khắc, còn không thể tin được Dương Thanh Huyền thắng, không thể tin được Diệp Minh Xuyên chết rồi.

Phù Trác đồng dạng là há to mồm, bên trong cặp mắt tràn đầy khiếp sợ cùng dại ra.

"A, đều nhìn rõ ràng chứ?"

U Dạ lạnh lùng nói: "Này chính là quân tử như rồng, quyết chí tiến lên đạo tâm, ngươi này điểm hơi mỏng thực lực, so với Diệp Minh Xuyên còn không bằng, làm sao cùng Dương Thanh Huyền đấu?"

“Không đúng, không đúng!”

Phù Trác cãi lại nói: “Giao đấu trên đường, Diệp Minh Xuyên Võ Hồn rõ ràng chịu ảnh hưởng, nhất định là Dương Thanh Huyền làm quái lạ.”

U Dạ sầm mặt lại, sát khí từ trong mắt lóe ra, lạnh quát lên: “Ngươi cái này ngu xuẩn vật, làm sao còn nói ra như vậy ấu trĩ đến, thắng chính là thắng, đánh như thế nào đều không quan trọng, thắng mới trọng yếu. Nếu là sau này hãy nói ra loại này ngu xuẩn lời, ta trực tiếp xé ra ngươi miệng!”

Phù Trác nhắm miệng, xanh mặt.

U Dạ nói: “Ta hi vọng trận chiến ngày hôm nay, có thể vĩnh viễn lạc tiến vào đầu óc ngươi bên trong, mỗi lần phạm ngu xuẩn thời điểm liền suy nghĩ thật kỹ, khích lệ ngươi không ngừng về phía trước.”

Phù Trác cắn răng nói: “Xếp hạng chiến đấu, ta nhất định sẽ đánh bại hắn chứng minh cho ngươi xem!” Không đợi U Dạ đáp lại, hắn liền xoay người mà đi.

U Dạ vung lên khóe miệng đến, tự giễu nói: “Chứng minh cho ta nhìn sao? Ngươi đáng sợ kia Võ Hồn, nếu như có thể hoàn toàn phát huy được, hay là thật có thể đánh bại Dương Thanh Huyền cũng khó nói đây, ta sẽ lẳng lặng nhìn, hi vọng ngươi có thể cho ta một niềm vui bất ngờ.”

Nói đi, chính mình cũng là nhảy lên một cái, ngay ở trước mặt tất cả mọi người diện, bay nhanh mà đi.

Lần này, mọi người mới từng cái từng cái phục hồi tinh thần lại.

“Diệp Minh Xuyên thật sự chết rồi... Hắn chỉ là cái người mới a... Dĩ nhiên giết vân xuyên học viện cường giả số một...”

"Chân Võ cảnh đại viên mãn cường giả, liền như vậy bị hắn giết, ngày..."

"Dương Thanh Huyền đã nắm giữ bốn vương bình thường thực lực sao?"

Phương Thần nhìn cái kia trên võ đài, thân ảnh cô độc, hai tay nắm lấy thiết chặt chẽ, cắn răng nói: "Ngươi thật sự... Đã tiến bộ đến mức độ như vậy!"

Hắn phất một cái ống tay áo, xoay người liền bước nhanh mà đi.

"Quá tốt rồi, Thanh Huyền ca ca thắng!"

Tinh Tinh vui vẻ nhảy lên đến, vỗ tay nói: "Hắn có thể giết chết Diệp Minh Xuyên, khẳng định cũng là có thể giết chết Thượng Quan Hải Đường, có đúng hay không? Tỷ tỷ, có đúng hay không?"

Ôn Ôn trong mắt mơ hồ ngấn lệ, ngượng ngùng nở nụ cười, gật đầu nói: "Đúng."

"Oa, quá tốt rồi!"

Tinh Tinh mừng lớn nói: "Chỉ cần Thượng Quan Hải Đường vừa chết, cha thì có cứu, hơn nữa..."

Nàng tỉnh táo lại, nhìn chằm chằm xa xa Vu Khinh Nguyệt, hung hăng nói: "Đến thời điểm, ta liền có thể đuổi Thanh Huyền ca ca, quyết không thể để Thanh Huyền ca ca bị Vu Khinh Nguyệt cướp đi!"

Ôn Ôn kinh hãi nói: "Tinh Tinh ngươi..."

Tinh Tinh quay đầu lại, trên mặt một mảnh quạnh quẽ, nói: "Tỷ tỷ, lẽ nào ta nói không đúng sao? Đến thời điểm sẽ không có lo lắng, ta là có thể quang minh chính đại đuổi Thanh Huyền ca ca, tỷ tỷ ngươi cũng được, chúng ta đồng thời liên thủ, đem Thanh Huyền ca ca đoạt lại!”

Ôn Ôn than thở: “Quân tử thế vô song, mạch thượng nhân Như Ngọc, Vu Khinh Nguyệt như vậy tuyệt thế mỹ nhân, mới mới xứng đáng trên Dương Thanh Huyền a.”

Tinh Tinh trên mặt hiện ra sắc mặt giận dữ, nói: “Ta mặc kệ, không thử xem làm sao mà biết đây?”

Ôn Ôn thở dài, khẽ lắc đầu không nói.

Ở võ đài một mặt khác, Hoa Mộc Độc Nhãn đầy mặt đều là vẻ sợ hãi, đôi môi run không ngừng, càng không nói ra được một câu.

Sau một lúc, lúc nãy gian nan nuốt một hồi, muốn phải đi về báo tin, nhưng phát hiện mình hai chân đã cứng, liền động cũng sẽ không động.

Bỗng nhiên, xa xa Trần Đình ánh mắt nhìn sang, Độc Nhãn “Ùng ục” nuốt hạ nước bọt, vội vàng vận chuyển chân khí ở hai chân bên trong, như bay chạy đi.

Một mặt khác, Lam Mạc hồi lâu mới tỉnh táo lại, đột nhiên nhếch miệng nở nụ cười, nói: “Khà khà, Dương Thanh Huyền cũng thật là lợi hại đây, đúng không, Vương Hóa huynh.”

Vương Hóa cả người run lên, từ dại ra bên trong phục hồi tinh thần lại, chỉ cảm thấy cả người dâng lên hàn ý, khắp cả người lạnh cả người, nội tâm hò hét, “Không thể, sẽ không, một năm trước đều còn chỉ là cái khí võ cặn bã, dĩ nhiên giết chân vũ đại viên mãn...”

Nghĩ đến Dương Thanh Huyền đáng sợ kia thiên phú, còn có cùng Vương gia trong lúc đó quan hệ, không khỏi cả người run cầm cập.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 290: Hình Chiếu

Lam Mạc ha ha cười nói: “Vương Hóa huynh, làm sao, khí trời mát mẻ, ngươi làm sao còn đổ mồ hôi lạnh, có phải là tối hôm qua không đắp chăn lạnh nhạt?”

Vương Hóa nộ lườm hắn một cái, liền phẩy tay áo bỏ đi, chỉ là nội tâm sóng lớn, thật lâu khó có thể bình tĩnh.

Lục Giang Bằng nhảy lên võ đài, đem Dương Thanh Huyền dìu đi.

Dương Thanh Huyền dùng mấy viên đan dược sau, sắc mặt vẫn là dị thường trắng xám, nhưng trên người huyết đã ngừng lại, cần một cái khôi phục quá trình.

Diệp Minh Xuyên thi thể, cũng bị một tên lão sư ôm hạ, đặt ở Diệp Đào bên cạnh người.

Diệp Đào phát điên khóc lớn, lão lệ tung hoành, cao tới cũng ở một bên oa oa khóc lóc.

Tô Trạch lên trước an ủi: “Đào huynh, vừa lên Chiến Thần Đài, sinh tử từ mệnh, kính xin nén bi thương.”

Hắn thân là Tấn vương, bất kể như thế nào, sự tình đều phải tận lực thỏa đáng xử trí, đem hai nước quan hệ làm hết sức duy trì trụ.

Diệp Đào không để ý tới, chỉ là khóc lớn, trên người cũng bị máu tươi thấm ướt.

Bốn tên lão sư bay lên võ đài, các đứng một góc, bấm chỉ đánh ra quyết ấn, để cái kia võ đài chậm rãi chìm vào đại địa bên trong, cuối cùng ánh sáng lóe lên, biến mất không còn tăm hơi, trên quảng trường trở về bình tĩnh.

Khanh Bất Ly nói: “Tất cả giải tán đi, Lục trưởng lão, Dương Thanh Huyền liền giao cho ngươi.”

Lục Giang Bằng gật đầu nói: “Yên tâm đi.”

Hắn đã điều tra Dương Thanh Huyền thương thế, tuy rằng thương rất nặng, nhưng cũng không ảnh hưởng tu vi, lúc này mới yên tâm lại.

Vu Khinh Nguyệt nói: “Lục trưởng lão có việc trước tiên đi làm đi, Dương Thanh Huyền vẫn là giao cho ta đi.”

Lục Giang Bằng nói: “Không sao, ta tạm thời không có chuyện gì, coi như có việc, cũng trước tiên cần phải đem hắn chữa khỏi, khà khà.”

Đột nhiên trong lòng hắn khác thường, phát hiện không ít ánh mắt quái dị nhìn lại, ty bay mưa lạnh lùng nói: “Ngươi là thật ngu xuẩn hay là giả ngu xuẩn?”

Vu Khinh Nguyệt mặt đỏ lên, Lục Giang Bằng này mới phản ứng được, vỗ đầu một cái, cười to nói: “Ha ha, gần nhất bận bịu bị hồ đồ rồi, ta còn rất nhiều chuyện muốn làm đây, trước hết cáo từ. Khinh Nguyệt, Dương Thanh Huyền liền giao cho ngươi.”

Nói đi, liền khà khà hai tiếng, theo mấy tên trưởng lão một đạo rời đi.

Vu Khinh Nguyệt đem Dương Thanh Huyền nâng dậy, một đạo chân khí màu vàng óng đem hai người quấn lấy, hóa thành lưu quang mà đi.

“Dương Thanh Huyền!”

Tô Anh đột nhiên quýnh lên, lớn tiếng kêu lên: “Cảm tạ ngươi!”

Nhưng này lưu quang cực nhanh, thoáng qua liền mất đi hình bóng.

Tô Anh ngơ ngác đứng tại chỗ, nhìn cái kia trời cao, trong lòng một trận cô đơn, tuy không cần xa gả trên trì nước, nhưng cũng hài lòng không nổi.

Ôn Ôn tiến lên phía trước nói: “Quận chúa, chúng ta trở về đi thôi. Dương Thanh Huyền có Khinh Nguyệt tỷ tỷ chăm sóc, rất nhanh sẽ có thể tốt lên.”

Tô Anh yên lặng gật gật đầu.

Ôn Ôn trong lòng rõ ràng, nàng ở đâu là lo lắng Dương Thanh Huyền thương thế, nhưng cũng chỉ có thể như vậy an ủi.

Vu Khinh Nguyệt mang theo Dương Thanh Huyền bay một trận, rơi một chỗ bình hồ trước, tiến vào chính mình phòng ngủ.

Đẩy cửa ra liền nghe đã có hoa mai di động, bên trong chứa hoàng vô cùng đơn giản, ngoại trừ cơ bản cái bàn phương tiện ở ngoài, hầu như không thừa bao nhiêu đồ vật.

Khá là hấp dẫn người chính là một tấm ngọc chất giường đá cùng chiếm cả bức tường chạm trổ y thụ, toàn thân màu phấn hồng điều, để người biết được đây là một cô thiếu nữ phòng ngủ.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi phòng ngủ?”

Vu Khinh Nguyệt lườm hắn một cái, nói: “Lẽ nào là ngươi phòng ngủ?”

Dương Thanh Huyền cười hì hì, liền không nói lời nào.

❤truyencuatuinet Vu Khinh Nguyệt nói: “Chính mình đi tắm, sau đó bế quan đi.”

Dương Thanh Huyền có chút thật không tiện, dù sao mình trên người quá bẩn, đi trên đất đều là vết máu.

Hắn trực tiếp tiến vào mật thất, bên trong còn có cái phao táo ao, bốn phía đều là nguyên tố “Nước” trận pháp, khởi động bên dưới, không ngừng có Thủy Nguyên ngưng tụ đến, thông qua nữa đáy ao đường ống sắp xếp ra đi.

Dương Thanh Huyền thoát sạch sành sanh, liền chậm rãi đi vào trong ao, trên người vết máu chậm rãi ngâm ra.

Hắn đột nhiên nghĩ đến, cái này ao cũng là Vu Khinh Nguyệt mỗi ngày phao, thân thể một hồi thì có phản ứng, khí huyết xông lên trán, vết thương trên người bắt đầu lớn diện tích sụp ra.

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, vội vàng tĩnh tâm an thần, đem cái kia mông lung nổi bật dáng người từ trong đầu bài trừ, đồng thời vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, một vòng ánh sáng dìu dịu từ trên thân thể tản mát ra.

Một lát sau, liền đem đầy người ô uế rửa sạch, thay đổi một bộ quần áo sạch sẽ, ở bên trong mật thất bế nhốt lại.

Vu Khinh Nguyệt thì lại ngồi một mình ở trong phòng ngủ trên giường đá, như một vị ngọc thế mỹ nữ, không nhiễm nửa điểm bụi trần.

Hơn tháng sau, Dương Thanh Huyền từ trong mật thất đi ra.

Ăn mặc rộng rãi quần áo, tóc còn có chút thấp.

Vu Khinh Nguyệt lúc này mới mở hai mắt ra, cau mày nói: “Ngươi thương được rồi?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, cười nói: “Còn lấy sạch tắm rửa sạch sẽ.” Nhìn Vu Khinh Nguyệt nhăn lại lông mày, vội hỏi: “Ta đã đem ao rửa sạch sẽ.”

Vu Khinh Nguyệt vừa nghĩ tới chính mình dùng cái ao bị người đàn ông này xích - lỏa - lỏa dùng, không từ tim đập lợi hại, ngượng ngùng vạn phần.

Hai người ngay ở trong phòng ngủ, lẫn nhau nhìn, bầu không khí một hồi quái dị lên.

Dương Thanh Huyền thậm chí cảm giác mình hô hấp có chút gấp gáp.

“Lần trước ở Thiên Không Chi Kính...”

Vu Khinh Nguyệt đột nhiên mở miệng, đem này ám muội bầu không khí đánh vỡ, nói: “Ngươi có thể nhìn rõ Thanh Dương Võ Kinh Long Đồ?”

Dương Thanh Huyền hồi tưởng lại, cái kia bức chiếu rọi ở trên trời bình hồ trên thanh Long Đồ, nói: “Nhìn rõ.”

Vu Khinh Nguyệt trên mặt vui vẻ, từ trên giường đá hạ xuống, nói: “Ngươi cũng biết này Thanh Dương Võ Kinh lai lịch?”

Dương Thanh Huyền liếc nàng một cái, nói: “Ngươi cho ta, xưa nay chưa từng nói, ta sao sẽ biết?”

“Cũng vậy.”

Vu Khinh Nguyệt ngượng ngùng nở nụ cười, nói: “Hiện nay trên đời, biết vật ấy lai lịch không hơn nhiều, ta vốn cho là chỉ là cá thể tu phương pháp, nhưng không nghĩ tới càng là mở ra thanh dương bí bảo chìa khoá.”

Dương Thanh Huyền lẳng lặng nghe, biết công pháp này không phải chuyện nhỏ, như vậy liên quan đến đồ vật cũng nhất định sẽ không đơn giản.

Vu Khinh Nguyệt lấy ra một cái vòng tròn hình điêu khắc tiểu cầu, to bằng bàn tay, trình màu trắng bạc, lũ ra cổ điển hoa văn.

Cái kia tiểu cầu ở lòng bàn tay một hồi bay lên, treo ở không trung cao khoảng 1 thước, bắn ra đủ mọi màu sắc ánh sáng, ở bốn Chu Hóa ra từng đạo từng đạo vầng sáng, lấy viên cầu làm trung tâm trùng điệp điểm, ở trong phòng ngủ hình chiếu đi ra.

Mỗi một ánh hào quang bên trong, cẩn thận ngưng nhìn sang, lại có núi non sông suối, bầu trời đại địa, nghiễm nhiên là từng cái từng cái thế giới.

Vu Khinh Nguyệt nói: “Tổng cộng ba mươi ba đạo vầng sáng, đây là Thương Khung tinh vực Tam Thập Tam Thiên hình chiếu đồ.”

Dương Thanh Huyền há to mồm, triệt để nhìn choáng váng, ngơ ngác nói: “Chuyện này... Đây cũng quá tiên tiến đi...”

Vu Khinh Nguyệt chậm rãi chuyển động trong tay màu bạc tiểu cầu, cái kia Tam Thập Tam Thiên vầng sáng hình chiếu ở bốn phía, cũng xoay tròn lên. Nàng dùng tay ở tiểu cầu trên một chút, một đạo màu vàng nhạt vòng sáng lập tức trở nên sáng sủa, mặt khác ba mươi hai đạo một hồi hóa thành oánh mang tiêu tan.

Vu Khinh Nguyệt nói: “Này chính là huyền ban đêm đại lục hình chiếu đồ.”

Còn lại cái kia đạo màu vàng vòng sáng trên, sông lớn hồ nước, đại địa núi sông tận mấy hiển hiện ra, lan tràn đến vô cùng vô tận.

Vu Khinh Nguyệt tiếp tục chuyển động tiểu cầu, cái kia vầng sáng cũng đang nhanh chóng biến hóa, không ngừng hướng về trước kéo dài.

Sau một chốc, Lý Vân Tiêu con ngươi co rụt lại, nhìn thấy một chút quen thuộc địa hình, chính là vạn yêu vùng núi mạch, từ mấy toà liên miên không dứt dãy núi lớn tạo thành, hắn ở điển tịch bên trong xem qua địa mạo, nhưng còn lâu mới có được giờ khắc này nhìn thấy rõ ràng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 291: Thiên Địa Song Bảng

Vu Khinh Nguyệt dùng tay vạch một cái, đem vạn yêu vùng núi giới phóng to, bên trên địa hình địa vật, rõ ràng hiểu rõ.

Nàng dùng tay ở vầng sáng bên trong vẽ một vòng, từng cái từng cái con số từ chỉ toát ra đến, trên không trung hiển hiện, năm mươi ba, 107, sáu mươi hai, 139, tám mươi bốn...

Dương Thanh Huyền trong mắt xẹt qua vẻ kinh dị, trong lòng hắn rõ lên, những chữ số này, liền tương tự với kinh vĩ, là không gian định lượng hóa tọa độ.

Quả nhiên, Vu Khinh Nguyệt cuối cùng ở vầng sáng bên trong vẽ cái tiểu quyển quyển, than thở: “Này trục chính dây nối đất gợn sóng quá lớn, không cách nào chính xác định vị, chỉ biết là bí bảo ở Thiên Tông học viện phụ cận.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vì lẽ đó ngươi liền đến đến Thiên Tông học viện?”

Vu Khinh Nguyệt cười nhạt, nói: “Chính là, để ta bất ngờ chính là, lại gặp phải ngươi.”

Dương Thanh Huyền không tìm được manh mối, nói: “Gặp phải ta có ý tốt gì ở ngoài, ngươi mỗi ngày đều có thể gặp phải rất nhiều người.”

Vu Khinh Nguyệt gật đầu nói: “Ngươi nói đúng, kỳ thực gặp phải mỗi người, đều là số mệnh an bài.”

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, nói: "Càng ngày càng sâu áo, nói tiếp bí bảo sự đi."

Vu Khinh Nguyệt cũng là cười cợt, nói: "Ngươi đang tu luyện Thanh Dương Võ Kinh thời điểm, có hay không cái gì tình huống khác thường xuất hiện?"

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, thăm dò hỏi: "Ngươi nói đúng lắm... Rồng?"

Vu Khinh Nguyệt thân thể chấn động, cả kinh nói: "Ngươi biết mình đang hóa Rồng?"

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: "Ta cũng không nói được là xảy ra chuyện gì, cảm giác mình không chỉ có sẽ hóa rồng, còn có thể biến cá biến hầu."

Vu Khinh Nguyệt miệng nhỏ khẽ nhếch, có chút giật mình, lập tức "Khanh khách" nở nụ cười, nói: "Ngươi hóa hoá rồng ra phán đoán chứng đi, có điều tu luyện Thanh Dương Võ Kinh có thể hóa ra thân rồng, xác thực quá làm người chấn động, nhưng điều này cũng chứng minh, này bí bảo nhất định không phải chuyện nhỏ."

Vu Khinh Nguyệt trên mặt lộ ra thần sắc hưng phấn đến.

Dương Thanh Huyền lẳng lặng nghe, hắn biết thân thể biến hóa khẳng định cùng cái kia yêu hầu tinh huyết có quan hệ, nhưng ít ra hiện nay mới thôi, cũng không có cái gì mặt trái đặc thù xuất hiện.

Vu Khinh Nguyệt trong mắt ánh sáng màu xanh lưu động, tiếp tục nói: "Ở thời đại thượng cổ, có Thánh Linh bảo vệ đại địa, trong đó một vị Thánh Linh, chính là thiên địa quy tắc ngưng Thanh Long, tục truyền Thanh Dương Võ Kinh chính là Thanh Long lưu lại công pháp, từ trên người ngươi xuất hiện hóa rồng tình huống khác thường đến nhìn, khả năng này rất lớn, mà này bí bảo, cũng là cùng Thanh Long có quan hệ.”

Nàng lấy ra một bức sách cổ, ở trước người chậm rãi triển khai.

Dương Thanh Huyền liếc một cái, lập tức giật nảy cả mình, cái kia bảo quyển câu trên chữ, tất cả đều là tối nghĩa khó hiểu, cùng cái kia hư vô hoang ngày quyết như thế, tất cả đều là trung cổ bí văn.

Vu Khinh Nguyệt nói: “Này sách cổ là một người tên là Ma La chủng tộc lưu lại, còn cái này Ma La tộc vì sao không có chính mình đi tìm bí bảo, liền không được biết rồi.”

Dương Thanh Huyền suy đoán nói: “Cố gắng bí bảo chính là Ma La tộc gửi cũng khó nói.”

Vu Khinh Nguyệt gật đầu nói: “Xác thực có loại khả năng này.”

Dương Thanh Huyền thử dò xét nói: “Ngươi nhận ra trung cổ bí văn?”

Vu Khinh Nguyệt nở nụ cười xinh đẹp, nói: “Ngươi cũng biết cái gì là trung cổ bí văn?”

Nhìn hắn hồ đồ dáng vẻ, tiếp tục cười nói: “Ở Thánh Linh bảo vệ đại địa thời đại, văn tự là chung, sau đó tháng năm dài đằng đẵng diễn biến, Thánh Linh chẳng biết vì sao biến mất với trong thiên địa, liền xuất hiện trung cổ bách tộc tranh bá thời đại.”

Dương Thanh Huyền nghe được trong lòng chấn động, những bí ẩn này, ở Thiên Tông học viện Tàng Thư Lâu bên trong căn bản sẽ không tìm được, sợ là thuộc về tinh vực bí ẩn, không biết vân càn cung những chỗ này liệu sẽ có có.

Vu Khinh Nguyệt tiếp tục nói: “Này trung cổ bí văn, kỳ thực đều là Thánh Linh thời đại linh văn, bị bách tộc truyền thừa sau, diễn hóa ra bất đồng phiên bản. Mà Nhân tộc văn tự, cũng là từ thượng cổ linh văn bên trong diễn hóa ra đi ra."

Dương Thanh Huyền thôn nuốt nước miếng, nói: "Từ thượng cổ đến trung cổ, lại cho tới bây giờ, là bao nhiêu năm tháng, lại là làm sao biến thiên?"

Vu Khinh Nguyệt lắc lắc đầu, cười nói: "Ta nào có biết rõ ràng như thế, những tài liệu này, sợ là chỉ có mờ ảo tinh cung mới có."

Nàng ý tứ sâu xa nhìn Dương Thanh Huyền một chút, nói: "Ngươi sau đó sẽ có cơ hội biết đến."

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, loáng thoáng tựa hồ bắt lấy chút gì.

Vu Khinh Nguyệt tiếp tục nói: "Từ thượng cổ Thánh Linh sau khi biến mất, tiến vào vào trung cổ bách tộc tranh bá, vào lúc này Nhân tộc chỉ là hạ đẳng bộ tộc, bởi vì ở thiên phú tu luyện trên, kém xa chủng tộc khác, chiếm cứ tài nguyên cũng là ngày càng thiếu thốn."

Nàng lại nhìn Dương Thanh Huyền một chút, nói: "Tỷ như lưu lại này bảo quyển Ma La tộc, cái kia em bé nắm giữ huyết mạch Dạ Xoa tộc, đều là đã từng quát tháo phong vân mạnh mẽ chủng tộc, tuy nhiên ở lịch sử năm tháng bên trong dập tắt, mà nghênh đón Nhân tộc toàn thịnh thời đại. Nay cổ, ngươi cũng biết mấu chốt trong đó sao?"

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, trầm giọng nói: "Luyện khí ngưng hồn!"

Vu Khinh Nguyệt trong mắt lộ ra vẻ tán thưởng, vỗ tay nói: "Không sai, ngươi thật thông minh. Thời đại trung cổ, bách tộc đều là tu luyện thân thể, lấy nhân loại thân thể máu thịt, làm sao có thể chống đỡ bọn họ? Mãi đến tận luyện khí ngưng hồn phương pháp tu luyện sau khi xuất hiện, Nhân tộc rốt cục nắm giữ dời non lấp biển, cải thiên hoán địa Mạc Đại uy năng, nhảy một cái mà trở thành mạnh nhất chủng tộc.”

Dương Thanh Huyền lòng tràn đầy nghi hoặc, nói: “Vậy này luyện khí ngưng hồn pháp môn, là đến từ đâu?”

Vu Khinh Nguyệt sửng sốt một chút, nói: “Ta từ không nghĩ tới vấn đề này, đại khái là năm tháng diễn biến bên trong, chậm rãi tìm hiểu ra đến đi. Cũng có người nói là đời thứ nhất Nhân Hoàng truyền thụ cho mọi người.”

“Nhân Hoàng?”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi kinh, đối với cái từ này khá là mẫn cảm.

Vu Khinh Nguyệt gật gật đầu, nói: “Bây giờ tinh cung chi chủ, tọa trấn Trung Ương Đại thế giới, chấp chưởng thiên địa song bảng, chính là thứ ba mươi mốt đại Nhân Hoàng.”

Nàng nhìn Dương Thanh Huyền đầy mặt kinh ngạc dáng vẻ, giải thích: “Trung Ương Đại thế giới không thuộc về bất kỳ vị diện, mà là nối liền Tam Thập Tam Thiên không gian độc lập, vô cùng quảng đại, thì tương đương với cái này tiểu cầu, là Tam Thập Tam Thiên hạt nhân vị trí.” Nàng giơ lên trong tay kéo màu bạc điêu khắc tiểu cầu đến.

Dương Thanh Huyền một hồi liền rõ ràng, nói: “Thiên địa song bảng lại là cái gì?”

Vu Khinh Nguyệt nói: “Thiên địa song bảng là một cái thánh vật, cũng có thể gọi là ngày Thánh khí, chính là tụ tập một giới quy tắc ngưng đồ vật, có thể cảm ứng được toàn bộ bên trong tinh vực hết thảy cường giả khí tức, từ mà tiến hành bài vị.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Hết thảy cường giả? Bài vị?!”

Vu Khinh Nguyệt gật gật đầu, nói: “Thiên bảng cảm ứng chính là hết thảy Thiên Vị bên trên cường giả xếp hạng, mà địa bảng nhưng là Thiên Vị bên dưới cường giả xếp hạng, hơi thở của bọn họ, thực lực, đều ở song bảng cảm ứng bên dưới.”

Dương Thanh Huyền thôn nuốt nước miếng, nói: “Này không khỏi thật đáng sợ chứ? Nếu là ta tu luyện tới trình độ nhất định, há cũng không phải sẽ tiến vào vào song bảng cảm ứng?”

Vu Khinh Nguyệt gật đầu nói: “Đúng, hầu như bất kỳ cường giả, đều sẽ tiến vào vào song bảng cảm ứng. Thiên bảng cũng còn tốt, mặt trên hoàn toàn là khiếp sợ thế giới siêu cấp tồn tại, mà địa bảng, bất luận cái nào bước vào Thiên Vị trước cường giả, đều sẽ xuất hiện ở bảng cảm ứng trên.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 292: Bí Bảo Vị Trí

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Như vậy cũng quá không ** đi, vừa đến địa bảng đỉnh cao, liền lập tức bị tinh cung phát hiện, này mờ ảo tinh cung lại là thế nào một tổ chức?”

Vu Khinh Nguyệt nói: “Các đời Nhân Hoàng, đều ở ở mờ mịt tinh trong cung, tọa trấn toàn bộ Trung Ương Đại thế giới, cân bằng Tam Thập Tam Thiên. Tự nhiên tiểu thuyết. |2 tinh cung vị trí cụ thể, cực ít có người biết, mà Nhân Hoàng càng là muôn vàn khó khăn vừa thấy. Tổng nói đến, tinh cung chính là chấp chưởng toàn bộ thiên hạ địa phương.”

Dương Thanh Huyền thăm dò hỏi: “Khinh Nguyệt thân thế của ngươi cũng không đơn giản chứ?”

Vu Khinh Nguyệt nhàn nhạt nở nụ cười, nói: “Tương lai ngươi thì sẽ biết, chờ ngươi có thực lực sau.” Trong thanh âm có chút nhàn nhạt ưu thương.

Dương Thanh Huyền sững sờ, có chút trầm mặc, cũng không có hỏi tới.

Hắn nhớ tới dương chiếu lưu lại giấy viết thư, không có thực lực, cái gì cũng làm không được, hỏi đến có thể làm sao.

“Thiên Vị.”

Dương Thanh Huyền trong lòng âm thầm hò hét, “Ta nhất định sẽ bước vào Thiên Vị!”

Vu Khinh Nguyệt ưu thương một hồi, kinh ngạc cười nói: “Xả đến có chút xa, nói những này, là vì nói cho ngươi, này thanh dương bí bảo không đơn giản, mà ta cũng hi vọng trong đó thứ tốt đây. Còn nữa, của ngươi Thanh Dương Võ Kinh chỉ có nửa bộ đầu, cũng vẫn là ta lo lắng sự.”

Dương Thanh Huyền liếm hạ đôi môi, nói: “Vậy này bí bảo đến cùng ở nơi nào?”

Vu Khinh Nguyệt nói: “Ta đến Thiên Tông học viện hai năm, nếu là ở vạn yêu núi phụ cận, coi như là chôn sâu lòng đất vạn thước, cũng có thể bị ta đào móc ra mới đúng.”

Dương Thanh Huyền lẳng lặng nghe, biết tất nhiên còn có đoạn sau.

Vu Khinh Nguyệt trong mắt tinh mang lấp lóe, nói: “Này Thiên Tông học viện cũng cơ hồ bị ta đào đất ba thước, cũng không có tìm được bất kỳ thanh dương bí bảo dấu vết, nhưng cũng để ta phát hiện rất nhiều chuyện thú vị.”

“Nói thí dụ như Hư Thiên cổ đạo cùng hư vô hoang ngày quyết, còn có giấu đi tầng thứ bảy, còn có bát âm huyền chỉ các loại, không một không cho ta hiếu kỳ lên.”

Vu Khinh Nguyệt tiếp tục nói: “Liền ta tìm rất nhiều Thiên Tông học viện lịch sử tư liệu, hiện lúc trước thành lập cái này học viện Viện trưởng, thân phận cực kỳ thần bí, các loại tư liệu hạ, đều chỉ để lại một cái ‘Kháng’ chữ.”

“Kháng?”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Một chữ tên?”

Vu Khinh Nguyệt lắc đầu nói: “Ai biết được, chuyện này rất kỳ quái, chờ ta sau khi trở về còn muốn lại cẩn thận tra một chút.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, biết nàng nói "Trở về", tự nhiên là rời đi học viện, trở lại nàng vị trí, hỏi: "Ngươi khi nào trở lại?"

Vu Khinh Nguyệt sửng sốt một chút, nàng nhìn ra Dương Thanh Huyền đau buồn, tương tự là có xúc động, ôn nhu nói: "Tìm tới bí bảo sau ta liền trở về, ta đi ra đã rất lâu, nếu là người nhà tìm tới được lời liền phiền phức."

Dương Thanh Huyền trầm mặc một chút, nói: "Nhà ngươi ở đâu? Tương lai ta đi tìm ngươi."

Vu Khinh Nguyệt đột nhiên ngượng ngùng nở nụ cười, nói: "Đến thời điểm nói sau đi." Tựa hồ không muốn nhắc lại.

Dương Thanh Huyền nói: "Vì sao không nói cho ta?"

Vu Khinh Nguyệt nhìn hắn một chút, nói: "Bởi vì... Ta không muốn nói cho ngươi."

Dương Thanh Huyền vừa nghe, chỉ cảm thấy trong lòng không tên đau xót, nhưng hắn dù sao cũng là trải qua các loại sóng gió người, câu này "Không muốn" bên trong, đến cùng ẩn chứa cái gì, hắn không rõ ràng, hắn cũng không cách nào hỏi lại, than thở: "Bí bảo ở đâu?"

Vu Khinh Nguyệt thấy hắn khổ sở, trong lòng cũng khổ sở lên, nói nói: "Nếu như khả năng, ta là nói khả năng, tương lai ta tìm đến ngươi, như vậy sẽ dễ dàng rất nhiều."

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu, hỏi: "Bí bảo ở đâu?"

Vu Khinh Nguyệt dài thở dài một tiếng, tiếp tục lúc trước nói nói: "Ta tìm khắp cả toàn bộ Thiên Tông học viện, đều không có được bí bảo cảm ứng, ngày đó ngươi ở Hư Thiên cổ đạo bên trong tu luyện, hiển hóa ra thanh Long Đồ thời điểm, ta một hồi có hiểu ra, bí bảo nên ngay ở Hư Thiên bên trong chiến trường cổ, hơn nữa muốn từ học viện cái lối đi này đi vào.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi nhìn thấy ta ở cổ đạo bên trong tu luyện?”

Vu Khinh Nguyệt gật gật đầu, trong mắt thanh mang lóe lên, dáng dấp đắc ý nói nói: “Ta mắt xanh, có thể nhìn thấu không gian bình phong.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, ngượng ngùng nói: “Vậy ta ở bên trong thay quần áo…”

“Xoạt!”

Vu Khinh Nguyệt mặt một hồi trở nên đỏ chót, bầu không khí dị thường lúng túng lên, nàng song mặt nóng, lẩm bẩm ni ngữ nói: “Mới không có, ta mới không thấy ngươi thay quần áo, ngươi, ngươi cái này chết lưu manh!”

Dương Thanh Huyền vỗ xuống trán, nói: “Ngược lại cũng không có gì đẹp đẽ, không nói chuyện cái này, nói một chút Hư Thiên cổ đạo đi, cái kia Hư Thiên cổ chiến trường lại là nơi nào?”

Vu Khinh Nguyệt suýt chút nữa phun ra một ngụm máu đến, tu muốn tìm một cái lỗ để chui vào.

Nàng đi tới bên cạnh bàn, tự mình rót chén nước lạnh uống xong, mặt đỏ bừng sắc mới thoáng hạ nhiệt độ, sửa sang lại tâm tư, tiếp tục nói: “Hư Thiên cổ chiến trường là bách tộc tranh bá thời đại một chỗ chiến trường, độc lập với Tam Thập Tam Thiên ở ngoài, nhưng cũng rộng rãi ngân vô biên, có đếm không hết giao lộ. Toàn bộ Hư Thiên cổ chiến trường toàn cảnh đồ, sợ là chỉ có tinh cung mới có.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu là bí bảo ở bên trong chiến trường cổ, sợ là phiền phức. Chỉ là mở ra Hư Thiên cổ đạo, liền cần mấy vị trưởng lão hợp lực mới được.”

Vu Khinh Nguyệt mỉm cười nói: “Không cần như vậy phiền phức, chỉ cần có hư vô hoang ngày quyết, ta liền có thể Thần Bất Tri, Quỷ Bất Giác tự mình mở ra cổ đạo, mà hư vô hoang ngày quyết ngay ở giấu đi cái kia thần bí tầng thứ bảy.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy ngươi tìm tới tiến vào vào tầng thứ bảy biện pháp không?”

Vu Khinh Nguyệt khá có thâm ý nhìn hắn, lại cười nói: “Không đây.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nói: “Ngươi là muốn cho ta đi kiếm hư vô hoang ngày quyết?”

Vu Khinh Nguyệt cười đến híp cả mắt, nói: “Ngươi chính là thông minh. Tề Dực cùng Tư Phi Vũ hai người, giờ nào khắc nào cũng đang bảo vệ giấu đi, muốn lặng yên không một tiếng động lẻn vào đi vào quá khó khăn, mà ngươi hiện tại biểu hiện ra thiên phú, Khanh Bất Ly cùng Lộ Giang Bằng đối với ngươi đều cực kỳ coi trọng, ngươi đưa ra muốn tu luyện hư vô hoang ngày quyết, bọn họ đáp ứng độ khả thi là rất lớn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, vậy ta liền đi thử xem.”

Vu Khinh Nguyệt nói: “Nếu như không được, liền lại nghĩ những biện pháp khác, nếu là thực sự không đường có thể được, cũng chỉ có thể xông vào.” Trong mắt nàng lập loè ra hào quang màu xanh, phảng phất đối với hai tên Nguyên Võ cảnh đại cao thủ trấn thủ địa phương, coi như không người.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Ta tận lực, ta hiện tại liền đi tìm Viện trưởng.”

Hắn xoay người liền phải rời đi, Vu Khinh Nguyệt đột nhiên kêu lên: “Lập tức liền là bài vị chiến, ngươi sẽ tham gia sao?”

Dương Thanh Huyền ngừng xuống bước chân, nói: “Tham không tham gia không trọng yếu, nhưng cùng tả hành một trận chiến, nhất định phải đánh.”

Vu Khinh Nguyệt cười nói: “Đánh đi, từ năm trước đến hiện tại, ta đều xưa nay chưa từng hoài nghi của ngươi trưởng thành, bởi vì ngươi là Dương Thanh Huyền, bởi vì ngươi kế thừa Thái Huyền mộ kiếm.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Tiềm Long Bảng cũng không phải ta muốn, ta muốn chính là Thiên Vị sức mạnh, còn có... Ngươi!”

Nói đi, cũng không quay đầu lại trực tiếp mà đi.

Vu Khinh Nguyệt sững sờ ở địa phương, chậm rãi ngồi ở trên cái băng, suy nghĩ xuất thần.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 293: Hỏi Tình Sách Cổ

Dương Thanh Huyền rời đi Vu Khinh Nguyệt phòng ngủ sau, liền tìm Khanh Bất Ly đi, hiện Khanh Bất Ly không có ở, không thể làm gì khác hơn là về nghênh Long Đàm tìm Lộ Giang Bằng, kết quả Lộ Giang Bằng cũng không có ở.

“Vào lúc này, Viện trưởng cùng Lục trưởng lão sẽ ở chỗ nào?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, đột nhiên nghĩ đến một chỗ, liền trực tiếp mà đi.

Hắn hiện, trên đường bạn học nhìn thấy ánh mắt của hắn, đều toát ra nồng đậm kính ý, đồng thời chủ động lùi đến một bên, nhường ra nói tới.

Cũng không có thiếu học sinh thậm chí dừng lại hành lễ, hướng về hắn biểu đạt kính ý.

Dương Thanh Huyền đều từng cái mỉm cười đáp lễ, cùng Diệp Minh Xuyên một trận chiến, để hắn chân chính danh dương học viện, thậm chí đã chấn động toàn bộ thương miền nam, chỉ là ở yên lặng trong sân trường, không tự biết thôi.

“Dương Thanh Huyền, là Dương Thanh Huyền!”

Đâm đầu đi tới mấy tên nữ sinh, bỗng nhiên thoáng nhìn Dương Thanh Huyền, toàn bộ đều hét rầm lêm, đầy mắt hồng tâm, chạy tới, đem hắn vây nhốt.

Mấy tên nữ sinh đều là từ Bao Bao bên trong lấy ra một phong thư, nhét vào trong tay hắn sau, đầy mắt ẩn tình đưa tình, e thẹn chạy đi.

Cái kia chút giấy viết thư trên đều lộ ra nhàn nhạt hồng nhạt mùi thơm ngát, mặt trên họa đầy hồng tâm, Dương Thanh Huyền lấy ra một phong nhìn xuống, mặt trên viết: “Dương Thanh Huyền, ta phải cho ngươi sinh hầu tử, yêu ngươi trương tú nga.”

“Dương Thanh Huyền, là Dương Thanh Huyền nha!”

Lại một đám nữ sinh nhìn thấy hắn, rít gào lên chạy tới.

Dương Thanh Huyền: “...”

Hắn cầm trong tay giấy viết thư đều ném, bóng người lóe lên, liền hóa thành lưu quang bay đi.

“Dương Thanh Huyền, ta yêu ngươi, ta yêu ngươi a!”

đăng n h ập http://tr

u y encuatui.net❤để đọc truyện Đám kia nữ sinh tan nát cõi lòng hô, trong mắt bao hàm yêu nước mắt, có vài tên Chân Võ cảnh nữ sinh càng là hóa cánh mà bay, đuổi theo.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy đau cả đầu, trên không trung biến hóa mấy lần thân pháp, mới đưa hết thảy nữ sinh bỏ qua, sau đó hướng về một chỗ u tĩnh tiểu viện mà đi.

“Đinh Viễn tiên sinh.”

Dương Thanh Huyền rơi khu nhà nhỏ kia trước, cao giọng gọi lên.

“Là Dương Thanh Huyền sao? Vào đi.”

Đinh Viễn âm thanh ở trong rừng trúc truyền đến, tiểu viện cửa “Kẹt kẹt” một tiếng liền tự mình mở ra.

Trong rừng trúc, bày ra một tấm bàn đá, Khanh Bất Ly, Lộ Giang Bằng, còn có ngô hạo, Đinh Viễn, đều vây quanh ở cái kia bên cạnh cái bàn đá, nghị luận cái gì, đối với hắn đến, cũng chỉ là ngẩng đầu lên, chào hỏi.

Ngược lại là Đinh Viễn càng thêm nhiệt tình, lại cười nói: “Của ngươi thương đều tốt?”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Nhiều Tạ tiên sinh quan tâm, cũng đã được rồi.” Hắn nhìn ba người khác, nói: “Viện trưởng bọn họ đây là...”

Đinh Viễn cười nói: “Nghiên cứu ta hạo nhiên học viện tam đại chí bảo chi — —— hỏi tình sách cổ.”

Hắn ánh mắt lóe lên khinh bỉ vẻ mặt, hừ nói: “Này sách cổ ở ta học viện bao nhiêu năm tháng, vô số thiên tài nghiên cứu quá, cũng không bắt được trọng điểm, há lại là bọn họ trong thời gian ngắn ngủi có thể phá giải.”

Dương Thanh Huyền cũng một hồi hiếu kỳ lên, nói: “Thần kỳ như thế, không biết ta có được hay không...”

“Mau tới mau tới.”

Lộ Giang Bằng đã ở vẫy tay, nói: “Lấy thiên phú của ngươi, nói không chắc có thể một chút nhìn ra thành tựu đây.”

Khanh Bất Ly cùng ngô hạo cũng ngẩng đầu lên, nghĩ đến Dương Thanh Huyền thiên phú, không khỏi trong mắt lộ ra một chút kỳ vọng.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, chỉ thấy ba người đều hai mắt sưng đỏ, trong mắt tràn ngập tơ máu, dường như khóc lớn một phen dường như.

“Xảy ra chuyện gì?”

Hắn thầm nhủ trong lòng mấy lần, chỉ cảm thấy hảo sinh kỳ quái, đi lên phía trước, chỉ thấy trên bàn đá bày ra một quyển sách, là từng khối từng khối mảnh ngọc, mặc lấy kim tuyến liên tiếp mà thành.

Trên mảnh ngọc có khắc tinh mỹ chữ tiểu triện kiểu chữ, nhưng này chữ viết rồng Phi Phượng vũ, càng không thể thức.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Trung cổ bí văn?”

Lộ Giang Bằng gật đầu nói: “Chính là, văn tự tuy không biết được, nhưng toàn bộ sách cổ bên trong, lộ ra một luồng nồng đậm bi thương, người nghe được bi thương, khán giả rơi lệ.”

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia văn tự, nội tâm không tên khó chịu, không nhịn được muốn khóc lên, càng nức nở nói: “Ta cũng phát hiện... Ô... Ô ô...”

“Oa... Thật khó chịu a...!”

Lại cũng không kịp nhớ trường hợp, nội tâm cái kia cỗ bi thương, một hồi trút xuống, càng bò trên bàn gào hào khóc lớn.

Lộ Giang Bằng ba người thức lau nước mắt, cực kỳ bi thương.

Đặc biệt Dương Thanh Huyền khóc thương tâm, cái kia bầu không khí càng là đem ba người cuốn lên, rất nhanh bốn người liền ở cùng nhau ôm đầu khóc rống.

Đinh Viễn khà khà cười vài tiếng, đi lên phía trước, đem cái kia sách cuốn lên, cất đi.

Tiếng khóc nhất thời duệ nhưng mà dừng.

Bốn người đều là lẫn nhau nhìn mấy lần, không khỏi cảm giác lúng túng, trên mặt hồng thành một mảnh.

Đặc biệt Khanh Bất Ly, thân là bắc năm quốc người số một, Thiên Tông học viện Viện trưởng, càng khóc nước mắt như mưa, hai mắt sưng đỏ, truyền đi, sợ là muốn làm bao người ngoác mồm đến mang tai.

“Khặc, khặc khặc.”

Khanh Bất Ly lúc này ho khan vài tiếng, lúng túng nói: “Này hỏi tình sách cổ, hảo sinh lợi hại a.”

“Đúng đấy đúng đấy, thật là lợi hại a.”

Lộ Giang Bằng cùng ngô hạo cũng là cực kỳ lúng túng, tà cúi đầu lên tiếng trả lời, cảm thấy không mặt mũi ngẩng đầu lên.

Dương Thanh Huyền lau sạch nước mắt, tuy rằng cũng không tiện, nhưng mấy cái ông lão đều khóc thành như vậy, chính mình cũng là thoải mái, đồng thời nội tâm nhấc lên sóng lớn, cái kia sách cổ đến cùng xảy ra chuyện gì, càng sẽ có như thế bi tình hiệu quả.

Đinh Viễn nhìn ra trong mắt hắn nghi hoặc, hắc thanh cười nói: “Này sách cổ, là hồi lâu trước đây một vị gọi là ‘Hỏi tình’ cường giả lưu lại, có người nói này sách cổ bên trong chất chứa hắn toàn bộ võ học, đáng tiếc, hiểu thấu đáo người cực nhỏ.”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, nói: “Cực nhỏ? Ý thức là... Còn có nhân sâm thấu?”

Đinh Viễn gật đầu nói: “Ở 300 năm trước, bản viện liền có một vị Viện trưởng, quay về này quyển tìm hiểu ba năm, đột nhiên một ngày cười to mấy tiếng, sau đó lại gào hào khóc lớn lên, liên tiếp khóc ba ngày ba đêm, toàn bộ học viện đều nghe thấy, khóc ruột gan đứt từng khúc, người nghe được rơi lệ. Sau khi, vị tiền bối này tu vi liền bước vào Thiên Vị.”

“Thiên Vị?!”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, con ngươi trương Lão Đại, khiếp sợ nói: “Đúng là Thiên Vị sao? Không phải nói mấy trăm năm qua, huyền ban đêm đại lục chỉ có một người bước vào quá cảnh giới này sao?” Đây là Lộ Giang Bằng đã từng nói với của hắn.

Lộ Giang Bằng nói: “Cái kia duy nhất một người, chính là hạo nhiên học viện vị kia Viện trưởng. Sau khi, hắn đánh khắp cả toàn bộ huyền ban đêm đại lục không có địch thủ, liền nhẹ nhàng đi, không biết tung tích.”

Mấy người đều là im tiếng lên, phảng phất ở chiêm ngưỡng vị cường giả kia phong thái.

Dương Thanh Huyền trong mắt tinh mang lấp lóe, chậm rãi nói nói: “Nói cách khác, này hỏi tình sách cổ, là một bộ có thể để người ta lên cấp Thiên Vị công pháp?”

Đinh Viễn nói: “Này còn cùng cá nhân thiên phú cùng cơ duyên có quan hệ đi, có điều ba trăm năm qua, huyền ban đêm đại lục cường giả số một, xác thực là hạo nhiên học viện tiền bối.”

Dương Thanh Huyền động dung nói: “Đinh Viễn tiên sinh, cái kia hỏi tình sách cổ, có thể hay không lại để ta tham tường tham tường?”

Đinh Viễn cười nói: “Vật ấy quá háo người tâm lực, ngươi không hẳn thích hợp. Nhưng nếu là ngươi muốn tìm hiểu, bất cứ lúc nào có thể lại đây. Phải biết, đồng nhất bộ công pháp, bất đồng nhân sâm ngộ ra đến đồ vật là không giống nhau. Này sách cổ, Hải Đường cũng từng xem quá, đồng thời tìm hiểu ra một chút thứ thuộc về chính mình.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 294: Không Cách Nào Đáp Ứng

Mấy người đều là trong lòng hơi động, hơi liếc mắt nhìn nhau, nhìn ra lẫn nhau trong mắt khiếp sợ.

Này vấn tình sách cổ bọn họ cũng tham tường đã lâu, ngoại trừ to lớn bi thống cùng thương tâm ở ngoài, thật không có tìm hiểu ra món đồ gì đến, có thể thấy được cái kia Thượng Quan Hải Đường thiên phú và cơ duyên, còn ở tại bọn hắn bên trên.

Đinh Viễn nhìn Dương Thanh Huyền, mắt lộ ra sắc mặt vui mừng, nói: “Ngươi tìm đến ta, nhưng là so kiếm?”

Lần trước đấu kiếm sau, hắn đối với kiếm ý lĩnh ngộ lại sâu mấy phần, mà nhìn Dương Thanh Huyền đánh với Diệp Minh Xuyên một trận, mơ hồ cảm thấy Dương Thanh Huyền kiếm ý lĩnh ngộ còn cao hơn mình.

Mấy ngày nay đến một mực muốn việc này, vạn phần khát vọng có thể lần thứ hai một trận chiến, coi như Dương Thanh Huyền không tìm hắn, trải qua mấy ngày, hắn chính là muốn đi tìm Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền cười nói: “So kiếm bất cứ lúc nào cũng có thể, ta là tới tìm viện trưởng đại nhân, chung quanh không tìm được, cố đoán hơn nửa ở đây, đúng như dự đoán. Ta nghĩ hướng về viện trưởng đại nhân đòi hỏi một vật.”

Khanh Bất Ly hiếu kỳ nói: “Vật gì?”

Dương Thanh Huyền từng chữ nói: “Hư Vô Hoang Thiên

Quyết.”

Khanh Bất Ly sửng sốt một chút, Lục Giang Bằng cùng Ngô Hạo cũng là khá là kinh ngạc, đều là khuôn mặt nghi hoặc.

Khanh Bất Ly cười nói: “Hư Vô Hoang Thiên Quyết tuy là bảo vật, nhưng trung cổ bí mật văn khó có thể hiểu thấu đáo, coi như ta đem đã tìm hiểu bộ phận giao cho ngươi, cũng chỉ là có thể mở Hư Thiên cổ đạo thôi, ngươi học được cần gì dùng?”

Lục Giang Bằng hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Ngươi sẽ không còn muốn đi vào Hư Thiên cổ đạo chứ? Chỗ kia chỉ có thể tiến vào một lần, thì sẽ lưu lại hơi thở của ngươi, nếu là đi vào lần thứ hai, liền sẽ đưa tới hủy diệt tai nạn.”

Khanh Bất Ly nghiêm mặt nói: “Không sai, Hư Thiên cổ đạo đối với tu luyện rất có ích lợi, nhưng tiếc là, một một đời người chỉ có thể đi vào một lần, ta khuyên ngươi chớ vội lại đánh cổ đạo chủ ý.”

Dương Thanh Huyền nói: “Việc này ta tự có chừng mực, sẽ lượng sức mà đi, mong rằng viện trưởng đại nhân tặng quyết.”

Khanh Bất Ly có chút hơi khó dáng vẻ, vẫy tay đem Lục Giang Bằng cùng Ngô Hạo dẫn tới một bên, thấp giọng thương nghị một trận.

Dương Thanh Huyền kiên nhẫn ở một bên chờ.

Rất nhanh, ba người liền thương nghị xong rồi, Khanh Bất Ly nói: “Muốn tham tường Hư Vô Hoang Thiên Quyết có thể, nhưng ngươi nhất định phải ở Tàng Thư Lâu bảy tầng nội sam tường, không cho rời đi nửa bước.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, ôm quyền nói: “Nhiều tạ ơn viện trưởng đại nhân.”

Khanh Bất Ly khẽ mỉm cười, nói: “Ngoài ra, ta còn có một cái điều kiện, ngươi và Tả Hành một trận chiến, muốn thủ tiêu.”

Dương Thanh Huyền biến sắc mặt, nói: “Không thể! Trận chiến này vừa lấy nhận lời, làm sao có thể thủ tiêu?!” Hắn lại nói: “Đây là Tả Hành ý tứ?”

Khanh Bất Ly lắc đầu nói: “Này là ý của ta, cũng là mấy vị ý của trưởng lão, đồng thời cũng là hoàng đế ý của bệ hạ.”

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu, dù sao Tả Hành là Tả gia thiên tài, nếu đánh một trận chết trận, chấn động quá lớn, mà mình giết Diệp Minh Xuyên, đã để thế lực khắp nơi lo lắng.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Đặt ở một năm trước, các ngươi có thể có thủ tiêu này võ quyết ý tứ?”

Lục Giang Bằng nói: “Thanh Huyền, ta trước căn bản cũng không có lo lắng trận chiến này, bởi vì thực lực của ngươi cự Tả Hành cách biệt quá xa, cho dù là ngươi vì ta thắng được cá cược, ta cũng không nghĩ tới ngươi năng lực địch Tả Hành. Lúc đó ý nghĩ của ta rất đơn giản, chính là thủ tiêu trận chiến này, ta cùng với Võ vương đề cập tới việc này.”

Khanh Bất Ly thừa nhận nói: “Khi ngươi từ Hư Thiên cổ đạo bên trong lúc đi ra, thăng cấp đến Tử phẩm Võ Hồn, ta cũng đã quyết định muốn thủ tiêu trận chiến này. Tả Hành là Tả gia người, chỉ cần hoàng đế bệ hạ cho Tả gia tạo áp lực, trận chiến này liền có thể sống chết mặc bay, hiện tại liền nhìn ý của ngươi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Lúc trước thực lực không đủ, ta liền đáp ứng trận chiến này, hiện tại đã có thực lực đánh một trận, ta trái lại muốn rút lui sao? Này là đạo lý gì? Trận chiến này đã không thể hủy bỏ.”

Lục Giang Bằng nói: “Ta cho rằng lúc trước ngươi là tuổi trẻ khinh cuồng, mới vô tri không sợ đáp lại trận chiến này, ai biết thiên phú của ngươi đáng sợ như thế, ngăn ngắn thời gian một năm, dĩ nhiên thật có đối đầu Tả Hành thực lực. Nếu là ta để Tả Hành xin thề, đời này cũng chưa dây dưa Vu Khinh Nguyệt, đứt đoạn mất ý niệm này, ngươi có thể đáp ứng?”

Dương Thanh Huyền cười to nói: “Ha ha, nếu là Tả Hành có thể đáp ứng, cái kia đạo tâm của hắn ở đâu? Sau đó làm sao có thể tiếp tục tu luyện xuống? Huống hồ trận chiến này, tuy là bởi vì Khinh Nguyệt mà lên, nhưng chung quy là nam nhân giữa võ quyết, cùng nữ tử không quan hệ!”

Khanh Bất Ly than thở: “Thanh Huyền, ngươi hà tất cố chấp như thế, làm cho tất cả mọi người làm khó dễ.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Viện trưởng đại nhân nói đùa đi, rốt cuộc là ai đang để cho ai là khó? Nếu là Hư Vô Hoang Thiên Quyết điều kiện là cái này, vậy không đàm luận cũng được.”

Lục Giang Bằng nói: “Thanh Huyền, ngươi đừng kích động. Việc này có thể sau đó bàn lại, ta dẫn ngươi đi tham tường cái kia Hư Vô Hoang Thiên Quyết, Tiềm Long Bảng bài vị chiến đấu còn có nửa tháng, không biết ngươi...”

đọc truyện cùng http://truyencuatui.net/

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cùng với Tả Hành một chuyện, không có thương lượng đường sống. Còn bài vị chiến đấu, ta cũng không hứng thú.”

Lục Giang Bằng nói: “Không, ngươi nhất định phải tham gia. Bởi vì đón lấy sẽ có năm năm một lần năm quốc thi đấu, chỉ có Tiềm Long Bảng lên trước năm cường giả, mới tham ngộ thêm, ta hi vọng ngươi đại biểu Thiên Tông học viện một trận chiến.”

Đinh Viễn hai mắt híp lại, không biết đang suy nghĩ gì.

“Năm quốc thi đấu?”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, gật gật đầu, nói: “Tốt, vậy ta liền tham gia đi.”

Lục Giang Bằng nói: “Còn có một sự tình, dù sao năm quốc thi đấu quan hệ rất lớn, chúng ta hi vọng Vu Khinh Nguyệt...”

Dương Thanh Huyền minh bạch ý của hắn, than thở: “Khinh Nguyệt sẽ không tham dự, ta cũng sẽ không đi ép buộc nàng, nhưng Lục trưởng lão ý tứ, ta sẽ dẫn cho nàng.”

Đinh Viễn ở bên nghe, trong đầu né qua cái kia tuyệt sắc thân ảnh của cô gái, không khỏi hơi kinh ngạc, hắn lúc trước liền cảm thấy cô gái kia vô cùng không đơn giản, bây giờ nhìn lại, quả thế.

Lục Giang Bằng gật đầu nói: “Nếu là nàng không muốn, tự nhiên không thể ép buộc, nhưng nếu như nàng nguyện ý, có bất kỳ điều kiện gì, cũng có thể hướng học viện đưa ra.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, này chưa chắc đã không phải là một cái hảo thời cơ, nói: “Ta sẽ chuyển đạt của nàng.”

Khanh Bất Ly nói: “Lần này năm quốc thi đấu, U Dạ đã không tham ngộ bỏ thêm. Nếu là có ngươi và Khinh Nguyệt, ta liền cơ bản có thể thả ngươi, nếu là chỉ có một người, lão hủ này tâm vẫn là treo a.”

Đinh Viễn cười lạnh một tiếng, khinh thường nói: “Hanh.”

Khanh Bất Ly không để ý tới hắn, nói: “Bài vị chiến đấu ta đi thay ngươi báo danh đi, ngươi theo Lục trưởng lão đi tham tường Hư Vô Hoang Thiên Quyết đi.”

Dương Thanh Huyền hướng về mọi người ôm quyền cáo từ, hướng về Đinh Viễn nói: “Muốn tùy ý lại so kiếm.”

Đinh Viễn nói: “Không sao.”

Ngay sau đó, Lục Giang Bằng liền dẫn Dương Thanh Huyền đi.

Hai người một đường chạy vội, đi tới nhanh gần tàng thư lâu thời điểm, Lục Giang Bằng đột nhiên ngừng lại.

Lục Giang Bằng quay đầu lại, nói: “Ngươi còn nhớ, ngày đó đánh cược chiến đấu sau khi, ta từ Độc Cô tin cái kia thắng về một cái hộp sắt.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nhớ.”

Lục Giang Bằng trong tay giới tử ánh sáng lóe lên, cái kia hộp sắt lớn liền xuất hiện ở trong tay, đưa cho hắn, nói: “Hộp này hiện tại giao cho ngươi, từ ngươi bảo quản.”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, nói: “Tại sao?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 295: Tầng Thứ Bảy

Lục Giang Bằng lắc lắc đầu, nói: “Ngươi cầm trước, sau đó liền sẽ rõ ràng. Này bên trong hộp nguyên bản có ba viên linh quả, Linh Đình Quả, Tàng Linh Quả cùng Thương Lan Quả. Linh Đình Quả ngươi đã ăn vào, ta nuốt Thương Lan Quả, còn có một viên Tàng Linh Quả ở bên trong, chờ ngươi bước vào Nguyên Võ cảnh sau, có thể mang cái kia Tàng Linh Quả cũng ăn vào.”

Dương Thanh Huyền tiếp nhận hộp sắt, không chỉ có hộp trầm điện điện, liền ngay cả tâm cũng theo đó chìm xuống, nói: “Lục trưởng lão, có phải là xảy ra chuyện gì?”

Lục Giang Bằng sững sờ, kinh ngạc nhìn hắn, một lúc lâu mới thở dài nói: “Ngươi thật là một yêu nghiệt, tùy tiện một chút dấu hiệu là có thể nhìn gặp sự cố. Tạm thời không có chuyện làm, ta là lo lắng cái kia lợi hại đối đầu đột nhiên đến rồi, đến thời điểm muốn đem vật ấy giao cho ngươi đã trễ rồi. Này hộp sắt là vàng đình thượng nhân lưu lại, đồ vật bên trong ngươi chậm rãi tìm tòi đi.”

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, bắn ra hàn quang đếm, rơi vào rỉ sét lấm tấm trên hộp sắt, ngưng tiếng nói: “Đôi kia đầu rốt cuộc là ai, thật sự lợi hại như vậy sao?”

Lục Giang Bằng than thở: “Ta dùng Thương Lan Quả sau, vốn tưởng rằng có thể đột phá đại viên mãn bình phong, bước vào địa cảnh, nhưng đúng là vẫn còn thiên phú có hạn, thất bại rồi.” Trong thanh âm tràn đầy vô hạn phiền muộn.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, cũng là âm u hạ xuống, an ủi: “Một lần không được lại tới một lần nữa, không được nữa trở lại, cuối cùng có thành công thời điểm.”

Lục Giang Bằng khẽ mỉm cười, nói: “Cám ơn ngươi an ủi ta, nhưng lớn tuổi, đã không uống nổi này canh gà rồi.”

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, nghiêm mặt nói: “Đây không phải là canh gà, đây là ý chí chiến đấu, là đạo tâm.”

Lục Giang Bằng cả người run lên, “Ý chí chiến đấu” cùng “Đạo tâm”, hai người này từ tựa hồ đánh trúng nội tâm của hắn, càng một hồi có chút hoảng hốt.

Dương Thanh Huyền cười nhạt, đem hộp sắt đưa lại Lục Giang Bằng trong tay, nói: “Cũng là ngươi chính mình bảo quản đi. Ta tin tưởng Lục trưởng lão nhất định có thể đột phá tới đất kỳ, đồng thời cuối cùng đánh bại cường địch.”

Lục Giang Bằng thừ ra một chút, trong tay hộp sắt xoay một cái, lại nhét Dương Thanh Huyền trong tay, nghiêm mặt nói: “Hộp sắt vẫn là thả ngươi này, nếu là tương lai ta không chết, ngươi trả lại cho ta. Ý chí chiến đấu cùng đạo tâm bốn chữ, trình độ trân quý đã hơn xa này hộp sắt, đón lấy ta minh bạch nên làm như thế nào.”

Dương Thanh Huyền thấy hắn ý chí đã quyết, cũng không tiện cưỡng cầu, lập tức đem hộp sắt thu hồi, nói: “Tốt, ta đang mong đợi Lục trưởng lão kỳ khai đắc thắng.”

Lục Giang Bằng gật gật đầu, cái kia nghiêm nghị vẻ mặt, một hồi trở nên an tường lên, phảng phất yên tâm trong một việc lớn, mỉm cười nói: “Đi thôi.”

Hai người lúc này mới tiếp tục tiến lên, tiến nhập Tàng Thư Lâu.

Tề Dực nghe nói muốn đi lầu bảy, con mắt một hồi híp lại, lộ ra cảnh giác vẻ mặt.

Lục Giang Bằng thấy hắn hoài nghi mình, hết sức không thích, lấy ra Khanh Bất Ly lệnh bài, Tề Dực mới khà khà hai tiếng, nói: “Chớ trách, chớ trách.”

Ngay sau đó đi ở phía trước, lĩnh bọn họ tiến vào một cái truyền tống trận, ánh sáng lóe lên, Lục Giang Bằng cùng Dương Thanh Huyền liền tiến vào một không gian khác.

Nơi này liền như cùng một quảng trường khổng lồ, bốn phía đều là vách đá, trống rỗng, không hề sách cái bóng.

Chỉ có cường tráng trụ đá ở trung tâm quảng trường từng chiếc đứng vững, dường như bãi đá giống như vậy, mặt trên khắc họa vạn vật, đều là trông rất sống động, trung tâm kim quang lóng lánh, như có một chỗ khác không gian.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đây là...”

Lục Giang Bằng đầy mặt nghiêm nghị, nói: “Tuyệt đối đừng lộn xộn, này bảy tầng lầu trống, là cả tàng thư lâu chỗ cốt lõi, có cấm chế cực kỳ lợi hại, một khi đi lỗi, mặc dù là trưởng lão cũng sẽ vẫn lạc.”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, cẩn thận đi theo Lục Giang Bằng bên cạnh người.

Lục Giang Bằng nhảy lên cái kia trụ đá, nói: “Theo bước tiến của ta đi.” Nói đi, nhảy hướng về cái thứ hai.

Dương Thanh Huyền cũng theo nhảy lên, đứng ở chỗ cao hướng về bốn phía vừa nhìn, không khỏi ngạc nhiên lên, những này bãi đá cũng không phải là vô tự loạn đứng hàng, mà là lấy một loại trật tự sắp xếp, đồng thời toàn bộ kết cấu xem ra, giống như là. Rồng!

“Thanh Long Đồ?”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, đá này Trụ sắp xếp, xác thực cùng mình tu luyện Thanh Dương Võ Kinh sau, hiển hóa ra ngoài Thanh Long Đồ giống nhau y hệt.

Hắn sững sờ một lát, thầm nghĩ: “Thanh Long bí bảo ngay ở Thiên Tông học viện, mà thần bí nhất tầng thứ bảy, bên trong nhưng có Thanh Long Đồ.”

Trong đầu các loại tin tức né qua, tựa hồ tất cả những thứ này đều có liên hệ nào đó, nhưng bắt giữ không tới then chốt.

Lục Giang Bằng quát lên: “Mau tới đây nha!”

Dương Thanh Huyền này mới lấy lại tinh thần, theo Lục Giang Bằng bước chân của nhảy tới.

Hơn nữa này mỗi một lần bộ pháp, cùng Thanh Dương Võ Kinh đường lối vận công rất giống nhau, nhưng cũng không khỏi tương đồng.

Rất nhanh, vượt lên rồi hơn mười cùng cây cột sau, đi tới trong lúc này nơi.

Lục Giang Bằng nói: “Theo ta đi vào.”

Hai người trước sau nhảy vào bên trong, bóng người lóe lên, liền biến mất không còn tăm hơi.

Bên trong lại là một cái không gian kỳ diệu, nhưng cũng thông thường nhiều, như là một Tòa lôi đài, từ gạch xanh đá tảng xây thành, ở nơi ranh giới có một tấm bàn đá, một cái bồ đoàn.

Trên mặt bàn đều là một ít đồ thông thường, bút, mực, giấy, nghiên mực, lư hương chờ chút

Lục Giang Bằng nhón ngón tay bấm quyết, hướng về trên hư không đánh ra các loại pháp ấn, rất nhanh, một quyển cổ sách tử từ trong hư không hiện lên, một hồi thả lớn lên, thẳng rơi rụng ở trên lôi đài, chậm rãi tự mình triển khai.

Dương Thanh Huyền ngưng mắt nhìn tới, cái kia sách cổ cao hơn mười trượng, triển khai sau có hơn trăm trượng dài, mỗi một chữ đều có to bằng cái thớt, chấn động đắc nhân tâm thần khuấy động.

Một luồng man hoang hung lệ khí tức từ trong đó tuôn ra, nhào ở trên người, khiến cho người vô cùng không khỏe.

Lục Giang Bằng nói: “Đây cũng là hư vô hoang ngày quyết, cũng không biết là cỡ nào nhân vật mạnh mẽ lưu lại đồ vật, tổng cộng hơn ba ngàn chữ, hiện nay học viện có thể nhận ra cũng mới rất ít mấy chục chữ. Ta cũng chỉ có thể đem hiểu bộ kia pháp quyết truyền cho ngươi, còn dư lại, nhìn ngươi là có hay không có cơ duyên kia hiểu thấu đáo.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Từ cổ chí kim bao nhiêu giỏi lắm tuyệt học, đều dập tắt ở năm tháng sông dài bên trong.”

Lục Giang Bằng cũng là có chút ít cảm khái, nói: “Hiện tại bắt đầu đi, này sách cổ khí tức, đầy rẫy cùng Hư Thiên cổ đạo một dạng ăn mòn lực lượng, lâu đối với thân thể thương tổn rất lớn.”

Ngay sau đó, hai người ngồi khoanh chân.

Lục Giang Bằng bắt đầu giảng giải cặn kẽ bên trên văn tự, đồng thời không ngừng lấy tay bỉ hoa, đem mình nắm bộ phận, dốc túi dạy dỗ.

Dương Thanh Huyền dùng tâm linh nghe, đồng thời không ngừng mạnh mẽ ký ức cái kia sách cổ lên văn tự, rất mau đem hơn ba ngàn lời cường nhớ rồi.

Đối với Lục Giang Bằng giảng giải, hắn cũng không ngừng đưa ra các loại nghi hoặc, trái lại để Lục Giang Bằng rơi vào trầm tư, từ dạy dỗ đến phía sau cộng đồng thảo luận.

Rất nhanh, nửa tháng thời gian trôi qua, hai người thảo luận cũng lại không tiến triển.

Lục Giang Bằng lúc này mới đem cái kia sách cổ thu hồi, tự mình biến mất vào hư không.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên phát hiện, khoảng chừng cái kia sách cổ hoang khí dưới áp chế, thêm vào không ngừng học tập, lĩnh ngộ, tu vi của chính mình ổn bên trong tăng trưởng.

Lục Giang Bằng tính thời gian một chút, nói: “Bài vị chiến đấu đã bắt đầu, nên còn chưa đến phiên ngươi, hay không Tắc Võ vương nhất định sẽ đến thông báo, chúng ta đi ra ngoài đi.”

Trong tay hắn quyết ấn biến động, liền cùng đi ra này kỳ diệu không gian, trở lại cái kia Thanh Long Đồ trên cây cột.

Chương 296: Bài Vị Chiến Đấu Mở Ra

Lục Giang Bằng đột nhiên nói rằng: “Nếu là có một ngày, ngươi có khả năng đem hư vô hoang ngày quyết toàn bộ hiểu rõ lời, hi vọng ngươi có thể truyền quay lại học viện.?”

Dương Thanh Huyền sững sờ, lúc này ôm quyền trước ngực, nghiêm nghị nói: “Ta mãi mãi cũng là Thiên Tông học viện người, nếu là ngày khác thành công, tự không dám quên chư vị trưởng lão, lão sư giáo huấn, nhất định sẽ truyền quay lại học viện.”

Lục Giang Bằng mỉm cười gật đầu, nói: “Vậy ta an tâm.”

Hai người trước sau ra giấu đi, Lục Giang Bằng lại nói: “Ta muốn bắt đầu bế quan, cho dù là năm quốc thi đấu, cũng sẽ không đi ra. Nếu là tương lai trận chiến đó chưa chết, ngươi lại đem hộp sắt đưa ta, nếu là ta bất hạnh treo, trong hộp sắt hết thảy mọi thứ đều do ngươi xử lý. Ngươi cũng không cần báo thù cho ta, chỉ muốn nhớ được bản thân đã từng là học viện một phần tử là tốt rồi.”

Nói đi, không đợi Dương Thanh Huyền trả lời, hắn bóng người lóe lên, liền hóa thành lưu quang đi, thoáng qua biến mất ở trước mắt.

Dương Thanh Huyền ngây tại chỗ, nhìn Lục Giang Bằng biến mất phương hướng, không khỏi trong lòng phiền muộn, thầm nghĩ cái kia là như thế nào kẻ địch, có thể đem ngày tông ngọc Thất lão bức bách đến nỗi này.

“Lục trưởng lão ngươi yên tâm đi, ta mãi mãi cũng là học viện một phần tử, nếu cái kia cường địch là học viện kẻ địch, cũng tự nhưng mà liền là địch nhân của ta, làm người kia đến thời khắc, ta cũng sẽ không thúc thủ đứng xem!”

Dương Thanh Huyền trong lòng kêu gào, cũng hóa thành lưu quang đi.

Lúc này, Tiềm Long Bảng bài vị chiến đấu đã bắt đầu hai ngày, bởi vì nhân số khá nhiều, thi đấu ở học viện hơn hai mươi cái võ đài đồng thời tiến hành.

Dương Thanh Huyền đến phòng giáo vụ, đối chiến đồng hồ ở trên quảng trường treo cao, rậm rạp chằng chịt tình hình trận chiến không ngừng ở phía trên hiển hiện.

Vây quanh hơn ngàn người, đều ở đây tụ ba tụ năm nghị luận.

Dương Thanh Huyền thật vất vả tìm được tên của chính mình, vừa nhìn bên dưới ngây ngẩn cả người.

Nguyên lai của hắn thi đấu ở ngày hôm qua liền tiến hành rồi, nhưng đối với tay bỏ quyền, nếu không như vậy, hắn hôm qua cũng đã bị loại bỏ.

Lại tìm một trận, cũng phát hiện tên Vu Khinh Nguyệt, không biết là ai thay nàng báo tên, vẫn chưa tham chiến, trực tiếp toán bỏ chiến đấu đào thải.

“Ai.”

Dương Thanh Huyền thở dài, biết Vu Khinh Nguyệt tâm tư, cũng không tại Thiên Tông học viện, xem ra nàng đã bão định bắt được bí bảo liền rời đi quyết tâm.

“Đội trưởng!”

Đột nhiên một thanh âm truyền đến, chen tách đoàn người, chính là Trần thật, hưng phấn nói: “Ngươi rốt cục đi ra, gấp chết mấy người chúng ta.”

Mạnh thụy, Nhạc Cường cùng thành cũng đều ở, tiến vào bên trong viện sau, ba người bọn hắn cơ hồ là như hình với bóng, lẫn nhau khích lệ hăm hở tiến lên.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ngươi đi ra?”

Trần thật cười khổ nói: “Lại không ra được, bài vị chiến đấu liền nếu bỏ lỡ. May mà ngươi đúng lúc đi ra, nếu không thì, ngươi hôm nay đối chiến đối thủ, chúng ta lại muốn đi cố gắng bái phỏng một hồi hắn.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Thì ra là ngươi nhóm làm cho.”

Trần thật cười ha ha, nói: “Tiểu tử kia chỉ có linh vũ đại viên mãn thực lực, còn muốn sửa mái nhà dột bất chiến mà thắng? Chúng ta đề một ngày trước tìm tới hắn, để hắn đàng hoàng.”

Dương Thanh Huyền nhìn mấy người bọn họ một chút, nói: “Các ngươi đều thông qua?”

Bốn người đều là gật gật đầu, Nhạc Cường hắc tiếng nói: “Vòng thứ nhất không có gì hay đánh, đều là cặn bã.”

Liễu thành cười mắng: “Cũng không biết ai vòng thứ nhất suýt chút nữa bỏ xuống, ta vừa gặp lại ngươi vòng thứ hai đối thủ, đã sớm đi ăn mừng.”

Nhạc Cường cả giận nói: “Mẹ nó!”

Trần thật lấy ra một cái túi đựng đồ, đưa cho Dương Thanh Huyền, nói: “Thứ ngươi muốn, đều ở bên trong, chúng ta còn đang không ngừng sưu tập, ngươi cứ yên tâm dùng đi.”

Dương Thanh Huyền cất đi, nói: “Cảm tạ.”

Trần chân nhất đập cánh tay của hắn, cười nói: “Thật lập dị!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nghĩ đến, nếu là Thiên Tông học viện bị ngoại địch công kích, toàn bộ thương miền nam sợ là đều sẽ phải chịu chấn động đi, như vậy bọn họ những thế gia này, cũng khó thoát bị liên lụy vận mệnh, sẽ không biết Lục trưởng lão dự đoán trận chiến đó, sẽ là lấy kết cục như thế nào kết cuộc.

Trần thật thấy hắn dáng vẻ tâm sự nặng nề, vỗ vỗ hắn vai, nói: “Biết thời gian của ngươi rất quý giá, không nhiều quấy rầy, mau mau tu luyện đi thôi, nhớ ngày mai thi đấu đừng bỏ lỡ.”

Dương Thanh Huyền về vỗ hắn mấy lần, cười nói: “Các ngươi cũng cố lên.”

Cùng mọi người cáo biệt sau, liền hướng về bình hồ phương hướng đi.

Hội kiến Vu Khinh Nguyệt sau, đem tầng thứ bảy nhìn thấy tường tận giảng thuật một lần, đồng thời tìm đến văn chương, đem hư vô kia hoang ngày quyết hơn ba ngàn chữ toàn bộ chép lại.

Vu Khinh Nguyệt còn khiếp sợ tại nơi Thanh Long Đồ trụ đá trong bố cục, trầm tư một lúc lâu.

Nhìn thấy viết chính tả ra hư vô hoang ngày quyết, màu xanh ánh mắt liếc mấy cái, không ngừng gật đầu nói: “Quả nhiên cùng ta suy đoán nhất trí, đây là Hoang tộc văn tự, ở trung cổ bách tộc tranh bá thời đại, Hoang tộc là xếp hạng thứ tám cường đại chủng tộc, mà bọn họ văn tự cũng so với trong bọn họ Cổ bí mật văn càng gần gũi linh văn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Mở ra Hư Thiên cổ đạo pháp quyết ta đã nắm giữ, lúc nào có thể đi vào? Ta nghe các trưởng lão nói, một một đời người chỉ có thể đi vào một lần, nếu không sẽ gặp bất trắc?”

Vu Khinh Nguyệt gật đầu nói: “Hư Thiên Cổ chiến trường là không có loại này cấm chế, đây chỉ là Thiên Tông học viện cổ đạo này trên, bị người vì là bày ra cấm chế, nhưng ta đều từng điều tra, cấm chế này cũng không cường.”

Dương Thanh Huyền biết nàng đã từng đi vào tám ngày, sau đó không hao tổn chút nào đi ra, sợ là nàng tiến vào cổ đạo mục đích, vốn cũng không phải là vì tu luyện, “Hay là muốn cẩn tắc vô ưu.”

Vu Khinh Nguyệt cười một tiếng, nói: “Yên tâm đi, không chắc chắn ta sẽ không tiến vào đi mạo hiểm, coi như ta không để ý chính mình, cũng làm cái lồng cho ngươi nha.”

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, bị nữ tử bảo hộ cảm giác thật bất hảo, huống hồ là xinh đẹp như vậy một vị mỹ nữ tuyệt sắc, để cho mình một chút nam nhi khí khái đều bày ra không ra.

Nhưng hắn cũng biết, Vu Khinh Nguyệt thực lực khẳng định trên mình, thậm chí vô cùng có khả năng đạt tới Nguyên Võ cảnh.

Vu Khinh Nguyệt khoát tay nói: “Ngươi đi về trước, ta nghiên cứu thật kỹ một chút những này Hoang tộc văn tự, tranh thủ có khả năng đem hơn ba ngàn chữ phiên dịch đi ra.”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, nói: “Ngươi xem hiểu những văn tự này?”

Vu Khinh Nguyệt lắc đầu nói: “Không hiểu, Hoang tộc văn tự ta cũng chỉ xem qua ghi chép cùng miêu tả, tự mình tiếp xúc vẫn là lần đầu tiên. Nhưng đừng quên, hết thảy trung cổ bí mật văn, đều là từ thượng cổ linh văn trung biến hóa ra, mà thượng cổ linh văn chữ, ta nhận ra mấy cái.” Nàng bướng bỉnh chớp mắt nở nụ cười.

Dương Thanh Huyền kiềm chế lại nội tâm kích động, nói: “Tốt, ngươi an tâm phiên dịch, nếu như có thể toàn bộ phiên dịch đi ra, đó cũng coi là là hoàn thành học viện một cái nhớ nhung.”

Ngay sau đó, liền không hề quấy rầy Vu Khinh Nguyệt, mà là về chính mình phòng ngủ đi, chuẩn bị kỹ càng hảo tu luyện, chuẩn bị chiến tranh ngày thứ hai thi đấu.

Giờ khắc này, hắn mới phản ứng được, ngày mai đối thủ là ai cũng quên nhìn.

“Mặc kệ nó, bất luận là ai, toàn lực một trận chiến liền có thể.”

Dương Thanh Huyền không nghĩ nhiều nữa tranh tài sự tình, trở lại phòng ngủ sau, liền đem những Dương Linh Thạch kia lấy ra, cửa hàng đầy mặt đất, có tới hơn năm vạn khối.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 297: Trận Đầu

Những này Dương Linh Thạch vẻn vẹn đặt ở cùng một chỗ, liền tự mình sản sinh cực nhỏ linh khí vòng xoáy, ở phía trên xoay quanh không thôi, khiến cho toàn bộ không gian đều trở nên khô nóng.

Dương Thanh Huyền đưa tay ra, đặt ở cái kia Dương Linh Thạch phía trên, một luồng linh khí vòng xoáy liền như rắn trườn giống như tự động chui vào trong cơ thể hắn, chảy vào kinh mạch, đi khắp quanh thân, không nói ra được thoải mái.

Sau đó, hắn lấy ra Hoàng Thế Ấn đến, toàn với phòng ngủ bầu trời, nhẹ nhàng một chưởng đập tới.

“Vù.”

Màu vàng chưởng ấn đi vào Hoàng Thế Ấn bên trong, người sau phát sinh nhỏ nhẹ khí bao hàm dập dờn bồng bềnh, trên không trung tản ra.

Trên mặt đất Dương Linh Thạch phảng phất chịu đến rất lớn sức hút, như là thiêu đốt giống như vậy, mắt trần có thể thấy hồng quang từ linh thạch trên phun ra, như hỏa diễm giống như tràn vào cái kia Hoàng Thế Ấn bên trong.

Dương Thanh Huyền thở phào nhẹ nhõm, trước hắn một mực nghiên cứu này cổ bảo, chỉ lo chơi không chuyển, hiện tại phát hiện quả nhiên vô cùng đơn giản, sử dụng cũng so với nguyên khí muốn phương tiện nhiều.

Cư điển Tịch ghi chép, nguyên khí đều cần thời gian dài chân nguyên tế luyện, mới có thể sử dụng, cổ bảo mặc dù cũng phải tế luyện một phen, nhưng cũng đơn giản hơn nhiều.

Nhiệt độ trong phòng thoáng cái đề thăng lên đến khiến người ta khó có thể chịu được mức độ, Dương Thanh Huyền thân thể cũng bắt đầu ửng đỏ.

Hắn ngồi xếp bằng ở một bên, bắt đầu tu luyện Lục Dương Chưởng.

Tuy rằng bát âm dây chỉ mặt khác mấy ngón tay kỹ xảo cũng ở trên người, nhưng võ kỹ quý hồ tinh bất quý hồ đa, huống hồ Lục Dương Chưởng cũng chỉ là suy nghĩ tám phần mười - chín, nếu như có thể tu luyện tới đỉnh phong, đối với huyền giai vũ kỹ lĩnh ngộ cũng sắp rất có ích lợi.

Ngày thứ hai, Dương Thanh Huyền từ trong tu luyện mở mắt ra, nhìn một chút cái kia Hoàng Thế Ấn, vẫn trôi nổi giữa không trung, còn đang liều mạng hút vào dương linh khí.

Mà trên mặt đất 50 ngàn khối Dương Linh Thạch cũng bắt đầu phai màu, đối mặt này cường đại tiêu hao, phảng phất khó mà chống đỡ được.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, nghĩ đến lúc trước, Hoàng Thế Ấn là hút hết mười lăm viên Thiên Hà thủy tinh hoa ngưng tụ hạt châu, mới gần như bão hòa, cũng có thể thấy kia Thiên Hà thủy tinh hoa trong hạt châu, ẩn chứa dương linh khí có khổng lồ cỡ nào khủng bố.

Hắn do dự một chút, liền đem Hoàng Thế Ấn ở lại trong phòng ngủ, chính mình một mình đi dự thi.

Tái phân chia tán ở toàn bộ bên trong học viện, nhưng mỗi cái bốn phía lôi đài, cũng đều có hơn mấy trăm ngàn người vây xem, đặc biệt này cường đại tuyển thủ vị trí tái khu, càng là bu đầy người.

Dương Thanh Huyền cũng là sốt dẻo nhất tuyển thủ, vị trí tái khu đã sớm bị thành nước chảy không lọt.

“Dương Thanh Huyền đến rồi, là Dương Thanh Huyền!”

Hắn vừa vào sân, lập tức có nữ sinh hét rầm lêm, bốn phía bùng nổ ra kịch liệt tiếng vỗ tay, hơn một nghìn đạo ánh mắt đồng loạt nhìn sang.

Bên trong cũng không có thiếu lòng mang ác ý, Hoa Mộc Ngô Hoằng liền ở trong đó, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Trọng tài lão sư nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, nói: “Cuộc kế tiếp, Dương Thanh Huyền đối chiến Lưu Phú Quý.”

Dương Thanh Huyền đang lúc mọi người ủng hộ cùng tiếng thét chói tai hạ, chậm rãi đi lên lôi đài.

Tâm tình của hắn vô cùng bình tĩnh, một năm trước cũng là đồng dạng một màn, ở kiểm tra tiềm chất trên võ đài, vẫn là toàn trường ủng hộ cùng rít gào, chỉ bất quá khi đó tất cả đều trào phúng.

Vật đổi sao dời, hắn đã không còn là năm đó cái kia Dương Thanh Huyền.

Nhất cá diện sắc khó coi học sinh từ một mặt khác đi lên, nhìn trong ánh mắt của hắn, tràn đầy tuyệt vọng cùng phẫn hận.

Trọng tài lão sư nói: “Bắt đầu đi, đánh tới một phương chịu thua mới thôi, không cho giết người, nhưng nếu là một phương kiên quyết không chịu thua, liền coi là chuyện khác.”

Dương Thanh Huyền hai tay chắp sau lưng, tựa hồ cũng không muốn xuất thủ trước.

Lưu Phú Quý vẻ mặt đưa đám, oán giận nói rằng: “Ta nguyên vốn còn muốn đi về phía trước, như là vận khí tốt, ta vô cùng có khả năng bước vào 100 người đứng đầu. Đánh qua một lần này Tiềm Long Bảng, ta liền muốn tốt nghiệp, 100 người đứng đầu vinh quang đối với ta mà nói, là trọng yếu bao nhiêu a! Có thể để cho ta bình bộ Thanh Vân, Thừa Phong mà lên. Nhưng vì cái gì, vì là vận khí gì đen đủi như vậy, mới vòng thứ hai, liền một mực gặp được ngươi.”

Dương Thanh Huyền lẳng lặng nhìn hắn, nói: “Ngươi nghĩ sai rồi đi.”

Lưu Phúc Quý sững sờ, nói: “Sai rồi? Có ý gì?” Hắn đột nhiên mừng lớn nói: “Chẳng lẽ là đối chiến sắp xếp nghĩ sai rồi, đối thủ của ta không phải ngươi?”

“Không không, ta không phải nói cái này.”

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu, nói: “Có thể làm cho ngươi thẳng tới mây xanh không phải bài vị chiến thứ tự, mà là bản thân ngươi có thực lực chân chính. Thứ tự gì gì đó, thật chỉ là phù vân, nếu là ngươi chấp nhất với thứ này, cái kia ở Thiên Tông học viện những năm này, ngươi xem như là học uổng công rồi.”

“Oa, thật đẹp trai khí a, nói thật có nội hàm!”

“Tuy rằng nghe không hiểu, nhưng cảm giác rất lợi hại dáng vẻ.”

“Dương Thanh Huyền, ta muốn gả cho ngươi, ta muốn cho ngươi sinh hầu tử!”

“Ta không ngại ngươi cùng với Vu Khinh Nguyệt, ba người chúng ta người có thể quá hạnh phúc sinh hoạt.”

Bốn phía vang lên các loại nữ sinh rít gào cùng thông báo, để Dương Thanh Huyền mặt đen lại, triệt để không nói gì.

Lưu Phúc Quý sắc mặt một hồi trắng bệch, cắn răng nói: “Hay là ngươi nói có đạo lý, nhưng đối với nghèo khó ra đời ta mà nói, bài vị chiến thứ tự là đánh vào thượng tầng nước cờ đầu, đủ khiến ta thiếu phấn đấu rất nhiều năm.”

Dương Thanh Huyền nói: “Được rồi, có thể ngươi là đúng, nhưng vận mệnh an bài như vậy, ngươi lại có thể thế nào đây? Đánh bại ta, là có thể bắt được tốt hơn bài vị thứ tự, nhưng ngươi không làm được, vì lẽ đó cuối cùng, vẫn là của ngươi thực lực không đủ a. Người yếu, luôn yêu thích đem thất bại đổ cho vận khí.”

“A a!! Đừng quá cuồng vọng! Ngươi người mới này!”

Lưu Phúc Quý đôi mắt đỏ bừng, giận dữ vọt lên, đôi tay vồ một cái, một thanh to lớn dao bầu xuất hiện ở trong tay, chiếu Dương Thanh Huyền mặt của liền bổ xuống.

[

truyen cua tui ◎Θ net] “Oành!”

Dương Thanh Huyền vươn tay ra, nhẹ nhàng hai ngón tay liền kẹp lấy cái kia đại khảm đao, một vòng kình khí theo “Ong ong” tiếng rung khuấy động ra.

Lưu Phúc Quý một hồi hoảng hốt, hai tay liều mạng dùng sức, trước sau không thể lay động mảy may.

Hắn tuyệt vọng nói: “Làm sao có khả năng... Làm sao có khả năng chênh lệch lớn như vậy...”

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Ta kiến nghị ngươi lại lưu giáo mấy năm lại tốt nghiệp đi, lời nói thật lòng.”

Nói, hai ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, đánh vào trên sống đao.

“Ầm” một tiếng, chỉ thấy đao thân thể rung động, Lưu Phúc Quý lập tức cảm thấy hai tay nứt gan bàn tay, cả người bị đẩy lui bảy, tám bước xa.

Lưu Phúc Quý mặt không có chút máu, đại khảm đao ở trong tay chậm rãi tiêu tan, chán nản nói: “Ta chịu thua.”

“Oa, thật đẹp trai a!”

Phía dưới nữ sinh tiếng thét chói tai đâm thủng không khí, mỗi một người đều chạy lên lôi đài muốn ôm ấp, sợ đến Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, liền hóa thành lưu quang đi.

Lưu Phú Quý một mình âm u rời sân, người thua, không có ai quan tâm.

Ngô Hoẳng đồng dạng sắc mặt trắng bệch, cả mắt đều là hoảng sợ, chui vào trong đám người, phi nước đại mà đi.

Mấy ngày kế tiếp, Dương Thanh Huyền đều là đơn giản ra trận một hồi, đánh bại đối thủ sau liền trở về phòng ngủ.

Cái kia Hoàng Thế Ấn ở thời gian mấy ngày bên trong, đem 50 ngàn hạ phẩm Dương Linh Thạch linh khí đều thu nạp hết sạch, mà Dương Thanh Huyền Lục Dương Chưởng, đã ở lượng lớn dương linh khí tẩm bổ hạ, dần dần hướng tới đại thành.

Mấy ngày nay bên trong, Trần thật lại đưa tới hơn ba vạn Dương Linh Thạch, nhưng vẫn như cũ điền không đầy cái kia Hoàng Thế Ấn thiếu hụt.

Dương Thanh Huyền không khỏi hoảng hốt, thầm nghĩ này cổ bảo cũng quá dọa người đi, mỗi triển khai một lần phải hao phí bao nhiêu tài nguyên? Không phải người có tiền không chơi nổi.

Đi qua mười ngày đích cuộc thi vòng loại, rốt cục quyết định một trăm cường danh sách, công bố đang học viện quảng trường bầu trời, từng hàng tên đầu với bầu trời xanh bên trên, kim quang loá mắt, khiến người ta chiêm ngưỡng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 298: Xử Lý Không Được

“Một trăm cường danh sách đi ra, mau nhìn, thay thế bổ sung đi vào mới rất nhiều người a!”

“Đó là, rất nhiều năm nay đều tốt nghiệp, chưa từng đến tham chiến, U Dạ cũng không còn ở trên bảng, không biết năm nay đệ nhất sẽ là ai?”

“Vu Khinh Nguyệt cũng bị loại bỏ, là nàng căn bản là không có đến, bất chiến mà bại đi.”

“Dương Thanh Huyền có thể đánh giết Diệp Minh Xuyên, cũng có tranh cướp bốn vương thực lực, thực sự là một thớt đại hắc mã a.”

“Năm nay đệ nhất treo, là còn dư lại trong tam vương đi ra, vẫn là ai mới giết vào đi vào đây?”

Vây quanh xếp hạng, các loại nghị luận phân khởi, thành học viện sốt dẻo nhất sự tình.

Tiềm Long Bảng cuộc chiến không chỉ có ảnh hưởng học viện, hơn nữa hấp dẫn toàn quốc quan tâm, đặc biệt đế quốc thượng tầng, hầu như mỗi ngày chiến báo, đều sẽ ngay lập tức trình đưa đến mỗi bên đại thế gia trong tay gia chủ.

Bên trong hoàng cung, nghị sự trong điện, đại thần trong triều, hầu như mỗi người một phần danh sách, đều đang thấp giọng châu đầu ghé tai.

Hoàng đế Tô Ngọc ngồi ở trong triều đình, đem danh sách trong tay cẩn thận đọc qua một lần, lúc này mới ngẩng đầu lên, nói rằng: “Năm nay có không ít tên xa lạ vào vòng nha.”

Trong đại điện lúc này mới đình chỉ nghị luận, toàn bộ đều yên tĩnh lại, nhìn chăm chú vào cái kia ngồi trên đan trên vách đá, tướng mạo uy nghiêm nam nhân.

Tô Ngọc vóc người cao to, khoác hoàng bào, khí tức trên người sâu xa túc sát, có gan sâu không thấy đáy cảm giác, chỉ là tĩnh tọa bất động, đó thuộc về vương giả khí tức chính là phát tán đi ra, mừng thời gian không chút biến sắc, nộ thì lại như gió lạnh quá cảnh, uy chấn tứ phương.

Khanh Bất Ly một người ngồi một mình ở Tô Ngọc bên trái hạ, toàn bộ thương miền nam có thể cùng hoàng đế ngồi ngang hàng, cũng chỉ có một mình hắn.

Tấn vương cùng với những cái khác Vương gia, triều thần, cũng đứng ở trong điện hai bên.

Tô Trạch bước ra khỏi hàng nói: “Hồi bẩm bệ hạ, năm ngoái Top 100 trong bảng, có ba mươi chín người tốt nghiệp, còn có ba người bỏ mạng, bảy người mất tích, vì vậy vào vòng mới không ít người.”

Tô Ngọc gật gật đầu, nói: “Cái kia tốt nghiệp ba mươi chín người có thể có sắp xếp cẩn thận?”

Tô Trạch nói: “Thần đang cùng chư vị đại nhân thương nghị danh ngạch phân phối, không ra mấy ngày liền có thể thỏa đáng, đến lúc đó lại trình cho bệ hạ xem qua.”

Tô Ngọc nói: “Những người này không có chỗ nào mà không phải là quốc gia trụ cột, nhất định phải thu xếp thỏa đáng.”

Tô Trạch chắp tay nói: “Vâng.”

Khanh Bất Ly mở miệng nói: “Bệ hạ, trừ cái này ba mươi chín người ở ngoài, Thiên Tông học viện còn tốt nghiệp 763 người, đều là khả tạo tài năng, mong rằng bệ hạ không muốn nhất bên trọng nhất bên khinh.”

Tô Ngọc cười nói: “Võ Vương đại nhân nói rất có lý, Tô Trạch, ngươi xem đó mà làm thôi.”

Tô Trạch vội hỏi: “Vâng. Này thủ phê ba mươi chín người, trước tiên hướng về trong triều thu xếp, bù đắp các loại trọng yếu chỗ trống. Thứ yếu, từ giữa viện tốt nghiệp học sinh, nhưng là nhóm thứ hai thu xếp, nếu là không có trống chỗ, có thể phát hướng về toàn quốc mỗi bên địa chủ yếu thành trì. Cuối cùng, còn dư lại này học sinh tốt nghiệp, chủ yếu thành trì thu xếp không xuống, liền để cho bọn họ đến các nơi biên tái đi rèn luyện mấy năm, tương lai có cơ hội lại triệu hồi đến.”

Tô Ngọc nói: “Như vậy rất tốt, đúng là nên như thế.”

Ở Thiên Tông học viện biểu hiện, hầu như một hồi liền định cách mỗi cái người tốt nghiệp giai tầng.

Tiềm Long Bảng trên cường giả, thì lại trực tiếp tiến nhập đế quốc cao tầng, trà trộn vào mỗi bên đại thế gia bên trong, vì quyền đắt hiệu lực, chính mình cũng đã trở thành quyền quý một phần.

Mà nội viện học sinh, kỳ ngộ tốt, thì lại thay thế bổ sung trong triều chỗ trống chức vị, còn dư lại liền trở thành toàn quốc các đại chủ yếu thành trì quý tộc.

Này chưa đi đến nội viện, trực tiếp từ ngoại viện tốt nghiệp, đa số đi tới biên tái khổ địa, trở thành biên tái tiểu tướng.

Cũng có thể lựa chọn ở lại đế đô, nhưng chỉ có thể đảm nhiệm võ giả bình thường, chức vị cực thấp, thậm chí không có chức vị.

Tô Trạch dừng một chút, hỏi: “Bệ hạ, U Dạ năm nay cũng tốt nghiệp, nên làm gì thu xếp?”

Tô Ngọc trong mắt xẹt qua tinh mang, tay phải năm ngón tay nhẹ nhàng gõ mặt bàn, toàn bộ đại điện tĩnh có thể nghe châm, đều nghe thấy kia “Đùng, đùng, đùng” tiếng đánh.

“Trước hết để cho hắn đến cấm quân đệ ngũ đội đi rèn luyện một chút đi.”

Một lúc lâu, Tô Ngọc mới chậm rãi nói rằng.

Chúng triều thần đều là trong lòng máy động, suy nghĩ hoàng đế an bài như vậy dụng ý.

Tô Trạch nói: “Vâng, cái kia chức vị...”

Tô Ngọc nói: “Đệ ngũ đội đội phó vạn triển khai Bằng tuổi tác đã cao, liền để U Dạ tiếp nhận hắn đi.”

“Vâng.”

Tô Trạch lĩnh chỉ, trong lòng một khối tảng đá cũng rơi xuống đất, liền lùi đến một bên.

Chúng triều thần thần sắc trên mặt bất nhất, đều là giữa lẫn nhau trao đổi ánh mắt, phỏng đoán thượng Ý. Nhưng người nào cũng không còn hé răng, bởi vì U Dạ thân phận mẫn cảm, đang không có phỏng đoán xuyên thấu qua hoàng đế ý tứ trước, cũng không ai dám nói lung tung.

Tô Ngọc ánh mắt nhìn phía Khanh Bất Ly, hỏi: “Võ vương, cái kia Dương Thanh Huyền cùng bên trái hành ân oán phân tranh, xử lý như thế nào?”

Khanh Bất Ly ôm quyền nói: “Lão phu vô năng, xử lý không tới.”

Tô Ngọc trừng mắt run lên, nói: “Ồ? Cái kia Dương Thanh

Huyền càng như thế quật cường?” Ánh mắt của hắn trở xuống tên kia sách bên trong, Top 100 bên trong, Dương Thanh Huyền bỗng nhiên cũng ở trong hàng ngũ đó.

Khanh Bất Ly không nhanh không chậm nói rằng: “Mỗi người đều có chính mình độc lập ý nghĩ, chấp niệm, theo đuổi, thậm chí là giác ngộ. Cũng chỉ có người như vậy, mới có thể đi ra con đường của chính mình đến, siêu phàm với mọi người. Dương Thanh Huyền liền là một người như vậy.”

Tô Ngọc nói: “Nói như thế, Võ vương là hi vọng bọn họ đánh một trận?”

Khanh Bất Ly trả lời: “Không có hay là ‘Hi vọng’, cũng không có hay là ‘Không hy vọng’, này là chính bọn hắn sự tình, chính bọn hắn giải quyết là được rồi.”

“Hừ, ý tưởng gì, chấp niệm, giác ngộ, nói trắng ra là chính là không biết cân nhắc!”

Tả Minh mặt âm trầm, đứng ra liệt đến, ôm quyền nói: “Trong thiên hạ, đều là vương thổ, trong bốn biển, đều là vương thần, Dương Thanh Huyền dám phất bệ hạ tâm ý, chính là phản bội, phải làm tội chết!”

Vương Khánh cũng đứng ra liệt đến, cao giọng nói: “Tả Minh đại nhân nói rất có lý, không xử tử Dương Thanh Huyền, long uy ở đâu? Huống hồ Dương Thanh Huyền vẫn còn ở trong khảo hạch đánh đập hoàng tử, từ lâu là tử tội xác thực!”

Lần này, dưới đáy đại thần đều rối rít bắt đầu nghị luận.

Trần Bác bước ra khỏi hàng nói: “Bẩm bệ hạ, cái kia đánh đập hoàng tử một chuyện, cũng không chứng cớ xác thực, chỉ là Vương Khánh đại nhân lời truyền miệng mà thôi.”

Vương Khánh nổi giận nói: “Trần Bác! Ngươi dám thay một cái coi rẻ hoàng quyền tiểu tử giải vây, ra sao tâm tư? Chẳng lẽ đánh đập hoàng tử chính là ngươi chỉ điểm?!"

Trần Bác cười lạnh một tiếng, nói: "Thân là triều đình quan to, khi nói chuyện vô căn cứ, như thế không có căn cứ, ngươi không cảm thấy mặt đỏ sao?"

"Ta vô căn cứ? Hừ!"

Vương Khánh cười lạnh nhìn hắn, vỗ tay lớn tiếng nói: "Gọi chứng nhân tới."

Trần Bác hơi thay đổi sắc mặt, cùng lam dương nhìn nhau một cái, đều là mặt rất lo lắng.

Dương Thanh Huyền ở trong khảo hạch đánh đập Tô nguyên, cơ hồ là người người biết được sự tình, nhưng vừa đến Dương Thanh Huyền thiên phú kinh người, có học viện bảo hộ, thứ hai việc này quá mức mất mặt, không chỉ có là Tô nguyên, toàn bộ hoàng thất cũng không còn người nguyện đề.

Vào giờ phút này, bị Vương Khánh lần thứ hai nhảy ra đến, chính là vì trị Dương Thanh Huyền tội chết, đưa hắn triệt để đánh chết.

Rất nhanh, hai tên thiếu niên sắc mặt khẩn trương đi vào đại điện, "Phù phù" một tiếng liền quỳ xuống.

Vương Khánh trên mặt mang theo đắc ý nói rằng: "Hai người này học sinh, đều là nội viện khảo hạch kinh nghiệm bản thân giả, cũng đều tận mắt thấy Dương Thanh Huyền đánh đập Tô Nguyên hoàng tử, các ngươi mau đem nhìn thấy, đều nhất ngũ nhất thập nói ra."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 299: Chứng Giả

Hai tên học sinh có vẻ vô cùng sợ sệt, nơi nào thấy qua loại này trận thế, run rẩy nằm sấp trên mặt đất. Tự nhiên tiểu thuyết. | 2

Khanh Bất Ly nhìn hai người một chút, nói: “Các ngươi đều là học viện học sinh?”

“Đúng, ta tên Ngư Bình, hắn gọi mỏng cùng.”

Một tên trong đó học sinh lấy dũng khí nói rằng.

Khanh Bất Ly chỉ trỏ, không tiếp tục nói nữa.

Vương Khánh nói: “Nói đi, đem bọn ngươi biết đến toàn bộ nói hết ra, không được có nửa điểm lời nói dối!”

“Phải!”

Ngư Bình đáp một tiếng, lá gan hơi lớn chút, lập tức liền đem Dương Thanh Huyền đánh Tô Nguyên quá trình nói một lần, nói được vô cùng cẩn thận, liền các loại chi tiết nhỏ, bao quát Dương Thanh Huyền phách lối dáng dấp, Tô Nguyên bị đánh dáng vẻ, đều nói giống y như thật.

Chúng triều thần đều nghe giận tím mặt, tất cả đều la to, “Này còn cao đến đâu!”, “Vô pháp vô thiên!”, “Phải chết tội!”

Vương Khánh cùng Tả Minh nhìn nhau một cái, đều là khẽ mỉm cười.

Vương Khánh nói: “Ngư Bình, ngươi nói, có thể nói láo nửa câu?”

Ngư Bình vội hỏi: “Không dám, tuyệt không nửa câu nói sạo, mỏng cùng có thể làm chứng.”

Bên cạnh vị học sinh kia cũng là kiên định gật đầu.

Cả triều trọng thần càng là giận không nhịn nổi, vốn cho là Tô Nguyên là không cẩn thận đã trúng đánh, nhưng không nghĩ tới như vậy mất mặt, nhất định chính là đem hoàng gia uy nghiêm đặt ở dưới chân giẫm.

Trần Bác trong lòng lo lắng, nhìn phía lam dương, nhưng thấy lam dương cũng là khẽ lắc đầu, tựa hồ không có biện pháp chút nào, có những này lời chứng ở, Dương Thanh Huyền là tử tội không thể nghi ngờ, không thể giải vây.

Tô Trạch sắc mặt cũng âm trầm lợi hại, trong lòng nghĩ thầm: “Dương Thanh Huyền liều mình vì là Anh nhi một trận chiến, ta mặc dù là chết, cũng phải bảo đảm hắn đến cùng!”

Ngay sau đó đứng dậy, ôm quyền nói: “Bệ hạ, này hai tiểu tử nói mặt mày hớn hở, giống y như thật, vừa nhìn giống như là tính toán qua. Anh nhi cũng từng tham dự nội viện sát hạch, đồng thời trước sau cùng với Nguyên hoàng tử, vẫn chưa đã nói có loại chuyện thế này. Ta xem trong đó nhất định khác thường.”

Tô Trạch nghĩ đến một trận, biện pháp duy nhất, chính là chết cắn việc này là giả, bằng không một khi ngồi vững, Dương Thanh Huyền là không thể không chết.

Vương Khánh lạnh lùng nói: “Tấn vương lời ấy sai rồi, lúc đó tham dự khảo hạch có hơn mấy trăm ngàn người, cũng có thể chứng minh hai người này nói không giả.”

Ngư Bình cùng mỏng cùng càng là gật gật đầu, kiên định chính mình nói làm thật.

Khanh Bất Ly đột nhiên nói rằng: “Nội viện sát hạch thời gian, hai người các ngươi nhưng tại bên trong cung điện cổ?”

Hai người sững sờ, lập tức trăm miệng một lời nói: “Ở.”

Khanh Bất Ly gật gật đầu, nói: “Như ở cung điện cổ kia bên trong, chứng minh là Dương Thanh Huyền cứu mạng của các ngươi, các ngươi giờ khắc này nhưng bán đi hắn?”

Sắc mặt hai người trắng bệch, đều là nói không ra lời, bị Võ vương ngay mặt trách cứ, đều là trong lòng chảy ra mồ hôi lạnh.

Khanh Bất Ly lạnh nhạt nói: “Nếu các ngươi nói làm thật, như vậy bán đi ân nhân cứu mạng, làm trái Võ Đức, từ nay về sau, các ngươi lại không cần nói mình là Thiên Tông học viện học sinh, ta viện không ném nổi người này. Nếu là ngươi nhóm nói là giả, như vậy khi quân liền là tử tội.”

Hai người đều là mặt không có chút máu, một hồi co quắp ngồi dưới đất.

Vương Khánh lạnh lùng nói: “Võ Vương đại nhân nói là một chuyện khác, cùng Dương Thanh Huyền có hay không đánh Nguyên hoàng tử không quan hệ chứ?”

Khanh Bất Ly liếc mắt nhìn hắn, lạnh lùng nói: “Ta nói có quan hệ sao?”

“Chuyện này...”

Vương Khánh ăn người câm thiệt thòi, lại không dám chống đối Khanh Bất Ly, chỉ cảm thấy tự đòi mất mặt, rên lên một tiếng.

Tô Trạch nói: “Võ Vương đại nhân nói có lý, hai người này hoặc là miệng đầy nói dối, phạm tội khi quân, hoặc là xảo trá, chính là người vô tình vô nghĩa, bực này tiểu nhân, cũng không còn tư cách làm cái gì kiểm chứng!”

“Ta, chúng ta...”

Ngư Bình cùng mỏng cùng cũng là lớn gấp.

Vương Khánh nháy mắt ra dấu, để cho bọn họ bình tĩnh đừng nóng, ôm quyền nói: “Bệ hạ, muốn chứng minh hai người này nói thật hay giả, để Nguyên hoàng tử đi ra nói chuyện, không đều biết sao?”

Tô Trạch hoàn toàn biến sắc, nếu là đem Tô Nguyên gọi tới lời, hết thảy đều xong, trong mắt tràn đầy vẻ lo lắng, nhìn phía Khanh Bất Ly cầu cứu. Nhưng Khanh Bất Ly nhưng thủy chung là một mặt bình thản dáng vẻ, tựa hồ thờ ơ.

Tô Trạch thầm nghĩ: “Lão hồ ly này trong đầu đang suy nghĩ gì? Cư nhiên như thử bình tĩnh, ta vậy mới không tin hắn sẽ đưa Dương Thanh Huyền chết sống với không để ý.”

Tô Ngọc vẫn ngồi ngay ngắn bên trên, hai mắt khép hờ, chỉ lộ ra một vá tia sáng, mặt không hề cảm xúc, tất cả mọi người đoán không ra hắn suy nghĩ trong lòng.

Vương Khánh nói: “Bệ hạ, ta đây cũng làm người ta đi mời Nguyên hoàng tử lại đây.”

Tô Ngọc hai con mắt một hồi mở, từ tốn nói: “Không cần, việc này ta cũng nghe được một chút phong thanh, hỏi qua Nguyên hoàng tử, hắn nói cũng không việc này.”

“A?!”

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người là ngây dại.

Đặc biệt Vương Khánh cùng Tả Minh, sắc mặt hai người chợt biến, hơi liếc mắt nhìn nhau, đều là tâm tư bay lộn suy đoán thượng ý, không khỏi cả người bốc mồ hôi lạnh.

Mặc kệ việc này có hay không làm thật, nếu Tô Ngọc lời, như vậy thì là ra kết luận, cũng không việc này.

Như vậy bọn họ mạnh mẽ tìm để chứng minh, nói có việc này, liền hiển nhiên là để Tô Ngọc mất hứng.

Hai người làm bạn với vua nhiều năm, tự nhiên biết đạo lý này.

Vương Khánh làm trước một bước, lập tức đổi sắc mặt, quát lên: “Tốt, hai người các ngươi thằng nhóc con, càng dám gạt ta!”

“Ta, chúng ta không có a!”

Ngư Bình cùng mỏng cùng cuống quít kêu to lên, một hồi liền mất đúng mực, gấp đầu đầy mồ hôi lạnh, kêu lên: “Bệ hạ, bệ hạ, chúng ta tuyệt không nói dối, vừa nãy nói đều là thật a!”

Tô Ngọc sầm mặt lại, một luồng uy thế từ hắn trên người lan ra đến, lạnh giọng nói: “Cái kia ý của các ngươi là, trẫm đang nói dối?”

“Này, ta...”

Hai người một hồi ách ngữ, lập tức tình ngộ ra, cũng không phải là hoàng đế không biết thực hư, mà là hoàng đế kết luận sau, việc này chính là giả.

“Viện trưởng, viện trưởng đại nhân, cứu lấy chúng ta.”

Ngư Bình sắc mặt tái nhợt, vừa nghĩ tới tội khi quân, đều muốn khóc.

Khanh Bất Ly lạnh nhạt nói: “Ta vừa nãy đã nói rồi, các ngươi không còn là học viện học sinh, tuyệt đối đừng gọi ta Viện trưởng, lão hủ đảm đương không nổi.” Hắn ôm quyền, hướng hai người chắp tay.

Hai người đều là một trái tim hạ tiến vào đáy vực, chỉ cảm thấy tay chân lạnh lẽo.

Mỏng cùng đột nhiên hét lớn một tiếng, nói: “Chạy mau!”

Còn chưa dứt lời hạ, thân thể liền lướt ra ngoài xa bảy, tám trượng, hướng về bên ngoài đại điện bỏ chạy.

Ngư Bình cũng theo sát phía sau.

Trên triều đình, hết thảy đại thần đều lạnh lùng nhìn, nếu để cho hai tên học sinh trốn, vậy thì thực sự là chuyện cười lớn.

Hai người vừa chạy đến trước cửa, một đạo toàn thân khôi giáp bóng người xuất hiện, chính là cấm quân thống lĩnh sau khi rõ kiên quyết, hai tay đẩy về phía trước, một luồng thế bài sơn đảo hải liền ép tới.

“Ầm! Ầm!”

Hai tiếng vang vọng, hai người đều là rên lên một tiếng, phun ra một ngụm máu đến, đã bị đánh bay trở về.

Sau khi rõ kiên quyết mặt không hề cảm xúc, lại đôi tay vồ một cái, một luồng tuyệt cường sức hút bỗng dưng hiện lên, ở hai người còn chưa trước khi rơi xuống đất, liền hút trở về, rất xa quăng về phía ngoài điện, “Ầm ầm” hai tiếng lộn ra thật xa, không biết sống chết.

Bên trong đại điện, Vương Khánh cùng Tả Minh đều là sắc mặt tái nhợt, trên trán mơ hồ có mồ hôi hột hiện lên.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 300: Nắm

Vương Khánh bước nhanh đến phía trước, khom người bái hạ, bi thống nói: “Thần nhất thời thẩn thờ, để cái kia hai học sinh lời nói dối che đậy, mới đưa đến mới vừa trò khôi hài, mong rằng bệ hạ trị tội.”

Tả Minh cũng tới trước, nói: “Vương Khánh đại nhân cũng là vì giữ gìn hoàng quyền, lúc này mới bị tiểu nhân che đậy, may mà bệ hạ Thánh Minh, để ngụy chứng không thể độn hình. Vương Khánh kỳ hành mặc dù ngu, nhưng tình có thể lượng, mong rằng bệ hạ tha thứ.”

Quần thần đều là không nói, biết đều là đang diễn trò, còn xử trí như thế nào, sợ là Tô Ngọc sớm có quyết đoán, vào lúc này cũng không cần phát biểu ý kiến của mình.

Quả nhiên, Tô Ngọc từ tốn nói: “Hai vị ái khanh chi tâm, trẫm cũng rõ ràng, chuyện hôm nay thì thôi. Nhưng hai vị thân là trong triều trung thần, chớ vội muốn mới nghe gió nổi đã tưởng mưa rơi, tự cho là, phàm là phải nhiều dùng đầu óc một chút.”

“Vâng, đa tạ bệ hạ.”

Vương Khánh thiên ân vạn tạ, lui về vị trí của mình, chỉ là hắn vạn phần không hiểu, Tô Ngọc vì sao phải thiên vị Dương Thanh Huyền, Tô Ngọc thái độ làm cho hắn trở nên cực kỳ bị động.

Tô Ngọc lại nói: “Liên quan với Dương Thanh Huyền chuyện, cũng không cần nhắc lại. Trẫm nguyên tắc, là tới nay không nhúng tay vào học viện việc. Thiên Tông học viện có độc lập cùng địa vị siêu nhiên, bên trong sự vụ, toàn bộ từ Võ Vương đại nhân phán quyết liền có thể.”

“Vâng.”

Đại thần trong triều tất cả đều cao giọng đáp.

Tô Trạch cũng len lén thở phào nhẹ nhõm, phát hiện lòng bàn tay tất cả đều là mồ hôi lạnh.

Tô Ngọc phất tay nói: “Lại không có chuyện, đều lui đi. Võ Vương cùng Trạch đệ lưu lại.”

Chúng đại thần lần lượt thối lui, Vương Khánh cùng Tả Minh sắc mặt đều vạn phần khó coi, không thể nhanh chóng ngoại trừ Dương Thanh Huyền, cuối cùng rồi sẽ gây thành đại họa.

Đối xử chúng thần rời đi, Tô Ngọc lại huy thối liễu trái phải, toàn bộ đại điện chỉ còn dư lại hắn cùng Tô Trạch, Khanh Bất Ly ba người, có vẻ hơi trống trải.

Khanh Bất Ly trước sau ngồi ở dưới bậc, sắc mặt bình tĩnh.

Tô Ngọc trong mắt hàn quang lóe lên, cái kia lười biếng thần thái, trở nên trở nên sắc bén, nói: “Võ Vương, chuyện này như thế nào?”

Khanh Bất Ly nói: “Cúc cung tận tụy, chết thì mới dừng.”

Tô Ngọc sầm mặt lại, quát lên: “Ta không muốn ngươi cúc cung tận tụy chết thì mới dừng, ta muốn ngươi cho ta một cái xác định trả lời chắc chắn, có hay không chắc chắn?!”

Khanh Bất Ly than thở: "Mấy trăm năm qua,

Đột phá Địa cảnh giả ít ỏi, nhưng không có chỗ nào mà không phải là kinh sợ toàn bộ bắc năm nước tồn tại. Muốn nói đối kháng một tên Địa cảnh cường giả có bao nhiêu chắc chắn, lão hủ thật sự không nắm chắc chút nào."

Tô Trạch lúc trước không rõ hai người nói, nghe nói “Địa cảnh” hai chữ, lập tức hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Võ Vương nói đúng lắm...”

Vừa nghĩ tới người nọ có tên chữ, Tô Trạch cũng là sắc mặt trắng bệch, dĩ nhiên nhất thời im lặng, ngẩn ở tại chỗ.

Tô Ngọc âm trầm một hồi lâu, mới nói: “Ngươi nói cũng có đạo lý, ta nghe nói Lục trưởng lão cùng Khương trưởng lão đều có bước vào Địa cảnh tiềm chất, hiện tại như thế nào?”

Khanh Bất Ly nói: “Hai người còn đang bế quan, chỉ mong có thể có một người bước vào Địa cảnh đi, như vậy chúng ta thì có bảy tám phần nắm chặc.”

Tô Ngọc nói: “Vậy bây giờ có mấy phần chắc chắn?”

Khanh Bất Ly nói: “Không tới bốn phần.”

Tô Trạch cả kinh nói: “Lẽ nào Địa cảnh thật sự có cường đại như thế? Tổng hợp Thiên Tông học viện cùng đế quốc thượng tầng, có trên mười vị Nguyên Võ cảnh cường giả, lẽ nào đều không làm gì được một tên Địa cảnh?”

Khanh Bất Ly nói: “Như mười người đều là Nguyên Võ cảnh đại viên mãn, có thể một trận chiến, nhưng Nguyên Võ cảnh bên trong, cũng là khác nhau một trời một vực a.”

Tô Trạch trầm mặc lại, trong đó chênh lệch, hắn tự nhiên là hiểu.

Tô Ngọc sắc mặt dần dần khôi phục lại yên lặng, gật đầu nói: “Trẫm hiểu, các ngươi đi xuống đi.”

Khanh Bất Ly đứng lên nói: “Bệ hạ bảo trọng, lão hủ cáo từ.”

Tô Trạch cũng khom người trở ra, theo Khanh Bất Ly đi.

Lưu lại Tô Ngọc một người ở trong đại điện, thần sắc trên mặt âm trầm bất định, thay đổi khó lường.

…

Ngay ở toàn viện trên dưới, đối với Tiềm Long Bảng việc lưu truyền sôi sùng sục thời điểm, Dương Thanh Huyền đối với lần này thờ ơ, vẫn ở chỗ cũ tâm vô bàng vụ tu luyện.

Phòng ngủ trong mật thất, mấy ngày liên tiếp đều là hồng mang một mảnh, bốn phía kiên cố vách tường tất cả đều ở dưới nhiệt độ nướng biến thành màu đen.

Từng đạo từng đạo màu đỏ thẫm chưởng ảnh không ngừng trên không trung thoáng hiện, chưởng ảnh bắt đầu vân rõ ràng khả biện, như là từng đạo từng đạo minh văn, ẩn chứa lực lượng vô cùng khổng lồ.

Dương Thanh Huyền ngồi khoanh chân, hai tay đặt hai gối trên, hai mắt khép hờ, chưa từng nhúc nhích một hồi, cái kia chút chưởng ảnh trên không trung biến ảo sau, toàn bộ thu ở trong cơ thể. Đỏ bừng da thịt cũng từ từ thuỷ triều xuống xuống, khôi phục quang non trắng nõn sắc.

Rất nhanh, bên trong dương linh khí bị Hoàng Thế Ấn hút một cái mà không, 80 ngàn hạ phẩm Dương Linh Thạch tất cả đều hóa thành bụi bay, nhiệt độ trong phòng chậm lại.

Dương Thanh Huyền một trảo, cái kia Hoàng Thế Ấn trở xuống trong tay, cẩn thận nhìn tới, đỏ đậm đến tươi đẹp ướt át, nhưng cảm giác vẫn chưa hấp đầy.

“Lẽ nào thật sự là động không đáy? Hay là ta vẫn coi thường này cổ bảo, cố gắng ở tĩnh vân quốc thời điểm, mười lăm viên hạt châu bị nó hút hết cũng chưa từng hấp no.”

Dương Thanh Huyền trên Hoàng Thế Ấn vuốt ve một hồi, liền đem thu hồi, liền rời đi phòng ngủ.

Ngày hôm đó là một trăm tiến vào năm mươi thi đấu, phân bố ở học viện mười cái võ đài tiến hành.

Cùng trước kia bài vị chiến đấu bất đồng chính là, tiến nhập Top 100 sau võ quyết, đế quốc mỗi bên đại thế gia, cao tầng, đều có người đến quan chiến, quan sát mỗi cái học viên biểu hiện.

Dù sao mỗi một lần Top 100 học viên, hầu như đều là tương lai đế quốc nòng cốt.

Mà cái kia chút học viên cũ đã sớm bị mỗi bên tổ chức lớn chia cắt, mới lên cấp Top 100 học sinh mới của thì lại càng bị người chú ý.

Mỗi cái Võ Đài thi đấu đã phân biệt năm cuộc tỷ thí, Dương Thanh Huyền phát hiện mình xếp hạng trận thứ năm, đối thủ càng là một cô gái, gọi Bách Lý Băng.

Hắn nhíu mày lại, cùng cô gái đấu, chung quy là không tốt, nhưng này đều là mình rút thăm kết quả, cũng cũng không có biện pháp.

Dương Thanh Huyền ánh mắt quét hạ, phát hiện có tới ba, bốn ngàn người quan chiến, vây lại đến mức rậm rạp chằng chịt.

“Thanh Huyền ca ca.”

Đột nhiên một đạo thanh âm dễ nghe truyền đến, như hoàng oanh giống như lanh lảnh, lại mang theo vài phần non nớt.

Từ trong đám người chen qua đến một người, chính là Tinh Tinh, nhìn thấy hắn, nhất thời vui sướng nhảy lên lại đây.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Ngươi làm sao không đi chị ngươi cái nào?"

Tinh Tinh kêu lên: "Tỷ của ta vừa đánh xong rồi, bại rồi." Nàng bĩu môi ba, nhưng nhưng không có chút nào không thích.

Dương Thanh Huyền cười nói: "Ôn Ôn có thể bước vào một trăm vị trí đầu mạnh, đã là phi thường giỏi."

Tinh Tinh nặng nề gật đầu, nói: "Tỷ của ta một thua, ta liền chạy mau lại đây rồi, may mà Thanh Huyền ca ca là cuối cùng một hồi, không có bỏ lỡ."

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn trên sân đánh đang vui mừng hai người, cười khổ nói: "Này trận thứ ba đã đánh hơn nửa giờ, không biết còn muốn chờ bao lâu."

Tinh Tinh nháy mắt, đột nhiên cười nói: "Thanh Huyền ca ca cũng biết tại sao lại ở cuối cùng một hồi sao?"

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: "Đây không phải là tùy cơ an bài sao?"

Tinh Tinh lắc lắc đầu, phô trương nói: "Không đúng, phàm là có tiềm chất người mới, đều sẽ được an bài ở mỗi cái Võ Đài thi đấu khu cuối cùng một hồi. Như vậy mới khả năng hấp dẫn càng nhiều hơn ánh mắt, để hết thảy học viên đều hết khả năng hiện ra ở những này đế quốc cao tầng trong mắt."

Dương Thanh Huyền ngẩn người một chút, an bài như thế đích thật là có đạo lý.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 301: Bách Cường Cuộc Chiến

Tinh Tinh lại nói: “Dù sao đều là học viện học sinh, học viện cũng hi vọng mỗi học sinh đều có thể có một hảo tiền đồ, bên kia Mạnh Thụy ca ca cũng được an bài ở cuối cùng một hồi.”

Dương Thanh Huyền khen: “Ngươi quan sát thật cẩn thận.”

Tinh Tinh mặt đỏ lên, ngượng ngùng nói: “Đều là tỷ ta nói cho ta biết.”

Giờ khắc này, trên đài hai người quyết đấu cũng đến rồi mức độ kịch liệt, không ngừng có máu tươi bão bắn ra, sóng khí vừa đánh ra.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, lăng không vẽ một vòng tròn, một lớp bình phong ở trước người ngưng tụ thành, đem không ngừng kích. Bắn xuống sóng khí ngăn trở.

Tinh Tinh trong lòng ấm áp, biết lấy thực lực của hắn hoàn toàn không cần tránh né sóng khí, làm như vậy cũng là vì chính mình.

Trái tim kia nổ lớn nhảy lên, không nhịn được đã nghĩ tựa đầu đầu lâu dựa vào cái kia rộng lớn vai, nhưng nghĩ lại nhớ tới lời của tỷ tỷ, không khỏi thân thể run lên, cuối cùng là nhịn được, chỉ là mười ngón bấm vào thịt bên trong, vạn phần không cam lòng.

Dương Thanh Huyền vẫn chưa chú ý thần thái của nàng, mà là đem sự chú ý đặt ở tràng thượng hai người trong kịch chiến.

Rất nhanh, đã đến trận thứ năm.

Dương Thanh Huyền vừa bước tràng, nhất thời muôn người chú ý, toàn trường yên tĩnh lại.

Bởi trận thứ ba đánh quá lâu, thời gian tha muộn, còn lại mấy chỗ lôi đài giao đấu cũng kết thúc, vây quanh có bảy, tám ngàn người, ánh mắt đều hội tụ ở trên người hắn.

Đối diện đi tới một tên cô gái mặc áo lam, khoác khói mỏng thúy ra, khí chất tao nhã, cả người giống như là gắn vào một tầng hơi nước bên trong, thanh tân thoát tục.

“Bách Lý Băng?”

Dương Thanh Huyền từ tốn nói: “Năm ngoái Tiềm Long Bảng người thứ mười ba.”

Bách Lý Băng đôi mắt đẹp chuyển động, quan sát hắn một trận, cười khanh khách nói: “Chích thủ khả nhiệt tiểu thịt tươi, quả nhiên khí vũ bất phàm.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Kính xin học tỷ đa tạ, liền không nên đánh, trực tiếp để cho ta thăng cấp đi.”

Bách Lý Băng nói: “Ngươi có cảm thấy giết Diệp Minh Xuyên, liền nhất định có thể thắng nổi ta thăng cấp?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đại khái suất đi.”

Bách Lý Băng cười nói: “Đã biết chỉ là xác suất, thì đừng, ta không thích nói nói nhảm nam sinh!”

Nụ cười trên mặt tản ra,

Quát mắng một tiếng liền ép người tới gần, trong tay một thanh liễu diệp loan đao gọt ra, nhanh như chớp giật.

Dương Thanh Huyền thân pháp lóe lên, liền tránh thoát đao kia, lui về phía sau đi.

Bách Lý Băng đuổi chém mà lên, khiển trách: “Ngươi bất quá là Chân Võ trung kỳ mà thôi, tỷ tỷ có thể là hậu kỳ, không sợ ngươi!”

Đao như liễu diệp, trên không trung phiêu phiêu, biến hóa ra đao ảnh đầy trời tung xuống.

Dương Thanh Huyền cả kinh, trong không khí tất cả đều là cắt rời thanh âm, ầm ĩ lọt vào tai, thậm chí không thấy rõ ánh đao.

Tay phải hắn ở trước người vạch một cái, một vòng kiếm khí liền tản ra, hóa thành hồn viên kết giới gắn vào bốn phía.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Một mảnh ánh đao bóng kiếm, trán người hoa cả mắt.

Dương Thanh Huyền đột nhiên kiếm quyết xoay một cái, đấu quỷ thần tái hiện ra, đưa ngang trước người cản lại.

Chỉ thấy đầy trời đao khí hạ, một đạo ánh đao như dải lụa đến từ trên trời, hội tụ sức mạnh to lớn.

“Ầm!”

Bách Lý Băng một đao chém ở đấu quỷ thần trên, ánh đao đè ép xuống, kiếm khí kia càng bắt đầu ngưng tụ!

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền cả kinh, cảm thấy không chỉ có là kiếm khí, liền ngay cả chân khí trong cơ thể hắn, còn có huyết dịch, đều trở nên chậm chạp lên.

“Đông lại?”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Của ngươi Võ Hồn...”

Bách Lý Băng trên người, hiện ra một tầng màu xanh hàn băng, cái kia khói mỏng thúy cát cũng biến thành kiên cứng, cả người như mặc áo giáp.

“Ta chi Võ Hồn, chính là. Đóng băng ba thước!”

Liễu Diệp Đao ánh đao lóe lên, hướng về trên thân kiếm đè ép xuống, một mảnh hàn khí phun ra.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy cánh tay, còn có hai chân, thậm chí là trên người, cũng bắt đầu kết ra màu xanh băng đến.

Võ Hồn là một người tinh, khí, thần, hồn, ý ngưng, đại biểu chính là Bách Lý Băng cái kia lạnh lẽo cô quạnh mà xuất trần khí chất.

Bách Lý Băng ngưng tiếng nói: “Tiểu thịt tươi đệ đệ, nhận thua đi, bằng không tiếp theo sát, ngươi liền muốn ‘Răng rắc’ một tiếng nát.”

“Tỷ tỷ Võ Hồn rất lợi hại, nhưng tiếc là, ta còn không muốn thua đây.”

Dương Thanh Huyền cười nhạt, trên người màu xanh miếng băng mỏng bắt đầu hòa tan, trực tiếp hóa thành khói xanh, đỏ ngầu hỏa diễm từ trên người bốc lên, đấu quỷ thần trên kiếm khí một hồi bắn ra đến.

“Chi chi!”

Đao kiếm tương giao chỗ, không khí bị vặn vẹo cắt rời.

“Ầm!”

Bách Lý Băng càng bị kiếm khí chấn lui lại mấy bước.

To lớn hỏa diễm dựng lên, không khí đều đang thiêu đốt, Dương Thanh Huyền tay trái vẽ quay vòng, một chưởng đập tới.

“Ầm ầm ầm!”

Bách Lý Băng hoàn toàn biến sắc, cái kia tùy ý một chưởng hạ, càng có Mạc Đại uy năng, bao phủ bát phương!

“Đao như gió!”

Liễu Diệp Đao trên không trung run lên, tuôn ra ông ông vang vọng, hiện lên ra một mảnh thanh mang, kích - bắn ra trên trăm đạo đao ảnh, chém vào Lục Dương Chưởng bên trong!

Bốn phía người vây xem không bất đại kinh, đều là sắc mặt chợt biến, “Đao thật là nhanh!”

“Vũ kỹ cấp cao bách đao chém, nàng càng tu luyện đến đại thành!”

Hoa Mộc Độc Nhãn càng là há to mồm, hai tấn chảy xuống mồ hôi lạnh, lần trước Tiềm Long Bảng xếp hạng, Bách Lý Băng chỉ lạc hậu hắn một tên, nhưng bây giờ bày ra thực lực, tuyệt đối ở trên hắn.

“Xì! Xì! Xì!”

Cái kia từng đạo đao ảnh, chém vào hỏa trong lòng bàn tay, trên đó màu xanh miếng băng mỏng một hồi tan rã, nhưng cũng để đánh chém không trở ngại chút nào xuyên qua rồi hỏa diễm, như mưa hoa đầy trời kích - bắn xuống đến.

Bách Lý Băng một đao sau, trên người ánh sáng màu xanh tăng vọt, ở trước người ngưng tụ thành một cái băng cứng áo giáp, che ở Lục Dương Chưởng trước!

“Ầm ầm!”

Lục Dương Chưởng đánh vào trên khôi giáp, không ngừng tuôn ra nát băng, nhưng trong chớp mắt, áo giáp liền bị đánh nát bấy, khắp nơi thiên hỏa diễm oanh trên người Bách Lý Băng, ra một tiếng sợ hãi rít gào.

Dương Thanh Huyền nhưng là tay phải bấm quyết, đấu quỷ thần ba chữ lớn lâm không hiển hóa ra ngoài, Hạo Nhiên Kiếm ý khuấy động, đem cái kia chút ánh đao toàn bộ đỡ, “Rầm rầm rầm” hơn trăm tiếng đánh chém sau, tất cả trở nên tĩnh lặng.

Trong biển lửa, một bóng người phóng lên trời, quanh thân bị ánh sáng màu xanh bao trùm.

Bách Lý Băng chân khí biến hóa cánh, treo lơ lửng giữa trời, lạnh lùng nhìn Dương Thanh Huyền, trên người vạt áo bị đốt hình thức hoàn toàn không có, đầu cũng cháy khét một mảnh.

Cái kia lạnh lùng trên gương mặt, tràn đầy vẻ giận dữ.

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, vung tay lên, tật phong từ dưới lòng bàn tay quét tới, đem trọn cái trên lôi đài hỏa diễm ép diệt.

Này xoay tay giữa công phu, càng là làm toàn trường khiếp sợ.

Bách Lý Băng sắc mặt tái nhợt, cắn răng nói: “Ta chịu thua.”

Tuy là kết quả như đã đoán trước, nhưng “Chịu thua” hai chữ nói ra âm thanh, bốn phía vang lên kịch liệt tiếng vỗ tay, đều là hoan hô không ngớt.

Nhưng cũng là có ác liệt cùng căm thù ánh mắt, như là ánh đao giống như vậy, ở trong đám người thoáng hiện.

Dương Thanh Huyền hơi quay đầu, hướng về trong đám người nhìn tới, lãnh đạm nói: “Tả Hành, nhìn ngươi khó chịu sắc mặt, có hay không muốn đem trận chiến này sớm đây?”

“Rầm!”

Toàn trường đều huyên ồn ào lên, một hồi nhường ra một con đường, hơn vạn ánh mắt nhìn chằm chằm đếm bên ngoài hơn mười trượng, cái kia một bộ bạch y, Lãnh Ngạo mà xanh mét mặt.

Tả Hành bạch y giữ mình, gánh vác trường kiếm, lăng liệt sát khí từ trên người tản ra, bốn phía học viện không ngừng lui về phía sau, đều bị cơn khí thế này chấn động đến mức kinh hồn bạt vía.

Bách Lý Băng cũng là kinh hãi, nhìn trên lôi đài người đàn ông kia, nội tâm chấn động dữ dội nói: “Vừa đánh với ta xong, liền muốn chiến đấu Tả Hành sao? Này thực lực của thiếu niên, mạnh như thế nào?!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 302: Khiêu Khích

“Ngươi nghĩ trước thời gian chết, gì không thành toàn ngươi!”

Tả Hành dưới chân giẫm lên một cái, liền bay lượn lên võ đài, cả người giống như là một thanh chưa bảo kiếm ra khỏi vỏ, làm cho người ta một loại phun trước cảm giác ngột ngạt, phảng phất vừa ra tay, thì sẽ là lũ bất ngờ sóng thần, trời long đất lở.??

Dương Thanh Huyền giơ lên kiếm đến, làm một lên thủ thế, tương tự là một luồng Hạo Nhiên Kiếm ý bạo nổ mà lên, ở quanh thân không ngừng áp súc.

Lão sư giám khảo hoàn toàn biến sắc, một chưởng hướng về trung gian đập tới, đem giữa hai người linh áp đánh nát, quát lên: “Thi đấu trọng địa, không được càn rỡ!”

Giờ khắc này, lại có hai tên lão sư nhảy lên lôi đài, phân biệt đứng ở Tả Hành cùng Dương Thanh Huyền bên cạnh người, một bộ chuẩn bị bất cứ lúc nào xuất thủ dáng vẻ, đồng thời quát lên: “Đều thành thật một chút!”

Dương Thanh Huyền đại kiếm vung lên, đấu quỷ thần liền biến mất ở trong tay, nhếch mép lên, cười lạnh nói: “Để cho ngươi sống thêm mấy ngày.”

Tả Hành giận dữ, quát lên: “Câu nói này hẳn là ta nói mới đúng không!”

Nhưng Dương Thanh Huyền đã nhảy lên một cái, hóa thành một vệt sáng đi, căn bản không để ý đến hắn.

“Oành!”

Tả Hành nổi giận, dưới chân giẫm lên một cái, lôi đài gạch trong nháy mắt liền da bị nẻ ra, tương tự hóa thành một ánh hào quang, đằng đằng sát khí đuổi tới.

Tất cả mọi người là mắt choáng váng, mắt thấy hai đạo lưu quang một trước một sau biến mất ở trước mắt.

“Có thể đuổi theo sao? Sẽ không đánh nhau chứ?”

“Có điều Dương Thanh Huyền xác thực quá kiêu ngạo a, như vậy khiêu khích Tả Hành, đổi lại là ta cũng không chịu được a.”

“Tuyệt đối đừng đuổi theo a, như vậy làm người kích thích võ quyết, nhất định phải toàn bộ hành trình mắt thấy mới được.”

Trên vạn người đều là sôi sùng sục tựa như, nghị luận sôi nổi.

Lúc này, lại có mấy bóng người lăng không mà lên, đuổi tới.

Chính là Bách Lý Băng, còn có Trần Đình, còn có Ngô Hạo, Phù Trác... Các loại ở trong đám người quan sát, vẫn chưa lên tiếng cường giả.

Ba tên lão sư giám khảo dưới khiếp sợ trao đổi hạ ánh mắt, cũng vội vàng đuổi tới.

Không ít gan lớn học sinh, cũng đi theo ba vị lão sư phía sau, chỉ lo bỏ qua một hồi kinh thiên cuộc chiến.

Nhưng rất nhanh, tin tức liền truyền tới, Dương Thanh Huyền đã không biết hình bóng, Tả Hành cũng không đuổi kịp hắn, vì lẽ đó không đánh thành.

Mọi người lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, đồng thời đối với phía sau bài vị chiến đấu càng thêm mong đợi.

Dương Thanh Huyền khiêu khích Tả Hành một chuyện, cũng rất nhanh đang học viện, thậm chí là đế quốc truyền ra, trở thành đầu đường cuối ngõ đề tài câu chuyện.

Phòng làm việc của viện trưởng bên trong, Khanh Bất Ly cùng mấy vị trưởng lão, đều tụ ở một chỗ, người tay cầm một phần năm mươi mạnh danh sách, Tô Trạch cũng đang ngồi bên trong, còn có một vị đặc thù người, chính là đã tốt nghiệp U Dạ, có Nguyên Võ cảnh thực lực, liền có Hòa trưởng lão ngồi ngang hàng tư cách.

[truyen cua tu

i @@ N E t] Y Khôn liếc mắt nhìn danh sách, nói: “Năm mươi cường cùng dự tính gần như, ra vào không lớn, tổng cộng có năm tên tân sinh tiến nhập, theo thứ tự là Dương Thanh Huyền, Trần Chân, Mạnh Thụy, Đỗ Nhược, ĐoÀn Vỉ Vỉ. Không bài trừ có vận khí tốt, nhưng đại thể thực lực vốn cũng không tục.”

Tư Phi Vũ hắc cười một tiếng, nói: “Năm mươi tiến vào hai mươi lăm, này năm tên tân sinh không biết còn có thể lưu lại mấy cái?”

Y Khôn nói: “Chỉ sợ cũng chỉ có thể còn lại Dương Thanh Huyền, dù sao hai mươi vị trí đầu năm, cũng không chỉ là vận khí đơn giản như vậy, so đấu cơ hồ là thực lực tuyệt đối.”

Tất cả mọi người là gật gật đầu, tán đồng quan điểm này.

Tô Trạch nhưng là lo lắng,

Quan tâm mặt khác một chuyện, nói: “Các ngươi đối với Dương Thanh Huyền cùng Tả Hành một trận chiến, thấy thế nào?”

U Dạ cười hắc hắc nói: “Là nhìn thắng thua sao? Đích thật là kẻ tám lạng người nửa cân đây, phi thường chờ mong, nhưng nếu là để cho ta đặt cược, ta rất muốn ép Dương Thanh Huyền thử xem.” Hắn lộ ra cười gằn đến, liếm một cái môi lưỡi.

Cái kia Kim tiên sinh cũng như cái bóng giống như theo sau lưng hắn, không biện khuôn mặt.

Bởi vì là bản thể dung hợp Thao Thiết máu, trên người mang theo một tia Hoang thú dã tính, làm người không rét mà run.

Tô Trạch trầm giọng nói: “Thắng thua là một chuyện, chiến hậu ảnh hưởng lại là một... Khác sự tình, bất luận ai thua ai thắng cũng phiền phức, nếu là chết trận một vị lời, lan đến càng lớn hơn.”

Khanh Bất Ly nói: “Tấn vương ý tứ, là vô luận như thế nào đều không thể chết người?”

Tô Trạch gật đầu nói: “Đây là tất nhiên, nếu không thì khó có thể thu tràng!”

Khanh Bất Ly phân phó nói: “Y Khôn, Ngô Hạo, Dương Thanh Huyền cùng Tả Hành một trận chiến thời gian, các ngươi phụ trách giám hộ, tuyệt đối không nên để một phương ngã xuống.”

“Vâng.” Hai người cùng kêu lên đáp.

Khanh Bất Ly nói: “Ngoại trừ Dương Thanh Huyền cùng Tả Hành một trận chiến ở ngoài, ta quan tâm hơn chính là năm nay ngũ cường, ai có thể có tư cách đại biểu chúng ta Thiên Tông học viện xuất chiến năm quốc thi đấu.”

U Dạ kiểm kê nói: “Lần này xác thực rất thú vị, ngũ cường tiêu chuẩn, thanh âm dao cùng Lộ Nhất Phàm mỗi bên chiếm một, Dương Thanh Huyền cùng Tả Hành có thể lên cấp một cái, còn lại hai người, cạnh tranh rất kịch liệt đây.”

...

Ngày thứ hai, năm mươi cường cuộc chiến.

Phân biệt ở mười cái võ đài khai chiến, mỗi cái võ đài chỉ có hai, ba tổ, vì lẽ đó luân gian cũng mau.

Đến Dương Thanh Huyền ra sân thời điểm, mới nhìn một chút đối chiến đồng hồ, không khỏi ngây ngẩn cả người, đối thủ càng là Hoa Mộc Ngô Hoằng.

Nhưng hắn vừa ra sân, hoàn toàn không nhìn thấy Ngô Hoằng cái bóng, lão sư giám khảo hô mấy lần, chỉ có thể tuyên án Dương Thanh Huyền bất chiến mà thắng.

Lần này, chiến đấu ở ngoài vẫn chưa nhìn thấy Tả Hành cái bóng, thậm chí ngay cả Hoa Mộc người đều không thể nhìn thấy.

Dương Thanh Huyền rơi xuống thi đấu, liền hướng về cái khác võ đài đi, quay một vòng, hiện cùng hắn một đạo thi vào nội viện học sinh bên trong, chính là Đỗ Nhược thắng hiểm thăng cấp, còn dư lại mấy người toàn bộ đều thua.

Nhưng Đỗ Nhược cũng là người bị thương nặng, chỉ có thể dừng lại ở hai mươi lăm tên.

Hơn nữa Đỗ Nhược thân phận so sánh đặc thù, là trung thổ vân cung càn đệ tử, càng chịu đến thế lực khắp nơi quan tâm, các loại đan dược chữa trị vết thương ngay lập tức liền xếp hàng đưa tới.

Mấy người khác cũng đều bị thương không nhẹ, bị đưa vào phòng y tế.

Trần Đình nhìn Dương Thanh Huyền lo lắng dáng vẻ, cười nói: “Yên tâm đi, này mấy đứa nhỏ đều không sao, chỉ là quật cường một chút, không chịu chịu thua, vì lẽ đó bị đánh cho tàn phế.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, lạnh giọng nói: “Cuộc kế tiếp tỷ thí, đừng làm cho ta gặp phải mấy cái này người xuất thủ.”

Trần Đình cười cợt, nói: “Đoán chừng là không gặp được, cuộc kế tiếp hai mươi lăm tiến vào mười sáu, cũng không phải là võ quyết.”

“A? Đừng đánh? Vậy làm sao so với?”

Dương Thanh Huyền giật mình.

Trần Đình xạm mặt lại, buồn phiền nói: “Ngươi quả nhiên không biết, lẽ nào liền quy tắc cũng không nhìn sao?”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Ta chỉ là biết là một đường đánh tới đi a.”

Trần Đình nói: “Tổng thể mà nói là không sai, nhưng rút thăm bài vị chiến đấu, tóm lại sẽ thành phần có vận khí. Mà hai mươi lăm tiến vào mười sáu, nhưng là triệt để đem vận khí người sàng ngoại trừ.”

Dương Thanh Huyền hiếu kỳ nói: “Cái kia là như thế nào cái so với pháp?”

Trần Đình nói: “Bất nhất mà nói, mỗi bên loại phương thức đều có, nhưng năm nay là do Ngô Hạo trưởng lão ra tay, biểu diễn Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc, ai chi trì không nổi liền trực tiếp rời sân.”

“Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc!”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, vang lên ngày đó ở Tàng Thư Lâu bên trong nghe được cái kia từ khúc, cùng bát âm dây giữa ngón tay tựa hồ có vi diệu liên quan, một hồi càng khát vọng lên.

Đem Lục Dương Chưởng tu luyện tới đến cực điểm sau, hắn mấy ngày nay đều ở đây nghiên cứu sáu mặt khác ngón tay, đồng thời khá có tâm đắc.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 303: Thần Nhạc

“Ta đi về trước.”

Dương Thanh Huyền nghe được nội dung tỷ thí sau, lập tức không dừng lại nữa.

Trần Đình gật gật đầu, nói: “Hừm, ngươi cũng chuẩn bị cẩn thận đi, tuy rằng ta cho rằng ngươi tuyệt đối không có vấn đề, nhưng vẫn cẩn thận là hơn.”

Dương Thanh Huyền trở lại phòng ngủ sau, ngồi xếp bằng ở bên trong mật thất, nhớ lại lúc trước Tàng Thư Lâu bên trong, cái kia một khúc Thần Nhạc mang tới chấn động.

Hắn đột nhiên giơ tay lên, ngón trỏ ở không trung quay lại động đậy, “Tranh” một tiếng, lại có âm luật bỗng dưng mà phát hiện, hóa thành gợn sóng đãng mở.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nhìn mình đầu ngón tay, lại ngón cái cùng ngón giữa tướng nhón, lăng không bắn tới, một đạo gợn sóng ở đầu ngón tay hạ tán mở, lại là một tiếng giây cung thanh âm.

“Này Bát Âm Huyền Chỉ, càng là âm luật chỉ pháp.”

Dương Thanh Huyền hai ngón tay bắn ra sau, trong lòng nhất thời có hiểu ra, ngón cái tay phải cùng ngón trỏ tướng nhón, ngón giữa tay trái uốn lượn hơi câu, đồng thời điểm hạ, nhất thời “Boong boong” hai tiếng, đãng xuất gợn sóng, càng vô cùng dễ nghe.

“Xem ra này tám đạo chỉ pháp, ngươi đều tìm hiểu.”

Một thanh âm bằng bầu trời vang lên.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, hiển nhiên không thích, nói: “Viện trưởng đại nhân, như vậy không gõ cửa trực tiếp đi vào, thật sự được không? Vạn nhất ta ở đem muội đây? Xin chú ý điểm tố chất.”

“Ha ha, làm đại sự giả không câu nệ tiểu tiết, vốn là muốn gõ cửa, ở ngoài cửa nghe thấy chỉ pháp âm luật, liền không nhịn được trực tiếp đi vào, thứ lỗi.”

Mật thất trên đất trống, không gian xoay chuyển, một hồi biến hóa ra hai bóng người, Khanh Bất Ly vuốt râu dài mà cười, Ngô Hạo nhưng là tay ôm thụ cầm, trong mắt thần thái sáng láng.

Dương Thanh Huyền đứng dậy, hướng về hai người hành lễ.

Khanh Bất Ly đỡ hắn dậy đến, nhiệt tình nói rằng: “Không nên đa lễ, vừa ở trước cửa nghe thấy hai tiếng âm luật, hẳn là Cú Mang Chỉ cùng Vô Ảnh Chỉ chứ?”

Dương Thanh Huyền trả lời: “Chính là, ngoại trừ Cú Mang Chỉ cùng Yêu Nguyệt Chỉ ở ngoài, sáu mặt khác chỉ ta chỉ là qua loa lật xem một lần, không thể nói là tìm hiểu. Nhưng chỉ pháp đều có một loại nào đó liên lụy cùng tính, ta một mực suy tư vấn đề này, hiện tại mới biết, cái kia tính chung chính là Ngô Hạo trưởng lão lần trước biểu diễn Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc.”

Ngô Hạo vui vẻ nói: “Không sai, ngươi thật là thiên phú dị bẩm, khúc này cuối cùng sẽ có một ngày, có thể tái hiện cõi trần.”

Hắn dưới sự hưng phấn,

Không nhịn được kích thích dây đàn, bắn ra một đạo không thanh âm, ở bên trong mật thất boong boong truyền vang.

Dương Thanh Huyền nghi ngờ nói: “Tái hiện cõi trần?”

Ngô Hạo giải thích: “Lão hủ đạn từ khúc, chỉ có kỳ hình, mà vô thần vận, tương lai ngươi liền sẽ từ từ hiểu.”

Nói, lấy ra một quyển màu vàng sách, vô cùng yêu thương nhìn mấy lần, liền đưa cho Dương Thanh Huyền.

Cái kia sách từ sợi vàng cài chặt, có bảo ngọc làm trục, mặt trên vẽ ra một ít âm phù cùng đường cong.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc?!”

Khanh Bất Ly lại cười nói: “Chính là. Ngươi là bên trong học viện, ngoại trừ trưởng lão ở ngoài, duy nhất một cái lật xem khúc này phổ người.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta nghe nói ngày mai thi đấu chính là khúc này, hiện tại cho lời của ta, sẽ có hay không có dối trá hiềm nghi?”

Khanh Bất Ly cười to nói: “Ha ha, thập lục cường mà thôi, cái kia sát hạch đối với ngươi mà nói, làm không dối trá có cái gì khác biệt đâu? Chuyên tâm nắm giữ khúc này mới là đang đạo, cái kia chút việc nhỏ không đáng kể việc nhỏ, không cần để ở trong lòng.”

Dương Thanh Huyền tiếp nhận khúc phổ, nói: “Học sinh nhất định đem hết toàn lực!”

Khanh Bất Ly vui mừng cười cười, nói: “Vậy chúng ta liền không quấy rầy.”

Phất một cái ống tay áo, không gian loáng một cái, hai người liền biến mất không còn tăm hơi.

Dương Thanh Huyền nhìn quyển sách trên tay quyển sách, trong lòng không tên rung động, gấp vội khoanh chân ngồi xuống, đem sợi vàng giải khai mở, chậm rãi đánh mở cuốn sách.

Bên trong chữ viết phù hiệu, thanh tân phiêu dật, vừa nhìn xuống, thì dường như một khúc thanh âm, đập vào mặt đạn đến.

Quyển đề thơ, viết: Thanh âm thế tục lưu, phân tranh khi nào bỏ, ai có thể phá danh lợi, Thái Hư đảm nhiệm ngao du.

Dương Thanh Huyền lẩm bẩm niệm mấy lần, lòng có lay động, cái kia thơ tăm tích khoản hai chữ, tên là: Thần Nhạc.

“Thần Nhạc là người phương nào, lại có như vậy xuất trần khí chất, làm người mê mẩn.”

Dương Thanh Huyền bị cái kia giữa những hàng chữ toát ra linh động phiêu dật nhiễm, lập tức đem sách hoàn toàn triển khai mở, tâm vô bàng vụ tố đọc lên đến.

Phòng ngủ ở ngoài, không gian hơi xoay một cái, Khanh Bất Ly cùng Ngô Hạo hiện thân ra.

“Ngô trưởng lão, ngươi cảm thấy hắn có thể kế thừa Thần Nhạc y bát sao?”

“Ta không biết, nhưng nếu như hắn không thể, cũng tìm không ra thứ hai có thể.”

Hai người một trước một sau, dần dần đi xa.

…

Dương Thanh Huyền một người ở bên trong mật thất lật xem cái kia sách, từng cái từng cái âm phù nhảy vào trước mắt, nhìn mê li, thật giống như dòng suối nhỏ chảy nhỏ giọt chảy xuôi, tự mình tấu lên lên.

Hắn không tự chủ liền đắm chìm vào này vui sướng tiết tấu bên trong, không thể tự thoát ra được.

truy cập //Truyencuatui.net/ để đọc truyện

Sau một hồi, sách nhỏ lật tới trang cuối cùng, tiếng nhạc mới ngừng lại.

Dương Thanh Huyền trong đôi mắt một mảnh mê man, ý thức tựa hồ còn đắm chìm trong khúc phổ bên trong, không cách nào tự kiềm chế.

Lại qua không biết bao lâu, hắn thân thể run lên, hồn nhiên sợ khuyết, trong mắt mê man quét đi sạch sành sanh, bắn ra hai vệt tinh mang.

“Xảy ra chuyện gì? Ý thức của ta càng bị thu lấy!”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, người đổ mồ hôi lạnh.

Này đối với võ giả mà nói, nhất định chính là khó mà tin nổi việc, liền ngay cả tìm hiểu Hạo Nhiên Kiếm ý thời điểm, cũng không có tiến nhập loại này hoàn toàn không chủ không linh trạng thái.

“Quá kỳ diệu.”

Dương Thanh Huyền đem sách cầm ở trong tay, muốn lại lật một bên, chợt cả kinh, trong mắt tràn đầy đờ đẫn vẻ mặt.

Hắn chân khí trong cơ thể dâng trào, như đại giang dâng trào, càng là cường đại trước đó cưa từng có.

Ở lật hết một quyển nhạc khúc sau, dĩ nhiên trực tiếp đột phá.

Hắn năm ngón tay nắm chặt, trên cánh tay một dải hào quang tràn ra, “Không chỉ có là chân khí... Dĩ nhiên song song đột phá...”

Chân Võ cảnh cùng mã não kỳ hậu kỳ.

Dương Thanh Huyền ở một trận, hồi tưởng trong đó diệu dụng, bỗng nhiên sợ khuyết nói: “Giờ gì?”

Hắn bỗng nhiên cảm thấy, không ngờ đi qua một ngày một đêm.

Vội vàng lao ra mật thất, hướng về cái kia đấu trường khu chạy đi.

…

“Viện trưởng, có thể bắt đầu rồi chứ?”

Một tòa lôi đài trước, vây xem chỗ ngồi, Y Khôn nghiêng người sang, thấp giọng xin chỉ thị.

Khanh Bất Ly khép hờ hai mắt, lười nhác nói: “Tất cả đến đông đủ chưa?”

Y Khôn nói: “Còn kém Dương Thanh Huyền.”

Khanh Bất Ly nói: “Cái kia chờ một chút đi.”

Y Khôn liếc nhìn sắc trời, khổ sở nói: “Nhưng là… Thời gian đã qua, chờ đợi thêm nữa, rõ ràng làm trái công bằng, sợ làm cho chê trách.”

Khanh Bất Ly nói: “Chê trách? Ai chê trách?”

Y Khôn nói: “Sợ là lượng lớn học sinh đều sẽ có chê trách, cảm thấy bất công.”

Khanh Bất Ly nói: “Có chê trách, ngươi nhớ kỹ, trực tiếp khai trừ là tốt rồi.”

Y Khôn: “…, là.”

Hắn lau mồ hôi lạnh trên trán, biết Khanh Bất Ly là giữ gìn định rồi Dương Thanh Huyền, đương nhiên sẽ không lại tự đòi vô vị.

Trên võ đài hai mươi bốn danh học sinh từ lâu đến đông đủ, hoặc đứng hoặc ngồi, đều đang kiên nhẫn chờ.

Ngoại trừ mấy người nhắm mắt tu luyện ở ngoài, còn lại đều lộ ra thiếu kiên nhẫn vẻ, trên mặt mơ hồ có tức giận.

“Xin lỗi, ta đã tới chậm.”

Một thanh âm từ không trung truyền đến, Dương Thanh Huyền bay nhanh mà xuống, rơi ở trên lôi đài, đầy mặt áy náy, hướng về mọi người ôm quyền tạ lỗi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 304: Cộng Hưởng

“Đáng ghét! Tất cả mọi người đang chờ ngươi một cái, mỗi người hao tổn một canh giờ, trên vạn người chính là hơn vạn canh giờ!”

Ôn Tử Thành chỉ vào hắn, nổi giận nói.

Dương Thanh Huyền bánh hắn một chút, nói: “Lẽ nào ngươi không biết, ở cùng một không gian chiều không gian hạ, đơn thể thời gian không thể lặp lại tích lũy tính toán sao? Ngươi thông minh này... Còn đến thi thập lục cường? Lại trở về phòng học đọc nhiều đọc sách đi.”

“Ngươi...!”

Ôn Tử Thành có chút mộng, Dương Thanh Huyền nói hắn nghe không hiểu lắm, không biết làm sao phản bác.

Còn lại người, phần nhiều là lạnh lùng liếc hắn một cái, liền không còn quan tâm.

Y Khôn thấp giọng nói: “Viện trưởng, hiện tại có thể bắt đầu chưa?”

Khanh Bất Ly nhìn Dương Thanh Huyền, trong mắt lộ ra kinh ngạc, dĩ nhiên phát hiện Dương Thanh Huyền tu vi tăng lên, hài lòng khẽ mỉm cười, nói: “Bắt đầu đi.”

Ngô Hạo ôm thụ cầm đi lên lôi đài, chậm rãi nói rằng: “Ta sau đó sẽ gảy một khúc Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc, các ngươi có thể lấy mỗi bên loại phương thức chống đối, nếu là không gánh nổi, liền đào thải ra khỏi cục.”

“Hiểu.”

Mọi người cùng kêu lên đáp.

Ngô Hạo lăng không ngồi xếp bằng, thụ cầm để ở bên người, đưa tay hướng về dây đàn trên một nhóm, Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, lập tức nhận ra đó là Vô Ảnh Chỉ, một vòng sóng âm từ Ngô Hạo đầu ngón tay khuấy động ra, truyền vào trên võ đài.

Tất cả mọi người là màng tai chấn động, có ong ong tiếng ở trong đầu chấn động mở, cực kỳ không khỏe.

Dương Thanh Huyền cũng giật mình, này âm điệu hết sức quen thuộc, nhưng cũng ẩn chứa chân khí, chấn động đến mức nhân khí huyết khuấy động.

Ngô Hạo đệ nhị chỉ lại bắn ra, không khí như gợn nước như thế đứng hàng mở, khí thế rộng rãi, rơi ở trên người mọi người.

Hai mươi lăm người, tất cả đều ngồi khoanh chân, bắt đầu vận công chống đối.

Dương Thanh Huyền cũng là vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, một tay bấm quyết, một mảnh thanh mang từ trên người nở rộ ra, đem sóng âm kia ngăn trở.

Khanh Bất Ly trên mặt lộ ra vẻ kinh dị, lấy tầm mắt của hắn, tự nhiên nhìn ra được cái kia võ kinh dấu tay vô cùng kỳ diệu.

“Y Khôn, ngươi xem Dương Thanh Huyền tay kia bên trong quyết ấn...”

Khanh Bất Ly nghiêng người hỏi, bên người Tô Trạch cùng Tư

Phi Vũ cũng đều mật thiết chú ý.

Y Khôn nhìn một hồi, trầm ngâm nói: “Loại này kết ấn phương thức tựa hồ vô cùng cổ xưa.”

Khanh Bất Ly gật đầu nói: “Không sai, tiểu tử này trên người bí mật rất nhiều đây, cái kia thanh mang vô cùng không đơn giản.”

Võ đài quanh thân hơn vạn người vây xem, cũng có thể nghe Ngô Hạo biểu diễn tươi đẹp tiếng đàn, mênh mông rộng lớn, nhiệt huyết dâng trào, nhưng không có khó mà chống đỡ được cảm giác, trái lại nghe được hết sức thoải mái.

Trái lại trên lôi đài, hai mươi lăm người, không ít người bắt đầu cau mày.

“Oành!”

Đột nhiên trên võ đài một người đứng lên, dưới chân đột nhiên đạp xuống, đập vỡ tan gạch đá, một cổ bá đạo khí thế từ trên người tản mát ra, trong miệng phát sinh như dã thú tiếng hô!

Người kia trên trán nổi gân xanh, song quyền trên chân khí tỏa ra, bắt đầu ở trên lôi đài bắt đầu đấm quyền.

Mỗi một quyền anh ra, đều đánh ra sóng khí, cùng sóng âm kia chống lại.

Tuy rằng quyền thế uy mãnh, nhưng cũng càng đánh càng chậm, hơn nữa thân thể khôi ngô không ngừng run rẩy.

“Oành!”

Rốt cục đang đánh ra một quyền sau, cũng không chịu được nữa, phun ra một ngụm máu đến, đã bị âm ba lực phản chấn bắn trúng, trực tiếp bay ra võ đài, hung hăng ngã xuống đất, không ngừng thổ huyết.

Trên võ đài, lại có một người "A" kêu thảm một tiếng, hai mắt một hồi thay đổi đến đỏ bừng, càng lăng không biến hóa cánh bay lên, hai tay cầm đao hướng về Ngô Hạo chém tới.

"Chi! Hắn điên rồi sao?!"

"Bị sóng âm xâm nhập tâm thần, hắn đã mất đi tự mình ý thức, chỉ còn dư lại bản năng phản kháng."

Vây xem chỗ ngồi, U Dạ thoải mái dựa vào ghế, khinh thường nói.

Cái kia hai thanh đoản đao trên không trung hóa thành hai đạo thanh quang, thành thế đối chọi hướng về Ngô Hạo chém tới.

Ngô Hạo căn bản không để ở trong lòng, tiếp tục kích thích dây đàn, một đạo sóng âm ở quanh thân khuếch tán, đánh vào hai thanh dao găm trên, "Ầm! Ầm!" Hai tiếng đã bị đánh bay, người học sinh kia cũng phun máu tươi tung toé, té ra ngoài.

Trong thời gian ngắn ngủi, liền hai tên học sinh bị loại bỏ đi.

Ở bốn phía học sinh, hoàn toàn không cảm giác được bên trong sân hung hiểm, đắm chìm trong ầm ầm sóng dậy khúc thanh âm bên trong, vô cùng hưởng thụ.

U Dạ cũng theo cái kia giai điệu, gõ ngón tay, ánh mắt ở trên lôi đài hơn hai mươi người trên người loanh quanh, bỗng nhiên rơi vào một tên học sinh trên người, nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: "Lại treo một cái."

Vừa nói chuyện, người học sinh kia "Phốc" phun ra một ngụm máu đến, không có bất kỳ triệu chứng nào, cứ như vậy ngửa mặt ngã xuống, hôn mê đi.

Nửa nén hương thời gian qua đi, lại đào thải hai người.

Trên sân không ít người đều trở nên táo động, mất đi phía trước trấn định thong dong.

Hai tên học sinh trực tiếp đứng lên, lăng không múa kiếm, chống đối sóng âm kia tập kích, trong đó có một tên Hoa Mộc người, nhưng cũng không lâu lắm, cũng bị sóng âm chấn động ra trận bên trong.

Hoa Mộc bên trong còn lại ba người ở lại trong sân, Tả Hành bình tĩnh mà ngồi, như bùn tố giống như vậy, không có bất kỳ vẻ mặt.

Độc Nhãn nhưng là cái trán bốc lên mồ hôi lạnh đến, chảy ròng ròng chảy xuống.

Mị Quyên bôi lên ở trên mặt son phấn bị mồ hôi hướng về hoa, trong miệng phát sinh nhẹ nhàng tiếng thở gấp, tựa hồ hết sức khô nóng, gò má ửng hồng.

Trong cả sân, chân chính bình tĩnh tự nhiên, không bị ảnh hưởng chút nào, cũng là bảy, tám người, không tới một nửa.

“Hả?”

Đột nhiên U Dạ gõ ngón tay ngừng lại, con ngươi co rụt lại, bắn ra tinh mang.

Khanh Bất Ly cũng là ngón tay run lên một cái, kinh ngạc mở to hai mắt, chỉ thấy Dương Thanh Huyền cũng dấu tay lay động, sắp không chống đỡ được nữa dấu hiệu.

“Không được, Thanh Huyền ca ca nhanh muốn chi trì không nổi!”

Bên ngoài sân một trong góc, Tinh Tinh đầy mặt căng thẳng, đột nhiên cầm một hồi âm ấm tay, lập tức đã nhận ra Ôn Ôn cũng là cánh tay run rẩy, cùng nàng đồng dạng căng thẳng.

Ôn Ôn an ủi nàng nói: “Đừng hoảng hốt, lại đào thải hai người liền kết thúc, Dương Thanh Huyền nhất định có thể gánh vác. Ngươi xem mấy người khác, cô kia, còn có người nam kia, còn có cái kia, đều so với Dương Thanh Huyền gay go hơn nhiều.” Nàng đưa tay lung tung chỉ một trận.

Tinh Tinh kiên định gật đầu, nói: “Hừm, ta tin tưởng Thanh Huyền ca ca nhất định không có vấn đề!”

Nhìn chỗ ngồi, Tô Anh cũng là vạn phần khẩn trương, nàng tuỳ tùng Ngô Hạo học vui, tự nhiên biết này thanh âm đợt công kích lợi hại, một khi xúc động tâm thần, sẽ rất khó lại tiếp tục gánh vác. Hắn hiện tại chỉ hy vọng mấy người khác, so với Dương Thanh Huyền càng trước tiên đỡ không được.

Dương Thanh Huyền dấu tay run một trận, rốt cục biến ảo hạ xuống, ngón cái tay phải cùng ngón giữa tướng nhón, lăng không giơ lên.

Cái kia nhắm hai mắt, cũng bỗng nhiên trợn mở, như tinh thần giống như sáng sủa, cái nào có chút rối loạn dấu hiệu.

“Hắn đây là...”

Khanh Bất Ly trong lòng cả kinh, tựa hồ nghĩ tới khả năng nào đó, trừng lớn hai mắt.

Y Khôn cũng là cau mày nói: “Này chỉ pháp...”

“Tranh.”

Đột nhiên một đạo du du dương dương, cắt ra không khí âm thanh từ Dương Thanh Huyền đầu ngón tay hạ bộc lộ ra ngoài, hình thành một đạo sóng gợn, hướng về bốn phía bập bềnh mở ra.

Sóng gợn cùng Ngô Hạo âm luật khuấy động cùng nhau, càng hình thành cộng hưởng, biến hóa thành một loại khác âm thanh, đem cái kia ầm ầm sóng dậy làn điệu, một hồi chuyển thành kim qua thiết mã, lả lướt sát phạt thanh âm, ở trên lôi đài bạo nổ mở, hướng về bốn phía khuấy động.

"Phốc! Phốc!"

Có hai người trong nháy mắt liền đỡ không được, bị đánh ra một ngụm máu tươi, đánh bay ra ngoài.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 305: Khúc Cuối Cùng

Y Khôn cả kinh nói: “Quả nhiên!”

Tư Phi Vũ giật mình nói: “Là Vô Ảnh Chỉ!”

Dương Thanh Huyền chỉ tay bắn ra sau, lại nâng tay trái lên đến, nhón chỉ lăng không kích thích, gần giống như trước người có một mặt cầm, biểu diễn lên.

Từng đạo từng đạo chân khí ở trong người vận chuyển, hội tụ ở đầu ngón tay, bị áp chế đến mức tận cùng, kích thích bên dưới, liền biến thành từng đạo từng đạo âm luật, dập dờn bồng bềnh đi ra ngoài.

Hai cỗ âm luật tương giao, lập tức đem tiết tấu đẩy lên, trở nên khí thế rộng rãi, như thiên quân vạn mã Đạp Tuyết mà tới.

Tràng thượng mọi người đều hoàn toàn biến sắc, cái kia chút nguyên bản khí định thần nhàn tồn tại, cũng một hồi nhíu mày.

Giờ khắc này đã quyết ra thắng bại, còn lại hai mươi lăm người ở đây trên, nhưng Ngô Hạo nhưng là dưới khiếp sợ, vẫn chưa ngừng tay, trái lại cùng Dương Thanh Huyền đối với bắn lên đến.

Từng đạo từng đạo sóng âm từ hai người chỉ xuống khuếch tán, sau đó dính hợp lại cùng nhau, tạo thành mới sóng âm, ở đây trên khuấy động.

Hơn nữa hai người liếc nhau một cái, đều là trong mắt bắn ra vẻ hưng phấn, đầu ngón tay kích thích nhanh hơn.

Trên vạn người ở đây ngoại vi nhìn, nhìn trợn mắt ngoác mồm, chỉ thấy trên võ đài luồng khí xoáy theo sóng âm khuấy động, mặt khác hai mươi bốn người đều rối rít mở hai mắt ra, hoảng sợ nhìn tình cảnh này.

“Oành! Oành!”

Lại có vài tên tràng thượng học sinh đỡ không được, bao quát Độc Nhãn cùng Mị Quyên ở bên trong, đều phun máu tươi tung toé, bay ngược ra ngoài.

Còn có một tên học sinh càng là trên người chân khí nổ mở, tại chỗ ngã trên mặt đất ngất đi, không biết sống chết.

“Dương Thanh Huyền... Ngươi... Mau dừng tay!”

Ôn Tử Thành hoàn toàn biến sắc, căm tức nhìn Dương Thanh Huyền, nguyên bản hắn còn có thể nhiều hơn nữa kiên trì chốc lát, này vừa nói chuyện, lập tức khí thế rơi xuống, bị sóng âm chấn động vào bên trong cơ thể, miệng to phun ra máu.

Tả Hành vừa kinh vừa sợ, khuôn mặt âm trầm lại, đưa tay lui về phía sau vừa muốn rút kiếm, lại bị người vỗ một cái, đánh nơi cổ tay chấn động mở.

Tả Hành nộ xoay người, sát khí dạt dào, quát lên: “Trần Đình, ngươi muốn tìm cái chết?!”

Trần Đình sắc mặt cũng khó nhìn, hít một hơi thật sâu, lạnh lùng nói: “Tất cả trưởng lão cùng lão sư đều ở đây, ngươi nghĩ giết người tại chỗ không được”

Tả Hành lạnh lùng nói: “Thi đấu đã kết thúc, Dương Thanh Huyền ở đây cố ý gây sự, phá hoại quy tắc, kích thương những bạn học khác, luận tội làm giết!”

Trần Đình châm chọc đáp lại nói: “Ai nói tranh tài kết thúc? Vị nào lão sư tuyên bố? Còn nữa, luận tội loại hình, có trưởng lão và lão sư ở, lúc nào đến phiên ngươi tới xử?”

Tả Hành mặc dù nộ, nhưng yên tĩnh một chút, cảm thấy cũng có đạo lý, liền lạnh rên một tiếng, tiếp tục ngồi xếp bằng xuống, chống đối sóng âm kia xung kích.

Phù Trác một mặt lạnh như băng nhìn Dương Thanh Huyền, trong mắt vẻ mặt lấp loé, không biết đang suy nghĩ gì.

Phương Thần càng là đầy mặt phức tạp, nhìn cái này cái sau vượt cái trước giả, lúc trước nghênh trong long đàm một trận chiến, chính mình mặc dù bại, nhưng không cam tâm. Giờ khắc này nếu là tái chiến lời, sợ là đã mất phần thắng, không khỏi có chút cụt hứng lên.

Tâm tình vừa rơi xuống, nhất thời tâm thần bị sóng âm chấn thương, phun ra một ngụm máu đến.

Nhưng hắn dù sao thân thể mạnh mẽ, lập tức ngồi xếp bằng xuống, điều chỉnh khí tức.

Mặc dù so sánh lại thử đã kết thúc, nhưng này sóng âm rung động bên dưới, là kiểm tra thực lực tốt nhất đá thử vàng, trên sân tổng cộng còn có mười một người, hắn không cam lòng liền như vậy xuống.

Mấy người khác cũng là ôm tâm tư giống nhau, ở đây càng ngày càng kích động âm luật hạ, đều là khổ sở chống đỡ.

Nhưng là có mấy người mặt không biến sắc, trấn định tự nhiên.

“Phốc!”

Ngả Vi cũng phun ra một ngụm máu đến, đầy mặt oán giận nhìn Dương Thanh Huyền, u oán nói: “Tiểu tình lang ngươi thật ác độc tâm, Liên tỷ tỷ cũng không thả quá.”

http://t r uyencuatui.net/

Nói đi, liền phi thân chính mình đi xuống, nếu là kiên trì nữa lời, cố gắng còn có thể chống đỡ chốc lát, nhưng đã không có ý nghĩa, ngược lại sẽ ảnh hưởng đến phía sau thi đấu.

Cũng không lâu lắm, Phương Thần cũng không chịu nổi, phun ra một ngụm máu đến, tại chỗ ngã xuống, đã hôn mê.

Dương Thanh Huyền hai mắt thay đổi đến đỏ bừng, ở trong mắt hắn, duy có từng đạo sóng âm, ở bốn phía không gian khuấy động, ngoài ra lại không vật gì khác.

Mà đầu ngón tay xuống giai điệu, biểu diễn chính là Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc, phảng phất về tới trong mật thất thời gian, đắm chìm trong cái kia tuyệt vời âm nhạc hạ.

Chính hắn cũng không có phát giác là, trong cơ thể chân nguyên như như hồng thủy trôi qua, bắt đầu kịch liệt khô cạn.

Một hồi lâu sau, hắn chỉ xuống bắn ra, không khí chỉ là nhẹ nhàng dập dờn bồng bềnh, cũng không có sóng âm lan ra, chân nguyên trong cơ thể tiêu hao hết sạch.

Lúc này, hắn mới từ đắm chìm âm luật hạ phục hồi tinh thần lại, cặp mắt đỏ ngầu biến trở về thâm hắc.

Chỉ là sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu đã sớm đem vạt áo ướt nhẹp, chỉ là không hề hay biết.

“Phốc!”

Ngô Hạo sóng âm một hồi đánh ở trên người hắn, lập tức không hề chống cự phun ra một ngụm máu lớn, ngửa mặt ngã ở trên lôi đài.

“A?!”

Toàn trường đều kinh hãi, Khanh Bất Ly đám người càng là lo lắng một hồi đứng lên, lộ ra kinh sợ.

Ngô Hạo cũng trong nháy mắt đình chỉ trong tay dây đàn, lo lắng bay rơi xuống.

Giờ khắc này trên võ đài, còn có năm người côi cút mà đứng, đều là trong mắt tinh mang lấp lóe, nhìn chằm chằm nằm dưới đất Dương Thanh Huyền, nội tâm nhấc lên sóng lớn.

Một tên tuyệt đẹp cô gái áo đỏ, sắc mặt lành lạnh, nước kia hạnh vậy con mắt, lạnh lẽo cô quạnh mà cao ngạo, tựa hồ không tha cho bất luận người nào, nhưng giờ khắc này nhưng đôi mắt sáng lưu chuyển, như thu ba giống như rơi vào Dương Thanh Huyền trên người, liếc mắt nhìn, liền xoay người đi.

Này lành lạnh mà xinh đẹp khí chất, hấp dẫn ánh mắt của mọi người, đều theo nàng đi.

Trong đám người tự động phân khai một con đường đến, cho đến nữ tử biến mất ở phần cuối, ánh mắt của mọi người này mới thu hồi, tiếp tục xem trên sân.

Lộ Nhất Phàm nhìn một chút hồng y nữ tử kia rời đi, lại nhìn một chút Dương Thanh Huyền, trực tiếp bay người lên, hóa thành lưu quang đi.

Ngoài ra còn có ba người, Tả Hành lạnh rên một tiếng, cũng đi thẳng.

Phù Trác sắc mặt hơi trắng bệch, mặt âm trầm.

Một người khác, sắc mặt gầy gò, cũng quan sát Dương Thanh

Huyền vài lần, lúc này mới đang lúc mọi người nhìn kỹ chậm rãi rời đi.

U Dạ khóe miệng vung lên, nhẹ giọng nói: “Âm Dao, Lộ Nhất Phàm, Tả Hành, Phù Trác, Cẩn Công Tử, Dương Thanh Huyền, chà chà, ai sẽ bị loại bỏ bị nốc ao đây?”

Ngô Hạo kiểm tra rồi hạ Dương Thanh Huyền thương thế, chỉ là chân nguyên tiêu hao hết mà thôi, vẫn chưa quá đáng lo, hướng về Khanh Bất Ly trao đổi cái ánh mắt, trên khán đài mọi người lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Khanh Bất Ly cao giọng nói: “Bởi thi đấu xảy ra chút bất ngờ, vì lẽ đó mười sáu tiến vào tám thi đấu, chậm lại ba ngày.”

Mọi người vừa nghe, kinh ngạc hạ, nghị luận sôi nổi.

Nhưng không ít người bị thương, đích thật là sự thật không thể chối cãi, ngày mai sẽ đánh, sẽ có chút không công bằng.

Trên khán đài cũng không có thiếu thế gia gia chủ, cũng đều là vẻ mặt bất nhất, mỗi người một ý.

Top 100 bên trong học sinh, trên căn bản đều bị mỗi bên đại thế gia lôi kéo, ai đều hy vọng người của mình có thể biểu hiện càng xuất sắc hơn, nắm giữ sức mạnh càng thêm cường đại.

Giờ khắc này, hơn vạn học viên ở các loại hưng phấn đàm luận bên trong tản đi.

Cũng không có thiếu người muốn trào lên lôi đài, đều là Dương Thanh Huyền đồng bọn, liễu thành đám người, nhưng đều đều bị lão sư ngăn lại, bất luận người nào đều không được đến gần võ đài, cũng chỉ có thể coi như thôi.

Dương Thanh Huyền nằm trên đất nghỉ ngơi biết, nói: “Ngô Hạo trưởng lão, bài hát này bên trong ta còn có thật nhiều chỗ không rõ, ngắm vui lòng chỉ giáo.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 306: Tặng Đàn

Ngô Hạo cười khổ nói: “Ngươi đi theo ta đi, ta mặc dù đắm chìm nhiều năm, nhưng cũng không dám nói hoàn toàn nắm giữ.”

Một tia sáng trắng đem Dương Thanh Huyền bao lấy, ánh sáng lóe lên, hai người liền tại chỗ biến mất.

Khanh Bất Ly trầm ngâm nói: “Tư Phi Vũ, làm phiền ngươi đi một chuyến, cho Dương Thanh Huyền đưa chút đan dược đi qua.”

“Vâng.”

Tư Phi Vũ sửng sốt một chút, lập tức đồng ý.

Người chung quanh nghe vậy, không khỏi là hoàn toàn biến sắc, nội tâm dị thường kinh hãi.

Để một tên Nguyên Võ cảnh trưởng lão đi cho học sinh đưa, này đãi ngộ sợ là chưa từng có.

Nhưng Tư Phi Vũ cũng chưa phát hiện đến không thích hợp, xoay người liền lấy thuốc đi tới.

Ngô Hạo mang theo Dương Thanh Huyền, một hồi bay vào thần âm trong ngọn núi, đi tới hắn ẩn cư tiểu viện.

Trong viện bốn mùa như mùa xuân, hồng hoa không cần cảm ơn.

Dương Thanh Huyền ở thần âm núi cũng lăn lộn đã lâu, chưa bao giờ biết còn có như vậy một chỗ hay kỳ.

Ngô Hạo nói: “Ngươi trước nghỉ ngơi thật tốt hạ, trước đem chân nguyên khôi phục. Tuy bị ta tiếng đàn chấn thương, nhưng cũng may ngươi tu luyện thể thuật, cũng không lo ngại.” Hắn lấy ra một bình đan dược cho Dương Thanh Huyền, nói: “Đây là bình thường nhất hồi nguyên đan, đối với khôi phục chân nguyên hữu hiệu.”

Dương Thanh Huyền cũng không khách khí, tiếp nhận đan dược, đổ ra mấy viên nuốt vào, nhưng vẫn chưa ngồi xếp bằng điều tức, mà là nói rằng: “Này Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc thần diệu vô biên, khó có thể hiểu thấu đáo, phảng phất đại dương mênh mông, làm sao đạn cũng chỉ là một vũng nước cạn.”

Ngô Hạo nở nụ cười, nói: “Ngươi không nghỉ ngơi trước?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Cũng không đại thương, chỉ là chân nguyên tiêu hao hết, nghỉ ngơi ba ngày là tốt rồi, không cần hết sức lãng phí thời gian, ta còn muốn nghe nhiều Ngô trưởng lão giảng giải chốc lát đây.”

Ngô Hạo trong lòng cảm thán, một người thiên phú cố nhiên trọng yếu, nhưng này trồng chăm chỉ, chăm chú, chấp nhất, không phải là không trọng yếu giống vậy đây, hắn nói: “Chỉ cần ngươi đồng ý, tùy thời có thể tới tìm ta.”

Hắn nghiên cứu Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc đã có mấy chục năm thời gian, cũng biết mình khó hơn nữa tinh vào bao nhiêu, mấy năm qua này dần dần cũng mất chấp nhất, liền cùng hiện tại Khanh Bất Ly như thế, bắt đầu chia lòng đang tục sự lên.

"Muốn biểu diễn ra hoàn chỉnh Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc, lấy ngươi bây giờ công lực là không có khả năng. Đừng nói là ngươi, coi như là ta cũng không làm được. Mà Bát Âm Huyền Chỉ, tám loại chỉ pháp nắm giữ toàn bộ,

Chỉ là biểu diễn khúc này trụ cột nhất bộ phận. Thiên Tông học viện mấy trăm năm qua, liền ngay cả tận chưởng tám chỉ người đều không có, còn nói gì đạn khúc? Bất quá là kính hoa Thủy Nguyệt."

Ngô Hạo cảm khái không thôi, lắc đầu liên tục, nói: “Mà ta, cũng bất quá chỉ là tìm thấy một chút một bên góc viền thôi.”

Hắn vung tay lên, một mặt đàn cổ liền xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trước mặt, nói: “Đây là ta cất giữ bảo cầm. Sấm mùa xuân, hiện tại đưa cho ngươi, ngươi hay dùng nó, đưa ngươi đối với Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc lĩnh ngộ toàn bộ đạn tấu đi.”

“Vâng.”

Dương Thanh Huyền kinh hỉ vạn phần, vuốt ve đàn kia, nói: “Đa tạ Ngô trưởng lão, người học sinh kia liền bêu xấu.”

Ngay sau đó nhón chỉ hạ xuống, bắt đầu kích thích dây đàn.

Giờ khắc này đầu ngón tay hắn không có bất kỳ chân khí gợn sóng, hoàn toàn là rõ đạn thủ pháp, du dương uyển chuyển giai điệu từ đầu ngón tay hạ lưu ra, như trăng sáng lãng chiếu nới lỏng, như Thanh Phong từ từ mà tới.

Ngô Hạo ngây dại, khúc phổ hạ chảy ra nhạc lý, càng có một phen đặc biệt ý cảnh, là hắn chưa từng nghe nói, cũng chưa từng nghĩ tới.

“Chuyện này...”

Không biết qua bao lâu, một khúc cuối cùng, Ngô Hạo một lát nói không ra lời.

Cũng không phải là Dương Thanh Huyền vui nghệ cao bao nhiêu, mà là này một khúc hạ, có kỳ diệu lĩnh ngộ, bắn ra chính mình chưa từng nghe qua giai điệu, phảng phất mở ra một tấm mới cửa lớn.

“Ngô Hạo.”

“Ngô Hạo?”

Tư Phi Vũ chẳng biết lúc nào đến, đứng lặng ở bên nghe xong khúc phổ, cũng là đầy mặt kinh ngạc, liền hô mấy lần, mới đưa Ngô Hạo từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, “Ta phụng viện trưởng đại nhân chi mệnh, cho Dương Thanh Huyền đưa đến rồi.”

“Ồ.”

Ngô Hạo đáp một tiếng, trong đầu hồi tưởng mới vừa tiếng đàn, có chút chậm có điều thần.

Tư Phi Vũ nhìn Dương Thanh Huyền vài lần, thả xuống đan dược liền đi.

Dương Thanh Huyền mở hộp thuốc ra, bên trong ba viên trân châu vậy đan dược, linh động mười phần, hắn gặp Ngô Hạo một mình rơi vào trong lúc trầm tư, cũng không quấy rầy, lấy ra một viên đan dược liền nuốt vào.

Cái kia đan vừa vào miệng liền tan ra, phảng phất một luồng luồng khí xoáy giống như ở trong dạ dày tán mở, không ngừng chìm vào đan điền.

Khô đét kinh mạch như là nắng hạn lâu ngày gặp trận mưa, bắt đầu bị làm dịu.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, này sức thuốc, so với trước kia Ngô Hạo cho hắn hồi nguyên tán cường lớn hơn nhiều lắm, hơn nữa còn là Tư Phi Vũ trưởng lão tự mình đưa tới, sợ là vô cùng không đơn giản.

Chỉ lo lãng phí dược lực, gấp vội khoanh chân ngồi xong, bắt đầu điều dưỡng chân nguyên.

Sau một hồi, Dương Thanh Huyền từ trong nhập định phục hồi tinh thần lại, cảm giác được chân nguyên trong cơ thể đã khôi phục hơn nửa, chỉ cần nghỉ ngơi nữa nửa ngày, là có thể khôi phục đỉnh cao. Ở nhập định trong hoảng hốt, thỉnh thoảng có đứt quảng cầm âm vang lên, dĩ nhiên là Ngô Hạo ở mô phỏng theo của hắn biểu diễn.

“Ngô trưởng lão.”

Dương Thanh Huyền mở mắt ra, hô một tiếng.

Ngô Hạo cái trán nhíu thành “Xuyên” chữ, sắc mặt lại có chút cụt hứng.

“Dương Thanh Huyền, nhanh, mau đem ngươi ngày đó biểu diễn, đàn một lần nữa ta nghe nghe.” Ngô Hạo thấy hắn tỉnh lại, đại hỉ kêu lên, hưng phấn khua tay múa chân.

Dương Thanh Huyền sửng sốt, không khỏi cười khổ, chính mình một khúc bên dưới, sáp nhập vào không ít kiếp trước nguyên tố, không nghĩ tới một hồi để Ngô Hạo điên cuồng lên.

Ở Ngô Hạo thúc giục, chỉ có thể một lần nữa đánh đàn, đem chính mình đối với Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc lĩnh ngộ lại bắn qua một lần.

Cái kia Xuân Lôi Cổ Cầm cũng không phải phàm vật, mỗi một chỉ hạ xuống, đều có thể đem đầu ngón tay chân nguyên chuyển thành sóng âm, kích tán mở, hiển nhiên là một cái phi phàm nguyên khí.

Một lần này biểu diễn, Dương Thanh Huyền vận dụng chân nguyên toàn thân, một khúc Luật chấn động mở, chỉnh cái tiểu viện đều chịu ảnh hưởng, cỏ mọc én bay, ngày xuân chậm chạp, càng thành một phái khí tượng.

Mấy canh giờ sau, một khúc cuối cùng, vạn vật không hề có một tiếng động, toàn bộ ngày mà sa vào vô biên trầm tĩnh.

Dương Thanh Huyền nhìn Ngô Hạo cái kia đờ đẫn dáng vẻ, không khỏi trong lòng thở dài, nghĩ thầm: “Vốn định cùng Ngô trưởng lão lĩnh giáo một, hai, bây giờ nhìn lại, trong thời gian ngắn là không thể nào. Ngô trưởng lão chịu đến loại này mới vui ảnh hưởng, lấy hắn đối với nhạc luật trình độ, tất nhiên sẽ hãm sâu xuống.”

Mà chính mình nhai đi nhai lại hai lần sau khi, cũng cảm ngộ rất nhiều, lời đầu tiên mình chậm rãi tìm tòi đi.

Nghĩ định sau, cũng không đánh thức Ngô Hạo, mà là ôm lấy sấm mùa xuân, chào một cái, liền tự động rời đi.

Ba ngày thoáng một cái đã qua.

Phòng giáo vụ trước trên quảng trường, hi hi nhương nhương tụ tập trên vạn người, hầu như toàn viện sư sinh đều chen chúc tới, còn bao gồm mỗi bên đại thế gia gia chủ, đế quốc cao tầng, cùng với từ học viện tốt nghiệp đi ra cường giả.

Ánh mắt của mọi người đều nhìn chằm chằm cái kia trên màn ảnh khổng lồ mười sáu cái tên.

Còn có mười sáu bóng người, đứng ở cái kia lớn bình hạ, bị vạn người chú ý.

Mười sáu người thần thái sáng láng, mỗi người có phong thái, tiện sát người bên ngoài.

Đặc biệt ngày đó Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc hạ, cuối cùng lưu lại sáu người, tất cả mọi người trong lòng sáng tỏ, chỉ cần sáu người này trước không gặp nhau, bốn vương nhất định là từ trong đó sinh ra.

Mà thôi học viện khôn khéo, ở rút thăm trên nhất định sẽ gian lận, tránh khỏi sáu người này sớm gặp gỡ.

Mười sáu người bên trong, còn có hai tên nữ tử, phong thái tuyệt luân, hấp dẫn hơn nửa học sinh ánh mắt, đều ở đây trên người hai người loanh quanh.

Liền ngay cả còn lại năm quốc, đều có phái người đến đây quan chiến, chỉ có điều đều ẩn giấu bóng người, tránh khỏi phát hiện thân làm cho lúng túng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 307: Tranh Cướp Thẻ Số

“Này thập lục cường, so với năm ngoái, biến hóa cũng không phải là rất lớn nha.”

“Phí lời, năm ngoái có thể đi vào thập lục cường, chỉ cần vận khí không phải quá kém, năm nay theo lý cũng cũng có thể.”

“Thay đổi lớn nhất không gì bằng U Dạ rời sân, Dương Thanh Huyền vào vòng. So với thập lục cường, ta càng để ý năm nay bốn vương đây.”

“Không sai, nay năm hay là năm năm một lần năm quốc thi đấu, bốn vương muốn đại biểu học viện xuất chiến, sẽ có lớn hơn ý nghĩa.”

Quảng trường bốn phía trên vạn người, đều ở đây các loại thảo luận.

Dương Thanh Huyền trong đầu còn không ngừng suy tư về Bát Âm Huyền Chỉ ảo diệu, đứng ở chính giữa, sắc mặt có vẻ vô cùng dại ra, còn không ngừng vươn tay ra khoa tay.

Tả Hành thỉnh thoảng mắt lạnh xem ra, cái kia chút dấu tay tuy có chút ngốc, vốn lấy nhãn lực của hắn, tự nhiên nhìn ra kỹ xảo phi phàm, mỗi một chỉ đều ẩn chứa rất lớn uy năng.

“Tiểu tử này thiên phú thật là đáng sợ, một năm trước chỉ là một Linh Võ cặn bã, mới thời gian một năm, liền có thể cùng ta quyết tranh hơn thua, nhất định phải thừa cơ hội lần này đem chém giết, bằng không vô cùng hậu hoạn!”

Tả Hành ánh mắt trở nên vẩn đục lên, con mắt nơi sâu xa nhưng là nồng nặc sát ý.

Hắn hướng về bốn phía liếc mấy cái, vẫn chưa nhìn thấy Vu Khinh Nguyệt, không khỏi nhíu mày, trọng yếu như vậy tỷ thí, Vu Khinh Nguyệt vì sao không ở?

"Ngươi đang suy nghĩ gì?"

Dương Thanh Huyền đang suy tư về Bát Âm Huyền Chỉ, bỗng nhiên mùi thơm đập tới, Ngả Vi cái kia tinh xảo dáng dấp liền xuất hiện ở trước mặt hắn, lập tức đem hắn dòng suy nghĩ cắt đứt.

Dương Thanh Huyền đàng hoàng hồi đáp: "Bát Âm Huyền Chỉ."

Ngả Vi hơi thay đổi sắc mặt, hắn cũng học mời chỉ tay, tự nhiên biết Bát Âm Huyền Chỉ là cái gì, cảnh giác trái phải liếc một cái, thấp giọng nói: "Tám chỉ ngươi đều biết?"

Dương Thanh Huyền nói: "Khoảng cách 'Sẽ' còn kém thật xa, tám chỉ đều xem qua."

Ngả Vi lộ ra mỉm cười mê người đến, thu ba lưu chuyển, nói: "Ngươi đều dạy dỗ ta có được hay không?"

Dương Thanh Huyền chật vật nuốt xuống hạ, ở đại mỹ nhân như vậy trước mặt, đích xác có chút khó có thể nắm giữ, hắn lui hai bước, kiên định nói rằng: "Không tốt."

Lần này chọc mặt khác mười bốn người đều chú ý lại đây.

Ngả Vi hai gò má một đỏ, lớn tiếng hừ nói: "Không tốt liền không được, như vậy ngươi nghĩ đuổi ta cũng triệt để không có cửa, vĩnh viễn không thể nào!"

Miệng một quyệt, nổi giận xoay người, không hề phản ứng

Dương Thanh Huyền.

Còn lại người đều cảm thấy không hiểu ra sao, không biết bọn họ nói chuyện với nhau cái gì, nhưng đều là lấy ánh mắt quái dị đánh giá Dương Thanh Huyền.

Quảng trường bốn phía càng là các loại tiếng bàn luận lên, như là sôi sùng sục giống như vậy, nhấc lên một làn sóng bàn tán sôi nổi.

“Nguyên lai Dương Thanh Huyền thích là Ngả Vi, trời ạ, đây rốt cuộc là thế nào vừa ra tam giác quan hệ?”

“Ai nói là tam giác, đừng quên vẫn là Tô Anh Quận chúa.”

“Chuyện này..., học viện tứ đại mỹ nữ bị cuốn vào ba, nhân sinh như vậy, đời này hà cầu?”

“May là trong mộng của ta nữ thần là Âm Dao, không có bất kỳ lưu ngôn phỉ ngữ, vẫn là như vậy dường như tiên nữ giống như lành lạnh kiêu ngạo.”

“Hừm, tứ đại mỹ nữ, cũng chỉ còn dư lại Âm Dao không có luân hãm.”

Tinh Tinh đứng trong đám người, nổi giận đùng đùng nói rằng: “Cái kia cái gì gọi Ngả Vi tính là gì, Thanh Huyền ca ca làm sao sẽ thích nàng, chẳng biết xấu hổ!”

Lời của nàng lập tức dẫn tới bốn phía chú ý, không ít Ngả Vi người ái mộ càng là nổi trận lôi đình, nhưng thấy nàng là một tiểu cô nương, cũng sẽ không so đo.

Ôn Ôn vội vàng lôi kéo nàng, nổi giận nói: “Đừng vội ở đây ăn nói linh tinh, ngươi rỗi rãnh chuyện của chúng ta còn chưa đủ phiền phức, còn muốn nhiều gây sự thật sao?!”

Tinh Tinh mân mê miệng đến, khuôn mặt không phục.

Tô Anh cùng Tô Trạch một đạo, đứng ở tương đối gần địa phương, đều có thị vệ chuyên môn bảo vệ, không người xít tới gần.

Tô Anh nghe bốn phía nghị luận, có chút buồn bã ủ rũ, thầm nghĩ nói: “Hay là tứ đại mỹ nhân, cũng là ta vô dụng nhất. Bất kể là Khinh Nguyệt tỷ tỷ, vẫn là Âm Dao tỷ tỷ, vẫn là Ngả Vi tỷ tỷ, thực lực đều hơn ta gấp trăm lần, cũng chỉ có các nàng, mới xứng đáng trên Thanh Huyền, mà ta có tài cán gì, có thể cùng các nàng đặt ngang hàng đây.”

Giữa quảng trường, Trần Đình đi lên phía trước, thấp giọng hỏi: “Ngươi yêu thích Ngả Vi?”

Dương Thanh Huyền suýt chút nữa không phun ra một ngụm máu đến, tàn nhẫn tàn nhẫn lườm hắn một cái, không nói lời nào.

Trần Đình cau mày nói: “Tuy rằng Ngả Vi khuôn mặt đẹp không ở Vu Khinh Nguyệt cùng Tô Anh bên dưới, nhưng ngươi chính là đủ biết Thường Nhạc đi. Ngả Vi phía sau có thể có một so với Tả Hành còn khó dây dưa hơn người.”

Hắn đưa ngón tay đặt ở bên hông, lén lút chỉ chỉ bên cạnh Lộ Nhất Phàm, hướng về Dương Thanh Huyền nháy mắt.

Dương Thanh Huyền lườm hắn một cái, nói: “Ăn của ngươi dưa đi thôi.”

Trần Đình cười hì hì, nói: “Ta đây lúc đó chẳng phải vì muốn tốt cho ngươi mà.”

Lúc này, một bóng người từ đằng xa bay tới, trực tiếp lăng không dừng lại, giương mắt lạnh lùng nhìn phía dưới.

Trên quảng trường lập tức trở nên nghiêm nghị an tĩnh lại.

Cái kia không trung người chính là Y Khôn, trong tay nâng một cái hộp sắt, nhìn lướt qua mười sáu người, nói: “Cái hộp này bên trong có tám dò số mã, dùng cái này đến quyết định các ngươi riêng mình đối thủ.”

Y Khôn đem hộp sắt đánh mở, trong tay chân khí chấn động, nhất thời tám vệt sáng từ bên trong kích - bắn ra, hướng về chân trời vọt tới.

Dương Thanh Huyền mắt sáng lên, mỗi một ánh hào quang bên trong đều là một quả tiểu cầu, tốc độ cực nhanh, thoáng qua liền bay hơn trăm trượng xa.

Nhưng mười sáu người đều là lạnh lùng nhìn, tựa hồ cũng không có muốn động thủ trước cướp giật.

Y Khôn cười lạnh một tiếng, nói: “Không có đạt được thẻ số, trực tiếp đào thải.”

“Cái gì?”

Mười sáu người lúc này mới cả kinh, Y Khôn dứt lời hạ trong nháy mắt, thì có bốn, năm người vọt lên, hướng về cái kia một ít cầu đuổi theo.

Mười sáu cái cầu trình hình quạt bay mở, khoảng thời gian không ngừng mở rộng.

Gần nhất mấy cái, đều bị động thủ trước đuổi kịp, Âm Dao, Lộ Nhất Phàm, Trần Đình, Ngả Vi.

Còn lại mười hai người, chỉ có thể đuổi theo cái kia xa hơn.

Độc nhãn Võ Hồn hết sức kỳ lạ, ở trước người ngưng tụ ra một mặt thủy kính dường như ánh sáng, sau đó xông vào, liền thuấn di trăm trượng.

Mấy lần luân phiên triển khai, liền đuổi trên một viên tiểu cầu, mừng rỡ đã bắt vào trong tay.

Bỗng nhiên một bóng người, nhanh như chớp giật, vài bước bên dưới đã đến hắn bên cạnh người, lạnh lùng nói: “Trận banh này là của ta.”

Độc Nhãn hoảng hốt, lập tức nghe được âm thanh là Dương Thanh Huyền, cả kinh nói: “Là ta lấy trước được.”

Dương Thanh Huyền khóe miệng vung lên cười gằn, không nói hai lời, đấu Quỷ Thần ở lòng bàn tay ngưng tụ ra, một chiêu kiếm liền bổ tới!

“Một chút hạo nhiên khí, ngàn dặm sung sướng gió!”

“Ngươi...!”

Độc Nhãn hoảng hốt, vội vàng không trung biến hóa thân pháp, đồng thời Võ Hồn hóa thành quang kính, cả người xông vào, một hồi tại chỗ biến mất.

Dương Thanh Huyền một chiêu kiếm thất bại, vẫn chưa đuổi theo cái khác tiểu cầu, mà là bóng người trên không trung như điện thiểm thước, bước ra ba bước, liền thuấn di trăm trượng, ánh mắt quét qua, đại kiếm hướng về một chỗ Hư Không trảm đi.

Kiếm kia mang chém chỗ, hiện ra quang kính, độc nhãn bóng người một hồi từ trong đó đi ra, đầy mặt chạy trốn sắc mặt vui mừng.

“Hừ, ta chi Võ Hồn, có thể chớp mắt trăm trượng, ngươi chỉ là đổi mới hoàn toàn sinh, có thể làm khó dễ được ta?”

Độc Nhãn từ quang trong gương đi ra, được nước giễu cợt hạ Dương Thanh Huyền, liền thấy một chiêu kiếm đánh xuống, còn chưa phản ứng lại, kiếm khí kia liền chém vào trên lồng ngực của chính mình, xuyên qua mà qua.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 308: Một Năm Trước

“Oành!”

Độc nhãn lồng ngực bị đánh mở, một luồng máu tươi bão bắn ra, Dương Thanh Huyền lên trước, mũi chân đá trên tay hắn, in thẻ số tiểu cầu lập tức bay lên, một hồi nắm ở trong tay.

Độc Nhãn nhưng là từ không trung rơi xuống, không biết sống chết.

Tình cảnh này để tất cả mọi người tại chỗ không không khiếp sợ.

Một lát, mới có lão sư phản ứng đi qua, bay nhanh mà lên, đem sắp rơi xuống đất Độc Nhãn tiếp được.

Dương Thanh Huyền nhắm mắt làm ngơ, đoạt tiểu cầu sau liền bay trở về giữa quảng trường, trấn định như thường đứng.

Mấy người khác đều là đầu đầy mồ hôi lạnh, ngượng ngùng nhìn hắn.

Liền ngay cả luôn luôn lãnh ngạo Âm Dao, cũng không nhịn được nhiều quan sát hắn vài lần.

Y Khôn giận dữ hét: “Dương Thanh Huyền! Ngươi dám giết người đoạt hào? Đáng chết!”

Nếu không có Dương Thanh Huyền thân phận đặc thù, là Khanh Bất Ly cùng Lục Giang Bằng đặc biệt coi trọng người, hắn đã sớm tức giận ra tay, đem đánh bay.

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Một, ta không giết người, cái kia Độc Nhãn không chết. Hai, không ai có thể nói với ta không cho cướp thẻ số, y trưởng lão ném ra mười sáu cái thẻ số, không phải là muốn để cho chúng ta cướp sao? Quy tắc không nói rõ, hiện tại xảy ra chuyện, muốn ta phụ trách?”

Y Khôn tức giận bốc khói trên đầu, lời này nhưng cũng không biết làm sao phản bác.

“Nếu có thể cướp, vậy ngươi liền đi chết đi!”

Một đạo thanh âm lạnh như băng truyền đến, Tả Hành lấy thẻ số, từ đằng xa bay tới, xoay quanh ở trên không không rơi, giờ khắc này đột nhiên một chưởng đánh ra, càng như sơn nhạc rung động, toàn bộ không khí bị áp súc đến rồi cực hạn, đi xuống phun trào đi.

Giữa quảng trường, đã vào tay thẻ số mấy người đều hoàn toàn biến sắc, không muốn làm cuốn vào hai người ân oán, đều là hướng về bốn phía tản đi.

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, híp mắt, trước mặt cái kia chưởng phong, bên phải tay nắm chặt đấu Quỷ Thần, từng vòng kiếm khí từ bảo kiếm trên kích - bắn ra.

Bốn phía cũng đã sôi sùng sục, trên vạn người một hồi toàn bộ rối loạn, đặc biệt cảm ứng được Tả Hành cái kia chưởng phong, đều là sợ hãi không thôi, kêu to hướng phía sau bỏ chạy.

Không ít người bị đẩy ngã xuống đất, bị người dẫm đạp, tiếng khóc kêu một mảnh.

Thậm chí mấy chỗ trong đám người bạo loạn lên, có học sinh bị đẩy nổi giận, trực tiếp ra tay đánh nhau.

“Hoang đường!”

Gầm lên một tiếng truyền đến, quát: “Tất cả mọi người đứng lại! Ai dám động đến một hồi, chết!”

Giận dữ chính là Y Khôn, một luồng đáng sợ sát khí từ trên người hắn tán mở, toàn bộ trên quảng trường như rơi vào hầm băng, mỗi người đều chỉ cảm thấy tóc gáy dựng lên, phảng phất chính mình nhúc nhích một hồi, liền lập tức sẽ bị chém thành mảnh vỡ.

“Đây cũng là Nguyên Võ cảnh cường giả uy thế sao?!”

Cảnh tượng bạo loạn, trong nháy mắt liền quỷ dị vậy yên tĩnh lại, không người nào dám thiện động đậy.

Mà Tả Hành cái kia một đạo chưởng phong bên dưới, bỗng nhiên xuất hiện một đạo thân ảnh nhỏ gầy, giơ chân lên liền hướng trên đá tới.

“Oành!”

Một cước kia nhìn như nhỏ bé, nhưng dễ dàng đá bể chưởng phong, đồng thời kình khí xuyên thấu mà lên.

“Ầm!”

Một đạo to lớn không khí tiếng nổ tung truyền mở, hóa thành kình phong hướng về bốn phía tản đi.

Tả Hành với trên hư không, ở thân ảnh kia xuất hiện trong nháy mắt, liền thầm nói: “Không được!”

Người kia thân ảnh nhỏ gầy chính là Tư Phi Vũ, một cước lực lượng căn bản không phải hắn có thể gánh vác, vì lẽ đó sớm có phòng bị, né người như chớp, liền né qua.

Kình khí như Xuyên Vân Tiễn giống như vậy, bắn - vào hư vô trên không, liên tiếp nổ mở, khiến người ta nhìn ra sợ run tim mất mật.

Hai tên Nguyên Võ cảnh đại cao thủ, một người tùy ý một cước, liền đá bể hư không, một người sát khí phóng ra ngoài, liền kinh sợ toàn trường.

Theo Tư Phi Vũ một cước kình khí tan hết, toàn bộ trên quảng trường vạn người, nhưng không có một chút nào âm thanh, lâm vào quỷ vậy yên tĩnh.

Tả Hành ở trên không trên, sợ run tim mất mật, vừa nãy một cước kia nếu là bị đá trúng, chính mình liền thật sự xong đời.

Mồ hôi lạnh từ hắn hai tấn chảy xuống, chỉ cảm thấy vạt áo toàn bộ đều ướt đẫm, nối tiếp nhau ở trên không không dám xuống.

Dương Thanh Huyền cũng là đầy mặt ngạc nhiên, trong tay đấu Quỷ Thần lóe lên, liền tản đi không gặp.

Y Khôn như đao ánh mắt dán mắt vào Dương Thanh Huyền, sau đó lại dán mắt vào Tả Hành, lạnh giọng nói: “Hai người các ngươi, thật là cho chúng ta học Viện trưởng mặt a!”

Tư Phi Vũ cũng mặt âm trầm, nói: “Quá dính vào, phải hàng năm tỷ thí, cũng còn có nước hắn gian tế đang nhìn đây, việc này truyền đi, để học viện chúng ta mặt mũi hướng về cái nào thả!”

Dương Thanh Huyền nhún vai một cái, một mặt vẻ mặt bất đắc dĩ.

Tả Hành cảm nhận được hai vị trưởng lão sát ý giảm mạnh, rồi mới từ không trung bay rơi xuống, về tới giữa quảng trường, không dám lên tiếng.

Mặt khác mười ba danh học sinh, cũng từng người vào tay thẻ số, từ bốn phía bay rơi xuống.

Trong đó Mị Quyên sắc mặt nhất là trắng xám, nàng có thể cảm nhận được Dương Thanh Huyền đối với bọn họ Hoa Mộc vẻ này ý lạnh, là không có tình cảm chút nào sát ý, dường như con kiến hôi, tùy thời có thể ép chết lướt đi.

Độc Nhãn đều đỡ không được hắn một chiêu kiếm, mà thực lực mình còn không bằng Độc Nhãn, nếu là đúng trên Dương Thanh Huyền...

Nàng hai tay tràn đầy mồ hôi hột, âm thầm cầu khẩn chính mình tuyệt đối không nên cùng Dương Thanh Huyền quyết đấu, bằng không nhất định sẽ bị đối phương giống giẫm con kiến như thế giẫm chết.

Lúc này, một tên lão sư từ đằng xa bay tới, hướng về Y Khôn báo cáo: “Tính mạng không lo, nhưng nhất định phải nằm mười ngày nửa tháng.”

Nói chính là Độc Nhãn, bốn phía học sinh không khỏi là sắc mặt trắng bệch, đối với Dương Thanh Huyền sản sinh một loại sợ hãi.

Tư Phi Vũ cau mày nói: “Hiện tại thiếu một người, làm sao bây giờ?”

Y Khôn nói: “Đồng dạng thẻ số trực tiếp thăng cấp chính là.”

Trên quảng trường mười lăm người, dồn dập vươn tay ra, than mở trong tay mình tiểu cầu.

Dương Thanh Huyền trong tay tiểu cầu trên, thình lình viết một cái “Tám” chữ.

Ánh mắt của hắn vừa nhìn, một gã khác “Tám” hào là Ngô Siêu.

Ngô Siêu cũng nhìn thấy hắn trong tay dãy số, hoàn toàn biến sắc.

Dương Thanh Huyền cũng không để ý, tiếp theo mà nhìn thấy Tả Hành dãy số vì là “Ba”, mà một cái khác “Ba” hào nhưng là Trần Đình.

Trần Đình đầy mặt khổ não, hiển nhiên tự biết không phải Tả Hành địch thủ.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, đi lên phía trước, vỗ vỗ Trần Đình vai, đem tiểu cầu đưa tới, muốn với hắn trao đổi.

“Dương Thanh Huyền!”

Y Khôn trên không trung lửa giận ngút trời, quát: “Cho ta thành thật một chút, ai dám trao đổi thẻ số, trực tiếp xử bị nốc ao!”

Dương Thanh Huyền cười khổ một tiếng, chỉ phải coi như thôi.

Ngô Siêu hung hăng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, lại phát hiện người mới này hoàn toàn không đưa hắn để ở trong mắt, không khỏi nổi giận vạn phần.

Trong đầu hiện ra một năm trước quang cảnh, lúc đó vẫn còn ở nội viện sát hạch trước, tương tự địa điểm, Dương Thanh Huyền mang theo tiểu đội cùng Tả Tuấn tiểu đội một trận chiến, lúc đó chính mình đứng dậy, trực diện cường đại Vu Khinh Nguyệt.

Mà lúc đó dường như giun dế vậy Dương Thanh Huyền, chính mình liền nhìn thẳng cũng không từng nhìn hắn một hồi.

Thời gian trôi qua một năm, năm đó cái kia con kiến hôi, hay là đang địa phương giống nhau, liền nhìn thẳng cũng không từng nhìn chính mình một hồi.

Ngô Siêu sắc mặt trắng bệch, trên nắm tay nổi gân xanh.

“Ta nhưng là phải xung kích bốn vương tồn tại, chắc chắn sẽ không đình chỉ ở loại địa phương này!”

“Dương Thanh Huyền, liền để thân là học trưởng ta đây, đến chung kết bước chân của ngươi đi!”

Ngô Siêu thu hồi ánh mắt, không nhìn nữa Dương Thanh Huyền, xoay người nhảy lên một cái, hướng về chiến đấu võ đài bay đi.

“Yêu, vận may của ta tốt vô cùng mà.”

Ngả Vi nháy mắt, hì hì cười nói: “Không thấy số sáu đây.”

Nàng giơ giơ lên trong tay tiểu cầu, mặt trên viết kép một cái “Sáu” chữ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 309: Gần Người Vô Địch

Y Khôn nói: “Ngả Vi không chiến thắng.”

“Ư!”

Ngả Vi vui vẻ nhảy lên, đối với Dương Thanh Huyền ném mấy cái thu ba, nói: “Ngươi đối với ta thật tốt.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, nói: “Liên quan gì đến ta.”

Xoay người nhảy lên, hướng về chính mình tranh tài võ đài bay đi.

Tranh tài võ đài, liền đánh dấu ở tiểu cầu mặt trái, mặt khác mười hai người cũng phân biệt nhảy lên, hướng về mình sàn thi đấu đi.

Âm Dao đối với Mị Quyên, Lộ Nhất Phàm đối với Vương Hóa, Tả Hành đối với Trần Đình, Phù Trác đối với Lam Mạc, Cẩn Công Tử đối với Ôn Tử Thành, Phương Thần đối với không có gì kha, Dương Thanh Huyền đối với ngô, Ngả Vi không chiến thắng.

Trên vạn người quảng trường, cũng ầm ầm tán mở, đều tới mình muốn xem cuộc chiến võ đài chạy đi.

“Hừ, thủ đoạn nham hiểm.”

Đoàn người tán đi rồi, trên quảng trường lất pha lất phất, không còn mấy người, Đinh Viễn lạnh lùng hừ nói.

Y Khôn trên mặt thịt co quắp hạ, không vui nói: “Đinh Viện trưởng âm dương quái khí nói cái gì đó?”

Đinh Viễn hai tay chắp sau lưng, đang hướng về Dương Thanh Huyền võ đài đi, đột nhiên dừng bước, nói: “Ngày đó Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc hạ sáu người, càng tất cả đều ra đi. Muốn nói trong bóng tối không lấy ra chân, ngươi cho rằng ta sẽ tin sao?”

Y Khôn hắc tiếng nở nụ cười, nói: “Này tựa hồ cùng đinh Viện trưởng không quan hệ chứ?”

“Xác thực.”

Đinh Viễn gật đầu nói: “Không có quan hệ gì với ta.”

Nói đi, liền tiếp tục đi về phía trước.

Mỗi một bước đều bước không lớn, nhưng đại địa nhưng ở dưới chân hắn co rút lại, vừa sải bước ra trăm trượng xa, bước thứ hai liền biến mất không thấy.

Y Khôn mặt âm trầm, nhìn Đinh Viễn rời đi, lúc này mới xoay người nhìn phía Tư Phi Vũ, nói: “Thập lục cường cuộc chiến, tất nhiên là toàn bộ bắc năm quốc chú ý tiêu điểm, tuy rằng Tấn vương có phái cấm quân đến giữ gìn trật tự, nhưng ngươi ta còn là phải nhiều tốn nhiều tâm, bảy cái tái trường vòng tuần.”

Tư Phi Vũ gật đầu nói: “Được rồi.” Bóng người lóe lên, liền hướng về xa xa đi.

…

Học viện hướng tây bắc trên một cái lôi đài lớn trên, ngô lẫm liệt mà đứng, chậm rãi nhắm lại đằng đằng sát khí hai mắt, súc khí dưỡng thần.

Đại chiến có tĩnh khí.

Tuy rằng lúc trước giận dữ và xấu hổ không ngớt, nhưng rất nhanh sẽ đem chính mình chìm đắm hạ xuống, mà đợi cùng Dương Thanh Huyền một trận chiến.

Đại lượng học sinh sau đó tràn tới, vây quanh ở bốn phía lôi đài.

Bảy cuộc tỷ thí, Dương Thanh Huyền đối chiến ngô, xem như là độ chú ý khá nhiều một hồi, vây quanh chí ít ba, bốn ngàn người.

“Các ngươi nói ngô có thể gánh vác Dương Thanh Huyền mấy chiêu?”

“Mấy chiêu? Độc Nhãn đều một chiêu kiếm bị chém, ngô tuy rằng xếp hạng ở Độc Nhãn phía trước một chút, tối đa cũng liền ba chiêu.”

“Cùng ta đoán như thế, nơi này nên sớm nhất quyết ra thắng bại, chúng ta còn có thể chạy đi nhìn một... Khác tràng đây.”

“Anh hùng nhìn thấy hơi giống, đây cũng chính là ta tới này xem cuộc chiến nguyên nhân, có thể xem thêm một hồi.”

Bốn phía truyền tới các loại tiếng bàn luận, để ngô nguyên bản khôi phục bình tĩnh sắc mặt, một hồi tử thành gan heo.

“Cặn bã, ngươi nói cái gì?!”

http://truyenc

ua T ui.net/

Hắn một bạo nổ mở hai mắt, nộ nhìn chằm chằm cái kia nói chuyện mấy người, lập tức sợ đến những người kia sắc mặt tái nhợt, ở trong đám người lui về phía sau đi, không dám nhìn thẳng ánh mắt của hắn.

“Cắt, đánh không lại Dương Thanh Huyền, liền biết bắt chúng ta hả giận.”

“Đúng đấy, nhìn hắn còn có thể uy phong bao lâu, sau đó sẽ bị đánh thành phân.”

Một cái khác một bên, lại có không ít học sinh đích nói thầm, đồng thời tiếng giễu cợt không ngừng mở rộng.

“Tất cả im miệng cho ta!”

Ngô giận dữ gào thét lớn, nói: “Sau đó ta liền để cho các ngươi nhìn ta một chút sức mạnh, còn Dương Thanh Huyền, ta sẽ để hắn dừng lại ở cái lôi đài này trên!”

Hắn xoay người nhìn về phía lão sư giám khảo, quát hỏi: “Dương Thanh Huyền đây? Thế nào còn chưa tới, chẳng lẽ là sợ?”

Lão sư giám khảo cũng là trong mắt lộ ra vẻ mặt nghi hoặc, hướng về không trung ngắm thêm vài lần, vẫn chưa nhìn thấy bóng người, lắc đầu nói: “Không biết, lại kiên trì đợi chút đi.”

Ngô cười lạnh nói: “Ngoại trừ e ngại, thực sự không nghĩ ra lý do thứ hai.”

Đột nhiên, xa xa một ánh hào quang chạy nhanh đến, “Oành” một tiếng liền rơi ở trên lôi đài, bởi độ quá nhanh, chấn động đến mức mặt đất da bị nẻ, lượng lớn bụi bậm vung lên.

“Khái khái, xin lỗi, ta đã tới chậm.”

Bụi bậm bên trong, Dương Thanh Huyền phất phất tay, nói: “Thật không tiện, chạy sai võ đài. Lên người khác võ đài mới biết lỗi rồi, lại đi vòng trở lại.”

Ngô: “...”

Lão sư giám khảo cũng là xạm mặt lại, khoát tay nói: “Đừng nói nhảm, nhanh bắt đầu đi, ta buổi tối còn hẹn người ăn cơm.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Ừ, ta cũng còn có việc, độ đi."

Ngô giận dữ, gầm hét lên: "Rõ ràng chính là ngươi ở làm lỡ mọi người thời gian!"

Hắn hướng về Dương Thanh Huyền đánh tới, hai tay ở trước người giao nhau, chém bay mà xuống.

Dương Thanh Huyền hắc cười một tiếng, nói: "Xin lỗi, đón lấy ta sẽ nắm chặt." Giơ tay lên một trảo, đại kiếm rơi trong tay, liền muốn chém ra đi.

Bỗng nhiên hắn chỉ cảm thấy cánh tay chìm xuống, cả người như là bị đại địa hút vào, "Oanh" một thân rũ xuống, đôi dưới chân gạch xanh bị trực tiếp giẫm bạo nổ!

"Xảy ra chuyện gì?!"

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, không chỉ có là cánh tay, cả người giống như là thừa nhận rồi vô cùng lần trọng lực giống như, liền đứng đều không đứng thẳng.

"Oành!"

Ngô song chưởng đánh ra, như là lưỡi đao chém ở trên lồng ngực của hắn, một vệt máu tươi bắn mạnh mà lên.

Dương Thanh Huyền thân thể quá nặng, đã trúng nặng như vậy một đòn, chưa từng bị đánh bay, cặp kia tay đánh chém sức mạnh, hoàn toàn bị lồng ngực thừa đón lấy, theo một hơi huyết phun ra ngoài, đầy mặt kinh sợ.

Biến cố này, để hết thảy học sinh cũng đều thất kinh, làm rất nhanh sẽ bình thường trở lại hạ xuống.

"Ha, Dương Thanh Huyền tiểu tử này, lại không biết ngô Võ

Hồn, chính là khống chế trọng lực a.”

“Ngô trọng lực phạm vi khống chế, ước chừng ở khoảng năm trượng, phàm là với hắn đối chiến người, không có dám vào vào phạm vi này.”

“Này cũng không đáng kể, mặc dù nói mình trâu bò, nhưng đối với đối thủ Võ Hồn năng lực, lại cũng không hỏi thăm một chút.”

“Bất cẩn mất Kinh Châu a, bây giờ đang ở ngô năm trượng bên trong, cũng lại không ra được, không nghĩ tới cứ như vậy thua.”

Toàn trường đều là nghị luận phân khởi, đại thán đáng tiếc.

“Thua sao?”

Bên trong đám người, một tên học sinh bộ dáng thiếu niên, khuôn mặt có chút lạnh tuấn cùng kiên nghị, hắc tiếng nở nụ cười, nói: “Nếu là vậy thì thua, năm quốc thi đấu thời điểm, chúng ta liền không thấy được rồi.”

Người này càng là tĩnh vân quốc, cùng Dương Thanh Huyền từng có cùng xuất hiện Đàm Đào, ăn mặc thương miền nam trang phục, xen lẫn trong học sinh bên trong, cũng không người cảm thấy.

“Ha ha ha ha!”

Ngô cũng không nhịn được cười như điên, hưng phấn khuôn mặt đều có chút vặn vẹo, giễu cợt nói: “Toàn bộ học viện, sẽ không có người dám theo ta cận chiến, ngươi thậm chí ngay cả này cũng không biết, xem ra ngươi rất ngông cuồng tự đại a! Bài vị chiến bước chân, liền đứng ở lập tức đi, vị trí phía trước, không có phần của ngươi!”

Ngô trong mắt hàn quang lóe lên, bên phải tay nắm lấy một thanh cái muỗng, liền hướng Dương Thanh Huyền trên vai chém

tới.

Học viện thi đấu, cấm chế giết người, tuy rằng cũng có giết người sự tình xảy ra phát hiện, nhưng ngô sợ phiền phức, vẫn là lựa chọn lưu Dương Thanh Huyền một mạng, phế bỏ hắn là tốt rồi.

“Ngạch, hóa ra là khống chế trọng lực a, ta còn tưởng rằng gần nhất ăn nhiều, lại không làm sao rèn luyện, tăng cân nữa nha.”

Dương Thanh Huyền lau máu tươi trên khóe miệng, ngước mắt lên liêm, ánh mắt lạnh như băng bắn tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 310: Hạ Thủ Lưu Tình

Dương Thanh Huyền cái kia lạnh lẽo mà bình tĩnh ánh mắt, để ngô trong lòng ngẩn ra, không rõ liền cảm thấy áp lực cùng không ổn, nhưng loại này không ổn cũng không biết là đến từ đâu.

Tại hắn trọng lực trong phạm vi khống chế, có thể cho đối thủ tăng cường ba ngàn lần trọng lực, coi như là Nguyên Võ cảnh đại cao thủ, tiến vào của hắn Võ Hồn phạm vi, đều khó mà thoát thân, huống chi chỉ là một người mới.

Ngay sau đó loại bỏ nội tâm bất an, quát: “Chết đến nơi rồi, giả vờ trấn định! Ta đánh cận chiến, là vô địch!”

Một kích kia cái muỗng thêm chém bay hạ xuống.

Dương Thanh Huyền kéo duỗi ra tay cánh tay, trong cơ thể xương “Đùng đùng” nổ vang, sau đó ở ngô trợn mắt ngoác mồm bên dưới, giơ lên hai ngón tay, nhẹ nhàng đem cái kia cái muỗng kẹp lấy.

“Chuyện này...”

Không chỉ có là ngô, toàn trường tất cả mọi người trố mắt ngoác mồm, ngây người một chút.

“Ở trọng lực sự khống chế, trả thế nào có thể làm động như thường?”

“Cái kia manh manh đát bộ dạng, nơi nào như bị trọng lực áp chế?”

“Đến cùng xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ chúng ta nhìn là một hồi giả thi đấu?”

Các loại tiếng kinh ngạc khó tin một mảnh.

Dương Thanh Huyền đầu ngón tay bắn ra, liền đem cái muỗng chấn động mở.

Ngô chỉ cảm thấy cánh tay tê rần, thật giống cự lực đánh vào cái muỗng trên, lực lượng kia truyền đến trên người, cả người đều bị chấn khai.

Sau đó liền thấy Dương Thanh Huyền tay bắt đại kiếm, thẳng bổ xuống.

Ngô sợ đến hồn Phi Thiên ở ngoài, bạo mở hai mắt, hét lớn: “Trọng lực khống chế, ba ngàn lần, ép! Ép!”

“Oành!”

Không có hiệu quả chút nào, chiêu kiếm đó chém ở trước ngực hắn, rồi cùng ngay lúc đó Độc Nhãn giống như đúc, tuôn ra một đoàn huyết đến, sau đó chấn động bay ra ngoài, quăng mạnh xuống đất, phun máu phè phè, còn tràn đầy dại ra, không cam lòng, nghi hoặc, hoảng sợ, các loại phức tạp vẻ mặt vò thành một cục.

Dương Thanh Huyền trước ngực cũng là hai đạo đâm vết thương, tiên máu nhuộm đỏ toàn thân, nhưng cũng may hắn thân thể cường hãn, vẫn chưa quá đáng lo.

Dương Thanh Huyền nhấc theo đấu Quỷ Thần, đi lên phía trước, nói: “Vì tiết kiệm thời gian, ta cũng không cùng ngươi giải thích cái gì, lại ăn ta một chiêu kiếm đi chết đi.”

Nói giơ lên kiếm đến liền muốn chặt bỏ.

Ngô sợ đến oa oa kêu to, liều mạng khoát tay nói: “Thua, ta thua, ta chịu thua.”

Dương Thanh Huyền một chiêu kiếm đánh xuống, nhưng là hư hoảng, đấu Quỷ Thần ở trong tay biến mất, lạnh lùng nói: “Vừa nãy ngươi cái kia nhớ cái muỗng, vẫn chưa muốn lấy tính mạng của ta, đây mới là ngươi có thể sống nguyên nhân thực sự.”

Ngô khuôn mặt hoảng sợ, chật vật nuốt xuống hạ, sắc mặt cực kỳ trắng xám.

Cái kia lão sư giám khảo cũng đầy là nghi ngờ quan sát Dương Thanh Huyền vài lần, nói: “Dương Thanh Huyền thắng.”

Tuy rằng mọi người vừa bắt đầu đều cho rằng Dương Thanh Huyền thắng chắc, nhưng trên sân hí kịch tính biến hóa, để Dương Thanh Huyền chiêu thứ nhất liền rơi vào cảnh khốn khó, đều tưởng cái xoay ngược lại chiếm cứ, ai biết kết quả cuối cùng vẫn là ban đầu dự đoán như vậy, chỉ là quá trình quá hí kịch hóa, khiến người ta một hồi tử khó có thể tiếp thu.

Đàm Đào cũng đầy là ngạc nhiên, nội tâm nhấc lên sóng lớn, thầm nghĩ: “Vừa nãy hắn là như thế nào đột phá trọng lực ràng buộc, không đạo lý a, rõ ràng tiến nhập khống chế lĩnh vực, tựu không khả năng vươn mình nha.”

Tư Phi Vũ đứng ở trời cao trên, sắc mặt bình tĩnh nhìn.

“Quả nhiên là Võ Hồn trấn áp, lần trước cùng Diệp Minh Xuyên đối chiến sau, ta vẫn cảm thấy không có khả năng lắm, dù cho hắn đúng là Vương phẩm Võ Hồn, đang không có đạt đến Vương phẩm trước, cũng không khả năng thi triển đi ra a.”

Đinh Viễn một hồi xuất hiện sau lưng Tư Phi Vũ, lẩm bẩm nói rằng.

Tư Phi Vũ hừ một tiếng, nói: “Đinh Viện trưởng muốn nói rõ gì đây?”

Đinh Viễn nói: “Dương Thanh Huyền phía sau nhất định còn có khác cao nhân, phải này Võ Hồn trấn áp phương pháp, coi như là đạt tới Vương phẩm Võ Hồn võ giả, cũng chưa chắc có người hiểu được. Đây đã là đại lục trên bí ẩn việc.”

Tư Phi Vũ nổ lớn động lòng, Đinh Viễn nói, cũng chính là hắn vừa nãy nghĩ, nhưng đương nhiên sẽ không tiết lộ chính mình nội tâm, cười lạnh nói: “Đinh Viện trưởng đang thăm dò ta? Ngươi là lo lắng lần này năm quốc thi đấu đi.”

Đinh Viễn nghiêm mặt nói: “Ta không phải thăm dò, đích thật là muốn biết. Đối với năm quốc thi đấu, cũng không có quá lớn lo lắng. Dương Thanh Huyền tuy rằng nắm giữ Võ Hồn trấn áp, nhưng chế ngự rất nhiều, huống hồ Thượng Quan Hải Đường Võ Hồn cũng không phải bình thường, không hẳn trấn áp ở.”

Tư Phi Vũ trong lòng hơi động, nói: “Đinh Viện trưởng tựa hồ đối với Võ Hồn trấn áp sự tình, hiểu rõ không ít?”

Đinh Viễn cười nhạt, nói: “Bất quá là trong điển tịch xem qua thôi, luận điển tịch phong phú, toàn bộ bắc năm quốc cũng không sánh được Thiên Tông học viện đi, nhìn dáng dấp Tư Phi Vũ trưởng lão bình thường cũng không đi học.”

Tư Phi Vũ mặt đen lại, hừ một tiếng, liền xoay người rời đi, dò xét cái khác trường thi.

Dương Thanh Huyền thắng rồi ngô sau, đám người vây xem liền nước chảy giống như tản đi, lao tới cái khác trường thi.

Cũng có Trần Chân đám người nhảy lên lôi đài, hướng về hắn chào hỏi.

“Vết thương trên người của ngươi, không có sao chứ.”

Trần Chân quan tâm hỏi.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Một ngày liền có thể tốt.”

tru y cập http://truyencuat u i.net để

đọc❤truyện Trần Chân sắc mặt có chút nghiêm nghị, nói: “Ta nghe đến tin tức, ngươi đánh với Tả Hành một trận, rất có thể ngay ở cuộc kế tiếp.”

Mạnh Thụy mấy người tất cả giật mình.

Nhạc Cường sững sờ nói: “Này, đây không phải là rút thăm sao?”

Trần Chân lườm hắn một cái, xuy thanh nói: “Ngươi còn thật sự cho rằng là rút thăm? Đội trưởng, ngươi thẻ số cầu đây?”

Dương Thanh Huyền lấy ra quả banh kia đến, sửng sốt một chút, chỉ thấy dãy số phía trên chữ đã không thấy.

Trần Chân nói: “Những chữ số này là có thể khống chế. Dù sao cuộc thi vòng loại thượng hội thành phần có vận khí xuất hiện, vì hết khả năng giảm thiểu vận khí, học viện sẽ trong bóng tối làm một chút tay chân, để cường giả không đến nỗi quá sớm gặp gỡ.”

Đỗ Nhược rên khẽ một tiếng, nói: “Tuy rằng giảm bớt vận khí, nhưng không khỏi có chút không công bằng đi!”

Trần Chân nói: “Chỉ có thể là hai hại tướng quyền lấy nhẹ, đặc biệt lần này quan hệ đến năm quốc thi đấu, học viện càng sẽ nhúng tay xếp hạng chuyện.”

Mạnh Thụy nói: “Vậy vì sao phải sắp xếp Dương Thanh Huyền cùng Tả Hành ở cuộc kế tiếp? Nếu như vậy, thì có một người sẽ bị che ở tứ cường ở ngoài, thậm chí vào không được năm quốc thi đấu tiêu chuẩn.”

“Bởi vì hai người cừu hận không cách nào hóa giải, liền không thể cùng đi ra chiến đấu, bằng không hoàn toàn ngược lại.”

Tô Anh từ dưới lôi đài đi lên, chậm rãi nói rằng, cái kia thanh tuyển trên mặt, tràn đầy ôn nhu, hướng về Dương Thanh Huyền gật đầu.

Dương Thanh Huyền cũng khẽ mỉm cười, hữu hảo gật đầu ra hiệu.

Trần Chân cả kinh nói: “Xác định chưa?”

Tô Anh gật đầu nói: “Đã xác định, vì lẽ đó cha ta để cho ta tới thông báo Thanh Huyền đại ca.”

Dương Thanh Huyền nói: “Rốt cục đến.”

Trên mặt hắn tràn đầy bình tĩnh vẻ mặt, không có bất kỳ gợn sóng.

Nhưng mỗi người đều cảm giác được một ngọn núi lửa, lúc nào cũng có thể phun ra ngoài.

“Thanh Huyền ca ca cố lên!”

Tinh Tinh cùng Ôn Ôn cũng đi tới.

Tinh Tinh làm bộ nhìn bốn bề ngắm, nói: “Vu Khinh Nguyệt đây? Gần nhất cũng không thấy đến nàng người, lẽ nào ngươi thi đấu, nàng không một chút nào quan tâm sao?”

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, nhớ tới ngày ấy ở phòng ngủ, tên thiếu nữ này khác người cử động, không khỏi bốc lên mồ hôi lạnh, nói: “Nàng... Có chuyện của chính mình, bận bịu đi tới.”

Tinh Tinh lạnh lùng nói: “Chuyện gì, có thể so sánh Thanh Huyền ca ca đá thi đấu còn trọng yếu hơn? Ta xem cái kia tâm lý nữ nhân, căn bản cũng không có Thanh Huyền ca ca.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 311: Bốn Vương Cuộc Chiến

Ôn Ôn vội vàng lôi Tinh Tinh một hồi, nổi giận nói: “Nói nhăng gì đó!”

“Vốn là!”

Tinh Tinh còn muốn phản bác, nhưng vừa nhìn Ôn Ôn cái kia nộ bộ dạng, lời chưa kịp ra khỏi miệng lại rụt trở về.

Ôn Ôn lúc này mới thả xuống vẻ giận dữ, khiêm tiếng nói: “Xin lỗi, tiểu muội không hiểu chuyện.”

Tô Anh ánh mắt lưu chuyển, trực giác liền cảm nhận được một tia vi diệu.

Đừng nói đều là nữ nhân, chính là Trần Chân mấy người, đều đã nhận ra không đúng tình cảm, lộ ra thần sắc cổ quái đến.

Dương Thanh Huyền trợn lên giận dữ nhìn mấy người bọn họ, quát lên: “Này ánh mắt gì, đều nhìn ta như vậy làm gì?”

“Không có gì, không có gì.”

Trần Chân lắc lắc đầu, quay mặt đi.

Tô Anh nói: “Tất cả mọi người giải tán đi, Thanh Huyền đại ca ngày mai liền muốn đánh với Tả Hành một trận, hắn bây giờ còn dẫn theo tổn thương, đừng tiếp tục quấy rầy hắn.”

Trần Chân phất phất tay, nói: “Tản đi đi, tản đi đi.”

Dương Thanh Huyền cùng mọi người nói lời từ biệt sau, liền hướng về phòng ngủ phương hướng đi, nhưng là nữ nhân phòng ngủ.

Hắn bay xuống ở bình hồ trước, đứng ở Vu Khinh Nguyệt cửa phòng ngủ, muốn gõ cửa, giơ tay lên, vẫn là nhịn được, xoay người liền đi.

"Nếu đã tới, vì sao không gõ cửa?"

Vu Khinh Nguyệt thanh âm vang lên.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, cười khổ một tiếng, liền "Tùng tùng tùng" gõ mấy lần, cửa "Kẹt kẹt" một tiếng mình mở, Vu Khinh Nguyệt ăn mặc màu hồng quần dài, đoan trang đứng ở cửa, nở nụ cười xinh đẹp.

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi biết ta tới rồi."

Vu Khinh Nguyệt cười nhạt, nói: "Ta không biết sự tình cực nhỏ, vào đi."

Bên trong có chút ngổn ngang, trên đất, trên bàn, khắp nơi là trang giấy, mặt trên vẽ ra vô số phù văn.

Vu Khinh Nguyệt nói: "Ngươi cẩn thận một chút, đừng đạp, những thứ này đều là ta mấy ngày qua phiên dịch thành quả."

Dương Thanh Huyền nói: "Phiên dịch như thế nào?"

Hắn nhón chân lên, chỉ lo đem xốc xếch giấy giẫm ô uế.

Vu Khinh Nguyệt trong mắt bốc lên quang đến, có chút hưng phấn nói: "Hư vô này hoang ngày quyết có chút quái lạ đây, hơn nữa ta phát hiện một chút thứ không tầm thường. Cái này pháp quyết hẳn là hai bản, phân biệt gọi hư vô quyết cùng hoang ngày quyết, buồn cười học viện lão sư, cái gì cũng không hiểu, truyền lâu biến thành hư vô hoang ngày quyết, hì hì.”

Dương Thanh Huyền rất được Lục Giang Bằng đám người vun bón, không thích Vu Khinh Nguyệt nói học viện xấu, giải thích: “Thuật nghiệp có chuyên về một phía, huống hồ những này trung cổ bí mật văn, không người truyền thụ cho lời, đích xác rất khó hiểu.”

Vu Khinh Nguyệt gật đầu nói: “Này ngược lại là, cũng nhiều thiệt thòi ta hiểu một ít thượng cổ linh văn, lúc này mới có thể thuận thế đẩy ra một vài thứ đến, bất quá vẫn là có rất nhiều không biết.”

Nàng đem Dương Thanh Huyền lượng ở một bên, tự mình sửa lại cái kia chút trang giấy.

Dương Thanh Huyền nhìn nàng kia thật lòng dáng vẻ, chỉ cảm thấy trong lòng hơi ngọt, khẽ cười nói: “Ngươi tiếp tục làm việc đi, ta đi về nghỉ ngơi, ngày mai còn có thi đấu.”

“Hừm, ngươi cũng nghỉ sớm một chút đi, ngày mai đối chiến Tả Hành, trên người ngươi còn bị thương đây.”

Vu Khinh Nguyệt thản nhiên nói, nhưng ánh mắt nhưng thủy chung ở cái kia chút văn tự trên, trong tay cũng cẩn thận sửa sang lại, chỉ lo làm rối loạn.

Dương Thanh Huyền sững sờ, nói: “Ngươi biết ta ngày mai đối chiến Tả Hành?”

Vu Khinh Nguyệt đột nhiên nở nụ cười, nhưng trong tay giấy để xuống, ngước mắt nhìn hắn, híp mắt cười nói: “Ta biết kỳ quái sao? Còn nữa, đánh với Tả Hành một trận mà thôi, đây coi như là sự tình sao?”

Dương Thanh Huyền dại ra ở, một lát nói không ra lời, cười khổ nói: “Được rồi, ta nghĩ đến ngươi sẽ chú ý.”

Vu Khinh Nguyệt thu liễm nụ cười, nghiêm mặt nói: “Có lẽ là ta đối với kỳ vọng của ngươi quá cao, nhưng đừng quên, ngươi người mang thập đại chí cường Võ Hồn một trong Thái Huyền mộ kiếm, ngươi là muốn đứng ở cái thế giới này tột cùng nam nhân, chỉ là Tả Hành, căn bản liền chướng ngại vật cũng không toán, ngươi không nên quá coi hắn là thứ gì to tát.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Ta hiểu được.”

Vu Khinh Nguyệt thâm tình nhìn hắn, nói: “Ngày mai một trận chiến, ta sẽ đến.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Ngươi chính là chuyên tâm phiên dịch những văn tự này đi, đây mới là trọng yếu, còn ngày mai một trận chiến, như ngươi nói, bất quá là chỉ là việc nhỏ.”

Vu Khinh Nguyệt từ từ tới gần, tựa đầu đầu lâu dán sát Dương Thanh Huyền trên vai, hai tay ôm nhẹ, tiếng như mảnh nhỏ muỗi nói: “Nhưng ta nghĩ nhìn ngươi thắng lợi dáng vẻ, huống hồ trận chiến này vẫn là nguyên nhân bắt nguồn từ ta, ta muốn xem nó kết thúc.”

Dương Thanh Huyền nhẹ khẽ vuốt vuốt của nàng thanh tú, ôn nhu nói rằng: “Như ngươi mong muốn, ta ngày mai liền tự tay đưa nó kết thúc.”

Hai người nhẹ nhàng lâu cùng nhau, gắn bó tướng ôi.

Sau một lúc, mới lẫn nhau phân khai, Dương Thanh Huyền không nhịn được hôn một cái Vu Khinh Nguyệt cái trán, lúc này mới xoay người rời đi.

Ngày thứ hai, toàn bộ học viện muôn người đều đổ xô ra đường.

Bát cường cuộc chiến, lần thứ nhất bốn vương để cho này sinh

ra.

Toàn bộ đế quốc cao tầng cũng đều đến học viện, ở lớn nhất một toà quảng trường trước, có Cấm Vệ quân bảo vệ, vòng lên một khối dây hồng vùng cấm.

Mỗi bên gia tộc lớn tộc trưởng, còn có một chút từ học viện tốt nghiệp cường giả, cùng với thành viên hoàng thất, đều ở đây dây hồng bên trong an vị, bàn luận trên trời dưới biển, đối với trên sân đứng tám người bình luận.

Dương Thanh Huyền hai tay ôm ngực, lặng lặng đứng ở trên lôi đài, đặc biệt không thích loại này bị người chỉ chỉ chỏ chỏ, làm động vật nhỏ giống như thưởng thức cảm giác, vì lẽ đó thẳng thắn nhắm hai mắt lại, súc khí dưỡng thần.

Mặt khác bảy người cũng đều không khác mấy thái độ, từng người lạnh lùng độc lập, đối ngoại ở hoàn cảnh nhắm mắt làm ngơ.

“Viện trưởng đại nhân đến rồi!”

“Hoàng đế bệ hạ tới!”

Bỗng nhiên trong đám người truyền đến kinh ngạc thốt lên, một hồi mấy vạn ánh mắt hướng về một phương hướng nhìn tới.

Tại mọi người tuôn ra hạ, thật cao lọng che đẩy lên, chầm chậm tới.

Dương Thanh Huyền cũng không nhịn được mở hai mắt ra, theo ánh mắt của mọi người nhìn tới, ở Khanh Bất Ly bên cạnh người, một người đàn ông tuổi trung niên nhanh chân mà tới.

Nam tử kia thân mang hoàng sam, da dẻ Bạch Tịnh, trên mặt bóng loáng không cần, hai mắt có thần, làm cho người ta một loại cấp trên khí chất.

Tứ đại thế gia gia chủ, còn có Tấn vương Tô Trạch, Tô Anh đám người, đều theo sát phía sau.

Dương Thanh Huyền gặp người hoàng đế kia bộ pháp trầm ổn, hô hấp đều đều, liền biết cũng là cao thủ, hơn nữa hoàn toàn nhìn không thấu tu vi.

Dây hồng bên trong cấm khu mỗi bên đại gia chủ cũng vội vàng đứng lên nghênh tiếp.

Đinh Viễn cũng ngồi ở vùng cấm bên trong, miễn vi kỳ nan đứng lên, hơi gật đầu chào.

Tô Ngọc liền vội vàng tiến lên, ôm quyền đáp lễ, nói: “Trẫm sớm nghe nói về đinh Viện trưởng ở Thiên Tông học viện tĩnh tu, vẫn có bái phỏng chi tâm, chỉ là thế tục quấn quanh người, hôm nay mới được vừa thấy, mong thứ tội.”

Đinh Viễn đáp lễ nói: “Bệ hạ khách khí.”

Bốn phía mấy vạn người xôn xao, thế mới biết cái kia tầm thường ông lão, càng là Đoan Dương quốc hạo nhiên học viện Viện trưởng.

“Ta viện bát cường cuộc chiến, làm sao đinh Viện trưởng cũng tới?”

“Khà khà, đây chính là bốn vương cuộc chiến, ông lão kia sợ là ngồi không yên, cố ý chạy tới dự lễ đi.”

“Nói cũng phải, Thiên Tông học viện uy chấn năm quốc, mặt khác bốn đại học viện sợ là đều ngồi không yên đây.”

Một loại cảm giác tự hào tự nhiên mà sinh ra, các loại phiên bản đồn đại ở trong đám người khuếch tán.

Có một ít Đoan Dương nước gian tế, hỗn trong đám người, đều là sắc mặt tái xanh, tức giận dị thường. Chính mình học viện Viện trưởng, bị người vuốt đến làm con tin, nhất định chính là vô cùng nhục nhã.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 312: Há Hốc Mồm

Đinh Viễn cùng Tô Ngọc lẫn nhau khách sáo một phen sau, liền ở dây hồng bên trong khu vực ngồi xuống.

Khanh Bất Ly, Tô Trạch đám người, quay chung quanh ở hai người phụ cận, dựa theo thân phận của từng người địa vị, trình hình quạt ngồi mở.

Tô Ngọc ánh mắt ở trên lôi đài quét qua, cuối cùng rơi trên người Dương Thanh Huyền, con ngươi híp lại, nhẹ giọng nói: “Người kia chính là Dương Thanh Huyền?”

Khanh Bất Ly gật đầu nói: “Chính là.”

Tô Ngọc gật gật đầu, nói: “Quả nhiên là ngựa trắng còn trẻ, phong nhã hào hoa.”

Tả Minh tiếp lời nói: “Đáng tiếc kiêu căng khó thuần, không coi ai ra gì, cuối cùng khó có thành tựu.”

Trần Bác ở một bên, nghe vậy đang phải phản bác, Tô Ngọc khẽ mỉm cười, sợ bọn họ tranh chấp, khoát tay nói: “Bắt đầu đi.”

Trần Bác lúc này mới đem mép lời thu hồi.

Y Khôn tuân lệnh, liền đi lên lôi đài, nhìn tám người một chút, nói: “Lần này bốn vương tranh, người thắng làm vua, có thể đi đến bây giờ bước đi này, các ngươi tám người không khỏi là học viện kiêu ngạo.” Hắn lại lấy ra hộp sắt đến, nói: “Bên trong có bốn tổ tám cái tiểu cầu, đánh vào dãy số nhất trí, chính là lẫn nhau làm đối thủ.”

Nói, ở trên hộp sắt vỗ một cái, lập tức bay vụt ra tám cái tiểu cầu, toàn với trên võ đài không, hiện ra tám loại màu sắc, vòng quanh xoay tròn.

Y Khôn gặp tám người cũng không động, thúc giục: “Lấy đi.”

Ngả Vi nở nụ cười, nói: “Mọi người đều khiêm nhường như vậy, liền để ta tới trước đi, ta trước tiên lấy hào, nhưng không cho xuất kiếm chém ta nha.”

Cũng không thấy nàng nhảy lên, chỉ là đưa tay vồ giữa không trung, một cái màu hồng tiểu cầu liền bay rơi xuống, mặt trên thình lình viết “Nhất”.

“Ai nha, trận đầu.”

Ngả Vi đầy mặt khổ não, nói: “Sớm biết như vậy, ta liền không lấy.”

Âm Dao cũng ống tay áo phất một cái, một viên tiểu cầu liền đã bị cuốn hạ xuống, rơi vào trong tay vừa nhìn, “Hai” chữ.

Ngả Vi vỗ vỗ ngực lớn, lè lưỡi nói: “May là không phải đối với dao dao.”

Âm Dao lãnh ngạo nở nụ cười, nói: “Đối với người nào cũng không đáng kể.” Cái kia vô hình trung tản mát ra lành lạnh khí chất, làm người thuyết phục.

Tô Ngọc cũng là gật đầu liên tục, khen: “Thiên chi kiêu nữ.”

Sau đó, mấy người khác cũng dồn dập ra tay, từ không trung nhiếp hạ tiểu cầu, ở trước người triển khai mở.

Rất nhanh, các cặp đấu liền đi ra.

Trận đầu: Ngả Vi đối với Lộ Nhất Phàm.

Trận thứ hai: Âm Dao đối với Phương Thần.

Trận thứ ba: Cẩn Công Tử đối với Phù Trác.

Trên bầu trời còn sót lại hai cái tiểu cầu lượn vòng, mà chỉ có Dương Thanh Huyền cùng Tả Hành, đứng ở tại chỗ, chưa động đậy, kết quả đã không cần nói cũng biết.

Y Khôn đưa tay chộp một cái, đem vậy còn dư lại hai cái tiểu cầu bắt về hộp sắt, nói: “Bắt đầu đi, ngoại trừ thi đấu giả, toàn bộ tất cả đi xuống, trận đầu: Ngả Vi đối với Lộ Nhất Phàm.”

Không ít người đều lộ ra thần sắc cổ quái đến.

Dương Thanh Huyền đám người lần lượt xuống, trên sân chỉ còn lại Lộ Nhất Phàm cùng Ngả Vi hai người.

Lộ Nhất Phàm gãi lại sau gáy, ngượng ngùng nói: “Đừng đánh, ta chịu thua được rồi.”

“Cái gì?!”

Mấy vạn người lặng lặng chờ võ quyết bắt đầu, nhưng chờ đến một câu nói như vậy, toàn trường đều sôi sùng sục.

Y Khôn càng là trố mắt ngoác mồm, lớn tiếng nói: “Lộ Nhất Phàm, ngươi nói nhăng gì đó?!”

Lộ Nhất Phàm hành lễ nói: “Y Khôn trưởng lão, trận này ta chịu thua.”

Y Khôn giận dữ, quát lên: “Ngươi biết mình đang nói cái gì không? Này không chỉ có là bốn vương tên gọi, có thể thu được nhiều tài nguyên hơn, còn quan hệ không lâu đến năm quốc thi đấu, ngươi gánh vác vì nước làm vẻ vang trách nhiệm.”

Lộ Nhất Phàm lau mồ hôi lạnh trên trán, ngượng ngùng nói: “Lý tưởng quá cao thượng, ta vẫn chỉ là cái bảo bảo.”

Tô Ngọc sắc mặt có chút khó coi, lãnh đạm nói: “Võ Vương, loại này bất chiến mà bại học sinh, coi như thực lực mạnh đến đâu, thiên phú cao đến đâu, cũng không đính dụng a.”

Khanh Bất Ly sắc mặt hơi có chút lúng túng, nói: “Lộ Nhất Phàm bình thường không phải như vậy, không biết hôm nay vì sao...”

Hắn ánh mắt cầu viện tựa như nhìn bốn phía.

Tô Anh đột nhiên nói rằng: “Hồi bẩm bệ hạ, cái kia Lộ Nhất Phàm vẫn thầm mến Ngả Vi, như vậy một trận chiến, để Lộ Nhất Phàm làm sao đánh?”

Tô Ngọc bọn người là sững sờ, nói: “Thì ra là như vậy.”

Y Khôn cũng trợn tròn mắt, này quyết đấu trật tự là hắn an bài, làm sao cũng không nghĩ ra sẽ là như thế này.

Khanh Bất Ly cũng là trách cứ trừng hạ Y Khôn.

Tô Ngọc nói: “Võ Vương a, các ngươi đối với học sinh sinh hoạt trạng thái quan tâm còn chưa đủ nha.”

Khanh Bất Ly mặt đen lại, đứng ra, ngữ trọng tâm trường nói rằng: “Lộ Nhất Phàm, nhi nữ tình trường, anh hùng khí đoản, ngươi phải nghĩ lại nha.”

Lộ Nhất Phàm bình tĩnh nói: “Ý ta đã quyết, Võ Vương đại nhân không cần khuyên ta.”

“Hừ, ngươi đây là dùng phương thức này hướng về ta biểu lộ sao?”

Một bên Ngả Vi đột nhiên mân mê miệng đến.

Lộ Nhất Phàm ngượng ngùng nở nụ cười, có chút ngượng ngùng dáng vẻ.

“Con bà nó, hóa ra là có chuyện như vậy.”

Dưới đài vang lên các loại huýt sáo, cao giọng hô: “Dùng bốn vương vị trí, đổi lấy một tên tứ đại mỹ nhân, cũng đáng nha.”

Ở bên cạnh lôi đài, Dương Thanh Huyền cùng U Dạ đám người tụ tập cùng một chỗ, đều là không còn gì để nói.

U Dạ cười lạnh nói: “Lộ Nhất Phàm đầu óc có hãm hại, vì nữ nhân từ bỏ bốn vương vị trí, cũng chỉ còn sót lại đệ ngũ tiêu chuẩn có thể tranh đoạt, nếu là mất đi năm quốc thi đấu cơ hội, không chỉ có là hắn, học viện cũng sẽ áo não thổ huyết đi.”

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Đây không phải là hãm hại, là tình vị trí chung.”

“Ồ?”

U Dạ ngoạn vị nở nụ cười, nhìn hắn, nói: “Đổi lại là ngươi sẽ như thế nào?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Nguyên bản, ta không có ý định tham gia này cái gì bài vị chiến.”

U Dạ sửng sốt một chút, lập tức cười ha hả.

Người chung quanh đều là không hiểu ra sao, không biết hắn cười cái gì. Trần Đình, Lam Mạc mấy người, nhưng là cau mày, đang suy tư điều gì.

Ngả Vi hướng Lộ Nhất Phàm đi đến, nhón chân lên đến, hầu như chóp mũi muốn chạm được đối phương, trong suốt con mắt nhìn chằm chằm đối phương, nói: “Ngươi là ở hướng về ta biểu lộ sao?”

Lộ Nhất Phàm hai gò má một đỏ, nói: “Coi như thế đi.”

Ngả Vi nói: “Coi như thế đi?”

Lộ Nhất Phàm vội hỏi: “Đúng không.”

Ngả Vi lông mày nhíu lại, cả giận nói: “Đúng không? Ngươi còn có phải đàn ông hay không, nói chuyện ấp a ấp úng, rốt cuộc là có phải hay không?”

Lộ Nhất Phàm cắn răng một cái, kiên định gật đầu nói: “Phải!”

Ngả Vi lúc này mới gót chân giẫm địa, cười hì hì, nàng vốn là cực mỹ, giờ khắc này càng là khuynh quốc Khuynh Thành, như một đóa kiều diễm hoa đào, với gió xuân vi huân thời gian, tỏa ra phong hoa.

“Ngươi cũng đã biết, ta chờ ngươi câu nói này đã bao lâu?”

Nàng nhẹ nhàng nói rằng, thay đổi ngày xưa cái kia điên điên khùng khùng dáng vẻ, càng trở nên ôn nhu động lòng người.

Lộ Nhất Phàm sững sờ, lập tức trong lòng đau xót, nói: “Xin lỗi.”

“Cùng nhau, cùng nhau!”

Bốn Chu Lập tức vang lên hoan hô, mọi người liều mạng vỗ tay đứng lên.

Lộ Nhất Phàm từ lâu mắc cở đỏ bừng mặt, Ngả Vi cũng e thẹn không ngớt, nhưng vẫn là đánh bạo, một hồi nhào tới, ôm thật chặc Lộ Nhất Phàm, đầu tựa vào trước ngực hắn.

Lộ Nhất Phàm cũng thả đến, đem Ngả Vi ôm chặt lấy, hai người ngay ở muôn người chú ý bên dưới, ôm nhau cùng nhau.

Toàn trường lập tức vang lên tiếng vỗ tay, kéo dài không dứt, các loại huýt sáo cùng hoan hô, lên này đối phương phục.

Y Khôn chờ các vị trưởng lão tất cả đều là một mặt mộng bức, nguyên bản đặc sắc vạn phần bốn vương tranh đoạt chiến, cánh diễn biến thành hiện trường tỏ tình, một hồi toàn bộ mắt choáng váng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 313: Trong Mưa Tiên Tử

“Ha ha.”

Tô Ngọc lại cũng nở nụ cười, theo vỗ tay.

Mấy vị thế gia gia chủ mộng bức lẫn nhau thêm vài lần, cũng đuổi sát theo vỗ tay.

Học viện tại chỗ ba vị trưởng lão, Khanh Bất Ly, Y Khôn, Tư Phi Vũ, còn có một chút lão sư, đều là mắc cở đỏ bừng mặt.

Khanh Bất Ly càng là trợn lên giận dữ nhìn Y Khôn, ánh mắt kia đang nói: Làm sao bây giờ? Mất mặt quá mức rồi đi!

Y Khôn cũng không triệt, đột nhiên hít một hơi, lớn tiếng quát: “Tất cả câm miệng! Đây là Tiềm Long Bảng bài vị chiến đấu, không phải tỏ tình hiện trường!”

Trong thanh âm xen lẫn vô biên uy nghiêm, hét một tiếng bên dưới, lập tức che lại toàn trường tiếng gầm, chấn động đến mức mọi người màng tai rung động, đầu óc vang lên ong ong.

Toàn trường mấy vạn người, lúc này mới yên tĩnh lại.

Y Khôn nổi giận đùng đùng nói: “Lộ Nhất Phàm, ta một lần cuối cùng hỏi ngươi, ngươi thật sự quyết định chịu thua sao? Ngươi cần phải cho ta nghĩ rõ!” Trong giọng nói tràn đầy giọng uy hiếp.

Lộ Nhất Phàm ôm Ngả Vi, cười nói: “Có nữ nhân mà mình yêu, cái gì bốn vương căn bản không giá trị mỉm cười một cái, ta chịu thua.”

Ngả Vi trong lòng ngọt ngào, ngượng ngùng từ Lộ Nhất Phàm trong lòng đi ra, nói: “Ngươi không thể chịu thua, ta chịu thua.”

“Ngả Vi...”

Lộ Nhất Phàm cả kinh, nói: “Thứ tự cũng tốt, năm quốc thi đấu cũng tốt, thậm chí cái gì vương hầu tướng lĩnh cũng tốt, đối với ta mà nói, thật không có cái gì.”

Ngả Vi cười nói: “Ta biết, nhưng ta không thể ngăn ở con đường của ngươi trước, bốn vương, năm quốc thi đấu tiêu chuẩn, này vốn là thuộc về con đường của ngươi. Hiện tại, ngươi trở về đến trên đường đi của chính mình đi thôi, mà ta, cũng sẽ theo sát ngươi, bất luận chân trời góc biển.”

Lộ Nhất Phàm giật mình tại chỗ, ngây ngốc nở nụ cười, đầu óc lại có chút trống không, trường hợp này, để hắn tay chân luống cuống.

Ngả Vi cao giọng nói: “Y Khôn trưởng lão, ta chịu thua.”

Y Khôn miệng cười trục mở, chỉ lo Ngả Vi đổi ý, lại gây ra cái gì yêu thiêu thân, vội vàng tuyên án nói: “Tốt, Ngả Vi chủ động chịu thua, Lộ Nhất Phàm không chiến thắng, trực tiếp thăng cấp bốn vương!”

Khanh Bất Ly cũng là tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, liếc mắt nhìn Tô Ngọc, thấy hắn vẻ mặt như thường, không biết nội tâm đang suy nghĩ gì.

Lộ Nhất Phàm cùng Ngả Vi cũng là ngọt ngào tay cầm tay, đồng loạt đi xuống lôi đài.

Y Khôn cao giọng nói: “Trận thứ hai: Âm Dao đối với Phương Thần.”

Toàn trường yên tĩnh, nhìn hai người thân ảnh chậm rãi đi lên lôi đài.

Âm Dao xinh đẹp nho nhã tuyệt tục, cả người mang theo một luồng nhẹ linh khí, lạnh nhạt nói: “Ngươi không phải đối thủ của ta.”

Phương Thần thì lại vóc người khôi ngô, lộ ra một luồng khí dương cương, hừ nói: “Chẳng lẽ ngươi muốn cho ta chịu thua?”

Âm Dao lạnh nhạt nói: “Làm sao chọn, là quyền tự do của ngươi.”

Phương Thần nói: “Ta chọn... Đánh nổ ngươi!”

“Ngươi” chữ vừa ra, liền một luồng tiếng gào chát chúa vang lên, Phương Thần một cước đá ra ngoài, kình khí kéo dài không dứt, đem không khí tầng tầng đá bể, làm cho người ta một loại không gì địch nổi cảm giác.

Huống chi đối thủ là một xuất trần mỹ nhân, trong nháy mắt liền để tất cả mọi người tim nhảy tới cổ rồi.

Trần Đình cười nói: “Này Phương Thần, có thể một chút cũng không biết thương hương tiếc ngọc nha.”

U Dạ từ tốn nói: “Thương hương tiếc ngọc là tốt, có thể Âm Dao không phải hắn có thể đủ thương tiếc lên.”

“Ầm!”

Âm Dao đứng ở đó cũng chưa hề đụng tới, Phương Thần chân kình lực đá vào nàng trên vai, trực tiếp đem toàn bộ vai trái đá bể, liên đới cánh tay cùng ngực phải, toàn bộ vỡ vụn ra.

“A?!!”

Bên ngoài sân vang lên đại trận kinh hô tiếng, đều là che mắt, không dám nhìn như vậy mỹ nhân bị đá bể cảnh tượng.

Dương Thanh Huyền cũng là hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Này, xảy ra chuyện gì?!”

Âm Dao lặng lặng đứng tại chỗ, tuy rằng tự nơi vai phải đi xuống, vỡ vụn tảng lớn, nhưng cũng trấn định tự nhiên, liền ngay cả lông mày cũng không từng súc động đậy.

Hơn nữa cái kia tan vỡ địa phương, cũng không có huyết nhục xuất hiện, mà là vang lên tích tích lịch lịch âm thanh, trên bầu trời càng bay xuống mưa phùn.

Phương Thần một cước đá ra sau, sắc mặt trầm ngưng, biến cố này tựa hồ sớm có dự liệu, lần thứ hai bay người lên, tay phải ở trước người vẽ quay vòng, đột nhiên vỗ xuống đi, quát lên: “Thiết chưởng Khai bi thủ!”

Đại lượng nguyên lực ở một chưởng hạ bị áp súc, đột nhiên tấn công dữ dội đi ra, hình thành cường đại khí cơn xoáy, xoay quanh đánh tới!

“Ầm ầm!”

Toàn bộ không gian đều ở đây cái kia khí cơn xoáy hạ rung động, Âm Dao chỗ đứng, đại địa da bị nẻ, vô số gạch xanh vỡ thành cục đá, đánh bay lên, hướng về bốn phía phun ra.

“Thật là lợi hại!”

Bốn phía tràn đầy tiếng thán phục, “Đây cũng là thể tu cường hãn sao? Nâng đỉnh đăng thuyền!”

Dương Thanh Huyền cũng là tâm thần khuấy động, tương tự một chiêu Khai bi thủ, Phương Thần giờ khắc này triển khai ra, cùng ngày đó tuyệt nhiên bất đồng.

“Đây là… Ngọc cốt kỳ đại viên mãn?!”

U Dạ cũng là cả kinh, sắc mặt biến hóa, nhẹ nhàng gõ đầu nói: “Ngọc cốt kỳ đại viên mãn, Phương Thần xác thực có một hồi bốn vương thực lực.”

“Được!”

Tô Ngọc cũng không nhịn được khen ngợi, nói: “Vị này chính là Lục Giang Bằng trưởng lão cao đồ đi, quả nhiên ghê gớm!”

Âm Dao đứng ở đó bạo phong một dạng chưởng pháp hạ, không tránh không nhường, bị tức cơn xoáy một hồi bắn trúng, toàn bộ tuyệt đẹp dung nhan cùng dáng người, đã bị vắt không ngừng nát mở, hóa thành nước mưa tản đi.

Đinh Viễn ánh mắt vi ngưng, nói: “Thật là đáng sợ Võ Hồn.”

Khanh Bất Ly gật gật đầu, thở dài nói: “Không nghĩ tới Phương Thần tiến bộ to lớn như thế, đáng tiếc, đối thủ của hắn là Âm Dao.”

Đinh Viễn giễu cợt nói: “Cái này không đều là các ngươi an bài sao.”

Khanh Bất Ly không nói, lẳng lặng nhìn.

Trên sân, Phương Thần một chiêu sau, vẫn chưa thả lỏng, trái lại càng thêm cảnh giác.

Nguyên lực ở trên người khuấy động, trên da thịt lập loè như ngọc vậy ánh sáng lộng lẫy, vô cùng xán lạn.

“Không nghĩ tới, ngươi lại có mạnh như vậy.”

Phía sau truyền đến Âm Dao thanh âm, cái kia rơi xuống mưa phùn, cùng không trung chậm rãi ngưng tụ, biến hóa ra Âm Dao thân ảnh, cả người ướt nhẹp, phảng phất rơi vào trong nước.

Màu xanh lụa mỏng thẩm thấu, dính sát vào trên người, càng lộ ra cái kia linh lung tư thái, làm người một trận phun máu.

Liền ngay cả đối địch trong Phương Thần, cũng không nhịn được nuốt ngụm nước, cảm thấy cổ họng khô khát.

Âm Dao vẻ mặt, thủy chung là cái kia không mặn không nhạt, nói: "Đáng tiếc, ngươi gặp là ta. Dù cho đổi thành Lộ Nhất Phàm, ngươi cũng có mấy phần thủ thắng nắm, mà đối với ta, tỷ lệ thắng vì là linh."

Phương Thần hừ lạnh nói: "Chân chính cường giả, là không có trời địch, bất kể là ngươi, vẫn là Lộ Nhất Phàm, cũng hoặc là Dương Thanh Huyền, đối với ta mà nói đều không có gì khác nhau!"

Bóng người lóe lên, liền lấy cực nhanh độ tại chỗ biến mất, thân pháp quá nhanh, cho tới trên võ đài xuất hiện vô số tàn ảnh.

Sau đó chính là không khí tiếng nổ, ở Âm Dao bốn phương tám hướng vang lên, kéo dài không dứt tấn công dữ dội mà tới.

Âm Dao hơi thay đổi sắc mặt, liền gặp một đạo quyền quang xuyên thấu qua mưa phùn, đánh từ xa đến.

"Oành!"

Thân thể của nàng bị quyền kình đánh nổ một cái lỗ thủng to, cả người lần thứ hai hóa thành nước mưa, ở gió ảnh hưởng cuốn vào không trung, hiện hình ra, lạnh như băng trên mặt rốt cục hiện ra sắc mặt giận dữ.

"Ngươi rốt cục làm tức giận ta, tiếp ta một chiêu mưa nhỏ đánh mới hà!"

Âm Dao chỉ điểm một chút hạ, đầy trời mưa phùn, trở nên tích tí tách, như giọt nước rơi vào khay ngọc.

Mà nàng treo cao trong mưa, tuyệt mỹ xuất trần, như thơ như hoạ, cũng như mưa này bên trong tiên tử.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 314: Thực Lực Tuyệt Đối

Phương Thần cả kinh, cái kia mưa phùn bên trong, càng có vô số chân khí hóa thành kéo dài châm nhỏ, bay ra mà xuống, có ngàn vạn, cùng mưa bụi đồng thời, không thể tránh khỏi.

“Nếu trốn không mở, vậy ta liền xé rách nó!”

Phương Thần hét lớn một tiếng, trên người bắp thịt nổi lên, hai chân đột nhiên giẫm một cái, giẫm bạo nổ mặt đất, bay hướng về mà lên.

“Xuyên Không Sát!”

Hắn từng chữ quát lên, hai tay ở trước người giao hợp chém một cái, hai đạo nguyệt nha bàn đánh chém tái hiện ra, toàn bộ trong mưa thế giới, bị này chém một cái xé rách!

“Cái gì?!”

Âm Dao giật nảy cả mình, không nghĩ tới Phương Thần càng phá tan rồi của nàng trong mưa thế giới, một hồi liền chém đến trước người, cái kia hai đạo nguyệt nha quang nhận như đao kiếm giống như vậy, chém ở trên người nàng.

“Xì!”

Âm Dao thân thể bị chém nứt, biến hóa ra vô số nước mưa tung toé.

Cái kia bị chém lái nửa người trên, càng sắc mặt trong trẻo lạnh lùng đưa tay ra, một hồi nắm lấy Phương Thần cổ, lạnh lùng nói: “Ta Võ Hồn là nghe mưa, chỉ cần là ở trong mưa, ta chính là mưa này bên trong tiên tử, mà ngươi chỉ là phàm nhân, người phàm làm sao thắng tiên tử?”

Cái kia xanh miết vậy ngón tay ngọc, liền muốn bấm vào Phương Thần cái cổ.

Nàng năm ngón tay nhẹ nhàng nắm chặt, cái kia trên đầu ngón tay chân khí liền biến thành lưỡi dao, cắt xuống.

Phương Thần kinh hãi, quát lên: “Tự cho là nữ nhân, ngông cuồng tới trình độ nào!”

Trên cổ hàn khí áp sát, hắn vội vàng đấm ra một quyền, khí cơn xoáy trên người Âm Dao nổ mở, đưa nàng hoàn toàn đánh nát, lúc này mới thân thể xoay một cái, một cước hướng về cái kia chút thủy châu trên giẫm đi, mượn lực nhảy một cái, nhẹ nhàng trở xuống trên võ đài.

Cái kia ngọc phấn vậy phần gáy trên, nhiều hơn một đạo đỏ tươi huyết tuyến, bị Âm Dao cắt đi ra, may mà không có bị thương tới động mạch.

Vạn mưa hạ xuống, ở trên lôi đài ngưng tụ ra Âm Dao thân ảnh, vẫn bồng bềnh xuất trần, Lãnh Ngạo tự nhiên.

Trần Chân dùng ngón tay trỏ móc cứt mũi, một bên khen: “Hảo đặc sắc, vốn cho là Âm Dao Tất Thắng, bây giờ nhìn lại lại có chút nguy hiểm.”

Trần Đình đột nhiên gõ hắn một hồi, nói: “Mở to hai mắt nhìn rõ ràng, nơi nào nguy hiểm? Phương Thần tuy rằng biểu hiện cực kỳ lợi hại, nhưng nắm Âm Dao căn bản hết cách rồi, cuộc tranh tài này, Phương Thần đã thua.”

“Nhưng là...”

Trần Chân còn muốn cãi lại, nhưng Trần Đình tu vi và tầm mắt đều vượt qua hắn, không biết làm sao bác bỏ.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Như vậy bất tử Võ Hồn, chẳng lẽ không phải không có biện pháp chút nào?”

Trần Đình gật đầu nói: “Loại này Võ Hồn hết sức lợi hại, không có biện pháp chút nào ngược lại không đến nổi, giống ngươi Võ Hồn trấn áp, là có thể khắc chế nàng.”

U Dạ nói: “Khắc chế biện pháp có rất nhiều, đừng quên, nhất lực phá vạn pháp. Phương Thần sở dĩ không phá được, là bởi vì hắn thực lực, còn không sánh được Âm Dao a. Mặc dù Âm Dao không có nghe mưa loại đáng sợ này Võ Hồn, Phương Thần vẫn như cũ không thắng được nàng!”

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền cùng Trần Chân chờ người mới đều là giật nảy cả mình, dưới cái nhìn của bọn họ, nếu không có Âm Dao có nghe mưa, bằng không sớm bị Phương Thần đánh bể.

Nhưng Trần Đình chờ lão nhân thì lại là phi thường tán đồng U Dạ, càng không điểm đứt đầu.

Lam Mạc càng là ánh mắt lộ ra vẻ sợ hãi, nói: “Năm ngoái đối với nữ nhân này thời điểm, nàng lực lượng kia...”

“Ầm ầm!”

Tiếng nói chưa xong, trên võ đài truyền đến nổ tung tiếng, Âm Dao trên người không ngừng có chân khí bốc lên, dưới chân võ đài ở cái kia uy áp cường đại bên dưới, “Ầm ầm” bạo nổ mở, vô số đá vụn chịu ảnh hưởng, treo trên không trung.

Mà nàng toàn bộ quanh thân, trở nên một làn mưa bụi mờ mịt, quần dài ở trong mưa chập chờn, như mộng như ảo.

Cái kia chút treo trên không trung cục đá, không chịu nổi áp lực, ra “Tích tích bác bác” thanh âm, bị đè ép thành bột mịn.

Dương Thanh Huyền đám người sắc mặt đại biến, mặc dù bọn họ ở dưới lôi đài, cũng cảm nhận được cái kia uy áp đáng sợ, cảm thấy khó có thể ngang hàng.

U Dạ cũng lộ ra vẻ ngưng trọng đến, trong mắt ánh mắt lấp lóe, tràn đầy khiếp sợ.

Mưa bụi trong cơn mông lung, Âm Dao vươn tay ra, chậm rãi nói rằng: “Ba chiêu bại ngươi.”

Phương Thần hoàn toàn biến sắc, nội tâm mặc dù nộ, nhưng vẫn như cũ bình tĩnh, quát lên: “Càn rỡ!”

Đồng dạng sức mạnh to lớn tuôn ra đến, dưới chân cũng là đập vỡ tan một mảnh, hai chân dùng sức giẫm một cái, hầu như nhanh như chớp giật, một cái Xuyên Không Sát chém đi ra.

Hai đạo nguyệt hình lưỡi dao ánh sáng ở trong tay hiện lên, nhảy vào mưa bụi bên trong, giữa trời đánh xuống!

“Oành!”

Âm Dao không tránh không nhường, vươn tay ra, năm ngón tay vồ lấy. Một đạo chân khí màu bạc hóa thành bàn tay lớn, từ Phương Thần trên cánh tay rửa ảnh ra, chộp vào cái kia hai đạo đánh chém bên trên.

“Oành!”

Nổ vang qua đi, liền gặp hai đạo trăng lưỡi liềm đột nhiên đổ nát, Phương Thần thân thể thẳng tiến vài thước, kình khí đánh vào Âm Dao lòng bàn tay chân khí trên, chấn mưa này bên trong tiên tử thân thể lung lay mấy lần, lui một bước, bốn phía mưa bụi tản đi không ít.

“Ùng ục!”

Dương Thanh Huyền chật vật nuốt xuống một hồi, tràn đầy sợ hãi nói: “Ngọc cốt kỳ đại viên mãn một đòn, càng cứng rắn tiếp nhận!”

Thể tu võ giả sức mạnh, là muốn vượt qua cùng cấp khí tu, mà Âm Dao hoàn toàn dựa vào mình chân nguyên, đem Phương Thần tuyệt cường một đòn cản lại.

Hai người dưới chân tảng đá đã hoàn toàn nát tan, Âm Dao trên cánh tay, một tầng hào quang màu bạc, chính là chân nguyên biến thành, đem Phương Thần hai tay của gắt gao nắm lấy, không cách nào nữa tiến thêm nửa phần.

Phương Thần sắc mặt khó coi dị thường.

Âm Dao nhìn chằm chằm hai mắt của hắn, cười lạnh nói: “Ta từ trong mắt của ngươi thấy được dao động, cái kia chưa từng có từ trước đến nay quyết tâm, đã không có.”

Phương Thần tâm thần run lên, liền cảm thấy trong hai tay truyền đến đau nhức, chân khí màu bạc kia, bắt đầu co rút lại trói chặt, bóp hai cánh tay hắn đỏ chót, nhưng chia lìa không mở.

Âm Dao giơ tay lên, đột nhiên một quyền hướng về đại địa đánh tới. Cái kia cánh tay màu bạc cũng chuyển động theo, nắm lấy Phương Thần liền đánh về mặt đất!

“Oành!”

Phương Thần nhào tới trước một cái, thân thể mất đi cân bằng, bị đánh trên mặt đất, cả nửa người, càng tà tà xuyên - xuống mặt đất đá vụn bên trong, máu tươi theo khe hở chảy ra.

Toàn trường hoàn toàn yên tĩnh, tất cả đều là sắc mặt tái nhợt.

Cái kia kiều tiểu trong thân thể, cái nào đến đáng sợ như vậy sức mạnh.

“Vừa nãy là chiêu thứ nhất, hiện tại chiêu thứ hai.”

Âm Dao lạnh lùng nói, nâng tay trái lên đến, vạn mưa ở lòng bàn tay hội tụ, mông lung mưa bụi tán mở.

“Bỏ muốn coi thường ta!”

Phương Thần giận dữ tiếng âm vang lên, đột nhiên từ trên mặt đất nhảy lên, một cái cản tay, đột nhiên đánh tới.

Hai người cách xa nhau rất gần, cường đại như vậy tấn công dữ dội bên dưới, Âm Dao căn bản không thể tránh né.

Nhưng nàng căn bản không muốn trốn, cười lạnh một tiếng, nâng tay trái lên đến.

“Oành!”

Phương Thần cánh chõ đánh trên người Âm Dao, đưa nàng đánh nổ, chỉnh thân thể đi phía trước vọt một cái, càng xuyên qua đi qua.

“Cái gì?!”

Phương Thần giật nảy cả mình, quay đầu lại, đã thấy đầy trời mưa bụi mờ mịt, một luồng cảm giác hết sức nguy hiểm tại nội tâm lan tràn.

Bốn phía lôi đài quan chiến người, cũng tất cả đều là mở to hai mắt, cái kia mưa bụi tán mở bên dưới, để cho bọn họ thị lực bị nghẹt.

“Ầm ầm!”

“A!”

Mờ mịt mưa bụi bên trong truyền đến một đạo tiếng nổ mạnh, sau đó đầy trời nước mưa bắt đầu bay vòng vòng, hóa thành vô số giọt mưa kích - bắn hướng bốn phía.

Phương Thần thân ảnh bị chấn động lên trên không, phun ra một ngụm máu đến, cả người ướt đẫm, càng là bị trọng thương.

“Đến cùng xảy ra cái gì?!”

Mỗi người đều là trong lòng chấn động dữ dội, Âm Dao một chiêu kia hạ, dùng khói mưa che giấu có động tác, vẫn chưa thấy rõ nàng là như thế nào xuất thủ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 315: Vô Địch Phương Pháp

“Vừa nãy là chiêu thứ hai, bây giờ là chiêu thứ ba.”

Trên cao không, Phương Thần bên cạnh người, một mảnh mông mông mưa bụi hiện lên, Âm Dao thân thể hiển hiện ra, trong con ngươi tràn đầy ý lạnh, giơ tay lên, không có bất kỳ chiêu thức, liền trực tiếp một cái tát lại đi.

“Đùng!”

Dưới lòng bàn tay một luồng gió xoáy hiện lên, đánh vào Phương Thần trên người. Người sau không có bất kỳ năng lực chống cự nào, lại như một tựa như khúc gỗ, thẳng thẳng bay ra ngoài.

“Oành!”

Phương Thần ngã ở trên lôi đài, trượt ra hơn mười trượng xa, chấn động ra một cái tràn đầy đá vụn cùng máu tươi vết rách.

“Phương Thần!”

Dương Thanh Huyền kinh hô một tiếng.

Nhưng cũng may Âm Dao đã khống chế cường độ, Phương Thần ngã xuống đất, tuy rằng vô cùng thê thảm, nhưng cũng chỉ là mất đi sức chiến đấu, vẫn chưa bị quá nặng tổn thương.

Hắn giãy giụa đứng lên, cả người máu tươi điểm nhỏ giọt xuống đất, kịch liệt thở hổn hển, nhìn Âm Dao trong mắt, xẹt qua vẻ sợ hãi.

“Ta thua.”

Phương Thần mở miệng nói, chủ động chịu thua.

Đánh tiếp nữa, chính là hồ giảo man triền, hơn nữa hắn cũng biết, mình còn có thể đứng ở nơi này, hoàn toàn là Âm Dao hạ thủ lưu tình.

Toàn trường mưa bụi tản đi, cái kia lãnh ngạo nữ tử trở lại trên võ đài, cũng như lúc trước giống như nhẹ như mây gió, thật giống như chẳng có chuyện gì phát sinh như thế.

Y Khôn tuyên án nói: “Âm Dao thắng.”

Khanh Bất Ly mỉm cười, khoe khoang tựa như đối với Đinh Viễn hỏi: “Đinh Viễn huynh, ngươi cảm thấy nữ tử này làm sao?”

Đinh Viễn chút nào không tiếc rẻ khen: “Rất lợi hại.”

Tô Ngọc cũng là trong mắt tinh mang lấp lóe, nhìn cái kia tinh tế thân ảnh yểu điệu, tựa hồ có nghĩ pháp.

Y Khôn cao giọng nói: “Cuộc kế tiếp: Phù Trác đối với Cẩn Công Tử.”

Trần Đình cười nói: “U Dạ, các ngươi Hạo Thiên tổ chức Đại đương gia ra sân, ngươi cảm thấy Phù Trác có thể ổn định bốn vương vị trí sao?”

U Dạ đầy mặt hờ hững, một bộ cũng không để ý bộ dạng, nói: “Toàn bộ xem bản thân hắn, kế tiếp hai tràng, đều là ẩn số a.” Hắn khá có thâm ý nhìn Dương Thanh Huyền một chút.

Trần Đình gật đầu nói: “Học viện an bài như vậy, cũng là thỏa đáng. Âm Dao, Lộ Nhất Phàm hai người là nội định ngũ cường danh sách, Dương Thanh Huyền cùng Tả Hành chọn một mà thôi, còn dư lại hai người, thì tại mấy người còn lại trong đó quyết ra.”

Dương Thanh Huyền khá là buồn bực nói: “Năm quốc thi đấu, thật sự có trọng yếu như vậy sao?”

“Đương nhiên!”

Trần Đình, Lam Mạc, U Dạ, ba người càng miệng đồng thanh nói rằng.

Trần Đình giải thích: “Năm quốc thi đấu, tương đương với một lần quốc lực bày ra, bất luận là đối ngoại uy hiếp nước khác, hay là đối với bên trong đề chấn tự tin, đều hết sức trọng yếu. Ở rất trọng yếu biết bao quốc sự đàm phán trên, đều có hết sức quan trọng tác dụng, dù sao hiện tại rất khó hai nước khai chiến, vì lẽ đó năm quốc thi đấu, thì tương đương với là một loại quốc gia chiến tranh co hơi bản.”

Dương Thanh Huyền một chút tức thông, nói: “Thì ra là như vậy, ta hiểu được.”

Mấy người nói chuyện ngừng lại, bởi vì Phù Trác cùng Cẩn Công Tử lần lượt đi lên võ đài.

Cẩn Công Tử ở năm ngoái bài vị chiến đấu, cũng là lấy được thứ sáu thành tích, chỉ đứng sau Tả Hành sau khi.

Vì lẽ đó trận chiến này, bị cho rằng là song phương thực lực ở gần nhất một trận chiến.

“Cẩn, ta luôn luôn đều so sánh thưởng thức ngươi, ngươi nếu như có thể trực tiếp nhận thức thua, liền không thể tốt hơn.” Phù Trác hai tay giao ở phía sau, sắc mặt bình tĩnh nói.

Cẩn Công Tử lông mày rậm hạ, một đôi mắt dâm tà híp lại, một hồi càng nở nụ cười, nói: “Cũng vậy.”

Phù Trác giữa hai lông mày ẩn hiện sát khí, lạnh giọng nói: “Nói như vậy, ngươi thật muốn động thủ với ta?”

Cẩn Công Tử vẫn là cái kia khuôn mặt tươi cười, chỉ là có thêm mấy phần kinh ngạc, nói: “Năm ngoái bài vị chiến đấu, ngươi có thể tiến vào bốn vị trí đầu đã là vận khí, sẽ không thật sự coi chính mình so với người khác cường chứ?”

“Được! Nguyên lai ngươi cũng không phục ta!”

Lời này một hồi liền chạm vào Phù Trác vảy ngược, vẫn bị U Dạ xem thường, thành tâm bệnh của hắn, giờ khắc này nghe Cẩn Công Tử vừa nói như thế, càng là nổi trận lôi đình, quát lên: “Vừa vặn, bắt ngươi lập uy!”

Vừa nói xong, liền cảm thấy một luồng mạnh mẽ bá đạo chưởng gió đập vào mặt, Cẩn Công Tử chẳng muốn nói nhảm với hắn, trực tiếp liền động thủ, một cái “Tuyệt dây chưởng” liền đánh tới!

Phù Trác trên người hồn quang lấp lóe, một hồi biến hóa ra màu vàng đất vòng sáng, lượn quanh ở quanh thân, dường như tinh thể bốn phía hình cái vòng mang.

“Ầm ầm!”

Một chưởng kia chém vào Tinh hoàn bên trong, chấn Phù Trác thân thể lung lay mấy lần, nhưng Cẩn Công Tử hoàn toàn biến sắc, một chưởng kia oai, giống như là bị Tinh hoàn hút vào, như đá ném vào biển rộng.

“Không được!”

Hắn cũng biết Phù Trác Võ Hồn lợi hại, vội vàng thả người trở ra.

“Bây giờ muốn đi, tới kịp sao?”

đọc t R uyện tại http://truyencuatui.net/

Phù Trác ngẩng đầu lên, trong mắt nổ bắn ra hàn quang, Tinh hoàn xoay một cái, cả người hắn càng thuấn di mà lên, liền dính vào Cẩn Công Tử trước mặt, một quyền đánh tới.

"Ầm ầm ầm!"

Không khí bị không ngừng đánh nát, cú đấm kia như sao băng hành không, ngưng tụ Chân Võ cảnh đại viên mãn toàn bộ lực lượng, là Phù Trác lửa giận ngưng tụ một quyền!

"Thiền!"

Cẩn Công Tử kinh hãi bên dưới, vẫn chưa hoảng loạn, mà là một tay bấm quyết, một vệt kim quang từ sau lưng hiện lên, biến hóa thành hình người, càng cùng hắn dung mạo nhất trí, lui về phía sau bay ra ngoài.

"Oành!"

Phù Trác phẫn nộ một quyền đánh trên người Cẩn Công Tử, lập tức đem oanh nổ tung mở, bốn vỡ nát thành năm mảnh.

Nhưng những thịt kia thân mảnh vỡ trên không trung lóe lên, liền hóa thành huỳnh quang điểm điểm tiêu tan.

Cái kia bay đi kim quang, ở xa xa trên võ đài hiển hiện ra, chính là Cẩn Công Tử chân thân, một mặt ngưng trọng nhìn chằm chằm Phù Trác.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Lẽ nào của hắn Võ Hồn là..."

Trần Đình gật đầu nói: "Chính là kim thiền thoát xác, loại này Võ Hồn vô cùng khó chơi."

Dương Thanh Huyền nuốt xuống một hồi, nói: "Cái kia Phù Trác Võ Hồn, tựa hồ càng quỷ dị chứ?"

U Dạ trong mắt lập loè vẻ kinh dị, nói: “Phù Trác Võ Hồn vô cùng đáng sợ, tên là không gian nuốt chửng, có thể trực tiếp đem không gian nuốt lấy, đây là ngay cả ta cũng kiêng dè không thôi Võ Hồn a.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hiểu rõ, lập tức hiểu vừa nãy hai người lúc giao thủ, Phù Trác trên người một loạt biến hóa, đầu tiên là nuốt lấy Cẩn Công Tử một chưởng, sau đó đem khoảng cách giữa hai người cắn nuốt mất, sinh ra thuấn di hiệu quả.

Hắn hướng về trên võ đài nhìn tới, phát hiện võ đài quả nhiên biến hình, cũng là bởi vì hắn cắn nuốt hai “thứ không gian”, làm cho hình vuông võ đài thay đổi nhăn nhúm, mà đa số người đều chú ý tới hai người ác chiến, vẫn chưa chú ý tới điểm này.

Đỗ Nhược tràn đầy kinh hãi, không nhịn được nói rằng: “Đáng sợ như vậy Võ Hồn, đó không phải là vô địch rồi?”

“Vô địch? Ha ha.”

U Dạ cười nhạt một tiếng, nói: “Võ Hồn, chỉ là võ giả một phần mà thôi, từ võ giả sinh ra, lại phụng dưỡng võ giả tự thân, mặc dù trọng yếu, nhưng là trọng yếu hơn nhưng là...”

Hắn nói đến một nửa, đột nhiên ngừng lại, nhìn Dương Thanh Huyền, dường như ở suy tính hắn giống như, hỏi: “Ngươi cũng biết trọng yếu hơn chính là cái gì?”

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Trên đời không có vô địch phương pháp, chỉ có vô địch người.”

Lời vừa nói ra, tất cả đều thay đổi sắc mặt.

Liền ngay cả U Dạ chính mình, cũng sững sờ một lát, nhiều lần niệm mấy lần, nhìn Dương Thanh Huyền trong đôi mắt, xẹt qua nồng nặc vẻ kiêng dè.

Dương Thanh Huyền nói: “Đỗ Nhược ngươi chống cự sét, cũng là vô cùng đáng sợ đây, nếu là cảnh giới tăng lên, coi như Phù Trác có thể nuốt chửng không gian, ngươi cũng có thể đưa hắn oanh tan xương nát thịt đi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 316: Không Gian Nổ Tung

Đỗ Nhược phục hồi tinh thần lại, gật đầu nói: “Xác thực, như là tu vi của ta có thể giống như Phù Trác mạnh mẽ, chống cự sét cũng không sợ không gian của hắn nuốt chửng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vì lẽ đó quá đáng dựa dẫm Võ Hồn, ngược lại sẽ rơi vào ngộ khu.”

U Dạ đột nhiên hỏi: “Dương Thanh Huyền, đến bây giờ ta đều còn không thấy rõ ngươi Võ Hồn rốt cuộc là cái gì, nếu là toàn bộ hiển hiện ra lời, nên phi thường đáng sợ đi.” Hắn hai mắt nhìn thẳng phía trước, hỏi dò.

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, nói: “Đồng dạng, trên đời không có rác rưởi Võ Hồn, chỉ có tên vô dụng, ta Võ Hồn toàn cảnh là cái gì, có trọng yếu không?”

U Dạ giữa chân mày buông lỏng, phảng phất một hồi bình thường trở lại, trả lời: “Ngươi nói đúng, không trọng yếu.”

Ánh mắt của hắn trước sau nhìn trên võ đài, nội tâm nhưng tự nghĩ nói: “Mặc kệ ngươi Võ Hồn là cái gì, ngươi đã là một người hết sức đáng sợ, ta thật không muốn cùng người như ngươi là địch, chỉ mong một ngày kia, vĩnh viễn sẽ không tới đến.”

Dương Thanh Huyền cũng không biết U Dạ ý nghĩ, toàn bộ tâm tư cũng đều tập trung vào võ đài, dù sao bốn vương cuộc chiến, cực kỳ ngoạn mục, không phải bình thường có thể nhìn thấy.

Hơn nữa liên quan với Võ Hồn vận dụng cùng chiến pháp, hắn cũng không so với bốn vương muốn mạnh bao nhiêu, có quá nhiều đồ vật muốn học tập cùng tổng kết.

“Một cái chỉ biết là trốn chạy người, còn vọng tưởng muốn thắng ta, chính ngươi không cảm thấy buồn cười sao?”

Phù Trác đứng ở giữa lôi đài, khinh miệt nhìn bên trong góc, có vẻ hơi chật vật Cẩn Công Tử.

Cẩn Công Tử cười nhạt, nói: “Buồn cười sự tình có rất nhiều, tỷ như có người vẫn cường điệu chính mình lợi hại, lại như cũ bắt ta không thể làm gì.”

“Liền hướng về câu nói này, ngươi phải chết chắc.”

Phù Trác giận tím mặt, giơ tay lên, đầu ngón tay hạ màu vàng đất Tinh hoàn lóe lên, liền lột đại vùng không gian, một hồi thuấn di đến Cẩn Công Tử trước người.

Lập tức lần thứ hai chỉ điểm một chút đi, hồn quang lan ra đến, đem Cẩn Công Tử chụp vào trong, liên đới không gian cùng nhau lột bỏ.

“Không!!”

Cẩn Công Tử kêu thảm một tiếng, đầy mặt đều là sợ hãi, theo vùng không gian kia bỗng chốc bị gọt đi, không có tung tích gì nữa có thể tìm ra.

Võ đài càng là đã biến thành cổ quái hình đa giác, hoàn toàn không được quy tắc.

Tất cả mọi người một hồi mắt choáng váng, Cẩn Công Tử cứ như vậy xong đời?

Phù Trác đột nhiên cau lại hạ lông mày, chỉ thấy không gian hư hoảng, một bóng người ở sau thân thể hắn hiện lên, lại là một cái tuyệt dây chưởng nổ ra!

Bóng người kia chính là Cẩn Công Tử, tuyệt dây chưởng mặc dù chỉ là vũ kỹ cấp cao, nhưng Cẩn Công Tử đắm chìm bên trong đã lâu, có thể trăm phần trăm vung ra kỳ uy có thể, uy lực cũng không so với huyền giai võ kỹ kém bao nhiêu.

Một dưới lòng bàn tay, mảng lớn không khí nứt mở, hướng về Phù Trác trên người đánh tới!

“Nguyên lai mới vừa rồi bị cắn nuốt, chỉ là ngươi Võ Hồn thiền sao? Dù vậy, bị nuốt Võ Hồn, thực lực của ngươi cũng sẽ bị ảnh hưởng lớn đi!”

Phù Trác lạnh lùng nở nụ cười, Tinh hoàn ở quanh thân hiện lên, hướng về Cẩn Công Tử khuếch tán đi, đem đây tuyệt dây chưởng chưởng kình nuốt sạch, đồng thời đem Cẩn Công Tử bọc lại, xoay tròn bên dưới, toàn bộ cắn nuốt mất.

“Xin lỗi, hai người cũng chỉ là thiền đây.”

Đột nhiên một đạo lạnh như băng bóng người ở Phù Trác phía sau xuất hiện, cường đại chưởng uy cách không đập xuống.

Phù Trác cả người chấn động, cả giận nói: “Làm sao có khả năng?!”

Hắn vội vàng quay người lại đến, chỉ điểm một chút đi, Tinh hoàn với trên đầu ngón tay tán mở.

Nhưng Cẩn Công Tử không tránh không lùi, trước mặt mà lên, song chưởng vỗ vào Phù Trác trước ngực, “Ầm” một tiếng, đem Phù Trác đánh bay ra ngoài, mà mình cũng trúng rồi cái kia Tinh hoàn, bị lăng không tước mất.

“Phốc!”

Phù Trác trước ngực trúng rồi một cái tuyệt dây chưởng, liền lùi lại bảy, tám bước, chưởng lực kia chấn động vào bên trong cơ thể, không ngừng phá hư cơ thể hắn.

“Đáng chết! Đi ra!”

Phù Trác kinh nộ nhìn bốn phía, vừa nãy tuy rằng tước mất Cẩn Công Tử, nhưng này cái Cẩn Công Tử đối mặt không gian nuốt chửng, không có một chút nào vẻ sợ hãi, cam nguyện bị gọt, hiển nhiên không phải thật.

“Hiện tại ngươi biết... Cái gì mới là chuyện tiếu lâm đi?”

Một bóng người ở sau thân thể hắn hiện lên, cười lạnh nói: “Một lòng muốn giáo huấn người của ta, nhưng ở trước mặt ta thổ huyết đây.”

“Đáng chết! Đi chết đi!”

Phù Trác về chính là chỉ tay, Tinh hoàn lấp loé, một vùng không gian tước mất, Cẩn Công Tử cũng không thấy.

“Ha ha, ta ở chỗ này đây.”

Ở Phù Trác bên trái, hồn quang lóe lên, Cẩn Công Tử lần thứ hai tái hiện ra, đồng thời ở tại phía bên phải, phía sau, phía trước các loại, bốn phương tám hướng, đều hiện lên ra Cẩn Công Tử thân ảnh, một hồi xuất hiện hơn mười người, toàn bộ đều diện mục rõ ràng, không phân biệt thật giả.

“Đáng chết a!”

Phù Trác năm ngón tay hư nắm, một thanh trường kiếm chộp vào trong tay, hướng về những Cẩn Công Tử kia chém tới!

“Hư không kiếm!”

“Xì!”

Không gian bỗng chốc bị chém nứt ra, hai tên Cẩn Công Tử bị đánh mở, sau đó cái kia nứt ra không gian trong nháy mắt phục hồi như cũ, nhưng hai tên Cẩn Công Tử nhưng hóa thành hồn quang tản đi.

Nhưng mặt khác hơn mười tên Cẩn Công Tử từ bốn phương tám hướng vọt tới, đều là đánh ra tuyệt dây chưởng, che ngợp bầu trời, như giọt mưa đánh xuống, tại không gian trên đãng xuất ra đạo đạo gợn sóng.

“Chết! Chết! Chết a!”

Phù Trác cầm trong tay hư không kiếm, hướng về bốn phương tám hướng chém tới, mảng lớn Cẩn Công Tử bị chém nứt, từng đạo từng đạo đen nhánh vết nứt không gian ở trên lôi đài hiện lên, lan tràn hướng về bốn phương tám hướng.

Nhưng này chút công tới Cẩn Công Tử tựa hồ không có một là thật, mỗi biến mất mấy cái, lại nhiều sinh ra mấy cái, liên tục không ngừng xông lên.

Phù Trác trong mắt hàn quang lóe lên, chân khí biến hóa cánh, chính là phóng lên trời, lơ lửng ở trên không trên, lạnh lùng nhìn phía dưới, tràn đầy sát ý.

Hơn mười tên Cẩn Công Tử đứng ở trên lôi đài, tất cả đều ngẩng đầu lên, hắc tiếng nói: “Làm sao, sợ?”

Phù Trác đầy mặt lạnh lẽo, lạnh giọng nói: “Sợ? Hừ, ta chẳng qua là cảm thấy quá phiền toái, ngươi những này thiền, hãy cùng con ruồi như thế, làm người buồn nôn. Vì lẽ đó ta quyết định, một lần toàn bộ tiễn ngươi về Tây thiên!”

Cái kia hư không kiếm ở trong tay biến mất, hai tay bấm quyết hạ, một đạo to lớn Tinh hoàn ở quanh thân ngưng tụ thành, quát lên: “Đều đi chết đi cho ta, không gian nổ tung!”

“Chi chi chi!”

Cái kia Tinh hoàn thượng tán ra điện lưu giống như thanh âm, từ trên hư không rơi xuống, bao phủ toàn bộ võ đài!

“Cái gì?!”

Cẩn Công Tử lúc này mới hoàn toàn biến sắc, chiêu này Tinh hoàn, hầu như hàm cái toàn bộ võ đài, căn bản là không có cách tránh né.

Trên lôi đài Cẩn Công Tử bắt đầu hai hai dung hợp, cuối cùng còn lại bốn cái, trình trận thế sắp xếp, bốn cái Cẩn Công Tử phân biệt bấm quyết, cúi xuống thân, một tay ép ở trên mặt đất, trong mắt tràn đầy vẻ kiên nghị.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Bọn họ đây là...”

Tuy biết chỉ có một là thật Cẩn Công Tử, nhưng vẫn là không nhịn được dùng số nhiều “Bọn họ”.

“Ầm ầm!”

Cái kia Tinh hoàn hạ xuống, trực tiếp đánh vào bốn tên Cẩn Công Tử trên người, toàn bộ không gian nổ tung ra, đồng thời Tinh hoàn oai, hướng về bốn phương tám hướng tản đi.

“Ầm ầm ầm!”

Toàn bộ võ đài đều bị nổ tung đi, Tinh hoàn chấn động trong phạm vi, không gian kịch liệt vặn vẹo, bên trong hết thảy đều bị xoắn đến nát tan, sau đó bị nuốt vào hư vô không gian.

Đồng thời cái kia sức nổ như sóng biển giống như nhào hướng bốn phía, ở gần nhất mặt nam, không ít học sinh hoảng sợ kêu to, hướng phía sau bỏ chạy.

Nhưng người ta tấp nập, người Đẩy người, trốn chỗ nào đến đi, bị cái kia dư âm oanh kích mà đến, trực tiếp tại chỗ hóa thành bột mịn, sau đó vô ảnh vô tung biến mất.

Dương Thanh Huyền mấy người cũng là hoàn toàn biến sắc, bọn họ ở võ đài mặt đông, trước mắt không gian dư âm nổ mạnh chấn động đi qua, quanh thân rất nhiều người đều liều mạng gào thảm lui về phía sau chui vào.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 317: Sở Hà Hán Giới

Trần Chân mấy người cũng là hoàn toàn biến sắc, nhưng thấy Dương Thanh Huyền cùng U Dạ đều hết sức trấn định dáng vẻ, cũng chỉ đành nhắm mắt đợi, thật không tiện theo trốn.

Mắt thấy cái kia uy năng áp sát, Trần Đình có chút không trầm được, kêu lên: “Dương Thanh Huyền!”

Dương Thanh Huyền hiểu ý, chỗ mi tâm ánh kiếm lóe lên, một luồng cực kỳ cường đại hồn ý khuếch tán mở, hoành tại mọi người trước người.

Cái kia đánh tới không gian nổ tung, một hồi chạm được hồn ý, liền theo một tiếng ong ong, gần giống như đá chìm biển lớn, triệt để không thấy.

U Dạ bọn người là chấn động trong lòng, dâng lên một luồng ý sợ hãi.

Không ít người càng là nín thở, trên trán chảy ra từng tia từng tia mồ hôi lạnh đến.

“Đây cũng là Võ Hồn trấn áp sao?!”

Mấy người đều gặp Dương Thanh Huyền cùng Diệp Minh Xuyên một trận chiến, tuy rằng cảm thấy thần kỳ cùng đáng sợ, nhưng nào có giờ khắc này người lạc vào cảnh giới kỳ lạ tới chấn động.

Lam Mạc càng là lén lút vận chuyển Võ Hồn, phát hiện hồn lực ở luồng áp lực này hạ, càng không ngừng run rẩy, căn bản hiện ra không ra, nội tâm càng là chấn động tới cơn sóng thần.

Một hồi lâu sau, cái kia dư âm oai mới dần dần bình ổn lại.

Toàn bộ võ đài đã biến mất không còn tăm hơi, Cẩn Công Tử cũng không thấy bóng người.

Mà phương hướng bốn cái phương vị trên, ngoại trừ mặt đông Dương Thanh Huyền đám người đứng thẳng chỗ, còn có mặt phía bắc dây hồng vùng cấm không hư hao chút nào ở ngoài.

Mặt nam cùng phía tây, lượng lớn học sinh bị tạc bể thành bột mịn, sau đó biến mất, chỉ để lại hai cái tròn hình cung chân không không gian.

“Chi!”

“Thật là đáng sợ! Trời ạ, đây là cái gì Võ Hồn a!”

Trước hỗn loạn hạ, lượng lớn học sinh chỉ lo thoát thân, giờ khắc này yên tĩnh lại, nhìn cái kia hai nơi bị tạc nứt rơi không gian, nghĩ đến trước còn đang cùng mình đồng thời xem cuộc chiến bạn học, trong khoảnh khắc liền lĩnh hộp cơm, tất cả đều sợ đến cả người run cầm cập, tay chân lạnh lẽo.

Dương Thanh Huyền cũng sắc mặt tái nhợt, trong cơ thể khí huyết lại có chút bất ổn.

Vừa nãy không gian kia tạc liệt xung kích quá mạnh, của hắn Võ Hồn trấn áp mơ hồ có chút không trấn áp được, may mà xung kích vẫn chưa xung kích bao lâu, nếu là nhiều hơn nữa chốc lát lời, sợ là mình liền đỡ không được.

“Này Phù Trác, so với kia Diệp Minh Xuyên còn cường đại hơn!”

Dương Thanh Huyền trong lòng đem hai người so sánh một chút, hạ này phán đoán.

Mặt phía bắc dây hồng bên trong cấm khu người, cũng tất cả đều là sắc mặc nhìn không tốt.

Tô Ngọc mở miệng nói: “Đây cũng quá làm loạn đi, vừa nãy một kích kia hạ, chí ít ba mươi, bốn mươi danh học sinh bỏ mình, này nhưng đều là đế quốc trụ cột a.”

Khanh Bất Ly mấy người cũng là mặt âm trầm không nói.

Trước lôi đài địa phương, đã là một cái đen nhánh hố sâu, cả vùng đều bị không gian nổ tung sau cắn nuốt hết.

Phù Trác ở một cái đại chiêu sau, khí tức trên người rơi xuống lợi hại, chân khí biến hóa cánh hơi rung động, lạnh lùng âm hiểm nhìn phía dưới, nói: “Y Khôn trưởng lão, Cẩn Công Tử đã chết, nên tuyên án ta thắng rồi đi.”

Y Khôn sắc mặt như thường, cũng không lên tiếng, nhàn nhạt nhìn về phía trước, phảng phất không có nghe thấy.

Phù Trác mặt hiện lên vẻ giận dữ, quát lên: “Y Khôn, tại sao còn không tuyên án ta thắng?”

“Bởi vì... Ta còn chưa có thua đâu.”

Sau lưng Phù Trác, kim quang lóe lên, hiện ra Cẩn Công Tử thân ảnh đến, lạnh lùng nhìn hắn.

“Cái gì?!”

Phù Trác hoảng hốt, cũng không quay đầu lại liền chỉ tay gọt tới.

Nhưng trong nháy mắt, ở trước người hắn lại xuất hiện hai cái Cẩn Công Tử, đồng thời bốn chưởng đánh ra, “Tuyệt dây chưởng!”

“Ầm ầm!”

Phù Trác trên người Tinh hoàn còn chưa thả ra, đã bị bốn chưởng bắn trúng, “Phốc” phun ra một ngụm máu lớn đến, cả người như diều đứt dây, hướng về xa xa rơi xuống.

Hai cái Cẩn Công Tử trong nháy mắt hợp nhất, cũng là không nhịn được phun ra một ngụm máu đến.

Liên tiếp kim thiền thoát xác, đã vượt xa của hắn gánh nặng.

Tất cả mọi người bị biến cố này cả kinh nói không ra lời, trơ mắt nhìn tất thắng Phù Trác bỗng chốc bị đánh bay, trong đầu một mảnh trống không.

“Phù Trác thua? Sao lại thế... Đáng sợ như vậy Võ Hồn...”

“Cẩn Công Tử rõ ràng bị không gian vỡ nát, làm sao lại xuất hiện? Hắn là như thế nào tránh né được một kích kia?”

Dương Thanh Huyền nhìn không trung Cẩn Công Tử, đột nhiên nói rằng: “Di động trong nháy mắt sao?”

“Không, không phải di động trong nháy mắt, là truyền tống trận!”

Mạnh Thụy đột nhiên nói rằng: “Vừa nãy bốn cái Cẩn Công Tử liên thủ bày ra một cái loại nhỏ siêu ngắn khoảng cách truyền tống trận, tại không gian nổ tung rơi xuống trong nháy mắt, đem mình truyền tống ra ngoài, hắn chính là một tên thầy trận pháp a.”

Trần Chân sửng sốt một chút, nói: “Này cũng có thể...”

Trần Đình không vui tức giận hừ nói: “Cái gì gọi là này cũng có thể? Võ quyết so với đúng là toàn bộ thủ đoạn, trí tuệ là vô cùng trọng yếu một khâu, như ngươi vậy thông minh, thật làm cho con bà nó tâm.”

Trần Chân xạm mặt lại, quay mặt đi không để ý tới hắn.

“Còn tưởng rằng Thiên Tông học viện năm năm qua bước lui đây, không nghĩ tới vẫn như cũ giống như trước như thế đáng sợ a.”

Đàm Đào đứng ở trong đám người, trong mắt lập loè tinh mang, tự lẩm bẩm: “Bất quá có thể đem bốn vương Võ Hồn nhìn rõ ràng, sau khi trở về lại hiện ra, liền có thể có châm đối tính nghiên cứu.”

Còn có mặt khác tam quốc gian tế, cũng hỗn trong đám người, đều là sắc mặt khó coi.

Phù Trác từ không trung rơi xuống, phía dưới học sinh đều là sợ đến vội vàng trốn mở, khoảnh khắc lộ ra một vài mười trượng phương viên khu vực chân không.

Bởi vì cho mọi người đều sợ, chỉ lo bỗng chốc bị tước mất.

“Oành!”

Phù Trác hung hăng ngã xuống đất, vừa chấn lên bụi bặm, liền gặp hơn mười Cẩn Công Tử rơi xuống từ trên không, quay về hắn một trận hành hung, cho đến đem đánh khắp cả người lăng tổn thương, không còn sức đánh trả chút nào, lúc này mới dừng lại tay đến.

Y Khôn lúc này mới đứng dậy, cao giọng tuyên án nói: “Cẩn Công Tử thắng.”

Lập tức có phòng cứu thương lão sư bay nhanh đi, đem Phù Trác mang đi chữa thương.

Tô Ngọc nói: “Võ đài cũng bị mất, lần này làm sao còn so với? Muốn chuyển sang nơi khác rồi.”

Y Khôn chắp tay nói: “Bệ hạ thỉnh an ngồi, không cần đổi chỗ.”

Hắn lấy ra một cái trận bàn, hướng về không trung ném đi, trận kia bàn không ngừng lớn lên, hóa thành trăm trượng dài rộng, giống như một toà thành lớn, từ không trung rơi xuống.

Lượng lớn học sinh kinh hãi, dồn dập lui về phía sau đi.

“Ầm!”

To lớn kia trận bàn rơi vào bị tạc đi trên mặt đất, chấn động đến mức một trận đất rung núi chuyển.

Mọi người định nhãn nhìn tới, trận kia bàn càng là một cái bàn cờ, mặt trên còn có bày tướng, sĩ, tướng, ngựa, xe, pháo, tốt chờ quân cờ, như cối xay một kích cỡ tương đương, chỉnh chỉnh tề tề sắp xếp bên trên.

Y Khôn nói: “Cái này trận khí tên là Sở Hà Hán Giới, bốn vương cuộc chiến cuối cùng một hồi, Dương Thanh Huyền, Tả Hành, lên đây đi!”

Một tiếng hạ xuống, toàn trường yên tĩnh.

Hết thảy ánh mắt tất cả đều rơi vào trên người hai người.

Trần Chân chờ bạn tốt đều không tự chủ khẩn trương, hai tay nắm chặt bên trong, tràn đầy mồ hôi.

Đỗ Nhược nuốt xuống một hồi, gian nan nói rằng: “Dương Thanh Huyền, ngươi có thể nhất định phải thắng a!”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, bình tĩnh nói: “Ta hiểu rồi.”

Nói đi, hắn liền bước đi hướng về trận kia khí đi đến.

Bỗng nhiên, một đạo xinh đẹp bóng người đập vào mi mắt, chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trận khí mặt nam, côi cút độc lập.

Tất cả mọi người tự ti mặc cảm, không dám đứng ở nàng bên cạnh người.

“Vu Khinh Nguyệt, là Vu Khinh Nguyệt đến rồi!”

Một đạo tiếng kinh hô ở trong đám người nổ vang, nhất thời vậy tuyệt thế dáng người, một hồi hấp dẫn tất cả mọi người ánh mắt, Dương Thanh Huyền cùng Tả Hành, đều phản ngược lại thành vai phụ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 318: Tiểu Lâu Một Đêm Nghe Mưa Xuân

Tô Ngọc cũng giật mình không thôi, nhìn đạo kia tuyệt thế xuất trần bóng người, lấy chính mình là cao quý cửu ngũ chí tôn thân phận, lại cũng có gan xấu hổ cảm giác.

“Chẳng trách, chẳng trách hai tiểu tử này sẽ trở thành sinh tử đại thù.”

Tô Ngọc tựa hồ hiểu cái gì, đột nhiên nở nụ cười, nói: “Liền ngay cả trẫm, cũng có chút động tâm đây.”

Khanh Bất Ly lắc đầu nói: “Thiếu thời gian, tinh lực chưa định, giới chi ở sắc.”

“Ha ha.”

Tô Ngọc cười ha hả, nói: “Có thể vì là tình mà chiến đấu, là bực nào khoái ý việc? Trẫm muốn cầu còn cầu không được đây.” Trong giọng nói, càng có vẻ cô đơn.

“Ngươi đã đến rồi.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, xem như là chào hỏi.

“Hừm, ta tới, ta nói ta sẽ đến.”

Vu Khinh Nguyệt đôi mắt đẹp lấp loé, có chút ngượng ngùng, tương tự cười nói.

“Được rồi!”

Tả Hành giận dữ, xích tiếng nói: “Khinh Nguyệt, ngươi cũng đừng oán ta, hôm nay ta liền muốn đưa hắn chém giết ở đây Sở Hà Hán Giới tiến lên!”

Vu Khinh Nguyệt hờ hững cười nói: “Cám ơn ngươi cho phép ta một năm ước định, nếu là Thanh Huyền không địch lại mà chết, ta cũng sẽ không oán ngươi.”

“Đây chính là ngươi nói!”

Tả Hành trong mắt nổ bắn ra tinh mang đến.

Vu Khinh Nguyệt nhẹ nhàng gõ đầu, nói: “Thời gian một năm, đối với một vị thiên tài mà nói, đã đủ rồi. Nếu là giờ khắc này hắn vẫn chưa thể thắng ngươi, vậy hắn cũng chỉ có thể là cái vĩnh cửu kém xa trưởng thành lớn anh bảo bảo, không đáng ta quyến luyến.”

“Ngươi...!”

Tả Hành tức đến xanh mét cả mặt mày, lạnh giọng nói: “Tốt, nguyên lai ở trong mắt ngươi, ta giống như này thấp kém không ăn thua!”

Vu Khinh Nguyệt lắc đầu nói: “Này thật không có, ngươi rất ưu tú, nhưng hắn so với ngươi ưu tú.”

“Ha ha!”

Tả Hành giận dữ cười, sát khí dạt dào nói: “Tất cả tâm ý đều đã là phí lời! Ta hiện ngày hay dùng thực lực tuyệt mạnh hướng về ngươi chứng minh, ai mới là càng ưu tú chính là cái kia, ai mới chính thức đáng giá ngươi quyến luyến!”

“Dương Thanh Huyền, đi chết đi!”

Tả Hành đã giận không nhịn nổi, một năm qua tích góp sự phẫn nộ cùng ngột ngạt, toàn bộ đều tại đây khắc bộc phát ra.

Hắn đứng ở một con cờ trên, năm ngón tay vồ lấy, một viên to lớn quân cờ tốt bay lên, hướng về Dương Thanh Huyền đánh tới.

Cái kia quân cờ trình viên hình, có bảy tám trượng đường kính, hai ba trượng dày, toàn bộ từ cổ đồng sắc kim loại chế tạo, trọng triệu cân, cứng rắn không thể phá vỡ.

Dương Thanh Huyền dưới chân một chút, liền lui về phía sau.

“Oành!”

Cái kia quân cờ nện ở dưới chân hắn quân cờ sĩ trên, cái kia sĩ chịu đến đòn nghiêm trọng, càng bị chấn động lên, trên không trung tung bay, hướng về Dương Thanh Huyền ép đi.

Quân cờ sĩ nhanh chóng xoay chuyển hạ, càng sản sinh một luồng không khí dòng nước xiết.

Tả Hành bóng người lóe lên, nấp trong cái kia sĩ sau, đồng thời hướng về Dương Thanh Huyền bay đi, chờ đợi người sau tránh né thời gian, dành cho hắn một đòn trí mạng.

Dương Thanh Huyền dưới chân một chút, vốn định lui nữa, nhưng tựa hồ đã nhận ra cái gì, hai chân lại nhẹ nhàng hạ xuống trên mặt đất, giơ tay lên, biến hóa ra một cái chưởng quyết.

Chung quanh hắn không khí phát sinh nhọn tiếng nổ đùng đoàng, theo hai tay bỗng nhiên nắm tay, cái kia bạo nổ tiếng tuy nhiên rồi dừng.

Có thể thấy rõ ràng, ở Dương Thanh Huyền song quyền trên, mỗi bên có một không khí vòng xoáy, chính là đem không khí hết sức áp súc sau sinh ra luồng khí xoáy.

“Thông Bối Quyền!”

“Oành!”

Dương Thanh Huyền đứng tại chỗ, song quyền đột nhiên đánh ra.

Cái kia hai đạo luồng khí xoáy cơ hồ là đồng thời đánh vào quân cờ sĩ trên, phát sinh một tiếng nổ đùng, chấn động ra cường đại kim loại run giọng, ở sĩ một... Khác diện, hai đạo kình phong xuyên thấu ra, hướng về Tả Hành trên người đánh tới!

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người đều thất kinh, dây hồng vùng cấm bên trong, Tả Minh càng là mặt âm trầm, lộ ra nồng đậm sát ý.

Tả Hành tâm thần rùng mình, vốn định trốn ở quân cờ sau đánh lén, nhưng nhận ra được một luồng nguy hiểm từ cờ diện lộ ra, vội vàng một tay biến hóa chưởng, vỗ tới!

“Oành!”

Hai nguồn sức mạnh va chạm, giữa trời nổ tung, dư âm chấn động ở quân cờ trên, càng mặc thấu qua, quân cờ nguyên bản hạ xuống xu thế, cũng bị ngăn trở lại, lần thứ hai lật bay lên.

Tả Hành cùng Dương Thanh Huyền đều là con ngươi co rụt lại, nhìn chằm chằm cái kia quân cờ nhìn tới, thầm nghĩ: “Con cờ này chất liệu...”

Y Khôn hắc tiếng nở nụ cười, nói: “Xem ra hai người tựa hồ cũng phát hiện cái gì.”

Đinh Viễn nói: “Này quân cờ là dùng không thép chế tạo, có thể hoàn toàn truyền sức mạnh, căn bản không cần cái kia đánh từ xa trâu thủ pháp, bất quá...”

Hắn khen: “Dương Thanh Huyền vừa nãy một ngón kia rất tuấn tú đây.”

“Hanh.”

Tả Minh liền sau lưng Đinh Viễn không xa, nghe vậy lạnh rên một tiếng, tràn đầy âm lãnh và khinh thường.

Trên sân hai người đều là thiên tài hơn người, thấy kia dư âm không trở ngại chút nào xuyên thấu quân cờ sĩ, nhất thời một hồi sáng tỏ.

“Chết đi!”

Tả Hành quát mắng một tiếng, hai tay từng người bấm quyết, hướng về quân cờ trên đánh tới.

“Oành! Oành!”

Hai đòn quyết ấn xuyên thấu cờ diện, uy năng không giảm chút nào, hướng về Dương Thanh Huyền đánh tới.

“Ừ, có ý tứ.”

Dương Thanh Huyền hắc cười một tiếng, hai tay từng người ngưng chỉ, đi về phía trước điểm tới, tiếng xé gió liên tiếp, một đạo, hai đạo, ba đạo...

Thi triển tất cả đều là hắn sở trường nhất Cú Mang Chỉ, chỉ pháp đánh vào quyết ấn bên trong, đem bên trong ấn vân toàn bộ đánh nổ, Tả Hành hai đòn xuyên không ấn “Đuổi” một hồi tản đi.

Nhưng Cú Mang Chỉ còn chưa đình chỉ, không ngừng đánh vào quân cờ sĩ trên, xâu vào, như mưa hoa tán mở, kích - bắn ra.

“Cái gì?!”

Tả Hành giật nảy cả mình, cái kia mấy chục đạo chỉ mang, đều là ác liệt dị thường, đem không khí cắt đi ra, tất cả đều bắn về phía chỗ yếu hại của hắn.

Phảng phất cách một cái to lớn quân cờ bình phong, Dương Thanh Huyền còn có thể nhìn xuyên nhìn thấu của hắn tất cả giống như.

“Đừng vội càn rỡ!”

Tả Hành tay phải hướng về phía sau một trảo, bảo kiếm tranh không sai ra khỏi vỏ, lại có tiếng kiếm reo rung động cửu tiêu.

Mọi người chỉ thấy một đạo luyện không ngang trời, ánh sáng đâm người không mở mắt ra được.

Kiếm kia ở Tả Hành trong tay vung lên, càng khuấy lên không gian, mấy chục đạo Cú Mang Chỉ bỗng chốc bị vặn vẹo phương vị, khom thành đường cong, lượn quanh ở bên người hắn đi qua.

Trần Đình cả kinh nói: “Ban đêm nghe mưa xuân!”

Trần Chân giật nảy cả mình, kêu lên: “Cái gì? Đế quốc ngũ đại đỉnh cấp nguyên khí một trong, được khen là có công kích mạnh nhất tiểu lâu một đêm nghe mưa xuân?!”

Lam Mạc cũng là đầy mặt dại ra, ngơ ngác nói: “Ta vẫn luôn cảm thấy Tả Hành cõng kiếm kia vô cùng không đơn giản, nhưng không nghĩ tới càng là tiểu lâu một đêm nghe mưa xuân.”

Trần Chân giận dữ nói: “Cái này quá ăn gian! Cầm trong tay đỉnh cấp nguyên khí, thế thì còn đánh như thế nào, thi đấu nào có nửa phần công bằng có thể nói?!”

Bốn phía học sinh nghe thấy hắn la to, cũng đều cảm thấy có đạo lý, thổn thức một mảnh.

Trần Đình lạnh lùng nhìn hắn, khinh thường nói: “Câm miệng đi, nguyên khí cũng là thực lực một phần, Tả Hành có gia thế chống, chính là thực lực của hắn, Dương Thanh Huyền không có, liền muốn nhận mệnh.”

U Dạ khá có thâm ý cười nói: “Trần Đình, lệnh đệ còn ở vào tức giận bất bình niên kỉ đây, ha ha.”

Trần Đình mặt toát mồ hôi nói: “Để mọi người cười chê rồi.” Nói trợn lên giận dữ nhìn Trần Chân một chút, để hắn không muốn lại mất mặt.

Trần Chân hừ vài tiếng, mặt âm trầm nhìn trên sân.

Tả Hành một chiêu kiếm vung lên hạ, toàn bộ không gian đều xoay chuyển, vô số kiếm khí vọt lên, hóa thành rồng quyển lực lượng, cuồng kích đi!

“Ầm ầm!”

Cái kia long quyển bên trong, không chỉ có là cuồng phong gào thét, càng ẩn chứa đáng sợ kiếm khí, chém ở quân cờ sĩ trên.

Mà cái kia nặng đến triệu cân cứng rắn không thể phá vỡ quân cờ, càng trong nháy mắt, bị một hồi chém nứt ra!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 319: Kiếm Uy

Dương Thanh Huyền kinh hãi, đáng sợ kia kiếm khí như rồng như mãng xà, cuồng kích mà xuống, căn bản là không thể tránh khỏi.

Hắn chỗ mi tâm kiếm ấn lóe lên, hơn mười thanh kiếm hiển hóa ra ngoài, kết thành một mảnh kiếm giới, hộ tống ở quanh người.

Đồng thời đấu Quỷ Thần nắm trong tay, chỉ thấy đại kiếm xung quanh một mảnh quang ảnh biến ảo, một thức sông dài dần rơi hiểu ngôi sao trầm ngâm chém đi ra ngoài!

“Oành!”

Đêm đó nghe mưa xuân ánh kiếm đánh vào kiếm giới trên, ép tới hơn mười thanh kiếm tranh kêu run run, kiếm giới trên ra “Răng rắc” tiếng vỡ vụn, rốt cục bị kích phá, cùng sông dài dần rơi hiểu ngôi sao trầm đuổi cùng nhau, hai cỗ ánh kiếm nổ tung mở.

Trên trăm đạo phá toái kiếm khí bắn ra, giống từng đạo từng đạo cầu vồng, từ cái kia trong lúc nổ tung, hướng về bốn phương tám hướng kích - bắn đi.

Bốn phía học sinh sợ đến vội vàng lui về phía sau, không ít người dồn dập ra tay, đem cái kia phá toái kiếm khí đỡ.

Cũng có người cứng rắn đỡ không được, bị chém ra nội thương, khóe miệng chảy máu.

Nhưng mặc kệ thế nào, đều so với bị Phù Trác một chiêu kia cuốn vào, hài cốt không còn cầu tiến nhiều lắm.

Dương Thanh Huyền đứng ở cái kia nổ tung trung tâm, đấu Quỷ Thần trên không ngừng truyền ra đánh chém tiếng, chấn điếc hội, cường đại kia kiếm lực chấn hắn liền lùi mấy bước, cánh tay cầm kiếm một trận ngứa.

“Thật mạnh!”

“Vừa nãy một kích kia, sợ là đến gần vô hạn Nguyên Võ cảnh đi!”

Dây hồng vùng cấm bên trong, không ít lão sư cùng thị vệ cũng đều thấp giọng bắt đầu trò chuyện, tràn đầy kinh sắc.

Trần Bác lạnh rên một tiếng, nói: “Tả Hành trong tay kiếm kia, vẫn đúng là nhìn quen mắt đây.”

Vương Khánh vuốt râu, cười thầm: “Bảo kiếm kết hợp anh hùng, ban đêm nghe mưa xuân kết hợp Tả Hành, mới là thật đến danh quy nha. Đổi thành những người khác cầm trong tay kiếm này, chỉ có thể là người tài giỏi không được trọng dụng.”

Tả Hành cầm kiếm mà đứng, lạnh lùng nói: “Nguyên bản đối phó ngươi này cặn bã, là không nên vận dụng kiếm này. Nhưng ta đã không muốn gặp lại ngươi này chán ghét bộ dáng, hận không thể nửa phút đánh nát ngươi, vì lẽ đó, hay dùng kiếm này tiễn ngươi về tây thiên đi.”

Tả Hành đem chân khí rót vào bên trong kiếm, theo vô hình khí bao hàm chảy ra, bốn phía không gian bắt đầu sinh vặn vẹo, liền ngay cả hắn tự thân đều có vẻ biến hình đứng lên.

Dương Thanh Huyền đầy mặt nghiêm nghị, hắn biết không phải là Tả Hành biến hình, mà là Tả Hành quanh thân tia sáng theo không gian kia đồng thời bị vặn vẹo, vì lẽ đó tia sáng phản xạ đến trong đôi mắt, thấy thân thể hình tượng giống như là vặn vẹo.

“Đi chết đi!”

Tả Hành súc khí sau khi, quanh thân không gian xoay chuyển đến mức tận cùng, giờ khắc này đột nhiên tuôn ra đến, hóa thành một đầu dài xà đánh chém mà xuống.

Đồng thời cái kia xoay chuyển lực lượng không gian, trong nháy mắt kéo căng thẳng tắp, sản sinh không gian thật lớn đạn chấn động, như là một ngọn núi cao giống như đè ép xuống.

Toàn bộ Sở Hà Hán Giới trận khí trên, đều ra “Ong ong” đồng thau thanh âm, lấy cực cao tần suất rung động, tựa hồ khó có thể chịu đựng này uy thế của một kiếm!

Dương Thanh Huyền cũng cảm nhận được nguy hiểm, trong mắt hàn quang lấp loé, chiêu kiếm này mang theo đánh chém cùng trấn áp song trọng công kích, không gian thật lớn đạn chấn động lại đây, ép tới hắn nửa bước cũng khó dời đi!

“A!!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, trên người tuôn ra như lưu ly ánh sáng, cả người như ngọc, một quyền đột nhiên hướng về trận khí trên đánh tới!

“Oành!”

Sức mạnh khổng lồ đánh vào trận khí trên, gây nên phản chấn, đem không gian kia đạn chấn động lực lượng quấy rầy, hai cỗ rối loạn tần suất đan xen vào nhau, quanh thân uy thế như thủy triều thối lui, một hồi khôi phục tự do.

Đồng thời hai tay hướng về hai bên một trảo, hai con cờ bay lên, lăn lộn hướng về kiếm khí kia bay đi.

“Oành!”

Dương Thanh Huyền hai tay khống chế được quân cờ, đánh vào kiếm kia mang trên, mổ một cái nứt.

Bị kiếm khí chém nát quân cờ, nổ thành vô số mảnh kim loại, như là cỗ sao chổi kích - bắn xuống đến.

Tuy rằng kiếm khí bị cản một hồi, uy năng giảm thiểu, nhưng cũng có thêm mấy trăm đạo lưu kiếm, thanh thế càng hùng vĩ doạ người.

“Ta - đệt!”

Dương Thanh Huyền thầm mắng một tiếng, chỗ mi tâm kiếm ấn ánh sáng tăng mạnh, Thái Huyền mộ kiếm mạnh mẽ biến hóa ra, một mảnh kiếm giới khuếch tán ra, vô số bảo Kiếm Phi bắn ra, hóa thành ánh kiếm phòng ngự, chồng chất lên nhau, bảo vệ bốn phía.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Quân cờ mảnh vỡ biến thành lưu kiếm, đánh ở kiếm giới trên, tạo nên từng trận ánh sáng.

Kiếm trong giới hạn vô số bảo kiếm không ngừng tiêu tan, tiêu tan sau lại có mới kiếm đản sinh ra, duy trì kết giới kia bất diệt.

“Đây rốt cuộc là cái gì Võ Hồn?”

Dây hồng vùng cấm bên trong, tất cả mọi người là sắc mặt ngưng trọng nhìn, có thể sinh ra Võ Hồn trấn áp, chí ít cũng là vương cấp tồn tại, ngụ ý, ở toàn bộ bắc năm quốc đều là vô cùng đáng sợ.

Vu Khinh Nguyệt chân mày to vi túc hạ, nghĩ thầm: “Vẫn để hắn chú ý một chút, nhưng nhưng ở trước công chúng sử dụng tới mộ kiếm, nếu là bị người nhận ra thì phiền toái. Nhưng Tả Hành thực lực không tầm thường, muốn không động tới Võ Hồn liền thắng, đích xác rất khó.”

“Ầm ầm!”

Ban đêm nghe mưa xuân từng kiếm một uy, rốt cục chém ở kiếm giới trên, vô số bảo kiếm nổ tung mở, toàn bộ hủy diệt. Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy chỗ mi tâm muốn bị xé nứt giống như vậy, đau nhức khó nhịn, hắn nắm chặt đấu Quỷ Thần, đưa ngang trước người.

“Oành!”

Kiếm kia mang chém ở đấu Quỷ Thần trên, ép tới hắn không ngừng lùi lại, cường đại kiếm khí tung toé mở, ngọc phấn vậy trên da vẽ ra trăm nghìn sẹo khẩu, nhưng cũng không sâu, không ít trực tiếp liền tự mình khép lại.

Ánh kiếm tản đi sau, Dương Thanh Huyền dáng dấp có chút chật vật, trên người còn có mấy mươi đạo đậm hơn vết thương, đang chảy ra máu, nhìn qua nhìn thấy mà giật mình, hơn nữa ngực kịch liệt chập trùng, thở dốc lợi hại.

“Ha ha, này hai kiếm chém đẹp đẽ.”

Vương Khánh cười to nói: “Tả Hành hiền chất không hổ là trẻ tuổi trong đệ nhất cao thủ a.”

Tả Minh cũng là vuốt râu, thoải mái cười to nói: “Ha ha, Vương Khánh huynh, đừng phủng sát hắn, không dám làm, không dám làm a, ha ha.”

“Ùng ục!”

Nghe hai người này thổi phồng, không ít người nuốt ngụm nước, thấp giọng thầm nói: “Đây không khỏi quá không công bằng chứ?”

Nhưng cũng đều là lén lút nói thầm, không ai dám nói lớn tiếng đi ra.

Trên sân, Tả Hành đeo kiếm mà đứng, lạnh lùng nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Dĩ nhiên tiếp nhận hai kiếm, ngươi đủ để kiêu ngạo.”

Hắn vung tay lên, ban đêm nghe mưa xuân như một thớt luyện không, lan ra lạnh lùng phát sáng, làm người lạnh tới xương tủy, “Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi có thể gánh vác mấy kiếm.”

Tay kết kiếm quyết, đột nhiên thần sắc hắn hơi động, chỉ thấy phía trước không gian nứt ra một đạo hơi nhỏ khe hở, một luồng khí tức đáng sợ từ khe hở kia bên trong truyền ra.

“Đó là...”

Tả Hành trong lòng hơi kinh, cảnh giác, bỗng nhiên khe hở kia một hồi lớn lên, phun ra nuốt vào ra một đạo đáng sợ ánh kiếm, **** ra!

“Cái gì?!”

Hắn nâng kiếm lên đến, chặn ở trước người, “Ầm” một tiếng, chấn cánh tay hắn ngứa, không nhịn được lui một bước.

Mà trên hư không kẽ hở kia còn đang không ngừng lớn lên, đáng sợ kiếm ý giống xuân triều như thế, tuôn trào ra.

Vu Khinh Nguyệt hoàn toàn biến sắc, con mắt duỗi ra biến hóa ra mắt xanh, ngưng mắt nhìn tới.

Bỗng nhiên, nàng cả người run lên, chỉ cảm thấy tay chân lạnh, nội tâm cả kinh nói: “Có chuôi đáng sợ kiếm xuất hiện...”

Chỉ thấy hư vô bên trong, phun mạnh ra vô số hắc khí, hóa thành ác quỷ vạn ngàn, hí lên múa tung ra, hắc khí kia nồng nặc nhất chỗ, một chút hàn quang như sao chớp hiện.

“Vù!”

Hàn quang đồng thời, chính là phá mở vạn ngàn quỷ khí, ngang dọc ra. Chỉ thấy một thanh đen kịt rộng kiếm lơ lửng trong hư không, chuôi bưng làm một dử tợn xương sọ, bên trên quỷ khí lượn lờ, rãnh nơi hình như có máu tươi ròng ròng.

Cái kia lưu loát trên thân kiếm, khắc bốn cái đáng sợ chữ lớn: Bách Quỷ dạ hành!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 320: Bách Quỷ Dạ Hành

"Xì!"

Lại là một đạo kiếm khí từ hư vô kia bên trong bắn ra, xanh thăm thẳm âm u khủng bố, phảng phất ác quỷ giống như vậy, càng ra Híz-khà zz Hí-zzz tiếng, gào thét mà tới.

"Ầm!"

Tả Hành lại là một chiêu kiếm vung ra, đem kiếm kia mang chém nát, nhưng cảm thấy hàn ý phả vào mặt, quát lên: "Dương Thanh Huyền, ngươi đang giở trò quỷ gì?!"

Dương Thanh Huyền giờ khắc này cúi đầu, thân thể đang kịch liệt run rẩy, phảng phất không thể chịu đựng thống khổ to lớn, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng hạ xuống, nhỏ ở trận khí trên.

"Coong!"

Đột nhiên một đạo kiếm thanh âm từ trong hư vô phá không mà đến, lan ra mấy chục đạo kiếm khí màu xanh, kích ở trận khí trên, đều ra ác quỷ vậy kêu rên hí lên, dường như vật còn sống giống như.

Tả Hành hoảng hốt, lập tức một chiêu kiếm chém tới, đáng sợ ánh kiếm đem không gian xoay chuyển, "Rầm rầm rầm" đánh vào hơn mười đạo kiếm khí màu xanh trên, đem toàn bộ chém nát.

"Chỉ là quái dị mà thôi, cố làm ra vẻ bí ẩn!"

Vừa dứt lời, vẫn cúi đầu Dương Thanh Huyền đột nhiên hét lớn một tiếng, đột nhiên vọt tới, sức mạnh cuồng bạo từ trong cơ thể tuôn ra, khuôn mặt lại có chút vặn vẹo.

Vu Khinh Nguyệt cả người run lên, nội tâm chấn động dữ dội nói: “Đây là cái gì? Yêu hóa?!”

Dương Thanh Huyền thời khắc này dáng dấp tuy vẫn hình người, nhưng cũng trở nên khuôn mặt dữ tợn, trong tròng mắt bắn ra điểm điểm kim quang, trên người bắt đầu mọc ra lớn chừng móng tay vảy, một mảnh kim quang lấp loé.

“Đó là cái gì? Ngư... Ngư Lân?!!”

Vu Khinh Nguyệt mở to hai mắt, một hồi mắt choáng váng, ánh sáng màu xanh trong con ngươi chuyển động, thầm nghĩ: “Đích thật là Ngư Lân, chuyện gì thế này?”

Nàng đột nhiên nghĩ lên, lần trước Dương Thanh Huyền trên người sinh ra vảy rồng thời điểm, từng nói chính mình không chỉ có thể hóa long, còn có thể biến cá biến hầu, lúc đó tưởng chuyện cười, không nghĩ tới dĩ nhiên là thật sự.

“Lẽ nào Dương gia trong huyết mạch, còn có máu yêu thú?”

Vu Khinh Nguyệt suy nghĩ sâu sắc đứng lên, tuy rằng khiếp sợ, nhưng vẫn chưa quá lo lắng nhiều, dù sao yêu hóa cũng là thường gặp sự tình, chỉ là... Biến cá tựa hồ cực kỳ bất nhã.

“Chuyện này... Tiểu tử này xảy ra chuyện gì, biến thành Kim Quang Ngư?”

Ở trong đám người, một tên học sinh giật mình, nói: “Lúc đó hắn đào cái kia Kim Quang Ngư tinh hạch, chẳng lẽ gặp báo ứng?”

Vu Khinh Nguyệt sững sờ, xoay người, nhìn thấy một tên học sinh co đầu rúc cổ dáng vẻ, khắp khuôn mặt là ngạc nhiên vẻ mặt.

Vu Khinh Nguyệt nói: “Ngươi mới vừa nói cái gì? Dương Thanh Huyền trên người Ngư Lân là chuyện gì xảy ra?”

Người học sinh kia căng thẳng không ngớt, ở Vu Khinh Nguyệt khí tràng cường đại hạ, chợt bắt đầu run rẩy, đem lúc trước nghênh trong long đàm chuyện nói một lần, người học sinh này chính là chim trĩ.

“Kim Quang Ngư?”

Vu Khinh Nguyệt trong đầu lập tức có con cá này tư liệu, mắt xanh quét hạ Dương Thanh Huyền trên người, cái kia vảy thật là Kim Quang Ngư Ngư Lân, không khỏi ngây ngẩn cả người.

Chim trĩ vui mừng nói: “May mà lúc đó ta không được cái kia tinh hạch, bằng không hiện tại biến cá khả năng chính là ta, khà khà.”

Vu Khinh Nguyệt nhíu mày lại, rất khó đem hai chuyện này liên hệ với nhau, nhưng trực giác lại làm cho nàng cảm thấy giữa hai người tất nhiên có liên hệ, bằng không trên đời nào có trùng hợp như vậy chuyện, Dương gia truyền thừa trong huyết mạch có Kim Quang Ngư huyết, mà Dương Thanh Huyền trước đây không lâu lại chém giết một cái Kim Quang Ngư.

“Nhưng là chưa từng nghe tới, giết cá liền sẽ thành cá a.”

Vu Khinh Nguyệt đầy đầu dấu chấm hỏi, không chỉ có là hắn, toàn trường người đều là giật mình không thôi, bất quá đều cho rằng Dương Thanh Huyền là đơn giản yêu hóa mà thôi.

Giờ khắc này trận khí trên võ đài, cái khe kia rốt cục bị kiếm khí hoàn toàn xé mở, từng chuôi nạm có bộ xương ngăm đen thiết kiếm Liệt Không ra, lan ra âm u đáng sợ lăng nhiên quỷ khí, bay rơi xuống.

Dương Thanh Huyền lên trước một phát bắt được, liền hướng

Tả Hành bổ tới!

“Ầm ầm!”

Một chiêu kiếm chấn động hư không, kéo xuất ra đạo đạo Quỷ Ảnh, thất lạc trời cao. Trong không khí thì dường như có Bách Quỷ khóc thét, vô số oán khí điên cuồng hô lên, rung động thần hồn.

Hắn giờ phút này dáng dấp quái dị, như yêu quỷ hoành hành ở trận khí trên, cùng cái kia Bách Quỷ Dạ Hành Kiếm cơ hồ là bổ sung lẫn nhau.

Tả Hành hoảng hốt, nội tâm không rõ liền dâng lên hoảng sợ, vội vàng giơ kiếm chém tới, không trung né qua bốn đạo luyện không, đem không khí phách mở, cái kia chút kiếm khí màu xanh cũng bị chặn, đồng thời đang vặn vẹo không gian hạ cải biến phương hướng, kích. Bắn về phía thân thể phía sau.

Cái kia chút gào khóc thảm thiết bên trong truyền tới tiếng kêu thảm thiết, càng là thê lương tuyệt một mảnh, như là Bách Quỷ tàn phá, tiềm hành nhân gian, khiến cho rơi vào Vô Gian Địa Ngục.

Dương Thanh Huyền cả người lộ ra quái lạ quỷ dị, chỉ có hai mắt vàng chói lọi, như là Ma Thần giống như vậy, giơ kiếm lại chém hạ xuống.

Toàn bộ sắc trời đều theo chiêu kiếm này kiếm thế mà ngầm trầm xuống, bóng tối vô biên ở kiếm kia trên bị đè nén đến rồi cực hạn.

Vạn ngôi sao ẩn lui, Bách Quỷ dạ hành, một chiêu kiếm sông dài dần rơi hiểu ngôi sao trầm đâm tới.

Tả Hành sắc mặt tái nhợt, ở kiếm kia Ảnh chi hạ, phảng phất gặp được vô biên ác quỷ, ở trong địa ngục giãy dụa, rít gào, khóc thét, cái kia loại người lạc vào cảnh giới kỳ lạ cảnh tượng, vọt thẳng đánh tâm thần, để hắn mặt không có chút máu.

“Ngươi này ác quỷ! Bất luận ngươi là người hay quỷ, ta hiện ngày đều phải đưa ngươi chém giết!”

Tả Hành lấy dũng khí, nắm chặt ban đêm nghe mưa xuân, điên cuồng chém ra, một chiêu kiếm, hai kiếm, ba kiếm...

Mỗi chém xuống một kiếm, liền có một đạo Địa ngục huyết cảnh biến mất.

Dương Thanh Huyền trong mắt kim quang lóe lên, lại đem Tả Hành trong kiếm kẽ hở nhìn rõ rõ ràng ràng, trực tiếp đón kiếm khí mà lên, đen nhánh đại kiếm ở luyện không bên trong qua lại, một hồi chém phá Tả Hành hộ thể chân khí.

“Xì!”

Một chiêu kiếm đánh vào Tả Hành trên vai, máu tươi bão bắn ra, mà miệng vết thương kia, trong nháy mắt liền hóa thành màu đen, càng có kịch độc.

“Ngươi... Đê tiện...”

Tả Hành giận dữ, sắc mặt âm trầm lợi hại, đồng thời kinh hãi cực kỳ, Dương Thanh Huyền sở xuất mỗi một kiếm, đều có thể nhìn mặc chính mình chiêu thức giống như, trực kích kẽ hở, làm cho hắn luống cuống tay chân, chỉ có thể không ngừng lùi lại.

“Chuyện cười, võ quyết bên trên, mỗi người dựa vào thủ đoạn định sinh tử, tại sao đê tiện nói chuyện?”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, trong con ngươi màu vàng cũng đã biến mất, không chỉ có như vậy, trên người Ngư Lân cũng bắt đầu biến mất.

Cái kia loại yêu dị trạng thái sau khi biến mất, sát khí trên người thiếu rất nhiều.

Nhưng Bách Quỷ Dạ Hành Kiếm vẫn như cũ khủng bố phi thường, cái kia lượn lờ không đi quỷ khí, đem binh khí trên thế yếu triệt để vặn trở về.

Không có Kim Quang Thần Nhãn sau, Tả Hành kiếm thế trở nên tròn vành vạnh, lại khó nhìn ra kẽ hở.

Hai người kịch đấu đến cùng một chỗ, "Ầm ầm" kiếm tiếng không ngừng, ánh kiếm bay lượn, hóa thành từng tầng từng tầng kiếm ý, bao phủ ở quanh thân.

Tả Hành tu vi tuy là càng sâu một bậc, nhưng Dương Thanh Huyền vì là Ngọc Cốt cảnh hậu kỳ, lực lớn vô cùng, đánh nhau bên dưới, đánh không thể tách rời ra.

Hơn nữa song kiếm lại là mỗi người mỗi vẻ, một thanh ác liệt dị thường, một thanh âm u khủng bố, hai loại tuyệt nhiên bất đồng kiếm khí bốc lên, từng người thành giới.

Mắt gặp chiến cuộc giằng co, song kiếm giao tiếp thanh âm không dứt bên tai. Đột nhiên một đạo quái dị lanh lảnh chi âm vang lên.

Dương Thanh Huyền đột nhiên kiếm ý xoay một cái, với cái kia đột nhiên tăng vọt quỷ khí bên trong, mãnh liệt vô cùng đánh ra ngoài, nhanh như chớp giật, sau đó kiếm thứ hai, kiếm thứ ba, tương ứng mà tới, mũi kiếm bắt đầu đi nhanh.

Tả Hành cũng theo nhanh hơn, ánh kiếm càng trở nên hoa cả mắt, xuất kiếm độ đã không cách nào bắt, mọi người chỉ nhìn thấy trên võ đài ánh kiếm bay lượn, đâu đâu cũng có tàn ảnh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 321: Độc Mạn

“Hắc.”

Đinh Viễn đột nhiên nở nụ cười, nói: “Đánh lâu như vậy, Dương Thanh Huyền rốt cục khai ngộ.”

Tất cả mọi người là biết hắn là bắc năm quốc đệ nhất kiếm giả, nói tất có nguyên do, Khanh Bất Ly hỏi: “Đinh Viễn huynh ý gì?”

Đinh Viễn nói: “Dương Thanh Huyền đối với kiếm ý cảm ngộ vô cùng thắm thiết, mà Tả Hành kiếm ý cũng hết sức lợi hại, đồng thời tu vi vượt qua Dương Thanh Huyền, nếu là so đấu kiếm ý, sợ là đánh ba ngày ba đêm cũng không phân được thắng bại. Bởi vậy chỉ có thể ở chữ mau vung lên đến mức tận cùng, nếu như có một bên theo không kịp, lập tức sẽ bị gọt đi.”

Chính như Đinh Viễn nói, Dương Thanh Huyền đem kiếm tăng lên tới sau, Tả Hành rõ ràng trở nên nóng nảy, ánh kiếm phừng phực phạm vi bắt đầu thu nhỏ lại.

Hơn nữa Bách Quỷ dạ hành bên dưới, mỗi một kiếm đều có gào khóc thảm thiết, Luyện Ngục ác cảnh xuất hiện, quấy nhiễu tâm thần người.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Cực nhanh dưới kiếm, song kiếm giao kích tần suất trở nên kéo dài không dứt, Tả Hành nhưng là lùi lại lui nữa, trên người bắt đầu bão ra máu, hiển nhiên theo không kịp.

“Xì! Xì!”

Bỗng nhiên, từ trận khí trên mọc ra đại lượng dây leo, một hồi đem Dương Thanh Huyền hai chân cuốn lấy, đồng thời theo thân thể tràn lan lên đến, hướng về đầu lâu cùng hai tay quấn đi.

Tả Hành khóe miệng vung lên cười gằn, một chiêu kiếm chém vụt mà tới.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, bị cái kia dây leo cuốn lấy, lập tức chậm nửa nhịp, đồng thời dây leo trên tràn đầy gai độc, lượn quanh ở trên người, có tê dại hiệu quả, làm hắn phản ứng cũng thuận theo một chậm.

“Võ Hồn?!”

Dương Thanh Huyền trong nháy mắt phản ứng lại, Võ Hồn trấn áp từ chỗ mi tâm lan ra, cái kia chút dây leo “Bùm bùm” liền từ trên người tróc ra, Bách Quỷ dạ hành vội vàng chặn ở trước người.

“Ầm!”

Ban đêm nghe xuân mưa một chút đánh vào Bách Quỷ dạ hành trên, chém Bách Quỷ khóc thét, Dương Thanh Huyền liền lùi lại hai bước, lui nữa bước thứ ba thời điểm, lại là lượng lớn dây leo từ địa diện thăng ra, cuốn lấy hai chân của hắn, dẫn đến thân thể bất ổn, càng lui về phía sau đổ tới.

Mà Tả Hành một chiêu kiếm lại đến từ trên trời.

Dương Thanh Huyền cầm lấy Bách Quỷ dạ hành cản lại, đồng thời tay trái bấm quyết, một mảnh kiếm khí từ trên người tán mở, đem cái kia chút dây leo chém đến đứt từng khúc.

“Ầm!”

Lại là tuyệt cường một đòn, như sơn nhạc hoành đè xuống, chấn động đến mức hắn hổ khẩu ngứa, bay ngược về đằng sau, cho đến đánh vào một con cờ trên, lúc này mới thân thể run lên, ngừng lại.

Chỉ cảm thấy trong cơ thể khí huyết khuấy động, bị dây leo quấn quanh qua da dẻ, còn có cảm giác từ bên tai.

“Quả nhiên, ngươi Võ Hồn trấn áp, triển khai một lần sau nhất định phải cách xa nhau thời gian nhất định.”

Tả Hành duỗi ra lưỡi đỏ đến, liếm môi một cái, gằn giọng nói: “Thăm dò cái này quy quy tắc sau, ngươi liền triệt để không còn uy hiếp.”

Hắn vươn tay trái ra, năm ngón tay trương mở, lực lượng kỳ dị ở nơi lòng bàn tay hiện lên, chính là một đạo Võ Hồn ấn, thành “Chi” hình chữ, là một cái có gai độc mạn.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, nhảy lên một cái.

Dưới chân chỗ đứng, sau lưng quân cờ, đều tuôn ra vô số độc mạn, lăng không đuổi tới.

Dương Thanh Huyền chân khí biến hóa cánh, thẳng đi lên bay sáu mươi, bảy mươi trượng, những độc chất kia mạn mới dừng lại, giống từng cái trường xà, trên không trung múa.

“Ngươi này Võ Hồn phạm vi công kích, ở sáu mươi trượng.”

Dương Thanh Huyền lập tức làm tinh chuẩn phán đoán.

Tả Hành cười như điên nói: “Ha ha, biết thì đã có sao? Chẳng lẽ ngươi có thể tổng bay trên không trung không tới? Còn nữa, coi như ngươi kéo dài thời gian không tới, ta cũng có thể đi tới a!”

Hắn nhảy lên một cái, hóa thành một vệt sáng, giơ lên kiếm đến, xông lên phía trên chém.

Đồng thời từ thân thể tứ chi trên, cũng tuôn ra đại lượng độc mạn, theo kiếm khí kia một đạo trực kích đi.

Dương Thanh Huyền trầm mặt, kiếm thế đồng thời, Bách Quỷ dạ hành, điên cuồng chém đi. Đồng thời quanh thân hiện ra bảy, tám thanh kiếm hồn, hóa thành kiếm giới, chém về phía những độc chất kia mạn.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Hai người trên không trung kích chiến, một mảnh kiếm ảnh ngang dọc.

Nhưng Dương Thanh Huyền phân tâm tại những khác trên thân kiếm, Bách Quỷ dạ hành đánh chém độ không tăng lên được nữa, trái lại bị Tả Hành đè lên đánh, không ngừng lùi lại.

“Xì!”

Một cái độc mạn phá tan kiếm giới phòng ngự, quấn ở Dương Thanh Huyền trên đùi, giống một con rắn độc giống như, thuận thế đi lên lượn quanh.

Cũng may mà hắn tu luyện qua thể thuật, chẳng qua là cảm thấy da dẻ ngứa, đổi thành võ giả bình thường, đã sớm thân trúng kịch độc.

Dương Thanh Huyền bên trái tay nắm lấy một thanh kiếm, đem độc kia mạn chém tới.

Tả Hành nơi nào sẽ buông tha cơ hội tốt như vậy, ban đêm nghe mưa xuân điên cuồng chém hạ xuống, “Ầm” một tiếng đem Dương Thanh Huyền đánh bay ra ngoài, không trung tung một cái huyết tuyến.

Dương Thanh Huyền đột nhiên văng mấy cái huyết, đêm đó nghe mưa xuân cường đại kiếm lực nhảy vào trong cơ thể hắn, như dao cắt rời trên người bắp thịt kinh mạch, thân thể máy móc có thể bắt đầu gặp phải phá hoại.

Không chỉ có như vậy, trong tay Bách Quỷ dạ hành, phía trên quỷ khí lệ khí, cũng bị chém giết gần đủ rồi, trên thân kiếm linh tính hoàn toàn không có.

“Xin lỗi.”

Dương Thanh Huyền thở dài một tiếng, hắn biết những này kiếm hồn, ở khi còn sống đều là tuyệt đại thần kiếm, chỉ vì chế ngự thực lực mình, không cách nào vung ra cường đại uy năng đến, để thần kiếm chịu nhục.

“Ha ha!”

Tả Hành cuồng thanh cười to, nói: “Trận chiến này, chung quy tiến nhập cuối.”

Trên người hắn độc mạn quấn quanh, đầy mặt nham hiểm, lấy người thắng tư thái, giơ kiếm chỉ vào Dương Thanh Huyền, lãnh đạm nói: “Chỉ cần ngươi ở trước mặt ta quỳ xuống dập đầu, ta có thể tha cho ngươi khỏi chết.”

Vu Khinh Nguyệt sắc mặt lạnh lùng, lẳng lặng nhìn, không có bất kỳ vẻ mặt.

“Ha ha, Tả Hành hiền chất thực sự là khoan hồng độ lượng a, vào lúc này còn có thể nghĩ tha thứ đối phương, chính là nhân giả vô địch.”

Vương Khánh cười ha hả, khắp khuôn mặt là thần sắc nhẹ nhõm.

Tả Minh đồng dạng thở phào nhẹ nhõm, ha ha cười nói: “Tiểu tử này, cũng không biết học từ ai vậy, nhân nghĩa cố nhiên là tốt, nhưng đối mặt kẻ địch, hay là muốn chém tận giết tuyệt mới đúng.” Trên mặt hắn xẹt qua vẻ hung ác.

Tô Ngọc bọn người là lặng lẽ không nói.

Tô Anh cả giận nói: “Thanh Huyền đại ca tuyệt sẽ không thua!”

Vương Khánh cười nói: “Ha ha, Quận chúa vẫn là tuổi quá trẻ, quá hành động theo cảm tình. Ta nhớ được có vị tiên hiền đã nói, khách quan tồn tại không lấy người ý chí vì là dời đi, tuy rằng Quận chúa một lòng mong chờ Dương Thanh Huyền thắng, nhưng thực tế tàn khốc không cách nào thay đổi a.”

Tô Anh cắn đôi môi, lạnh lùng nói: “Thi đấu còn không có kết thúc đây, các ngươi hãy mở mắt to ra mà xem nhìn được rồi. Một vị loạn bình luận, chỉ có thể hiện ra được các ngươi nông cạn.”

Vương Khánh sắc mặt trắng nhợt, hết thảy đế quốc thượng tầng đều ở đây tràng, như vậy bị một cô bé chống đối, để hắn rất thật mất mặt, nhưng nếu là bác bỏ quá khứ, một là mạo phạm vương thất uy nghiêm, hai là càng lộ vẻ thật mất mặt, để hắn buồn bực hừ một tiếng, cũng không nói.

Trên sân, Tả Hành cười lạnh nói: “Làm sao, quỳ xuống không thể mất mặt mũi? Ha ha, ta ước nguyện ban đầu, chính là muốn đánh nát ngươi khuôn mặt này, để Khinh Nguyệt biết, ai mới là nàng chân chính nên chiếu cố người.”

Dương Thanh Huyền bình phục một trận khí tức, lạnh lùng nở nụ cười, nói: “Ngươi nhanh tử?”

Tả Hành ngẩn ngơ, lập tức bạo giận lên, quát: “Không biết sống chết cẩu vật, đi chết đi!”

Cường đại chân nguyên từ trên người bạo nổ mở, ban đêm nghe mưa xuân trên ra nhọn âm thanh phá không, chói mắt làm người không mở mắt nổi.

Vô số cây mây độc từ trên người vọt lên, cùng thế kiếm kia quấn quanh, bị tức sóng đè ép xoay tròn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 323: Biển Lửa

"Xì xì."

Ở đây nguy cơ dưới hình thế, Vu Khinh Nguyệt trái lại nhẹ nhàng nở nụ cười, nhớ tới một năm trước lần đầu gặp gỡ Dương Thanh Huyền lúc tình cảnh, thầm nghĩ: "Bất luận thực lực cao thấp, cái kia lạnh lùng cao ngạo tư thái, không hề có một chút nào biến a."

U Dạ bọn người là trợn to hai mắt, một hồi trở nên khẩn trương.

Tả Hành quanh thân sức mạnh như khí cơn xoáy chuyển động, làm cho không gian phát sinh cực mạnh vặn vẹo, năng lượng đang không ngừng áp súc tăng cường, hiển nhiên là dự định một đòn muốn Dương Thanh Huyền mệnh.

Đinh Viễn không nhịn được nói rằng: "Lần này nguy hiểm, lấy Dương Thanh Huyền sức mạnh, không đón được chiêu này chứ?"

Y Khôn tỉnh táo nói: "Nhưng ngươi nhìn Dương Thanh Huyền ánh mắt, nơi nào có nửa phần sợ hãi dáng vẻ, tiểu tử này lá bài tẩy không ít, ta xem không dễ dàng như vậy bị thua."

Đinh Viễn nói: "Dương Thanh Huyền là cái kia loại xử sự không sợ hãi, trong bất kỳ hoàn cảnh đều có thể trấn định như thường người, trong mắt hắn bình tĩnh, cùng chắc chắn là hai việc khác nhau đi. Bất quá hắn chung quy là người Thiên Tông học viện người, sinh tử không có quan hệ gì với ta, ta chỉ là không muốn nhìn một vị thiên tài ngã xuống thôi."

Khanh Bất Ly nói: “Đinh Viễn huynh nói có lý, y tế đội người chuẩn bị kỹ càng, nếu là Dương Thanh Huyền chống đỡ hết nổi, ngay lập tức cứu người.”

Không ít lão sư đều động viên, đứng ở trận khí một bên, dự định ngay lập tức xuất thủ cứu người.

Vương Khánh cùng Tả Minh nhìn nhau một cái, đều là né qua lạnh lùng vẻ mặt, âm thầm tính toán. Bọn họ tự nhiên không hy vọng Dương Thanh Huyền sống, dù cho cứu được, cũng phải nghĩ biện pháp giết chết.

“Ngươi đã không muốn cẩu thả quỳ xuống, vậy thì để mạng lại vì ngươi ngu xuẩn trả nợ đi!”

Không trung, Tả Hành khí tức trên người nhảy lên tới cực điểm, những độc chất kia đẳng cũng so với trước kia lớn vài lần.

Dương Thanh Huyền không nói hai lời, hai cánh một tấm, liền hướng càng chỗ cao bay đi.

“Bây giờ còn muốn chạy trốn, khả năng sao?”

Tả Hành kiếm thế hơi đổi, toàn thân khí tức đều sẽ Dương Thanh Huyền khóa được, cái kia áp súc tới cực điểm sức mạnh, đột nhiên bộc phát ra, tranh không sai một chiêu kiếm chém đi ra ngoài!

“Xì!”

Hư không bị một chiêu kiếm chém nứt, ánh kiếm kèm theo vết nứt không ngừng đi lên lan tràn, dường như một cái Bạch Long.

Bốn phía đáng sợ độc mạn như là vô số cự mãng, đan dệt ở Bạch Long bốn phía, xuyên không đi.

Dương Thanh Huyền bay một trận, dừng thân lại, đưa tay ra, ở trên hư không loáng một cái.

Một vệt hồng mang từ trong lòng bàn tay tái hiện ra, kéo ra một đạo hào quang, dường như hỏa diễm giống như mỹ lệ.

Ngọn lửa kia bắt đầu bay lên, bên trong là một phương tiểu ấn, theo pháp quyết đánh vào, linh khí bốn phía đột nhiên bị cái kia tiểu ấn một hồi hút hết, thể tích trướng lớn mấy lần.

“Đó là...”

Tất cả mọi người gặp được phía kia ngọc ấn, tất cả đều là ngốc trệ một hồi.

Đặc biệt trong đám người Đàm Đào, càng là cả người chấn động, giật mình nói: “Hoàng Thế Ấn!” Sắc mặt hắn có chút tái nhợt.

Lúc trước Dương Thanh Huyền chiến thắng vàng ngọc sau, đều đang thật nói đến hai người cuộc chiến, liền cố ý nhắc tới này Hoàng Thế Ấn, Đàm Đào giờ mới hiểu được, chính mình giúp Dương Thanh Huyền mua này ấn, là làm một cái lớn dường nào chuyện ngu xuẩn.

Lúc đó nghe được hắn thẳng đổ mồ hôi lạnh, căn bản không dám nói là mình mua, bằng không đều đang thật sợ là một chưởng liền muốn đánh chết hắn.

...

Ở Thiên Tông học viện nơi nào đó, Hoa Linh cùng quản gia Điền Khai đi trên đường, bốn phía tất cả đều yên tĩnh.

Hoa Linh cau mày nói: “Toàn bộ học viện hãy cùng không như vậy, muốn tìm một học sinh ra hỏi đường cũng không tìm tới, hơn nữa học viện này cũng không tránh khỏi lớn quá rồi đó, căn bản tìm không ra bắc.”

Điền Khai lau mồ hôi lạnh, ngượng ngùng nói: “Nghe nói là học viện một năm một lần bài vị chiến đấu ở đấu võ, hẳn là đều nhìn bài vị chiến đấu đi tới.”

Hoa Linh gật gật đầu, trong lòng nghĩ thầm: “Học viện này học sinh, thực lực đều không mạnh, một hồi thu mua nhiều như vậy Dương Linh Thạch, tất nhiên có gì đó quái lạ, cố gắng chính là cái kia được thiên hạ có địch người.”

Nàng đang tự định giá, bỗng nhiên hai mắt vừa mở, giương mắt nhìn lên. Liền ở bầu trời xa xăm trên, một đoàn hồng mang sáng lên, dường như một chút hỏa diễm đang tung bay.

Hoa Linh cả kinh nói: “Hoàng Thế Ấn!”

Bóng người lóe lên, liền hóa thành lưu quang hướng về cái kia phương hướng bay đi.

…

Trận khí bốn phía, tất cả mọi người vừa bị Tả Hành chiêu kiếm đó kinh hãi, lập tức liền thấy Dương Thanh Huyền trong tay vứt thêm một viên tiếp theo ngọc ấn, cái kia ấn trong khoảnh khắc hóa thành nửa mẫu to lớn, dường như vòm trời giống như đè ép xuống, phía dưới một cái to lớn “Hoàng” chữ, như lửa hải thiêu đốt!

“Đây là cái gì nguyên khí?!”

Toàn trường đều kinh hãi, cái kia nguyên khí trên tản mát ra tuyệt cường sức mạnh, khiến lòng người tóc run rẩy, mặc dù là Nguyên Võ cảnh cường giả, cũng không khỏi hoàn toàn biến sắc!

“Này, chuyện này…”

Tả Minh một hồi đứng lên, tức giận nói: “Đây không phải là dối trá à!”

“Ha ha.”

Trần Bác cười nhạt một tiếng, nói: “Tả Minh huynh a, ngươi cũng là trong triều trọng thần, sao lại thế nói ra như vậy ngây thơ lời?”

Lam Dương cũng là lật ra khinh thường, nói: “Đêm đó nghe mưa xuân tính là gì?”

Khanh Bất Ly nhìn chằm chằm cái kia rơi xuống to lớn ngọc ấn, nội tâm trầm tư nói: “Đây là dương chiếu lưu cho lá bài tẩy của hắn sao? Đáng tiếc, nếu là ở năm quốc thi đấu thời điểm sử dụng, tất nhiên có thể xuất kỳ bất ý, sản sinh cực đại hiệu quả. Hiện tại bại lộ, tất nhiên bị cái khác bốn quốc kiêng kỵ.”

Hắn khá có thâm ý liếc mắt một cái Đinh Viễn.

Quả nhiên, Đinh Viễn khắp khuôn mặt là kinh hãi, ánh mắt lộ ra ngưng sắc.

“Ầm ầm!”

Hoàng Thế Ấn đặt ở Tả Hành kiếm khí cùng dây leo trên, sức mạnh đáng sợ trên không trung nổ mở, cái kia như luyện không vậy ánh kiếm trong khoảnh khắc phá nát, vô số độc mạn càng là bốc cháy lên, từ giữa nổ tung, phun ra vô số khói độc.

Dù vậy, vẫn như cũ đỡ không được cái kia ngọc ấn truỵ xuống, đồng thời tứ phương linh khí không ngừng tràn vào ấn bên trong, thể tích vẫn còn ở tăng lớn, khoảng cách trận khí còn có hai mươi, ba mươi trượng khoảng cách, liền đem những con cờ kia nướng màu đỏ bừng nóng lên.

Vu Khinh Nguyệt cả kinh nói: “Cổ bảo?”

Trận khí bốn phía địa diện bắt đầu nướng cháy đen, lượng lớn học sinh liều mạng lui về phía sau đi.

Còn có một chút thì lại ngại mặt mũi, thật không tiện chạy, vội vàng thả ra chân nguyên để chống đỡ.

Tả Hành bị áp lực cực lớn trấn áp tại trận khí trên, trên người hộ thể chân nguyên càng bốc cháy lên, nhanh chóng tiêu hao.

Những con cờ kia cũng chịu ảnh hưởng, bị nướng màu đỏ bừng, không ngừng lăn lộn.

“Không! À không!!”

Tả Hành kêu thảm một tiếng, dùng hết tiềm năng, đem tất cả sức mạnh tụ ở ban đêm nghe mưa xuân trên, múa kiếm cuồng kích đi!

“Ầm ầm!”

Hoàng Thế Ấn đập xuống, chấn đất rung núi chuyển, mấy vạn người tất cả đều cảm nhận được đại địa chấn chiến.

Sau đó, to lớn hỏa diễm hướng về bốn phương tám hướng phun trào, mấy vạn người một hồi liền rơi vào biển lửa, tiếng kêu thảm thiết liên tiếp.

Dây hồng vùng cấm bên trong, hết thảy cường giả đều lẳng lặng nhìn, đối với bốn phía kêu thảm thiết nhắm mắt làm ngơ.

Y Khôn sắc mặt lành lạnh, nhìn cái kia thiêu đốt biển lửa, nói: “Cặn bã liền ngay cả tư cách quan chiến cũng không có. Một chiêu này đại ấn, cho tất cả mọi người lên sinh động bài học, nếu là không có thực lực, sau đó xem so tài liền tận lực đứng xa một chút.”

Trước Phù Trác một chiêu không gian nổ tung, cuốn đi hơn mười người tính mạng, rất nhiều nhát gan cùng thực lực không đủ, cũng đã lui về phía sau đi tới.

Vì lẽ đó đứng ở hàng trước, đại thể hay là thực lực tốt học sinh, tuy rằng đứng mũi chịu sào bị sóng lửa xung kích, nhưng trên căn bản đều tiếp tục chống đỡ, chỉ không phải ít bị đốt cháy đen, cả người đau đớn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 324: Kinh Diễm

Ngược lại là xếp sau không ít thực lực hơi thấp học sinh, tuy rằng bị xung kích tiểu, nhưng cũng đỡ không được, tại chỗ bất tỉnh.

Toàn bộ trên quảng trường, giống như một mảnh địa ngục hỏa hải, kêu thảm thiết khóc thét không ngừng.

Tả Minh sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, cả người run rẩy.

Dạng hồi này đáng sợ một đòn, đừng nói là Tả Hành, chính là Nguyên Võ cảnh cường giả, cũng không dám nói dễ dàng tiếp được.

Vương Khánh cũng là sắc mặt âm trầm đáng sợ, nhìn chằm chằm trời cao trên đạo kia côi cút thân ảnh, nội tâm giống như là đè ép một tảng đá lớn, để hắn có chút thở không nổi.

Khanh Bất Ly đột nhiên nói rằng: “Tư Phi Vũ, lửa này đốt lớn hơn, đừng đem học viện hoa hoa thảo thảo cháy hỏng.”

Đúng "

Tư Phi Vũ hiểu ý, đứng dậy, một hồi bay vào không trung, một tay bấm quyết.

Nhất thời gió nổi mây vần, một giọt nước ở trong tay hiện lên, càng tụ càng lớn, đem trời cao trên hơi nước tất cả đều đánh tới, hóa thành một cái đường kính mấy trượng bóng nước, “Ầm” một tiếng nổ mở.

Khắp nơi ngày mưa lớn đổ ào ào, tích tí tách đánh rơi ở trong biển lửa.

Dương Thanh Huyền cũng bay tới, đưa tay chộp một cái, Hoàng Thế Ấn bay trở về lòng bàn tay, lại biến trở về phổ thông Thạch Đầu, linh khí hoàn toàn không có.

Tư Phi Vũ liếc mắt nhìn trong tay hắn, nói: “Bảo bối này không sai, có thể quét ngang năm đại học viện.”

Dương Thanh Huyền cười khổ một tiếng, hơi lắc đầu.

Này Hoàng Thế Ấn tiêu hao quá, mỗi một lần sử dụng, ở giữa hao tổn mấy vạn hạ phẩm Dương Linh Thạch đều rót bất mãn, căn bản dùng không nổi.

Tư Phi Vũ ước chừng cũng đoán được một ít, hắc tiếng nói: “Nói chuyện cũng tốt, để cho ngươi không đến nỗi quá nhiều ỷ lại ngoại vật.”

Phía dưới hỏa rất nhanh sẽ dập tắt, Tư Phi Vũ hoàn thành nhiệm vụ, lóe lên liền biến mất ở không trung, trở lại vị trí của mình.

Biển lửa sau khi lửa tắt, tràng diện vô cùng thê thảm, toàn bộ trận khí đều bị đập vỡ, hơn nửa đi rơi vào trước Phù Trác đánh ra bên trong cái hang lớn.

Tả Hành cũng không thấy bóng dáng.

“Đã chết rồi sao? Vừa nãy một kích kia hạ, sợ là trực tiếp thành thịt nát chứ?”

“Thật là đáng sợ, hắn lại có kinh khủng như vậy lá bài tẩy, coi như là U Dạ cũng đỡ không được chứ?”

“Hơn nữa ẩn núp thật sâu a, giết Diệp Minh Xuyên thời điểm, mấy lần gặp nạn chưa từng bạo lộ ra, vì chính là một đòn giết Tả Hành chứ?”

Mỗi bên loại dấu chấm hỏi cùng kinh hãi ở trong đám người truyền đến, tất cả đều hoảng sợ nhìn cái kia từ trên trời giáng xuống nam tử, tràn đầy ý sợ hãi.

Dương Thanh Huyền giẫm tại một cái trận khí trong mảnh vụn, lạnh lùng nhìn cái kia sâu không thấy đáy đen kịt hang lớn.

Phù Trác đáng sợ một đòn, không chỉ có đem không gian nát tan, hơn nữa kể cả nát bấy bột mịn cùng nhau lột, giờ khắc này tử quan sát kỹ cái hang lớn này, liền có thể cảm nhận được đáng sợ kia Võ Hồn sức mạnh.

“Hừ, muốn giả chết, sau đó thừa cơ đánh lén, cho ta một đòn trí mạng sao?”

Dương Thanh Huyền đột nhiên cười lạnh nói: “Ý nghĩ rất tốt, nhưng hiện thực quá tàn khốc a.”

“Cái gì? Tả Hành còn chưa có chết?!”

Lời vừa nói ra, lập tức sôi sùng sục tựa như, không ít người còn đằng không bay lên, hướng về hắc động kia bên trong nhìn tới, nhưng cái gì cũng không nhìn thấy.

U Dạ đồng dạng sắc mặt ngưng trọng, nói: “Hoàn toàn không cảm giác được Tả Hành khí tức, lẽ nào hắn có thể nhìn thấu này hố sâu?”

Dây hồng vùng cấm bên trong, Tả Minh chật vật nuốt xuống một hồi, hai tay cầm thiết chặt chẽ, thân thể run rẩy lợi hại.

Xa xa trên một cây đại thụ, Hoa Linh dựa vào trên cây khô, sắc mặt hết sức khó coi, nói: “Xem ra chuyến này chạy không, cái kia thu mua Dương Linh Thạch người, chỉ là vì bỏ thêm vào này

Hoàng Thế Ấn."

Hoa Linh khắp khuôn mặt là thất vọng cùng cô đơn, hạ thấp mi mắt đến, trước mắt này cuộc chiến sinh tử, kích không nổi nàng bất cứ hứng thú gì.

Điền Khai trong lòng kinh hãi không thôi, nói: "Tiểu thư, cái kia Hoàng Thế Ấn uy năng quá mạnh mẻ đi, như vậy chí bảo dễ dàng bán cho người khác quá đáng tiếc rồi."

Hoa Linh lạnh rên một tiếng, nói: "Hoàng Thế Ấn thật là không tệ, nhưng cũng chỉ là một cái phổ thông cổ bảo thôi, có gì đáng tiếc."

Giọng nói của nàng có chút lạnh lẽo, tâm tình hết sức không được, nguyên bản ôm tha thiết kỳ vọng mà đến, nhưng là thất vọng mà về.

"Đi thôi."

Hoa Linh lạnh lùng đi tới ngọn cây, đang định bay đi, lại đột nhiên ngừng lại, hai chân như là dính lấy giống như, khó hơn nữa di chuyển nửa tấc.

Cái kia tuyệt đẹp trên gương mặt, đỏ hồng đôi môi một hồi trương mở, đầy mặt kinh hãi.

"Đó là..."

Hoa Linh vội vàng trợn to hai mắt, nhìn chăm chú đi qua, hai tấn trên lại có mồ hôi hột hạ xuống.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, từng đạo từng đạo kiếm hồn tại bên người hiện lên, theo kiếm kia quyết chém vào trong hắc động.

"Ầm!"

Phía dưới truyền đến một đạo tiếng kim loại va chạm, sau đó một bóng người bay lên không nhảy ra.

“Chi! Quả nhiên không chết!”

Mọi người hoảng hốt, nội tâm nhấc lên sóng lớn, “Làm sao có khả năng còn sống?!”

Dương Thanh Huyền nanh cười một tiếng, nói: “Sẽ chờ ngươi tới nhận lấy cái chết!”

Bách Quỷ dạ hành một hồi xuất kiếm thanh âm, mất đi linh quang không ngừng phóng ra, từng đạo từng đạo màu xanh lục đáng sợ kiếm khí phun ra ra, Dương Thanh Huyền nắm lên đại kiếm liền chém xuống.

“Ùng ục.”

Xa xa Hoa Linh nuốt xuống một hồi, chăm chú nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền chỗ mi tâm kiếm kia ấn, còn có quanh thân hiện ra kiếm hồn, phảng phất nhìn thấy gì khó tin đồ vật, “Không, không thể...”

Điền Khai thấy nàng cả người run cầm cập, thật giống phi thường sợ dáng vẻ, cả kinh nói: “Tiểu thư, làm sao vậy?”

Hoa Linh đối với Điền Khai ngoảnh mặt làm ngơ, một tay vịn thân cây, chăm chú nhìn chằm chằm phía trước, ngón tay không tự chủ xuyên - vào đại thụ bên trong, lòng bàn tay tràn đầy mồ hôi.

Giữa quảng trường, Tả Hành từ trong hố sâu vọt ra, máu me khắp người, mang theo khuôn mặt phẫn nộ, trên người bạo đại lượng độc mạn, giơ lên ban đêm nghe mưa xuân, nghênh nhận mà lên.

Những độc chất kia mạn ở ban đêm nghe mưa xuân trên lan tràn, uy thế tăng gấp bội.

Nhưng đột nhiên, hết thảy độc mạn đều hơi ngưng lại, tất cả đều thu rụt trở về, bị Thái Huyền mộ kiếm võ ý trấn áp lại.

“Oành!”

Dương Thanh Huyền một chiêu kiếm mạnh mẽ đánh vào ban đêm nghe mưa xuân trên, đêm đó nghe mưa xuân mất đi độc mạn che chở, trở nên phong mang ảm đạm, bị chấn rên rỉ không ngớt.

Tả Hành thì bị đánh về hố sâu, tầng tầng rơi xuống.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia hố sâu, ánh mắt rùng mình, sau đó lại là giơ lên kiếm đến, lục đạo lửa dương khí ở Bách Quỷ dạ hành bốn phía lượn vòng, đột nhiên đánh vào trong hố sâu.

Sáu cái hỏa cầu thật lớn xoay quanh mà xuống, đem tình huống bên trong chiếu sáng rõ rõ ràng ràng.

“Nhìn gặp ngươi!”

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, nhảy vào trong hầm, đi theo ở cái kia lục đạo quả cầu lửa phía sau, giơ kiếm chém tiến vào.

…

Hoa Linh bóng người lóe lên, liền biến mất ở trên cây khô.

“Vừa nãy cái kia một hồi hình như là Võ Hồn trấn áp, tiểu tử này Võ Hồn thật chẳng lẽ là…, làm sao có khả năng, quá hoang đường đi.”

Hoa Linh ở không trung lấp loé mấy lần, liền thần không biết quỷ không hay rơi vào võ đài một bên, lặng yên giấu giếm hơi thở của mình.

Nàng còn dùng lụa mỏng đem khuôn mặt vây nhốt, để tránh khỏi dung mạo của chính mình bị người phát hiện.

Nhưng rơi xuống trong nháy mắt, nàng liền dại ra ở, cái kia niêm lụa mỏng tay cũng ngừng giữa không trung.

Ở lôi đài một bên, đứng nghiêm một vị mỹ nhân tuyệt thế, chỉ là đứng ở cái kia, là được toàn bộ trên quảng trường toàn bộ phong cảnh.

Hoa Linh đối xử ở cái kia, ngơ ngác nói: “Tại sao có thể có đẹp như thế mỹ nhân?”

Cái này đọc thủ lĩnh đồng thời, lập tức rồi biến mất, âm thầm cười khổ nói: “Thật mắc cở chết người, ta cũng quá tự cho là đi, có mỹ nhân như thế ở đây, ai còn sẽ quan tâm ta.” Một hồi đem khăn che mặt ném xuống.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 325: Thắng Bại

Chương trước phản hồi trở về mục lục chương sau trở về trang sách

Ngay ở Hoa Linh ném đi cái khăn che mặt thời điểm, bỗng nhiên ngẩn ra, Vu Khinh Nguyệt ánh mắt nhìn sang.

Đối phương cái kia thâm thúy trong tròng mắt, xẹt qua thanh mang, phảng phất có thể đưa nàng triệt để nhìn thấu giống như vậy, ở cặp mắt kia bên dưới, tựa hồ lại không có bất luận cái gì bí mật.

“Chi!”

Hoa Linh hút một cái hơi lạnh, rất là kinh hãi, khó tin về nhìn tới.

Nhưng thấy Vu Khinh Nguyệt khẽ mỉm cười, hướng về nàng gật đầu ra hiệu, cái kia con mắt vẫn như cũ trong suốt như thế, chỉ là không còn trước cái kia loại quái dị cảm giác.

Hoa Linh máy móc thức điểm đầu đáp lễ, nội tâm nhưng tràn đầy nghi hoặc, thầm nói: “Lẽ nào vừa nãy là ảo giác của ta?”

“Ầm ầm!”

Ngay ở nàng trầm ngâm thời điểm, trong động đất truyền đến kịch liệt rung động tiếng, sau đó hai bóng người phóng lên trời, ở trời cao trên nhanh chóng chém giết, từng mảng từng mảng ánh kiếm phun ra hạ xuống, thỉnh thoảng chém ở trong đám người, lấy tính mạng người ta.

Cẩn thận nhìn tới, Tả Hành khuôn mặt máu tươi cùng nham hiểm, muốn tránh thoát Dương Thanh Huyền ràng buộc, lại bị Dương Thanh Huyền kéo chặt lấy, lấy khoái kiếm tranh đấu, ép tới Tả Hành chỉ có phòng thủ lực lượng, đồng thời phòng ngự càng ngày càng yếu, trên người không ngừng mang thương.

Trước hắn dựa dẫm tu vi, khoái kiếm không đấu lại Dương Thanh Huyền, có thể dùng Võ Hồn can thiệp, hiện tại bị trọng thương, Võ Hồn vừa ra liền lập tức bị Bách Quỷ dạ hành chặt đứt, căn bản không được chút nào tác dụng.

“Đáng chết! Ngươi làm sao mà biết ta chưa chết ẩn núp ở phía dưới?!”

“Cắt, chỉ ngươi cái kia thông minh, còn muốn giấu ta? Trận khí trên có một chỗ chỉnh tề vết rách, rõ ràng cho thấy bị kiếm chém lái.”

“Đáng chết!”

Tả Hành giận không nhịn nổi, trước Hoàng Thế Ấn hạ, hắn liều mạng chém nứt trận khí, trốn Phù Trác đánh ra bên trong cái hang lớn, nhưng vẫn là bị lan đến gần, bị trọng thương.

Nhưng đó cũng là duy nhất chạy trối chết biện pháp, nếu bị cái kia Hoàng Thế Ấn bắn trúng, đã biến thành tro bụi.

Hai người càng đánh càng liệt, song phương đều đấu máu me khắp người, nhưng hiển nhiên Tả Hành thế yếu càng ngày càng rõ ràng, mấy lần đều bị đánh trúng chỗ yếu, ý thức đều có chút mơ hồ, kiếm tốc độ bắt đầu giảm xuống.

“Đó là...”

Không ít người một hồi ngất lịm đứng lên, Tả Hành trên người huyết, bắt đầu trở nên biến thành màu đen, tím bầm, xám ngắt, ố vàng..., hiện ra năm màu rực rỡ màu sắc.

“Không được, trúng độc!”

Vương Khánh kinh hô một tiếng, người tinh tường cũng nhìn ra được, Tả Hành trên người trúng kịch độc, hơn nữa biểu hiện đủ mọi màu sắc, hiển nhiên là vô cùng đáng sợ độc tố.

Trước Tả Hành chân nguyên dồi dào, có thể chống lại vết thương độc tố, hiện tại dần rơi vào hạ phong, đã áp chế không nổi kiếm độc, cái kia mấy chục đạo trên vết thương độc một hồi bạo phát, càng trở nên đủ mọi màu sắc, giống như là từ phường nhuộm bên trong đi ra.

Dương Thanh Huyền cũng là khiếp sợ không thôi, hắn cách Tả Hành gần nhất, tự nhiên thấy rõ, cái kia cũng không phải thông thường độc. Tả Hành trên người mỗi một vết thương nơi, đều có nhàn nhạt hắc khí tiêu tán ra, phảng phất có một cái ác quỷ ở dữ tợn.

Trúng rồi hơn trăm kiếm sau, Tả Hành giờ khắc này đã là Bách Quỷ quấn quanh người, là quỷ khí ở từng bước xâm chiếm thân thể của hắn!

Tả Hành ý thức càng ngày càng mơ hồ, khắp nơi thiên kiếm khí dường như Bách Quỷ ngang qua, hí lên lực kiệt hướng về hắn đập tới, chính mình mỗi một kiếm đều có thể chém chết một con ác quỷ, nhưng bất đắc dĩ quỷ quái nhiều lắm, không ít nhào ở trên người hắn, cắn xé thân thể của hắn.

“Xì!”

Dương Thanh Huyền một chiêu kiếm đâm trúng vai trái của hắn, thảm kiếm khí màu xanh lục hóa thành ác quỷ chui vào đi vào, phát sinh hưng phấn quỷ kêu tiếng.

Tả Hành kinh hãi, vội vàng triển khai Võ Hồn, từng đạo từng đạo độc mạn từ trên người bạo nổ mở, hướng về kiếm khí kia vây quét đi qua.

Giờ khắc này, mới phát hiện độc mạn bạo nổ mở ra, máu thịt của chính mình không ngờ biến thành như mực màu đen, một luồng thối rữa khí tức tản mát ra.

“Ngươi thua rồi.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng một tiếng, há sẽ bỏ qua cơ hội này, kiếm thế run lên, liền mau lẹ vô cùng đâm vào Tả Hành vai phải, gây xích mích bên dưới, đem cánh tay phải chém hạ xuống.

“A!!”

Tả Hành tiếng kêu thảm thiết đau đớn một tiếng, nhìn cánh tay kia cùng ban đêm nghe mưa xuân từ không trung rơi xuống, một hồi mặt xám như tro tàn.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, lại là một chiêu kiếm hướng về trên mặt đâm tới.

“Không!”

Tả Hành hét lớn một tiếng, bùng nổ ra suốt đời tiềm năng, một chưởng vỗ ở kiếm kia trên.

“Oành!”

Chính hắn cũng bị kiếm khí kia phản chấn, phun ra một cái máu đen đến liền bay ngược ra ngoài, xa xa ngã xuống đất.

Đoàn người đã sớm tán mở, lộ ra một tảng lớn khu vực chân không.

“Nhanh, mau nhìn...”

Trong đám người phát sinh thanh âm hoảng sợ, chỉ thấy Tả Hành bị chém đứt cái kia cánh tay vai, rơi xuống đất, như là xà giống như bốc lên, trên cơ mặt thịt ****** như thế xoay đứng lên, bên trong diện còn có "Hì hì" quỷ kêu tiếng, làm người sởn cả tóc gáy.

Cuối cùng cái kia cánh tay xoay thành một cái màu đen quả cầu thịt, trở nên bắt đầu bành trướng, nhìn qua niêm hồ hồ, thật giống xương đầu cũng bị ăn mòn sạch sẻ.

"Phốc!"

Cái kia tròn xoe quả cầu thịt một hồi bạo nổ mở, nổ ra một mảnh nước đặc tung toé trên đất.

Dính lên độc thủy thổ địa, lập tức cây cỏ chết héo, trở nên cháy đen.

Mắt thấy một màn này học sinh, không khỏi là sắc mặt tái nhợt, hoảng sợ nhìn Dương Thanh Huyền, cùng với trong tay hắn thanh kiếm kia.

Trên thân kiếm ác quỷ vạn ngàn, hí lên múa tung, chuôi bưng lên xương sọ, càng là quỷ khí lượn lờ, khói đen phun ra nuốt vào.

Tả Hành nhìn tay của mình cánh tay dị biến, cũng là sợ đến hồn phi phách tán, nguyên bổn chính là không chống đỡ được cái kia chút ác quỷ, cuối cùng một chưởng kia càng là đã tiêu hao hết hắn toàn bộ chân nguyên, giờ khắc này chỉ cảm thấy Bách Quỷ ở trong người cắn xé, toàn thân cũng như cùng cánh tay kia như thế, bắp thịt bắt đầu vặn vẹo.

"Thua, ta thua, nhanh cứu ta, nhanh cứu ta a!"

Tả Hành sợ lên, khuôn mặt cũng biến thành đủ mọi màu sắc, cầu khẩn hướng về dây hồng vùng cấm nhìn tới, hét lớn: "Cứu ta a!"

Dương Thanh Huyền nhấc theo dài Kiếm Phi rơi xuống, lạnh lùng nhìn.

"Thi đấu ngưng hẳn, Dương Thanh Huyền thắng!"

Y Khôn lập tức tuyên án, một hồi bay tới, ngăn ở Dương Thanh Huyền trước người, chỉ lo hắn ra tay giết người.

"Ah."

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, bên phải tay run một cái, Bách Quỷ dạ hành lập tức biến mất ở trong tay, cái kia nồng nặc quỷ khí cũng dần dần tản đi.

"Không được! Đây là cái gì độc?"

Tả Hành bên cạnh người, đã tụ tập ba, bốn vị nhân viên y tế, đều là học viện lão sư, tất cả đều là trên mặt lộ ra sợ hãi, đối với độc kia bó tay toàn tập.

Tả Hành trên người bắp thịt, bắt đầu giống cái kia cái cánh tay giống như, không ngừng vặn vẹo, tay trái trước hết cũng bành trướng thành quả cầu thịt.

"Không được, nhanh tán!"

Một tên nhân viên y tế kinh hô một tiếng, bốn người cấp tốc lùi mở.

"Phốc" một tiếng, cái kia cánh tay trái cũng nổ tung ra, một bãi nước đặc tiên mở.

"Hì hì hì hì."

Ở tạc liệt hắc thủy bầu trời, phảng phất có tiểu quỷ tiếng cười đùa, truyền vào người tai, lệnh người tê cả da đầu.

"A? A..."

Tả Hành sợ đến hồn Phi Thiên ở ngoài, nước mắt càng là không cầm được lưu, kêu khóc nói: “Cứu ta, nhanh cứu ta a.”

Hai chân của hắn, cái bụng, cái cổ, bụng dưới, vai vai chờ các nơi, cũng cũng bắt đầu vặn vẹo, liền ngay cả ngạch đầu đều sưng lên một cái đồ bị thịt, không ngừng sinh trưởng.

Khanh Bất Ly bọn người là kinh hãi không thôi, đáng sợ như vậy thảm trạng chưa từng gặp qua, thế này sao lại là trúng độc, mà là Bách Quỷ trên người a, cái kia chút vặn vẹo trong bắp thịt, đều có quỷ kêu lớn tiếng truyền đến.

Tả Minh càng là sợ đến há to mồm, khóc rống nói: “Cứu mạng, nhanh cứu mạng a!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 326: Tả Hành Cái Chết

“Dương Thanh Huyền, thuốc giải!”

Y Khôn kinh hãi, vội vàng hướng về Dương Thanh Huyền xin thuốc.

Dương Thanh Huyền mình cũng là kinh hãi phi thường, biểu hiện ngưng trọng lắc lắc đầu, nói: “Ta không có giải dược.”

Y Khôn giận dữ, quát lên: “Kiếm kia là ngươi Võ Hồn biến thành, ngươi nói ngươi không thuốc giải, ai tin a!”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng theo dõi hắn, nói: “Cần ngươi tin không?”

“Ngươi...!”

Y Khôn bị đỗi một hồi, mặc dù nộ nhưng sợ, Dương Thanh Huyền trên người tản mát ra vẻ này ý lạnh, làm hắn cũng cảm thấy có chút sợ sệt.

Khanh Bất Ly một bước lên trước, nói: “Thanh Huyền, vào lúc này không muốn hành động theo cảm tình, trước tiên cứu Tả Hành nói sau đi.”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Ta thật không có thuốc giải. Kiếm này, ta cũng là lần đầu tiên gặp.”

Khanh Bất Ly nhíu mày lại, mình Võ Hồn lần thứ nhất gặp, lời nói này khiến người ta khó có thể tín phục, nhưng nhìn Dương Thanh Huyền bộ dạng, lại không giống như là nói dối.

Trong đám người, Hoa Linh cả người run lên, tự lẩm bẩm: “Lần thứ nhất gặp... Lần thứ nhất gọi ra kiếm này...”

“Cứu ta, cứu ta a.”

Tả Hành khóc lớn, từ trên mặt đất chật vật bò qua đến, “Dương Thanh Huyền, van cầu ngươi mau cứu ta, ta không muốn chết a. Ta sai rồi, ta không nên ghim ngươi, chỉ có ngươi mới xứng đáng trên Vu Khinh Nguyệt, ta chỉ là một đống cứt mà thôi, không đáng ngươi xuất thủ, van cầu ngươi, ngươi tạm tha ta đây đống cứt đi.”

“Phốc.”

“Phốc.”

Trên người hắn hai nơi quả cầu thịt nổ mở, thân thể chỉ còn dư lại một nửa, trong lồng ngực từ lâu không còn nội tạng, tất cả đều là đen nhánh nước chảy ra.

Nhưng đáng sợ nhất chính là, mặc dù như vậy cũng còn bất tử, rõ ràng nhìn mình thảm trạng.

Dương Thanh Huyền nhíu lên lông mày đầu, thở dài, có nằm mơ cũng chẳng ngờ thanh kiếm kia đáng sợ như thế.

Hắn lần thứ nhất cảm nhận được mình Võ Hồn, là thế nào một loại nhân vật khủng bố, cái kia vô cùng vô tận mộ kiếm bên trong, đến cùng còn có bao nhiêu kinh khủng kiếm hồn.

Từ cổ chí kim, vô cùng hoàn vũ bên trong, tất cả tuyệt đại thần kiếm, đều táng hồn với này!

“Phốc!”

Tả Hành trên trán cái kia quả cầu thịt một hồi bạo nổ mở, đầu bị tạc đi tới một nửa, bên trong diện cũng tất cả đều là nồng nặc hắc thủy chảy ra.

Làm người rợn cả tóc gáy là, dù vậy, Tả Hành tựa hồ còn chưa có chết, một cái chân còn đang run động, ngoác miệng ra hợp lại, kêu “Tha mạng, tha mạng, ta sai rồi...”

“A a!”

Tả Minh bi thương đau đớn kêu thảm thiết lên, được yêu quý tử như vậy, biết rõ làm sao cũng không thể sống, một chưởng giơ lên, không khí xoay tròn, đột nhiên vỗ xuống đi!

“Oành!”

Tả Hành thân thể tàn phế ở một chưởng hạ, bị đánh nát bấy, vô số hắc thủy tung toé, sợ đến bọn học sinh vội vàng tránh né, chỉ lo dính lên nhỏ tí tẹo.

Nguyên bản Tả Hành trong cơ thể tiểu quỷ kêu thảm một tiếng, âm thanh sắc nhọn chói tai. Nhưng thấy một đoàn hắc khí bỗng dưng mà lên, cười gằn vài tiếng sau, triệt để tiêu tan không gặp.

“Dương - Thanh - Huyền! Ta Tả gia cùng ngươi không đội trời chung!”

Tả Minh đôi mắt đỏ bừng, gào thét kêu to.

Dương Thanh Huyền lãnh đạm nói: “Lúc nào cả hai cùng tồn tại qua đây? Tả Hành hôm nay kết cục, lẽ nào ngươi không có trách nhiệm sao? Nhất muội tùy hứng làm bậy, vô pháp vô thiên. Giết hắn người không phải ta, mà là chính bản thân hắn a.”

Tả Minh giận dữ hét: “Đừng vội nói bậy! Hôm nay coi như ngươi nói thiên hoa loạn trụy, ta cũng nhất định phải đâm ngươi vì là ái tử báo thù!”

“Cắt, ngu xuẩn mất khôn, theo ngươi.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng một tiếng, đương nhiên sẽ không đem này loại uy hiếp để ở trong lòng. Chỉ cần hắn quyết chí tiến lên, cõi đời này liền không thể sợ hãi.

Toàn bộ trên quảng trường đều là quỷ dị vậy yên tĩnh, mọi người dần dần từ đáng sợ kia cảnh tượng bên trong phục hồi tinh thần lại, khó tin nhìn, Tả Hành dĩ nhiên chết rồi, cái này so với quỷ dị kia cảnh tượng mang cho bọn hắn xung kích càng to lớn hơn.

Vương Khánh lúc này ra khỏi hàng, khom người nói: “Bệ hạ, này Dương Thanh Huyền tâm tư ác độc, mục vô pháp kỷ, nếu là thả chi đảm nhiệm chi, tương lai tất thành ma đầu. Lấy thần góc nhìn, phải làm lập tức xử tử, chấm dứt hậu hoạn!”

Tô Trạch sầm mặt lại, hừ một tiếng, đứng bước ra khỏi hàng nói: “Bệ hạ, Tả Hành cái chết chính là bất ngờ, ai cũng đoán không nghĩ tới, cùng Dương Thanh Huyền có gì can hệ?”

Vương Khánh cười lạnh nói: “Làm sao không quan hệ? Hắn dùng trí mạng chi độc, chính là ôm muốn giết chết đối phương quyết tâm, đây là có ý định giết người, tuyệt đối không phải ngẫu nhiên!”

Tô Trạch còn muốn tranh luận, Tả Minh đi trước một bước khóc lớn nói: “Kính xin bệ hạ thay khuyển tử làm chủ a!”

Lập tức có vài tên Tả gia thế lực đứng dậy, đồng thanh cao giọng nói: “Kính xin bệ hạ làm chủ, nghiêm trị hung thủ!”

Tô Ngọc tay phải đặt ở trên ghế, năm ngón tay gõ tay vịn, tràn đầy dáng vẻ trầm tư, không biết nội tâm gì nghĩ.

Trần Bác cùng Lam Dương nhìn nhau như thế, đều là hơi lắc đầu, Tả Minh đau mất ái tử, vào lúc này đi ra đỗi hắn, sợ là trực tiếp rước họa vào thân, không biết hắn sẽ làm ra cái gì mất lý trí sự tình đến.

“Võ Vương, ngươi cảm thấy thế nào?”

Tô Ngọc mở miệng nói, câu nói đầu tiên đưa cái này khoai lang bỏng tay giao cho Khanh Bất Ly, nói: “Ta từng nói, học viện việc, tất cả từ Võ Vương làm chủ.”

“Chuyện này...”

Như giết là người bình thường cái kia cũng cho qua, viện quy xử trí mấy lần, lừa gạt mấy lần cũng liền đi qua.

Có thể một mực giết là Tả Hành.

Khanh Bất Ly nhìn lén nhìn xuống Tả Minh, lại nhìn hạ Dương Thanh Huyền, một cái trợn tròn đôi mắt, hai mắt đỏ chót, một cái lẫm liệt mà đứng, sắc mặt hờ hững, trong nháy mắt cảm thấy vô cùng đau đầu.

Tả Minh cắn răng nói: “Võ Vương Uy Đức, tên chấn động thiên hạ, mong rằng cho khuyển tử làm chủ!”

“Ai.”

Khanh Bất Ly thở dài một tiếng, nói: “Việc này có chút phức tạp, trước đem Dương Thanh Huyền mang tới phòng giáo vụ giam giữ, sau đó mấy vị trưởng lão thương lượng một chút lại xử lý đi.”

Trong lòng mọi người mắng: “Quả nhiên là cáo già, trước đem sự tình ngăn chặn, trái phải đều có chỗ trống.”

Tô Ngọc nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, nói: “Võ Vương nói như vậy có lý, chính hợp trẫm ý, vậy trước tiên án Võ Vương ý tứ đến đây đi.”

Khanh Bất Ly đối với Tư Phi Vũ liếc mắt ra hiệu, Tư Phi Vũ hiểu ý, kể cả vài tên lão sư, đem Dương Thanh Huyền mang đi.

Dương Thanh Huyền cười nhạt, nhìn lại Vu Khinh Nguyệt một chút, lấy được cũng là hiểu ý nở nụ cười.

Thân không thải phượng song phi cánh, có cảm giác trong lòng một chút thông.

Tả Minh nhìn Dương Thanh Huyền bị mang đi, trong đôi mắt sự thù hận thao ngày, nhưng cũng nhất thời không thể làm gì.

Tô Ngọc tại mọi người vây quanh hồi cung, trên quảng trường đoàn người cũng ai đi đường nấy, lưu lại một chút học viện lão sư thanh lý hiện trường, cái kia bị tạc ra hố to, cùng với bị phá hư sân bãi, đều cần phế một phen công phu tu sửa.

“Dương Thanh Huyền Võ Hồn... Đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Trong đám người, Đàm Đào khuôn mặt nghiêm nghị cùng sợ hãi, thở dài một cái, theo dòng người tản đi.

Cùng hắn có đồng dạng nghi vấn Hoa Linh, một mình đi tới một chỗ tĩnh lặng góc, trên tay phải chứa đồ vòng tay lóe lên, lấy ra một quyển quyên sách.

Hoa Linh đầy mặt trầm trọng, chậm rãi đem cái kia quyên sách đánh mở, nàng phát hiện mình khẩn trương tay càng có chút run rẩy, lòng bàn tay tất cả đều là mồ hôi.

Cái kia quyên sách bên trong tất cả đều là nhiều loại đồ án, đủ mọi màu sắc, vô cùng tinh xảo.

Có hoàn toàn giống mâm tròn, có trầm như sơn nhạc, có phóng túng đại dương, có Tử Viêm như lửa...

Nàng run rẩy nâng cái kia quyên sách, từng cái từng cái ngắm một cái đi, ánh mắt rơi vào một đạo kiếm ấn trên, cái kia ấn như ba trượng hồng trần, có thể vung kiếm thành sông, càng cùng Dương Thanh Huyền chỗ mi tâm Võ Hồn ấn giống như đúc!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 327: Giam Cầm Nơi

“A!”

Hoa Linh như là bị cực kỳ kinh hãi doạ, quyên sách một hồi bắt không được, suýt chút nữa rơi xuống trên đất.

“Ha ha, thật giống phát hiện chút gì đây.”

Bỗng nhiên một đạo thanh âm dễ nghe truyền đến, trước lôi đài đạo kia dáng người, chậm rãi xuất hiện ở trước mặt nàng, tuyệt thế mà xuất trần.

Hoa Linh hoàn toàn biến sắc, một hồi đem cái kia quyên sách thu hồi, trấn định quyết tâm thần, lạnh lùng nói: “Ngươi là ai, ta không biết ngươi đang nói cái gì?!”

Với trước mắt vị này mỹ nữ tuyệt sắc, Hoa Linh mặc dù cảm thấy kinh diễm, nhưng không có bao nhiêu hảo cảm.

Thứ nhất là bởi vì đối phương quá mức thần bí, tự xem không mặc, trái lại có loại bị đối phương nhìn thấu cảm giác, thứ hai mỹ nữ đều thích tranh đua tướng mạo, luôn luôn cực kỳ tự tin nàng, giờ khắc này cũng có chút tự ti mặc cảm đứng lên.

Vu Khinh Nguyệt đột nhiên nở nụ cười, nói: “Không biết là tốt nhất, hi vọng ngươi có thể đem hôm nay nhìn thấy đều quên.”

Hoa Linh mắt lạnh nhìn nàng, nói: “Ngươi đang thuyết giáo ta sao?”

Vu Khinh Nguyệt cười khúc khích, lắc đầu nói: “Tự nhiên không phải, người thông minh, biết lúc nào nên ngốc, ta nghĩ biết ngươi có người thông minh?”

“Liên quan gì đến ngươi?!”

Hoa Linh sầm mặt lại, lạnh lùng nói: “Ta cũng rất muốn biết, ngươi rốt cuộc là ai!”

Nói, càng hướng về Vu Khinh Nguyệt tóm tới.

Trên tay nàng trùm vào chỉ Khôi, vừa nhìn liền không phải vật phàm, cái kia chỉ Khôi trên nhảy lên năm đạo thanh mang, kích. Bắn ra, trên không trung giao nhau qua lại.

Vu Khinh Nguyệt lặng lặng đứng ở đó, nhắm mắt làm ngơ, tùy ý cái kia chỉ mang ở quanh thân xoay tròn, hóa thành năm đạo vòng sáng che chở rơi xuống, đem trói lại.

“Hì hì, bắt được!”

Hoa Linh một hồi đại hỉ, nói: “Ta còn tưởng rằng là lợi hại gì nhân vật đây, nguyên lai chỉ biết phô trương thanh thế.”

“Ah, ấu trĩ.”

Vu Khinh Nguyệt cười nhạt một tiếng, hai tay hơi động, cái kia năm đạo vòng sáng như dây thừng giống như đứt đoạn.

Hoa Linh kinh hãi, thất thanh nói: “Làm sao có khả năng?”

Nàng giơ tay lên, chỗ đầu ngón tay một tia vệt trắng lấp loé, như trời chói mắt, nhưng bất quá trong nháy mắt, cái kia vệt trắng liền tiêu tán xuống, không thấy hình bóng.

“Võ Hồn trấn áp?!”

Hoa Linh trừng lớn hai mắt, đầy mặt sợ hãi, dĩ nhiên dại ra ở.

“Ùng ục.”

Nàng chật vật nuốt nuốt nước miếng, mặt xám như tro tàn, mồ hôi lăn xuống, đem trên mặt son thấm ướt.

Vu Khinh Nguyệt ánh mắt ngưng lên, lạnh lùng nói: “Hi vọng ngươi là một người thông minh, bằng không...”

Hoa Linh chỉ cảm thấy cả người hiện ra lạnh, nhưng vẫn là mạnh mẽ lấy dũng khí, hắc tiếng nói: “Muốn uy hiếp ta? Ta Đại La thương hội làm sao sợ qua ai?”

“Ừ, nguyên lai ngươi là Đại La thương hội.”

Vu Khinh Nguyệt híp mắt cười nói: “Ta nói đây, làm sao đột nhiên xuất hiện một cái như vậy lợi hại cô gái nhỏ, hì hì.”

Nói xong, càng không tiếp tục để ý Hoa Linh, xoay người đi.

Hoa Linh thẹn quá thành giận, nhìn dáng dấp đối phương so với mình còn nhỏ, lại gọi mình cô gái nhỏ, cả giận nói: “Ngươi rốt cuộc là ai?!”

Vu Khinh Nguyệt thân ảnh càng chạy càng xa, một âm thanh êm ái truyền đến, “sắc trong veo óng ánh, trạng minh mịch, mặc dù cách lâu mắt sáng này, không thể cùng kỳ hình. Cơ thể mênh mông, kỳ thế miểu khắp nơi, tung Khoa Phụ từng ngày này, không thể cùng kỳ bên.”

Hoa Linh cả người run lên, thất thanh kêu lên: “Ngươi là vu...!”

Tấm kia khuôn mặt tinh xảo trên, một hồi che kín vô biên hoảng sợ, thân thể càng run run rẩy rẩy đứng lên.

Vu Khinh Nguyệt thân ảnh, đã biến mất ở tận đầu.

Hoa Linh cảm thấy lạnh cả người, vô tận hoảng sợ bao quanh nàng, như rơi vào hầm băng.

“Tiểu thư.”

Điền Khai chung quanh sưu tầm hạ, rốt cuộc tìm được Hoa Linh, gặp nàng sắc mặt trắng bệch, cả kinh nói: “Tiểu thư, ngươi làm sao vậy?!”

Hoa Linh ôm thân thể, dần dần đem hoảng sợ xua tan, mắt to xinh đẹp bên trong, tràn đầy sợ hãi, làm người yêu thương.

“Tiểu thư.”

Điền Khai giật nảy cả mình, cảnh giác nhìn bốn phía, vẫn chưa thấy có người, thầm nghĩ: “Tiểu thư đây là thế nào, vẫn chưa gặp được có dấu vết đánh nhau nha.”

Hoa Linh sau một lúc mới trấn định lại, kinh ngạc nhìn tiền phương, thầm nghĩ trong lòng: “Thái Huyền mộ kiếm cùng Vu gia người đồng thời xuất hiện, này Thiên Tông học viện đến cùng là chuyện gì xảy ra? Hơn nữa thiên hạ có địch cũng xuất hiện ở bắc năm quốc, việc này quá mức hoảng sợ, cái kia Vu gia nữ tử hiển nhiên là đang cảnh cáo ta, nếu là ta không biết điều lời, sợ là sẽ phải có nguy hiểm đến tính mạng.”

Điền Khai ân cần nói: “Tiểu thư, ngươi làm sao vậy?”

Hoa Linh lắc lắc đầu, nói: “Ta không sao, trở về đi thôi.”

“Trở về?”

Điền Khai có chút đau lòng nói rằng: “Tiểu thư thật không tính đem cái kia Hoàng Thế Ấn phải quay về sao? Cái kia bảo bối thật lợi hại, thực sự là đáng tiếc rồi.”

Hoa Linh sững sờ, bước bước chân lại ngừng lại, tự nghĩ nói: “Thiếu niên kia tu vi cũng không cao, chỉ có Chân Võ hậu kỳ mà thôi, Hoàng Thế Ấn đối với hắn trợ lực rất lớn. Nhưng Hoàng Thế Ấn tiêu hao Dương Linh Thạch rất nhiều, từ nơi này mới diện nghĩ biện pháp, chưa chắc đã không phải là một cái kết giao của hắn con đường.”

“Chỉ là... Thiếu niên này đến cùng là thân phận gì?”

Nàng ngẩng đầu lên, dường như muốn nhìn thấu cái kia nhất bích như tẩy trời cao, tự lẩm bẩm: “Tinh cung bên trong vị đại nhân kia... Chẳng lẽ... Nơi đây là một cục?”

Điền Khai không tìm được manh mối, nói: “Tiểu thư, cục gì?”

“Không có gì.”

Hoa Linh liên tục lắc đầu, nói: “Trở về đi.”

Nàng nghĩ thầm: “Chuyện nơi này, như là vận khí tốt, hay là cái cơ duyên lớn lao, nhưng nếu là vận khí không được, có thể chính là thiên đại tai họa.”

Hai người một trước một sau, rất nhanh liền rời đi học viện.

...

Dương Thanh Huyền bị Tư Phi Vũ dẫn tới phòng giáo vụ, đơn độc ở vào một phòng bên trong.

Tư Phi Vũ huy thối liễu Dư lão sư, tự mình rót hai chén trà, đưa cho Dương Thanh Huyền một chén, chính mình liền uống lên.

Uống một hơi cạn sạch, lúc này mới hắc tiếng nói: “Tiểu tử ngươi thật là có gan a, dĩ nhiên đem Tả Hành giết, làm cho tất cả mọi người đều mở rộng tầm mắt, việc này đủ khiến toàn bộ đế quốc chấn động.”

Dương Thanh Huyền cũng hớp miếng trà, nói: “Giết hắn ngược lại thật là cử chỉ vô tình, bất quá giết cũng sẽ giết, không có gì có thể nói.”

Tư Phi Vũ run lên, cười khổ nói: “Có dũng khí! Ngươi cũng biết sẽ đối mặt bao nhiêu nguy hiểm sao? Tả gia ở đế quốc thế lực khổng lồ, sợ là sẽ phải điều động toàn bộ lực lượng tới giết ngươi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nhưng ít ra ở năm quốc thi đấu trước ta hẳn là an toàn đi.”

Tư Phi Vũ trong mắt loé ra vẻ kinh dị, khen: “Ngươi thật thông minh, coi như ngươi phạm vào thiên đại tội, lấy thực lực của ngươi bây giờ, đế quốc cũng nhất định sẽ làm cho ngươi đi tham gia năm quốc thi đấu, chỉ là thi đấu sau khi đây?”

Dương Thanh Huyền trong mắt xẹt qua thần sắc kiên định, nói: “Tranh thủ ở thi đấu sau khi bước vào Nguyên Võ cảnh, Tả gia còn dám trả thù ta sao?”

Tư Phi Vũ sửng sốt một cái, hắn vốn muốn nói Nguyên Võ cảnh há lại là ngươi nói bước vào là có thể bước vào, nhưng nghĩ đến người trước mắt này yêu nghiệt thiên phú, nhất thời một hồi câm miệng, hắc cười vài tiếng, không nhịn được lại cất tiếng cười to, nói: “Ha ha, tốt, tốt, riêng ta thì thưởng thức như ngươi vậy tính tình.”

Hắn lại uống mấy cái trà, nói: “Nếu là ta không đoán sai, Võ Vương quá nửa là phải đem ngươi nhốt đặt ở giam cầm nơi, cái kia nhưng là một cái phi thường thú vị địa phương đây.” Tư Phi Vũ trên mặt lộ ra thần sắc cổ quái đến.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 328: Tế Đàn

“Thú vị địa phương?”

Dương Thanh Huyền biết học viện có như thế một nơi, lần trước Trần Chân giết người, chính là bị nhốt đi vào, nhưng cũng không biết vị trí cụ thể.

Tư Phi Vũ gật đầu nói: “Đưa ngươi giam giữ ở giam cầm nơi là biện pháp tốt nhất, trên danh nghĩa là trừng trị ngươi, kì thực đối với ngươi tiến hành bảo vệ. Chỗ kia có thể có ngươi nếm mùi đau khổ, nhưng đối với ý chí kiên định người, nhưng là một cái tốt nơi tu luyện.”

“Tu luyện sao?”

Dương Thanh Huyền trong mắt sáng ngời, chân khí trong cơ thể chuyển động loạn lên lại, gây nên một trận ho khan, khóe miệng dật ra máu.

Tư Phi Vũ nói: “Ngươi trước nghỉ ngơi một ngày cho khỏe trận, điều dưỡng hạ thương thế.”

Dương Thanh Huyền lúc này khoanh chân ngồi xuống, trên người hắn cũng đầy là máu tươi, không chỉ có da mở thịt bong, càng là ngũ tạng bị hao tổn, dựa cả vào một cái chân khí cường chống đỡ ở đây.

Không biết qua bao lâu, Y Khôn cái kia lạnh như băng âm thanh đưa hắn từ trong nhập định đánh thức, nói: “Dương Thanh Huyền ở bài vị chiến đấu bên trong thủ đoạn tàn nhẫn, hành hạ đến chết bạn học, phụng Viện trưởng chi mệnh, chúng ta phải đem ngươi giải vào giam cầm nơi.”

Dương Thanh Huyền mở mắt ra, chỉ trỏ đầu, cũng không có bất kỳ mâu thuẫn.

Ở Y Khôn cùng Tư Phi Vũ áp giải hạ, ba người đi vào một gian u ám mật thất, chỉ có hơi yếu trận quang, từ trên tường để lộ ra.

Mật thất bên trong góc, càng ngồi bốn vị bạch thương thương ông lão, không nhúc nhích, giống là chết.

Nếu không có ánh mắt rơi trên người bọn họ, căn bản là không có cách cảm thấy có người, bốn người đã cùng này mờ tối hoàn cảnh hòa làm một thể.

“Phụng Viện trưởng chi mệnh, đem người này nhốt vào giam cầm nơi.” Y Khôn lạnh lùng nói ra.

Bốn đạo ánh mắt từ cái kia mờ tối sáng lên, không có bất kỳ trả lời, đều là giơ tay lên, từng người bấm quyết.

Dương Thanh Huyền phóng tầm mắt nhìn, bốn tên ông lão tất cả đều là Chân Võ cảnh đại viên mãn tồn tại, cự ly này Nguyên Võ cảnh chỉ có cách xa một bước, nhưng là chung thân kẹt.

Học viện hàng năm tốt nghiệp trong học sinh, có thể đạt đến Chân Võ cảnh đại viên mãn đều biết người, nhưng là cả thương miền nam, Nguyên Võ cảnh cường giả cũng bất quá hơn mười người.

Có thể thấy được hai cái cảnh giới giữa hồng câu, cũng không phải là nỗ lực là có thể vượt qua.

Bốn tên trưởng lão im lặng không lên tiếng, từng người đánh ra quyết ấn, đem trên tường trận pháp kích hoạt.

Trên mặt vô số phù hiệu bị đủ mọi màu sắc ánh sáng bao trùm, tạo thành nhiều loại trận đồ, đem nửa cái mật thất không gian vặn vẹo, hiện ra một cái lối đi tối thui.

Y Khôn lạnh lùng nói: “Vào đi thôi.”

Dương Thanh Huyền một bước bước vào bên trong, bốn phía tất cả đều là đen kịt không thể nhận ra, nhưng dưới chân lại hết sức vững chắc, như giẫm trên đất bằng.

Hắn từng bước một tiến về phía trước đi, rất nhanh sẽ biến mất ở trong mật thất.

Bốn tên Bạch lão giả hoàn nguyên trong tay quyết ấn, lối đi kia một hồi biến mất ở trước mắt, bên trong mật thất không gian rung động yên tĩnh lại, khôi phục như thường.

Tư Phi Vũ lúc này mới hỏi: “Tình huống như thế nào?”

Y Khôn trầm mặt, nói: “Năm quốc thi đấu trước khẳng định không thành vấn đề, nhưng thi đấu sau khi liền khó nói, hoàng đế bệ hạ cũng hết sức tức giận đây.”

Tư Phi Vũ nói: “Đi một bước nhìn một bước đi, tiểu tử này thiên phú kinh người, cũng không thể theo lẽ thường đến suy đoán, ai biết chuyện tương lai đây.”

Hai người dắt tay nhau đi.

Dương Thanh Huyền ở trong đường hầm đi chỉ chốc lát, liền gặp được ánh sáng, thêm đi về phía trước, không gian bốn phía lập tức bắt đầu biến hoá, một hồi xuất hiện ở một khối trên đất bằng.

“Nơi này là...”

Bốn phía tất cả đều là mông mông sương lớn, có thể thấy được phạm vi chỉ có hơn mười trượng, ở sương lớn bên trong, tựa hồ có bóng người đi lại.

Hắn nghĩ một hồi, ngay tại chỗ bàn ngồi xuống, vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, tu sửa thân thể.

Dù sao tình huống không rõ, mà hắn lại bị thương trên người, trước tiên khôi phục thương thế mới là trọng yếu nhất.

Qua nửa canh giờ, sương lớn bắt đầu trở nên mỏng manh, trong sương bóng người không ngừng rõ ràng, còn có một chút nhỏ nhẹ tiếng nói chuyện.

“Lại chịu đựng qua một lần, không biết còn có thể chịu đựng bao lâu.”

“Ngược lại sớm muộn phải chết, ai”

Một tiếng sâu đậm thở dài vang lên, sau đó lại bình tĩnh lại.

Dương Thanh Huyền chậm rãi mở mắt ra, bắn ra ánh mắt nghi hoặc.

Lại qua hơn nửa giờ, sương lớn tan hết, có thể thấy được phạm vi lớn lên.

Đây là một chỗ cực đại bình đài, có hai mươi, ba mươi mẫu, trên mặt lác đa lác đác ngồi xếp bằng hơn mười tên võ giả, đều là sắc mặt đông lạnh, hai mắt nhắm nghiền, ở trong nhập định.

Này hơn mười người tu vi cũng không cao, đa số Chân Võ sơ kỳ, cũng có hai tên trung kỳ tồn tại.

Hắn đứng dậy, đi tới bình đài biên giới, phóng tầm mắt nhìn, nhất thời ngây ngẩn cả người.

Cái sân thượng này trình Kim tự tháp hình, cao hai, ba trăm trượng, giống như một to lớn tế đàn. Ở tế đàn bốn phía, là mênh mông vô bờ không gian, trên mặt đất sinh trưởng như sắt thép màu đen Kinh Cức, kéo dài tới vô cùng xa xa.

“Này tế đàn cùng những này Kinh Cức là chuyện gì xảy ra?”

Dương Thanh Huyền hồ nghi, trên tế đàn cương gió vù vù, thổi đến mức hắn áo bào vang vọng.

“Tiểu tử, mới tới đây phải không.”

Bỗng nhiên phía sau vang lên một thanh âm, một cái dáng lùn học sinh đứng ở hắn ba trượng có hơn, trên mặt tái nhợt vung lên tà tà nụ cười, hơn nữa thiếu sót cánh tay trái, chỉ còn một con tay phải, thần khí cắm ở trên eo.

Dương Thanh Huyền “Ừ” một tiếng, cảm thấy có chút kỳ quái. Hiện tại cụt tay nối lại cũng không phải là cái gì việc khó, cực nhỏ người sẽ cụt tay cụt chân, trừ phi là thiếu sót bộ phận đã triệt để nát bét rồi. Nhưng dù vậy, cũng có một chút thiên tài địa bảo, có thể dùng cụt tay sống lại.

“Ta gọi Lý Vũ.”

Cụt tay nhân đạo: “Ngươi tên gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Dương Thanh Huyền.”

“Ha ha, rất ngu ngốc tên, ngươi nhốt đi vào bao lâu?”

Lý Vũ vươn tay ra, ngoắc ngoắc ngón tay.

“Ha ha.”

Dương Thanh Huyền cười cợt, ngu ngốc cái nào đều có thể gặp, nội tâm hắn có không ít nghi hoặc muốn hỏi, vừa vặn thì có ngu ngốc chủ động tới cửa.

“Ngươi đang cười?”

Lý Vũ liếm môi một cái, gằn giọng nói: “Có thể người tới nơi này, không có chỗ nào mà không phải là ở trong học viện hung hăng càn quấy, vi phản viện quy. Ta cho ngươi biết một chuyện, nơi này tổng cộng có hơn ba trăm người, trong đó bốn phần năm, đều là bởi vì giết người mà đi vào.” Trong mắt hắn tuôn ra hung mang.

“Hơn ba trăm người?”

Dương Thanh Huyền phóng tầm mắt nhìn, bình đài này trên cũng là hơn mười người, đồng thời giờ khắc này đều dừng tu luyện lại, ôm xem trò vui thái độ nhìn lại.

Hỏi hắn: “Hơn ba trăm người đều ở đây cái nào? Lẽ nào này tế đàn có thể tùy ý ly khai?”

“Ha ha.”

Lý Vũ nói: “Ta chính là muốn mang ngươi tới, bất quá nhìn ngươi một mặt treo nổ ngày dáng dấp, học trưởng trong lòng ta có chút không thoải mái vậy.”

Cánh tay hắn nắm tay, ra “Đùng đùng” xương bạo nổ tiếng.

Mặt khác hơn mười người bên trong, có mấy người hắc tiếng bật cười.

Dương Thanh Huyền cũng cười, chỉ trỏ đầu, nói: “Ta hiểu được, học trưởng là muốn ta giúp ngươi thoải mái thoải mái.”

Lý Vũ liếm đôi môi, từng bước một đi lên phía trước, nói: “Đích thật là như vậy, nhưng nhìn vẻ mặt của ngươi, ngươi hay là rõ ràng, theo ta hay là rõ ràng, tựa hồ có hơi sai lệch đây.”

Gần người ba thước, Lý Vũ thân thể bỗng nhiên nghiêng, hai chân trừng, “Ầm” một tiếng giẫm nát địa mặt, liền bạo nổ xông lại.

Cái kia trên thân thể dâng lên hồn quang, hóa thành một đầu đen nhánh trâu hoang dáng dấp, “Ò” một tiếng kêu mở, nhọn hai sừng kèm theo Lý Vũ một quyền, ầm ầm đánh ra!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 329: Thần Điện

Lý Vũ trên nắm tay bị chân khí bao vây, cái kia trâu hoang hình Thú Võ Hồn càng là cùng thân thể hợp nhất, to lớn lực phá hoại từ dưới nắm tay bắt đầu tán mở, không khí đều ra tiếng rít, sản sinh đáng sợ khí cơn xoáy.

Mặt khác cái kia hơn mười tên học sinh, có mấy người hắc cười rộ lên, lộ ra tàn nhẫn thần thái, có mấy người nhẹ nhàng nhíu mày, tựa hồ nghĩ đến cái gì chuyện đáng sợ, tràn đầy vẻ sợ hãi, còn lại mấy người, nhưng là sắc mặt bình thản, tựa hồ thành thói quen, không có gì lạ bộ dạng.

“Oành!”

Dương Thanh Huyền một chiêu Hàng Long Chưởng pháp đẩy ra, sóng khí ở lòng bàn tay tầng tầng chồng chất, cùng Lý Vũ một quyền mạnh mẽ đụng vào nhau, không có một chút nào thủ xảo.

“Ầm ầm!”

Bốn phía địa mặt ở hai người đấu hạ, tất cả đều đổ nát mở, hóa thành bột mịn.

“Cái gì?!”

Lý Vũ trợn mắt lên, khó tin nhìn.

Trên tế đàn hơn mười người, cũng trong nháy mắt lộ ra hoảng sợ thần thái đến, đều là há to mồm.

“Ngươi tên là gì?” Lý Vũ lông mày đầu vặn cùng nhau, hỏi lần nữa.

Dương Thanh Huyền nói: “Dương Thanh Huyền.”

Lý Vũ nghĩ một hồi, xác định Tiềm Long Bảng trên không có người này, liền dữ tợn nói: “Nơi nào nhô ra cặn bã, lại cũng muốn lật ngày?!” Giơ lên một chân đến, lăng không đá ra, mũi chân hạ không khí “Đùng đùng” liên tiếp nổ tung.

Của hắn Võ Hồn là tăng cường lực lượng ngưu thú, Võ Hồn cùng thân thể hợp nhất hạ, sức mạnh không tại đồng bậc thể tu bên dưới.

Dương Thanh Huyền cũng là một cước đá ra, mau lẹ vô cùng giành trước điểm ở trên xương đùi của hắn.

“A!!”

Lý Vũ kêu thảm một tiếng, chân của mình xương một hồi liền nổ tung, đau xót ruột.

Dương Thanh Huyền năm ngón tay vồ lấy, bóp lấy đối phương quyền đầu, lãnh đạm nói: “Không thời gian rảnh rỗi cho ngươi chơi.”

Dùng sức hướng về trước người lôi kéo, đem Lý Vũ mang mất đi cân bằng, thân thể lớn như vậy đã bị Dương Thanh Huyền ném lên, hung hăng ngã xuống đất.

“Oành!” Lại là đập vỡ tan một mảnh mặt.

Lần này, ai cũng biết gặp gỡ cứng rắn điểm quan trọng, đá vào tấm sắt lên.

Dương Thanh Huyền vỗ tay một cái, ngoạn vị nói rằng: “Học trưởng lần này thư thái sao?”

“Ngạch...”

Lý Vũ nằm trên đất rên rỉ, cả người xương đầu đều tan nát giống như vậy, há to mồm không chỉ có chảy ra máu, còn chảy nước bọt.

Dương Thanh Huyền ánh mắt phát lạnh, nói: “Nhìn dáng dấp còn chưa đủ thoải mái đây.”

“Thoải mái thoải mái! Thật thoải mái a!”

Lý Vũ sợ hết hồn, không biết nơi nào bạo nổ đi ra tiềm năng, một hồi từ trên mặt đất nhảy tới, vội vàng kêu to thoải mái, nhìn ra xung quanh người đều trợn mắt ngoác mồm.

“Thoải mái là tốt rồi, hạ mặt ta hỏi, ngươi đáp, nếu để cho ta không hài lòng, cứ tiếp tục để cho ngươi thoải mái.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng cảnh cáo hắn, hỏi: “Này giam cầm nơi, rốt cuộc là cái như thế nào địa phương?”

Lý Vũ cười khổ nói: “Vấn đề này quá rộng rãi, khó trả lời a.”

“A!!”

Vừa nói xong, hắn liền ngẩng mặt lên trời thảm kêu một tiếng, giết lợn chết, Dương Thanh Huyền trực tiếp một cước đá vào hắn trên bắp chân xương gãy nơi, đau mồ hôi lạnh chảy ròng ròng mà xuống.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Câu trả lời này ta không hài lòng, ngươi có thể lại đáp một lần, ta nếu là còn không hài lòng, ngươi sau đó không chỉ có là cụt một tay Hiệp, vẫn là một chân Hiệp.”

Lý Vũ này mới sợ lên, biết mình gặp được vướng tay chân người, cũng không phải hảo ngoạn đích cái kia loại, lập tức thu liễm tâm tư, cẩn thận hồi đáp: “Này giam cầm nơi là một chỗ không gian độc lập, từ này tế đàn cùng vô biên vô tận hắc Kinh

Cức tạo thành. Cũng không người nào biết tồn tại bao lâu năm tháng.”

Dương Thanh Huyền trầm tư một chút, nói: “Này tế đàn có thể xuống?”

Lý Vũ nói: “Có thể, trong tế đàn mặt là một cái thần điện, vô cùng rộng lớn, đồng thời gian phòng không ít, qua nhiều năm như vậy, bị cải tạo rất nhiều.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi tới đây đã bao lâu? Trước muốn mang ta hạ đi làm cái gì?”

Lý Vũ lão lão thật thật nói: “Ta tới ba năm, năm đó đem bạn học cùng lớp cổ bẻ gảy, vẫn bị giam ở đây. Hiện tại toàn bộ giam cầm nơi cũng có hơn ba trăm người, mỗi khi có người mới đi vào, ta đều phụ trách dẫn đi gặp gỡ các vị đại ca.”

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu, này giam cầm nơi cũng chính là một ngục giam, bên trong tự nhiên có thế lực của chính mình.

Dương Thanh Huyền nói: “Thấy đại ca làm cái gì?”

“Cái này...”

Lý Vũ do dự một chút, gặp Dương Thanh Huyền tựa hồ lại muốn giơ chân đá tới rồi, sợ đến vội vàng vẩy tay, nói: “Thấy đại ca tự nhiên là cho quà ra mắt, giam cầm nơi tổng cộng có ba vị đại ca, đều là Chân Võ đại viên mãn tồn tại. Phàm là tới được người mới, cũng phải đi cố gắng bái kiến. Dù sao nơi này cấm đoán, vật tư vô cùng khuyết thiếu, cần phải không ngừng có người mới tiến vào sẽ cung cấp điểm vật tư.”

“Chân Võ đại viên mãn?”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nói: “Thực lực cường đại như vậy, đủ để ghi tên bốn vương, trả thế nào sẽ giam giữ ở đây?”

“Khà khà.”

Lý Vũ thấy hắn có chút bộ dáng giật mình, một hồi cố lấy dũng khí, được nước nói: “Ba vị đại ca đều là giết không ít người, bị vĩnh cửu giam cầm nơi đây, cả đời không được ly khai. Một người trong đó càng là cùng ngày tông ngọc Thất lão cùng thế hệ đây.”

Dương Thanh Huyền: “...”

Lý Vũ cười hắc hắc một tiếng, nói: “Huynh đệ ngươi tuy rằng thực lực không tệ, nhưng nếu là chọc giận tới ba vị đại ca, chắc chắn sẽ không có quả ngon để ăn, ta khuyên ngươi chính là xuống bái kiến một hồi ba vị đại ca đi. Lấy thực lực của ngươi, hay là có có thể được trọng dụng đây.”

Dương Thanh Huyền trầm mặc, hắn tự nhiên không muốn cùng cái gì đó ba vị đại ca có dính dáng, chỉ muốn lặng lặng tìm một chỗ tu luyện.

Lý Vũ tựa hồ nhìn thấu tâm tư của hắn, than thở: “Ở đây hỗn, muốn không sai độc lập là không có khả năng, không tin ngươi hỏi bọn họ một chút.” Hắn chỉ tay mặt khác cái kia mười mấy người.

Cái kia mười mấy người đều là hơi thay đổi sắc mặt, nhưng phi thường thành thật nhẹ nhẹ gật gật đầu.

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Đi thôi, dẫn ta đi gặp thấy kia ba vị đại ca.”

“Tốt, đi theo ta.”

Lý Vũ một hồi nở nụ cười, chân thấp chân cao ở phía trước dẫn đường, bởi vì không hoàn thành nhiệm vụ, hắn trở lại cũng phải bị phạt, mặc kệ thế nào, đều xem như là thuận lợi đem Dương Thanh Huyền dẫn đi.

Ở tế đàn một góc, có một cái so sánh ẩn núp đường nối, nối thẳng bên trong.

Dương Thanh Huyền cùng sau lưng Lý Vũ, đi xuống lối đi kia, bên trong càng vô cùng rộng lượng, trên vách tường có ánh sáng lộ ra đến, không biết là chất liệt gì dựng thành.

Đường nối liên tiếp chính là Lý Vũ nói “Thần điện”, một cái cung điện to lớn, thờ phụng một vị Long thần giống.

Cái kia tượng thần làm như thanh ngọc điêu khắc, vảy rồng râu ria, hiện rõ từng đường nét. Toàn bộ thân rồng trình chiếm giữ tư thế, hai mắt nửa mở, cần lộ liễu, toàn thân bao phủ màu vàng nhạt thần quang.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, chỉ cảm thấy này tượng thần vô cùng không đơn giản, vừa nhìn xuống, càng chấn nhân tâm phách.

Tượng thần dưới, mười mấy tên học sinh đều đang bác sát huấn luyện, hai hai một tổ, đánh vô cùng kịch liệt.

Những thứ này đều là học viện tên côn đồ, căn cứ Lý Vũ nói, có ba phần tư đều là giết người tiến vào, vì lẽ đó chém giết bên dưới, đều lộ ra sự tàn nhẫn cùng lệ khí, so với học sinh phổ thông lợi hại hơn.

Dương Thanh Huyền nhìn không điểm đứt đầu, chém giết là sinh tử tràng, mà không phải điểm đến thì ngưng trò mèo, nhất định phải dùng lấy hết tất cả thủ đoạn đánh đổ kẻ địch.

“Lý Vũ, lại đi đón người mới nha, khà khà.”

Ở thần điện bốn phía một tên ngắm nhìn võ giả, ngẩng đầu lên, ánh mắt trên người Dương Thanh Huyền đảo quanh, lộ ra ánh mắt tham lam đến, liếm một cái đôi môi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 330: Nói Chuyện Tâm Tình

Lý Vũ có chút lúng túng nở nụ cười hai lần.

Người kia lại nói: “Thứ tốt đều bị ngươi lấy trước chứ?”

Còn lại người, nghe thấy đối thoại sau, cũng đều ngừng lại, mấy chục con mắt một hồi rơi trên người Dương Thanh Huyền, như Tham Lang giống như vậy, trong mắt không hề che giấu chút nào bốc lên Lục Hỏa.

Lý Vũ lúng túng nói: “Nào có, vị huynh đệ này gọi Dương Thanh Huyền, ta theo hắn quan hệ có thể vẫn khỏe.”

Lý Vũ sắc mặt hơi trắng bệch, đi xuống cũng là khập khễnh, người kia cười ha ha, lập tức liền hiểu xảy ra chuyện gì, liếm môi nói: “Nói như vậy, thịt mỡ còn không có được ăn quá la?”

Bên trong thần điện đều là người từng trải, thường thường có mang người mới lão nhân bị đánh, cũng không phải lần một lần hai, đều là phát sinh “Khà khà” thanh âm, vây quanh.

“Tiểu tử này tế bì nộn nhục, một mặt lãnh ngạo, nhìn dáng dấp có chút dòng dõi nha.”

“Lý Vũ quãng thời gian trước vừa đột phá đến Chân Võ trung kỳ, lại cũng bị đả thương, tiểu tử này chính là một cứng rắn điểm quan trọng.”

“Ha ha, có thể tới nơi này, cái nào không phải cứng rắn điểm quan trọng? Lý Vũ vừa đột phá đến Chân Võ trung kỳ bao lâu?

Thực lực mảnh vụn muốn chết, bị đánh cũng là bình thường.”

Lý Vũ nghe được không ít người châm chọc hắn, giận không nhịn nổi, nhưng phóng tầm mắt nhìn, châm chọc người tất cả đều là hắn không chọc nổi, cũng là thức thời ngậm miệng.

“Tiểu tử, lại đây, cùng ca ca cố gắng nói một chút, ngươi là vào bằng cách nào.”

Một vị mặt mũi quê mùa nam tử lên trước, trực tiếp đi kéo Dương Thanh Huyền, nam tử này có ít nhất ba mươi, bốn mươi tuổi, xem ra bị nhốt hồi lâu.

Nam tử lôi kéo Dương Thanh Huyền tay, dùng sức kéo một cái, đem Dương Thanh Huyền kéo tới bên người, liền hướng đại điện đi đến, một cái tay đám đông phân khai, kêu lên: “Nhường nhịn, nhường nhịn, đừng quấy rầy ta cùng Dương Thanh Huyền đệ đệ tâm sự.”

“Thao, này Trâu Quan Nam cũng vô sỉ đi, người gặp có phần.”

“Nhớ lần trước một tân nhân, bị hắn tha sau khi đi qua, bởi vì không thành thật, trực tiếp bị hắn phân thây.”

“Hắn chính là này giam cầm nơi bên trong nổi tiếng xấu nhân vật a.”

“Chết ở trong tay hắn học sinh, sớm đã đột phá hai chữ số.”

Mỗi bên loại âm thanh truyền vào Dương Thanh Huyền trong tai, hắn ngoảnh mặt làm ngơ, cứ như vậy bị Trâu Quan Nam kéo đi.

Hai người đi đến ở giữa cung điện, Trâu Quan Nam hắc tiếng nói: “Tiểu đệ đệ, đừng lo lắng, ta có thể là người tốt nha.”

“Hừm, không cần an ủi ta, ta căn bản là không có nửa điểm lo lắng đây.”

Dương Thanh Huyền từ tốn nói.

“Hả? Không nửa điểm lo lắng?”

Trâu Quan Nam sửng sốt một chút, nhìn hắn chằm chằm, biểu tình trên mặt bắt đầu băng lạnh xuống, nói: “Có phải là ta giả bộ làm người tốt giả bộ hơi quá, để cho ngươi cảm thấy ta thật là người tốt?” Trong mắt hắn không ngừng ngưng tụ ra hàn quang đến.

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, nói: “Ngươi là người tốt cũng được, người xấu cũng được, là một khối ngọc cũng tốt, là một đống cứt cũng tốt, có quan hệ tới ta sao?”

Trong đại điện một hồi yên tĩnh lại, sau đó chính là cười phá lên, “Ha ha”, từng cái từng cái cười nghiêng ngả méo.

“Này tên học sinh mới thật cuồng a, đủ diao!”

“Hi vọng sau đó bị Trâu Quan Nam đánh nổ trứng thời điểm, còn có thể trấn định như thế.”

“Ai nha, sợ là này tên học sinh mới cũng phải bị phân thây, hi vọng trên người hắn có thật nhiều thứ tốt, có thể phân ta điểm.”

Trâu Quan Nam bị Dương Thanh Huyền đỗi tiếp không lên lời, hắn muốn nổi giận, nhưng cảm giác được nổi giận sẽ ra vẻ mình rất không phong độ, chỉ có thể liếm môi một cái, gằn giọng nói: “Ta đã không muốn nói chuyện với ngươi, ngươi là làm người ghét tiểu đệ đệ, ta cũng không tiếp tục muốn gặp được ngươi!”

Cầm lấy Dương Thanh Huyền ngón tay của, đột nhiên khấu trừ xuống.

Dương Thanh Huyền cánh tay co rụt lại, lại như cá chạch như thế tuột ra, sau đó phản tay vồ một cái, đem Trâu Quan Nam cánh tay trói lại.

“Ngươi... Có gan!”

Trâu Quan Nam rốt cục bạo nộ rồi, trên người chân khí nổi lên, đem Dương Thanh Huyền tay chấn động mở, sau đó một quyền nhanh như chớp giật, liền đánh tới trước ngực hắn.

Ánh quyền trên còn có ánh sáng nhạt lấp lóe, sắc bén cực kỳ, muốn cắt mở hết thảy trở ngại.

“Ầm!”

Dương Thanh Huyền trên người dâng lên một tầng kiếm chi kết giới, như là mấy chuôi bảo kiếm ở trước người hoá hình, đem cú đấm kia ngăn trở.

Trâu Quan Nam quyền phong đặt ở kiếm giới trên, phát sinh két kim loại đè ép tiếng, không cách nào đánh tan đi vào.

“Cái gì? Đây là cái gì Võ Hồn?!”

Tất cả mọi người đều thất kinh, vốn cho là Dương Thanh Huyền chết chắc rồi, ăn cú đấm kia tất nhiên xương sườn toàn bộ nát, trở thành phế nhân, nhưng sự thực trước mắt lại lớn có ngoài ý muốn.

Dương Thanh Huyền năm ngón tay vồ lấy, một luồng kiếm ý hội tụ đến, biến hóa ra đấu Quỷ Thần, một chiêu kiếm đâm tới.

Sông dài dần rơi hiểu ngôi sao trầm!

Trâu Quan Nam hoảng hốt, phát hiện chiêu kiếm đó bao phủ hắn hết thảy đường lui, vội vàng thu hồi quyền đầu, lại đấm một quyền đánh tới.

“Ầm!”

Quyền đầu đánh vào cái kia trên mũi kiếm, đáng sợ kiếm ý trực tiếp cắn nát chân khí của hắn, xương tay nổ tung, tảng lớn bắp thịt cũng hóa thành nát bọt, máu thịt tung toé.

“A!!”

Trâu Quan Nam kêu thảm một tiếng, một cánh tay xem như là phế bỏ, vội vàng quay đầu bỏ chạy đi, không dám tái chiến.

Dương Thanh Huyền cũng không truy kích, lạnh lùng hướng về đám người kia nhìn tới, lạnh giọng nói: “Còn có vị nào Đại ca ca muốn tới cùng tiểu đệ nói chuyện tâm tình?”

“Chi!”

Đám người kia mãnh hít một hơi khí lạnh, sợ đến lui lại mấy bước.

Lý Vũ cũng ngây dại mắt, hắn tự mình lĩnh giáo Dương Thanh Huyền mạnh mẽ, nhưng không nghĩ tới mạnh mẽ tới mức như thế, một chiêu kiếm liền phế bỏ Trâu Quan Nam.

“Tiểu tử này rốt cuộc là ai? Tiềm Long Bảng trên không có tên tuổi, người mới chính là mạnh hơn, cũng không khả năng một chiêu kiếm phế bỏ Trâu Quan Nam chứ?”

“Trâu Quan Nam nhưng là Chân Võ hậu kỳ nhân vật mạnh mẽ a!”

“Hẳn là Trâu Quan Nam bất cẩn rồi, đối với bất kỳ một tên có thể đến học sinh nơi này, cũng không thể xem thường a.”

Một vị đầy mặt vết tích, ước chừng hai mươi mấy tuổi võ giả đứng dậy, lạnh giọng nói: “Tiểu tử, ngươi rất càn rỡ a! Đến, chúng ta tới nói chuyện tâm tình.”

Vết tích mặt sãi bước đi lên đến đây, mỗi một lần đều dẫm đến địa mặt chấn động, thanh thế hạo nhiên.

Dương Thanh Huyền cong lên môi, gằn giọng nói: “Được rồi, Đại ca ca.”

Kiếm thế xoay một cái, lợi dụng mau lẹ vô cùng tốc độ đâm tới, không trung vẽ ra một tia chớp, đồng thời vô số kiếm ảnh phân nhánh ra, làm người hoa cả mắt.

“Chi! Làm sao có khả năng nhanh như vậy?!”

Vết sẹo kia mặt kinh hãi, lúc này mới biết Trâu Quan Nam không phải sơ ý bất cẩn, mà là chân chân chính chính bị áp chế.

Giờ khắc này, hối tiếc không kịp.

Vết tích mặt hét lớn một tiếng, một thanh đao rút ra, lập tức có lớn lao sát khí hiện lên, cuồng kích đi.

“Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!”

Một trận hoa cả mắt ánh đao ánh kiếm sau, “Ầm” một tiếng, vết tích mặt chiến đao bị đánh bay ra ngoài.

“A!”

Vết tích mặt kêu thảm một tiếng, bên trái tay cầm cổ tay phải, toàn thân không ngừng run rẩy. Hắn bàn tay phải đã bị tước mất, còn thật chặc nắm ở phía xa chiến đao trên chuôi đao.

“A!!”

Vết tích mặt kêu thảm phía sau, cũng là vội vàng đào tẩu, không dám tái chiến.

Dương Thanh Huyền thu hồi kiếm đến, bỗng nhiên xoay chuyển ánh mắt, nhìn phía đại điện nào đó hẻo lánh, mấy bóng người lần lượt đi lên.

“Ha ha, một đám rác rưởi. Liền một cái không có danh tiếng gì tiểu tốt tử tân sinh cũng không đối phó được.”

Một người cầm đầu cẩm y thắt lưng ngọc, quanh thân khí thế uy nghiêm đáng sợ, ôm một tên diêm dúa nữ tử, trắng noãn trên mặt lộ ra vẻ dữ tợn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 331: Mới Bốn Vương

“Là Vương Thành!”

“Vương Thành đến rồi!”

Trong đám người tao động mấy lần, lập tức yên tĩnh lại.

Vương Thành trong ngực nữ tử một thân hồng y, lộ ra ngó sen trắng vai vai, tướng mạo giống như vậy, chim nhỏ nép vào người tựa ở Vương Thành trên lồng ngực.

Vương Thành tay tứ không e dè luồn vào cô gái kia trong cổ áo, ở tại trước ngực tùy ý nhào nặn, cô gái vẻ mặt vô cùng hưởng thụ cùng **.

“Ùng ục.”

Trong đại điện một mảnh nuốt tiếng nuốt nước miếng, hơn phân nửa ánh mắt đều tập trung ở Vương Thành cái tay kia trên, ở nữ tử trong cổ áo, như gò núi như thế chập trùng.

Cô gái kia tướng mạo chỉ có thể nói giống như vậy, nhưng ở giam cầm nơi này loại địa phương quỷ quái, nữ sinh vô cùng kỳ thiếu, không có thực lực mạnh mẽ tuyệt đối căn bản không khả năng nắm giữ.

Vào lúc này, lợn cái cũng được hàng hot.

Trâu Quan Nam ổn định thương thế, trốn ở đại điện một góc, lộ ra khuôn mặt đến, âm lãnh nói: “Vương Thành, ngươi cũng cẩn thận một chút, tiểu tử này cũng không phải nghé con mới sinh tử!”

Vương Thành cười ha ha, nói: “Người a, luôn yêu thích thay mình rác rưởi kiếm cớ.”

“Ngươi…!”

Trâu Quan Nam giận dữ, lập tức sắc mặt nham hiểm lại đến, oán độc hừ một tiếng nói: “Cái kia nhìn nhìn bản lãnh của ngươi.”

Vương Thành phía sau một người giễu cợt, nói: “Chân Võ hậu kỳ, lại không ở Tiềm Long Bảng bên trên, chỉ có hai nguyên nhân, năm ngoái không có tham gia, hoặc là năm nay lúc nãy tham gia người mới. Gần nhất tiến vào một ít mới con bê trong miệng, cũng chưa từng nghe tới nhân vật này, vậy hẳn là là người mới không thể nghi ngờ.”

tru

yencuatuinet Người còn lại nói: “Ta xem tiểu tử này cũng là mười sáu mười bảy tuổi dáng dấp, có thể đạt đến Chân Võ hậu kỳ, thiên phú xác thực đáng sợ nha.”

“Hừm, tiểu tử này, ừ, còn rất, ừ, trắng noãn.” Cô gái trong ngực “Ừ a a” nói.

“Hả? Ngươi xem lên tiểu tử này?”

Vương Thành dùng sức một trảo, cô gái kia bị đau, trên mặt lộ ra vẻ mặt thống khổ, vội vàng nói: “Làm sao, làm sao có thể, khả năng…”

Vương Thành lúc này mới buông lỏng tay, duỗi ra lưỡi đầu đến ở trên mặt nàng liếm một hồi, nói: “Ngươi này đồ đĩ, cho Lão Tử an phận một chút. Nếu không có địa phương quỷ quái này lợn cái đều là tiên nữ, ngươi có tư bản bị ta trên? Hả?”

“Hừm, Nhâm nhi rõ ràng.”

Nữ tử thấp giọng kể, lấy lòng tựa như thiếp trên người Vương Thành, chim nhỏ nép vào người, phục phục thiếp thiếp dáng vẻ.

Vương Thành lúc này mới coi như thôi, ánh mắt nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nói: “Tiểu tử, ngươi là vào bằng cách nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Giết người.”

“Ha ha.”

Một đám người đều cười ha hả.

Vương Thành càng là khinh thường cười nói: “Người nơi này, mười phần tám - chín đều là giết người tiến vào, không có gì có thể lấy le.”

Tên còn lại cười nói: “Ngươi giết người nào? Đúng hạn tính toán, hiện tại hẳn là Tiềm Long Bảng bài vị đánh đi, chẳng lẽ ngươi là ở bài vị chiến đấu bên trong giết người?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, lại cười nói: “Xác thực, nhất thời thất thủ, giết một tên Tả gia người, thật giống gọi Tả Hành tới.”

Tĩnh, trong đại điện trong nháy mắt lâm vào cực độ Tĩnh.

“Ha? Ha ha ha ha!”

Vương Thành một hồi phình bụng cười to, nước mắt tràn ra, khom lưng chỉ vào hắn, cười nói, “Ha ha, hắn nói hắn đã giết Tả Hành, ha ha!”

“Ha ha!”

Người khác cũng tất cả đều cười nghiêng ngả méo, “Tiểu tử ngươi nói năng bậy bạ, ngươi biết Tả Hành là ai sao? Ha ha!”

Đang giễu cợt trong tiếng, Vương Thành nụ cười trên mặt trở nên dữ tợn, lạnh lùng nói: “Năm ngoái Tiềm Long Bảng cuộc chiến, Tả Hành cũng đã nửa chân đạp đến vào đại viên mãn, giết ngươi một tên hậu kỳ như giết cẩu. Ở đây giam cầm nơi, tất cả toàn bằng thực lực nói chuyện, mà không phải bằng khoác lác. Đồng thời, ta rất đáng ghét nói hưu nói vượn chém gió người mới đây!”

“Giết hắn đi, giết hắn đi đi, xem hắn trên người có thể tuôn ra thứ gì tốt được.”

Người sau lưng lộ ra tàn nhẫn dáng dấp, đều là hắc tiếng không ngớt.

Vương Thành một hồi đem cô gái trong ngực đẩy mở, trên người chân khí bạo nổ toàn đứng lên, trên gương mặt tụ một đoàn hắc khí, dường như trúng độc.

Thân thể của hắn cũng bắt đầu bành trướng, mỗi đi một bước, đều sẽ địa mặt đập vụn.

“Liền để ta, đưa ngươi cái kia khoác lác miệng xé nát!”

Vương Thành hai tay thành Hổ Hình, phía sau hiện ra một con hắc sí bạch nhãn hổ, một hồi dung vào bên trong cơ thể, thân thể trong nháy mắt bắt đầu bành trướng, xiêm y “Tê” một tiếng vỡ vụn.

“Rống!”

Hổ gầm chấn động núi rừng!

Vương Thành như Mãnh Hổ Hạ Sơn, lao thẳng tới mà tới.

Dương Thanh Huyền vẫn chưa bị khí thế kia kinh sợ, mà là kinh ngạc nói: “Vương gia người?”

Chiêu này chính là hắn đã gặp “Hắc dực hổ bá thức”, lại phối hợp cái kia cực kỳ rõ ràng truyền thừa Võ Hồn, một hồi liền đoán được thân phận đối phương.

“Kiếm đến!”

Dương Thanh Huyền năm ngón tay vồ lấy, đấu Quỷ Thần liền rơi ở trong tay, chặn ở trước người.

“Oành!”

Vương Thành hai tay như hổ trảo kích rơi, chấn động ở đấu Quỷ Thần trên thân kiếm, tạo nên một ** sóng khí, đánh Dương Thanh Huyền lui ba, bốn bước.

Vương Thành hơi thay đổi sắc mặt, song chưởng không ngừng đẩy ra, hơn mười đạo con cọp dấu móng tay ở trên hư không hiện lên, mỗi một đạo ấn xuống đều có chân khí sóng gợn dập dờn, che ngợp bầu trời đánh xuống, mau lẹ cực kỳ.

Dương Thanh Huyền kiếm thế run lên, hướng về cái kia chút chưởng ấn chém tới, từng đạo từng đạo ánh kiếm ngang trời, cùng hổ trảo kích cùng nhau, “Rầm rầm rầm” tiếng nổ tung lên.

Dương Thanh Huyền trong mắt phát lạnh, đã nhận ra Vương Thành chiêu thức trong kẽ hở, đang muốn một chiêu kiếm đâm tới, bỗng nhiên cảm thấy ngũ tạng co rụt lại, thương thế bị dẫn, lập tức một chiêu kiếm chém ngang, đem Vương Thành đẩy lui, chính mình cũng lui về phía sau bảy, tám bước, đem khoảng cách kéo mở.

Sau đó lấy ra mấy viên chữa thương thuốc, nuốt vào.

“Trên người hắn có đan dược!”

Một người kêu lên sợ hãi, tràn đầy sắc mặt vui mừng.

Ở giam cầm nơi, ngoại trừ nữ nhân ở ngoài, thiếu nhất chính là mỗi bên loại vật tư.

Người chung quanh đều là không nhịn được lên trước vài bước, trong mắt bốc lên ánh mắt tham lam, tựa hồ quên mất Dương Thanh Huyền đáng sợ.

“Khà khà, quả nhiên có không nhỏ dòng dõi.”

Vương Thành liếm môi một cái, thân thể nghiêng về phía trước, hai trảo hạ xuống trên đất, cả người hóa thành Hổ Hình, há mồm hét lớn một tiếng, nói: “Đi chết đi!”

“Rống!”

Toàn bộ đại điện đều rung động đứng lên, Vương Thành thân thể ở trong bầu trời mênh mông hóa thành mãnh hổ, khuôn mặt đều nửa yêu hóa, hung bạo lệ khí làm người không rét mà run, chấn động khiến người sợ hãi.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, đấu Quỷ Thần đưa ngang trước người, hai con mắt như bầu trời giống như mờ ảo, làm người không thể phỏng đoán.

Vương Thành trong lòng không rõ phát lạnh, có loại cảm giác xấu, không thể nói được tại sao, nhưng rất nhanh sẽ đem cái cảm giác này bài xích đi ra, bởi vì... Này một thức biến hóa yêu hạ, Chân Võ hậu kỳ bên trong không ai có thể ngăn cản!

Đang lúc này, đại điện góc trên bậc thang, lại đi xuống ba người.

Hai tên mới phạm tội học sinh bị đưa vào, một tên học sinh cũ đưa bọn họ đau đánh một trận sau, đàng hoàng cùng đi theo.

Hai người đều là mắt mũi sưng bầm, cúi đầu ủ rũ.

Một người trong đó gặp trong đại điện đang đánh nhau, liền tà mắt nhìn tới, bỗng nhiên cả người một cái giật mình, thất thanh kêu lên: “Dương Thanh Huyền?!”

“Hả?”

Tên học sinh cũ kia cũng là kinh hãi không thôi, không biết người phương nào, lại có thể cùng Vương Thành đánh không phân cao thấp, trầm giọng hỏi: “Này Dương Thanh Huyền là người phương nào, rất lợi hại phải không?”

“Ùng ục!”

Cái kia thất thanh người, chật vật nuốt xuống hạ, thân thể run rẩy lợi hại, phảng phất nhìn thấy gì ác ma đáng sợ giống như, hoảng sợ hét lớn: “Hắn chính là ở vừa kết thúc bài vị chiến đấu bên trong, đánh chết nửa bước Nguyên Võ cảnh Tả Hành, bước vào bốn vương nam nhân a!”

“Chi!”

Âm thanh như kinh hồn chi chung, ở trên cung điện truyền vang, tất cả mọi người đầu óc một vù, bỗng nhiên hít khí lạnh!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 332

“Đánh giết nửa bước nguyên võ... Mới bốn vương...”

Tên học sinh cũ kia đầy mặt dại ra.

“Hắn nói cái gì? Thật sự giết Tả Hành?”

“Trời ạ, không sẽ là thật sao? Tiểu tử này chỉ có Chân Võ hậu kỳ a, có thể giết nửa bước nguyên Võ chi người?”

Trong đám người một hồi sôi sùng sục, đều là khó tin tiếng kêu sợ hãi.

Lý Vũ càng là ngơ ngác đứng tại chỗ, đột nhiên cười khổ một tiếng, cũng không biết mình là may mắn hay là bất hạnh, lại đi cướp đoạt mới bốn vương, mà may mắn chính là lại chỉ đứt đoạn mất chân, mà không phải đoạn cái cổ.

“Cái gì? Hắn thật sự giết Tả Hành?!”

Vương Thành tâm thần chấn động dữ dội, mắt hổ một hồi trợn Lão Đại, quát: “Không thể! Ta không tin! Ta cuộc đời hận nhất yêu khoác lác người mới, xem ta tự tay xé ra ngươi!”

“Hắc dực hổ bá thức cuối cùng chiêu hổ đấu!”

Cái kia cự hổ sát khí trên người càng là bạo phát đến rồi cực hạn, Vương Thành toàn bộ sức mạnh, đều rót vào dưới một kích này, cắn răng quát: “Đi chết đi!”

Dương Thanh Huyền trong lòng không suy nghĩ bất cứ chuyện gì khác, tay phải cầm kiếm, vô biên hắc ám từ bốn phía hội tụ đến, ép vào bên trong kiếm. Tay trái nhưng là biến hóa vòng, lục đạo lửa dương bay lên, lăng không uốn lượn.

Trên bậc thang tên học sinh cũ kia nuốt nuốt nước miếng, nói: “Ngươi xác định không có nhận lầm người, tiểu tử này là mới bốn vương?”

Người học sinh kia sắc mặt tái nhợt, trong đôi mắt tràn đầy sợ hãi, run giọng nói: “Tuyệt không có sai, hắn chính là hóa thành tro ta cũng nhận được!”

“Một chút Linh Tê chiếu cõi trần!”

“Lục Dương Khai Thiên!”

Dương Thanh Huyền hai tay hơi động, hai chiêu đồng thời đánh ra ngoài.

Trên thân kiếm vô biên hắc ám mổ một cái nứt ra, vô biên hắc khí phun trào, một đường quang minh từ đó ra, không ngừng mở rộng.

Một mặt khác, lục đạo lửa dương hóa thành cự chưởng, đem trọn cái đại điện nên được một mảnh đỏ chót, như là thiên thạch vũ trụ giống như, đánh về phía cái kia hắc sí hổ yêu.

“Ầm ầm ầm!”

Sức mạnh đáng sợ ở trên cung điện xe chạy không động, Vương Thành rống to kêu vài tiếng, cả người oai vũ cùng yêu khí bị đánh nát bấy, cả người trực tiếp đánh bay ra ngoài, ngã ở trên vách tường, lõm vào.

“Phốc!”

Vương Thành phun ra một ngụm máu lớn, cả người đều nạm tiến vào trong vách tường, toàn thân bị thiêu đến cháy đen, đồng thời trên trăm đạo vết kiếm chảy ra máu, nhìn thấy mà giật mình.

“Chi!”

Toàn trường đều là hít khí lạnh thanh âm, ngoài ra chính là yên lặng như tờ, quỷ dị vậy yên tĩnh.

Liên bại ba tên Chân Võ hậu kỳ cường giả, coi như là kẻ ngu đến đâu, cũng hiểu được người thiếu niên trước mắt này đáng sợ, căn bản không phải bọn họ có thể trêu chọc.

“Mới bốn vương...”

Hầu như tất cả mọi người, đều tin cái kia người mới lời.

Dương Thanh Huyền thu hồi kiếm đến, giương mắt nhìn một chút cầu thang nơi, không khỏi cong lên khóe miệng, cười nói: “Ta tưởng là ai đến rồi, hóa ra là người quen nha.”

Người kia một hồi mặt không có chút máu, run giọng nói: “Dương, Dương Thanh Huyền, ta, chúng ta, đã, không, không có thù, thù oán.”

Hắn thân thể như là run cầm cập giống như run dữ dội hơn, mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu lăn xuống, hầu như liền muốn khóc lên.

Người này chính là cùng Dương Thanh Huyền từng có mấy lần quan hệ ngô ảnh, Tàng Thư Lâu trước bức bách bọn họ cường nhớ Yêu Nguyệt chỉ tay tâm pháp, bị Dương Thanh Huyền đau đánh một trận, hoàn cảnh gặp gỡ lại bị đau đánh một trận, còn bị chém đứt cánh tay, sau đến mình lại nối lại, giờ khắc này hai tay hoàn hảo không chút tổn hại.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Đánh hai ngươi lần, cũng coi là cho đủ dạy dỗ, chỉ cần ngươi không hề chọc ta, thì sẽ không bị đánh.”

Ngô ảnh đại hỉ, liên tục xin thề cũng không dám nữa.

Dương Thanh Huyền đương nhiên sẽ không với hắn tính toán, mà là ánh mắt ngắm hướng bốn phía, nói: “Còn có vị nào Đại ca ca muốn tới theo ta nói chuyện tâm tình, cùng nhau đến đây đi, từng cái từng cái quá phiền toái.”

“Hung hăng, quá kiêu ngạo!”

Trên mặt mỗi người đều viết “Bất mãn” cùng “Phẫn nộ”, nhưng lại có thể thế nào?

Thực lực chính là phách lối tư bản, không thể không phục.

“Không còn sao?”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, nói: “Bây giờ Đại ca ca nhóm, đối với học đệ quan ái không đủ nha.”

Hắn thu hồi lạnh lùng ánh mắt, nhìn phía Lý Vũ, nói: “Đi thôi, dẫn ta đi gặp cái kia ba vị đại ca.”

Mọi người sắc mặt biến đổi, nhưng không ai dám nói cái gì.

Lý Vũ run run một hồi, liền chân đau đều quên, vội vàng nhảy một cái ba nhảy tới, ở phía trước dẫn đường, dọc theo Vương Thành mấy người đi lên đường nối đi đến.

“Rầm.”

Theo Vương Thành đám người kia sợ đến vội vàng phân khai một con đường đến, cũng không ai dám che ở này sát tinh trước mặt.

Cho đến Lý Vũ cùng Dương Thanh Huyền biến mất ở trong đại điện, mọi người lúc này mới sôi sùng sục, dồn dập nghị luận.

“Đúng là hắn đã giết Tả Hành, thật là đáng sợ đi.”

“Tiểu tử này có gì bối cảnh? Giết Tả Hành lại còn có thể sống được.”

“Nếu là ta nhớ không lầm, năm nay lập tức liền là năm quốc tỷ thí, một đời mới bốn vương phải thay thế học viện xuất chiến thôi.”

“Chẳng trách, học viện đưa hắn giam lại, chỉ sợ cũng khá có thâm ý đây.”

Mọi người ngươi một lời không một lời nghị luận mở ra.

Đột nhiên đoàn người phía sau tuôn ra “A” một tiếng hét thảm, cắt ra không khí, cả kinh tất cả mọi người nhìn tới.

Chỉ thấy một người đàn ông, cầm trong tay đại đao xuyên - vào Vương Thành trái tim, không ngừng khuấy động.

Vương Thành miệng to phun máu, trong máu còn kèm theo nội tạng mảnh vỡ, hai tay cầm lấy bộ ngực đao, trợn tròn đôi mắt, quát: “Ngươi...”

Nam tử kia chính là Vương Thành một tên tuỳ tùng, giờ khắc này cười như điên nói: “Ha ha, ta đã sớm nhịn ngươi rất lâu rồi! Chuyện tốt đẹp gì đều là ngươi được, khổ gì sự tình đều là chúng ta trên, liền ngay cả người phụ nữ đều không để cho chúng ta chạm thử, hiện tại ngươi chết, Nhâm nhi chính là ta, ha ha!”

Vương Thành trong mắt tràn đầy oán độc cùng lửa giận, nhưng trái tim bị xoắn thành thịt nát, không còn cách xoay chuyển đất trời, trợn lên giận dữ nhìn người kia, một hồi qua đời.

“Ha ha!”

Người kia cười như điên, bóng người lóe lên, liền ôm Nhâm nhi, cười lớn đi.

Còn lại người nhìn bóng lưng hắn rời đi, đều là sắc mặt lấp loé không yên, không biết nội tâm đang suy nghĩ gì.

Nữ nhân, là nơi này kỳ thiếu tài nguyên một trong, mỗi khi để trống nữ nhân xuất hiện thời điểm, tất nhiên sẽ gợi ra một phen một trường máu me, cuối cùng vì là cường giả đoạt được.

Lập tức có người ly khai, lặng yên đuổi theo người kia đi.

…

Dương Thanh Huyền theo Lý Vũ lại đi tầng tiếp theo, phát hiện càng là cái đình viện, cây cỏ xanh um, kỳ hoa rực rỡ, còn có thác nước với núi đá giả sơn chảy xuống, một phái lâm viên chi cảnh.

Dương Thanh Huyền há to mồm, dại ra nói: “Chuyện này…”

Lý Vũ ngượng ngùng nở nụ cười, nói: “Không có gì kỳ quái, này tế đàn vô cùng rộng lớn, đồng thời tồn tại không biết bao lâu thời đại, bên trong đã bị các đời kẻ tù tội cải tạo vô số lần.”

Dương Thanh Huyền này mới thu hồi ánh mắt, cau mày nói: “Còn bao lâu nữa?”

Lý Vũ nghe được một tia không nhịn được ý tứ hàm xúc, vội vàng nói: “Nhanh hơn nhanh hơn, ngươi đánh bại Vương Thành, lại là học viện một đời mới bốn vương, coi như không muốn gặp đại ca, đại ca cũng sẽ tới tìm ngươi.”

“Phốc!”

Lý Vũ bỗng nhiên không có dấu hiệu nào liền phun ra một ngụm máu đến, sắc mặt một hồi trở nên hết sức trắng bệch, bay ngược ra ngoài.

Cái kia xanh um cây cỏ, rực rỡ đóa hoa, một hồi khô héo điêu linh.

Trên núi giả thác nước trong nháy mắt khô cạn, chỉnh cái tiểu viện phảng phất bị một luồng tử khí bao phủ.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, lửa dương chân khí bộc phát ra, trên người hỏa diễm bốc lên.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 333: Rách Nát Vương

Một luồng mục nát thối nát khí tức từ bốn phương tám hướng truyền đến, đặt ở lửa dương chân khí trên, phát sinh “Tất ba” nhỏ bé tiếng nổ.

Dương Thanh Huyền chưởng ấn đồng thời, lục đạo lửa dương bay ra, hóa thành cự chưởng đi về phía trước vỗ tới!

“Ầm ầm!”

Như là không gian bị đánh nát giống như vậy, cái kia loại áp chế cảm giác một hồi giải trừ, hỏa diễm hướng về bốn phía phun tới, đem cái kia chút khô héo mục nát cây cỏ toàn bộ đốt thành tro bụi.

Chợt thấy một đạo đen nhánh bóng người, từ trong ngọn lửa xuyên thấu mà tới.

Dương Thanh Huyền không dám khinh thường, một chưởng vỗ tới, hỏa diễm ở giữa năm ngón tay tán mở.

“Oành!”

Song chưởng tấn công bên dưới, Dương Thanh Huyền quanh thân hỏa diễm run lên, càng bị đối phương đánh diệt, lửa dương chân khí cũng ở dưới lòng bàn tay nổ tung.

“Chân Võ đại viên mãn!”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, chỉ cảm thấy cánh tay đau đớn.

Nhìn kỹ bên dưới, dưới chưởng da mở thịt bong, năm ngón tay cũng vỡ ra được, cái kia vết rạn nứt theo cánh tay mà lên, một hồi lan tràn đến cánh tay nhỏ, bắp thịt nứt mở, huyết nhục lật đi ra.

“Xảy ra chuyện gì?!”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, mặc dù đối phương là Chân Võ cảnh đại viên mãn, cũng không khả năng một chưởng chấn động nát cánh tay hắn, vội vàng thu tay về đến, tay trái bấm quyết, Cú Mang Chỉ liền nhấn tới.

“Xì!”

Chỉ tay phá không, biến hóa ra một đạo kình khí.

Người kia duỗi ra năm ngón tay, một chưởng vồ tới, nhưng bàn tay vừa tới giữa không trung, đã nhìn thấy Dương Thanh Huyền chỉ pháp xuất liên tục, mấy chục đạo phá không chỉ kình lực cường tập mà tới.

Lấy làm kinh hãi hạ, người kia vội vàng thu tay về, bóng người liền hướng phía sau lao đi, trên không trung lấp loé một hồi, liền không thấy bóng dáng.

Dương Thanh Huyền muốn đuổi theo, nhưng nghĩ một hồi, vẫn là ngừng lại. Nơi này chưa quen cuộc sống nơi đây, hơn nữa một cánh tay không hiểu ra sao liền bị chấn thương, để hắn cảm thấy khác thường.

“Ngươi thế nào rồi?”

Dương Thanh Huyền đi tới phía sau, nhìn nằm góc tường hạ, trên người vỡ ra được Lý Vũ, vết thương kia cũng là bắp thịt ở ngoài lật, cùng trên cánh tay của hắn bệnh trạng giống như đúc.

Lý Vũ thương rất nặng, chỉ còn dư lại hơi yếu hô hấp, đứt quãng nói: “Phá... Phá... Nát vương...”

“Rách nát vương?”

Dương Thanh Huyền đem Lý Vũ đở lên, nói: “Có ý gì?”

Lý Vũ thương thế quá nặng, điên cuồng mửa mấy búng máu đi ra, liền uể oải, căn bản nói không ra lời.

“Rách nát vương, chính là vừa nãy người kia Võ Hồn.”

Một thanh âm ở phía sau truyền đến.

Dương Thanh Huyền vội vàng về đầu, chỉ thấy trong tiểu viện nhiều hơn hai người, đều là sắc mặt ngưng trọng, một người trong đó mày râu đều trắng, tên còn lại hơn ba mươi tuổi dáng dấp, tướng mạo hung ác.

Cái kia lão giả lông mày trắng thấy hắn cảnh giác dáng vẻ, nói rằng: “Ta gọi Tung Nam Bắc, vị này chính là ta phụ tá đắc lực Trần Phi.”

Dương Thanh Huyền cảm ứng được hai người khí thế bất phàm, bình tĩnh nói: “Chân Võ cảnh đại viên mãn? Lý Vũ trong miệng ba vị đại ca thứ hai?”

Tung Nam Bắc cười một cái, gật gật đầu, nói: “Ba vị đại ca? Ha ha, đại ca của nơi này chỉ có một vị, đó chính là ta. Hắn nói hai vị khác, phải là chỉ Trần Phi cùng Hàn Khai.”

“Trần Phi? Chẳng lẽ là Trần gia người?” Dương Thanh Huyền hỏi.

Tung Nam Bắc cười nói: “Chính là. Hàn Khai, chính là vừa nãy tập kích ngươi người kia.”

Dương Thanh Huyền nhớ tới Lý Vũ, đại ca kia bên trong có một vị cùng ngày tông ngọc Thất lão là cùng đời, hiện ra lại chính là trước mắt này Tung Nam Bắc, nhân tiện nói: “Ta tới gặp hai vị, là có mục đích, hy vọng có thể cầu một chỗ chỗ tu luyện, không bị quấy nhiễu.”

Tung Nam Bắc vuốt râu cười nói: “Ở toàn bộ giam cầm nơi, không có ta che chở lời, xác thực không người nào có thể chỉ lo thân mình. Mặc dù là ngươi, lần này mới bốn vương.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, ánh mắt lấp loé không yên, nói: “Xem ra tiên sinh giam cầm ở đây, cũng không phải là hoàn toàn bế tắc, lại có thể được phía ngoài tin tức.”

Tung Nam Bắc cười ha ha, nói: “Ngươi quả nhiên thông minh, có thể trở thành bốn vương, sẽ không có hạng đơn giản. Lão phu tự nhiên có biện pháp cùng ở ngoài mặt câu thông.”

Dương Thanh Huyền lẳng lặng nghe, yêu cầu của hắn đã nói ra, sẽ chờ Tung Nam Bắc đáp lại.

Tung Nam Bắc trầm mặc một chút, nói: “Ta có thể đáp ứng ngươi yêu cầu, bất quá ngươi phải giúp ta làm một chuyện, chính là giết Hàn Khai.”

“Cái gì?”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Hàn Khai không là người của ngươi sao? Huống hồ hai ngươi người liên thủ, khẳng định không thành vấn đề chứ?”

Tung Nam Bắc nói: “Hàn Khai phía trước xác thực là người của ta, nhưng hắn gượng ép tu luyện tà công, đã tẩu hỏa nhập ma, bị ăn mòn thần trí, giờ khắc này vô cùng nguy hiểm. Hai ta người liên thủ, tự nhiên có thể bắt hắn lại, nhưng đánh đổi cũng tất nhiên không nhỏ. Nếu là có ngươi tương trợ lời, nguy hiểm đã nhỏ đi nhiều.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu chúng ta ba người liên thủ, ta có thể đáp ứng ngươi, nếu là đơn đả độc đấu, liền tuyệt đối không thể.”

Tung Nam Bắc hiểu ý nở nụ cười, nói: “Ha ha, cho ngươi đi đơn đả độc đấu, mặc dù ngươi là mới bốn vương, cũng tuyệt không phải đối thủ của hắn.” Hắn liếc mắt nhìn Dương Thanh Huyền cánh tay, nói: “Ngươi dành thời gian đem thương thế khôi phục đi.”

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, cau mày nói: “Ngươi vừa nói Hàn Khai Võ Hồn là rách nát vương, rốt cuộc là ý gì?”

Vẫn trầm mặc Trần Phi mở miệng nói: “Cái này ta tới nói đi, hay là rách nát vương, chính là hắn chân nguyên chỗ đi qua, hết thảy đều đem hóa thành rách rách rưới rưới, giống như cánh tay của ngươi, cũng như lồng ngực của hắn.” Chỉ tay Lý Vũ.

Lý Vũ đã hôn mê đi, nhưng thương thế vẫn chưa mở rộng, tính mạng xem như là tạm thời bảo vệ.

“Chân nguyên qua, chính là rách nát?”

Dương Thanh Huyền ngẩn ra, nói: “Cái kia đây cũng quá khó giải quyết chứ?”

Trần Phi cười lạnh nói: “Chính là bởi vì vướng tay chân, vì lẽ đó ngươi mới có Hướng đại ca đưa ra yêu cầu cơ hội.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ta hiểu được, cho ta một căn mật thất đi.”

Tung Nam Bắc phất tay nói: “Trần Phi ngươi dẫn hắn đi, cho hắn một căn mật thất cùng ba ngày, ba Thiên Hậu chúng ta liền động thủ.” Nói xong, liền xoay người rời đi.

Đúng "

Trần Phi hướng về Dương Thanh Huyền nói: “Đi theo ta đi.”

Dương Thanh Huyền chỉ vào Lý Vũ, nói: “Vậy hắn thì sao?”

Trần Phi cười lạnh, xuy thanh nói: “Nơi này mỗi ngày đều có người đi vào, cũng mỗi ngày đều có người chết, hắn như tốt số liền sống, mệnh xấu sẽ chết, quản hắn làm cái gì?”

Dương Thanh Huyền cúi người xuống, trên người Lý Vũ mấy đại yếu huyệt vỗ xuống, đem một ít khí tức mục nát chấn động đi ra, sau đó cho hắn ăn nuốt một viên đan dược, lúc này mới đứng dậy.

“Cắt, lãng phí!”

Trần Phi trên mặt lộ ra xem thường, dù sao này giam cầm nơi, đan dược gì kỳ trân quý.

Hắn mang theo Dương Thanh Huyền đi qua tiểu viện, sau mặt càng là từng gian nhà, như là biệt thự giống như.

Nhất làm cho Dương Thanh Huyền không hiểu là, này trong tế đàn làm sao lấy quang? Càng như là ở bên ngoài mặt giống như sáng sủa, ngoại trừ có hay không bầu trời ở ngoài, không có nửa điểm bế tắc cảm giác.

Trần Phi để hắn chọn một gian, cười nói: “Tiến vào thử một chút đi, bên trong có rất nhiều thiết Kinh Cức, là giam cầm nơi độc đồ đạc, ngươi có thể nếm thử. Sau ba ngày, ta lại tới tìm ngươi.”

Nói đi, liền không tiếp tục để ý hắn, trực tiếp rời đi.

“Thiết Kinh Cức?”

Dương Thanh Huyền trong đầu hiện ra cái kia mênh mông vô bờ, sinh trưởng ở tế đàn bốn phía màu đen Kinh Cức.

Đi vào bên trong mật thất, ngẩn ra, quả nhiên như hắn dự liệu, bên trong trống trải, nhưng một nửa không gian đều mọc đầy cái kia loại màu đen Kinh Cức.

Chương 334: Huyền Mộc Kinh Cức

“Những này Thiết Kinh Cức rốt cuộc là thứ gì.”

Dương Thanh Huyền đem một chi bẻ lại đến, cầm trong tay cẩn thận chu đáo, không phải vàng không phải ngọc, có lực lượng kỳ dị ở chính giữa mặt lưu chuyển.

“Loại sức mạnh này hình như là... Nguyên lực?”

Hắn lấy làm kinh hãi, vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, phát hiện trong tay Thiết Kinh Cức truyền lên đến nhỏ nhẹ tần suất gợn sóng, cùng võ kinh như là có liên hệ nào đó.

Ngay sau đó ngồi khoanh chân, giơ tay phải lên bấm quyết, tay trái đặt đầu gối trái trên, nguyên lực dựa theo Thanh Dương Võ Kinh con đường vận chuyển.

Cả người nhập định sau, tâm không ngoại vật, bắt đầu nằm ở một loại kỳ diệu tần suất bên trong.

Ở vạn kỳ giai không bên dưới, thật giống bốn phía vô số sinh mệnh, đều đang phun ra nuốt vào nguyên lực, giống từng cái từng cái hơi nhỏ bọt khí, ở không trung tán mở, sau đó hòa vào trong thiên địa.

“Cõi đời này, lại có phun ra nuốt vào nguyên lực đồ vật, chuyện này...”

Dương Thanh Huyền giật mình, tuy rằng nhập định bên trong, không cách nào trông thấy bốn phía Thiết Kinh Cức, nhưng có thể khẳng định, cái kia chút nguyên lực chính là này loại kỳ diệu thực vật nuốt nhổ ra, hơn nữa nếu không có vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, còn khó có thể phát hiện.

“Lục trưởng lão đã từng nói, nguyên lực là nguyên bản sức mạnh, là mới bắt đầu lực lượng.”

“Thời đại trung cổ, bách tộc tranh bá, phần lớn là nguyên lực người tu hành, trong thiên địa có thể có phun ra nuốt vào nguyên lực đồ vật, ngược lại cũng không kỳ quái.”

“Chỉ là những nguyên lực này quá mức nhỏ bé, một hồi liền tiêu tan trong thiên địa, căn bản là không có cách hấp thu.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, thử cùng trong không khí này chút ít yếu nguyên lực tiếp xúc, thần thức vừa chạm vào bên dưới, tất cả đều tự mình tán mở, tiêu tan không còn hình bóng.

“Không được, căn bản là không có cách hấp thu.”

Dương Thanh Huyền cau lại hạ lông mày, thầm nghĩ: “Nếu như có thể thu nạp phun ra nuốt vào nơi đây nguyên lực, Lục trưởng lão cũng sẽ không đối xử ở nghênh Long Đàm, ai, là ta si tâm vọng tưởng.”

Nghĩ tới đây, Dương Thanh Huyền bất đắc dĩ từ bỏ, bắt đầu toàn thân toàn ý đắm chìm vào Thanh Dương Võ Kinh trong tu luyện, chữa trị bị hao tổn thân thể.

Cái kia máu dầm dề cánh tay, xương đầu đều bạo lộ ra, ánh sáng lộng lẫy như ngọc, cứng rắn cực kỳ, chính là Ngọc Cốt cảnh đặc thù.

Ở bắp thịt cùng xương cốt trong lúc đó, thỉnh thoảng có hào quang màu xanh lấp loé, đó là Thanh Dương Võ Kinh vận chuyển hạ, công pháp tản ra ngoài đặc tính, để da thịt chầm chậm khép lại.

Ngay ở Dương Thanh Huyền nhập định sau, phía sau hiện ra Thanh Long Đồ đến, hóa thành một cái bóng rồng xoay quanh.

Cái kia đầu rồng phảng phất từ trong hư vô xuất hiện, lặng lặng treo ở cái kia, siêu nhiên vào hư không ở ngoài.

Theo long ảnh xuất hiện, lượng lớn điểm sáng màu xanh, nhỏ như bụi bậm, phân tán ở toàn bộ bên trong mật thất.

Nguyên bản tĩnh nhược tượng gỗ đầu rồng, cái kia lỗ mũi nơi tựa hồ nộ xoáy ra phát hiện, đầy trời màu xanh trần quang, lấy nhất định tốc độ hướng về cái kia đầu rồng tuôn tới, bị hút vào trong mũi.

Thiết Kinh Cức trong buội rậm, đại lượng trần quang từ trong đó tuôn ra, giống như là sáng sớm trên nhánh cây nước sương, một chút thẩm thấu ra.

Đầu rồng lỗ mũi trước, hai đạo khí cơn xoáy không ngừng tăng lớn, cái kia chút trần quang phun ra nuốt vào số lượng cũng tăng nhanh, giống như là hô hấp.

Dương Thanh Huyền vẫn chưa phát hiện ngoài thân biến hóa, chỉ là ở nhập định hạ, cảm thấy đến mức dị thường thoải mái, thân thể cơ năng dường như hồi xuân đại địa, vạn vật thức tỉnh, cái kia chút bị tổn thương bộ phận thân thể, ở lấy tốc độ cực nhanh tự mình chữa trị.

Ngay ở hắn nhập định thời gian, bên trong mật thất không gian bỗng nhiên biến hóa ra một cơn lốc xoáy, lặng lặng ở Dương Thanh Huyền trước người chuyển động, Vu Khinh Nguyệt cái kia thân ảnh yểu điệu từ trong đó nổi lên.

Trong tay nàng nâng một cái trận bàn, bên trên kim chỉ nam xoay tròn bất định, đồng thời có đại lượng quái lạ phù văn ở trên trận bàn lóng lánh.

“Quả nhiên, Thanh Dương Võ Kinh mới là tìm ra thanh dương bí bảo then chốt. Hẳn rất gần rồi, mỗi lần Thanh Long Đồ xuất hiện thời điểm, này râu rồng châm liền sẽ rung động lợi hại, có thể vì sao tổng thì không cách nào định vị phương hướng?”

Vu Khinh Nguyệt tràn đầy nghi hoặc, nhìn trận kia khí, thở thật dài một cái. Lúc này mới ngẩng đầu lên, nhìn về phía Dương Thanh Huyền bầu trời đầu rồng.

Mắt xanh tái hiện ra, cái kia đầu rồng ở trong mắt lập tức biến hóa ra đến, kết cấu không ngừng phân giải, cuối cùng hóa thành hư quang, tiêu tan ở mắt xanh bên trong.

“Phân tích không ra, thanh long này chỉ là hư quang ngưng tụ thành, nhưng có thể phun ra nuốt vào nguyên lực, đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Vu Khinh Nguyệt lần thứ hai rơi vào trầm tư, lặng lặng đứng ở đó, giống như một tôn thần nữ nhân tượng đắp.

Sau một hồi, bên trong mật thất Thiết Kinh Cức, tách ra nguyên lực càng ngày càng ít, dần dần liền khô kiệt, cái kia màu đen kịt cũng thay đổi thành ngầm hôi, giống như là chết.

Vu Khinh Nguyệt thân thể hơi động, từ trong trầm tư phục hồi tinh thần lại, cái kia Thanh Long bóng mờ chậm rãi trở thành nhạt, cuối cùng hóa thành hư quang tản đi.

Trong nhập định Dương Thanh Huyền một hồi mở mắt ra, trong đôi mắt tinh quang sáng láng, tràn đầy sắc mặt vui mừng, nhưng lập tức giật nảy cả mình, kinh hãi nói: “Khinh Nguyệt, sao ngươi lại tới đây?!”

Vu Khinh Nguyệt cười nhạt, nói: “Học viện này, ngoại trừ Tàng Thư Lâu tầng thứ bảy ở ngoài, nơi nào ta không đi qua? Nơi nào lại có thể ngăn cản ta?”

“Chuyện này...”

Dương Thanh Huyền một trận phiền muộn, nói: “Vậy ngươi cũng có thể mang ta đi ra ngoài rồi?”

Vu Khinh Nguyệt cười khanh khách nói: “Đương nhiên có thể, bất quá chỗ này có thể càng thích hợp Thanh Huyền ca ca đây.”

Dương Thanh Huyền nói: “Lời ấy nghĩa là sao?”

Vu Khinh Nguyệt cười nói: “Chính ngươi không cảm nhận được sao? Vừa nãy vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh thời điểm, đem các loại Thiết Kinh Cức bên trong nguyên lực tất cả đều hút hết.”

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, lúc này mới phát hiện bốn phía Thiết Kinh Cức đã biến thành màu xám tro, triệt để không còn sinh cơ.

Vu Khinh Nguyệt nói: “Này loại Thiết Kinh Cức gọi là Huyền Mộc Kinh Cức, là thời Thượng Cổ hậu một loại thường gặp thực vật, nhưng ở bây giờ lượng lớn diệt tuyệt, không nghĩ tới Thiên Tông học viện còn có nhiều như vậy, cũng là một loại phi thường tài liệu trân quý, có cực cao luyện khí cùng dược dụng giá trị.”

Dương Thanh Huyền cảm thụ một hồi tự thân, phát hiện bị tổn thương thân thể đều cơ bản khôi phục, chỉ còn dư lại cánh tay kia... Trên mặt còn từng đạo vết tích, giống giun giống như bàn ở trên cánh tay, nhìn thấy mà giật mình.

Đồng thời cánh tay dùng sức bên dưới, vẫn như cũ có mơ hồ đau đớn truyền đến, hắn cả kinh nói: “Cái kia Võ Hồn phá hoại vương quả nhiên lợi hại, thương thế kia lại vẫn không thể phục hồi như cũ!”

Vu Khinh Nguyệt dùng mắt xanh nhìn một chút, cũng là cả kinh nói: “Thịt trên người tổ chức kết cấu bị phá hư, này loại lực phá hoại, không chỉ là xé rách cơ thể ngươi, hơn nữa trực tiếp đem quy tắc đánh nát, vô cùng đáng sợ.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Đánh nát quy tắc? Nói chi tiết một chút!”

Vu Khinh Nguyệt nói: “Tỷ như cây cỏ lấy nhất định quy tắc sinh trưởng, này loại Võ Hồn trực tiếp đem cây cỏ sinh trưởng quy tắc phá hoại. Một khối Thạch Đầu, lấy nhất định quy tắc tổ hợp lại với nhau, này loại Võ Hồn, trực tiếp đem Thạch Đầu tổ hợp quy tắc phá hoại, là căn bản tính phá hoại.”

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu, giật nảy cả mình, nói: “Nói như vậy, ta trên cánh tay quy tắc bị phá hư, chẳng lẽ không phải thương thế kia vĩnh cửu khó phục hồi như cũ?”

Vu Khinh Nguyệt cười nói: “Ngươi yên tâm đi, lại không nói Thanh Dương Võ Kinh thần diệu vô biên, mặc dù là này loại lực phá hoại bản thân, liền không có kéo dài tính, hơn nữa vạn vật quy tắc, chính là Thiên Đạo diễn biến, là có tự mình chữa trị tính. Nói trắng ra là, cái kia tổn thương ngươi Võ Hồn, là vũ nghịch thiên quy một loại năng lực.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 335: Quy Tắc Vỡ Vụn

Dương Thanh Huyền huy động ra tay cánh tay, nói: “Ta hiểu được, chỉ có thể chờ đợi nó từ từ tự mình chữa trị, bất quá này Võ Hồn cũng thật là đáng sợ đi.”

Vu Khinh Nguyệt lại cười nói: “Võ Hồn cũng không đáng sợ, đáng sợ là người.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Đúng, cõi đời này không có vô địch phương pháp, chỉ có vô địch người.”

Hai người nhìn nhau nở nụ cười.

Vu Khinh Nguyệt nói: “Ngươi liền lưu lại nơi này tu luyện đi, ta vừa nãy là cảm giác được Thanh Long, lúc này mới tới xem một chút. Bí bảo hẳn rất gần rồi, nhưng thủy chung không tìm được phương vị, nhưng tin tưởng rất nhanh sẽ có thể tìm được.”

“Ừm.”

Dương Thanh Huyền khẽ đáp lời, đi lên trước một hồi đem Vu Khinh Nguyệt lâu vào trong ngực.

“Ngươi, ngươi làm cái gì.”

Vu Khinh Nguyệt thân thể mềm mại run lên, run run mấy lần, này mới chậm rãi nhạt quyết định, nhưng vẫn như cũ căng thẳng vạn phần, toàn thân cương trực.

Dương Thanh Huyền ôm eo thon của nàng, khẽ vuốt dài, lặng im không nói gì.

Vu Khinh Nguyệt dần dần mới thanh tĩnh lại, nhẹ khẽ tựa vào trước ngực hắn.

Hai người gắn bó một trận, Vu Khinh Nguyệt mới tránh ra, đỏ bừng đôi mặt, cúi đầu nói: “Ta phải đi.”

Nàng không dám nhìn Dương Thanh Huyền mắt, không đợi đáp lại, liền quay người lại, hướng về trong hư không đánh ra đếm đạo pháp quyết, sau đó thân thể xoay chuyển, một hồi biến mất ở bên trong mật thất.

Dương Thanh Huyền nghe bên trong mật thất lưu lại nhàn nhạt mùi thơm ngát, thở thật dài một cái, nói: “Ngươi nội tâm đến cùng cất giấu bao nhiêu bí mật? Cuối cùng sẽ có một ngày, ta sẽ để ngươi toàn bộ hướng về ta nói hết.”

Hắn cảm thụ đi ra, Vu Khinh Nguyệt đối với tình cảm của hắn, trong mơ hồ mang theo một tia chống cự, như một cái vô hình châm, nằm ngang ở trước người hai người, không cách nào tiến thêm một bước nữa.

Mà vô hình này châm, liền chôn ở Vu Khinh Nguyệt đáy lòng.

Nàng không nói, Dương Thanh Huyền liền chạm không tới.

“Ai.”

Dương Thanh Huyền thở dài, tự nói: “Tất cả tóm lại là mình quá yếu a. Quá yếu, liền ngay cả chạm đến bí mật tư cách cũng không có. Ngày nào mới có thể đạt đến cái kia Thiên Vị?”

Huyền Dạ đại lục mấy trăm năm qua, cũng chỉ có hạo nhiên học viện từng ra một vị Thiên Vị cường giả, hay là bởi vì tìm hiểu cái kia vấn tình sách cổ.

Hắn mờ mịt một trận, than thở: “Đường từ từ tu xa này, ta đem trên dưới mà tìm kiếm.”

Hắn tĩnh một hồi, tảo trừ nội tâm cụt hứng, vẫn như cũ đứng dậy ly khai mật thất.

Nếu cái kia Huyền Mộc Kinh Cức tản ra ngoài nguyên lực có thể hấp thu, như vậy tế đàn bốn phía vô biên Huyền Mộc rừng cây có gai chính là một tòa thật to bảo khố.

Hắn không biết làm sao từ tế đàn tiếp tục đi, liền theo đường cũ, đi tới trên Thiên đài.

truye⁕ncuatuiNet

Giờ khắc này sương lớn lại nổi lên, đưa tay không thấy được năm ngón.

“Sương mù này...”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, trước chỉ cảm thấy sương mù này có gì đó quái lạ, giờ khắc này mới phát hiện, bên trong càng đầy rẫy đại lượng nguyên lực, hoàn toàn là nguyên lực ngưng tụ thành khí chướng!

“Lại tới nữa rồi, này khí độc phụ thể thật là đáng sợ, cũng không biết còn có thể chống bao lâu.”

“Nhưng toàn bộ giam cầm chi linh khí thiếu thốn, muốn đột phá cảnh giới bình phong, chỉ có thể dựa vào phun ra nuốt vào này khí độc.”

“Cũng chỉ có thể như vậy, phun ra nuốt vào khí độc chí ít còn có một tia hi vọng, nếu bị vây ở này, chung thân vô vọng tiến bộ.”

Trong sương mù truyền đến những học sinh khác cảm khái tiếng, đều là một mảnh không thể làm gì.

Dương Thanh Huyền giờ mới hiểu được, trước nghe được cái kia quái lạ đối thoại, hóa ra là có chuyện như vậy.

Chính là ngươi chi mật đường, đối phương chi độc dược, này khí độc đối với hắn mà nói, là thiên nhiên đồ đại bổ.

Vui mừng, cũng không cần đi ra ngoài tế đàn, lúc này ngồi khoanh chân, bắt đầu vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, thu nạp trong độc chướng nguyên lực.

Tại hắn da thịt đồng hồ mặt, bắt đầu hiện ra điểm điểm màu xanh trần quang, cùng cái kia Huyền Mộc Kinh Cức trên nổi lên giống như đúc.

Trên cánh tay giun giống như vết tích, ở đây trần quang ảnh hưởng, cũng từ từ phục hồi như cũ.

“A!”

Đột nhiên sương lớn bên trong truyền đến hét thảm một tiếng.

Dương Thanh Huyền tâm thần chấn động, đột nhiên mở hai mắt ra, chỉ thấy trong sương mù, có huyết quang bắn lên.

“Ầm! Ầm!”

Lại là vài tiếng chưởng kích, kèm theo trầm muộn kêu thảm thiết.

“Là Hàn Khai đại ca, lại là ở giết người!”

“Chạy mau, đi mau a!”

Trên tế đàn một hồi trở nên chỉ hoảng lên, mỗi bên loại kêu la, không ít người không nghĩ ngợi nhiều được, trực tiếp chạy hướng bốn phía, sau đó từ chỗ cao nhảy xuống.

“Oành!”

Lại là một tiếng vang trầm thấp sau, Dương Thanh Huyền cảm thấy có đồ vật phả vào mặt, hắn nhẹ nhàng lui về phía sau đi, chỉ thấy một ít chân tay cụt rơi vào dưới chân, tán đầy đất.

Nhìn kỹ xuống, không khỏi hít một hơi khí lạnh, toàn thân tóc gáy lật ngược lại.

Cái kia là một người hoàn toàn bị phân giải mở, thành một đôi rải rác “Linh kiện” rơi ra trên đất, không chỉ có là tứ chi, còn có ngũ tạng lục phủ, cùng mỗi bên loại tổ chức bộ phận.

Đột nhiên, một đạo bóng tối từ trong sương mù xuất hiện, bay tập kích mà tới.

Trong hư không hiện ra một dấu bàn tay, lăng không đập xuống.

Chưởng ấn bên dưới, sương mù hỗn loạn thành đoàn, ra vô số tiếng gào chát chúa, thật giống như bị cắt rời thành vô số phần.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, vội vàng vận lên Lục Dương Chưởng, cuồng kích mà lên, đồng thời chỗ mi tâm kiếm ấn lóe lên, đem Võ Hồn trấn áp thả ra ngoài.

“Ầm!”

Hai người chạm nhau một chưởng, Lục Dương nổ tung, dường như Thái Dương giống như bạo nổ mở, chiếu sáng toàn bộ trên tế đàn sáng sủa một mảnh.

Sương mù ở chưởng phong cùng Liệt Dương rung động hạ, tấn tiêu tan.

Dương Thanh Huyền trước mắt, là một cái đầy mặt vặn vẹo cùng vết sẹo người, hai mắt bắn ra như dã thú ánh sáng, tựa hồ thần trí không rõ ràng lắm.

Trên tế đàn đã trốn một người không dư thừa, đầy đất khối xác nát.

Hàn Khai hung ác kia ánh mắt xẹt qua vẻ ngạc nhiên, hiển nhiên là Dương Thanh Huyền không có bị đánh nát, để hắn cảm thấy kỳ quái.

“Rống!”

Nhưng bất quá chớp mắt, Hàn Khai cái kia tràn đầy vết sẹo trên mặt, hét lớn một tiếng liền vọt lên, như là mãnh thú giống như bay nhào, trên người lan ra mục nát cùng phá hư khí tức.

“Ầm!”

Lăng không một chưởng kéo tới, chưởng pháp hạ xuất hiện không gian đường cong, càng bị ép tới không ngừng nát mở.

Liền ngay cả hư không đều bị của hắn Võ Hồn đánh cho rách nát!

“Chi!”

Dương Thanh Huyền mạo chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, phi thân trở ra, đồng thời biến hóa ra hơn mười thanh kiếm hồn, chém bay đi!

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Cái kia chút kiếm hồn ở rách nát vương dưới áp chế, tất cả đều bạo nổ vỡ đi ra, hóa thành bột mịn ánh huỳnh quang.

“Em gái ngươi, thế thì còn đánh như thế nào?!”

Dương Thanh Huyền đầy đầu mồ hôi lạnh, mắng một tiếng, liền vội vàng bay người lên, biến hóa ra hai cánh, muốn đập cánh đào tẩu.

Ai biết Hàn Khai cũng là phóng lên trời, hướng về hắn kích. Bắn mà tới.

“Không được! Phải nhanh lên một chút tìm tới Tung Nam Bắc cùng Trần Phi, ba người liên thủ mới có thủ thắng nắm, nếu không thì thảm!”

Dương Thanh Huyền da đầu một trận ngứa, Hàn Khai căn bản là không có triển khai chân khí biến hóa cánh, mà là khống chế quy tắc, ngự không mà đi!

“Một chút hạo nhiên khí, ngàn dặm sung sướng gió!”

Dương Thanh Huyền lấy ra đấu Quỷ Thần, một hồi chém ra chừng trăm kiếm, như mưa đánh tới.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Kiếm này khí ở Hàn Khai trước người, đã bị một cổ vô hình lực lượng cản lại, liền ngay cả hộ thể chân khí đều phá không mở.

“Ùng ục!”

Dương Thanh Huyền chật vật nuốt xuống hạ, lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh từ trên trán chảy xuôi hạ xuống, vạt áo ướt cả.

“Vèo!”

Hàn Khai bóng người lóe lên, liền trong nháy mắt xuất hiện ở trước mặt hắn, đột nhiên một chưởng đánh ra.

Dương Thanh Huyền lúc này mới thấy rõ, tại hắn chưởng pháp hạ, hồn quang đem trọn cánh tay bao lấy, chỗ đi qua, vạn vật quy tắc không ngừng vỡ vụn mở.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 336: Quy Tắc Vỡ Vụn (Hạ)

“Oành!”

Không tránh kịp, chỉ có thể giơ kiếm một khiêng, chưởng pháp đánh vào đấu Quỷ Thần trên, kiếm hồn trong nháy mắt vỡ vỡ đi ra, hóa thành ánh huỳnh quang tản đi, Dương Thanh Huyền cũng nhận được cự lực xung kích, hướng về phía sau bay đi.

Phía sau chính là tế đàn chủ thể, ngay lúc sắp đụng vào, ở Dương Thanh Huyền thân thể chạm được cái kia tế đàn chớp mắt, càng lóe lên một cái rồi biến mất, xuyên vào.

“Xảy ra chuyện gì?”

Dương Thanh Huyền ngẩn người một chút, phát hiện mình đi tới thần điện kia bên trong.

Hơn mười người vẫn còn đang rộng rãi trong đại điện luận bàn võ nghệ, thấy hắn đột nhiên xuất hiện, đều là ngẩn người một chút, lập tức yên tĩnh lại, đều là lẳng lặng nhìn, không dám lên tiếng.

Dương Thanh Huyền cảm thấy kỳ quái, tự nghĩ nói: “Vách tường này xảy ra chuyện gì?”

Đưa tay ra hướng về chính mình xuyên qua địa phương xóa đi, đích đích xác xác là thật vách tường, kiên quyết không hề xuyên thủng khả năng.

Bỗng nhiên một luồng cực mạnh lực phá hoại từ bên trong tường xuyên thấu mà tới.

Hắn hoàn toàn biến sắc, quát lên: “Không được!”

Vội vàng thu tay về đến, hướng về ở giữa cung điện thối lui.

“Ầm ầm ầm!”

Chỉ thấy vách tường kia dường như xoắn ốc giống như nát tan, không ngừng hóa thành bột mịn.

“Chi!”

Toàn trường hơn mười người, tất cả đều trợn mắt to nhìn một màn quỷ dị này.

Trên vách tường vỡ vụn ra một cái đường kính ba thước lỗ tròn, bóng người lóe lên, Hàn Khai liền xuất hiện ở trong điện.

Cái kia cả người vết tích, giống như rắn cầu kết uốn lượn, ánh mắt hung tàn như đao, khiến người ta sợ hết hồn, sau đó tất cả đều nhận ra hắn.

“Là Hàn Khai đại ca!”

“Hắn làm sao vậy? Ánh mắt kia, thật giống không còn thần trí.”

“Ta nghe nói Hàn Khai đại ca tu luyện tà thuật mê muội, chẳng lẽ là thật?”

Trong điện thất chủy bát thiệt bắt đầu nghị luận, hơn nữa đều có chút sợ sệt, hướng về đại điện bên cạnh thối lui.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Hắn đã mê muội, nhanh đi gọi Tung Nam Bắc cùng Trần Phi đến, chỉ có ba người chúng ta liên thủ mới có thể áp chế hắn, bằng không tất cả mọi người phải chết!”

Không ít người đều là đầy mặt nghi hoặc, tuy rằng bọn họ e ngại Dương Thanh Huyền, nhưng cũng không có muốn nghe hắn hiệu lệnh.

Cho đến Hàn Khai một chưởng vỗ ra, đem gần nhất hai người phá hư nát tan, mỗi bên loại tứ chi bộ phận vỡ vụn một chỗ, này mới sợ hãi kêu to lên.

“A! Chạy mau a!”

Sợ hãi tiếng nổi lên bốn phía, vang vọng trong điện. Ở đại điện bốn hẻo lánh, đều có trên dưới đường nối, đoàn người một hồi hướng về bốn phương tám hướng tản đi.

Dương Thanh Huyền nhưng là lùi đến cái kia Long thần pho tượng trước, cầm kiếm cảnh giác mà đứng.

“Xảy ra chuyện gì? Đường nối, đường nối làm sao không còn?”

Bỗng nhiên bốn phía truyền đến thanh âm hoảng sợ, nguyên bản bốn hẻo lánh đều có đường nối, giờ khắc này lại phát hiện đều bị phá hỏng, trên dưới không đường.

Dương Thanh Huyền trong lòng cũng là chấn động mạnh, một luồng hết sức cảm giác bất an tại nội tâm lan tràn, hắn con ngươi đột nhiên co, đột nhiên nhìn thấy bị Hàn Khai nổ nát vách tường, đang ở lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tự mình chữa trị.

“Tại sao lại như vậy?”

Hắn tâm nhức đầu hãi, giờ khắc này thấy tất cả, đã vượt ra khỏi phạm vi hiểu biết.

“Mọi người đừng hoảng hốt! Chúng ta người đông thế mạnh, Hàn Khai đại... Hàn Khai coi như lợi hại đến đâu, cũng đỡ không được chúng ta luân phiên công kích!”

Trong đám người lập tức có người kêu to lên, lộ ra vẻ hung ác, cho mọi người đánh bạo.

“Đúng, không cần sợ hãi! Còn có Dương Thanh Huyền ở, hắn chính là tân nhất giới bốn vương a! Liền nửa bước nguyên võ Tả Hành đều bị hắn chém giết!”

Ngô ảnh cũng ở trong đám người, nghe hắn như thế một gọi, mọi người nhất thời trấn định rất nhiều.

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, Hàn Khai trước ngự không mà đi, hiển nhiên đã là Nguyên Võ cảnh đại cao thủ, căn bản không phải nửa bước Nguyên Võ cảnh có thể so sánh.

Thêm vào đáng sợ kia Võ Hồn, trực tiếp phá hoại vạn vật quy tắc, nhất định chính là nghịch thiên năng lực.

“Làm sao không có bị lão thiên hàng sét đánh chết?”

Dương Thanh Huyền trong lòng giận dữ lẩm bẩm.

Hàn Khai cái kia hung sát ánh mắt ở trên cung điện quét qua, liền rơi trên người Dương Thanh Huyền, bay nhào mà tới.

“Ta - thao, nơi này nhiều người như vậy, tại sao là ta?”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, căn bản không dám để cho hắn gần người, đấu Quỷ Thần một hồi chém ra, quét ngang ra.

Kiếm khí như luyện không ngang trời, đem không khí chém nứt mở, mạnh mẽ bổ xuống!

“Oành!”

Hàn Khai một chưởng đánh vào kiếm khí kia trên, trực tiếp đem ánh kiếm cũng phá nát mở, hóa thành vô số ánh huỳnh quang tản đi.

Sau đó xoay tay một chưởng, lăng không đánh xuống!

Dương Thanh Huyền vô cùng đau đầu, cái kia chưởng pháp hạ, vạn vật quy tắc không ngừng vỡ vụn, nào dám gắng gượng chống đỡ, vội vàng tránh đi.

"Ầm ầm!"

Chưởng ấn đánh ở trên mặt đất, lập tức đem địa bột mì nát, nứt ra một cái đường kính khoảng mười trượng hang lớn, đem tầng tiếp theo triển lộ ra.

Nhưng cái hang lớn kia, nhưng lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được phục hồi như cũ.

"Chuyện này... Xảy ra chuyện gì?"

Tất cả mọi người là kinh hãi, rất nhiều người đánh bạo chạy tới, muốn từ cái hang lớn kia bên trong đào tẩu.

Hàn Khai xoay tay liền vỗ tới một chưởng, chưởng pháp điên cuồng tập kích đi, ngoài mười trượng mấy người, trong nháy mắt đã bị đánh nát, nổ thành một đôi tổ chức bộ phận rơi trên mặt đất.

"Chi!"

Những người còn lại, tất cả đều sợ đến hồn phi phách tán, này cũng quá kinh khủng đi?!

Một trận băng hàn ý lạnh ở trên cung điện lan tràn, mỗi người đều là sắc mặt trắng bệch, như rơi vào hầm băng.

Cái kia một số người bị đổ nát thành tổ chức khí quan người, trong nháy mắt còn chưa có chết, tay, chân, con ngươi, miệng, lưỡi hạng nhất, còn trên đất bay nhảy một trận mới chết đi.

"Ùng ục!"

Dương Thanh Huyền đột nhiên nuốt xuống hạ, tương tự dọa cho phát sợ, quát to một tiếng, liền một chiêu kiếm hướng về vách tường kia chém tới, muốn từ này địa phương đáng sợ đào tẩu.

Hàn Khai tựa hồ vô cùng lưu ý hắn, bóng người lóe lên, liền xuất hiện ở kiếm khí kia phía trước, năm ngón tay trương mở đánh xuống.

“Ầm!”

Kiếm khí ở rách nát vương bắn trúng hạ bị hoàn toàn phân giải.

“Không được! Thế thì còn đánh như thế nào? Quá biến thái!”

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, kêu gào: “Thiên địa vạn vật, hẳn là quy tắc ngưng, hắn có thể trực tiếp đem quy tắc đánh nát, vốn là vô địch a!”

Dưới khiếp sợ, Hàn Khai lại bay tập kích mà đến, tương tự một chưởng đánh ra.

Giữa năm ngón tay hồn quang biến hóa ra vô số khí cơn xoáy, phân giải cái thế giới này cấu tạo, điên cuồng tập kích mà xuống.

“Chỉ có thể tùy thời mà phát động!”

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, liền hướng bên cạnh bỏ chạy.

Nhưng này chưởng pháp trấn áp một vùng không gian, vẫn như cũ không cách nào hoàn toàn chạy trốn, chỉ có thể ném ra đại lượng kiếm hồn, điên cuồng chém tới, tiêu hao cái kia rách nát vương tốc độ phân giải.

“Ầm ầm!”

Lại là mảng lớn địa mặt phá nát, Dương Thanh Huyền nhanh chóng thoát đi, trực tiếp trốn ở một cây cột sau.

“Mọi người cùng nhau ra tay! Của hắn Võ Hồn tuy rằng đáng sợ, nhưng không thể lấy một địch một trăm, như là không thể đồng tâm hiệp lực, liền đều phải chết rồi!”

Dương Thanh Huyền mãnh cắn răng nhốt, hô hào đứng lên.

Còn lại võ giả cũng đều đã nhận ra, lấy Dương Thanh Huyền đáng sợ, vẫn còn không có thể ứng phó, nếu là Dương Thanh Huyền chết rồi, ai cũng không sống nổi.

Những người này bản thân cũng đều là nhân vật hung ác, lần này càng là kích phát ra vẻ quyết tâm.

Một người cao giọng nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi nói đánh như thế nào, chúng ta tất cả nghe theo ngươi!”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Đều lên tinh thần đến, chuẩn bị sẵn sàng ra tay.”

Hắn lấy ra Bách Quỷ dạ hành, đưa ngang trước người, trong con ngươi hàn quang càng mạnh mẽ.

Hàn Khai mặc dù không có rách nát vương, bản thân cũng là Nguyên Võ cảnh đại cao thủ, muốn đối phó cực kỳ vất vả.

Nhưng nếu là mọi người đồng lòng, coi như là Nguyên Võ cảnh cũng không khả năng gánh vác được hơn mười người liên thủ một đòn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 337: Liên Thủ Một Đòn

Bốn phía chi dè dặt tụ lại lại đây, trong cơ thể vận chuyển chân nguyên, vây sau lưng Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền đem chân khí rót vào Bách Quỷ dạ hành bên trong, lập tức kích thích ra đen nhánh khí tức, còn có lượng lớn khóc quỷ sói tru, làm cho người kinh hãi sợ hãi.

Sau lưng võ giả tất cả đều kinh hãi nhìn kiếm kia, vừa mừng vừa sợ, vui chính là đáng sợ như vậy binh khí, ở bên mình nhân thủ bên trong.

Hàn Khai lạnh lùng nhìn mọi người, cái kia mất đi thần trí trên mặt, càng hiện lên một tia châm biếm, hai tay ở trước người hoa vòng, từng đạo từng đạo đường vân nhỏ dập dờn bồng bềnh mở.

Sóng gợn như nước, đãng xuất ngoài mấy trượng, ẩn vào hư không, bên trong không ngừng có gì đó quái lạ phù hiệu thoáng hiện.

Hàn Khai mười ngón trương mở, nhẹ nhàng đặt ở nước kia vân trên, chân khí tuôn ra mà vào.

Bỗng nhiên, trong miệng hắn phát sinh một tiếng như dã thú gào thét, như là tràn đầy phẫn nộ cùng lệ khí, mười ngón hạ tạo nên hồn quang, biến hóa ra đại lượng khí cơn xoáy kích tán mở, không ngừng phân giải vạn vật quy tắc.

Gợn nước trong nháy mắt mở rộng, gấp đôi, gấp ba..., như khung đính giống như tán mở, đem tất cả mọi người bao trùm đi vào!

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, nói: “Ra tay!”

Bách Quỷ dạ hành trên một mảnh đen nhánh, kiếm thế từ lâu ép rúc vào cực hạn, một chút Linh Tê xuất hiện giữa trời, phát sinh tiếng gào chát chúa, kèm theo Bách Quỷ khóc thét, quần ma loạn vũ, đại điện phảng phất trong nháy mắt hóa thành Luyện Ngục!

Đồng thời, mặt khác hơn mười người cũng không giữ lại chút nào toàn bộ ra tay, mỗi bên loại kỳ dị Võ Hồn cùng tuyệt chiêu, hóa thành mấy chục đạo công kích cuồng kích đi, nương theo ở thế kiếm kia hạ, như mọi người vờn quanh.

“Võ Hồn trấn áp!”

Dương Thanh Huyền tay trái bấm quyết, đặt ở chỗ mi tâm, một luồng mênh mông uy thế đổ xuống mà ra, hóa thành kỳ diệu tràng năng, một hồi đem tất cả mọi người bọc lại.

Không chỉ có là Hàn Khai rách nát vương, còn lại vận dụng Võ Hồn võ giả, đều là trong nháy mắt hơi ngưng lại, cảm nhận được Võ Hồn trong nháy mắt mất khống chế, tất cả đều kinh hãi đến biến sắc.

Những võ giả kia còn tưởng rằng là Hàn Khai sức mạnh gây nên, càng là nội tâm một trận sợ hãi.

Nhưng hết thảy tất cả những thứ này, cũng chỉ là trong nháy mắt, một chút Linh Tê đánh vào gợn nước trên, khuấy lên phong vân, Bách Quỷ lẻn vào.

Sau đó mấy chục đạo công kích khoảnh khắc mà tới, như mưa rơi đánh rơi, đem trọn cái sóng gợn chấn động loạn.

Bốn phía hư không tùy theo rung động đứng lên, rối loạn sức mạnh để nước kia vân đổ nát mở, hóa thành từng đạo từng đạo dư âm, hướng về bốn phương tám hướng chấn động đi.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

“Ầm ầm!”

Rốt cục hai phái sức mạnh mất đi cân bằng, mổ một cái nứt ra, như núi lửa phun trào.

“Ầm ầm ầm!”

Khung chống đỡ một hồi bị hất đi, hóa thành bột mịn. Đồng thời hai phái người tất cả đều bị nuốt sống đi vào, tảng lớn võ giả chảy như điên máu tươi, bị xa xa đánh bay.

Dương Thanh Huyền ngay lập tức liền va ở sau lưng trên cây cột, phun mạnh một ngụm máu đi ra. Cái kia cây cột chưa có thể đem ngăn trở, ở dư âm hạ đổ nát mở, Dương Thanh Huyền lại bay ra ngoài.

“Phốc!”

Dư âm oai hạ, hung hăng ngã xuống đất, một ngụm máu điên cuồng phun ra ngoài.

Hàn Khai cũng đang trùng kích bên dưới, bị chấn động đến mức liên tiếp lui về phía sau, thân thể không ngừng nứt toác ra, mảng lớn huyết nhục tung bay ra, lui gần trăm bước xa mới dừng lại thân thể.

Toàn bộ đại điện bị phá hỏng hầu như không còn, khung đính tất cả đều nát tan, địa mặt bị tảng lớn xé mở, trên điện cây cột toàn bộ đoạn đi, tàn phá đại điện lộ ra ngoài dưới bầu trời.

Chỉ có cái kia Thần Long giống, vẫn toàn thân mới tinh, vảy rồng râu ria, dưới ánh mặt trời càng là lưu quang chuyển động, rất sống động.

“Rống!”

Hàn Khai mở mồm ra, hét lớn một tiếng. Hắn máu me khắp người, nhưng hung ác kia ánh mắt, vẫn như cũ sáng láng lấp lóe, không hề giống là bị trọng thương dáng vẻ.

“Không được! Căn bản không thắng được a!”

Một tên trọng thương trên đất võ giả, bị cái kia tiếng gào chấn động đến mức sợ vỡ mật nứt, kêu khóc hướng về phía sau bò tới, muốn muốn trốn khỏi nơi này.

Người may mắn còn sống sót đều là kêu rên không ngớt, dồn dập hướng về xa xa bỏ chạy.

Hàn Khai trong mắt hung quang lóe lên, liền phi phác tới, hướng về những đào binh kia đuổi theo.

“Ầm! Ầm!”

Xuất liên tục đếm chưởng, mỗi một dưới chưởng, đều sẽ vài tên học sinh đánh nát tan, tổ chức bộ phận rơi xuống một chỗ.

Sợ đến không ít người đều khóc lên, hai chân như nhũn ra, nằm trên mặt đất run lẩy bẩy.

Thiên cổ gian nan duy nhất chết, huống hồ là chết đáng sợ như thế, không chịu được như thế.

Hàn Khai hung quang nhất chuyển, lần thứ hai bay lên, hướng về người nhiều nhất địa phương đập ra, chưởng pháp xuất liên tục.

“Oành!”

Hắn một chưởng nổ ra, đánh ở trong đám người, nổ tung một mảnh, tiếng kêu rên liên hồi.

Bỗng nhiên, một vệt ánh sáng đoàn ở trên cung điện không sáng lên, trong khoảnh khắc hóa thành vô số mưa tên, hướng về Hàn Khai kích - bắn đi.

Hàn Khai hung mang lóe lên, gào thét lớn một chưởng vỗ ra, đem phía trước mười trượng phạm vi mưa tên toàn bộ đánh nát.

Nhưng này mưa tên nhiều lắm, kéo dài không dứt, như sông lớn, tự chín ngày hạ xuống, đến từ trên trời.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Hàn Khai đáp ứng không xuể, không ít mưa tên đánh ở trên người, tuôn ra từng đạo từng đạo miệng máu.

Cùng lúc đó, lại là một luồng tuyệt lực lượng mạnh bạo phát, trên thần điện không, đột nhiên hiện lên ngôi sao đầy trời, đột nhiên hóa thành một quyền, như là cỗ sao chổi gấp rơi mà xuống.

Quyền kia gió đến Hàn Khai phía trước, tương tự là nổ tung mở, hóa thành trên trăm đạo quyền ảnh, như sao ở bốn phía lấp loé, vòng quanh Hàn Khai xoay tròn, đồng thời không ngừng đánh vào đi vào.

Hàn Khai bị buộc luống cuống tay chân, hai tay đánh ra mỗi bên loại chưởng pháp, phân giải cái kia chút kình khí, nhưng bất đắc dĩ nhiều lắm, cuồng kích bên dưới, không ít công kích rơi vào trên thân, chấn động đến mức máu me khắp người.

Hai bóng người tự không trung bay rơi xuống, chính là Tung Nam Bắc cùng Trần Phi.

“Là đại ca! Ha ha!”

“Hai vị đại ca đến rồi, được cứu rồi!”

“Ô ô”

Mọi người cuồng hô, thậm chí, mừng đến phát khóc.

Tung Nam Bắc cùng Trần Phi một hồi bay xuống đến Dương Thanh Huyền trái phải, Tung Nam Bắc sắc mặt ngưng trọng nói: “Này ma đầu quả nhiên bước vào Nguyên Võ cảnh. Thanh Huyền lão đệ, ba người chúng ta liên thủ, tru diệt này ma.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Được.”

Nói đưa tay chộp một cái, chém yêu kiếm rơi vào trong tay, cầm kiếm mà đứng.

Tung Nam Bắc nói: “Này ma đầu Võ Hồn cực kỳ lợi hại, hết khả năng phân tán công kích, mới có thể khắc chế hắn.”

Ngay sau đó hai tay một đống, khắp nơi ngày mưa tên lơ lửng giữa trời mà lên, kích - bắn đi.

Trần Phi cũng là lần thứ hai vận chuyển ngôi sao quyền, nổ ra khắp nơi ngày Phồn Tinh, Như Vũ hạ xuống.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Toàn bộ địa mặt đều bị đánh nát bấy, Hàn Khai ở hai người giáp công hạ, đánh ra một bộ loạn quyền, có vẻ hơi chật vật.

Tung Nam Bắc kêu lên: “Thanh Huyền lão đệ, mau ra tay!”

“Ừm.”

Dương Thanh Huyền đáp lại một hồi, chém yêu kiếm ở trong tay múa mấy cái kiếm hoa, liền ngừng lại.

Tung Nam Bắc hơi nhướng mày, nói: “Lão đệ, ngươi đây là ý gì?”

Dương Thanh Huyền cười ha ha, ôm quyền nói: “Giống hai vị lão ca học tập nha, vừa nãy hai vị lão ca ở trên cung điện ẩn núp lâu như vậy, lúc này mới tìm đúng thời cơ ra tay. Lão đệ ta cũng trước tiên quan sát một hồi, mà đợi thời cơ lại ra tay.”

“Khặc, khặc khặc.”

Tung Nam Bắc mặt đỏ lên, nói: “Đây là trên chiến lược chờ đợi, không thể không nói tới kỳ hiệu. Lão đệ một chiêu kia kiếm thức hết sức lợi hại, dĩ nhiên áp chế rách nát vương, không biết là gì nguyên do?”

Nội tâm hắn nhưng là chấn động dữ dội, không hiểu Dương Thanh Huyền thấy thế nào mặc hai người bọn họ ẩn núp.

Dương Thanh Huyền ngoài cười nhưng trong không cười nói: “Vận khí, vận khí mà thôi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 338: Quy Tắc Vỡ Vụn (4)

“Vận khí? Cái kia vận may này cũng quá nghịch thiên rồi đi.”

Tung Nam Bắc cùng Trần Phi đều cũng có chút tức giận, nhưng nhìn Dương Thanh Huyền cái kia cười lạnh dáng vẻ, hiển nhiên là khí bọn họ trốn ở một bên.

Hai người cũng đều có chút buồn bực, trước bọn họ cho rằng Dương Thanh Huyền cùng mọi người chết chắc rồi, tự nhiên không chịu dễ dàng hiện thân.

Ai biết Dương Thanh Huyền lại chế trụ rách nát vương, để cho hai người hối tiếc không kịp, bằng không vừa nãy nếu như có thể hiện thân xuất thủ, Hàn Khai hơn nửa đã nằm trên đất.

Tung Nam Bắc vuốt râu, ngữ trọng tâm trường nói rằng: “Thanh Huyền lão đệ a, hiện tại như là không thể đồng tâm hiệp lực, sợ là rất khó thắng lợi, này ma đầu đã bước vào Nguyên Võ cảnh.”

Dương Thanh Huyền nói: “Này ma đầu đã bị thương nặng, thêm vào hai vị thần uy, tất nhiên có thể bắt vào tay. Vừa nãy một đòn bên dưới, tiêu hao ta nhiều lắm sức mạnh, ta muốn trước nghỉ một lát, hai vị cố lên.”

Này Tung Nam Bắc cùng Trần Phi vừa nhìn thì không phải là người lương thiện, bằng không cũng sẽ không bị chung thân giam cầm, thêm vào vừa nãy hai người núp trong bóng tối hành vi, càng làm cho hắn rất là căm tức, tự nhiên không thể đồng tâm hiệp lực.

Giờ khắc này, Hàn Khai bị đánh máu me khắp người, những công kích kia mặc dù hữu hiệu rơi ở trên người hắn, nhưng bởi vì phân quá tán, vẫn chưa tạo thành tổn thương bao lớn, tất cả đều là bị thương da thịt, trái lại một hồi đem chọc giận tới, gào thét lớn đánh về phía hai người.

Tung Nam Bắc biến sắc mặt, quát lên: “Hàn Khai, bỏ xuống đồ đao, quay đầu lại là bờ a!”

Trong miệng nói, trong tay nhưng là bấm quyết, lần thứ hai biến hóa ra vạn mũi tên bắn tới.

Hàn Khai mặc dù mất đi thần trí, nhưng nhưng cũng không ngốc, ăn mưa tên cùng ngôi sao quyền thiệt thòi, đã biết phương pháp phá giải, thả người đập tới, một chưởng đem mưa tên xuyên thủng, liền xâu vào, đuổi theo Tung Nam Bắc đánh.

Tung Nam Bắc hoàn toàn biến sắc, vội vàng phi thân đào tẩu.

Dương Thanh Huyền cùng Trần Phi cũng là hướng về hai bên lao đi, cũng không ai dám chặn Hàn Khai phong mang.

“Ầm!”

Đại địa bị Hàn Khai một chưởng bắn trúng, địa mặt hoàn toàn phân giải, hóa thành bột mịn tản đi. Rách nát vương quy tắc phân giải lực lượng, như là sóng nước trên mặt đất truyền mở, đem hơn mười trượng không gian hoàn toàn phân giải hết.

“Ầm ầm!”

Đại điện địa mặt tan tành, cũng nhịn không được nữa, đi xuống mới sụp đổ.

Tất cả mọi người té xuống, rơi xuống tầng dưới.

Toàn bộ tế đàn có trên cao trăm trượng, cũng không biết có bao nhiêu tầng, giờ khắc này hết thảy tầng giai giữa đường nối đều tựa hồ đóng kín ở, trên dưới không được.

Nhưng một tầng sụp đổ sau, lập tức đem ở phía dưới tu luyện võ giả tất cả đều kinh động, từng cái từng cái từ trong mật thất chạy ra, muốn nhìn một chút xảy ra chuyện gì.

Không ít người mới ra đến, đã bị Hàn Khai miểu bên trong, một chưởng đập tới, trực tiếp phân giải hết.

Trên cung điện người may mắn còn sống sót, đều trốn ở mỗi cái mật thất bốn phía, cẩn thận nín hơi, miễn cho bị phát hiện.

Dương Thanh Huyền cũng trốn ở một mảnh ngói vỡ lịch bên trong, cẩn thận nhìn chằm chằm Hàn Khai nhất cử nhất động, cái kia phá hoại vương phân giải lực lượng, đối với mỗi bên loại vật chất mà nói, cũng không phải là bình quân.

Có chút Linh Võ cảnh tồn tại, bị một chưởng bắn trúng, trực tiếp chia làm thịt nát. Mà có chút Chân Võ cảnh cường giả, thì lại bảo lưu lại hoàn chỉnh tổ chức bộ phận, phân giải thành linh kiện.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền chú ý tới, cái kia Thần Long pho tượng, dĩ nhiên trôi nổi ở trên hư không trên, địa mặt sau khi vỡ vụn cũng không có rớt xuống.

Tung Nam Bắc liền trốn ở cách Dương Thanh Huyền chỗ không xa, Dương Thanh Huyền nhìn hắn, chỉ chỉ cái kia Thần Long pho tượng.

Tung Nam Bắc trong mắt cũng là lộ ra vẻ mặt nghi hoặc đến, lắc lắc đầu, biểu thị chính mình cũng không hiểu.

Giờ khắc này, tất cả mọi người trốn ở tầng này kiến trúc bốn phía, không dám lên tiếng.

Chỉ còn Hàn Khai một người trên không trung gọi tới gọi lui, tìm tới mấy cái người sống sau một chưởng vỗ nát, sẽ thấy không phát hiện võ giả tung tích.

Hàn Khai há to mồm đến, dữ tợn rống lên một tiếng, sau đó đứng ở một căn mật thất bầu trời, hai tay vây quanh, ở trong lòng bàn tay, đãng xuất một vòng sóng gợn, thành hình cầu tán mở.

"Rầm!"

Sóng gợn khuếch tán đến khoảng mười trượng không gian, dưới chân hắn mật thất, chạm tới sóng gợn bộ phận, trực tiếp phân giải mở, hóa thành bột mịn.

Sau lưng Hàn Khai, xuất hiện một đạo màu vàng nhạt bóng mờ, dường như người khổng lồ giống như, có cao bảy, tám trượng, thân hình khôi ngô, tương tự là hai tay vây quanh, làm cùng Hàn Khai giống nhau động tác.

Dương Thanh Huyền trong lòng nghĩ thầm: "Đây cũng là rách nát vương hình thái sao? Dĩ nhiên là hình người Võ Hồn."

Tung Nam Bắc hoàn toàn biến sắc, con ngươi đều lòi ra, nhìn chằm chằm người khổng lồ kia vậy hình thái, thất thanh kêu lên: "Chuyện này... Làm sao có khả năng?!"

Hàn Khai hung mang phóng tới, một hồi liền phát hiện chỗ ẩn thân của hắn.

Tung Nam Bắc lập tức phát hiện không ổn, lại cũng không nghĩ ngợi nhiều được, xoay người liền song chưởng đánh ra, đáng sợ chưởng phong đem hết thảy trở ngại toàn bộ đánh nát, hóa thành một vệt sáng bỏ chạy đi.

Dương Thanh Huyền mắng thầm: "Đồ con lợn!"

Không hiểu lấy Tung Nam Bắc cáo già, sao lại thế phạm cấp thấp như vậy sai lầm.

Hàn Khai vẫn chưa đuổi theo, mà là hét lớn một tiếng, sau lưng Võ Hồn bóng mờ bắt đầu nhìn chăm chú, giữa hai tay sóng gợn một hồi tỏa ra, hướng về bốn phương tám hướng đẩy đi!

"Ầm ầm ầm!"

Sóng gợn chỗ đi qua, tất cả đều bị phân giải hết.

Đại lượng không gian đường cong ở rách nát vương sức mạnh hạ nổi lên, bị nghiền nát tan, Hàn Khai bốn phía biến thành đen kịt một màu hư không, phạm vi cấp tốc mở rộng.

"A!!"

Không ít trốn ở người xung quanh, trong nháy mắt bị sóng gợn lan đến gần, kêu thảm một tiếng sau liền trực tiếp hóa thành hư vô, rất vừa mới thêm há mồm ra, cả người liền phấn bể nát.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, cái kia sóng gợn bên trong, không chỉ có phân giải vạn vật quy tắc sức mạnh, còn cho hắn một loại hết sức quen thuộc cảm giác Võ Hồn trấn áp!

"Hàn Khai cũng sẽ Võ Hồn trấn áp?!"

Dương Thanh Huyền không kịp ngẫm nghĩ nữa, nhấc chân chạy, tiếp tục lưu đi xuống, hắn đều không nắm chắc Thái Huyền mộ kiếm có thể trấn áp được đối phương Võ Hồn.

"Ầm ầm!"

Ngay ở Dương Thanh Huyền điên cuồng bay mà đi chớp mắt, sóng gợn liền dập dờn tới rồi, đem hết thảy đều phân giải thành hư vô.

Toàn bộ tế đàn, lấy Hàn Khai làm trung tâm, từ nội bộ không ngừng bị phân giải, trong chớp mắt cũng chỉ còn sót lại một cái cao hơn mười trượng cầu mặt hình đài cơ, còn dư lại tất cả, tất cả đều hoàn toàn biến mất.

Ở đây cái đài cơ trên, là một cái to lớn hình cầu hư không, một mảnh đen nhánh.

Không gian đang không ngừng tự mình chữa trị, hướng về hình cầu hư không bù đắp đi qua, một chút khôi phục bình thường.

Toàn bộ giam cầm nơi, hơn 300 học sinh, chỉ có ba mươi, bốn mươi người trốn thoát, giờ khắc này tất cả đều đạp ở bốn phía Huyền Mộc Kinh Cức trên, đầy mặt sợ hãi, không ít người thậm chí cũng không biết xảy ra chuyện gì.

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, liền rơi vào Tung Nam Bắc bên cạnh người, trầm giọng nói: “Hàn Khai cái kia Võ Hồn, đến cùng có bí mật gì?”

Tung Nam Bắc hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Đó là có thể phân giải vạn vật quy tắc, còn có thể có bí mật gì?”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Vậy ngươi vừa nãy thất thố như thế?”

Tung Nam Bắc trên mặt lúc trắng lúc xanh, nói: “Không nghĩ tới uy năng to lớn như thế, thất thố một hồi cũng là bình thường chứ?”

Dương Thanh Huyền cười gằn không ngớt, giơ ngón tay giữa lên đến, khinh bỉ nói: “Đều lúc này, còn đùa nghịch tâm cơ. Ngươi ngưu, ngươi tự mình một người chơi đi, Lão Tử cáo từ trước.” Nói đi, xoay người liền muốn bay đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 339: Quy Tắc Vỡ Vụn (5)

“Đừng đi!”

Tung Nam Bắc vội vàng đem hắn gọi ở, nói: “Ta nói còn không được sao? Đừng đi!”

Dương Thanh Huyền lúc này mới dừng lại, lạnh lùng nhìn hắn.

Tung Nam Bắc ho khan mấy lần, thở dài, lộ ra cực độ hối hận vẻ, ăn năn hối hận nói: “Nguyên bản này rách nát vương năng lực, có lẽ vậy ta à, ai! Ta dĩ nhiên sống sờ sờ đem đáng sợ như vậy sức mạnh cho người khác, ai!”

Hắn đấm ngực giậm chân, một mặt hối tiếc không kịp dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, cả kinh nói: “Có ý gì? Này rách nát vương không phải Hàn Khai mình Võ Hồn?” Theo bản năng sờ soạng mình một chút vai trái.

Tung Nam Bắc gật gật đầu, than thở: “Cái kia rách nát vương, vốn là Thần Long trong pho tượng một luồng kỳ dị sức mạnh, ta ở giam cầm đất mấy thập niên này, đều đang nghiên cứu vật này, nhưng bất kể là cái gì, chỉ cần chạm tới nguồn sức mạnh kia, cũng sẽ bị tự mình phân giải hết, để cho ta hết đường xoay xở, hoàn toàn bó tay hết cách.”

Giờ khắc này, Trần Phi cũng bay tới, hắn hiển nhiên cũng là biết nội tình, trên mặt cũng là hối tiếc thần thái.

May mắn còn sống sót ba mươi, bốn mươi người, cũng tất cả đều bay tới, vây quanh ở ba người bên cạnh người, tựa hồ như vậy càng thêm an toàn một ít.

Tung Nam Bắc nghĩ một hồi, tiếp tục nói: “Này tế đàn cùng tượng thần không biết là người phương nào xây, bao lâu năm tháng cũng không người nào biết. Sau đó Trần Phi cùng Hàn Khai cũng bởi vì giết người, lục tục bị giam đi vào, ta liền đem cái kia tượng thần bí mật báo cho hai người bọn họ. Ai biết cái kia Hàn Khai càng nổi lên nhòm ngó chi tâm, thừa ta không chú ý thời điểm, muốn đem nguồn sức mạnh kia độc chiếm.”

Trần Phi đột nhiên mở miệng nói: “Lúc đó ngươi nói với Hàn Khai chính là, công pháp của mình tu luyện cùng lực lượng kia thuộc tính không hợp, mà công pháp của hắn thì lại vừa vặn Ngũ hành kết hợp lại, vì lẽ đó đưa cái này cơ duyên lớn lao tặng cho hắn.” Trong giọng nói mang theo lạnh lẽo cùng ý trách cứ.

Mọi người vừa nghe, lập tức liền hiểu rõ ra, đều là sắc mặt quái lạ.

Nhưng bị chấn nhiếp bởi Tung Nam Bắc thực lực, cũng không ai dám nói cái gì.

“Khặc, khặc khặc.”

Tung Nam Bắc tay phải nắm tay, đặt ở bên mép ho khan hai tiếng, nói: “Trần Phi lão đệ, ngươi đây là từ nơi nào nghe được lời đồn? Cắt không nên suy đoán lung tung.”

Trần Phi mặt không thay đổi nói rằng: “Là Hàn Khai chính mồm nói cho ta biết, lúc đó hắn vẫn không có mất đi thần trí.”

“Khái khái khặc, thật sao?”

Tung Nam Bắc ho kịch liệt vài tiếng, có chút ít cảm khái than thở: “Xem ra nguồn sức mạnh này cũng không phải là trực tiếp khiến người ta mất đi thần trí, mà là trước hết để cho người thần kinh thác loạn, sản sinh mỗi bên loại ảo tưởng a.”

Tất cả mọi người là lườm hắn một cái.

Tung Nam Bắc nhắm mắt làm ngơ, cho rằng toàn bộ không nhìn thấy, hỏi: “Hàn Khai còn nói với ngươi cái gì ăn nói linh tinh không? Ngươi có thể tuyệt đối đừng tin hắn.”

Trần Phi nói: “Hắn nói ngươi muốn bắt hắn làm thí nghiệm, nếu là hắn dung hợp thành công, ngươi liền sẽ giết hắn, cướp đoạt lực lượng kia chính mình dung hợp. Nếu là không có dung hợp thành công, ngươi thì lại sẽ lại nghĩ những biện pháp khác, đến thời điểm ta cũng là nguy hiểm, rất có thể trở thành ngươi tới mục tiêu. Sở dĩ ta bây giờ còn an toàn, là bởi vì ta là Trần gia người, còn có giá trị lợi dụng.”

“Hoang đường! Quá hoang đường!”

Tung Nam Bắc nổi giận nói: “Nói năng bậy bạ! Ngươi tuyệt đối không nên tin hắn! Ngươi sẽ không tin hắn chứ?”

Trần Phi rên khẽ một tiếng, nói: “Tự nhiên là sẽ không tin.”

“Hừm, muôn ngàn lần không thể tin.”

Tung Nam Bắc nhìn chung quanh vài lần, nói: “Nói chung chính là như vậy, Hàn Khai chiếm được nguồn sức mạnh kia, bắt đầu mất đi thần trí, biến thành điên cuồng giết người ma.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy vì sao ngươi gặp được rách nát vương hậu, sẽ thất thố như thế?”

Tung Nam Bắc than thở: “Ta cũng từng có suy đoán, nguồn sức mạnh kia là cổ thời điểm còn sót lại xuống Võ Hồn, chỉ là vẫn không dám thu nạp. Làm Hàn Khai thu nạp cái kia Võ Hồn thời điểm, ta từng gặp cái kia hình người bóng mờ.”

Dương Thanh Huyền nuốt xuống hạ, trên trán tràn đầy mồ hôi lạnh, trên người hắn cũng có ngoại lai Võ Hồn, xem ra chính mình không bị thôn phệ đi thần trí, toán là phi thường may mắn.

Giờ khắc này, không gian kia không ngừng từ ta chữa trị, hình tròn đen kịt hư không ở giảm bớt, phảng phất có người ở trong đó đi lại.

Tất cả mọi người là một viên tim nhảy tới cổ rồi, hai tay đều là mồ hôi lạnh.

Tung Nam Bắc cũng mười phần khẩn trương, nói: “Thanh Huyền lão đệ, trước ngươi là như thế nào khắc chế của hắn rách nát vương? Nhanh chia sẻ cho mọi người biết, chỉ cần có thể khắc chế rách nát vương, chúng ta mới có hy vọng thắng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đó là một loại bí pháp, đáng tiếc chỉ có thể sử dụng một lần.”

“Bí pháp? Một lần?”

Tung Nam Bắc khuôn mặt chìm xuống, hiển nhiên không tin.

Dương Thanh Huyền giang hai tay ra, than thở: “Nếu như có thể khắc chế lời, ta còn cần phải trốn sao?”

Tung Nam Bắc không cam lòng, hỏi tới: “Bí pháp gì, truyền thụ hạ cho ta.”

Dương Thanh Huyền trong lòng cười lạnh một tiếng, trên mặt nhưng là thở dài vẻ mặt, nói: “Từ huyết mạch trên kế thừa bí pháp, không cách nào truyền ra ngoài.”

Cái kia hình tròn trong hư vô, Hàn Khai thân ảnh rốt cục hiển lộ ra, ngự không mà đi, mỗi một bước đều giẫm ở trên hư không trên.

Để mọi người kinh hãi là, thời khắc này Hàn Khai, cái kia thần sắc dữ tợn hoàn toàn không có, trở nên sắc mặt cực kỳ bình tĩnh, cái kia như dã thú hung ác ánh mắt, cũng khôi phục như thường, chỉ là trở nên vô cùng băng lãnh, bị ánh mắt kia quét trúng, gần giống như rơi vào vạn năm hàn băng giống như vậy, toàn thân lạnh cả người.

Mà càng khiến người ta khiếp sợ là, cái kia Thần Long pho tượng, nhưng như là sống lại giống như, hóa thành một cái mini Tiểu Long, bò Hàn Khai trên vai.

Tung Nam Bắc lấy dũng khí, nói: “Hàn, Hàn Khai?”

Hàn Khai liếc mắt nhìn hắn, ánh mắt híp lại, đột nhiên bóng người lóe lên, liền thuấn di đến trước mặt chúng nhân, năm ngón tay trương mở, hướng về tất cả mọi người vỗ tới!

“Chi! Không được!”

Mọi người một hồi liền sợ đến hồn phi phách tán, vội vàng bốn phía chạy trốn.

“Ầm ầm!”

Chưởng pháp hạ, vạn vật quy tắc bị phân giải, một đám lớn võ giả cùng cái kia Huyền Mộc Kinh Cức một đạo, đều hóa thành bụi trần.

Ngoại trừ Tung Nam Bắc, Trần Phi cùng Dương Thanh Huyền ở ngoài, chỉ có năm người đào thoát ma chưởng.

“Mẹ -, coi như mê muội, cũng không cần giết người?”

Dương Thanh Huyền đầy đầu mồ hôi lạnh, mắng to lên, nói: “Mọi người đều là một trường học, cho chút mặt mũi a!”

Hàn Khai đầu nhất chuyển, nhìn phía hắn, dưới chân một chút, "Vèo" một tiếng, liền thuấn di đến Dương Thanh Huyền trước mặt, vươn tay ra, một chưởng vỗ hạ!

Chưởng ấn bên trong, không gian cuộn chỉ có thể thấy rõ ràng, bị đè không ngừng đứt đoạn, phân giải lực lượng ở chưởng pháp hạ như gợn nước giống như tán mở.

"Chi!"

Dương Thanh Huyền doạ đến sắc mặt trắng bệch, trước triển khai Võ Hồn trấn áp hơi quá, hiện tại hoàn toàn không thi triển ra được, hơn nữa một chưởng kia áp chế một vùng không gian, căn bản không chỗ có thể trốn.

"Mẹ -, liều mạng!"

Dương Thanh Huyền nộ cắn răng nhốt, trong mắt tuôn ra hàn quang đến, hắn còn có cuối cùng một đạo vương bài, từ khi đi tới Huyền Dạ Đại Lục sau, liền từ chưa chủ động từng dùng tới, chỉ là bị động từng xuất hiện mấy lần.

Đối với lá vương bài này, của hắn trình độ quen thuộc, thậm chí còn ở Thái Huyền mộ kiếm bên trên!

Dương Thanh Huyền duỗi ra năm ngón tay, đột nhiên bắt tại chính mình trên vai trái, đem dương chiếu lưu lại phong ấn đánh tan, nhất thời một đạo Tử Viêm phun ra, nộ diệu trời cao!

Chương 340: Quy Tắc Vỡ Vụn (6)

Hàn Khai chưởng pháp trên không trung hơi ngưng lại, phảng phất dừng lại.

Cái kia Tử Viêm giàn giụa mà lên, bao phủ trời cao, đem trọn cái thiên địa soi sáng thành một mảnh màu tím.

Ở Tử Viêm bốn phía, không ngừng có đen nhánh hư không hiện lên, càng là đem bầu trời trực tiếp đốt thành hư vô!

Dương Thanh Huyền chính mình cũng là giật nảy cả mình, từ trước có thể sử dụng tới một ít đám ngọn lửa liền đính thiên, chưa từng gặp qua như vậy giàn giụa đầy trời trạng thái, hoàn toàn liền đặt mình trong ở một mảnh hỏa bên trong thế giới.

Cái kia loại cảm giác đáng sợ, liền ngay cả chính hắn đều cảm thấy tâm đầu cự chiến.

“Ầm ầm!”

Hàn Khai chưởng pháp nổ xuống, phân giải vạn vật sức mạnh một hồi đánh trên Tử Viêm, bùng nổ ra mãnh liệt rung động.

Đại lượng Tử Viêm ở cái kia sóng gợn hạ bị phân giải đi, mà sóng gợn bản thân, cũng bị Tử Viêm đốt cháy hầu như không còn, càng là hai người trung hoà.

“Ầm ầm!”

Một mảnh hư vô không gian, ở hai người sức mạnh hạ sinh ra, hướng về bốn phương tám hướng tản đi.

Cái kia trung hoà lực lượng, chỗ đi qua, tất cả quy vô.

Hàn Khai trên vai nằm Tiểu Long, đột nhiên bạo nổ mở hai mắt, bắn ra hai vệt tinh mang.

Tiểu Long một hồi bay lên không đứng lên, biến lớn mấy lần, lượn quanh ở Hàn Khai bốn phía, tạo thành cổ quái đồ án.

Hàn Khai trong mắt lộ ra thần sắc mê mang đến, hai tay không tự chủ bấm quyết, rách nát vương ở phía sau tái hiện ra, quyết ấn bên dưới, một vòng sóng gợn đãng mở, càng cùng cái kia Tiểu Long quần anh tụ hội, tạo thành một hoàn chỉnh đồ hình.

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động mạnh, nguy cơ vô hình từ nội tâm truyền đến.

Hắn giơ tay lên, vận chuyển lửa dương chân khí, thử đi khống chế cái kia Tử Viêm, xót ruột vậy đau đớn truyền khắp toàn thân, mặc dù là ngọc cốt hậu kỳ tu vi, ở đây Tử Viêm quay nướng hạ, cũng phảng phất không có gì.

Lục đạo Tử Viêm hóa thành quả cầu lửa, ở Dương Thanh Huyền chưởng pháp trên không xoay tròn, tỏa ra sức mạnh hủy thiên diệt địa.

Với là đồng thời, ở sau người hắn, hiện ra hai đạo hư ảnh, một là thanh long, hóa thành Long Đồ, tự mình hộ chủ.

Cường đại Long lực khuếch tán mở, đem cái kia Tử Viêm nhiệt độ cách ly, để Dương Thanh Huyền trên người đau nhức giảm mạnh.

Một vì là thiên hạ có địch Võ Hồn Pháp tướng, cùng cái kia rách nát vương giống như vậy, biến hóa thành hình người, lăng không kết ấn.

Xa xa Tung Nam Bắc đám người, ở hai người giao thủ trong nháy mắt, đã bị dư âm rung đi ra ngoài, phun máu phè phè.

Mặt khác cái kia vài tên học sinh, càng là tại chỗ bạo vong, toàn bộ giam cầm nơi, chỉ còn dư lại Tung Nam Bắc cùng Trần Phi, hai người ở trốn ở một cây to lớn Huyền Mộc Kinh Cức sau mặt, đầy mặt đều là sợ hãi.

“Lục Dương Khai Thiên!”

Dương Thanh Huyền năm ngón tay vồ lấy, cái kia lục đạo tử uốn lượn mà lên.

Hàn Khai trong đôi mắt tất cả đều là mê man, trên người Võ Hồn Pháp tướng cũng đôi ấn đập xuống, phân giải vạn vật lực lượng đột nhiên tán mở, cùng cái kia Lục Dương Chưởng đuổi cùng nhau!

“Ầm ầm!”

Rung động bên dưới, đại lượng Tử Viêm tiêu vong, tất cả quy vô, toàn bộ thế giới rơi vào hư không.

Lấy hai người chiêu thức quyết đấu làm trung tâm, đáng sợ tiêu vong lực lượng tán mở, bao phủ tất cả.

Thiên Tông học viện phòng giáo vụ, cái kia đi về giam cầm đất bên trong mật thất, trên tường đồ án bỗng nhiên “Đuổi” một tiếng nổ tung.

Bốn tên trấn thủ ông lão bỗng nhiên thức tỉnh, hoảng sợ nhìn đáng sợ kia hư vô lực lượng kéo tới, bốn người không kịp ngẫm nghĩ nữa, đều là vội vàng ra tay. Bốn đạo chân nguyên ngưng tụ thành một cổ cường đại sóng khí, đánh tới!

“Ầm ầm!”

Cái kia sóng khí trong nháy mắt đã bị tước mất, bốn người chịu đến phản chấn, phun mạnh một ngụm máu tươi đi ra, đều bị chấn động bay ra ngoài.

Toàn bộ phòng giáo vụ ầm ầm một tiếng, hướng vào phía trong sụp xuống, sau đó lại ngóng trông vỡ ra được.

“Ầm ầm!”

Lấy phòng giáo vụ làm trung tâm, chu vi trong vòng mấy trăm trượng, đều bị nổ hoàn toàn thay đổi.

Đồng thời trong nháy mắt, phạm vi trăm trượng bên trong, từ trên mặt đất không rõ bốc lên lượng lớn Huyền Mộc Kinh Cức, lão sư cùng học sinh thi thể khắp nơi đều có, chỉ có số rất ít tiếp tục sống sót.

Còn rất nhiều trực tiếp bị gọt vào hư vô, một điểm bụi bặm chưa từng có thể lưu lại.

“Phốc! Phốc!”

Một tên trấn thủ mật thất ông lão, phun mạnh đếm ngụm máu tươi, hoảng sợ nói: “Sao... Sao... Về... Sự việc...”

Nói xong, phảng phất đã tiêu hao hết toàn bộ tâm lực, ngược lại cũng địa tử vong.

May mắn còn sống sót một ít lão sư cùng học sinh, chỉ có hơn mười người, tất cả đều cả người máu tươi, hoảng sợ nhìn, vài đạo tiếng kêu thảm thiết càng là đâm thủng Thương Khung.

Bởi chấn động quá lớn, mấy hơi thở công phu, Khanh Bất Ly, Y Khôn, Tư Phi Vũ ba người, còn có lượng lớn lão sư cùng học sinh, đều từ bốn phương tám hướng vọt tới, tất cả đều treo ở xa xa trên cao không nhìn, tràn đầy ngạc nhiên.

“Là ai đem phòng giáo vụ đều nổ? Thật là đáng sợ đi.”

“Người này có gan! Nổ phòng giáo vụ ta nghĩ ba năm, cũng không dám hành động, hắn lại làm!”

“Những này Kinh Cức hình như là giam cầm đất, làm sao tất cả đều nhô ra?”

Khanh Bất Ly ba người cũng là đầy mặt dại ra, có chút không phản ứng kịp, đối mặt tình huống như thế, cũng không biết nên xử lý như thế nào, trong đầu tỉnh tỉnh.

Một lát, Khanh Bất Ly mới phản ứng được, ngay lập tức quát lên: “Nhanh cứu người!”

Ngay sau đó hai mươi, ba mươi tên lão sư cũng không phải là rơi xuống, bắt đầu ở trong khóm bụi gai tìm kiếm người sống.

“Ha, sư phụ. Không nghĩ tới chúng ta sẽ ở tình huống như vậy gặp mặt đây, khà khà, khặc, khặc!”

Tung Nam Bắc nanh cười một tiếng, lập tức ho ra miệng to máu tươi, đầy mắt giễu cợt nhìn Khanh Bất Ly.

Khanh Bất Ly trầm mặt, nhìn hắn chằm chằm một trận, đột nhiên than thở: “Đã bao nhiêu năm, ngươi cũng già rồi.”

Tung Nam Bắc nộ rên một tiếng, nói: “Ta lão không liên quan, mấu chốt là ta dùng hành vi của chính mình chứng minh rồi, ngươi là sai!”

Khanh Bất Ly ngẩn ngơ, lập tức cả kinh nói: “Ngươi... Ngươi bước vào Nguyên Võ cảnh? Lẽ nào cái này nổ tung, ngươi là ngươi làm cho?”

Tung Nam Bắc lạnh lùng nói: “Bước vào Nguyên Võ cảnh? Ha ha, trước đây thật lâu ta liền làm xong rồi, chỉ là không muốn đi ra, không muốn gặp lại ngươi khuôn mặt này mà thôi. Nhưng không nghĩ tới, lão ngày vẫn là an bài thầy trò chúng ta gặp lại.”

Hắn nanh cười vài tiếng, theo nham hiểm nghiêm mặt, nói: “Nhưng này nổ tung không phải ta làm cho, ngươi lui về phía sau mặt đi bảy, tám bước, phía bên trái rẽ, nhìn người nọ một chút chết chưa.”

Khanh Bất Ly vội vàng đi tới, chỉ thấy một mảnh Kinh Cức bao trùm hạ, Dương Thanh Huyền khuôn mặt lộ ra, bất quá sắc mặt tái nhợt, cả người là huyết.

Khanh Bất Ly kinh hãi, vội vàng ra tay đem cái kia chút Huyền Mộc Kinh Cức xử lý xong, dò xét hạ Dương Thanh Huyền hơi thở cùng tim đập, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần không chết, liền có biện pháp cứu sống, như là chết, lợi hại hơn nữa cường giả, cũng không còn cách xoay chuyển đất trời.

Tư Phi Vũ cũng bay tới, hoảng sợ nhìn Dương Thanh Huyền cái kia thảm trạng, cả kinh nói: “Võ Vương, đến cùng xảy ra chuyện gì? Giam cầm nơi tựa hồ không còn.”

Khanh Bất Ly đầy mặt nghiêm nghị, gật đầu nói: “Thật giống không gian nổ tung, cũng không biết là sự cố vẫn là bất ngờ, hay là không gian tồn tại quá lâu, trở nên vô cùng không ổn định, đột nhiên mổ một cái nứt, nhưng cũng nói được. Trước tiên không kém nguyên nhân, cứu người trước.”

Hắn lấy ra một viên màu vàng đan dược đến, nhét vào Dương Thanh Huyền trong miệng, sau đó đem ôm lấy, nói: “Ta đi cứu Dương Thanh Huyền, ngươi cùng Y Khôn phụ trách một hồi những người khác.”

Đúng "

Tư Phi Vũ đáp một tiếng, nhìn Khanh Bất Ly đem Dương Thanh Huyền mang đi, lúc này mới vội vàng cùng các lão sư khác đồng thời cứu người.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 341: Đốt Cháy Hết Thảy Tử Viêm

Rất nhanh, hiện trường thi cứu liền hoàn thành, bởi vì vốn là không còn dư mấy cái người sống. Mấy chục tên lão sư tìm mấy lần, xác định không người sống, lúc này mới bắt đầu quét tước chiến trường.

Đầy đất gạch vỡ cùng chân tay cụt, rất nhiều Kinh Cức trên đều mang theo thi thể, thịt nát, máu me đầm đìa, vô cùng thê thảm.

Phòng giáo vụ chu vi trăm trượng, tất cả đều bị hoa thành vùng cấm. Vài tên lão sư liên thủ bày xuống kết giới, không cho bất luận người nào tới gần.

Phòng y vụ bên trong, bỗng nhiên truyền ra đếm tiếng kêu thảm thiết, tiếp theo chính là kịch liệt tiếng va chạm, như là có mấy người đụng vào tường giống như vậy, chấn đại địa đều lung lay mấy lần.

“Tại sao lại như vậy?!”

Khanh Bất Ly đầy mặt ngạc nhiên, lúc nãy vài tên lão sư phải giúp Dương Thanh Huyền chữa thương, vừa muốn vận dụng chân nguyên điều tra thương thế của hắn, nhưng lập tức bị một luồng sức mạnh đáng sợ chấn động mở, đồng thời trên người hiện ra đại lượng thiêu đốt dấu vết.

Những lão sư kia trên người, đều có rõ ràng chưng khô dấu hiệu, đánh vào trên tường sau, lập tức hôn mê bất tỉnh.

“Là hỏa thuộc tính sức mạnh?”

Khanh Bất Ly khiếp sợ dị thường, thận trọng đưa tay đi tiếp xúc Dương Thanh Huyền vết thương, vừa chạm được, đầu ngón tay liền truyền đến ray rức bỏng, sợ đến hắn vội vàng đem tay cầm mở.

Nhưng thấy mình trên ngón trỏ, đã là cháy đen một mảnh, nửa đoạn ngón tay đều bị chưng khô.

Bốn phía vài tên lão sư tất cả đều hoàn toàn biến sắc, nội tâm nhấc lên sóng to gió lớn, Khanh Bất Ly nhưng là Nguyên Võ cảnh đại viên mãn tồn tại a!

Khanh Bất Ly ngược lại là sắc mặt hờ hững, chút nào không tiếc rẻ đem chính mình bị chưng khô ngón tay của lột bỏ, băng bó đơn giản một hồi.

Cái kia chặn ngón tay đã bị chưng khô lợi hại, rơi trên mặt đất liền bể nát.

“Rốt cuộc là sức mạnh nào, lại đáng sợ như thế?”

“Giam cầm nơi nội sinh chuyện gì?”

Khanh Bất Ly đứng dậy, trầm ngâm một trận, tự nói: “Tất cả những thứ này, chỉ có thể đi hỏi Tung Nam Bắc. Dương Thanh Huyền tổn thương, hiện tại làm cho tất cả mọi người đều bó tay toàn tập, trước tiên quan sát một hồi lại nói. Trong cơ thể hắn nhất định có lực đối kháng tồn tại, bằng không đã sớm hóa thành tro tàn, hi vọng hắn cát nhân tự có thiên tướng đi.”

Thở dài một cái, liền làm người đem cái kia vài tên hôn mê lão sư mang đi, đồng thời đem Dương Thanh Huyền phòng ngủ nghiêm ngặt canh gác, không cho bất luận người nào tới gần.

Toàn bộ phòng y vụ người đều là vội vội vàng vàng, chạy lên chạy xuống, loạn tung lên.

Đột sự kiện, để cho bọn họ đều có chút tay chân luống cuống, tất cả đều bắt đầu bận túi bụi.

Ngay ở Khanh Bất Ly đám người ly khai Dương Thanh Huyền phòng ngủ sau, thời gian uống cạn nửa chén trà, chỉ thấy bên trong không gian một mảnh di động, một đạo dáng người yểu điệu chính là bỗng dưng ra.

“Thanh Huyền ca ca.”

Vu Khinh Nguyệt đi tới trước giường, nhìn Dương Thanh Huyền vết thương chằng chịt, run lên trong lòng, đôi mắt to sáng ngời bên trong ngấn lệ lấp lóe, che miệng nức nở nói: “Đều tại ta không được, đem Thanh Huyền ca ca lưu tại giam cầm nơi. Cái kia Thần Long giống ta vừa sáng liền cảm thấy quái lạ, nhưng tra không ra bí ẩn trong đó, không nghĩ tới gây thành đại họa như thế.”

Vu Khinh Nguyệt hối hận không kịp, tự nói: “May mà Thanh Huyền ca ca còn sống, mặc kệ có bao nhiêu khó khăn, ta nhất định phải đưa ngươi cứu tỉnh.”

Nói đi, Vu Khinh Nguyệt đầy mặt trầm ngưng, đứng ở trước giường, hai tay bấm quyết.

Cái kia một đôi đôi mắt to sáng ngời, lập tức hóa thành màu xanh, ở con mắt nơi sâu xa, vô số phù văn ngưng tụ mà lên, hóa thành một con mắt xanh, chậm rãi trợn mở.

Dương Thanh Huyền toàn bộ thân hình, không giữ lại chút nào in vào cái kia mắt xanh bên trong.

Mỗi một tấc da thịt, xương cốt, mạch máu, còn có chân khí vận chuyển phương hướng, đều ở đây mắt xanh bên trong không ngừng bị phân tích.

“Này sức mạnh đáng sợ, rốt cuộc là cái gì...”

Vu Khinh Nguyệt khắp khuôn mặt là khiếp sợ, màu xanh ánh mắt ngưng mắt nhìn cái kia kinh lạc bên trong, từ từ lưu động màu tím sức mạnh, cuối cùng chảy vào Dương Thanh Huyền trên vai trái, một đóa hỏa vân vậy dấu ấn, hướng ven đường trên diêm dúa màu tím hoa nhỏ, vô cùng tươi đẹp.

“Chi!”

Vu Khinh Nguyệt cả người cự chiến, cái kia tròng mắt màu xanh một hồi trợn trừng mở, nhìn chòng chọc vào màu tím kia hoa nhỏ, thất thanh kêu lên: “Tử Viêm?!”

“Ai?!”

Lần này thất thanh, lập tức đã kinh động ngoài cửa canh gác người, hai tên lão sư trong nháy mắt liền vọt vào.

Chỉ thấy trong phòng bằng phẳng, căn bản không có bóng người.

Hai tên lão sư đầy mặt nghiêm nghị, cảnh giác bốn phía nhìn, một người trong đó nói: “Không ai, chẳng lẽ là chúng ta nghe sai rồi?”

Tên còn lại lạnh lùng nói: “Nói bậy! Một người nghe lầm có thể, hai người đều nghe, tại sao có thể là nghe lầm?”

Hai người dựa lưng vào nhau, biết gặp được kẻ địch cực kỳ mạnh, không dám khinh thường.

Nhưng vẫn là “Ầm” một thanh âm vang lên, hai người đồng thời cảm thấy trên đầu nặng nề gõ một cái, liền té xỉu xuống đất.

Vu Khinh Nguyệt thân ảnh tái hiện ra, đóng cửa lại, sau đó một cước đem hai tên lão sư đá phải bên trong góc, này mới về đến bên giường.

Kiềm chế lại cái kia chấn động dữ dội tâm tình, đưa tay hướng về Dương Thanh Huyền cổ áo lật đi, đem vai trái triển lộ ra.

“Chi!”

Vu Khinh Nguyệt cả người run run một cái, vội vàng che miệng, sợ mình lại kêu ra tiếng.

Nhưng này bên trong tròng mắt, nhưng tràn đầy sợ hãi cùng sợ sệt, phảng phất gặp được trên đời vật đáng sợ nhất giống như vậy, vậy tuyệt thế dáng người, ở bất kỳ thời khắc nào đều hờ hững xuất trần, giờ khắc này càng không tự chủ được run rẩy.

“Nguyên lai một năm trước, sát hạch khảo nghiệm thời điểm, Tử Viêm nộ không, cũng không phải là vị đại nhân kia đi ngang qua, mà là...”

Vu Khinh Nguyệt trong nháy mắt liền hiểu, nhưng trên mặt khiếp sợ cùng sợ sệt, nhưng không giảm mà lại tăng, tự lẩm bẩm: “Xảy ra chuyện gì... Chuyện này rốt cuộc là như thế nào...”

Mấy vạn năm đến, dường như bầu trời hằng tinh giống như vậy, chấn động diệu kim cổ thập đại Võ Hồn, đến một liền có thể xưng bá thiên hạ, nhưng đồng thời trên người Dương Thanh Huyền xuất hiện hai cái.

Một hồi lâu, Vu Khinh Nguyệt mới xua tan sợ hãi của nội tâm, hai con mắt khôi phục như thường.

Nàng lại kiểm tra một chút cái kia Võ Hồn ấn, lúc này xác nhận không thể nghi ngờ sau, tự nói: “Đến từ mặt khác hư không, có thể đốt cháy hết thảy Tử Viêm, liền ngay cả thời không đều có thể hoả táng nhân vật đáng sợ. Ngàn thành giác đại nhân Võ Hồn sẽ xuất hiện ở Thanh Huyền ca trên người anh, tinh cung nhất định là có đại sự xảy ra, có thể vì sao Trung Ương Đại thế giới nửa điểm phong ba cũng không có.”

Nàng tựa hồ đã nhận ra vật gì đáng sợ, không nhịn được run run mấy lần.

Sau đó đứng lên, đi tới bên cạnh bàn ngã mấy chén nước uống một hơi cạn sạch, để chính mình hết khả năng trấn định lại.

“Nếu là hai đại Võ Hồn đủ người sự tình truyền đi, sợ là trên trời dưới đất, lại không Thanh Huyền ca ca đất đặt chân. Nhưng là, chuyện này còn có thể ẩn giấu bao lâu?”

Vu Khinh Nguyệt lo lắng, tự nói: “Chỉ cần bước vào Địa cảnh đỉnh cao, bước vào Thiên Vị trước, nhất định sẽ bị thiên địa đôi bảng cảm ứng được, đến thời điểm...”

Vu Khinh Nguyệt sắc mặt trắng bệch, có chút không dám nghĩ tiếp, tự nghĩ nói: “Truyền thuyết hơi lớn người có tài, nắm giữ bí thuật, bí bảo, có thể che kín bầu trời, lừa dối, tránh thoát thiên địa đôi bảng nhận biết, có thể những thứ đó đều chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết, ta có thể tìm được sao?”

Đang tự định giá, đột nhiên từ góc tường truyền đến tiếng rên rỉ, cái kia bị nàng đánh ngất xỉu lão sư, bắt đầu tỉnh lại.

Vu Khinh Nguyệt rồi mới từ trầm tư từ phục hồi tinh thần lại, nhìn Dương Thanh Huyền một chút, liền nhẹ nhàng đi.

Hiểu Dương Thanh Huyền trong cơ thể lực lượng khởi nguồn, Vu Khinh Nguyệt thì biết rõ hắn sẽ không sao, chỉ là tạm thời hôn mê đi, trong cơ thể Tử Viêm ngược lại là đang bảo vệ hắn.

Chỉ cần chờ thời gian trôi qua, tự nhiên sẽ tỉnh lại.

Chỉ là Vu Khinh Nguyệt bị kia hỏa vân dấu ấn khiếp sợ ở, nhất thời không quan sát, không có phát hiện Dương Thanh Huyền trên tay trái, không tên nhiều hơn một viên màu xanh giới tử.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 342: Tinh Giới

Vu Khinh Nguyệt vừa đi, hai tên lão sư lập tức trước sau tỉnh lại, đều là giật nảy cả mình, vội vàng kiểm tra một hồi Dương Thanh Huyền, phát hiện cũng không khác thường, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Hai người ở trong phòng tìm một trận, cũng không phát hiện đầu mối gì, chỉ có trên bàn bày đặt một chén đã uống trà.

Một tên trong đó lão sư cầm ly trà lên, ngửi một cái, sắc mặt cổ quái, nói: “Là Vu Khinh Nguyệt.”

Một gã khác lão sư giật nảy cả mình, nói: “Làm sao ngươi biết?”

Người lão sư kia cười hì hì, nói: “Học viện đệ nhất mỹ nữ, tự nhiên sẽ cố lưu ý mấy lần, ta từng ở bên người nàng đường qua một lần, nghe từng tới loại mùi thơm này, ở toàn bộ học viện, đều là độc nhất vô nhị.”

Mặt khác người lão sư kia sắc mặt cổ quái, nói: “Vậy có muốn hay không đi tìm nàng tính sổ? Lại dám động thủ đánh lão sư!”

Người lão sư kia lắc lắc đầu, nói: “Nàng cùng Dương Thanh Huyền quan hệ không phải bình thường, sẽ không hại của hắn. Còn chuyện này, chúng ta liền bóng người đều không thấy rõ, liền bị đánh ngất xỉu, ngươi còn có mặt mũi nói ra sao? Quên đi thôi, liền làm cái gì sự tình cũng không có xảy ra là tốt rồi.”

Mặt khác người lão sư kia cũng là mặt đỏ lên, suy nghĩ một chút cảm thấy có đạo lý, tiện lợi làm không có chuyện gì giống như vậy, tiếp tục đóng cửa lại, đứng ở ngoài cửa phòng bảo vệ.

Không biết qua bao lâu, Dương Thanh Huyền mơ mơ màng màng mở mắt ra, vào mắt nhìn tới đen kịt một màu, thật giống bị giam ở một cái nào đó trong mật thất.

Mà Hàn Khai ngay ở trước người hắn ba trượng nơi, ngồi xếp bằng, một tay bấm quyết, dĩ nhiên nhập định.

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, lui mấy bước, cảnh giác.

Hàn Khai mở mắt ra, liếc mắt nhìn hắn, sắc mặt trở nên hơi quái lạ, nói: “Ngươi tu luyện Thanh Dương Võ Kinh?”

Dương Thanh Huyền kinh hãi không thôi, lại không nói Hàn Khai làm sao mà biết Thanh Dương Võ Kinh, riêng là hắn thời khắc này dáng dấp, cùng lúc trước cái kia dữ tợn dáng vẻ như hai người khác nhau.

Nhưng ở không biện địch tình huống của ta hạ, đương nhiên sẽ không làm cho đối phương dễ dàng được mong muốn tin tức, cảnh giác hỏi ngược lại: “Ngươi là ai?”

Hàn Khai không đáp, tiếp tục nói: “Trên người ngươi lại có đốt cháy hết thảy Tử Viêm, chẳng trách có thể chống lại ta rách nát vương. Hay là, cái này cũng là ngươi tu luyện Thanh Dương Võ Kinh mà bất tử nguyên nhân đi.”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, cả kinh nói: “Ngươi nói cái gì, tu luyện Thanh Dương Võ Kinh sẽ chết?”

Hàn Khai mặt không hề cảm xúc, tiếp tục nhắm hai mắt lại, nhập định tu luyện.

Dương Thanh Huyền đợi một trận, phát hiện Hàn Khai dĩ nhiên thật sự nhập định, đối với hắn nhắm mắt làm ngơ, lúc này không nói gì, mở miệng nói: “Này, lời còn chưa nói hết đây, tỉnh lại đi.”

Hàn Khai mặt không hề cảm xúc, không nhúc nhích, hiển nhiên cũng không muốn trả lời cái gì.

Dương Thanh Huyền tự giác vô vị, hơn nữa rõ ràng cảm giác được, trước mắt cái này Hàn Khai, đã không còn cái kia loại giết hại địch ý, giống như là một thông thường người xa lạ.

“Đây là địa phương nào?”

Dương Thanh Huyền bốn phía dò xét hạ, phát hiện căn bản không phải cái gì mật thất, mà là một không gian riêng biệt, đóng kín cực kỳ, căn bản không có đường đi ra ngoài.

Lần này Hàn Khai mới mở hai mắt ra, nói: “Nơi này là tinh giới bên trong, ngươi giờ khắc này thương thế quá nặng, thần thức tạm thời không cách nào ly khai, chờ những Tử Viêm kia trở lại Võ Hồn ấn bên trong sau, ngươi là có thể đi ra.”

“Tinh giới? Là vật gì?”

Dương Thanh Huyền thất kinh hỏi.

Hàn Khai lại nhắm mắt lại, không muốn lại nói.

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Nói hai câu lại không nói, ngươi bệnh thần kinh a, cố ý câu mồi ta?”

Hàn Khai nhắm hai mắt, nói: “Nhiều lời vô ích.”

Dương Thanh Huyền bắt hắn không có cách, cũng chỉ có thể yên tĩnh lại, ở phía xa tìm một địa phương ngồi xếp bằng, bắt đầu suy tư giam cầm nơi sở sanh tất cả.

Sau một hồi, Dương Thanh Huyền mới dần dần cảm giác được chính mình ** tồn tại, mừng rỡ bên dưới, một cái ý nghĩ, thần thức liền trở lại thân thể bên trong, ray rức đau từ toàn thân truyền đến, phảng phất vô số châm mang ở cắt tất cả.

“Chi!”

Hắn không nhịn được rên rỉ một tiếng, toàn thân ngoại trừ đau đớn ở ngoài, lại không có cảm giác nào.

“Sớm biết... Liền không như thế sắp trở về rồi...”

Dương Thanh Huyền đầu óc hiện ra câu này cảm khái, liền đau ngất đi.

Lại qua hồi lâu, loại đau khổ này cảm giác giảm nhẹ đi nhiều, lúc này mới Du Du tỉnh lại.

Chỉ cảm thấy trong miệng một trận khổ, mỗi bên loại tư vị đều có.

Tại hắn hôn mê trong mấy ngày nay, Vu Khinh Nguyệt mỗi ngày đều sẽ tới kiểm tra thương thế của hắn, đồng thời này một ít đan dược cho hắn.

Khanh Bất Ly cũng tới mấy lần, mỗi lần đều sẽ lộ ra nét mừng, đồng thời đem một ít đan dược đút cho hắn, vì lẽ đó miệng đầy đều là cay đắng.

Dương Thanh Huyền không biết, khoảng thời gian này tới nay, hắn ăn hết đan dược giá trị, so với hắn đời này tiêu hao hết linh thạch đều nhiều hơn.

“Khặc, khặc khặc.”

Cái kia cổ quỷ dị mùi vị buộc hắn làm ho khan vài tiếng, đem trong cơ thể một ít tụ huyết kể cả đan dược cay đắng đều ho ra.

Dương Thanh Huyền cố nén đau, ngồi xếp bằng mà lên, bắt đầu thử vận chuyển võ kinh, chữa trị thương thế trên người.

Thanh Dương Võ Kinh đường lối vận công, cùng phổ thông công pháp tuyệt nhiên bất đồng, dưới sự vận chuyển, thân thể mỗi cái kết cấu tổ chức, đều hết sức hòa hợp cân đối, giống như một hữu cơ toàn thể.

Toàn bộ thân hình, giống như là một bảo tàng khổng lồ, ẩn chứa vô cùng lực lượng mạnh.

Thời kỳ thượng cổ, bách tộc đều là tu luyện thân thể, không ngừng hướng vào phía trong tự mình đào móc, cùng thiên địa tiến hành câu thông, do đó từng bước một thành tựu tự thân.

Hiện nay cổ thời đại, Nhân tộc đối với thân thể bỏ qua, dẫn đến rất nhiều tiềm có thể không ngừng thoái hóa, cái kia sức mạnh khổng lồ liền tại thân thể bên trong tiềm ẩn đi, khó hơn nữa đào.

Đồng thời luyện khí ngưng Hồn chi đường, so với Thối Thể tới dễ dàng đơn giản nhiều, đồng thời hiệu quả cũng mau.

Do đó diễn biến đến bây giờ, Luyện Thể cường đại công pháp, đều dập tắt trong năm tháng, chỉ còn dư lại một ít da lông phương pháp, truyền lưu thế gian.

Dương Thanh Huyền vận chuyển mấy lần pháp quyết sau, đau đớn trên người cảm giác giảm mạnh, bắt đầu rõ ràng cảm giác được thân thể tự mình chữa trị, giống như là thiên thiên vạn vạn cơ thể sống, tất cả đều bị kích đang sống, thả ra sức mạnh của chính mình.

Rất nhanh, cái kia Thanh Long Đồ án kiện liền ở phía sau hiện lên, có long ảnh hiển hiện ra.

Dương Thanh Huyền mi tâm cùng vai trái, hai đại hồn ấn ở võ kinh tràng năng hạ, cũng lan ra hào quang nhỏ yếu.

Tinh giới bên trong, Hàn Khai một hồi mở hai mắt ra, như ngôi sao con mắt, bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, phảng phất xuyên thấu cái kia mật thất không gian, ngóng nhìn mà tới.

Cái kia hai tia sáng mang, rơi vào Thanh Long long ảnh trên, tràn đầy vẻ phức tạp.

Trong phòng không gian đột nhiên hiện ra khí cơn xoáy, Vu Khinh Nguyệt chậm rãi từ bên trong hiện thân ra, vừa nhìn xuống, ngạc nhiên che đôi môi, sợ mình thét lên kinh hãi.

Nàng đi từ từ đến mép giường, nhìn Dương Thanh Huyền biến hóa trên người, nhiều ngày tới lo lắng đề phòng, rốt cục tầng tầng thở phào nhẹ nhõm.

Trong mắt ánh mắt một hồi hóa thành màu xanh, rơi vào cái kia long ảnh trên, một hồi lại rơi vào hai đại Võ Hồn in lại, sau đó là Dương Thanh Huyền chân khí trong cơ thể vận chuyển, kiểm tra rồi một lần, trên mặt mới lộ ra nụ cười.

Trong tinh giới, Hàn Khai trong mắt tinh mang lòe lòe, tự lẩm bẩm: “Mắt xanh, Vu gia?”

Vu Khinh Nguyệt vẫn chưa phát hiện tinh giới tồn tại, lấy ra khăn, nhẹ nhàng thay Dương Thanh Huyền lau mồ hôi, sau đó ngồi một mình ở trên cái băng, kéo cằm, lẳng lặng nhìn Dương Thanh Huyền, lộ ra ngây ngốc cười đến.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 343: Hoa Giải Ngữ

“Thanh Huyền ca ca, ngươi biết không? Ta tuy rằng thích ngươi, nhưng chúng ta rất khó ở chung với nhau, cũng không biết cái nào một ngày, ta liền phải đi về.”

Vu Khinh Nguyệt ngơ ngác nhìn Dương Thanh Huyền, toát ra nồng nặc đau thương, nói: “Cũng không biết là còn có hay không gặp lại ngày, lại lấy thân phận ra sao gặp lại.”

Vu Khinh Nguyệt đau thương một trận, thở dài một tiếng, liền xoay người rời đi.

Dương Thanh Huyền đối với tất cả những thứ này hoàn toàn không biết, hoàn toàn vắng lặng ở võ kinh trong tu luyện, ăn vào những đan dược kia, cũng ở trong người hoàn toàn biến hóa mở, bị thân thể hấp thu, không ngừng bổ sung năng lượng.

Hơn mười ngày trôi qua, ở giữa Vu Khinh Nguyệt mỗi ngày đều sẽ tới thăm viếng, Khanh Bất Ly cũng tới mấy lần, nhưng đều cẩn thận, không dám đánh khuấy.

Ngày nào, Dương Thanh Huyền trên người bỗng nhiên xảy ra biến hóa, một dòng nước nóng tự trên người bốc lên, đem trọn cái không gian đều ép tới vặn vẹo.

Đồng thời, một đạo hào quang màu xanh bao phủ ở trên người, lan ra nóng rực mà lâu dài khí tức.

“Oành!”

Dường như khí cầu bạo nổ mở, một luồng cực mạnh khí tức từ trên thân Dương Thanh Huyền vọt lên, chấn động tới tứ phương, như gió bạo giống như cắt tường mặt.

Trong đầu đột nhiên truyền ra một tiếng rồng gầm, đem cái kia năng lượng cuồng bạo trấn áp lại, lập tức trong nháy mắt thu ở trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền một hồi mở hai mắt ra, con ngươi như suối trong, mắt như ánh kiếm, cắt ra này mờ tối phòng ngủ.

Ánh mắt của hắn lóe lên mấy lần, thu hồi tinh mang, đem thần thức Nội Thị, điều tra thân thể của chính mình.

Cái kia rách tả tơi thân thể, đã toàn bộ phục hồi như cũ, đồng thời ngọc quang lưu chuyển, chân khí dâng trào, chính là ngọc cốt cùng Chân Võ đôi cảnh giới đại viên mãn cảnh giới.

Dương Thanh Huyền mừng rỡ không thôi, hai tầng cảnh giới song song đột phá, xem như là nhân họa đắc phúc.

Đem thân thể kiểm tra rồi một lần, cũng không tình huống khác thường sau, rồi mới từ trên giường đi xuống.

Lập tức gặp được trên bàn mỗi bên loại đan dược, có hơn mười loại.

Hắn giờ khắc này trạng thái vô cùng tốt, tự nhiên là không dùng được, nhưng nội tâm một trận ấm áp, đem trên bàn đan dược tất cả đều thu vào nhẫn chứa đồ tử bên trong, bỗng nhiên ngẩn ra, nâng tay trái lên đến, ở trên ngón áp út, có một đạo rồng màu xanh vân.

“Đây là cái gì?”

Dương Thanh Huyền nheo mắt lại, nhìn cái kia màu xanh Long văn, đem ngón áp út lượn quanh ở, dường như một cái nhẫn.

Hắn thần niệm hơi động, bỗng nhiên giật nảy cả mình, liền cảm ứng được này Long văn bên trong không gian, Hàn Khai đang ngồi khoanh chân, nhập định tu luyện, tại hắn thần thức ngắm nhìn thời điểm, mở mắt ra đến, nhàn nhạt nhìn hắn một chút, liền tiếp tục nhắm hai mắt tu luyện.

“Chuyện này...”

Dương Thanh Huyền trên trán chảy xuống mồ hôi lạnh, ngượng ngùng nói: “Hàn, Hàn Khai lão huynh, ngươi ở đây Long văn bên trong?”

Hàn Khai ngồi ngay ngắn bên trong, cũng không có hé răng, căn bản cũng không muốn để ý đến hắn.

Dương Thanh Huyền nhớ tới Hàn Khai đã nói, không gian kia tồn tại ở “Tinh giới” bên trong, như vậy trên ngón tay của chính mình này đạo Long văn, chính là hay là tinh giới.

Hắn dùng tay lau cái kia Long văn, phát hiện làm sao đều lau không đi, lại như là sinh trưởng ở trên thịt.

“Ngươi là không phải là không muốn này chiếc nhẫn?”

Hàn Khai đột nhiên mở miệng, trong mắt bắn ra điểm điểm hàn quang.

Dương Thanh Huyền chỉ hơi trầm ngâm, nói: “Ta đối với này giới tử không có chút nào hiểu rõ, ngươi đúng là nói một chút của hắn đặc tính, chờ ta minh bạch sau ra quyết định sau.”

Hàn Khai gật gật đầu, nói: “Ngươi đúng là rất thông minh, muốn lôi kéo ta lời. Mặc kệ ngươi có thích hay không, này cái nhẫn là của ta, ngươi đoạt không đi, chỉ là tạm thời mang trên tay ngươi thôi.”

“Tạm thời mang trên tay ta?”

Dương Thanh Huyền trợn tròn mắt, sững sờ nói: “Đây là ý gì?”

Hàn Khai nói: “Ngươi không cần rõ ràng.” Nói đi, lại tiếp tục nhắm hai mắt lại, không tiếp tục để ý.

Dương Thanh Huyền thấy hắn cái kia dáng vẻ ngạo nghễ, trong lòng một trận hỏa khí, đang muốn mắng người, đã thấy Hàn Khai lần thứ hai mở mắt ra, nói: “Ta không gọi Hàn Khai, tên của ta gọi Hoa Giải Ngữ.”

“Hoa Giải Ngữ?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, thầm nói: “Làm sao tên dường như giống nữ nhân?”

Hoa Giải Ngữ lạnh lùng liếc mắt nhìn hắn, liền tiếp tục nhập định tu luyện, không để ý đến hắn nữa.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm, nghĩ thầm: “Kỳ quái, rõ ràng là Hàn Khai thân thể, chẳng lẽ là bị cái này gọi Hoa Giải Ngữ đoạt nhà? Này Hoa Giải Ngữ lại là đến từ đâu?”

Nghĩ mãi mà không ra, lại sờ một cái cái kia Long văn, cũng không biết làm sao mang đi lên, cũng không biết nên làm gì lấy xuống.

Lúc này, bên trong nhà không gian hiện lên khí cơn xoáy, Vu Khinh Nguyệt một hồi hiện thân ra đến, chậm rãi rơi, đầy mặt đều là kinh hỉ, nói: “Thanh Huyền ca ca, ngươi rốt cục tỉnh rồi.”

Dương Thanh Huyền cười chúm chím gật gật đầu, nói: “Đoạn này thời gian, ngươi phí tâm.”

Vu Khinh Nguyệt trên mặt hơi đỏ lên, nói: “Phải, đều tại ta bất cẩn rồi, đem Thanh Huyền ca ca ở lại giam cầm nơi, này mới đưa đến lần này bất ngờ.”

Trong mắt nàng thanh mang vút qua, mừng lớn nói: "Thanh Huyền ca ca đột phá?"

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, đưa tay ở trên chóp mũi nàng nhẹ vuốt nhẹ một cái, nói: "Nhân họa đắc phúc, đã bước chân vào Chân Võ cùng ngọc cốt đại viên mãn, tin tưởng không bao lâu nữa, liền có thể xung kích Nguyên Võ cảnh."

Vu Khinh Nguyệt có chút xấu hổ, dịu dàng nói: "Tin tưởng này một ngày chẳng mấy chốc sẽ đến."

Nàng hạ thấp xuống đầu, nhẹ khẽ tựa vào Dương Thanh Huyền trước ngực, chim nhỏ nép vào người.

Dương Thanh Huyền duỗi tay sờ xoạng của nàng thanh tú, đột nhiên trong tai truyền đến Hoa Giải Ngữ thanh âm, nói: "Cô gái nhỏ này là mắt xanh Vu gia người, ngươi tốt nhất đừng đem chuyện của ta nói cho nàng biết, bằng không ta sẽ giết của nàng." Trong giọng nói mang theo sự uy hiếp mạnh mẽ.

Dương Thanh Huyền cả người run lên, trong lòng cả giận nói: "Ngươi nói cái gì?!"

Vu Khinh Nguyệt một hồi liền đã nhận ra dị thường của hắn, giật mình cầm lấy Dương Thanh Huyền hai tay, cả kinh nói: "Thanh Huyền ca ca, làm sao vậy? Dáng vẻ của ngươi hơi doạ người, hảo sát khí mãnh liệt."

Vu Khinh Nguyệt trong mắt bốc ra thanh mang, đầy mặt kinh ngạc nhìn Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền tự biết thất thố, đem sát khí trên người tản đi, cười khổ một tiếng, lắc đầu nói: "Không có gì, ta vừa nãy đột nhiên nghĩ lên một chuyện, một hồi không khống chế lại tâm tình của chính mình." Nội tâm nhưng là nghiêm trọng cảnh cáo Hoa Giải Ngữ, lạnh giọng nói: "Ngươi tốt nhất đem lời nói mới rồi thu hồi, mặc kệ bất luận người nào, nhưng có một chút xíu làm hại của nàng ý nghĩ, ta thì sẽ đem triệt để chém giết!”

Hoa Giải Ngữ cũng là sửng sốt một chút, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền lớn như vậy tâm tình chập chờn, bỗng nhiên cười hì hì, liếm một cái đôi môi, nói: “Xinh đẹp như vậy cô gái nhỏ, chẳng trách. Được rồi, lời nói mới rồi liền là ta chưa nói quá, bất quá ngươi tốt nhất chú ý một chút đúng mực, không muốn đem lời của ta nói làm trò đùa, lẫn nhau đều cho đối phương một chút mặt mũi.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt lúc này mới hơi hơi chuyển biến tốt, nhưng nội tâm đối với cái này Hoa Giải Ngữ đê đứng lên.

Vu Khinh Nguyệt nghĩ Dương Thanh Huyền, U U nói rằng: “Ngươi có đang trách ta giấu diếm ngươi rất nhiều chuyện?”

Dương Thanh Huyền lại quát mấy lần chóp mũi của nàng, cười nói: “Vừa nãy là ta không kìm chế được nỗi nòng, thật sự chuyện không liên quan tới ngươi, đừng suy nghĩ nhiều.”

Vu Khinh Nguyệt gật gật đầu, đột nhiên từ chứa đồ nguyên khí bên trong lấy ra một quyển quyên sách, đưa cho Dương Thanh Huyền, nói: “Đây là ta phiên dịch Hoang Thiên Quyết cùng Hư Vô Quyết, nhưng thời gian có chút vội vàng, còn chưa phiên dịch xong, này hai bản sách liền tạm thời thả ngươi này.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 344: Năm Người Tụ Tập

Dương Thanh Huyền nói: “Vì sao không toàn bộ phiên dịch xong lại cho ta?”

Vu Khinh Nguyệt nhẹ giọng nói: “Có nhiều chỗ ta cũng là kiến thức nửa vời, sợ nói gạt Thanh Huyền ca ca, nói chung trước tiên cho ngươi rồi.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, trực giác để hắn cảm thấy có chút không đúng, đột nhiên nói rằng: “Ngươi có phải đi?”

Vu Khinh Nguyệt thân thể run lên, miễn cưỡng cười nói: “Nói nhăng gì đấy.”

Dương Thanh Huyền thật lòng nhìn nàng chằm chằm, nói: “Ta cảm thấy đến ngươi một mực đều đang trốn tránh một vài thứ gì đó, có thể nói cho ta biết không?”

Vu Khinh Nguyệt toát ra dáng vẻ khổ sở, cầu khẩn nói: “Thanh Huyền ca ca ngươi đừng vấn an sao? Nếu là có một ngày ta cảm thấy đến có thể, ta nhất định sẽ nói cho ngươi biết.”

Dương Thanh Huyền thở dài nói: “Là bởi vì ta thực lực không đủ sao?”

Vu Khinh Nguyệt duỗi ra hai ngón tay, đè lên miệng môi của hắn, nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Dĩ nhiên không phải, nguyên nhân là tự ta, ngươi không nên nghĩ bậy bạ.”

Dương Thanh Huyền không đành lòng làm khó dễ nàng, gật gật đầu, nói: “Nếu là cái nào ngày ngươi cảm thấy thích hợp, lại nói cho ta.”

“Hừm, ta nhất định sẽ.”

Vu Khinh Nguyệt cười cợt, chỉ là cười có chút miễn cưỡng, có chút đau thương.

Dương Thanh Huyền còn muốn nói gì, nhưng Vu Khinh Nguyệt đã xoay người, nhẹ nhàng đi, chỉ còn dư lại cái kia quyên sách, còn để lên bàn.

Dương Thanh Huyền có chút thần thương, cái này thần bí nữ hài, cũng không biết trong lòng lưng đeo cái gì, mà chính mình nhưng không thể ra sức.

“Sức mạnh, sức mạnh a!”

Dương Thanh Huyền mười ngón cầm thiết chặt chẽ, khuôn mặt kiên quyết vẻ.

“Ha ha, ngươi suy nghĩ trong lòng là đúng.”

Hoa Giải Ngữ đột nhiên mở miệng nói: “Nàng sở dĩ có việc không muốn nói cho ngươi biết, cũng là bởi vì thực lực của ngươi quá cặn bã.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt trầm xuống, lãnh đạm nói: “Ta đương nhiên biết, này thế giới cường giả làm đầu, sẽ không có sức mạnh không giải quyết được sự tình. Chỉ là ngươi không cần thẳng như vậy trắng nói ra, cho ta chút mặt mũi được không?”

“Ai u, còn sĩ diện đây? Lẽ nào ngươi không biết, cặn bã là không còn mặt mũi sao?” Hoa Giải Ngữ ngoạn vị giễu cợt nói.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, muốn hỏa, nhưng lời nói này rất có đạo lý, cũng không biết làm sao hỏa tốt, chỉ có thể thở dài một tiếng.

Một lúc lâu, mới hỏi: “Ngươi có không có gì nhanh tăng cao thực lực biện pháp?”

Hoa Giải Ngữ lạnh nhạt nói: “Không có. Thực lực là cần nhờ từng bước một đi ra, phàm là muốn nhanh tăng lên sức mạnh, cũng đã đi vào đường tà đạo.”

Dương Thanh Huyền trong lòng cả kinh, đạo lý này hắn làm sao không hiểu, lập tức bình tĩnh lại, ngoại trừ nôn nóng tâm ý, đem Vu Khinh Nguyệt lưu ở trên bàn quyên sách với tay cầm, tinh tế lật đọc.

Cái kia quyên sách trên chữ viết thanh tuyển, chính như một thân giống như tú lệ tuấn nhã, đối với Hoang tộc văn tự phân tích thấu triệt, mỗi bên loại chỗ không rõ, đều tiêu chú ý nghĩ cùng kiến giải, vô cùng tỉ mỉ.

Dương Thanh Huyền duyệt hoàn hậu, liền đối với hai bộ trải qua quyết có trù tính chung nhận thức.

Hai bộ trải qua quyết đều ở đây nói một loại gọi “Hoang khí” gì đó, mà cái Hoang tộc tu luyện, đều là quay chung quanh loại sức mạnh này mà đến, dường như Nhân tộc chân khí.

Mà bên trong một ít tuyệt không thể tả thần thông pháp quyết, cũng muốn mượn hoang khí đến triển khai.

“Chẳng trách này hai bản trải qua quyết thần thông thất truyền, hóa ra là cùng luyện khí ngưng hồn tu luyện hoàn toàn khác nhau, tương đương với mở ra lối riêng. Nếu là muốn tu luyện này hoang khí, họa phúc khó liệu, từ từ cũng là không người hỏi thăm.”

Dương Thanh Huyền một hồi đem nguyên do đoán cái ** không rời mười, bên trong còn có mấy chục nơi có nghĩa khác địa phương không có phân tích rõ ràng, hắn cũng không vội vã tu luyện, dù sao tham thì thâm.

Còn nữa, này hoang khí là một loại mới tinh tu luyện pháp môn, Thiên Tông học viện sừng sững đại lục mấy ngàn năm, bao nhiêu kinh tài tuyệt diễm nhân vật xuất hiện lớp lớp, cũng không có Nhân tu luyện, hắn cũng sẽ không tự cao tự đại, cảm giác mình so với tiền nhân mạnh hơn.

Ngay sau đó, đem hai bản trải qua quyết cất đi, liền đi ra cửa.

Ngoài cửa bảo vệ lão sư này mới ngất lịm, hỏi: “Ngươi đã tỉnh? Viện trưởng đại nhân nhiều lần tới thăm dò, chờ ngươi đã lâu, xin mời đi theo ta đi.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền chắp tay, liền theo người lão sư kia đi.

Rất nhanh, người lão sư kia đưa hắn mang tới một toà trong Thiên điện, bên trong không lớn, nhưng lại hết sức rộng rãi thông suốt, nói: “Viện trưởng đại nhân phân phó, nếu là ngươi tỉnh lại, liền trực tiếp mang đến chỗ này. Ta hiện tại đi thông báo Viện trưởng, ngươi làm sơ chờ đợi.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Làm phiền.”

Người lão sư kia hơi gật đầu, trực tiếp rời đi.

đọc truyện với⁜http://truyencuaＴui.net

Dương Thanh Huyền bốn phía nhìn xuống, liền ngồi khoanh chân, tu luyện.

Ước chừng thời gian một nén nhang, liền nghe tiếng bước chân, vừa mở mắt ra, liền thấy Cẩn Công Tử ở trong đại điện, mỉm cười nhìn hắn, nói: “Cuối cùng cũng coi như đã tỉnh, đều đang đợi

ngươi.”

Dương Thanh Huyền kỳ quái nói: “Chờ ta?”

“Chính là chờ ngươi, lại chờ không được, khả năng liền hỏng việc.”

Lại là một thanh âm truyền đến, đại điện trước cửa đứng đấy một vị tuyệt diệu thiếu nữ, tử áo hoa váy, diễm như học trò, chính là Âm Dao.

Dương Thanh Huyền gặp được hai người này, lập tức đoán được mấy phần, nói: “Năm quốc thi đấu?”

Cẩn Công Tử gật đầu nói: “Chính là, ngươi hôn mê bất tỉnh, có thể nhường cho Viện trưởng sẽ lo lắng.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Thiên Tông học viện cường giả như mây, nhiều ta không nhiều, thiếu ta không ít, có gì có thể gấp.”

“Hanh.”

Một tiếng hừ lạnh tiếng truyền đến, trong điện bóng người lóe lên, Phù Trác liền đột nhiên xuất hiện, lạnh như băng nhìn hắn, nói: “Ta cũng cho là như vậy.”

Dương Thanh Huyền cười nhạt, hắn không biết Phù Trác trên người vì sao có mạnh như vậy địch ý, nhưng những người này ở trong mắt hắn, đều chẳng qua là con nít mà thôi.

Tiểu hài tử tự nhiên có tiểu hài tử tính khí, huống hồ mỗi người đều là thiên tài, hắn ngược lại cũng không để bụng, chỉ là cười đáp lại.

Nhưng Phù Trác hiển nhiên không cảm kích, vẫn là khóe miệng ngậm lấy cười gằn.

“Dương Thanh Huyền, ngươi rốt cục đã tỉnh, lo lắng chết lão phu, ha ha!”

Khanh Bất Ly thanh âm từ điện ngoài truyền tới, cuối cùng một đạo tiếng cười truyền ra thời gian, người cũng đã rơi vào trong điện.

Đồng hành mà đến còn có ba người, theo thứ tự là Ngô Hạo, Tấn vương, Lộ Nhất Phàm.

Tấn vương cũng là đầy mặt sắc mặt vui mừng, Lộ Nhất Phàm cũng là hữu hảo hướng về mọi người từng cái bắt chuyện.

Dương Thanh Huyền đứng dậy, ôm quyền chắp tay nói: “Nhiều tạ ơn Viện trưởng, Tấn vương quan tâm, để mọi người lo lắng.”

“Tốt, được!”

Khanh Bất Ly trong mắt tỏa sáng mang, mừng lớn nói: “Đại viên mãn! Ngươi rốt cục bước vào đại viên mãn, hơn nữa còn là Chân Võ cùng ngọc cốt đôi kỳ!”

Lời vừa nói ra, Cẩn Công Tử mấy người này đều là sắc mặt chợt biến, lộ ra kinh sợ.

Phù Trác càng là con mắt co rụt lại, tinh mang ở trong hốc mắt lấp lóe, trong lòng tựa hồ có nghĩ.

Dương Thanh Huyền khí tức nội liễm, liền giống như người bình thường, khiến người ta không nhìn ra sâu cạn.

Lúc trước Cẩn Công Tử đám người còn cảm thấy kỳ quái, cho là hắn tu luyện nội tức thuật, ẩn tàng rồi tu vi của chính mình, nguyên lai đã bước chân vào đại viên mãn, cùng nhóm người mình cùng cấp, chẳng trách tra không thấy được.

Tấn vương cũng là vui mừng nói: “Lần này năm quốc thi đấu, thắng được nắm càng lớn hơn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tấn vương nói quá lời, có thể không cản trở là đủ.”

Phù Trác trầm mặt, khá là bất mãn, hai tay ôm ở trước người, lạnh rên một tiếng.

Khanh Bất Ly đem mấy người thần thái đều thấy rõ, vuốt râu, bất động thanh sắc nói rằng: “Hôm nay triệu tập các ngươi đến đây, chính là thương nghị cái kia năm quốc thi đấu việc.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 345: Đỉnh Cấp Nguyên Khí

Trong đại điện yên tĩnh lại, mấy người đều là lặng lặng nghe hắn nói.

Khanh Bất Ly tiếp tục nói: “Ở Huyền Dạ Đại Lục, bắc bộ năm quốc, xưa nay đều là ngươi tranh ta đoạt, dân chúng lầm than. Cho đến mấy trăm năm trước, Thiên Tông học viện một vị Viện trưởng đưa ra năm quốc thi đấu phương án, lúc này mới đem giữa quốc gia và quốc gia xung đột, áp súc ở trận này giao đấu bên trong.”

Tấn Vương động dung nói: “Nói đến, này năm quốc thi đấu cũng là công đức vô lượng, giảm bớt triệu vong hồn, để ngàn vạn lê dân có thể an cư lạc nghiệp. Bởi vì nó triển hiện là năm quốc gia trẻ tuổi bên trong sức mạnh mạnh nhất, đại diện cho quốc gia này phấn chấn cùng tương lai, đủ để kinh sợ tứ phương.”

Khanh Bất Ly gật đầu nói: “Vì lẽ đó, ta bất kể các ngươi có ý kiến gì, có cái gì ân oán, hoặc là xem ai không hợp mắt, giờ khắc này đều toàn bộ thả xuống cho ta, đồng tâm hiệp lực cùng cửa ải khó. Nếu là thi đấu không có lấy về số một, các ngươi năm cái, tất cả đều trục xuất học viện!”

Năm người đều hoàn toàn biến sắc, trong mắt tràn đầy khiếp sợ.

Mặc dù biết thi đấu tầm quan trọng, nhưng cũng vạn vạn không nghĩ tới, lần này sẽ coi trọng đến trình độ như thế, càng không tiếc lấy “Khai trừ” đến áp chế.

“Chờ đã.”

Dương Thanh Huyền trên mặt lộ ra vẻ mặt nghi hoặc, nói: “Này năm quốc thi đấu, không phải tự mình chiến đấu sao? Chẳng lẽ là hỗn chiến hình thức?”

Mấy người khác đều là cổ quái nhìn hắn, trong mắt còn mang theo một chút kinh ngạc.

Tấn Vương cũng là ngơ ngác nói: “Ngươi ngay cả này cũng không biết?”

Dương Thanh Huyền bất đắc dĩ giang hai tay ra, cười khổ nói: “Không ai đã nói với ta.”

Tấn Vương nói: “Ta cho rằng đây là thường thức, là học sinh nên hiểu được.”

Dương Thanh Huyền mặt đỏ lên, có chút ngượng ngùng cười mỉa vài tiếng.

Khanh Bất Ly nói: “Năm quốc thi đấu, cũng không phải là ở trên lôi đài chém giết, mà là lấy nào đó loại nhiệm vụ là mục tiêu, hoàn thành tức là thắng lợi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu được, ở cái kia hoàn thành mục tiêu trong quá trình, là có thể đối phương đòn công kích này đi.” Hắn nghĩ đến này loại thi đấu, chắc chắn sẽ không quá văn minh.

Khanh Bất Ly lườm hắn một cái, nói: “Ngươi không phải là nói nhảm sao? Lần trước thi đấu, Thiên Tông học viện chỉ có hai người còn sống, nhưng cũng cầm đệ nhất.”

Năm người đều là cả người chấn động, cái kia sống sót hai người, một người trong đó chính là U Dạ, tên còn lại từ lâu tốt nghiệp.

Tấn Vương than thở: “Tỷ thí như vậy, đối với tinh anh tổn hại thật lợi hại, nhưng cũng thay thế thiên thiên vạn vạn binh sĩ chinh chiến, để mười triệu người có thể toàn gia sung sướng.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Đúng, so với vạn ngàn vong hồn, chết mấy một thiên tài mà thôi, là đáng giá.”

Bốn người khác cũng đều nhận đồng gật gật đầu.

Âm Dao nói: “Cái kia năm nay nội dung tỷ thí là cái gì?”

Khanh Bất Ly nói: “Năm nay tỷ thí, từ Thiên Tông học viện chủ trì, nhưng nội dung tỷ thí, nhất định phải đệ trình cho mặt khác bốn vị Viện trưởng, cộng đồng tán thành phía sau có thể tính đếm. Nội dung tỷ thí tạm thời chưa định.”

Tấn Vương nói: “Lần này triệu tập các ngươi lại đây, là vì nói cho các ngươi tỷ thí tính chất nghiêm trọng, còn có chính là”

Hắn giơ tay lên, từ trên người bay lên năm vệt sáng, theo thứ tự là xích, chanh, vàng, lục, xanh ngũ sắc, ở trên không bay loạn, nhưng thủy chung không có thoát cách khống chế của hắn.

Tấn Vương nói: “Đây là đế quốc cao cấp ngũ đại nguyên khí, bởi vì vì lần này tỷ thí quá là quan trọng, vì lẽ đó hoàng đế bệ hạ đặc biệt cho phép đưa chúng nó toàn bộ lấy ra ngoài, để mỗi người các ngươi nắm lấy một cái.”

Năm người đều là vừa mừng vừa sợ, Cẩn Công Tử liếm môi một cái, hai mắt sáng lên nói: “Tỷ thí xong sau, muốn còn sao?”

Tấn Vương cười lạnh nói: “Nếu là cầm số một, liền có thể không cần trả. Nếu như đệ nhất mất rồi, ngươi cảm thấy thế nào?”

“Khà khà.”

Cẩn Công Tử cào chắp sau ót, cười nói: “Cho dù chết, cũng muốn lấy lại số một!”

Mấy người khác cũng là thần sắc kiên định.

Tấn Vương nói: “Này năm cái đỉnh cấp nguyên khí, cũng đã bị che đậy nguyên trạng, các ngươi không phân biệt được, thì nhìn vận may của chính mình cùng cảm giác.”

Khanh Bất Ly mỉm cười nói: “Chọn đi.”

Năm người nhấc đầu, nhìn cái kia ngũ sắc tiểu cầu, có chút không thể phỏng đoán, cũng không biết cái nào tốt, cái nào không tốt.

Dương Thanh Huyền dùng thần thức tìm kiếm, nhận biết một hồi năm cái tiểu cầu khí tức, phát hiện hoàn toàn bị che giấu, căn bản không có bất kỳ lỗ thủng, chỉ có thể toàn bằng vận khí chọn.

“Ai.”

Hắn thở dài, cười khổ nói: “Toàn bằng vận khí, có gì rất nhớ?” Nói, liền bay người lên, tùy ý hướng về cái kia năm cái tiểu cầu chộp tới.

Đột nhiên, bên tai truyền đến Hoa Giải Ngữ thanh âm, nói: “Nắm cái kia màu xanh tiểu cầu.”

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, vốn là muốn muốn bắt cái kia màu đỏ, bàn tay trên không trung biến đổi, đem màu xanh tiểu cầu liền nắm ở trong tay, bay rơi xuống.

Khanh Bất Ly cùng Tấn Vương đều là hơi thay đổi sắc mặt, nhìn nhau một chút.

Hai người thần thái một hồi liền rơi vào bốn tên học sinh trong mắt, bốn tên học sinh lập tức hiểu được, Dương Thanh Huyền lấy được thứ tốt, nhất thời đều là khổ não không thôi.

Lộ Nhất Phàm cười nói: “Vẫn là sớm chọn tốt, càng có quyền lựa chọn, đến rồi sau mặt, liền toàn bộ là người khác chọn còn dư lại rồi.” Hắn cũng bay người lên, đem cái kia màu xanh lục tiểu cầu bắt vào trong tay.

Cuối cùng Cẩn Công Tử, Phù Trác, Âm Dao cũng mỗi bên bắt một cái, theo thứ tự là chanh, vàng, màu đỏ thẫm.

Năm cái tiểu cầu ở mọi người trong tay, vẫn là quang mang chớp diệu, không biện bên trong đồ vật.

Khanh Bất Ly cười nói: “Đem chân nguyên rót vào bên trong, đánh tan huyễn quang liền có thể.”

Dương Thanh Huyền theo lời mà đi, chân nguyên tràn vào tiểu cầu bên trong, hào quang màu xanh lập tức lóe lên một cái rồi biến mất, trong tay xuất hiện một cái bích ngọc hồ lô.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, truyền âm nói: “Hồ lô này là vật gì, ngươi sẽ không cố ý trêu chọc ta chứ?”

Hoa Giải Ngữ lạnh rên một tiếng, giễu cợt nói: “Vô tri người, còn nữa, ta có nhàm chán như vậy sao?”

Dương Thanh Huyền không nói, cầm lấy cái kia bích hồ lô ngọc tử mảnh nhỏ quan sát.

Hồ lô này khéo léo tinh xảo, thông suốt trơn bóng, có lũ không chạm trổ bên trên, nhưng thực sự không nhìn ra có hiệu quả gì.

Âm Dao trong tay xích quang tản đi, xuất hiện một thanh hàn quang lăng liệt trường kiếm, tất cả mọi người không xa lạ gì, chính là Tả Hành sử dụng qua tiểu lâu một đêm nghe mưa xuân.

Âm Dao mặt lộ vẻ vẻ đại hỉ, hiển nhiên hết sức hài lòng.

Cẩn Công Tử trong tay xuất hiện hai thanh nhỏ dài đoản kiếm, bên trên khắc “Thần hành phi kiếm” bốn chữ, hai mắt một hồi tỏa ánh sáng, yêu thích không buông tay bài ra.

Phù Trác đem huyễn quang đánh tan, một cái màu bạc vòng tay xuất hiện ở trong tay, hơi nhướng mày.

Cuối cùng chính là Lộ Nhất Phàm, cầm trong tay một khối ngọc phù.

“Ha ha, thực sự là Thiên Ý.”

Khanh Bất Ly nở nụ cười, nói: “Này năm cái Huyền Khí cùng các ngươi riêng mình tính cách cũng vô cùng hòa hợp. Dương Thanh Huyền bích hồ lô ngọc, có thể cấp tốc an dưỡng thương thế, là đoàn thể tác chiến bên trong một cái phi thường cường đại nguyên khí. Âm Dao ban đêm nghe mưa xuân tự không cần phải nói, mọi người cũng đều kiến thức qua. Cẩn Công Tử thần hành phi kiếm, sắc cực kỳ, có thể ở lặng yên không một tiếng động bên dưới lấy tính mạng người ta. Phù Trác thánh thế ánh bạc, là một cái cường đại kết giới, mặc dù là Nguyên Võ cảnh cũng khó có thể dễ dàng phá mở. Lộ Nhất Phàm ngày chú phù, có cường đại phong ấn lực lượng. Có này năm cái nguyên khí cùng các ngươi phối hợp, lần tỷ đấu này, ta liền yên tâm hơn nhiều.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 346: Mọi Người Đánh Giá

Năm người đều là mừng rỡ không thôi, có cường đại như vậy nguyên khí gia trì, sức chiến đấu tăng gấp bội.

Dương Thanh Huyền cầm hồ lô kia thưởng thức một trận, không nghĩ tới hồ lô này tuy nói bề ngoài xấu xí, càng là cái có thể chữa bệnh cứu mạng.

Hắn có Hoàng Thế Ấn cùng Thái Huyền mộ kiếm, cái hồ lô này đúng là đền bù không đủ.

Đồng thời trong lòng thất kinh, cái kia Hoa Giải Ngữ ánh mắt như vậy độc ác, lại có thể nhìn thấu huyễn quang.

Khanh Bất Ly lại nói: “Trong thời gian còn lại, các ngươi hết khả năng đem này năm cái nguyên khí nắm giữ thông thạo, cần bất kỳ tài nguyên, trực tiếp hướng về ta mở miệng liền có thể. Kế tiếp tu luyện, để cho ta trực tiếp phụ trách các ngươi năm người.”

Đúng "

Năm người cùng kêu lên đáp.

Khanh Bất Ly lại nói: “Nếu là đoàn đội cuộc chiến, vậy tất nhiên muốn có một dẫn đầu, này dẫn đầu người... Tấn Vương cho rằng ai thích hợp?” Hắn chuyển qua đầu.

Tấn Vương nhìn năm người một chút, từng cái quét nhìn qua, trầm ngâm nói: “Âm Dao thông minh lanh lợi, nhưng cũng lạnh lùng vô tình, không cách nào xem xét tỉ mỉ. Phù Trác công kích mạnh mẽ, nhưng cũng dung dễ kích động, không cách nào lấy đại cục làm trọng. Cẩn Công Tử tâm tư cẩn mật, nhưng cũng độc lai độc vãng, không cách nào ngưng tụ lòng người. Lộ Nhất Phàm trầm tĩnh, nhưng cũng trầm mặc ít nói, khó có thể trù tính chung cục mặt.”

Bốn người đều là mỗi người có vẻ mặt, đối với Tấn Vương lần này bình luận đều là cho phép tâm gãy, rất tán thành.

Khanh Bất Ly lại cười nói: “Nói như vậy, đều có ưu khuyết điểm, dẫn đầu người, thật khó chọn chọn đây.”

Lộ Nhất Phàm nói: “Cái kia Dương Thanh Huyền đây?”

Bốn người đều là trong lòng máy động, vừa nãy bình luận bốn người, chỉ có thiếu Dương Thanh Huyền.

Tấn Vương vuốt cằm nói: “Dương Thanh Huyền là các ngươi trong năm người, ta duy nhất nhìn không thấu người, chỉ có bốn chữ đem tặng, chính là: Sâu không lường được.”

“Hừ, Tấn Vương không khỏi quá đề cao hắn đi!”

Phù Trác trước tiên không phục, U Dạ đối với Dương Thanh Huyền quá cao đánh giá, cũng đã để hắn cực kỳ bất mãn, thậm chí là bị đè nén.

Thêm vào lần này thăng cấp bốn vương thất bại, lại nghe được Tấn Vương cao như vậy đánh giá, nén không được lửa giận bên trong đốt, mở miệng phản bác.

Khanh Bất Ly gật đầu nói: “Tấn Vương chi luận, rất được lòng ta.”

“Cái gì? Viện trưởng ngươi...”

Phù Trác ngây ngẩn cả người.

Khanh Bất Ly nói: “Toàn viện có gần mười ngàn học sinh, nếu là nói có ai là ta nhìn không thấu, chỉ có hai người, chính là Dương Thanh Huyền cùng cái kia Vu Khinh Nguyệt.”

Âm Dao lạnh như băng mở miệng nói: “Nghe Viện trưởng cùng Tấn Vương ý tứ, này dẫn đầu người là muốn cho Dương Thanh Huyền đảm nhiệm. Ta vô ý mạo phạm hai vị ý kiến, chỉ là nếu đều nhìn không thấu hắn, lại làm sao mà biết hắn là thích hợp ứng cử viên đây?”

Phù Trác nói tiếp: “Nói rất đúng, để hắn đảm nhiệm, khó tránh khỏi có chút khó kẻ dưới phục tùng.”

Khanh Bất Ly nói: “Cẩn Công Tử, Lộ Nhất Phàm, hai ngươi người thấy thế nào?”

Cẩn Công Tử cười hì hì, giang hai tay ra, nói: “Ta sao cũng được, chỉ cần đừng làm cho ta cùng Phù Trác đảm nhiệm, ai đảm nhiệm đều được.”

Phù Trác cả giận nói: “Ngươi bài trừ chính mình liền có thể, vì sao phải thêm ta đi vào?”

Cẩn Công Tử cười nói: “Nếu là ngươi đảm nhiệm lời của đội trưởng, năm quốc thi đấu sau, không chỉ có phải đem nguyên khí giao về, còn phải bị khai trừ rồi, ta tự nhiên là muốn cực lực phản đối.”

“Đáng chết!”

Phù Trác chỉ vào hắn, giận dữ nói: “Ngươi này miệng thúi, ta gọt chết ngươi!”

Hắn muốn bạo động, bị Khanh Bất Ly một hồi đè xuống, quát lên: “Được rồi, chớ có hồ đồ!”

Tấn Vương lãnh đạm nói: “Phù Trác, nếu là giao đấu thời gian, ngươi chính là như vậy tỳ tính, liền kịp lúc lui ra, đem vị trí nhường cho người khác, miễn cho kéo mọi người chân sau.”

Phù Trác sắc mặt thay đổi mấy lần, nói: “Nếu là ở so với trên đấu trường, ta tự nhiên sẽ nghe theo đội trưởng dặn dò, chỉ là người đội trưởng này ứng cử viên... Phải nhường mọi người tâm phục khẩu phục mới được đi!”

Tấn Vương nói: “Cái kia mấy người các ngươi bên trong, ngươi nhất phục ai?”

Phù Trác nghĩ một hồi, nói: “Ta ai cũng không phục.”

Câu trả lời này, để mọi người cười khổ không được.

Khanh Bất Ly cả giận nói: “Ngươi cút sang một bên, chọn đội trưởng sự tình đối với ngươi tham dự phần, ngươi đến thời điểm cố gắng nghe theo mệnh lệnh chính là, như bởi vì ngươi bỏ lỡ sự tình, ta liền tự tay đập chết ngươi.”

Phù Trác lạnh rên một tiếng, liền nổi giận tựa ở trên một chiếc cột, nghiêng đầu sang chỗ khác.

Khanh Bất Ly lúc này mới tiếp tục hỏi: “Lộ Nhất Phàm, ý của ngươi thế nào?”

Lộ Nhất Phàm nói: “Để Dương Thanh Huyền làm dẫn đầu, ta không ý kiến.”

Khanh Bất Ly gật gật đầu, nói: “Hiện tại liền còn lại Âm Dao ngươi không phục?”

Âm Dao lãnh đạm nói: “Ta ngược lại không phải là muốn tranh người đội trưởng này vị trí, chỉ là muốn vì chính mình, vì là học viện, vì là trong tay thanh bảo kiếm này phụ trách. Nếu là không có năng lực lời, ta cũng không muốn bị bắt mệt.”

Khanh Bất Ly nói: “Vậy phải như thế nào, ngươi mới có thể tâm phục?”

“Chậm đã.”

Dương Thanh Huyền giơ lên hai cái tay đến, ngắt lời nói: “Ta phản đối, ta bất quá là một tân sinh, nào có cái gì năng lực dẫn dắt chư vị. Này chức đội trưởng, ta cảm thấy đến Âm Dao hoặc là Lộ Nhất Phàm tới đảm nhiệm là không thể tốt hơn.”

Khanh Bất Ly cùng Tấn Vương nhìn nhau một cái, đều cũng có chút lo lắng, Khanh Bất Ly nói: “Dương Thanh Huyền, tất cả lấy đại cục làm trọng, ta cùng Tấn Vương đều nhất trí cảm thấy ngươi là người được chọn tốt nhất.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Cái kia chỉ là các ngươi sự hạn chế tư duy, chí ít ta cảm thấy đến ở vị trí này trên, Âm Dao cùng Lộ Nhất Phàm có thể so với ta xuất sắc.”

Khanh Bất Ly cùng Tấn Vương đều trầm tư không nói, vô cùng khó có thể lựa chọn.

Âm Dao bỗng nhiên ha ha cười, nói: “Ta thay đổi chủ ý, liền để Dương Thanh Huyền đến dẫn đầu đi.”

Tất cả mọi người là sững sờ, không hiểu nàng làm sao xoay chuyển tâm tư.

Âm Dao nói: “Dương Thanh Huyền lời nói mới vừa rồi kia, đủ thấy hắn còn có chút tự mình biết mình, cũng không phải là cái kia loại ngông cuồng cao ngạo hạng người. Chính như Tấn Vương nói, Phù Trác, Cẩn Công Tử, Lộ Nhất Phàm, còn có ta, đều riêng có thiếu hụt. Dương Thanh Huyền tiểu tử này, tạm thời không nhìn ra cái gì rõ ràng khuyết điểm, để hắn dẫn đầu, chưa chắc đã không phải là một cái lựa chọn tốt nhất.”

Dương Thanh Huyền không nói gì, này dẫn đầu chức vụ, trách nhiệm to lớn, không phải tốt như vậy làm.

Tuy nói luôn mãi chối từ, nhưng Khanh Bất Ly cùng Tấn Vương một mực chắc chắn hắn, từ chối không được, chỉ phải nhận.

Hoa Giải Ngữ cũng là cười nhạt nói: “Thú vị, các ngươi năm người này bên trong, ngoại trừ cái kia Lộ Nhất Phàm vẫn được ở ngoài, mặt khác ba cái đều là kiên cường không kém hạng người, ngươi có nếm mùi đau khổ.”

Dương Thanh Huyền buồn phiền nói: “Ngươi thật giống như rất vui vẻ?”

“Ha ha.”

Hoa Giải Ngữ hiếm thấy nở nụ cười, nói: “Sao lại thế đây, ta chỉ là đúng cái này năm quốc thi đấu rất có hứng thú.”

Dương Thanh Huyền mặc kệ hắn, liền khi hắn không tồn tại.

Định rồi đội trưởng phía sau, Âm Dao bốn người từng người cáo từ, về đi tìm hiểu nguyên khí.

Tấn Vương cũng tận lực khích lệ hạ mọi người, lúc nãy ly khai.

Dương Thanh Huyền nhưng là bị Khanh Bất Ly lưu lại, tựa hồ có lời muốn đơn độc hỏi dò.

Trong đại điện yên tĩnh, chỉ còn dư lại hai người, đối với mặt mà đứng.

Khanh Bất Ly hỏi: “Ngươi cũng biết ta vì sao lưu ngươi hạ xuống?”

Dương Thanh Huyền vô cùng thông minh, nghĩ một hồi, nói: “Giam cầm đất sự tình?”

Khanh Bất Ly gật gật đầu, nói: “Xem như là một trong những nguyên nhân, ngươi có thể có cái gì phải nói?”

Dương Thanh Huyền hỏi dò: “Viện trưởng đại nhân hi vọng ta nói cái gì?”

Khanh Bất Ly theo dõi hắn, ánh mắt vô cùng chăm chú, giống như là muốn đưa hắn trong ngoài, hoàn toàn nhìn thấu.

Dương Thanh Huyền không sợ không sợ, đôi mắt sáng như nước, nhàn nhạt cùng mắt đối mắt.

Sau một lúc, Khanh Bất Ly lúc nãy cười to nói: “Ha ha, Tấn Vương đối với ngươi đánh giá, cũng chính là ta đối với ngươi đánh giá: Sâu không lường được. Nhưng ta còn muốn thêm vào bốn chữ: Trí dũng song tuyệt!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 347: Địa Khí

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Này hai cái từ, ta đều không dám nhận.”

Khanh Bất Ly nói: “Ngươi không cần khiêm nhường, bây giờ cái đội ngũ này, ta vẫn là thật hài lòng, nghĩ đến muốn lấy đệ nhất, cũng cũng không phải việc gì khó khăn. Nhưng các ngươi ngàn vạn lần không thể khinh địch.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đây là tự nhiên.”

Khanh Bất Ly lại nói: “Giam cầm đất sự tình, ta hỏi qua Tung Nam Bắc.”

Dương Thanh Huyền trong lòng rùng mình, không biết Khanh Bất Ly có hay không đoán được một ít gì.

Khanh Bất Ly nhưng là lạnh nhạt nói: “Hắn không hề nói gì.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, nói: “Vậy ngươi muốn ở ta nơi này biết cái gì?”

Khanh Bất Ly khẽ mỉm cười, nói: “Có thể khẳng định, giam cầm nơi nhất định xảy ra cái gì sự tình, nhưng như là đã không tồn tại nữa, trong đó tình hình cụ thể và tỉ mỉ ta cũng lười truy cứu nữa, ngươi an tâm tu luyện liền tốt.”

Dương Thanh Huyền biết đây là Khanh Bất Ly vì để cho hắn an tâm, cố ý nói cho hắn nghe, cũng là thuận thế gật gật đầu, đồng hồ biết rõ.

Khanh Bất Ly lại nói: “Bát Âm Huyền Chỉ cùng Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc ngươi luyện như thế nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không dám lười biếng, nhưng không dám vọng ngôn nắm giữ.”

Khanh Bất Ly nói: “Ngươi đi theo ta.”

Một ánh hào quang đem hai người bọc lại, lóe lên liền biến mất ở trong đại điện.

Sau một khắc, ánh sáng liền xuất hiện ở trên cung điện không, hướng về thần âm núi đi vội vã.

Rất nhanh, hai người bay xuống ở một tòa trước tiểu viện.

Nơi này Dương Thanh Huyền đã từng tới, chính là Ngô Hạo chỗ cư trụ.

Mịt mờ dây thanh âm từ trong đó truyền ra, tựa hồ nhận ra được có người, sau một lúc cái kia dây thanh âm ngừng, Ngô Hạo xuất hiện ở trước mặt hai người.

Dương Thanh Huyền vội vàng chào hỏi, ôm quyền nói: “Đa tạ Ngô Hạo dài tặng cầm, lần trước đi vội vàng, không thể nói lời từ biệt, kính xin chớ trách.”

Ngô Hạo bận bịu nâng hai tay hắn, nhiệt tình nói rằng: “Khách khí, gì quái chi có? Mau mời tiến vào.”

Đối với hắn so với Khanh Bất Ly còn muốn nhiệt tình.

Ba người vào tiểu viện, Ngô Hạo tắm ngọn đèn pha trà.

Dương Thanh Huyền ăn vài miếng trà, Ngô Hạo rồi mới lên tiếng: “Võ Vương mang Dương Thanh Huyền tới đây, chẳng lẽ là muốn nhập thần thanh âm núi?”

Dương Thanh Huyền nghe được kỳ quái, thầm nghĩ: “Nơi này không phải là thần âm núi sao?” Nhưng hắn im lặng không lên tiếng, tiếp tục uống trà.

Khanh Bất Ly gật đầu nói: “Chính là. Năm quốc thi đấu sắp tới, ta đã mời mặt khác bốn viện Viện trưởng, ít ngày nữa tức sẽ tới, trong đoạn thời gian này, ta hy vọng có thể để hắn vừa vào thần âm núi, hay là có thể có hiệu quả không tưởng được, Ngô trưởng lão nghĩ như thế nào?”

Ngô Hạo nói: “Ta cũng sâu tưởng.”

Hai người bất mưu nhi hợp.

“Đi theo ta đi.”

Ngô Hạo đứng dậy, ở phía trước dẫn đường, ba người xuyên qua tiểu viện, lại có một cái cục đá tiểu đạo, nối thẳng chân núi.

Hai miếng đồng thau cổ môn, che kín cái đinh, có chút rỉ sét.

Ngô Hạo tướng môn đẩy mở, một cái lối đi tối thui hiện lên, uốn lượn gập lại, sâu không thấy đáy.

Ngô Hạo nói: “Đi theo ta đi, nhất định phải theo sát.”

Đường nối rộng rãi, cũng không bế tắc, thậm chí linh khí càng hơn bên ngoài.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, lập tức hiểu được, núi này dưới hạ thể, phải là linh mạch vị trí.

Đi rồi không bao lâu, liền bắt đầu xuất hiện ngã ba.

Ngô Hạo xe nhẹ chạy đường quen, không nhanh không chậm ở phía trước dẫn đường, ngã ba nhiều vô cùng.

Ước chừng đi rồi nửa canh giờ, cũng không biết thâm nhập dưới đất bao xa, Ngô Hạo dừng lại đến bước chân đến, nói: “Đến rồi.”

Chỉ thấy lối đi tận đầu, phảng phất có quang ẩn hiện.

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Nếu có thể lưu ở nơi đây tu luyện, làm chơi ăn thật.”

Ba người lại tiếp tục đi rồi nửa dặm nhiều đường, càng từ ngọn núi bên trong đi ra, là một ngọn núi thung lũng bên trong, cái kia ẩn hiện quang, càng là đầy ngày Nguyệt Hoa.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên nói: “Làm sao đi ra?”

Ngô Hạo nói: “Nơi đây vô cùng huyền diệu, toàn bộ thần âm sơn hạt nhân linh mạch ở nơi này phía dưới.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thì ra là như vậy, ta nói thế nào có loại kỳ dị tần suất gợn sóng, xem ra chính là cái kia hạt nhân linh mạch.”

Ngô Hạo cùng Khanh Bất Ly đều là vẻ mặt chợt biến, lộ ra kinh sợ.

Ngô Hạo hỏi vội: “Cái gì tần suất gợn sóng?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một trận, dùng thần thức cảm ứng bốn phía, chậm rãi nói rằng: “Từng tia từng sợi, khó có thể miêu tả.”

Ngô Hạo cùng Khanh Bất Ly nhìn nhau một cái, đều là nhìn thấy lẫn nhau trong mắt giật mình.

Khanh Bất Ly cười nói: “Ha ha, Dương Thanh Huyền, lúc này nơi đây, ta mới là hoàn toàn phục ngươi.”

Dương Thanh Huyền đầu óc mơ hồ.

Khanh Bất Ly thu liễm nụ cười, nghiêm mặt nói: “Võ giả lấy Võ Hồn câu thông thiên địa, tiến hành tu luyện. Ngoài ra, còn có thể mượn danh nghĩa với vật, đến đề cao thực lực bản thân, từ sáng tạo ra thế gian Paul vạn tượng nguyên khí. Ở thương nam đế quốc, liền có năm cái đỉnh cấp nguyên khí.”

Dương Thanh Huyền cẩn thận nghe, không biết Khanh Bất Ly vì sao đột nhiên nói tới cái này.

Khanh Bất Ly đột nhiên hỏi: “Có thể ngươi có không nghĩ tới, như thế nào đỉnh cấp? Đỉnh cấp bên trên, vậy là cái gì?”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đỉnh cấp bên trên? Trên đời nguyên khí cực nhỏ, đỉnh cấp càng là hiếm như lá mùa thu, này nhưng làm ta khó ở.”

Hắn trong lòng thầm nghĩ nói: “Khinh Nguyệt từng nói qua thiên địa đôi bảng, cặp kia bảng khả năng, phải làm ở đỉnh cấp bên trên đi.”

Khanh Bất Ly nói: “Hay là đỉnh cấp nguyên khí, chỉ là nhân cấp bên trong đỉnh cao mà thôi, cái gọi là nhân cấp, ý chỉ người phàm còn có thể sử dụng tồn tại. Lên trên nữa, liền không phải người phàm bình thường có thể chạm tới, được gọi là: Địa Khí.”

“Địa Khí?”

Dương Thanh Huyền lần đầu tiên nghe nói việc này, động lòng nói: “Chẳng lẽ nơi đây liền có Địa Khí?”

Khanh Bất Ly khen: “Chính là, ngươi cảm ứng được kỳ dị gợn sóng, chính là Địa Khí cửu tiêu hoàn bội!”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Cửu tiêu hoàn bội? Cùng cái kia Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc có gì liên quan?”

Khanh Bất Ly nói: “Ngươi một hồi liền đã hỏi tới then chốt, Bát Âm Huyền Chỉ cùng Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc, liền là năm đó Thần Nhạc dùng này Địa Khí cửu tiêu hoàn bội chế tạo ra."

Dương Thanh Huyền có chút say mê, nói: "Này Địa Khí ở đâu? Có thể cho ta xem một cái?"

Khanh Bất Ly lắc đầu nói: "Địa Khí không là người bình thường có thể nắm trong tay, mặc dù là ta, cũng không cách nào khiến cho hiện thân. Nhưng có thể khẳng định, cái kia cửu tiêu hoàn bội ở nơi này khe núi bên trong, ta để cho ngươi tới đây, cũng là hy vọng ngươi có thể cảm ngộ một, hai, như vậy đối với tu luyện Bát Âm Huyền Chỉ, có chỗ tốt cực lớn."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta hiểu được."

Đồng thời trong lòng một trận ấm áp, Khanh Bất Ly đám người đối với hắn vun bón, có thể nói tận hết sức lực.

Ngô Hạo nói: "Cái kia kỳ dị từng tia từng sợi, chính là Địa Khí trên tản ra ngoài khí bao hàm, ta ở chỗ này tu luyện ba năm, mới cảm ứng được đến. Ngươi vừa đến liền có thể có này phát hiện, thiên phú mạnh, xa không phải ta có thể sánh được."

Dương Thanh Huyền nói: "Ngô trưởng lão quá khen, học sinh ổn thỏa dùng hết khả năng."

Khanh Bất Ly gật đầu nói: "Còn dư lại thời gian không nhiều lắm, ngươi cố gắng lên. Nhưng tất cả tùy duyên, mặc dù không đoạt được, cũng không cần cưỡng cầu."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta minh bạch, pháp duyên là không cưỡng cầu được."

Khanh Bất Ly nói: "Ngươi minh bạch liền tốt."

Ngay sau đó, hai người liền đem Dương Thanh Huyền ở lại khe núi bên trong, từ dưới nền đất đường nối đi trở về.

Dương Thanh Huyền tử mảnh nhỏ quan sát bốn phía, quả nhiên cùng ngoại giới bất đồng.

Không cốc vắng vẻ, trăng lạnh như câu.

Hoa thụ cùng Thạch Đầu đều ngâm ở đạm vụ bên trong, vô cùng linh tính.

Chương 348: Đấu Cầm

Núi này thung lũng là cả Thần Âm Sơn linh mạch hạt nhân, coi như cảm ngộ không ra Địa Khí thần kỳ, có thể ở đây tu luyện cái mười ngày nửa tháng cũng là tốt đẹp.

Ở Khanh Bất Ly cùng Ngô Hạo đi rồi, liền bắt đầu ngồi khoanh chân, đem Xuân Lôi Cổ Cầm lấy ra, nhẹ nhàng gảy đứng lên.

Y theo hắn đối với khúc phổ lý giải, biểu diễn một khúc, chân khí ở đầu ngón tay chảy xuôi, hóa thành tiếng đàn xa xôi, ở khe núi Hoa Mộc cỏ xanh lay động qua, làm bách hoa nở rộ, cây cỏ hàm xuân.

Đang khảy, đột nhiên có cảm giác trong lòng, phảng phất cảm ứng được cái gì, chỉ thấy phía trước hoa cỏ bên trên, mơ hồ có hào quang màu đỏ hiện lên, sau đó là màu xanh lục, màu xanh lam, màu cam, một hồi hóa ra hào quang bảy màu đến.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, trong lòng cả kinh nói: “Cửu Tiêu Hoàn Bội?!”

Cái kia hào quang bảy màu, giống như là bảy cái dây đàn, theo thanh âm quy tắc chập trùng, sau đó bất đồng màu sắc tia sáng trên, lan ra bất đồng tần suất, chồng chất lên nhau, tôn nhau lên rực rỡ.

“Xích chanh hoàng lục thanh lam tử, ai nắm dải lụa màu giữa trời múa?”

Bỗng nhiên một đạo xa xôi thơ tiếng, ở khe núi trên bầu trời vang lên, ánh trăng bên dưới, một tên áo bào trắng nam tử ôm đàn mà tới.

Bạch y ở thần phong rõ lộ hạ phần phật bồng bềnh, nam tử hai chân nhẹ giẫm, phảng phất Nguyệt trung tiên tử, bay xuống ở cái kia trăm trượng phía trước, ngắm nhìn hào quang bảy màu, khóe miệng mỉm cười.

Dương Thanh Huyền đang đắm chìm trong cái kia tuyệt vời toàn quy tắc bên trong, đột nhiên cả kinh, một đạo chỉ pháp quay lại sai, "Tranh" một tiếng, làm cho toàn bộ cầm quy tắc bị đánh loạn, dường như nước chảy bị chém một đao, phá vỡ cái kia toàn thân trôi chảy, tràn ra bọt nước.

Dương Thanh Huyền kinh hãi không thôi, muốn tới nơi đây, nhất định phải thông qua Ngô Hạo đi qua sơn đạo mê cung, người này trực tiếp từ hư không mà hàng, hiển nhiên không phải hời hợt hạng người, đồng thời hơn nửa là kẻ địch chứ không phải bạn.

Dương Thanh Huyền tiếng đàn đẩy loạn sau, cái kia bảy đạo hào quang cũng theo đó loáng một cái, liền biến nhạt đi, muốn tiêu ẩn đi.

Nam tử mặc áo trắng kia ngồi khoanh chân, đem vật cầm trong tay cầm để tốt, chỉ pháp nhón lấy, liền kích thích đi tới.

"Tranh" một tiếng, sóng âm ở tại trên đầu ngón tay nhộn nhạo lên, như sóng nước xẹt qua đại địa, đem Dương Thanh Huyền vừa đẩy loạn cầm quy tắc một hồi tiếp theo trên, bảy đạo hào quang hoảng hốt một hồi, lại trở nên rõ ràng.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, trợn to hai mắt đến, vừa nam tử mặc áo trắng gợn sóng cầm huyền thủ pháp, chính là Yêu Nguyệt chỉ tay!

"Ngươi là ai?!"

Dương Thanh Huyền cảnh giác quát hỏi.

Nam tử mặc áo trắng không để ý tới, tiếp tục biểu diễn đứng lên, dáng dấp vô cùng chăm chú chăm chú, trong tay chỉ pháp không ngừng biến hóa, từng đạo từng đạo sóng âm khuấy động ra, chấn động khiến người sợ hãi.

Ở tiếng đàn rung động hạ, Dương Thanh Huyền sắc mặt ngạc nhiên, hai mắt theo dõi hắn chỉ pháp, không chớp một cái.

“Bát Âm Huyền Chỉ!”

“Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc!”

Nam tử mặc áo trắng chính là dùng Bát Âm Huyền Chỉ, ở đạn cái kia Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc, bất luận chỉ pháp vẫn là thanh âm quy tắc, đều ở đây Dương Thanh Huyền bên trên.

“Làm sao có khả năng? Này chỉ pháp cùng khúc phổ không phải...”

Dương Thanh Huyền một hồi dại ra ở, với trước mắt nam tử này lai lịch sản sinh hoài nghi.

Bỗng nhiên, giữa bầu trời “Vù” một tiếng, truyền đến lanh lảnh động nhân toàn quy tắc.

Cái kia bảy đạo hào quang, một hồi trở nên thẳng tắp, dựa theo nhất định trật tự cao thấp trước sau sắp xếp, hóa thành một tấm cầm bóng mờ.

“Cửu Tiêu Hoàn Bội!”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, hư ảnh kia dần dần trở nên giàu có đứng lên, cuối cùng ngưng tụ thành một tấm cổ kính Thất huyền cầm.

Lấy Ngô Đồng làm mặt, Thần Mộc vì là đáy, bên trên miêu tả có nước chảy mây trôi chi hoa văn.

Dây đàn không nhúc nhích, liền dường như có thể nghe thần âm dễ nghe, như trăng huy chảy xuôi, làm người tâm thần thoải mái.

Nam tử mặc áo trắng cũng nâng lên đầu, đầy mặt vẻ hưng phấn, trong tay toàn quy tắc không ngừng tăng nhanh.

Cái kia Cửu Tiêu Hoàn Bội chịu đến tiếng đàn ảnh hưởng, bắt đầu hướng về nam tử mặc áo trắng kia bay đi.

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, liền bay vút qua, duỗi ra năm ngón tay chụp vào cái kia đàn cổ.

“Coong!”

Bỗng nhiên một đạo đáng sợ tiếng đàn từ cái này đàn cổ trên vang vọng, đánh trên người Dương Thanh Huyền, sóng âm chỗ đi qua, toàn bộ vỡ tan ra.

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền tại chỗ phun ra một ngụm máu tươi, đã bị đánh bay ra ngoài.

Ngọc Cốt đại viên mãn thân thể, ở dưới một kích này, dĩ nhiên bể nát ba đạo kinh mạch, nổ mở hơn mười nơi huyệt vị, thất khổng bên trong đều thấm ra máu.

Dương Thanh Huyền chật vật từ dưới đất bò dậy, kinh hãi nhìn cái kia Cửu Tiêu Hoàn Bội.

Đàn cổ trên không trung xoay tròn, lan ra thần quang bảy màu, không ngừng hướng về nam tử mặc áo trắng bay đi.

Nam tử mặc áo trắng cũng chật vật nuốt xuống một hồi, sắc mặt cực kỳ nghiêm nghị, Bát Âm Huyền Chỉ với đầu ngón tay chảy xuôi, không ngừng khảy Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc, hấp dẫn cái kia đàn cổ lại đây, trên trán tràn đầy mồ hôi hột.

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, đem đàn cổ sấm mùa xuân vồ tới, đưa ở trước người, nhô lên chân khí, tương tự là Bát Âm Huyền Chỉ, bắt đầu biểu diễn đứng lên.

Trầm thấp, thản nhiên, thuần khiết.

Tiếng đàn rõ như tiên ngọc, run rẩy như rồng gầm, một khúc Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc tự đầu ngón tay chảy ra.

Dương Thanh Huyền bốn phía, hoa trên núi rực rỡ, cây cỏ xuân về.

Mà trên người hắn, cũng nổi lên một trận bích ngọc ánh sáng, vết thương chợt bắt đầu tự lành.

Phía trước không trung Cửu Tiêu Hoàn Bội, đột nhiên ngưng lại, bất động trên không trung, như là lắng nghe tân khách, không sai với hai đạo tiếng đàn ở ngoài.

Nam tử mặc áo trắng sắc mặt chợt biến, cái kia ưu nhã thần thái hoàn toàn không có, trợn lên giận dữ nhìn Dương Thanh Huyền một chút, trong tay chỉ pháp thông thạo hạ xuống, tần suất tăng nhanh.

Dương Thanh Huyền cũng không cam lạc hậu, toàn tâm thần đều đắm chìm ở đây chỉ pháp bên trong, chân khí nhưng sông Trường Giang và Hoàng Hà cuồn cuộn từ trong cơ thể tuôn ra, nhanh chóng trôi qua, cái kia nguyên bản bắt đầu tự lành vết thương, lại chuyển biến xấu đứng lên, thất khổng bên trong tiếp tục có huyết chảy ra.

Hai người tiếng đàn trên không trung ác chiến, không ngừng điều chỉnh toàn quy tắc cùng chỉ pháp, quấy rầy đối phương tiết tấu, muốn đem đối phương tiết tấu quấy rầy.

Nam tử mặc áo trắng nộ kích chỉ tay, điểm ở trước người đàn cổ trên, một đạo sóng âm hóa thành ánh sáng màu xanh, chém bay đi ra, đem bầu trời trực tiếp cắt thành hai nửa.

“Coong!”

Cái kia đánh chém lực lượng, không cách nào xuyên thấu đưa thân vào giữa hai người Cửu Tiêu Hoàn Bội.

Cửu Tiêu Hoàn Bội bốn phía hiện ra thần quang bảy màu, phảng phất kết giới, đem hết thảy công kích tất cả đều cản lại.

Dương Thanh Huyền thở phào nhẹ nhõm, đối phương vừa nãy cái kia chỉ tay thanh âm pháp, trực tiếp cắt nứt thiên địa, quá mức đáng sợ. May mà Cửu Tiêu Hoàn Bội chặn ở chính giữa, bằng không hiện tại đã chạy trối chết.

Nam tử mặc áo trắng vừa giận vừa vội, trên trán không ngừng bốc lên mồ hôi lạnh, hiển nhiên đã tiêu hao lượng lớn chân nguyên.

Mà Cửu Tiêu Hoàn Bội lặng lặng treo trên không trung, không chỉ không có lại đây, trái lại có hướng về Dương Thanh Huyền nghiêng xu thế.

Hai người đấu cầm, chỉ pháp càng ngày càng loạn, cái kia thuần khiết không linh tiếng đàn, hóa thành tiếng chói tai mưa nặng hạt, quấy rầy một vùng không gian, chấn động vào hai trong tai người, đều là buồn bực mất tập trung, khí huyết quay cuồng.

“Coong!”

Đột nhiên Dương Thanh Huyền chấp pháp run lên, lại đem Xuân Lôi Cổ Cầm quay lại đoạn một cái dây, ra đáng sợ tiếng rung.

Mà cùng lúc đó, hết thảy thanh âm huyên náo, đều một hồi giẫm ở một cái tiết điểm trên, sản sinh to lớn cộng hưởng, ra làm người ù tai tạp âm, bách hoa chớp mắt điêu linh, cây cỏ trong nháy mắt khô héo.

Cửu Tiêu Hoàn Bội càng là thần quang lóe lên, liền biến mất ở không trung, không còn tồn tại nữa.

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền tâm lực quá mệt mỏi, đột nhiên phun ra một ngụm máu đến, rơi trên Xuân Lôi Cổ Cầm.

Cái kia đàn cổ đứt đoạn mất một dây, bị máu tươi phun trúng, càng là linh quang mất hết, như cùng chết đi.

“Xấu chuyện tốt của ta, đáng chết!”

Nam tử mặc áo trắng gặp Cửu Tiêu Hoàn Bội sau khi biến mất, một hồi sắc mặt trắng bệch, trên người nổi lên trùng thiên sát khí!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 349: Giang Thượng Đỉnh Cấp Xanh

Dương Thanh Huyền đầu tiên là bị Cửu Tiêu Hoàn Bội chấn thương, sau đó đấu cầm càng là đã tiêu hao hết chân nguyên, phun ra một cái tâm huyết đến, khí tức rơi vào cực điểm.

Ngọc bích sắc ánh sáng từ bên hông truyền đến, đưa hắn bao phủ, không ngừng chữa trị thương thế trên người, chính là cái kia bích hồ lô ngọc.

Dương Thanh Huyền có chút giật mình sờ một cái hồ lô kia, nghĩ thầm vật này quả nhiên là một bảo bối.

Gặp nam tử mặc áo trắng kia đằng đằng sát khí, hắn cười nhạt, nói: “Người đánh đàn, chịu vậy. Chịu tà thuộc về đang, lấy cùng lòng người. Cố tiếng vận réo rắt, nhã mà có thể sướng. Đây là Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc khúc phổ bên trong một đoạn văn, tiên sinh nếu đã biết đạn khúc này, tự nhiên cũng là biết đến. Vì sao sát khí mênh mang, lấy thân vi phạm lệnh cấm?”

Nam tử mặc áo trắng lạnh giọng nói: “Giết ngươi, chính là muốn tiêu tan ta lửa giận, như vậy mới có thể lấy cùng lòng người.”

Nam tử mặc áo trắng giơ tay lên, chỉ tay Yêu Nguyệt, đánh rơi ở trên đàn, lập tức chấn lên một đạo sóng âm, cắt mở không khí, chém bay mà tới.

Dương Thanh Huyền lui lại mấy bước, vận chuyển chân khí, muốn chạy trốn.

Nhưng kinh mạch khô cạn, đồng thời nát mấy cây chủ mạch, thương thế rất nặng, căn bản vô lực đào tẩu.

“Chẳng lẽ muốn chết tại đây?”

Dương Thanh Huyền phiền muộn cực kỳ, ở đây nguy cơ nhốt đầu, hắn cũng không có sợ sệt, chỉ là không cam lòng, tay phải đi phía trái vai chộp tới, muốn lần thứ hai xúc động thiên hạ có địch, dù cho dẫn lửa thiêu thân, cùng kẻ địch đồng quy vu tận, cũng so với uất ức như vậy chết đi tốt.

Đang muốn tiếp xúc kia hỏa vân dấu ấn, bỗng nhiên phía trước thần quang lóe lên, bảy vệt sáng hội tụ ra, hóa thành Cửu Tiêu Hoàn Bội, hoành ở trước người mình.

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền cùng nam tử mặc áo trắng kia tất cả giật mình, hoảng sợ nhìn này Địa Khí đàn cổ.

Dương Thanh Huyền ngón tay đột nhiên không tự chủ chấn động một chút, cái kia có dấu Long văn tinh giới ngón áp út một hồi lên thức, chính là Bát Âm Huyền Chỉ bên trong Vô Ảnh Chỉ, đánh trên Cửu Tiêu Hoàn Bội.

“Coong!”

Một đạo vàng dây bắn ra, trên không trung run lên, hóa ra vô biên ánh vàng, đi về phía trước kích - bắn đi.

“Oành!”

Ánh vàng đem nam tử mặc áo trắng sóng âm đánh nát, đồng thời quyết chí tiến lên.

Nam tử mặc áo trắng kinh hãi, đột nhiên vỗ một cái trước người đàn cổ, lập tức bắn ra bảy đạo sóng âm, tất cả đều là Cửu

Tiêu Thiên Ba Khúc bên trong toàn quy tắc, ngắn ngủi thất âm tiếng rung, tất cả đều là đằng đằng sát khí, hóa thành bộ xương tử thi, nhào tới.

“Ầm!”

Ánh vàng cùng cái kia bảy đạo tiếng rung tấn công, khuấy động ra.

Nam tử mặc áo trắng trong tay đàn cổ, càng “Ầm” một tiếng, đáy mặt nứt mở, bảy dây đứt đoạn!

Dương Thanh Huyền vô danh kia chỉ lần thứ hai run lên, chỉ tay Tiêu Dao, rơi trên Cửu Tiêu Hoàn Bội, một đạo xích dây lại nổi lên, bay chém tới.

Dương Thanh Huyền tâm nhức đầu hãi, hắn rõ ràng cảm nhận được mình tay trái không nghe sai khiến, nhưng là bị Hoa Giải Ngữ khống chế được!

Hơn nữa trên ngón áp út thi triển ra hai ngón tay dây thanh âm, so với hắn lĩnh ngộ Bát Âm Huyền Chỉ còn muốn sâu.

Hai đạo tiếng nhạc lên, bất tuyệt như lũ, chính là Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc thức mở đầu.

Nam tử mặc áo trắng hoàn toàn biến sắc, nhìn cái kia xích quang kéo tới, kinh hô một tiếng “Không thể”, liền xoay người lóe lên, bay vút đi.

Khi đến chân đạp ánh trăng, đi thời gian nhưng nhanh như thiểm điện, một vệt sáng xẹt qua trời cao, liền biến mất ở khe núi bên trong.

“Chi!”

Xích quang đánh phá hư không, lóe lên liền biến mất không còn tăm hơi, chỉ để lại bị cắt rời không khí, chậm rãi phục hồi như cũ.

Dương Thanh Huyền đầy mặt dại ra.

Tay trái mình ngón áp út lại nổi lên, nhẹ nhàng đi phía trước phác hoạ một hồi, cái kia Cửu Tiêu Hoàn Bội liền biến mất ở trước người.

Sau một khắc, hắn thần thức dò vào tinh giới bên trong, phát hiện Hoa Giải Ngữ ngồi khoanh chân, Cửu Tiêu Hoàn Bội liền đưa ở trước người, đang đang nhẹ nhàng xoa xoa.

“Ùng ục.”

Dương Thanh Huyền nuốt xuống một hồi, nói: “Ngươi...”

Hắn muốn hỏi một chút đề, nhưng không biết từ đâu hỏi.

Hoa Giải Ngữ vuốt ve một trận Cửu Tiêu Hoàn Bội, giơ tay lên, kích thích dây đàn, trong suốt trong suốt tiếng đàn chảy ra, du du dương dương, giống như là nói thời gian cố sự.

Dương Thanh Huyền một hồi nghe được ngây dại.

Hồi lâu, ở đàn kia tiếng hạ, từ từ khép lại hai mắt, ngã trên mặt đất đang ngủ.

Bên hông bích hồ lô ngọc lan ra u quang, từ miệng hồ lô bên trong phun ra vô số màu xanh sinh cơ, đem Dương Thanh Huyền bao phủ.

Hoa Giải Ngữ đàn xong một khúc, khuôn mặt cô đơn, than thở: “Di thanh âm như có thể thưởng, thử tấu vì là quân nghe. Khúc cuối cùng người không gặp, giang thượng đỉnh cấp xanh.”

Đọc xong, liền thu hồi đàn cổ, nhắm lại hai mắt, Tĩnh sửa.

“Dương Thanh Huyền, Dương Thanh Huyền.”

Không biết qua bao lâu, Dương Thanh Huyền trong mơ hồ, nghe thấy có người kêu gào.

Mở mắt ra, liền nhìn thấy Khanh Bất Ly cùng Ngô Hạo, đầy mặt khẩn trương thủ tại bên người.

Trời đã trời quang mây tạnh, ánh mặt trời chiếu xuống, oanh đề Yến ngữ, cây cỏ sum suê.

“Viện trưởng, Ngô trưởng lão.”

Dương Thanh Huyền từ trên mặt đất ngồi dậy, nhìn hạ bộ trên, tổn thương đã tốt hơn hơn nửa, cái kia bích hồ lô ngọc vẫn còn ở quang, trị liệu trên người mình tổn thương.

Khanh Bất Ly sắc mặt giống như là sương đánh cà, vạn phần khó coi, nói: “Đã xảy ra chuyện gì? Cửu Tiêu Hoàn Bội... Không thấy!”

Ngô Hạo kiểm tra rồi hạ bốn phía, phát hiện mặt khác tấm kia phá cầm, thập đi qua, nói: “Võ Vương, ngươi xem.”

Tấm kia phá cầm cũng là cổ kính, Ngọc Huy, ngọc chẩn, chân ngọc, vừa nhìn liền biết có giá trị không nhỏ.

Bảy cái đàn đứt dây trên, còn phản xạ ra ánh vàng.

Ngô Hạo cũng có chút dáng vẻ thất hồn lạc phách, áo não tự trách nói: “Là ta bất cẩn rồi, kẻ địch nhất định là theo chúng ta tiến vào.”

Khanh Bất Ly mặt xám như tro tàn, phảng phất già nua đi rất nhiều tuổi, chiến nguy nguy nói rằng: “Dương Thanh Huyền, đến cùng xảy ra cái gì sự tình? Cửu Tiêu Hoàn Bội thì là người nào cướp đi?”

Dương Thanh Huyền thần thức quét hạ tinh giới, phát hiện Hoa Giải Ngữ vẫn còn ở nhập định đả tọa, Cửu Tiêu Hoàn Bội liền đặt ở trước người của nó.

“Hôm qua có người đạp ánh trăng mà tới...”

Dương Thanh Huyền đem chuyện tóm tắt nói một lần, đương nhiên đem Hoa Giải Ngữ bộ phận bỏ bớt đi, chỉ nói: “Cửu Tiêu Hoàn Bội chẳng biết vì sao, vậy lại được hộ tống ta, đem người đến kia đẩy lùi.”

Chỉ lo hai người không tin, Dương Thanh Huyền tay trái nâng lên, thần thức hơi động, cái kia Cửu Tiêu Hoàn Bội bị cảm hoá, một hồi trôi nổi ở trên lòng bàn tay.

Ngô Đồng làm mặt, Thần Mộc vì là đáy, nước chảy mây trôi, lấy cùng lòng người.

Khanh Bất Ly cùng Ngô Hạo một hồi trợn mắt lên, triệt để hoá đá ở.

Bọn họ tìm hiểu vài chục năm, đều muôn vàn khó khăn vừa thấy Cửu Tiêu Hoàn Bội, dĩ nhiên trong một đêm bị Dương Thanh Huyền lấy đi...

Hai người ngây người như phỗng, kinh ngạc đứng ở đó, hoàn toàn mất đi năng lực suy tính.

Thần gió thổi tới, hai người đều cảm thấy có chút lạnh.

Cửu Tiêu Hoàn Bội bỗng nhiên ánh sáng lóe lên, liền từ Dương Thanh Huyền trong tay biến mất, về tới tinh giới bên trong.

Hoa Giải Ngữ chậm rãi mở mắt ra, lạnh như băng nói: “Là của ta Cửu Tiêu Hoàn Bội, không có quan hệ gì với ngươi, xin tự trọng một chút, không nên tùy tiện lộn xộn đồ của người khác, cảm tạ.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, cái này Hoa Giải Ngữ càng ngày càng thần bí, hắn có chút lúng túng cười mỉa một hồi, liền đem tay để xuống.

"Cửu Tiêu Hoàn Bội... Thật sự... Bị ngươi thu rồi..."

Một lúc lâu, Khanh Bất Ly mới đứt quảng phun ra một câu nói này đến.

Nếu không có chính mắt thấy được, thực sự không thể tin tưởng. Mặc dù thấy tận mắt, vẫn là đầy đầu không tin.

Ngô Hạo càng là run giọng nói: "Có thể... Để cho ta lại... Nhìn sao?"

Tìm hiểu cả đời, cũng chưa từng thấy cầm chi chân thân mấy lần.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 350: Tài Trợ

“Chuyện này... Nhìn một chút cũng là được rồi... Không cần tổng xem đi?”

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng nói rằng: “Dù sao cũng là Địa Khí, tổng lấy ra đối với nó có chút không tôn trọng.”

“Đúng đúng, ngươi nói đúng, là ta cuồng dại.”

Ngô Hạo liền vội vàng nói, một bộ dáng dấp cung kính.

Dương Thanh Huyền có chút không đành lòng, biết Ngô Hạo một đời ký thác đều ở đây Cửu Tiêu Hoàn Bội trên, nhưng giờ khắc này đàn cổ cũng không ở trong tay chính mình, hắn lại không muốn ăn nói khép nép đi cầu Hoa Giải Ngữ, huống hồ cầu xin cũng chưa chắc hữu hiệu, cũng chỉ có thể oan ức Ngô Hạo.

Khanh Bất Ly một trận mới phục hồi tinh thần lại, nói: “Tuy rằng vô cùng khó tin, đồng thời có chút mất mát, nhưng thu phục Cửu Tiêu Hoàn Bội, không phải chúng ta cho tới nay tâm nguyện sao? Giờ khắc này nên cao hứng mới là.”

Hắn gặp Ngô Hạo có chút tâm tình hạ, mở lời an ủi nói.

Ngô Hạo cười khổ nói: “Võ Vương nói rất có lý.”

Dương Thanh Huyền cũng an ủi hắn, nói: “Tương lai ta có thể thông thạo nắm giữ sau, sẽ cùng Ngô trưởng lão châm trà nấu rượu, dưới tàng cây đánh đàn.”

“Thật chứ? Quá tốt rồi!”

Ngô Hạo cao hứng, tràn đầy chờ mong.

Khanh Bất Ly nói: “Kế tiếp tu luyện, chúng ta đã không cách nào chỉ điểm ngươi, lại chỉ điểm lời, ngược lại là hại ngươi. Nhưng khoảng thời gian này, ngươi tốt nhất đối xử ở trong học viện, nam tử mặc áo trắng kia hơn nửa còn sẽ đến tìm ngươi. Ở có thể khống chế Cửu Tiêu Hoàn Bội trước, ngươi không phải là đối thủ của hắn.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Nam tử mặc áo trắng kia là ai?”

Khanh Bất Ly lắc đầu nói: “Không biết, nhưng quá nửa là vô cùng đối thủ đáng sợ, có lẽ là cái khác bốn quốc phái tới cường giả cũng khó nói. Cái khác bốn quốc nhòm ngó này Cửu Tiêu Hoàn Bội cũng không phải một ngày hai ngày.”

Ngô Hạo cầm lấy tấm kia phá cầm, năm ngón tay càng lâm vào đáy mặt, hiển nhiên tâm tình vô cùng không bình tĩnh. Tình cảnh này bị Dương Thanh Huyền nhìn ở trong mắt, biết Khanh Bất Ly có chút ẩn giấu, nhưng nếu hắn không muốn nói, tự nhiên bất tiện cưỡng cầu, nhân tiện nói: “Biết rồi, ta sẽ không ly khai học viện.”

Khanh Bất Ly lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nói: “Này liền tốt.”

Khe núi bên trong tuy rằng linh khí rất nặng, nhưng Dương Thanh Huyền không muốn lưu lại, Khanh Bất Ly cũng sợ hắn gặp nguy hiểm, liền dẫn hắn ly khai Thần Âm Sơn, trở lại bên trong học viện.

Ba người mới vừa vào trong viện, liền xông tới mặt ba người, Tấn Vương, còn có một nam một nữ.

Nữ tử mi mục như họa, hoa nhường nguyệt thẹn, nam là tên ông lão, đi theo nữ tử phía sau, như là người hầu.

Tấn Vương gặp được ba người, lập tức tới đón, nói: “Võ

Vương, ngươi cuối cùng là đã trở về, ta mang cho ngươi đến rồi hai vị khách nhân. Vị này chính là Đại La thương hội hội trưởng con gái Hoa Linh, vị này chính là Đại La thương hội ở Huyền Dạ đại lục bắc năm nước quản sự Điền Khai.”

Cái kia Điền Khai Dương Thanh Huyền nhận ra, bắt đầu từ trong tay hắn vỗ xuống Hoàng Thế Ấn.

Mà giờ khắc này, Điền Khai khẽ mỉm cười, hướng về Khanh Bất Ly cùng Ngô Hạo gật đầu lấy lòng.

Hoa Linh cũng thoải mái hành lễ chắp tay, nhưng ánh mắt nhưng có chút tan rã, thật giống tinh thần cũng không tập trung.

Dương Thanh Huyền bên trong lòng có chút quái lạ, cô gái này thật giống ở đặc biệt chú ý hắn tựa như.

Khanh Bất Ly trong lòng hơi kinh, Đại La thương hội tên đầu hắn tất nhiên là biết đến, đó là ngang qua mấy vị mặt quái vật khổng lồ, thế lực trải rộng toàn bộ Tam Thập Tam Thiên tinh vực.

“Càng là Hoa Linh tiểu thư, lão hủ không có từ xa tiếp đón.”

Khanh Bất Ly vội vàng ôm quyền, khách khí.

Ngô Hạo cùng Dương Thanh Huyền cũng là ôm quyền, chắp tay.

Hoa Linh khẽ mỉm cười, nói: “Nghe tiếng đã lâu Khanh Bất Ly Viện trưởng chính là bắc năm quốc cường giả số một, hôm nay rốt cục toại nguyện nhìn thấy, không uổng công chuyến này.”

Khanh Bất Ly cười nói: “Hoa Linh tiểu thư khách khí.”

Khanh Bất Ly biết này loại đại thương hội tiểu thư, quyền thế trong tay rất nặng, chắc chắn sẽ không vô duyên vô cớ đến Thiên Tông học viện.

Quả nhiên, Hoa Linh cười nói: “Ta Đại La thương hội muốn ở Huyền Dạ đại lục bắc bộ năm quốc khai thác chuyện làm ăn, đã tại tĩnh vân quốc thành lập một chỗ phân bộ, dự định lại tới Thương Nam Quốc cũng xây một chỗ, vừa cùng Tấn Vương thảo luận hồi lâu, Tấn Vương phi thường chống đỡ đây.”

Tấn Vương vội hỏi: “Đại La thương hội nguyện đến Thương Nam Quốc mở phân bộ, bản Vương cầu cũng không được, tự nhiên toàn lực chống đỡ!”

Thương Nam Quốc vị trí bắc nhất bộ, vật tư nhất là thiếu thốn, nếu là có Đại La thương hội phân bộ lái tới, đó nhất định chính là chuyện tốt to lớn, Tô Trạch đến bây giờ đều có chút không dám tin tưởng, đĩa bánh cứ như vậy rớt xuống.

Khanh Bất Ly tự nhiên cũng rõ ràng trong đó then chốt, mừng lớn nói: “Vậy không thể tốt hơn nữa!”

Hoa Linh khẽ mỉm cười, tiếp tục nói: “Nghe nói năm quốc thi đấu lập tức phải bắt đầu rồi, đồng thời lần này tỷ thí là do Thiên Tông học viện chủ trì. Vì ở bắc bộ năm quốc khai hỏa Đại La thương hội tên đầu, ta nghĩ cùng khanh Viện trưởng thương nghị một chút, cung cấp một ít vật tư tài trợ tỷ thí lần này, không biết viện trưởng đại nhân ý như thế nào?”

“Tài trợ?”

Khanh Bất Ly sửng sốt một chút, nói: “Cái này tự nhiên là tốt, chính là không biết Hoa Linh tiểu thư dự định làm sao tài trợ, lại tài trợ gì đó?”

Tấn Vương cũng có chút không tìm được manh mối, Hoa Linh yêu cầu gặp Khanh Bất Ly, hắn cũng không biết là chuyện gì, không nghĩ tới hóa ra là cái này.

Hoa Linh cười nhạt nói: “Chiến thắng học viện, ta tài trợ năm cái nhân cấp đỉnh cấp nguyên khí.”

“Cái gì?!”

Này vừa nói, ngoại trừ Điền Khai ở ngoài, tất cả đều là giật nảy cả mình.

Dương Thanh Huyền cũng sửng sốt một chút, nhưng lập tức thích nhiên. Hoàng Thế Ấn cái kia loại đáng sợ cổ bảo cũng có thể tùy ý bán đấu giá, có thể thấy được này thương hội sức mạnh mạnh mẽ đến đâu.

Hoa Linh đám đông dáng dấp đặt ở trong mắt, không khỏi vì là ý nghĩ của chính mình đắc ý.

Nàng phát hiện Dương Thanh Huyền nắm giữ mộ kiếm cùng Vu Khinh Nguyệt thân phận sau, trở lại trầm tư suy nghĩ, làm sao mới có thể cùng hai người giữ gìn mối quan hệ, rốt cục nghĩ ra cái này mở phân bộ cùng tài trợ tranh tài biện pháp.

Chỉ cần đem phân bộ mở ở Thương Nam Quốc, như vậy sau đó cùng hai người cơ hội tiếp xúc cũng là thêm.

Hơn nữa một lần lấy ra năm cái đỉnh cấp nguyên khí đến, tất nhiên sẽ chấn động toàn bộ năm quốc.

Hoa Linh hữu ý vô ý liếc Dương Thanh Huyền một chút, thầm nghĩ trong lòng: “Ngươi này tên ngốc, ta như vậy nhọc lòng, có thể cũng là vì tiếp cận cùng lấy lòng ngươi. Ngươi đáng sợ kia thân phận rốt cuộc là cái gì? Đến, chúng ta trước tiên đem quan hệ làm tốt, sau đó chờ ngươi lợi hại, có thể chiếm được bảo hộ ta.”

Khanh Bất Ly nuốt nuốt nước miếng, nói: “Hoa Linh tiểu thư nói là sự thật sao? Năm cái nhân cấp đỉnh cấp nguyên khí?”

Hoa Linh cố ý sừng sộ lên đến, nói: “Khanh Viện trưởng cảm thấy ta là đùa giỡn?”

“Không không, thực sự quá kinh người, lão hủ nói lỡ, nói lỡ.”

Khanh Bất Ly gấp bận bịu chịu nhận lỗi.

Hoa Linh giơ tay lên, ngắt lời nói: “Không sao, năm cái đỉnh cấp nguyên khí, ở thi đấu trước sẽ đưa đến.”

Sau đó, nàng thoải mái, dùng mắt to như nước trong veo nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Ồ, vị tiểu ca này ca thật giống ở đâu từng thấy, có chút quen mắt đây.”

Điền Khai vội hỏi: “Tiểu thư, hắn chính là cái kia đấu giá được Hoàng Thế Ấn người.”

Khanh Bất Ly đám người thế mới biết, nguyên lai Dương Thanh Huyền Hoàng Thế Ấn là đến từ Đại La thương hội, bọn họ trước còn tưởng rằng là dương chiếu lưu lại.

Dương Thanh Huyền ôm quyền cười nói: “Xin chào Hoa Linh tiểu thư.”

“Thì ra là ngươi vỗ tới Hoàng Thế Ấn.”

Hoa Linh nháy mắt cười nói: “Cái kia ngọc ấn nhưng là ta yêu mến nhất đồ vật, chỉ là nhất thời hiếu kỳ mới cầm bán đấu giá, muốn nhìn một chút với ai hữu duyên, hóa ra là với ngươi hữu duyên nha, xem ra chúng ta duyên phận không cạn đây.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 351: Ba Tầng Biến Hóa

“Thật sao? Ha ha.”

Dương Thanh Huyền cũng là nở nụ cười, chỉ cảm thấy này Hoa Linh hơi quá đáng nhiệt tình, nhưng thì cũng chẳng có gì không đúng.

Hoa Linh nói: “Ta còn không biết ngươi tên gì vậy?”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Dương Thanh Huyền.”

Hoa Linh chấn động trong lòng, thầm nói: “Quả nhiên họ Dương, lại có mang Thái Huyền Kiếm Tông Võ Hồn.”

Trên mặt nàng ngòn ngọt cười, nói: “Hoàng Thế Ấn là ta phi thường yêu thích một viên cổ bảo, kỳ uy có thể xa không phải đồng hồ mặt thấy đơn giản như vậy, tổng cộng có ba tầng biến hóa.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ba tầng biến hóa?”

Hoa Linh thấy hắn hứng thú, cười nói: “Chính là ba tầng, nhưng mỗi một tầng biến hóa tiêu hao linh khí, đều là trình cấp số tăng trưởng. Ngươi đã ta có duyên, ta liền đem này ba tầng biến hóa toàn bộ nói cùng ngươi nghe đi.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, ôm quyền nói: “Rửa tai lắng nghe.”

Hoa Linh cười nhìn Khanh Bất Ly, nói: “Khanh Viện trưởng, có thể hay không mượn nhã thất, rót rượu uống trà.”

“Đương nhiên, đương nhiên, là lão hủ thất lễ khách quý.”

Khanh Bất Ly vội vàng đáp, đồng thời dặn dò Ngô Hạo, an bài xong xuôi.

Rất nhanh, sáu người liền tụ ở một gian trong nhã thất, nấu nước pha trà.

Bên trong có đàn cổ, bình phong, lư hương, còn có kiếm, ngọc, vẽ chờ lơ lửng ở trên vách, ngoài cửa chính là một gian tiểu viện, có núi thạch, nước chảy, cây tường vi, vô cùng sáng thấu linh lung, thanh tân nhã trí.

Dương Thanh Huyền đem Hoàng Thế Ấn lấy ra, đặt trên bàn.

Hoa Linh cầm ở trong tay thưởng thức một trận, lộ ra không muốn biểu hiện, lại đưa trả lại cho Dương Thanh Huyền, nói: “Phấn hồng đưa giai nhân, bảo kiếm tặng anh hùng. Này Hoàng Thế Ấn rơi vào Thanh Huyền đại ca trong tay, cũng coi như là không có bôi nhọ nó.”

Khanh Bất Ly bọn người là trong lòng âm thầm thấy kỳ lạ, lấy Hoa Linh thân phận địa vị, coi như là bọn họ cũng phải một mực cung kính, nhưng cô nàng này đối với Dương Thanh Huyền lại hết sức lấy lòng, một tiếng này “Đại ca”, có thể không phải là người nào đều đảm đương nổi.

Hoa Linh công danh lợi lộc tính quá mạnh, mặc dù tâm tư cẩn mật, nhưng vẫn là không khỏi bị những lão hồ ly này nhìn ra không đúng.

“Không dám nhận.”

Dương Thanh Huyền cũng thấy đối phương nhiệt tình quá phận, đem Hoàng Thế Ấn kế đó thu hồi.

Hoa Linh nói: “Cổ bảo là nguyên khí bên trong một loại nhân vật hết sức đặc biệt, nhiều từ thời đại trung cổ dị tộc luyện chế, ưu điểm là luyện hóa đơn giản, uy năng rất lớn. Khuyết điểm chính là tiêu hao quá lớn, mỗi triển khai một lần, liền muốn bổ sung năng lượng khổng lồ. Này Hoàng Thế Ấn ngoại trừ thu nạp Dương Linh Thạch ở ngoài, tương tự có thể dùng chân khí xông rót vào, chỉ có một lấy Thanh Huyền đại ca chân nguyên, sợ là rất khó rót đầy nó."

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Cái kia tiêu hao thật là đáng sợ, sợ là bị nó hút một cái, ta liền thành người làm."

Hoa Linh hì hì cười nói: "Ai nói không phải sao, hơn nữa ba tầng uy năng, mỗi một tầng tiêu hao đều là lúc trước trên một tầng gấp mười lần, nếu như có thể đem này ấn tràn ngập, chính là Nguyên Võ cảnh cường giả, một đòn bên dưới cũng phải biến thành tro bụi."

Khanh Bất Ly đám người đều hoàn toàn biến sắc.

Có thể một đòn chém giết Nguyên Võ cảnh cường giả, mặc dù tiêu hao to lớn hơn nữa, cũng là bất thế bảo vật a.

Tràn ngập một viên như vậy ngọc ấn ở bên người, đủ để ở bắc năm quốc xông pha.

Tấn Vương cũng là cả kinh nói: "Thanh Huyền hiền chất nếu đem này ấn tràn ngập, ở năm quốc thi đấu thời gian, xuất kỳ bất ý ném đi, bất kỳ một nhánh đội ngũ đều phải thuấn diệt."

Khanh Bất Ly lắc đầu nói: "Sợ là không thể. Bốn vương tranh đoạt chiến thời điểm, Dương Thanh Huyền đã từng dùng tới một lần, sợ là năm quốc chi người cũng đã có kiêng kỵ."

Tấn Vương nói: "Dù vậy, cũng có thể kinh sợ bọn đạo chích, đối với thủ thắng có vô cùng giúp đỡ lớn."

Khanh Bất Ly cùng Ngô Hạo đều là vuốt râu mà cười, không được gật đầu.

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy không biết tràn ngập ba tầng biến hóa sức mạnh, cần phải nhiều Thiếu Dương linh thạch?”

Khanh Bất Ly nói: “Ngươi đây thì không cần lo lắng, coi như đem nửa cái học viện bán, cũng phải ưu tiên tăng cường sức mạnh của ngươi.”

Hoa Linh cười một tiếng, nói: “Nếu cái này ngọc ấn là ta bán đi, vậy thì mang vào đưa chút Dương Linh Thạch cho ngươi đi, đây là chúng ta Đại La thương hội chất lượng tốt phục vụ, hi vọng chư vị sau đó quang lâm nhiều hơn.” Nói, vung tay xuống.

Điền Khai lập tức hiểu ý, đưa trên một cái túi đựng đồ, để lên bàn, nói: “Đây là mười vạn trung phẩm Dương Linh Thạch, đầy đủ hai lần đem Hoàng Thế Ấn tràn ngập đến ba tầng biến hóa cực hạn.”

Mấy người đều là hơi thay đổi sắc mặt, đặc biệt Dương Thanh Huyền, chấn động sợ nói không ra lời.

Mười vạn trung phẩm, tương đương với ngàn vạn hạ phẩm, đây chính là thiên đại của cải, mặc dù là Khanh Bất Ly cùng Tấn Vương, cũng đều lấy làm kinh hãi.

“Chuyện này...”

Dương Thanh Huyền đem túi chứa đồ đẩy trở lại, nghiêm mặt nói: “Không có công không nhận lộc, linh thạch này ta không thể nắm.”

Hoa Linh sửng sốt một chút, cười nói: “Hiện tại có rất ít giống Thanh Huyền đại ca như vậy quân tử khiêm tốn.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ta không phải quân tử, chỉ là ranh giới cuối cùng thôi.”

Hoa Linh nói: “Cái kia mười vạn trung phẩm Dương Linh Thạch, coi như là ta cấp cho Thanh Huyền đại ca được rồi, tương lai ngươi nếu là đạt, còn nhớ ta liền tốt.”

Dương Thanh Huyền lộ vẻ do dự, Hoa Linh quá phần nhiệt tình, cũng làm cho hắn cảm thấy có gì đó quái lạ.

Hoa Linh bĩu môi ba, không vui nói: “Nếu Thanh Huyền đại ca không muốn, vậy dễ tính.”

Nàng đem túi chứa đồ thu hồi, đứng dậy, nói: “Điền Khai, chúng ta đi thôi.”

Điền Khai mặt không thay đổi đứng lên, nội tâm hắn cũng vô cùng nghi hoặc Hoa Linh hành vi.

“Chuyện này...”

Tấn Vương nhìn muốn tan rã trong không vui, vội hỏi: “Thanh Huyền hiền chất, Hoa Linh tiểu thư đều là có ý tốt.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Nếu như vậy, vậy ta viết cái giấy nợ cho ngươi đi.” Cái kia mười vạn Dương Linh Thạch hắn chính là phi thường khát vọng, chỉ là không muốn không duyên cớ bị người ân huệ.

Ngay sau đó mang tới văn chương, rất ít hơn mười chữ, viết một tấm giấy nợ cho Hoa Linh.

Hoa Linh lúc này mới tiếu trục nhan mở, đem giấy nợ cẩn thận thu xong, túi chứa đồ lần thứ hai dâng.

Dương Thanh Huyền liền không khách khí cất đi, đạo vài tiếng tạ ơn.

Liền chủ khách đều vui mừng, đều uống lên trà đến.

Lại nói chuyện một trận liên quan với năm quốc thi đấu tài trợ sự tình, cho đến nhật ảnh ngã về tây, Hoa Linh cùng Điền Khai mới đứng dậy cáo từ, từ Tấn Vương tiếp đón hai người rời đi.

Khanh Bất Ly nhìn ba người bóng lưng rời đi, nói: “Thanh Huyền a, này Hoa Linh nhất định là coi trọng ngươi.”

Dương Thanh Huyền đang uống trà, suýt chút nữa không có phun ra ngoài, uống mấy lần, nói: “Viện trưởng đại nhân thật hài hước.”

Khanh Bất Ly nói: “Ta cũng không nói bậy, theo ta thấy, chỉ cần ngươi chịu hy sinh một hồi nhan sắc, đại lượng linh thạch cùng nguyên khí, ngươi đời này đều chưa dùng hết. Hơn nữa thiên phú của ngươi, bước vào nguyên võ, phá tan Địa cảnh, chí ít có thể trước thời gian mười năm.”

Ngô Hạo cũng là gật đầu phụ cùng, rất tán đồng thuyết pháp này.

Khanh Bất Ly lại nói: “Hơn nữa ta xem Hoa Linh tiểu thư cũng là tài mạo song toàn, cũng không có oan ức ngươi.”

Dương Thanh Huyền lườm hắn một cái, nói: “Ta xem viện trưởng đại nhân cũng là tiên phong đạo cốt, tràn đầy sức hấp dẫn, có thể thử lão ngưu thực cỏ non.”

Khanh Bất Ly than thở: “Lão ngưu hữu tâm ăn cỏ non, cỏ non vô ý yêu lão ngưu a.”

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền một ngụm trà rốt cục phun ra ngoài, lau khóe miệng, nói: “Hai vị tiếp tục ý dâm đi, học sinh cáo từ trước.”

Nói đi, liền đặt chén trà xuống, trực tiếp đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 352: Đạo Ảnh

Tô Trạch mang theo Hoa Linh trở lại Vương phủ, làm người thu thập hai gian phòng hảo hạng, cũng triệu tập đế quốc một ít quyền quý ngang ngược, cùng bàn Đại La thương hội phân bộ sự tình.

Hoa Linh đối với cái này tự nhiên không có hứng thú, toàn quyền giao cho Điền Khai quản lý, một mình đi trở về phòng.

Tô Trạch nhìn ở trong mắt, đăm chiêu, lại nghĩ tới nữ nhi mình, trong lòng thở dài, sinh ra vô hạn tiếc nuối đến.

Hoa Linh trở lại trong phòng sau, ngồi một mình bên cạnh bàn, châm trà uống một mình, trong đầu nhớ lại cùng Dương Thanh Huyền tiếp xúc quá trình.

“Thùng thùng.”

Bỗng nhiên cửa phòng bị vang lên.

Hoa Linh từ suy nghĩ sâu sắc bên trong phục hồi tinh thần lại, không vui nói: “Chuyện gì, ta đã rất mệt mỏi, thành lập phân bộ việc, Điền Khai toàn quyền xử lý liền có thể.”

“Ha ha, là những chuyện khác.”

Bên ngoài người nở nụ cười một tiếng, hờ hững nói rằng.

Hoa Linh cau lại hạ lông mày, thanh âm này rất xa lạ, nhưng có chút quen thuộc.

Đột nhiên nàng hoàn toàn biến sắc, lập tức nhớ lại là người phương nào, vội vã tiến lên tướng môn đánh mở.

Một người đàn ông thân thể như ngọc, mỉm cười đứng ở ngoài cửa.

“Huyền giả đại nhân!”

Hoa Linh cả kinh, bận bịu kêu một tiếng, kính cẩn nói: “Đại nhân làm sao tới? Mau mau mời đến.”

Đế kiêng kị theo nàng vào trong nhà, bên trong làm Tịnh Minh lượng, hinh mùi thơm khắp nơi.

Đế kiêng kị lại cười nói: “Linh tiểu thư rất mệt mỏi, bản tọa còn mạo muội quấy rầy, thực sự băn khoăn.”

Hoa Linh nói: “Lấy huyền giả đại thân phận của người, Hoa Linh không dám xưng mệt.”

Đế kiêng kị cười nói: “Ha ha, ý của ngươi là ta lấy thân phận áp bức ngươi?”

Hoa Linh vội hỏi: “Không có, huyền giả đại nhân nói nở nụ cười.”

Nàng có chút sốt sắng, thấp đầu hỏi: “Huyền giả đại nhân càng đến rồi Thương Nam Quốc, không biết là có chuyện gì?”

Đế kiêng kị nói: “Năm quốc thi đấu sắp tới, thân ta là đông sét quốc Quốc sư, được mời mà đến, lại không quá bình thường. Ngược lại là Linh Nhi tiểu thư sẽ ở chỗ này, có chút kỳ quái đây.”

Hoa Linh nhịp tim lợi hại, nam tử này thân phận cực kỳ thần bí, tâm tư càng là sâu như biển rộng, không hề lay động con mắt hạ, phảng phất có một đôi nhìn thấu trần thế mắt sáng.

Hoa Linh cẩn thận trả lời: “Đại La thương hội nếu ở bắc năm quốc trát căn, vậy thì hết khả năng làm lớn một chút, dự định ở Thương Nam Quốc mở phân bộ, đồng thời tài trợ một hồi năm quốc thi đấu, đưa đến khai hỏa tên đầu tác dụng."

Đế kiêng kị cười nói: "Linh Nhi tiểu thư tâm tư cẩn mật, tư tưởng kỳ diệu, đây chính là một ý kiến hay đây."

Hoa Linh nói: "Có thể được đại nhân tán dương, Linh Nhi cảm giác vinh hạnh."

Đế kiêng kị cười nói: "Trên phương diện làm ăn chuyện ta là một chữ cũng không biết, biết được Linh Nhi tiểu thư ở Thương Nam Quốc, liền thuận tiện tới hỏi hạ, lần trước nâng Đại La thương hội bắt được tư liệu như thế nào?"

Hoa Linh nói: "Đã góp nhặt không ít, nhưng..."

Nàng cau mày nói: "Yêu đế trống không tư liệu tựa hồ có hơi mẫn cảm, Đại La thương hội một nhóm động, lập tức gây nên không ít thế lực chú ý. Chúng ta ngày xưa cũng không dám gióng trống khua chiêng, đều trong bóng tối tiến hành."

Đế kiêng kị vuốt vuốt chén trà trong tay, nhàn nhạt hạp, nói: "Vạn cổ trời cao, một Triêu Phong tháng, là ngang qua trung cổ cùng kim cổ hai đại yêu đế, có nhốt bọn họ tất cả, ngoại trừ truyền thuyết ở ngoài, đều là tuyệt mật."

Hoa Linh lấy ra một viên nhạt thẻ ngọc màu xanh lục, nói: "Chúng ta thu thập được có quan hệ không đế tư liệu, đều ở bên trong. Năm đó này yêu đế đột nhiên xuất hiện, quật khởi quá nhanh, cũng trừ khử quá mức truyền kỳ, hầu như không tìm được bất kỳ tư liệu. Mà năm đó bị hắn lấy đi Thiên Hà trấn đáy Thần trân, vẫn không thấy ra thế, trăm vạn năm đến, Thiên Hà cùng Vong Xuyên đông xông tây quyết, ngập Tam Thập Tam Thiên bao nhiêu lần."

Đế kiêng kị đem ngọc giản kia đặt trên trán, thần thức quét qua, liền đem bên trong tin tức toàn bộ chọn đọc.

Hoa Linh cẩn thận phụng dưỡng ở bên, nhìn sắc mặt của hắn, bình thản như thường, không có bất kỳ vui giận, cũng không biết hắn có hài lòng hay không.

Sau một lúc, đế kiêng kị mới nói: “Khối này Thần trân, là Thiên Hà sinh ra ban đầu, đã bị đứng ở đáy sông, dùng để ngăn được mực nước Tiên Thiên linh bảo, uy năng vẫn còn ở ngày Thánh khí bên trên, là cân bằng Tam Thập Tam Thiên một cái trọng yếu đồ vật.”

“Tiên Thiên linh bảo?!”

Hoa Linh giật nảy cả mình, sợ hãi nói: “Trên đời thật sự có này loại nguyên khí tồn tại?”

Đế kiêng kị mỉm cười nói: “Đương nhiên, thế giới to lớn, không thể đấu lượng. Khối này Thần trân chỉ cần vẫn còn ở bên trong tinh vực, liền cuối cùng cũng có hiện thân một ngày, ta chỉ sợ vật ấy tự mình thức tỉnh linh thức, phá không đi, vậy thì phiền toái.”

Hoa Linh ngẩn người một chút, cười khổ nói: “Trăm vạn năm cũng không từng hiện thế, cho dù có như vậy một ngày, ta quá nửa là không nhìn thấy rồi.”

Đế kiêng kị cười nhạt, đứng dậy nói cáo từ: “Những tài liệu này rất thú vị, thay ta chuyển cáo hoa hâm đại nhân, liền nói đa tạ.”

Hoa Linh vội vàng chắp tay đáp lễ, cung tiễn đế kiêng kị rời đi.

Hoa Linh đứng ở trước cửa, ngơ ngác đờ ra, trong đầu hiện lên hoa hâm lúc rời đi:

“Thiên địa Huyền Hoàng, vũ trụ Hồng Hoang, Nhật Nguyệt doanh trắc, thần túc liệt trương.”

“Toàn bộ tinh vực bên trong, thần bí nhất tổ chức, mỗi người lấy một chữ làm hiệu, tạo thành này nhân vật đáng sợ đạo ảnh!”

“Thương hội vận dụng toàn bộ lực lượng, cũng không tìm tới bất cứ dấu vết gì, phảng phất trên đời căn bản lại không tồn tại này mười sáu người.”

“Nếu không có năm đó huyền giả chủ động gặp lại, mặc dù lấy Đại La thương hội năng lực, đều hoàn toàn không biết trên đời còn có như vậy một cái tổ chức đáng sợ.”

Hoa Linh ở một trận, nhìn nhất bích như tẩy trời cao, thở dài nói: “Ai có thể biết, này trời cao bao nhiêu?”

…

[truyen cua⁕tui đốt net]

Dương Thanh Huyền cáo từ Khanh Bất Ly cùng Ngô Hạo sau, liền trở lại phòng ngủ, bắt đầu bế quan.

Hoa Linh cho hắn túi chứa đồ, bên trong ngoại trừ mười vạn trung phẩm Dương Linh Thạch ở ngoài, lại còn có mười vạn linh thạch trung phẩm.

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, sắc mặt thay đổi mấy lần.

Ngẫm nghĩ cùng Hoa Linh trò chuyện quá trình, đối phương quá mức ân cần, tất có gì đó quái lạ.

Dương Thanh Huyền trầm tư một trận, tự nói: “Những linh thạch này đối với ta mà nói, xác thực trọng yếu. Cô nàng kia vô sự trình diễn miễn phí ân tình, quá nửa là có mưu đồ, nhưng ta không phải là không cần sự giúp đỡ của bọn họ đây. Nếu như có thể cùng

Đại La thương hội hợp tác, tương lai rất nhiều chuyện đều tốt làm hơn nhiều.”

Nghĩ tới đây, liền nổi lên tâm tư, muốn biết thời biết thế, cùng Hoa Linh giữ gìn mối quan hệ.

Hai người ý nghĩ, ở giữa lẫn nhau ý muốn, xem như là bất mưu nhi hợp, thực hiện cùng thắng.

Nghĩ thôi, Dương Thanh Huyền liền dành thời gian bắt đầu bế quan.

Cái kia số lượng cao Dương Linh Thạch, chồng chất ở trong mật thất, giống như núi nhỏ, tự mình tiêu tán ra năng lượng, nhạt như yên hà.

Hắn vội vàng thả ra Hoàng Thế Ấn, để trọn vẹn thu nạp.

Toàn bộ bên trong mật thất nhấc lên một mảnh đỏ ngầu vòng xoáy, đều tới Hoàng Thế Ấn bên trong tuôn tới, như là một cái động không đáy, vĩnh cửu rót bất mãn.

Dương Thanh Huyền nhưng là từng lần từng lần một tu luyện Bát Âm Huyền Chỉ, tranh thủ ở thi đấu trước có thể thông thạo nắm giữ.

Sau nửa tháng, cái kia Hoàng Thế Ấn đem 50 ngàn trung phẩm Dương Linh Thạch thu nạp sạch sẽ, trở nên đỏ đậm như máu, tươi đẹp muốn giọt, thật giống đụng vào liền muốn cháy.

Dương Thanh Huyền thận trọng đem thu nhận đứng lên, dáng dấp kia, giống như là sợ Hoàng Thế Ấn nổ tung tựa như.

“Ha ha, dùng này cổ bảo đi tham gia tỷ thí, liền không cảm thấy dối trá sao?”

Hoa Giải Ngữ không mất cơ hội nghi trào phúng đứng lên.

“Xin tự trọng, một cái người có tư cách, chắc là sẽ không đối với những khác người chỉ chỉ chỏ chỏ, thuyết tam đạo tứ, xin mời quản hảo chính ngươi đi!”

Dương Thanh Huyền châm biếm lại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 353: Cầm Sắt Hòa Minh

Hoa Giải Ngữ bị hắn đỗi không lời nào để nói, hừ một tiếng, liền tiếp tục bế quan điều tức, không tiếp tục để ý.

Dương Thanh Huyền được nước hừ hai tiếng, từ khi Cửu Tiêu Hoàn Bội chuyện sau, nửa tháng này đến, hắn nhiều lần thử nghiệm cùng Hoa Giải Ngữ câu thông, đối phương lạnh lẽo cô quạnh ép một cái, căn bản không phản ứng hắn.

Bây giờ cuối cùng cũng coi như tìm tới cơ hội, phản kích một lần.

Tâm tình thật tốt, Dương Thanh Huyền thu hồi Hoàng Thế Ấn sau, liền đi ra cửa tìm Vu Khinh Nguyệt.

Vu Khinh Nguyệt ngày gần đây đều ở đây phiên dịch cái kia Hoang tộc văn tự, không bước chân ra khỏi cửa, gặp Dương Thanh Huyền lại đây, vui mừng đem gần nhất một ít thu hoạch nói cho hắn biết, hai người đồng thời nghiên cứu và thảo luận nửa ngày.

Sau đó, tiện huề tay bước chậm học viện, Dương Thanh Huyền đàm luận mỗi bên loại phong tình chuyện lý thú, chọc cho Vu Khinh Nguyệt khanh khách cười đến không ngậm miệng lại được.

Vu Khinh Nguyệt cũng sẽ đem một ít Huyền Dạ đại lục ra sự tình, nói cùng Dương Thanh Huyền nghe.

Hai người nùng tình mật ý, lang kỵ Trúc Mã lượn quanh thanh mai, cho lui tới độc thân chó nhóm tạo thành vạn điểm trở lên thương tổn.

Độc thân chó nhóm biết hai người lợi hại, không dám tìm đường chết, chỉ có thể gặp trên đường chỉ biết đýa mắt ngó.

Hai người vòng quanh bình hồ mà đi, nước mặt sóng nước lấp loáng, Vu Khinh Nguyệt không nhịn được ống tay áo múa phiên phiên, Dương Thanh Huyền lấy ra Xuân Lôi Cổ Cầm, biểu diễn Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc.

Ngón tay ngọc khẽ giương lên, tiếng đàn như tố.

Dương Thanh Huyền tiếng rên nói: “Mười dặm bình hồ sương đầy ngày, tóc đen bạch độ năm nào? Kiếp này không hối hận kiếp này sai, kiếp sau hữu duyên kiếp sau dời.”

Vu Khinh Nguyệt ống tay áo khắp nơi múa, vô số cánh hoa lật Phi Thiên địa, cũng nói: “Cười tươi như hoa có thể lưu luyến, dung nhan như nước sao triền miên? Tình nùng miểu vừa lúc tương tư nhạt, tự tại Bồng Sơn múa phục tiên.”

Khúc cuối cùng dừng múa, hai người nhìn nhau nở nụ cười, Dương Thanh Huyền đem Vu Khinh Nguyệt ôm vào trong ngực.

“Hừ, ban ngày ban mặt, không biết xấu hổ!”

Bỗng nhiên một đạo lạnh như băng tiếng âm vang lên, theo sau chính là lăng nhiên sát khí, để bốn phía nhiệt độ một hồi hạ thấp, liền ngay cả hồ mặt cũng biến thành sáng lấp lóa.

Hai người đều là lông mày đầu khẽ nhíu, cái nào không có mắt vào lúc này đến phá hoại chuyện tốt.

Vu Khinh Nguyệt một hồi từ Dương Thanh Huyền trong lòng phân khai, trên mặt dâng lên một vệt e thẹn.

Ở bình hồ cách đó không xa, một tên rõ tuyệt đẹp lạnh lùng mỹ nhân, ôm kiếm đứng, lạnh lùng nhìn của bọn hắn.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại đầu, kêu một tiếng nói: “Âm Dao học tỷ.”

Cô gái kia chính là Âm Dao, cười lạnh nói: “Lãng lãng càn khôn, sáng tỏ Nhật Nguyệt, các ngươi dĩ nhiên lời chàng ý thiếp, không xấu hổ sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “******** vốn là trong thiên địa chân thật nhất cảm tình, cổ ngữ có nói: Quan quan sư cưu, tại hà chi châu, yểu điệu thục nữ, quân tử hảo cầu, gì tao chi có? Phản ngược lại có chút người giả vờ lành lạnh, rõ ràng có thất tình lục dục, lại giả vờ làm thạch nữ tựa như, đó mới làm người e lệ đây.”

Âm Dao biết là đang nói nàng, không khỏi nộ trên đuôi lông mày, lạnh giọng nói: “Ta bất kể các ngươi làm sao mất mặt, ta hôm nay đến, là muốn Vu Khinh Nguyệt cùng ta đánh một trận.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Vì sao phải đánh một trận? Nàng đắc tội ngươi?”

Âm Dao xích tiếng nói: “Ấu trĩ, dĩ nhiên không phải! Ta tuy là Tiềm Long Bảng số một, nhưng không ít người đều trong bóng tối bởi vì nàng mới là số một, vì lẽ đó ta không phục.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ngươi quản hắn người làm cái gì? Đây mới là ấu trĩ chứ?”

Âm Dao nói: “Không cần nói nhiều, trận chiến này nhất định phải đánh. Mặc dù không có cái kia chút lời đàm tiếu, ta cũng rất sớm đã muốn cùng nàng đánh một trận.”

Nàng ôm kiếm đứng, cái kia trong trẻo lạnh lùng tư thái, cùng hồ nước tương đắc ánh chương.

Dương Thanh Huyền mở hai tay ra, ngăn ở Vu Khinh Nguyệt trước người, nói: “Không thể, lập tức liền là năm quốc tỷ thí, nếu là giờ khắc này bị thương, thế tất ảnh hưởng đến thi đấu, thân ta là đội trưởng, tuyệt không thể chứa cho phép chuyện như vậy sinh.”

Âm Dao trong mắt hàn quang bắn ra, nói: “Cắt, ngươi là nói ta sẽ bị thương?”

Vu Khinh Nguyệt nở nụ cười, đem Dương Thanh Huyền tay nhấn xuống đến, nói: “Ngươi đã như vậy chấp nhất, vậy ta sẽ tác thành ngươi, đánh với ngươi một trận.”

“Không nên vọng động!”

Dương Thanh Huyền sốt sắng, muốn ngăn cản hai người, nhưng hai người khí thế đã oành lên, hóa thành linh áp, ở trên không bên trong khuấy động.

Vu Khinh Nguyệt khẽ cười nói: “Ngươi năm lần bảy lượt tìm cớ, cùng con ruồi tựa như, nếu là không đánh ngươi một trận, ngươi là sẽ không từ bỏ.”

Âm Dao gỡ xuống kiếm đến, khuôn mặt vẻ nghiêm túc.

Biết Vu Khinh Nguyệt là cuộc đời mới thấy cường địch, không dám khinh thường.

Hai người đều là dung nhan tuyệt thế, lại có tuyệt thế thiên tư, người như vậy cùng nhau, trời sinh liền là địch nhân.

Bỗng nhiên, xa xa có người bầy chạy trốn, hét lớn: “Giết người rồi, giết người rồi, nhanh đi gọi lão sư!”

Không ngừng có người từ cửa trường học phương hướng chạy tới.

Ba người đều không có thời gian để ý, dù sao ở trong học viện, đánh nhau giết người sự tình chỗ nào cũng có.

“Có người xông vào học viện giết người rồi!”

Lại có người chạy tới hô to, cũng không có thiếu người chạy đi cửa trường phương hướng xem trò vui.

“Dương Thanh Huyền, cửa trường học có người gây sự, Trần Chân sắp bị người đánh chết.”

Một tên học sinh chạy tới, nhìn thấy Dương Thanh Huyền, vội vàng kêu to. Người học sinh này là với bọn hắn một nhóm thi vào nội viện, Dương Thanh Huyền nhìn cũng có chút quen mắt, nhưng không gọi ra tên.

“Cái gì? Trần Chân?!”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, không lo được Vu Khinh Nguyệt cùng Âm Dao cuộc chiến, bóng người lóe lên, liền vội vàng hướng về cửa trường học lao đi.

Vu Khinh Nguyệt cũng là bóng người hơi động, liền theo sát phía sau đi.

Chờ đợi đã lâu võ quyết bị cắt đứt, Âm Dao trợn lên giận dữ nhìn này báo tin học sinh một chút, cũng đuổi theo.

Cửa trường học vây quanh hơn trăm người, hi hi nhương nhương, tiếng mắng chửi không ngừng.

Ở trong đám người, nằm thẳng cẳng hơn mười người, đều trên đất kêu rên rên rỉ, Trần Chân đầy người máu tươi, bị một tên nữ sinh đỡ, ngân thương rơi ở một bên.

Trần Chân bạch y đã thành huyết y, sắc mặt tái nhợt lợi hại, đẩy một cái bên người nữ sinh, nói: “Không có gì Lam, ngươi đi mau.”

Nữ sinh kia chính là đồng nhất giới thi vào nội viện không có gì Lam, lắc đầu nói: “Ta không đi, nơi này là Thiên Tông học viện, ta cũng không tin bọn họ có thể tiếp tục ngông cuồng như vậy xuống!”

“Yêu, tiểu học muội rất rắn rỏi.”

Ở hai người phía trước, đứng cạnh năm người, đều là đầy mặt lạnh lùng.

Một người trong đó hai tay túi phụ, hắc tiếng nói: “Đây là khổ như thế chứ? Bổn công tử mới tới đất viện, chỉ là muốn nhận thức một chút xinh đẹp niên muội, kết giao bằng hữu mà thôi. Ta gọi thường Vũ, không biết niên muội họ tên?”

Hắn từng bước một tiến về phía trước đi đến.

“Người kia là ai? Thật là đáng sợ đi, đều không thấy rõ hắn làm sao xuất thủ, chim trĩ bọn họ gục lên.”

“Năm người này đều vẫn là học sinh chứ? Lực lượng cường đại như vậy, làm sao cũng chưa từng thấy?”

“Chấp pháp tiểu đội cũng dám đánh, sợ là muốn xảy ra chuyện.”

Bốn phía tất cả đều là tiếng bàn luận, mang theo sợ hãi, tuy có hơn trăm người, nhưng việc không liên quan tới mình, không ai dám đi làm chim đầu đàn.

Không có gì Lam nổi giận không ngớt, mắng: “Cuồng đồ, đi chết!” Hai tay hợp ở trước người, có hồn quang tái hiện ra, tụ thành một cái quả cầu ánh sáng.

“Chi!”

Quả cầu ánh sáng kia một hồi hóa thành băng trùy, hướng về người kia đánh tới.

Khoảng cách ngắn như vậy, băng trùy uy lực cực lớn, nhiệt độ chung quanh chợt giảm xuống đến 0giờ.

“Ha ha.”

Thường Vũ điên cuồng cười một tiếng, nói: “Thật đáng yêu niên muội đây, khoảng thời gian này sẽ không tịch mịch.”

Cái kia băng trùy đánh vào thường Vũ trên người, càng xâu vào, phảng phất không có gì.

PS: QUAN THƯ

關 關 睢 鳩, Quan quan thư cưu

在 河 之 洲. Tại hà chi châu.

窈 窕 淑 女, Yểu điệu thục nữ,

君 子 好 逑. Quân tử hảo cầu

參 差 荇 菜, Sâm si hạnh thái,

左 右 流 之. Tả hữu lưu chi

窈 窕 淑 女, Yểu điệu thục nữ,

寤 寐 求 之. Ngụ mị cầu chi.

求 之 不 得, Cầu chi bất đắc,

寤 寐 思 服. Ngụ mị tư phục

悠 哉 悠 哉. Du tai! Du tai!

輾 轉 反 側. Triển chuyển phản trắc.

參 差 荇 菜, Sâm si hạnh thái,

左 右 採 之. Tả hữu thái chi

窈 窕 淑 女, Yểu điệu thục nữ,

琴 瑟 友 之. Cầm sắt hữu chi

參 差 荇 菜, Sâm si hạnh thái

左 右 芼 之. Tả hữu mạo chi

窈 窕 淑 女. Yểu điệu thục nữ.

鐘 鼓 樂 之. Chung cổ lạc chi

Bản dịch của Tản Đà:

Thư cưu kêu quan quan

Quan quan cái con thư cưu,

Con sống con mái cùng nhau bãi ngoài.

Dịu dàng thục nữ như ai,

Sánh cùng quân tử tốt đôi vợ chồng.

Muốn ăn rau hạnh theo dòng,

Muốn cô thục nữ mơ mòng được đâu.

Nhớ cô dằng dặc cơn sầu,

Cho ta dằn dọc dễ hầu ngủ yên.

Muốn ăn rau hạnh hái về,

Muốn cô thục nữ nay về cùng ta.

Tiếng chuông tiếng trống vui hòa,

Tiếng cầm tiếng sắt mặn mà yêu đương.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 354: Cộng Cùng Tiến Lùi

“Cái gì?!”

Không có gì Lam cả kinh, mắt thấy kia băng trùy xuyên thấu thường Vũ sau, đánh về phía bốn người sau lưng.

Trong đó một lưng hùng vai gấu nam tử, mở mắt ra đến, mặt không chút thay đổi nói: “Thường Vũ tán gái, chúng ta xui xẻo, cắt!”

Duỗi ra năm ngón tay, hướng về cái kia băng trùy một trảo, nhất thời “Răng rắc” một tiếng, toàn bộ băng trùy hóa thành mảnh vỡ, tán ở không trung.

Bốn người bên trong còn có một cô gái, ngũ quan tinh xảo, ha ha nở nụ cười, nói: “Ngươi cũng không phải không biết tính tình của hắn, đi tới cái nào, cái nào nữu liền phải xui xẻo.”

Thường Vũ nhìn không có gì Lam cái kia dáng dấp khiếp sợ, liếm một cái đôi môi, trong mắt bốc lên tà hỏa, hắc tiếng nói: “Các ngươi cũng bại hoại thanh danh của ta, ta có thể là phi thường thương hương tiếc ngọc.”

“Có thật không? Vậy để cho tỷ tỷ nhìn, ngươi là như thế nào thương hương tiếc ngọc pháp.”

Đột nhiên một đạo lạnh như băng âm thanh truyền đến.

Thường Vũ áp sát không có gì Lam, đang muốn đưa tay ra mò nàng, đột nhiên thân thể hơi ngưng lại, ánh mắt chuyển hướng bên trái, sẽ thấy cũng không dời ra.

Ở cách đó không xa, chẳng biết lúc nào xuất hiện ba người.

Trong đó hai vị mỹ nữ tuyệt thế, lãnh diễm xuất trần, hướng về cái kia vừa đứng, là được toàn bộ phong cảnh, không chỉ có là hắn, bốn phía bọn học sinh cũng từng cái từng cái kêu lên sợ hãi.

“Vu Khinh Nguyệt, Âm Dao!”

“Tứ đại mỹ nữ, vừa đưa ra hai vị, quá kích thích trái tim!”

“Các nàng làm sao đứng ở Dương Thanh Huyền hai bên, lẽ nào...”

“Không thể nào, lẽ nào Dương Thanh Huyền cùng tứ đại mỹ nữ tất cả đều cấu kết?”

Bốn phía học sinh, không nói ra được khiếp sợ cùng ước ao, còn có ghen tị.

Thường Vũ cùng sau lưng bốn người, cũng đều là nhìn sững sờ, tất cả đều nuốt xuống một hồi, liền ngay cả bốn người trong cái kia tên nữ sinh, cũng không nhịn được nuốt nước miếng.

“Thường Vũ, cẩn thận một chút, ba người này không đơn giản.”

Vừa nãy một tay vồ nát băng trùy lưng hùm vai gấu nam tử trầm giọng nói rằng.

Thường Vũ hắc cười một tiếng, nhìn phía Âm Dao, nói: “Vị tỷ tỷ này, là ngươi muốn nhìn một chút ta làm sao thương hương tiếc ngọc sao?”

Âm Dao híp mắt, hàn quang bắn đi ra, nói: “Đúng vậy đây.”

Thường Vũ liếm môi một cái, đã triệt để quên không có gì Lam tồn tại, hắc tiếng nói: “Tỷ tỷ kia muốn làm sao thấy thế nào?”

Âm Dao rút ra tiểu lâu một đêm nghe mưa xuân đến, chậm rãi nói rằng: “Rất đơn giản, ngươi đứng ở đó bất động, để tỷ tỷ chặt lên một chiêu kiếm, ta liền tin ngươi thương hương tiếc ngọc.”

“Ngọc” chữ vừa ra, liền kiếm khí Lăng Không, một đạo luyện không ở trên không bên trong né qua, khó có thể tin độ, trực tiếp chém về phía thường Vũ đầu.

“Xì!”

Ánh kiếm từ thường Vũ trên cổ xuyên thủng qua đi, hư không đều bị trực tiếp triển khai mở, nứt ra một đạo hắc tuyến đến.

Thường Vũ kinh ngạc đứng ở đó, trên cổ lập tức nhiều hơn một tia máu tuyến, có máu tươi chảy ra.

“Chi!”

Bốn người sau lưng tất cả đều dọa một hồi, con ngươi trợn lên Lão Đại, cái kia tên nữ sinh càng là kêu lên sợ hãi.

Lưng hùng vai gấu nam tử hoảng hốt, nói: “Thường Vũ, ngươi không sao chứ?”

Thường Vũ đờ đẫn trên gương mặt, một hồi hiện ra sợ hãi, lấy tay sờ một cái cổ của chính mình, sợ đến hồn Phi Thiên ở ngoài, cả người run cầm cập, vội vàng xoay người trở lại bốn người trong đội ngũ.

Nếu không có của hắn Võ Hồn có thể để cho chính mình hư hóa trong nháy mắt, tránh thoát bất kỳ công kích nào, sợ là vừa nãy một chiêu kiếm hạ, đầu liền triệt để không còn.

Âm Dao trong lòng cũng là thất kinh, không hiểu thường Vũ là như thế nào tránh thoát chiêu kiếm đó, nhưng tất nhiên cùng đối phương Võ Hồn có quan hệ, trên mặt nhưng là ôn nhu cười nói: “Thường Vũ đệ đệ, mau ra đây, lại thương tiếc tỷ tỷ một hồi đi.”

Ban đêm nghe mưa xuân dưới ánh mặt trời phản xạ ra từ từ hàn quang, cùng Âm Dao cái kia lạnh như băng khí chất tương đắc ánh chương.

Thường Vũ doạ đến sắc mặt trắng bệch, nơi nào còn dám ra đây.

Dương Thanh Huyền ánh mắt đảo qua năm người, tất cả đều là Chân Võ cảnh đại viên mãn tu vi, thêm vào cái kia khoảng chừng hai mươi niên kỉ, một hồi liền biết, năm người này nhất định là học viện khác phái tới tham gia năm quốc thi đấu.

Đồng thời hắn nhận ra chiến linh học viện vàng ngọc, hạo nhiên học viện Thượng Quan Hải Đường, năm người này không phải vân xuyên học viện chính là nước khi học viện, từ cái kia quần áo trên tướng mạo đến xem, lệ thuộc vào nước khi học viện độ khả thi thiên đại.

Dương Thanh Huyền không để ý tới năm người, đi thẳng tới Trần Chân bên cạnh, kiểm tra rồi hạ thương thế của hắn, mới yên lòng, nói: “Không có sao chứ?”

Trần Chân cười khổ nói: “Vốn là có chuyện, nhưng các ngươi đã tới, đã không sao.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, vỗ vai hắn một cái vai, nói: “Không sao rồi là tốt rồi.”

Không có gì Lam nói: “Thanh Huyền ca ca đánh chết bọn họ, bọn họ dám giữa ban ngày đùa giỡn... Đùa bỡn ta...” Nói đến sau mặt, tiếng như mảnh nhỏ muỗi, dù sao cũng là làm người xấu hổ việc, khó có thể mở miệng.

Dương Thanh Huyền nói: “Bọn họ có thể là nước khi học viện phái tới tham gia năm quốc thi đấu, gọi ngay bây giờ chết không tốt lắm, để cho bọn họ quỳ xuống dập đầu đầu nhận sai là tốt rồi.”

Năm người kia nghe thấy Dương Thanh Huyền đối thoại, đều là lông mày đầu nhíu lại, ẩn hiện ra lãnh ngạo cùng sắc mặt giận dữ.

Để cho bọn họ quỳ xuống dập đầu đầu? Nhất định chính là chuyện cười lớn.

Một tên trong đó Bạch Tịnh mặt nam tử, cao cao gầy gò, vẫn chưa từng hé răng, giờ khắc này đứng dậy, ôm quyền nói: “Tại hạ nước khi học viện Chu Thành, quý đảm nhiệm tiểu đội trưởng chức, vừa nãy việc, tất cả đều là một chuyện hiểu lầm, chúng ta cũng phải chạy đi phòng giáo vụ đưa tin, liền không nhiều trì hoãn.”

“Quả nhiên là nước khi học viện người, tới tham gia năm quốc thi đấu, chẳng trách lợi hại như vậy!”

“Này cũng khinh người quá đáng đi, học viện khác tìm chúng ta này đến đùa giỡn niên muội, còn đem chúng ta để vào mắt sao?”

“Chính là, học viện vốn là nhiều sư ít nến, không có mấy nữ nhân, tự chúng ta cũng không đủ phân!”

Bốn phía học sinh tất cả đều là căm phẫn sục sôi, giận không nhịn nổi.

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu là hiểu lầm, cái kia giải khai mở cũng là phải. Để vị kia thường Vũ đi ra, cho bằng hữu ta dập đầu đầu xin lỗi, thì không có sao.”

Chu Thành hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Dập đầu đầu xin lỗi? Vị bạn học này, loại yêu cầu này không khỏi quá làm khó dễ người chứ? Nếu là một người đàn ông, cho người khác quỳ xuống dập đầu đầu nói xin lỗi, sau đó còn làm người như thế nào?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Không làm được người, có thể thành quỷ nha.”

Chu Thành mặt lạnh lùng, nhìn hắn chằm chằm một trận, nội tâm cũng là vô cùng khiếp sợ, người trước mắt này bất quá mười sáu mười bảy tuổi, lại làm cho hắn nhìn không thấu tu vi, trầm giọng nói: “Chuyện hôm nay, là chúng ta sai rồi, thân ta là đội trưởng, ở đây hướng về vị kia nữ sinh cùng chư vị bị đánh bạn học xin lỗi.”

Dương Thanh Huyền xua tay một cái chỉ, nói: “Ngươi không cần nói xin lỗi, để thường Vũ đi ra quỳ xuống.”

Chu Thành giận dữ, cắn răng nói: “Bạn học, xin mời cho chút thể diện!”

“Mặt mũi?”

Dương Thanh Huyền lười biếng mở mắt ra đến, lạnh lùng nói: “Ngươi tính toán thơm bơ vậy sao, cũng dám ở trước mặt ta đàm luận mặt mũi? Để hắn quỳ xuống, chính là cho đủ các ngươi mặt mũi, nếu không có nể tình hai học viện lớn thâm hậu hữu nghị, hắn đánh bằng hữu ta còn muốn mạng sống?”

Chu Thành hoàn toàn biến sắc, lạnh giọng nói: “Thường Vũ không thể quỳ! Chúng ta năm người một đạo đến đây, chính là một đạo tiến thối, nếu là dồn ép không tha...”

Dương Thanh Huyền đánh gãy hắn, thẳng nhìn chằm chằm con mắt của hắn, lạnh lùng nói: “Ngươi ****** đừng nhiều lời nữa, Lão Tử với ngươi nói mấy câu, chính là để mắt ngươi, không quỳ đánh liền đến hắn quỳ! Các ngươi năm người cộng cùng tiến lùi, chúng ta trăm cộng cùng tiến lùi!”

“Đúng, chúng ta trăm cùng tiến cùng lui!”

Dương Thanh Huyền một hồi khơi dậy bốn phía học sinh nhiệt huyết, đều là cùng kêu lên hô lớn: “Quỳ xuống! Quỳ xuống!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 355: Khâm Phục

Chu Thành năm người đều là sắc mặt tái nhợt, bọn họ coi như là Nguyên Võ cảnh, cũng không khả năng đánh thắng được mấy trăm người.

Cô gái kia vỗ một cái Thường Vũ, nói: “Đi mau!”

Thường Vũ lập tức phản ứng, bóng người lóe lên, liền phóng lên trời, muốn bỏ chạy.

Nếu là hôm nay ở Thiên Tông học viện quỳ xuống, như vậy hắn đời này đều không nhấc nổi đầu lên làm người.

Có thể tới tham gia năm quốc thi đấu, không có chỗ nào mà không phải là kỳ tài ngút trời, hạng người tâm cao khí ngạo, đều là tiền đồ vô lượng, ai sẽ chịu quỳ xuống.

Thường Vũ điên cuồng bay một trận, bỗng nhiên cảm thấy không đúng, dừng thân lại nhìn xuống dưới, không khỏi hoàn toàn biến sắc.

Rõ ràng bay hơn một nghìn trượng xa, thân thể lại như cũ cách mặt đất ba thước, như là tại chỗ không nhúc nhích.

Chu Thành bốn người cũng là đầy mặt ngạc nhiên.

Dương Thanh Huyền con ngươi lóe lên, khóe miệng lộ ra nụ cười đến.

Chỉ thấy không trung chẳng biết lúc nào nhiều hơn một người, hai tay ôm ở trước ngực, chính là Phù Trác.

Vừa nãy Thường Vũ đào tẩu thời gian, hắn đem không gian luân phiên lột bỏ, trực tiếp tước mất ngàn trượng không gian, để Thường Vũ lại trở về tại chỗ.

Chu Thành sắc mặt khó coi dị thường, nội tâm chấn động dữ dội, thầm nói: “Mấy cái này học sinh sao lợi hại như vậy? Chẳng lẽ chính là chúng ta thi đấu đối thủ?”

Ba người khác cũng đều là nhìn nhau một cái, cảm thấy khiếp sợ dị thường.

Cái kia xuất kiếm nữ tử, kiếm thế mau làm người nghẹt thở, liền ngay cả có thể hư hóa nháy mắt, tránh thoát bất kỳ công kích nào Thường Vũ, trên cổ đều cắt ra máu đến, hơi chậm một sát na, liền trực tiếp rơi đầu.

Mặt khác cô gái kia, càng là sâu không lường được, chỉ là đứng ở đó không nhúc nhích, liền làm cho người ta một loại khó có thể địch nổi cảm giác vô lực.

Giờ khắc này lại đi ra một người đàn ông, cái gì động tác cũng không thấy, liền để Thường Vũ không thể trốn đi đâu được.

“Những thứ này đều là như thế nào một bầy quái vật a!”

Nước khi học viện năm người, đều là khiếp sợ dị thường, đối với lần này sát hạch thi đấu, cảm nhận được áp lực thật lớn.

Phù Trác lạnh lùng nói: “Đàng hoàng quỳ xuống dập đầu đầu đi, miễn cho làm mất mạng. Tuy rằng mạng ngươi không đáng giá, nhưng chúng ta dù sao cũng là bắc năm quốc đệ nhất học viện, phải có đại học viện phong độ, không thể tùy tiện giết người.”

Âm Dao suýt chút nữa không có phun ra một ngụm máu đến, cười thầm nói: “Tiểu tử này lúc nào học được giả bộ nghiêm trang, trở nên như thế biết nói chuyện.”

Thường Vũ sắc mặt khó coi như là giấy dầu như thế, hét lớn: "Muốn cho ta quỳ xuống, không thể! Sĩ khả Sát bất khả Nhục!"

Phù Trác lạnh lùng nói: "Vậy thì đi chết đi!"

Năm ngón tay trương mở, một chưởng vỗ lại đi, một đạo Tinh hoàn tự lòng bàn tay đãng mở.

"Đừng vội khinh thường ta!"

Thường Vũ hai tay nắm tay, chân khí ở trên cánh tay "Đùng đùng" bạo nổ mở, hóa thành một luồng xoắn ốc, cuồng kích đi.

Chân Võ đại viên mãn sức mạnh, ở quyền phong dưới xoáy chuyển tán mở, xé rách một mảnh, là cực kỳ bá đạo cường đại huyền giai võ kỹ.

"Ầm ầm!"

Sức mạnh đáng sợ đó, ra tiếng nổ đùng đoàng, nhưng vừa chạm tới Phù Trác Tinh hoàn, trong nháy mắt đã bị tước mất, bầu trời một hồi trở nên yên tĩnh, liền giống không có gì cả sinh.

"Thập, cái gì?!"

Thường Vũ con ngươi đều lồi đi ra, khó tin nhìn.

Phù Trác lạnh rên một tiếng, lại là một chưởng đánh xuống.

Thường Vũ không dám khinh thường, dưới chân chân khí một chút, hóa thành hình dạng xoắn ốc, bay đi phía sau thối lui, đồng thời ở cái kia chưởng pháp rơi xuống trong nháy mắt, kích Võ Hồn lực lượng, hư hóa bản thân.

"Xì!"

Thường Vũ tránh né được chậm chút, tuy rằng cả người hư hóa hạ xuống, nhưng cánh tay trái chỗ ở hư không, trực tiếp bị hồn quang tước mất, kể cả cánh tay trái cũng triệt để không gặp.

“A?!”

Thường Vũ hoảng hốt, trên mặt hoàn toàn trắng bệch sợ hãi, mồ hôi lạnh tràn trề, mất đi cánh tay trái, trên bả vai bạo nổ ra máu, khí thế rơi xuống đến cực điểm điểm.

Mấu chốt hơn là, từ lúc sinh ra tới nay, lần thứ nhất gặp phải có thể công kích được hư hóa trạng thái Võ Hồn, để hắn trong nháy mắt tay không đủ thố.

Phù Trác lần thứ hai tước mất không gian, thuấn di đến Thường Vũ bên cạnh người, một chưởng liền đập tới, dự định đem cả người hắn đều tước mất.

“Dừng tay!”

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên một uống, đã sớm đề phòng Phù Trác hạ sát thủ, bóng người lóe lên, liền xuất hiện ở Phù Trác bên cạnh người, năm ngón tay vồ lấy, đem cánh tay của hắn nắm lấy, nói: “Không thể giết người!”

Dương Thanh Huyền ở trên cánh tay hắn một trảo, cái kia nuốt chửng không gian Tinh hoàn liền một hồi tản đi.

Phù Trác hơi thay đổi sắc mặt, biết là Võ Hồn trấn áp, lạnh rên một tiếng, liền thu tay về đến.

Hắn mặc dù có chút kích động, nhưng cũng không ngốc, biết giết người không thể làm.

Tuy rằng không thể bỏ qua Thường Vũ, nhưng nếu là vào lúc này giết thi đấu người, cục mặt liền sẽ diễn biến không cách nào khống chế.

Tuy nói để Thường Vũ quỳ xuống, so với giết hắn đi còn khó hơn, nhưng đối với Thiên Tông học viện mà nói, chỉ cần lưu tính mạng, tất cả là tốt rồi bàn giao.

Dương Thanh Huyền chỉ lo Phù Trác nổi khùng, thấy hắn bình tĩnh thu tay về, nhất thời dành cho một cái tán dương ánh mắt, sau đó trong mắt sát khí lóe lên, đột nhiên một chưởng vỗ ở Thường Vũ sau gáy, đưa hắn từ trên bầu trời đánh rơi xuống.

Ngọc Cốt cảnh đại viên mãn một chưởng đánh ở trên lưng, tuyệt không dễ chịu, trong nháy mắt liền đứt đoạn mất mấy cây xương đầu.

“Oành!”

Thường Vũ té xuống đất, phun ra một ngụm máu.

Bị mất cánh tay trái, sau lưng cột sống lại bị đánh nát, triệt để mất đi sức chiến đấu.

“Thường Vũ!”

Chu Thành bốn người lửa giận trùng thiên, đang muốn bão, lập tức cảm nhận được trên trăm đạo sát khí kéo tới, rơi vào bốn trên thân thể người. Nhiệt độ chung quanh trực tiếp rơi xuống 0giờ, không khỏi cả người lạnh lẽo.

Bốn người kinh ngạc đứng ở đó, nào dám nhúc nhích nửa phần?

Sợ là tùy tiện một động tác, cũng có thể đưa tới hơn trăm người mưa to gió lớn vậy công kích, coi như là Nguyên Võ cảnh cũng phải tại chỗ nổ chết.

Dương Thanh Huyền bay rơi xuống, một cước đá vào Thường Vũ trên mông, đưa hắn đá đi phía trước trượt hơn mười trượng, đang nhào vào Trần Chân trước mặt.

“Dập đầu đầu! Dập đầu đầu!”

Hết thảy học sinh đều kêu to lên.

Chu Thành bốn người mặt xám như tro tàn, ở trong môi trường này, hoàn toàn không có bất kỳ biện pháp nào.

Thường Vũ ăn một miếng hôi, liều mạng cắn răng, khắp khuôn mặt là thà chết chứ không chịu khuất phục quyết tâm.

“Ha ha, có gan đùa giỡn niên muội, hiện tại không có can đảm làm chó?”

Dương Thanh Huyền đi lên, đột nhiên một cước đạp ở trên đầu hắn, liền giẫm mấy cái, chấn động đến mức địa mặt “Ầm ầm” vang, đem Thường Vũ nửa cái đầu đều đã giẫm vào trong đất, máu tươi chảy một mảnh.

“Nước khi học viện bạn học, quả nhiên là tiên phong đạo cốt, không chỉ có uy vũ không khuất phục, hơn nữa đầu lâu này giẫm đều giẫm không bạo nổ, lợi hại lợi hại, khâm phục khâm phục.”

Dương Thanh Huyền mặt ngậm mỉm cười, chắp tay làm ra kính nể hình.

“Ha ha!”

Bốn phía tất cả đều hống cười rộ lên, đều đi theo lớn tiếng gọi, “Khâm phục khâm phục, hôm nay xem như là kiến thức.”, “Đó là kim cương đầu đi, luyện thế nào? Thật hâm mộ a.”, “Nhân gia đó là thiết đầu Võ Hồn, không phải luyện ra được.”

Mỗi bên loại châm chọc cùng cười vang nổi lên bốn phía, Chu Thành bốn người đều giận dữ và xấu hổ không chịu nổi, hận không thể có một hầm ngầm chui vào.

Thường Vũ càng là đầu chôn trong đất, trực tiếp nhân thể giả chết.

Chu Thành chỉ vào Dương Thanh Huyền, phẫn hận nói: “Để dự thi học viên trọng thương, việc này ngươi khó thoát tội lỗi!”

Dương Thanh Huyền chỉ vào tay hắn, nói: “Ngươi này ngón tay, ba cái hô hấp bên dưới còn không thu hồi, thì đừng trách ta chém nó.”

“Ngươi...!”

Chu Thành mặc dù tức điên, nhưng bị hơn trăm người vây nhốt, vẫn là không có mất lý trí, tức giận phất một cái ống tay áo, thu tay về.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 356: Ngợi Khen

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Thế mới đúng chứ, làm phiền các ngươi trước tiên biết rõ mấy chuyện: Một, nơi này là Thiên Tông học viện, không phải nước khi học viện, không quan tâm các ngươi trước đây xưng vương xưng bá cũng tốt, cũng hoặc là có thân phận gì, đến nơi này liền cho ta quỳ được rồi! Hai, Thường Vũ chuyện, chúng ta đã khoan hồng độ lượng, như có lần sau, liền không chỉ có là gãy tay gãy chân, quỳ xuống dập đầu đầu đơn giản như vậy, ta có thể cam đoan với ngươi, nước khi học viện người, một cái đều không đi ra lọt cái này cửa trường!”

Chu Thành bốn người đều là sắc mặt tái xanh, Chu Thành cắn răng nói: “Bây giờ Thường Vũ trọng thương, trực tiếp ảnh hưởng đến thi đấu công bằng. Việc này, nước khi học viện trưởng lão, nhất định sẽ không nghỉ!”

Lý Vân Tiêu cười nói: “Có hay không bỏ qua, không phải ngươi cái này cặn bã định đoạt. Huống hồ, nếu có thể làm đến trưởng lão, liền sẽ không cùng các ngươi như thế kém thông minh. Cuối cùng, nếu là đắt Viện trưởng lão không tha thứ, chính bọn hắn cũng thì phiền toái.”

“Ha ha, thật là phách lối tiểu tử a!”

Đột nhiên một đạo thanh âm lạnh như băng truyền đến, Chu Thành trước người không gian lay động, một ông già từ trong đó đi ra, trên mặt như che chở băng sương, sát khí dạt dào.

Chu Thành bốn người vui mừng, cùng kêu lên: “Phó viện dài!”

Ông lão chính là nước khi học viện Phó viện dài Lương Hu, giấu đi kiếm bế quan sau, chính là hắn toàn bộ mặt chưởng quản học viện việc.

Lần này dẫn người đến dự thi, một cái sơ sẩy, liền để đội dự thi viên bị người đánh trọng thương, còn gãy một cánh tay, để hắn làm sao không lên cơn giận dữ.

Lương Hu sát khí tán mở, lập tức để chung quanh học sinh đều hút một cái hơi lạnh, lui về phía sau vài vòng.

Dương Thanh Huyền đám người cũng đều là cảnh giác, hướng về xung quanh lui lại mấy bước, không dám cùng Lương Hu áp sát quá gần, miễn được đối phương đột nhiên khó, chính mình ứng đối không vội.

Lương Hu sát khí trên người ngưng lại, hàng nhái thực chất yếu giống như, hóa thành một bức bức tường vô hình, ép hướng về Dương Thanh Huyền, nói: “Ta rất muốn nhìn một chút, không tha thứ, làm sao thì phiền toái.”

“Hừ!”

Dương Thanh Huyền lạnh rên một tiếng, Lục Dương ở trong lòng bàn tay ngưng tụ, đại nhật như vòng, vỗ ra.

“Ầm ầm!”

Vẻ này ngưng tụ sát khí, lập tức bị chưởng lực đập tan.

Cùng lúc đó, hai tay ở trước người kết ấn, cái kia chút tản ra hỏa diễm, như là có linh tính, ở trên không ngưng tụ, hóa thành một cái lớn như vậy rồng lửa, điên cuồng tập kích mà xuống.

Gặp Dương Thanh Huyền động thủ, Vu Khinh Nguyệt đám người không chút do dự, lập tức ra tay.

Vu Khinh Nguyệt năm ngón tay vồ lấy, một đoàn kim quang ở trong tay ngưng tụ, hóa thành đại kiếm, chém tới.

Âm Dao bóng người hóa thành lất phất mưa phùn, một hồi xuất hiện ở Lương Hu phía sau, hàn quang lóe lên, ban đêm nghe mưa xuân liền đánh chém ra.

Còn lại học sinh, ở đây chút khí tràng cường đại hạ, thực lực thấp kém vội vàng lui ra, trái lại có Chân Võ cảnh cường giả, đều là dồn dập ra tay.

Chân khí chi sóng, ở chu vi trăm trượng trong phạm vi, như nhăn nước ao, từng vòng tán mở, nhưng đều tới Lương Hu tuôn tới.

Chu Thành bọn bốn người hoàn toàn biến sắc, bọn họ cùng Lương Hu đứng chung một chỗ, không khỏi bị vạ lây người vô tội.

Lương Hu càng là kinh nộ không ngớt, đám học sinh này thật là vô pháp vô thiên, tự mình thân là đứng đầu một viện, đều phát hiện thân đi ra, bọn họ còn dám động thủ.

Nếu chỉ là mình một người, tự nhiên không sợ, nhưng Chu Thành mấy người đều ở đây, nếu là bị đả thương đánh chết, lần này tỷ thí cũng sẽ không dùng tham gia.

Đặc biệt Thường Vũ, giờ khắc này còn nằm trên mặt đất, đầu phụ cận tất cả đều là huyết, không rõ sống chết, nơi nào còn chịu được xung kích.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, chân khí cường đại tự thân dâng lên lên, hóa thành một cái mười trượng phương viên kết giới, lấy tự thân làm trung tâm tán mở.

Cách gần nhất Âm Dao, kiếm thế chém ở kết giới kia trên, nhẹ nhàng một trận, đã bị đánh tan, kết giới kia như tường đồng vách sắt ép đi qua, nàng dưới sự kinh hãi, liền bay ngược mở.

“Ầm!”

Dương Thanh Huyền quyết ấn xuống rồng lửa, trước tiên đánh vào kết giới kia trên, sau đó riêng mình chiêu thức, như mưa rơi khuynh đánh mà xuống.

“Ầm! Ầm!”

Đất rung núi chuyển, kết giới kia chịu đến trở ngại, lắc lư mấy lần, nhưng nhưng cũng không ảnh hưởng, trực tiếp tạo ra mười trượng, đem mấy người đều che chở vào bên trong.

Chu Thành vội vã tiến lên, đem Thường Vũ từ trên mặt đất đở lên, thấy hắn ngũ quan hoàn toàn không có, đầu trước sau đều là máu thịt be bét, căn bản không nhận rõ bộ dáng.

Bốn người đều là sợ run tim mất mật, thầm nói: “Tiểu tử kia cũng quá độc ác đi, hơn nữa đối với Lực đạo tinh chuẩn nắm giữ, đều được như vậy lại còn không chết.”

Một trận cuồng oanh loạn tạc sau, cả vùng đều hóa thành đất khô cằn, chỉ có Lương Hu chỗ ở mười trượng bên trong kết giới, vẫn là hoàn hảo không chút tổn hại.

Nhưng Lương Hu trên trán cũng chảy ra mồ hôi lạnh đến.

Chính là kiến đông cắn chết voi, bị những học sinh này luân phiên công kích bên dưới, hắn cũng có chút không chịu nổi.

Hơn nữa những thế lực kia yếu hơn học sinh, thấy không có nguy hiểm, cũng đều tham dự vào, hơn trăm người quay về kết giới kia đánh túi bụi.

“Được rồi, tất cả dừng tay!”

Trên bầu trời truyền đến một tiếng lạnh uống, Tư Phi Vũ thân ảnh ở trên không hiện ra hiện ra, nói: “Lương Hu đại nhân cùng năm vị nước khi học viện cao đồ, ở xa tới là khách, các ngươi làm sao có thể đối xử như thế quý khách? Tất cả dừng tay!”

Tuy rằng cả vẻ mặt và giọng nói đều nghiêm túc, nhưng cũng vẫn chưa thấy hắn có hành động, chỉ là hai tay chắp sau lưng, đứng lẳng lặng.

Thiên Tông học viện học sinh, gặp trưởng lão đi ra, này mới chậm rãi ngừng tay đến.

Lương Hu sắc mặt hơi tái, giữa hai lông mày tất cả đều là tức giận, đem kết giới giải tán, trầm giọng kêu lên: “Tư Phi Vũ!”

Tư Phi Vũ lúc này mới hạ xuống, ôm quyền nói: “Lương Hu đại nhân, đắc tội, đắc tội rồi.”

Lương Hu tức giận run, Dương Thanh Huyền bọn người là bộ dáng ra vẻ vô tội, đang thảo luận khí trời, “Này vân thấp lợi hại, nhìn dáng dấp sẽ trời mưa”, “Không nhất định đi, này mấy ngày đều là thấp như vậy vân”, “Đợi lát nữa hay là trước đem quần áo thu rồi, phòng bị chưa xảy ra.”

Lương Hu chỉ có thể đem lửa giận trên người Tư Phi Vũ, cả giận nói: “Tư Phi Vũ, các ngươi Thiên Tông học viện dạy học sinh tốt!”

“Ha ha.”

Tư Phi Vũ cười nhạt, ôm quyền nói: “Có thể được Lương Hu đại nhân khen, là vinh hạnh của bọn hắn. Phàm là hôm nay tham dự biểu hiện bạn học, mỗi người ngợi khen ba ngàn điểm số.”

Lương Hu giận dữ, nói: “Tư Phi Vũ, ngươi...!”

Tư Phi Vũ sắc mặt lành lạnh, chuyện lúc trước hắn vẫn đều thấy rõ, nếu không có do thân phận hạn chế bất tiện ra tay, đã sớm chính mình đi ra đem Thường Vũ đánh một trận. Mà sau đó

Dương Thanh Huyền đám người biểu hiện cũng đều để hắn hết sức hài lòng.

“Ha ha, Lương Hu Viện trưởng, việc này đến đích thật là Thường Vũ không đúng.”

Bỗng nhiên một bóng người lấp loé ra, rơi vào giữa hai người, chính là đế kiêng kị, tròng mắt của hắn bên trong có vô số quang ảnh lấp lóe, phảng phất nhìn thấy tất cả.

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, chẳng biết vì sao, nhìn thấy người này chớp mắt, thì có loại không rõ hoảng hốt.

Vu Khinh Nguyệt cũng là con mắt co rụt lại, trên mặt lộ ra kinh sợ đến.

Nàng chưa từng gặp đế kiêng kị, có thể chẳng biết vì sao, vừa thấy bên dưới liền cảm thấy tâm hoảng ý loạn, thậm chí có loại nhàn nhạt ý sợ hãi.

“Hắn là...”

Tinh giới bên trong, liền ngay cả Hoa Giải Ngữ cũng bỗng nhiên trợn to hai mắt, tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Dương Thanh Huyền truyền âm nói: “Ngươi nhận ra hắn?”

Hoa Giải Ngữ lắc lắc đầu, nói: “Không nhận ra, nhưng hắn đem tới cho ta cảm giác, cực kỳ giống một người.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 357: Gặp Lại Sau

“Giống ai?” Dương Thanh Huyền thất kinh hỏi.

“Ngươi không nhận biết.”

Hoa Giải Ngữ chẳng muốn nói với hắn cái gì, một câu nói đưa hắn đỗi trở lại, hai con mắt chăm chú nhìn chằm chằm Đế Húy.

Dương Thanh Huyền bị mất mặt, cũng lười để ý đến hắn.

Vu Khinh Nguyệt tay duỗi tới, một hồi bắt hắn lại tay, hai người đều là trong lòng cả kinh, phát hiện với nhau lòng bàn tay lạnh lẽo.

Hai người nhìn nhau vừa nhìn, đều thấy được lẫn nhau trong mắt khiếp sợ.

Hai cái tay thật chặc giữ cùng nhau, mới xua tan lạnh lẽo, bắt đầu có chút ấm áp.

“Quốc sư đại nhân.”

Lương Hu cùng Tư Phi Vũ đều là ôm quyền chắp tay.

Tư Phi Vũ cũng kinh hãi không thôi, này Đế Húy cho hắn một loại cảm giác hết sức nguy hiểm, nhưng lại không nói ra được tại sao.

Đế Húy nói: “Thường Vũ đích thật là tự làm tự chịu, này cái giáo huấn ngược lại cũng không oan.”

Lương Hu vội la lên: “Nhưng là thi đấu sắp tới, Thường Vũ hiện tại trạng thái này...”

Đế Húy nói: “Không sao, ta chỗ này đang thật là có chút bộ máy con rối, có thể giúp hắn an cái trên thân thể đi, sẽ không ảnh hưởng tranh tài.”

“Con rối tứ chi?”

Tất cả mọi người là trong lòng khẽ nhúc nhích, không ít học sinh từng đọc tài liệu tương quan, nhưng cụ thể còn chưa từng gặp.

đọc❤truyện cùng http://truyencu a tui.net/

Lương Hu còn không cam tâm, nói: “Quốc sư đại nhân, thật sự không thành vấn đề sao? Ngoại trừ tứ chi ở ngoài, Thường Vũ thương thế kia...”

Đế Húy mỉm cười nói: “Yên tâm đi, cũng không là cái gì quá không được tổn thương, đại so với trước kia, hắn sẽ cường đại hơn.”

Câu nói này đối với người khác nghe tới không có gì, nhưng Lương Hu nhưng là trong lòng máy động, biết cái này Quốc sư đáng sợ, lời này chắc chắn sẽ không là không có lửa mà lại có khói, lập tức liền gật đầu nói: “Tốt, hết thảy đều theo như Quốc sư nói như vậy.”

Đế Húy hướng về Chu Thành bốn người nói: “Các ngươi mấy ngày nay liền an tâm ở nơi ở tu luyện, không ra được đi dạo, miễn cho lại gây ra chuyện bưng.”

Đúng "

Chu Thành bốn người dồn dập chắp tay đáp lời.

Đế Húy lúc này mới đưa mắt nhìn phía Dương Thanh Huyền, khóe miệng vung lên không rõ cười đến, sau đó lại điểm quá Vu Khinh Nguyệt, cười nói: “Thiên Tông học viện lần này dự thi học viên rất có ý tứ chứ.”

Dương Thanh Huyền cùng Vu Khinh Nguyệt đều chỉ cảm thấy cả người run lên, ở dưới ánh mắt của hắn, phảng phất hết thảy đều bị nhìn xuyên, hai người đều cảm nhận được với nhau hoảng sợ cùng ý sợ hãi, hai cái tay cầm càng chặt.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia ánh mắt nóng bỏng, nhắm mắt nói: “Thú vị là tốt rồi, chỉ sợ vô vị đây.”

“Ha ha.”

Đế Húy nhịn không được cười lên một tiếng, hướng về Thường Vũ đi đến, vươn tay ra, thả trên người Thường Vũ, một đạo mờ mịt bạch quang đem hai người bọc lại, liền tại chỗ biến mất.

Đế Húy vừa đi, Dương Thanh Huyền cùng Vu Khinh Nguyệt mới thở phào nhẹ nhõm, hai người không rõ liền chảy mồ hôi lạnh khắp cả người.

Tư Phi Vũ nói: “Lương Hu đại nhân, còn có bốn vị nước khi học viện bạn học, liền để lão hủ hộ tống các ngươi quay về chổ ở đi, miễn cho trên đường không cẩn thận, lại bị ta Thiên Tông học viện học sinh đánh.”

Chu Thành bốn người đều là nổi giận không ngớt.

Cái kia lưng hùng vai gấu nam sinh cả giận nói: “Đơn giản ỷ nhiều người, có loại một chọi một một mình đấu.”

Dương Thanh Huyền cười ha ha, nói: “Vị bạn học này nói gì vậy? Vô duyên vô cớ đánh cái gì giá, lẽ nào các ngươi lão sư không có dạy các ngươi muốn đoàn kết hữu ái sao? Cho tới năm quốc thi đấu… Ha ha… Đương nhiên là hữu nghị số một, thi đấu thứ hai, tái nổi trên mặt nước bình, tái ra phong cách là tốt rồi.”

Tất cả mọi người là cười như điên, hô theo: “Đúng đúng, muốn đoàn kết hữu ái, hữu nghị số một, thi đấu thứ hai.”

Cái kia lưng hùng vai gấu nam tử giận dữ, làm không phải, không làm cũng không phải, huống hồ cũng không biết làm sao làm, bị đỗi bối rối.

Chu Thành lạnh lùng nói: “Chớ cùng những người này cãi nhau, đợi đến thời điểm tranh tài, đương nhiên phải bọn họ đẹp đẽ!”

Bốn người kia bên trong duy nhất một cô gái, cũng là lạnh lùng nói: “Chuyện hôm nay chúng ta nhớ kỹ, ngày khác trong tranh tài gặp!”

Bốn người thêm vào Lương Hu, đều là không một lời, mặt âm trầm cùng sau lưng Tư Phi Vũ, quay về chổ ở đi tới.

Mấy người vừa đi, náo nhiệt không còn, mọi người cũng là dần dần tản đi.

Hơn nữa mỗi người có thể thêm ba ngàn điểm số, đều là mặt mày hớn hở, đồng thời thân lịch việc này, đủ để trở thành trà dư tửu hậu đề tài câu chuyện.

Phòng y vụ người cũng rất mau tới, đem Trần Chân cùng cái kia chút bị thương đội chấp pháp thành viên đều mang đi.

Không có gì Lam cùng Dương Thanh Huyền đám người sau khi nói cám ơn, cũng theo Trần Chân đi tới.

Phù Trác cũng không biết hình bóng, sớm đi rồi.

Âm Dao nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi cảm thấy nước khi học viện mấy người này làm sao?”

Dương Thanh Huyền ngưng tiếng nói: “Những người khác lại không luận, cái kia Quốc sư thật là đáng sợ.”

Vu Khinh Nguyệt cũng là sắc mặt nghiêm túc gật gật đầu.

Âm Dao ngẩn ra, nói: “Ai nói quốc sư, ta nói là dự thi mấy người!”

“Há, bọn họ a.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Không có cảm giác gì.”

Âm Dao: “...”

Vu Khinh Nguyệt ánh mắt lấp lóe, nói: “Cái kia Quốc sư tuyệt không là người bình thường, Thanh Huyền ca ca ngươi phải nhiều cẩn thận một chút người này.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hừm, ta hiểu rồi.”

Âm Dao: “..., các ngươi chú ý trọng điểm sai rồi chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Bốn người kia cho người cảm giác rất phổ thông rồi, hơn nữa Thường Vũ lại là cụt tay lại là trọng thương, nước khi học viện lần này cần chiết kích trầm sa.”

Âm Dao nói: “Không nên coi thường bất cứ kẻ địch nào.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ta không có coi khinh, đội chúng ta không phải có ngươi ở mà, ta nhìn bốn người bọn họ không có một cái đối thủ của ngươi.”

Âm Dao gặp câu thông không đến, lạnh rên một tiếng, liền xoay người đi, nói: “Vu Khinh Nguyệt, cùng ngươi cuộc chiến, đẩy lên thi đấu sau đó mới đến.”

“Thi đấu phía sau sao?...”

Vu Khinh Nguyệt cười nhạt, không tỏ rõ ý kiến.

Dương Thanh Huyền kỳ quái nói: “Nhìn Âm Dao bộ dạng, tựa hồ đối với cái kia Quốc sư cũng không cảm ứng, vì sao một mực chỉ chúng ta nhận ra được hoảng sợ?”

Vu Khinh Nguyệt nói: “Bởi vì Âm Dao Võ Hồn, còn chưa đủ tư cách phát hiện.”

Vừa nói như thế, Dương Thanh Huyền liền hiểu.

Vu Khinh Nguyệt ngưng tiếng nói: “Này Quốc sư, ngàn vạn không nên đi trêu chọc hắn, hết khả năng tránh né được.”

Dương Thanh Huyền cực kỳ hiếm thấy nàng như vậy thận trọng, gật đầu nói: “Ta hiểu được.”

Vu Khinh Nguyệt trầm mặc biết, nói: “Ngươi trở lại tu luyện đi, năm quốc thi đấu, ta không tới, mong ước ngươi kỳ khai đắc thắng.”

Dương Thanh Huyền cả kinh, nói: “Ngươi phải đi?”

Vu Khinh Nguyệt nhẹ khẽ cười hạ, nói: “Sao lại thế đây, ta dự định bế quan, đem cái kia hư ngày quyết cùng Hoang Thiên Quyết hoàn toàn phiên dịch đi ra, vì lẽ đó sớm mong ước ngươi kỳ khai đắc thắng.”

Dương Thanh Huyền yên lặng nhìn hắn, nói: “Nếu như ngươi phải đi, sớm nói với ta một tiếng.”

Vu Khinh Nguyệt run lên trong lòng, gật gật đầu.

Hai người dắt tay mà đi, một đường không nói gì, đến bình hồ nơi mới lưu luyến không rời phân khai.

Vu Khinh Nguyệt nhìn Dương Thanh Huyền bóng lưng rời đi, càng trở nên mơ hồ, viền mắt có chút ướt át.

“Thanh Huyền ca ca, gặp lại sau, cũng không biết... Là hay không còn có cơ hội gặp lại. Mà gặp lại thời điểm, lại là lấy thân phận ra sao cùng lập trường?”

“Thanh dương bảo quyển manh mối, ta đã tìm được, nhưng quá nguy hiểm, ta không có cách nào mang ngươi cùng đi. Có thể ở tương lai một thời điểm nào đó, trong lúc lơ đãng, ngươi còn có thể nhớ lại ta.”

Làm nào đó ngày, hạt mưa gõ nhẹ ngươi cửa sổ, làm phong thanh thổi loạn ngươi tư tưởng, có thể hay không lấy sạch muốn tấm này cũ dáng dấp.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 358: Phá Lạn Vương Ở Đâu

Dương Thanh Huyền trở lại phòng ngủ của mình bên trong, không rõ cũng có chút tâm thần không yên.

Hắn ngồi xếp bằng một hồi, đều là không tĩnh tâm được.

“Chẳng lẽ là cái kia Đông Lôi Quốc Quốc sư áp lực, ảnh hưởng tâm tình của ta?”

Dương Thanh Huyền đang mất tập trung thời gian, ngoài cửa vang lên tiếng gõ cửa.

Đi ra ngoài vừa nhìn, càng là Tung Nam Bắc, túc nhiên nhi lập, ánh mắt lạnh lùng, càng xẹt qua hàn ý.

Dương Thanh Huyền cảnh giác nói: “Hóa ra là lão ca, không biết đến ta đây chuyện gì?”

Tung Nam Bắc lạnh lùng nói: “Ta phụng Viện trưởng chi mệnh, đến thông báo ngươi, năm quốc thi đấu ngay ở sau bảy ngày, để cho ngươi chuẩn bị sẵn sàng.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Kỳ quái, Viện trưởng tại sao lại để lão ca đến thông báo ta?”

Tung Nam Bắc nói: “Khanh Bất Ly là sư phụ của ta, năm đó bởi vì một chuyện, hắn đem ta tù vào giam cầm nơi, mà ta cũng giận hờn xin thề, không đạt tới Nguyên Võ cảnh liền không nữa đi ra.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nhưng lão ca tựa hồ rất sớm đã đạt đến Nguyên Võ cảnh.”

Tung Nam Bắc nhìn trừng hắn một cái, hừng hờ nói: “Còn không phải là bởi vì Hàn Khai chuyện, để cho ta trệ lưu lại.”

Dương Thanh Huyền san san nở nụ cười, nhưng cười khuôn mặt có chút cứng ngắc.

Tung Nam Bắc bỗng nhiên năm ngón tay thành trảo, không có từ trước đến nay liền chụp lại đây.

Cái kia cuồng bạo chân khí một hồi bạo nổ toàn mở, thành thiên la địa võng vồ giết mà tới. Đồng thời Nguyên Võ cảnh cường giả, trực tiếp đè ép không gian, để Dương Thanh Huyền cảm thấy bị tường đồng vách sắt ràng buộc ở, căn bản không chỗ có thể trốn.

“Kiếm đến!”

Dương Thanh Huyền mãnh nâng lên tay, Bách Quỷ dạ hành ở trong tay hiện lên, đưa ngang trước người.

“Oành!”

Bách Quỷ dạ hành chịu đựng Tung Nam Bắc một chưởng, chấn động đến mức thân kiếm run rẩy, phát sinh Bách Quỷ khóc thét thanh âm, bốn phía không ngừng có oan quỷ oan hồn xuất hiện, như rơi xuống địa ngục giống như.

“Xì xì!”

Dương Thanh Huyền bị chấn động đến mức về phía sau đi vòng quanh, trên đất vẽ ra hai đạo sẹo sâu, rút lui thẳng đến đến góc tường, mới đứng vững thân thể.

Đồng thời cánh tay phải tê dại, chân khí trong cơ thể khuấy động.

“Này Tung Nam Bắc quả nhiên là Nguyên Võ cảnh.”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ, ánh mắt lạnh xuống, kiếm thế đồng thời, làm tốt ứng chiến chuẩn bị, đồng thời cười lạnh nói: “Lão ca cũng là phụng Viện trưởng chi mệnh, đến chỉ điểm hạ vũ kỹ của ta sao?”

Tung Nam Bắc trực tiếp đi vào trong phòng, đóng cửa lại, nói: “Hàn Khai Phá Lạn Vương đây?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chuyện cười, ta làm sao biết.”

Tung Nam Bắc theo dõi hắn, muốn nhìn rõ hắn là hay không nói dối, nói: “Cái kia **** cùng Hàn Khai một trận chiến sau, liền không bao giờ tìm được nữa hắn bất cứ dấu vết gì. Tuy nói trên người ngươi Tử Viêm lợi hại, nhưng ta không tin ngươi có thể đem Hàn Khai triệt để hủy thi diệt tích.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nói: “Ngươi có thể có cùng Viện trưởng đề cập quá ngày ta cùng với Hàn Khai đánh một trận?”

Tung Nam Bắc hừ nói: “Tự nhiên không có, bởi vì ta còn trông cậy vào từ ngươi cái này cần đến cái kia Phá Lạn Vương, sư phụ liền ngay cả Phá Lạn Vương tồn tại cũng không biết.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới yên lòng lại, xem ra Khanh Bất Ly ngày đó cũng không có lừa hắn.

Tung Nam Bắc nói: “Trận chiến đó sau, ta nghĩ tới nghĩ lui, có khả năng nhất được Phá Lạn Vương, cũng chỉ có ngươi. Tuy rằng ta không biết ngươi là làm thế nào chiếm được nó, nhưng Phá Lạn Vương nhất định ở trên thân thể ngươi!”

Hắn mắt lộ ra hung quang, có vẻ vô cùng khẳng định.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ngươi cho là ta cùng Hàn Khai như thế, bị ngoại lai Võ Hồn bám vào người?”

Tung Nam Bắc nói: “Cũng chỉ có loại khả năng này. Ta khuyên ngươi đem Phá Lạn Vương giao ra đây, đối ngươi như vậy bản thân cũng có chỗ tốt cực lớn, bằng không Hàn Khai sẽ là của ngươi kết cục.”

Dương Thanh Huyền trường kiếm xoay ngang, vẽ ra một ánh kiếm đến, lãnh đạm nói: “Không hiểu ra sao! Nếu là bị Phá Lạn Vương phụ thể, ta bây giờ còn có thể như vậy bình yên vô sự sao? Ngươi không khỏi cũng quá coi trọng ta đi, ta có thể minh xác nói cho ngươi biết, cái kia Phá Lạn Vương ta không được, có tin hay không là tùy ngươi.”

Tung Nam Bắc ngẩn ra, nói: “Ngươi thật không được?”

đọc truy

ện ở http://truyencuatui.net Dương Thanh Huyền nói: “Đương nhiên.”

Cái kia Phá Lạn Vương còn trên người Hoa Giải Ngữ, tuy rằng Hoa Giải Ngữ đi cùng với hắn, nhưng hắn xác thực không được Phá Lạn Vương, cũng không có lừa hắn.

Tung Nam Bắc ngẩn ra, hắn tự nhiên nhìn ra được Dương Thanh Huyền vẫn chưa nói dối, ngơ ngác nói: “Cái kia Phá Lạn Vương đi đâu rồi? Đáng sợ như vậy Võ Hồn, không thể một trận chiến liền hồn phi yên diệt.”

Dương Thanh Huyền cau lại hạ lông mày đầu, nói: “Hàn Khai chết rồi, cái kia Võ Hồn tự nhiên cũng là tiêu tán ở trong thiên địa, không phải là rất bình thường sao?”

Tung Nam Bắc khinh bỉ liếc mắt nhìn hắn, nói: “Cắt, cái kia không phải bình thường Võ Hồn, nếu là muốn tiêu tán lời, đã sớm không tồn tại ở thế gian. Ngươi cái kia tử hỏa tuy rằng đáng sợ, nhưng cũng không thể đem Phá Lạn Vương đốt cháy sạch sẽ, nếu là ngươi cũng không có được, này Võ Hồn khả năng bám thân ở những học sinh khác trên người, cũng hoặc là chính mình chạy đi.”

“Chính mình chạy đi…”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Đây không khỏi dị tưởng thiên khai điểm chứ?”

Tung Nam Bắc nói: “Mất đi túc chủ Võ Hồn, rất khó đáng kể tồn tại ở trong thiên địa, nhưng ngắn ngủi tồn tại vẫn là có thể. Phải biết Phá Lạn Vương gửi thân thể ở Thần Long trong pho tượng bao nhiêu năm tháng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy ngươi bây giờ định làm như thế nào?”

Tung Nam Bắc mặt âm trầm, không lên tiếng, sau một lúc mới nói: “Ta đi đem ngày đó tại chỗ học sinh đều kiểm tra một lần, nếu là còn không tìm được, cũng chỉ có thể là ta trong số mệnh vô duyên.”

Nói đi, liền không nữa làm khó dễ Dương Thanh Huyền, xoay người đi.

Dương Thanh Huyền nhìn hắn rời đi, thu hồi kiếm đến, trầm tư một trận, liền bế quan đi tới.

Bảy ngày thời gian, nháy mắt đã qua.

Dương Thanh Huyền từ trong mật thất sau khi ra ngoài, phát hiện trước cửa đứng đấy hai vị lão sư, một người trong đó mặt xa lạ, mà tên còn lại chính là Tần Chấn.

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Hai vị lão sư là tới thông báo ta sao?”

Tên kia xa lạ lão sư cười nói: “Vì hộ tống ngươi chu toàn, Viện trưởng làm ta hai người ở đây bảo vệ bảy ngày.”

Dương Thanh Huyền trong lòng xúc động, ôm quyền nói: “Hai vị lão sư phí tâm.”

Tần Chấn cười nói: “Đi thôi, thời gian không còn sớm, chúng ta là chủ nhà, nhất định phải trước thời gian đi qua.”

Nơi tụ tập, liền ở Thiên Tông học viện chủ điện.

Dương Thanh Huyền đến thời điểm, từ lâu ngồi hơn trăm người, đều là học viện trưởng lão cùng lão sư, còn có đế quốc cao tầng.

Khanh Bất Ly cùng hoàng đế Tô Ngọc đang thấp giọng trao đổi cái gì, Thất lão trong Y Khôn, Ngô Hạo, Tư Phi Vũ đều ở đây, đế quốc cao tầng bên trong, Tô Trạch, Tô Anh, U Dạ chờ thành viên hoàng thất, cùng với tứ đại thế gia gia chủ chờ đều đã trình diện.

Đây là năm quốc cấp bậc cao nhất võ quyết, bất kỳ một quốc gia nào đều dị thường coi trọng.

Dương Thanh Huyền theo hai vị lão sư đi vào, lập tức toàn trường yên tĩnh, toàn bộ ánh mắt nhìn sang.

Tô Ngọc cũng đình chỉ trò chuyện, nhìn sang nói: “Dương Thanh Huyền, có thể có lấy đệ nhất nắm bắt?”

Dương Thanh Huyền về cười nói: “Vấn đề này còn không đáp đi, trả lời thế nào, bệ hạ cũng sẽ không hài lòng.”

“Ha ha, quả nhiên có chút ý nghĩa.”

Tô Ngọc cười nói: “Nếu là trả lời không nắm chắc, ta tất nhiên không cao hứng. Trả lời chắc chắn, ta ngược lại sẽ cảm thấy ngươi người này khinh phù. Làm Tấn Vương nói cho ta biết, ngươi là đội trưởng thời điểm, ta nội tâm vẫn có một ít bài xích.”

Dương Thanh Huyền cười đáp lại, liền hướng về Âm Dao mấy người đi đến. Âm Dao bốn người từ lâu trình diện, hắn là cái cuối cùng đến.

Tô Ngọc sửng sốt một chút, nói: “Ngươi không muốn biết ta bây giờ đối với cái nhìn của ngươi sao?”

Chương 359: Bốn Quốc Đều Địch

Dương Thanh Huyền cười nhạt nói: “Không cần, bệ hạ cái nhìn đều không quan trọng, tức không sẽ tăng lên ta phần thắng, cũng sẽ không thay đổi ta làm đội trưởng hiện trạng.”

“Rào” một tiếng, toàn trường đều ồ lên đứng lên.

Tất cả đều là giật mình vô cùng dáng vẻ, coi như là Khanh Bất Ly, cũng không dám như vậy ngạo mạn đối với hoàng đế nói chuyện.

Tả Minh trong mắt tràn đầy hàn quang, như ở bình thường thời gian mà nói, tất nhiên phải ra khỏi liệt tố Dương Thanh Huyền một bản, trị hắn cái tội chết các loại, nhưng vào giờ phút này, bất tiện nêu ý kiến.

Tô Ngọc chính mình cũng ngây ngẩn cả người, bỗng nhiên khóe miệng hiện ra một nụ cười, nói: “Tốt, tốt, hết sức có cá tính. Tuy rằng này loại cá tính để trẫm vô cùng khó chịu, nhưng trẫm có thể đem khó chịu tâm tình áp chế đến thi đấu sau. Nếu như cầm lại số một, tất cả đều dễ nói chuyện, nắm không trở về đệ nhất, ha ha...”

Tất cả mọi người nghe được ra lời nói kia bên trong lạnh như băng ý tứ hàm xúc, không khỏi thay Dương Thanh Huyền lo lắng.

Ai biết Dương Thanh Huyền tiếp tục mạo phạm, nói: “Nắm không trở về số một, Viện trưởng cũng chờ trừng trị chúng ta, không nhiều một mình ngươi.”

Toàn trường yên tĩnh, Tô Ngọc cũng bị đỗi không lời nào để nói.

Âm Dao bốn người đều là mặt đen lại, nghĩ thầm nếu là không có đệ nhất, hơn nửa cũng bị này tên ngốc làm phiền hà, trực tiếp đỗi hoàng đế, như vậy thông minh có thể dẫn dắt chúng ta bốn người sao?

Tô Trạch ho khan vài tiếng, đánh vỡ này lúng túng bầu không khí, nói: “Thanh Huyền hiền chất, ta cùng Võ Vương đối với kỳ vọng của ngươi đều rất lớn.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới ôm quyền, nói: “Tất nhiên đem hết toàn lực.”

Khanh Bất Ly cùng Tô Trạch đối với hắn đều cực kỳ thân mật, vì vậy thái độ của hắn cũng ôn cùng rất nhiều. Còn hoàng đế... Xin lỗi, hắn không có phong kiến Quân Vương tư tưởng.

Bất kể là ai, đối xử tốt với hắn, hắn cũng sẽ đối với người tốt.

Đối với hắn không được, quản ngươi là hoàng đế vẫn là ai, ở trong mắt hắn cũng chỉ là một cái hành, không thèm để ý.

Âm Dao u oán lườm hắn một cái.

Dương Thanh Huyền ngoảnh mặt làm ngơ, ngồi vào vị trí của mình, nhắm mắt dưỡng thần đứng lên.

Trên cung điện mọi người, lúc này mới tiếp tục làm việc lục, nhưng đại lượng ánh mắt đều ở đây Dương Thanh Huyền năm trên thân thể người loanh quanh, châu đầu ghé tai nghị luận.

Khanh Bất Ly thấp giọng nói: “Bệ hạ thứ lỗi, Dương Thanh Huyền chính là này loại tính nết.”

Tô Ngọc khẽ mỉm cười, nói: “Này loại tính nết làm nô tài không được, nhưng làm đội trưởng hết sức thích hợp. Ta trước còn có điều lo lắng, hiện tại trái lại yên tâm rất nhiều. Người thú vị, mới có thể làm ra chuyện thú vị đến.”

Khanh Bất Ly cũng là nở nụ cười, gặp Tô Ngọc không có thù dai, lúc này mới yên tâm.

Dương Thanh Huyền mở mắt ra, nhìn đại điện ở ngoài một cái hướng khác, chính là bình hồ vị trí nữ sinh ký túc xá.

Âm Dao nhìn thấu tâm tư của hắn, cười lạnh nói: “Không có lầm chứ, đều lúc này, còn đang suy nghĩ nữ nhân?”

Ngồi ở một bên Lộ Nhất Phàm, đột nhiên đỏ hạ mặt, ngượng ngùng nói: “Muốn cô gái cũng không có cái gì không đúng nha, ta cũng muốn Ngả Vi.”

Từ khi bốn vương cuộc chiến, Lộ Nhất Phàm cùng Ngả Vi lẫn nhau biểu lộ sau, tình cảm của hai người kịch liệt ấm lên, chỉnh ngày ngươi nông ta nông.

Nếu không có học viện nghiêm cấm nam nữ hỗn ở, hai người sợ là muốn trực tiếp ở cùng nhau đi tới.

Âm Dao hàn hạ mặt đến, xích tiếng nói: “Cút!”

Lộ Nhất Phàm cười hắc hắc hai tiếng, đầy mặt ngọt ngào dáng vẻ.

Cẩn Công Tử than thở: “Nghe nói rơi vào bể tình nam nữ, thông minh đều sẽ thuộc về linh, xem ra rất có đạo lý.”

Dương Thanh Huyền lườm hắn một cái, nói: “Ngươi chỉ là một thiền mà thôi, đừng ở chỗ này học nhân gia làm nghiên cứu.”

Bỗng nhiên bên ngoài đại điện truyền đến cao giọng thét lên tiếng, “Đoan Dương quốc thái tử Thượng Quan Hải Đường, hạo nhiên học viện Viện trưởng Đinh Viễn đến.”

Trong đại điện một hồi yên tĩnh lại, ánh mắt của mọi người nhìn tới.

Ước chừng hai mươi, ba mươi người, ở Đinh Viễn cùng Thượng Quan Hải Đường dẫn dắt đi, đi vào đại điện đến.

Đinh Viễn ở trước nhất đầu, một thân áo bào tro, mộc mạc đến cực điểm.

Thượng Quan Hải Đường nhưng là ngọc thụ lâm phong, khí khái anh hùng hừng hực. Hắn đi vào đại điện đến, ánh mắt hướng về hai bên quét tới, trong nháy mắt liền nhìn chăm chú vào Dương Thanh Huyền, hai đạo sát khí từ trong mắt bắn ra.

Dương Thanh Huyền cười nhạt, không để ý lắm.

Tinh hỏa trưởng lão cũng cùng sau lưng Đinh Viễn, tương tự là mặt âm trầm, hiển nhiên đối với Thương Nam Quốc cùng Thiên Tông học viện đều không có cảm tình gì.

Ngược lại là Đinh Viễn, ở Thiên Tông học viện đợi một năm, vẫn chưa cảm thấy có gì không thích hợp, đúng mực ôm quyền nói: “Hạo nhiên học viện Đinh Viễn, gặp Thương Nam Quốc quốc chủ, gặp Võ Vương đại nhân.”

Thượng Quan Hải Đường lúc này mới vội vàng ôm quyền, chắp tay nói: “Hải Đường gặp Thương Nam Quốc quốc chủ, gặp Võ Vương đại nhân.”

Khanh Bất Ly cùng Tô Ngọc song song đáp lễ.

Lập tức có thị vệ lên trước, đem Đoan Dương quốc mọi người mang tới chỉ định chỗ ngồi xuống.

Khanh Bất Ly nói: “Nghe tiếng đã lâu hạo nhiên học viện Hải

Đường công tử, trí dũng song toàn, hôm nay gặp mặt, quả nhiên không giống người thường.”

Thượng Quan Hải Đường đứng dậy, ôm quyền nói: “Võ Vương quá khen.”

Đinh Viễn khẽ mỉm cười, nhìn Dương Thanh Huyền một chút, nói: “Nói đến, ta giờ khắc này thật sự có chút mong đợi đấy.”

“Ồ? Chờ mong cái gì, chẳng lẽ hạo nhiên học viện chắc chắn nắm cái kia số một?”

Khanh Bất Ly thử dò xét hỏi, ánh mắt đánh giá Thượng Quan Hải Đường phía sau dự thi mấy người.

Đinh Viễn vuốt râu cười nói: “Số một? Ta bảy ngày trước từng nghe đắt viện có vị cao đồ nói, Thiên Tông học viện thi đấu tôn chỉ là: Hữu nghị số một, thi đấu thứ hai, tái nổi trên mặt nước bình, tái ra phong cách.”

Dương Thanh Huyền suýt chút nữa không có phun ra máu, thầm nghĩ: “Xem ra cái kia thiên thủy khi học viện mấy người gây sự, Đinh Viễn tiên sinh cũng giấu đi ở một bên quan sát.”

Tư Phi Vũ cũng là xạm mặt lại, tự nhiên biết là ai nói.

“Ha ha.”

Khanh Bất Ly cười to nói: “Là vị nào học sinh, như thế đùa giỡn bức?”

Đinh Viễn cười không đáp, nói: “Làm sao ba nhà khác còn chưa tới, cố ý xếp đặt cái giá sao?”

Vừa nói xong, ngoài điện liền truyền đến cao giọng, “Tĩnh Vân Quốc đều Chính Chân Thái tử, Chiến Linh học viện Nhan Lương phó Viện trưởng đến.”

Mọi người mắt nhìn tới, trong đại điện liền lách vào một ông lão, cười nói: “Đinh Viễn huynh, thật xa chỉ nghe thấy ngươi ở sỉ nhục chúng ta.”

Đinh Viễn cười đáp lại.

Ông lão kia chính là Nhan Lương, đều đang thật theo ở tại sau, hai người cùng nhau hướng về Khanh Bất Ly cùng Tô Ngọc bái kiến.

Dương Thanh Huyền nhìn tới, cái kia Hoàng Ngọc cùng Đàm Đào cũng ở trong đội ngũ, vừa vặn hai người cũng nhìn sang, chỉ là biểu hiện tuyệt nhiên ngược lại.

Hoàng Ngọc sắc mặt âm lãnh, sát khí dạt dào.

Đàm Đào nhưng là mặt mỉm cười, hữu thiện ôm quyền lấy lòng.

Dương Thanh Huyền cũng trở về tuyệt nhiên bất đồng thần thái, đầu tiên là hữu hảo đối với Đàm Đào ôm quyền, sau đó lạnh như băng liếc Hoàng Ngọc một chút, liền không nữa phản ứng.

Ở trong mắt hắn, Hoàng Ngọc chỉ là căn lợi hại một chút hành mà thôi.

Âm Dao thấp giọng nói: “Những người này ngươi đều biết? Làm sao vừa tiến đến, tất cả đều đối với ngươi có địch ý? Trước cái kia Thượng Quan Hải Đường cũng vậy.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ai biết được.” Hắn chỉ xuống đầu, nói: “Khả năng bọn họ đầu óc có vấn đề đi.”

Âm Dao bán tín bán nghi, nhưng cũng không truy hỏi nữa.

Tĩnh Vân Quốc mọi người cùng Đoan Dương quốc mọi người cũng lẫn nhau khách sáo vài câu, nhưng lẫn nhau đều là trên mặt mang theo vẻ lạnh lùng, đặc biệt muốn tham chiến mười người, đã đem lẫn nhau cho rằng kẻ địch.

Lúc này, ngoài điện lại truyền tới cao giọng, “Đông Lôi Quốc Quốc sư Đế Húy, nước khi học viện phó Viện trưởng Lương Hu đến.”

Bảy ngày trước, nước khi học viện học sinh bị đánh một chuyện, đã tại các quốc gia học viên bên trong truyền ra, vì lẽ đó hôm nay được chú ý hơn, tất cả mọi người rướn cổ lên, nhìn tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 360: Tự Thực Ác Quả

Chỉ thấy Đế Húy cùng Lương Hu dắt tay nhau mà đến, mang theo Chu Thành đám người, còn có một chút tùy tùng thị vệ, đi vào đại điện.

Dương Thanh Huyền nhìn thấy cái kia Thường Vũ, khuôn mặt có chút dại ra, tay trái cũng ẩn ở trong tay áo, không biết cái kia con rối tứ chi là hình dạng gì.

Hơn nữa ở Thường Vũ trên đầu, càng có một đơn giản mũ giáp, giống nhẫn một loại đội lên đầu.

Giống như là đầu bị đánh tét, bộ cái nhẫn mũ giáp cố định một hồi.

Tô Ngọc nói: “Đế Húy Quốc sư, Lương Hu Viện trưởng, các ngươi tới trễ rồi.”

Đế Húy nở nụ cười, nói: “Thương Nam Quốc khí hậu có chút nóng bức, dậy sớm đánh một bộ quyền pháp sau, xảy ra chút lấm tấm mồ hôi, tắm rửa sạch sẽ, vì lẽ đó trì hoãn một hồi.”

Lý do này để tất cả mọi người là mặt xạm lại.

Tô Ngọc cũng là ho khan hai tiếng, khoát tay nói: “Quốc sư yêu thích là tốt rồi, nhiều tắm một cái, tắm một cái càng khỏe mạnh.”

Đế Húy đám người khẽ mỉm cười, ở thị vệ dẫn dắt đi, ngồi xuống vị trí của mình.

Chu Thành mấy người, ánh mắt đều nhìn về Dương Thanh

Huyền mấy người, tràn đầy cừu hận.

Tình cảnh này, mặt khác hai nước người đều thấy ở trong mắt, không khỏi tâm hỉ.

Đều đang thật càng là hướng về Dương Thanh Huyền ôm quyền, cười nói: "Thanh Huyền hiền đệ, ngày đó từ biệt, rốt cục gặp lại sau, vi huynh mong nhớ phi thường a. Hiền đệ là phong thái vẫn, thực lực càng hơn từ trước."

"Hanh." Hoàng Ngọc lạnh rên một tiếng, hiển nhiên cực kỳ bất mãn.

Dương Thanh Huyền ôm quyền cười nói: "Thái tử điện hạ nâng đỡ."

Đều đang thật khẽ mỉm cười, nói: "Năm ngoái từ biệt, nghe nói hiền đệ ở Đoan Dương quốc gặp chút phiền phức, lo lắng chết vi huynh, hận không thể bay thẳng đến giúp đỡ, may là hiền đệ thực lực siêu bầy, từng cái hóa giải."

Thượng Quan Hải Đường cùng tinh hỏa hoàn toàn biến sắc, hai người đều là nộ hiện ra sắc, trong lòng bốc lên không có tên hỏa.

Đều đang thật lại nói: "Mấy ngày trước đây vừa tới Thiên Tông học viện, liền nghe thấy hiền đệ chuyện tích, đem một ít hạng giá áo túi cơm đánh rơi Hoa Lưu Thủy, toàn bộ học viện đều đang đồn tụng, vi huynh nghe xong, thật sự là thay hiền đệ cao hứng a."

Lần này Chu Thành đám người một hồi sắc mặt tái xanh, hận đến nghiến răng.

Khanh Bất Ly bọn người là thầm nghĩ không được, nghĩ thầm này cũng đang thật quá ác độc, đâm liền lên hai việc, một hồi liền đem hạo nhiên cùng nước khi học viện đối với Dương Thanh Huyền cừu hận giá trị kéo tràn đầy, hiển nhiên là muốn tìm toa hai học viện lớn trước tiên đối phó Dương Thanh Huyền.

Cho tới còn chưa tới Vân Xuyên học viện, hầu như không cần chọn, Dương Thanh Huyền giết Diệp Minh Xuyên, cùng Vân Xuyên học viện đã là tử địch.

Thiên Tông học viện tất cả mọi người là sắc mặt khó coi, năm quốc thi đấu còn chưa bắt đầu, chính mình phương này là được công địch.

Dương Thanh Huyền cười ha ha, ôm quyền chắp tay, xem như là đáp lễ, sau đó nói: “Thái tử điện hạ lời này thì không đúng. Ngày đó tiểu đệ ở Đoan Dương quốc, nhận được Hải Đường công tử khoản đãi, nâng cốc nói chuyện vui vẻ, nhân sinh một chuyện may lớn, làm sao thành phiền phức? Lời này đưa Hải Đường công tử, hạo nhiên học viện, Đoan Dương quốc ở chỗ nào? Mấy ngày trước đây ở trong viện gặp phải Chu Thành ngang ngửa học, cũng là lẫn nhau thưởng thức, xác minh lẫn nhau võ công, thái tử điện hạ làm sao đem Chu Thành ngang ngửa học thuyết thành là hạng giá áo túi cơm? Chuyện này... Đây cũng đưa Chu Thành ngang ngửa học, nước khi học viện, Đông Lôi Quốc ở chỗ nào? Chúng ta bắc năm quốc vị trí Huyền Dạ đại lục bắc bộ, đồng tâm đồng đức, như thể chân tay, thái tử điện hạ lời này, sẽ làm bị thương mọi người tình cảm, càng làm cho Hải Đường công tử, Chu Thành ngang ngửa học sau đó làm thế nào người?”

Thượng Quan Hải Đường cùng Chu Thành đám người càng là mặt đều tái rồi.

Bọn họ cũng không phải người ngu, biết Dương Thanh Huyền muốn đem họa thủy hướng về Chiến Linh học viện trên người dẫn, nhưng chuyện thật là đều đang thật khơi mào, để cho bọn họ vô cùng thật mất mặt.

Hai học viện lớn người, đều phẫn hận nhìn chằm chằm đều đang thật, đồng thời đem Hoàng Ngọc chờ năm người cũng hận tới, một bộ chờ coi vẻ mặt.

Mà Hoàng Ngọc luôn luôn là lỗ mũi Triêu Thiên người, bị hai học viện lớn học sinh giương mắt lạnh lẽo, nhất thời giận tím mặt, ánh mắt lạnh như băng trợn lên giận dữ nhìn trở lại.

Lần này càng là chọc giận hai học viện lớn người, Thượng Quan Hải Đường đột nhiên đứng lên, trong mắt bắn ra sát khí, nhìn chằm chằm Hoàng Ngọc.

Đều đang thật thầm than thở: “Phải gặp, này Dương Thanh Huyền quá lanh lợi, một hồi liền đỗi trở về, để Chiến Linh học viện trở nên bị động đến cực điểm.”

Ngay sau đó, không có gì để nói, vội vàng ôm quyền nói: “Thanh Huyền lão đệ nói rất đúng, là lão ca bị hồ đồ rồi, nhất thời nói rồi chút mê sảng, mong rằng Hải Đường công tử cùng Chu Thành ngang ngửa học không được trách móc.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Lời đã nói ra, ngang ngửa nước đã đổ ra, có trách hay không phải nhìn Hải Đường công tử khoan dung độ. Đổi làm tiểu đệ, khẳng định không đảm đương nổi này Ninja rùa.”

Thượng Quan Hải Đường mặt đỏ lên, mấy trăm con mắt đều nhìn hắn chằm chằm, vào lúc này nếu là nhân nhượng cho yên chuyện, chẳng lẽ không phải chính là cái gì đó Ninja rùa.

Mặc dù biết Dương Thanh Huyền cố ý xúi giục, nhưng cũng cưỡi hổ khó xuống, nghĩ đến những thứ này đều là đều đang thật chọn lên, càng là giận không nhịn nổi, lạnh giọng nói: “Nghe tiếng đã lâu Chiến Linh học viện Hoàng Ngọc bạn học, có thể điều khiển Ngũ hành lực lượng, diao ép một cái, bổn công tử hết sức muốn mở mang, vừa vặn Vân Xuyên học viện còn chưa tới, không bằng ngươi và ta trước tiên luận bàn một chút.”

Hoàng Ngọc cũng một hồi đứng lên, mắt lạnh đối lập.

Đều đang thật là gấp gáp, bận bịu kéo hắn lại, chính yếu nói, lại bị Dương Thanh Huyền giành nói: “Tốt tốt, có thể gặp một lần hai vị công tử quyết đấu, quả thật chuyện may mắn.” Trước tiên vỗ tay tán thưởng.

Trong đại điện phần nhiều là Thiên Tông học viện người, một hồi toàn bộ đều vỗ tay, kêu lên: “Quyết đấu, quyết đấu!”

Đều đang thật sắc mặt xám ngoét, lần này thực sự là nâng lên Thạch Đầu đập chân của mình.

Lúc này, ngoài điện truyền đến cao giọng, “Thượng Trì Quốc Bách Chiến Vương Diệp Đào, Vân Xuyên học viện Viện trưởng Từ Đạo Tử đến.”

Trong điện ồn ào lên âm thanh mới nhỏ lại.

Đinh Viễn liếc mắt nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Đều yên tĩnh đi, miễn cho khiến người ta chê cười.”

Thiên Tông học viện cùng nước khi học viện tất cả mọi người là thầm nghĩ đáng tiếc, nếu là Thượng Quan Hải Đường cùng Hoàng Ngọc đánh một trận lời, tất nhiên song phương tổn thương nguyên khí nặng nề, hiện tại xem bộ dáng là không đánh được.

Dương Thanh Huyền bồi thêm một câu, nói: “Đinh tiên sinh nói rất có lý, thi đấu liền muốn bắt đầu, có rất nhiều cơ hội đánh. Hải Đường công tử cùng Hoàng Ngọc huynh đều là hiện thời nhân kiệt, hiếm có cơ hội có thể phân cao thấp, chúng ta rất chờ mong chứng kiến, ai mới có thể sống từ thi đấu bên trong đi ra.”

Tất cả mọi người là trong lòng rùng mình, thầm nghĩ này Dương Thanh Huyền thật ác độc, vào lúc này còn không quên bổ một đao, muốn tác hợp thành hai người sinh tử đấu.

Đều đang thật càng là không dám nói tiếp nữa, chính mình nổi lên điểm kế vặt, đã bị Dương Thanh Huyền nắm lấy mạnh mẽ phản đánh cho một trận, tại chỗ không khỏi là cáo già, chính mình vẫn là thành thật một chút tốt.

Thượng Quan Hải Đường thầm nói: “Hoàng Ngọc ta đương nhiên phải giết, Dương Thanh Huyền ngươi cũng trốn không thoát.”

Hoàng Ngọc cũng là tương đồng tâm tư.

Từ bên ngoài đại điện, đi vào hai người, một vị trong đó chính là Thượng Trì Quốc Bách Chiến Vương Diệp Đào, chỉ là không còn phía trước phong thái, trở nên thương già hơn nhiều, hai tấn đều nổi lên tơ trắng.

Một người khác tóc đen áo bào đen, lõm xuống hai mắt, nhưng là thần thái sáng láng, vừa vào đại điện, ánh mắt giống như chuồn chuồn lướt nước giống như, đảo qua toàn trường.

Dương Thanh Huyền thân thể chấn động, gặp được một người, bỗng nhiên ngất lịm.

Sau lưng Từ Đạo Tử, còn đứng một tên nam tử mặc áo trắng, khí chất phi phàm, càng là làm Nhật Thần Âm Sơn dưới, cướp giật Cửu Tiêu Hoàn Bội người.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 361: Cực Bắc Nhất Tuyến Thiên

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh hãi, nhìn chằm chằm người kia nhìn một hồi, đích đích xác xác, chắc chắn sẽ không sai.

Người kia tựa hồ cũng phát hiện hắn, xoay chuyển ánh mắt, khóe miệng vung lên quỷ dị cười.

Diệp Đào cùng Từ Đạo Tử đơn giản cùng các nước cao tầng khách sáo một phen sau, liền ngồi xuống vị trí của mình.

Ở Vân Xuyên học viện dự thi trong năm người, cái kia Dạ Xoa tộc bé trai bỗng nhiên cũng ở trong hàng ngũ đó, bất quá nhìn dáng dấp, tựa hồ lớn rồi một ít, khéo léo đi theo vài tên học trưởng phía sau.

Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, không biết người này thân phận.

Nhưng vào lúc này, người này nếu dám trực tiếp hiện thân, vậy hiển nhiên là yên tâm có chỗ dựa chắc, để hắn không thể phỏng đoán, ngược lại cũng không liền trực tiếp phát tác.

Khanh Bất Ly lại cười nói: “Cuối cùng cũng coi như đến đông đủ.”

Hắn từ chỗ ngồi đứng dậy, đi thẳng tới ở giữa cung điện, vẫn nhìn mọi người, nói: “Lão hủ rất vinh hạnh, có thể chủ trì năm năm này một lần thịnh hội, cũng nhận được chư vị để mắt, chịu hạ mình đi tới Thiên Tông học viện, để lão hủ một tận địa chủ chi nghi.”

Đinh Viễn chen lời nói: “Liền không cần nói nhảm làm lỡ mọi người thời gian, sắc trời không còn sớm, thẳng vào chủ đề đi.”

Khanh Bất Ly khẽ cười khổ, hắn nguyên bản chuẩn bị rất nhiều lời khách sáo, mới vừa mới bắt đầu nói đây, đã bị đỗi đã trở về.

Hơn nữa nhìn trong điện mọi người sắc mặt, cũng đều hơi không kiên nhẫn.

Khanh Bất Ly không thể làm gì khác hơn là nói rằng: “Vậy liền không nói nhảm nhiều, ta trực tiếp nói hạ lần thi đấu này nội dung cùng quy tắc.”

Trong điện nha mặc tước tĩnh, tất cả đều lẳng lặng nghe.

Khanh Bất Ly nói: “Cùng các vị đạo hữu sau khi thương nghị, lần này tỷ thí nơi, liền ở Vô Hằng sơn mạch nhất tuyến thiên.”

“Cực bắc Vô Hằng sơn mạch?!”

Ngoại trừ mỗi bên đại đế quốc cùng học viện cao tầng ở ngoài, đều là lấy làm kinh hãi.

Vô Hằng sơn mạch, Huyền Dạ đại lục bắc bộ vạn yêu núi lở nứt sau hình thành, cùng huyền rồng, cắt ngang chờ sơn mạch, hợp thành hiện tại bắc bộ quần sơn liên miên, trùng trùng điệp điệp.

Nhưng Vô Hằng sơn mạch so sánh lẫn nhau mặt khác mấy dãy núi, nhưng càng thêm nguy hiểm, là cả bắc bộ quần sơn hạt nhân, cũng là năm đó vạn yêu sơn khu vực hạch tâm.

Mà cái kia nhất tuyến thiên, càng là từng bước hiểm cảnh, hầu như hoàn chỉnh bảo lưu lại vạn yêu núi Nguyên Thủy địa mạo đặc thù, ít dấu chân người, mặc dù là Nguyên Võ cảnh cường giả, cũng không dám dễ dàng đặt chân.

Những tin tức này, Dương Thanh Huyền cũng biết, ở tàng thư lâu trong điển tịch đều có ghi chép.

Nhưng hắn cũng biết nơi này vạn yêu núi, là năm đó Thiên Hà chi chủ cùng cái kia yêu hầu đại chiến sau, từ mặt khác nhất giới đổ nát xuống.

Lương Hu ánh mắt lấp loé, nhẹ nhàng chuyển qua đầu, liếc mắt nhìn bên cạnh Đế Húy, nhưng Đế Húy vẫn là cái kia hờ hững cười chúm chím dáng vẻ, tựa hồ cũng không có tâm tư gì.

Chính là Đế Húy nói lên Vô Hằng sơn mạch nhất tuyến thiên, đồng thời sức dẹp nghị luận của mọi người, đem tất cả thành viên thuyết phục.

Sau đó, Lương Hu hỏi qua Đế Húy, tại sao lại nghĩ đến chọn chỉ nhất tuyến thiên.

Đế Húy trả lời để hắn giật nảy cả mình, “Yêu đế không nếu thật sự có phần mộ, có khả năng nhất ở Vô Hằng sơn mạch nhất tuyến thiên bên trong, vừa vặn để những học sinh này đi dò thám đường.”

Lương Hu trong lòng nghĩ thầm: “Nhất tuyến thiên bên trong còn còn có cổ chi yêu thú, những học viên này thật có thể an toàn sống sót sao? Nhưng nếu như có thể tìm được không đế chút nào manh mối, bọn họ cũng coi như chết có ý nghĩa.”

Hắn cũng không phải lo lắng thật sự có phần mộ, tin tức sẽ tiết lộ, dù sao nếu quả thật có phần mộ, cũng tuyệt không phải bọn họ Đông Lôi Quốc độc chiếm đến xuống.

Khanh Bất Ly giơ tay lên, năm cái màu xanh biếc tiểu cầu ở trên lòng bàn tay mới bay lượn, nói: “Đây là năm viên Hồn châu, cũng là phán định các ngươi lần này tỷ thí thắng bại đạo cụ.” Nói đi, cái kia năm viên Hồn châu một hồi bay về phía khắp nơi, trong đó một viên rơi vào Dương Thanh Huyền trước người, bị Dương Thanh Huyền một phát bắt được.

Hồn châu là một cái lũ không tiểu cầu, mặt trên có khắc rất nhiều phù văn, không biết có tác dụng gì.

Khanh Bất Ly nói: “Lần này nội dung tỷ thí rất đơn giản, chính là sưu tập ngưng hồn cỏ, đem trong cỏ hồn lực rót vào này Hồn châu bên trong. Tỷ thí thời gian là ba mươi ngày, ba mươi Thiên Hậu, cái nào một nhánh đội ngũ Hồn châu mạnh nhất, chính là thắng được. Nếu là Hồn châu không còn, đương nhiên liền trực tiếp thất bại.”

Dương Thanh Huyền nói: “Có không có gì máy móc kim chỉ nam, có thể tìm kiếm ngưng hồn cỏ.”

Lần trước nội viện sát hạch, liền có linh quáng kim chỉ nam.

Khanh Bất Ly hai tay chắp sau lưng, nói: “Không có, toàn bộ dựa vào bản thân tìm, còn có nghi vấn gì không?”

Chờ một trận, không ai vấn đề, Khanh Bất Ly nhân tiện nói: “Nếu đều biết, vậy liền bắt đầu đi. Lại chen một câu đề lời nói với người xa lạ, Đại La thương hội Hoa Linh tiểu thư, vì là lần so tài này cung cấp năm cái đỉnh cấp nguyên khí, thu được đệ nhất giả.”

Tất cả mọi người sắc mặt thay đổi, mặc dù không ít người đã sớm biết, nhưng từ Khanh Bất Ly trong miệng tuyên bố ra sau, vẫn là một trận hưng phấn.

Năm cái đỉnh cấp nguyên khí, đối với bất kỳ một quốc gia mà nói, đều là tuyệt cường trợ lực.

Khanh Bất Ly đánh ra mấy đạo pháp quyết, bay vào không trung, một hồi hóa ra năm đám ánh sáng, trôi nổi ở trên không, đang cho thấy trong đại điện năm người: Dương Thanh Huyền, Thượng Quan Hải Đường, Đàm Đào, Chu Thành cùng Vân Xuyên học viện một người đàn ông thân ảnh.

Khanh Bất Ly nói: “Cái kia Hồn châu trên ta làm dấu ấn, có thể bỏ cho bắn ra bốn phía trăm trượng quang cảnh, vì lẽ đó nhất cử nhất động của các ngươi, chúng ta đều sẽ nhìn rõ rõ ràng ràng, tuyệt đối không nên làm cái gì động tác bất nhã, miễn cho tổn hại rồi hình tượng.”

Dự thi hai mươi lăm người đều là mặt đen lại.

Cái kia năm cái chùm sáng, ở trên hư không trên chậm rãi tán mở, hóa thành ma trận hình, có vẻ càng lập thể, nếu như người lạc vào cảnh giới kỳ lạ.

Khanh Bất Ly nói: “Hồn châu thu nạp hồn lực bao nhiêu, cũng sẽ ở cái này ma trận trên cho thấy mạnh yếu đến, như vậy toàn bộ tranh tài tiến trình, chúng ta đều có thể biết rõ rõ ràng ràng.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Có hay không nhất tuyến thiên bên trong địa đồ?”

Khanh Bất Ly nói: “Không có, tất cả toàn bộ dựa vào chính các ngươi thăm dò. Mấy ngày trước đây, ta cùng với các vị đạo hữu ở nhất tuyến thiên bên trong bày ra năm cái loại nhỏ truyền tống trận, làm cho các ngươi tiến nhập điểm, còn các ngươi rơi vào cái nào điểm vị, liền tất cả đều là tùy cơ.”

Hai mươi lăm người đều là không sai vẻ mặt, hiển nhiên đều biết.

Khanh Bất Ly nói: “Lại không vấn đề, hãy bắt đầu đi.”

Nói, giơ tay lên, giữa đại điện quang mang chớp thước, hiện ra một cái lớn như vậy truyền tống trận.

Khanh Bất Ly nói: “Phân năm tốp đi tới, sẽ tùy cơ rơi vào chúng ta bố trí năm cái điểm bên trong.”

Chờ một trận, đều không có động tĩnh, Dương Thanh Huyền cười nói: “Làm chủ nhà, vậy chúng ta trước tiên thượng hạng.”

Hắn hướng đi Khanh Bất Ly, trực tiếp cho hắn ôm một cái, cười nói: “Viện trưởng đại nhân, mong ước chúng ta vận may đi.”

Sau đó, liền cùng Âm Dao đám người từng cái đi vào bên trong, bị truyền tống ra ngoài.

Khanh Bất Ly khẽ mỉm cười, nhưng nội tâm nhưng là cổ quái, Dương Thanh Huyền ở ôm ấp hắn thời điểm, nhét vào một tờ giấy đến tay áo của hắn bên trong.

Sau đó, mặt khác bốn viện người, lần lượt tiến nhập, trục vừa biến mất ở bên trong cung điện.

Rất nhanh, trên cung điện trống không năm cái ma trận bên trong, liền nổi lên đội năm người thân ảnh, đúng lúc là hiển hiện ra phạm vi trăm trượng.

Khanh Bất Ly liếc mắt nhìn, cười nói: “Chư vị có thể tùy ý đi ở, dù sao thi đấu thời gian rất dài, có ba mươi ngày đây.”

Đinh Viễn nói: “Ba mươi ngày mà thôi, một cái nháy mắt thôi.”

Nói, càng nhắm mắt dưỡng thần đứng lên, nhìn dáng dấp tựa hồ nghĩ tại bên trong tòa đại điện này nghỉ ngơi ba mươi ngày.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 362: Á Long Cổ Thú

Còn lại tam quốc người, cũng không có rời đi ý đồ, đầy hứng thú nhìn cái kia năm cái to lớn ma trận.

Theo năm nhánh đội ngũ tiến nhập, cái kia nhất tuyến thiên bên trong cảnh tượng bị liền hiện ra.

Cây tùng um tùm, quái thạch um tùm, gồ ghề lĩnh đạo, đột ngột linh lung.

Nhất tuyến thiên ở Vô Hằng sơn mạch nơi sâu xa, là một chỗ không gian đứt gãy, bên trong hung hiểm dị thường, bảo lưu lại vạn yêu trong núi cổ thời địa mạo.

Đối với mọi người mà nói, có thể có một cái cơ hội như vậy dò xét, cũng vô cùng lẽ nào.

Khanh Bất Ly trở lại vị trí của mình, đem cái kia cuộn giấy lấy ra mở ra nhìn một cái, nhất thời cả người run lên một cái, vốn là che kín nhăn nhúm trên da, nổi lên từng viên một nổi da gà.

Màu hồng trên tờ giấy viết: Ta thích ngươi! Trong ngày nghĩ ngươi, ban đêm ghi nhớ ngươi; Trong lòng yêu ngươi, trong mộng tất cả đều là ngươi!

Nhưng nhìn kỹ, kí tên là: Đoan Mộc Thúy Hoa.

Nguyên lai đây là Đoan Mộc Thúy Hoa viết cho Dương Thanh Huyền tờ giấy, Dương Thanh Huyền nhất thời đã quên vứt, giờ khắc này bên người lại không tìm được giấy, vừa vặn đem ra dùng một hồi, suýt chút nữa tạo thành to lớn hiểu lầm.

Khanh Bất Ly sắc mặt trắng bệch đem tờ giấy lăn tới, mới nhìn đến phía trên chính văn: Từ Đạo Tử phía sau Bạch y nhân kia, chính là đoạt cầm người.

Tin tức này tuy rằng đầy đủ chấn động, nhưng so với trước thấy cái kia “Thích ngươi”, vẫn để cho Khanh Bất Ly bình tĩnh không ít.

Hắn đem cuộn giấy nắm chặt, liền hóa thành bột mịn, lặng lặng ngồi tại chỗ, liền giống chẳng có chuyện gì phát sinh, hững hờ nhìn cái kia ngũ đại ma trận.

“Ha ha.”

Đều đang thật đột nhiên một hồi nở nụ cười, nói: “Đám tiểu tử này vận khí không tệ, tạm thời giành trước.”

Nguyên lai Đàm Đào năm người, sau khi tiến vào không lâu, tìm được một đôi ngưng hồn cỏ, lúc này đem bên trong hồn lực rút ra lấy ra, rót vào Hồn châu bên trong.

Chiến Linh học viện ma trận trên, có một Hồn châu tựa như tiểu cầu, bên cạnh cho thấy con số hai mươi bảy, chính là hồn lực giá trị đạt tới hai mươi bảy.

Đều đang Chân Quan sát tỉ mỉ, nói: “Vừa nãy Đàm Đào bọn họ lấy được ba mươi cây ngưng hồn cỏ, sợ là lấy ra không trọn vẹn, chỉ cho thấy hai mươi bảy trị số.”

Đinh Viễn nói: “Ngưng hồn cỏ là tẩm bổ Võ Hồn thuốc hay, để cho bọn họ thu thập ba mươi ngày, này năm cái Hồn châu đều là giá trị liên thành.”

Lúc này, Vân Xuyên học viện mấy người cũng tìm được một đôi, đề luyện ra trị số mười sáu.

Từ Đạo Tử khá là kinh ngạc nói: “Này nhất tuyến thiên bên trong, quả nhiên linh khí múc vô cùng, trân quý như vậy ngưng hồn cỏ, mới thời gian ngắn ngủi, liền xuất hiện nhiều như vậy.”

Y Khôn lạnh nhạt nói: “Nhưng nguy hiểm cũng là ngang ngửa.”

Vừa nói xong, liền gặp Thiên Tông học viện đội ngũ ma trận bên trong, xuất hiện một con bốn chân loài bò sát, trên lưng sinh ra trắng hếu xương đầu, phía trước sắc bén, như là treo ngược bảo kiếm.

Lương Hu cả kinh nói: “Á long?!”

U Dạ càng là trong con ngươi thả ra quang đến, trên người hắn chính là nắm giữ á long Thao Thiết huyết, cho nên đối với á long càng mẫn cảm.

Y Khôn tức giận nói: “Thật xúi quẩy, mới vừa đi vào, ngưng hồn cỏ không có nhặt được, liền đụng với vật này.”

Hình chiếu bí thuật, có thể mang quang cùng ảnh xuyên thấu không gian, chiếu hình ra.

Nhưng nhưng không cách nào đem “Khí tức” xuyên thấu qua bắn ra, vì lẽ đó mọi người cũng chỉ có thể nhìn thấy này á long loại yêu thú hình dáng, còn thực lực đó, liền không dễ phân biệt.

…

Nhất tuyến thiên bên trong, Dương Thanh Huyền năm người cũng mắt choáng váng, mới đi vài bước, liền gặp á long loại yêu thú.

Phù Trác mắng: “Ngươi người đội trưởng này làm kiểu gì? Xúi quẩy!”

Dương Thanh Huyền cũng mặt đen lại, nói: “Ai biết xui xẻo như vậy? Chớ dóc, vật này tựa hồ đến ý bất thiện a!”

“Rống!”

Cái kia á long loại tứ chi nằm rạp trên mặt đất, hai mắt nổ bắn ra hàn quang, gầm lên giận dữ hạ, yêu khí ở trên người nổi lên, như sóng gió giống như thổi đến bốn phía cây cỏ thấp phục.

Sau lưng xương kiếm cũng là từng chiếc bay ra, hướng về năm người chém tới.

“Vèo! Vèo! Vèo!”

Mỗi một cái xương kiếm đều cuốn lên đáng sợ bão táp, làm cho bốn phía cây cỏ toàn bộ bạo nổ mở.

Năm người sớm có phòng bị, phi thân thối lui, tránh né được cái kia xương kiếm.

“Xì! Xì! Xì!”

Tổng cộng bảy chuôi xương kiếm, toàn bộ xuyên ở trên mặt đất.

Âm Dao phi thân trốn đến trên một cây đại thụ, dò ra nửa cái đầu, nói: “Vật này thực lực làm sao? Đánh thắng được sao?”

“Thử xem đi.” Dương Thanh Huyền lấy ra đấu Quỷ Thần, bấm một cái kiếm quyết, một cổ vô hình kiếm ý tán mở, xung quanh nhất thời trở nên quỷ khí uy nghiêm đáng sợ.

Phù Trác hai tay nắm tay, đứng ở sau người.

Cẩn Công Tử cùng Lộ Nhất Phàm đều trôi nổi ở á long loại hai bên, trong tay từng người bấm quyết, bất cứ lúc nào chuẩn bị tiến công.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Ta ở ngay phía trước tiến công, hấp dẫn thứ này công kích. Cẩn Công Tử, Lộ Nhất Phàm, các ngươi từ hai bên tiến công. Phù Trác, ngươi yểm hộ ta. Âm Dao, ngươi... Tùy ý đi.”

Dứt tiếng, chính là một đạo kiếm thanh âm tạo nên.

Dương Thanh Huyền ngạch tiền tóc mai buông xuống, đem vậy quá huyền mộ kiếm Võ Hồn ẩn ngăn trở, dù sao các quốc gia cường giả tập hợp, nói không chắc người đó liền có thể nhận ra kiếm kia mộ đến, vậy thì đem rước lấy vô cùng phiền phức.

Vì lẽ đó hắn nhiều hơn một cái tâm tư.

Đấu Quỷ Thần trên gây nên kiếm khí vòng xoáy, nhanh chóng tán mở, hóa thành một đạo cầu vòng, hướng về cái kia á long loại chém tới.

“Coong! Coong! Coong!”

Xuyên ở trên mặt đất bảy chuôi xương kiếm, chịu đến á long loại triệu hoán, một hồi bay lên, ở trên không bên trong kết thành cổ quái kiếm thế, chém về phía Dương Thanh Huyền.

Đồng thời, á long yêu thú hét lớn một tiếng, cũng đánh tới.

Nó tựa hồ xem thấu tất cả, biết Dương Thanh Huyền chính là năm người hạt nhân.

Dương Thanh Huyền dưới chân bộ pháp hơi ngưng lại, vội vàng quay người lại, lui về phía sau, đồng thời kiếm thế nhất chuyển, Hạo Nhiên Kiếm ý tản mát ra, ở trước người kết thành một tấm rậm rạp chằng chịt võng kiếm, đem cái kia chút xương kiếm toàn bộ chặn ở trước người.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Ngay ở Dương Thanh Huyền ác chiến cái kia chút xương kiếm đồng thời, Lộ Nhất Phàm, Cẩn Công Tử cùng Phù Trác, ba người đồng loạt ra tay, đánh về cái kia á long yêu thú.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Ba đạo kình khí, đánh vào cái kia á long yêu thú trên người, chân khí bạo nổ mở, nổ yêu thú kia gào thét liên tục, nhưng tháo dầy da thịt chỉ là da bị nẻ một chút, chảy ra yêu đỏ huyết đến.

Phù Trác hét lớn một tiếng, quát lên: “Đều lui mở, ta tới gọt chết nó!”

Xòe năm ngón tay, Tinh hoàn tự lòng bàn tay tán mở, hướng về cái kia á long yêu thú vỗ tới.

Tựa hồ đã nhận ra nguy hiểm, yêu thú kia đi xoay người lại, liền muốn chạy trốn. Đồng thời khống chế được bảy chuôi xương kiếm bay trở về, hướng về Phù Trác chém tới.

Dương Thanh Huyền nhìn thấu yêu thú kia ý đồ, kiếm thế xoay ngang, cường đại kiếm ý như sơn nhạc ép đi, chấn động đến mức bảy chuôi xương kiếm “Ầm ầm” vang vọng, trước sau không thoát được kiếm thế áp chế.

Phù Trác vỗ tới một chưởng, không gian nuốt chửng ở dưới lòng bàn tay khuếch tán, “Xì” một tiếng, Tinh hoàn bọc lại cái kia á long yêu thú, trực tiếp đem từ bên trong không gian tước mất, triệt để không thấy hình bóng.

“Ầm ầm.”

Bảy chuôi xương kiếm nhất hạ mất đi sự khống chế, từ không trung rớt xuống, như cùng chết.

Mấy người đều là trong lòng sợ hãi, có chút kiêng kỵ nhìn Phù Trác, cái kia tước mất không gian năng lực không khỏi thật là đáng sợ.

Phù Trác được nước hừ một tiếng, ngẩng đầu lên, trên mặt lộ ra vẻ ngạo nghễ.

Dương Thanh Huyền đạp cái kia bảy chuôi xương kiếm mấy đá, phát hiện mất đi á long yêu thú sau, này xương kiếm cũng đã biến thành phổ thông xương đầu, không có bất kỳ linh tính cùng kiếm khí, giẫm lên một cái tức nát.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 363: Dấu Chân, Sơn Vũ Dục Lai!

Dương Thanh Huyền không nhịn được hỏi: “Phù Trác, ngươi lột bỏ không gian, đi nơi nào? Cũng không thể vô duyên vô cớ liền không tồn tại đi?”

Phù Trác lãnh đạm nói: “Tự nhiên là bị gọt đến khác không gian đi tới, đại thế giới, vô cùng vũ trụ, khả năng tùy cơ xuất hiện ở tùy ý địa phương. Nói chung, bị ta tước mất đồ vật, không hẳn sẽ chết, nhưng nhất định là không về được, hoặc có lẽ là trở về xác suất quá thấp.”

Hai người đang trò chuyện, Âm Dao thanh âm đột nhiên từ trong rừng cây truyền đến, hưng phấn kêu lên: “Ta tìm tới ngưng hồn cỏ.”

Bốn người vui mừng, vội vàng chạy tới, quả nhiên ở dưới một cây đại thụ, phát hiện hơn mười cây ngưng hồn cỏ.

Dương Thanh Huyền thận trọng đem cái kia chút cỏ nhổ ra, sau đó lấy ra bên trong hồn lực rót vào Hồn châu bên trong.

Cái kia chút ngưng hồn cỏ một hồi liền khô héo, mà Hồn châu nhưng trở nên lánh sáng lên, hiện lên ra một hàng chữ nhỏ: Mười lăm.

Âm Dao nói: “Mới mười lăm, cũng không biết xếp hạng làm sao.”

Dương Thanh Huyền nói: “Còn sớm đây, tiếp tục cố lên tìm đi.”

Năm người hứng thú vội vàng chui vào trong rừng rậm, tiếp tục tìm.

…

Trên cung điện, chúng người lẳng lặng xem xong toàn bộ quá trình.

Cho đến á long yêu thú bị tước mất, mới từng cái từng cái lộ ra kinh sợ, thấp giọng bắt đầu nghị luận.

“Tiểu tử này Võ Hồn là chuyện gì xảy ra, dĩ nhiên trực tiếp đem yêu thú kia đập không còn?”

“Tục truyền có thể tước mất không gian, thật là đáng sợ đi, một gọt bên dưới, cái gì cũng bị mất.”

“Đổi lại những tiểu đội khác, sẽ không thoải mái như vậy, Thiên Tông học viện năm người này, thực lực rất mạnh a.”

“Hừ, ta xem không hẳn, cái kia á long yêu thú, nhiều nhất cũng là Chân Võ đại viên mãn dáng vẻ, bất luận cái nào tiểu đội cũng có thể dễ dàng thu thập.”

Mỗi bên loại tiếng bàn luận vang lên, Đế Húy nhưng là khuôn mặt có chút dại ra, nhìn cái kia to lớn ma trận bên trong chạy trốn năm người, nội tâm hồ nghi nói: “Dương Thanh Huyền kiếm kia là chuyện gì xảy ra? Là hắn tự thân Võ Hồn sao? Ở thiên hạ có địch dưới áp chế, hắn còn có thể ngưng luyện ra mình Võ Hồn?”

Đế Húy trong đầu không ngừng hiện ra dấu chấm hỏi, khóe miệng cong lên một hình cung ý cười, tự nói: “Có chút ý nghĩa đây.”

Đinh Viễn đột nhiên nói rằng: “Từ đạo huynh, đắt viện kia Dạ Xoa tộc đứa nhỏ, tựa hồ sinh trưởng đây.”

Mọi người ánh mắt chuyển qua Vân Xuyên học viện ma trận hình chiếu trên, cái kia cao tới đi theo bốn người khác bên cạnh người, không khóc đừng nháo, tựa hồ tương đối trầm mặc.

Hơn nữa lần trước Diệp Minh Xuyên khi chết, hắn nhìn qua mới tám, chín tuổi, hiện tại cũng đã có mười một mười hai tuổi.

Từ Đạo Tử hắc tiếng nói: "Dạ Xoa tộc thể chất theo chúng ta Nhân tộc bất đồng, có chính bọn hắn sinh trưởng quy quy tắc, ta cũng không hiểu nhiều lắm."

Đinh Viễn gật đầu nói: "Thời đại trung cổ, bách tộc tranh bá, Dạ Xoa tộc đúng là đỉnh cao nhất tám đại một trong chủng tộc, trưởng thành tính vô cùng đáng sợ. Vân Xuyên học viện thực sự là nhặt được bảo bối."

Từ Đạo Tử vuốt râu, nói: "Ai nói không phải sao."

Khanh Bất Ly đột nhiên hỏi: "Từ đạo huynh, phía sau vị đạo hữu này rất xa lạ nha."

Bách Chiến Vương Diệp Đào vẫn mặt không thay đổi ngồi ở đó, nghe nói như thế, trong mắt khó có thể phát giác xẹt qua một tia hàn quang, sau đó chậm rãi đem hai mắt khép lại, thành nhắm mắt dưỡng thần bộ dạng.

"Há, vị này chính là vừa trở thành Vân Xuyên học viện trưởng lão Vạn Phi trưởng lão."

Từ Đạo Tử hững hờ nói.

Vạn Phi đứng dậy, ưu nhã hướng về Khanh Bất Ly gật đầu nở nụ cười, đồng thời hướng về còn lại nhìn tới các đại lão ôm quyền chắp tay.

Khanh Bất Ly nhẹ nhàng gõ đầu, cũng là không nói gì, tiếp tục xem cái kia ngũ đại ma trận.

Tự Dương Thanh Huyền năm người gặp phải yêu thú sau, bắt đầu không ngừng có yêu thú xuất hiện, mặt khác đội bốn cũng đều chém giết vài chỉ, đồng thời sẽ đem yêu thú di hài xử lý hạ, thu tập.

Một ngày đi qua rất nhanh.

Đội năm đều tìm được một ít ngưng hồn cỏ, Vân Xuyên học viện hồn trị giá là 178, vì là đội năm bên trong cao nhất.

Hạo nhiên học viện 107, Chiến Linh học viện chín mươi sáu, Thiên Tông học viện bảy mươi ba, nước khi học viện chỉ có sáu mươi ba.

Lương Hu nhíu mày lại, nói: “Vân Xuyên học viện làm sao sẽ vượt qua nhiều như vậy, chẳng lẽ bọn họ có cái gì tìm bí pháp?”

Những người khác học viện cũng đều khe khẽ bàn luận đứng lên, cảm thấy vượt qua nhiều như vậy có chút không đúng.

Từ Đạo Tử cười ha ha nói: “Có thể có bí pháp gì, còn không là vận khí tốt. Ngũ đại ma trận đều ở đây, nhất cử nhất động của bọn họ, tất cả mọi người nhìn rõ rõ ràng ràng đây, ha ha.”

Xác thực, hết thảy học viên hành động đều là đang lúc mọi người dưới sự giám thị, Vân Xuyên học viện năm người cũng không có gì đặc biệt bí pháp.

Đế Húy cười nhạt, nói: “Dạ Xoa tộc đối với thiên nhiên đồ vật sức cảm ứng cực cường, sợ là có thể nhận biết được hồn cỏ tồn tại, lần này muốn hỏng việc, sợ là Vân Xuyên học viện muốn xa xa giành trước.”

Này vừa nói, mọi người đều là hơi thay đổi sắc mặt.

Từ Đạo Tử cảm nhận được rất nhiều chấn nộ ánh mắt, cười ha ha, nói: “Lại không nói Đế Húy đại nhân nói có chính xác không, coi như Dạ Xoa tộc thật có thể nhận biết được ngưng hồn cỏ tồn tại, vậy thì như thế nào? Cũng không ảnh hưởng tranh tài công chính đi.”

Quy tắc bên trong, xác thực chưa nói không cho phép sử dụng bí pháp hoặc là thiên phú.

Đều đang Chân Đạo: “Nhất tuyến thiên hung hiểm vờn quanh, bất cứ lúc nào đều có rơi xuống khả năng. Có thể tìm được ngưng hồn cỏ cố nhiên tốt, nhưng thủ thắng then chốt còn tại ở có thể an toàn sống sót, có hai đội người tựa hồ muốn gặp nhau đây.”

Khóe miệng hắn lộ ra nhìn có chút hả hê cười đến.

Mọi người tất cả giật mình, lúc này mới phát hiện, Thiên Tông học viện ma trận bên trong cảnh tượng, trước ở Vân Xuyên học viện ma trận bên trong gặp.

Này liền nói rõ Dương Thanh Huyền đám người, chạy tới Vân Xuyên học viện đám người xuất hiện qua trong phạm vi.

Hơn nữa Thiên Tông học viện năm người một hồi ngừng lại.

…

“Làm sao vậy?”

Âm Dao không hiểu hỏi.

Dương Thanh Huyền ở phía trước dẫn đường, đột nhiên một hồi liền ngừng lại, chỉ vào trước mặt một con đường, nói rằng: “Nơi này có người đi qua.”

Âm Dao bốn người lên trước nhìn mấy lần, đều là đầy mặt ngờ vực, không tin dáng vẻ.

Phù Trác nói: “Đừng vui buồn thất thường.”

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu, hắn có phong phú dã ngoại sinh tồn kinh nghiệm, từng trải căn bản không phải trước mắt bốn người có thể so.

Hắn thận trọng từ trên mặt đất nhặt lên một cái thanh đằng, đặt ở tầm mắt quan sát, nói: “Cây này thanh đằng biểu bì có vuốt nhẹ dấu vết, đúng lúc là người giầy to nhỏ.”

Bốn người cả kinh, lại gần nhìn kỹ, cái kia thanh đằng trên quả nhiên mài rách một chút da, đồng thời ở giầy lớn nhỏ trong phạm vi, tựa hồ bị áp bức vuốt nhẹ quá.

Âm Dao hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Như vậy nhỏ bé địa phương, ngươi đều có thể nhận ra được? Ngươi chính là người sao?!”

Ba người khác cũng là sắc mặt trắng bệch, này sức quan sát không khỏi thật là đáng sợ đi.

Như vậy thanh đằng thiên thiên vạn vạn, khắp nơi đều có.

Dương Thanh Huyền nói: “Nào có như thế mơ hồ, ở loại địa phương này, chắc là sẽ không có đường, mà ở trong đó hiển nhiên có người đi qua, dấu chân chỉ là phụ trợ phán đoán mà thôi. Các ngươi lại nhìn.”

Hắn đi lên phía trước, nắm lấy mấy cây có gai dây leo, đều là đoạn ở hai bên, hiển nhiên là bị người chém đứt.

Âm Dao bốn người đều là sắc mặt nghiêm túc đứng lên.

Phát hiện những đội ngũ khác tung tích, phải đối mặt rất có thể là một hồi đại chiến kinh thiên!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 364: Mê Hoặc, Đột Phá Xác Suất

Âm Dao nói: “Có thể nhìn ra được là chi đội ngũ kia?”

Dương Thanh Huyền đem vật cầm trong tay đoạn đằng ném xuống, lắc đầu nói: “Ngươi nghĩ ta là thần tiên rồi, nói chung mọi người cẩn thận một chút, tăng cao chút cảnh giác.”

Lộ Nhất Phàm nói: “Nếu phát hiện những đội ngũ khác, đồng thời biết phương hướng, chúng ta vì sao không thay cái phương hướng đi, miễn cho đụng phải.”

Phù Trác khinh thường nói: “Sợ cái gì, đụng phải càng tốt hơn, trực tiếp đưa bọn họ rời sân.”

Chỉ cần đánh nát đối phương Hồn châu, đối phương liền trực tiếp thua.

Nhưng hai chi đội ngũ gặp gỡ, thì không phải là đánh nát Hồn châu đơn giản như vậy, tất nhiên là một mất một còn chém giết.

Cẩn Công Tử nói: “Ta tán thành Lộ Nhất Phàm đề nghị, ngược lại không phải là sợ bọn họ, hiện tại mới ngày thứ hai, quá sớm cùng những đội ngũ khác giao thủ, đối với kế tiếp sinh tồn cực kỳ bất lợi.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Đổi đường đi đi.”

Liền năm người hướng về mặt khác phương hướng mở ra con đường đi.

Nhưng đi chưa được mấy bước, chỉ nghe thấy rừng sâu nơi truyền đến một trận rống to, sau đó là đất rung núi chuyển, chim bay vượn hót, có nhỏ nhẹ yêu khí gợn sóng truyền đến.

Năm người tất cả giật mình, Dương Thanh Huyền đem thân thể bò trên mặt đất mặt, nghe xong một trận, nói: “Đánh nhau, có một tổ tiểu đội cùng yêu thú đánh nhau. Từ tâm địa chấn phương hướng phán đoán, cách chúng ta đông nam vị trí, khoảng ba dặm.”

Phù Trác cười to nói: “Ha ha, đánh thật hay! Để cho bọn họ đánh thành lưỡng bại câu thương, tốt nhất cái kia tổ năm người đều bỏ xuống mới tốt.”

Lộ Nhất Phàm nói: “Chúng ta làm sao bây giờ?”

Bốn người đều là nhìn Dương Thanh Huyền, chờ hắn định đoạt.

Dương Thanh Huyền trong mắt hàn quang lóe lên, nói: “Trước tiên chờ một trận, từ vừa nãy chấn động xem ra, yêu thú kia thực lực tất nhiên không tầm thường. Nếu là thời gian nửa nén hương còn chưa kết thúc chiến đấu, chứng minh bọn họ thế lực ngang nhau. Chúng ta liền lặng lẽ ẩn núp đi qua, chờ kiếm cái tiện nghi.”

“Được.”

Bốn người khác cũng cực kỳ tán thành.

Ngay sau đó, Dương Thanh Huyền tiếp tục lắng nghe cái kia chấn động, bốn người khác nhưng là ở phụ cận tìm, nhìn có hay không ngưng hồn cỏ.

Vẫn đúng là để cho bọn họ tìm được vài cây.

Một lúc sau, Dương Thanh Huyền đứng dậy, sắc mặt ngưng trọng nói: “Không cần chờ, yêu thú kia vô cùng mạnh mẽ, chúng ta đi nhìn.”

Năm người thân ảnh lóe lên, như vượn hầu giống như, trong rừng chạy như bay, hướng về hướng đông nam đi.

Ba dặm lộ trình, hầu như chớp mắt là tới.

Không bao lâu, thì có năng lượng mạnh mẽ gợn sóng truyền đến, từ yêu khí cùng chân nguyên hỗn hợp mà thành, giội rửa ở năm trên thân thể người.

Năm người đứng ở trên một cây đại thụ, lạnh lùng nhìn về phía trước.

Ánh mắt xuyên thấu mấy trăm trượng tùng lâm, phía trước là một mảnh to lớn đất trống. Bởi ở trong chiến đấu đại lượng rừng cây bị tổn hại, trung gian xuất hiện một cái đường kính ba, bốn trăm trượng khu vực chân không.

Ở đất trống kia trên, đứng thẳng một con thể hình to lớn quái vật, cả người mặc giáp, càng sinh ba đầu, đều là hung thần ác sát.

Sáu đôi xích con ngươi màu vàng óng bên trong lộ ra từng tia ý lạnh, một người trong đó há mồm phun một cái, liền có ánh sáng từ miệng bên trong xì ra, nổ thành xung quanh mặt đất trải rộng hố sâu.

“Là hạo nhiên học viện!”

Dương Thanh Huyền liếc mắt liền nhìn thấy Thượng Quan Hải Đường, dẫn theo bốn người khác, ở yêu thú bốn phía qua lại, không muốn cùng yêu thú kia chính diện giao phong.

“Ầm! Ầm!”

Yêu thú trước mặt một cái đầu, không ngừng phun ra ánh sáng đến, đánh ở trên mặt đất, chấn lên lượng lớn đá vụn cùng dư âm.

Thượng Quan Hải Đường năm người ở công kích kia hạ qua lại, có chút chật vật.

Lộ Nhất Phàm cả kinh nói: “Quái vật này thật mạnh, hạo nhiên học viện lần này phiền toái.”

“Phiền phức sao?”

Âm Dao chuyển đầu hỏi: “Dương Thanh Huyền, ngươi thấy thế nào?”

Một đường lại đây, Dương Thanh Huyền bất luận gặp lại thưởng thức, thực lực, đầu óc chờ phương diện, đều biểu hiện cực kỳ xuất sắc, dần dần được năm người tín nhiệm.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm phía trước nhìn một hồi, chậm rãi nói rằng: “Phiền phức không đến nỗi, quái vật này đánh lâu như vậy, đều công kích không tới năm người kia, nếu là bọn họ muốn chạy trốn lời, hẳn là không khó. Thượng Quan Hải Đường mục đích, hẳn là chặn đánh giết yêu thú này, dù sao thứ này, khắp người đều là bảo bối a.”

Âm Dao sững sờ nói: “Có trốn không trốn? Yêu thú này quý giá nữa, cũng không sánh bằng tính mạng đi. Phải biết vào lúc này quy mô lớn chiến đấu, dễ dàng gây nên những tiểu đội khác chú ý, đồng thời một khi bị thương, liền vô cùng nguy hiểm. Ta nghe nói Thượng Quan Hải Đường chính là cực đoan người thông minh, hẳn là sẽ không phạm này loại cấp thấp sai lầm.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi nói không sai, một khi bị thương, hoặc là bị hao tổn, liền vô cùng nguy hiểm. Lấy Thượng Quan Hải Đường thông minh, chắc chắn sẽ không làm loại nguy hiểm này sự tình. Vì lẽ đó... Trước mắt tình cảnh này, có chút quỷ dị đây.”

Mấy người khác trở nên trầm tư.

Lộ Nhất Phàm nói: “Dương Thanh Huyền nói có đạo lý, yêu thú này xác thực lợi hại, căn bản không cần phải ở đây triền đấu."

Âm Dao nói: "Vậy chúng ta nhìn kỹ hẵng nói."

Dương Thanh Huyền nói: "Hừm, cẩn thận một chút, tuyệt đối đừng bại lộ chính mình."

Năm người lúc này đầy hứng thú quan chiến đứng lên.

Thượng Quan Hải Đường chạy trốn một trận, đột nhiên la lớn: "Ta hiểu rõ người trốn ở bốn phía quan sát, mặc dù không biết là tổ nào, nhưng kính xin hiện thân gặp lại. Yêu thú này tên là ba anh Độc Long, là á long một loại, trong cơ thể có ba viên tinh hạch, ẩn chứa Nguyên Võ cảnh trung kỳ sức mạnh, nếu là dùng, có thể tăng cường ba phần mười lên cấp Nguyên Võ cảnh tỷ lệ."

"Cái gì? Ba phần mười lên cấp Nguyên Võ cảnh tỷ lệ?!"

Dương Thanh Huyền năm người đều là nổ lớn động lòng, một trái tim lập tức vọt lên tới cổ họng, Phù Trác càng là trong mắt bắn ra ánh sáng nóng bỏng đến.

Phải biết Chân Võ cảnh đại viên mãn cao thủ không phải số ít, mà bước vào Nguyên Võ cảnh, toàn bộ Thương Nam Quốc cũng chỉ có hơn mười vị, có thể thấy được cửa ải này độ khó.

Tuyệt đại đa số người, cả đời đều dừng lại ở Chân Võ đại viên mãn, tu luyện cả đời đều không qua được.

Dương Thanh Huyền trong đầu hiện lên bảo vệ giam cầm đất cái kia bốn tên lão giả bóng người, tuy nói đều đã tóc trắng xoá, tu luyện đạt nhập hóa, nhưng vẫn không bước qua được.

Âm Dao cùng Cẩn Công Tử cũng là cả người táo động.

Lộ Nhất Phàm xem như là bình tĩnh chút, nhưng cũng liếm một cái đôi môi.

Âm Dao nói: “Khó trách hắn sẽ chết quấn ở này, nguyên lai có tốt như vậy sự tình. Dương Thanh Huyền, làm sao bây giờ?”

Bốn người đều nhìn hắn, có chút rục rà rục rịch.

Dương Thanh Huyền trấn định nói: “Coi như thật muốn đoạt tinh hạch, cũng chờ bọn hắn liều cái lưỡng bại câu thương nói sau đi. Chúng ta chỉ cần nhìn chăm chú, bọn họ ai cũng chạy không thoát.”

Lúc này, Thượng Quan Hải Đường lại quát to lên, nói: “Này ba anh Độc Long tuy là nguyên võ trung kỳ, nhưng cũng so với phổ thông nguyên võ trung kỳ đáng sợ nhiều. Lấy bất kỳ một tổ sức mạnh đều khó mà một mình chống lại, nhất định phải liên thủ mới có cơ hội. Bất luận ở bên cạnh là cái nào tổ bạn học, hi nhìn chúng ta thả xuống ân oán, đồng thời giết vật này, bằng không bỏ qua cơ hội lần này, đem tiếc nuối chung thân.”

Dương Thanh Huyền đám người vẫn như cũ không hề bị lay động.

Thời gian uống cạn chén trà sau, Thượng Quan Hải Đường lại kêu lên: “Xem ra tất cả mọi người vô duyên được thứ này tinh hạch. Trốn ở một bên bạn học muốn kiếm ngư ông thủ lợi, ta cũng không ngu như vậy, chỉ có thể bỏ qua. Chúng ta năm người vừa đi, không ai cuốn lấy vật này, nó tất nhiên muốn đi vào nhất tuyến thiên nơi sâu xa, lại cũng bắt giữ không tới.”

Thượng Quan Hải Đường năm người một hồi tán mở, hướng về đồng nhất phương hướng bôn ba, không muốn vì người khác làm giá y.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, đang do dự có muốn hay không đi ra ngoài, lại nghe thấy rừng rậm một mặt khác, truyền đến một đạo thanh âm xa lạ, “Hải Đường công tử đừng đi, chúng ta đồng tâm hiệp lực, chia nhỏ này ba anh Độc Long.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 365: Biến Cố, Có Người Chết

Dương Thanh Huyền đám người ngưng nhìn sang, ở rừng rậm một phía khác, đi ra năm người đến, càng là Vân Xuyên học viện năm người, cao tới cũng bỗng nhiên cũng ở trong hàng ngũ đó.

Thượng Quan Hải Đường đại hỉ, vội vã ôm quyền nói: “Hóa ra là Vân Xuyên học viện bạn học, lần này quá tốt rồi.”

Vân Xuyên học viện dẫn đầu người, cao cao gầy gò, nhìn qua có chút suy nhược, trên mặt còn mang theo một ít bệnh tái nhợt, làm cho người ta một loại gầy yếu cảm giác.

Thượng Quan Hải Đường nói với hắn: “Tử Minh huynh, có đắt viện năm đại cao thủ hiệp trợ, này ba viên tinh hạch dễ như trở bàn tay!”

Nhạc Tử Minh, nguyên bản Vân Xuyên học viện nhân vật số hai, Diệp Minh Xuyên vừa chết, là được số một học sinh.

Thượng Quan Hải Đường đã sớm đem những này dự thi học viên tình huống, hỏi thăm rõ rõ ràng ràng.

Nhạc Tử Minh nhìn cái kia đuổi tới Tam Anh Độc Long, trong mắt xẹt qua vẻ sợ hãi, nói: “Ba viên tinh hạch, làm sao chia?”

Thượng Quan Hải Đường hắc tiếng nói: “Nếu nói là cho tử Minh huynh hai viên, ngu đệ giữ lại cho mình một viên, tử Minh huynh cũng sẽ không tin tưởng. Chúng ta trước tiên phân hai viên, một người một viên, còn quả thứ ba, chờ giết Tam Anh Độc Long sau đó mới phân làm sao?”

Nhạc Tử Minh gật đầu nói: “Được.”

Vừa dứt lời, cái kia Tam Anh Độc Long lập tức phun ra một cái ánh sáng, đánh rơi.

Tia sáng kia cực thịnh, đem phụ cận chiếu sáng một mảnh lóa mắt, mười người thân ảnh lấp lóe, một hồi toàn bộ biến mất.

“Ầm ầm!”

Ánh sáng đánh rơi trên mặt đất, dư âm chấn động mở, lại phá hủy mảng rừng lớn.

Hai đội người ước định sau, lập tức ở Tam Anh Độc Long bên cạnh người lượn quanh mở, bắt đầu phản công đứng lên.

Mười người tuy rằng đồng thời ra tay, nhưng cũng không đem hết toàn lực, mà là vừa đúng công kích, đem cái kia Tam Anh Độc Long đánh xoay quanh.

Dù sao hai đội người lẫn nhau kiêng kỵ, ai cũng không muốn thêm ra lực.

Nhưng dù vậy, liên thủ lại cũng ổn chiếm thượng phong, Tam Anh Độc Long cái kia thật dầy giáp da không ngừng bị kích phá, chảy ra máu.

Phù Trác có chút không nhịn được, nói: “Lần này làm sao bây giờ? Nếu là tinh hạch bị bọn họ hai đội người cướp đi, chúng ta lại nghĩ cầm về, thì phiền toái.”

Lộ Nhất Phàm nói: “Ba viên tinh hạch, còn có một viên, nếu chúng ta cũng gia nhập, cũng có thể được một viên.”

Phù Trác nói: “Nhưng bọn hắn bây giờ đã ổn chiếm thượng phong, sẽ để cho chúng ta nhúng tay sao?” Trong giọng nói rất có phê bình kín đáo, tựa hồ đang trách cứ Dương Thanh Huyền do dự.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói: “Mọi người không muốn nôn nóng, này Tam Anh Độc Long tuy rằng nhìn như nơi tại hạ phong, nhưng có hay không dư lực còn chưa biết được, hơn nữa mười người kia mỗi người có tâm tư riêng, rất khó đồng lòng, muốn thủ thắng, còn sớm đây, nói không chắc liền sinh ra biến số gì đến.”

Đang nói, bỗng nhiên lại truyền đến một thanh âm, nói: “Ba viên tinh hạch, hai người các ngươi đội người không tốt lắm phân chứ? Thêm vào ta nước khi học viện làm sao?”

Một hồi năm bóng người thoát ra, đều lạnh lùng đứng ở đằng xa.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Một con Tam Anh Độc Long, đem hết thảy đội ngũ đều dẫn đi qua, còn kém Chiến Linh học viện.”

Hắn trong đầu hiện lên Đàm Đào bộ dạng, người này trầm tĩnh, tâm tư cẩn mật, coi như ở bốn phía, sợ cũng sẽ không dễ dàng hiện thân.

Thượng Quan Hải Đường đại hỉ, vội hỏi: “Chu Thành huynh tới cũng tốt, ba chúng ta đội liên thủ, phần thắng càng to lớn hơn, hơn nữa không cần buồn phân phối thế nào.”

Nhạc Tử Minh hơi nhướng mày, hiển nhiên có chút không thích.

Này Tam Anh Độc Long ngoại trừ tinh hạch ở ngoài, toàn thân đều là báu vật bối, có thể đạt được nhiều một phần đều là tài sản to lớn.

Rõ ràng hai đội người là đủ rồi, hiện tại mạnh mẽ bị người nhiều chia một chén canh đi. Nhưng thấy Thượng Quan Hải

Đường đã đáp ứng rồi, chính mình cũng không tiện nói thêm cái gì.

Chu Thành năm người mặt lộ vẻ vui mừng, cũng đều động thủ, gia nhập hỗn chiến.

Lần này, mặc dù mười lăm người đều là giữ lại thực lực, cái kia Tam Anh Độc Long cũng đỡ không được, bị đánh gào thét liên tục, ba cái đầu ở trên không bên trong lắc lư.

Ba người kia đầu, chỉ có ngay phía trước một cái không ngừng phun ra ánh sáng. Bỗng nhiên, bên trái một cái đột nhiên trợn tròn hai mắt, há mồm liền phun ra một đạo màu xanh lục nọc độc, đột nhiên không kịp chuẩn bị chính là đánh vào một tên học sinh trên người.

“A!”

Người học sinh kia phòng bị không kịp, kêu thảm một tiếng.

Vốn tưởng rằng súc sinh này chỉ có một đầu sẽ phun ánh sáng, ai biết còn có một cái đầu có thể nôn nọc độc.

Nọc độc tính ăn mòn cực cường, người học sinh kia vội vàng ngồi xếp bằng xuống, vận chuyển chân khí chống lại.

“Cẩn thận a!”

Nhạc Tử Minh hoảng sợ quát to một tiếng, chỉ thấy Tam Anh Độc Long giơ lên một cái chân đến.

Người học sinh kia hoàn toàn biến sắc, sợ đến hồn Phi Thiên ở ngoài, giẫy giụa đứng lên muốn chạy trốn, nhưng này nọc độc trực tiếp ăn mòn tiến vào trong cơ thể, hoàn toàn không nhấc lên được chân khí.

“Oành” một tiếng, Tam Anh Độc Long bàn chân khổng lồ hạ xuống, người học sinh kia bị giẫm thành bánh thịt.

Mặt khác mười bốn người đều là ngốc trệ một hồi, nguyên bản chắc chắn thắng, dĩ nhiên đột nhiên sinh ra biến cố, một hồi liền bỏ mình một người.

Mười bốn người đều là cảm thấy thấy lạnh cả người tập kích để bụng đầu.

Dương Thanh Huyền trong mắt tràn đầy bình tĩnh, nói: “Nếu hai cái đầu đều sẽ phun đồ vật, người thứ ba đầu cũng có thể sẽ phun chút gì mới đúng.”

Vừa nói xong, cái kia Tam Anh Độc Long người thứ ba đầu cũng hé miệng đến, há miệng phun ra nát băng, giống cái đinh giống như, đều có cạnh có nhọn, tiên nữ tán hoa thức kích - bắn về phía mọi người.

Thượng Quan Hải Đường kinh hãi nói: “Mọi người cẩn thận!”

Trên người hắn chân khí nổi lên, hóa thành một bức khí tường, đem cái kia nát băng ngăn trở.

Còn lại người cũng ai nấy dùng thủ đoạn.

Tam Anh Độc Long mặt khác hai cái đầu gào gào quát to một tiếng, cũng đột nhiên phun ra nọc độc cùng ánh sáng đến, hướng về gần nhất một người phun ra.

Người kia cả kinh, xoay người liền muốn bay đi.

Đã thấy không trung một đạo băng trùy cuồng kích mà đến, chính là người thứ ba đầu phun ra ngoài.

Người kia hai tay kết ấn, hét lớn một tiếng, càng hóa ra vô số tàn ảnh, ở trên không bên trong né tránh, tránh được ba đạo công kích, nhạy cảm cực kỳ.

“Xì!”

Bỗng nhiên một đạo mũi tên nhọn bắn vào không trung, đem người kia thân thể một hồi xuyên qua!

“A?!”

Chu Thành đầy mặt hoảng hốt, cả kinh kêu lên: “Triệu Uyên!”

Cái kia Triệu Uyên phun ra một ngụm máu đến, trong mắt tràn đầy sợ hãi cùng tuyệt vọng.

Từ ngực hắn xuyên thấu ra, là một hình tam giác sắc bén, càng là Tam Anh Độc Long đuôi, nhanh như chớp giật, sắc bén cực kỳ.

Cái kia vẫy đuôi một cái, mang theo Triệu Uyên liền hướng đại địa đánh tới!

“Oành!”

Triệu Uyên bị ngã xuống đất, đập cho bốn vỡ nát thành năm mảnh, tan xương nát thịt.

“Ùng ục.”

Nước khi học viện còn dư lại bốn người, đều là nuốt nước miếng một cái, có chút hoảng hốt. Vừa còn cùng nhau vừa nói vừa cười bạn học, trong nhấp nháy cũng đã thành phần vụn thi thể.

Thượng Quan Hải Đường sắc mặt trắng bệch, cả kinh nói: “Này Tam Anh Độc Long thực lực, làm sao thoáng cái đề thăng lên không ít?”

Vân Xuyên học viện cùng nước khi học viện còn dư lại bốn người, đều là sắc mặt cực kỳ khó coi.

Thượng Quan Hải Đường nghiêm mặt nói: “Chư vị, đối đầu kẻ địch mạnh, tuyệt đối không nên giấu giấu diếm diếm, bằng không lâm nguy!”

Nhạc Tử Minh cắn răng nói: “Không sai! Lúc này, trước chớ nghĩ thi đấu sự tình, đồng tâm hiệp lực giết súc sinh này!”

Trên người hắn chân khí một hồi nổi lên, liên tục tăng lên đi tới.

Vân Xuyên học viện ba người khác cũng đều là hét lớn một tiếng, đem chân khí nhấc lên, cao tới cũng là đầy mặt vẻ giận dữ, bắt đầu trở nên vặn vẹo, hai cái tiểu trên nắm tay, không ngừng nộ toàn tán mở.

Phù Trác ánh mắt lấp lóe, một bộ làm nóng người bộ dạng, nói: “Lần này cái kia Tam Anh Độc Long xong đời.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 366: Nhược Điểm Trí Mạng

“Xong đời sao? Yêu thú này khí thế trầm ổn, tuy rằng thân ở trên là tổn thương, nhưng cũng chỉ là thương tới da thịt, ta sợ này đội ba người, muốn rơi vào khổ chiến.”

Dương Thanh Huyền tỉnh táo phân tích.

“Rơi vào khổ chiến?”

Phù Trác hiển nhiên không đồng ý, nói: “Trước ba đội nhân mã tự mình chiến đấu, đồng thời xuất công không xuất lực, lần này chết rồi hai người, cũng bắt đầu nổ tung. Mười ba tên Chân Võ cảnh đại viên mãn cường giả liên thủ, đừng nói nguyên võ trung kỳ, coi như là nguyên Vũ Hậu kỳ cũng không gánh nổi.”

Âm Dao nói: “Tốt nhất đánh lưỡng bại câu thương, chúng ta đi ra ngoài kiếm lợi, sẽ không biết Chiến Linh học viện năm người có hay không ở phụ cận.”

Dương Thanh Huyền nói: “Khẳng định ở.”

Bốn người đều là sững sờ, thấy hắn như thế khẳng định, Âm Dao theo bản năng hỏi: “Tại sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chúng ta bốn đội nhân mã đều bị hấp dẫn tới rồi, chứng minh năm cái truyền tống trận vị trí, cách xa nhau cũng không quá xa. Chiến Linh học viện năm người, không có lý do không đến. Bọn họ đội trưởng Đàm Đào, ta từng tiếp xúc qua, là cái cực kỳ thận trọng người, tình huống không rõ bên dưới, tuyệt sẽ không dễ dàng hiện thân.”

Bốn người không được gật đầu, hiển nhiên cũng đồng ý lối nói của hắn, cũng là chịu nhịn tính tình, lẳng lặng quan chiến đứng lên.

…

Thiên Tông học viện, bên trong đại điện, nha mặc tước tĩnh.

Tất cả mọi người nhìn chằm chằm cái kia chiến đấu, sắc mặt đều không tốt.

Đặc biệt Vân Xuyên học viện cùng nước khi học viện người, hai tên học sinh trực tiếp chết thảm, để cho bọn họ mặt như băng sương, hận đến nghiến răng.

Thiên Tông học viện cùng Chiến Linh học viện các đại lão, tuy rằng làm sơ an tâm, nhưng cũng lo lắng không ngớt.

Đều đang thật càng là không nhịn được đứng lên mấy lần. Cái kia ma trận hình chiếu bên trong, Chiến Linh học viện năm người cũng nằm vùng ở phụ cận, Hoàng Ngọc mấy lần muốn xông ra đi, đều bị Đàm Đào đè xuống.

Đều đang thật nhìn hai tay của đổ mồ hôi.

Đột nhiên tất cả mọi người mí mắt giật lên, nước khi học viện lại một tên học sinh chết trận.

Lương Hu cũng không ngồi yên nữa, đột nhiên đứng lên, nhìn chằm chằm Đinh Viễn, lạnh giọng nói: “Tốt, được! Đắt viện ra cao đồ, quả nhiên thật tốt! Thực sự là thủ đoạn cao cường, hảo tâm tư a!”

Đinh Viễn nhàn nhạt hớp miếng trà, nhẹ nhàng để ly xuống, nói: “Nguyên bản tỷ thí này, liều đúng là thực lực tổng hợp, thông minh là vô cùng trọng yếu.”

Hạo nhiên học viện trưởng lão tinh hỏa, cũng mở miệng nói: “Vì sao Dương Thanh Huyền cùng Đàm Đào chưa từng đi ra? Một mực liền hai người các ngươi học viện đi ra, điều này có thể oán ai? Rất nhiều lúc, thông minh so với thực lực càng quan trọng a.”

Đinh Viễn khẽ mỉm cười, nói: “Xem ra các ngươi hai đại học viện, trọng thực lực nhẹ thông minh, có chút lệch khoa nha, chúng ta dạy học tôn chỉ, đều là phát triển toàn diện.”

“Ha ha, Đinh Viễn Viện trưởng nói rất đúng.”

Đế Húy cũng cười nói: “Nếu là mình ngu chết rồi, cũng không oán được người khác.”

Lương Hu nghe Đế Húy nói như vậy, mặc dù có bất mãn, nhưng vẫn là đàng hoàng ngồi xuống, không lên tiếng nữa.

Sau đó không lâu, Vân Xuyên học viện lại một người bị cái kia Tam Anh Độc Long một cái ánh sáng phun trúng, đánh trọng thương, nổ ngã trên mặt đất, chảy như điên máu tươi.

Từ Đạo Tử cùng Diệp Đào sắc mặt cũng biến thành cực kỳ khó coi.

Sau lưng Vạn Phi lẳng lặng nhìn, đúng là so sánh bình tĩnh, vẻ mặt không có thay đổi gì.

…

Vô Hằng sơn mạch, nhất tuyến thiên bên trong.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm phía trước cái kia thảm thiết chiến đấu, đột nhiên nói liên tu: “Không đúng, không đúng vậy.”

“Không đúng? Làm sao vậy.”

Âm Dao hỏi vội: “Không đúng chỗ nào?”

Dương Thanh Huyền ngưng tiếng nói: “Một, rõ ràng chiếm thượng phong, có thể vì sao còn chết rồi hai người. Hai, này Tam Anh Độc Long thương thế trên người rất nhiều, lại như cũ sinh long hoạt hổ, căn bản không có thương tổn được chỗ yếu. Ba, vì sao hạo nhiên học viện người không chết?”

Phù Trác cũng theo bản năng hỏi: “Đúng rồi, có chút kỳ quái, tại sao vậy chứ?”

Dương Thanh Huyền trong mắt hàn quang lấp lóe, nói: “Khả năng phiền toái, cái kia Tam Anh Độc Long công kích hạo nhiên học viện người, nhìn như không khác biệt công kích, kì thực phi thường dễ dàng tránh đi, mà công kích mặt khác hai học viện lớn người, nhưng là thứ thiệt toàn lực công kích. Hơn nữa hạo nhiên học viện người, đều ở giả vờ giả vịt, căn bản không có đem hết toàn lực. Phản mà không ngừng chạy tới chạy lui, đem mặt khác hai học viện lớn công kích quấy rầy.”

Bốn người cũng là lớn sợ, Âm Dao cả kinh nói: “Ý của ngươi là nói...”

Truyện

Của Tui chấm Net

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Ta hiện tại có chắc chắn tám phần mười, có thể kết luận đây là Thượng Quan Hải Đường cạm bẫy. Có thể vì sao này đầu Tam Anh Độc Long sẽ phối hợp hắn, cũng không biết được.”

Bên trong vòng chiến, vân xuyên cùng nước khi học viện người cũng không phải người ngu, đánh sau một lúc cũng phát giác không đúng.

Nhưng Tam Anh Độc Long công kích mãnh liệt, để cho bọn họ không có cơ hội suy nghĩ.

“Oành!”

Tên kia trọng thương Vân Xuyên học viện học sinh, chưa kịp bỏ chạy, bị Tam Anh Độc Long một cái băng trùy bắn trúng, tại chỗ nổ chết.

Nhạc Tử Minh một hồi mặt không có chút máu, thi đấu mới vừa ngày thứ hai, liền chết hai người.

Lần này hắn cũng không nhịn được nữa, điên cuồng hét lên: “Thượng Quan Hải Đường, tại sao các ngươi hạo nhiên học viện một cái không chết, chúng ta tổng cộng chết rồi bốn người!”

Thượng Quan Hải Đường cả kinh nói: “Tử Minh huynh lời này là ý gì? Mọi người đồng lòng kháng địch, có chút thương vong cũng là bình thường.”

Nước khi học viện dẫn đầu Chu Thành, cũng là phẫn mà cả giận nói: “Chúng ta đều ở đây liều mạng phấn khởi chiến đấu, mà các ngươi căn bản là không có xuất lực!”

Nước khi học viện ba người còn lại, cũng là lòng tràn đầy buồn giận.

Thượng Quan Hải Đường khuôn mặt chìm xuống, lạnh giọng nói: “Chu Thành huynh, đừng vội nói bậy, mọi người đồng tâm đồng lực, chớ vội sản sinh hiểu lầm gì đó.”

“Hiểu lầm? Căn bản cũng không có hiểu lầm, các ngươi năm người không chỉ có không giết địch, còn ở đây phá hoại chúng ta liên thủ!”

Chu Thành nộ quát một tiếng, lần này lập tức thể hồ quán đỉnh, không chỉ có những người khác, liền là chính bản thân hắn, cũng trong nháy mắt hiểu ra tới rồi.

“Không được! Đi mau!”

Chu Thành đột nhiên nhận ra được một cổ sát khí kéo tới, lập tức nhấc chân chạy.

Cùng hắn gần nhất Thường Vũ, không rõ vì sao, cũng theo chạy.

Trong phút chốc, mấy đạo công kích điên cuồng tập kích mà tới.

Chu Thành phản ứng nhanh nhất, cái thứ nhất trốn rất xa.

Thường Vũ hồn quang lóe lên, hư hóa chính mình, tránh thoát công kích, cũng đồng dạng chạy ra xa mấy chục trượng, nổi điên chạy đi.

Nước khi học viện còn lại một cô gái, sẽ không may mắn như vậy. Vừa định trốn, đã bị một tên hạo nhiên học viện học sinh đánh lén, một quyền đánh bể trái tim, trực tiếp ngã xuống.

Trong chớp mắt, nước khi học viện ba người còn lại, hai thoát khỏi cái chết.

Còn lại Vân Xuyên học viện ba người, kinh ngạc đứng ở đó, ngoại trừ cao tới không lắm hiểu chuyện ở ngoài, nhạc Tử Minh cùng một người khác đều là trong nháy mắt hiểu được, một hồi câm như hến, mặt không có chút máu.

Cái kia Tam Anh Độc Long giờ khắc này, nơi nào còn có nửa điểm hung dạng, một bộ khéo léo dáng vẻ, đứng ở Thượng Quan Hải Đường sau lưng.

Lúc này, coi như là kẻ ngu si cũng triệt để hiểu là chuyện gì xảy ra.

Thượng Quan Hải Đường nói: “Tử Minh huynh, làm sao không trốn đây?”

Nhạc Tử Minh nuốt nuốt nước miếng, bi phẫn nói: “Thượng Quan Hải Đường, nguyên lai đều là gian kế của ngươi!”

“Ha ha.”

Thượng Quan Hải Đường nở nụ cười, nói: “Nếu không phải mình lòng tham, ta gian kế thì làm sao sính? Muốn trách, liền tự trách mình tham niệm quá nặng, như thế hung hiểm năm quốc thi đấu, ngươi còn đang suy nghĩ cái gì tinh hạch, ngoại trừ Tham chi ở ngoài, còn ngốc a, hai điểm này, đều là nhược điểm trí mạng, mà ngươi đều có rồi.”

Cái kia Tam Anh Độc Long ba cái trong miệng đều phát ra thanh âm, tựa hồ đang trào phúng đối phương, đồng thời một cái đầu cúi xuống đến, lấy lòng tựa như kề cận Thượng Quan Hải Đường.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 367: Tín Nhiệm, Đánh Cuộc Hay Không?

Nhạc Tử Minh con mắt đều nhìn thẳng, nói: “Yêu thú này... Yêu thú này...”

“Ngạch, yêu thú này nhỉ?”

Thượng Quan Hải Đường vỗ vỗ Tam Anh Độc Long đầu, đau lòng nói: “Yêu thú này đúng là ta chuồng nuôi sủng vật a, các ngươi vừa nãy lại liên thủ đánh nó?”

Nhạc Tử Minh ba người đều là mặt không có chút máu, cao tới trốn đến nhạc Tử Minh phía sau, tựa hồ có hơi sợ sệt.

“Ha ha, ta đây Độc Long bảo bảo bị các ngươi đánh thương tích khắp người, này nên làm cái gì bây giờ?” Thượng Quan Hải Đường sắc mặt lạnh xuống.

Bốn người khác cũng đều là khóe miệng nổi lên cười gằn, ngăn chặn nhạc Tử Minh ba người đường chạy trốn.

Nhạc Tử Minh nơm nớp lo sợ, run giọng nói: “Hải Đường công tử... Ta... Ta không biết đây là ngài chuồng nuôi bảo bảo... Ta... Kẻ không biết không có tội a...”

Thượng Quan Hải Đường lạnh lùng nói: “Kẻ không biết không có tội? Ngươi đây là đang bắt nạt ta sao?”

Nhạc Tử Minh chỉ cảm thấy như đối mặt vực sâu, cả người thẳng đổ mồ hôi lạnh, run rẩy nói: “Hải Đường công tử, đúng, xin lỗi, ngài cảm thấy nên thế nào, chúng ta đều đáp ứng ngài.”

Thượng Quan Hải Đường sắc mặt này mới khá hơn một chút, nói: “Chúng ta bắc bộ năm quốc, như thể chân tay, hữu nghị thâm hậu, các ngươi cũng chỉ là vô tâm lỡ lời thôi, ta cũng sẽ không làm khó dễ các ngươi.”

Nhạc Tử Minh sửng sốt một chút, có chút không thể tin được, nói: “Hải Đường công tử buông tha chúng ta?”

Thượng Quan Hải Đường cười nói: “Tử Minh huynh cả nghĩ quá rồi, cái gì gọi là buông tha? Lấy giữa chúng ta tình hữu nghị, nói buông tha lời này, quá sanh phân rồi. Chỉ là kế tiếp thi đấu...”

Nhạc Tử Minh hiểu ý, vội hỏi: “Này Hồn châu cho ngươi, chúng ta nhận thua.”

“Không không không.”

Thượng Quan Hải Đường khoát tay nói: “Tử Minh huynh hiểu lầm ý tứ của ta, Hồn châu các ngươi vẫn như cũ cầm. Cuộc tranh tài này, ta Hạo Nhiên học viện lấy đệ nhất, các ngươi nắm thứ hai.”

“Chuyện này...”

Nhạc Tử Minh cả kinh, không tin có chuyện tốt như thế, khúm núm nói: “Này, bằng vào chúng ta thời khắc này thực lực, muốn nắm đệ nhị quá khó khăn.”

Thượng Quan Hải Đường vỗ vai hắn một cái vai, cười nói: “Không phải là mới vừa nói sao? Như thể chân tay, cộng cùng tiến lùi. Ở phía sau hai trong hơn mười ngày, ba vị theo chúng ta là tốt rồi.”

Nhạc Tử Minh một hồi liền biết, Thượng Quan Hải Đường là muốn hợp nhất bọn họ.

Tuy rằng cực kỳ mất mặt, nhưng nghĩ lại, theo Thượng Quan

Hải Đường bọn họ, không chỉ có thể giữ được tính mạng, hơn nữa nắm đệ nhị độ khả thi liền vô cùng lớn.

Ngay sau đó mừng lớn nói: “Tiểu đệ hiểu, đa tạ Hải Đường công tử nâng đỡ!”

Thượng Quan Hải Đường khẽ mỉm cười, lấy ra ba viên xích màu vàng đan dược đưa cho hắn, nói: “Không phải ta không tin được tử Minh huynh, mà là người tâm không già, ta cũng phải đề phòng chưa xảy ra a. Này ba viên cổ thần đan, kính xin ba vị bạn học ăn vào đi, nếu như hợp tác không vui lời, thì phiền toái.”

Ba sắc mặt người chợt biến, liền biết không có đơn giản như vậy.

Nhưng người ở dưới mái hiên, không dùng, trực tiếp mệnh sẽ không có.

Bất đắc dĩ, chỉ có thể một người một viên, đem cái kia cổ thần đan nuốt xuống.

Thượng Quan Hải Đường lập tức lộ ra hội ý nụ cười, nói: “Quả nhiên là huynh đệ tốt! Ta cửa hai viện như thể chân tay, cộng cùng tiến lùi!”

Nhạc Tử Minh ôm quyền chắp tay, khổ sở nói: “Hết thảy đều nghe Hải Đường công tử sắp xếp.”

“Dễ bàn dễ bàn.”

Thượng Quan Hải Đường lặng lẽ cười vài tiếng, ánh mắt rơi vào cao tới trên người, trong mắt lập loè ra ánh sáng khác thường.

...

Bên trong đại điện, Vân Xuyên học viện các đại lão, đều tức giận cả người run, giận dữ và xấu hổ không chịu nổi.

Mới ngày thứ hai, liền hầu như đoàn diệt, mà bây giờ càng là thành Hạo Nhiên học viện nô tài, coi như cuối cùng thật sự cầm một lần thứ hai đến, cũng là sỉ nhục lớn lao.

Từ Đạo Tử cùng Diệp Đào đầy mặt tức giận, đều là mặt âm trầm không lên tiếng.

Nước khi học viện mọi người, ngoại trừ Đế Húy ở ngoài, cũng đều là sắc mặt cực kỳ khó coi.

Năm người đội ngũ chỉ trốn Chu Thành cùng Thường Vũ, ở còn dư lại hai trong hơn mười ngày, hai người này có thể sống sót là tốt lắm rồi, muốn nắm thứ tự hầu như không thể nào.

Chỉ còn lại Thiên Tông học viện cùng Chiến Linh học viện hai đội, còn nằm vùng ở tùng lâm bốn phía, không chút biến sắc.

Cái kia táo bạo bất an Hoàng Ngọc, ở mắt thấy cái này khiến người sanh mục kết thiệt biến cố sau, cũng sắc mặt trắng bệch, bình tĩnh lại.

“Ha, ha ha.”

Đều đang thật cười khan mấy tiếng, sắc mặt trắng bệch, nói: “Thực sự là mạo hiểm a, vừa ngày thứ hai, liền diễn ra như thế một ra vở kịch lớn. Người người đều nói Hải Đường công tử tính toán không một chỗ sai sót, tâm tư tàn nhẫn, hôm nay gặp mặt, thực sự là chỉ có hơn chứ không kém.”

Nội tâm hắn chấn động rất lớn, có thể nói là vừa hãi vừa sợ, nếu là tương lai Thượng Quan Hải Đường tiếp chưởng Đoan Dương quốc, cũng liền trực tiếp thành đối thủ của hắn.

Như vậy tính toán cùng sắp xếp, không khỏi thật là đáng sợ, một hồi liền đem hai chi đội ngũ đánh cho tàn phế, còn thu biên một nhánh.

Bây giờ Hạo Nhiên học viện, thêm vào cái kia Tam Anh Độc Long, hơn nữa Vân Xuyên học viện quy thuận ba người, thực lực như vậy, muốn Thiên Tông học viện liên thủ với Chiến Linh học viện mới có khả năng thủ thắng.

Nhan Lương cũng là âm trầm nói: “Chúc mừng Đinh Viễn huynh, Tinh Hỏa huynh, đã thắng hơn phân nửa.”

Đinh Viễn cùng Tinh Hỏa đều là cười không đáp, hiển nhiên đối với Thượng Quan Hải Đường thủ đoạn phi thường hài lòng.

Đều đang thật nhìn cái kia to lớn ma trận, lo lắng nói: “Thượng Quan Hải Đường bắt đầu khiêu khích mặt khác hai đội, Đàm Đào ngàn vạn muốn áp chế lại Hoàng Ngọc a, muôn ngàn lần không thể đi ra!”

Tất cả mọi người nhìn cái kia ma trận bên trong, Thượng Quan Hải Đường gương mặt ngạo sắc, mắt lạnh lẽo tứ phương, trong miệng không biết đang nói cái gì.

...

Lý Vân Tiêu năm người càng là cẩn thận đem chính mình khí tức ẩn giấu đi.

Âm Dao thấp giọng nói: “Hắn đang khích tướng chúng ta, chúng ta đi thôi?”

Dương Thanh Huyền mắt nhìn phía trước, thần sắc trên mặt biến hóa bất định, tựa hồ vẫn chưa nghe thấy.

Âm Dao nhẹ nhàng chạm vào hạ hắn, nói: “Đi thôi, ngươi không phải là muốn đi ra ngoài một trận chiến chứ?”

Dương Thanh Huyền thấp giọng nói: “Nếu đánh một trận, các ngươi cảm thấy có mấy phần chắc chắn có thể thắng?”

Bốn người đều là hai mặt nhìn nhau, Phù Trác trầm mặc không nói, ba người khác đều là lắc đầu.

Lộ Nhất Phàm nói: “Không nắm chắc chút nào.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chính là, không nắm chắc chút nào. Nhưng nếu như Chiến Linh học viện người cũng đi ra, chúng ta mười người liên thủ đây?”

Lộ Nhất Phàm nói: “Cái kia thắng bại ngăn tại năm năm số lượng, thậm chí chúng ta nắm bắt còn muốn lớn hơn một ít. Có thể nếu chúng ta hiện thân, Chiến Linh học viện năm người chưa chắc sẽ đi ra.”

Âm Dao nói: “Liền tính ra, cũng chưa chắc có thể đồng tâm hiệp lực.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Đúng là như thế. Này không chỉ có là lo lắng của ta, cũng là Đàm Đào lo lắng. Ta dám khẳng định, Đàm Đào hiện tại cũng đang suy nghĩ vấn đề này. Chư vị có nghĩ tới hay không, nếu như bỏ lỡ lần này liên thủ cơ hội, lấy Thượng Quan Hải Đường thời khắc này sức mạnh, chúng ta sẽ thấy khó có cơ hội.”

Cẩn Công Tử híp mắt, nói: “Nói như thế, hiện tại khảo lượng chính là một cái tín nhiệm vấn đề. Hai người bọn ta đội người, có hay không lẫn nhau tin được. Mà Thượng Quan Hải Đường đánh cuộc, cũng là cái này tín nhiệm.”

Dương Thanh Huyền gật đầu, nói: “Không thể không nói, Thượng Quan Hải Đường xác thực lợi hại, thực sự là nhân kiệt a! Giữa người và người, khó khăn nhất chính là tín nhiệm.”

Âm Dao nói: “Vậy chúng ta đánh cuộc hay không? Đánh cược đánh một trận lời, lần thi đấu này rất nhanh sẽ có thể phân ra thắng bại.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 368: Mỗi Người Đi Một Ngả, Tiêu Diệt Từng Bộ Phận

Dương Thanh Huyền cười khổ, lắc đầu nói: “Không cá cược. Ta không có cách nào đem như vậy việc trọng yếu, ép đang đối với Chiến Linh học viện tín nhiệm trên.”

Còn lại bốn người cũng là tán thành, một đánh cuộc, nguy hiểm quá.

Dương Thanh Huyền nói: “Còn có hơn hai mươi ngày, chậm rãi tìm cơ hội đi.”

Thượng Quan Hải Đường đứng ở Tam Anh Độc Long một cái đầu trên, lạnh lùng nhìn tứ phương, châm chọc nói: “Làm sao, đều được con rùa đen rúc đầu? Hoàng Ngọc, ngươi không phải muốn một mình đấu bổn công tử sao? Hiện tại cho ngươi một cơ hội, đi ra nha, Ninja quy nhóm!”

Hắn liên tiếp hô mấy lần, mỗi bên loại giễu cợt đều mắng lên, vẫn như cũ không thấy bóng người.

“Hừ, hai đội kẻ nhu nhược, Ninja rùa!”

Thượng Quan Hải Đường giơ ngón tay giữa lên, hướng bốn phía khách sáo một trận, mới thay đổi thân, cưỡi Tam Anh Độc Long đi.

Sáu người khác cũng đều bay xuống ở Độc Long trên người, theo một đạo rời đi.

Tam Anh Độc Long cái kia thân thể to lớn, mỗi đi một hồi, đều phải đạp hủy lượng lớn cây cối, mang theo một trận đất rung núi chuyển. Nhưng này nhất tuyến thiên phạm vi to lớn, rất nhanh cũng là biến mất ở trước mắt mọi người.

Đối xử Tam Anh Độc Long triệt để đi xa sau, Dương Thanh Huyền năm người mới từ trong rừng cây đi ra, bay xuống ở cái kia khu vực chân không trên, nhìn cái kia tàn tạ khắp nơi, nhất thời không nói chuyện.

Dương Thanh Huyền hướng bốn phía trông mong thêm vài lần, nói: “Đàm huynh, đi ra đi.”

Ở bắc mặt, lập tức bay ra năm bóng người, cũng rơi vào cách đó không xa. Chính là Đàm Đào, Hoàng Ngọc, còn có ba người khác.

Đàm Đào ôm quyền nói: “Thanh Huyền bạn học.”

Dương Thanh Huyền đồng dạng ôm quyền lễ, nói: “Đàm huynh, ngươi đối với vừa nãy việc, thấy thế nào?”

Đàm Đào thở dài, cười khổ nói: “Này Thượng Quan Hải Đường, thủ đoạn đích thực quá đáng sợ, chỉ là lược thi tiểu kế, liền đem vân xuyên cùng nước khi học viện thu thập.”

Hắn bốn người sau lưng, bao quát Hoàng Ngọc ở bên trong, sắc mặt đều không tốt nhìn, hiển nhiên bị mới vừa đột biến chấn động kinh trụ.

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy không biết Đàm huynh, đón lấy có tính toán gì không?”

Đàm Đào nói: “Còn có thể có tính toán gì, tận lực không muốn gặp gỡ bọn họ. May là sát hạch so là tìm kiếm ngưng hồn cỏ, chúng ta lẩn đi rất xa, an tâm tìm kiếm ngưng hồn cỏ là tốt rồi. Chỉ cần không gặp bọn họ, vẫn có thắng lợi hy vọng.”

“Ồ?”

Dương Thanh Huyền xoay chuyển ánh mắt, nói: “Đàm huynh đúng là như vậy dự định sao?”

Đàm Đào hỏi ngược lại: “Bằng không đây?”

Dương Thanh Huyền nói: “Hợp chúng ta mười người lực lượng, liền có thể cùng đánh một trận.”

Đàm Đào ánh mắt trở nên trở nên sắc bén, nói: “Nhưng mười người lực lượng, có thể hợp sao?”

Dương Thanh Huyền lần thứ nhất thấy hắn bén dáng vẻ, thầm nghĩ: “Người này luôn luôn thận trọng lão thành, làm việc không chút hoang mang, ôn văn nhĩ nhã. Nhưng trong lúc vô tình xuyên thấu qua đi ra ánh mắt, nhưng là phong mang bức người, xác thực không đơn giản.”

Dương Thanh Huyền chậm rãi nói rằng: “Nói đơn giản cũng đơn giản, nói khó cũng không khác nào đăng thiên cử chỉ, này liền muốn xem chúng ta giữa hai viện tín nhiệm.”

Đàm Đào hỏi tới: “Thanh Huyền bạn học có thể tín nhiệm ta Chiến Linh học viện sao?”

Dương Thanh Huyền cười ha ha, nói: “Đương nhiên không thể.”

Đàm Đào gật đầu nói: “Nếu chỉ là Thanh Huyền bạn học, ta tất nhiên là tín nhiệm. Nhưng bốn người khác mà, chưa bao giờ tiếp xúc qua, không cách nào giao phó sinh tử, xin lỗi.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Đã như vậy, vậy thì này sau khi từ biệt, mong ước các ngươi may mắn.”

“Chậm đã! Các ngươi không thể đi!”

Hoàng Ngọc một hồi hét lại năm người, trong mắt bắn ra hàn quang đến, bên phải tay nắm chặt quyền đầu, nói: “Nếu không thể hợp tác, vậy không bằng chính là ở đây, đưa các ngươi quy thiên, cũng giảm thiểu một cái đối thủ.”

“Ha ha, ấu trĩ, đi!”

Dương Thanh Huyền lười để ý cho hắn, xoay người liền bay vọt đi.

Bốn người khác cũng liếc si tựa như nhìn Hoàng Ngọc một chút, liền dồn dập đuổi tới.

Hoàng Ngọc giận tím mặt, một quyền đánh ra ngoài, chấn lên tảng lớn bụi bặm.

Đàm Đào vội vàng đem hắn ngăn cản, nói: “Lưu bọn hắn lại lợi nhiều hơn hại, còn có thể giúp chúng ta suy yếu Thượng Quan Hải Đường sức mạnh.”

Hoàng Ngọc lúc này mới nộ rên một tiếng, không có đuổi theo.

Dương Thanh Huyền mang theo bốn người trong rừng lao nhanh, rất nhanh liền rời đi Đàm Đào năm tầm mắt của người phạm vi.

Đàm Đào nói: “Chúng ta đi thôi.”

Năm người lúc này hướng về hướng ngược lại rời đi.

Vừa đi vào bên trong rừng rậm, chợt nghe trong bụi cỏ truyền đến nhỏ bé tất tốc tiếng, một con cự mãng lặng lẽ xuất hiện ở năm người phía sau, đứng lên trên người, “Tê” một tiếng, hướng về người cuối cùng cắn qua đi.

“Oành!”

Người kia trong nháy mắt đã nhận ra, thân một chưởng, liền vỗ vào cự mãng trên đầu, đem đầu đập nát.

Mãng xà rơi xuống đất, có dài hai mươi, ba mươi trượng, hoa hoa lục lục màu sắc vô cùng khủng bố, đầu tuy rằng bị vỗ nát bét, nhưng mà thân thể còn trên đất không được lăn lộn co giật, sau một lúc mới chết đi.

“Từ Chân, không có sao chứ?”

Đàm Đào sắc mặt ngưng trọng đi tới, nói: “Chỗ này giữ thời kỳ thượng cổ địa mạo, rất nhiều vật loại đều hết sức lợi hại.”

Người kia gọi Từ Chân, chớp mắt mấy cái, lắc đầu nói: “Không có chuyện gì.”

Đàm Đào gật gật đầu, nói: “Không có chuyện gì liền tốt, đều cẩn thận một chút.”

Ngay sau đó năm người tiếp tục tiến lên, rất nhanh, ngay ở dưới một gốc cây cổ thụ, phát hiện không ít ngưng hồn cỏ.

Hoàng Ngọc mừng rỡ lên trước, đang muốn hái, bỗng nhiên Từ Chân lên trước đưa hắn ngăn cản, sắc mặt ngưng trọng nói: “Cẩn thận!”

Hoàng Ngọc vẫn chưa cảm thấy khác thường, xoay người hỏi: “Làm sao vậy?”

Từ Chân chỉ vào dưới cây cổ thụ, nói: “Ngươi nhìn kỹ.”

Hoàng Ngọc trợn mắt lên, cẩn thận nhìn tới, vẫn không có phát hiện dị thường, nói: “Hết sức”

“Phốc!”

Một chữ chưa xong, trước ngực đột nhiên bị một thanh cái muỗng đâm qua, Hoàng Ngọc nhất thời phun ra một ngụm máu đến, sắc mặt trắng bệch.

Từ Chân đứng sau lưng hắn, nắm trong tay cây chủy kia, không biện vẻ mặt.

“Từ Chân ngươi!”

Biến cố này, làm cho tất cả mọi người đều phản ứng không kịp nữa.

Từ Chân ở đâm Hoàng Ngọc một cái muỗng sau, lần thứ hai một chưởng vỗ hạ, chân khí cường đại ở lòng bàn tay nổi lên, thề phải lấy Hoàng Ngọc tính mạng.

“Dừng tay!”

Đàm Đào ba người hét lớn một tiếng, đều vọt lên.

Hoàng Ngọc trước người một hồi ngưng ra cục đất, hóa thành hình cầu tấm khiên, đưa hắn tự thân bọc lại.

“Oành!”

Từ Chân một chưởng đánh vào thổ trên lá chắn, nổ bụi đất tung bay, hắn gặp một chiêu không trúng, lúc này thả người lùi mở.

Đàm Đào vội vã tiến lên, đem Hoàng Ngọc đỡ lấy, hai người khác cảnh giác thủ che ở trước người, căm tức nhìn Từ Chân, đủ đồng quát lên: “Tại sao?!”

Từ Chân cười hì hì, trong miệng ra thanh âm cổ quái đến.

“Bởi vì là ta để hắn làm như vậy.”

Ở cái kia cổ thụ phía sau, truyền đến một đạo thanh âm quen thuộc.

Thượng Quan Hải Đường cùng mặt khác bảy người, tất cả đều đi ra, đem Đàm Đào bốn người vây nhốt.

Đàm Đào cả giận nói: “Các ngươi các ngươi không là đang ngồi cái kia Tam Anh Độc Long đi rồi chưa?!”

“Ấu trĩ.”

Thượng Quan Hải Đường khinh thường nói: “Nếu biết các ngươi ngay ở bốn phía, làm sao có khả năng dễ dàng rời đi? Ta chờ đợi chư vị đã lâu.”

Đàm Đào trong lòng một trận phẫn nộ, chỉ vào Từ Chân quát: “Từ gia chính là Tĩnh Vân Quốc đại thế gia, lại ra ngươi tên phản đồ này!”

Từ Chân sắc mặt cổ quái nở nụ cười, đột nhiên hắc tiếng nói: “Không không không, Đàm Đào, ngươi hiểu lầm Từ Chân. Hắn cũng không có bán đi các ngươi, mà là Hải Đường công tử đã khống chế Từ Chân thân thể a, ha ha! Nói trắng ra là, hiện tại đứng ở trước mặt ngươi Từ Chân, chính là Hải Đường công tử một bộ con rối a, ha ha ha!”

“Cái gì?!”

Đàm Đào bốn người cũng là lớn sợ, hoảng sợ nhìn Thượng Quan Hải Đường, đều là cả kinh nói: “Ngươi Võ Hồn”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 369: Thế Lực Ngang Nhau, Thắng Bại Thiên Bình Nghiêng

Thượng Quan Hải Đường cười lạnh nói: “Bổn công tử Võ Hồn quỷ nhập vào người, có thể phụ thể ở bất cứ sinh vật nào trên người, đồng thời khống chế bọn họ. Phía trước Tam Anh Độc Long là như thế, còn có vừa bị Từ Chân đập chết mãng xà cũng là như thế.”

Từ Chân cười hì hì, thân hiện lên ra một tia hồn quang, giống như là một cái nhỏ quỷ nằm úp sấp ở phía sau.

Đàm Đào trong nháy mắt liền biết, cả giận nói: “Ngươi chính là thông qua vừa nãy cái kia mãng xà, để Võ Hồn phụ thể ở Từ Chân trên người!”

“Chà chà, quả nhiên thông minh. Chẳng trách phía trước cạm bẫy, các ngươi năng lực ở không ra đây. Cũng khó trách Hoàng Ngọc thực lực mạnh nhất, nhưng để cho ngươi một cái như vậy không có danh tiếng gì tiểu tốt làm đội trưởng.”

Thượng Quan Hải Đường liên tiếp khen ngợi, đồng thời tung cành ô-liu, nói: “Ta hết sức thưởng thức ngươi thông minh như vậy người, chỉ số thông minh tầm quan trọng, hơn xa thiên phú cùng Võ Hồn a.”

Nói, còn không quên khinh bỉ nhìn Hoàng Ngọc một chút.

Hoàng Ngọc sắc mặt trắng bệch, bộ ngực chủy thủ đã rút ra, vẩy lên lượng lớn thuốc trị thương, lại nuốt một ít linh đan, nộ nhìn chằm chằm Thượng Quan Hải Đường, một bộ một mất một còn dáng dấp.

Đàm Đào than thở: “Xin lỗi, Đàm Đào sinh là Tĩnh Vân Quốc người, chết là Tĩnh Vân Quốc quỷ.”

Thượng Quan Hải Đường lạnh lùng nói: “Ta bản tướng tâm hướng về trăng sáng, bất đắc dĩ trăng sáng chiếu mương máng. Người giống như ngươi mới, như là không thể biến thành của mình, liền chỉ có hủy diệt.”

Mấy người sau lưng lập tức xúm lại.

Nhạc Tử Minh ba người cũng xen kẽ ở bên trong, theo xông tới, để bốn người bọn họ không đường có thể trốn.

Từ Chân nhưng là khuôn mặt ngạo sắc, cùng Thượng Quan Hải Đường trên mặt biểu hiện giống như đúc, hai tay chắp sau lưng, đứng ở Thượng Quan Hải Đường bên người.

Nhất tuyến thiên bên trong, khắp nơi đại thụ liên kết, che kín bầu trời.

Cái kia tản ra không đi hơi nước, đều hóa thành mông mông sương trắng, với sớm tối bắt đầu, ở trong rừng du đãng, mang theo bạc bẽo khí lặng yên tỏ khắp mà mở.

Thượng Quan Hải Đường giơ tay lên, làm một chém giết thủ thế, quát lên: “Giết hết!”

Bảy người thân ảnh hơi động, bỗng nhiên mông mông sương mù trong nước, hàn quang lóe lên, một đạo luyện không ngang trời ra, đem Hạo Nhiên học viện một đầu của người ta chém xuống.

Máu tươi như suối phun giống như từ người kia phần gáy nơi bắn mạnh ra.

“Tê”

Đột nhiên tới một màn, như Địa ngục chi cảnh, chấn động kinh trụ tất cả mọi người.

Đàm Đào bốn người vừa mừng vừa sợ, chỉ thấy mưa bụi chậm rãi thu thập, hóa thành một đạo thân ảnh tuyệt diệu.

Âm Dao cầm kiếm mà đứng, phía sau còn có Dương Thanh Huyền bọn bốn người.

“Làm sao có khả năng! Các ngươi không phải...!”

Thượng Quan Hải Đường một hồi sợ giận lên, hai mắt trợn Lão Đại.

Mấy người khác cũng đều lui trở về, không dám mạo hiểm không sai ra tay.

“Ngạch.”

Dương Thanh Huyền hững hờ đáp một tiếng, nói: “Ta là đi rồi, nhưng nghĩ một hồi, lại đã trở về.”

“Ngươi...!”

Thượng Quan Hải Đường nhìn hắn cà nhỗng dáng vẻ, lên cơn giận dữ, nói: “Vì sao?”

Trên thực tế, hắn cũng không sợ Dương Thanh Huyền năm người đi vòng vèo, để hắn tức giận là, chính mình toàn bộ tính toán bên dưới, dĩ nhiên xuất hiện ngoài ý liệu tình huống.

Tính toán không một chỗ sai sót, mới có thể để hắn hài lòng.

Dương Thanh Huyền ha ha nở nụ cười một tiếng, nói: “Ta đi một hồi, liền suy nghĩ nha, ngươi rất sớm đặt bẫy muốn giết giết chúng ta, tất nhiên sẽ không liền như vậy thu tay lại, nhất định sẽ có hậu nhận tội. Là hậu chiêu gì ta không biết, nhưng nhất định sẽ thực thi ở Đàm huynh hoặc là trên người ta. Cho nên, ta nghĩ lại, còn là theo chân Đàm huynh tốt hơn.”

Đàm Đào cười khổ nói: “Thanh Huyền, như là các ngươi không đến, lần này chúng ta thật chết chắc rồi.”

Thượng Quan Hải Đường cười lạnh nói: “Chẳng lẽ đến rồi là có thể sống? Chuyện cười, cũng tiết kiệm ta phiền phức, đem bọn ngươi một lần giết hết!”

Hắn vung tay lên, quát lên: “Giết!”

Nhạc Tử Minh chờ năm người lập tức vây đánh tới, Từ Chân cũng từ hắn bên cạnh người bay ra, hướng về Đàm Đào bốn người chém tới.

Hạo Nhiên học viện bốn người, Vân Xuyên học viện ba người, hơn nữa Từ Chân, đúng lúc là tám người.

Thiên Tông học viện năm người, Chiến Linh học viện trừ Hoàng Ngọc trọng thương ở ngoài, còn có ba người, cũng vừa hay là tám người.

Song phương sức chiến đấu một hồi thăng bằng, vừa vặn tám đối với tám.

Dương Thanh Huyền nhún người nhảy lên, chân đạp hư không, hướng về Thượng Quan Hải Đường lướt đi, lạnh lùng nói: “Liền để cho ta tới lãnh giáo một chút Hải Đường công tử cao chiêu đi!”

Một chiêu Lục Dương Chưởng liền đập tới.

Sáu đạo hỏa diễm hóa thành cự chưởng, ép tới đại thụ toàn bộ nổ tung thiêu đốt.

“Làm càn!”

Thượng Quan Hải Đường giận dữ, quát lên: “Là cái gì để cho ngươi sản sinh như vậy ảo giác, cảm thấy như ngươi vậy cặn bã, có thể có tư cách theo ta tranh cao thấp một hồi!”

Một luồng cực mạnh khí tức từ trên người bạo nổ mở, hóa thành hình dạng xoắn ốc ở trên không bay lượn.

Một thanh hàn quang lăng liệt chiến đao từ đó nổi lên, chém về phía hỏa diễm cự chưởng!

“Ầm!”

Lục Dương Chưởng bị cái kia chiến đao bổ làm hai, Thượng Quan Hải Đường bay người lên, nắm lấy cái kia chiến đao, thẳng chém Dương Thanh Huyền đi.

Đao kia rộng mà dày nặng, lưỡi đao nhưng là cực mỏng vô cùng lợi, trên thân đao hàn quang như tắm, khí thế uy nghiêm đáng sợ.

Dương Thanh Huyền biết này nguyên khí vô cùng không đơn giản, nhưng vẫn chưa lui bước, mà là chắp hai tay, một cước đá bay mà lên, mũi chân đá vào cái kia trên sống đao, “Coong” một tiếng, đem đao đá chếch đi phương hướng, lại hai tay phân khai, hóa ra một cổ cuồng bạo chưởng phong, vỗ ra!

Thượng Quan Hải Đường một đao không trúng, vội vàng biến hóa bộ pháp, lui về phía sau đi.

Đồng thời đem đao đưa ngang trước người, ngăn trở Dương Thanh Huyền song chưởng.

“Oành!”

Song chưởng chặt chẽ vững vàng vỗ vào trên thân đao, chấn lên thanh âm giương cao tiếng, đem Thượng Quan Hải Đường đẩy lui bảy, tám bước xa.

“Đáng chết!”

Một chiêu bên dưới, lại rơi xuống hạ phong, để tâm cao khí ngạo Thượng Quan Hải Đường tức giận không ngớt. Chiến đao ở trong tay vung lên, lập tức chém ra trên trăm đạo đao ảnh, như thác nước mưa hạ xuống!

“Bách Ảnh Đao Trảm!”

“Rầm rầm rầm!”

Trên mặt đất bị chém ra từng đạo từng đạo sẹo sâu, mảng rừng lớn phá huỷ.

Dương Thanh Huyền đơn tay kết kiếm quyết, đấu Quỷ Thần một hồi bay ra, liên tiếp chém ra hơn mười kiếm, ở trước người hóa thành một mảnh võng kiếm, đem hết thảy ánh đao đều ngăn cản ở ngoài.

Giờ khắc này, mặt khác bảy đối với người, cũng từng người chiến đấu mở.

Chiến đấu phạm vi không đoạn mở rộng, miễn cho bị lẫn nhau lan đến, rất nhanh sẽ xuất hiện ngàn trượng khu vực chân không, mỗi bên loại sức mạnh đáng sợ ở trên chiến trường khuấy động.

Những người này tất cả đều là Chân Võ đại viên mãn tồn tại, không có một là yếu ớt, đều đánh vô cùng gian khổ.

Âm Dao kình chống nhau là Hạo Nhiên học viện bên trong duy nhất một cô gái, cô gái kia hai mắt như sao, càng có thể bắn ra hai đạo thanh mang, như kiếm mang sắc bén, cắt rời tất cả.

“Vô dụng!”

Âm Dao thân thể hóa mưa, từ bầu trời kéo tới, vô số hạt mưa đánh rơi, trong mưa luyện không lấp loé, hàn quang nhoáng lên dưới liền không thấy hình bóng.

Cô gái kia kinh hãi, thả người thối lui.

“Biệt Phong Hoài Vũ.”

Âm Dao thanh âm vang lên, mưa phùn bên dưới, không gian vặn vẹo, dường như vô hình dải lụa, đem cô gái kia cuốn vào bên trong.

“Xì!”

Luyện không lóe lên, chém vào cô gái kia ngực, đánh chết.

Âm Dao cầm kiếm mà đứng, đêm này nghe mưa xuân có thể xoay chuyển không gian, cùng nàng Võ Hồn phối hợp lại, thiên y vô phùng, giết người trong vô hình.

Đánh chết một người sau, song phương cân bằng trong phút chốc bị phá vỡ.

Âm Dao kiếm thế đồng thời, liền hướng Lộ Nhất Phàm đối thủ chém tới. Người kia kinh hãi, vội vàng xoay người liền đi, nguyên bản đối với một người cũng nhanh đỡ không được, lại tới một người, để hắn dũng khí tan vỡ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 370: Vượt Qua Mọi Người Sức Mạnh

Thượng Quan Hải Đường đang cùng Dương Thanh Huyền hàm đấu, một hồi liền phát hiện thế cuộc nguy hiểm, phẫn nộ quát: “Đều là rác rưởi, tất cả đều lui về!”

Lúc này một đao điên cuồng chém, đem Dương Thanh Huyền bức lui.

Nhạc Tử Minh đám người đánh mãi không xong, từ lâu buồn bực mất tập trung, vừa nghe lui lại, lập tức điều đầu liền đi.

Tên kia bị Âm Dao liên thủ với Lộ Nhất Phàm công kích người, càng là liều mạng trốn, trốn đến Thượng Quan Hải Đường phía sau thời gian, đã bị thương nặng, không được phun máu.

Âm Dao đám người cũng thu tay lại, đứng sau lưng Dương Thanh Huyền, lấy hắn như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

Song phương từng người phân khai, cách xa nhau mười mấy trượng giằng co.

Nhưng giờ khắc này mạnh yếu đã phân, thắng bại trong tầm mắt.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Hiện tại tám đối với bảy, chúng ta còn có một Hoàng Ngọc có thể chống đỡ nửa cái, các ngươi trọng thương một cái cũng chỉ có thể chống đỡ nửa cái, tám cái nửa đối với sáu cái nửa, thắng bại đem định.”

Hạo Nhiên học viện cùng Vân Xuyên học viện người, đều là sắc mặt khó coi.

Thượng Quan Hải Đường nhưng là trấn định tự nhiên, lạnh lùng nói: “Ấu trĩ, các ngươi thật sự coi chính mình thắng chắc sao? Nếu là không có ăn chắc các ngươi nắm bắt, ta lại ở chỗ này với các ngươi tốn thời gian?”

“Ồ? Ta khả nhìn không ra ngươi thắng mặt ở đâu.”

Dương Thanh Huyền không nhanh không chậm nói rằng: “Ngươi cái kia Võ Hồn quỷ nhập vào người, tự hồ chỉ có thể khống chế một người đi. Nếu là cái kia Tam Anh Độc Long vẫn còn, ta hay là còn có mấy phần kiêng kỵ, còn hiện tại mà, thắng thua đã định.”

“Định em gái ngươi!”

Thượng Quan Hải Đường cả giận nói: “Bổn công tử thủ đoạn, há là các ngươi những này cặn bã có thể suy đoán!”

Cái kia Từ Chân một hồi đứng dậy, đã máu me khắp người, nhưng trong mắt nhưng là lập loè quỷ dị ánh sáng, bỗng nhiên giơ tay lên, đột nhiên xuyên hướng về tim mình!

“Nhào!”

Cái kia năm ngón tay như dao, xuyên - vào trong lồng ngực, đột nhiên một trảo, đem chính mình tim trực tiếp móc ra.

Dương Thanh Huyền đám người đều là đổi sắc mặt.

Đàm Đào càng là bi thương nói: “Từ Chân! Thượng Quan Hải Đường, ngươi đê tiện a!”

Từ Chân đào ra trái tim của chính mình sau, liền ngã trên mặt đất chết rồi, hai mắt mở thật to, hiển nhiên chết không nhắm mắt.

Từ Từ Chân trên người, hiện ra một cái nhỏ quỷ, “Vèo” lóe lên, nhanh chóng vô cùng lẻn đến Cao Đạt trên người, như cá vào nước một loại tiềm tiến vào.

Cao Đạt cả người run lên, non nớt khuôn mặt nhỏ một hồi trở nên cứng ngắc, há to mồm, tựa hồ vô cùng khó chịu.

Nhưng chỉ là trong nháy mắt, mặt kia trên liền hiện ra cười gằn vẻ mặt, hai mắt bốc lên tinh mang, thần thái cùng Thượng Quan Hải Đường giống như đúc.

Nhạc Tử Minh cả kinh nói: “Hải Đường công tử, Cao Đạt hắn...”

Hắn doạ đến sắc mặt tái nhợt, hai cái tay trên dưới múa, muốn ngăn cản, nhưng cũng sợ sệt không dám dáng vẻ.

Cao Đạt chuyển qua đầu, nộ nguýt hắn một cái, quát lên: “Làm sao, ngươi có ý kiến? Rác rưởi, cút ngay! Nếu không có vì cái này Dạ Xoa tộc tiểu tử, ngươi coi chính mình có tư cách đầu hàng ta sao?”

Nhạc Tử Minh càng là sợ đến cả người run cầm cập, sợ hướng về lùi lại mấy bước.

Dương Thanh Huyền ánh mắt chuyển động, ngưng tiếng nói: “Chẳng lẽ ngươi phần thắng, chính là này Dạ Xoa tộc đứa nhỏ?”

Thượng Quan Hải Đường cười gằn nói: “Không sai! Đây chính là tuyệt thế bảo bối a, đáng tiếc, Vân Xuyên học viện người đều là đại ngu đần, bỏ mặc bực này bảo bối đi tu luyện, phung phí của trời!”

Nói xong, hắn xoay cổ tay một cái, chính là bắn ra mấy viên đen nhánh viên thuốc đến. Cao Đạt sau khi nhận được, trực tiếp đem ăn vào trong miệng, lập lại nuốt xuống.

Ngay sau đó, một tiếng kinh thiên rống to từ Cao Đạt trong miệng truyền ra.

Cuồng bạo khí thế bỗng nhiên phun trào, trên người bắp thịt từng khối từng khối phồng lên, cầm quần áo xé rách.

Cái kia căng phồng bắp thịt trên, còn có lượng lớn mạch máu hiện lên, quanh thân huyệt vị đều biến thành màu đỏ thắm.

Cao Đạt nguyên bản non nớt mặt con nít, vặn vẹo bên dưới, hóa thành dữ tợn quỷ quái, trên đầu cũng sinh ra giác đến.

Thượng Quan Hải Đường hai mắt tỏa ánh sáng, nhìn Cao Đạt không đoạn lớn lên, cười như điên nói: “Ha ha! Dạ Xoa bộ tộc, ở thời đại trung cổ đúng là ngang dọc bách tộc tồn tại a! Bọn họ căn bản không cần muốn tu luyện thế nào, chỉ muốn trưởng thành tức là vô cùng mạnh mẽ. Ta vừa cho hắn ăn, chính là gia tốc sinh trưởng đan dược, dù cho bao dài lớn hơn một tuổi, thực lực đều là khác nhau một trời một vực!”

Dương Thanh Huyền đám người đều hoàn toàn biến sắc, khiếp sợ không thôi.

Cao Đạt khí thế trên người, giống như là chứng kiến tường đồng vách sắt, xa xa cách hơn mười trượng, đều có thể cảm giác được rõ ràng áp lực.

Cái kia loại áp lực, không chỉ là khí tức trên khó chịu, càng là trên cấp bậc uy thế!

“Nguyên Võ cảnh!”

Dương Thanh Huyền chờ chín người, đều là Chân Võ đại viên mãn tồn tại, đối với cái kia cách không đè xuống, để không gian cũng vì đó vặn vẹo sức mạnh, không có chút nào xa lạ.

Trong bọn họ, thậm chí có mấy người đã chạm tới quy tắc bình phong, xem như là nửa bước nguyên võ cường giả, càng là có thể rõ ràng khẳng định, Cao Đạt đang biến hóa phía sau, đã bước chân vào Nguyên Võ cảnh!

Hơn nữa cái kia khí tức quái dị, ở bước vào Nguyên Võ cảnh sau, vẫn còn ở không đoạn kéo lên, tựa hồ còn xa mới tới đầu!

“Không được!”

Dương Thanh Huyền quát to: “Nếu là để hắn tiếp tục tiếp tục trưởng thành, sẽ không người nào có thể áp chế! Đồng loạt ra tay đánh giết hắn!”

Đấu Quỷ Thần lúc này chém một cái, một chút Linh Tê chiếu cõi trần, lấy tốc độ như tia chớp chém tới.

Âm Dao cũng là thân hóa mưa phùn, xen lẫn ánh kiếm, cuồng kích mà lên.

Còn lại người cũng đều rối rít ra tay, đều là Nguyên Võ cảnh dưới đỉnh cao tồn tại, khí thế trong nháy mắt ngưng đóng lại, như sóng dữ sóng lớn, điên cuồng hất đi.

Thượng Quan Hải Đường quát to: “Chúng ta cũng ra tay, yểm hộ Cao Đạt!”

Giờ khắc này của hắn quỷ nhập vào người đang trên người Cao Đạt, Cao Đạt chẳng khác nào là chính bản thân hắn, có thể rõ ràng cảm nhận được cái kia sóng dữ sóng lớn đáng sợ, cho dù là Nguyên Võ cảnh cũng phải ngã xuống!

“Ra tay! Mau ra tay!”

Hạo Nhiên học viện mấy người khác cũng đều rống to, trong đó mấy người còn lấy ra nguyên khí, một hồi thôi phát đến mức tận cùng, công kích đi ra ngoài.

Thượng Quan Hải Đường chiến đao trong tay bùng nổ ra như trời giống như hào quang, chân khí từng đạo từng đạo cuốn lên, như cương phong ở trên không bên trong gào thét, đám đông công kích tịch cuốn lại, hóa thành cơn lốc cuồng kích đi!

“Ầm ầm!”

Hai phái người một đòn toàn lực, ầm ầm nổ tung.

Cơn lốc không ngăn được cái kia sóng dữ sóng lớn, một hồi liền vỡ vỡ đi ra.

Ở đây hai cỗ sức mạnh hủy thiên diệt địa trước, mỗi người đều cảm nhận được mình nhỏ bé, khó có thể cùng này sức mạnh to lớn tranh đấu.

“Phốc! Phốc!”

Hạo Nhiên học viện tên kia trọng thương học sinh, còn có Vân Xuyên học viện một tên học sinh, tại chỗ bị cái kia cự lực chấn nổ chết, phun ra một ngụm máu đến, liền triệt để mất đi sinh cơ.

Sóng dữ sóng lớn xông vỡ cơn lốc sau, uy thế nhỏ đi rất nhiều, cuốn về Cao Đạt.

Giờ khắc này, Cao Đạt trên người khí tức còn đang tăng lên, đã đạt đến một cái trình độ phi thường đáng sợ.

Miệng niệm ngôn ngữ cổ quái, hai tay ở trước người kết ấn.

Một người giống “Chuẩn” chữ phù hiệu ở Cao Đạt giữa hai tay xuất hiện, trở nên trình sáng lên, đem Dạ Xoa tộc cái kia che kín vảy giáp thân thể chiếu hiện rõ từng đường nét.

Sau đó, Cao Đạt trong miệng thốt ra một chữ, hai mắt đỏ ngầu bên trong, tất cả đều là sát ý cùng lạnh lùng, cái kia “Chuẩn” chữ ấn cũng một hồi đánh ra.

“Ầm ầm!”

Chữ ấn đánh vào sóng dữ sóng lớn trên, đem tất cả mọi người liên thủ lực lượng, trong khoảnh khắc đánh vỡ, cái kia rung động to lớn, như là đem thiên địa đều nổ tung, mỗi người đều chấn màng tai xuất huyết.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 371: Thiên Tài Kiêu Ngạo, Ẩn Sâu Công Và Danh

Dương Thanh Huyền đám người càng là ngạc nhiên, một chiêu kia dấu ấn đánh nát sóng lớn sau, cũng hóa thành vô số ánh huỳnh quang, dường như hạt mưa xuyên thấu mà đến, hoặc như là đầy trời sương hoa đặt xuống, không thể tránh né.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

“A! A!”

Mấy đạo tiếng kêu thảm thiết truyền đến, Chiến Linh học viện mấy người đều bị cái kia ánh huỳnh quang đả thương, chấn động đến mức chảy như điên máu tươi, đánh bay ra ngoài.

Mà Phù Trác ngay đầu tiên, đem thánh thế ánh bạc thả ra, một mảnh kết giới đem Thiên Tông học viện năm người đều bọc lại, ánh huỳnh quang như sương hoa đánh vào kết giới trên, chấn lên vô số quang văn, trông rất đẹp mắt.

Nhưng năm người hiển nhiên không tâm tình thưởng thức cái kia quang văn, bởi vì ánh bạc trên tràn đầy quân vân, không ngừng nứt mở.

“Cẩn thận!”

Phù Trác hô một tiếng, trên cổ tay màu bạc vòng tay liền “Ầm” một tiếng nổ tung, xung kích lập tức rơi vào năm trên thân thể người.

Bất quá xung kích dư âm từ lâu uy năng giảm nhiều, năm người chỉ là đem chân nguyên thả ra, liền dễ dàng cản lại.

Cao Đạt đang ra sức một đòn sau, trên người khí tức cũng rơi xuống không ít, nhưng vẫn như cũ uy phong lẫm lẫm, hai mắt bắn ra hồng quang, như là một chiếc Ma Thần giống như đứng ở đó.

Chiến Linh học viện mấy người trước người, thụ lập từng đạo từng đạo to lớn tấm khiên, theo thứ tự là Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ Ngũ hành tạo thành, đem Đàm Đào chờ vài tên học sinh đều chụp vào trong.

“Rầm.”

Từng tiếng phá nát, cái kia Ngũ hành tấm khiên tất cả đều vỡ thành bột mịn, tán ở trong thiên địa.

“Hoàng Ngọc!”

Đàm Đào bi thiết quát to một tiếng, mặt khác ba tên học viên cũng là đau xót kêu.

Chỉ thấy Hoàng Ngọc kinh ngạc đứng ở đó, nhìn tiền phương, thất khổng giữa dòng hạ máu tươi. Vừa nãy hắn đem hết toàn lực triển khai một chiêu Ngũ hành điều khiển, đem tất cả mọi người che ở, mà chính mình nhưng sinh mệnh đi tới tận đầu.

“Chỉ có ta có tư cách đỡ lấy đòn đánh này các ngươi những này cặn bã quá yếu đi mau”

Hoàng Ngọc đứt quảng nói xong, liền ngã trên mặt đất, dĩ nhiên khí tuyệt.

Dương Thanh Huyền thở dài nói: “Cuộc đời của hắn là kiêu ngạo một đời, cũng là tự phụ một đời. Kiêu ngạo tự phụ người, là không cần người khác bảo vệ, ngược lại, nên từ hắn tới bảo vệ những hắn kia trong mắt cặn bã nhóm. Cuối cùng, hắn dùng tính mạng của chính mình, duy trì sự kiêu ngạo của hắn cùng tự phụ.”

"Hừ, cái gì kiêu ngạo tự phụ, thuần túy chính là ngốc thiếu. Cõi đời này, chỉ có người sống mới có kiêu ngạo cùng tự phụ, chết người liền ngay cả tôn nghiêm chưa từng, tại sao cái khác?"

Thượng Quan Hải Đường khinh thường bác bỏ, nói: "Ở trong mắt ta, Hoàng Ngọc bất quá là một chuyện cười thôi. Hắn khi còn sống là, chết rồi thì càng là, ha ha ha ha!"

Đàm Đào bọn người là giận không nhịn nổi, bi phẫn khó chặn.

"Ta muốn giết ngươi!"

Bị Hoàng Ngọc bảo vệ một tên học sinh, cũng không nhịn được nữa, đột nhiên vọt tới, muốn cùng cái kia Cao Đạt đồng quy vu tận!

"Không thể a!"

Đàm Đào sốt sắng, nhưng đã muộn, người kia trong nháy mắt liền vọt tới Cao Đạt trước mặt, phía sau hồn quang lóe lên, chỉnh cánh tay đều hóa thành đại kiếm, "Cho Hoàng Ngọc đền mạng đi!"

Thượng Quan Hải Đường lạnh lùng nhìn, khóe miệng vung lên châm chọc đến, nói: "Vừa nãy một kích kia hạ, các ngươi mới chết một người người, còn thiếu rất nhiều a!"

Cao Đạt trong đôi mắt hồng quang vừa hiện, hạ thấp đầu, liền nâng lên quyền đầu.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Không được! Cẩn Công Tử, ngươi nguyên khí!"

Dứt tiếng, hai vệt ánh sáng lạnh lẽo lóe lên, Cẩn Công Tử liền sử dụng thần hành phi kiếm, di động trong nháy mắt đến Cao Đạt trước mặt, đâm về phía cái kia ru-bi giống như hai mắt.

"Ầm!"

Cao Đạt trong mắt bắn ra hai đạo hồng mang, đánh đang phi kiếm trên, một hồi đem đập vỡ tan.

Sau đó sa oa giống như quyền đầu đánh rơi xuống, đánh bể người học sinh kia đại kiếm, kể cả thân thể của hắn, cũng một hồi đánh nát bấy.

“Chi!”

Dương Thanh Huyền bọn người là sắc mặt tái nhợt, đáng sợ như vậy sức mạnh, dễ dàng nghiền nát đỉnh cấp nguyên khí, dễ dàng chém giết Chân Võ cảnh đại viên mãn, sợ là đã đến nguyên Vũ Hậu kỳ.

“Chà chà, mới chết thứ hai.”

Thượng Quan Hải Đường giễu giễu nói: “Lập tức liền là người thứ ba, thứ tư”

Dương Thanh Huyền quát lên: “Đi mau, trước tiên lui, lại bàn bạc kỹ càng!”

Chiến Linh học viện chỉ còn lại hai người, Đàm Đào nhẫn nhịn bi phẫn, một phát bắt được người khác kia, liền hướng sau chạy đi.

“Chạy thoát sao?!”

Cao Đạt mở mồm ra, giễu cợt quát to một tiếng, bóng người ở trên không bên trong lấp lóe mấy lần, liền đuổi tới.

Dương Thanh Huyền trái phải nói: “Các ngươi cũng lùi, ta đoạn hậu!”

Âm Dao vội la lên: “Ngươi ở đâu là vật này đối thủ, muốn lưu chúng ta đồng thời”

Còn chưa nói xong, đã bị Lộ Nhất Phàm nắm lấy vai vai, kéo lui về phía sau bay trốn. Phù Trác cùng Cẩn Công Tử cũng theo sát phía sau.

Âm Dao giận dữ, không đoạn giãy dụa, nói: “Lộ Nhất Phàm, ngươi làm sao có thể bỏ lại đồng bạn, không để ý chết sống!”

Lộ Nhất Phàm sắc mặt bình tĩnh, lạnh lùng nói: “Hắn là đội trưởng, chúng ta phải phục tòng mệnh lệnh của hắn. Giờ khắc này tùy ý làm bậy, mới là đưa sự sống chết của hắn với không để ý. Huống hồ, ta tin tưởng hắn có thể thuận lợi chạy trốn.”

Âm Dao sững sờ, cũng không tiếp tục nói nữa, đập mở Lộ Nhất Phàm cầm lấy tay hắn, chính mình theo đội ngũ chạy như điên.

Cao Đạt mới vừa rồi một đòn sau, khí thế trên người cũng không lúc trước khủng bố, nhưng vẫn như cũ như Ma Thần giống như, giáng lâm ở Dương Thanh Huyền trước mặt, gằn giọng nói: “Chỉ bằng ngươi, cũng muốn chặn ta?!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh, nói: “Không thử xem làm sao biết đây?”

“Ha ha, ngông cuồng! Tốt, vừa vặn ngươi cũng là ta đại họa trong đầu, liền trước thù hận cũ cùng tính một lượt, trước tiên tiễn ngươi về tây thiên!”

Cao Đạt điên cuồng hét lên một tiếng, trên người vảy giáp ra lạnh rung ma sát thanh âm, một quyền như sơn nhạc, đánh nát tầng lớp không gian, điên cuồng tập kích mà đến, phải đem Dương Thanh Huyền triệt để nát tan!

Dương Thanh Huyền thân như lá rụng, vội vàng lui về phía sau đi.

Nhưng này quyền phong nghiền nát bầu trời đại địa, điên cuồng tập kích mà đến, căn bản không đường thối lui.

Cao Đạt trong miệng cười như điên nói: “Ha ha, bây giờ biết chạy? Chậm, nhanh khóc, nhanh gọi, nhanh xin tha a, ha ha, nếu là ngươi quỳ xuống, ta hay là có thể thu cú đấm này đây.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh, ở không ngừng lùi lại đồng thời, trương mở năm ngón tay, Hoàng Thế Ấn từ lòng bàn tay bay lên.

Cái kia ngọc ấn lượn vòng vào hư không, thể tích tăng vọt ra, kèm theo một luồng tuyệt cường năng lượng, đẹp lạnh lùng hồng quang như ánh tịch dương soi sáng núi rừng, chiếu ra một mảnh thê lương tuyệt thịnh cảnh.

“Ầm ầm!”

Ngọc ấn hạ xuống, giống một toà chân chính núi nhỏ, trấn áp tất cả!

Cao Đạt hoàn toàn biến sắc, cái kia đáng sợ trên gương mặt lộ ra kinh sợ, này sức mạnh đáng sợ, dĩ nhiên mang cho hắn mùi chết chóc. Gào thét lớn một quyền đánh tới, đem trong cơ thể toàn bộ lực lượng đều cuồn cuộn không đoạn chuyển vận đến quyền trước.

“Ầm ầm!”

Quyền đầu đánh vào ngọc ấn trên, năng lượng đáng sợ bạo nổ mở, hóa thành biển lửa nuốt chửng tất cả!

“Ầm ầm ầm!”

Cao Đạt thân thể trong nháy mắt bị biển lửa nuốt chửng, cả vùng đều bị đốt da bị nẻ mở, ngọn lửa hừng hực Liệu Nguyên hạ, một mảnh ngục giống như cảnh tượng.

“Này cổ bảo, tại sao có thể có uy năng như thế?!”

Thượng Quan Hải Đường gào thét không ngớt, hung hăng nhìn chằm chằm biển lửa bờ bên kia.

Ở biển lửa bến bờ, Dương Thanh Huyền một phát bắt được rơi xuống Hoàng Thế Ấn, hai tay chắp sau lưng, nhẹ nhàng đi, nói: “Xong chuyện phủi áo đi, ẩn sâu công và danh, bộ ngực khăn quàng đỏ càng tươi đẹp.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 372: Thắng Bại Khó Liệu, Tìm Kiếm Tung Tích

"Ầm!"

Một đạo quyền phong ở trong biển lửa bạo nổ mở, Cao Đạt từ trong đó nhảy ra, trở xuống đến Thượng Quan Hải Đường bên người.

Cái kia tràn đầy vảy giáp trên thân thể, bị nung đỏ mấy khối, trong lỗ mũi thở ra khí đều mang khói đặc, hiển nhiên bị thương.

Giờ khắc này, chỉ còn lại Thượng Quan Hải Đường, Cao Đạt, Nhạc Tử Minh, còn có một vị Hạo Nhiên học viện học sinh.

Sau trận chiến này, chỉ còn lại bốn người.

Tên kia Hạo Nhiên học viện học sinh thất kinh hỏi: "Công tử... Làm sao bây giờ?"

Thượng Quan Hải Đường nham hiểm nhìn chằm chằm biển lửa, sắc mặt âm trầm bất định.

Sau một lúc mới nói: "Này cổ bảo uy năng to lớn, nên thuộc về tiêu hao tính nguyên khí, mỗi một lần sử dụng, sẽ có to lớn hạn chế. Bằng không Dương Thanh Huyền cũng không cần chạy trốn, nhiều vứt mấy lần, chúng ta nào còn có mệnh ở?"

Người học sinh kia nói: "Công tử nói rất có lý."

Thượng Quan Hải Đường tiếp tục nói: "Hiện tại chúng ta đều bị tổn thương, trước đem thương thế dưỡng cho tốt, lại đuổi giết hắn nhóm. Hồn châu đối với yêu thú có cực mạnh sức hấp dẫn, yêu thú mạnh mẽ có thể bén nhạy ngửi được Hồn châu tồn tại, mà Dạ Xoa tộc khứu giác, so với yêu thú bén nhạy hơn, tìm ra bọn họ đến cũng không phải việc khó.”

Người học sinh kia giọng căm hận nói: “Lần sau nhất định phải đưa bọn họ chém thành muôn mảnh!”

Lúc này, bốn người liền bay xuống xa xa trên một sườn núi, khoanh chân ngồi xuống chữa thương.

…

Hai phái người ác chiến sau, Thiên Tông học viện trong đại điện, cũng đều rối rít phục hồi tinh thần lại, tất cả đều là vô cùng khiếp sợ.

Yên lặng trong điện, bắt đầu trở nên huyên tạp, đều đang nghị luận trận chiến đó.

Nguyên bản Thượng Quan Hải Đường chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, sau trận chiến này, thiên bình trực tiếp nghiêng, thắng bại trở nên khó có thể dự đoán.

Đều đang thật sắc mặt trắng bệch, con mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm cái kia chạy trốn Chiến Linh học viện hai người, nguyên bản hoàn chỉnh đội ngũ, ở trận chiến này hạ liền bỏ mình ba người, liền ngay cả thiên tài Hoàng Ngọc đều chết trong đó.

Tuy rằng hắn vẫn luôn cho rằng, lấy Hoàng Ngọc tính cách cùng thông minh, ngã xuống là chuyện sớm hay muộn, nhưng trơ mắt nhìn hắn chết, nội tâm vẫn là bách vị tạp trần, càng nhiều hơn chính là đối với lập tức hình thế tâm lạnh.

Chiến Linh học viện chỉ còn lại hai người, đoạt giải quán quân hầu như là không thể nào.

Bây giờ duy nhất khả năng đoạt giải quán quân học viện, chính là Thiên Tông học viện cùng Hạo Nhiên học viện.

Thiên Tông học viện năm người đều có, Hạo Nhiên học viện tuy rằng chỉ còn dư lại hai người, nhưng Thượng Quan Hải Đường nắm giữ Cao Đạt, sức chiến đấu mạnh đáng sợ.

Trên cung điện thảo luận nhiều nhất, cũng chính là Thượng Quan Hải Đường cùng Dương Thanh Huyền.

“Kia Dạ Xoa tộc tiểu tử có nguyên võ hậu kỳ sức mạnh, coi như chết rồi mấy người, cũng không chút nào tổn hại Thượng Quan Hải Đường ưu thế. Chỉ dựa vào điểm này, cũng đủ để nghiền ép tất cả mọi người.”

“Có thể không nhất định, vừa nãy Dương Thanh Huyền cái này nguyên khí, uy năng rất lớn, đem Dạ Xoa tộc tiểu tử cũng đả thương.”

“Có thể cái kia nguyên khí vừa nhìn chính là khó có thể lâu bền đồ vật. Bất quá làm người thổn thức chính là, kia Dạ Xoa tộc vốn là Vân Xuyên học viện cường giả, nhưng bây giờ thành Hạo Nhiên học viện tay chân.”

Mỗi bên loại tiếng bàn luận truyền vào Từ Đạo Tử cùng Diệp Đào trong tai, hai người đều là sắc mặt cực kỳ khó coi.

Vạn Phi đúng là trước sau sắc mặt bình tĩnh, hai mắt nhìn cái kia ngũ đại ma trận, khóe miệng hơi giương lên nụ cười, nhất điểm hồng lưỡi phun ra, liếm một cái đôi môi.

…

Dương Thanh Huyền xong chuyện phủi áo đi sau, rất nhanh sẽ đuổi kịp Lộ Nhất Phàm đám người.

Thiên Tông học viện bốn người đều biết hắn có cổ bảo, nhưng cũng không nghĩ ra lại có đáng sợ như vậy uy năng, đều là vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ.

Bảy người chạy hết tốc lực một trận, chạy hơn trăm dặm lộ trình, lúc này mới cảm thấy an toàn, ngừng lại.

Sau đó đều tự tìm một nơi, bắt đầu điều dưỡng thương thế.

Bảy trên người tổn thương đều vẫn không tính là nghiêm trọng, chủ yếu là chạy trốn thời gian quá lâu, hầu như hết sạch chân nguyên, chỉ có Chiến Linh học viện một gã khác học sinh Địch hoán thương so sánh trọng, vẫn bị Đàm Đào thồ.

Đàm Đào thả hắn hạ xuống, giúp hắn xử lý hạ vết thương trên người, cho hắn dùng một ít đan dược sau, người học sinh kia sắc mặt mới dần tỉnh lại.

Mọi người dùng một ngày, vết thương trên người cơ bản phục hồi như cũ, Địch hoán cũng khôi phục không ít, chí ít hành động không tồn tại vấn đề.

Bảy người đều là sắc mặt bình tĩnh, nhưng giữa hai lông mày toát ra lo lắng vẻ mặt.

Âm Dao mở miệng trước, nói rằng: “Làm sao bây giờ?”

Mấy người đều là hai mặt nhìn nhau, tựa hồ không có biện pháp gì tốt. Cái kia Cao Đạt đã là nguyên võ hậu kỳ thực lực, căn bản không phải bọn họ có thể đối đầu.

Phù Trác trầm giọng nói: “Ta cũng không tin, chúng ta bảy người liên thủ còn giết không được một cái nguyên Vũ Hậu kỳ!”

Âm Dao nói: “Cứng rắn đấu không phải biện pháp, nguyên võ hậu kỳ sức mạnh căn bản không phải chúng ta có thể chống lại, dù cho cản được, cũng tất nhiên thương vong rất lớn. Đừng quên trừ Cao Đạt ở ngoài, bọn họ còn có ba người. Mà Thanh Huyền cái viên này ngọc ấn, sợ thì không cách nào lại triển khai đi?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Cái kia ngọc ấn tiêu hao linh thạch kinh người, trên người ta mang theo linh thạch, còn có thể lấp kín cái kia ngọc ấn một lần.”

Âm Dao than thở: “Chỉ có một lần công kích, căn bản không đủ.”

Đàm Đào đột nhiên nói rằng: “Các ngươi còn nhớ đến cái kia Tam Anh Độc Long?”

Phù Trác nói: “Tự nhiên là nhớ, làm sao đột nhiên hỏi cái này?”

Đàm Đào trong mắt ánh mắt lấp lóe, nói: “Các ngươi cảm thấy cái kia Tam Anh Độc Long cùng Dạ Xoa tộc tiểu tử, cái nào càng mạnh hơn?”

Âm Dao nói: “Này nhưng khó mà nói chắc được, cái kia Tam Anh Độc Long hơn nửa cũng là nguyên võ hậu kỳ thực lực, bằng không lúc trước mấy đại học viện liên thủ, không đến nỗi đánh mãi không xong.”

Đàm Đào gật đầu nói: “Chính là, nếu như có thể tìm tới cái kia Tam Anh Độc Long, hay là ta có biện pháp có thể khống chế nó.”

Mấy người đều là lấy làm kinh hãi, nếu có thể khống chế Tam Anh Độc Long, vậy thì đáng sợ.

Âm Dao mừng lớn nói: “Thật chứ?”

Đàm Đào gật gật đầu, trong mắt lộ ra vẻ trầm tư, nói: “Chỉ là có niềm tin chắc chắn mà thôi, không thể bảo đảm.”

Âm Dao vui vẻ nói: “Có niềm tin chắc chắn, cũng đáng giá chúng ta thử một lần. Nếu có thể khống chế Tam Anh Độc Long, mặc dù không địch lại Cao Đạt, cũng có thể đem Cao Đạt ngăn cản, chúng ta là có thể thành thạo điêu luyện chém giết Thượng Quan

Hải Đường.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đã như vậy, cái kia việc này không nên chậm trễ, chúng ta vậy thì đi tìm cái kia Tam Anh Độc Long.”

Đàm Đào nói: “Cái khác nguyên võ hậu kỳ yêu thú cũng được.”

Bảy người lôi lệ phong hành, lập tức dọc theo đường cũ trở về, đi tìm cái kia Tam Anh Độc Long tung tích.

Nửa ngày sau, về tới phía trước chiến trường, chu vi mấy dặm đều bị đốt thành hết sạch, đầy đất cháy đen.

Chỉ có thể từ cái kia chút loang loang lổ lổ địa phương, còn có Hoàng Thế Ấn đập ra hố lớn, nhìn ra một ít trước chiến đấu cái bóng.

Phóng tầm mắt nhìn, tất cả đều là cháy đen một mảnh, thế giới chỉ còn dư lại hai màu đen trắng.

Âm Dao sắc mặt hơi trắng bệch, nói: “Độc này liệu ngược diễm, thật là đáng sợ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia Tam Anh Độc Long hình thể to lớn, nếu là ở phụ cận lời, nên lưu lại rất rõ ràng tung tích, mọi người chúng ta phân đầu tìm xem.”

“Được.”

Sáu người khác lúc này tán mở, ở trong phạm vi trăm dặm tìm tòi.

Nửa ngày sau, quả nhiên để cho bọn họ tìm được manh mối, ở cách cháy đen nơi phương Bắc, ba mươi dặm có hơn, còn có một mảnh to lớn khu vực chân không, chính là chiến đấu qua dấu vết.

Hơn nữa từ khắp nơi loang loang lổ lổ, vụn băng nọc độc tàn dư đến xem, hẳn là có người cùng Tam Anh Độc Long đại đả một hồi.

Âm Dao cả kinh nói: “Là ai, có thể cùng đáng sợ như vậy yêu thú tác chiến?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 373: Hồn Châu Bí Mật, Rợn Cả Tóc Gáy Yêu Thú

Dương Thanh Huyền ở bốn phía đi vòng một vòng, chỉ vào một phương hướng nói: “Cái kia Tam Anh Độc Long hướng về phương hướng này chạy trốn.”

Hắn phương hướng chỉ trên, cây cối ngã trái ngã phải, lượng lớn cây cỏ có bị đạp dấu vết. Hơn nữa không ít Diệp Tử trên nhánh cây đều dính máu tươi.

Vết máu chưa khô, Đàm Đào bám thân lên trước, sờ soạng một hồi, liền hướng bỏ vào trong miệng.

Dương Thanh Huyền một hồi đưa hắn ngăn cản, nói: “Ngươi sẽ không sợ có độc?”

Đàm Đào khẽ mỉm cười, nói: “Máu này đỏ tươi muốn giọt, không giống như là có độc, hơn nữa lúc này, cũng không quản được này rất nhiều.”

Hắn đem huyết đặt ở trong miệng nếm trải mấy lần, nói: “Đọng lại hơn nửa, cái kia Tam Anh Độc Long đi qua ba bốn canh giờ bộ dạng.” Ánh mắt của hắn lại đang quét mắt nhìn bốn phía, khắp nơi đều có thể nhìn thấy vết máu, nói: “Hơn nữa thương không nhẹ, chúng ta mau đuổi theo.”

Ngay sau đó bảy người dọc theo phương hướng, mau chóng đuổi đi.

Chạy ước chừng nửa chén trà nhỏ thời gian, ở một mảnh khu vực chân không, gặp được một viên Tam Anh Độc Long đầu lâu, có quả bí đao to nhỏ.

Đầu lâu kia bị tận gốc cắt đoạn, cắt mặt bóng loáng, là bị cực kỳ bén lợi khí cắt, trong miệng có màu xanh biếc nọc độc chảy ra, hủ thực một mảnh cây cỏ.

Mà để bảy người kinh hãi là, đầu lâu kia trên gáy, bạo nổ mở một cái lớn chừng quả đấm động, đi sâu vào.

Dương Thanh Huyền bỉ hoa hạ quyền đầu, nói: “Là chết rồi bị người dùng tay xuyên - đi vào, hẳn là cầm đi tinh hạch.”

Đàm Đào nói: “Tam Anh Độc Long tinh hạch giá trị liên thành, đặc biệt đối với Chân Võ cảnh đại viên mãn tồn tại, càng là vạn kim khó cầu, quá nửa là Thượng Quan Hải Đường làm. Cái kia Tam Anh Độc Long nói vậy đã chết, lần này như thế nào cho phải.”

Tất cả mọi người hết đường xoay xở.

Dương Thanh Huyền nói: “Nơi này nếu đã biết xuất hiện Tam Anh Độc Long cường đại như vậy yêu thú, ta nghĩ tất nhiên còn sẽ có cái khác đồng dạng nhân vật mạnh mẽ, hay là chúng ta có thể tìm ra, chỉ là này nhất tuyến thiên quá lớn, muốn tìm xác thực không dễ.”

Âm Dao nói: “Tại sao Thượng Quan Hải Đường một hồi liền có thể tìm tới Tam Anh Độc Long? Chẳng lẽ là vận khí, cũng hoặc là có bí pháp đặc thù?”

Đàm Đào biến sắc mặt, nói: “Chẳng lẽ là Hồn châu?”

Mấy người đều là nhìn hắn, mặt lộ vẻ nghi hoặc.

Đàm Đào lấy ra cái kia Hồn châu đến, nâng ở trong tay nhìn, mặt trên có hơi yếu thanh mang lấp lóe, chính là ngưng tụ hồn lực trạng thái.

Hắn nói: “Này Hồn châu là một loại phi thường xảo diệu ngưng tụ hồn lực nguyên khí, bản thân cũng không quý giá, nhưng nếu là tụ đầy hồn lực, giá trị cao khó có thể đánh giá. Vì lẽ đó có chuyên môn làm Hồn châu chế luyện võ giả, bọn họ du tẩu cùng mỗi bên loại hiểm ác nơi, thu thập có thể rót đầy Hồn châu đồ vật. Với là có người phát hiện một cái đặc tính, đó chính là yêu thú đối với này loại Hồn châu đặc biệt mẫn cảm.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi là nói, Thượng Quan Hải Đường là thông qua Hồn châu đến hấp dẫn yêu thú?”

Địch hoán cả kinh nói: “Độ khả thi rất lớn, chúng ta trước hái qua ngưng hồn cỏ địa phương, liền xuất hiện một ít yêu thú cấp thấp.”

[truyen cua tui @@ Net❤

] Đàm Đào gật gật đầu, nói: “Ta cũng là đột nhiên nghĩ đến điểm này.”

Phù Trác cau mày nói: “Làm sao chúng ta liền chưa từng gặp qua?”

Đàm Đào nói: “Hay là các ngươi gặp phải ngưng hồn cỏ quá ít đi, một loại chỉ có ngưng hồn cỏ tảng lớn xuất hiện địa phương, mới có yêu thú qua lại.”

Dương Thanh Huyền lấy ra Hồn châu đến, quả nhiên, phía trên trị số là 321, mà Đàm Đào Hồn châu, trị số là 722, liền đối phương một nửa cũng chưa tới.

Thiên Tông học viện năm người đều là hai mặt nhìn nhau.

Âm Dao cùng Cẩn Công Tử trong mắt càng là lộ ra sắc mặt khác thường đến, tinh mang lấp lóe.

Đàm Đào tựa hồ đã nhận ra mấy người vẻ mặt, khẽ mỉm cười, đem Hồn châu đưa cho Dương Thanh Huyền, nói: “Hai viên Hồn châu hợp lại cùng nhau, đối với yêu thú cấp cao sức hấp dẫn nên tăng lớn. Liền làm phiền Thanh Huyền bạn học cầm này hai viên Hồn châu.”

Dương Thanh Huyền biết ý của hắn, nói rồi mấy câu khách sáo, cũng là không khách khí cầm tới.

Thi đấu hạt nhân vốn là vây quanh này Hồn châu tiến hành, tuy nói hiện tại hai viện đi chung với nhau, nhưng cuối cùng vẫn là cạnh tranh quan hệ, hiện tại Chiến Linh học viện hồn giá trị là Thiên Tông học viện hai lần nhiều, khó bảo toàn Thiên Tông học viện trong năm người tâm không ý nghĩ gì.

Cùng với đối phương suy đoán này kiêng kỵ, còn không bằng thẳng thắn đối lập.

Đàm Đào đem Hồn châu dâng ra, liền trực tiếp cho thấy mình phụ thuộc địa vị lập trường, xác lập lấy Thiên Tông học viện vì là vị trí chủ đạo.

Dương Thanh Huyền thông tuệ lão thành, tự nhiên biết ý của hắn, nói: “Đợi chúng ta liên thủ giết Thượng Quan Hải Đường sau, cái này số một, chúng ta năm người là tình thế bắt buộc. Nhưng Chiến Linh học viện, cũng có thể cầm một thứ hai.”

Đàm Đào ôm quyền nói: “Cái kia đa tạ Thanh Huyền lão đệ giúp đỡ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Lão ca khách khí.”

Ngay sau đó đem hai viên Hồn châu nâng ở lòng bàn tay, một đường tiến lên.

Âm Dao đám người, cũng bởi vì Đàm Đào quy hàng, nội tâm thực tế lại, không còn có cái khác ý nghĩ.

Bảy người hướng về nhất tuyến thiên nơi sâu xa đi đến, hơn nửa giờ sau, quả nhiên gặp một con yêu thú, doạ cho bọn họ không nhẹ.

Yêu thú kia thân thể như chó, lưng có hai cánh, nhưng cũng mọc ra một Trương Thanh năm nam tử mặt, đang nhìn bọn họ cười.

Âm Dao càng là “A” hét lên một tiếng, trốn đến Dương Thanh Huyền phía sau, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

Mặc dù là Dương Thanh Huyền mấy người, tương tự nội tâm sợ hãi, toàn thân lông tơ đều lật ngược lại, tay chân lạnh lẽo.

“Ừng ực!”

Phù Trác chật vật nuốt xuống một hồi, nói: “Này, cái này rốt cuộc là thứ gì?”

Mấy người đều là lắc đầu không biết.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm yêu thú kia nhìn, đích đích xác xác là mặt người không thể nghi ngờ, hơn nữa dài đến vẫn còn tương đối đẹp trai.

Hắn chợt nói: “Ta nhớ ra rồi, ta từng lật tung rồi Tàng Thư Các bên trong núi sông địa chí, biết trong đó có một loại quái vật gọi tháp không phải, sẽ ăn thịt người đầu, ăn người đầu sau, liền hội trưởng thành mặt của người kia. Ta trước cảm thấy quá mức quỷ dị, quá nửa là nói bậy, không nghĩ tới càng là thật.”

Mọi người thấy tấm kia cười chúm chím chàng thanh niên mặt, đều là bi thương từ tâm đến.

Phù Trác đột nhiên nói rằng: “Nói như vậy, nếu chúng ta một người trong đó bị hắn ăn, vậy chúng ta mặt cũng là dài trên mặt hắn.”

"Chi!"

Lời này để sáu người đều cả người run run một hồi, nghĩ thầm: "Coi như là tự bạo mà chết, cũng quyết không thể để vật này ăn đi."

Cái kia tháp không phải mặt người, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền trong tay hai viên Hồn châu, duỗi ra lưỡi đầu đi lên hạ liếm, trong miệng phát sinh trầm thấp tiếng gào, mặc dù là mặt người, nhưng vẫn là thú bản chất.

Âm Dao trong mắt bốc lên sát khí, lạnh giọng nói: "Thứ này thật là ác tâm, giết nó!"

Lúc này ban đêm nghe mưa xuân một ra, liền Lăng Không chém tới, nàng không dám tới gần, chỉ dám rất xa ra chiêu.

"Xì!"

Không khí cùng vô số cây cối đều bị kiếm khí thổi đến nổ tung, vật kia tốc độ cực nhanh, một hồi liền vọt lên, tránh thoát một chiêu kiếm, anh tuấn mặt người trở nên vặn vẹo dữ tợn, đánh về phía Dương Thanh Huyền, muốn cắn cái kia Hồn châu.

Dương Thanh Huyền năm ngón tay vồ lấy, đem Hồn châu cất đi, đấu Quỷ Thần liền chém tới.

Nhưng yêu thú này vô cùng linh hoạt, ở trên không bên trong bóng người biến đổi, liền thoảng qua cái kia đánh chém, xoay chuyển cái phương hướng đánh về phía Dương Thanh Huyền.

Bỗng nhiên không trung vạn thủy ngưng tụ, hóa thành dây thừng giống như, đem tháp không phải trói lại.

Đồng thời trói lại phía sau, tựa hồ sợ nó tránh thoát, lại một đạo thổ nguyên lực lượng, mộc nguyên lực lượng, lần lượt xuất hiện, đem bó đến sít sao.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 374: Vô Hạn Phục Chế, Đáng Sợ Quái Ngưu

“Ngũ hành lực lượng?!”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nhìn phía bên người Đàm Đào.

Chỉ thấy Đàm Đào một tay bấm quyết, thân hiện lên ra ba loại nguyên tố lực lượng, nước, thổ, mộc, trình ba màu ánh sáng, như lưu huỳnh vờn quanh.

Còn lại người cũng thoáng giật mình, nhưng không có thời gian suy nghĩ nhiều, Phù Trác một hồi xuất hiện ở cái kia tháp không phải bên cạnh người, một chưởng đập xuống, Tinh hoàn tán mở, liền đem cái kia tháp không phải toàn bộ toàn bộ xóa đi.

Mọi người lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, gặp gỡ này loại chán ghét yêu thú, dù là ai đáy lòng đều là một trận sợ hãi.

Đàm Đào trên người hồn quang tản đi, cái kia ba loại nguyên tố cũng tiêu tán theo không gặp.

Dương Thanh Huyền khá có thâm ý nhìn Đàm Đào, nói: “Đàm huynh Võ Hồn, chẳng lẽ là tam hệ nguyên tố người điều khiển?”

Đàm Đào cười khổ một tiếng, lắc đầu nói: “Làm sao có khả năng. Ta ta cũng không gạt Thanh Huyền lão đệ, của ta Võ Hồn là điệp củ trọng quy, có thể mô phỏng ra bất kỳ cái gì ta đã gặp qua Võ Hồn. Chỉ là... Có sự hạn chế.”

Địch hoán cũng còn tốt, đã sớm biết Đàm Đào Võ Hồn, trên mặt cũng không có vẻ mặt gì.

Dương Thanh Huyền năm người nhưng là giật nảy cả mình, đầy mặt ngạc nhiên, có thể mô phỏng ra bất kỳ cái gì đã gặp Võ Hồn, cái kia chẳng lẽ không phải là nắm giữ toàn bộ thiên hạ Võ Hồn?

Trên đời tại sao có thể có như vậy biến thái Võ Hồn?!

“Điệp củ trọng quy? Tiểu tử này Võ Hồn là truyền thừa Võ Hồn, đáng tiếc a, trong huyết mạch truyền thừa ước số quá ít, không cách nào hoàn toàn hoàn nguyên vô hạn phục chế!”

Tinh giới bên trong, vẫn nhắm mắt dưỡng thần Hoa Giải Ngữ, phá thiên hoang nói ra một câu đi ra.

“Vô hạn phục chế?”

Dương Thanh Huyền trợn tròn mắt, nói: “Này điệp củ trọng quy không phải là vô hạn phục chế sao?”

Hoa Giải Ngữ khinh thường khinh bỉ nói: “Kém xa lắm, đầu tiên Võ Hồn đẳng cấp không đủ, chỉ có thể phục chế một ít đê đoan đồ vật. Thứ yếu, sao chép được đồ vật cũng là rách rưới, năng lực không hoàn toàn.”

Trong mắt hắn xẹt qua vẻ kinh ngạc, phảng phất đang nhớ lại giống như vậy, nói: “Còn chân chính vô hạn phục chế, sự đáng sợ, vượt xa ngươi có thể tưởng tượng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi gặp chân chính vô hạn phục chế?”

Hoa Giải Ngữ tựa hồ nghe ra ý dò xét, cười lạnh, liền nhắm hai mắt lại, tiếp tục điều dưỡng đứng lên.

Dương Thanh Huyền mắng: “Lạnh lẽo cô quạnh đến ép một cái!”

Nhưng mặc kệ hắn làm sao oán giận, Hoa Giải Ngữ cũng sẽ không hé răng.

Đàm Đào nhìn thấy Âm Dao đám người vẻ mặt kinh ngạc, cười khổ giải thích: “Không có các ngươi trong tưởng tượng lợi hại như vậy, ta sao chép được đồ vật, bị giới hạn ta sức mạnh của bản thân, đều là khó có thể phục chế hoàn chỉnh. Giống Hoàng Ngọc Ngũ hành người điều khiển, ta chỉ có thể phỏng chế ra tam hệ lực lượng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu được, ngươi lúc trước nói ngươi cũng có thể điều khiển yêu thú, là bởi vì ngươi thấy qua Thượng Quan Hải Đường quỷ nhập vào người.”

“Không sai!”

Đàm Đào sắc mặt nghiêm nghị, trên người hồn quang lóe lên, một cái nhỏ quỷ bộ dáng đồ vật, liền nằm úp sấp ở trên vai hắn, cùng ngày ấy Thượng Quan Hải Đường hiện ra Võ Hồn, giống nhau y hệt.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi có bao nhiêu chắc chắn?”

Đàm Đào trầm tư một chút, nói: “Khống chế nguyên võ hậu kỳ yêu thú, nắm chặc xác thực không lớn, làm hết sức, cũng có thể.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, dù cho không khống chế được hậu kỳ, có thể khống chế lại một cái nguyên võ trung kỳ yêu thú, đối phó Thượng Quan Hải Đường cũng nắm bắt không nhỏ.”

Ngay sau đó bảy người tiếp tục lên đường.

Hơn nữa trên đường không đoạn có ngưng hồn cỏ bị phát hiện, tinh luyện đến Thiên Tông học viện Ngưng Hồn Châu bên trong, làm cho hai cái Hồn châu tản mát ra khí tức không đoạn tăng cường, gặp phải yêu thú cũng bắt đầu trở nên mạnh mẽ.

Ba ngày sau, bảy người trong đội ngũ thêm một con lông đen vượn, đi theo Đàm Đào phía sau.

Lông đen vượn là Nguyên Võ sơ kỳ cảnh giới, tại mọi người hợp lực trấn áp sau, Đàm Đào mới phỏng chế ra quỷ nhập vào người, đưa nó khống chế lại.

Đồng thời sức khống chế cũng không ổn, lông đen vượn thỉnh thoảng sẽ tránh thoát ràng buộc, đoạt lại một đường linh thức.

Nhưng dọc theo đường đi Đàm Đào nhiều lần luyện tập, trên căn bản có thể khống chế ở.

Cái kia lông đen vượn đàng hoàng đi theo bảy người phía sau, còn không ngừng nhảy nhót tưng bừng, chung quanh dò đường.

Bỗng nhiên, cái kia lông đen vượn đột nhiên run run hạ, cả người lông đen toàn bộ đều dựng lên, trong miệng phát sinh tiếng kêu chói tai.

Bảy người dừng bước lại, vẫn chưa hoảng loạn, bởi vì một đường lại đây, chém giết yêu thú cũng không phải số ít.

Âm Dao cả kinh nói: “Đàm Đào, xảy ra chuyện gì?”

Đàm Đào trầm giọng nói: “Ta không cách nào hoàn toàn khống chế này lông đen vượn ngũ giác giác quan thứ sáu, nhưng ta có thể cảm nhận được từ trên người nó truyền tới hoảng sợ, không muốn càng đi về phía trước.”

“Hoảng sợ?”

Sáu người khác lúc này mới trở nên coi trọng, phải biết lông đen vượn bản thân liền là Nguyên Võ sơ kỳ tồn tại, có thể khiến nó đồ sợ hãi, có thể tưởng tượng được, chỉ có cấp bậc càng cao hơn.

Dương Thanh Huyền nhưng là nghĩ đến một vấn đề khác, nói: “Nếu là bởi vì hoảng sợ liền không đi, đây chẳng phải là bởi vì hoảng sợ cũng sẽ không chiến đấu?”

Đàm Đào nói: “Này loại hoảng sợ, so với chiến đấu càng sâu, là đến từ sâu trong linh hồn ý sợ hãi. Ta thử mạnh mẽ điều khiển nó.”

Lông đen vượn trên người dâng lên hồn quang, cái kia sợ sệt run rẩy vẻ mặt, chậm rãi hoà hoãn lại, bắt đầu tiếp tục đi về phía trước.

Bảy người cũng theo sát phía sau.

Phía trước là so sánh bao la khu vực, cổ thụ che trời cũng ít, cũng không có gì dị dạng, ngược lại là thấp lùn bụi cây bắt đầu tăng lên.

Đột nhiên lông đen vượn lại ngừng, bảy người cũng theo dừng lại, cảnh giác nhìn bốn phía.

Đàm Đào sắc mặt nghiêm túc nói: “Cẩn thận một chút! Chúng ta bị theo dõi! Tuy rằng ta cũng không phát hiện, nhưng lông đen vượn phát hiện, nên ngay ở hướng chính bắc.”

Phía chính bắc, là một toà ngọn núi to lớn, vụt lên từ mặt đất, tủng vào trong mây, cái này ở nhất tuyến thiên bên trong cũng cực kỳ hiếm thấy đến.

Đỉnh núi bưng mây mù lượn quanh, ngàn sơn đứng hàng kích, vạn trượng xòe đuôi.

Dưới chân núi, hoa dại rực rỡ, cỏ dại xanh um, nhưng cũng phong thanh âm khe, có một loại xuyên thấu qua người da thịt hàn khí chi lạnh.

Từ cái kia âm hàn chỗ, đột nhiên truyền ra chân đạp đất trầm trọng tiếng vang, một luồng áp lực vô hình, theo bước đi kia bước trọng vang mà khuếch tán ra.

Chỉ thấy cái kia dưới chân núi, chậm rãi đi ra một con loại cỡ lớn quái vật, trạng như trâu nước, đầu xanh biếc, mắt như bảo thạch. Mỗi đi một bước, đại địa cũng vì đó rung động.

Khi toàn bộ quái ngưu hoàn toàn hiện thân lúc đi ra, lông đen vượn lại cũng không bị khống chế, nhọn hét dài một tiếng, liền điên cuồng về phía sau bỏ chạy, trong thanh âm tràn đầy khủng hoảng.

“Không được! Đi mau!”

Đàm Đào cũng là hét lớn một tiếng, hắn phỏng chế Võ Hồn phụ thể ở lông đen vượn trên người, có thể cảm nhận được rõ ràng khắc vào trong xương sự sợ hãi ấy.

Nhưng đã muộn, cái kia quái ngưu trong đôi mắt lập loè ra ánh sáng rực rỡ mang.

Hai sừng nổi lên quang dật thải, xán lạn như lưu ly, bén mũi nhọn trên còn có hai cái vòng xoáy năng lượng, có ở đây không đoạn hấp thu năng lượng trong thiên địa.

“Ầm ầm!”

Cái kia hai đám vòng xoáy năng lượng bỗng nhiên nổ mở, sức mạnh đáng sợ bao phủ thiên địa, như như gió thu quét lá rụng, trình đứng hàng sóng tư thế đẩy tới.

Dương Thanh Huyền đám người đã chạy ra khỏi ngoài trăm trượng, nhưng trong khoảnh khắc đã bị cái kia dư âm xung kích đến, từng cái từng cái chấn động đến mức phun máu phè phè, xa xa té ra ngoài.

“Phốc! Phốc!”

Bảy người đều bị lực lượng kia lan đến, chấn máu phun phè phè, té ra mấy trăm trượng xa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 375: Ma Trận Phá Nát, To Lớn Biến Cố Phát Sinh

Dương Thanh Huyền đám người biến cố này, lập tức dẫn tới Thiên Tông học viện trong đại điện mọi người khiếp sợ.

Hầu như tất cả mọi người đều đứng lên, nhìn chòng chọc vào cái kia hình chiếu ma trận.

Ma trận phạm vi, này đây Hồn châu làm trung tâm chu vi trăm trượng, vì lẽ đó quái ngưu chỉ là xuất hiện mấy cái chớp mắt, liền thấy Dương Thanh Huyền mấy người đào tẩu, sau đó đã bị sức mạnh đáng sợ đánh bay ra ngoài.

Đều đang thật cả kinh nói: "Bên ngoài trăm trượng, còn có thể đem bảy người đánh bay, đánh trọng thương, đó là cái gì đáng sợ yêu thú?"

Ánh mắt của mọi người đều nhìn về Khanh Bất Ly, dù sao Vô Hằng sơn mạch nhất tuyến thiên là Thương Nam Quốc địa giới.

Có thể Khanh Bất Ly cũng là khuôn mặt mờ mịt cùng thần sắc.

Đinh Viễn nói: "Võ Vương cũng không biết cái kia quái trâu tồn tại?"

Khanh Bất Ly lắc đầu nói: "Đương nhiên không biết, bằng không địa điểm tỷ thí, có lẽ sẽ chọn lại."

Y Khôn nhìn cái kia ma trận, nói: "Nhìn dáng dấp, Dương Thanh Huyền mấy người cũng không nguy hiểm tính mạng."

Hai cái Hồn châu đều ở đây Dương Thanh Huyền trong tay, vì lẽ đó giờ khắc này hình chiếu ma trận bên trong, đều là Dương Thanh Huyền thân ảnh, hắn bị đánh bay sau, phun mạnh mấy cái huyết, liền đứng lên, tìm kiếm những cái khác thành viên đội.

Khanh Bất Ly sắc mặt nghiêm túc, nói: “Dương Thanh Huyền tu luyện thể thuật, chính là Ngọc Cốt cảnh đại viên mãn, liền ngay cả hắn đều bị trọng thương, cái khác người sợ không lạc quan.”

Quả nhiên, nhưng thấy Dương Thanh Huyền ở bốn phía tìm kiếm, đầu tiên phát hiện chính là Cẩn Công Tử, cả người máu tươi, chỉ còn một hơi.

Thiên Tông học viện chư vị cùng đều đang thật đều là sắc mặt khó coi.

Mặt khác ba viện người, ngược lại có chút nhìn có chút hả hê, thầm nghĩ: Nếu là chết đi mấy cái, cái kia mỗi bên đội sức mạnh thì càng thăng bằng.

Đinh Viễn bình tĩnh hạp trà, nói: “Bất kỳ không biết biến cố, đều là đối với bọn họ thực lực tổng hợp suy tính, này quái ngưu cũng là.”

Đế Húy nhìn cái kia ma trận hình chiếu, bỗng nhiên nở nụ cười, nhẹ giọng nói: “Thú vị, cuối cùng cũng coi như xuất hiện một chút vật có ý tứ đây.”

Lương Hu tựa hồ đoán được cái gì, thấp giọng thất kinh hỏi: “Quốc sư...”

Đế Húy gật gật đầu, nói: “Quá nửa là, trước tiên bình tĩnh đi.”

Lương Hu cả người run lên, trong mắt nổ bắn ra tinh mang đến, nhưng lóe lên liền khôi phục yên tĩnh, gật gật đầu, an tĩnh ngồi xuống, nhưng nội tâm nhưng là nhấc lên sóng lớn, hưng phấn có chút khó có thể tự tin.

Đột nhiên, trôi nổi ở trên hư không trên ngũ đại ma trận, “Ầm ầm” hai tiếng, trực tiếp sụp đổ rồi ba cái.

Ba cái vẽ mặt trong nháy mắt biến mất, hóa thành điểm điểm ánh huỳnh quang ở trên không bên trong tiêu tan.

“Xảy ra chuyện gì?”

Biến cố này, làm cho tất cả mọi người đều là giật nảy cả mình.

Hỏng mất ba cái, là nước khi học viện, Hạo Nhiên học viện cùng Vân Xuyên học viện.

Lương Hu cũng sửng sốt một chút, nói: “Không nên a, giờ khắc này nguy hiểm nhất hẳn là Thiên Tông học viện cùng Chiến Linh học viện, tại sao là cái khác ba cái học viện hình chiếu tan vỡ?”

Mặt khác còn dư lại hai cái ma trận bên trong, Dương Thanh Huyền vừa tìm được vài tên đồng bạn, đều là thương không nhẹ, nhưng này quái ngưu cũng không có đuổi tới, để cho bọn họ ung dung không vội chữa thương.

Trên cung điện một hồi yên tĩnh lại, không người huyên náo. Đang ngồi tất cả đều là đại lão cấp nhân vật, biết vào lúc này càng là muốn yên tĩnh, huyên náo chỉ có thể thêm phiền.

Khanh Bất Ly sắc mặt ngưng trọng, dùng thần thức dò xét một hồi còn dư lại hai cái hình chiếu ma trận, nói: “Này hai cái ma trận không thành vấn đề, hơn nữa bí thuật này, là từ cái kia Hồn châu trên trực tiếp xuyên thấu qua bắn tới, chúng ta bên này không có cách nào khống chế. Hẳn là cái kia ba viên Hồn châu xảy ra vấn đề.”

Đinh Viễn mở miệng nói: “Ta không đồng ý cái quan điểm này. Nếu là xảy ra vấn đề, chắc chắn sẽ không ba cái ma trận đồng thời gặp sự cố. Giống như là có người cố ý triển khai đại thần thông, đem này ba chỗ hình chiếu áp chế xuống, để cho chúng ta không nhìn thấy ba đại học viện người.”

Từ Đạo Tử cũng là nói nói: “Không sai, xác thực khác thường.”

Tuy rằng Vân Xuyên học viện đoạt giải quán quân hầu như không thể nào, nhưng mình học viện học sinh xuất hiện tình huống khác thường, hắn vẫn còn có chút để bụng.

Đế Húy đột nhiên mở miệng nói: “Đích thật là có người dùng thần thông áp chế cái phạm vi này hình chiếu, vì lẽ đó không gian phóng bị đánh gảy.”

“Sẽ là ai?!”

Lương Hu cả kinh, hỏi.

Đế Húy giọng điệu giống là phi thường khẳng định giống như, không tên cũng làm người ta nổi lên tín nhiệm cảm giác, trên cung điện mọi người, tất cả đều khiếp sợ không thôi.

Đế Húy cười nói: “Này cũng không biết, bất quá, sự tình tựa hồ trở nên thú vị nữa nha.”

Y Khôn nói: “Võ Vương, có muốn hay không phái người đi điều tra một hồi.”

Khanh Bất Ly nhìn mọi người, trầm ngâm nói: “Chư vị ý kiến đây? Tỷ thí nơi, vốn là nghiêm cấm mọi người tiến vào. Nhưng bây giờ liên tiếp xuất hiện tình huống khác thường, xác thực khiến người ta lo lắng.”

Đinh Viễn nói: “Đi vào có thể, ta kiến nghị năm viện các phái một người, tạo thành đội ngũ đi vào, như vậy thì không có công bằng nghi ngờ.”

Khanh Bất Ly gật gật đầu, nói: “Cái kia năm viện các phái một người.”

Ngay sau đó, mỗi viện đều điều đi ra một người, đều là Nguyên Võ cảnh cường giả, từ Tư Phi Vũ dẫn đầu.

Nếu quả như thật là có người dụng thần thông áp chế hình chiếu, như vậy tất nhiên không phải người yếu.

Ngay sau đó, Khanh Bất Ly đem ở giữa cung điện trận pháp lần thứ hai mở ra, để năm người tiến vào bên trong, truyền tống đi.

Trên cung điện lâm vào yên lặng ngắn ngủi, đều là lo lắng, tựa hồ ngửi được một tia không tầm thường mùi vị.

Khanh Bất Ly làm chủ trì người, càng là cảm thấy áp lực rất lớn, hắn theo bản năng đưa mắt nhìn phía Vạn Phi, mà đối phương cũng nhìn thẳng lại đây, vô cùng có lễ phép gật đầu gật đầu, quay về hắn khẽ mỉm cười.

…

Ở một đường bên trong nơi nào đó, nước khi học viện Chu Thành cùng Thường Vũ, trốn ở một mảnh khe núi bên trong, tìm kiếm ngưng hồn cỏ.

Nước khi học viện bị giết chỉ còn lại hai người bọn họ, đã biết không thể cùng Thượng Quan Hải Đường là địch, vì vậy ẩn thân đứng lên, lấy thu thập ngưng hồn cỏ làm chủ, cố gắng cũng có thể đạt được một cái tốt thành tích.

Bỗng nhiên, ở bên trong sơn cốc bằng bầu trời vang lên kỳ quái trò chuyện tiếng.

“Không gian áp chế đã bố trí xong, có thể động thủ.”

“Hừm, tốc chiến tốc thắng đi.”

“Nếu không có bố trí không gian này áp chế cần hai người, đối phó này hai tên lâu la la, một mình ta đến liền có thể.”

Dứt tiếng, ở Chu Thành cùng Thường Vũ phía trước, liền xuất hiện hai bóng người, một cao một thấp, đều là một thân áo bào tro, mặt như giấy dầu.

Chu Thành cùng Thường Vũ đều là sợ hết hồn, vội vã lùi về sau, cả kinh nói: “Các ngươi là người phương nào?”

Một tên trong đó áo bào tro nam tử cười gằn nói: “Đem người chết, biết nhiều như vậy làm gì?” Trên người hắn dâng lên một đoàn hắc khí, cả người một hồi tại chỗ biến mất.

Tiếp theo một cái chớp mắt, Chu Thành bên người tuôn ra một đoàn hắc khí đến, như tàm ti một loại đưa hắn bao lấy, cả người gần giống như một viên kén tằm, bay vào không trung.

Mà cái kia áo bào tro nam tử xuất hiện ở Chu Thành trước kia đứng yên địa phương, bàn tay hướng không trung mạnh mẽ nắm chặt.

“A!”

Hắc khí kia đột nhiên co rút nhanh, bên trong truyền đến một tiếng hét thảm, đối xử đến hắc khí tản đi thời gian, Chu Thành liền máu me khắp người từ không trung rơi xuống, hung hăng ngã xuống đất.

Hắn đầy mặt sợ hãi, trong miệng sợ hô to, “Tha mạng, tha mạng a!”

Mặt khác tên kia đồng bạn cười trêu nói: “Số ba, uổng ngươi là Nguyên Võ hậu kỳ cường giả, một đòn bên dưới liền một tên Chân Võ cảnh học sinh đều không giết chết, còn mặt mũi nào mặt ở đội ngũ chúng ta bên trong hỗn.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 376: Thường Vũ Cánh Tay Máy, Tà Phong Đoàn Lính Đánh Thuê

Số ba trên mặt bao phủ một tầng hắc khí, tức giận hừ nói: "Những học sinh này, cũng đều là Nguyên Võ cảnh xuống siêu cấp tồn tại, hơn nữa người mang đỉnh cấp nguyên khí. Ta vừa chính là bị một chiếc gương cản hạ, để tiểu tử này tránh được một kiếp."

"Oa a!"

Chu Thành sợ quá khóc, từ dưới đất bò dậy liều mạng chạy, trên người hắn hạ xuống một mặt gương đồng, đã vỡ vụn, đã không có bất kỳ linh khí.

Thường Vũ cũng là hai chân như nhũn ra, theo bỏ chạy.

Đồng bạn kia cười lạnh nói: "Thật sẽ kiếm cớ, hay là để ta đi!"

Hắn bước ra một bước, toàn bộ đầu mối không gian đã bị đạp lên, khe núi bên trong cảnh tượng tất cả đều vặn vẹo. Lại một bước đi ra, đã đến Thường Vũ phía sau, năm ngón tay như mỏ ưng, hướng về trên vai hắn chộp tới.

"Coong" một tiếng, cái kia năm ngón tay chộp vào Thường Vũ trên vai, càng phát sinh như kim loại thanh âm.

Đồng bạn kia sầm mặt lại, cả giận nói: "Con rối cơ quan?"

Vốn là muốn đem Thường Vũ xương vai trực tiếp bóp nát rơi, nhưng bắt được kim loại một dạng vật cứng, lúc này hất lên, đem Thường Vũ hất tung ở mặt đất trên.

Đồng thời Lăng Không một chưởng, hướng về phía trước vỗ tới, đánh vào Chu Thành trên lưng, đem đánh bay.

Chu Thành trước tiên bị số ba đả thương, giờ khắc này lại trúng người này một chưởng, nằm trên mặt đất chảy như điên máu tươi, trong mắt tràn đầy sợ hãi cùng tuyệt vọng.

Thường Vũ cũng sợ đến khóc lớn lên, liều mạng xua tay, nói: “Không muốn, đừng có giết ta a!”

Đồng bạn kia lạnh lùng nói: “Người lớn như vậy, còn khóc nước mũi. Ngươi phế vật như vậy, giữ lại cần gì dùng?” Cánh tay vung lên, năm ngón tay trên lập tức mọc ra lợi trảo đến, hướng về Thường Vũ trên đầu chém tới.

“Ầm!”

Thường Vũ theo bản năng giơ lên chi giả, đem cái kia lợi trảo ngăn trở, chấn động xuất ra đạo đạo ánh lửa, càng hoàn toàn ngăn lại.

“Ha ha ha ha!”

Số ba nổi điên cười to, cười đến ngã trái ngã phải, ôm bụng cười nói: “Ha ha, còn nói ta, nhìn chính ngươi, chỉ là Chân Võ cảnh càng tiếp nhận ngươi một đòn, còn không mất một sợi tóc, ha ha! Chuyện này, ta nhất định phải nói cho trong tổ chức những người khác, ha ha!”

Đồng bạn kia thẹn quá thành giận, vô biên lửa giận phát tiết trên người Thường Vũ, quát: “Lâu la! Đi chết đi!”

Trên người chân nguyên bạo nổ mở, trong tay hàn quang lóe lên, liền lấy ra một cái thiết côn, toàn thân ngăm đen, dài ba thước có thừa, đem sức mạnh rót vào đi vào.

Thiết côn trên phù văn đột nhiên phát hiện, từng cái từng cái màu máu ký tự trôi nổi bề ngoài, giống như lạnh khí uống máu.

Đồng bạn kia bắt lại liền hướng Thường Vũ trên người đánh tới, một côn này bên dưới, đủ để khai sơn liệt thạch, coi như là một ít Nguyên Võ cảnh cường giả, cũng không dám mạnh mẽ chống đỡ.

“Oành!”

Một tiếng rung mạnh truyền đến, toàn bộ không gian đều lắc động không ngừng, cường đại kình khí đẩy ra xa hơn mười trượng, mang theo bụi mù cuồn cuộn.

Dư âm tản đi, hơn mười trượng trong phạm vi, đá vụn hóa phấn, cây cỏ chết hết.

Thường Vũ dĩ nhiên từ trên mặt đất đứng lên, cái kia máy móc thức cánh tay, trực tiếp phân giải mở, hóa thành một mặt tấm khiên, đem gậy hoàn hoàn chỉnh chỉnh cản lại, cũng cũng không lui lại một bước.

“Chuyện này...”

Không chỉ có là hai tên người áo bào tro, chính là Chu Thành cũng nhô ra con ngươi.

Lúc trước Thường Vũ bị Phù Trác lột bỏ cánh tay, Đế Húy đem mang đi cải tạo, không nghĩ tới càng trở nên lợi hại như vậy!

Hai tên người áo bào tro càng là triệt để trợn tròn mắt.

Trước mắt tình cảnh này hoàn toàn không thể phát sinh, coi như bộ máy con rối mạnh mẽ đến đâu, không có khả năng để một tên Chân Võ cảnh nắm giữ chống lại Nguyên Võ hậu kỳ sức mạnh.

“Không thể!”

Người áo bào tro kia rống to, giơ lên thiết côn điên cuồng đánh!

“Oành! Oành! Oành!”

Thiết côn như như mưa rào cuồng kích mà xuống, Thường Vũ không vào không lùi, chỉ là đứng tại chỗ, lấy tấm khiên chống đỡ.

Tấm thuẫn kia trên, từng mảng từng mảng sóng khí đãng mở, toàn bộ không gian run không ngừng, nhưng vô luận như thế nào, đều đánh không phá được tấm thuẫn kia phòng ngự.

Thường Vũ trên đầu vá khối này thiết phiến, cũng tựa hồ lập loè ánh sáng khác thường, một đạo giọng châm chọc từ miệng bên trong truyền ra, nói: “Đánh lâu như vậy, cũng giờ đến phiên ta đánh lại chứ?”

Người áo bào tro kia sững sờ, người trước mắt này vẫn là Chân Võ cảnh tu vi, nhưng chẳng biết vì sao cho hắn một loại to lớn hoảng sợ, thật giống gặp phải là một đầu cự thú viễn cổ giống như!

Không! So với cự thú viễn cổ còn còn đáng sợ hơn!

Thường Vũ thu hồi tấm khiên đến, lại biến trở về bình thường chi giả, trực tiếp đi lên phía trước, năm ngón tay trương mở, nắm lấy người kia phần gáy, “Răng rắc” một tiếng liền bẻ gảy.

Số ba: “...”

Chu Thành: “...”

Đây hoàn toàn bất khả tư nghị hí kịch tính một màn, liền chân thật ở trước mặt hai người trình diễn.

Một tên Nguyên Võ hậu kỳ cường giả, cứ như vậy đứng ở đó, ngây người như phỗng, sau đó bị một tên Chân Võ cảnh tồn tại, lên trước trực tiếp bẻ gảy cái cổ.

Toàn bộ quá trình hết sức bình tĩnh, giống như là lấy xuống một mảnh lá cây giống như đơn giản.

Ngay cả chết đi người kia, cũng là đầy mặt ngạc nhiên, thậm chí đều không biết mình là chết như thế nào, đầu cứ như vậy buông xuống trên cổ.

Bên trong thung lũng gió thổi tới, số ba cùng Chu Thành đều cảm thấy có chút lạnh.

Thường Vũ giơ lên đầu, trong mắt mỉm cười, nhìn số ba, chiêu lại tay, nói: “Mau xuống đây, ta rất hiếu kì đây, các ngươi là cái nào cái tổ chức?”

Số ba bị ánh mắt của hắn một nhìn chăm chú, liền sợ đến hồn Phi Thiên ở ngoài, không rõ dâng lên to lớn hoảng sợ, quát to một tiếng liền hóa thành một cơn gió đen, hướng về xa xa bỏ chạy.

Thường Vũ cười nhạt, nói: “Nếu không muốn nói, vậy ta liền tự mình tiến tới nhìn cho rõ.”

Cái kia hắc phong quát một trận, hiện ra chân thân đến, hoảng sợ phát hiện còn ở tại chỗ, hoàn toàn không có có đào tẩu nửa phần.

Mà Thường Vũ chạy tới trước mặt hắn, cười chúm chím giơ tay lên, hướng về hắn chỗ mi tâm một chút.

“A!”

Số ba kêu thảm một tiếng, trong đầu tuôn ra vô số phù văn, toàn bộ đầu lâu ở kịch liệt thu nhỏ lại, giống như là bị người rút sạch lượng nước.

“Này, những thứ này là cái gì?!”

Số ba mang theo tiếng khóc nức nở, hoảng sợ nhìn những phù văn kia, cảm thấy trong đầu như cắt giống như đau đớn.

Thường Vũ ánh mắt bình tĩnh nhìn những phù văn kia, nói: “Những này nha, đều là trí nhớ của ngươi a. Ngươi không muốn nói, cũng chỉ có thể chính ta nhìn rồi. Hóa ra là du tẩu cùng Tam Thập Tam Thiên khe hẹp bên trong, nổi tiếng xấu Tà Phong đoàn lính đánh thuê, một bầy rác rưởi. Bất quá, ta đối với các ngươi người giật dây rất có hứng thú đây, cũng không biết đoán có đúng hay không. Nhưng nhìn trí nhớ của ngươi, cấp bậc của ngươi vẫn là quá thấp, tiếp xúc không tới hậu trường người kia đây.”

“Oành!”

Số ba đầu bỗng nhiên một hồi nổ tung mở, nổ thành vô số mảnh vỡ bay ngang, một bộ không đầu thi từ trên bầu trời rớt xuống, chết không thể chết lại.

Chu Thành ngẩn ra, lập tức khóc lớn một tiếng, quỳ trên mặt đất, liều mạng dập đầu đầu, “Tha mạng, tha mạng a! Van cầu ngươi đừng giết ta!”

Thường Vũ cười nhạt, tiến lên đưa hắn nâng dậy, nói: “Chu Thành bạn học, chúng ta đều là nước khi học viện, nói cái gì ngốc lời đây.”

Chu Thành nơm nớp lo sợ, cả người run run lợi hại, run rẩy nói: “Ngươi... Ngươi...”

Thường Vũ híp mắt nở nụ cười, nói: “Đến, ta trước tiên thay ngươi chữa thương.”

Hắn lên trước nhẹ nhàng một nắm, liền đem Chu Thành bên trong túi trữ vật Hồn châu lấy ra ngoài, một trảo liền nổ tung rơi, sợ đến Chu Thành khóc lớn, liều mạng lui về phía sau.

Thường Vũ cười nói: “Không cần lo lắng, ta chỉ là không muốn chuyện nơi đây truyền đi, miễn cho năm Quốc Cường giả điên trào mà đến, vướng chân vướng tay.”

Nói đi, hắn liền bắt đầu thay Chu Thành chữa thương đứng lên.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 377: Đáng Sợ Một Chiêu, Chạy Trối Chết

Ở Nhất Tuyến Thiên nơi nào đó, cái kia nguy nga núi to bên dưới, hàn khí từng trận, xuất hiện một mảnh vi cùng hoang vu.

Cùng xung quanh xanh um núi rừng so với, nơi này mặt đất khắp nơi bừa bộn, dường như bị gió thu đảo qua, mấy trăm trượng đại địa bị nhấc lên, hoàn toàn hoang lương, tấc cỏ không còn.

Bốn bóng người từ bầu trời chạy như bay tới, rơi ở mảnh đất hoang này trên.

Chính là Thượng Quan Hải Đường bốn người, tất cả đều là khuôn mặt sợ hãi cùng kinh hãi, một bộ vẻ mặt khó thể tin.

Nhạc Tử Minh kinh hãi nói: “Chuyện này... Chuyện gì thế này?!”

Một tên học sinh khác cả kinh nói: “Còn có lượng lớn yêu khí, hẳn là vừa có người chiến đấu qua, chỉ là này đáng sợ hoàn cảnh, giống là bị người dùng một chiêu đánh ra.”

Nhạc Tử Minh thất thanh kêu lên: “Một chiêu?!”

Một chiêu trực tiếp phá nát mấy trăm trượng đại địa, làm cho trong phạm vi không có một ngọn cỏ, bực này sức mạnh đáng sợ, vô cùng khiến người ta khó có thể tin. Cho dù hắn cũng có thể có thể thấy, đích thật là một chiêu gây nên, nhưng cũng không khỏi tràn đầy ngạc nhiên.

Thượng Quan Hải Đường cũng khuôn mặt nghiêm nghị, trầm giọng nói: “Đều cẩn thận một chút! Cái kia Hồn châu mùi chính là ở phụ cận đây biến mất, hẳn là Dương Thanh Huyền bọn họ gặp được đáng sợ yêu thú, sẽ không biết sống hay chết.”

Một tên học sinh khác nói: “Này đáng sợ một chiêu sau khi ra ngoài, liền không còn tranh đấu dấu vết. Bọn họ không là chết chính là chạy trốn, chúng ta bốn phía tìm xem, nhìn có thể không phát hiện đầu mối gì.”

Thượng Quan Hải Đường gật đầu nói: “Hừm, nhưng muôn vàn cẩn thận điểm. Một chiêu này ra tay phương hướng, là từ cái kia dưới chân núi tới được, chúng ta tuyệt đối không nên tới gần núi kia chân, hướng ngược lại tìm.”

Nói đi, bốn người liền bắt đầu tìm tòi, dọc theo một chiêu kia công kích phương hướng tìm mấy trăm trượng xa, phát hiện không ít vết máu.

“Quả nhiên, bọn họ toàn bộ đều bị tổn thương, hẳn là trốn!”

Thượng Quan Hải Đường ánh mắt nham hiểm hạ xuống, nói: “Hơn nữa những này vết máu màu sắc tươi đẹp, còn chưa khô ráo, nên thoát được không lâu, chúng ta đuổi.”

Bốn người dọc theo vết máu kia phương hướng đuổi theo, còn không có chạy bao lâu, Thượng Quan Hải Đường đột nhiên sững người lại, liền ngừng lại.

đăng nhập⁕http://truyencu A tui.net/ để đọc⁕truyện

Nhạc Tử Minh không hiểu nói: “Hải Đường công tử, làm sao vậy?”

Thượng Quan Hải Đường sắc mặt nghiêm túc, nói: “Bị người theo dõi.”

“Cái gì?”

Nhạc Tử Minh cùng một gã khác học sinh đều là lấy làm kinh hãi, nhưng bọn họ tự nhiên tin tưởng Thượng Quan Hải Đường xử đoạn, nhất thời dựa lưng vào nhau, bốn người mặt hướng bốn phương tám hướng.

“Ồ, ngươi là thế nào phát hiện chúng ta?”

Không trung đột nhiên truyền đến âm thanh, sau đó chính là nhỏ nhẹ không gian rung động, hai bóng người nổi lên, tất cả đều là một thân áo bào đen.

Thượng Quan Hải Đường cả kinh nói: “Các ngươi là ai?”

Trong bốn người lòng khiếp sợ là tột đỉnh, nơi này là năm quốc thi đấu địa phương, tại sao có thể có người ngoài xuất hiện, đồng thời đều là khuôn mặt xa lạ.

Càng để Thượng Quan Hải Đường khiếp sợ là, này tu vi của hai người tất cả đều là Nguyên Võ cảnh, hơn nữa khí tức thâm hậu, để hắn nhìn không thấu.

Lại liên tưởng đến lúc trước đáng sợ kia một chiêu, nhất thời mồ hôi lạnh chảy xuống, nếu là một chiêu kia là hai người này gây nên, chính mình rất có thể liền muốn bàn giao ở nơi này.

“Số mười, không gian màn hình bố trí xong sao?”

Một người trong đó hỏi: “Tuyệt đối đừng đem hình ảnh của chúng ta cũng truyền ra ngoài, vậy thì xấu đại sự.”

Số mười hừ nói: “Tự nhiên, nếu là không có bố trí kỹ càng, ta sẽ ra tới sao? Này trong phạm vi mười dặm, không gian đều bị áp chế.”

Số chín nói: “Vậy thì tốt rồi, tốc độ giết bốn người này. Số ba số bốn cũng đã đắc thủ, lỗ địch đại nhân còn đang chờ chúng ta đây.”

Hai người nói chuyện để Thượng Quan Hải Đường bốn người như rơi vào hầm băng, Thượng Quan Hải Đường quát to: “Các ngươi rốt cuộc là ai? Nơi này là năm quốc thi đấu đất thực tập, các ngươi dám to gan làm xằng làm bậy?!”

Số chín hắc tiếng nói: “Hỏi nhiều như vậy làm gì? Các ngươi là tự mình đoạn, hay là muốn hai ta người ra tay?”

Thượng Quan Hải Đường ôm quyền nói: “Chúng ta cùng hai vị đại nhân không thù không oán, huống hồ...”

“Thật dông dài!”

Số chín không nhịn được trực tiếp đánh đoạn hắn, năm ngón tay vồ lấy, dưới lòng bàn tay hiện ra đạo vệt sóng gợn, đồng phát ra tiếng gào chát chúa, dường như đốt cạn sông khô biển, toàn bộ không gian đều sôi trào lên.

Thượng Quan Hải Đường hoàn toàn biến sắc, biết một chiêu lợi hại này, kịp thời lập đoạn quát to: “Chạy mau!” Xoay người liền bay đi.

Cao Đạt dưới sự khống chế của hắn, cũng ngay lập tức theo bay lên, lui về phía sau bỏ chạy.

“Ha, trốn? Chỉ là bốn con gà con, nếu là để cho các ngươi chạy trốn, chúng ta sau đó nơi nào còn có mặt mũi mặt ở bên ngoài hỗn?”

Số chín âm lãnh nở nụ cười, tay áo bào xuống năm ngón tay đột nhiên trương mở, bén nhọn kia tiếng nổ đùng đoàng tựa hồ một hồi tĩnh dừng lại.

“Không gian xé rách!”

Một cổ vô hình gợn sóng từ lòng bàn tay hắn bên trong ong ong đãng xuất, trong nháy mắt đuổi theo ra trăm trượng khoảng cách.

Ở cái kia gợn sóng trong phạm vi, không gian tựa hồ bị thiên đao vạn cắt, liền ngay cả cảnh vật cũng biến thành bể ra, như đao vắt giết tới.

Nhạc Tử Minh trên người như bị trăm nghìn đao chém giống như vậy, vô số dây nhỏ giống như vết nứt ở trên người bạo nổ mở, nổ ra lượng lớn sương máu.

Mặt khác người học sinh kia cũng là cả người bị cắt rời, phun ra máu.

Thượng Quan Hải Đường cũng là bị xung kích đến, nhưng thân hiện lên ra hào quang màu vàng, một bộ khôi giáp bóng mờ chính là hiển hiện ra, bao phủ toàn thân các nơi, có giáp y hộ thân.

Cái kia xé rách lực lượng đánh vào giáp bảo vệ trên, phát sinh sắc bén tiếng rít, tuy rằng da thịt có bị đâm phá cảm giác đau, cái kia giáp bảo vệ cũng bị cắt ra vài đạo, nhưng cũng may cũng không lo ngại.

Cao Đạt chỉ là bị trầy da da, vẫn chưa thương tới bắp thịt xương cốt.

Số mười nhìn liều mạng chạy thục mạng mấy người, cười khẩy nói: “Ha ha, ngươi sở trường nhất không gian xé rách, thậm chí ngay cả mấy cái Chân Võ cảnh cũng không thu thập được.”

Số chín sầm mặt lại, cũng có chút tức giận, quát lên: “Đều đi chết đi cho ta!”

Năm ngón tay giơ lên, một luồng năng lượng đáng sợ ở trong lòng bàn tay hội tụ, trực tiếp vặn vẹo không gian, sau đó cổ tay ép một chút, mãnh đi xuống đất cắt tới!

“Xì! Xì!”

Lập tức có năm đạo không gian hư nhận nổi lên, một hồi đem không gian cắt thành sáu mảnh, cũng không đoạn hướng về phương hướng khác nhau đẩy đi.

“Oành! Oành! Oành!”

Nhạc Tử Minh cùng mặt khác người học sinh kia, không tránh kịp, tại chỗ bị cắt thành hai nửa, nội tạng quăng vãi đầy mặt đất, triệt để chết rồi.

Một đạo không gian hư nhận đuổi chém Cao Đạt cùng Thượng Quan Hải Đường, hầu như trong nháy mắt mà tới.

Cao Đạt ngăn ở Thượng Quan Hải Đường trước người, xoay người lại, nhìn chằm chằm cái kia hư nhận, trong mắt bốc lên hồng mang, trên người sát khí dựng lên.

Dạ Xoa tộc tướng mạo vô cùng hung hãn, khuôn mặt đen thui, trên cánh tay tất cả đều là vảy, hai tay khoanh ở trước người, hóa ra một đạo thập tự trảm đánh, điên cuồng tập kích đi tới!

“Ầm!”

Hai người chạm vào nhau, phát sinh sắc bén tiếng hú, năng lượng cuồng bạo như gió bão phát tán đi ra, đem xung quanh một vùng không gian đều xé nát tan, thậm chí cái kia hư nhận cũng ở hoảng hốt mấy lần qua đi, ầm ầm tán loạn.

Mà thập tự trảm đánh nhưng là thế đi không giảm hướng về số chín đánh tới.

“Cái gì?!”

Hai người đều là giật nảy cả mình, số chín lần thứ hai giơ tay lên, năm đạo đánh chém nổ ra, cắt nát không gian, mới đưa cái kia thập tự trảm trung hoà.

Nhưng thoáng qua trong đó, Thượng Quan Hải Đường cùng Cao Đạt cũng đã chạy ra ngoài trăm trượng.

“Đuổi!”

Hai người đồng thời hét lớn một tiếng, đuổi chạy tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 378: Âm Dao Đột Phá, Đại Loạn Khởi Nguồn

Thiên Tông học viện, trong đại điện, yên tĩnh một mảnh, tất cả mọi người là nhìn chằm chằm phía trên cung điện hình chiếu. Xem tiểu thuyết đến mạng

Ma trận chỉ còn dư lại hai khối, đồng thời hai viên Hồn châu đều trên người Dương Thanh Huyền, vì vậy hình chiếu nội dung cũng giống như đúc.

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền chờ bảy người bị cái kia quái ngưu đuổi đi sau, chạy trốn mấy chục dặm, ẩn thân ở trên một ngọn núi, từng người chữa thương.

Sáu người ngồi vây quanh một vòng, bởi vì công pháp bất đồng, bấm ra mỗi bên loại quyết ấn.

Ở trong sáu người, lơ lững một cái bích hồ lô ngọc, tỏa ra sức sống tràn trề, tùy ý đến trên người mọi người.

Dương Thanh Huyền đơn ngồi một mình ở cách đó không xa trên một tảng đá lớn, hắn thân thể mạnh mẽ, bị thương nhẹ nhất, khôi phục cũng mau, nghỉ ngơi sau một lúc liền cơ bản không sao rồi, một người ngồi một mình ở bên, dùng những Dương Linh Thạch kia bỏ thêm vào Hoàng Thế Ấn.

Trên người hắn còn dư lại Dương Linh Thạch, cũng gần đủ lấp kín một lần.

Bỗng nhiên, Âm Dao thân thể lung lay mấy lần, trên người chân nguyên có dấu hiệu bất ổn, tần số ba động vô cùng kịch liệt.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, định nhãn nhìn tới, vui vẻ nói: “Đột phá?”

Nhưng thấy Âm Dao thương thế trên người cấp tốc khôi phục, năng lượng trong thiên địa đều tụ lại mà đến, liền ngay cả cái kia bích hồ lô ngọc, cũng xảy ra nghiêng, hơn phân nửa sinh cơ bị Âm Dao hấp thụ đi qua.

Cái kia mênh mông năng lượng hội tụ, chính là muốn đột phá Chân Võ đỉnh cao, bước vào nguyên võ dấu hiệu.

Dương Thanh Huyền không nháy một cái nhìn chằm chằm, thay nàng hộ pháp, chỉ lo xuất hiện cái gì bất ngờ, đồng thời Âm Dao thời cơ đột phá, cũng có thể để Dương Thanh Huyền lĩnh ngộ không ít, tăng cường đem đến từ mình đột phá tỷ lệ.

Rất nhanh, cái kia sức mạnh bàng bạc, ở Âm Dao quanh thân trở nên an ổn xuống, Âm Dao trên trán có lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh lăn xuống, bỗng nhiên một đạo bạch mang từ trên người nàng vọt lên, thẳng vào phía chân trời.

Một cổ cường đại uy thế, từ trên thân Âm Dao lan ra.

Đồng thời vệt trắng bắn vào phía chân trời sau, toàn bộ sắc trời ngầm trầm xuống, bắt đầu tích tích lịch lịch bay xuống hạt mưa, càng bắt đầu mưa.

Chịu đến Âm Dao đột phá ảnh hưởng, mặt khác năm người đều là thân thể run rẩy, trên mặt lộ ra thần sắc thống khổ, dường như muốn chi trì không nổi.

Âm Dao mở hai mắt ra, kinh hỉ bên dưới, cũng phát hiện tình huống, lập tức thu lại khí tức toàn thân, đầy mặt vẻ xấu hổ.

Đồng thời, nàng từ chữa thương trong đội ngũ đi ra, để cái kia bích hồ lô ngọc sinh cơ, đều đều tùy ý ở mặt khác năm người trên người, năm người kia lúc này mới thư giải khai lông mày đầu, khôi phục yên tĩnh.

Dương Thanh Huyền hai tay ôm quyền, nhẹ giọng cười nói: “Chúc mừng Âm Dao học tỷ đột phá.”

Âm Dao cũng đầy tâm vui mừng, ôm quyền nói: “Đa tạ Thanh Huyền học đệ thay ta hộ pháp, còn có hồ lô này diệu dụng vô cùng, không chỉ có trị trên người ta tổn thương, đối với đột phá cũng đưa đến rất lớn trợ lực.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đây đều là cơ duyên của ngươi.”

Ngay sau đó, hai người mỗi bên điều khiển việc.

Dương Thanh Huyền tiếp tục thao túng cái kia Hoàng Thế Ấn.

Âm Dao lấy ra lượng lớn linh thạch, bắt đầu thu nạp linh khí, củng cố cảnh giới của chính mình.

Cái kia lất phất mưa phùn, bay lả tả sau một lúc liền chính mình ngừng.

Nửa ngày sau, mặt khác năm người cũng thương thế chuyển biến tốt, dồn dập mở mắt ra, đều là lộ ra sắc mặt khác thường, giật mình nhìn cái kia bích hồ lô ngọc.

Lấy trên người bọn họ trọng thương, không có mười ngày nửa tháng là rất khó khỏi hẳn, nhưng ở này chữa bệnh hồ lô bên dưới, dĩ nhiên nửa ngày liền toàn bộ được rồi.

Lộ Nhất Phàm khen: “Dương Thanh Huyền, đế quốc năm cái chí bảo, ngươi đúng là chọn một cái cường đại nhất.”

Dương Thanh Huyền thu hồi bích hồ lô ngọc, cười nói: “Mỗi người có cần thiết, bây giờ nhìn lại, đúng là tiện nghi các ngươi.”

Năm người lúc này cũng phát hiện Âm Dao đột phá, đều là kinh hỉ bất định, vội vàng nói hạ.

Đàm Đào nói: “Lần này chúng ta đối phó Thượng Quan Hải Đường, lại nhiều hơn mấy phần nắm bắt.”

Bỗng nhiên một thanh âm truyền đến, nói: “Không cần lo lắng Thượng Quan Hải Đường, vào lúc này, hắn hơn nửa đã chết.”

“Là ai?!”

Bảy người đều là giật nảy cả mình, thần thức hướng về bốn phía tìm kiếm.

Trên đỉnh núi, gió lạnh thổi qua, ở cách đó không xa, chẳng biết lúc nào có thêm hai người, đều là một thân áo bào tro, đạp không mà đứng.

Bảy người đều là giật mình không nhỏ, hai người này vô cùng xa lạ, sắc mặt khó coi, hơn nữa có thể lặng yên không tiếng động xuất hiện ở đây, hiển nhiên thực lực ở bảy người bên trên.

“Các ngươi là ai?”

Dương Thanh Huyền hỏi.

Bảy người đều là cảnh giác, âm thầm vận chuyển chân nguyên, chỉ cần tình thế không đúng liền lập tức ra tay.

Một tên trong đó người áo bào tro nói: “Mấy trong đoàn người, chỉ các ngươi chạy loạn khắp nơi, đam làm hại chúng ta không thiếu thời gian. Hơn nữa bố trí không gian bình phong, để cho các ngươi sống lâu hồi lâu, thực sự là một bầy người may mắn.”

Một người khác ngẩng đầu nhìn một cái ngày, nói: “Thật giống toàn bộ đại kết giới đều mở ra, chúng ta bình phong tựa hồ trắng bố trí.”

Trước người kia sắc mặt khẽ biến, nói: “Tốc độ giết bọn họ, xem ra lỗ địch đại nhân đã không nhịn được.”

…

Thiên Tông học viện, trong đại điện, mọi người đang nhìn chằm chằm vậy còn dư lại hai cái ma trận quan sát, nửa ngày đều là đang tu luyện, một chút cũng không có thú vị.

Chờ bảy người thương thế sau khi khỏi hẳn, bỗng nhiên, cuối cùng này hai cái ma trận cũng nổ lớn nổ tung.

Điểm điểm ánh huỳnh quang ở trên cung điện không tán mở, dần dần tiêu tan không dấu tích.

“Chuyện này…!”

Bên trong cung điện một hồi sôi sùng sục, lại cũng bình tĩnh không được.

Tuy rằng trước nổ bể ba cái, nhưng ít ra còn có hai cái ở, có thể nhìn được Nhất Tuyến Thiên bên trong một phần cảnh tượng, vì lẽ đó cũng không có như vậy hoang mang, hiện tại toàn bộ bể nát, triệt để cắt đứt liên hệ, dù là ai cũng không cách nào bình tĩnh.

Tô Ngọc cũng có chút không nén được tức giận, phiền muộn nói: “Võ Vương, này như thế nào cho phải? Tư Phi Vũ năm người cũng đi vào một đoạn thời gian, không chỉ không có giải quyết vấn đề, trái lại nghiêm trọng hơn.”

Lương Hu nói: “Theo ta thấy, lần thi đấu này lỗ thủng nhiều lắm, phải làm lập tức thủ tiêu, tùy ý lại so với!”

Từ Đạo Tử nói: “Lương Hu huynh nói rất có lý, nhưng nếu như một lần nữa so qua, cái kia lần thi đấu này bên trong, ngã xuống đệ tử thiên tài, chẳng lẽ không phải chết vô ích? Nói cho cùng, sẽ có như bây giờ ván cờ này mặt, cũng là Thiên Tông học viện chủ trì bất lợi tạo thành, Thiên Tông học viện khó từ tội lỗi.”

Y Khôn nổi giận nói: “Từ Đạo Tử, toàn bộ địa điểm tỷ thí cùng quy trình, là mọi người cộng đồng sau khi thương nghị xác định được, hiện tại ngược lại trách ta một nhà!”

Từ Đạo Tử lãnh đạm nói: “Tuy là chúng gia thương nghị, nhưng ngươi Thiên Tông học viện chính là chủ trì nghị sự người, huống chi, ta còn có một sự tình không rõ, muốn hướng Võ Vương đại nhân thỉnh giáo!”

Khanh Bất Ly trấn định nói rằng: “Chuyện gì, mời nói.”

Từ Đạo Tử lạnh rên một tiếng, đứng lên, đi đến ở giữa cung điện, vẫn nhìn tất cả mọi người, chậm rãi nói rằng: “Tỷ thí đến bây giờ, một phần ba thời gian cũng chưa tới, mỗi bên đại học viện thiên tài đứng đầu đều bỏ mình ba người, chỉ còn dư lại hai người ở bên trong. Mà Thiên Tông học viện nhưng là năm người đều có, không có bất kỳ thương vong. Này khó tránh khỏi có chút không còn gì để nói chứ?”

Y Khôn cả giận nói: “Ngươi đây là ý gì?!”

“Có ý gì? Hừ!”

Từ Đạo Tử khuôn mặt chìm xuống, lạnh giọng nói: “Coi như ngươi Thiên Tông học viện thực lực như thế nào đi nữa mạnh mẽ, cũng không trở thành so với chúng ta bốn Quốc Cường nhiều như vậy chứ? Hai mươi lăm người dự thi, bỏ mình mười hai người, gần nửa số lượng, lại không có một là Thiên Tông học viện, như nói các ngươi ở tỷ thí này bên trong không lấy ra chân, lão phu còn thật không tin!”

Lời vừa nói ra, lập tức dẫn tới ồ lên một mảnh.

Như nói làm thật, liền việc này lớn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 379: Nghi Vấn, Từ Đạo Tử Đề Nghị

Khanh Bất Ly cũng không nén được tức giận, quát lên: “Toàn bộ tỷ thí quá trình, đều là đang lúc mọi người dưới sự giám thị tiến hành, điểm này mọi người rõ như ban ngày, đừng vội hướng về ta học viện giội nước bẩn!”

Từ Đạo Tử ánh mắt lạnh lùng, đối chọi gay gắt, quát lên: “Có phải là nước bẩn, chỉ có trong lòng các ngươi rõ ràng! Đến bây giờ, Thiên Tông học viện một người chưa chết, hết thảy quản chế ma trận toàn bộ mất đi hiệu lực, phái đi năm người cũng không có hồi âm, nếu là không có vấn đề, mọi người tin sao?”

Bốn phía tiếng bàn luận sâu hơn, đều là phát sinh thanh âm nghi ngờ.

Thiên Tông học viện mọi người sắc mặt khó xem, nếu là bị ngồi vững động chân động tay, học viện lập tức sẽ trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích, tràng diện liền không cách nào khống chế.

Khanh Bất Ly trầm giọng nói rằng: “Một, tỷ thí qua trình cùng địa điểm, đều là cùng chư vị cùng nhau thương nghị định, lão hủ vẫn chưa chuyên quyền độc đoán. Hai, tất cả nhân viên thương vong, đều là ở mọi người giám sát hạ phát sinh, cũng không có bất kỳ dị thường. Ba, này ma trận phá nát, xác thực không biết nguyên do, lão hủ cũng đúng lúc tổ chức năm người trước đi điều tra. Còn hiện tại đến đáy ra sao tình huống, ta cùng với mọi người giống như, hoàn toàn không biết. Bốn, bây giờ phát sinh bất ngờ, việc cấp bách là muốn điều tra rõ nguyên nhân, đồng thời bảo đảm dự thi học viên an toàn. Hi vọng chư vị có thể hiến kế hiến sách, cộng đồng giải quyết việc cần kíp trước mắt, mà không phải ở đây bịa đặt, đem cục diện làm hồn, hảo đục nước béo cò."

Khanh Bất Ly mấy câu nói, điều lý thanh tích, những câu có lý, lập tức được không ít người tán thành, dồn dập gật đầu.

Từ Đạo Tử hoàn toàn biến sắc, chỉ vào hắn cả giận nói: "Khanh Bất Ly, ngươi đang nói ai đục nước béo cò? Ta học viện người, hầu như tử thương hầu như không còn, ngươi dĩ nhiên nói ta đục nước béo cò?"

Khanh Bất Ly cũng không khách khí, lạnh lùng trả lời: "Việc cấp bách là tìm ra nguyên nhân, mà không phải vô căn cứ, ai nghĩ làm loạn cục diện, mọi người một chút liền biết."

Đinh Viễn cũng nói: "Từ huynh, Khanh Bất Ly nói có nhất định đạo lý, hiện tại điều tra rõ nguyên nhân, bảo vệ dự thi học viên an toàn mới là chủ yếu. Hết thảy đều chờ sự tình sáng tỏ sau lại định đoạt sau. Nếu là Thiên Tông học viện thật sự có quỷ kế, ta tin tưởng bọn hắn nhất định không quá ải này."

Mọi người còn lại cũng đều rối rít gật đầu, tán thành Đinh Viễn.

Từ Đạo Tử nói: "Tốt, vậy liền xem ở Đinh Viễn huynh mặt trên, việc này tạm thời đè xuống, chờ điều tra rõ nguyên nhân sau lại định đoạt sau. Chỉ có điều, đang tra rõ chuyện này nguyên nhân trước, ta cho rằng Thiên Tông học viện đã không thích hợp nữa đảm nhiệm chủ đạo chức vụ."

Khanh Bất Ly cả giận nói: "Từ Đạo Tử, ngươi có ý gì?"

Từ Đạo Tử cười lạnh nói: "Vì tránh hiềm nghi, vẫn là mặt khác đề cử một người đi ra, chủ trì toàn bộ đại cục đi. Như là trong lòng các ngươi không có quỷ, tự nhiên không cần sợ cái gì."

Khanh Bất Ly nghĩ đến một trận, lại nhìn Tô Ngọc một chút, cùng mấy vị trưởng lão ánh mắt trao đổi hạ, mới nói: “Tốt, vậy theo ý ngươi nói, mặt khác đề cử một người, đến chủ trì cái này đại cục, nhưng không biết ai thích hợp?”

Trong điện đều là lặng im không nói, giờ khắc này tình thế mất khống chế, ai tới chủ trì việc này, đều là ở ôm đồm vất vả mà chả được gì.

Từ Đạo Tử ánh mắt quay một vòng, nói: “Nếu là không người muốn ý đi ra lời, lão hủ bất tài, đồng ý Mao Toại tự đề cử mình, sẽ không biết mọi người ý như thế nào.”

Đinh Viễn nói: “Từ huynh đồng ý chủ trì, chúng ta tự nhiên là vui lòng.”

Còn lại ba đại học viện người, cũng không có dị nghị.

Khanh Bất Ly nói: “Cái kia tất cả làm phiền, có bất kỳ cần phải phối hợp, xin cứ việc phân phó.”

Từ Đạo Tử ngẩng đầu nói: “Nếu chư vị đều không có dị nghị, vậy lão hủ cũng là lớn mật chủ trì một lần. Việc cấp bách, chính là biết rõ chân tướng của sự tình, cùng với bảo vệ dự thi học viên không bị thương tổn.”

Mọi người thầm nghĩ: “Cái này không đều là vừa nãy Khanh Bất Ly nói sao?”

Nhưng trên mặt còn không ở gật đầu, biểu thị tán thành.

Từ Đạo Tử tiếp tục nói: “Vì lẽ đó ta cho rằng, nên lần thứ hai tổ chức cường giả đi Nhất Tuyến Thiên, triệt để biết rõ chuyện ngọn nguồn.”

Khanh Bất Ly nói: “Đích xác rất tất yếu, nhưng không biết tổ chức người nào đi?”

Từ Đạo Tử nói: “Trước phái đi năm vị Nguyên Võ cảnh cường giả, đều không có hồi âm, ta kiến nghị lần này ít nhất phải phái mười lăm vị Nguyên Võ cảnh cường giả đi qua.”

“Mười lăm vị!”

Trong điện người không không khiếp sợ, phải biết con số này, cơ hồ là một quốc gia lực.

Khanh Bất Ly cau mày nói: “Từ huynh có phải là có chút ý nghĩ kỳ lạ?”

Từ Đạo Tử theo dõi hắn, cười lạnh nói: “Làm sao sẽ dị tưởng ngày mở? Nơi này là Thương Nam Quốc, từ Thương Nam Quốc ra năm vị, chúng ta bốn quốc cộng ra mười vị, như vậy mới có thể bảo đảm sự tình cháy nhà ra mặt chuột, đồng thời bảo đảm mọi người an toàn.”

Mỗi bên viện người đều là nghị luận sôi nổi, như là dựa theo Từ Đạo Tử phân pháp, bọn họ tới đây Nguyên Võ cảnh cường giả, hầu như tất cả đều muốn ra tay.

Khanh Bất Ly có chút khó khăn, Lục Giang Bằng cùng gừng dễ còn đang bế quan, mà Tề Dực trấn thủ Tàng Thư Lâu cũng không thể đi, chỉ còn dư lại hắn, Y Khôn cùng Ngô Hạo, hơn nữa U Dạ, cũng mới bốn người.

Khanh Bất Ly nhìn phía Tô Ngọc, trưng cầu ý kiến của hắn.

Tô Ngọc nói: “Nếu từ Viện trưởng chủ trì việc này, chúng ta đương nhiên phải toàn lực phối hợp. Liền do Y Khôn, Ngô Hạo hai vị trưởng lão, hơn nữa Cung Phụng Đường ba vị đại nhân, cùng nhau gia nhập đi.”

Đế quốc Cung Phụng Đường, có mấy tên Nguyên Võ cảnh cường giả, là trực thuộc ở hoàng đế sức mạnh to lớn. Thường ngày chuyện gì cũng không cần làm, nắm cung phụng liền có thể, chỉ có

Hoàng Đế tự mình hạ lệnh, mới sẽ xuất thủ.

Tô Ngọc lời mới vừa dứt, trước đại điện liền hiện ra năm tên ông lão, dung mạo quần áo khác nhau, có vẻ hơi tản mạn.

Tô Ngọc điểm ra trong đó ba người, cùng Y Khôn cùng Ngô Hạo một đạo.

Mặt khác bốn viện châu đầu ghé tai đứng lên, rất nhanh cũng kiếm ra mười người, tổng cộng mười lăm người họp thành đội, từ Từ Đạo Tử dẫn dắt.

Khanh Bất Ly nói: “Từ huynh, xin nhờ.”

Từ Đạo Tử nói: “Yên tâm đi, lão hủ nhất định sẽ đem việc này tra cái thủy lạc thạch xuất.”

Lúc này đánh mở trên cung điện truyền tống trận, muốn đưa mười lăm người đi qua, nhưng ngạc nhiên phát hiện, vô luận như thế nào vận chuyển trận pháp kia, đều lại không nửa điểm phản ứng.

Trong đại điện người người đều đổi sắc mặt, Khanh Bất Ly hút một cái hơi lạnh, cả kinh nói: “Truyền tống trận một đầu khác bị người phá hủy!”

Lần này tất cả mọi người là tay chân lạnh lẽo, biết chắc xảy ra vấn đề.

Từ Đạo Tử quát lên: “Vậy liền tùy cơ truyền tống đến Vô Hằng sơn mạch bên trong, chúng ta lại tới Nhất Tuyến Thiên phụ cận tập hợp.”

Hiện tại cũng chỉ có thể như thế, Khanh Bất Ly sắc mặt ngưng trọng, lập tức đánh mở truyền tống trận, phương vị liền định ở Vô Hằng sơn mạch phụ cận.

Như vậy tùy cơ truyền đưa qua, lấy mười vị Nguyên Võ cảnh cường giả thực lực, không nên nửa ngày liền có thể lần thứ hai tập hợp, nhưng nếu là từ Thiên Tông học viện bay qua lời, ít nhất phải ba ngày, tuyệt đối không thể theo kịp.

Mười lăm người đạp vào trong trận, ở một mảnh hào quang đẹp mắt hạ, toàn bộ đều tại chỗ biến mất.

Trong đại điện, cũng biến thành yên tĩnh dị thường đứng lên.

Năm viện người, mỗi bên để lại một hai tên Nguyên Võ cảnh cường giả tọa trấn, đều là sắc mặt ngưng trọng, cảm nhận được áp lực trước đó chưa từng có, phảng phất ngửi được âm mưu thật lớn.

Thượng Trì Quốc Vân Xuyên học viện, còn sót lại Diệp Đào cùng Vạn Phi hai tên Nguyên Võ cảnh cường giả.

Diệp Đào đột nhiên mở miệng nói: “Bệ hạ, Võ Vương, ta đột nhiên nghĩ tới một chuyện, nghe nói quý quốc ở năm năm trước, xảy ra một việc lớn?”

Phía trên cung điện, trong nháy mắt lâm vào yên tĩnh.

Tại chỗ Nguyên Võ cảnh cường giả, nước khi học viện chỉ còn lại có Đế Húy, Chiến Linh học viện chỉ còn dư lại đều đang thật, mà Hạo Nhiên học viện, chỉ còn dư lại Đinh Viễn.

Ngoại trừ Đế Húy trước sau mỉm cười ở ngoài, đều đang thật cùng Đinh Viễn đều là trong lòng máy động, tựa hồ đã nhận ra cái gì.

Thương Nam Quốc mọi người càng là hoàn toàn biến sắc, năm năm trước sự kiện kia, ở Thương Nam Quốc hoàn toàn là cấm kỵ.

Tô Ngọc giận tím mặt, lạnh giọng nói: “Diệp Đào, ngươi đây là ý gì?!”

Diệp Đào cười lạnh một tiếng, đứng lên, nói: “Chuyện này muốn từ hai mươi lăm năm trước nói tới...”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 380: Nguy Cơ, Thiên Chú Phù Phá Nát

Nhất Tuyến Thiên bên trong, trên đỉnh một ngọn núi, bộc phát chiến đấu kịch liệt.

Hai tên người áo bào tro một lời không hợp tựu ra tay, liên thủ bấm quyết hạ, đem trọn cái không gian đều đè ép lại đây, hướng về Dương Thanh Huyền bảy người ép tới.

“Oành!”

Cái kia bị đè ép không gian, đẩy tới bảy người trước mặt, mổ một cái nứt mở, toàn bộ đỉnh núi đều rung động đứng lên.

Nhưng bảy người sớm có phòng bị, ở hai người xuất thủ trong nháy mắt, liền hướng hai bên tán mở, núi kia đỉnh bị tạc ra một cái lỗ thủng to, không ít đá vụn đều lăn xuống dưới đi.

“Hả?”

Hai tên người áo bào tro cũng là lớn cảm thấy ngoài ý muốn, tự mình ra tay một đòn, lại một cái chưa từng giải quyết, trên mặt lộ rõ ra vẻ không vui.

“Nhìn dáng dấp có chút vướng tay chân, bất quá tốc độ. Lỗ địch đại nhân đã bố trí xong, chờ chúng ta trở lại giải quyết chung cái kia năm quốc chi người.”

“Hừm, những này chỉ là tiểu tạp ngư mà thôi, đối phó toàn bộ bắc năm quốc, mới là mục đích của chúng ta chuyến này, chớ để cho những con cá nhỏ này trộn ở chân.”

Hai người trò chuyện một hồi, nhân tiện nói: “Tốc độ ra tay, giết hết!”

Hai người là Tà Phong đoàn lính đánh thuê số 17 số mười tám, bóng người lóe lên, liền hướng hai bên phóng đi, giết hướng về mọi người.

Chỉnh cái dong binh đoàn, ngoại trừ đoàn trưởng cùng Phó đoàn trưởng ở ngoài, tất cả mọi người là dùng con số vì là danh hiệu, mà con số bắt chước, chỉ là căn cứ gia nhập trình tự, từ một dời lại, nếu là trước mặt có người chết, người đến sau liền nối liền mã số của hắn.

Vì lẽ đó đoàn lính đánh thuê bên trong, rất nhiều người đều lẫn nhau không biết tên họ của đối phương, chỉ biết là danh hiệu.

“Đi chết!”

Số mười tám nhảy vào trong đám người, song chưởng liền cuồng chụp đi ra ngoài, chân khí từ hắn lòng bàn tay dâng lên, hóa thành vô số dơi, “Ba ba ba” quạt cánh vai, đánh về phía trước mắt bốn người.

“Bức Dực Chân Công!”

Số mười tám hí lên một uống, trên người hồn quang hiện lên, chính mình càng cũng yêu hóa thành con dơi hình dạng, trong miệng phát sinh sắc bén tiếng hú, đâm màng nhĩ mọi người đau đớn.

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, nói: “Ra tay!”

Hắn phương này có Âm Dao, Phù Trác, Cẩn Công Tử, bốn người ai nấy dùng thủ đoạn, hướng về cái kia chút dơi công tới.

Dương Thanh Huyền một chiêu kiếm đâm ra, đồng thời sử dụng tới Võ Hồn trấn áp, số mười tám bức hóa một hồi tản đi, tiếng hú vưu ở, nhưng lại không công kích hiệu quả.

“Cái gì?!”

Số mười tám giật nảy cả mình, không rõ trắng mình Võ Hồn làm sao đột nhiên mất hiệu lực, một cái trố mắt, bốn người trong nháy mắt đánh nát hắn hóa ra dơi, sau đó bốn đạo công kích khoảnh khắc mà tới.

“Không được!”

Tuy rằng trước mặt bốn người tu vi đều so với hắn yếu, nhưng ba cái là Chân Võ đỉnh cao, một cái không ngờ bước vào Nguyên Võ cảnh, lúc trước lấy được trong tài liệu, biểu hiện tất cả mọi người là Chân Võ cảnh, thêm vào mình Võ Hồn không tên mất đi hiệu lực, để hắn run lên trong lòng, có chút bối rối, càng xoay người bỏ chạy.

Một đạo Tinh hoàn khuếch tán mà đến, số mười tám chạy ra khỏi hơn mười trượng khoảng cách, lập tức bị tước mất, trực tiếp về về chỗ cũ.

“Ta - đệt! Xảy ra chuyện gì?!”

Lần này càng là đưa hắn sợ đến hồn phi phách tán, Âm Dao ban đêm nghe mưa xuân chém đến trước mặt, còn có Dương Thanh Huyền cùng Cẩn Công Tử, từ hai bên trái phải kéo tới, ba đạo công kích khoảnh khắc hạ xuống.

“Ầm ầm!”

Số mười tám nhắm mắt nhận ba người một chiêu, từng người bị đánh bay ra ngoài, càng là thế lực ngang nhau!

Một mặt khác, số 17 cũng không dễ chịu, đối phó mắt ba người đứng đầu Chân Võ cảnh tiểu quỷ, còn tưởng rằng bắt vào tay, dễ dàng có thể chém giết.

Nhưng mới vừa ra tay, liền cảm nhận được sau lưng mát lạnh, một con cả người lông đen viên hầu vọt ra, há mồm liền phun ra một vệt sáng, oanh không gian nổ tung, sợ đến hắn vội vàng xoay người, lại bị Đàm Đào ba người liên thủ công kích, bức lui về.

“Bảy người này xảy ra chuyện gì?”

Hai người lùi đến đồng thời, dựa lưng vào nhau, từng người đối mặt bốn tên đối thủ.

“Không phải nói tất cả đều là Chân Võ cảnh sao?”

“Làm sao còn có một con Nguyên Võ cảnh viên hầu?”

“Mẹ -, Thượng Trì Quốc cho tư liệu ra vào lớn quá rồi đó!”

Hai người chỉ là nguyên võ trung kỳ cường giả, nếu là đúng trả bảy tên Chân Võ đỉnh cao, tự nhiên là bắt vào tay.

Nhưng trước mắt bảy người này không chỉ có là Chân Võ đỉnh cao bên trong người tài ba, có một người càng là đạt đến Nguyên Võ sơ kỳ tồn tại, thậm chí còn có một con Nguyên Võ sơ kỳ viên hầu, để tình thế một hồi trở nên nghiêm túc đứng lên.

“Thượng Trì Quốc?”

Dương Thanh Huyền nghe xảy ra vấn đề, lạnh giọng nói: “Các ngươi là Thượng Trì Quốc tìm đến?”

Hai tên người áo bào tro đều là biến sắc mặt.

Số mười tám nanh cười một tiếng, nói: “Nói cho các ngươi thì lại làm sao? Ngược lại các ngươi ai cũng không cách nào sống sót đi ra ngoài. Hiện tại toàn bộ Nhất Tuyến Thiên, đều bị chúng ta Tà Phong đoàn lính đánh thuê bố trí đại không bình phong, hết thảy tin tức đều không truyền ra đi.”

“Tà Phong đoàn lính đánh thuê?”

Tất cả mọi người là cảm thấy rất ngờ vực, đối với người lính đánh thuê này đoàn tên hiển nhiên vô cùng xa lạ.

Dương Thanh Huyền nói: “Thượng Trì Quốc tại sao phải làm như vậy?”

“Tại sao? Cái nào có nhiều như vậy tại sao? Yêu thích liền làm thôi!”

Số mười tám giễu cợt, nói: “Đừng nghĩ đến đám các ngươi có hai cái Nguyên Võ cảnh, liền có thể tiếp tục sống? Y theo trên cấp bậc chênh lệch, mặc dù là năm cái Nguyên Võ sơ kỳ, không có khả năng chiến thắng một cái trung kỳ a, huống hồ hai người chúng ta đều là nguyên võ trung kỳ!”

Số 17 nói: “Chớ nhiều lời với bọn chúng, ra tay toàn lực, cẩn thận chớ đạo!”

Số mười tám “Ừ” một tiếng, lần thứ hai bức hóa đứng lên.

Số 17 cũng là trên người chân khí nổi lên, ở xung quanh hóa thành từng đạo từng đạo vòng xoáy, phát sinh cắt rời không khí âm thanh.

Bỗng nhiên, trước mặt hai người ánh vàng lóe lên, một đạo phù ấn không biết đến từ đâu, đột nhiên hóa thành lá chuối tây to nhỏ, trôi nổi ở hai người bầu trời.

Cùng lúc đó, bảy người cùng cái kia Hắc Mao vượn công kích, giống như là núi lửa phun trào, điên cuồng tập kích mà tới.

Hai tên người áo bào tro hoàn toàn biến sắc, ở cái kia màu vàng phù văn hạ, bọn họ lực lượng của toàn thân dĩ nhiên bị phong ấn!

Số 17 hét lớn: “Không được! Là phong ấn loại chú phù, nhanh phá phong!”

Hai người nổi điên vận chuyển chân khí, bất quá mấy cái sát na công phu, cái kia Thiên Chú Phù liền “Ầm” một tiếng nổ tung.

Nhưng bảy người một vượn công kích đã tới, hai tên người áo bào tro đều là sắc mặt trắng bệch, trong mắt lộ ra vẻ tuyệt vọng, hét lớn: “Không!”

“Ầm! Ầm!”

Tám đạo công kích, toàn bộ ở trên người hai người nổ tung, sức mạnh đáng sợ trực tiếp đập vỡ tan đỉnh núi.

Âm Dao ban đêm nghe mưa xuân, càng là đánh ra mấy kiếm, từ trên người hai người xuyên thấu mà qua. Sau đó Phù Trác một chiêu Tinh hoàn đánh ra, đem đầy trời bụi bậm cùng trong dư âm hai người, cũng không biết sinh tử, trực tiếp từ tại chỗ tước mất.

Còn dư lại dư âm rung động, rất nhanh sẽ lắng lại.

Tại công kích trung tâm, chỉ còn dư lại một cái hình cầu hố to, chính là kể cả không gian một đạo bị tước mất còn sót lại.

Dương Thanh Huyền đối với Lộ Nhất Phàm khen: “Làm rất khá!”

Lộ Nhất Phàm cười khổ nói: “Đế quốc năm cái đỉnh cấp nguyên khí, đã phá huỷ ba cái.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nguyên khí vốn là vật ngoài thân, lần này nếu không có ngươi triển khai Thiên Chú Phù, chúng ta bảy người sợ là cũng phiền phức.”

Âm Dao trầm giọng nói: “Làm sao bây giờ? Nghe hai người này vừa nãy nói lời nhìn, tựa hồ xảy ra chuyện lớn.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Hừm, bọn họ nếu dám công nhiên xuất hiện, vậy thì chứng minh nơi này hình ảnh xác thực truyền không trở về học viện. Cũng không biết học viện tình huống bây giờ, bất quá năm quốc tụ tập cùng một chỗ, này Tà Phong đoàn lính đánh thuê muốn công phá, sợ cũng không phải chuyện dễ.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 381: Ứng Đối Phương Pháp, Thú Vị Võ Hồn

Đàm Đào lo lắng nói: “Đúng là nghe vừa nãy hai người kia nói như vậy, Thượng Trì Quốc cũng tham dự việc này, thậm chí rất có thể là bọn họ chủ đạo. Lần này thì phiền toái.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Không sẽ là Diệp Đào vì báo mối thù giết con, làm ra lớn như vậy động tác đi.”

Đàm Đào lắc đầu nói: “Không sẽ là việc này. Tuy rằng ngươi giết Diệp Minh Xuyên, Diệp Đào hận ngươi tận xương. Nhưng đối với Vương Bá kế hoạch, mưu lược vĩ đại mà nói, một đứa con trai chết lại đáng là gì? Thượng Trì Quốc mưu đồ giả, tất nhiên càng to lớn hơn, cố gắng, chính là năm quốc bản đồ đi!”

Sáu người khác đều là lấy làm kinh hãi.

Dương Thanh Huyền nói: “Mưu đồ năm quốc bản đồ, không khỏi lòng tham không đủ rắn nuốt voi. Dựa vào Thượng Trì Quốc, sợ là còn không làm được chứ? Mà cái gì Tà Phong đoàn lính đánh thuê, lại càng không biết là từ nơi nào nhô ra tổ chức, chẳng lẽ có chống lại bốn nước năng lực?”

Vừa nói xong, chính hắn đột nhiên sững sờ ở, tựa hồ nghĩ tới điều gì, trở nên trầm tư.

Đàm Đào lắc đầu nói: “Ta theo theo thái tử điện hạ hồi lâu, biết năm quốc chi nằm ở một cái vi diệu cân bằng quan hệ. Cái này cân bằng chính là, mấy trăm năm qua, năm quốc đều chưa từng xuất hiện Địa cảnh cường giả.”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, trong lòng bỗng nhiên chấn động, nói: “Ý của ngươi là, một khi xuất hiện một vị Địa cảnh cường giả lời, cái này vi diệu cân bằng thì sẽ bị phá vỡ?!”

Trong đầu của hắn một hồi hiện ra cái kia Vạn Phi thân ảnh.

Làm Nhật Thần Âm Sơn bên trong, hai người đối với cầm thời gian, Vạn Phi mang đến cho hắn uy thế, thậm chí còn ở Khanh Bất Ly bên trên.

Đàm Đào gật gật đầu, nói: “Chính là. Một khi một nước nào đó có Địa cảnh cường giả, cái này cân bằng rất nhanh sẽ bị đánh vỡ, thậm chí nhấc lên lan đến năm nước chiến tranh.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Lần này nguy rồi, nếu như, ta là nói nếu như, nếu như Thượng Trì Quốc xuất hiện một vị Địa cảnh cường giả, như vậy liền có ngầm chiếm mặt khác bốn nước ý đồ. Mà lần này năm quốc thi đấu, các quốc gia gần nửa cường giả đều tập hợp ở Thiên Tông học viện.”

Âm Dao cả kinh nói: “Ngươi là ý nói, bọn họ tụ tập bên trong đem Thiên Tông học viện bên trong cường giả một lưới bắt hết?”

Dương Thanh Huyền nói: “Một lưới bắt hết hẳn là mục đích, nhưng không thể tập trung một lưới bắt hết. Giờ khắc này Thiên Tông học viện bên trong Nguyên Võ cảnh cường giả, ít nói cũng có hai mươi, ba mươi người, mặc dù Địa cảnh lại làm sao nghịch thiên, không có khả năng đồng thời cùng hai mươi, ba mươi tên Nguyên Võ cảnh khai chiến. Bọn họ tất nhiên muốn phân mở đánh tan. Mà che đậy này Nhất Tuyến Thiên không gian, chính là một cái tốt vô cùng lời dẫn.”

Dương Thanh Huyền lo lắng ngẩng đầu lên, nhìn nhất bích như tẩy trời cao, cũng không biết cái kia Tà Phong lính đánh thuê người là như thế nào che đậy không gian này.

Đàm Đào cũng trong nháy mắt hiểu được, hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Một khi nơi đây không gian bị che đậy, tất nhiên gây nên Thiên Tông học viện bên trong nôn nóng cùng bất an, thậm chí là lẫn nhau xung đột. Chỉ cần Thượng Trì Quốc người ở chính giữa gây xích mích mấy lần, cũng rất dễ dàng thực hiện.”

Âm Dao cũng phản ứng lại, sắc mặt trắng bệch, nói: “Hơn nữa này xung đột, nhất định là nhằm vào ta Thiên Tông học viện, bởi vì vì là lần so tài này, là do chúng ta chủ trì.”

Mấy người ngươi một câu ta một câu, đem tình huống đoán tám - chín không rời mười, càng nghĩ càng hoảng sợ, nhưng lại không có biện pháp gì.

Âm Dao nói: “Làm sao bây giờ?”

Tất cả mọi người trở nên trầm mặc, hết đường xoay xở.

Hơn nữa lấy thế cục trước mắt nhìn, này thi đấu đã không có bất cứ ý nghĩa gì.

Đàm Đào nói: “Ta kiến nghị lập tức đi vòng vèo, thông qua truyền tống trận trở lại học viện, vạch trần Thượng Trì Quốc âm mưu.”

Hắn đối với Tĩnh Vân Quốc trung thành tuyệt đối, biết việc lớn không tốt sau, phản ứng đầu tiên chính là thông báo Thái Tử đều đang thật, vì thế có thể không tiếc bất cứ giá nào.

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Cũng không hiện thực, nếu là ta không có đoán sai, hiện tại Nhất Tuyến Thiên bên trong năm cái truyền tống trận, cũng đã bị phá hư. Muốn từ lối ra trở lại, ít nhất phải ba, bốn ngày. Đồng thời lối ra sợ cũng có Tà Phong đoàn lính đánh thuê người canh gác. Vừa nãy hai người kia còn nói tới cái gì lỗ địch đại nhân, sợ là càng lợi hại hơn tồn tại.”

Dương Thanh Huyền mấy câu nói, nói tất cả mọi người bó tay toàn tập, tất cả đều ủ rũ cúi đầu dáng vẻ.

Âm Dao nói: “Cái này cũng không được, vậy cũng không được, Thanh Huyền, ngươi đúng là nói một chút, bây giờ nên làm gì mới tốt?”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ sâu sắc phía sau, nói: “Một, chúng ta nhất định phải rõ ràng, nếu thật là bao phủ năm nước chiến tranh, chúng ta cũng chỉ là cái tiểu tốt tử, cũng không thể đưa đến tác dụng quá lớn, mà học viện các trưởng lão, còn có đế quốc các cường giả, đều lợi hại hơn chúng ta cường đại nhiều, bằng vào chúng ta không cần cúi đầu ủ rũ. Hai, Tà Phong lính đánh thuê mục đích, là đem chúng ta toàn bộ diệt trừ, chỉ cần chúng ta sống khỏe mạnh, chính là đối với bọn họ tạo thành quấy rầy. Nếu là ta không có đoán sai, cái kia lỗ địch đại nhân phát hiện hai người này chết rồi, tất nhiên còn sẽ phái người đến đối phó chúng ta. Như vậy chúng ta liền phân tán sức mạnh của bọn họ, bao nhiêu cũng đưa đến một ít tác dụng.”

Lộ Nhất Phàm trong mắt sáng ngời, nguyên bản u tối biểu hiện quét đi sạch sành sanh, nói: “Thanh Huyền nói rất có lý, chúng ta sống thật tốt xuống, chính là đối với toàn bộ thế cuộc sản sinh chính diện ảnh hưởng, cho bọn họ tạo thành quấy nhiễu. Nếu như có thể nhiều tiêu diệt mấy người bọn hắn Nguyên Võ cảnh cường giả, thì càng thêm phát huy tác dụng.”

Đàm Đào nói: “Không biết bọn họ khi nào trả sẽ phái người lại đây.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chúng ta trước tiên có thể tìm tới Thượng Quan Hải Đường cùng Chu Thành bọn họ, nhiều người sức mạnh lớn, chỉ cần đem tình huống nói rõ, bọn họ cũng liền không còn là kẻ địch rồi. Còn Tà Phong đoàn lính đánh thuê, bọn họ không tới tìm chúng ta, chúng ta có thể đi tìm bọn họ. Nhất Tuyến Thiên lối vào nơi, bọn họ hơn nửa có bố trí, chúng ta có thể chủ động đi qua.”

“Không sai!”

Dương Thanh Huyền đề nghị, lập tức được mọi người tán thành.

Đàm Đào nói: “Nếu không chúng ta phân khởi hành sự tình, như vậy tìm tới Thượng Quan Hải Đường cùng Chu Thành xác suất càng lớn hơn, sau đó ước định một chỗ tụ tập.”

Dương Thanh Huyền phủ quyết nói: “Không thể! Nếu là gặp gỡ Tà Phong đoàn lính đánh thuê người, ai cũng không có đơn độc năng lực tác chiến. Còn có, Thượng Quan Hải Đường cái kia người điên, trời mới biết hắn nghĩ như thế nào, nếu là hắn ý nghĩ khác với chúng ta, đây cũng là nguy hiểm.”

Đàm Đào nghĩ một hồi, nói: “Nói cũng phải, nhưng Nhất Tuyến Thiên to lớn như thế, muốn tìm ra mấy người đến, không khác nào mò kim đáy biển.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia cũng hết cách rồi, bằng không không chỉ có không vớt được châm, ngay cả mình cũng có thể trầm mất dạng.”

Đàm Đào trên mặt lộ ra vẻ khó khăn, cuối cùng tựa hồ hạ quyết tâm, cắn răng nói: “Ta thử xem cái kia Võ Hồn đi.”

“Cái gì?”

Mấy người đều là sững sờ, không hiểu hắn nói cái gì.

Đàm Đào nửa ngồi chồm hỗm xuống, tay phải năm ngón tay trương mở, đặt với trên mặt đất, nói: “Ta đã từng thấy một người Võ Hồn, tên là: Con kiến.”

“Con kiến?”

Sáu người đều là lộ ra thần sắc cổ quái.

Đàm Đào gật gật đầu, nói: “Này loại Võ Hồn hết sức lợi hại, có thể mang một người hồn quang phân giải thành vô số con kiến tiến hành công kích, nhưng đối với người tu vi cùng hồn lực cực kỳ hà khắc, cần cực kỳ khổng lồ chân nguyên mới có thể duy trì.”

Đang khi nói chuyện, Đàm Đào trên người hồn ánh sáng lên, cái kia hồn quang càng hóa thành từng con từng con thật nhỏ con kiến, từ trên cánh tay hắn bò hạ xuống, theo năm ngón tay bò đến trên mặt đất, sau đó rất nhanh hướng về bốn phương tám hướng tản đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 382: Phát Hiện Tung Tích, Cho Các Ngươi Một Lựa Chọn

“Chuyện này…”

Sáu người khác đều là nhìn trợn mắt ngoác mồm.

Đàm Đào trên mặt có mồ hôi hột hiện lên, cười khổ nói: “Này loại Võ Hồn, đối với hồn lực khống chế cực kỳ hà khắc, ta trước có chút đã nếm thử, nhưng như vậy phạm vi lớn sử dụng, vẫn là lần đầu tiên, cũng không biết có thể tra xét đến nhiều phạm vi lớn.”

Rất nhanh, có ít nhất mấy vạn con con kiến từ Đàm Đào thân leo lên hạ xuống, tản vào bốn phương tám hướng.

Theo của hắn Võ Hồn hóa kiến, cái kia Hắc Mao vượn liền mất đi khống chế, hét dài một tiếng, rất vui mừng chạy trở về núi rừng.

Đàm Đào sắc mặt trắng dần, thần thức của hắn nhận biết, theo cái kia chút con kiến khuếch tán mà không đoạn gia tăng.

Không lâu lắm, sắc mặt hắn càng là trắng bệch như tờ giấy, mạch máu đều rậm rạp chằng chịt chiếu đi ra, che kín khuôn mặt, dáng dấp vô cùng đáng sợ.

Lại qua một trận, đại viên mồ hôi hột từ ngạch đầu lăn xuống, nhỏ ở trên đất, thân thể cũng bắt đầu run lẩy bẩy, có chút khó mà chống đỡ được đứng lên.

Bỗng nhiên, Đàm Đào trong mắt nổ bắn ra tinh mang đến, “Phốc” một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, cả người liền ngã xuống đất.

Trên người của hắn hồn quang tan hết, chân nguyên cũng tiêu hao hết sạch.

Dương Thanh Huyền gấp vội vàng lấy ra bích hồ lô ngọc, treo trên bầu trời hắn, thay chữa thương.

Chỉ chốc lát, liền nhìn thấy rậm rạp chằng chịt con kiến từ bốn phương tám hướng bò lại Đàm Đào thân thể.

Ở hồn lực trở về cùng bích hồ lô ngọc ảnh hưởng, Đàm Đào thương thế cùng tinh lực mới dần dần khôi phục, hắn giẫy giụa ngồi dậy, nói: “Hướng đông nam, bốn dặm ra ngoài địa phương, có thể cảm nhận được nguyên lực ba động, tựa hồ có người đang chiến đấu.”

“Hướng đông nam bốn dặm.”

Dương Thanh Huyền nói: “Địch hoán, ngươi cõng lấy Đàm Đào, chúng ta đi!”

Ngay sau đó bảy người hướng về hướng đông nam bay nhanh đi.

Không hơi chốc lát, liền đến khoảng bốn dặm phạm vi, Dương Thanh Huyền híp mắt, nói: “Quả nhiên có nguyên lực ba động, đi mau.”

Bảy người ngựa không ngừng vó lao nhanh một trận, thời gian uống cạn chén trà sau, cái kia nguyên lực ba động càng ngày càng mạnh.

Rất nhanh, liền thấy chân nguyên ánh sáng nổi lên, đích thật là có người đang chiến đấu, hơn nữa đánh vô cùng kịch liệt.

“Là Thượng Quan Hải Đường!”

Âm Dao thần thức cường đại nhất, lập tức thấy rõ chiến đấu, Thượng Quan Hải Đường cùng Cao Đạt đồng thời, đối phó hai tên người áo bào tro.

Cường đại chân nguyên không ngừng đãng mở, bảy người đứng ở ngoài mấy trăm trượng, lẳng lặng nhìn, cũng không định lên trước hỗ trợ.

Âm Dao cả kinh nói: “Thượng Quan Hải Đường thực lực... Dĩ nhiên cũng đạt tới Nguyên Võ cảnh!”

Dương Thanh Huyền nói: “Hắn lấy đi Tam Anh Độc Long tinh hạch, đột phá đến Nguyên Võ cảnh cũng là bình thường. Nhạc Tử Minh cùng một người khác đều mất, hơn nửa đã chết.”

Âm Dao “Ừ” một tiếng, nói: “Loại cường độ này chiến đấu, giằng co đến rồi trình độ nhất định, Chân Võ cảnh căn bản đỡ không được.”

Mặc dù là Thượng Quan Hải Đường, giờ khắc này cũng máu me khắp người, chủ yếu dựa vào Cao Đạt đẩy.

Cái kia hai tên Tà Phong đoàn lính đánh thuê người, đều là nguyên võ trung kỳ, mà Thượng Quan Hải Đường chỉ là vừa vừa đột phá đến Nguyên Võ cảnh, Cao Đạt mặc dù là Nguyên Võ hậu kỳ, nhưng bây giờ bị quỷ nhập vào người khống chế, chiến đấu với nhau kém xa chân chính Nguyên Võ hậu kỳ.

Song phương ở sức mạnh như vậy dưới sự so sánh, vừa vặn đánh ngang tay.

Thượng Quan Hải Đường cũng đầy là ảo não, nếu là vừa bắt đầu chính mình không lựa chọn đào tẩu, mà là trực tiếp khai chiến lời, thêm vào Nhạc Tử Minh cùng một gã khác học sinh sức mạnh, phần thắng liền lớn hơn không ít.

Chỉ là mình vừa đột phá, một hồi đối mặt hai tên nguyên võ trung kỳ, không tránh khỏi lộ ra khiếp ý, một trốn bên dưới, trực tiếp để Nhạc Tử Minh cùng một người khác bỏ mình.

Kết quả dẫn đến bây giờ giằng co chiến đấu, đánh vô cùng gian khổ.

Cái kia hai tên Tà Phong đoàn lính đánh thuê người, càng là phiền muộn cực kỳ, bắt được tư liệu biểu hiện, chỉ là đối phó mấy cái Chân Võ cảnh mà thôi, hiện tại không chỉ có đều là Nguyên Võ cảnh, còn có một cái Nguyên Võ hậu kỳ dị tộc, để cho bọn họ càng đánh càng uất ức.

Địch hoán cũng sắp Đàm Đào để xuống, bảy người đứng ở đằng xa đầy hứng thú nhìn.

Đàm Đào nói: “Có muốn đi lên hay không giúp hắn một tay, dù sao hiện tại chúng ta là cùng một trận chiến tuyến.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Không cần, Hải Đường công tử vừa vừa bước vào Nguyên Võ cảnh, đang cần muốn đối thủ rèn luyện một hồi. Lại nói, hắn cũng không tỏ thái độ rõ ràng theo chúng ta cùng một trận chiến tuyến, vạn nhất hắn có khác ý nghĩ đây.”

Âm Dao cũng là cười nói: “Không sai, nhìn hắn đánh có thể vui mừng, chúng ta cũng không cần đi quấy rầy.”

Nói, lấy ra một cái túi đựng đồ, càng lấy ra một ít quả làm đến ăn.

Dương Thanh Huyền bọn người là xạm mặt lại, đều là nghĩ thầm: “Nữ hài tử này gia cũng quá tham ăn đi, năm quốc thi đấu trọng yếu như vậy tỷ thí, còn mang theo trái cây mứt hoa quả.”

Âm Dao ăn vài miếng, phát hiện mọi người thỉnh thoảng nhìn nàng, nhất thời thật không tiện, cầm trong tay quả làm chia sẻ cho mọi người thưởng thức. Sau đó lại lấy ra một ít trái cây, thịt khô, quyển bánh, nước trái cây các loại đồ ăn vặt.

Sáu người đều là ngượng ngùng khách khí một phen, sau đó cũng ăn theo đứng lên.

Phía trước bên trong vòng chiến, Thượng Quan Hải Đường đều là né tránh làm chủ, chính diện để Cao Đạt đi vác.

Vì lẽ đó mặc dù Dạ Xoa tộc thân thể mạnh mẽ, cũng đỡ không được hắn lung tung chỉ huy, bị đánh da mở thịt bong, máu me đầm đìa.

Nhưng Thượng Quan Hải Đường biết bao thông tuệ, ở hai vị nguyên võ trung kỳ cao thủ giáp công hạ, đối với Cao Đạt chỉ huy, cùng phối hợp của mình, đều càng ngày càng nhàn thục, bắt đầu trở nên thành thạo điêu luyện, dần chiếm thượng phong.

Hai tên Tà Phong đoàn lính đánh thuê người đánh mãi không xong, cũng phát hiện thế cuộc bất lợi, càng là lòng như lửa đốt, gia tăng cường độ công kích. Tuy rằng như vậy, một vòng đánh mạnh hạ, đều bị Thượng Quan Hải Đường cùng Cao Đạt dễ dàng hóa giải.

Hai tên người áo bào tro sắc mặt khó coi.

Số chín nói: “Có chút không ổn, chúng ta trước tiên lui, kêu nữa mấy người trợ giúp đến.”

Số mười cũng từ từ chống đỡ hết nổi, kêu lên: “Tốt, ta cũng đang có ý này!”

Hai người ăn nhịp với nhau, xoay người rời đi.

Thượng Quan Hải Đường quát lên: “Bây giờ muốn đi rồi? Lưu lại đi!”

Cao Đạt chính là hai tay kết ấn, miệng phun bí mật văn.

Dạ Xoa tộc sức mạnh trong nháy mắt tăng cao đứng lên, ngưng tụ đến hai bàn tay ấn bên trong, cuồng kích ra!

“Ầm ầm!”

Đại địa như như bẻ cành khô giống như bị nhấc lên, năng lượng cuồng bạo đuổi theo hai người đánh tới.

“Chỉ bằng ngươi cũng muốn giữ lại chúng ta, nằm mơ đi!”

Hai người nhìn lại từng người đánh ra một chưởng, đem Cao Đạt lực lượng trung hoà hơn nửa, tuy có dư âm xông ở trên người, nhưng cũng chỉ là khí huyết rung động, cũng không lo ngại, phi độn tốc độ trái lại nhanh hơn.

“Nếu là lại tăng thêm chúng ta đây?”

Ở mấy trăm trượng phía trước, đột nhiên xuất hiện bảy bóng người, chính là Dương Thanh Huyền bảy người, ăn xong trái cây sau, tất cả đều hiện thân đi ra, thành vẫn tuyến ngăn ở hai người đường phía trước trên.

Hai tên người áo bào tro hoàn toàn biến sắc, một hồi ngừng lại, khuôn mặt ngạc nhiên, thất thanh nói: “Các ngươi...”

“Có phải là rất bất ngờ đây?”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Yên tâm đi, chúng ta là người văn minh, sẽ không vừa lên đến liền xuất thủ, hơn nữa sẽ ưu đãi hai vị, cho các ngươi một lựa chọn.”

Âm Dao cười nói: “Lựa chọn là thành thật nghe lời, vẫn là lựa chọn chết.”

Giờ khắc này, Thượng Quan Hải Đường cũng từ sau mới đuổi theo, vừa thấy bảy người, sợ đến vội vàng dừng thân thân thể, không dám áp sát quá gần, duy trì khoảng cách nhất định quan sát.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 383: Chưa Thấy Quan Tài Chưa Đổ Lệ, Thương Nam Quốc Bí Ẩn

Số chín triệt để không cách nào bình tĩnh, thất thanh nói: "Các ngươi... Các ngươi làm sao còn sống?!"

Dương Thanh Huyền cười nói: "Vấn đề đáp án không rõ ràng lắm sao?"

Hai tên người áo bào tro nhất thời mặt xám như tro tàn, kinh ngạc có chút thất thần.

Bọn họ sáu người phân ba đợt hành động, đối phó ba tổ người, vốn cho là là bắt vào tay, thậm chí bắt đầu cho rằng phái một người đi là đủ rồi.

Kết quả một tổ tình hình không biết, hai tổ thẳng tiếp nhiệm vụ thất bại, đồng thời nhìn dáng dấp thất bại cái kia tổ đã bỏ mạng, mà hai người bọn họ, cũng gặp phải ngỏm nguy hiểm.

Số mười thần thức quét qua bảy người, cắn răng nói: "Các ngươi chỉ có một tên Nguyên Võ sơ kỳ mà thôi, làm sao có khả năng giết mười bảy mươi tám hào!"

Dương Thanh Huyền lắc lắc ngón tay, nói: "Đây là một cái bí mật."

"Cắt, đáng chết!"

Số chín tức giận nghiến răng nghiến lợi, quay đầu lại, gặp Thượng Quan Hải Đường ở rất xa đứng thẳng, bây giờ là trước sau thụ địch, căn bản không đường có thể đi.

Âm Dao nói: “Chỉ muốn các ngươi hai cái thành thật phối hợp, liền có thể sống sót.”

Số chín mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Là như thế nào phối hợp pháp?”

Âm Dao nói: “Đơn giản, ta hỏi ngươi đáp, đem bọn ngươi biết đến toàn bộ nói ra.”

Số chín đột nhiên cười to nói: “Ha ha, các ngươi đối với hiện trạng, nhất định là đầu óc mơ hồ chứ? Ta khuyên các ngươi tốt nhất để mở, phải biết chúng ta có thể không phải là các ngươi chọc nổi tồn tại!”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Tà Phong đoàn lính đánh thuê mà thôi, một bầy rác rưởi, ngươi đã không chịu nói, vậy không thể làm gì khác hơn là đem các ngươi đánh vào chỗ chết.”

“Cái gì? Các ngươi biết rồi?!”

Hai tên người áo bào tro giật nảy cả mình.

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền vung tay lên, bảy người liền ăn chia ba đường, từ bên trái, trung, bên phải ba phương hướng vọt tới.

“Bỏ còn coi thường hơn chúng ta!”

Hai người đều là giận dữ, từng người ra tay, cuồng chụp đi.

Từng đạo từng đạo chưởng phong ở phía trước đánh ra, hóa thành vòng xoáy khổng lồ, muốn đem bảy người áp chế.

Nhưng hiện thực thường thường là tàn khốc, hai người vốn là phụ trọng thương, nơi nào còn gánh vác được bảy người liên thủ, cuồng liệt đánh xuống, đều là phun ra máu, từ không trung té

xuống.

Hổ xuống đồng bằng, bọn họ xưa nay đều không coi vào đâu Chân Võ cảnh, cũng được cắn chết voi lớn con kiến.

“Ầm! Ầm!”

Hai người hung hăng ngã xuống đất, không ngừng chảy như điên máu tươi.

“Đừng, đừng giết chúng ta!”

Số chín gặp bảy người bay xuống lại đây, gấp vội vươn tay ra ngăn cản, nói: “Chúng ta thành thật, đàng hoàng.”

Âm Dao mắng: “Phi! Cần phải bị đánh mới thành thật!”

Dương Thanh Huyền than thở: “Mọi người là như vậy, chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, chưa tới phút cuối chưa thôi a.”

Hai tên người áo bào tro đều là mặt đỏ lên, giận dữ và xấu hổ không ngớt.

Tuy rằng bọn họ đoàn lính đánh thuê đều là kẻ liều mạng, lấy tiền giết người, nhưng tiền trọng yếu đến đâu, cũng không sánh bằng mạng của mình. Làm tính mạng chịu đến uy hiếp thời điểm, tự nhiên cái gì đều được không để ý.

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi tổng cộng tới bao nhiêu người?”

Số chín trầm ngâm một chút, nói: “Ngươi chỉ là tới nơi nào?”

Dương Thanh Huyền hơi nhướng mày, thoát cởi giày đi lên trước.

Số chín cả kinh nói: “Ngươi, ngươi muốn làm gì?”

“Đùng!”

Dương Thanh Huyền cầm giầy lên liền hướng trên mặt hắn phiến, một hồi đem số chín cùng số mười đều phiến bối rối.

Đặc biệt số chín, bụm mặt, ngơ ngác nói: “Ngươi làm cái gì?”

“Đùng!”

Dương Thanh Huyền không đáp, lại là một đáy giày đập xuống, đánh số chín giận tím mặt, kịch liệt phản kháng, nhưng Dương Thanh Huyền mỗi một đáy giày, đều ẩn chứa cường đại chân nguyên, phiến xương tay hắn gãy vỡ, đầu lâu rung động.

“Oa, không nên gọi rồi, không nên gọi rồi!”

Số chín bi phẫn gần chết, gào gào khóc lớn lên.

Chính mình đường đường Nguyên Võ cảnh cường giả, lại bị một tên thiếu niên mười sáu, mười bảy tuổi dùng đáy giày rút ra mặt, còn trừu thành lợn đầu giống như vậy, sau đó còn làm sao có mặt tiếp tục sống?

Xa xa Thượng Quan Hải Đường nhìn hoàn toàn biến sắc, tình cảnh này để hắn nhớ tới ngày đó khuất nhục, hai mắt ôm nỗi hận phun lửa, thâm độc nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

Nhưng kỳ quái là, giờ khắc này nhìn Dương Thanh Huyền phiến số chín kia, nội tâm hắn trái lại có một tia thống khoái cảm giác, thầm nghĩ: “Nguyên lai dùng đáy giày phiến người bạt tai, thoải mái như vậy.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới dừng lại, lạnh lùng nói: “Ta vừa nói quả nhiên không sai, người chưa thấy quan tài chưa đổ lệ. Ta hỏi ngươi một lần nữa, các ngươi tới bao nhiêu người?”

Số chín bụm mặt, cả mắt đều là oán độc cùng tuyệt vọng, nhưng cũng không dám nữa ra vẻ, nói: “Tà Phong đoàn lính đánh thuê tổng cộng có 366 người, tất cả đều tới.”

Bảy người đều hoàn toàn biến sắc, Thượng Quan Hải Đường sững sờ, cũng lập tức đổi sắc mặt, tuy rằng hắn còn không rõ ràng lắm tình hình, nhưng đã ý thức được cái gì.

Âm Dao thất kinh hỏi: “Này hơn ba trăm người đều là thực lực ra sao?”

Số chín nói: “Đoàn trưởng cùng ba vị Phó đoàn trưởng đều là Địa cảnh cường giả, còn có bốn mươi sáu vị Nguyên Võ cảnh cường giả, còn dư lại đều là Chân Võ cảnh tồn tại.”

“Chi!”

Mấy người đều là thở một hơi lãnh khí, toàn bộ đều có chút ngốc trệ.

Tuy rằng bọn họ dự đoán Tà Phong đoàn lính đánh thuê mạnh mẽ, nhưng nằm mơ cũng không nghĩ tới, càng cường đại đến trình độ như thế.

Huyền Dạ đại lục bắc bộ năm quốc, mấy trăm năm qua cũng không từng xuất hiện Địa cảnh, người lính đánh thuê này đoàn bên trong dĩ nhiên thì có bốn vị!

Thực lực như vậy, lại phối hợp Thượng Trì Quốc, muốn chiếm đoạt năm quốc bản đồ, tuyệt đối không phải nằm mơ a!

Đàm Đào cả giận nói: “Các ngươi ý đồ là cái gì?”

Số chín trầm tư một chút, nói: “Đem Huyền Dạ đại lục bắc bộ thống nhất lại, làm vì chúng ta Tà Phong đoàn lính đánh thuê căn cơ địa.”

Quả nhiên!

Tất cả mọi người là khiếp sợ không thôi, Thượng Quan Hải Đường cũng lập tức hiểu được, đây rốt cuộc là chuyện gì.

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi không phải tới từ Huyền Dạ đại lục?”

Số chín nói: “Chúng ta Tà Phong đoàn lính đánh thuê không có chỗ ở cố định, du tẩu cùng Tam Thập Tam Thiên các đại vị diện, nơi nào có kim chủ, liền đi nơi nào.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vì sao lại lựa chọn Huyền Dạ đại lục bắc bộ, lại là như thế nào cùng Thượng Trì Quốc cấu kết với?”

Số chín nói: “Chúng ta Tà Phong đoàn lính đánh thuê ở Tam Thập Tam Thiên danh tiếng cũng không tốt lắm, có rất nhiều thế lực đều nhìn chúng ta không vừa mắt, muốn trừ chi mà yên tâm, chúng ta rất sớm đã có tìm một chỗ yên ổn ý nghĩ. Mà Phó đoàn trưởng Tô Tinh đại nhân, chính là bắc năm quốc chi người, hết thảy những thứ này đều là hắn mưu tính đi ra.”

“Tô Tinh!”

Thượng Quan Hải Đường giật nảy cả mình, kêu lên: “Dĩ nhiên là hắn!”

Dương Thanh Huyền bọn người là nhìn phía Thượng Quan Hải Đường, tuy nói danh tự này đối với bọn họ mà nói, cực kỳ xa lạ, nhưng “Tô” họ...

Thiên Tông học viện mấy người đều là nhìn nhau một chút, tựa hồ đoán được cái gì.

Số chín số mười cũng sửng sốt một chút, nhưng chợt khôi phục bình thường, Thượng Quan Hải Đường là một quốc gia thái tử, Tô Tinh vốn là bắc năm quốc người, Thượng Quan Hải Đường biết người này cũng vô cùng bình thường.

Dương Thanh Huyền ngâm ngâm cười nói: “Hải Đường công tử, đến phiên ngươi nói.”

Thượng Quan Hải Đường hơi thay đổi sắc mặt, do dự có muốn hay không nói, nhưng bất quá chớp mắt, liền mở miệng nói: “Tô Tinh là các ngươi Thương Nam Quốc Hoàng Đế Tô Ngọc đệ đệ, là năm đó Thương Nam Quốc thái tử, sau đó bị Tô Ngọc làm hại, từ đây tăm tích Bất Minh. Không nghĩ tới hắn nguyên lai ly khai Huyền Dạ đại lục, gia nhập này cái gì Tà Phong đoàn lính đánh thuê.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 384: Kinh Thiên Mưu Đồ Bí Mật, Hết Đường Xoay Xở

“Cái gì?”

Thiên Tông học viện bốn người đều là giật mình, chỉ có Dương Thanh Huyền vẻ mặt bình tĩnh, chuyện như vậy đối với hắn mà nói, tựa hồ tư không kiến quán, hoàn toàn không có gì lực rung động.

Đồng thời Dương Thanh Huyền nghĩ đến, học viện vẫn như lâm đại địch vị kia Địa cảnh cường giả, hơn nữa chính là vị này Tô Tinh.

Hắn hướng về số chín hỏi: “Cái kia Vân Xuyên học viện Vạn Phi trưởng lão, lại là người nào?”

Số chín trầm mặc một chút, tựa hồ không muốn nói, nhưng thấy Dương Thanh Huyền lại muốn đi cởi giày, nhất thời sợ đến cả người run cầm cập, run giọng nói: “Chính là Tô Tinh, Vạn Phi trưởng lão chính là Tô Tinh đại nhân!”

Lần này mọi người toàn bộ đều hiểu được, càng lộ vẻ lo lắng.

Thượng Quan Hải Đường cũng biết tình huống, cả giận nói: “Tô Tinh nếu muốn báo thù cũng cho qua, dĩ nhiên vọng tưởng chiếm đoạt toàn bộ bắc năm quốc, đáng chết a!”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm số chín, nói: “Đem kế hoạch của các ngươi toàn bộ nói ra đi.”

Số chín nói: “Chỉnh cái kế hoạch ta cũng chỉ biết là đại khái, tất cả đều là Tô Tinh đại nhân một tay bày kế, trước tiên giúp hắn đem trọn cái bắc năm quốc bắt, dựng thành một cái thống nhất đại đế quốc, sau đó chúng ta Tà Phong đoàn lính đánh thuê liền có thể tiềm tàng ở đế quốc bên dưới, lẫn nhau y tồn lẫn nhau. Nếu như vậy, toàn bộ Huyền Dạ đại lục bắc bộ, đều là địa bàn của chúng ta cùng thế lực, đủ để cùng trong đại lục thổ cái kia chút cường đại tông môn phân cao thấp."

Dương Thanh Huyền nói: "Đây là lớn chiến lược, cụ thể thực thi đây?"

Số chín nói: "Lấy lần này năm quốc thi đấu vì là thời cơ, chế tạo năm quốc giữa nội loạn. Sau đó nghĩ biện pháp đem năm quốc phái ra cao thủ một lưới bắt hết, như vậy thì trực tiếp đả kích năm nước thực lực, đồng thời tất nhiên sẽ gây nên năm nước khủng hoảng cùng ngờ vực, sau đó sẽ từ đó gây xích mích mâu thuẫn, cuối cùng nhất thống thiên hạ."

Mọi người nghe được đều là trợn mắt ngoác mồm, như vậy chu đáo đáng sợ kế hoạch, như áp dụng, hầu như không chê vào đâu được.

Thượng Quan Hải Đường thân là hoàng trừ, càng là vừa kinh vừa sợ, giận không nhịn nổi.

Dương Thanh Huyền cũng không phải là năm quốc chi người, đối với gặp phải to lớn nguy cơ, cũng không có quá mạnh mẽ lo lắng cảm giác, chỉ là Thiên Tông học viện không tệ với hắn, hắn không muốn học viện cũng cuốn vào bên trong, thậm chí gặp tai họa ngập đầu.

Dương Thanh Huyền nói: "Bây giờ kế hoạch áp dụng như thế nào?"

Số chín cười khổ không thôi, cùng số mười liếc nhau một cái, đều là bất đắc dĩ đến cực điểm.

Như vậy bị từng bước hỏi vòng vèo, coi là thật cái gì đều bị đào lên, nhưng không trả lời lời, chỉ có thể là một con đường chết, ngẫm lại tính mạng của chính mình, cũng nên cái gì đều không đếm xỉa đến.

Số chín nói: “Hiện nay vừa thực thi bước thứ nhất, trước tiên trong bóng tối đem thi đấu quấy rầy, đem dự thi học viên chém giết, lại do Từ Đạo Tử Viện trưởng bốc lên đối với Thiên Tông học viện bất mãn. Đem năm nước cường giả dẫn tới Nhất Tuyến Thiên đến, toàn bộ tru diệt.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Nhất Tuyến Thiên bên trong, bố trí bao nhiêu cao thủ?”

Số chín nói: “Có một tên Địa cảnh, còn có hai mươi tên Nguyên Võ cảnh.”

Tất cả mọi người là kinh hãi không thôi, nghĩ đến còn có nhiều cường giả như vậy dòm ngó chính mình, đều là trong lòng một trận sợ hãi.

Dương Thanh Huyền nhưng là nghĩ tới một vấn đề khác, hoàn toàn biến sắc, quát hỏi: “Vậy những người khác thì sao?!”

Số chín kinh ngạc nhìn hắn một chút, bé ngoan trả lời: “Chỉnh cái dong binh đoàn hơn ba trăm người, ngoại trừ hai mươi mốt người ở Nhất Tuyến Thiên ở ngoài, còn dư lại hơn ba trăm người, đều ở đây Thương Nam Quốc đế đô.”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, sắc mặt một hồi cực kỳ khó coi.

Âm Dao mấy người cũng là mặt không có chút máu, vậy còn dư lại hơn ba trăm người bên trong, không riêng chỉ là hơn 300 Chân Võ cảnh cường giả, còn bao hàm có ba tên Địa cảnh cường giả, hơn hai mươi vị Nguyên Võ cảnh tồn tại, nguồn sức mạnh này, đủ để dẹp yên toàn bộ Thương Nam Quốc đế đô.

Thượng Quan Hải Đường cùng Đàm Đào mấy người cũng là chấn động động không ngừng.

Tuy rằng nguồn sức mạnh này hiện tại chiếm giữ Thương Nam Quốc, bọn họ vẫn chưa gặp vọt thẳng đánh, nhưng cũng không có thiếu Nguyên Võ cảnh cường giả ở Thiên Tông học viện, sợ là yếu lĩnh hộp cơm.

Nếu là bốn quốc ở Thiên Tông học viện cường giả đều bị tiêu diệt, mà Thương Nam Quốc cũng bị tiêu diệt lời, mặt khác tam quốc căn bản không có thể cùng nguồn sức mạnh này chống lại.

Trong lúc nhất thời, lâm vào đáng sợ yên tĩnh.

Số chín nhìn mấy người một chút, vâng vâng như như nói: “Chúng ta có thể đi được chưa?”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia lỗ địch cùng hai mươi tên Nguyên Võ cảnh, đều ở đây Nhất Tuyến Thiên nơi nào?”

Số chín nói: “Ngoại trừ phái chúng ta sáu người đi ra ở ngoài, còn lại người đều ở đây Nhất Tuyến Thiên lối vào nơi. Bởi vì truyền tống trận đều bị phá huỷ, muốn đi vào Nhất Tuyến Thiên, chỉ có thông qua cái kia một cái lạch trời. Chính là ở nơi đó bố trí mai phục, chờ phục kích năm quốc chi người.”

Ngược lại cái gì tình báo đều khai ra, số chín cũng thẳng thắn triệt triệt để để, đem biết đến bố trí nói hết rồi.

Dương Thanh Huyền quét mọi người một chút, nói: “Các ngươi còn có vấn đề gì không có?”

Tất cả mọi người là một mặt lo lắng, dồn dập lắc đầu, tựa hồ không có gì có thể hỏi.

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi đi thôi.”

Hai người đại hỉ, vội vàng bái tạ, xoay người liền bay trốn.

Bỗng nhiên một đạo đáng sợ ấn quyết từ trời rơi xuống, như như sóng to gió lớn kéo tới, ở ấn quyết phía trước, chính là Thượng Quan Hải Đường cùng Cao Đạt.

Cao Đạt trên người dâng lên năng lượng mạnh mẽ, hai mắt đỏ đậm, kết ấn ra tay.

Thượng Quan Hải Đường nhưng là cười gằn nói: “Bọn họ để cho ngươi đi, bổn công tử cũng không đáp ứng, đánh ta chỉ muốn đi? Phải đi cũng là đi Địa Phủ!”

“Ngươi...!”

Hai người hoảng hốt, vội vàng ra tay chống đỡ.

“Ầm ầm!”

Sức mạnh khổng lồ trong nháy mắt đánh tan hai người phòng ngự, xông trên người bọn họ, đem hai người đều đánh bay ra ngoài, té lăn trên đất phun máu phè phè.

Số chín giãy giụa bò dậy, trợn lên giận dữ nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Ngươi... Nói không giữ lời...”

Dương Thanh Huyền cảm giác kinh ngạc, khuôn mặt vô tội, giang hai tay ra đến, nói: “Trừng mắt ta làm gì? Ta theo hắn cũng không phải một phe, phiền muộn, so với đậu nga còn oan a.”

“Hắc.”

Thượng Quan Hải Đường dữ tợn đi tới, rút ra một thanh hàn quang lẫm lẫm đao đến, trực tiếp đem hai đầu của người ta bổ xuống.

Bảy người đều lẳng lặng nhìn, cho đến hắn đem hai đầu của người ta làm cầu để đá bay mất sau, Dương Thanh Huyền mới nói: “Hải Đường công tử, hiện tại chúng ta nên làm gì?”

“Hừ!”

Thượng Quan Hải Đường hừ một tiếng, đứng tại chỗ, cũng không nói chuyện.

Tuy rằng giữa lẫn nhau còn có cừu oán, nhưng vào giờ phút này, đã không cần nói nhiều cái gì, một cách tự nhiên là được một cái chiến tuyến.

Tám người đều lặng im hạ xuống, đối mặt như vậy biến cố đột nhiên xuất hiện, ai cũng không có biện pháp gì tốt.

Đàm Đào càng là gấp xoay quanh, nói: “Mọi người mau mau nghĩ một chút biện pháp, hiện tại chúng ta biết Tô Tinh âm mưu, nhưng tin tức này không truyền ra đi a, phải làm sao mới ổn đây? Nghe tiếng đã lâu Hải Đường công tử trí dũng song tuyệt, mưu lược vô song, có thể có cái gì kế sách hay?”

Thượng Quan Hải Đường đang phiền, nghe hắn nói chuyện, nhất thời cả giận nói: “Bổn công tử chính là thái tử, chưa từng gấp, ngươi bất quá là Tĩnh Vân Quốc một cái nô tài, gấp cái gì!”

Đàm Đào là tính khí cực tốt loại người như vậy, bị đỗi một trận, cũng là không lên tiếng, dần dần tỉnh táo lại.

Thượng Quan Hải Đường nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Ngươi có biện pháp gì không có?”

Dương Thanh Huyền hỏi ngược lại: “Hải Đường công tử, ngươi quỷ nhập vào người, mạnh nhất có thể khống chế mạnh bao nhiêu sinh vật?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 385: Đối Địch Phương Pháp, Không Đau Thương Khi Xa Cách

Thượng Quan Hải Đường sầm mặt lại, quát lên: “Ngươi hỏi cái này là có ý gì?”

Võ Hồn năng lực, thông thường đều là võ giả cực đại bí ẩn, tuyệt sẽ không dễ dàng tiết lộ.

Dương Thanh Huyền chậm rãi nói: “Ở hướng tây bắc hơn trăm dặm địa phương, có một đầu đáng sợ quái ngưu, nếu là ngươi có thể khống chế lời của nó, hay là có thể cùng cái kia Địa cảnh cường giả liều mạng.”

Âm Dao bọn người là lộ ra vẻ hoảng sợ, hiển nhiên đối với cái kia quái ngưu còn lòng vẫn còn sợ hãi.

Thượng Quan Hải Đường trầm tư một chút, lập tức phản ứng, cái hướng kia, đúng là mình trước đã gặp, một chiêu quét ngang mấy trăm trượng không gian sức mạnh đáng sợ.

Hắn sợ hãi nói: “Đó là một con trâu đánh ra?”

Bảy người đều là gật gật đầu, tràn đầy nghĩ mà sợ dáng vẻ.

Thượng Quan Hải Đường lắc đầu nói: “Đó đã là vượt qua Nguyên Võ cảnh sức mạnh, nên thuộc về Địa cảnh trong phạm vi, đừng nói khống chế nó, sợ là chạm mình một chút đã chết rồi.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Vậy chỉ có thể nghĩ biện pháp đem những người kia dẫn tới quái thân bò một bên đi, để quái ngưu trừng trị bọn họ, thêm không lan đến đến tự chúng ta, cái này đơn giản một chút. Hoặc là đem Nhất Tuyến Thiên lối vào kẻ địch từng nhóm dẫn ra, mỗi cái tiêu diệt.”

Thượng Quan Hải Đường lạnh lùng nói: “Ngươi nói những này, không có một là đơn giản chứ? Thử hỏi có biện pháp gì, có thể đem một bầy Nguyên Võ cảnh cường giả dẫn ra, đồng thời thuận lợi chạy trốn?”

Dương Thanh Huyền nói: “Xác thực có chút khó, nhưng cũng không phải hoàn toàn không có biện pháp.”

“Cái gì? Ngươi có biện pháp?”

Còn lại người đều là khó có thể tin tưởng được nhìn hắn.

Dương Thanh Huyền nói: “Không khoảng cách gần tới gần bọn họ, lại phải đem bọn họ dẫn ra, có một tốt biện pháp, đó chính là tiếng đàn.”

Nói, hắn phất tay lâm không bắn ra, Xuân Lôi Cổ Cầm liền rơi ở trong tay, tỏa ra ánh sáng lung linh.

Tất cả mọi người là trong mắt sáng ngời, lấy tiếng đàn dụ địch lời, đích xác có thể bảo đảm tự thân an toàn.

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu bọn họ muốn ở lối vào phục kích năm Quốc Cường giả, tất nhiên có cực đại bố trí, không thể toàn bộ ly khai, nghe được tiếng đàn sau, nhất định là mấy vị lại đây điều tra, chúng ta là có thể trục vừa đánh tan.”

Thượng Quan Hải Đường đại hỉ, nói: “Phương pháp này rất hay!”

Ngay sau đó, tám người thương nghị một phen, liền hướng về Nhất Tuyến Thiên lối vào chạy đi.

Bay hơn một canh giờ, bỗng nhiên nhìn thấy phía dưới loang loang lổ lổ, có mảng lớn chiến đấu dấu vết, dưới sự kinh hãi, tất cả đều bay hạ xuống.

Tám người cẩn thận rơi ở mảnh này chiến đấu dấu vết bốn phía, mắt nhìn đi tới, tất cả đều là đáng sợ hố sâu, gảy lìa đại địa, bị phá hủy rừng rậm...

Đàm Đào đột nhiên cả kinh nói: "Đây là chúng ta truyền đưa tới địa phương, trước truyền tống trận liền ở phụ cận đây.

“A!”

Âm Dao đột nhiên hoảng sợ quát to một tiếng, tràn đầy bi phẫn, “Tư Phi Vũ trưởng lão!”

Trong vách núi, một cái nhuốn máu trong vết nứt, mang theo một bộ thi thể.

Dương Thanh Huyền trong lòng run lên, nhấc đầu nhìn tới, tuy rằng từ phương hướng này không thấy rõ khuôn mặt, nhưng dáng vẻ kia cùng thần thái, đích thật là Tư Phi Vũ không thể nghi ngờ.

Lộ Nhất Phàm đám người cũng là bi thương từ tâm đến, một hồi vây lại.

Rất nhanh, Đàm Đào cùng Thượng Quan Hải Đường, cũng từng người tìm tới chính mình học viện trưởng lão, đều là bi phẫn không ngớt, phẫn nộ.

Tư Phi Vũ thi thể bị Phù Trác đám người ôm xuống, nhẹ nhàng để dưới đất.

Nhưng thấy trên người bạch y đã loang lổ, ngày thường một thân Thanh Hoa đều bị máu tươi nhiễm đi, lại như ngày mùa thu hồ sen bên trong tiều tụy sen, khiến người ta mắt không đành lòng coi.

Dương Thanh Huyền lật nhìn hạ vết thương trên người hắn, phát hiện trước ngực bị xuyên thấu, là trí mạng vết thương, mà cái lỗ thủng, là từ sau lưng đánh xuyên qua, trực tiếp làm vỡ nát tâm mạch.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói: “Là bị đánh lén chí tử.”

Âm Dao không nhịn được bi thương, viền mắt hơi đã ươn ướt.

Lộ Nhất Phàm đám người cũng đều là sắc mặt tái xanh, nổi giận đùng đùng.

Chỉ có Dương Thanh Huyền, trấn định nhìn tất cả những thứ này, cũng không phải là hắn không bi thống, chỉ là rất nhiều lúc, bi thống liền cùng cái khác tâm tình giống như, có thể sâu sắc chôn ở đáy lòng, không cần muốn biểu lộ ra.

Nội tâm hắn sát ý, so với bất luận người nào đều rất.

Thượng Quan Hải Đường nói: “Chỉ có bốn bộ thi thể, vừa vặn thiếu Thượng Trì Quốc người, cùng trước kia số chín giao phó những câu nói kia, bất mưu nhi hợp.”

Đàm Đào cũng là nhẫn nhịn lửa giận, sắp hiện ra tràng dấu vết tất cả đều dò xét một lần, nói: “Tà Phong đoàn lính đánh thuê tổng cộng đến rồi mười người, tổng cộng để lại mười lăm người dấu vết.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Đều là Nguyên Võ cảnh cường giả, chiến đấu này dấu vết tuy rằng nhìn thấy mà giật mình, nhưng lan đến phạm vi cũng không lớn, có thể thấy được rất nhanh sẽ kết thúc chiến đấu, hẳn là áp đảo tính sức mạnh.”

Hắn suy nghĩ một chút, tựa hồ như tận mắt nhìn thấy giống như vậy, chậm rãi nói rằng: “Năm người truyền đưa tới, mười tên Tà Phong đoàn lính đánh thuê người lập tức xuất hiện, đồng thời động thủ. Bốn nước trưởng lão đối mặt như thế cường địch, tất nhiên toàn lực ứng phó. Mà lúc này, vị kia Thượng Trì Quốc trưởng lão ra tay đánh lén, một đòn lấy Tư Phi Vũ trưởng lão tính mạng. Sau đó chính là mười một địch ba cục diện, chiến đấu rất nhanh sẽ kết thúc.”

Mọi người nghe hắn nói giọng của bình tĩnh, nhưng cũng đem cái kia kinh tâm động phách tràng diện đều miêu tả ra rồi, thậm chí có thể cảm nhận được mấy vị trưởng lão lúc đó cái kia loại kiên quyết, phẫn nộ cùng tâm tình tuyệt vọng.

Đàm Đào nói: “Thanh Huyền lão đệ suy đoán nên tám - chín không rời mười, Tư Phi Vũ trưởng lão thi thể bảo tồn đầy đủ nhất, có thể thấy được là trước hết gặp nạn, bị chế đánh nhỏ nhất. Mà đổi thành ở ngoài ba tên trưởng lão, đối mặt mười một vị cường địch, thi thể sẽ không hoàn chỉnh như vậy.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đây chỉ là nhóm người thứ nhất, là thông qua truyền tống trận tới. Tìm tòi hạ cái khác bốn cái truyền tống trận phụ cận, nhìn có hay không dấu vết đánh nhau. Còn bốn vị trưởng lão... Đều hoả táng đi.”

Mọi người mặc niệm đứng lên, đem bốn vị trưởng lão thi thể đặt ở cùng một chỗ, dấy lên một cái đại hỏa.

Ở sơn mạch này bên trong, nếu là thi thể không bị thiêu hủy lời, cũng chỉ có thể bị con kiến gặm nhấm.

Bốn người trước người đều là đức cao vọng trọng tồn tại, mọi người không muốn bọn họ chết rồi lại bị ****.

Hỏa hoạn rất nhanh liền tất cả đốt sạch, chín bóng người phóng lên trời, ở trên không bên trong tán mở, hướng về bốn phía điều tra đi tới.

Hơn nửa giờ sau, mọi người lần thứ hai về về chỗ cũ tập hợp, mặt khác chung quanh truyền tống trận đều hoàn hảo không chút tổn hại, nhưng đã không cách nào sử dụng.

Dương Thanh Huyền nói: “Quả nhiên không sai, bốn vị này trưởng lão là nhóm đầu tiên người bị hại, hiện tại truyền tống trận hủy diệt sạch, chỉ có Nhất Tuyến Thiên lối vào nơi có thể vào được. Chúng ta nhất định phải nghĩ biện pháp đem lối vào mai phục phá vỡ!”

Ngay sau đó, tám người cùng Cao Đạt, cộng chín bóng người, hướng về cái kia Nhất Tuyến Thiên lối vào nơi bay đi.

...

Nhất Tuyến Thiên là Vô Ngân sơn mạch nhất là hiểm ác địa phương, chỉ có một đạo lạch trời có thể tiến nhập.

Ở lạch trời hai bên, nhưng thấy hai đạo vách núi kẹp trì, chỉ lưu trăm thước thanh thiên, ở giữa mây mù vờn quanh, sâu không lường được, trung gian ngẫu nhiên có Thương Ưng chim tước bay qua, phát sinh hót vang, yên tĩnh phảng phất dường như dĩ vãng vô số năm tháng.

Bỗng nhiên một đạo tiếng đàn, không có có bất kỳ triệu chứng nào, ở trên không cốc lạch trời trên gõ vang.

Âm thanh thanh lệ, quay về uyển chuyển, như một trận gió nhẹ chập trùng, du du dương dương, làm lòng người say thần mê.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 386: Tiếng Đàn Dụ Địch, Phân Mà Đánh Tan

Lạch trời bên trên, chẳng biết lúc nào đứng cạnh một người đàn ông, đón gió mà đứng, hai mắt hơi đóng, lặng lặng nghe đàn kia thanh âm.

“Tại sao có thể có tiếng đàn?”

Một ông già xuất hiện ở nam tử bên cạnh người, đầy mặt kinh sợ, nói: “Là từ bên trong truyền tới, là người phương nào biểu diễn?”

Nam tử mở mắt ra, mắt ** mang, nói: “Tiếng đàn này thật biết điều. Phái đi cắn giết cái kia một ít gà con sáu người toàn bộ cũng chưa trở lại, ngược lại một khúc thanh lưu.”

Ông lão trầm giọng nói: “Khổng Địch đại nhân, sợ là tình huống khác thường.”

Nam tử gật đầu nói: “Cái kia phái đi sáu người, quá nửa là chết rồi.”

Ông lão thân thể chấn động, kinh hãi nói: “Làm sao sẽ? Sáu vị đại nhân đều là Nguyên Võ cảnh trung kỳ tồn tại a!”

Khổng Địch cười nói: “Nguyên võ trung kỳ thì lại làm sao? Thắng bại trong đó, tu vi cũng không phải là quyết định hết thảy nhân tố. Quách Hồng trưởng lão, có thể có hứng thú đi vào tìm tòi?”

Quách Hồng lắc đầu nói: “Sự tình xảy ra khác thường, lão hủ liền không chuyến nước đục này, tạm thời an an tâm tâm lưu lại nơi này, chờ phục kích năm quốc chi người đi.”

Khổng Địch gật gật đầu, kêu lên: “Mười lăm, mười sáu, mười chín, hai mươi mốt, hai mươi hai, các ngươi năm người trước đi xem xem, tất cả cẩn tắc vô ưu.”

Đúng "

Hư không chi truyền đến vài đạo trả lời tiếng, sau đó chỉ thấy không gian dập dờn bồng bềnh, liền có mấy bóng người trong bóng tối ẩn núp đi.

Rất nhanh, đàn kia thanh âm liền dần dần đi xa, nhưng vẫn như cũ trầm bổng du dương, du dương có hứng thú.

“Quả nhiên!”

Khổng Địch trong mắt bắn ra hàn mang, nói: “Tiếng đàn này là muốn dẫn chúng ta đi qua.”

“Cái gì?”

Quách Hồng giật nảy cả mình, có chút mờ mịt dáng vẻ.

Khổng Địch bình tĩnh nói: “Tiếng đàn dần dần đi xa, lại trước sau không ngừng, nói rõ người kia đánh đàn người không phải năm người địch, nhưng lại muốn đem năm người dẫn đi. Ta cũng rất tò mò đây, như đánh đàn người là dự thi học viên, bọn họ có sức mạnh nào đối phó năm tên Nguyên Võ cảnh võ giả đây?”

Quách Hồng bị này nhắc một điểm, lập tức bừng tỉnh, nói: “Khổng Địch đại nhân nói chính là, như người kia là hốt hoảng chạy trốn lời, tiếng đàn này không nói đứt rời, chí ít cũng sẽ quấy rầy, mà giờ khắc này vẫn như cũ trầm bổng du dương, có vẻ vô cùng trấn định. Có muốn hay không lại phái nhân thủ đi tiếp viện?”

Khổng Địch nói: “Không cần, người này muốn dùng tiếng đàn đem chúng ta phân mà dẫn mở, hiển nhiên cũng là kiêng kỵ thực lực của chúng ta. Mà chúng ta nhiệm vụ chủ yếu, hay là đối phó bốn nước những Nguyên Võ cảnh kia cường giả, quá nhiều phân tán lời, sợ để lỡ chính sự.”

Quách Hồng cười nói: “Nơi đây có Khổng Địch đại nhân ở, một người liền đã đủ.”

Khổng Địch lạnh lùng nhìn hắn, miệt thị nói: “Nếu như vậy, vậy ta liền phái Quách Hồng trưởng lão đi tiếp viện được rồi.”

Quách Hồng ngẩn ra, san cười mỉa mấy lần, không dám nói nhiều nữa.

Rất nhanh, đàn kia tiếng càng đi càng xa, lạch trời bên trên đã không nghe được.

Mà phái đi năm tên Nguyên Võ cảnh cường giả, nhưng là một đường đuổi theo tiếng đàn lao nhanh, mắt gặp cách đánh đàn người càng ngày càng gần, đàn kia thanh âm cũng bỗng nhiên “Tranh” một tiếng, ngừng lại.

Năm người thân ảnh lóe lên, liền xông lên trên, đem cái kia đánh đàn người vây nhốt.

Số 21 lạnh lùng nói: “Tiểu tử, ngươi là tham gia năm quốc thi đấu thành viên?”

Dương Thanh Huyền ôm Xuân Lôi Cổ Cầm, sắc mặt hơi trắng bệch, vì dẫn năm người lại đây, hao phí cực đại chân nguyên. Hắn nhẹ nhàng kích thích dây đàn, phát sinh thanh nhã âm thanh, cười nói: “Năm vị cực khổ rồi, ngàn dặm xa xôi chạy đi tìm cái chết.”

“Cái gì? Ngươi đang nằm mơ chứ?!”

Số 21 nhìn gần lại đây, trong mắt bắn ra hàn quang.

Dương Thanh Huyền cười nói: "Năm người, hơi nhiều đây, bất quá còn có thể tiêu hóa."

Dứt tiếng, Đàm Đào đám người lập tức từ bốn phía vọt ra, trên người tất cả đều là sát ý lạnh như băng.

Thêm vào Cao Đạt, bọn họ bên này tổng cộng tám người, còn có Đàm Đào bên người lại thêm một đầu Nguyên Võ sơ kỳ, khuôn mặt dữ tợn bốn chân yêu thú.

Năm tên Tà Phong đoàn lính đánh thuê thành viên hoàn toàn biến sắc, nghi ngờ không thôi.

Số mười lăm sợ hãi nói: "Các ngươi... Số chín bọn họ lẽ nào..."

"Ngạch, tên của các ngươi cũng thật là đặc biệt đây."

Thượng Quan Hải Đường đầy mắt sát khí, lạnh giọng nói: "Liền tên cũng không có cặn bã, ở trên đời này chỉ còn dư lại một cái danh hiệu, sau đó chết rồi sau, danh hiệu cũng mất, thực sự là bi kịch."

Năm người giận tím mặt, nhưng ánh mắt một hồi rơi vào Thượng Quan Hải Đường bên người Cao Đạt trên người, không khỏi hoàn toàn biến sắc, một người kinh hãi thất thanh nói: "Nguyên Võ hậu kỳ?!"

"Ha, sợ sao? Đi chết đi!"

Thượng Quan Hải Đường hét lớn một tiếng, hai tay bấm quyết hạ, trên người chân khí tăng cao đứng lên, hóa thành một chưởng liền đánh tới.

Cao Đạt cũng ở sự phân tâm của hắn sự khống chế, một bước lên trước, trên người khí tức như bài sơn đảo hải, cuồn cuộn mà xuống, đều hướng về tay phải nơi hội tụ đi, như khí toàn bám vào ở cái kia nắm đấm thép bên trên, một đòn nổ xuống.

Mấy người còn lại cũng lập tức ra tay, Âm Dao khống chế được trong thiên địa hơi nước, trực tiếp một chiêu kiếm đâm tới, Cẩn Công Tử đám người, buồn giận đan xen hạ, đều là đòn đánh mạnh nhất trực tiếp đánh ra.

Dương Thanh Huyền lấy ra Bách Quỷ dạ hành, bằng cường kiếm thế hướng về bên người một người chém tới.

“Ầm ầm!”

Mỗi bên loại kinh khủng chiêu thức, mang theo năng lượng cuồng bạo, lẫn nhau kích va đi, chỉ một thoáng thiên địa biến sắc, cây cỏ khuynh gãy, đại địa trong nháy mắt liền vỡ vỡ đi ra.

Năm người cũng là trong nháy mắt phản ứng lại, từng người ra tay chống đỡ, liên thủ lại, hóa ra một phương bình phong, không dám mạnh mẽ chống đỡ, bóng người lóe lên liền hướng chếch mặt tránh đi.

Thượng Quan Hải Đường đám người lập tức đón đánh đi tới.

Hơn mười bóng người ở trên không bên trong bốc lên, ra tay đánh nhau.

Thượng Quan Hải Đường khống chế được Cao Đạt, thêm vào chính mình cũng là Nguyên Võ cảnh tồn tại, trực tiếp liền áp chế lại hai tên nguyên võ trung kỳ, hơi chiếm thượng phong.

Âm Dao thân thể lóe lên, liền tại chỗ biến mất, sau đó chính là lất phất mưa phùn mà xuống, xen lẫn vô biên lưỡi dao sắc, hướng về một người trong đó chém tới.

Người kia giật nảy cả mình, vội vàng một tay bấm quyết, đập tới, đánh vào ban đêm nghe mưa xuân trên, đem sát khí đánh tan.

Nhưng những sát khí kia tán mà không trôi, hóa vào trong mưa, phảng phất có ngàn vạn lợi kiếm ở bốn phía xoay tròn.

Một mặt khác, Đàm Đào cùng cái kia khống chế được quái thú liên thủ, cũng sắp một tên Nguyên Võ cảnh ngăn cản, đánh không thể tách rời ra.

Giờ khắc này, còn sót lại Dương Thanh Huyền chờ năm người, đều là Chân Võ cảnh đại viên mãn tồn tại, vây nhốt một người.

Người kia sắc mặt hơi trắng bệch, nội tâm càng sinh ra một tia sợ hãi.

Dương Thanh Huyền cầm kiếm mà đứng, lạnh giọng nói: “Là bó tay chịu trói, hay là chúng ta tiễn ngươi về tây thiên?”

Người kia mặc dù có chút sợ, nhưng mình dù sao cũng là Nguyên Võ cảnh tồn tại, bị vài tên Chân Võ cảnh người vây quanh, còn bị uy hiếp, lập tức sinh ra lửa giận, quát lên: “Muốn bó tay chịu trói chính là bọn ngươi, trêu chọc chúng ta Tà Phong đoàn lính đánh thuê, chắc chắn sẽ không có kết quả tốt!”

Dương Thanh Huyền mắng: “Ta cũng thực sự là trí chướng, vào lúc này, còn với ngươi phí lời cái gì.” Áo não một chiêu kiếm vung lên, liền đâm tới.

Lộ Nhất Phàm đám người cũng là đồng thời ra tay, năm người chiêu thức liên kết, hổ trợ lẫn nhau, ở trên không bên trong kết thành một luồng tuyệt cường năng lượng, điên cuồng ép mà xuống!

“Ầm!”

Người kia toàn lực chống đối, nhưng vẫn là bị đánh bay ra ngoài, phun máu tươi tung toé.

Năm người một chiêu đắc thủ, lập tức cướp đánh tới, vây quanh người kia cuồng ẩu, rất nhanh sẽ đưa hắn lĩnh hộp cơm. Người kia bị Bách Quỷ quấn quanh người, ngã trên mặt đất tử trạng vô cùng thảm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 387: Kế Hoạch Bước Kế Tiếp, Đi Sao?

Năm người đắc thủ sau, lập tức ăn chia hai nhóm, đi trợ giúp Âm Dao cùng Đàm Đào.

Nguyên bản Âm Dao cùng Đàm Đào đối thủ liền không chiếm được tiện nghi gì, khổ sở chém giết, lần này càng là rơi vào hạ phong, không bao lâu liền bỏ mạng.

Còn lại hai tên cùng Thượng Quan Hải Đường đánh giết nguyên võ trung kỳ cường giả, sợ đến hồn vía lên mây.

Trước khi ra ngoài tưởng bắt vào tay việc nhỏ, gặp được mấy người sau, cho rằng sẽ là một hồi chém giết thảm thiết, bây giờ mới biết, trước cái kia ôm đàn thiếu niên không nói giả, mình là cố ý đưa mạng đến rồi.

"Dừng tay, dừng tay, đừng đánh!"

Số 21 thét lên ầm ĩ: "Chúng ta đầu hàng, đừng đánh!"

Thượng Quan Hải Đường gặp nắm chắc phần thắng, nơi nào để ý tới hắn, chiêu nào chiêu nấy cũng là muốn mạng chiêu thức. Cùng Cao Đạt liên thủ càng ngày càng thành thạo, áp chế hai người vô cùng chật vật.

Số 21 hét lớn: "Lưu chúng ta một mạng, tất có tác dụng lớn!"

Mặt khác tên kia số 22 cũng là kêu lên: "Đúng đúng, chúng ta có thể bỏ cho hàng, giúp các ngươi đối phó Tà Phong đoàn lính đánh thuê."

Thượng Quan Hải Đường vừa nghe, tựa hồ có hơi do dự, động tác trong tay chậm thêm vài phần.

Hai người gặp có sống sót hi vọng, càng là kêu to lên, nói: “Chúng ta còn biết Tà Phong đoàn lính đánh thuê cùng Thượng Trì Quốc toàn bộ âm mưu, có thể từng cái giúp các ngươi hóa giải.”

Thượng Quan Hải Đường trong chiến đấu, có thừa quang liếc qua coi Dương Thanh Huyền, tựa hồ đang trưng cầu ý kiến của hắn.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Hải Đường công tử, chớ vội bị hai người này lời đầu độc. Nói đầu hàng? Chúng ta có thể có biện pháp khống chế bọn họ? Nếu là không có, ngược lại thành bom hẹn giờ, lúc nào cũng có thể lấy mạng chúng ta. Còn bọn họ nói toàn bộ âm mưu, trước cái kia số chín cũng đã toàn bộ khai ra, bọn họ còn để làm gì?”

Thượng Quan Hải Đường vừa nghe, nhất thời hiểu ra đứng lên, chính mình cùng Đàm Đào Võ Hồn đã đã khống chế một người, mà chính mình bí mật luyện chế cổ thần đan, đối với Nguyên Võ cảnh cường giả cũng vô dụng.

Ngay sau đó sát khí đồng thời, lại không có bất luận cái gì lưu thủ chỗ trống.

Số 21 vừa kinh vừa sợ, quát: “Chết tiệt số chín! Lại đem chúng ta đều bán đứng!”

Hắn tức giận không phải số chín bán đứng tình báo, mà là phẫn nộ số chín trước một bước bán đứng tình báo, bọn họ sẽ không đồ vật có thể bán đứng.

Hai người tự biết mạng sống vô vọng, nổi điên công kích, trái lại uy thế tăng gấp bội, đem xu hướng suy tàn quét qua, bức Thượng Quan Hải Đường liên tiếp lui về phía sau.

Thượng Quan Hải Đường giận dữ hét: “Dương Thanh Huyền, các ngươi đang làm gì?!”

Dương Thanh Huyền nói: “Giúp hắn một tay.”

Mấy người lập tức nhảy vào trong chiến đấu, đem nổi điên hai người áp chế xuống, đánh chính bọn họ kêu khổ liền điệt, cả người là tổn thương, rất nhanh sẽ bị đánh bể thân thể, hoàn toàn chết đi.

“Ha ha, thoải mái! Thoải mái!”

Thượng Quan Hải Đường tuy rằng sắc mặt trắng bệch, đại mồ hôi nhỏ giọt, trên người cũng treo không ít tổn thương, nhưng cũng cười ha hả, nói: “Như vậy phân mà đánh tan, mặc bọn họ có nhiều người hơn nữa cũng vô dụng.”

Còn lại người cũng đều vui mừng nở nụ cười.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói: “Đừng quá lạc quan, những người này đều không phải người ngu, rất khó trên lần thứ hai làm.”

Đàm Đào nói: “Không sai, đã có mười một vị Nguyên Võ cảnh cường giả tổn hại ở trong tay chúng ta, đôi này bất luận cái nào tổ chức mà nói, đều là tổn thất thật lớn. Như lại đi khiêu khích, có thể sẽ gặp phải toàn lực phản công.”

Thượng Quan Hải Đường lạnh lùng nói: “Nhất Tuyến Thiên tổng cộng có một tên Địa cảnh cùng hai mươi tên Nguyên Võ cảnh cường giả, hiện tại đã bị chúng ta giết mười một người, cũng chỉ còn sót lại mười người. Ngoại trừ tên kia Địa cảnh ở ngoài, còn dư lại chín tên Nguyên Võ cảnh chúng ta chưa chắc không thể một trận chiến!”

Ở mấy ngày nay trước, Nguyên Võ cảnh vẫn là bầu trời một loại tồn tại, xa không thể vời. Ngăn ngắn mấy ngày, thì có mười một gã chết ở trên tay bọn họ, giống như đang nằm mơ, mọi người tự tin cũng rất lớn bắt đầu bành trướng.

Dương Thanh Huyền nói: “Còn tính sót một người, bắt đầu từ truyền tống trận tới được Thượng Trì Quốc Nguyên Võ cảnh cường giả. Nếu là ta lại đi lấy tiếng đàn dụ dỗ, bọn họ phái bao nhiêu người đi ra đây? Không thể lại phái năm người, mà càng nhiều người tay cũng phái không ra. Vì lẽ đó lần kế tiếp, bọn họ hoặc là không để ý tới chúng ta, hoặc là liền bỏ qua phục kích bốn Quốc Cường giả, toàn lực tiêu diệt chúng ta. Ta cảm thấy đến người trước độ khả thi càng to lớn hơn.”

Âm Dao nói: “Thanh Huyền, vậy ngươi nói làm sao bây giờ hảo? Tất cả lấy ngươi làm trung tâm.”

“Hừ!” Thượng Quan Hải Đường hiển nhiên đối với câu nói này cực kỳ bất mãn, tuy rằng hắn giờ khắc này nắm giữ chiến lực mạnh nhất, nhưng không có lực liên kết, nhưng mà Dương Thanh Huyền biểu hiện ra mưu lược cùng thực lực, cũng để hắn tâm phục.

Dương Thanh Huyền trong mắt lập loè tinh mang, nói: “Chúng ta trở lại Nhất Tuyến Thiên lối vào phụ cận, sau đó Đàm Đào ngươi dùng ngươi Võ Hồn, hóa thành con kiến đi ra bên ngoài, chờ đợi năm nước trưởng lão lại đây. Lúc trước Tư Phi Vũ trưởng lão năm người đến đây, không có hồi âm, bước kế tiếp tới được trưởng lão, tất nhiên vượt xa năm người.”

Đàm Đào vui vẻ, nói: “Quả nhiên là một biện pháp tốt! Nếu là năm quốc có thể phái ra mười người trở lên đội ngũ lại đây, dù cho có Thượng Trì Quốc kẻ phản bội ở bên trong, chúng ta trong ứng ngoài hợp, hai mặt giáp công, thế tất có thể đem Tà Phong đoàn lính đánh thuê những người này tru diệt ở Nhất Tuyến Thiên!”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Đây chính là hiện nay biện pháp tốt nhất, tuy rằng liều mạng, hi sinh tất nhiên rất lớn. Nhưng bất kể làm cái gì, trách nhiệm vĩnh cửu lớn hơn nhiều so với hi sinh. Hiện tại duy nhất biến số, chính là tên kia Địa cảnh cường giả, mạnh như thế nào?”

Mọi người cũng đều trở nên trầm mặc.

Dù sao bắc năm quốc mấy trăm năm cũng chưa từng thấy Địa cảnh cường giả, cũng không ai biết mạnh như thế nào.

“Ha ha, cái kế hoạch này, hay là thật sự liền có thể thành công nữa nha.”

Đột nhiên một thanh âm trên bầu trời vang lên, một người đàn ông đột nhiên liền xuất hiện ở phía trên, mắt lạnh nói: “May mà bản tọa đích thân đến một chuyến, còn Địa cảnh mạnh bao nhiêu, hiện tại liền để cho các ngươi biết.”

Mọi người đều là cả kinh, nhất thời một thân mồ hôi lạnh, khiếp sợ nhìn trên bầu trời đạo kia đột ngột mà hiện thân ảnh.

Thân ảnh kia tuy rằng lặng lặng đứng ở cái kia, nhưng cho mỗi một nhân tâm đầu giống như núi áp lực, thậm chí không dám nhìn thẳng.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Ngươi chính là Tà Phong đoàn lính đánh thuê đoàn trưởng?”

Khổng Địch tán dương liếc mắt nhìn hắn, nói: “Bản tọa phát hiện dưới khuôn mặt, ngươi còn có thể bình tĩnh như thế, nên nói ngươi người không biết dũng cảm đây, vẫn là trầm định tự nhiên, thái sơn băng vu mặt mà sắc không thay đổi đây?”

Nói đi, hắn sắc mặt thay đổi, chìm xuống, lại lạnh giọng nói: “Có thể giết ta Tà Phong đoàn lính đánh thuê mười một gã Nguyên Võ cảnh cường giả, liền ngay cả ta đều thay các ngươi trí dũng điểm khen. Giết các ngươi trước, trước tiên tự giới thiệu mình một chút, Tà Phong đoàn lính đánh thuê Phó đoàn trưởng Khổng Địch."

Theo tự giới thiệu mình, một luồng khí thế không giận tự uy lan ra, tám người cùng cái kia bốn góc quái thú kinh sợ đến mức lui về phía sau, chỉ có Cao Đạt còn ngây ngốc đứng ở trước mặt.

Dương Thanh Huyền sợ quát lên: "Không được! Đi mau!"

Tám người đều là tâm linh long lanh hạng người, Dương Thanh Huyền kinh ngạc thốt lên bên dưới, trong nháy mắt rơi đầu liền đi, đem độn tốc độ tăng lên tới cực hạn.

Nhưng, "Đi sao?!"

Khổng Địch cười lạnh một tiếng, trong thanh âm lộ ra khinh miệt, lửa giận, sát khí, còn có cái kia cao cao tại thượng ngạo nghễ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 388: Tự Mình Hy Sinh Quyết Tâm

Tám người lập tức cảm nhận được núi cao sức mạnh bình thường, trấn áp mà tới.

Cao Đạt cùng cái kia bốn góc quái thú, ở Thượng Quan Hải Đường cùng Đàm Đào sự khống chế, không lùi mà tiến tới, hướng về cái kia Khổng Địch công kích đi qua.

“Ầm ầm!”

Một người một thú liên thủ, hai nguồn sức mạnh, một cường một yếu, từ hai bên trái phải đánh tới.

“Hạt gạo ánh sáng, cũng dám cùng Hạo Nguyệt tranh huy?”

Khổng Địch gầm nhẹ một tiếng, bàn tay giơ lên, đập ngang đi, quát lên: “Giết chóc một thức!”

Một mảnh ánh sáng màu xanh xán lạn, ở trước người hóa thành ruy-băng, bao phủ đi, đem không khí tầng tầng đánh nổ, càng ở trước người đánh ra một cái chân không đường nối đến!

“Ầm ầm!”

Cao Đạt cùng bốn chân quái thú một đòn, như như bẻ cành khô giống như phá nát, một người một thú bị bức phải liên tiếp lui về phía sau, bốn chân quái thú càng là có chút không đứng thẳng được, thân thể lơ lửng.

Thượng Quan Hải Đường cùng Đàm Đào cũng lớn sợ, vội vàng chỉ huy hai cái bị cáo giả lui lại.

Cao Đạt thực lực càng mạnh hơn, bóng người lóe lên, liền bay lui về. Cái kia bốn góc quái thú xoay người muốn đi, đã bị Khổng Địch đuổi theo, một quyền đánh ra kim quang, bắn - vào quái thú trong đầu, "Ầm" một tiếng bạo điệu.

Trốn chạy tám người, đều là sợ run tim mất mật, một tên Nguyên Võ cảnh tồn tại, lại như giết gà một loại bị tàn sát rơi.

Giết bốn góc quái thú sau, Khổng Địch tiếp tục đi phía trước đuổi, hắn không chút hoang mang ở trên hư không thượng tẩu, nhưng mỗi bước ra một bước, đều có trăm trượng xa, nhìn lại rỗi rãnh không sai tự đắc, nhưng mấy cái trong chớp mắt, liền đuổi kịp không ít.

Tám người cũng là lớn sợ, Thượng Quan Hải Đường cả kinh nói: "Làm sao bây giờ?"

Mỗi người đều nổi điên bay nhanh, đối mặt một tên chưa từng thấy qua cường giả, mấy trăm năm qua bắc năm quốc cũng chưa từng có cấp độ truyền thuyết tồn tại, ai còn có thể có biện pháp.

Dương Thanh Huyền đột nhiên lấy tay chỉ một cái, nói: "Hướng về cái hướng kia đi!"

Nói, đi đầu thay đổi thân thể, liền lĩnh đầu bay qua.

Còn lại bảy người không rõ vì sao, nhưng vào lúc này, cũng không cho phép bọn họ suy nghĩ, vội vàng theo đuôi lại đây.

Thượng Quan Hải Đường cả kinh nói: "Ngươi có biện pháp?"

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Hết cách rồi, nhưng trước mặt trăm dặm khoảng cách trái phải, có một con đáng sợ quái ngưu, nếu như có thể khiến nó cùng Khổng Địch đối chiến lời, chúng ta liền được cứu rồi."

"Quái ngưu?"

Thượng Quan Hải Đường sửng sốt một chút, chợt nhớ ra cái gì đó, mừng lớn nói: “Không sai! Chỉ là... Ngươi có biện pháp gì khống chế cái kia quái ngưu sao? Ta Quỷ thân trên, không cách nào vượt qua quá lớn chênh lệch cảnh giới, cái kia quái ngưu hơn nửa cũng là Địa cảnh tồn tại.” Hắn có chút kinh nghi bất định.

Dương Thanh Huyền nói: “Tạm thời hết cách rồi, đi trước lại nói. Dù sao cũng hơn trực tiếp bị hắn đuổi theo đánh chết tốt.”

Trong khi nói chuyện, Khổng Địch liền ở phía sau đuổi theo, chênh lệch thu nhỏ lại đến rồi mấy trăm trượng, đi lại mấy bước bên dưới, đã đến trăm trượng khoảng cách chênh lệch, hắn cười lạnh một chưởng hoành ra, khẽ quát: “Giết chóc một thức!”

Ánh sáng màu xanh đột nhiên phát hiện, hóa thành cường đại ruy-băng, trực tiếp xé rách hư không, điên cuồng tập kích mà tới!

Thượng Quan Hải Đường kinh hãi, nguồn sức mạnh kia trực tiếp đưa bọn họ toàn bộ bao phủ, phi hành khả năng đều chịu ảnh hưởng, dường như muốn cuốn vào một cái vòng xoáy, bị cái kia giết chóc một thức cho nghiền nát.

Ở đây nguy cơ quan đầu, Thượng Quan Hải Đường hét lớn một tiếng, toàn bộ khống chế lực lượng rót vào Cao Đạt trong cơ thể.

Cao Đạt thoát ly đội ngũ, lâm không ngừng lại, xoay người đối mặt cái kia Khổng Địch một đòn.

Trên người của hắn vảy phát sinh quỷ dị ánh sáng, đôi mắt đỏ bừng, thân thể này bên trong hết thảy tiềm năng, trong khoảnh khắc đều bộc phát ra, trong miệng truyền đến trầm thấp tiếng gào.

Không có bất kỳ tư duy, tràn đầy quyết nhiên thần thái.

Cao Đạt hai tay quyết ấn, bốn phía thiên địa linh khí, như rồng một loại vọt tới.

Chịu đến cái kia quyết ấn lực ảnh hưởng, trước người hóa ra bảy tám cái vòng xoáy, lẫn nhau liên tiếp, tạo thành cường đại một chiêu, oanh kích đi!

Cao Đạt sức mạnh của bản thân, chính là Nguyên Võ hậu kỳ, ở bỏ qua sinh tử chi niệm, kiên quyết một đòn dưới tình huống, bạo phát suốt đời tiềm năng, đã bước chân vào nguyên võ đại viên mãn, ép thẳng tới tầng kia cảnh giới xa lạ.

“Ầm ầm!”

Cao Đạt một đòn toàn lực, đem chân nguyên kia ngưng ruy-băng xé rách, bầu trời một hồi bể ra, hai cỗ sức mạnh đáng sợ đụng vào nhau, trực tiếp đánh bể bầu trời, sinh ra một cái lớn vô cùng vòng xoáy.

Cao Đạt một đòn sau, trên mặt trở nên hơi mờ mịt đứng lên. Tại hắn xuất thủ trong nháy mắt, Võ Hồn quỷ nhập vào người cũng đã ly khai thân thể của hắn.

“Oành!”

Cao Đạt đã sức cùng lực kiệt, bị vòng xoáy kia quấn lấy, thân thể liền mất đi cân bằng, một đầu ngã tiến vào, ngã vào vòng xoáy nơi sâu xa, không biết tung tích.

Khổng Địch lặng lặng đứng ở trong vòng xoáy, áo bào bay phần phật, nhưng thân thể vẫn không nhúc nhích, tự nói: “Có mạnh mẽ như vậy tồn tại, chẳng trách cái kia mười một người sẽ chết ở trong tay các ngươi.”

Nói đi, liền tiếp tục đi về phía trước, một bước liền vượt qua vòng xoáy kia, xuất hiện ở bờ bên kia. Lại một bước, liền tại chỗ biến mất.

Dương Thanh Huyền đám người cảm ứng được hậu phương chấn động, đều là người người biến sắc, trong lòng đè ép một khối to lớn Thạch Đầu.

Cao Đạt không rõ sống chết, tranh thủ được này chút thời gian, mới để cho bọn họ bay ra hơn hai mươi dặm, cự ly này quái ngưu ở chỗ đó, xa xa khó vời.

Bỗng nhiên, Địch Hoán ngừng lại, nói: “Các ngươi đi thôi, để ta chặn lại hắn.”

Tất cả mọi người là lấy làm kinh hãi, Đàm Đào càng là lo lắng nói: “Ngươi nói nhăng gì đó, đi mau!” Đưa tay đi bắt hắn.

Địch Hoán đem vung tay lên, vuốt ve Đàm Đào tay, bình tĩnh nói: “Nếu là không có người ngăn cản hắn, chúng ta là trốn không thoát đâu.”

Đàm Đào cả giận nói: “Lẽ nào bằng ngươi này điểm chút sức mọn, còn muốn ngăn trở Địa cảnh?!”

Địch Hoán gật gật đầu, nói thật: “Ta vẫn luôn đã cho ta Võ Hồn là thứ cặn bã cặn bã, đến bây giờ ta đột nhiên hiểu, kỳ thực nó rất lợi hại. Mà chúng ta trong tám người, cũng chỉ có ta, mới có thể thoáng chặn hắn một hồi. Các ngươi đi nhanh đi, không nên phụ lòng ta một phen khổ tâm, để ta hy sinh một cách vô ích.”

Thượng Quan Hải Đường nghe vậy, mừng lớn nói: “Địch Hoán bạn học hy sinh vì nghĩa, lệnh tại hạ khâm phục. Mọi người đi nhanh đi, chúng ta không thể để Địch Hoán bạn học hy sinh một cách vô ích.”

Nói liền vội vàng giục Dương Thanh Huyền đám người.

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, một luồng bi thương kéo tới, tuy rằng cùng Địch Hoán tương giao không sâu, nhưng lúc này cảnh nầy, cởi mở, làm sao có thể không bi thống rơi lệ.

Địch Hoán hơi nhướng mày, nói: “Bà bà mụ mụ, muốn để ta hi sinh vô ích sao?”

Thượng Quan Hải Đường thúc giục: “Chính là, chính là, mọi người đi mau a!”

Đàm Đào lên trước, liều mạng ôm Địch Hoán, hết sức ở trên lưng hắn vỗ mấy lần, khóc ròng nói: “Bảo trọng!”

Địch Hoán đưa hắn đẩy một cái, nói: “Đi nhanh đi.”

Nói, xoay người hướng về phía sau bay đi.

Dương Thanh Huyền tự nhiên không phải cái kia lề mề người, cố nén trong lòng bi thống, cắn răng nói: “Đi!”

Bảy người đều là bi thương không ngớt, điên cuồng bay mà đi.

Đàm Đào càng là khóc không thành tiếng, toàn bộ Chiến Linh học viện, chỉ còn lại hai người bọn họ, bây giờ càng là cũng chỉ còn sót lại một mình hắn.

Dương Thanh Huyền tự nhiên cũng khó chịu, nhưng vẫn như cũ an ủi hắn nói: “Địch Hoán hi sinh, không chỉ là vì để cho chúng ta mạng sống, mà là vì vạch trần Thượng Trì Quốc cùng Tà Phong đoàn lính đánh thuê âm mưu, vì bốn liên minh quốc tế tay đối với bọn họ tiến hành phản công.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 389: Đồng Giá Trao Đổi, Ngọc Ấn Phá Nát

Đàm Đào cả kinh, lập tức từ vô biên trong bi thống phục hồi tinh thần lại, gật đầu nói: “Chính là!” Lập tức lau sạch nước mắt, trên mặt không còn bi thống.

Địch Hoán một người bay trở về, chốc lát liền gặp được Khổng Địch, hắn sắc mặt bình tĩnh, bay tiến lên, đến Khổng Địch trước người ba trượng mới dừng lại.

Khổng Địch trái lại có chút ngạc nhiên, giễu cợt nói: “Làm sao, muốn hi sinh chính mình, cứu vớt người khác?”

Địch Hoán gật gật đầu, bình tĩnh nói: “Đúng thế. Ngăn cản ngươi, kéo dài thời gian, có thể kéo bao lâu là bao lâu.”

Khổng Địch không nghĩ tới hắn như thế thành thật, cười nói: “Ngươi ở trong mắt ta, cùng giun dế không thể nghi ngờ, ngươi cảm thấy ngươi có thể kéo ở ta bao lâu đây?”

Địch Hoán lắc đầu nói: “Không biết, nhưng ta có lẽ là ngay trong bọn họ, khả năng kéo dài ngươi lâu nhất người.”

“Ồ?”

Khổng Địch trong mắt sát ý lóe lên, lạnh giọng nói: “Lời này nghe vào lỗ tai ta bên trong, để ta cảm thấy rất giận dữ và xấu hổ đây.”

Địch Hoán mặt không hề cảm xúc, lặng lặng nói rằng: “Ta vẫn luôn cảm thấy đến mình Võ Hồn rất lởm, thời điểm chiến đấu không có một chút nào tác dụng. Nhưng bây giờ, nhưng có thể phát huy một tia ấm áp.”

Hắn lấy ra một cây chủy thủ, trực tiếp xen vào vai trái của chính mình.

“Xì.”

Chủy thủ xuyên thấu vào, máu tươi rất nhanh sẽ ánh đỏ xiêm y.

Khổng Địch đang kinh ngạc nhìn hắn, đột nhiên cảm giác thấy chính mình vai trái đau xót, hoảng sợ nhìn, phát hiện mình trên vai trái càng cũng bị thương, chảy ra máu.

“Ngươi, ngươi Võ Hồn...”

Khổng Địch kinh hãi, chính mình bên trái vết thương trên vai, cũng không có Địch Hoán nghiêm trọng như vậy, nhưng đích đích xác xác là bị tổn thương.

Địch Hoán theo dõi hắn vết thương kia nhìn một chút, nhếch miệng cười nói: “Khà khà, ta Võ Hồn là đồng giá trao đổi. Ở ta Võ Hồn trong phạm vi, phàm là trên người ta bị thương, đều sẽ đồng giá đến trên người đối phương đi. Bất quá ngươi cảnh giới cao ta nhiều lắm, xem ra cũng không phải hoàn toàn đồng giá nha, khà khà.”

“Ngươi, ngươi dĩ nhiên thương tổn tới ta?!”

Khổng Địch vẫn là gương mặt khó có thể tin, hắn cuối cùng đã rõ ràng rồi Địch Hoán vì sao đi gần như vậy, này ba trượng phạm vi, phải là hắn nói Võ Hồn phạm vi.

“Đáng chết! Chết tiệt cặn bã, dĩ nhiên tổn thương ta!”

Khổng Địch giận dữ, lập tức mất đi phong độ, mặt trở nên dử tợn.

Một cổ cường đại chân nguyên rót vào lòng bàn tay, năm ngón tay trên bốc lên ánh sáng màu xanh, lạnh giọng nói: “Ta muốn đưa ngươi cắt thành mảnh vỡ!”

Địch Hoán cười nói: “Phạm vi này bên trong, ngươi đem ta cắt thành mảnh vỡ, thương thế sẽ trong nháy mắt đồng giá đến trên người ngươi.”

Khổng Địch lạnh lùng nói: “Chỉ cần ta ly khai ngươi Võ Hồn phạm vi lại giết ngươi, không phải tốt sao.”

Địch Hoán theo dõi hắn, nói thật: “Xác thực, ngươi nói không sai. Thế nhưng, ta sẽ không cho ngươi cơ hội này.”

Thân thể của hắn không có có bất kỳ triệu chứng nào liền bắt đầu bành trướng, một hồi trở nên vai u thịt bắp hai, ba lần.

“Chi!”

Khổng Địch một hồi mặt tái mét, giận dữ hét: “Súc sinh! Ngươi, ngươi lại muốn tự bạo!”

Địch Hoán cười to nói: “Ha ha, ta chết trong nháy mắt, thương thế sẽ đồng giá đến trên người ngươi. Đồng thời này tự bạo lực lượng có thể oanh tạc ngươi một lần, ha ha, đời này có thể làm tổn thương trong truyền thuyết Địa cảnh cường giả, chân!”

“Ầm ầm!”

Địch Hoán giống một cái cầu giống như, trong nháy mắt liền nổ tung ra, năng lượng đáng sợ bao phủ bốn phía tất cả, đồng thời cũng đuổi trên người Khổng Địch.

“Phốc!”

Khổng Địch phun ra một ngụm máu tươi đến, cái kia tự bạo đồng giá trao đổi, thêm vào tự bạo lực lượng, vẫn là chấn thương hắn.

“Đáng chết! Cặn bã nhóm! Các ngươi hoàn toàn chọc giận tới ta!”

Khổng Địch hét lớn một tiếng, liền biến mất trên bầu trời.

Dương Thanh Huyền đám người lại bay mấy chục dặm, rất nhanh sẽ cảm nhận được phía sau cường đại khí tức truyền đến, đều hoàn toàn biến sắc, “Không được!”

Đàm Đào càng là mặt xám như tro tàn, biết Địch Hoán đã hy sinh.

Thượng Quan Hải Đường cắn răng nói: “Mẹ -! Sắp đến rồi, còn kém một tí tẹo như thế! Ai lại đi ngăn cản hắn một hồi!”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Các ngươi đi trước, ta đi chặn hắn.”

“Cái gì? Không thể!”

Âm Dao trước tiên phản đối đứng lên, Thiên Tông học viện bốn người khác cũng đều không đồng ý.

Thượng Quan Hải Đường nhưng là vui vẻ nói: “Thanh Huyền bạn học, nhờ ngươi.”

Mấy người còn lại đều là hung hăng trừng mắt Thượng Quan Hải Đường.

Dương Thanh Huyền nói: “Không có thời gian suy tính, các ngươi yên tâm đi, ta không có việc gì. Đừng quên, lần trước chống đối Cao Đạt thời điểm, ta đúng là tiến thối như thường.”

“Đúng đúng, Thanh Huyền bạn học còn có đáng sợ kia cổ bảo, nhất định có thể ngăn trở Khổng Địch một trận thời gian, chính mình cũng có thể thong dong lùi về sau.”

Thượng Quan Hải Đường lập tức phụ họa.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Đừng quên Địch Hoán hi sinh, đừng ở chỗ này lề mề!”

Nói, đẩy bên người Đàm Đào cùng Âm Dao một hồi, mình thì là bay trở về.

“Dương Thanh Huyền!”

Âm Dao sốt sắng, bi thương không ngớt.

Lộ Nhất Phàm đem nàng nắm lấy, bắt gắt gao, đi về phía trước bay đi.

Âm Dao liều mạng giãy dụa, cả giận nói: “Lộ Nhất Phàm!”

“Câm miệng!”

Lộ Nhất Phàm trên mặt, gân xanh từng chiếc nổi lên, đôi mắt đỏ bừng, lạnh lùng nhìn chằm chằm nàng, lạnh giọng nói: “Ngươi nếu không muốn để Dương Thanh Huyền chết vô ích, liền chiếu lời của hắn đi làm!”

Âm Dao cả người run lên, hai mắt nước mắt chảy xuống, lấy tay che miệng lại, đi theo sau lưng mấy người, khốc khấp điên cuồng bay.

Dương Thanh Huyền trở lại đầu, bay một trận, liền nhìn thấy Khổng Địch đuổi theo, hơn nữa xiêm y phá nát, còn mang theo huyết, có vẻ vô cùng chật vật.

Hắn khá là giật mình, không nghĩ tới Địch Hoán dĩ nhiên tổn thương Khổng Địch, không biết hắn là như thế nào làm được.

“Lại một cái tìm chết! Đáng tiếc bản tọa không có kiên trì với các ngươi làm phiền, trực tiếp đi chết đi cho ta!”

Khổng Địch nhìn thấy Dương Thanh Huyền, không nói hai lời, liền trực tiếp ra tay, năm ngón tay trương mở, hướng về Dương Thanh Huyền tóm tới, muốn bóp nát cổ của hắn.

Dương Thanh Huyền biết Khổng Địch khẳng định bị thiệt thòi không nhỏ, bằng không tuyệt sẽ không như vậy táo bạo, lập tức cũng không nói chuyện, trực tiếp lấy ra Hoàng Thế Ấn, ném ra ngoài.

Cái kia khắc ở không trung tung bay mấy lần, bốn phía thiên địa linh khí lập tức chịu đến dẫn dắt, hướng về cái kia in lại cuồng dũng tới.

“Hổn hển” vài tiếng, ngọc ấn liền hóa thành phòng ốc rộng tiểu, kinh khủng uy năng từ giữa mặt nghiêng đi ra, dời sông lấp biển!

“Cái gì?!”

Khổng Địch kinh hãi, vốn cho là dễ như ăn cháo là có thể đánh chết một người, đột nhiên ném ra thứ như vậy, liền ngay cả hắn cũng không dám khinh thường.

“Đáng chết a! Lúc trước cái kia mười một người, xem ra chết không có chút nào oan!”

Khổng Địch hét lớn một tiếng, quát lên: “Giết chóc thức hai!”

Một chưởng đập ngang đi, bầu trời trực tiếp bị đánh nát, tiếng gào chát chúa theo một chưởng kia mà lên, vô số ánh sáng màu xanh đánh trong biển lửa, cùng đáng sợ kia ấn lực đuổi cùng nhau!

“Ầm ầm!”

Hoàng Thế Ấn truyền lên đến chấn động to lớn, phảng phất khó có thể chịu đựng Khổng Địch một đòn.

Dương Thanh Huyền đây là lần thứ bốn triển khai này ấn, chưa bao giờ từng xuất hiện tình huống như vậy, trong lòng cũng là hoảng hốt.

“Ầm ầm ầm!”

Giết chóc thức hai sức mạnh tàn phá hư không, tuôn ra một đoàn đoàn ánh sáng óng ánh huy, đem trọn cái ngọc ấn cắt vỡ đi ra, hóa thành từng đạo từng đạo hỏa diễm từ trên bầu trời kích - bắn mà xuống, phảng phất thiên thạch vũ trụ mưa, rơi vào cái kia vô biên sơn mạch.

Mà Dương Thanh Huyền càng là lạnh cả tim, rõ ràng cảm giác được sát ý cường đại xuyên thấu qua biển lửa kéo tới, bóng người trước mắt loáng một cái, Khổng Địch càng mặt âm trầm, liền xuất hiện ở trước mặt hắn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 390: Địa Khí Oai

“Tuy rằng không có bị thương ta rất lợi hại, nhưng đích đích xác xác là tổn thương ta, hơn nữa rất đau a!”

Khổng Địch dữ tợn nghiêm mặt lỗ, hầu như muốn kề sát tới Dương Thanh Huyền trên mặt, tràn ngập âm lãnh hàn khí, sát ý, phẫn nộ và khinh thường.

“Đi chết đi cho ta, cặn bã!”

Hắn giơ tay lên, đáng sợ Địa cảnh lực lượng nghiêng ra, không chỉ có đem không gian đè ép, liền ngay cả Dương Thanh Huyền chân khí trong cơ thể, đều cơ hồ ngưng tụ ở, không nhúc nhích được nửa phần!

“Ta - ngày!”

Dương Thanh Huyền kinh hãi không thôi, nội tâm điên cuồng mắng, không nghĩ tới Địa cảnh đáng sợ như thế, không chỉ có một chiêu đánh nát Hoàng Thế Ấn, hơn nữa gần người phía sau, hắn ngay cả động cũng không động đậy được nữa.

Sớm biết như vậy, cũng không cần cái gì Hoàng Thế Ấn, trực tiếp xé mở Võ Hồn ấn, dùng Tử Viêm đi thiêu hắn.

Hiện tại hối hận thì đã muộn.

“Coong!”

Bỗng nhiên một đạo tiếng đàn vang lên, Dương Thanh Huyền trước người lưu quang lóe lên, hóa thành bảy màu vẻ, Cửu Tiêu

Hoàn Bội liền tự mình xuất hiện.

Đồng thời cái kia có dấu Long văn ngón tay của, chính mình chuyển động, hướng về đàn kia trên dây cung nhẹ nhàng một nhóm.

“Coong!”

Một đạo xích quang từ ngón tay bắn ra, hóa thành một tia sáng, ở trên không bên trong xoay chuyển, kích - bắn đi!

Mà Dương Thanh Huyền thân thể, cũng ở đó xích quang bao phủ xuống, khôi phục tự do, hắn kinh hỉ bên dưới, vội vàng lui về phía sau đi.

“Xì!”

Đạo kia xích mang như quang nhận, đem trước mắt Địa cảnh uy thế chấn động mà nát, sắc bén vô cùng đánh chém đi qua, trong khoảnh khắc đã đến Khổng Địch trước mắt.

“Đây là! Địa Khí?!”

Khổng Địch con ngươi đều lồi đi ra, hét lớn: “Không thể a!”

Không kịp ngẫm nghĩ nữa, xích mang trên sắc bén làm hắn da đầu sợ hãi, mặc dù không thể tin tưởng, không muốn thừa nhận, nhưng trước mắt này đạo công kích, nếu là không tránh khỏi lời, đích đích xác xác có thể chém giết hắn!

“Đáng chết!”

Khổng Địch hét lớn một tiếng, cánh tay phải một hồi cứng đờ đứng lên, hiện lên ra ánh kim loại, hướng về cái kia xích quang đánh tới!

“Ầm!” Xích quang đánh nát ánh quyền, chém ở quyền của hắn cốt thượng, mấy tiết xương ngón tay trực tiếp nổ tung ra, tuôn ra máu tươi.

“A! Đáng chết a!”

Khổng Địch rống to mấy tiếng, toàn bộ tay phải quyền cốt đều bể nát.

Vô biên phẫn nộ cùng nhục nhã tràn ngập nội tâm của hắn, lại bị một tên Chân Võ cảnh tồn tại đả thương.

“Địa Khí! Đó nhất định là Địa Khí! Đáng chết, một tên Chân Võ cảnh lâu la, làm sao có khả năng nắm giữ Địa Khí, hơn nữa có thể dễ dàng sử dụng đây!”

Khổng Địch căm tức nhìn phía trước, Dương Thanh Huyền đã thu rồi Cửu Tiêu Hoàn Bội, vọt ra mấy trăm trượng xa.

“Hừ, trên người ngươi mang theo Địa Khí, coi như chạy đến chân trời góc biển, ta cũng muốn giết ngươi! Địa Khí không phải như ngươi vậy cặn bã có thể có được!”

Khổng Địch năm ngón tay nắm tay, cái kia thảm không nỡ nhìn tổn thương, ở chân nguyên hạ bắt đầu từ từ khôi phục, đồng thời nhanh chân về phía trước, đuổi theo.

“Giải khai ngữ huynh, ngươi một chiêu kia mới vừa rồi rất tuấn tú nha.”

Dương Thanh Huyền liều mạng bay trốn, một mặt khách khí hướng về Hoa Giải Ngữ chào hỏi.

Nhưng Hoa Giải Ngữ trước sau bế hai mắt, cái kia Cửu Tiêu Hoàn Bội liền nằm ngang ở trước người hắn, lại không có bất kỳ động tác.

Dương Thanh Huyền không cam lòng, lại nói: “Giải khai ngữ huynh, ngươi nói một chút nha, tốt xấu chúng ta cũng nhận thức lâu như vậy rồi, vừa nãy ngươi vừa cứu mạng của ta. Chà chà, một chiêu liền đả thương Địa cảnh cường giả, không bằng giải khai ngữ huynh ngươi đi ra, đem cái kia Khổng Địch giết được không”

Hoa Giải Ngữ lúc này mới mở hai mắt ra, nói: “Chớ hy vọng ta ra tay, sức mạnh của ta hết sức yếu ớt, dùng một chút ít một chút, thời gian phải rất lâu mới có thể khôi phục. Ngươi chính là tự nghĩ biện pháp đi.”

Dương Thanh Huyền kinh hãi nói: “Vậy ngươi đem Cửu Tiêu Hoàn Bội cho ta dùng một chút được không”

Hoa Giải Ngữ nói: “Cũng không phải là ta không cho ngươi, mà là lấy tu vi của ngươi, căn bản phát huy không được Cửu Tiêu Hoàn Bội sức mạnh. Này Địa Khí đối với thân thể ngươi phản phệ lực lượng, càng sâu quá ngươi cái kia Võ Hồn vô địch thiên hạ.”

“Vô địch thiên hạ?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, nói: “Ngươi nói là cái kia Tử Viêm sao? Đó là thập đại chí cường Võ Hồn một trong, thiên hạ có địch.”

“Cái gì thiên hạ có địch?”

Hoa Giải Ngữ nhíu lên lông mày đầu đến, nói: “Đến từ Tử Viêm hư không sức mạnh, ngưng tụ ra có thể đốt cháy tất cả chi hỏa, cái này Võ Hồn hẳn là gọi vô địch thiên hạ.”

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, nói: “Lẽ nào sau đó sửa lại tên?”

Nhưng bây giờ không phải là nói điều này thời điểm, hắn nói: “Vậy ngươi cảm thấy ta dùng cái kia Tử Viêm, có thể giết chết Khổng Địch sao?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Sợ là không thể, bất quá đồng quy vu tận nên là có thể.”

“Cái kia hay là thôi đi, nếu là có một tia hi vọng, cũng hi vọng chính mình sống tiếp a.”

Dương Thanh Huyền lúc này tập trung ý chí, cấp tốc bay về phía trước đi.

Khổng Địch tuy rằng đuổi nhanh, nhưng đã không có sự coi thường, ngược lại hết sức cẩn thận, trong đầu không ngừng nghĩ sự tình các loại.

Một lát sau, cuối cùng đã tới cái kia mảnh bị quái ngưu chế tạo khu vực chân không.

Mà Thượng Quan Hải Đường mấy người từ lâu ở cái kia, đứng ở khu vực chân không trung tâm, dường như tượng gỗ giống như, không nhúc nhích.

Dương Thanh Huyền vừa mừng vừa sợ, bởi vì ở phía trước của bọn hắn, cái kia quái ngưu thình lình đứng ở đó, lạnh lùng nhìn bọn hắn chằm chằm.

“Thanh Huyền!”

Âm Dao đám người vừa thấy hắn lại đây, đều là mừng như điên không ngớt, thậm chí không nhịn được lệ nóng doanh tròng.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng bay xuống tại mọi người bên cạnh người, nói: “Đừng quá kích động, cẩn thận bị làm tức giận cái kia quái ngưu.”

Mọi người lúc này mới trấn định lại, đứng lẳng lặng, không dám quá đáng nhúc nhích.

Dương Thanh Huyền nói: “Vật này làm sao đi ra?”

Lộ Nhất Phàm nói: “Chúng ta bay xuống sau, đi về phía trước đến nơi này, cái kia quái ngưu liền xuất hiện, tựa hồ không cho chúng ta tiếp tục tiến lên, chúng ta cũng sẽ không dám động.”

Cái kia quái ngưu chỉ là lặng lặng đứng ở đó nhìn mọi người, liền để bảy người câm như hến, không dám thiện động đậy.

Lúc này, Khổng Địch cũng bay tới, đứng trên bầu trời, quan sát phía dưới, trong mắt đồng dạng lộ ra vẻ khiếp sợ.

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, cười nói: “Khổng Địch đại nhân, đuổi a, làm sao không đuổi?”

Khổng Địch gương mặt không âm trầm bất định, nhìn chằm chằm cái kia quái ngưu nhìn một hồi, nói: “Các ngươi đã sớm biết có như thế cái quái ngưu tồn tại, vì lẽ đó cố ý dẫn ta đến đây đi.”

Thượng Quan Hải Đường lạnh lùng nói: “Là thì lại làm sao?”

Khổng Địch hừ lạnh nói: “Nhất Tuyến Thiên bên trong vẫn còn có Địa cảnh yêu thú xuất hiện, xác thực để ta đại cảm thấy ngoài ý muốn. Nhưng nó cùng các ngươi không quen không biết, vì sao lại cứu các ngươi đây? Lùi 10 ngàn bước, coi như quái vật này thật sự công kích ta, ta cũng có thể đỡ đến, mà các ngươi nhưng là muốn biến thành tro bụi.”

Dương Thanh Huyền giễu cợt nói: “Vậy ngươi cũng chỉ dám ngoài miệng nói một chút mà thôi, ngươi đúng là động thủ thử xem nha.”

Khổng Địch sắc mặt trầm xuống, hắn đích xác có kiêng kỵ, cái kia quái ngưu trên người khí tức không thể phỏng đoán, liền ngay cả hắn đều cảm thấy hoảng sợ, huống hồ Dương Thanh Huyền trên người còn có đáng sợ kia Địa Khí.

Đối với Dương Thanh Huyền khống chế Địa Khí trình độ, Khổng Địch cũng ước chừng có đại khái suy đoán, hơn nửa cũng chỉ là có thể sử dụng một, hai lần, bằng không nếu như có thể hoàn toàn nắm trong tay, bọn họ cũng sẽ không cần muốn chạy trốn.

Tràng diện một hồi lâm vào yên tĩnh.

Khổng Địch thầm nghĩ: “Cũng không thể như vậy không hạn chế đối lập đi xuống đi? Cái kia quái ngưu coi như mạnh hơn ta, ta nếu là một lòng muốn chạy trốn, nhất định cũng không giữ được ta!”

Nghĩ tới đây, trong mắt sát cơ lóe lên, chân nguyên ở trên người phun trào.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 391: Bất Ngờ Người, Tam Hoa Cảnh Ngưu

Dương Thanh Huyền lập tức phát giác ra, lớn tiếng nói: "Mọi người chú ý, Khổng Địch đại nhân nếu là ra tay, chúng ta liền trực tiếp công kích cái kia quái ngưu, đem làm tức giận, mọi người cùng nhau đồng quy vu tận!"

Khổng Địch vừa nghe, thiếu chút nữa ngất đi, trong lòng bàn tay chân nguyên trong nháy mắt tản mất, đầy mặt vẻ giận dữ, quát lên: "Há có ngươi thứ đồ vô sỉ như vậy!"

Dương Thanh Huyền chửi nói: "Vô liêm sỉ em gái ngươi! Ngươi đều muốn giết chúng ta, còn với ngươi nói văn minh, nói lễ phép, giảng đạo đức? Ta đầu óc có hãm hại a, muốn chết mọi người cùng nhau chết!"

Khổng Địch thần sắc trên mặt âm trầm bất định, lạnh giọng nói: "Không có thời gian với ngươi kéo!"

Kéo dài nữa, nếu là năm quốc trưởng lão đi tới Nhất Tuyến Thiên ở ngoài, không thể một lưới bắt hết lời, phiền phức liền lớn.

Hai người cân nhắc bên dưới, Khổng Địch vẫn là nổi lên chân khí, ở lòng bàn tay ngưng ra một thanh quang nhận đến, quát lên: "Đi chết đi!"

Chính hắn không dám lên trước, quang nhận kia đột nhiên hóa thành hình bán nguyệt, ở trên không bên trong loáng một cái, liền kích. Bắn ra, đem bầu trời chém nứt ra!

Một cái phân biệt rõ ràng vết nứt đột nhiên xuất hiện, giống như là da thịt trắng như tuyết trên, bị vẽ ra một vết thương.

Dương Thanh Huyền đám người kinh hãi, tuy rằng Khổng Địch ra tay cũng ở nằm trong dự liệu, nhưng không nghĩ tới sẽ nhanh như vậy.

Tất cả mọi người là đầy mặt kiên quyết, đem chân nguyên tăng lên đến đỉnh điểm, muốn đập nồi dìm thuyền liều chết đến cùng, một đòn tối hậu.

Cái kia quái ngưu “Ò” kêu một tiếng, hai mắt bắn ra hàn quang đến, hiển nhiên Khổng Địch công kích, khiêu khích nó.

Cái kia đối với sừng trâu loáng một cái, linh khí bốn phía như là đáy biển vòng xoáy, tuôn ra mà tới, đều rót vào bên trong, hai cái sừng trâu trở nên linh lóng lánh.

Càng khiến người ta mấy người hoảng sợ là, đang chuẩn bị toàn diện đón đánh Khổng Địch đánh chém, sau lưng nhưng truyền đến khí tức càng nguy hiểm.

“Chết chắc rồi.”

Mỗi người trong lòng đều là né qua một cái như vậy ý nghĩ, triệt để tuyệt vọng, hiện tại thực sự là lên trời không đường xuống đất không cửa.

Dương Thanh Huyền không kịp ngẫm nghĩ nữa, liền hướng về chính mình vai trái chộp tới, đang muốn vận dụng cái kia Võ Hồn ấn, đột nhiên thân thể cứng đờ, tay liền ngừng ở giữa không trung.

Không chỉ có là hắn, còn lại người cũng toàn bộ đều ngẩn ra.

Ở đây tiền hậu giáp kích bên dưới, bọn họ trước mắt dĩ nhiên nhiều hơn hai người, không có bất kỳ dấu hiệu, thậm chí không có bất kỳ người nào nhìn thấy, hai người này là như thế nào xuất hiện.

“Chu Thành… Thường Vũ…”

Chính là sớm không biết chạy trốn tới nơi nào, nước khi học viện hai tên người may mắn còn sống sót.

Thường Vũ cười nhạt, nói: “Chư vị, lại gặp mặt.”

Mỗi người đều là dâng lên một loại không giải thích được quái dị cảm giác, ở đây cái quan đầu, tất cả mọi người muốn tan xương nát thịt, hắn còn có tâm sự nói cái này?

Lúc này, quái ngưu trong miệng phát sinh “Ò” một tiếng, hai sừng trên linh quang trong nháy mắt phóng ra, quét ngang tất cả!

“Ầm ầm!”

Kịch liệt cường quang so với mặt trời còn chói mắt hơn, sau đó chính là một mảnh đen nhánh, mỗi người chỉ nghe bên tai nổ ầm vang vọng, không chỉ có thất khổng bị chấn động ra máu, liền ngay cả ngũ tạng lục phủ cũng lăn lộn lợi hại, như là bị thả ở trong nồi trộn xào, vô cùng khó chịu.

“Đây là…”

Mấy người hoảng sợ mở hai mắt ra nhìn, chính mình càng bị một cái lớn như vậy hình nửa vòng tròn đồ vật bao vây lại, cứng rắn đối phó này đáng sợ tiền hậu giáp kích.

Mà cái hình nửa vòng tròn đồ vật, càng là từ Thường Vũ trên cánh tay của dọc theo người ra ngoài, chính là cái kia cánh tay máy biến thành.

“Chuyện này…”

Ngoại trừ Chu Thành ở ngoài, mỗi người đều trợn mắt ngoác mồm, đặc biệt Phù Trác, Thường Vũ là hắn đánh tàn phế, có thể bây giờ đối phương không chỉ xuất hiện ở trước mặt hắn, lại vẫn là đáng sợ như thế.

“Răng rắc!”

Ở bên ngoài dư âm trùng kích vào, đối diện quái ngưu bên kia máy móc pháo đài xuất hiện vết nứt, sau đó “Ầm” một tiếng, hóa thành vô số mảnh vỡ.

Trước mắt mấy người sáng ngời, lại xuất hiện ở dưới bầu trời.

Cái kia bao hắn lại nhóm hình bán cầu pháo đài, giờ khắc này nát một nửa, còn lại một nửa kia, tất cả đều tự động thu thập, trở về đến Thường Vũ cánh tay bên trong.

Tình cảnh này nhìn tất cả mọi người trố mắt ngoác mồm, có chút cảm giác không chân thực.

Phù Trác càng là mạnh mẽ bấm chính mình mấy lần, nghĩ thầm: “Có phải là vừa nãy một đòn hạ, mình đã chết rồi?”

Xa xa Khổng Địch, cũng là sắc mặt trắng bệch, kinh hãi nhìn mấy người.

Vừa nãy hắn một cái đánh chém ném qua sau, cái kia quái ngưu lập tức tương ứng đánh tới, mặc dù phần lớn sức mạnh đều bị cái kia máy móc pháo đài chặn lại rồi, nhưng vẫn là không ít dư âm diễn bắn tới, chấn động đến mức hắn cả người khí huyết quay cuồng.

“Tam Hoa cảnh! Địa cấp cảnh giới thứ hai Tam Hoa cảnh!”

“Nơi như thế này, tại sao có thể có Tam Hoa cảnh quái vật tồn tại?!”

Khổng Địch kết luận không thể nghi ngờ, này quái ngưu là so với hắn còn mạnh hơn địa cấp Tam Hoa, nội tâm kinh hãi tột đỉnh.

Võ cảnh có ba tầng: Linh Võ, Chân Võ, Nguyên Võ.

Địa cấp cũng có ba tầng: Luân Hải, Tam Hoa, Toái Niết.

Khổng Địch chỉ là ở tầng thứ nhất Luân Hải cảnh.

Mà khi hết thảy dư âm tan hết sau, hình ảnh trước mắt đã không thể dùng kinh hãi để hình dung, mà là triệt để hoá đá, đầu óc hoàn toàn đường ngắn, đối với phát sinh trước mắt tình cảnh này, không thể nào hiểu được, không cách nào suy nghĩ.

Dương Thanh Huyền mấy người hoàn hảo không chút tổn hại, mà nhiều hơn hai người kia, liền ngay cả hắn cũng không thấy rõ, là như thế nào xuất hiện.

Cái kia quái ngưu cũng tựa hồ lấy làm kinh hãi, trong miệng phát sinh sợ hãi rống, lập tức thân thể hơi trầm xuống, tràn đầy cảnh giác dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền mấy người làm sao cũng không phải đầy mặt dại ra.

Dương Thanh Huyền một lát mới phục hồi tinh thần lại, cười khổ nói: “Thường Vũ bạn học, có thể nói cho ta biết, chuyện này rốt cuộc là như thế nào sao?”

Thường Vũ cười nhạt, nói: “Ngươi nhìn thấy, chính là tất cả nha.”

Ánh mắt của hắn sáng láng, đầy hứng thú nhìn Dương Thanh Huyền, để Dương Thanh Huyền trong lòng không rõ sợ hãi, càng không dám nhìn thẳng ánh mắt của hắn.

Hơn nữa cái cảm giác này, tựa hồ hết sức quen thuộc.

Đột nhiên, trong lòng truyền đến Hoa Giải Ngữ thanh âm, nói: “Là cái kia Quốc sư Đế Húy, hắn một tia thần niệm bám thân ở đây cái Thường Vũ trên người, ngươi đeo sao giới giấu kỹ, tuyệt đối đừng để hắn gặp được.”

Dương Thanh Huyền phát hiện trên ngón tay cái kia Long văn, dĩ nhiên lặng lẽ tự mình lệch vị trí đưa, đến rồi chỉ sơn trong đó, khiến người ta khó có thể phát hiện.

Dương Thanh Huyền thất kinh hỏi: “Hắn cũng nhận ra này tinh giới sao?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Hắn đem tới cho ta cảm giác rất giống một người, nhưng ta không có cách nào xác định có phải là hắn hay không, vẫn cẩn thận là hơn.”

Biết rồi trước mắt cái này Thường Vũ thân phận sau, Dương Thanh Huyền trái lại bình tĩnh lại, chí ít gặp được sống sót hi vọng, mặc kệ Đế Húy có âm mưu gì, tổng không đến nỗi giết mình, bằng không vừa nãy cũng liền không cần xuất thủ cứu giúp.

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Vậy thì cám ơn Thường Vũ bạn học.”

Bên cạnh mấy người còn không phản ứng kịp, nghe được Dương Thanh Huyền vừa nói như vậy sau, cũng dồn dập ôm quyền nói tạ ơn.

Thường Vũ đều nhất nhất đáp lễ, trước sau mặt mỉm cười, phong độ không giảm.

Khổng Địch sợ quát lên: “Ngươi là ai?!”

Thường Vũ quay đầu lại liếc mắt nhìn hắn, cười nói: “Luân Hải sơ kỳ, ở mảnh này đại lục cũng coi như là có thể, ngươi là Tà Phong đoàn lính đánh thuê Phó đoàn trưởng Khổng Địch đi.”

Hắn chọn đọc số ba ký ức, tự nhiên nhận ra người trước mắt này.

Khổng Địch khiếp sợ không thôi, nói: “Ngươi... Ngươi là dự thi học sinh? Làm sao có khả năng... Như thế cường?!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 392: Thi Khống Thuật, Sinh Tử Ý Nghĩa

Khổng Địch vấn đề, cũng là Thượng Quan Hải Đường đám người vấn đề. =

Ngoại trừ Dương Thanh Huyền ở ngoài, còn lại người, đều cảm thấy trước mắt cái này Thường Vũ, tức quen thuộc vừa xa lạ.

Thường Vũ cười hì hì, cũng không trả lời, mà là đưa mắt nhìn phía cái kia đầu quái ngưu.

Quái ngưu bị hắn một nhìn chăm chú, dĩ nhiên phát sinh một tiếng trầm thấp tiếng gào, tựa hồ có hơi sợ hãi, cảnh giác cúi người xuống, làm ra tùy thời có thể công kích trạng thái.

Thường Vũ cười nói: "Có xanh giác trâu hoang huyết mạch, vật này hẳn là đến từ vạn yêu núi. Chà chà, vật thú vị, hay là sẽ ở đó dưới chân núi đây."

Ánh mắt của hắn xuyên qua quái ngưu, tập trung vào cái kia cao vút trong mây núi to bên trong, trong mắt thả ra quang đến.

"Ò!"

Quái ngưu cảnh cáo tính ngẩng đầu kêu một tiếng, hai sừng lại trở nên linh quang lấp lóe, xung quanh thiên địa linh khí không ngừng bị thu nạp vào đi, cả mắt đều là uy hiếp.

Dương Thanh Huyền bọn người hướng về Thường Vũ bên người nhích lại gần, tựa hồ đứng ở chung quanh hắn, mới là an toàn.

Khổng Địch cũng bắt đầu đề phòng, chỉ lo cái kia quái ngưu lần thứ hai phát uy.

Thường Vũ cười cợt, nói: “Này Tam Hoa cảnh một đòn, ta cũng không ngăn được mấy lần nha, mọi người cùng nhau nghĩ một chút biện pháp, làm sao đem này quái ngưu quyết định.”

Tay phải hắn cái kia cánh tay máy trên, đã rõ ràng bể nát tảng lớn, đang là trước kia khiêng một đòn tạo thành.

Dương Thanh Huyền trong mắt tinh mang lấp lóe, nói: “Thường Vũ bạn học, chúng ta không bằng trước đem Khổng Địch giết, sau đó rời đi nơi này, tìm một chỗ an toàn lại bàn bạc kỹ càng.”

Khổng Địch nghe vậy, tức giận không ngớt.

Bị một bầy Chân Võ cảnh lâu la tiếng kêu giết, nhất định chính là sỉ nhục, nhưng trước mắt cái này cánh tay máy tiểu tử, nhưng là thần bí như vậy đáng sợ, để hắn cũng không thể không phòng.

Còn lại người cũng đều tán thành Dương Thanh Huyền, Thượng Quan Hải Đường nói: “Thanh Huyền bạn học nói rất có lý, Thường Vũ bạn học, chúng ta trước đem Khổng Địch giết đi. Bọn họ âm mưu lật đổ toàn bộ bắc năm quốc, là mọi người chúng ta cùng chung kẻ địch.”

Thường Vũ ngoẹo đầu nghĩ một hồi, nói: “Giết hắn không được, dù sao có Luân Hải cảnh thực lực, tu luyện đến cũng không dễ dàng, liền để hắn thay chúng ta mở đường đi. Nhìn này núi to bên trong đến cùng có gì đó.”

“Được rồi!”

Khổng Địch giận dữ, quát lên: “Bản tọa chính là Tà Phong đoàn lính đánh thuê Phó đoàn trưởng, Luân Hải cảnh đại cao thủ, sinh tử vận mệnh, lúc nào đến phiên các ngươi tới nói rồi?!”

“Yêu yêu, vị này đại cao thủ nổi giận.”

Thường Vũ nở nụ cười, không để ý cái kia quái ngưu mắt nhìn chằm chằm, xoay người hướng về Khổng Địch đi đến.

Dương Thanh Huyền đám người cũng vội vàng cùng ở bên cạnh hắn, chỉ lo quái ngưu đột nhiên tức giận đứng lên, không cẩn thận liền treo. Hiện tại ván cờ này mặt, từng bước như băng mỏng trên giày.

Khổng Địch toàn thân đề phòng, lạnh lùng nhìn chằm chằm Thường Vũ, mặc dù đối phương vừa nãy dùng cái kia cánh tay máy chặn lại rồi tiền hậu giáp kích, nhưng hắn làm sao cũng không tin, một tên Chân Võ cảnh lâu la, có thể cùng hắn chống lại.

Dưới cái nhìn của hắn, cái kia cánh tay máy nhiều nhất cũng là phòng ngự cường một ít mà thôi, vòng công kích, muốn kích thương địa cấp Luân Hải cảnh, ít nhất cũng phải Nguyên Võ đại viên mãn sức mạnh.

Hơn nữa Thường Vũ đám người đưa lưng về phía quái ngưu, nếu là cái kia quái ngưu đột nhiên làm khó dễ lời, những người này tất nhiên chết không toàn thây.

Nghĩ tới đây, Khổng Địch sát khí nổi lên, quát lên: “Cuồng vọng vô biên, đi chết đi!”

Hắn một cánh tay cứng đờ đứng lên, tỏa ra sáng bóng như kim loại vậy, oanh kích đi ra ngoài. Ở quyền phong hạ, không gian trực tiếp bị đánh mặc, vết rạn nứt trình mạng nhện khuếch tán.

“Sát Lục Tam Thức!”

Khổng Địch tu giết chóc công pháp bên trong, một chiêu mạnh nhất.

“Oành!”

Thường Vũ giơ cánh tay lên, cái kia máy móc tự động phân giải, hóa thành một mặt tấm khiên, chặn ở trước ngực, đem đòn đánh này hoàn toàn đón lấy, kim loại tiếng va chạm, làm người tuyên truyền giác ngộ.

Quái ngưu trong tròng mắt bắn ra lệ mang, nhưng cũng đầy rẫy do dự biểu hiện, không biết đúng hay không phải ra tay, hai cái sừng trâu trên linh quang đã rót đầy, tỏa ra trong trẻo hào quang, tùy thời có thể oanh kích, nhưng cuối cùng vẫn là không có ra tay.

Khổng Địch sắc mặt tử dường như cà, giận dữ hét: “Làm sao có khả năng!”

Chính mình mạnh nhất một quyền, đánh vào tấm thuẫn kia trên, liền một tia vết nứt chưa từng vỡ mở!

Dương Thanh Huyền đám người cũng là trong lòng giật mình, không biết cái kia cánh tay cơ giới là cái gì chế thành, vì là gì đáng sợ như thế.

“Ha ha, thiệt thòi ngươi chính là Phó đoàn trưởng đây.”

Thường Vũ cười nói: “Vừa nãy Tam Hoa cảnh một đòn ta đều chặn lại, ngươi làm sao sẽ ngu xuẩn cho là mình Luân Hải cảnh một đòn, có thể đánh tan tay của ta giáp đây?”

Tấm thuẫn kia vừa thu lại, lại hóa thành cánh tay, trở tay đem Khổng Địch nắm đấm nắm lấy, dùng sức nắm chặt!

“A!!”

Khổng Địch cái kia tiếng kêu thảm thiết như heo bị làm thịt tiếng vang lên, toàn bộ quyền cốt toàn bộ phá nát, bị tạo thành thịt nát.

Trước bị Cửu Tiêu Hoàn Bội đả thương hữu quyền, hiện tại lại bị Thường Vũ bóp nát tả quyền, hai cái nắm đấm tất cả đều phế bỏ.

Nhưng hiển nhiên còn không chỉ chừng này, từ Thường Vũ trên cánh tay, bắn ra hơn mười căn nhọn cái ống, “Phốc xuy phốc xuy” vài tiếng, tất cả đều xuyên - vào trong thân thể hắn.

Khổng Địch khuôn mặt một hồi vặn vẹo, tựa hồ cực kỳ thống khổ, há to mồm, phát sinh thanh âm khàn khàn, “Ngươi... Ngươi...”

Dương Thanh Huyền đám người cũng là hoảng hốt, chỉ thấy cái kia chút cái ống tất cả đều xuyên - vào chỗ yếu của thân thể, từng đạo từng đạo huyết tuyến từ cái kia chút huyệt đạo ra bên ngoài tán mở, trên người Khổng Địch hợp thành một cái to lớn phức tạp đồ án.

Hoa Giải Ngữ thanh âm truyền đến, nói: “Là Khống Thi Thuật đồ văn, cái này Đế Húy vô cùng đáng sợ, ta lúc nào cũng có thể sẽ cùng ngươi cắt đoạn liên hệ, để ngừa bị hắn phát hiện.”

Dương Thanh Huyền thất kinh hỏi: “Ngươi cùng hắn có cừu oán sao?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Như hắn thực sự là người kia lời, không chỉ có không thù, trái lại...”

Hắn một hồi trầm mặc, hừ một tiếng, nói: “Đừng hỏi.” Liền không tiếp tục nói nữa.

Dương Thanh Huyền biết tính cách của hắn, không muốn nói ngươi như thế nào đi nữa hỏi cũng vô dụng, lúc này tập trung ý chí, nhiều một tâm nhãn.

Ở cái kia ống ảnh hưởng, Khổng Địch hai chân cách mặt đất, trực tiếp Lăng Không nổi lên, khuôn mặt thống khổ dị thường, trong miệng phát sinh thanh âm khàn khàn.

“Ha ha, tựa hồ không cam tâm đây.”

Thường Vũ cười nói: “Không có gì hay không cam lòng, cá lớn nuốt cá bé, ngươi là một khối yếu thịt, nên bị ta cường thực a, đây là Tuyên Cổ đạo lý không thay đổi, ngươi làm sao không cam lòng đây?”

“Ô ô ô...”

Khổng Địch trong miệng phát sinh tiếng kêu rên, đã nghe không rõ hắn nói gì, nhưng có thể nhìn thấy, ngoại trừ khuôn mặt hoảng sợ ở ngoài, còn có nước mắt hướng về hai bên chảy xuống.

Nhưng rất nhanh, Khổng Địch trên mặt tất cả vẻ mặt đều biến mất, trở nên dại ra cực kỳ, tựu như cùng con rối.

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, trước mắt Khổng Địch, tuy rằng còn sống sờ sờ ở trước mắt, nhưng nhưng thật giống như chết rồi giống như vậy, không có bất kỳ tức giận.

“Hắn... Hắn đã chết à...”

Chu Thành cũng chiến chiến căng căng hỏi, trong thanh âm tràn đầy sợ sệt.

Thường Vũ nói: “Đám người kia vốn là vô dụng rác rưởi, khắp nơi lấy tiền bán mạng, cùng xác chết di động có khác biệt gì? Ta chỉ là để hắn làm về một cái chân chính xác chết di động mà thôi.”

“Cho tới sinh tử sao?”

Thường Vũ tà tà nở nụ cười, nói: “Rất nhiều người kỳ thực hơn hai mươi tuổi liền chết, chỉ là đến tám mươi tuổi mới chôn mà thôi. Như vậy đối với cái này những người này mà nói, sinh tử còn có ý nghĩa gì đây?”

Tất cả mọi người là nghe sững sờ, cảm thấy lời này hảo có đạo lý, nhưng lại cảm thấy thật giống không đúng chỗ nào.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 393: Nhìn Rõ Ràng! Cả Đời Kình Địch

Thường Vũ cánh tay run lên, cái kia chút nhọn cái ống liền thu lại rồi, thu về tới tay cánh tay bên trong.

Khổng Địch mặt không thay đổi đứng ở đó, con ngươi hiện ra hắc, nhưng không có bất kỳ thần thái.

Thường Vũ nói: “Các ngươi đều lùi về sau một ít, ta tới đối phó cái kia ngưu, không nhất định khống chế được phạm vi, vạn nhất lan đến quá lớn, đem các ngươi đánh chết nhưng là oan.”

Mấy người đều là vội vàng lùi về sau, kéo ra năm, sáu trăm trượng khoảng cách, mới dừng thân lại.

Âm Dao không nhịn được hỏi: “Hắn đối phó cái kia ngưu sao?”

Không ai trả lời vấn đề này.

Thượng Quan Hải Đường nhưng là lòng tràn đầy nghi hoặc, nghĩ thầm: “Thường Vũ lực lượng kia đến cùng là chuyện gì xảy ra? Địa cấp Luân Hải cảnh cường giả, cũng có thể dễ dàng hàng phục.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chắc là có thể, bằng không Thường Vũ bạn học cũng sẽ không mạo hiểm như vậy.”

Chu Thành nhưng là kích động nói: “Có thể, khẳng định có thể! Thường Vũ thực lực, các ngươi không phải đều kiến thức qua sao?”

Lộ Nhất Phàm hỏi: “Chu Thành bạn học, hắn sức mạnh đáng sợ đó là chuyện gì xảy ra?”

Mấy người đều vểnh tai lên đến, nhìn chằm chằm Chu Thành.

Chu Thành nói: “Là cái kia cánh tay máy, đó là Quốc sư Đế Húy đại nhân cho hắn lắp đặt cánh tay máy, Đế Húy đại nhân thực sự là tài năng kinh thiên động địa a!”

Thượng Quan Hải Đường nghi ngờ nói: “Chỉ dựa vào một cái cánh tay máy là có thể cường đại như thế, có chút không còn gì để nói chứ?”

Những người khác cũng đều là ý tưởng giống nhau, nếu là như vậy, vậy bọn họ còn tu luyện cọng lông a, người người đi lắp một cái chi giả, chẳng lẽ không phải cũng có thể xông pha.

Chu Thành lắc đầu nói: “Ta đây cũng không rõ lắm, sợ là chỉ có Đế Húy đại nhân biết.”

Giờ khắc này, Thường Vũ cùng Khổng Địch, song song hướng đi cái kia quái ngưu, thành thế đối chọi.

Quái ngưu gầm nhẹ một tiếng, càng không nhịn được lui về sau một bước.

Bỗng nhiên, quái ngưu cúi đầu xuống, hai sừng trên tuôn ra như mặt trời một dạng hào quang, sức mạnh đáng sợ xông tới đi ra, ở cái kia dưới quang huy, phảng phất còn có một con trâu hoang bóng mờ, ngang dài ò.

Toàn bộ không gian giống pha lê giống như phá nát mở, vô số điểm đen che kín trời cao, Thường Vũ cùng Khổng Địch càng bị cuộn sóng đánh liên tiếp lui về phía sau, có chút không đứng thẳng được.

Thường Vũ cánh tay phải run lên, liền hóa ra tấm khiên, cản ở trước người. Khổng Địch cũng bay tới, trốn ở sau đó.

“Ầm ầm!”

Sừng trâu lực lượng chân chính đuổi ở trên khiên, “Đùng đùng” tiếng vỡ vụn không ngừng, một mặt cao cỡ nửa người đại khiên vỡ vụn thành từng mảnh, hai người lại bị bức ép lui lại mấy bước.

Ngay ở mạnh nhất xung kích vượt qua sau, Khổng Địch một hồi phóng lên trời, như mũi tên kích - bắn ra, bay đến giữa không trung, hai tay nắm tay.

Hai cánh tay tất cả đều cứng đờ ra.

Chân nguyên bị áp súc đến mức tận cùng, như ngọt ngào vòng một loại lượn quanh ở trên cánh tay, hai chân giẫm một cái, liền từ trên hư không bay tập kích mà xuống, song quyền giống như là hai cái thiết côn, đánh về phía quái trâu đầu.

Ở Thường Vũ sự khống chế, dĩ nhiên đưa hắn tự thân Sát Lục Tam Thức biến trồng, đánh ra này xa Sát Lục Tam Thức một quyền.

Quái ngưu hai mắt phun lửa, thân thể đỉnh đầu, liền bay vọt lên đến, dùng sừng trâu đội lên đi tới.

“Ầm ầm!”

Song quyền đánh vào hai sừng trên, quấn quanh ở trên cánh tay chân nguyên từng đạo từng đạo phá nát, hai cánh tay cũng bị sừng trâu lực lượng gọt máu thịt be bét, lộ ra bạch cốt âm u đến.

Hơn nữa sừng trâu lực lượng thế đi không giảm, trực tiếp đánh vào Khổng Địch lồng ngực, thật giống như một con trâu từ trên người hắn xâu vào, sau lưng vạt áo “Tê” một tiếng vỡ ra được.

“Phốc!”

Khổng Địch phun mạnh một ngụm máu tươi, liền bay ngược ra ngoài, rất xa ngã xuống đất, không biết sống chết.

Dương Thanh Huyền mấy người đều là trong lòng lông, này ngưu cũng thật là đáng sợ đi, Địa cảnh cũng thừa không được một đòn.

Ngay ở quái ngưu rơi xuống từ trên không trong nháy mắt, Thường Vũ chẳng biết lúc nào, trực tiếp xuất hiện ở trước người của nó, hai tay hướng về cặp kia góc trên chộp tới.

“Đùng.”

Hai cái tay cầm thật chặt sừng trâu, một người một ngưu cứ như vậy đứng ở đó, không nhúc nhích.

Dương Thanh Huyền bảy người đều là đóng chặt hô hấp, khẩn trương nhìn, nếu là cái kia quái ngưu đang đánh ra vừa nãy đáng sợ như vậy một đòn, sợ là Thường Vũ liền trực tiếp bị hỏng.

Đang lúc này, Hoa Giải Ngữ thanh âm truyền tới, đồng thời có chút kích động cùng căng thẳng, nói: “Mau nhìn, nhanh mở to hai mắt nhìn rõ ràng! Hắn muốn triệu hoán mình Võ Hồn tới rồi!”

“Triệu hoán Võ Hồn?”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Có ý gì?”

Chỉ thấy Thường Vũ trên người bắt đầu có hơi hồn quang lấp lóe, tựa hồ muốn ngưng tụ ra Võ Hồn.

Hoa Giải Ngữ nói: “Hắn chỉ là một tia thần thức bám vào người học sinh này trên người, không cách nào vung ra toàn bộ lực lượng của mình. Cho tới nay chiến đấu, cũng chỉ là dựa vào cái kia cánh tay máy, nhưng này không thắng được cái kia Tam Hoa cảnh ngưu, vì lẽ đó hắn cần sức mạnh mạnh hơn. Nếu là trực tiếp đem tu vi truyền tới, người học sinh này thân thể sợ là không chịu nổi, khả năng trực tiếp bạo thể mà chết, vì lẽ đó hắn lựa chọn triệu hoán Võ Hồn, dùng Võ Hồn áp chế này quái ngưu!”

Dương Thanh Huyền nói: “Võ Hồn là có thể áp chế ở sao?”

Hoa Giải Ngữ lắc đầu nói: “Không nhất định, nhưng nếu hắn lựa chọn làm như vậy rồi, quá nửa là có lòng tin. Mà ta, cũng vừa hay có thể thông qua của hắn Võ Hồn, đến tra tìm thân phận của hắn, rốt cuộc là có phải hay không người kia!”

Đang khi nói chuyện, Thường Vũ trên người hồn quang đã ngưng tụ hơn nửa, ở phía sau hiện ra một vị người bóng mờ đến, không gặp khuôn mặt, chỉ là quan sát phía trước ngưu.

Hư ảnh kia cùng Thường Vũ thân thể hơn nửa là trọng hợp, giơ lên một cái tay, hướng về cái kia quái trâu ngạch đầu thả đi.

“Ò!”

Quái ngưu ra kịch liệt âm thanh, trong đôi mắt thật to tràn đầy sợ hãi, tựa hồ vô cùng sợ hãi.

Hư ảnh kia tay rất nhanh chạm được quái ngưu, nhưng cũng chỉ là nhẹ nhàng đặt ở nó trên trán, tựa hồ cũng không có bất kỳ dị thường.

Quái ngưu lại kêu một tiếng, mâu thuẫn tựa hồ trở nên yếu đi.

Thường Vũ cười nói: “Ai ya, đừng nghịch. Yên lặng làm một cái ngưu bảo bảo đi.”

Hư ảnh kia dưới lòng bàn tay, có màu vàng hồn quang nổi lên, đem quái ngưu toàn bộ bao vây đi vào. Quái ngưu lại kêu vài tiếng, thân thể to lớn càng run rẩy, phảng phất vô cùng sợ sệt.

“Là hắn! Quả nhiên là hắn!”

Hoa Giải Ngữ thất thanh kêu lên, đầy mặt đều là vẻ phức tạp, trong lúc nhất thời thiên đầu vạn tự, ngàn vạn tia, đều quanh quẩn trong lòng đầu.

“Hắn là ai?”

Dương Thanh Huyền vội vàng hỏi tới, có thể để Hoa Giải Ngữ thất thố như thế, hắn vẫn là lần đầu tiên gặp được.

Hoa Giải Ngữ hai mắt nhìn chòng chọc vào phía trước, từng chữ nói: “Dương Thanh Huyền, trợn to con mắt của ngươi thấy rõ, người này, sẽ là ngươi một đời kình địch!”

“Cả đời kình địch? Khoa trương đi.”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, có chút không tin, nói: “Huống chi, cố gắng, ta vì sao phải cùng hắn là địch?”

Hoa Giải Ngữ trầm giọng nói: “Tương lai ngươi liền sẽ rõ ràng, hắn là ngươi số mệnh trong kẻ địch, giờ khắc này trợn to hai mắt của ngươi, tuyệt đối không nên buông tha bất luận cái nào chi tiết nhỏ, tỉ mỉ đưa hắn Võ Hồn nhìn rõ ràng!”

Ngữ khí của hắn hết sức nghiêm túc, để Dương Thanh Huyền không rõ máy động, cũng sẽ không hỏi lại, mà là cẩn thận nhìn.

Cái kia quái ngưu ở hồn dưới ánh sáng, ngoại trừ run rẩy ở ngoài, tựa hồ cũng không có có đặc thù gì tình huống sinh.

Mà nhưng vào lúc này, hư ảnh kia phía sau, lại hiện ra một vòng nhật nguyệt giống như viên hoàn, to to nho nhỏ phảng phất không có cuối cùng, cái kia lớn nhất một khâu mặt trên, che kín bánh răng, có thứ tự dựa theo một định quy tắc chuyển động.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 394: Ba Ngàn Năm Trước Sức Mạnh, Hoa Giải Ngữ Thân Phận

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, truyền âm hỏi: "Đó là vật gì?"

Hoa Giải Ngữ trầm giọng nói: "Bóng mặt trời! Chính là chúng ta vị trí bên trong thế giới, vận chuyển thời gian!"

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, sợ hãi nói: "Thời gian, thời gian? Thứ này, làm sao có khả năng cụ hóa đi ra?"

Hoa Giải Ngữ nói: "Của hắn Võ Hồn gọi là Hôm Qua Tái Hiện, vô cùng đáng sợ, ngươi xem cho rõ."

Hắn hết lần này đến lần khác nhắc nhở Dương Thanh Huyền nhìn rõ ràng, để Dương Thanh Huyền cũng không khỏi khẩn trương.

Cái kia quái ngưu nhìn thấy bóng mặt trời xuất hiện, càng là liều mạng giãy dụa, nhưng mặc cho từ nó dùng lực như thế nào, đều không thể tránh thoát Thường Vũ hai tay của.

"Chà chà, ngoan ngoãn bảo bảo ngưu ngưu, chớ lộn xộn. Để cho ta tới nhìn, đem sức mạnh của ngươi, quay lại trở lại ba ngàn năm trước đi."

Nói, cái kia Võ Hồn bóng mờ, liền vươn tay ra, kích thích bóng mặt trời trên to lớn kim chỉ nam, nhanh chóng đi phía trước trôi qua.

Tất cả mọi người nhìn trợn mắt ngoác mồm, không ai rõ ràng chuyện gì thế này, chính mình chỗ đã thấy lại là vật gì.

Rất nhanh, cái kia kim chỉ nam không biết xoay chuyển bao nhiêu vòng, liền ngừng lại.

Sau đó, bóng mặt trời cùng Võ Hồn bóng mờ, một đạo biến mất ở phía trước.

Bảy người đều là lau con mắt, vừa nãy nhìn thấy, dường như mộng.

Thường Vũ trước sau mặt mỉm cười, hai tay từ cái kia quái trâu góc trên để xuống.

Quái ngưu cùng lúc trước không có bất kỳ bất đồng, chỉ là trong mắt tràn đầy hoảng sợ, chuyển đầu liền muốn chạy. Lại bị Thường Vũ một hồi nắm lấy đuôi, liều mạng chạy cũng không chạy nổi, ngẩng đầu xin tha tựa như kêu rên.

“Chuyện này...”

Toàn bộ quá trình, mọi người cũng không biết xảy ra chuyện gì, vì sao này ngưu bây giờ nhìn lại nhỏ yếu như vậy, bị tóm lấy đuôi liền chạy hết nổi rồi.

Dương Thanh Huyền nuốt nuốt nước miếng, hắn cũng không hiểu được xảy ra chuyện gì, truyền âm hỏi: “Giải khai ngữ huynh, vừa mới xảy ra cái gì?”

Chỉ thấy Thường Vũ cười dùng chân đá cái kia ngưu cái mông, cái kia ngưu nhưng là gào gào vài tiếng, không có bất kỳ sức phản kháng.

Hoa Giải Ngữ thần sắc biến ảo bất định, cắn răng nói: “Hắn đem này trâu tu vi, hoàn nguyên đến ba ngàn năm trước!”

"A? Cái gì?"

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, có chút không hiểu.

Hoa Giải Ngữ tiếp tục nói: "Của hắn Võ Hồn gọi là Hôm Qua Tái Hiện, có thể kích thích đã trôi đi bóng mặt trời, ngoại trừ cơ thể sống ở ngoài, có thể mang bất luận là đồ vật gì, cũng còn nguyên đến trôi qua qua thời gian bên trong!"

Dương Thanh Huyền nhất thời hiểu, đầy mặt ngạc nhiên, cả kinh nói: "Vì lẽ đó hắn trả lại như cũ..."

Hoa Giải Ngữ gật đầu nói: "Chính là, hắn trả lại như cũ này con trâu tu vi, khiến nó trở lại ba ngàn năm trước, vẫn chỉ là một con trâu bảo bảo thời điểm sức mạnh."

Dương Thanh Huyền: "..."

Hoa Giải Ngữ nói: "Người này chính là ngươi một đời địch thủ cũ, ngươi cẩn thận một chút."

Dương Thanh Huyền sờ một cái mồ hôi lạnh trên trán, xích tiếng nói: "Đùa gì thế! Không giải thích được, ta vì sao phải cùng đáng sợ như vậy một người trở thành kẻ địch? Cùng hắn làm bằng hữu thật tốt, nhiều người bằng hữu nhiều đường đi. Chờ chuyện chỗ này kết thúc sau, ta xin mời hắn ăn một bữa cơm, lẫn nhau lưu cái phương thức liên lạc, trở thành một sinh bạn tốt, sau đó cũng đã có người bảo hộ ta."

"Ha ha, tùy ngươi nghĩ ra sao. Đây là của ngươi số mệnh, ngươi cho rằng ngươi có thể chạy thoát sao?"

Hoa Giải Ngữ liếc si tựa như nhìn hắn, khuôn mặt xem thường.

"Mẹ ngươi -!"

Dương Thanh Huyền không rõ buồn bực, một hồi liền phát hỏa, giận dữ hét: “Con mẹ nó ngươi - đem lời nói rõ ràng ra! Cái gì là số mệnh trong kẻ địch, Lão Tử sống rất tốt, làm sao lại bỗng dưng có thêm một cái như vậy kẻ địch đáng sợ, ta cũng không muốn bị hắn kích thích thời gian, biến thành một cái bảo bảo!”

Hoa Giải Ngữ trầm mặc trận, mới nói: “Dù là ai bỗng dưng thêm ra một kẻ địch như vậy, là sẽ buồn bực mất tập trung, tâm tình của ngươi ta hiểu.”

Dương Thanh Huyền mắng: “Lý giải em gái ngươi, thiếu nói với ta chút không giải thích được. Ta luôn luôn đều là thân mật người ngoài, kẻ địch cũng có thể biến thành bằng hữu, thiếu lấy cái gì số mệnh lời đầu độc ta.”

Hoa Giải Ngữ đột nhiên nói rằng: “Thân phận của ta, là Thiên Tông học viện thứ ba mươi hai đảm nhiệm Viện trưởng, cũng là đem học viện từ trong đại lục thổ di chuyển đến phương bắc người tới.”

“Thập, cái gì?!”

Dương Thanh Huyền lần này giật mình không nhỏ, ngơ ngác nói: “Ngươi, ngươi là...”

Hoa Giải Ngữ bình tĩnh nói: “Ở thời đại thượng cổ, có Thánh Linh bảo vệ đại địa, mà Thánh Linh bên dưới, lại có tinh tú chức vụ. Mà ta chính là Thanh Long Thánh Linh dưới trướng, thế hệ này kháng túc.”

“Kháng?!”

Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, lập tức nhớ lại Vu Khinh Nguyệt đã nói, đã điều tra học viện lịch sử, phát hiện thành lập học viện người, chỉ để lại một cái “Kháng” chữ.

Hắn cả kinh nói: “Kháng... Không phải thành lập học viện người sao?”

Hoa Giải Ngữ khá là kinh ngạc, liếc mắt nhìn hắn, nói: “Xem ra ngươi đối với học viện cũng có một chút hiểu rõ, kháng chỉ là tinh tú tên, người đầu tiên nhận chức Viện trưởng, chính là trên ta một đời kháng túc.”

Ánh mắt của hắn trông mong hướng về phía trước, lạnh lùng nói: “Mà người trước mắt này, có cực kỳ thân phận thần bí, mặc dù là ta cũng không có thể toàn bộ hiểu rõ. Nhưng ta biết trong đó hai cái, một chính là đời trước Để Túc Huyền Thiên Cơ! Cũng là đáng sợ đạo ảnh thành viên!”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Các ngươi đã hai người đều là Thanh Long dưới trướng tinh tú, vậy hẳn là là đồng bạn mới đúng rồi.”

“Cắt! Chết tiệt đồng bạn!”

Hoa Giải Ngữ nghiến răng nghiến lợi, giọng căm hận nói: “Huyền Thiên Cơ hắn giết chết đời trước xanh Long đại nhân! Mà Thanh Dương Võ Kinh, chính là Thanh Long Thánh Linh truyền thừa công pháp, ngươi chính là thế hệ này Thanh Long Thánh Linh, hiện tại ngươi minh bạch địch thủ cũ ý tứ đi.”

“A?”

Dương Thanh Huyền triệt để ngây dại, không nghĩ tới trong đó còn có như thế một mối liên hệ, ngơ ngác nói: “Coi như hắn đã giết đời trước Thanh Long, theo ta lại có quan hệ gì? Hay là đời trước Thanh Long đắc tội rồi hắn, nhưng ta vẫn chưa đắc tội hắn nha.”

“Đắc tội em gái ngươi!”

Hoa Giải Ngữ mắng: “Ai cũng không đắc tội hắn, hắn sở dĩ trở thành Để Túc, chỉ là vì tìm ra Thanh Long Thánh Linh, đồng thời cướp đoạt Thánh Linh đại nhân sức mạnh. Giết Thánh Linh đại nhân sau, Huyền Thiên Cơ liền vứt bỏ Để Túc thân phận, vào lúc ấy, ta mới biết nguyên lai hắn là đạo ảnh trong huyền giả!"

Hắn nói nghiến răng nghiến lợi, trong giọng nói mang theo vô biên sự thù hận, lại có chút nhìn có chút hả hê nói rằng: "Ngươi có thể đủ tu luyện Thanh Dương Võ Kinh, chứng minh ngươi chính là thế hệ này Thanh Long Thánh Linh, nếu là bị Huyền Thiên Cơ biết, khà khà."

Dương Thanh Huyền bối rối, không nghĩ tới tu luyện một cái võ kinh, còn trong lúc vô tình còn dựng một cái như vậy đại địch, hắn ngơ ngác nói: "Đạo ảnh vậy là cái gì?"

Hoa Giải Ngữ nói: "Là một cái tổ chức đáng sợ, ngụ ý vì là đại đạo bóng lưng, những người này đi khắp ở đại đạo phản mặt, giống như là đạo cái bóng. Từng cái thành viên đều là kinh thiên động địa nhân vật đáng sợ, năm đó Huyền Thiên Cơ giết xanh Long đại nhân sau, chúng ta truy kích đi, lại gặp đạo ảnh một người khác hồng, liền đem xanh Long đại nhân dưới trướng tinh tú toàn bộ chém giết, này là cỡ nào sức mạnh đáng sợ a!"

Hắn hiện tại lòng vẫn còn sợ hãi, thân thể không nhịn được run run rẩy rẩy, run rẩy nói: "Mà ta cũng ở trong trận chiến đó ngã xuống, dựa vào tinh giới sức mạnh để linh hồn còn sống."

Chương 395: Đồng Bạn Tín Nhiệm, Một Cái Quái Giếng

Dương Thanh Huyền nghe được trố mắt ngoác mồm, không nghĩ tới Hoa Giải Ngữ lai lịch càng là như thế này.

Hắn sợ hãi nói: “Đó là bao lâu chuyện lúc trước? Này Huyền Thiên Cơ tại sao còn không chết?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Võ đạo một đường, có thể nghịch thiên cải mệnh, mặc dù không nói cùng thiên địa tề thọ, nhưng muốn sống cái mấy nghìn năm vẫn là hết sức dễ dàng.”

Dương Thanh Huyền có chút không lời có thể nói, nếu là mình Thanh Dương Võ Kinh bị đáng sợ như vậy người nhớ, ai sống sót cũng sẽ không thoải mái, hắn nói: “Vậy ta trực tiếp đem Thanh Dương Võ Kinh cho hắn được rồi, để chính hắn đi luyện.”

“Ah, ấu trĩ.”

Hoa Giải Ngữ giễu cợt nói: “Ngươi cho rằng ai cũng có thể tu luyện võ kinh sao? Đây chính là xanh Long đại nhân truyền thừa công pháp, chỉ có bị vận mệnh tuyển chọn nhân tài có thể. Từ thời đại thượng cổ đến bây giờ, đếm bách thời gian vạn năm bên trong, có thể tu luyện võ kinh người, ít ỏi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu này võ kinh như vậy trâu bò, cái kia đời trước Thanh Long Thánh Linh, làm sao còn sẽ bị Huyền Thiên Cơ giết chết?”

Hoa Giải Ngữ sắc mặt có chút khó coi, nói: “Bởi vì đời trước xanh Long đại nhân còn chưa trưởng thành, cũng bởi vì Huyền

Thiên Cơ thật sự là thật là đáng sợ!”

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu như vậy, cấp độ kia chuyện lần này sau khi kết thúc, ta liền tìm cái vắng vẻ sơn thôn nhỏ, để Huyền Thiên Cơ không tìm được ta, như vậy thì có thể an an ổn ổn sống qua ngày.”

Trong miệng hắn nói như vậy, chỉ là vì chọc tức một chút Hoa Giải Ngữ, chèn ép hạ hắn phách lối khí diễm. Nhưng nội tâm nhưng là đè ép khối như cự thạch. Hắn còn có thật nhiều sự tình muốn đi làm, không thể thật sự tìm một sơn thôn nhỏ ẩn núp.

“Ha ha.”

Hoa Giải Ngữ cũng không tức giận, chỉ là nhìn kẻ ngu si tựa như nhìn hắn, khinh bỉ nói: “Ngươi nếu là cảm thấy có thể được, vậy thì thử một chút đi, ngớ ngẩn!”

Dương Thanh Huyền tức giận nói: “Nếu nói là ta là Thanh Long Thánh Linh, ngươi là kháng túc, nói cách khác, ta là lãnh đạo của ngươi a, ngươi làm sao có thể nói chuyện với ta như vậy, khắp nơi nhằm vào ta, sỉ nhục ta.”

Hoa Giải Ngữ thở dài, nói: “Ai, hay là ta còn đối với ngươi ôm có một tia hy vọng đi. Bất quá nói thật, cái kia hi vọng quá xa vời.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Hy vọng gì?”

Hoa Giải Ngữ ngẩng đầu lên, trong mắt xẹt qua một tia mê man, nói: “Hi vọng ngươi có thể trưởng thành lên thành chân chính một đời Thánh Linh, chỉ là... Ngươi thực lực này, so với đời trước xanh Long đại nhân đều kém quá xa a, ta sợ là không thấy được.”

Dương Thanh Huyền trầm mặc.

Hắn rốt cuộc hiểu rõ Hoa Giải Ngữ thái độ đối với chính mình, vẫn lạnh như băng, nguyên lai là bởi vì mình sức mạnh quá yếu, để hắn cảm thấy nộ không cạnh tranh.

“Xin lỗi.”

“Hả?”

Hoa Giải Ngữ sững sờ, lập tức cười nhạt nói: “Ngươi nói cái gì mê sảng đây.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta để cho ngươi thất vọng rồi.”

Hoa Giải Ngữ nụ cười trên mặt cũng ngưng tụ, trầm mặc một chút, nói: “Không, ngươi đã hết sức ưu tú, là ý nghĩ của ta quá ngây thơ, đối với ngươi chờ mong rất cao.”

Dương Thanh Huyền trong mắt loé ra ánh sáng, kiên định nói rằng: “Tin tưởng ta, ta sẽ không để cho ngươi thất vọng.”

Hoa Giải Ngữ ngây ngẩn cả người, ngơ ngác nhìn người thiếu niên trước mắt này.

Chẳng biết vì sao, cái kia thanh tuyển khuôn mặt, càng cho hắn một loại không rõ tín nhiệm.

Này loại tín nhiệm, liền như năm đó hắn tín nhiệm xanh Long đại nhân, tín nhiệm đồng bạn của chính mình giống như.

Hoa Giải Ngữ không biết nói cái gì cho phải, “Ừ” một tiếng, nhẹ nhẹ gật gật đầu.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, giống như là hai người có khế ước.

Lúc này, Thường Vũ đã triệt để đem cái kia quái ngưu chế phục, hướng về bọn họ vẫy tay, nói: “Mau tới đây.”

Bảy người chạy tới, ngoại trừ Dương Thanh Huyền ở ngoài, mấy người khác đều là giật mình nhìn cái kia ngưu, Phù Trác gan lớn một ít, càng lấy tay đi sờ soạng mấy lần.

Dù sao Tam Hoa cảnh ngưu, khả năng đời này đều không sờ tới.

Mấy người khác gặp không thành vấn đề, cũng đều rối rít đưa tay đi mò.

Quái ngưu "Ò ò" kêu, đại viên nước mắt đổ rào rào hạ xuống. Ba ngàn năm, tu luyện uổng phí, một hướng trở lại trước giải phóng.

Thường Vũ nói: "Liền để này con trâu dẫn đường, chúng ta đi cái kia núi to bên trong nhìn, rốt cuộc là cái gì, càng để này ngưu như vậy bảo vệ."

Chu Thành chỉ vào xa xa, nói: "Cái kia Khổng Địch đây?"

Thường Vũ nói: "Vết thương trên người hắn quá nặng, đã phế bỏ, không cần phải để ý đến hắn. Chung quanh đây con kiến chim các loại, sẽ đem hắn ăn."

Lời nói này không có gì đặc biệt, giống như là uống nước giống như vậy, nghe vào mấy người trong tai, nhưng là cả người run cầm cập, một trận ý lạnh dâng lên sống lưng.

Dương Thanh Huyền nói: "Khổng Địch làm nhiều việc ác, bị chim muông phân chia đồ ăn, cũng là có tội thì phải chịu quy túc. Chỉ là Thường Vũ bạn học, hiện tại năm quốc ngàn cân treo sợi tóc, chúng ta nên đi trước Nhất Tuyến Thiên lối vào, đem còn dư lại Tà Phong đoàn lính đánh thuê người giải quyết đi, trở lại tra tìm này núi to mới là đi."

Còn lại sáu người cũng đều xưng phải.

Thường Vũ liếc mắt nhìn hắn, từ tốn nói: "Năm quốc chi sự tình, tự có các trưởng lão đi quản, chúng ta điểm ấy hơi mỏng sức mạnh, nơi nào giúp đỡ được gấp cái gì, hay là trước đi dạo này thú vị núi to đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu mọi người ý kiến bất đồng, không bằng như vậy đi, đồng ý chuyển núi to liền lưu lại, không muốn liền theo ta đi Nhất Tuyến Thiên lối vào, đánh giết những Tà Phong kia đoàn lính đánh thuê người.”

Thường Vũ nụ cười trên mặt ngưng tụ, bóng người lóe lên, liền xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trước mặt, khuôn mặt dính vào, thở ra một hơi, nói: “Thanh Huyền bạn học, ngươi làm sao như thế yêu thích theo ta tranh cãi đây? Ta nếu là không vui, là sẽ giết người.”

Nói, tay hắn hữu ý vô ý đặt ở Dương Thanh Huyền trên vai trái, vỗ vỗ.

Dương Thanh Huyền cả người run lên, hoảng sợ nhìn hắn, thầm nghĩ: “Xảy ra chuyện gì, lẽ nào hắn phát hiện ta Võ Hồn ấn?!”

Nhưng Thường Vũ vẫn chưa biểu hiện ra cái gì bất đồng, tiếp tục cầm lấy cái kia quái trâu đuôi, nói: “Đều đuổi tới đi, nếu ai muốn đi, hãy theo Khổng Địch đi.”

Bảy người đều là sắc mặt khó coi, chỉ có Chu Thành dáng vẻ không sao cả, theo sát phía sau, nói: “Đều đuổi tới đi, Thường Vũ sẽ không hại chúng ta.”

Bảy người bất đắc dĩ, nghĩ đến Thường Vũ sức mạnh đáng sợ đó, ai dám không theo, chỉ có thể đi theo phía sau, chỉ có điều ai cũng phát giác cái này Thường Vũ không đúng, tất cả đều nhấc lên tâm nhãn.

Rất nhanh, liền đi vào cái kia lớn dưới chân núi hàn vụ bên

trong.

Từng trận âm khí kéo tới, so với ngày đó ở huyền bên trong ngọn long sơn âm linh khí còn muốn khiến người ta khó chịu.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đây rốt cuộc là địa phương nào, vì sao ta cuối cùng có một loại cảm giác bất an?”

Thường Vũ khẽ mỉm cười, nói: “Bất an là được rồi, nếu là không có dị thường, cái kia mới là thật vô vị đây.”

Dương Thanh Huyền nhìn Thường Vũ một chút, không tiếp tục nói nữa.

Biết người này thân phận thực sự sau, đối với hắn kiêng kỵ đạt đến tới cực điểm, đồng thời khắp nơi mặt cũng nho nhỏ tâm tâm, miễn cho bị hắn nhìn ra gì đó kẽ hở.

“Núi này quả nhiên có gì đó quái lạ, dưới chân núi làm sao có một cái giếng?”

Thường Vũ đột nhiên nói rằng, nắm quái ngưu, đi tới cái kia bên giếng, đi đến mặt nhìn một chút, một bộ dáng vẻ trầm tư.

Cái kia giếng vô cùng cũ nát, hay dùng mấy khối gạch đá xanh đôi thế, phi thường thô ráp.

Thường Vũ nhìn chằm chằm cái kia giếng nhìn, bỗng nhiên liền bất động rồi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 396: Nhiếp Hồn Đoạt Phách, Thiên Tông Học Viện Nguy Cơ

Dương Thanh Huyền đám người cảm thấy kỳ quái, cũng đi tới, hướng về dưới giếng nhìn tới.

Bên trong thủy quang trong trẻo, ở ánh mặt trời chiếu rọi xuống, lấp loé như một mặt bảo kính, trong gương mơ hồ phản chiếu ra núi to cái bóng.

Mấy người chỉ cảm thấy trong đầu một hồi mê muội, sau một khắc, liền ngạc nhiên phát hiện, chính mình đã đặt mình trong ở nước giếng bên trong.

“A? Đây là”

Không chỉ có là Dương Thanh Huyền, tất cả mọi người từng cái xuất hiện ở nước giếng bên trong.

Trong giếng lớn vô cùng, nhưng nước không sâu, vừa vặn ngang eo. Tia sáng chiếu xuống, có vẻ hơi âm ngầm, nhưng bốn phía thành giếng trên, đều khắc đầy phù văn.

“Này là thế nào sự tình?”

Mấy người đều là kinh hãi, không giải thích được liền nói.

Hơn nữa cả người dùng không lên nửa chút khí lực, như là có một nguồn sức mạnh đưa bọn họ chế trụ.

Nước giếng bên trong phản chiếu cái kia núi to cái bóng, khoan thai, thật giống như mấy người bọn họ huyền không ở cái kia núi to bên trên.

“Mau nhìn!”

Âm Dao kinh hãi quát to một tiếng, dùng tay chỉ vào phía trên.

Mấy người nhấc đầu nhìn tới, ở cái kia thu hẹp chỗ miệng giếng, đều thấy được bóng người của chính mình, làm thành một vòng đứng ở miệng giếng quan sát, trên mặt một mảnh đờ đẫn vẻ mặt.

“Đây là”

Tất cả mọi người mắt choáng váng, như chính mình vẫn còn ở mặt trên, giờ khắc này trong nước chính mình vậy là cái gì?

Bỗng nhiên cười khổ một tiếng truyền đến, than thở: “Quanh năm săn thú, hôm nay rốt cục bị ưng mổ vào mắt.”

Thanh âm này liền ở bên cạnh họ, mọi người vội vàng nhìn tới, càng nhìn đến một tên bóng người xa lạ, là Đông Lôi Quốc Quốc sư Đế Húy.

Ngoại trừ Dương Thanh Huyền ở ngoài, mặt khác bảy người đều là khiếp sợ không thôi, hơn nữa bốn phía nhìn tới, không nhìn thấy Thường Vũ cái bóng.

Chu Thành nói: “Quốc sư, ngươi tại sao lại ở đây?”

Đế Húy không đáp, ngẩng đầu nhìn mặt trên, nói: “Miệng giếng này có thể nhiếp hồn đoạt phách, chúng ta mấy người thần niệm đều bị giật hạ xuống, hiện tại chỗ miệng giếng người, tất cả đều là không còn ý thức thể xác.”

Dương Thanh Huyền trước tiên hiểu được, ở Thường Vũ trong cơ thể là Đế Húy, cũng chính là Huyền Thiên Cơ, miệng giếng này nhiếp rơi xuống mọi người thần thức, Đế Húy tự nhiên cũng rơi

xuống.

Còn lại người sắc mặt quái lạ, nhưng rất nhanh cũng phản ứng lại, đều là nội tâm dị thường kinh hãi, trước Thường Vũ biểu hiện ra loại loại quái dị, cũng là giải thích thông.

Dương Thanh Huyền bất động thanh sắc hỏi: “Quốc sư đại nhân, chúng ta bây giờ nên làm gì?”

Đế Húy đang chờ nói chuyện, bỗng nhiên biến sắc mặt, ngạc nhiên nhìn phía trên, lập tức nở nụ cười khổ, nói: “Ngưu bảo bảo không ngoan.”

Mọi người sững sờ, lập tức nhìn thấy Thường Vũ thân thể hướng về giếng ở ngoài ngã xuống, sau đó liền truyền đến dẫm đạp tiếng.

Nguyên lai cái kia quái ngưu cố ý đưa bọn họ mang tới miệng giếng này nơi, để cho bọn họ thần thức bị thu lấy, sau đó tiến hành trả thù.

Trước hết gặp họa chính là Thường Vũ, bị quái ngưu đẩy ngã xuống đất, sau đó ở trên mặt kinh hoàng, liều mạng dẫm đạp.

Tuy rằng quái ngưu tu vi không còn, sức mạnh cũng chỉ có ngưu bảo bảo trình độ, nhưng dù sao thể trọng ở cái kia, nhảy hướng về Thường Vũ trên người giẫm, không ngừng ra “Ầm ầm” thanh âm, nghe được Dương Thanh Huyền đám người đều hoàn toàn biến sắc, từng cái từng cái kinh hãi không thôi.

“Quốc sư, chúng ta làm sao bây giờ?”

Thượng Quan Hải Đường cũng là sắc mặt tái nhợt, cơ thể bọn họ xa so với người bình thường mạnh mẽ nhiều lắm, nhưng cũng không chịu nổi cái kia trâu hoang như thế dẫm đạp a, đạp lên mấy ngày, tất cả mọi người đến treo.

Đế Húy nói: “Giếng này bên trong nhiếp hồn đoạt phách lực lượng cực cường, chúng ta sợ là không ra được. Bất quá chư vị yên tâm, bản thể của ta chẳng mấy chốc sẽ tới cứu mọi người.”

Hắn nhếch mép lên, tà tà nở nụ cười, nói: “Cho tới ta đây sợi phân thân, liền không ở lại này bồi mọi người chịu khổ, chư vị tạm thời bảo trọng.”

Nói đi, Đế Húy thân ảnh liền dần dần phai nhạt xuống, cuối cùng hóa thành huỳnh quang điểm điểm, tiêu tan ở nước giếng trên.

“Con bà nó, cứ như vậy đi rồi?”

Thượng Quan Hải Đường khiếp sợ không thôi, nghe được giếng ở ngoài không ngừng truyền tới dẫm đạp, cùng với quái ngưu tức giận gầm rú, tám người đều là sợ run tim mất mật, chỉ lo cái kế tiếp liền đến phiên mình.

“Thanh Huyền, làm sao bây giờ?”

Âm Dao cũng lo lắng hỏi, một đường lại đây, câu nói này hầu như thành miệng của nàng đầu thiền, gặp phải vấn đề, phản ứng đầu tiên chính là hỏi Dương Thanh Huyền làm sao bây giờ.

Mà Dương Thanh Huyền cũng tựa hồ vẫn chưa để mọi người thất vọng qua, mỗi khi luôn có thể nghĩ ra một ít biện pháp đến.

Dương Thanh Huyền nhìn xuống giữa ngón tay Long văn, đã không cảm ứng được Hoa Giải Ngữ, hắn thầm nghĩ: “Chân chính tinh giới chắc còn ở cơ thể chính mình trên, muốn ly khai này, chỉ có thể dựa vào Hoa Giải Ngữ.”

“Tất cả mọi người đừng hoảng hốt, tĩnh chờ một lát, ta có lẽ sẽ có biện pháp.”

Dương Thanh Huyền an ủi mọi người nói, hắn nhắm hai mắt lại, thẳng thắn điều tức. Trên thực tế hắn cũng không triệt, chỉ có thể chờ đợi Hoa Giải Ngữ phát hiện dị thường, sau đó ra tay rồi.

Lộ Nhất Phàm đột nhiên nói: “Mọi người xem giếng này bên trong, thật kỳ quái, không chỉ có đem núi to phản chiếu vào, hơn nữa tựa hồ đem linh khí cũng ánh chiếu vào, những này nước giếng, tựa hồ liền là linh khí hóa thành chất lỏng.”

“Linh khí hóa dịch?!”

Mọi người cẩn thận nhận biết hạ, đích thật là linh khí hóa thành chất lỏng, không chỉ có linh khí dồi dào, hơn nữa ẩn chứa lực lượng kỳ dị.

“Như là hồn lực.”

Dương Thanh Huyền mở mắt ra, trên mặt né qua vẻ vui mừng, nói: “Chúng ta hay là muốn nhân họa đắc phúc, trực tiếp ở đây trong giếng tu luyện, có thể rèn luyện thần thức, tăng cường hồn lực.”

Luyện khí ngưng hồn, là võ đạo luyện khí người hạt nhân, thông qua thu nạp thiên địa linh khí, đến chuyển đổi chân nguyên, lại dùng chân nguyên rèn luyện Võ Hồn, Võ Hồn lại phụng dưỡng võ giả tự thân, hình thành một bộ hệ thống tu luyện.

Mà trong đó luyện hồn thì lại là khó khăn nhất một tầng, có rất ít trực tiếp có thể tăng cường hồn lực đích phương pháp xử lý. Nhưng này trong giếng cổ, nhưng đầy rẫy cực mạnh hồn lực, có thể tùy ý bọn họ hấp thu.

Tám người nhận biết bên dưới, đều là kinh hỉ bất định, lập tức lại không giếng ống bên ngoài quái ngưu làm sao bị đạp Thường Vũ thân thể, tất cả đều bình tĩnh lại tâm tình, bắt đầu hấp thu nguồn sức mạnh kia, đề tăng hồn lực của mình.

Thiên Tông học viện bên trong, bên trong cung điện, hỗn tạp trong không khí tràn ngập sát khí mãnh liệt.

Thiên Tông học viện mọi người tất cả đều trận địa sẵn sàng đón quân địch, đứng ở Tô Ngọc cùng Khanh Bất Ly trước người, đem Thượng Trì Quốc đám người toàn bộ vây nhốt.

Vạn Phi, cũng là Tô Tinh, hai tay chắp sau lưng, áo bào trắng tung bay, nhìn mọi người, đầy mắt châm chọc, thẳng nhìn chằm chằm Tô Ngọc, giễu cợt nói: “Hoàng huynh, sơn thủy có tương phùng, chúng ta lại gặp mặt.”

Tô Ngọc lạnh giọng nói: “Mấy lần đều giết không chết ngươi, cũng thật là mệnh cứng rắn nha.” Hai tay hắn ở trong tay áo, gân xanh ở trên nắm tay nổi lên.

Tô Tinh mỉm cười nói: “Vì lẽ đó, ta ngàn dặm xa xôi, từ Hoàng Tuyền tới tìm ngươi.”

Khanh Bất Ly liền tại bên cạnh người, rõ ràng cảm nhận được Tô Ngọc trên người tâm tình chập chờn, hắn than thở: “Tô Tinh đại nhân, ngươi muốn để Thương Nam Quốc rung chuyển sao?”

Tô Tinh sắc mặt lạnh lẽo, xích tiếng nói: “Khanh Bất Ly, nếu không có ngươi một mực đứng ở bên cạnh hắn, ta thì lại làm sao sẽ thất bại? Hôm nay liền muốn đưa ngươi đồng thời đưa lên tây ngày!”

"Chữ "Thiên" vừa ra, tiếng như hồng chung, chấn động đến mức đại điện run rẩy.

Tô Tinh không khí quanh thân đột nhiên nổ tung mở, một luồng tuyệt cường khí thế bắt đầu tăng vọt, xông thẳng đại điện khung đính, Luân Hải cảnh uy thế, không cố kỵ nghiền ép ra!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 397: Thất Sát Thần Quyền, Bát Âm Huyền Chỉ

Diệp Đào ở Tô Tinh bên cạnh người, lớn tiếng nói: “Các vị đồng đạo, đây là Tô Tinh bệ hạ cùng Tô Ngọc ân oán tranh, cũng là ta Thượng Trì Quốc cùng Thương Nam Quốc ân oán tranh, mong rằng chư vị tĩnh tâm quan chiến, không nên nhúng tay đi vào!”

Đều đang thật bọn người là kinh hãi, làm sao cũng không nghĩ tới, năm quốc thi đấu càng sẽ diễn biến thành như vậy, hết thảy đều tựa hồ sớm có dự mưu.

Nhưng Tô Tinh cái kia Luân Hải cảnh sức mạnh bày ra, mọi người chính là muốn nhúng tay, cũng lòng vẫn còn sợ hãi.

Đều đang thật phản ứng nhanh nhất, ôm quyền nói: “Nguyên lai Vạn Phi trưởng lão chính là Tô Tinh đại nhân, nếu là của các ngươi ân oán cá nhân, chúng ta tự nhiên không thích hợp nhúng tay.”

Nói đi, hết sức tự giác lui sang một bên, đồng thời đầu óc nhanh chóng tự hỏi, hôm nay chuyện này diễn biến, sẽ cho Tĩnh Vân Quốc, cùng với toàn bộ bắc bộ năm quốc mang đến cái gì.

Đinh Viễn sắc mặt có chút khó coi, nhưng nghiền ngẫm phía sau, vẫn là cùng đều đang chân nhất lên lùi mở.

Đế Húy nhưng là cười nhạt, đối với tất cả những thứ này ngoảnh mặt làm ngơ, vẫn như cũ lặng lặng ngồi ngay ngắn ở đó.

Diệp Đào nham hiểm nhìn chằm chằm Thương Nam Quốc mọi người, lạnh giọng nói: “Ta Diệp gia cùng chư vị ân oán, hôm nay cũng nên cùng nhau thanh toán! Ngay ở thi đấu bắt đầu thời khắc, Thượng Trì Quốc trăm vạn đại quân đã áp sát biên quan, muốn dùng ngươi Thương Nam Quốc vạn dân máu, đến thay ta đây đền mạng!”

Tô Trạch tức giận nói: “Diệp Đào, ngươi điên rồi!”

“Ha ha, điên không phải ta, mà là các ngươi!”

Diệp Đào nghiến răng nghiến lợi, đôi mắt đỏ bừng, quát ầm lên: “Dĩ nhiên vì là một cái Dương Thanh Huyền, trơ mắt để cho con của ta cong chết, mối thù này không báo, ta dùng cái gì làm người!”

Tô Ngọc lạnh giọng quát lên: “Võ Vương, đồng loạt ra tay, giết những này người điên!”

Đối với đại quân áp cảnh, hắn vẫn chưa để ở trong lòng, chỉ cần đem Thượng Trì Quốc hàng đầu võ giả giết chết, những lính kia đem đều chẳng qua là gà đất chó sành.

“Ha ha, giết ta? Chết chính là bọn ngươi! Chúng ta thời khắc này đã quá lâu rồi! Tô Ngọc, ngươi hoàng quyền chấm dứt!”

Tô Tinh cười lớn mấy tiếng, cả người đạn đi lên, chân nguyên ở quanh thân hóa thành bảy đạo sát khí, ngưng tụ ở quyền phong trên, đột nhiên đánh ra ngoài!

“Thất Sát Thần Quyền!”

“Ầm ầm!”

Cái kia bảy đạo sát khí hóa thành quỷ quái dáng dấp, ở trời cao dữ tợn tàn phá, sắc mặt hung ác, hướng về Tô Ngọc người hầu tới.

Khanh Bất Ly quát lên: “Ra tay!”

Lúc này giơ tay nhón chỉ, tay phải ngón tay cái đặt trên ngón giữa, ngón trỏ hướng phía trước, điểm nhanh đi!

“Xì!”

Đầu ngón tay bên dưới, hóa ra tám đạo bóng ngón tay, chia ra tấn công vào mà lên, đâm thủng trời cao!

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Hai người tu vi cách biệt quá lớn, một cảnh khác biệt, chính là một trời một vực!

Bát Âm Huyền Chỉ hoàn toàn bị áp chế hạ xuống, Khanh Bất Ly khuôn mặt đỏ chót, “Phốc” phun ra một ngụm máu tươi.

Nhưng vào lúc này, Tô Ngọc cũng di chuyển, trong tay nhiều hơn một cái khuyên đồng, một hồi ở trên không bên trong thả lớn, đem cái kia bảy đạo sát khí bọc lại, sau đó ở trên không bên trong bay loạn, hơi không khống chế được.

“Oành!”

Khuyên đồng mổ một cái nứt mở, sức mạnh kinh khủng đập vỡ tan đòn dông, khung đính trực tiếp than sụp xuống, nhưng vừa rơi xuống đến cái kia nổ tung dư uy trên, lập tức đã bị chấn động thành bột mịn, không còn tồn tại nữa.

Đại điện trong nháy mắt dập tắt, bụi bặm Chấn Thiên, tất cả mọi người từng người bảo vệ chính mình, lui về phía sau đi.

Diệp Đào mắt lộ ra hàn quang, chỉ huy nói: “Giết, đem Thương Nam Quốc người giết hết! Có bao nhiêu giết bao nhiêu!”

Thượng Trì Quốc đi theo hơn mười người, tất cả đều là vạn người chọn một tử sĩ, đều là Chân Võ đại viên mãn tồn tại, tuân lệnh sau tất cả đều lấy ra binh khí, liều chết xung phong đi tới.

Thương Nam Quốc bên này người, cũng đều là học viện cùng đế quốc cường giả, tự nhiên không có gì lo sợ, dưới sự tức giận phản kích mãnh liệt, rất nhanh sẽ chiếm thượng phong.

Đột nhiên, từ bốn phương tám hướng lao ra rất nhiều hảo thủ, thần thức quét xuống một cái, thấp nhất cũng là Chân Võ hậu kỳ tồn tại, càng có hơn mười tên Nguyên Võ cảnh ở bên trong.

Tô Ngọc trong lòng chấn động dữ dội, sợ hãi nói: “Những người này...”

Tô Tinh cười gằn nói: “Khà khà, hoàng huynh, ta mang theo các anh em đồng thời, tới cho ngươi, còn có toàn bộ Thương Nam Quốc đưa ma!”

Tô Ngọc kinh nộ không ngớt, nổi giận mắng: “Ngươi tên súc sinh này, ngươi ngay cả cơ nghiệp của tổ tiên cũng phải phá huỷ?!”

Tô Tinh khinh bỉ nói: “Cơ nghiệp của tổ tiên? Bất quá một tấc vuông.” Hắn khí thế như hồng, ngạo nghễ nói: “Ta muốn là cả Huyền Dạ đại lục bắc bộ, trở thành độc nhất vô nhị phương bắc vua!”

“Toàn bộ bắc bộ!”

Tất cả mọi người là sắc mặt đại biến, bao quát đều đang thật, Đinh Viễn đám người, càng là kinh nộ không ngớt. Lúc này bọn họ mới phát hiện, cái kia chút đột nhiên nhô ra võ giả, không chỉ có đem Thương Nam Quốc mọi người vây nhốt, liền ngay cả bọn họ cũng vây vào giữa.

Đinh Viễn trầm giọng nói: “Tô Tinh đại nhân, chuyện gì thế này?”

Tô Tinh cười lạnh nói: “Chuyện đến nước này, ta cũng không có cần thiết che giấu. Ta mất đi hoàng quyền, hôm nay không chỉ có muốn lấy lại đến, hơn nữa muốn lật năm lần cầm về!"

Đinh Viễn giận dữ, quát lên: "Ngươi muốn chinh chiến năm quốc?!"

Tô Tinh khinh miệt theo dõi hắn, lạnh lùng nói: "Chính là!"

Đều đang thật cả kinh nói: "Cái kia năm quốc thi đấu bất ngờ..."

Tô Tinh thừa nhận nói: "Không sai, chính là chúng ta gây nên. Hết thảy dự thi học viên, đã chết. Hai nhóm đi Nhất Tuyến Thiên trưởng lão, cũng đã chết."

Đều đang thật đám người tay chân lạnh lẽo, biết mình lâm vào âm mưu to lớn, khi phát hiện thời điểm, đã người là dao thớt, ta là thịt cá.

Diệp Đào cười như điên nói: "Ha ha, năm quốc chia ra cục diện, lập tức phải trở thành lịch sử. Mà Tô Tinh bệ hạ, đem sẽ trở thành đại lục bắc bộ, thiên cổ tới nay đệ nhất đế vương!"

Tô Tinh cũng có chút kích động, trên người chân nguyên nổi lên, quát lên: "Tất cả mục nát đi qua cùng hiện tại, đều theo cung điện này giống như, trở thành bột mịn đi!"

"Thất Sát Thần Quyền!"

Một quyền tuôn ra, cường đại chân nguyên hóa thành bảy đạo sát khí, hướng về Tô Ngọc đám người điên cuồng tập kích đi. Cường đại kia Luân Hải cảnh khí tràng, trấn áp còn lại hai nước người, đều là lòng vẫn còn sợ hãi, không dám ra tay.

"Muốn trở thành bột mịn không là quá khứ cùng hiện tại, mà là ngươi!"

Một đạo hùng hồn có lực âm thanh, ở trên không bên trong vang lên, Lục Giang Bằng thân ảnh tái hiện ra, Lăng Không chỉ điểm một chút hạ, sau đó lại là chỉ tay, hai chỉ..., liên tiếp bảy đạo chỉ mang, phá không tập kích hạ!

Chính là bảy đạo Cú Mang Chỉ, tuy rằng Lục Giang Bằng thiên phú, cũng không cách nào thông hiểu đạo lí Bát Âm Huyền Chỉ, nhưng chịu đến Dương Thanh Huyền chỉ thương dẫn dắt, cũng đắm chìm ở chỉ pháp liên kích bên trong, tìm hiểu ra không ít thứ.

Theo Lục Giang Bằng xuất hiện, làm người khiếp sợ không chỉ có là Cú Mang Chỉ chỉ thương, còn có cái kia trấn áp nhất phương khí thế!

Khanh Bất Ly khuôn mặt mừng như điên, hét lớn: “Kim thân! Bất Phôi Kim Thân!”

Võ đạo thể tu, Hoàng Cân Lực Sĩ bên trên, chính là Bất Phôi Kim Thân.

Hoàng Cân Lực Sĩ có: Đãng Khí, Ngọc Cốt, Dịch Tủy tam cảnh.

Bất Phôi Kim Thân cũng có: Hóa Huyết, Thông Khiếu, Thiên Mạch tam cảnh!

Lục Giang Bằng giờ khắc này hiện ra sức mạnh, chính là Hóa Huyết cảnh giới, bảy chỉ điểm ra, cả người đỏ chót như máu, chính là trong máu sức mạnh bị bốc cháy lên, cung cấp cuồn cuộn không ngừng nguyên lực.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Cái kia bảy đạo sát khí, ở bảy chỉ xuống, đều bị vạch trần, hóa thành quỷ phách tất cả đều vặn vẹo không ngớt, ầm ầm nổ tung.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 398: Cờ Lớp Mười, Chuyện Thú Vị

Tô Ngọc mừng như điên không ngớt, hét lớn: “Lục trưởng lão, tới đúng lúc!”

Lục Giang Bằng ra tay phía sau, khí tràng đại thịnh, nói: “Tô Tinh, vì đối phó ngươi, trận chiến này chúng ta chuẩn bị quá lâu! Đi ra đi, lão hữu!”

Ở trên trời một phe khác, cũng dần dần xuất hiện một bóng người.

Đều đang thật mí mắt giật lên, mừng lớn nói: “Độc Cô Viện trưởng!”

Người tới chính là Chiến Linh học viện Viện trưởng Độc Cô tin, hướng về đều chân chính gật đầu gật đầu, khẽ mỉm cười, sau đó nhìn phía Tô Tinh, nói: “Năm quốc như thể chân tay, lẫn nhau sống nhờ vào nhau, lại lẫn nhau hạn chế. Tô Tinh, dừng tay đi.”

Khanh Bất Ly đám người mừng rỡ không thôi, Độc Cô tin thời khắc này khí tràng, dĩ nhiên cũng là địa cấp Luân Hải cảnh.

Lục Giang Bằng lại nói: “Còn có, Võ Vương sớm biết các ngươi sẽ giở trò. Gừng Dịch trưởng lão trước tiên ta một bước, từ lúc thi đấu mấy ngày trước đây đã đột phá đến rồi Luân Hải cảnh, theo cái kia mười tên trưởng lão cùng đi Nhất Tuyến Thiên. Hiện tại Từ Đạo Tử, sợ đã biến thành tro bụi.”

Tô Tinh cùng Diệp Đào cũng là lớn sợ, không nghĩ tới đột nhiên một hồi, tình thế liền xoay ngược lại.

Nguyên lai Khanh Bất Ly bắt được Dương Thanh Huyền tờ giấy sau, lập tức trong bóng tối bắt đầu an bài, chỉ có điều Tô Tinh bố trí, so với hắn tưởng tượng còn lớn hơn nhiều.

Đinh Viễn cũng hừ lạnh nói: “Vào lúc này, Đoan Dương quốc tự nhiên cũng không thể thúc thủ bàng quan.” Dứt khoát đứng ở Khanh Bất Ly một bên, cùng chung mối thù.

“Chỉ một cái xuất hiện ba tên Địa cảnh, quá ngoài ý muốn. May mà Nhất Tuyến Thiên có Khổng Địch trấn thủ, vấn đề đã không lớn. Bất quá để bảo đảm vạn nhất, vẫn là mau mau kết thúc nơi đây cuộc chiến đi.”

Sau lưng Tô Tinh, truyền đến giọng nói lạnh lùng.

Lập tức hai đạo áo bào tro bóng người xuất hiện, một trước một sau, ai cũng không thấy rõ bọn họ là làm sao xuất hiện, nhưng vừa ra tới, liền khí thế trấn áp toàn trường, đặc biệt là trước mặt người kia, khí tràng to lớn, liền ngay cả Lục Giang Bằng cùng Độc Cô tin cũng bị áp chế xuống.

“Lại là hai tên địa cấp cường giả!”

Tô Ngọc đám người hoảng hốt, bắc năm quốc mấy trăm năm chưa từng xuất hiện địa cấp, hiện tại một hồi liền hội tụ năm người!

“Người kia là...”

Lục Giang Bằng cùng cô độc tin đều hoàn toàn biến sắc, khiếp sợ nhìn cái kia trước tiên một người, nội tâm chấn động dữ dội, kinh hô: “Tam Hoa cảnh!”

Tô Tinh gặp hai người xuất hiện, vội vã tiến lên, hướng về một người cầm đầu chắp tay nói: “Cống Sơn đại nhân.”

Hai người chính là Tà Phong đoàn lính đánh thuê đang Phó đoàn trưởng, Cống Sơn cùng Uông Võ.

Cống Sơn gật gật đầu, nói: “Không nghĩ tới nho nhỏ Huyền Dạ đại lục một cái lệch góc nơi, dĩ nhiên cũng có nhiều cao thủ như vậy.”

Tô Tinh nói: “May mà đại nhân tự mình đến áp trận, bằng không nhất thời không quan sát, suýt chút nữa để cho bọn họ phiên bàn.”

Cống Sơn đáp một tiếng, nói: “Hừm, tốc độ thu thập những người này, sớm một chút bắt bắc năm nước bản đồ. Cái kia hai tên Luân Hải cảnh, liền để cho ta tới đối phó.”

“Phải!”

Tô Tinh vội vàng đáp lời, một người khác Phó đoàn trưởng Uông Võ cũng đi lên phía trước, chuẩn bị đồng loạt ra tay.

Bốn quốc chi mọi người là mặt xám như tro tàn, không chỉ có Nguyên Võ cảnh cao thủ còn thiếu rất nhiều, đối phương còn nhiều hơn một tên Tam Hoa cảnh tồn tại, vẻn vẹn tên này Tam Hoa cảnh một người, liền đủ để đánh giết bọn họ toàn bộ.

“Chậm đã!”

Tô Ngọc đột nhiên lớn tiếng kêu lên, trong mắt sát khí lóe lên, không có dấu hiệu nào một chưởng vỗ vào U Dạ trước ngực, đem đánh thổ huyết.

U Dạ kinh hãi, có chút khó hiểu, cả kinh nói: “Ngươi...”

Nhưng Tô Ngọc đã năm ngón tay khóa lại cổ họng của hắn, sát khí lăng nhiên, quay về Tô Tinh nói: “Hoàng đệ, ngươi đoán người kia là ai?”

Này vừa hỏi, lập tức làm cho tất cả mọi người khiếp sợ.

Thương Nam Quốc cao tầng, không người không biết, U Dạ là Tô Ngọc con riêng, chẳng lẽ còn có ẩn tình?

Tô Tinh sửng sốt một chút, nói: “Hắn không là của ngươi con riêng sao?”

Tô Ngọc mặt trở nên dữ tợn, năm ngón tay bấm vào U Dạ trong cổ, cười gằn nói: “Con riêng? Ngươi còn nhớ được, hai mươi lăm năm trước, cái kia gọi chuẩn nghiên tiện nhân!”

Tô Tinh nghe được cái tên này, cả người như giống như bị chạm điện.

U Dạ cũng là trong lòng chấn động dữ dội, tựa hồ một hồi hiểu cái gì.

Tô Ngọc lạnh lùng nói: “Ngươi đoán không lầm, hiện tại tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc, liền là của ta tốt Hoàng chất, ngươi con ruột a! Ngươi thật sự cho rằng ta biết có cái gì con riêng ở bên ngoài sao? Trẫm quyền khuynh thiên hạ, nói một không hai, nếu thật là con trai của ta, há lại sẽ để hắn ở ở ngoài đầu? Sở dĩ vẫn giữ lại hắn không giết, chính là vì để ngừa hôm nay chi cục. Xem ra ta đây chiêu hậu chiêu cũng không tệ lắm đây!”

Tất cả mọi người là trợn mắt ngoác mồm, không nghĩ tới sẽ là như thế này. U Dạ càng là cả người run rẩy, cho tới nay mỗi bên loại sự tình, rốt cuộc hiểu rõ.

Tô Ngọc lạnh giọng nói: “Hoàng đệ, cho ngươi một lựa chọn, theo chúng ta đồng thời đối phó Tà Phong đoàn lính đánh thuê người, bằng không ngươi này ngày Tài nhi tử thì phải chết!”

Tô Tinh kinh ngạc đứng tại chỗ, triệt để ngốc trệ, nằm mơ cũng không nghĩ tới, chính mình vẫn còn có con trai, một hồi lâm vào vô biên bị động, nhìn U Dạ cái kia dữ tợn hai mắt, tim của hắn cũng đang run rẩy.

“Tô Tinh, nhìn tới vẫn là đại ca ngươi cờ lớp mười tay a.”

Cống Sơn hắc tiếng cười nói: “Là lựa chọn nhi tử đây, vẫn là lựa chọn bá nghiệp kế hoạch, mưu lược vĩ đại đây?”

Bốn phía trở nên vô biên yên tĩnh, nếu là Tô Tinh trở lại năm quốc một bên, liền có một đường chống lại Tà Phong đoàn lính đánh thuê khả năng, bằng không tình thế liền nghiêng về một phía, năm Quốc Cường giả cũng bị đoàn diệt.

Uông Võ nói: “Tô Tinh, ngươi sẽ không bị hồ đồ rồi chứ? Ngươi quên ngươi ăn rồi khổ sao? Nhi tử vật này, chỉ cần *** vẫn còn, là có thể vô hạn sản xuất a!”

“Ừng ực!”

Tô Tinh chật vật nuốt nuốt nước miếng, cả người đều là mồ hôi hột, dính áo ướt thường, vô cùng khó chịu.

Rốt cục, Tô Tinh hạ quyết tâm, khuôn mặt âm trầm muốn chảy ra nước, lạnh giọng nói: “Cái gì nhi tử, ta xưa nay cũng không biết. Hoàng huynh, ngươi đừng hòng lừa ta, ta là chắc chắn sẽ không mắc lừa, người này... Ngươi muốn giết cứ giết đi!”

U Dạ tràn đầy đau khổ vẻ mặt, không nhịn được cười ha hả, càng cười ra nước mắt.

Tô Tinh cắn răng cả giận nói: “Giết! Giết! Toàn bộ cho ta giết!”

“Khặc, khặc ho, chậm đã.”

Đột nhiên một đạo không hợp thời âm thanh cắt đứt cái kia túc sát bầu không khí, vẫn không có động tĩnh Đế Húy đi ra, cười nói: “Bắc bộ năm quốc như thế hạt vừng lớn nhỏ địa phương, đáng giá chư vị tranh đoạt sao? Dã tâm của các ngươi cũng là hạt vừng to nhỏ nha, thậm chí còn suýt chút nữa trên diễn một màn nhân luân bi kịch đây.”

Cống Sơn hơi nhướng mày, nói: “Ngươi là ai?”

Đế Húy cho hắn một loại nhìn không thấu cảm giác, lệnh nội tâm hắn vô cùng khiếp sợ.

Đế Húy cười nói: “Ta tới nói với mọi người một cái phi thường chuyện thú vị, chúng ta cùng đi chơi. Đều ngồi trở lại vị trí của mình, chúng ta cố gắng thương nghị một chút đi.”

Hắn đối với mọi người nhắm mắt làm ngơ, trực tiếp tiêu sái đến trong phế tích trung tâm, giơ tay lên, nhẹ nhàng chạm tới trên mặt đất, hồn quang từ tay hắn giữa dòng xuống đất mặt, giống như là thuỷ triều khuếch tán ra.

Theo hồn lực rót vào, mặt đất bắt đầu rung động, lại như thời gian hồi tưởng, từng mảng từng mảng phá toái ngói. Tự động liều hợp lại cùng nhau, liền ngay cả biến thành bột mịn Ngọc Thạch, cũng đóng hết.

Trong khoảnh khắc, này một vùng phế tích nơi, một lần nữa thành trang nghiêm đắt tiền đại điện, đứng sừng sững ánh sáng màu xanh bên dưới, cùng trước kia chút nào không hai.

Mà tất cả mọi người, thình lình đã ở trong điện!

Đế Húy đứng dậy, cười chúm chím nhìn trợn mắt hốc mồm mọi người, dùng tay làm dấu mời, nói: “Tất cả mọi người ngồi đi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 399: Đột Phá Bình Phong, Mạc Gia Người

Giờ khắc này, Nhất Tuyến Thiên bên trong, Dương Thanh Huyền đám người ở nước giếng bên trong tu luyện, tham lam hút vào từ trong nước xông ra hồn lực.

Bỗng nhiên, một đạo tiếng đàn từ bầu trời truyền đến, Dương Thanh Huyền thân thể chấn động, nghe được là liền Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc trong đó một đoạn, theo khúc tiếng vang lên, nước giếng bắt đầu hơi lắc lư, dập dờn bồng bềnh ra một lăn tăn rung động.

Tám người ngâm ở bên trong nước, ở cái kia gợn sóng hơi dạng hạ, trên người càng xuất hiện cùng nước một loại sóng gợn, cả người đều trở nên nhộn nhạo.

Bọn họ ngâm ở bên trong nước, nguyên vốn cũng không phải là bản thể, chỉ là thần thức biến thành, mà đàn kia Âm thẳng vào thức hải, cùng tám người thần thức sản sinh cộng hưởng, càng hình thành một bức hòa hài vẽ mặt, tám bóng người phảng phất toàn bộ hòa vào khúc bên trong.

Không biết bao lâu, tiếng đàn ngừng lại, trong giếng gợn sóng tiêu tan, tất cả bình tĩnh lại.

Tám người đều là từng cái mở hai mắt ra, kinh hỉ bất định, toàn thân dâng lên dư thừa sức mạnh, cảm giác mình chưa bao giờ có mạnh mẽ.

Dương Thanh Huyền định nhãn vừa nhìn, nói: “Bốn phía phù văn bị phá hư.”

Thành giếng bốn mặt, có thêm thiên vạn đạo đánh chém, đem những phù văn kia chém bốn vỡ nát thành năm mảnh.

Thượng Quan Hải Đường cả kinh nói: “Người phương nào gây nên?”

Dương Thanh Huyền biết Hoa Giải Ngữ gây nên, thần niệm hơi động, liền biến mất ở trong giếng, thần thức lập tức trở về thuộc về bản thể.

Ở thần thức về quy bản thể chớp mắt, sức mạnh to lớn từ thần niệm bên trong chảy vào bên trong cơ thể, chính là thân thể cùng cường đại kia thần niệm kết hợp sau, bắt đầu phát sinh phản ứng.

“Bùm bùm!”

Toàn thân bên trong tỏa ra như rang đậu nổ vang, xương cốt bên trong lưu chuyển mênh mông sức mạnh, trùng kích mỗi một cái xương đầu, mở ra hết thảy then chốt, để thân thể cứng rắn như sắt.

“Dịch Tủy cảnh!”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, giờ khắc này thân thể trên tản mát ra sức mạnh to lớn, chính là Dịch Tủy cảnh tiêu chí!

Không chỉ có như vậy, khí thế trên người vẫn còn ở không ngừng tăng lên, trong lồng ngực phảng phất tích súc một đoàn kình khí, mãnh liệt nổ mở, xung kích hướng về toàn thân kỳ kinh bát mạch.

“Ầm!”

Nguyên Võ cảnh bình phong cũng bị xung kích mở, trong thiên địa phảng phất một hồi trở nên yên tĩnh đứng lên, giống như là thời gian thả chậm trôi qua.

Dương Thanh Huyền thậm chí có thể cảm nhận được gió ở khẽ nhúc nhích, trùng ở hí lên, cỏ ở sinh trưởng. Hắn biết cũng không phải là thời gian chậm lại, mà là thần thức trở nên nhạy cảm hơn.

“Nguyên Võ cảnh!”

Không chỉ có là hắn, Lộ Nhất Phàm đám người thần thức cũng từ nước giếng bên trong trở về, dung hợp chớp mắt, đều vọt thẳng phá tầng kia lớn nhất bình phong.

“Đột phá? Đơn giản như vậy?”

Mấy người đều có chút không tin, khiếp sợ nhìn thân thể của mình, cảm thụ được nguồn sức mạnh kia.

Bao nhiêu người thẻ cả đời cảnh giới bình cảnh, bọn họ dĩ nhiên tập thể đột phá.

Thượng Quan Hải Đường cũng là trong lòng chấn động dữ dội, trong mắt tràn đầy âm trầm, Thương Nam Quốc một hồi là thêm nhiều như vậy Nguyên Võ cảnh cường giả, để tâm tình của hắn một hồi sẽ không tốt.

Tám người từ trong giếng đi ra, tất cả đều khôi phục bình thường, chỉ có Thường Vũ một người còn nằm trên đất, mặt bị dẫm đến hoàn toàn thay đổi, đều là thịt rữa. Quái ngưu không biết tung tích.

Lộ Nhất Phàm cả kinh nói: “Là ai gảy đàn, là ai đã cứu chúng ta?”

Dương Thanh Huyền thần thức quét qua, khiếp sợ phát hiện, tinh giới bên trong, quái ngưu nằm trên đất, trên người phá mấy cái hang lớn, máu tươi như chú bị Hoa Giải Ngữ rút ra, ở trên không bên trong ngưng tụ thành từng cái từng cái Huyết phù.

Hoa Giải Ngữ đã nhận ra thần thức của hắn, giải thích: “Này ngưu có thượng cổ dị loại Thanh Giác Man Ngưu huyết mạch, tuy rằng mỏng manh rất nhiều, nhưng cũng là vật hiếm có, ta đem máu này tinh luyện đi ra, ngươi ăn vào sau đối với thân thể rất có ích lợi.”

Dương Thanh Huyền ngẩn người một chút, trong lòng nổi lên dòng nước ấm, chân thành nói rằng: “Cảm tạ.”

Hoa Giải Ngữ cười nhạt nói: “Không cần cám ơn ta, xanh Long đại nhân.”

Dương Thanh Huyền thân thể run lên, khóe miệng hơi vung lên, nhẹ khẽ cười, nói: “Sức mạnh của ngươi bây giờ như thế nào?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Nói thật, rất tồi tệ. Những năm gần đây trốn ở cái kia tượng thần bên trong, đã là nỏ hết đà, trước kích thích Địa Khí đối phó Khổng Địch, đem mấy ngày nay đến tích góp sức mạnh đều dùng hết.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Cái kia như thế nào cho phải, thế nào mới có thể cho ngươi khôi phục sức mạnh?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Tinh tú sức mạnh, đến từ chính bảo vệ Thánh Linh, ngươi có thể thông qua tinh giới đến cho ta sức mạnh, nhưng tiếc là... Tha thứ ta nói thẳng... Sức mạnh của ngươi quá cặn bã, căn bản không dùng. Vì lẽ đó ta chỉ có thể tự lẳng lặng tu dưỡng.”

Dương Thanh Huyền khá là lúng túng, nói: “Xin lỗi.”

Hoa Giải Ngữ nói: “Ngươi không cần nói với ta xin lỗi, chỉ cần ngươi đừng quên nhớ, ngươi nói cho ta biết, ngươi nhất định sẽ trưởng thành lên thành Thánh Linh đại nhân.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, dựng thẳng lên ngón cái đến, nói: “Nhất định.”

Hai người hiểu ý nở nụ cười.

Dương Thanh Huyền thu dọn một chút tâm tình, hướng mọi người nói: “Thoát vây đi ra liền tốt, chúng ta mau mau ly khai, nếu là Đế Húy trở về, sợ lại phải bị hạn chế bởi hắn.”

Âm Dao nói: “Chúng ta bây giờ đi đâu?”

Dương Thanh Huyền nói: “Nhất Tuyến Thiên lối vào, càn quét Tà Phong đoàn lính đánh thuê tro cặn.”

Bọn hắn bây giờ đều bước chân vào Nguyên Võ cảnh, không khỏi tự tin tăng cao, mỗi người đều là đầy mặt sát khí, một mặt người báo thù dáng dấp.

Đột nhiên một thanh âm truyền đến, nói: “Không cần đi, Tà Phong đoàn lính đánh thuê đã bị Khương Dịch bọn họ quét sạch, Vân Xuyên học viện Viện trưởng Từ Đạo Tử, cũng đã đền tội bỏ mình.”

“Là ai?”

Tám người kinh hãi, hướng về cái kia phương hướng của thanh âm nhìn tới, một đạo bạch y bóng người bồng bềnh mà tới, là tên lão giả áo bào trắng.

Lộ Nhất Phàm đám người cả kinh kêu lên: “Hộ pháp đại nhân!”

Ông lão chính là nội viện Kính Địa hộ pháp Mạc Kim Phong.

Lộ Nhất Phàm mừng lớn nói: “Hộ pháp đại nhân vừa nãy nói làm thật?”

Mạc Kim Phong nhíu mày lại, nói: “Lẽ nào ta sẽ lừa ngươi? Lục Giang Bằng cùng Khương Dịch trưởng lão cũng đã bước chân vào địa cấp Luân Hải cảnh, đồng thời rộng rãi mời bốn nước cường giả trợ trận, ta lúc đi ra, Chiến Linh học viện Viện trưởng Độc Cô Tín đại nhân cũng đã chạy tới. Mặt khác tam quốc cường giả, cũng sẽ lần lượt mà tới.”

“Quá tốt rồi!”

Tám người đều là chịu không nổi mừng rỡ.

Âm Dao nói: “Liền Liên hộ pháp đại nhân đều rời đi Kính Địa, xem ra lần này chấn động, xác thực không phải chuyện nhỏ, Thượng Trì Quốc lần này phải xong đời.”

Mạc Kim Phong mấy chục năm qua, chưa bao giờ rời khỏi Kính Địa một bước.

Mạc Kim Phong trong mắt quang mang chớp động, nói: “Thiên Tông học viện, đã không có Kính Địa.”

“Cái gì?”

Thiên Tông học viện năm người đều là cả kinh.

Học viện sở dĩ ăn chia nội viện ngoại viện, đều là bởi vì này Kính Địa tồn tại, chỉ có tâm tính kiên định, thiên phú cực cao hạng người, mới có thể ở bên trong tu luyện, làm chơi ăn thật.

Mạc Kim Phong vuốt râu, nở nụ cười, nói: “Bởi vì cái kia Vạn Kính Chi Địa, đã bị ta luyện hóa.”

Tất cả mọi người là ngẩn ngơ.

Thượng Quan Hải Đường nửa vui nửa buồn, vui chính là thiếu Vạn Kính Chi Địa, trường kỳ đến xem, Thiên Tông học viện thực lực tổng hợp đều phải đi xuống dốc. Nhưng ngắn hạn nhìn, lại thêm một tên cao thủ đáng sợ.

“Vạn Kính Chi Địa?”

Hoa Giải Ngữ một hồi cả kinh nói: “Người này họ Mạc?”

Dương Thanh Huyền truyền âm nói: “Chính là họ Mạc, tên là Mạc Kim Phong.”

Hoa Giải Ngữ gật gật đầu, nói: “Chẳng trách, quả nhiên. Năm đó ta có hai tên đồ nhi, trong đó đại đồ đệ Mạc Phong Tùng, Võ Hồn chính là Vạn Kính Chi Địa.”

Chương 400: Kinh Động Thiên Địa Đồ Vật, Con Đường Lựa Chọn

“A?” Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, lập tức liền biết. Mạc Kim Phong Võ Hồn, cũng là truyền thừa Võ Hồn.

Giờ khắc này, Hoa Giải Ngữ đã đem cái kia quái trâu huyết toàn bộ rút ra, ngưng tụ thành một cái bồ đoàn lớn nhỏ huyết cầu, trôi nổi ở trên lòng bàn tay không, không ngừng nhắc đến luyện.

Đồng thời, hắn giải thích: “Ta đại đồ đệ Võ Hồn Vạn Kính Chi Địa vô cùng thú vị, có thể chiếu gặp tứ đại bản không, ngũ uẩn giai không, là một loại vô cùng hiếm thấy, phụ trợ tu luyện hình Võ Hồn.”

Quả nhiên, Mạc Kim Phong nói rằng: “Vạn Kính Chi Địa, là Thiên Tông học viện thứ ba mươi ba đảm nhiệm Viện trưởng, cũng là ta chi đời trước Võ Hồn biến thành. Các đời không có gì gia con cháu, không không muốn đem Vạn Kính Chi Địa thu hồi, có thể đều tay trắng trở về. Hôm nay, rốt cục để ta đạt được ước muốn, ha ha.” Hắn có vẻ hết sức cao hứng.

Dương Thanh Huyền nói: “Hộ pháp đại nhân, này Vạn Kính Chi Địa nếu là tổ tiên của ngươi biến thành, thu hồi tự nhiên cũng không gì đáng trách. Nhưng đại nhân có thể có nghĩ qua năm đó thứ ba mươi ba đảm nhiệm Viện trưởng, vì sao phải đem Võ Hồn hiển hóa ra ngoài, làm phúc cho đời sau?”

Mạc Kim Phong nói: “Ta biết ý của ngươi, ngươi là nói ta luyện hóa Võ Hồn, bất lợi cho học viện phát triển. Yên tâm đi, các đời không có gì gia con cháu muốn luyện hóa nó, cũng không phải tư tâm, mà là vì hoàn thành tổ tiên một cái nguyện vọng. Chờ sau khi ta chết, này Vạn Kính Chi Địa, ta biết để hắn trở lại học viện.”

Lộ Nhất Phàm đám người lúc này mới lộ ra ý cười, Thượng Quan Hải Đường nhưng là đầy mặt mù mịt.

Mạc Kim Phong nhìn sau lưng mấy người giếng cổ, một hồi hoàn toàn biến sắc, vội vàng đi tới, thận trọng vòng quanh giếng cổ quan sát, cả kinh nói: “Nhiếp phách chi giếng! Đúng rồi, chính là này!”

“Ha ha, không nghĩ tới chiếm được toàn bộ không uổng thời gian!”

Mạc Kim Phong cười to vài tiếng, bóng người lóe lên, liền hướng cái kia núi to chạy đi.

“Hộ pháp đại nhân!”

Âm Dao đám người lấy làm kinh hãi, kêu to lên.

Nhưng nơi nào còn có Mạc Kim Phong cái bóng, chỉ nhìn thấy một cái điểm trắng, dần dần ở núi to bên trong biến mất.

“Chuyện này... Thanh Huyền, làm sao bây giờ?” Âm Dao vội vàng hỏi.

“Này núi to bên trong... Chẳng lẽ có gì không bình thường đồ vật?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm, có quái ngưu bảo vệ, Đế Húy cũng vô cùng lưu ý, hiện tại Mạc Kim Phong hành vi lại đặc biệt kỳ quái.

Nghe nói Tà Phong đoàn lính đánh thuê bị trấn áp ở sau, hắn cũng không gấp, nhìn chằm chằm cái kia núi to nhìn, chỉ thấy núi kia bút sơn đứng thẳng, trực thấu Vân Tiêu, khí thế phi phàm.

“Trong ngọn núi này mặt... Xác thực ẩn giấu thứ không tầm thường.”

Hoa Giải Ngữ đột nhiên cả kinh nói: “Chỉ là... Coi như Mạc Kim Phong luyện hóa Vạn Kính Chi Địa, không có khả năng vào đi a, năm đó cho dù là Mạc Phong Tùng không có khả năng đi vào.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Cái gì thứ không tầm thường?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Nơi này có một toà y quan trủng, căn cứ đời trước xanh Long đại nhân suy đoán, bên trong vô cùng có khả năng thả một cái kinh thiên động địa đồ vật.”

Hắn đột nhiên hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Không được! Quyết không thể để Huyền Thiên Cơ được đồ vật bên trong!”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nói: “Đúng rồi! Ngươi là kháng túc, cũng là đem Thiên Tông học viện từ trung thổ di chuyển đến người nơi này, học viện này bên trong, đúng là có cái gì Thanh Long bí bảo?”

Hoa Giải Ngữ lắc đầu nói: “Xưa nay liền không có gì Thanh Long bí bảo, nhưng này núi to bên trong, xác thực có xanh Long đại nhân lưu lại bố trí, dùng để phá cái kia bảo vệ y quan trủng Thập Tuyệt Trận. Ngươi tu luyện Thanh Dương Võ Kinh, nhưng thật ra là ta để một cái khác đồ nhi mang đi. Nói đến, ngươi thật sự là trong số mệnh tuyển chọn người a.”

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền cả người run lên, cả kinh nói: “Xưa nay sẽ không có Thanh Long bí bảo? Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?!”

Hắn trong nháy mắt liền nghĩ đến Vu Khinh Nguyệt, nếu là không có Thanh Long bí bảo, cái kia Vu Khinh Nguyệt trong hai năm qua tâm huyết chẳng lẽ không phải đều uổng phí? Thậm chí, hắn trong mơ hồ cảm giác được Vu Khinh Nguyệt lâm vào nguy hiểm to lớn.

truy cập //truyencuatui.net/ để đọc truyện

Huyết Châu ở Hoa Giải Ngữ trên lòng bàn tay không run rẩy, hiển nhiên tâm tình của hắn cũng vô cùng không bình tĩnh, nói: “Ngươi trước đuổi theo Mạc Kim Phong, hắn Vạn Kính Chi Địa mặc dù không thể phá giải Thập Tuyệt Trận, nhưng cũng có thể đến giúp ngươi. Nhất định phải cướp ở Huyền Thiên Cơ trước mặt, đem vật kia lấy ra. Nếu là bị Huyền Thiên Cơ được vật kia, ngươi đem không còn chiến thắng hắn khả năng. Việc này, ta chậm rãi nói cho ngươi.”

“Được!”

Dương Thanh Huyền cũng không do dự nữa, nói: “Chúng ta đuổi Mạc hộ pháp đi, này núi to bên trong nhất định có bảo vật, bằng không không có quái ngưu bảo vệ, cũng sẽ không dẫn tới Đế Húy cùng Mạc hộ pháp chú ý.”

Lộ Nhất Phàm trầm ngâm nói: “Lời tuy như vậy, nhưng chúng ta đối với lần này không biết gì cả, mạo muội đi vào, không khỏi quá đột ngột đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi nói đúng, nhưng ta hết sức muốn thử một chút. Bất quá, đây là cá nhân ta hành vi.”

Hắn nhìn mọi người, ôm quyền nói: “Thi đấu từ lâu kết thúc, năm quốc náo loạn cũng kết thúc, đón lấy chúng ta cũng không cần tập thể hành động, hết thảy hành vi đều chỉ cần đối với mình phụ trách liền có thể. Ta cũng không hy vọng các ngươi mạo hiểm, liền như vậy sau khi từ biệt đi.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền hướng về mấy người trục vừa chắp tay, sau đó liền xoay người bay nhanh, hướng về núi to đi.

“Chuyện này…”

Mấy người đều ngây dại, mấy ngày qua sớm chiều ở chung, cùng chung hoạn nạn, đã kết thâm hậu tình bạn. Lúc này Dương Thanh Huyền ném mấy câu nói sau liền đi, để cho bọn họ bên trong lòng có chút khó chịu.

“Dương Thanh Huyền, chờ ta!”

Âm Dao trước tiên hô to một tiếng, liền đuổi tới.

Lộ Nhất Phàm vội la lên: “Âm Dao, này núi to bên trong rất nguy hiểm!”

Âm Dao nghe vậy, ngừng lại, quay người lại, nhìn mấy người nở nụ cười xinh đẹp, nói: “Ta cũng tin tưởng, bên trong khẳng định có nguy cơ lớn lao. Nhưng võ đạo một đường, vốn là đi ngược lên trời. Nếu không có lần này nguy cơ lớn lao, chúng ta tám người mặc dù thiên phú dị bẩm, cũng tuyệt đối không thể người người bước vào Nguyên Võ cảnh, nhưng bây giờ mọi người đều là. Đây cũng là trong nguy cấp mang đến cơ duyên, là mọi người cả đời tu luyện cũng tu không đến. Mà ta Âm Dao, yên tĩnh có thể tuyển chọn ngã xuống nguy hiểm đi vào, cũng không muốn tương lai quay đầu thời điểm, hối hận thời khắc này lựa chọn.”

Nói đi, liền dứt khoát đuổi theo Dương Thanh Huyền bóng người đi.

Còn lại sáu người, đều là ngây tại chỗ.

Bỗng nhiên Phù Trác bóng người lóe lên, cũng đuổi theo.

“Ha ha, cũng đã nói đến chỗ này phần lên, chúng ta còn có lựa chọn sao?”

Cẩn Công Tử cũng là cười lớn một tiếng, theo đi.

Sau đó là Lộ Nhất Phàm, Đàm Đào, ở hơi nghe trầm ngâm hạ, cũng là thở dài một tiếng, đuổi theo.

Hai người đều là lòng có lo lắng, nhưng vào giờ phút này, bọn họ đều lựa chọn chính mình luôn luôn kiên thủ đạo tâm.

Thượng Quan Hải Đường mặt âm trầm, hừ nói: “Một đám người điên! Tốt nhất đều chết ở trong núi mặt!”

Hắn chuyển đầu nhìn Chu Thành một chút, lạnh lùng nói: “Ngươi làm sao không đi theo?”

Chu Thành lắc lắc đầu, có chút khiếp nhược nói: “Mỗi người lựa chọn bất đồng, lần thi đấu này sau, ta cho rằng trên đời sẽ không có gì là so với mệnh chuyện quan trọng hơn. Ta hiện tại chỉ muốn sống thật tốt xuống.”

“Ha ha, nói được lắm!”

Thượng Quan Hải Đường cười vỗ vai hắn một cái vai, nói: “Chu Thành huynh đúng là Đông Lôi Quốc khó gặp nhân tài, bản Vương đặc biệt thưởng thức, không biết Chu Thành huynh có thể có ý nguyện đến ta Đoan Dương quốc phát triển?”

“Cái này... Ta suy nghĩ một chút.”

Chu Thành đại hỉ, nếu như có thể bị Thượng Quan Hải Đường chiêu mộ lời, chưa chắc đã không phải là vừa thấy tiền đồ quang minh sự tình.

Ngay sau đó, hai người vừa nói vừa cười, kết bạn rời đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 401: Y Quan Trủng, Cường Giả Tập Hợp

Dương Thanh Huyền đuổi theo Mạc Kim Phong chạy vội một trận, phát hiện sơn đạo gồ ghề uốn lượn, rất nhanh sẽ mất đi Mạc Kim Phong cái bóng...

Núi này không biết lớn bao nhiêu, vừa vào bên trong, liền lạc mất phương hướng rồi, bốn phía nhìn tới, tất cả đều là núi non cây rừng trùng điệp xanh mướt, một dạng cảnh tượng.

Hoa Giải Ngữ nói: “Thời đại trung cổ, vạn tộc tranh bá, cường giả xuất hiện lớp lớp. Toàn bộ tinh vực mấy triệu năm, đều ở một loại hỗn loạn sát phạt trạng thái, đối với Thiên Địa tư nguyên cướp đoạt, đạt tới một loại chưa từng có ai cực hạn, vô số chủng tộc đều tuyệt tích ở năm tháng trong trường hà.”

“Lúc đó Yêu tộc có một vị cường giả đột nhiên xuất hiện, bao quát Tứ Hải vũ nội, bình định ** bát hoang, tọa trấn Trung Ương Đại thế giới, đem nó vạn tộc toàn bộ trấn áp, yêu giả làm đầu, nghênh đón thời đại trung cổ nhất là hòa bình một khoảng thời gian.”

“Vị này Đại Đế có mê một loại thân thế, nhưng cũng mê một loại biến mất trong năm tháng, cơ hồ không có lưu lại bất cứ dấu vết gì. Đời trước Thanh Long đại nhân tìm lượng lớn tư liệu, mới định vị vị này đại đế một toà y quan trủng. Đồng thời suy đoán bên trong có một việc thứ không tầm thường. Nếu là được lời của nó, liền có thể khôi phục thời đại thượng cổ sức mạnh, từ mà thực sự trở thành một đời Thánh Linh.”

“Chân chính vạn Yêu Sơn, ở Tam Thập Tam Thiên diệt Pháp Giới. Năm đó vạn Yêu Sơn bên trong đã xảy ra một lần đại chiến kinh thiên động địa, đem ngọn núi đánh nát một khối, rơi vào Huyền Dạ đại lục. Cùng với một đạo rơi xuống, còn có tên kia yêu đế thủ hạ đại tướng ba. Này y quan trủng, liền cùng cái kia ba sẽ có cực đại quan hệ.”

Dương Thanh Huyền nghe đến nơi này, lấy làm kinh hãi, thất thanh kêu lên: “Tên kia yêu đế, có phải là gọi: Không!”

Hoa Giải Ngữ sững sờ nói: “Ngươi cũng biết?”

Dương Thanh Huyền một hồi có chút lăng loạn, nhớ tới trong hầm mỏ, cái kia tọa hóa vượn già, trong tay một thanh dao găm trên liền có khắc một cái “Ba” chữ, còn có Thiên Hà nước điều khiển ở lại bên trong cung điện cổ bích hoạ, các loại tất cả những thứ này, đều cùng Hoa Giải Ngữ nói bất mưu nhi hợp.

Dương Thanh Huyền giờ khắc này thiên đầu vạn tự, thật giống có cái gì then chốt không có thể bắt ở, hắn nói: “Ngươi nói tiếp.”

Hoa Giải Ngữ tiếp tục nói: “Tên này ba tướng, thực lực không mạnh, nhưng là Yêu tộc bên trong một vị đức cao vọng trọng tồn tại, đồng thời cùng yêu đế trống không quan hệ vô cùng tốt. Căn cứ Thanh Long đại nhân nghiên cứu, yêu đế không vô cùng có khả năng cho yêu ba một món thứ không tầm thường, vật kia theo yêu ba đồng thời, cũng rơi vào đến rồi Huyền Dạ đại lục, chôn dấu với này yêu đế mộ bên trong.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy vì sao năm đó không thể lấy ra?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Bởi vì... Này ngọn núi bên trong có Thập Tuyệt Trận bảo vệ, cái kia là một kiện cực mạnh trận khí, Thanh Long đại nhân đang tìm kiếm phá trận đồ vật thời gian, đã bị Huyền Thiên Cơ làm hại, việc này cũng là các trí hạ xuống. Nhưng

Thanh Long đại nhân ở bên trong núi này để lại một viên Huyền Tẫn Châu, dùng để làm hao mòn Thập Tuyệt Trận sức mạnh. Chỉ cần tìm được cái kia Huyền Tẫn Châu, hay là là có thể đánh mở lối vào. Vô luận như thế nào, muôn ngàn lần không thể để Huyền Thiên Cơ được vật ấy.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Cái kia hay là Thanh Long bí bảo đây?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Việc này ta không hiểu nhiều lắm, năm đó ta đem Võ Kinh nửa bộ đầu giao cho thứ hai đồ đệ Niên Cương, để hắn du lịch Tam Thập Tam Thiên, hy vọng có thể tìm tới đời kế tiếp truyền nhân, cuối cùng làm sao lưu lạc đến trong tay ngươi, ta cũng không biết được. Mà Thiên Tông học viện thì lại để đại đồ đệ Mạc Phong Tùng chưởng quản, hi vọng hắn sẽ có một ngày có thể đánh mở này Thập Tuyệt Trận.”

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Võ Kinh nửa bộ đầu thì ra là ngươi truyền tới, như vậy trong tay ngươi tự nhiên cũng có nửa phần sau?”

Hoa Giải Ngữ cười khổ nói: “Năm đó Thanh Long đại nhân chính là bởi vì chỉ có nửa bộ đầu công pháp, vì lẽ đó cuối cùng đánh không lại Huyền Thiên Cơ.”

Dương Thanh Huyền trong lòng cả kinh, nói: “Cái kia chỉ tu luyện nửa bộ đầu, sẽ có hay không có cái gì di chứng về sau?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Ta đây thì không rõ lắm, nhưng Thanh Long đại nhân về sau xác thực trở nên tính cách có chút bất thường, tựa hồ cùng công pháp này không hoàn toàn có quan hệ.”

Dương Thanh Huyền nghe được tay chân lạnh cả người, nghĩ thầm nguyên lai căn bản là không có nửa phần sau công pháp, mình đã lâm vào một ra không đến bao bên trong.

Hoa Giải Ngữ nói: “Bất quá ngươi cũng không cần lo lắng, tu vi của ngươi khoảng cách đem thượng bộ tu luyện đến cực hạn còn kém rất xa, thậm chí cả đời cũng có thể tu luyện không được đến mức tận cùng, cho nên bây giờ lo lắng cũng là suy nghĩ nhiều.”

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Có ngươi như thế an ủi người sao?”

Đang nói, xa xa nghe được Âm Dao chờ thanh âm của người, năm người đều đuổi theo.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Các ngươi...”

Âm Dao hung hăng đánh hắn một quyền, nói: “Hừ, đừng cho là chúng ta không biết, trong núi này khẳng định có bảo bối, ngươi đừng hòng một người độc chiếm.”

Mấy người khác cũng đều là cười hắc hắc.

Lộ Nhất Phàm nói: “Chúng ta là cùng đi ra, đương nhiên phải đồng thời trở lại.”

Dương Thanh Huyền trong lòng cảm động, nói: “Tốt, vậy chúng ta liền đồng thời trở lại! Bất quá trong núi này vô cùng nguy hiểm, các ngươi đều phải nghe ta chỉ huy.”

Cẩn Công Tử cười nói: “Ngươi nguyên bản chính là của chúng ta dẫn đầu.”

Đàm Đào cũng là nặng nề gật đầu, biểu thị phục tùng mệnh lệnh.

“Tốt, vậy ta liền mang bọn ngươi đến bên trong núi này chơi đùa một phen, nhìn bên trong núi này đến cùng có gì chỗ kì lạ.”

Dương Thanh Huyền cũng nổi lên giành thắng lợi lòng hiếu kỳ, muốn tra tìm cái kia thứ không tầm thường rốt cuộc là vật gì, đồng thời đều là Thanh Dương Võ Kinh truyền nhân, hắn cũng hữu tâm cùng đời trước Chân Long phân cao thấp.

Ngay sau đó, sáu người lấy Dương Thanh Huyền dẫn đầu, hướng về trong núi thẳm chạy đi.

Nửa ngày sau, ở lớn dưới chân núi, bay tới trên trăm đạo đủ mọi màu sắc độn quang, toàn bộ là khí tràng nhân vật mạnh mẽ, đáp xuống cái kia nhiếp phách bên giếng.

Chính là lấy Đế Húy cầm đầu một đám cường giả, tập hợp toàn bộ Tà Phong đoàn lính đánh thuê, cùng với Huyền Dạ đại lục bắc năm quốc hầu như toàn bộ cao thủ, tu vi thấp nhất cũng có Chân Võ đại viên mãn.

Thượng Quan Hải Đường cùng Chu Thành cũng ở tại liệt, sắc mặt của hai người đều không tốt nhìn.

Nguyên lai bọn họ một đường đi trở về, liền gặp được tập kết đến núi to đội ngũ, cũng bị Đế Húy bắt được một đạo lại đây.

Đế Húy vượt qua Thường Vũ thi thể, hướng về trong giếng nhìn tới, nhìn chằm chằm nhìn một hồi, tự nói: “Kỳ quái, rốt cuộc là người phương nào cứu bọn họ, nhìn phù văn kia phá hoại dấu vết, đích thật là dây đàn gây nên.”

“Chẳng lẽ là Dương Thanh Huyền?”

Tô Tinh trong lòng hơi động, nói: “Quốc sư đại nhân, cái kia Dương Thanh Huyền trên người có Địa Khí Cửu Tiêu Hoàn Bội, quá nửa là hắn gây nên.”

“Địa Khí?!”

Tất cả mọi người là lấy làm kinh hãi, đến rồi bọn họ cái trình độ này, tự nhiên biết Địa Khí là cái gì, lại ý vị như thế nào.

Khanh Bất Ly đám người sắc mặt khó xem, Địa Khí bại lộ một cái, sợ là Dương Thanh Huyền liền nguy hiểm.

Lục Giang Bằng càng là giận không nhịn nổi, mặt âm trầm.

Nhưng bây giờ thế cuộc phức tạp, tuy rằng hắn bước chân vào bất diệt Kim thân hóa huyết cảnh, nhưng cũng khống chế không kết thúc thế.

Đặc biệt là trước mắt vị này Đông Lôi Quốc Quốc sư, càng là mê một loại tồn tại, sức mạnh đáng sợ đó, làm người sinh không nổi một tia chống lại chi tâm.

Đế Húy đối với cái kia Địa Khí cũng không giống như lưu ý, chỉ là trầm ngâm nói: “Coi như Dương Thanh Huyền người mang Địa Khí, lại là như thế nào ở cái kia loại trong hoàn cảnh tự cứu đây?” Khóe miệng hắn vung lên tà tà cười đến, nói: “Có ý tứ chứ, chúng ta vào núi đi.”

Hơn trăm người, lập tức ở Đế Húy dẫn dắt đi, tiến vào lớn trong núi.

Chương 402: Thập Tuyệt Trận, Vạn Dặm Đóng Băng

Dương Thanh Huyền sáu người chạy vội nửa ngày, đi tới một vùng đất rộng rãi mang, vừa giẫm vào bên trong, liền cảm thấy một trận cương phong quát đến, càng đi về phía trước, phong thanh càng lớn, càng cản trở bọn họ tiến lên.

Đàm Đào cả kinh nói: “Thật là kỳ quái khí trời, trong ngọn núi mặt tại sao có thể có lớn như vậy gió?”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Trước tiên lui.”

Sáu người vội vàng lùi lại phía sau, chân tách rời mở đất trống kia, gió lập tức liền ngừng.

Này hạ ai cũng nhìn ra có vấn đề, Âm Dao cả kinh nói: “Trận pháp?”

Hoa Giải Ngữ vui vẻ nói: “Chúng ta cách Thập Tuyệt Trận còn cách một đoạn, nhưng đây cũng là Phong Hống Trận trận lực, chứng minh trận này đã phá, trận lực tiết ra ngoài, giống nước tụ đất trũng giống như vậy, chồng chất ở nơi này.”

Dương Thanh Huyền truyền âm hỏi: “Trong trận có thể gặp nguy hiểm?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Nếu là thật Phong Hống Trận, tự nhiên vô cùng ảo diệu, bên trong giấu đi huyền diệu. Nhưng đây chỉ là phá trận sau một chút trận lực chồng chất thôi, mạnh mẽ xuyên qua liền có thể. Hơn nữa này Thập Tuyệt Trận chỉ là một khối trận khí biến hóa ra, chỉ là kim con ba ba trên đảo cái kia thông thiên triệt địa thập tuyệt đại trận một cái ảnh thu nhỏ. Chỉ cần phá một, trận khí liền có chỗ hổng, cái khác chín uy lực của đại trận cũng sẽ tương ứng yếu bớt.”

“Được.”

Dương Thanh Huyền đáp một tiếng, liền hướng mọi người nói: “Chỉ là gió lớn chút mà thôi, mọi người mạnh mẽ xuyên qua liền có thể.”

Ngay sau đó, liền đi tuốt đàng trước mặt, nhìn chằm chằm gió mạnh mà đi.

Mặt khác năm người y theo rập khuôn đi theo sau đầu, ở gió kia lực hạ, thần thức phóng ra ngoài cũng nhận được ảnh hưởng cực lớn.

Đi rồi một nửa sau, không chỉ có cương phong thổi không mở mắt nổi, hơn nữa gió kia thổi ở trên da, còn mơ hồ làm đau, giống như là đốt đỏ dao, từ trên người vạch qua.

Sáu người vội vàng đem chân nguyên phóng ra ngoài, hóa thành áo giáp bọc lại toàn thân, lúc này mới gắng gượng chống đỡ ở cương phong, xuyên qua bình đài.

Dương Thanh Huyền kinh hãi không thôi, truyền âm hỏi: “Chỉ là rách nát sau còn sót lại trận lực, thì có uy năng như thế, vậy còn dư lại chín trận”

Hoa Giải Ngữ nói: “Thì nhìn cái kia Huyền Tẫn Châu lực lượng. Này châu năm đó bị Thanh Long đại nhân luyện hóa, ngươi tu luyện Thanh Dương Võ Kinh, hay là có thể đem khống chế. Dù cho cuối cùng không thể được đến cái kia bí bảo, được này hạt châu, cũng là được ích lợi vô cùng.”

Giờ khắc này, hắn lòng bàn tay luyện hóa cái kia quái máu trâu dịch, đã chỉ có to bằng đậu tương, cong ngón tay búng một cái, liền từ tinh giới bên trong nổi lên, rơi vào Dương Thanh Huyền trên lòng bàn tay.

Hoa Giải Ngữ thu tay lại, thở ra thật dài khẩu khí, bấm quyết điều dưỡng, nói: “Ăn vào giọt tinh huyết này, đối với cơ thể ngươi có vô cùng giúp đỡ lớn.”

Cái kia nhỏ máu truyền lên đến một luồng hung mãnh mùi tanh, vẻn vẹn thần thức quét qua, liền cảm thấy một luồng Man Hoang sát khí truyền đến.

Dương Thanh Huyền thận trọng lấy ra một cái hộp ngọc, đem cái kia nhỏ máu thu hồi, phóng tới giới tử bên trong, lúc này mới dẫn mọi người, tiếp tục hướng về núi to nơi sâu xa chạy đi.

Nửa ngày sau, sáu người tiến vào một toà trong rừng trúc.

Vừa đi chưa được mấy bước, Dương Thanh Huyền liền ngừng lại, cả kinh nói: “Cẩn thận!”

Chỉ thấy, rừng trúc phía trước, Mạc Kim Phong đưa lưng về phía bọn họ, như điêu như một loại đứng ở đó, không nhúc nhích.

“Mạc hộ pháp.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền hô vài tiếng, không có bất kỳ ứng với.

Âm Dao cả kinh nói: “Sẽ không đã”

Nàng vốn muốn nói “Đã chết đi”, nhưng lại nghĩ đến, vạn nhất không chết lời, bị Mạc Kim Phong nghe thấy được liền lúng túng, cho nên nói đến một nửa liền ngừng lại.

Mấy người đều là giống nhau suy đoán.

Dương Thanh Huyền lấy ra Bách Quỷ dạ hành, thận trọng đi vòng qua Mạc Kim Phong phía trước.

Chỉ thấy hắn hai mắt nhắm nghiền, một tay bấm quyết, trên mặt còn có hồng hào, thần thái trông rất sống động, không hề giống là chết bộ dạng.

Chỉ là trên người bắp thịt tất cả đều cứng rắn, Dương Thanh Huyền cẩn thận sử dụng kiếm chạm đến mấy lần, còn ra âm thanh lanh lảnh, giống như là điểm trên Thạch Đầu giống như.

Đàm Đào cau mày nói: “Thật giống đóng băng.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Xác thực cùng đóng băng giống như, chỉ là Rừng Trúc Này bên trong cũng vô dị thường, làm sao sẽ không giải thích được đóng băng người?”

Dứt tiếng, sáu người đều chỉ cảm thấy một luồng hơi lạnh kéo tới, thật giống nhiệt độ đột nhiên ngã xuống tới cực điểm, hô đi ra khí đều trực tiếp kết băng.

“Nguy rồi, đây là Hàn Băng Trận!”

Hoa Giải Ngữ đột nhiên kêu lên: “Nhanh dùng chân nguyên bảo vệ tâm mạch, này nước đá nhiệt độ có thể thấp đến đáng sợ, giết người trong vô hình!”

Dương Thanh Huyền lập tức vận chuyển chân nguyên, đồng thời nhắc nhở người khác.

Kỳ thực không cần phải nhắc tới tỉnh, mặt khác năm người cũng đều liều mạng vận chuyển chân nguyên, chống lại cái kia hàn khí, bởi vì thực sự quá lạnh.

Mỗi người đều sắc mặt tái nhợt, cả người run rẩy.

Cái kia hàn khí tựa hồ có thể xuyên thấu chân nguyên, tập kích vào thân thể của con người bên trong, trực tiếp đóng băng kinh mạch.

Này hạ sáu người cuối cùng đã rõ ràng rồi Mạc Kim Phong là thế nào chuyện.

Hoa Giải Ngữ cả kinh nói: “Tại sao lại như vậy? Hàn Băng Trận làm sao dời vị? Không hề giống là trận lực tiết ra ngoài a.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Dĩ nhiên không phải! Chúng ta đi tiến vào Rừng Trúc Này thời điểm đều không sao, hiển nhiên là cố ý có người cạnh tranh đối với chúng ta. Xem ra bên trong núi này, đã sớm có người! Hơn nữa có thể khống chế cái kia Thập Tuyệt Trận!”

“Cái này không thể nào!”

Hoa Giải Ngữ khiếp sợ vạn phần.

Dương Thanh Huyền nói: “Không có gì là không thể, Thập Tuyệt Trận xảy ra chuyện, vô cùng có khả năng vật kia cũng mất. Trước tiên không quan tâm những chuyện đó, trước đem mệnh bảo vệ đang nói.”

Cái kia hàn khí quá mạnh, rất nhanh bọn họ liền đỡ không được, từng cái từng cái cả người run rẩy.

Bốn phía hoa cỏ cây cối, từ lâu đông thành tượng băng, một mảnh dịch thấu trong suốt thế giới, xa hoa.

Nhưng nguy cơ cũng nghiêm túc tới cực điểm, mấy bên trong cơ thể cũng bắt đầu kết băng.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Mọi người đứng thành một vòng, vây nhốt Mạc hộ pháp, lòng bàn tay đối lập, kết thành kết giới!”

Mặt khác năm người lập tức nghe theo, sáu người lúc này bàn tay dán vào nhau, một mảnh màu đỏ múc lên, đem bảy người tất cả đều bọc lại.

Mượn sáu người hợp lực, lập tức đem hàn khí xua tan không ít, nhiệt độ ấm một chút, không đến nỗi lập tức biến thành tượng băng.

Dương Thanh Huyền truyền âm nói: “Làm sao bây giờ, này Hàn Băng Trận có thể có phá trận phương pháp?”

Hoa Giải Ngữ còn vắng lặng đang khiếp sợ bên trong, giờ khắc này quá thần đến, nói: “Như thực sự có người nắm trong tay trận pháp, liền phiền toái lớn, trừ phi đem trận pháp triệt để phá vỡ, bằng không mặc dù chúng ta ra nơi đây, người kia vẫn là có thể đem trận pháp cách không dời đến. Dù sao toàn bộ núi to, đều ở đây Thập Tuyệt Trận trận khí bao phủ bên dưới.”

Dương Thanh Huyền cảm thấy hao tổn tâm trí, nếu là Hoàng Thế Ấn còn ở đó, lấy biển lửa kia oai, cố gắng có thể phá đi trận này, nhưng bây giờ phóng tầm mắt nhìn, không nhìn thấy tận đầu, tất cả đều đóng băng, cũng không biết trận pháp này cường thịnh tới trình độ nào.

Âm Dao vội la lên: “Thanh Huyền nhanh nghĩ biện pháp, kéo càng lâu đối với chúng ta càng bất lợi.”

Hoa Giải Ngữ nói: “Hiện tại chỉ có hai cái biện pháp, hoặc là ta dùng Phá Lạn Vương đem này bên trong toàn bộ phân giải, hoặc là ngươi dùng Tử Viêm, đem những này toàn bộ hoả táng.”

Hai người đều là trầm mặc một chút, trăm miệng một lời nói: “Để cho ta đi!”

Dương Thanh Huyền nói: “Sức mạnh của ngươi quá yếu, căn bản không phá hư được này vạn dặm đóng băng. Mà ta Tử Viêm đối phó hoàn cảnh này thích hợp nhất bất quá.”

Hoa Giải Ngữ cải: “Không thể, nếu là ngươi xuất thủ, lấy cơ thể ngươi, căn bản đỡ không được cái kia Võ Hồn phản phệ, vô cùng có khả năng chết ở đây!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 403: Trận Linh Hiện, Lạc Hồn Trận

Hoa Giải Ngữ cải: “Không thể, nếu là ngươi xuất thủ, lấy cơ thể ngươi, căn bản đỡ không được cái kia Võ Hồn phản phệ, vô cùng có khả năng chết ở đây!”

Dương Thanh Huyền phản bác: “Hàn Khai thân thể này, ngươi đều không thể hoàn toàn khống chế, còn nói gì ra tay, ta tu luyện Thanh Dương Võ Kinh, đối với Võ Hồn phản phệ chống lại, xa so với ngươi tưởng tượng mạnh hơn.”

Hoa Giải Ngữ nói: “Chuyện cười đi, ngươi mới vừa bước vào Nguyên Võ cảnh mà thôi, lại liền so với ta?”

Hai người tranh chấp không ngừng, mà kết giới ánh sáng càng ngày càng yếu.

Cuối cùng, vẫn là không có cạnh tranh ra kết quả.

Tất cả mọi người đều không nhúc nhích, hoàn toàn bị đông lại.

Trong rừng trúc liền xuất hiện như vậy một bộ quang cảnh, sáu người tay dán vào tay, đem Mạc Kim Phong vây nhốt, toàn bộ đều được tượng băng.

“Hì hì.”

Một hồi lâu sau, một đạo cô gái tiếng cười đùa vang lên.

Băng Phong trong rừng, một tia hàn khí mịt mờ mà lên, hóa làm một cô gái dáng dấp, băng cơ bắp Ngọc Cốt, lãnh diễm tuyệt tục.

“Mới Nguyên Võ sơ kỳ mà thôi, đã nghĩ từ ta Hàn Băng Trận bên trong đi qua, không khỏi quá ý nghĩ kỳ lạ.”

Nữ tử ngạo nghễ một phất ống tay áo, cái kia Băng Phong tự mình hóa giải.

Khắp núi băng sắc lặng yên trở ra, chớp mắt hạ, liền khôi phục rừng núi xanh biếc.

Sau đó, nữ tử nhấc tay vồ một cái, một thanh băng kiếm liền ở trong tay ngưng tụ thành, khinh miệt hướng về bảy người chém tới.

“Ầm!”

Cái kia băng kiếm vẫn chưa giống trong tưởng tượng đem bảy người chém nát, mà là một người quay người lại đến, giơ kiếm chặn lại rồi của nàng băng kiếm.

“A? Ngươi...”

Nữ tử ngây người một chút, chỉ thấy nam tử kia cứng ngắc khóe miệng hơi hơi nhếch lên.

Sau đó, nam tử trên người không ngừng có miếng băng mỏng phá toái âm thanh, cái kia vẻ mặt cứng ngắc cùng da thịt, tất cả đều từ đông lại trong trạng thái khôi phục như cũ.

“Rất bất ngờ thật sao?”

Dương Thanh Huyền hai mắt lập loè quang mang kỳ lạ, như là hai khối ru-bi giống như, tỏa ra hồng quang, yêu dị cực kỳ.

Giờ khắc này hắn sức mạnh trong cơ thể, giống núi lửa một loại phun trào, nguyên vốn có Hàn Băng Trận áp chế, hiện tại trận pháp một trừ, nguồn sức mạnh kia triệt để bạo phát ra.

“Trường Hà Tiệm Lạc Hiểu Tinh Trầm!”

Kiếm thế chìm xuống, một luồng hung sát lệ khí từ trong cơ thể bộc phát ra, trên thân kiếm Bách Quỷ khóc thét, liền hướng về cô gái kia chém tới.

“A!”

Nữ tử hét lên một tiếng, xoay người bỏ chạy.

Đồng thời bốn phía nhiệt độ, vừa vội kịch chậm lại, bắt đầu Băng Phong tất cả.

Dương Thanh Huyền há cho nàng đi, tay trái giơ lên, một chiêu Lục Dương Khai Thiên, to lớn hỏa diễm đập vỡ tan Băng Phong, cùng thế kiếm kia cùng đánh ra ngoài.

Nhưng này Băng Phong lực lượng cực cường, hỏa diễm không ngừng bị áp chế lại, đánh ra mười mấy trượng sau, hầu như toàn bộ tắt.

Nhưng chưởng phong cùng kiếm khí, nhưng ở giữa cô gái kia, đem đánh bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền một chiêu đắc thủ, bóng người lóe lên, liền bay xuống ở bên người cô gái kia.

Nữ tử đầy mặt dữ tợn, giơ tay lên liền ném ra một cái băng trùy.

Dương Thanh Huyền một chiêu kiếm bổ xuống, liền đem cái kia băng trùy đánh tan, kiếm khí quá mạnh, trong nháy mắt chém vào nữ tử trong cơ thể.

Nữ tử kêu thảm một tiếng, thân thể run lẩy bẩy, oán độc nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, thân thể hết sức sắp hoá thành một tia hàn khí, tiêu tan ở trong rừng.

Hoa Giải Ngữ nói: “Quả nhiên là trận linh, nhưng sức mạnh vì là sao như thế suy nhược?”

Dương Thanh Huyền một chiêu kiếm sau, thân thể lung lay hạ mấy lần, vội vàng ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu điều tức chân nguyên.

Vừa ở triệt để đông lại trước, hắn đem cái kia giọt trâu hoang chân huyết nuốt vào, tuy rằng bề ngoài bị đóng băng lại, nhưng trong cơ thể nhưng như núi lửa giống như vậy, mặc dù sử dụng một chiêu kiếm một chưởng, chân nguyên vẫn như cũ dồi dào đến cực điểm, nếu không khai thông, vô cùng có khả năng xảy ra sự cố.

...

“Băng Nữ chết rồi!”

Ở núi to bên trong nơi nào đó, bỗng nhiên vang lên một đạo khiếp sợ âm thanh.

Thanh âm kia gầm hét lên: “Làm sao có khả năng, cái kia vài tên Nguyên Võ cảnh võ giả, rõ ràng bị đông lại, làm sao có khả năng giết Băng Nữ?!”

Bốn phía tất cả đều là trắng sương mù mông lung, sương mù bồng bềnh hạ, ẩn ước có thể gặp được mấy bóng người.

Một thanh âm khác nói rằng: “Băng Nữ vừa chết, Thập Tuyệt Trận chỉ còn thứ năm, sợ là rất khó ngăn cản những người này.”

Trước người kia tĩnh táo một trận, nói: “Hiện tại dưới chân núi lại đi vào hơn một trăm người, tất cả đều thực lực không tầm thường, kim quang, địa liệt, hai ngươi trước người đi ngăn cản bọn họ đi.”

“Phải!”

[t ruyen cua tui @@ Net]

Hai người cùng kêu lên đáp lời, liền biến mất ở sương trắng bên trong.

Trước người kia thở dài nói: “Đã bao nhiêu năm, hay là chạy trời không khỏi nắng.”

Lại một thanh âm vang lên, nói: “Thiên Tuyệt, yên tâm đi. Những người này cũng chỉ là Nguyên Võ cảnh mà thôi, chỉ cần chúng ta không hiện ra chân thân, bọn họ không làm gì được chúng ta. Giết Băng Nữ những người kia, liền để ta đi đối phó đi.”

Thiên Tuyệt thở dài nói: “Ngươi đi đi.”

Trong giọng nói tràn ngập bi ai cùng bất đắc dĩ.

…

Trong rừng trúc, nửa ngày qua đi.

Dương Thanh Huyền đem cái kia tinh huyết lực lượng hấp thu hơn nửa, mà mấy người khác, bao quát Mạc Kim Phong, cũng dần dần tỉnh lại.

“Xảy ra chuyện gì?”

Mấy người đều là nghi hoặc không thôi, đối với đóng băng chuyện sau đó, hoàn toàn không biết.

Dương Thanh Huyền đơn giản đem Băng Nữ việc nói ra, tự nhiên đem Hoa Giải Ngữ cùng trâu hoang tinh huyết chuyện xẹt qua, chỉ nói mình dịch tủy thân thể, không thể hoàn toàn đóng băng, giở trò lừa bịp đem Băng Nữ lừa đi ra.

Mấy người đều là nghe được khiếp sợ không thôi, đặc biệt là đối với trận linh thứ này, cảm thấy vô cùng xa lạ.

Mạc Kim Phong càng là dại ra nói: “Trận linh… Thập Tuyệt Trận diễn hóa ra trận linh… Chuyện này…”

Dương Thanh Huyền nói: “Sự tình khả năng so với chúng ta nghĩ tới còn phức tạp hơn, Mạc hộ pháp, ngươi có thể có ý kiến gì?”

Mạc Kim Phong sắc mặt âm trầm bất định, nói: “Đi theo ta.”

Ngay sau đó lợi dụng hắn dẫn đầu, dẫn sáu người ra rừng trúc, hướng về một phương hướng chạy đi.

Hoa Giải Ngữ nói: “Võ Hồn Vạn Kính Chi Địa, có thể minh tâm kiến tính, hiểu thấu đáo trận pháp bản chất, có hắn dẫn đội, tính an toàn cao hơn rất nhiều.”

Bảy người ra rừng trúc sau, chạy đi không xa, liền đột nhiên ngừng lại, ở phía trước trên một khối nham thạch, thình lình đứng cạnh một người đàn ông.

Nam tử một thân hoàng bào, một tay ở trước người bấm quyết, trên mặt vẽ đầy quỷ dị phù hiệu, lạnh lùng nhìn của bọn hắn.

Mạc Kim Phong vừa nhìn nam tử kia, liền cả kinh nói: “Trận linh?!”

Nam tử lạnh rên một tiếng, trong tay quyết ấn biến đổi, nhất thời hóa thành một tấm bùa vàng, trên có gì đó quái lạ ấn văn, ở trên không bên trong trôi nổi bồng bềnh.

Trên bùa đột nhiên bắn ra bảy vệt sáng, kích. Bắn mà tới.

“Cẩn thận!”

Mạc Kim Phong quát một tiếng, liền né qua.

Sáu người khác cũng sớm có phòng bị, từng người tránh ra.

Bảy đạo ánh vàng kích. Bắn vào đại địa bên trong, càng lóe lên một cái rồi biến mất, vẫn chưa tạo thành bất cứ thương tổn gì.

Mấy người đang cảm thấy kỳ quái, tấm kia bùa vàng liền đột nhiên không thấy.

Mạc Kim Phong bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, biến sắc mặt, nói: “Mọi người muôn vàn cẩn thận! Đây là Lạc Hồn Trận! Một khi bị cái kia phù quang bắn trúng, thì sẽ lột bỏ Võ Hồn!”

“Cái gì?!”

Mấy người đều là sợ hết hồn, kinh hãi đến biến sắc.

Mà lúc này, trên bầu trời bỗng nhiên hoàng mang đại thịnh, dường như một khối Bảo Ngọc nổi giữa không trung, bên trong vẽ ra cổ quái phù ấn.

Cái kia ngọc một hồi phá nát, bắn nhanh ra vạn đạo hoàng mang, như mưa hạ xuống, bắn về phía mọi người.

Mạc Kim Phong hét lớn: “Nhất định không thể để cái kia phù quang rơi vào trên thân!”

Mỗi người đều chỉ cảm thấy tê cả da đầu, nếu là bị lột Võ Hồn, cái kia con đường võ đạo cũng là kết thúc!

Chương 404: Trận Linh Số Mệnh? Đôi Trận Hợp Nhất

Hoa Giải Ngữ nói: “Thập Tuyệt Trận vì là: Thiên Tuyệt, Địa Liệt, Phong Hống, Hàn Băng, Kim Quang, Hóa Huyết, Liệt Diễm, Lạc Hồn, Hồng Thủy cùng Hồng Sa. Trong đó Lạc Hồn Trận quỷ dị nhất, trực tiếp công kích người Võ Hồn cùng hồn phách.”

Mạc Kim Phong giơ tay ném một cái, một tia ánh sáng đỏ bay vào không trung, từ từ triển khai mở.

Là một tầng thật mỏng lụa mỏng, giống hồng vân giống như phập phù, đem cái kia ánh vàng đỡ.

Mọi người trốn ở cái kia lụa mỏng phía dưới, bình yên vô sự.

Nhìn mọi người vẻ giật mình, Mạc Kim Phong giải thích: “Này lụa mỏng là Xích Thiềm Ti cùng Thuần Dương Vũ đan thành, chuyên môn có thể khắc chế này bùa vàng ánh sáng.”

Năm đó Thanh Long vì phá Thập Tuyệt Trận, nghĩ đến không ít phương án, chỉ là đại thể không có thực thi, sau đó Mạc Phong Tùng tiếp chưởng Thiên Tông học viện, liền bốn phía thu thập nguyên liệu, vì là phá trận tích toàn không ít thứ.

Này lụa mỏng nguyên vốn cần bảy loại chủ tài, nhưng bất đắc dĩ tất cả đều là kỳ trân dị bảo, thiên kim khó cầu, chỉ tìm tới Xích Thiềm Ti cùng Thuần Dương Vũ, cũng may này Thập Tuyệt Trận đã vượt xa quá khứ, triển khai ra, càng cũng chặn lại rồi này Lạc Hồn ánh sáng.

Sau đó, Mạc Kim Phong hai tay kết ấn, ở trước người hóa ra một chiếc gương, bạch quang hướng về bốn phía chiếu một cái, ở phía xa lập tức hiện ra nam tử bóng người.

“Cái gì?!”

Nam tử kia giật nảy cả mình, xoay người liền muốn đi.

Không đợi Mạc Kim Phong hạ lệnh, Dương Thanh Huyền đám người lập tức tấn công tới.

Nam tử kia bóng người loáng một cái, ly khai bạch quang sau, lại biến mất không còn tăm hơi. Nhưng lục đạo công kích mãnh liệt ở tại chỗ nổ mở, dư âm đánh xa mấy chục trượng.

Đầy trời hoàng mang một hồi liền tiêu tán.

Mạc Kim Phong lại dùng kính quang hướng về bốn phía chiếu đi, liền không thấy bóng người.

Hắn nói: “Trận kia linh hẳn đi rồi.”

Trong giọng nói tràn ngập vẻ mặt hưng phấn.

Ở Mạc gia lưu lại mỗi bên loại trong ghi chép, đối với Thập Tuyệt Trận miêu tả cực kỳ đáng sợ, mặc dù luyện hóa Thiên Không Chi Kính, hắn cũng không có bao nhiêu nắm bắt.

Hiện tại liên phá hai trận, so với dự đoán đơn giản hơn nhiều lắm, không khỏi tự tin tăng nhiều.

Mạc Kim Phong hơi thảnh thơi thần, nhận ra lại phương vị, nói: “Đi theo ta.”

Bảy người lập tức hướng về một phương hướng chạy đi.

Một lát sau, đang nổ trong hầm, chậm rãi bay ra một tấm bùa vàng, hóa thành trận kia linh nam tử bóng người, sắc mặt hết sức trắng xám, hiển nhiên bị thương.

Nam tử bóng người lóe lên, liền hóa thành lưu quang bay đi. Một hồi lâu sau, rơi vào một mảnh sương trắng mông mông bên trong.

“Lạc Hồn, ngươi ra sao...”

Trong sương, một đạo thanh âm dồn dập vang lên.

“Thiên Tuyệt, ta không xong rồi.”

Nam tử lảo đảo, đi mấy bước, bỗng nhiên thân thể loáng một cái, như là chịu đến hấp dẫn, nhanh chóng vô cùng hướng về phía sau bay đi.

“Lạc Hồn!”

Thiên Tuyệt bi thống kêu to lên.

Nam tử sắc mặt bình tĩnh, nói: “Này nguyên bản... Chính là của chúng ta số mệnh.” Nói đi, thân thể nhanh chóng biến mất ở sương trắng bên trong.

Trong sương, chỉ còn dư lại một đạo xào xạc bóng người.

“Ha ha ha...”

Thân ảnh kia không nhịn được ngẩng mặt lên trời cười to, cười thê thảm đến cực điểm.

Bỗng nhiên, Thiên Tuyệt tiếng cười tuy nhiên rồi dừng, đầy mặt dữ tợn, hướng về cái kia trong sương mù nhìn tới, chỉ thấy một bóng người xinh đẹp từ từ đi tới.

“Không nghĩ tới Vân Hải Giới bên trong, Kim Ngao Đảo danh chấn thiên hạ Thập Tuyệt Trận, dĩ nhiên trở nên như vậy chán nản không chịu nổi. Nếu là bị trên đảo mười thánh biết được, sợ sẽ tức đến hộc máu đi. Hì hì, nghĩ đến bộ kia quang cảnh, ta càng ác ý có chút mong đợi đấy.”

Người kia càng là vị nữ tử, âm thanh hết sức tốt nghe, sương mù bồng bềnh hạ, khó nén dung nhan tuyệt thế.

Cô gái hai mắt, là như bảo thạch đẹp lạ thường màu xanh.

…

Giờ khắc này, sườn núi trong đó.

Đế Húy chờ hơn một trăm người, bị vây ở một mảnh trong hoang mạc, bốn phía cách xa nhau mấy trăm trượng khoảng cách, thụ lập hai mươi mốt căn lớn trụ đá lớn.

Cây cột có ôm hết chi thô, bên trên khắc rõ mỗi bên loại quái lạ trận văn.

Cường đại sát khí ở cây cột quanh quẩn, đầy rẫy toàn bộ hoang mạc, làm người buồn bực mất tập trung.

Tất cả mọi người đều yên tĩnh lại, tại chỗ không khỏi là cao thủ, lập tức liền biết lâm vào trận pháp, bằng không trong một ngọn núi, từ đâu tới hoang mạc.

Mà dưới chân cát đá, nhưng là như vậy chân thực, còn có cực cao nhiệt độ, nóng chân người ngọn nguồn.

Cống Sơn trái phải nhìn, vẻ mặt ngưng trọng nói: “Quốc sư đại nhân, trận pháp này thật giống rất lợi hại a, càng không nhìn ra một chút kẽ hở.”

Đế Húy cười cợt, nói: “Kim Ngao Đảo Thập Tuyệt Trận, nếu là liền các ngươi đều có thể nhìn ra sơ hở, cái kia Bất Hủ đại lục cũng là xong đời rồi.”

“Chi! Cái gì?!”

Cống Sơn sợ hết hồn, suýt chút nữa không có mất hồn, cả kinh nói: “Đây là… Kim Ngao Đảo Thập Tuyệt Trận?!”

Bọn họ Tà Phong đoàn lính đánh thuê đi khắp ở trong vòng ba mươi ba ngày, làm mỗi bên loại giết người cướp của, người không nhận ra buôn bán, đối với bên trong tinh vực mỗi bên thế lực lớn tự nhiên rõ như lòng bàn tay. Cái kia Kim Ngao Đảo chính là Bất Hủ đại lục trên đỉnh cấp thế lực, bọn họ này loại tiểu đoàn lính đánh thuê, liền ngay cả ngưỡng vọng tư cách chưa từng.

Giờ khắc này vừa nghe trận này là Thập Tuyệt Trận, còn không sợ đến hồn vía lên mây.

Uông Võ cùng Tô Tinh đối với trận này cũng có nghe thấy, tương tự hoàn toàn biến sắc.

Ngược lại là bắc năm nước những cường giả này, ngoại trừ Khanh Bất Ly ở ngoài, còn lại người cũng không biết Huyền Dạ đại lục ra sự tình, tất cả đều thờ ơ không động lòng.

Đế Húy cười nói: “Không cần sợ, trận này mặc dù là Thập Tuyệt Trận, nhưng uy lực cũng rất yếu. Rất kỳ quái nha, tại sao lại như vậy chứ. Ta nhìn trận này trận văn đều phi thường hoàn chỉnh, hẳn là xuất từ Kim Ngao Đảo trận khí mới đúng. Chẳng lẽ là thời gian quá lâu, trận lực bị tiêu hao hết? Cũng hoặc là...”

Cống Sơn thấy hắn nói đến một nửa liền ngừng, không khỏi hỏi: “Cũng hoặc là cái gì?”

Đế Húy híp mắt, lại cười nói: “Không có gì, ta đột nhiên nghĩ tới năm xưa một chuyện, chẳng lẽ là hắn gây nên?”

Cống Sơn hỏi: “Ai?”

Đế Húy không đáp, mà là ánh mắt quét qua, nói: “Đây là trong thập tuyệt trận hai trận hợp nhất, tên là: Địa liệt, kim quang. Địa Liệt Trận thay đổi thất thường, ẩn giấu trên sét hạ hỏa. Kim Quang Trận chính là này hai mươi mốt căn trụ đá tạo thành, đoạt nhật nguyệt chi tinh, giấu đi thiên địa chi khí, thai nghén hai mươi mốt mặt bảo kính, có thể bắn kim quang, lấy tính mạng người ta.”

Cống Sơn cả kinh nói: “Vậy phải như thế nào phá trận?”

Đế Húy nói: “Này Kim Quang Trận dễ làm, chỉ cần phá nát hai mươi mốt căn trụ đá cùng bảo kính liền có thể, chỉ là này Địa Liệt Trận... Ẩn chứa rất nhiều biến hóa, hai trận hợp nhất...”

Vừa nói xong, cái kia hai mươi mốt căn trụ đá ngay ở bốn phía biến hóa phương vị, lơ lửng không cố định, xuất hiện vô số tàn ảnh, nhìn lại lại như có mấy trăm căn trụ đá, không phân biệt thật giả.

Đế Húy cười khổ nói: “Quả nhiên, Kim Quang Trận công kích, thêm vào Địa Liệt Trận biến hóa, có chút khó khăn.”

Cái kia chút cây cột đá đang lay động bên dưới, đỉnh bỗng nhiên hiện ra bảo kính đến, nhoáng lên dưới, liền bắn ra kim quang, giống mọi người đánh tới.

Kim quang kia cùng kính mặt giống như thô, bắn đến giữa không trung, đột nhiên từ được phân giải mở, hóa thành mấy chục đạo chỉ mang to nhỏ, hướng về bốn phương tám hướng kích. Vọt tới, càng là không khác biệt công kích.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Kim quang bắn rơi, chạm được đồ vật liền nổ tung, lập tức có người không tránh kịp, trực tiếp bị đánh cho trọng thương, máu phun phè phè.

Cống Sơn lập tức hạ lệnh: “Công kích cái kia chút cây cột! Đem những cây cột này toàn bộ phá huỷ!”

Vừa nói xong, cây cột di động càng lúc càng nhanh, từ mấy trăm hóa thành mấy ngàn, đem tất cả mọi người chụp vào trong.

Hơn trăm người bị cây cột hoảng hốt tẩu tán mở, bắt đầu trở nên lạc đàn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 405: Lôi Hỏa Kim Quang, Đáng Sợ Phá Trận

Cống Sơn chờ vài tên hạt nhân người, vẫn là chăm chú vây quanh ở Đế Húy bên cạnh người.

Cống Sơn cả kinh nói: “Quốc sư đại nhân, làm sao bây giờ?”

Vừa nói xong, lòng đất liền bốc lên ngọn lửa hừng hực, đám đông đưa thân vào trong biển lửa.

Mà cùng lúc đó, trên bầu trời bắt đầu có ánh sáng màu xanh di chuyển hiện, hóa thành từng đạo từng đạo Lôi Quang đánh rơi.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Loạn trong thạch trận, một mảnh Lôi Quang hỏa mang, còn bất chợt có kim quang bắn xuống, nổ ra một mảnh lóa mắt cường quang, trong trận tiếng kêu thảm thiết một mảnh.

Uông Võ một tay bấm quyết, bốn phía nước ngưng tụ, hóa thành sóng lớn.

Lấy hắn làm trung tâm, chu vi ba trong vòng mười trượng càng thành đại dương.

Đế Húy chờ hai mươi, ba mươi người, tất cả đều bị thủy quang bảo vệ, phóng tầm mắt nhìn, giống như là đạp ở sóng lớn trên, Địa hỏa không thể cận kề thân.

Cống Sơn cũng giơ tay lên, dùng ngón tay trỏ ở trên vẽ một vòng, lập tức kết ra một vệt màu trắng kết giới, như chuông lớn đám đông bọc lại, thiên lôi cùng kim quang đánh vào mặt trên, tất cả đều cản lại.

Khanh Bất Ly chờ năm quốc chi người, đều là bị hai người thần thông chấn động.

Cống Sơn sắc mặt khó coi, nhìn chằm chằm Đế Húy, nói: “Quốc sư đại nhân, này núi to bên trong, liền Thập Tuyệt Trận đều có, sợ bên trong không phải bình thường bảo bối đi. Hiện tại đã có huynh đệ bỏ mạng, mà chúng ta nhưng ngay cả bảo vật gì cũng không biết, không khỏi không nói được.”

Lục Giang Bằng đám người cũng đều là vểnh tai lên đến, đang lúc bọn hắn Thương Nam Quốc cảnh nội, chưa bao giờ biết Nhất Tuyến Thiên lại có như vậy bí mật.

Khương Dịch sắc mặt khẽ nhúc nhích, muốn nói lại thôi.

Cống Sơn lại nói: “Nếu là Quốc sư không thể nói rõ, vậy chúng ta Tà Phong đoàn lính đánh thuê cũng không thể không rõ tổn hại ở đây, hợp tác việc cũng là được chấm dứt.”

Đế Húy cười nói: “Ta bắt đầu cũng không quá chắc chắn, nhưng nếu xuất hiện Thập Tuyệt Trận, hơn nửa bảo vật thật sự có. Này núi to bên trong, có năm đó yêu ba lưu lại một toà y quan trủng, mà ta không có đoán sai, này Thập Tuyệt Trận hẳn là từ Kim Ngao Đảo chảy ra trận khí, chỉ là chẳng biết vì sao, uy năng suy yếu chín phần mười không thôi.”

Cống Sơn chờ người biết Kim Ngao Đảo là một nơi thế nào, đối với lời này cũng không có phản ứng gì.

Ngược lại là bắc năm nước cường giả, đều là kinh hãi không thôi, trước mắt đáng sợ như vậy trận thế, lại còn là bị suy yếu chín phần mười! Cái kia hoàn chỉnh mười phần trận lực, chính là thế nào một thứ đáng sợ!

Cống Sơn suy tư một chút, cau mày nói: “Yêu ba là ai?” Hắn đem trong đầu Yêu tộc đại nhân vật trải qua một lần, tựa hồ cũng không có người như vậy.

Đế Húy cười nói: “Ba ở tinh vực bên trong không có gì danh tiếng, nhưng Yêu tộc bên trong nhưng là không người không biết. Bởi vì năm đó hắn phụng dưỡng chi chủ, chính là chấn động diệu toàn bộ thời đại trung cổ Yêu Đế Không.”

“Yêu Đế Không?!”

Lần này không chỉ có là Tà Phong đoàn lính đánh thuê người, liền ngay cả bắc năm quốc chi mọi người là đầy mặt ngạc nhiên.

Yêu Đế, liền là cả Yêu tộc ba mươi sáu bộ cộng chúa vô thượng Đế giả, đã từng vô số lần chúa tể quá vùng tinh vực này nhân vật mạnh mẽ.

Cống Sơn càng là khiếp sợ há to mồm, một lát nói không ra lời, ngơ ngác nói: “Vạn cổ trời cao, một Triêu Phong tháng Yêu Đế Không?”

Đế Húy gật đầu nói: “Từ cổ chí kim, từng sinh ra bao nhiêu Yêu Đế? Chỉ có Không cùng Nguyệt, mới là ánh nhật quang sáng chói cổ kim.”

“Ha ha ha ha!”

Cống Sơn đột nhiên cười như điên, trong mắt tuôn ra cực kỳ hưng phấn tinh mang, kích động cả người đều run lên, nói: “Dĩ nhiên là di bảo của Không! Dĩ nhiên là di bảo của Không!”

Hắn một nói liên tục mấy lần, hưng phấn khua tay múa chân, cười to nói: “Nếu như có thể được này di bảo, coi như chỉnh cái dong binh đoàn đều chôn vùi ở đây, hết thảy thủ hạ toàn bộ chết sạch, cũng đáng giá a! Ha ha!”

Uông Võ các Tà Phong đoàn lính đánh thuê người nghe vậy, đều hoàn toàn biến sắc, nhìn Cống Sơn cái kia dáng vẻ hưng phấn, kích động đều có chút chứng động kinh.

Cống Sơn khua tay múa chân mấy lần, cũng lập tức phản ứng chính mình thất thố, lập tức khôi phục bình thường, nặng nề ho khan vài tiếng, nói: “Khái khái, ta vừa nãy hưng phấn hơi quá đầu, nói hết chút mê sảng, chúng huynh đệ sẽ không tưởng thật chứ?”

Uông Võ đám người vội hỏi: “Không có không có.”

“Khái khái, vậy thì tốt.”

Cống Sơn một mặt nghiêm túc nói: “Chúng ta Tà Phong đoàn lính đánh thuê tình huynh đệ, là dùng máu tươi đúc sinh tử tình, cõi đời này sẽ không đi có vật gì so với chúng tính mạng của huynh đệ trọng yếu.”

Uông Võ cùng Tô Tinh đám người, đều là một bộ cảm kích nước mắt linh bộ dạng, nói: “Chúng ta nguyện sinh tử đi theo Lão Đại!”

“Ha ha.” Đế Húy cười lên, nói: “Tà Phong đoàn lính đánh thuê tình huynh đệ, làm ta cũng phải chịu cảm động, ta cửa liền thừa dịp này cỗ máu tươi đúc nhiệt tình chưa lạnh, đem trận pháp này phá đi.”

Cống Sơn nói: “Như thế nào phá trận, kính xin Quốc sư đại nhân chỉ thị.”

Đế Húy nói: “Này hai trận pháp lớn không hề kẽ hở, chúng ta tuy rằng người đông thế mạnh, nhưng cũng chỉ có thể bị tiêu hao mất, bất quá may mà chính là, mức tiêu hao này cũng không phải là vô vị.”

Cống Sơn có chút Bất Minh, nói: “Có ý gì?”

Những người khác cũng cái hiểu cái không dáng vẻ.

Cống Sơn nói: "Nếu Quốc sư đại nhân chắc chắn phá trận, vậy hãy nhanh nhanh chỉ thị đi, các anh em nhanh đỡ không được."

Loạn trong thạch trận, không ngừng có tiếng kêu thảm thiết truyền đến, chết rồi không ít người.

Đế Húy không hề bị lay động, hai tay đưa ở sau lưng, đứng lẳng lặng, cho đến vài đạo tiếng kêu thảm thiết vang lên, hắn mới nói: "Được rồi."

Sau đó giơ tay lên, bấm ra một cái cổ quái quyết ấn, hướng về trong trận chỉ tay.

"Oành!"

Chỉ thấy Đế Húy đầu ngón tay lấp loé một hồi, trong trận liền truyền đến tiếng nổ mạnh to lớn, rung trời động địa.

Sau đó hắn lại không ngừng bấm quyết điểm tới, mỗi một lần đều xúc động nổ vang, chấn động đến mức toàn bộ trận pháp đều lảo đà lảo đảo, lôi hỏa cùng kim quang gọt yếu rất nhiều.

Mọi người vừa mừng vừa sợ, không biết Đế Húy thi triển cỡ nào thần thông, dĩ nhiên lấy chỉ tay lực lượng chống lại toàn bộ trận pháp, đối với hắn càng thêm vô cùng kiêng kỵ.

"Oành! Oành! Oành!"

Lại là hơn mười lần liên tiếp nổ tung, cái kia chút cây cột đá kịch liệt giảm thiểu, liền ngay cả vây tại mọi người bốn phía Địa hỏa, cũng lui về đại địa bên trong.

Trên bầu trời lôi vân đồng thời trở nên mỏng manh.

Rất nhiều Tà Phong đoàn lính đánh thuê người rồi mới từ loạn trong thạch trận chạy ra, từng cái từng cái vô cùng chật vật, cả người mang huyết.

Liên tiếp đánh nổ sau, Kim Quang Trận trụ đá tất cả đều nổi lên, dĩ nhiên bể nát hơn nửa, chỉ còn dư lại bảy cái, cô linh linh đứng ở bốn phía, đã không thành trận.

Trong đó hai cây cột trên đột nhiên xuất hiện hai tên nam tử, đều là sắc mặt tái nhợt, kinh nộ nhìn Đế Húy.

Sau đó hai tên nam tử như là hết sức thống khổ dáng vẻ, “A” quát to một tiếng, liền biến mất ở trên trụ đá.

Còn dư lại bảy cái trụ đá, cũng theo hoang mạc mà biến mất không còn tăm hơi.

Hoàn cảnh chung quanh về tới núi to bên trong, nhưng thấy chu vi trong vòng trăm trượng, tất cả đều là loang loang lổ lổ, khắp nơi máu me đầm đìa, đầy đất thịt nát.

Tại chỗ tuy rằng đều từng giết người, giết người cũng sẽ không làm sao chớp mắt, nhưng nhìn thấy như vậy cảnh tượng đáng sợ, vẫn là không nhịn được trong dạ dày quay cuồng một hồi.

Cống Sơn cả kinh nói: “Quốc sư đại nhân, chuyện này...”

Đế Húy cười nhạt, nói: “Không cần sợ hãi, những này thịt nát tất cả đều là phá trận công thần. Trận pháp tổng cộng đánh chết ba mươi hai người, ta chính là mức độ lớn nhất dẫn bạo liễu thi thể của bọn họ, mới đưa hai cái sát trận phá vỡ.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 406: Thiên Tuyệt, Nhân Phiên, Biến Thi

“Chi!”

Lời nói này, nghe được tất cả mọi người hít khí lạnh, chỉ cảm thấy đáy lòng phát lạnh.

Thượng Quan Hải Đường cùng Chu Thành càng là đổi sắc mặt.

Hai người nhớ tới trước Đế Húy điều khiển Khổng Địch, không chỉ có thể khống chế thi thể, còn có thể trực tiếp đem thi thể làm nổ, không khỏi quá biến thái.

Cống Sơn càng là hoàn toàn biến sắc, thất thanh kêu lên: “Thi Khống Thuật? Ngươi... Ngài là... Mao gia người...”

Đế Húy cười nói: “Chớ sốt sắng, ta không phải Mao gia người.”

Cống Sơn có chút nghi ngờ không thôi, nhưng thấy trận pháp phá, vừa nghĩ tới cái kia yêu di bảo của Không, lại không nhịn được kích động.

Đế Húy cười nói: “Chúng ta đi thôi, nếu thật sự rảnh rỗi Đế di bảo, liền tuyệt không sẽ đơn giản như vậy, sợ là nguy hiểm lớn hơn nữa vẫn còn ở sau đầu đây.”

Cống Sơn nghiêm mặt nói: “Đúng, tất cả mọi người cẩn thận một chút!”

Nói, chừng trăm người liền tiếp tục hướng về núi sâu đi.

Chỉ không phải ít người quay đầu lại nhìn cái kia đầy đất thịt nát phá xương, đều là sợ run tim mất mật, sinh ra vô cùng ý sợ hãi.

…

Dương Thanh Huyền đám người phá Lạc Hồn Trận sau, tiếp tục hướng về trong núi thẳm chạy đi, chạy nửa ngày, Mạc Kim Phong đột nhiên ngừng lại, kêu lên: “Nguy rồi, lại trúng chiêu.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Về tới tại chỗ?”

Mấy người khác cũng phát giác ra, đều là giật mình không thôi.

Mạc Kim Phong nói: “Toàn bộ Thập Tuyệt Trận là nhất thể, không biết lần này lại tiến vào cái nào trong trận, ta cảm giác lần này càng không đơn giản.”

Bỗng nhiên, từ trong rừng cây truyền đến đại lượng “Chít chít” tiếng, từng con từng con con vượn cái bóng trên tàng cây lắc lư, nhảy nhót tưng bừng, từ bốn phương tám hướng vây quanh.

Âm Dao giật mình nói: “Làm sao nhiều như vậy Hầu Tử?”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Cẩn thận! Không phải Hầu Tử, là Hầu Thi!”

Cái kia chút Hầu Tử tất cả đều mọc ra đầy răng nanh, hai mắt tuôn ra ánh sáng xanh lục, hung tàn “Chít chít” kêu, có mấy trăm con.

Theo Hầu Thi xuất hiện, còn có lượng lớn hổ lang sư tử báo, cũng ở tại trong rừng lộ ra răng nanh, đều là cả người tử khí, không có có một con đường sống.

Hoa Giải Ngữ thanh âm truyền đến, nói: “Đây là trong thập tuyệt trận mạnh nhất Thiên Tuyệt Trận! Trận này có thể diễn Tiên Thiên số lượng, được Tiên Thiên thanh khí, nội tàng Hỗn Độn, lấy ba phiên khống chế, tượng trưng cho ngày, địa, người tam tài, giờ khắc này xuất hiện biến thi, đều là bị người phiên luyện hóa, ở ba phiên bên trong là yếu nhất một phiên.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Vậy phải như thế nào phá giải?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Giết sạch tất cả biến thi, hoặc là đoạt đến người phiên, cũng hoặc là giết chết trận linh.”

Đang nói chuyện, cái kia chút yêu hầu yêu thú, tất cả đều vọt lên, nhe răng trợn mắt, một bộ hung hãn muốn đám đông phân thây dáng dấp.

Dương Thanh Huyền hét lớn: “Giết!”

Liền lấy ra Bách Quỷ Dạ Hành, chém tới, trước tiên chém vào một con Hầu Thi trên người, thân kiếm rơi vào cái kia con khỉ trong bả vai, một hồi không rút ra được.

Hầu Thi cũng không có cảm giác, giương nanh múa vuốt đi phía trước nhào.

Dương Thanh Huyền đá mạnh một cước ở cái kia Hầu Thi trên người, lúc này mới đem bạt kiếm ra, sau đó lại chém về phía một con khác Hầu Thi.

Những này biến thi không có sự sống, cũng không có tu vi, chỉ là thi thể mạnh mẽ, đao thương bất nhập, lợi trảo đánh ra hạ, không gian đều có thể lấy ra vết rách.

“Hừ, đưa các ngươi quy thiên.”

Phù Trác cười lạnh một tiếng, một chưởng đánh ra, quát lên: “Không gian nuốt chửng!”

Chưởng phong hạ đãng xuất một vòng Tinh hoàn, đi phía trước đẩy đi.

Tinh hoàn trong phút chốc đảo qua ba con Hầu Thi, đưa chúng nó toàn bộ xóa sạch.

"Chít chít!"

Những Hầu Thi kia tựa hồ đã nhận ra cái gì, dĩ nhiên rít gào lên từ Phù Trác bên người lùi mở, không dám tới gần hắn.

Ngoại trừ Phù Trác ở ngoài, mấy người khác cũng đều giết cực kỳ cật lực. Dù sao những thứ đồ này toàn bộ là Bất Tử Chi Thân, chỉ cần còn có thể đứng lên đến, liền sẽ liều lĩnh công kích.

Dương Thanh Huyền phát hiện Bách Quỷ Dạ Hành cũng cũng không tốt dùng, bởi vì... Này chút biến thi cũng không sợ Bách Quỷ trên người, lập tức đổi thành đấu Quỷ Thần, lấy bén nhọn hạo nhiên kiếm khí chém ra, ở trước người dệt thành một mảnh võng kiếm, để quần thi khó có thể tới gần.

Mạc Kim Phong đôi trong lòng bàn tay, mơ hồ có Lôi Quang lấp loé, mỗi một chưởng đánh ra, đều có thể tương biến thi đánh bay, nhưng này sấm sét loại hình xuyên thấu biến thi, nhưng không có hiệu quả chút nào, ngược lại là trong bảy người công kích yếu nhất.

Mạc Kim Phong tức không nhịn nổi, cũng chỉ có thể lấy ra một thanh chiến đao, dùng thô thiển nhất phương pháp xử lý, chém xuống biến thi đầu lâu cùng tứ chi, để cho bọn họ không cách nào nữa nhào tới.

Lộ Nhất Phàm vội la lên: "Mọi người lưng tựa lưng làm thành một vòng!"

Dương Thanh Huyền lớn tiếng kêu lên: "Vô dụng, Hầu Tử nhiều lắm quá linh hoạt rồi, sẽ từ không trung dưới sự công kích đến."

Bảy người rất nhanh sẽ bị vây lại, luống cuống tay chân giết không nổi.

Mặc dù là Phù Trác, cũng Hầu Tử nhiều lắm, bức hắn liên tiếp lui về phía sau, thân ở trên bị bắt da mở thịt bong, máu thịt be bét.

Giết sau một lúc, ngoại trừ Dương Thanh Huyền cùng Âm Dao, mặt khác năm người tất cả đều là máu thịt be bét, mặc dù không đến nỗi lập tức mất mạng, nhưng cũng là từ từ không chống đỡ nổi.

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Hoa Giải Ngữ, làm sao bây giờ?”

Hoa Giải Ngữ trầm giọng nói: “Dùng Cửu Tiêu Hoàn Bội!”

Dương Thanh Huyền tay kết kiếm quyết, bay ra hơn mười thanh kiếm, đem một mảnh biến thi đẩy lui, tinh giới trên bắn ra bảy đạo thải quang, ở trước người tụ lại, ngưng ra đàn cổ thực thể, chậm rãi treo ở trước người.

“Coong!”

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, lấy Cú Mang Chỉ chỉ pháp gọi tới.

Ngón tay vừa chạm tới dây đàn, liền chịu đến cực cường phản chấn, toàn thân như giống như điện giật, bỗng chốc bị đẩy lui xa bảy, tám trượng.

“Làm sao sẽ mạnh như vậy?!”

Dương Thanh Huyền kinh hãi không thôi.

Nhưng này dây đàn đã bị hắn rút ra một vệt ánh sáng xanh lục, hướng về phía trước kích. Bắn, như gợn nước khuếch tán. Chỗ đi qua, cây cỏ đều phục, trong không khí tạo nên từng đạo từng đạo nhỏ bé sóng gợn.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Mấy chục con vây lại biến thi tất cả đều thân thể nổ tung, đẩy lùi hơn mười trượng xa.

Mạc Kim Phong cũng phát hiện đàn cổ, hãi tiếng kêu lên: “Cửu Tiêu Hoàn Bội! Ngươi...!”

Dương Thanh Huyền trầm mặt, ổn định hạ chân nguyên, lại hướng cái kia đàn cổ đi đến, quát lên: “Đều đến đằng sau ta đến!”

Sáu người đều là một mảnh kinh ngạc dáng vẻ, nhưng chẳng biết vì sao, đều không thể phản kháng hắn, tất cả đều đem bên người biến thi đẩy lùi, hướng về Dương Thanh Huyền phía sau thối lui.

Cái kia Cửu Tiêu Hoàn Bội đánh bay Dương Thanh Huyền sau, liền lặng lặng lơ lửng giữa không trung, không nhúc nhích, bảy đạo hào quang tự bên trái hướng về bên phải chảy tới.

Dương Thanh Huyền đi đến cầm trước, lại là chỉ tay ấn xuống.

“Coong!”

Một đạo ánh vàng chấn lên, kích hướng về cái kia chút biến thi, Dương Thanh Huyền lại bị đánh bay bảy tám trượng, sau khi hạ xuống liền lùi lại vài bước, mới giữ vững thân thể.

Sau đó, hắn một phát bắt được tay phải của chính mình cánh tay, để cái kia kịch liệt run run dừng lại đến.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Cái kia chút xông lên biến thi, tất cả đều bị sóng âm đảo qua, đánh bay trở lại, trên người tuôn ra tảng lớn vết thương, không ít trực tiếp chém đoạn tứ chi, khó hơn nữa công kích.

"Dương Thanh Huyền."

Âm Dao kinh hô một tiếng, nàng ánh mắt rơi vào Dương Thanh Huyền trên tay phải, đầu ngón tay tràn đầy máu tươi, thấp rơi trên mặt đất, mu bàn tay nhiều sợi gân xanh nổi lên, liền ngay cả mạch máu đều nhìn rõ rõ ràng ràng.

Dương Thanh Huyền trầm mặt, gằn giọng nói: "Ta không sao!"

Liền bước nhanh đến phía trước, tiếp tục hướng cái kia đàn cổ đi đến. Còn đối với mặt, trên trăm biến thi lại gào thét vọt tới.

Cửu Tiêu Hoàn Bội phản chấn, không chỉ có tổn thương cánh tay của hắn, liên thể bên trong kinh mạch đều bể nát mấy cây, nhưng nội tâm dâng lên một luồng không chịu thua tuyệt cường.

Đi đến cái kia đàn cổ trước, giơ lên hai cái tay đến, đồng thời gảy xuống!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 407: Thiên Phiên, Chúc Long

“Coong! Coong!”

Chanh, lam hai cái dây bị Dương Thanh Huyền hai ngón tay đè xuống, hắn thân thể run lên, như là giống như bị chạm điện, song sắc gợn sóng đãng ở trên người, toàn thân xù lông, trên da càng là mảy may lộ, hết thảy kinh lạc đều nổi lên.

Mà chanh, lam song sắc gợn sóng, ở phía trước đan dệt, hóa thành một Đạo Cung Âm, chấn động người phát hội, như thiên đao vạn kiếm, không khác biệt chém ở cái kia chút biến thi thể trên.

“Ầm!”

Đôi dây lực lượng, trực tiếp đánh nát trước mặt hơn mười chỉ biến thi, âm thanh diễn bắn xuyên qua, hóa thành một mảnh Âm hải, đem hết thảy biến thi đẩy lùi.

“Boong boong!”

Dương Thanh Huyền cắn răng, lại là mấy cái gảy hạ, thất sắc hào quang ở đầu ngón tay bay lượn, dệt thành từng đạo từng đạo Âm hải, ở Cửu Tiêu Hoàn Bội bốn phía, hiện ra bảy loại màu sắc khí cơn xoáy, một bài Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc đứt quãng gảy sắp xuất hiện đến.

Cái kia chút biến thi ở thần khúc hạ, thân thể không ngừng phá nát.

Mà Dương Thanh Huyền tự thân, cũng chịu đựng khó có thể tưởng tượng thống khổ, mỗi một cái cầm huyền gợn sóng, đầu ngón tay đều tràn ra máu tươi, cũng kèm theo kinh mạch phá nát. Rất nhanh, hai cánh tay tất cả đều là máu me đầm đìa, đàn cổ phản phệ, theo kinh mạch đi khắp toàn thân, trên người hắn giống như là bị cắt ngàn vạn đao giống như.

Hoa Giải Ngữ kinh hãi nói: “Dương Thanh Huyền...”

Giờ khắc này Dương Thanh Huyền đã không còn ý thức, hoàn toàn ở một luồng ý chí điều động, đem Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc càng gảy càng trôi chảy, mà tròng mắt, lỗ tai, khóe miệng đều dật ra máu.

Hoa Giải Ngữ sốt sắng, nói: “Mau dừng lại! Bằng không ngươi sẽ chết!”

Nhưng Dương Thanh Huyền nơi nào nghe thấy, cả người vắng lặng ở một loại biểu diễn huyền diệu bên trong, dù cho này loại huyền diệu ở phá hủy cơ thể hắn, chảy ra máu tươi khóe miệng, càng lộ ra vẻ mỉm cười.

Đầu ngón tay hạ chảy ra phổ Âm, đã như nước chảy mây trôi, dào dạt doanh tai, cũng chưa là cái kia đứt quãng. Mà là đang giữa núi rừng, phác hoạ ra một bức vân giai Nguyệt địa, tuyền tiêu đan khuyết cửu tiêu Thiên Ba đồ.

Không chỉ có Dương Thanh Huyền chính mình, còn có Mạc Kim Phong, Âm Dao đám người, toàn bộ đắm chìm trong này đồ bên trong, khó có thể tự kiềm chế.

Hoa Giải Ngữ tâm thần chấn động mạnh, ngơ ngác nói: “Đây là... Thánh hiền thời cổ giả... Đã sớm sáng tỏ... Tịch có thể chết...”

Phía trước biến thi, cũng toàn bộ đều ngừng lại, trên mặt hung lệ dáng dấp chậm rãi hóa giải, biến thành dại ra, biến thành tường cùng.

Không ít biến thi chậm rãi nhắm hai mắt lại, trực tiếp ngã trên mặt đất, ở Âm hải gợn sóng hạ, hóa thành bột mịn, tan theo gió.

“Thanh âm thế tục lưu, phân tranh khi nào bỏ, ai có thể phá danh lợi, Thái Hư đảm nhiệm ngao du.”

Hoa Giải Ngữ cũng chậm rãi nhắm hai mắt lại, bình tĩnh lại tâm tình, chìm vào này vô biên Âm hải.

Không biết qua bao lâu, mọi người mới chậm rãi tỉnh lại.

Hết thảy biến Thi Đô không thấy, chỉ có Dương Thanh Huyền ỷ cầm mà đứng, tiên máu nhuộm đỏ trường bào, nhuộm đỏ đàn cổ, nhuộm đỏ đại địa.

“Dương Thanh Huyền!”

Âm Dao run giọng hô to, vội vàng xông tới.

Lộ Nhất Phàm đám người trong lòng cũng ngạc nhiên, phục hồi tinh thần lại, vây tiến lên.

Dương Thanh Huyền một tay bắt cầm, hai mắt nhắm nghiền, tóc mai ở gió nhẹ hạ nhẹ nhàng vung lên, trên mặt tràn đầy nụ cười an tường.

[truyen cua tui✻ʘʘ net]

“Thanh Huyền...”

Âm Dao sửng sốt một chút, vốn cho là hắn tất nhiên hết sức thống khổ, nhưng hoàn toàn không phải, Dương Thanh Huyền bộ dạng thật giống rất hạnh phúc.

Cẩn Công Tử thấp giọng nói: “Hắn thật giống... Đang cười...”

Phù Trác nhíu lên lông mày đến, nói: “Có phải hay không là đau choáng váng?” Âm Dao tàn nhẫn tàn nhẫn lườm hắn một cái, lúc này mới rên lên một tiếng, ngậm miệng.

Dương Thanh Huyền trường sam đã hóa thành huyết áo lót, nhìn thấy mà giật mình, cũng không ai biết hắn chảy bao nhiêu huyết, cũng không người nào biết hắn vì sao còn có thể cười được.

Mạc Kim Phong nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền tay, con ngươi đột nhiên co, bắn ra hoảng sợ tinh mang. Ở Dương Thanh Huyền lộ ra trên da thịt, có hào quang màu xanh, càng là vảy.

“Là yêu hóa!”

Mạc Kim Phong chấn động trong lòng, nghĩ thầm: “Tiểu tử này lại có viễn cổ huyết mạch? Nhìn dáng dấp sẽ không có chuyện gì.”

Lúc này, một tia ánh sáng xanh lục tự Dương Thanh Huyền đầu ngón tay lưu chuyển ra đến, hóa thành vô biên sinh cơ, đem quanh quẩn. Bích hồ lô ngọc tự bay đi, bắt đầu trị liệu thương thế trên người của hắn.

Âm Dao nghẹ giọng hỏi: “Mạc hộ pháp, làm sao bây giờ?”

Mạc Kim Phong nói: “Thiên Tuyệt Trận có thiên, địa, nhân ba phiên, vừa nãy chỉ là nhân phiên bên trong luyện hóa biến thi, còn có thiên, địa hai phiên, càng là vô cùng lợi hại. Chúng ta đợi được Dương Thanh Huyền hết bệnh sau tiếp tục tiến lên.”

“Ừm.”

Mọi người lập tức ngồi xếp bằng bốn phía, thay Dương Thanh Huyền hộ pháp.

…

Ở Thiên Tuyệt Trận một phía khác, một cây quỷ dị phướn dài ở trên không bên trong bay nhanh, “Oanh” một tiếng rơi hướng đại địa, khí tức đáng sợ đánh tan ra, đem trọn cái đỉnh núi toàn bộ phá huỷ.

Phướn dài xuyên ở trên mặt đất, đầu trên đứng cạnh một tên toàn thân hắc bào nam tử, vẻ mặt đầy lạnh lùng.

“Ừ, thiên phiên, là Thiên Tuyệt Trận sao?”

Nam tử phía trước, ngoài mấy trăm trượng, hơn trăm người tất cả đều cảnh giác nhìn chằm chằm, đầy mặt ngạc nhiên. Chỉ có Đế Húy yên lặng nở nụ cười, nhìn hắc bào nam tử kia, nói: “Ngươi là Thiên Tuyệt Trận trận linh?”

Nam tử đầy mặt vẻ lạnh lùng, nói: “Nếu nhận ra cờ này, còn không thức thời lui ra.”

Đế Húy cười nói: “Ha ha, trận linh đều là đơn thuần như vậy sao? Ngươi càng là để cho chúng ta lùi, chúng ta lại càng nhìn ra ngươi chột dạ nha.”

Cống Sơn đám người cũng đều là bắt đầu cười hắc hắc.

Trận linh sầm mặt lại, sát khí từ trên người bộc phát lên, lạnh giọng nói: “Ta lòng tốt lưu các ngươi một mạng, chính các ngươi muốn chết, đừng trách người khác!”

Nói đi, liền bay lơ lửng lên trời, cái kia phướn dài một hồi từ mặt đất kích - bắn ra, ở không trung triển khai mở. Một mảnh phù quang tự phiên bên trong bắn xuống, hóa thành hàn vụ gió rít, ào ào tiêu tiêu, thiên địa biến sắc.

Trên lá cờ bay lên lượng lớn phù văn màu vàng, ở trên không bên trong hội tụ, hóa thành một cái dài trăm trượng cự xà, ngưng tụ đi ra, hai con ngươi một đen một trắng.

Trận linh tướng phướn dài nắm ở trong tay, đạp ở cái kia cự xà trên đầu, như thần linh một loại quan sát chúng sinh.

“Đây là cái gì quái vật? Đây là xà sao?”

“Chưa từng gặp đáng sợ như vậy xà, đây rốt cuộc là cái gì?”

Hơn trăm người táo động, đều là bị cái kia trên người quái vật uy áp kinh không nhẹ, rất nhiều người lòng sinh thích ý.

Cống Sơn tự cao kiến thức rộng rãi, cũng chưa từng gặp như vậy quái vật, cả kinh nói: “Quốc sư đại nhân, đây là cái gì quái vật, Hồng Hoang dị loại sao?”

Đế Húy giờ khắc này cũng là há to mồm, kinh ngạc nhìn cái kia cự xà, đột nhiên càng thất thố cười ha hả, “Ha ha, dĩ nhiên là Chúc Long! Trời ạ, ta nhìn thấy gì, càng là một cái cùng một loại Chúc Long!”

Hắn hai mắt liều lĩnh tinh mang, tràn đầy hưng phấn cùng vẻ tham lam.

“Chúc... Chúc Long!”

Cống Sơn bọn người là sợ hết hồn, cái kia nhưng là chân chính rồng loại a!

Đặc biệt là U Dạ, càng sợ hãi hơn không ngớt, hắn dung hợp Thao Thiết máu, cũng chỉ là á long loại mà thôi, có pha loãng Long Tộc huyết mạch, nhưng trước mắt, nhưng là một cái thứ thiệt Chân Long!

Trận linh lạnh lùng nói: “Không nghĩ tới ngươi còn có chút kiến thức, biết con thú này lai lịch.”

Đế Húy liếm một cái đôi môi, hắc tiếng nói: “Trận linh đại nhân, có thể hay không nói cho ta biết, này Thập Tuyệt Trận trận khí lai lịch? Có thể đem một cái Chúc Long luyện tiến vào ngày phiên bên trong, mặc dù là hiện tại Kim Ngao Đảo mười thánh cũng không làm được đi.”

Chương 408: Thập Tuyệt Trận Phá, Gặp Gỡ

“Đem người chết, cái nào đến nhiều vấn đề như vậy!”

Trận linh vung lên phướn dài, sát ý dạt dào.

Chúc Long ngẩng đầu lên, trong con ngươi hắc bạch song sắc, quỷ dị nhìn đại địa.

Trời cùng đất trong đó, năm màu rực rỡ màu sắc giống thuốc nhuộm giống như vậy, ở ánh mắt hạ thối lui, toàn bộ thế giới đã biến thành màu trắng đen.

“Này, xảy ra chuyện gì?”

Cống Sơn bọn người là kinh hãi, một hồi hoảng loạn lên.

Không chỉ có là thế giới màu sắc đang trôi qua, liền ngay cả bọn họ tự thân màu sắc, chân nguyên, còn có sinh cơ, đều đang trôi qua.

“Này vật gì đáng sợ a! Ta phải đòi về!”

“Đoàn trưởng đại nhân, chúng ta trở về đi thôi, không nên tìm cái gì đó bí bảo!”

Trong đoàn tiếng kêu rên một mảnh, bắc năm nước cường giả cũng đều là lòng tràn đầy chấn động, đối mặt đáng sợ như vậy tràng diện, tất cả đều bó tay toàn tập.

Thượng Quan Hải Đường nhìn chằm chằm cái kia Chúc Long, trong lòng chấn động dữ dội nói: “Nếu như có thể khống chế nhân vật như vậy, cái kia thì tốt biết bao a!”

Nhưng hắn cũng biết, đây chỉ là mơ hão, đừng nói khống chế, sợ là mình Võ Hồn vừa qua đi, tại chỗ sẽ bị đập vỡ tan rơi.

“Đều bình tĩnh, không cần sợ hãi. Đây là Chúc Long hai con ngươi kết giới, đợi ta phá đi.”

Đế Húy lạnh lùng nói rằng, một tay bấm quyết, nhìn chằm chằm Chúc Long, ánh mắt không sợ chút nào cùng cái kia trắng đen hai con ngươi đối lập.

Võ Hồn sau lưng hắn nổi lên, một hồi biến lớn 3-4 lần, sau đó bóng mặt trời hiện ra, toàn bộ thiên địa, đều đặt mình trong ở thời gian bánh răng trên.

Trận linh cùng Chúc Long đều rung một cái, hai đôi mắt giật mình nhìn.

Đế Húy nhẹ nhàng nhảy một cái, bay lơ lửng lên trời, đạp ở bánh xe răng to lớn trên, trong tay quyết ấn biến đổi, cái kia Võ Hồn bóng mờ liền đem bóng mặt trời kích thích.

Toàn bộ hoàn cảnh nhanh chóng lui ngược lại, một hồi liền lùi đến nửa nén hương trước, thiên địa màu sắc toàn bộ trở về, trên người mọi người chân nguyên, sinh cơ trôi qua, cũng toàn bộ đều ngưng ở.

Đế Húy quát lên: “Cống Sơn! Võ Vương!”

Cống Sơn cùng Khanh Bất Ly lập tức hiểu ý, hai người đồng nói: “Mọi người cùng nhau ra tay!”

Trước mắt có Đế Húy như vậy nhân vật đáng sợ tọa trấn, tất cả mọi người tự tin tăng nhiều, hướng về cái kia Chúc Long lướt đi.

Trận linh kinh hãi, vốn cho là Chúc Long thiên phú thần thông đủ để ứng phó, dầu gì, cũng có thể đem địch nhân đẩy lùi, không nghĩ tới một hồi liền bị khắc chế, để hắn có chút bối rối.

Đế Húy nói: “Này núi to bên trong, đến cùng bảo vệ cái gì?”

Trận linh cắn răng cả giận nói: “Liên quan gì đến ngươi!”

Cầm lấy Thiên Phiên, từ trên thân Chúc Long bay lên, đánh về phía Đế Húy.

Không khí bốn phía bỗng chốc bị đánh tan, hóa ra tảng lớn chân không. Sau đó trên lá cờ gẩy ra khí lưu cường đại, một đạo nổ vang như sấm sét nổ vang.

“Tiên Thiên thanh khí? Đáng tiếc quá ít, quá tạp, đã không có ích lợi gì.”

Đế Húy mắt lạnh nhìn, trở tay chính là một quyền, hướng về cái kia Tiên Thiên thanh khí cùng Thiên Phiên đánh tới. Trên nắm tay sức mạnh bị áp súc đến mức tận cùng, hóa ra ba đóa hoa sen, đánh vào thanh khí bên trong, từng cái nở rộ.

“Ầm ầm ầm!”

Phiên bên trong Tiên Thiên thanh khí toàn bộ nổ mở, Thiên Phiên đánh vào Đế Húy trên nắm tay, vừa mới đụng vào, liền ngay cả mang trận linh một đạo, chấn động bay ra ngoài.

Đế Húy thu hồi quyền đến, nói: “Suy yếu thật lợi hại, rốt cuộc là cái gì, để sức mạnh của các ngươi rơi xuống đến đây?”

Trận linh ở trên không bên trong lật mấy lần, khuôn mặt oán sắc, sẽ cầm Thiên Phiên biến mất ở không trung.

Trận linh đi rồi, Chúc Long trở nên cáu kỉnh đứng lên, tràn đầy vảy thân thể, như là to lớn roi, quất vào trên người mọi người, mỗi một lần đều phải đánh nát mấy người, đầy đất máu tươi cùng thịt nát.

Đế Húy nhưng là thu rồi Võ Hồn, ngồi xếp bằng trên mặt đất.

Sau đó hai tay giơ lên cao bấm quyết, một mảnh kim quang từ hắn trong tay áo bay ra ngoài, ở bầu trời hóa thành một cái to lớn túi vải, hướng về cái kia Chúc Long trùm tới.

Túi vải trên kim quang rạng rỡ, đại lượng phù văn trào hiện.

Chúc Long nhìn chằm chằm cái kia túi vải, trong mắt lộ ra vẻ sợ hãi, ngâm nga một tiếng, càng điều cúi đầu đi.

Nhưng này túi vải uy năng rất lớn, một hồi đem Chúc Long thu vào, sau đó hóa thành túi áo to nhỏ, bay trở về Đế Húy trong tay.

Lần này càng là nhìn tất cả mọi người toàn bộ há hốc mồm.

Vây công nửa ngày, liền ngay cả Chúc Long vảy giáp đều không thể đánh tan, cứ như vậy bị Đế Húy một hồi thu rồi.

Đây chính là một cái rồng thực sự loại a!

Đế Húy cầm chiếc kia túi, thần sắc trên mặt kinh hỉ bất định, thỉnh thoảng nhấc đầu vọng ngày, tựa hồ đầy bụng tâm tư.

“Quốc sư đại nhân... Cái kia rồng...”

Cống Sơn đám người vây quanh.

Đế Húy lúc này mới phục hồi tinh thần lại, cười nói: “Làm sao, ngươi muốn?” Nói đem túi vải đưa tới.

Cống Sơn nào dám muốn, vội vàng vẩy tay, nói: “Không không không, ta nói là, Quốc sư có xoay chuyển thời gian đại năng, có thể hay không mau cứu ta một ít huynh đệ.”

Vừa nãy hơn trăm người vây công Chúc Long, bị đánh chết hai mươi ba người, cũng không có thiếu trọng thương, bao quát bắc năm nước người đang bên trong.

Những vết thương này viên, toàn bộ đều lộ ra ánh mắt kỳ vọng đến.

Đế Húy cười nhạt, nói: “Thời gian hàm nghĩa, nào có đơn giản như vậy? Năng lượng chỉ có thể hướng về chỗ thấp lưu, trừ phi có thông thiên triệt địa đại năng, mới có thể thay đổi hướng về chỗ cao đi, liền như là nước chảy.”

Tất cả mọi người là mờ mịt dáng vẻ, không hiểu.

Đế Húy nói: “Ta có thể để hiện tại toàn thịnh ngươi, chảy trở về đến trẻ nhỏ kỳ yếu, nhưng không cách nào đem một tên người yếu, chảy trở về chí cường. Trừ phi ta đem sức mạnh của chính mình viết đi vào, bù đắp này cái lỗ thủng.”

Cống Sơn đám người nghĩ đến một trận, giờ mới hiểu được.

Khương Dịch nói: “Dù vậy, Quốc sư đại nhân Võ Hồn, cũng đã kinh thiên động địa, không thể tưởng tượng nổi. Cái kia trong truyền thuyết thập đại chí cường Võ Hồn, sợ cũng không ngoài tử như thế đi.”

Đế Húy phất phất tay, cười nói: “Thương Khung tinh vực, Võ Hồn vạn ngàn, không thể đồng nhất mà nói, nhưng bất kể là cái gì Võ Hồn, chung quy không thoát được quy tắc kia.”

“Cái gì quy tắc?”

Mọi người cả kinh, đều cảm ứng được cái gì thứ vi diệu, tựa hồ vô cùng trọng yếu.

Đế Húy cười không đáp, nhưng là chuyển mà nói rằng: “Thập Tuyệt Trận dường như có lẽ đã bị phá, bên trong núi này linh khí bắt đầu hướng về bên trong chảy tới, hết sức cổ quái, chúng ta mau mau vào đi thôi.”

Mọi người cũng không tiện hỏi lại, hơn nữa vừa nghĩ tới yêu trống không bí bảo liền muốn hiện thế, đều là nội tâm hừng hực, cùng sau lưng Đế Húy, tiếp tục hướng về trong ngọn núi chạy đi.

…

Ở núi to một chỗ trong sương mù, kim quang lấp loé mấy lần, lập tức biến ra ba cây phướn dài, xuyên ở trên mặt đất.

Thiên Tuyệt Trận linh cái bóng lóe lên, liền xuất hiện ở ngày, địa, người ba phiên trước.

Trong sương cô gái âm thanh truyền đến, nói: “Thiên Phiên, Nhân Phiên đều đã bị người phá vỡ, này Địa Phiên, thì lại làm sao khống chế ở ta đây?”

Thiên Tuyệt than thở thật dài một tiếng, vung tay lên, ba cây phướn dài đều đột nhiên biến mất, nói: “Ngươi tự do rồi.”

Nói đi, bóng người dần dần làm nhạt xuống, trên mặt vô tận cô đơn.

Nữ tử từ trong sương đi ra, vội la lên: “Thiên Tuyệt, bên trong núi này đến cùng bảo vệ cái gì, sức mạnh của các ngươi thì lại làm sao sẽ trở nên như vậy suy nhược?”

Thiên Tuyệt nhìn nàng một cái, mặt không thay đổi nói rằng: “Ta cuối cùng một tia sức mạnh tiêu hao hết, đã hết trận linh bản phận, đem đi theo chúng huynh đệ đi. Còn dư lại sự tình, lại không có quan hệ gì với ta.”

Hắn chậm rãi nhắm hai mắt lại, bóng người ngay ở trong sương mỏng manh xuống, cho đến biến mất không còn tăm hơi.

Mà đầy trời sương trắng cũng dần dần tản ra, hiện ra một cái sơn đạo.

Ở sơn đạo giao lộ, hiển hiện ra một vị hoàng sam nữ tử, đăm chiêu.

Hoàng sam nữ tử đột nhiên trong lòng hơi động, cảm ứng được có người đến, lập tức trở về đầu, thân thể run lên, cả kinh nói: “Thanh Huyền!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 409: Tiểu Hoa Quả Sơn, Cổ Quái Di Tích

Xa xa chạy tới mấy đạo nhân ảnh, chớp mắt đã tới,, chính là Dương Thanh Huyền bảy người.

Dương Thanh Huyền xa xa đã nhìn thấy nàng, cả kinh nói: “Khinh Nguyệt, ngươi... Tại sao lại ở đây?”

“Ta...”

Vu Khinh Nguyệt có chút bất an, dạ mấy lần, khuôn mặt nhỏ có chút đỏ lên, không biết nói như thế nào.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu được, là thanh dương bí bảo, ngươi đã tìm được thanh dương bí bảo manh mối, liền ở đây núi to bên trong, có đúng hay không?”

Vu Khinh Nguyệt sốt sắng, nói: “Ta..., Thanh Huyền ngươi hãy nghe ta nói giải thích, ta đích xác phát hiện bí bảo manh mối, nhưng ngọn núi này bị Thập Tuyệt Trận bảo vệ, hung hiểm dị thường, vì lẽ đó ta không dám để cho ngươi đến đây.” Tốc độ nói cực nhanh nói xong, cái kia loại lo lắng thần thái, lộ rõ trên mặt.

Dương Thanh Huyền vươn ngón tay, nhẹ nhàng đặt ở trên môi đỏ mọng của nàng, ôn nhu nói: “Không cần giải thích, ngươi làm sự tình ta đều hiểu. Là sức mạnh của ta quá yếu, để cho ngươi lo lắng. Nhưng ta rất nhanh liền sẽ trưởng thành, đuổi theo bước tiến của ngươi, tương lai đường, chúng ta cùng đi.”

Vu Khinh Nguyệt mũi đau xót, càng một đầu nhào vào Dương Thanh Huyền trong lồng ngực, ôm chặt lấy hắn, thấp giọng nghẹn ngào nói: “Là ta không được, ta không nên gạt ngươi.”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng vỗ vỗ đỉnh đầu của nàng, cười nói: “Đứa ngốc, tại sao khóc.”

Âm Dao không rõ trong lòng khó chịu, buồn bực nói: “Trước mặt mọi người, núi sâu hiểm cảnh bên trong, các ngươi nói điểm đạo đức công cộng có được hay không?”

“Đạo đức công cộng? Các ngươi có thể đem con ngươi xoay qua chỗ khác a, lại không người để cho các ngươi nhìn.”

Vu Khinh Nguyệt mắc cỡ đỏ mặt, từ Dương Thanh Huyền trong lồng ngực ly khai, lập tức châm biếm lại.

Âm Dao tức giận mắng: “Hừ, này bên trong chỉ có một con đường, các ngươi chặn ở đầu đường tình chàng ý thiếp, không biết xấu hổ!”

Vu Khinh Nguyệt đang muốn châm chọc, bị Dương Thanh Huyền kéo lại, nói: “Được rồi, chớ ồn ào, nơi đây hung hiểm vạn phần, không thích hợp nội đấu.”

Hai nữ lúc này mới yên tĩnh.

Mạc Kim Phong đối với Vu Khinh Nguyệt khá là kiêng kỵ dáng vẻ, nói: “Ngọn núi này linh khí, đều ở đây hướng về trong ngọn núi chảy trở về, đồ cổ thiệt quái, đều cẩn thận một chút.”

Vu Khinh Nguyệt nói: “Vừa nãy Thiên Tuyệt Trận bên trong, có ngày, địa, người ba phiên, trừ chúng ta ở ngoài, hẳn còn có một luồng cực mạnh thế lực ở trong núi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hẳn là năm quốc chi người. Chúng ta có muốn hay không ở loại này bọn họ đi vào chung, có thể cực đại hạ thấp nguy hiểm.”

“Không giống nhau.”

Mạc Kim Phong cùng Vu Khinh Nguyệt cơ hồ là miệng đồng thanh nói rằng, “Nguy hiểm thấp xuống, lợi ích sợ là không còn.”

Mạc Kim Phong nói: “Bốn nước cường giả hầu như đều tới, nếu là có thứ tốt, có thể sẽ máu chảy thành sông, cuối cùng chúng ta có thể sẽ Trúc Lam múc nước, công dã tràng.”

Vu Khinh Nguyệt cũng là nói nói: “Chúng ta nên thừa sớm, cướp ở năm quốc cường giả trước mặt.”

Mấy người khác cũng đều là gật gật đầu, đều đi đến một bước này, nếu là bốn nước cường giả đều tụ tập lại đây, bảo bối nào còn có phần của bọn hắn?

Nếu như chỉ là Thiên Tông học viện cường giả lại đây, chí ít vẫn tính người mình, như bị mặt khác vài quốc gia võ giả đoạt đi bảo vật, liền thực sự là khóc không ra nước mắt.

Bọn họ chỉ nói là bốn nước võ giả đến rồi, cũng không biết Đế Húy đem Tà Phong đoàn lính đánh thuê cùng Thượng Trì Quốc cũng chỉnh hợp đi vào.

Ngay sau đó, Vu Khinh Nguyệt về chỗ sau, tám người dọc theo núi kia đạo, nhanh chóng đi phía trước chạy đi.

Một hồi lâu sau, cảnh tượng trước mắt để tám người đều là cả kinh, sau đó chính là đại hỉ đứng lên.

Ở sơn bên trong, bị đào bới ra một mảnh to lớn đất trống, khắp nơi có đá cẩm thạch xây thành phòng ốc, đình viện, cung điện.

Ở đất trống phía trước, thụ lập một khối bia đá to lớn, trên sách bốn chữ lớn: Tiểu Hoa Quả Sơn.

Kỳ hạ còn có một nhóm tiểu thơ: Một phái Bạch Hồng lên, ngàn tìm tuyết lãng bay; Gió biển thổi không ngừng, giang nguyệt chiếu còn y theo.

Vu Khinh Nguyệt vui vẻ nói: “Nguyên lai núi này gọi là tiểu Hoa Quả Sơn, sẽ không biết bên trong để lại bảo bối gì.”

Tám người đều là mừng rỡ khó nhịn, vội vàng xuyên qua bia đá, hướng về bốn phía nhìn tới.

Đại lượng phòng ốc, đình viện, cung điện đều là trống rỗng không người, nhưng vẫn như cũ sạch sẽ sạch sẽ, dường như mới.

Rất nhiều đình viện trên lầu các, còn treo có bảng hiệu: “Luyện khí lầu”, “Đan Dược các”, “Linh thạch kho”... Chờ chút

Mọi người đi ở chủ đạo trên, dẫn tới một toà điêu lan ngọc thế đại điện, tựa hồ là toàn bộ đất trống hạt nhân.

Trước điện có một cái dài mấy trăm trượng rộng đạo, hai bên thụ lập mỗi bên loại loài chim mãnh thú pho tượng, giống y như thật thần thái, dường như thật sự bình thường, làm người nổi lòng tôn kính.

“Mau nhìn!”

Âm Dao cả kinh, chỉ về đằng trước, ở trước đại điện trong vòng trăm trượng, đại lượng tượng đá bị hủy xấu, ngã trái ngã phải rơi vào rộng trên đường, rất nhiều đều bốn vỡ nát thành năm mảnh.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Có người đến qua?”

Hắn lập tức lên trước, ở cái kia chút phá toái pho tượng trên dò xét.

Rộng đạo hai bên, có 12 cái đệm đá là trống không, pho tượng toàn bộ hủy ở giữa, hơn nữa một mảnh loang loang lổ lổ, giống là có người chiến đấu qua.

“Lẽ nào này Y Quan Trủng, đã bị người nhanh chân đến trước?!”

Vu Khinh Nguyệt giật mình không thôi.

Dọc theo đường đi, Dương Thanh Huyền cùng nàng trao đổi tin tức, trò chuyện với nhau phía sau, hai người đều đối với này bí bảo có khá là rõ ràng nhận thức.

Dương Thanh Huyền cũng nghi ngờ nói: “Sẽ không nha, nếu là như vậy, vì sao Thập Tuyệt Trận hiện tại mới phá? Hoặc là có người có thể vòng qua Thập Tuyệt Trận đi vào?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Tuyệt đối không thể, Thập Tuyệt Trận phong ngày khóa địa, chắc là sẽ không có loại sơ hở này. Bây giờ chỉ có thể vào điện nhìn một chút.”

Vu Khinh Nguyệt kiểm tra cẩn thận một hồi cái kia chút phá toái pho tượng, cùng trên mặt đất hố, nói: “Này mười hai toà pho tượng là cơ quan, hẳn là có người từng xông tới, bị cơ quan ngăn cản, nhưng vẫn như cũ không có ngăn trở.”

Tám người đưa ánh mắt về phía cung điện kia, không khỏi có chút khẩn trương.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nói rằng: “Ta cảm thấy được, còn không bằng đi lục soát một chút những Đan Các kia khí lầu, hay là có có thể được một ít bảo bối, còn cung điện này... Như là đã có người đến qua, sợ là...”

Lời của hắn tất cả mọi người rõ ràng, nhưng chạy tới này bên trong, không vào lời tóm lại là không cam lòng.

Mạc Kim Phong nói: “Các ngươi những này em bé trước tiên ở lại bên ngoài, lão phu đi vào tìm tòi, miễn cho có nguy hiểm lời, tất cả đều tổn hại ở bên trong.”

Nói, hắn tiện lợi trước tiên đi đến phóng đi.

Bỗng nhiên, trên cung điện ánh sáng lóe lên, lại có một tầng kết giới hiện ra, đem Mạc Kim Phong cản lại.

Hơn nữa Mạc Kim Phong cánh tay chạm vào kết giới kia trên, lập tức cảm nhận được nguy hiểm cực lớn, bỗng nhiên lùi về sau, quát lên: “Đi mau!”

Nhưng đã quá muộn, một luồng vô cùng lực lượng mạnh từ kết giới trên kích - bắn ra, lúc này đem Mạc Kim Phong đánh bay ra ngoài, đồng thời cánh tay tại chỗ nát tan, huyết vãi trời cao.

“Phốc!”

Mạc Kim Phong bị hung hăng vứt ra hơn mười trượng, trên mặt đất trên lăn vài vòng lúc này mới dừng lại.

“Mạc hộ pháp.”

Mấy người tất cả giật mình, vội vàng vây đi qua.

Mạc Kim Phong sắc mặt tái nhợt, nhìn chằm chằm cung điện kia hai mắt, tràn đầy hoảng sợ.

Dương Thanh Huyền lập tức lấy ra bích hồ lô ngọc, thay hắn chữa thương, giữa hai lông mày nhíu lại, lộ ra vẻ mặt nghi hoặc.

Hoa Giải Ngữ cả kinh nói: “Tại sao lại như vậy... Vừa nãy kết giới kia lực lượng...”

Dương Thanh Huyền giữa hai lông mày nghi hoặc lúc này mới tản ra, trong mắt tinh quang lấp lóe, nói: “Ngươi cũng phát giác được không? Cái kia hẳn không sai!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 410: Lớn Đỉnh, Nội Đan Chi Hỏa

Hoa Giải Ngữ cả kinh nói: “Đúng là Thanh Long lực lượng! Năm đó Thanh Long đại nhân, vẫn chưa tiến nhập nơi đây a!”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy thì có ý tứ, có phải hay không là thời gian quá lâu, ngươi nhớ lộn một ít gì then chốt. Mấy năm trước chuyện cũng có thể quên, huống hồ mấy ngàn năm trôi qua.”

Hoa Giải Ngữ quả quyết nói: “Tuyệt đối không thể!”

Dương Thanh Huyền cũng cảm thấy kỳ quái, vừa nãy kết giới kia lực lượng, đích thật là Thanh Dương Võ Kinh sức mạnh, hơn nữa mạnh mẽ hơn hắn nhiều lắm.

Liền ngay cả Vu Khinh Nguyệt cũng tựa hồ có cảm ứng, hỏi dò tựa như nhìn hắn. Dương Thanh Huyền gật gật đầu, Vu Khinh Nguyệt cũng là rất là khiếp sợ.

Bích hồ lô ngọc trên tản mát ra sinh cơ, rất nhanh sẽ đem Mạc Kim Phong vết thương trên người dừng lại, tuy rằng gãy một cánh tay, nhưng cũng không lo ngại, chỉ yêu cầu được trân quý đan dược, có thể lại mọc ra.

Âm Dao nói: “Làm sao bây giờ, kết giới này cường đại như thế, chúng ta căn bản phá không mở.”

Mạc Kim Phong chỉ là tiếp xúc chạm thử, suýt chút nữa bỏ mình, lấy sức mạnh của bọn họ, càng là lấy trứng chọi đá.

Dương Thanh Huyền truyền âm nói: “Sẽ có hay không có những người khác cũng tu luyện Thanh Dương Võ Kinh, cũng hoặc là đời trước Thanh Long căn bản là không có chết?"

Hoa Giải Ngữ nói: "Này hai loại khả năng tính đô không tồn tại."

Dương Thanh Huyền cười nói: "Vậy thì kỳ quái, hiện tại như thế nào cho phải? Chẳng lẽ muốn chờ bốn quốc chi người, liên thủ tiếp phá trận sao?"

Mạc Kim Phong sắc mặt hơi hơi khôi phục một chút hồng hào, than thở: "Trong số mệnh có lúc cuối cùng sẽ có, trong số mệnh không lúc nào chớ cưỡng cầu, xem ra này bí bảo không có duyên với ta a."

Dương Thanh Huyền nói: "Mạc hộ pháp mê tín, cái gì gọi là mệnh? Mệnh là tự đi ra ngoài, mà không phải ai an bài tốt. Chúng ta không bằng đến phụ cận lục soát một hồi, hay là có thể tìm tới một ít cái khác bảo bối, nếu là chậm, cái gì đều không vớt được. Còn cung điện này, không có bể mở chưa chắc là chuyện xấu, trời mới biết bên trong có nguy hiểm gì đây."

Lộ Nhất Phàm đám người cũng đều là tán thành.

Vu Khinh Nguyệt có chút không cam lòng, chính mình đi lên bậc cấp, xuất liên tục đếm quyền, đánh vào kết giới kia trên, cũng chỉ là đãng xuất hơi nhỏ gợn sóng, căn bản là không có cách lay động, chỉ phải từ bỏ.

Ngay sau đó, tám người cũng không nhàn rỗi, liền đến bốn phía lâu vũ trong đình viện lục soát lên.

Dương Thanh Huyền thẳng đến cái kia Đan Dược các đi, một đường lại đây, hắn liền cẩn thận quan sát những này đình viện lâu vũ, ngoại trừ ở sân ở ngoài, còn có bảy, tám đại điện là công cộng chủ sự nơi.

Võ giả khan hiếm nhất tài nguyên không gì bằng công pháp, nguyên khí, đan dược, hắn người mang Thanh Dương Võ Kinh cùng Thái Huyền mộ kiếm, tự nhiên không thiếu hai người trước, trực tiếp liền tiến vào Đan Dược các.

Bên trong đặt bảy tám cái đỉnh, to nhỏ bất đồng, chỉnh tề xếp đặt ba hàng.

Trước mặt một loạt chỉ có một con lớn đỉnh, cao hơn một người, trên đỉnh khắc đầy hoa văn, miêu tả là núi sông chim muông. Đỉnh hạ còn có thật nhiều nám đen đồ vật, hẳn là nhóm lửa đốt còn dư lại.

Dương Thanh Huyền đưa tay sờ hạ cái kia lớn đỉnh, biến sắc mặt, cả kinh nói: “Nóng?!”

Trên đỉnh có nhiệt độ truyền đến, hơn nữa không thấp, hơi có chút phỏng tay.

Hoa Giải Ngữ nói: “Có nhiệt độ, đỉnh kia bên trong hẳn còn có hỏa, vô cùng khả năng còn có đan.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, trực tiếp đẩy ra cái kia lớn đỉnh cái nắp, phát sinh to lớn vuốt nhẹ tiếng, vừa đánh mở một tia khe hở, liền có một đạo minh hỏa phun ra ngoài.

Dương Thanh Huyền đột nhiên ngửa ra sau ngã, ngọn lửa kia dán vào trước ngực của hắn bắn quá, đem áo bào đốt. Hắn vội vàng đem trường bào cởi ra, thoáng qua liền đốt thành tro bụi.

Mà cái kia sợi bắn ra hỏa diễm, lại không trung hóa thành một chú chim nhỏ dáng dấp, kích động giả cánh vai, hướng về hắn bay tập kích hạ xuống.

“Cái gì? Hỏa cũng có thể hoá hình?”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, lập tức lấy ra đấu Quỷ

Thần, chặn ở trước người.

“Oành!”

Chim lửa đánh vào kiếm khí trên, lập tức vô cùng cương mãnh, trực tiếp đem Dương Thanh Huyền chấn động ra Đan Dược các. Dương Thanh Huyền cả người kiếm khí cũng bị ngọn lửa cháy hết.

“Này cái gì hỏa, lại đáng sợ như thế!”

Dương Thanh Huyền hoảng sợ nhìn, cái kia chim lửa ở một đòn sau, lăng không xì đập hai lần cánh vai, lại bay trở về bên trong chiếc đỉnh lớn.

“Đây là yêu hỏa, là cường đại yêu thú nội đan chi hỏa, ngươi đi tới đem cái kia cái nắp che lên, đừng khiến nó chạy trốn, sau đó đem chiếc đỉnh lớn này thu vào tinh giới bên trong đến.”

Hoa Giải Ngữ ở giới tử bên trong nói rằng.

Dương Thanh Huyền nhấc theo kiếm, cẩn thận đi lên phía trước, đem nắp đỉnh đẩy trở về tại chỗ, may mà cái kia chim lửa lại không có xuất hiện.

Sau đó vồ lấy một hồi, liền đem toàn bộ đại đỉnh đều thu vào tinh giới, xuất hiện ở Hoa Giải Ngữ trước người.

Hoa Giải Ngữ nhìn một hồi, nói: “Đích thật là Yêu tộc đỉnh đồng, đều là này loại ba chân tạo hình, nhiều khắc núi sông chim muông, nếu còn có nội đan chi hỏa, bên trong hơn nửa còn có đan dược, tất nhiên có giá trị không nhỏ.”

Dương Thanh Huyền lại lật ra mặt khác bảy cái lò, so với kia lớn đỉnh nhỏ không ít, bên trong cũng không có đồ vật, không khỏi có chút thất vọng.

Sau khi suy nghĩ một chút, hắn thẳng thắn đem cái kia bảy cái lò cũng toàn bộ cất đi.

Có thể luyện đan lò, đều thuộc về nguyên khí phạm trù, có giá trị không nhỏ, sau khi rời khỏi đây bán đi cũng có thể đổi không ít linh thạch.

Đan Dược các còn có một cái lớn như vậy hậu viện, hắn cũng chạy đi xem một phen, đã hoang vu rơi mất, chỉ còn dư lại bằng phẳng thổ bồi, lại không có bất luận là đồ vật gì.

Lúc này, ngoài điện truyền đến mỗi bên loại thanh âm huyên náo, không ít người tới rồi.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, lập tức trở về trong điện, chỉ thấy bốn đạo bóng người xa lạ ở cái kia, một hồi đưa mắt toàn bộ nhìn chăm chú ở trên người hắn.

Một người trong đó cả giận nói: “Hảo oa, ta nói làm sao không có đồ vật, tất nhiên là tiểu tử ngươi cầm đi!”

Dương Thanh Huyền lập tức cảm nhận được bốn người sát khí, đưa hắn khóa chặt, hắn lặng lẽ nói: “Các ngươi là ai? Ta nghe không hiểu các ngươi đang nói cái gì.”

“Khà khà, nghe không hiểu? Không liên quan, đem mấy thứ giao ra đây!”

Người kia nanh cười một tiếng, liền hướng về hắn tự tay yêu cầu.

“Bệnh thần kinh!”

Dương Thanh Huyền mắng một tiếng, liền bóng người loáng một cái, hướng về ngoài điện lao đi.

Bốn người này đều là Nguyên Võ sơ kỳ tồn tại, đồng thời vô cùng xa lạ, để hắn rất là khiếp sợ.

Hắn thoáng vừa nghĩ, liền hiểu, những người này nhất định là Tà Phong đoàn lính đánh thuê. Nếu là Tà Phong đoàn lính đánh thuê người đang này, như vậy năm quốc náo loạn chẳng lẽ không phải còn chưa lắng lại?

Nội tâm khá có chút bất an, thêm vào lấy một địch bốn, cũng không phần thắng, vì lẽ đó không muốn ra tay, muốn đi ra trước xem một chút tình huống.

“Quả nhiên chột dạ, đừng hòng đi!”

Người kia lật bàn tay một cái, một cổ chân khí liền tăng cao đứng lên, hóa thành chưởng phong, hướng về Dương Thanh Huyền trên người đánh tới.

Dương Thanh Huyền vạn bất đắc dĩ, chỉ có thể lấy Lục Dương Chưởng đánh trả.

“Oành!”

Song chưởng chấn động, luồng khí xoáy nổ mở, đều là mỗi bên lùi về sau.

Ba người khác vây mà không công, hay là cảm thấy địa phương quá nhỏ, cũng có thể là muốn kiếm ngư ông thủ lợi.

Người kia “Bạch bạch bạch” lùi đến cửa, khuôn mặt khiếp sợ, giận dữ đang muốn xông lên, bỗng nhiên một đạo lệ mang từ ngoài điện đánh tới, trực tiếp chém xuống đầu của hắn.

Một cái đầu lâu bay lơ lửng lên trời, trên mặt còn tràn đầy ngạc nhiên cùng mê man, nhìn gặp thân thể của chính mình không còn đầu, đứng ở đó phun máu, mà thân thể phía sau, xuất hiện một tên đẹp lạnh lùng hoàng sam nữ tử.

Nữ tử xinh đẹp đáng sợ, như là tiên nữ giống như vậy, tay cầm lợi kiếm, lạnh như băng nhìn hắn.

Người kia này mới phản ứng được, mình bị người chém đầu, há to mồm muốn phát ra âm thanh, nhưng trực tiếp “Lạc” một tiếng, hai mắt trợn lên Lão Đại, đã chết rồi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 411: Lực Áp Thể Tu, Mọi Người Tụ Hội

Vu Khinh Nguyệt nâng kiếm lại đây, nói: “Thanh Huyền, ngươi không sao chứ.”

Trong điện ba người khác trợn mắt ngoác mồm, một hồi không phản ứng kịp, còn không thể nào tiếp thu được đồng bạn lại chết như vậy.

Dương Thanh Huyền lắc đầu, hỏi: “Bên ngoài xảy ra chuyện gì, những người này là Tà Phong đoàn lính đánh thuê?”

Vu Khinh Nguyệt gật đầu nói: “Hừm, ta còn chứng kiến Võ Vương bọn họ, hẳn là cùng đi.”

“Cùng đi?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, nói: “Bọn họ... Hòa hảo rồi?”

Vu Khinh Nguyệt cười nói: “Nhìn dáng dấp có lẽ là đây, chuyện trên đời này thay đổi thất thường, là địch là bạn, rất nhiều lúc rất khó nói rõ ràng nha.”

“Đáng chết a! Dám giết ta Tà Phong đoàn lính đánh thuê người!”

Ba người khác, lúc này rốt cục phục hồi tinh thần lại, giận dữ hét: “Nạp mạng đi!”

Một người hét lớn một tiếng, liền bay lơ lửng lên trời, hầu như cõng thiếp khung đính, như hổ báo đánh rơi.

Trên người bắp thịt khối khối kéo lên, một hồi đánh ra mười sáu quyền, dệt thành một mảnh quyền lồng ánh sáng hạ, đem hai người toàn bộ đưa vào trong đó.

“Là Đại Hùng quyền! Mười sáu quyền hợp nhất, như sơn nhạc hoành ép, như thiên thạch rơi xuống đất!”

“Thật mạnh! Không hổ là Hoàng Cân Lực Sĩ, mã não cảnh cường giả, chiêu này đủ để nghiền ép hai người này!”

“Nhiếp Dật nhưng là chúng ta đoàn lính đánh thuê bên trong, duy nhất thể tu cường giả, sức chiến đấu mạnh, nghiền ép cùng cấp!”

“Chà chà, đáng tiếc cô gái nhỏ này, có thể tuyệt đối đừng đánh chết nha. Này dung mạo, đặt ở toàn bộ bên trong tinh vực, cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay tồn tại.”

“Khà khà, yên tâm đi, đánh không chết, sau đó ta cửa cố gắng sung sướng, cũng không uổng chuyến này.”

Hai người khác, nguyên bản cũng muốn ra tay, nhưng thấy Nhiếp Dật một chiêu đánh ra, chính là tự thân quyền pháp mạnh nhất hàm nghĩa, nhất thời ngừng lại, phản ở một bên thong dong quan chiến, bình phẩm từ đầu đến chân đứng lên.

“Hoàng Cân Lực Sĩ?”

Dương Thanh Huyền cũng phát hiện, khá là kinh ngạc, cùng thể tu võ giả cuộc chiến, đánh qua Phương Thần, Hoàng Ngọc, Lục Giang Bằng, kinh nghiệm cũng không khiếm khuyết.

Vu Khinh Nguyệt đang phải ra tay, bị hắn một hồi kéo lại phía sau, nói: “Ta tới, ngươi xem rồi liền tốt.”

Dương Thanh Huyền hai tay ở trước người vẻ tròn, sóng khí ở dưới lòng bàn tay dập dờn đi ra, hình bóng trác trác, trong không khí tất cả đều là chưởng ảnh, tư thái bất đồng, tổng cộng hóa ra thập bát chưởng, cuối cùng mười tám đạo chưởng ảnh ở trước người chồng chéo, hội tụ thành một chiêu.

“Hàng Long Chưởng pháp!”

“Ầm ầm!”

Hai người quyền chưởng tấn công, không có bất kỳ kỹ xảo, bằng vào chính là Hoàng Cân Lực Sĩ thân thể mạnh mẽ. Sức mạnh đáng sợ xông tới hạ, không khí toàn bộ nổ tung, phát sinh the thé chói tai hét dài.

Không khí lấy hai người quyền chưởng làm trung tâm, hóa thành từng đạo từng đạo đáng sợ cuộn sóng, chấn động đến mức đất rung núi chuyển!

Nhiếp Dật kinh hãi nói: “Ngươi cũng là Hoàng Cân Lực Sĩ!”

Chính mình công không không phá một quyền, lại như đánh vào tường đồng vách sắt trên, quyền cốt đều bể nát mấy cây.

Dương Thanh Huyền cũng là cảm thấy cánh tay đau đớn, xương đầu bị đập vụn không ít, hắn cố nén đau nhức, năm ngón tay vồ lấy, gắt gao nắm chặt đối phương nắm đấm, đem từ không trung kéo hạ xuống, tay trái lăng không bấm quyết, một chỉ điểm qua.

Đầu ngón tay hạ nổi lên một mảnh ánh vàng, đâm người không mở mắt ra được.

Ở kim quang kia hạ, phảng phất có tám đạo chỉ quyết, không ngừng biến hóa, cuối cùng ngưng tụ thành chỉ tay đánh ra, thế như chẻ tre!

“Bát Âm Huyền Chỉ!”

“Đại Hùng quyền!” Nhiếp Dật hoảng hốt bên dưới, tay phải bị Dương Thanh Huyền nắm lấy, mất đi khống chế đối với thân thể, mà cái kia chỉ tay bên dưới, bao phủ toàn thân hắn chỗ yếu, bất kể như thế nào thi nhận tội, cũng không chạy khỏi đòn đánh này, chỉ có thể nhắm mắt, lại một quyền đả đi!

“Oành!”

Nhiếp Dật Đại Hùng quyền oanh trên Bát Âm Huyền Chỉ, cường đại kia quyền phong kình khí phát sinh tiếng kêu thê thảm, lóng trúc giống như liên tiếp bạo nổ mở, bị chỉ pháp đánh nát bấy.

Cùng với một đạo phá toái, còn có Nhiếp Dật chỉnh cánh tay!

“Oành!”

Dương Thanh Huyền một chiêu thắng lợi, tự sẽ không lưu thủ, dán lên thân đi một chiêu khửu tay đánh, trực tiếp đánh vào Nhiếp Dật ngực, đánh nát xương sườn của hắn cùng ngũ tạng lục phủ.

“Phốc!”

Nhiếp Dật phun ra một ngụm máu lớn đến, trực tiếp đau ngất đi, ngã xuống đất, không biết sống chết.

“Đi mau!”

Quá trình này bất quá thoáng qua, hai người khác trong nháy mắt phản ứng lại, sợ đến vội vàng hướng về ngoài điện chạy đi.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Lưu bọn hắn lại!” Bóng người loáng một cái, liền đuổi tới.

Vu Khinh Nguyệt sớm có phòng bị, một hồi cướp đến trước cửa điện, một chiêu kiếm bay tập kích lại đây, hóa ra từng mảnh từng mảnh kim quang, càng không thể chống đối.

“Xì xì!”

Không trung ánh kiếm lóe lên liên tục, hai người một hồi liền bị đâm trúng yết hầu, không còn tính mạng.

“Ầm! Ầm!”

Hai thi thể của người rơi trên mặt đất, đều là mở to hai mắt, trong mắt tràn đầy khiếp sợ cùng khó có thể tin, còn có sợ hãi, tuyệt vọng.

Dương Thanh Huyền cũng ngây dại, nếu nói là nàng tiến vào điện thời gian đánh chết người kia là đánh lén cùng vận khí, như vậy thuấn sát hai người này, liền là thực lực tuyệt đối.

Chính mình vừa nãy không giữ lại chút nào đánh giết Nhiếp Dật, chính là muốn ở nữ nhân mà mình yêu trước mặt, triển khai hiện mình một chút sức mạnh, nhưng hiện tại xem ra, nhưng có vẻ hơi ấu trĩ buồn cười.

“Đi mau!”

Dương Thanh Huyền còn đang ngẩn người thời điểm, Vu Khinh Nguyệt liền lên tiền lạp ở tay hắn, hướng về đại điện hậu viện đi, đi đường vòng rời đi đại điện.

Bọn họ chân trước mới vừa đi, chân sau liền có ba tên Tà Phong đoàn lính đánh thuê người đi vào, sau đó liền gặp ba người vô cùng lo lắng lao ra, hướng về bốn phía lần theo hung thủ.

Vu Khinh Nguyệt lôi kéo Dương Thanh Huyền, ly khai Đan Dược các sau, liền hướng về trước đó mới đại điện đi.

Quảng trường khắp nơi trong kiến trúc, thỉnh thoảng có bóng người lấp lóe, đều đang sưu tầm bảo bối, có người mừng như điên, có người lo lắng, có người phiền muộn, người người thần thái bất nhất.

Nhưng theo toàn bộ quảng trường đều bị lật biến, tất cả mọi người cuối cùng đều tụ ở trước đại điện.

“Võ Vương! Lục trưởng lão!”

Dương Thanh Huyền vừa thấy hai người, mừng rỡ không thôi, vội vã tiến lên đến quen biết nhau.

Mạc Kim Phong, Lộ Nhất Phàm đám người, đã sớm đi ra, bốn nước cường giả đều tụ tập ở một chỗ, cùng Tà Phong đoàn lính đánh thuê người phân biệt rõ ràng, cũng vậy kiêng kỵ.

“Ha ha, ta vừa nghe Âm Dao nói ngươi bước vào Nguyên Võ cảnh, tuy rằng khó có thể tin tưởng được, nhưng phát sinh ở trên thân thể ngươi, ta còn là tin!”

Lục Giang Bằng đại hỉ, lên trước đập Dương Thanh Huyền mấy quyền, nhìn nhiều mấy lần.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Chúc mừng Lục trưởng lão đột phá tới đất cảnh.” Lục Giang Bằng trên người ẩn hiện khí tức, đã vượt xa quá khứ.

“Ha ha, con đường võ đạo, mãi mãi không có điểm cuối. Địa cảnh, cũng bất quá là một cái khác lên chút thôi.”

Lục Giang Bằng khiêm tốn nói rằng, nhưng này phần dương dương đắc ý, nhưng là lộ rõ trên mặt.

Khanh Bất Ly cũng cười nói: “Thanh Huyền, ngươi làm rất khá.”

Năm quốc thi đấu, cái khác bốn quốc thành viên, hầu như tử thương hầu như không còn, Thiên Tông học viện nhưng là năm người đều có, nhất định chính là cái kỳ tích.

Còn lại tam quốc người, đều là rên lên một tiếng, rõ ràng không vui.

Nhưng giờ khắc này bốn quốc như thể chân tay, cộng cùng tiến lùi, cũng sẽ không liền phát tác.

Dương Thanh Huyền cũng nhìn thấy Thượng Quan Hải Đường cùng Chu Thành, một người đầy mặt âm trầm, một người đầy mặt phiền muộn, đứng ở trong đám người không lên tiếng, Thượng Quan Hải Đường cũng là lạnh lùng nhìn hắn.

“Thanh Huyền bạn học thực sự là trí dũng song toàn, dĩ nhiên một mình phá nhiếp hồn giếng cấm chế, đem bản tọa bỏ rơi mở rồi.”

Đế Húy thanh âm ở phía sau vang lên, mang theo hài hước cười, nói: “Không biết Thanh Huyền bạn học có thể có biện pháp, đem cung điện này kết giới cũng phá vỡ đây.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 412: Tam Hoa Tụ Đỉnh, Đại Chiến Động Một Cái Liền Bùng Nổ

Dương Thanh Huyền cùng Vu Khinh Nguyệt nghe vậy, đều là chấn động trong lòng, đồng thời xoay người lại.

"Hóa ra là Quốc sư đại nhân."

Dương Thanh Huyền ôm quyền, thận trọng trả lời: "Quốc sư đại nhân nói đùa, ta như có bản lãnh này, còn sẽ đợi ở đây? Sớm đem cung điện này cũng móc rỗng."

Hắn tựa như cười mà không phải cười nói, Vu Khinh Nguyệt thì lại y theo ở một bên, hai người có cảm giác trong lòng, đối với Đế Húy đều hết sức kiêng kỵ.

Đế Húy nói: "Vậy thì thật là đáng tiếc, ta nguyên bản còn hi vọng, Thanh Huyền bạn học có thể có lợi hại gì điểm thần thông, cũng hoặc là Võ Hồn các loại, có thể phá đi trận này đây."

Trong mắt hắn mỉm cười, ánh mắt nhẹ nhàng ở trên người hai người điểm quá, hữu ý vô ý dáng vẻ, nhưng này "Võ Hồn" hai chữ, nhưng cắn trọng một chút, để cho hai người nghi ngờ không thôi.

Dương Thanh Huyền thầm nói: "Chẳng lẽ hắn đang thăm dò ta cái gì?"

Ngay sau đó không chút biến sắc, cẩn thận trả lời: "Quốc sư đại nhân nâng đỡ, không biết đối với này trận, đại nhân có thể có phương pháp phá giải?"

Hắn lão luyện đem lời đề đẩy trở lại, miễn cho bị Đế Húy nhìn thấu cái gì.

Cùng người như vậy nói chuyện quá phí suy nghĩ, lời nói trong đó khắp nơi huyền cơ, không cẩn thận tiếp theo lộ ngọn nguồn.

Biện pháp tốt nhất, chính là đem lời đề từ trên người chính mình dẫn mở, lộ tẩy nguy hiểm liền nhỏ đi rất nhiều.

Đế Húy phất tay áo nở nụ cười, tựa hồ nghe ra cái gì, liền không dò xét, chăm chú nói rằng: “Phá trận không khó. Thế gian vạn pháp, coi trọng cũng chỉ là sức mạnh. Trên đời không có chuyện gì là một cái nắm đấm không giải quyết được, nếu như có, vậy thì hai cái nắm đấm.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Ý của đại nhân là, đại nhân hai cái nắm đấm liền có thể phá trận?”

“Ha ha.” Đế Húy cười to, chỉ vào Dương Thanh Huyền nói: “Thanh Huyền bạn học, ở trước mặt bổn tọa giả ngu là ý gì? Muốn che giấu mình tầm nhìn cùng phong mang sao?”

Dương Thanh Huyền cũng cười, liền không nữa giả bộ, chăm chú hỏi: “Đại nhân là muốn tập hợp mọi người lực lượng, liên thủ phá trận sao, sẽ không sợ đem cung điện này cùng bảo vật cùng nhau phá huỷ?”

Đế Húy hờ hững cười nói: “Dễ dàng có thể phá huỷ, thì không phải là bảo vật.”

[truyen cua tui ʘʘ net]

Nói xong, liền đứng chắp tay, nếu không nói. Cái kia thâm thúy dáng vẻ, để Dương Thanh Huyền cùng Vu Khinh Nguyệt đều nhìn không thấu.

Lúc này trước đại điện đầy ắp người, hầu như đều từ mỗi cái đình viện, lâu vũ bên trong đi ra, tụ tập ở trước điện nhỏ giọng trò chuyện với nhau.

Bỗng nhiên, Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, một bóng người liền lăng không lướt tới.

Sau đó "Oanh" một tiếng, khí tràng cường đại ở trên không bên trong nổ ra, hóa thành một luồng đáng sợ vòng xoáy, lăng không đánh xuống.

Vòng xoáy kia cũng không phải là chân nguyên, mà là võ giả cảnh giới tu luyện trên khí tràng, trực tiếp đứng hàng mở, như cách không ép đỉnh, nâng đỉnh đãng thuyền!

"Cẩn thận!"

Dương Thanh Huyền khẽ quát một tiếng, hai tay hóa quyền, đi phía trước đẩy đi. Nắm đấm thẳng vào cái kia luồng khí xoáy, phát sinh tiếng gào chát chúa, như tập trung vào trong đại dương hai khối đá ngầm, đem khí tràng đập vỡ tan, hóa ra vô số gợn sóng.

Vu Khinh Nguyệt giơ tay lên, nhẹ nhàng vỗ một cái, đem gợn sóng tất cả đều dẹp yên.

"Quả nhiên là Trường Giang sóng sau đè sóng trước, hậu sinh khả úy!"

Cái kia lăng không mà đến bóng người, cười lạnh một tiếng, liền rơi vào trước đại điện, băng hàn như nước ánh mắt, hướng về hai người vọt tới. Nhưng ánh mắt kia dời đi Vu Khinh Nguyệt trên người, không rõ nhất chuyển, càng trở nên hơi nóng rực.

Vu Khinh Nguyệt mặt âm trầm, cái kia tia ánh mắt nóng bỏng bị nàng bén nhạy bắt được, nhất thời sát tâm nổi lên.

"Đoàn trưởng đại nhân!"

Bóng người kia vừa ra hiện, Tà Phong đoàn lính đánh thuê người lập tức vây lại.

“Cống Sơn, ngươi làm cái gì?!”

Lục Giang Bằng đám người tiến lên, đứng ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, tức giận nhìn chằm chằm đối phương, cùng Tà Phong đoàn lính đánh thuê đối lập, thế như nước với lửa.

Cống Sơn chỉ vào Dương Thanh Huyền, nói: “Quả nhiên thật sự có tài, chẳng trách phía trước huynh đệ đều hao tổn, Khổng Địch cũng là các ngươi giết?”

Dương Thanh Huyền nói: “Là thì lại làm sao, không phải thì lại làm sao?”

Cống Sơn gật gật đầu, nói: “Nói cũng phải, nếu bản tọa nhận định, ngươi có thừa nhận hay không cũng là không trọng yếu. Ngươi là lựa chọn chính mình chết, vẫn là lựa chọn bản tọa tiễn ngươi về tây thiên?”

Dứt tiếng, lập tức gây nên rối loạn tưng bừng, hai phái người đều giương cung bạt kiếm, động một cái liền bùng nổ.

Tà Phong đoàn lính đánh thuê chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, mấy lần với bốn nước võ giả, từ bốn bánh mì sao, đem bốn quốc võ giả toàn bộ vây nhốt.

Trước đại điện biến đến mức dị thường yên tĩnh, bầu không khí ngột ngạt lan tràn mở.

Lục Giang Bằng cùng Khanh Bất Ly đám người cũng không úy ky, xanh mặt, chân nguyên ở trên người lưu động, bất cứ lúc nào chuẩn bị quyết một trận tử chiến. Mặc dù là Đinh Viễn, Độc Cô Tín nhóm cường giả, cũng cùng Thiên Tông học viện cùng chung mối thù. Nhưng cũng có người nghi ngờ không thôi, sợ xanh mặt lại, cũng không muốn bởi vì Dương Thanh Huyền mà cuốn vào, tỷ như

Thượng Quan Hải Đường, Chu Thành, đều đang thật chờ.

Dương Thanh Huyền hắc cười một tiếng, đem cái kia yên lặng bầu không khí đánh vỡ, nói: “Cống Sơn đúng không, ta lựa chọn... **** mẹ già!” Nói, liền giơ ngón tay giữa lên.

“Đáng chết!”

Cống Sơn giận dữ hét lớn một tiếng, khí tóc đều nổ tung, cường đại chân nguyên ở đỉnh đầu bầu trời ngưng tụ, hóa ra ba đóa hoa sen dáng dấp.

Hoa sen vừa ra, vô hình khí tràng đứng hàng mở, tất cả mọi người cảm nhận được áp lực cực lớn, tất cả đều là nghi ngờ không thôi, đầy mắt ước ao.

Đây chính là địa cấp Tam Hoa cảnh tiêu chí tam hoa tụ đỉnh!

Vốn cho là Dương Thanh Huyền sẽ ăn nói khép nép xin tha, liền có thể đem trước mặt mọi người hành hạ đến chết, cũng dùng cái này chinh phục cái kia xinh đẹp dọa người cô nàng, đồng thời đem bốn quốc tinh thần hoàn toàn chèn ép, hình thành một lần có nhiều cục diện.

Không muốn Dương Thanh Huyền lại như này kiệt ngạo, dám trực tiếp đỗi hắn, trong nháy mắt dẫn bạo liễu lửa giận của hắn cùng sát ý.

Tam Hoa vừa ra, liền đem bốn quốc cường giả toàn bộ trấn áp, mặc dù là Lục Giang Bằng, Độc Cô Tín, Khương Dịch chờ Luân Hải cảnh, đều cảm nhận được áp lực cực lớn.

Đột nhiên, Thượng Quan Hải Đường cao giọng nói: “Cống Sơn đại nhân, ta Thượng Quan Hải Đường cùng Dương Thanh Huyền cũng là chết đối với đầu. Chính là địch nhân của địch nhân, liền là bằng hữu. Hải Đường cùng với Đoan Dương quốc, đều nguyện ý cùng Tà Phong chư vị huynh đệ, vĩnh cửu làm bạn.”

Hắn đầy mặt chân thành, ôm quyền hướng về Tà Phong đoàn lính đánh thuê người đoàn đoàn vái chào.

Đinh Viễn cả giận nói: “Hải Đường ngươi...”

Thượng Quan Hải Đường chỉ lo Đinh Viễn ra tay thanh lý môn hộ, vội vàng ra khỏi hàng, đi vào Tà Phong đoàn lính đánh thuê bên trong, rồi mới lên tiếng: “Viện trưởng đại nhân, Dương Thanh Huyền đê tiện giảo hoạt, nham hiểm độc ác, lần này nếu là đền tội, vậy thì thật là có tội thì phải chịu. Chúng ta nên bỏ chỗ tối theo chỗ sáng, mà không phải trợ Trụ vi ngược.”

“Hải Đường huynh nói được lắm.”

Đều đang thật thấy tình thế không ổn, cũng lập tức đi tới Thượng Quan Hải Đường bên cạnh người, ứng với cùng nói: “Năm quốc thi đấu, tất cả mọi người tổn thương hầu như không còn, chỉ có hắn ngày tông ngọc năm người, hoàn hảo không chút tổn hại, hiển nhiên là có âm mưu ở bên trong. Người như vậy, không đáng chúng ta cùng hắn đồng sinh cộng tử.”

Độc Cô Tín cùng Đàm Đào đám người cũng đều sắc mặt khó coi đứng lên.

Nhưng bọn họ cũng biết, vào lúc này lựa chọn thoát thân, cũng không gì đáng trách. Huống hồ đều đang thực sự là Tĩnh Vân Quốc Thái Tử, sống tiếp với Nước với Dân đều lợi nhiều hơn hại.

Sau khi, lại có mấy người đứng dậy, hướng đi Thượng Quan Hải Đường cùng đều đang thật, chỉ là mỗi người đều thấp đầu không nói, đỏ cả mặt. Dù sao dưới con mắt mọi người làm phản, vẫn là xấu hổ không chịu nổi.

Chỉ có Thượng Quan Hải Đường cùng đều đang thật, đầy mặt bình tĩnh, lại như làm một cái lại chuyện không quá bình thường giống như.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 413: Lực Lượng Đáng Sợ, Rồng Ngâm Cửu Thiên!

Thanh Dương Võ Kinh chương 413 lực lượng đáng sợ, rồng ngâm Cửu Thiên! (Cầu chia sẻ)

Cống Sơn cười gằn nói: “Ha ha, Dương Thanh Huyền, không thể tưởng được ngươi đúng là cái thập ác bất xá đồ, hôm nay Chúng Bạn xa lánh, cũng là chết chưa hết tội rồi!”

Dương Thanh Huyền mắng: “Ta nhổ vào, mấy cái này bọc mủ, cũng có thể là ta ‘hôn’ ? Thỉ mà thôi.”

Làm phản mấy đầu người thấp lợi hại hơn, Thượng Quan Hải Đường nổi giận mắng: “Dương Thanh Huyền, sắp chết đến nơi, đừng đấu khẩu!” Hắn ôm quyền nói: “Cống Sơn đại nhân, hay là mau tiễn đưa người này lên đường đi, cũng là vì dân trừ hại, vì chết đi Tà Phong huynh đệ báo thù.”

“Ngươi nói rất đúng.”

Cống Sơn nói: “Ta hôm nay liền tru sát kẻ này, thay Khổng Địch, còn có đám huynh đệ đã chết trả thù!”

Trên đỉnh Tam Hoa một chuyến, một cỗ tuyệt cường khí tức khuếch tán ra, trên thân Cống Sơn khí thế của đột nhiên tăng lên, mặt khác người của Tà Phong Dong Binh Đoàn, cũng từng cái phóng thích khí thế, như từng tòa tất cả lớn nhỏ núi cao, lăng không tấn công tới.

Cái loại này đại chiến hết sức căng thẳng cảm giác đè nén, lại để cho bốn nước chi nhân sắc mặt tái nhợt, nhưng trong mắt nhưng nổ bắn ra thề sống chết bất khuất kiên quyết.

“Được rồi, có lực lượng này, dùng để phá trận thật tốt, vì sao phải lãng phí ở này.”

Đế Húy thủy chung không nói một lời, lúc này phương mới mở miệng, phất một cái ống tay áo, một đạo thanh mang như tấm lụa, hoa hôm khác tế, giống như chuôi bén lưỡi dao sắc bén, trực tiếp chọc vào - nhập cái kia khí tràng cường đại trong.

Thanh mang lóe lên, Cống Sơn trên đỉnh Tam Hoa lập tức không thấy.

Cái kia áp lực đã đến cực hạn bầu không khí, trong khoảnh khắc hóa giải đi, có gan băng tuyết tan rã cảm giác.

Tất cả mọi người trong sửng sốt, đều là tâm thần chấn động, tưởng muốn hóa giải khí tràng kia, độ khó to lớn, so với trực tiếp trấn áp xuống còn khó hơn. Nhưng Đế Húy nhưng là không để lại dấu vết làm được, còn rất tùy ý tựa như.

Mọi người ở đây kinh hãi thời điểm, Đế Húy lại nói: “Khổng Địch kia... Là ta giết.”

“A? ——”

Cống Sơn há to mồm cả kinh, lập tức sắc mặt khôi phục như thường, nghiêm mặt nói: “Nguyên lai Khổng Địch là Quốc Sư Đại Nhân giết... Chắc hẳn Khổng Địch kia tất nhiên là mạo phạm Quốc Sư Đại Nhân rồi, cái chết thật cũng không oan.”

“Cái này...”

Người của Tà Phong Dong Binh Đoàn tất cả đều mắt choáng váng, này trước sau thái độ biến hóa cũng quá nhanh đi, nhưng ai cũng không dám lên tiếng.

Không biết bọn họ chính là, hai tay của Cống Sơn, tại trong tay áo run lợi hại, trên sống lưng càng là mồ hôi lạnh một mảnh.

Đơn giản một chiêu, liền lột hắn trên đỉnh Tam Hoa, đem toàn trường uy áp tan biến thành vô hình, loại này năng lực đáng sợ, căn bản không phải bình thường Địa Giai Cường Giả có thể làm được!

Kiến thức rộng Cống Sơn, lúc này mới khắc sâu lĩnh hội tới sự đáng sợ của Đế Húy, tuyệt không chỉ là Vũ Hồn biến thái đơn giản như vậy, này Người vô hại và Vật vô hại bề ngoài dưới mặt, có trời mới biết là như thế nào thực lực đáng sợ!

Dùng hắn như hồ ly tính tình, trong khoảnh khắc liền thuận theo.

Muốn tại đây tàn khốc tinh vực ở trong sống sót, thực lực là còn thiếu rất nhiều đấy, chỉ số thông minh tầm quan trọng vượt xa thực lực, mà Cống Sơn là một cái không hơn không kém người thông minh.

Dương Thanh Huyền cùng Vu Khinh Nguyệt cũng nhìn nhau giống nhau, lẫn nhau trong mắt đều là khiếp sợ và lo lắng, hai người đem còng tay cùng một chỗ, nắm thật chặt.

Trong Tà Phong Dong Binh Đoàn, còn có một sắc mặt người âm trầm, chính là tô sao, ánh mắt lạnh như băng thỉnh thoảng rơi trên người Dương Thanh Huyền. Dương Thanh Huyền biết hắn muốn đoạt trời cao hoàn bội, lạnh rên một tiếng, đáp lời làm như không thấy.

Đế Húy nói: “Ta triệu tập mọi người tới đây, không phải là để cho các ngươi tàn sát lẫn nhau đấy. Mục đích chư vị đều rất rõ ràng, trên đại điện này có kết giới thủ hộ, bảo vật bên trong hơn phân nửa vẫn còn, nhưng tồn tại các loại không biết mạo hiểm. Hy vọng mọi người đồng tâm hiệp lực, tạm thời đem các loại ân oán buông.”

Cống Sơn lập tức đáp: “Quốc Sư Đại Nhân nói rất đúng, tại giờ phút quan trọng này, ai dám nháo sự, không chỉ có là cùng Quốc Sư Đại Nhân đối nghịch, càng là đối nghịch với Cống Sơn ta, Cống Sơn ta tuyệt không dễ tha hắn!”

Người của Tà Phong Dong Binh Đoàn đều là giật mình, bọn hắn đi theo Cống Sơn nhiều năm, tự nhiên biết mình đoàn trưởng là như thế nào một người. Sẽ sinh ra như vậy trước sau thần thái biến đổi lớn, có thể thấy được Đế Húy đáng sợ đến cỡ nào.

“Đúng đúng, đoàn Trương đại nhân nói đúng, Quốc Sư Đại Nhân nói cũng đúng.”

Tà Phong người cũng đều đi theo hô lên, đều là đoàn kết nhất trí, đồng tâm hiệp lực bộ dạng.

Thượng Quan Hải Đường cũng ôm quyền nói: “Quốc sư mà nói, đem trong lòng Hải Đường suy nghĩ toàn bộ nói ra, đúng là nên như thế.”

Đều chính thực âm thầm tức giận, cư nhiên bị Thượng Quan Hải Đường đoạt tại trước mặt hắn, vội vàng nói: “Quốc Sư Đại Nhân một phen, đốt sáng lên trong lòng chúng ta bất khai khiếu đèn a.”

Đế Húy nói: “Nếu như mọi người nhất trí nhận đồng, vậy ra tay đi. Kết giới này lên lực lượng, để cho ta có chút hoài niệm đây.”

Hắn ánh mắt lộ ra một tia hồi tưởng, tự lẩm bẩm: “Người nổi tiếng nha người nổi tiếng, chẳng lẽ ngươi còn chưa ra hết thực lực?”

Trong lòng Dương Thanh Huyền khẽ động, không biết cái kia “người nổi tiếng” Là ai, theo bản năng lấy tay sờ một cái bên trái trên ngón tay long văn. Hoa Giải Ngữ cùng hắn liên hệ đã bị cắt đứt, hẳn là sợ Đế Húy nhìn ra manh mối gì. Sự đáng sợ của Đế Húy trình độ, tại phía xa hắn đoán trước phía trên, đằng sau chỉ có thể là tới đâu hay tới đó, tùy cơ ứng biến.

Cống Sơn lớn tiếng nói: "Tà Phong huynh đệ, đều theo ta ra tay, mạnh mẽ oanh đại điện này. Mỗi người đều phải đem hết toàn lực, không được có chút mưu lợi, nghe không!"

"Nghe thấy được!"

Mọi người đủ tiếng hét lớn, thanh âm trời rung đất chuyển.

Sau đó khí thế cường đại bạo phát đi ra, như từng tòa núi lửa phun trào. Kết giới kia tựa hồ có cảm ứng, bắt đầu thực hóa đi ra, một mảnh thanh mông mông ánh sáng, như mong mỏng Thanh Sa màn, đem đại điện bao lại.

Bắc bốn nước cường giả, cũng đều nhắc tới chân nguyên, chuẩn bị ra tay.

Vừa nghĩ tới trống không bí bảo liền trong đó, trong lòng mọi người đều là vạn phần nóng như lửa.

Đặc biệt là mới vừa Cống Sơn triển lộ ra Tam Hoa cảnh lực lượng, lại để cho mọi người khát vọng đối với lực lượng, càng thêm kiên định cố chấp.

"Ầm ầm!"

Cống Sơn dẫn đầu xuất thủ, cường đại chân nguyên trước người hóa hình, ngưng tụ thành Sài Lang Hổ Báo, theo mỗi vỗ tới một chưởng, chạy như điên tại kết giới kia bên trên, nổ ra tiếng vang kinh thiên động địa.

Những người còn lại máu thoáng một phát nóng lên, đều là theo chân điên cuồng ra tay, "Ầm! Ầm! Ầm!", nổ ra mảng lớn rung động, kết giới trên khanh khanh oa oa, không ngừng hướng trong đó lõm đi.

Đế Húy một người lẳng lặng nhìn, hai tay thả lỏng phía sau, sắc mặt bình tĩnh, nhìn không ra bất kỳ biểu lộ gì.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Cái kia oanh kích càng mãnh liệt, như một viên viên vẫn thạch nện ở phía trên, đánh ra trên trăm tên Vẫn Thạch Khanh, kết giới lên gợn sóng trở nên rối loạn, đúng là kết giới quy tắc bắt đầu bị phá hư.

Vu Khinh Nguyệt hai mắt hóa thành màu xanh, nhìn chằm chằm vào cái kia không ngừng biến hóa kết giới nhìn, trên mặt lộ ra vẻ mặt, nói: “Thanh Huyền ca ca, mau nhìn!”

Dương Thanh Huyền nội tâm rung động so với Vu Khinh Nguyệt còn lớn hơn, kết giới trên hiện ra bảy điểm sáng, dùng nhất định được trật tự xếp đặt, đúng là Thanh Dương Võ Kinh Vận Công Lộ Tuyến!

Hắn thầm nghĩ: “Chẳng lẽ đời trước Thanh Long, thật sự đi vào?”

Đột nhiên, một đạo thanh âm đáng sợ từ trên đại điện truyền ra, cái kia không ngừng bị Phá Hư Quy Tắc kết giới, dùng bảy điểm sáng làm trung tâm, hóa thành một cái Thanh Long, rồng ngâm Cửu Thiên!

“Rồng ngâm! Là rồng ngâm!”

Cống Sơn khiếp sợ quát to một tiếng, quát: “Mau lui lại!”

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 414: Thanh Long Đồ Vật, Huyền Tẫn Châu

Nhưng đã quá muộn, cái kia Thanh Long một tiếng ngâm nga sau, lấy bảy cái quang điểm làm trung tâm, sức mạnh từng vòng bạo nổ mở, hóa thành kinh khủng cuộn sóng, hướng về trên quảng trường bao phủ tới!

"Ầm ầm ầm!"

Quảng trường mặt đất, trong nháy mắt đã bị nhấc lên, toàn bộ hóa thành bột mịn. Cái kia lực xung kích thẳng tới hai, ba trăm trượng, tất cả mọi người đều chụp vào trong, không người trốn mở.

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Bảy đạo sức mạnh, một trận vượt qua một trận, tự đại điện bầu trời oanh kích xuống. Không ít người phòng ngự không được, trong nháy mắt bị tạc thành thịt nát, vãi đầy mặt đất.

Thời gian uống cạn chén trà, cái kia Thanh Long lực lượng hoàn toàn thả ra ngoài sau, triệt để tiêu tan không gặp, lại như chưa từng tồn tại.

Trước đại điện trên đất trống, ba, bốn trăm trượng bên trong, tất cả đều là hoang vu. Tất cả mọi thứ bị quét đi sạch sành sanh, chỉ còn lẻ tẻ bóng người, đứng ở trên đất trống.

"Phốc!"

"Phốc!"

Đại lượng võ giả phun ra máu, đều là đầy mặt sợ hãi cùng sợ sệt, thân thể ở trong gió rét run lẩy bẩy.

Phóng tầm mắt nhìn, phía trước gần trăm người, chỉ còn dư lại ba mươi, bốn mươi người, hơn nữa tất cả đều là Nguyên Võ cảnh cường giả.

Chân Võ cảnh tồn tại, mới vừa rồi một đòn hạ, toàn bộ biến thành tro bụi.

Cống Sơn đầy mặt dại ra cùng trắng xám, Tà Phong đoàn lính đánh thuê một hồi liền hao tổn quá bán, để tinh thần hắn đều có chút hoảng hốt, sững sờ ở cái kia, không bình tĩnh nổi.

Ngược lại là bắc năm quốc chi người, hao tổn ít, bởi vì theo tới người, phần nhiều là Nguyên Võ cảnh tồn tại. Chỉ cần số ít Chân Võ, cũng đã không tồn tại nữa.

Dương Thanh Huyền lau máu tươi trên khóe miệng, liền ngay cả hắn Dịch Tủy cảnh thân thể, đều bị nhỏ nhẹ tổn thương.

Hắn xoay người, quan tâm hỏi: “Ngươi không sao chứ?”

Vu Khinh Nguyệt mỉm cười, lắc lắc đầu, nội tâm không nói ra được vui vẻ cùng ngọt ngào.

Vừa nãy cái kia Thanh Long phân giải hạ, Dương Thanh Huyền trực tiếp đưa nàng hộ tống ở phía sau, không có chịu đến nửa điểm xung kích.

Tuy rằng lực lượng kia hoàn toàn không đủ để tổn thương nàng, nhưng trốn tại chính mình mến yêu nam nhân phía sau, cảm giác càng là giỏi như vậy.

Vu Khinh Nguyệt mềm mại dựa vào Dương Thanh Huyền sau lưng, gương mặt tiểu hạnh phúc.

Đế Húy nhìn chằm chằm cung điện kia, khóe miệng vung lên một nụ cười, nói: “Người nổi tiếng nha người nổi tiếng, liền để ta xem một chút, ngươi lưu lại chiêu thức ấy, rốt cuộc là cái gì.”

Nói, trực tiếp thẳng hướng về cung điện kia đi.

Đế Húy đi rất chậm, rất an bình, tất cả mọi người lẳng lặng nhìn hắn, không biết như thế nào cho phải, không biết đúng hay không muốn theo vào.

Dương Thanh Huyền đối với Vu Khinh Nguyệt nói: “Ngươi lưu lại nơi này.”

Liền muốn chính mình đi vào.

Vu Khinh Nguyệt kéo tay hắn, nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Không, ta muốn với ngươi đi vào chung.”

Gặp Dương Thanh Huyền muốn cự tuyệt, nàng lại nói: “Lẽ nào ngươi quên ta này tới mục đích? Chạy tới bước này, nếu là đứng ở bên ngoài, ta làm sao sẽ cam tâm?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, ngươi đáp ứng ta, như gặp nguy hiểm, cắt không thể cưỡng cầu.”

“Ừm!”

Vu Khinh Nguyệt nặng nề gật đầu, khoái trá nở nụ cười, hai người sóng vai tiến lên, hoàn toàn không nhìn phía trước có thể nguy hiểm, giống như là dắt tay du xuân.

Bốn phía độc thân chó, tất cả đều tổn thương càng thêm tổn thương.

Hết thảy người may mắn còn sống sót, đều đang do dự có muốn hay không đuổi tới Đế Húy, hiện tại gặp có người dẫn đầu, ngoại trừ số ít thực sự thương nghiêm trọng, cơ bản đều theo tới.

Đế Húy trước tiên đi vào đại điện, Dương Thanh Huyền trong lòng căng thẳng, nắm Vu Khinh Nguyệt đi vào theo, còn lại hai ba mươi con người cũng không cam chịu lạc hậu, vội vàng đuổi tới.

Trong điện rộng rãi, cũng không có có chỗ kỳ lạ gì, ngoại trừ hùng vĩ ở ngoài, cùng phổ thông đại điện không khác nhau chút nào.

Ở điện trung ương, thờ phụng một tôn Chiến Thần pho tượng, không biết là gì loại kỳ thạch xảo đoạt thiên công mà thành, toàn thân dập diệu tia chớp.

Nhìn một vòng, cũng không vật gì khác, mọi người không khỏi có chút thất vọng, ánh mắt tất cả đều hội tụ ở pho tượng kia trên. Tuy là tai nhọn hàm khỉ, không sai một đôi mắt vàng hỏa nhãn, xuyên thấu uy quang, chiến ý lẫm liệt.

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động mạnh, trước mắt pho tượng kia, chính là ngày đó trong bức tranh vẽ ra, cái kia bộ dạng phục tùng mà coi thần thái, phảng phất bễ nghễ vạn vật muôn dân.

Pho tượng trước đặt vào năm mươi, sáu mươi cái bồ đoàn, tựa hồ là đem ra quỳ lạy tác dụng.

Có chút gan lớn, không cam lòng lật mấy cái bồ đoàn, muốn nhìn một chút có hay không thứ tốt, nhưng đều thất vọng đến cực điểm.

“Tiêu tốn lớn như vậy công phu, chết rồi nhiều huynh đệ như vậy, liền vì vừa thấy này con khỉ pho tượng? Thực sự là ngày - chó!”

“Bảo vật có thể hay không ở này Hầu Tử pho tượng trên, ngươi nhìn Quốc sư đại nhân, sau khi đi vào liền nhìn chằm chằm pho tượng kia, cũng chưa hề đụng tới đây.”

Mọi người nhỏ giọng nghị luận, ánh mắt cũng theo Đế Húy, Dương Thanh Huyền đám người, toàn bộ đều tập trung ở pho tượng kia trên. Pho tượng kia thần uy lẫm lẫm, khiến người ta không dám tùy tiện lên trước.

Đế Húy đột nhiên xoay người, nhìn phía Vu Khinh Nguyệt, lại cười nói: “Vu gia mắt xanh, có thể có nhìn ra chút gì?”

Vu Khinh Nguyệt thân thể run lên, đối phương dĩ nhiên biết rồi thân phận của nàng, tuy rằng khiếp sợ, nhưng cũng có chút trong dự liệu.

đăNg nhập http://truyencuatui.net/ để đọc truyện

Cống Sơn càng là cả người chấn động mạnh, thất thanh kêu lên: “Vu... Vu gia... Cái nào... Cái nào Vu gia...” Âm thanh dĩ nhiên run rẩy.

Vu Khinh Nguyệt không để ý tới hắn, mà là hướng về Đế Húy nói: “Không có, cái gì cũng không nhìn ra.”

Đế Húy gật gật đầu, nói: “Ta cũng là.”

Vu Khinh Nguyệt cau mày nói: “Lẽ nào... Thật sự chẳng có cái gì cả?”

Đế Húy khẽ mỉm cười, nói: “Chính là bởi vì không thấy được, cho nên mới có vấn đề đây. Theo lý thuyết, pho tượng kia trên hẳn là còn sót lại có yêu lực, nhưng bây giờ lại bị một đạo long quang bao trùm, nếu là ta không có đoán sai... Người nổi tiếng... Đi ra đi.”

Pho tượng kia lòng bàn tay hướng lên trên, phảng phất kéo món đồ gì.

Bỗng nhiên một đạo thanh quang từ cái kia trong lòng bàn tay tràn ra, chậm rãi ngưng tụ thành một viên hạt châu màu xanh. Hạt châu ở trên không bên trong đi vòng vo mấy lần, chậm rãi thăng đến khung đính, ánh sáng tản ra, bên trong hiện ra một đạo thân ảnh thon dài.

Người kia một thân áo xanh, đoan trang nghiêm nghị, khí tức nhạt xa lâu dài.

Chỉ là khuôn mặt nhưng lơ lửng không cố định, lại động tĩnh biến hóa bên trong, liên tiếp thay đổi bảy, tám tấm mặt, trong đó lại có vài tờ là mọi người đã gặp trận linh, không khỏi ngạc nhiên.

Cuối cùng hóa ra một tấm tuấn tú trẻ tuổi khuôn mặt đến, lông mày bay vào tấn, sâu mắt khiếp người, càng là đẹp đẽ cực kỳ.

Đế Húy nhìn cái kia khuôn mặt, đột nhiên nở nụ cười, trong mắt tràn ngập hồi tưởng, nói: “Dĩ nhiên là Huyền Tẫn Châu, ta còn tưởng rằng có thể và bạn tốt ôn lại, thật là khiến người thất vọng a.”

Người kia nguyên bản mặt không hề cảm xúc, sau khi nghe, ánh mắt lập tức lạnh xuống, dùng cứng rắn giọng: “Ngươi là ai?”

Đế Húy lấy tay nâng cằm lên, suy đoán nói: “Ta đại khái hiểu, năm đó người nổi tiếng vì là phá Thập Tuyệt Trận, để lại một viên Huyền Tẫn Châu. Sau khi người nổi tiếng bị ta luyện hóa, mà Huyền Tẫn Châu nhưng hóa linh ra, thu phục Thập Tuyệt Trận trận linh, chính mình lặn xuống pho tượng kia nội tu luyện.”

Mọi người nghe hắn nói đem người nổi tiếng kia luyện hóa, đều là đáy lòng một trận sợ hãi, trước còn thật sự cho rằng hai người là bạn tốt đây.

Dương Thanh Huyền càng là tê cả da đầu, nghĩ thầm: “Chính mình cũng luyện Thanh Dương Võ Kinh, nếu là bị này biến thái biết rồi, có thể hay không cũng khó trốn một kiếp, bị chộp tới luyện hóa.”

Đế Húy ngẩng đầu lên, nhìn cái kia châu linh, trong mắt bắn ra tinh quang, nói: “Hỏi như vậy đề đến rồi, bên trong tòa đại điện này đồ vật, có phải là ở trong tay ngươi?!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 415: Mười Hai Nguyên Nhân, Thập Tuyệt Trận Đồ

Châu Linh sầm mặt lại, trong miệng phát sinh tiếng gào chát chúa, song chưởng giơ lên, đột nhiên hướng mọi người ép một chút.

Dưới lòng bàn tay lập tức vang lên nổ đùng, cũng có lôi hỏa chấn động mở, đem không gian đánh nổ. Ở Châu Linh bên cạnh người, hiện ra Địa, Thủy, Hỏa, Phong tứ đại nguyên tố, hóa thành bốn khu vực, đem trọn cái đại điện bao phủ.

Vô số phù văn bỗng dưng mà hiện, từng cái văn tự đại biểu một nguồn sức mạnh, trong khoảnh khắc mọi người liền đưa thân vào Luyện Ngục bên trong. Đại điện bốn Chu Khắc núi sông chim muông, yêu ma quỷ quái, một hồi sống linh hoạt hiện. Phảng phất đại điện vì là lò, chúng sinh vì là đồng thiết, mà cái kia Châu Linh, chính là luyện đỉnh người!

Sau lưng Châu Linh, không ngừng có bóng mờ hiện ra, xuất hiện qua Thiên Tuyệt, Địa Liệt, Kim Quang đám người, cũng ở trong đó.

Đế Húy cả kinh nói: “Chẳng trách Thập Tuyệt Trận sức mạnh như vậy suy nhược, hóa ra là ngươi đem trận lực hút đi, do đó hoá hình làm người. Cái này cũng là năm đó người nổi tiếng bố trí sao? Hay là hắn nguyên ý, là muốn đưa ngươi luyện thành thân ngoại hóa thân.”

Châu Linh tối tăm mở miệng nói: “Thập Tuyệt Trận linh, một ngày làm nô, cả đời làm nô.”

“Ầm ầm!”

Theo hắn dứt tiếng, đáng sợ Thập Tuyệt Trận lực ở trên cung điện tàn phá, một hồi trời đất sụp đổ, toàn bộ không gian hóa thành ngục hải, có mấy người một hồi không cẩn thận, trực tiếp bị thiên lôi Địa hỏa đánh chết, hóa thành tiêu thi.

“Đi mau!”

Dương Thanh Huyền một hồi nắm lấy Vu Khinh Nguyệt tay, liền hướng ở ngoài chạy đi.

Lục Giang Bằng đám người cũng là theo sát phía sau.

Nhưng đại điện cánh cửa từ lâu giam giữ, vô số sức mạnh đáng sợ ngưng tụ ở phía trước, hoá hình vì là đủ mọi màu sắc yêu ma quỷ quái, nhào tương quá đến.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, đấu Quỷ Thần tái hiện ra, đi về phía trước bổ tới.

“Oành!”

Kiếm khí đấu đá lung tung, phách mở một cái mấy trượng con đường, nhưng khoảnh khắc đã bị lôi hỏa bổ thêm vào, cuốn lên một mảnh sét sóng biển lửa, phản công trở về.

“Chúng ta tới!”

Lục Giang Bằng đám người hét lớn một tiếng, cùng Khương Dịch, Khanh Bất Ly chờ trong nháy mắt ra tay, chân nguyên hóa thành xoắn ốc, từng đạo từng đạo tuôn trào ra, hướng về cái kia sức mạnh cuồng bạo bên trong đánh tới!

“Ầm ầm!”

Kinh thiên động địa năng lượng nổ ra, toàn bộ đại điện bị hất bay một nửa. Không ít vội vã muốn đi ra ngoài võ giả, trong nháy mắt cuốn vào, trực tiếp đánh chết ở trên không bên trong, sau đó té xuống đất.

Khanh Bất Ly đám người cũng bị đánh bay, rơi trên mặt đất phun máu phè phè.

Lục Giang Bằng thân thể mạnh mẽ, chỉ là rên lên một tiếng, nhưng khóe miệng cũng dật ra máu, nhìn chằm chằm cái kia ngoại giới, cả kinh nói: “Không ra được!”

Đại điện tuy rằng phá hủy, vốn lấy Châu Linh làm trung tâm, chu vi trăm trượng đều ở đây Luyện Ngục giống như bên trong kết giới, trừ phi đem kết giới phá mở, bằng không căn bản không ra được.

Dương Thanh Huyền cũng bị vừa nãy cái kia xung kích đánh bay trên mặt đất trên, đang muốn bò lên, nhưng kinh hãi gặp được, phía trước cách đó không xa Chu Thành thi thể, chậm rãi lên không.

Không chỉ có là Chu Thành, hết thảy ở bên trong kết giới thi thể, tất cả đều bay lên, như là mất đi trọng lực vật phẩm, lượn quanh ở Châu Linh bốn phía lượn vòng, tổng cộng mười một cụ.

Châu Linh ánh mắt ngưng lại, xuyên qua những thi thể này, nhìn chằm chằm Đế Húy.

“Còn kém một cái.” Đế Húy tiện tay trảo một cái, trực tiếp đem bên cạnh một người nhấc lên, ném tới.

Người kia ở trên không bên trong kêu thảm một tiếng, đã bị kim quang đánh mặc trái tim, chết tại chỗ, bổ túc mười hai số lượng.

Mười hai bộ thi thể, sắc mặt bi thảm, lấy nhất định trật tự sắp xếp, treo ở không trung, càng tạo thành một cái lớn như vậy thi đồ.

Đế Húy một tay bấm quyết, bình tĩnh nói: “Mười hai nguyên nhân, không rõ, được, thưởng thức, tên sắc, sáu vào, tiếp xúc, bị, yêu, lấy, có, sinh, chết già, nhân quả đi theo, tam thế lần lượt, lưu chuyển Luân Hồi, siêu thoát Bỉ Ngạn.”

Nói đi, nhắm hai mắt lại.

“Oành!”

Thi đồ bên trong, trước tiên một bộ thi thể nổ ra, sức mạnh đáng sợ truyền tới tiếp theo cụ, lại là “Oành” một tiếng, giống bài Đômino giống như vậy, liên tiếp bạo xuống.

Khiến người ta rợn cả tóc gáy là, cái kia Thi bạo lực lượng, vẫn chưa tiêu tan nửa điểm, mà là theo thi đồ trật tự, một đường đi xuống lan truyền.

Chồng chất đến cuối cùng một bộ thi thể thời điểm, lực lượng kia đã quả cầu tuyết tựa như, tích lũy đến rồi mức độ kinh người.

Không chỉ có là Châu Linh hoàn toàn biến sắc, Dương Thanh Huyền đám người cũng là dọa cho phát sợ, sức mạnh như vậy như là nổ tung ra, ai cũng đừng nghĩ sống mệnh.

“Thanh Huyền ca ca, mau tới đây!”

Vu Khinh Nguyệt nóng nảy hô to một tiếng, lấy ra một cái ngân sức, bấm quyết đánh vào bên trong, càng là một quả châu sai.

Cẩn thận nhìn tới, sai trên có nước chảy một dạng đường nét, điểm chuế màu vàng kim nhàn nhạt.

Ở Vu Khinh Nguyệt quyết ấn xuống, một mảnh mông mông bạch quang tản ra, cái kia chút phù văn màu vàng dường như sống lại, như hoa hồ điệp giống như ở bốn phía bay lượn, đem Thập Tuyệt Trận trận lực hoàn toàn ngăn cản ở ngoài.

Dương Thanh Huyền biết cái kia châu sai tuyệt không phải vật phàm, lúc này vọt tới, tiến vào bạch quang bên trong kết giới, lập tức cảm nhận được một mảnh an bình, phảng phất từ trận lực Luyện Ngục trong bể khổ giải thoát đi ra.

"Võ Vương, Lục trưởng lão, Âm Dao..."

Dương Thanh Huyền hướng về từng vị đồng bạn vẫy tay, đem Thiên Tông học viện tất cả mọi người kéo vào.

Cái này châu sai kết giới có khoảng năm trượng, đầy đủ chứa đựng bốn quốc chi người.

Tà Phong đoàn lính đánh thuê bên kia, cũng lấy Cống Sơn làm trung tâm, mọi người đồng tâm hiệp lực hạ, bố trí cái kế tiếp phòng ngự kết giới. Kết giới trên có Tam Hoa ngưng tụ, tỏa ra sức mạnh to lớn.

Ai cũng cảm nhận được cái kia thi đồ uy năng, sau một khắc sợ là liền muốn trời long đất lở.

"Thanh Huyền huynh đệ, lão đệ, nhanh để ta cũng tiến vào đi!"

Châu sai ở ngoài, đều đang thật lo lắng hô lớn, "Lúc trước ta nhất thời hồ đồ, chỉ là muốn dùng kế hoãn binh, trước tiên đánh vào Tà Phong đoàn lính đánh thuê bên trong, lại nghĩ cách hóa giải Thanh Huyền lão đệ cùng giữa bọn họ ân oán, cũng không phải bị phản bội bán đi, lấy lão đệ thông minh tài trí, định có thể nhìn ra lão ca nỗi khổ tâm."

"Không sai, ta cũng là như thế. Lúc trước chỉ là bị hồ đồ rồi hạ, mới sẽ nghĩ tới này loại quanh co biện pháp."

Thượng Quan Hải Đường cũng là sợ không thôi.

Lấy thực lực của hai người, ở đây Luyện Ngục bên dưới có thể sống lại, cũng đã không dễ dàng, hiện tại hai trận doanh lớn đều không tiếp nhận bọn họ, một hồi thành người cô đơn, như là cái kia thi đồ bạo nổ mở, sợ là hẳn phải chết cực kỳ.

Dương Thanh Huyền nhìn hai người bọn họ, nói: “Há, nguyên lai đều là nhất thời hồ đồ. Ta hiện tại đầu óc cũng có chút hồ đồ, hai vị chờ, chờ ta làm rõ hạ dòng suy nghĩ, thanh tỉnh một chút lại nói.”

Hai người đều là đầy mặt mồ hôi lạnh, gấp muốn khóc.

Đàm Đào lập tức thay đều đang thật cầu xin, Đinh Viễn cũng thay Thượng Quan Hải Đường cầu xin. Một người tặng ấn dư hắn, một người mở duyệt kiếm trải qua, đều đối với hắn có ân.

Dương Thanh Huyền thở dài, liền để Vu Khinh Nguyệt đem kết giới đánh mở, thả hai người đi vào.

Giờ khắc này, thi đồ sức mạnh, tất cả đều hội tụ ở cuối cùng một bộ thi thể trên. Thi thể kia bành trướng mấy lần to lớn, như là một cái bóng cao su, toàn thân che kín phù văn, đã bắt đầu nứt ra rồi.

Châu Linh trong tay quyết ấn bay biến, mười vị trận linh đều ở phía sau hiển hóa ra ngoài, mỗi người đại biểu một loại sức mạnh, từng người kết ấn, lập tức hóa ra một tấm Thập Tuyệt Trận đồ, hướng về thi thể kia ép đi.

Đế Húy con mắt thu nhỏ lại, trong miệng khẽ nhả, nói: “Bạo nổ.”

“Ầm ầm!”

Cuối cùng bộ thi thể kia nổ tung ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 416: Màu Tím Ưu Thương, Khó Có Thể Chịu Đựng Trả Lại

Sức mạnh hủy thiên diệt địa từ thi bên trong thân thể bạo nổ mở, xung kích ở trận đồ kia trên. Hai nguồn sức mạnh xông tới hạ, càng là đem chân không làm nổ, thế giới rơi vào một mảnh huyễn trắng.

Đại điện triệt để không còn tồn tại nữa, vật chất tất cả đều hóa thành bột mịn.

“Răng rắc” một tiếng, Vu Khinh Nguyệt trong tay Châu Sai xuất hiện vết rách, cả kinh nói: “Mọi người cẩn thận rồi!”

“Đùng!”

Châu Sai rốt cục đỡ không được cái kia mênh mông sức mạnh to lớn, một hồi phá nát, tất cả mọi người trong nháy mắt rơi vào vô biên vệt trắng bên trong.

Dương Thanh Huyền xông đến phía trước, đấu Quỷ Thần múa ra một mảnh kiếm giới, đem Vu Khinh Nguyệt bảo hộ ở sau đó.

Nhưng kiếm giới nơi nào gánh vác được này xung kích, trong khoảnh khắc liền đổ nát.

Dương Thanh Huyền bị chấn phun ra máu, liền lùi mấy bước, vội vàng vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, một chiêu Lục Dương Khai Thiên bổ tới.

Vu Khinh Nguyệt cũng là hai tay kết ấn, một mảnh kim quang ở ấn quyết hạ tản ra, cùng Dương Thanh Huyền Lục Dương chi nhận tội lẫn nhau chiếu rọi, hóa thành tường đồng vách sắt chặn ở trước người.

“Ầm ầm ầm!”

Cường đại dư âm xung kích, để trong thiên địa chỉ còn dư lại huyễn trắng cùng nổ vang, chấn động đến mức người hai lỗ tai đau đớn.

Dương Thanh Huyền đã là thất khiếu chảy máu, nhưng vẫn còn đang khổ sở cắn răng chống đỡ. Vu Khinh Nguyệt trạng thái tốt hơn không ít, nhưng cũng là sắc mặt trắng bệch, đôi tay đang run rẩy không ngớt.

Lục Giang Bằng đám người cũng bị dư âm tách ra, không biết ở nơi nào, nhưng Châu Sai bang chúng người chặn lại rồi mãnh liệt nhất đòn thứ nhất xông tới, đón lấy chính mình ứng phó liền dễ dàng nhiều.

Tà Phong đoàn lính đánh thuê bên kia cũng bị tách ra, tiếng nổ thật to bên trong, không ngừng có hơi yếu tiếng kêu thảm thiết, kèm theo huyết quang, dập tắt ở đây sức mạnh đáng sợ hạ.

Nguyên bản ở bên ngoài đại điện chữa thương mấy người, ở đại điện vỡ nát trong nháy mắt, phản ứng không kịp nữa, đã bị sức mạnh Hồng Đào tịch cuốn vào, tất cả đều tan xương nát thịt.

Không biết qua bao lâu, cái kia dư âm mới dần dần bình ổn lại. Cảnh tượng trước mắt đã là hoàn toàn thay đổi, toàn bộ trong núi kiến trúc, bị hủy đi hơn phân nửa, một cái hố sâu to lớn hiện ra ở trên núi, đại địa cháy đen một mảnh.

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền lại là một ngụm máu tươi mửa đi ra, cả người khí tức kịch liệt rơi xuống đến cực điểm điểm, sử dụng kiếm chống thân thể, lúc này mới chưa ngã xuống đi.

“Thanh Huyền ca ca.”

Vu Khinh Nguyệt vội vàng lại đây, lấy ra một viên đỏ thắm đan dược cho hắn. Gặp Dương Thanh Huyền không chịu muốn, nàng lại lấy ra một viên, nói: “Ta còn có.” Dương Thanh Huyền lúc này mới tiếp nhận, nuốt vào.

Hồng đan lối vào, lập tức ở trong dạ dày hóa thành dòng nước ấm, tẩm bổ kỳ kinh bát mạch. Đồng thời dược lực cực cường, cọ rửa một lần kinh mạch sau, tổn thương liền rõ hiện ra tốt hơn hơn nửa.

Dương Thanh Huyền giật mình không thôi, biết Vu Khinh Nguyệt thân phận thần bí, đan dược kia tất nhiên có giá trị không nhỏ.

Hắn lại đem bích hồ lô ngọc lấy ra, tỏa ra sức sống tràn trề, hấp vào bên trong cơ thể, mặt ngoài ngoại thương càng là đảo mắt tức hợp.

Lúc này phóng tầm mắt nhìn, còn đứng người, cơ hồ là bấm tay số lượng. Còn có một chút nằm trên đất rên rỉ, khổ sở giãy giụa đứng lên, lại còn dư lại, hoặc là chết hoàn toàn thay đổi, hoặc là đã biến thành tro bụi.

“Đáng chết a!”

Dương Thanh Huyền nổi giận gầm lên một tiếng, trong đôi mắt phun ra lửa, vội vàng đi tới một cô gái bên cạnh người, đem bích hồ lô ngọc đỡ lấy, thay chữa thương.

Cô gái kia chính là Âm Dao, máu me khắp người, ban đêm nghe mưa xuân đã đoạn ở một bên.

Vu Khinh Nguyệt lăng không vẽ ra vài đạo phù ấn, đánh vào

Âm Dao trên người, đem tổn thương ngừng lại, sau đó lại lấy ra một viên màu trắng đan dược, nhét vào trong miệng.

Còn dư lại một ít đồng bạn, Phù Trác, cẩn công tử, Lộ Nhất Phàm, thậm chí là đều đang thật, Thượng Quan Hải Đường, cũng đã không thấy bóng dáng.

Này một nhóm bạn, từ năm quốc thi đấu đến bây giờ, một đường đồng tâm hiệp lực, vào sinh ra tử, vượt qua tầng tầng khó khăn mới chật vật sống đến bây giờ, nhưng cũng ở một chiêu bên dưới, người và người mãi mãi cách xa nhau như trời với đất, để Dương Thanh Huyền làm sao không bi phẫn gần chết.

Bốn quốc cường giả, còn sống cũng chỉ còn dư lại Lục Giang Bằng, Khanh Bất Ly, Khương Dịch, Mạc Kim Phong, Đinh Viễn, Độc Cô Tín, Lương Hu, Đàm Đào, ngoại trừ Đàm Đào ở ngoài, tất cả đều là thương thế không nhẹ.

Chỉ có Đàm Đào một người, như kỳ tích hoàn hảo không chút tổn hại, liền ngay cả chính hắn cũng là đầy mặt ngạc nhiên, không hiểu xảy ra chuyện gì.

Tà Phong đoàn lính đánh thuê bên kia, cũng chết tổn thương khốc liệt, ngoại trừ Cống Sơn, Hồng Vũ, Tô Tinh ở ngoài, còn có bốn, năm người, đều là trọng thương, liền ngay cả Cống Sơn cũng cả người là huyết, khuôn mặt tuyệt vọng.

Dương Thanh Huyền dùng bích hồ lô ngọc khống chế lại Âm Dao tổn thương, ở thi thể đầy đất bên trong tìm, phát hiện một cái rưỡi yêu người, còn có hơi yếu khí tức, càng là U Dạ, vui mừng vội vàng cứu trị.

Bỗng nhiên một tia ánh sáng đỏ bay tới, rơi trên mặt đất lăn mấy lần, vừa vặn đứng ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, là một quả hồn viên màu đỏ đan dược.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, phát hiện giờ là Tô Tinh là ném tới, hắn nhíu mày lại, cũng không rõ ràng sự quan hệ giữa hai người.

Tô Tinh nói: “Cái này Huyết đan là dùng á long máu luyện chế, để hắn ăn vào, có thể cứu hắn một mạng.” Nói xong, liền xoay người, không tiếp tục để ý, tựa hồ cũng không quan tâm U Dạ sinh tử.

Dương Thanh Huyền nhặt lên đan dược kia, do dự một chút, nhưng vẫn là cho U Dạ ăn vào, bởi vì U Dạ vết thương trên người quá nghiêm trọng, chỉ có thể lấy ngựa chết làm ngựa sống, đánh cuộc một lần.

May mà chính là, ăn vào cái viên này Huyết đan sau, U Dạ vết thương trên người quả nhiên bắt đầu chuyển biến tốt.

Dương Thanh Huyền lại đang chung quanh tìm tòi một trận, Đàm Đào cũng tới đến giúp đỡ, hai người còn phát hiện mấy cái người sống, nhưng đều là Tà Phong đoàn lính đánh thuê người, bọn họ tự nhiên chẳng muốn quản.

Cuối cùng xác định không còn đồng bạn, không thể không tiếp thu cái này thực tế tàn khốc, hai người đều là trong lòng đè ép khối đá tảng, khuôn mặt âm trầm lợi hại.

Vu Khinh Nguyệt an ủi: “Sống chết có số, ngươi cũng đừng quá khó qua. Từng cái võ tu người, đều là cùng trời tranh mệnh, ai cũng bảo đảm không cho phép mình sau một khắc còn có thể sống được.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đạo lý ta minh bạch, nhưng lại có thể nào không khó qua đây.”

Vu Khinh Nguyệt quan sát Đàm Đào vài lần, nói: “Ngươi... Làm sao một chút tổn thương chưa từng?”

Đàm Đào cười khổ một tiếng, lắc lắc đầu, chính hắn cũng không hiểu. Châu Sai sau khi vỡ vụn, vốn cho là sẽ cuốn vào cái kia sức mạnh kinh thiên động địa bên trong, giống như là có người thay hắn chặn lại rồi hết thảy công kích một hồi, càng không có nửa điểm sự tình.

Vu Khinh Nguyệt nói: “Chẳng lẽ đây chính là trong truyền thuyết nhân vật chính mệnh, bất tử thân thể?”

“Làm sao sẽ, cô gái nhỏ, ngươi cả nghĩ quá rồi.”

Bỗng nhiên, một đạo thanh âm quen thuộc vang lên, tất cả mọi người là tâm thần chấn động, vội vàng nhấc đầu nhìn tới.

Đế Húy chẳng biết lúc nào xuất hiện ở mọi người bên cạnh người, vẫn là bộ kia phong khinh vân đạm dáng vẻ, khóe miệng ngậm lấy mỉm cười.

Hắn mặc trường bào như tắm, nửa bụi không nhiễm, vừa nãy sức mạnh đáng sợ đó hạ, càng không có thương tổn được mảy may!

“Sao có thể có chuyện đó?!”

Tất cả mọi người là trong lòng chấn động dữ dội, ngạc nhiên thầm nghĩ: “Thực lực của người này... Mạnh như thế nào?!”

Đàm Đào vội vàng ôm quyền nói: “Chẳng lẽ là Quốc sư đại nhân đã cứu ta?”

Đế Húy gật gật đầu.

Đàm Đào bận bịu chắp tay nói: “Đa tạ Quốc sư đại nhân ân cứu mạng, Đàm Đào vô cùng cảm kích!”

Đế Húy nói: “Ngươi không cần cảm kích ta, ta cứu ngươi cũng không phải trắng cứu, liền nắm ngươi Võ Hồn làm làm thù lao đến trả lại đi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 417: Vô Hạn Phục Chế, Tinh Thần Cổ Ấn

“Cái gì? Võ Hồn!”

Đàm Đào giật nảy cả mình, những người khác cũng là ngẩn người một chút, Võ Hồn làm sao còn?

Đàm Đào nói: “Quốc sư đại nhân đang giảng chuyện cười?”

“Không không, ta người này rất ít nói chuyện tiếu lâm.”

Đế Húy ung dung thong thả nói: “Ngươi Võ Hồn ta quan tâm đã lâu, hẳn là vô hạn phục chế diễn biến, bởi vì huyết mạch mỏng manh, truyền thừa ước số cực nhỏ, mới được bộ dáng bây giờ.”

Đàm Đào cả kinh nói: “Vô hạn phục chế...”

Đế Húy gật đầu nói: “Chính là, chỉ cần đem ngươi Võ Hồn hút ra đi ra, lại đem huyết mạch của ngươi luyện hóa, ta thì có rất lớn xác suất có thể được ngươi Võ Hồn. Còn các ngươi Đàm gia người, trong cơ thể ít nhiều gì cũng có mỏng manh truyền thừa ước số, ta đều sẽ từng cái lấy ra, hay là sinh thời, có thể đem vô hạn phục chế hoàn nguyên đi ra đây.”

Đàm Đào kinh hãi, cả giận nói: “Quốc sư đại nhân, ngươi đã cứu ta một mạng, ta đây tiện mệnh trả cho ngươi chính là! Đừng vội động gia nhân của ta!”

Đế Húy cười nói: “Có thể để vô hạn phục chế hoàn nguyên, lẽ nào các ngươi không cảm thấy hưng phấn cùng quang vinh sao? Ta muốn, thượng thiên để ta gặp ngươi, chính là làm xong an bài như thế.”

Nói, liền hướng về Đàm Đào đi đến, vươn tay ra, chụp vào Đàm Đào ngạch đầu.

Đàm Đào kinh ngạc đứng ở đó, đầy mặt hoảng sợ, ở Đế Húy trước mặt, hắn càng sinh không nổi một tia lòng phản kháng, cầu khẩn nói: “Quốc sư đại nhân, van cầu ngươi, van cầu ngươi buông tha gia nhân của ta đi.”

Đế Húy nói: “Yên tâm đi thôi, đợi ta hoàn nguyên vô hạn phỏng chế ngày ấy, sẽ tới nhà ngươi trước mộ phần, tế bái các ngươi.”

Hắn năm ngón tay giam ở Đàm Đào trên trán, một áng đỏ tự đầu ngón tay lưu chuyển ra đến, đem Đàm Đào toàn bộ đầu lâu bọc lại.

“A!”

Đàm Đào kêu thảm một tiếng, liền không còn âm thanh, nhưng cũng há to mồm, đầy mặt thống khổ, thân thể cũng run run lợi hại, một bộ gần chết hình ảnh.

Lập tức, toàn thân hắn biến được đỏ bừng, huyết dịch tất cả đều hướng về trên đầu trào, mở to trong miệng chậm rãi phun ra hào quang màu vàng, chính là Võ Hồn.

Tất cả mọi người là lần đầu tiên gặp được lấy ra Võ Hồn, tất cả đều dọa cho phát sợ, đứng ngây ra ở cái kia, có chút không biết làm sao.

“Đáng chết! Dừng tay!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, đem này vắng lặng mà đáng sợ bầu không khí đánh vỡ, vồ giữa không trung, cái kia đứt đoạn mất ban đêm nghe mưa xuân liền bay vào trong tay, thả người hướng về Đế Húy bổ tới!

Biết rõ không địch lại, nhưng không cách nào nhìn đồng bạn tươi sống bị luyện huyết rút hồn, ban đêm nghe mưa xuân trên bùng nổ ra cường đại kiếm ý cùng lực lượng không gian, chém về phía Đế Húy đầu lâu!

“Dương Thanh Huyền!”

“Thanh Huyền ca ca!”

Lục Giang Bằng cùng Vu Khinh Nguyệt đều là sốt sắng, chọc giận Đế Húy này ma đầu lời, Dương Thanh Huyền cho dù có một trăm cái mạng cũng phải dựng ở đây. Hai người gấp đến độ giậm chân, cũng theo vọt tới.

“Oành!”

Đoạn kiếm chém ở Đế Húy trước người nửa thước nơi, liền bị một tầng phòng ngự cản lại. Đoạn kiếm áp ở cái kia phòng ngự trên, cọt kẹt run rẩy, lại không cách nào tiến dần lên mảy may.

“Lấy trứng chọi đá, thú vị sao? Bị vô vị tình cảm, tâm tình che đậy hai mắt, do đó làm ra sai lầm lựa chọn, Dương Thanh Huyền, ngươi còn rất nhỏ yếu a.”

Đế Húy nâng tay trái lên một trảo, cái kia đoạn kiếm lập tức bắn bay đi ra ngoài, sau đó năm ngón tay bấm quyết, từng đạo từng đạo thanh mang đánh ra, kích - bắn vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, trơ mắt nhìn cái kia thanh mang bắn vào bên trong cơ thể, càng không thể ra sức, thân thể bị một cỗ lực lượng kì dị khống chế được, thành chữ lớn trương mở, động liên tục gảy một hồi cũng không thể.

Vu Khinh Nguyệt lớn tiếng cả kinh kêu lên: “Dừng tay!” Liền liều lĩnh vọt lên.

Đế Húy lạnh nhạt nói: “Như thì không muốn hắn chết, liền đứng lại cho ta.”

Vu Khinh Nguyệt cùng Lục Giang Bằng đều vội vàng dừng thân, không dám tiến lên nữa, nhưng hai người đều là một bộ sốt sắng vẻ mặt.

Đế Húy nói: “Ta đây là Tinh Thần Cổ Ấn, có thể niêm phong lại trên người của hắn khí tức.”

Nói, một chưởng đập xuống, Dương Thanh Huyền trên thân thể sáng lên vô số hào quang, dường như cái kia ngôi sao đầy trời giống như.

Dương Thanh Huyền khiếp sợ không thôi, cái kia chút thanh mang đánh vào trong cơ thể hắn, cũng không có gì cảm giác không khoẻ, này trái lại để hắn càng thêm lo lắng, không biết này ma đầu phải hành hạ như thế nào chính mình, chẳng lẽ cũng phải luyện huyết rút hồn?

“Ha ha, thực sự là không thức hảo nhân tâm nha. Cô gái nhỏ, ngươi sinh ra tự Vu gia, nên nghe qua này Tinh Thần Cổ Ấn đi.” Đế Húy híp mắt nở nụ cười.

Vu Khinh Nguyệt bắt đầu liền cảm thấy danh tự này hết sức quen thuộc, sau khi nghe cả người chấn động, cả kinh nói: “Tinh Thần Cổ Ấn! Này ấn... Chẳng lẽ là...”

Đế Húy gật gật đầu, đem Dương Thanh Huyền một chưởng đánh bay, nói: “Có này ấn hộ thân, thiên địa đôi bảng liền thăm dò không tới sự tồn tại của hắn.”

Vu Khinh Nguyệt kinh ngạc đứng ở đó, không hiểu Đế Húy vì sao muốn làm như thế, lẽ nào hắn cũng phát hiện Dương Thanh Huyền Võ Hồn? Cái này ý nghĩ vừa ra hiện, liền khó có thể ức chế tin hắn.

Dương Thanh Huyền bị đánh bay ra ngoài, ngã xuống đất, bò người lên, liền muốn dùng trên vai trái tử hỏa đốt hắn, lại bị Vu Khinh Nguyệt cùng Lục Giang Bằng gắt gao ngăn cản.

Đế Húy trong con ngươi bắn ra tinh mang, nói: “Coi như ngươi vận dụng cái kia Võ Hồn, cũng vẫn như cũ không phải là đối thủ của ta. Hơn nữa, ngươi khống chế ở cái kia Tử Viêm sao?”

Dương Thanh Huyền cả kinh, tâm lập tức nguội nửa đoạn, như là Tử Viêm mất khống chế, không chỉ có đốt bất tử Đế Húy, trái lại khả năng đem Vu Khinh Nguyệt cùng Lục Giang Bằng đám người liên lụy đi vào.

Liền ở trong khắc thời gian này, Đàm Đào trong miệng Võ Hồn nôn hết, chỗ mi tâm chảy ra một giọt máu tươi đến, chính là hắn huyết dịch của cả người tinh hoa, rơi vào Đế Húy trong tay.

Đàm Đào thân thể chậm rãi co quắp ngã trên mặt đất, triệt để không còn sinh cơ.

Đế Húy thu rồi cái kia Võ Hồn cùng tinh huyết, đột nhiên nói rằng: “Trốn ở phía dưới này hồi lâu, rốt cục chịu ra sao?”

Nói, vồ giữa không trung, Đàm Đào thi thể liền bay lên, hướng về cái kia hố sâu to lớn bay đi, “Oanh” một tiếng, ở hãm hại trên nổ tung.

đọc⁜truyện ở http://tr u yencuatui.net/

Thi bạo sức mạnh khuấy động hạ, không gian loáng một cái, Châu Linh bị rung đi ra, lăng không lui mấy bước, đầy mặt âm trầm, trong mắt càng là sâu sắc kiêng kỵ.

“Ngươi... Đáng chết a!” Dương Thanh Huyền giận không nhịn nổi, tức giận cả người run, cắn răng nói: “Hắn đã bị ngươi giết, vì sao còn phải sỉ nhục thi thể của hắn! Muốn thi thể lời, ở đây đâu đâu cũng có, vì sao một mực muốn dùng hắn!”

Đế Húy kinh ngạc nói: “Vì sao không cần hắn? Ngay ở thân ta trước, dùng không phải dễ dàng hơn sao?”

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, dĩ nhiên không có gì để nói, á khẩu không trả lời được.

Đế Húy cười nói: “Cho tới sỉ nhục nói chuyện... Hắn khi còn sống cũng không sao tôn nghiêm, chết rồi lại càng không có.”

Nói, Đế Húy nâng hai tay lên, bốn phía thi thể tất cả đều nổi lên, một hồi tụ ở Châu Linh bốn phía. Tổng cộng có bảy bộ, còn lại người, mới vừa rồi trùng kích vào đã biến thành tro bụi, hài cốt không còn.

Châu Linh sắc mặt vạn phần khó coi, lui lại mấy bước, nhưng này bảy bộ thi thể lại ép đi tới.

Đế Húy cười nói: “Không cần sợ, đem trong đại điện lấy các thứ ra, ta có thể bảo hiểm ngươi linh thức bất diệt, dù sao Huyền Tẫn Châu hóa linh, vẫn là thật không dể dàng.”

Châu Linh mở miệng nói: “Trong điện không có có đồ vật, ta không có nắm.”

Đế Húy nói: “Không thành thật.” Nói, cái kia bảy bộ thi thể bay qua, một hồi toàn bộ nổ ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 418: So Với Hoa Hoa Giải Ngữ, Ba Ngàn Năm Địch Thủ Cũ

Châu Linh hoảng hốt bên dưới, song chưởng vận công, hướng về trên những thi thể này vỗ tới!

“Oành! Oành! Oành!”

Bảy bộ thi thể liên tiếp nổ nát, xung kích lực lượng như sóng biển đập đánh tới, đập vỡ tan Châu Linh chưởng phong, oanh ở trên người hắn, chấn động đến mức hắn liên tiếp lui về phía sau.

Thừa nhận rồi này bảy đạo công kích sau, Châu Linh thân thể trở nên sáng tối chập chờn đứng lên, một viên hạt châu màu xanh ở trong mi tâm lăn, chính là bản thể của hắn, có thể thấy rõ ràng.

Đế Húy cười nói: “Vạn vật hóa linh, đúng là đáng thương đây, tu luyện lâu như vậy, cũng mới dừng lại ở địa cấp. Hơn nữa thông minh không cao, như là IQ cao người, đã sớm như thực chất nhận tội, miễn cho ăn khổ nhiều như vậy đầu.”

Châu Linh cả giận nói: “Ta thật sự không có nắm. Bên trong cung điện ngoại trừ pho tượng kia ở ngoài, không hề có thứ gì, nhưng pho tượng kia bên trong tựa hồ có gì đó quái lạ, ta gởi ở bên trong tu luyện, làm chơi ăn thật.”

Đế Húy trong lòng hơi động, ngưng tiếng nói: “Pho tượng?” Ánh mắt liền hướng về này khanh động bên trong nhìn tới.

Bỗng nhiên Châu Linh lóe lên, liền xuất hiện ở Đế Húy trước người, biểu hiện trở nên dữ tợn ác độc, lạnh giọng nói: “Hiện tại không còn thi thể, ngươi còn làm sao theo ta đấu, đi chết đi!”

Năm ngón tay trương mở, đầu ngón tay như gương lóng lánh, bắn ra kim quang đến. Chính là Kim Quang Trận cụ hóa thành thần thông.

“Xì! Xì!”

Năm đạo kim quang bắn vào Đế Húy trong cơ thể, càng xuyên thấu mà qua, không có thể gây tổn thương cho mảy may.

“Cái gì?!”

Châu Linh sững sờ, con ngươi trừng thật to.

“Ah, quả nhiên là thông minh hạ thấp. Cho nên ta dùng thi thể, là bởi vì tự mình xuất thủ, sẽ mệt a.”

Đế Húy giơ tay lên, một chưởng đập tới, phiến ở Châu Linh trên mặt, “Đùng” một tiếng, đem cả khuôn mặt đều đánh biến hình, trong mi tâm cái viên này hạt châu, ở chưởng lực hạ kịch liệt run rẩy.

“Oành!”

Châu Linh cả người đều bay ra ngoài, hung hăng ngã xuống đất, trực tiếp trượt ra xa mấy chục trượng, lôi ra một cái sâu sắc dấu vết.

Dương Thanh Huyền đám người khiếp sợ nhìn tới, Châu Linh khuôn mặt biến hình lợi hại, mặt trên một cái chưởng ấn sâu sắc lõm vào, toàn bộ thân hình giống chúc như lửa, sáng tối chập chờn, lúc nào cũng có thể sẽ dập tắt.

Ngông cuồng tự đại Châu Linh, dĩ nhiên đã biến thành thảm trạng như vậy.

Đế Húy lạnh lùng nói: “Ngươi đã không muốn sống, vậy ta liền trực tiếp lấy ra trí nhớ của ngươi đi.” Hắn bay rơi xuống, hướng Châu Linh đi đến.

Châu Linh run một cái, giẫy giụa đi phía trước bò, một hồi nắm lấy Dương Thanh Huyền chân, kêu lên: “Cứu ta!”

Dương Thanh Huyền mặt không thay đổi nhìn hắn, nói: “Ta có tài cán gì cứu ngươi, nếu là có có thể đánh bại sức mạnh của hắn, cũng sẽ không dùng trơ mắt nhìn hắn giết bằng hữu ta.”

Châu Linh cắn răng nói: “Không, ngươi có thể cứu ta! Ta ở trên thân thể ngươi cảm ứng được Thanh Long Thánh Linh sức mạnh, ngươi chính là thế hệ này Thanh Long Thánh Linh!”

Lời này vừa nói ra, Vu Khinh Nguyệt cùng Đế Húy đều là sững sờ, còn lại người nhưng là u mê dáng vẻ, cũng không hiểu.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, vội vàng đá mấy đá, muốn đem Châu Linh đá mở, nói: “Cơm có thể ăn bậy, không thể nói lung tung được, cái gì Thanh Long Thánh Linh, ta nghe không hiểu.”

Nhưng này Châu Linh bắt vô cùng chặt chẽ, hắn đá mấy đá, đều ném không mở.

Châu Linh nói: “Ta chính là đời trước Thanh Long người nổi tiếng luyện hóa đi ra Huyền Tẫn Châu, đối với Thanh Long lực lượng là không có nhìn lầm.”

Thân thể của hắn lóe lên, liền hóa thành một viên hạt châu màu xanh, hướng về Dương Thanh Huyền trên người bay đi, đột nhiên không kịp chuẩn bị, một hồi bắn vào mi tâm của hắn.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy đầu óc đau nhức, cái kia Châu Linh càng tranh cướp ý thức của hắn.

“Ha ha! Chiếm được này là Thanh Long Thánh thân thể, liền có thể bù đắp ta làm linh thể không đủ!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên mở miệng cười ha hả, thần thái kia vô cùng xa lạ.

Vu Khinh Nguyệt cả kinh nói: “Thanh Huyền ca ca!”

“A! Làm sao, chuyện gì?!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên lại quát to một tiếng, hai tay ôm đầu.

Huyền Tẫn Châu một hồi từ trong mi tâm bay ra, ở trước người lại hóa thành Châu Linh, chỉ là hai mắt nhắm nghiền, sắc mặt có chút trở nên trắng.

“Thanh Huyền ca ca!”

Vu Khinh Nguyệt tiến lên, đỡ Dương Thanh Huyền, gặp thần thái của hắn khôi phục bình thường, lúc này mới yên lòng lại.

Dương Thanh Huyền đầy đầu mồ hôi lạnh, nhìn chằm chằm phía trước Châu Linh, thần sắc trên mặt bất định.

“Tựa hồ sinh thú vị biến hóa đây.”

Đế Húy nhìn hai người, đột nhiên cười lên, nói: “Không cần sốt sắng, ta biết ngươi tu luyện Thanh Dương Võ Kinh, mặc dù ngươi là thế hệ này Thanh Long Thánh Linh, muốn để ta đánh ngươi chủ ý, còn rất sớm nha.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, cũng không biết là cao hứng hay là khổ sở. Thật giống như cô gái đi trên đường, gặp phải một gã lưu manh, tên lưu manh kia bởi vì mình xấu xí mà buông tha chính mình.

Vu Khinh Nguyệt đột nhiên trong lòng hơi động, tựa hồ hiểu Đế Húy trên người Dương Thanh Huyền triển khai Tinh Thần Cổ

Ấn nguyên nhân.

Dương Thanh Huyền trên người nhất định có Đế Húy đồ mong muốn, bất kể là chí cường Võ Hồn vẫn là Thanh Long Thánh thân thể, nhưng chỉ là Dương Thanh Huyền còn quá yếu, hai thứ đồ này hiện tại cướp được lời, đều không có bao nhiêu giá trị.

Nhưng nếu là tùy ý Dương Thanh Huyền tiếp tục trưởng thành, sớm muộn sẽ kinh động thiên địa đôi bảng, đến thời điểm bị Tinh Cung người nhìn chằm chằm, Đế Húy cũng liền không có cơ hội.

Vu Khinh Nguyệt đoán tám chín phần mười, ngược lại một trái tim nới lỏng. Bởi vì nếu như vậy, Dương Thanh Huyền hiện tại thì sẽ không gặp nguy hiểm.

Đế Húy đưa mắt đến Châu Linh trên người, ánh mắt ngưng tụ, nói: “Ta hiện tại rất muốn biết, hạt châu này từ trên người ngươi đi rồi một vòng, làm sao đột nhiên thì có biến hóa.”

Hắn đi lên phía trước, cùng cái kia Châu Linh cách xa nhau một thước, đối mặt với mặt.

Nhưng Châu Linh con ngươi vẫn nhắm, đột nhiên trợn mở, hai con mắt như sao, rạng ngời rực rỡ.

Cái kia thần thái, cùng trước kia dáng dấp, tuyệt nhiên bất đồng!

Đế Húy cả kinh, nói: “Là ngươi!”

“Châu Linh” nanh cười một tiếng, nói: “Huyền Thiên Cơ, không nghĩ tới ngươi còn có thể nhận ra ta tới, là vinh hạnh của ta sao?!”

Dứt tiếng, sắc bén chân khí hóa thành khí lưu dật mở, “Châu Linh” đột nhiên ra tay, một chưởng hướng về Đế Húy vỗ tới.

Hình người Võ Hồn ở phía sau nổi lên, cùng "Châu Linh" hầu như dung hợp làm một, dưới lòng bàn tay, vạn vật quy tắc hiện ra, toàn bộ phân giải mở.

"Ầm!"

Một chưởng ở giữa Đế Húy trước ngực, Phá Lạn Vương hạ, vạn vật phân giải.

Đế Húy lồng ngực bắt đầu hóa thành bụi trần, toàn bộ thân hình đều bị phân giải, nhưng này trên mặt lại như cũ mang theo nụ cười, nói: "So với hoa Hoa Giải Ngữ, so với ngọc ngọc thơm ngát, ba ngàn năm không thấy, đã lâu, kháng túc."

"Hừ!"

Hoa Giải Ngữ lạnh rên một tiếng, lòng bàn tay ép một chút, vô số quy tắc đường cong nổi lên, đem Đế Húy toàn bộ thân hình triệt để phân giải hết, liền ngay cả không gian đều hóa thành mảnh vỡ, không còn tồn tại nữa, hình thành một mảnh chân không.

Tất cả mọi người mắt choáng váng, như vậy năng lực đáng sợ, chưa từng nghe thấy, hơn nữa cái kia cực kỳ phách lối Đế Húy, liền chết như vậy sao?

Nhưng Hoa Giải Ngữ sắc mặt hiển nhiên không đúng, cũng không có bất kỳ buông lỏng biểu hiện, mà là ánh mắt nhất chuyển, liền rơi ở trên trời xa xa, trào phúng nói: "Huyền Thiên Cơ, sức mạnh của ngươi làm sao trở nên như vậy suy nhược? Chẳng lẽ là chuyện xấu làm nhiều, bị lợi hại gì kẻ thù đánh tu vi rơi xuống?"

"Cũng vậy."

Trên bầu trời hiện ra Huyền Thiên Cơ thân ảnh đến, mỉm cười nhìn Hoa Giải Ngữ, nói: "Như là ngươi còn có năm đó sức mạnh, vừa nãy cái kia một hồi, hay là ta liền thật đã chết rồi cũng nói không chừng đấy chứ."

Chương 419: Thiên Vị Pháp Tướng, Thay Trời Hành Đạo

Hoa Giải Ngữ lạnh lùng nói: “Một đòn không thành, còn có đòn thứ hai! Này Huyền Tẫn Châu là người nổi tiếng luyện hóa đi ra, bên trong ẩn chứa Thanh Long lực lượng, mà thân là tinh tú ta đây, vốn là mượn Thánh Linh sức mạnh mà tồn tại a!”

Hoa Giải Ngữ hai tay bấm quyết, Phá Lạn Vương từ trên người bay lên, chắp hai tay, linh khí trong trời đất toàn bộ hội tụ lại đây, tràn vào Phá Lạn Vương trong cơ thể.

Phá Lạn Vương trên người hiện ra vô số sóng gợn, trên dưới chập trùng, thân thể một hồi lớn lên mấy chục lần, như ma Thiên Sơn nhạc, đỉnh thiên lập địa, giơ tay lên liền hướng Huyền Thiên Cơ chộp tới.

Cách đó không xa Cống Sơn, đột nhiên cả người chấn động mạnh, thất thanh kêu lên: “Pháp tướng! Thiên Vị Pháp tướng!”

Tâm thần mọi người đều chấn động.

Bọn họ cũng không hiểu Pháp tướng là có ý gì, nhưng “Thiên Vị” hai chữ, nhưng như lời nguyền giống như vậy, chấn điếc hội.

Vu Khinh Nguyệt cả kinh nói: “Thanh Huyền ca ca, người này là ai? Lại có Thiên Vị sức mạnh, có thể để Võ Hồn hóa thành pháp chi hư tướng!”

Dương Thanh Huyền nội tâm đồng dạng chấn động không ngớt, “Đây cũng là chính mình khổ sở truy tìm, nhưng vẫn mờ ảo không dấu tích Thiên Vị sức mạnh à!”

Hắn có chút thất thần, thuận miệng trả lời: “Một người bạn.”

Lục Giang Bằng đám người nhìn sắc mặt của hắn lập tức thay đổi, hắn lại có Thiên Vị cảnh bằng hữu?

Đặc biệt là Tà Phong đoàn lính đánh thuê mấy người, càng kinh hãi hơn bên dưới, đối với Dương Thanh Huyền sợ ném chuột vỡ đồ.

Cái kia Phá Lạn Vương pháp chi hư tượng, tay như ngày xây, bao phủ ngàn trượng.

Dưới lòng bàn tay, vạn vật hiện ra quy tắc đường cong, bị từng cái đổ nát.

Bầu trời, núi cao, cây cỏ, không khí, không không phân giải rơi, hiện ra hư vô một mảnh, không có gì vô ngã, vô pháp vô tướng.

Huyền Thiên Cơ chắp tay phía sau, ngự phong trở ra.

Áo bào màu trắng vang vọng, ở cái kia ngày xây một loại dưới bàn tay, hình như một cái điểm trắng giống như nhỏ bé.

Nhưng hắn sắc mặt bình tĩnh, cái kia không hề lay động trong con ngươi, bắn ra một đạo tinh quang đến. Chớp mắt, bay xuống ở trên một đỉnh núi, nhìn cái kia đè xuống đại thủ ấn, nói: “Thật là một khó giải quyết Võ Hồn đây, thêm vào người nổi tiếng sức mạnh, sự tình trở nên phiền toái.”

Hắn sắc mặt ngưng trọng, giơ tay lên, bấm ra một cái cổ quái quyết ấn. Sau đó trong miệng đọc từng chữ, nói lẩm bẩm.

Trên hư không đột nhiên tối lại, mỗi người đều cảm thấy có chút bất an, tựa hồ không rõ ngột ngạt, nhưng nhưng lại không nói ra được tại sao.

Vu Khinh Nguyệt sắc mặt một hồi ngây dại ra, ngơ ngác nói: “Cái cảm giác này...”

Dương Thanh Huyền nắm chặt tay nàng, nói: “Làm sao vậy?”

Vu Khinh Nguyệt lắc lắc đầu, nói: “Ta... Ta có chút sợ sệt.”

“Sợ sệt?” Dương Thanh Huyền đem tay nàng nắm chặc hơn, nói: “Đừng sợ, có ta ở đây.”

“Ừm.” Vu Khinh Nguyệt gật gật đầu, nhưng trên mặt ưu dung cùng vẻ sợ hãi vẫn chưa tiêu trừ.

Dương Thanh Huyền hiện, không chỉ có là Vu Khinh Nguyệt, những người khác, như Lục trưởng lão, Khanh Bất Ly, Cống Sơn đám người, cũng đều là xao động bất an bộ dạng.

“Đến cùng là chuyện gì xảy ra, là cái gì dùng cho bọn họ bất an, chẳng lẽ là này Thiên Vị Pháp tướng?”

Dương Thanh Huyền âm thầm khiếp sợ, “Vì sao chính mình cũng không có cảm thấy không thích hợp.”

Giờ khắc này trên hư không, đại thủ ấn ép đến Huyền Thiên Cơ trước người, không khí bốn phía, ngọn núi, đều bị phân giải hết, hoàn toàn biến mất.

Huyền Thiên Cơ sắc mặt bình tĩnh, chỉ là có chút trắng xám, tựa hồ hao phí cực đại sức mạnh, trong tay quyết ấn đi phía trước điểm tới.

Thời không phảng phất vào đúng lúc này yên tĩnh lại, Phá Lạn Vương đại thủ ấn ở trước người hắn mười trượng, khó tiến thêm nữa, đồng thời tự mình phân giải mở, không ngừng đổ nát.

“Ầm!”

Thủ ấn rốt cục hóa thành một nguồn sức mạnh, triệt để tiêu tan ở trong thiên địa, không còn tồn tại nữa.

“Cái gì?!”

“Tại sao lại như vậy?!”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, Hoa Giải Ngữ Phá Lạn Vương là không có gì không rõ, liền ngay cả vạn vật quy tắc đều có thể phân giải hết, “Rốt cuộc là sức mạnh nào, càng có thể ngăn cản vạn vật phân giải lực lượng!”

Huyền Thiên Cơ tuy rằng hóa giải Phá Lạn Vương công kích, nhưng tựa hồ cũng bị thương không nhẹ, như là bị lực lượng nào đó phản phệ, phun ra một ngụm máu đến, nhưng càng cười nói: “Bao lâu không có bị tổn thương? Lâu đời liền chính ta đều phải quên mất, kháng túc, ngươi thật không tệ đây.”

Hoa Giải Ngữ càng là tâm thần chấn động mạnh, ngưng trọng ngẩng đầu nhìn hư không, trong tay quyết ấn bay bắt đầu biến hoá, từng đạo từng đạo hào quang màu xanh từ trong cơ thể - bắn ra, ở trước người hóa làm long ảnh, tấn công dữ dội đi, quát lên: “Ngươi có thể ngăn cản ta Phá Lạn Vương, có thể trốn được người nổi tiếng chiêu này diệt đạo quyền!”

“Ầm ầm!”

Toàn bộ hư không ở cái kia diệt đạo Long quyền hạ vỡ vỡ đi ra, trong thiên địa rơi vào một loại sụp đổ trạng thái, tiểu Hoa Quả Sơn cả ngọn núi kịch liệt rung động, nghiễm nhiên một bộ tận thế cảnh tượng.

Dương Thanh Huyền bên tai bỗng nhiên truyền đến Hoa Giải Ngữ thanh âm, nói: “Đi mau, Huyền Tẫn Châu bên trong sức mạnh, chỉ đủ ta ra tay ba lần, đã giết không chết Huyền Thiên Cơ. Ngươi ngàn vạn lần ** nhớ, Huyền Thiên Cơ trên người còn có đáng sợ hơn thứ hai Võ Hồn thay trời hành đạo!”

“Thay trời hành đạo?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, tự nói: “Thay trời hành đạo là có ý gì, đây là cái gì quỷ Võ Hồn?”

Vu Khinh Nguyệt y theo ở bên người hắn, nghe vậy, cả người run lên, hoa dung thất sắc, “Thay trời hành đạo! Lẽ nào vừa nãy Đế Húy hóa giải một kích kia, là thập đại chí cường Võ Hồn một trong thay trời hành đạo?!”

“Cái gì? Cái này cũng là thập đại chí cường Võ Hồn?!”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn.

Vu Khinh Nguyệt sắc mặt tái nhợt, nói: “Tên như ý nghĩa, nắm giữ này Võ Hồn giả, có thể thay thế thượng thiên chấp hành đạo pháp!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt một hồi liền biến, mặc dù không biết làm sao thay thế thượng thiên hành đạo, nhưng vừa nghe chính là đáng sợ chí cực đồ vật, hắn lôi kéo Vu Khinh Nguyệt tay, nói với mọi người: “Đi mau! Bằng hữu ta nếu không địch!”

Lúc này, cái kia bị thi đồ cùng Thập Tuyệt Trận nổ ra trong hố sâu, bỗng nhiên sáng lên một mảnh màu vàng, một vị lớn vô cùng Hầu Tử từ giữa mặt bay ra.

Chính là cái kia con khỉ pho tượng, mới vừa rồi cái kia sức mạnh to lớn hạ, hoàn chỉnh không thiếu sót, chỉ là biểu bì không ngừng bóc ra từng mảng, lộ ra bên trong Kim thân, quang mang chớp lánh, đâm mắt người mắt.

“Kim?”

Mọi người sững sờ, đối với vàng cũng không có gì **, chỉ là này Hầu Tử không giải thích được chính mình bay ra, liền để mọi người khiếp sợ không thôi.

Lại liên tưởng đến trước Châu Linh đã nói, này hầu giống khác thường, trong lúc nhất thời hết thảy ánh mắt đều nhìn chăm chú tới.

Kim hậu bay ra hố trong nháy mắt, thân thể to lớn bỗng nhiên uốn một cái, hai chân lăng không trừng, liền bắn ra, hướng về phương xa bỏ chạy.

“Cái gì, đi rồi?”

Mọi người há to mồm, nhìn Hầu Tử dáng dấp kia, tựa hồ đang chạy trốn.

Dương Thanh Huyền định nhãn vừa nhìn, lớn tiếng nói: “Là Thượng Quan Hải Đường, mau đuổi theo!” Trước tiên liền bóng người lóe lên, bay qua.

Mọi người lúc này mới thấy rõ, ở cái kia kim hầu trên bả vai, đứng cạnh một cái thon dài bóng người, chính là Thượng Quan Hải Đường, đầy mặt lo lắng.

Nguyên lai hắn ở đáng sợ kia đánh xuống, trực tiếp trốn hầu giống phía sau, trốn khỏi một kiếp, nhưng cũng cùng một trong đạo rơi vào hố sâu.

Sau khi phát hiện pho tượng kia khác thường, hơn nữa mình Võ Hồn còn có thể khống chế, hắn liền trốn ở trong hố sâu, muốn đám người đi rồi sau đem kim hầu mang đi.

Nói chuyện của mọi người hắn đều nghe rõ rõ ràng ràng, thấy mọi người muốn chạy trốn, tự nhiên không cam lòng lạc hậu, vội vàng khống chế được kim hầu bay ra, đang lúc mọi người ngạc nhiên hạ, đã bay ra mấy trăm trượng xa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 420: Yêu Hầu Kim Thân, Bất Ngờ Sức Mạnh

“Đuổi!”

Không chỉ có là Dương Thanh Huyền đám người, Cống Sơn đám người cũng gấp đuổi tới.

Trải qua thiên tân vạn khổ, chết rồi nhiều người như vậy. Cuối cùng bí bảo vô cùng có khả năng ở nơi này Kim Hầu trong pho tượng, làm sao có khả năng để hắn kiếm lợi.

Thượng Quan Hải Đường dù sao khống chế được lớn như vậy một vị Kim Hầu, chạy đi vô cùng trì độn, rất nhanh sẽ bị Dương Thanh Huyền đám người đuổi theo.

Hơn mười người đưa hắn vây nhốt, tất cả đều là ánh mắt lạnh lẽo.

Cống Sơn quát lên: “Đem Kim Hầu lấy tới!”

Thượng Quan Hải Đường chạy trốn phương hướng, chính là Hoa Giải Ngữ cùng Huyền Thiên Cơ chiến đấu phương hướng ngược, cái kia sức mạnh kinh thiên động địa tuy có lan đến, nhưng ảnh hưởng cũng không lớn.

Thượng Quan Hải Đường mặt âm trầm, nói: “Các ngươi nhiều người như vậy, này Kim Hầu chỉ có một, ta là cho ai tốt đây?”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Hải Đường công tử, tại chỗ không khỏi là thông tuệ đến cực điểm hạng người, ngươi muốn gây xích mích chúng ta tự giết lẫn nhau sao?”

Thượng Quan Hải Đường nói: “Lời của ta cũng không sai, Kim Hầu ở đây, các ngươi ai muốn ai cầm đi đi.”

Nói, hắn liền từ trên thân Hầu Tử hạ xuống, lui sang một bên.

Mọi người sững sờ, không nghĩ tới hắn dứt khoát như vậy. Nhưng cũng rất nhanh hiểu được, Thượng Quan Hải Đường thông minh cực kỳ, chính là lùi một bước để tiến hai bước.

Như là khích bác, ai cũng sẽ không bị lừa, thẳng thắn đem Kim Hầu nhường lại, như vậy vấn đề thực tế liền trực tiếp đặt tại mọi người trước mắt, này Hầu Tử thuộc về ai?

Cống Sơn nắm chặt nắm đấm, Tam Hoa ở trên đỉnh đầu ngưng tụ, ánh mắt quét qua Dương Thanh Huyền đám người, lạnh giọng nói: “Không có ai sẽ ngu đến mức muốn kề bên bản tọa nắm đấm chứ?”

Khanh Bất Ly đám người nhìn nhau hạ, có chút khó khăn.

Nhân số của bọn họ cùng Tà Phong đoàn lính đánh thuê gần như, nhưng thực lực hiển nhiên phải yếu hơn một tầng.

Lương Hu kêu lên: “Này Kim Hầu là ta Đông Lôi Quốc, ai dám lấy bừa, sẽ không sợ Quốc sư tìm hắn tính sổ sao?”

Tất cả mọi người là cả người run run một cái, ngắm một cái xa xa Huyền Thiên Cơ, trong mắt tràn đầy vẻ sợ hãi.

Lương Hu cười hì hì, liếm một cái đôi môi, đi lên phía trước, nói: “Tất cả mọi người thông minh một chút, vật này căn bản không phải các ngươi kết hợp có, ta cầm đi.”

Nói, liền đưa tay đi bắt cái kia Kim Hầu, muốn thu vào chứa đồ nguyên khí.

Bỗng nhiên ánh sáng màu xanh lóe lên, Lương Hu đầu trực tiếp bay lên, không đầu thi đứng ở không trung, đưa một cái tay, không còn đầu trên cổ của, huyết như chú trào phún ra ngoài.

Bất quá chớp mắt, cái kia không đầu thi liền hướng trên mặt đất rơi xuống.

Tất cả những thứ này quá nhanh, mau mọi người có chút không phản ứng kịp.

Người xuất thủ chính là Cống Sơn, sắc mặt hắn âm trầm, trong mắt bắn ra dữ tợn ngoan sắc, một hồi lên trước cầm lấy cái kia Kim Hầu, cảnh giác nhìn chằm chằm mọi người, lạnh giọng nói: “Còn có ai dám lỗ mãng?!”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ngươi không sợ cái kia Đế Húy lấy mạng của ngươi?”

Cống Sơn gằn giọng nói: “Người chết vì tiền chim chết vì ăn, huống hồ lấy thực lực của người kia, làm sao có khả năng sẽ là này một ít quốc Quốc sư? Người này nắm lông gà đương lệnh tiễn, chết chưa hết tội!”

Đột nhiên, Tô Tinh cùng Hồng Vũ đồng thời quát to một tiếng, “Cẩn thận!”

Cống Sơn chỉ cảm thấy trên đỉnh đầu rất đen một hồi, to lớn kia Kim Hầu càng giơ tay lên, tôi không kịp đề phòng một quyền đánh vào trên đầu hắn!

“Oành!”

Cống Sơn đầu bạo nổ mở một mảnh, cả người bị đánh bay xa mấy chục trượng, ở trên không bên trong đảo lộn mấy lần, mới dừng lại.

Chỉ là đầy mặt máu tươi, óc đều tuôn ra không ít, khuôn mặt cực kỳ đáng sợ, quát: “Xảy ra chuyện gì?!”

Kim Hầu một đòn sau, lại giơ tay lên, hướng về Dương Thanh Huyền đám người đánh tới.

Trên nắm tay không có bất kỳ chân nguyên, thuần túy chính là dựa vào sức mạnh, nhưng bởi vì Hầu Tử bản thân liền hình thể to lớn, một quyền đánh ra, như núi lớn ép đi qua.

“Ta tới!”

Lục Giang Bằng hét lớn một tiếng, gân xanh trên cánh tay từng chiếc nổi lên, song thượng vỗ tay, hướng về to lớn kia nắm đấm vỗ tới!

“Oành!”

Vừa chạm vào bên dưới, Lục Giang Bằng giống như là trên lá cây con kiến, trực tiếp bị đánh bay mười mấy trượng, ở trên không bên trong lăn lộn liên tục.

“Ha ha, này Kim Hầu càng lợi hại như vậy!” Thượng Quan Hải Đường cười như điên, một hồi lại nhảy lên Kim Hầu vai vai, trong mắt thả ra quang đến.

Vừa nãy hai quyền, đều là hắn dùng quỷ nhập vào người khống chế Kim Hầu đánh ra, bởi vì Cống Sơn phải đem Kim Hầu thu vào chứa đồ nguyên khí, hắn vẻ quyết tâm vừa đến, liền dự định liều chết một kích, không nghĩ tới lại có như vậy kỳ hiệu.

Hồng Vũ giận dữ nói: “Ngươi đây là muốn tự tuyệt nơi này!”

Tà Phong đoàn lính đánh thuê mấy người, liên thủ công đi qua, mục tiêu chính là Kim Hầu trên bả vai Thượng Quan Hải Đường.

Thượng Quan Hải Đường khống chế được Hầu Tử một quyền đánh tới, cái tay còn lại nhưng là giơ lên bảo hộ ở vai vai trước, đám đông công kích ngăn trở.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Hết thảy công kích đánh vào cái kia Kim Hầu trên mu bàn tay, không có để lại bất cứ dấu vết gì.

Mọi người thất kinh, đều là nghĩ thầm: “Này Hầu Tử là làm bằng vật liệu gì chế tạo? Liền ngay cả địa cấp cường giả công kích cũng có thể hoàn toàn đỡ được!”

Dù cho này Hầu Tử trên người không có bất kỳ bí mật, to lớn như vậy một pho tượng, những tài liệu này cũng là bảo vật vô giá!

“Chết đi cho ta!”

Cống Sơn hét lớn một tiếng, khuôn mặt dữ tợn giống như quỷ mị, trên đỉnh Tam Hoa ngưng tụ, hai tay kết ấn hạ bỗng nhiên đánh ra!

“Ầm ầm!”

Sức mạnh cuồng bạo mang theo vô biên lửa giận, hóa thành một luồng lốc xoáy, hướng về Kim Hầu trên người đánh tới.

Thượng Quan Hải Đường trong lòng kinh hãi, Tam Hoa cảnh một đòn toàn lực, chỉ là cái kia uy thế liền để đáy lòng của hắn lông, lập tức vội vàng khống chế được Kim Hầu, như núi lớn đại nắm đấm đột nhiên đánh tới.

“Ầm!”

Một tiếng nổ vang, cái kia long quyển ở dưới nắm tay trực tiếp nổ ra, hóa thành vô số tiểu Toàn Phong, từng cái phá nát. Mà nắm đấm lực lượng không giảm, trực tiếp oanh đến Cống Sơn trước người, chặt chẽ vững vàng đánh ở trên người hắn.

“Oành!”

Cống Sơn trên người ra nổ vang, xương cốt toàn thân trực tiếp nát tan, cả người phun ra một ngụm máu đến, liền bay ra ngoài.

Tình cảnh này để trên bầu trời trong nháy mắt rơi vào yên tĩnh một cách chết chóc.

Tam Hoa cảnh cường giả, bị này Kim Hầu một quyền, lại như đánh thịt nát tựa như đánh bay?

Thượng Quan Hải Đường chính mình cũng ngây ngẩn cả người, theo sau chính là ngất trời mừng như điên, "Ha ha ha ha! Lợi hại như vậy, dĩ nhiên lợi hại như vậy! Ha ha!" Hắn hưng phấn có chút điên cuồng.

Dương Thanh Huyền kịp thời lập đoạn, hét lớn: "Đi mau!"

Thế cục bây giờ kém không thể kém đi nữa, bên kia Huyền Thiên Cơ không ngăn được, bên này Thượng Quan Hải Đường cũng không ngăn được.

"Muốn đi? Dương Thanh Huyền, hôm nay bản công tử phải giết ngươi, bằng không bản công tử đem thực không thể an, đêm không an giấc."

Thượng Quan Hải Đường trong mắt phát lạnh, tất cả mọi người tại chỗ bên trong, Dương Thanh Huyền mặc dù không phải mạnh nhất, nhưng là làm hắn kiêng kỵ nhất. Hiện tại giết Dương Thanh Huyền cơ hội đang ở trước mắt, há có thể buông tha.

Ngay sau đó khống chế được Kim Hầu, một quyền hung hăng đánh tới.

Khanh Bất Ly đám người vây quanh, muốn liên thủ cùng chống đỡ cái kia kim quyền, Dương Thanh Huyền lớn tiếng nói: "Mau lui lại! Quyền này đầu không ngăn được!" Mấy người lúc này mới lăng không nhất chuyển, vội vàng tránh ra.

Dương Thanh Huyền cũng không mạnh mẽ chống đỡ, thân pháp ở trên không bên trong nhất chuyển, lại tránh được một quyền, hướng về hướng ngược lại chạy đi.

Thượng Quan Hải Đường ngẩng đầu lên, nhìn về phía trước, biết Dương Thanh Huyền ý đồ, muốn đem hắn dẫn vào Hoa Giải Ngữ cùng Huyền Thiên Cơ chiến trường, lập tức cười lạnh nói: “Bản công tử trí tuệ vô song, há sẽ vào bẫy của ngươi!”

Này Kim Hầu tuy rằng vô cùng lợi hại, nhưng phía trước chiến trường không khỏi cũng thật là đáng sợ, hắn không có bất kỳ tự tin Kim Hầu có thể áp chế ở hai người kia.

Ngay sau đó thân thể to lớn nhất chuyển, hướng về Vu Khinh Nguyệt cùng Lục Giang Bằng đám người chộp tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 421: Thời Không Tọa Độ, Huyết Khôi Thuật

Kim Hầu chỉ là sức mạnh to lớn, đồng thời cứng rắn cực kỳ, ngoài ra cũng không có bất kỳ thần thông. Nhưng hai thứ này, cũng đã đem tất cả mọi người trấn trụ.

Gặp Kim Hầu xoay người hướng về bọn họ chộp tới, đều là “Oanh” một hồi tan tác như chim muông, nhưng hay là có người bị một quyền bắn trúng, tại chỗ vỡ vỡ đi ra.

“Mạc hộ pháp...”

Dương Thanh Huyền hoảng sợ, cái kia bị một quyền đấm chết, chính là Mạc Kim Phong.

Kim Hầu mặt không hề cảm xúc, Thượng Quan Hải Đường nhưng là đầy mặt hung mang, cười gằn nói: “Dương Thanh Huyền, chỉ cần ngươi bé ngoan quá đi tìm cái chết, ta liền thả những con kiến hôi này một mạng, bằng không ta liền đưa bọn họ từng cái từng cái giết hết!”

Nói, một quyền đột nhiên nổ ra, tôi không kịp đề phòng đánh về phía Tà Phong đoàn lính đánh thuê bên kia, trực tiếp đem một tên Nguyên Võ cảnh cường giả đánh nổ rơi.

Lần này, tất cả mọi người vội vàng lùi mở, một hồi rời xa hắn, ngoại trừ Đinh Viễn ở ngoài, không ai dám tới gần.

Đinh Viễn cau mày nói: “Hải Đường, ngươi vừa được này Kim Hầu, liền mau mau rời đi thôi, không cần thiết đám đông đuổi tận giết tuyệt.”

Thượng Quan Hải Đường trong mắt hàn quang lóe lên, nói: “Những con kiến hôi này ta còn không có hứng thú giết sạch, nhưng Dương Thanh Huyền ta nhất định giết, người này quá mức đáng sợ, bằng không tương lai ăn ngủ không yên.”

Đinh Viễn nói: “Dương Thanh Huyền lúc trước cũng hộ tống quá ngươi, xem như là cứu ngươi một lần, ngươi gì không buông tha hắn.”

Thượng Quan Hải Đường sầm mặt lại, nhìn chằm chằm Đinh Viễn, đột nhiên Kim Hầu xòe tay lớn, liền đem Đinh Viễn chộp vào trong tay.

Đinh Viễn kinh hãi, nói: “Hải Đường ngươi...”

Thượng Quan Hải Đường trong mắt loé ra ngoan sắc, nói: “Ta chán ghét có người đối với ta quơ tay múa chân, đặc biệt là làm ta nắm giữ sức mạnh tuyệt đối thời điểm. Đinh Viện trưởng, ngươi càng ngày càng làm cho người ta chán ghét, đi chết đi!”

Kim Hầu năm ngón tay dùng sức một trảo, Đinh Viễn phun ra một ngụm máu đến, liền toàn thân nát tan, tạo thành thịt nát, bị Kim Hầu ném một cái, bỏ rơi rất xa không biết tung tích.

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Ngươi tên súc sinh này! Trước nếu không có Đinh Viễn tiên sinh cầu xin, ta sao lại cứu ngươi!”

“Hừ, cứu ta? Ngươi cũng quá đề cao mình đi. Tam Hoa cảnh đều bị ta một quyền đấm chết, ngươi tính toán thơm bơ vậy sao?”

Thượng Quan Hải Đường sắc mặt trầm xuống. Hắn nhìn xuống Dương Thanh Huyền, lại nhìn hạ xa xa kịch đấu Hoa Giải Ngữ hai người, nhất thời do dự không quyết định, là lưu lại giết Dương Thanh Huyền vẫn là xoay người rời đi.

“Ha ha, một quyền đánh nổ Tam Hoa cảnh, đích xác rất lợi hại đây.”

Bỗng nhiên một đạo tà tà âm thanh vang lên. Mọi người theo âm thanh nhìn tới, không khỏi cả người chấn động.

Ở Kim Hầu cách đó không xa, đã bị đánh toàn thân xương đầu nát bấy Cống Sơn, chẳng biết lúc nào lại xuất hiện ở cái kia, đồng thời bạo non nửa một bên đầu, lại vẫn đang cười, cười cực kỳ quỷ dị.

“Ngươi...”

Thượng Quan Hải Đường cũng lấy làm kinh hãi, bị dáng dấp kia của hắn dọa sợ, nội tâm không rõ liền dâng lên bất an. Nhưng nghĩ đến này Kim Hầu sức mạnh, cũng là bình tĩnh lại, quát lên: “Làm sao, không phục? Ngươi còn chưa có chết, mệnh thật to lớn a!”

“Ha ha, là ngươi đánh nổ ta đầu đi, ha ha.”

Cống Sơn cười lên, trên mặt biểu hiện ngày càng quỷ dị, ánh mắt hướng về nhìn bốn phía một chút, liền rơi ở xa xa trong chiến đấu, trong mắt tinh mang bắn ra bốn phía.

“Đáng chết! Ở bản công tử trước mặt cố làm ra vẻ, vừa nãy một quyền không có đánh chết ngươi, hiện tại tiễn ngươi về tây thiên!”

Thượng Quan Hải Đường nhìn dáng dấp của hắn, chỉ cảm thấy hết sức không *** khống Kim Hầu, một quyền đột nhiên đánh tới.

Như núi lớn nắm đấm, chỉ lát nữa là phải rơi vào Cống Sơn trên đầu, nhưng thấy hắn giơ tay lên, nhẹ nhàng chặn lại, màu vàng kia nắm đấm tựa như cùng đánh vào tường đồng vách sắt trên, phát sinh tiếng nổ thật to, nhưng cũng hoàn toàn bị cản lại!

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người là trợn to tròng mắt tử, vô kiên bất tồi kim quyền, dĩ nhiên cứ như vậy bị chặn lại rồi!

Cống Sơn liếc mắt nhìn xuống màu vàng kia nắm đấm, vung lên lông mày đến, kinh ngạc nói: “Ồ, này Hầu Tử là làm bằng vật liệu gì làm, rất kỳ quái nha.”

Hắn tự tay vỗ vỗ to lớn kia màu vàng nắm đấm, giữa hai lông mày nghi hoặc nặng hơn, tự nói: “Chẳng lẽ Huyền Thiên Cơ ở đây, chính là vì này Kim Hầu?”

Sau đó Cống Sơn cong ngón tay búng một cái, một giọt máu tươi kích. Bắn ra, trực tiếp đi vào Thượng Quan Hải Đường mi tâm, sau đó liền đem Kim Hầu đẩy mở, không coi ai ra gì hai tay bấm quyết, một mảnh phù văn từ trên người hiện ra đến, lăng không hóa thành từng cái từng cái phù hiệu.

Tất cả mọi người nhìn hắn quỷ dị động tác, không biết nguyên do. Hồng Vũ cùng Tô Tinh cũng sững sờ ở phía xa, không dám lên đến đây.

Thượng Quan Hải Đường cả giận nói: “Ngươi... Ngươi đối với ta làm cái gì...”

Hắn chỗ mi tâm một giọt máu đỏ tươi, giống mạng nhện giống như dọc theo da dẻ khuếch tán, phân ra trên trăm đạo huyết tuyến đến, lan tràn đến toàn thân, dường như từng cái từng cái kinh mạch, từ trong cơ thể hiển hoá ra ngoài.

Thượng Quan Hải Đường sợ đến run, trong cơ thể phát sinh đáng sợ biến hóa, nhưng hắn thần thức dưới sự điều tra, ngoại trừ nhiều hơn này hơn mấy trăm ngàn tia máu tuyến ở ngoài, cũng không có gì dị thường cùng khó chịu, nhưng càng như vậy, lại càng dọa cho phát sợ.

Cống Sơn đối với mọi người coi như không nghe, chỉ là không ngừng đánh ra quyết ấn, ở bên người hóa ra từng cơn sóng gợn, đồng thời có lượng lớn phức tạp con số, bỗng dưng mà hiện, lóe lên liền qua.

“Tám mươi bảy... 134... Chín mươi lăm...”

“Đây là...”

Vu Khinh Nguyệt đột nhiên cả kinh nói: “Thời không tọa độ! Hắn ở định vị tiểu Hoa Quả Sơn thời không tọa độ!”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Định vị lúc này không tọa độ để làm gì?”

Vu Khinh Nguyệt nói: “Nếu là ta không có đoán sai, này Cống Sơn đã bị cường đại thần niệm phụ thân, định vị lúc này không tọa độ, chính là vì để bản thể đánh vỡ thời không bình phong, trực tiếp từ mặt khác nhất giới vượt qua mà tới.”

Người chung quanh nghe vậy, phảng phất nghe Thiên Thư giống như vậy, không rõ vì sao.

“Hả?” Cống Sơn cũng nghe thấy lời của nàng, xoay người lại, quan sát Vu Khinh Nguyệt vài lần, nói: “Tiểu nha đầu ngược lại có chút kiến thức, không giống như là Huyền Dạ đại lục người, ngươi là người phương nào?”

Vu Khinh Nguyệt bị hắn trành đến cả người run lên, sợ lui về phía sau đi.

Cống Sơn nói: “Thôi, nơi đây có chút quái lạ, trước tiên không quan tâm các ngươi, đợi ta bản tọa giáng lâm sau, trở lại từng cái điều tra.”

Nói, lại là cong ngón tay búng một cái, một đạo tinh huyết kích. Bắn tới.

"Cẩn thận!"

Dương Thanh Huyền kinh hãi, vội vàng một chưởng hướng về cái kia tinh huyết thượng phách đi. Vu Khinh Nguyệt cũng sớm có phòng bị, tay phải lăng không vẽ vòng, một mảnh kim quang đánh ra ngoài.

"Xì!" Nhưng này tinh huyết không trở ngại chút nào xuyên thấu hai người công kích, thẳng vào Vu Khinh Nguyệt mi tâm.

Vu Khinh Nguyệt thống khổ kêu một tiếng, sau đó cũng giống Thượng Quan Hải Đường giống như vậy, vô số huyết tuyến từ chỗ mi tâm tản mát ra, bắt đầu hướng về toàn thân lan tràn.

"Khinh Nguyệt!"

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, lo lắng đỡ Vu Khinh Nguyệt, nhưng đối với cái kia huyết tuyến lan tràn, không có biện pháp chút nào, trơ mắt nhìn Vu Khinh Nguyệt giống như Thượng Quan Hải Đường, toàn thân che kín huyết tuyến.

"Ta... Đây là..."

Vu Khinh Nguyệt sắc mặt trắng bệch, tựa hồ nhớ ra cái gì đó, sợ cả người run rẩy, "Huyết... Huyết Khôi Thuật..."

Cống Sơn liếc mắt nói: "Quả nhiên là không nhứt thiết nha đầu đây, liền bản tọa Huyết Khôi Thuật cũng nhận ra."

Dương Thanh Huyền cả giận nói: "Đáng chết! Mau đem ngươi quỷ này thuật giải khai!"

Cống Sơn liếc hắn một cái, giễu cợt nói: "Ấu trĩ." Nói, liền không tiếp tục để ý hắn, tiếp tục định vị thời không tọa độ.

Nhưng sau một khắc, Cống Sơn hoàn toàn biến sắc, hoảng sợ xoay đầu lại, hai mắt trợn lên như chuông đồng.

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền trên đầu ngón tay, có tầm lớn chừng hạt đậu Tử Viêm, ở từ từ nhảy lên.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 422: Đánh Nát Tử Viêm Một Quyền, Sinh Tử Một Đường

Cống Sơn con ngươi từ từ lồi đi ra, hắn mặt vốn là một mảnh nát bét, cái kia con ngươi giờ khắc này càng là muốn rơi xuống giống như vậy, cả kinh nói: “Tử Viêm? Ngươi nắm giữ Võ Hồn vô địch thiên hạ?!”

Dương Thanh Huyền xanh mặt, cả người sát khí.

Cái kia Tử Viêm ở đầu ngón tay khiêu động lợi hại, mà tay đứt ruột xót, đau đớn kịch liệt truyền khắp toàn thân, nhưng vẫn như cũ cắn chặc hàm răng, lạnh giọng nói: “Mau đem ngươi Huyết Khôi Thuật giải khai, bằng không này tử hỏa bên dưới, không chút lưu tình!”

Xa xa Khanh Bất Ly cả người chấn động, đờ đẫn nhìn cái kia Tử Viêm, tựa hồ hiểu cái gì.

“Ha ha! Tử Viêm, quả nhiên là Tử Viêm a!” Cống Sơn ở ngắn ngủi sau khi ngây ngẩn, trái lại cười như điên, nói: “Thực sự là vui mừng không thôi, lại vẫn để ta gặp chí cường Võ Hồn vô địch thiên hạ, ha ha! Nha, đúng rồi, hiện tại hẳn gọi là thiên hạ có địch mới là.” Hắn đầy mặt hài hước nụ cười, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn, giống như là một tảng mỡ dày tựa như, liếm một cái đôi môi, tân tân hữu vị chép miệng ba.

Dương Thanh Huyền giận dữ, quát: “Đáng chết a! Ngươi tên súc sinh này, chết, chết đi cho ta!”

Trên đầu ngón tay Tử Viêm một hồi tăng cao, hóa thành to bằng chậu rửa mặt tiểu, ở trên không bên trong kích - bắn ra, thành một luồng gió xoáy, cuồng kích đi.

Tử Viêm lướt qua, một mảnh hư vô.

“Oành!”

Cống Sơn thân thể bị cái kia tử hỏa đụng vào, lập tức đốt thành tro bụi. Nhưng ở hỏa diễm bên trong, nhưng là tiếng cười không ngừng, cho đến hóa thành tro tàn một khắc, âm thanh mới hoàn toàn trừ khử.

Người chung quanh tất cả đều trợn mắt ngoác mồm, này liên tiếp biến hóa, để cho bọn họ triệt để không phản ứng kịp.

Đầu tiên là Thượng Quan Hải Đường được Kim Hầu sức mạnh, hung hăng cực kỳ, giết Cống Sơn. Sau đó Cống Sơn lại không rõ trở nên khủng bố như vậy, dễ dàng chế phục Thượng Quan Hải Đường. Hiện tại lại Dương Thanh Huyền một hồi triển lộ ra đáng sợ Tử Viêm, trong nháy mắt liền đem Cống Sơn đốt thành tro bụi.

Toàn bộ tình thế biến hóa quá nhanh, bọn họ xem không hiểu.

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền phun ra một ngụm máu đến. Sử dụng tới tử hỏa sau, trong cơ thể hơn phân nửa kinh mạch bị phỏng, chân khí hỗn loạn, trên vai trái càng là đau đớn kịch liệt, hận không thể đem vai vai chém xuống.

Vu Khinh Nguyệt đau lòng lấy ra một khối khăn, thay hắn lau chùi mồ hôi lạnh trên trán, yêu thương nói: “Ngươi không muốn lại sử dụng cái kia tử hỏa, ngươi không khống chế được, ngươi sẽ chết.”

Dương Thanh Huyền cố nén, làm bộ không có chuyện gì dáng vẻ, nắm lấy của nàng lau mồ hôi tay, cả kinh nói: “Trên người ngươi huyết tuyến...”

Cái kia chút huyết tuyến giống như là cây già sợi rễ, lấy mi tâm vì là điểm giữa phát tán đi ra, giống mạch máu giống như vậy, thâm nhập đến thân thể từng cái bộ phận tổ chức, không cách nào nhổ.

Vu Khinh Nguyệt trong hốc mắt nước mắt đang run lên, hiển nhiên phi thường sợ sệt, “Vô dụng, này Huyết Khôi Thuật, chỉ cần bản thể bất tử, thuật liền không cách nào tiêu trừ.”

Dương Thanh Huyền trong lòng run lên, sốt sắng nói: “Vậy phải làm thế nào cho phải?”

“Nói không sai, trúng rồi Huyết Khôi Thuật, một ngày làm nô, cả đời làm nô.”

Bỗng nhiên Kim Hầu bên trên, Thượng Quan Hải Đường mở miệng nói chuyện, nguyên bản bình thường con ngươi, biến thành màu đỏ tươi, khóe miệng mang theo làm người rợn cả tóc gáy cười khẩy, nói: “Tinh này huyết cùng bản thể của ta là liên hệ với nhau, trừ phi ta bản thể tử vong, hoặc là bản thể đưa nó triệu hồi, bằng không liền đời đời kiếp kiếp, là nô lệ của ta.”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, nói: “Ngươi...”

Hắn chỉ cảm thấy cả người rét run, một hồi như rơi vào hầm băng. Vu Khinh Nguyệt càng là dựa vào tới, như gió bên trong run run chim nhỏ, vô cùng đáng thương.

“Khà khà.” Thượng Quan Hải Đường giễu cợt nhìn hắn, nói: “Bất luận cái nào Huyết Nô, cũng có thể là bản tọa phân thân, này nha đầu cũng không ngoại lệ.”

Vu Khinh Nguyệt sợ không ngừng được khóc, run giọng nói: “Không muốn... Ta không phải trở thành hắn Huyết Nô... Thanh Huyền... Cứu ta... Cha... Cứu ta...”

“Đáng chết a! Nhanh giải khai trên người nàng Huyết Khôi Thuật!”

Dương Thanh Huyền khàn cả giọng rống to, trên trán nổi gân xanh, khuôn mặt dữ tợn đáng sợ, trên vai trái Võ Hồn ấn lánh sáng lên, ở phía sau hóa ra hình người bóng mờ, sức mạnh đáng sợ ở bóng mờ bốn phía ngưng tụ, không gian không chịu nổi này cỗ áp lực, đung đưa lợi hại.

Thượng Quan Hải Đường trong mắt sáng ngời, nhìn hư ảnh kia, tràn đầy hưng phấn, "Ha ha, quả nhiên là thiên hạ có địch!

Làm sao, ngươi muốn giết ta? Này là phân thân một chết, ta lần kế tiếp đánh đến nơi ở cái kia trên đầu người."

Lời này không thể nghi ngờ là một chậu nước lạnh, trực tiếp tưới vào Dương Thanh Huyền trên đầu, đưa hắn đầy ngập lửa giận trong nháy mắt tưới tắt, chỉ cảm thấy tay chân rét run, triệt để không có chủ ý.

“Ha ha, nhỏ yếu giun dế, chỉ có mặc người chém giết vận mệnh. Mặc dù ngươi có thiên hạ có địch thì lại làm sao? Người yếu, là không xứng nắm giữ thứ tốt.”

Thượng Quan Hải Đường hai tay ôm ở trước ngực, tròng mắt lập loè yêu dị đỏ đậm, trên người trải rộng huyết tuyến vô cùng chói mắt. Kim Hầu đột nhiên liền giơ tay lên, nắm thành quyền đầu hướng về Dương Thanh Huyền đánh tới, “Như vậy Võ Hồn ở trên thân thể ngươi, giải thích cái gì gọi là phung phí của trời.”

Dương Thanh Huyền từ trong thất thần phục hồi tinh thần lại, dưới sự kinh hãi vội vàng lùi về sau, nhưng này Kim Hầu nắm đấm quá lớn, như sơn nhạc nghiền ép lên đến, lại làm sao lùi cũng không cách nào tránh né.

Ngay lúc sắp oanh ở trên người, Dương Thanh Huyền trong mắt hàn quang lóe lên, sát khí nổi lên, lạnh giọng nói: “Ta có hay không có tư cách nắm giữ này Võ Hồn, không phải ngươi có thể đủ bình luận!”

Trên người hắn tử hỏa đồng thời, hóa thành lục đạo quả cầu lửa, ngưng tụ thành cự chưởng, hướng về cái kia kim quyền đập tới.

“Lục Dương Khai Thiên!”

Này Kim Hầu vô cùng quỷ dị, tất nhiên ẩn chứa bí mật. Nhưng bây giờ Vu Khinh Nguyệt ở bên trong thân thể Huyết Khôi Thuật, hắn đã rối tung lên, cũng không có lòng này cái gì bí bảo, lập tức cắn răng lần thứ hai vận dụng tử hỏa, dự định đem này Kim Hầu cùng nhau phá huỷ!

Ngọn lửa màu tím ngưng tụ cự chưởng, lăng không kéo tới, đem bầu trời đốt thành một mảnh hư vô, vỗ vào cái kia kim quyền thượng!

“Ầm ầm!”

Sức mạnh đáng sợ kích tản ra đến, cái kia Tử Viêm như là pháo bông tỏa ra, hướng về bốn phương tám hướng kích - bắn đi, bầu trời bị Tử Viêm bão bắn ra hỏa tinh, đốt ngàn kho trăm lỗ, từng đạo từng đạo đen nhánh vết nứt đốt đi ra.

Nhưng màu vàng kia nắm đấm nhưng không có tổn thương chút nào, tiếp tục đánh rơi xuống.

“Ầm!”

Nắm đấm đánh trên người Dương Thanh Huyền, đưa hắn cả người xương cốt hầu như toàn bộ đánh nát, phun ra một ngụm máu đến, liền bay ngược ra ngoài. Trên người khí tức kịch liệt rơi xuống, đồng thời thân thể bắt đầu chưng khô, kinh mạch toàn bộ chết héo, bên trong giao ở ngoài khốn bên dưới, thân thể bắt đầu liên tiếp tan vỡ.

Bích hồ lô ngọc ở bên hông tỏa ra sinh cơ, chữa trị thân thể của hắn, nhưng không thể nghi ngờ là như muối bỏ biển, không đủ sức xoay chuyển cả đất trời.

“Thanh Huyền ca ca!”

Vu Khinh Nguyệt sốt sắng, không lo được chính mình trúng rồi Huyết Khôi Thuật, lập tức từ trong sự sợ hãi phục hồi tinh thần lại, vội vàng bay qua, ôm lấy Dương Thanh Huyền.

Giờ khắc này Dương Thanh Huyền thân thể, bên ngoài bị kim quyền đả nứt toác ra, bên trong bị Tử Viêm cắn trả chưng khô, Vu Khinh Nguyệt ôm hắn, càng có Tử Viêm sóng nhiệt từ trong cơ thể phun ra, đốt nàng ngọc phấn giống như da thịt đau đớn.

Nhưng nàng ngoảnh mặt làm ngơ, gấp vội vàng lấy ra mỗi bên loại đan dược đến, một mạch hướng về Dương Thanh Huyền trong miệng bỏ vào. Giọt nước mắt lớn từ trên mặt lăn xuống, nhét đan dược hai tay cũng run rẩy kịch liệt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 423: Vũ Vô Cực, Cửu Tử Cửu Sinh

“Này Kim Hầu... Đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Thượng Quan Hải Đường đứng ở Kim Hầu trên bả vai, cũng là triệt để ngây dại.

Nguyên bản cái kia Tử Viêm hóa chưởng đánh tới, hắn cho rằng này Hầu Tử khẳng định xong đời, đang định bỏ chạy tránh ra, nhưng không nghĩ xong đời là Tử Viêm...

Kim Hầu nắm đấm thu lại rồi, rơi ở trong mắt hắn, nhìn kỹ lại, mặt trên chỉ có một chút cháy dấu vết, nhưng cũng không nổi bật.

“Không có đạo lý a, liền ngay cả hư không tử hỏa đều đốt không nổi nó, này, chuyện này...”

Thượng Quan Hải Đường chính mình ngây ngẩn cả người, đầy mặt nghi ngờ đứng ở đó Kim Hầu trên bả vai, bên trái nhảy nhót lại vỗ vỗ, muốn thăm dò này Kim Hầu chất liệu, nhưng hoàn toàn cảm ứng không ra.

Hắn bây giờ đối với Kim Hầu hứng thú càng to lớn hơn, đã chẳng muốn quản Dương Thanh Huyền. Dưới cái nhìn của hắn, Dương Thanh Huyền đã là cua trong rọ, trong miệng thịt, căn bản không khả năng chạy trốn bàn tay.

Xa xa kịch chiến Hoa Giải Ngữ cùng Huyền Thiên Cơ, cũng bị Tử Viêm kinh động, toàn bộ đều ngừng lại.

Huyền Thiên Cơ nhìn thấy Thượng Quan Hải Đường cùng Vu

Khinh Nguyệt trên người huyết tuyến, lập tức hoàn toàn biến sắc, cực kỳ khó coi.

Hoa Giải Ngữ thân thể trở nên Hối Minh bất định, Huyền Tẫn Châu sức mạnh bị tiêu hao gần đủ rồi, hắn hắc cười một tiếng, nói: “Huyền Thiên Cơ, ngươi tựa hồ có lợi hại đối với đầu tìm tới nữa nha.”

Huyền Thiên Cơ nhấc đầu mong ngày, tự nói: “Thời không định vị... Lần này hơi rắc rối rồi...”

Hoa Giải Ngữ cũng cảm ứng được cái gì, lạnh rên một tiếng, sát khí lăng nhiên theo dõi hắn.

Đột nhiên, toàn bộ tiểu Hoa Quả Sơn không gian chấn động, sức mạnh đáng sợ như là đột nhiên xuất hiện, che kín toàn bộ bầu trời, đưa thân vào sơn mạch bầu trời mọi người, hoàn toàn cảm ứng được, đều là hoàn toàn biến sắc.

Chấn động này, như là từ vô cùng xa thời không lan truyền mà đến, một đường đánh nát cản trở, phải đem xa xôi hai cái thời không điểm mở ra nối liền cùng nhau.

Thượng Quan Hải Đường cũng cảm ứng được thời không chấn động, từ đối với Kim Hầu nghi hoặc bên trong phục hồi tinh thần lại, trong mắt bắn ra vẻ hưng phấn, cười to nói: “Ha ha, Huyền Thiên Cơ, lần này ngươi còn chạy thoát sao?”

Huyền Thiên Cơ cười khổ nói: “Vũ Vô Cực, ngươi cũng thật là bám dai như đỉa a.”

Hoa Giải Ngữ hoàn toàn biến sắc, khiếp sợ nhìn Thượng Quan Hải Đường, không nghĩ tới Huyền Thiên Cơ kẻ thù, dĩ nhiên sẽ là đều là đạo ảnh tổ chức Vũ giả.

Thượng Quan Hải Đường cười lạnh nói: “Ngươi chết, ta dĩ nhiên là sẽ tán.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Trực tiếp chưa bao giờ mục nát giới đánh xuyên qua vị diện lại đây, làm ra động tĩnh lớn như vậy, sẽ không sợ Khâm Thiên Giám hiện sao?”

Thượng Quan Hải Đường châm chọc nói: “Hiện thì lại làm sao? Hắn như là dám quản, ta không ngại tiện thể đưa hắn đi chết.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Xem ra ngươi vì giết ta, cũng thật là không tiếc bất cứ giá nào. Chỉ tiếc, lần này lại muốn để cho ngươi thất vọng rồi.”

“Ha ha, thất vọng?”

Thượng Quan Hải Đường mặt âm trầm, phảng phất nghe được êm tai nhất chuyện cười giống như vậy, cười như điên nói: “Lấy sức mạnh của ngươi bây giờ, căn bản là không chỗ có thể trốn. Bản thể của ta vừa đến, ngươi cũng chỉ có thể là dê đợi làm thịt.”

Huyền Thiên Cơ cười khổ không thôi, sờ sờ sống mũi, nói: “Ta nói, chúng ta đều là một cái trên trận tuyến, đều là đạo Ảnh chi người, vì sao không phải muốn giết ta đây. Lại nói, ta thật giống không có đắc tội qua ngươi đi.”

Thượng Quan Hải Đường cười lạnh nói: “Bây giờ biết sợ? Hừ, có hay không đắc tội là chưa biết, nhưng ta nhìn ngươi không hợp mắt quá lâu, còn có chính là... Trên người ngươi có nhiều lắm thứ ta muốn rồi, ha ha, dĩ nhiên ngốc đến đi tu luyện cửu tử cửu sinh, quả nhiên cuối cùng dã tràng xe cát, cuối cùng vì ta làm giá y, ha ha!” Hắn không cố kỵ cười ha hả, tâm tình vô cùng tốt.

Khanh Bất Ly bọn người là đứng xa xa nhìn, từng cái từng cái khiếp sợ không thôi, biết nguy cơ trước mắt, đã không phải mình có thể tham dự. Những người trước mắt này, tuy rằng Bất Minh thân phận, nhưng khẳng định đều là khiếp sợ Tam Thập Tam Thiên cấp tồn tại.

Lục Giang Bằng nhưng là lo lắng không dứt nhìn Dương Thanh Huyền, mấy lần muốn qua, đều bị Khanh Bất Ly cùng Khương Dịch kéo lại, để hắn không nên khinh dịch mạo hiểm.

Hoa Giải Ngữ xung quanh lông mày nhíu lại, đột nhiên một hồi giải khai, phảng phất nhớ ra cái gì đó, cả kinh nói: “Cửu tử cửu sinh! Ngươi... Ngươi dĩ nhiên tu luyện môn công pháp này?!” Hắn đầy mặt đều là ngạc nhiên, còn có sợ hãi vô ngần vẻ, run giọng nói: “Chẳng trách... Chẳng trách sức mạnh của ngươi...”

Huyền Thiên Cơ lạnh nhạt nói: “Có phải là dã tràng xe cát, có phải là vì ngươi làm giá y, còn khó nói đây. Nói thật, ta cũng thật hy vọng ngươi có thể giết chết ta, nhưng ngươi đều là không hăng hái a.”

Nói, Võ Hồn Hôm Qua Tái Hiện ở phía sau hư hóa đi ra, ngưng tụ thành Thiên Vị Pháp tướng, toàn bộ tiểu Hoa Quả Sơn thế giới, đều bị đẩy vào vô biên bóng mặt trời.

Hư ảnh kia bắt đầu đi phía trước kích thích thời gian, bị phá toái sơn mạch cùng bầu trời, không ngừng chảy trở về từng tới đi, liền ngay cả cái kia bị Tử Viêm đốt ra hư vô, cũng lui trở về dòng lũ thời gian bên trong, biến mất không còn tăm hơi.

Cái kia loại không gian bị đánh nát nổ vang, thật giống càng đi càng xa, âm thanh càng ngày càng thấp.

Thượng Quan Hải Đường lạnh lùng nói: “Ta không chỉ có định vị qua không gian, cũng định vị thời gian, coi như ngươi đem vùng trời này lui trở về viễn cổ, cũng không thể nào cứu được ngươi mệnh! Không ngừng kích thích bóng mặt trời, cũng chỉ là trì hoãn một chút sống sót thời gian thôi. Vì sống thêm chốc lát mà ở này liều mạng, ngẫm lại cũng thực sự là đáng thương a.”

Huyền Thiên Cơ đối với hắn trào phúng bỏ mặc, lạnh nhạt nói: “Vũ Vô Cực, ngươi biết mình vì sao trước sau không phải đối thủ của ta sao?”

Thượng Quan Hải Đường sầm mặt lại, khiển trách: “Ngươi đang nằm mơ chứ? Vẫn là ngươi đang chạy trốn, lại còn nói ta không phải đối thủ của ngươi! Bệnh thần kinh, có ngon thì đừng chạy a!”

Huyền Thiên Cơ giễu giễu nói: “Trốn, cũng là thực lực một trong nha.”

“Cắt! Rác rưởi!” Thượng Quan Hải Đường âm trầm nói: “Ta không với ngươi đấu khẩu! Mặc ngươi có Thông Thiên bản lĩnh, lần này cũng chết chắc rồi. Bản thể của ta đã đem toàn bộ Huyền Dạ đại lục thời không đều khóa chặt, nhìn ngươi có thể đem thời gian đổ về bao lâu!”

Huyền Thiên Cơ duỗi ra ngón út đầu, cười nói: “Một chút thời gian, liền đã đủ.”

Nói, liền bóng người lóe lên, hướng về Thượng Quan Hải Đường bay đi.

Hoa Giải Ngữ cả kinh, cũng đồng dạng bóng người lấp lóe, muốn qua đi ngăn cản Huyền Thiên Cơ.

Tuy rằng hắn không biết Huyền Thiên Cơ phải làm gì, nhưng giờ khắc này lấy sức mạnh của hắn, đã không thể giết chết Huyền Thiên Cơ, chỉ có thể nghĩ biện pháp ngăn cản hắn, chờ cái kia Vũ giả giáng lâm, để cho bọn họ đạo ảnh tự giết lẫn nhau.

Nhưng Hoa Giải Ngữ vừa lướt ra khỏi mấy trăm trượng, đã nhìn thấy Dương Thanh Huyền thân ảnh, ngồi xếp bằng ở Vu Khinh Nguyệt trước người, không biết sinh tử. Vu Khinh Nguyệt cùng Dương Thanh Huyền lòng bàn tay giằng co, có ở đây không đoạn dùng chân nguyên cứu hắn.

“Không được!”

Hoa Giải Ngữ trong lòng cả kinh, tương tự cảm ứng được Dương Thanh Huyền nguy cơ, như là Thanh Long Thánh Linh chết rồi, cái kia thân là tinh tú chính hắn, làm tất cả cũng liền không có chút ý nghĩa nào.

Ngay sau đó bỏ qua Huyền Thiên Cơ, vội vàng hướng về Dương Thanh Huyền bay đi.

Đến Dương Thanh Huyền trước người, một hồi hóa thành Huyền Tẫn Châu, liền bay vào Dương Thanh Huyền mi tâm.

Sau đó, Huyền Tẫn Châu sáng choang, bên trong còn sống Thanh Long lực lượng, theo Dương Thanh Huyền kinh mạch chảy xuôi, đi khắp đến toàn thân các nơi.

Dương Thanh Huyền trong miệng ra nhỏ nhẹ rên rỉ, một hồi khôi phục tri giác.

Hoa Giải Ngữ trầm giọng nói: “Tĩnh tâm an thần, vận chuyển Võ Kinh!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 424: Kẻ Đáng Thương, Cứu Vu Khinh Nguyệt

Dương Thanh Huyền thu tay về đến, tay trái than mở, đặt ngang ở đầu gối trái trên. Tay phải nhón quyết, đưa ở trước người, dường như long hình. Lực lượng kỳ dị ở quanh thân tản ra, lấy Huyền Tẫn Châu làm trung tâm, hình thành hình một vòng tròn tràng năng.

Trận này có thể bên trong, huỳnh quang điểm điểm, giống như là che kín ngôi sao, trong đó bảy đạo sáng nhất ánh sao, trình một định quy tắc sắp xếp, chính là Thanh Long thất túc vị trí. Sau đó, liền có long ảnh sau lưng Dương Thanh Huyền hiện ra, đứng lặng hư không, cái kia sáng ngời long nhãn, sâu xa như biển.

Theo Thanh Long lực lượng gột rửa toàn thân, đao kia cắt một loại đau đớn giảm mạnh, đồng thời rõ ràng cảm giác được, chưng khô thân thể ở tự mình chữa trị, xương cốt tái tạo, thu được tân sinh.

Vu Khinh Nguyệt lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, thối lui ra khỏi trận kia có thể, yêu thương nhìn Dương Thanh Huyền, không nhịn được đại viên giọt nước mắt hạ xuống.

Bỗng nhiên nàng cả người run lên, chỗ mi tâm Huyết Châu trở nên yêu diễm muốn giọt, cả người run cầm cập liên tục, dần dần mất đi khống chế đối với thân thể, của nàng cuối cùng một đạo tự mình ý thức, cũng từ từ mất đi ở trong bóng tối.

“Thanh Huyền ca ca, vĩnh biệt.”

Cái kia mắt to xinh đẹp ngậm lấy giọt nước mắt, dần dần nhắm lại, ngồi ngay ngắn ở Dương Thanh Huyền phía trước, như là nhập định.

“Đây là...”

Thượng Quan Hải Đường đang đề phòng Huyền Thiên Cơ, bỗng nhiên cả người run lên, vội vàng chuyển người qua đến, cái kia yêu dị hồng đồng càng là đột nhiên co rút nhanh, sau đó đột nhiên trương mở, trợn lên cùng chuông đồng giống như vậy, thất thanh kêu lên: “Thanh dương... Thanh Dương Võ Kinh! Người nọ là... Là thế hệ này Thanh Long Thánh Linh a!”

Thanh âm kia tràn ngập khiếp sợ cùng khó có thể tin.

Nguyên bản đờ đẫn khuôn mặt, cũng đột nhiên hí kịch giống như trở nên vặn vẹo, cười như điên nói: “Ha ha, Thanh Long Thánh Linh! Lại có thể gặp được đến Thanh Long Thánh Linh! Này Huyền Dạ đại lục đến cùng là chuyện gì xảy ra, tại sao có thể có nhiều như vậy vật thú vị. Chẳng trách thiên hạ có địch sẽ chọn chủ cho hắn, cũng khó trách Huyền Thiên Cơ ngươi sẽ đến này loại địa phương cứt chim cũng không có đến, nhưng tất cả những thứ này, tất cả đều phải tiện nghi ta rồi!”

Thượng Quan Hải Đường hưng phấn cười lớn không ngớt.

“Tiện nghi ngươi?” Huyền Thiên Cơ cười nói: “Vũ Vô Cực, ngươi sở dĩ không bằng ta, cũng không phải là thực lực không đủ, mà là đầu óc không đủ, hơn nữa còn là còn thiếu rất nhiều a.”

“Hừ, mặc ngươi miệng lưỡi như hoàng, mặc ngươi cảm giác ưu việt cao đến đâu, lần này cũng phải chết trong tay ta! Bản tọa nhìn ngươi không hợp mắt vô cùng trọng yếu một chút, chính là ngươi ở đâu ra cao như vậy cảm giác ưu việt? Đi chết đi cho ta!”

Thượng Quan Hải Đường đã sớm đề phòng Huyền Thiên Cơ, Kim Hầu thân thể cao lớn đột nhiên co rúc, mạnh nữa không sai bắn ra, đồng thời bàn tay phải vung ra, đem không khí tầng tầng đánh nổ, thế như chẻ tre.

Huyền Thiên Cơ thả người trở ra, không dám liều cái kia Kim Hầu phong mang.

Dù sao lúc trước hư không Tử Viêm đều bị cái kia Kim Hầu đánh nổ, Huyền Thiên Cơ đương nhiên sẽ không ngốc đến đi tới liều mạng.

Thượng Quan Hải Đường cười như điên nói: “Ha ha, này Kim Hầu rốt cuộc là pháp bảo gì, sợ là Thánh khí cũng không tốt như vậy dùng a. Huyền Thiên Cơ, có ngon thì đừng chạy a!”

Kim Hầu ở trên không bên trong bốc lên, đuổi theo Huyền Thiên Cơ đánh tới, to lớn quyền ảnh ở trên không bên trong vung vẩy, dường như từng toà từng toà ngọn núi lăng không mà hiện.

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Này Hầu Tử là lợi hại, thế nhưng... Ngươi người rác rưởi nha.”

Nói xong, Huyền Thiên Cơ một hồi ẩn vào hư không, càng không thấy bóng dáng.

Thượng Quan Hải Đường ngẩn ra, liền cảm thấy một luồng nguy hiểm kéo tới.

Huyền Thiên Cơ càng một hồi ra hiện ở bên người hắn, lại cười nói: “Nhanh như vậy liền kết thúc rồi.” Lên trước một cước đem Thượng Quan Hải Đường đá ngã lăn trên mặt đất trên, sau đó đạp đầu của hắn.

Thượng Quan Hải Đường giận dữ hét: “Đáng chết! Đánh ta một bộ phân thân mà thôi, có gì tài ba!”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ngươi có bản lĩnh nha, đuổi giết ta nhiều năm như vậy, chết rồi bao nhiêu thủ hạ cùng phân thân?

Đúng rồi, ngươi cũng biết này Kim Hầu là vật gì?”

Thượng Quan Hải Đường nói: “Là vật gì?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ta đã đoán được một, hai, bất quá, ta sẽ không nói cho ngươi biết, ha ha, kẻ đáng thương a.”

“Đáng chết, ngươi đùa bỡn ta!”

Thượng Quan Hải Đường gào thét không ngớt, ở Huyền Thiên Cơ dưới chân liều mạng giãy dụa, nói: “Chờ bản thể của ta lại đây, nhất định phải đưa ngươi chém thành muôn mảnh!”

Huyền Thiên Cơ nói: “Câu nói này ngươi đã nói bao nhiêu lần?”

Thượng Quan Hải Đường trong mắt tuôn ra lửa giận đến, nói: “Này chết tiệt rác rưởi thân thể, để bản tọa chịu nhục. Nếu không có thực sự hết cách rồi, ta cũng không muốn phụ thể ở loại rác rưởi này trên người, đi chết đi cho ta!”

Dứt lời, trong mắt bắn ra quang mang kỳ lạ, thân thể phồng lên, lại muốn làm nổ đan điền.

Truyện Củ A Tui chấm Net

“Đừng đem ta Kim Hầu làm bẩn rồi.”

Huyền Thiên Cơ cười nhạt, hơi nhún chân giẫm lên một cái, “Ầm” một tiếng, Thượng Quan Hải Đường đầu liền nổ thành một bãi hồ dán, tự bạo cũng bị đánh đoạn.

Sau đó Huyền Thiên Cơ một cước đá tới, đem Thượng Quan Hải Đường không đầu thi đá bay.

Dương Thanh Huyền cả người run lên, tựa hồ có cảm ứng, đột nhiên mở hai mắt ra, hướng về cái kia Kim Hầu nhìn tới, hét lớn: “Không muốn a!”

Trơ mắt nhìn Thượng Quan Hải Đường bỏ mình, Dương Thanh Huyền một hồi sốt sắng đứng lên, Vũ Vô Cực bước kế tiếp, tất nhiên sẽ phụ thể trên người Vu Khinh Nguyệt.

Hắn đã không cách nào tĩnh tâm an thần, Thanh Long lực lượng biến thành khí tràng cũng thuận theo mà tán, Huyền Tẫn Châu run rẩy kịch liệt, tản mát ra lực lượng cuồng bạo, trong nháy mắt bao phủ toàn thân.

Hoa Giải Ngữ cả kinh nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi...”

“A!”

Dương Thanh Huyền thống khổ hét lớn một tiếng, Huyền Tẫn Châu sức mạnh mất đi sự khống chế sau, mạnh mẽ rót vào hắn kỳ kinh bát mạch, cảnh giới bình phong ở thống khổ to lớn bên trong, từng cái bị chống đỡ mở!

“Ầm!”

Nguyên Võ cùng mã não sơ kỳ cảnh giới bị chống đỡ mở, trực tiếp bước chân vào trung kỳ. Nhưng này Huyền Tẫn Châu lực lượng còn chưa đình chỉ, tiếp tục hướng về trong cơ thể cường rót.

Hoa Giải Ngữ khiếp sợ không thôi, hắn phát hiện mình mất đi đối với Huyền Tẫn Châu khống chế. Hạt châu này vốn là đời trước Thanh Long luyện hóa đồ vật, một hồi cảm ứng được Võ Kinh lực lượng, liền trực tiếp thuộc về Dương Thanh Huyền.

May mà hắn ở đánh với Huyền Thiên Cơ một trận bên trong, đem trong hạt châu sức mạnh tiêu hao tám phần mười - chín, bằng không toàn bộ rót đi xuống, sợ là Dương Thanh Huyền phải đương trường bạo mất.

“Nhanh... Nhanh mau cứu Khinh Nguyệt!”

Dương Thanh Huyền cả người bốc ra mồ hôi lạnh, trên người da dẻ bắt đầu chất hóa, cũng có vảy xuất hiện, trong đôi mắt cũng bốc lên vẻ dữ tợn, càng tiến vào hóa rồng trạng thái.

Hoa Giải Ngữ cả kinh nói: “Ngươi đừng vội, nhanh trấn định tâm thần. Ta trước tiên nghĩ biện pháp đem Vu Khinh Nguyệt niêm phong lại!”

Thanh Long lực lượng biến thành khí tràng bên trong, một hồi hiện ra ánh sáng bảy màu, ngưng tụ thành Cửu Tiêu Hoàn Bội.

Hoa Giải Ngữ lăng không trong nháy mắt, trên trăm đạo dây Âm kích động ra, bắn vào Vu Khinh Nguyệt kỳ kinh bát mạch.

Rất nhanh, Vu Khinh Nguyệt mắt, tai, khẩu, trong mũi, đều có máu tươi chảy ra, trên người huyết tuyến trở tối không ít.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, hỏi: “Được cứu rồi?”

Hoa Giải Ngữ sắc mặt ngưng trọng, lắc đầu nói: “Khó, chỉ là tạm thời đưa nàng chân khí niêm phong lại, đồng thời thả ra một ít tinh huyết đến, có thể tạm thời ức chế Huyết Khôi Thuật sức mạnh.”

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Vậy phải thế nào làm? Giải khai ngữ huynh, ngươi nhất định phải mau cứu nàng!”

Hoa Giải Ngữ lặng lẽ không nói, vô cùng dáng vẻ khổ sở.

Bỗng nhiên Huyền Thiên Cơ thanh âm truyền đến, nói: “Trừ phi Vũ Vô Cực đem thuật giải trừ, hoặc là ngươi đem Thanh Dương Võ Kinh tu luyện tới cực hạn, dùng chính ngươi Thanh Long tàn sát đẫm máu tẩy nàng huyết dịch toàn thân. Ngoài ra, còn có một cái biện pháp đơn giản nhất, chính là dùng của ta Võ Hồn, đem trên người nàng thời gian quay lại về nửa nén hương trước là tốt rồi, chỉ là... Ta tại sao muốn cứu nàng đây?”

Trong thanh âm mang theo nhàn nhạt trêu tức.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 425: Ba Điều Kiện, Giết Vũ Vô Cực

Dương Thanh Huyền trong mắt nôn nóng trong khoảnh khắc tản đi, con ngươi thu nhỏ lại, đưa mắt nhìn hướng về xa xa.

Huyền Thiên Cơ đứng ở đó Kim Hầu trên bả vai, mặc dù cùng Hoa Giải Ngữ đại chiến một hồi, nhưng trường bào như tắm, không nhiễm một hạt bụi. Phảng phất từ đầu đến cuối, hắn đều siêu nhiên với toàn bộ sự việc ở ngoài. Nhưng trên thực tế, này hết thảy tất cả, đều là do hắn chủ đạo.

Huyền Thiên Cơ cùng Dương Thanh Huyền bốn mắt nhìn nhau, bỗng nhiên nở nụ cười, nói: “Không hổ là thế hệ này Thanh Long Thánh Linh, cũng không quý bị thiên hạ có địch tuyển chọn, nhanh như vậy liền trấn định lại. Phần này tâm tính, liền không phải ngươi cái tuổi này có thể có được.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Ngươi muốn như thế nào mới bằng lòng cứu nàng?”

Nghe nói Vu Khinh Nguyệt có thể cứu chữa sau, hắn một trái tim liền để xuống.

Hơn nữa Huyền Thiên Cơ nếu chịu nói ra biện pháp, chứng minh hắn cũng đồng ý thi cứu, then chốt chính là ở “Điều kiện”.

Mặc dù không quản Huyền Thiên Cơ mở điều kiện gì, Dương Thanh Huyền đều sẽ đáp ứng, nhưng luôn luôn trầm ổn tính tình, vẫn là để hắn ngăn chặn tâm tình, cẩn thận thử dò xét hỏi, tranh thủ chớ bị đối phương nghiền ép thật lợi hại.

Huyền Thiên Cơ vươn ngón tay, nói: “Đáp ứng ta ba chuyện.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ba cái? Nhiều quá rồi đấy đi, cái nào ba cái?”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Nhiều? Vậy thì phải nhìn này nha đầu ở trong lòng ngươi phân lượng. Có hai việc ta tạm thời chưa nghĩ ra, trước tiên gởi ở ngươi này, chờ cái nào ngày ta nghĩ tới rồi, lại tới tìm ngươi muốn.”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, điều kiện như thế này là nhức đầu nhất, tương đương với cho đối phương ba cái thừa nhược, như vậy ở mức độ rất lớn liền bị người chế trụ.

Hoa Giải Ngữ cũng là vội la lên: “Ngàn vạn lần không thể!”

Huyền Thiên Cơ tựa hồ rất có tính nhẫn nại, cũng không thúc hắn, trên mặt vĩnh viễn mang theo cái kia siêu nhiên ý cười.

Bỗng nhiên, toàn bộ tiểu Hoa Quả Sơn phạm vi đều chấn động một cái. Không có cách bao lâu, lại là cái thứ hai, cái thứ ba..., hơn nữa tần suất bắt đầu tăng nhanh, biến loạn, cùng lúc trước cái kia phá giới lực lượng rất giống nhau.

Huyền Thiên Cơ nói: “Vũ Vô Cực bản thể lập tức phải đến rồi, như là bản thể hắn vừa tới, sợ là ta cũng không có thời gian giúp cái kia nha đầu trục xuất Huyết Khôi Thuật.”

Dương Thanh Huyền trong mắt loé ra một tia lo lắng, than thở: “Tốt, ta đáp ứng ngươi, ngươi mau mau cứu nàng. Hai việc ký gửi hạ xuống, còn có một cái là cái gì?”

Hoa Giải Ngữ khổ sở thở dài một tiếng, có chút cụt hứng, nhưng cũng không thể tránh được.

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Kỳ thực ngươi không có lựa chọn, chính ngươi cũng rõ ràng, chỉ là muốn theo ta cò kè mặc cả thôi, nhưng ngươi không có cái này chi phí bản. Còn có một việc lập tức liền sẽ phải ngươi làm, chính là cùng ta liên thủ, đồng thời giết Vũ Vô Cực."

Dương Thanh Huyền sững sờ, nói: "Ta không nghe lầm chứ, lấy sức mạnh của ta giết thế nào hắn? Nếu là có thể, ta ngược lại thật ra rất muốn."

Huyền Thiên Cơ cười nói: "Này cũng không cần ngươi quan tâm, ngươi chỉ phải ngoan ngoãn nghe ta chỉ huy liền có thể." Hắn bóng người hơi động, liền từ Kim Hầu trên bả vai bay xuống đến Vu Khinh Nguyệt trước mặt.

Vu Khinh Nguyệt đôi mắt nhắm chặt, khí khổng bên trong thấm ra máu, giữa hai lông mày súc lợi hại, hiển nhiên rơi vào một loại thống khổ tình cảnh, khiến lòng người sinh liên yêu.

Cái kia cả người huyết tuyến, ở Hoa Giải Ngữ dây Âm vạch trần sau, trở tối không ít, nhưng chỉ là tạm thời, chỉ chốc lát lại bắt đầu trở nên rõ ràng, hướng về toàn thân lan tràn.

Huyền Thiên Cơ nói: "Vũ Vô Cực Huyết Khôi Thuật, thật là một làm người chán ghét đồ đâu."

Nói, một tay bấm quyết, Hôm Qua Tái Hiện hiển hiện ra, to lớn bóng mặt trời ở phía sau hiện ra.

Bóng mặt trời trên thời gian, một chút xíu trở về quay lại, Vu Khinh Nguyệt xung quanh lông mày đẩu động liễu hạ, thời gian lui trở về nửa nén hương trước.

Vu Khinh Nguyệt trên người huyết tuyến bắt đầu chảy trở về co rút lại, theo phát tán quỹ tích, đường cũ trở về, cuối cùng ngưng tụ ở nàng mi tâm, hóa thành một hạt màu đỏ tươi quỷ dị Huyết Châu.

Huyền Thiên Cơ vươn ngón tay, đầu ngón tay ở cái kia Huyết

Châu trên vẩy một cái, liên đới Vu Khinh Nguyệt mi tâm một chút da thịt, cùng nhau gọt đi đi ra ngoài.

"Khinh Nguyệt!"

Dương Thanh Huyền đại hỉ, đau lòng tiến lên, một hồi đỡ lấy Vu Khinh Nguyệt, dùng chân nguyên ở nàng mi tâm nhất chuyển, này điểm nhỏ nhẹ tổn thương, liền vảy kết.

Vu Khinh Nguyệt sắc mặt từ từ chuyển hồng hào, phát sinh một tiếng thân mật rên rỉ, liền Du Du chuyển tỉnh lại.

Mắt to xinh đẹp một hồi trợn mở, sững sờ sau, lập tức kiểm tra rồi hạ thân thể của chính mình, nghi ngờ nói: "Thanh Huyền ca ca, ta..."

Dương Thanh Huyền nắm lấy tay nàng, ôn nhu nói: "Quốc sư đại nhân đem thời gian đổ về, đem trên người ngươi Huyết Khôi Thuật giải trừ."

"Thật sự?!"

Vu Khinh Nguyệt đại hỉ, một hồi liền đứng lên, vội vàng bái tạ nói: "Đa tạ Quốc sư đại nhân."

Huyền Thiên Cơ cười nói: "Không cần cám ơn ta, này không có quan hệ gì với ta. Là tình lang của ngươi dùng ba điều kiện đổi lấy. Nói đến, nên ta cám ơn ngươi mới đúng đây."

"Cái gì?"

Vu Khinh Nguyệt cả kinh, lập tức hỏi rõ đầu đuôi câu chuyện, mũi đau xót, một hồi nhịn không được liền khóc lên, nhào vào Dương Thanh Huyền trong lồng ngực, nghẹn ngào nói: "Đều tại ta, ô ô ô."

Dương Thanh Huyền vỗ vỗ nàng đỉnh đầu, cười nói: "Nói cái gì ngốc lời đây.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Bây giờ không phải là nói chuyện yêu đương thời điểm, Vũ Vô Cực liền sắp đến rồi, những người không có liên quan hay là trước tránh một chút đi.” Hắn tiện thể liếc mắt một cái xa xa Khanh Bất Ly đám người.

Dương Thanh Huyền lôi kéo Vu Khinh Nguyệt tay, nói: “Ngươi trước cùng Võ Vương bọn họ về học viện.”

Vu Khinh Nguyệt cả kinh nói: “Cái gì? Các ngươi muốn giết Vũ Vô Cực? Bằng thực lực của ngươi, làm sao có khả năng!”

Dương Thanh Huyền vuốt mái tóc mềm mại của nàng, nói: “Yên tâm đi, ta không có việc gì.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Giúp ta giết Vũ Vô Cực, chính là cứu ngươi ba điều kiện một trong nha.”

Vu Khinh Nguyệt lo lắng đau, khóc ròng nói: “Đều tại ta, ô ô”

Dương Thanh Huyền nói: “Đứa ngốc, nói nhăng gì đấy. Như là không giết ngược lại Vũ Vô Cực, một khi hắn đến rồi, chúng ta ai cũng trốn không thoát.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Lời ấy sai rồi, là các ngươi ai cũng trốn không thoát. Ta phải đi lời, này Thương Khung tinh vực bên trong, vẫn đúng là không có mấy người lưu được ở ta. Sở dĩ đột nhiên nghĩ giết hắn, cũng là bởi vì quá phiền, cả ngày cùng con ruồi tựa như đuổi theo ta, giết cũng tiết kiệm tâm.”

Hoa Giải Ngữ thanh âm truyền đến, hừ lạnh nói: “Ngươi tu luyện cửu sinh cửu tử kiếp, hiện tại cũng vừa vừa khôi phục lại Thiên Vị, dùng cái gì đi giết Vũ Vô Cực? Như là ngươi có thể đem Huyền Tẫn Châu sức mạnh chảy trở về, cố gắng ta còn có thể giúp ngươi một tay.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Giải khai ngữ huynh, ngươi ý đồ kia ta minh bạch, muốn chảy trở về Huyền Tẫn Châu sức mạnh, cũng không phải không thể. Hôm Qua Tái Hiện có thể mang không phải cơ thể sống hoàn nguyên đến tùy ý thời khắc, nhưng vũ trụ này bên trong, dưới thiên đạo, vạn vật năng lượng liền như là nước chảy, đều là từ chỗ cao hướng về chỗ thấp đi, ta muốn đem Huyền Tẫn Châu sức mạnh hoàn nguyên, không khác nào để nước chảy từ chỗ thấp hướng đi chỗ cao, liền cần ta viết vào đại lượng tự thân sức mạnh, đối với ta mà nói, cái được không đủ bù đắp cái mất a.”

Hoa Giải Ngữ lạnh lùng nói: “Không có Huyền Tẫn Châu, Dương Thanh Huyền bất quá Nguyên Võ trung kỳ sức mạnh, làm sao giúp ngươi giết Vũ Vô Cực? Chẳng lẽ ngươi muốn để hắn biến thành thi thể, cho ngươi chế tạo Thi bạo nguyên liệu?”

“Ha ha.” Huyền Thiên Cơ cười ha hả, nói: “Giải khai ngữ huynh thật hài hước, chỉ là Nguyên Võ trung kỳ Thi bạo, có thể đỉnh cái gì? Ta nếu để Dương Thanh Huyền giúp ta, tự nhiên là có tính toán. Ngươi cũng biết... Năm đó ta vì sao phải giết người nổi tiếng?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 426: Tứ Linh Thánh Đồ, Sơn Vũ Dục Lai

Hoa Giải Ngữ cả người chấn động mạnh, khuôn mặt một hồi vặn vẹo, giận dữ hét: “Đáng chết! Ngươi lại có mặt nhấc lên việc này!”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ai nha, ngươi tức giận như vậy nha, vậy ta đừng nói rồi.”

Im lặng một hồi, Hoa Giải Ngữ mới mặt âm trầm, nói: “Tại sao?”

Huyền Thiên Cơ giơ tay lên, nói: “Chính là vì vật ấy.”

Trên lòng bàn tay có hào quang tuôn ra, thoáng qua trong đó, lan ra xanh, hồng, trắng, hắc bốn màu ánh sáng, đem bầu trời chiếu rọi giống như lưu ly giống như vậy, rực rỡ loá mắt.

Theo tia sáng kia tụ tập đứng lên, ngưng hóa thành Thanh Long, Chu Tước, Bạch Hổ, Huyền Vũ bốn đầu linh thú, đều là thần uy hiển hách, trông rất sống động.

Hoa Giải Ngữ cùng Vu Khinh Nguyệt đều hoàn toàn biến sắc, cả kinh kêu lên: “Bốn Thánh Linh!”

Dương Thanh Huyền đồng dạng kinh hãi không thôi, này bốn Thánh Linh đều tỏa ra sức mạnh đáng sợ, phảng phất vừa chạm vào bên dưới, liền muốn hủy diệt đất trời.

Trong khoảng thời gian ngắn, trời cao bên trên, có rồng ngâm hổ gầm, Chu Tước hót vang, Huyền Vũ trấn định càn khôn, thanh thế hùng vĩ như biển gầm sẽ tới, bất quá chuyển trong đó, tứ linh toàn bộ Phá Diệt, một lần nữa tán làm đầy trời ánh sáng, tụ thành một tấm bảo đồ.

Cái kia bản vẽ mỏng như xác màng, có thải quang từ từ xuyên thấu qua bắn ra, bên trên vẽ có bốn màu màu văn, làm như núi cao liên miên, vừa tựa như biển xanh đám mây, thương cổ khí tức từ ở giữa truyền ra, khiến người tâm thăng rung động.

Huyền Thiên Cơ nói: “Tấm trận đồ này, gọi Tứ Thánh Linh Đồ, là ta trải qua thiên tân vạn khổ mới làm ra, vẫn chưa từng dùng, vừa vặn nắm Vũ Vô Cực khai đao, thử xem này Thần đồ uy lực.”

Hoa Giải Ngữ cùng Vu Khinh Nguyệt hoàn toàn ngây dại, bốn Thánh Linh chính là chí cao vô thượng tồn tại, ở thiên địa vạn linh trong lòng, là so với Nhân Hoàng Yêu Đế, ma chủ trùng mẫu còn muốn nhân vật vĩ đại, lại bị hắn đã giết luyện đồ...

Huyền Thiên Cơ giải thích: “Này tứ linh, cũng không phải là chân chính tứ linh Thánh Chủ, mà chỉ là giống như Dương Thanh Huyền, bị tứ linh lực lượng người được chọn mà thôi. Tự mình tu luyện bốn Thánh Linh công pháp, bị ta đánh lấy ra ngoài. Người như vậy mặc dù không nhiều, nhưng đặt ở toàn bộ bên trong tinh vực, vô số năm tới nay, cũng không phải ít.”

Hoa Giải Ngữ run giọng nói: “Ngươi đem Huyền Vũ Thánh Linh đại nhân... Cũng giết?”

Huyền Thiên Cơ cũng không phủ nhận, nói: “Rút lấy người nổi tiếng Thanh Long lực lượng sau, ta liền đi tìm Huyền Vũ, kể cả hắn thất tinh túc cùng nhau đưa lên đường.”

Hoa Giải Ngữ sắc mặt tái nhợt, đôi môi có chút run rẩy.

Hắn đột nhiên phát hiện, chính mình đối với Huyền Thiên Cơ lý giải còn còn thiếu rất nhiều, người đàn ông trước mắt này, xa so với chính mình tưởng tượng bên trong còn còn đáng sợ hơn nhiều.

Dương Thanh Huyền cũng sắc mặt tái nhợt, có gan mèo khóc chuột cảm giác, đầy mặt vẻ giận dữ, nói: “Quốc sư đại nhân giống như bảo vật này, khoảnh khắc Vũ Vô Cực nói vậy cũng là bắt vào tay, ta chỉ là một học sinh, sợ là không giúp đỡ được gì.”

Huyền Thiên Cơ nhìn thấu bất mãn ta của hắn, cười nói: “Thanh Huyền bạn học chớ vội tự ti, ta biết đem Huyền Tẫn Châu sức mạnh khôi phục, như vậy ngươi là có thể sử dụng tới người nổi tiếng sức mạnh, thay ta ở Thần đồ bên trong, tọa trấn Thanh Long, có thể làm cho cả Thần đồ sức mạnh, tăng lên một thành không thôi.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Mới một thành?”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Này một thành lực lượng, đủ để hủy thiên diệt địa.”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, hoảng sợ không thôi.

Huyền Thiên Cơ đi tới trước người hắn, đưa tay hướng về hắn mi tâm điểm tới, nói: “Ta trước tiên giúp ngươi đem Huyền Tẫn Châu sức mạnh phục hồi như cũ, có giải khai ngữ huynh ở, hắn sẽ giúp ngươi hoàn toàn khống chế này châu.”

Nói, bóng mặt trời nổi lên, hạt châu kia ở Dương Thanh Huyền mi tâm cự chiến, mắt trần có thể thấy bên dưới, hạt châu màu sắc có ở đây không đoạn khôi phục xanh đậm.

Mà Huyền Thiên Cơ nhưng là sắc mặt trắng dần, ngạch đầu có mồ hôi hột lăn xuống, hiển nhiên tốn lực rất lớn.

Vu Khinh Nguyệt bay về phía Khanh Bất Ly đám người, đem tình hình cụ thể và tỉ mỉ nói tỉ mỉ một phen, nói: “Các ngươi về học viện trước, ta bồi Thanh Huyền ca ca lưu lại nơi này, chờ chuyện chỗ này sau, chúng ta tức khắc trở về.”

Khanh Bất Ly buông tiếng thở dài, nói: “Bây giờ cục diện, đã không phải là chúng ta có thể tham dự, đi thôi.”

Lục Giang Bằng đầy mặt nghiêm nghị, tựa hồ có hơi không muốn rời đi, Khanh Bất Ly nói: “Dương Thanh Huyền tự có cơ duyên của hắn, sống hay chết, là phúc hay họa, tất cả đều có định số, ngươi lưu lại nơi này chỉ có thể vô ích tăng phiền não của hắn thôi.”

Lục Giang Bằng này mới bất đắc dĩ, liên tục lắc đầu.

Âm Dao đã tỉnh lại, nhìn Vu Khinh Nguyệt, nói rằng: “Cùng hắn đồng thời trở về.”

Vu Khinh Nguyệt sững sờ, nhìn Âm Dao bộ dạng, đột nhiên nở nụ cười, sau đó liền trọng trọng gật gật đầu, nói: “Ta hiểu rồi.”

Ngay sau đó, Khanh Bất Ly đám người lập tức kết bạn mà đi.

Tà Phong đoàn lính đánh thuê còn dư lại mấy người, đứng ở cách đó không xa, nghe gặp nói chuyện của bọn họ, cũng từng cái từng cái bùi ngùi thở dài, dẹp đường hồi phủ.

Mà vào thời khắc này, trên bầu trời bỗng nhiên truyền đến một tiếng rung mạnh.

“Ầm ầm” một tiếng, phảng phất trời đất sụp đổ, nguyên bản vạn dặm trời quang, một hồi phá mở cái đại lỗ thủng, như là vòm trời vỡ vụn.

Đáng sợ không gian phong bạo bao phủ hạ xuống, Tà Phong đoàn lính đánh thuê mấy người đang gió kia bạo bên dưới, trực tiếp bị cuốn vào, mấy đạo tiếng kêu thảm thiết truyền đến, tất cả đều bị không gian trực tiếp vắt tan xương nát thịt.

Khanh Bất Ly đám người hoảng hốt, vội vàng hướng về xa xa bay đi.

U Dạ đã từ hôn mê tỉnh lại, nhìn Tô Tinh bị gió kia bạo cắn nát, nội tâm không tên run lên, nhưng trên mặt không có bất kỳ vẻ mặt.

“Đến rồi!”

Vu Khinh Nguyệt kinh hãi, cũng không dám ở lại gió kia bạo bên, vội vàng bay trở về Dương Thanh Huyền bên cạnh người.

Lúc này, cái kia Huyền Tẫn Châu đã khôi phục được tột cùng sức mạnh, Dương Thanh Huyền đang ngồi khoanh chân, dưới sự chỉ điểm của Hoa Giải Ngữ, cùng cái kia Huyền Tẫn Châu dung hợp.

Huyền Thiên Cơ nhưng là sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, lần này hầu như hao tổn hết rồi hắn toàn bộ sức mạnh, phục dụng mấy viên đan dược sau, tương tự khoanh chân ngồi, điều dưỡng chân nguyên, đối với xa xa không gian phong bạo, tựa hồ làm như không thấy.

Bão táp bên trong, một đạo thon dài bóng người dần dần xuất hiện.

Thân ảnh kia quấn ở áo bào đen bên trong, vóc người cao to, thái dương có chút hoa râm, nhưng khuôn mặt cực kỳ đẹp trai, làm cho người ta một loại quân lâm thiên hạ cảm giác, chỉ là cái kia một đôi con mắt vẩn đục nham hiểm, vừa nhìn xuống, không nói ra được yêu tà.

Vu Khinh Nguyệt hai tay đều là mồ hôi lạnh, đạo ảnh truyền thuyết nàng cũng nghe qua, tất cả đều là một đám nhân vật cực kỳ đáng sợ, mặc dù là lấy Vu gia lực lượng, cũng không muốn trêu chọc.

Ở hắc bào nam tử kia khí tràng hạ, Dương Thanh Huyền cũng mở mắt ra, trong lòng sôi trào mãnh liệt. Nam tử kia liền lặng lặng đứng ở phía trước, chỉ là “Tồn tại ở cái kia”, thì cho hắn cực mạnh uy thế, có chút không thở nổi.

Huyền Thiên Cơ nhẹ giọng nói: “Trấn định chút.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới hít sâu một cái, trong tay quyết ấn biến đổi, đem cái kia áp lực bài xích đi ra ngoài, cả người này mới khôi phục yên tĩnh.

Vũ Vô Cực sau khi xuất hiện, vẫn chưa cùng khi trước phân thân giống như vậy, biểu hiện ra táo bạo cùng nông cạn, ngược lại, nhưng là vô cùng bình tĩnh cùng bình tĩnh.

Ánh mắt của hắn quét qua Dương Thanh Huyền ba người, khóe miệng vung lên một tia cười gằn đến. Sau đó liền giơ lên đầu, nhìn vậy còn chưa tiêu tán không gian phong bạo, ánh mắt trực thấu khung trên đỉnh hố đen, lạnh lùng nói: “Theo ta đi rồi xa như vậy, đi ra đi.”

Dương Thanh Huyền trong lòng ngẩn ra, thầm nói: “Làm sao, còn có người?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 427: Khâm Thiên Giám, Trên Dưới Tứ Phương

Hắc động kia bên trong, đột nhiên sáng lên một tia sáng trắng, như chiếc gương giống như chiếu xuống, rơi vào Vũ Vô Cực hai, ba trăm ngoài trượng.

Cái kia bạch quang bên trong, một hồi hóa ra hai bóng người, đều là thân mặc áo giáp, một người trong đó cầm trong tay bảo kính, cái kia bạch quang bắt đầu từ trong gương bắn ra. Tên còn lại cầm trong tay chiến đấu mâu, hai người đều là đầy mặt cảnh giác, nhìn chằm chằm Vũ Vô Cực. Ánh mắt cũng có đảo qua Dương Thanh Huyền ba người, nhưng vẫn là trở xuống đến Vũ Vô Cực trên người.

Vũ Vô Cực lắc lư cúi đầu, nói: “Khâm Thiên Giám.”

Cái kia nắm kính người quát lên: “Đã biết ta hai người thân phận, còn không bó tay chịu trói!”

Vũ Vô Cực đầy mặt kinh ngạc, hỏi: “Vì sao biết hai người ngươi thân phận, liền muốn bó tay chịu trói? Vì sao phải bắt ta? Ta lại không đắc tội các ngươi.”

Bên cạnh người kia hai tay nắm ở chiến đấu mâu, chỉ về hắn, quát lên: “Tùy ý mở ra vị diện, gợi ra cực đại không gian rung động, nhanh theo ta hai người về Tinh Cung, đem sự tình nói rõ ràng!”

Vũ Vô Cực cười lạnh nói: “Cái gì cẩu vật! Mờ ảo Tinh Cung bất quá là Trung Ương Đại thế giới một phe thế lực mà thôi, chẳng lẽ đem mình làm là tinh vực chúa tể? Chuyện gì đều phải nhúng tay vào. Đợi ta cái nào ngày có rãnh rỗi, thì đi một chuyến Tinh Cung, đem Nhân Hoàng làm thịt.”

“Lớn mật!”

Hai người vừa giận vừa sợ, nhìn nhau một chút sau, liền vọt tới.

Một người bảo kính treo cao, bắn ra bạch quang. Một người chiến đấu mâu huyền không, ở quyết ấn xuống hóa thành gấp mười lần to lớn, chém bay đi.

Người trước mắt này dựa vào sức một người mở ra vị diện mà đến, tuyệt đối không phải bình thường, không dám có chút khinh thường, vừa ra tay chính là toàn lực.

Vũ Vô Cực đứng tại chỗ không nhúc nhích, khinh miệt nhìn hai người.

Bỗng nhiên, hào quang màu trắng kia cùng chiến đấu mâu, ở trên không bên trong nhất chuyển, lại bay trở lại, đồng thời tốc độ tăng nhanh không chỉ gấp mấy lần.

“Cái gì?!”

Hai người kia hoảng hốt, trong cơn kinh hoảng, vội vàng hướng về xa xa đào tẩu.

Vừa mới chuyển thân vừa chạy, liền phát hiện bạch quang cùng chiến đấu mâu liền ở trước mặt mình, dĩ nhiên là chạy nhầm phương hướng, đón hai đại công kích đi.

“Chuyện này...!”

Hai người đều là cả người run lên, tê cả da đầu, không kịp ngẫm nghĩ nữa, vội vàng vận chuyển chân nguyên, đi phía trước vỗ tới!

“Ầm!”

“Phốc!”

Hai người vừa ra tay, trực tiếp phun ra một ngụm máu đến, con ngươi đều bạo đi ra, sự công kích của bọn họ dĩ nhiên đánh vào trên người mình!

“Vì sao lại... Như vậy... Ngươi đến cùng... Là ai?”

Hai người đều là hoảng sợ không thôi, trước bắn ra bạch quang cùng chiến đấu mâu, khoảnh khắc liền đến, đánh vào trên người hai người.

“Oanh” một tiếng, một người ngực bị xuyên thủng, tên còn lại đầu bị chiến đấu mâu tước mất, đều là chết không thể chết lại, từ trời cao trên rơi xuống.

Vũ Vô Cực nhún vai một cái, giang hai tay ra đến, bất đắc dĩ nói: “Ta không hề làm gì cả, các ngươi đã chết rồi. Thực lực như vậy, làm sao quản chế Tam Thập Tam Thiên, làm sao giữ gìn hòa bình thế giới? Phi, thật rác rưởi.”

Tình cảnh này, Dương Thanh Huyền nhìn trợn mắt ngoác mồm, theo Vũ Vô Cực ánh mắt đưa tới, càng là tê cả da đầu, tay chân lạnh lẽo, “Quốc sư đại nhân, vừa nãy cái kia là chuyện gì xảy ra? Hai người kia làm sao mình giết chính mình?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Vũ Vô Cực Võ Hồn gọi là trên dưới tứ phương, có thể điều khiển trong phạm vi nhất định hết thảy phương hướng.”

Dương Thanh Huyền trợn tròn mắt, chỉ cảm thấy đầu thật lớn, “Hết thảy phương hướng là có ý gì?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Bất động đồ vật là không có phương hướng, mà tất cả vận động đồ vật, gió, mưa, sét, điện, thậm chí ánh mặt trời, từ trường, còn có hô hấp của ngươi, huyết dịch lưu động các loại, đều có phương hướng tính, mà phương hướng này, có thể bị hắn khống chế, thay đổi.”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Cái kia chẳng lẽ không phải hô hấp của ta, huyết dịch lưu động, hắn đều có thể khống chế lại? Cùng với hết thảy đối với sự công kích của hắn, đều có thể thay đổi phương hướng?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Gần như.”

Dương Thanh Huyền mặt một hồi liền tái rồi, nói: “Chuyện này... Làm sao còn đánh?”

Huyền Thiên Cơ liếc mắt nhìn hắn, cười nói: “Võ Hồn chỉ là thực lực một trong, trên người ngươi còn có chí cường Võ Hồn, làm sao không thấy ngươi trâu bò đi nơi nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Hiểu, vẫn là câu nói kia, trên đời không có có vô địch phương pháp, chỉ có vô địch người.”

Huyền Thiên Cơ tán thưởng gật gật đầu, nói: “Đúng, hết sức sâu sắc một câu nói.”

Dương Thanh Huyền quay đầu lại nói: “Khinh Nguyệt, ngươi mau theo Võ Vương bọn họ rời đi.”

Vu Khinh Nguyệt lắc đầu nói: “Ta không đi, ta đáp ứng bọn họ, sẽ cùng ngươi đồng thời trở về.” Gặp Dương Thanh Huyền sắc mặt không được, nàng lập tức lại nói: “Ta biết đứng xa xa nhìn, tuy rằng không giúp được gì, nhưng chăm sóc tốt chính mình khẳng định không thành vấn đề.”

Dương Thanh Huyền thấy nàng cố ý như vậy, cũng là không lên tiếng, nói: “Ngươi tất cả chính mình cẩn thận.”

Vu Khinh Nguyệt gật gật đầu, âm thầm lặng lẻ lùi về sau, cùng

Dương Thanh Huyền hai người giữ vững khoảng cách nhất định.

Vũ Vô Cực từ bầu trời xa xăm trên, từng bước một đi tới, đến ba trăm trượng nơi, liền ngừng lại, lạnh lùng nói: “Huyền Thiên Cơ, ngươi còn rất trấn định nha.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Làm sao, ta rất bình tĩnh, ngươi khó chịu sao?”

“Đúng, khó chịu, hơn nữa còn là rất khó chịu!”

Vũ Vô Cực mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Nhưng khó chịu bên trong, nhưng mang theo hưng phấn cực độ đây.” Hắn càng liếm một cái đôi môi, trong mắt bắn ra sát khí.

Dương Thanh Huyền trong lòng không tên run lên, liền cảm thấy trong cơ thể mình huyết dịch gia tốc lưu động, hơn nữa vô cùng hỗn loạn, tai mắt mũi miệng bên trong một hồi thì có máu tươi bão bắn ra.

“A?!” Hắn hoảng loạn kêu một tiếng, có chút không biết làm sao, không chỉ có là máu tươi, liền ngay cả hô hấp cũng biến thành hỗn loạn, bất kể thế nào hấp, đều biến thành “Hô”, hoàn toàn không hút vào không khí.

Nhưng một bên Huyền Thiên Cơ nhưng không có bất kỳ dị thường, Huyền Thiên Cơ nói: “Trấn định một chút, ngươi có chí cường Võ Hồn ở trên người, mặc dù không trấn áp được trên dưới tứ phương, duy trì tự thân không bị khống chế vẫn là rất dễ dàng.”

Dương Thanh Huyền vội vàng một tay bấm quyết, đem hồn lực triển khai, dòng máu kia và khí tức hỗn loạn cảm giác, mới dần dần tiêu trừ, một lần nữa hút vào không khí mới mẻ, sắc mặt mới trở nên đẹp đẽ một chút.

“Ồ, nắm giữ thật mau mà, Thanh Long Thánh Linh ngộ tính cực cao nha.”

Vũ Vô Cực cười nói: “Ngươi cho ta nô lệ đi, có thể miễn vừa chết. Dù sao nắm giữ Thánh Linh làm nô lệ, dù cho không đỉnh có tác dụng gì, chí ít hết sức phong cách a. Sau đó mỗi lần đạo ảnh lúc họp, ngươi liền hóa long xuất hiện, ta giẫm ở trên thân thể ngươi, khiến người khác nhìn một cái sự oai phong của ta.”

Dương Thanh Huyền nghe vậy, tức đến gần thổ huyết, cả giận nói: “Ta giẫm em gái ngươi! Ngươi một cái rác rưởi! Hôm nay giết ngươi, ngươi cũng coi như là chết chưa hết tội!”

“Ha? Giết ta? Nếu như vậy, ngươi vẫn đúng là dám nói nha!”

Vũ Vô Cực bóng người lóe lên, liền xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trước mặt, cách xa nhau không đủ nửa thước, theo dõi hắn hai mắt, lạnh lùng nói: “Tiểu độc tử, ta liền trước hết giết ngươi hút máu luyện hồn.”

Nói, chỉ tay liền hướng Dương Thanh Huyền mi tâm điểm tới.

Tay kia chỉ ở trong mắt Dương Thanh Huyền không ngừng phóng đại, tử vong nguy hiểm khoảnh khắc mà tới.

Dương Thanh Huyền sợ đến liền lùi mấy bước, Cửu Tiêu Hoàn Bội một hồi liền hiện lên ở trước người, đang muốn biểu diễn. “Không thể”, Huyền Thiên Cơ bắt hắn lại tay, nói: “Công kích sẽ phản xạ trở về.”

Nói, một tay bấm quyết, lăng không chỉ tay về điểm đi qua.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy thiên địa quy tắc một hồi nóng nảy, Huyền Thiên Cơ đứng yên đứng ở đó, phảng phất hóa thân thiên địa pháp tắc, thay trời hành đạo!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 428: Lưu Ly Quang Liên, Thân Ngoại Hóa Thân

Đạo chi vô hình, không tĩnh không động, duy hoảng duy hốt, trong đó có giống.

Thiên Đạo lực lượng, Vũ Vô Cực nào dám chặn, hét lớn một tiếng, vội vàng thu tay về đến, lui về phía sau đi.

Huyền Thiên Cơ chỉ tay sau, cả người dung nhan cấp tốc già yếu.

Thiên Đạo mịt mờ, há là phàm nhân có thể dùng? Mặc dù thay trời hành đạo có thể mượn dùng Thiên Đạo lực lượng, cũng không phải phàm nhân có thể thừa nhận được.

Huyền Thiên Cơ đối với mình già yếu làm như không thấy, tiện tay ném ra Tứ Thánh Linh Đồ.

Linh Đồ vừa vào bầu trời, tứ linh lực lượng, dứt bỏ mà đến, bao phủ trăm dặm, toàn bộ thế giới đều hóa thành lưu ly. Thanh Long, Chu Tước, Bạch Hổ, Huyền Vũ, trấn thủ ngày chi tứ cực.

Trung ương lưu ly quang bên trong, càng là núi cao liên miên, biển xanh đám mây, Thương Khung phong cách cổ từ trong đó xuyên thấu qua bắn ra, rung động tâm thần.

Vũ Vô Cực hoàn toàn biến sắc, ngạc nhiên thất thanh nói: “Tứ Thánh Linh Đồ! Ngươi quả nhiên đem vật này luyện ra!” Trong giọng nói tràn đầy khiếp sợ, nhưng mang theo vẻ hưng phấn.

Vũ Vô Cực nhìn chằm chằm cái kia Tứ Thánh Linh Đồ, hai tay bấm quyết, trong miệng thốt ra tối tăm văn tự, hồn quang ở trên người lóng lánh đi ra.

Toàn bộ trong thiên địa "Phương hướng", lập tức trở nên hỗn loạn, từng đạo từng đạo gió xoáy ở trời cao trên tụ thành.

Nhưng Tứ Thánh Linh Đồ vẫn như cũ dựa theo vị trí của chính mình vận chuyển, cũng không bị cái kia Võ Hồn trên dưới tứ phương ảnh hưởng, Vũ Vô Cực sắc mặt chìm xuống, trên mặt như che chở sương lạnh.

Huyền Thiên Cơ cười nói: "Ngươi trên dưới tứ phương, chỉ có thể khống chế cùng một không gian bên trong phương hướng, này Tứ Thánh Linh Đồ tự thành không gian, độc lập với Huyền Dạ đại lục ở ngoài, ngươi Võ Hồn vô dụng."

Nói, tay trái hướng về hư không một chút, mảng lớn ánh vàng nổi lên, chậm rãi hóa ra Kim Hầu thân ảnh, sau đó hướng về Kim Hầu thân vỗ một cái, liền bay vào Linh Đồ bên trong.

Vũ Vô Cực cả kinh nói: "Huyền Thiên Cơ, ngươi..."

Huyền Thiên Cơ cười nói: "Ngươi không phải là muốn vật này sao? Ngay ở Tứ Thánh Linh Đồ bên trong, có bản lĩnh liền đến lấy đi."

Hắn đối với Dương Thanh Huyền nói: "Đi."

Hai người lúc này hóa thành một vệt sáng, cũng bay thẳng vào Linh Đồ bên trong, biến mất không còn tăm hơi.

Vũ Vô Cực sắc mặt âm trầm bất định, nhìn chằm chằm cái kia lưu ly thế giới của ánh sáng, có chút do dự.

Tuy rằng hắn không sợ trời không sợ đất, nhưng này Tứ Thánh Linh Đồ, là trực tiếp lấy ra bốn Thánh Linh sức mạnh luyện chế, để hắn trong lòng có e dè.

“Hừ, ta cũng không tin ngươi còn có thể nhảy ra ngày đến! Giết ngươi, này Linh Đồ cũng là thuộc về ta!”

Vừa nghĩ tới loại loại chỗ tốt, Vũ Vô Cực trên mặt né qua vẻ ngoan lệ, liền phi thân cướp vào cái kia Linh Đồ bên trong.

Vu Khinh Nguyệt ở phía xa nhìn, khẩn trương lòng bàn tay tất cả đều là mồ hôi, hai tay hợp ở trước người, cầu nguyện, “Thanh Huyền ca ca, ngươi nhất định phải sống sót đi ra nha!”

Dương Thanh Huyền vừa vào Linh Đồ bên trong, liền y theo Huyền Thiên Cơ dặn dò, chạy đến Thanh Long trận vị, tiến vào cái kia màu xanh trong sức mạnh.

Toàn thân nhất thời có loại không nói ra được thoải mái, lại như cá về biển rộng, về tới mẫu thân ôm ấp.

Cái kia chút màu xanh sức mạnh không chỉ có mạnh mẽ, hơn nữa thân cùng, cùng Huyền Tẫn Châu bên trong lực lượng hoàn toàn nhất trí, cùng hắn sản sinh cực mạnh cộng hưởng.

Ở trận vị trung tâm, chiếm cứ một cái Thanh Long, trong đôi mắt lệ khí bắn ra bốn phía, không có có thần thái.

Hoa Giải Ngữ nhẹ giọng nói: “Người nổi tiếng...” Âm thanh trầm thấp cùng gào thét, lộ ra vô cùng thương cảm.

Cái kia Thanh Long nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, trong mắt lệ khí tản đi không ít, tựa hồ cảm ứng được là đồng loại của chính mình.

Dương Thanh Huyền nói: “Này rồng... Chính là người nổi tiếng biến thành sao?”

Hoa Giải Ngữ thu dọn một chút tâm tình, lắc đầu nói: “Người nổi tiếng đã chết, đây chỉ là người nổi tiếng sức mạnh mà thôi. Không nói những thứ này, y theo Huyền Thiên Cơ dặn dò, trấn thủ lúc này, đối với ngươi mà nói chỗ tốt rất lớn, dành thời gian lĩnh ngộ này Thanh Long lực lượng đi.”

“Được!”

Dương Thanh Huyền lúc này ngồi xếp bằng ở trận vị trên, vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh.

Nguyên lực trong cơ thể vui sướng cực kỳ, không có bất kỳ cản trở, liền vận chuyển một lần. Hơn nữa bốn phía sức mạnh, như nước vọt tới, rót vào thân thể của hắn, bất quá mấy hơi thở công phu, liền rõ ràng cảm thấy tu vi có tăng lên.

Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng hốt, nếu là ở này chỗ tu luyện cái một năm rưỡi nữa lời, sợ là vọt thẳng vào Thiên Vị.

Hơn nữa hắn trong lòng hơi động, hơi mở mắt ra, phát hiện mình trên người dài ra từng khối từng khối vảy, càng là hóa thành bán long hình thái.

“Kỳ quái, ngươi chỉ tu luyện Võ Kinh nửa bộ đầu công pháp, thế nào sẽ có hóa rồng dấu hiệu?” Hoa Giải Ngữ không hiểu hỏi.

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Ta cũng không biết.”

Nhưng trong lòng hắn hơi có suy đoán, tựa hồ cùng cái kia giọt yêu hầu tinh huyết có quan hệ, không khỏi giơ lên đầu, hướng về trung ương lưu ly quang nhìn tới. Cái kia Kim Hầu còn trôi nổi ở trong đó, bất luận cái kia giọt yêu huyết vẫn là này Kim Hầu, đều nhất định cùng cái kia yêu chỉ có quan.

Dương Thanh Huyền bài trừ nội tâm tạp niệm, quý trọng này trước mắt cơ hội, chăm chỉ tu luyện đứng lên.

Bỗng nhiên, một đạo bạch mang bắn vào trung ương lưu ly quang bên trong, hiển hiện ra, chính là Vũ Vô Cực.

Hắn bốn phía vừa nhìn, lạnh lùng nói: “Huyền Thiên Cơ, này trong thiên hạ sẽ không có ta không dám đi địa phương, bao quát này Linh Đồ bên trong. Hiện tại ta tới, ngươi mau ra đây nhận lấy cái chết.”

Hô vài tiếng, không gặp Huyền Thiên Cơ hình bóng.

Vũ Vô Cực liền hướng về cái kia Kim Hầu đi đến, bỗng nhiên, toàn bộ thế giới bên trong lưu ly quang lóe lên, dĩ nhiên hóa thành ngàn vạn xiềng xích, đem Vũ Vô Cực toàn thân trói buộc đứng lên.

Vũ Vô Cực hạ thấp đầu, nhìn trên người mình màu lưu ly xiềng xích, có tới hàng trăm cây, tất cả đều là ánh sáng ngưng tụ mà thành, thông suốt cực kỳ. Hơn nữa trên xiềng xích ẩn chứa cực mạnh sức mạnh quy tắc, khóa ở trên người, không chỉ có không cách nào nhúc nhích, liền ngay cả chân nguyên đều khó mà vận chuyển.

“Hừ, quỷ nhát gan, núp trong bóng tối, cho rằng những này quang liên có thể khóa lại ta sao?”

“Bạo nổ!”

Vũ Vô Cực miệng phun một chữ, vô số đao gió ở trên xiềng xích cuồng kích, “Rầm rầm rầm” chém ra vô số ánh sáng, ngàn sợi quang liên hoảng hốt bất định, dĩ nhiên vòng quanh Vũ Vô Cực lượn vòng.

Toàn bộ Lưu Ly thế giới bên trong, một mảnh liên quang lấp loé, mau làm người khó có thể tin.

“Ầm! Ầm!”

Hơn nữa đại lượng quang liên, như roi dài một loại đánh vào cách đó không xa Kim Hầu trên người, chấn động đến mức “Ào ào” vang vọng.

Lưu ly quang bên trong, bóng người lóe lên, Huyền Thiên Cơ tái hiện ra, giẫm trên người Kim Hầu, hai tay nhanh chóng bấm quyết, quát lên: “Bốn Thánh Linh, trấn!”

Lưu ly quang bên trong, một hồi hiện ra bốn Thánh Linh cái bóng, từ trên hư không bay xuống, đạp ở cái kia chút dây xích trên.

Hết thảy lắc động đậy bị đè ép, thế giới lập tức yên tĩnh lại.

Vũ Vô Cực hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Quả nhiên có chút môn đạo, nhưng này tứ linh, đều là chút méo cây táo nứt dưa, khi còn sống chính là một ít không ra thể thống gì đồ vật, chết rồi còn có thể tác quái sao? Thân ngoại hóa thân, đi ra!”

Một tiếng uống xong, Vũ Vô Cực trên người bay ra một bóng người, càng là giống nhau như đúc chính mình, rút ra một thanh hắc đao, chém về phía Huyền Thiên Cơ.

Hắc đao trên hoa văn cực kỳ phiền phức, thân đao khom hình cung mà sắc bén, chém ra một đao, có vô số phù văn uốn lượn ở đao hai bên.

Huyền Thiên Cơ bóng người lóe lên, liền né qua.

Đao kia “Tranh” một tiếng, chém trên người Kim Hầu, cùng nổi lên đốm lửa.

Hơn nữa ở đao chém chỗ, Kim Hầu bề ngoài hiện ra mấy trăm văn tự đến, nhưng chỉ là lóe lên liền qua.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 429: Hôm Qua Tái Hiện, Hắc Đao, Ma Thần

"Đây là...!"

Huyền Thiên Cơ cùng Vũ Vô Cực đồng thời kinh hô lên, phảng phất gặp được cái gì thứ không tầm thường, một hồi hai mắt chợt trợn!

Dương Thanh Huyền đồng dạng chấn động trong lòng, cái kia chút văn tự hắn vẫn chưa nhìn rõ ràng, nhưng tựa hồ có lực lượng nào đó, xúc động chính hắn khí huyết bành trướng, không rõ táo bạo ở trong người lan tràn.

Hắn không tự chủ được rồi lên miệng đến, càng lộ ra hai cái nanh.

"Ha ha, vật này dĩ nhiên là..."

Vũ Vô Cực hóa thân cười như điên, càng kích động có chút run rẩy, giơ lên hắc đao xa hơn cái kia Kim Hầu trên người chém tới, "Ầm" một tiếng, lại có một tầng kim quang hiện lên ở Kim Hầu bốn phía, đem cái kia hắc đao ngăn trở.

Hắc đao đặt ở ánh vàng trên, một chút xíu chen vào, phải đem cái kia ánh vàng cắt mở.

Huyền Thiên Cơ sắc mặt nghiêm túc, nói: "Ta nguyên tưởng rằng đây là Yêu Đế trống không tinh huyết biến thành, không nghĩ tới dĩ nhiên đã đoán sai, không Đế đối với ba thật đúng là tốt, lại đem vật này cũng cho hắn!" Hai tay hắn bay bấm quyết, Võ Hồn hóa thành Thiên Vị Pháp tướng.

To lớn bóng mặt trời ở lưu ly quang bên trong tái hiện ra, bánh răng phi đi phía trước kích thích.

Cái kia Thiên Vị Pháp tướng không ngừng biến hóa, theo bóng mặt trời mức độ hình ảnh ngắt quãng ở nào đó trong lúc nhất thời, Pháp tướng càng hóa thành Huyền Thiên Cơ bộ dạng, cùng chân chính Huyền Thiên Cơ giống như đúc.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Lại là thân ngoại hóa thân?”

Hoa Giải Ngữ cũng đầy là nghi hoặc, lắc đầu nói: “Không giống thân ngoại hóa thân.” Đạo ảnh hai người chiến đấu, đã ra khỏi hắn lý giải, dần dần xem không hiểu.

Vũ Vô Cực hóa thân cả kinh, cười gằn nói: “Huyền Thiên Cơ, ngươi đem lá bài tẩy cũng lấy ra, là đã thúc thủ vô sách sao?” Hắn đem hắc đao từ cái kia ánh vàng bên trong rút ra, bóng người lóe lên, liền hướng cái kia hóa thành Huyền Thiên Cơ bộ dáng Hôm Qua Tái Hiện chém tới.

“Xì!”

Lưu ly quang bên trong, bị hắc đao trực tiếp chém ra một vết nứt, như là lỗ hổng giống như đi phía trước xé rách.

Hôm Qua Tái Hiện tay trái bấm quyết, hướng về đao kia cõng đánh tới, “Vù” một tiếng, đao Âm rung động, toàn bộ lưu ly quang bên trong thế giới, một mảnh rung động.

Hắc trên đao phù văn lưu động, có hắc viêm tuôn ra, hoả táng lưu ly quang, làm cho đao thân ảnh trở nên mơ hồ bất định.

Vũ Vô Cực hóa thân rút về đao đến, lại là chém ngang đi, “Xì” một tiếng, đem quang thế giới phách mở, cái kia hắc viêm một hồi khuếch tán, hướng về Hôm Qua Tái Hiện đốt đi.

Hôm Qua Tái Hiện một tay bấm quyết, lăng không vỗ tới, “Ầm” một tiếng đánh vào trên đao, một nguồn sức mạnh khuấy động ra, hắc trên đao hỏa diễm toàn bộ tắt, Vũ Vô Cực hóa thân tùy theo đánh bay ra ngoài.

Hôm Qua Tái Hiện một chưởng sau, sắc mặt hơi tái.

Mà Huyền Thiên Cơ bản tôn, thì lại vẫn ngồi xếp bằng hư không, điều dưỡng vết thương trên người.

“Ha ha.”

Vũ Vô Cực hóa thân bay ra xa mấy chục trượng sau, dừng thân lại, rên lên một tiếng, khóe miệng tràn ra máu tươi.

Hắn lau huyết, cười to nói: “Ngươi bây giờ cũng chỉ có mượn dùng Thiên Đạo lực lượng mới có thể áp chế ta, nhưng ngươi có thể mượn dùng bao nhiêu lần Thiên Đạo đây? Hôm Qua Tái Hiện có thể nghĩ hóa ra trong năm tháng chính mình, nhưng chỉ có thể có đến không trọn vẹn sức mạnh. Lấy ngươi giờ khắc này bản thể tu vi, có thể có bao nhiêu sức mạnh từ trong năm tháng mang ra ngoài đây? 20%? Vẫn là ba mươi?”

Hôm Qua Tái Hiện cười lạnh nói: “Ta đỉnh cao lúc 20%, cũng đủ để giết ngươi toàn bộ. Huống chi, ngươi cũng chỉ là thân ngoại hóa thân mà thôi, được nước cái gì.”

“Nói khoác không biết ngượng! Hôm nay ta liền dùng này hắc đao, chém ngươi!”

Vũ Vô Cực hóa thân giơ đao vọt lên, chém một cái bên dưới, toàn bộ Lưu Ly thế giới không ngừng phá nát mở, thân đao càng là hóa thành một đầu dữ tợn mãnh thú, toàn thân đen kịt, Long Hổ thân, trên lưng có cánh, hét lớn một tiếng nhằm phía Hôm Qua Tái Hiện.

Hôm Qua Tái Hiện biến sắc mặt, tay phải càng trực tiếp hướng về cái kia hung thú chộp tới, trên cánh tay gân xanh không ngừng nổi lên, như rễ cây một loại tản ra, bàn tay cũng hóa thành màu xanh móng to.

“Ầm ầm!”

Quái thú xông vào cự trảo kia trên, đem Hôm Qua Tái Hiện cánh tay thời điểm gân xanh toàn bộ chấn động đến mức gãy vỡ, toàn bộ cánh tay càng tan rã ra. Quái thú lực xung kích bị nghẹt, rít gào bên dưới, lại hóa thân hắc đao, điên cuồng chém mà lên.

“Xẹt xẹt!”

Hôm Qua Tái Hiện chỉnh cánh tay đều bị hắc đao chém nát, đồng thời ngọn lửa màu đen bắt đầu bay lên, đem cái kia chút phá toái cốt nhục, cùng nhau đốt thành tro.

Hôm Qua Tái Hiện kịp thời lập đoạn, trực tiếp đem chính mình cánh tay phải chấn động đoạn, cả người lui về phía sau đi.

Ngồi xếp bằng hư không Huyền Thiên Cơ, bỗng nhiên trong tay quyết ấn biến đổi, lòng bàn tay Triêu Thiên.

Lưu Ly thế giới bên trong, hào quang nổi lên, một mảnh dưới ánh sáng, hắc đao lần thứ hai hóa thành quái thú, toàn thân lại như Vũ Vô Cực bản thể giống như vậy, bị vô số Lưu Ly Quang Liên khóa lại, giãy dụa bên dưới, chấn quang liên lay động, lại như cũ không thoát thân được.

Vũ Vô Cực hóa thân cả giận nói: “Ta ngược lại muốn xem xem, này Tứ Thánh Linh Đồ sức mạnh, còn có thể ràng buộc ta bao lâu!” Nói, giơ tay đánh liền ra một mảnh ánh bạc, ở trên không bên trong lóe lên, càng là vô số rậm rạp chằng chịt châm nhỏ.

Những ngân châm kia hoàn toàn không có hữu hình thân thể, hoàn toàn do pháp tắc ngưng tụ thành, mỗi cái châm ước chừng có chừng trăm cái tỉ mỉ phù văn tạo thành, xuyên thấu lưu ly quang, kích. Bắn đi.

Hôm Qua Tái Hiện một tay bấm quyết, hướng về trong hư không một trảo, một trận run rẩy hạ, xuất hiện một thanh màu đen ô, lăng không chống đỡ mở.

"Rầm" một tiếng, ô hạ hiện ra vô số màu xanh sấm sét, chu vi hơn mười trượng bên trong, đều hóa thành một mảnh điện hải, những ngân châm kia kích. Bắn vào, đều bị ánh chớp bắn trúng, "Bùm bùm" ở không trung nổ tung rơi.

Vũ Vô Cực hóa thân cả kinh nói: "Thiên lôi ô cũng ở trong tay ngươi!" Hắn một tay bấm quyết, phù văn đánh vào cái kia hắc thú trong cơ thể, liền lập tức sẽ hắc đao, lăng không xoay tròn, đem quang liên chém ánh sáng bắn ra bốn phía.

Hắc Hỏa cũng ở trên đao sinh ra, không ngừng chước thiêu quang liên.

Huyền Thiên Cơ trong mắt hàn quang lóe lên, giơ tay lên, đầu ngón tay mang theo một tấm bùa vàng, đánh ra ngoài.

Bùa vàng "Xì" một tiếng, dán sát hắc đao trên, loé lên rồi biến mất, nhưng trên thân đao nhưng nhiều một hình tam giác dấu ấn, dường như một toà màu vàng tháp lớn. Ấn ký kia lóe lên ba lần, cũng không thấy.

Lập tức hắc đao táo bạo cũng trở nên yên lặng, lặng lặng treo ở không trung, bị Lưu Ly Quang Liên trói buộc, lại như mất đi linh tính.

Vũ Vô Cực hóa thân con mắt trợn lên giống chuông đồng, nổi giận gầm lên một tiếng liền xông lên trên, "Đáng chết! Dĩ nhiên là tiểu Tu Di Ngũ hành Phong Ấn Phù! Vật này không phải từ lâu tuyệt tích sao?!"

Vũ Vô Cực hóa thân giận dữ đạp bước lên trước, mỗi đi một bước, thân thể liền hiện biến hóa to lớn, trên đầu sinh ra hai sừng, tử vảy màu vàng óng bao trùm toàn thân, giống như một vị Ma Thần giống như.

Huyền Thiên Cơ biến sắc mặt, hai tay không ngừng kết ấn, hào quang màu vàng óng hóa thành sợi tơ, quấn quanh ở trong tay, đem lưu ly quang cắt ra từng đạo từng đạo vết nứt. Mà Hôm Qua Tái Hiện nhưng là ném ra thiên lôi ô, một hồi chống đỡ mở, đồng thời quát to: “Dương Thanh Huyền, động thủ!”

“Ầm ầm!”

Thiên lôi ô hiện, vô số ánh chớp kích. Bắn ra, ở Vũ Vô Cực hóa thân trước, mở ra một đạo sét ngày sông, đem ngăn cách ở ở ngoài.

Huyền Thiên Cơ trong tay vô số sợi tơ, cũng ở sét sông bên này, chậm rãi tụ ra một vị màu vàng Pháp Thân.

Dương Thanh Huyền vẫn đều khẩn trương nhìn hai người chiến đấu, từ lâu trợn mắt ngoác mồm.

Loại chiến đấu này cấp độ, mặc dù là Hoa Giải Ngữ cũng khó có thể lý giải được.

Nghe thấy Hôm Qua Tái Hiện một hát, hắn lập tức từ Thanh Long trận vị trên vọt ra, một hồi tiến vào trung ương lưu ly quang bên trong.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 430: Thế Giới Phá Nát, Bảy Mươi Hai Biến

Vũ Vô Cực bản thể bị Lưu Ly Quang Liên khóa lại, ánh mắt lạnh như băng rơi trên người Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền quay đầu đi, không nhìn con mắt của hắn, bắt đầu dựa theo Huyền Thiên Cơ bố trí, triển khai pháp quyết.

Võ Kinh lực lượng ở trong người vận chuyển, Huyền Tẫn Châu từ mi tâm bay ra, hóa thành một đoàn đường kính thước dài màu xanh chùm sáng.

Chùm sáng ở trên không bên trong toàn một vòng, dâng lên bên dưới, đầy trời lưu ly quang tuôn ra mà vào, hóa thành một trượng đường kính, bên trong tràn đầy hơn trăm triệu phù văn, tối nghĩa khó hiểu.

Giẫm trên Lưu Ly Quang Liên tứ linh, tựa hồ cảm ứng được cái gì, đều là táo bạo hét lớn một tiếng, thân thể ở nguyên mà run run, vô số quang liên bị chấn động đến mức “Rầm” vang vọng.

Dương Thanh Huyền quyết ấn biến đổi, điểm ở cái kia chùm sáng trên, quát lên: “Tứ linh trở về vị trí cũ!”

Toàn bộ trận đồ một trận lay động, trong bản vẽ thế giới quang ảnh chập chờn, tứ linh một hồi bay lên, hóa thành bốn màu ánh sáng, như sao chổi giống như đảo qua trời cao, bay vào Dương Thanh Huyền trước người chùm sáng bên trong.

Chùm sáng lập tức bị bốn màu nhuộm đẫm, vòng quanh bên trong Huyền Tẫn Châu chuyển động.

Vũ Vô Cực con ngươi một hồi trừng thật to, quát: “Ngươi đang làm gì? Mau dừng lại!”

Hắn giãy dụa bên dưới, đầy trời quang liên bay lượn, hướng về Dương Thanh Huyền đánh tới.

Dương Thanh Huyền cũng khiếp sợ ở trước mắt này chùm sáng sức mạnh, hắn cách gần nhất, có thể thấy rõ ràng bên trong tứ linh hình thái, không kịp ngẫm nghĩ nữa, cái kia chút quang liên thẳng đánh tới, sợ là vừa chạm vào bên dưới, chính mình liền muốn biến thành tro bụi.

Ngay sau đó hét lớn một tiếng, đem chân nguyên tăng lên đến cực hạn, trên người mọc ra từng khối từng khối vảy rồng màu xanh, giơ tay lên, cái kia trượng dài đường kính chùm sáng, lập tức rơi ở trong tay hắn.

Dương Thanh Huyền một trảo Huyền Tẫn Châu, tứ linh lực lượng nhất thời vòng quanh cánh tay xoay tròn, sức mạnh đáng sợ đó, làm hắn sợ run tim mất mật.

Hoa Giải Ngữ quát lên: “Mau ra tay!”

Dương Thanh Huyền phục hồi tinh thần lại, trong mắt nổ bắn ra tinh mang, nắm Huyền Tẫn Châu, một quyền đánh ra ngoài.

“Diệt đạo Long quyền!”

“Ầm ầm!”

Thiên địa chấn động, cái kia chút bay lượn tới được Lưu Ly Quang Liên một hồi nát tan, liền ngay cả Vũ Vô Cực trên người dây xích, cũng nói đạo bể ra, bốn màu ánh sáng, bao phủ thiên địa, Linh Đồ trên lượng lớn phù văn tuôn ra, lại có vỡ nát dấu hiệu.

“Không được! Lực lượng này quá mạnh, ngươi căn bản không chịu nổi!”

Bốn màu trong thiên địa, Hoa Giải Ngữ vừa kinh vừa sợ, Dương Thanh Huyền một quyền bên dưới, toàn bộ cánh tay phải trực tiếp nổ tung, cái kia tứ linh như thiên thạch rơi xuống đất, hóa thành một luồng lực lượng vô địch, oanh trên người Vũ Vô Cực.

“Oành!”

Vũ Vô Cực thân thể bị đánh mặc, trước ngực tuôn ra một cái hang lớn, hắn khó tin nhìn Dương Thanh Huyền, “Ngươi một cái cặn bã, dĩ nhiên có thể gây tổn thương cho ta?”

Dương Thanh Huyền cũng nhận được cự lực phản chấn, phun ra một ngụm máu đến, liền bay ngược ra ngoài.

Trên người vảy rồng ở lực lượng kia hạ cũng từng mảnh từng mảnh đổ nát, “Ầm” một tiếng, càng đánh vào cái kia Kim Hầu trên người, lại là phun ra một ngụm máu lớn, suýt chút nữa ngất đi.

Xa xa thân ngoại hóa thân, đang sét trên sông cùng cái kia giáp vàng Pháp Thân kịch đấu, không ngừng có sấm sét từ bốn phương tám hướng kích đến, đánh nửa ngày không phân cao thấp, trước sau khó có thể đột phá.

Vũ Vô Cực bản thể bị đánh mặc sau, hóa thành Ma thần thân ngoại hóa thân hoàn toàn biến sắc, hét lớn một tiếng, hai tay hơi động, mỗi bên nắm lấy một đoàn quả cầu ánh sáng màu tím, hướng về trước người hợp lại, lập tức hóa thành một đoàn nước sơn vòng xoáy màu đen.

Vòng xoáy bên trong, có vô số tinh vân lưu chuyển, dường như tiếp thông Chu Thiên đại vũ trụ, có thể dòm ngó tận vô cùng huyền bí.

"Trên dưới tứ phương, vị chi vũ."

Một luồng sức mạnh đáng sợ từ trong vòng xoáy bạo nổ mở, "Ầm ầm" một tiếng, đem giáp vàng Pháp Thân đập vỡ tan, toàn bộ sét sông cũng vỡ vỡ đi ra. Vô số Lôi Đình đánh rơi, lít nha lít nhít như trường xà tập kích hạ, nhưng vừa chạm vào cùng vòng xoáy kia, toàn bộ cũng thay đổi phương hướng, hướng về Huyền Thiên Cơ cùng Hôm Qua Tái Hiện đánh tới.

Hôm Qua Tái Hiện biến sắc mặt, đem thiên lôi ô chống đỡ mở, đem cái kia chút lôi xà toàn bộ thu vào.

Thân ngoại hóa thân đầy mặt âm trầm, một chiêu này bên dưới, tựa hồ hao hắn nhiều lắm sức mạnh, bóng người lóe lên, liền từ trong nước xoáy xông ra ngoài, trực tiếp trở về đến bản thể.

Huyền Thiên Cơ đang muốn ngăn cản, nhưng phát hiện dưới chân hư không phá nát, lượng lớn lưu ly quang trở nên hoảng hốt bất định.

Hắn một hồi dừng bước, liếc nhìn chung quanh, nói: "Này tứ linh sức mạnh quá yếu, luyện hóa đi ra Lưu Ly thế giới quá yếu đuối, Vũ Vô Cực, sợ là giết không được."

Hắn thở thật dài một cái, liền thu hồi Hôm Qua Tái Hiện, không nữa đuổi theo.

Vũ Vô Cực hư nhược bản thể, thân ngoại hóa thân trở về sau, một hồi trở nên tinh thần toả sáng, bộ ngực hang lớn, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khép lại, trong mắt nổ bắn ra vô cùng sát ý, "Chết tiệt giun dế, kích thương bản tọa, cho dù chết một vạn lần, cũng không đủ đền tội!"

Hắn mặt âm trầm, như thân ngoại hóa thân giống như vậy, hóa thành Ma Thần, ngạch đầu hai sừng có màu tím sức mạnh lưu động, giống như dòng điện khuếch tán, rơi vào bàn tay hắn trên, hai tay xoa một cái, liền kích - bắn đi.

“Ầm! Ầm!”

Lực lượng kia bắn ở Kim Hầu ba vị trí đầu thước nơi, liền đụng tới ánh vàng, toàn bộ cản lại, nổ ra một mảnh đốm lửa.

Một mảnh màu vàng kết giới, đem Kim Hầu bọc lại, kết giới trên che kín hoa tuyết trạng phù văn, kiên không thể phá.

Vũ Vô Cực con ngươi co rụt lại, né qua vẻ khiếp sợ, nhìn chằm chằm cái kia Dương Thanh Huyền.

Chính mình tuyệt lực lượng mạnh đều không thể phá mở Kim Hầu kết giới, Dương Thanh Huyền nhưng không trở ngại chút nào ngồi ở Kim Hầu trên bả vai, làm hắn nhận ra được một tia quái dị.

Giờ khắc này Dương Thanh Huyền trạng thái cực kỳ gay go, cánh tay phải toàn bộ phá nát, tựa ở Kim Hầu trên cổ của, sắc mặt tái nhợt.

Truyện Của Tui . net

Máu tươi kia như là nước chảy, từ chỗ cụt tay nhỏ xuống trên người Kim Hầu, không ngừng mở rộng, đem Kim Hầu toàn bộ vai vai đều nhuộm thành màu đỏ.

Dương Thanh Huyền vẫn chưa phát hiện Kim Hầu biến hóa, thở dốc một trận, con ngươi bỗng nhiên trợn to, chính mình cũng sợ hết hồn, thầm nói: “Xảy ra chuyện gì, nhiều máu như vậy...”

Đoạn trên cánh tay máu tươi đã bị dừng lại, nhưng Kim Hầu trên người huyết dịch, nhưng là càng ngày càng nhiều, trong khoảnh khắc liền hóa thành một vị to lớn huyết hầu, vô cùng quỷ dị, liền ngay cả nguyên bản màu vàng kết giới, cũng hóa thành màu máu.

Huyền Thiên Cơ cũng giật mình không thôi, lập tức chợt nói: “Thì ra là như vậy, trong cơ thể hắn lại có yêu trống không Đế huyết!” Nói, trong mắt xẹt qua vẻ hưng phấn.

Cái kia Kim Hầu hóa thành huyết hầu sau, nguyên bản vẫn nhắm hai mắt, đột nhiên chợt trợn, bắn ra hai vệt hào quang màu vàng kim, lọt vào hư không!

“Ầm ầm!”

Nguyên bản là hỗn loạn lưu ly quang thế giới, ở cái kia hai vệt kim quang hạ, càng vỡ vỡ đi ra.

Vạn ngàn phù văn từ trên trận đồ dâng lên, tứ linh lực lượng cuồng tả đi ra, hướng về toàn bộ tiểu Hoa Quả Sơn địa giới lan tràn, chỗ đi qua, núi lở đất nứt, hết thảy đều hóa thành bột mịn.

Vu Khinh Nguyệt đứng ở đàng xa trên bầu trời, nhìn này tận thế một loại cảnh tượng, một viên tim nhảy tới cổ rồi, hai tay nắm chặt ở trước ngực, run giọng nói: “Thanh Huyền ca ca, ngươi nhất định phải sống sót đi ra a!”

Đột nhiên, nàng sững sờ, nhấc đầu nhìn trên bầu trời.

Trước Vũ Vô Cực phủ xuống thời giờ mở ra đường nối, vẫn chưa khép lại, giờ khắc này bỗng nhiên gió nổi mây vần, sinh ra cực đại ánh sáng, giống là một quả bảo châu màu xanh muốn phun ra.

Cái kia ánh sáng màu xanh lan tràn, như người mạch lạc giống như vậy, có sinh mệnh tựa như hướng về bốn phía kéo dài tới.

Thanh mang trung tâm, có vô số xiềng xích ngang qua bầu trời, liên tiếp vô cùng xa thời không.

Xiềng xích bên trên, tất cả đều là từ hơn trăm triệu phù văn ngưng tụ thành, lại như một toà trận pháp thật to, nhưng xa xa nhìn tới, nhưng là một con to lớn tròng mắt màu xanh, bắn ra bén ánh sáng, như Thần Linh quan sát đại địa.

Giờ khắc này, ở Tứ Thánh Linh Đồ bên trong, huyết hầu một đôi mắt vàng, bắn phá lưu ly quang thế giới.

Huyền Thiên Cơ cùng Vũ Vô Cực đều là biến sắc mặt, nhìn chằm chằm cái kia huyết hầu thân thể lớn như vậy, vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ. Chỉ thấy máu tươi kia bao trùm trên thân thể, không ngừng có văn tự lánh hiện, mà huyết hầu thân thể, cũng gấp kịch biến tiểu.

Hào quang màu vàng óng, lần thứ hai từ trên thân Hầu Tử lộ ra đến, đem máu tươi rửa sạch, một vị to lớn Hầu Tử, trực tiếp hóa thành bằng phẳng một tấm giấy thếp vàng, bay lượn trên không trung một vòng sau, đứng ở Dương Thanh Huyền trước người.

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, cái kia giấy thếp vàng trên văn tự, như Thanh Dương Võ Kinh giống như vậy, đâm người hai mắt đau đớn, căn bản nhìn không rõ lắm, trong mơ hồ, chỉ nhìn thấy mấy cái lóe lên chữ, tựa hồ cũng không quá nối liền, “Thiên Thần Quyết... Thứ chín thiên... Bảy mươi hai biến...”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 431: Búa Lớn, Bão Táp Thời Không

Dương Thanh Huyền không nghĩ ngợi nhiều được, biết này định là bảo vật vô giá, một hồi đem giấy thếp vàng thu vào tinh giới bên trong.

Sau đó cái kia giấy thếp vàng lóe lên, lại tinh giới bên trong biến mất rồi.

Dương Thanh Huyền đang kinh ngạc, liền phát hiện cái kia giấy thếp vàng tiến vào trong đầu, bên trên văn tự từng cái từng cái hiển hóa ra ngoài, "Thiên Thần Quyết... Thứ chín... Bảy mươi hai biến... Phi thường đạo... Đoạt thiên địa chi Tạo Hóa... Xâm ngày tháng chi huyền cơ..."

Trong lòng hắn nghĩ thầm: "Nguyên lai này giấy thếp vàng chỉ là Thiên Thần Quyết, một tờ bản thiếu, chỉ có thứ chín thiên, ghi lại là một loại tên là bảy mươi hai biến thần thông, cũng không biết tu luyện sẽ có hay không có vấn đề."

Hắn tu luyện Thanh Dương Võ Kinh, cũng chỉ có nửa bộ đầu, hiện tại được một bản Thiên Thần Quyết,, lại chỉ có trong đó một tờ, chỉ cảm giác mình rất xui xẻo.

Huyền Thiên Cơ cùng Vũ Vô Cực thấy hắn lấy đi giấy thếp vàng, đều là hoàn toàn biến sắc, hai người đều là bóng người lóe lên, liền lướt đi tới.

Dương Thanh Huyền ở trong mắt bọn họ cũng không coi vào đâu, chỉ là một khối thịt mỡ, bọn họ kiêng kỵ là cũng vậy đối phương, đều muốn đem này thịt mỡ độc nuốt xuống.

Huyền Thiên Cơ bàn tay lớn vồ một cái, lưu ly quang bên trong rối loạn tứ linh lực lượng hội tụ lại đây, ở bên người hắn hóa thành Thanh Long, Chu Tước, Bạch Hổ, Huyền Vũ dáng dấp, chỉ là khí thế so với trước kia yếu hơn rất nhiều.

Tứ linh cụ hiện sau, liền hướng Vũ Vô Cực chạy đi.

“Một đám thực lực thấp kém đồ vật, khi còn sống chính là cặn bã, chết rồi còn dám xưng Thánh Linh?”

Vũ Vô Cực khinh thường lấy ra hắc đao, tuy rằng linh khí bị ngăn lại, nhưng chém một cái bên dưới, vẫn là phát sinh tiếng gào chát chúa, chém phá hư không, cuốn lên cường đại đao phong, đem tứ linh khóa tiến vào.

Một đao sau khi, liền nhằm phía Dương Thanh Huyền.

Huyền Thiên Cơ đương nhiên sẽ không để hắn đắc thủ, trở tay đánh liền ra một mảnh kim sa, ở trên không bên trong tản ra.

Kim sa như khói như sương, tản vào lưu ly quang bên trong.

Vũ Vô Cực chỉ cảm thấy trong mắt loáng một cái, liền phát hiện mình đưa thân vào không biên hoang mạc bên trong, cả giận nói: “Không được! Đáng chết!”

Sốt sắng bên dưới, đột nhiên cắn đầu lưỡi một cái, phun ra một ngụm máu đến.

Máu tươi ở trên không bên trong không tiêu tan, ngưng tụ thành một thanh trăng lưỡi liềm hình loan đao, chém bay đi, đem trọn cái không biên hoang mạc chém nứt.

“Oanh”, huyết đao lướt qua, vẽ ra không gian thật lớn vết nứt, lưu ly chỉ từ bên ngoài bắn vào, sa mạc thế giới bắt đầu biến mất.

Nguyên bản một không cẩn thận, bị Huyền Thiên Cơ nhốt lại, cho rằng Dương Thanh Huyền khẳng định bị bắt đi, từ trong hoang mạc đi ra vừa nhìn, không khỏi kinh hãi, một luồng tuyệt lực lượng mạnh, từ Tứ Thánh Linh Đồ ở ngoài cắt vào đi vào, phải đem toàn bộ Linh Đồ vừa bổ hai nửa!

Huyền Thiên Cơ vốn muốn bắt Dương Thanh Huyền, bị đột nhiên này xuất hiện sức mạnh ngăn trở, ở trước mắt hiện ra một cây búa to, như nanh vuốt giống như xé rách Tứ Thánh Linh Đồ, phủ mặt ngân Bạch Tuyết lượng, có chứa màu vàng sóng gợn, bên trong một cái thần mặt trời văn, như một con con mắt thật to.

đọc truyện với http://truyencuatui.net/

“Ầm ầm!”

Tứ Thánh Linh Đồ vốn là đang đổ nát biên giới, lại bị này đáng sợ một búa đầu đánh xuống, lúc này xé rách ra, bên trong lưu ly quang kích - bắn ra, hóa thành vô số mưa sao sa, chiếu sáng cả vòm trời.

Đáng sợ hơn chính là, Tứ Thánh Linh Đồ xé rách chỗ, toàn bộ bầu trời hoàn toàn sụp đổ hạ xuống.

Cái kia búa lớn bổ ra địa phương, như một cái sâu không thấy đáy khe, dài tới mấy trăm dặm xa, ngang qua ở trời cao trên, như là bầu trời vết sẹo, hoặc như là vô tận vực sâu.

Ở trên vực sâu, đại lượng lưu ly quang bị thôn phệ, tứ linh lực lượng triệt để mất khống chế, hóa thành đáng sợ bão táp thời không, khuấy lên toàn bộ ngày tháng càn khôn, hướng về bốn phương tám hướng tàn phá.

“Không muốn a!”

Đột nhiên bầu trời xa xa, truyền đến Vu Khinh Nguyệt tiếng kêu tê tâm liệt phế, cái kia một đôi mắt xanh bên trong, lệ như suối trào mà xuống.

Tứ Thánh Linh Đồ vỡ nát trong nháy mắt, nàng nhìn thấy chính mình mến yêu bóng người, quyển vào bão táp thời không, rơi vào to lớn khe bên trong.

Vu Khinh Nguyệt chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, lại cũng ngự không không được, trực trụy xuống.

Khe bên trên, đứng cạnh ba đạo côi cút bóng người.

Huyền Thiên Cơ cùng Vũ Vô Cực đều là ngây dại, nhìn đen nhánh kia trong vực sâu, bão táp thời không tàn phá, bên trong dẫn tới vô số không gian, Dương Thanh Huyền từ lâu đi vào bên trong, triệt để mất tung ảnh.

Vũ Vô Cực nổi giận gầm lên một tiếng, lạnh giọng nói: “Vu Hiền! Ngươi làm chuyện tốt!”

Nói, bóng người lóe lên, càng nhảy vào cái kia bão táp thời không, cũng một hồi biến mất không thấy.

Trên vực sâu, đứng cạnh một người, nắm chiến phủ vác trên vai.

Thanh bào không gió mà bay, bay phần phật, một đôi tròng mắt màu xanh, dường như một đôi bảo thạch, xuyên thấu ra bén nhọn ánh sáng.

Hắn nhíu mày lại, không biết hãm vào bão táp thời không là người phương nào, càng để Vũ Vô Cực liều lĩnh lớn như vậy nguy hiểm, không tiếc lần theo đi vào. Hắn ngẩng đầu lên, liếc mắt nhìn Huyền Thiên Cơ, nói: “Ngươi không đi xuống?”

Huyền Thiên Cơ cười ha ha, nói: “Ta bản lĩnh thấp kém, này bão táp thời không bên trong, tiến vào sợ sẽ không ra được rồi, liền không tập hợp náo nhiệt này. Bất quá Vu Hiền đại nhân, ngươi đem ta Linh Đồ đánh nát, món nợ này ứng với làm như thế nào toán?”

Vu Hiền lạnh lùng nói: "Nát liền nát, đạo ảnh bên trong người, không có một là đồ tốt. Ngươi bây giờ sức mạnh thấp kém, bị thương nặng, ta không giết ngươi, cũng đủ để đền Linh Đồ hư hại."

Huyền Thiên Cơ giễu giễu nói: "Ai nha, ngài vẫn là giết ta đi, ta cái mạng này, có thể không phải giá trị Tứ Thánh Linh Đồ giá cả."

"Hanh."

Vu Hiền lạnh rên một tiếng, tựa hồ không muốn cùng Huyền Thiên Cơ nhiều lời, hơn nữa đối với đạo ảnh, hắn cũng cực kỳ kiêng kỵ. Lúc này gánh phủ đầu, bóng người lóe lên, liền biến mất ở trên vực sâu.

Sau một khắc, Vu Hiền liền xuất hiện ở mặt, đem rớt xuống Vu Khinh Nguyệt tiếp được. Ánh mắt lóe lên lại thương vừa giận vẻ mặt, lần thứ hai lóe lên, hai người đều là biến mất không còn tăm hơi.

Toàn bộ tàn phá thiên địa, liền còn lại Huyền Thiên Cơ một người, lặng lặng đứng ở trên vực sâu, ngưng mắt nhìn phía dưới.

Vu Hiền vừa đi, hắn liền hai tay bấm quyết, kết ra một cái cổ quái thủ ấn đến.

Thủ ấn bốn phía, lập loè hào quang nhỏ yếu, bên trong phảng phất có ngôi sao lấp loé, tràn ra một luồng thê lương cổ xưa khí tức.

Một lát sau khi, Huyền Thiên Cơ khóe miệng vung lên một tia cười khẩy, tự nói: "Không chết, thời không tọa độ là bảy mươi ba, 682, chín, một ngàn bảy, bốn mươi sáu, chỗ này là..."

Hắn yên lặng nở nụ cười, nói: "Dĩ nhiên là chỗ đó, cũng tốt, như vậy Vũ Vô Cực liền rất khó tìm hắn. Để tiểu tử này cố gắng hưởng thụ một phen đi. Ta trước đem vết thương trên người dưỡng cho tốt, lại đi lấy cái kia Thiên Thần Quyết.”

Nói, liền hóa thành một vệt sáng, biến mất trên bầu trời.

Lại qua một trận, vực sâu bầu trời, hiện ra vô số màu trắng đường nét, dường như giun giống như vậy, hướng về trung tâm hội tụ đi, chậm rãi hóa thành một cái ánh sáng màu trắng đoàn.

Cái kia chùm sáng chỉ có to bằng nắm đấm trẻ con, vô cùng nhu cùng, bỗng nhiên, càng giống con mắt giống như, chậm rãi trợn mở, một đôi thuần trắng con mắt, dường như mắt mù lòa, hiện lên ở trên hư không.

Cái kia khinh thường nháy mấy lần, sau đó lại đang cách đó không xa xuất hiện con thứ hai, tạo thành một đôi. Dần dần, một tấm hình người khuôn mặt biến ảo ra đến, ngay sau đó, liền là cả bóng người, xuất hiện ở vực sâu bầu trời.

Người này một thân áo bào trắng, hai tay chắp sau lưng, chỉ là hai cái hốc mắt, hoàn toàn màu trắng tinh, lại như không có con ngươi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 432: Thông Minh Nghiền Ép, Xem Qua Tức Quên

“Dĩ nhiên là Thiên Thần Quyết!”

Người này thuần trắng trong mắt, bắn ra hàn quang, tự nói: “Hóa ra là Yêu Đế không lưu lại, sẽ không biết là thứ mấy thiên. Huyền Thiên Cơ a Huyền Thiên Cơ, mặc ngươi toán không lộ chút sơ hở, có nằm mơ cũng chẳng ngờ, ta vẫn nằm vùng ở này đi. Tọa độ bảy mươi ba, 682, chín, một ngàn bảy, bốn mươi sáu, ta hiện tại liền đi đem người kia giết, lấy đi Thiên Thần Quyết. Ha ha, hai người các ngươi đánh long trời lở đất, cuối cùng nhưng là tiện nghi ta, ha ha.”

Khinh thường người cười lớn mấy tiếng, liền biến mất trên bầu trời.

Vài ngày sau, mênh mông vô bờ nước đọng trên, nổi lơ lửng một tòa bạch cốt kiến tạo lớn lao tù lớn, như là hòn đảo giống như vậy, đứng ở này vô tận nước đọng trên, cô đơn linh linh, càng là âm khí nặng nề.

Bỗng nhiên, gầm lên giận dữ cắt phá trời cao, đem này tĩnh mịch không gian đánh vỡ, sóng gợn ở vô tận nước đọng trên nhộn nhạo lên.

Trong lồng giam lập tức vang lên lượng lớn thanh âm thê lương, vô số gào khóc thảm thiết, như Địa ngục.

Một đạo ác liệt chí cực ánh sáng, từ xương trong lao phá ngày mà lên, sau đó chính là một bóng người vọt ra, thật nhanh hướng về phía chân trời đào tẩu.

Thân ảnh kia chính là khinh thường người, thoát được vô cùng hốt hoảng, một đôi khinh thường bên trong, vằn vện tia máu, khuôn mặt dữ tợn lợi hại.

Đáng sợ hơn chính là, hạ thân của hắn đã không thấy, trên eo còn đốt ngọn lửa đen kịt, chỉ còn dư lại một cái nửa người trên, điên cuồng thoát thân.

Thê thảm mà thanh âm phẫn nộ ở nước ngày bên trên vang lên, quát ầm lên: “Huyền Thiên Cơ! Dĩ nhiên dùng giả tọa độ gạt ta, lừa gạt ta hại ta! Thù này không báo, thề không làm người!!”

…

Ở tinh vực bên trong, không biết nơi nào trong một gian mật thất.

Huyền Thiên Cơ bỗng nhiên mở mắt ra, cười tự nói: “Vong Xuyên bên trên Bạch Cốt Thành, bạch cốt phu nhân khuê phòng ngươi cũng dám xông, thực sự là rất tốt đát.”

Nói xong, hai tay hắn kết ấn, lại là hóa ra Tinh Thần Cổ Ấn, hoang cổ sức mạnh từ trong đó truyền ra, có chút lơ lửng không cố định.

Hắn tự nói: “Dương Thanh Huyền hơi thở sự sống mặc dù yếu, nhưng đã ổn định rồi, nên không việc gì. Kỳ quái, hắn đến cùng rơi vào đi nơi nào, vì sao cảm ứng như vậy phập phù?”

Huyền Thiên Cơ trầm tư một trận, liền không tiếp tục để ý, tiếp tục nhắm hai mắt lại nhập định đứng lên.

…

Không biết qua bao lâu, Dương Thanh Huyền dần dần từ hôn mê thức tỉnh, khôi phục một chút tri giác sau, phát hiện mình nằm trên đất.

Toàn thân xương đầu cơ bản đều tan nát, chỉ có thể không nhúc nhích nằm cái kia.

Có hơi có chút khí lực sau, mở mắt ra, luồng thứ nhất tia sáng đâm mắt đau đớn, một hồi lâu mới thích ứng.

“Đây là nơi nào?”

Hắn cảm giác mình nằm thấp lùn trong bụi cỏ, nhưng bốn phía tất cả đều là hạt cát, hơn nữa vô cùng nóng, nóng lâu cũng là chết lặng.

“Giải Ngữ huynh, ngươi ở đâu?”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng kêu, liên tiếp hô mấy lần, mới nghe thấy Hoa Giải Ngữ thanh âm, nói: “Ta ở, không cần hô.”

Dương Thanh Huyền này mới yên tâm lại, nói: “Chuyện lúc trước, đa tạ.”

Lúc đó rơi vào bão táp thời không, Hoa Giải Ngữ hóa thân ra, đem hết toàn lực bảo vệ hắn, lúc này mới nhặt về một cái mạng.

Hoa Giải Ngữ nói: “Ngươi là Thanh Long Thánh Linh, chính là ta chi kí chủ. Liều mạng bảo vệ ngươi, là của ta mệnh trời.”

Dương Thanh Huyền trong lòng cảm động, nói: “Chúng ta không phải chủ tớ, là bằng hữu.”

Hoa Giải Ngữ lặng lẽ không nói, không có lên tiếng nữa.

Qua một trận, Dương Thanh Huyền lại nói: “Ngươi bây giờ trạng thái như thế nào?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Không là rất tốt, sợ là một quãng thời gian rất dài đều không cách nào động dùng sức mạnh. Ngươi nhanh lên một chút khôi phục như cũ, ta có thể dựa vào Thanh Long lực tẩm bổ, như vậy liền có thể khôi phục mau mau.”

“Ừm.” Dương Thanh Huyền đáp một tiếng, dùng hết toàn bộ sức lực, đem tay trái dời đến bên hông, sờ tới sờ lui.

Hoa Giải Ngữ nói: “Không cần thối lại, cái kia bích hồ lô ngọc, khi tiến vào bão táp thời không thời điểm liền phá huỷ. Hơn nữa trên người ngươi tổn thương quá nặng, vật kia cũng vô dụng. Vẫn là từ từ ngao thời gian đi.”

Dương Thanh Huyền cười khổ một tiếng, chỉ có thể nằm ngửa bất động, chờ thân thể chính mình chậm rãi khôi phục.

Nhưng tỉnh táo sau trái lại càng thêm khổ sở, tỷ như hắn rõ ràng cảm giác được dưới chân có con chuột ở cắn chính mình, trong bụi cỏ thỉnh thoảng có mỗi bên loại côn trùng, con kiến, ở trên người, trên mặt bò tới bò lui.

Rốt cục, lại qua mấy ngày, có thể cảm ứng được trong cơ thể nguyên lực tồn tại, lập tức thận trọng đạo khí, y theo Thanh Dương Võ Kinh đường lối vận công, nằm tu luyện.

Nửa tháng sau, liền có thể ngồi dậy.

Đưa mắt nhìn bốn phía, càng là một mảnh hoang mạc, vắng vẻ không người. Tại hắn nằm địa phương, là một mảng nhỏ thấp lùn cỏ, phóng tầm mắt nhìn tới, một mảnh hoang vu, ở đây có thể mọc ra mấy bụi cỏ đến, đã đáng quý.

“Giải Ngữ huynh, ngươi biết đây là cái nào sao?”

“Không biết, nhìn dáng dấp, hoàn cảnh cực kỳ ác liệt, hẳn không phải là địa phương tốt gì.”

“Hừm, ta trước đem thương thế dưỡng cho tốt, khôi phục thể năng, lại nghĩ cách nhìn làm sao rời đi.”

Cánh tay phải của hắn đã mất, chỉ còn dư lại tay trái, kết ấn vận chuyển Võ Kinh, hiệu quả kém xa trước, nhưng thể năng cũng khôi phục hơn nửa.

Lại qua nửa tháng, cái kia tàn tạ không chịu nổi thân thể, rốt cục hoàn toàn khôi phục như cũ.

Đồng thời võ cảnh song song đột phá, tiến vào Nguyên Võ ôn hoà tủy hậu kỳ.

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn cụt tay, chỉ cảm thấy một nguồn sức mạnh cản trở trên bờ vai, vô cùng bế tắc cảm giác, cau mày nói: “Ta thế nào cảm giác, này cụt tay muốn chính mình tái sinh.”

Hoa Giải Ngữ truyền âm nói: “Thanh Dương Võ Kinh vốn là Chí Cao luyện thể pháp quyết, tu luyện tới trình độ nhất định, tự nhiên có thể tay cụt mọc lại. Hoặc là chờ ngươi ly khai địa phương quỷ quái này sau, tìm một lớn một chút thương hội, mua một viên tái sinh đan, liền có thể chữa trị thân thể không trọn vẹn.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, một tay bấm quyết, ngón trỏ đi phía trước một chút, một mảnh kim quang ở đầu ngón tay hạ hiện ra, hóa thành một tấm giấy thếp vàng, chính là trong óc Thiên Thần Quyết thứ chín thiên.

Giấy thếp vàng câu trên chữ lấp lóe, đâm mắt người đau.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh lại tâm tình, không tự chủ trong mắt tinh quang lòe lòe, đem những chữ kia nhìn rõ rõ ràng ràng, toàn bộ đọc qua một lần, sau đó rơi vào trầm tư.

Này ngẩn ngơ, chính là nửa ngày.

Sau đó dài thở ra một hơi, nói: “Giải Ngữ huynh, này cái gì Thiên Thần Quyết, ngươi có thể từng nghe nói?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Đại đạo vạn ngàn, thần thông vô số, ta làm sao có khả năng cái gì đều nghe qua? Bất quá Huyền Thiên Cơ cùng Vũ Vô Cực coi trọng như vậy công pháp này, nói vậy bất phàm. Chỉ là này giấy thếp vàng trên văn tự... Vì là gì quỷ dị như thế... Xem qua tức quên.”

Dương Thanh Huyền nói: “Làm sao sẽ xem qua tức quên?”

Hoa Giải Ngữ trầm ngâm một lát, nói: “Không biết là nguyên nhân gì, ta theo bạn đọc mấy lần, nhưng mỗi lần đọc xong một lần, trong đầu lập tức liền quên hết, cái gì cũng không nhớ được.”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, nói: “Chẳng lẽ là bởi vì ta có yêu trống không Đế huyết, vì lẽ đó có khả năng đem công pháp hoàn toàn nhớ ở trong đầu?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Hẳn là như vậy. Dù sao đây là Yêu Đế không lưu lại đồ vật. Này Thiên Thần Quyết trên nói cái gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đây chỉ là Thiên Thần Quyết thứ chín thiên, nói một loại tên là bảy mươi hai biến thần thông, có thể thông qua luyện hóa bách tộc tinh huyết, dùng chính mình biến thành bất đồng chủng tộc, đồng thời được tương ứng thiên phú ưu thế.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 433: Biến Hóa Thần Thông, Hoang Vu Nơi

Hoa Giải Ngữ sửng sốt một lát, có chút không tin dại ra nói: “Đây không khỏi quá khuếch đại đi? Cái kia chẳng lẽ không phải thích làm gì thì làm, có thể nạp thiên hạ hết thảy thiên phú thần thông cùng kiêm?”

Dương Thanh Huyền một tay bấm quyết, trong miệng thì thầm: “Biến!”

Thân thể một hồi biến mất, biến thành một cái Kim Quang Ngư, rơi trên mặt đất, “Rầm rầm” quẫy đuôi.

Hơn nữa con cá này còn thiếu một mảnh vây cá, ở ánh mặt trời chiếu xuống, toàn thân kim lượng, trong miệng còn phun ra nước bọt, tựa hồ vô cùng không thoải mái.

Kim Quang Ngư nhào dọn ra mấy lần, lại biến trở về Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền chợt nói: “Nguyên lai ta không hiểu ra sao biến thân bí mật ở đây, yêu trống không Đế huyết bên trong, có bảy mươi hai biến thần thông ký ức, những ký ức này tình cờ phát tác, thêm vào ta có yêu hầu cùng Kim Quang Ngư huyết, lí do sẽ đường đột biến thân, đồng thời không có thể khống chế.”

Hoa Giải Ngữ cả kinh nói: “Ngươi biến thành cá thời điểm, là cảm giác gì?”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến một trận, nói: “Ta vẫn là ta, nhưng đích đích xác xác cảm giác mình là cá.”

Hắn lần thứ hai bấm quyết, quát lên: “Biến!”

Lập tức hóa thành một đầu Thanh Ngưu quái, hai sừng cao vót, trên người từng vòng cổ quái phù văn, trong tròng mắt xanh lóng lánh.

Hoa Giải Ngữ thất thanh kêu lên: “Thanh Giác Man Ngưu!”

Dương Thanh Huyền trên người tràn ngập hoang cổ lệ khí, chuông đồng giống như beef eye bên trong, hung mang lấp lóe.

Lần thứ hai bấm quyết, Thanh Giác Man Ngưu thân thể biến đổi, hóa thành mặt lông Thiên Lôi miệng bộ dạng, nghiễm nhiên chính là một con đại Hầu Tử, duỗi đầu co não, trảo nhĩ quấy nhiễu quai hàm.

“Ùng ục.” Hoa Giải Ngữ nuốt xuống một hồi, nói: “Như ngươi vậy, còn có thể nói chuyện được sao?”

Đại Hầu Tử chớp mắt mấy cái, nói: “Đương nhiên có thể.”

Nhảy nhót tưng bừng một trận, lại biến trở về Dương Thanh Huyền, một con cụt một tay nắm tay đứng vững cằm, rơi vào dáng vẻ trầm tư.

Sau một lúc mới nói: “Ta hiểu được! Trước đây ta còn có kỳ dị Linh Mục thần thông, cũng sẽ không tự chủ xuất hiện, có thể một mực ngàn dặm, bây giờ nghĩ lại, chắc cũng là yêu không Đế huyết bên trong lưu lại thần thông ký ức.”

Hắn liếm một cái đôi môi, trong mắt lập loè vẻ hưng phấn, nói: “Như là cái kia Linh Mục thần thông cũng có thể học được, thì tốt biết bao a.”

Hoa Giải Ngữ triệt để hết chỗ nói rồi, này bảy mươi hai biến thần thông, đã hoàn toàn vượt ra khỏi hắn nhận thức, cũng lật đổ hắn nhận thức, “Yêu Đế không chính là ngang qua toàn bộ thời đại trung cổ siêu cấp tồn tại, thực lực mạnh, sợ đã không kém Thánh Linh. Ngươi có thể học được hắn một hạng thần thông, đã là chọc trời Tạo Hóa, làm người không nên quá tham."

Dương Thanh Huyền cười hắc hắc vài tiếng, có thể từ cái kia Tứ Thánh Linh Đồ bên trong sống sót, cũng đã là nghịch thiên vận khí, có có thể được này bảy mươi hai biến, hắn càng là thỏa mãn không lời nói.

"Cũng không biết Khinh Nguyệt hiện tại như thế nào, cuối cùng phách mở cái kia Tứ Thánh Linh Đồ người, là ai?"

Dương Thanh Huyền lòng tràn đầy lo lắng, than thở: "Ai, trước tiên ly khai này hoang mạc lại nói."

Dưới chân hắn giẫm lên một cái, liền nhảy vào không trung, hướng về xa xa bay đi.

Chính mình rơi vào bão táp thời không thời gian, cuối cùng cái nhìn kia, gặp được phách mở Tứ Thánh Linh Đồ người, cầm trong tay thần phủ, hai con mắt cũng là một mảnh màu xanh, cùng Vu Khinh Nguyệt mắt xanh như ra vừa rút lui.

Dương Thanh Huyền đoán được người kia hơn nửa cùng Vu Khinh Nguyệt có quan hệ, trong lòng hơi hơi yên tâm một ít, nhưng dù sao chỉ là suy đoán của mình, cũng không biết tình huống thật, vì lẽ đó một trái tim tổng khó thả xuống, hắn hiện tại vội vã về Thiên Tông học viện.

Bay nửa ngày, vẫn là trống rỗng đại địa, toàn bộ hoang mạc dường như vô biên vô hạn.

Trong gió đầy rẫy nóng ran khí tức, hơn nữa vô cùng gượng gạo, hướng về dao giống như cắt đến, liền ngay cả hắn mã não hậu kỳ thân thể, trên da đều bị hoa cắt ra rất nhiều vết thương nhỏ.

Dương Thanh Huyền không thể không vận chuyển chân nguyên, hình thành một tầng phòng hộ, giống lụa mỏng một loại che đắp lên trên người, lúc này mới miễn đi trúng gió nỗi khổ.

Nhưng gió này không chỉ có khô nóng ác liệt, còn đầy rẫy nhàn nhạt, làm người hơi thở ngột ngạt, như là từ hoang cổ mà đến, như năm tháng giống như vậy, tiêu khiển trong thiên địa tồn tại, để vạn vật qua đời, hóa thành mục nát.

Nguồn sức mạnh này, cũng để Dương Thanh Huyền chân nguyên kịch liệt tiêu hao.

Lại bay gần nửa ngày, rốt cục không chống nổi, rơi xuống từ trên không, đứng ở trên hoang mạc nghỉ ngơi.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền phát hiện một chuyện chuyện cổ quái, hắn đã bay hơn phân nửa ngày, trên bầu trời mặt trời lại như cũ ở ở giữa vị trí, không có bất kỳ chênh chếch.

“Chuyện này... Lẽ nào địa phương quỷ quái này... Không có mặt trời lặn?”

Dương Thanh Huyền ở một trận, hỏi: “Giải Ngữ huynh, Huyền Dạ trên đại lục, có thể có không ngày nào rơi chỗ?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Tam Thập Tam Thiên vị diện vận chuyển, vô cùng phiền phức. Còn có thật nhiều thần bí đáng sợ không gian, có mình quy tắc vận chuyển, rất khó quơ đũa cả nắm. Bất quá trong thiên địa này bồng bềnh cái kia từng sợi khí tức, cũng để cho ta nghĩ lên một vật đến.”

Hắn trầm ngâm một chút, thận trọng nói rằng: “Hoang khí.”

Dương Thanh Huyền cả kinh, nói: “Tu luyện cái kia Hư Vô Quyết cùng Hoang Thiên Quyết cần hoang khí?”

Hoa Giải Ngữ gật đầu nói: “Chính là. Trên người ngươi hai bản trải qua quyết dịch bản, cô gái nhỏ kia chỉ dịch đúng rồi chừng bảy mươi phần trăm. Toàn bộ bản trải qua quyết tu luyện pháp tắc, ngay ở trong đầu của ta.”

Dương Thanh Huyền há to mồm, có chút buồn bực nói: “Nguyên lai ngươi có, vì là sao không nói sớm, để Khinh Nguyệt cực khổ rồi lâu như vậy.” Hắn trong giọng nói, đầy cõi lòng oán giận.

Hoa Giải Ngữ hắc tiếng nói: “Khi đó, ngươi vẫn chỉ là thứ cặn bã cặn bã. Gặp được một đời mới Thanh Long Thánh Linh như vậy rác rưởi, ta ngay cả muốn tự tử đều có, nào có thời gian rảnh rỗi với ngươi nói hư vô Hoang Thiên Quyết? Còn nữa, không có hoang khí phụ trợ, căn bản không khả năng tu luyện thành công. Là trọng yếu hơn một chút, Hoang tộc thân thể của con người cùng chúng ta Nhân tộc không giống nhau. Bọn họ có thể trực tiếp thu nạp hoang khí tu luyện, mà chúng ta Nhân tộc một khi đem hoang khí hấp vào bên trong cơ thể, liền mạng sống cũng khó khăn, chớ đừng nói tu luyện.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Thì ra là như vậy, chẳng trách mấy nghìn năm lưu truyền tới nay, liền hoàn toàn thay đổi. Nói như thế, mặc dù này hai bản trải qua quyết thần thông lợi hại, cũng chỉ là kê lặc.”

Vừa nói xong, hắn thân thể hơi động, đột nhiên liền ngây ngẩn cả người, kinh ngạc đứng ở trên hoang mạc, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

Hoa Giải Ngữ cũng là đồng thời hắc cười một tiếng, trong mắt bốc lên tinh mang, vẻ rất là háo hức.

Hai người trong nháy mắt, nghĩ tới cùng một nơi.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy yết hầu một trận khô ráo, nuốt xuống hạ, nói: “Mặc dù có bảy mươi hai biến, muốn muốn biến thành Hoang tộc thân thể, cũng phải tìm được Hoang tộc tinh huyết luyện hóa a. Một chủng tộc này, sợ là đã mất mạng.”

“Ha ha.” Hoa Giải Ngữ nở nụ cười, nói: “Hoang tộc chính là thời đại trung cổ, tám đại chí cường một trong chủng tộc, hiện tại cũng chỉ là sa sút ẩn lui. Khẳng định có hậu duệ tàn cất ở đây ba mươi ba hàng đơn vị mặt bên trong. Hơn nữa trong thiên địa này có hoang khí tồn tại, vì vậy không hề dấu chân người, nhưng là thích hợp nhất Hoang tộc nhân sinh tồn.”

Dương Thanh Huyền cũng nghĩ đến loại khả năng này, nội tâm một hồi lửa nóng.

Hoa Giải Ngữ nói: “Hư vô Hoang Thiên Quyết chính là Hoang tộc bên trong mạnh nhất công pháp, sợ là hiện tại những Hoang tộc kia trong hậu duệ, đều vô cùng có khả năng thất truyền.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Nếu là Hoang tộc mạnh nhất công pháp, tại sao lại ở Thiên Tông học viện?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 434: Hư Thiên Cổ Chiến Trường, Sát Nhân Thành Nhân!

Hoa Giải Ngữ nói: "Thời đại trung cổ, bách tộc tranh bá, cuối cùng đều trừ khử trong năm tháng. Mà từ Nhân tộc mở ra nay cổ thời đại. Bách tộc thần thông công pháp, còn có một chút cái khác thứ tốt, lưu lạc đến Nhân tộc trong tay, tự nhiên thì cũng không kỳ quái. Hơn nữa hư vô này Hoang Thiên Quyết, tuy rằng ở Hoang tộc bên trong vô cùng trân quý, nhưng ở Nhân tộc trong tay, chính như ngươi nói, chỉ là vô bổ. Thiên Tông học viện nhưng là mấy đời trước kháng Túc đại nhân thiết lập, sẽ có thu gom, không có gì lạ a."

Dương Thanh Huyền nói: "Điều này cũng đúng, hy vọng có thể tìm tới Hoang tộc tinh huyết đi, nhưng ta hiện tại chỉ muốn đi ra ngoài trước, về học viện trước. Này vô tận hoang mạc, liền ngay cả phương hướng cũng không có, cũng không biết như thế nào mới có thể đi ra ngoài."

Hắn vẫn lo lắng Vu Khinh Nguyệt an nguy, bị vây ở này vô tận hoang vu bên trong, có chút nóng nảy.

Bằng không trong thiên địa này bồng bềnh hoang khí, mặc dù không thể hấp vào bên trong cơ thể, nhưng là cực tốt tu luyện hoàn cảnh, có thể gia tốc lực lượng tăng trưởng.

Hắn thậm chí đã nghĩ xong, chờ sau khi rời khỏi đây, xác nhận Vu Khinh Nguyệt không việc gì, lại trở lại nơi đây tu luyện.

Nghỉ ngơi sau một lúc, lại dọc theo phía trước phương hướng bay.

Bởi vì bốn mặt đều là giống nhau, hoàn toàn không biện đường, chỉ có thể dùng này loại biện pháp đần độn, chỉ cần này hoang mạc có tận đầu, dọc theo một phương hướng đi, sớm muộn có thể bay đi ra ngoài.

Nửa ngày sau, Dương Thanh Huyền hai con ngươi đột nhiên co rụt lại, bắn ra mừng như điên ánh sáng.

Ở phía trước trên hoang mạc, có một thân ảnh cô đơn, đang hướng về hắn phương hướng này chạy tới, chỉ là chạy lảo đảo, thỉnh thoảng té ngã, thật giống chân khí không chống đỡ nổi, lúc nào cũng có thể sẽ ngã xuống chết đi.

Dương Thanh Huyền bay nhanh xuống, thấy rõ là cái chàng thanh niên, rất trẻ tuổi, chỉ có chừng hai mươi tuổi lứa tuổi, giật mình đồng thời, nội tâm sinh ra quái lạ đến.

Thanh niên kia gặp được hắn, tương tự là mừng như điên, hét lớn: “Cứu... Cứu ta...” Nói, liền ngã trên mặt đất, lật mấy cái cùng đầu, liền không nhúc nhích.

Dương Thanh Huyền cảnh giác nhìn bốn phía, đặc biệt là thanh niên chạy tới phương hướng, cũng không có dị thường gì, lúc này mới kiểm tra rồi hạ thanh niên thân thể, chỉ là thể lực tiêu hao, tinh thần hết sức uể oải, cũng không lo ngại.

Hắn lấy ra mấy viên thuốc đến, nhét vào thanh niên kia trong miệng.

Sau đó vận công giúp hắn thư hoãn một hồi kinh mạch.

Thanh niên kia dằng dặc chuyển tỉnh lại, cả người run lên, sợ hãi nhìn bốn phía một chút, liều mạng nắm lấy Dương Thanh Huyền, kêu lên: “Hạt... Đỏ sẫm bò cạp độc... Cứu... Cứu ta a...”

Dương Thanh Huyền thầm giật mình, trước mắt thanh niên này, lại có Nguyên Võ trung kỳ thực lực. Này đặt ở Huyền Dạ đại lục bắc năm quốc, xem như là đứng đầu thiên tài.

Hắn một cái tát vỗ vào thanh niên kia trên gáy, đánh hắn quát to một tiếng, hoa mắt, lúc này mới tĩnh táo một chút, cả giận nói: “Ngươi làm cái gì?!”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Là ngươi đang quỷ kêu quỷ kêu, cái gì bò cạp, ngươi tự nhìn xem, ở đây hết sức an toàn.”

Thanh niên kia bốn phía mong thêm vài lần, lúc này mới tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, đặt mông ngồi trên mặt cát, mặt rất lo lắng.

Dương Thanh Huyền nói: “Huynh đài, ở đây là địa phương nào, ngươi tại sao lại ở đây?”

Người kia nghe vậy, cổ quái liếc mắt nhìn hắn, đem Dương Thanh Huyền trên dưới quan sát mấy lần, mới nói: “Ngươi không biết đây là địa phương nào?”

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu.

Người kia cười lạnh nói: “Ngươi không biết đây là địa phương nào, vậy là ngươi làm sao tới?”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, như nói thật nói: “Ta là bị không gian phong bạo cuốn vào.”

“Không gian phong bạo?”

Người kia sững sờ, lập tức cười như điên, “Ha ha, bão táp thời không, ngươi lừa gạt quỷ a, bị cuốn vào bão táp thời không, thập tử vô sinh, ngươi còn có thể tốt bưng quả thực ở đây?”

Dương Thanh Huyền đứng lẳng lặng, chờ hắn cười được rồi, lúc này mới lại hỏi: “Đây là địa phương nào, như thế nào mới có thể đi ra ngoài?”

Người kia dừng lại cười, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn một hồi, sững sờ nói: “Ngươi thật không biết đây là địa phương nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta không cần thiết lừa ngươi, ta lại bất đồ ngươi cái gì. Nếu là ta có ngạt ý, cũng sẽ không cứu ngươi.”

Người kia ngồi dưới đất, trầm tư một trận, cảm thấy lời của hắn có đạo lý, rồi mới lên tiếng: “Được rồi, ta liền tạm thời tin ngươi. Nơi này là Hư Thiên cổ chiến trường.”

“Cái gì? Hư Thiên cổ chiến trường!”

Dương Thanh Huyền cùng Hoa Giải Ngữ đều lấy làm kinh hãi.

Đặc biệt là Hoa Giải Ngữ, cười khổ nói: “Thiên Tông học viện phụ cận có hư thiên liệt vá, nối thẳng Hư Thiên cổ chiến trường. Mà nơi đây lại có hoang khí tràn ngập, ta trước nên nghĩ tới.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến một trận, truyền âm hỏi: “Có thể hay không từ học viện cái kia vết nứt, trực tiếp về học viện?”

Hoa Giải Ngữ lắc lắc đầu, nói: “Trên lý thuyết là có thể được, nhưng trên thực tế cơ hồ không có khả năng. Lớn như vậy cổ chiến trường, ngươi đi đâu mà tìm cái kia thật nhỏ vết nứt?”

Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Vậy như thế nào từ nơi này đi ra ngoài?”

Hoa Giải Ngữ lắc đầu nói: “Khó, cái này cổ chiến trường, ta chỉ là biết sự tồn tại của nó, đồng thời lợi dụng Thiên Tông học viện bầu trời cái khe kia, kiến tạo hư ngày cổ đạo, để bọn học sinh tu luyện. Còn này chiến trường bản thân, ta cũng chưa từng tới bao giờ, chỉ biết là là độc lập với ba mươi ba tầng trời kỳ diệu không gian.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền, thỉnh giáo người trước mắt này, nói: “Huynh đài, xin hỏi làm sao có thể từ nơi này Hư Thiên cổ chiến trường đi ra ngoài?”

Thanh niên kia khóe miệng vung lên tà tà cười đến, trong mắt lộ ra quái lạ, nói: “Muốn đi ra ngoài là không có khả năng, nơi này là tử vong rèn luyện.”

“Tử vong rèn luyện? Còn xin mời giải thích rõ ràng chút.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt khó coi, tựa hồ từ trong từ này dự cảm được phiền toái lớn, khả năng ngắn hạn có thể đều không thể rời đi.

Thanh niên kia không đáp, trái lại hỏi: “Ngươi nói ngươi là bị cuốn vào không gian phong bạo, không biết là từ đâu hàng đơn vị mặt tới được?”

Dương Thanh Huyền nói: “Huyền Dạ đại lục.”

Thanh niên kia sững sờ, sắc mặt trở nên càng cổ quái.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Làm sao, có vấn đề sao?”

Thanh niên kia nói: “Huyền Dạ đại lục là tương đối thấp cấp vị diện, phổ biến thực lực đều không mạnh, có thể có một Thiên Vị tồn tại liền đính thiên. Giống ngươi chỉ có mười sáu mười bảy tuổi tuổi tác, tu vi ngay cả ta đều không nhìn thấu, chí ít cũng là Nguyên Võ trung kỳ, rất đáng giá hoài nghi.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đối với thân phận của ta, chân thực cũng được, hoài nghi cũng được, đều không trọng yếu. Bởi vì ta sẽ không cùng ngươi sản sinh bao nhiêu gặp nhau, ta hiện tại chỉ muốn ly khai này.”

Thanh niên kia than thở: “Không thể nào, nơi này là tử vong rèn luyện, trừ phi tu vi đạt tới Địa cảnh, bằng không tuyệt đối không ra được.”

“Địa cảnh?!”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, thất kinh hỏi: “Tại sao?”

Hắn hiện tại vừa Nguyên Võ hậu kỳ, muốn xung kích Địa cảnh, mặc dù là thiên phú kinh người, phỏng đoán cẩn thận cũng ít nhất phải ba năm rưỡi.

Nhưng mà này còn là bảo đảm có thể vọt qua dưới tình huống.

Bao nhiêu người cả đời kẹt ở Nguyên Võ đỉnh cao, đều đạp không vào được cái cảnh giới kia.

Như là xông bất quá Địa cảnh, chẳng lẽ không phải liền vĩnh viễn không ra được?

Thanh niên kia nhìn hắn dáng dấp khiếp sợ, đối với thân phận của hắn trái lại nhiều tin mấy phần, sắc mặt nghiêm nghị nói: “Tử vong rèn luyện sát nhân thành nhân!”

Chương 435: Vị Diện Hấp Dẫn, Rèn Luyện Nơi

Thanh niên kia nói: “Tục truyền, ở thời đại thượng cổ, Hư Thiên cổ chiến trường cũng là tinh vực một cái tiểu vị mặt, chỉ vì vị trí hẻo lánh, tài nguyên thiếu thốn, vì lẽ đó trở thành bách tộc trọng yếu ước chiến nơi. Sau đó cái này vị diện bị đánh băng, lượng lớn mảnh vỡ từ bên trong tinh vực phiêu cách đi ra ngoài. Mà Hư Thiên cổ chiến trường, chính là trong đó giác đại một mảnh vụn, chịu đến thiên tinh đại lục, Bất Hủ đại lục, hai đại vị diện hấp dẫn, dừng lại ở bên trong tinh vực, duy trì vì là bây giờ ổn định trạng thái.”

Không chỉ có là Dương Thanh Huyền trợn tròn mắt, liền ngay cả Hoa Giải Ngữ cũng trợn tròn mắt. Vị diện tan vỡ là khái niệm gì? Hai người hoàn toàn không có cách nào tưởng tượng. Có thể thấy được thời đại trung cổ, bách tộc tranh bá khốc liệt đến mức nào đáng sợ.

Thanh niên kia tiếp tục nói: “Toàn bộ trong tinh vực, có vô số vết nứt có thể dẫn tới Hư Thiên cổ chiến trường. Ngươi nếu thật là quấn vào bão táp thời không, vậy thì thật sự quá may mắn, nhất định là hạ tiến vào một chỗ cổ chiến trường vết nứt, cho nên mới nhặt về một cái mạng.”

Dương Thanh Huyền nghi ngờ nói: “Vậy vì sao Địa cảnh bên dưới, liền không thể đi ra ngoài?”

Thanh niên kia nói: “Thời đại trung cổ, không biết có bao nhiêu người bỏ mạng ở này hư Thiên Vị mặt, Hư Thiên cổ chiến trường mặc dù chỉ là trong đó một phần, nhưng cũng ẩn chứa đại lượng bảo vật, trêu đến Tam Thập Tam Thiên cao thủ ra hết, ở cái này cổ bên trong chiến trường ra tay đánh nhau, cướp giết cướp giật. Tuy rằng lấy đi không ít bảo vật, nhưng cũng dựng tiến vào rất nhiều mới sinh mệnh. Sau đó, từ Trung Ương Đại thế giới mấy thế lực lớn liên thủ, sẽ tiến vào Hư Thiên cổ chiến trường hai đường hầm lớn phong ấn, khiến cho trở thành một cái tử vong địa phương lịch luyện."

Hắn vươn tay ra, nơi lòng bàn tay nhiều hơn một khối màu trắng ngọc phù, một phen chưởng lại cất đi, nói: "Vật này là Hư Thiên cổ chiến trường Truyền Tống Phù, chỉ có kích phát bùa này, mới có thể ở cổ bên trong chiến trường ra vào. Chỉ có điều một khối ngọc phù chỉ có thể kích phát hai lần, lần thứ nhất chỉ cần đem không ít chân nguyên rót vào bên trong, liền có thể từ bên ngoài truyền tống vào đến. Mà lần thứ hai thì cần yếu địa cảnh lực lượng, đánh mở phù bên trong phong tỏa, mới có thể truyền đưa đi."

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Nếu là không có bùa này, ta chẳng lẽ không phải không ra được?"

Thanh niên kia nói: "Hư Thiên cổ chiến trường bên trong mỗi ngày đều sẽ chết rất nhiều người, ngươi có thể nắm người khác phù truyền đưa đi, nhưng tồn tại rất lớn nguy hiểm. Bởi vì tới nơi đây lịch luyện, không khỏi là trong vòng ba mươi ba ngày, mỗi bên đại môn phái tinh anh con cháu. Mỗi cái trên bùa đều có đặc định ký hiệu, một khi ngươi dùng người khác phù truyền đưa đi, khả năng gặp phải chính là một hồi đuổi giết."

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: "Có thể để người khác hỗ trợ kích phát bùa này sao?"

Hắn nghĩ tới rồi Hoa Giải Ngữ, Hoa Giải Ngữ tuyệt đối không chỉ Địa cảnh thực lực.

Thanh niên kia cười khổ nói: "Kích phát bùa này trong nháy mắt, cái kia kích phát người liền trực tiếp bị cuốn vào đường nối, ngươi chớ vọng tưởng, tới chỗ này, không tới Địa cảnh là tuyệt đối không ra được. Trừ phi trong tông môn cường giả, dùng mạc đại thần thông che chở ngươi đi ra ngoài. Nhưng cái này Hư Thiên cổ chiến trường, là Trung Ương Đại thế giới mấy thế lực lớn cộng đồng xây dựng, bất luận cái nào tông môn, cùng với bất luận cái nào lịch luyện võ giả, đều không ném nổi người này.”

Dương Thanh Huyền nghe được bối rối, hết đường xoay xở.

Hoa Giải Ngữ nói: “Ngươi cũng đừng quá lo lắng, cuối cùng chém nát Linh Đồ người, nhất định là Vu gia cường giả, Vu Khinh Nguyệt không có việc gì. Bây giờ muốn muốn gấp đi ra ngoài không có khả năng, không bằng an tâm tu luyện, nếu như có thể xung kích tới đất cảnh đi ra ngoài, chưa chắc đã không phải là một hồi cơ duyên. Ngươi như là lo được lo mất, trái lại hoàn toàn ngược lại.”

Dương Thanh Huyền tự nhiên biết đạo lý này, hỏi thanh niên kia nói: “Này Hư Thiên cổ chiến trường bên trong, tài nguyên thiếu thốn lợi hại, khắp nơi tràn ngập hoang khí. Tuy rằng thích hợp tôi luyện, có thể nếu như không có lượng lớn linh thạch, đừng nói tu luyện, muốn sinh tồn được cũng khó khăn. Chẳng lẽ tiến nhập nơi này rèn luyện giả, đều sẽ mang theo lượng lớn linh thạch?” Ánh mắt của hắn quét hạ thanh niên kia giới tử.

Thanh niên kia nhận ra được ánh mắt của hắn, sợ hết hồn, vội vàng cảnh giác, lui lại mấy bước, nói: “Trên người ta có thể không bao nhiêu linh thạch, ngươi ngàn vạn lần ** đừng đánh ta chủ ý!”

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Huynh đài bây giờ là Nguyên Võ trung kỳ tu vi, muốn bước vào Địa cảnh, mặc dù thiên phú nghịch thiên, cũng phải ba năm năm năm. Này ba năm năm năm linh thạch, ít nói điểm, hơn triệu khối thế nào cũng phải đòi đi.”

Thanh niên kia gật đầu nói: “Muốn muốn xông vào Địa cảnh, sợ là trăm vạn linh thạch trung phẩm còn chưa đủ. Nhưng trên người ta thật sự không bao nhiêu linh thạch, chỉ có hơn bảy ngàn khối.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt trầm xuống, lạnh lùng nói: “Huynh đài đang đùa ta đây?”

Nếu là muốn ở chỗ này nghỉ ngơi ba năm rưỡi, như vậy tu luyện đến Địa cảnh tài nguyên là được vấn đề lớn nhất.

Vào lúc này đã không cho phép có lòng dạ đàn bà, phải nghĩ biện pháp cho tới hơn triệu linh thạch, mới có thể chống đỡ đón lấy ba năm rưỡi dùng để tu luyện.

Mà nghèo rớt mùng tơi chính hắn, cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp từ trên thân người khác “Mượn”.

Thanh niên kia đã nhận ra ý đồ của hắn, vội vàng nói: “Tuyệt đối đừng động thủ, trên người ta thật không bao nhiêu linh thạch, lần này đi ra chính là tìm kiếm Hoang thú, hi vọng kiếm chút linh thạch. Ai biết gặp được Thâm Hồng Độc Hạt, suýt chút nữa đem mệnh cũng làm mất đi.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Đem lời nói rõ ràng ra, cái gì Hoang thú, cái gì kiếm lời linh thạch?”

Thanh niên kia lần này thật sự tin Dương Thanh Huyền là từ bão táp thời không bên trong rơi đến đây, giải thích: "Hư Thiên cổ chiến trường là chịu đến thiên tinh cùng bất hủ vị diện hấp dẫn, mà từ dừng lại ở bên trong tinh vực. Mặc dù có vô số vết nứt dẫn tới nơi này, nhưng duy nhất an toàn hai cái thông đạo, liền ở thiên tinh cùng Bất Hủ đại lục, Tinh Cung nhóm thế lực phong ấn đường nối sau, ở cổ bên trong chiến trường thành lập một toà thật lớn thành trì, gọi là Hư Thiên Thành. Có lai lịch luyện võ giả, đều là thông qua Truyền Tống Phù đến Hư Thiên Thành.

“Một loại tới đây lịch luyện con cháu, trên người cũng sẽ không có nhiều lắm linh thạch, đều dựa vào chính mình đi kiếm lấy. Kiếm lời linh thạch cũng là lịch luyện một phần, tỷ như bán Hoang thú thi thể, nội đan, bên trong chiến trường tìm được di bảo chờ chút Hư Thiên Thành chuyên môn có làm thu mua thương hội cùng môn phái, chỉ có điều giá cả cực thấp.”

“Thì ra là như vậy.”

Dương Thanh Huyền trên người khí tức lạnh như băng vừa thu lại, giọng ôn hòa nói: “Huynh đài đã sớm nên một lần nói rõ ràng nha, suýt chút nữa gây ra cái gì không vui hiểu lầm đến.”

Thanh niên kia ngượng ngùng nở nụ cười, cười đến cực kỳ lúng túng, da mặt lại như rút gân tựa như, hơn nữa nội tâm nhấc lên sóng to gió lớn, vừa nãy thiếu niên này ánh mắt quét hướng mình giới tử thời điểm, trong nháy mắt thì có loại bị hoang cổ mãnh thú nhìn chằm chằm cảm giác, làm hắn sống lưng lạnh cả người, trong lòng sinh ra khó có thể ngang hàng cảm giác.

Ở đây chói chang ánh nắng chiếu xuống, sống lưng càng sinh ra mồ hôi lạnh đến.

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia Hư Thiên Thành ở đâu? Kính xin huynh đài phía trước dẫn đường.”

truyencuatuiNet

Thanh niên kia nói: “Tiến vào Hư Thiên cổ chiến trường Truyền Tống Phù, cũng là mỗi cái võ giả thân phận bài, ra vào Hư Thiên Thành đều cần kiểm nghiệm thân phận nhãn, nếu không thì chỉ có thể nói dối nói thất lạc, nhưng bổ sung đứng lên hết sức phiền toái. Còn có một cái biện pháp, chính là dùng người khác Truyền Tống Phù, thế thân thân phận của người khác.”

“Ồ?” Dương Thanh Huyền đáp một tiếng, ánh mắt lập tức trở nên cổ quái.

Thanh niên kia sợ hết hồn, vội vàng vẩy tay nói: “Ngươi ngàn vạn lần ** chớ cua ta, bằng không không có ta dẫn đường, ngươi căn bản đi không tới Hư Thiên Thành. Ta lần này đi ra bắt giết Hoang thú, còn có một vị đồng bạn, đã bỏ mình. Nếu chúng ta có thể giết cái kia Thâm Hồng Độc Hạt, ngươi không chỉ có thể được Truyền Tống Phù, còn có thể đem bò cạp độc bán một số lớn linh thạch.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 436: Thâm Hồng Độc Hạt, Cường Đại Bá Kiếm

Dương Thanh Huyền trầm tư một chút, nói: “Cái kia Thâm Hồng Độc Hạt là thực lực ra sao?”

Thanh niên kia nói: “Đều ở đây Nguyên Võ cảnh trong phạm vi, ấu niên thấp hơn một ít, thành niên khả năng đạt đến Nguyên Võ đại viên mãn. Thâm Hồng Độc Hạt lợi hại nhất chính là độc châm, không chỉ có kịch độc cực kỳ, hơn nữa có thể làm người sản sinh ảo giác. Một đầu hoàn chỉnh thành niên bò cạp độc có thể bán 80 ngàn linh thạch trung phẩm, ấu niên có thể bán 3 vạn.”

Dương Thanh Huyền có chút động lòng, ba mươi tám ngàn vạn, đối với hắn mà nói, đều là một bút cự phú.

Thanh niên kia hắc tiếng nói: “Ta trước gặp, chính là một đầu thành niên Thâm Hồng Độc Hạt, đồng thời đã bị chúng ta đả thương. Hiện tại gãy quay trở lại, phần thắng rất lớn. Bán 80 ngàn linh thạch trung phẩm, chúng ta chia đều, đầy đủ một, hai tháng chi phí.”

Hắn lại nhìn mắt Dương Thanh Huyền cụt tay, cho là hắn là ở bão táp thời không bên trong đoạn đi, nói: “Hư Thiên Thành bên trong cũng có tái sinh đan bán, có thể để cho ngươi tay cụt mọc lại.”

Lần này, Dương Thanh Huyền không do dự nữa, nói: “Đi.”

Thanh niên kia phía trước mặt dẫn đường, Dương Thanh Huyền theo sát phía sau, hóa thành hai đạo lưu quang, ở trên hoang mạc bay nhanh.

Nguyên lai, thanh niên này gọi là Tống Khải, là thiên tinh đại lục Tống thị con em của gia tộc, phái đưa đến Hư Thiên cổ chiến trường rèn luyện, đã hơn hai năm.

Hai người một đường giao lưu, lập tức đối với hai cái đại lục vị diện sức mạnh so sánh, có cái rõ ràng nhận thức.

Ở Huyền Dạ đại lục, Nguyên Võ cảnh cường giả liền có thể xưng hùng một phương, Địa cảnh vậy càng là hiếm như lá mùa thu giống như tồn tại. Mà ở thiên tinh đại lục, nhưng là có thêm Thiên Vị tồn tại, một cái thế gia, tông môn, chỉ có nắm giữ Thiên Vị cường giả, mới có thể xâm nhập nhất lưu thế lực.

Rất nhanh, hai người bay thời gian một nén nhang, Tống Khải liền ngừng lại, bốn phía quan sát.

Dương Thanh Huyền bay gần bên cạnh hắn, nói: “Này khắp nơi địa hình đều gần như giống nhau, ngươi là thế nào phán đoán phương vị?”

Tống Khải nói: “Gió, dựa vào gió hướng chảy. Hư Thiên cổ chiến trường bên trong gió, chịu đến vị diện dẫn lực ảnh hưởng, tự đông hướng tây xoay tròn, vĩnh viễn không thôi.”

Dương Thanh Huyền cảm ứng một hồi, quả nhiên như hắn nói.

Tống Khải cảnh giác nói: “Cẩn thận rồi, phải là ở phụ cận đây. Lưu sa đã đem chiến đấu dấu vết xóa đi, ta thi thể của đồng bạn cũng không thấy, nhưng này Thâm Hồng Độc Hạt, khẳng định liền giấu ở này cát vàng phía dưới.”

Hai người bốn phía tra nhìn một hồi, không có bất kỳ dấu hiệu.

Dương Thanh Huyền nói: “Đi xuống đi, nếu là trốn ở trong cát Hoang thú, đối với không năng lực chiến đấu tất nhiên không mạnh. Chúng ta chống cự ở trên không bên trong, vật kia hơn nửa sẽ không ra được.”

Nói, liền bay hạ xuống, hai chân đạp ở trên cát vàng.

Tống Khải lấy làm kinh hãi, nói: “Ngươi nói mặc dù có để ý, nhưng đạp ở trên cát vàng, không khỏi quá nguy hiểm.”

Hắn thấp xuống một ít độ cao, nhưng cũng không chịu hạ xuống.

Dương Thanh Huyền ở trên cát vàng đi mấy bước, bỗng nhiên biến sắc mặt, thân thể loáng một cái, liền mạnh mẽ lướt ngang ba thước, một đạo bén ánh sáng từ cát vàng bên trong kích - bắn mà lên, dán vào xiêm y của hắn, bay lên trời cao.

Vệt hào quang kia trình màu đỏ tươi, nhỏ như sợi tóc, ở trên không bên trong lóe lên lập tức biến mất.

“Là Thâm Hồng Độc Hạt!”

Tống Khải kêu lên sợ hãi, trong thanh âm mang theo từng tia từng tia e ngại.

Dương Thanh Huyền đã lấy ra đấu Quỷ Thần, một chút hạo nhiên khí, hướng về cát vàng bên trong chém xuống!

“Ầm ầm!”

Lấy kiếm phong làm trung tâm, toàn bộ sa địa bị xé nứt mở, vô số hạt cát bị cuốn lên, kích - bắn vào không trung, cuồng bạo kiếm khí ở lan tràn khắp nơi, bên tai tất cả đều là hạt cát kích - bắn cùng lưu động lạnh rung tiếng vang.

Một đạo ánh sáng đỏ tươi, từ cái kia nứt ra sa địa bên trong - bắn đi ra, ở cát bay đầy trời hạ, vô cùng khó phát giác.

“Ầm!”

Dương Thanh Huyền một chiêu kiếm đem cái kia hồng mang chém bay, chỉ cảm thấy dưới chân đại địa, có vô cùng lực lượng mạnh truyền đến, toàn bộ cát vàng tất cả đều bị vén lên. Hắn vội vàng nhảy lên một cái, bay vào không trung.

"Ầm!"

Sa địa bị phá mở, một đầu gian phòng lớn nhỏ màu nâu bò cạp độc, từ giữa mặt bay ra, đuổi theo Dương Thanh Huyền đi.

Cái kia hình trăng lưỡi liềm móc câu tựa như đuôi, mũi nhọn trên lập loè đỏ thắm độc quang, ở trên không bên trong lóe lên, liền hóa thành vạn điểm hồng mang, kích - bắn đi.

"Ta - đệt! Làm sao lớn như vậy!"

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, cái kia bò cạp to lớn, toàn thân khoác màu đỏ tím cứng rắn xác ngoài, như cương giáp.

Đôi kìm múa, bốn con hạt trong mắt lập loè tà dị hồng mang, ngũ quan to lớn mà rõ ràng, vừa nhìn xuống, làm người không rét mà run.

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Dương Thanh Huyền vội vàng đem kiếm vũ mở, một trận kiếm ảnh gió thổi không lọt, đem cái kia chút hồng mang toàn bộ đỡ.

Nhưng bò cạp đuôi màu đỏ tươi như máu, ở trên không bên trong vung một cái, bay tập kích mà đến, giống roi dài giống như, đánh không khí nổ vang.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, đang muốn lùi về sau. Cụt tay mang đến cho hắn cực đại bất tiện, bằng không chỉ cần một chiêu Lục Dương Chưởng, hoàn toàn có thể áp chế độc kia vỹ.

Đột nhiên, không trung ánh vàng lóe lên, một cái màu trắng dây thừng xuất hiện, lăng không triển khai, đem đuôi bò cạp thật chặc ghìm lại.

Dây thừng một đầu khác, chộp vào Tống Khải trong tay.

Tay phải hắn gắt gao ghìm lại dây thừng, tay trái thật nhanh đánh ra pháp quyết, dây thừng ở trên không bên trong loáng một cái, hóa thành đại đoàn đường nét tản ra, ở ba, bốn trong phạm vi mười trượng kết thành một toà lao tù.

“Xì!”

Lao tù trong nháy mắt co rút lại, đem Thâm Hồng Độc Hạt trói thật chặt.

Bò cạp đôi kìm cùng đuôi, liều mạng giãy dụa, bốn mắt bên trong càng là lộ ra hung quang đến, cái kia dây thừng co rút lại bất định, muốn trói không được.

Tống Khải sốt sắng, kêu lên: “Thanh Huyền huynh đệ, mau ra tay, ta nhanh chi trì không nổi!”

Dương Thanh Huyền trong mắt sát khí đại thịnh, giơ tay lên, một thanh cự kiếm bỗng dưng hiện ra, hạ xuống trong tay hắn.

Tống Khải sững sờ, trợn mắt ngoác mồm.

Cự kiếm kia dài hơn mười trượng, rộng ba trượng, toàn thân đều do hàn thiết tạo thành, như là một bức tường giống như, nhìn thấy được hắc trầm cực kỳ, so sánh bên dưới, Dương Thanh Huyền hầu như thành một đứa con nít lớn.

Dương Thanh Huyền tay phải nắm cái kia bá kiếm, điên cuồng chém đi.

“Ầm ầm!”

Bầu trời trực tiếp bị đánh nứt ra, đáng sợ kiếm khí như sơn nhạc đè xuống, chỉ là khí thế, liền để cát vàng cuồn cuộn, trên mặt đất đè ra một cái sâu đậm vết nứt.

Độc kia hạt cảm ứng được nguy hiểm, gấp liều mạng giãy dụa, “Răng rắc” một tiếng, hai cái gọng kìm lớn tránh phá dây thừng, nhưng đã muộn, đại kiếm đến rồi trán trước.

Thâm Hồng Độc Hạt vội vàng giơ lên hai cái cái kìm, chặn ở trước người, sắt thép móc câu một dạng đuôi dài, cũng đón kiếm to kia đánh tới.

“Ầm ầm!”

Đại kiếm bị hạt kìm cản trở một hồi, liền đánh xuống, toàn bộ bò cạp độc bị lăng không chém thành hai nửa, màu xanh biếc dịch tung toé đi ra.

Phía dưới cát vàng, cũng bị kiếm thế bổ ra một cái mấy trăm trượng vết kiếm.

Bò cạp độc nội tạng tất cả đều bạo đi ra, rơi đầy đất, bên trong mơ hồ có một bộ thi thể, đã bị dịch dạ dày tan rã hoàn toàn thay đổi.

Tống Khải đứng trên bầu trời, há to mồm, lồi mắt, bị khiếp sợ trợn mắt ngoác mồm.

Bốn mắt Thâm Hồng Độc Hạt, xác ngoài cứng rắn như thép, tương đương với Nguyên Võ trung kỳ tồn tại, bởi vì trường kỳ hút hoang khí, trở thành Hoang thú một loại, hầu như quét ngang cùng cấp tồn tại.

Trước Tống Khải cùng một gã khác Nguyên Võ trung kỳ võ giả, vây giết này đầu Thâm Hồng Độc Hạt, lại lạc được vừa chết một trốn kết cục. Mặc dù là Nguyên Võ hậu kỳ tu vi, muốn đánh thắng nó cũng cực kỳ không dễ.

Nhưng đáng sợ như vậy tồn tại, lại bị thiếu niên trước mắt này, một chiêu kiếm liền đánh chết!

Chương 437: Thiếu Thốn Tài Nguyên, Lịch Luyện Ý Nghĩa

Tống Khải chật vật nuốt xuống hạ, thầm nói: “Hắn quả nhiên là Nguyên Võ hậu kỳ tồn tại.”

Đối với thiếu niên trước mắt này kiêng kỵ càng sâu, nghĩ thầm: “Hơn nữa tuyệt không phải bình thường Nguyên Võ hậu kỳ. Phổ thông Nguyên Võ hậu kỳ muốn giết này Thâm Hồng Độc Hạt, tuyệt đối không thể một chiêu kiếm chém chết. Huống hồ hắn còn đứt đoạn mất một cánh tay, chỉ có mười sáu mười bảy tuổi tuổi tác, Huyền Dạ đại lục tại sao có thể có đáng sợ như vậy thiên tài?”

Tống Khải trăm mối cảm xúc ngổn ngang, nhìn cái kia bị đánh bể mất Thâm Hồng Độc Hạt, bay qua, đau lòng nói: “Ai nha, phách bạo, bán không được bao nhiêu tiền.”

Dương Thanh Huyền vừa nghe bán không tới tiền, nhất thời xung quanh lông mày nhíu lên, nói: “Trước ngươi tại sao không nói rõ ràng?”

“Chuyện này...”

Tống Khải cảm giác mình tốt oan ức, trước cảm thấy có thể thắng là tốt lắm rồi, nơi nào còn nghĩ qua muốn thể diện thắng, muốn bảo lưu toàn thây.

Hắn nói: “Bất quá này tụ tập lượng lớn hoang khí hoang đan, còn có những này tàn toái xác ngoài, độc Hạt Vĩ Châm, đều là hết sức đáng tiền, này một đống tàn thi, cũng có thể bán cái 3 vạn linh thạch trung phẩm.”

Tống Khải bay hạ xuống, thận trọng dọn dẹp tàn thi, từ bò cạp trong óc, đào ra một viên màu nâu nội đan, vui vẻ nói: “May mà vật này không có vỡ.” Hắn lấy ra một cái hộp ngọc, đem hoang đan thận trọng bỏ vào.

Sau đó bắt đầu xử lý cái kia chút nát xác, vỹ châm, nọc độc các loại, vừa giải thích: “Thâm Hồng Độc Hạt là Hư Thiên cổ chiến trường bên trong thường thấy nhất một loại Hoang thú, hết thảy thương hội đều sẽ thu mua thi thể của nó, mà hoang đan, trên căn bản là đồng tiền mạnh. Nguyên Võ trung kỳ hoang đan, chính là 20 ngàn linh thạch trung phẩm.”

Hắn dừng lại, cười khổ một tiếng, nói: “Như là đã ra Hư Thiên cổ chiến trường, này hoang đan tùy tiện một chỗ thương hội, đều có thể bán mười vạn linh thạch trung phẩm.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Làm sao tối như vậy, liền không ai quản sao?”

“Quản?” Tống Khải lườm hắn một cái, nói: “Cũng không thể trách những này thương hội hắc, nếu muốn ở Hư Thiên Thành bên trong mở cái cửa cửa hàng, hàng năm muốn giao nộp hơn một tỷ linh thạch cho Trung Ương Đại thế giới. Thương hội lợi ích, ở đây là được Hư Thiên Thành bảo vệ.”

Dương Thanh Huyền nhất thời hết chỗ nói rồi, lập tức rõ ràng đây là một cái tầng tầng bốc lột lợi ích chuyển vận hệ thống, như chuỗi thực vật giống như vậy, cá lớn ăn Tiểu Ngư, Tiểu Ngư ăn tôm mét, Nguyên Võ cảnh ở đây cái lợi ích liên hạ, chính là tôm mét, chỉ có thể nhận mệnh.

Tống Khải đem bò cạp độc tàn thi xử lý xong sau, bắt đầu xử lý bộ kia hoàn toàn thay đổi thi thể, mặt trên không chỉ có bị dịch dạ dày ăn mòn lợi hại, còn có cực mạnh độc tố ở trên mặt. Tống Khải không dám lấy tay đụng vào, mà là lấy ra một thanh kiếm, đem trên thi thể kia vật có giá trị đều lấy xuống.

Tống Khải đột nhiên một chiêu kiếm bổ ngang, chém ở một cái nhẫn trữ vật tử trên, “Oành” một tiếng, cái kia giới tử bạo nổ mở, đồ vật bên trong rơi đầy đất. Có linh thạch, vũ khí, áo giáp, quần áo, vật liệu, Thạch Đầu các loại, vô cùng hỗn độn.

Chứa đồ nguyên khí trên, đều có nguyên chủ nhân dấu ấn, người ngoài khó có thể đánh mở, chỉ có thể lấy cực mạnh thần niệm xóa đi dấu ấn, hoặc là chọn dùng này loại mạnh mẽ nổ lên phương pháp.

Dương Thanh Huyền nhìn Tống Khải bạo nổ cái kia giới tử, xe nhẹ quen đường (khinh xa thục lộ) dáng vẻ, biết chuyện như vậy hắn khẳng định không làm thiếu.

Nhưng ở này trong hoàn cảnh ác liệt, tài nguyên hết sức thiếu thốn, muốn sớm ngày xung kích Địa cảnh, thậm chí chỉ là sinh tồn được, thì không khỏi không từ bỏ rất nhiều nguyên tắc, thậm chí là không từ thủ đoạn nào.

“Truyền Tống Phù ở đây.”

Tống Khải ngạc nhiên kêu một tiếng, từ cái kia một đống đồ vật bên trong nhảy ra một cái ngọc bài đến cho Dương Thanh Huyền.

To bằng bàn tay, mặt trên có khắc đơn giản hoa văn, đem chân khí rót vào bên trong, lập tức có hình lục giác trận pháp nổi lên, đồng thời xuất hiện hai chữ lớn: La bay, phải là thi thể này lúc còn sống tên.

Tống Khải cười nói: “Sau này, ngươi liền đẩy la phi tên ở Hư Thiên Thành nội sinh sống đi. Tương lai có cơ hội lại nghĩ cách bổ một khối mình Truyền Tống Phù.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, đem Truyền Tống Phù cất đi.

Tống Khải đem cái kia chút rải rác đồ vật thanh lý một chút, ăn chia mấy chất đống trên mặt đất, nói: “Thanh Huyền huynh đệ, ngươi xem một chút, làm sao chia.”

Dương Thanh Huyền nhìn lướt qua, từ tốn nói: “Những này rác rưởi giá trị không được vài đồng tiền, ngươi thu xong túi đựng đồ kia, có phải là cũng phải lấy ra phân?”

Tống Khải cả kinh, hơi thay đổi sắc mặt, lập tức lúng túng nở nụ cười mấy lần, khổ sở nói: “Thanh Huyền huynh đệ quả nhiên thật tinh tường, chuyện gì đều không gạt được ngươi.”

Hắn lấy ra một cái màu xanh đen túi chứa đồ đến, chính là từ la bay người lên lột xuống, tự cho là giấu thần không biết quỷ không hay, không nghĩ tới sớm đã bị Dương Thanh Huyền nhìn ở trong mắt.

Đem túi chứa đồ phách mở, bên trong tất cả đều là linh thạch, rơi đầy đất, có hơn một vạn khối.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh thu rồi bảy ngàn khối, lại từ phía trước vật phẩm bên trong chọn một chút đáng tiền Thạch Đầu, vật liệu các loại, gần như cầm một nửa, cũng là dừng tay.

Tống Khải thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ: “Người này vẫn có chút nghĩa khí, đáng giá kết giao. Bằng không lấy thực lực của hắn, coi như lấy thêm một ít, thậm chí toàn bộ lấy đi, ta cũng không có biện pháp chút nào.”

Ngay sau đó, Tống Khải đem còn dư lại toàn bộ cất đi, liền ngay cả này quần áo, thanh thủy, đao thông thường kiếm áo giáp cũng không buông tha, toàn thu.

Dương Thanh Huyền nhìn trong lòng máy động, nghĩ thầm: “Lẽ nào Hư Thiên Thành vật tư thiếu thốn đến rồi trình độ này, liền ngay cả những này rác rưởi cũng phải?”

Hắn đoán một điểm không sai, Hư Thiên Thành bên trong, món đồ gì đều phải linh thạch mua, dù cho một bộ y phục, giá cũng là phía ngoài hơn mấy trăm nghìn lần.

Tống Khải hài lòng nói: “Lần này cuối cùng cũng coi như không có đi ra uổng, những tư nguyên này đủ ta tu luyện hai tháng. Chúng ta trở về đi thôi, hai tháng sau trở ra kiếm tiền.”

Dương Thanh Huyền không hiểu hỏi: “Vì sao bất nhất lần giết nhiều điểm Hoang thú trở lại, mỗi hai cái tháng ra tới một lần, không phải hết sức làm lỡ tu luyện sao?”

Tống Khải khổ sở nói: “Thực sự là bão hán không biết đàn ông chết đói, ngươi cho rằng người người giống ngươi, giết bốn mắt Thâm Hồng Độc Hạt chỉ cần một chiêu kiếm? Đối với chúng ta mà nói, giết Thâm Hồng Độc Hạt cũng là chuyện phi thường nguy hiểm. Nếu không có thực sự không có linh thạch, cũng sẽ không xảy ra đến mạo hiểm, mỗi lần ra khỏi thành trước, đều hết khả năng đem thực lực tăng lên đến đỉnh cao, nhưng dù vậy, vẫn là đại lượng rèn luyện con cháu, chết ở mảnh sa mạc hoang vu này bên trong.”

La phi thi thể còn lặng lặng nằm ở đó, như là cố ý xác minh Tống Khải, nhưng rất nhanh sẽ bị lưu sa vùi lấp, trong thiên địa, cũng không còn dấu vết của người này.

Tống Khải thở dài, nói: “Đi thôi.” Trong giọng nói, không nói ra được bi thương.

Nhưng chúng ta tu luyện, vốn là đi ngược lên trời, cũng không ai biết chính mình, sau một khắc có hay không còn có thể sống sót.

Dương Thanh Huyền cũng rốt cuộc hiểu rõ, tại sao này rèn luyện nơi, là sát nhân thành nhân.

Này lịch luyện ý nghĩa, chính là cố tìm đường sống trong chỗ chết, đại lượng tông môn đem ưu tú con cháu vùi đầu vào này cổ bên trong chiến trường, dù cho thập tử thứ chín, chỉ cần sống cái kế tiếp đến, sau khi rời khỏi đây liền có thể trở thành là tông môn trụ cột vững vàng, sức mạnh trung kiên.

Hai người đang phải rời đi, đột nhiên Dương Thanh Huyền ngừng lại, hơi thay đổi sắc mặt, bên trái tay vồ một cái, đấu Quỷ Thần lập tức rơi ở trong tay, một chiêu kiếm liền hướng cát vàng bên trong chém tới!

"Ầm ầm!"

Kiếm khí bén nhọn kích vào trong cát, một tiếng to lớn nổ vang, chấn lên vô biên cuồng sa, ở trên không bên trong không ngừng xoay tròn, hóa thành một cái cột cát, bắn vào trời cao.

Sau đó, hai người bên cạnh người không ngừng có cát vàng nổ ra, từng cây từng cây cột cát phóng lên trời, như trường xà giống như múa, ở bầu trời nhằng nhịt khắp nơi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 438: Sa Chi Tiềm Phục Giả, Diệt Đạo Long Quyền

Chỉ một thoáng, trời cùng đất biến thành một mảnh mờ nhạt, xung quanh một mảnh cát bay đá chạy, vẩn đục không rõ, mê người tai mắt.

Cột cát ở trên không bên trong múa tung, giống một điều con cự mãng, càng ngày càng nhiều, tổng cộng tụ tập tám đạo, ở trên không bên trong di chuyển, mang theo lưu sa như giang, toàn bộ sa địa, đều nằm ở một sức mạnh kỳ dị hạ.

Dương Thanh Huyền cầm kiếm mà đứng, phòng bị nhìn chằm chằm tứ phương, chỉ lo sẽ đột phát tình trạng gì.

Tống Khải nhưng là đầy mặt sợ hãi, bi thảm kêu lên: “Là Sa Chi Tiềm Phục Giả!” Trong thanh âm mang theo nồng nặc tuyệt vọng.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Sa Chi Tiềm Phục Giả là cái gì?”

Tống Khải khổ sở nói: “Chính là Sa chi Tinh Linh, thu nạp lượng lớn hoang khí cát vàng, đản sinh ra Tinh Linh, tương tự với Hoang thú. Thân thể chính là hạt cát, ở mảnh này trong sa mạc, càng là vô địch một dạng tồn tại. Thực sự là họa này phúc ỷ, phúc hề họa phục, làm sao sẽ gặp gỡ vật này.”

Dương Thanh Huyền nắm chặt đấu Quỷ Thần, hỏi: “Thứ này tu vi là...”

Tống Khải cắn răng nói: “Tu vi chênh lệch rất lớn, từ Linh Võ sơ kỳ, đến Thiên Vị đều có.”

Trong mắt hắn lộ ra tha thiết kỳ vọng đến, nói: “Như là Nguyên Võ dưới Sa Chi Tiềm Phục Giả, chúng ta còn có sống sót hi vọng. Nhưng vật này đối với con mồi có vô cùng bén nhạy phán đoán, như là cảm thấy nguy hiểm, liền sẽ không ra được. Hiện tại nếu xuất hiện, sợ là cho rằng ăn chắc chúng ta. Có thể ngưng tụ ra tám cái to lớn như vậy Sa Mãng, cái này Sa Chi Tiềm Phục Giả, thực lực chí ít cũng là Nguyên Võ hậu kỳ, thậm chí càng cao hơn!”

Tám cái vại nước to Sa Mãng treo ở không trung, bỗng nhiên thân thể run lên, tất cả đều điên cuồng vung cái đuôi lớn, liền giống một điều cái roi, từ không trung đập đánh xuống.

Mục tiêu chính là hai người chỗ đứng.

Cái kia Sa Mãng chi vỹ, khổng lồ đến cực điểm, mặt trên lấy cát đá làm vảy, vô củng bền bỉ, như là một ngọn núi tựa như đánh tới, mang theo gió bão, trong nháy mắt mà tới.

Hai người muốn chạy trốn, nhưng tổng cộng tám cái đuôi, phân biệt ngăn chặn bốn phương tám hướng, trốn chỗ nào mở.

Tống Khải tuy rằng tuyệt vọng, nhưng cũng không muốn ngồi chờ chết, hai tay nhanh chóng bấm quyết, hồn quang lấp loé hạ, màu trắng kia dây thừng ở trước người ba trượng nơi nổi lên, trình xoắn ốc đi lên lượn quanh, kết thành một mảnh kết giới đem chính mình bảo vệ.

Dương Thanh Huyền thì lại là kiếm thế đồng thời, lấy tiến làm lùi, lấy công làm thủ, hóa thành một ánh kiếm, bắn về phía cái kia cái đuôi lớn!

Tống Khải cả kinh nói: “Ngươi...”

Lời mới vừa ra khỏi miệng, liền phát hiện tại chỗ chỉ để lại một chuỗi tàn ảnh.

Dương Thanh Huyền đã vọt lên, cái kia đấu Quỷ Thần sung sướng như gió, một chút ánh kiếm từ từ phóng đại, đâm vào cái đuôi lớn bên trong, phát sinh vuốt nhẹ tiếng sàn sạt.

"Oành!"

Đấu Quỷ Thần trên kiếm khí bạo nổ mở, trực tiếp đem vài thước dầy cái đuôi lớn nổ cái động, Dương Thanh Huyền bay xông ra ngoài.

Tống Khải trợn mắt hốc mồm nhìn, Dương Thanh Huyền thân ảnh đã thẳng vào bầu trời, hóa thành một điểm đen to nhỏ, như là ưng kích trường không.

Mà cái kia bị xỏ xuyên đuôi, lăng không vỡ ra được, hóa thành vô số hạt cát hạ xuống.

Hắn mặc dù là Nguyên Võ trung kỳ tu vi, nhưng công kích kém xa Dương Thanh Huyền như vậy sắc bén mạnh mẽ, chỉ có thể biến ảo ra Võ Hồn đem ra công lý, kết ra phòng ngự tính kết giới.

"Ầm! Ầm!"

Bảy đạo cái đuôi lớn liên tiếp đập xuống, đánh vào cái kia hình xoắn ốc dây thừng kết giới trên, mỗi nhất kích đều sẽ đổ nát mấy tiết dây thừng, chấn động đến mức đầy trời cát vàng bay loạn.

Cho đến đạo thứ năm, toàn bộ kết giới đều bị đánh nát, Tống Khải phun mạnh ra máu, thân thể ngã xuống, lập tức bị vô biên cát vàng nhấn chìm.

Dương Thanh Huyền nhảy vào trên không, cảnh giác nhìn chằm chằm phía dưới, gặp Tống Khải kết giới bị phá, biến sắc, một tay bấm quyết.

Hơn mười thanh kiếm tại bên người nổi lên, "Sưu sưu sưu" kích. Bắn xuống đi, rơi vào Tống Khải bốn phía, đem vây nhốt, một mảnh kiếm giới hiện ra, đem cát vàng xích mở.

Tống Khải cả người mang máu nằm trên mặt cát, không biết sống chết.

Dương Thanh Huyền bay hạ xuống, một chân đạp ở một thanh kiếm trên, cảnh giác nhìn chằm chằm bốn phía.

Bỗng nhiên, trước hóa thành mãng xà trạng cái kia chút hạt cát, tất cả đều cao tần run rẩy, một chút xíu lơ lửng, sau đó hướng về một phương hướng hội tụ đi, hóa thành một vị cao hai mươi, ba mươi trượng Sa chi người khổng lồ.

Dương Thanh Huyền kinh hãi nói: “Đây cũng là Sa Chi Tiềm Phục Giả bản thể trạng thái sao?”

Cái kia Sa chi lớn mắt người nơi lõm xuống, nhưng cũng mơ hồ có tinh mang bắn ra, giống Tiểu Sơn một dạng nắm đấm, hướng về Dương Thanh Huyền đánh tới.

Bốn phía cát vàng bay lên đầy trời, phía sau chính là Tống Khải nằm trên đất, như là tránh thoát một quyền này lời, lấy kiếm giới sức mạnh khẳng định đỡ không được, Tống Khải chắc chắn phải chết.

Dương Thanh Huyền tay trái ở trước người vẽ vòng, lục đạo lửa dương bay lơ lửng lên trời, hóa thành cự chưởng đón đánh mà lên, hai cỗ giữa lực lượng, vô số không khí cùng hạt cát bị ép tới nổ tung, hung hăng đụng vào nhau!

“Ầm ầm ầm!”

Vô số cát vàng bắn mạnh, như sao rơi rụng, sức mạnh đáng sợ cuốn lên vô số cát bụi, như rồng quyển 1 dạng ở bốn phía tàn phá.

Che chở Tống Khải hơn mười thanh kiếm, tất cả đều phát sinh “Ong ong” tiếng rung, chống đỡ cái kia rung động.

Dương Thanh Huyền thân thể lung lay mấy lần, cắn răng nói: “Có thể gánh vác được!”

Một dưới lòng bàn tay, liền thử lộ ra này Sa Chi Tiềm Phục Giả tu vi, cũng là Nguyên Võ hậu kỳ.

Cùng cấp tu vi bên dưới, hắn liền không thể sợ hãi.

Nhưng phải bảo vệ Tống Khải, liền cực kỳ bị động, Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, liền từ trên thân kiếm nhảy lên, hướng về xa xa bắn tới.

Sa chi người khổng lồ đã nhận ra động tác của hắn, trong miệng phát sinh tiếng gào, truy kích mà tới. Thân thể ở trên không bên trong hóa thành đầu người mình rắn, trình lưu tuyến hình trạng thái, có thể mang lực cản của gió giảm đến thấp nhất. Cái kia thân thể lớn như vậy, một hồi liền đuổi kịp.

“Vật này... Ở trên sa mạc sức chiến đấu tăng gấp đôi a.”

Dương Thanh Huyền dừng hạ xuống, lăng không xoay người, tay trái nắm tay, trong mắt xẹt qua kiên nghị ánh sáng lạnh, càng là muốn liều mạng.

Huyền Tẫn Châu ở mi tâm hiển hóa ra ngoài, nhỏ nhẹ run rẩy, từng vòng sức mạnh từ châu bên trong tản ra, khuếch tán đến toàn thân.

Hoa Giải Ngữ cả kinh nói: “Này Huyền Tẫn Châu đã bị tứ linh lực lượng ô nhiễm, bên trong ngoại trừ người nổi tiếng lưu lại sức mạnh, còn có cái khác ba vị Thánh Linh đại nhân sức mạnh, hỗn tạp không thể tả, ngươi không nên khinh dịch vận dụng!”

Cái kia Huyền Tẫn Châu đã cũng không phải là phía trước màu xanh, mà là từ bốn màu hỗn cùng nhau, hóa thành kỳ dị màu nâu, bên trong sức mạnh như mây đen một loại phun trào.

Dương Thanh Huyền cũng đã nhận ra, nhưng Huyền Tẫn Châu bên trong sức mạnh dĩ nhiên không nhiều, cũng sẽ không bị cắn trả quá lợi hại.

Hơn nữa vào giờ phút này, cũng không nghĩ ngợi nhiều được. Này Sa Chi Tiềm Phục Giả, ở trên sa mạc sức chiến đấu, là cùng giai vô địch.

Huyền Tẫn Châu bên trong sức mạnh chảy vào trong quả đấm, lập tức có một vòng màu nâu ánh sáng tản ra, cái kia tứ linh sức mạnh dung hợp lại cùng nhau, lại cũng vậy bài xích, hình thành một loại vi diệu cân bằng.

“Diệt Đạo Long Quyền!” Sau lưng hắn, hiện ra Thanh Long lớn ảnh, hoành thông trời đất.

“Ầm!”

Lấy Dương Thanh Huyền quyền phong làm trung tâm, một đạo quyền ảnh khuếch tán mở, lăng không tỏa ra, như là Thanh Long gầm thét, bễ nghễ tứ phương!

“Ầm ầm!”

Tầng tầng sóng khí đem bầu trời đánh nổ, vô số cát vàng nổ vỡ đi ra, trực tiếp bị nghiền thành bột mịn, ở cuồng phong hạ hóa thành đục ngầu gió xoáy, để thiên địa vì đó biến sắc.

Cái kia Sa Chi Tiềm Phục Giả thân thể hơi ngưng lại, trống rỗng trong đôi mắt, nổ bắn ra tàn khốc, cự xà thân thể lập tức hóa thành hình người, gầm thét lên một quyền đánh tới.

Quyền kia đầu từ sỏi tạo thành, ở giữa khe hở không ngừng áp súc, mật độ cực cao, liền như là bàn thạch, cứng rắn vô cùng, đem điên cuồng gào thét sóng khí ngăn trở, mạnh mẽ đánh vào cái kia Long quyền tiến lên!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 439: Hư Thiên Thành

“Ầm ầm!”

Hai nguồn sức mạnh bị đụng, Sa chi nắm đấm lập tức đổ nát, người khổng lồ há to mồm, phát sinh nặng nề rên rỉ, sau đó toàn bộ cánh tay, kể cả thân thể đồng thời đổ nát rơi.

“Ầm ầm ầm.”

To lớn lưu sa, từ không trung rơi xuống, như là thác nước, đọng lại thành một cái cồn cát.

Dương Thanh Huyền cũng nhận được tứ linh lực phản phệ, khóe miệng dật ra máu. Tay trái càng là khẽ run, từng cái từng cái kinh mạch, như là rễ cây giống như, bàn ở trên tay, đỏ tươi muốn rụng.

Này Diệt Đạo Long Quyền, hắn chỉ là trải qua Hoa Giải Ngữ truyền thụ, nắm giữ một ít da lông, nhưng thi triển ra sức mạnh, đã là thân thể khó có thể chịu đựng.

Hắn trực tiếp ngồi xếp bằng ở không trung, một tay bấm quyết, vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, điều tức trên người nhỏ nhẹ thương thế.

Hoa Giải Ngữ truyền âm nói: “Này Huyền Tẫn Châu ngươi tốt nhất từ trong cơ thể lấy ra, tứ linh sức mạnh, phân biệt đại biểu bất đồng quy tắc, hiện tại dung hợp lại cùng nhau, có trăm hại mà không một lợi. Đợi ngươi có thực lực gột rửa này bốn loại sức mạnh thời điểm, lại đem luyện hóa cũng không trễ.”

Dương Thanh Huyền điều tức một trận, mở hai mắt ra, trong tay biến hóa mấy cái quyết ấn, cái kia Huyền Tẫn Châu lập tức ở mi tâm hiện ra, khẽ run lên, liền chậm rãi bay ra, rơi ở trong tay hắn.

Nhìn kỹ lại, châu trên thiếu hụt ánh sáng lộng lẫy, bên trong màu nâu một mảnh, vẩn đục bất định.

Hắn thở dài, đem hạt châu cất đi.

Tuy rằng Huyền Tẫn Châu tại người, tốc độ tu luyện có thể tăng lên không ít, nhưng đúng như là Hoa Giải Ngữ nói, hạt châu này đã bị ô nhiễm, luyện hóa lời của nó, cực dễ tẩu hỏa nhập ma.

Lại điều tức sau một lúc, vết thương trên người hoàn toàn khôi phục, lúc này mới đi thẳng tới Tống Khải bên cạnh, kiểm tra một chút, phát hiện hắn chỉ là ngất đi, liền dùng chân hướng về ngực hắn giẫm lên một cái, Tống Khải một cái máu đen phun ra ngoài, này liền tỉnh lại.

“Đây là... Nơi này là...”

Tống Khải vừa tỉnh lại, còn có chút mơ hồ, nhưng rất nhanh sẽ nhớ tới đã xảy ra chuyện gì, dưới khiếp sợ, Dương Thanh Huyền đơn giản nói với hắn hạ, sau đó chỉ vào cái kia một đống cồn cát.

Tống Khải há to mồm, khó có thể tin nói: “Ngươi... Ngươi đem Sa Chi Tiềm Phục Giả giết?”

Mặc dù biết nhất định là thật sự, nhưng vẫn như cũ không thể tin tưởng, liền lăn một vòng chạy đến cái kia cồn cát trên, không ngừng đi đến mặt bái.

Rất nhanh, hắn liền đào ra một khối màu nâu Thạch Đầu, cầm trong tay, cười to nói: “Ha ha, quả nhiên là thật sự! Hoang Thạch! Nguyên Võ hậu kỳ Hoang Thạch a!”

Cười to bên dưới, hắn bỗng nhiên cả người run lên, này Sa Chi Tiềm Phục Giả dĩ nhiên là Nguyên Võ hậu kỳ tồn tại, hơn nữa bị thiếu niên trước mắt này giết, không khỏi đáy lòng phát lạnh, trong bóng tối cả kinh nói: “Lẽ nào thiếu niên này là Nguyên Võ đại viên mãn tồn tại?!”

“Này Hoang Thạch là cái gì?”

Dương Thanh Huyền thanh âm truyền đến, đem Tống Khải từ trong khiếp sợ kéo trở về, vội vàng tiểu chạy tới, đem Hoang Thạch nâng ở trong tay đưa tới, nói: “Tương tự với Hoang thú hoang đan, nhưng vật này, cùng dưới bậc, so với hoang đan muốn đắt 50%, khối này Hoang Thạch có thể bán 60 ngàn linh thạch trung phẩm.”

Dương Thanh Huyền trong mắt sáng ngời, 60 ngàn đã là con số không nhỏ, hắn nói: “Ngươi thu đi, ta cũng không biết đi đâu bán, trước tiên mang ta về Hư Thiên Thành nhìn kỹ hẵng nói.”

“Được rồi.”

Tống Khải thận trọng thu hồi Hoang Thạch, thái độ đối với Dương Thanh Huyền, cũng biến thành cung kính cực kỳ.

Không chỉ là hai lần cứu tính mạng của chính mình, còn có cái kia thực lực mạnh mẽ, cũng để hắn vui lòng phục tùng.

Hai người lúc này một trước một sau, hướng về Hư Thiên Thành phương hướng bay đi.

Vài ngày sau, rốt cục ở vô tận trên hoang mạc, gặp được thành trì cái bóng, như một toà hùng vĩ trường thành, sừng sững ở trục hoành trên, một chút nhìn không thấy bờ.

Không chỉ có toà thành trì này hùng vĩ cực kỳ, khí thế bàng bạc, hơn nữa chỉnh tòa thành thị, là xây dựng ở một mảnh to lớn trên ốc đảo.

Dương Thanh Huyền một đường lại đây, cũng chỉ có thể ngẫu nhiên gặp được thấp lùn bụi cây, giống to lớn như vậy ốc đảo, còn coi chính mình đi ra sa mạc.

Tống Khải cũng rất cao hứng, trở lại Hư Thiên Thành, tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, nói: “Mảnh này ốc đảo cùng toà thành trì này, đều là Trung Ương Đại thế giới cường giả, lấy mạc đại thần thông kiến tạo ra, bên trong có hai ba triệu nhân khẩu.”

Dương Thanh Huyền giật mình nói: “2,3 triệu người, lẽ nào tất cả đều là rèn luyện giả?”

Tống Khải nói: “Trừ một chút thương hội cùng Hư Thiên Thành thủ vệ, trên căn bản đều là rèn luyện giả. Hơi có chút tư nguyên tông môn thế gia, đều sẽ đem con cháu thả vào Hư Thiên Thành đến rèn luyện. Còn rất nhiều địa cấp bên trên cường giả, vì bắt giữ Hoang thú, cũng sẽ dừng lại ở trong thành. Dù sao tiến vào Hư Thiên Thành điều kiện rất đơn giản, chỉ cần Trung Ương Đại thế giới cảm thấy ngươi không thành vấn đề, đồng thời đưa trước một bút có giá trị không nhỏ linh thạch, là có thể vào được. Nếu như có thể bắt lấy một đầu đẳng cấp cao Hoang thú, trở về bản.”

Hai người nói, lại bay nửa nén hương thời gian, này mới vừa tới thành dưới chân.

Bởi thành lớn quá lớn, tổng cộng có mười tòa cửa thành, để ra vào võ giả tiếp thu kiểm tra, nhưng dù vậy, vẫn là đứng hàng nổi lên hàng dài.

Tống Khải bay rơi xuống, nói: “Tất cả mọi người vào thành, nghiêm cấm phi hành, nhất định phải rơi xuống tiếp thu kiểm tra.”

Đang nói, xa xa bay tới một đạo độn quang, trực tiếp ở thành lớn bầu trời hiển hóa ra ngoài.

Là một tên hạc phát đồng nhan ông lão áo xám, ném ra một khối ngọc bài, lăng không đánh ra mấy cái quyết ấn.

Trên ngọc bài ánh sáng lóe lên, có một vòng phù văn màu vàng bay ra.

Trên hư không, lập tức hiện ra hộ thành ánh sáng, đồng thời mở ra một vết thương, ông lão bóng người lóe lên, liền tiến vào trong thành, chiếc kia tử cấp tốc khép kín, trận quang cũng loé lên rồi biến mất.

Toàn bộ quá trình bất quá trong chớp mắt.

Nhưng Dương Thanh Huyền có thể cảm nhận được cái kia trên người lão giả khí thế mạnh mẽ, so với Tà Phong đoàn lính đánh thuê đoàn trưởng Cống Sơn còn phải tới mạnh mẽ.

Tống Khải cũng nhìn thấy ông lão kia trực tiếp vào thành, cảm thấy có chút làm mất mặt, ngượng ngùng nói: “Những cường giả này... Chúng ta không thể so sánh...”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, thầm hạ quyết tâm nói: “Cuối cùng sẽ có một ngày, ta cũng có thể tùy tiện ra vào thành này, không bị kiểm tra.”

Rất nhanh, liền đến phiên hai người.

Tống Khải cùng Dương Thanh Huyền đều đem Truyền Tống Phù đưa tới.

Thủ vệ kia cả người giáp vàng, eo đeo đại kiếm, trên người tản mát ra khí thế, chỉ có Chân Võ đỉnh cao mà thôi, nhưng là vênh vang đắc ý, vào thành Nguyên Võ cảnh cường giả, cũng phải nhìn bọn họ sắc mặt.

Thủ vệ kia quan sát Dương Thanh Huyền vài lần, lạnh lùng hỏi: “Ngươi là la bay?”

Dương Thanh Huyền thầm nói: “Lẽ nào nhanh như vậy liền lộ hãm? Cũng hoặc là người này nhận thức la bay?” Hắn bất động thanh sắc gật gật đầu.

Thủ vệ kia cười lạnh nói: “Tuổi đủ nhẹ a.”

Tống Khải hơi thay đổi sắc mặt, vội vàng tới gần, lén lút lấy ra một cái túi đựng đồ kín đáo đưa cho thủ vệ kia, thấp giọng nói: “Đại ca, này la bay là đệ đệ ta.”

Thủ vệ kia thần thức hướng về trong túi quét qua, sắc mặt lập tức hiền lành đứng lên, nói: “Thì ra là như vậy, ngươi rất hiểu chuyện, vào đi thôi.”

Tống Khải lập tức lôi kéo Dương Thanh Huyền, đi vào trong thành.

Bên trong đường phố vô cùng rộng rãi, nhưng được cũng không có nhiều người, không như trong tưởng tượng náo nhiệt, trái lại có vẻ hơi quạnh quẽ.

Dù sao cũng là lấy võ giả tu luyện vi chính thành thị, người luyện võ, không liền giống như người bình thường, yêu thích không có chuyện gì đi dạo phố, còn muốn bận tâm sài mét dầu muối.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 440: Khúc Phong Thương Hội, Vô Nhai Kiếm Phái

Trong thành có thể tự do phi hành, không trung khắp nơi là tránh tới tránh lui bóng người.

Tống Khải mang theo Dương Thanh Huyền bay một trận, rơi vào một mảnh trong khu nhà, bốn mặt đều là cửa hàng, rời rạc, có hơn trăm gia, hơn nữa đều là cửa hàng mặt rất lớn.

Tống Khải đi vào một nhà tên là Khúc Phong thương hội.

Lập tức có cô gái xinh đẹp tới nghênh đón, cô gái kia trong mắt sáng ngời, vội vàng nhiệt tình hạ thấp người nói: “Hóa ra là Tống Khải đại nhân, mời vào trong.”

Tống Khải hiểu ý nở nụ cười, xe nhẹ quen đường (khinh xa thục lộ) theo cái kia cô gái xinh đẹp, đi vào một gian phòng khách quý.

Bên trong chứa hoàng vô cùng xa hoa, cái bàn trà cụ đầy đủ mọi thứ, đều lấy kỳ mộc điêu khắc thành. Trên vách tường tràn lan ra linh khí nhàn nhạt, càng là từ linh thạch xây.

Tống Khải cùng Dương Thanh Huyền ở hào hoa phú quý thoải mái trên ghế ngồi xuống.

Cái kia cô gái xinh đẹp liếc mắt Dương Thanh Huyền, cho rằng Dương Thanh Huyền là Tống Khải tuỳ tùng, cái kia lửa nóng ánh mắt trực tiếp rơi trên người Tống Khải, quyến rũ cười nói: “Tống Khải đại nhân lần này lại có vật gì tốt muốn bán ra?”

Tống Khải không đáp, mà là chuyển hướng Dương Thanh Huyền, cung kính nói: “Này Khúc Phong thương hội, ở Thiên Tinh đại lục là bấm tay khẽ đếm thương hội, nơi này hội trưởng theo ta cũng khá quen thuộc, tiểu Nhàn càng là mỗi lần phụ trách tiếp đón ta, sau đó Thanh Huyền huynh đệ có vật gì, cũng có thể đến nơi này bán ra, trực tiếp tìm tiểu Nhàn liền có thể, sẽ cho ra một cái so sánh ưu đãi giá cả.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Biết rồi.”

Cái kia cô gái xinh đẹp giật nảy cả mình, nàng ở thương hội lăn lộn lâu, Tống Khải đối với Dương Thanh Huyền cung kính thần thái, lập tức rõ ràng ý vị như thế nào.

Nàng âm thầm trách cứ chính mình sơ ý, lại nhìn lầm, vội vã đổi một bộ phong tình dáng vẻ, có chút trách cứ nói rằng: “Tống Khải đại nhân dẫn theo bằng hữu lại đây, cũng không hướng về ta giới thiệu một chút, vị tiểu huynh đệ này mi thanh mục tú, khí chất phi phàm, không biết tên họ là gì, lại là nhà ai thế lực đưa đến rèn luyện?”

Tống Khải nói đơn giản: “Vị này chính là La Phi, Thiên Tinh đại lục Vô Nhai Kiếm Phái đệ tử.”

Tiểu Nhàn lập tức mặt mày hớn hở, một bộ sùng bái dáng vẻ, “Hóa ra là Vô Nhai Kiếm Phái cao đồ, chúng ta tổng hội trưởng cùng quý phái tông chủ La Hạo Hạo đại nhân giao tình không cạn đây.”

Dương Thanh Huyền trong lòng máy động, thầm nghĩ: “Ta thay thế người này tên là La Phi, này Vô Nhai Kiếm Phái tông chủ gọi La Hạo Hạo, có thể hay không có quan hệ gì?”

Hắn liếc mắt một cái Tống Khải, Tống Khải cũng tựa hồ không rõ lắm, hơi lắc đầu.

Dương Thanh Huyền bất động thanh sắc nói rằng: “Dễ bàn, sau đó nhận được tiểu Nhàn cô nương chiếu cố.”

Tiểu Nhàn cười ngọt ngào nói: “Phải. Chỉ cần La Phi đại nhân tới tìm ta, nhất định sẽ cho lợi ích thực tế giá cả, hơn nữa bản thương hội hết thảy vật phẩm, cũng có thể đánh gãy.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đa tạ.”

Tiểu Nhàn hì hì nở nụ cười, đầy mặt dáng vẻ khả ái.

Nhưng nội tâm nhưng là cực kỳ khiếp sợ, cái này La Phi biểu hiện ra trầm ổn, hoàn toàn không phù hợp tuổi tác của hắn.

Một loại tình huống như thế chỉ có một cái khả năng, đó chính là cái này La Phi ở Vô Nhai Kiếm Phái bên trong là đệ tử nòng cốt, từ nhỏ đã được trọng điểm vun bón, gặp đại tràng diện.

Lại liên tưởng đến người này cùng Vô Nhai Kiếm Phái tông chủ La Hạo Hạo một cái họ, thậm chí vô cùng có khả năng cùng La Hạo Hạo có quan hệ. Mà Vô Nhai Kiếm Phái, ở Thiên Tinh đại lục nhưng là nhân vật cực kỳ mạnh.

Đơn giản vài câu trò chuyện, liền để tiểu Nhàn đối với Dương Thanh Huyền có cái toàn diện phán đoán, đồng thời trình độ trọng yếu tăng lên thành siêu cấp quý khách.

Tống Khải đem một cái túi đựng đồ ném cho tiểu Nhàn, nói: “Ngươi xem một chút đi, những này trị giá bao nhiêu linh thạch. Đây chính là ta cùng La Phi huynh đệ đồng thời bắt giết, làm sao cũng phải cấp cái cao điểm giá tiền.”

Tiểu Nhàn cũng có Chân Võ trung kỳ tu vi, ở Hư Thiên Thành phân hội địa vị không thấp, thần thức quét xuống một cái, trong mắt sáng ngời, vui vẻ nói: “Còn có Nguyên Võ hậu kỳ Hoang Thạch?”

Kinh hỉ bên dưới, trong lòng nàng bỗng nhiên chấn động, vừa nãy Tống Khải nói đây là hắn cùng La Phi đồng thời bắt lấy giết, mà Tống Khải thực lực tiểu Nhàn là vô cùng rõ ràng, tuyệt đối không thể đánh giết Nguyên Võ hậu kỳ Sa Chi Tiềm Phục Giả, lẽ nào...

Nàng ánh mắt lén lút bánh lại Dương Thanh Huyền, nội tâm bắt đầu kinh hãi, "Lẽ nào thiếu niên này là Nguyên Võ hậu kỳ đại cao thủ?"

Lần này, càng thêm khẳng định nàng khi trước phán đoán, cho rằng Dương Thanh Huyền tất nhiên là Vô Nhai Kiếm Phái đệ tử nòng cốt, thậm chí là tông chủ La Hạo Hạo nhất mạch người.

Tống Khải đắc ý nói: "Đương nhiên, Nguyên Võ hậu kỳ Hoang Thạch cũng không thấy nhiều."

Tiểu Nhàn cười đến vô cùng ngọt ngào, nói: "Như vậy đi, khối này Hoang Thạch bình thường giá trị 60 ngàn linh thạch trung phẩm, cái viên này hoang đan giá trị 20 ngàn, những độc chất này hạt phần còn lại của chân tay đã bị cụt giá trị 10 ngàn, gộp lại tổng cộng là 90 ngàn linh thạch trung phẩm. Xem ở La Phi đại nhân là lần đầu tiên quang lâm bản thương hội dưới tình huống, ta ra mười vạn linh thạch trung phẩm thu rồi những này, làm sao?"

Tống Khải đại hỉ, 10 ngàn linh thạch trung phẩm, ở đây Hư Thiên Thành bên trong, không phải là số lượng nhỏ, vội hỏi: "Tự nhiên là tốt đẹp. Bất quá tiểu Nhàn ngươi quá thiên vị, có phải là đối với La Phi huynh đệ thú vị?"

Tiểu Nhàn trên mặt bay lên đỏ ửng, phun một tiếng, nói: "Tống Khải đại nhân lần sau lại giới thiệu một ít La Phi đại nhân như vậy có tiềm lực khách hàng đến, ta còn sẽ cho ra giá cao."

Dương Thanh Huyền cũng ôm quyền, nói: "Đa tạ."

Giao dịch sau, tiểu Nhàn đem ra hai túi trữ vật, mỗi cái bên trong chứa có 50 ngàn linh thạch trung phẩm, đặt ở trước mặt hai người. Một loại này loại hợp lực vây quét Hoang thú, đều theo năm mươi: Năm mươi.

Nhưng Tống Khải đem trước mặt mình túi chứa đồ, đẩy lên Dương Thanh Huyền trước mặt, một viên không lấy.

Dương Thanh Huyền lại đẩy trở lại, nói: “Một trăm ngàn này, ngươi và ta năm mươi: Năm mươi.”

Tống Khải giật nảy cả mình, vội vàng vẩy tay, nói: “Không thể. Chém giết Thâm Hồng Độc Hạt cùng Sa Chi Tiềm Phục Giả, đều là huynh đệ công lao, ta có thể nhặt về một cái mạng, đã là nâng huynh đệ phúc, nơi nào còn có mặt mũi phân linh thạch.”

Tiểu Nhàn ở một bên nghe thầm giật mình, càng thêm ấn chứng nội tâm nàng suy đoán, đối với Dương Thanh Huyền càng là thượng tâm.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Nếu là không có Tống Khải huynh dẫn đường, ta cũng không khả năng sẽ có những thu hoạch này, từ chối nữa, liền có vẻ sinh phân.”

Tống Khải muôn vàn cảm khái, lúc này mới nói cám ơn liên tục, đem cái kia 50 ngàn linh thạch trung phẩm thu rồi hạ xuống.

50 ngàn linh thạch trung phẩm đối với Dương Thanh Huyền mà nói, mặc dù không ít, nhưng tác dụng không lớn.

Phổ thông Nguyên Võ hậu kỳ võ giả, như là cơ duyên đủ tốt, một lần có thể nhảy vào Địa cảnh, ước chừng hơn một triệu linh thạch trung phẩm là đủ rồi.

Nhưng hắn hồn thể song tu, cần linh thạch là người bình thường vài lần, thêm vào xung kích Địa cảnh chuyện như vậy, cũng không ai dám nói chính mình trăm phần trăm chắc chắn. Lấy tình huống của hắn mà nói, ít nhất phải chuẩn bị năm triệu khối linh thạch trung phẩm, thậm chí nhiều hơn.

Mà hắn mới đến, rất nhiều quy củ đều không rõ ràng, cùng này Tống Khải một đường lại đây, hắn liền cẩn thận quan sát, người này tuy rằng không có gì lớn ưu điểm, nhưng cũng không có gì lớn khuyết điểm, có thể đơn giản làm người bằng hữu.

Dương Thanh Huyền thu hồi cái kia 50 ngàn linh thạch trung phẩm, hướng về tiểu Nhàn hỏi: “Đắt thương hội có thể có liên quan với Hư Thiên Thành cùng với Hư Thiên cổ chiến trường tư liệu bán ra? Ta mới đến, rất nhiều thứ không rõ lắm, muốn mua một phần tư liệu.”

Tiểu Nhàn cười nói: “Những thứ đồ này khắp nơi đều có bán, giá trị không được mấy khối linh thạch, ta đưa cho La Phi đại nhân đi.”

Nàng lập tức phân phó, rất nhanh liền có người đem mấy viên thẻ ngọc màu xanh đặt ở trên khay, trình đi qua.

Chương 441: Giá Trên Trời Đan Dược, Năm Khu Vực Lớn

Dương Thanh Huyền cũng không khách khí, nói: “Vậy liền đa tạ.”

Dứt lời, liền đem thẻ ngọc toàn bộ cất đi, lại hỏi: “Không biết đắt thương hội, có thể có tái sinh đan bán ra?”

Tiểu Nhàn nhìn lướt qua hắn cụt tay, không khỏi nở nụ cười, Tống Khải cũng là cười khổ lắc lắc đầu.

Dương Thanh Huyền thấy bọn họ thần thái có chút quái dị, không khỏi kỳ quái nói: “Làm sao, đến cùng có vẫn là không có?”

Tiểu Nhàn cười nhạt, U U nói rằng: “Có là có, nhưng chính là giá cả có chút đắt, cửa hàng bán lẻ giá là 800 ngàn linh thạch trung phẩm.”

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, triệt để hết chỗ nói rồi.

Tuy rằng sớm có chuẩn bị tâm lý, nhưng vẫn là rất lớn đột phá hắn mong muốn, nhất định chính là con số trên trời.

Tiểu Nhàn lại cười nói: “Tái sinh đan ở Thiên Tinh đại lục, cũng phải hai trăm ngàn linh thạch trung phẩm một viên, Hư Thiên Thành bên trong đương nhiên phải bán đắt chút. Như là cái khác vật nhỏ, ta tặng cho La Phi đại nhân cũng không gì không thể, nhưng giá tiền này vật phẩm, đã vượt qua ta phạm vi quyền hạn bên trong, mong rằng đại nhân thứ lỗi. Như là đại nhân chân tâm muốn, ta có thể lợi dùng trong tay quyền lực, đem điều này giá cả ép đến sáu trăm ngàn.”

Tống Khải cũng than thở: “Tái sinh đan là Hư Thiên Thành bên trong nhất quý hiếm đan dược một trong, dù sao địa phương quỷ quái này, mệnh đều lúc nào cũng có thể sẽ ném, huống hồ là cụt tay cụt chân, vậy càng là thông thường việc.”

Dương Thanh Huyền nuốt nuốt nước miếng, cười khổ lung lay đầu, nói: “Tiểu Nhàn cô nương hảo ý ta tâm lĩnh, nhưng lập tức liền sáu trăm ngàn ta cũng không bỏ ra nổi. Chờ rảnh rỗi ta hay đi giết vài con Hoang thú, lại đem đổi lấy đan dược.”

Tống Khải nói: “Đúng, lấy La Phi huynh đệ thực lực, giết nhiều mấy đầu Hoang thú là bắt vào tay, tích góp sáu trăm ngàn linh thạch cũng không phải việc khó. Tiểu Nhàn đưa cho ngươi những tư liệu kia bên trong, phải có Hoang thú tin tức cùng với phân bố tình huống.”

“Có.” Tiểu Nhàn đáp một tiếng, liền ưu nhã hạ thấp người, mối tình thầm kín nói: “Tiểu Nhàn bất cứ lúc nào hoan nghênh đại nhân trở lại.”

Dương Thanh Huyền cũng khách khí hai câu, liền cùng Tống Khải cùng nhau cáo từ.

Tống Khải nói: “Đi, ta dẫn ngươi đi La Phi mật thất tu luyện đi.”

Ngay sau đó, hai người hóa thành lưu quang, từ Khúc Phong thương hội cửa hàng trước cửa bay thẳng đi.

Không bao lâu, liền nhìn thấy một mảnh nơi ở tựa như kiến trúc, liên bài đi qua, có mấy vạn.

Tống Khải nói: “Hư Thiên Thành mật thất đều là thuê, cũng căn cứ linh khí đẳng cấp, chia làm vừa tới cấp năm. La Phi mật thất là cấp ba, đệ 9,430 hào.”

Dương Thanh Huyền ngưng mắt nhìn tới, cái kia chút mật thất mặt trên đều có đánh dấu chính xác dãy số, không khỏi âm thầm đột ngột lưỡi, nếu muốn thành lập như vậy khoáng đạt một tòa thành trì, cần bao lớn sức mạnh.

Hai người bay xuống ở một gian nhà trước, từ đơn giản bạch ngọc kiến tạo, trên cửa lõm xuống khối nhỏ, chính là cái kia Truyền Tống Phù to nhỏ.

Tống Khải nói: “Đem Truyền Tống Phù để vào bên trong liền có thể.”

Hắn lại nói “Như là lại không chuyện khác, ta liền cáo từ trước. Ta ở tại cấp bốn mật thất đệ tam vạn lẻ sáu hào, có bất cứ vấn đề gì tùy thời có thể tới hỏi ta. Bất quá một ít thứ căn bản, những tư liệu kia bên trong nên đều có.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đa tạ.”

Hai người khách khí lẫn nhau mấy lần, Tống Khải liền ôm quyền chắp tay, sau đó rời đi.

Dương Thanh Huyền lập tức dùng Truyền Tống Phù tướng môn đánh mở, tiến vào bên trong.

Bên trong vô cùng đơn sơ, rộng rãi trong không gian, ngoại trừ một chiếc giường đá trên, hầu như không hề có thứ gì.

Trên mặt đất, khắc hoạ trận pháp thật to, còn có hơn hai mươi nơi sắp đặt linh thạch rãnh. Những trận pháp này đều là chuyển hóa linh thạch, khiến cho hóa thành càng năng lượng tinh thuần sử dụng.

Dương Thanh Huyền thở dài, nghĩ đến muốn ở loại địa phương này chờ tới mấy năm, không khỏi tâm tình có chút hạ, nhưng rất nhanh sẽ điều chỉnh xong.

Không thể thay đổi hiện trạng, cũng chỉ có thể tích cực đi đối mặt, tranh thủ sớm ngày tránh thoát cảnh khốn khó, hơn nữa này chưa chắc đã không phải là một lần kỳ ngộ.

Hắn ngồi trên giường đá, đem tiểu Nhàn đưa tặng thẻ ngọc đều lấy ra, từng cái xem đi qua.

Trong ngọc giản tin tức, nằm ngoài dự đoán của hắn.

Thời gian một chút trôi qua, đầy đủ nhìn hai ngày một đêm, mới đưa hết thảy tin tức toàn bộ tiêu hóa.

Dương Thanh Huyền thả hạ một quả cuối cùng thẻ ngọc, sắc mặt có chút nghiêm nghị, nhẹ giọng nói: “Giải Ngữ huynh, ngươi cũng đều biết chứ?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Hừm, không nghĩ tới Hoang tộc thật sự vẫn tồn tại, đồng thời ở nơi này Hư Thiên cổ chiến trường bên trong, thì có bọn họ lưu lạc bộ tộc.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Nhưng cũng ở khu thứ năm a.” Trong giọng nói tràn ngập bất đắc dĩ.

Nguyên lai Hư Thiên Thành đem trọn cái cổ chiến trường không gian chia làm năm tầng khu vực, lấy Hư Thiên Thành làm trung tâm, trong phạm vi năm trăm dặm, làm một khu, cũng là khu an toàn, trên căn bản không tồn tại Hoang thú. Hư Thiên Thành mỗi cái tháng đều sẽ tổ chức một lần quy mô lớn tuần tra, đem trong năm trăm dặm quét sạch một lần.

đọc truyện❤tại //tru y encuatui.net/

Bên ngoài năm trăm dặm, đến trong ba ngàn dặm, tức là khu thứ hai.

Ở khu thứ hai tồn tại mỗi bên loại Nguyên Võ cảnh dưới Hoang thú, hiếm có Nguyên Võ cảnh tồn tại, là tầng thấp nhất rèn luyện khu. Không ít tông môn đem Linh Võ cảnh đệ tử đều đưa lên lại đây, lấy kỳ vọng hắn nhóm nhanh chóng trưởng thành. Hai khu cũng là rèn luyện số người nhiều nhất một cái khu.

Ba ngàn dặm ở ngoài đến một vạn dặm, nhưng là khu thứ ba, có lượng lớn Nguyên Võ cảnh Hoang thú qua lại. Dương Thanh Huyền trước chính là ở phạm vi này bên trong giết Thâm Hồng Độc Hạt cùng Sa Chi Tiềm Phục Giả.

Khu thứ bốn chính là 10 ngàn đến mười vạn dặm phạm vi, có địa cấp Hoang thú qua lại, trên căn bản người ở hi hữu đến, võ giả bình thường một khi tiến nhập, trên căn bản khó hơn nữa trở về.

Khu thứ năm, chính là lấy Hư Thiên Thành làm trung tâm, bên ngoài mười vạn dặm, chính là Địa cảnh cường giả cũng không dám dễ dàng đặt chân, bị phân thành không biết khu vực.

Tiểu Nhàn cho tài liệu của hắn lộ ra thị, đã từng có cường giả ở không biết khu vực gặp được Hoang tộc người, đồng thời cùng đánh một trận.

Hoa Giải Ngữ nói: “Trước tiên mau mau tăng cao thực lực đi, sức mạnh bây giờ, khu thứ bốn đều không đi được. Một khi bước vào Địa cảnh, hay là có thể thử đi khu thứ năm đi dạo.”

“Ừm.” Dương Thanh Huyền đáp một tiếng, nói: “Còn có một cái biện pháp, chính là ở Hư Thiên Thành bên trong tuyên bố nhiệm vụ, thu thập Hoang tộc tinh huyết, liền không biết bao nhiêu linh thạch sẽ có người tiếp.”

Trong tài liệu biểu hiện, Hư Thiên Thành có chuyên môn tuyên bố cùng tiếp nhiệm vụ địa phương, thù lao cũng vô cùng phong phú. Nếu như có thể thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ, so với giết Hoang thú tiền lời cao hơn nhiều.

Có lượng lớn võ giả cả ngày chờ nhiệm vụ, còn rất nhiều người họp thành đội làm nhiệm vụ, cũng là kiếm tiền linh thạch chủ yếu con đường.

Hoa Giải Ngữ cười nói: “Ngươi liền đừng có nằm mộng, an toàn hơn qua lại khu thứ năm, sợ là chỉ có Thiên Vị cường giả mới có thể làm được. Ngươi cảm thấy bao nhiêu linh thạch có thể thỉnh cầu Thiên Vị cường giả?”

Dương Thanh Huyền ói ra hạ lưỡi đầu, lập tức bỏ đi này ý nghĩ.

Hắn đem hết thảy thẻ ngọc thu sạch tốt, đang chuẩn bị lợi dụng cái kia chút chuyển đổi linh thạch trận pháp, bỗng nhiên xung quanh lông mày cau lại một hồi, sau đó lấy tay ở trên giường đá đánh mấy lần, kinh ngạc nói: “Trống không?”

Hắn lại chung quanh vỗ xuống, tất cả đều là thực tâm, chỉ là trước hết địa phương hết rồi một khối nhỏ.

Dương Thanh Huyền chỉ hơi trầm ngâm, lúc này một chưởng vỗ xuống đi, “Oanh” một tiếng, đem cái kia thật chỗ trống đánh nát, lộ ra một cái to bằng miệng chén động, bên trong một chiếc thẻ ngọc.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 442: Ba Ngàn Nghiệp Hỏa

Cái kia chiếc thẻ ngọc vừa vặn thẻ ở trong động, không lớn không nhỏ.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc đem thẻ ngọc lấy ra, đặt ở trước trán, dùng thần thức quét qua, không khỏi ngây ngẩn cả người.

Thẻ ngọc này ghi lại càng là một phần kiếm phổ, gọi là ba ngàn nghiệp hỏa.

Ngọc giản trang tên sách trên, rõ ràng viết vài chữ: Kiếm pháp ba ngàn nghiệp hỏa, địa cấp công pháp cao cấp, Vô Nhai Kiếm Phái chưởng môn bất truyền chi tuyệt học.

Hay là chưởng môn bất truyền chi tuyệt học, chính là chỉ có chưởng môn mới có thể công pháp tu luyện.

Dương Thanh Huyền đem thẻ ngọc ném vào tinh giới, cho Hoa Giải Ngữ nhìn, hỏi: “Giải Ngữ huynh, này bản kiếm pháp làm sao?”

Hoa Giải Ngữ lật xem một lần, vui vẻ nói: “Địa cấp công pháp cao cấp, đã phi thường đáng sợ. Phổ thông Nguyên Võ hậu kỳ, rất khó chịu đựng cái trình độ này phản phệ. Nhưng ngươi bất đồng, ngươi không chỉ có là mã não hậu kỳ thân thể, hơn nữa tu luyện Thanh Dương Võ Kinh, thân thể chịu đựng trình độ, so với bình thường mã não hậu kỳ còn cường đại hơn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Này bản kiếm phổ cũng là hỏa thuộc tính công pháp, đối với ta ngược lại thật ra so sánh thích hợp. Chỉ là tu luyện kiếm pháp này, cần cường đại hơn hỏa diễm phụ trợ, đi nơi nào đi tìm ngọn lửa này, cũng không thể dùng Tử Viêm tu luyện đi."

Hắn đối với cái kia Tử Viêm khống chế, vẫn là nhỏ bé không đáng kể, mỗi lần vận dụng, đều là ôm đồng quy vu tận quyết tâm, mỗi khi nhớ tới, cũng còn lòng vẫn còn sợ hãi.

Hoa Giải Ngữ cười nói: "Ngươi đã quên ở tiểu Hoa Quả Sơn bên trong thu những lò luyện đan kia sao?"

Dương Thanh Huyền lúc này mới nhớ tới, vung dưới tay, tinh giới trung phi ra tám vệt sáng, rơi vào trong mật thất, hóa thành tám cái đại đỉnh.

Trong đó bảy cái hơi nhỏ, một cái ba chân đại đỉnh có chiều cao hơn một người.

Chiếc đỉnh lớn kia bên trong còn có cực cao nhiệt độ truyền ra, lấy tay mò ở thân đỉnh trên, đều có thể cảm nhận được nóng rực nóng cảm giác.

Hoa Giải Ngữ nói: "Này bên trong đỉnh nội đan yêu hỏa, đang tốt có thể đem ra luyện kiếm. Hơn nữa có đan hỏa bảo vệ, tất nhiên còn có đan dược bên trong. Đang dễ dàng nhìn, rốt cuộc là linh đan gì."

Dương Thanh Huyền một chưởng vỗ vào thân đỉnh trên, cường đại kình khí xông vào, đem trên đỉnh cái nắp đánh bay.

Sau đó lập tức tay kết kiếm quyết, bay ra hơn mười chuôi, treo ngược ở đại đỉnh bốn phía, lăng không kết trận, bày xuống một mảnh kiếm giới.

Có lần trước giáo huấn, hắn trở nên cẩn thận cực kỳ.

Quả nhiên, một đạo ngọn lửa từ bên trong đỉnh phun ra, hóa thành chim lửa, hướng về kiếm kia giới đụng lên đi.

“Ầm!”

Va chạm bên dưới, hỏa diễm tứ tán, ở đại đỉnh bầu trời, kiếm giới bên dưới, trình hình bán cầu khuếch trương mở, đem trọn cái mật thất chiếu sáng trưng.

Dương Thanh Huyền sắc mặt, ở hỏa diễm chớp động một cái, biến ảo không ngừng.

Một tay bấm quyết, chỗ mi tâm kiếm ấn một hồi trở nên sáng sủa, phảng phất có vạn kiếm hình bóng qua lại ra, bắn vào trong kiếm trận, tăng mạnh kết giới phòng ngự.

Trong biển lửa, cái kia chim lửa cái bóng thỉnh thoảng lánh hiện, đụng nhau kiếm giới.

Mỗi xông tới một lần, Dương Thanh Huyền mi tâm Võ Hồn ấn liền lắc động đậy, hiển nhiên phản phệ trực tiếp truyền đến trên người hắn, nhưng vẫn như cũ cắn răng kiên trì.

Này yêu hoả táng hình, hết sức lợi hại linh xảo, như là từ kiếm trong giới hạn lao ra lời, muốn lại rơi nữa phục nó, liền khó hơn. Nhất định phải đem áp chế ở nhất định bên trong không gian, tiêu hao sức mạnh của nó.

Một người nổi giận, ở nơi này so đấu tiêu hao.

Sau nửa canh giờ, Dương Thanh Huyền sắc mặt hơi trắng bệch, nhưng này kiếm giới ở dưới hỏa diễm, vẫn như cũ hừng hực dồi dào, không có có dấu hiệu yếu bớt chút nào.

Hắn lấy ra túi chứa đồ, trực tiếp một chưởng đánh nát, bên trong 50 ngàn khối linh thạch như Tiểu Sơn một loại chồng chất trên mặt đất trên, sau đó một chưởng năm dương diệu không vỗ xuống đi.

“Ầm ầm!”

Hơn vạn khối linh thạch trung phẩm bị oanh nát tan, cuồng bạo linh khí một quyển bên dưới, hóa thành gió xoáy ở bên trong mật thất khuấy động, vô số bột mịn lăng không bay loạn.

Dương Thanh Huyền đơn tay vồ một cái, cái kia chút linh khí bão táp tất cả đều hút tới, vọt thẳng đánh ở trên người hắn, mạnh mẽ rót vào bên trong cơ thể.

Cái kia chút sắp khô khốc kinh mạch, một hồi được tẩm bổ, chỗ mi tâm lóe lên Võ Hồn ấn cũng ổn định lại.

Linh khí mặc dù không cách nào nhanh chóng bổ sung thể năng, nhưng Dương Thanh Huyền bạo lực như vậy hấp thu, vẫn là rất lớn hóa giải tiêu hao tốc độ. Tuy nói sẽ tạo thành cực đại linh thạch lãng phí, cũng đối với thân thể có nhất định thương tổn, nhưng cũng không kịp nhớ này rất nhiều.

Lại cùng cái kia yêu hỏa ngao hơn phân nửa ngày, Dương Thanh Huyền đã là lạnh cả người mồ hôi, tiêu hao lợi hại, linh khí bổ sung xa xa không chống đỡ được tiêu hao.

Nhưng may mắn là, cái kia yêu hỏa cũng yếu rất nhiều, có thể thấy cái kia Hỏa Linh vô cùng táo bạo, mỗi một lần xung kích, sức mạnh đều phải yếu hơn không ít.

Một ngày một đêm sau, trên chiếc đỉnh lớn kiếm giảm thiểu vì ba thanh, chỉ có thể chống đỡ lên một tầng đơn giản lồng ánh sáng.

Mà kỳ hạ đan hỏa, càng là Hối Minh bất định, như đốt than giống như vậy, cơ hồ bị hao tổn hết rồi, chim lửa cũng duy trì không được hóa hình hình thái, “Ầm” một hồi tản ra.

Dương Thanh Huyền từ lâu đèn cạn dầu, toàn bằng một luồng ý chí chống đỡ lấy, thấy kia chim lửa đổ nát, chỉ dẫn biến đổi, mi tâm Võ Hồn ấn lập tức tản đi, ba thanh kiếm cũng biến mất không còn tăm hơi.

“Ngay tại lúc này!”

Hoa Giải Ngữ khẽ quát một tiếng, hắn một mực quan tâm so đấu, biết Dương Thanh Huyền tái vô lực chống đỡ, trực tiếp từ tinh giới bên trong biến mất, phụ thể trên người Dương Thanh Huyền, đem khống chế, chỉ tay lăng không điểm tới.

“Ầm” một tiếng, bên trong đỉnh bay vụt ra một chút ngọn lửa, rơi vào Dương Thanh Huyền đầu ngón tay, theo kinh mạch đi vào toàn thân, cuối cùng trầm tích đến rồi vùng đan điền.

đăng nhập http:// t ruye

ncuatui.net/ để đọc truyện Hoa Giải Ngữ làm xong động tác này, lập tức từ Dương Thanh Huyền trong cơ thể phân giải ra ngoài.

Dương Thanh Huyền thân thể run lên, liền mất đi cân bằng, hung hăng té ra ngoài, rơi trên mặt đất, khó có thể nhúc nhích. Trong cơ thể một chút xíu sức mạnh cũng bị mất, liền ngay cả câu động ngón tay một cái, đều cảm thấy cực kỳ khó khăn.

Hoa Giải Ngữ cũng là sắc mặt trắng bệch, nguyên bản là hết sức yếu ớt, sử dụng chiêu này phụ thể sau, càng là tổn thương căn bản, ngồi xếp bằng ở tinh giới bên trong, điều dưỡng đứng lên.

Như là Thanh Long Thánh Linh sức mạnh to lớn, hắn còn có thể mượn Thanh Long che chở, chữa trị thân thể. Nhưng Dương Thanh Huyền chính mình cũng tự lo không xong, hắn cũng chỉ có thể dựa vào chính mình.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Xin lỗi, lại cho ngươi bị thương.”

Hoa Giải Ngữ lắc đầu nói: “Ngươi và ta trong đó, không cần khách khí. Cái kia yêu hỏa như không hiện tại thu phục, chờ nó khôi phục như cũ, sợ là ngươi tính mạng của ta đều khó bảo toàn. Hiện tại nó ngay ở ngươi bên trong đan điền, hay là còn có chút táo bạo, nhưng khuất phục là chuyện sớm hay muộn.”

Dương Thanh Huyền “Ừ” một tiếng, liền nhắm hai mắt lại, để thân thể tự mình chữa trị.

Giờ khắc này bất kỳ cảm kích cùng khách sáo, đều là dư thừa, chỉ có không ngừng trở nên mạnh mẽ, mới có thể bảo vệ người thân, người yêu, bằng hữu.

Cũng may bên trong mật thất linh thạch nồng độ kinh người, mặc dù không thể vận chuyển công pháp, cái kia linh khí cũng phô thiên cái địa, tự mình chui vào lông của ngươi lỗ, mỗi lần hít thở trong đó, đều làm tỳ phổi hết sức thoải mái, rõ ràng cảm giác được linh khí như cam tuyền, một chút xíu tẩm bổ thân thể.

Sau ba ngày, Dương Thanh Huyền đã ngồi xếp bằng trên mặt đất, khôi phục hơn phân nửa sức mạnh, đang đang vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, luyện hóa bên trong đan điền yêu hỏa.

Bên trong mật thất linh khí cũng bị hắn hút hết hơn phân nửa, thực lực cảm thấy rõ ràng tăng lên.

Mỗi một lần khó khăn cùng tu luyện, đều là đi về càng cường đại hơn đá đạp chân.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền mũi nhẹ ngửi hạ, chỉ cảm thấy một luồng đan hương truyền đến, thấm ruột thấm gan, vẻn vẹn nghe một hồi, liền không nói ra được thoải mái.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 443: Kỳ Lân Tinh Phách, Nam Minh Ly Hỏa Kiếm

"Đan hương!"

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, lập tức phản ứng.

Đã mấy ngày trôi qua, chiếc đỉnh lớn kia cái nắp từ lâu hất bay, linh đan liền bại lộ như vậy ở trên không khí hạ.

Một loại đan dược ra lò sau, muốn lập tức dùng hộp ngọc phong tồn, như vậy mới có thể bảo đảm dược lực không tiêu tan.

Nhưng đỉnh kia nội đan thuốc, ở trong đỉnh buồn bực không biết bao nhiêu năm, linh khí đã hết nạp đan bên trong, rất khó tràn ra. Chỉ là bại lộ thời gian quá dài, vẫn là bắt đầu phát huy.

Dương Thanh Huyền không lo được luyện hóa cái kia yêu hỏa, bóng người lóe lên bên dưới, liền xuất hiện ở trên chiếc đỉnh lớn.

Chỉ thấy ba viên hồn viên linh đan, nằm ở trong đỉnh, đan sắc nhũ bạch, ánh sáng lộng lẫy nhu cùng mà có chứa hồng ngất hoa hoè, vừa nhìn chính là vật phi phàm.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, gấp vội vàng lấy ra ba cái hộp ngọc, phân biệt đem ba viên đan dược sắp xếp gọn.

Đồng thời hít một hơi thật sâu, đem bên trong đỉnh vung vọng lại đan khí toàn bộ hút vào bụng, chỉ cảm thấy tinh thần thoải mái, sức mạnh lại khôi phục rất nhiều.

Dáng dấp kia giống như là ăn xong cay cái sau liếm ngón tay.

Hoa Giải Ngữ gương mặt ghét bỏ, nói: “Ngươi là thế hệ này Thanh Long Thánh Linh, chú ý một chút hình tượng. Này ba viên đan dược là vật gì cũng không biết, tùy tiện loạn hấp đan khí, một chút tính cảnh giác chưa từng, cẩn thận trúng độc.”

Dương Thanh Huyền liếm một cái đôi môi, hắc tiếng nói: “Ta dám khẳng định, này ba viên đan dược là đồ tốt. Chỉ là bên trong ẩn chứa sức mạnh quá mạnh, xác thực có chút không dám ăn. Giải Ngữ huynh, ngươi có thể có này ba viên đan dược tư liệu?”

Hoa Giải Ngữ lắc đầu nói: “Trên đời linh đan diệu dược nhiều lắm, ta nơi nào đều nhận ra. Hơn nữa đây là thời đại trung cổ Yêu tộc luyện chế đồ vật, hơn nửa đã không có người biết.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Lẽ nào ta muốn lấy thân thử đan?”

Hoa Giải Ngữ cả kinh nói: “Ngàn vạn lần không thể! Đan dược này dù cho đối với thân thể vô hại, nhưng đan khí mạnh, căn bản không phải ngươi có thể thừa nhận.”

Dương Thanh Huyền trầm tư chốc lát, nói: “Biện pháp đúng là có hai cái, có thể bắt cái Hoang thú tới thử đan, quan sát biến hóa của hắn. Cũng hoặc là tìm một nhà đại thương hội, cầm làm giám định. Nhưng người trước quá đáng tiếc, người sau, ta sợ thất phu vô tội, mang ngọc mắc tội.”

Nghĩ định sau, Dương Thanh Huyền liền không nghĩ nhiều nữa, tiếp tục ngồi xếp bằng xuống, luyện hóa trong cơ thể yêu hỏa.

Cái kia yêu hỏa ở Thanh Dương Võ Kinh dưới áp chế, đã dần dần không còn tính khí, bắt đầu cùng chân khí của hắn dung hợp, trở thành hắn lực lượng một phần.

Sau hai ngày, rốt cục đem cái kia yêu hỏa hoàn toàn luyện hóa, mà Dương Thanh Huyền sức mạnh, cũng khôi phục được đỉnh cao.

Hắn giơ tay lên tay trái đến, cong ngón tay búng một cái, một vệt yêu hỏa liền xuất hiện ở đầu ngón tay, sau đó hóa thành chim lửa bộ dạng, “Xì xì” phe phẩy cánh vai, ở trên không trung phi một vòng sau, lại trở xuống đầu ngón tay, một hồi tắt.

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Rốt cục có thể tu luyện cái kia ba ngàn nghiệp hỏa!”

Hắn hơi suy nghĩ, chỗ mi tâm Võ Hồn kiếm ấn hóa thành đỏ đậm, phảng phất bốc cháy lên.

Mộ kiếm bên trong truyền đến một cổ khí tức cuồng bạo, một trên đầu cổ cự thú toàn thân quấn ở trong ngọn lửa, ở mộ kiếm bầu trời chạy băng băng, mang ra thật dài, như sao chổi một loại đuôi, toàn bộ bầu trời đều đang thiêu đốt hừng hực.

“Ầm!”

Cái kia thượng cổ cự thú hóa thành một vệt sáng, từ Võ Hồn ấn bên trong kích. Bắn ra, “Tranh” một tiếng xuyên ở trên mặt đất. Một đoàn ngọn lửa mãnh liệt tản ra, trong lửa còn có cự thú kia bóng mờ, hoang cổ thô bạo khí, ở trong mật thất lan tràn.

Dương Thanh Huyền dưới khiếp sợ, cẩn thận nhìn tới.

Ngọn lửa kia trung tâm, một thanh toàn thân đỏ ngầu đại kiếm xuyên ở trên mặt đất, bầu trời ẩn hiện trăm trượng chu hồng, trên thân kiếm khắc đầy hỏa diễm lưu văn, cũng có cự thú bóng mờ, trên chuôi kiếm nạm có tử kim, mã não, hồ nước chờ phụ tùng.

truyencuatuiNet❤

Hoa Giải Ngữ cả kinh nói: “Kỳ Lân! Càng là dùng Kỳ Lân tinh phách luyện chế kiếm!”

Kiếm kia phát cáu diễm lưu văn bên trong, bỗng nhiên hiện ra hiện năm chữ, lóe lên một cái rồi biến mất: Nam Minh Ly Hỏa kiếm.

Toàn bộ trong mật thất, ngoại trừ bảy cái đại đỉnh ở ngoài, cái kia giường đá, đầy đất tàn toái linh thạch, đều ở đây kiếm Hỏa chi hạ, bị đốt thành tro tàn.

“Này kiếm...!”

Dương Thanh Huyền mừng như điên, kiếm này vậy lại mang Kỳ Lân chân hỏa, sớm biết như vậy, còn luyện cái gì yêu hỏa, có kiếm này đã đủ.

Hắn năm ngón tay vồ lấy, kiếm kia “Tranh” một tiếng từ trên mặt đất bay lên, rơi vào trong tay.

Một luồng đáng sợ kiếm ý, kèm theo hỏa diễm rung động ra.

“Ầm ầm.”

Dương Thanh Huyền lại có chút cầm kiếm bất ổn, cánh tay run mấy lần, kiếm thế vừa rơi xuống, mũi kiếm điểm trên mặt đất, giống như là cắt đậu phụ cắm vào, chém sắt như chém bùn.

Mà hắn cả người chân khí, cũng ở đây kiếm lực ảnh hưởng, cấp tốc tiêu tan.

Hoa Giải Ngữ cả kinh nói: “Kiếm này kiếm lực quá mạnh, hơn nữa Kỳ Lân hung tính quá mạnh, ngươi không khống chế được!”

“Chuyện cười, từ ta mộ kiếm bên trong đi ra kiếm, há có không khống chế được lý lẽ!”

Dương Thanh Huyền vẻ quyết tâm vừa đến, trở tay cầm kiếm, cắm trên mặt dất, cường đại chân nguyên rót vào bên trong, mi tâm kiếm ấn không ngừng lấp loé, có kiếm khí kích. Bắn ra, bắn vào trong kiếm.

Nam Minh Ly Hỏa kiếm run rẩy kịch liệt, Kỳ Lân tiếng rít gào mà lên, không ngừng có cầu vồng kích. Bắn ra, chiếu rọi hà ánh đầy phòng.

Một lát sau, ở Thái Huyền mộ kiếm dưới áp chế, kiếm kia từ từ ổn định lại, bên trong táo bạo khí tức, cũng thở bình thường đi vào.

Dương Thanh Huyền đầy đầu mồ hôi hột, nhưng không kiềm chế nổi vui sướng tâm tình, đem kiếm cầm trong tay thưởng thức, một chiêu kiếm vung ra, liền có đỏ thắm ngàn trượng, trực tiếp ở mật thất trên tường, chém ra một đạo đen nhánh in dấu lửa tử.

Hoa Giải Ngữ đồng dạng đại hỉ, nói: “Có kiếm này ở, tu luyện cái kia ba ngàn nghiệp hỏa, không thể nghi ngờ là như hổ thêm cánh.”

Dương Thanh Huyền cũng là không được gật đầu, nói: “Cái kia yêu hỏa trắng luyện hóa.”

Hoa Giải Ngữ nói: “Không, cái kia yêu hỏa đã là lực lượng ngươi một phần, mà Kỳ Lân chi hỏa cũng không phải là. Đồng thời này Nam Minh Ly Hỏa kiếm, chỉ là kiếm hồn mà thôi, cũng không có thần kiếm bản thể mấy phần sức mạnh, thủy chung là ngoại vật. Kiếm này đối với ngươi mà nói, ưu thế lớn nhất liền ở chỗ Kỳ Lân chi hỏa, mà không phải kiếm chi bản thân. Như là ngươi có khả năng đem Kỳ Lân hỏa cũng luyện hóa, đối với thực lực của ngươi mà nói, tất có tăng lên cực lớn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu được.”

Ngay sau đó nắm lấy thần kiếm, đem trong cơ thể yêu hỏa rót vào trong đó.

Thân kiếm một hồi biến được đỏ bừng, như là bên trong bị đốt. Những ngọn lửa kia lưu văn, trở nên tươi đẹp linh động.

Trên thân kiếm hóa ra chim lửa, giương cánh một bay, liền truyền đến một đạo tiếng gào, Kỳ Lân từ bên trong kiếm chạy vội ra, một cái đem cái kia chim lửa nuốt vào trong bụng, sau đó trở lại bên trong kiếm.

“Chuyện này...”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, nhìn trợn mắt ngoác mồm, ngơ ngác nói: “Ta yêu hỏa... Không còn?...”

Ngẩn ra, hắn xung quanh lông mày nhíu lên.

Yêu hỏa cũng không phải là không còn đơn giản như vậy, hắn vẫn có thể cảm nhận được yêu hỏa tồn tại, đồng thời có ở đây không đoạn tăng cường. Hơn nữa không chỉ có là yêu hỏa, hắn đối với kiếm trong tay nhận biết, cũng biến thành rõ ràng.

“Này yêu hỏa, cùng Kỳ Lân chi hỏa dung hợp lại cùng nhau.”

Dương Thanh Huyền lẩm bẩm nói rằng, mi tâm kiếm ấn lấp loé bên dưới, trong đầu lập tức hiện ra vô số mảnh đoạn, chính là ở lại kiếm này bên trong tàn niệm: Biển sâu Huyền Thiên đúc kiếm thân, Kỳ Lân tinh phách đúc kiếm hồn, nạp vạn hỏa bên trong, diễn hóa ra bản nguyên chi hỏa Nam Minh Ly Hỏa.

Dương Thanh Huyền trong mắt tinh mang lấp loé, hắc tiếng nói: “Nguyên lai này Kỳ Lân tinh phách ý nghĩa, liền ở chỗ nuốt chửng vạn hỏa a.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 444: Tu Luyện Kiếm Pháp, Đáng Sợ Tiêu Hao

Từ Nam Minh Ly Hỏa kiếm bên trong tàn niệm biết được, Kỳ Lân chính là khống Hỏa thần thú, tinh phách có thể chứa mười ngàn hỏa, không ngừng tăng lên hỏa diễm phẩm chất, cho đến hoàn nguyên vì là Hỏa chi bản nguyên.

Này thanh thần kiếm ngã xuống thời gian, Nam Minh Ly Hỏa bị đánh nát, vạn hỏa tiêu tan, chỉ còn dư lại Kỳ Lân chi hỏa chiếm giữ trong đó.

Bây giờ, đem Dương Thanh Huyền trên người vừa luyện hóa yêu hỏa nuốt chửng, trên thân kiếm hỏa thế lập tức gia tăng rồi mấy phần.

Dương Thanh Huyền trong mắt loé ra một tia chần chờ, nói: “Có muốn hay không chơi đùa điểm Tử Viêm đi ra, để này Kỳ Lân ha ha nhìn?”

Hoa Giải Ngữ sợ hết hồn, vội hỏi: “Chớ làm loạn! Kỳ Lân tuy là khống Hỏa thần thú, nhưng ngươi cái kia Tử Viêm, thậm chí đã siêu thoát rồi hỏa phạm vi, là một loại thiên địa quy tắc sức mạnh, như là để này Kỳ Lân nuốt lấy, nó chắc chắn phải chết.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới từ bỏ, nói: “Cũng được, tạm thời trước tiên như vậy đi. Sau đó nếu là có tốt hỏa, sẽ tìm đến khiến nó ăn.”

Ngay sau đó, liền bắt đầu tu luyện cái kia ba ngàn nghiệp hỏa.

Đây là một loại hệ “Hỏa” kiếm pháp, đem hỏa diễm ép vào bên trong kiếm, sinh ra một luồng đáng sợ kiếm khí, có thể đốt cạn sông khô biển.

Phối hợp Nam Minh Ly Hỏa kiếm, một chiêu kiếm đánh ra, liền có ngàn trượng đỏ thẫm, ở Dương Thanh Huyền quanh thân uốn lượn, chân khí kèm theo hỏa diễm, từ trên thân kiếm kích - bắn ra, mật thất trên vách tường, ngoại trừ một đạo nửa thước trở lên đáng sợ vết kiếm ở ngoài, còn có hơn mười đạo vệt lửa, đánh trên mặt tường loang loang lổ lổ.

Một kiếm này uy lực, để Dương Thanh Huyền giật mình không thôi, nhưng càng giật mình chính là tường kia chất liệu.

Chiêu kiếm này hạ, sợ là Nguyên Võ hậu kỳ cường giả cũng không dám ngang hàng, vách tường này nhưng chỉ là tổn hại mà thôi.

Này cũng để cho hắn yên tâm tâm thi triển ra, không cần lo lắng kiếm lực sẽ đem mật thất sập.

Bởi vì... Này mật thất đều là cùng trận pháp nối liền cùng một chỗ, chỉ cần không có đổ nát, đem linh thạch để vào trong trận pháp, tường mặt liền có thể tự mình chữa trị.

Sau đó, Dương Thanh Huyền liền toàn thân toàn ý đắm chìm vào kiếm pháp trong tu luyện.

Trên vách tường vết kiếm, vẽ ra từng đường, chữa trị từng đường, tới tới đi đi, trong vòng mười ngày, liền chém ra trải qua vạn đạo, một đạo sâu quá một đạo.

Vách tường cũng là đen lại trắng, nhìn vừa đen, biến hóa như thế hơn trăm lần.

Rốt cục, thời gian mười ngày, hết thảy linh thạch liền tiêu hao sạch sẽ, cũng không còn cách nào chống đỡ tiếp tục tu luyện cùng chữa trị mật thất.

Ba ngàn nghiệp hỏa kiếm pháp, cũng coi như là nhập môn.

Một chiêu kiếm vung ra, có thể chém ra hơn hai mươi đạo hỏa kiếm, bén kiếm khí cùng hỏa diễm ngưng hợp lại cùng nhau, hình thành đánh chém, không gì không xuyên thủng.

Dương Thanh Huyền vừa mừng vừa sợ, mừng kiếm pháp rốt cục nhập môn, kinh sợ đến mức là linh thạch này tiêu hao cũng quá nhanh đi.

Toàn thân hắn gia sản có hơn bảy vạn khối linh thạch trung phẩm, thêm vào trước mặt luyện hóa đan hỏa, chỉ chống đở nửa tháng.

Đây là Nguyên Võ hậu kỳ tu vi, như là một khi bước vào đại viên mãn, đối với linh thạch nhu cầu thì càng thêm dồi dào khủng bố.

“Muốn đi kiếm lời linh thạch.”

Dương Thanh Huyền bất đắc dĩ, một đồng tiền làm khó anh hùng Hán.

Ở Hư Thiên Thành kiếm lời linh thạch, chỉ có hai loại phương pháp, bán ra vật phẩm cho thương hội, hoặc là đi thiên tinh điện lĩnh nhiệm vụ. Còn có một chút không đứng đắn phương pháp, tỷ như lừa bịp trộm, đốt giết cướp giật cướp.

Dương Thanh Huyền ra mật thất, nhận ra phương hướng, bay thẳng hướng về Khúc Phong thương hội.

Đây là hắn tiến nhập Hư Thiên Thành tới nay, lần thứ nhất ra mật thất.

Khúc Phong thương hội ở Thiên Tinh đại lục vô cùng nói danh vọng, cửa hàng bên trong chuyện làm ăn so với bốn phía đồng hành cũng muốn giỏi hơn, Dương Thanh Huyền đi vào, liền gặp được hơn trăm người đang tiến hành mỗi bên loại giao dịch, so với lần trước lại đây còn muốn náo nhiệt.

“Là La Phi đại nhân.”

Tiểu Nhàn trực tiếp từ trong đám người xông ra, cũng không biết nàng làm sao liếc mắt liền thấy được Dương Thanh Huyền, miệng cười trục mở, nói: “La Phi đại nhân, làm sao nhanh như vậy đã tới rồi, lần này khẳng định có thu hoạch lớn đi.”

Vừa nói, vừa đem Dương Thanh Huyền hướng về xin mời vào.

Có thể được liệt vào khách quý, có ba loại người: Một là thực lực siêu đám, cường giả ở nơi nào đều có thể được tôn trọng. Hai là gia thế hiển hách, rất nhiều con em của đại thế gia, thương hội cũng sẽ tận lực giao hảo. Ba là có đại buôn bán giả.

Ở tiểu Nhàn xem ra, Dương Thanh Huyền là thuộc với số một, thứ hai loại.

Hai người rất nhanh tiến vào phòng khách quý, khuôn mặt đẹp tỳ nữ lập tức đem trà thơm đã bưng lên.

Dương Thanh Huyền nhấp một hớp trà thơm, nói: “Ta lần này đến, là muốn bán ra ít đồ.”

Tiểu Nhàn híp mắt, một bộ mong đợi dáng vẻ, nói: “La Phi đại nhân lần này giết mấy đầu Hoang thú? Chưa cùng Tống Khải đại nhân cùng đi ra ngoài sao?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Lần trước từ biệt sau, liền chưa từng thấy Tống Khải. Hoang thú không có giết, ta là nghĩ ra bán một ít thứ khác.”

Hoa Giải Ngữ đột nhiên cả kinh nói: “Ngươi nghĩ ra bán cái kia linh đan? Ngươi điên rồi.”

Cái kia ba viên linh đan như là một hiện thế, tất nhiên sẽ đưa tới vô cùng phiền phức.

Dương Thanh Huyền truyền âm nói: “Ngươi nghĩ gì thế, ta tự có chừng mực, làm sao có khả năng làm ra chuyện ngu xuẩn như thế đến.”

Tiểu Nhàn kinh ngạc nói: “Há, đó là bán ra cái gì?”

Ở Hư Thiên Thành bên trong, lượng lớn thí luyện con cháu bán ra mỗi bên loại món đồ tùy thân, bao quát nguyên khí các loại, đều chẳng lạ lùng gì.

Bởi vì tiến vào đến thí luyện, gia tộc cũng sẽ không cho nhiều lắm linh thạch, rất nhiều con cháu đang dùng quang linh thạch sau, thực sự không kiếm được tiền, cũng chỉ có thể bán ra mình mang theo người.

Đương nhiên, giá cả cũng so với bên ngoài thấp đáng sợ.

Tiểu Nhàn trên mặt nụ cười không thay đổi, nhưng nội tâm nhưng là đích nói thầm, “Như là người này lưu lạc tới bán ra món đồ tùy thân, cái kia cũng không có kết giao giá trị.”

Dương Thanh Huyền trong tay giới tử lóe lên, lấy ra một cái lò luyện đan đến, đặt ở trên đất, nói: “Lần này đi ra ngoài thí luyện, không có gặp phải Hoang thú, nhưng cũng để ta trong lúc vô tình tìm tới một cái đổ nát hang động, bên trong cái gì chưa từng, chỉ có một cái như vậy lò luyện đan, không biết có thể giá trị ít tiền? Như là không đáng giá một đồng, vậy này chuyến ta liền bạch bào rồi.”

Cái này lò luyện đan, chính là cái kia bảy cái tiểu lò luyện đan một trong.

Tiểu Nhàn nghe hắn tìm tới một cái huyệt động, trong lòng máy động, lập tức hai mắt tỏa ánh sáng.

Dù sao Hư Thiên cổ chiến trường bên trong, có đại lượng bảo vật thất lạc trong đó, thỉnh thoảng đều sẽ có bị người phát hiện, rất có thể giá trị rất lớn.

Chỉ là nhiều năm như vậy đến, thực tập con cháu nhiều lắm, ba khu bên trong, trên căn bản không tìm được thứ tốt.

Khi thấy rõ trước mắt vật phẩm chỉ là một quái dị lò luyện đan sau, tiểu Nhàn không khỏi có chút thất vọng.

Nhưng dù sao cũng là cổ bên trong chiến trường đi ra đồ vật, hơn nữa lò luyện đan này loại phụ trợ nguyên khí, cũng là phi thường quý giá, dù cho kém đi nữa lò luyện đan, cũng có thể bán mấy trăm khối linh thạch.

“Lò luyện đan này... Xác thực không giống như là Nhân tộc đồ vật.”

Tiểu Nhàn cẩn thận quan sát một trận, nói: “Hẳn là cổ bên trong chiến trường đi ra vật phẩm, chỉ là... Đây thật sự là đổ nát động ** phát hiện sao? Bảo tồn còn rất hoàn chỉnh.”

Dương Thanh Huyền lòng bàn tay lau vệt mồ hôi, nghĩ thầm: “Tâm tư của nữ nhân này cũng quá nhạy cảm đi, như vậy chi tiết nho nhỏ đều có thể bị nàng hoài nghi.”

“Đúng, chính là ở một cái đổ nát động ** phát hiện.”

Dương Thanh Huyền một mực chắc chắn, như là tiền hậu bất nhất trí, sợ thì phiền toái.

Tiểu Nhàn mỉm cười nói: “Vật này nên nhất định có giá trị, nhưng ta đối với lò luyện đan hiểu không nhiều, ta để cửa hàng bên trong sư phụ già tới xem một chút.” Nàng lập tức phân phó, nói: “Nhanh đi xin mời Lữ sư phụ lại đây.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 445: Bán Ra Lò Luyện Đan, Quy Tắc Ngầm

Nàng cười giải thích: “Mỗi cái thương hội đều sẽ cung dưỡng không Thiếu Sư phó, đối với mỗi bên loại vật phẩm đều nhất định có nghiên cứu, vị này Lữ sư phụ chính là lò luyện đan phương diện chuyên gia.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Làm phiền.”

Liền không tiếp tục nói nữa, tiếp tục tự rót tự uống trên bàn trà thơm, uống say sưa ngon lành.

Tiểu Nhàn dò xét tính cười nói: “La Phi đại nhân tuổi còn trẻ, liền có tu vi như thế, ở Vô Nhai Kiếm Phái cũng là cao thủ số một số hai đi.”

Dương Thanh Huyền uống một hớp trà, nhẹ nhàng “Ừ” một tiếng, ánh mắt trước sau ở nước trà trên, mí mắt cũng không có nhấc một hồi.

Tiểu Nhàn âm thầm phiền muộn, thầm nghĩ: “Thiếu niên này tâm tính sao như vậy trầm ổn? Hừ, ta cũng không tin, một tên thiếu niên mười sáu, mười bảy tuổi, ta biết liền một chút tin tức hữu dụng đều bộ không ra?!”

Tiểu Nhàn một bắt đầu rơi xuống tranh cường háo thắng tâm, thẳng thắn dứt khoát hỏi: “La Phi đại nhân họ, cùng chưởng môn quý phái giống như, không biết La Hạo Hạo chưởng môn cùng đại nhân có hay không... Có quan hệ gì?”

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Đương nhiên là có quan hệ, hắn là tệ phái chưởng môn a.”

Tiểu Nhàn chỉ cảm thấy ngực một bức, thật giống có khẩu khí không ra được tựa như, hết sức phiền muộn.

Nàng liền uống vào mấy ngụm trà thơm, trong ngực hậm hực khí mới giảm bớt không ít, nói: “La Phi đại nhân thật hài hước.”

Dương Thanh Huyền cười đáp lại.

Tiểu Nhàn lập tức rõ ràng, thiếu niên trước mắt này tâm tính xác thực thành thục đáng sợ, lập tức không dám lại quá nhiều thăm dò, trái phải rỗi rãnh trò chuyện.

Rất nhanh, cái kia Lữ sư phụ liền lại đây, cùng tiểu Nhàn hỏi thăm một chút, ánh mắt liền rơi vào cái kia lò luyện đan trên, trong mắt xẹt qua vẻ khác lạ.

Phòng khách quý bên trong tĩnh có thể nghe châm, chỉ có Lữ sư phụ chuyển động cùng gõ cái kia lò luyện đan âm thanh.

“Đây là thời đại trung cổ, Yêu tộc lò luyện đan.”

Không bao lâu, Lữ sư phụ liền ngừng nghiên cứu, vô cùng khẳng định nói.

Tiểu Nhàn trong mắt sáng ngời, nói: “Lữ sư phụ, giá trị như thế nào đây?”

Lữ sư phụ trầm mặc hạ.

Tiểu Nhàn nói: “Nói thẳng ra đi, La Phi đại nhân không là người ngoài.”

Lữ sư phụ kinh ngạc nhìn Dương Thanh Huyền một chút, liền trực tiếp nói: “Đặt ở thiên tinh đại lục, lẽ ra có thể giá trị 150.000 linh thạch.”

“Hiểu, Lữ sư phụ cực khổ rồi.”

Tiểu Nhàn phất phất tay, nói: “Xuống nghỉ ngơi đi.”

“Phải.”

Lữ sư phụ ôm quyền, hướng về hai người chắp tay, trực tiếp thẳng lui xuống.

Tiểu Nhàn mỉm cười nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “La Phi đại nhân cũng nghe thấy, lò luyện đan này giá cả ở thiên tinh đại lục là 150.000 linh thạch. Dựa theo Hư Thiên Thành cùng thiên tinh đại lục giá cả so với, giá thu mua hẳn là 3 vạn linh thạch. Nhưng La Phi đại nhân dù sao cũng là quý khách, Khúc Phong thương hội đồng ý ra 50 ngàn linh thạch trung phẩm thu mua.”

Dương Thanh Huyền khá là bất mãn, nói: “Cái giá này so với, cách biệt cũng quá khác xa chứ?”

Tiểu Nhàn hì hì nở nụ cười, nói: “Khúc Phong thương hội ở Hư Thiên Thành cái cửa hàng này, hàng năm tiền thuê liền cao tới năm trăm triệu linh thạch trung phẩm, nếu không có cái giá này so với, chúng ta thương hội không về được bản rồi.”

“Mắc như vậy!”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, nghĩ thầm này Hư Thiên Thành bên trong bao nhiêu thương hội, toàn bộ phía sau màn khống chế thế lực, nên có khổng lồ cỡ nào.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một trận, nói: “Mới 50 ngàn linh thạch trung phẩm, đối với ta trợ giúp không lớn. Quên đi, lò luyện đan này ta còn là chính mình giữ đi.” Nói, liền muốn thu hồi cái kia lò luyện đan rời đi.

Tiểu Nhàn sững sờ, không vui nói: “Số tiền kia đã không ít, này vẫn là cho cực cao đãi ngộ.” Nàng giữa hai lông mày né qua không vui, tựa hồ có hơi tức giận Dương Thanh Huyền không biết phân biệt.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói: “Tiểu Nhàn cô nương hiểu lầm, ta cũng không phải là ngại đãi ngộ thấp, mà là chỉ là 50 ngàn linh thạch trung phẩm đối với ta mà nói, cũng không có ích lợi gì. Cùng với bán, không bằng chính mình giữ lại thưởng thức.”

Tiểu Nhàn không vui nói: “Chính là ngại giá cả thấp, La Phi đại nhân căn bản không đem tiểu Nhàn làm bằng hữu. Như vậy đi, ta cho 70 ngàn linh thạch trung phẩm, so với Hư Thiên Thành giá thu mua vọt lên gấp đôi hơn nhiều, như là đại nhân còn không chịu bán, quên đi.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên cười lên, đưa mắt nhìn tiểu Nhàn một trận, lạnh nhạt nói: “Nếu tiểu Nhàn cô nương như vậy chăm sóc ta, vậy cũng tốt, thì bán.”

Tiểu Nhàn bị hắn nhìn chằm chằm có chút lông, nghe hắn nói muốn bán, nhất thời miệng cười trục mở, trong mắt thu ba chuyển động, nói: “Hi vọng vụ giao dịch này, là chúng ta giữa lẫn nhau một cái tốt bắt đầu.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Chỉ mong đi.”

Hắn đem cái kia lò luyện đan lưu lại, thu rồi 70 ngàn linh thạch trung phẩm, liền cáo từ.

Tiểu Nhàn nhiệt tình đưa hắn đưa ra thương hội sau, liền về tới quý khách, Lữ sư phụ từ lâu ở cấp độ kia hậu.

“Lữ sư phụ, lò luyện đan này thật sự giá trị bảy mươi lăm vạn?”

Tiểu Nhàn lấy tay ở lò kia trên nhẹ nhàng xoa xoa, cảm thụ được bên trên dấu vết tháng năm, còn có Yêu tộc cái kia loại quỷ dị công nghệ.

Lữ sư phụ khom người nói: “Sẽ không sai. Lò luyện đan này tuy rằng phổ thông, đồng thời không lớn, nhưng đích thật là thời đại trung cổ Yêu tộc kết quả, hơn nữa còn là cực thịnh một thời linh hầu bộ tộc sản xuất.”

Tiểu Nhàn trong mắt loé ra kinh ngạc, nói: “Há, là từng sinh ra Yêu tộc Đại Đế trống không linh hầu bộ tộc?”

Lữ sư phụ ngữ khí khẳng định nói: “Vật ấy giữ gốc định giá cũng đáng bảy mươi lăm vạn, vận khí tốt, có thể bán được hơn triệu.”

Tiểu Nhàn gật gật đầu, tự nói: “Tuy rằng chiếm hắn không ít tiện nghi, nhưng sắp tới một phần mười giá cả, ở Hư Thiên Thành bên trong cũng coi như là công đạo.”

Thông thường mỗi bên đại thương hội thu mua Hư Thiên cổ chiến trường bên trong bảo vật, đều sẽ cho một một phần năm đánh giá giá trị, bảy mươi lăm vạn nói thành 150.000, lại sau đó trừ lấy cái năm, lấy ba chục ngàn giá cả thu mua.

Bởi vì những sự rèn luyện này con cháu, cũng không hiểu định giá, hơn nữa đều là gấp thiếu tiền, nhắm hai mắt lại cũng thì bán.

Dương Thanh Huyền rời đi Khúc Phong thương hội, liền hướng về thiên tinh điện đi.

Hoa Giải Ngữ truyền âm nói: “Ngươi bị giết.”

Dương Thanh Huyền cười nhạt, hồi đáp: “Ta biết.”

Hoa Giải Ngữ kinh ngạc nói: “Biết? Biết còn bị làm thịt?” Hắn có chút không hiểu.

Dương Thanh Huyền trong mắt xẹt qua vẻ lạnh lùng, nói: “Từ bọn họ cho ta giá thu mua đến xem, cái kia lò luyện đan ít nói điểm, đại mấy trăm ngàn vẫn là đáng giá. Nhưng Hư Thiên Thành bên trong, ta chưa quen cuộc sống nơi đây, mỗi bên loại cất giấu quy tắc cũng không biết, chỉ có thể hành sự cẩn thận. Cái kia lò luyện đan ta nếu bày ra, không có ý định thu hồi. Dù cho bị giết một đao, cũng hẳn là ném đá dò đường, đối với thu mua quy tắc ngầm có hiểu một chút."

Hoa Giải Ngữ nghe được thầm giật mình, cảm thấy Dương Thanh Huyền tâm tư cẩn mật, làm lên sự tình đến kín kẽ không một lỗ hổng, thực tại có chút đáng sợ.

Hắn bội phục nói: "Ngươi là đúng."

Dương Thanh Huyền lại nói: "Này Khúc Phong thương hội, hàng năm có thể đưa ra năm trăm triệu cửa hàng mặt tiền thuê, cũng không phải bình thường thế lực. Cái kia lò luyện đan nếu là ta thu hồi lại lời, nói không chắc liền gây nên một số người điếm ký. Ở đây Hư Thiên Thành bên trong muốn dạo chơi một thời gian còn dài, vẫn là ngu một chút tốt."

Nói, rất nhanh sẽ liền đến thiên tinh điện.

Chỉ thấy bốn phương tám hướng, từng đạo lưu quang ở bầu trời lấp loé, toàn bộ là tới đón nhiệm vụ cùng giao nhiệm vụ, vô cùng náo nhiệt.

So với cái kia tương đối lạnh tanh phố lớn, ở đây cũng coi là chợ bán thức ăn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 446: Thiên Tinh Điện, Sáu Sao Nhiệm Vụ

Thiên Tinh Điện cực kỳ rộng lớn hùng vĩ, là Hư Thiên Thành bên trong thứ hai đại kiến trúc, đệ nhất là giả ngày điện.

Dương Thanh Huyền đi vào bên trong, bên người người ta lui tới đám, tất cả đều là khí tức cường đại võ giả, đều là đi tới hừng hực.

Trên cung điện huyền không mười lăm màu trắng ngọc bình, không ngừng có nhiệm vụ ở trên mặt lăn.

Thiên Tinh Điện đem hết thảy nhiệm vụ, căn cứ độ khó chia làm mười cái tinh cấp, Nguyên Võ cảnh thích hợp nhận nhiệm vụ, ở bốn sao đến sáu sao trong đó.

Dương Thanh Huyền đi thẳng tới đăng ký đài, hỏi: “Có hay không quét sạch khu thứ nhất nhiệm vụ?”

Cái kia ghi danh người, cũng không ngẩng đầu lên, lên đường: “Không còn.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Không phải mỗi tháng đều sẽ tổ chức quét sạch một lần sao? Cần một ngàn người.”

Cái kia đăng ký người ngẩng đầu lên, quan sát hắn vài lần, cười lạnh nói: “Tiểu tử, mới tới đây phải không? Quét sạch khu thứ nhất nhiệm vụ, còn đến phiên ngươi?”

“Này sững sờ đầu cây đu đủ, còn muốn tiếp khu thứ nhất nhiệm vụ, ha ha, cười chết ta rồi.”

Bên cạnh truyền đến võ giả trào phúng, lập tức dẫn tới không ít người vây xem.

Người còn lại nói: “Quét sạch khu thứ nhất nhiệm vụ, tức an toàn lại đơn giản, thù lao cũng phong phú, đều là nội định cho đơn vị liên quan. Như là không liên quan không có bối cảnh, còn muốn nhận nhiệm vụ này, đừng có nằm mộng.”

Lại một người nói: “Chính là, lần trước sư tỷ của ta cùng với Thiên Tinh Điện đại nhân ngủ một cái tháng, mới hỗn trên một chỗ. Nhiệm vụ kia đơn giản a, chính là vòng quanh khu thứ nhất bay một vòng, liền kiếm lời 3 vạn linh thạch trung phẩm.”

Lúc trước người kia kinh ngạc nói: “3 vạn, không phải 50 ngàn sao?”

Phía sau người kia châm chọc nói: “Cắt, là 50 ngàn, nhưng này 50 ngàn ngươi đều có thể nắm sao?”

Bốn phía mồm năm miệng mười nghị luận, từ trào phúng Dương Thanh Huyền, đã biến thành tự mình nói khoác. Cùng cái nào đại nhân quan hệ tốt, cái nào đại nhân thường cho chăm sóc, mình biểu thẩm đường ca dì Hai con rể hàng xóm tiểu thiếp đệ đệ cùng cái nào đại nhân là thân thích, chờ chút

Dương Thanh Huyền giờ mới hiểu được, cười khổ không thôi, nói: “Vậy ta tiếp thứ chín mươi ba hào nhiệm vụ.”

//truye

ncua t ui.net/ Phụ trách ghi danh người sửng sốt một chút, quan sát lần nữa Dương Thanh Huyền vài lần, cái kia nói năng tùy tiện thái độ lập tức thay đổi, từ phía sau trên giá lấy ra một cái thẻ ngọc, để lên bàn, nói: “Đây là có quan nhiệm vụ tư liệu, giao 50 ngàn linh thạch tiền thế chấp, nhiệm vụ thời gian sáu cái tháng. Quá thời hạn liền khi nhiệm vụ thất bại, tiền thế chấp tịch thu.”

Dương Thanh Huyền lúc này nộp tiền thế chấp, cầm thẻ ngọc, đồng thời đơn giản ghi danh hạ, liền xoay người rời đi.

Cái kia chút trào phúng hắn người, nhìn bóng lưng hắn rời đi, ánh mắt lộ ra vẻ kinh hãi.

“Chín mươi ba hào nhiệm vụ, ta không nghe lầm chứ, đó không phải là sáu sao nhiệm vụ sao?”

“Tìm kiếm Thanh Vân chi, ở sáu sao bên trong xem như là đơn giản. Nhưng Thanh Vân chi địa phương sinh trưởng, đã tới gần khu thứ bốn, làm sao cũng phải Nguyên Võ đại viên mãn thực lực, mới tiếp được đến đây đi!”

“Cái kia tuổi tác của tiểu tử mới mười bảy tuổi, chẳng lẽ là Nguyên Võ đại viên mãn tồn tại, sao có thể có chuyện đó!”

“Chẳng lẽ tiểu tử này là tông môn nào đệ tử nòng cốt?”

Một đám người thấp giọng nghị luận, đều là đầy mặt nghiêm túc, cũng không cách nào tin dáng vẻ.

Cái kia phụ trách đăng ký người, cũng dáng vẻ như có điều suy nghĩ, liếc mắt nhìn ghi danh tên, nhẹ giọng cười nói: “La Phi sao? Thú vị.”

Dương Thanh Huyền ra Thiên Tinh Điện sau, hơi do dự một chút, liền hướng mặt khác một mảnh khu buôn bán bay đi.

Toàn bộ Hư Thiên Thành, thương hội cũng dựa theo bất đồng đại lục, phân chia thành mười mấy khu vực.

Hoa hơn nửa ngày thời gian, bay sáu cái khu vực, đem còn dư lại sáu cái tiểu lò luyện đan cũng phân biệt ra tay rồi, tổng cộng bán hai trăm tám chục ngàn linh thạch.

Thêm vào hắn còn dư lại trên người 20 ngàn, tổng cộng có

300,000 linh thạch.

Dương Thanh Huyền cười nhạt, nói: “Đủ ở bên ngoài chờ sáu tháng.”

Ngay sau đó, liền hướng ngoài thành bay đi.

Những lò luyện đan này bán ra, tuy rằng bị bốc lột lợi hại, nhưng không cần thiết giữ lại, Hư Thiên Thành chính là như vậy giá thị trường. Hơn nữa hắn hiện tại cần gấp linh thạch, việc cấp bách chính là toàn lực xung kích Địa cảnh. Tách ra bán, chỉ là sợ một lần lấy ra nhiều lắm, gây nên không cần thiết hoài nghi cùng phiền phức.

Thanh Vân chi, sinh trưởng ở đệ tam khu vực thứ bốn biên giới, chôn sâu ở hoang mạc bên dưới, tên như ý nghĩa, có thể để người ta một bước Thanh Vân. Có thể củng cố Nguyên Võ cảnh tu vi, va chạm nhau đánh Địa cảnh rất có ích lợi. Hơn nữa có thể làm thuốc luyện đan, là vô cùng khó được linh thảo.

Nhiệm vụ lần này là tìm mười viên Thanh Vân chi, quest thưởng một triệu linh thạch trung phẩm.

Kỳ thực Thanh Vân chi ở mỗi bên đại thương hội cũng có thu mua cùng bán ra, chỉ có điều giá thu mua là 40 ngàn một viên, bán ra giá là hai trăm năm chục ngàn một viên.

“Làm xong nhiệm vụ lần này sau, liền có thể mua tái sinh đan, đơn một cánh tay, cũng thật là không tiện a.”

Dương Thanh Huyền thở dài, hóa thành một vệt sáng, liền từ Hư Thiên Thành ở ngoài bay lên, hướng về khu vực thứ ba đi.

Ly khai Hư Thiên Thành sau, cái kia nóng bỏng hoàn cảnh, còn có lan tràn ở trên sa mạc hoang khí, để chân nguyên kịch liệt tiêu hao, cái này cũng là một loại vô cùng hữu hiệu tu hành.

Hư Thiên Thành bên trong tuy rằng ghi danh 2,3 triệu người, nhưng rất nhiều đều thời gian dài trú lưu ở cổ bên trong chiến trường, tiến hành mỗi bên loại tu luyện cùng nhiệm vụ, chân chính lưu ở trong thành thời gian cũng không lâu.

Điên cuồng bay nửa ngày sau, thân thể có thể hạ thấp đến một nửa trở xuống, liền bay xuống ở trên sa mạc đi bộ tiến lên.

Hắn tùy thời có thể duy trì một nhiều hơn phân nửa thể năng, để tránh khỏi gặp phải đột nhiên nguy hiểm.

Ở xuyên qua khu thứ hai thời điểm, đụng tới một đầu hai mắt Thâm Hồng Độc Hạt, trực tiếp rút kiếm liền chém giết, đem hoang đan cùng hữu dụng xác ngoài đều gom lại.

Hai mắt Thâm Hồng Độc Hạt hoang đan chỉ trị giá 10 ngàn linh thạch trung phẩm, xác ngoài cũng đáng không được vài đồng tiền, nhưng chân con muỗi, nhỏ nữa cũng là thịt a.

Dương Thanh Huyền đánh chết hai mắt Thâm Hồng Độc Hạt sau, lại đang phụ cận xoay chuyển vài vòng, cũng không tìm được cái khác Hoang thú, cứ tiếp tục hướng về khu thứ ba bay đi.

Thâm Hồng Độc Hạt đều là Nguyên Võ cảnh yêu thú, có hai mắt, bốn mắt, sáu mắt, bát mục phân chia, gặp được hai mắt Thâm Hồng Độc Hạt, chứng minh đã đến khu thứ ba phụ cận.

Quả nhiên, không bao lâu sau liền tiến vào khu thứ ba.

Dương Thanh Huyền bay xuống ở trên sa mạc, đi bộ đi về phía trước, duy trì một nửa thể năng.

Khu vực thứ ba chính là hắn từ bão táp thời không bên trong rơi xuống địa phương.

Trên thực tế, toàn bộ năm khu phân chia, ba vị trí đầu khu đều có rất ít Hoang thú xuất hiện, bởi vì trải qua năm tới người thí luyện, đều giết gần đủ rồi. Mà khu thứ bốn mới là Hoang thú tụ tập địa phương, hiếm người đến.

Cho tới khu thứ năm, càng là rộng rãi vô biên, tương đương với một cái tiểu vị mặt, một khi tiến vào bên trong, cũng không ai biết sẽ có cái gì.

Toàn bộ Hư Thiên Thành cùng với vòng quanh bốn khu, cũng chỉ là Hư Thiên cổ chiến trường bên trong một hạt hạt vừng to nhỏ.

Dương Thanh Huyền nhận ra phương hướng, tiếp tục phi hành về phía trước, nhưng hắn lên xuống tần suất cao hơn. Bởi vì khu thứ ba sẽ xuất hiện đều là Nguyên Võ cảnh Hoang thú, nhất định phải duy trì 70% trở lên thể năng.

Ở khu thứ ba chạy vội nửa ngày, đột nhiên dừng bước, nhắm hai mắt lại, lặng lặng cảm giác không khí, nhẹ giọng nói: “Là lực lượng gợn sóng, phía trước có người đang chém giết lẫn nhau.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 447: Xuất Thủ Giá Cả

Chương 447 xuất thủ giá cả (Cầu chia sẻ)

Hoa Giải Ngữ khen: “Cảm giác của ngươi càng ngày càng nhạy cảm.”

Dương Thanh Huyền mở mắt ra, cười nhạt nói: “Có ba cỗ sóng sức mạnh, hẳn là hai Võ Giả đang cùng hoang thú chiến đấu.”

Nói xong, hắn ngược lại lăng không ngồi xếp bằng.

Lấy ra Linh Thạch nắm trong tay, thu nạp trong đó Linh khí, bắt đầu khôi phục thể năng.

Phía trước chiến đấu hai người một thú, tựa hồ thế lực ngang nhau, đánh cho thời gian một nén nhang, không chỉ có không có dừng lại, ngược lại chấn động càng mạnh hơn, đã liền Dương Thanh Huyền bốn phía cát vàng, đều bị rất nhỏ lay động, như như gió lốc trên mặt đất vòng vo.

Đang thu nạp mười mấy khối linh thạch về sau, thể năng điều tiết tới đỉnh phong, trên không trung lóe lên, cũng chỉ còn lại có một đạo tàn ảnh, Dương Thanh Huyền đã lướt đi ngoài trăm trượng.

Một lát sau, liền xuất hiện ở phía trước chiến trường trên không, không khỏi kinh ngạc xuống.

Cùng hai Võ Giả đánh nhau đấy, dĩ nhiên là hắn gặp qua Sa Chi Tiềm Phục Giả.

Sa Chi Tiềm Phục Giả bản thể chính là hạt cát, chỉ cần tại đây hoang mạc phía trên, cơ hồ là Bất Tử Chi Thân, trừ phi dùng lực lượng cường đại, đem hoàn toàn trấn áp, nếu không rất khó thủ thắng.

Cho nên tại Hư Thiên Cổ Chiến Trường, tất cả mọi người nhất trí cho rằng, Sa Chi Tiềm Phục Giả là Đồng Giai Vô Địch tồn tại.

Lúc trước Dương Thanh Huyền cũng là mượn Huyền Tẫn Châu lực lượng, thi triển ra diệt đạo long quyền, mới đưa một tên cùng giai Sa Chi Tiềm Phục Giả đánh chết.

Trước mắt hai người này một thú, đều là Nguyên Vũ hậu kỳ tồn tại, cùng Sa Chi Tiềm Phục Giả kia đánh cho nửa ngày, ngược lại dần dần rơi vào hạ phong. Hai người đều là lo nghĩ vô cùng, thậm chí manh động thoái ý.

Đột nhiên một trong mắt người sáng ngời, trong kịch chiến liếc thấy Dương Thanh Huyền, mừng rỡ kêu lên: “Bằng hữu, mau tới trợ giúp một tay, khối Hoang Thạch này ba người chúng ta phân!”

Người khác kia gặp có người tới, cũng là vui vẻ, nhưng lập tức vừa lo lên, vốn một khối Nguyên Vũ hậu kỳ Hoang Thạch cũng không đáng giá bao nhiêu tiền, hiện tại lại phải bị phân ra một cái đi.

Dương Thanh Huyền chậm rãi nói ra: “Hoang Thạch chỉ có một khối, ba người làm sao chia?”

Người nọ vội vàng kêu lên: “Nguyên Vũ hậu kỳ Hoang Thạch, giá trị sáu vạn Linh Thạch, chúng ta mỗi người hai vạn.” Đang khi nói chuyện, tay trì hoãn vài cái, bị Tiềm Phục Giả kia vài đạo sa nhận nghiêng chém tới, đeo trước ngực sát quá khứ, cắt đứt xuống một mảnh huyết nhục.

Người nọ dọa sắc mặt trắng bệch, không còn dám phân tâm, toàn tâm toàn ý ứng chiến.

Tên còn lại vội la lên: “Bằng hữu, nhanh viện thủ a!”

Dương Thanh Huyền không vội, ung dung nói ra: “Nơi đây cách Hư Thiên Thành thật xa, ta cũng không thể theo các ngươi trở về đi.”

Lúc trước người nọ vừa vội vừa phẫn nộ, biết rõ gặp gỡ lường gạt rồi, thời điểm này, Quyền chủ động hoàn toàn ở trong tay của đối phương, chỉ có thể nén giận, kêu lên: “Huynh đệ, ngươi cảm thấy nên như thế nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ba vạn, các ngươi cho ta ba vạn Linh Thạch, ta lập tức ra tay. Giết Tiềm Phục Giả này ta liền đi, Hoang Thạch các ngươi cầm lấy đi.”

“Được, thành giao!”

Trước ngực người kia bị lột bỏ máu thịt địa phương còn đau rát, nhưng trong ngực nộ khí càng lớn, thầm nghĩ: “Hiện tại hết thảy đều trước theo ngươi, đợi giết người bảo vệ này, chúng ta lại tới hảo hảo nói chuyện!”

Dương Thanh Huyền gặp nói định rồi, lúc này thân ảnh lóe lên, tựu ra hiện phía trên Sa Chi Tiềm Phục Giả kia, tay trái trước người vẽ vòng tròn, lập tức bay lên Lục Đạo Viêm Dương, hừng hực bạch quang, khiến cho bầu trời tựa như nhiều ra sáu vầng mặt trời giống nhau, đâm người không mở mắt ra được.

Trong Lục Đạo Viêm Dương kia, phảng phất có chim lửa đang bay, bất quá trong nháy mắt, liền dung hợp thành một con to lớn chưởng ảnh, từ trời rơi xuống!

“Ầm ầm!”

Đại mảnh cát vàng đều bị chấn đi bốn phương đánh bay, cả Sa

Chi Tiềm Phục Giả đều bao phủ dưới một chưởng này.

Dương Thanh Huyền giờ phút này là điên phong trạng thái, Sa Chi Tiềm Phục Giả kia tuy mạnh, nhưng đã cùng hai người kịch chiến lâu như vậy, cũng sớm mỏi mệt không chịu nổi, ở đâu còn chống đỡ được mãnh liệt như vậy một chưởng, gầm thét phía dưới, to lớn song chưởng trước người hợp lại, mãnh liệt đánh vào đại địa.

“Ầm ầm!”

Cả vùng run rẩy, cát vàng bay loạn, tại Sa Chi Tiềm Phục Giả bốn phía hình thành một đạo cực mạnh khí tràng, dưới song chưng hạt cát, phát ra lực lượng cuồng bạo, tụ thành một cái cát mãng xà, gầm thét hướng Lục Dương Chưởng phóng đi.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ lực lượng đụng kịch liệt, Lục Dương Chưởng trì trệ phía dưới, cái kia cát mãng xà liền đều vỡ nát ra, bàn tay khổng lồ dễ như trở bàn tay, thế như chẻ tre!

Hai người khác dưới khiếp sợ, cũng đồng thời ra tay, hai cỗ lực lượng cường đại hướng Sa Chi Tiềm Phục Giả oanh tới, đánh lâu như vậy sự phẫn nộ cùng oán khí, đều ở dưới một chiêu này hoàn toàn bạo phát đi ra.

“Ầm ầm!”

Nổ kịch liệt, tại ba người liên thủ dưới một kích chấn khai, vô số hạt cát lập tức bị thiêu ra cực cao độ ấm, đi bốn phương tám hướng kích. Bắn, vẽ ra trên không trung từng đạo sóng nhiệt.

Sa Chi Tiềm Phục Giả kia, hóa thành một đống cát chảy, triệt để chết rồi.

Hai người kia trùng trùng điệp điệp nhẹ nhàng thở ra, lẫn nhau trao đổi hạ ánh mắt.

Một người trong đó đi ra phía trước, từ cái kia đống cát trong tìm ra Hoang Thạch, thu vào.

Dương Thanh Huyền bay thấp tại phía trước hai người, bình tĩnh nói: “Đã xuất thủ, Linh Thạch cầm đến đây đi.”

Lồng ngực kia bị lột bỏ huyết nhục chi nhân, đơn giản xử lý hạ thương thế, mở miệng nói: “Tại hạ là Thiên Lam Đại Lục Nhất Nguyên Tông đệ tử Nghiêm Duệ, đây là sư đệ ta Tào Vũ.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày, trên mặt không vui nói: “Thân phận của các ngươi ta không có hứng thú biết rõ, Linh Thạch cho ta là được, ta còn phải tiếp tục chạy đi.”

Nghiêm Duệ cười ha ha, vỗ vỗ trên người cát bụi, nói: “Không biết bằng hữu cao tính đại danh, từ sư môn nào?”

Dương Thanh Huyền đưa tầm mắt nhìn qua hai người, lạnh lùng nói: “Thế nào, không muốn cho linh thạch?”

Nghiêm Duệ bề bộn lúc lắc tay, đầu hoảng tựa như lắc trống bỏi đấy, “không không không, đương nhiên sẽ cho. Chỉ có điều ba vạn Linh Thạch, nhiều quá rồi đấy điểm chứ?”

Tào Vũ cười lạnh nói: “Ha ha, ngươi ra tay khẽ vẫy, liền muốn ba vạn Linh Thạch. Sư huynh đệ chúng ta hai người liều chết giết đã hơn nửa ngày, còn thân chịu trọng thương, cũng mới ba vạn Linh Thạch, uổng cho ngươi nghĩ ra!”

Dương Thanh Huyền một tay thả lỏng phía sau, âm thanh lạnh lùng nói: “Các ngươi giết bao lâu ăn thua gì đến ta? Ta xuất thủ giá cả, chính là ba vạn Linh Thạch, này là trước kia nói xong đấy. Nếu không phải cho, chính là lỡ hẹn.”

Tào Vũ căm tức nhìn hắn, khí thế trên người thoáng một phát bạo phát đi ra, kích thích cát vàng tứ tán, quát: “Ngươi nói cái gì? Lỡ hẹn liền lỡ hẹn, ngươi làm như thế nào?!”

Nghiêm Duệ vội vàng chặn hắn lại, tận tình bộ dạng, nói: “Sư đệ đừng xúc động, ta lại cùng vị bằng hữu kia hảo hảo nói chuyện.”

Hắn nói với Dương Thanh Huyền: “Tiểu huynh đệ, ba vạn linh thạch thật là hơi nhiều. Như vậy đi, ngươi xuất ra một chiêu, chúng ta cho ngươi một vạn Linh Thạch, cũng không thua lỗ.”

Vừa nói, lấy ra một cái túi đựng đồ, rất xa liền ném tới, rơi dưới chân của Dương Thanh Huyền.

Nếu không có trông thấy Dương Thanh Huyền thật sự có tài, sợ là một vạn Linh Thạch này đều giảm đi.

Dương Thanh Huyền đương nhiên sẽ không đi nhặt, mặt không cảm giác nhàn nhạt nói: “Nếu như hai vị cảm thấy ta ra tay phí tổn mắc, cũng thế, cái này ra tay phí ta liền không thu. Nhưng vừa rồi một kích kia, là Lục Dương Chưởng của ta trước hết nhất đánh trúng Sa Chi Tiềm Phục Giả, theo lý này hoang thú là ta giết, Hoang Thạch... Dĩ nhiên là nên thuộc về ta.”

Nói xong, trên thân hắn khí thế của đột nhiên biến đổi, trong hai mắt nổ bắn ra tinh mang, hướng Nghiêm Duệ chầm chầm tới.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 448: Bát Mục Thâm Hồng Độc Hạt

“Khá lắm! Ngươi còn muốn đem Hoang Thạch độc thôn!”

Nghiêm Duệ cảm nhận được hắn ánh mắt sắc bén, gấp bận bịu lui lại mấy bước, cảnh giác.

Dương Thanh Huyền vừa nãy chiêu kia Lục Dương Chưởng, cho bọn họ sư huynh đệ không nhỏ chấn động, thêm vào một trận đại chiến hạ xuống, bọn họ tiêu hao rất nhiều, không thể không phải cẩn thận cảnh giác.

Hai người lập tức đứng thành một đường, giằng co Dương Thanh Huyền.

Bất quá hai người cũng chưa lo lắng quá mức, dù sao lấy hai chọi một, thêm vào Dương Thanh Huyền trẻ tuổi bề ngoài cùng một cái cụt một tay, bọn họ cũng không cho là mình thất bại.

Dương Thanh Huyền nhếch miệng nở nụ cười, nói: “Kỳ thực, ta còn là hết sức hy vọng các ngươi thoải mái ước, như vậy ta thì có cớ trực tiếp lấy Hoang Thạch. Rất tốt, các ngươi quả nhiên không có để ta thất vọng.”

Hắn bóng người lóe lên, một quyền liền đánh tới.

Ầm ầm nổ vang bên dưới, vô số không khí đánh nổ, cuồng sa dâng lên, quyền phong mạnh, trực tiếp đem hai người đều chụp vào trong.

“Ngông cuồng! Một cái cụt một tay cũng dám ăn nói ngông cuồng!"

Tào Vũ nổi giận, cánh tay run lên, linh khí bốn phía điên cuồng hấp mà đến, ở trên nắm tay hóa ra một đạo viên hoàn, đón Dương Thanh Huyền một quyền đánh tới.

"Ầm ầm!"

Đôi quyền chạm nhau, chân khí trực tiếp bị tầng tầng đánh nổ, hai cái nắm đấm va chạm vào nhau.

"Ầm" một tiếng, Tào Vũ quyền cốt toàn bộ phá nát, đáng sợ quyền phong giống long quyển giống như, đưa hắn chỉnh cái cánh tay bắp thịt xương cốt tất cả đều nghiền nát, cả người phun ra một ngụm máu đến, liền bay ngược ra ngoài.

Dương Thanh Huyền chỉ là ở trên không bên trong hơi ngưng lại, liền bay xuống ở tại chỗ, trên người chân khí phun trào, đem cát vàng đứng hàng mở, lạnh lùng nhìn về phía trước, nói: "Hiện tại ngươi cũng thành một cái cụt một tay, chà chà, 800 ngàn linh thạch trung phẩm không còn."

Nghiêm Duệ năm ngón tay trương mở, như mãnh hổ ngủ đông ở trên cát vàng, đang chuẩn bị nhân lúc Dương Thanh Huyền cùng Tào Vũ kịch đấu thời khắc, tìm kiếm khe hở xông lên đánh lén, dành cho Dương Thanh Huyền một đòn trí mạng.

Ai biết hai người giao thủ một cái, trực tiếp liền phân thắng bại.

Nhất thời ngẩn ra mắt, đầy mặt dại ra.

Tào Vũ từ trên cát vàng đứng lên, "Phốc" lại phun ra một ngụm máu lớn, đầy mặt oán độc, nói: "Sư huynh, mã não cảnh! Hắn là thể tu võ giả, mã não cảnh hậu kỳ!"

Nói một hơi, khí tức càng là rơi xuống đến cực điểm điểm, té ngồi dưới đất trên.

“Ùng ục.”

Nghiêm Duệ chật vật nuốt xuống một hồi, tràn đầy hối hận cùng tuyệt vọng.

Thể tu võ giả, thông thường mà nói có thể nghiền ép cùng cấp hồn tu, hơn nữa đối phương khí thế ác liệt, hai người mình, Tào Vũ đã không thể chiến, chính mình cũng thể năng cực thấp, căn bản không phải địch thủ.

“Hoang Thạch cho ngươi, thả chúng ta đi, bằng không chúng ta liều mạng tự bạo, cũng sẽ không để ngươi hảo hảo mà chịu đựng.”

Nghiêm Duệ lấy ra Hoang Thạch đến, trong mắt mang theo kính nể cùng hoảng sợ, nửa cầu xin nửa uy hiếp nói rằng.

Một loại giống hiện ở loại tình huống này, giết người cướp của nhiều lắm.

Dù sao cổ bên trong chiến trường quá tàn khốc, linh thạch mới là sống tiếp duy nhất tài nguyên, phải sống, phải không từ thủ đoạn nào.

Hay là, cái này cũng là cổ chiến trường thực tập ý nghĩa ở chỗ đó.

Dương Thanh Huyền vồ giữa không trung, cái kia Hoang Thạch đã bị nhiếp đi qua, nói: “Các ngươi đi thôi.”

Nói, hắn liền xoay người đi, bóng người lấp lóe bên dưới, đã đến trăm trượng có hơn, hóa thành một vệt sáng biến mất ở phía trước.

Nghiêm Duệ cùng Tào Vũ đều là ngẩn người một chút, không nghĩ tới đối phương dĩ nhiên thật sự cứ như vậy đi rồi, hai người như nhặt được đại xá, không dám lại tiếp tục ở lâu, cũng vậy nâng đỡ, hướng về Hư Thiên Thành phương hướng đi.

Sau đó một quãng thời gian rất dài bên trong, hai người đều chỉ có thể ở khu thứ hai côn đồ.

Ở Hư Thiên cổ chiến trường bên trong, một khi bị thương, hơn nữa lại không linh thạch, liền trở thành chuyện rất nghiêm trọng. Chỉ có thể một bên dưỡng thương, một bên làm chút cấp bậc thấp nhiệm vụ, chậm rãi tích góp linh thạch.

Truyện Của Tui chấm Net Dương Thanh Huyền cầm Hoang Thạch sau, tiếp tục hướng về khu thứ ba cùng khu thứ bốn chỗ giao hội chạy đi.

Trên thẻ ngọc tư liệu biểu hiện, Thanh Vân chi sinh trưởng ở khu thứ ba hướng đông bắc, nơi đó có một mảnh to lớn đất hoang, sinh trưởng rất nhiều thấp lùn thực vật, có một loại để cho làm ngày quan cây.

Loại cây này hấp nhật quang mà sống, cao hai ba trượng, toàn thân màu trắng. Chết rồi hóa thành một đoạn cây khô, liền đứng ở đất hoang trên, lại trải qua nhật quang chiếu rọi trăm năm, có tỷ lệ sinh ra Thanh Vân chi đến.

Dương Thanh Huyền đang trong sa mạc đi bộ, đột nhiên một luồng không tên nguy hiểm truyền đến, hơn nữa hết sức đáng sợ cùng chân thực, giống như là tử vong đột nhiên muốn giáng lâm.

Này là võ giả bản năng đối với không biết nguy hiểm dự phán, sợ đến chân khí của hắn trong nháy mắt bạo phát đến cực điểm, liều mạng hướng về trời cao bắn tới.

“Ầm!”

Sa địa trên trực tiếp bị to lớn bắn ra lực nổ ra một cái hố sâu, Dương Thanh Huyền tàn ảnh vẫn rõ ràng ở lại trên đất, bị liền một đạo hồng mang tất cả hai nửa.

Ngàn trượng ở ngoài trên cao không, Dương Thanh Huyền quan sát đại địa, lòng bàn tay tất cả đều là mồ hôi lạnh, trên sống lưng xiêm y, đều bị mồ hôi lạnh thấm ướt.

Tại hắn vừa nãy đứng yên phía sau, một cái gò núi nhỏ tựa như đống đất củng khởi, mặt trên mang theo một cái dây thép tựa như đuôi, đang từ từ thu cuốn thành một vòng.

“Ùng ục! Bát mục Thâm Hồng Độc Hạt!”

Dương Thanh Huyền hít vào ngụm khí lạnh, cái kia gò núi nhỏ ở ngoài, lộ ra ngoài bốn đôi mắt, lập loè yêu dị hồng mang, chính là Nguyên Võ đại viên mãn bát mục Thâm Hồng Độc Hạt!

Hắn nắm chặt nắm đấm, xanh mặt, nhìn chằm chằm cái kia bốn đôi mắt.

Bát mục Thâm Hồng Độc Hạt chậm rãi từ gò núi nhỏ bên trong bò ra ngoài, triển lộ ra thân thể to lớn, đuôi một quyển co rụt lại, ở trên không bên trong lộ liễu, hiển nhiên là đối với Dương Thanh Huyền tiến hành khiêu khích.

Dương Thanh Huyền yên lặng nở nụ cười, mắng: “Súc sinh cũng biết khiêu khích người.”

Trong mắt hắn bắn ra kỳ dị ánh sao, liếm một cái đôi môi, càng mơ hồ có chút hưng phấn.

Này Nguyên Võ cảnh giới đại viên mãn, hoang đan giá trị 80 ngàn linh thạch trung phẩm, toàn thân tứ chi cùng nọc độc bảo tồn tốt, cũng có thể bán bốn, năm vạn.

Giờ khắc này, này đầu bát mục Thâm Hồng Độc Hạt, ở trong mắt Dương Thanh Huyền, đã không phải là Hoang thú, mà là hơn trăm ngàn linh thạch.

“Linh thạch đưa mình tới cửa, há có không muốn lý lẽ!”

Dương Thanh Huyền lấy ra Nam Minh Ly Hỏa kiếm, giữa trời liền chém bay xuống.

Cái kia Thâm Hồng Độc Hạt thép vỹ cuốn một cái, liền bắn ra, “Xì xì xì” bắn ra vô số hồng mang, mau hầu như không để lại dấu vết, ở trên không bên trong loé lên rồi biến mất.

“Cái gì?”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, cái kia chút hồng mang ở trên không bên trong sau khi biến mất, sau một khắc dĩ nhiên xuất hiện ở quanh người hắn, từ bốn phương tám hướng kích đến.

“Ầm ầm!”

Liên tiếp ánh kiếm đánh ra, ở bốn phía kết thành một mảnh võng kiếm, đem hết thảy hồng quang tất cả đều cản lại.

Nhưng sau một khắc, nguy hiểm lớn hơn nữa giáng lâm.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy phía sau xuất hiện to lớn bóng tối, nguyên bản trên mặt cát Thâm Hồng Độc Hạt, chẳng biết lúc nào chạy tới phía sau hắn, to lớn cái kìm điên cuồng kéo lại đây.

Đầy trời hoang khí, ở cái kia cái kìm hạ hóa thành mười trượng đường kính vòng xoáy, đem Dương Thanh Huyền toàn bộ chụp vào trong.

“Ầm!”

Dương Thanh Huyền đem kiếm đưa ngang trước người, cản cái kia lớn kìm một đòn, bị to lớn cái kìm kẹp lấy. Cuồng bạo hoang khí ở trên thân thể tàn phá, như là vô số đao gió, không ngừng cắn giết thân thể của hắn.

Dương Thanh Huyền dùng sức rút kiếm, phát hiện bị cái kìm kẹp đến sít sao, hoàn toàn không rút ra được.

Mà độc kia hạt bát mục bên trong, đều lập loè hung bạo ánh sáng, mặt khác một con cái kìm, cũng cao cao giơ lên, hướng về cái kia thật nhỏ thân thể kéo đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 449: Lùi Một Bước Để Tiến Hai Bước, Luyện Hóa Hoang Thạch

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, chỉ có thể quăng kiếm, cái kia Nam Minh Ly Hỏa kiếm ở hạt kìm tiếp theo hạ tiêu tan. Đồng thời tay trái bấm quyết, một chiêu Bát Âm Huyền Chỉ hướng về độc kia hạt bát mục điểm tới.

“Xì! Xì!”

Tổng cộng tám chỉ, liên tiếp điểm ra, bay tập kích mà lên.

Độc kia hạt sợ hết hồn, vội vàng nhắm hai mắt lại, kéo đến đôi kìm ở trên không bên trong dừng lại, đột nhiên thu hồi che chở chính mình con mắt.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Cái kia tám chỉ toàn bộ điểm ở lớn kìm trên, chấn lên từng cơn sóng gợn, dĩ nhiên chỉ để lại nhàn nhạt dấu tay.

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, này bát mục Thâm Hồng Độc Hạt uy năng, vẫn còn ở hắn dự tính bên trên, cấp một một thiên địa, huống chi là am hiểu sâu sa mạc tác chiến bò cạp độc.

Hắn lật tay vồ một cái, to lớn bá kiếm lập tức nổi lên, so với bò cạp to còn còn rộng lớn hơn, đột nhiên chém xuống, giống một bức tường thành, ép tới.

“Ầm!”

Bá kiếm chém ở bò cạp độc lớn kìm trên, cánh tay bị chấn tê dại, khoảng cách phản chấn trở về, ở trên không bên trong bị đánh lui hơn trăm trượng xa.

Thâm Hồng Độc Hạt cũng lui mấy trượng, ở trên không bên trong lung lay mấy lần, cũng không lo ngại.

Có lẽ là tức giận kẻ nhân loại này có thể cùng mình đánh hòa nhau, bát mục bên trong bắn ra mãnh liệt sát khí.

Đuôi bò cạp lăng không loáng một cái, giống xích sắt một loại ngang qua trời cao, kích. Bắn đi.

Dương Thanh Huyền nhấc theo bá kiếm, bóng người lóe lên, hướng về bầu trời điên cuồng bay.

Nhưng này đuôi bò cạp tự mình thay đổi phương hướng, theo sát không nghỉ.

Bò cạp độc thân thể to lớn có chút chậm lụt, nhưng cái đuôi kia có thể diên ra trăm trượng dài, vô cùng linh hoạt, tùy ý phạm vi công kích bên trong kẻ địch.

“Con mẹ nó ngươi - còn hăng hái hơn!”

Dương Thanh Huyền thu hồi bá kiếm, xoay người, trong tay hóa ra Nam Minh Ly Hỏa kiếm, từng vòng hỏa diễm ở trên thân kiếm lượn quanh mở.

Hắn vốn là muốn dựa vào thân pháp cùng độc này hạt chiến đấu, nhưng phát hiện này đuôi dài phạm vi công kích sau, liền triệt để mất đi ý nghĩ này.

Thâm Hồng Độc Hạt hai cái gọng kìm lớn, thêm vào này dây thép một dạng đuôi, có thể gần có thể xa, có sức mạnh lại có nhanh nhẹn, vô cùng khó chơi, thủ xảo không thể nào, chỉ có thể liều mạng thực lực.

“Ba ngàn nghiệp hỏa!”

Mười ngày đích tu luyện, toàn bộ lực lượng đều rót vào chiêu kiếm này bên trong, chu vi hơn mười trượng, tất cả đều ở kiếm thế dưới áp lực, đốt thành một cái biển lửa.

“Ầm ầm!”

Hơn mười đạo kiếm khí chém ở cái kia đuôi bò cạp trên, bắn ra cường đại đốm lửa.

Cùng lúc đó, một mảnh Hỏa diễm kiếm khí, ở Dương Thanh Huyền trước người hình thành phòng hộ, đem đuôi bò cạp sức mạnh áp chế xuống.

Đuôi bò cạp bỗng chốc bị bắn ra mở, dường như roi dài ở trên không bên trong lay động.

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, từ trời cao lao xuống, như một viên mang theo thật dài hỏa diễm cái đuôi lưu tinh.

“Ba ngàn nghiệp hỏa!”

Lại là một chiêu kiếm, toàn lực làm.

Liền ngay cả không khí, đều bị đè ra tiên minh hỏa diễm lưu văn, ở Nam Minh Ly Hỏa kiếm xung quanh tản ra.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Một chiêu kiếm đánh xuống, dường như hơn mười kiếm đồng thời chém xuống, to lớn cái kìm trên không ngừng bắn ra kiếm khí cùng ánh lửa đến.

“Đáng chết! Làm sao phòng ngự mạnh như vậy!”

Dương Thanh Huyền cắn răng điên cuồng tấn công mấy chục kiếm, tất cả đều hướng về bò cạp độc bát mục trên đâm tới, bức bò cạp độc hai cái gọng kìm lớn ở trước người múa tung, mặt trên bị chém ra từng đạo từng đạo vết kiếm, kiếm khí rót vào trong đó, bên trong chảy ra màu xanh biếc nọc độc đến, đồng thời hỏa diễm theo vết thương kia đốt đi vào, đau bò cạp độc không ngừng gầm nhẹ, hai cái gọng kìm lớn đều sắp chín rồi.

“Ầm ầm!”

Lại là hai kiếm chém ở cái kia lớn kìm trên, đáng sợ hỏa diễm lan tràn mở, đem trọn cái cái kìm đều đốt, bò cạp độc gào thét càng lợi hại hơn, một đôi cái kìm múa tung.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, thầm nói: “Không được!”

Cái kia bị đốt lớn kìm, từ trên thân Thâm Hồng Độc Hạt thoát khỏi hạ xuống, bỗng nhiên bạo nổ mở!

“Ầm ầm!”

Một luồng sức mạnh đáng sợ nổ tung, Thâm Hồng Độc Hạt bị Dương Thanh Huyền bức hết cách rồi, tráng sĩ chặt tay, thẳng Tiếp Dẫn bạo nổ một cái cái kìm.

Cường đại hoang khí, kèm theo bích lục nọc độc, ở trên không bên trong loạn bão, thậm chí hóa thành từng đạo từng đạo vòng xoáy, đi về phía trước phóng đi.

Dương Thanh Huyền tôi không kịp đề phòng, vội vàng kiếm thế đồng thời, che ở trước người.

Nhưng vẫn như cũ chịu đến cái kia tự bạo lực lượng xông tới, bị đánh bay ra ngoài. Đồng thời màu xanh biếc nọc độc dính không ít ở trên người.

“Phốc!”

Một cái máu đỏ tươi phun ra ngoài, trong cơ thể khí tức rối loạn lợi hại.

Trên người to nhỏ hơn mười chỗ địa phương đều dính vào nọc độc, như hỏa thiêu đau đớn giống vậy.

Cái kia Thâm Hồng Độc Hạt tự bạo một cái cái kìm sau, cũng tựa hồ nổi điên, đuôi dài điên cuồng vung lại đây, không trung hiện ra ngàn vạn điểm đỏ, đều là độc mang.

Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, trong mắt loé ra vẻ do dự, nhưng rất nhanh sẽ kiên quyết định, trực tiếp xoay người bước đi, hóa thành một vệt sáng đi.

Bát mục Thâm Hồng Độc Hạt hiện tại đang đứng ở táo bạo trạng thái, lực công kích cực cường. Mà hắn ở tự bạo lực lượng hạ lại bị thương nhẹ, trọng yếu hơn chính là trên người nhuộm nọc độc, giống giống như lửa thiêu đau, cũng không biết sẽ nghiêm trọng tới trình độ nào.

Cân nhắc bên dưới, hay là trước bảo toàn chính mình làm trọng.

Cái kia Thâm Hồng Độc Hạt ở phía sau mặt đuổi sát theo, nhưng dù sao tốc độ không nhanh, chạy sau một lúc, liền mất dấu rồi mục tiêu.

Dương Thanh Huyền ở bỏ rơi Thâm Hồng Độc Hạt sau, lại chạy ba mươi, bốn mươi dặm, dừng lại ở khu thứ ba, tìm ra một chỗ cao điểm, ngồi xếp bằng xuống chữa thương.

Bát mục Thâm Hồng Độc Hạt nọc độc phi thường lợi hại, nếu không có hắn là dịch tủy hậu kỳ thân thể, sợ đã độc phát thân vong.

Nhưng lập tức liền hắn thân thể cường hãn, giờ khắc này cũng đã nhận ra không đúng, độc kia theo kinh mạch di chuyển, bắt đầu ăn mòn ngũ tạng lục phủ.

Hoa Giải Ngữ nói: “Không cần sợ, Thanh Dương Võ Kinh chính là mạnh nhất luyện thể thuật một trong, có thể giải trừ tất cả trên thân thể tình huống khác thường.”

“Ừm.”

Dương Thanh Huyền đáp một tiếng, lúc này vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, chống đỡ cái kia bò cạp độc đối với thân thể ăn mòn.

Rất nhanh, Dương Thanh Huyền hơn một nửa cái thân thể đều đổi xanh, bất quá màu xanh biếc lan tràn cũng ở Võ Kinh lực lượng hạ đình chỉ lại, bắt đầu lùi lại.

Ngoại trừ kịch độc ở ngoài, trong cơ thể hắn còn có một nguồn sức mạnh ở phá hư thân thể, chính là cái kia hoang khí, đối với thân thể lực phá hoại càng không ở nọc độc bên dưới.

Đầy đủ bỏ ra một ngày, mới đưa hai nguồn sức mạnh phá hoại trấn áp xuống, chậm rãi từ trong cơ thể sắp xếp ra.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền tay kết kiếm quyết, lăng không chém một cái.

“Xì!”

Một đạo kiếm khí liền bổ đi ra ngoài, thẳng vào sa địa, một cái Sa Xà bị chém đi ra, tại chỗ bị chém thành hai khúc.

Sau đó sẽ thu tay về đến, tiếp tục tĩnh tu điều dưỡng.

Sau bảy ngày, thương thế của hắn mới hoàn toàn khôi phục, đồng thời thực lực tinh tiến không ít.

Ở sa địa bốn phía, nằm đủ loại bị chém giết tiểu hung thú, đều là muốn trộm trộm qua đến kiếm lợi, kết quả đem mệnh tống táng.

Dương Thanh Huyền kiểm tra một chút thân thể, hoàn toàn không bệnh sau, đột nhiên than thở: “Giải Ngữ huynh, ta từ Nguyên Võ sơ kỳ đến trung kỳ, lại tới hậu kỳ, vẫn chưa tiêu tốn bao nhiêu tâm lực cùng thời gian, vì sao bước vào hậu kỳ sau, này đại viên mãn bình phong trước sau không thể nhận biết được, còn bao lâu nữa mới có thể xung kích đại viên mãn?”

Hoa Giải Ngữ cười nói: “Làm sao, ngươi còn chưa biết thế nào là đủ? Trước là bởi vì có Huyền Tẫn Châu sức mạnh rót vào người, mới để cho ngươi trong ngắn hạn đánh sâu vào hai cái cảnh giới. Nhưng chuyện tốt như thế làm sao có khả năng luôn có? Bây giờ tốc độ tu luyện, mới là bình thường. Nhưng dù vậy, cũng đã so với người khác nhanh rất nhiều.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Thì ra là như vậy, chỉ cần ta kiên quyết không rời tiếp tục khổ tu, bước vào đại viên mãn, lại xung kích Địa cảnh, đều là chuyện sớm hay muộn.”

Hắn vẫn chưa vội vã đi tìm cái kia bát mục Thâm Hồng Độc Hạt báo thù, mà là lấy ra một khối Hoang Thạch đến, thả ở trong tay cẩn thận quan sát.

Khối này Hoang Thạch liền là trước kia Sa Chi Tiềm Phục Giả bạo nổ đi ra.

Cái kia Hoang Thạch cũng không lớn, nắm trong tay liền hầu như không nhìn thấy.

Bỗng nhiên, Dương Thanh Huyền dùng sức nắm chặt, cái kia Hoang Thạch một hồi hóa thành bột mịn, cường đại hoang khí cùng một luồng hung ác khí tức xung kích ra, phát sinh nặng nề thanh âm.

Hoa Giải Ngữ kinh ngạc nhìn, không hiểu hắn phải làm gì. Khối này Hoang Thạch có thể giá trị 60 ngàn linh thạch, tuyệt không phải là một số lượng nhỏ. Dương Thanh Huyền làm như thế, tất nhiên có mục đích của hắn.

Dương Thanh Huyền bóp nát Hoang Thạch sau, năm ngón tay vồ lấy, đem cái kia cuồng bạo hoang khí cùng Sa Chi Tiềm Phục Giả lưu lại khí tức hung ác, toàn bộ hấp vào bên trong cơ thể.

Nhất thời cảm nhận được có một đầu Hoang thú ở trong cơ thể mình chạy chồm, đạp lên ngũ tạng lục phủ, toàn thân.

Dương Thanh Huyền vội vàng một tay bấm quyết, vận chuyển Võ Kinh, cùng nguồn sức mạnh kia chống đỡ được. Trong óc, dĩ nhiên huyễn hóa ra Thanh Long cùng Sa Chi Tiềm Phục Giả hình thái, va chạm vào nhau.

Nhưng Dương Thanh Huyền sắc mặt nhưng là cực kỳ bình tĩnh, dường như nhập định giống như vậy, không có bất kỳ vẻ mặt.

Sau ba ngày, vẻ này hoang khí mới bị trấn áp xuống.

Dương Thanh Huyền đột nhiên mở hai mắt ra, nổ bắn ra tinh mang.

Hoa Giải Ngữ nói: “Ngươi là muốn thăm dò thân thể đều hoang khí năng lực chịu đựng, sau đó tu luyện hư vô Hoang Thiên Quyết?”

Hắn lắc đầu nói: “Phương pháp này không thể thực hiện được. Như là có thể được lời, qua nhiều năm như vậy, sẽ không có tiền bối nghĩ đến.”

Dương Thanh Huyền khóe miệng vung lên, khẽ mỉm cười, nói: “Sai rồi, ta cũng không định thu nạp hoang khí, thăm dò chịu đựng, mà là...”

Hắn một tay bấm ra một cái quyết ấn, thân thể liền bắt đầu phát sinh biến hóa.

Nguyên bản bóng loáng da thịt, trở nên khô héo đứng lên, dáng người dong dỏng cao, cũng bắt đầu bành trướng, lớn lên trở nên béo.

Sau đó, càng đáng sợ hơn biến hóa phát sinh, trên da chảy ra từng viên một hạt cát, dĩ nhiên toàn thân bắt đầu sa hóa!

Với là đồng thời, cái kia Hoang thú một loại hung ác khí tức, cũng từ hai mắt cùng trong thân thể nổ bắn ra đến.

Mấy hơi thở công phu, Dương Thanh Huyền thì trở thành Sa Chi Tiềm Phục Giả!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 450: Kinh Trập

Một đầu cao bảy, tám trượng Sa Chi Tiềm Phục Giả, cứ như vậy đứng ở cái kia cồn cát trên, lõm xuống trong đôi mắt, nổ bắn ra Hoang thú mới có hung khí.

Bốn phía sa địa bên trong, một ít nhỏ yếu Hoang thú, tất cả đều chịu đến cảm ứng, doạ nơi rất xa chạy trốn.

Hoa Giải Ngữ đã chấn động sợ không nói ra lời, lắp bắp nói: “Này, chuyện này...”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Chính là, bảy mươi hai biến. Theo lý muốn luyện hóa tinh huyết, mới có thể triển khai biến hóa. Nhưng này Sa Chi Tiềm Phục Giả hoàn toàn do hạt cát tạo thành, trong cơ thể không tồn tại huyết dịch. Vừa trấn áp cái kia hoang khí thời điểm, ta liền đột nhiên nghĩ đến, luyện hóa cái kia Hoang Thạch, hay là cũng có thể biến hóa, thí nghiệm một chút, quả nhiên có thể được.”

“Ùng ục.”

Hoa Giải Ngữ nuốt nuốt nước miếng, đầu óc đã có chút bối rối, không biết nói cái gì cho phải.

Chẳng trách Huyền Thiên Cơ cùng Vũ Vô Cực đều liều mạng cướp này Thiên Thần Quyết, thì ra là như vậy đáng sợ.

“Ha ha.”

Dương Thanh Huyền hiển nhiên tâm tình vô cùng tốt, vui sướng cười lớn một tiếng, tiện lợi không bay lên.

Lưu sa tạo thành thân thể, ở trên không bên trong không ngừng kéo dài, hóa thành đầu người mình rắn, đi về phía trước bay nhanh đi.

Một lúc sau, Dương Thanh Huyền liền đến cùng bát mục Thâm Hồng Độc Hạt đánh một trận địa phương, biến trở về chính mình bản thể, bay rơi xuống.

Thâm Hồng Độc Hạt cùng Sa Chi Tiềm Phục Giả, này loại thực lực mạnh mẽ Hoang thú, một loại đều có lãnh địa của mình, rất ít sẽ có ly khai lãnh địa tình huống xuất hiện.

Vì lẽ đó chữa khỏi vết thương sau, Dương Thanh Huyền liền bay trở về tìm tràng tử.

Kỳ thực, bị thương chuyện nhỏ, hắn cũng sẽ không đi theo một đầu bò cạp độc tính toán cái gì. Then chốt cái kia đầu bò cạp độc khắp toàn thân đều là linh thạch a, ở trong mắt hắn căn bản không phải độc gì hạt, mà là một đầu giá trị mười vạn linh thạch.

Trước dấu vết chiến đấu, đã sớm bị cát vàng vùi lấp.

Dương Thanh Huyền đi bộ đi ở trên cát vàng, bốn phía cẩn thận quay trở ra.

Hắn dám khẳng định cái kia đầu bát mục Thâm Hồng Độc Hạt còn ở lãnh địa mình bên trong, chỉ là sẽ sẽ không ra được, còn rất khó nói. Dù sao gãy một cánh tay, đối với hắn sẽ có sâu đậm kiêng kỵ.

Đột nhiên, xa xa bay tới hai bóng người, từ bầu trời mà qua.

Hai người kia đều là nam tử, cũng đồng dạng thấy được Dương Thanh Huyền, khá là kinh ngạc.

Hai người trao đổi hạ ánh mắt, liền ngừng lại, một người trong đó cao giọng nói: “Bằng hữu, ngươi ở đây làm cái gì?”

Dương Thanh Huyền cũng không để ý tới hai người, tiếp tục cẩn thận ở sa địa bên trong hành tẩu, cảm thụ được trong không khí bồng bềnh nhàn nhạt hoang khí.

Cái kia gọi hàng chi sắc mặt người chợt biến, quát hỏi: “Ngươi điếc sao?!”

Dương Thanh Huyền lúc này mới ngẩng đầu lên, nhàn nhạt nhìn hai người một chút, một vị Nguyên Võ hậu kỳ, một vị Nguyên Võ trung kỳ, lại tiếp tục đi con đường của chính mình.

“Lớn mật!”

Tên kia Nguyên Võ hậu kỳ võ giả giận dữ, lạnh giọng nói: “Không biết cân nhắc, cái kia tự trách mắng ta nhóm vô tình!”

Nói, một quyền đánh hạ xuống.

Quyền kình hóa thành lưu tinh, trong nháy mắt mà tới.

Dương Thanh Huyền áo bào bị ép tới bay phần phật, bốn phía trên mặt đất, hóa ra một cái khoảng mười trượng quyền ảnh, có hơn một thước sâu.

Mặt khác tên kia Nguyên Võ trung kỳ võ giả cũng đồng thời ra tay, vung một cái liền ném ra hai ngọn phi đao, từ quyền kia gió hai bên bay chém tới.

Cát vàng bị phi đao quỹ tích vẽ ra hai cái tương đối đường para-bôn, hướng về Dương Thanh Huyền chỗ đứng diên đưa tới.

Hai người thấy hắn một thân một mình, hơn nữa còn gãy một cánh tay, đã sớm sinh giết người cướp của chi tâm.

Dương Thanh Huyền không để ý bọn họ, chỉ là một cớ xuất thủ mà thôi. Mặc dù phản ứng, cũng đồng dạng sẽ tìm cái khác cớ.

Dương Thanh Huyền bên trái tay vồ một cái, cường đại kiếm ý từ lòng bàn tay chảy ra, quanh thân lập tức dâng lên kiếm bão táp.

Đấu Quỷ Thần một chiêu kiếm chém ra, một chút hạo nhiên khí, ngàn dặm sung sướng gió.

"Ầm!"

Cường đại kiếm ý đánh vào quyền kia hàng ngũ tinh thượng, đem chém thành hai nửa, kiếm thế không giảm phản kích tới, như một đạo cầu vồng phóng lên trời.

"Ầm! Ầm!"

Hai ngọn phi đao cũng đánh vào trên thân kiếm, run lên bên dưới liền đánh bay ra ngoài, chém vào cát vàng không thấy hình bóng.

"Không được!"

Tên kia Nguyên Võ hậu kỳ võ giả hoàn toàn biến sắc, sợ quát lên: "Đi mau!"

Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, Dương Thanh Huyền một chiêu kiếm liền rách hai người bọn họ chiêu thức, cũng mà còn có dư lực phản kích lại.

Hắn lần thứ hai đánh ra một quyền, đem sung sướng kiếm gió nổ nát, liền bóng người lóe lên, liền muốn chạy trốn.

Nhưng bỗng nhiên phát hiện, sắc trời đột nhiên tối lại, một cổ cường đại vô cùng kiếm ý, phá không mà đến, đem hai người bọn họ tất cả đều bao phủ bên trong.

"Trường Hà Tiệm Lạc Hiểu Tinh Trầm."

Kiếm khí chém nát nhật quang, làm cho vô biên đại địa rơi vào ám dạ.

“Không thể!”

Hai người kia điên cuống hét lên, hai mắt trợn lên giống chuông đồng, liều mạng điên cuồng ra quyền, đánh ra từng đạo từng đạo quyền ảnh, đánh vào bốn phía kiếm ý trên, muốn phá mở chiêu kiếm này thế.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Trong bóng tối, trên trăm đạo quyền ảnh hiện ra, nhưng phạm vi càng ngày càng nhỏ.

“Ầm ầm!”

Chém nát ánh sáng, đem thiên địa kéo vào hắc ám một chiêu kiếm, rốt cục đè ép xuống, hết thảy quyền quang toàn bộ phá nát, trên người hai người bạo nổ ra máu.

“Ầm ầm!”

Đầy trời cát vàng cuốn lên, toàn bộ trời cao đều là mờ mịt một mảnh, mắt không thể thấy.

“Ồ?”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc một hồi, cái kia màu xám tro trên bầu trời, hai bóng người hóa thành một điểm đen, liền biến mất ở trong tầm mắt.

“Kỳ quái, dĩ nhiên để cho bọn họ chạy trốn. Tên kia Nguyên Võ trung kỳ võ giả Võ Hồn có chút quái dị, tựa hồ có thể cứu mạng.”

Dương Thanh Huyền Ám đạo đáng tiếc, để hai khối đến mép thịt bay.

Hắn thu hồi kiếm đến, tiếp tục tại trên hoang mạc đi bộ.

Ngày đó trên Thần Âm Sơn tự nghĩ ra hai thức, cũng theo hắn tu vi tăng lên, mà không đoạn mạnh mẽ.

Cái kia hai thức vô chiêu vô hình, có chỉ là một loại kiếm ý, một loại đối với thiên địa đại đạo cảm ngộ.

Dương Thanh Huyền mới vừa đi mấy bước, đột nhiên xa xa truyền đến tiếng kêu thảm thiết, xẹt qua phía chân trời.

Hắn hơi thay đổi sắc mặt, lập tức lộ ra nét mừng, hóa thành một vệt sáng, hướng về cái kia gào thảm phương hướng bay đi, cũng chính là hai người kia chạy trốn phương hướng.

Bay ra mấy ngàn trượng sau, liền gặp được một cái hơn hai mươi trượng hố to, hiển nhiên là chân khí nổ tung đi ra.

Trong hầm còn có chút chút máu tích, đang bị lưu sa vùi lấp.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, bắn ra điểm điểm tinh mang. Hai người kia nhất định là bị giết, mà ở vùng lĩnh vực này bên trong, có thể thuấn sát hai người kia, chỉ có cái kia đầu bát mục Thâm Hồng Độc Hạt.

Hắn liếm một cái môi khô khốc, hắc tiếng nói: “Đi ra đi, ta biết ngươi liền tiềm tàng ở phía dưới.”

Hô vài tiếng, trên hoang mạc yên tĩnh, lưu sa đang đang chầm chậm đem cái kia hố to viết không có, ngoài ra, lại không có bất kỳ âm thanh.

Dương Thanh Huyền nhón chỉ một chút, trước người lập tức hiện ra thất sắc dây đàn, hóa ra Cửu Tiêu Hoàn Bội, trôi nổi không trung.

Hắn hai ngón tay kích thích xích dây, một đạo tiếng rung kinh trập ra, chấn động đến mức không gian như là nước chảy lay động, Dương Thanh Huyền áo bào cùng tóc, đều bị kinh trập kiên cứng, bộ lông giống nổ giống như vậy, từng chiếc dựng thẳng lên.

Trên mặt đất hạt cát, càng là xào bạo giống như vậy, phát sinh cao tần chấn động.

Dương Thanh Huyền lại kéo vàng dây, lại là "Tranh" một tiếng, một đạo kinh trập lại ra, chấn động tới bốn phương tám hướng.

Cái gọi là kinh trập, chính là sấm mùa xuân chấn động tới đại địa, chập trùng sợ ra đi.

Rốt cục, thứ hai dây đánh ra sau, cát vàng bên trong rốt cục có phản ứng, ở một cái đốt, không ngừng có hạt cát bốc lên, hướng về bốn phía chảy tới, củng khởi một cái đống cát.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 451: Nghiền Ép Sức Mạnh, Sa Chi Nắm Đấm Thép

“Hừ, rốt cục xá được ra sao?”

Dương Thanh Huyền kéo một cái lục dây, “Tranh” một tiếng, nhất đạo lục quang liền trình đường vòng cung, bắn ra xuống.

Tiểu đống cát trên lộ ra một cái kiếm kiếm độc vỹ đến, giữa trời vứt ra một mảnh hồng mang, “Binh binh bàng bàng” đem cái kia lục hình cung đánh nát.

Đồng thời đống cát bên trong vọt lên một đạo ánh bạc, là cái kia nhỏ dài như dây thép đuôi, hướng về Dương Thanh Huyền kích. Bắn xuyên qua, đồng thời cuốn lên đầy trời hồng mang, hóa thành một cơn bão táp, cuộn tất cả lên.

Dương Thanh Huyền lấy ra bá kiếm, thân kiếm khổng lồ như tấm khiên giống như chặn ở trước người, thừa nhận cái kia cự lực xung kích.

Kiếm phản mặt truyền đến “Rầm rầm rầm” khuấy động tiếng, cái kia bão lớn, ép tới hắn ở trên không bên trong lui hơn trăm trượng xa.

Dương Thanh Huyền thu hồi bá kiếm đến, cái kia bát mục Thâm Hồng Độc Hạt đã từ cồn cát bên trong đi ra, ngủ đông trên mặt cát, tám đôi mắt nộ theo dõi hắn, phát sinh cừu hận sát ý.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc một hồi, này Thâm Hồng Độc Hạt cái kia đoạn chi địa phương, lại dài ra một cái tiểu cái kìm, bất quá chỉ lớn chừng bàn tay, xác ngoài cũng là màu nhũ bạch, vô cùng non nớt.

“Ước ao, đứt đoạn mất còn có thể mọc ra đến, cũng không cần bỏ linh thạch.”

Dương Thanh Huyền nở nụ cười một tiếng, bóng người lóe lên, ở trên không bên trong lưu lại đếm đạo tàn ảnh, liền bay chém tới.

Nam Minh Ly Hỏa kiếm ở trên không bên trong đè ra vô số hỏa văn, kiếm khí từ trong đó phun ra ra, giống là liên tục phát ra hỏa đạn, khoảnh khắc mà tới, liền ngay cả không khí đều bị hòa tan.

Thâm Hồng Độc Hạt hình thể to lớn, căn bản tránh không khỏi vậy mau như tia chớp kiếm khí, đuôi ở trên không bên trong lượn quanh thành một vòng, hoang khí cùng độc khí kích thích ra, lăng không vung một cái, đánh ra một đạo to lớn hình bán nguyệt đánh chém, đón lấy kiếm khí kia.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Hơn hai mươi đạo kiếm khí toàn bộ bị kích phá, cái kia đuôi dài lập tức lại lóe lên, hướng về chạy như bay đến Dương Thanh Huyền đâm tới, tốc độ mau lẹ cực kỳ.

Dương Thanh Huyền dưới chân Kiếm Bộ giẫm lên một cái, liền né qua, đồng thời Kiếm Bộ phương hướng không còn là thẳng tắp, trái phải qua lại, đạp ra lượng lớn rải rác điểm, hướng về bò cạp độc tới gần.

Tập kích bất ngờ đến ngoài mười trượng, Dương Thanh Huyền nhảy lên một cái, Nam Minh Ly Hỏa kiếm trên kiếm thế tăng lên tới cực hạn, hướng về cái kia bát mục chém tới.

Trên thân kiếm liên tiếp hỏa diễm tự mình nổ ra, có hoang cổ mãnh thú khí tức truyền ra, “Ba ngàn nghiệp hỏa!”

Thâm Hồng Độc Hạt vội vàng giơ lên cái kìm đến, hướng về kiếm khí kia trên vắt đi.

Đại lượng cuồng sa ở hoang khí ảnh hưởng, lăng không bay lên, hóa thành từng đạo từng đạo bão táp, cùng ngọn lửa kia chống chọi.

[truyen cu

a tui❤dot net] http://truyeｎcuatui.net

“Ầm ầm!”

Hai nguồn sức mạnh va chạm bên dưới, hỏa cùng cát toàn bộ đổ nát. Dương Thanh Huyền bốn phía cát vàng, càng bị đốt cháy đen.

Nam Minh Ly Hỏa kiếm bị cái kìm gắt gao kẹp lấy, trái phải rút bất động.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, nói: “Lại là chiêu này.”

Hắn quăng kiếm trở ra, một tay bấm quyết, bay vọt cao trăm trượng, đồng thời Nam Minh Ly Hỏa kiếm ở hạt kìm bên trong biến mất.

“Xì!”

Một đạo hồng mang quét ngang mà đến, độc vỹ đưa hắn lưu lại tàn ảnh chém nát.

Sau đó cái đuôi kia cuốn một cái, liền hướng không trung kích. Bắn đi.

“Ha ha, cùng lần trước giống nhau như đúc quá trình chiến đấu a.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói, Nam Minh Ly Hỏa kiếm lần thứ hai xuất hiện ở trong tay, chém ra một mảnh kiếm khí màu đỏ thẫm, đánh vào cái kia đuôi dài trên, đem đánh bay.

Sau đó sẽ lăng không giẫm lên một cái, để thân thể xông cao mười mấy trượng, thoát khỏi bò cạp độc phạm vi công kích.

Sau đó, hắn tay trái bấm quyết, trong hai mắt lộ ra vẻ kinh dị.

Cái kia dáng người dong dỏng cao bắt đầu biến hóa, trong chớp mắt liền hóa thành Sa Chi Tiềm Phục Giả, cao tới bảy tám trượng, lõm xuống hai mắt quan sát xuống.

Đồng thời đơn tay vồ một cái, đầy đất cát vàng toàn bộ lăn lộn, hóa thành từng đạo từng đạo lốc xoáy, ở Thâm Hồng Độc Hạt xung quanh lượn vòng, đồng thời vọt lên đạo đạo cột cát.

Cái kia Thâm Hồng Độc Hạt bát mục bên trong đều lộ ra vẻ kinh hãi, một hồi dại ra ở cái kia, có chút thất thần.

Phảng phất không thể tin tưởng, tám đôi mắt chớp lại trát, thấy rõ người trên không đích thật là Sa Chi Tiềm Phục Giả, đồng thời bốn phía cuồng bạo cát vàng cuốn lên, chính là cực mạnh khống cát thuật, nó một hồi liền hoảng hốt.

Thân thể to lớn ở sa địa bên trong lay động mấy lần, dĩ nhiên trực tiếp rơi đầu liền đi, muốn muốn trốn khỏi.

Thâm Hồng Độc Hạt đẳng cấp thấp hơn với Sa Chi Tiềm Phục Giả, dù cho nó tu vi cao hơn Dương Thanh Huyền cấp một, giờ khắc này cũng bị vậy tới tự sâu trong linh hồn đẳng cấp uy thế cho kinh sợ.

Tuy rằng hết thảy Hoang thú đều gởi ở mảnh này cổ bên trong chiến trường, dựa vào này cát vàng cùng hoang khí tồn tại, đồng thời sinh sôi xuống.

Nhưng Sa Chi Tiềm Phục Giả nhưng là cát vàng ngưng tụ nhật quang cùng hoang khí sở sanh, là mảnh này sa mạc con ruột, cũng là mảnh này sa mạc chủ nhân chân chính.

Mà Thâm Hồng Độc Hạt chờ Hoang thú, bất quá là ký gửi giả mà thôi.

Mắt gặp kẻ thù của chính mình đã biến thành Sa Chi Tiềm Phục Giả, Thâm Hồng Độc Hạt sợ đến vội vàng đào tẩu.

Nhưng đầy trời cát vàng quyển địa mà đến, từng đạo từng đạo đánh trên người nó.

Thâm Hồng Độc Hạt không ngừng quơ gọng kìm lớn, đem cái kia chút long quyển đánh nát, lấy tốc độ cực nhanh hướng về xa xa trốn, tựa hồ liều lĩnh.

Dương Thanh Huyền há cho nó đào tẩu, thân thể lóe lên, liền xuất hiện trên bầu trời nó, tay trái nắm tay, đầy trời vô số cát bụi điên cuồng tụ mà đến, tràn vào cái kia trong quả đấm, đem một con Sa chi nắm đấm, áp súc mấy chục lần, trở nên cứng rắn như sắt.

Tạo thành quả đấm mỗi một hạt cát tử bên trong, đều bao hàm hoang khí cùng chân nguyên, không khí đều ở đây nắm đấm ngưng tụ thành sau, hình thành vặn vẹo.

Dương Thanh Huyền đầy mặt nghiêm nghị, lõm xuống trong hốc mắt, bắn ra tinh quang.

Toàn bộ sức mạnh đều tràn vào cú đấm này bên trong, từ trên trời cao cuồng kích mà xuống!

“Diệt Đạo Long Quyền!”

“Ầm ầm!”

Toàn bộ bầu trời đều bị đánh nổ.

Cuồng sa hóa thành một cái trường long, theo cú đấm kia đánh tan mà xuống, bầu trời bị quyền phong xé rách ra, một đạo thật dài vết nứt theo mà rơi.

Trên mặt đất Thâm Hồng Độc Hạt sợ đến cả người run lẩy bẩy, bốn phía hạt cát tất cả đều nổi lên, ở Long quyền hạ hướng về bốn phương tám hướng kích. Bắn.

“Ầm ầm!”

Cú đấm kia chặt chẽ vững vàng đánh vào Thâm Hồng Độc Hạt lớn kìm trên, chấn lên ngập trời cuồng sa, toàn bộ trong thiên địa một mảnh mờ mịt.

Dương Thanh Huyền đối với Diệt Đạo Long Quyền nắm giữ còn vô cùng nông cạn, một quyền đánh ra sau, thân thể của chính mình cũng ở tan vỡ, hóa thành vô số lưu sa, từ trên bầu trời phiêu hạ xuống.

Nhưng rất nhanh, lại trực tiếp ở trên mặt đất ngưng tụ ra thân thể, vài bước đi tới cái kia cự quyền nổ xuống địa phương.

Một cái lan đến trăm trượng hố sâu hiện lên ở trước mắt, hãm hại đích chính trung ương, Thâm Hồng Độc Hạt nằm ở đó, lớn kìm đã bị đánh nổ, thân thể không ngừng co giật, vẫn chưa trực tiếp chết đi.

Dương Thanh Huyền đi lên trước, bù đắp một quyền, đưa nó cái bụng đánh nổ, lúc này mới hoàn toàn chết hết.

Hơn nữa trong bụng chảy ra đại lượng nọc độc, còn có bị thôn phệ thi thể.

Dương Thanh Huyền biến trở về nhân thân, sắc mặt có chút tái nhợt, tiêu hao thể năng quá lớn.

Hắn cau lại hạ xung quanh lông mày, từ bò cạp độc trong bụng, chảy ra ba bộ thi thể, ngoại trừ trước gặp qua hai người ở ngoài, còn có một người bị ăn mòn càng lợi hại hơn, thịt trên căn bản tan rã sạch sẻ, xương đầu cũng gầy đi trông thấy.

Dương Thanh Huyền trước đem bò cạp độc thu vào tinh giới, sau đó đem ba cụ trên thi thể chứa đồ nguyên khí tất cả đều bác lại đến, sau đó hóa thành một vệt sáng, hướng về chân trời đi.

Sau đó không lâu, liền có mấy bóng người từ đằng xa bay tới, đứng ở cái kia to lớn quyền cái hố phía trên, từng cái từng cái khiếp sợ dị thường.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 452: Tiến Nhập Đất Hoang, Công Tử Như Ngọc

“Dịch Hùng đại nhân, ngươi nhìn quyền này hãm hại, nên vừa đánh ra không lâu, chung quanh đây có cao thủ ở a.” Một người thét lên kinh hãi, trong thanh âm tràn ngập lo lắng.

Mấy người khác đồng loạt nhìn phía một tên thân mang áo bào tro, mặt mũi gầy gò nam tử.

Nam tử kia tựa hồ là mấy người thủ lĩnh, mặt âm trầm, hai mắt như ưng nhìn chầm chầm phía dưới, phân tích nói: “Từ quyền cái hố to nhỏ xem ra, người này hẳn là Nguyên Võ đại viên mãn tu vi. Bất quá không cần lo lắng, chúng ta có bảy người, coi như gặp được, cũng không cần sợ. Như là cái kia người không biết thú, chúng ta cũng không sợ một trận chiến.”

Một người khác nói: “Nguyên Võ đại viên mãn... Nếu như có thể để người này gia nhập chúng ta, nhiệm vụ lần này liền mười phần chắc chín.”

Mấy người khác cũng không được gật đầu.

Dịch Hùng lạnh lùng nói: “Nhiệm vụ nắm chắc, chỗ tốt lại được thiếu một phần. Như là thiếu người, chúng ta bây giờ trở về Thiên Tinh Điện, kêu thêm mộ mấy cái Nguyên Võ đại viên mãn cao thủ đến chẳng lẽ không phải càng tốt hơn?”

Người khác sáu người đều là ngượng ngùng nở nụ cười, một người nói: “Dịch Hùng huynh nói rất có lý, chúng ta không muốn trông trước trông sau, mau chóng lên đường đi.”

Dịch Hùng lấy ra một tờ da thú giấy đến, cẩn thận nhận ra lại phương vị, liền dẫn sáu người khác bay nhanh đi.

...

Dương Thanh Huyền giết bát mục Thâm Hồng Độc Hạt sau, hướng về Thanh Vân chi vị trí lại bay nửa ngày, sau đó rơi xuống đi bộ tiến lên.

Tìm một chỗ chỗ an toàn, bắt đầu thanh lý cái kia chút chứa đồ nguyên khí.

Ba cái trữ vật giới tử, một cái trữ vật hoàn cùng chín túi trữ vật.

Hắn trực tiếp đem các loại chứa đồ nguyên khí phách mở, lúc này bạo nổ đầy đất.

Lên trước dọn dẹp hạ, tổng cộng hơn tám vạn linh thạch trung phẩm, vài món đơn giản nguyên khí, còn có một chút không biết tên đan dược, bảy tám cái thẻ ngọc, cùng một ít rải rác đồ vật.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Thật là tận bức, ba người gộp lại mới như thế ít đồ.”

Bất quá, như không thể không linh thạch, ai cũng không muốn dễ dàng chạy ra Hư Thiên Thành đến mạo hiểm, một loại ở bên ngoài sờ soạng lần mò, đều là khổ bức không có tiền.

Ánh mắt của hắn rơi vào rải rác vật bên trong, một tấm cuốn lên trên da thú, bày trên mặt đất triển khai, bên trong miêu tả núi sông địa hình, còn có mỗi bên loại màu sắc tuyến cùng đánh dấu ở trên mặt.

“Địa đồ?”

Dương Thanh Huyền nhìn mấy lần, không nhìn ra đầu mối gì, này da thú cũng không biết là động vật gì trên người, vô cùng có tính dai.

Hắn đem địa đồ cất đi, lại đang rải rác vật bên trong lật một vài thứ, sau đó một chưởng đập xuống, đem hết thảy còn dư lại vật vô dụng toàn bộ đốt, lại dùng cát vàng vùi lấp, tiếp theo sau đó hướng về Thanh Vân chi vị trí bay đi.

Hơn nửa ngày sau, rốt cục đi tới một mảnh đất hoang, bắt đầu xuất hiện lẻ tẻ thực vật, đều là vô cùng thấp bé, dáng dấp phi thường ngoan cường.

Hắn ở đất hoang trên đi một hồi, chờ thể năng sau khi khôi phục, cứ tiếp tục bay về phía trước đi.

Từ đất hoang bên trong, không ngừng có cường đại khí tức truyền ra, đáng sợ thần thức thỉnh thoảng từ trên người hắn đảo qua, để hắn trở nên cẩn thận vạn phần.

Nơi này là khu thứ ba cùng khu thứ bốn chỗ giao hội, có mảng lớn thổ nhưỡng, có thể ngưng tụ nước, có thể sống dài thực vật, hết sức thích hợp sinh tồn, vì lẽ đó hấp dẫn lượng lớn cường đại Hoang thú, tụ tập ở chỗ này.

Càng là phì nhiêu địa phương, Hoang thú thực lực càng trở nên mạnh mẽ, thậm chí có địa cấp tồn tại, nằm vùng ở đất hoang nơi sâu xa.

Dương Thanh Huyền không dám thất lễ, tốc độ chậm lại, vừa đi vừa nghỉ, dùng chính mình trước sau bảo tồn ở một cái thật tốt trạng thái.

Ở đất hoang bên trong đi rồi mấy ngày, rốt cục bắt đầu nhìn thấy bụi cây, trước tất cả đều là thấp bé không có chân thực vật, hắn bắt đầu cẩn thận quan sát, những cây cối này tất cả đều dài không cao lớn, nhưng lại hết sức tráng kiện, cứng rắn, khả năng cùng hoàn cảnh có cửa ải cực kỳ lớn hệ.

Lại đi hơn phân nửa ngày, rốt cục thấy được ngày quan cây, có vài cây chết héo, nhưng vẫn chưa phát hiện Thanh Vân chi.

Dương Thanh Huyền đứng ở một cái cây khô trên, nhíu mày lại, tự nói: “Như vậy tìm tiếp cũng không phải biện pháp a, tìm vật cũng không phải là ta am hiểu, tựa hồ tiếp sai rồi nhiệm vụ đây.”

Hắn cười khổ không thôi, chính mình nhận nhiệm vụ, rưng rưng cũng phải làm xong.

Ngầm thầm hạ quyết tâm, cũng không tiếp tục tiếp này loại tìm tìm cái gì nhiệm vụ, quá làm lỡ thời gian.

Bỗng nhiên, hắn đột nhiên nhận ra được sau lưng một luồng khí tức nguy hiểm, tựa hồ bị Hoang thú theo dõi.

Dương Thanh Huyền cũng không quay đầu lại, trực tiếp phóng lên trời, liền hướng xa xa bay đi.

Bay mấy trăm trượng xa, cái kia bị để mắt tới cảm giác đáng sợ, mới hoàn toàn biến mất.

Ở hoang địa bầu trời, đi dạo hai ngày. Bỗng nhiên phát hiện một mảng nhỏ ngày quan rừng cây, có tới hơn một nghìn. Vui mừng, gấp bay xuống.

Trong rừng cây có hơn mười cây bị phơi khô cây khô, Dương Thanh Huyền kiểm tra cẩn thận một lần, quả nhiên tìm tới một viên Thanh Vân chi, lập tức đại hỉ, gấp vội vàng lấy ra hộp ngọc, đang muốn đi thu cái kia Thanh Vân chi.

Đột nhiên thân thể dừng lại, giống như là cứng ở cái kia giống như vậy, không nhúc nhích.

Ngay ở cái kia Thanh Vân chi phía trước, một con cự mãng đang phun ra lưỡi, theo dõi hắn.

Cái kia hai cái xà nhãn, híp thành một đóa hoa hình dạng, vừa nhìn xuống, đầu óc có chút cảm giác cháng váng.

Dương Thanh Huyền thân thể lung lay mấy lần, tay trái vô lực xụi lơ hạ xuống, hộp ngọc rơi xuống trên đất.

“Vèo!”

Cái kia cự mãng nắm đúng thời cơ, một hồi vọt tới, há to mồm liền cắn về phía đầu của hắn, sắp sửa hắn hoàn toàn nuốt xuống.

Dương Thanh Huyền đột nhiên hai mắt trợn mở, né qua hí ngược vẻ, “Ah, súc sinh chính là súc sinh, thoáng lừa gạt một hồi, liền đem ngươi lừa gạt ở. Này loại cấp thấp ảo thuật, cũng muốn lừa bịp ta?”

Một mảnh kiếm khí từ trong tay trái khuấy động đi ra, đấu Quỷ Thần khoảnh khắc ra, một chút sung sướng gió chém vào cự mãng dưới thân, trực tiếp dọc theo mãng xà cái bụng tìm tới, đem dựng thẳng chém thành hai khúc.

“Rầm!”

Cự mãng nội tạng rơi đầy đất, ngã xuống đất, chết không thể chết lại.

Mãng xà này xà là Nguyên Võ trung kỳ tồn tại, thực lực không mạnh, nhưng cũng sinh một cặp huyễn đồng, không cẩn thận liền dễ dàng bị sa vào, chỉ phải phân tâm chớp mắt, liền sẽ vẫn lạc miệng.

Này một đôi huyễn đồng giá trị, so với cái này xà bản thân yêu đan còn đáng tiền hơn.

Dương Thanh Huyền đơn giản đem xà xử lý hạ, đáng tiền bộ phận đều lấy ra ngoài, còn dư lại liền quăng một trong bên.

“Thanh Vân chi!”

Đột nhiên một thanh âm vang lên, trên bầu trời liền có vệt sáng tím bay xuống.

Một tên bạch y thắt lưng ngọc công tử, đạp ở cái kia cây khô trên, nhìn trên gỗ mọc ra cái đóa kia Thanh Vân chi, trong mắt thả ra quang đến.

Dương Thanh Huyền sững sờ, nhìn ngẩn người một chút.

Người công tử kia mặc dù thân hình nhỏ gầy, nhưng là tinh thần phấn chấn, giống một khối tính chất rõ nhuận nước ngọc. Một đôi Mặc Đồng bên trong thủy quang liễm diễm, môi hồng răng trắng, nói là khuynh thế phong thái cũng bất quá.

Người công tử kia cũng phát hiện Dương Thanh Huyền tồn tại, trong mắt lạnh lẽo, cảnh giác, nói: “Nhìn cái gì vậy, ngươi muốn cướp ta Thanh Vân chi?”

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói sau, lạnh lùng nói: “Ngươi Thanh Vân chi? Mặt trên viết tên của ngươi?”

Người công tử kia nói: “Chuyện cười, thiên tài địa bảo, mặt trên làm sao có khả năng sẽ viết tên?”

Nói, liền bay rơi xuống, muốn đi hái cái kia Thanh Vân chi.

Dương Thanh Huyền giận dữ, đấu Quỷ Thần đồng thời, kiếm khí liền chém tới.

Người công tử kia biến sắc mặt, thu tay về đến, tương tự là một chiêu kiếm đâm ra.

Hào quang màu xanh nhanh như chớp giật, kiếm khí nội ẩn ẩn mang theo ánh chớp, hai đạo kiếm khí oanh cùng nhau, nổ tung ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 453: Nửa Đường Chặn Giết, Toàn Bộ Tính Sai

“Ầm ầm!”

Cái kia đoạn cây khô cũng trực tiếp hóa thành bột mịn, Thanh Vân chi thiên tài địa bảo, đao kiếm khó làm thương tổn, trực tiếp bay ra ngoài.

Người công tử kia thân như du long, cũng không cùng Dương Thanh Huyền dây dưa, lóe lên liền xuất hiện ở Thanh Vân chi bên cạnh người, đem bắt vào trong tay. Sau đó một cái thân pháp quái dị, ở trên không bên trong loáng một cái, liền xuất hiện ở trăm trượng có hơn.

Dương Thanh Huyền kinh nộ không ngớt, cực khổ rồi mấy ngày, mới thật vất vả tìm được một cây Thanh Vân chi, lại bị người tiệt hồ, hắn Kiếm Bộ giẫm lên một cái, giống như một luồng ánh kiếm, đuổi tới.

Người công tử kia nhíu lên xung quanh lông mày đến, trong tay cổ đồng sắc bảo kiếm, vung vẩy bên dưới lập loè ra màu xanh lam lưu ly ánh sáng, trước mặt chém tới, đồng thời kêu lên: “Ngươi người này thật vô lễ, cái kia Thanh Vân chi rõ ràng là ta lấy trước được, ngươi dĩ nhiên không biết xấu hổ cướp đoạt.”

Dương Thanh Huyền ở trên không bên trong biến đổi bộ pháp, tránh thoát chiêu kiếm đó, có chút không nói gì. Đối phương không nói ai trước tiên thấy, lại nói ai lấy trước được.

Hắn mắng: “Được được được, ngươi trâu bò, ngươi lấy trước được được chưa? Ta hiện tại đã nghĩ chém chết ngươi, ngươi sao?”

Đấu Quỷ Thần ở trên không bên trong nhất chuyển, liền tấn công dữ dội đi, hơn nữa mau lẹ cực kỳ, giống Thiểm Điện xẹt qua trời cao.

Người công tử kia xuất liên tục hai kiếm, trạm ánh kiếm màu xanh lam tóe lên, một nhanh một chậm, hai kiếm hoàn toàn bất đồng tốc độ, phảng phất không ở một cái thời không hạ vận chuyển, làm cho người ta một loại cực đại thị giác kém, cho rằng xuất hiện ảo giác.

Nhưng này hai loại tốc độ kiếm, nhưng là đồng thời mà tới, đánh vào Dương Thanh Huyền ánh kiếm trên, “Ầm! Ầm!”

“Ồ?” Dương Thanh Huyền tròng mắt trợn to, khá là giật mình, này bạch y công tử kiếm ý hết sức kỳ lạ, tựa hồ là loại ghê gớm kiếm pháp.

Hai người lẫn nhau chém một chiêu kiếm sau, liền cũng vậy tách ra, mỗi bên lùi lại mấy bước. Đặc biệt là cái kia bạch y công tử, kiêng kỵ nhìn Dương Thanh Huyền vài lần.

Sau đó hai người đồng thời mong hướng thiên không.

Ngàn trượng trên cao không, chẳng biết lúc nào có thêm bảy người, đang quan sát bọn họ.

Bảy người kia cũng vậy trao đổi ánh mắt, giữa hai lông mày tựa hồ không quen, nhưng lại rất nhiều do dự.

Ở cổ bên trong chiến trường, gặp gặp nhân loại, thường thường so với gặp phải Hoang thú còn nguy hiểm hơn.

Cái kia một người cầm đầu, trong mắt tinh quang lấp lóe, ngưng tiếng nói: “Các ngươi ở đây làm cái gì?”

Thần thái kia, giống như kẻ bề trên ở xem kỹ hạ vị giả giống như vậy, kiêu căng không kém.

Dương Thanh Huyền lườm hắn một cái, đối với bảy người ngoảnh mặt làm ngơ, kiếm chỉ cái kia bạch y công tử, nói: “Thanh Vân chi trả lại cho ta.”

Bạch y công tử không cam lòng yếu thế, bảo kiếm đưa ngang trước người, cao giọng nói: “Cái kia Thanh Vân chi là ta lấy trước được, ngươi người này vô lý.”

Dương Thanh Huyền nổi giận mắng: “Rõ ràng là ta phát hiện trước, con mẹ nó ngươi - còn muốn mặt sao?!”

Bạch y công tử nói: “Nói miệng không bằng chứng, ngươi làm sao có thể chứng minh là ngươi phát hiện trước, ngươi nếu phát hiện, vì sao không có lấy đến, lại bị ta cái thứ nhất lấy được.”

Bảy người kia vừa nghe Thanh Vân chi, đều là trong mắt sáng ngời. Tuy rằng thương hội đối với Thanh Vân chi giá thu mua không cao, nhưng vật này trực tiếp dùng, có thể tăng tiến công lực, nếu không có thực sự nghèo đến điên rồi, bình thường sẽ không cầm bán ra.

Cái kia người cầm đầu nhếch miệng nở nụ cười, nói: “Nguyên lai có Thanh Vân chi, thiên tài địa bảo, người gặp có phần.”

Sáu người khác cũng là đều là bắt đầu cười hắc hắc, bảy người cùng từ không trung bay xuống, đem hai người vây nhốt.

Bọn họ đã sớm nổi lên giết người cướp của tâm, chỉ là có chút do dự không quyết định.

Dưới cái nhìn của bọn họ, cái kia bạch y công tử, mi thanh mục tú, một thân sạch sẽ, tuy rằng áo bào trắng cùng thắt lưng ngọc đều có chút cũ, nhưng khí chất đó vừa nhìn chính là tông môn tử đệ, trên người hơn nửa có thứ tốt, chỉ là trong tay cái kia cổ đồng sắc nguyên khí kiếm, liền có giá trị không nhỏ.

Dương Thanh Huyền càng là thiếu mất một cái cánh tay, tuổi lại nhẹ, vừa nhìn chính là dễ khi dễ loại hình.

Hơn nữa hai người cũng chỉ là Nguyên Võ hậu kỳ tu vi. Bọn họ bảy người, có sáu tên Nguyên Võ hậu kỳ cao thủ, người cầm đầu càng là Nguyên Võ đại viên mãn tồn tại.

Giờ khắc này vừa nghe có Thanh Vân chi, càng là kiên định quyết tâm, cũng vậy trao đổi một hồi tâm thần, nhất thời tâm lĩnh thần hội, bay rơi xuống, đem đường đi của hai người tất cả đều phá hỏng.

Bạch y công tử kiếm thế vừa thu lại, tại bên người múa một vòng, hóa ra một đạo kiếm hoàn, cảnh giác nói: “Các ngươi làm cái gì?”

Cái kia người cầm đầu cười nói: “Chớ sốt sắng, dựa theo cổ chiến trường quy củ, thiên tài địa bảo người gặp có phần, chúng ta chỉ cần phân bảy phần là tốt rồi.”

Bạch y công tử lãnh đạm nói: “Thanh Vân chi chỉ có một viên, làm sao chia? Đừng vội cố tình gây sự, bằng không đừng trách ta trong tay ai ca vô tình.”

Cái kia đồng thau cổ kiếm, kiếm tên ai ca.

Người cầm đầu sắc mặt trầm xuống, sát khí tóe lên, lạnh giọng nói: “Cái kia ngươi chính là không tuân theo quy củ, tự trách mắng ta nhóm cũng không tuân theo quy củ!”

Sáu người khác đã sớm tâm lĩnh thần hội, đợi hắn tiếng nói vừa dứt, liền trong nháy mắt ra tay.

Lục đạo chân khí nổi lên, thẳng Tiếp Dẫn động không gian biến hóa, hơn nữa sáu người phương hướng công kích, tất cả đều là tên kia nam tử mặc áo trắng.

“Ầm ầm!”

Còn chưa ra tay, nam tử mặc áo trắng trên người chân nguyên đã bị đè ép bạo nổ mở, sức mạnh to lớn thế như chẻ tre, thành thế bài sơn đảo hải mà đến, muốn nghiền nát tất cả.

Kế hoạch của bọn họ, chính là sáu người đối phó nam tử mặc áo trắng, cái kia cầm đầu Nguyên Võ cảnh đại viên mãn đối phó Dương Thanh Huyền, phải một đòn giết chết, có thể mức độ lớn nhất bảo tồn thực lực.

Dương Thanh Huyền vẫn lạnh lùng nhìn, cái kia người cầm đầu vừa dứt lời, còn chưa ra tay, hắn liền trước tiên di chuyển, bắt giặc phải bắt vua trước, một chiêu kiếm cấp tốc vô cùng chém tới.

Không trung tuôn ra cường đại hỏa văn, một chiêu kiếm bên dưới, chém ra hơn hai mươi đạo hỏa diễm, kèm theo kiếm khí khoảnh khắc mà tới.

Cái kia người cầm đầu nguyên vốn còn muốn tiên phát chế nhân, dưới sự kinh hãi, không nghĩ tới bị người tiên phát.

Hơn nữa cái kia một chiêu ba ngàn nghiệp hỏa, không chỉ có ác liệt dị thường, còn nghĩ hắn hết thảy toàn bộ đường lui đóng kín, toàn bộ cảm quan bên trong thế giới, chỉ có đầy trời kiếm khí cùng hỏa diễm.

“Liệt nhật đốt hải quyết!”

Cái kia người cầm đầu kinh hãi bên dưới, vội vàng thôi thúc bổn mạng của mình công pháp, dưới song chưng hóa thành ra một đoàn liệt nhật, gào thét hướng về kiếm khí kia đánh tới.

“Ầm ầm!”

Hai cổ lực lượng cường đại nổ ra.

Hai người tu luyện đều là hệ “Hỏa” công pháp, trăm nghìn đạo hỏa diễm bắn ra bốn phía.

Dương Thanh Huyền vốn định lại bổ một chiêu kiếm đi qua, cướp công bên dưới, áp chế đối phương xác suất rất lớn. Nhưng nam tử mặc áo trắng kia chịu đến sáu người giáp công, chắc chắn phải chết, hắn vô tâm đánh lâu, dự định toàn thân trở ra.

Giữa lúc hắn cuối cùng thả người nhảy lên, muốn rời đi thời điểm, lại đột nhiên ngốc trệ, chỉ thấy nam tử mặc áo trắng kia ở sáu người giáp công hạ, không chỉ có không chết, còn chém đứt đối phương một đầu của người ta, giờ khắc này đang dùng quỷ dị kia kiếm pháp, cùng còn dư lại năm người dây dưa.

Kiếm pháp đó cũng nhanh cũng chậm, cũng nhu cũng vừa, cũng tròn cũng gãy, bất cứ lúc nào đều đánh ra ngược lại hai loại kiếm thế, làm người không thể phỏng đoán, đồng thời đè nén khó chịu, tựa hồ mỗi một kiếm đều có chính mình vận hành thời không, không ở một cái trên bình diện tựa như.

Giờ khắc này, cái kia người cầm đầu cũng từ ngọn lửa trong dư âm vọt ra, vừa nhìn phía trước chiến đấu cảnh tượng, cũng không khỏi ngây dại.

Coi như là Nguyên Võ cảnh đại viên mãn, không có khả năng từ sáu người liên thủ một đòn dưới trốn ra được chứ?

Hắn là làm sao làm được?

Trong lòng mỗi người đều là tràn ngập nghi vấn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 454: Quỷ Dị Kiếm Pháp, Địa Đồ

Dương Thanh Huyền vẻ mặt trở nên nghiêm túc, lần thứ hai lấy ra kiếm đến, một chiêu ba ngàn nghiệp hỏa, liền chém bay hướng về cái kia vì đó người.

Nếu nam tử mặc áo trắng có thể kéo ở sáu người kia, hắn liền có thời gian đem này vì đó người đánh giết.

Lúc này sử xuất toàn lực, đáng sợ Hỏa diễm kiếm khí từ Nam Minh Ly Hỏa kiếm trên nổ bắn ra đến, cuốn lên từng đạo từng đạo vòng xoáy, cuồng kích mà lên.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Giờ khắc này khoảng cách của hai người cách xa nhau khá xa, cái kia vì đó người có phản ứng thời gian, không muốn cùng hắn liều mạng, vội vàng lui về phía sau đi.

Dương Thanh Huyền không tha thứ, một chiêu kiếm sau khi, bóng người loáng một cái, liền đuổi theo người kia chém tới.

“Rầm rầm rầm!”

Mảng lớn ngày quan cây bị kiếm khí chém nát, bốn phía tất cả đều là hỏa diễm tạc liệt âm thanh, mảng lớn đất hoang trên, sinh ra đống đống hỏa đến, như một lùm tùng màu đỏ thẫm Kinh Cức.

“Dừng tay, mau dừng tay!”

Người kia bị Dương Thanh Huyền bức bốn phía loạn trốn, một trận luống cuống tay chân, hơn nữa nội tâm uất ức cực kỳ. Nguyên tưởng rằng dựa vào chính mình Nguyên Võ đại viên mãn tu vi, có thể nghiền ép đối phương, nhưng không nghĩ hoàn toàn rơi xuống hạ phong.

Hắn trong cơn giận dữ, liên tục mấy lần ra tay, cùng kiếm khí kia va chạm mấy lần, không chỉ có không thể xoay chuyển xu hướng suy tàn, trái lại còn bị thương nhẹ.

Đồng thời trong lúc vô tình thoáng nhìn xa xa, cái kia vây công nam tử mặc áo trắng năm người, lại chết một cái, chỉ còn dư lại bốn người.

Hắn một hồi sợ run tim mất mật, bên trong tim run rẩy nói: “Hai người này là chuyện gì xảy ra? Tại sao có thể có biến thái như vậy Nguyên Võ hậu kỳ, hơn nữa dáng dấp tuổi trẻ, xa lạ như vậy.”

Ngay sau đó triệt để không còn chiến ý, cao giọng nói: “Dừng tay, hai vị mau dừng tay! Tại hạ Dịch Hùng, ở Hư Thiên Thành cũng hơi có chút danh mỏng, có mâu thuẫn gì ân oán, chúng ta bình tĩnh lại tâm tình cố gắng đàm luận, không muốn đánh đánh giết giết.”

Xa xa vây công nam tử mặc áo trắng bốn người, từ lâu chiến ý hỏng mất, một người kêu khóc nói: “Dịch Hùng đại nhân, nhanh tới cứu chúng ta a!”

Bốn người bọn họ, dĩ nhiên tất cả đều rơi vào nam tử mặc áo trắng kia trong kiếm thế, thoát không xuất thân đến, hoàn toàn chỉ còn dư lại sức chống cự, hơn nữa trên người không ngừng bị thương, ngay lúc sắp kháng không được bao lâu.

Dịch Hùng tâm trạng lạnh lẽo, hét lớn: “Hai vị huynh đệ, chuyện gì cũng từ từ a!”

Nhưng đáp lại hắn, nhưng là vô biên nghiệp hỏa, trung gian là hừng hực kim quang, phảng phất có Kỳ Lân ở trong ngọn lửa rít gào, đạp phá hoang nguyên, kèm theo kiếm khí kéo tới.

“Ầm!”

Dịch Hùng một chiêu liệt nhật đốt hải, cùng kiếm khí kia va chạm, trong cơ thể kinh mạch bị đánh nát không ít, liên tiếp lui về phía sau.

Hắn chợt cắn răng một cái, dựa vào cái kia lùi về sau tư thế, trực tiếp điều đầu xoay người chạy.

Dương Thanh Huyền lần thứ hai một chiêu kiếm đuổi theo, toàn bộ không gian đều vặn vẹo lại đây, hóa thành kiếm khí bão táp, hướng về cái kia Dịch Hùng cuốn tới.

“Ầm ầm ầm.”

Vô số gỗ vụn cát đá toàn bộ cuốn lên, nhưng trong nháy mắt bị kiếm khí kia xoắn thành bột mịn, trình hoàn toàn u ám bão táp, đuổi chém đi.

Nhưng này Dịch Hùng liều mạng tựa như điên cuồng bay, tùy ý kiếm khí kia Phong Bạo Trảm đánh ở trước người, liều lĩnh trốn. Mấy cái lên xuống hạ, liền chạy ra khỏi Dương Thanh Huyền phạm vi công kích, trực tiếp hóa thành một vệt sáng, liền biến mất ở phía chân trời.

Còn dư lại bốn người, gặp đầu lĩnh chạy, tại chỗ liền sợ choáng váng, từng cái từng cái cầu khẩn, “Tha mạng a, đều là cái kia Dịch Hùng ra chủ ý, chúng ta đều là bị uy hiếp.”

Nam tử mặc áo trắng kia nơi nào quản này rất nhiều, chỉ lo xuất kiếm, tựa hồ đắm chìm trong một loại tuyệt vời kiếm ý hạ, thậm chí đều không nghe thấy bọn họ cầu xin.

Dương Thanh Huyền thu kiếm mà đứng, xem xét tỉ mỉ nam tử mặc áo trắng kia kiếm pháp, trên mặt xẹt qua kinh sắc, như có điều suy nghĩ cau mày.

Nam tử mặc áo trắng quanh thân, ở kiếm kia ý nghĩ, hình thành một đạo kỳ diệu kết giới, không bàn mà hợp ý nhau nào đó loại quy tắc, có kéo dài không dứt, vô cùng vô tận tâm ý.

“Xì!”

Một người mi tâm bị kiếm khí đâm trúng, bạo nổ ra máu, lui về phía sau ngã trên mặt đất khí tuyệt.

Ba người khác “Oa” quát to một tiếng, triệt để sợ vỡ mật, phân biệt hướng về ba phương hướng bỏ chạy.

“Xì! Xì! Xì!”

Nam tử mặc áo trắng xuất liên tục ba kiếm, có chậm có gấp, lệnh người không thể nào hiểu được chính là, cái kia chậm kiếm trái lại tới trước, khoái kiếm trái lại càng sau.

Ba người kia còn chưa thoát đi bao xa, đã bị kiếm thế chém trúng, trực tiếp cắt thành hai đoạn, té xuống đất chết rồi.

Nam tử mặc áo trắng rồi mới từ trong kiếm ý phục hồi tinh thần lại, ánh mắt bên trong một mảnh thần thái sáng ngời, tựa hồ đối với kiếm pháp của chính mình khá là thoả mãn, ai ca ở trên không bên trong huy vũ mấy lần, liền đưa ngang trước người, cảnh giác nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, lạnh giọng nói: “Tiếp tục cố tình gây sự xuống, sáu người này chính là kết cục.”

Dương Thanh Huyền không nói gì, nói: “Là ngươi cố tình gây sự hay là ta cố tình gây sự? Thanh Vân chi đem ra, ta không nói hai lời liền đi.”

Nam tử mặc áo trắng suy nghĩ một chút, đột nhiên mặt mày cong lên, tà tà nở nụ cười, nói: “Vừa nãy nhân lúc ngươi không chú ý thời điểm, ta đã ăn hết.”

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Ngươi cho rằng ta sẽ tin sao?!”

Nam tử mặc áo trắng tủng hạ vai, ánh mắt liếc nhìn chỗ hắn, nói: “Theo ngươi rồi, thích tin hay không, ngược lại ta đã ăn.”

“A.” Hắn còn há mồm ra, để Dương Thanh Huyền nhìn.

Dương Thanh Huyền: “...”

Nam tử mặc áo trắng đang đắc ý, đột nhiên biến sắc mặt, ánh mắt đảo qua cái kia sáu bộ thi thể, cả kinh nói: “Ngươi... Nhanh lấy ra...!”

Hắn trường kiếm chỉ tay Dương Thanh Huyền, cả giận nói: “Bọn họ nhẫn chứa đồ tử đây!”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, tương tự tủng hạ vai, nói: “Ta nào có biết, ngươi đã không muốn lấy ra Thanh Vân chi, cái kia cũng cho qua. Liền như vậy cáo từ.”

Nói, liền bóng người lóe lên, hóa thành lưu quang mà lên.

“Đừng chạy!”

Nam tử mặc áo trắng sốt sắng, ai ca chém một cái, một đạo kiếm khí hoành bổ tới, nhưng đã quá muộn, liền ngay cả Dương Thanh Huyền tàn ảnh chưa từng bổ trúng.

Dương Thanh Huyền đã nhảy vào trời cao, quay đầu lại liếc mắt nhìn hắn, cười dài đi.

Tuy rằng làm mất đi Thanh Vân chi, nhưng hắn nhân lúc nam tử mặc áo trắng thời điểm chiến đấu, đã đem những thi thể này đều vơ vét một lần, được sáu cái trữ vật giới tử cùng mười mấy túi trữ vật, nói thế nào cũng đáng.

Nam tử mặc áo trắng tức giận thẳng giậm chân, cả giận nói: “Ta rồi sẽ tìm được ngươi!”

Dương Thanh Huyền bay hai mươi, ba mươi dặm, liền ngừng lại, bay xuống ở trên một cây đại thụ, trong đầu nhớ lại nam tử mặc áo trắng kia kiếm pháp, tự nói: “Có hay không tương sinh, khó dễ phối hợp, dài ngắn so sánh, cao thấp hương khuynh, kiếm pháp này rất là không đơn giản, có cơ hội nhất định phải lại lĩnh giáo một phen. Chỉ là... Người này ngoại trừ kiếm pháp ở ngoài, tựa hồ Võ Hồn cũng không đơn giản, trước sáu người kia liên thủ một đòn, hắn là như thế nào tránh khỏi? Tất nhiên cùng Võ Hồn có quan hệ. Người nọ là một nhân vật nguy hiểm.”

Dương Thanh Huyền lập tức liền cho nam tử mặc áo trắng làm phán đoán, có thể lấy một địch sáu, đánh giết cùng cấp, người như vậy thấy thế nào cũng là cực kỳ nguy hiểm.

Hắn đem cái kia chút nhẫn chứa đồ tử cùng túi chứa đồ dọn dẹp hạ, lại được đến hơn mười vạn linh thạch, lúc này mới hài lòng, hướng về xa xa bay đi, tiếp tục tìm cái kia Thanh Vân chi.

Bỗng nhiên, hắn nhíu mày lại, nhìn chằm chằm phía dưới hoang dã, nhìn một hồi.

Sau đó tay lấy ra da thú đến, ở trên không bên trong triển khai, dưới so sánh, này trên da thú vẽ địa hình, dĩ nhiên có một bộ phận chính là trước mắt đất hoang.

“Thú vị...”

Dương Thanh Huyền nhìn kỹ xuống đất đồ, minh xác chỗ ở mình vị trí, mặt trên còn vẽ mấy cái ký hiệu địa phương, có dấu gạch chéo đỏ, lục xiên, cùng với một chút màu vàng kim đánh dấu.

“Đỏ nên đại biểu nguy hiểm, xanh nên đại biểu an toàn, còn này màu vàng... Chẳng lẽ là bảo vật?”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm bản đồ kia, trong mắt dần dần sáng lên ánh sáng lạnh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 455: Lớn Hẻm Núi Lớn, Lần Thứ Hai Gặp Nhau

“Cái kia bảo vật nơi, cách nơi này không biết bao xa, nhưng lưu lại nơi này loanh quanh cũng không tìm được Thanh Vân chi, không bằng đi thử vận may.”

Dương Thanh Huyền thu hồi địa đồ, lập tức hướng về cái kia trong bản vẽ thị phương hướng bay đi.

Dọc theo đường đi trái lại để hắn gặp phải vài miếng ngày quan rừng cây, góp nhặt hai viên Thanh Vân chi, đồng thời chém giết hai đầu Nguyên Võ hậu kỳ yêu thú.

Sau năm ngày, rốt cục đạt tới trên bản đồ kia chỉ vị trí, càng là hoàn toàn hoang lương hẻm núi lớn. Hắn đang do dự có muốn hay không xuống, đột nhiên trên bầu trời lại bay tới ba bóng người, rơi ở phía xa, đều là giật mình cùng kiêng kỵ theo dõi hắn.

“Tiểu tử, ngươi là người phương nào, làm sao cũng có bảo đồ?”

Một người trong đó không nhịn được quát hỏi, mắt lộ ra hung quang. Hai người khác cũng đều là chân khí ở bên ngoài thân lưu chuyển, bất cứ lúc nào muốn động thủ.

“Bảo đồ? Ngươi nói cái này?”

Dương Thanh Huyền trực tiếp đem địa đồ lấy ra đến, ở trên không bên trong triển khai.

Ba người kia mở to hai mắt, vừa nhìn bên dưới đều là giật mình không thôi, cùng quát lên: “Ngươi này bảo đồ ở đâu ra?!”

Dương Thanh Huyền trả lời thành thật nói: “Ở một bộ thi thể trên nhặt.”

Ba người sững sờ, có chút không tin dáng vẻ, nhìn nhau mấy lần, tựa hồ có hơi bắt bí bất định chủ ý, thần sắc trên mặt bất nhất.

Một người trong đó nói: “Đại ca, nếu đã tới nơi đây, tự nhiên không cho phép người khác chia một chén canh, chúng ta trước đem tiểu tử này diệt trừ!”

Đại ca kia trên mặt do dự bất định, hắn là Nguyên Võ hậu kỳ tu vi, nhưng hai người huynh đệ kết nghĩa đều chỉ có Nguyên Võ trung kỳ, tuy rằng Dương Thanh Huyền gãy một cánh tay, nhưng này thong dong không sợ khí chất, để hắn có chút không hạ nổi quyết tâm.

Đúng lúc này, đột nhiên xa xa lại bay tới một người, cả người đều quấn ở một tầng huyễn quang bên trong, không thấy rõ hình dáng, dường như một đoàn thuần trắng hoa tuyết, lâng lâng mà xuống.

Độn quang rơi trên mặt đất, lập tức hóa ra một đạo thân ảnh màu trắng.

“Là ngươi!”

Thân ảnh màu trắng kia cùng Dương Thanh Huyền đồng thời kinh hô một tiếng, nhìn nhau.

“Tốt, không phải oan gia không tụ đầu. Lần này xem ngươi chạy đi đâu!”

Thân ảnh màu trắng kia chính là lúc trước cầm hắn Thanh Vân chi nam tử mặc áo trắng, trên mặt sát khí đồng thời, ai ca kiếm liền hóa ra một đạo xanh thẳm ánh sáng, đánh tới.

Dương Thanh Huyền biết hắn kiếm pháp lợi hại, không dám bất cẩn, lấy ra đấu Quỷ Thần, lấy cực nhanh kiếm thế chém tới.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Hai người một cái nháy mắt, liền ngay cả đánh ba kiếm, tất cả đều là duy trì khoảng cách nhất định, lấy dò xét tính chiêu thức đánh tới, không dám quá đáng thâm nhập, giữa lẫn nhau đều nhất định có kiêng kỵ.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ta còn không có tìm ngươi muốn Thanh Vân chi đây, ngươi đã có mặt.”

Nam tử mặc áo trắng cáu giận nói: “Cái kia Thanh Vân chi vốn là ta, cái kia chút chứa đồ nguyên khí cũng là của ta, nhanh trả lại cho ta!”

Nói, lại nâng kiếm chém tới.

Quỷ dị kia kiếm thế ở trên không bên trong diễn biến, mỗi một kiếm đều kèm theo hiệu quả trái ngược xuất hiện. Có hay không tương sinh, khó dễ phối hợp, dài ngắn so sánh, cao thấp tướng khuynh, lệnh người không thể dự đoán.

Dương Thanh Huyền đem hạo nhiên kiếm khí múa gió thổi không lọt, lấy bất biến ứng vạn biến, đảm nhiệm nam tử mặc áo trắng kia làm sao biến hóa, hắn trước sau sung sướng như gió, bảo vệ chỗ hiểm quanh người.

Hai người đánh một trận, tựa hồ khó phân cao thấp.

Nhưng đứng ở một bên ba người triệt để nhìn choáng váng, đáng sợ kia kiếm ý, hướng về bốn phía khuấy động mở, chỉ là kiếm khí áp bức, bọn họ liền cảm thấy vạn phần khó chịu, lui hai mươi, ba mươi trượng.

Ba người đều là sắc mặt trắng bệch, sống lưng bốc lên mồ hôi lạnh đến, tất cả đều vui mừng vừa nãy không có động thủ, bằng không hiện tại mộ phần đầu đã cỏ dài.

Nam tử mặc áo trắng công một trận, phát hiện làm sao đều phá không mở cái kia hạo nhiên kiếm khí, trong lòng không khỏi cũng có chút khâm phục, kêu lên: “Ta muốn chém trúng ngươi, ngươi cẩn thận rồi.”

Dương Thanh Huyền trong lòng không tên hơi động, chẳng biết vì sao, nam tử mặc áo trắng kia nói như vậy nhẹ, hắn dĩ nhiên liền tin, hơn nữa vững tin không thể nghi ngờ cho rằng, tiếp theo kiếm nhất định sẽ chém trúng chính mình.

Ngay sau đó vội vàng một chiêu kiếm đãng xuất, khó được lần công kích thứ nhất, đem ai ca kiếm đánh bay, kêu lên: “Chậm đã, ngươi làm sao cũng tới này, không cảm thấy quái lạ sao?”

Nam tử mặc áo trắng cau lại hạ lông mày, thu hồi kiếm đến, vẫn chưa công kích nữa, sắc mặt có chút khó coi, nói: “Ngươi cũng là căn cứ bảo đồ tới?”

Nói, hắn cũng tay lấy ra đồ đến, cùng Dương Thanh Huyền trong tay không khác nhau chút nào.

Mặt khác ba người kia hơi thay đổi sắc mặt, cũng đồng dạng tay lấy ra đồ, không chỉ có mặt trên biểu thị giống như đúc, liền ngay cả bản đồ bằng da đều là giống nhau, hiển nhiên xuất từ cùng một địa phương.

Nam tử mặc áo trắng sắc mặt khó coi, giữa hai lông mày mơ hồ có chút tức giận, cắn răng nói: “Được lắm Thiên Nhãn Thông, càng dám gạt ta!”

Mặt khác ba người kia đồng dạng cả kinh nói: “Ngươi bản đồ này cũng là Thiên Nhãn Thông cái kia mua?”

Nam tử mặc áo trắng liếc mắt nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Ngươi cũng là?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Ta không quen biết cái gì Thiên Nhãn Thông, ta đây là từ một bộ thi thể trên lật đi ra. Một đồ nhiều bán, thì cũng chẳng có gì, không phải là rất bình thường sao? Cái kia Thiên Nhãn Thông nói thế nào, có phải là có bảo vật gì?”

Nam tử mặc áo trắng trầm ngâm một chút, nói: “Có người nói này bên trong cốc, có Hoang tộc lưu lại bảo tàng.”

“Hoang tộc, bảo tàng?”

Dương Thanh Huyền trong mắt sáng ngời, hướng về cái kia hẻm núi nhìn tới, hùng vĩ vô biên, kéo dài hướng về phương xa, phảng phất không có tận đầu, giống như là nằm ngang ở cả vùng đất vết nứt.

Nam tử mặc áo trắng đi tới bên bờ, tương tự nhìn mấy lần, nói: “Nơi đây hoang khí rất nặng, năm đó hẳn là Hoang tộc trọng yếu căn cứ địa, nói không chắc thật sự có bảo tàng.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ngàn vạn lần chớ bị tham tài mắt, nếu thật sự có này chuyện tốt, cái gì đó Thiên Nhãn Thông không đích thân đến được, muốn đem bảo đồ bán cho các ngươi?”

Ba người kia bên trong tên kia Nguyên Võ hậu kỳ võ giả nói rằng: “Này cũng không nhất định, Thiên Nhãn Thông chỉ là tin tức linh thông mà thôi, thực lực cũng không cường. Không chắc chắn đoạt bảo, đem địa đồ khuếch tán bán, cũng có thể kiếm lời không ít.”

Hắn có chút nhức nhối bộ dạng, nói: “Tấm bản đồ này, nhưng là ta hao tốn 50 ngàn linh thạch trung phẩm mua được.”

“Cái gì, 50 ngàn?!”

Nam tử mặc áo trắng biến sắc mặt, cái kia phấn trắng khuôn mặt một hồi biến thành tái nhợt, bị lửa giận tràn ngập, làm người sợ hãi sát khí từ trên người nổ bắn ra đến, “Thiên Nhãn Thông, chết tiệt, dĩ nhiên thu ta 80 ngàn! Bản công tử sau khi trở về, nhất định phải đưa ngươi lột da!”

Dương Thanh Huyền thấy hắn tâm tình có chút không được, an ủi: “Đừng động mấy vạn, nói không chắc thật sự có bảo tàng đây. Nếu đã tới, chúng ta đi đi xuống xem một chút đi. Ta nhìn này bên trong cốc không ít cây cối, cố gắng ta thu thập Thanh Vân chi nhiệm vụ cũng có thể ở phía dưới hoàn thành.”

Nam tử mặc áo trắng nhìn chằm chằm hẻm núi nhìn một hồi, cắn răng nói: “Được.”

Lúc này hai người hóa thành lưu quang, hướng về cái kia trong cốc kích. Bắn đi.

Ba người khác cũng vậy nhìn xuống, cũng đều gật gật đầu, theo đuôi phía sau, đi theo.

Hẻm núi cực kỳ rộng lớn, có thật dầy mây mù bồng bềnh trong đó, không nhìn thấy đáy.

Năm người bay hạ xuống sau, chỉ thấy bên trong có mảng lớn màu xanh lục thảm thực vật, tựa hồ bên trong thung lũng ẩn chứa cực cao lượng nước.

Năm người dọc theo thung lũng kia kẽ hở phương hướng, bay sau một lúc, đi tới một chỗ cực kỳ rộng rãi khu vực, không khỏi một hồi mắt choáng váng.

Cái kia rộng rãi trên khu vực, từ lâu tụ tập hơn trăm người, đều là nhân thủ nâng một tờ bản đồ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 456: Thiên Nhãn Thông, Bảo Tàng Bí Mật

Nam tử mặc áo trắng mặt càng tái rồi, hơn nữa ánh mắt quét xuống một cái, Dịch Hùng cũng ở trong đám người, đồng thời phát hiện bọn họ, hoảng sợ hướng về xa xa tránh ra.

Dương Thanh Huyền không nhịn được cười nói: “Ha ha, cái kia Thiên Nhãn Thông lần này kiếm bộn rồi, ít nói điểm năm triệu linh thạch là có.”

Nam tử mặc áo trắng mạnh mẽ nộ nguýt hắn một cái.

Dương Thanh Huyền thu lại nụ cười, bốn phía quan sát, kinh ngạc phát hiện, nơi đây đích xác có chút thành tựu, ở rộng lớn mặt đất cùng trên vách đá, khắp nơi đều có kiến trúc dấu vết.

Một ít to lớn cột nhà ngã trên mặt đất, mặt trên còn có mỗi bên loại điêu lương họa bích, nhưng đã sớm bị phong hóa hoàn toàn thay đổi, không thể phân biệt.

Cái này cũng là mọi người biết rõ bị lừa, còn tiếp tục lưu lại ở đây nguyên nhân. Tuy rằng Thiên Nhãn Thông một đồ nhiều bán, nhưng những di tích này có thể đều là thật, hay là thật sự có bảo tàng ở đây cũng khó nói.

“Lần trước Vân Tháp Hác Vĩnh chính là ở đây tìm được cổ bảo Chiến Thiên Kích, bán một triệu linh thạch trung phẩm.”

“Thật hắc, cái kia Chiến Thiên Kích uy lực cực lớn, tục truyền là bị Hư Thiên Thành thành chủ con trai Phượng Huy mạnh mẽ mua đi, cái kia chiến kích phóng tới phía ngoài lời, chí ít giá trị tám triệu trở lên.”

“Có một triệu là tốt lắm rồi, đừng oán trách. Bán cho cái khác thương hội, phỏng chừng cũng gần như giá cả. Nếu như ta cũng có thể tìm tới một cái cổ bảo là tốt rồi, liền có thể an tâm tu luyện, trực tiếp đột phá tới đất cảnh, mau mau ly khai địa phương quỷ quái này.”

Bốn phía võ giả đều ở đây mồm năm miệng mười nghị luận, cũng không có thiếu Nguyên Võ đại viên mãn tồn tại, thậm chí có những người này đã tóc hoa râm, mặt mũi nhăn nheo, không biết bao nhiêu tuổi.

Những thứ này đều là kẹt ở Nguyên Võ đại viên mãn đỉnh cao, vài chục năm cũng không có thể đột phá tồn tại, đều gửi hy vọng vào mỗi bên loại khả năng xuất hiện cơ duyên, nếu không thì mãi mãi không có hi vọng ly khai Hư Thiên Thành.

Dương Thanh Huyền cũng bốn phía lật nhìn hạ, suy đoán ra nơi đây ở sâu xa trước, chắc có một bộ tộc ở lại, còn có hay không có bảo vật, liền thật sự trời mới biết.

Bỗng nhiên có người đại kêu một tiếng, “Thiên Nhãn Thông!”

Bốn phía trong nháy mắt yên tĩnh lại, hết thảy ánh mắt đồng loạt nhìn chăm chú tới, ở một khối đại trên tảng đá, đứng cạnh một tên gầy nhỏ ông lão, ngoại hình hơi khô luyện, ăn mặc phục trang đẹp đẽ, trên tay mang theo mấy cái bảo thạch giới tử, nở nụ cười bên dưới, còn có Kim Nha.

“Ngươi còn dám tới!”

Một người hét lớn một tiếng, lửa giận cùng sát khí tuôn ra, đem cái kia Thiên Nhãn Thông bọc lại.

Còn lại người cũng đều trong nháy mắt bạo giận lên, sát khí như biển, như sóng to gió lớn quyển đi lên.

“Giết hắn đi, bác lão già này da dán sát trên vách đá.”

“Bảo tàng đây? Như là không nói ra được bảo tàng ở chỗ đó, ngày này sang năm, sẽ là của ngươi ngày giỗ!”

Mỗi bên loại tiếng rống giận dữ vang lên.

Nam tử mặc áo trắng nguyên bản cũng nộ trên xung quanh lông mày, muốn đi tới đòi cái công đạo, nhưng đòi lẽ phải quá nhiều người, hắn chen đều không chen vào được, không thể làm gì khác hơn là đứng bên ngoài mặt.

Thiên Nhãn Thông cả người run run hạ, vội vàng giang hai tay ra, ra hiệu mọi người im lặng, nói: “Chớ ồn ào, chớ ồn ào, mọi người hãy nghe ta nói.”

Một tên Nguyên Võ đại viên mãn ông lão cao giọng nói: “Mọi người tất cả chớ ồn ào, nghe một chút hắn giải thích thế nào, như là không thể cho chúng ta một cái giải thích hợp lý, hôm nay mượn hắn tế đao.”

Mọi người lúc này mới yên tĩnh lại.

Thiên Nhãn Thông cười hắc hắc hai tiếng, nói: “Quãng thời gian trước, Vân Tháp Hác Vĩnh ở đây phát hiện một cái cổ bảo Chiến Thiên Kích chuyện, so với mọi người cũng đều biết đi. Này kiện cổ bảo bị Hư Thiên Thành thành chủ con trai, Phượng Huy đại nhân thu đi tới.”

Tên kia Nguyên Võ cảnh đại viên mãn ông lão cau mày nói: “Có một cái cổ bảo phát hiện, chưa chắc đã có bảo tàng, như là ở đây đào không ra bảo tàng lời, ngươi sẽ chờ lột da tróc thịt đi!”

Thiên Nhãn Thông hắc tiếng nói: “Đừng nóng vội, đừng nóng vội a, ta lời còn chưa nói hết đây. Trên thực tế, cùng Chiến Thiên Kích một đạo bị phát hiện, còn có một phần Hoang tộc công pháp, gọi là Hoang Thiên Quyết,.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, giật mình không nhỏ.

Có người đột nhiên cả kinh kêu lên: “Chẳng lẽ là Hoang tộc công pháp mạnh nhất hư vô Hoang Thiên Quyết?!”

Thiên Nhãn Thông gật gật đầu, cười hắc hắc nói: “Bộ này trải qua quyết, trên thực tế là do hai bộ công pháp tạo thành, Hư Vô Quyết là hơn, Hoang Thiên Quyết vì là hạ. Phượng Huy đại nhân lấy được, chỉ là nửa phần sau mà thôi.”

Người kia lại nói: “Tục truyền hư vô Hoang Thiên Quyết tựa hồ đang một cái nào đó đại lục từng xuất hiện, nhưng manh mối quá mức mờ mịt, sợ là rất khó tìm.”

Thiên Nhãn Thông khen: “Vị bằng hữu này xem ra đối với Hoang tộc việc rất quen a. Hư vô Hoang Thiên Quyết xác thực tại những khác đại lục từng xuất hiện, chỉ có điều loại công pháp này Nhân tộc cũng không thích hợp tu luyện, vì lẽ đó từ từ cũng là thất lạc. Phượng Huy đại nhân được Hoang Thiên Quyết sau, nghiền ngẫm đọc bên trong công pháp trải qua quyết, cho rằng bộ công pháp kia kinh thiên vĩ địa, như là liền như vậy thất truyền lời, quá mức đáng tiếc. Liền Phượng Huy đại nhân, trái lo phải nghĩ bên dưới, quyết định bắt đầu tu luyện bộ công pháp kia.”

Tất cả mọi người là giật mình không nhỏ, mơ hồ cảm thấy chuyện này sau lưng, tựa hồ còn cùng Hư Thiên Thành Phủ Thành chủ có quan hệ.

Hư Thiên Thành Phủ Thành chủ, cũng là thế lực cực kỳ mạnh mẽ, càng là quản hạt toàn bộ Hư Thiên cổ chiến trường, người ở tại tràng hoàn toàn kiêng kỵ, đối với Thiên Nhãn Thông tức giận cũng dần dần trừ khử lại đến, không còn gọi đánh tiếng kêu giết thanh âm.

Cái kia Nguyên Võ cảnh đại viên mãn lão giả nói: “Chỉ có nửa phần sau, tu luyện sẽ không xảy ra vấn đề sao?”

Thiên Nhãn Thông liếc mắt nhìn hắn, cười nói: “Vấn đề đương nhiên là có, hơn nữa này nửa bộ Hoang Thiên Quyết còn không hoàn chỉnh, vậy do mượn Phượng Huy đại nhân thông minh tài trí, muốn bù đắp công pháp cũng không phải việc khó. Điểm khó khăn nhất, tất cả mọi người nên rõ ràng, đó chính là hoang thân thể. Không có hoang thân thể, căn bản là không có cách tu luyện Hoang tộc công pháp, bằng không nhẹ thì trọng thương kinh mạch, tẩu hỏa nhập ma, nặng thì trực tiếp bỏ mình.”

Một người hỏi: “Nếu biết, vì sao còn phải tu luyện?”

Thiên Nhãn Thông vuốt râu, chậm rãi nói rằng: “Liền Phượng Huy đại nhân bái phóng rất nhiều danh gia ẩn sĩ, tìm kiếm đột phá phương pháp. Rốt cục ở một vị cao nhân cái kia chiếm được một loại bí pháp, có thể để Nhân tộc tu luyện Hoang tộc thần thông, đó chính là ở trong người tu luyện ra hoang đan.”

Tất cả mọi người là kinh hãi, một người nói: “Này chẳng lẽ không phải cùng Hoang thú một loại?”

Thiên Nhãn Thông gật đầu nói: “Có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, nhưng dù sao Nhân tộc có tự thân ràng buộc, rất khó thích ứng hoang đan tồn tại. Lúc này, vị cao nhân kia lại nghĩ ra một cái cực kỳ xảo diệu biện pháp, có thể bên trong cùng hoang đan đối với thân thể thương tổn, bên kia là ngưng luyện trăm khiếu đan.”

Cái kia Nguyên Võ cảnh đại viên mãn ông lão cau mày nói: “Này trăm khiếu đan tốt tên cổ quái, làm sao chưa từng nghe qua, nên làm gì ngưng luyện, thì có ích lợi gì?”

Thiên Nhãn Thông cười hắc hắc vài tiếng, ánh mắt ở trên người mọi người điểm quá, chậm rãi nói: “Này trăm khiếu đan mà, tên như ý nghĩa, một khiếu thông, trăm khiếu thông, có thể mang hoang khí đối với thân thể ăn mòn, hoàn toàn chống đỡ hạ xuống. Còn ngưng luyện phương pháp, cũng rất đơn giản. Chỉ cần tìm một trăm vị Nguyên Võ cảnh võ giả, lấy ra tinh huyết của bọn họ cùng hồn phách, dung hợp lại cùng nhau là có thể luyện thành."

Dứt tiếng, toàn trường yên tĩnh, liền ngay cả một cây châm rơi trên mặt đất đều có thể nghe.

Đồng thời mọi người chỉ cảm thấy bên trong cốc gió lạnh thê lương thê lương, không có từ trước đến nay liền toàn thân lạnh cả người, tay chân lạnh lẽo.

Một bộ Main trí tuệ, Không não tàn, Logic, những màn đấu trí đỉnh cao và PK cực đỉnh? Hãy đến #Name!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 457: Khởi Tử Hoàn Sinh, Còn Dư Lại Mười Một Người

Tên kia Nguyên Võ cảnh đại viên mãn ông lão, sắc mặt dần dần đen kịt lại, mở miệng nói: “Thiên Nhãn Thông, ngươi vừa nói cái gì, có ý gì?”

Thiên Nhãn Thông cười khan mấy tiếng, thanh âm kia giống quỷ tựa như, “Vì lẽ đó, Phượng Huy đại nhân để ta an bài lần này tầm bảo, đem mọi người triệu tập lại đây, vì là luyện chế trăm khiếu đan làm điểm cống hiến.”

Một người cả giận nói: “Thiên Nhãn Thông, ngươi biết ngươi đang nói cái gì sao? Muốn bắt chúng ta hơn trăm người luyện đan? Người đi mà nằm mơ à! Phượng Huy đây, để hắn đi ra gặp chúng ta!”

Tên còn lại cười lạnh nói: “Coi như Phượng Huy thật sự có này âm hiểm ý nghĩ, hắn dám làm này loại mạo thiên hạ sai lầm lớn chuyện sao?”

Lại một người nói: “Trừ phi Phượng Dương Thu thành chủ cũng tham dự việc này, vận dụng Hư Thiên Thành sức mạnh, bằng không Phượng Huy có năng lực gì, có thể luyện hóa chúng ta hơn trăm người? Hừ, một khi Hư Thiên Thành tham dự chuyện này lời, tất nhiên trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích, đến thời điểm Phượng Dương thu tự thân tính mạng đều e sợ khó giữ được.”

Thiên Nhãn Thông cười nói: “Ha ha, chư vị lo xa rồi, nếu Phượng Huy đại nhân thiết kế để mọi người tới đây, tự nhiên là làm xong hoàn toàn chuẩn bị, chắc chắn sẽ không lưu lại một người sống.”

Hắn lấy ra một cái túi đựng đồ đến, từng viên từng viên màu đen tiểu cầu từ trong đó bay ra, lượn quanh tại thân thể bốn phía, không ngừng tăng nhanh.

Ánh mắt nhưng là hài hước nhìn mọi người, cười khẩy nói: “Chư vị cũng biết đây là cái gì?”

Yên lặng ngắn ngủi sau, một người kinh hô: “Phích lịch lôi hỏa gảy! Đáng chết a! Dùng vật này, chính ngươi cũng sẽ tan xương nát thịt a!”

Trong đám người một hồi rối loạn lên, đều là lui về phía sau đi, khiếp sợ không thôi.

Thiên Nhãn Thông cười gằn nói: “Không sai, là phích lịch lôi hỏa gảy, có tới 10 ngàn viên a!”

“Đáng chết!”

Tên kia Nguyên Võ cảnh đại viên mãn võ giả nổi giận gầm lên một tiếng, đều không lo được giết Thiên Nhãn Thông, trực tiếp liền điên cuồng bay lên, hướng về trên bầu trời bỏ chạy.

“Ầm!”

Một viên phích lịch lôi hỏa gảy nổ ra, ngay sau đó quả thứ hai, quả thứ ba...

Trong khoảnh khắc, toàn bộ bên trong cốc đều hóa thành một cái biển lửa, to lớn nổ tung lực trùng thiên triệt địa, quét ngang vũ nội.

Không ít người đẩy cái kia nổ tung, liều mạng ra bên ngoài bay đi, càng bị một tầng kết giới ngăn cản, đụng choáng váng đầu não bất tỉnh.

Đồng thời kết giới kia trên có cực mạnh lực phản chấn, trực tiếp đem hơn mười người gảy trở lại, cút vào trong lúc nổ tung, nổ tan xương nát thịt.

Ở hẻm núi phía trên, vách núi trước, đứng nghiêm một tên cẩm y nam tử, khuôn mặt thanh tuyển, vô cùng ưu nhã thưởng thức phía dưới nổ tung, đem tóc mai ở đầu ngón tay đảo quanh, thần tình kia vô cùng hờ hững.

Phía sau nam tử đứng cạnh mười tên thân mặc áo giáp màu đen võ giả, đều là sắc mặt lạnh lùng, tỏa ra cường đại khí tức.

Bỗng nhiên, một đạo hồn quang ở trên vách núi lấp loé, chậm rãi hóa ra một bóng người đến, chính là Thiên Nhãn Thông.

Cả người từ cái kia hồn quang bên trong hiển hóa ra ngoài sau, sắc mặt có chút tái nhợt, ho khan vài câu, đi tới bên người nam tử, vươn tay ra, hắc tiếng nói: “Phượng Huy công tử, nhiệm vụ hoàn thành, linh thạch đây.”

Phượng Huy liếc mắt nhìn hắn, trong mắt bắn ra hơi tinh quang, đem một túi linh thạch cho hắn, có chút kiêng kỵ nói rằng: “Ngươi Võ Hồn khởi tử hoàn sinh, quả thật là đáng sợ a.”

“Khà khà.”

Thiên Nhãn Thông cười gượng hai tiếng, kiểm tra rồi hạ linh thạch, liền cất đi, ôm quyền nói: “Giao dịch hoàn thành, ta đi về trước rồi.”

Phượng Huy ánh mắt lóe lên mấy lần, nói: “Làm sao, ngươi không ở lại đến xem ta luyện chế trăm khiếu đan sao?”

Thiên Nhãn Thông nghĩ một hồi, liền dừng bước lại, nói: “Được rồi, ta cũng mở mang kiến thức một chút này trăm khiếu đan, nhìn xem rốt cục là như thế nào tồn tại, lại muốn nhiều như vậy tính mạng mới có thể cô đọng.”

Phượng Huy lúc này nhìn phía cái kia hẻm núi phía dưới, 10 ngàn viên phích lịch lôi hỏa gảy vẫn còn ở nổ tung, hắn lấy ra một cái lũ không tiểu cầu đến, thủy tinh tựa như chất liệu, mặt trên có khắc mỗi bên loại phù văn, một hồi liền thả vào không trung.

Sau đó hai tay không ngừng bấm quyết, mỗi bên loại quyết ấn bay lên, đánh vào cái kia tiểu cầu bên trong.

Tiểu cầu lớn lên theo gió, hóa thành ba thước đường kính, trôi nổi ở cái kia nổ tung phía trên, đồng thời lũ chỗ trống, bắn ra đủ mọi màu sắc ánh sáng, đem trọn cái hẻm núi bao phủ.

Phía dưới nổ tung trong ngọn lửa, không ngừng có hồng, hoàng song ánh sáng màu mang, kích. Bắn ra, bị hút vào tiểu cầu bên trong.

Thiên Nhãn Thông lẳng lặng nhìn, con mắt nơi sâu xa xẹt qua một tia kiêng kỵ, hỏi dò: “Công tử, truyền dạy cho ngươi này trăm khiếu đan phương pháp người, tưởng thật không nổi a.”

Phượng Huy khẽ mỉm cười, nói: “Đó là, người này cũng là danh chấn thiên hạ cường giả, chỉ là tên gọi ta liền bất tiện tiết lộ.”

Thiên Nhãn Thông ha ha nở nụ cười một tiếng, không truy hỏi nữa.

Hẻm núi ở dưới nổ tung, giằng co thời gian uống cạn chén trà, mới dần dần bình ổn lại.

Bên trong kết giới, huyết sắc bụi đất tung bay, không ngừng có tinh huyết cùng hồn phách bị quất ra vào cái kia tiểu cầu bên trong.

Phượng Huy ánh mắt hơi ngưng, lạnh lùng nói: “Tổng cộng đến rồi 126 người, đi ra chín mươi ba đạo hồn phách, còn có ba mươi ba người không chết.”

Thiên Nhãn Thông cười nói: “Coi như không chết, cũng trọng thương gần đủ rồi. Chờ những hộ vệ này xuống, còn chưa phải là dễ dàng quét ngang.”

Phượng Huy gật gật đầu, nói: “Tỷ số sống sót so với dự tính cao hơi có chút, nhưng cũng không sao.”

Hai tay hắn đưa ở sau lưng, một bộ lòng mang chí lớn bộ dạng.

Nơi đây 126 người, nhất định phải toàn bộ diệt khẩu, bằng không có còn sống sót, đem việc này truyền đi, liền việc này lớn, sợ là cha hắn chức thành chủ đều sẽ không gánh nổi.

Một hồi lâu sau, xác định sẽ không còn có người đã chết. Phượng Huy đơn tay vồ một cái, đem cái kia tiểu cầu thu lại rồi, cầm trong tay, lẳng lặng nhìn hẻm núi phía dưới.

Tro bụi đang lăn lộn sau một lúc, dần dần bình ổn lại, bên trong một mảnh phần còn lại của chân tay đã bị cụt đoạn hài, vô cùng thê thảm, đâu đâu cũng có phá toái thân thể, còn có mỗi bên loại chết không nhắm mắt mặt.

Trước dựa vào là Thiên Nhãn Thông gần nhất tên kia Nguyên Võ cảnh đại viên mãn ông lão, trực tiếp bị tạc còn lại nửa cái đầu.

Có không ít trọng thương thân thể, ở trong đống xác chết chậm rãi bò sát, sợ cũng sống không được bao lâu.

Phượng Huy thấy rõ phía dưới tình cảnh sau, giơ tay lên, nói: “Đánh mở kết giới, đi vào giết hết, một cái cũng không thể lưu.”

“Phải!”

Phía sau một gã hộ vệ lên trước lĩnh mệnh, mười người đều là trong mắt nổ bắn ra tinh quang đến, một hồi phóng lên trời, hướng về hẻm núi phía dưới bay đi.

Thiên Nhãn Thông sắc mặt bình tĩnh nhìn, trong mắt không có bất kỳ sóng lớn.

Này mười tên hộ vệ, đều là Nguyên Võ đại viên mãn tồn tại, còn dư lại cái kia ba mươi ba người, tuyệt đối không thể may mắn thoát khỏi.

“A! A!”

Phía dưới lập tức vang lên tàn sát tiếng, vài tên ở trong đống xác chết bò sát người, lúc này bị hộ vệ chém thành hai đoạn.

Lại là bảy đạo hồn chỉ từ phía dưới bay lên, thu vào Phượng Huy trong tay tiểu cầu bên trong.

Phượng Huy cười gằn nói: “Rốt cục đầy một trăm, còn sót lại hai mươi sáu người.”

Rất nhanh, lại có mười lăm người bị phát hiện, còn không có chống lại mấy lần, đã bị chém thành thịt nát.

Phượng Huy lạnh lùng nói: “Còn lại mười một người.”

Giờ khắc này, bên trong cốc đã tĩnh có thể nghe châm, chỉ còn dư lại mười tên hộ vệ đi lại âm thanh và tiếng gió ở ngoài, đầy đất hài cốt phần vụn thi thể, không nhìn thấy bất kỳ người sống.

Nhưng mười tên hộ vệ trái lại càng thêm cảnh giác, bởi vì càng như vậy, liền chứng minh cái kia tiềm giấu mười một người, hết sức lợi hại cao minh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 458: Đại Chiến Quyết Tâm, Động Một Cái Liền Bùng Nổ

Người đội trưởng kia trầm giọng nói: “Quách Tài, dùng ngươi Linh Mục thần thông.”

Một gã hộ vệ nói: “Tốt”, liền cầm trong tay đại kiếm xuyên ở trên mặt đất, sau đó hồn quang ở trên người trào hiện, khuôn mặt lập tức trở nên dữ tợn, trên trán mọc ra một cái sừng, trên người da dẻ cũng thay đổi thành xanh lục.

Ở chỗ mi tâm, đột nhiên trợn mở một con mắt dọc màu xanh lục, tràn ngập tia sáng yêu dị, đi về phía trước bắn ra ngoài.

Yêu mắt nháy mấy cái, Quách Tài “Hắc” cười gằn một tiếng, trong nháy mắt rút lên trên đất đại kiếm, liền hướng hư không phía trước bổ tới.

“Xì!”

Chiêu kiếm đó đâm vào trong hư không, lập tức bị một nguồn sức mạnh ngăn trở.

Hư không lung lay hạ, hiện ra một người đàn ông tuổi trung niên thân ảnh, trên trường bào mang theo máu tươi, đầy mặt vẻ giận dữ, quát: “Phượng Huy, ta thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

Hai tay hắn mang theo trường kiếm kia, đột nhiên hướng về trước người lôi kéo, liền va về phía cái kia Quách Tài, tự biết không cách nào may mắn thoát khỏi, một cái đụng này liền dùng toàn lực, chết cũng phải tha một cái chịu tội thay.

“Ầm ầm!”

Nhưng còn chưa va trên người Quách Tài, liền vài đạo công kích điên cuồng tập kích mà đến, một hồi đưa hắn oanh nát tan.

Quách Tài giơ tay lên, một chưởng vung ra đi, đem người kia phần vụn thi thể trực tiếp đánh bay, ở trên không bên trong hóa thành bột mịn.

Ở nơi này người bị chém giết thời gian, đột nhiên hai bóng người lăng không hiện ra, liền hướng hai cái phương hướng đào tẩu, đều là đem tốc độ phát huy đến cực hạn, liều mạng độn bay.

Mười tên hộ vệ vội vàng ra tay, hướng về hai người kia chém tới, nhưng công kích một hồi thất bại.

Bỗng nhiên, trên bầu trời bóng tối lóe lên, liền xuất hiện một con to lớn trảo ảnh, trong nháy mắt bay xuống mà xuống, nắm lấy một người trong đó.

Cự trảo kia sờ một cái, liền “Ầm” một tiếng, đem người kia bắt tan xương nát thịt.

Càng là Phượng Huy tự mình ra tay rồi, hắn phất một cái ống tay áo, nâng trong tay tiểu cầu, lại có hai đạo hào quang đỏ ngàu cùng hồn quang thu nạp đi vào.

Cho tới người khác kia, có hai tên hộ vệ nâng kiếm mau chóng đuổi đi.

Phượng Huy nhìn cái hướng kia một chút, vẫn chưa để ở trong lòng. Chạy trốn người kia chỉ có Nguyên Võ trung kỳ, chẳng mấy chốc sẽ bị đuổi kịp, chắc chắn phải chết.

Hắn lạnh lùng nói: “Đều cẩn thận một chút, đừng tiếp tục để chạy, còn tám người.”

Người đội trưởng kia vội vàng ôm quyền, cao giọng nói: “Nhất định sẽ không còn có chạy trốn.” Hắn xoay người nói: “Quách Tài, tiếp tục tra.”

Cái kia Quách Tài hai tay bấm quyết, đem chân nguyên hướng về cái kia Yêu mục trên rót vào, không ngừng tăng cường Linh Mục thần thông.

Bỗng nhiên đại địa nổ ra, một người vọt ra, quát: “Ta liều mạng với các ngươi!” Trực tiếp xông phía gần nhất một người.

Gần nhất tên hộ vệ kia không rõ kêu thảm một tiếng, tựa hồ bên trong cái gì chiêu, sau đó đột nhiên nâng kiếm chém một cái, đem lao ra người kia tại chỗ chém thành hai đoạn.

“Tiền mới, ngươi không sao chứ!”

Người đội trưởng kia vội vàng đi tới, đỡ lấy hắn.

Hộ vệ kia sắc mặt hơi trắng bệch, liếc mắt nhìn trên đất bị chính mình chém thành hai khúc người, lắc đầu nói: “Không có chuyện gì.”

Người đội trưởng kia gật gật đầu, cao giọng nói: “Đều cẩn thận một chút, còn lại bảy người.”

Lúc này, đuổi theo ra hai tên hộ vệ cũng quay về rồi, trong tay mang theo một cái đầu, ném xuống đất, chính là chạy trốn người kia.

Phượng Huy nhìn trong tay tiểu cầu, ánh mắt đột nhiên ngưng tụ, từng chữ nói: “Không, còn có tám người.”

“Cái gì? Không phải bảy người sao?” Người đội trưởng kia đột nhiên thất kinh hỏi.

Phượng Huy kéo tiểu cầu, gằn giọng nói: “Vừa mới vừa đi vào một đạo hồn quang, tựa hồ nhìn rất quen mắt đây, nhìn làm sao giống như vậy tiền mới đây?”

Hết thảy hộ vệ đều là lấy làm kinh hãi, vội vàng quay đầu lại.

Tiền mới trong tay đại kiếm đồng thời, đột nhiên chém về phía người đội trưởng kia, bị đối phương phản ứng lại, nghiêng người tránh ra, nhưng vẫn như cũ bị chém xuống một cái cánh tay.

Người đội trưởng kia sắc mặt tái nhợt, cả giận nói: “Ngươi...”

Tiền mới cười gằn nói: “Bản công tử Võ Hồn có thể cùng kẻ địch trao đổi thân thể, tiền này phương hồn phách, ta đã đưa hắn đi ngưng đan.”

Hắn đại kiếm giơ lên, quát to: “Còn có bảy vị huynh đệ, mau ra đây đi. Đồng sức đồng lòng mới có sống tiếp khả năng, nếu bị bọn họ tiêu diệt từng bộ phận phải chết chắc!”

“Vị huynh đệ này nói có đạo lý.”

Từ trong vách đá truyền đến thanh âm trầm ổn, cái kia vách đá kết cấu không ngừng biến hóa, chậm rãi ngưng ra một bóng người đến, một tên ông lão áo xám, giống như là từ trong đó đi ra.

Ông lão nhìn chằm chằm chín tên hộ vệ liếc mắt nhìn, lại nhìn chằm chằm Phượng Huy liếc mắt nhìn, lạnh giọng nói: “Ta không tin bọn họ có thể đem chúng ta đều ăn rồi!”

“Được! Hôm nay nếu không chết chiến một trận lời, khẩu khí này làm sao nuốt trôi đi!”

Không trung bỗng nhiên hiện ra một đạo ánh sáng, chậm rãi phóng đại, hóa thành một cái vòng tròn hoàn, bên trong bay ra ba bóng người, rơi vào trong hố sâu, đầy người sát khí nhìn chằm chằm những hộ vệ kia.

Phượng Huy cười nói: “Hóa ra là độc Long Đảo ba vị cao đồ.”

Cái kia trong ba người, một người cầm đầu chính là sư huynh phùng kiên, lạnh giọng nói: “Nếu biết có ba huynh đệ chúng ta ở, ngươi còn dám nổi sát tâm! Hôm nay tất nhiên muốn với ngươi đòi một lời giải thích!”

“Với bọn hắn đòi cái gì thuyết pháp, liền để cho chúng ta cho bọn họ một câu trả lời hợp lý được rồi!”

Một trận gió nhẹ ở trong hầm ngưng tụ, chậm rãi hóa ra một bóng người, tóc tai bù xù, mãn kiểm hồ tra, hai mắt tuôn ra lửa giận.

Phượng Huy trong mắt loé ra vẻ khác lạ, nói: “Hóa ra là cuồng phong tán nhân.”

Cuồng phong tán nhân cắn răng nói: “Thằng nhóc con! Càng làm ra này loại chuyện thương thiên hại lý đến!”

Phượng Huy cười như điên nói: “Ha ha, chỉ có thể trách các ngươi quá tham, người vì tiền mà chết, oán ai?”

Ánh mắt của hắn lạnh lẽo, nói: “Còn có hai người, tất cả đi ra đi.”

Dứt tiếng, trong hố sâu hiện ra một đạo lục mang, ở trên không bên trong quay một vòng, liền hóa ra nam tử mặc áo trắng thân ảnh, nhẹ nhàng rơi trên mặt đất.

Nam tử mặc áo trắng mặt không hề cảm xúc, chỉ là tay phải vồ một cái, ai ca tái hiện ra, phát sinh “Ong ong” tiếng rung.

Tất cả mọi người là mí mắt giật lên, trong lòng thầm giật mình, người này khuôn mặt vô cùng xa lạ, hơn nữa làm người ta kinh ngạc nhất chính là, hắn càng không nhiễm một hạt bụi.

Bất kể là “Tiền mới”, vẫn là trong vách đá đi ra ông lão, cũng hoặc là độc Long Đảo ba người, vẫn là cuồng phong tán nhân, không khỏi là có vẻ hơi chật vật, chỉ có người này, sạch sẽ có chút siêu nhiên xuất trần.

Nam tử mặc áo trắng xung quanh lông mày cau lại hạ, trong mắt loé ra vẻ kinh dị, tựa hồ không nhìn thấy Dương Thanh Huyền, để hắn vô cùng kinh ngạc.

Bỗng nhiên, cái kia trong hố sâu rải rác một ít cát vàng, tự dưng bay lên, hướng về không trung ngưng tụ đi.

Tại mọi người ánh mắt khiếp sợ hạ, cát vàng càng tụ càng nhiều, từ từ hóa thành một vị Sa Chi Tiềm Phục Giả, lõm xuống hai mắt nhìn mọi người, dường như nhìn không thấu vực sâu.

Sau đó Sa Chi Tiềm Phục Giả thân thể không ngừng thu nhỏ lại, cát vàng bay loạn bên dưới, một đạo thon dài bóng người chậm rãi hiển hiện ra, nhấc tay vồ một cái, một mảnh hỏa diễm xuất hiện, hướng về bốn phía tản ra.

Dương Thanh Huyền nhấc theo Nam Minh Ly Hỏa kiếm, đứng lơ lửng trên không, áo bào như gió mà phát động, hai con mắt trong suốt như nước.

Không chỉ có Phượng Huy ngây ngẩn cả người, tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, người này xảy ra chuyện gì, cùng Sa Chi Tiềm Phục Giả là quan hệ như thế nào?

Dương Thanh Huyền cười nhạt, nói: “Nếu đều dự định đánh một trận, ta cũng là phụng bồi chư vị đi.”

Nam tử mặc áo trắng bọn người là mừng rỡ không thôi, nhìn Dương Thanh Huyền ra sân phương thức liền biết tuyệt đối không phải bình thường, bảy người đều là trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng, tự tin tăng cao.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 459: Lực Lượng Áp Chế, Thế Cuộc Tan Vỡ

Phượng Huy cười như điên nói: “Ha ha, có ý tứ, bé nhỏ ánh sáng, cũng muốn cùng Hạo Nguyệt tranh huy? Hôm nay sẽ tác thành các ngươi, bồi các ngươi chơi trên một hồi.”

Hắn tay phải vồ một cái, đem cái kia điêu khắc tiểu cầu hấp vào bên trong cơ thể, sau đó khí thế trên người bộc phát ra, ép tới mặt đất không ngừng rạn nứt.

“Địa cảnh!”

Mỗi người trong lòng đều rung một cái, ngầm kêu không tốt, Phượng Huy trên người tản mát ra sức mạnh, chính là địa cấp Luân Hải cảnh.

Hắn chỉ hướng thiên không trên ba người, khinh bỉ nói: “Độc này Long Đảo ba người liền để cho ta tới, còn lại năm người, các ngươi giết.”

“Phải!”

Người đội trưởng kia dừng lại trên cánh tay huyết, đáp một tiếng. Đầy mặt lửa giận nhìn chằm chằm “Tiền mới”, cắn răng nói: “Người này thuộc về ta, các ngươi giết bốn người khác.”

Bị “Tiền mới” đánh lén chém một tay, để hắn lên cơn giận dữ, trong mắt nổ lên hồng mang, nâng kiếm liền điên cuồng chém tới.

Mặt khác tám tên hộ vệ, cũng nhằm phía bốn người, phân biệt lấy hai địch một, chiếm cứ hoàn toàn ưu thế.

“Ầm!”

Dương Thanh Huyền giơ kiếm chặn lại, cùng một gã hộ vệ đại kiếm chạm vào nhau, ở trên không bên trong mỗi bên lùi một bước.

Hộ vệ kia con mắt một hồi trừng lớn, có chút khó có thể tin tưởng được. Hắn tu vi cao hơn Dương Thanh Huyền một tầng, hơn nữa này loại đại kiếm vốn là lực lượng hình nguyên khí, vô cùng thích hợp chặt chém, làm sao sẽ một chiêu kiếm bên dưới đánh ngang tay?

Tức giận bên dưới, lại là hét lớn một tiếng, một chiêu kiếm bổ tới. Một tên hộ vệ khác cũng nâng kiếm chém đi qua, hai người song kiếm liên hợp bên dưới, sóng khí đứng hàng mở, như một toà Tiểu Sơn hoành ép mà tới.

Dương Thanh Huyền con ngươi một hồi bắt đầu biến hoá, nổ bắn ra hoang cổ lệ khí, trên người dâng lên từng vòng phù văn, ngạch sinh lần đầu ra hai sừng.

Trên người bắp thịt bành trướng mở, nổi gân xanh, trực tiếp biến thành nửa người nửa trâu quái vật.

“A!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, trên người tỏa ra hung thú một loại khí tức, Nam Minh Ly Hỏa kiếm đột nhiên chém tới.

“Ầm!”

“Oành!”

Một chiêu kiếm đánh ở đối phương hai thanh trên đại kiếm, nổ bắn ra cường đại kiếm khí cùng ánh lửa, hướng về song phương trên người xung kích đi qua.

Đều là gắt gao sử dụng kiếm gánh vác, song phương cắn chặc hàm răng, đều cũng không lui lại một bước.

Dương Thanh Huyền vốn là mã não cảnh thể tu, lực lớn vô cùng, giờ khắc này biến thân Thanh Giác Man Ngưu, khí lực càng là tăng lớn mấy lần, trực tiếp dời sông lấp biển, bạt núi quăng nhạc.

Cái kia hai tên hộ vệ giật nảy cả mình, thấy được cũng vậy trong mắt kinh sắc, đối phương bất quá là Nguyên Võ hậu kỳ mà thôi, làm sao có khả năng lực vác hai người bọn họ?

Dương Thanh Huyền to lớn beef eye co rụt lại, lệ khí càng sâu, hét lớn một tiếng, ba ngàn nghiệp hỏa điên cuồng tập kích mà tới.

Nam Minh Ly Hỏa kiếm trên rít gào ra vô số hỏa diễm, hóa thành từng đạo từng đạo lưu quang kích. Bắn, trùng kích hai người hộ thể chân khí, lại không trung, dùng một thanh kiếm đè hai người không ngừng lùi lại.

Mặt khác mấy nơi chiến trường, những hộ vệ kia cũng không dễ chịu, tuy rằng lấy hai địch một, nhưng cũng chưa xuất hiện nhiều đại ưu thế, trái lại lâm vào dây dưa bên trong.

Nam tử mặc áo trắng quỷ dị kiếm pháp, cùng hai tên hộ vệ đấu cùng nhau, đánh khó phân thắng bại, thêm vào hắn thân pháp kỳ diệu, vô cùng linh xảo, trong thời gian ngắn hoàn toàn không nhìn ra thắng thua.

Cách đó không xa Cuồng Phong tán nhân, càng là lơ lửng không cố định, đại lượng bụi bặm cuốn lên, đánh hôn thiên ám địa, liền bóng người đều bắt giữ không tới.

Cái kia hộ vệ đội trưởng cùng “Tiền mới” nhưng là lâm vào chém giết thảm thiết, hai người đều là lối đánh liều mạng, kiếm ảnh trên bầu trời ngang dọc, trong khoảnh khắc đều biến thành huyết nhân.

Chỉ có tên kia từ trong vách đá đi ra ông lão, có chút rơi xuống hạ phong, ở hai tên hộ vệ liên thủ, không ngừng lùi lại.

Lớn nhất một nơi chiến trường, chính là Phượng Huy cùng độc Long Đảo ba tên đệ tử.

Trên bầu trời trong vòng trăm trượng, tất cả đều là một mảnh màu xanh biếc Độc Chướng, ba tên đệ tử thân ảnh ở trong đó qua lại, nhưng là đầy mặt sợ hãi cùng khủng hoảng.

Ba người liều mạng khởi động trong tay độc đan, hướng về Phượng Huy ép tới.

Mà Phượng Huy nhưng là thành thạo điêu luyện, một thanh Chiến Thiên Kích ở trước người xoay tròn, phóng ra kim quang đến, đem hết thảy Độc Chướng đứng hàng mở.

Đồng thời kích trên người ánh vàng, ở trên không bên trong hóa thành Giao Long hình thái, đem cái kia ba viên độc đan áp chế hoàn toàn ở, đánh giết ba người, tự hồ chỉ là cái vấn đề thời gian.

Phùng kiên trong lòng sốt sắng, thỉnh thoảng nhìn phía cái khác chiến trường, hi vọng có người có thể bứt ra lại đây giúp đỡ.

Phượng Huy đưa bọn họ lo lắng đặt ở trong mắt, giễu cợt nói: “Những người kia chính mình cũng tự lo không xong, còn có thời gian rảnh rỗi cứu các ngươi? Bất quá những hộ vệ kia cũng thật là vô dụng, lấy hai địch một cũng còn không bắt được.” Trên mặt hắn bao một tầng sương lạnh, tựa hồ đối với những hộ vệ kia năng lực, cực kỳ bất mãn.

Nói, trong tay đánh ra vài đạo quyết ấn, bay vào Chiến Thiên Kích bên trong, kích thân một hồi lớn lên, quét ngang qua.

Ba viên độc đan trên ánh sáng xanh lục một hồi liền bị áp chế sạch sẽ, vội vàng lùi về sau đi.

Độc Long Đảo ba người sắc mặt trở nên càng thêm tái nhợt.

Chiến trường bên trong, đấu mãnh liệt nhất chính là Dương Thanh Huyền, biến thân trâu hoang sau, nổi điên từng kiếm một chém ra, nửa bên bầu trời đều hóa thành biển lửa, cái kia hai tên trên người hộ vệ càng là đốt cháy đen, liền ngay cả sức lực chống đỡ lại chưa từng, chỉ có thể khổ sở cứng rắn chống đỡ.

Mặt khác mấy nơi chiến trường bên trong người, đều là giật mình nhìn lại, bị cái kia loại cuồng bạo đấu pháp kinh trụ.

Một loại cùng cấp bên trong, hoặc là cao tu đối với ngọn nguồn tu thời điểm, mới có thể dùng này loại thô bạo sức mạnh áp chế.

Hắn một tên Nguyên Võ hậu kỳ, dĩ nhiên đối với hai tên Nguyên Võ đại viên mãn người dùng sức mạnh áp chế, làm cho tất cả mọi người đều mở rộng tầm mắt.

Hai tên hộ vệ giận dữ và xấu hổ không chịu nổi, may mà mặt đã bị hỏa thiêu đen, không nhìn ra mặt đỏ đến.

“Ầm! Ầm!”

Đột nhiên giữa bầu trời một trận nổ tung tiếng truyền đến, kèm theo vài tiếng tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Độc Long Đảo ba tên đệ tử rốt cục đỡ không được Chiến Thiên Kích, bị đánh nát tính mạng tương tu độc đan, cái kia chiến kích đảo qua thân thể của bọn họ, đều bị chém thành hai đoạn.

Thiên Nhãn Thông vẫn đứng ở trên vách núi, mỉm cười nhìn ác chiến, gặp ba người nổ chết, ha ha cười nói: “Kết thúc.”

Phượng Huy đem bay ra ngoài Chiến Thiên Kích bắt về, mắt sáng lên, liền rơi ở bên trong chiến trường.

Dương Thanh Huyền đám người lập tức cảm nhận được cực mạnh nguy hiểm, để cho bọn họ không rét mà run.

“Không được! Đi mau, hướng về phương hướng khác nhau trốn!”

Cuồng Phong tán nhân hét lớn một tiếng, lúc này hóa thành một đạo gió xoáy, ném hai tên chiến đấu kẻ địch, hướng về bắc mặt chạy như điên.

Dương Thanh Huyền cũng từ dã man điên cuồng trong trạng thái phục hồi tinh thần lại, kiếm thế vừa thu lại, tương tự quay đầu chạy.

Nam tử mặc áo trắng cùng hai người khác, đều là khiếp sợ không thôi, dưới tình thế cấp bách, không nghĩ ngợi nhiều được, phân biệt hướng về phương hướng khác nhau bỏ chạy.

Phượng Huy biến sắc mặt, quát lên: “Đuổi! Một cái cũng không thể bỏ qua!” Chính hắn nhưng là hướng về Cuồng Phong tán nhân phương hướng đuổi theo.

Cuồng Phong tán nhân có thể thân hóa cuồng phong, bất kể là chiến đấu vẫn là đào tẩu, đều cực kỳ khó chơi, vì lẽ đó hắn tự mình đuổi tới.

Tên kia ra trong vách đá đi ra ông lão, cùng với “Tiền mới”, đều ở đây tình thế cấp bách đào tẩu bên dưới, bị đối phương đuổi theo, trực tiếp đánh chết.

Chỉ còn lại Dương Thanh Huyền cùng nam tử mặc áo trắng, phân biệt hướng về phương vị khác nhau đào tẩu, chín tên hộ vệ, lập tức ăn chia hai nhóm, hướng về hai người đuổi theo.

Người đội trưởng kia mang theo bốn tên hộ vệ, mau chóng đuổi Dương Thanh Huyền. Bởi vì lúc trước Dương Thanh Huyền biểu hiện ra sức chiến đấu kinh người, vì lẽ đó để cho bọn họ nhiều phân phối một người.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 460: Sa Chi Lục Dương Chưởng, Trời Long Đất Lở

Chương trước phản hồi trở về mục lục chương sau trở về trang sách

Dương Thanh Huyền từ trâu hoang cái kia táo bạo trong trạng thái tỉnh lại, khôi phục bình tĩnh.

Hắn chuyển đầu liếc mắt nhìn hướng về một hướng khác chạy trốn nam tử mặc áo trắng, đã hóa thành một cái điểm trắng, biến mất ở tận đầu.

Hắn tập trung ý chí, toàn bộ chân nguyên đều hóa thành tốc độ, đi về phía trước bay nhanh đi.

Phía sau năm người theo sát không nghỉ, liều mạng điên cuồng đuổi theo, như là để Dương Thanh Huyền chạy trốn, bọn họ sợ cũng không trở về, Phượng Huy lửa giận nhất định sẽ bẻ đoạn đầu của bọn họ, vì lẽ đó bọn họ so với Dương Thanh Huyền còn gấp.

Nửa ngày sau, đã đã rời xa cái kia hẻm núi. Đồng thời Dương Thanh Huyền dựa theo trên bản đồ biểu thị phương hướng, hướng về sa mạc bay đi.

Lại qua gần nửa ngày, rốt cục ra hoang dã, tiến vào trong sa mạc.

Dương Thanh Huyền trong lòng vui vẻ, nhưng vẫn chưa dừng lại đến, lại bay về phía trước bảy mươi, tám mươi dặm, mới hóa thành một vệt sáng, bay hạ xuống.

Năm người kia cũng là mừng như điên, trong mắt tuôn ra sát khí cùng lửa giận, cũng theo bay xuống, đồng thời trình năm cái phương vị, đưa hắn tất cả đường đi đều giam giữ chết.

Sáu người đều là sắc mặt trắng bệch, ngực phập phồng lợi hại, đoạn đường này điên cuồng chạy tới, mỗi người thể năng đều cơ hồ hao tổn không, chỉ là việc quan hệ sinh tử, cũng không ai dám ngừng.

Sáu người cứ như vậy lặng lặng đứng ở trên sa mạc, nghỉ ngơi thời gian nửa nén hương.

Cái kia cụt một tay thủ lĩnh mở miệng trước, lạnh lùng nói: “Ngươi là tự sát, hay là muốn chúng ta động thủ đưa ngươi?”

Vừa nói chuyện, bốn người khác lập tức cầm lấy kiếm đến, mũi kiếm chỉ về đằng trước, làm tốt bất cứ lúc nào xuất thủ chuẩn bị.

Dương Thanh Huyền yên lặng nở nụ cười, nói: “Đầu óc ngươi nước vào vẫn còn bị gắp? Vào lúc này còn hỏi vấn đề thế này, ngươi là thế nào lên làm đầu lĩnh? Bán cái mông?”

“Đáng chết, giết!”

Thủ lãnh kia nổi giận gầm lên một tiếng, cầm kiếm liền chém tới, khí thế mãnh liệt, cuồng sa nổi lên.

Bốn người khác cũng là đồng thời ra tay, bao quát trước bị Dương Thanh Huyền dùng Nam Minh Ly Hỏa kiếm chém đen hai người, càng là trước thù hận cũ cùng tính một lượt, không chút nào cất giữ một chiêu kiếm bổ đi ra ngoài.

Dương Thanh Huyền sắc mặt phát lạnh, trong lòng bàn tay lan ra vô biên âm trầm quỷ khí, có Bách Quỷ từ mộ kiếm bên trong rít gào ra, hóa thành từng đạo từng đạo oán quỷ, hướng về năm người cắn xé đi qua.

“Bách Quỷ Dạ Hành!”

Âm lãnh quỷ kiếm rơi ở trong tay, Dương Thanh Huyền một trảo bên dưới, quét ngang qua, lấy một địch năm!

Đồng thời trường kiếm quét ra thời gian, khuôn mặt cùng thân thể cũng bắt đầu biến hóa, biến thành Thanh Giác Man Ngưu, khí lực cả người tăng cao đứng lên.

"Ầm!

Năm chuôi đại kiếm từ phương hướng khác nhau đánh tới, ép trên Bách Quỷ Dạ Hành, đáng sợ kiếm khí nổ ra, vô biên cuồng sa dâng lên, một mảnh gào khóc thảm thiết.

Năm tên Nguyên Võ đại viên mãn một đòn, mặc dù là Địa cảnh cường giả, cũng rất khó dễ dàng đỡ lấy.

Cát vàng bên trong bị tạc nứt ra một cái trăm trượng hố sâu, năm kiếm bên dưới, Dương Thanh Huyền đã không thấy bóng dáng.

Thủ lãnh kia sắc mặt đột biến, lớn tiếng kêu lên: “Cẩn thận! Người này có thể hóa thành Sa chi Thủ Hộ giả!”

Vừa dứt lời, đầy đất cát vàng không ngừng cao tần rung động, hướng về giữa bầu trời kích. Bắn đi, ngưng tụ thành một đoàn.

Những này cát vàng bên trong đầy rẫy đại lượng hoang khí cùng chân nguyên, càng tụ càng nhiều, đem mặt trời cũng chặn lại rồi, một khối to lớn bóng tối rơi ở trên mặt đất, đem năm người bọc lại.

“Đây là...”

Năm người kia hoàn toàn biến sắc, hai tấn chảy ra chảy ròng ròng mồ hôi lạnh. To lớn kia hạt cát ở trên không bên trong ngưng tụ, giống như là một mảnh lục địa, ở trên không bên trong trôi nổi, từ từ duỗi ra năm ngón tay đến, mới phát hiện giờ là một bàn tay cực kỳ lớn!

Đồng thời giữa bàn tay, lượng lớn chân nguyên lưu động, nghĩ hóa ra từng cái từng cái phù văn trận pháp, dường như lòng bàn tay hoa văn giống như vậy, phát sinh hào quang óng ánh.

Nhìn kỹ lại, giống như là sáu cái mặt trời, khảm nạm ở trên bàn tay khổng lồ.

Năm người đồng thời nhận ra được không được, thủ lãnh kia kinh hô một tiếng, nói: “Đi mau!”

Ngay ở năm người thân ảnh lấp lóe thời khắc, bàn tay kia uy năng thoáng cái đề thăng lên đến rồi cực hạn, Dương Thanh Huyền cái kia thanh âm lạnh lùng, từ trong hư không truyền đến.

“Sa chi Lục Dương Chưởng!”

“Ầm ầm!”

Cái kia lục đạo mặt trời, ở trong lòng bàn tay lượn vòng, cùng vô số cuồng sa đồng thời, hóa thành cường đại bão táp, theo cái kia lục địa một loại cự chưởng, cuồng kích mà xuống.

Toàn bộ sa địa không ngừng da bị nẻ mở, mảng lớn cát vàng tràn vào bầu trời, trời long đất lở, nhật nguyệt ảm đạm.

Năm người nhỏ bé bóng người, ở thiên địa này oai hạ, có vẻ bé nhỏ không đáng kể.

Năm người biết đã không đường có thể trốn, đều là cắn răng, giơ kiếm hướng về ngọn lửa kia cùng cuồng sa gió bảo bên trong chém tới.

Tuy rằng một chưởng này uy thế kinh người, nhưng đối phương dù sao chỉ có Nguyên Võ hậu kỳ tu vi, dù cho lại làm sao biến thái, không có khả năng vượt cấp nhiều lắm.

Nghĩ tới đây, lập tức để năm người nội tâm trấn định không ít, đều là đem toàn bộ chân nguyên rót vào bên trong kiếm, hình thành kiếm cương chém ra.

"Ầm ầm ầm!"

Bàn tay khổng lồ kia đánh rơi, trực tiếp đem năm người toàn bộ nuốt hết, đáng sợ chưởng kình cùng hỏa diễm ở trên mặt đất tàn phá, hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán.

Từ trời cao đi xuống quan sát, giống như là địa chấn giống như vậy, chu vi trong vòng trăm trượng địa hình hoàn toàn bị thay đổi, trực tiếp bị một chưởng san bằng.

Dương Thanh Huyền thân ảnh ở trên không bên trong nổi lên, trong tay nắm Bách Quỷ Dạ Hành, âm trầm quỷ khí bảo hộ hắn trắng bệch mặt, hiện ra điểm điểm thanh mang.

【 truyen cua t

ui | Net] Vừa nãy cái kia một chiêu cự chưởng, cũng là đem cát năng lực cùng Lục Dương Chưởng kết hợp với nhau, hơi suy nghĩ bên dưới lần thứ nhất triển khai, không nghĩ tới sẽ tạo thành đáng sợ như vậy hiệu quả.

Hoa Giải Ngữ cũng là chấn động kinh trụ, lẩm bẩm nói rằng: "Này Sa chi Thủ Hộ giả năng lực, trong sa mạc là vô địch, chỉ là vật này linh trí không cao, vì lẽ đó sức chiến đấu mất giá rất nhiều. Hiện tại năng lực này phối hợp sự thông minh của ngươi, thật là đáng sợ."

Dương Thanh Huyền nhẹ nhẹ gật gật đầu, trong mắt lập loè tinh quang, nói: "Vật này vốn là Sa chi Tinh Linh, là mảnh sa mạc hoang vu này chủ nhân."

Hắn đứng ở không trung, nghỉ ngơi một trận, lần thứ hai hóa thân Sa chi Thủ Hộ giả, bất quá chỉ cao bằng một người, nhấc theo Bách Quỷ Dạ Hành bay hạ xuống.

Bách Quỷ Dạ Hành bởi vì quá mức tà ác, để trong lòng hắn trước sau có loại chống cự cảm giác, nhưng giờ khắc này một mất một còn cục diện, cũng là không quản được này rất nhiều.

Trên mặt đất vẫn là Trần Sa cuồn cuộn, hắn một bay rơi xuống, cái kia khắp người quỷ khí, lập tức đem cát vàng đứng hàng mở, như một vị Quỷ Thần, trên mặt cát bước chậm, tìm kiếm năm người kia tung tích.

Tuy rằng một chưởng kia kinh thế hãi tục, nhưng hạn chế cho hắn tự thân tu vi, cũng không cho là mình có thể một chiêu đập chết năm tên Nguyên Võ đại viên mãn.

Quả nhiên, hắn trên mặt cát đi rồi hơn ba mươi bước, đột nhiên một đạo kiếm khí từ dưới mặt đất xuyên ra ngoài, một gã hộ vệ bay lên trời, liều mạng toàn lực đâm về phía hắn.

“Xì!”

Dương Thanh Huyền không tránh không để, trực tiếp để chiêu kiếm đó đâm vào bên trong cơ thể, xâu vào. Chỉ là phát sinh nhỏ nhẹ vuốt nhẹ tiếng.

Tên hộ vệ kia máu me khắp người, con mắt trợn lão đại, khó tin nhìn. Chiêu kiếm này đâm tới, nhưng cũng không biết là có phải có sát thương hiệu quả.

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn trên người, kiếm kia đã đâm thân thể, hơi đau đớn một hồi, ngoài ra cũng không có bất kỳ dị dạng.

Hắn giơ lên kiếm đến, chiếu tên hộ vệ kia liền chém xuống.

“Ầm!”

Kiếm khí đem cái kia trên người hộ vệ hắc khải phách mở, Bách Quỷ một hồi chui vào, hộ vệ kia kêu thảm một tiếng, trên mặt liền bắt đầu đổi xanh, phảng phất có vô số quỷ quái ở trong người ngang qua.

Cái kia màu xanh biếc mặt, rất nhanh sẽ đen.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 461: Trở Về Thành, Hoang Tộc Tin Tức

“A… A…”

Hộ vệ kia mười ngón liều mạng hướng về trên mặt cùng trên người chộp tới, màu đen mặt lập tức bị cào nát, chảy ra nước đặc đến, đồng thời toàn thân bắt đầu sưng.

“Ầm! Ầm!”

Cái kia chút sưng vù địa phương, không ngừng nổ ra, bên trong truyền đến Bách Quỷ tiếng cười đùa.

Ở hộ vệ hoảng sợ trước mặt, hiện ra một mảnh ngục huyết cảnh, vô số yêu ma quỷ quái từ bốn phương tám hướng vọt tới, bên trong thân thể của chính mình, cũng bị quỷ phách cho chen đầy, đang liều mạng hấp thụ lấy sức sống của chính mình.

“A a!…”

Hắn hoảng sợ hai tay múa tung, trực tiếp bị cảnh tượng này sợ choáng váng, sau đó trên người bắp thịt từng khối từng khối cuộn lên, giữa trời bạo nổ mở, nổ thành nước đặc.

Mấy cái trong chớp mắt, tên hộ vệ này trực tiếp ngã trên mặt đất, toàn thân đều hóa thành đen nhánh nước đặc, không tồn tại nữa.

Trốn ở trong hạt cát bốn người khác, không rõ vì sao, không biết bên ngoài chuyện gì xảy ra, nghe thấy đồng bạn tiếng kêu thảm thiết, lập tức liền vọt ra, hướng về Dương Thanh Huyền chém tới.

Bốn người đều là cả người mang huyết, bị cái kia một chiêu Sa chi Lục Dương Chưởng thương không nhẹ, tất cả đều ôm quyết tâm quyết tử, nổi điên công kích.

Dương Thanh Huyền dùng Bách Quỷ Dạ Hành tiến lên nghênh tiếp, ánh kiếm đan xen bên dưới, khắp nơi là Bách Quỷ gào thét rít gào, âm sâm sâm quỷ khí lan tràn ra, để mấy người đều là như rơi vào hầm băng.

Tuy rằng lấy một địch bốn, tan mất hạ phong, nhưng này bốn thanh kiếm chém trên người Dương Thanh Huyền, chỉ là phá nát một ít hạt cát, căn bản là không có cách tạo thành vết thương trí mạng.

Mà Dương Thanh Huyền mỗi đâm trúng bọn họ một chiêu kiếm, miệng vết thương lập tức chảy ra nước biếc đến, bị Bách Quỷ chui vào, trắng trợn phá hư kinh mạch, cắn nuốt bốn tính mạng người.

Rất nhanh, bốn người càng đánh càng yếu, cái này tiếp theo cái kia phát ra tiếng kêu thảm, sau đó ngã trên mặt đất liều mạng giãy dụa, thân thể đều xoay thành một cái quả cầu thịt, sau đó nổ tung thành một bãi độc thủy, bị hạt cát hấp thu đi vào.

Dương Thanh Huyền nhìn trên thân kiếm âm sâm sâm bộ xương, lõm xuống trong con ngươi, đối với này kiếm lần thứ hai sản sinh kiêng kỵ, trực tiếp thu vào mộ kiếm, ngầm thầm hạ quyết tâm, nếu không có vạn bất đắc dĩ lời, tận lực không cần kiếm này.

Hắn biến trở về loài người thân thể, một cây đuốc đem năm tên hộ vệ lưu lại quần áo chờ tàn dư toàn bộ thiêu hủy, cái kia chút chứa đồ nguyên khí cùng năm chuôi đại kiếm, tất cả đều cất đi, sau đó hướng về xa xa lao đi.

Đi qua sau trận chiến này, hắn có lòng tin, mặc dù là Địa cảnh cường giả, trong sa mạc cùng hắn đối địch, cũng tuyệt đối không chiếm được chỗ tốt.

Sau ba ngày, Dương Thanh Huyền khôi phục thể năng, tiếp tục trở lại trong hoang dã, tìm kiếm cái kia Thanh Vân Chi.

Rốt cục, dùng một cái nhiều tháng, đem còn dư lại Thanh Vân Chi tìm đủ.

Giờ khắc này, ngoại trừ mười viên Thanh Vân Chi ở ngoài, trên người hắn cũng không có thiếu yêu thú, Hoang thú thi thể, giá trị to lớn, cũng đủ để đổi lấy tái sinh đan.

Nhưng này hơn một tháng tu luyện, hắn ẩn ước chạm tới Nguyên Võ cảnh giới đại viên mãn, dự định sau khi trở về liền bắt đầu bế quan, trên người những linh thạch này, còn là còn thiếu rất nhiều.

Dương Thanh Huyền đem một đầu bốn chân yêu thú xử lý xong, đem hữu dụng vật liệu thu vào tinh giới, sau đó tựa ở trên một cái cây, trở nên trầm tư.

Dựa vào như vậy bắt giết yêu thú, Hoang thú, đến linh thạch tốc độ vẫn là quá chậm, phải đi tiếp nhiệm vụ mới được.

Hơn nữa nhiều sư ít nến, ba khu bên trong Hoang thú, đều bị lượng lớn võ giả bắt giết gần đủ rồi, bốn trong vùng có không ít nhân vật mạnh mẽ, nhưng không ai dám đi vào.

Dương Thanh Huyền nhắm mắt chạy qua một lần bốn khu, mới nửa ngày công phu, đã bị khí tức đáng sợ nhìn chằm chằm, còn chưa thấy rõ cái kia Hoang thú bộ dạng, liền trực tiếp chạy trở về.

Trái lo phải nghĩ bên dưới, vẫn là có ý định về Thiên Tinh Điện tiếp nhiệm vụ, nhưng về trước khi đi...

Hắn con ngươi thu nhỏ lại, liền hóa thành một vệt sáng, hướng về cái kia hẻm núi phương hướng đi.

Sau ba ngày, liền về tới cái kia hẻm núi lớn bầu trời, ngưng nhìn xuống, vẫn là sương trắng trắng xóa, mắt không thể thấy.

Dương Thanh Huyền bay vào bên trong, cái kia 10 ngàn viên phích lịch thần hỏa gảy nổ ra hố sâu vẫn còn, chỉ có điều bị bởi vì xử lý qua, nhìn thấy được như là thiên nhiên hình thành, đồng thời hết thảy thi thể hài cốt tất cả đều mất.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến nam tử mặc áo trắng kia, ngầm thở dài, cũng không biết hắn là hay không chạy ra sinh thiên.

Ngay sau đó, liền xoay người đi, bay đi Hư Thiên Thành phương hướng.

Sau bảy ngày, liền đi tới Hư Thiên Thành trước, đứng ở người ta lui tới trong đám xếp hàng, rất nhanh sẽ đến phiên hắn.

“La Phi?”

Cửa kia vệ liếc mắt nhìn hắn, quan sát tỉ mỉ mấy lần, liền phất tay một cái, cho đi đi vào.

Dương Thanh Huyền thở phào nhẹ nhõm, xem ra đoán không kém, Phượng Huy mai phục đánh giết hơn trăm võ giả sự tình, Hư Thiên Thành thành chủ hơn nửa không biết, vì lẽ đó vẫn chưa tuyên bố đối với hắn truy nã.

Mà Phượng Huy chính mình có tật giật mình, tự nhiên lại không dám để cửa thành thủ vệ kiểm tra.

Hắn ở Hư Thiên Thành bên trong tuy rằng có thể hoành hành đi, nhưng Hư Thiên Thành dù sao cũng là ở Trung Ương Đại thế giới khống chế hạ. Chính mình làm những chuyện như vậy như là lộ ra ánh sáng đi ra, chỉ mỗi mình không sống nổi, sợ là cha hắn đều đỡ không được.

Hơn nữa Phượng Huy đối với Dương Thanh Huyền đào tẩu, tuy rằng khá là tức giận, nhưng cũng chưa quá nhiều yên tâm trong lòng.

Bởi vì giết người dấu vết đã toàn bộ vùi lấp, coi như Dương Thanh Huyền đi ra vạch trần, cũng không có ai sẽ tin, ngược lại sẽ đem chính hắn bại lộ, đến thời điểm vừa vặn giết cho sướng.

Dương Thanh Huyền vào thành sau, trực tiếp hướng về Thiên Tinh Điện đi, tùy tiện tìm một nhiệm vụ điểm, xếp hàng chờ giao nhiệm vụ.

Trước mặt hai người câu có câu không hàn huyên.

“Trước hai tháng, có vài tên cường giả kết bạn xông khu thứ bốn, có người nói phát hiện Hoang tộc lưu lại tế đàn, bên trong tìm tới một ít tế tự dùng bảo vật, cũng không có thiếu đáng sợ thi thể.”

“Ta cũng nghe nói việc này, tựa hồ trong đó còn có Hoang tộc lưu lại một ít manh mối, có người nói còn cùng hiện tại Hoang tộc vị trí có quan hệ.”

“Hoang tộc ở bên trong tinh vực biến mất trăm vạn năm, nhưng vẫn truyền thuyết còn có bộ tộc ở lại Hư Thiên cổ chiến trường bên trong, chỉ là truyền thuyết mà thôi, ai biết được.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền hỏi: “Hai vị, nghe các ngươi nói, cái kia Hoang tộc lưu lại tế đàn ở khu thứ bốn vị trí nào, thì là người nào phát hiện?”

Hai người ngừng trò chuyện, xoay người lại nhìn hắn, một tên trong đó vóc người hán tử khôi ngô cười ha hả, “Ha ha, chỉ ngươi này tiểu bất điểm, hỏi tới làm cái gì? Đây không phải là ngươi loại đứa bé này tử nên biết.”

Người khác kia cũng là ha ha nở nụ cười hai tiếng, đối với Dương Thanh Huyền hoàn toàn không có để ở trong lòng.

Tên đại hán kia vỗ vỗ Dương Thanh Huyền vai vai, nói: “Người bạn nhỏ, mau mau tăng cao thực lực mới là chính sự a, đừng cả ngày đi hỏi thăm một ít đồ vô dụng. Ngươi tu vi tới trình độ nào? Chân Võ sơ kỳ? Chân Võ trung kỳ?”

Dương Thanh Huyền thở dài, đối với đại hán câu hỏi không đáp, chỉ là chắp tay, nói: “Đa tạ nhắc nhở.”

Hắn đã phán đoán ra được, đại hán này cũng không biết cái kia tế đàn vị trí, cùng với là người phương nào phát hiện, bằng không sớm nói ngay hít hà.

Đại hán kia thấy hắn tuy rằng còn trẻ, nhưng cũng một bộ dáng vẻ lão thành, tự giác vô vị, tiếp tục cùng đồng bạn hàn huyên, đại đàm luận chính mình lần này làm nhiệm vụ, gặp phải mỗi bên loại nguy hiểm, cùng với làm sao từng cái phá giải.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 462: Tuyền Tiêu Hàng Khuyết, Người So Với Hoa Cúc Gầy

Rất nhanh, liền đến phiên hai người giao nhiệm vụ, đều là bốn sao nhiệm vụ, mỗi người được hơn mười vạn linh thạch, rất vui mừng rời đi.

Dương Thanh Huyền đi tới trước quầy, đem túi chứa đồ để lên, nói: “Giao nhiệm vụ, chín mươi ba hào.”

Cái kia làm việc người lười biếng quan sát Dương Thanh Huyền vài lần, lật xem nhiệm vụ, đột nhiên hoàn toàn biến sắc, không tin lại quan sát Dương Thanh Huyền vài lần, cả kinh nói: “Sáu sao nhiệm vụ?”

Này cả kinh gọi, để bốn phía ánh mắt đều tụ tập lại đây.

Đặc biệt là vừa đi hai người, còn chưa đi ra bao xa, hai chân một hồi liền cứng ngắc ở, khó hơn nữa đi tới mảy may.

Hai người chật vật quay đầu lại, khó tin nhìn Dương Thanh Huyền, còn có cái kia nhân viên làm việc vẻ mặt, liếc mắt nhìn nhau, đều là thầm nghĩ, “Nghĩ sai rồi chứ?”

Bên cạnh cũng không có thiếu người, đều giống như bọn họ ánh mắt cùng ý nghĩ, dù sao Dương Thanh Huyền quá trẻ tuổi, mà phải hoàn thành sáu sao nhiệm vụ, nhất định phải có Nguyên Võ đại viên mãn thực lực mới được.

Đến Thiên Tinh Điện làm nhiệm vụ, đều là trong vòng ba mươi ba ngày mỗi bên đại tông môn thế gia phái đến rèn luyện con cháu, một khi đạt đến Địa cảnh, đa số liền đi thẳng về. Vì lẽ đó Nguyên Võ cảnh đại viên mãn, cơ hồ là sẽ tới nhận chức ắt đẳng cấp cao nhất.

Cái kia phụ trách người cẩn thận kiểm tra hạ, lúc này mới nghiêm nghị nói: “Không sai, quả nhiên là sáu sao nhiệm vụ, ngươi hoàn thành.”

Bốn phía đều là xôn xao, toàn bộ đều khó tin dáng vẻ. Cái kia lúc trước nói chuyện với nhau hai người, càng là sắc mặt khó coi đứng lên, chính mình phía trước liều lĩnh, sợ là đã đắc tội rồi một vị Nguyên Võ đại viên mãn cường giả.

Cái kia phụ trách người lấy ra một cái túi đựng đồ đến, đưa cho Dương Thanh Huyền, nói: “Bên trong là nhiệm vụ thù lao, năm trăm năm chục ngàn linh thạch trung phẩm.”

Dương Thanh Huyền hơi nhướng mày, nói: “Chờ đã, năm trăm năm chục ngàn?”

Người phụ trách phản sửng sốt một chút, nói: “Đúng đấy, làm sao, có lỗi sao?”

Hắn nhìn Dương Thanh Huyền dần dần biến thành màu đen mặt, đột nhiên cười nói: “Vị đại nhân này là lần đầu tiên tới làm nhiệm vụ đi, một triệu linh thạch trung phẩm thù lao, Hư Thiên Thành muốn trừu thành bốn mươi lăm phần trăm.”

“A?”

Dương Thanh Huyền trong nháy mắt ngây dại, tức giận nói: “Dựa vào cái gì cũng bị các ngươi trừu thành?”

Người phụ trách kia bình tĩnh nói: “Hư Thiên Thành kiến thiết, quản lý, giữ gìn, phát triển, bảo đảm các loại, cùng với chúng ta những công việc này nhân viên tiền lương, đều là từ mọi người trừu thành bên trong tới.”

Dương Thanh Huyền triệt để hết chỗ nói rồi, nếu là quy củ, cái kia như thế nào đi nữa cãi lại đều vô dụng, lập tức cầm linh thạch, buồn rầu đầu mặt đau khổ liền hướng đi ra ngoài điện.

Hơn nữa hiện đang ngó chừng ánh mắt của hắn nhiều lắm, hắn cũng không muốn bị người chú ý, miễn cho gặp phải phiền phức không tất yếu đến.

Cũng may Thiên Tinh Điện bên trong quá nhiều người, Nguyên Võ đại viên mãn cũng không phải số ít, mọi người chỉ là sợ hãi than một hồi lại một tên thiên tài, rất nhanh sẽ không ai quan tâm hắn.

Dương Thanh Huyền đi ra Thiên Tinh Điện, đầy bụng phiền muộn, này Hư Thiên Thành từ đầu đến chân, tầng tầng bóc lột, quả nhiên là như địa ngục thí luyện.

Đột nhiên, một người ở phía sau kêu lên: “Vị đại nhân này.”

Dương Thanh Huyền xoay người, đang là trước kia xếp hàng ở hắn hai người trước mặt.

Hai người hoàn toàn thay đổi một bộ mặt, dáng dấp cung kính, thậm chí còn có một tia lấy lòng. Cái kia hán tử khôi ngô ôm quyền nói: “Đại nhân, trước có chút mạo phạm, kính xin chớ trách.”

Dương Thanh Huyền phất tay nói: “Không sao.”

Hắn hiện tại tâm tình cực sai, không muốn nói nhiều.

Cái kia hán tử khôi ngô san cười mỉa hai lần, nói: “Đại nhân, liên quan với Hoang tộc tế đàn chuyện, ta cũng là ở Túy Tiêu Lâu nghe được, đại nhân có thể đi hướng về Túy Tiêu Lâu tiểu nhị hỏi thăm một chút.”

“Túy Tiêu Lâu?”

Dương Thanh Huyền lập tức nghĩ tới, nói: “Chính là cái kia bối cảnh thâm hậu, cũng có thể một mình tuyên bố nhiệm vụ địa phương?”

Cái kia đại hán khôi ngô cười nói: “Chính là chính là. Ở Hư Thiên Thành bên trong, ngoại trừ Thiên Tinh Điện ở ngoài, còn có Túy Tiêu Lâu bên trong cũng sẽ có người tuyên bố nhiệm vụ, hơn nữa thù lao sẽ không bị trừu thành. Chỉ là Túy Tiêu Lâu nhiệm vụ đều tương đối cao bưng, đại nhân có Nguyên Võ đại viên mãn thực lực, có thể đi thử xem.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Đa tạ báo cho.”

Nghe được những địa phương khác cũng có thể nhận nhiệm vụ, hơn nữa không cần bị quất ra thành, tâm tình của hắn hơi hơi tốt hơn một chút.

Hai người kia vội vàng đáp lễ, nói: “Khách khí khách khí.”

Ngay sau đó, cáo biệt hai người kia, liền hướng về Khúc Phong thương hội đi.

Nửa ngày sau, đem hết thảy vật phẩm, ngoại trừ cái kia năm cái hộ vệ trên người gì đó ở ngoài, toàn bộ đổi đã đổi, sau đó mua một viên tái sinh đan.

Từ Khúc Phong thương hội bên trong lúc đi ra, trên người cũng chỉ còn sót lại hơn 30 vạn linh thạch.

Dương Thanh Huyền thở dài, chút linh thạch này, sợ là chỉ đủ hơn một tháng bế quan.

Hiện tại cũng không quản được này rất nhiều, trước về mật thất đi tu phục thân thể, sau đó sẽ đi Túy Tiêu Lâu nhìn, có cái gì... Không nhiệm vụ thích hợp.

Ngay sau đó, Dương Thanh Huyền liền trở lại mật thất, bắt đầu bắt đầu bế quan.

…

Thương Khung tinh vực, mênh mông vô biên, có Tam Thập Tam Thiên vờn quanh, như ba mươi ba cái hoa mỹ tinh vân, tráng lệ cực kỳ, hình thành một cái ổn định toàn thể.

Ở tinh vực hạt nhân, là một khối vô cùng mênh mông đại lục, xa xa mà nhìn, như một mảnh cực quang chói mắt. Nơi này là toàn bộ tinh vực khởi nguyên, nối liền tất cả vị diện.

Tương truyền, mảnh này đại lục là do được xưng đại địa chi mẫu Thổ chi bổn nguyên tức nhưỡng, đi qua vô số năm tháng diễn hóa ra, đồng thời tài nguyên dồi dào, cuồn cuộn không ngừng.

Sau khi, không ngừng có vị mặt từ trên đại lục tách ra, ở quanh năm rung chuyển diễn biến bên trong, cuối cùng tạo thành hiện tại ổn định cục diện.

Liền ở Trung Ương Đại thế giới tây bắc, có một toà thông thiên vách đá, như ngay ngắn một cái khối hoàn chỉnh vách đá giống như vậy, vụt lên từ mặt đất, chọc vào Thương Khung, tụ Vạn Sơn chi tổ mạch long huyệt, thai nghén thông linh.

Vách đá đỉnh, lơ lửng giữa trời một toà tuyền tiêu hàng khuyết, ở giữa điêu lan ngọc thế, phi các bay liệng đan; Mây trắng di chuyển ngọc, quang rung yên hà, mơ hồ có ngàn sợi tử thụy, từ trong đó phun ra nuốt vào ra.

Ở một tòa hùng vĩ bên trong cung điện, kim loan trên bảo tọa ngồi thẳng một vị khuôn mặt tuấn tú nam tử, thần thái lăng nhiên, không giận tự uy, chính là ở tiểu Hoa Quả Sơn bên trong xuất hiện qua Vu Hiền.

Trong điện đứng cạnh một tên người áo đen, toàn thân đều bao ở trong bóng tối, không biện khuôn mặt. Nhưng trong lúc mơ hồ, nhưng có đáng sợ ánh mắt từ trong bóng tối bắn ra, như hoang cổ mãnh thú giống như vậy, làm người sợ hãi.

Người áo đen đôi môi khẽ nhúc nhích, tựa hồ đang nói gì, Vu Hiền thỉnh thoảng xuyên vào vài câu.

Hai người nói chuyện với nhau hồi lâu, cuối cùng trầm tĩnh lại.

Vu Hiền sắc mặt có chút khó coi, phất phất tay, nói: “Đi xuống đi.” Cái kia tuấn nhã khuôn mặt, có vẻ vô cùng mệt mỏi.

Người áo đen khom mình hành lễ, không gian hơi chao đảo một cái, liền ở tại chỗ biến mất không còn tăm hơi.

Sau đó, Vu Hiền hai hàng lông mày trói chặt, một thân một mình trở nên trầm tư.

Sau một lúc, hắn thở dài, nói: “Lưu vân vừa nãy nói, ngươi đều nghe?”

Ở đại điện một cái cột nhà bên, chậm rãi vang lên một đạo cô gái âm thanh, “Nghe thấy được.”

Thanh âm kia truyền ra địa phương, hiện ra một vệt ánh sáng màu xanh, chậm rãi ngưng tụ ra Vu Khinh Nguyệt thân ảnh.

Mấy tháng qua, cái kia dung nhan tuyệt thế, càng trở nên hình tiêu mảnh dẻ, người như hoa cúc.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 463: Có Thể Ta Hết Lần Này Tới Lần Khác Không Thích, Loạn Chi Tướng Lên

Vu Hiền nhìn nàng một cái, than thở: "Trung Ương Đại thế giới bên trong, so với hắn ưu tú nam tử nhiều như Phồn Tinh, dù cho liền này tuyền tiêu hàng khuyết bên trong, vượt qua người của hắn cũng quá nhiều, ngươi tội gì muốn chà đạp chính mình đây."

Vu Khinh Nguyệt mặt không hề cảm xúc, lạnh như băng nói rằng: "Đúng nha, hắn chỉ là Nguyên Võ cảnh mà thôi, vượt qua hắn thiếu niên thiên tài nhiều lắm, nhưng ta... Một mực không thích."

Vu Hiền đồng dạng lạnh lùng trả lời: "Coi như ngươi chỉ thích hắn, nhưng hắn đã chết."

Vu Khinh Nguyệt cặp mắt vô thần, một hồi tràn ngập sự thù hận, thay đổi điên cuồng, tê thanh nói: "Ngươi làm sao sẽ biết hắn đã chết? Thi thể đây, ngươi nắm thi thể của hắn đến cho ta nha!"

Vu Hiền hơi thay đổi sắc mặt, giơ tay lên một đạo quyết ấn đánh ra, lập tức đem Vu Khinh Nguyệt trên người chân nguyên niêm phong lại, cái kia cuồng bạo tâm tình, cũng dần dần trở nên bình lặng.

Vu Khinh Nguyệt bi thảm cười nói: "Ha ha, không thấy thi thể, ta sẽ không thừa nhận hắn đã chết."

Vu Hiền giữa hai lông mày mơ hồ có tức giận, tầng tầng hừ một tiếng, nói: "Nếu là thật như ngươi nói, hắn người mang Thái Huyền mộ kiếm cùng thiên hạ có địch, như vậy thân phận của hắn liền vô cùng sống động. Nếu là ta nhớ không lầm, hắn nên hoạ thơ ngọc nhan có hôn ước đi. Coi như hắn không chết, với ngươi lại có gì can hệ? Lẽ nào, ngươi muốn cùng thơ ngọc nhan đoạt nam nhân hay sao?"

Vu Khinh Nguyệt cả người run lên, nước mắt không nhịn được liền tuôn rơi chảy xuống, thấp giọng nghẹn ngào nói: "Ta bất kể hắn là hay không hoạ thơ ngọc nhan có hôn nhân, ta hiện tại chỉ cầu hắn có thể còn sống, dù cho hắn cùng toàn bộ thiên hạ người phụ nữ đều có hôn ước, ta cũng không để ý!"

Giờ khắc này nàng mới hiểu được, nguyên lai tất cả lo lắng cùng lo lắng, tất cả đều là như vậy nông cạn, vô lực.

Ban đầu tiếp xúc Dương Thanh Huyền thời điểm, chỉ là đối với thân phận của hắn sản sinh hiếu kỳ cùng hoài nghi, cũng không hắn muốn, nhưng đang không ngừng quan sát cùng tiếp xúc bên trong, từ từ bị sa vào.

Làm hiện mình thích Dương Thanh Huyền thời điểm, nội tâm của nàng là sợ, bởi vì nàng biết Dương Thanh Huyền thân phận, biết hắn cùng cô gái kia hôn ước.

Thứ tình cảm này, một mực nơm nớp lo sợ bên trong vượt qua, vô số lần hoài nghi, mê man, thậm chí có quá lùi bước ý nghĩ, cho đến giờ khắc này, nàng mới chợt tỉnh ngộ, tình vị trí chung, thế tục lễ pháp như cặn bã.

Lúc này nàng mới hiểu được, yêu quá tha thiết, liền muốn nghĩa vô phản cố đi yêu thích, thế nhưng... Người kia đã mất.

"Ô ô ô..."

Trên cung điện chỉ còn dư lại Vu Khinh Nguyệt tiếng khóc, cái kia mảnh khảnh thân thể run không ngừng, rì rào như hoa, làm người thương yêu yêu.

Vu Hiền buồn bực mất tập trung, lạnh lùng nói: “Như là Dương Thanh Huyền chết rồi, cố gắng còn là chuyện tốt. Nhưng nếu như hắn còn sống, sợ là cả Trung Ương Đại thế giới đều phải nhấc lên một trường máu me.”

Vu Khinh Nguyệt hãy còn khóc một trận, đột nhiên ngừng lại, bỗng nhiên nhấc đầu, vội vàng nói: “Cha, ngươi vừa nói cái gì, Dương Thanh Huyền có phải hay không khả năng còn sống?”

Vu Hiền khuôn mặt âm trầm lợi hại, hai mắt lạnh lùng nhìn phương xa, ngưng tiếng nói: “Ta năm gần đây, luôn cảm giác có chút không rõ bất an, luôn cảm thấy xảy ra cái gì đại sự tựa như, xem ra chỉ phải là hắn. Nếu sớm có dấu hiệu, hơn nữa hắn người mang hai đại chí cường Võ Hồn, cố gắng Thiên Đạo che chở, thật sự có thể sống sót cũng khó nói.”

Vu Khinh Nguyệt lau đi nước mắt, cái kia trong con ngươi xinh đẹp khôi phục một chút thần thái, kích động nói: “Thật sự? Thanh Huyền ca ca sống sót độ khả thi lớn bao nhiêu?”

Vu Hiền ánh mắt phức tạp nhìn nàng một chút, tức giận hừ nói: “Độ khả thi lớn bao nhiêu ta làm sao biết? Bất quá, coi như hắn thật có thể sống sót, ta cũng tuyệt đối không cho phép ngươi đi cùng với hắn! Người này đem khơi mào bão táp, sợ là chúng ta toàn bộ Vu gia cũng chưa chắc gánh vác được, ta quyết không thể bởi vì cho phép ngươi tùy hứng, mà đem cả gia tộc đều kéo vào này vực sâu không đáy!”

Vu Khinh Nguyệt ngẩn người một chút, nàng cũng rõ ràng chuyện tầm quan trọng, ngơ ngác nói: “Không cùng nhau liền không cùng nhau, chỉ cần Thanh Huyền ca ca còn sống, làm sao đều được.”

Trong lòng nàng nghĩ thầm: “Chuyện tương lai, ai có thể biết đây, quá mức ta thoát ly Vu gia, cùng Thanh Huyền ca ca đồng thời đồng sinh cộng tử. Cha, đến thời điểm ngươi liền tha thứ ta đây cái bất hiếu nữ nhân đi.”

Vu Hiền làm sao biết nàng suy nghĩ trong lòng, thấy nàng tâm tình ổn định không ít, phất tay nói: “Ngươi đi Minh thần Nhai bế quan đi, một khi có Dương Thanh Huyền tin tức, ta biết ngay lập tức thông báo ngươi. Đang không có đột phá Thiên Vị trước, không cho ngươi xuống núi, ta biết để chín thật nhìn ngươi.”

Vu Khinh Nguyệt sốt sắng, cầu khẩn nói: “Cha, không muốn a, để ta xuống núi, ta muốn đi tìm Thanh Huyền ca ca!”

Vu Hiền xung quanh lông mày nhíu chặt, nổi giận nói: “Thiên hạ lớn như vậy, ngươi đi đâu mà tìm hắn? Ta tự sẽ phái người trong bóng tối hỏi thăm, ngươi an tâm bế quan đi thôi.”

Nói, không để ý Vu Khinh Nguyệt cầu xin, vung tay lên bên dưới, một mảnh ánh sáng màu xanh rơi ở trên người nàng, lập tức đem truyền đưa đi.

Toàn bộ đại điện, lập tức trở nên yên tĩnh đứng lên.

Vu Hiền ngồi một mình ở trên vương tọa, trên mặt nổi lên vẻ ưu lo.

Đột nhiên, một đạo “Khà khà” tiếng đùa cợt, ở trên cung điện bằng bầu trời vang lên. Chẳng biết lúc nào, đại điện bầu trời nhiều hơn một vệt ánh sáng nhạt, như là ma ở trên không bên trong tung bay.

Tiếng cười kia bên trong mang theo cực độ xem thường cùng châm chọc.

Vu Hiền sắc mặt giận dữ, hai con ngươi trong nháy mắt hóa thành màu xanh, giơ tay chính là một vệt kim quang, hóa thành chiến phủ hình thái, chém tới.

Phủ mang vừa chém ra một nửa, liền đổi phương hướng, phản kích lại.

Vu Hiền thanh mâu hơi ngưng, lần thứ hai vung tay lên, màu vàng kia ánh búa, liền ở trước người ba trượng nơi vặn vẹo một hồi, bỗng dưng tiêu tan.

Hắn hai tay chắp sau lưng, đã biết người đến là ai, lạnh lùng nhìn chằm chằm tia sáng kia.

“Khà khà, nghĩ đến tuyền tiêu hàng khuyết uống chén trà, quả nhiên là món chuyện rất nguy hiểm a.”

Cái kia lau ánh sáng nhạt không ngừng biến sáng, cuối cùng hóa ra một bóng người đến, châm chọc nhìn chằm chằm Vu Hiền, mang theo âm tà nụ cười.

Vu Hiền trên mặt ẩn hiện vẻ giận dữ, nhìn chằm chằm bóng người kia, lạnh giọng nói: “Vũ Vô Cực, tuyền tiêu hàng khuyết, há lại là ngươi muốn tới thì tới!”

Người kia chính là Vũ Vô Cực, một mặt dáng vẻ không sao cả, nhún vai nói: “Ta đã tới rồi, làm sao, ngươi đánh ta nha, đến đánh ta nha. Bất quá... Chậm đã nổi giận, ta lần này đến không phải gây chuyện, mà là muốn hỏi ngươi, ngày đó ở Huyền Dạ đại lục, Dương Thanh Huyền rơi vào bão táp thời không, ngươi mắt xanh lẽ ra có thể thấy rõ hắn rơi xuống phương hướng chứ?”

Vu Hiền trên mặt sát khí nổi lên, gằn giọng nói: “Ngươi loại rác rưới này, bản tọa coi như biết, không có khả năng nói cho ngươi biết!”

Nói, một chưởng liền đập tới.

“Ầm ầm” một tiếng, đầy trời linh khí hội tụ đến, hóa thành màu vàng bão táp, đem Vũ Vô Cực cuốn vào bên trong.

Vũ Vô Cực vẫn chưa hoang mang, mà là cười nhạt, tùy ý thân thể ở cái kia linh khí trong vòng xoáy xoay tròn, giễu cợt nói: “Một tia phân thân ngươi đều không buông tha, khinh bỉ ngươi.”

“Ầm ầm.”

Không gian hơi chấn động một hồi, Vũ Vô Cực cái kia sợi phân thân, hoàn toàn bị vắt nát tan, không còn tồn tại nữa.

Vu Hiền lại vung tay lên, đem tất cả năng lực gợn sóng toàn bộ hóa đi, toàn bộ đại điện khôi phục hoàn toàn yên tĩnh.

Làm xong tất cả những thứ này sau, hắn trầm ngâm chốc lát, hai tay chắp sau lưng, ánh mắt xuyên thấu tầng tầng mây trắng, phóng tầm mắt tới hướng về xa xôi vô tận mới, một đôi mắt xanh bên trong, hàn quang lấp lóe.

Đứng yên một lúc lâu, Vu Hiền mới than thở thật dài một tiếng, “Hiện tại chấp chưởng vùng tinh vực này, tọa trấn chỉnh cái Trung Ương Đại thế giới Nhân Hoàng, rốt cuộc là ai?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 464: Túy Tiêu Lâu

Hư Thiên Thành bên trong.

Dương Thanh Huyền bế quan hơn tháng, cái kia đoạn đi một tay, cũng ở tái sinh đan ảnh hưởng, hoàn toàn mọc ra.

Khôi phục hai cái tay sau, trái lại có chút không quen, trải qua mấy ngày nữa thích ứng, mới chậm rãi quen thuộc.

300,000 linh thạch trung phẩm, chỉ dùng không tới một tháng, liền toàn bộ hao tổn hết rồi.

Chủ nếu là bởi vì mọc ra cánh tay trong quá trình, ngoại trừ tái sinh đan tác dụng ở ngoài, đối với linh thạch tiêu hao cũng rất lớn.

Dương Thanh Huyền đã chạm tới Nguyên Võ cảnh giới đại viên mãn, nhưng này Hư Thiên Thành bên trong, linh khí vô cùng đạm bạc, không có linh thạch căn bản là không có cách tiếp tục.

Hắn thở dài, nghĩ đến bị Hư Thiên Thành rút hết bốn trăm năm mươi ngàn linh thạch liền nhức nhối, nhưng người ở dưới mái hiên, không thể không thấp đầu.

Ngày hôm đó, Dương Thanh Huyền ra mật thất, hướng về cái kia Túy Tiêu Lâu đi.

Hư Thiên Thành bên trong tửu lâu rất nhiều, dù sao rèn luyện chuyện như vậy, đều là đao kiếm đổ máu, ở sinh tử sát trường trên sờ soạng lần mò xuống, rất nhiều người đều thích uống vài hũ.

Đồng thời trong tửu lâu ngư long hỗn tạp, mỗi bên loại tin tức cùng da trâu bay đầy trời, hoặc hư hoặc thật, không thôi vì là luận. Nhưng năng lực này khô khan mà tàn khốc rèn luyện, tăng thêm vài sợi nhân khí cùng nhiệt độ.

Túy Tiêu Lâu vô cùng nhã trí, có tới trăm thước cao, từ bên ngoài xem ra vô cùng cổ điển tinh xảo, tràn ngập khói lửa hơi thở, trước cửa điêu rồng múa phượng, viết hai câu: Trong lúc say càn khôn lớn, Hồ Trung Nhật Nguyệt Trường.

Tiến vào kỳ môn, chính là hơn trăm bước hành lang, hai bên tất cả đều là kỳ hoa dị thảo, ẩn ước có thể thấy được mỗi bên loại lầu các, phòng khách, thấp thoáng tô điểm ở bốn phía.

Dương Thanh Huyền đi qua hành lang, liền thẳng tới đại sảnh, có năm mươi, sáu mươi tấm cái bàn, dựa theo nhất định trật tự bày ra.

Dương Thanh Huyền khá là kinh ngạc, những cái bàn này bày ra, tựa hồ ngầm có ý nào đó loại quy tắc, làm cho xuyên toa ở bên trong đám người, không một chút nào hiện ra chen chúc.

Hơn phân nửa bàn đã đầy người, Dương Thanh Huyền tìm một tấm dựa vào góc ngồi xuống, hắn không nghĩ tới với thu hút sự chú ý của người khác.

“Đại nhân, xin hỏi mấy vị? Uống chút rượu gì không?”

Lập tức có tiểu nhị tiến lên, đem mỗi bên loại đĩa nhỏ cùng nước trà mang lên, sau đó khuôn mặt tươi cười hì hì đứng ở một bên, hầu hạ.

Dương Thanh Huyền nhìn chung quanh một tuần, nói: “Tùy tiện.”

Tiểu nhị đem một bản tờ khai đặt lên bàn, cười nói: “Đại nhân ngài nhìn.”

Dương Thanh Huyền lật mở một tờ, liếc mấy cái, đều là chút chưa từng nghe tới rượu, hắn tùy ý gọi một vò, nói: “Liền đến đàn hoa đào này say rượu quên buồn đi.”

“Được rồi! Ngài thực sự là thật tinh tường, đây chính là tửu lâu chúng ta bán rượu ngon nhất, ngài chờ, lập tức tới ngay.”

Tiểu nhị đang muốn đi rót rượu, lại bị Dương Thanh Huyền gọi lại, hỏi: “Các ngươi này cũng có thể tiếp nhiệm vụ?”

Tiểu nhị híp mắt, hì hì cười nói: “Đương nhiên có thể. Này rượu tờ khai, ngài lui về phía sau lật là được rồi.”

Nói, dùng tay làm dấu mời, liền xoay người đi rót rượu.

Dương Thanh Huyền đem rượu đơn lật tới phía sau, quả nhiên gặp được rất nhiều nhiệm vụ, đều có nói rõ tường tận, cùng với mỗi bên loại giá cả.

“Giết Tuyền Cơ Tông đệ tử, một người đầu năm trăm ngàn linh thạch.”

“Giết sạch tháng đệ tử, một người đầu hai trăm năm chục ngàn linh thạch.”

“Giết Thiên môn tông đệ tử, một người đầu hai mươi Ngũ Linh thạch.”

Dương Thanh Huyền: “...”

Hắn lật vài tờ, tất cả đều là giết người nhiệm vụ, đến phía sau mới bắt đầu bình thường một chút, nhưng độ khó khăn cũng lớn vô cùng, tỷ như bắt lấy bắt sống Hoang thú, tìm kiếm bách tộc di tích chờ chút

“Đại nhân, ngài rượu.”

Tiểu nhị rất mau đem rượu đã bưng lên, đồng thời cho Dương

Thanh Huyền đổ đầy một chén, cái kia nồng nặc hương tửu vị tràn ra, làm người thèm chảy nước miếng.

Dương Thanh Huyền buông tờ đơn xuống, uống một hơi cạn sạch, vị nhu cùng, mật hương Thanh Nhã, mang theo nhàn nhạt hoa đào hương vị, phảng phất đưa thân vào một mảnh trong rừng đào, quên mất tất cả buồn phiền.

“Say quên buồn, quả nhiên là rượu ngon, làm người quên ưu sầu.” Dương Thanh Huyền cầm chén rượu, trong mắt có một tia mê luyến, chỉ một cái thích này rượu.

“Người sở dĩ buồn phiền nhiều lắm, cũng là bởi vì trí nhớ quá tốt.”

Đột nhiên, một đạo thanh âm thanh lượng truyền đến, theo sát chính là một đạo thân ảnh màu trắng, ngồi ở hắn đối với mặt.

tr❤uyencuatuinet

“Là ngươi?”

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, để ly rượu trong tay xuống, nói: “Ngươi còn chưa có chết.”

Nam tử mặc áo trắng cau lại hạ xung quanh lông mày, nhìn cái kia đàn trong suốt đào hoa tửu, nói: “Vật này, thật sự sẽ tốt uống sao?”

Dương Thanh Huyền nhìn hắn, kinh ngạc cười nói: “Ngươi xưa nay chưa uống qua?”

Nam tử mặc áo trắng lắc lắc đầu.

Hầu bàn trong mắt mỉm cười, nói: “Vậy ngài nhất định phải nếm thử.” Sau đó hướng về Dương Thanh Huyền cúi người khom người, nói: “Đại nhân còn có nhu cầu gì, bất cứ lúc nào gọi ta.”

Nói xong, liền tự mình bận bịu đi tới.

Dương Thanh Huyền lấy ra một cái ly, cho nam tử mặc áo trắng rót một chén, cười nói: “Nếm thử.”

Nam tử mặc áo trắng nhìn cái kia trong suốt rượu, bưng lên một cái liền uống vào, cái kia trắng noãn mặt một hồi liền nổi lên đỏ bừng, giống như là ngượng ngùng dáng vẻ.

“Ha ha.” Dương Thanh Huyền nhịn không được bật cười.

Nam tử mặc áo trắng vừa thẹn vừa giận, vội vàng thầm vận chân khí, đem rượu kia khí ép xuống.

Dương Thanh Huyền sinh sợ làm cho người chú ý, giảm thấp xuống tiếng cười, lại cho hắn rót một chén, hài hước hỏi: “Mùi vị làm sao?”

Nam tử mặc áo trắng sắc mặt vẫn còn có chút ửng hồng, trợn lên giận dữ nhìn Dương Thanh Huyền một chút, nghiêm trang nói: “Cũng không tệ lắm, mùi vị có chút ngọt.”

“Ha ha.” Dương Thanh Huyền lại không nhịn cười được, mời rượu nói: “Nếu hương vị không sai, vậy thì uống nhiều một chút.”

“Uống liền uống.”

Nam tử mặc áo trắng cầm chén rượu lên, uống một hơi cạn sạch, sau đó lại liền làm mấy chén, có phòng bị sau, lấy tu vi của hắn, coi như uống sạch toàn bộ tửu lâu, cũng không thành vấn đề.

“Hiện tại hài lòng chưa.”

Nam tử mặc áo trắng trừng mắt lên đến, đỗi Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền khẽ cười nói: “Hài lòng, hài lòng, ngươi làm sao sẽ tới tửu lâu này, ngươi lần trước lại là thế nào chạy thoát?”

“Ngươi đều có thể chạy thoát, ta làm sao lại không thể?”

Nam tử mặc áo trắng lườm hắn một cái, ánh mắt rơi vào trên tay phải của hắn, nói: “Ngươi Thanh Vân Chi nhiệm vụ hoàn thành rồi.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, chờ hắn tiếp tục nói.

Nam tử mặc áo trắng trầm ngâm nửa ngày, tựa hồ có hơi do dự, nhưng vẫn là nói ra, “Ta tới đây là dự định tiếp một cái nhiệm vụ, không nghĩ tới sẽ đụng với ngươi.”

“Nhiệm vụ gì?”

Dương Thanh Huyền lập tức hỏi, hắn hiện tại gấp thiếu linh thạch xung kích Nguyên Võ đại viên mãn, đối với nhiệm vụ vô cùng mẫn cảm.

Nam tử mặc áo trắng nghĩ đến một trận, đứng dậy, nói: “Muốn đồng thời làm nhiệm vụ này lời, liền đi theo ta.”

Nói, hắn liền hướng về đại đường một góc đi đến, nơi đó dẫn tới mặt khác một cái hành lang, tựa hồ là Túy Tiêu Lâu khu khách quý.

Dương Thanh Huyền lập tức đuổi theo kịp, kêu lên: “Chờ ta.”

Hai người trước sau ra đại sảnh, là một cái cong hành lang, dẫn tới cái kia chút lầu các phòng khách.

Đi một hồi, quẹo bảy tám cái khom, đi tới một tòa nhà các trước, chỉ có một áo vải tiểu nhị thủ ở cửa, đem hai người ngăn lại, nói: “Hai vị tới chuyện gì?”

Nam tử mặc áo trắng nói: “Tiêu đại.”

Tiểu nhị kia vội vàng lùi đến một bên, nói: “Hai vị xin mời vào.”

Dương Thanh Huyền lập tức theo nam tử mặc áo trắng, tiến vào cái kia bên trong lầu, chỉ thấy bên trong vô cùng rộng rãi, từ lâu tụ hơn hai mươi người.

Chương 465: Nhiệm Vụ, Di Tích

“Uyên Ca đến rồi.”

Bên trong một vị lão giả áo bào trắng, vừa thấy nam tử mặc áo trắng, lập tức mặt lộ vẻ vui mừng, cười nói: “Ta liền biết ngươi sẽ cảm giác hứng thú.”

Nam tử mặc áo trắng ôm quyền nói: “Tiêu Đại có nhiệm vụ tướng chiêu, không không dám đến.”

Lão giả áo bào trắng có chút đắc ý, vuốt râu cười nói: “Xem ra lão phu vẫn có chút mỏng mặt a.”

Còn lại hơn hai mươi người, đều là thần thái như thường, ánh mắt ở nam tử mặc áo trắng cùng Dương Thanh Huyền trên người quan sát mấy lần, cũng không có quan tâm quá nhiều.

Dù sao đến nhận nhâm vụ này, ít nhất cũng phải Nguyên Võ hậu kỳ tu vi, trong lầu các có bảy, tám người đều là Nguyên Võ đại viên mãn.

Lão giả áo bào trắng cũng quan sát Dương Thanh Huyền vài lần, thấy hắn là Nguyên Võ hậu kỳ tu vi, lại là nam tử mặc áo trắng mang tới, cũng không có hỏi nhiều.

Dương Thanh Huyền thấp giọng nói: “Nguyên lai ngươi gọi Uyên Ca.”

Nam tử mặc áo trắng khẽ hừ hạ, hỏi ngược lại: “Ngươi tên gì?”

Dương Thanh Huyền trả lời: “Dương Thanh Huyền.”

Trong lòng hai người đều sinh ra một loại cảm giác quái dị đến, nhận thức lâu như vậy rồi, cũng coi như là từng vào sinh ra tử, dĩ nhiên vừa biết với nhau tên.

“Tiêu Đại, người đến đều gần đủ rồi, cũng nên công bố nhiệm vụ đi.”

Một người trung niên hán tử ngồi thẳng, một mực nhắm mắt dưỡng thần, giờ khắc này đột nhiên mở hai mắt ra, tinh quang bắn ra, càng làm cho người ta một loại kinh trập cảm giác, để trong lầu các trong nháy mắt yên tĩnh lại.

Dương Thanh Huyền âm thầm quan sát trung niên nam tử này, báo đầu hoàn nhãn, sinh uy mãnh, trên người khí tức làm cho người ta một loại khó có thể ngang hàng cảm giác, sợ không chỉ là thông thường Nguyên Võ đại viên mãn đơn giản như vậy.

Tiêu Đại cười cợt, “Ha ha, Gia Cát Thạch đại nhân đã không thể chờ đợi.”

Trung niên nam tử kia ánh mắt lạnh lùng nghiêm nghị, “Ta không biết Tiêu Đại triệu tập mấy người, nhưng ta thời gian quý giá, không muốn lãng phí đang đợi cái kia chút người vô dụng trên người.”

“Gia Cát Thạch đại nhân nói đúng lắm, còn có không có tới người lời, hơn nửa cũng sẽ không tới.”

Một tên thư sinh bộ dáng nam tử, sau đầu treo hai cái bạch ngọc vòng hàng loạt tấn hoàn, cũng là khá có ý kiến.

Tiêu Đại động viên mọi người nói: “Cố gắng, liền không đợi.”

Hắn lệnh tiểu nhị đóng cửa lại, đồng thời ở bên ngoài bảo vệ, một quy tắc không khen người đi vào nữa.

Trong lầu các lập tức yên tĩnh lại, ánh mắt tất cả đều rơi trên người Tiêu Đại, chờ hắn tuyên bố nhiệm vụ.

Tiêu Đại sửa lại hạ dòng suy nghĩ, liền mở miệng nói: “Quãng thời gian trước, có người ở khu thứ bốn phát hiện Hoang tộc một chỗ di chỉ.”

Dương Thanh Huyền trong lòng ngẩn ra, nghĩ thầm: “Không có trùng hợp như vậy chứ? Lẽ nào này chính là mình nghe được tin tức kia?”

Tiêu Đại cố ý dừng lại một chút, ánh mắt hữu ý vô ý đảo qua mọi người vẻ mặt, đem tất cả mọi người thần thái đều thấy rõ, tiếp theo sau đó nói rằng: “Chỗ này di chỉ vô cùng bí mật, bên trong có một ít phi thường vật thú vị. Nhưng người của chúng ta không có dừng lại bao lâu, liền gặp được cường đại Hoang thú, bị bức lui trở về.”

Gia Cát thạch chen vào một câu, nói: “Ta hiểu được, Tiêu Đại ý tứ, là triệu tập chúng ta đi thanh tràng, chém giết những Hoang thú kia đúng không?”

Tiêu Đại nở nụ cười, ôm quyền vừa chắp tay, nói: “Lại bị Gia Cát Thạch đại nhân đoán trúng.”

Trong lầu các, tất cả mọi người là thấp giọng bắt đầu nghị luận, cân nhắc nhiệm vụ này tính khả thi.

“Tiếp nhiệm vụ của các ngươi nhiều năm như vậy, tự nhiên vừa nghe liền biết.”

Gia Cát thạch nhớ một trận, nói: “Những Hoang thú kia đại khái là mức độ nào, lớn bao nhiêu, Tiêu Đại tính toán mấy người có thể hoàn thành, lại có bao nhiêu thù lao?”

Tiêu Đại trầm ngâm bộ dạng, tinh tế mấy đạo: “Mười người... Mười lăm người... Hai mươi người, ước chừng có hai mươi tên

Nguyên Võ đại viên mãn cường giả, liền có thể an toàn hoàn thành nhiệm vụ lần này. Nhưng mặc cho ắt cùng Gia Cát Thạch đại nhân nói có chút bất đồng, ngoại trừ thanh tràng di tích phụ cận Hoang thú ở ngoài, còn nhất định phải bảo vệ di tích ba tháng, để Hoang thú không được xâm phạm."

"Ba tháng?"

Gia Cát thạch sững sờ nói: "Nhưng là phải nghiên cứu món đồ gì? Thời gian này thật có chút lâu."

Tên kia thư sinh dáng dấp, sau đầu treo hai khối bạch ngọc hoàn nam tử chen lời nói: "Thù lao đây? Chỉ cần thù lao đầy đủ, những thứ khác hết thảy đều tốt thương nghị."

Tất cả mọi người là dồn dập gật đầu, toàn bộ là giống nhau tâm tư.

Tiêu Đại vuốt râu, lại cười nói: "Túy Tiêu Lâu lúc nào bạc đãi quá các vị? Thanh tràng bên trong di tích Hoang thú, đồng thời bảo vệ ba tháng không bị Hoang thú tập kích, mỗi vị Nguyên Võ cảnh đại viên mãn đại nhân, cho một triệu rưỡi linh thạch, Nguyên Võ cảnh hậu kỳ đại nhân, mỗi vị cho một triệu linh thạch, chư vị cảm thấy thế nào?"

Giá tiền này sức hấp dẫn vẫn là vô cùng đại, không ít người suy tư về, một số người đã động tâm.

Dương Thanh Huyền cùng Uyên Ca tuy rằng động tâm, nhưng hai người đều có chút bất mãn, luận thực lực, bọn họ hoàn toàn không ở Nguyên Võ đại viên mãn bên dưới, nhưng bởi vì tu vi duyên cớ, muốn bằng Bạch thiếu nắm năm trăm ngàn khối linh thạch, đây cũng không phải là một số lượng nhỏ.

Dương Thanh Huyền cơ hồ là quyết định muốn tiếp nhiệm vụ, dù sao hắn còn phải tìm Hoang tộc tinh huyết, nhân tiện nói: "Tiêu

Đại, lấy tu vi cảnh giới tới bắt linh thạch, khó tránh khỏi có chút bất công đi.”

“Ồ?” Tiêu Đại ánh mắt nhìn sang, trong mắt ngậm lấy ý cười, trong lầu các còn lại người, cũng toàn bộ chuyển qua ánh mắt, càng nhiều hơn chính là mang theo xem thường.

Lấy Dương Thanh Huyền biểu hiện ra tuổi, thậm chí cũng hoài nghi hắn Nguyên Võ hậu kỳ tu vi có chỗ vô ích, giờ khắc này lại còn đưa ra bất mãn.

[truyen ｃua tui dot net] http://truyｅncuatui.net

Uyên Ca cũng gật đầu nói: “Ta cũng cảm thấy bất công, nên ấn thật lực đến, mà không phải lấy tu vi luận.”

Gia Cát thạch khinh miệt nhìn hai người một chút, hừ một tiếng, nói: “Nói đến, ấn thật lực phân linh thạch cũng có đạo lý. Bằng không ta chẳng phải là cùng cái kia chút phổ thông Nguyên Võ đại viên mãn người nắm giống như có thêm?”

Hắn tự xưng là là Nguyên Võ đỉnh cao, mặc dù đối với Dương Thanh Huyền cùng Uyên Ca hai người xem thường, nhưng đối với đề nghị của bọn họ vẫn là vô cùng tán đồng.

Còn lại người, cũng đều rối rít bắt đầu nghị luận, mỗi người có suy nghĩ riêng.

Tiêu Đại cười khổ nói: “Cái này coi như làm khó dễ ta, cũng không thể đến cái luận võ định thực lực đi.”

Thư sinh kia triển khai một cái quạt giấy, đập mấy lần, chậm rãi nói: “Tại hạ có một biện pháp khả thi, đến thời điểm có thể đem giá cả ăn chia mười cái cao đẳng, mười cái cấp thấp, tự nhận là có bản lãnh, có thể hướng về nắm cao đẳng khiêu chiến, cũng sẽ không dùng theo cảnh giới gì đến phân.”

Tiêu Đại trong mắt sáng ngời, vỗ tay nói: “Phương pháp này rất hay, có thể chia làm cấp ba, ta tăng cường ba cái hai triệu tiêu chuẩn, đem Gia Cát Thạch đại nhân như vậy cường giả đỉnh cao cũng phân chia ra, sau đó bảy cái một triệu rưỡi, còn dư lại chính là một triệu.”

Cái này phân pháp một ra, mọi người trên căn bản cũng bị mất ý kiến, hoàn toàn là bằng thực lực lấy tiền, như là thực lực ngươi thấp kém chọn cao, tất nhiên sẽ bị người khác khiêu chiến.

Dương Thanh Huyền cùng Uyên Ca cũng là gật gật đầu, không lên tiếng nữa.

Tiêu Đại ôm quyền hướng về mọi người chắp tay nói: “Có đồng ý tham gia, liền ở lại đây đi. Không muốn có thể đến phòng khách đi uống rượu, ta dặn dò tiểu nhị cực kỳ chiêu đãi.”

Ngay sau đó, trong lầu các tao động một trận, có ba người ôm quyền rời đi, để lại hai mươi ba người.

Tiêu Đại hết sức hài lòng, nói: “So với dự tính thêm ra ba người, nhưng lão hủ không chê nhiều người.” Hắn chắp tay, nói: “Đa tạ chư vị đối với lão hủ tín nhiệm, nhiệm vụ lần này bởi vì vì thời gian quá lâu, vì lẽ đó trước tiên dự chi năm trăm ngàn linh thạch cho chư vị.”

Lập tức có tiểu nhị bưng một cái khay đi vào, mặt trên đặt vào hơn hai mươi túi trữ vật.

Mà đối với tất cả mọi người tới nói, trong khoảng thời gian ngắn, cũng là một mặt không biết gì hơn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 466: Khu Thứ Bốn, Hoang Dã Dấu Vết

Mọi người đại hỉ, từng người lấy một cái, rối rít nói tạ ơn.

Gia Cát thạch cầm trong tay ước lượng mấy lần, mặt không hề cảm xúc, liền cất đi.

Dương Thanh Huyền nhưng là nghĩ thầm: "Chịu trả tiền đặt cọc trước, xem ra này Túy Tiêu Lâu uy tín xác thực rất tốt, hơn nữa nhiệm vụ lần này sợ sẽ không đơn giản."

Uyên Ca hiển nhiên cũng hết sức Cao Hưng.

Tiêu Đại nói: "Vì để tránh cho bị Hư Thiên Thành phát hiện, bên trong túi trữ vật có một tọa độ, ngay ở Hư Thiên Thành ra phía ngoài đông năm mươi dặm nơi. Sau ba ngày, tọa độ địa điểm gặp."

Mọi người dồn dập ôm quyền, sau đó ai đi đường nấy.

Ra Túy Tiêu Lâu, Dương Thanh Huyền cùng Uyên Ca đi ở trên đường, Dương Thanh Huyền hỏi: "Ngươi ở đâu?"

Uyên Ca cảnh giác dáng vẻ, hỏi ngược lại: "Ngươi hỏi cái này làm cái gì?"

Dương Thanh Huyền nhìn hắn cái kia dáng dấp sốt sắng, kinh ngạc cười nói: "Thuận miệng vừa hỏi mà thôi, không cần phản ứng lớn như vậy?"

Uyên Ca đuôi lông mày trên ẩn hiện sắc mặt giận dữ, nói: "Này loại ** việc, vẫn là ít hỏi thăm tuyệt vời."

Nói, liền không nữa phản ứng Dương Thanh Huyền, thả người lóe lên, liền hóa thành lưu quang đi.

Dương Thanh Huyền nói một tiếng “Người kỳ quái, người thú vị”, cũng trở về chính mình mật thất đi tới.

Hoa Giải Ngữ đột nhiên truyền âm nói: “Cái này Uyên Ca là người nữ.”

“A? Cái gì!”

Dương Thanh Huyền suýt chút nữa không có từ không trung rơi xuống, độn quang lay động một chút, mới ổn định lại, “Ngươi nói cái gì?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Cái này Uyên Ca là người nữ, có thể khẳng định. Nhưng còn có một chuyện ta còn đang suy đoán bên trong, tạm thời không thể xác định.”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, từ tranh đoạt Thanh Vân Chi bắt đầu, cái này Uyên Ca hành vi cũng có chút quái lạ, như là đổi thành lời của cô gái, cũng cũng sẽ không có vẻ quái.

“Hóa ra là nữ giả nam trang.”

Dương Thanh Huyền tự nói: “Ở Hư Thiên cổ chiến trường nơi như thế này, cô gái xác thực có nhiều bất tiện. Ngươi còn không cách nào khẳng định suy đoán là cái gì?”

Hoa Giải Ngữ trầm tư một chút, nói: “Của nàng Võ Hồn... Tựa hồ là trong truyền thuyết cái kia nhân vật đáng sợ...”

Dương Thanh Huyền lặng lặng nghe, nhưng Hoa Giải Ngữ lại không đoạn sau, hắn oán giận nói: “Làm sao lời tổng không nói xong?”

Hoa Giải Ngữ lắc đầu nói: “Ta chỉ là bỗng nhiên nghĩ đến, chưa chắc đã là, dù sao đối với nàng chiến đấu quan sát không nhiều. Nếu là có nắm chặc, ta sẽ nói cho ngươi biết.”

Dương Thanh Huyền bất đắc dĩ, chỉ phải coi như thôi. Nhưng biết Uyên Ca là nữ tử sau, đối với thân phận của nàng có chút ngạc nhiên đứng lên.

Sau ba ngày, Hư Thiên Thành ở ngoài, đông năm mươi dặm.

Lâm thời xây dựng một cái nghỉ ngơi mái che nắng, còn trưng bày không ít cái bàn rượu ngon, cho mọi người chè chén.

Dương Thanh Huyền chạy đến thời điểm, đã tụ tập hơn ba mươi người, ngoại trừ tiếp nhiệm vụ hơn mười người đến rồi, còn có Tiêu Đại mang tới hai mươi tên hộ vệ.

Dương Thanh Huyền trong lòng thất kinh, này hai mươi tên hộ vệ, thực lực thấp nhất cũng có Nguyên Võ hậu kỳ, lần này bằng tụ tập hơn bốn mươi tên Nguyên Võ hậu kỳ cường giả, có thể thấy được nhiệm vụ này độ khó không phải bình thường.

Tên kia thư sinh bộ dáng nam tử cũng trình diện, tương tự là đầy mặt lo lắng, chất vấn: “Tiêu Đại, tại sao phải nhiều như vậy hảo thủ, không có địa cấp Hoang thú xuất hiện đi?”

Còn lại hơn mười người cũng tất cả đều khẩn trương, sắc mặt khó coi.

Tiêu Đại nở nụ cười một tiếng, nhấc lên một vò rượu đến, ném cho thư sinh kia, nói: “Hàn chung tử, đừng quá khẩn trương, mình hù dọa mình. Còn có hay không có địa cấp Hoang thú, nói thật, ta cũng không thể xác định. Dù sao cũng là khu thứ bốn, như là xuất hiện địa cấp Hoang thú cũng hợp tình hợp lý, vì lẽ đó ta mang theo nhiều người một chút, lo trước khỏi hoạ. Nếu là ta nói nhất định không có đất giai Hoang thú, chẳng phải là bẫy ngươi nhóm.”

Hàn chung tử tiếp nhận vò rượu, uống vào mấy ngụm, sắc mặt lúc này mới hơi hơi tốt hơn một chút, nói: “Nhiều người như vậy, chỉ cần cái kia địa cấp Hoang thú đừng đến nhiều lắm, vẫn có thể ứng phó được.”

Ánh mắt của hắn rơi vào Tiêu Đại bên người hai tên trên người lão giả, hồ nghi nói: “Hai vị này là...”

Hai tên lão giả kia thần thái thẫn thờ, tu vi cũng không cao, chỉ có Nguyên Võ sơ kỳ, nhưng Tiêu Đại đối với hai người thần thái, nhưng là cung kính cực kỳ.

Tiêu Đại vội vàng hướng về mọi người giới thiệu: “Hai vị này là chúng ta Túy Tiêu Lâu Trận pháp sư, bởi vì cái kia trong di tích có rất nhiều cổ khắc, nhiệm vụ lần này, kỳ thực liền là bảo vệ hắn hai người, đối với cái kia di tích tiến hành nghiên cứu.”

Hàn chung tử gật gật đầu, nói: “Thì ra là như vậy.”

Dương Thanh Huyền cẩn thận đứng ở một bên, cũng không lên tiếng, tự định giá trong đó mỗi bên loại quan hệ.

Lần hành động này nhìn đến vẫn là vô cùng bí ẩn, chí ít này Tiêu Đại không muốn để Hư Thiên Thành phát hiện, cũng không biết Túy Tiêu Lâu cùng Hư Thiên Thành trong đó đến cùng là quan hệ như thế nào.

Hơn nữa Túy Tiêu Lâu dám một mình tuyên bố nhiệm vụ, cùng Hư Thiên Thành đối nghịch, sau đó bối cảnh nhất định sẽ không đơn giản.

Ở Khúc Phong thương hội cho hắn mỗi bên loại trong tài liệu, đối với Hư Thiên Thành bên trong mọi việc đều có tường tận nói rõ, chỉ có không có nói tới Túy Tiêu Lâu, xem ra Khúc Phong thương hội chí ít ở bề ngoài là thuộc về Hư Thiên Thành nhất phái.

Rất nhanh, tiếp nhiệm vụ hai mươi ba người lần lượt đến.

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia bay tới Uyên Ca, cổ quái nở nụ cười, gật gật đầu.

Uyên Ca không rõ trong lòng hoảng hốt, tựa hồ bị khám phá cái gì tựa như, trên gương mặt không có từ trước đến nay bay lên đỏ ửng, lóe lên liền qua.

Uyên Ca nội tâm thầm nói: “Người này bệnh thần kinh sao? Làm sao cười cổ quái như vậy?”

Hắn nhìn Dương Thanh Huyền một chút, liền mắt nhìn phía trước, không tiếp tục để ý.

Dương Thanh Huyền nhưng là nghĩ thầm: “Tuy rằng sắc mặt lạnh lẽo, nhưng cử chỉ thần thái bên dưới, khó tránh khỏi cất giấu một tia cô gái quyến rũ, hữu tâm đi xem, vẫn có thể phát hiện.”

Không lâu lắm, tất cả mọi người lục tục đến. Cái kia Gia Cát thạch ỷ vào chính mình tu vi cao cường, cái cuối cùng chậm rì rì bay tới, nhưng cũng không ai dám nói hắn.

Hắn ở Hư Thiên Thành đợi hơn bốn mươi năm, sớm liền kẹt ở Nguyên Võ đỉnh cao, vẫn không xông phá tầng bình phong kia.

Hắn cũng biết đây cũng không phải là bế quan có thể giải quyết, trừ phi có cơ duyên lớn lao, có thể để hắn trong nháy mắt lĩnh ngộ đột phá.

Cũng hoặc là dùng đại lượng thiên tài địa bảo, đem đột phá xác suất đi lên chồng chất, cũng có một tia hi vọng.

Vì lẽ đó những năm gần đây, Gia Cát thạch không ngừng tiếp mỗi bên loại nhiệm vụ, một mặt mới tìm kiếm cơ duyên đột phá, một phương diện thu thập linh thạch mua mỗi bên loại thiên tài địa bảo, trái lại để hắn ở Hư Thiên Thành bên trong, dần dần hỗn xảy ra chút tiếng tăm, không ít người đều nhận ra hắn.

“Đi thôi.”

Tiêu Đại phất một cái ống tay áo, chu vi trong vòng mười trượng không gian lắc động đậy, liền đem cái kia chút mái che nắng, cái bàn, rượu ngon, toàn bộ thu vào giới tử.

Sau đó, một nhóm hơn bốn mươi người, ở Tiêu Đại dẫn dắt đi, hướng về khu thứ bốn bay đi.

Dọc theo đường đi gặp phải không ít võ giả cùng Hoang thú, nhìn thấy bọn họ trận thế, đều là sợ đến xa xa tránh ra, không dám chặn phong mang.

Nửa tháng sau, rốt cục tiến nhập khu thứ bốn.

Không trung tràn ngập hung ác khí tức, khu thứ bốn hiếm người đến, trên căn bản chính là Hoang thú cùng yêu thú thiên hạ.

Tất cả mọi người có chút cẩn thận từng li từng tí một, tốt ở tại bọn hắn người đông thế mạnh, cho dù là khu thứ bốn Hoang thú, cũng không dám tùy ý đi ra công kích.

Lại qua năm ngày, rốt cục nhìn thấy một mảnh hoang dã, mặt trên lẻ tẻ lớn lên một ít thực vật, Tiêu Đại trong mắt vui vẻ, nói: “Sắp đến rồi!”

Dương Thanh Huyền nhìn mắt nhìn tới, cái kia hoang dã địa thế rộng rãi, loáng thoáng, phảng phất có thể nhìn ra một ít kiến trúc dấu vết.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 467: Cửu Khúc Lai Long, Hoang Tộc Tế Đàn

Cái kia hai tên đi theo Trận pháp sư, một tên trong đó hạc phát đồng nhan, hình thể hơi mập, mặc một bộ lam áo, giờ khắc này trong đôi mắt lập loè ra tinh mang đến, kêu lên: “Cửu khúc lai long, đây là núi sông địa thế bên trong cửu khúc lai long a!”

Tiêu Đại ngừng lại, hỏi: “Lữ tiên sinh, như thế nào cửu khúc lai long?”

Lữ tiên sinh kích động sau khi, chỉ lo không thể xác định, nhìn bên người một gã khác Trận pháp sư một chút, tên kia Trận pháp sư cũng là tóc mai hoa râm, chỉ có điều ngũ quan sâu sắc, sắc mặt cổ đồng, đón Lữ tiên sinh ánh mắt, gật gật đầu.

Lữ tiên sinh lúc này mới xác định, chỉ về đằng trước đất hoang, ngón tay ở trên không bên trong vẽ điều tuyến, nói: “Nhìn những này thảm thực vật, lác đa lác đác, kì thực vô cùng có quy quy tắc. Đông mặt cái kia chút tươi tốt, bên trong trở nên đột ngột, mà phần cuối lại từ từ tiêm vừa nhỏ vừa dài, có giống hay không một con rồng bộ dạng.”

Mọi người theo hắn nói nhìn tới, quả nhiên có chút long cái bóng, chỉ là hơi bị quá mức gượng ép, khiến người ta có chút khó có thể tín phục.

Một gã khác Trận pháp sư ung dung nở nụ cười, nói: “Những này chỉ là bề ngoài hiển hiện ra địa mạo, cuối cùng, là mảnh này hoang dã hạ tụ nước, hóa thành rồng mạch, chư vị nếu không tin...”

Hắn dùng tay tại không trung bỉ hoa hạ, chỉ vào một chỗ phương hướng, nói: “Có thể từ nơi này bổ xuống đi, tất nhiên sẽ phát hiện Cổ Hà cừ.”

Tất cả mọi người là hai mặt nhìn nhau, không biết đúng hay không nên tin tưởng.

Tiêu Đại cười nói: “Không cần cắt, Hỗ Thông tiên sinh cùng Lữ tiên sinh năng lượng cao, há có thể có lỗi?”

Hỗ Thông gặp không ít người hay là không tin bộ dạng, cũng không giải thích nhiều, chỉ về đằng trước nơi nào đó, nói: “Nơi đây nếu bày ra cửu khúc lai long, tất nhiên có bộ lạc ở qua, mà bộ lạc hạt nhân, nên ở nơi này long nhãn vị trí.”

Hắn bấm ngón tay tính mấy lần, ánh mắt lấp loé, chỉ vào ngay phía trước, vẽ một vòng tròn, nói: “Tụ Thủy chi địa.”

Tiêu Đại trong tay đánh mở một cái trận bàn, cùng Hỗ Thông chỉ địa phương kiểm tra hạ, cả kinh nói: “Quả nhiên là cái kia!”

Gia Cát đường đá: “Đã như vậy, cái kia mau mau tới đi. Ta cũng muốn nhìn một chút, này Hoang tộc người lưu lại đồ vật có gì kỳ lạ, có thể không tìm tới một chút cơ duyên.”

Hắn liếm môi một cái, có chút hưng phấn. Dù sao Hoang tộc là thời đại trung cổ, tám đại chí cường một trong chủng tộc, nếu là thật để lại chút gì, cố gắng lần này liền có thể đột phá tới đất cảnh.

Một đám người cấp tốc đi về phía trước bay đi, rất nhanh sẽ đi tới rách nát khắp chốn kiến trúc trước, đã bị hoang mạc vùi lấp, không cẩn thận phân biệt, rất khó nhìn ra đầu mối.

Nhưng ở mảnh này đổ nát trong kiến trúc, nhưng đứng vững vàng một toà tháp cao tựa như tế đàn, bò đầy rêu.

Tế đàn chỉ có cao hơn mười trượng, diện tích ba, bốn mẫu lớn, cũng không hùng vĩ, trình Kim tự tháp hình, đỉnh là bằng phẳng, ba mặt đều có bậc thang có thể lên đi.

Ở lục đài che lấp bên trong, ẩn ước có thể thấy được lượng lớn kỳ diệu phù văn, liền từng cái từng cái khắc ở trên tế đài, không có bất kỳ che lấp. Thế nhưng năm tháng ăn mòn, hay là đem lượng lớn phù văn mất đi, rất nhiều đã không thấy rõ dấu vết.

Tất cả mọi người cảnh giác, bởi vì ngay ở tế đàn bốn phía, có lượng lớn dấu vết chiến đấu, loang loang lổ lổ, còn có thể nhìn thấy một ít thi thể, chính là sớm nhất một nhóm phát hiện di tích người.

Dương Thanh Huyền kỳ quái nói: “Kịch liệt như vậy chém giết, vì sao không có lan đến gần tế đàn, liền ngay cả phía trên lục đài đều còn ở.”

Mọi người vừa nghe, cũng toàn bộ đều cảm thấy có lý.

Cái kia chút loang loang lổ lổ khoảng cách tế đàn vị trí cũng không xa, dù cho chủ yếu công kích chếch đi, không có rơi ở trên tế đài, chí ít cái kia chút rắc rêu, sẽ ở cương phong hạ bị thổi tan mới là.

Tiêu Đại ngưng tiếng nói: “Nói như thế, này trên tế đàn hẳn còn có kết giới, có thể bảo vệ được không bị xâm hại. Chỉ là kết giới lợi hại đến đâu, cũng không cách nào chống đỡ sự ăn mòn của tháng năm, cùng với này hoang mạc hoàn cảnh.”

Lữ tiên sinh nói: “Phải như vậy.” Ngữ khí của hắn có chút kích động, không nhịn được liền muốn tiến lên đi kiểm tra.

Tiêu Đại đưa tay đem ngăn cản, sau đó đối tả hữu phất tay, cái kia hai mươi tên hộ vệ lập tức vây lại, chậm rãi hướng đi tế đàn.

Bỗng nhiên, một đạo thanh âm thê lương tự trong tế đàn truyền ra, cắt ra bầu trời, đột nhiên đâm vào mọi người lỗ tai.

Thanh âm kia không giống tiếng người, như thần gào quỷ khóc, sương mù thảm vân bất tỉnh, ban ngày vì là u, làm người sởn cả tóc gáy.

Mọi người vội vàng lùi lại, cái kia hai mươi tên hộ vệ cũng tản ra hai mươi, ba mươi trượng, đều là khẩn trương nhìn chằm chằm cái kia tế đàn.

Thanh âm kia vẫn chưa đình chỉ, vẫn thê lương tiếp tục gọi, như là không cam lòng chống lại, hò hét.

Đầy đủ giằng co thời gian uống cạn nửa chén trà, thanh âm kia mới bỗng dưng ngừng lại.

Bầu không khí một hồi trở nên quỷ dị, tất cả mọi người là hai mặt nhìn nhau, có loại cảm giác bất an.

Gia Cát thạch sắc mặt khó coi nói: “Tiêu Đại, vừa nãy quỷ kêu là thứ gì?”

Tiêu Đại cũng không rõ ràng, sắc mặt đồng dạng khó coi, chỉ huy những hộ vệ kia, nói: “Qua xem một chút.”

Hai mươi tên hộ vệ thận trọng đi tới, thời gian uống cạn nửa chén trà, mới đi đến tế đàn bên, hiển nhiên cũng đều là có chút sợ sệt.

Tế đàn trình Kim tự tháp hình, bọn họ từ ba mặt bước lên nấc thang kia, vẫn chưa thu đến bất kỳ trở ngại nào.

Rất nhanh, hai mươi người tất cả đều đi tới tế đàn đỉnh, một cái ước chừng nửa mẫu đỉnh bằng trên.

“Tiêu đại nhân, vẫn chưa phát hiện dị thường.” Một gã hộ vệ đi đến cuối cùng biên giới, hướng về Tiêu Đại báo cáo.

Tiêu Đại mặt lộ vẻ khó xử, như là phát hiện cái gì, ngược lại tốt ứng phó, hiện tại cái gì chưa từng phát hiện, trái lại càng thêm bị động.

Hỗ Thông nhìn chằm chằm cái kia tế đàn nhìn một trận, nói: "Kết giới này hẳn là có thể đỡ kịch liệt sóng năng lượng, đối với đồ thông thường cũng không trở ngại tác dụng."

Hắn nhặt lên một khối phong hoá thạch đầu, hướng về cái kia tế đàn ném đi, "Đùng" vài tiếng, liền rơi xuống ở trên bậc thang.

Sau đó sẽ khoát tay, một đạo chưởng pháp đánh tới, "Ầm ầm" như một cái trường long, sóng khí đãng mở.

"Ầm!"

Cái kia sóng khí đánh vào tế đàn ba vị trí đầu trượng nơi, đã bị một nguồn sức mạnh cản lại.

Không chỉ có như vậy, cái kia sóng khí còn bị kết giới hoàn toàn bắn ngược trở về, chiêu thức giống như đúc, giống như là lấy cách của người, hoàn lại đối phương thân.

Tiêu Đại giành trước vung tay lên, ở Hỗ Thông trước người, đem đem cái kia sóng khí ngăn trở, "Hỗ Thông tiên sinh, quả nhiên cao kiến."

Hỗ Thông đầy mặt sắc mặt vui mừng, hưng phấn nói: "Này loại có thể phân chia ba động kết giới, chỉ có một ít nhân vật mạnh mẽ mới có thể bố trí. Hơn nữa còn có thể đem lực lượng hoàn toàn đàn hồi, dù cho ở Trung Ương Đại thế giới, cũng chưa từng nghe qua phái nào thế lực giống như miếng vải này đưa. Lần này hành trình, vẻn vẹn đem kết giới này phương pháp học được, cũng không uổng phí đi."

"Đã như vậy, làm phiền hai vị tiên sinh. Cái kia hai mươi tên hộ vệ liền đến trên tế đàn bảo vệ hai vị tiên sinh, chúng ta ở nơi này tế đàn phía dưới bảo vệ, để ngừa có Hoang thú xuất hiện.”

Tiêu Đại cũng là vô cùng Cao Hưng, dù sao bỏ ra nhiều linh thạch như vậy, còn có thời gian tinh lực, như là không thu hoạch được gì, hắn cũng không tiện hướng lên trên mặt bàn giao.

Cái này di tích phát hiện, khiến Túy Tiêu Lâu thế lực sau lưng cũng vô cùng coi trọng, vốn là muốn phải phái khiển cường giả đến Hư Thiên Thành, tìm tòi di chỉ. Nhưng lại sợ gây nên Hư Thiên Thành chú ý, vì vậy án binh bất động, hạ lệnh để Túy Tiêu Lâu tổ chức mình nhân thủ, lấy tốc độ nhanh nhất đem bên trong di tích tình huống thăm dò rõ ràng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 468: Đáng Sợ Lục Trùng, Đạo Lý Làm Người

Ngay sau đó, Hỗ Thông cùng Lữ tiên sinh liền đang lúc mọi người bảo vệ cho, chuẩn bị đi tới cái kia tế đàn, đối với phía trên phù văn, trận pháp, cấu tạo chờ tiến hành nghiên cứu.

Dương Thanh Huyền liên tục nhìn chằm chằm vào cái kia tế đàn nhìn hồi lâu, luôn cảm thấy không nói ra được quái dị, bỗng nhiên hắn mí mắt không tự chủ nháy mấy cái, đồng bên trong có kim quang xẹt qua, mặc dù chỉ là lóe lên một cái rồi biến mất, nhưng cũng thấy rõ một vài thứ gì đó, không khỏi doạ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, vội vã tiến lên ngăn cản Hỗ Thông cùng Lữ tiên sinh, nói: “Hai vị tiên sinh chậm đã!”

Hỗ Thông cùng Lữ tiên sinh đều là cau lại lông mày, cảm thấy Dương Thanh Huyền quá mức vô lễ, có vẻ vô cùng không Cao Hưng, nhưng hai người tự tin lão thành thận trọng, cũng không có phát tác.

Tiêu Đại cũng cảm thấy hắn mạo thất, bình tĩnh hỏi: “Làm sao, Thanh Huyền lão đệ cảm thấy có gì không ổn sao?”

Dương Thanh Huyền lui về phía sau phất phất tay, ra hiệu mọi người lui về phía sau. Đồng thời hướng về trên tế đàn hộ vệ vẫy vẫy tay, ra hiệu bọn họ hạ xuống.

Những hộ vệ kia đương nhiên sẽ không nghe hắn chỉ huy, đều là chờ đợi Tiêu Đại mệnh lệnh.

Gia Cát Thạch quở trách nói: “Đến cùng có ý gì, trực tiếp nói rõ, đừng ở chỗ này giả thần giả quỷ!”

Dù sao Dương Thanh Huyền tuổi quá trẻ, ở tại bọn hắn những này hơn năm mươi tuổi người xem ra, hãy cùng tiểu hài tử tựa như, thêm vào tu vi cũng chỉ có Nguyên Võ hậu kỳ, không dẫn nổi người coi trọng.

Dương Thanh Huyền cười khổ một tiếng, không thể làm gì khác hơn là nói rằng: “Những này rêu, cũng không phải thật rêu, mà là nào đó loại đáng sợ sâu.”

“Sâu?”

Mọi người sững sờ, hướng về cái kia chút rêu nhìn tới.

Nhưng đã quá muộn, Dương Thanh Huyền dứt tiếng thời khắc, cái kia chút rêu thì có phản ứng, từ trên tế đàn tách ra, hóa thành từng cái từng cái màu xanh biếc sâu, phát sinh phô thiên cái địa “Ong ong” tiếng, một nhóm hướng về trên tế đàn hộ vệ bay đi, một nhóm hướng về Dương Thanh Huyền đám người bay tới.

Trên tế đàn màu xanh lục không ngừng trở thành nhạt, chờ những côn trùng kia tất cả đều bay lên sau, toàn bộ tế đàn diện mạo tất cả đều bày ra, mỗi bên loại tuyệt đẹp phù văn cùng điêu khắc, như xảo đoạt thiên công, chỉ là vào lúc này, căn bản không người có tâm sự thưởng thức, tất cả đều hoảng sợ lui về phía sau đi.

Trên tế đàn hai mươi tên hộ vệ, càng là kêu thảm đi xuống mới bỏ chạy.

Những côn trùng kia mấy vạn cái thành một đoàn, lại như một trận khói xanh, ở trên không bên trong bồng bềnh đến tung bay đi, một gã hộ vệ tại chỗ bị một đoàn sâu vây nhốt, mấy hơi thở hạ, nửa người trên thịt toàn bộ gặm nuốt sạch sẽ, ngã trên mặt đất. Nửa người dưới còn là bình thường, nửa người trên liền trực tiếp ngã thành xương vỡ đầu.

“A! A!”

Mỗi bên loại tiếng kêu thảm thiết vang lên, những hộ vệ kia tất cả đều bị sâu vây nhốt, liều mạng ra bên ngoài chạy, nhưng không có chỗ nào mà không phải là ngã tại trên bậc thang, bị gặm nhấm còn lại bộ xương.

Có chút thực lực mạnh mẽ điểm, chạy xuống, nhưng trên người cũng vây đầy sâu, không có vài bước liền ngã trên mặt đất treo.

Dương Thanh Huyền bọn người là sợ đến sợ run tim mất mật, không dám cùng cái kia sâu chính diện chống chọi, vừa đánh vừa lui, trực tiếp lui hai, ba trăm trượng xa, những côn trùng kia mới “Ong ong” bay trở về, hóa thành lục đài giống như, bao trùm ở trên tế đài.

Toàn bộ di tích bốn phía, yên tĩnh một cách chết chóc.

Mới vừa rồi còn hoạt bát hai mươi người, hiện tại là được xương khô thịt rữa, nằm tế đàn bốn phía.

Hơn nữa những côn trùng kia trên tựa hồ còn có kịch độc, bị gặm nhấm còn dư lại xương đầu, rất nhanh sẽ biến thành màu đen lạnh cả người, sau đó một chút xíu bị phân giải rơi.

Tất cả mọi người là hai mắt đăm đăm, toàn thân lỗ chân lông đều lật ngược lại, trên mặt không có có một tia màu máu.

“Ùng ục.”

Gia Cát Thạch chật vật nuốt xuống một hồi, trong đôi mắt phun ra lửa, hung hăng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, lạnh giọng nói: “Nguy hiểm như vậy, ngươi làm sao không nói sớm?!”

Dương Thanh Huyền đồng dạng bị những côn trùng kia dọa cho phát sợ, đột nhiên bị Gia Cát Thạch quát hỏi một câu, càng là nổi trận lôi đình, nổi giận mắng: “Ngươi một cái sỏa điểu, Lão Tử cũng là mới vừa phát hiện được rồi, ngươi có bản lãnh lên a..., chỉ biết là ở đây mù *** giả trang cái gì đại gia?!”

Gia Cát Thạch vốn là vẫn lấy “Đại gia” tự xưng, cho rằng này đội người bên trong thực lực mình mạnh nhất, hiện tại đột nhiên bị một tiểu tử chưa ráo máu đầu đỗi trở về, nhất thời giận không nhịn nổi, quát: “Hảo oa, ngươi tên tiểu súc sinh này, dám chống đối ta! Bản đại gia hôm nay sẽ dạy cho ngươi đạo lý làm người!”

Gia Cát Thạch trong mắt tuôn ra sát cơ đến, dưới chân giẫm một cái, liền nhằm phía Dương Thanh Huyền, một quyền đánh tới. Ở sau thân thể hắn, hiện ra một đầu mãnh thú bóng mờ, hòa vào trong cơ thể.

Chính là thường thấy nhất Thú Võ Hồn, chỉ là cái kia mãnh thú bóng mờ tướng mạo quái dị, hổ trên đầu lớn lên ba con góc nhỏ, để Gia Cát Thạch khuôn mặt cũng thuận theo thú hóa đứng lên.

Cú đấm kia không có bất kỳ hạ thủ lưu tình, đầu quyền trên từng vòng sóng gợn đãng xuất, người chung quanh ở quyền kia thế hạ đều cả kinh lùi về sau, để tránh khỏi bị vạ lây người vô tội. Hắn chính là muốn cho Dương Thanh Huyền một bài học, đồng thời giết gà dọa khỉ, nhìn còn có ai dám chống đối hắn.

Dương Thanh Huyền tay trái vẽ vòng, sáu con hỏa điểu bỗng dưng mà hiện, lượn quanh ở lòng bàn tay lượn vòng.

Này yêu hỏa dung hợp một tia Kỳ Lân chân hỏa sau, trở nên cực nóng thô bạo, một khi hiện thế, liền có một loại hỏa chủng vương giả phong độ.

Đồng thời Dương Thanh Huyền tay phải bấm quyết, trên người bắp thịt bành trướng mở, trên da hiện ra từng vòng quái văn, trên đầu sinh ra sừng trâu đến.

“Nguyên lai hắn chính là Thú Võ Hồn.”

Mọi người thấy hắn yêu hóa bộ dạng, đều là trong lòng nghĩ thầm. Có thể yêu hóa, một loại chỉ có hai trường hợp, nắm giữ Thú Võ Hồn, hoặc là truyền thừa dị tộc huyết mạch, người trước phổ biến tính càng cao hơn.

Chỉ có Uyên Ca biết, Dương Thanh Huyền tuyệt không phải là cái gì Thú Võ Hồn đơn giản như vậy. Đồng thời nàng tay phải nắm tay, nhàn nhạt chân khí ở trong tay tản ra, dự định một khi Dương Thanh Huyền gặp nguy hiểm, liền xuất thủ cứu giúp. Đồng thời nàng lại tin chắc, lấy Dương Thanh Huyền thực lực, dù cho không địch lại, cũng không trở thành thua.

“Lục Dương Khai Thiên!”

Dương Thanh Huyền bên trái tay vồ một cái, cái kia sáu con hỏa điểu lập tức bay vào lòng bàn tay, hóa thành một con to lớn hỏa chưởng, không khí bốn phía trong nháy mắt bị ngọn lửa kia lấy sạch, một hồi tăng cao đứng lên, đập tới.

“Ầm!”

Quyền chưởng chạm nhau, đáng sợ sóng khí hóa thành từng vòng xung kích, hướng về bốn phương tám hướng vọt tới.

Hai người hoàn toàn là man lực cùng chân nguyên tương bính, không có bất kỳ đầu cơ trục lợi, đại địa cũng ở dưới chân của hai người da bị nẻ mở.

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người đều trợn mắt hốc mồm nhìn tình cảnh này, Dương Thanh Huyền đem Gia Cát Thạch một quyền hoàn toàn đón lấy, cũng không lui lại nửa bước.

Tiêu Đại cũng là con ngươi co rụt lại, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Gia Cát Thạch nội tâm kinh hãi, so với bất luận người nào đều rất. Chỉ có hắn rõ ràng bản thân cú đấm này dùng bao nhiêu sức mạnh, mà đối phương một chưởng kia như núi bất động, cứng rắn đón lấy, còn để chính mình quyền cốt một trận nóng rực đâm nhói, da dẻ cũng bị quỷ dị kia hỏa diễm đốt thủng tựa như.

Dương Thanh Huyền ánh mắt lạnh lẽo, hắn lúc trước giận dữ tâm tình cũng bình tĩnh lại, nhưng ở thế giới cường giả vi tôn này bên trong, chỉ có bày ra mình thực lực, mới được tôn kính, bằng không là người hay quỷ, đều cưỡi ở trên đầu ngươi đi tiểu.

Mà Gia Cát Thạch, đang dễ dàng nắm khai đao.

Nếu là bị chúng người biết ý nghĩ của hắn, sợ là sẽ phải cả kinh thẳng rớt xuống ba, một tên Nguyên Võ hậu kỳ thiếu niên, dĩ nhiên dự định nắm Nguyên Võ tột cùng khai đao?

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 469: Thực Lực Kinh Sợ, Ổn Định Nhân Tâm

Dương Thanh Huyền ở hơn tháng trước cụt một tay thời điểm, là có thể đánh giết năm tên Nguyên Võ đại viên mãn, huống chi hiện tại hai tay đủ ở, đối phó một tên Luân Hải cảnh cũng chưa chắc thất bại, nắm Gia Cát Thạch lập uy tự nhiên là điều chắc chắn.

Tay phải hắn vồ giữa không trung, âm trầm quỷ khí kèm theo gào khóc thảm thiết ra, tay trái Lục Dương Chưởng hạ nóng bỏng hỏa diễm, ở đây um tùm quỷ khí hạ, nhiệt độ đột nhiên hạ thấp.

Bách Quỷ Dạ Hành ở quỷ quái nanh trong tiếng cười tái hiện ra, cái kia yêu tà bề ngoài, vừa nhìn xuống chính là làm người chấn động cả hồn phách.

Tất cả mọi người là mở to hai mắt, hoảng sợ nhìn, trong lòng đều là nghĩ thầm: “Đây là cái gì kiếm?”

Trên thân kiếm kia truyền tới tiếng cười đùa, làm người sởn cả tóc gáy, hơn nữa quỷ kia khí mịt mờ trong đó, tựa hồ có hơn trăm tên tiểu quỷ, ở trên thân kiếm bò tới bò lui, thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn mọi người.

Gia Cát Thạch càng là hoàn toàn biến sắc, hắn cách kiếm kia gần nhất, nhất có thể cảm nhận được bên trong âm u sức mạnh đáng sợ, khuôn mặt đều bị kiếm khí kia cái lồng xám ngắt, cả kinh nói: “Ngươi...”

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, lạnh như băng theo dõi hắn, “Gia Cát Thạch tiên sinh muốn dạy tại hạ đạo lý làm người, tại hạ rất là vui mừng. Hiện tại hay dùng này giết gà giết chó kiếm, đáp lễ tiên sinh, tán gẫu tỏ tâm ý.”

Thân kiếm khẽ động, chỉ nghe một tiếng tranh minh, âm sâm sâm kiếm khí chính là phá không mà đến, sắc bén không thể đỡ, bách quỷ ẩn giấu ở kiếm khí bên trong, kích - bắn ra, phát sinh làm người rợn cả tóc gáy cười gằn.

Cái kia từng đôi âm u đáng sợ con mắt, giống như đói bụng thú kiếm mồi, tất cả đều nhìn chằm chằm Gia Cát Thạch, hóa ra một mảnh Luyện Ngục chi cảnh, phải đem hắn tha vào địa ngục.

Gia Cát Thạch cả khuôn mặt đều ngạc nhiên thất sắc, trong mắt còn mang theo nồng nặc hối hận.

Vốn là muốn kiếm quả hồng mềm xoa bóp, ai biết một hồi liền đá trúng thiết bản, hiện tại liền chân đều phải đá bể.

Hắn hét lớn một tiếng, cái kia mãnh thú một dạng hồn quang, ở trên người đung đưa lợi hại, sức mạnh trong nháy mắt tăng lên đến đỉnh cao, tay trái lấy ra một thanh Đồng Chùy đến, đột nhiên đánh tới.

Đồng Chùy là một cái nửa thước đại hình cầu, mặt trên che kín đồng đinh, mơ hồ có màu đen khí tức tản ra, phảng phất từng cái đồng quyết định, đều ký túc một cái oan hồn.

Cái này Đồng Chùy là hắn một lần tiếp nhiệm vụ thời điểm, ở trong hoang mạc khám phá ra, uy năng rất lớn.

“Ầm ầm!”

Cái kia cây búa đánh vào Bách Quỷ Dạ Hành kiếm khí bên trong, lượng lớn quỷ quái bị đánh hồn phi phách tán, phát sinh tiếng kêu thảm thiết đau đớn. Nhưng thân kiếm kia hung hăng liền đánh vào cây búa trên, đáng sợ kiếm ý bạo nổ mở, đem cái kia cuồng bạo khí tức vắt nát tan.

Một mảnh gào khóc thảm thiết hạ, Gia Cát Thạch cảm nhận được uy năng lớn lao phả vào mặt, chấn động đến mức ngũ tạng lục phủ của hắn đều vặn vẹo.

“Ầm” một tiếng, cây búa phát sinh kịch liệt rung động, rốt cục không thể gánh vác kiếm khí kia oai, Gia Cát Thạch rên lên một tiếng, liền lùi mấy bước, khóe miệng tràn ra một tia máu tươi.

Đáng sợ hơn chính là, có một cái nhỏ quỷ theo trên cánh tay hắn bạo liệt mạch máu, chui vào trong cơ thể hắn.

Cái kia địa phương hư hại, lập tức bắt đầu chảy ra hắc thủy đến.

Bên trong bắp thịt, kinh lạc, đều bị tiểu quỷ từng bước xâm chiếm, trong vòng mấy cái hít thở, chỉnh cánh tay cũng bắt đầu sưng biến thành màu đen, cuối cùng “Ầm” một tiếng liền nổ ra, dòng máu màu đen lắp bắp tứ phương.

Gia Cát Thạch “A” kêu thảm một tiếng, lại cũng không nghĩ ngợi nhiều được, trực tiếp đem chính mình một cánh tay cắt xuống.

Ở phía trước của hắn, Dương Thanh Huyền đã thu kiếm mà đứng, thân thể cũng thay đổi trở về nhân loại, hai tay ôm quyền, một đôi trong trẻo lạnh lùng con ngươi đen nhìn phía hắn, không mặn không lạt nói rằng: “Gia Cát Thạch đại nhân, đa tạ.”

http://truyencuatu i .

net

Gia Cát Thạch vừa kinh vừa sợ, sắc mặt tái xanh, tức giận đến nói không ra lời, nhưng này toàn thân run rẩy, đem đáy lòng của hắn sợ hãi lưu lộ ra.

Hai chiêu bên dưới, liền phế bỏ một cánh tay, nơi nào còn dám lên tiếng.

Tất cả mọi người nhìn Dương Thanh Huyền ánh mắt cũng thay đổi, mặc dù là Uyên Ca, cũng giật mình không thôi. Nàng lường trước Dương Thanh Huyền sẽ không thua, nhưng cũng không nghĩ tới sắc bén như thế, liền kết thúc trận chiến đấu này. Nàng trong con ngươi xinh đẹp ánh mắt lấp lóe, càng khó được lộ ra một tia cười đến.

“Khái khái.”

Tiêu Đại vội vàng ho khan hai tiếng, nói: “Hai vị đều là tiêu nào đó mời tới quý khách, đều là nhiệm vụ lần này chủ lực, ngàn vạn xem ở tiêu nào đó mỏng trên mặt, không muốn cãi nữa.”

Hỗ Thông cũng là ôm quyền, hướng về Dương Thanh Huyền chắp tay, nói: “Vừa nãy đa tạ Thanh Huyền huynh đệ nhắc nhở, bằng không lão hủ hiện tại đã hóa thành khô cốt.”

“Đúng đấy, đúng đấy, nhờ có Thanh Huyền đại nhân nhắc nhở.”

Còn lại người cũng đều là ôm quyền chắp tay, biểu đạt cảm tạ tình.

Dương Thanh Huyền ôm quyền hoàn một vòng, xem như là đáp lễ, bình tĩnh nói: “Dễ bàn, dễ bàn.”

Đây cũng là cường giả vi tôn, như là vừa mới hắn bị Gia Cát Thạch đánh ngã, giờ khắc này nghênh tiếp hắn thì sẽ không là cảm kích, quá nửa là khiển trách cùng trào phúng.

Đang lúc mọi người khách khí trong tiếng, Gia Cát Thạch yên lặng đứng ở đám người phía sau, mặt âm trầm. Tiêu Đại lấy ra một viên tái sinh đan đến, đi tới đưa cho hắn. Hắn liếc mắt nhìn, hơi do dự một chút, đã thu hạ xuống.

Tiêu Đại lại đi tới trước mọi người mặt, cao giọng nói: "Vừa nãy may mà có Thanh Huyền huynh đệ nhắc nhở chúng ta, lúc này mới tránh khỏi thương vong nhiều hơn. Không biết chư vị, hiện tại có thể có biện pháp gì tốt, có thể đem những Lục Trùng kia đánh đuổi?"

Tất cả mọi người là hai mặt nhìn nhau, cái nào có biện pháp gì, tất cả đều nảy sinh ý lui.

Một người nói: "Này Lục Trùng quá lợi hại, trong thời gian ngắn sợ là không nghĩ ra biện pháp gì, không bằng trước về Hư Thiên Thành, lại bàn bạc kỹ càng."

"Đúng, Dụ Cảnh huynh nói, chính là chúng ta suy nghĩ trong lòng." Còn lại người đều phụ họa, kỳ thực đều muốn đi, chỉ là không tiện mở miệng, hiện tại có người đề nghị, tự nhiên vội vàng phụ cùng.

Tiêu Đại sắc mặt có chút khó coi, hắn làm sao không biết muốn đuổi đi những Lục Trùng kia vô cùng gian nan, nhưng trên đời không có tường nào gió không lọt qua được, lần này đi ra sợ là đã gây nên Hư Thiên Thành chú ý, như là dẹp đường hồi phủ, di tích này vô cùng có khả năng rơi vào Hư Thiên Thành trong tay.

Hắn vội hỏi: "Chư vị bình tĩnh, những này Lục Trùng lợi hại, cũng chỉ là công chúng ta một trở tay không kịp mà thôi. Hiện tại có đề phòng, tự nhiên không sợ chúng nó. Hơn nữa xét thấy nhiệm vụ độ khó, ta đem chư vị thù lao đều tăng cao 50%, làm sao?"

Tăng cao 50% thù lao, lập tức để mọi người do dự.

Tiêu Đại thấy mọi người có chút động tâm, tiếp tục sấn nhiệt đả thiết nói: "Cái gọi là người chết vì tiền chim chết vì ăn, chư vị coi như bỏ quên nhiệm vụ này, đi đón những nhiệm vụ khác, lẽ nào liền an toàn sao? Nói cách khác, cõi đời này có vừa an toàn, báo lại lại cao nhiệm vụ sao? Nếu là có, kính xin chư vị giới thiệu mấy cái đến cho ta tiêu người nào đó làm một chút."

Mọi người vừa nghĩ, cũng đích xác là đạo lý này. Mặc dù đi đón những nhiệm vụ khác, cũng không có trăm phần trăm an toàn. Hơn nữa như là bởi vì này đắc tội rồi Túy Tiêu Lâu, sau đó cũng chỉ có thể tiếp hư Thiên Điện nhiệm vụ, càng là bẫy ngươi không có thương lượng.

Hàn Chung Tử lúc này tỏ thái độ, nói: "Tiêu Đại nói có lý, chúng ta nếu nhận nhiệm vụ, liền không thể bỏ dở nửa chừng. Tiền đều là chuyện nhỏ, then chốt danh dự không thể hỏng rồi, mọi người nói là đi."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 470: Yêu Hỏa Chi Uy

“Đúng đúng, quyết không thể bỏ dở nửa chừng.”

Mọi người nhất thời hạ quyết tâm lưu lại, nghiêm mặt nói: “Chúng ta cầm Tiêu Đại linh thạch, đương nhiên phải đem nhiệm vụ làm xong.”

Tiêu Đại trong lòng thở phào nhẹ nhõm, cười chắp tay nói: “Chư vị quả nhiên đều là nhất ngôn cửu đỉnh, nghĩa mỏng Vân Thiên hán tử.”

Sau đó, hắn nhìn phía Dương Thanh Huyền, nói: “Thanh Huyền huynh đệ có biện pháp gì hay không, có thể phá những này Lục Trùng?”

Vừa nãy Dương Thanh Huyền triển hiện thực lực, để Tiêu Đại đối với hắn coi trọng, hầu như xếp tới người thứ nhất.

Tất cả mọi người là nhìn Dương Thanh Huyền, cũng không tự chủ tựu lấy hắn như Thiên Lôi sai đâu đánh đó. Gia Cát Thạch đem chỗ cụt tay sửa lại hạ, đứng ở một bên, có vẻ hơi cô đơn.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta vừa nãy chém cái kia Lục Trùng mấy kiếm, những con trùng này sức chiến đấu cũng không mạnh, chỉ là tập hợp, liền có vẻ hơi kinh khủng, phòng không cẩn thận phòng.”

Uyên Ca sắc mặt cũng hơi trắng bệch, nói: “Ngươi tu luyện thuộc tính” Lửa “công pháp, đang dễ dàng khắc chế những này Lục Trùng, chúng ta liền thảm rồi, ta vừa cũng chém mấy kiếm, căn bản chém bất tử vài con. Một đoàn liền có mấy vạn chỉ, tổng cộng có mấy chục đoàn, nếu là không có cường đại hỏa diễm đốt chúng nó, sợ là rất khó thanh trừ sạch.”

Tiêu Đại cũng là nói nói: “Thanh Huyền huynh đệ vừa nãy một chưởng kia, tựa hồ ẩn chứa cực kỳ lợi hại yêu hỏa, chính là những này Lục Trùng khắc tinh, quét dọn những này Lục Trùng, còn phải Thanh Huyền huynh đệ nhiều phí tâm.”

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói: “Ta thử xem đi.”

Hắn bóng người lóe lên, liền bay xuống đến tế đàn trước, sau đó chậm rãi đi tới.

Uyên Ca khẩn trương nhìn, một viên tim đều nhảy đến cổ rồi. Những người khác cũng đều có chút sốt sắng, như là Dương Thanh Huyền treo, cái kia nhiều hơn nữa linh thạch cũng không làm, nhất định phải trở lại.

Dương Thanh Huyền đi vào cái kia tế đàn kết giới trong phạm vi, sau đó giơ tay lên, một chút hỏa diễm ở đầu ngón tay ngưng tụ, bắn ra ngoài.

“Xì.”

Cái kia ngọn lửa phá không kích động ra, bắn tỉa ở lục đài trên, “Ầm” một hồi, nổ ra lớn chừng quả đấm ánh lửa, “Vù” một tiếng, chấn động tới lượng lớn Lục Trùng.

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, liền lùi đến tế đàn xa năm mươi trượng địa phương, sau đó tay trái vẽ vòng, vận Lục Dương Chưởng ở lòng bàn tay, như hạo nhật giữa trời, đi phía trước đập tới.

To lớn chưởng ảnh, như lưu tinh hỏa rớt xuống, bao trùm nửa mẫu phạm vi, hết thảy đuổi đi ra Lục Trùng, tất cả đều bị lồng chụp vào trong.

Những côn trùng kia đuổi Dương Thanh Huyền đang đuổi kình khí, đột nhiên liền đâm đầu vào ánh lửa, như là một vòng mặt trời tựa như từ trên thân chúng nghiền ép lên đi.

“Bùm bùm.”

Đại lượng Lục Trùng ở cự chưởng hạ bạo nổ mở, hỏa diễm như một cơn gió thổi qua, tiêu diệt gần nửa Lục Trùng, đánh về phía tế đàn.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, những này Lục Trùng trình độ cường hãn, vẫn còn ở hắn dự tính bên trên. Những con trùng này giữa lẫn nhau thật giống có liên hệ nào đó, tựa hồ ngưng tụ thành đoàn, uy năng có thể tăng gấp bội.

Nhưng vào lúc này, trên tế đàn kết giới tự mình hiện ra, đem Lục Dương Chưởng dư âm đỡ, đồng thời nguyên dạng bắn ngược trở về.

Cái kia chút sống sót sau tai nạn sâu, còn chưa phản ứng lại, to lớn hỏa diễm ở chưởng phong bao phủ hạ, từ phía sau vọt tới, như rồng quyển.

“Ầm ầm!”

Lại là mạnh mẽ một đòn, còn dư lại sâu lại bạo điệu một mảnh, đuổi đi ra Lục Trùng, đã mười đi thứ sáu.

Tiêu Đại bọn người là nhìn vui mừng không thôi, hướng về công kích như vậy, đi qua tế đàn kết giới đàn hồi sau, tương đương với công kích hai lần, như là đem hết thảy Lục Trùng đều dẫn ra, mọi người cùng nhau ra tay, rất nhanh sẽ có thể quét dọn sạch sẽ.

Tiêu Đại càng là nội tâm âm thầm hối hận, trước không có nghe Dương Thanh Huyền chỉ huy, để cái kia hai mươi tên dưới sự hộ vệ đến, kết quả không công tống táng hai mươi tên Nguyên Võ hậu kỳ cường giả, khoản này tổn thất không thể bảo là không lớn.

Giờ khắc này, Dương Thanh Huyền đã ra chưởng thứ hai, lại là một đạo hỏa cầu thật lớn nghiền ép lên đi, xuyên qua những Lục Trùng kia, lại trải qua kết giới bắn ngược lại, tiến hành hai lần nghiền ép.

“Ầm ầm!”

Hết thảy côn trùng đoàn đội tất cả đều bị đánh nổ, thập tử thứ chín, còn lại một ít sống sót sau tai nạn, đầy trời “Ong ong” bay loạn, không còn mục tiêu, cũng không dám gần thêm nữa Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền một tay bấm quyết, trong cơ thể yêu hỏa lập tức hóa thành một con to lớn chim lửa, ở đỉnh đầu bầu trời nổi lên, hướng về cái kia chút tán loạn Lục Trùng bay đi, trực tiếp há to mồm nuốt chửng.

“Hổn hển!”

Chim lửa ở phía trước bay tới bay lui, mỗi một lần đều có lượng lớn sâu bị thiêu chết hoặc là ăn đi.

Mấy cái qua lại, bầu trời lập tức trở nên an tĩnh.

Cái kia chim lửa đã xoay quanh mấy lần, “Ầm” một tiếng liền tự mình tiêu tan.

Toàn bộ quá trình, ước chừng nửa chén trà nhỏ thời gian, Tiêu Đại đám người nhìn vừa mừng vừa sợ. Kinh sợ đến mức là Dương Thanh Huyền thực lực, vui chính là lần này có biện pháp đối phó Lục Trùng.

Bay ra kết giới theo đuổi Dương Thanh Huyền sâu chỉ là một phần nhỏ, còn có đại lượng sâu vẫn như cũ hướng về rêu giống như bao trùm ở trên tế đài, vẫn chưa có hành động.

“Dương Thanh Huyền, thế nào?”

Uyên Ca trước tiên chạy tới, ngạc nhiên hỏi: “Có thể toàn bộ quét dọn rồi chứ?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt có chút trở nên trắng, liếc mắt nhìn trên tế đàn màu xanh lục, nói: “Từng nhóm dẫn ra có thể thanh quang, như là một lần chạy đến lời, sợ vẫn phải là treo.”

Uyên Ca nói: “Tuy rằng từng nhóm dẫn ra chậm một chút, nhưng cũng chỉ có thể như vậy. Một chút điểm dẫn ra, chúng ta đồng loạt ra tay. Như vậy ngươi gánh nặng cũng là nhẹ hơn một chút.”

Dương Thanh Huyền bên tai đột nhiên truyền đến Hoa Giải Ngữ thanh âm, nói: “Ngươi đã quên Cửu Tiêu Hoàn Bội sao?”

Dương Thanh Huyền cả kinh, trong đầu xẹt qua Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc, lập tức mừng như điên đứng lên, truyền âm nói: “Khúc này đứt quảng gảy qua mấy lần, nhưng thực lực không đủ, luôn cảm thấy lực bất tòng tâm, ta hiện tại thử xem.”

Hoa Giải Ngữ nói: “Hừm, dù cho lấy sức mạnh của ngươi bây giờ, muốn hoàn chỉnh bắn ra đến cũng so sánh vất vả. Nhưng nếu bàn về toàn phương vị không khác biệt công kích, âm ba thương tổn muốn vượt qua nguyên tố uy lực.”

Dương Thanh Huyền nhìn xúm lại mọi người, nói: “Các ngươi cũng đứng xa một chút, ta lại thử.”

Tiêu Đại đám người lập tức dừng bước lại, Uyên Ca cả kinh nói: “Một mình ngươi chớ miễn cưỡng, đây vốn chính là mọi người nhiệm vụ, nên đồng thời vác.”

Dương Thanh Huyền đối với nàng cười đáp lại, nói: “Ta sẽ không miễn cưỡng.”

Uyên Ca không rõ ngẩn ra, chỉ cảm thấy ánh mắt của hắn có chút ôn nhu, nội tâm không khỏi có chút hoảng sợ, khẽ hừ một tiếng, liền cùng Tiêu Đại đám người lùi đến xa xa.

Tiêu Đại nhích lại gần, nghiêng người nhẹ nhàng hỏi: “Uyên Ca, này Thanh Huyền huynh đệ là ai? Của môn phái nào?”

Uyên Ca lắc lắc đầu, hắn cũng không biết.

Tiêu Đại tựa hồ có hơi không tin dáng vẻ, nhưng cũng chưa hỏi nhiều.

Dương Thanh Huyền đứng ở không trung, đưa tay hướng về hư không bắn ra, liền có âm thanh lanh lảnh từ ngón tay hạ lưu ra, thanh tân dễ nghe, thấm ruột thấm gan.

Lập tức, hắn lăng không vỗ một cái, nhất thời có hào quang bảy màu hội tụ đến, ở trước người hóa thành cổ kính đàn ngọc.

Trường bào thiếu niên, đứng yên ở không trung, ánh mắt như nước, ngưng chú hai tay của chính mình.

Thanh tuyển khuôn mặt, thân ảnh thon dài, cái kia ánh mắt chuyên chú, phảng phất hoàn toàn hòa vào thiên địa, mười ngón như hành, nhẹ nhàng xẹt qua cái kia thất sắc dây đàn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 471: Cắt Cỏ Vì Là Ngựa, Vung Đậu Thành Binh

Ba đạo dây thanh âm từ ngón tay bay ra, hồng, vàng, lục ba màu, ở trên không bên trong lần lượt truy đuổi, đãng xuất không cùng một dạng âm thanh, nhảy vào tế đàn trong phạm vi, vẫn chưa chịu đến kết giới ngăn cản.

Sau đó ba loại màu sắc sóng âm đụng vào nhau, tuôn ra liên tiếp phá âm, mang theo leng keng ý sát phạt, như thiên quân vạn mã, khiến người ta thần kinh một hồi khẩn trương, xung kích ở cái kia lục đài trên.

Lục đài toàn thể lắc lư hạ, tựa hồ bị thanh âm quy tắc ảnh hưởng, nhưng cũng không cường.

Dương Thanh Huyền vẫn không có nhấc đầu, ánh mắt trước sau ngưng mắt nhìn hai tay của chính mình, lại là vài đạo màu sắc dây thanh âm từ ngón tay khuấy động đi ra ngoài, ánh sáng nhạt chớp động một cái, hào quang bảy màu giữa trời bay lượn, rất cảm động thanh âm quy tắc, ở đây hoang cổ di tích chảy xuôi ra.

Những này dây thanh âm, như từng đạo cầu vồng, từ không trung kích vào kết giới, không có nửa phần trở ngại, liền xung kích ở lục đài trên, sau đó hóa thành cầu vồng tản ra.

Toàn bộ tế đàn trong khoảnh khắc, đưa thân vào thất sắc cầu vồng hạ, trở nên hào quang rực rỡ, chập chờn yêu kiều.

Những Lục Trùng kia đầu tiên là cũng không phản ứng, nhưng theo thanh âm quy tắc chập trùng, mà trở nên nóng nảy.

Tiếng đàn từ hoa rụng rực rỡ, ửng hồng vạn điểm, hóa thành kim qua thiết mã, khí thế rộng rãi. Mỗi một đạo dây thanh âm, đều hóa thành thiên binh thiên tướng, từ chín tầng mây bưng xung phong hạ xuống.

Dương Thanh Huyền cả người hoàn toàn đắm chìm trong bài hát này bên trong, chỉ pháp gảy càng lúc càng nhanh, tự thân cũng quên mình sáp nhập vào vùng thế giới này dây thanh âm bên trong, hóa thân làm vui, không còn vạn vật tồn tại.

Tiêu Đại bọn người là khiếp sợ nhìn, cái kia từng đạo từng đạo thất sắc lưu quang, giống nghê hồng giống như, ở trong thiên địa bay lượn, nếu như ngôi sao trong bầu trời đêm, rọi sáng này hoang dã đại địa.

Uyên Ca càng là ngây người như phỗng, cái kia mặt tuấn tiếu trên, lộ ra một tia si mê, phảng phất thân ở trong mơ.

Cái kia Thần Linh một loại nam tử, khoác bảy màu hà y, sâu xa như biển, cứ như vậy đứng lặng ở trong thiên địa, dấu ấn ở trong lòng của nàng.

Bất luận tương lai, năm tháng làm sao biến thiên, ráng màu mở ra lại tạ ơn, nam tử này dung nhan, cũng như từ tuyên cổ tới nay ngôi sao giống như, sáng ngời làm cho nàng tâm kinh động phách.

Cái kia chút lục đài ở đây sát phạt thanh âm dưới trận, rốt cục không kiềm chế được, tất cả đều “Ong ong” bay lên, chung quanh đi loạn, nhưng rất nhanh sẽ phân biệt phương vị, hóa thành từng đạo từng đạo khói xanh, hướng về Dương Thanh Huyền phương hướng phóng đi.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đông lạnh, Bát Âm Huyền Chỉ ở trên đàn kích thích, một dây dẫn một giết, Địa Khí oai, hóa thành mây tía lưu chuyển, để bốn phía không gian đều rơi vào một loại quỷ dị vặn vẹo, những Lục Trùng kia bay tới, tất cả đều lõm vào, cuốn vào vô cùng sát khí bên trong.

Toàn bộ thiên địa, vào đúng lúc này đều hóa thành đàn cổ, ở đầu ngón tay hắn gợn sóng hạ, cái kia chút thất sắc không gian vặn vẹo trên, hiện ra từng cái từng cái thiên binh thiên tướng, nhằm phía đâm đầu vào Lục Trùng, như chiến xa một loại nghiền ép, một đoàn đoàn khói xanh ở trên không bên trong bạo nổ thành phấn vụn.

Uyên Ca đầy mặt kinh hãi, trong đầu bị cái kia thanh âm quy tắc kích động trống rỗng, tự lẩm bẩm: “Cắt cỏ vì là ngựa, Vung đậu thành binh...”

Cũng không biết trải qua bao lâu, cái kia kim qua thiết mã đi vào giấc mộng mà đến, tỉnh mộng đi.

Trong thiên địa khôi phục một mảnh rõ tuyệt.

Hoa Giải Ngữ than thở: “Này Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc, ngươi rốt cục nắm giữ rồi.”

Dương Thanh Huyền trong đôi mắt tràn đầy mê ly vẻ mặt, giữa trời khoanh chân ngồi xuống, hai tay quyết ấn.

Cái kia tế đàn hoàn toàn triển khai lộ ra, mặt trên lại không có nửa điểm màu xanh lục, tỏa ra hoang cổ lâu đời khí tức, tuyệt đẹp hoa văn cùng điêu khắc, xảo đoạt thiên công, giống như là thời đại trung cổ lưu truyền xuống tin tức, ở không tiếng động nói gì.

Một lúc lâu, Uyên Ca cùng Tiêu Đại đám người mới phục hồi tinh thần lại.

Tiêu Đại khiếp sợ tự nói: “Địa Khí! Cái kia đàn cổ càng là Địa Khí!”

Còn lại người, cũng đều là hoảng sợ không thôi, thần sắc trên mặt ngoại trừ sợ hãi ở ngoài, còn có một tia kính ý, đối với cường giả chân chính phát ra từ nội tâm kính ý.

Uyên Ca khuôn mặt vẻ phức tạp, nhìn trời cao trên cái kia ngồi xếp bằng thiếu niên, một trái tim nổ lớn khiêu động lợi hại.

“Hắn đang đột phá!”

Hàn Chung Tử đột nhiên kêu một tiếng, đầy mặt khiếp sợ.

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền trên người, từng đạo từng đạo cường đại chân nguyên gợn sóng khuấy động ra, mà trong thiên địa mỏng manh linh khí, cùng cái kia hoang khí hỗn cùng nhau, điên cuồng tràn vào trong cơ thể.

Ở đây hai luồng ngoại lực ảnh hưởng, Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn không ngừng biến hóa, phía sau mơ hồ có Thanh Long bóng mờ hiện ra.

“Đó là cái gì? Long ảnh?!”

Tiêu Đại cả người run lên, hai mắt trợn thật lớn, kinh hãi nói: “Có thể hiển hóa ra Chân Long công pháp, trời ạ, hắn đến cùng tu luyện thần thông nào!”

Tất cả mọi người đều là ngạc nhiên cực kỳ.

Vừa đàn xong một khúc kinh thế hãi tục dây thanh âm, vốn là sức mạnh yếu kém nhất thời điểm, bây giờ chọn lựa đột phá, thực sự không sáng suốt.

Huống chi này linh khí mỏng manh, lại là nơi nguy hiểm, bất cứ lúc nào cũng có thể xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, để đột phá dã tràng xe cát, nhẹ thì tẩu hỏa nhập ma, nặng thì kinh mạch tận đoạn, biến thành phế nhân.

Gia Cát Thạch trong mắt một hồi tuôn ra sát khí đến, tay trái nắm tay, khắp khuôn mặt là giãy giụa vẻ mặt.

Uyên Ca ánh mắt thoáng nhìn, phát hiện Gia Cát Thạch tình huống khác thường, lập tức bóng người hơi động, che ở hắn trước mặt, lạnh lùng nói: “Ngươi muốn làm cái gì?!”

Lúc đó gọi, lập tức để ánh mắt của mọi người tiến đến gần, tất cả đều rơi trên người Gia Cát Thạch.

Gia Cát Thạch sắc mặt tái xanh, nộ nhìn chằm chằm Uyên Ca, lạnh giọng nói: “Muốn ta làm cái gì, liên quan gì đến ngươi, mau cút đi cho ta!”

Tâm tình của hắn vô cùng không ổn định, tả quyền trên chân nguyên kịch liệt gợn sóng, giống như tâm tình của hắn ở giờ khắc này giống như.

Nếu muốn báo thù, hiện tại chính là thời cơ tốt nhất, một khi bỏ qua, lấy Dương Thanh Huyền lứa tuổi cùng thiên phú, mình đời này cũng không có trông cậy vào.

Tiêu Đại hơi thay đổi sắc mặt, bóng người lóe lên, che ở Gia Cát Thạch cùng Uyên Ca bên trong, đưa tay vỗ một cái Gia Cát Thạch vai vai, nói: “Lão đệ, bình tĩnh. Tuyệt đối không nên sản sinh hiểu lầm gì đó.”

Gia Cát Thạch cả người run lên, Tiêu Đại cái này nhìn như tầm thường vỗ một cái, lại có lực lượng kỳ dị, đem trong cơ thể hắn tụ lại chân nguyên đánh tan, đồng thời một hồi trấn an cái kia xao động tâm tình.

Gia Cát Thạch hai con ngươi trợn to, kinh hãi nhìn Tiêu Đại, phảng phất lần thứ nhất nhận thức người này giống như vậy, cái kia nắm chặt nắm đấm lập tức nới lỏng, trên sống lưng một mảnh mồ hôi lạnh, than thở: “Xin lỗi, là ta có chút kích động.”

Tiêu Đại mỉm cười gật gật đầu, lại vỗ nhẹ nhẹ hắn mấy lần, nói: “Tĩnh táo là tốt rồi.”

Sau đó hắn xoay người, nhìn Uyên Ca khẽ mỉm cười, nói: “Chỉ là hiểu lầm mà thôi.”

Uyên Ca sắc mặt lạnh lẽo, vẫn như cũ không quá yên tâm, cảnh giác nói: “Mọi người tốt nhất đều ngốc tại chỗ, ai dám ngông cuồng lên trước một bước, đừng trách trong tay ta kiếm vô tình.”

Xanh thẳm ánh sáng lóe lên, cổ đồng sắc ai ca tái hiện ra, Uyên Ca giơ kiếm ở trước người, kiếm khí kia phát sinh lại nhuệ lại độn, tuyệt nhiên ngược lại khí thế, làm cho người ta một loại quái dị không nói ra được cảm giác.

“Đây cũng là một cái khó giải quyết gia hỏa.”

Trong lòng mọi người hiện ra cổ quái ý nghĩ, chỉ cảm thấy trước mắt nam tử mặc áo trắng này cũng vô cùng không đơn giản, đều thầm nghĩ: “Hai người này rốt cuộc là ai?”

Ở Uyên Ca cảnh cáo, cùng với Dương Thanh Huyền biểu hiện ra kinh sợ tính dưới thực lực, lại không người nào dám ly khai tại chỗ tự ý lộn xộn.

Không bao lâu, Dương Thanh Huyền đột phá liền thành công, trong tay quyết ấn biến đổi, sau lưng Thanh Long bóng mờ, liền hóa thành một đạo thanh mang, bay vào trong cơ thể hắn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 472: Tinh Tú Truyền Thuyết

Dương Thanh Huyền chậm rãi mở mắt ra, vừa nãy một khúc bên dưới, hoàn toàn hòa vào thiên địa, cảm giác ngộ được cực kỳ tuyệt vời biến hóa. Để nguyên bản rất xa Nguyên Võ cảnh giới đại viên mãn, một hồi đã đột phá.

Một người cơ duyên, rất nhiều lúc đều so với nỗ lực trọng yếu. Nhưng nếu như không có kiên trì bền bỉ cố gắng, liền không cách nào nắm lấy mỗi bên loại lóe lên một cái rồi biến mất cơ duyên.

“Sáng tạo ra này Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc Thần Nhạc là người phương nào?”

Dương Thanh Huyền trong lòng tràn ngập hiếu kỳ, đối với vừa nãy cái kia cảnh giới kỳ diệu hiểu được vô cùng, để hắn nhai đi nhai lại một lần lời, cũng rất khó lần thứ hai tiến nhập.

“Thần Nhạc à... Hắn là cái kỳ diệu người đâu...”

Hoa Giải Ngữ trong mắt loé ra hồi tưởng, trong đầu hiện ra một đạo siêu nhiên xuất trần bóng người, thở dài nói: “Hắn là Thanh Long thất túc bên trong Tâm Túc đây.”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, đầy mặt vẻ kinh dị, nói: “Tâm Túc? Cái kia hắn chính là bị trộm Ảnh Sát hại sao?”

Hoa Giải Ngữ lắc đầu nói: “Không có, người này yêu thích độc lai độc vãng, mặc dù là thất túc một trong, nhưng rất ít cùng chúng ta tới hướng về. Hắn rất sớm rồi rời đi người nổi tiếng, chỉ để lại này Cửu Tiêu Hoàn Bội cùng Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc, từ đây không biết tung tích.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nghĩ một hồi, mới hỏi: “Tinh tú đến cùng là một loại nhân vật như thế nào?”

Hoa Giải Ngữ có chút tịch mịch dáng vẻ, cười khổ nói: “Ở sâu xa trước đây, tinh tú thân là Thánh Linh Thủ Hộ giả, cùng Thánh Linh là có tinh thần khế ước, thông qua tầng này khế ước, có thể hấp thụ Thánh Linh sức mạnh, đến làm bản thân mạnh lên. Mà Thánh Linh cũng có thể thông qua khế ước đối với tinh tú tiến hành khống chế.”

“Ở thời đại thượng cổ, tinh tú nắm giữ vô cùng tôn sùng địa vị cùng sức mạnh to lớn, hầu như chúa tể toàn bộ tinh vực. Nhưng theo sơ đại Thánh Linh ngã xuống, mà mới xuất hiện Thánh Linh, nhưng là một đời không bằng một đời, tinh tú vị trí cũng biến thành hết sức khó xử.”

“Khặc, khặc ho..., hiện tại tinh tú cùng Thánh Linh trước, tuy rằng còn có tinh thần khế ước, nhưng giữa lẫn nhau liên hệ vô cùng yếu ớt. Trước kia người, có thể trở thành tinh tú là một vinh quang to lớn cùng thực lực tượng trưng, nhưng bây giờ..., không ít người cũng là vì Thánh Linh sức mạnh mà đến, Huyền Thiên Cơ là như thế này, Thần Nhạc cũng là như thế này.”

Dương Thanh Huyền tò mò hỏi: “Cái kia Thần Nhạc được Thanh Long lực sao?”

Hoa Giải Ngữ đối với chuyện này cũng tựa hồ không hiểu nhiều lắm, nhớ một trận mới nói: “Nên được đến rồi đi, hắn là cái phi thường chuyên chú nam nhân, ngoại trừ nhạc khúc ở ngoài, lại không có bất kỳ sự tình có thể để hắn động tâm. Thu được Thanh Long lực lượng, đều chỉ là vì theo đuổi nhạc khúc trên cảnh giới cao hơn. Tuy rằng ta có chút trách hắn đi rồi, nhưng bây giờ suy nghĩ một chút, cũng hết sức có thể hiểu được hắn. Năm đó mặc dù hắn lưu lại, cũng không đối phó được đạo ảnh đi.”

“Ai nha, nói cho cùng, hay là bởi vì Thanh Long Thánh Linh quá yếu a.”

Dương Thanh Huyền thở dài, vỗ vỗ trán, có chút bất đắc dĩ nói: “Ta sẽ cố gắng, tranh thủ hướng về sơ đại Thanh Long áp sát. Đúng rồi, sơ đại Thanh Long là thực lực ra sao?”

Hoa Giải Ngữ khẽ mỉm cười, nói: “Chỉ mong đi, ngươi là hết sức người thú vị. Còn sơ đại Thanh Long thực lực, căn bản không phải ngươi hiện tại có thể hiểu, mặc dù là ta, cũng rất khó đoán được.”

“Được rồi, ta trước tiên thực tế đi tốt dưới chân mỗi một bước đi.” Dương Thanh Huyền cũng không phải cái kia loại mơ tưởng xa vời người.

Hoa Giải Ngữ khuôn mặt vẻ tán thưởng, nói: “Thật không biết ngươi trẻ tuổi như vậy, vì sao lại có như vậy trầm ổn tâm tính. Vừa nãy ngươi đã bắn ra Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc tinh túy, cố gắng lĩnh ngộ này đầu khúc phổ, có thể để thực lực của ngươi tăng nhiều. Này khúc bên trong ẩn chứa có một chiêu hết sức lợi hại thần thông, nói vậy ngươi vừa nãy cũng đã cảm nhận được.”

Dương Thanh Huyền trong mắt tinh mang lóe lên, có chút hưng phấn nói: “Ngươi là nói cái kia chút thất sắc trong âm luật hiển hóa ra ngoài thiên binh thiên tướng?”

Hoa Giải Ngữ gật gật đầu, tán dương: “Thật không được lên, mới gảy mấy lần, hơn nữa chỉ có Nguyên Võ cảnh thực lực, liền có khả năng đem chiêu cắt cỏ vì là ngựa, Vung đậu thành binh bắn ra đến. Tuy rằng sức mạnh của ngươi bây giờ còn rất yếu, nhưng ta đối với niềm tin của ngươi nhưng là càng ngày càng mạnh.”

“Cắt cỏ vì là ngựa, Vung đậu thành binh...”

Dương Thanh Huyền lẩm bẩm niệm vài câu, rơi vào trong trầm tư, trong đầu nhớ lại khúc phổ bên trong từng cái âm phù.

“Này, Dương Thanh Huyền, ngươi không sao chứ?”

Đột nhiên một đạo thanh âm đột ngột, đưa hắn trầm tư đánh đoạn, là Uyên Ca đang gọi hắn.

Tiêu Đại đám người cũng đều vây quanh, người trên mặt người đều là kính ý, còn mang theo lấy lòng nụ cười.

Dương Thanh Huyền nhìn Uyên Ca, đột nhiên nở nụ cười, nói: “Ta không sao, bất quá... Ngươi sao rất giống có chút dáng dấp sốt sắng?”

“A? Ta sao... Nào có... Làm sao có khả năng... Ngươi nói nhăng gì đấy?”

Uyên Ca đôi mặt đỏ lên, hiện ra càng chặt hơn trương, giải bày mấy lần, cũng không thừa nhận, sau đó một đôi mắt nộ nhìn hắn chằm chằm, rõ ràng cho thấy thẹn quá thành giận dáng vẻ.

“Ha ha, được rồi, ta nói bậy, là ta nói bậy.”

Dương Thanh Huyền thoải mái thừa nhận, biết Uyên Ca thân phận sau, hắn đương nhiên sẽ không cùng một cô gái tính toán, chỉ là nhàn nhạt nở nụ cười.

Này cười, ở trong mắt Uyên Ca, nhưng cảm thấy không rõ quỷ dị, làm cho nàng càng thêm có chút tay không đủ thố.

Bỗng nhiên, nàng trong đầu xẹt qua một cái ý nghĩ, nội tâm giật mình nói: “Chẳng lẽ hắn xem thấu ta là nữ tử?”

Vừa nghĩ tới đó, lại liên tưởng lên Dương Thanh Huyền mỗi bên loại ngoạn vị cười, càng là càng phát xác định, gò má đỏ lợi hại hơn, oán giận nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nội tâm cả giận nói: “Hảo oa, ngươi nếu xem thấu, nhưng giả bộ không biết, cố ý trêu chọc ta.”

Cái kia u oán biểu hiện, hận không thể nuốt hắn.

Dương Thanh Huyền cảm nhận được nàng ánh mắt kỳ dị, chỉ cảm thấy không hiểu ra sao, thầm nghĩ: “Làm sao vậy, ta lại không đắc tội nàng, đã nói hạ nàng căng thẳng mà thôi, cần phải như thế phẫn hận ánh mắt xem ta sao?”

Cũng may Tiêu Đại hóa giải giữa hai người lúng túng, tiến lên ôm quyền nói: “Thanh Huyền lão đệ thần thông lợi hại a.” Đầy mặt đều là vui sướng cùng lấy lòng vẻ mặt.

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Khách khí, cầm Tiêu Đại linh thạch, tự nhiên đem hết toàn lực.”

Then chốt hắn đối với Hoang tộc chuyện cũng vô cùng để bụng, còn hi vọng có thể được Hoang tộc tinh huyết, sau đó tu luyện hư vô Hoang Thiên Quyết đây. Nếu không thì toán đánh chết hắn, cũng sẽ không khi này cái chim đầu đàn, quét sạch Lục Trùng.

Hơn nữa đến lúc này bại lộ chính mình người mang Địa Khí, sợ là sẽ phải gây nên phiền toái không nhỏ.

Nhưng so với Hoang tộc tinh huyết giá trị, này chút phiền toái cũng vẫn còn ở có thể trong phạm vi chịu đựng.

Dù sao lấy thực lực bây giờ của hắn, Địa cảnh bên dưới đều không có gì lo sợ, mà Hư Thiên Thành bên trong, Địa cảnh bên trên cường giả cũng không nhiều.

Tiêu Đại cao hứng dị thường, vội vàng nói: “Linh thạch dễ bàn, lần này trở lại, Thanh Huyền lão đệ thù lao nhất định phải tăng gấp đôi.”

Không chỉ có là Dương Thanh Huyền biểu hiện ra thực lực, còn có nguyên khí, thần thông các loại, không có chỗ nào mà không phải là mạnh mẽ đến cực điểm. Để hắn đối với Dương Thanh Huyền thân phận có bước đầu phán đoán, tất nhiên là cường đại tông môn tử đệ, nhất thời sinh ra lòng kết giao.

Hơn nữa cho Dương Thanh Huyền tăng thù lao, những người khác cũng không có bất kỳ ý kiến, chỉ cần không ít mình là được.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 473: Kí Chủ Khế Ước

Dương Thanh Huyền tự nhiên là cao hứng, ra đến như vậy một chuyến, chủ muốn không phải là vì linh thạch sao, có thu hoạch lần này, sau khi trở về là có thể trực tiếp bế quan xung kích Địa cảnh.

Ngay sau đó, hai người lại khách khí vài câu.

Tiêu Đại sau đó mời ra hai vị Trận pháp sư, để cho bọn họ trên tế đàn, đối với trên đó phù văn tiến hành nghiên cứu.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia tế đàn, trong mắt tinh quang lấp lóe, cẩn thận nói rằng: “Vẫn là phải cẩn thận một chút tuyệt vời, trước quỷ dị kia âm thanh còn không biết là tình huống thế nào, hơn nữa ta nhìn trước mặt những người đó thi thể, không giống như là bị Lục Trùng cắn chết, hẳn còn có cái khác nguy hiểm.”

Tiêu Đại gật gật đầu, nói: “Thanh Huyền huynh đệ nói có lý, mọi người đừng cách tế đàn quá xa, để bảo vệ hai vị đại sư làm chủ. Ta, Thanh Huyền huynh đệ, Uyên Ca, Gia Cát Thạch, Hàn Chung Tử, năm người liền đến bên trên tế đàn bảo vệ hai vị đại sư, còn lại người phân tán ở tế đàn bốn phía.”

“Được!” Mọi người đáp một tiếng, liền từng người tản ra.

Hai mươi ba tên lính đánh thuê, thêm vào Tiêu Đại cùng hai tên Trận pháp sư, tổng cộng hai mươi sáu người. Bảy người lên tế đàn, còn dư lại tản ra ở chữ vàng đài ba mặt, canh phòng nghiêm ngặt bảo vệ.

Toàn bộ tế đàn, ngoại trừ dưới chân bậc thang ở ngoài, hết thảy địa phương đều vẽ lên phù văn cùng trận tuyến. Còn có lượng lớn quỷ dị đồ án, pha trong đó, giống như là nói hết Tuyên Cổ trước kia cố sự.

Dương Thanh Huyền đột nhiên vang lên tiêu phong, cái kia Võ Hồn vì là "Có cảm giác trong lòng" bạn học, như là hắn ở chỗ này lời, hay là có thể đọc ra này trong tế đàn ẩn chứa tin tức.

Bảy người vừa lên tế đàn, hai tên Trận pháp sư tựa như thu được chí bảo, như là đích thân tới Thánh địa giống như vậy, dáng vóc tiều tụy cực kỳ. Kích động sau một lúc, liền từ cái kia đỉnh bên trong đồ án bắt đầu nghiên cứu.

Đó là một cái hình lục giác đồ án, bên cạnh tô điểm rất nhiều hoa tuyết trạng phù văn, giống như là một cái tinh đồ, vô cùng tinh mỹ, chỉ là dấu vết bị năm tháng phong hóa có chút mơ hồ.

Hai tên Trận pháp sư từng người nhảy ra mấy bản thật dầy sách cổ đến, đặt ở trên đất, bất cứ lúc nào lật xem đối chiếu tiến hành nghiên cứu.

Gia Cát Thạch không muốn cùng mấy người đứng chung một chỗ, một thân một mình tìm một góc, ngồi xếp bằng hư không, đem cái viên này tái sinh đan nuốt vào bên trong cơ thể, cứ như vậy trước mọi người mặt tu luyện.

Tiêu Đại cùng Hàn Chung Tử bảo vệ một góc, Dương Thanh Huyền cùng Uyên Ca bảo vệ một góc.

Tiêu Đại cao giọng nói: "Có ba tháng, mọi người không muốn quá khẩn trương, có thể tự mình tu luyện, một khi ai phát hiện tình huống, liền cao kêu một tiếng, nhắc nhở tất cả mọi người."

Bảo vệ ở bên dưới tế đàn phương hơn mười người, cũng đều là từng người ngồi xếp bằng hư không, tu luyện.

Một người trong đó vòng tay lóe lên, thả ra một cái sắc thái loang lổ hung thú đến. Cái kia hung thú hình dạng như hổ, nhưng mọc ra hai cái đầu, đều là khuôn mặt hung ác, hắc mặt răng nanh.

Người kia thả ra hổ dữ sau, này mới yên tâm bắt đầu đả tọa.

Dương Thanh Huyền nhìn kinh ngạc, hắn biết đây là một loại tuần thú bí thuật, có thể mang hung thú thuần hóa, ký kết chủ tớ thỏa thuận, để hung thú thành vì chính mình sức chiến đấu một phần.

Mà bình thường này hung thú liền ký túc ở nguyên khí trong không gian, dựa vào sinh mạng của túc chủ lực tồn tại, một khi cần chiến đấu, liền thả ra ngoài.

Thương Khung tinh vực, có ba mươi ba vị diện, rộng rãi ngần vô biên, mỗi bên loại cổ quái kỳ lạ bí thuật cùng thần thông, nhiều không kể xiết. Rất nhiều Dương Thanh Huyền đều ở đây trong điển tịch đọc được quá, nhưng này ngự thú thuật vẫn là lần đầu tiên gặp được.

Cặp kia đầu hổ vô cùng khéo léo đứng ở đó nhân thân trước, hai cái đầu mỗi bên nhìn phía một phương, trong mắt tràn đầy cảnh giác.

Uyên Ca nhìn Dương Thanh Huyền đối với này hổ hết sức cảm thấy hứng thú bộ dạng, cười nhạt, nói: “Này song đầu hổ là một loại vô cùng thường gặp triệu hoán thú, có Nguyên Võ trung kỳ thực lực. Chỉ cần theo chân nó ký kết kí chủ thỏa thuận, liền có thể đưa nó làm triệu hoán thú để chiến đấu. Có chút môn phái liền chuyên môn lấy triệu hoán làm chủ, như vậy môn phái một loại tọa lạc tại cùng sơn ác thủy trong đó, có thể có rất nhiều hung thú tài nguyên.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nhìn nàng, cười nói: “Ngươi hiểu được thật nhiều nha, ngươi là đến từ môn phái nào? Làm sao lấy một cái như vậy quái dị tên.”

Uyên Ca nghiêm mặt, cáu giận lườm hắn một cái, cảnh giác nói: “Ta vốn là gọi danh tự này, cái gì gọi là lấy một cái như vậy quái dị tên?”

“Được rồi được rồi, Uyên Ca...”

Dương Thanh Huyền lại niệm hai lần, khóe miệng ngậm lấy nụ cười cổ quái.

Uyên Ca nội tâm một trận sợ, nàng dám khẳng định, Dương Thanh Huyền nhất định là xem thấu thân phận của nàng. Nhưng đối phương không nói toạc, nàng lại không tốt đâm mở chuyện này, nhất thời lòng tràn đầy phiền muộn, lập tức phiết quá mặt đi, mặt hướng góc một đầu khác, không muốn lại để ý đến hắn.

Dương Thanh Huyền trong tai truyền đến Hoa Giải Ngữ thanh âm, nói: “Kỳ thực này loại kí chủ khế ước, giống như là Thánh Linh cùng tinh tú giống như, trên bản chất cũng cũng không khác gì là, chỉ là người sau phức tạp hơn thôi. Theo đuổi lực lượng cường đại hơn, bản thân là không có sai. Những này triệu hoán thú, rất nhiều là bị sức mạnh thuần phục, nhưng cũng tồn tại một ít cam tâm tình nguyện theo võ giả, vì chia sẻ túc chủ sức mạnh, mà kính dâng sự tự do của chính mình.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: “Vậy ngươi cùng đời trước Thanh Long trong đó có thể có ký kết khế ước? Nếu là có, ngươi kí chủ hẳn là đời trước Thanh Long người nổi tiếng a, mà không phải ta.”

Hoa Giải Ngữ hắc tiếng nở nụ cười, nói: “Ta túc chủ xác thực không phải ngươi, nhưng người nổi tiếng vừa chết, khế ước liền tự động giải trừ. Ta có thể thông qua tinh giới đến rút lấy ngươi bộ phận sức mạnh, làm việc cho ta, mà ngươi lại không cách nào ra lệnh cho ta, có phải là cảm thấy không công bằng?”

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, lạnh nhạt nói: “Ta đây điểm lực lượng, ngươi nơi nào sẽ để ý? Huống hồ như vậy tốt vô cùng, ngươi là bằng hữu ta, mà không phải là cái gì khế ước võ sĩ.”

Hoa Giải Ngữ sắc mặt biến được trở nên nghiêm nghị, trên mặt lập loè tia sáng kỳ dị, chậm rãi nói rằng: “Có thể cùng Thánh Linh ký kết khế ước, là ta Hoa Giải Ngữ vinh dự. Nhưng ngươi Dương Thanh Huyền vẫn không có thực lực đó, không thể để ta toàn tâm toàn ý thần phục thực lực. Mặc dù ngươi muốn cùng ta ký kết khế ước, lấy sức mạnh của ngươi cũng không cách nào ràng buộc ta, chỉ có thể biến thành một chuyện cười. Làm ngươi có thực lực này ngày ấy, ta biết đưa ra cùng ngươi ký kết khế ước. Cái thời gian đó, ta mới có thể thừa nhận ngươi là thế hệ này Thanh Long, cũng là của ta Thánh Chủ.”

“Thanh Long Thánh Chủ...”

Dương Thanh Huyền trong mắt loé ra vẻ kinh dị, huyết dịch tựa hồ một hồi nóng lên, khóe miệng vung lên kiên định mỉm cười, “Ta sẽ chứng minh cho ngươi xem, này một ngày, sẽ không quá lâu.”

Hoa Giải Ngữ trong lòng không rõ dâng lên vui mừng, âm thầm suy nghĩ: “Ta cũng hi vọng như vậy.”

Dương Thanh Huyền nhìn cặp kia đầu hổ một trận, cũng liền không có hứng thú gì, chính là muốn ngồi xếp bằng tu luyện, vững chắc một hồi Nguyên Võ cảnh giới đại viên mãn, bỗng nhiên Uyên Ca lại quay người sang đến, hỏi: “Ngươi lúc trước gảy cái kia từ khúc tên gì?”

Dương Thanh Huyền như thực chất trả lời: “Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc.”

Uyên Ca đem danh tự này niệm mấy lần, dáng vẻ trầm tư, nói: “Xưa nay chưa từng nghe tới khúc tên, thật là lợi hại nha, dĩ nhiên giấu giếm Vung đậu thành binh thần thông, không biết là người phương nào sáng chế?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 474: Đồng Bệnh Tương Liên, Nguy Hiểm Dị Động

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh ngạc, hiếu kỳ nói: “Tầm mắt của ngươi rất lợi hại nha, lẽ nào cõi đời này từ khúc, ngươi đều nghe qua hay sao?”

Uyên Ca ngượng ngùng nở nụ cười, có chút dáng vẻ khả ái, nói: “Ta thích nghe khúc nhạc, nhưng ta sẽ không gảy, không ai dạy ta, ta cũng không có thời gian đi học.”

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, nói: “Cái kia đến tương lai, tất cả mọi người có rãnh rỗi, ta sẽ dạy ngươi.”

Uyên Ca đại hỉ, vui vẻ hỏi: “Thật sự?”

Nàng một đôi con ngươi sáng ngời bên trong, tràn đầy vui mừng cùng hưng phấn.

Dương Thanh Huyền nhìn đôi tròng mắt kia, hồi lâu đều chưa từng thấy như vậy chân thành hoàn mỹ ánh mắt, lại như là con nít gặp được món đồ chơi giống như vậy, là phát ra từ nội tâm chân thành cùng kỳ vọng, nhìn ra được nàng đến, nàng là thật yêu thích khúc nhạc.

“Thật sự.” Dương Thanh Huyền nói thật.

Nội tâm hắn không rõ thì có loại kích động, hận không thể hiện tại liền đem sở học khúc nhạc, toàn bộ truyền thụ cho nàng.

Bởi vì không biết bao lâu, chưa từng thấy như vậy thuần túy con mắt.

Thuần túy lại như này thâm thúy trời cao, không nhiễm hạt bụi nhỏ.

Dương Thanh Huyền tò mò, hỏi: “Tu vi của ngươi, kiến thức đều hết sức lợi hại, làm sao sẽ không rảnh học khúc nhạc đây? Lấy thiên tư của ngươi, cũng không cần quá nhiều thời gian.”

Uyên Ca trầm mặc một chút, hỏi ngược lại: “Ngươi thì sao, ngươi bây giờ làm sao cũng không không dạy ta?”

Dương Thanh Huyền khẽ hít một cái, trầm giọng nói: “Bởi vì ta muốn sức mạnh, không có thời gian tiêu hao ở cái kia chút chuyện vô vị trên.” Hắn dừng lại, lại nói: “Ta cần sức mạnh, đi tìm thân nhân của ta.”

Uyên Ca cả người run lên, phảng phất bị xúc động cái gì, biểu hiện một hồi trở nên hạ đứng lên, nhẹ giọng nói: “Ta cũng là, cần sức mạnh, tìm kiếm người thân, một chút xíu thời gian cũng không thể lãng phí.”

Dương Thanh Huyền sững sờ, lẽ nào trùng hợp như vậy, còn đồng bệnh tương liên? Hắn gặp Uyên Ca biểu hiện cô đơn, lại nói vô cùng kiên định, không giống như là dáng vẻ nói láo.

Hắn vươn tay ra, vỗ vỗ vai của nàng vai, nói: “Đồng thời cố gắng lên.”

Uyên Ca thân thể run một cái, muốn đem Dương Thanh Huyền tay ném mở, nhưng vẫn là nhịn được. Cũng may Dương Thanh Huyền chỉ là vỗ hai lần, liền tự cầm trở về, nàng mới thở phào nhẹ nhõm, gật gật đầu, nói: “Hừm, đồng thời nỗ lực!”

Hai người trong lúc nhất thời nhưng lại không có lời, lặng im ở cái kia, mỗi người có tâm tư riêng.

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia Tuyên Cổ bầu trời, trong lòng kêu gào: “Thiên Vị, còn bao lâu?”

Uyên Ca nhưng là dạng khác tâm tư.

Hai người trò chuyện, đều sẽ âm thanh đặt ở trong phạm vi nhất định, người ngoài không thể nào nghe thấy.

Tiêu Đại cùng Hàn Chung Tử ở một chỗ khác, đông nhất cú tây nhất cú lôi kéo, ánh mắt nhưng không ngừng liếc nhìn Dương Thanh Huyền bên này, cuối cùng đã đi lại đây, xen vào nói: “Chúc mừng Thanh Huyền lão đệ bước vào Nguyên Võ đại viên mãn, sợ là rất nhanh sẽ có thể bước vào Địa cảnh, ly khai Hư Thiên cổ chiến trường.”

Dương Thanh Huyền nói tiếng cám ơn, nói: “Tiêu Đại tiên sinh quá khen. Mỗi một cảnh giới cửa ải đều là sinh tử quan, huống hồ là xung kích Địa cảnh này loại cửa ải lớn.”

Tiêu Đại khẽ mỉm cười, nói: “Lấy Thanh Huyền lão đệ thiên tư, bước vào Địa cảnh căn bản là điều chắc chắn. Như là cần linh thạch các loại tài nguyên, cứ đến Túy Tiêu Lâu tìm lão ca, những thứ khác không dám nói, nhưng mấy triệu linh thạch gì gì đó, vẫn có thể bất cứ lúc nào cung cấp.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, mặc dù biết đối phương là có ý định kết giao chính mình, nhưng bây giờ thật là thiếu linh thạch, có linh thạch chính là gia.

Tiêu Đại tay vuốt chòm râu cười nói: “Uyên Ca cũng là như thế, đối với lão phu chớ vội khách khí.”

Hai người đều là ôm quyền, hướng về Tiêu Đại nói cám ơn.

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: “Tiêu Đại tiên sinh, ngươi kiến thức uyên bác, không biết này Hư Thiên cổ chiến trường bên trong, là có hay không còn có Hoang tộc tồn tại?”

Tiêu Đại cười cợt, nhìn cái kia thật lòng dáng vẻ, kinh ngạc nói: “Làm sao, Thanh Huyền lão đệ tựa hồ đối với việc này hết sức cảm thấy hứng thú? Lấy Hư Thiên Thành làm trung tâm, phóng xạ bốn cái khu vực, bất quá hạt vừng to nhỏ. Còn dư lại khu thứ năm, cơ hồ là một cái tiểu vị mặt, bên trong đích xác có Hoang tộc tồn tại, không chỉ có như vậy, khẳng định còn có chủng tộc khác."

Uyên Ca tựa hồ đã sớm biết, biểu hiện không có bất kỳ gợn sóng.

Dương Thanh Huyền nhưng là vừa mừng vừa sợ, ngược lại hỏi: "Chủng tộc khác?"

Tiêu Đại gật gật đầu, nói: "Ở thời đại trung cổ, này Hư Thiên cổ chiến trường tuy là đại chiến nơi, nhưng trên thực tế lại bị Hoang tộc khống chế, đến trung cổ hậu kỳ, Hoang tộc đã là xuống dốc không phanh, cổ chiến trường cũng bị đại lượng chủng tộc xâm lấn đi vào."

"Như là như thế."

Dương Thanh Huyền nhớ một trận, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề hỏi: "Túy Tiêu Lâu ở Hư Thiên cổ chiến trường bên trong chắc là vô cùng có thế lực, không biết Tiêu Đại tiên sinh có hay không có thể lấy được một chút Hoang tộc người tinh huyết?"

Tiêu Đại cùng Uyên Ca đều sửng sốt hạ, cùng kêu lên hỏi: "Hoang tộc người tinh huyết?"

Dương Thanh Huyền bất động thanh sắc gật gật đầu, nói: "Ta cần một chút Hoang tộc người tinh huyết." Cho tới công dụng, hắn cũng lười nói dối, thẳng thắn không nói.

Dù sao này thuộc về hết sức riêng tư phạm trù, những người khác cũng sẽ không nhiều hỏi.

Tiêu Đại trầm ngâm một trận, chậm rãi nói rằng: "Vật này không thể nói là trân quý bao nhiêu không, nhưng cũng thực sự là lệch cửa. Ta sau khi trở về liền đem tin tức tuyên bố ra ngoài, cố gắng có thể thu đến cũng khó nói.”

Uyên Ca nhưng là đạm nhã nở nụ cười, mím môi nói rằng: “Chỉ cần giá tiền đầy đủ cao, ta phỏng chừng sẽ có Hoang tộc người tự đứng ra hiến máu.”

Dương Thanh Huyền nghe được nội tâm một trận quái dị, nhưng Tiêu Đại nhưng là thật lòng gật gật đầu, nói: “Nói không chắc thật sự sẽ có, toàn bộ Thương Khung tinh vực quá, chuyện gì đều có khả năng phát sinh.”

Dương Thanh Huyền ngẩn người một chút, liền ôm quyền nói: “Cái kia xin nhờ Tiêu Đại tiên sinh, nếu là có này phương diện tin tức, kính xin ngay lập tức thông báo ta.”

“Dễ bàn dễ bàn.”

Tiêu Đại khách khí hai câu, bắt đầu chăm chú suy tư. Dù sao muốn kết giao Dương Thanh Huyền, hay là muốn gấp người cần thiết mới tốt. Nếu như có thể không uổng quá đại công phu liền cho tới Hoang tộc tinh huyết, vậy dĩ nhiên là không thể tốt hơn nữa.

Chuyện phiếm sau khi, mọi người đều trở lại chính mình bảo vệ vị trí, bắt đầu tĩnh tâm tu luyện.

Hỗ Thông cùng Lữ tiên sinh nhưng là hết sức chăm chú nghiên cứu những phù văn kia, thỉnh thoảng trò chuyện với nhau, Dương Thanh Huyền đứt quãng nghe được cái gì “Trận pháp”, “Tế tự”, “Sức mạnh” các loại, tự giác vô vị, cũng bắt đầu ngồi xếp bằng tu luyện, vững chắc Nguyên Võ cảnh giới đại viên mãn.

Vài ngày sau, hết thảy đều bình an vô sự, toàn bộ tế đàn bốn phía đều có vẻ cực kỳ bình tĩnh.

Đột nhiên, bên dưới tế đàn mới trấn thủ con kia song đầu hổ, không có có bất kỳ triệu chứng nào rống to, hai cái đầu liều mạng ra bên ngoài duỗi, trong miệng phát sinh từng tiếng gầm dữ dội, đám đông toàn bộ thức tỉnh.

“Phương Xán, xảy ra chuyện gì?!”

Tiêu Đại cả kinh, vội vàng đi tới tế đàn bên, xuống phía dưới nhìn tới, thất kinh hỏi.

Cặp kia đầu hổ chủ nhân, Phương Xán hoàn toàn biến sắc, một hồi liền cảnh giác, hét lớn: “Không rõ ràng, này hổ cảm nhận được nguy hiểm, vô cùng sợ sệt, tựa hồ có đại phiền toái tới rồi!”

Tiêu Đại sầm mặt lại, quát lên: “Mọi người trấn định, bảo vệ vị trí của chính mình, có bất kỳ phát hiện ở gọi ra.” Lập tức hắn nhìn phía Dương Thanh Huyền, dò hỏi: “Thanh Huyền lão đệ, ngươi có thể có cái gì phát hiện?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 475: Kết Giới Mất Đi Hiệu Lực, Hoang Khí Bão Táp

Dương Thanh Huyền trong lòng rùng mình, cả kinh nói: “Chư vị có thể có cảm giác, hoang khí đang lưu động, hướng về bên này tụ tập lại đây.”

Mọi người dồn dập ngẩng đầu lên, quan sát đến bốn phía hoang khí hướng chảy, đồng thời thần thức khuếch tán đến phạm vi lớn nhất.

Quả nhiên phát hiện, cái kia loại khó chịu cảm giác ngột ngạt, cũng là bởi vì hoang lưu động của khí.

Phương Xán vỗ xuống song đầu hổ hai cái đầu, đầy mặt nghiêm nghị, trầm giọng nói: “Sợ không chỉ là hoang khí lưu động nguyên nhân, này hổ phi thường sợ sệt.”

Cặp kia đầu hổ hí lên lực kiệt gào thét, trong mắt tràn ngập vẻ sợ hãi, nguyên bản nhu thuận bộ lông, trở nên cứng rắn đâm tay, tứ chi càng là nhỏ nhẹ run rẩy, cả người cảnh giác.

Tiêu Đại sắc mặt khó coi, trầm giọng nói: “Đều cảnh giác, có thể là cường đại Hoang thú xuất hiện!” Hắn xoay người đối với hai tên Trận pháp sư nói: “Hai vị đại sư xin mời tiếp tục, không phải bị ngoại giới quấy rầy.”

Hỗ Thông cùng Lữ tiên sinh nhìn nhau một cái, đều là gật gật đầu, tăng nhanh tốc độ nghiên cứu.

Toàn bộ tế đàn bốn phía, không khí trở nên vô cùng ngột ngạt, trong lòng mỗi người đều là nặng trình trịch, người lớn nhất hoảng sợ, chính là đối mặt không biết sự vật.

Đột nhiên, không trung xẹt qua một vệt hồng mang, lấy tốc độ cực nhanh kích - bắn mà tới.

Nếu không có tất cả mọi người đem cảnh giác nhắc tới cao nhất, sợ là rất khó phát hiện, cái kia một tia hồng mang mảnh như sợi tóc, nhanh như Thiểm Điện, ở trên không bên trong lóe lên, liền bắn vào cặp kia đầu hổ phần gáy phía dưới.

Song đầu hổ gào thét một hồi liền ngừng lại, nguyên bản màu trắng mao nhung gáy, chảy ra một giọt máu tươi đến.

Cái kia nhỏ máu rất nhanh chuyển lục, sau đó toàn bộ to lớn hổ thân, bao quát hai cái đầu, đều toàn bộ đã biến thành màu xanh lục.

“Trúng độc!”

Phương Xán lấy làm kinh hãi, hai mắt trợn thật lớn, muốn đi chạm cặp kia đầu hổ, nhưng bàn tay đến một nửa, lại rụt trở về, dù sao độc kia quá lợi hại, có chút không dám.

“Gào gừ.”

Song đầu hổ cuối cùng vô lực kêu một tiếng, liền ngã trên mặt đất, triệt để chết.

Tất cả mọi người là run lên trong lòng, đây chính là Nguyên Võ trung kỳ con cọp a, cứ như vậy lặng yên không tiếng động đi đời. Mỗi người đều chỉ cảm thấy tay chân lạnh cả người, không biết phải đối mặt là quái vật gì.

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, từ trên tế đàn bay rơi xuống, đi kiểm tra cặp kia đầu hổ vết thương.

Uyên Ca một viên tim nhảy tới cổ rồi, cả kinh nói: “Cẩn thận có độc!”

Dương Thanh Huyền tỉnh táo nói: “Yên tâm đi, ta không có việc gì.”

Hắn lấy ra một thanh thông thường thiết kiếm đến, ở con cọp cái cổ phía dưới quay lại lấy mấy lần, liền gặp được cái kia lau vết thương thật nhỏ, ánh mắt ngưng lại, chậm rãi nói rằng: “Như là đỏ sẫm độc châm, nhưng là..., vì sao không có bị tế đàn kết giới đỡ được?”

Vấn đề này một ra, mọi người này mới phản ứng được, “Đúng vậy, xảy ra chuyện gì?”, “Chẳng lẽ là kết giới mất linh?”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia thiết kiếm mũi kiếm, đều ở đây màu xanh biếc nọc độc hạ, bắt đầu bị ăn mòn, hắn ngưng tiếng nói: “Này đạo hồng mang sức mạnh, nên đầy đủ xúc động kết giới mới đúng, nhất định có cái gì không vì chúng ta biết nguyên nhân.”

Phương Xán bởi vì chết rồi triệu hoán thú, lòng rối như tơ vò, sợ sệt nói: “Thanh Huyền công tử, ngươi nhìn... Chúng ta có muốn hay không rút lui trước? Lưu lại nơi này lời, không khỏi quá nguy hiểm.”

Dương Thanh Huyền nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, an ủi: “Trấn định chút, không có gì đáng sợ. Chúng ta chiếm cứ tế đàn mấy ngày, chưa từng phát sinh nguy hiểm gì. Cho dù là hiện tại, con kia bò cạp độc cũng chỉ dám núp trong bóng tối, mà không dám minh đi ra, nói rõ nó kiêng kỵ chúng ta.”

“Đúng, Thanh Huyền lão đệ nói có lý, mọi người ngàn vạn trấn định chút, như là tự loạn trận cước, mới là chuyện cực kỳ nguy hiểm. Bắt đầu từ bây giờ, ai dám lung tung nói đào tẩu rút đi các loại, nhiễu loạn nhân tâm, đừng trách ta tiêu người nào đó bất niệm cựu tình, không khách khí!”

Tiêu Đại mặt âm trầm, trong mắt loé ra sát khí.

Mọi người chưa từng gặp hắn đáng sợ như vậy sắc mặt, đều là ngậm miệng, không dám tiếp tục nói rời đi.

Uyên Ca cũng bay rơi xuống, liếc mắt nhìn con hổ kia vết thương, suy đoán nói: “Muốn lặng yên không tiếng động đánh giết này song đầu hổ, sợ chí ít cũng là bát mục tồn tại, thậm chí là mười mắt!”

Dương Thanh Huyền nhớ một trận, nói: “Như chỉ là bát mục hoặc là mười mắt, ta đều không lo lắng. Nhưng bây giờ một chút tung tích đều tìm không được, này bốn phía căn bản cũng không có Thâm Hồng Độc Hạt cái bóng, ta sợ sẽ là càng lợi hại hơn tồn tại.”

Đang nói, đột nhiên không trung lại là hồng quang lóe lên, hướng về Dương Thanh Huyền kích bắn đi.

Không ít người đều “A” quát to một tiếng, liền gặp một tia sáng trắng xẹt qua, Dương Thanh Huyền đem thiết kiếm trong tay ném ra ngoài.

“Oành” một tiếng, cái kia hồng mang bắn thủng thiết kiếm, trực tiếp bắn tới trước mặt.

Dương Thanh Huyền không dám khinh thường, gấp vội vàng lấy ra đấu Quỷ Thần chặn ở trước người, lần thứ hai phát sinh “Ầm” một tiếng, mới đưa hồng mang đập vỡ tan, cánh tay cũng hơi có chút tê dại.

Hắn hơi thay đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Độc này hạt ít nhất là mười mắt!”

Mười mắt Thâm Hồng Độc Hạt, tương đương với Địa cảnh tồn tại, lời vừa nói ra, tất cả mọi người là đổi sắc mặt. Nhưng bọn họ người đông thế mạnh, độc kia hạt cũng hiển nhiên không dám lộ mặt, nhìn đến thật là kiêng kỵ bọn họ, lúc này mới thoáng yên tâm.

Giờ khắc này, xa xa không gian trên, bắt đầu hiện ra gợn sóng.

Đại lượng hoang khí hướng về cái kia sóng gợn trung tâm hội tụ tới, như là có vật gì đáng sợ ẩn giấu ở hư không, kẻ thôn phệ cái kia hoang khí.

[truyen❤cua tui đốt net]

Chỉ thấy cái kia sóng gợn phụ cận, bắt đầu xuất hiện từng đạo từng đạo hoang khí hình thành lốc xoáy, tổng cộng có chín đạo, bên trong lấp loé không yên, tựa hồ có đáng sợ đồ vật.

Cái kia chín đạo lốc xoáy lượn vòng một hồi, hướng về tế đàn phương hướng kéo tới.

Mọi người lúc này mới thấy rõ, mỗi một đạo lốc xoáy bên trong, đều là một đầu Thâm Hồng Độc Hạt, có lớn có nhỏ, con mắt số lượng không giống nhau, nhưng đều là mắt lộ ra hung quang, cả người sát khí.

Dương Thanh Huyền một hồi phiết quá chín đạo long quyển, trong lòng tràn đầy nghi hoặc, tự lẩm bẩm: “Bốn mắt, sáu mắt, bát mục, mười mắt, còn có một cái hai mắt, chuyện gì thế này...”

Này chín đầu Thâm Hồng Độc Hạt, giống như là lâm thời bị san bằng hiểu ra.

Mọi người vội vàng lui về phía sau, phạm vi thu nhỏ lại đến rồi tế đàn trước ba bốn trượng nơi, hi vọng kết giới kia có khả năng đem chút Thâm Hồng Độc Hạt đỡ được.

Nhưng rất nhanh, bọn họ liền hoảng sợ phát hiện, những này Thâm Hồng Độc Hạt tuy rằng trên người khí tức thô bạo, nhưng hoàn toàn không bị kết giới ảnh hưởng, trực tiếp xuyên qua đi vào.

Cái kia cuốn lên hoang khí bão táp, giống bén nhọn dao, treo ở trên người mọi người, trầy da da, vô cùng khó chịu.

Dương Thanh Huyền trong mắt nổ bắn ra tinh mang, quát lên: “Đến chín người theo ta đồng thời đối phó này mười mắt, còn dư lại đối phó mặt khác tám đầu!”

Nói, bóng người lóe lên liền vọt tới, quyết định cái kia đầu mười mắt Thâm Hồng Độc Hạt.

Uyên Ca gấp giậm chân một cái, kêu lên: “Ngươi làm sao vọng động như vậy?!”

Nhưng Dương Thanh Huyền kiếm, đã đâm vào cái kia mười mắt Thâm Hồng Độc Hạt trong bão tố, đại lượng kiếm khí vắt nhập vào đi, để cái kia hoang khí bão táp dần dần bình ổn lại, hiển lộ ra mười mắt hình dáng.

Uyên Ca lại không lo được này rất nhiều, rút ra ai ca kiếm, liền trợ giúp đi tới.

Còn lại võ giả, đều ước gì rời xa cái kia mười mắt, gặp Dương Thanh Huyền chủ động xông lên đối phó mười mắt, đều là bụng mừng rỡ, vội vàng ra tay đón lấy mặt khác tám đầu bò cạp độc. Chỉ có vẻn vẹn mấy người vọt tới, giúp Dương Thanh Huyền chống đối.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 476: Tiêu Đại Thực Lực, Cướp Giật Hoang Thạch

Tiêu Đại đứng ở trên tế đài, ánh mắt như băng, lạnh lùng nhìn chăm chú chiến đấu.

Hai cái tay nắm thành quyền đầu, có chân khí hóa thành sóng gợn, ở trên nắm tay đãng mở, ép tới không gian vặn vẹo, đồng thời có nhỏ nhẹ rạn nứt.

Gia Cát Thạch cùng Hàn Chung Tử liền ở bên người hắn cách đó không xa, cảm nhận được trên người của hắn chân nguyên gợn sóng, đều là trong lòng ngạc nhiên.

Luồng áp lực này, sợ là đã có Luân Hải cảnh.

Trong lòng hai người thầm nói: “Nguyên lai vẫn hòa ái quen mặt Tiêu Đại, càng là Luân Hải cảnh cường giả.”

Hai người đang muốn bay xuống đi ra tay, lại nghe Tiêu Đại nói rằng: “Các ngươi lưu lại, theo ta đồng thời bảo vệ hai vị đại sư, miễn cho còn có cái khác nguy hiểm, phía dưới có Dương Thanh Huyền bọn họ vậy là đủ rồi.”

Đúng "

Hai người đều là ôm quyền đáp lời, đang ước gì.

Gia Cát Thạch đang uống tái sinh đan sau, một cánh tay cũng dài đi ra, chỉ là còn có chút chậm lụt, không quá nhanh nhẹn, cần thời gian nhất định thích ứng.

Dương Thanh Huyền một chiêu kiếm đâm vào cái kia hoang khí trong gió lốc, kiếm khí phun ra, đem hết thảy hoang khí đều kích tán.

Mười mắt Thâm Hồng Độc Hạt khuôn mặt triển lộ ra, mười con mắt đều tuôn ra hung quang, trong miệng còn trầm thấp kêu, gọng kìm lớn vung một cái, đáng sợ Địa cảnh khí thế liền nghiền ép lên đến, như dời non lấp biển.

“Oành!”

Hắn đem kiếm đưa ngang trước người, ngăn trở vậy cường đại khí tức xông tới, bị chấn lui về phía sau trượt hơn mười trượng, mới đứng vững lại.

Uyên Ca cũng vọt tới, đem kiếm đưa ngang trước người, cùng hắn kề vai chiến đấu, thấp giọng mắng: “Ngươi hai này ngớ ra, làm sao chọn một vướng víu nhất?”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: “Có nhiều người như vậy ở, quét sạch những này Thâm Hồng Độc Hạt căn bản không thành vấn đề, ta đương nhiên chọn một đáng giá nhất rồi.”

Uyên Ca sửng sốt một chút, lập tức phản ứng lại, cũng là hai mắt tỏa ánh sáng.

Bốn mắt Thâm Hồng Độc Hạt hoang đan giá trị 20 ngàn linh thạch trung phẩm, sáu mắt 40 ngàn, bát mục 80 ngàn, mà mười mắt nhưng trực tiếp ở bát mục trên căn bản, tăng gấp mười lần, giá trị 800 ngàn linh thạch trung phẩm.

Đây vẫn chỉ là Hư Thiên cổ chiến trường bên trong giá cả, như là đặt ở bên ngoài, tùy tiện đều có thể bán ra bốn triệu linh thạch giá cả.

Bởi vì hai mắt đến bát mục, đều chỉ ở Nguyên Võ cảnh phạm trù bên trong, mà mười mắt Thâm Hồng Độc Hạt, đã là địa cấp tồn tại, giá trị hoàn toàn không có cách nào so với.

Hai người lập tức cầm kiếm tấn công tới, hai loại tuyệt nhiên bất đồng kiếm khí, ở trên không bên trong song song, hóa thành hai ánh kiếm, chém ở bò cạp độc cái càng trên, tuôn ra một chùm sáng mang đến.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, cả kinh nói: “Tu vi của ngươi?”

Uyên Ca trên mặt trình hiện vẻ đắc ý, cười nói: “Cũng chỉ cho phép ngươi đột phá, ta liền không thể đột phá?”

Ai ca trên thân kiếm, một mảnh chân khí cường đại nổi lên, phát sinh chói tai tiếng hót, hướng về độc kia hạt hoang khí trên quét tới, uy năng không kém Dương Thanh Huyền.

Nguyên lai nàng lần trước hẻm núi việc sau, trở về thì đột phá đến rồi Nguyên Võ đại viên mãn.

Dương Thanh Huyền cười nhạt, không tiếp tục nói nữa, tiếp tục hướng về độc kia hạt trên người cướp công, hai người phối hợp không kẽ hở, lại đem mười mắt bò cạp độc cường đại công kích, cứng rắn chính diện khiêng hạ xuống.

Mặt khác có bảy người, cũng phân biệt từ phương vị khác nhau ra tay công kích, đem bò cạp độc hoàn toàn kiềm chế.

Tiêu Đại vẫn đứng ở trên tế đài bình tĩnh nhìn, thần thức càng là mức độ lớn nhất thả ra ngoài, đem chu vi nhất định phạm vi toàn bộ bọc lại, để tránh khỏi có những thứ khác nguy hiểm đột nhiên giáng lâm xuống.

Rất nhanh, Dương Thanh Huyền mấy người đem cái kia mười mắt bò cạp độc kéo một trận, mặt khác hơn mười người đem còn lại tám đầu bò cạp độc toàn bộ chém giết, cũng đều tới trợ giúp.

Rốt cục, này mười mắt bò cạp độc tuy rằng lợi hại, nhưng vẫn là đang lúc mọi người vây kín hạ bị đánh giết, “Ầm ầm” một tiếng ngã trên mặt đất, triệt để chết rồi.

Lúc này, đếm vệt sáng lóe lên, liền bay vút qua, hướng về độc kia hạt đầu chộp tới, chính là hoang đan vị trí.

Trong này chính là có Dương Thanh Huyền cùng Uyên Ca, tốc độ của hai người gần như giống nhau nhanh.

Dương Thanh Huyền thấp giọng kêu lên: “Liên thủ, chia đều.”

Uyên Ca liếc mắt nhìn đối với mặt tới được năm người, biết dựa vào sức lực của một người rất khó lấy đan, lúc này không chút do dự, nói rằng: “Được.” Liền lại nhún người nhảy lên, che ở năm người kia trước mặt, một chiêu kiếm quét ngang qua.

Dương Thanh Huyền chỉ là một chiêu kiếm đâm vào bò cạp độc đầu, kiếm thế một chút bên dưới, liền tuôn ra một cái lớn chừng quả đấm lỗ máu, Hoang Thạch tự động nhảy ra ngoài, bị hắn một hồi nắm ở trong tay.

Mặt khác năm người kia vừa giận vừa sợ, gặp Hoang Thạch vào Dương Thanh Huyền tay, sợ là rất khó lại ói ra. Đầy ngập lửa giận, tất cả đều phát tiết trên người Uyên Ca, đều là trong cơn giận dữ, năm đạo công kích như sông lớn hồ hải, tuôn ra mà tới.

“Oành!”

Ai ca trên thân kiếm nổ tung một đoàn đoàn chân khí, Uyên Ca hơi thay đổi sắc mặt, chỉ cảm giác mình bị cuốn vào đáng sợ bão táp, năm người kia cường đại liên thủ lực lượng, hầu như phải đem nàng xé nát.

“Ầm ầm!”

Năm người công kích phá mở ánh kiếm, toàn bộ công trên người Uyên Ca.

Uyên Ca thân ảnh ở cái kia trong bão tố lắc lư mấy lần, liền bay lui về, trên người càng không có nửa điểm tổn thương, liền ngay cả quần áo chưa từng tổn hại mảy may.

Chỉ là sắc mặt có chút tái nhợt, tựa hồ tiêu hao rất nhiều.

“Xảy ra chuyện gì?!”

Năm người cả kinh, có chút không hiểu ra sao, đây càng để cho bọn họ nổi giận, hét lớn một tiếng, lần thứ hai vọt lên, muốn bù đắp một đòn.

Bỗng nhiên, một mảnh tiếng quỷ khóc sói tru vang lên, đáng sợ âm u quỷ khí lăng không kéo tới.

Dương Thanh Huyền bắt được Hoang Thạch sau, liền gặp năm người công kích rơi trên người Uyên Ca, trong lồng ngực lửa giận trong nháy mắt nổ tung, đầu óc nóng lên, chân khí tăng lên đến cực điểm điểm, Bách Quỷ Dạ Hành liền chém tới!

“Oa oa!”

Cái kia vô số khuôn mặt dữ tợn tiểu quỷ bò ở trên kiếm, trong mắt đều lộ ra thần sắc hưng phấn đến, kèm theo kiếm khí mà, hướng về năm người nhào tới.

“Chi!”

Năm người gặp được lần này cảnh tượng, đều là hít vào ngụm khí lạnh, da đầu một hồi tê dại, nhớ tới Gia Cát Thạch cánh tay, sợ đến vội vàng lui về phía sau, không dám chặn chiêu kiếm này phong mang.

“Tất cả dừng tay!” Tiêu Đại đứng ở trên tế đài, lớn tiếng một uống, cường đại âm thanh khuấy động hạ xuống, chấn động đến mức hư không đều hơi rung nhẹ, để tất cả mọi người là trong lòng ngạc nhiên.

Tiêu Đại triển lộ thực lực của chính mình, không giận tự uy, lãnh đạm nói: “Một khối Hoang Thạch mà thôi, không muốn tự giết lẫn nhau.”

Dương Thanh Huyền bánh trên tế đàn một chút, tay cầm Bách Quỷ Dạ Hành, chỉ vào mới vừa xuất thủ năm người, mũi kiếm trục một nhấn tới, lạnh giọng nói: “Các ngươi năm cái cho ta cẩn thận một chút.”

Năm người kia giận dữ, nhưng cũng kiêng kỵ thực lực của hắn, không dám ra tay.

Một người xanh mặt, cắn răng nói: “Mọi người cùng nhau giết bò cạp độc, dựa vào cái gì ngươi nắm Hoang Thạch?!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, khi hắn là không khí, thu hồi kiếm đến, xoay người đi tới Uyên Ca trước mặt, quan tâm hỏi: “Ngươi không sao chứ?”

Uyên Ca nhìn xuống cái kia ánh mắt quan tâm, trên mặt hơi đỏ lên, lắc đầu nói: “Ta không sao, ngươi cũng đừng với bọn hắn so đo, miễn cho chịu thiệt.” Sắc mặt nàng so với trước kia tốt hơn không ít.

Dương Thanh Huyền gặp thật sự của nàng không có chuyện gì, hơn nữa không nhiễm một hạt bụi, tựa hồ vừa nãy năm người kia liên thủ một đòn, căn bản là không có rơi ở trên người nàng tựa như, không khỏi âm thầm kinh ngạc, nói một tiếng “Không có chuyện gì liền tốt.”

Hắn lấy ra Hoang Thạch đến, đặt ở Uyên Ca trong tay, nói: “Này Hoang Thạch ngươi mang theo, đợi sau khi trở về bán tiền lại chia cho ta phân nửa.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 477: Hoang Tộc Bí Bảo Truyền Thuyết

Dương Thanh Huyền nắm chặt tay nàng, nhẹ nhàng đem bàn tay của nàng khép lại, lại đẩy trở lại, mỉm cười nói: “Cũng là ngươi thu đi, đừng đẩy tới đẩy lui, tất cả mọi người đang nhìn đây.”

Uyên Ca lúc này mới phát hiện, tất cả mọi người đang nhìn hai người bọn họ, đều là một bộ âm trầm mặt, nàng mặt đỏ lên, liền cất đi.

Tiêu Đại gặp bầu không khí có chút sốt sắng, đi ra điều đình, nói: “Một viên hoang đan mà thôi, tuyệt đối đừng ảnh hưởng mọi người hòa khí.”

Một người hừ lạnh nói: “Tiêu Đại nói đơn giản dễ dàng, chúng ta đi ra bán mạng, không phải là vì linh thạch sao? Đây chính là giá trị 800 ngàn linh thạch hoang đan, luận bán mạng, chúng ta không thể so với ngươi hắn bán thiếu.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, xoay người, vung tay lên, Bách Quỷ Dạ Hành kích. Bắn ra, xuyên ở trên mặt đất, ánh kiếm cùng quỷ khí bắn ra bốn phía, hàn khí thấu xương tản mát ra, âm u đáng sợ.

Hắn hai tay chắp sau lưng, đứng ở kiếm bên, lạnh lùng nói: “Muốn hoang đan, trực tiếp ra tay, đừng ở cái kia léo nha léo nhéo, khiến người ta xem thường. Có khả năng bao lớn mượn nhiều vật lớn, địa cấp hoang đan chỉ có một viên, ngoại trừ ta cùng Uyên Ca ở ngoài, các ngươi có ai bản lãnh này nuốt xuống?”

Tất cả mọi người là sững sờ, dần dần tỉnh táo lại.

Tuy rằng trong lòng hết sức không cam lòng và tức giận, nhưng suy nghĩ một chút cũng phải, cái này hoang đan, không có mấy người liên thủ, căn bản không nuốt vào được. Ai cầm đều sẽ trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích.

Nghĩ thông suốt sau, nội tâm cũng là dần dần bình tĩnh lại, không lên tiếng nữa. Lập tức lập tức có mấy người ra tay, đem cái kia đầu mười mắt Thâm Hồng Độc Hạt thi thể qua phân.

Dương Thanh Huyền lúc này mới đem kiếm thu hồi, tỉnh táo nói: “Mọi người đều là đi ra làm nhiệm vụ, kiếm nhiều kiếm ít đều là kiếm lời, quan trọng nhất là đem mệnh bảo vệ. Hơn nữa những này bò cạp độc xuất hiện quá trình vô cùng quỷ dị, ta sợ còn có nguy hiểm không biết ở phía sau mặt.”

Đang nói, xa xa không gian hơi chao đảo một cái, lại hiện ra ba đạo hoang khí bão táp, hướng bên này quát đi qua.

Cái kia ba đạo trong bão tố, vẫn là cuốn lấy ba đầu Thâm Hồng Độc Hạt, một đầu bốn mắt, hai đầu hai mắt, thực lực cũng không cường.

Tất cả mọi người là nghi ngờ trong lòng, những này bò cạp độc đến cùng là chuyện gì xảy ra?

Không được ba đầu thực lực đều không mạnh, lập tức có mấy người ra tay trước, trực tiếp xông lên phía trước, đem cái kia ba đầu bò cạp độc thu thập, đem hoang đan cùng thi thể đều thu.

Những người kia nếm trải ngọt đầu, thầm nghĩ nói: “Tổng tiếp tục như vậy cũng không tệ, không ngừng có Thâm Hồng Độc Hạt bị đưa tới nổ đan, giết nhiều mấy con, tiền kiếm được đều phải đuổi tới nhiệm vụ lần này.”

Tiêu Đại nhìn phía Dương Thanh Huyền, nói: “Thanh Huyền lão đệ, ngươi làm sao nhìn?” Hắn đối với Dương Thanh Huyền cách nhìn vô cùng coi trọng.

Dương Thanh Huyền trong mắt tràn đầy lo lắng, liếc mắt nhìn trên tế đàn, trầm giọng nói: “Hai vị đại sư còn bao lâu nữa? Ta cuối cùng có cảm giác bất an, những này Thâm Hồng Độc Hạt hẳn là chịu đến lực lượng nào đó cảm hoá, từ bốn phương tám hướng chạy tới. Nếu là ta không có đoán sai, tới được bò cạp độc càng ngày sẽ càng nhiều, thậm chí cấp cũng càng ngày sẽ càng nhiều.”

Hỗ Thông ngẩng đầu lên, khuôn mặt khốn đốn, cười khổ nói: “Sợ còn muốn hồi lâu, này trên tế đàn phù Văn Hòa trận pháp, so với ta dự tính muốn nhiều phức tạp, nếu là ta không có đoán sai, này trên tế đàn có cực mạnh truyền tống công năng.”

“Lẽ nào này tế đàn là cái truyền tống trận?” Mọi người nội tâm cổ quái thầm nghĩ.

Gia Cát Thạch hoàn toàn biến sắc, bỗng nhiên kinh ngạc nói: “Chẳng lẽ là trong truyền thuyết, có thể dẫn tới Hoang tộc bí bảo truyền tống trận?”

Hắn này nhấc lên, không ít người đều hơi thay đổi sắc mặt, tựa hồ nhớ ra cái gì đó, từng cái từng cái khiếp sợ không thôi.

“Hoang tộc lúc rời đi, lưu lại đi về bí bảo truyền tống trận?”

“Đó không phải là mịt mờ truyền thuyết sao? Những năm này đều chưa từng nghe qua, hẳn là giả chứ?”

“Có người nói cái truyền tống trận kia sẽ tự mình trôi đi, hơn nữa chỉ ở khu thứ năm bên trong xuất hiện, làm sao có khả năng sẽ ở loại địa phương này?”

Mỗi bên loại tiếng bàn luận vang lên, đều là dị thường giật mình.

Dương Thanh Huyền nhìn Uyên Ca một chút, gặp Uyên Ca cũng là đầy mặt nghi hoặc, hơi lắc đầu, cũng không biết cái gì.

Hắn lúc này mới nhìn phía tế đàn, nói: “Tiêu Đại, việc này đến cùng là chuyện gì xảy ra, nên cho mọi người một cái minh xác nhận thức đi, những này bò cạp độc quái dị tình huống, nên cùng này tế đàn là cùng một nhịp thở.”

Mọi người một hồi yên tĩnh lại, đủ nhìn tới.

Tiêu Đại nhớ một trận, than thở: “Chư vị cả nghĩ quá rồi, đối với cái kia trong truyền thuyết trận pháp, ta cũng có chút nghe nói. Khi chiếm được này tế đàn tin tức thời điểm, cũng liên tưởng quá, cho nên đối với nhiệm vụ lần này phi thường trọng thị, nhiều hơn nữa tin tức, ta cũng không có. Nhưng ta suy đoán, này tế đàn là cái kia truyền tống trận độ khả thi không cao.”

Hỗ Thông cũng trầm giọng nói: “Xác thực, này tế đàn tuy rằng có chứa truyền tống công năng, nhưng càng nhiều hơn nhưng là một loại phong ấn, tựa hồ trấn áp cái gì ở phía dưới.”

“Trấn áp?”

Tiêu Đại cả kinh, hỏi vội: “Xác định sao?”

Hỗ Thông lắc đầu, nói: “Mỗi bên loại phù văn đều quá cổ lão, hơn nữa rất nhiều hư hại lợi hại, đây chỉ là ta tạm thời suy luận. Như có tiến một bước phát hiện, ta lại nói cho mọi người.”

Nói, hắn tiếp tục chôn đầu nghiên cứu.

Dương Thanh Huyền nhìn dưới chân tế đàn, đột nhiên có loại dự cảm xấu, nhưng nói không được tại sao.

Cái kia chút thần bí phù Văn Hòa đồ án, đều quá đáng phức tạp cùng tinh sảo, trong lúc hoảng hốt thật giống đang lặng lẽ vận chuyển, giống như là mặc dù quá vô số năm tháng, cái kia ở giữa năng lượng cũng không cách nào bị làm hao mòn hầu như không còn.

Hàn Chung Tử trong mắt tinh mang lấp loé, đột nhiên nói rằng: “Tiêu Đại, như này tế đàn đúng là trong truyền thuyết đi về Hoang tộc bảo tàng truyền tống trận, vậy chuyện này nhưng lớn rồi. Cũng không phải là huynh đệ không biết đủ, mà là so với này phát hiện, chúng ta mạo hiểm, cùng được thù lao, tựa hồ không quá thành tỉ lệ.”

Tiêu Đại trong lòng ẩn sinh tức giận, nhưng vào lúc này phải khắc chế, mặt không thay đổi nói rằng: “Hàn huynh nói cũng có đạo lý, như này tế đàn đúng là cái kia truyền tống trận, mọi người thù lao, ta nhắc lại cao 50%.”

“Tiêu Đại quả nhiên hào khí.”

Hàn Chung Tử khẽ mỉm cười, ôm quyền nói cám ơn.

Còn lại người tự nhiên cũng hết sức cao hứng, rối rít nói tạ ơn.

Ngay sau đó, mọi người tiếp tục bảo vệ ở tế đàn bốn phía, chỉ là muốn đến cái kia nguy hiểm không biết, đều là như có gai ở sau lưng, không tâm tư tu luyện, liền cũng làm giòn ngồi, có mấy người nhưng là rỗi rãnh trò chuyện.

Uyên Ca nhìn Dương Thanh Huyền không yên lòng dáng vẻ, đột nhiên hỏi: “Ngươi hết sức lo lắng sao?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, than thở: “Này tế đàn đem tới cho ta cảm giác, vô cùng không đơn giản, nhưng lại không nói ra được tại sao. Những độc chất kia hạt xuất hiện phương thức cũng không tránh khỏi quá quái lạ, không biết sau lưng là sức mạnh nào ở thúc đẩy.”

Nói, lại là hai đạo hoang khí bão táp bỗng dưng mà xuống, quát đi qua.

Lần này bên trong xuất hiện là một đầu bốn mắt, một đầu sáu mắt.

Đang rảnh rỗi đến phát điên mọi người, đều là trong mắt vui vẻ, toàn bộ vọt tới, đây quả thực là đưa linh thạch a.

Dương Thanh Huyền cùng Uyên Ca không nhúc nhích, chút linh thạch này bọn họ không lọt mắt, thêm vào đã cầm đại đầu, thế nào cũng phải để cho người khác cũng uống chút canh đi, lại đi đoạt càng sẽ khiến cho nhiều người tức giận.

Uyên Ca nói: “Quan sát của ngươi lực nên rất chuẩn, lúc trước những Lục Trùng kia chính là ngươi phát hiện.”

Dương Thanh Huyền cười khổ một tiếng, nói thẳng: “Đó không phải là sức quan sát, ta trước đây từng có một hồi cơ duyên, từng chiếm được một cái nào đó Linh Mục thần thông, chỉ là khi thì hữu dụng, khi thì vô dụng, vô dụng xác suất rất lớn.”

Uyên Ca sửng sốt một chút, trầm tư sau một lúc, đột nhiên ngước mắt lên, thẳng theo dõi hắn, chậm rãi nói rằng: “Như là nếu như vậy, cố gắng ta có thể giúp ngươi một tay, đem cái kia thần thông phát huy được.”

Chương sau Uyên Ca Võ Hồn liền muốn đi ra, mọi người có thể đoán được? So với Hôm Qua Tái Hiện, trên dưới tứ phương, Điệp Củ Trọng Quy còn muốn nhân vật đáng sợ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 478: Chí Cường Võ Hồn Sinh Tử Mặt Mày Hốc Hác

“Ngươi?...”

Dương Thanh Huyền hơi mở to hai mắt, có chút không tin dáng vẻ, chê cười nói: “Ngươi giúp thế nào ta, cái kia thần thông giống như là truyền thừa ước số giống như, nằm vùng ở trong cơ thể ta, cực nhỏ xác suất có thể phát huy được.”

Uyên Ca nhưng là vô cùng thật lòng gật gật đầu, nhẹ giọng nói: “Ngươi có nghe nói qua chí cường Võ Hồn? Ở Nhân tộc từ trước tới nay ghi chép bên trong, đã từng xuất hiện thập đại siêu nhiên với ở ngoài, nghiền ép chúng sinh đáng sợ Võ Hồn, được khen là là chí cường Võ Hồn.”

Dương Thanh Huyền trong lòng nổ lớn nhảy lên, bất động thanh sắc nói rằng: “Đương nhiên nghe qua.” Trong lòng hắn nghĩ thầm: “Không nhưng nghe qua, trên người ta còn có hai cái đây.”

Uyên Ca trong mắt loé ra do dự, nhưng rất nhanh sẽ kiên quyết định, nói: “Này thập đại chí cường Võ Hồn lời giải thích, cũng chỉ là mấy ngàn năm qua, có người quy nạp tổng kết ra được. Trên thực tế, Thương Khung tinh vực, Võ Hồn vạn ngàn, nhất sơn vẫn còn so sánh nhất sơn cao, nào có cái gì chí cường câu chuyện.”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng gõ đầu, biểu hiện kiên định nói: “Chính là, không có có vô địch phương pháp, chỉ có vô địch người.”

Uyên Ca sững sờ, đem câu nói này lẩm bẩm niệm mấy lần, đầy cõi lòng cảm khái, than thở: “Nói thật tốt, coi như người mang chí cường Võ Hồn, không cùng chi xứng đôi thực lực, thì có ích lợi gì?”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, tựa hồ nghe ra cái gì, cả kinh nói: “Ý của ngươi là...”

Uyên Ca nhẹ nhàng gõ đầu, nhìn hắn nói: “Ta Võ Hồn, liền là bị người ca tụng là thập đại chí cường Võ Hồn một trong sinh tử mặt mày hốc hác!”

Dương Thanh Huyền cả người run lên, nhìn Uyên Ca ánh mắt trong suốt kia, trong lòng cực kỳ chấn động. Võ Hồn là một cái võ giả bí mật lớn nhất, nàng càng như vậy không giữ lại chút nào tự nói với mình, này là như thế nào một loại tín nhiệm.

Hoa Giải Ngữ ở tinh giới bên trong thở dài một tiếng, nói: “Quả nhiên. Tiểu cô nương này đến cùng là thân phận gì, dĩ nhiên truyền thừa đáng sợ như vậy Võ Hồn.”

Dương Thanh Huyền từ xúc động bên trong phục hồi tinh thần lại, thầm nói: “Ngươi đối với ta như vậy tín nhiệm, ta tự sẽ không phụ lòng nó.” Hắn tò mò hỏi: “Sinh tử mặt mày hốc hác?”

Uyên Ca “Ừ” một tiếng, giải thích: “Thế gian vạn vật, có Nhân liền có Quả, nhưng kết quả lại là không nhất định. Tỷ như ngươi từ không trung rơi xuống, khả năng rơi trên mặt đất, cũng có thể không có rơi trên mặt đất, tồn tại cực đại sự không chắc chắn.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, cái hiểu cái không gật gật đầu.

Uyên Ca nhìn xa xa hoang nguyên, ánh mắt rất xa, tiếp tục nói: “Thế gian bất cứ kết quả gì, đều có phát sinh khả năng, mặc dù là sinh tử. Một con mèo nhỏ quan trong phòng thời điểm, ngươi cũng không biết nó sống hay chết, nó đồng thời tồn tại sống và chết hai loại trạng thái, liền là sinh tử cùng tồn tại, tức sinh lại chết, nhưng khi ngươi đánh mở nhà thời điểm, ngươi hai mắt nhìn thấy cái kia con mèo nhỏ một sát, liền quyết định nó chỉ có một loại trạng thái, không phải Sinh tức Tử.”

Dương Thanh Huyền đương nhiên rõ ràng đạo lý này, thế gian hết thảy quy tắc, đều thâu tóm ở vũ trụ này đại đạo bên trong.

Uyên Ca trong mắt quang mang chớp động, chậm rãi nói rằng: “Ta Võ Hồn, chính là cặp kia nhìn thấy con mèo nhỏ mắt, có thể quyết định sự sống chết của nó trạng thái.”

Dương Thanh Huyền sững sờ một lát, trong đầu một hồi xẹt qua vô số ý nghĩ, nhất thời hiểu cái này Võ Hồn đáng sợ, không khỏi sắc mặt trắng bệch, khiếp sợ dị thường.

Uyên Ca gặp hắn hiểu được, khẽ mỉm cười, nói: “Trước năm người kia liên thủ đánh ta, sự công kích của bọn họ tồn tại hai loại khả năng, một loại là bắn trúng ta, một loại là không đánh trúng ta. Nói cách khác, sự công kích này là bên trong cùng không trúng cùng tồn tại, hoặc có lẽ là nó vừa đánh trúng rồi ta, lại không bắn trúng ta. Mà ta Võ Hồn, đem khả năng này hướng phát triển người sau, tức không đánh trúng ta.”

Dương Thanh Huyền triệt để trợn tròn mắt, trên đời còn có thể có như vậy Võ Hồn?

Uyên Ca cười một tiếng, một đôi mắt bên trong ánh sáng sáng quắc, khiến người ta không dời nổi mắt.

Gió mát tự giữa hai người thổi qua, tóc đen tung bay mà lên, nàng xoay người nhìn hắn nói: “Đại đạo ba ngàn, đều có thể cụ hóa thành Võ Hồn. Sinh tử mặt mày hốc hác, chính là phá mở cái kia con mèo nhỏ sinh tử mê tướng, đem có tồn tại trạng thái, xác định ra một loại đến.”

Dương Thanh Huyền nuốt nước miếng một cái, sợ hãi nói:

“Nói cách khác, ta vận chuyển cái kia Linh Mục thần thông, tồn tại thành công cùng không thành công hai loại khả năng, ngươi có thể trực tiếp đem trạng thái xác định ở thành công mặt trên.”

“Đúng!”

Uyên Ca hơi chớp mắt to, tràn đầy ý cười.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc một lát, mới cười khổ nói: “Quá biến thái, ta thử xem.”

Dứt lời, hắn liền lăng không ngồi xếp bằng, nhắm hai mắt lại. Hai tay bấm quyết cho tới hai đầu gối trên, chậm rãi vận chuyển chân nguyên, hướng về trong đôi mắt tuôn tới.

Uyên Ca cũng là một tay bấm quyết, trên người có hồn quang phun trào, nói: “Chỉ mong ngươi cái kia thần thông lực lượng sẽ không quá mạnh, hạn chế cho ta sức mạnh của bản thân, quá mạnh mẽ giấy sinh tử hình thái, ta không cách nào phá tướng mở.”

Nói, nàng vươn tay ra, nhẹ nhàng đặt ở Dương Thanh Huyền trên bả vai.

Dương Thanh Huyền cảm thấy trên vai một trận ấm áp, nội tâm nhưng là khá là quái dị. Bởi vì trong cơ thể tất cả như thường, tựa hồ cũng không có gì thay đổi, nhưng khi hắn lần thứ hai mở hai mắt ra thời điểm, một đạo ánh vàng từ trong mắt bắn ra, phảng phất sấm sét giống như bắn vào hư không, muốn xem mặc tất cả vọng tướng, thưởng thức ra bản nguyên chân lý.

“Chi!”

Dương Thanh Huyền cả người run lên, hít vào ngụm khí lạnh, mắt vàng chói lửa bên dưới, chỉ thấy cái kia trong hư vô, nổi lơ lửng một đầu to lớn Thâm Hồng Độc Hạt, giống Tiểu Sơn giống như vậy, trôi nổi bất động.

Độc kia hạt chỉ có hai mắt, nhưng là hiện ra bích lục màu sắc, toàn thân hồng giáp như áo giáp, dường như một khối đọng lại dung nham.

Hắn run hạ, trong mắt chân nguyên loạn một cái, Uyên Ca hồn lực cũng tuy nhiên rồi dừng, mắt vàng chói lửa trong nháy mắt biến mất không còn tăm hơi.

Uyên Ca kinh hãi nói: "Làm sao, ngươi nhìn thấy gì?"

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, ngưng tiếng nói: "Cẩn thận rồi."

Nói, liền bay lơ lửng lên trời, trong tay ánh sáng lóe lên, hóa ra Nam Minh Ly Hỏa kiếm. Một tiếng kiếm thanh âm hạ, lửa khói lên, mũi kiếm tranh minh, một chiêu ba ngàn nghiệp hỏa, hướng về chính mình thấy trong hư không chém tới!

"Hổn hển!"

Vung kiếm thành sông, hóa sóng lửa như dao, đem bầu trời chém nát, hóa thành từng đạo từng đạo lưu hỏa, kích vào hư không vô tận.

Tiêu Đại đám người thấy hắn đột nhiên di chuyển, đều là kinh hãi không ngớt, từng cái từng cái bắt đầu đề phòng.

Uyên Ca cũng là cao giọng nói: "Có địch tình, cẩn thận!"

Nàng cầm kiếm bay lên, đứng ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, chuẩn bị cùng nghênh chiến.

"Ầm! Ầm!"

Trong hư không truyền đến hỏa diễm cùng kiếm khí tiếng nổ vang, phía trước mấy trăm trượng xa xa, ba ngàn nghiệp hỏa đánh chém địa phương, nứt mở một đạo đen ngòm vết nứt, vô số hoang khí dâng tới, hóa thành một vài mẫu đại vòng xoáy, như là bầu trời vực sâu.

Vòng xoáy kia càng xoay càng gấp, đồng thời áp súc xuống, liên lụy phạm vi không ngừng lớn lên.

Ở vòng xoáy kia trung ương, một đôi lục nhãn lấp lóe, chậm rãi hiện ra một đầu bò cạp độc đến.

Độc này hạt thân thể, so với Dương Thanh Huyền ở trong hư không thấy thì nhỏ hơn nhiều, hẳn là tự mình áp súc, hóa thành khoảng năm trượng, lặng lặng lơ lửng giữa không trung, hai mắt nhìn chằm chằm tế đàn phương hướng, đặc biệt là Dương Thanh Huyền.

Độc này hạt có linh, vừa nãy Dương Thanh Huyền một đôi mắt vàng chói lửa nổi lên, ở trong hư không nó cũng sợ hết hồn, chiến chiến căng căng hiển hóa ra ngoài, cả mắt đều là kiêng kỵ, không dám lên trước.

Mọi người thấy độc kia hạt, chỉ cảm thấy quái dị, hai mắt Thâm Hồng Độc Hạt tựa hồ không phải cái bộ dáng này.

Tiêu Đại đầy mặt ngạc nhiên, thất thanh kêu lên: “Thâm Hồng Cổ Hạt! Trời ạ! Hiện tại làm sao còn sẽ có Cổ Hạt tồn tại?!”

Trong thanh âm tràn ngập hoảng sợ cùng khiếp sợ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 479: Toái Niết Đỉnh Cao, Bốn Bề Thọ Địch

Lần này, tất cả mọi người là đổi sắc mặt.

Liền ngay cả Dương Thanh Huyền, cũng hiểu trước mắt độc kia hạt là vật gì.

Đây là một loại sinh tồn ở thời đại trung cổ hung thú, cũng ngay tại lúc này Hư Thiên cổ chiến trường bên trong, Thâm Hồng Độc Hạt tổ tiên.

Tục truyền là Hoang tộc người chuồng nuôi một loại hung thú, bởi vì thiên địa biến đổi lớn, năm tháng di chuyển, này loại Cổ Hạt chậm rãi thối lui ra khỏi vũ đài lịch sử, diễn biến thành bây giờ bò cạp độc.

Khúc Phong thương hội cho Dương Thanh Huyền trong tài liệu liền tỉ mỉ ghi chép quá, cho rằng Thâm Hồng Cổ Hạt biến mất nguyên nhân, chính là trong thiên địa hoang khí tản quá lợi hại, không cách nào duy trì tu luyện của bọn nó cùng tiến hóa, liền thoái hóa thành bây giờ Thâm Hồng Độc Hạt.

Hàn Chung Tử cả kinh nói: “Vật này, không biết là đẳng cấp gì tồn tại, Địa cảnh, cũng hoặc là càng cao hơn?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt khó coi, trầm giọng nói: “Là Toái Niết cảnh! Hơn nữa Toái Niết đỉnh cao!”

Tiêu Đại ngạc nhiên nhìn phía hắn, cả kinh nói: “Ngươi là làm thế nào biết?”

Dương Thanh Huyền vừa nãy hóa ra mắt vàng chói lửa, không chỉ có xem thấu này con Thâm Hồng Cổ Hạt chỗ ẩn thân, còn nghĩ tu vi của nó cũng nhìn ra, nhưng không cách nào hướng về Tiêu Đại giải thích, không thể làm gì khác hơn là nói rằng: "Ta đoán."

Tiêu Đại tuy rằng cảm thấy quái lạ, nhưng tin tưởng Dương Thanh Huyền nói không sai, này Cổ Hạt quá nửa là Toái Niết cảnh tồn tại, không khỏi lạnh cả người mồ hôi, có chút không biết làm sao.

Địa cấp tam cảnh: Luân Hải, Tam Hoa, Toái Niết.

Cho dù là đến cái Tam Hoa cảnh Cổ Hạt, bọn họ cũng có đánh một trận hi vọng, trực tiếp xuất hiện một cái Toái Niết tột cùng tồn tại, để hơn hai mươi người đều là mắt choáng váng, bắt đầu sinh ý lui.

Khoảng cách Thiên Vị cách xa một bước, cảnh giới này, đủ để để cho bọn họ đoàn diệt.

Dương Thanh Huyền tràn đầy hắc tuyến, vừa nhìn thấy này Cổ Hạt thời điểm, phản ứng đầu tiên chính là chiến đấu, chém một đao đi qua. Chờ này Cổ Hạt hoàn toàn hiện thân lúc đi ra, mới phản ứng được, vật này là Toái Niết tột cùng tồn tại.

Cái này cũng là mắt vàng chói lửa còn vô cùng yếu nguyên nhân, dù sao cũng là tinh huyết bên trong kèm theo thần thông lưu lại, cũng không phải là bản thân hắn tu luyện ra được, vì lẽ đó con mắt cùng đầu óc phản ứng có chút không nhất trí.

Uyên Ca đột nhiên cả kinh nói: "Ta hiểu được, chẳng trách này tế đàn đối với Thâm Hồng Độc Hạt không dùng, vật này vốn là Hoang tộc người chuồng nuôi, mà đầu Cổ Hạt, có thể là trông coi này tế đàn tồn tại."

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nghi ngờ nói: "Không thể đi, này tế đàn đều đã bao nhiêu năm, vật này hay là năm đó cái kia bảo vệ Cổ Hạt đời sau?”

Uyên Ca sững sờ nói: “Đời sau lời, không phải diễn hóa thành Thâm Hồng Độc Hạt sao?”

Cũng không ai biết xảy ra chuyện gì, nhưng thứ này xuất hiện, trực tiếp cho bọn họ áp lực lớn lao, đều tới trên tế đàn lùi.

Cái kia Thâm Hồng Cổ Hạt một đôi tròng mắt màu xanh lục, lập loè tia sáng yêu dị, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

Tiêu Đại sắc mặt trắng bệch, ngưng tiếng nói: “Thanh Huyền lão đệ, nó làm sao tổng nhìn chằm chằm ngươi nhìn, thật giống rất kiêng kỵ tựa như?”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Đừng nói giỡn, đây chính là Toái Niết tột cùng tồn tại, xem ta, là bởi vì ta vừa nãy chém nó đi.”

Tất cả mọi người cả người run lên, chém nát niết đỉnh cao chuyện như vậy, sợ là cả đời đều sẽ không có. Vẻn vẹn chiêu kiếm này, liền đầy đủ nói khoác cả đời.

Gia Cát Thạch trầm giọng nói: “Tiêu Đại, rút lui đi. Đây cũng không phải là cái gì trốn không trốn đi vấn đề, lưu lại chắc chắn phải chết, không có lựa chọn khác.”

Những người khác cũng đều liên tu nói đúng.

Toái Niết tột cùng sức mạnh, chỉ là khí tức, cách xa nhau bảy, tám trăm trượng xa, liền ép cho bọn họ không thở nổi.

Tiêu Đại nhìn lại trên tế đàn một chút, cũng có chút lo lắng, nói: “Hai vị đại sư, hiện tại như thế nào?”

Hỗ Thông mặt lộ vẻ khó khăn, nói: “Chỉ giải mã gần một nửa.”

Hắn liếc mắt nhìn xa xa Thâm Hồng Cổ Hạt, cũng có chút sợ sệt, nói: “Vẫn là đi về trước đi.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nói rằng: “Phiền toái, không đi được.”

Trong lòng mọi người cả kinh, chỉ cảm thấy cường đại hoang khí phả vào mặt, vội vàng hướng về bốn phía nhìn tới.

Chỉ thấy phía trên đường chân trời trào hiện đại lượng Thâm Hồng Độc Hạt, có hàng ngàn con, che ngợp bầu trời mà tới. Hơn nữa còn có đại lượng mỗi bên loại Hoang thú pha bên trong, liền ngay cả Sa chi Thủ Hộ giả, đều xuất hiện mấy chục con.

“Ùng ục!”

Liên tiếp nuốt tiếng, mỗi người đều là sắc mặt tái nhợt, triệt để nói không ra lời, nội tâm dâng lên một trận cảm giác vô lực, thậm chí là tuyệt vọng.

Nhiều như vậy Hoang thú, còn có một đầu Toái Niết tột cùng tồn đang ngó chừng, sợ là Thiên Vị cường giả đều phải chết ở đây.

Dương Thanh Huyền cũng là đầy đầu mồ hôi lạnh, đột nhiên phát hiện Uyên Ca nhích lại gần, cái kia thân thể gầy ốm ở trong gió run lẩy bẩy, làm người thương yêu yêu.

Dương Thanh Huyền nội tâm đột nhiên trấn định hạ, hắn phải bảo vệ nàng, một đôi mắt nhìn chòng chọc vào cái kia Thâm Hồng Cổ Hạt, trong mắt tràn đầy sát khí, nói: “Mọi người đừng hoảng hốt, một hốt hoảng lời thì càng chết chắc rồi. Những thứ đồ này có thể là này Thâm Hồng Cổ Hạt gọi đến, đem này Cổ Hạt giết chết, hay là có thể hóa giải cục diện.”

Một người khóc tang nói: “Đây chính là Toái Niết đỉnh cao a, giết thế nào? Ngươi đi giết a!”

Dương Thanh Huyền lớn tiếng nói: “Con mẹ nó ngươi - đừng hoảng hốt a! Hoảng sợ liền không cần chết sao?! Theo lý Toái Niết đỉnh cao giết chúng ta, giống như là nắm con kiến giống như vậy, không cần thiết triệu hoán nhiều như vậy Hoang thú lại đây nha, trong này sợ có duyên cớ.”

Tiêu Đại cũng hít một hơi thật sâu, cao giọng nói: “Thanh Huyền lão đệ nói có lý, mọi người theo ta đồng loạt ra tay, trước hết giết cái kia Thâm Hồng Cổ Hạt, buông tay một kích, tổng vượt qua ở đây ngồi chờ chết!”

Cái kia bốn mặt vây lại Hoang thú, vẫn còn ở mấy ngàn trượng ở ngoài, mà Thâm Hồng Cổ Hạt ngay ở bảy, tám trăm trượng khoảng cách, hơn hai mươi người ở Tiêu Đại dẫn dắt đi, hướng về cái kia Cổ Hạt bay đi, muốn quyết một trận tử chiến.

Dương Thanh Huyền đột nhiên vỗ xuống Uyên Ca vai vai, bình tĩnh hỏi: “Có sợ hay không?”

Uyên Ca trong đôi mắt to tràn ngập vẻ sợ hãi, gật gật đầu, như thực chất trả lời: “Sợ.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Đừng quên, chúng ta đều còn muốn tìm thân nhân của chính mình, không có thể chết ở chỗ này. Đáp ứng ta, ngươi sẽ không chết.”

Uyên Ca cả người run lên, nhìn Dương Thanh Huyền mắt, nội tâm to lớn kia hoảng sợ, chẳng biết vì sao liền dần dần tản đi, nàng trọng trọng gật gật đầu, đáp lời: “Ừm!”

Mọi người mấy hơi thở hạ, liền bay tới cái kia Thâm Hồng Cổ Hạt trước, mỗi bên loại công kích đồng loạt ra tay, như sơn băng hải tiếu, hình thành cực mạnh khí tràng, nghiền ép lên đi.

[truyen cua tu i . net]

http://tru y encuatui.net/

Tiêu Đại cũng trong tay cầm một cái thiết hoàn, mặt trên che kín phù văn, tại chân khí dưới sự kích thích, tất cả đều bay lên, lăng không ngưng tụ thành một đầu mãnh thú, gào thét lớn nhằm phía đi vào.

"Ầm ầm!"

To lớn công kích oanh hư không chấn động kịch liệt, bốn phương tám hướng Hoang thú chạy mạnh hơn, đều là nổi điên vọt tới.

Toàn bộ trong thiên địa, chỉ có cái kia Cổ Hạt vô cùng yên tĩnh, hai mắt màu xanh lục liên tục nhìn chằm chằm vào Dương Thanh Huyền, giờ khắc này mới thu hồi ánh mắt, nhìn cái kia sóng thần một loại công kích, cũng không lớn bao nhiêu vẻ mặt.

Sau đó, này Thâm Hồng Cổ Hạt giơ lên cái kìm, đón cái kia sóng lớn một kéo đi.

"Ầm ầm!"

Hư không trực tiếp ở cái kìm hạ bị cắt thành hai đoạn, cái kia bài sơn đảo hải một dạng sức mạnh, cũng theo vỡ vỡ đi ra, hóa thành hai đoạn, từ Thâm Hồng Cổ Hạt hai bên ầm ầm mà qua.

Chương 480: Tế Đàn Dị Tượng, Hy Vọng Chạy Trốn

Mọi người thấy này kinh thiên động địa một màn, đều là cả người bốc mồ hôi lạnh.

Mạnh mẽ như vậy một đòn, càng bị dễ như trở bàn tay phá đi, chưa cho này Thâm Hồng Cổ Hạt mang đến nửa điểm thương tổn. Chỉ có hai bên đại địa, bị cái kia kéo cắt dư âm nổ ra hai đạo thâm trường khe, một mảnh không có một ngọn cỏ.

Trong lúc nhất thời, người người tâm đều rơi xuống đáy vực, một hồi rơi vào tuyệt vọng.

Một người bi thảm kêu lên: “Xong.”

Bốn bề Hoang thú như thiên quân vạn mã, đạp vang hoang nguyên, trong khoảnh khắc liền muốn đi qua.

Dương Thanh Huyền cũng lớn gấp, nói: “Đến cùng xảy ra chuyện gì? Nhất định có vấn đề, này Cổ Hạt lực lượng cường đại như vậy, đủ để ép giết chúng ta, vì sao còn phải triệu hoán nhiều như vậy Hoang thú?”

Hắn vội vàng truyền âm nói: “Giải Ngữ huynh, hiện tại có thể có biện pháp?”

Hoa Giải Ngữ bình tĩnh nói: “Chỉ có một con đường, ngươi dùng Tử Viêm đốt ra một con đường đến, sau đó ta khống chế được thân thể của ngươi. Như là này Cổ Hạt không ra tay, có 80% nắm bắt có thể đào tẩu, như là này Cổ Hạt ra tay, chỉ có bốn mươi lăm phần trăm nắm bắt.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Một người sao?”

Hoa Giải Ngữ gật đầu nói: “Một người.”

Dương Thanh Huyền lập tức truyền âm nói: “Mang tới Uyên Ca.”

Hoa Giải Ngữ mắt sáng lên, nói: “Cái kia chạy trốn xác suất, lại rơi nữa mười phần trăm.”

Dương Thanh Huyền lúc này nói rằng: “Được.”

Hắn cùng Uyên Ca vừa gặp mà đã như quen, hơn nữa đối phương đối với hắn như vậy tín nhiệm, đừng nói hạ thấp mười phần trăm, coi như rơi xuống chỉ có mười phần trăm, cũng nhất định phải mang tới.

Hoa Giải Ngữ gật gật đầu, trầm giọng nói: “Tốt, ngươi dùng tử hỏa đốt đông tây phương hướng về, nơi đó Hoang thú muốn yếu một ít, hơn nữa tránh khỏi cùng Cổ Hạt trực tiếp va chạm.”

Dương Thanh Huyền đưa tay hướng về chính mình trên vai trái chộp tới, đồng thời thấp giọng nói với Uyên Ca: “Theo ta, liều lĩnh theo ta, ta mang ngươi đào tẩu!”

Uyên Ca cả người run lên, khó tin nhìn hắn, tuyệt vọng nói: “Trốn? Hiện ở loại tình huống này, làm sao chạy thoát?”

Dương Thanh Huyền khuôn mặt kiên quyết, nhìn phía đông tây phương hướng về, ngưng tiếng nói: “Đừng hỏi nhiều như vậy, nhớ cùng ở ta. Ta biết hướng về đông tây phương hướng về giết ra một con đường đến, ngươi nhất định phải theo sát, đừng bỏ lại!”

Uyên Ca nặng nề gật gật đầu, trong mắt dấy lên một tia chạy trốn kỳ vọng.

Không biết tại sao, nàng cứ như vậy tin, tin tưởng Dương

Thanh Huyền nhất định có thể dẫn nàng đào tẩu. Này loại tin tưởng là như vậy mù quáng, rồi lại như là bàn thạch kiên định.

Bỗng nhiên, trong thiên địa một tiếng cự chiến, phảng phất thiên địa ban đầu mở giống như nổ vang, cuồng bạo hoang khí một hồi trở nên càng nóng nảy, tàn phá bát phương. Hết thảy Hoang thú một hồi dừng bước, đều phát sinh táo bạo tiếng gào, âm thanh cuốn lên từng vòng sóng khí, chấn động đến mức người hai lỗ tai phát hội.

“Ầm ầm!”

“Xảy ra chuyện gì?”

Những Hoang thú kia giống như là bị chạm vào vảy ngược, ánh mắt trở nên hung sát cực kỳ, tất cả đều là bỗng nhiên mất lý trí, trở nên hơi phát điên. Liền ngay cả Thâm Hồng Cổ Hạt, thân thể cũng run rẩy, trong đôi mắt ánh sáng xanh lục lóe lên, bắn ra tức giận ánh sáng.

Uyên Ca cả kinh kêu lên: “Mau nhìn!”

Nàng chỉ về tế đàn phương hướng, chỉ thấy tảng lớn phù quang từ trên tế đàn nổi lên, không ngừng bắn ra, vỹ quang chập chờn, ở trời cao trên lóe lên một cái rồi biến mất, như trên trăm đạo khói hoa trước sau tỏa ra, toàn bộ bầu trời trở nên rực rỡ màu sắc.

Hoa Giải Ngữ bỗng nhiên nói: “Nhất định là tế đàn biến hóa đưa tới Hoang thú phản ứng, sắp tới trên tế đàn đi!”

Bỗng nhiên, mọi người chỉ cảm thấy bầu trời tối sầm lại, một luồng tuyệt cường uy thế lâm không đè xuống, còn chưa hạ xuống, liền hầu như nghiền nát thân thể của bọn họ.

Cái kia Thâm Hồng Cổ Hạt rốt cục ra tay rồi, trong đôi mắt bắn ra tức giận ánh sáng, to lớn cái kìm giữa trời kéo đến.

Toàn bộ trong thiên địa hoang khí, ở cái kia lớn kìm hạ hóa thành sắc bén bão táp, mãnh liệt lôi xé thân thể của bọn họ.

“Oành!”

Cự ly này bão táp gần nhất một người, “A” kêu thảm một tiếng, trong nháy mắt bị xé kéo nát tan, hóa thành tàn cốt thịt nát, cùng gió kia bạo cùng nhau ép đi qua.

Dương Thanh Huyền đem tay phải từ trên vai trái thả xuống, nhìn cái kia bao phủ tới bão táp, lớn tiếng nói: “Đi tế đàn!”

Nói, trên người liền một luồng ánh kiếm phóng lên trời, bá kiếm khoảnh khắc ra, hướng về gió kia bạo biên giới chém tới.

Uyên Ca vẫn theo sát mà hắn, lập tức tuân lệnh, cũng là vung kiếm ai ca hạ, lục mang tỏa ra, như thần quang sáng sủa, theo cái kia bá kiếm phương hướng chém tới.

“Ầm ầm!”

Hai đạo kiếm thế đánh vào trong bão tố, khiến cho cái kia Cổ Hạt một kéo lực lượng bị nghẹt, nhưng lại không thể phá mở, dư âm đều bị gió kia bạo nuốt chửng trong đó.

Hai người đều là biến sắc mặt, không nghĩ tới này Cổ Hạt cường đại như thế.

Cũng may Tiêu Đại đám người cũng tỉnh táo lại đến, nhìn chằm chằm cái kia bão lớn đồng loạt ra tay.

“Ầm! Ầm!”

Từng đạo từng đạo sức mạnh to lớn cuồng kích ra, sinh tử nguy nan bên dưới, mỗi người đều là nổi điên, bùng nổ ra mạnh nhất lực lượng. Có ba người đỡ không được gió kia bạo uy thế, tại chỗ nổ chết, nổ thành vô số thịt nát cuốn tại không trung.

Trong không khí ngoại trừ nặng nề hoang khí ở ngoài, còn rải rác huyết quang cùng nát bấy cốt nhục, làm người nghe ngóng buồn nôn.

“Ầm ầm!”

Cuối cùng ở bão táp hoàn toàn hạ xuống trước, nổ ra một đạo thật nhỏ đường nối, Dương Thanh Huyền lúc này cầm lấy Uyên Ca tay, liều lĩnh đi phía trước vọt tới.

“Đi mau!”

Tiêu Đại đám người cũng là theo sát phía sau, từng đạo từng đạo lưu quang hướng về trên tế đàn kích. Bắn đi.

“Ầm!”

Cái kia bão lớn rốt cục đánh rơi, hơn hai mươi người trước ở chỗ đó không gian, hoàn toàn bị vắt nát tan, trở nên một mảnh đen nhánh.

Mọi người một hồi liền trở về trên tế đàn, lúc này mới phát hiện, hai mươi bốn người đã biến thành mười bảy người, cuối cùng một kích kia lại có mấy người cuốn vào.

Tiêu Đại bận bịu đi tới trung ương, vội hỏi: “Hai vị đại sư, này tế đàn xảy ra chuyện gì? Có thể có đào tẩu phương pháp?”

Hỗ Thông cũng là sắc mặt hơi trắng bệch, có vẻ hơi hoang mang, run rẩy hai tay thỉnh thoảng ở trên trận pháp đánh, đem chân nguyên đánh vào bên trong, hít sâu một hơi, mới trấn định lại, nói: “Ta ở thử khởi động phía trên này truyền tống trận, hay là có khả năng mở, nhưng cũng không nhất định.”

Tiêu Đại bận bịu ôm quyền nói: “Hai vị đại sư, hết thảy đều xin nhờ.”

Tất cả mọi người là sắc mặt trắng bệch, lẳng lặng nhìn, không dám đánh khuấy hai người. Hiện tại hết thảy kỳ vọng đều ở trên người bọn họ, như là truyền tống trận không mở được, trên căn bản chính là đoàn diệt.

Lúc này, những Hoang thú kia ở ngắn ngủi táo bạo sau, tựa hồ bị Cổ Hạt triệu hoán, lại bắt đầu phô thiên cái địa xông lại.

Cái kia Thâm Hồng Cổ Hạt chính mình, cũng là giơ lên cái kìm, hóa thành một đạo hồng mang kích. Bắn mà tới.

“Xong!”

Mọi người đều là giống nhau tâm tư, thậm chí, trực tiếp hạ ngồi ở trên tế đàn, ánh mắt hôi bại, đầy mặt tuyệt vọng.

Này phô thiên cái địa mãnh liệt khí thế, trực tiếp đưa bọn họ ý chí chiến đấu đánh nát bấy, cảnh tượng như vậy hạ, liền ngay cả chiến đấu tâm đều không nhấc nổi.

Trên tế đàn phù văn, vẫn còn ở từng đạo từng đạo gây nên, rơi ở không trung, sau đó tản ra, nhưng cảm giác tổng kém hơn không ít.

Hoa Giải Ngữ đột nhiên nói rằng: “Ta rốt cuộc hiểu rõ, vì sao này Cổ Hạt không tự mình ra tay. Nó phong ấn trên người mình sức mạnh, dùng được tốc độ thời gian trôi qua giảm bớt, chỉ khi nào xuất thủ, sức mạnh trôi qua liền tăng nhanh. Vừa nãy một đòn sau, sức mạnh của nó đã từ Toái Niết đỉnh cao rớt xuống không ít, đại viên mãn trình độ nhanh không giữ được.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, nói: “Biết thì có ích lợi gì, tình thế bây giờ đã khó giải, theo phía trước bước đi, hướng về một phương hướng đào tẩu, ngươi chuẩn bị sẵn sàng.”

Hoa Giải Ngữ lắc đầu nói: “Không, hay là còn có một loại biện pháp. Khống chế này con Cổ Hạt, liền có thể khống chế toàn bộ thế cuộc. Ngươi còn nhớ ta đã nói với ngươi, kí chủ khế ước sao?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 481: Thần Thông Không Gian, Thượng Cổ Khế Ước

Chương 481 Thần Thông Không Gian, thượng cổ khế ước (Cầu chia sẻ)

Dương Thanh Huyền khẽ giật mình, lại càng hoảng sợ, sợ hãi nói: “Ngươi sẽ không để cho ta đi theo thứ này ký kết Túc Chủ khế ước chứ? Rốt cuộc là nó làm chủ, hay là ta vì chúa ơi?”

Hoa Giải Ngữ trầm giọng nói: “Ngươi trước đừng hoảng hốt, khế ước chừng cưỡng ép ký kết cùng tự nguyện ký kết hai loại, ngươi trước dùng Tử Viêm áp chế nó thoáng một phát, sau đó cùng nó cưỡng ép ký kết khế ước. Thánh Linh cùng tinh tú ở giữa khế ước, có thể là tất cả Túc Chủ trong khế ước, cường đại nhất, sau đó mới chậm chậm một chút xíu ăn mòn, để cho nó hoàn toàn thần phục.”

“Ọt ọt.”

Dương Thanh Huyền nuốt nuốt nước miếng, vạt áo sớm bị mồ hôi lạnh sũng nước, dính trên người khó chịu không nói ra được.

Này vụ cá cược khó tránh khỏi có chút quá lớn, một khi thất bại mà nói, sẽ không có hy vọng chạy trốn rồi.

Hắn nhìn qua cái kia Thâm Hồng Cổ Hạt, trong mắt hiện lên vẻ giãy dụa, hỏi “ký kết Túc Chủ khế ước về sau, sẽ như thế nào?”

Hoa Giải Ngữ trong mắt phóng ra ánh sáng đến, hắc tiếng nói: “Sau khi ký kết, nó liền là của ngươi tinh tú nữa a.”

“A?!”

Dương Thanh Huyền thoáng một phát mắt choáng váng, nhìn xem cái kia khí thế hung hung, vô cùng cuồng bạo cùng dữ tợn Cổ Hạt, toàn thân đều nổi da gà, “Đây, thứ này cũng có thể trở thành tinh tú?...”

Hoa Giải Ngữ chắc chắc gật đầu, nói: “Nếu là ngươi có Thượng Cổ Thời Đại lực lượng của Thánh Linh, có thể tùy tiện ký kết vô số khế ước, nhưng giờ phút này ngươi muốn áp chế lời của nó, nhất định phải ký kết mạnh nhất tinh tú khế ước, bình thường khế ước căn bản là không có cách áp chế cao hơn ngươi đẳng cấp quá nhiều cường giả.”

Dương Thanh Huyền lập tức tỉnh táo lại, ngưng tiếng nói: “Ta hiểu được, cái kia khế ước làm như thế nào ký kết?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Theo như trước chiến lược, ngươi dùng Tử Hỏa dưới áp chế nó, sau đó ta tới theo chân nó ký kết.”

Hai người trao đổi thời gian, bất quá nháy mắt, thế nhưng Thâm Hồng Cổ Hạt đã mang theo vô số hoang thú lao đến, vây tại trên đàn tế.

Hỗ Thông cùng Lữ tiên sinh lạnh cả người đổ mồ hôi, liều mạng gõ tế đàn, thủ hạ mảng lớn phù quang bị kích thích, bay đi trời cao, hình thành một cái không trọn vẹn pháp trận.

Hai người đều là không được lẩm bẩm nói: “Nhanh, cũng nhanh, sắp rồi...”

Những người khác đều là câm như hến, một viên tim nhảy tới cổ rồi, chưa bao giờ cảm giác được tử vong như thế gần sát.

Dương Thanh Huyền không có dấu hiệu nào, đột nhiên liền bay lên, thân ảnh trên không trung lập loè vài cái, liền xuất hiện ở Cổ Hạt trước mặt của.

Nguyên bản nóng nảy hoang khí, cùng cái kia như núi lớn đè người khí thế của, dường như lập tức bị đọng lại, tất cả mọi người mở to hai mắt, giật mình nhìn, trong lòng thầm nghĩ: “Hắn muốn làm gì?”

Uyên Ca càng là một lòng từ trong cổ họng nhảy ra ngoài, dọa sắc mặt trắng bệch, nghẹn ngào cả kinh kêu lên: “Dương Thanh Huyền!”

Đột nhiên, trên tế đài truyền đến một tiếng cuồng tiếu, “ha ha, được rồi, tốt rồi!”

Hỗ Thông mừng như điên cười ha hả, trên tế đài lập tức xuất hiện hơn một nghìn ký hiệu (*phù văn), tất cả đều bay lên không, hóa thành một cái chừng mười trượng pháp trận hình tròn, khắc tại trời cao bên trên.

“Bành!”

Lữ tiên sinh chụp được một tia năng lượng cuối cùng, đem pháp trận triệt để kích hoạt. Trời cao phía trên, toàn bộ trận bàn cũng bắt đầu bay nhanh luân phiên chuyển, phóng xuống vô biên ánh sáng màu vàng kim chói mắt, hiện lên một mảnh kết giới, đem toàn bộ tế đàn bao phủ.

Những cái kia bị tuế nguyệt dấu vết hư hại, bỗng chốc trở lên rõ ràng, tế đàn rực rỡ hẳn lên, tràn ngập vô số sức sống, từng đạo ký hiệu (*phù văn) từ trong đó thả ra, như là ở truyền lại viễn cổ tin tức.

Tiêu đại cùng thân thể của con người, một cái mới bắt đầu trở thành nhạt, đúng là bắt đầu bị truyền tống đặc thù, từng cái bị truyền tống rời đi.

“Ha ha, thật tốt quá, được cứu rồi!”

Tất cả mọi người là sống sót sau tai nạn, vui đến phát khóc, cuồng tiếu không thôi.

Uyên Ca khẩn trương, vội vàng kêu lên: “Dương Thanh Huyền, mau trở lại!”

Trong lòng Dương Thanh Huyền rùng mình, mắng thầm: “Ta - ngày, lão tử mới ra đến, trận pháp thì tốt rồi, cố ý châm đối với ta là đi!”

Hắn cũng muốn phải đi về, nhưng trận pháp kích hoạt, lại để cho Thâm Hồng Cổ Hạt cùng tất cả hoang thú càng thêm luống cuống, trong không khí cái kia hung ác khí tức thoáng một phát như núi đè xuống, càng thêm chặt chẽ khóa chặt lại hắn.

Thâm Hồng Cổ Hạt càng là trong mắt bộc phát lửa giận, giơ lên cự kìm liền đi trên thân Dương Thanh Huyền cắt bỏ đến, tựa hồ tất cả phẫn nộ đều muốn phát tiết trên người hắn.

Không kịp ngẫm nghĩ nữa, Dương Thanh Huyền cong ngón búng ra, một điểm Tử Viêm ở trên đầu ngón tay dấy lên, sau đó “Ầm” một tiếng hóa thành vòng tròn hình, có ba trượng đường kính, lượn quanh tại trước người mình.

“Chi chi!”

Cái kia Cổ Hạt cự kìm đột nhiên trên không trung trì trệ, đặt ở Tử Hỏa ba thước chỗ, không còn dám về phía trước. Cự kìm trên mang theo một cỗ áp khí, “ầm ầm” đánh vào Tử Hỏa bên trên, nhưng lập tức đã bị đốt thành hư ảo.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm vào cái kia cự kìm, trong mắt xẹt qua vẻ ác liệt, lập tức thân hình run lên, toàn bộ người giống như là đốt lên một dạng vô số Tử Hỏa từ hắn dưới da thịt chui ra, bị phỏng không khí ầm ầm rung động.

Cả cái quá trình dị thường cố hết sức cùng thống khổ, cũng cảm giác cốt nhục đang bị cực cao độ ấm thiêu đốt một dạng hai tay của hắn bay nhanh bấm niệm pháp quyết, lượn quanh tại quanh thân Tử Hỏa, bỗng chốc hút ra đi ra, trước người ngưng tụ thành một con hỏa điểu.

Lửa kia chim mặc dù chỉ lớn chừng bàn tay, nhưng là trông rất sống động, hót phía dưới, thiên địa im ắng, mang theo làm cho người sợ hãi sóng nhiệt cùng uy áp, lặng yên đi cái kia Cổ Hạt bay đi.

Cái kia Cổ Hạt một đôi lục mắt chằm chằm lửa cháy chim, thật giống như trong mắt có kim quang lấp loé, lại lộ ra vẻ sợ hãi, không dám nhìn thẳng Tử Hỏa uy năng, nóng nảy rống lên một tiếng, liền lùi về phía sau đi.

Lửa kia chim đẩy lùi quân địch về sau, lại là một tiếng hót, tiêu tán không trung.

Dương Thanh Huyền hai cái đồng tử thoáng một phát co rút nhanh, biến sắc, lập tức bị Hoa Giải Ngữ đã khống chế thân thể, trong khoảnh khắc đuổi theo.

Giờ phút này trên tế đài, tiêu đại đám người thân ảnh nguyên một đám biến mất, dĩ nhiên không thấy.

Uyên Ca gấp đến độ thẳng dậm chân, mắt thấy mình cũng càng trở thành nhạt đứng lên, muốn biến mất ở trên tế đài rồi, nàng đột nhiên thân ảnh lóe lên, lại chạy ra khỏi cái kia truyền tống kết giới, đi Dương Thanh Huyền bên kia bay đi.

“Đi mau a, đừng có lại đánh cho!”

Uyên Ca thoáng một phát bay tới Dương Thanh Huyền bên cạnh thân, trong lòng sốt ruột phía dưới, mặc kệ cái kia kéo lên tóc xanh bị gió lốc thổi tan, cùng cái kia toàn thân áo trắng cùng chung, ở trong gió bay lả tả.

Cái kia tinh xảo khuôn mặt bởi vậy cũng biến thành nhu hòa, thiếu thêm vài phần khí khái hào hùng, càng là khuynh thành quốc sắc.

Nàng cho đã mắt khẩn trương nhìn Dương Thanh Huyền, nhanh chóng hô to.

Dương Thanh Huyền trừng mắt liếc hắn một cái, quát: “Ngươi tới làm cái quỷ gì, đi mau.”

Mình thì trên tay không ngừng bấm niệm pháp quyết, phong cách cổ xưa, to lớn, trang nghiêm pháp ấn, từ trong đôi tay không ngừng tản ra, toàn bộ thiên địa trong nháy mắt này lâm vào một loại kỳ diệu yên lặng, dường như hết thảy ngoại vật đều không tồn tại nữa, tiến vào một loại huyền diệu trong hư vô, chỉ còn lại có Dương Thanh Huyền, Uyên Ca cùng Thâm Hồng Cổ Hạt.

Cái kia Cổ Hạt buông tha cho chạy trốn, thấp giọng gào thét, nhìn về phía Dương Thanh Huyền, thân hình run không ngừng, đúng là cực kỳ sợ hãi.

“Này là...”

Uyên Ca cũng mở to hai mắt nhìn, khó tin nhìn bốn phía, tất cả cánh đồng hoang vu, tế đàn, hoang thú, thậm chí là thiên địa đều không thấy, chỉ có lưu một chỗ hư vô không gian, vô biên vô hạn.

Nàng trước mắt đều là vũ trụ sơ sinh đen nhánh chi sắc, nơi đây phảng phất là một chỗ khác vũ trụ, Hỗn Độn không mở, thiên địa không sinh, vô cùng yên tĩnh tịch cực, vô biên vô hạn.

Nàng kinh ngạc nhìn qua, sợ hãi nói: “Thần Thông Không Gian...”

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 482: Song Túc Xuất Hiện, Truyền Tống Nơi

Tương truyền có chút thần thông, kèm theo không gian, một khi triển khai ra, liền có thể cải thiên hoán địa, Đấu Chuyển Tinh Di.

Ở đây đen thui bên trong không gian, yên tĩnh tối tăm, chỉ có Dương Thanh Huyền trong tay ấn quyết không ngừng sáng lên, nhưng chỉ bay đi không xa, liền chôn vùi ở trong bóng tối.

“Vù!”

Đột nhiên toàn bộ không gian rung động hạ, một luồng huyền diệu khí tức tự vô biên trong bóng tối gợn sóng ra, sau đó liền thấy phía trước không gian, một chút cực quang đột nhiên lóe lên, phát sinh bỏng mắt bạch quang.

Cái kia bạch quang lóe lên một cái rồi biến mất, chỉ lưu lại một khí tức xưa cũ quyển sách.

Một bức to lớn sách cổ theo quyển sách triển khai, chậm rãi sinh thành, bên trong lập loè vô số phù văn, kim quang chói mắt, tối nghĩa khó hiểu.

Uyên Ca thất thanh kêu lên: “Khế ước! Thời đại thượng cổ Thánh Linh khế ước! Ngươi là...”

Lời của nàng tuy nhiên rồi dừng, cái kia sách cổ bên trong bay ra một đạo màu xanh long ảnh, với quyển sách bề ngoài, như nơi Vân Hải giống như ngao du chập trùng, to lớn thân rồng tỏa ra hoang cổ khí tức. Nàng dại ra ở, Dương Thanh Huyền thân phận vô cùng sống động.

Cái kia sách cổ trên phù văn lấp loé, dần dần thành bảy màu huyễn quang, phóng ra, giống ngôi sao điểm ánh ở trong bóng tối, trình nhất định quy tắc sắp xếp, hiện ra trăm nghìn loại hình thái.

Trước mắt Cổ Hạt run rẩy càng lợi hại hơn, gầm nhẹ một tiếng, phảng phất đã tiêu hao hết toàn bộ sức mạnh, một vệt hồng mang từ trong cơ thể bay ra, bắn vào cái kia trong quyển trục.

“Dương Thanh Huyền” lúc này mới tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, vung tay vồ một cái, cái kia sách cổ ở không trung một hồi tản đi, toàn bộ không gian lại biến thành đen thui hư vô, yên tĩnh không hề có một tiếng động.

Cổ Hạt run rẩy thân thể một hồi yên tĩnh lại, cái kia hung ác khí tức cũng tiêu tan vô hình, lưng núi giống như sau lưng của trên, hiện ra một cái lớn như vậy chữ đến: Vỹ.

Cái kia “Vỹ” chữ ở Cổ Hạt trên người, loé lên rồi biến mất.

Hoa Giải Ngữ làm xong tất cả những thứ này sau, lập tức thối lui ra khỏi Dương Thanh Huyền thân thể.

Dương Thanh Huyền thân thể run lên, trong mắt khôi phục thần thái, nhìn cái kia Cổ Hạt, lẩm bẩm nói: “Vỹ túc sao?” Nói vung tay lên, đem cái kia Cổ Hạt cũng thu vào tinh giới.

Toàn bộ thần thông không gian cũng từ đó tản đi, thiên địa trọng hiện, quen thuộc cảnh tượng từng cái hiện ra hiện, không khí chung quanh một hồi trở nên cuồng bạo đứng lên. Cái kia vạn ngàn Hoang thú, phát hiện đột nhiên mất đi Thâm Hồng Cổ Hạt, yên tĩnh chớp mắt, liền trong nháy mắt phát điên đứng lên.

Dương Thanh Huyền biến sắc mặt, nói: “Đi thôi!”

Hắn tự tay đi kéo Uyên Ca, muốn về cái kia trên tế đàn, truyền tống ánh sáng đang dần dần nhược hóa, sợ là chẳng mấy chốc sẽ tản đi.

Nhưng sát na xoay người, Dương Thanh Huyền cả người chấn động, triệt để dại ra ở, ở Uyên Ca mi tâm nơi, rõ ràng in một cái “Tâm” chữ, ở cái kia da thịt trắng noãn trên, hiện ra đến mức dị thường bắt mắt, đỏ tươi muốn rụng. Giống như cái kia Cổ Hạt trên “Vỹ” chữ giống như vậy, loé lên rồi biến mất.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Uyên Ca, ngươi...”

Uyên Ca trên mặt cũng có chút hồ đồ bất an, trong mắt một mảnh mờ mịt, ngơ ngác nói: “Ta... Ta làm sao vậy...”

“Ùng ục.”

Dương Thanh Huyền nuốt nuốt nước miếng, truyền âm nói: “Giải Ngữ huynh, này sao lại thế này?”

Hoa Giải Ngữ cũng hết sức yếu ớt, ngồi xếp bằng ở tinh giới bên trong, hữu khí vô lực nói rằng: “Không biết tại sao, cái kia thượng cổ khế ước, trực tiếp cùng này tiểu nha đầu cũng ký kết, hắn hiện tại đã là ngươi Tâm Túc.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, có chút không biết nguyên do, nhưng giờ khắc này đã không phải lúc nói chuyện, những Hoang thú kia mất đi Thâm Hồng Cổ Hạt, tất cả đều táo bạo dị thường, gào thét lớn xung kích lại đây, phải đem hắn chém thành muôn mảnh.

“Đi!”

Dương Thanh Huyền kịp thời lập đoạn, một nắm tay Uyên Ca tay, một cái tay khác nắm chặt bên dưới, Nam Minh Ly Hỏa kiếm hiện ra hiện ra, cái kia nóng bỏng kiếm khí bộc phát ra, trực tiếp đi phía trước chém ra một con đường.

Nhưng hai biên hoang thú cuồn cuộn không ngừng tràn tới, hắn chỉ phải liều cái mạng già hướng về cái kia tế đàn phóng đi, hóa thành một vệt sáng, kích. Bắn vào hình tròn kết giới.

Hai người rơi ở trên tế đài trong nháy mắt, thân thể trở nên trong suốt, ở trên tế đài biến mất không còn tăm hơi.

Mà cái kia hình tròn truyền tống kết giới, ở hai người sau khi rời đi, rốt cục hao tổn hết rồi sức mạnh, hóa thành điểm điểm ánh huỳnh quang, ở trên không bên trong tản ra.

Trên tế đàn ánh sáng lộng lẫy cũng từ từ ảm đạm xuống, cái kia mới tinh dáng dấp, không ngừng phai màu, trong vòng mấy cái hít thở, lại khôi phục cổ xưa dáng vẻ, hết thảy phù văn mơ hồ không rõ.

Mất đi mục tiêu cùng người tâm phúc Hoang thú, tất cả đều táo bạo ở không trung rống to, gây nên cát bay đá chạy, đâu đâu cũng có hoang khí bão táp.

Nhưng cuồng bạo sau một lúc, những này bị triệu hoán tới Hoang thú, cũng là dần dần tỉnh táo lại, bắt đầu ai đi đường nấy.

...

Dương Thanh Huyền cùng Uyên Ca hai người, chỉ cảm thấy không gian không ngừng xoay tròn, cái kia trên tế đàn truyền tống lực lượng cực kỳ cương mãnh mạnh mẽ, như là mạnh mẽ đem hai người lôi kéo đi vào giống như vậy, mấy hơi thở sau, mới đạt tới điểm cuối, hai người té xuống đất.

Mặt đất này không còn là xù xì sỏi, mà là xốp bùn đất, Dương Thanh Huyền vội vàng đứng lên, lại đem Uyên Ca nâng dậy.

Uyên Ca thời khắc này dáng vẻ còn có chút mờ mịt, nhìn Dương Thanh Huyền, ngơ ngác nói: “Vừa nãy ở cái kia thần thông bên trong không gian, ngươi có theo ta cũng ký kết khế ước?”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy đau đầu, không biết trả lời như thế nào, dạ mấy lần, ngượng ngùng nói: “Vật kia ta cũng không quá biết dùng, lần thứ nhất triển khai, không biết sao liền đem ngươi cũng kéo tiến vào. Bất quá ngươi yên tâm, chờ thực lực ta sau khi tăng lên, lần thứ hai gọi ra cái kia quyển sách, liền đem ngươi khế ước thủ tiêu rơi, ta cũng sẽ không dựa vào cái kia khế ước đến mệnh lệnh hoặc là thương tổn ngươi.”

Uyên Ca tiếng như mảnh nhỏ muỗi, nhẹ nhàng “Ừ” một hồi, lòng có chút không yên dáng vẻ. Dương Thanh Huyền lúc này mới phát hiện hắn hiện tại tóc đen tán loạn, con gái tư thái hiển lộ hết, cũng cũng có chút lúng túng.

Hắn bắt đầu đánh giá bốn phía, phát hiện giờ là một chỗ so sánh địa phương âm u, bầu trời mờ mịt không gặp mặt trời, khắp nơi là gầy trơ xương thấp bé núi đá, gò đất.

Mặc dù không có cây rừng, nhưng toàn bộ hoàn cảnh không nhìn thấy một chút tia sáng, bởi vậy cũng chỉ sinh có một ít thấp lùn đài loại, sinh trưởng ở mỗi bên góc hẻo lánh bên trong.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ở đây cực kỳ giống dưới nền đất không gian, lẽ nào thật sự có Hoang tộc bảo tàng?” Hắn đối với mỗi bên loại hoàn cảnh đều có cực mạnh sức quan sát cùng thích ứng lực.

Uyên Ca này mới dần dần phục hồi tinh thần lại, theo hướng bốn phía đánh giá, nhớ tới truyền thuyết kia, cũng là vui vẻ nói: “Nói không chắc là thật đây. Bất quá, Tiêu Đại bọn họ truyền tống đi nơi nào?”

Dương Thanh Huyền suy tư một chút, nói: “Cái này dưới nền đất không gian vô cùng to lớn, hay là tùy cơ truyền tống xuống. Chúng ta trước tiên bốn phía nhìn, có hay không nguy hiểm cái gì, sau đó sẽ đi tìm cái kia bảo tàng cùng lối thoát.”

Ngay sau đó, hai người ở bốn phía tìm tòi. Toàn bộ không gian cũng không có rõ ràng con đường, khắp nơi là đường dốc cùng quái thạch, trong không khí lại không thấy hoang khí, cũng không có linh khí, phảng phất hoàn toàn cùng ngoại giới cách ly.

Hai người tìm sau một lúc, trừ một chút cổ quái con sâu nhỏ ở ngoài, vẫn chưa phát hiện nguy hiểm gì, này mới dần dần thả lỏng cảnh giác.

Uyên Ca đột nhiên nói rằng: “Dương Thanh Huyền, hay là dùng hạ ngươi cái kia Linh Mục thần thông đi, bằng không dưới lòng đất nơi này vô cùng quảng đại, rất khó tìm cái gì.”

Dương Thanh Huyền vỗ đầu một cái, buồn phiền nói: “Ai nha, ngươi xem ta, làm sao đã quên. Có sự sống chết của ngươi mặt mày hốc hác ở, cái kia Linh Mục thần thông là dùng tốt phi thường.”

Uyên Ca bó lấy bên tai rũ xuống sợi tóc, khẽ mỉm cười, như gió xuân ấm áp.

Ở Dương Thanh Huyền nhìn thấu con gái nàng thân phận sau, nàng sẽ không có như vậy hết sức giả ra con trai tức giận, giờ khắc này nở nụ cười bên dưới, càng là hiển lộ hết cô bé ôn nhu.

Dương Thanh Huyền nhìn trong lòng hơi động, đột nhiên hỏi: “Đúng rồi, Uyên Ca Uyên Ca, ngươi đến cùng tên gọi là gì?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 483: Diều Hâu Bay Xa Xa Bên Trong Mây Xanh, Diều Hâu Hót Rền Vang Gió Nổi Lên Bốn Phía

Uyên Ca mắt to nháy mấy cái, dí dỏm cười nói: “Ngươi kêu ta tử Diều Hâu đi.” Nàng nhẹ nhàng hát nói: “Diều Hâu bay xa xa bên trong mây xanh, Diều Hâu hót rền vang gió nổi lên bốn phía.”

“Tử Diều Hâu, tử Diều Hâu…”

Dương Thanh Huyền niệm mấy lần, tâm tư chợt có lay động.

Tử Diều Hâu híp hạ mắt, tươi sáng nở nụ cười, nói: “Chớ ngu đợi, nhanh dùng cái kia Linh Mục thần thông tìm bảo tàng cùng lối ra đi.”

“Ừm.” Dương Thanh Huyền lấy lại tinh thần, bắt đầu vận chuyển chân nguyên, hướng về trong đôi mắt hội tụ đi.

Tử Diều Hâu cũng là giơ tay lên, một mảnh hồn quang lấp lóe, nhẹ nhàng khoát lên Dương Thanh Huyền trên bả vai.

Vận chuyển mắt vàng chói lửa, đối với Dương Thanh Huyền mà nói tồn tại “Thành công” cùng “Không thành công” hai loại chồng chất trạng thái, ở tử Diều Hâu sinh tử mặt mày hốc hác hạ, trạng thái hình ảnh ngắt quãng ở “Thành công” trên.

Làm Dương Thanh Huyền lần thứ hai mở hai mắt ra thời điểm, một mảnh ánh vàng bắn ra, mí mắt khép mở trong đó, phảng phất có màu vàng sấm sét lấp loé, ánh mắt sắc bén hầu như ngưng tụ thành thực chất, trực tiếp xuyên thấu hư không.

Tử Diều Hâu cũng là nội tâm kinh hãi, cái kia mắt vàng chói lửa một hiện, làm cho nàng cũng cảm thấy không tên khủng hoảng, phảng phất thế gian vạn tượng, tất cả hư huyễn, ở đây đôi thần nhãn hạ, đều không chỗ che thân.

Dương Thanh Huyền trong cơ thể chân nguyên đang nhanh chóng tiêu hao, trong khoảnh khắc đã bị bên trong đôi mắt kim quang lấy ra hết sạch.

Hắn thân thể run hạ, sắc mặt hơi trắng bệch, trong đôi mắt kim quang biến mất, khôi phục bình thường.

Trước đang đối với địch Thâm Hồng Cổ Hạt thời điểm, mạnh mẽ vận dụng tử hỏa liền tổn thương thân thể, lại thi triển thượng cổ ký ước, thể năng từ lâu tiêu hao rất nhiều, giờ khắc này càng bị quất không còn một mống.

Triển khai mắt vàng chói lửa sau, hai tay hắn bấm quyết, bắt đầu ngồi xếp bằng trên đất, điều tức chân nguyên.

Tử Diều Hâu cũng biết tình trạng của hắn, không đánh khuấy hắn, chính mình lặng lặng ôm đầu gối ngồi ở một bên, cằm đặt ở trên đầu gối. Nhưng này minh triệt ánh mắt, nhưng thủy chung rơi vào tấm kia thanh tuyển mà trên mặt tái nhợt, không cách nào dời mở.

Nàng chỗ mi tâm, dần dần hiện ra cái kia đỏ tươi “Tâm” chữ, một sáng một tối, giống như là Thanh Long thổ tức tần suất, cùng Dương Thanh Huyền vận chuyển công pháp, hình thành cực kỳ vi diệu cộng hưởng.

“Cái cảm giác này... Là hắn khí tức sao?...”

Tử Diều Hâu trong lòng âm thầm suy nghĩ: “Này tinh tú thật là có chút thần kỳ đây, tục truyền Thánh Linh cùng tinh tú trong đó khế ước, là trong thiên địa cường đại nhất kí chủ khế ước, như là hắn nuốt lời không có cho ta giải trừ lời, vậy ta chẳng lẽ không phải cả đời thành hắn người hầu?”

Nghĩ tới đây, tử Diều Hâu đột nhiên cảm giác thấy hơi kỳ quái, bởi vì mình càng không có nửa điểm căng thẳng, hoặc là sợ sệt, phản mà nội tâm phi thường an bình, thậm chí là một chút nhỏ... Yêu thích?

Nàng đôi mặt một hồi nóng lên, đem mặt chôn ở trên đầu gối, len lén nhìn tấm kia thanh tuyển mặt, áy náy tim đập, nội tâm mắng thầm: “Tử Diều Hâu a tử Diều Hâu, ngươi cái này cô gái hư, đều nghĩ cái gì đây, không xấu hổ.”

Nàng rất nhanh sẽ tự mình an ủi, “Sở dĩ không có không vui, là bởi vì tin tưởng Dương Thanh Huyền nhân phẩm, hắn đã đáp ứng sẽ giải trừ khế ước, liền nhất định sẽ giải trừ, vì lẽ đó ta mới không có lo lắng. Ân, nhất định là như vậy.”

Ngay ở tử Diều Hâu suy nghĩ lung tung thời điểm, tinh giới bên trong, cái kia Thâm Hồng Cổ Hạt nằm trên mặt đất, cõng cái trước to lớn “Vỹ” chữ, cũng ở một sáng một tối lấp loé.

Cổ Hạt hai mắt liều lĩnh tức giận lục mang, trên mặt đất trên không ngừng giãy dụa, cường đại hoang khí tản mát ra, có vẻ mười phần không cam lòng cùng táo bạo.

Hoa Giải Ngữ khoanh chân ngồi ở một bên, mi tâm một cái màu xanh “Kháng” chữ, tương tự lóe lên. Hai tay hắn bấm quyết, không ngừng đánh vào Cổ Hạt trên người, mỗi một đạo quyết ấn hạ xuống, Cổ Hạt liền an phận thêm vài phần, nhưng chẳng bao lâu nữa, lại bạo động.

Hoa Giải Ngữ nhíu mày lại, nói: “Ta hiện tại sức mạnh quá yếu, áp chế không nổi nó, ngươi dùng Thanh Dương Võ Kinh ép nó thử xem.”

Dương Thanh Huyền đang điều tức bên trong, nghe vậy, nói một tiếng “Tốt”, trong tay quyết ấn biến đổi, ở tinh giới bên trong, lập tức có một đạo long ảnh biến ảo ra đến.

Cái kia long ảnh cũng không lớn, ước ba trượng dài, toàn thân bao trùm vảy xanh, cùng lúc tu luyện phát hiện Thanh Long bóng mờ mười phần giống nhau. Giờ khắc này nhưng là mang theo một luồng trấn áp thiên địa khí tức, hướng về cái kia Thâm Hồng Cổ Hạt trên người bay đi, một hồi chui vào cái kia vỏ lưng trên “Vỹ” trong chữ.

Cái kia “Vỹ” chữ nhất thời trở nên sáng sủa cực kỳ, ánh sáng màu xanh xuyên thấu, chiếu rọi giữa không trung, phảng phất giống như núi cao, ép tới Thâm Hồng Cổ Hạt run không ngừng, nằm trên mặt đất không ngóc đầu lên được.

Hoa Giải Ngữ lẳng lặng nhìn, đột nhiên nói: “Trước ở tại Thượng Cổ ký ước trước, nó chịu đến ngươi khí thế trấn áp, trực tiếp bị mạnh mẽ ký kết khế ước, vì lẽ đó khá là thành thật. Giờ khắc này mới nhận ra được thực lực của ngươi, chỉ có Nguyên Võ đại viên mãn, ha ha, vì lẽ đó cực độ bất mãn cùng rời khỏi sự phẫn nộ, muốn phản kháng cái kia khế ước lực lượng.”

Dương Thanh Huyền hờ hững nói rằng: “Này loại cực độ bất mãn cùng rời khỏi sự phẫn nộ, có phải là cùng một năm trước, ngươi gặp phải ta thời điểm giống như?”

Hoa Giải Ngữ sửng sốt một chút, không nghĩ tới hắn sẽ như vậy hỏi, trầm tư một chút, cả cười đứng lên, “Ha ha, không kém bao nhiêu đâu. Khi phát hiện mình Thánh Chủ, lại là một Nguyên Võ cảnh rác rưởi thời điểm, là ai cũng sẽ chịu không nổi. Chỉ có điều ta còn tốt, ta với ngươi cũng không có ký kết khế ước, mà hắn thì lại khác, sự phẫn nộ của nó càng sâu.”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia Cổ Hạt, vô cùng bình tĩnh gật gật đầu, khẽ cười nói: “Có thể hiểu được, đổi lại là ta, cũng sẽ không tiếp thụ nổi.”

Trong tay hắn quyết ấn biến đổi, lại là một đạo long ảnh ở tinh giới bên trong hiện ra, nhảy vào Cổ Hạt trên người “Vỹ” trong chữ.

Cái kia Thâm Hồng Cổ Hạt kịch liệt run rẩy mấy lần, tạm thời bị chế trụ, nằm trên mặt đất không nhúc nhích.

Hoa Giải Ngữ liếc Cổ Hạt một chút, nói: “Bộ dáng này, ngươi muốn thuần phục nó, sợ là phải rất lâu. Thực sự không được, đợi đến chỗ an toàn, liền giải trừ khế ước đi. Này đầu Cổ Hạt cũng là một đáng thương đồ vật, nếu là ta không có đoán sai, hẳn là thời đại trung cổ còn sót lại xuống, đem tự mình phong ấn ở trong hư không, để sinh mệnh tốc độ chảy giảm bớt, liền vì trấn thủ cái kia tế đàn. Trên người nó sức mạnh sử dụng một phần liền thiếu một phân, chí ít sẽ trôi qua sạch sẽ, thoái hóa đến phổ thông bò cạp độc trình độ.”

Dương Thanh Huyền cũng phát hiện, này Thâm Hồng Cổ Hạt mới xuất hiện thời điểm, là Toái Niết đỉnh cao, hiện tại lại chỉ có Toái Niết hậu kỳ, tiếp tục như vậy, sợ là sẽ phải trực tiếp ngã vào Tam Hoa, Luân Hải, thậm chí điệt phá Địa cảnh.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Cũng không có biện pháp ngăn cản nó lực lượng trôi qua sao? Đây chính là ta ký kết cái thứ nhất tinh tú, tuy nói có chút quái dị, nhưng dù sao cũng là ta xử nữ ký a. Hơn nữa vật này còn có thể triệu hoán Hoang thú, nếu như có thể thuần phục lời, ở đây Hư Thiên cổ chiến trường bên trong, ta là có thể xông pha.”

Hoa Giải Ngữ nghĩ một hồi, nói: “Cái này cũng là, nếu là có nó giúp ngươi, đột phá Địa cảnh chính là rất nhanh chuyện. Nhưng ngươi tu vi bây giờ sức mạnh, căn bản thuần phục không được nó, hiện tại chỉ là mạnh mẽ dựa vào khế ước sức mạnh áp chế. Hơn nữa càng ép, sức mạnh của nó liền trôi đi càng nhanh. Trừ phi có thể phục hồi như cũ Hư Thiên cổ chiến trường bị Hoang tộc người thống trị lúc thiên địa hoàn cảnh, nếu không thì khó khăn, cố gắng... Cho ăn nó ăn hoang đan cũng được, sẽ không biết nó có thể ăn bao nhiêu...”

Rất nhiều người đoán Uyên Ca là Thi Ngọc Nhan, nói vừa vặn chính là, chuyện này... Hoàn toàn là trùng hợp a...

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 484: Dưới Nền Đất Không Gian, Lại Thấy Hẻm Núi

“Hoang đan...”

Dương Thanh Huyền một hồi thịt đau, đó cũng đều là linh thạch a.

Nhưng nghĩ tới thuần phục Cổ Hạt sau các loại chỗ tốt, hắn vẫn là quyết định mua thịt thử một lần, từ trên người nhảy ra một viên Nguyên Võ trung kỳ hoang đan, ném vào tinh giới bên trong, thả vào Cổ Hạt trong miệng.

Cái kia Cổ Hạt trớ tước mấy lần, quả nhiên đem hoang đan nuốt vào.

Dương Thanh Huyền thở phào nhẹ nhõm, nói: “Sẽ ăn hoang đan, có ít nhất một cái đường có thể đi, mặc dù không biết con đường này muốn xài bao nhiêu tiền, thậm chí có thể là động không đáy...”

Cái viên này Nguyên Võ trung kỳ hoang đan, giá trị 20 ngàn linh thạch trung phẩm, này Thâm Hồng Cổ Hạt mí mắt đều không nháy mắt một hồi, liền ăn hết, hơn nữa càng để Dương Thanh Huyền run sợ chính là, Cổ Hạt trên người khí tức, không có nửa điểm phản ứng.

Nói cách khác, ăn một viên Nguyên Võ trung kỳ hoang đan, đối với nó mà nói, còn chưa đủ nhét kẽ răng.

Dương Thanh Huyền có chút nhút nhát, nhức nhối nói: “Nó có thể triệu hoán Hoang thú, tại sao không chính mình gọi về lại đây ăn đi, không liền có thể lấy hấp thụ năng lượng sao?”

Hoa Giải Ngữ lắc đầu nói: “Ai biết được, nhưng nó là tối trọng yếu không phải duy trì sức mạnh, mà là duy trì sinh mạng chầm chậm trôi qua, nó đã sử dụng đại lượng hoang khí, phong ấn đó thuật, sợ đã biến mất rồi, không biết còn có thể sống bao lâu. Dù sao cũng là từ thời đại trung cổ tới được các thứ, ngẫm lại tuổi tác, thật là đáng sợ.”

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia Thâm Hồng Cổ Hạt bộ dạng, hữu khí vô lực nằm trên mặt đất, thân thể tựa hồ so với trước kia lại co nhỏ lại một chút, thật giống có thể tùy tâm sở dục lớn lên nhỏ đi.

Hắn nói: “Ngươi đã ta trước ký kết khế ước, ngươi chính là ta tinh tú, ta không biết trong lòng ngươi nghĩ như thế nào, hay là cực độ không cam lòng cùng không phục, nhưng cuối cùng cũng có một ngày, ngươi sẽ phục ta. Mà bây giờ lời, ta cũng sẽ không bạc đãi ngươi, tuy rằng ta bản thân liền linh thạch không đủ, nhưng chỉ cần ta có một miếng ăn, liền sẽ phân ngươi một chút, cũng hi vọng ngươi có thể đàng hoàng theo ta, không muốn làm tiếp vô vị từ chối, miễn cho sức mạnh tiêu hao càng to lớn hơn.”

Cái kia Cổ Hạt cũng không biết là hay không nghe hiểu, lặng lặng nằm trên mặt đất, trong mắt lục mang hơi lóe lên một cái, tựa hồ hiểu một ít.

Hoa Giải Ngữ rất có cảm xúc, nhìn Dương Thanh Huyền một chút, nói: “Ta cũng phải bế quan tĩnh tu, vừa nãy gửi thân thể ở trên thân thể ngươi, thật vất vả tích góp một điểm lực lượng lại trống rỗng, này Thâm Hồng Cổ Hạt, ngươi thu vào chính nó tinh giới bên trong đi thôi. Ta sợ ta bế quan trong đó, nó đột nhiên nổi lên đến đánh lén ta.”

“Chính nó tinh giới?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, sắc mặt cổ quái nói: "Nó cũng có tinh giới sao?" Ánh mắt thoáng nhìn, quả nhiên phát hiện trên ngón tay của chính mình, lại thêm hai đạo Long văn.

Hắn thần thức quét qua, cái kia hai Đạo Tinh trong nhẫn, cũng là trống trơn như vậy, vô cùng rộng lớn.

Hắn trong lòng thầm nói: "Nguyên lai tinh tú là một người một cái tinh giới, nói chuyện cũng tốt, chứa đồ nguyên khí đều bớt đi, như có bảy cái lớn như vậy không gian, cái gì không thể thả."

Hắn lại nghĩ lại, trong đầu hiện lên tử Diều Hâu bộ dạng, thầm nghĩ: "Như là đem tử Diều Hâu thu vào tinh giới, không biết nàng sẽ có như thế nào ý nghĩ?"

Ngẩn ra, lúc này mới thần niệm hơi động, đem Thâm Hồng Cổ Hạt trực tiếp dời vào đến một cái khác tinh giới bên trong, khiến nó đơn độc ở lại.

Hoa Giải Ngữ này mới an tâm bắt đầu bế quan.

Dương Thanh Huyền cũng tập trung ý chí, trong tay quyết ấn lại thay đổi hạ, tiếp tục điều tức chân nguyên, khôi phục thể năng.

Nơi này không gian không có mặt trời, cũng không cảm giác được thời gian trôi qua.

Không biết qua bao lâu, ước chừng ba, bốn ngày quang cảnh, Dương Thanh Huyền mới từ trong tu luyện đi ra, toàn thân tổn thương đã hoàn toàn khôi phục, thể năng cũng đạt tới đỉnh cao sung mãn trạng thái.

Khi hắn mở hai mắt ra thời điểm, tử Diều Hâu tựa hồ có cảm ứng, cũng vừa hay mở hai mắt ra.

Hai người bốn mắt đụng vào nhau, tử Diều Hâu không rõ trong lòng nhảy một cái, có chút ngượng ngùng cúi đầu.

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm nói: “Vì sao có loại ngầm hiểu ý cảm giác, là bởi vì cái kia tinh tú khế ước sao? Dương Thanh Huyền a Dương Thanh Huyền, ngươi đang suy nghĩ gì đấy!”

Ngay sau đó mở miệng nói, phá vỡ lúng túng, “Đi thôi, ở phía trước có một to lớn hẻm núi, nơi này địa hình cực kỳ quái lạ, rất nhiều nơi không giống như là thiên nhiên hình thành, nhưng này Linh Mục thần thông lấy được sức mạnh có hạn, khó có thể nhìn ra đầu mối. Tạm thời không có phát hiện Tiêu Đại bọn họ, khả năng đã vào cốc, nói không chắc tìm khắp đến bảo tàng đi ra.”

Tử Diều Hâu sững sờ nói: “Hẻm núi? Lại là hẻm núi.” Bọn họ lần trước tại trong hạp cốc suýt chút nữa chết, giờ khắc này nghe thấy lại là hẻm núi, nội tâm không khỏi có chút quái dị.

Dương Thanh Huyền biết nàng suy nghĩ trong lòng, cười nói: “Đừng cả nghĩ quá rồi, này loại hoang cổ vùng quê địa hình, rất dễ dàng gãy vỡ ra hẻm núi lớn đến, mà hẻm núi lại là thiên nhiên Tụ Khí nơi.”

Hai người hóa thành lưu quang, ở lòng đất này bên trong không gian sóng vai phi hành, không bao lâu, đã đến Dương Thanh Huyền dùng mắt vàng chói lửa thấy hẻm núi biên giới.

Cái kia hẻm núi vô cùng âm ngầm to lớn, phía dưới bị u ám bao phủ, không thấy rõ tình huống, lại có tinh tế nước chảy xiết tiếng, tử Diều Hâu kinh ngạc nói: “Nước ngầm!”

Nước ở Hư Thiên cổ chiến trường bên trong là phi thường hiếm thấy.

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Hai vị kia Trận pháp sư nói quả nhiên không sai, nơi này là cửu khúc lai long địa hình, phía dưới có sóng ngầm, mà tế đàn lại là đầu rồng chỗ, quả nhiên gặp được nước.”

Tử Diều Hâu ngắm nhìn cái kia sâu không thấy đáy hẻm núi, có chút dáng dấp lo lắng, nói: “Luôn cảm thấy có loại không nói ra được quái dị, phía dưới sẽ không có bảo tàng, chúng ta vẫn là nghĩ biện pháp ly khai đi.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Không hề liếc mắt nhìn, làm sao sẽ biết không có? Hơn nữa bốn phía đều không nhìn thấy Tiêu Đại bọn họ Ảnh Tử, có thể thấy được dưới lòng đất nơi này không gian vô cùng to lớn, sợ là trong thời gian ngắn đều không đi ra được. Bất quá ta cũng có hoài nghi, như là cái kia bảo tàng ở nơi này cửu khúc lai long lòng đất, vì sao phải cố ý làm một tế đàn truyền tống hạ xuống đây?”

Tử Diều Hâu cũng không hiểu, nàng nói: “Cái kia liền đi xuống xem một chút đi, ta theo ngươi.” Nếu Dương Thanh Huyền muốn xem, nàng cũng là không phản đối.

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Theo sát điểm.”

Ngay sau đó, liền nhảy vào cái kia trong hẻm núi lớn, tử Diều Hâu vội vàng theo sát phía sau, hầu như muốn thiếp trên người Dương Thanh Huyền, chỉ lo ném như vậy.

Hai người hướng phía dưới bay một trận, tiến nhập u ám trong hoàn cảnh, như đêm đen giống như vậy, tầm mắt cũng cực kỳ chật hẹp.

Rất nhanh, liền bay xuống đáy vực, gặp được một cái hơn hai mươi trượng rộng sông ngầm, uốn lượn gập lại, lưu hướng về phía trước.

Ở đường sông hai bên, là ẩm ướt cát đá, khắp nơi che kín rêu.

Dương Thanh Huyền sắc mặt ngưng trọng, đem tử Diều Hâu hộ tống ở phía sau, cảnh giác nói: “Cẩn thận một chút, chỗ này tốt giống có chút không đúng.”

Tử Diều Hâu nhẹ “Ừ” một tiếng, bỗng nhiên kêu sợ hãi một hồi, thanh âm the thé cắt ra không khí, “Nhanh, mau nhìn, đây là cái gì?!”

Dương Thanh Huyền vội vàng quay đầu lại, chỉ thấy nàng chỉ hướng về phía sau cách đó không xa, một cái khay tựa như thực vật nằm trên mặt đất, trình màu đỏ loét, mặt trên mọc đầy xước mang rô, lại như là có sinh mạng tựa như, thân thể hút một cái một tấm, phía trên xước mang rô cũng theo bày động.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đây là cái gì quỷ, thực vật vẫn là động vật?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 485: Trùng Tộc Xuất Thế

Vật kia thổ tức trong đó, có thể thấy được phía dưới như bạch tuộc một dạng giác hút, áp sát vào trên tảng đá, dáng dấp vô cùng buồn nôn.

Tử Diều Hâu sắc mặt trắng bệch, trốn sau lưng Dương Thanh Huyền nhìn, “Đây cũng là... Thực vật chứ?...”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng lắc đầu, lấy ra một thanh thiết kiếm, cẩn thận đi lên phía trước, dùng thiết kiếm ở vật kia trên người quay lại lấy hạ, “Ầm” một tiếng, vật kia đột nhiên co rụt lại, mặt trên đổi chiều gai nhọn một hồi kẹp lấy thiết kiếm, lại đem mũi kiếm vắt thành vài đoạn.

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, gấp vội vàng lui lại hai bước, nhìn cái kia bị vắt cắt thiết kiếm phía trước, đầy mắt khiếp sợ.

Này thiết kiếm nhưng là lần trước giết Phượng Huy hộ vệ, thu thập tới được, vừa nặng lại vừa cứng, rất khó cong lên, lại bị vật này nhẹ nhàng máy động, liền vặn gảy một đoạn.

Tử Diều Hâu cũng nhận ra này kiếm, tương tự khiếp sợ không thôi.

Lúc này, vật kia lại phồng lên mấy lần, đột nhiên từ cái kia giác hút một dạng trong miệng, phụt lên ra một đám con sâu nhỏ đến, có mười một mười hai chỉ, giống đánh sắt giống như, trình màu vàng sẫm, có tới nửa cái to bằng bàn tay, lấy tốc độ cực nhanh hướng về hai người vọt tới.

Tử Diều Hâu kinh hô một tiếng, liền hướng Dương Thanh Huyền phía sau tránh đi.

Dương Thanh Huyền ánh mắt lẫm liệt, trở tay một chiêu kiếm, liền hướng những côn trùng kia chém tới.

Trên thân kiếm dâng lên một mảnh hỏa diễm, như rồng thổ tức giống như, chém ra hơn ba mươi đạo ánh kiếm, đánh ở trên mặt đất, “Rầm rầm rầm” nổ ra một áng lửa, mặt đất lập tức biến làm cháy đen một mảnh, còn có sâu đậm vết kiếm, cái kia hơn mười con sâu tất cả đều nổ chết trên mặt đất trên.

Dương Thanh Huyền cẩn thận đi tới, cẩn thận quan sát những côn trùng kia thi thể, đều là thân thể phồng lên, như là trong bụng tràn đầy chất lỏng, dài đến vô cùng dữ tợn, hiển nhiên vô cùng mang tính chất công kích.

Tử Diều Hâu nhìn Dương Thanh Huyền bóng lưng, đột nhiên không rõ ngẩn ra, trong lòng nghĩ thầm: “Ta đây là thế nào? Những con trùng này thực lực cũng không mạnh, theo lý ta một chiêu kiếm là có thể chém nát bọn họ, vừa nãy vì sao hét lên một tiếng, liền trốn ở Dương Thanh Huyền sau lưng?”

Nàng một viên tim đập bịch bịch được lợi hại, hai gò má ửng hồng, âm thầm cả kinh nói: “Lẽ nào ta thật sự yêu thích hắn? Không, không thể, nhất định là hoàn cảnh này nguyên nhân, để ta đối với mấy cái này đáng sợ sâu bản năng sản sinh e ngại.”

Nàng tự mình an ủi mình một hồi, liền đem con gái nhỏ mềm mại cất đi, to gan đi lên phía trước, vì chứng minh mình cũng không sợ cái kia sâu, trực tiếp từ trên mặt đất nhặt lên một con sâu thi thể, thả ở trước mắt quan sát.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Cẩn thận có độc!”

Tử Diều Hâu lườm hắn một cái, khôi phục một ít nam hán tử khí chất, hừ nói: “Điểm ấy độc sợ cái gì?” Nói, lại tiếp tục quan sát.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, sờ một cái đầu, chỉ cảm thấy không hiểu ra sao, mới vừa rồi còn sợ đến hét lên một tiếng, hiện tại hãy cùng biến thành người khác tựa như.

Tử Diều Hâu hai mắt híp lại, trong mắt lộ ra thần sắc, cả kinh nói: “Những con trùng này... Thật giống không phải phổ thông sâu...”

Dương Thanh Huyền nhìn nàng kia thật lòng dáng vẻ, không khỏi nở nụ cười, nói: “Dĩ nhiên không phải phổ thông sâu, lời này không có dinh dưỡng.”

Tử Diều Hâu nhưng là sắc mặt càng ngưng trọng thêm, vừa liếc nhìn phía trước cái kia mọc đầy gai nhọn đồ vật, sắc mặt một hồi tái nhợt, run giọng nói: “Sao lại thế... Làm sao có khả năng...”

Dương Thanh Huyền cảm nhận được khiếp sợ của nàng cùng e ngại, không giống như là đùa giỡn dáng dấp, cả kinh nói: “Làm sao, ngươi nhận ra những thứ này lai lịch?”

Tử Diều Hâu đem sâu ném xuống đất, lại bốn phía cẩn thận mong thêm vài lần, lúc này mới nói: “Phiền toái, chúng ta mau mau ly khai đi, này sâu không phải phổ thông sâu, mà là Trùng Tộc!”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, cũng là hoàn toàn biến sắc, nhất thời ý thức được mức độ nghiêm trọng của sự việc.

Cái gọi là sâu cùng Trùng Tộc, chỉ kém một chữ, hàm nghĩa nhưng là khác nhau một trời một vực, lại như yêu thú cùng Yêu tộc.

Dương Thanh Huyền sợ hãi nói: “Bách tộc thời đại, mạnh nhất tám đại một trong chủng tộc, không phải đã mất mạng sao?”

Hắn cùng tử Diều Hâu đều tới phía sau thối lui, đi tới chỗ an toàn mới dừng lại, miễn cho bị cái kia treo đầy chông đồ vật đánh bất ngờ.

Tử Diều Hâu khôi phục chút trấn định, nói: “Chỉ là im hơi lặng tiếng. Ở vùng tinh vực này bên trong có lưu lại, đúng là không có gì lạ, bất quá bị chúng ta đụng phải mà thôi. Vẫn là tận đi nhanh đi, như là gặp phải càng cường đại hơn Trùng Tộc liền thật sự phiền toái.”

Dương Thanh Huyền cũng đã nhận ra mức độ nghiêm trọng của sự việc, lúc này không còn tầm bảo tâm tư, quyết định tìm tìm xuất khẩu, trước về Hư Thiên Thành.

Đột nhiên, u ám trong hoàn cảnh, truyền đến “Xì xì” thanh âm, giống như là ở phiến cánh vai.

Hai người tất cả giật mình, nhấc đầu nhìn tới, không trung chẳng biết lúc nào có thêm hơn mười chỉ màu vàng sẫm phi trùng, sau lưng đều có hai đôi to lớn lân cánh, đầu giống như là như con dơi vậy, hung ác đến cực điểm.

Cái kia chút phi trùng quay về hai người, trong miệng đột nhiên phát sinh thanh âm the thé, cao tần tiếng hú như oa minh giống như vậy, vang lên liên miên, tuyên truyền giác ngộ.

Ở hơn mười chỉ phi trùng miệng bên, không khí trình sóng gợn tản ra, không gian “Vù” rung động đứng lên, cái kia tiếng gào chát chúa bỗng chốc bị áp súc vô số lần, trực tiếp hóa thành mắt trần có thể thấy thực thể công kích, từ không trung kích. Bắn xuống đến.

“Vù! Vù!”

Cái kia từng đạo từng đạo sóng trùng kích văn, cùng chân nguyên gợn sóng không khác nhau chút nào, thậm chí càng mạnh hơn mấy phần, đánh toàn bộ không gian đều rung động đứng lên.

Hai người dưới chân cát đá, không ngừng hướng về đi xa lăn đi, bên cạnh sông ngầm bên trong nước cũng biến thành chảy xiết.

Dương Thanh Huyền hai không nói lời nào, hai tay giương ra, trực tiếp bày xuống kiếm trận, hơn mười thanh kiếm từ Võ Hồn ấn bên trong bay ra, mang theo tuyệt cường kiếm khí, một hồi uốn lượn tại bên người, hình thành một nửa hình tròn hình kết giới, đem hai người bọc lại.

“Oành! Oành! Oành!”

Cái kia từng đạo từng đạo công kích rơi vào kết giới trên, chấn động ra sóng gợn, hơn mười thanh danh kiếm đổi chiều ở trên không bên trong, lay động liên tục, phát sinh tranh minh thanh âm, bên trên ánh kiếm lạnh lẽo, theo lay động mà chiết xạ ra đến, hàn quang chiếu tuyết.

Bước vào Nguyên Võ đại viên mãn sau, đối với mộ kiếm khống chế lại cường thêm vài phần, ở dưới chân của hai người, không ngừng có kiếm khí hiện ra, hóa thành kiếm hồn cũng cắm trên mặt đất, tăng cường kiếm giới lực lượng.

Tử Diều Hâu cả người run lên, con ngươi sáng ngời trợn thật lớn, kinh ngạc nói: “Thái Huyền mộ kiếm!”

Dương Thanh Huyền hai tay kéo ra, ánh mắt dứt khoát, tấn trước tóc rối theo gió mà phát động, mi tâm kiếm kia ý biến thành hồn ấn lấp loé không yên, cường đại kiếm khí như biển, đổ xuống mà ra.

Tử Diều Hâu cả người đều ngây dại, nằm mơ cũng không nghĩ tới, Dương Thanh Huyền Võ Hồn dĩ nhiên cùng nàng giống như, đều là đặt ngang hàng thập đại chí cường Võ Hồn tồn tại.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, sắc mặt thản nhiên, ở tử

Diều Hâu trước mặt, hắn tự nhiên không có gì hay giấu giếm nữa, vung tay lên, một mảnh ánh kiếm liền kích. Bắn ra, sáng sủa như cắt, chém về phía cái kia chút phi trùng.

“Xì! Xì!”

Không ít phi trùng bên trái lánh bên phải trốn, vẫn như cũ bị ánh kiếm chém trúng, bắn mạnh ra màu xanh biếc dịch, “Líu ra líu ríu” rít gào liên tục.

Dương Thanh Huyền lại kết kiếm quyết, không trung kiếm ảnh nhiều gấp đôi, thành trận thế đoàn chuyển, hóa thành cường đại bão táp cuộn tất cả lên, trong khoảnh khắc đem cái kia hơn mười chỉ phi trùng thắt cổ sạch sẽ.

Sau đó, hắn vừa thu lại Võ Hồn, đầy trời kiếm ý tiêu tan, nhưng này lạnh thấu xương kiếm khí phảng phất còn có tàn dư, thiên địa trở nên trong trẻo lạnh lùng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 486: Thiên Thần Quyết Đệ Ngũ Thái Huyền Kiếm Thiên

Dương Thanh Huyền nắm lấy tử Diều Hâu tay, nói: “Đi mau.”

Ngay sau đó, hai người hóa thành lưu quang, liền hướng lên phía trên phóng đi.

Lần này lại không có chịu đến trở ngại, bay thẳng lên hẻm núi, hướng về xa xa bỏ chạy.

Ngay ở hai người ly khai một lát sau, trong cốc lâm vào tĩnh mịch một loại an bình, chỉ có chảy xiết sông ngầm chảy nhỏ giọt chảy xuôi.

Đột nhiên, một đạo không rõ âm thanh bằng bầu trời vang lên, đem này tĩnh mịch đánh vỡ, mang theo cực kỳ sùng kính giọng: “Mẫu trên đại nhân, vì sao không giết hai người kia?”

Một đạo cô gái âm thanh vang lên, như là ngủ say hồi lâu, vừa mở mắt ra giống như vậy, mềm mại vô lực, có chút được khàn khàn, nhưng lại mang bất khả xâm phạm nghiêm túc cùng thánh khiết, U U nói rằng: “Bao nhiêu năm tháng trôi qua, phong ấn vừa phá mở, bây giờ Thương Khung tinh vực là hình dáng gì, chúng ta cũng không biết, không cần nhiều kết thù gia.”

Nữ tử tựa hồ nhớ lại năm đó sất trá phong vân năm tháng, ở toàn bộ trong tinh vực làm theo ý mình, hoành hành vô kỵ, kết vô số kẻ thù, cuối cùng cũng rơi vào toàn tộc bị phong ấn kết cục, này vô số năm qua, tâm tính của nàng tựa hồ cải biến rất nhiều.

Lúc trước thanh âm kia trầm mặc hạ, mới nói: “Mẫu trên đại nhân, này hai cái Nhân tộc chỉ có Nguyên Võ cảnh tu vi, thực lực thấp kém hết sức, giết cũng không có việc gì.”

Cô gái âm thanh lần thứ hai truyền ra, nói rằng: “Ta tự nhiên biết thực lực bọn hắn yếu ớt, nhưng nam tử kia trên người kiếm ý rất kỳ quái, khí đãng phong vân, kỳ lợi vượt mười ngàn pháp, lại không phải thực thể, mà như là vô số kiếm hồn, này để cho ta nghĩ tới năm đó trong đại chiến chính là cái kia người.”

“Kiếm hồn!”

Lúc trước thanh âm kia kinh hãi, thất thanh kêu lên: “Chẳng lẽ là...”

Cô gái âm thanh rất bình tĩnh, tinh tế nói: “Phải như vậy, năm đó vì một trang này Thiên Thần Quyết, ta dẫn mọi người đánh với Hoang tộc một trận, đem toàn bộ hư Thiên vực đều đánh nát. Kết quả chúng ta bị hoang chủ lấy mạc đại thần thông phong ấn, nhưng không nghĩ tới cuối cùng để Nhân tộc người kia lượm tiện nghi. Như vậy xem ra, năm đó một trận chiến sau, Hoang tộc cũng có thể phế hơn phân nửa, lúc này mới sẽ để tờ kia Thiên Thần Quyết trôi đi đi ra ngoài.”

Lúc trước cái kia âm thanh run rẩy nói: “Như người này thật sự tu luyện Thiên Thần Quyết đệ ngũ trang Thái Huyền kiếm thiên, làm sao sẽ chỉ có như thế chút thực lực?”

Nữ tử tựa hồ đang suy nghĩ, sau một lúc mới chậm rãi nói rằng: “Nhân tộc ở bách tộc bên trong mặc dù không bắt mắt, nhưng lại hết sức thông minh. Bọn họ không biết từ nơi nào lấy được một loại kỳ diệu phương pháp tu luyện, gọi là luyện khí ngưng hồn, có thể mang thần thông võ ý hóa thành Võ Hồn, lại lấy Võ Hồn câu thông thiên địa, tiến hành tu luyện. Mà giống Thái Huyền kiếm thiên như vậy nghịch thiên thần thông, lại trùng hợp cùng hồn có quan hệ, hơn nữa đã hòa vào người kia trong huyết mạch, lấy Võ Hồn hình thức truyện thừa tiếp.”

Lúc trước thanh âm kia mừng lớn nói: “Vậy thì thật là thật trùng hợp, này rõ ràng chính là ý trời à. Năm đó chúng ta tuy rằng bại một lần, nhưng ông trời hay là đem Thái Huyền kiếm thiên đưa tới cửa. Chỉ cần lần theo tên thiếu niên kia, liền có thể đem Thái Huyền kiếm thiên tìm ra!”

Nữ tử thở dài, nói: “Có lẽ vậy.”

Năm đó liều mạng toàn tộc lực lượng tranh đoạt đồ vật, giờ khắc này lại một lần cảm thấy đần độn vô vị. Vì một phần thần quyết, để toàn bộ bộ tộc bị phong ấn vô số năm, này đáng giá không?

Đương nhiên không đáng, hiện tại coi như làm cho nàng được Thiên Thần Quyết thì lại làm sao, toàn tộc trăm vạn năm năm tháng, có thể bù đắp được tới sao?

Nữ tử lại là dài dài thở dài một cái, sâu xa nói: “Ngươi truyền lệnh xuống, nói cho mọi người, ta đã trở về.”

Đúng" lúc trước thanh âm kia dồn dập đáp lời, ngữ khí hết sức kích động.

Ở cái kia sông ngầm phía sau, cách quỷ dị kia mọc đầy địa thứ đồ vật cách đó không xa, có một khối u ám bao la đất trũng, một cái to lớn ong chúa đang tọa lạc tại mặt trên, bởi vì địa thế chỗ trũng, rất khó bị phát hiện.

Cái kia ong chúa nhìn thấy được lại như một cái nào đó cự thú đầu lâu, chỉ có điều bị lột da tỏa xương, trải rộng cái hố, u màu xanh biếc nội bộ bị máu dầm dề liền hiện ra, có vẻ đặc biệt dữ tợn. Hơn nữa giống có sinh mệnh lực giống như vậy, từ trong ra ngoài cũng như trái tim giống như đập đều, cái kia dữ tợn vào miệng như là nào đó loại côn trùng khẩu khí, đang ở mỗi lần hít thở.

Ong chúa bốn phía còn đặt có vô số hoặc lớn hoặc nhỏ kiến trúc, đều khác nào sào huyệt giống như vậy, chỉ có điều hình dạng bất nhất, có vẻ vô cùng không hợp quy tắc.

Ở phạm vi này bên trong, vô số hình hình sắc sắc sâu bay múa, đa số tướng mạo quái dị mà dữ tợn, cực nhỏ có thiếu sắc thái sặc sỡ, tinh xảo xinh đẹp.

Cái kia ong chúa bỗng nhiên “Oành” kịch liệt đập đều lại, như cự trùng khẩu khí giống như lối vào chậm rãi đánh mở, một cổ vô hình uy thế tùy theo ra, rộng lớn cùng trang nghiêm, ép hướng về tứ phương.

Hết thảy bay múa sâu chịu đến cảm ứng, toàn bộ đều ngừng lại, rơi vào mặt đất hoặc là kiến trúc trên, như là ở quỳ sát giống như vậy, phóng tầm mắt nhìn lít nha lít nhít.

Từ cái kia ong chúa bên trong đi ra càng là một cái cô gái tuyệt sắc, bên người còn cùng có một người dáng dấp tuấn mỹ nam tử, cùng những côn trùng kia giống như vậy, cũng là quỳ ở bên cạnh.

Cô gái kia ngũ quan tinh xảo, da thịt trắng nõn trắng hơn tuyết, con mắt màu xanh sẫm tăng thêm một tia tà đẹp khí, phơi bày trên da thịt mặt vẽ có màu xanh biếc đồ đằng, nhìn thấy được dã tính mười phần.

Khi nàng xuất hiện thời điểm, hết thảy sâu đều là điên cuồng chấn động hai cánh, phát sinh tiếng rít, nhưng không có một con bay lên.

Tiếng côn trùng kêu như con ếch vang liền thành một vùng, với bên trong thung lũng này vang vọng, như Lôi Đình cuồn cuộn, kéo dài không thôi.

…

Hơn nửa tháng sau, ở một chỗ hoang mạc bầu trời, bỗng nhiên hiện ra lượng lớn lóa mắt cường quang, như như lưu ly cường thịnh, bên trong truyền đến tiếng nổ thật to, chấn động đến mức trong thiên địa một mảnh cát bay đá chạy.

Chờ cái kia cường quang tiêu tan sau, hỗn loạn không khí cũng dần dần lắng đọng xuống, lộ ra Dương Thanh Huyền cùng tử Diều Hâu thân ảnh.

“Quá tốt rồi, rốt cục đi ra!”

Tử Diều Hâu mừng như điên không ngớt, một bộ sống sót sau tai nạn dáng vẻ, hưng phấn giống con chim nhỏ, ở trên không bên trong nhảy nhót tưng bừng.

Dương Thanh Huyền cũng tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, lộ ra mỉm cười, nhìn trên bầu trời mặt trời, tâm tình vô cùng tốt.

Hai người ở ly khai hẻm núi sau, chung quanh cũng không tìm tới lối ra, giới hạn ở Dương Thanh Huyền thực lực, mặc dù thành công kích phát mắt vàng chói lửa, cũng chỉ có thể nhìn thấy mấy dặm phạm vi, không cách nào toàn diện quan trắc toàn bộ dưới nền đất không gian.

Cũng may bên trong không có quá mạnh mẽ hung thú, chỉ có nhiều loại sâu, tình cờ gặp gỡ, những côn trùng kia hội chủ công kích, nhưng thực lực đều không mạnh, rất dễ dàng liền hóa giải.

Chỉ ở một chỗ địa phương bằng phẳng, gặp một cái lơ lửng giữa không trung đồ vật, ôn nhu mềm nhũn như là một đoàn quái thịt, bên trong phun ra đại đám tự sát tính sâu, nhằm phía hai người tự bạo, đồng thời cái kia trôi nổi đồ vật, bản thân cũng có cực mạnh công kích kết giới, để cho hai người một trận luống cuống tay chân, cuối cùng hữu kinh vô hiểm diệt vật kia.

Vật kia sau khi chết đi, nguyên bản thân thể mềm mại trở nên cứng ngắc, giống Thạch Đầu tựa như.

Dương Thanh Huyền nhớ một trận, đem thu vào tinh giới bên trong.

Thâm Hồng Cổ Hạt vẫn bò tinh giới bên trong, không nhúc nhích, chỉ là trong đôi mắt ánh sáng xanh lục lấp loé không yên, tựa hồ đang lẳng lặng mà nhìn tất cả những thứ này.

Hai người còn trong lòng đất bên trong không gian, tìm được bảy bộ thi thể, đều là đồng thời làm nhiệm vụ người, cả người đều là sâu phệ đi ra động, ngũ tạng lục phủ đều bị ăn sạch.

Tử Diều Hâu chán ghét đã lâu, thiếu chút nữa thì ói ra, Dương Thanh Huyền đúng là mặt không hề cảm xúc, đem cái kia bảy người món đồ trên người tất cả đều lấy xuống, sau đó một cây đuốc đưa bọn họ hoả táng, cũng coi như là hết đồng bạn tình nghĩa.

Rốt cục ở hơn nửa tháng sau, tìm được một chỗ cổ chi truyền tống trận, tuy rằng bị ăn mòn sức mạnh, nhưng vẫn chưa tổn hại, ở ba người cân nhắc hạ, thành công khởi động cái kia truyền tống trận, lúc này mới ra được trên mặt đất.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 487: Trở Lại Hư Thiên Thành, Tiêu Đại Tăm Tích

Gần một tháng không gặp ánh mặt trời, trên người hai người đều lộ ra một luồng âm hàn mục nát mùi vị, sau khi ra ngoài từng người trốn đi thay đổi một tiếng quần áo, thêm vào ánh mặt trời chiếu rọi, lúc này mới đem trên người mùi mốc trừ sạch, khôi phục thanh tuyển sang sảng hình tượng.

Dương Thanh Huyền nhìn tử Diều Hâu, ánh mắt cười chúm chím nói rằng: “Cố gắng một cô gái, vì sao phải ra vẻ nam tử? Là bởi vì này cổ bên trong chiến trường, sợ nữ hài thân phận có nhiều bất tiện sao?”

Tử Diều Hâu gật đầu nói: “Đây là một cái nguyên nhân, còn một nguyên nhân khác là, ta muốn lúc nào cũng nhắc nhở chính mình, tử Diều Hâu ngươi là đứa bé trai, muốn hướng về nam tử giống như nỗ lực phấn đấu, không thể giống kỳ tha nữ hài như vậy được chăng hay chớ, nhất định phải mỗi một ngày đều để mình tiến bộ.”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, nghĩ thầm: “Nàng đến cùng lưng đeo như thế nào vận mệnh?”

Gặp tử Diều Hâu cái kia bình tĩnh dáng vẻ, trong lòng hắn một trận yêu thương, ôn nhu nói: “Chúng ta đồng thời nỗ lực.”

Tử Diều Hâu nhẹ nhàng nở nụ cười, đưa tay ngón út đầu đến, nói: “Không phải đã sớm nói xong rồi sao? Đồng thời nỗ lực! Đến, ngoéo tay!”

Dương Thanh Huyền cũng duỗi ra ngón út đầu câu đi tới, hai người hai ngón tay vừa chạm vào, đều là hơi run một chút hạ, nhưng lập tức thật chặc câu cùng nhau.

Tử Diều Hâu gò má ửng hồng, nhẹ nhàng hạ thấp xuống đầu, vô cùng không dễ chịu, sau một lúc mới cũng vậy tách ra.

Bầu không khí hơi hơi ngượng ngùng, Dương Thanh Huyền ho khan hai tiếng, nói: “Chúng ta đi thôi, về Hư Thiên Thành đi.”

Hai người thông qua không lưu động của khí, đơn giản nhận ra phương hướng, liền hướng Hư Thiên Thành bay đi.

Hai người cũng vậy không nói gì, cũng còn đắm chìm trong cái kia câu ngón út lúng túng bên trong. Dương Thanh Huyền bay ở đằng trước, tử Diều Hâu đi sát đằng sau sau đó, nhìn Dương Thanh Huyền thân ảnh, thỉnh thoảng cười khúc khích, sau đó lại nhanh chóng mặt đỏ, ngượng ngùng cực kỳ.

Bay hơn nửa ngày sau, cái kia loại nhỏ nhẹ lúng túng quét đi sạch sành sanh, hai người lại bắt đầu vừa nói vừa cười, thân mật cực kỳ.

Trên đường gặp phải không ít Hoang thú, cũng bị hai người quét đi sạch sành sanh.

Từ Hoang thú xuất hiện số lượng cùng cường độ, có thể phán đoán vẫn còn ở khu thứ bốn bên trong.

Như vậy ngược lại không vội, bọn họ hiện tại cũng là Nguyên Võ đại viên mãn tu vi, cũng không cần thông thường rèn luyện cùng cơ duyên, chỉ là khuyết thiếu cảnh giới sức mạnh tích lũy, mà tích lũy liền cần bế quan, cần đại lượng linh thạch.

Lấy hai người thiên phú, căn bản cũng không có lo lắng địa cấp bình cảnh, đặc biệt là tử Diều Hâu, chỉ cần tu vi tích lũy đến rồi Nguyên Võ đỉnh cao, liền có thể trực tiếp đột phá thành công.

Bởi vì chỉ cần sức mạnh đầy đủ, đột phá liền tồn tại “Thành công” cùng “Thất bại” hai loại chồng chất trạng thái, lấy sinh tử mặt mày hốc hác năng lực, có thể trực tiếp lựa chọn thành công.

Dọc theo đường đi giết thật to nho nhỏ hơn mười đầu Hoang thú, đều là Nguyên Võ cảnh tồn tại. Rốt cục, nửa tháng sau, ở khu thứ bốn cùng khu thứ ba chỗ giao giới, phát hiện một mảng nhỏ lục địa, gặp được một đầu địa cấp Luân Hải cảnh yêu thú.

Yêu thú kia hươu con chó sói thân, trên người che kín trời sinh quỷ dị trận văn, có thể điều khiển hệ “Mộc” nguyên tố, vô cùng hung hãn.

Dương Thanh Huyền cùng tử Diều Hâu một hồi liền rơi vào quỷ dị kia hệ “Mộc” trong trận pháp, như là bị nhốt đứng lên, vãng hai bên xông tới, đều không đột phá nổi.

Cũng may hai người cũng thần thông được, yêu thú kia tuy rằng dựa vào trời sinh trận pháp thần thông khốn trụ bọn họ, nhưng cũng trong lúc nhất thời không làm gì được.

Hai người một thú ở nơi này so đấu tiêu hao, rốt cục, sau ba ngày, yêu thú kia sức mạnh thoái hóa nghiêm trọng, một mảnh kiếm khí từ trên thân Dương Thanh Huyền văng lên, phá mở trận pháp ràng buộc, hướng về yêu thú kia chém tới.

Tử Diều Hâu cũng lập tức ra tay, vung kiếm thành sông, đơn giản nhanh kiếm thế phách mở áp chế, đánh chém mà lên.

Yêu thú kia hét lớn một tiếng, gặp tình thế không ổn, xoay người bỏ chạy.

Nhưng hai người há cho nó đào tẩu, ở hai người trong mắt, đây chính là bó lớn linh thạch, vội vàng đuổi theo, đem chém giết ở dưới kiếm.

Dương Thanh Huyền đem yêu thú này yêu đan lấy ra, trình màu bích lục, tỏa ra phồn thịnh sinh cơ, chính là hệ “Mộc” màu sắc. Sau đó lại sẽ thi thể kia đơn giản xử lý hạ, thu vào tinh giới bên trong.

Tử Diều Hâu nhìn hắn, đột nhiên nói rằng: “Dù cho chỉ có một mình ngươi, nên cũng có thể chém giết này con yêu thú chứ?”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, hắc tiếng nói: “Có lẽ vậy, này con yêu thú tu luyện là thần thông mộc hệ, hệ” Mộc “lực công kích ở trong ngũ hành là yếu nhất, chủ sinh nhi không phải chủ sát, như là gặp gỡ cái khác bốn hệ yêu thú, sợ sẽ không có dễ dàng như vậy.”

Tử Diều Hâu thầm giật mình, Dương Thanh Huyền biến tướng liền thừa nhận một mình hắn là đủ đánh giết Luân Hải cảnh yêu thú, cho dù là chủ sát tồn tại, cũng chỉ là “Không có dễ dàng như vậy” mà thôi.

Phải biết vượt cấp khiêu chiến là một chuyện vô cùng khó khăn, đặc biệt là vượt qua đại cảnh giới, càng là có chút không thể tưởng tượng nổi.

Bất quá nghĩ đến Dương Thanh Huyền thực lực cường đại như thế, nội tâm của nàng vẫn là hết sức cao hứng, đồng thời sinh ra một tia truy đuổi chi tâm, “Tử Diều Hâu a tử Diều Hâu, ngươi cũng phải mau mau trưởng thành, liền giống như Thanh Huyền mạnh mẽ.”

Hai người đơn giản nghỉ ngơi một hồi, tiếp tục hướng về Hư Thiên Thành phương hướng bay đi.

Tiến nhập khu thứ ba sau, bởi vì bắt lấy giết người nhiều, yêu thú cùng Hoang thú liền tương đối ít, hai người liền không trì hoãn nữa, toàn lực hướng về Hư Thiên Thành phương hướng bay đi.

Nửa tháng sau, Hư Thiên Thành rốt cục xuất hiện ở trục hoành trên, tiến nhập hai người tầm nhìn.

Tử Diều Hâu đột nhiên nói rằng: “Chỉ mong Tiêu Đại không chết, đã đã trở về.”

Như là Tiêu Đại chết, nhiệm vụ lần này rất có thể liền giỏ trúc múc nước, công dã tràng.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Chỉ mong đi, cái kia tế đàn truyền tống là tùy cơ, chúng ta ở bên dưới chuyển hơn phân nửa tháng, cũng chưa thấy Tiêu Đại thi thể, nên hay là đào mạng đi.”

Hắn nói lời này, cũng không có niềm tin chắc chắn gì, chỉ là kỳ vọng mà thôi.

Dương Thanh Huyền lại dò xét hạ tinh giới bên trong Thâm Hồng Cổ Hạt, vẫn như cũ nửa chết nửa sống nằm ở đó, trong mắt ánh sáng xanh lục ngầm rất nhiều.

Dọc theo đường đi, Dương Thanh Huyền đều ở đây thử theo chân nó giao lưu, nhưng mặc kệ ngươi cố gắng thế nào, cái kia Thâm Hồng Cổ Hạt chính là hờ hững, nhưng chỉ cần ngươi vứt hoang đan đi vào, nó liền miệng động đậy, bẹp bẹp ăn đi.

Dương Thanh Huyền nhìn vừa tức vừa cười, mắng: “Ngươi cứ tiếp tục ở bên trong chứa chết đi, hoang đan ta cũng không mấy, còn trông cậy vào doanh số bán hàng tiền xông Luân Hải cảnh đây.”

Sau đó, cứ tiếp tục khiến nó chuyến tinh giới bên trong đựng chết, không quan tâm.

Giờ khắc này, nhìn cái kia Thâm Hồng Cổ Hạt, vẫn là không có bất cứ động tĩnh gì, nửa chết nửa sống nằm bên trong, trong lòng hắn thầm thở dài nói: “Như là ngươi thật sự không muốn cùng ta có khế ước, ta liền tìm một cơ hội thả ngươi đi đi.”

Cái kia Cổ Hạt trong mắt mờ tối ánh sáng xanh lục tựa hồ chớp động hạ, hơi có chút thần thái, chỉ là ánh mắt bên trong nhiều hơn một sợi phức tạp.

Dương Thanh Huyền cùng tử Diều Hâu rất nhanh đi tới thành dưới chân, thông qua kiểm tra vào Hư Thiên Thành, hai người thẳng đến Túy Tiêu Lâu đi, hỏi thăm Tiêu Đại sinh tử tình huống.

Túy Tiêu Lâu người đều là lắc đầu, nói cũng không thấy Tiêu Đại, để cho hai người một trận bất đắc dĩ, mấy triệu linh thạch cứ như vậy đổ xuống sông xuống biển.

Ngay ở hai người phải rời đi thời gian, đột nhiên trong lầu tiểu nhị chạy ra, nói rằng: “Hai vị chậm đã, chúng ta gia Lâu chủ cho mời.”

“Túy Tiêu Lâu Lâu chủ?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, nhìn Tử Diều Hâu.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 488: Túy Tiêu Lâu Lâu Chủ, Trùng Tộc Gửi Thân Thể

Tử Diều Hâu cũng đầy là thần sắc hồ nghi, hơi lắc đầu, hướng về tiểu nhị kia hỏi: “Túy Tiêu Lâu không phải Tiêu Đại tiên sinh đương gia sao? Lúc nào lại thêm cái Lâu chủ?”

Tiểu nhị kia cười nói: “Nhìn khách nhân ngài lời nói này, nếu là tửu lâu, dĩ nhiên là có một lão bản. Tiêu Đại tiên sinh chỉ là trong ngày thường chuẩn bị trong cửa hàng sự vật chưởng quỹ mà thôi. Lâu chủ đại nhân nói rồi, Tiêu Đại tiên sinh nhiệm vụ hắn chính là biết đến, không có trở về quá nửa là xảy ra điều gì bất ngờ, Lâu chủ cũng thập phần lo lắng, muốn mời hai vị đi vào ôn lại, nhiệm vụ thù lao tuyệt không phải ít.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, cảm thấy cứ như vậy đi vào có chút không ổn, nhưng nghĩ đến cái kia thù lao, liếm một cái môi khô khốc, gật đầu nói: “Phía trước dẫn đường đi.”

Hai người lúc này theo tiểu nhị kia xuyên qua đại sảnh, thông qua cửu chuyển tám trở về hành lang, đi tới một tòa đơn độc phòng nhỏ trước. Nhà kia trắng ngói tường đỏ, hết sức bình thường, cùng bình thường được phòng cũng không khác nhau lớn bao nhiêu.

Tiểu nhị dùng tay làm dấu mời, cung kính nói: “Lâu chủ ngay ở bên trong.” Nói, liền khom người lui xuống.

Dương Thanh Huyền cùng tử Diều Hâu đứng ở ngoài phòng đợi một trận, tất cả yên tĩnh, bên trong không người lên tiếng.

Dương Thanh Huyền sắc mặt dần dần chìm xuống, giữa hai lông mày ẩn hiện vẻ không vui, để hai người bọn họ đứng chờ ở bên ngoài, điều này hiển nhiên là hết sức vô lễ hành vi.

Nhưng nghĩ đến Túy Tiêu Lâu thế lực cùng linh thạch, cũng sẽ không liền phát tác, trước tiên nhịn xuống.

Tử Diều Hâu cũng là trong mắt loé ra sắc mặt giận dữ, nguyên bản đối với Túy Tiêu Lâu hảo cảm mười phần, hiện tại cũng bởi vì... Này Lâu chủ nguyên nhân, một giảm xuống hơn nửa, trực tiếp mở miệng châm chọc nói: “Vẫn là Lâu chủ đại nhân tốt, trốn trong phòng ấm cùng, chúng ta đứng bên ngoài mặt thổi gió, có thể thật lạnh.”

Phòng kia bên trong lúc này mới vang lên một đạo ông lão thanh âm khàn khàn, nhưng hiển nhiên là đi qua thủ pháp đặc biệt đem âm thanh xử lý, “Vị công tử này nói đùa, toàn bộ Hư Thiên Thành đều nhật quang chói chang, ở đâu ra lạnh, ta còn muốn muốn lạnh lạnh lẽo, mát mẻ mát mẽ đây.”

Tử Diều Hâu lạnh lùng nói: “Nếu muốn lạnh, vậy thì đi ra trúng gió a, mỗi cái thể chất của con người không giống nhau, ta chính là cảm thấy mát mẻ, lạnh, ngươi sao!”

Dương Thanh Huyền thấy nàng cực kỳ giận giữ, ra hiệu bình tĩnh đừng nóng, sau đó ôm quyền bình tĩnh nói: “Lâu chủ đại nhân, mỗi người thời gian đều là rất quý giá, như là đại nhân không có gì muốn biết, liền trực tiếp đem thù lao cho chúng ta liền tốt, miễn cho làm lỡ mọi người thời gian.”

Cái kia Lâu chủ cũng nghe được hai người bất mãn cùng oán giận, ho khan vài tiếng, tiếp tục dùng giọng khàn khàn nói rằng: “Lão hủ đang đang bế quan tu luyện một loại công pháp, tạm thời không cách nào đi ra gặp người, mong rằng bao dung. Còn nhiệm vụ lần này tình hình, kính xin hai vị tỉ mỉ kể lại một lần cho lão hủ nghe.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nhớ một trận, lúc này đem toàn bộ nhiệm vụ quá trình, từ xuất phát đến tiến nhập cửu khúc lai long, lại tới Hoang thú xuất hiện, lại tới truyền tống vào lòng đất, cùng với gặp phải Trùng Tộc, còn có chính mình làm sao chạy trốn, đều rõ ràng mười mươi nói một lần.

Chỉ là che giấu chính mình thu phục Thâm Hồng Cổ Hạt, ngoài ra đều gần như như nói thật ra.

Cái kia Lâu chủ cũng lặng lặng nghe, từ đầu đến cuối không có chen một câu lời, đầy đủ nói nửa canh giờ mới nói.

Trong phòng ngoài phòng lần thứ hai yên tĩnh lại, tĩnh có thể nghe châm.

Qua một trận, cái kia Lâu chủ mới hỏi: “Dưới nền đất bên trong không gian, các ngươi thật sự gặp được Trùng Tộc?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Hẳn là Trùng Tộc, nhưng trước chưa bao giờ tiếp xúc qua, muốn nói trăm phần trăm xác định, ta cũng không dám hạ luận đoạn.”

Cái kia Lâu chủ trầm mặc hạ, lại nói: “Ngươi đem mấy cái Trùng Tộc ngoại hình đặc thù, nói cùng ta nghe.”

Dương Thanh Huyền liền đem gặp phải sâu ngoại hình, kiếm một chút nói cùng hắn nghe, sau khi nói xong, chính hắn cũng hỏi: “Là Trùng Tộc sao?”

Cái kia Lâu chủ nửa ngày không có hé răng, sau một lúc mới nói: “Trùng Tộc ở Thương Khung bên trong tinh vực im hơi lặng tiếng mấy triệu năm, ta cũng không cách nào khẳng định làm ra phán đoán.”

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm mắng một tiếng cáo già, hắn dám khẳng định, này Lâu chủ trong lòng nhất định có đáp án, chỉ là không muốn nói thôi. Nhưng nếu đối phương không nói, hắn cũng không cách nào miễn cưỡng, bình tĩnh đứng ở đó, không chút biến sắc.

Cái kia Lâu chủ nói rằng: “Cặn kẽ quá trình ta đã biết rồi, các ngươi nếu có thể trở về, cũng coi như là thành công hoàn thành nhiệm vụ, linh thạch tự nhiên sẹ không thiếu các ngươi.”

Nói, từ phòng kia bên trong bay ra hai túi trữ vật.

Hai người đưa tay chộp một cái, cầm ở trong tay, thần thức quét qua, bên trong có hai triệu linh thạch trung phẩm, lập tức tâm tình tốt không ít.

Dương Thanh Huyền lúc này ôm quyền nói: “Như lại không việc khác, chúng ta liền cáo lui trước.”

Chờ một trận, bên trong lầu không còn âm thanh nữa.

Tử Diều Hâu hơi nhướng mày, tức giận nói: “Chúng ta đi thôi, đừng để ý tới này cái gì Lâu chủ, giả thần giả quỷ, cơ bản lễ tiết cũng không hiểu. Ta vẫn cho là Túy Tiêu Lâu là Tiêu Đại ở chưởng quản, cũng may mà có Tiêu Đại, bằng không một cái như vậy Lâu chủ, đã sớm đem Túy Tiêu Lâu bại rơi mất.”

Dương Thanh Huyền cũng nghĩ như vậy, nhưng ngoài miệng sẽ không nói ra, dù sao nam nhân muốn trầm ổn nhiều, biết rất nhiều lúc họa là từ miệng mà ra, huống chi Túy Tiêu Lâu này loại thế lực khổng lồ, thêm vào này Lâu chủ tính tình lại là quái dị đến cực điểm, nếu như chọc giận hắn, muốn tìm hai người phiền toái, liền thật sự phiền phức lớn rồi.

Ngay sau đó, hắn hướng về nhà kia chắp tay, liền lôi kéo tử Diều Hâu ly khai.

Ngay ở sau khi hai người đi không lâu, nhà kia bên trong đột nhiên vang lên một tiếng gào thống khổ, âm thanh càng là Tiêu Đại.

Trong phòng cũng không rộng, bị chia làm hai nửa, trong đó một nửa bày đặt một tấm đơn sơ bàn, mặt trên đốt xanh đèn.

Trên bàn chỉnh tề bày ra một ít thẻ ngọc, một tên khuôn mặt đẹp đẽ cô gái mặc áo xanh ngồi ở trước đài.

Nữ tử bên cạnh người đứng cạnh bốn tên hộ vệ, đều là trắng áo giáp màu bạc khoác lên người, khắp khuôn mặt là lành lạnh cùng ngạo nghễ vẻ mặt.

Nhà một nửa kia, nhưng là khắc hoạ một tòa trận pháp, không ngừng có ánh sáng màu xanh từ trong trận hiện ra đến. Tiêu Đại đang ở trần, tay chân kéo ra, trình chữ lớn huyền không bên trên, cái kia từng đạo trận quang, lấp loé bên dưới bắn vào trong cơ thể, để cái kia cường tráng thân thể kịch liệt co giật, kêu thảm thiết không ngừng.

Cẩn thận nhìn tới, ở Tiêu Đại trên thân thể, lại có bảy tám cái hình tròn cửa động, bên trong không ngừng chảy ra màu xanh biếc máu mủ đến, da dẻ phía dưới như là có sâu ở tiềm hành, toàn bộ cơ thịt đều vặn vẹo lợi hại.

“A, a...”

Tiêu Đại trong miệng thỉnh thoảng phát sinh thống khổ gào gào, nước bọt cùng nước mắt toàn bộ chảy ra, sắc mặt hết sức trắng xám, cái kia đục ngầu trong ánh mắt trừ thống khổ ở ngoài, không có bất kỳ thần thái, giống như là mất đi linh trí.

Từng trận mùi thối từ trên thân Tiêu Đại truyền đến, cô gái mặc áo xanh dùng khăn lụa che miệng mũi, một bộ chán ghét dáng vẻ, cau mày nói: “Các ngươi làm sao nhìn?”

Một tên trẻ tuổi bạch ngân áo giáp hộ vệ, trên mặt mang theo vẻ lấy lòng, khom người xuống đến, cười xòa nói: “Đường Hi tỷ tỷ, y theo ta nhìn, nhất định là Trùng Tộc không thể nghi ngờ. Này

Tiêu Đại tất nhiên là bị gửi thân thể sâu trên người, vì lẽ đó càng phát mất lý trí, đã biến thành xác chết di động.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 489: Giết Người Diệt Khẩu, Định Vị La Bàn

Cô gái mặc áo xanh Đường Hi gật gật đầu, nói: “Ta cũng cho là như thế, vậy các ngươi tới gần nhìn, hắn còn có thể cứu sao?”

Bốn tên hộ vệ nhìn nhau một chút, đều là lắc lắc đầu, một người hộ vệ trong đó nói: “Chỉ có thể đi một bước nhìn từng bước, trước đem Tiêu Đại trong cơ thể sâu đuổi ra lại nói.”

Đường Hi thở dài, có chút oán trách nói rằng: “Cũng chỉ có thể như vậy, còn tưởng rằng là cái kia quan hệ Hoang tộc tăm tích truyền tống đại trận, để trong tông môn chư vị đại nhân cũng rất gấp gáp, ai biết chỉ là một sâu quật. Thật là, tiểu thư còn cố ý phái ta lại đây hiệp trợ Tiêu Đại, nhưng không thu hoạch được gì, xem như là một chuyến tay không. Chờ này Tiêu Đại thanh tỉnh ta liền trở về, quản hắn có thể khôi phục hay không lý trí, không thể lời đổi lại cái những người khác là tốt rồi.”

Tên hộ vệ kia lấy lòng tựa như cười nịnh nói: “Đó là, khổ như thế địa phương, không phải là Đường Hi tỷ tỷ như vậy tôn quý người nên đợi. Kỳ thực phái chúng ta bốn người lại đây đã đủ rồi.”

Đường Hi trong mắt tràn đầy u oán vẻ mặt, lấy tay nâng cằm lên, ai thán nói: “Không phải là sao, nhưng tiểu thư chi mệnh khó trái a.”

Một tên hộ vệ khác, hai mắt như đuốc, sắc mặt vô cùng trầm ổn, đột nhiên ôm quyền nói rằng: “Đường Hi cô nương, Trùng Tộc xuất hiện chuyện này, có thể lớn có thể nhỏ, ta cảm thấy được tất yếu lập tức hồi báo lên, để tiểu thư biết nơi này tình huống.”

Đường Hi tựa hồ đối với người này cái nhìn vô cùng coi trọng, thả ra trong tay thưởng thức thẻ ngọc, thật lòng gật gật đầu, nói: “Tần thúc nói có lý, ta đang định viết một phần báo cáo, truyền cho tiểu thư, trọng điểm xách hạ việc này. Đợi ta viết xong sau, lại cho Tần thúc thẩm duyệt hạ, xách chút ý kiến.”

Tần thúc nhẹ nhàng điểm xuống đầu, sau đó ánh mắt lóe lên vẻ do dự, tựa hồ có tâm sự, rồi lại muốn nói lại thôi, nhưng nhớ sau một lúc, còn là nói ra, nói: “Đường Hi cô nương, còn có một chuyện, chính là vừa nãy hai vị kia thiếu niên, bọn họ cũng biết Trùng Tộc việc, có muốn hay không...”

Đường Hi sửng sốt một chút, khá là bất ngờ, nói: “Tần thúc có ý tứ là giết người diệt khẩu, nhất định phải thế ư?”

Mặt khác ba tên hộ vệ cũng đều dáng vẻ không cho là đúng, cảm thấy Tần thúc nhỏ nói thành to, nhưng Tần thúc thực lực cùng thân phận đều cực cao, ba người cũng không ai dám biểu lộ ra xem thường đến.

Tần thúc ánh mắt lóe lên vẻ âm trầm, nặng nề gật gật đầu, nghiêm nghị nói: “Tuy rằng việc này chưa chắc có bao lớn giá trị, nhưng thiếu một người biết, chúng ta là hơn một phần bí mật, đối với tông môn có lợi mà vô hại. Còn cái kia hai cái con kiến hôi tính mạng, lại có gì thương tiếc? Loại trình độ này võ giả, bên trong tinh vực mỗi ngày đều muốn chết trên lên tới hàng ngàn, hàng vạn, thậm chí còn không thể chỉ.”

Đường Hi nhẹ nhẹ gật gật đầu, tán thành lời của hắn nói, mỉm cười nói: “Liền chiếu ý của ngươi đi, cái kia hai cái thanh tuyển thiếu niên, đều dài được thật đẹp trai, hì hì, vẫn là rất đáng tiếc đây, chuyện này ai đi làm?”

Cái kia yêu thích lấy lòng trẻ tuổi hộ vệ, lập tức ôm quyền nói: “Đường Hi tỷ tỷ, thuộc hạ nguyện đi.”

Đường Hi nghĩ một hồi, nhân tiện nói: “Hai người kia đều chỉ có Nguyên Võ đại viên mãn tu vi, ngươi đi nên vấn đề không lớn, vậy thì ngươi đi.”

“Phải!”

Hộ vệ kia trên mặt vui vẻ, cười gằn liếm một cái đôi môi. Những thứ không nói khác, chỉ là nghĩ đến cái kia bốn triệu linh thạch, liền để hắn hưng phấn không thôi, “Ta nhất định nhấc theo hai người này đầu tới gặp Đường Hi tỷ tỷ.”

Nói, hắn liền muốn đi chấp hành nhiệm vụ.

Tần thúc đi phía trước mặt bước một bước, đưa hắn ngăn cản, sau đó lấy ra một cái la bàn đến đánh mở, bên trong một cái kim chỉ nam qua lại đong đưa, sau đó thẳng tắp chỉ về một cái phương vị.

Hộ vệ kia sững sờ nói: “Tần thúc, đây là...”

Tần thúc nhìn cái kia la bàn bên trong kim chỉ nam, nhẹ nhàng gõ đầu nói: “Cái kia hai cái thiếu niên còn cùng nhau, kim chỉ nam phương hướng không có loạn chấn động.”

Đường Hi ngẩn người một chút, cả kinh nói: “Tần thúc thủ đoạn cao cường, dĩ nhiên vừa sáng liền nghĩ đến giết người diệt khẩu?”

Tần thúc khẽ mỉm cười, nói thẳng không kiêng kỵ: “Đúng, cái kia hai túi trữ vật bên trong, ta đều thả qua không gian định vị.”

Nói, liền đem la bàn đưa cho cái kia đầy mặt đờ đẫn hộ vệ, nói: “Mang tới nó, thì không cần lo lắng hai người kia trốn.”

Hộ vệ kia mừng như điên, hưng phấn đón lấy, cao giọng nói: “Đa tạ, đa tạ Tần thúc, ha ha, ta cũng nên đi.” Nói, liền tựa như một trận gió, lóe lên đã không thấy tăm hơi.

Đường Hi trong lòng bỗng nhiên máy động, nhìn Tần thúc ánh mắt, lại có chút kiêng kỵ, than thở: “Chẳng trách tiểu thư để ta nhất định phải mang tới Tần thúc, có Tần thúc ở, tất cả cục diện đều ở nắm trong bàn tay.”

Tần thúc trong lòng khẽ nhúc nhích, vội vàng ôm quyền nói: “Đường Hi cô nương nói quá lời, tất cả còn phải dựa dẫm Đường Hi cô nương chủ trì đại cuộc.”

Đường Hi ánh mắt lóe lên mấy lần, mặt không hề cảm xúc, nhẹ nhàng điểm đầu, không biết trong lòng nghĩ gì.

…

Dương Thanh Huyền cùng tử Diều Hâu ly khai Túy Tiêu Lâu sau, liền phân đầu đi tìm thương sẽ bán ra món đồ trên người, miễn cho một lần lấy ra nhiều lắm, gây nên phiền phức.

Nửa ngày sau, hai người ở một cái đường phố vắng vẻ gặp mặt.

Song phương bỉ hoa ra tay chỉ, đều là nhàn nhạt nở nụ cười, đối với tiền lời phi thường hài lòng.

Đem hết thảy Hoang thú vật liệu bán sạch, thêm vào nhiệm vụ đoạt được, còn có một chút từ cái khác võ giả trên thi thể lục soát tới vật phẩm, hiện tại hai người tổng cộng có hơn tám triệu linh thạch trung phẩm, mỗi người có thể phân hơn 400 vạn.

Tử Diều Hâu cười nói: “Có này bốn triệu linh thạch, đầy đủ chúng ta bế quan tới đất cấp, rất nhanh liền có thể ly khai này Hư Thiên cổ chiến trường rồi.”

Thanh âm của nàng có chút cao hứng, nhưng cũng lộ ra một loại tịch mịch tâm tình.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, sờ sờ của nàng đầu, nói:

“Mặc dù là bế quan, muốn đạt đến Địa cảnh trình độ, chí ít cũng phải một năm rưỡi nữa, còn lâu lắm.”

Tử Diều Hâu sâu xa nói: “Tu luyện không năm tháng, một năm nửa năm cũng bất quá là trong chớp mắt, ly khai cổ chiến trường sau, ngươi định đi nơi đâu?”

Dương Thanh Huyền nụ cười trên mặt cũng có chút ngưng tụ, nghĩ một hồi nhân tiện nói: “Ta trước về Huyền Dạ đại lục, đi một chuyến Thiên Tông học viện, sau đó... Ta cũng không biết, tiếp tục khắp nơi tu luyện, tiện thể tìm ông nội ta đi.”

Hắn muốn đi tìm Vu Khinh Nguyệt, cũng không biết nàng còn ở hay không học viện, cũng hoặc là coi chính mình đã chết?

Dương Thanh Huyền gặp tử Diều Hâu trầm mặc không nói, hỏi ngược lại: “Ngươi thì sao?”

Tử Diều Hâu thấp giọng nói: “Ta sao? Chắc cũng là tiếp tục tu luyện, tiếp theo sau đó tìm thân nhân của ta đi.”

Dương Thanh Huyền cảm ứng được nàng hạ cảm xúc, muốn an ủi nàng, cũng không biết làm sao mở miệng, chỉ có thể miễn cưỡng cười nói: “Cố lên đi.”

Tử Diều Hâu hạ thấp xuống đầu, nhẹ nhàng gõ lại, nhân tiện nói: “Ta đi bế quan, lần sau gặp lại thời điểm, chính là địa cấp Luân Hải cảnh rồi.”

Nói, cười nhạt, liền xoay người đi.

Dương Thanh Huyền nhìn nàng biến mất ở đường phố bóng lưng, trong lòng một trận thất lạc.

Hoa Giải Ngữ thở dài nói: “Nàng muốn chính là ngươi giữ lại, mà không phải cố gắng.”

Dương Thanh Huyền ngơ ngác nói: “Giữ lại sao? Này tại sao có thể, mang theo nàng về học viện lời, Khinh Nguyệt làm sao bây giờ?”

Hoa Giải Ngữ dừng lại, nói: “Ta cảm thấy có con Diều Hâu thích hợp ngươi hơn.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, không vui nói: “Đây không phải là thích hợp không thích hợp vấn đề được rồi? Ngươi một cái tinh tú mà thôi, chớ học nhân gia cảm tình chuyên gia nghiên cứu học vấn.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 490: Tinh Tú Cảm Ứng

Dương Thanh Huyền trong lòng không rõ phiền não, bỗng nhiên phía trước bóng người lóe lên, bạch y Tử Diều Hâu lại đã trở về, chỉ là đầy mặt kinh hoảng, “Thanh Huyền, có người muốn giết ta!”

“Cái gì?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt chợt biến, vội vàng bước nhanh đến phía trước, cầm lấy tay nàng, nói: “Đừng hoảng hốt, trấn định một chút, đến cùng xảy ra chuyện gì?”

Tử Diều Hâu sắc mặt trắng bệch, không được quay đầu lại đánh giá, hoảng sợ nói: “Có một gọi Lương Sơn người muốn giết ta.” Thân thể của nàng run lẩy bẩy, có vẻ vô cùng sợ sệt.

Dương Thanh Huyền cầm tay nàng, động viên nói: “Đừng sợ, cái kia cái gì Lương Sơn, là ai, tại sao muốn giết ngươi?”

“Bởi vì...”

Tử Diều Hâu kinh hoảng nói ra hai chữ, bỗng nhiên biến sắc mặt, khóe miệng lộ ra tà ác cười gằn đến, nói: “Không tại sao, bởi vì hắn nhìn ngươi không hợp mắt.”

“Oành!”

Nàng quanh thân khí thế đột nhiên rùng mình, nhấc tay vì là chưởng chính là bỗng nhiên đánh ra, một chưởng kia như lưỡi dao mà đến, thế như chẻ tre, trực tiếp cắt vào Dương Thanh Huyền lồng ngực, xuyên thấu mà qua.

Đồng thời cường đại chân nguyên ở đao trong lòng bàn tay bạo nổ mở, đem Dương Thanh Huyền lồng ngực nổ ra một cái hang đến.

“Ha ha, người trẻ tuổi quả nhiên đơn thuần, thật tốt giết a, ngu đần a!”

Tử Diều Hâu “Ha ha” cười như điên, biểu hiện xa lạ nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, đầy mặt tà khí, cười to nói: “Tức giận gào thét đi, kêu thảm thiết đi, coi như gọi rách cổ họng cũng sẽ không có ai tới. Bởi vì ta đã ở phụ cận đây bày xuống kết giới, chỉ vì lấy hai người các ngươi tính mạng. Sớm biết dễ dàng như vậy đắc thủ, kết giới đều bớt đi.”

Dương Thanh Huyền rên lên một tiếng, mặt không thay đổi lạnh theo dõi hắn, trong đôi mắt bắn ra sát khí, tùy ý hắn cười lớn.

Tử Diều Hâu nở nụ cười một trận, đột nhiên cảm giác thấy không đúng, cặp kia ánh mắt đầy sát khí, hơi bị quá mức tĩnh táo, tỉnh táo để đáy lòng của hắn phát lạnh.

“Ngươi, ngươi không sợ sao?” Tử Diều Hâu không rõ run một cái, ngơ ngác nói rằng.

Dương Thanh Huyền khóe miệng vung lên châm chọc cười đến, nhìn kẻ ngu si tựa như nhìn hắn, nói: “Sợ? Sợ ngươi cái đại ngu đần! Ở trên người đối thủ một giọt máu chưa từng lưu, chưa từng phát hiện sao? Ngươi này Luân Hải cảnh tu vi, là tu luyện thế nào đi lên? Ngày ngày ăn đan?”

“Tử Diều Hâu” hoàn toàn biến sắc, hạ thấp đầu nhìn Dương Thanh Huyền ngực, không khỏi hai mắt trợn tròn, chính mình lấy chưởng vì là đao bổ ra địa phương, nơi nào có nửa giọt máu, tất cả đều là hạt cát!

Khi hắn lần thứ hai lúc ngẩng đầu lên, Dương Thanh Huyền khuôn mặt đã triệt để thay đổi, hóa thành Sa chi Thủ Hộ giả, một đôi lõm xuống ánh mắt, châm chọc nhìn hắn chằm chằm.

“Ngươi...!”

“Tử Diều Hâu” trừng hai mắt, cả giận nói: “Nguyên lai ngươi sớm có phòng bị! Ngươi là làm sao mà biết ta là giả mạo?”

Dương Thanh Huyền lãnh đạm nói: “Chỉ ngươi thông minh này, còn muốn giả mạo Tử Diều Hâu? Nàng có thể là của ta tinh tú nha, chúng ta là có cảm ứng.”

Nói, nâng tay trái lên đến, nơi lòng bàn tay hiện ra lục đạo yêu hỏa, như sáu con Hỏa Phượng, hót vang bên dưới, một luồng sóng nhiệt gợn sóng ra, hóa thành sức mạnh đáng sợ, cuồng kích mà xuống,

“Đa tạ ngươi bày ra kết giới, lần này có thể không cố kỵ giết ngươi!”

Dương Thanh Huyền ánh mắt phát lạnh, cái kia lục đạo lửa dương thoáng chốc hóa thành một bàn tay cực kỳ lớn, như núi nhạc oanh kích mà xuống, trên lệnh Liệt Hỏa Phần Thiên, hạ khiến cuồng sa múa tung.

Ở năng lượng đó xung kích bên dưới, toàn bộ kết giới đều lắc động không ngừng.

“Tử Diều Hâu” sắc mặt một hồi trắng xám, càng bị lực lượng kia làm kinh sợ, nhưng trong nháy mắt liền phục hồi tinh thần lại, chấn nộ hét lớn: “Làm càn! Mặc dù tránh thoát một đòn, cũng bất quá là Nguyên Võ cảnh cặn bã mà thôi, có tư cách gì nói giết ta!”

Hắn bay ngược vài bước, tương tự là hay tay vung lên, ở trước người hóa chưởng, đánh ra ra.

“Ầm!”

Chân khí ở lòng bàn tay bạo nổ mở, phát sinh tiếng gào chát chúa, sóng khí từng làn từng làn truyền mở, đem vô số cuồng sa bài xích, lộ ra một mảnh sạch sẽ khu vực chân không.

“Ầm ầm!”

Song chưởng hỗ kích, sức mạnh kinh khủng bạo nổ mở, cái kia nóng bỏng sóng lửa cùng chưởng phong đối với oanh cùng nhau, không ngừng cũng vậy làm hao mòn.

Hai người thế lực ngang nhau, bị cái kia xung kích lực lượng phản chấn, đều thối lui ba bước.

Dương Thanh Huyền cự chưởng trực tiếp đổ nát rơi, hóa thành vô số hạt cát, nhưng này chút cuồng sa bay loạn sau một lúc, lại đang dưới cánh tay của hắn ngưng tụ thành chưởng.

“Tử Diều Hâu” sắc mặt trắng bệch, khóe miệng tràn ra một tia huyết đến, càng là bị tổn thương, hắn ngốc trệ một hồi, lập tức tức giận hét lớn: “Không thể! Ngươi bất quá là Nguyên Võ cảnh, làm sao có khả năng theo ta đánh ngang tay?!”

Dương Thanh Huyền giờ khắc này biến thân Sa chi Thủ Hộ giả, trên mặt không có bất kỳ vẻ mặt, nhưng này sâu trong mắt xuyên thấu qua đi ra ánh mắt, như là vô tận châm chọc, cười lạnh nói: “Hoà nhau? Này cửa ải sống còn đầu, ngươi còn có thật hứng thú cất nhắc chính mình.”

Hắn đơn tay vồ một cái, chỉ nghe ong ong kiếm thanh âm, màu xanh biếc quỷ khí bỗng dưng tản mát ra, dưới lòng bàn tay truyền ra vô số gào khóc thảm thiết, Bách Quỷ Dạ Hành chậm rãi tái hiện ra, uy nghiêm đáng sợ phim ma thoáng chốc nổ ra.

“Không được!”

“Tử Diều Hâu” trên mặt trong nháy mắt không có chút hồng hào, kiếm kia cho hắn một loại phát từ đáy lòng cảm giác sợ hãi, càng để hắn phát ra từ nội tâm run rẩy. Thêm vào Dương Thanh Huyền thời khắc này Sa chi Thủ Hộ giả trạng thái, cũng để hắn tay chân luống cuống, lúc này chợt cắn răng một cái, cũng đừng đánh, liền xoay người đào tẩu.

Dương Thanh Huyền thân thể ở trên không bên trong không ngừng phân giải thành cuồng sa, kết thành một cái thô to cát thừng, đuổi tới, trên đường hóa thành hai cái long hình thái, một hồi đưa hắn trói lại, gắt gao khóa trên bầu trời.

“Tử Diều Hâu” liều mạng giãy dụa, cái kia cát thừng nhưng là càng trói càng chặt, vô luận như thế nào đều cạnh tranh thoát không mở, cả giận nói: “Đáng chết a! Dám đối với ta như vậy, ngươi cũng biết...”

Lời vừa nói ra được phân nửa, thì có một đoàn to lớn Sa Cầu hướng về trong miệng hắn đánh tới, “Nhào” một tiếng đánh vào trên mặt hắn, trực đả đầu váng mắt hoa, lượng lớn hạt cát đập tiến vào trong miệng.

Dương Thanh Huyền thân ảnh ở trên không bên trong hiển hóa ra ngoài, lạnh lùng nói: “Ta không thích nghe ngươi nói phí lời, còn ngươi nữa biến ảo khuôn mặt này, làm ta cảm thấy vô cùng phẫn nộ cùng muốn giết người.”

Bách Quỷ Dạ Hành ở trong tay hắn ngưng tụ ra, mang theo âm trầm sát khí cùng quỷ khí, một chiêu kiếm chém ra!

“Ầm!”

Thiên địa biến sắc, bách quỷ hí lên, một đạo đen ngòm vết kiếm ở lại giữa không trung, giống như là bị cắt rời một vết thương. Kiếm khí bên trong, ẩn chứa vô số tiểu quỷ, đều là tham lam xông lên trên.

“Chi!”

“Tử Diều Hâu” doạ đến sắc mặt trắng bệch, ở trong lòng hắn Nguyên Võ cảnh căn bản không đáng nhắc tới, giờ khắc này nhưng không tên cảm nhận được tử vong nguy hiểm, hoảng sợ kêu lên: “Không thể! Ta là Địa cảnh cường giả, ngươi chỉ là một Nguyên Võ cặn bã mà thôi, làm sao có khả năng thương ta?!”

Rống to bên dưới, Luân Hải cảnh sức mạnh từ trong cơ thể bộc phát ra, “Rầm rầm rầm” đem cái kia cát thừng đổ nát, uy thế mạnh mẽ mang theo cát vàng hướng về tứ phương tàn phá, sau đó rơi đầu liền đi.

Bách quỷ nhảy vào cuồng sa bên trong, tất cả đều rơi vào khoảng không.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, vẫn chưa đuổi theo, đối phương là Luân Hải cảnh tồn tại, một lòng phải đi lời, chính mình căn bản không để lại hắn.

Đang muốn thu hồi kiếm đến, bỗng nhiên hắn trong lòng hơi động, nhìn cái kia “Tử Diều Hâu” chạy trốn phương hướng, khẽ cười nói: “Ta Tâm Túc, lần này là thật sự đã về rồi.”

Bầu trời bỗng nhiên loáng một cái, ở cái kia “Tử Diều Hâu” phía trước, một đạo sáng ngời ánh kiếm như Liệt Dương rơi rụng, vung kiếm thành sông, giữa trời chém hạ xuống.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 491: Nghiền Ép Địa Cấp

Cái kia “Tử Diều Hâu” vừa chạy ra Dương Thanh Huyền phạm vi công kích, liền cảm thấy cực độ nguy hiểm, cái kia đâm đầu vào một chiêu kiếm, cũng dài cũng ngắn, cũng nhanh cũng chậm, hoàn toàn hiệu quả trái ngược đồng thời xuất hiện, để “Tử Diều Hâu” đầy mặt ngạc nhiên, liền ngay cả trốn cũng không biết nên làm gì trốn.

Người ra tay kia theo ngược lại kiếm thế hạ xuống, cũng trong khoảnh khắc xuất hiện ở “Tử Diều Hâu” trước mặt, càng là cùng hắn giống nhau như đúc mặt, chỉ có điều đầy mặt lạnh lẽo cùng sát khí.

Cái kia “Tử Diều Hâu” cường cắn răng, trong tay biến ảo ra một thanh hậu bối đại đao, bên trên hàn quang lăng liệt, lưỡi đao sắc bén, cản lại.

“Ầm!”

Đao kiếm khí trực tiếp bạo nổ mở, hóa ra vô số bén nhọn bão táp, hướng bốn phía cắt đi, “Tử Diều Hâu” trên người cũng là phá mở vô số kiếm thương.

Mặc dù miễn cưỡng đối phó chiêu kiếm này, nhưng mà phía sau lại là một chiêu kiếm áp sát, vậy cường đại kiếm khí, dường như có thể bao phủ thiên địa, căn bản không thể tránh khỏi.

“Oành!”

Một chiêu kiếm đâm tới, trực tiếp xuyên thấu vai của hắn.

Cái kia “Tử Diều Hâu” phun ra một ngụm máu tươi, hoảng hốt bên dưới, vội vàng phi thân trở ra, niêm phong lại trên người mấy đại yếu huyệt.

Dương Thanh Huyền một chiêu kiếm sau khi, lại là một chưởng mà đến, mang theo ngọn lửa mãnh liệt, điên cuồng ép mà xuống.

Cái kia “Tử Diều Hâu” khủng hoảng nhìn chằm chằm phía trước, khẽ cắn răng, hai tay hóa làm chưởng nhận, đẩy ngược ra.

“Oành!”

Ngọn lửa kia như sóng, trực tiếp nuốt sống thân hình của hắn. Sức mạnh cuồng mãnh nổ ra, một đạo thân ảnh chật vật bay ngược ra, thẳng tắp té xuống.

“Đừng, đừng giết ta! Chỉ cần đừng giết ta, chuyện gì cũng dễ nói!”

“Tử Diều Hâu” bị đánh vào trên đất, máu me khắp người, đầy mặt hoảng sợ nhìn hai người, cầu khẩn.

Dương Thanh Huyền lạnh như băng theo dõi hắn, lạnh giọng nói: “Ngươi khuôn mặt này còn không cho ta biến rơi? Muốn để ta dùng giầy quất ngươi sao?!”

“Tử Diều Hâu” này mới phản ứng được, trên người hồn quang lóe lên, quệt trên mặt một cái, lập tức biến thành một tên trắng mặt nam tử, đầy mặt e ngại, trơ mắt nhìn hai người, nhìn thấy được vô cùng đáng thương.

“Đùng! Đùng!”

đọc tru Y ện ở http://truyencuatui.n

et/ Dương Thanh Huyền thoát cởi giày, đi tới liền ngay cả giật hắn mười mấy bạt tai, trực tiếp đưa hắn hai bên mặt đều phiến sưng lên, hơn nữa da mở thịt bong, lúc này mới hả giận, mắng: “Dám phẫn Thành tử Diều Hâu, ta trừu phong ngươi đi!”

Người kia sưng đỏ đôi mặt, đầy mặt tất cả đều là huyết, nằm trên mặt đất đầy mắt oán độc cùng oan ức, cái kia lạp xưởng dường như ngoác miệng ra hợp lại, ô ô nói: “Không phải nói biến trở về đến liền không quất ta sao?”

Dương Thanh Huyền không nhanh không chậm xỏ giầy, lúc này mới cười lạnh nói: “Để cho ngươi biến trở về đến, như vậy mới quất xuống, bằng không đẩy một tấm Tử Diều Hâu mặt, ta làm sao quất ra tay.”

Tử Diều Hâu không nhịn được “Xì xì” một tiếng bật cười, u oán nhìn Dương Thanh Huyền một chút, nhưng trong lòng thì không nói ra được cao hứng.

Dương Thanh Huyền nhìn lại nàng, khẽ cười nói: “Ngươi tại sao lại vòng trở lại?”

“Không nói cho ngươi.”

Tử Diều Hâu khẽ hừ một tiếng, biểu hiện hơi có chút không tự nhiên, suy nghĩ một chút mới nói: “Đúng rồi, có người nói ba tháng sau có một hồi loại nhỏ phố chợ, ngươi không tính đi đi dạo sao?”

Trên thực tế nàng vẫn chưa đi xa, ngay ở cách đó không xa bỏ neo hạ xuống, bỗng nhiên nhận ra được xa xa không gian run lên, lại nhìn một cái Dương Thanh Huyền thân ảnh bị xóa đi, liền vội vàng chạy tới.

“Loại nhỏ phố chợ?” Dương Thanh Huyền nắm chỉ đẩy tính thời gian một chút, gật đầu nói: “Xác thực, một năm một lần Hư Thiên Thành buổi đấu giá liền sắp đến rồi, sẽ có bảy trời tiểu phố chợ.”

Ở Hư Thiên Thành bên trong, vì bảo đảm mỗi bên đại thương hội lợi ích, là cấm chế giữa các võ giả công mở làm giao dịch. Chỉ có mỗi năm một lần loại cỡ lớn buổi đấu giá, mới có thể ngoại lệ tổ chức bảy ngày tiểu phố chợ, để tất cả võ giả tiến hành tự do công dàn xếp dễ.

Vì lẽ đó cái kia bảy ngày chính là Hư Thiên Thành bên trong náo nhiệt nhất thời điểm, hết thảy thiếu tiền hoặc là không đành lòng bị giết võ giả, đều sẽ chọn ở đây bảy ngày tiến hành giao dịch, sẽ có lượng lớn hàng đẹp giá rẻ thứ tốt hiện ra đến.

Dương Thanh Huyền có chút do dự, bởi vì ba tháng, không dài không ngắn, rất có thể ở chiều sâu bế quan bên trong. Hắn hiện tại đã không thiếu linh thạch, chỉ muốn vội vã xông vào địa cấp, sau đó ly khai Hư Thiên cổ chiến trường, cho nên đối với cái kia phố chợ cùng buổi đấu giá hứng thú không là rất lớn.

Tử Diều Hâu hạ thấp xuống đầu, nhẹ nhàng nói rằng: “Ta chỉ là tùy ý xách hạ mà thôi, ngươi không muốn thì thôi.”

Dương Thanh Huyền trong lòng mềm nhũn, cũng không tiếp tục nhẫn từ chối, lúc này đáp ứng nói: “Tốt, ba tháng sau chúng ta đồng thời đi dạo phố chợ, đồng thời tham gia buổi đấu giá.”

Tử Diều Hâu vội vàng nói: “Cũng không cần, an tâm tu luyện đi, tất cả lấy tu luyện vi chính, ngàn vạn đừng chậm trễ, chúng ta nói cẩn thận muốn đồng thời nỗ lực.”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng vuốt xuôi chóp mũi của nàng, mỉm cười nói: “Mấy ngày mà thôi, ở đâu ra cái gì làm lỡ. Còn nữa, cả ngày bế quan không ra, sẽ được bệnh tự kỷ, đi ra giải sầu, lao dật kết hợp, mới có thể tiến bộ càng nhanh hơn.”

Tử Diều Hâu thấy hắn nói thú vị, không nhịn cười được, cho dù là thời khắc này nam tử dáng dấp, cũng không nói hết quyến rũ động lòng người.

Người khác kia nằm trên đất, gặp hai nam tử ngươi nông ta nông, nhất thời dọa cho phát sợ, cả người nổi da gà, mạnh mẽ giẫy giụa từ dưới đất bò dậy, đầy mặt lấy lòng nói: “Hai vị đại ca, không có ta chuyện gì đi, không có chuyện ta liền đi trước.”

“Đùng!”

Dương Thanh Huyền một cái tát đưa hắn phiến trên mặt đất trên, trực tiếp mặt hướng xuống dưới, nguyên bản da mở thịt bong khuôn mặt càng không có người hình, người kia đau như giết heo kêu to lên.

Dương Thanh Huyền quay về Tử Diều Hâu lúc ôn nhu một hồi thu liễm, cả người sát khí đi tới, mạnh mẽ một cước đạp ở trên đầu hắn, lạnh giọng nói: “Xem ra ngươi là thật trí chướng, là thật ngốc, con mẹ nó ngươi - đều phải tới giết ta, lại sẽ nghĩ tới không sao rồi, có thể đi, thông minh này, ta phục!”

Nói, liền mạnh mẽ đạp mấy phát, đau người kia nước mắt nước mũi chảy ròng.

“Đừng, đừng, đừng đánh ta, ô ô ô...”

Người kia khóc ròng ròng, lớn tiếng cầu khẩn, nhìn thấy được thực tại đáng thương, bất quá cái kia mập sưng bộ mặt, là hắn nhìn thấy được càng nhiều hơn chính là buồn nôn.

Dương Thanh Huyền đạp mấy phát, lúc này mới đem chân nắm mở, lạnh giọng nói: “Nói!”

Người kia sửng sốt một chút, lập tức hỏi: “Nói? Nói cái gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tùy tiện nói cái gì, ngươi muốn nói cái gì liền nói cái gì, nhưng nếu là nói đồ vật là ta không thích nghe, ta mượn đáy giày phiến ngươi mặt, phiến đến chết mới thôi.”

Người kia sợ đến cả người run cầm cập, trong miệng “Ô ô ô” khóc lóc, mơ hồ không rõ.

Tử Diều Hâu suy nghĩ một chút, trong mắt sáng ngời, đối với Dương Thanh Huyền càng là bội phục vạn phần. Như vậy thẩm người biện pháp, cái gì cũng không hỏi, làm cho đối phương tự mình nói, trực tiếp đánh vỡ một hỏi một đáp ràng buộc, để trong lòng đối phương không chắc chắn, chỉ có thể sẽ có dùng, vô dụng, đều toàn bộ bê ra.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Nói mau đi, cho ngươi thời gian nửa nén hương, như là không thể nói ta thoả mãn, liền không cần nói nữa, trực tiếp phiến chết ngươi.”

“Nói một chút, ta nói ta nói, tuyệt đối đừng lại phiến ta, lại phiến liền phiến chết rồi, ô ô ô.” Người kia sợ đến khóc lớn, trong lòng trực tiếp hỏng mất.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 492: Chín Đại Siêu Cấp Thế Lực

Dương Thanh Huyền nhìn vừa bực mình vừa buồn cười, không hiểu tại sao có thể có như thế uất ức Địa cảnh cường giả, cũng không biết là tu luyện thế nào đi lên.

Người bình thường muốn xung kích Địa cảnh, không khỏi là tâm tính cứng cỏi, thiên chuy bách luyện bên dưới, mới đến một tia cơ duyên. Trước mắt kẻ bất lực này người giống vậy, lại cũng là Địa cảnh, thật khiến người ta phát cáu.

Người kia vẻ mặt đưa đám, bắt đầu rõ ràng mười mươi nói: “Ta gọi Lương Sơn, là Quân Thiên Tử Phủ người, một tên đệ tử bình thường. Bởi vì ta biết làm người, tám mặt Linh Lung, vì lẽ đó tuy rằng thực lực không đủ, nhưng cũng rất nhanh thành ngoại môn trọng điểm tài bồi đệ tử, thường thường có thể mưu được một chút chuyện thật tệ. Lần này nghe nói Hư Thiên Thành bên trong phát hiện trung cổ truyền tống trận, rất có thể là Hoang tộc lưu lại cự bảo, vì lẽ đó...”

Hắn dừng một chút, giương mắt thận trọng quan sát đến hai người sắc mặt, nhận được Dương Thanh Huyền âm trầm lại ánh mắt, không khỏi run lập cập, bận bịu tiếp tục nói: “Vì lẽ đó Tông phủ bên trong vô cùng coi trọng việc này, vốn định phái lượng lớn cường giả lại đây, lại sợ bị Hư Thiên Thành phía sau mấy thế lực lớn phát hiện, vì không làm người khác chú ý, quyết định trước tiên phái vài tên thực lực thông thường lại đây, hiệp trợ Tiêu Đại công việc việc này. Ta tưởng cái mỹ soa, vì lẽ đó nghĩ tất cả biện pháp hối lộ tiểu thư bên người nha hoàn, rốt cục mưu được chuyện xui xẻo này, ai biết... Ô ô ô...”

Nói nói, hắn càng tự mình khóc lên.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu sắc mặt đã cực kỳ khó coi, người trước mắt này càng là Túy Tiêu Lâu phái tới, mà càng để cho bọn họ khiếp sợ hoảng sợ là, Túy Tiêu Lâu thế lực phía sau, càng là Quân Thiên Tử Phủ!

Tử Diều Hâu mặt không có chút máu, lẩm bẩm nói: “Chẳng trách... Chẳng trách Túy Tiêu Lâu có thể cùng Hư Thiên Thành chống chọi, dĩ nhiên là Quân Thiên Tử Phủ thế lực...”

Dương Thanh Huyền ở Hư Thiên cổ chiến trường những thời giờ này bên trong, cũng biết không ít Tam Thập Tam Thiên thường thức, biết toàn bộ trong tinh vực, mạnh nhất thế lực chính là từ đời thứ mười một Nhân Hoàng trấn giữ mờ mịt Tinh Cung, mà Tinh Cung bên dưới, còn có cửu đại thế lực, trải rộng ở Trung Ương Đại thế giới, không chỉ có đem thế giới tài nguyên chia cắt, hơn nữa trong bóng tối, còn nắm trong tay ba mươi ba đại vị mặt tài nguyên, trở thành siêu cấp Cự Vô Phách một loại tồn tại.

Này Quân Thiên Tử Phủ, chính là cái kia chín đại siêu cấp một trong những thế lực!

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu hơi liếc mắt nhìn nhau, hai người đều là sắc mặt khó coi dị thường, nếu là bị chín đại siêu cấp thế lực nhìn chằm chằm, muốn giết ngươi, cái kia thiên hạ này to lớn, liền thật không có chỗ dung thân.

Cái kia Lương Sơn vẫn còn ở ô ô khóc lóc, Dương Thanh Huyền một trận buồn bực mất tập trung, mắng: “Nói tiếp, thời gian sắp hết.”

Cái kia Lương Sơn lúc này mới dừng lại khóc, đánh thút tha thút thít dựng tiếp tục nói: “Ta cùng Tần thúc, còn có hai người khác, đi theo tiểu thư nha hoàn bên người, cùng đi Hư Thiên Thành, trên danh nghĩa là đến dò xét, trên thực tế là vì trợ giúp

Tiêu Đại, cùng tìm kiếm cái kia Hoang tộc bảo tàng tin tức, ai biết đến rồi sau không bao lâu, Tiêu Đại liền điên điên khùng khùng đã trở về, trên người bị đáng sợ sâu gửi thân thể, từ từ mất đi thần trí, lục thân không nhận, đã biến thành xác chết di động. Mà vừa vặn vào lúc này, hai người các ngươi cũng từ cổ bên trong chiến trường đã trở về, đồng thời nói ra Trùng Tộc tin tức. Tần thúc cho rằng tin tức này có lẽ hữu dụng, tất yếu trước tiên lừa gạt tiếp, vì lẽ đó quyết định giết các ngươi diệt khẩu.”

Hai người đều là ngây ngẩn cả người, không nghĩ tới vì cái kia hai triệu linh thạch, rốt cục rước lấy họa sát thân.

Tử Diều Hâu lẩm bẩm nói: “Nguyên lai Tiêu Đại không chết, sớm trở về, chỉ là bị Trùng Tộc gửi thể.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt âm trầm bất định, trong ánh mắt tuôn ra sát khí cùng lửa giận, quát: “Chết tiệt, dựa vào cái gì? Cũng bởi vì có Quân Thiên Tử Phủ chỗ dựa, là có thể đem người tùy ý bắt bí, lấy tính mạng sao?!”

Lương Sơn nằm trên mặt đất, bụm mặt, chỉ lo hắn cử động nữa tay tát mình, vâng vâng như như không dám nói lời nào.

Tử Diều Hâu cũng một hồi không có chủ ý, nói: “Thanh Huyền, bây giờ nên làm gì? Này Lương Sơn như là thả hắn trở lại, tất nhiên sẽ đưa tới càng nhiều cường giả, như là không tha, Túy Tiêu Lâu chắc chắn biết chúng ta không chết, vẫn như cũ sẽ phái càng nhiều hơn cao thủ đến.”

Lương Sơn vội vàng nói: “Thả thả, thả ta, thả ta trở về, ta liền nói ngươi nhóm chết rồi, nhất định không có việc gì. Như là không tha ta, đó mới đúng là gây ra đại hoạ, Đường Hi cùng Tần thúc nhất định còn sẽ phái người tới.”

Tử Diều Hâu nhìn Dương Thanh Huyền, chờ hắn quyết định.

Dương Thanh Huyền trầm tư một trận, nhìn chằm chằm Lương Sơn nói: “Hiện tại Tiêu Đại mất đi thần trí, cái kia truyền tống trận cũng không phải là các ngươi muốn tìm, hiện tại các ngươi định làm như thế nào?”

Lương Sơn đàng hoàng nói: “Đường Hi đang ở đem phản hồi thông tin trở lại, chờ đợi tiến một bước mệnh lệnh. Bất quá y theo ta nhìn, nếu không phải Tông phủ thứ muốn tìm, nên chẳng mấy chốc sẽ cho đòi chúng ta đi trở về.”

Hắn đầy mặt lấy lòng cầu xin: “Thả ta đi, ta sau khi trở về khẳng định nói các ngươi chết rồi, không quá mấy ngày, chúng ta trở về Quân Thiên Tử Phủ, các ngươi nên cái gì sự tình cũng bị mất.”

Tử Diều Hâu hỏi: “Thanh Huyền, lời của hắn tin được không?”

Dương Thanh Huyền mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Có thể hay không tin không liên quan, bởi vì ta chưa bao giờ sẽ đem mình vận mệnh, giao cho người khác đi khống chế.”

Lương Sơn sửng sốt một chút, còn không biết có ý gì, liền gặp ánh kiếm lóe lên, một thanh ác liệt chí cực bảo kiếm, sung sướng như gió, trực tiếp từ trên cổ mình lau tới.

Sau đó hắn liền thấy chính mình cái kia không có đầu thân thể, càng ngày càng xa, đồng thời trên cổ suối phun tựa như phun ra máu, sau một lúc mới phản ứng được, là đầu của chính mình bay.

“Ùng ục.” Cái kia đầu rơi trên mặt đất, lăn mấy lần, cái kia khuôn mặt không thể tin tưởng, hiển nhiên là chết không nhắm mắt.

Tử Diều Hâu kinh hãi nói: “Ngươi, ngươi giết hắn…”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, trầm giọng nói: “Mạng của mình, nhất định phải nắm ở trong tay mình!”

Nói, hắn đem Lương Sơn trên người gì đó cướp đoạt một lần, sau đó dùng một cây đuốc đưa hắn triệt để đốt không còn.

Tử Diều Hâu nhìn cái kia thiêu đốt hỏa diễm, có chút thất thần, lẩm bẩm nói: “Lần này phiền phức thật sự lớn.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Ta cũng không muốn trêu ra cái phiền toái này, nhưng bọn họ quyết định muốn giết chúng ta thời điểm, cũng đã tránh không được. Cái phiền toái này là bọn hắn mạnh mẽ nhét tới được, mà không phải chúng ta đi chọc. Ngươi không cần có quá lớn gánh nặng trong lòng, binh tới tướng đỡ nước đến đất ngăn, không có gì phải sợ.”

Tử Diều Hâu nghe hắn vừa nói như thế, nội tâm áp lực hơi nhỏ chút, gật đầu nói: “Ngươi nói đúng, vận mệnh phải do chính mình bả khống, không thể giao cho trong tay người khác. Dù cho này loại tự do phải trả giá thật lớn, cũng đáng. Ta vốn là một thân một mình, bồng bềnh ở trong thiên địa này, không có gì đáng sợ, huống chi, giờ khắc này còn có Thanh Huyền ngươi cùng với ta.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, chỉ vào chính mình tim vị trí, chăm chú nói rằng: “Ngươi là của ta Tâm Túc, chúng ta vẫn luôn sẽ cùng nhau, ta cũng sẽ bảo vệ ngươi.”

Tử Diều Hâu trong lòng ấm áp, nội tâm mù mịt quét đi sạch sành sanh, nhất thời cảm thấy lại không có có gì phải lo lắng, cả người như trút được gánh nặng, kiên định nói rằng: “Quân Thiên Tử Phủ tuy rằng thế lực thông thiên, nhưng tinh vực to lớn rộng lớn vô biên, vô cùng vô tận, chúng ta tùy tiện tìm một chỗ trốn đi tu luyện, bọn họ cũng chưa chắc có thể tìm tới.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 493: Quân Thiên Tử Phủ

Dương Thanh Huyền đồng ý nói: “Đúng, hơn nữa này cổ bên trong chiến trường, bọn họ hiển nhiên kiêng kỵ Hư Thiên Thành, cũng sẽ không làm quá giới hạn động tác đến. Này Lương Sơn thân phận cũng không cao, chưa chắc sẽ vì hắn mà làm lớn chuyện. Chúng ta bây giờ phải đi bế quan, bọn họ cũng không có biện pháp tìm kiếm, chờ đột phá địa cấp sau ly khai nơi đây, càng là trời cao biển rộng.”

Hai người tính toán một hồi, cảm thấy sự tình cũng không nghiêm trọng như vậy, chỉ cần giấu đi tốt là được. Cũng may trên người bây giờ linh thạch, đầy đủ bọn họ đột phá tới đất cảnh.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi theo ta đi ta mật thất đi, ngươi cùng Túy Tiêu Lâu vãng lai khá nhiều, sợ nơi ở đã không an toàn.”

Tử Diều Hâu hai gò má nhất thời ửng đỏ, ấp úng nói: “Ngươi... Ngươi để ta tới địa ngục đi... Mật thất... Đồng thời... Tu luyện?...”

Nói đến phía sau, đã tiếng như tỉ mỉ muỗi, khuôn mặt hầu như đỏ tím bầm.

Dương Thanh Huyền tự nhiên biết trong lòng nàng lo lắng, cười khổ nói: “Hiện tại đã không phải là lúc nghĩ những thứ này, chúng ta đồng thời vào sinh ra tử lâu như vậy, ngươi lại là cùng ta có khế ước tinh tú, sợ cái gì.”

Tử Diều Hâu có chút nóng nảy, đáp lại: “Ta, ta không phải sợ, là, là...”

Dương Thanh Huyền vươn ngón tay, ở trên trán nàng nhẹ nhàng gảy một hồi, khẽ cười nói: “Đừng ngươi ngươi ta ta, đi thôi.” Nói, trực tiếp đi kéo tay nàng, sau đó nắm hướng về xa xa bay đi.

Một lát sau, hai người liền từ Lương Sơn bố trí trong kết giới đi ra, phát hiện tại đường phố đồ vật hai cái vị trí trên, phân biệt cắm vào một cây lớn chừng bàn tay tam giác kỳ, chính là bố trí kết giới dùng đạo cụ.

Dương Thanh Huyền đem này hai cây tam giác kỳ cũng thu rồi, liền lôi kéo Tử Diều Hâu hướng về mật thất đi.

…

Trung Ương Đại thế giới, vạn Thiên Sơn trượng bên trong, có một chỗ rộng lớn bình nguyên, ẩn giấu với vân sâu chỗ, tử khí di chuyển quan.

Bên trên tọa lạc mỗi bên loại bất đồng kiến trúc, đình đài lầu các, nhiều vô số, đều là cổ điển đại khí. Trong đó một toà chủ điện, ở dưới ánh mặt trời ngói xanh rực rỡ, càng là vàng son lộng lẫy.

Một đứa nha hoàn vội vã chạy vào chủ phủ bên trong nào đó căn phòng, kêu lên: “Tiểu thư, tiểu thư, việc lớn không tốt...”

Căn phòng này bố cục Thanh Nhã, hiển nhiên là nào đó cô gái khuê phòng. Bên trong cũng quả thực có một cô gái tuyệt sắc, đang vuốt vuốt một chiếc thẻ ngọc, ngồi ở bên cạnh bàn uống trà.

Cô gái kia bất quá mười bảy mười tám tuổi, nhưng sinh băng cơ ngọc cốt, chân mày to nhỏ dài, một đôi mắt phượng khép mở trong đó, ẩn ước lộ ra một luồng lành lạnh khí, dung mạo càng không kém Vu Khinh Nguyệt.

Nàng ngẩng đầu lên, cau mày nói: “Chuyện gì, hoang mang hoảng loạn, còn thể thống gì.”

Nha hoàn kia vội vàng khom người nhận sai, đầy mắt kinh hoảng nói: “Tiểu thư, việc lớn không tốt, cái kia Lương Sơn bản mệnh ngọc bài, đột nhiên nát.”

“Cái gì?”

Tiểu thư kia đứng dậy, hiển nhiên cực kỳ kinh ngạc, tinh tế suy tư một chút, nói: “Vậy thì kỳ quái, tại sao lại như vậy?”

“Ta cũng không biết.”

Nha hoàn tựa hồ trấn định một ít, nói: “Mỗi ngày kiểm kê ngọc bài đệ tử nội môn vừa phát hiện, liền thông tri quản sự trưởng lão, mà tiểu thư để ta mấy ngày nay chuyên cần nhìn chằm chằm mấy người này bản mệnh ngọc bài, không muốn liền thật sự xảy ra vấn đề rồi.”

Tiểu thư kia chân mày to nhíu lên, phượng trong con ngươi xẹt qua vẻ không hiểu, lẩm bẩm nói: “Không có đạo lý nha, Đường Hi vừa truyền tới thẻ ngọc, cái kia truyền tống trận cũng không phải là chúng ta muốn tìm, hết thảy đều không có tình hình, làm sao Lương Sơn đột nhiên liền chết đây?”

Nàng cầm lấy trên bàn một cái thẻ ngọc, thần thức lại quét qua một lần xác nhận.

Nha hoàn sững sờ nói: “Tất cả không có tình hình... Chuyện này... Cái này không thể nào nha, bổn mạng kia ngọc bài đích thật là nát.”

Tiểu thư kia xoa xoa ngạch đầu, giữa lông mày tựa hồ có hơi vẻ mỏi mệt, phất phất tay, nói: “Ngươi đi xuống trước đi, việc này ta tái tưởng cho tốt.” Nàng nhìn thấy nha hoàn cầm trong tay một cái hộp ngọc, nói: “Trong tay ngươi cầm là cái gì?”

Nha hoàn vội vàng trình lên, cẩn thận nói: “Là Vô Tâm công tử đưa tới hàng bụi đan.”

Tiểu thư nhìn nha hoàn trong tay hộp ngọc tinh xảo, hơi sững sờ, cũng không có đưa tay đón, mà là trầm mặc lại, một đôi phượng trong con ngươi xẹt qua vẻ lạnh lùng, nhìn phía nha hoàn kia.

Sắc mặt nàng có chút lạnh lẽo, lạnh giọng nói: “Hàng bụi đan là dùng để xung kích quá Thiên Vị dùng, hắn làm sao có thể biết ta thời khắc này cảnh giới trạng thái?”

Nha hoàn kia sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch một mảnh, không dám nhìn tới nàng, quỳ xuống nói: “Nô tỳ không biết.” Sợ đến cả người run lẩy bẩy.

Tiểu thư nhìn chăm chú nàng một hồi, làm như cảm thấy hơi mệt chút, sát khí trên người đột nhiên thu hồi, phất tay nói: “Ngươi đi xuống đi, hàng bụi đan trả lại hắn, ta không cần.”

Nha hoàn bận bịu thu hồi hộp ngọc, chiến chiến căng căng lui ra.

Tiểu thư ở bên cạnh bàn ngồi một hồi, lấy tay nâng cái đầu đóng hạ con mắt, nửa chén trà nhỏ sau, lại mở mắt ra, phượng trong con ngươi đã là một mảnh thanh minh, nắm ngọc trong tay trốn tránh gian phòng.

Quân Thiên Tử Phủ tọa lạc cao trong núi, ra ngoài liền gặp mây mù mịt mờ, trong vườn hoa thơm chim hót, một mảnh tiên cảnh. Chỉ là nàng Vô Tâm đi thưởng thức những này, trực tiếp nhẹ nhàng đi, rơi ở một tòa trước đại điện mặt.

Cung điện này từ bên ngoài nhìn, bất quá là một toà khá là hùng vĩ phổ thông cung điện, bên trong nhưng là có khác Động Thiên.

Trống rỗng bên trong đại sảnh không có khung đính, chỉ có đầy trời Tinh Hà lóng lánh, phảng phất đưa thân vào trong vũ trụ, lớn nhất cái kia ba mươi ba cái tinh vân, đối diện ứng với vũ trụ ba mươi ba cái thế giới.

Trong đại sảnh, có một người đàn ông trung niên đứng trước với Tinh Hải bên trong, ngước đầu nhìn lên những ngôi sao kia, không nhúc nhích, tựa hồ đang tính toán gì đó.

“Cha.” Tiểu thư kia lặng lẽ đứng một hồi, mới lên tiếng nói.

Trung niên nam tử này chính là cha nàng, cũng là toàn bộ Quân Thiên Tử Phủ tông chủ, Thi Diễn.

Thi Diễn quay đầu lại, có chút kinh ngạc nhìn nàng, nói: “Ngọc Nhan, làm sao rảnh rỗi đến Tử Tiêu Điện?”

Hắn giơ tay vung lên, chỉnh ngôi đại điện ngôi sao nhất thời hướng về tứ phương ngã xuống biến mất, biến thành bầu trời trong trẻo.

Thi Ngọc Nhan từ lâu không cảm thấy kinh ngạc, đem thẻ ngọc đưa tới, nói: “Vì Hư Thiên cổ chiến trường chuyện, sáng nay ta vừa được Đường Hi đưa tin, nói tất cả mạnh khỏe, cái kia truyền tống trận cũng không phải là chúng ta muốn tìm, vừa liền được Lương Sơn tin qua đời, tựa hồ có hơi ý tứ.”

Thi Diễn triển khai ngọc giản kia vừa nhìn, nhíu nhíu mày, nói: “Há, cái này Lương Sơn là...”

Thi Ngọc Nhan nói: “Là ta phái đi mấy tên một trong đệ tử.”

Thi Diễn nhẹ nhàng “Ồ” một tiếng, hỏi: “Ngươi đối với chuyện này thấy thế nào?” Trong giọng nói, mang theo khảo lượng ý tứ hàm xúc.

Thi Ngọc Nhan trầm tư một trận, nói: “Lương Sơn chết tạm dừng không nói, dù sao lúc nào cũng có thể có mỗi bên loại phát sinh ngoài ý muốn, nhưng này Trùng Tộc xuất hiện, đúng là đáng giá coi trọng.”

đọc truyệN tại ht

tp://truyencuatui . net/ Thi Diễn gật gật đầu, nói: “Không sai. Sách cổ ghi chép, năm đó chính là hoang chủ cùng trùng mẫu, ở hư Thiên vực bên trong một trận chiến, đánh trời long đất lở, đem toàn bộ nhất giới đều phá huỷ. Như vậy cổ bên trong chiến trường xuất hiện Trùng Tộc thân ảnh, có thể làm chứng những tài liệu này ghi chép là chính xác. Như vậy cái kia một tấm bí bảo tồn tại, độ khả thi liền lớn vô cùng.”

Thi Ngọc Nhan hơi ngạc nhiên, cả kinh nói: “Thiên Thần Quyết à... Mặc dù thật sự từng xuất hiện, thời gian trôi qua lâu như vậy, cũng căn bản không thể nào tìm được. Nhưng đã có một ít manh mối, tự nhiên không thể từ bỏ, ta lại phái mấy người đi một chuyến Hư Thiên Thành đi, thực lực tận lực thấp một ít, miễn cho gây nên Hư Thiên Thành chú ý.”

Thi Diễn cười nói: “Hừm, an bài của ngươi, ta hết sức yên tâm. Đúng rồi, ta nghe nha hoàn nói, hôm nay Vô Tâm cho ngươi đưa một viên hàng bụi đan đến, ngươi cự tuyệt?”

Thi Ngọc Nhan chân mày to nhíu lên, khổ sở nói: “Cha, ngươi làm sao cũng quan tâm tới cái này đến rồi, đây là nữ nhi việc tư, mong rằng cha không muốn nhúng tay quá nhiều.”

“Được được được.”

Thi Diễn qua loa lấy lệ đáp lại vài tiếng, lại không nhịn được hỏi tới: “Vậy ngươi cùng Vô Tâm...”

“Được rồi, cha.” Thi Ngọc Nhan rõ ràng có chút tức giận, ngắt lời nói: “Nếu không có chuyện khác, con gái liền cáo từ trước.”

Nói xong, không chờ Thi Diễn nói chuyện, liền xoay người rời đi.

Thi Diễn sửng sốt một chút, lập tức cười khổ lắc đầu, trong mắt nhưng là tinh quang lấp lóe, tựa hồ lòng vừa nghĩ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 494: Cùng Tồn Tại Một Phòng, Không Gian Giới Chỉ

Hư Thiên Thành tuy nói rất lớn rất lớn, mà người đi trên đường nhưng cũng không nhiều, thường thường sẽ phát sinh đánh giết cướp bóc sự tình, chết người cũng là tư không kiến quán. Huống hồ Lương Sơn bày ra kết giới, mua dây buộc mình, chết lặng yên không một tiếng động, căn bản không người biết.

Nhưng Dương Thanh Huyền vẫn cẩn thận cẩn thận, mang theo Tử Diều Hâu ở trong thành bay loạn một trận, lại đi dạo mấy nhà thương hội, mua ít đồ, lúc này mới hướng về chỗ ở của chính mình bay đi.

Tiến vào mật thất sau, bầu không khí nhất thời có chút lúng túng, Tử Diều Hâu cả người không dễ chịu, có vẻ cực kỳ căng thẳng.

Dương Thanh Huyền cũng là khá là lúng túng, sờ lỗ mũi một cái, chê cười nói: “Như là không thói quen lời, ngươi liền đến Tinh Giới nội tu luyện đi. Tinh Giới là ký kết khế ước sau khi, lấy khế ước lực lượng sinh thành không gian độc lập.” Nói, hắn liền vung tay lên, đem giữa ngón tay Long văn triển khai hiện cho Tử Diều Hâu nhìn.

Tử Diều Hâu đầy mặt ngạc nhiên áp sát tới, trong con ngươi xinh đẹp tràn đầy nhao nhao muốn thử biểu hiện, hiếu kỳ nói: “Hay lắm, để ta vào xem xem.”

Dương Thanh Huyền vươn tay ra, chống đỡ Tử Diều Hâu lòng bàn tay, ôn nhu nói: “Ngươi để tâm cảm thụ hạ, này tinh giới tồn tại, sau đó hơi suy nghĩ, liền có thể chính mình tiến vào, cũng có thể ta đưa ngươi thu vào đi."

Tử Diều Hâu tay ngọc dán vào Dương Thanh Huyền bàn tay, hai gò má hơi đỏ lên, cái kia một đôi khớp xương rõ ràng bàn tay cũng không lớn, nhưng là làm cho người ta một loại cực kỳ ấm áp yên ổn cảm giác.

Nàng trong lòng có chút ngổn ngang, nhưng rất nhanh sẽ bài trừ tạp niệm, cảm nhận được cái kia tinh giới tồn tại, nhàn nhạt sức mạnh quy tắc, dẫn dắt của nàng thần niệm, càng ngày càng mạnh.

Tử Diều Hâu hơi suy nghĩ, liền biến mất ở trong mật thất, tiến nhập Tinh Giới bên trong.

Tinh Giới bên trong vô cùng rộng lớn, có ba, bốn mẫu không gian, đồng thời đầy rẫy một cỗ lực lượng kì dị, phảng phất có thể gột rửa linh hồn giống như thuần triệt, làm cho người ta một loại cảm giác vô cùng quen thuộc, chính là Thanh Long lực lượng, đối với tinh tú vô cùng hữu ích.

Tử Diều Hâu ở bên trong vui sướng nhảy mấy lần, hết sức cao hứng nói: "Chỗ này tốt, ta thích, ta cứ đợi ở chỗ này tu luyện, bất quá..." Trên mặt nàng đột nhiên một đỏ, ầy ầy nói: "Nếu như vậy, ngươi có bất cứ lúc nào có thể nhìn thấy ta đang làm gì?"

Dương Thanh Huyền không phủ nhận, âm thanh từ miểu xa phía trên truyền xuống, nói: "Đúng thế."

Tử Diều Hâu sững sờ, lập tức sắc mặt bạo nổ, hơi suy nghĩ, liền từ Tinh Giới bên trong đi ra, nói: "Ta còn là ra ngoài mặt tu luyện đi."

"Quả nhiên..."

Dương Thanh Huyền đã sớm đoán được sẽ là như thế này, vỗ ót một cái, dở khóc dở cười, nói: “Được rồi.”

Tử Diều Hâu bốn phía nhìn quanh hạ, lại nói: “Mật thất này quá nhỏ, nếu như có thể làm một lớn một chút là tốt rồi, bất quá bây giờ đổi lời quá phiền toái.”

Nàng nghĩ một hồi, từ vòng tay bên trong lấy ra một cái tuyệt đẹp phòng ốc mô hình, bất quá cao khoảng 1 thước, nhưng là chim sẻ tuy nhỏ, ngũ tạng đầy đủ, từ bên ngoài xem ra điêu lương vẽ tòa, ngói lưu ly.

Nàng nhẹ nhàng đem phòng ốc mô hình để dưới đất, sau đó một tay bấm quyết, đánh vào bên trong.

Phòng ốc mô hình trên mặt đất trên thả ra to lớn ánh sáng, sau đó một hồi lớn lên, “Ầm ầm” một tiếng, trực tiếp đánh vào vách tường cùng trên trần nhà, không ngừng phát sinh “Ầm ầm” đè ép tiếng, kéo dài không dứt.

Dương Thanh Huyền nhìn trợn mắt ngoác mồm, khiếp sợ nói: “Này, đây là cái gì?!”

Tử Diều Hâu vỗ tay một cái, nhìn cái kia đột nhiên trở nên lớn phòng ốc mô hình, hiển nhiên hết sức hài lòng, cười nói: “Cũng còn tốt, không có đem mật thất va nát. Hư Thiên Thành tiền thuê tuy rằng đắt vô cùng, nhưng những này mật thất chất lượng vẫn là vô cùng cao, đủ để chịu đựng Địa cảnh cường giả một đòn mà không phá nát, đồng thời có cực mạnh tự mình chữa trị công năng.”

Dương Thanh Huyền há to mồm, cái kia mới xuất hiện gian nhà, đã đem mật thất bốn phía đỉnh lõm vào, đồng thời xuất hiện nhỏ bé vết nứt, từ đè ép nơi khuếch tán ra.

Không chỉ có mật thất bị đè ra vết nứt, cái kia mới xuất hiện nhà đỉnh, cùng vách tường đè ép địa phương, cũng bể nát không ít.

Cái kia nhà mới trên cửa, mang theo một khối vàng lóng lánh bảng hiệu, trên đó viết lớn như vậy hai chữ: Diều Hâu phủ.

Dương Thanh Huyền sững sờ một lát, lại hỏi: “Đây là khai phóng tính Tu Di giới tử?”

Tử Diều Hâu nháy mắt, nói: “Đúng rồi, ngươi chưa từng thấy sao?”

Dương Thanh Huyền biết có này loại khai phóng tính không gian nguyên khí tồn tại, tương tự với chứa đồ nguyên khí, nhưng hai cái lại có khác nhau.

Chứa đồ nguyên khí một khi hình thành, liền tương đương với có một chỗ không gian độc lập có thể mang theo người, nhưng không cách nào trữ tồn sinh mạng còn sống thân thể, hoặc là không gian đem cơ thể sống áp bức chí tử, hoặc là cơ thể sống sức mạnh vượt qua không gian, đem không gian bóp nát.

Nhưng Tinh Giới nhưng là nhân vật hết sức đặc biệt, nó ngoại trừ là mang theo người không gian độc lập ở ngoài, vẫn là tinh tú cùng Thánh Chủ trong đó câu thông cầu nối, tinh tú có thể dựa vào Thánh Chủ sức mạnh, ở Tinh Giới nội tồn sống.

Giống Tử Diều Hâu thả ra này Diều Hâu phủ, là một loại kiểu cởi mở không gian nguyên khí, mang theo người thời điểm cũng không thể chứa đựng cơ thể sống, nhưng mở ra thời điểm, chính là một cái khai phóng tính không gian, có thể đi vào ở lại.

Tử Diều Hâu nắm Dương Thanh Huyền tay, liền hướng bên trong chạy, cười nói: “Nhanh theo ta tiến vào, bên trong có thể so với mật thất này thật nhiều rồi. Đây là năm ngoái ta ở một chỗ phố chợ đào được, vốn là bởi vì đẹp đẽ mới mua, không nghĩ tới dĩ nhiên phát huy tác dụng.”

Dương Thanh Huyền đi vào vừa nhìn, bên trong tráng lệ, càng dùng Dạ Minh Châu chiếu sáng trưng, mỗi bên loại tuyệt đẹp gia cụ, bình phong, quải sức, một mảnh phục trang đẹp đẽ, là cái phòng khách dáng dấp.

Tử Diều Hâu lại lôi kéo hắn đi vào bên cạnh một cái phòng, nói: “Mau nhìn, phòng tu luyện!”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy họa phong biến đổi quá nhanh, cái kia phòng lớn còn là một bộ nhà giàu mới nổi trang sức, mật thất này bên trong là được hàn môn bố y, cái gì phụ tùng chưa từng, phổ thông gạch đá xanh xây vách tường cùng mặt đất, không hề có thứ gì, nhưng địa phương nhưng có phía ngoài năm lần to nhỏ.

Dương Thanh Huyền đột nhiên không biết nên bày ra vẻ mặt gì, khóe miệng hơi co giật, nói: “Chỗ này tốt, ta nhìn ngoài ra còn có mấy căn phòng, cũng là phòng tu luyện sao?”

Tử Diều Hâu mắt một hồi sáng lên, có chút cười đắc ý nói: “Trước kia là, tổng cộng có năm cái phòng tu luyện, ta đem bên trong bốn cái đổi thành phòng hóa trang, phòng thay quần áo, phòng tắm, phòng ngủ, nhà bếp, phòng chứa đồ..., hiện tại chỉ còn lại này một cái rồi.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, cũng chỉ có cô gái mới sẽ đi làm loại chuyện buồn chán này, võ giả bình thường tu luyện đều giành giật từng giây, nào có thời gian rảnh rỗi cả ngày tắm rửa thay y phục, hoá trang ngủ.

Tử Diều Hâu mang theo Dương Thanh Huyền tiến vào phòng tu luyện, nói: “Ở nơi này tu luyện đi, đủ lớn.” Tay nàng bỉ hoa hạ, nói: “Ngươi một bên, ta một bên.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, mật thất này nền đá trên mặt, khắc vận chuyển linh khí trận pháp, chỉ cần đem linh thạch đặt vào bên trong, liền có thể mức độ lớn nhất chuyển hóa thành linh khí, tỏ khắp ở trên không bên trong.

“Tốt, ở nơi này tu luyện đi.”

Thay đổi một chỗ lớn hơn không gian, Dương Thanh Huyền tự nhiên cũng cầu cũng không được, tuy rằng hai người cùng nhau có thể sẽ có nhiều bất tiện, nhưng cũng không cái khác biện pháp tốt hơn.

Tử Diều Hâu còn như có chuyện lạ ở chính giữa vẽ một cái dây hồng, nói: “Không cho quá giới.” Để Dương Thanh Huyền dở khóc dở cười.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 495: Tinh Tú Hành Hương, Tình Huống Khác Thường Đột Phát

Ngay sau đó, hai người đem đại lượng linh thạch chồng ở trung ương trên trận pháp, như một toà như ngọn núi, đã thành một đạo tấm bình phong thiên nhiên, đem hai người từng người tách ra.

Lập tức, Dương Thanh Huyền liền ngồi xếp bằng nhập định, bắt đầu tu luyện.

Hai người bọn họ đều vừa đột phá đến Nguyên Võ đại viên mãn không lâu, thực lực còn chưa hoàn toàn củng cố, cần chính là thời gian sử dụng chồng chất sức mạnh, Tướng cảnh giới đẩy tới đỉnh phong, lại cầu đột phá.

Tử Diều Hâu mới vừa vào định, trong lòng liền xẹt qua cảm giác vi diệu, ở linh thạch chất đống Tiểu Sơn đối với mặt, truyền đến một luồng làm nàng vô cùng thư thích khí tức, toàn bộ mật thất đều ở đây nguồn sức mạnh kia hạ, lâm vào một loại kỳ diệu tràng năng bên trong, làm cho nàng có loại chưa bao giờ có cảm giác.

“Đây cũng là... Thánh Chủ cùng tinh tú trong đó cảm ứng sao? Tương truyền hai mươi tám tinh túc có thể cùng chung tứ đại Thánh Linh sức mạnh, ở đây loại kỳ dị tràng năng hạ, tu luyện tựa hồ trở nên dễ dàng hơn đây.”

Tử Diều Hâu nhớ một trận, cũng bình tĩnh lại tâm tình, bắt đầu khoanh chân ngồi xuống, hai tay kết thúc ra kỳ dị ấn pháp, đặt ở trước người.

Liền ngay cả bản thân nàng cũng không có phát giác là, chỗ mi tâm “Tâm” chữ, bỗng nhiên lóng lánh, đỏ tươi muốn rụng.

Ở linh thạch chồng một đầu khác, Dương Thanh Huyền trên người hiện ra Thanh Long bóng mờ, xoay quanh hư không, ở hư ảnh kia xung quanh, lại hiện ra bảy đại chùm sáng, lại như ở hộ pháp giống như vậy, tỏa ra cực mạnh lĩnh vực khí tức.

Cái kia bảy đại chùm sáng, phân biệt đại diện cho Thanh Long bảy cái túc vị: Góc, kháng, Để, phòng, tâm, vỹ, ki, mà trong đó “Kháng, tâm, vỹ” ba cái túc vị trên, đều có rõ ràng túc chữ hiện ra.

Ở Tinh Giới bên trong Hoa Giải Ngữ cùng Thâm Hồng Cổ Hạt, cũng là có cảm ứng.

Hoa Giải Ngữ mở mắt ra, nhìn chằm chằm cái kia miểu xa không gian, nhẹ nhàng cau lại hạ lông mày, đối với cái cảm giác này hết sức quen thuộc, cũng không để ý, lại nhắm mắt lại tiếp tục tu luyện.

Mà Cổ Hạt nhưng là trong mắt lục mang đại thịnh, không ngừng lóe lên tinh quang, trên người hoang khí trở nên hơi nóng nảy, một cái cái đuôi lớn không nhịn được vung qua vung lại, thấp giọng rống lên một trận, mới chậm rãi trấn định lại, cái kia chút hung ác hoang khí dần dần thu lại vào bên trong cơ thể, trở nên có quy luật ở trong người vận chuyển.

Dương Thanh Huyền vắng lặng ở Thanh Dương Võ Kinh bên trong, cũng là cảm ứng được ba nguồn sức mạnh, ở hơi yếu thổ tức, như là nhất định có sinh mệnh tựa như, cùng hắn cùng một nhịp thở. Chỉ có điều này ba nguồn sức mạnh, đều ngủ đông ở Thanh Long bên dưới, như là hành hương.

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm nghĩ: “Này Võ Kinh kỳ diệu như vậy, sẽ không biết nửa phần sau ở đâu, mà thượng bộ có thể để ta tu luyện tới mức độ nào, có thể thẳng tới Thiên Vị sao?

Đời trước Thanh Long Thánh Chủ người nổi tiếng, liền mạnh mẽ hơn ta nhiều lắm, nghĩ đến là có thể."

Nghĩ định sau, liền bài trừ tạp niệm, toàn thân toàn ý tiến vào tu luyện trong đó.

...

Đang lúc bọn hắn bế quan tu luyện thời điểm, Túy Tiêu Lâu bên trong quả nhiên có động tĩnh, phái ra lượng lớn nhân thủ tìm bốn phía tung tích của hai người, đồng thời khóa được Tử Diều Hâu lúc trước vị trí trụ sở, mạnh mẽ vọt vào, phát hiện không người sau, để lại một ít cơ quan cùng quản chế, lúc này mới tay trắng trở về.

Đồng thời Túy Tiêu Lâu đang tìm kiếm Lương Sơn tăm tích thời điểm, phát hiện một chuyện khác.

Đường Hi nghe thuộc hạ báo cáo, chân mày to nhíu chặt, ánh mắt cũng lạnh lùng hạ xuống, hỏi: "Có thể nhất định là người của phủ thành chủ làm sao?"

Cái kia báo cáo người quỳ một chân xuống đất, khẳng định nói: "Đúng, có thể khẳng định."

Đường Hi sửng sốt một lát, phất tay để cho lui ra, lúc này mới hướng về bên người Tần thúc hỏi: "Việc này ngươi làm sao nhìn?"

Tần thúc trầm ngâm một trận, nói: "Phủ Thành chủ trong bóng tối bắt người, đây chính là cái kinh thiên đại sự a, nếu như có thể bắt bọn hắn lại chứng cớ xác thực, là có thể đem toàn bộ Phủ Thành chủ nắm giữ trong lòng bàn tay, nhưng chứng cớ này rất khó thu thập."

Đường Hi đôi mắt đẹp nheo lại, hồ nghi nói: "Liền không biết này Phủ Thành chủ lén lút bắt người làm cái gì, Lương Sơn có phải hay không là bị bọn họ bắt được đi?"

Tần thúc trong mắt hàn quang lóe lên, ngưng tiếng nói: “Có khả năng này, dù sao Lương Sơn là Luân Hải cảnh võ giả, muốn nói bị hai cái Nguyên Võ cảnh lặng yên không tiếng động giết chết, ta còn thực sự có chút hoài nghi. Phủ Thành chủ lén lén lút lút bắt người, nhất định là cái gì việc không thể lộ ra ngoài, bằng không không cần làm như vậy bí ẩn, nếu không có tìm kiếm Lương Sơn, chúng ta đều chưa từng phát hiện.”

Đường Hi gật gật đầu, nói: “Hư Thiên Thành lớn như vậy, mỗi ngày chết nhiều người như vậy, đích xác rất khó phát giác. Muốn lấy được chứng cứ, sợ còn phải biết bọn họ đang làm gì mới được.”

Tần thúc nhớ một trận, suy đoán nói: “Rất có thể là làm bia luyện công, hoặc là dùng tới làm cái gì kẻ đáng sợ thân thể thí nghiệm, cũng hoặc là cầm luyện đan luyện thi các loại, ngược lại bị chộp tới người, quá nửa là dữ nhiều lành ít.”

Đường Hi trong lòng cả kinh, sợ hãi nói: “Đáng sợ sao như vậy?” Nàng trầm ngâm một trận, nói: “Chuyện này ta lại hồi báo cho tiểu thư đi, nhìn tiểu thư có không có thấy thế nào. Hiện nay nhân thủ của chúng ta, trọng điểm hay là muốn thả đang tìm kiếm Trùng Tộc trong tình báo, còn Phủ Thành chủ bên này, phái người mật thiết nhìn chằm chằm liền có thể.”

Tần thúc gật gật đầu, nói: “Đúng là nên như thế, Đường Hi cô nương sắp xếp vô cùng thỏa đáng.”

…

Sau ba tháng, trong tu luyện mật thất.

Dương Thanh Huyền đang không ngừng thu nạp phun ra nuốt vào linh khí, tích lũy sức mạnh, chậm rãi tăng cao tu vi.

Thanh Dương Võ Kinh vận chuyển hạ, trong cơ thể kinh mạch được cực đại điều động, nguyên khí như sóng ở trong đó dâng trào, đồng thời trong mật thất nguyên khí cũng bị cuồn cuộn không ngừng thua đưa tới, trình một cái khổng lồ gió toàn, đoàn toàn bốn phía.

Bỗng nhiên, gió kia toàn khẽ run lên, bắt đầu phát sinh chênh chếch, chồng chất ở trung ương trên trận pháp lượng lớn linh thạch, cũng giống là chịu đến nào đó loại dẫn dắt, phát sinh “Ầm ầm” tiếng, không ngừng hướng về Tử Diều Hâu phương hướng dời đi.

Dương Thanh Huyền hai mắt nhắm nghiền, hơi cau lại hạ xung quanh lông mày, hắn cũng cảm ứng được Tử Diều Hâu sức mạnh, ở Thanh Dương Võ Kinh đường lối vận công bảy cái chùm sáng trên, trở nên hơi hỗn loạn.

“Xảy ra chuyện gì, nàng lòng rối loạn.”

Dương Thanh Huyền âm thầm trầm tư nói.

Giờ khắc này, mấy người khí tràng đều ở một loại vi diệu trạng thái, Tử Diều Hâu khí tức loạn một cái, liền ngay cả Hoa Giải Ngữ cùng Thâm Hồng Cổ Hạt đều cảm ứng được, một người một thú trên mặt có bất đồng riêng vẻ mặt.

Đại biểu “Tâm Túc” đoàn kia ánh sáng, ở Võ Kinh vận chuyển con đường trên, bỗng nhiên một hồi sáng choang, tia sáng cường chói mắt, đem sáu mặt khác đoàn quang huy đều thấp thoáng đi xuống.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, tựa hồ cảm ứng được cái gì, nội tâm chấn động dữ dội nói: “Quá làm loạn, nàng dĩ nhiên tại xung kích địa cấp!”

Lần trước hẻm núi đào mạng sau khi, Tử Diều Hâu mới bước vào Nguyên Võ đại viên mãn, đến hiện tại bất quá chín tháng, linh khí tích lũy căn bản cũng không đủ.

Trong lòng hắn sốt sắng, lại không dám từ Võ Kinh trong tu luyện dừng lại đến, bằng không một khi phá hoại khế ước bên trong cái kia loại hiểu ngầm tràng năng, nói không chắc sẽ cho nàng tạo thành quấy rầy, trực tiếp ảnh hưởng đến nàng đột phá.

Dương Thanh Huyền chỉ có thể tận lực ổn định tự thân khí tràng, trước tiên duy trì chính mình không bị đối phương quấy rầy, sau đó sẽ dùng Võ Kinh sức mạnh đến cân bằng Tử Diều Hâu trên người vẻ này táo bạo.

“Ầm ầm!”

Bỗng nhiên vô số linh thạch đồng thời nổ tung, Dương Thanh Huyền liền cảm nhận đến to lớn linh khí phả vào mặt, tinh tế linh thạch bụi rơi vào trên thân, đưa hắn thổi giống như một người tuyết.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 496: Tử Diều Hâu Đột Phá, Trọng Hiện Nhật Nguyệt Tinh Vòng

Cái kia “Tâm Túc” đối ứng ánh sáng, ở đại thịnh sau khi, đi vào đại suy, trở nên so với sáu mặt khác sao càng ngầm, đen tối bất định đứng lên.

Nhưng Dương Thanh Huyền nhưng cảm ứng được một luồng tuyệt cường khí tức, như sóng biển giống như đập tới, kéo dài vô tuyệt, vô cùng mạnh mẽ, chính là Luân Hải cảnh sức mạnh!

“Dĩ nhiên thành công!”

Dương Thanh Huyền vừa mừng vừa sợ, nội tâm háo hức hết sức biến hóa, để hắn cũng không còn cách nào duy trì trạng thái tu luyện, vội vàng mở mắt ra.

Chỉ thấy nguyên bản ở trung ương lượng lớn linh thạch, nổ bể hơn nửa, bên trong mật thất tất cả đều là nồng nặc đến kinh khủng linh khí, tùy tiện hít thở một chút, liền cảm giác mình muốn đột phá tựa như.

Ở mười mấy trượng phía trước, Tử Diều Hâu sắc mặt trắng bệch, ngồi khoanh chân.

Tuy rằng khí tức trong nháy mắt tăng vọt sau, rơi xuống đến cực điểm điểm, nhưng đích đích xác xác, đã xông vào địa cấp Luân Hải cảnh.

“Quá làm loạn, quá làm loạn.”

Dương Thanh Huyền mắng hai tiếng, nhưng càng nhiều hơn còn là cao hứng, bóng người lóe lên, liền rơi vào Tử Diều Hâu trước mặt, quan tâm nói: “Ngươi không sao chứ, hiện tại ra sao?”

Tử Diều Hâu sắc mặt như tờ giấy, nhưng hiển nhiên thập phần hưng phấn, cười hắc hắc hai tiếng, nói: “Đừng lo lắng ta, đột phá chuyện như vậy, chỉ cần có một chút xíu độ khả thi, ta là có thể xông tới.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Thực sự là đáng sợ Võ Hồn, nhưng đột phá thời gian tiêu hao sức mạnh, cũng là cực kỳ đáng sợ đi, đối với thân thể của ngươi mà nói, là cực đại chịu đựng gánh nặng, sau đó hay là chờ cơ hội lớn hơn một chút thời điểm lại đột phá đi.”

Tử Diều Hâu lắc lắc đầu, hít một hơi thật sâu, nói: “Không sao, đã quen, mỗi lần đều như vậy.”

Dương Thanh Huyền có chút đau lòng, vỗ vỗ vai của nàng vai, nói: “Ngươi tốt sinh điều dưỡng, Tướng cảnh giới vững chắc xuống.”

“Ừm.”

Tử Diều Hâu nặng nề gật gật đầu, giờ khắc này làn da của nàng tái nhợt đều cơ hồ trong suốt, thậm chí có thể thấy rõ ràng bên trong thật nhỏ mạch máu.

Bỗng nhiên, Dương Thanh Huyền ánh mắt rơi vào ngực của nàng, bên trong tựa hồ có hào quang nhỏ yếu từ trên y phục ấn xuyên thấu qua đến, từ tia sáng hình dạng nhìn lên, hình như là một đóa hoa nhỏ.

“Ngươi... Ngươi nhìn cái gì?!”

Tử Diều Hâu một hồi ngượng ngùng, sốt sắng lấy tay bưng bộ ngực mình.

Dương Thanh Huyền lúc này mới phục hồi tinh thần lại, cảm thấy khá được có chút lúng túng, hắn mi tâm cùng trên vai trái, đều có hơi chước cảm giác nóng, tựa hồ bị cái đóa kia hoa nhỏ dẫn đường, làm ho hai tiếng, nói: “Đó là Võ Hồn ấn đi, ngươi Võ Hồn ấn... Chà chà... Dĩ nhiên sinh trưởng ở trên ngực.”

Tử Diều Hâu càng là mắc cỡ trên mặt lúc đỏ lúc trắng, hơi hạ thấp xuống đầu, cắn chặt hai môi, nói: “Dương Thanh Huyền ngươi... Đùa nghịch lưu manh...”

“Ta, ta nào có...”

Dương Thanh Huyền san cười mỉa hai tiếng, có chút lúng túng nói: “Ngươi tốt sinh tu dưỡng, ta cũng tiếp tục tu luyện.”

Vừa dứt lời, bỗng nhiên hắn thân thể chấn động, mi tâm cùng trên vai trái Võ Hồn ấn, một hồi toả hào quang rực rỡ, một đóa Tử Vân, một viên kiếm ấn phảng phất nhập vào cơ thể ra, dường như ánh nến ở hai nơi thiêu đốt, chiếu phụ cận một mảnh sáng trưng.

Tử Diều Hâu bộ ngực Võ Hồn ấn, cũng một hồi thả lớn lên, như là một đóa đỏ tươi ướt át trâm hoa, thêu ở cái kia trắng tinh áo choàng trên.

“Võ Hồn cộng hưởng!”

Hoa Giải Ngữ khiếp sợ âm thanh truyền đến, hắn cũng một hồi mở hai mắt ra, giơ tay lên, ở nơi lòng bàn tay hiện ra từng đạo từng đạo ô lưới tuyến, tỏa ra hào quang màu xanh lục, chính là Phá Lạn Vương Võ Hồn ấn.

Tử Diều Hâu giật mình bên dưới, kinh ngạc nhìn Dương Thanh Huyền, ánh mắt từ mi tâm của hắn rơi xuống trên vai trái, “Ngươi, làm sao có hai cái Võ Hồn?”

Dương Thanh Huyền cảm thấy mình hai cái Võ Hồn một hồi đều bị kích hoạt rồi, nóng rực nhiệt khí cùng sắc bén ánh kiếm ở trong người phun trào, hắn da dẻ một hồi biến đến đỏ bừng, vội hỏi: “Việc này nói rất dài dòng, ngươi trước điều tức vững chắc cảnh giới, chờ rảnh rỗi sẽ cùng ngươi nói tỉ mỉ.”

Nói, liền trực tiếp ngồi xếp bằng xuống, hai tay bấm quyết đưa ở trước người.

Vô số kiếm ảnh lập tức ở chung quanh hắn hiện ra, trình hình cái vòng đứng hàng mở, dường như thành kiếm trận, đều là phát sinh tuyệt cường khí tức, đáng sợ kiếm khí như biển tản ra, như thiên quân vạn mã ép đỉnh mà tới.

Tử Diều Hâu cũng phát hiện hắn thời khắc này tình huống khác thường, không dám đánh khuấy, hơn nữa kiếm khí kia ác liệt bá đạo, không để cho nàng dám áp sát quá gần, tìm một góc ngồi xuống, một bên điều tức chân nguyên, vừa quan sát Dương Thanh Huyền tình hình.

Ở kiếm khí kia như trong biển, chậm rãi hiện ra một cái bóng mờ, cao to vĩ đại, không biện khuôn mặt.

Hư ảnh kia vồ giữa không trung, đầy trời linh khí liền hội tụ mà lên, tràn vào lòng bàn tay, như là một cái vực sâu không đáy, cuồn cuộn không dứt hút vào linh khí.

Tử Diều Hâu trước ngực, trâm hoa một loại hồn ấn run lên một cái, trở nên càng tươi đẹp đứng lên.

Trong lòng nàng hoảng hốt, sự sống chết của chính mình mặt mày hốc hác đã là chí cường Võ Hồn, ngoại trừ Thái Huyền mộ kiếm ở ngoài, còn có cái gì có thể làm cho mình Võ Hồn sản sinh cảm ứng, đồng thời có vẻ cực kỳ kiêng kỵ?

Dương Thanh Huyền cũng là kinh hãi không thôi, thiên hạ có địch lần trước tự mình hiển hóa ra ngoài, vẫn là ở huyền Long Sơn cái kia Thiên Hà nước điều khiển cổ dưới điện, lúc đó rút lấy tất cả Thiên Hà nước dương khí, ngưng luyện ra nhật nguyệt tinh vòng, giờ phút này giống như mạnh mẽ thu nạp linh khí, không biết lại là phải làm gì.

Hắn không dám mạnh mẽ ngăn cản hư ảnh kia hành vi, miễn cho xuất hiện cái gì không cách nào khống chế hậu quả, lập tức tĩnh tâm Ngưng Thần, hai tay kết thúc long ấn, duy trì Thái Huyền mộ kiếm cùng thiên hạ có địch hai nguồn sức mạnh cân bằng, để tránh chuyện ngoại ý muốn.

Thời gian từng giờ trôi qua, ước chừng qua mấy ngày, bên trong linh khí càng ngày càng mỏng manh, hư ảnh kia lòng bàn tay thu nạp tốc độ, cơ hồ là hóa long, ẩn định ngày hẹn đến một cái hình rồng, ở cái kia lòng bàn tay trước, không ngừng chớp động.

Hư ảnh một cái tay khác, bấm quyết giơ lên cao, đầu ngón tay hướng lên trên, ở phía trên ba thước nơi, ngưng tụ ra to lớn màu vàng viên luân, đang chầm chậm chuyển động, bên trên có nhật nguyệt tinh quỹ, ẩn diệu ở giữa, tỏa ra ngôi sao biển rộng giống như mênh mông sức mạnh, không được cọ rửa không gian chung quanh.

Dương Thanh Huyền vừa mừng vừa sợ, thầm nói: “Quả nhiên là này nhật nguyệt tinh vòng, vật này tựa hồ có thể để thời gian chậm lại, ta đã từng thử mấy lần muốn lần thứ hai cô đọng, cũng không thành công, nhìn tới vẫn là sức mạnh quá yếu, căn bản là không có cách khống chế này Võ Hồn.”

Lúc trước ở cổ điện dưới đáy trong ao nước, cái kia nhật nguyệt tinh luân gian cô đọng kinh thiên động địa, thanh thế vô cùng hùng vĩ, giờ khắc này nhưng là muốn yên tĩnh nhiều, chỉ có điều cái kia cả phòng linh thạch, từng khối từng khối tan vỡ rơi, hóa thành linh khí bị nuốt chửng, để Dương Thanh Huyền trợn mắt ngoác mồm, thịt thương yêu không dứt.

Huống hồ những linh thạch này cũng không phải là tất cả đều là của hắn, còn có một nửa thuộc về Tử Diều Hâu, như là hết sạch, làm sao cùng Tử Diều Hâu bàn giao? Dù cho Tử Diều Hâu không tính đến, hắn thân là nam nhân, làm sao cũng không cần hoa tiền của nữ nhân a.

Ở nơi này trong quấn quít, hư ảnh kia đã đem hai người chung linh thạch hấp gần đủ rồi.

Rốt cục, vài ngày sau, hư ảnh kia lòng bàn tay trước nguyên khí hóa long mới dần dần tiêu tan, một đạo hoàn chỉnh viên luân hiện lên ở bầu trời, đem toàn bộ mật thất chiếu sáng dường như vũ trụ.

Ở cái kia trong vũ trụ, có nhật nguyệt đồng thời bay lên, âm dương tướng điều, vô số sao quỹ ở trong đó vận chuyển, Phồn Tinh từ từ, phảng phất đem toàn bộ đại vũ trụ đều thu hết ở giữa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 497: Gặp Lại Bạn Cũ, Giao Dịch Hội Mở Ra

Tử Diều Hâu từ lâu nhìn trợn mắt ngoác mồm, một đôi mắt đẹp bên trong thần quang lóng lánh, phảng phất ánh sao ngút trời đều in vào ở giữa, ngơ ngác nói: "Đẹp quá a."

Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn biến hóa, cái kia ngôi sao đầy trời một hồi thu vào viên luân bên trong, kim vòng xoay tròn, bỗng nhiên hóa thành ánh sáng, dẫn vào hư ảnh kia trong cơ thể, ẩn nấp không gặp.

Toàn bộ bốn phía hồn quang cũng một hồi ảm đạm đi, kiếm ảnh cùng bóng mờ, cũng dần dần tiêu tan, khôi phục bình thường.

Tử Diều Hâu trợn to hai con mắt, có chút khó tin nói rằng: "Vừa nãy cái kia Võ Hồn... Là thiên hạ có địch?"

Dương Thanh Huyền cũng không ẩn giấu, gật gật đầu.

Tử Diều Hâu tuy rằng sớm có chuẩn bị tâm lý, nhưng vẫn là ngây dại, ngơ ngác nói: "Chuyện này... Sao lại thế... Tuy rằng nắm giữ hai cái Võ Hồn cũng không kỳ quái... Nhưng đây là hai cái... Chí cường Võ Hồn a!"

Nàng cảm giác mình nhận thức có chút sụp đổ.

Dương Thanh Huyền bất đắc dĩ than thở: "Ai, ta cũng không muốn, nói rất dài dòng." Lập tức, hắn liền đem thân thế của chính mình giản lược nói một lần.

Hoa Giải Ngữ cũng lặng lặng nghe, tuy rằng theo Dương

Thanh Huyền lâu như vậy, nhưng đối với quá khứ của hắn vẫn là không biết gì cả.

Hai người nghe xong, kinh ngạc bên dưới, đều là trầm mặc lại.

Tử Diều Hâu trầm tư chốc lát, đột nhiên ngẩng đầu lên, thật lòng theo dõi hắn nói: “Đối với thập đại Võ Hồn kẻ nắm giữ, ta cũng không phải quá rõ ràng, nhưng ngươi đã có hai đại Võ Hồn tại người, thân thế cùng với tương lai con đường, tất nhiên là khúc chiết không thể tả. Bất quá bất kể như thế nào, ta đều sẽ vẫn ủng hộ ngươi.”

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia tràn đầy vẻ nghiêm túc dung nhan tuyệt thế, trong lòng cảm động, mỉm cười nói: “Hừm, ngươi là của ta Tâm Túc, nhất định phải vẫn ủng hộ ta, mà ta cũng sẽ vẫn bảo kê ngươi. Cái kia khế ước... Ta liền không giải trừ rồi.”

Tử Diều Hâu sắc mặt ửng đỏ, cũng là cười nhạt, nói: “Ta hiện tại đã là Luân Hải cảnh cường giả, ngươi vẫn còn ở Nguyên Võ cảnh đây, làm sao che chở ta? Mau mau tu luyện đi thôi.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Những linh thạch này...” Hai người tổng cộng tám triệu linh thạch trung phẩm, trực tiếp bị thiên hạ có địch hút hết hơn phân nửa, thêm vào hai người trước tu luyện tiêu hao, hiện tại chỉ còn dư lại hơn một triệu.

Tử Diều Hâu hì hì cười nói: “Ta đã tấn cấp rồi, những linh thạch này đưa cho ngươi, ai cho ngươi là của ta Thánh Chủ đây, ta liền chịu thiệt một chút được rồi.”

Dương Thanh Huyền thở dài, cảm thấy có loại ăn bám cảm giác, cười khổ không thôi.

Đột nhiên hắn trong lòng hơi động, xoay tay liền lấy ra La Phi Truyền Tống Phù đến, chỉ thấy mặt trên có một ánh hào quang lưu động, ngay ở ngọc phù mặt trên xoay tròn.

Tử Diều Hâu nói: “Đây là có người tìm ngươi, đã tại ngoài cửa.”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, ánh mắt lộ ra cảnh giác ánh sáng, trầm giọng nói: “Chẳng lẽ là bọn họ đến rồi?”

Tử Diều Hâu kinh hãi nói: “Làm sao bây giờ?”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, ngưng tiếng nói: “Nếu thật là bọn họ, trốn cũng tránh không khỏi, tùy cơ ứng biến đi.”

Hai người đem phòng tu luyện thu thập một chút, liền trở về trong mật thất, Tử Diều Hâu đem Diều Hâu phủ cất đi, sau đó thận trọng trốn ở cửa, Dương Thanh Huyền nhưng là đem cửa mật thất đánh mở.

Để hắn sửng sốt một chút là, người đến cũng không phải là Túy Tiêu Lâu, mà là đã từng cùng hắn từng có một đoạn ngọn nguồn Tống lữ.

Hai người đều là sửng sốt một chút.

Dương Thanh Huyền là lần cảm thấy ngoài ý muốn, mà Tống lữ nhưng là giật nảy cả mình, sợ hãi nói: “Thanh Huyền huynh đệ, ngươi, tu vi của ngươi...”

Dương Thanh Huyền khí thế trên người, đã để hắn hoàn toàn nhìn không thấu.

Một năm trước ở trong hoang mạc gặp nhau thời điểm, ẩn ước còn có thể đoán được Dương Thanh Huyền tu vi, giờ khắc này càng nhiều một tầng bí ẩn, cùng với khó có thể ngang hàng cảm giác, hắn hít sâu một cái hơi lạnh, nói: “Huynh đệ, ngươi đã bước vào Nguyên Võ đại viên mãn?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ngươi cũng đột phá phía trước cảnh giới nha.”

Câu nói này không thể nghi ngờ là biến tướng thừa nhận, Tống lữ lại hút một cái hơi lạnh, cười khổ nói: “Huynh đệ thiên phú thực sự là đáng sợ, ta không thể so sánh.”

Hắn hiện tại cũng bước vào Nguyên Võ hậu kỳ, nhưng một năm trước hắn cũng đã là trung kỳ đỉnh cao, khoảng cách hậu kỳ bất quá một tầng bình phong mà thôi, dùng thời gian một năm đột phá cũng là chuyện đương nhiên.

Tử Diều Hâu gặp không phải Túy Tiêu Lâu người, cũng là đi từ cửa đi ra.

Tống lữ gặp còn có người, sửng sốt một chút, phát hiện cũng là nhìn không thấu tu vi, cái kia loại lâm mặt mà đến cảm giác ngột ngạt, thậm chí còn ở Dương Thanh Huyền bên trên, tính toán cũng là Nguyên Võ đại viên mãn tồn tại, hắn không khỏi cười khổ nói: “Huynh đệ ngươi một năm này lăn lộn hết sức thoải mái a, nguyên bản có chút chuyện nhỏ muốn tìm ngươi, không thông báo sẽ không mạo muội đường đột.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đều là rất quen thuộc bằng hữu, không biết Tống Lữ huynh tìm ta chuyện gì?”

Tống lữ lúc này mới ổn định quyết tâm tự, nói: “Là như vậy, Hư Thiên Thành buổi đấu giá sắp tới, có bảy trời phố chợ sẽ mở ra, cho phép mọi người tự do giao lưu vật phẩm. Ngoại trừ công khai phố chợ ở ngoài, còn sẽ có rất nhiều bằng hữu lén lút tụ tập, tổ chức nhỏ giao dịch hội, Khúc Phong thương hội liên hợp mấy nhà thương hội vừa vặn cử hành một cái, tiểu Nhàn để cho ta tới gọi Thanh Huyền huynh đệ, không biết huynh đệ cùng vị bằng hữu này có hay không có hứng thú?”

Tử Diều Hâu “Nha” kêu một tiếng, vui vẻ nói: “Phố chợ đã bắt đầu, suýt chút nữa quên rồi.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, lại nhìn Tử Diều Hâu cặp mắt kia sáng lên vẻ mặt, liền mỉm cười đối với Tống lữ nói rằng: “Nếu Tống Lữ huynh hữu tâm, tại hạ tự nhiên cũng vô cùng có hứng thú, ta vị bằng hữu này gọi Uyên Ca, cũng theo ta cùng đi vào.”

Tống lữ vội vàng hướng về Tử Diều Hâu chắp tay, nói: “Hóa ra là Uyên Ca đại nhân, có hai vị gia nhập, vậy thì thật là quá tốt bất quá. Trên hội giao dịch còn sẽ có không ít Nguyên Võ đại viên mãn bằng hữu, mọi người có thể trao đổi một chút đột phá tâm đắc.”

Tử Diều Hâu không nhịn cười được hạ, đột phá chuyện như vậy đối với những người khác tới nói, thiên nan vạn nan, nhưng đối với nàng mà nói, chỉ cần sức mạnh tích lũy đến rồi, là có thể trực tiếp thành công.

Ngay sau đó, ba người liền dắt tay nhau hướng về khu buôn bán bay đi.

Trên bầu trời khắp nơi là lưu quang, tất cả đều là ra tới tham gia phố chợ võ giả, trên đường phố người đến người đi, qua lại không dứt, trong ngày thường khó gặp này loại náo nhiệt thịnh cảnh.

Nửa ngày sau, ba người xuất hiện ở một ngôi lầu viện bên trên, bốn phía nhìn tới, cũng không có người nào, đã đã rời xa cái kia náo nhiệt phố chợ khu.

Dương Thanh Huyền hồ nghi nói: “Tống Lữ huynh, là ở đây không sai sao?”

Tống lữ gật gật đầu, cười nói: “Thanh Huyền huynh đệ xin yên tâm, hiện tại thương mại phố chợ khu quá náo nhiệt, vì lẽ đó này loại nhỏ giao dịch hội, liền chọn ở này yên lặng điểm địa phương.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, liền tùy theo bay hạ xuống.

Trước lầu có hai tên võ giả thủ vệ, Tống lữ lấy ra một tờ thư mời, lung lay một hồi, liền mang theo hai người thông suốt đi vào.

Bên trong quả nhiên là một loại nhỏ sàn giao dịch, diện tích bảy, tám mẫu, rời rạc liền hai, ba trăm người, không ít người trên mặt đất trên bày một khối mới bố trí, liền đem mấy thứ đặt ở mặt trên tiến hành bán ra.

Quy mô so với kia thương mại phố chợ tiểu hơn nhiều.

“La Phi đại nhân, mấy tháng không gặp, đều muốn chết tiểu Nhàn, lúc này mới vội vàng để Tống Lữ đại nhân đi tìm ngươi, bây giờ cuối cùng là thấy.”

Ba người vừa vào giao dịch phòng khách, lập tức truyền đến tiểu Nhàn thanh âm, một đạo a na bóng người lập tức xuất hiện.

Tiểu Nhàn mặc một bộ màu tím nhạt lụa hoa áo tử, lộ ra hai cái trắng tinh cánh tay đến, phối hợp cái kia nụ cười quyến rũ, một luồng thành thục phái nữ phong vị hiển lộ hết không thể nghi ngờ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 498: Huyền Mộc Kinh Cức, Cuộc Làm Ăn Đầu Tiên

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Tiểu Nhàn cô nương là muốn hàng hóa của ta đi, cả ngày đang nghĩ, cái kia tiểu tử ngốc làm sao còn chưa tới thương hội cho ta làm thịt.”

Tiểu Nhàn giãy dụa hạ vòng eo, tô được đỏ tươi móng tay, ở Dương Thanh Huyền trước ngực nhẹ nhàng vạch một cái, nhẹ nhẹ gắt một cái, giả vờ tức giận nói: “Ngươi này người không có lương tâm, lần nào lại đây ta không phải hết khả năng cho ngươi giá ưu đãi, thật có lòng tốt làm lòng lang dạ thú.”

Tử Diều Hâu ở một bên, có chút không nhìn nổi, sắc mặt khó coi, nặng nề hừ vài tiếng.

Tiểu Nhàn lúc này mới đưa mắt nhìn phía nàng, gặp này tiểu ca chứa đựng đẹp trai, khí tức khó dò, trong mắt không khỏi sáng ngời, nhưng lập tức xẹt qua vẻ mặt nghi hoặc, cười xòa nói: “Vị đại nhân này là...”

Dương Thanh Huyền nói: “Bằng hữu ta, gọi nàng Uyên Ca là tốt rồi.”

“Uyên Ca...”

Tiểu Nhàn niệm vài tiếng, khẽ cười nói: “Tốt tên xa lạ nha, nhưng nếu là La Phi đại nhân bằng hữu, cũng chính là ta tiểu Nhàn bằng hữu.”

Nói, đôi mắt đẹp lưu chuyển, hướng về Tử Diều Hâu liếc mắt đưa tình.

Tử Diều Hâu mặt một hồi liền tái rồi, giữa hai lông mày càng là ẩn hiện sắc mặt giận dữ, nội tâm mắng to "Không biết xấu hổ, xú nữ nhân", sắc mặt trên càng là lạnh như băng nhìn chằm chằm nàng, hừ một tiếng.

Tiểu Nhàn sửng sốt một chút, lập tức cảm thấy có chút lúng túng, nhưng dù sao cũng là trên thương trường tay già đời, lúc này ôn nhu nhẹ nhàng nở nụ cười, liền không nhìn nữa nàng, mà là dùng ánh mắt bắt chuyện Dương Thanh Huyền cùng Tống Lữ, xin mời nói: "Ba vị đại nhân mời tới bên này, tiểu Nhàn bồi ba vị đại nhân nhìn, như có linh thạch không đủ địa phương, hướng về tiểu Nhàn nói một tiếng, có thêm không dám nói, mấy chục hơn triệu vẫn có thể ứng tiền đi ra."

"Không cần, tự chúng ta nhìn là được rồi." Tử Diều Hâu đột nhiên thình lình nói rằng, sắc mặt lạnh lẽo, rõ ràng toát ra không thích vẻ, thậm chí là địch ý.

Tiểu Nhàn ngạc nhiên hạ, trên ánh mắt hạ đánh giá Tử Diều Hâu, bỗng nhiên "Hì hì" Nở nụ cười, một bộ thần tình sáng tỏ, kiều mỵ nói rằng: "Nếu vị này xinh đẹp công tử không thích tiểu Nhàn, cái kia tiểu Nhàn phải đi bận bịu của mình, tuyệt đối đừng nhanh như vậy đi, lập tức liền sẽ có thứ tốt bán đấu giá."

Nói, liền hướng về Dương Thanh Huyền cùng Tống Lữ gật đầu nở nụ cười, bay qua một cái mị nhãn đi qua, trong ánh mắt mang theo quái dị biểu hiện, liền lui xuống.

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, Tống Lữ lại có chút không hiểu ra sao.

Tử Diều Hâu trong lòng máy động, ánh mắt lạnh như băng nhìn về phía tiểu Nhàn bóng lưng, nàng ấy câu "Xinh đẹp công tử" tựa hồ có ám chỉ, nội tâm thầm nói: "Chẳng lẽ mình trang điểm bị nàng nhìn ra rồi? Sao lại thế... Lâu như vậy tới nay, mặc dù là Địa cảnh cường giả cũng xưa nay không có phát hiện qua."

Tử Diều Hâu không biết là, thường thường là như vậy thương nhân, ánh mắt sắc bén nhất, thêm cưỡi nữ nhân trời sinh trực giác cùng mẫn cảm, ở tiểu Nhàn trong lòng, đã phán đoán nàng là nữ nhân, hoặc là tâm lý biến thái nam nương nương.

Tử Diều Hâu thu hồi ánh mắt, lạnh rên một tiếng, nói: “Đi thôi, tự chúng ta đi dạo, ta nhìn người phụ nữ kia trời sinh khúm núm, lại mấy cái mị nhãn bỏ xuống đến, sợ là phải đem các ngươi ăn không còn sót cả xương.”

Dương Thanh Huyền cùng Tống Lữ đều là một mặt lúng túng, Tống Lữ ho khan hai tiếng, nói: “Cái kia tự chúng ta đi dạo đi, phố chợ này bảy ngày, ngoại trừ Hư Thiên Thành võ giả ở ngoài, mỗi bên đại thương hội cũng sẽ đem một ít vật phẩm xuống giá bán ra, lấy ứng đối thị trường xung kích. Cái này loại nhỏ phòng giao dịch cũng sẽ liền mở bảy ngày, mỗi ngày đều sẽ có một thương hội lấy ra bảy cái vật phẩm đến bán đấu giá, sinh động bầu không khí.”

Ba người liền một mình ở này bên trong phòng giao dịch đi dạo đứng lên, bên trong đại sảnh không gian đủ để chứa đựng mấy ngàn người, nhưng chỉ có hai, ba trăm, có vẻ hơi trống trải. Bất quá chỉ có Nguyên Võ trung kỳ trở lên cường giả mới có thể thu được mời, vì lẽ đó vật phẩm giá trị cũng cực cao.

Dương Thanh Huyền nhìn kỹ hạ những thương hội kia bày ra vật phẩm, đa dạng, phong phú toàn diện, mà những võ giả kia trên mặt đất trên trưng bày, đều là từ Hư Thiên cổ chiến trường bên trong thu thập tới vật liệu, lấy Hoang thú cùng yêu thú làm chủ, lặp lại tính rất lớn, mua cũng không có nhiều người.

Tuy rằng này loại tự do trao đổi cơ hội, có thể ở một mức độ nào đó xúc tiến mọi người mậu dịch, nhưng những sự rèn luyện này con cháu có thể giao dịch vật phẩm thật sự là có hạn, hơn nữa đều thiếu linh thạch, tổng thể mà nói, giao dịch cơ hội vẫn là cực ít.

Đồng thời mỗi lần phố chợ qua đi, đại lượng vật liệu vẫn sẽ bán rẻ cho thương hội, cũng là thương hội thu mua vật phẩm giờ cao điểm.

Vì lẽ đó ở bảy ngày phố chợ cởi mở thời điểm, mỗi bên đại thương hội đều sẽ tổ chức này loại loại nhỏ giao dịch hội, đem chính mình trọng điểm khách hàng triệu tập lại, tiến hành trình độ nhất định lung lạc, để tránh khỏi phố chợ qua đi, vật phẩm bán cho cái khác gia.

Dương Thanh Huyền đi tới một cái chủ sạp trước mặt, bỗng nhiên ngây ngẩn cả người, cái kia trên chỗ bán hàng bày ra một ít đen nhánh rễ cây trạng thực vật, mặt trên nằm dày đặc gai nhọn, như là bó lớn Kinh Cức, chỉ có điều đen nhánh có chút toả sáng.

Hắn sắc mặt bình tĩnh cảm ứng một hồi những Kinh Cức kia, mới hỏi: “Đồ này bán thế nào?”

Tử Diều Hâu cùng Tống Lữ cũng nhìn lại, hiếu kỳ hắn làm sao sẽ đối với vật này cảm thấy hứng thú, những Kinh Cức kia ngoại trừ màu sắc đen kịt ở ngoài, cũng không có gì kỳ lạ địa phương.

Cái kia chủ sạp là cái tráng hán, nhìn thấy được gió bụi mệt mỏi, dựa một cái ghế, vô cùng dáng vẻ mệt mỏi, tựa hồ đối với bán ra hàng hóa cũng không có ôm hy vọng gì.

Hắn hơi sửng sốt một chút, tựa hồ có hơi bất ngờ, quan sát Dương Thanh Huyền vài lần, gặp người sau tướng mạo tuổi trẻ, lập tức mắt nháng lửa, ngồi thẳng nói: “Năm trăm ngàn linh thạch trung phẩm, những này ngươi đều cầm.”

Dương Thanh Huyền cười cợt, hài hước nhìn hắn, nói: “Này một chút xíu Huyền Mộc Kinh Cức liền muốn bán năm trăm ngàn? Vật này mặc dù không thông thường, nhưng cũng không đáng giá tiền.”

Cái kia chủ sạp mặt đỏ lên, còn tưởng rằng đối phương không nhận ra, muốn chào giá trên trời, nhất thời có chút ngượng ngùng, ngượng ngùng nói: “Cái này… Đích thật là hết sức hiếm thấy, ta là ở khu thứ năm một chỗ bí ẩn bên trong cốc, trải qua cửu tử nhất sinh mới tìm được một chút xíu.”

Dương Thanh Huyền thấy hắn miệng đầy đồ bẻ, lập tức trầm xuống tiếng đến, lạnh lùng nói: “Quý giá như vậy, vậy chính ngươi giữ lại chơi đi.” Nói liền muốn đi.

Cái kia chủ sạp cuống lên, vội vàng đứng dậy nói: “Bằng hữu chậm đã! Ngươi cảm thấy bao nhiêu thích hợp?”

Dương Thanh Huyền duỗi ra hai cái ngón tay, quơ quơ, nói: “Nhiều nhất 20 ngàn.”

Cái kia chủ sạp mặt mũi trắng bệch, giữa hai lông mày bốc lên lửa giận đến, “20 ngàn? Vậy ta còn không bằng đưa chúng nó đạp vỡ chơi!”

Dương Thanh Huyền châm chọc nở nụ cười, khinh bỉ nói: “Cắt, vốn là đồ thông thường, 20 ngàn đã Nguyên Võ trung kỳ hoang đan giá tiền, ngươi đừng không biết đủ.”

Cái kia chủ sạp sắc mặt âm trầm bất định, Dương Thanh Huyền gương mặt không đáng kể, tủng hạ vai, nói: “Vậy ngươi liền giữ lại chính mình đạp vỡ chơi đi.” Vừa nói vừa phải đi.

“Ai, có thể hay không lại nhiều một chút?”

Cái kia chủ sạp thở dài, thái độ mềm nhũn ra, nói: “Ta hiện tại kẹt ở đại viên mãn trước, xung kích không qua, cần đại lượng linh thạch dự trữ.”

Tống Lữ hừ lạnh nói: “Ha ha, chỉ ngươi thiếu linh thạch, ai không thiếu? Chỉ ngươi muốn xông đại viên mãn, chúng ta cũng không cần?”

Cái kia chủ sạp một mặt cười khổ, bày hơn phân nửa ngày chưa từng chuyện làm ăn, hơn nữa những này Huyền Mộc Kinh Cức ném cho thương hội lời, sợ là 10 ngàn linh thạch đều đổi không tới, vội vàng giới thiệu: “Mấy vị kia nhìn lại một chút ta những thứ đồ này, đều là thượng hạng vật liệu, còn có Bạch Linh thạch, còn có cổ cát mộc, còn có lớn hoẵng chuột…”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 499: Thâm Hồng Cổ Hạt Giao Dịch

Dương Thanh Huyền nhìn lướt qua hắn bày những thứ đó, đều là một ít đê đoan vật liệu, còn có một chút linh thực, đều không là thứ gì đáng tiền.

Ở Hư Thiên cổ chiến trường bên trong, khắp nơi là hoang mạc, lục Địa Cực ít, có thể thu thập được nhiều như vậy linh thực, quá nửa là tiến vào cái gì hẻm núi, “Những này Huyền Mộc Kinh Cức ngươi là ở nơi nào tìm được, cho ta cái không gian tọa độ, ta lại thêm năm ngàn linh thạch.”

Cái kia chủ sạp con ngươi xoay chuyển một hồi, cười xòa nói: “Thêm 10 ngàn đi, chỗ kia nhưng là khối bảo địa, còn rất nhiều Huyền Mộc Kinh Cức đây.”

Tử Diều Hâu giữa chân mày hơi có vẻ không vui, mở miệng nói: “Ngươi người này làm sao như thế lòng tham không đáy, những thứ đồ này tổng cộng cũng mới giá trị 10 ngàn, Thanh Huyền cho ngươi 20 ngàn năm, đã là cực kỳ hào phóng.”

Cái kia chủ sạp có chút ngượng ngùng, san cười mỉa hai lần, nhân tiện nói: “Được rồi, thành giao.” Nói, lại sẽ cái kia thung lũng không gian tọa độ viết ra.

Dương Thanh Huyền nộp linh thạch, liền đem Huyền Mộc Kinh Cức thu vào Tinh Giới bên trong, đặt ở Thâm Hồng Cổ Hạt trước mặt.

Hắn sở dĩ đối với mấy cái này Huyền Mộc Kinh Cức có hứng thú, cũng là bởi vì cảm ứng được Cổ Hạt khí tức gợn sóng, tựa hồ phi thường muốn những này Kinh Cức.

Quả nhiên, cái kia Thâm Hồng Cổ Hạt vừa thấy những này Kinh Cức, lập tức mắt bốc ánh sáng xanh lục, nhào tới, cắn vào trong miệng, mấy lần liền ăn được sạch sẽ, tựa hồ mới chỉ nghiện, cái kia con mắt màu xanh lục lóe lên lóe lên, ra hiệu còn muốn.

Dương Thanh Huyền một trận nhức nhối, mắng: “Một hồi liền ăn hết ta 20 ngàn Ngũ Linh thạch, cái nào có nhiều như vậy tiền để cho ngươi ăn? Chờ ta đi một chuyến cái kia hẻm núi, nhìn xem có thể hay không nhiều tìm chút lại đây, tốt nhất là có thể ở Tinh Giới bên trong trồng trọt một mảnh là tốt rồi, liền có thể vô hạn cung cấp ngươi ăn.”

Cái kia Cổ Hạt tựa hồ nghe đã hiểu, biết không Kinh Cức có thể ăn, lập tức biểu hiện thất vọng, trong miệng phát sinh thanh âm rất nhỏ, sau đó lại nằm trên mặt đất, khôi phục cái kia nửa chết nửa sống trạng thái.

Nhưng Dương Thanh Huyền nhưng cảm ứng được, Cổ Hạt trên người khí tức mạnh hơn một ít, mặc dù là vô cùng hơi yếu biến hóa, nhưng mười phân rõ ràng.

“Nguyên lai nó có thể dựa vào ăn Huyền Mộc Kinh Cức mà sống, như là học viện giam cầm nơi vẫn còn ở là tốt rồi, cái kia vô cùng vô tận Huyền Mộc Kinh Cức, đủ hắn ăn no.”

Dương Thanh Huyền âm thầm suy nghĩ, bỗng nhiên trong lòng hơi động, một cái ý niệm mới vừa nhuốm, chỉ nghe thấy Hoa Giải Ngữ thanh âm, “Ta biết ngươi đang suy nghĩ gì, cái kia chút Huyền Mộc cây có gai thật là ta làm đi qua, năm đó ở hư ngày Cổ Đạo trong vết nứt nhìn thấy vài cây, cảm thấy thú vị liền cấy ghép quá khứ, còn có thể hay không ở Tinh Giới bên trong bồi dưỡng hạ xuống, sẽ rất khó nói rồi. Dù sao Tu Di không gian giới chỉ thì không cách nào tồn tại cơ thể sống, chúng ta cũng chỉ là bởi vì thượng cổ khế ước nguyên do, mới có thể chờ trong Tinh Giới.”

Dương Thanh Huyền hơi có chút thất vọng, nói: “Chờ làm ra thứ này rễ cây lại nói, hy vọng có thể có biện pháp, bằng không chỉ là nuôi nấng này đầu Cổ Hạt, ta phải nghèo đến điên rồi.”

Hoa Giải Ngữ nhíu mày lại, nói: “Ngươi không nên quá thiện lương, nuôi một đầu chỉ ăn không làm việc đồ vật, nếu nó còn không chịu thần phục với ngươi, ta kiến nghị sớm cho kịp giết, còn có thể bán cái giá tiền cao.”

Mặt khác một viên Tinh Giới bên trong, cái kia Cổ Hạt bỗng nhiên đứng lên trên người, táo bạo khí tức từ đó truyền đến, toàn thân tỏa ra cường đại hoang khí, độc vỹ đổi chiều ở bầu trời, hai mắt ánh sáng xanh lục lấp loé, tựa hồ trực tiếp từ nhà không gian mong xuyên qua, biểu đạt chính mình mãnh liệt kháng nghị.

Hoa Giải Ngữ tự nhiên cảm ứng được, cười lạnh một tiếng, nói: “Ngươi xem đi, súc sinh này nghe hiểu được tiếng người, vẫn luôn đang giả ngu đây. Ngươi bây giờ còn là nghèo rớt mùng tơi điếu ti giai đoạn, chính mình ăn cũng không đủ no, càng không nuôi nổi như vậy tôn sủng.”

Dương Thanh Huyền không được gật đầu, một bộ suy nghĩ sâu sắc biểu hiện, nói: “Có lý, ta suy nghĩ một chút.”

Cái kia Cổ Hạt càng là xù lông giống như vậy, trong miệng phát sinh gào trầm thấp, từng vòng ánh sáng từ cái kia vỹ trên kim tản mát ra, hướng về bốn mặt khuếch tán, bất cứ lúc nào phải ra tay công kích.

Không chỉ có Dương Thanh Huyền cùng Hoa Giải Ngữ sắc mặt chợt biến, liền ngay cả một bên Tử Diều Hâu cũng cảm ứng được cái gì tựa như, trợn mắt to nhìn Dương Thanh Huyền trong tay giới tử, ngơ ngác nói: “Cái kia Cổ Hạt...”

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, ra hiệu nàng đừng hé răng, nói: “Không có chuyện gì.”

Lập tức một luồng Thanh Long lực lượng, ở cái kia Tinh Giới bên trong hoá hình ra, xoay quanh ở bầu trời, thân thể cao lớn hầu như chiếm toàn bộ bầu trời, to lớn đầu rồng dò xét đi ra, lạnh như băng nhìn chằm chằm Cổ Hạt.

Cổ Hạt khí tức hơi ngưng lại, cái kia cáu kỉnh năng lượng tựa hồ ngưng đọng, khá là kiêng kỵ ngủ đông trên mặt đất, không dám thiện động.

Một con rồng một hạt cứ như vậy giằng co, sau một lúc mới cũng vậy tản ra hơi thở của chính mình, khôi phục bình thường, Cổ Hạt cứ tiếp tục nằm trên mặt đất, chỉ có điều không còn cái kia lười nhác giả chết dáng dấp, con mắt màu xanh lục lóe lên chợt lóe, như là đang có ý đồ gì.

Bỗng nhiên, Dương Thanh Huyền trong đầu vang lên một đạo giọng nam, khô khốc mà sống cứng rắn, kêu hắn một tiếng, “Dương Thanh Huyền.”

Dương Thanh Huyền sững sờ, khá là giật mình, có chút hồ nghi dùng thần thức đảo qua Tinh Giới, rơi vào cái kia Cổ Hạt trên người.

“Đúng, là ta đang nói với ngươi, mặc dù chỉ là đơn giản thần thức giao lưu, nhưng ngươi ta trong đó có khế ước, muốn làm điểm ấy rất dễ dàng.”

Cái kia Cổ Hạt trong mắt lục mang, lấp loé không yên, trên người khí tức cũng có chút hỗn loạn.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc qua đi, trực tiếp dùng thần thức truyền âm, nói: “Đang nghe đây.”

Cái kia Cổ Hạt trầm giọng nói: “Ta muốn cùng ngươi làm một vụ giao dịch.”

“Giao dịch?”

Dương Thanh Huyền yên lặng nở nụ cười, nói: “Này mấy ngày mở nhỏ phố chợ, ngươi cũng tới tham gia trò vui sao? Là muốn bán ngươi hạt xác vẫn là nội đan?”

Thâm Hồng Cổ Hạt rít gào trầm trầm một tiếng, phẫn nộ nói rằng: “Chết tiệt Nhân tộc! Ở trăm vạn năm trước, bất quá là nô lệ một loại chủng tộc, hiện tại dám ngự trị ở trên bọn ta!”

Dương Thanh Huyền nụ cười trên mặt thu lại, ánh mắt lạnh xuống, nói: “Chú ý lời nói của ngươi, trăm vạn năm trước là trăm vạn năm trước, bây giờ là bây giờ, ta bất kể Hoang tộc trước đây có ngon, hiện tại đã không phải là cái kia để cho các ngươi quát tháo nhất thời thời kỳ trung cổ, thời đại ở không ngừng cuồn cuộn về phía trước, khôn sống mống chết, kẻ thích hợp sinh tồn. Còn nữa, ngươi cũng chỉ là Hoang tộc chuồng nuôi Hoang thú mà thôi, cao quý đi nơi nào? Kém sống trăm vạn năm, vẫn là này loại thông minh, ta có chút hối hận rồi, làm sao thu rồi ngươi như thế cái ngu xuẩn vật.”

Thâm Hồng Cổ Hạt bị hắn mắng sửng sốt một chút, có chút chưa hoàn hồn lại.

Nhưng này mắt xanh lục nhưng là chớp động lợi hại, có thể thấy được nội tâm vô cùng không bình tĩnh, sau một lúc mới chậm rãi khôi phục.

“Tốt, coi như ngươi nói đúng, ta không tranh với ngươi biện. Ta hiện tại chỉ muốn với ngươi làm cái giao dịch, ngươi mỗi ngày cho ta năm mươi kg Huyền Mộc Kinh Cức, ta có thể mỗi ngày giúp ngươi ra tay một lần, nhưng không tích lũy.”

Thâm Hồng Cổ Hạt bình tĩnh, chậm rãi nói rằng.

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, suýt chút nữa không có mắng ra, “Năm mươi kg? Ngươi coi đây là hạt cát? Vừa nãy ngươi ăn cái kia chút, mới ba mươi cân không tới, liền muốn 20 ngàn Ngũ Linh thạch. Đây là quán vỉa hè giá cả, nếu là đi thương hội mua, ít nhất phải năm vạn trở lên, cung cấp năm mươi kg Huyền Mộc Kinh Cức, ước chừng muốn hai trăm ngàn linh thạch. Ngươi một ngày liền muốn ăn ta hai trăm ngàn, ngươi trực tiếp hấp máu của ta được rồi!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 500: Tranh Cướp Linh Đan, Màu Vàng Tiểu Kỳ

Thâm Hồng Cổ Hạt im lặng một hồi, nó cũng cảm thấy hết sức oan ức, lấy nó sức ăn, mỗi ngày ăn ba trăm cân đều không là vấn đề, cũng là cân nhắc đến kẻ nhân loại này thật giống rất nghèo, lúc này mới giảm bớt đến năm mươi kg, ai biết năm mươi kg đều không cung cấp nổi. Tiểu thuyết.

“Cái kia năm mươi cân được không ít hơn nữa liền không có ý nghĩa, ta hiện tại sức mạnh mỗi ngày đều đang trôi qua, nhất định phải không ngừng bồi bổ mới có thể bảo trì lại, năm mươi cân là mức độ thấp nhất. Nếu như có thể có năm mươi kg, ta mới có thể từ từ khôi phục sức mạnh.” Cổ Hạt con mắt trở tối không ít, hiển nhiên mười phần thất vọng, chậm rãi nói rằng.

Dương Thanh Huyền nhớ trận, than thở: “Không phải ta không cho ngươi, mà là ta thực sự không có nhiều tiền như vậy, chờ lần này đi chỗ đó hẻm núi nhìn, như là nguồn cung cấp đầy đủ lời, ta lại đáp ứng ngươi.”

Mặc dù là năm mươi cân, đi thương hội thu mua lời, cũng phải mười vạn linh thạch. Mười vạn linh thạch một trời tiêu hao, căn bản không phải hắn gánh vác được.

Sớm biết như vậy, thật hối hận lúc trước không có ở giam cầm nơi, đem cái kia vô cùng vô tận Huyền Mộc Kinh Cức thu rồi, chẳng khác nào quyển dưỡng một đầu Toái Niết đại viên mãn Hoang thú a, cái kia ở này cổ bên trong chiến trường còn chưa phải là nghênh ngang mà đi.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền cũng vô cùng phiền muộn, tương truyền tinh tú đều là thực lực mạnh mẽ, không trả giá bảo vệ Thánh Chủ, mà hắn thu ba cái tinh tú, một cái tàn hồn, hư nhược bất cứ lúc nào muốn dập tắt một loại; Một cái tiểu cô nương, nơi nào có thể ra lệnh cho? Một cái bệnh ương tử, cả ngày nằm úp sấp trong Tinh Giới thoái hóa, đây đều là gì đó a...

Hắn mặt đen lại, theo Tống Lữ cùng Tử Diều Hâu hai người, không yên lòng đi dạo qua một lần, lại không có phát hiện cái gì muốn mua thứ tốt..?

Dù sao ngoại trừ thương hội ở ngoài, đến rèn luyện con cháu đều là tận bức, toàn bộ đều dài hơn một bộ mặt như ăn mướp đắng, trơ mắt nhìn qua lại võ giả, hy vọng có thể tại chính mình trước gian hàng nghỉ chân dừng lại.

Thật đang cần thứ tốt, tất cả đều ở thương hội trong quầy hàng, cũng không có thể so sánh bình thường tiện nghi bao nhiêu.

Bỗng nhiên, trên đại sảnh vang lên tiểu Nhàn thanh âm, điềm mỹ thanh tuyến tràn ngập ý nhị, dịu dàng nói: “Chư vị bằng hữu, cảm kích đại giá quang lâm từ Khúc Phong, bốn phong, bụi cỏ, minh hải, trăm được năm đại thương hội liên hợp làm chủ giao dịch hội, phía dưới để cho năm đại thương hội liên hợp lấy ra bảy cái vật phẩm tiến hành bán đấu giá, lấy tặng lại chư vị nhiều năm qua đối với chúng ta chăm sóc.”

Trên đại sảnh lập tức rối loạn lên, cái kia chút bày sạp chủ sạp cũng đều thu hồi đồ vật của chính mình, hướng về tiểu Nhàn vị trí đài cao hội tụ tới.

Tiểu Nhàn nhàn nhạt nở nụ cười, con ngươi lưu chuyển, phong tình vạn loại, sau đó hướng về bên cạnh người dời một bước. Lập tức có mặc kiều diễm đẹp Tỳ kéo một cái khay bạc từ phía sau đi ra, hướng về mọi người gật đầu, mặt nở nụ cười.

“Kiện món đồ thứ nhất, là ba viên Thủy Linh Đan. Đây là chống đỡ hoang khí tính giới bỉ cao nhất đan dược, ăn vào một hạt, có thể hơn nửa tháng không bị hoang khí tập kích, là làm nguy hiểm nhiệm vụ chuẩn bị thuốc hay. Tiểu thuyết.” Tiểu Nhàn đem trên khay bạc hồng xây hất mở, cười tủm tỉm hướng về mọi người biểu diễn nói.

“Thủy Linh Đan là tốt, nhưng chúng ta không có tiền nhàn rỗi lãng phí ở thứ này trên.”

“Hoang khí tập kích vào bên trong cơ thể, đả tọa điều tức hơn nửa ngày là tốt rồi, hà tất lãng phí tiền mua cái này.”

“Như là sợ hoang khí vào cơ thể lời, còn làm nhiệm vụ gì, cơ bản hoang khí đều không chống đỡ được, cũng không cần lịch luyện.”

Dưới đài mồm năm miệng mười nói, còn mang theo nồng nặc châm chọc, hiển nhiên đối với vật này không hăng hái lắm.

“10 ngàn linh thạch trung phẩm.”

“20 ngàn.”

“3 vạn.”

Lưa thưa tự nhiên báo giá tiếng vang lên, đều hết sức do dự, đồng thời không có khí lực gì.

“50 ngàn.”

Giá đột nhiên đi lên nhảy hết rồi một cách, để không ít người trở lại đầu, nhìn cái kia báo giá người, đều lộ ra thần sắc khinh miệt đến.

Dương Thanh Huyền cũng vô cùng kinh ngạc, bởi vì ra giá là Tử Diều Hâu, hỏi hắn: “Vật này mua được làm gì?”

Tử Diều Hâu đôi mắt đẹp chớp nháy mắt, vô cùng nói thật: “Thủy Linh Đan có thể chống đỡ hoang khí, bởi vì nó có thể duy trì trong cơ thể lượng nước đạt đến một hợp lý cân bằng tình hình, nó chân chính là công dụng cũng không phải là chống đỡ hoang khí, mà là dùng để bảo đảm ẩm ướt, đặc biệt là ở cổ chiến trường này loại trong hoàn cảnh ác liệt, là vô cùng khó được mỹ phẩm dưỡng da, đối với da dẻ vô cùng tốt.”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy cổ họng nghẹn, nói không ra lời, “...”

Tống Lữ cũng xạm mặt lại, nhìn Tử Diều Hâu cái kia khuôn mặt tinh xảo cùng nhẵn nhụi trắng tinh màu da, nội tâm không khỏi sinh ra xem thường tình, nghĩ thầm: “Nguyên lai là một nam nương nương, Dương Thanh Huyền cùng với người nọ, hẳn là...”

Vừa nghĩ tới đó, nhất thời cả người giật cả mình, dâng lên mảng lớn nổi da gà, lập tức hướng về bên cạnh dời một bước, tận lực cách hai người này xa một chút.

“70 ngàn.”

Lại là một đạo thanh âm thanh lượng vang lên, ánh mắt mọi người nhìn tới, là tên cô gái áo đỏ, tuổi tác không lớn, tướng mạo tinh xảo, ở sau gáy lưu loát đâm cái đuôi ngựa.

Tử Diều Hâu nghĩ một hồi, kêu lên: “Mười vạn.”

//truyencuat

ui.net/ Cô gái kia sầm mặt lại, trợn lên giận dữ nhìn đi qua, lớn tiếng nói: “150.000.”

Tử Diều Hâu khóe miệng ngậm lấy một nụ cười lạnh lùng, cũng hồi kính cô gái kia một cái đằng đằng sát khí ánh mắt, duỗi ra hai ngón tay, nói: “Hai trăm ngàn.”

Bên người cô gái kia vây quanh ba người đàn ông, đều là thoáng chốc đổi sắc mặt, trợn lên giận dữ nhìn Tử Diều Hâu, một người trong đó quát lên: “Ngươi một người đàn ông, cùng đại cô nương gia cướp cái gì Thủy Linh Đan!”

Tử Diều Hâu nhẹ nhàng cười nói: “Nam nhân lại làm sao? Nam nhân cũng không cần bảo đảm nước bảo đảm ẩm ướt da dẻ được không?”

“Phốc!”

Cái kia vài tên nam tử tại chỗ phun ra một ngụm máu đến.

Một luồng cảm giác cổ quái ở trong đám người lan tràn, tiểu Nhàn cũng là trong mắt cười chúm chím nhìn Tử Diều Hâu, phảng phất đã nhìn thấu tất cả.

Cái kia đứng trung bình tấn đuôi nữ tử cũng là tức giận đến không được, cắn răng nghiến lợi trợn lên giận dữ nhìn lại đây, thẳng giậm chân. Hai trăm ngàn linh thạch mua ba viên Thủy Linh Đan, đã sắp áp sát giá cả bình thường.

Cuối cùng, cô gái kia vẫn bỏ qua, mặt âm trầm, không lên tiếng.

Tiểu Nhàn khẽ mỉm cười, vỗ tay nói: “Chúc mừng vị này xinh đẹp công tử vỗ ba viên Thủy Linh Đan.”

Dương Thanh Huyền cười khổ lắc đầu, linh thạch đều ở trên người hắn, lập tức lên trước, giao tiếp linh thạch cùng vật phẩm, trở về về chỗ cũ.

Mọi người thấy ánh mắt của hắn, đều lộ ra một luồng cổ quái mùi vị, còn có người mập mờ thấp cười rộ lên.

Sau đó vài món vật đấu giá, đều là vô cùng thực dụng vật phẩm, trong đó còn bao gồm một viên tái sinh đan, bị người lấy bốn cái giá mười vạn đập đi, cạnh tranh so sánh kịch liệt là một quả có thể tăng lên công lực đan dược, bị lên ào ào đến rồi hai triệu giá cả.

Đối với cái kia tăng cao thực lực đan dược, Dương Thanh Huyền cũng rục rà rục rịch, nhưng hắn đã là Nguyên Võ đại viên mãn, tăng trưởng công lực sẽ không quá nhiều, hơn nữa giá cả cũng cao đến khó có thể chịu đựng, chỉ có thể coi như thôi.

Thế nhưng cuối cùng một cái món đồ đấu giá, lại một lần hấp dẫn con mắt của hắn, thân hình cũng vì đó cứng đờ.

Đó là một cây màu vàng Tiểu Kỳ, mặt trên có màu đỏ loét tuyến văn ẩn hiện, vô cùng tinh xảo, nằm trong mâm, linh động mười phần.

Tử Diều Hâu đã nhận ra sự khác thường của hắn, kinh ngạc nói: “Ngươi biết cái này kỳ?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt ngưng trọng, nhẹ nhàng lắc lắc đầu, hắn cũng không quen biết, chỉ từng thấy, ở Lục Giang Bằng cho hắn cái kia trong hộp sắt, thì có một mặt như vậy Tiểu Kỳ, nhìn thấy được hoàn toàn tương tự.

Chương 501: Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ

Tiểu Nhàn trên mặt mũi từ đầu tới cuối duy trì mỉm cười, đem cái kia mặt vàng kỳ cầm trong tay, triển khai hiện cho mọi người nhìn, nói: “Đây là hôm nay cuối cùng một cái món đồ đấu giá, cố gắng rất nhiều bằng hữu đã nghe qua tên của nó, không biết có vị bằng hữu kia nhận ra không có?”

Dưới đài đều là một trận thấp giọng nghị luận, mỗi bên loại suy đoán, nhưng không có người nào có thể nói khẳng định đi ra.

Tiểu Nhàn nụ cười trên mặt càng sâu, nói: “Này mặt vàng kỳ tên, gọi là Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ.”

“Cái gì?!”

Dưới đài truyền đến hơn mười người tiếng kêu sợ hãi, trong thanh âm tràn ngập khiếp sợ, thậm chí là mang theo một chút sợ hãi.

“A!” Liền ngay cả Tử Diều Hâu, cũng tựa hồ nhớ ra cái gì đó, đột nhiên há to mồm, đầy mặt kinh hãi, lập tức trong tròng mắt bắn ra hưng phấn quang đến, “Làm sao có khả năng... Không thể a...”

Bốn phía cũng là một mảnh kinh hãi, “Không thể” thanh âm liên tiếp.

Một người càng là kêu lớn: “Tiểu Nhàn cô nương, các ngươi cũng không nên làm này loại lừa gạt khách hàng giả tạo buôn bán, làm sao có khả năng sẽ là Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, không phải ta coi khinh các ngươi, coi như đem toàn bộ Khúc Phong thương hội bán, không có khả năng mua được Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ.”

Còn lại người đều là liên tục gật đầu, cho rằng nói có đạo lý.

Dương Thanh Huyền lòng hiếu kỳ một hồi đã bị câu dẫn, không nhịn được hướng về Tử Diều Hâu hỏi: “Này Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ rốt cuộc là cái gì, đáng tiền như vậy sao?”

Tử Diều Hâu thấp giọng nói: “Đó là đồ vật trong truyền thuyết, uy năng có thể so sánh với Thiên Thánh khí, ngươi nói đáng giá không?”

Dương Thanh Huyền lúc này mới giật nảy cả mình, hắn đối với Thiên Thánh khí không có gì khái niệm, nhưng biết thiên địa đôi bảng chính là Thiên Thánh khí, có thể cùng thiên địa đôi bảng một cấp bậc tồn tại, tự nhiên làm hắn kinh hãi vạn phần.?.?

Tiểu Nhàn ánh mắt bình tĩnh đảo qua mọi người, khẽ cười một tiếng, dịu dàng nói: “Được rồi, tiểu Nhàn cũng không treo các vị đại nhân khẩu vị, cái này Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ là hàng nhái. Bằng không thứ này ở chúng ta thương hội lời, Khúc Phong thương hội sớm cũng sẽ bị người tiêu diệt.”

Mọi người lúc này mới tầng tầng thở ra một hơi, thậm chí là người đổ mồ hôi lạnh đến.

Dương Thanh Huyền càng là trong lòng nổ lớn cú sốc, nàng cái này kỳ là hàng nhái, vậy mình trong hộp sắt cái kia cái đây? Nghĩ tới đây, trong lòng không khỏi có chút hừng hực.

Tiểu Nhàn híp mắt một cái, cười duyên nói: "Cái này hàng nhái mặc dù không cách nào cùng thật sự Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ so với, nhưng cũng đến gần vô hạn Địa Khí, là bản thương hội một vị trưởng lão trân tàng, có thể lấy ra bán đấu giá, đã là cơ duyên lớn lao, sẽ không biết cơ duyên này sẽ rơi vào nhà nào.

"

“Đến gần vô hạn Địa Khí...”

Trong mắt mọi người một hồi toả sáng, như là trong đêm tối sói đói mắt, một hồi thả ra quang đến.

Ở ngắn ngủi vắng lặng sau, lập tức bắt đầu kinh thiên tranh mua, “Một triệu!”, “Ba triệu!”, “Năm triệu!”, “Tám triệu!”, “Mười triệu!”...

Nguyên bản Dương Thanh Huyền còn nóng lòng muốn thử, muốn nhìn xem có thể hay không mua lại, kết quả nháy mắt hạ con mắt, giá cả thì không phải là hắn có thể thừa chịu được..

Tử Diều Hâu cũng là, trong khoảnh khắc liền mắt choáng váng.

Về giá cả mười triệu sau, tiếng hô toàn bộ đều ngừng lại.

Dùng mười triệu linh thạch trung phẩm mua một chuẩn Địa Khí cũng là phi thường đáng giá, nhưng ở này cổ bên trong chiến trường, tích lũy linh thạch xung kích tu vi mới là chính sự, tiêu hao mười triệu linh thạch mua chuẩn Địa Khí, xung kích địa cấp thời gian, sợ là muốn dời lại mấy năm. Bởi vì phải ở trong môi trường này kiếm được hơn mười triệu linh thạch trung phẩm, khó như lên trời.

“11 triệu!” Có một ông già đỏ cả mặt, trong đôi mắt tuôn ra hung mang đến, tâm tình hết sức dưới sự kích động, chân nguyên không khống chế được tiết ra ngoài, vậy mạnh mẽ hung ác khí tức, để người chung quanh đều khiếp sợ tránh xa một chút, sợ bị lan đến.

Dương Thanh Huyền quét ông lão kia một chút, là Nguyên Võ đại viên mãn tu vi, nhìn hắn tuổi tác đó, sợ là kẹt ở cảnh giới này trên vài chục năm, có thể có hơn mười triệu linh thạch tích trữ, nhưng cũng nói được.

Giống như vậy kẹt cảnh giới đột phá không đi lên võ giả, liền giống như Gia Cát Thạch, bởi vì không cần trữ hàng linh thạch tu luyện, vẫn là rất có tài sản.

“12 triệu.” Một tên áo bào tro nam tử xanh mặt, chậm rãi báo ra giá cả đến.

“Ngươi...!”

Ông lão kia lửa giận công tâm, một cái tâm huyết dâng lên trên, càng tổn thương kinh mạch, trên mặt lúc đỏ lúc trắng.

“Tốt, được!” Ông lão khóe miệng dật ra máu, ánh mắt oán độc nhìn chằm chằm nam tử kia, nói liên tục hai chữ “hảo”, hận không thể đem lột da tháo dỡ xương.

Nam tử kia cười nhạo một tiếng, cũng là về nhìn sang, khắp nơi băng hàn.

Tất cả mọi người biết, này mối thù xem như là kết, sợ tránh không được một hồi liều mạng tranh đấu.

Tham gia buổi đấu giá, ngoại trừ muốn có tiền ở ngoài, còn muốn có thực lực, bằng không mang ngọc mắc tội, cũng không mệnh hưởng dụng.

Nam tử kia đi lên đài, giao tiếp linh thạch cùng vật phẩm, trên mặt không nhịn được lộ ra thần sắc kích động, sau đó cảnh giác đem mấy thứ cất đi, liền thẳng đến phòng khách ở ngoài đi.

Ông lão kia một đôi âm trầm con mắt trước sau nhìn chằm chằm nam tử, thấy hắn rời đi, không nói hai lời liền đuổi theo.

Ngoài ra, còn có bảy, tám người cũng theo sát phía sau, cùng nhau ra phòng khách.

“Làm sao, Thanh Huyền ngươi cũng muốn đuổi theo?”

Tử Diều Hâu nhìn Dương Thanh Huyền một mặt trầm ngâm nhìn bên ngoài sảnh, không nhịn được cười nói.

Dương Thanh Huyền cười khổ lắc đầu, nói: “Đuổi kịp, sợ trên người ngươi ba viên Thủy Linh Đan đều không giữ được, đừng động người khác, ngươi xem trước một chút phiền toái của mình đi.”

Tử Diều Hâu ánh mắt quét qua, phát hiện cái kia cùng nàng cướp Thủy Linh Đan đuôi ngựa nữ tử, cùng mặt khác ba người đàn ông, đang không có hảo ý nhìn chằm chằm nàng.

“Hừ, bốn người này sợ là chán sống.”

Tử Diều Hâu trên mặt xẹt qua mù mịt, trong con ngươi sát cơ hiện ra. Lấy hắn hiện tại Luân Hải cảnh tu vi, thêm vào sinh tử mặt mày hốc hác, toàn bộ cổ bên trong chiến trường tham gia thực tập đệ tử, tuyệt sẽ không có người là nàng đối thủ.

Dương Thanh Huyền cũng không lo lắng, gật gật đầu, nói: “Chúng ta đi thôi, đi cái kia hẻm núi nhìn, có thể hay không tìm đến lượng lớn Huyền Mộc Kinh Cức.”

Ngay sau đó, hai người liền hướng về Tống Lữ cùng tiểu Nhàn cáo từ.

Tiểu Nhàn híp mắt cười nói: “Hai vị đại nhân đi thong thả, nhớ ngày mai trở lại, nơi này có một phần Hư Thiên Thành buổi đấu giá vật phẩm tờ khai, hai vị có thể nhìn, có không có mình muốn.”

Nàng lấy ra ba phần danh sách, phân biệt đưa cho Dương Thanh Huyền, Tử Diều Hâu cùng Tống Lữ.

Tống Lữ tùy tiện lật mấy lần, liền cười khổ đưa trả cho tiểu Nhàn, nói: “Ta đây loại nghèo rớt mồng tơi, liền không nhìn, bên trong đập vật bán, đều là sẽ không thấp hơn một triệu linh thạch.”

Tiểu Nhàn cười ha hả nói: “Nói cũng phải, dù sao cũng là như vậy thịnh đại bán đấu giá, như là vật phẩm giá trị thấp, Hư Thiên Thành chính mình cũng thật không tiện.”

Dương Thanh Huyền tùy ý lật lên cái kia danh sách, bỗng nhiên mở trừng hai mắt, ánh mắt gắt gao khóa ở trong đó mấy cái chữ nhỏ trên, cả người chấn động: Thanh Loan chân huyết!

Tử Diều Hâu phát hiện Dương Thanh Huyền thần thái, kinh ngạc nói: “Thanh Huyền, làm sao vậy?”

Dương Thanh Huyền chỉ vào mấy cái chữ nhỏ, trầm giọng hỏi: “Tiểu Nhàn cô nương, này Thanh Loan chân huyết...”

Tiểu Nhàn nhìn một chút, nhẹ nhàng gõ đầu, nói: “Chính là tới từ ngày cầm bộ tộc vương giả, năm phượng một trong Thanh Loan chim thần. Giọt tinh huyết này, là bảo tồn tại một cái thời kỳ thượng cổ hổ phách bên trong, giá trị cực cao, chính là lần đấu giá này biết ba cái then chốt vật phẩm một trong.”

Nàng dừng một chút, trong ánh mắt lóe lên tinh mang, cười duyên nói: “Làm sao, La Phi đại nhân cảm thấy hứng thú?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 502: Thanh Loan Tinh Huyết

Dương Thanh Huyền sắc mặt biến ảo không ngừng, nhớ một trận, mở miệng nói: “Thứ này giá cả, lấy tiểu Nhàn cô nương góc nhìn, sẽ nhảy lên tới bao nhiêu?”

Mấy người đều so sánh giật mình, Tống Lữ khuyên nhủ: “Huynh đệ, vật này cái được không đủ bù đắp cái mất a, tuy rằng quý giá, nhưng bằng vào chúng ta Nguyên Võ cảnh tu vi, sợ là tác dụng không lớn.”

Tử Diều Hâu cũng gật đầu nói: “Thứ này, một loại nhiều dùng cho làm thuốc chế đan, cùng với nguyên khí trận khí luyện chế, hoặc là tu luyện thuộc tính” Lửa “công pháp người, thu nạp bên trong Thanh Loan lực lượng. Nhưng tinh này huyết chỉ có một giọt lời, tác dụng cũng hết sức có hạn.”

Tiểu Nhàn gật gật đầu, nói: “Hai vị đại nhân nói có lý, chính là bởi vì tinh huyết quá ít, ăn thì không ngon, bỏ thì tiếc, cho nên mới phải đem ra bán đấu giá. Nhưng đối với có cần người mà nói, nhưng cũng là vạn kim khó cầu chí bảo. Dù sao thứ này, ngươi như là đột nhiên nếu mà muốn, là rất khó thu mua đến. Lấy ta tính toán lời, giọt tinh huyết này giá đấu giá cách, sẽ không thấp hơn 50 triệu linh thạch trung phẩm.”

“Cao như vậy?!” Ba người đều là sợ hết hồn, mặc dù biết sẽ cao, nhưng cũng vượt xa khỏi dự tính của bọn họ.

Tiểu Nhàn cười nói: “Ở Hư Thiên Thành bên trong, món đồ gì đáng giá tiền nhất? Đương nhiên là có thể tăng cường đột phá tỷ lệ, thứ yếu liền là có thể tăng lên công lực, mà Thanh Loan chân huyết, vừa vặn hai cái gồm nhiều mặt. Có thể nói như vậy, vật này có thể trực tiếp để một tên hỏa thuộc tính võ giả từ đại viên mãn đột phá tới đất cấp. (Yêu ↑ đi △ tiểu ↓ nói △ lưới W W. Ai Qu) ngươi suy nghĩ một chút, này Hư Thiên Thành bên trong, có bao nhiêu kẹt ở đại viên mãn bình cảnh trên lão quái vật? Chỉ cần tu luyện thuộc tính cùng này Thanh Loan chân huyết ăn khớp, trên căn bản một nuốt vào, là có thể kết thúc gian khổ rèn luyện sanh nhai, sẽ có nhiều người đối với nó đổ xô tới?”

Dương Thanh Huyền khắp khuôn mặt là vẻ phức tạp, cắn răng nói: “Tiểu Nhàn cô nương, ngươi có thể giúp ta tham ô bao nhiêu linh thạch?”

Tử Diều Hâu cả kinh nói: “Ngươi, ngươi thật muốn mua?”

Nàng thực sự không nghĩ ra Dương Thanh Huyền nhất định phải này Thanh Loan chân huyết nguyên do, lấy Dương Thanh Huyền thiên phú, còn có sự sống chết của nàng mặt mày hốc hác có thể phụ trợ, đột phá tới đất cấp chỉ là vấn đề thời gian.

Nhưng nàng dù sao thông tuệ cực kỳ, rất nhanh liền nghĩ đến, Dương Thanh Huyền nhất định là có cái khác tác dụng, nhìn tình thế bắt buộc vẻ mặt, hơn nữa hẳn là phi thường trọng yếu, bằng không 50 triệu linh thạch giá cả, hầu như muốn chết.

Vì lẽ đó Tử Diều Hâu cũng thu hồi vẻ nghi hoặc, lặng lặng nghe, nội tâm bắt đầu tính toán cái gì.

Tiểu Nhàn cũng không nghĩ ra hắn sẽ như vậy hỏi, lúc này sửng sốt một chút, cười khổ nói: "La Phi đại nhân, thứ này giá cả quá cao, hơn nữa 50 triệu chỉ là cá nhân ta dự đoán, cuối cùng giá cả nói không chắc còn càng cao hơn. Mà thôi tiểu Nhàn năng lực, nhiều nhất cho đại nhân tham ô hai triệu, nhiều hơn nữa, ta chỉ có thể hướng về thương hội xin, nhìn xem có thể hay không lại nhiều hơn chút.

"

“Hai triệu à...”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhẹ gật gật đầu, nói: “Vậy làm phiền tiểu Nhàn cô nương giúp ta chuẩn bị.”

Tiểu Nhàn cả kinh, nhìn dáng dấp kia của hắn, là thật dự định đấu giá này Thanh Loan chân huyết, chính là không biết hắn làm sao có thể trù đủ 50 triệu, thậm chí nhiều hơn, nhưng này đều thuộc về khách nhân việc riêng tư, nàng minh bạch không thể hỏi nhiều, lúc này gật đầu nói: “Được rồi, tiểu Nhàn sẽ lấy tốc độ nhanh nhất giúp đại nhân trù bị lại đây. Nếu như... Đại nhân có thứ quý trọng gì có thể thế chân lời, lẽ ra có thể trù đến càng nhiều.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Ta đang muốn cùng tiểu Nhàn cô nương nói chuyện việc này đây, trên người ta có ít đồ muốn xuất thủ cầm cố, không biết có thể có thể chuộc bao nhiêu tiền trở về.”

Tiểu Nhàn một hồi nét mặt tươi cười như hoa, cười khanh khách nói: “Hoan nghênh, hoan nghênh, nếu không chúng ta đến phía sau nói?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nhìn phía Tống Lữ, ôm quyền nói: “Tống Lữ huynh, liền cáo từ trước.”

Tống Lữ cũng là một người thông minh, biết Dương Thanh Huyền tuy rằng trong lời nói nói cáo từ, trên thực tế là để hắn lảng tránh, lập tức cũng ôm quyền nói: “Huynh đệ cố lên, hôm nay giao dịch hội kết thúc, ta cũng đi về trước bế quan, chờ ngày mai trở lại.”

Nói, lại hướng về tiểu Nhàn chắp tay, liền đi thẳng.

Dương Thanh Huyền liền cùng Tử Diều Hâu, cùng nhau theo tiểu Nhàn đến rồi giao dịch hội phía sau, tiến vào một cái phòng khách quý.

Tử Diều Hâu đi ở một bên, trong lòng bỗng nhiên một trận ngọt ngào, như vậy chuyện bí ẩn, Dương Thanh Huyền nhánh mở ra bằng hữu, nhưng không có nhánh mở nàng, có thể thấy được hoàn toàn đem nàng cho rằng người mình, có một loại cùng chung giữa hai người bí mật nhỏ cảm giác hạnh phúc.

Ba người phân biệt sau khi ngồi xuống, tiểu Nhàn mỉm cười nói: “Ở đây vô cùng an toàn, cả phòng đều có kết giới phòng ngự, bên ngoài là tuyệt đối không có cách nào nhìn thấu cùng nghe thấy bên trong.”

Dương Thanh Huyền rồi mới lên tiếng: “Ta Vô Nhai Kiếm Phái, có một Bổn chưởng môn người mới có thể tu luyện kiếm phổ, chính là địa cấp công pháp cao cấp, gọi là ba ngàn nghiệp hỏa, ta nghĩ đem này bản kiếm phổ cầm cố ở đắt thương hội, không biết có thể cầm cố bao nhiêu linh thạch?”

“Chưởng môn bí kỹ!”

Tiểu Nhàn sợ hết hồn, nhìn Dương Thanh Huyền ánh mắt cũng thay đổi, nàng vẫn luôn suy đoán La Phi cùng Vô Nhai Kiếm Phái chưởng môn La Hạo Hạo khả năng có liên quan nào đó, hiện tại thấy hắn liền chưởng môn bí kỹ đều có, có thể khẳng định hai người nhất định có liên hệ máu mủ.

Nhưng cùng lúc, một người vì được tinh huyết tăng tiến công lực, liền môn phái chí cường công pháp, bí mật bất truyền, đều có thể lấy ra cầm cố, có thể gặp tâm tính của người này thấp, căn bản cũng không có cường giả võ đọc, đây cũng để tiểu Nhàn đối với Dương Thanh Huyền coi thường rất nhiều.

“Đại nhân thật sự... Dự định đem chưởng môn bí kỹ đặt ở Khúc Phong thương hội sao?”

Tiểu Nhàn cẩn thận hỏi, dù sao chuyện này dính dấp phạm vi rất lớn, nếu là bị Vô Nhai Kiếm Phái biết, sợ là sẽ phải trực tiếp giết tới Khúc Phong thương hội, nàng có chút không dám tiếp.

Dương Thanh Huyền thở dài, làm bộ hết sức dáng vẻ không tình nguyện, nâng trán nói: “Ta cũng không muốn a, nhưng người nào để ta tận đây? Tiểu Nhàn cô nương, nhìn có thể chống đỡ đặt bao nhiêu linh thạch đi.”

Hắn lấy ra cái kia chiếc thẻ ngọc, đặt lên bàn.

Tiểu Nhàn trong mắt ánh mắt lấp loé không yên, thần thức đảo qua thẻ ngọc, lập tức phán đoán ra, đây là thật.

Loại trình độ này thẻ ngọc rất khó làm bộ cùng phục chế, đều là võ giả dùng thần thức, đem chính mình đối với vũ kỹ lý giải, mạnh mẽ dấu ấn bên trong.

Muốn phỏng chế lời, chỉ có thể là chính mình hoàn toàn nắm giữ sau, một lần nữa chế tác một cái.

Mà có thể chế ra cái trình độ này võ kỹ ngọc giản, quá nửa là Thiên Vị tồn tại.

Nội tâm của nàng nổi sóng chập trùng, một hồi nghĩ đến rất nhiều vấn đề, lấy La Phi này loại liền chưởng môn bí kỹ đều có thể bán tâm tính, tương lai quá nửa là chuộc không quay về, mai ngọc giản này nhất định sẽ thuộc về thương hội.

Tuy nói không thể quang minh chính đại lấy ra tiêu thụ, nhưng đi giao dịch dưới đất, vẫn là rất dễ dàng lấy giá cao bán ra.

Nàng tâm niệm thay đổi thật nhanh, hít một hơi thật sâu, nói: “Vật này thả ở bên ngoài, có thể bán cái năm, sáu ngàn vạn, nhưng ở cổ bên trong chiến trường, mười triệu mức cao nhất. Như vậy đi, ta làm chủ làm cho ngươi 15 triệu, ngươi xem coi thế nào?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, bất động thanh sắc đem thẻ ngọc cất đi, nói: “Ta suy nghĩ một chút nữa đi.”

Tiểu Nhàn trấn định hạ, biết này loại đại buôn bán muôn ngàn lần không thể nóng ruột, nhà nghề mỉm cười lập tức lộ ra, nói: “Cái giá này, đã hết sức công đạo.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 503: Cầm Cố Bí Kỹ, Tình Thế Bắt Buộc

Tử Diều Hâu hừ nói: “Chúng ta là cầm cố, cũng không phải bán, ngươi nhưng nắm Hư Thiên Thành buôn bán giá thị trường để cân nhắc.”

Tiểu Nhàn lễ phép cười, nói: “Ở đây vốn là Hư Thiên Thành nha.”

Dương Thanh Huyền đứng dậy, trầm giọng nói: “Tiểu Nhàn cô nương nói rất đúng, ta chạy nữa mấy nhà thương hội nhìn, cố gắng có thể nhiều làm một chút.”

Tiểu Nhàn thấy hắn muốn hàng so với ba nhà, liền có chút cuống lên, vật này nếu là bị cái khác đại thương hội thấy, khẳng định liền không có mình phần, vội vàng giữ lại, nói: “La Phi đại nhân đừng nóng vội, ngồi trước biết, giá cả dễ bàn.”

Nàng lập tức đi ra cửa, phân phó bưng dâng trà thơm linh quả, khoản đãi hai người.

Dương Thanh Huyền lúc này mới ngồi vào chỗ cũ, từ tốn nói: “Vì không làm lỡ với nhau thời gian, tiểu Nhàn cô nương hay là trực tiếp cho một giá tổng cộng đi.”

Tiểu Nhàn có chút u oán lườm hắn một cái, nói: “Vật này cầm cái khác thương hội lời, lo sự tình liền truyền ra, đối với La Phi đại nhân cũng không tốt.”

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói: “Giá tổng cộng là?”

Tiểu Nhàn nụ cười hơi thu lại, lại nói: “Huống hồ La Phi đại nhân cùng tiểu Nhàn làm lâu như vậy buôn bán, lúc nào không phải cho đại nhân giá tối ưu cách? 15 triệu linh thạch, cái khác thương hội rất khó cho thu được.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Giá tổng cộng là?”

Tử Diều Hâu cũng không nhịn được, đứng lên lớn tiếng nói: “Ngươi người này xảy ra chuyện gì a, để cho ngươi nói giá cũng như vậy khó, không báo chúng ta phải đi cái khác nhà.”

Tiểu Nhàn lúc này mới có chút lúng túng, ánh mắt rơi trên người Dương Thanh Huyền, nói: “Cái kia La Phi đại nhân hy vọng giá là bao nhiêu?”

Dương Thanh Huyền trực tiếp nói: “50 triệu linh thạch trung phẩm.”

Tiểu Nhàn sắc mặt một hồi liền cứng, lắc đầu nói: “Cái giá này thật sự không bỏ ra nổi, nhiều nhất cho 20 triệu, không thể nhiều hơn nữa.”

Tử Diều Hâu xoay đầu trừng nàng một chút, lập tức thở phì phò lôi kéo Dương Thanh Huyền, nói: “La Phi, chúng ta đi, đi cái khác gia hỏi một chút.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, ôm quyền nói: “Tiểu Nhàn cô nương, cáo từ.”

Hai người liền hướng về ngoài cửa đi.

Tiểu Nhàn xanh mặt, nhìn chằm chằm thân ảnh của hai người, không nói một lời, chờ hai người nhanh sắp đi ra ngoài, mới cắn răng nói: “28 triệu! Tuyệt không nhiều hơn nữa!”

Dương Thanh Huyền thân ảnh ngừng hạ,

Liền đem cửa đánh mở, trực tiếp đi ra ngoài.

“Ngươi thắng! 35 triệu, đây là ta ranh giới cuối cùng, mau trở lại!” Tiểu Nhàn hỏng mất tựa như, vô lực bày trên ghế, đầy mặt đều là vẻ u oán.

Dương Thanh Huyền lúc này mới nắm Tử Diều Hâu đi trở về, ở ban đầu vị trí ngồi xuống, từ tốn nói: “Thành giao.”

Tiểu Nhàn đầy mặt cay đắng, oán giận nói: “La Phi đại nhân, ngươi cũng quá sẽ nói chuyện làm ăn, cái giá này, chúng ta Khúc Phong thương hội mạo rất nhiều nguy hiểm đây.”

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nhấp một miếng chè thơm, nói: “Bớt đi, cái trình độ này công pháp, quang minh chính đại bán đấu giá, chí ít ở 80 triệu trở lên, như là số may, hơn trăm triệu cũng là vô cùng có khả năng.”

Tiểu Nhàn khổ gương mặt, buồn phiền nói: “Thật không bán được nhiều như vậy, huống hồ vật này, không thể quang minh chính đại bán, đi chợ đêm, khẳng định liền càng tiện nghi, bởi vì nó không thấy được ánh sáng a.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngược lại ta là thiệt thòi lớn rồi, việc này mong rằng đắt thương hội ngàn vạn phải giữ bí mật, nếu bị tông môn biết rồi, ta nhưng là chết chắc rồi. Hơn nữa nhất định phải thay ta giữ gìn kỹ, chờ ta có tiền liền sẽ chuộc về.”

Tiểu Nhàn híp mắt cười nói: “Yên tâm yên tâm, La Phi đại nhân cùng tiểu Nhàn làm lâu như vậy làm ăn, tín dự hai chữ còn dùng nói? Bất quá số tiền kia con số có chút to lớn, ta muốn trù bị mấy ngày, chờ Hư Thiên Thành buổi đấu giá bắt đầu trước, kể cả cái kia cấp cho đại nhân hai triệu, cùng nhau cho đại nhân.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu nói: “Cái kia vậy làm phiền, thẻ ngọc này ta cũng lấy trước về, chờ giao nhận thời điểm cho các ngươi thêm.”

Tiểu Nhàn có chút do dự, chỉ lo trên đường bị người tiệt hồ, lúc này nói rằng: “Vậy chuyện này liền nói rõ, một nhất ngôn ký xuất, tứ mã nan truy, nói vậy La Phi đại nhân cũng không phải cái kia loại thấy lợi quên nghĩa hạng người.”

Dương Thanh Huyền nhìn thấu sự lo lắng của nàng, khẽ mỉm cười, nói: “Yên tâm đi, sau đó giao dịch cơ hội còn nhiều nữa, ta làm sao sẽ không bưng xấu chính mình tín dụng.”

Trên thực tế, không phải vạn bất đắc dĩ, hắn cũng không muốn khác tìm thương gia, dù sao việc này nguy hiểm rất lớn. Nếu không có đập cái kia Thanh Loan tinh huyết kém nhiều lắm linh thạch, bằng không sẽ không lấy ra đánh cược, bây giờ nhìn lại là đánh cuộc đúng, Khúc Phong thương hội cũng rất muốn ăn vật này.

Chỉ cần đối phương đồng ý ăn, giá cả đều dễ thương lượng, chỉ sợ gặp phải không dám ăn, trái lại đem sự tình bại lộ.

Ngay sau đó đều là trong lòng vui mừng, tiểu Nhàn đầy mặt bồi tiếu đưa hai người tới cửa, đồng thời phong tình vạn chủng dặn, nhất định phải thường đến.

Dương Thanh Huyền cũng khách khí một phen, liền hộ tống Tử Diều Hâu một đạo ly khai.

Sau đó, hai người ở khu buôn bán trong phố chợ đi dạo hai ngày. Trên căn bản đều là chút từ cổ bên trong chiến trường có được đồ vật, đối với bọn hắn trước mắt trợ giúp không lớn, tình cờ có chút tăng cường công lực đan dược, giá cả cũng không so với thương hội tiện nghi bao nhiêu, làm người chùn bước.

Dương Thanh Huyền dùng trên người linh thạch, toàn bộ mua Huyền Mộc Kinh Cức, một vòng đi dạo hạ xuống, hao hơn triệu, mua ba ngàn cân vứt Tinh Giới bên trong, truyền âm nói: “Tiết kiệm ăn chút gì đó, đây là ngươi hai tháng khẩu phần lương thực.”

Thâm Hồng Cổ Hạt hai mắt tỏa ánh sáng, phát sinh thanh âm trầm thấp, vô cùng vui vẻ, nhào tới liền điên cuồng ăn mấy trăm cân, ăn no rồi mới hạ xuống.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Ta bất kể ngươi làm sao ăn, nhưng một tháng ta chỉ cung cấp 1,500 cân, làm vì chúng ta giao dịch thẻ đánh bạc.”

Thâm Hồng Cổ Hạt thích ý nằm trên mặt đất, ợ một tiếng no nê, trong đôi mắt ánh sáng xanh lục lấp lóe, không được gật đầu, nói: “Ta minh bạch.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nói: “Như là cái nào ngày ta có tiền, cho nhiều ngươi ăn chút cũng không sao.”

Cổ Hạt không được gật đầu, dùng “Ừ” ngỏ ý cảm ơn, tựa hồ có ăn, tâm tình cùng tính nết đều khá hơn nhiều.

Sau đó, Dương Thanh Huyền lại cùng Tử Diều Hâu đi tới một chuyến Đại La thương hội.

Ở Hư Thiên cổ chiến trường bên trong, vật phẩm của hắn nhiều nhất tiêu thụ cho Khúc Phong thương hội, thứ yếu chính là này Đại La thương hội. Dù sao cùng Hoa Linh có duyên gặp qua một lần, đồng thời bị ân huệ, cho nên đối với Đại La thương hội có nhất định hảo cảm.

“La Phi công tử.”

Phụ trách tiếp đãi là một tên gọi Tiểu Thiến nữ tử, cũng là một vị khôn khéo có thể làm ra nữ tính, mặc dù không có tiểu Nhàn như vậy phong tình vạn loại, nhưng cũng là phong vận mười phần.

Ở Hư Thiên Thành có thật to nho nhỏ hơn một nghìn nhà thương hội, trước sân khấu trên căn bản đều là thanh nhất sắc mỹ nữ, đều là các đại vị diện, đi qua Ngàn chọn Vạn chọn sau, lại tiến hành chiều sâu huấn luyện, lại đưa tới, đều có một mình chống đỡ nhất phương năng lực, đồng thời trong tay cũng không nhỏ quyền lợi.

“Phố chợ đều mở lâu như vậy rồi, vừa nghĩ đến đến Đại La thương hội, không biết nhà nào cô nương để công tử như vậy lưu luyến quên về nha.”

Tiểu Thiến có chút trách cứ dáng vẻ, mân mê miệng nhỏ đến, sau đó ánh mắt rơi trên người Tử Diều Hâu, trong mắt tinh quang hơi động, lập tức phát hiện Tử Diều Hâu khí tức không giống bình thường, “Vị công tử này là...”

Vẫn còn ở tìm “Thiên Thần Quyết” Tiểu thuyết miễn phí?

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 504: Gian Khổ Nói Giá

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Bằng hữu ta, gọi nàng Uyên Ca liền có thể.”

“Hóa ra là Uyên Ca, nhanh xin mời vào. Mấy ngày nay có thể bận bịu chết rồi, chúng ta thương hội có lượng lớn thứ tốt xuống giá bán ra.” Chu mỹ một bên cùng qua lại khách nhân chào hỏi, vừa cùng Dương Thanh Huyền hai người nói tỉ mỉ, thật là tám mặt Linh Lung.

Tử Diều Hâu trong lòng có chút không vui, đặc biệt phản cảm những cô gái này đối với Dương Thanh Huyền cái kia loại mị thái, tuy rằng mỗi lần mình tới thời điểm cũng là như thế, nhưng vẫn không cảm thấy thế nào, chỉ có này hai ngày, đặc biệt đặc biệt không thích.

Dương Thanh Huyền khai môn kiến sơn nói rằng: “Tiểu Thiến cô nương, ta tới nơi này không phải mua đồ.”

Tiểu Thiến nghe vậy, trong mắt sáng ngời, nói: “Đó là đến bán một số thứ? Hoan nghênh, hoan nghênh đến cực điểm, không biết hai vị đại nhân bán ra vật gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Bên trong nói tỉ mỉ đi.”

Tiểu Thiến càng là cười nở hoa, biết tất nhiên là món làm ăn lớn, lập tức khiến người ta thu thập một gian phòng khách quý, mang lên rượu ngon món ngon, xin mời hai người ngồi xuống.

Dương Thanh Huyền rồi mới lên tiếng: “Ta vài ngày trước, ở một chỗ bên trong di tích phát hiện một vị đại đỉnh, tựa hồ là luyện đan dùng, có chút năm tháng. Ta không phải Luyện đan sư, đỉnh kia đối với ta mà nói tác dụng rất ít, cho nên muốn bán đổi điểm linh thạch."

"Đan đỉnh?"

Tiểu Thiến khá cảm thấy hứng thú, thứ này giá trị một loại cũng sẽ không thấp, huống chi là trong di tích phát hiện, có thể là báu vật, nhất thời cảm thấy được nhịp tim đập của chính mình đều tăng nhanh, tay ngọc nắm lấy nhau mấy lần, hỏi: "Có thể hay không đem ra cho Tiểu Thiến nhìn qua?"

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Đương nhiên phải nhìn."

Nói vung tay lên, một vệt sáng liền kích - bắn ra, rơi vào bên trong mật thất trên đất trống, nổ lớn lớn lên, ngưng tụ vì là vật.

Cái kia đỉnh có chiều cao hơn một người, thân đỉnh khắc đầy núi sông chim muông, mang theo thâm hậu hoang cổ khí tức, chính là tiểu Hoa Quả Sơn đan phòng bên trong có được vị này đại đỉnh, mấy cái khác tiểu nhân, sớm đã bị hắn bán sạch.

Tiểu Thiến trong mắt sáng ngời, lúc này đối với chiếc đỉnh lớn kia cẩn thận quan sát.

Sau một lúc, mới thu hồi ánh mắt, ngưng trọng gật gật đầu, nói: "Quả nhiên là thời đại trung cổ đồ vật, trải qua dài như vậy năm tháng mà không mục nát, bản thân liền có thể thấy được quý giá, không biết La Phi đại nhân, bao nhiêu linh thạch nguyện bán?"

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: "Ta đối với vật này cũng không hiểu lắm, Tiểu Thiến cô nương tùy tiện cho điểm là tốt rồi."

Hai người đều ở đây lẫn nhau thăm dò đối phương, không khỏi nhìn nhau nở nụ cười.

Tiểu Thiến nhẹ nhàng cười nói: “Như vậy đi, thứ này chuẩn xác giá cả ta cũng đắn đo khó định, ta cầm đi cho mấy vị sư phụ già giám định một hồi làm sao?”

Dương Thanh Huyền dùng tay làm dấu mời, nói: “Nhanh lên đi.”

Tiểu Thiến liền đứng dậy cáo từ, đem chiếc đỉnh lớn kia thu hồi, vội vàng hướng hậu viện đi.

Tử Diều Hâu trong lòng tức giận, sẵng giọng: “Những nữ nhân này, tất cả đều là ăn thịt người không nôn xương đầu, từng cái từng cái trời sinh khúm núm, thấp hèn phôi.”

Dương Thanh Huyền nhìn nàng tức giận bộ dạng, tựu như cùng xù lông con mèo nhỏ giống như vậy, hơi có chút đáng yêu, cười nói: “Cũng không thể nói như vậy các nàng, có thể ở đây kinh doanh một nhà thương hội, một mình chống đỡ một mặt, cũng là phi thường có năng lực, đồng thời trên người áp lực nhất định sẽ không nhỏ. Thế giới này, ai nghĩ sinh tồn được, đều phải nỗ lực bán mạng, các nàng cũng không muốn trời sinh liền lấy lòng khách nhân nha, những thứ này đều là huấn luyện ra, vận mệnh bức bách, không có cách nào.”

Tử Diều Hâu sửng sốt một chút, nàng ngược lại không có suy nghĩ nhiều như vậy, chăm chú nói rằng: “Nghe Thanh Huyền vừa nói như thế, cũng cũng thật có đạo lý, xem ra ta lúc trước đối với các nàng có nhiều thành kiến.”

Trên mặt nàng hơi đỏ lên, trong lòng ngầm thầm thở dài nói: “Kỳ thực ta cũng không phải có phiến diện, chỉ là không thích các nàng đối ngươi như vậy thôi.”

Qua hơn nửa giờ, Tiểu Thiến mới khoan thai trở về, đầy mặt xin lỗi nói: “Để hai vị đại nhân đợi lâu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không sao, thương lượng như thế nào?”

Tiểu Thiến bất động thanh sắc hỏi: “Không biết La Phi đại nhân là ở cái nào nơi bên trong di tích phát hiện vật này, có thể thuận tiện báo cho?”

Dương Thanh Huyền trong lòng máy động, Ám đạo không được, sợ là bị phát hiện cái gì, hắn giả vờ kinh ngạc, nói: “Làm sao, có gì không ổn sao?”

Tiểu Thiến lắc lắc đầu, nói: “Vật này xác thực quý giá, cũng không có có gì không ổn, chỉ là vật này, hẳn là sẽ không đơn độc xuất hiện, La Phi đại nhân không có ở cái kia di tích phụ cận tìm tới những cái khác sao?”

Dương Thanh Huyền cười ha ha hai tiếng,

Nói: “Cái kia di tích đều hủy gần đủ rồi, bất quá là một mảnh cát vàng bên trong, chôn chiếc đỉnh lớn này mà thôi.”

Tiểu Thiến khá là thất vọng, than thở: “Vậy thì thật là quá đáng tiếc, ta còn muốn tổ chức nhân thủ đi tra xét một phen đây.”

Dương Thanh Huyền cẩn thận hỏi: “Làm sao, chiếc đỉnh lớn này có vấn đề?”

Tiểu Thiến lắc lắc đầu, nói: “Không thành vấn đề, chỉ là tùy tiện hỏi một chút mà thôi, lò luyện đan này ta cùng mấy vị sư phụ thảo luận qua, ước chừng có thể đáng cái năm triệu tả hữu linh thạch, cho ngươi ba triệu, ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Thanh Huyền không chút biến sắc, xa xôi nói rằng: “Đến Đại La thương hội trước, ta và bạn đi tới một nhà khác thương hội...”

Hắn vừa nói vừa quan sát Tiểu Thiến vẻ mặt, thấy nàng vầng trán hạ ánh mắt nhẹ nhàng run một cái, tuy rằng cực kỳ nhỏ biểu hiện, nhưng cũng tinh chuẩn bắt được, khẽ mỉm cười, tiếp tục nói: "Nhà kia thương hội ông chủ cho ta báo một cái giá cả, cùng Tiểu Thiến cho cái này kém có chút lớn nha."

"Ha, thật sao?" Tiểu Thiến lúng túng nở nụ cười hai tiếng, biểu hiện có vẻ rất không tự nhiên đứng lên, cầm lấy trên bàn chè thơm uống vào mấy ngụm, mới chậm rãi nói: "Không biết vị ông chủ kia cho là cái gì giá cả? Tiểu Thiến nhìn xem có thể hay không cho ra được."

Tử Diều Hâu không thích nhất những này cong cong thẳng thẳng, lạnh lùng nói: "Ngươi cứ nói thẳng đi, nhiều nhất có thể cho bao nhiêu, như là so với kia gia thiếu, chúng ta đi là được rồi."

Tiểu Thiến quan sát nàng vài lần, khẽ cười nói: "Uyên Ca đại nhân, bình tĩnh đừng nóng, ta cùng La Phi đại nhân nhận thức cũng có lâu như vậy rồi, nhất định sẽ không để cho các ngươi thua thiệt."

Dương Thanh Huyền không nhanh không chậm nói rằng: "Uyên Ca nói cũng có đạo lý, nói chuyện làm ăn mà, đương nhiên phải hàng so với ba nhà. Chúng ta nếu đã tới Đại La thương hội, tự nhiên cũng là hy vọng có thể làm thành cuộc mua bán này, nhưng về giá cả, chúng ta cũng nhất định là đã sớm chuẩn bị, so qua mấy nhà."

Tiểu Thiến ánh mắt lóe lên một cái, trầm ngâm nói: "La Phi đại nhân nếu đã tới Đại La thương hội, chắc là đối với mặt khác mấy nhà báo giá không hài lòng, không biết La Phi đại nhân trong lòng giá là..."

Hai người đều lẫn nhau thăm dò đối phương, không ngừng nói xa nói gần tìm hiểu đối phương điểm mấu chốt.

Dương Thanh Huyền liếc nàng một cái, đứng dậy, nói: "Cái khác thương hội ông chủ đều là sung sướng mau mau, trực tiếp cho một giá cao nhất, tiết ước cũng vậy thời gian, sao đến rồi Tiểu Thiến này, trở nên lề mề? Nếu Tiểu Thiến báo không ra giá cách, vậy chúng ta cáo từ."

Tử Diều Hâu cũng hết sức phối hợp, nói lầm bầm: "Ở đây hao nhiều thời gian như vậy, thật là, cũng đã sớm nói trực tiếp bán cho vừa nhà kia, nhà kia giá cả phi thường thích hợp."

"Hai vị... Hai vị đừng đi."

Tiểu Thiến một hồi có chút nóng nảy, có vẻ vô cùng bị động, nàng trầm tư một chút, nói: "Cái kia tám triệu giá cả làm sao?"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 505: Nhân Sinh Như Trò Đùa, Dựa Cả Vào Hành Động

Dương Thanh Huyền tâm mắng vài câu, "Quả nhiên nổi danh", hắn không chút biến sắc, có vẻ vô cùng tức giận tựa như, hừ lạnh nói: "Tám triệu, trước Tiểu Thiến cô nương không phải nói nhiều nhất cũng là giá trị năm triệu sao?"

Tiểu Thiến lúng túng cười xòa vài câu, nói: "Làm ăn, chung quy phải có chút đường sống, năm triệu là chúng ta xác định có thể ra giá cả, hiện tại tám triệu thu tới được lời, không nhất định ra rơi mất, tổn thất này, cho chúng ta thương hội gánh, thực sự là rất nhiều nguy hiểm.. Như là đơn này làm thất bại, tổn thất mấy triệu linh thạch, Tiểu Thiến cũng phải từ Đại La thương hội cút đi rồi."

Nàng đầy mặt dáng vẻ đáng yêu, giương mắt người.

Tử Diều Hâu khí thế lăng nhân hừ nói: "Nếu sợ thất bại, vậy coi như, đệ nhà ông chủ tất cả nói 18 triệu thu của chúng ta đỉnh đây, nhân gia 18 triệu thu cũng sẽ không thiệt thòi, ngươi tám triệu liền thiệt thòi, này sức cạnh tranh, cũng kém quá."

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, mặt không thay đổi nói rằng: "Tiểu Thiến cô nương, không phải ta không buôn bán với ngươi, mà là giá tiền này cách biệt quá."

"18 triệu..."

Tiểu Thiến ngẩn ra, lập tức mắt tàn khốc lóe lên, cắn răng nói: "Đừng đi, ta ra 20 triệu!"

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu nhìn nhau một chút, hai người đều cũng có chút mộng ép, đỉnh kia đến cùng trị giá bao nhiêu tiền? Cảnh, tựa hồ 20 triệu bán đều có chút thiệt thòi.

“Khái khái ho.”

Dương Thanh Huyền ho khan hai tiếng, ngồi xuống, nhẹ nhàng uống một ngụm trà, sau đó nói: “Tiểu Thiến a, đỉnh kia giá trị, nói vậy ngươi cũng là biết đến, cho nên ta tới tìm ngươi, cũng là bởi vì 18 triệu căn bản không đủ thì lại ta lúc trước liền đáp ứng người ta.”

Tiểu Thiến mặt một hồi liền nhìn, sững sờ một hồi, mới phát hiện mình trở nên hết sức bị động, bất tri bất giác liền lâm vào Dương Thanh Huyền cái tròng, mà đối phương nói trước mấy nhà, cũng chưa chắc tồn tại.

Nàng một hồi người đổ mồ hôi lạnh, tâm thầm nói: “Người này thật lợi hại, một hồi liền để ta rơi vào bẫy, giá cả bị mang lên 20 triệu, lần này như thế nào cho phải...”

Nàng trầm tư một trận, lập tức bình tĩnh lại, dùng trà xây nhẹ nhàng vuốt lá trà, trong lúc nhất thời bên trong yên tĩnh lại, chỉ có chén ngọn đèn đụng nhau nhẹ nhàng tiếng vang.

Nàng nhàn nhạt uống vào mấy ngụm, mới thản nhiên nói: “Cái kia La Phi đại nhân nói giá tổng cộng đi, mỹ có thể hay không làm, như là không thể làm lời, Tiểu Thiến cũng cũng không có biện pháp. Lò luyện đan này tuy tốt, nhưng Tiểu Thiến cũng không thể đem tiền đồ dựng lên đúng không.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, cắn răng một cái, trực tiếp đưa tin: “50 triệu!”

“Két.” Nắp ấm trà che ở trên ly,

Cái kia nguyên bản phiêu tán mùi trà lập tức bị che khuất, Tiểu Thiến sắc mặt có chút âm trầm bất định đứng lên.

Bên trong gian phòng rơi vào một loại đè nén vắng lặng.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu cũng không gấp, từng người uống trà, dằng dặc chờ.

Tiểu Thiến sắc mặt thay đổi mấy lần, cuối cùng thả xuống chén trà, mở miệng nói: “40 triệu, cũng chưa có thể lớp mười khối linh thạch.” Nói xong câu đó sau, nàng phảng phất dùng hết toàn bộ khí lực, vô cùng mệt mỏi.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu liếc mắt nhìn nhau, đều cũng vậy mắt sắc mặt vui mừng.

Dương Thanh Huyền giả vờ tiếc hận, đầy mặt trầm thống than thở: “Tốt, liền 40 triệu, làm ta bán Đại La thương hội một bộ mặt.”

Tiểu Thiến xạm mặt lại, gương mặt không nói gì, dở khóc dở cười, “Cái giá này, đã đạt đến đến cực hạn, đây là Tiểu Thiến mấy năm qua lớn nhất một lần bút, như là làm không tốt, năm sau đại nhân liền không thấy được Tiểu Thiến rồi.” Một bộ tội nghiệp bộ dạng.

Dương Thanh Huyền ho khan hai tiếng, nói: “Ta tin tưởng lấy Tiểu Thiến cô nương tài trí, là tuyệt đối không thể thua thiệt. Tiểu Thiến cô nương đồng ý 40 triệu thu, ta nói không chắc trị giá hơn trăm triệu đây.”

“Phốc”, Tiểu Thiến phun một cái huyết, u oán nói rằng: “Ngươi đúng là bán cho ta cái hơn trăm triệu”

Dương Thanh Huyền lặng lẽ cười hai tiếng, nói: “Ta còn có chuyện quan trọng tại người, mau mau giao tiếp đi.”

Tiểu Thiến gật gật đầu, nói: “Ta đi chuẩn bị linh thạch, hai vị ngồi một chút biết.”

Tiểu Thiến lúc này rời đi phòng khách, xuyên qua mấy cái hành lang uốn khúc sau, đi vào mặt khác một căn phòng, bên trong tụ tập tám tên ông lão, vừa thấy nàng đi vào, đều vây lại, nói: “Như thế nào?”

Tiểu Thiến sắc mặt có chút trầm trọng, xoay người lại mắt, đóng cửa lại, duỗi ra bốn cái chỉ đến, nói: “Bây giờ nói thỏa, muốn 40 triệu. Chư vị thật xác định, chiếc đỉnh lớn này luyện chế qua Thiên cấp đan dược?”

Một ông già nói: “Sao lại giả? Chúng ta nhiều người như vậy đều dám khẳng định, đỉnh kia giá trị không cách nào đánh giá, đặt ở trung tâm Đại thế giới đi, chí ít giá trị năm trăm triệu trở lên.”

Tiểu Thiến sắc mặt lúc này mới tốt hơn một chút, nói: “Tiểu Thiến tiền đồ nhưng là đặt ở chư vị sư phó nhãn lực lên, như là lần này, Tiểu Thiến sợ là phải trở về ban đầu vị diện, đi làm người hầu làm việc vặt.”

Một gã khác ông lão cười nói: “Tiểu Thiến cô nương yên tâm, tuyệt không có sai, cuộc trao đổi này làm xong, sợ là ngươi muốn trực tiếp điều động tới tổng bộ đi rồi, đến thời điểm đừng quên chúng ta những lão già này.”

Tiểu Thiến vội hỏi: “Không dám không dám, toàn bằng chư vị sư phó dẫn.”

Lần thứ hai xác nhận sau, nàng hơi yên lòng một chút, phải đi trù bị linh thạch.

Lò luyện đan giá trị, ngoại trừ cùng bản thân đẳng cấp có quan hệ ở ngoài, còn cùng luyện chế qua đan dược gì có quan hệ. Luyện chế qua đan dược đẳng cấp càng cao, lò luyện đan bản thân giá trị lại càng lớn.

Cũng không phải là hết thảy lò luyện đan đều có thể chịu đựng đẳng cấp cao luyện chế, nhưng chỉ cần thành công một lần, lò luyện đan trên liền sẽ thêm ra không ít linh tính, đối với đẳng cấp cao đan dược có một loại liên hệ kỳ diệu, sau đó lần thứ hai luyện chế, tỷ lệ thành công đều sẽ cao hơn không ít.

Mà Dương Thanh Huyền lấy ra cái này lò luyện đan, luyện chế qua Thiên cấp đan dược, giá trị cao, chính như mấy vị kia ông lão nói, có thể vỗ tới năm trăm triệu trở lên.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu cũng không biết những này, nhưng Dương Thanh Huyền tinh tế trở về chỗ một hồi đàm phán quá trình, bỗng nhiên cười khổ nói: "Ai, ta còn là non nớt một chút, hiện tại mới phản ứng được. Ta báo ra 50 triệu thời điểm, Tiểu Thiến tuy rằng hết sức chấn động, hết sức do dự, nhưng bây giờ suy nghĩ kỹ một chút, nàng dáng dấp kia và bầu không khí, đều là giả vờ."

Tử Diều Hâu mở to hai mắt, có chút không dám tin tưởng, nói: "Không có sâu như vậy tâm chứ?"

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, lắc đầu nói: "Có thể tuyệt đối đừng tiểu chút nữ tử, tâm như Đại Hải, căn bản sờ không được một bên, cái đỉnh này sợ là muốn thiệt thòi lớn rồi."

Tử Diều Hâu hơi kinh hãi, nói: "Nếu Thanh Huyền ngươi khẳng định như vậy, cái kia lò luyện đan này chúng ta không bán."

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu, nói: "Bán, nếu đáp ứng rồi, liền không thể vi ước, đây là tín dự. Còn nữa, đổi một nhà khác, cũng chưa chắc có thể bán được 40 triệu, nói thật, cái giá này ta đã rất hài lòng. May mà chúng ta từng bước một đem giá cả mang tới đi tới, bằng không thật sự liền mấy triệu bán. Những này thương hội thật là hắc a, ăn thịt người không nôn xương đầu, bắt đầu mấy triệu đã nghĩ thu rồi ta giá trị hơn một tỷ đồ vật."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 506: Mạnh Mẽ Đột Phá?

Tử Diều Hâu cũng là lòng vẫn còn sợ hãi, nghĩ đến Tiểu Thiến bắt đầu báo giá ba triệu, đều có chút tê dại da đầu, thật thiệt thòi những này thương hội ở dưới khẩu.

Rất nhanh, Tiểu Thiến liền mang theo linh thạch đến rồi, tại chỗ cùng hai người giao dịch.

Dương Thanh Huyền dùng thần thức quét hạ, xác nhận không có sai sót, lúc này mới hài lòng cất đi, than thở: “Đỉnh kia nhưng là vô giá đồ vật, nếu không có tại hạ gấp thiếu linh thạch, cũng không phải Luyện đan sư, bằng không quyết định là không bán.”

Tiểu Thiến oán giận nhìn hắn, giả vờ tức giận nói: “La Phi đại nhân tốt xấu, được tiện nghi còn ra vẻ.”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Cũng không biết là ai được tiện nghi còn ra vẻ.”

Ngay sau đó, liền cùng Tiểu Thiến cáo từ, mang theo Tử Diều Hâu cùng nhau rời đi.

Trên người đột nhiên có thêm 40 triệu linh thạch, để hắn một hồi cảm thấy bạo giàu lên, nhưng cái gọi là tài bất ngoại lộ, Dương Thanh Huyền trái lại càng cẩn thận hơn, không dám loạn mua đồ, chỉ là thu mua Huyền Mộc Kinh Cức cùng mỗi bên loại thẻ ngọc, điển tịch, ghi chú chờ tư liệu.

Dù sao Thương Khung sao vực quá lớn, hắn nhận thức tri thức có hạn, phải thêm sâu đối với toàn bộ thế giới lý giải, nhất định phải lật xem lượng lớn tư liệu. Cũng may tới đây lịch luyện con cháu đều là danh môn thế gia, trên người có không ít thứ tốt, hơn nữa bách vu xui xẻo khốn, tất cả đều sẽ lấy ra bán.

Rất nhanh, Dương Thanh Huyền liền góp nhặt mấy trăm bộ điển tịch, thẻ ngọc cùng ghi chú, tất cả đều là tiện nghi mò đến rồi. Hơn nữa lại mua hơn sáu ngàn cân Huyền Mộc Kinh Cức, hầu như đem cả thị tràng thượng hàng quét hụt, đầy đủ cái kia Thâm Hồng Cổ Hạt lại ăn bốn tháng, lúc này mới ngừng tay.

Ngay sau đó, hắn còn đi dạo một chút thương hội, dùng giá tiền không rẻ thu mua một ít tăng cường công lực đan dược.

Sau khi, lại không có gì có thể đi dạo, Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu liền về tới mật thất.

“Còn có ba ngày, ta muốn thử xung kích Địa cảnh, Tử Diều Hâu ngươi giúp ta.”

Dương Thanh Huyền trở lại mật thất sau, nhìn Tử Diều Hâu mắt, nói rất chân thành.

Tử Diều Hâu cả kinh, nói: “Mới ba ngày, vì sao gấp như vậy, chờ buổi đấu giá sau đó mới xung kích không tốt sao? Như ngươi vậy căn cơ bất ổn, dễ dàng tổn thương thân thể.”

Dương Thanh Huyền có chút lo lắng nói: “Buổi đấu giá trên, chúng ta đem Thanh Loan chân huyết vỗ xuống lời, tất nhiên sẽ gây nên cực đại quan tâm. Trong này tiếp theo bao quát Phượng Huy, cùng với Túy Tiêu Lâu.”

Tử Diều Hâu chợt tỉnh ngộ, kích thước như vậy buổi đấu giá, hơn nữa vỗ là then chốt đồ vật, gây nên quan tâm là tất nhiên. Bất kể là Phượng Huy vẫn là Túy Tiêu Lâu,

Đều muốn lấy tính mạng bọn họ, đây chính là Hư Thiên Thành bên trong lớn nhất hai phái thế lực.

Nàng ngơ ngác nói: “Thì ra là như vậy, khó trách ngươi mua hai khối mặt nạ da người, còn có cái kia chút tăng cường công lực đan dược. Bắt đầu ta đều cảm thấy kỳ quái, cảm thấy không cần thiết, nhưng cũng không hỏi, không nghĩ tới là xuất phát từ này loại cân nhắc.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Cái kia mặt nạ da người vô cùng chân thực, không chỉ có thể che lấp khuôn mặt, còn có thể ngăn cách thần thức điều tra. Nhưng này Hư Thiên Thành bên trong cường giả vô số, cái kia chút chân chính nhân vật mạnh mẽ, sợ vẫn có thể một chút nhìn thấu. Vì lấy phòng ngừa vạn nhất, ta quyết định thử xung kích Địa cảnh.”

Tử Diều Hâu bình tĩnh liếc mắt nhìn hắn, gật đầu nói: “Tốt, ta giúp ngươi!”

Ngay sau đó, hai người ở trong mật thất ngồi đối diện nhau, Tử Diều Hâu hai tay bấm quyết, điều tức, chuẩn bị đem tình trạng của chính mình điều chỉnh đến tốt nhất.

Mà Dương Thanh Huyền nhưng là lấy ra đại lượng linh thạch, đặt ở trận pháp bên trên, đồng thời đem cái kia chút tăng cường công lực đan dược toàn bộ nuốt vào.

Sau đó hai tay bấm quyết, Thanh Dương Võ Kinh vận chuyển, bắt đầu thu nạp bên trong mật thất linh khí. Lượng lớn linh thạch phá vì là bụi, trong không khí tỏ khắp linh khí nồng nặc, hầu như đến rồi hóa dịch trình độ.

Những đan dược kia cũng ở Võ Kinh vận chuyển hạ, dược lực tứ tán đến các vị trí cơ thể, cuối cùng bị chuyển hóa thành năng lượng khổng lồ, cùng hấp thu tiến vào linh khí đồng thời, ở bên trong kinh mạch tùy ý tuôn trào.

Lần trước hắn liền cảm ứng được Địa cảnh bình phong, bởi vì Tử Diều Hâu đột phá mà mạnh mẽ cắt đứt tu luyện, lần này ở năng lượng mạnh mẽ quán chú, kinh mạch bị phồng lên lợi hại, rõ ràng cảm nhận được công lực ở một chút điểm tăng cường.

Thời gian lặng lẽ ở bên trong mật thất này trôi qua, tinh thạch chồng chất thành núi nhỏ bạo nổ một cái lại một cái góc, đang nhanh chóng tiêu giảm.

Trong thời gian này, sau lưng cái kia Thanh Long hóa ảnh ra, vòng quanh thân thể hộ pháp, đồng thời Tử Diều Hâu, Hoa Giải Ngữ cùng Cổ Hạt cũng là phụ trợ tu luyện, bảy cái chùm sáng lượn quanh ở quanh thân, trong đó ba cái ánh sáng hừng hực.

Đến rồi ngày thứ ba, năng lượng tích góp rốt cục đầy đủ, Dương Thanh Huyền tựa hồ chạm đến này Địa cảnh bình cảnh, lập tức thủ ấn biến hóa, trên người các nơi lỗ chân lông cũng tận số kéo ra, điên cuồng thu nạp linh khí nồng nặc.

Nguyên bản bình tĩnh tuôn trào năng lượng lập tức trở nên cuồng bạo, như sóng lớn đẩy mạnh tiến lên, kinh mạch toàn thân đều có bị căng nứt to lớn đau đớn.

Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn biến đổi, chậm rãi dẫn dắt cái kia cổ chân khí, ở trong người dọc theo kỳ kinh bát mạch từng vòng vận chuyển, muốn ổn bên trong đột phá.

Nhưng lượng lớn vận chuyển chân khí mấy vòng sau, nhưng phát hiện đối với kinh mạch tổn thương càng lúc càng lớn, chút nào vô ích với cảnh giới đột phá, ở vậy cường đại bình cảnh hạ, nguồn sức mạnh này từ từ yếu bớt, dĩ nhiên hết sạch sức lực.

Dương Thanh Huyền trong lòng quýnh lên, mãnh hút một cái linh khí, muốn mạnh mẽ hơn đột phá, nhưng nguồn sức mạnh kia đã vượt ra khỏi khống chế của hắn, tâm loạn bên dưới, sức mạnh bắt đầu hỗn loạn, thậm chí ở bảy trải qua trong bát mạch sản sinh đi ngược chiều.

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền một ngụm máu phun ra ngoài, mở hai mắt ra nhìn chằm chằm Tử Diều Hâu, hấp tấp nói: “Mau ra tay!”

Trên người của hắn khí tức kịch liệt rơi xuống, cái kia bảy vị tinh tú đại biểu quang điểm, trong nháy mắt tối lại, Hoa Giải Ngữ, Thâm Hồng Cổ Hạt, Tử Diều Hâu ba người lập tức có phản ứng, đều là lộ ra vẻ kinh ngạc.

Tử Diều Hâu kinh hãi, không dám thất lễ, trong hai tay bấm lên cổ quái ấn quyết, nhìn thấy được phức tạp cực kỳ, trước ngực hồn ánh sáng lên, cái đóa kia yêu đỏ hoa nhỏ phảng phất nhập vào cơ thể ra.

Cổ quái kia quyết ấn, ở dưới ngọc thủ đánh ra, chui vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể, tản vào toàn thân.

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, nguyên bản suy thoái khí thế, lại Tử Diều Hâu Võ Hồn lực lượng hạ bắt đầu vận chuyển, cái kia ngoan cố vô cùng bình cảnh, lại vô hình xuất hiện tan rã dấu hiệu.

Dương Thanh Huyền kinh hãi không ngớt, lần thứ hai cảm nhận được này sinh tử mặt mày hốc hác đáng sợ, vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, đem cái kia chút biến mất sức mạnh lần thứ hai tụ lại, hướng về cái kia kiên không có thể phá bình cảnh đánh tới.

“Ầm ầm!”

Trong thân thể một tiếng rung động, cả người lớn đau một chút, phảng phất hoàn toàn đã không có tri giác, hai lỗ tai cũng là nổ đùng, như là có vô số sức mạnh to lớn, trùng kích ngũ tạng lục phủ, toàn thân, dường như đem giống như chết.

Mà ở Tử Diều Hâu trước mắt, nhưng là gặp được Dương

Thanh Huyền trên người ánh sáng màu xanh đại thịnh, sau lưng hiện ra Thanh Long bóng mờ, sau đó cả người lại như đang ở tiết khí khí cầu, cấp tốc đi xuống xẹp đi.

đăng

nhập http://truyencuatui.net/ để đọc truyện “Thất bại?”

Tử Diều Hâu cả người run lên, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, khóe miệng nàng cũng dật ra máu, tuy nói đã là Luân Hải cảnh thực lực, nhưng mạnh mẽ giúp hắn người phá sinh tử hình ảnh, hơn nữa còn là trọng yếu như vậy cửa ải, vẫn là khó có thể chịu đựng, bị thương không nhẹ.

“Sao lại thế...”

Tử Diều Hâu mặt không có chút máu, khổ sở muốn khóc, đưa tay đi mò Dương Thanh Huyền mặt, nghẹn ngào nói: “Làm sao sẽ thất bại... Không có đạo lý a... Sự sống chết của ta mặt mày hốc hác... Đã dụng hết toàn lực...”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 507: Lên Cấp Địa Cấp, Đi Tới Buổi Đấu Giá

Xung kích cửa ải không thành công, bản thân cũng không có gì. Dù sao mỗi một tầng cảnh giới, cũng là muốn ngàn tôi bách luyện phá, chỉ khi nào đánh thời điểm nắm bắt không được, bị sức mạnh cắn trả hạ xuống trọng thương, liền sẽ mai phục sâu đậm mầm họa.

Đột nhiên Dương Thanh Huyền giơ tay lên, đem Tử Diều Hâu tay nắm chặt, là ấm áp như vậy mạnh mẽ, sau đó chính là cái kia hạ đầu lâu, chậm rãi giơ lên, trong mắt một mảnh sáng sủa như sao, khóe môi nhếch lên nhàn nhạt cười, "Không có có thất bại, thành công."

"Thành công?"

Tử Diều Hâu đờ đẫn nhìn, ngơ ngác nói: "Nhưng là... Nhưng là trên người ngươi khí tức..."

Người bình thường đột phá sau khi thành công, tuy rằng trên người khí tức bất ổn, nhưng là cực kỳ mạnh mẽ, cảnh giới hoàn toàn mới uy thế sẽ bày ra. Mà Dương Thanh Huyền giờ khắc này, giống như là bị đánh thành trọng thương tựa như, ốm đau bệnh tật dáng dấp, hoàn toàn đột phá thất bại dáng dấp.

Nàng có chút không yên lòng, thần thức thăm dò tới, cẩn thận trên người Dương Thanh Huyền nhất chuyển, trên mặt nhất thời ngây ngẩn cả người, sau đó chính là mừng như điên, "Luân Hải cảnh, quả nhiên là Luân Hải cảnh, là thành công!"

Dương Thanh Huyền nhìn nàng vui quá mà khóc dáng vẻ, trong đôi mắt đều có giọt nước mắt, một trận đau lòng, cầm lấy tay nàng, ôn nhu nói: “Cảm tạ, khổ cực ngươi.”

Tử Diều Hâu vươn ngón tay, nhẹ nhàng ép ở trên môi hắn, ngượng ngùng nói: “Không cho nói cảm tạ.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Sau đó đều không cần cảm ơn.”

Tử Diều Hâu nhẹ nhàng “Ừ” một tiếng, lộ ra vui vẻ cười đến, “Ngươi mau mau vững chắc cảnh giới đi, này một thân tổn thương, sợ là muốn mấy thiên tài có thể được rồi.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới buông tay nàng ra, tập trung ý chí, khoanh chân ngồi xuống, nói: “Chờ ta một trận, đem tổn thương áp chế một hồi, liền đi buổi đấu giá, sợ là sắp tối.”

Ngay sau đó, hắn lập tức điều tức chân nguyên, bắt đầu ngưng tụ sức mạnh.

Có lẽ là đột phá phương thức không đúng, vì lẽ đó sau khi đột phá trạng thái cũng vô cùng kém, thân thể đều tan vỡ tảng lớn, kinh mạch càng là mười đoạn thứ chín.

Dương Thanh Huyền một điểm một giọt chữa trị thân thể, chậm rãi liền cảm nhận được cái kia trước nay chưa có sức mạnh, thần thức tai mắt cũng bắt đầu trở nên nhạy bén rất nhiều, trong lòng thầm nói: “Đây cũng là địa cấp sao? Sức mạnh to lớn, cho tới nay theo đuổi sức mạnh!”

Toàn bộ điều tức quá trình cũng không dài, Dương Thanh Huyền lo lắng buổi đấu giá thời gian, rốt cục ở tổn thương tốt gần phân nửa thời điểm, liền mạnh mẽ ngừng lại. Trên người hắn dường như sông dài dâng trào chân nguyên, lập tức hóa thành trầm tĩnh Đại Hải.

Dương Thanh Huyền chậm rãi mở mắt ra,

Tử Diều Hâu chịu đến cảm ứng, cũng là đồng thời mở mắt, hai người nhìn nhau nở nụ cười, Tử Diều Hâu nhớ tới lần trước cũng là như thế này, không nhịn được "Xì xì" bật cười.

Dương Thanh Huyền trong mắt cũng là mang theo ý cười nhàn nhạt, hai con mắt như sao thần lấp loé, lộ ra lực lượng vô cùng, còn có một luồng do tâm mà thành tự tin.

Tử Diều Hâu nhìn có chút sững sờ, ngẩn ra sau, hai gò má ửng đỏ, ầy ầy nói: "Ngươi đã khỏe?"

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, cười nói nói: "Tổn thương đã bị áp chế lại, chỉ cần thời gian liền có thể chậm rãi khôi phục, đáng tiếc thân thể còn dừng lại ở mã não đại viên mãn, sợ là phải đợi ly khai Hư Thiên Thành sau lại đột phá."

Tử Diều Hâu nháy mắt, dí dỏm cười nói: "Yên tâm đi, có ta ở đây, một đời đột phá cũng không có buồn."

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng nở nụ cười, chỉ là nụ cười có chút ảm đạm, trong lòng nghĩ thầm: "Liền muốn ly khai Hư Thiên Thành, mang theo Tử Diều Hâu cùng nhau về học viện lời, nên làm gì đối mặt Khinh Nguyệt?"

Hắn nhất thời đầu lớn lên, nhớ hồi lâu mới phát hiện, vấn đề này căn bản khó giải, như vậy mình là yêu thích Khinh Nguyệt, vẫn là Tử Diều Hâu?

Hai cái câu đố một loại nữ hài, đều tràn đầy vô hạn thần bí, để hắn cũng lâm vào câu đố một loại tình cảm, đến cùng càng yêu thích ai? Khó có thể lựa chọn, cũng không cách nào lựa chọn.

Hắn đem này nhức đầu sự tình ném ra sau đầu, đứng dậy, nói: "Buổi đấu giá liền sắp bắt đầu, chỉ mong không có làm lỡ."

Hai người lập tức ly khai mật thất, hướng về Hư Thiên Thành trung ương đi.

Hư Thiên Thành có ba toà ký hiệu kiến trúc, lớn nhất chính là Phủ Thành chủ, từ phượng thu dương tọa trấn. Thứ yếu chính là lấy hai đại vị diện đặt tên đại điện thiên tinh cùng bất hủ.

Thiên Tinh Điện điều khiển tuyên bố nhiệm vụ, mà không mục nát điện nhưng là tổ chức mỗi bên loại thịnh hội, liền bao quát toàn thành lớn nhất buổi đấu giá.

Hai người tới bất hủ trước điện thời gian, tuy rằng người rất nhiều, nhưng so với trong tưởng tượng người ta tấp nập phải thiếu rất nhiều. Hai người đều là không rõ, như vậy thịnh hội, dù cho không tham dự bán đấu giá, cũng chí ít sẽ không bỏ qua đi.

Chờ hai người chuẩn bị đi vào thời gian mới phát hiện, nguyên lai ra trận muốn giao nộp hai trăm ngàn bên trong linh thạch tiền vé vào cửa.

“Thực sự là ngày - chó!”

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm mắng đạo, nhưng cũng bất đắc dĩ, thành thật nộp bốn mươi vạn linh thạch sau, mỗi người nhận lấy một phần bán đấu giá danh sách, lúc này mới cho phép đi vào.

Bên trong là một cái to lớn vòng tròn sân bãi, đủ để chứa đựng mấy vạn người, giờ khắc này rời rạc ngồi, cũng có bảy, tám ngàn.

Dương Thanh Huyền thần thức quét qua, rất nhanh liền tìm được tiểu Nhàn, Khúc Phong thương hội vào được bốn người, ngồi ở trong một cái góc.

Hắn cùng Tử Diều Hâu lập tức đi tới, sát bên tiểu Nhàn ngồi xuống, Tử Diều Hâu đi trước một bước, ngồi ở giữa hai người.

Tiểu Nhàn nhìn này hai cái đột nhiên đi tới khuôn mặt xa lạ, khẽ cau mày, lộ ra vẻ nghi hoặc.

Dương Thanh Huyền lúc này mới nói: “Tiểu Nhàn cô nương.”

Tiểu Nhàn sững sờ, lập tức nét mặt tươi cười như hoa, kinh ngạc nói: “La Phi đại nhân, ta đang lo lắng chung quanh tìm ngươi, còn chỉ sợ ngươi không tới rồi. Các ngươi làm sao... Đeo lên mặt nạ da người...”

Cái kia mặt nạ nhìn thấy được không có bất kỳ linh tính, phảng phất một tấm thịt chết thiếp ở trên mặt, nhìn thấy được vô cùng khủng bố, liền ngay cả hai người con ngươi cũng đều đổi thành mắt cá chết.

Tiểu Nhàn dùng thần thức quét qua, phát hiện hoàn toàn không có cách nào thấy rõ hình dáng, chà chà khen: “Này hai tấm mặt nạ, sợ là có giá trị không nhỏ chứ?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Muốn đập then chốt đồ vật, vẫn là khiêm tốn một chút che giấu thân phận tốt.”

Tiểu Nhàn gật đầu nói: “Xác thực, nếu muốn vỗ tới thứ tốt, ngoại trừ muốn có tiền ở ngoài, còn phải có bản lĩnh. Trước đây thường thường hiểu được chủ ra bất hủ điện đã bị người giết chết. Hai vị chính mình cẩn thận nhiều hơn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đa tạ nhắc nhở, ta hiểu rồi. Linh thạch mang có tới không?”

Tiểu Nhàn lấy ra một cái túi đựng đồ đưa tới, nói: “Ta còn lo lắng cho ngươi không mang đồ đâu.”

Hai người lẫn nhau kiểm tra một chút vật cùng linh thạch, liền đơn giản giao tiếp, Dương Thanh Huyền nhẹ nhẹ nói một tiếng, “Cảm tạ.”

Tiểu Nhàn híp mắt cười nói: “Đôi bên cùng có lợi, đâu cần phải cảm tạ?”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhẹ gật gật đầu, liền không tiếp tục nói nữa. Mà là hai tay mỗi bên cầm một khối linh thạch, chậm rãi hấp Natius luyện, tiếp tục chữa trị trên người nội thương.

Tiểu Nhàn nhìn thầm giật mình, thầm nghĩ: “Nhìn hắn như vậy chăm chỉ, lại không giống như là không đở nổi công tử bột, nhưng cũng liền chưởng môn bí kỹ cũng nên, chẳng lẽ thật là có nổi khổ bất đắc dĩ?” Tuy rằng cảm thấy kỳ quái, nhưng này là người khác việc tư, cũng không tiện hỏi nhiều.

Trong sân lục tục lại có người đi vào, hai sau ba canh giờ, mấy vạn người sân bãi, rất nhanh sẽ ngồi một nhiều hơn phân nửa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 508: Cường Giả Tọa Trấn, Cuồn Cuộn Sóng Ngầm

Tử Diều Hâu không được quan sát chung quanh, tự lẩm bẩm: “Không nghĩ tới những sự rèn luyện này con cháu, có tiền còn không thiếu.”

Dù sao hai trăm ngàn tiền vé vào cửa, không phải ai đều nguyện ý ra, đồng thời ra được. Sợ là chỉ có cái kia chút chân tâm muốn vỗ đồ vật người, mới có thể mua phiếu đi vào.

Tiểu Nhàn nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: “Uyên Ca đại nhân nói rất có lý. Có thể tới tham gia buổi đấu giá, không chỉ có tiền, hơn nữa thực lực không tầm thường. Phần nhiều là kẹt ở đại viên mãn mặt trên, không cách nào bước vào Địa cảnh. Những người này nhiều năm mệt tháng tích góp, thực tại có không ít linh thạch ở trên người, phàm là có có thể đột phá địa cấp cơ duyên hoặc là vật phẩm, là sẽ không bỏ qua. Mà cái kia Thanh Loan chân huyết chính là một, sợ là La Phi huynh đệ hiểu được đổ máu.”

Dương Thanh Huyền hơi mở mắt ra, cái kia Thanh Loan chân huyết đấu giá được tốt nhất, đập không tới... Cũng muốn chiếm được! Trong mắt xẹt qua một tia tinh mang, lại tiếp tục nhắm mắt điều tức.

Lại qua nửa ngày quang cảnh, ngồi vào hầu như đầy ba phần tư, đã hết sức thiếu có người đi vào rồi.

Lúc này, vòng tròn phòng bán đấu giá bầu trời, bỗng nhiên ánh sáng lóe lên, hóa ra ba bóng người, một tên cầm trong tay thiết quải ông lão, cùng hai tên xinh đẹp tỳ nữ, từ không trung bay rơi

xuống.

Ông lão kia khuôn mặt tiều tụy, một đôi sâu mắt vẫn như cũ tinh mang thước diệu, khí vũ bất phàm. Bên cạnh hắn đi theo hai tên đẹp Tỳ cũng là tận hình thái vô cùng nghiên, càng là song sinh kiều nữ, phảng phất một cây hoa lệ Tịnh Đế Liên, trước sau mặt mỉm cười.

Theo ba người xuất hiện, toàn bộ sàn bán đấu giá một hồi yên tĩnh lại.

Dương Thanh Huyền càng là trong mắt hơi lộ ra thần sắc kinh ngạc, lão giả này chính là hắn lần thứ nhất tiến vào Hư Thiên Thành thời gian, cái kia không cần xếp hàng, trực tiếp đánh xoá bỏ lệnh cấm chế bay vào được người kia.

Ông lão ánh mắt một tỏa ra bốn phía, này mới lộ ra chút hơi nụ cười, ôm quyền hướng về bốn phía chắp tay, nói: “Lão hủ Chu Minh, chủ trì lần này bán đấu giá, có điểm không tốt, kính xin chư vị thông cảm nhiều hơn. Lần này đập vật bán hơi nhiều, ta cũng sẽ không nhiều lời, quy củ tất cả mọi người nên rõ ràng, người trả giá cao được, không được ồn ào náo động gây sự, không được hư báo giá cả, bằng không tự gánh lấy hậu quả! Phía dưới bắt đầu đi, lần thứ nhất món vật phẩm Kim Sư bảo giáp, chính là Bất Hủ đại lục chế áo giáp đại sư sở tạo, tài liệu chính là Nguyên Võ đại viên mãn yêu thú hoàng kim sư tử gầm gân xương da, có thể chống đối một lần Nguyên Võ đại viên mãn cường giả một đòn toàn lực.”

Ở Chu Minh bên cạnh người, hiện ra một chiếc bàn bạch ngọc tử, mặt trên bày đặt một cái vàng chói lọi chiến giáp, từ hộ tống eo đến mảnh che tay, đều là đầy đủ mọi thứ. Có sư tử văn điêu khắc bên trên, vô cùng tươi đẹp thô bạo.

Dương Thanh Huyền cảm giác được rõ rệt, ông lão sau khi xuất hiện, toàn bộ sàn bán đấu giá đều bị một luồng nhàn nhạt sức mạnh bao phủ, đồng thời khung đính cùng bốn phía, thần thức thoáng điều tra, là có thể phát hiện khí tức đáng sợ ẩn núp, chỉ cần có gió thổi cỏ lay, cái kia chút ẩn núp khí tức liền sẽ phá vách tường ra, đem tất cả rối loạn trấn áp.

“Này Hư Thiên Thành sức mạnh quả nhiên đáng sợ, ta hiện tại đã là Luân Hải cảnh, nhưng vừa chạm tới những khí tức này, vẫn như cũ cảm thấy lòng vẫn còn sợ hãi.” Dương Thanh Huyền thầm nghĩ, như là cái kia Thanh Loan chân huyết đập không được, muốn xuất thủ cướp giật, cũng phải ly khai sàn đấu giá, bằng không ở đây ra tay, sợ là một con đường chết.

Chu Minh giới thiệu xong cái kia Kim Sư bảo giáp sau, cười nhạt, nói: “Giá quy định mười vạn, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn 50 ngàn, bắt đầu đập.”

Dứt tiếng, lập tức có người hô: “Năm trăm ngàn!”

Ra giá chính là một tên trắng mặt nam tử, chừng hai mươi dáng dấp, chỉ có Chân Võ đại viên mãn tu vi. Nam tử đầy mặt dáng vẻ hưng phấn, lấy tu vi của hắn, nếu như có thể vỗ cái này bảo giáp, sức chiến đấu đem tăng lên mấy cái cấp độ.

Ánh mắt của mọi người liếc mắt một cái, liền mất đi hứng thú, giống như vậy, đều là một ít vừa tới cổ chiến trường con cháu thế gia, thực lực không mạnh, nhưng trên người hơi có chút linh thạch.

“Năm trăm năm chục ngàn!”

“Bảy trăm ngàn!”

“Bảy mươi lăm vạn!”

“800 ngàn!”

Cái kia trắng mặt nam tử báo ra “800 ngàn” bảng giá sau, lại không người tăng thêm.

Chu Minh mỉm cười nói: “Chúc mừng vị bằng hữu này, 800 ngàn thành giao.”

Cái kia trắng mặt nam tử thập phần hưng phấn, liền nói “Cảm tạ”, liền vội vàng chạy tiến lên.

Một tên tỳ nữ mỉm cười đem cái kia bảo giáp gỡ xuống, ở đài chỗ tiếp theo trên đất trống cùng hắn đơn giản giao tiếp vật phẩm.

Lúc này, Chu Minh đưa tay vồ giữa không trung, một vệt sáng ở lòng bàn tay hiện ra, sau đó đặt ở trên đài ngọc, là một cái mỡ dê bình ngọc, từng tia từng tia khí lạnh từ miệng bình lộ ra, tựa hồ toả ra đến họp tràng các nơi, “Băng Tàm Thiết Thụ linh dịch, ba mươi giọt, giá khởi đầu cách hai trăm ngàn, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn 50 ngàn.”

Dưới đài lập tức đưa tới không nhỏ gây rối, rất nhiều người bắt đầu khẩn trương.

Vật này là thủy thuộc tính linh dược, mỗi một giọt đều có thể tăng cường không ít công lực, rất nhiều người chính là cố ý hướng về phía linh dịch này tới.

Rất nhanh, giá cả liền xào lên, đệ nhất báo giá liền lên trăm vạn.

Dương Thanh Huyền trước sau nhắm hai mắt, không ngừng lấy ra linh thạch tu luyện, hơi yếu chân nguyên gợn sóng ở trên người tản ra, trêu đến phụ cận võ giả đều là khẽ cau mày, nhưng thấy hắn mặt như cương thi, không có một chút nào màu máu, cũng không biết là đeo mặt nạ vẫn là nguyên bản là như vậy, nghĩ đến là cái không dễ trêu nhân vật, cũng là tận lực ngồi xa một chút.

Liền ngay cả trong bóng tối giữ gìn buổi đấu giá trật tự cường giả, cũng ở trong hư không mở mắt ra, ánh mắt mấy lần rơi trên người Dương Thanh Huyền, kinh ngạc đánh giá hắn.

“Tiểu tử kia bất quá mười bảy mười tám tuổi tuổi, dĩ nhiên liền xông đánh tới Địa cảnh, không biết là của môn phái nào đệ tử. Ta nhìn trên người hắn khí tức bất ổn, hẳn là vừa vọt tới Địa cảnh không bao lâu.”

“Hừm, như là đã sớm xông lên, nên trực tiếp ly khai Hư Thiên Thành về tông môn đi tới. Nhìn dáng dấp như là xung kích Địa cảnh tạo thành kinh mạch tổn thương, bất quá hắn thổ nạp vô cùng đều đều, không bao lâu nữa là có thể khôi phục. Ngươi lại nhìn bên cạnh hắn người kia, tương tự là không sai biệt lắm tuổi, cũng là Địa cảnh tồn tại.”

“Thú vị, hai người đều là Luân Hải sơ kỳ, khuôn mặt vô cùng xa lạ a.”

“Cái kia mặt nạ da người tuy rằng tinh xảo, nhưng làm sao chống đỡ được ngươi ánh mắt của ta, Thương Khung tinh vực, cường giả vô số, tùy tiện đi ra hai cái con cháu thế gia, liền làm người ta nhìn mà than thở. Chúng ta ở Hư Thiên Thành sống lâu, sợ có chút ếch ngồi đáy giếng.”

“Khà khà, ngươi cũng đừng coi nhẹ mình, liền ngay cả Phượng Dương Thu nhi tử Phượng Huy, thiên phú thành tựu cũng không nhất định ở tại bọn hắn bên trên. Chờ sự kiện kia sau khi, chúng ta đi ra ngoài lịch luyện đi thôi, ở đây Hư Thiên Thành ở lâu rồi, tuy rằng bổng lộc không sai, nhưng người cũng mau muốn gỉ.”

“Ta sớm đã có ý tưởng này, chúng ta Sâm La Ngục Tứ Quỷ, cũng là nên đi khắp nơi đi rồi.”

Hai người chuyện phiếm vài câu, liền yên tĩnh lại, ngồi xếp bằng hư không, tiếp tục giám thị toàn bộ sàn bán đấu giá, trừ bọn họ ra hai người chủ trì đại cuộc ở ngoài, còn có mấy mươi tên Hư Thiên Thành cường giả, trải rộng ở toàn bộ hội trường bốn phía.

Rất nhanh, cái kia ba mươi giọt Băng Tàm Thiết Thụ linh dịch, đã bị bốn trăm hai cái giá mười vạn mua đi rồi.

Là một tên tóc trắng phơ ông lão, cả người bao phủ ở một tầng hơi nước bên trong, che đậy bộ mặt của chính mình, giao tiếp sau khi, liền lập tức vội vội vàng vàng rời đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 509: Hoang Tộc Con Rối, Tranh Đoạt Tài Nguyên

Sau đó vật đấu giá, đa dạng, nhưng đều có giá trị không nhỏ, không ngoài trang bị, đan dược, vật liệu, công pháp các loại, mỗi lần gặp phải có thể tăng tiến công lực đan dược, đều sẽ nhấc lên một trận điên cướp, đem giá cả bạo nổ xoạt đi tới.

Mấy canh giờ sau, Dương Thanh Huyền đã khôi phục hơn nửa, mở mắt ra, ánh mắt rơi ở trên đài đấu giá, một vị hai người cao lớn đại khôi lỗi, lù lù đứng sừng sững trên đài.

Cái kia con rối lấy hắc thiết đúc thành, nhìn thấy được nặng vô cùng, có chút cũ kỹ, đồng thời miệng mũi ngay ngắn, khuôn mặt kỳ lạ, nhưng mỗi cái then chốt đều là tinh xảo cực kỳ, ở bề ngoài minh khắc đầy phù văn cùng đồ văn.

Dương Thanh Huyền lật ra bán đấu giá danh sách, mặt trên liền mấy cái đơn giản chữ, viết: Hoang tộc con rối.

Nghe thấy bên cạnh tiểu Nhàn nói: “Vị này Hoang tộc khôi lỗi phẩm tương vô cùng tốt, trình độ hư hại phi thường thấp, hơn nữa thực lực cũng không tệ, dù cho dùng để then chốt cũng là có tư cách.”

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm nói: “Nguyên lai Hoang tộc người dài bộ dáng này.”

Chu Minh ở trên đài nói rằng: “Nguyên Võ hậu kỳ Hoang tộc con rối, dùng ngầm ngọc cùng hắc sắt chế tạo, một lần có thể chiến đấu nửa canh giờ, tiêu hao một triệu linh thạch trung phẩm. Con khôi lỗi này phẩm tương xem như là Cực phẩm, ngoại trừ bề ngoài có chút mài mòn ở ngoài, bên trong kết cấu hoàn chỉnh không thiếu sót, là một cái phi thường cường đại chiến đấu đồng bọn. Giá quy định năm trăm ngàn linh thạch trung phẩm, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn mười vạn."

Chu Minh giới thiệu qua sau, trong sân có chút yên tĩnh lại.

Vật này không thể nghi ngờ là võ giả tha thiết ước mơ Cực phẩm, thế nhưng tiêu hao không khỏi quá, chiến đấu nửa canh giờ liền tiêu hao một triệu linh thạch trung phẩm, mua được cũng dùng không nổi a.

Tới tham gia lịch luyện con cháu, tuy nói đại đa số là nghèo rớt mồng tơi, nhưng cũng vẫn có số ít phú hào, được đến gia tộc trưởng bối thương yêu, dẫn theo đại lượng linh thạch lại đây, như vậy con rối đạo cụ, không thể nghi ngờ là bọn họ thích nhất.

"Sáu trăm ngàn!"

"Bảy trăm ngàn!"

"800 ngàn!"

Báo giá vững bước tăng trưởng, cũng không có xuất hiện điên cướp tình huống, hứng thú người rất nhiều, nhưng chân chính ra tay mua không nhiều. Lịch luyện đệ tử, hết thảy đều lấy tăng cao thực lực làm mục đích, này loại phụ trợ tính chiến đấu đạo cụ, tuy rằng muốn, nhưng vẫn là được thả tại kỳ thứ, trước tiên thỏa mãn thực lực bản thân tăng lên lại nói.

Sau một lúc, giá cả tăng tăng đến ba triệu năm trăm bảy chục ngàn, ra giá âm thanh bắt đầu thưa thớt.

"Bốn triệu!"

Giá cả đột nhiên đi lên nhảy năm cái ngăn hồ sơ vị, để toàn bộ sàn bán đấu giá đều yên tĩnh lại, ánh mắt đồng loạt quay lại.

Tử Diều Hâu cũng khá là kinh ngạc, nhìn Dương Thanh Huyền một chút, vừa nãy chính là hắn báo giá cả. Tử Diều Hâu thấp giọng nói: “Thanh Huyền, lấy thực lực của chúng ta, vật này cũng không thực dụng đi.”

Dương Thanh Huyền truyền âm nói: “Chúng ta đã bước chân vào Địa cảnh, tùy thời có thể đi ra ngoài, không cần thiết mua nữa tăng cao thực lực đồ vật. Ta đối với con rối này hết sức tò mò, muốn mua đến nghiên cứu một chút.”

“Thì ra là như vậy.” Tử Diều Hâu như có điều suy nghĩ gật gật đầu.

Nàng lúc này mới nhớ tới, trước đi dạo phố chợ thời điểm, Dương Thanh Huyền liền giá cao thu mua một bản liên quan với khôi lỗi sách, lúc đó nhìn dáng vẻ của hắn, tựa hồ khá cảm thấy hứng thú.

Tiểu Nhàn cũng là cảm giác kinh ngạc, sau đó trong lòng đối với Dương Thanh Huyền đánh giá lại thấp thêm vài phần, sẽ đem linh thạch tốn tại thứ này trên, phần nhiều là không có lòng cầu tiến gì công tử bột.

“420 vạn!” Xa xa một cái báo giá, cũng bắt đầu nhảy không báo.

Dương Thanh Huyền không nhanh không chậm nói rằng: “Năm triệu.”

Tất cả mọi người là giật mình không thôi, một hồi kéo cao 800 ngàn, người này cũng quá phá của chứ?

Tiểu Nhàn nhưng là trong lòng máy động, âm thầm gật đầu, đối với Dương Thanh Huyền cách nhìn lại hơi hơi nói ra một chút xíu, này loại trực tiếp cú sốc không báo giá, có thể mang đối thủ tự tin và khí thế ép đè xuống, thường thường có thể đạt được tốt hiệu quả. Như là một chút điểm kéo lên, giá không thông báo bão đi nơi nào.

Quả nhiên, không còn ra giá âm thanh, Dương Thanh Huyền cảm nhận được bốn mặt tới mấy đạo sát khí, tuy rằng ác liệt, nhưng cũng không mạnh.

Chu Minh mỉm cười nói: “Chúc mừng vị này mang mặt nạ bằng hữu, con rối này thuộc về ngươi.”

Dương Thanh Huyền mặt đen lại, hung hăng trợn mắt nhìn Chu Minh một chút, trong lòng 10 ngàn cái dê đà chạy qua, như là đã bị điểm phá, hắn thẳng thắn lấy tay đỡ thẳng lại mặt nạ trên mặt, không nhanh không chậm đi lên phía trước, đem cái kia con rối giao nhận lấy.

Hắn đem con rối đặt ở Tinh Giới bên trong, truyền âm hỏi: “Giải Ngữ huynh, vật này ngươi hiểu bao nhiêu?”

Hoa Giải Ngữ từ trong tu luyện phục hồi tinh thần lại, cẩn thận nghiên cứu hạ cái kia con rối, nói: “Hiểu rõ không nhiều, nhưng ta cũng biết một ít, nguyên lý căn bản chính là dựa vào trận pháp cùng linh thạch khởi động vật ấy, sau đó vật chủ dùng thần thức khống chế nó.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Mấy ngày trước đây ta thu mua một bản giảng giải cặn kẽ khôi lỗi sách, vô cùng thú vị, đang định nghiên cứu một, hai, mua lại vật ấy, cũng coi như là duyên phận.”

Cái kia Hoang tộc con rối lặng lặng đứng ở Tinh Giới bên trong, mặt không hề cảm xúc, thân chảy xuôi tang thương năm tháng dấu vết.

Buổi đấu giá tiếp tục tiến hành đâu vào đấy, vật phẩm càng ngày càng quý giá, giá cả cũng trên căn bản ở ngàn vạn trở lên, thậm chí vọt tới ba, bốn ngàn vạn cũng có. Đồng thời chụp được vật phẩm võ giả, không ít đều vội vàng rời đi.

Hư Thiên cổ chiến trường bên trong không có mặt trời lặn, vĩnh viễn là ban ngày, buổi đấu giá tiến hành rồi ba ngày, mới đưa trong danh sách vật phẩm toàn bộ chụp xong.

Chu Minh thủy chung là bộ kia cười nhạt vẻ mặt, ánh mắt chớp động một cái, vồ giữa không trung, một cái hộp ngọc nâng ở lòng bàn tay, chậm rãi đặt với trên đài ngọc, nói: “Này bên trong hộp là bồi ưu đan, có thể mang Nguyên Võ đại viên mãn đột phá tới đất cảnh tỷ lệ, đầy đủ tăng cường 30%! Vì không để đan khí tiết ra ngoài, ta liền không mở hộp ra, lấy Hư Thiên Thành tín dự, đương nhiên sẽ không lừa bịp chư vị. Cái này cũng là hôm nay ba cái then chốt vật phẩm cái thứ nhất. Không giới hạn giá quy định, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn năm trăm ngàn linh thạch trung phẩm.”

“Ùng ục.” Trong sân một mảnh nuốt thanh âm.

Đặc biệt là cái kia chút kẹt ở Địa cảnh ông lão, ở Hư Thiên Thành vài chục năm, sức mạnh tích lũy sớm liền đạt đến tới được đỉnh phong, nhưng thủy chung đột phá bất quá. Từng cái từng cái hai mắt trừng đến đỏ bừng, giống như là con sói đói nhìn chằm chằm hộp ngọc kia, có thậm chí run rẩy liên tục, đem này bồi ưu đan là chính mình đột phá hy vọng cuối cùng.

“Năm triệu!”

Yên lặng ngắn ngủi sau, lập tức có người thanh âm run rẩy, báo ra đệ một giá cả.

“Mười triệu!”

“20 triệu!”

“35 triệu!”

Vài tiếng cuồng loạn gào thét, lập tức đem vô số võ giả cái kia lòng thấp thỏm bất an đánh nát, 35 triệu giá cả, triệt để để rất nhiều người vô duyên, bên trong sân bầu không khí trái lại nhạt quyết định không ít.

“36 triệu!” Một người đàn ông tuổi trung niên mặt âm trầm, chậm rãi mở miệng đưa tin, trong cặp mắt sát khí bàng bạc, tựa hồ muốn đối thủ trực tiếp trừng chết.

“37 triệu!”

“38 triệu!”

Giá kéo lên phạm vi bắt đầu thu nhỏ lại, dù sao cái giá này vị, đã sắp tiếp cận trái tim tất cả mọi người để ý lằn ranh.

“40 triệu!” Cái kia người đàn ông tuổi trung niên chậm rãi nói rằng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 510: Đại Xuân Nước Mắt, Giá Trên Trời Đồ Vật

Nhưng báo giá còn chưa kết thúc, “41 triệu”, “42 triệu”..., bất quá ra giá âm thanh càng ngày càng ít, gần như thu nhỏ lại đến rồi mười người lấy bên trong.

“50 triệu!”

Đột nhiên cái kia hong năm nam tử đột nhiên đứng lên, hai mắt hong tuôn ra sát khí, nhìn chằm chằm mặt khác mấy chỗ phương hướng, một bộ dáng vẻ khiêu khích.

Cái giá này vị một ra, toàn bộ sàn đấu giá đều yên tĩnh lại.

Mặc dù có chút chấn động, nhưng cũng vẫn còn ở dự liệu chi hong, cũng không có gây nên quá chấn động mạnh.

Mặt khác mấy chỗ âm thanh lập tức nuốt xuống, 50 triệu đã vượt qua ngọn nguồn của bọn họ tuyến.

Nhưng ở hong năm nam tử cách đó không xa, một tên lão giả sắc mặt âm lãnh cũng đứng lên, ánh mắt đồng dạng như đao giống như vậy, hung hăng theo dõi hắn, lạnh giọng nói: “Trưởng Tôn Vũ, cái này bồi ưu đan, lão phu muốn định rồi! 53 triệu!”

“Trưởng Tôn Vũ? Nam tử này chẳng lẽ là ngày Tinh Giới Trưởng Tôn thế gia người?”

“Trưởng Tôn thế gia nhưng là Thiên Tinh đại lục danh môn vọng tộc, lão kia đầu là ai, cùng hắn cướp đan, không thành muốn chết sao? Có tiền mua đan sợ mất mạng ăn đi!”

“Chà chà, nơi này chính là Hư Thiên Thành, quản ngươi cái gì danh môn thế gia? Đột phá không tới địa cấp ai cũng đừng muốn đi ra ngoài, cái này Trưởng Tôn Vũ tuổi cũng đã cao, còn kẹt ở nguyên u đại viên mãn, trình độ như thế này, mặc dù ở trong gia tộc cũng không được thích.”

Cái kia hong năm nam tử khuôn mặt âm trầm muốn chảy ra nước, cơ hồ là gào thét âm thanh, chỉ vào ông lão kia lạnh giọng nói: “Ba Ân Thụy, hôm nay ngươi không chết, chính là ta vong! 60 triệu!”

Mọi người sợ hết hồn, một là bởi vì này bồi ưu đan giá cả, hai lần liền tăng vọt mười triệu đi tới, hai là bởi vì cái kia thân phận của ông lão, này Ba Ân Thụy ở Hư Thiên Thành cũng là rất có ác danh, chuyên môn ở bốn khu lấy bên trong giết người cướp đoạt, những năm gần đây chết ở tay hắn hong người mới vô số kể, từ lâu là ác danh truyền xa.

Mọi người vừa nghe lão giả này càng là người này, đều lộ ra căm hận vẻ, trên người của hắn linh thạch càng nhiều, tác phẩm tiêu biểu ác thì càng nhiều.

Ba Ân Thụy sắc mặt thay đổi mấy lần, 60 triệu giá cả đúng lúc là toàn bộ của hắn gia sản, cắn răng nói: “61 triệu!”

Trưởng Tôn Vũ cũng là sắc mặt trắng bệch, trên trán chảy ra từng tia từng tia mồ hôi lạnh, “Sáu ngàn, 62 triệu!...”

Ba Ân Thụy một phía dưới như chết hôi, có chút không đứng thẳng được, trong mắt nổ bắn ra vô tận sát khí, quyền cốt bóp “Đùng đùng” nổ vang, nếu không phải là ở bên trong phòng đấu giá, sợ sớm đã ra tay giết người.

Rốt cục,

Ba Ân Thụy tầng tầng thở ra một hơi, mặt âm trầm ngồi về vị trí.

“Ha, ha ha.”

Trưởng Tôn Vũ điên cuồng cười vài tiếng, tương tự là cả người xuất mồ hôi lạnh, lúc này dương dương đắc ý lên đài đi giao tiếp vật phẩm.

Tuy rằng hắn cũng khá là kiêng kỵ Ba Ân Thụy thực lực, nhưng hắn tin tưởng mình dựa vào cái này bồi ưu đan, nhất định có thể đột phá tới đất giới, sau đó trực tiếp ly khai Hư Thiên Thành về gia tộc đi. Ba Ân Thụy cho dù có gan to bằng trời, cũng không dám đến Trưởng Tôn thế gia đi tìm hắn để gây sự.

Trưởng Tôn Vũ giao tiếp vật phẩm sau, liền lập tức ly khai sàn đấu giá.

Ba Ân Thụy thần sắc trên mặt chớp động mấy lần, muốn cùng đi ra ngoài, nhưng nhớ một trận, vẫn là lưu lại. Trên người hắn có 60 triệu linh thạch, tuy rằng đập không tới bồi ưu đan, nhưng phía sau còn có một cái bảo bối, hay là có thể cạnh tranh một hồi.

Chu Minh vẫn là cái kia lạnh nhạt dáng vẻ, khẽ mỉm cười, nói: “Cái thứ nhất then chốt phẩm, đã tìm được nó thích hợp nhất chủ nhân, tin tưởng vị bằng hữu kia không lâu sau là có thể ly khai Hư Thiên Thành, chúc mừng vị bằng hữu kia. Kế tiếp cái thứ hai then chốt đồ vật, giá trị cao hoàn toàn không ở bồi ưu đan bên dưới.”

Nói, lại là một... Khác bắt, một đạo hào quang màu vàng ở trên không hong lấp loé mấy lần, chậm rãi bay xuống, trực tiếp rơi vào trên đài ngọc một cái tuyệt đẹp trong khay bạc.

Đó là một cái to bằng nắm đấm trẻ con hổ phách, trình cổ Hoàng chi sắc, tỏa ra sâu xa hoang cỗ khí tức đến, cái kia hổ phách bề ngoài vô cùng bóng loáng, cảm xúc long lanh, hong trung tâm có một chút yêu hồng như tim đập giống như chớp hiện, chính là xanh Diều Hâu tinh huyết.

Dương Thanh Huyền con mắt híp lại, mắt hong thần quang lóe lên, liền thu lại bên trong, một mảnh không hề lay động.

Tử Diều Hâu cũng bắt đầu có chút sốt sắng, hướng về Dương Thanh Huyền bên cạnh nhích lại gần.

Tiểu Nhàn nhưng là khá có thâm ý nhìn Dương Thanh Huyền một chút, khóe miệng ngậm lấy ý cười nhàn nhạt, tựa hồ không kịp chờ đợi liền muốn nhìn một chút Dương Thanh Huyền làm sao sói cạnh tranh hổ đấu.

Không ít người cũng là bắt đầu khẩn trương, mỗi bên loại nhòm ngó cùng ánh mắt tham lam, từ bốn phương tám hướng rơi vào cái kia trong khay bạc, đều là một bộ nhìn chằm chằm dáng dấp.

Chu Minh đem hổ phách nắm nơi tay hong, thưởng thức một trận, mới chậm rãi nói rằng: “Bỏ đi bên trong giọt tinh huyết này không nói, này hổ phách bản thân cũng là không bình thường thiên tài địa bảo, là thời đại thượng cổ đại xuân trên cây nhỏ xuống nước mắt.”

Mọi người cả kinh, tất cả đều là hơi thay đổi sắc mặt, lộ ra vẻ kinh hãi.

Dương Thanh Huyền cũng kinh trụ, nhìn chằm chằm cái kia hổ phách, hắn lật xem quá không ít điển tịch ghi chú, biết “Thượng cổ có đại xuân giả, lấy tám ngàn tuổi vì là xuân, tám ngàn tuổi vì là thu”, này loại Thần Thụ một năm, thì tương đương với 32,000 năm, thần diệu vô biên.

Chu Minh lộ ra yêu thích không buông tay dáng vẻ, mỉm cười nói: “Chỉ là này hổ phách, giá trị liền khó có thể lường được. Huống chi bên trong này giọt, chính là ngày Cầm Vương tộc, được gọi là năm phượng một trong Thanh Loan chim thần để lại tinh huyết.”

Chu Minh liếm một cái đôi môi, mắt hong tỏa ánh sáng, chà chà nói: “Nếu không có giọt tinh huyết này quá ít, có chút vô bổ, bằng không tuyệt đối không thể xuất hiện ở nơi này sàn đấu giá. Luận giá trị, vật này thậm chí không ở đệ tam món then chốt vật bên dưới. Nếu là có tu luyện thuộc tính” Lửa “công pháp bằng hữu, đem giọt tinh huyết này nuốt vào lời, hiệu quả đủ để bù đắp được bồi ưu đan, thậm chí còn ở bồi ưu đan bên trên, diệu dụng vô cùng.”

Một ông già không nhịn được, mở miệng kêu lên: “Nói rồi nhiều như vậy, không phải là vì treo chúng ta khẩu vị sao, nhanh lên một chút đập đi, đừng lãng phí thời gian, ở loại này mấy ngày, liền vì giọt tinh huyết này mà đến!”

Dương Thanh Huyền ánh mắt nhìn tới, ông lão kia thân lùn thể tráng, ngũ quan vặn cùng nhau, đầy mặt hoa râm râu quai nón, đỏ lên gương mặt, nhìn thấy được tính khí nóng nảy, tràn ngập hung hãn khí.

Chu Minh mỉm cười gật gật đầu, nói: “Giọt tinh huyết này giá khởi đầu mười triệu, mỗi lần báo giá không được thấp hơn một triệu.”

Vừa nói xong, ông lão kia liền trực tiếp đứng lên, lớn tiếng nói: “20 triệu!”

“40 triệu!”

Một thanh âm thản nhiên truyền đến, làm cho tất cả mọi người giật nảy mình, như vậy trực tiếp nhảy giá cả 20 triệu không gian, không khỏi quá dọa người, mọi người chuyển đầu nhìn tới, đang là trước kia tranh giá thất bại Ba Ân Thụy, đang mặt không thay đổi ngồi ở đó.

Ông lão kia sắc mặt trong nháy mắt liền tái rồi, hai con mắt hong trừng ra hỏa đến.

Ba Ân Thụy một mặt dáng vẻ không sao cả, mang theo lạnh như băng châm chọc, tranh đấu đối lập, không khí một hồi đông lại hạ xuống.

40 triệu giá cả một ra, người trong sân nhất thời bình tĩnh không ít. Trước bồi ưu đan bán tất cả 60 triệu, này Thanh Loan chân huyết giá cả, tất nhiên không ở cái kia đan bên dưới.

“70 triệu.”

Ngay ở ông lão cùng Ba Ân Thụy ánh mắt giằng co thời điểm, một đạo thanh âm thản nhiên vang lên, không mặn không nhạt, giống như là báo bảy trăm khối giống như.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 511: Thanh Loan Tinh Huyết, Đắc Thủ

Tất cả mọi người giật nảy mình, liền ngay cả Chu Minh đều kinh ngạc nhìn tới, đang là trước kia đập cái kia Hoang tộc khôi lỗi mặt nạ thiếu niên.

Tử Diều Hâu cùng tiểu Nhàn cũng là bị kinh động, nào có như vậy gọi giá, không khỏi quá kinh khủng, một dưới lên trên nhảy 30 triệu.

Trong lúc nhất thời, trong sân hết thảy ánh mắt đều hội tụ trên người Dương Thanh Huyền, dồn dập suy đoán thân phận lai lịch của hắn.

Trong hư không, cái kia sâm la tứ quỷ bên trong hai người, cũng là giật mình không nhỏ.

“Tiểu tử này, quả nhiên là con em của đại thế gia, 70 triệu gọi ra, xung quanh lông mày đều không nháy mắt, ta có linh cảm, này Thanh Loan chân huyết là của hắn rồi.”

“Này hai cái trên người thiếu niên khí tức đều hết sức trầm ổn, không nhìn ra nửa chút đầu mối, tất nhiên là tu luyện không tầm thường công pháp.”

Bên trong phòng đấu giá, càng là mỗi bên loại tiếng bàn luận dồn dập nổi lên bốn phía, trên trăm đạo thần thức mạnh mẽ trực tiếp tứ không e dè vượt trên đến, muốn nhìn rõ hắn sau mặt nạ - hình dáng.

Dương Thanh Huyền cau lại hạ xung quanh lông mày, đem Tử

Viêm uy thế thoáng thả ra ngoài, bốn phía lập tức rơi vào một mảnh hố đen, có thần thức phảng phất bị nuốt vào giống như vậy, dường như thạch trầm Đại Hải.

“Chi!”

Không ít người hít vào ngụm khí lạnh, tất cả đều là vội vàng thu hồi thần trí của mình, dọa cho phát sợ. Thần thức chạm đến cái kia loại nóng bức cảm giác, hầu như bỏng linh hồn của bọn họ, đây không khỏi cũng thật là đáng sợ chứ?

“Khó trách hắn muốn cướp đoạt này Thanh Loan chân hỏa, đáng sợ kia hỏa diễm thiêu đốt, như là đem này chân huyết cũng luyện hóa, sợ là công lực lại muốn nâng cao một bước.”

“Nhưng này chân huyết quá ít, thật sự có lớn như vậy hiệu quả sao? Đây chính là 70 triệu linh thạch a, không phải bảy ngàn khối nha!”

“Ai biết được, thế giới của người có tiền, ngươi và ta không hiểu.”

Trong lúc nhất thời, nghị luận sôi nổi, tất cả mọi người nhìn Dương Thanh Huyền vẻ mặt cũng thay đổi, lại không ai dám mạnh mẽ dùng thần thức quan sát hắn sau mặt nạ dung nhan.

Liền ngay cả ba văn thụy cùng cái kia ông lão mặt đỏ, trước đằng đằng sát khí ánh mắt, cũng đã biến thành kinh hãi, trong lòng dâng lên không rõ kinh hoảng, bọn họ dĩ nhiên tại thiếu niên này trên người, cảm nhận được đủ để khiến người hít thở không thông sức mạnh.

“Lão quỷ, ngươi thấy thế nào?” Trong hư không hai tên người phụ trách, giờ khắc này cũng là sắc mặt ngưng trọng, đầy mặt ngạc nhiên.

“Đích thật là hỏa thuộc tính sức mạnh, hơn nữa vô cùng mạnh mẽ, người này lai lịch nhất định không nhỏ. Chỉ cần hắn đừng nháo sự tình, chúng ta cũng lẳng lặng nhìn là tốt rồi. Mặc dù hắn gây sự, chỉ cần không ở buổi đấu giá này tràng náo, cũng không liên quan gì đến chúng ta.”

“Hừm, Thương Khung tinh vực, ba mươi ba đại vị mặt, cường giả vô số, giống thiên phú như thế cùng tuổi tác tồn tại, mặc dù không nhiều, nhưng cũng không phải số ít.”

Hai người đối thoại vài câu, cũng yên tĩnh lại, nội tâm khiếp sợ cũng từ từ vuốt lên.

Dương Thanh Huyền tuy rằng một cái báo ra 70 triệu giá cả, nhưng nội tâm nhưng là cay đắng cực kỳ, đây là hắn toàn bộ linh thạch. Ba ngàn nghiệp hỏa cầm 35 triệu, tiểu Nhàn cho hắn mượn hai triệu, cái kia luyện đan đại đỉnh bán 40 triệu, thêm vào trước hắn còn có hơn 200 vạn, tổng cộng là 80 triệu không tới. Trong này quang mua Hoang tộc con rối liền xài năm triệu, còn có những thứ khác đan dược, điển tịch, Huyền Mộc Kinh Cức các loại, tổng cộng cũng tổn hao năm triệu có thừa.

Báo ra 70 triệu giá cao sau, trong sân quỷ dị giống như yên tĩnh lại, cái giá này quá rung động, không có mấy người có bạo tay như vậy, trong lúc nhất thời mấy vạn người sân bãi, tĩnh có thể nghe châm.

Chu Minh liên tục hô ba lần, “70 triệu, có thể có người tăng giá nữa?”

Lúc trước cái kia ông lão mặt đỏ chợt cắn răng một cái, cơ hồ là dùng hết toàn lực, con mắt trợn lên đỏ như máu, quát: “73 triệu!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt một hồi trắng bệch, trong mắt nổ bắn ra điểm điểm sát khí, nhưng bất quá một cái hô hấp, những sát khí kia toàn bộ tiêu tan, trong con ngươi trở nên vẩn đục một mảnh, không có bất kỳ thần thái, không nhìn ra nội tâm của hắn suy nghĩ.

“73 triệu.” Chu Minh lộ ra mỉm cười, chậm rãi nói rằng: “Có thể có tăng giá nữa bằng hữu?” Ánh mắt của hắn trực tiếp rơi trên người Dương Thanh Huyền, mang theo ý cười nhợt nhạt.

Dương Thanh Huyền trên mặt là mặt nạ da người, không nhìn ra vẻ mặt, giống như là cương thi giống như vậy, ánh mắt cũng biến thành cực kỳ vẩn đục.

Ngay ở Chu Minh báo ra tiếng thứ ba thời điểm, Dương Thanh Huyền đột nhiên mở miệng nói: “75 triệu.”

“Rầm”, trong đám người một hồi gây nên không nhỏ gây rối, nhưng rất nhanh lại yên tĩnh lại, đều là không hẹn mà cùng nhìn phía ông lão kia, chậm đợi đến tiếp sau.

Cái kia ông lão mặt đỏ rõ ràng dại ra rơi mất, miệng hơi giương ra, nhưng lại cũng không phát ra được thanh âm nào. Trên mặt màu máu cởi hết, một hồi nhìn thấy được tiều tụy cực kỳ, “Ầm” một tiếng ngồi trở lại trên cái băng, cũng không còn cạnh tranh lực.

Tử Diều Hâu đồng dạng giật mình không nhỏ, nàng là biết Dương Thanh Huyền ranh giới cuối cùng, chỉ có 70 triệu, không thể nhiều lấy ra được năm triệu, như là giả tạo biên lai, hậu quả khó mà lường được.

Dương Thanh Huyền tựa hồ đã nhận ra của nàng lo lắng, tay phải nắm lấy tay trái của nàng, từ tốn nói: “Bình tĩnh đừng nóng, không có chuyện gì.”

Tử Diều Hâu lúc này mới thoáng bình tĩnh chút, trong con ngươi khôi phục bình tĩnh vẻ, nhưng nội tâm vẫn có chút thấp thỏm, không biết Dương Thanh Huyền nên ứng đối ra sao.

Chu Minh báo ba lần “75 triệu” sau, lại không người tăng giá, rốt cục quyết định, mỉm cười nói: “Chúc mừng vị này mang mặt nạ tiểu hữu, 75 triệu mặc dù không tiện nghi, nhưng cũng đáng giá.”

Dương Thanh Huyền đứng lên, đi từ từ lên đài đi, ngay ở trước mặt tất cả mọi người mặt, tiến hành rồi vật phẩm giao hàng, sau đó trở lại chỗ ngồi của mình.

Trong toàn bộ quá trình, ánh mắt của mọi người, đặc biệt là cái kia ông lão mặt đỏ, cùng với ba văn thụy, đều không nháy một cái nhìn hắn chằm chằm, tựa hồ muốn đưa hắn triệt để nhìn thấu.

Tử Diều Hâu ngây ngẩn cả người, không nghĩ tới thật sự giao nối trở lại rồi, nàng tò mò truyền âm hỏi: “Ngươi làm sao có thêm năm triệu linh thạch đi ra?”

Dương Thanh Huyền nhẹ giọng trả lời: “Chờ ra sau này hãy nói.”

Tử Diều Hâu “Ừ” một tiếng, cũng biết nơi này tình huống phức tạp, không thích hợp hỏi nhiều.

Tuy rằng Dương Thanh Huyền trước triển lộ ra thực lực không tầm thường, nhưng vẫn như cũ còn rất nhiều thần thức đem khóa chặt, chỉ cần ra bất hủ điện, sợ sẽ một đống phiền phức trên người. Nhưng nếu hắn dám đập, liền tự nhiên không sợ phiền phức.

Giao tiếp Thanh Loan chân huyết sau, Chu Minh thở phào một hơi, mỉm cười nói: “Cuối cùng cũng coi như chuẩn bị kết thúc, đập lâu như vậy, lão hủ cũng cảm thấy rất mệt mỏi, đem phía dưới kiện món đồ này đưa ra sau, ta liền muốn nghỉ ngơi thật tốt rồi.”

Nói, hắn giơ tay lên một cái, một vệt kim quang bắn vào bầu trời, chậm rãi biến hóa.

Tia sáng kia dần dần thành một cái hình bầu dục kính mặt, theo gợn nước một loại gợn sóng, từ đó chậm rãi chạy khỏi một con thuyền nhỏ đến, mặt trên buồm vung lên, không gió chạy động; Boong tàu kiên cố, cột buồm đứng sừng sững; Long cốt cứng cỏi, mép thuyền hạ gọt như dao. Toàn thân kim sáng loè loè, trận pháp khắc họa, nhìn thấy được tinh xảo cực kỳ, mang theo ngăn cơn sóng dữ trầm tĩnh khí.

Hết thảy ánh mắt đều tập trung ở màu vàng kia trên thuyền nhỏ, an tĩnh không hề có một chút âm thanh, đều là lẳng lặng nhìn, phảng phất bị cái kia thuyền nhỏ tinh mỹ hấp dẫn, quên mất sự tồn tại của chính mình.

Dương Thanh Huyền cũng là âm thầm thán phục, có thể làm ra như vậy một chiếc thuyền nhỏ Luyện khí sư, là một nhân vật ra sao.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 512: Cuối Cùng Một Vật Thiên Phàm

Chu Minh cũng nhìn cái kia mỹ luân mỹ hoán màu vàng thuyền nhỏ, chậm rãi nói rằng: “Lần đấu giá này biết, cuối cùng một cái then chốt vật phẩm chiến hạm thiên phàm! Có thể gánh chịu 100 người trở lên, toàn thân tổng cộng có chín cái Luân Hải cảnh cấp bậc cùng một cái Tam Hoa cảnh cấp bậc công kích trận pháp, Toái Niết cảnh phòng ngự kết giới, tốc độ phi hành lại có thể thẳng tới địa cấp đỉnh cao, đương nhiên, tiêu hao linh thạch cũng là kinh người, mỗi một loại trận pháp cụ thể tiêu hao, ở chư vị trong tay danh sách bên trong có tỉ mỉ miêu tả, ta cũng không dài dòng.”

Hắn mỉm cười quét mắt toàn trường một chút, hai tay ôm ở trước ngực, ha ha cười nói: “Đây chính là tập thể xuất hành, đánh quái tầm bảo, giết người cướp của chuẩn bị Thần khí a, có như thế một chiếc chiến hạm ở đây, bất luận loại nhiệm vụ nào, đều là bắt vào tay, cơ hồ không có bất kỳ nguy hiểm nào, bán đấu giá giá quy định một triệu, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một triệu.”

Chu Minh sau khi nói xong, toàn trường không có bất kỳ âm thanh, phảng phất đã quên báo giá tựa như. Một món đồ như vậy tuyệt đẹp nguyên khí, ai cũng không có đem nắm có thể đấu giá mua được, trái lại tĩnh táo không ít.

Chu Minh khẽ mỉm cười, nói: “Làm sao, không ai báo giá? Vậy lão hủ báo một cái đi, nói không chắc đã bị ta kiếm lợi, ta báo mười triệu.”

Mọi người này mới dần dần phục hồi tinh thần lại, sau một lúc mới có người dò xét tính báo, “15 triệu.”

“30 triệu.”

“50 triệu.”

“55 triệu.”

Âm thanh ngừng một trận, bắt đầu từ từ kéo lên, một đường tiểu phồng, hết sức nhanh hơn 70 triệu, lại ngừng lại.

“Ai, ngủ lâu như vậy, cuối cùng đã tới cuối cùng này một món sao? Hư Thiên Thành hiệu suất làm việc thật là chậm nha, sớm biết như vậy, ta tối nay lại đây, được tỉnh bao nhiêu thời gian.”

Một đạo lười biếng âm thanh, chậm rãi ở phòng bán đấu giá vang lên, đem cạnh tranh kịch liệt bầu không khí đánh vỡ.

Tất cả mọi người theo thanh âm kia nhìn tới, một tên ước chừng hai mươi ba hai mươi bốn nam tử mắt buồn ngủ lơ là, tràn đầy lười biếng vẻ mặt, giương mắt nhàn nhạt nhìn bàn đấu giá.

Không ít người trong lòng máy động, đều thầm nói: “Là hắn!”

Dương Thanh Huyền cũng cảm thấy hiếu kỳ, dám ở này Hư Thiên Thành buổi đấu giá trên trực tiếp oán giận Hư Thiên Thành, lai lịch cùng thực lực tất nhiên bất phàm, hắn cũng đảo mắt nhìn tới, chỉ thấy nam tử kia một thân màu xanh lam viền bạc cẩm phục, mặt mày tung bay, nhìn thấy được khá là tùy tiện, bên người còn vây ngồi hơn mười tên đệ tử, cũng là một thân Lam Y, hiển nhiên là cùng một môn phái.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, ở cái kia hơn mười tên trong hàng đệ tử, còn gặp được hai cái khuôn mặt quen thuộc, từng trong sa mạc có duyên gặp qua một lần Nghiêm Duệ cùng Tào Vũ. Lúc đó hai người này bị Sa chi Thủ Hộ giả vây nhốt, tự mình ra tay cứu bọn họ sau, nhưng quỵt nợ không trả thù lao, sau đó bị chính mình đuổi chạy. Cái kia Tào Vũ càng là nổ bể một cánh tay, giờ khắc này vẫn là cụt một tay ở cái kia, dù sao tái sinh đan rất đắt, không phải là người nào đều mua được.

Dương Thanh Huyền nhớ cho bọn họ nói mình là thiên lam đại lục Nhất Nguyên tông, trước cũng không rõ ràng Nhất Nguyên tông là như thế nào tồn tại, sau đó mua đại lượng ghi chú điển tịch, đối với toàn bộ Tam Thập Tam Thiên đều có nhất định hiểu rõ sau, mới biết cái kia Nhất Nguyên tông chính là thiên lam đại lục người đứng đầu, bấm tay đệ nhất tông môn.

“Là cốc vũ công tử!” Tiểu Nhàn nhẹ nhàng nói rằng, hữu ý vô ý liếc Dương Thanh Huyền một chút, dường như ở đối với hắn giải thích, “Ta nói làm sao vẫn không thấy cốc vũ công tử ra tay, hóa ra là đang đợi thiên phàm, cũng chỉ có Nhất Nguyên tông có thực lực này.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Cái này cốc vũ công tử thực lực rất mạnh sao?”

Tiểu Nhàn híp mắt một cái, cười nói: “Cốc vũ công tử là Hư Thiên Thành bên trong nổi tiếng lâu đời một trong tứ đại công tử, thực lực mạnh, tự không cần phải nói.”

Tử Diều Hâu không phục hừ lạnh nói: “Mạnh hơn cũng bất quá Nguyên Võ đại viên mãn, bằng không đã sớm rời đi, có gì đặc biệt hơn người.”

Tiểu Nhàn khẽ cười nói: “Uyên Ca đại nhân đây chính là có chỗ không biết, này cốc vũ công tử mấy năm trước thì đạt đến Nguyên Võ đại viên mãn, cũng không phải là hắn không đột phá nổi, mà là áp chế một cách cưỡng ép cảnh giới không đột phá, lúc này mới vẫn chờ trong Hư Thiên Thành.”

“Có thể đột phá mà không đột phá? Tại sao, không có đạo lý nha.” Tử Diều Hâu khuôn mặt không tin, nói: “Như là muốn lưu ở này, sau khi đột phá vẫn như cũ có thể lưu lại nha.”

Dương Thanh Huyền cũng là nghi hoặc không rõ, cái kia cốc vũ công tử trên người thật là Nguyên Võ đại viên mãn khí tức, nhưng cũng cho hắn một loại khó có thể ngang hàng cảm giác, lúc trước còn không rõ tại sao, hiện tại mới bừng tỉnh, thì ra là vậy.

Tiểu Nhàn khẽ cười nói: “Ta đây cũng thì không rõ lắm, nghe nói là bởi vì Nhất Nguyên tông đấu tranh nội bộ, để hắn không dám trở lại, vì lẽ đó cớ không có đột phá ở lại Hư Thiên Thành, một khi đột phá, liền không có cớ rồi. Có người nói này cốc vũ công tử thực lực, một khi đột phá, trong nháy mắt là có thể xông lên Tam Hoa cảnh.”

Tử Diều Hâu cũng cảm nhận được cốc vũ công tử gương mặt bình tĩnh kia hạ, ẩn giấu khí tức cường đại, không lên tiếng nữa.

Chu Minh khẽ mỉm cười, nói: “Hóa ra là cốc vũ công tử, Nhất Nguyên tông chiếm cứ toàn bộ thiên lam đại lục tài nguyên, giàu có đến mức nứt đố đổ vách, không biết cốc vũ công tử tính bao nhiêu tiền đập này thiên phàm đây?”

Cốc vũ công tử trợn mở lơ là mí mắt, tựa ở trên cái băng, lười biếng nói rằng: “Then chốt không ở chỗ ta ra bao nhiêu tiền, mà ở với này thiên phàm trị giá bao nhiêu tiền, ta ra 80 triệu.”

Chu Minh mỉm cười nói: “80 triệu, không thấp, còn có không có càng giá cao bằng hữu, này thiên phàm đừng nói ở Hư Thiên Thành, mặc dù là ở toàn bộ sao vực mỗi bên sân đấu giá lớn đều không thông thường, ở Hư Thiên Thành bên trong càng là chỉ cái này một lần, bỏ lỡ liền không có lần sau.”

“80 triệu tiêu xài, quả nhiên không phải bình thường. Chính như Chu Minh đại nhân nói, này thiên phàm ở Hư Thiên Thành bên trong chiến trường có thể là độc nhất vô nhị, hơn xa cái giá này nha, 80 triệu đã nghĩ mua, có chút ý nghĩ kỳ lạ, ta ra 90 triệu.”

Một đạo thanh âm trong trẻo chậm rãi vang lên, thẳng khiến tứ phương không nói chuyện. Nói chuyện là một tên người đàn ông áo bào tím, trước hắn cũng báo qua mấy lần, nhưng sau đó liền im tiếng, tựa hồ cũng không vội, cho đến cốc vũ 80 triệu một ra, toàn trường không hề có một tiếng động sau, hắn mới không nhanh không chậm mở miệng, báo ra 90 triệu giá trên trời.

“Chi, 90 triệu! Là ai xa hoa như vậy?”

“Là triệu hàng công tử! Ha ha, này hai đại công tử đỡ lên, có ý tứ.”

Trong sân vang lên một trận ồn ào, khẩn trương bán đấu giá bầu không khí đã biến thành xem trò vui, gần trăm triệu giá cả, cơ hồ đem tất cả mọi người đều đào thái hết, căn bản là mua không nổi, cũng chỉ có thể xem náo nhiệt.

“Tử khí Đông Lai Tứ Hải rõ! Là Tứ Hải triệu hàng công tử, hắn quả nhiên ra tay rồi, thật đẹp trai a!”

Tiểu Nhàn cũng một hồi kích động, một đôi mắt đẹp thẳng tắp nhìn chằm chằm cái kia nam tử mặc áo tím, hai cái khuôn mặt nhỏ bé trên nổi lên một tia đỏ ửng, dĩ nhiên xuất hiện mê gái bộ dạng.

Tử Diều Hâu ngắm cái kia triệu hàng vài lần, khinh thường cười nói: “Này cũng gọi là soái? Ha ha, quả nhiên là trong mắt người tình biến thành Tây Thi.”

Nàng hữu ý vô ý liếc mắt một cái người bên cạnh, thầm nghĩ: “So với Thanh Huyền kém xa.”

Tiểu Nhàn nhíu mày lại, trên mặt rõ ràng xẹt qua vẻ không thích, nhưng nàng dù sao ở thương hội làm được lâu, theo thói quen sẽ lấy lòng khách nhân, rất ít theo người lên kích động, nói rất chân thành: “Tứ Hải thương hội là đến từ Trung Ương Đại thế giới lớn hình thương hội, nghiệp vụ trải rộng hết thảy vị diện, mà triệu hàng công tử nhưng là Tứ Hải thương hội con cháu đích tôn, sở dĩ ở Hư Thiên Thành, cũng không phải là vì rèn luyện, mà là phụ trách một khối này nghiệp vụ, thực lực của hắn sớm thì đạt đến Địa cảnh. Ta thậm chí nghe nói, Hư Thiên Thành thế lực sau lưng, thì có Tứ Hải thương hội ở bên trong. Triệu hàng công tử tuổi còn trẻ là có thể phụ trách lớn như vậy nghiệp vụ, tương lai tất nhiên tiền đồ vô lượng."

Nàng thân là thương hội người, đối với mình trong nghề nhân vật đứng đầu rõ như lòng bàn tay, vô cùng sùng bái. Thêm vào cái kia triệu hàng tướng mạo xuất chúng, còn trẻ nhiều tiền, thực lực không tầm thường, nghiễm nhiên trở thành mỗi bên đại thương hội rất nhiều em gái trong lòng nam thần.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 513: Tứ Đại Công Tử

Dương Thanh Huyền thần thức đảo qua cái kia Triệu Hàng, sắc mặt hơi đổi, lập tức liền khôi phục bình thường, cái này áo bào tím tựa hồ có ngăn cách thần thức điều tra hiệu quả, hoàn toàn không nhìn ra Triệu Hàng thực lực sâu cạn, nhưng nếu dám cùng Cốc Vũ công tử tranh cãi, hơn nửa sẽ không ở Cốc Vũ công tử bên dưới.

Hắn đột nhiên lòng có cảm khái, vừa vừa bước vào Địa cảnh thời gian, ý khí phấn phát, tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu, rất có chỉ điểm giang sơn khí thế. Giờ khắc này nghiễm nhiên phát hiện, thiên hạ to lớn, sơn ngoại hữu sơn, nhân ngoại hữu nhân, Địa cảnh thực sự không tính là cái gì.

Luân Hải cảnh đặt ở Thiên Tông học viện, thậm chí là toàn bộ Huyền Dạ đại lục bắc bộ năm quốc, đều là đỉnh thiên tồn tại, có thể nghênh ngang mà đi, nhưng theo hơn một năm nay tới rèn luyện, kiến thức của hắn cùng tầm mắt đã không ở cái kia nơi chật hẹp nhỏ bé, mà là phóng tầm mắt toàn bộ sao vực.

“Thương Khung tinh vực, Tam Thập Tam Thiên, còn có bao nhiêu thiên tài như vậy? Cái kia Trung Ương Đại thế giới, lại là bực nào sừng sững vĩ đại địa phương, thật là khiến nhân tâm sinh ngóng trông a!”

Dương Thanh Huyền huyết có chút ôn nóng, hai tay nhẹ nhàng nắm chặt nắm đấm, trong mắt sinh ra vô cùng chiến ý cùng ngóng trông.

Tinh Giới bên trong Hoa Giải Ngữ đột nhiên mở hai mắt ra, cảm ứng được Thánh Chủ trên người tâm tình chập chờn, lộ ra hội ý mỉm cười đến, thầm nói: “Rất nhanh, ngươi liền sẽ kiến thức đến cái này to lớn thế giới, thấy được vô số thiên tài cường giả cùng bá chủ cự phách, tất cả tất cả những thứ này, đều sẽ làm ngươi nhanh chóng trưởng thành, ta Thanh Long Thánh Chủ a, liền để ta xem một chút, yên lặng vô số năm Thánh Linh truyền thừa, có thể không ở trên thân thể ngươi rực rỡ hào quang. Phải biết thế giới này, nguyên bản là thuộc về Thánh Linh a.”

Thâm Hồng Cổ Hạt lặng lặng bò Tinh Giới bên trong, ung dung thong thả nuốt ăn Huyền Mộc Kinh Cức, trên người có hơi yếu hoang khí chảy xuôi, ở Dương Thanh Huyền nỗi lòng ba động chớp mắt, tròng mắt màu xanh lục sáng ngời, lập tức lại khôi phục tối tăm.

Tử Diều Hâu đột nhiên hỏi: “Này Triệu Hàng cũng là cái gì Hư Thiên Thành một trong tứ đại công tử sao? Vậy còn có hai người là ai?”

Tiểu Nhàn ánh mắt lúc này mới từ trên thân Triệu Hàng thu hồi lại, mỉm cười nói: “Còn có hai người, một là Hư Thiên Thành thành chủ con trai Phượng Huy công tử, cái kia là nổi danh tu luyện điên cuồng, mới chừng hai mươi tuổi, cũng đã là Địa cảnh tồn tại.”

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu vừa nghe người này, lập tức đổi sắc mặt, may là bọn họ đeo mặt nạ da người, người khác không nhìn ra biểu tình biến hóa.

Tiểu Nhàn tự nhiên cũng không có phát hiện dị thường, tiếp tục nói: “Còn có người cuối cùng, thập phần thần bí, liền ngay cả ta cũng nghe được cực nhỏ, nghe nói là đến từ Trung Ương Đại thế giới đệ tử, tên là Lục Hạo công tử.”

“Lục Hạo công tử?”

Hai người đều là cau lại hạ xung quanh lông mày, chỉ cảm thấy danh tự này cực kỳ quái lạ, đồng thời chưa từng nghe qua.

Tiểu Nhàn nhìn dáng vẻ của hai người, cười nói: “Hai vị chưa từng nghe tới cũng là bình thường cực điểm, này Lục Hạo công tử hành tung cực nhỏ xuất hiện, ta cũng mới nghe qua mấy lần mà thôi. Nhưng mỗi lần xuất hiện, không khỏi là làm cho kinh thiên động địa, đồng thời đó vì người lòng dạ độc ác, làm việc ác độc, dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, thường thường sẽ nằm vùng ở cổ bên trong chiến trường giết người cướp hàng, liền ngay cả Hư Thiên Thành bên trong, đều có người này giết người cường - gian làm ác truyền lưu. Sau đó hai vị đại nhân gặp thấy người này, nhất thiết phải cẩn thận.”

Tử Diều Hâu cả kinh nói: “Người này hành vi như vậy xấu, làm sao Hư Thiên Thành mặc kệ? Hắn dài dáng dấp ra sao?”

Tiểu Nhàn sắc mặt trở nên hơi cổ quái, nhìn chung quanh vài lần, xác định không ai nghe trộm, lúc này mới thấp trầm giọng, nhỏ giọng nói rằng: “Ai nói không để ý? Hư Thiên Thành tổ chức mấy lần vây quét người này, nhưng đều để hắn đào thoát, có người nói... Phượng Huy công tử vị hôn thê... Đều bị người này bắt đi... Việc này là Phượng Huy công tử vảy ngược... Đàm luận chi chết ngay lập tức... Tuyệt đối đừng đi ra ngoài nói lung tung...”

Dương Thanh Huyền sắc mặt quái lạ, không nghĩ tới cái kia cực đoan người ác độc, cũng có loại bi kịch này tao ngộ, thật là kẻ ác tự có kẻ ác trị.

Hắn đem bốn người này đều nhớ kỹ trong lòng, Hư Thiên Thành lịch luyện đệ tử thiên thiên vạn vạn, có thể từ trong đám người bộc lộ tài năng, tất nhiên là hiếm như lá mùa thu giống như thiên tài.

“Ha ha, cướp được!” Tử Diều Hâu nhưng là vỗ tay một cái, thấp giọng hoan hô lên, nhớ tới Phượng Huy đáng ghét, trực tiếp cười trên sự đau khổ của người khác.

Tiểu Nhàn một hồi liền sợ choáng váng, làm một ra dấu chớ có lên tiếng, mặt tái mét, run rẩy run giọng nói: “Đại nhân... Ngàn vạn... Tuyệt đối đừng nói lung tung... Là ta lắm miệng... Là ta lắm miệng... Ta cái gì cũng không biết... Không hề nói gì... Đừng hỏi lại ta lời...”

Trong lòng nàng cực kỳ hối hận nói rồi những này, cái gọi là họa là từ miệng mà ra đạo lý nàng tự nhiên là rõ ràng, chỉ là một bất cẩn nói ra, mới ý thức tới không ổn, cũng không dám nữa nói thêm cái gì.

Tử Diều Hâu có chút khinh thường, bất dĩ vi nhiên nói rằng: “Sợ cái gì, nhìn ngươi cái kia sợ dáng vẻ.”

Tiểu Nhàn mím môi, sắc mặt trắng bệch, làm sao cũng không chịu nói nữa.

“Triệu Hàng! Ngươi phải cùng ta cướp giật này Thiên Phàm sao?!”

Triệu Hàng 90 triệu giá cả báo sau khi ra ngoài, Cốc Vũ giống như là bị đạp đuôi, một hồi bạo nhảy dựng lên, trợn mắt trừng trừng, hung tợn nhìn chằm chằm Triệu Hàng.

Như là những người khác báo giá, hắn cũng không đáng kể, có đầy đủ tự tin cạnh tranh, nhưng Triệu Hàng xuất thân Tứ Hải thương hội, thực lực càng là ở trên hắn, như là hắn xuất thủ, chính mình đập xuống Thiên Phàm độ khả thi liền biến thấp, dù cho có thể đập xuống, chỉ sợ cũng muốn so với dự tính cao hơn rất nhiều giá cả.

Triệu Hàng mặt không hề cảm xúc, thản nhiên nói: “Người trả giá cao được, như vậy bảo vật mới có thể chân chính thể hiện ra giá trị của nó đến, nếu không thì là minh châu bị long đong, còn cướp giật nói chuyện, thì càng là lời nói vô căn cứ, ta còn nói ngươi theo ta cướp đây.”

“Tốt, tốt, ngươi ỷ vào Tứ Hải thương hội giàu nứt đố đổ vách, hoàn toàn liền không đem ta Nhất Nguyên Tông để ở trong mắt.”

Cốc Vũ công tử mặt âm trầm, trong mắt tuôn ra sát khí đến, “Thiệt thòi ta Nhất Nguyên Tông còn với ngươi Tứ Hải thương hội ở Thiên Lam đại lục phân bộ quan hệ vô cùng tốt đây, xem ra quan hệ này được sửa đổi một chút.”

Liều tài lực cùng thực lực, hắn tự biết không phải là đối thủ của Triệu Hàng, vì vậy đem tông môn dời ra. Nhất Nguyên Tông là toàn bộ Thiên Lam đại lục bá chủ, nếu là muốn đối phó Tứ Hải thương hội lời, chí ít ở Thiên Lam đại lục bên trong, Tứ Hải thương hội là tuyệt không lập thân nơi, mất đi một cái vị diện thị trường, đây đối với một cái thương hội mà nói, tổn thất thì không cách nào lường được.

Quả nhiên, lần này liền đánh trúng Triệu Hàng tử huyệt, sắc mặt hắn một hồi trở nên khó coi, tầm mắt chăm chú nhìn Cốc Vũ, trong mắt đen tối không rõ.

Tuy nói Cốc Vũ công tử thân phận bây giờ căn bản không khả năng ảnh hưởng Nhất Nguyên Tông quyết sách, nhưng nếu là tương lai hắn trở lại Nhất Nguyên Tông, đồng thời nắm trong tay nhất định thế lực lời, Thiên Lam đại lục Tứ Hải thương hội phân bộ sợ sẽ không có một ngày tốt lành qua, dù cho chỉ là từ đó làm khó dễ, cho thương hội tìm một chút mỗi bên loại phiền phức, cũng không phải bọn họ thương hội chịu nổi.

Huống hồ thiên hạ thương hội nhiều như vậy, cạnh tranh dị thường kịch liệt, ngươi mất đi thị trường số lượng người khác chẳng mấy chốc sẽ chiếm cứ bổ khuyết, mất đi sẽ rất khó lại đoạt lại.

Triệu Hàng sắc mặt âm trầm bất định, đột nhiên sắc mặt vừa chậm, càng hơi mỉm cười nói: “Nếu Cốc Vũ công tử dùng tông môn đến uy hiếp ta, vậy này Thiên Phàm ta liền không vỗ, tặng cho Cốc Vũ công tử đi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 514: Không Đánh Mà Thắng, Bán Đấu Giá Kết Thúc

“Rầm”, hắn vừa nói như thế, bốn phía tất cả đều là ồ lên, không nghĩ tới Triệu Hàng nhanh như vậy liền nhận túng, vốn cho là trò hay liền kết thúc, đều cho rằng không đã ghiền, hô to Triệu Hàng kinh sợ bao.

Nhưng còn có một phần nhỏ người nhưng là hơi thay đổi sắc mặt, tựa hồ nghĩ tới điều gì, ánh mắt lộ ra đối với Triệu Hàng vẻ kiêng dè.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng cười lạnh một tiếng, nói: “Này Triệu Hàng cũng là nhân vật lợi hại, Cốc Vũ công tử dùng tông môn ép hắn, hắn hay dùng Hư Thiên Thành quy củ ép trở lại. Sàn đấu giá trên là không cho phép người uy hiếp, này Cốc Vũ công tử sợ là phải xui xẻo.”

Quả nhiên, Triệu Hàng nhận túng sau khi, Chu Minh sắc mặt lập tức chìm xuống, lạnh giọng nói: “Cốc Vũ, buổi đấu giá quy củ ngươi không hiểu sao? Càng dám đảm nhận: Dám ngay ở lão phu mặt uy hiếp người đấu giá, chà chà, hoàn toàn không có đem lão phu cùng Hư Thiên Thành để ở trong mắt mà, rất tốt, rất tốt.”

Hai đạo ác liệt chí cực sát khí từ Chu Minh trong mắt bắn ra, rơi trên người Cốc Vũ, lệnh hắn hoàn toàn biến sắc, câm như hến.

“Không phải, Chu Minh đại nhân, xin nghe ta giải thích!” Cốc Vũ vội vàng nói, gấp đến độ đầy đầu mồ hôi lạnh.

Nhưng đã quá muộn, Chu Minh vung tay lên, một luồng áp lực vô hình tản đi, bầu trời giống như là bị áp súc giống như vậy, Nhất

Nguyên Tông mọi người trên vị trí hiện thời, như là bị vô hình gông xiềng giam lại, đồng thời không ngừng nắm chặt.

“Không được!” Nhất Nguyên Tông phụ cận mấy người, đều là dọa cho phát sợ, sợ bị lan đến cá trong chậu, vội vàng hướng về bốn phía chạy tứ tán.

Cốc Vũ đám người càng là hoàn toàn biến sắc, không nghĩ tới hắn như vậy sát phạt dứt khoát, vừa nói xong cũng ra tay, đồng thời thực lực cao cường như vậy, trực tiếp tinh chuẩn định vị bọn họ toàn tông mười ba người, ở luồng khí thế kia dưới áp chế, càng không có cách nào nhúc nhích.

“Chu Minh đại nhân, chậm đã... Phốc...”

Cốc Vũ mới nói được một nửa, không gian kia uy thế liền chấn động mạnh, trực tiếp từ trên người bọn họ xâu vào, mười ba người đều là cả người run lên, thân thể giống là bị người gảy tựa như, xua đuổi vặn vẹo, không ít người trong cơ thể càng là phát sinh nổ vang, xương đầu nát tảng lớn.

“A!”

“Phốc!”

Một mảnh chảy như điên máu tươi âm thanh vang lên, kèm theo hơn mười đạo đâm thủng không khí kêu thảm thiết, Nhất Nguyên Tông hơn mười người toàn bộ lật tới trên mặt đất trên co giật, thống khổ không ngớt.

Mặc dù là Cốc Vũ, cũng phun ra một ngụm máu tươi, khí tức rơi vào cực điểm, đầy mắt vẻ oán độc.

Chu Minh nhìn thẳng hắn ánh mắt oán độc, khinh thường lạnh lùng nói: “Cốc Vũ, lần này là răn đe, hơn nữa còn là xem ở Nhất Nguyên Tông mặt mũi của, xem như là từ nhẹ phát lạc, như có lần sau, buổi đấu giá này tràng sẽ là của ngươi nghĩa địa!”

Cốc Vũ khí sắc mặt trắng bệch, cả người run rẩy, khí tức cũng là hỗn loạn bất định đứng lên, càng để thương thế trên người tăng lên.

Hắn lấy ra một viên đan dược đến nuốt vào, khí sắc lúc này mới muốn khá hơn một chút, cái kia chút nằm dưới đất Nhất Nguyên Tông đệ tử, đều là rên rỉ chốc lát, cũng cũng dần dần yên tĩnh lại. Nếu không có đau không thể nhẫn nhịn, ai cũng không muốn ở chỗ này rên rỉ, cái gì mất hết mặt mũi.

Chỉ có điều những đệ tử này vết thương trên người so với Cốc Vũ nghiêm trọng nhiều, có mấy người nằm trên đất cũng bắt đầu mắt trắng dã, không biết sống chết, nhưng cũng không người sẽ đi quan tâm bọn hắn chết sống, trong này liền bao quát Nghiêm Duệ cùng Tào Vũ, nằm trên đất không nhúc nhích.

Dương Thanh Huyền thu hồi ánh mắt đến, nội tâm thở dài trong lòng một tiếng, không có thực lực, liền không có bất kỳ địa vị, ngay cả chết rơi, đều sẽ không có người nhìn nhiều, cùng chết một con kiến không khác.

Toàn trường đều bị Chu Minh này phích lịch thủ đoạn chấn nhiếp, tất cả đều hút một cái hơi lạnh, mặc không lên tiếng. Bất quá đa số người nội tâm nhưng là vui vẻ, có thể gặp được ngông cuồng tự đại Tứ đại công tử ăn quả đắng, nội tâm vẫn là rất sung sướng rất sung sướng, còn kém không có cười ra tiếng.

Chu Minh khá có thâm ý nhìn Triệu Hàng một chút, sau đó ôn hòa nói rằng: “Triệu Hàng công tử không cần lo lắng, xin yên tâm báo giá. Ai dám lại nói uy hiếp, lão hủ nhất định chém xuống đầu của hắn, có không tin bằng hữu có thể thử xem.”

Triệu Hàng gật gật đầu, ôm quyền nói: “Đa tạ Chu Minh đại nhân giữ gìn lẽ phải, ta đã báo 90 triệu, như là không người tăng giá nữa, chiếc này Thiên Phàm chiến hạm, tại hạ liền muốn thu nhận.”

Chu Minh gật gật đầu, nhìn chung quanh một vòng, nói: “90 triệu, nhưng còn có cao hơn? Triệu Hàng công tử ra giá 90 triệu, chiếc này chiến hạm giá trị tự không cần phải nói, 90 triệu có thể cũng không đắt.”

“Ta ra 100 triệu!”

Bỗng nhiên một đạo cắn răng nghiến lợi âm thanh cắt ra không khí, ở đây bên trong vang lên.

Mọi người chuyển đầu nhìn tới, ra giá chính là Cốc Vũ, hắn khuôn mặt oán độc cùng sự thù hận, khóe miệng còn giữ máu tươi không có lau khô, một bộ đằng đằng sát khí dáng dấp.

Dương Thanh Huyền cười một tiếng, thấp giọng nói: “Lần này chơi thật khá, Triệu Hàng vốn muốn mượn Hư Thiên Thành đem Cốc Vũ tiếp tục đánh, ai biết khơi dậy Cốc Vũ hung tính, sợ là muốn liều chết ác hơn. Bất quá... Kết quả này cũng có thể ở Triệu Hàng tính toán kết quả bên trong đi.”

Chu Minh nhìn Cốc Vũ một chút, khẽ mỉm cười, vuốt cằm nói: “Cốc Vũ công tử báo giá 100 triệu, hoan nghênh đến cực điểm, có còn hay không cao hơn?” Bộ kia hiền hòa vẻ mặt, lại như mới vừa xuất thủ đánh người không phải hắn tựa như, họa phong chuyển biến nhanh chóng, làm người tặc lưỡi.

Bất quá cái này cũng là Hư Thiên Thành quy củ, Chu Minh chỉ là theo quy củ làm việc mà thôi, ngươi phá hoại tranh giá, đương nhiên phải chịu đòn, tham dự tranh giá, tự nhiên chịu đến hoan nghênh, một con N6FSBM88gul ngựa thì một con ngựa.

Triệu Hàng ánh mắt lóe lên một tia mù mịt, trong nháy mắt liền khôi phục lại yên lặng, sau đó từ tốn nói: “110 triệu.”

Cốc Vũ lạnh giọng nói: “120 triệu!”

Triệu Hàng đuổi giá cả nói: “130 triệu.”

Cốc Vũ gắt gao cắn vào, nói: “140 triệu!”

Trên sân hoàn toàn yên tĩnh, cũng chỉ còn sót lại hai người bọn họ ở báo giá, tuy rằng mỗi lần đều chỉ đi lên nhảy một đơn vị, nhưng đây chính là mười triệu a, đều là nghe được mọi người một trận mê muội, cảm thán có tiền thật hắn - mẹ có tiền.

Triệu Hàng nhớ một trận, con ngươi dần dần híp lại, sau đó con ngươi một hồi kéo ra, từng chữ nói: “190 triệu!”

“Chi!” Tất cả mọi người giật nảy mình, lần này trực tiếp nhảy hết rồi 50 triệu, sợ là muốn một quyết định thắng bại.

Quả nhiên, Cốc Vũ nghe được cái này giá cả sau, nguyên bản là sắc mặt khó coi, càng là so với gan heo còn khó hơn nhìn, trực tiếp đem hàm răng cắn chảy ra máu, lại không lên tiếng.

Chu Minh cười hắc hắc hai tiếng, toàn trường đều nghe rõ rõ ràng ràng, “Như là không còn càng giá cao, chiếc này tinh mỹ cực kỳ, chiến vô bất thắng chiến hạm Thiên Phàm, liền thuộc về Triệu Hàng công tử.” Thanh âm kia bên trong không che giấu được được nước cùng vui vẻ.

Liên tiếp hô ba lần, lại không người hé răng.

Chu Minh hắc tiếng nói: “190 triệu thành giao, Triệu Hàng công tử tới giao hàng linh thạch đi, lần này buổi đấu giá liền như vậy kết thúc, chư vị có thể rời sân.”

Triệu Hàng nặng nề thở phào nhẹ nhõm, xiết chặt hai tay của bên trong tràn đầy mồ hôi, sau đó nhẹ nhàng buông tay ra, đứng lên, ở Cốc Vũ vậy ăn người một loại dưới ánh mắt, đi phía trước lên trên bục đi.

“Ai, cuối cùng kết thúc, ngồi mấy ngày, lông chưa từng vỗ tới, lãng phí không hai trăm ngàn ra trận khoán.”

“Này đều là người có tiền đùa du hí, vật gì tốt không được hơn mấy trăm ngàn vạn, cho dù tới lượt không tới chúng ta a, vẫn là đàng hoàng làm nhiệm vụ, tích lũy một chút linh thạch chậm rãi tu luyện đi.”

“Sang năm trở lại! Lão Tử sang năm nhất định phải xuất một chút huênh hoang, đập mấy đồ tốt về đi chơi một chút.”

Sàn bán đấu giá trên, mọi người lần lượt đứng lên, bắt đầu rời sân. Mỗi bên loại tiếng thảo luận không ngừng, mọi người vẻ mặt bất nhất, có bình tĩnh, có thở dài, có trầm tư, cũng có phiền muộn.

Giờ khắc này, cái kia chiến hạm Thiên Phàm còn trôi nổi tại đấu giá tràng bầu trời, tỏa ra tuyệt đẹp ánh sáng, tượng trưng cho của cải cùng sức mạnh, chỉ có cường giả mới xứng nắm giữ, kích thích chúng người trái tim, gây nên mọi người dã tâm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 515: Tu La Luyện Ngục, Liều Lĩnh Thoát Thân

Dương Thanh Huyền cũng đứng lên, nhẹ giọng nói: “Chúng ta đi thôi.”

Bỗng nhiên ánh mắt của hắn thoáng nhìn, nhìn phía đằng trước một vị trí nào đó trên, chỉ thấy mặt trên không có một bóng người, không khỏi ngẩn ra, sắc mặt trở nên cực kỳ cổ quái.

“Thanh Huyền, làm sao vậy?”

Tử Diều Hâu cũng đứng lên, đang chuẩn bị rời khỏi sàn diễn, gặp Dương Thanh Huyền đứng lại ở cái kia, không khỏi hỏi.

Dương Thanh Huyền ánh mắt hơi ngưng, vị trí kia trên vốn là ngồi một vị công tử áo gấm, hắn căn bản là không có gặp người công tử kia rời đi, cứ như vậy biến mất không còn tăm hơi.

“Cẩn thận một chút, khả năng có tình huống.” Dương Thanh Huyền thấp giọng nói rằng.

Tử Diều Hâu sửng sốt một chút, tuy rằng không hiểu, nhưng vẫn là gật gật đầu, bắt đầu cảnh giác.

Bỗng nhiên, có người sợ hãi kêu hô to, “Mau nhìn, cái kia Thiên Phàm...!”

Mọi người toàn bộ đều dừng bước lại, quay đầu lại hướng về bầu trời nhìn tới, chỉ thấy cái kia trôi nổi ở trên không chiến hạm chớp động mấy lần, liền dần dần ẩn vào hư không, biến mất không thấy.

“A? Chuyện này...!”

Tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, trong lúc nhất thời không rõ vì sao, nhưng rất nhanh liền ý thức được cái gì, toàn bộ đều lộ ra vẻ kinh hãi đến, “Chẳng lẽ có người... Cướp chiến hạm?!”

Không biết là ai nói một tiếng, lập tức “Rầm” một tiếng, nhấc lên cơn sóng thần. Rốt cuộc là người phương nào, dĩ nhiên giống như này lá gan, dám ở Hư Thiên Thành nghiêm mật phòng thủ, cùng jvtjtKS với dưới con mắt mọi người ra tay cướp giật!

Dương Thanh Huyền cũng là dại ra ở, nhìn cái kia trống rỗng bầu trời, không khỏi sững sờ nói: “Không có trùng hợp như vậy chứ...”

Triệu Hàng đang ở giao hàng linh thạch, bỗng nhiên ngẩng đầu lên, quát to: “Là người phương nào? Dám lớn mật như thế!”

Chu Minh còn đứng ở trên đài, cũng là bị cả kinh nói không ra lời, lập tức trái lại cười như điên nói: “Ha ha, tốt, tốt, không biết là vị bằng hữu kia, dĩ nhiên như vậy có dũng khí!”

Trong tay hắn thiết quải một hồi đánh ra, hư không “Oanh” chấn động, vô số sóng gợn từ trượng trên ngọn dập dờn đi ra, lấy tốc độ cực nhanh bao trùm toàn bộ khung đính.

Cái kia Thiên Phàm mơ hồ Ảnh Tử ở sóng gợn hạ trực tiếp hiển hiện ra, nhưng đã vọt tới khung đính biên giới, đang muốn xung kích kết giới mà chạy.

“Cuồng đồ, đứng lại!”

Bốn phương tám hướng một hồi xuất hiện rất nhiều võ giả, tất cả đều là Hư Thiên Thành cao thủ, lập tức xúm lại đi qua.

Đồng thời ở chiến hạm phía trước, bỗng nhiên xuất hiện hai tên ông lão, đều là thân hình kình lực gầy, mặc một bộ áo bào đen, tóc hoa một cái nhất bạch, khí tức mạnh mẽ.

Hai người lạnh lùng nhìn cái kia chiến hạm xông lại, một người trong đó nói: “Ta cũng hết sức muốn nhìn một chút, là vị nào gan lớn bao trời bằng hữu, dám ở Hư Thiên Thành sàn bán đấu giá kiếp vật.”

Nói, xoay tay vỗ một cái, một luồng cực mạnh chưởng lực xông thẳng khung đính, lập tức hướng về tứ phương phóng đi, cái kia phía trên không gian lại như kính mặt giống như vậy, hóa thành mảnh vỡ, soi sáng ra tứ phương cảnh tượng, không ngừng xoay chuyển.

“Ầm ầm!”

Thiên Phàm chịu đến một chưởng này chấn kích, càng bị cứng rắn bức lui mười trượng, lại trở về đại điện bầu trời, trên thân hạm kim quang, như nước giống như gợn sóng.

Bỗng nhiên, cái kia chút ánh vàng không có dấu hiệu nào đột nhiên sáng choang, dường như mặt trời lên không, một hồi soi sáng ra óng ánh ánh vàng, đâm người hai mắt đau đớn, hoàn toàn trợn không mở.

Dương Thanh Huyền nheo mắt lại, trong hoảng hốt, gặp được cái kia ánh vàng bên trong, mấy trận pháp chậm rãi vận chuyển, sau đó cường đại khí tức liền từ trong đó ép xuống.

“Không được, đi mau!”

Hắn hoàn toàn biến sắc, lập tức ý thức được cái gì, vội vàng lôi kéo Tử Diều Hâu tay, như bay hướng về bên ngoài đại điện chạy như điên.

Nguyên bản tất cả mọi người là muốn rời khỏi sàn diễn, nhưng vừa nhìn có náo nhiệt, toàn bộ đều ngừng lại, đứng tại chỗ nhấc đầu quan sát.

Vì lẽ đó Dương Thanh Huyền một đường chạy vội, vẫn chưa chịu đến trở ngại gì, khi hắn chạy đến buổi đấu giá cửa thời điểm, mới có người lục tục phản ứng lại, theo liều mạng chạy.

“Không được! Cái kia chiến hạm muốn công kích!”

Không biết là ai hét lớn một tiếng, sau đó cái kia cực kỳ cường đại kim quang, giống như là mặt trời lặn chín ngày, uy thế trấn áp toàn trường, mà bên trong tất cả công kích trận pháp một hồi toàn bộ mở, phát sinh bảy màu huyễn quang, trôi nổi ở chiến hạm bốn phía.

“Ầm! Ầm!”

Mười đạo công kích lần lượt ra, hướng về bốn phương tám hướng không khác biệt đánh tới, trong đó chín đạo tương đương với Luân Hải cảnh một đòn toàn lực, càng có một đạo thô to ánh sáng, kéo dài tới thành quang trụ, từ chiến hạm phía trước thẳng tắp bắn ra, mang theo quét ngang hết thảy khí tức hủy diệt, là mạnh nhất Tam Hoa cảnh công kích, trực tiếp oanh kích buổi đấu giá khung đính!

“Ầm ầm!”

Mười cột sáng toàn bộ oanh ở sàn bán đấu giá bốn phương tám hướng, toàn bộ không gian rung động, cái kia bảo vệ kết giới nổi lên, run rẩy mấy lần, giống như pha lê một loại phá nát, tán thành ngàn vạn đóa hồ điệp, sau đó từ từ biến mất.

Chu Minh chờ Hư Thiên Thành người của phủ thành chủ, đều là nhìn trợn mắt ngoác mồm, từng cái từng cái trán bốc lên mồ hôi lạnh.

“Đáng chết, đáng chết a! Nhanh oanh mở nó, đem bên trong người chém thành muôn mảnh!” Chu Minh triệt để mất đi khi trước thong dong, dữ tợn khuôn mặt rống to.

Sâm la tứ quỷ bên trong hai người khác, còn có mấy chục tên hộ vệ đều là gấp xông lên.

Triệu Hàng nhưng là đứng tại chỗ, lẳng lặng nhìn tất cả những thứ này, trên mặt không có bất kỳ sóng lớn, phảng phất không đếm xỉa đến, hết thảy đều không có quan hệ gì với hắn.

“Ầm ầm!”

Hai tên ông lão luân phiên ra tay, từng đạo từng đạo chưởng phong đánh trên Thiên Phàm, tất cả đều bị một tầng màu xanh nhạt kết giới cản lại, này Thiên Phàm có thể gánh vác Toái Niết cảnh cường giả công kích, tuy rằng bị đánh rung động liên tục, nhưng kết giới kia trước sau vững chắc, đánh tan không mở.

Chu Minh giận dữ vung lên thiết quải, lập tức hóa thành một đạo Giao Long, sinh ra ngũ trảo, lăng không xoay quanh một hồi, liền một trảo kích ra, có tới nửa mẫu to nhỏ, đột nhiên đánh trên Thiên Phàm.

“Ầm!”

Thiên Phàm đung đưa kịch liệt đứng lên, màu xanh nhạt kết giới hoảng hốt bất định, ở vuốt rồng hạ không ngừng mở ra vết rạn nứt.

Bỗng nhiên, Thiên Phàm bầu trời cùng bốn phía, lần thứ hai hiện ra từng cái từng cái công kích trận pháp, đặt ngang hàng đứng hàng mở, như hoa vòng giống như chuyển động, linh lực cường đại từ trong đó tuôn ra.

Này mười cái công kích trận pháp, không còn là chỉ về sàn đấu giá bốn phía, mà là chỉ hướng về Hư Thiên Thành hộ vệ, cùng với phía dưới lượng lớn võ giả.

“Chi! Không được, công kích trận pháp phương hướng hướng xuống dưới, muốn giết người, chạy mau a!”

Phía dưới võ giả vốn là xem trò vui, lúc này phát phát hiện thương đầu nhắm ngay mình, đều là sợ đến hồn phi phách tán, lập tức hoảng sợ làm một mảnh, đều tựa như nổi điên ra bên ngoài chạy, nhưng trong sân có mấy vạn người, nơi nào chen tới?

Trong nháy mắt liền phát sinh lượng lớn dẫm đạp, sau đó mỗi bên loại bạo loạn cùng gào thét.

“Tránh ra! Nhanh cho Lão Tử tránh ra!”

“Ầm ầm!”

“Chớ đẩy... A!”

“Ầm ầm!”

Đại lượng chân nguyên bạo nổ mở, cái kia chút chen không đi ra, đều bị mù quáng, liều lĩnh ra tay, đặc biệt là những thế lực kia võ giả cao cường, sao quan tâm người khác chết sống, chỉ lo chính mình thoát thân, liều lĩnh xông về phía trước giết.

Trong phút chốc, toàn bộ sàn đấu giá liền kêu thảm thiết rung trời, lần lượt từng bóng người ngã xuống, tử vong ở lấy tốc độ đáng sợ khuếch tán.

Thiên Phàm công kích còn chưa đánh rơi, phía dưới liền đã chết hơn mấy trăm ngàn người. Đại lượng võ giả ngã trên mặt đất, lấy thân thể của chính mình cùng máu tươi, lát thành một cái đi về bên ngoài sân Tu La đường máu.

Lần này, sợ đến cái kia chút võ giả thực lực thấp kém hướng về bốn phía chạy trốn, không dám tiếp tục lao ra khẩu. Không có Nguyên Võ đại viên mãn tu vi, giẫm lên một cái ở cái kia đi về cửa ra trên đường, trong nháy mắt cũng sẽ bị đánh thành tro cặn bã.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 516: Thi Rải Ngàn Dặm, Lục Hạo Công Tử

Giờ khắc này, Thiên Phàm công kích trận pháp đã ấp ủ đến rồi cực hạn, đáng sợ ánh sáng từ trong đó nuốt phun ra, sự uy hiếp của cái chết bao phủ toàn trường.

Lượng lớn võ giả ngưng lại ở trong phòng đấu giá, chỉ có thể hoảng sợ nhìn cái kia mười đạo trận pháp bị khởi động, to lớn ánh vàng chiếu xuống, chiếu từng gương mặt một lỗ, đều hiện ra sợ hãi cùng tuyệt vọng.

“Mau dừng tay!”

Chu Minh rống to, hai mắt đều gấp đến đỏ bừng, như là này mười đạo công kích đánh ra, toàn bộ sàn bán đấu giá sụp đổ chuyện nhỏ, tử vong lượng lớn võ giả chuyện lớn, vậy hắn Hư Thiên Thành phủ thành chủ bộ mặt không chỉ có mất hết, còn bị các phe khiển trách cùng áp lực, hậu quả khó mà lường được.

“Nhanh, mau ngăn cản cái kia chiến hạm!”

Chu Minh một bên lớn tiếng gào thét, vừa đem toàn bộ Pháp Ấn nhanh chóng đánh vào Giao Long trong cơ thể, hư hóa vuốt rồng càng thêm hơn phân, “Răng rắc” một hồi, rốt cục đem phòng ngự kết giới đánh nát, đột nhiên đánh xuống.

Cùng lúc đó, sâm la tứ quỷ bên trong hai người khác cũng xông lên trên, từ bọn họ mười ngón bên trong bắn ra từng đạo từng đạo giống mạng nhện sóng gợn, cũng vậy trọng chồng lên nhau.

Đây là sâm la quỷ bên trong phủ một loại vô cùng cao minh

Phong Ấn thuật, tương tự với xuân tằm phun tơ kết thúc kén, hai người muốn đem toàn bộ chiến hạm đều phong ấn, tất cả đều là liều mạng thi thuật, đầu đầy mồ hôi, đã phát huy đến cực hạn.

“Ầm ầm!”

Đầu tiên là Giao Long một hồi đánh trên Thiên Phàm, chấn lên tảng lớn kim quang, thân chiến hạm trực tiếp bị oanh ao hãm một khối. Nhưng cái này cũng không ảnh hưởng mười đạo công kích ngưng tụ thành, rốt cục đáng sợ ánh sáng phóng ra, cái kia Giao Long trước tiên bị phản chấn phá nát, biến trở về thiết quải bay trở về Chu Minh trong tay.

Sau đó trận quang xung kích ở kén tằm phong ấn trên, không ngừng đem phong ấn đó chống đỡ mở, biến thành một cái to lớn kén hình năng lượng bao, vẫn còn ở không ngừng tăng trưởng.

Hai tên ông lão con ngươi há thật to, khuôn mặt một hồi liền biến hình, lần này bọn họ mới phát phát hiện, phong ấn công kích này ngược lại là hỏa thượng thiêm du, để mười đạo công kích sức mạnh đều hòa vào nhau, đã biến thành một cái lớn vô cùng thùng thuốc nổ!

“Chạy mau!” Hai người cả người toát mồ hôi lạnh, lại không để ý tới phong ấn, hét lớn một tiếng liền vội vàng điều đầu chạy.

“Ầm ầm!”

Hai người phong ấn dừng lại một cái, cái kia kén lớn trong nháy mắt đã bị bạo nổ mở, sức mạnh đáng sợ hủy diệt đất trời, trong khoảnh khắc đem trên bầu trời Phủ Thành chủ mọi người ngập chưa tiến vào, sau đó nhằm phía bốn phương tám hướng...

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu đã ngay đầu tiên chạy tới bên ngoài, quay đầu lại nhìn tới, lần lượt từng khí thế mạnh mẽ từ bên trong xung phong đi ra, đều là bị mù quáng võ giả, người người trong tay nhuốm máu, sát khí trùng thiên.

Sau đó, một đạo kinh thiên động địa rung mạnh nổ vang, liền thấy kia sàn bán đấu giá trong khoảnh khắc hóa thành bột mịn, năng lượng đáng sợ hóa thành một cột sáng xông hướng về bầu trời, đồng thời hướng về bốn phương tám hướng đánh tan.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu đều là giật nảy cả mình, gấp vội vàng lui về phía sau mấy trăm trượng xa, mới không có bị lực lượng kia lan đến.

Hai người đều là hai tay mồ hôi lạnh, nhìn nhau một cái, nếu là bọn họ muộn trốn nửa phần, vô cùng có khả năng liền không ra được. Cũng không biết trong sân đến cùng đã xảy ra chuyện gì, dĩ nhiên gặp phải đáng sợ như vậy nổ tung.

Phía trước khói bụi cuồn cuộn, bên trong đại lượng tiếng khóc kêu, tiếng kêu rên, tiếng mắng chửi, đan xen vào nhau, mùi máu tươi nồng nặc từ trong đó truyền đến, diễn ra một màn nhân gian thảm kịch.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu nhìn về phía trước, bụi mù dần dần tản đi, bên trong cảnh tượng đáng sợ để cho hai người đều là sợ run tim mất mật, trên đất tất cả đều là tàn Chi đoạn Thể, ít nhất chết rồi mấy ngàn trên vạn người, dòng máu ngàn dặm, người bị thương càng là vô số.

“A...”

Tử Diều Hâu không nhịn được một trận buồn nôn, cực độ muốn nôn, sắc mặt tái nhợt đáng sợ.

Dương Thanh Huyền sắc mặt cũng cảm thụ không được tốt cho lắm, tuy rằng chết người gặp qua không ít, nhưng lớn như vậy quy mô dày đặc hình chết người, cũng là lần đầu gặp được, chỉ cảm thấy có chút tê dại da đầu.

Nhưng khó chịu cũng chỉ là ngắn ngủi, rất nhanh sẽ bình tĩnh lại.

Chu Minh cùng hai tên ông lão đều là đầy người chật vật, tức giận bay ở không trung, ánh mắt không ngừng chung quanh, muốn phải tìm cái kia chiến hạm Thiên Phàm cái bóng, nhưng từ lâu không thấy hình bóng, nơi nào còn tìm được nửa điểm dấu vết.

“Ha ha.”

Trên bầu trời đột nhiên không hợp thời truyền đến một trận cười điên cuồng, theo tiếng cười kia vang lên, bầu trời vô số mây trắng lăn lộn, hướng về mọi người bầu trời hội tụ đến.

Tất cả mọi người là giận tím mặt, vào lúc này vẫn còn có người cười, không thể nghi ngờ là chạm vào nhiều người tức giận, từng cái từng cái tức giận nhấc đầu nhìn tới.

Cái kia chút mây trắng tụ tập cùng một chỗ, ngưng tụ thành một cái to lớn kẹo đường, không ngừng biến hóa ngoại hình, cuối cùng ngưng tụ thành một khuôn mặt người, ngũ quan rõ ràng, quan sát phía dưới, khóe miệng mang theo châm chọc cười nhạo.

Dương Thanh Huyền ngơ ngác nói: “Người nọ là...”

Cái kia gương mặt người hắn cũng không xa lạ gì, chính là lúc trước phát hiện, đột nhiên biến thất công tử áo gấm.

“Lục Hạo! Là Lục Hạo công tử!”

“Cái gì? Người này chính là Hư Thiên Thành một trong tứ đại công tử Lục Hạo?”

“Lẽ nào càng là hắn cưỡng đoạt Thiên Phàm?”

“Vô cùng có khả năng, Phượng Huy công tử vị hôn thê đều bị hắn đoạt đi rồi, cướp đi Thiên Phàm cũng là bình thường cực kỳ.”

“Đoạt chiến hạm, làm chết rất nhiều người, lại còn dám ở này cười lớn?!”

Trong lúc nhất thời, mọi người tức giận không ngớt, tất cả đều bi phẫn nhìn chằm chằm tấm kia to lớn khuôn mặt, trong đôi mắt phun ra lửa.

Nhưng mọi người đều biết đây là một loại khoảng cách xa hình ảnh điều khiển thần thông, Lục Hạo bản tôn sợ là đã ở bên ngoài ngàn dặm.

Chu Minh ba người đứng trên bầu trời, càng là sắc mặt trắng bệch, âm trầm nhìn chằm chằm cái kia gương mặt người, tức giận thân thể run.

Lần đấu giá này xảy ra tình hình, có thể nói là trước nay chưa từng có, chẳng mấy chốc sẽ truyền khắp toàn bộ Hư Thiên cổ chiến trường, thậm chí là truyền khắp sao vực.

Không chỉ có Hư Thiên Thành phải bị rất lớn chê trách cùng áp lực, liền ngay cả bọn họ sâm la tứ quỷ tên gọi, cũng bị ảnh hưởng cực lớn, thậm chí bị trở thành chuyện cười.

Giữa bầu trời cái kia gương mặt người nhợt nhạt nở nụ cười, nói: “Thiên Phàm rất đẹp, bản công tử hết sức yêu thích, đa tạ chư vị thừa để. Làm báo đáp, bản công tử tặng lại một cái nặng cân tin tức cho mọi người, trong truyền thuyết Hoang tộc bí bảo đại truyền tống trận ta đã tìm được, liền đang tọa độ bốn mươi lăm, 1,053, chín mươi sáu, 867, ba mươi ba, không cần cảm ơn.”

Cái kia mặt sau khi nói xong, liền châm chọc nhìn mọi người, sau đó đám mây tản ra, hóa thành từng đoá từng đoá kẹo đường tựa như mây trắng, tô điểm trên bầu trời.

Toàn trường đều rơi vào tĩnh mịch, người người trên mặt lộ ra thần sắc, “Hoang tộc bí bảo đại truyền tống trận?!”

Tin tức này một hồi F3KcLdQx sôi sùng sục, đem Thiên Phàm bị cướp, sàn bán đấu giá nổ tung, chết rồi trên vạn người chuyện huênh hoang đều che giấu. Dù sao chết người như giun dế, không ai sẽ đi để ý tới, mà người sống, chỉ lo cùng lợi ích của chính mình. Liền ngay cả Chu Minh ba người, cũng dại ra ở trên không bên trong, đầy mặt ngạc nhiên.

"Hoang tộc bí bảo đại truyền tống trận?"

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu nhìn nhau một cái, lộ ra ánh mắt kỳ quái đến, cũng không biết cái truyền tống trận này, cùng cái kia tế đàn có phải là một chỗ.

Nhưng vào lúc này, trên bầu trời đột nhiên hiện ra lượng lớn hoành văn, liền giống bị người cắt chém thành vô số mảnh vụn lưu ly, đem ánh mặt trời khúc xạ, đâm mắt người mắt, càng lộ vẻ vô cùng quỷ dị.

Sau đó màu vàng kia hoành văn loạn một cái, từ trong hư không hút ra đi ra, hóa thành vô số ngổn ngang vô chương đường nét, nhanh chóng lượn quanh thành một đạo bà sa bóng người, hiện ra hình dáng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 517: Một Câu Trả Lời, Quản Ngươi Treo Sự Tình?

Người kia ngũ quan thanh tuyển, chỉ có điều sắc mặt âm trầm như nước, ánh mắt âm lệ nhìn chằm chằm trước phương hư không, đầy người khí tức xơ xác.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, người tới chính là Phượng Huy, chỉ có điều trên người khí thế kia so với trước đây cường đại hơn, không chỉ có như vậy, hắn rõ ràng cảm giác được, Phượng Huy trong cơ thể ẩn giấu thực lực, muốn so với bề ngoài thấy còn còn đáng sợ hơn nhiều lắm.

“Công tử.”

Chu Minh cùng hai gã khác ông lão vội vã tiến lên, chắp tay kêu lên.

Toàn trường cũng yên tĩnh lại, lẳng lặng nhìn Phượng Huy, đặc biệt là Cốc Vũ cùng Triệu Hàng, hai người càng sợ hãi hơn không ngớt, Phượng Huy khí thế trên người cùng sát khí, làm bọn họ cũng cảm thấy khiếp đảm.

Tử Diều Hâu y theo ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, nhẹ nhàng chạm đến hạ tay áo của hắn.

Dương Thanh Huyền hiểu ý, nhẹ nhàng gõ đầu, truyền âm nói: “Hẳn là tu luyện cái kia Hoang Thiên Quyết, sẽ không biết tiến triển cùng kết quả làm sao.”

Tử Diều Hâu sắc mặt băng hàn, truyền âm nói: “Người này so với kia Lục Hạo còn muốn ác độc, hi vọng bọn họ hai cái đồng quy vu tận mới tốt.”

Dương Thanh Huyền không nhịn cười được hạ, truyền âm nói: “Trên đời vì sao lại có tốt như vậy sự tình, hai người này đều là kiêu hùng nhân vật tầm thường, cái kia Cốc Vũ cùng Triệu Hàng cùng hai người này nổi danh, sợ cũng sẽ không đơn giản.”

Phượng Huy ánh mắt giống Tinh Đình Điểm Thủy giống như hướng về bốn phía quét tới, hết thảy bị ánh mắt của hắn đảo qua người, tất cả đều là cả người run lên, từ đáy lòng sinh ra một luồng ý sợ hãi, không khỏi là hoàn toàn biến sắc.

Phượng Huy quét một vòng, thu hồi ánh mắt lại, lạnh giọng nói: “Hạ lệnh toàn thành lùng bắt Lục Hạo, phàm là có ẩn giấu Lục Hạo hành tung, hoặc là cùng Lục Hạo vãng lai giả, giết hết không xá!”

Chu Minh cùng hai gã khác ông lão đều là cả người chấn động, ba người nhìn nhau một cái, sắc mặt trở nên nghiêm nghị, cùng nhau ôm quyền nói: “Phải!”

Chu Minh lại nói: “Công tử, Lục Hạo chạy nói lời kia...”

Phượng Huy hơi thay đổi sắc mặt, ngưng mắt nhìn phía phương xa, trầm giọng nói: “Hoang tộc lưu lại đại truyền tống trận sao? Việc này thật hay giả khó nói, nhưng nếu Lục Hạo cố ý nói ra, sợ có ý riêng, ta sẽ đích thân dẫn người đi điều tra một phen, mặc dù hắn có bất kỳ quỷ kế, cũng quyết định không cách nào thực hiện được!”

“Phải!”

Ba người lập tức lĩnh mệnh, bắt đầu dặn dò cùng truyền lệnh xuống, mệnh lệnh toàn thành lùng bắt Lục Hạo.

Lúc này, một tên võ giả đột nhiên lớn tiếng kêu lên: “Phượng Huy, chúng ta tới tham gia buổi đấu giá, nhưng từ với phòng ngự của các ngươi vô năng, làm cho mọi người chết chết, thương tổn thương, ngươi có muốn cho chúng ta một câu trả lời?"

"Đúng, nhất định phải cho chúng ta một câu trả lời!" Còn lại người cũng theo kêu gào đứng lên, nhất hô bá ứng, đều yêu cầu cho một bàn giao.

Phượng Huy ánh mắt dời một cái, rơi vào người kia trên người, khóe miệng chậm rãi vung lên một tia tàn nhẫn cười gằn, từng bước một từ không trung đi tới, hắc tiếng nói: "Bàn giao đúng không."

Người kia lập tức cảm nhận được không ổn, như rơi vào hầm băng, sắc mặt một hồi liền trắng bạch, run giọng nói: "Ngươi... Ngươi muốn làm gì..."

"Làm cái gì? Cho ngươi một câu trả lời a!"

Phượng Huy sắc mặt chìm xuống, trên người một luồng xao động khí tức bộc phát ra, giơ tay lên một chưởng đập tới.

Dương Thanh Huyền nheo cặp mắt lại, chỉ thấy Phượng Huy ra dưới tay, cái kia triển lộ ra cánh tay, càng từ trơn bóng như ngọc trở nên hình như tiều tụy, khô đét không có bất kỳ lượng nước, mặt trên nổi gân xanh, trên da một mảnh khô vàng.

"Oanh" một tiếng, vô rFurs4q số cuồng sa tự lòng bàn tay trào phát hiện, trình hình dạng xoắn ốc bị đẩy ra, táo bạo chưởng lực đánh vào người kia trên người, đưa hắn toàn bộ đều bao phủ đi vào.

Phượng Huy sắc mặt nhàn nhạt, sau đó liền thu tay về đến, cái kia thây khô một dạng cánh tay, lại khôi phục huyết nhục.

Mà trúng chưởng người, vẫn còn ngơ ngác đứng ở đó, không nhúc nhích, lại như không có chuyện gì giống như vậy, trên người không có huyết cũng không tổn thương, chỉ là bị một tầng cát vàng bao trùm, cứng rắn như mỏng xác.

Theo cát vàng bóc ra, cái kia sợ hãi mặt mũi vặn vẹo liền hiện ra, khô khốc trong mắt mang theo vô tận hoảng sợ cùng tuyệt vọng, há to mồm, mười ngón kéo ra, dĩ nhiên liền chết như vậy, thành một cổ thây khô, trên người một giọt nước phân cũng không có, da dẻ cùng bắp thịt héo rúc thành thật mỏng một tầng, dán sát xương trên đầu.

Phượng Huy trên mặt hiện ra một mảnh ửng hồng, có vẻ yêu dị cực kỳ, lập loè tàn nhẫn ánh mắt, cười gằn xem qua bốn phía, từng chữ nói: “Còn có ai, cần ta cho hắn một câu trả lời?”

“Chi!” Cái kia chút bị ánh mắt của hắn tập trung người, tất cả đều sợ đến cả người rét run, vội vàng lui về phía sau đi.

Lúc trước gọi hung ác những người kia, toàn bộ đều câm như hến, thân thể run lẩy bẩy, không ngừng lùi lại.

Phượng Huy khinh thường nhìn bọn hắn chằm chằm, châm chọc nói: “Không có chuyện có thể lăn, còn có muốn ta cho giao phó liền lưu lại, ta cùng nhau cho các ngươi.”

“Rầm!”

Dứt tiếng, tất cả mọi người liền như bay đào tẩu.

Mấy vạn người rất nhanh sẽ tản đi, linh linh Lạc Lạc chỉ còn lại hơn mười người, tựa hồ cũng không sợ Phượng Huy, chậm rãi đi rồi.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu cũng xoay người ly khai, ở hai người sát na xoay người, rõ ràng cảm nhận được Phượng Huy ánh mắt ngưng nhìn sang, trong lòng hai người rùng mình, nhưng cũng không có bất kỳ vẻ mặt, mà là bình tĩnh bay đi.

Phượng Huy gặp hai người bọn họ bay xa sau, lúc này mới thu về ánh mắt, trong mắt lộ ra vẻ mặt nghi hoặc.

Rất nhanh, Hư Thiên Thành hộ vệ lập tức đem bất hủ điện phụ cận toàn bộ phong tỏa, bắt đầu thanh lý hiện trường, đại lượng phần vụn thi thể hài cốt, từng cái bị thanh tẩy.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu bay sau một lúc, bỗng nhiên liền ngừng lại, đứng ở không trung.

Dương Thanh Huyền trái phải nhìn một cái, từ tốn nói: “Đi ra đi.”

Không gian bốn phía lập tức hiện ra gợn sóng, từ bên trong đi ra mấy người đến, đem hai người bọn họ vây nhốt.

Dương Thanh Huyền nhìn lướt qua, khuôn mặt quen thuộc có ba văn thụy, cướp giật đấu giá Thanh Loan chân huyết ông lão mặt đỏ, ngoài ra còn có năm người, đều là chưa từng thấy mặt, có mấy người tựa hồ cũng gọi là quá giá cả, nhưng cũng không nhớ rõ.

Một người trong đó thân hình thon gầy, khuôn mặt như cương thi một loại u ám, trên mặt còn dài hơn một nhúm nhỏ Hồng Mao, lạnh lùng nói: “Bằng hữu, lần đấu giá này sẽ thu hoạch không nhỏ a.”

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, từ tốn nói: “Thu hoạch có nhỏ hay không, quản ngươi treo sự tình? Ngươi hết sức rỗi rãnh có đúng không, chuyện của người khác ngươi cũng quản?”

Cái kia Hồng Mao sững sờ, câu trả lời này có chút mở ra lối riêng, để hắn ngây người một chút, không biết trả lời như thế nào.

“Khà khà, bằng hữu nói đúng lắm, tất cả mọi người không phải người không phận sự, có công phu này không bằng nhiều bế mạc quan, để công lực tăng trưởng mấy phần, cho nên, liền đừng chậm trễ mọi người thời gian, đem cái kia Thanh Loan chân huyết giao ra đây, sau đó đại lộ Triêu Thiên, mỗi bên đi một bên.” Một gã khác chổi đầu, mang một cái sừng trâu khuyên tai nam tử gằn giọng nói rằng.

“Tốt.”

Dương Thanh Huyền sảng khoái trả lời, sau đó lấy ra cái kia hổ phách, đặt ở trên lòng bàn tay, vươn ra ngoài, “Ai muốn thì tới lấy.”

Bảy người một hồi đều là trợn to hai mắt, chăm chú nhìn cái kia hồng mang lóe lên hổ phách, trong mắt lộ ra tham lam cùng vẻ hưng phấn, không ngừng liếm môi, nhưng cũng không ai dám tiến lên nắm, tựa hồ cũng vậy kiêng kỵ, trái lại yên tĩnh lại, đứng ở đó bất động.

Dương Thanh Huyền cười nhạo một tiếng, mắng: “Một đám loại nhút nhát, thả ở trước mặt các ngươi, cũng không gan này tới bắt.”

Cái kia Hồng Mao ngoắc ngoắc ngón tay, ánh mắt lấp lóe, nói: “Ném quá đến.”

“Vứt em gái ngươi”, Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, nói: “Rác rưởi, cơm đang ở trước mắt, còn muốn ta đút vào trong miệng ngươi? Ăn cứt đi thôi!”

Hắn năm ngón tay vồ lấy, đem hổ phách bảo hộ ở lòng bàn tay, một quyền liền hướng trên mặt người kia đánh tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 518: Kinh Sợ Thối Lui Kẻ Địch, Lục Hạo Hiện Thân

Người kia lấy làm kinh hãi, vội vàng bóng người nhanh chóng thối lui.

Nhưng Dương Thanh Huyền ra quyền chớp mắt, dưới chân Kiếm Bộ giẫm lên một cái, mỗi một bước cũng như cùng kiếm khí ngang dọc, đạp ra bước thứ ba thời điểm, liền xuất hiện ở người kia trước mặt.

“Oành!”

Một quyền bất thiên bất ỷ, chính diện đánh vào mặt của người kia trên.

“A!”

Người kia như giết heo thanh âm vang lên, sau đó không trung tung một cái huyết tuyến, liền bay ngược ra ngoài.

“Chi!” Mọi người thấy một trận sởn cả tóc gáy, mặt của người kia nơi nào vẫn còn ở?

Một cái sâu đậm quyền ấn thay thế nguyên bản ngũ quan, cái gì mũi con mắt miệng mất ráo, thậm chí đầu đều là xẹp, cú đấm kia tất nhiên sẽ xương sọ đều đánh nát, gương mặt thành đóa hoa tỏa ra.

Người kia bay ngược xa mấy chục trượng, thân thể ở trên không bên trong run rẩy, hai tay run rẩy, tựa hồ muốn đem thân thể cân bằng ở, nhưng bởi vì thương tới đại não, cuối cùng vẫn là không có ổn định, trình đường pa-ra-bôn hướng về đại địa rơi xuống, rất nhanh sẽ “Ầm” một tiếng ngã xuống đất, không biết sống chết.

Lần này người người đều đổi sắc mặt, vừa nãy người kia nhưng là Nguyên Võ đại viên mãn tồn tại, lại bị một quyền đánh nổ, đồng thời ở Dương Thanh Huyền ra quyền thời điểm, mọi người căn bản là không có cảm nhận được chân nguyên gợn sóng, hoàn toàn là dựa vào thân thể một quyền.

“Thể tu, mã não cảnh?” Ba văn thụy sắc mặt chợt biến, con ngươi đột nhiên co, bắn ra điểm điểm tinh mang, trở nên nghiêm nghị cực kỳ.

Sáu người khác cũng đều là sắc mặt đại biến, triệt để không còn khi trước ung dung.

Dương Thanh Huyền lại vươn tay ra, đem hổ phách triển khai phát hiện ở trước mặt mọi người, giễu giễu nói: “Còn có muốn sao? Tự mình tới lấy.”

Sáu người nhìn chằm chằm cái kia hổ phách, trong suốt màu sắc, máu tươi đỏ thẫm, dẫn tới một trận nuốt thanh âm, người người đều muốn, nội tâm đều gây rối, nhưng cũng không ai dám lên trước.

Tử Diều Hâu lạnh lùng nhìn bọn hắn chằm chằm mấy cái, lạnh nhạt nói: “Đưa bọn họ sáu cái giết đi, ở đây cản đường đam lầm thời gian của chúng ta.”

Sáu người cả người chấn động, hoàn toàn biến sắc, ánh mắt từ Dương Thanh Huyền trên người chuyển đến Tử Diều Hâu trên người, phát phát hiện tên này trắng mặt nam tử cũng là khí vũ bất phàm, thần thức dưới sự điều tra, hoàn toàn bị ngăn cách, căn bản không dò ra nửa chút đầu mối.

Không phải tu luyện che dấu hơi thở công pháp, chính là trên người có mang ngăn cách điều tra bảo vật, cũng hoặc là...

Mấy người nghĩ đến cuối r9PsngO cùng một trường hợp, đều là sống lưng bốc lên mồ hôi lạnh đến, “Lẽ nào hai người này đều là Địa cảnh cường giả?”

Ba văn thụy sắc mặt chợt biến, đột nhiên xoay người, liền hóa thành một vệt sáng bỏ chạy, tốc độ nhanh chóng, nhìn dáng dấp kia như là liều mạng toàn lực.

Sau đó, ông lão mặt đỏ cũng là cả người run lên, điều đầu bỏ chạy.

Bốn người khác có chút bối rối, gặp chạy hai cái mạnh nhất, lại cũng không đợi được, sâu sắc nhìn hai người một chút, cũng điều đầu liền đi.

Tử Diều Hâu nhìn chằm chằm mấy người rời đi bóng người, hơi nhíu mày, chuyển đầu hỏi: “Thanh Huyền, vì sao không giết bọn họ? Miễn cho bọn họ nhớ, chung quy là không tốt.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Nhớ nhiều người đây, nếu bọn họ thức thời đi rồi, còn chưa tính. Huống chi, chân chính uy hiếp còn không có xuất hiện đây, ta nói không sai chứ, Lục Hạo công tử.”

Hắn câu cuối cùng ngữ khí vô cùng bình tĩnh cùng lạnh nhạt, chậm rãi từ trong miệng thốt ra, giống như là tùy ý tán gẫu ngày giống như vậy, biểu hiện không có bất kỳ biến hóa nào.

Tử Diều Hâu nhưng là hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Lục Hạo? Hắn ở đâu?!” Vội vàng xoay người, bốn phía cảnh giác.

“Ồ, ngươi là thế nào phát hiện được ta?”

Không trung truyền đến một đạo nam tử ngạc nhiên âm thanh, lập tức, phía trước một đám mây trắng phiêu đi qua, từ từ ngưng tụ thành một cái hình người, tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu, thần thái diệp không sai, trong mắt lóe lên thông tuệ ánh sáng.

Tử Diều Hâu vẻ mặt cả kinh, cảnh giác nhìn chăm chú người trước mắt này, cái kia phong khinh vân đạm dáng dấp hạ, cho nàng truyền đến một loại hơi thở hết sức nguy hiểm.

Dương Thanh Huyền nhưng là sắc mặt bình tĩnh, cùng cái kia Lục Hạo công tử bốn mắt nhìn nhau, cũng vậy nhìn chằm chằm đối phương nhìn một hồi.

Lục Hạo đột nhiên nở nụ cười, cất cao giọng nói: “Ha ha, thú vị, Hư Thiên Thành lúc nào tới ngươi một cái như vậy có ý người? Ta rất hiếu kì, ngươi là từ đâu hàng đơn vị mặt tới được.”

Dương Thanh Huyền không đáp, mà là chắp tay, đạm mạc nói: “Đa tạ Lục Hạo công tử cho ta mượn linh thạch.”

Tử Diều Hâu sắc mặt sững sờ, này mới phản ứng được, đập cái kia Thanh Loan chân huyết thời điểm, Dương Thanh Huyền không tên nhiều lấy ra năm triệu linh thạch, dĩ nhiên là Lục Hạo cho.

Lúc đó Lục Hạo an vị ở Dương Thanh Huyền đằng trước cách đó không xa, hắn đập xuống Thanh Loan chân huyết sau, lên trước giao nhận thời điểm, đi ngang qua Lục Hạo bên cạnh người, Lục Hạo liền đem linh thạch cho hắn.

Lục Hạo cười nhạt, nói: “Không sao, mượn ngươi linh thạch, cũng là vì chính ta.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Lúc đó ngươi truyền âm cho ta, nói muốn cái kia đại xuân cây nhựa cây ngưng tụ thành hổ phách, vượt qua 70 triệu bộ phận ngươi tới ra, lúc này mới khiến cho ta thuận lợi đập xuống vật ấy.”

Lục Hạo cười nói: “May mà cũng không vượt ra ngoài nhiều lắm, vẫn còn ở chỉ là tại hạ trong phạm vi chịu đựng.”

Dương Thanh Huyền không tỏ rõ ý kiến, thản nhiên nói: “Ta hiện tại liền đem này hổ phách cắt mở, lấy ra tinh huyết sau liền cho ngươi.”

Nói, hắn đem hổ phách lấy ra, đặt ở lòng bàn tay, để cái kia Lục Hạo nhìn.

“Chà chà, quả nhiên là bảo bối đây, thật giống như đại xuân cây nước mắt giống như vậy, phối hợp Thanh Loan chân huyết, càng là Quỷ Phủ Thần Công tuyệt phẩm, cắt như vậy mở há không đáng tiếc?” Lục Hạo nhìn cái kia hổ phách, liếm môi một cái, khen không dứt miệng, “Hơn nữa này hổ phách tuyệt không phải Phàm phẩm, cắt không mở dễ, vạn nhất không có cắt gọn, tổn thương bên trong chân huyết, thì càng thêm cái mất nhiều hơn cái được.”

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, trong mắt bắn ra vẻ ác lạnh, nói: “Cái kia Lục Hạo ý của công tử là...”

Lục Hạo chà chà vài tiếng, như là đang trầm tư giống như vậy, đột nhiên vỗ tay một cái, cười nói: “Nếu không như vậy đi, cũng đừng cắt, liên đới bên trong chân huyết cùng nhau bán cho ta, bằng hữu ngươi nói giá, hai triệu? Ba triệu?”

Dương Thanh Huyền trong mắt hàn quang lóe lên, sau đó liền nở nụ cười, năm ngón tay vồ lấy, đem hổ phách cất đi, lạnh như băng nhìn chằm chằm Lục Hạo, châm chọc nói: “Ngươi nói là linh thạch cực phẩm sao?”

Tử Diều Hâu cũng là trên mặt mang theo sắc mặt giận dữ, thêm vào Lục Hạo lúc trước gây nên, ít nhất giết trên vạn người, làm nàng đối với người này căm ghét cực kỳ, thân truy cập liền tuôn ra sát khí đến.

Ngược lại là Dương Thanh Huyền, từ đầu đến cuối đều tĩnh táo cực kỳ, không có có bất kỳ gợn sóng tâm tình gì.

Lục Hạo đem hai tay ở trước người xoa một cái, trong mắt lập loè tia sáng yêu dị, hắc tiếng nói: "Ngươi suy nghĩ nhiều rồi, đương nhiên là trung phẩm rồi."

"Ồ."

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, đem hai tay chắp sau lưng, hờ hững nói rằng: "Ta còn nợ Lục Hạo công tử năm triệu linh thạch trung phẩm, hiện tại đem hổ phách cùng tinh huyết cho ngươi, có phải là còn phải lại trả ngươi 2,3 triệu?"

"Cái này... Ta nhìn bằng hữu trên người ngươi hơn nửa cũng không có tiền, trước vỗ xuống cái kia Hoang tộc con rối, vừa vặn còn giá trị ít tiền, cho ta là được rồi."

Lục Hạo liếm môi một cái, trên người yêu dị khí càng nặng, một cổ vô hình áp lực ở trên không bên trong hình thành, Phương Viên trong vòng trăm trượng, đều ở một loại quỷ dị bầu không khí hạ.

Hắn hơi cau lại hạ lông mày, nội tâm thầm giật mình, tại chính mình từng bước ép sát khí thế hạ, đối phương càng là lù lù bất động, không biết là định liệu trước, vẫn là giả vờ trấn định.

Ngay ở hắn nhíu mày trong nháy mắt, bỗng nhiên một cổ cường đại kiếm ý bộc phát ra, trực tiếp đánh tan quỷ dị này khí tràng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 519: Thần Thông Kết Giới, Một Đòn Lùi Địch

Tự Dương Thanh Huyền trên người dâng lên một mảnh khí tức đáng sợ, thẳng làm cho toàn bộ trăm trượng không gian, đều hóa thành Tu La Quỷ Ngục, thiên địa phai màu, tàn sao đen tối, phảng phất hoàng hôn giáng lâm, vô số cô hồn dã quỷ bỗng dưng hiện ra, tiếng kêu thảm thiết đau đớn, từ bốn phương tám hướng vọt tới.

“Chi! Đây là...”

Lục Hạo sợ hết hồn, vốn là muốn dùng khí tức quái dị ngăn chặn đối phương, nhưng không nghĩ trên người đối phương nổi lên khí tức càng quỷ dị đáng sợ, đây cũng không phải là đơn giản hơi thở, mà là một loại thần thông kết giới!

Đồng thời này Quỷ Ngục một loại kết giới, ở chuôi này xanh đen dưới kiếm, không ngừng bị áp súc, hết thảy ánh sao đều bị kiếm khí đánh tan, chính là Trường Hà Tiệm Lạc Hiểu Tinh Trầm!

Dương Thanh Huyền vẫn bình tĩnh đối mặt Lục Hạo, phảng phất hoá thạch một loại không có có bất kỳ gợn sóng tâm tình gì, kì thực toàn thân mỗi cái tế bào đều thư giãn ra, đem thần thức lan ra đến đỉnh cao, cẩn thận tinh tế quan sát đến Lục Hạo từng cái vẻ mặt động tác, tìm kiếm sơ hở của hắn.

Ở Lục Hạo nhẹ hơi nhíu mày thời điểm, chính là hắn tâm tình xuất hiện ba động thời điểm, Dương Thanh Huyền bắt được trong giây lát này, đem sức mạnh toàn thân trong nháy mắt bộc phát ra, hội tụ ở chiêu kiếm đó bên dưới.

Đây là hắn bước vào Địa cảnh sau, lần thứ nhất ra tay toàn lực, Bách Quỷ Dạ Hành trên kiếm khí, lại Địa cảnh sức mạnh hạ trực tiếp hóa xuất thần thông kết giới, sau đó kết giới này lại bị kiếm ý của hắn áp súc, vô cùng sức mạnh đều tràn vào chiêu kiếm này bên trong.

Không chỉ có là hắn, Tử Diều Hâu cũng nhận được khế ước lực ảnh hưởng, cùng Dương Thanh Huyền có cảm giác trong lòng, ở cùng trong nháy mắt, ai ca trên thân kiếm kiếm khí đua tiếng, sức mạnh khổng lồ hóa thành một đạo cầu vồng kiếm, chém tới.

Tử Diều Hâu vốn là đối với Lục Hạo mang trong lòng ác cảm, giờ khắc này càng là không lưu dư lực, dùng hết toàn bộ tu vi một chiêu kiếm, trực tiếp đem trời cao chém nứt!

Lục Hạo giật nảy cả mình, hắn còn chưa nghĩ ra làm sao ra tay, đối phương liền trực tiếp bắt hắn lại trên tâm cảnh nhẹ nhàng gợn sóng, lấy Hoành Tảo Thiên Quân tư thế công đi qua, này là đáng 5XM64Lz sợ đến mức nào trường thi đối địch năng lực.

“Vững như thành đồng vách sắt!”

Lục Hạo hai tay nhanh chóng bấm quyết, một mảnh kim quang ở quanh thân hiện ra, hóa thành kết giới tản ra.

“Ầm!”

“Ầm!”

Hai người một đòn toàn lực, đánh vào màu vàng kia kết giới trên, sức mạnh cuồng bạo ép tới kết giới kia biến hình, chấn động đến mức Lục Hạo không ngừng lùi lại. Toàn bộ kết giới lực lượng ở quyết ấn xuống thu thập, hóa thành một lớp mỏng manh, che đắp lên trên người, giống như là một tầng kim sợi hà y.

Lục Hạo bị đẩy lui hơn trăm trượng xa, mới dừng thân lại, cả mắt đều là vẻ hoảng sợ.

Hắn có thể cảm ứng rõ ràng đến Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu tu vi, cũng chỉ là Luân Hải sơ kỳ mà thôi, có thể đưa hắn đẩy lui, đơn giản là khó mà tin nổi.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu một đòn sau, hai người đều là trong lòng chấn động mạnh, Lục Hạo sức mạnh sâu không lường được, ở như vậy bị giáp công dưới tình huống, còn có thể hoàn hảo không chút tổn hại, chỉ có một khả năng, đó chính là nhất lực phá vạn pháp, thực lực của hắn vượt xa hai người.

“Quả nhiên có chút môn đạo, ta bây giờ đối với hai người các ngươi thân phận cùng sư thừa đặc biệt cảm thấy hứng thú đây!”

Lục Hạo xanh mặt, trong mắt bắn ra tinh mang, “Vừa nãy chuôi này đầy rẫy vô cùng quỷ khí bảo kiếm, là ngươi Võ Hồn sao? Cũng hoặc là một cái Địa Khí?”

Hắn tự mình nói một lần, liền cười gằn nói: “Là cái gì cũng không trọng yếu, liền để ta đưa ngươi tầng tầng bác mở, nhìn trên người ngươi đến cùng ẩn tàng rồi một ít gì vật thú vị!”

Hắn kéo ra tay phải năm ngón tay, một chút đen nhánh ánh sáng hiện ra, sau đó không ngừng mở rộng, hóa thành một cái lớn chừng bàn tay đen kịt tiểu cầu, mặt trên lập loè màu vàng Lôi Quang.

Tiểu cầu một xuất hiện, liền đem bầu trời đè ra vô số giống mạng nhện vết rạn nứt, “Vèo” một tiếng liền hướng hai người bay tới.

Lục Hạo cười gằn nói: “Để ta xem một chút, các ngươi ẩn giấu thực lực mạnh như thế nào, có thể không chống đỡ được ta đây ba phần mười công lực một đòn!”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, cái kia tiểu cầu bên trong đầy rẫy hơi thở của sự hủy diệt, vô cùng đáng sợ, như là bị đánh trúng lời, hai người vô cùng có khả năng bỏ mình.

Mà chỉ là Lục Hạo ba phần mười sức mạnh, Dương Thanh Huyền trong nháy mắt liền suy đoán ra, này Lục Hạo có thể là Toái Niết cảnh tồn tại.

Lục Hạo đầy mặt xem kịch vui dáng vẻ, bỗng nhiên con ngươi co rụt lại, cau mày nói: “Đó là...”

Liền sau lưng Dương Thanh Huyền, hiện ra một cái to bằng cái thớt Ảnh Tử, đem toàn bộ bầu trời đều đè lõm xuống một khối, sau đó một luồng lực lượng cường đại dị thường liên tục tăng lên.

“Luân Hải cảnh hậu kỳ... Đại viên mãn... Tam Hoa sơ kỳ... Trung kỳ... Hậu kỳ... Đại viên mãn... Toái Niết... Trung kỳ... Hậu kỳ...”

“Chi!”

Lục Hạo hít vào ngụm khí lạnh, con ngươi đều trợn lên, “Toái Niết hậu kỳ!?”

Hư ảnh kia trên hồng mang lóe lên, một chút ánh sáng đỏ tươi kích. Bắn ra, “Xì” một tiếng điểm tiến vào Tiểu Hắc cầu bên trong, “Rầm” một hồi liền đem cái kia quả cầu đen đánh vỡ đi ra, sức mạnh đáng sợ ở trên không bên trong bạo nổ mở.

“Ầm ầm!”

Lục Hạo con ngươi lại mở to mấy phần, từ nổ tung hắc mang bên trong, nhất điểm hồng quang kích. Bắn mà đến, nguyên bản tràn đầy tự tin hắn, một hồi sợ đến hồn phi phách tán, gấp vội vươn tay ra đi, năm ngón tay thành trảo.

“Oành!”

Một trảo bên dưới, chấm đỏ kia càng là đánh tan hắn trảo lực, đưa bàn tay xuyên thủng, tuôn ra một đoàn huyết đến.

đăng❤nhập

http://truyencuatui.net/ để đọc❤truyện “Làm sao có khả năng?!”

Lục Hạo khuôn mặt khiếp sợ cùng không Pháp Tướng tin, nhưng bàn tay miệng vết thương truyền đến cảm giác từ bên tai, toàn bộ cổ tay cũng bắt đầu biến thành đen, càng là làm hắn sợ run tim mất mật.

Ngay sau đó không nói hai lời, tàn nhẫn mà trừng Dương Thanh Huyền một chút, tràn ngập kiêng kỵ, liền bóng người lóe lên, hóa thành lưu quang bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền phía sau hiện ra Thâm Hồng Cổ Hạt Ảnh Tử, cái kia nhỏ dài đuôi ở trên không bên trong lung lay mấy lần, liền thu thập. Cổ Hạt sâu tròng mắt màu xanh lục lóe lên mấy lần, bóng người lóe lên, trở về đến Tinh Giới bên trong.

Dương Thanh Huyền sắc mặt hơi trắng bệch, nói: “Đi.”

Hai người cũng lập tức hóa thành lưu quang, hướng về hướng ngược lại đi.

Dương Thanh Huyền một đường đều mặt âm trầm, không nói một lời.

Vốn cho là bước vào Luân Hải cảnh, là cao cấp nhất cường giả, ai biết lần thứ nhất ra tay suýt chút nữa chết, nếu không có có Thâm Hồng Cổ Hạt, lần này bất tử cũng phải bị đoạt hết.

“Tứ đại công tử sao? Quả nhiên danh bất hư truyền.”

Trong đầu của hắn hiện ra bốn người thân ảnh, trong mắt tràn đầy vô cùng chiến ý.

Hai người rất nhanh sẽ bay trở về trụ sở của chính mình, bởi vì Dương Thanh Huyền dùng là La Phi thân phận, đối lập tương đối an toàn.

Tiến vào mật thất sau, Dương Thanh Huyền lúc này lấy ra cái kia hổ phách đến, nắm trong tay, xem xét tỉ mỉ.

Tử Diều Hâu nói: “Thanh Loan chính là ngày cầm tộc năm phượng một trong, tinh huyết bên trong ẩn chứa sức mạnh không gì sánh kịp, Thanh Huyền ngươi đưa nó ăn vào, liền có thể vững chắc Luân Hải sơ kỳ cảnh giới, thậm chí nâng cao một bước.” Nàng cười một tiếng, nói: “Như vậy Lục Hạo cũng không cách nào đoạt.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, cũng không giải thích nhiều. Hắn đập xuống này Thanh Loan chân huyết nguyên nhân chủ yếu cũng không phải là vì tu vi, mà là vì tu luyện cái kia bảy mươi hai biến.

Cũng may mà tinh này huyết chỉ có một chút xíu, nhìn kỹ lại, liền nửa giọt cũng chưa tới, bằng không cũng tuyệt đối không thể xuất hiện ở sàn bán đấu giá, để hắn lượm cái đại tiện nghi.

Ngay sau đó, hắn đem cái kia hổ phách thận trọng cắt mở, lập tức có một cỗ sức mạnh cuồng bạo từ cái kia huyết bên trong trào hiện ra.

Dương Thanh Huyền đầu ngón tay một chút, tinh huyết liền bắn nhanh mà lên, bị hắn một hồi hấp vào bên trong cơ thể.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 520: Thành Công Luyện Hóa, Truyền Tống Trận Sự Nghi Ngờ

Tử Diều Hâu nhìn Dương Thanh Huyền da dẻ, từ bình thường ngọc phấn biến sắc thành ửng hồng, lại như toàn thân muốn thiêu đốt giống như vậy, cả kinh há to mồm, lo lắng nói: “Thanh Huyền...”

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu, ra hiệu không việc gì, sau đó khoanh chân ngồi xuống, bấm ra cổ quái quyết ấn, vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh.

Cái kia tinh huyết tản mát ra sức mạnh, tập trung ở trong dạ dày, kèm theo thiêu đốt giống như đau đớn, thông qua Võ Kinh lực lượng, hướng đi kinh mạch, sau đó khuếch tán đến toàn thân, toàn thân Chu Thiên huyệt vị.

Tử Diều Hâu gặp trên người của hắn màu đỏ theo kinh mạch đi khắp, đều đều trải rộng toàn thân, đồng thời đã khống chế hạ xuống, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm. Dù sao cái kia tinh huyết không biết là bao lâu trước kia đồ vật, cứ như vậy cắn nuốt, ai cũng không thể bảo đảm không việc gì.

Nhưng nàng cũng không có quá to lớn lo lắng, một là cái kia tinh huyết phân lượng quá ít; Hai là Dương Thanh Huyền công pháp tu luyện, chính là trong thiên hạ cao cấp nhất luyện thể thuật, còn người mang hai đại chí cường Võ Hồn; Ba nhưng là có nàng ở bên người, sinh tử mặt mày hốc hác hầu như có thể ứng đối tất cả bất ngờ, nhiều nhất là Dương Thanh Huyền ăn nhiều chút khổ đầu thôi.

Gặp trên người của hắn khí tức vững vàng sau, Tử Diều Hâu cũng ở tại đối với mặt khoanh chân ngồi xuống, lặng lặng tu luyện.

Ước chừng qua bảy ngày, Dương Thanh Huyền trên người ửng hồng toàn bộ thối lui, trên người khí tràng vô cùng mạnh mẽ, mỗi một chỗ yếu huyệt dhlesCEK bên trong, đều giống như có một vòng xoáy năng lượng, không được xoay tròn, đem sức mạnh đều đều chuyển vận đến thân thể mỗi một chỗ tổ chức.

Trong tay hắn quyết ấn cũng thay đổi mấy lần, mỗi một lần biến hóa, đều có thể rõ ràng cảm giác được sức mạnh tăng lên.

Rốt cục, lại qua mấy ngày, mặc kệ Võ Kinh quyết ấn làm sao biến hóa, sức mạnh kia tăng lên cảm giác cũng không có, đã đem cái kia giọt tinh huyết hoàn toàn luyện hóa, đạt tới có thể chạy nước rút cực hạn.

Tử Diều Hâu bỗng nhiên trong lòng có cảm giác, mở mắt ra, con ngươi đột nhiên co mở lớn, chỉ thấy Dương Thanh Huyền trên người hiện ra ngọn lửa màu xanh, đem toàn bộ thân hình đều thiêu đốt, cái kia thanh hỏa lực lượng cực cường, một hồi vượng múc, lại đem Dương Thanh Huyền cả người đều nuốt vào.

“Thanh Huyền!”

Tử Diều Hâu sốt sắng, kinh hô một tiếng, liền vội vàng một chiêu kiếm đâm tới, muốn đem cái kia thanh hỏa phách mở.

Ai ca kiếm cương vừa chém vào trong lửa, đem thanh hỏa phách mở một tia vết nứt, liền gặp Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh, khóe miệng mang theo ý cười, nhẹ nhàng chỉ tay gảy tại sống kiếm trên, chấn động đến mức ai ca kiếm “Ong ong” vang vọng, Tử Diều Hâu hầu như cầm kiếm bất ổn, suýt chút nữa tuột tay.

“Ta không sao.”

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, cái kia con ngươi trong suốt bên trong xẹt qua vẻ kinh dị, toàn bộ thân hình ngay ở cái kia thanh hỏa bên trong bắt đầu biến hoá, hai tay chậm rãi hóa thành lông cánh triển khai, thanh mang kèm theo hỏa diễm, đem toàn bộ mật thất chiếu sáng trưng.

Tử Diều Hâu há to mồm, khuôn mặt ngạc nhiên cùng dại ra, ở trước mặt nàng, Dương Thanh Huyền đã hoàn toàn biến thành một con màu xanh chim lớn, đang ở phiến cánh mà bay.

Cái kia chim xanh hình thể khổng lồ, mỏ chim nhỏ dài, toàn thân khoác màu xanh lông chim, nhìn thấy được trơn thuận cực kỳ, trên đầu có chín cái bảy màu linh vũ, đuôi mắt nơi lôi ra một đạo yêu màu đỏ vết máu, một đôi con ngươi màu xanh lam sẫm bên trong bốc cháy lên màu xanh ánh lửa, theo cánh vỗ, tỏa ra ngọn lửa cuồng bạo sóng nhiệt đến.

“Leng keng.”

Ai ca kiếm ngã xuống đất, Tử Diều Hâu há to mồm, triệt để choáng tại chỗ.

Không chỉ có là nàng, Tinh Giới bên trong Thâm Hồng Cổ Hạt, tựa hồ chịu đến khí tràng áp chế, trên người hoang khí có chút nóng nảy, ở quanh thân hóa thành từng đạo từng đạo thật nhỏ vòng xoáy.

Chim xanh vẫn chưa duy trì thời gian quá lâu, trong tròng mắt hỏa diễm lấp lóe, “Xì” một hồi giương cánh, thân thể liền teo lại đến, biến trở về Dương Thanh Huyền chân thân, mà lửa cháy ngập trời, cũng tận số thu hồi trong cơ thể, trong mật thất tia sáng lúc này mới ảm đạm xuống, khôi phục bình thường.

“Ùng ục.” Tử Diều Hâu chật vật nuốt xuống hạ, chỉ cảm thấy yết hầu một trận phát khô, lẩm bẩm nói: “Thanh Huyền ngươi... Chuyện gì thế này...”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Ta tu luyện một loại thần thông, gọi là bảy mươi hai biến, có thể luyện hóa mỗi bên loại tinh huyết, sau đó tiến hành biến thân.”

Tử Diều Hâu nghe được trợn mắt ngoác mồm, ngơ ngác nói: “Bảy mươi hai biến... Trên đời tại sao có thể có như vậy nghịch thiên thần thông...” Nàng tựa hồ nhớ ra cái gì đó, trong mắt đột nhiên trở nên sáng ngời, than thở: “Ta hiểu được! Trước cái kia Sa chi bảo vệ...”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Chính là, ta luyện hóa Sa chi bảo vệ Hoang đan.”

Tử Diều Hâu ở khiếp sợ ngắn ngủi sau, đột nhiên vui mừng, nhảy cầu khẩn nói: “Thật là lợi hại, cố gắng chơi, ta cũng muốn học, Thanh Huyền ngươi dạy ta, dạy ta có được hay không?”

Dương Thanh Huyền có chút nhức đầu, cái kia Thiên Thần Quyết từ khi hấp vào bên trong cơ thể sau, tựa hồ vẫn vắng lặng tại hắn linh đài Thức Hải, cũng không biết làm sao lấy ra, hơn nữa mình có thể nhanh như vậy nắm giữ Thiên Thần Quyết, cùng cái kia không Đế tinh huyết cũng có liên hệ cực lớn.

Cái kia tinh huyết bên trong vốn là ẩn chứa bảy mươi hai biến thần thông ước số, ở chưa học bảy mươi hai biến trước, liền cùng cái kia mắt vàng chói lửa giống như vậy, thỉnh thoảng sẽ nhô ra, một hồi biến hầu một hồi biến cá, lúc này mới có thể khi chiếm được Thiên Thần Quyết ngay lập tức, liền đem bảy mươi hai biến nắm giữ toàn bộ.

Dương Thanh Huyền đem quan hệ trong đó cùng Tử Diều Hâu nói tỉ mỉ một phen, Tử Diều Hâu lúc này mới ủ rũ cúi đầu, không lại thêm.

Hoa Giải Ngữ có chút hoài nghi hỏi: “Tương truyền Thanh Loan chim thần vì là năm phượng một trong, nắm giữ lớn lao thần thông, ngươi có thể phát huy được sao?”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Không vội, vừa biến hóa Thanh Loan thời điểm, tựa hồ trong lòng sinh ra ý nghĩ, sợ là phải từ từ lĩnh ngộ ra đến, không cách nào nhảy một cái mà liền.”

Hoa Giải Ngữ ngẩn người một chút, cười khổ nói: “Nếu thật sự là như thế, vậy này bảy mươi hai biến cũng quá nghịch thiên rồi đi, thế gian vì sao lại có đáng sợ như vậy thần thông tồn tại.”

Dương Thanh Huyền trong mắt tinh mang lấp lóe, tự tin trăm phần trăm nói: “Đừng quên, này thần thông nhưng là Yêu Đế không lưu truyền xuống, đây chính là ngang qua toàn bộ thời đại trung cổ đại nhân vật a.”

Hoa Giải Ngữ gật gật đầu, đối với cái kia bảy mươi hai thay đổi thần thông, vững tin không thể nghi ngờ.

Tử Diều Hâu ở một bên thấp đầu trầm mặc, giống có chút rầu rĩ không vui, đột nhiên hỏi: “Thanh Huyền, chúng ta... Muốn ly khai Hư Thiên Thành sao?” Nàng một đôi mắt đẹp có chút âm u hạ xuống, biểu hiện có chút tịch mịch dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền lấy ra La Phi ngọc bài, liếc mắt nhìn, nói: “Chỉ cần đem này ngọc bài bóp nát, liền có thể bị truyền đưa đi.”

Tử Diều Hâu cũng lấy ra một khối đồng dạng ngọc bài, nhẹ nhàng chạm ở Dương Thanh Huyền trên ngọc bài, hai người hoàn toàn không còn gì để nói, ra đi, sợ là lại sẽ không trở về.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên nói: “Lục Hạo tranh đoạt Thiên Phàm sau, truyền ra tin tức kia, ngươi cảm thấy thật giả làm sao?”

Tử Diều Hâu nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Ta đoán là giả, này loại cơ mật, mỗi người đều giấu giấu diếm diếm, chỉ lo người khác biết, ai sẽ ở trước công chúng truyền bá? Hắn nhất định là vì phân tán mọi người đối với cừu hận của hắn, đem mục tiêu dời đi, như vậy cũng không sao người đuổi giết hắn.”

Một lát sau, nàng lại hơi nhíu mày, nói: “Như vậy cũng có chút nói không thông, hắn ở bên trong phòng đấu giá làm sự tình, chết rồi trên vạn người, đều là huyết hải thâm cừu. Những người kia tuyệt đối không thể dời đi mục tiêu, thật chẳng lẽ phát hiện đại truyền tống trận?”

Chương 521: Hư Thiên Thành Biến Đổi Lớn, Phủ Thành Chủ Mời

Dương Thanh Huyền đáy mắt ánh mắt lóe lên, trầm giọng nói: “Vậy có muốn hay không đi xem xem?”

Tử Diều Hâu cười nói: “Ngươi quyết định.”

Dương Thanh Huyền đồng dạng cười nói: “Vậy thì đi xem một chút đi, dù sao sau khi rời đi, hơn nửa sẽ không trở lại nữa.”

Nói ra câu nói này sau, hắn đột nhiên có chút dễ dàng hơn, tựa hồ nội tâm cũng không muốn ly PKL6JdS khai, hắn muốn đem này thời gian giữ lại.

“Vậy thì nhanh lên đi thôi, nếu là thật có đại truyền tống trận, hay là sớm đã bị người nhanh chân đến trước.” Tử Diều Hâu cũng cao hứng, ngoài miệng nói gấp, kì thực không hề có một chút dáng vẻ nóng nảy, lúc trước cái kia chán nản vẻ mặt cũng quét đi sạch sành sanh, lôi kéo Dương Thanh Huyền tay vừa chạy ra ngoài đi.

Hai người mới ra mật thất, còn chưa bay bao lâu, bỗng nhiên nhận ra được một chút nhỏ nhẹ thần thức, như ẩn như hiện hạ xuống, rơi trên người bọn họ. Hai người đều là vẻ mặt biến đổi, mặt âm trầm đứng trên bầu trời.

Này loại tùy tiện dùng thần thức tra xét hành động của người ta là phi thường không lễ phép, tuy rằng giữa các võ giả thường thường làm như vậy, chỉ khi nào gặp gỡ thực lực võ giả cao cường, tiếp theo nguy hiểm.

Dương Thanh Huyền lạnh như băng nói: “Là ai, đi ra.”

Một uống bên dưới, không trung mới truyền đến một đạo thanh âm rất nhỏ, “Hai vị đại nhân bớt giận, ta là Hư Thiên Thành giám sát quan, đang dùng thông Thiên Kính nhìn quét toàn thành, hai vị đại nhân đều có địa cấp tu vi, kính xin đến đây Phủ Thành chủ, cùng bàn đại sự.”

“Thông Thiên Kính!” Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu đều là sắc mặt khó coi, Hư Thiên Thành còn có thứ này, vậy bọn họ ở trong thành hoạt động, còn có gì bí mật có thể nói.

Thanh âm kia dường như nhìn thấu hai người biểu hiện, vội vàng nói: “Hai vị đại nhân yên tâm, nếu không có có khẩn cấp việc, bằng không là không có khả năng vận dụng thông Thiên Kính. Hơn nữa này kính chỉ có thể điều tra bên trong thành khí tức cường giả, lại tiến hành định vị. Đồng thời trong mật thất tất cả, đều không thể điều tra.”

Dương Thanh Huyền mặt âm trầm, rên khẽ một tiếng, nói: “Quỷ tin các ngươi, chúng ta cùng Hư Thiên Thành không quen, cũng không có việc lớn gì muốn thương nghị, vội vàng đem ngươi thông Thiên Kính dời mở!”

Nghĩ đến mình bị người ở nơi nào đó dùng tấm gương nhìn chằm chằm, dù là ai đều sẽ hết sức không thích.

Thanh âm kia có chút lo lắng, nói: “Hai vị đại nhân vừa bế quan đi ra, không hiểu hiện tại Hư Thiên Thành tình huống. Ở nơi này hơn nửa giữa tháng, xảy ra một ít đại sự, hiện tại Hư Thiên Thành nằm ở thời khắc nguy cơ, nhất định phải khắp thành võ giả đồng tâm hiệp lực, mới có thể cùng cửa ải khó!”

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu hơi liếc mắt nhìn nhau, đều là có chút ngạc nhiên, Dương Thanh Huyền suy tư một hồi, hỏi: “Xảy ra chuyện gì?”

Thanh âm kia nói: “Nửa tháng trước, có người ở khu thứ năm phát hiện Hoang tộc lưu lại đại truyền tống trận, đồng thời đưa tới lượng lớn đáng sợ Hoang thú, đi vào dò xét đội ngũ tử thương nặng nề. Hiện tại những Hoang thú kia từ khu thứ năm lần theo lại đây, đem Hư Thiên Thành vây. Hiện tại tất cả võ giả, đều không thể đi ra ngoài, mà đã ở bên ngoài, cũng không cách nào trở về. Thành chủ đại nhân khẩn cấp triệu tập trong thành cường giả, cùng bàn kháng địch đại sự.”

Hai người đều là ngây dại, một lát mới phản ứng được, đồng thời đem sự tình đầu đuôi câu chuyện vừa nghĩ, lập tức liền hiểu rõ ra. Ngày đó Lục Hạo lưu lại cái kia tin tức là thật, chỉ có điều có lượng lớn Hoang thú trấn thủ, chẳng trách Lục Hạo sẽ rộng lượng như vậy công bố ra.

Dương Thanh Huyền từ tốn nói: “Nói thật, Hư Thiên Thành bị vây liên quan gì đến ta? Tại sao muốn thay các ngươi bán mạng? Chúng ta đã xông đánh tới địa cấp, tùy thời có thể ly khai. Trong thành này nguy cơ, các ngươi tự nghĩ biện pháp giải quyết đi.”

Thanh âm kia cười khổ nói: “Hai vị đại nhân có chỗ không biết, hiện tại đã không ra được. Cái kia truyền tống trận bị phát phát hiện sau khi, dẫn động đáng sợ Hoang thú triều, mà làm chúng ta không tưởng được là, toàn bộ Hư Thiên Thành cùng ngoại giới liên hệ đều cắt đứt. Không tin hai vị có thể thử bóp nát thân phận bài, nhìn xem có thể hay không đi ra ngoài.”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, thanh âm này không giống như là nói dối, cả kinh nói: “Tại sao lại như vậy?”

Thanh âm kia nói: “Việc này thành chủ đại nhân cũng đang khẩn cấp điều tra, vẫn còn không tìm được nguyên nhân, mà bên ngoài lại có Hoang thú vây thành, chính là nội ưu ngoại hoạn, thành chủ đại nhân lúc này mới hạ lệnh sử dụng thông Thiên Kính, hết khả năng triệu tập cường giả đến Phủ Thành chủ, cùng bàn đại sự.” Thanh âm kia sau một lúc lại bổ sung: “Thù lao chắc chắn sẽ không ít, càng sẽ không thấp.”

Tử Diều Hâu có chút hoài nghi, nói: “Hư Thiên Thành có Trung Ương Đại thế giới cự phách bá chủ bối cảnh, một khi mất đi liên lạc lời, tất nhiên sẽ gây nên cảnh giác đi. Chỉ cần phái cường giả từ thiên tinh, bất hủ hai đại vị diện đem đường nối mở ra lại đây liền có thể, không đến nỗi rơi vào cảnh khốn khó mới là.”

Dương Thanh Huyền cũng là gật gật đầu, biểu thị tán thành.

Thanh âm kia thở dài một tiếng, nói: “Hai vị đại nhân có chỗ không biết, này mất đi liên hệ là đơn hướng, hiện tại Hư Thiên Thành bất kỳ tin tức đều không truyền ra đi, nhưng lại như cũ có lịch luyện con cháu từ hai đại vị diện lại đây, sợ là hiện tại hai đại vị diện cường giả còn chưa phát phát hiện dị thường. Chờ đợi cũng là một biện pháp, nhưng sợ là sợ... Hư Thiên Thành không chi trì nổi đã lâu như vậy.”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, trầm giọng nói: “Nghiêm trọng đến trình độ như thế này? Đều là một ít gì Hoang thú?”

Thanh âm kia nói: “Mỗi bên loại Hoang thú đều có, hơn nữa tựa hồ chịu đến lực lượng nào đó ảnh hưởng, rất nhiều đều sinh ra cực đại biến dị, hiện tại chúng ta suy đoán, vô cùng có khả năng tồn tại Thiên Vị Hoang thú.”

Hai người nhìn nhau một cái, đều thấy được cũng vậy trong mắt vẻ nghiêm túc, một hồi liền ý thức được phiền phức lớn rồi.

Thanh âm kia tiếp tục nói: “Đương nhiên, hai vị đại nhân có thể tiếp tục lựa chọn bế quan, chẳng quan tâm. Nhưng nếu là Hư Thiên Thành bị công phá lời, tổ chim bị phá, thì trứng còn có thể nguyên vẹn hay không?”

Dương Thanh Huyền tỉnh táo nói: “Này Hư Thiên Thành bên trong có hơn triệu võ giả, như là đều xuất quan, này Hoang thú triều nên rất dễ giải quyết chứ? Cho dù có Thiên Vị cường giả, không có khả năng lấy một địch một trăm vạn.”

Thanh âm kia nói: “Đại nhân nói rất có lý, nhưng phần lớn võ giả đều đang bế quan, chúng ta cũng không có cách nào có thể mang bọn họ toàn bộ thông báo đến. Chỉ có thể dùng thông Thiên Kính ở trong thành điều tra, gặp gỡ Nguyên Võ cảnh võ giả, liền đúng lúc thông báo. Như là Hoang thú phá thành mà vào, bọn họ nơi đang bế quan, cũng sẽ bị giết trở tay không kịp, tiêu diệt từng bộ phận.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Nhìn dáng dấp đích thật là rất nghiêm trọng, đã như vậy, vậy chúng ta liền tới xem một chút. Nhưng ta đã nói trước, của chúng ta bất kỳ hành động nào đều có tự do, không bị các ngươi Hư Thiên Thành điều phối. Còn là xuất thủ hay không chống lại Hoang thú, cũng toàn bộ từ chúng ta tự nguyện, nếu như thế cuộc không đúng, chúng ta lập tức sẽ điều đầu liền đi.”

Thanh âm kia đại hỉ, vội hỏi: “Đây là tự nhiên!” Nhưng lập tức hơi dừng lại một chút, lại cười khổ nói: “Như là Hư Thiên Thành bị phá, sợ là không chỗ có thể trốn.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, liền cùng Tử Diều Hâu một đạo hướng về cái kia Phủ Thành chủ phương hướng đi.

Lúc này bọn họ mới phát phát hiện, so với thường ngày cái kia liệt diễm một loại trút xuống nhật quang, bây giờ ánh mặt trời đều là thảm sắc, toàn bộ bầu trời đều có chút âm trầm cùng ngột ngạt, ở ngàn trượng bên trên, là thật dầy một tầng kết giới, toàn bộ Hư Thiên Thành phòng ngự toàn bộ mở ra.

Mà kết giới ở ngoài, thỉnh thoảng có Hoang thú bay qua, ngưng mắt nhìn tới, tất cả đều là hình thù kỳ quái bộ dạng, có chim đầu thú thân, có người mặt thân cá, dường như hết thảy loại vật đặc thù, đều bị tùy ý quấy rầy đồng thời nhữu trộn chung. Nhưng không có chỗ nào mà không phải là khí thế mạnh mẽ, khuôn mặt dữ tợn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 522: Nguy Cơ Lớn Lao, Toàn Thành Chuẩn Bị Chiến Tranh

Tử Diều Hâu mặc dù là Luân Hải cảnh tu vi, nhưng dù sao cũng là cô gái, đối với tướng mạo đáng sợ đồ vật có trời sinh chống cự tính, nhìn mấy đầu Hoang thú ở bầu trời bay qua sau, trên mặt không có chút hồng hào.

Hai người bay đến Phủ Thành chủ bầu trời thời điểm, gặp được phía dưới giới nghiêm lợi hại, nhưng vẫn như cũ người đến người đi, bất quá đều được sắc vội vã, đồng thời sắp xếp vài hàng đội ngũ, không ngừng hướng về bên trong phủ vận chuyển vật tư.

Một ánh hào quang từ bên trong tòa phủ đệ bay lên, là một tên Nguyên Võ trung kỳ võ giả, dáng dấp trung niên, vội vã tiến lên ôm quyền nói: “Hai vị đại nhân rốt cuộc đã tới, ta là tới nghênh tiếp hai vị.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Phía trước dẫn đường đi.”

Ba người lập tức bay hạ xuống, là một cái tinh xảo tiểu viện, bên trong là uốn lượn gập ghềnh hành lang uốn khúc, người kia phía trước mặt vội vàng dẫn đường, trên mặt thủy chung là căng thẳng vẻ mặt, có thể thấy được mức độ nghiêm trọng của sự việc, không có nửa điểm lạc quan.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Ngoài phủ đệ nhiều người như vậy xếp hàng là...”

Người kia cung kính trả lời: “Là mỗi bên Đại Thương sẽ người, phát hiện ở tình trạng khẩn cấp, toàn thành vật tư thống nhất điều phối, bất kỳ thương hội không được cãi lời.”

Dương Thanh Huyền thầm giật mình, đem khắp thành vật tư đều điều phối đến Phủ Thành chủ đến, đây là thế nào một bút đáng sợ của cải a.

Rất nhanh, ba người liền tiến vào một gian lộng lẫy đắt tiền phòng lớn, cái kia dẫn đường người dùng tay làm dấu mời, liền khom người lui xuống.

Một tên nát hoa tóc trắng ông lão, vội vàng ra tới tiếp ứng, ôm quyền nói: “Hai vị đại nhân, cực khổ rồi. Tại hạ là Hư Thiên Thành phủ thành chủ quản gia Cao Hoa.”

Bên trong phòng khách, còn có hai người ngồi ngay ngắn ở trên ghế, uống trà thơm, ánh mắt cũng ở Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu trên người đánh giá, tương tự là Luân Hải cảnh tồn tại.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu cũng ôm quyền đáp lễ, khách sáo hai câu, ngay ở mặt khác hai người kia ngồi đối diện hạ xuống.

Cao Hoa biểu hiện nghiêm nghị, quay về bốn người, sâu sắc bái một cái, nói: “Sự tình khẩn cấp, lễ nghi Bất Chu, kính xin chớ trách.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không sao, hiện tại cụ thể là tình huống thế nào, kính xin quản gia đại nhân nói tường tận nói, cũng cho chúng ta biết một hồi, chính mình phải làm chút gì.”

Mặt khác hai người kia đều là gật gật đầu, hiển nhiên bọn họ đối với hiện tại tình hình cũng có chút mơ hồ.

Cao Hoa nói: “Đã như vậy, vậy ta cũng không nhiều nhiều lời. Hơn nửa tháng trước, Hư Thiên Thành cử hành một cuộc bán đấu giá, cuối cùng bị một tên gọi Lục Hạo người quấy rối, đem toàn bộ hội trường làm nổ, tử thương vô số. Này Lục Hạo thoát đi thời gian, công bố một cái thời không tọa độ địa chỉ, chỉ về trong truyền thuyết cái kia Hoang tộc lưu lại đại truyền tống trận.”

Cao Hoa hơi quét hạ bốn người sắc mặt, tất cả đều là bình tĩnh tự nhiên, mặt không hề cảm xúc, xem ra bốn người này đối với mấy cái này tình huống căn bản đều hiểu, vì vậy tiếp tục nói rằng: “Hư Thiên Thành liền kịp thời lập đoạn, một mặt sưu tầm bắt lấy Lục Hạo, một mặt phái người đi tới cái kia thời không tọa độ. Quả nhiên phát hiện lượng lớn Hoang tộc lưu lại đồ vật, bao quát cái kia trong truyền thuyết to lớn truyền tống trận, ngay ở chúng ta nghiên cứu cái kia truyền tống trận thời gian, chuyện đáng sợ xảy ra, không biết từ đâu bốc lên đại lượng Hoang thú, đem chúng ta phái ra người đánh giết hơn nửa, thành chủ con trai Phượng Huy công tử cũng trọng thương chạy về. Hơn nữa những này Hoang thú tựa hồ nhất định có linh trí, truy tung người bị thương đi tới khu thứ nhất, đồng thời bắt đầu vây thành.”

Dương Thanh Huyền nhớ một trận, hỏi: “Cái kia Lục Hạo có thể có bị tóm lấy?”

Cao Hoa lắc lắc đầu, đầy mặt âm trầm, hiển nhiên đối với người này hận thấu xương.

Một gã khác mũi ưng, tướng mạo hung lệ nam tử hỏi: “Vậy bây giờ Hư Thiên Thành là tình huống thế nào, những Hoang thú kia vậy là cái gì tình huống?”

Cao Hoa trầm giọng nói: “Bắt đầu cái kia chút lần theo tới được Hoang thú cũng không phải là rất mạnh, ở Hư Thiên Thành tổ chức nhân thủ vây quét hạ, rất nhanh sẽ bị đánh lui, đồng thời đối với khu thứ nhất tiến hành thanh tràng. Nhưng ai biết, này chỉ là đáng sợ thú triều khúc nhạc dạo, rất nhanh sẽ có gấp mấy lần Hoang thú hiện ra đến, đem thanh tràng khu thứ nhất võ giả toàn bộ đánh giết, sau đó bắt đầu công thành.”

Hắn ánh mắt lộ ra vẻ sợ hãi, tựa hồ đối với cái kia chiến đấu còn lòng vẫn còn sợ hãi, hai bàn tay tâm đều là mồ hôi lạnh.

Cái kia mũi ưng nam tử nhíu mày lại, hỏi: “Vậy bây giờ đây?”

Cao Hoa sắc mặt hơi trắng bệch, hít một hơi thật sâu, U U than thở: “Sau khi vẫn công phòng không ngừng, mỗi ngày đều có một lần đại quy mô tiến công, hơn nữa không ngừng có mới Hoang thú gia nhập vào, hiện tại đứng ở trên tường thành nhìn ra bên ngoài, mênh mông vô bờ Hoang thú, giống như là một phiến hải dương, cũng không ai biết rốt cuộc có bao nhiêu...” Nói đến phía sau, trong âm thanh của hắn xen lẫn một tia run rẩy.

Bốn người đều là sắc mặt khó coi, mặt khác tên kia hình thể bao bọc, ở trần hoa cánh tay nam tử trầm giọng nói: “Vậy bây giờ Hư Thiên Thành còn có thể chống bao lâu, chúng ta lại phải nên làm như thế nào?”

Cao Hoa ổn định quyết tâm thần, mới nói: “Cũng không ai biết còn có thể chống bao lâu, mỗi ngày đều có một lần đại quy mô tiến công, bất kỳ lần nào công kích đều có khả năng công phá thành phòng.”

Dương Thanh Huyền vẫn lặng lặng nghe, giờ khắc này mới vừa hỏi nói: “Hư Thiên Thành đối với chuyện này thấy thế nào? Cùng thiên tinh, bất hủ hai đại vị diện liên hệ khi nào có thể đánh thông? Hư Thiên Thành bên trong có thể còn có cái gì lá bài tẩy?”

Này ba cái vấn đề đều hết sức then chốt, mấy người không được gật đầu, hiển nhiên đều rất muốn biết.

Cao Hoa nhìn Dương Thanh Huyền một chút, đối với hắn coi trọng mấy phần, một hồi liền đã hỏi tới mấu chốt của sự tình, giải thích nói rằng: “Thành chủ đại nhân phân tích, có thể là xúc động cấm chế nào đó, cũng hoặc là có nhân vật mạnh mẽ, lấy man thiên quá hải thần thông, đơn phương hướng cắt đứt cùng hai đại vị diện liên hệ. Khi nào có thể khôi phục liên hệ, thành chủ đại nhân cũng không chắc chắn, nhưng chỉ cần vẫn chờ đợi, không có ai từ Hư Thiên Thành ly khai, tất nhiên sẽ gây nên hai đại vị diện cảnh giác. Thời gian này không cần quá lâu, chừng mười ngày đủ để. Còn Hư Thiên Thành lá bài tẩy...”

Hắn cười khổ một tiếng, lắc lắc đầu, nói: “Căn bản cũng không có bài tẩy gì, nói cứng nếu có, nên là này ba tầng phòng ngự kết giới, có thể chống lại Thiên Vị cường giả công kích. Chỉ cần linh thạch không ngừng, Hoang thú muốn đột phá này ba tầng kết giới, hết sức khó khăn. Nhưng... Bên trong thành linh thạch cũng không còn lại bao nhiêu.”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nói: “Làm sao sẽ! Nhiều như vậy thương hội, linh thạch số lượng dự trữ là kinh người.”

Cao Hoa khổ sở nhìn hắn, than thở: “Chờ đại nhân đi tới thành lầu nhìn qua liền biết, mỗi lần thú triều phát động tấn công, đều là số lượng cao linh thạch viết tiến vào trong trận pháp, đến cùng tiêu hao bao nhiêu linh thạch, căn bản tính toán không tính quá đến. Chỉ biết là lần đầu tiên linh thạch dự trữ, chỉ duy trì một ngày, liền tiêu hao bảy phần mười. Hiện tại Hư Thiên Thành mạnh mẽ trưng thu khắp thành linh thạch, dù vậy, cũng chỉ miễn cưỡng đủ duy trì lần công kích sau.”

Bốn người đều là hoảng sợ không thôi, nhưng nghĩ lại, Hư Thiên Thành khổng lồ như thế, mỗi ngày đều là số lượng cao linh thạch tiêu hao nhưng cũng nói được, đặc biệt là Hoang thú mạnh mẽ dưới sự công kích, mỗi ngăn trở một đòn, đều cần tương ứng trình độ linh khí tiêu hao. Như là thú triều như biển lời, xác thực không chống đỡ được bao lâu.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 523: Tiếp Viện Tiền Tuyến

Sự tình so với Dương Thanh Huyền trong tưởng tượng còn nghiêm trọng hơn, hắn tiếp tục hỏi: “Hư Thiên Thành cụ thể có đối sách gì?”

Cao Hoa ngưng tiếng nói: “Đầu tiên là toàn thành thu thập linh thạch, duy trì hộ thành đại trận bất diệt, thứ yếu toàn thành thu thập võ giả, bảo vệ mười tòa cửa thành.” Trong mắt hắn bắn ra một đạo hàn khí, nói: “Phàm là địa dưới bậc võ giả, đều có nghĩa vụ thủ thành, như là bất tuân, giết chết không cần luận tội!”

Bốn người đều là hơi thay đổi sắc mặt, lập tức khôi phục bình thường. Lúc này, lấy phi thường biện pháp, nhưng cũng nói được.

Cao Hoa nhìn bốn người một chút, trong mắt khôi phục lại yên lặng, tiếp tục nói: “Cho tới Địa cảnh trở lên cường giả, đã là ép buộc đừng tới, dù sao mỗi người đều là khó được sức chiến đấu, một khi cưỡng bách lời, dễ dàng gây nên bên trong hao tổn. Chúng ta sẽ tận lực thuyết phục, để cho bọn họ gia nhập chiến đấu.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Các ngươi liền chưa hề nghĩ tới, đem hết thảy bế quan võ giả tất cả đều triệu hoán đi ra sao? Như vậy sức chiến đấu ít nhất phải tăng lên đếm không chỉ gấp mười lần.”

Dù sao Hư Thiên Thành hơn triệu võ giả, đại đa số đều đang bế quan bên trong. Dù cho một mình thực lực không đủ, cũng có thể kiến đông cắn chết voi.

Cao Hoa nói: “Có cái này dự án, nhưng đây nhất định là bước cuối cùng. Chờ bên trong thành linh thạch duy trì không được, hoặc là thủ thành người thương vong đến rồi trình độ nhất định, liền sẽ phái người đem hết thảy mật thất toàn bộ đánh mở, đây đã là Hư Thiên Thành sau cùng lá bài tẩy."

Bốn người đều trở nên trầm mặc, Cao Hoa hỏi: "Bốn vị đại nhân có thể còn có cái gì chỗ không rõ?"

Dương Thanh Huyền theo dõi hắn, chăm chú hỏi: "Hư Thiên Thành thành chủ là tu vi gì? Trong thành này có bao nhiêu Địa cảnh trở lên cường giả, Thiên Vị lại có bao nhiêu?"

Cao Hoa nhìn hắn thật lâu, than thở: "Thành chủ đại nhân tu vi ta cũng không rõ ràng, bên trong thành cường giả số lượng cũng không có thống kê, dù sao thành phòng trên tử thương rất lớn, bây giờ là hết khả năng đem mỗi một phần sức mạnh đều vùi đầu vào thành phòng trên. Mà chức trách của ta, nhưng là ở phía sau phụ trách mặt trận thống nhất địa cấp trở lên cường giả. Cụ thể tình hình cụ thể và tỉ mỉ, chờ bốn vị đến rồi trên đầu tường liền có thể hiểu."

Dương Thanh Huyền gật gật đầu nói: "Ta hiểu được, bất quá đã nói trước, ta biết đem hết toàn lực bảo vệ Hư Thiên Thành. Nhưng nếu là trực tiếp uy hiếp đến tánh mạng của bọn ta, vậy thì xin lỗi, tất cả để bảo đảm mệnh làm chủ."

Hai người khác cũng là liên tu nói đúng, nói: "Tất nhiên đem hết toàn lực, nhưng điều kiện tiên quyết là không bị thương cùng tự thân tính mạng."

Cao Hoa ôm quyền nói: "Bốn vị đại nhân yên tâm, lấy bốn vị tu vi, như là không muốn chiến, ai cũng miễn cưỡng không được bốn vị. Chỉ có điều thành phá, tổ chim bị phá vô hoàn trứng, kính xin bốn vị nhiều gánh chịu."

Bốn người lập tức ôm quyền chắp tay nói: "Phải làm."

Ngay sau đó, Cao Hoa lập tức gọi tới thủ hạ, mang theo bốn người hướng về thành đầu đi.

Dương Thanh Huyền ra Phủ Thành chủ, nhìn trên đường cái người đến người đi, cảnh tượng vội vã, đại lượng vật tư cuồn cuộn không bị mất vào đến trong phủ thành chủ, toàn bộ trong không khí đều tràn ngập ngột ngạt cùng nóng nảy khí tức.

Mà ngàn trượng ở ngoài kết giới bầu trời, xuất hiện Hoang thú cũng càng ngày càng nhiều, cũng không có thống nhất chủng tộc, tất cả đều là dáng dấp dữ tợn, đồng thời không ngừng có Hoang thú đi xuống công kích, hoang khí đánh vào hộ thành kết giới trên, nổi lên nhỏ nhẹ bạch quang, sau đó hóa thành nước văn khuếch tán.

Cái kia dẫn dắt người cũng không thường nhấc đầu mong ngày, mặt rất lo lắng.

Sau nửa canh giờ, bốn người liền bị dẫn dắt đến một chỗ cao vót nguy nga trên đầu tường, trên đó viết một cái to lớn “Chín” chữ. Toàn bộ Hư Thiên Thành mười tòa cửa thành, giờ khắc này tất cả đều là đóng chặt lại.

Mười tòa cửa thành thành một đường tia, cách xa nhau ngàn trượng xa, cũng vậy canh gác, hình thành chống đỡ thú triều mạnh nhất chiến tuyến.

Dương Thanh Huyền mấy người tiến vào thứ chín tòa thành đầu, lập tức thấy được ngoài thành rậm rạp chằng chịt Hoang thú, như mây đen nhốn nháo, liên miên bất tuyệt kéo dài tới đi ra, không nhìn thấy bờ.

Tử Diều Hâu sắc mặt một hồi liền trắng bệch, không nhịn được kêu lên một tiếng sợ hãi.

Dương Thanh Huyền cùng hai gã khác nam tử sắc mặt cũng không tốt lắm, đều là da đầu hết sức tê dại, hơn nữa thành trong đầu truyền đến hết sức mùi máu tanh nồng nặc, khiến cho mấy người một trận buồn nôn.

“Có tiếp viện đến rồi, tiếp viện đến rồi!”

Năm người vừa vào thành đầu, lập tức truyền đến tiếng hoan hô, để âm u đầy tử khí thứ chín cửa thành có một tia sinh khí.

Vô số ánh mắt từ bên trong nhìn đi ra, rơi vào bốn người trên người.

“Là địa cấp cường giả! Vừa đưa ra bốn tên địa cấp cường giả, vòng kế tiếp công kích lẽ ra có thể đối phó!” Có người vô cùng vui vẻ nói rằng.

Nhưng cũng có người sắc mặt lạnh lẽo, trong mắt không nhìn thấy bất cứ hy vọng nào, chỉ là từ tốn nói: “Chỉ mong đi, đến nhiều hơn nữa người cũng vô dụng. Hiện tại chỉ có thể tận lực bảo vệ, cùng đợi đường nối vị diện mở ra, đây mới thật sự là hi vọng.”

Dương Thanh Huyền bốn sắc mặt người đều cực kỳ khó coi, thậm chí có chút hối hận đến rồi, đều muốn xoay người rời đi, nhưng nghĩ đến như là thành phá, đến thời điểm ở vô biên vô tận thú triều hạ, chính mình càng không có sống sót hi vọng, không thể không nhắm mắt đi vào thứ chín cửa thành chỗ chỉ huy.

“Kiến Mộc đại nhân, có bốn vị đại nhân trước để báo cáo!” Đi vào chỗ chỉ huy, cái kia dẫn dắt người lập tức hướng về một tên ông lão áo xám báo cáo.

Chỗ chỉ huy bên trong cũng không lớn, nhưng cũng có mười bảy người, hoặc đứng hoặc ngồi, đầy mặt đều là uể oải, hơn nữa một nhiều hơn phân nửa đều bị thương, đang đang lẳng lặng điều dưỡng.

Gặp có người đi vào, mười bảy người đều là trong mắt sáng ngời, ánh mắt dồn dập rơi vào Dương Thanh Huyền bốn người trên người.

Nhưng nhìn thấy bốn người cũng chỉ là Luân Hải cảnh, đồng thời hai người là Luân Hải sơ kỳ, còn có hai người cũng bất quá là Luân Hải trung kỳ, trong mắt cái kia sáng ngời ánh sáng, lại ảm đạm xuống.

Ông lão áo xám nhìn lướt qua bốn người, ánh mắt rơi trên người Dương Thanh Huyền, sững sờ nói: “Là ngươi?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, hỏi: “Đại nhân nhận ra ta?”

Ông lão áo xám khẽ mỉm cười, nói: “Ngày đó buổi đấu giá trên, ngươi từng ra tay hai lần, chụp được một vài thứ.”

Này ông lão áo xám, chính là ngày đó bảo vệ sàn bán đấu giá hai tên Sâm La Ngục Tứ Quỷ một trong Kiến Mộc.

Dương Thanh Huyền cũng ở ngày đó trong hỗn loạn gặp Kiến Mộc, đối với hắn nhất định có ấn tượng. Nhưng Fy5yHlGU không nghĩ tới Kiến Mộc một hồi liền nhận ra chính mình, ngày đó vẫn là mang theo mặt nạ da người.

Hắn không khỏi đối với này Kiến Mộc nổi lên một tia kính ý cùng kiêng kỵ, ôm quyền nói: “Đại nhân quả nhiên dễ nhớ tính.”

Kiến Mộc khẽ mỉm cười, nói: “Không cần khen tặng ta, các ngươi có thể tới, ta là rất cao hứng.” Sau đó đối với cái kia dẫn dắt chi người nói: “Ngươi trở về đi thôi.”

Cái kia dẫn dắt người vội vàng lĩnh mệnh, liền vội vã rời đi chỗ chỉ huy, về Phủ Thành chủ đi tới.

Kiến Mộc đối với bốn người nói: “Các ngươi đều tên gọi là gì? Đều yên lặng một chút, đừng quá khẩn trương, hơi hơi buông lỏng một chút. Vòng kế tiếp thú triều công kích, sợ là lập tức liền sẽ bắt đầu.”

Ngoại trừ Dương Thanh Huyền trấn định một ít ở ngoài, hai gã khác nam tử cùng Tử Diều Hâu đều có vẻ hơi căng thẳng.

Bốn người phân biệt báo lên họ tên, nói: “La Phi, Uyên Ca, Trịnh Địch, Quản Phong.”

Kiến Mộc lẩm bẩm đọc một lần, liền gật đầu nói: “Chống đỡ thú triều thủ đoạn, phải tránh thâm nhập địch bên trong, chỉ cần đánh lui bọn họ là tốt rồi, một khi rời thành cửa xa, sẽ rất khó trở lại nữa.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 524: Ngàn Dặm Bình Nguyên, Khói Lửa Bốc Lên

Dương Thanh Huyền hỏi: "Đại nhân làm sao mà biết này thú triều liền muốn bắt đầu công kích?"

Kiến Mộc lặng lẽ không nói, biểu hiện ngưng trọng nhìn phía một bên, chỉ thấy đang chỉ huy bên trong, trong đó một mặt trên vách tường nạm một khối to lớn thủy tinh, có thể xuyên thấu qua tường thủy tinh, nhìn thấy cảnh tượng bên ngoài, những Hoang thú kia đều ở đây tại chỗ nối tiếp nhau, tất cả đều ngay ngắn có thứ tự bộ dạng.

"Canh giờ, còn có cảm giác, đã gần đủ rồi. Những này Hoang thú tuy rằng còn rất bình tĩnh, nhưng ngươi nhìn trên người bọn họ khí tức, bắt đầu trở nên nóng nảy." Kiến Mộc sắc mặt trở nên sát khí trải rộng, một đôi mắt hung tợn nhìn chằm chằm bên ngoài.

Dương Thanh Huyền cẩn thận nhìn chăm chú đi qua, quả nhiên phát phát hiện những Hoang thú kia trong mắt của, thụ trực con ngươi không ngừng thu nhỏ lại, ở con mắt xung quanh, cũng dần dần biến ra một vòng màu đỏ, có chút bộ lông nộ trương mà lên, khuôn mặt so sánh lẫn nhau trước cũng có vẻ càng dữ tợn.

"Những này Hoang thú chủng loại quái lạ, giống như là vật loại vụ nổ lớn tựa như, sau lưng nó nhất định có đầu lĩnh, bằng không sẽ không như vậy ngay ngắn có thứ tự. Nhưng có thể khống chế những này Hoang thú đầu lĩnh, là thế nào một thứ đáng sợ a. Như là đầu lĩnh kia tự mình xuất thủ, chúng ta còn có thể gánh vác được sao?" Dương Thanh Huyền đầy mặt lo lắng hỏi.

Tất cả mọi người là hơi thay đổi sắc mặt, Kiến Mộc cũng là vẻ mặt nghiêm túc, thán Khí đạo: “Chỉ hy vọng ở đầu lĩnh kia xuất hiện trước, Hư Thiên Thành đối ngoại đường nối có thể đánh thông, đến thời điểm hai đại vị diện cùng Trung Ương Đại thế giới cường giả giáng lâm xuống, liền không đáng sợ.”

Tuy rằng ở Thương Khung tinh vực bên trong, còn có vô số chủng tộc sinh sống ở các đại vị diện khe hẹp bên trong, thu được cực ít tài nguyên, cũng không thường uy hiếp được Nhân tộc lợi ích. Nhưng toàn bộ thế giới bị Nhân tộc thống trị, đã thì không cách nào rung chuyển sự thực, bất kỳ bộ tộc cũng không thể cùng Nhân tộc chống chọi.

Dương Thanh Huyền nhìn bên ngoài cái kia vô số Hoang thú, dáng vẻ như có điều suy nghĩ.

Bỗng nhiên, Kiến Mộc trầm giọng quát lên: “Đến rồi!” Nói, vỗ một cái trên mặt bàn một cái hình lục giác trận pháp, đem chân khí rót vào bên trong, trận pháp kia lập tức lánh sáng lên, toàn bộ thứ chín trong cửa thành, phát sinh tiếng gào chát chúa.

Bên trong hơn mười người đều là sắc mặt trắng bệch, một hồi xúm lại, nhìn vách tường kiếng ở ngoài.

Chỉ thấy bên ngoài bỗng nhiên cuồng phong gào thét, cuốn lên cát vàng đem thiên địa che đậy, vô số Hoang thú gầm hét lên, giống như trống trận một loại liên miên bất tuyệt, đáng sợ sóng khí từng vòng hướng về cửa thành chấn động đến, đánh vào hộ thành kết giới trên, bị đụng nát tan, sau đó tản ra.

Nguyên bản Hư Thiên Thành trong vòng ngàn dặm bên trong đều là một mảnh lục địa, cũng bởi vì... Này chút Hoang thú tập kích, làm cho lục địa toàn bộ dập tắt, đã biến thành không có một ngọn cỏ hoang mạc.

Đột nhiên, hết thảy Hoang thú đều run một cái giật mình, trên người nổi lên sát khí, toàn bộ ngàn dặm bình nguyên bầu trời, lại bị khí tràng cường đại ép tới thay đổi hình.

Kiến Mộc bọn người đã quen, chỉ là đần độn mặt âm trầm.

Mà Dương Thanh Huyền bốn người thì lại thực tại bị khí thế kia chấn động kinh ngạc một chút, giống như là đưa thân vào thú trong biển, bất cứ lúc nào muốn bị nuốt hết.

Tử Diều Hâu cái kia kiều tiểu thân thể run hạ, dựa thật sát vào Dương Thanh Huyền bên cạnh người.

“Ầm ầm!”

Cái kia mênh mông vô bờ Hoang thú, một hồi chạy bốc lên, điên cuồng hét lên đột nhiên nhằm phía cửa thành, ở cách xa nhau trăm trượng địa phương, trước mặt nhất một nhóm trực tiếp gảy đi lên, đánh vào hộ thành kết giới trên, từng mảng từng mảng màu trắng trận ánh sáng lên lại mất đi, mặc dù bị bắn ngược về một chút, nhưng phía sau lại nhảy đi qua, như như mưa rào tiếp tục đụng vào kết giới trên.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Trong lúc nhất thời, phô thiên cái địa Hoang thú trùng điệp hướng về kết giới đụng lên đánh, còn có nhiều hơn trực tiếp lâm không bay lên, từ bên trên dưới sự công kích đến.

Toàn bộ mười tòa cửa thành phụ cận, mạnh nhất phòng ngự trên chiến tuyến, tất cả đều rậm rạp chằng chịt mọc đầy Hoang thú, dữ tợn liều lĩnh xông về phía trước đánh, làm cho toàn bộ kết giới cũng vì đó biến hình.

Nguyên bản kết giới phạm vi khoảng cách cửa thành là trăm trượng, bây giờ bị đè lên năm trong vòng mười trượng, phóng ra trắng, lam, hồng tam sắc quang mang.

Kiến Mộc sắc mặt ngưng trọng, quát lên: “Đều đi theo ta!”

Lúc này mang đầu ra chỗ chỉ huy, vừa đưa ra đến trên đầu tường, sắc mặt đọng mong xuống phía dưới.

Toàn bộ cửa thành phía sau, tụ tập đếm Thiên Võ giả, tất cả đều là lộ ra thần sắc sợ hãi, tu vi từ Nguyên Võ đại viên mãn đến Linh Võ cảnh đều có, tất cả đều đang lẳng lặng cùng đợi chiến đấu đến.

Dương Thanh Huyền hướng về ngoài thành nhìn tới, kết giới kia ba tầng ánh sáng, dần dần liền muốn dính hợp lại cùng nhau. Đồng thời lấy mười tòa cửa thành làm trung tâm, ba loại màu sắc ánh sáng giống cái chổi giống như hướng về toàn bộ thành trì phát tán mở.

Hắn chú ý tới những Hoang thú kia công kích ở kết giới trên sức mạnh, đều ở đây hướng về bốn phía khuếch tán.

Kiến Mộc đột nhiên mở miệng nói: “Này hộ thành đại trận có ba tầng kết giới, làm dính hợp lại cùng nhau thời điểm, chính là sắp phá nát thời gian. Nguyên bản đại trận này có thể mang bất kỳ công kích nào đều đều phân tán mở, để mỗi một chỗ quân lực chịu đựng, nhưng những này Hoang thú thật sự là nhiều lắm, lực lượng kia truyền cần thời gian nhất định, vì lẽ đó thì sẽ divANzx sinh ra này loại hết sức vặn vẹo hiện tượng. Mà nhiệm vụ của chúng ta, chính là phòng ngừa ba vệt sáng dung hợp, bằng không một cái cứ điểm vị trên bị kích phá, vô số Hoang thú tất nhiên liền trùng kích vào đến, hết thảy đều xong.”

Lời nói này rõ ràng cho thấy nói cho bốn người bọn họ nghe, còn lại người sớm liền hiểu. Bốn người đều là nghiêm nghị gật đầu, tuy rằng bắt đầu có chút tê cả da đầu, nhưng giờ khắc này trải qua đại chiến, một loại cùng chung mối thù bầu không khí ở trong thành lan tràn. Bốn người cũng đều thích ứng trạng huống trước mắt, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Kiến Mộc nhìn chầm chầm cái kia tam sắc quang mang, chậm rãi nói rằng: “Chờ tam sắc quang mang dung hợp trong nháy mắt, ở trong phủ thành chủ quản chế trận pháp các đại sư, thì sẽ đem kết giới thu nhỏ lại trăm trượng, vừa vặn bảo vệ cửa thành. Giờ khắc này chính là chúng ta thời điểm xuất thủ. Phải đợi mảnh này vặn vẹo kết giới khôi phục như cũ, cần một canh giờ. Nói cách khác, chúng ta nhất định phải kiên trì một canh giờ, mới có thể đi vào khôi phục trong kết giới nghỉ ngơi chốc lát.”

Vừa mới dứt lời, cái kia trắng, lam, hồng ba màu ánh sáng liền dính hợp lại cùng nhau, biến thành màu nâu ám sắc, trong nháy mắt liền thu rút về, một hồi thiếp ở cửa thành ở ngoài.

“Tiến lên!”

Kiến Mộc hét lớn một tiếng, liền trực tiếp từ trên cửa thành bay ra ngoài, một chưởng cuồng chụp ra.

Dấu tay kia giống như hư vô, tựu như cùng một tầng thật mỏng cái lồng khí, nội bộ đầy rẫy cực kỳ cường đại kình khí, toàn bộ ba trong vòng mười trượng linh khí, cơ hồ bị hắn khuấy lên hết sạch, cùng cái kia chưởng pháp hoàn mỹ dung hợp lại cùng nhau.

“Ầm ầm!”

Kết giới co rút lại sau, cái kia nhóm đầu tiên xông lên Hoang thú, lập tức bị này chưởng pháp bắn trúng, mảng lớn bạo nổ vỡ đi ra, chết rồi hơn hai mươi đầu.

Dương Thanh Huyền trong lòng thất kinh nói: “Toái Niết cảnh!”

Hắn gặp Tam Hoa cảnh tồn tại, thực lực kém xa Kiến Mộc đáng sợ như vậy.

Trên đầu tường những đất kia cảnh cường giả, cũng theo sát phía sau vọt xuống, thành sau đếm Thiên Võ giả, đang lẳng lặng chờ đợi sau, bùng nổ ra kinh thiên nộ hống, toàn bộ giữa trời bay lên, giết hướng về những Hoang thú kia.

“Cùng ở bên cạnh ta, đừng đi xa.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói với Tử Diều Hâu, sau đó cũng hóa thành một vệt sáng, giết đi ra ngoài. Những này Hoang thú thực lực cũng không mạnh, căn bản là Nguyên Võ trở xuống làm chủ, Nguyên Võ cảnh có, nhưng cũng không nhiều. Còn Địa cảnh, một mực nhìn tới, tạm thời còn chưa thấy đến.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 525: Kiến Mộc Nguy Cơ, Lấy Một Chống Đỡ Năm

Tử Diều Hâu đáp một tiếng, theo sát Dương Thanh Huyền phía sau, cùng hắn duy trì khoảng mười trượng khoảng cách, lấy ra ai ca kiếm đến, chém về phía những Hoang thú kia, mỗi một dưới kiếm, đều tinh chuẩn đánh chết một con.

Những Hoang thú kia vừa chết, giống như là bóng cao su tại chỗ bạo nổ mở, khổng lồ hoang khí tản mát ra, thân thể nhưng ngược lại héo rút, xẹp thành một tấm da thật mỏng túi, nát tan ở trên không bên trong.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, trước mắt tình cảnh này hết sức không đúng, này vô số Hoang thú trên người đầy rẫy quái lạ, cùng một năm qua gặp phải hết thảy Hoang thú đều bất tận tương đồng.

Trước mắt một con cao cỡ nửa người bọ ngựa hình Hoang thú, đột nhiên nhào đem hạ xuống, hai cái đường cánh tay mạnh mẽ đặt ở đấu Quỷ Thần trên, hai cái quả cầu đen một dạng con mắt chết nhìn chòng chọc Dương Thanh Huyền.

Cái kia đường trên cánh tay răng cưa không ngừng bị kiếm khí làm hao mòn, nhưng bọ ngựa nhưng không chút do dự nào, kiên định mãnh đè xuống, một bộ đồng quy vu tận khí khái.

Lúc này, từ hai bên cùng bầu trời lại vọt tới bốn, năm đầu hình thù kỳ quái Hoang thú, tất cả đều là kiểu tự sát công kích.

Những này Hoang thú đều chỉ có Chân Võ cảnh đại viên mãn tu vi, căn bản không khả năng đối với Dương Thanh Huyền tạo thành bất cứ thương tổn gì. Hắn một chiêu kiếm ở trước người quét ngang đi ra ngoài, lập tức đem cái kia bọ ngựa cùng bốn phía Hoang thú chém nát, đại lượng hoang khí phả vào mặt, trùng kích thân thể, vô cùng khó chịu.

Dương Thanh Huyền vừa quét hụt chu vi trong vòng mười trượng Hoang thú, không quá nửa cái hô hấp, lại bỏ thêm vào tới, từng cái từng cái đầy mặt dữ tợn, mang theo kiểu tự sát hưng phấn, há to mồm đánh tới.

“Ầm ầm!”

Lại là một chiêu kiếm quét ra, diệt đi những này Hoang thú, nhưng vẫn chưa tới thời gian nháy mắt, càng nhiều hơn Hoang thú lại điền vào đến, căn bản không có bất kỳ rỗi rãnh thời gian.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, bắt đầu hắn gặp những này Hoang thú thực lực cũng không mạnh, vẫn chưa cảm thấy có bao nhiêu áp lực, hiện tại mới phát phát hiện này loại tre già măng mọc tự sát thức công kích khủng bố đến mức nào, căn bản không có một chút xíu thời gian nghỉ ngơi, không ngừng nhào lên để cho ngươi xuất kiếm, nếu muốn chống đỡ lại một canh giờ, tất nhiên sức cùng lực kiệt.

Đây là ở Hoang thú tất cả đều là Chân Võ cảnh tu vi dưới tình huống, làm ra tốt nhất suy đoán, nhưng chém hơn mười kiếm sau, liền bắt đầu có Nguyên Võ cảnh Hoang thú pha trong đó, cũng là không hề lý tính nhào cắn lại đây, làm cho mỗi một lần xuất kiếm sức mạnh lại muốn tăng lên mấy phần.

“Nhanh, nhanh bảo vệ cửa thành!”

Bỗng nhiên Kiến Mộc rống to, địa phương thanh âm truyền tới, vang lên một trận nổ tung, đại địa chấn chiến.

Dương Thanh Huyền đảo mắt nhìn tới, sợ hết hồn, chỉ thấy

Kiến Mộc bị một đám Nguyên Võ cảnh Hoang thú vây nhốt, lại có hơn trăm, phô thiên cái địa dâng lên đi, tựa hồ nhận ra hắn là chủ tướng, muốn tập trung lực lượng đánh giết Kiến Mộc.

Hư Thiên Thành võ giả tạo thành bức tường người, bị Hoang thú giết mở ra một vết thương, hơn mười đầu Hoang thú dùng thân thể xung kích cái kia cửa thành.

“Ầm! Ầm!”

Kết giới kia dính ánh sáng, liền bám vào trên cửa thành, nếu là bị kích phá lời, không chỉ có là cửa thành bị phá, toàn bộ hộ thành đại trận đều triệt để đánh tan, như vậy Hư Thiên Thành phòng tuyến chính là toàn diện tan vỡ.

Dương Thanh Huyền cũng người đổ mồ hôi lạnh đến, đối với Tử Diều Hâu nói: “Ngươi canh giữ ở này!”

Nói, trên người liền nổi lên một mảnh ánh kiếm, đem bốn phía Hoang thú chém giết, liền vội vàng hồi viên đi qua.

Tử Diều Hâu chợt cắn răng một cái, lập tức đội ta7V5wi lên đi tới, trong tay một chiêu kiếm vung lên, liền chém ra mười trượng ánh kiếm, đem Dương Thanh Huyền chỗ hổng bù đắp.

Những đất kia dưới bậc võ giả, cũng xanh mặt xung phong tới.

“Ầm! Ầm!”

Một mảnh hoang khí cùng máu tanh nổi lên, thỉnh thoảng có võ giả chết trận, máu tươi kia trực tiếp bị hoang khí hút khô, thi thể cũng khô quắt xuống, chìm vào trong cát.

Dương Thanh Huyền chuyển đầu sau khi, trong chớp mắt trở về cướp hơn ba mươi trượng khoảng cách, kiếm trong tay hồn từ lâu hóa thành Nam Minh Ly Hỏa, cường đại hỏa diễm phun trào ra đến, truyền đến Kỳ Lân tiếng gầm gừ.

“Ba ngàn nghiệp hỏa!”

“Ầm ầm!”

Một chiêu kiếm chém ra, bầu trời cùng trên mặt đất đồng thời xuất hiện mấy đạo tường ấm, “Phần phật” đẩy đè tới, đem những Hoang thú kia toàn bộ ép bạo nổ!

“Ầm ầm!”

Trước cửa thành dấy lên ngọn lửa hừng hực, Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, liền bay xuống ở trước cửa thành, cầm kiếm mà đứng, như lửa bên trong Chiến Thần, bảo vệ ở đó.

Phía trước cái kia bị xé nứt phòng tuyến lỗ hổng, không ngừng mở rộng, rất nhiều võ giả chen chúc lấp kín đi, như thiêu thân lao đầu vào lửa, hoàn toàn là phục dụng ở viết, trong nháy mắt liền chết hơn ba mươi người, thi thể trực tiếp chìm vào trong cát, chỉ lộ ra bộ phận dáng dấp, nhưng cũng rất nhanh bị dập tắt, trên đời liền cũng không còn người này.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, này cảnh tượng thê thảm để hắn cũng không khỏi khiếp đảm.

Xa xa Kiến Mộc hoàn toàn bị vây nhốt, nhóm lớn Nguyên Võ cảnh Hoang thú cắn xé đi tới, vô cùng vô tận, căn bản không thoát thân được, như là như thế này tiếp tục kéo dài, sợ cuối cùng lành ít dữ nhiều.

Hắn vừa liếc nhìn Tử Diều Hâu, trong mắt nhất thời tuôn ra sát khí, Tử Diều Hâu tình trạng cũng cực kỳ không ổn, trong thời gian ngắn mặc dù không đến nỗi gặp nguy hiểm, nhưng đã bị Hoang thú vây nhốt, luân hãm hầu như thành vấn đề thời gian.

“Đem vòng chiến thu nhỏ lại, lui về!”

Dương Thanh Huyền kịp thời lập đoạn, bỗng nhiên hét lớn.

Tuy rằng hắn không phải đầu lĩnh, nhưng mọi người đã cảm giác khó chống, đã sớm muốn lui, nghe vậy càng là vội vàng lùi về sau, một hồi đem vòng chiến rút nhỏ hơn nửa, hầu như đều đã lùi đến dưới cửa thành.

Dương Thanh Huyền một hồi đem Tử Diều Hâu kéo lại phía sau, làm cho nàng có thời gian rảnh nghỉ ngơi.

“Kiến Mộc đại nhân bị vây lại, làm sao bây giờ?!” Một tên Luân Hải cảnh cường giả nhìn phía xa, không khỏi sốt sắng, Kiến Mộc là mọi người người tâm phúc, như là chết trận, thứ chín cửa thành tất nhiên không thủ được.

“Đại nhân là Toái Niết cảnh cường giả, chỉ là Nguyên Võ cảnh làm sao nhốt được hắn.” Một người khác một bên giết vừa nói, “Vẫn là tập trung tinh lực giết địch, bảo vệ cửa thành quan trọng!”

Trước mắt Hoang thú công kích càng mãnh liệt hơn, một mảnh cát vàng phun trào, đầy rẫy làm người nôn mửa mùi máu tanh, hầu như mỗi một cái hô hấp đều có người chết đi, tiếng kêu thảm thiết giống như là bình thường âm thanh, cơ hồ không có dừng lại một hồi.

Mà giờ khắc này vừa quá thời gian một nén nhang, khoảng cách một canh giờ còn kém cực xa.

“Không xong rồi, Kiến Mộc đại nhân lần này thật sự nguy hiểm, nhất định phải đi cứu hắn!” Một gã khác áo bào tro nam tử trầm giọng nói, nam tử kia sắc mặt nham hiểm, trầm ổn xuất chưởng đem trước mắt Hoang thú đẩy lùi, như một phương bàn thạch đứng ở cái kia, là biểu hiện nhất là nhất sắc một trong cường giả.

Dương Thanh Huyền cũng đã sớm chú ý tới người này, cảm thấy mặt mũi hắn có chút quen thuộc, lại nhất thời nhớ không nổi ở đâu gặp.

“Cứu? Nói đơn giản dễ dàng, phát hiện ở cửa thành đều nhanh không chống nổi, làm sao cứu? Ngươi đi cứu thử xem.” Một người khác nói móc nói.

Cái kia áo bào tro nam tử vẫn chưa bởi vì trong lời nói khiêu khích nổi giận, mà là trầm ổn nói rằng: “Phái năm người liên thủ đi cứu, năm người thiếu sót sức mạnh, ta một người có thể tiếp tục chống đỡ.”

“Cắt, ngươi thì khoác lác đi, ngươi một người có thể gánh vác năm người thiếu hụt? Năm tên Linh Võ cảnh thiếu hụt đi.” Người kia không tha thứ, đuổi theo phản phúng, nhưng trong tay chiêu thức ác liệt, không giảm phân nửa phân, vô cùng tàn nhẫn xé rách những Hoang thú kia.

Áo bào tro nam tử cũng không phản bác, mà là một tay hoa tròn, đánh ra một đạo bá đạo vô cùng chưởng pháp, đem xung quanh Hoang thú một hồi chấn động đến mức nát tan, sau đó đơn xoay tay một cái, một mặt màu vàng tam giác kỳ liền xuất hiện ở lòng bàn tay.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 526: Cứu Viện Kiến Mộc, Vung Đậu Thành Binh

Dương Thanh Huyền nhìn thấy cái kia màu vàng tam giác kỳ, lập tức con ngươi co rụt lại, vang lên này người đến.

Cái kia tam giác kỳ chính là Khúc Phong thương hội bán đấu giá á Địa Khí Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ hàng nhái.

Người áo bào tro chỉ là lấy kỳ sát công phu kia, những Hoang thú kia lại vây công tới, hắn đem kỳ ném một cái, sau dUINeot6 đó hai tay bấm quyết, đánh vào bên trong.

Hoàng kỳ theo chiều gió phất phới, một hồi ở trên không bên trong lớn lên, tỏa ra cường đại ánh vàng, che chở hạ xuống.

“Ầm!”

Chu vi năm mươi trượng bên trong, đều bị kỳ chiếu sáng ở, đem nhóm lớn Hoang thú che ở bên ngoài.

Hoàng kỳ theo chiều gió phất phới, nhưng trên phù văn nhanh chóng lấp lóe, linh khí ở lấy tốc độ đáng sợ trôi đi.

Mọi người vừa mừng vừa sợ, sĩ khí rung lên, tất cả đều bùng nổ ra cường đại sát khí, báo thù giống như vậy, đem cờ xí soi sáng bên trong Hoang thú toàn bộ sát quang, lúc này mới được nửa khắc thở dốc.

Nhưng này màu vàng cờ xí trở nên hoảng hốt, cũng nhanh không ngăn được phía ngoài đánh sâu vào.

Áo bào tro nam tử hoàn toàn biến sắc, trong tay quyết ấn nhanh chóng biến hóa, đồng thời miệng quát: “Không phải nghỉ ngơi, nhanh đẩy lên, này Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ sắp băng.”

Mọi người lúc này mới sắc mặt trắng nhợt, tiếp tục cắn răng đi phía trước giết tới.

Áo bào tro nam tử lại nói: “Lưu lại năm người, cứu Kiến Mộc đại nhân! Nếu là không có Kiến Mộc sức mạnh trấn thủ thứ chín cửa, chúng ta căn bản không thủ được, nếu thành phá, tất cả mọi người phải chết.”

Dương Thanh Huyền lúc này nói rằng: “Ta đi.”

Tử Diều Hâu vội vàng nói: “Ta cũng là.”

“Còn có ta.” Lúc trước châm chọc áo bào tro nam tử người kia, cũng trong mắt loé ra tàn khốc.

Ba người không do dự nữa, vội vàng lao ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ kết giới, hướng về Kiến Mộc phương hướng lướt đi.

Mặt khác lại có hai bóng người theo sát mà đến, càng là cùng Dương Thanh Huyền cùng nhau tới được Trịnh Địch cùng Quản Phong. Hai người cũng thực lực không tầm thường, tuy rằng sắc mặt khó coi, có chút chật vật, nhưng mới vừa rồi một luân phiên công kích hạ, hoàn toàn không có hữu thụ tổn thương.

Năm người lấy Dương Thanh Huyền làm tiên phong, trình hình tam giác trận đội, hướng về Kiến Mộc phương hướng phóng đi, một hồi đem Hoang thú đám xông mở, áp sát đến Kiến Mộc khoảng năm mươi trượng.

Nhưng năm người cũng không thoải mái, trái lại sắc mặt càng thêm khó coi đứng lên, cái kia chút vây quanh Kiến Mộc, tất cả đều là Nguyên Võ cảnh Hoang thú, vừa áp sát một chút, liền rõ hiện ra cảm giác được áp lực đột ngột tăng.

Những Nguyên Võ cảnh kia Hoang thú không ít quay người lại, hướng về năm người trên người đập tới.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Phân tán xông!”

Lúc này năm người một hồi tản ra, từ năm cái phương vị hướng về cái kia trong bầy thú phóng đi, lập tức đem bầy thú công kích tách ra.

Cứ như vậy, trực tiếp giảm bớt thẳng mặt áp lực thật lớn, đồng thời đem vây nhốt Kiến Mộc thú đám khuấy lên đảo loạn, cho Kiến Mộc chính mình đào mạng chế tạo cơ hội.

Quả nhiên, Kiến Mộc vị trí, lập tức có chân khí cường đại bạo động, đang cố gắng đột phá phong tỏa.

Dương Thanh Huyền cho Tử Diều Hâu truyền âm, nói: “Không nên chết chiến, mang theo những này Hoang thú bắt đầu chạy liền có thể.” Chính hắn nhưng là chạy một trận, nhắm ngay khe hở cơ hội, đi đến mặt trùng kích vào đi.

“Ầm ầm!”

To lớn bá kiếm đột nhiên hiện ra, như một toà trường thành giống như bỗng dưng chém xuống, một chiêu kiếm liền tống táng bảy, tám đầu Nguyên Võ cảnh Hoang thú, đè ra một mảng nhỏ khu vực chân không.

Sau đó Dương Thanh Huyền bóng người vút qua, vọt vào hơn mười trượng xa, lập tức đối mặt hai mươi, ba mươi đầu Hoang thú, từ bốn phương tám hướng xung kích lại đây.

Dương Thanh Huyền tâm niệm nhất chuyển, tay phải gánh to lớn bá kiếm, hướng về bốn mặt chém tới, tay trái nhưng là lấy ra Nam Minh Ly Hỏa Kiếm, một chiêu kiếm bổ về phía Kiến Mộc phương hướng, mấy chục đạo Hỏa diễm kiếm khí kích. Bắn đi, đồng thời đại địa cùng trên bầu trời, đốt ra một đạo cực mạnh tường ấm.

“Ầm ầm!”

[truyen cua tui ΘΘ ne t]Chiêu kiếm đó đánh ra hơn mười trượng xa, Kiến Mộc có cảm ứng, hướng về tường ấm phương hướng điên cuồng tấn công mà tới.

“Ầm ầm” một tiếng, tường ấm tận đầu, vài con Hoang thú nổ tung, một đạo ánh sáng đỏ tươi từ trong đó lao ra, trong khoảnh khắc đã đến Dương Thanh Huyền bên cạnh người, thấp trầm giọng nói rằng: “Đi mau.”

Người kia máu me khắp người, hầu như thoi thóp, chính là Kiến Mộc. Hắn đem hết toàn lực một đòn, phá mở một vết thương trốn thoát, giờ khắc này đã là cung giương hết đà, lại không sức chiến đấu, liền ngay cả ngự không đều lảo đà lảo đảo.

Dương Thanh Huyền vội vàng thu hồi Nam Minh Ly Hỏa Kiếm, đưa hắn nắm ở trong tay, tay phải bá kiếm nhưng là hướng về phía sau bổ tới, đem cái kia chút đuổi tới Hoang thú chặn một hồi.

“Ầm ầm!”

Bá kiếm đánh vào mấy đầu Nguyên Võ cảnh Hoang thú trên người, đưa chúng nó chém nát, nhưng lũ lượt kéo đến Hoang thú tất cả xông vào trên thân kiếm, chấn động đến mức Dương Thanh Huyền khí huyết khuấy động, cầm kiếm bất ổn.

“Ầm” một tiếng, cái kia bá kiếm trực tiếp phá nát, Dương Thanh Huyền trong cổ một mặn, một ngụm máu suýt chút nữa xông tới.

Bá kiếm phá toái trong nháy mắt, hơn trăm đầu Nguyên Võ cảnh Hoang thú liền xông đến trước mắt, hắn hai mắt một đỏ, sát khí nổi lên, Nam Minh Ly Hỏa Kiếm xuất hiện ở trong tay phải, chém tới, “Ba ngàn nghiệp hỏa!”

“Ầm ầm!”

Ngọn lửa cuồng bạo bốn phía tản ra, đem những Hoang thú kia xung kích một ngăn trở, đồng thời vừa tối bên trong quát lên: “Cổ Hạt!”

Một luồng Toái Niết cảnh sức mạnh lập tức sau lưng Dương Thanh Huyền tản ra, sau đó bỗng dưng xuất hiện một con to lớn cái kìm, lui về phía sau đường phương hướng kéo đi.

“Xì!”

Lớn kìm sức mạnh trực tiếp kéo nát bầu trời, phía trước trong vòng trăm trượng Hoang thú toàn bộ bạo nổ mở, một cái sâu đậm vết nứt không gian thẳng tắp xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trước người.

“Lùi!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, cầm lấy Kiến Mộc liền hóa thành lưu quang, dọc theo cái kia vết nứt không gian trở về thối lui.

Tử Diều Hâu bốn người vẫn còn ở cùng lượng lớn Hoang thú du đấu, bị cái kia một kéo lực lượng khiếp sợ ở, sau đó nghe thấy Dương Thanh Huyền tiếng quát, kinh hỉ bên dưới vội vàng trở về trốn.

Lúc này, cái kia Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ cũng đã nhánh chống được cực hạn, áo bào tro nam tử vồ giữa không trung, hoàng kỳ liền kịch liệt thu nhỏ lại, biến trở về thành to bằng lòng bàn tay, rơi vào trong tay hắn.

Kỳ quang bảo vệ biến mất, mọi người biết vậy nên áp lực to lớn, đỡ không được cái kia phô thiên cái địa xung kích, chiến tuyến lập tức tan vỡ, lùi lại phía sau đi.

Dương Thanh Huyền sốt sắng, ngự không thuật phát huy đến cực hạn, một hồi bay qua đông đảo Hoang thú, cùng mọi người hội hợp.

Hắn vừa rơi xuống đến, liền đem Kiến Mộc ném cho một tên Chân Võ cảnh võ giả, sau đó vội vàng xoay người, hai tay ở trên không bên trong bắn ra, bảy đạo màu sắc rực rỡ dây đàn hiện ra, hóa thành Cửu Tiêu Hoàn Bội.

“Coong!”

Cường đại Địa Khí lực lượng lan ra, Dương Thanh Huyền mười ngón liều mạng biểu diễn, kéo từng đạo từng đạo dây đàn, phá không đánh tới.

“Ầm! Ầm!”

Xông vào trước nhất đầu Hoang thú, bị Cửu Tiêu Hoàn Bội lực lượng một đòn, toàn bộ nổ tung ra.

Đồng thời bụi bặm Phi Dương bên dưới, từng đạo từng đạo tiếng đàn hóa hình thành người, như thân mặc áo giáp Thiên Binh Thiên Tướng, tay cầm binh khí, hướng về những Hoang thú kia lướt đi.

Áo bào tro nam tử đầy mặt kinh hãi, cả kinh nói: “Cắt cỏ vì là ngựa, Vung đậu thành binh!”

Ở từng đạo từng đạo dây thanh âm hoá hình bên dưới, trên mặt đất cát vàng cũng chịu ảnh hưởng, cao tần chấn động, càng cũng hướng về không trung hội tụ đi, hóa thành từng cái từng cái người cao Sa chi chiến sĩ, giết hướng về Hoang thú.

Tình cảnh này làm cho tất cả mọi người nhìn trợn mắt ngoác mồm.

Có chút đến từ danh môn con em của thế gia, nhận ra loại thần thông này bí thuật, đều là cả kinh nói không ra lời.

Nhưng Dương Thanh Huyền lấy sức lực của một người căn cứ địch, hiển nhiên không hiện thực, hắn dùng hết toàn lực biểu diễn, mười ngón trên đều là máu tươi, nhưng này chút hóa hình chiến sĩ vẫn là đỡ không được Hoang thú xung kích, không ngừng vỡ vỡ đi ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 527: Dựa Vào Địa Thế Hiểm Trở Chống Lại, Trên Hư Không Nam Tử

Dây thanh âm càng ngày càng nhanh, máu tươi nhỏ xuống ở đàn cổ trên, đem thất sắc tất cả đều nhiễm phải máu tươi, Dương Thanh Huyền đã phát huy đến cực hạn, mồ hôi như mưa rơi, sắc mặt trắng bệch.

Tất cả mọi người là trong lòng ngạc nhiên, hắn hoàn toàn lấy sức lực của một người đối phó toàn bộ thú triều công kích, tuy rằng thời gian không lâu, nhưng đã là kinh thế hãi tục.

“Giết! Dù sao cũng chết, ngoài thành chết trận dù sao cũng hơn thành phá sau cong chết tốt lắm!”

Một người sắc mặt âm lãnh, hú lên quái dị sau, liền bay vọt lên đến, giống một con dơi giống như hướng về thú triều bên trong nhào tới.

Dương Thanh Huyền tiếng đàn đột nhiên nhất chuyển, trở nên như minh hoàn bội, tật phong sậu vũ, toàn bộ dưới cửa thành đãng xuất sát phạt gạn đục khơi trong thanh âm.

Chúng máu của người ta tại này cỗ sát phạt thanh âm hạ, trở nên kích động, khí thế như núi, từng cái từng cái gào thét lớn trước mặt xung phong đi tới.

Kiến Mộc ngồi xếp bằng ở bên dưới thành nghỉ ngơi, máu me khắp người, nghe thấy chiến thanh âm hậu thân thân thể run lên, hơi mở mắt ra, khiếp sợ nhìn Dương Thanh Huyền, trong lòng thầm nói: “Nếu không có người này, ta sợ đã là cát vàng bọc thân, này thứ chín cửa thành hơn nửa cũng kiên không thủ được. Chỉ là Luân Hải sơ kỳ tu vi, lại có sức chiến đấu như thế, thật không biết người này là môn phái nào thiên tài." Hắn thầm nghĩ sau một lúc, lại nhắm hai mắt lại, tiếp tục dưỡng thương.

Dương Thanh Huyền tiếng đàn thay đổi sau, áp lực suy giảm, chỉ là ở xung quanh cơ thể hóa ra một đạo khoảng năm trượng thanh âm giới, phàm là xông lên Hoang thú, đều bị cái kia thanh âm giới chấn động đến mức nát tan.

Thế cuộc ngắn ngủi ổn định lại, nhưng thương vong vẫn còn ở lấy tốc độ đáng sợ mở rộng, toàn bộ chiến trường giống như một chiếc cối xay thịt, không ngừng đem từng cái từng cái hoạt bát sinh mệnh vắt nát tan.

Dương Thanh Huyền đầy đầu mồ hôi lạnh, có chút nóng nảy, truyền âm nói: "Kiến Mộc đại nhân, có thể còn có cái gì biện pháp? Tiếp tục như vậy, sợ tất cả mọi người viết đi vào, cũng không thủ được này thứ chín cửa thành."

Kiến Mộc hơi mở mắt ra, bình tĩnh nói: "Ngươi cho rằng mấy ngày qua, chúng ta là làm sao thủ thành? Chính là từng cái tính mạng viết, lấy thân thể máu thịt chống đối này thú triều."

Dương Thanh Huyền trong lòng rùng mình, trên mặt không có chút hồng hào, lập tức trong mắt che kín nham hiểm, lạnh giọng nói: "Vậy dạng này thủ thành ý nghĩa ở đâu? Rõ ràng chính là một chiếc to lớn tiêu hao cơ khí, không ngừng tiêu hao sinh mệnh cùng tài nguyên, không bằng mở cửa thành ra, mọi người ai trốn đường nấy."

Kiến Mộc lạnh lùng theo dõi hắn, nói: "Mở cửa thành ra là có thể chạy thoát sao? Hiện tại hy vọng duy nhất, chính là mau đánh thông vị diện, để phía ngoài cường giả đi vào."

Dương Thanh Huyền trầm mặt không lên tiếng, hắn biết Kiến

Mộc nói là đúng. Trước mắt mênh mông vô bờ biển thú, sợ là lấy sức mạnh của hắn, cũng chưa chắc phi đi ra ngoài, thậm chí Thiên Vị cường giả cũng chưa chắc đi được rơi.

“Những này Hoang thú, rõ ràng cho thấy chịu đến lực lượng nào đó khống chế, thành chủ đại nhân liền không nghĩ tới tìm ra lực lượng kia, từ trên căn bản giải quyết sao?”

“Này thú triều như biển, liền ngay cả ngay cả bay ra ngoài cũng không thể, làm sao tìm được màn này hậu lực số lượng? Hơn nữa...”

Kiến Mộc muốn nói lại thôi, suy nghĩ một chút mới nói: “Hơn nữa những này Hoang thú tựa hồ cũng không vội mở ra phá thành, bằng không sẽ không mỗi ngày liền công kích một lần, như là không ngừng nghỉ đè lên phòng tuyến tiến công, sợ là đã sớm phá thành.”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, sợ hãi nói: “Ý của đại nhân là, những này Hoang thú đang cố ý theo chúng ta làm hao mòn?”

Kiến Mộc nói: “Ta chỉ là cái F5gY5Nes cảm giác này mà thôi, cũng không có chứng cớ xác thực. Hơn nữa Hoang thú mục đích rốt cuộc là cái gì, chúng nó ý muốn như thế nào, đều không trọng yếu. Quan trọng là... Đứng vững thành phòng, sau đó chờ đợi vị diện mở ra, cường giả đến cứu viện.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, khốc liệt như vậy trong hoàn cảnh, giữ được tính mạng là khẩn yếu nhất, còn dư lại chỉ có thể chờ đợi có thừa lực lo lắng nữa.

Đàn xong một khúc Thập Diện Mai Phục sau, Dương Thanh Huyền lấy ra một ít đan dược nuốt vào, thân thể liền như sau mưa gặp cam lộ, lập tức khôi phục không ít, hắn giơ lên máu me đầm đìa ngón tay, bắt đầu gảy một khúc Sát Phá Lang,.

Boong boong sát phạt thanh âm, hóa thành từng tia từng tia đấu khí, dung nhập vào mỗi một tên võ giả trong cơ thể, làm người nhiệt huyết sôi trào, sát khí dâng lên.

Cuồn cuộn cát vàng bên trong, sóc khí truyền xoong, hàn quang chiếu thiết y.

Toàn bộ phòng thủ thành ngàn dặm trên chiến tuyến, đều là sát khí như máu, cát vàng đầy trời. Hư Thiên Thành bên trong không có mặt trời lặn, ở mặt trời bắn thẳng đến hạ, hết thảy đều có vẻ trắng bệch chói mắt.

Ở nơi này cát vàng Luyện Ngục phía trên, không biết bao nhiêu khoảng cách trên cao không, có một người đàn ông hai tay kết ấn, ngồi khoanh chân, mặt không hề cảm xúc.

Nam tử khuôn mặt thanh tuyển, tóc dài rối tung ở phía sau, càng là một vị khó được mỹ nam tử. Nhưng ngũ quan đó rõ ràng trên mặt, lại có phù văn lấp loé, lộ ra từng tia từng tia tà khí, cẩn thận nhìn tới, cái kia lông mày rậm mũi cao trong đó, tràn ngập cảm giác quái dị, tựa hồ cũng không phải Nhân tộc.

Ở nam tử quanh thân, hiện ra từng đạo từng đạo màu vàng khí tức, như ẩn như phát hiện, không ngừng bị hấp vào bên trong cơ thể, mỗi lần hấp thu một hồi, từ mi tâm đến khuôn mặt, phần gáy, đến nỗi toàn thân, đều có quỷ dị phù văn xuất hiện, loé lên rồi biến mất.

“Hư vô Hoang Thiên Quyết, ta nói làm sao xảy ra phát hiện Hoang thú triều, hóa ra là ngươi đang mượn trợ hoang khí cùng sát khí, tu luyện này thần thông.”

Trước phương hư không bên trong, chậm rãi truyền đến một đạo dễ nghe nữ tử tiếng. Theo thanh âm hạ xuống, hư không lóe lên, hiện ra một tên diêm dúa lòe loẹt nữ tử, da thịt trắng hơn tuyết, ngũ quan tinh xảo không giống người phàm, con mắt màu xanh sẫm bên trong, lập loè yêu dị khí.

Cái kia trắng như tuyết chân trần trên, vẽ màu xanh biếc đồ đằng, nhìn thấy được dã tính mười phần, toàn thân đều lộ ra một loại tà đẹp khí, làm người huyết mạch sôi sục.

Nam tử bỗng nhiên mở to hai mắt, trong hai con ngươi tràn đầy vẻ hoảng sợ, phảng phất gặp được cái gì thứ cực kỳ đáng sợ, thân thể dĩ nhiên run rẩy, “Ngươi... Ngươi là...”

Chung quanh hoang khí tại hắn rối loạn dưới khí tức, như nhăn nước ao, hoặc như là lão người nếp nhăn trên mặt, trở nên sóng lớn trong trẻo.

Nữ tử đầy mặt kinh ngạc, nhướng mày lên đầu, nói: “Ngươi nhận ra ta?”

“Ùng ục.” Nam tử chật vật nuốt xuống hạ, từ tĩnh tọa trong trạng thái đứng dậy, mất đi cái kia dường như tuyên cổ bất biến bình tĩnh thong dong, càng lui về phía sau xa mấy chục trượng, đầy người cảnh giác.

“Khanh khách.” Nữ tử ha ha cười lên, con mắt màu xanh sẫm nhìn chằm chằm nam tử kia, xa xôi nói rằng: “Nếu nhận ra ta, như vậy ngươi theo ta hẳn là người cùng một thời đại, hơn nữa người mang hư vô Hoang Thiên Quyết, lại tinh thông Hoang hóa thuật, chắc là Hoang chi vương tộc người, kỳ quái, ta làm sao chưa từng thấy đây?”

Nam tử kia sắc mặt khó coi dị thường, hai tấn càng chảy xuống chảy ròng ròng mồ hôi lạnh đến, chật vật nói rằng: “Dĩ nhiên đúng là ngươi, vạn trùng chi mẫu côn na!”

“Nha nha nha, thật vẫn nhận ra ta, lại đều có thể gọi ra tên của ta đây.” Côn na trong mắt hàn quang lấp lóe, châm chọc nói: “Ngươi là mình cho biết tên họ đây, vẫn là để ta đánh hồn phách của ngươi, tự mình tiến tới thấy thế nào.”

Nam tử đầy mặt kiêng kỵ, lại lùi xa mấy chục trượng, côn na khóe miệng ngậm lấy cười gằn, giống như là đang nhìn vai hề giống như vậy, căn bản không để ở trong lòng.

Nam tử im lặng một hồi, tựa hồ cũng ý thức được mình đề phòng căn bản không dùng, trái lại có vẻ buồn cười buồn cười, lập tức đàng hoàng nói rằng: “Ta là diễn thành đệ đệ, diễn tu.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 528: Cùng Thời Đại Người, Bất Ngờ Lui Lại

“Yêu, chẳng trách. Diễn Tu, thật giống nghe qua danh tự này, nói là diễn thành có người em trai, bởi vì phạm lỗi lầm bị nhốt đứng lên, nói vậy chính là ngươi đi.”

Côn Na khí thổ như lan, sâu kín nói, của nàng từng cái biểu hiện, đều là một loại mị thái, chỉ là lặng lặng đứng ở đó, giống như là có gió tình vạn loại, cái kia thân thể hoàn mỹ, lộ ra cực kỳ mê người mị tà vẻ đẹp.

Diễn Tu nuốt ngụm nước, trong lòng dấy lên vô biên dục hỏa, hai con ngươi bốn phía đều nổi lên màu đỏ tươi, nhưng dục hỏa mạnh hơn, hắn cũng không dám có nửa điểm vượt qua, đàng hoàng đứng ở đó nuốt nước miếng, đồng thời ở Côn Na dưới ánh mắt, từ lâu là mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

“Hừm, chính là ta.” Diễn Tu lại nuốt nước miếng một cái, lão lão thật thật nói.

“Khanh khách.” Côn Na một hồi cười lên, trong con ngươi tràn đầy vô tận tà mị, nhếch miệng, chầm chậm nói: “Thân thể của ngươi... Thật giống muốn đối với ta s8wq8BI mưu gây rối?”

Diễn Tu sợ hết hồn, thân thể run lên một cái, nội tâm dục hỏa trong nháy mắt bị hoảng sợ dập tắt, nơi nào đó trực tiếp liền tê liệt hạ xuống, vội vã run giọng nói: “Không... Dám... Tuyệt không dám.” Cái kia sắc mặt tái nhợt giống như một trang giấy, không có nửa phần màu máu.

“Khanh khách, đồ vô dụng, so với ca ca ngươi kém xa.” Côn Na cười hắc hắc, sau đó ánh mắt liền lạnh xuống, lạnh giọng nói: “Tự mình tộc bị phong ấn sau, những năm gần đây xảy ra một ít gì đại sự?”

Diễn Tu đem đầu rung cùng trống bỏi tựa như, “Ta cũng không biết, năm đó phong ấn ta ấn lực bị giải khai, mới vừa từ trong ngủ mê thức tỉnh, đối với hiện tại tình hình cũng có chút mờ mịt.”

Côn Na nhìn hắn chằm chằm hai mắt, biết hắn vẫn chưa nói dối, liền hừ một tiếng, nói: “Coi như ngươi tốt số.” Cái kia diêm dúa lòe loẹt thân thể, liền chậm rãi ảm đạm xuống, dần dần ẩn vào hư không.

Diễn Tu cảm thấy lời này có ý riêng, nhưng không hiểu xác thực là chỉ cái gì, gặp Côn Na liền rời đi như thế, có chút không dám tin tưởng, sững sờ nói: “Ngươi... Không giết ta?”

Côn Na yên lặng nở nụ cười, trong mắt tràn đầy châm chọc, nói: “Giết ngươi? Khanh khách, ngươi vẫn đúng là coi mình là một nhân vật? Khanh khách, cười chết ta rồi.”

Côn Na không hề che giấu chút nào mình cười nhạo và khinh thường, thân thể ẩn vào hư vô bên trong, lại không thấy tung tích.

Diễn Tu đỏ cả mặt, sau một lúc biến thành tái nhợt sắc, trong mắt tràn ngập nham hiểm, hung tợn nhìn chằm chằm Côn Na biến mất địa phương, "Cắt! Nữ nhân đáng chết! Luôn có một ngày, ta muốn để cho ngươi quỳ gối ta ********* lửa giận xông khuôn mặt của hắn lúc trắng lúc xanh, vừa nghĩ tới Côn Na cái kia làm người hít thở không thông vóc người cùng dung nhan, thân thể hắn một hồi lại nổi lên phản ứng, dục hỏa ở trong người cháy hừng hực.

“Hừ!” Ở dục hỏa đốt người nhưng cầu không được sau, Diễn Tu mặt âm trầm nặng nề hừ một tiếng, liền phất một cái ống tay áo, ở trong hư không đạp bước mà đi, rất nhanh biến mất không còn tăm hơi.

Hư Thiên Thành bên ngoài Hoang thú, đột nhiên một hồi đình chỉ công kích, giống như là mất đi tấn công ý chí giống như, cùng nhau lùi lại phía sau cách, cho đến lui hơn trăm trượng xa, mới dừng lại, lặng lặng ngủ đông trên mặt đất.

Tất cả mọi người thủ thành người, đều đờ đẫn nhìn, không thể tin được Hoang thú liền chính mình lui.

“Còn sống sao? Lần này...”

Trong lòng mỗi người đều hỏi vấn đề này, ngẩng đầu nhìn ngày, liệt nhật chiếu lên trên người, ấm áp, tựa hồ còn sống.

Kiến Mộc nhìn phía trước, đầy mắt nghi hoặc, lẩm bẩm nói: “Không đúng rồi, còn chưa tới một canh giờ, làm sao lại lui?”

Chúng người lẳng lặng bảo vệ ở cửa thành ở ngoài, không dám đi vào, chờ đợi cái kia hộ thành đại trận tự mình chữa trị, đều là khoanh chân ngồi, điều dưỡng thương thế.

Dương Thanh Huyền cũng thu hồi Cửu Tiêu Hoàn Bội, mười ngón đã sớm máu thịt be bét, ly khai cầm huyền chớp mắt, run run một hồi lâu mới dần dần bình phục lại.

Tử Diều Hâu cũng trên người mang huyết, nửa quỳ ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, đau lòng giúp hắn băng bó hai tay. Dương Thanh Huyền nói: “Trầy ngoài da mà thôi, chẳng mấy chốc sẽ tốt đẹp. Hơn nữa những này Hoang thú không biết là thật lùi hay là giả lùi, như là chúng nó lại xông lên, liền trắng băng bó rồi.” Nhưng Tử Diều Hâu không chịu, cố ý muốn băng bó, Dương Thanh Huyền cũng là tùy vào hắn đi.

Thời gian từng giờ trôi qua, tất cả mọi người không dám thất lễ, tuy rằng đang nuôi tổn thương nghỉ ngơi, nhưng thần thức vẫn tản ra, để tránh khỏi đột nhiên có biến.

Cho đến cái kia dính hợp lại cùng nhau ba tầng kết giới, dần

dần khôi phục như cũ, một hồi tản ra, mọi người tất cả đều che chở vào bên trong, lúc này mới từng cái từng cái thở phào nhẹ nhõm, vững tin lại chịu đựng qua một ngày, còn sống.

Đối với trải qua mấy lần võ giả, đối với sinh tử đã chết lặng, từ dưới cửa thành đứng lên, liền bay trở về trong thành, an tâm tu luyện.

Mà cái kia chút vừa gia nhập võ giả, không ít người không nhịn được rơi lệ, một là nhìn đồng bạn chết đi, liền ngay cả thi thể cũng không tìm tới, hai là bởi vì to lớn hoảng sợ, đối với xa xa Hoang thú hoảng sợ, cùng với tương lai vận mệnh hoảng sợ.

Kiến Mộc trầm giọng nói: “Đều trở về thành đi.”

Nói, nhìn Dương Thanh Huyền một chút, vẫn chưa có bao nhiêu vẻ mặt, trực tiếp bay người lên, tiến vào vào trong thành.

Tất cả mọi người lên tinh thần đến, trục vừa tiến vào thứ chín cửa thành.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu cũng trở về chỗ chỉ huy bên trong, lập tức có tướng sĩ đưa tới lượng lớn đan dược cùng thiên tài địa bảo, cho mọi người chữa thương dùng.

Chỗ chỉ huy nội khí phân có chút ngột ngạt, mỗi người đều là lặng lặng kẻ thôn phệ đan dược, đả tọa chữa thương, không có người nói chuyện.

Dương Thanh Huyền nhìn lướt qua, phát phát hiện so với trước thiếu năm người, hiển nhiên là đã chết ở ngoài thành.

Mỗi người sắc mặt đều âm trầm, hết sức khó coi, mọi người đều biết, lần này nếu không phải là Hoang thú bất ngờ rút lui, thứ chín cửa thành sợ là không thủ được, đây coi như là nhặt về một cái mạng.

Một người đột nhiên đứng lên, lớn tiếng nói: “Còn tiếp tục như vậy căn bản không được, chúng ta điểm ấy sức chiến đấu, ngày mai sẽ phải thất thủ. Kiến Mộc đại nhân, nhất định phải đem khắp thành võ giả đều gọi ra đồng thời kháng địch. Dựa vào cái gì chúng ta ở liều mạng tranh đấu, bọn họ nhưng an hưởng tu luyện.”

“Đúng, như là sức chiến đấu không gia tăng gấp đôi, thành này ta cũng không giữ. Thủ vững đến hiện tại, ta cũng coi như là hết tình hết nghĩa.” Cái kia đập xuống ngụy Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ áo bào tro nam tử cũng mở miệng nói.

Kiến Mộc sắc mặt âm trầm bất định, ánh mắt nhìn phía Dương Thanh Huyền, tựa hồ trưng cầu ý kiến của hắn.

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Mấy vị nói rất đúng, lại thủ đi xuống, ngày mai một trận chiến hơn nửa liền muốn toàn quân bị diệt. Thủ vững chắc chắn phải chết, không tuân thủ cố gắng còn có đường sống, nếu là không có cường viện đến, ta cùng Uyên Ca cũng không giữ.”

Dương Thanh Huyền để Kiến Mộc rốt cục hạ quyết tâm, gật đầu trầm giọng nói: “Tốt, ta lập tức đi một chuyến Phủ Thành chủ, cần phải thuyết phục thành chủ đại nhân, đem trong thành hết thảy tu luyện võ giả tất cả đều gọi ra.”

Mọi người nhìn phía Dương Thanh Huyền cùng Uyên Ca, trong mắt đều là là lạ vẻ mặt, lúc ở ngoài thành, bọn họ đều thấy Uyên Ca nửa quỳ cho Dương Thanh Huyền băng bó hai tay, tấm lòng kia đau cùng dáng dấp ôn nhu, giản làm cho người ta nổi da gà.

Nhưng Dương Thanh Huyền ở trong trận chiến ấy biểu hiện ra thực lực, vẫn là làm cho tất cả mọi người đều tán thành, vì lẽ đó mỗi người trong mắt quái dị đều là lóe lên một cái rồi biến mất, không dám biểu lộ ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 529: Tìm Hiểu Tin Tức, Trầm Thấp Sĩ Khí

Kiến Mộc cũng đối với hai người duy trì khoảng cách nhất định, tuy rằng Dương Thanh Huyền cứu hắn, nhưng một con ngựa thì một con ngựa, cảm kích là cảm kích, giữ một khoảng cách là giữ một khoảng cách.

“Lúc ta không có mặt, lợi dụng La Phi đại nhân vì là đầu lĩnh, tất cả nghe theo chỉ huy của hắn.” Kiến Mộc ánh mắt quét mọi người một chút, chậm rãi nói rằng.

Có mấy người rõ ràng đổi sắc mặt, một bộ dáng vẻ không phục.

Kiến Mộc lạnh lùng nói: “La Phi đại nhân thực lực là ta công nhận, nếu là có không phục trực tiếp tới tìm ta. Đồng thời ta đi một chút sẽ trở lại, hơn nữa không cần bao nhiêu thời gian, hi vọng mọi người có thể tôn trọng ý chí của ta, tất cả nghe theo La Phi đại nhân chỉ huy.”

Cái kia áo bào tro nam tử nói rằng: “Kiến Mộc đại nhân chính là mệnh lệnh, chúng ta sẽ tuân thủ.”

Trịnh Địch cùng Quản Phong hai người, cùng Dương Thanh Huyền cùng nhau tới chỗ chỉ huy, hơn nữa cộng đồng giết địch, đối với hắn nhất định có hảo cảm, cũng đều gật đầu tán thành.

Mặt khác có mấy người trên mặt rõ ràng không thích, nhưng cũng không có tại chỗ phản kháng.

Kiến Mộc nói: “Ta đi một chút sẽ trở lại.” Nói, liền trực tiếp ra chỗ chỉ huy.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu một hồi thành mọi người ánh mắt tiêu điểm, bất quá giữa lẫn nhau đều chưa quen, nhìn mấy lần sau, cũng là từng người lẳng lặng chữa thương, đối với quyền chỉ huy sự tình vẫn chưa quá mức lưu ý.

Sau ba canh giờ, Dương Thanh Huyền vết thương trên người liền khỏi hẳn, thể năng cũng khôi phục được đỉnh cao, hắn tu luyện Thanh Dương Võ Kinh vốn là cao cấp nhất luyện thể thần thông, thêm vào Hư Thiên Thành lượng lớn đan dược cung cấp, khôi phục lại tốc độ cực nhanh.

Hắn liếc mắt nhìn cái kia áo bào tro nam tử, vẫn còn đang nhắm mắt điều tức, sắc mặt cũng so với trước kia tốt quá lớn, sợ là không bao lâu nữa là có thể phục hồi như cũ.

Áo bào tro nam tử tựa hồ cực kỳ mẫn cảm, từ từ mở mắt ra, ánh mắt nhìn sang, bình tĩnh nói: “La Phi đại nhân, có hay không có việc?” Hắn này một mở lời, lập tức dẫn tới không ít người mở mắt ra.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, ôm quyền nói: “Quấy rầy bằng hữu, không nghĩ tới bằng hữu cảm ứng nhạy cảm như vậy. Ta đích xác có chút sự tình muốn cố vấn một, hai, ở đây nói, sợ sẽ ảnh hưởng mọi người.”

Áo bào tro nam tử gật gật đầu, nói: “Đã có sự tình, vậy chúng ta đi ra ngoài nói đi.”

Nói, hai người liền một trước một sau ra chỗ chỉ huy, Tử Diều Hâu nháy mắt, Dương Thanh Huyền vẫn chưa gọi nàng, nhưng cũng không không làm cho nàng đi theo, nghĩ một hồi, liền vội vàng đi theo ra ngoài.

Mọi người nghĩ tới đây hai cái đại nam nhân quan hệ giữa, lập tức sắc mặt cổ quái.

Một người nói: “Hai người này tuổi còn trẻ, tu vi bất phàm, hơn nữa sức chiến đấu càng là vượt xa đồng cấp, nhưng không nghĩ tới có đồng tính chi thích, thật khiến người ta khinh thường.”

Tên còn lại nhíu mày lại, hừ nhẹ nói: “Người khác yêu thích, ngươi bận tâm cái gì, bọn họ sở dĩ tu vi phi phàm, cố gắng chính là luyện cái gì đáng sợ cùng dương công pháp.”

“Hừm, nói có lý.” Còn lại người dồn dập gật đầu, thật giống đích thật là có chuyện như vậy tựa như.

Dương Thanh Huyền cùng người áo bào tro kia ra chỗ chỉ huy sau, liền một hồi bay vào trên không, Tử Diều Hâu cũng vội vàng bay lên, đi theo Dương Thanh Huyền bên cạnh người.

Người áo bào tro liếc mắt nhìn Tử Diều Hâu, khẽ mỉm cười, lúc này mới nói: “La Phi đại nhân, có chuyện gì, bây giờ có thể nói rồi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy ta liền đi thẳng vào vấn đề, không biết bằng hữu có thể hay không đem cái kia Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ cho ta quan sát một phen.”

Người áo bào tro hoàn toàn biến sắc, điều này hiển nhiên là cực kỳ đường đột cùng hành vi không lễ phép, nhưng hắn nhìn thấy Dương Thanh Huyền trong tròng mắt, đầy là chân thành, không có bất kỳ tham lam cùng giả dối, lúc này trầm ngâm.

Dương Thanh Huyền hào phóng nói rằng: “Như là bất tiện lời, cái kia cũng cho qua, là ta đường đột.”

Người áo bào tro thấy hắn xoay người muốn đi, trong lòng thầm thở dài, chính mình cũng đích xác hẹp hòi chút, này lúc này là lúc nào rồi, cũng không ai biết có thể không sống quá ngày mai, vẫn còn ở ý cái gì nguyên khí, lập tức vội hỏi: “Đại nhân chậm đã đi, mượn đại nhân nhìn qua cũng không gì không thể.”

Nói, liền từ chứa đồ nguyên khí bên trong lấy ra cái kia cái màu vàng Tiểu Kỳ, đưa tới.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, ôm quyền nói: “Đa tạ.” Liền không khách khí nhận lấy, cầm trong tay xem xét tỉ mỉ.

Tử Diều Hâu cũng hết sức tò mò, không hiểu Dương Thanh Huyền vì sao đối với vật này cảm thấy hứng thú như vậy, cái kia cái Tiểu Kỳ vô cùng tinh mỹ, mặt trên có linh khí lưu chuyển, khi trước trong chiến đấu tiêu hao quá lợi hại, giờ khắc này đang ở phục hồi từ từ linh khí.

Dương Thanh Huyền trong lòng đem cái kia trong hộp sắt hoàng kỳ cùng này so sánh với nhau, ngoại hình hầu như giống như đúc, nhưng này mặt bắt chước hoàng kỳ tươi đẹp dc8sw2Cs hơn nhiều lắm, mà chính mình cái kia mặt nhưng là âm u đầy tử khí, giống như là phàm vật giống như vậy, không có bất kỳ linh tính.

Hắn nhìn một hồi, cũng không phát hiện được món đồ gì, liền đem hoàng kỳ trả cho người áo bào tro kia, ôm quyền nói: “Đa tạ.”

Người áo bào tro khẽ mỉm cười, đem quân cờ thu hồi, hỏi: “Đại nhân tựa hồ đối với vật này rất có hứng thú?”

Dương Thanh Huyền cũng cười đáp lại, nói: “Nghe nói vật này là hàng nhái Thánh khí luyện chế, tự nhiên muốn gặp gỡ một hồi, lúc trước có vẻ hơi thất lễ.”

Người áo bào tro cười nói: “Nơi nào, không thể nào. Nếu là ta nhớ không lầm, ngày đó Khúc Phong thương hội liên hợp cử hành buổi đấu giá trên, hai vị đại nhân cũng đều ở đây, mà mặt vàng kỳ, vừa vặn để ta lượm cái lậu mà thôi. Ngày đó đập xuống vật này mục đích, làm không phải là vì nguyên khí bản thân, mà là ta công pháp tu luyện, cùng này nguyên khí trên sức mạnh giống nhau y hệt, là muốn mượn đột phá này mà thôi, may mà cuối cùng được toại nguyện, bằng không cái kia mười triệu linh thạch nhưng là bỏ phí rồi.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, dò hỏi: “Bằng hữu công pháp tu luyện cùng này nguyên khí ăn khớp với nhau? Không biết bằng hữu đối với này Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ hiểu bao nhiêu, chân chính hoàng kỳ lại ở nơi nào?”

Người áo bào tro cười khổ nói: “Đại nhân thật đúng là coi trọng ta, ta cũng bất quá là ở một bản trong điển tịch nhìn thấy liên quan với này kỳ một ít tư liệu mà thôi. Tương truyền này kỳ dài một thước 7 tấc, kỳ sắc Huyền Hoàng, một khi triển khai, liền có kim liên vạn đóa, không có gì có thể phá, trừ tà lui tránh,” vạn pháp bất xâm “. Như là này kỳ ở Hư Thiên Thành, những này Hoang thú căn bản là không làm gì được. Còn này kỳ phát hiện ở nơi nào, ha ha, liền thật sự chỉ có trời mới biết.”

“Thì ra là như vậy.”

Dương Thanh Huyền khẽ vuốt cằm gật đầu, tuy rằng không hỏi ra món đồ gì, nhưng bao nhiêu cũng có chút thu hoạch.

Người áo bào tro nhìn ngoài thành, cái kia mênh mông vô bờ Hoang thú, thở dài nói: “Cũng không biết có thể không tránh thoát kiếp nạn này, như là lần này bất tử lời, ngươi và ta cũng coi như là cùng chung hoạn nạn, ta Đường Vân mong muốn cùng hai vị kết làm bằng hữu.”

Giờ khắc này ngoài thành một mảnh túc sát, mặt trời lên không chiếu xuống, nhưng chiếu không tiêu tan cái kia bồng bềnh ở trên cát vàng sát khí cùng âm lãnh, cùng với trong thành lan tràn tuyệt vọng khí tức.

Thỉnh thoảng có võ giả từ đằng xa bị mạnh mẽ điều động lại đây, bổ sung đội ngũ, nhưng người trên mặt người đều là một mảnh tử khí.

Dương Thanh Huyền cũng thở dài, nói: “Chỉ mong có thể còn sống đi ra ngoài đi, ta còn rất nhiều sự tình không có làm, không có thể chết ở chỗ này.”

Đường Vân cười khổ một tiếng, ba người đều là lắc lắc đầu, bay trở về chỗ chỉ huy bên trong tiếp tục tu luyện.

Đối với kế tiếp vận mệnh, ai cũng không chắc chắn, nhưng giun dế còn Thâu Sinh, bọn họ võ tu người vốn là đi ngược lên trời, tự nhiên không cam lòng ngồi chờ chết, có thể có một cơ hội liền sẽ dốc toàn lực ứng phó.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 530: Kẻ Đáng Sợ, Đại Chiến Sắp Tới

Trong phủ thành chủ, một gian lớn như vậy trong mật thất.

Một toà đường kính mười trượng màu vàng trận pháp trên mặt đất chậm rãi vận chuyển, cuồng bạo hoang khí từ trong đó tuôn ra, hóa thành một cái vượt qua mười trượng vòng xoáy, chiếm cứ mật thất một phần ba không gian.

Ở vòng xoáy trung ương, một tên cẩm y thắt lưng ngọc, Tố Nhã nhã nhặn nam tử bàn hư mà ngồi, hai tay không ngừng bấm ra quyết ấn, đại lượng hoang khí hình thành từng cơn sóng gợn, theo quyết ấn biến hóa mà biến hóa, tạo thành mỗi bên loại phức tạp phù hiệu, dấu ấn ở trên thân thể, sau đó lóe lên hấp vào bên trong cơ thể.

Nam tử sắc mặt trầm ngưng, trong tay quyết ấn biến hóa cực nhanh, phảng phất đắm chìm trong một loại trạng thái kỳ diệu bên trong.

Đột nhiên, từ trận kia bên trong xông ra hoang khí, chẳng biết vì sao một hồi chợt giảm, làm cho không trung sóng gợn phù hiệu trở nên hư hoảng đứng lên, khắc ở nam tử trên người, chớp động mấy lần liền biến mất không còn tăm hơi.

Nam tử xung quanh lông mày nhẹ nhàng nhíu một cái, giữa hai lông mày lộ ra thần thái nghi ngờ, đột nhiên mở hai mắt ra, trong con ngươi phảng phất có màu vàng bão táp, lóe lên một cái rồi biến mất.

“Kỳ quái, này Hoang sát khí làm sao đột nhiên yếu bớt nhiều như vậy, lẽ nào thành phá? Không ứng với a.” Như là thành phá, hắn tất nhiên ngay lập tức sẽ bị cảnh báo.

Nam tử từ trên hư không bay rơi xuống, chỉnh hạ áo bào, một bộ nho nhã nhã nhặn bộ dạng, chỉ là sắc mặt âm trầm lợi hại, tự dưng bị đánh gảy tu luyện, tự nhiên tâm tình không tốt.

Bỗng nhiên hắn biến sắc mặt, lộ ra vẻ khiếp sợ, gấp vội vàng hai tay ôm quyền, lăng không bái hạ, cung kính nói: “Đại nhân!”

Ngay ở mật thất phía trước, không có bất kỳ dấu hiệu, thậm chí không gian cũng không từng sóng động đậy, từ từ ngưng ra một đạo bóng người màu xám, tóc rối bù, khuôn mặt thanh tuyển mà tà dị.

Nam tử có vẻ hơi căng thẳng, không dám nhấc đầu, thấp giọng nói: “Đại nhân làm sao rảnh rỗi tới đây?”

“Hừ”, người kia chính là Diễn Tu, lạnh lùng nhìn chằm chằm nam tử liếc mắt nhìn, trong ánh mắt tràn đầy khinh bỉ và khinh thường, “Ta có hay không tới đây, còn muốn với ngươi thông báo sao?”

“Không, dĩ nhiên không phải! Như là biết đại nhân d46bMTV2 muốn tới, dương thu tất nhiên cực kỳ chuẩn bị một phen.” Nam tử hai tấn chảy xuống mồ hôi lạnh, vội vàng giải thích.

Diễn Tu mặt không hề cảm xúc, lạnh lùng nói rằng: “Đem trong thành tất cả mọi người đánh thức đi, ngày mai liền phá thành.”

Nam tử cả người chấn động, thất thanh nói: “Tại sao? Lẽ nào đại nhân đã...”

Diễn Tu giơ tay lên, đánh đoạn hắn, nói: “Chuyện của ta ngươi không cần phải để ý đến, nghe theo cũng được.”

Nam tử sắc mặt có chút khó coi, cắn răng nói: “Chuyện của người lớn ta tự nhiên không dám cũng không nên quản, nhưng khi đó ngươi và ta trong đó có hiệp định, bây giờ hư vô này Hoang Thiên Quyết ta còn chưa tu luyện hoàn thành, mạnh mẽ phá thành, sau đó sẽ rất khó tái ngưng tụ này Hoang sát khí, cái kia việc tu luyện của ta chẳng lẽ không phải phải thất bại trong gang tấc?”

Diễn Tu châm chọc nhìn hắn, khinh thường nói: “Việc tu luyện của ngươi liên quan gì đến ta? Ta chỉ là đem phương pháp tu luyện truyền thụ cho ngươi thôi. Được rồi, ngươi đã như vậy mâu thuẫn, ta liền đem nguyên nhân nói cho ngươi biết được rồi, chuyện nơi này đã bị người phát phát hiện, vì lý do an toàn, ta quyết định rời đi.”

Nam tử cả người chấn động, sợ hãi nói: “Ai? Không phải đã đơn hướng giam giữ đường nối vị diện sao? Thiên tinh cùng bất hủ hai đại vị diện cũng không có cường giả giáng lâm lại đây, là ai có bực này thần thông có thể phát phát hiện như vậy bí ẩn việc?”

Diễn Tu khuôn mặt chìm xuống, lạnh giọng nói: “Ngươi hỏi cũng quá nhiều đi? Là ai ngươi chưa cần thiết phải biết, có tin hay không là tùy ngươi, ngày mai ta thì sẽ chủ trì đại cuộc phá thành, là một lần cuối cùng càn rỡ tu luyện, chính ngươi cố gắng quý trọng đi.”

Nam tử gặp Diễn Tu phải đi, vội vàng nói: “Đại nhân muốn đi đâu? Không bằng mang theo dương thu đồng thời, rời đi đại nhân lời, ta sợ hư vô này Hoang Thiên Quyết luyện gặp sự cố đến.”

Diễn Tu giương mắt nhìn hắn, ánh mắt băng hàn, châm chọc nói: “Luyện gặp sự cố? Làm sao sẽ đây, ngươi không phải có một vật thí nghiệm sao? Mọi việc để hắn nếm trước thử tốt. Còn mang ngươi tại người một bên, ha ha, hay là thôi đi, tuy rằng thực lực của ngươi không ăn thua, nhưng tâm tư thật là đáng sợ, ta sợ cái nào một ngày không cẩn thận đã bị ngươi ăn.”

Nam tử sắc mặt biến hóa bất định, khom người nói: “Đại nhân lo xa rồi, chỉ phải đại nhân dạy dỗ ta hư vô Hoang Thiên Quyết, dương thu bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng cũng sẽ thề chết theo đại nhân.”

Diễn Tu vẻ mặt chìm xuống, khiển trách: “Không nên nói nữa! Cái gọi là hổ dữ không ăn thịt con, ngươi liền con trai của chính mình đều có thể hãm hại, ta làm sao có khả năng yên tâm người như ngươi tại người biên? Được hư vô Hoang Thiên Quyết sau, chính ngươi không dám tu luyện, liền cố ý thông qua người tiết lộ cho con trai của ngươi, bắt hắn làm thí nghiệm. Mà càng thâm độc chính là, ngươi sợ con trai của chính mình thật sự luyện thành, liền đem trải qua quyết làm cho không trọn vẹn không thể tả, đem một vài yếu điểm đều giấu. Cứ như vậy, liền có thể lấy nhìn thấy hắn tu luyện trải qua quyết sau phản ứng, lại không cần lo lắng hắn thật sự đem trải qua quyết luyện thành. Ha ha, Phượng Dương Thu, ngươi nhưng là này trăm vạn năm đến ta đã thấy nhất hèn hạ vô sỉ người. Chà chà, chẳng trách Nhân tộc có thể nhất thống tinh vực, chỉ là phần này tâm cơ cùng độc ác, thì không phải là chủng tộc khác có thể có.”

Phượng Dương Thu bị điểm phá tâm cơ thủ đoạn, trên mặt lúc đỏ lúc trắng, vô cùng lúng túng, “Đại nhân có chỗ hiểu lầm, ta là sợ khuyển tử tu luyện không được đến, vì lẽ đó đem trải qua quyết giản hóa một hồi cho hắn thêm luyện.”

Diễn Tu khinh bỉ nói: “Được rồi, không cần nói nữa, bất kể như thế nào, ta cũng không thể mang ngươi đi. Ngày mai là trận chiến cuối cùng, ngươi có thể đem trải qua quyết tu luyện tới trình độ nào, liền xem hết chính ngươi.” Dứt lời, lăng Không Hư độ một bước, liền tiêu ẩn ở trong hư không, không biết tung tích.

Phượng Dương Thu một người đứng ở mật thất bên trong, thần sắc trên mặt âm trầm như nước, con mắt không ngừng lấp lóe, tựa hồ đang tự định giá cái gì.

Một lát sau, ở Phủ Thành chủ bên trong cung điện, hơn mười đạo cường đại khí tức như ẩn như phát hiện, đều tràn đầy táo bạo, lo lắng cùng bất an.

Mười tòa cửa thành Chỉ huy sứ, đến rồi bảy vị, đều là thỉnh cầu tiếp viện. Chu Minh, Kiến Mộc, còn có Sâm La Ngục Tứ Quỷ bên trong hai người khác, cùng với Phượng Huy, đều bỗng nhiên cũng ở trong hàng ngũ đó.

Đột nhiên một vệt sáng kích - bắn vào, ở trước đại điện mới hoá hình ra, chính là Phượng Dương Thu, một thân nho nhã nhã nhặn, cẩm y thắt lưng ngọc, khí vũ phi phàm.

“Xin chào thành chủ đại nhân!”

Mọi người gặp được hắn, đều là mặt lộ vẻ vui mừng, vội vã tiến lên tham kiến.

đăng nhập // t ruyencuatui.net/ để đọc truyện

Phượng Dương Thu khẽ mỉm cười, đưa tay nâng lên, nói: “Chư vị không cần đa lễ, các ngươi ý đồ đến ta cũng đã rõ ràng.” Nói, liền chậm rãi ngồi ở thành chủ vị trí.

Kiến Mộc giành trước lên trước, vội vàng nói: “Thành chủ đại nhân, thứ chín cửa thành không thủ được, như là không thể tăng cường gấp mấy lần sức mạnh, sợ là ngày mai liền muốn phá thành.”

Chu Minh cũng tiến lên phía trước nói: “Cửa thứ ba cũng mau không thủ được, khẩn cầu đại nhân đem khắp thành võ giả đều gọi ra, cùng những Hoang thú kia quyết một trận tử chiến.”

“Thứ sáu cửa cũng không thủ được, khẩn cầu quyết một trận tử chiến!”

“Đệ tứ cửa cũng không thủ được, khẩn cầu quyết một trận tử chiến!”

Mọi người dồn dập lên trước thỉnh nguyện, bi phẫn cùng quyết nhiên tâm tình ở trong đại điện lan tràn.

Phượng Huy cũng tới trước, ôm quyền nói: “Cha... Đem tất cả mọi người gọi ra đi, bọn họ dựa vào cái gì an ổn hưởng thụ tu luyện, nhưng muốn chúng ta liều mạng hộ thành.” Trong mắt tràn đầy khiêu chiến tâm ý.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 531: Vu Oan Giá Họa, Rung Trời Trống Vang

Phượng Dương Thu thủy chung là ôn văn nhĩ nhã dáng vẻ, khẽ cười nói: “Chư vị ý tứ ta đều biết, vậy thì như chư vị mong muốn. Thích chơi thích xem liền đến Mã Bình đại nhân, dùng rung trời cổ đi.”

Một tên ông lão mặc áo xanh đại hỉ, vội vàng chắp tay nói: “Phải!”

Phượng Dương Thu ôn hòa nhìn hắn, gật đầu nói: “Các ngươi sâm la ngục tứ kiệt theo ta nhiều năm như vậy, cũng là khổ cực các ngươi.”

Mã Bình cùng Chu Minh mấy người vội vàng ôm quyền nói: “Đại nhân nói quá lời.”

Phượng Dương Thu gật đầu nói: “Lại nói cho chư vị một tin tức tốt, đường nối vị diện lập tức liền có thể mở ra, cố gắng ở nơi này hai ngày.”

“Ha ha, cái này thật là quá tốt!”

Mọi người một hồi mừng như điên đứng lên, khi trước tối tăm tâm tình quét đi sạch sành sanh, đều là cực kỳ hưng phấn.

Phượng Huy cũng là kích động nói: “Những này con súc sinh chết tiệt, rốt cuộc phải cho bọn họ một bài học!” Trong mắt hắn tràn đầy vẻ ngoan lệ.

Phượng Dương Thu phất tay nói: “Các ngươi tất cả đi xuống đi. Ngày mai, chúng ta liền cùng cái kia chút súc sinh quyết một trận tử chiến, chư vị đều nghỉ ngơi cho tốt, Phượng Huy, ngươi lưu lại.”

Phượng Huy nói: Đúng "

Còn lại người lục tục lui ra, đều là tràn đầy sắc mặt vui mừng, tinh thần phấn chấn dị dạng.

Chờ tất cả mọi người sau khi rời đi, Phượng Dương Thu này mới chậm rãi ngước mắt lên, nhìn Phượng Huy, nói: “Ngươi đang tu luyện hư vô Hoang Thiên Quyết?”

Phượng Huy cả người run lên, đầy mặt thất thố kinh sợ, “Chuyện này... Phụ thân ngươi...”

Phượng Dương Thu khoát tay áo một cái, thở dài nói: “Ta biết ngươi tranh cường háo thắng, năm đó bị Lục Hạo đánh bại, vẫn nhẫn nhục tu luyện, điểm ấy tính tình cùng ta còn là thực sự là rất giống đây. Vì lẽ đó ta cũng không muốn trách cứ ngươi cái gì, bao quát ngươi để Thiên Nhãn Thông lừa gạt mọi người đi hẻm núi, luyện chế cái kia trăm khiếu đan, ta cũng làm bộ không biết gì cả.”

Phượng Huy ngẩn người một chút, im lặng một hồi, nói: “Tạ ơn tạ ơn phụ thân đại nhân.”

Phượng Dương Thu yêu thương nhìn hắn, than thở: “Thằng nhỏ ngốc, ngươi là con trai của ta a, tại sao tạ ơn? Chỉ có điều Hư Thiên Thành xảy ra chuyện lớn như vậy, phụ thân người thành chủ này vị trí sợ là muốn không giữ được, bất quá ta vẫn có một cơ hội.”

Phượng Huy sững sờ nói: “Cơ hội gì?”

Phượng Dương Thu trong mắt bắn ra hàn quang, lạnh lùng nói: "Cái kia trăm khiếu đan cần không ngừng bỏ thêm vào võ giả tinh hồn đi vào, Vì lẽ đó ngươi không ngừng ở Hư Thiên Thành bên trong lén lút bắt người tu luyện, nhưng để Túy Tiêu Lâu người theo dõi."

truy cập // t ruyencuatui.net/ để đọc truyệ n

Phượng Huy kinh hãi, doạ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, nguyên vốn cho là mình làm thần không biết quỷ không hay, không nghĩ tới lại phụ thân toàn diện quản chế hạ, liền ngay cả Túy Tiêu Lâu đều biết, nhìn tới vẫn là chính mình lòng dạ quá nông, làm việc quá ngây thơ a.

Phượng Dương Thu khà khà nói rằng: “Ngươi không cần lo lắng, vi phụ nếu phát hiện, đương nhiên sẽ không để Túy Tiêu Lâu bắt được nhược điểm gì. Trái lại chuyện này, có thể toàn bộ đẩy ngã Túy Tiêu Lâu trên đầu đi.”

Hắn vỗ tay một cái, ở giữa cung điện không gian lắc lư hạ, một bóng người kích - bắn ra, lăn dưới đất trên, là một cô gái, khuôn mặt chật vật cùng sợ hãi.

Phượng Huy nhíu mày lại, cô gái này khuôn mặt vô cùng xa lạ, không biết là ai.

Phượng Dương Thu khẽ mỉm cười, nói: “Cô gái này, là Túy Tiêu Lâu bây giờ khống chế người, cũng chính là từ Quân Thiên Tử Phủ phái xuống, nghe nói là Thi Ngọc Nhan một cái thiếp thân nha hoàn, gọi là Đường Hi.”

Phượng Huy sợ hết hồn, sợ hãi nói: “Quân Thiên Tử Phủ... Cha...”

Phượng Dương Thu nói: “Không cần sợ, mặc dù là Quân Thiên Tử Phủ, làm chuyện thương thiên hại lý, cũng khó trốn công luận. Túy Tiêu Lâu người phát hiện Hoang tộc đại truyền tống trận, chiếm được không trọn vẹn bản hư vô Hoang Thiên Quyết, vì tu luyện trăm khiếu đan, không tiếc dẫn lừa gạt lượng lớn võ giả đi hẻm núi, giết người rút hồn. Như thế vẫn chưa đủ, vì được đến lượng lớn Hoang sát khí, bọn họ còn cùng Hoang tộc người cấu kết, đưa tới Hoang thú vây thành, đồng thời ở đường nối vị diện trên động tay động chân, làm cho Hư Thiên Thành rơi vào nguy cơ, tử thương vô số. Bực này nhân thần cộng phẫn việc, coi như là Quân Thiên Tử Phủ, cũng vác không xuống cái này nồi."

Phượng Dương Thu nói xong, Phượng Huy nghe được trợn mắt ngoác mồm, cái kia Đường Hi từ lâu sợ đến gần chết, nửa khóc nửa mắng: "Các ngươi vu oan giá họa, không chết tử tế được!"

Phượng Dương Thu cười nói: "Vu oan giá họa? Ha ha, các ngươi từ Quân Thiên Tử Phủ lén lút lại đây, một mặt quản chế Hư Thiên Thành, một mặt cùng Hoang tộc người cấu kết, đồng thời bí mật truyền tống tin tức trở lại. Nếu không phải là như thế, vậy các ngươi ở Hư Thiên Thành bên trong làm bí mật gì hoạt động đây?"

Đường Hi ngẩn ra, trăm miệng cũng không thể bào chữa.

Phượng Huy nuốt nước miếng một cái, khà khà nói rằng: "Phụ thân đại nhân nói rất có lý, may mà bực này âm mưu bị chúng ta phát hiện." Hắn từ trên người lấy ra một tiền vốn sách, nắm ở trên tay, "Đây cũng là từ trên thân Đường Hi lục soát ra hư vô Hoang Thiên Quyết tàn bản."

Phượng Dương Thu mỉm cười gật gật đầu, nói: "Không sai, hiện tại chứng cứ xác thực, không cho phép Túy Tiêu Lâu chống chế. Người này chứng, ngươi dẫn đi xem thật kỹ quản, nhất định phải làm cho nàng thành thật khai báo tất cả mọi chuyện."

"Khà khà, yên tâm đi cha, chuyện như vậy ta còn là hết sức sở trường, ha ha."

Phượng Huy cái kia tà ác ánh mắt trên người Đường Hi đánh giá, sợ đến Đường Hi cả người run cầm cập, khốc khấp, "Cứu ta, tiểu thư nhanh tới cứu ta...” Sau đó, đã bị Phượng Huy nắm tóc, kéo ra ngoài.

...

Thứ chín cửa thành chỗ chỉ huy bên trong, hoàn toàn tĩnh mịch nặng nề, đều đang lẳng lặng tu luyện.

Tuy rằng thủ thành cực kỳ tàn khốc, nhưng đối với võ giả tâm tính cùng thực lực đều là không có gì đại khảo nghiệm, cố thủ mấy ngày sống sót võ giả, không khỏi là công lực đại tiến, không ít người còn bởi vì đột phá này.

Dương Thanh Huyền cũng mơ hồ cảm ứng được Luân Hải trung kỳ bình cảnh, ăn vào Thanh Loan chân huyết sau, công lực liền tăng lên phi thường mãnh liệt, lại trải qua một ngày chém giết, dần dần chạm tới bình phong.

Hắn rất muốn đem cái kia trong hộp sắt hoàng kỳ lấy ra nghiên cứu một phen, nhưng hiển nhiên nơi đây không đúng lúc.

Bỗng nhiên, một đạo rung động tiếng trống truyền đến, ép tới không khí cũng vì đó rung động, toàn bộ chỗ chỉ huy bên trong lay động một chút, tất cả mọi người dồn dập từ trong tu luyện phục hồi tinh thần lại, đầy mặt vẻ kinh hãi.

“Thùng thùng!”

Tiếng trống không ngừng vang lên, chỗ chỉ huy bên trong tạo nên sóng khí, ở trên người mọi người thoảng qua đi.

Tất cả mọi người một hồi ra chỗ chỉ huy, khiếp sợ nhìn xa xa, chỉ thấy phủ thành chủ phương hướng trên, từng đạo từng đạo ánh sáng rực rỡ mang theo rung trời tiếng trống khuếch tán ra, tiếng đạt đến trăm dặm.

“Rung trời cổ! Là rung trời cổ! Ha ha, được cứu rồi!”

Trong thành lập tức truyền đến tiếng hoan hô, hết thảy võ giả đều một hồi sôi trào.

Rung trời trống vang, toàn bộ trong thành bất kỳ xó xỉnh nào đều có thể nghe, cho dù là đang bế quan đả tọa, cũng phải đưa ngươi đánh thức đi ra.

Theo tiếng trống ngập trời, mấy đại khu tu luyện vực bầu trời, không ngừng có võ giả hiện ra, đều là bị chấn động đi ra, người trên mặt người tràn đầy kinh sợ cùng sắc mặt giận dữ, không rõ vì sao.

Rất nhanh, liền có Hư Thiên Thành người, dùng phạm vi lớn truyền âm thuật, hướng về mọi người giảng giải.

Dương Thanh Huyền lẳng lặng nhìn mãn thiên người, hơn nữa còn ở không ngừng tăng nhanh, cũng là tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, nhiều cường giả như vậy, coi như không ngăn được Hoang thú triều, xung phong ra một con đường đến khẳng định không thành vấn đề.

Mọi người ở đây chấn phấn không thôi thời điểm, vạn dặm trên bầu trời, cương phong lạnh lẽo, Côn Na lạnh lùng nhìn phía dưới, đầy mặt đều là châm chọc.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 532: Côn Na Ý Chí, 9 Khanh

Một đạo nam tử bóng người ở Côn Na phía sau hiện ra, cung kính đứng ở một bên. Nam tử hình thể nhỏ yếu kiên cường, dung mạo đẹp trai, khóe mắt mang theo yêu tà vết máu.

“Cái kia Diễn Tu cũng thật là rác rưởi a, mẫu trên đại nhân một xuất hiện, liền sợ đến muốn chạy trốn.” Nam tử khinh miệt châm chọc, trong mắt tràn đầy khinh thường.

Côn Na từ tốn nói: “Ngược lại cũng không phải hắn phế, tiểu tử này chỉ là khá là cẩn thận thôi, có thể là bị giam sợ, cho nên đối với đến từ không dễ tự do vô cùng quý trọng.”

Nam tử cười nhạo nói: “Hắn có tư cách gì để mẫu trên đại nhân ra tay? Thật là chuyện tiếu lâm, quá lấy chính mình coi là chuyện đáng kể.”

Côn Na lặng lặng đứng ở trên hư không trên, nhìn phía dưới, cái kia một chút điểm từ tiếng trống chấn động đi ra vòng ánh sáng bảo vệ, vô cùng đẹp đẽ, sau một lúc mới lên tiếng: “Hắn kiêng kỵ không phải ta, là Nhân tộc. Dù sao cái thời đại này không giống nhau.”

Nam tử sửng sốt một chút, khinh thường nói: “Nhân tộc? Bất quá là trong núi không con cọp, Hầu Tử xưng Đại vương thôi. Đợi ta tộc mười hai bộ tập hợp, liền có thể đem Nhân tộc quét ngang.”

Côn Na nhìn hắn một chút, nhẹ nhàng lắc đầu, than thở: “Thời gian có thể thay đổi rất nhiều chuyện, phải tránh mù quáng tôn lớn, đừng nói ta hiện tại công lực giảm mạnh, mười hai bộ tàn khuyết không đầy đủ, coi như là bộ tộc ta lúc toàn thịnh, cũng chưa chắc tranh quá bây giờ Nhân tộc.”

Nam tử giật nảy cả mình, không tin nói rằng: “Mẫu trên đại nhân không khỏi quá đề cao Nhân tộc đi, năm đó một cái nhỏ yếu trung hạ chủng tộc mà thôi, mẫu trên đại nhân chẳng lẽ đã quên chủng tộc hạn chế? Có chút chủng tộc thiên phú có hạn, là vĩnh viễn không thể cường đại, chỉ có thể bị vận mệnh nghiền ép ở tầng dưới chót.”

Côn Na lạnh rên một tiếng, nói: “Ta làm sao sẽ không biết Đạo Chủng tộc hạn chế? Nhưng ngươi đừng quên, Nhân tộc trí tuệ cực cao, hơn nữa lại làm ra luyện khí ngưng Hồn chi pháp, hiện tại Nhân tộc thực lực mạnh như thế nào ta cũng không rõ ràng. Nhưng từ cổ chí kim, phàm là chúa tể mảnh này tinh vực chủng tộc, có người nào là yếu? Không phải phải chờ tới bị người đánh bể đầu, ngươi trong đầu nước mới có thể bị chen làm gì?”

Nam tử nghe được Côn Na tức giận tâm tình, sợ đến câm như hến, vội vàng giữa trời quỳ xuống, “Thuộc hạ đáng chết, thuộc hạ sai rồi, xin mời mẫu trên đại nhân tha thứ.”

Côn Na nói: “Ta cũng không trách ngươi, chỉ là không muốn tương lai ngươi chết không hiểu ra sao. Đứng lên đi, mười hai bộ hạ có thể có liên lạc với?”

Nam tử không có đứng dậy, tiếp tục quỳ nói rằng: “Đã liên lạc với trong đó ba đại bộ phận, còn có chín đại bộ hạ không có tin tức, hay là đã không ở đây hư Thiên vực bên trong.”

Côn Na gật đầu nói: “Này hư Thiên vực đã đại biến dáng dấp, bất quá này ác liệt hoàn cảnh đúng là để Nhân tộc hi hữu đến, chúng ta có thể ở lại chỗ này nghỉ ngơi lấy sức. Chờ thời cơ chín muồi, lại tìm một tốt một chút địa phương, phồn diễn sinh sống.”

Nam tử quỳ trên mặt đất,

Im lặng không lên tiếng.

Côn Na nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, hừ nói: "Ngươi có cảm thấy, ta vì sao đổi tính, không muốn tranh bá thiên hạ?"

"Thuộc hạ không dám, nhưng thiên hạ này... Đích xác có thể một hồi." Nam tử hạ thấp xuống đầu, nằm rạp ở Côn Na bên cạnh người.

Côn Na than thở: "Ở năm tháng trong trường hà, không có vĩnh hằng bá chủ, cho dù là ngôi sao trên trời, cũng có ngũ suy chi kiếp. Ta hiện tại chỉ muốn để bản tộc phồn vinh hưng thịnh, mà chính ta, nhưng là theo đuổi cái kia mạnh hơn đại đạo, chỉ đến thế mà thôi, thiên hạ ở trong tay ai, không có quan hệ gì với ta."

"Phải!" Nam tử quỳ gối cái kia, trầm giọng nói, mặc dù có chút không muốn, nhưng Côn Na ý chí, liền là toàn bộ Trùng Tộc ý chí, không thể nghi ngờ, lại càng không cho sửa đổi.

Nam tử nhớ một trận, lại nói: "Cái kia người mang Thái Huyền kiếm thiên thiếu niên nhân tộc..."

Côn Na nói: "Mang đi đi, còn có hắn thân biên thiếu nữ kia, cũng cùng nhau mang đi. Thiếu niên đều là chung tình, thiếu nữ mãi cứ hoài xuân, đưa bọn họ đặt ở cùng một chỗ, ép hỏi Thái Huyền kiếm thiên thời điểm sẽ dễ dàng một chút."

"Phải!" Nam tử trên mặt xẹt qua âm lãnh vẻ, từ trên hư không đứng lên, ánh mắt ngóng nhìn phía dưới, cái kia thứ chín cửa thành bên trên, như một con kiến giống như Dương Thanh Huyền.

Nam tử đang muốn xuống bắt người, bỗng nhiên trên hư không truyền đến một đạo tiếng ho khan, đồng thời ở hai người bên cạnh người khoảng ba mươi trượng địa phương, xuất hiện ô lưới trạng sóng gợn, dần dần hiện ra một bóng người đến.

Nam tử hoàn toàn biến sắc, sợ quát lên: "Là ai?!"

Trên người khí tức đáng sợ bộc phát ra, thân thể hai bên "Xẹt xẹt" một tiếng cầm quần áo xé rách, duỗi ra bốn con tay đến, tổng cộng sáu tay, từng người bấm quyết.

Trên hư không lập tức hiện ra lục đạo vòng xoáy, đặt bóng người kia bốn phía, đem nhốt lại. Mỗi một cơn lốc xoáy bên trong đều có tinh vân lưu chuyển, ẩn chứa lực lượng vô cùng.

Nam tử khuôn mặt cũng phát sinh ra biến hóa, trên mặt xuất hiện từng đạo từng đạo màu xanh biếc hoành văn, ngạch sinh lần đầu ra hai cái tua vòi đến, xúc giác mũi nhọn là một cái anh đào đại tiểu cầu, phát sinh "Đùng đùng" Thiểm Điện.

"Khặc, khặc ho, hai vị đại nhân chớ vội động thủ, lão hủ này đến cũng không ác ý." Trên hư không bóng người kia dần dần hiện ra, càng là một tên già lọm khọm ông lão.

Ông lão kia người mặc ngày màu xám tro bào phục, khuôn mặt thương không sai, nhìn thấy được có chút hơi tiều tụy, nhưng này lim dim mí mắt khép mở trong đó, có thể thấy được trong đó tinh quang dập diệu.

Trong tay nhưng là đỡ một cái chắc chắn gậy, đầu trên lấy Thần Mộc điêu khắc mà thành, trắng như tuyết như ngọc, bên trên tô tia nhỏ tử kim văn, chỗ tay cầm điêu vẽ một con Bạch Trạch, chỉ thăm dò kỳ thủ. Phần dưới lấy thần thiết bao bị, sắc bén như cái muỗng.

Ông lão hiện thân trong nháy mắt, nam tử sắc mặt phát lạnh, sát khí đại thịnh, sáu thủ quyết ấn biến đổi, cái kia sáu Đạo Tinh vân lập tức chịu ảnh hưởng, nhanh chóng xoay tròn, toàn bộ hư không lấy sáu Đạo Tinh vân làm trung tâm, không ngừng hướng về bốn phía đổ nát.

Côn Na nhíu mày lại, nói: "Kha Lạc, dừng tay."

Kha Lạc nghe được mệnh lệnh, trong lòng cả kinh, sáu tay nhanh chóng bấm quyết, hóa ra trên trăm đạo dấu tay, đem tinh vân chi lực kềm chế, sau đó đánh ra sáu đạo pháp quyết, để cho chậm rãi ở trên không bên trong tản ra, lấy nhất định trật tự sắp xếp, xoay tròn với bên ngoài trăm trượng.

"Khái khái Khái khái." Ông lão kia ho khan liên tục, bộ dáng tiều tụy bởi bệnh, sau một lúc mới ngừng lại, chậm rì rì nói: "Hù chết lão phu, không hổ là năm đó đánh nát nhất giới cường giả, Trùng Tộc lực lượng, quả nhiên đáng sợ a."

Nhưng hắn cái kia đục ngầu trong ánh mắt, cũng không có nửa điểm vẻ sợ hãi, đồng thời cũng nhìn không ra bất kỳ biểu hiện.

Côn Na ánh mắt ngưng tụ, giống như là hai viên mực đá quý màu xanh lục, nhìn chằm chằm ông lão kia, lạnh lùng nói: "Ngươi là ai?"

Lão giả nói: "Trùng Mẫu đại nhân có thể gọi ta Cửu Khanh."

"Cửu Khanh..." Côn Na niệm mấy lần, vô cùng xa lạ, nhân tiện nói: "Nhân tộc?"

Cửu Khanh nói: "Cái này đều không quan trọng."

Côn Na trong mắt phát lạnh, khóe miệng vung lên cơ sắc, nói: "Há, vậy ngươi có thể lăn."

"Khái khái." Cửu Khanh ho kịch liệt mấy lần, mới ngượng ngùng nói: "Ở lão hủ cút trước, muốn mời Trùng Mẫu đại nhân một chuyện, buông tha cái kia Nhân tộc thiếu niên."

Côn Na trong mắt sát khí lóe lên, lạnh lùng nói: "Ngươi là vì thế mà đến? Cái kia ngươi hẳn phải biết, ta mang đi mục đích của hắn."

Cửu Khanh gật gật đầu, nói: "Biết, là vì Thái Huyền kiếm thiên. Nhưng Thái Huyền kiếm thiên đã thất truyền, thiếu niên này bất quá là truyền thừa thần thông Võ Hồn mà thôi, Trùng Mẫu đại nhân mang đi hắn, cũng không cố ý nghĩa."

Côn Na nói: "Có không có ý nghĩa chính ta sẽ phán đoán, không cần ngươi tới dạy ta làm thế nào sự tình."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 533: Phượng Sào Quyết Rõ, Gặp Lại Tiêu Đại

“Khái khái.” Cửu Khanh cười khổ nói: “Xem ra muốn để Trùng Mẫu đại nhân từ bỏ, lão hủ tính ra vốn gốc rồi.”

Côn Na liếc hắn một cái, hừ lạnh nói: “Vốn gốc? Ngươi có vật gì, là có thể để ta từ bỏ Thái Huyền kiếm thiên? Đừng quên, năm đó ta là vì sao bị phong ấn ở này.”

Cửu Khanh không nói, lấy ra một cái hộp ngọc, ở trong tay chậm rãi đánh mở, bên trong là một đóa màu vàng hoa nhỏ, từng tia từng tia cánh hoa cánh hoa, phảng phất kim quang lưu động, tầng tầng cửa hàng điệp. Đồng thời cái kia mùi thơm vô cùng đặc dị, chỉ là một tia bay ra, nghe ngóng liền khiến người ta thần hồn rung lên, trong nháy mắt tai mắt hiểu rõ.

“Ư!”

Liền ngay cả Côn Na như vậy trấn định người, cũng không nhịn được hút một cái hơi lạnh, trên mặt lộ ra khiếp sợ cùng vẻ mừng rỡ như điên, cả kinh nói: “Phượng sào quyết rõ!”

Kha Lạc cũng là đầy mặt kinh sắc cùng chấn động.

Cửu Khanh khẽ mỉm cười, đem ngọc trên nắp hộp, nói rằng: “Dùng này Phượng sào quyết rõ đổi một bộ mặt, làm sao?”

Côn Na thần sắc trên mặt bất định.

Kha Lạc nhưng là lên trước một bước, quát lên: “Ngươi có tư cách gì cùng mẫu trên đại nhân giao dịch? Này Phượng sào quyết rõ nếu lấy ra, khà khà, cũng đừng nghĩ mang đi.”

Hắn sáu vung tay lên, cái kia chút tinh vân lại không trung phân liệt ra, hóa thành 12 cái, đồng thời giữa lẫn nhau có khoá sắt ngang qua, lượn quanh ở Cửu Khanh bốn phía, đem hoàn toàn khóa lại.

Cửu Khanh đối với lần này làm như không thấy, chỉ là cười chúm chím nhìn Côn Na, lẳng lặng chờ đợi.

Côn Na nhìn chằm chằm hộp ngọc kia, tâm niệm thay đổi thật nhanh, sau một lúc mới mới mở miệng, nói: “Tốt, giao dịch này ta đồng ý một nửa. Ba năm, ta chỉ giao dịch thời gian ba năm, trong vòng ba năm không đi tìm thiếu niên kia.”

Cửu Khanh lắc đầu nói: “Ba năm không đủ, mười năm.”

Kha Lạc vừa giận vừa sợ, quát to: “Câm miệng! Ngươi có tư cách gì cùng mẫu trên bàn điều kiện.” Hắn chuyển Hướng Côn na vội la lên: “Mẫu trên, này lão đầu lai lịch không rõ, chúng ta không bằng đưa hắn bắt...”

Côn Na nhíu mày lại, quở trách nói: “Ngươi phí lời làm sao nhiều như vậy, ngươi là mẫu trên hay là ta?”

Kha Lạc cả kinh, lập tức phát hiện chính mình thất thố, vội vàng thấp đầu quỳ xuống, “Thuộc hạ đáng chết, xin mời mẫu trên thứ tội!”

Chỉ vì này vô số năm qua, Trùng Mẫu tính tình so với năm đó thu lại nhiều lắm, để Kha Lạc có chút không quen, khó thích ứng.

Côn Na lúc này mới lạnh lùng nhìn Cửu Khanh nói: “Năm năm, cũng chưa có thể gia tăng rồi.”

Cửu Khanh nghĩ một hồi, nhân tiện nói: “Tốt, vậy thì năm năm, thế nhưng thiếu niên này truyền thừa Thái Huyền kiếm thiên chuyện, Trùng Mẫu đại nhân không được truyền đi.”

Trùng Mẫu lạnh lùng nói: “Ta truyền cái này làm gì? Thành giao.”

Nói năm ngón tay vồ lấy, Cửu Khanh hộp ngọc trong tay liền bay qua, rơi vào cái kia như ngọc mỡ một loại trong tay.

Côn Na ánh mắt lóe lên sắc mặt vui mừng, đem hộp ngọc cất đi, đối với quỳ dưới đất Kha Lạc nói: “Đi thôi.”

Ngay sau đó, liền không dừng lại thêm nữa, hai người thân ảnh lóe lên, liền biến mất ở trên hư không.

Cửu Khanh lẳng lặng nhìn hai người rời đi, nặng nề thở ra một hơi, tựa hồ buông xuống một nỗi lòng, “Liền ngay cả Trùng Mẫu cũng đi ra, lần này đúng là chơi đại rồi, may mà nàng vết thương trên người còn chưa tốt toàn bộ, một cây Phượng sào quyết rõ liền giải quyết.”

Mặc dù có chút đau lòng dáng vẻ, nhưng chung quy đạt thành mong muốn, Cửu Khanh cái kia đục ngầu trong con ngươi, thỉnh thoảng có tinh mang bắn ra, “Năm năm, đây cũng là Trùng Mẫu công nhận dưỡng thương thời gian, năm năm sau khi, mảnh này tinh vực sẽ biến thành hình dáng gì đây?”

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn vô tận xa xa, tràn đầy vẻ ưu lo. Sau đó, lại cúi đầu xuống, không nhìn phía dưới hỗn loạn cục diện, đưa ánh mắt về phía thứ chín trong cửa thành.

Một lát sau, bóng người của hắn từ từ trở thành nhạt, hoàn toàn biến mất ở không trung.

Thứ chín trên cửa thành, Dương Thanh Huyền đột nhiên xung quanh lông mày khẽ nhíu lại, tựa hồ có hơi hơi cảm ứng, ngẩng đầu lên, đầy mắt vẻ nghi hoặc, ngước nhìn vô tận Thương Khung.

Tử Diều Hâu sững sờ nói: “Thanh Huyền, làm sao vậy?”

Dương Thanh Huyền chân mày nhíu càng chặt, hồ nghi nói: “Chẳng lẽ là ảo giác sao?” Hắn mỉm cười hướng về Tử Diều Hâu nói: “Không có gì.” Nhưng trong mắt nhưng là xẹt qua vẻ nghi hoặc.

“Ừm.” Tử Diều Hâu khẽ đáp lời, dựa sát ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, ôn nhu nói: “Lần này chúng ta có thể thắng.”

Một mực nhìn tới, mấy trăm ngàn võ giả không ngừng từ trong tu luyện bị tiếng trống thức tỉnh, bay ở Hư Thiên Thành bầu trời, lít nha lít nhít, dường như vô số phi nga.

Dương Thanh Huyền nói: “Cắt không thể bất cẩn, những này Hoang thú chỉ là mặt ngoài hiện tượng, đáng sợ nhất chính là những Hoang thú kia người sau lưng. Ngày mai một trận chiến, nếu như có thể thắng tự nhiên tốt nhất, không thể thắng, chúng ta liền giết ra một con đường đến, tiến nhập khu thứ năm. Trời đất bao la, cuối cùng có thể tìm tới một cái mạng sống con đường.”

Đường nguyên nghe vậy, không được gật đầu, nói: “Thanh Huyền nói thật phải, người thành chủ kia Phượng Dương Thu, ngày mai cũng nên hiện thân đi.”

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, hắn đến Hư Thiên Thành cũng có một năm nhiều thời gian, nhưng chưa từng thấy cái này thần bí chí cực thành chủ.

Bỗng nhiên, một đạo thanh âm rất nhỏ truyền đến, ở trống trận thanh âm rung trời hạ, như ẩn như phát hiện, như là đang kêu gọi hắn, đồng thời thanh âm kia có chút quen tai, hắn một hồi nhớ lại người nào đó.

Hắn nhìn phía Tử Diều Hâu, hỏi: “Có thể có nghe thấy cái gì?”

Tử Diều Hâu nói: “Ngươi là nói tiếng trống cùng tiếng hoan hô?”

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu, nói: “Đi theo ta.” Liền từ chỗ chỉ huy bầu trời bay lên, hướng về xa xa đi. Tử Diều Hâu kêu một tiếng “Chờ đã ta”, liền đuổi tới.

Đường nguyên sửng sốt một chút, nhìn hai người bay xa, càng là tiến vào trong thành, không khỏi khẽ cau mày một cái.

Phải biết Dương Thanh Huyền bây giờ là đời chỉ huy, không thể tùy tiện ly khai chỗ chỉ huy, bất quá cân nhắc đến bây giờ tình hình, ngày mai một trận chiến nên vấn đề không lớn, cũng không có quá để ý nhiều.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu ở trong thành bay một trận, sau đó ở một tòa tiểu lâu trước rơi xuống, đạp bước đi vào.

Trong lầu vô cùng đơn sơ, cơ hồ là trống không, không có người nào.

Hai người đi vào phòng khách, lập tức gặp được một đạo bóng người quen thuộc, Tử Diều Hâu càng là khó tin kêu lên, “Tiêu Đại! Ngươi, ngươi không phải...”

Người kia xoay người lại, khẽ mỉm cười, chính là Túy Tiêu Lâu Tiêu Đại, hướng về hai người ôm quyền nói: “Hai vị, đã lâu.”

Dương Thanh Huyền một hồi cảnh giác, ánh mắt chung quanh quét qua, lạnh lùng nói: “Chúc mừng Tiêu Đại tiên sinh bình yên vô sự, hiện tại hẹn ta hai người đến đây, là muốn giết người diệt khẩu sao?”

Ở đó đâm giết bọn họ Lương Sơn trong miệng, biết được Tiêu Đại không chết, chỉ là bị sâu phụ thể, hiện tại sinh long hoạt hổ ở đây, hiển nhiên là toàn bộ được rồi.

Tử Diều Hâu cũng trong mắt sát khí lóe ra, nàng nguyên bản đối với Tiêu Đại là có hảo cảm, nhưng đã trải qua ám sát một chuyện, đối với toàn bộ Túy Tiêu Lâu người cùng Quân Thiên Tử Phủ đều không có bất kỳ hảo cảm, vẻ mặt rõ ràng trở nên băng lạnh.

Tiêu Đại cười khổ nói: “Cái kia Lương Sơn quả thật là bị hai vị giết chết, việc này nói đến đúng là một chuyện hiểu lầm. Ta thay Đường Hi tiểu thư hướng về hai vị xin lỗi.” Nói, liền sâu sắc ôm quyền, khom lưng cúi đầu hạ xuống.

Tử Diều Hâu vẻ mặt có chút biến hóa, dù sao ám sát một chuyện hai người bình yên vô sự, Tiêu Đại lại một mực tại nhiệm ắt trên đối với nàng chăm sóc không ít, cũng không phải đâm giết bọn họ chủ mưu, giờ khắc này thấy hắn như vậy chân thành, thần sắc trên mặt hơi hơi dễ nhìn một ít.

Dương Thanh Huyền nhưng là không hề bị lay động, cũng không mắc bẫy này, lạnh lùng nói rằng: “Có chuyện gì, nói thẳng đi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 534: Tinh Huyết Manh Mối, Gửi Kiểu Chữ Võ Hồn

Tiêu Đại thấy hắn dáng dấp, nhớ một trận, mới nói: “Quest lần trước thời điểm, ta nhớ được La Phi đại nhân đã nói, muốn nhận tập Hoang tộc tinh huyết?”

Dương Thanh Huyền trong mắt loé ra tinh mang, ánh mắt chậm rãi nhìn sang, nói: “Các ngươi có Hoang tộc người tinh huyết?”

Tiêu Đại mừng thầm trong lòng, biết mình nói đến điểm tử thượng, vội hỏi: “Không có.”

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, cảm giác bị chơi xỏ, cả giận nói: “Vậy ngươi nói cọng lông?” Trên người càng là nổi lên sát khí, liền cũng giống như lần trước bị Lương Sơn ám sát lửa giận, cũng cùng nhau phát tác đi ra.

Tiêu Đại gấp vội khoát tay, cười xòa nói: “Chớ vội nổi giận, La Phi đại nhân chớ vội nổi giận. Mặc dù không có Hoang tộc tinh huyết, nhưng cũng tìm được một chút Hoang tộc người tin tức.”

Dương Thanh Huyền dùng tay chỉ vào hắn, trầm giọng nói: “Ngươi nói... Không sẽ là gợi ra này đại thú triều cái gì truyền tống trận chứ?”

Tiêu Đại nói: “Xác thực cùng cái truyền tống trận này có chút quan hệ, thậm chí cùng chúng ta lần trước phát hiện cái kia tế đàn cũng có chút quan hệ, trong đó đến cùng là chuyện gì xảy ra ta còn không biết, nhưng có thể khẳng định là Phượng Dương Thu nhất định cùng Hoang tộc người có liên lạc.”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nhưng trên mặt cũng không có biểu hiện ra, chỉ là lạnh lùng nói rằng: “Ngươi có chứng cớ không? Coi như hắn cùng Hoang tộc người có liên lạc, cùng ta có quan hệ gì đâu? Ngươi không phải là muốn để ta đi đối phó Phượng Dương Thu, sau đó bắt một cái Hoang tộc người đến hút máu chứ?”

Tiêu Đại ngượng ngùng nói: “Lại không nói Hoang tộc việc, căn cứ điều tra của chúng ta, có thể khẳng định Phượng Dương Thu cùng Hoang tộc người cấu kết, đồng thời chế tạo này vây thành trạng thái, chính là vì tu luyện nào đó loại Hoang tộc công pháp. Mà Hoang tộc thể chất của con người cùng Nhân tộc là bất đồng, vì thế, cái kia Hoang tộc người cho Phượng Dương Thu hai giọt tinh huyết. Một giọt cho hắn, một giọt cho con trai của hắn Phượng Huy.”

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, cùng Tử Diều Hâu liếc nhau một cái, lập tức nghĩ tới điều gì.

Tiêu Đại nhìn hai người vẻ mặt, cũng không lo lắng, lặng lặng chờ.

Dương Thanh Huyền nhớ một trận, mới nói: “Những này cũng chỉ là ngươi suy đoán thôi, không có chứng cớ, quá mức mê hoặc. Phượng Dương Thu cho dù có gan to bằng trời, cũng không dám nắm toàn bộ Hư Thiên Thành đánh cuộc tiếp, bằng không hắn liền là toàn bộ Tam Thập Tam Thiên công địch, coi như tu luyện lợi hại đến đâu, không có khả năng làm quá lâu.”

Tiêu Đại cười khổ nói: “Trên thực tế, cái này Phượng Dương Thu chính là một người điên, hắn không chỉ có đánh cuộc, hơn nữa càng đánh cược càng lớn, hiện tại thậm chí muốn đem tội ác của chính mình vu oan giá họa đến chúng ta Túy Tiêu Lâu trên người.”

Dương Thanh Huyền nói: “Những câu nói này, chỉ là lời một bên của ngươi, muốn để ta tin phục, hết sức có khó khăn đây.” Trên thực tế, hắn cùng Tử Diều Hâu là hẻm núi chi dịch duy nhất người may mắn còn sống sót,

Đối với việc này đã có non nửa tin tưởng.

Tiêu Đại nói: “La Phi huynh đệ hội có hoài nghi cũng là bình thường, ta cho hai vị dẫn tiến một vị bằng hữu, hắn sẽ để hai vị tin phục.” Nói, liền cao giọng nói: “Tần thúc, đi ra đi.”

Từ phòng khách phía sau, chậm rãi đi ra một người đàn ông, hai mắt như đuốc, sắc mặt trầm ổn.

Tiêu Đại một thấy người này, thần thái trở nên cung kính cực kỳ, ôm quyền chắp tay.

Tần thúc nhẹ nhàng gõ đầu, sau đó hướng về Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu chắp tay, nói: “Hai vị, đã lâu.”

Dương Thanh Huyền hồ nghi nói: “Lâu không gặp? Chúng ta tựa hồ chưa từng thấy đi.”

Tần thúc khẽ mỉm cười, nói: “Nói ra thật xấu hổ, ngày đó Túy Tiêu Lâu bên trong, hai vị cùng Lâu chủ Đường Hi tiểu thư đối thoại thời điểm, ta vừa lúc ở Đường Hi tiểu thư bên cạnh người.”

“Ồ.” Dương Thanh Huyền lạnh lùng đáp một tiếng, phản trào phúng: “Nói như vậy, cái kia Lương Sơn đâm giết chúng ta việc, ngươi cũng là biết đến?”

Tần thúc hơi có vẻ hơi lúng túng, ngượng ngùng nói: “Thật không dám giấu giếm, việc này hay là ta nói ra, chỉ có điều không nghĩ tới cái kia Lương Sơn như vậy rác rưởi, lấy Luân Hải cảnh tu vi, lại bị hai vị lặng yên không tiếng động giết chết.”

Cảm nhận được trên người hai người như ẩn như hiện sát khí, còn có cái kia lạnh lẽo nhìn thẳng ánh mắt, Tần thúc lúng túng cười xòa mấy lần, nói: “Chuyện đã qua đã qua, hai vị đều là người thông minh, hi vọng không muốn hạn chế trong quá khứ không vui bên trong, muốn dùng tiến bộ ánh mắt nhìn về phía trước.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, mặt không thay đổi nói rằng: “Tần thúc nói rất có lý, đối với Lương Sơn chuyện ám sát, chúng ta đã không có ý nghĩ gì, hiện tại chỉ muốn đánh nổ đầu của ngươi, tiếp theo sau đó nhìn về phía trước.”

Tiêu Đại gặp bầu không khí muốn cứng, vội vàng điều đình, nói rằng: “La Phi huynh đệ, Uyên Ca, ta gọi hai vị đến đây, chính là vì giải quyết chuyện trước kia, lại phóng tầm mắt chuyện về sau. Hi vọng mọi người có thể tâm bình khí cùng, dù sao mục tiêu của chúng ta là phi thường tương cận, ngẫm lại cái kia Hoang tộc tinh huyết...”

Quả nhiên, Dương Thanh Huyền vừa nghe đến Hoang tộc tinh huyết, lập tức bình tĩnh lại.

Ở vũ tu trên đường, công pháp mạnh yếu không chỉ có quyết định sức chiến đấu, đồng thời ảnh hưởng cực lớn tốc độ tu luyện. Nếu không có có Thanh Dương Võ Kinh, dù cho hắn thiên phú thông thần, không có khả năng ở ngăn ngắn trong vòng mấy năm bước vào Địa cảnh.

Mà Thanh Dương Võ Kinh chỉ có nửa bộ đầu, chẳng biết lúc nào thì sẽ đến bình cảnh, vì lẽ đó hư vô này Hoang Thiên Quyết tu luyện đối với hắn mà nói, liền hiện ra được trọng yếu vô cùng.

Tần thúc đem hai người vẻ mặt đặt ở trong mắt, mừng thầm trong lòng, đủ thấy cái kia tinh huyết đối với hai người mà nói, vô cùng trọng yếu, như vậy chuyện kế tiếp liền tốt hơn nói chuyện.

Hắn lúc này ôm quyền nói: “Khi trước sự tình, ta ở đây cho hai vị bồi tội, chút linh thạch này chỉ là một chút ăn lót dạ thường, bất thành kính ý.”

Nói xong, Tiêu Đại gấp vội vàng lấy ra hai túi trữ vật, cười híp mắt giao cho hai người trên tay.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu thần thức quét qua, trong mắt đều lộ ra vẻ kinh ngạc, mỗi túi trữ vật bên trong, lại có 30 triệu linh thạch trung phẩm, ngón này bút quá đáng sợ. Nhưng hai người đều là thông tuệ hạng người, lập tức ý thức được vấn đề không đơn giản.

Bất quá, binh tới tướng đỡ nước đến đất ngăn, không cần thì phí, Dương Thanh Huyền lúc này cất đi, sắc mặt nhất thời đẹp đẽ không ít.

Tần thúc lúc này mới tiếp tục nói: “Mong rằng hai vị bất kể hiềm khích lúc trước.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ít nói nhảm, nói thẳng trọng điểm đi, gọi chúng ta đến không biết có chuyện gì?”

Tần thúc nói: “Thật không dám giấu giếm, Tiêu Đại trước nói, những câu là thật, chỉ là chúng ta không bỏ ra nổi chứng cứ. Bởi vì chủ trì Túy Tiêu Lâu sự vụ Đường Hi tiểu thư bị bọn họ bắt, mà ta Võ Hồn là lần theo gửi kiểu chữ, hiện tại đang gửi thân thể ở Đường Hi tiểu thư trong cơ thể, vì lẽ đó nghe thấy cùng nhìn thấy bọn họ nói tất cả.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt thay đổi, nếu thật sự là như thế, vậy này tràng vây thành cuộc chiến sau lưng âm mưu, quá đáng sợ. Mà Phượng Dương Thu người này cũng có thể sợ đến cực điểm, dĩ nhiên vì là hơi có chút tư tâm, liền đem toàn thành hơn triệu người tính mạng đẩy vào hố lửa. Bất quá ngẫm lại Phượng Huy gây nên, đích thật là cha nào con nấy.

Tần thúc nói: “Hai vị mời xem.” Hai tay hắn bấm quyết, trên người hồn quang hiện ra đến, hướng về bộ mặt hội tụ tới.

Trong chớp mắt, khuôn mặt hắn liền phát sinh ra biến hóa, từ ngạch đầu bắt đầu, từng đạo từng đạo hoành văn ép xuống, như là trong đầu khe lộ ra đi ra, hơn nửa biên khuôn mặt trực tiếp trở nên dữ tợn đáng sợ.

Sau đó chỉ quyết biến đổi, đi về phía trước điểm tới, nói: “Ta hiện tại liền đem Võ Hồn nghe nhìn thấy chiếu hình ra.”

Cái kia một chút ánh sáng kích - bắn ra, ở phía trước trên hư không rửa ảnh, sau đó chậm rãi phóng đại, bên trong cho thấy trong một gian phòng, truyền đến tê tâm liệt phế gào khóc cùng tiếng giãy giụa, kèm theo bốn, năm tên nam tử dâm - tà cười gằn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 535: Kế Trong Kế Hai Trăm Triệu Đặt Cọc

Mấy người đều là biến sắc mặt, trợn mắt ngoác mồm.

Bởi vì giờ khắc này hiện ra là Đường Hi thị giác cùng thính giác, năm tên nam tử tất cả đều thân thể trần truồng, vây quanh ở Đường Hi thân một bên, đem so với so sánh mơ hồ, hẳn là nước mắt thấm ướt thị giác.

Mỗi bên loại cười dâm đãng cùng tiếng khóc kêu vang lên, hình tượng kia ô uế không thể tả, vô cùng thê thảm, không thể miêu tả.

Tử Diều Hâu càng là xấu hổ hạ thấp đầu, thóa mạ: “Con súc sinh chết tiệt!”

“Khặc, khặc ho.” Tần thúc cũng là có chút lúng túng, vung tay lên, đem cái kia hình chiếu đánh tan, thở dài, nói: “Không nghĩ tới Đường Hi tiểu thư bị bắt đi, dĩ nhiên thảm bị như vậy tao ngộ.”

Hắn nhìn hai người một chút, nói: “Hiện tại hai vị tin tưởng ta theo như lời nói đi?”

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, nói rằng: “Không đáng kể có tin hay không, Phượng Dương Thu làm chuyện gì không có quan hệ gì với ta, nói thẳng trọng điểm đi, các ngươi muốn làm cái gì, có kế hoạch gì, cùng với... Quan trọng nhất là ta làm sao mới được cái kia Hoang tộc tinh huyết.”

Tần thúc gật gật đầu, nói: “Thoải mái. Vừa nãy cái kia bi thảm hình tượng hai vị cũng đều thấy được, Phượng Dương Thu kế hoạch cực kỳ ác độc, chính là phải giá họa cho chúng ta Túy Tiêu Lâu, trực tiếp liên lụy đến chúng ta thế lực sau lưng Quân Thiên Tử Phủ."

Hắn dừng lại, ánh mắt nhanh chóng đảo qua hai người thần sắc, đều là bình tĩnh cực kỳ, hiển nhiên là đã sớm biết, nội tâm không khỏi mắng cái kia Lương Sơn đáng chết, sợ là trước khi chết dặn dò không ít thứ.

Tiếp theo sau đó nói rằng: "Chúng ta tự nhiên phải nghĩ biện pháp bỏ rơi nỗi oan ức này, nhất định phải cứu Đường Hi tiểu thư đi ra. Ngày mai đại chiến, Phượng Dương Thu nhất định sẽ hiện thân chiến trường, như vậy Phủ Thành chủ chính là suy yếu nhất thời điểm. Hiện nay ta nghe được nhìn thấy, chính là Phượng Huy trông coi Đường Hi tiểu thư, mà La Phi đại nhân cần Hoang tộc tinh huyết, liền trên người Phượng Huy."

Dương Thanh Huyền nói: "Chỉ bằng các ngươi vừa nói như thế, đã nghĩ để cho chúng ta thay các ngươi bán mạng cứu người, không khỏi quá ngây thơ chứ?"

Tần thúc cau mày nói: "Mới vừa hình tượng ngươi cũng thấy đấy, vậy muốn như thế nào ngươi mới tin?"

Dương Thanh Huyền nói: "Chứng cớ xác thực, còn có phủ thành chủ bố phòng, thực lực của các ngươi cùng kế hoạch, để ta vững tin ta có thể được cái kia tinh huyết, bằng không toàn bộ mạo hiểm hơi lớn. Tuy rằng ta đối với vật kia khát vọng, nhưng cũng không phải là tình thế bắt buộc."

Tần thúc nhớ một trận, nói: "Nhiều hơn nữa chứng cứ chúng ta cũng không lấy ra được, dù sao toàn bộ là của ta Võ Hồn nhìn thấy nghe, còn hoàn chỉnh kế hoạch, tự nhiên là có, chỉ cần hai vị gia nhập chúng ta, bước kế tiếp liền tỉ mỉ cùng hai vị giảng giải. Cứu ra Đường Hi tiểu thư, chém giết Phượng Huy, nắm bắt vẫn là cực đại, bằng không chúng ta cũng sẽ không nắm tính mạng của chính mình mạo hiểm.

"

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, nhân tiện nói: “Có thể, các ngươi nắm hai trăm triệu linh thạch trung phẩm đi ra làm đặt cọc, như là tìm được tinh huyết, này hai trăm triệu linh thạch liền trả lại cho các ngươi, như là không tìm được, coi như là ta hai người thù lao.”

“Hai trăm triệu...”

Tần thúc sắc mặt có chút khó coi, đây cũng không phải là số lượng nhỏ.

Tiêu Đại cười khổ nói: “Hai vị huynh đệ, nếu là ở Hoang thú vây thành trước, Túy Tiêu Lâu nắm hai trăm triệu đi ra xác thực không thành vấn đề, nhưng bây giờ chiến sự nổ ra, Hư Thiên Thành chuyện thứ nhất chính là đem Túy Tiêu Lâu tài sản tra phong, toàn bộ vận chuyển vào Phủ Thành chủ. Vừa nãy cho hai vị bồi tội 60 triệu, đã là chúng ta toàn bộ linh thạch.”

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn hắn, than thở: “Không có tiền, sự tình liền không tốt đàm luận oa.”

Tiêu Đại cùng Tần thúc khuôn mặt đều là co quắp hạ.

Tử Diều Hâu nói rằng: “Chỉ là đặt cọc mà thôi, cũng không phải muốn bắt các ngươi, nhìn dáng dấp, chính các ngươi cũng không nắm chắc cái kia tinh huyết trên người Phượng Huy, chỉ là muốn cố ý gạt chúng ta bán mạng thôi.”

“Tự nhiên không phải!”

Tiêu Đại vội vàng cãi lại, trầm ngâm một chút, nói: “Hai trăm triệu linh thạch thật sự không lấy ra được, đều bị Phủ Thành chủ lục soát cạo sạch sẽ. Nhưng ta đây có một món bảo vật, giá trị cao cách xa ở cái kia Hoang tộc tinh huyết bên trên, có thể làm đặt cọc."

Hắn từ trên người lấy ra một tấm màu vàng lá bùa, đầy mặt nhức nhối bộ dạng, bày trước mặt hai người, nói: "Đây là ta trân tàng thế thân phù, có thể thay thế mình chống đối một lần công kích, tương đương với một tấm bảo mệnh thần phù, quý giá dị thường. Mặc dù là gặp phải ngàn khó vạn hiểm thời điểm, ta đều xưa nay trực tiếp sử dụng."

Dương Thanh Huyền đem cái kia phù cầm trong tay nhìn mấy lần, lại hỏi một hồi sử dụng phương pháp, này liền cất đi, nói: "Bùa này không sai, có thể làm đặt cọc. Nhưng... Chúng ta là hai người, như là cái kia tinh huyết không thể đắc thủ, tờ này phù làm sao đủ phân? Mong rằng lấy thêm ít đồ đi ra làm đặt cọc."

"Phốc!" Tiêu Đại một ngụm máu phun ra ngoài, đầy mặt lửa giận, "Bùa này giá trị, nhưng là có thể bảo mệnh a, ban đầu ta dùng 180 triệu linh thạch mua lại, phát hiện đang ra tay chí ít ở ba trăm triệu trở lên!"

Dương Thanh Huyền lườm hắn một cái, nói: "Tiêu Đại tiên sinh nghe không hiểu lời của ta sao? Bùa này chỉ có một tấm, như là không có bắt được tinh huyết, hai người chúng ta làm sao chia? Chỉ là đặt cọc mà thôi, chẳng lẽ các ngươi chột dạ?"

Tần thúc mặt âm trầm, cắn răng nói: "Tốt, ta đây cũng có một cái bảo bối, đặt cọc cho ngươi!"

Nói vồ giữa không trung, một mảnh kim quang ở trong tay ngưng tụ, chậm rãi diễn hóa ra, là một cái mọc đầy đồng đinh quả bóng đồng, rồng lửa quả to nhỏ, nâng ở trên lòng bàn tay mới, ánh sáng nội liễm, lộ ra khí tức cổ xưa.

Dương Thanh Huyền trong mắt sáng ngời, ngạc nhiên nói: "Cổ bảo?"

Tần thúc gật gật đầu, nói: "Vật này gọi mưa sao sa, là một kiện đại phạm vi công kích cổ bảo, uy lực cực lớn. Giá trị cao, chí ít ở năm trăm triệu linh thạch trung phẩm bên trên."

Hắn đưa bàn tay tha đến Dương Thanh Huyền trước mặt, gương mặt âm trầm.

Dương Thanh Huyền lặng lẽ cười một tiếng, liền đem cái kia mưa sao sa cất đi, nói: "Hai vị yên tâm, chỉ là đặt cọc mà thôi. Chỉ cần ta thuận lợi bắt được tinh huyết, hai món báu vật này tự nhiên sẽ tự tay trả."

Tần thúc sắc mặt khó coi, hừ một tiếng, mới nói: "Tốt nhất là như vậy, bằng không... Hừ!"

Dương Thanh Huyền nét mặt tươi cười như hoa, phía trước âm trầm không vui trực tiếp chuyển đến Tần thúc cùng Tiêu Đại trên mặt, "Ha ha, hai vị vui vẻ một chút, thả lỏng chút, vừa mới qua đi chuyện đừng suy nghĩ nhiều, muốn triển vọng tương lai, chúng ta nói tường tận nói ngày mai kế hoạch đi."

Có hai cái bảo vật ăn mồi, mặc dù không chiếm được tinh huyết, cũng không cần lo lắng bị lợi dụng.

Huống hồ cái kia tinh huyết sức hấp dẫn, theo người ngoài hay là giống như vậy, nhưng đối với hắn mà nói nhưng còn xa thắng hai món báu vật này.

Tần thúc cùng Tiêu Đại cũng ổn quyết tâm thần, bắt đầu toàn diện giảng giải kế hoạch.

Nguyên lai Đường Hi cùng Tần thúc mấy người lẻn vào, vẫn bị Phượng Dương Thu đặt ở trong mắt, đã sớm làm xong để cho bọn họ chịu oan ức kế hoạch.

Vì lẽ đó Hoang thú vây thành ngày đó, Túy Tiêu Lâu tất cả võ giả cùng tài nguyên, đã bị Hư Thiên Thành cưỡng chinh đi rồi, chỉ để lại vài tên địa cấp cường giả, không phù hợp cường chinh quy định.

Đường Hi tức giận không ngớt, muốn thu thập Hư Thiên Thành cướp giật võ giả chứng cứ, bí mật xông Phủ Thành chủ, kết quả dê vào miệng cọp, bị bắt quả tang.

Ai biết những này đều ở đây Tần thúc nằm trong kế hoạch, đã sớm trên người Đường Hi bày ra Võ Hồn gửi thân thể bên trong, quả nhiên phát hiện Hư Thiên Thành âm mưu, cùng với Hư Thiên Thành muốn vu oan giá họa bí mật, này để Quân Thiên Tử Phủ mấy người đều là đứng ngồi không yên.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 536: Mười Ba Danh Địa Cảnh, Thiên Vị Hiện Thân

Nếu là bị Phượng Dương Thu vu oan thành công, bọn họ Quân Thiên Tử Phủ coi như là thập đại siêu cấp thế lực, cũng đỡ không được người trong thiên hạ dùng ngòi bút làm vũ khí.

Dù sao Hư Thiên Thành can hệ quá lớn, cơ hồ là toàn bộ trong vòng ba mươi ba ngày, địa dưới bậc tốt nhất tu luyện vị trí. Ngoại trừ cái kia chút siêu thoát môn phái, có tốt hơn tu luyện tràng ở ngoài, tuyệt đại đa số tông môn đều sẽ đem đệ tử thả vào này đến.

Đồng thời Đường Hi thân phận hết sức đặc thù, là Thi Ngọc Nhan thiếp thân nha hoàn, như là giả bộ chứng, đủ để đem Quân Thiên Tử Phủ kéo vào đến một hồi phong ba không nhỏ bên trong. Vì lẽ đó Tần thúc đám người kịp thời lập đoạn, nhất định phải đem Đường Hi cứu ra.

Dương Thanh Huyền giữa hai lông mày kết thúc vặn lên, nghe xong Tần thúc kế hoạch sau, bình tĩnh hỏi: “Các ngươi có bao nhiêu người?”

Tần thúc đột nhiên hỏi ngược lại: “Ngươi cảm thấy bao nhiêu người có thể được?”

Dương Thanh Huyền nhớ một trận, trả lời: “Ít nhất phải năm tên Luân Hải cảnh cường giả, đây là ở trong thành cường giả ra hết dưới tình huống, hay là có thể có năm phần mười nắm bắt. Nếu muốn nắm bắt tăng cường đến tám phần mười, ít nhất phải có mười người.”

Tần thúc khẽ mỉm cười, nói: “Được rồi, chúng ta Quân Thiên

Tử Phủ có tám người, Tứ Hải thương hội có ba người, hơn nữa hai vị, tổng cộng mười ba người, đều là Địa cảnh trở lên thực lực. Coi như là có gì ngoài ý muốn xuất hiện, cũng đủ để ứng phó rồi.”

Quân Thiên Tử Phủ ở phát Đường Hi bốn người sau, Thi Ngọc Nhan bỏ vào hồi phục, lại chọn phái đi bốn người hạ xuống.

Dương Thanh Huyền cả kinh, nói: “Các ngươi trước thì có mười một người, kế hoạch này đủ để có thể được, vì sao còn phải kéo chúng ta đi vào?”

Tiêu Đại nói: “Vì càng ổn thỏa, hơn nữa ta không chỉ nhìn trọng La Phi đại nhân thực lực cùng thiên phú, là trọng yếu hơn còn có trí mưu, chuyến này chúng ta là nhất định phải thành công!”

Tần thúc gật gật đầu, nói: “Nhất định phải thành công, Đường Hi tiểu thư có thể cứu ra đến tự nhiên tốt nhất, cứu không ra được... Cũng chỉ có thể hi sinh, để bảo đảm đại cục.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu được, bất quá... Cái kia Tứ Hải thương hội...”

Tiêu Đại nói: “Tứ Hải thương hội Triệu Hàng công tử cùng chúng ta là nhất trí, điểm ấy xin yên tâm. Lần này Hư Thiên Thành mạnh mẽ đoạt lại trong thành vật tư, Tứ Hải thương hội cũng là đứng mũi chịu sào, hơn nữa Triệu Hàng công tử cùng Phượng Dương Thu cũng sớm liền không đối đầu.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Như vậy liền tốt, ta còn là trước về thứ chín chỗ chỉ huy, chờ ngày mai đại chiến bắt đầu, liền Phủ Thành chủ trước cửa hội hợp.”

“Được.” Tiêu Đại đáp lời.

Mọi người ước định cẩn thận sau,

Dương Thanh Huyền liền cùng Tử Diều Hâu rời đi.

Tiêu Đại cùng Tần thúc liếc nhau một cái, mỗi bên có suy nghĩ, cũng rất nhanh biến mất ở trong đại sảnh.

Trở lại chỗ chỉ huy sau, mọi người còn vắng lặng ở hưng phấn trong trạng thái.

Dương Thanh Huyền bốn phía tìm lại, không gặp Kiến Mộc thân ảnh.

Liền đối với còn lại nhân đạo: “Ngày mai cuộc chiến, nếu là có bất kỳ tình hình phát sinh, liền do Đường nguyên thay thế vị trí của ta, trở thành thứ chín cửa thành tổng chỉ huy.”

Chỗ chỉ huy bên trong tất cả mọi người là sửng sốt một chút, Đường nguyên càng là kinh ngạc nói: “Có phải là xảy ra chuyện gì?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Không có, không cần loạn đoán, chỉ là xách sớm an bài hạ thôi.”

Đường nguyên biết hắn tâm không thành thật, nhưng nếu đối phương không chịu nói, hắn cũng không tiện nói gì, gật gật đầu, nói: “Như là ngươi xảy ra chuyện, ta liền tiếp nhận chỉ huy.”

Một người cười lạnh nói: “Hừ, coi đây là quá gia gia sao? Quyền chỉ huy truyền tới truyền lui, bất quá cũng không sao, ngày mai một trận chiến, bên ta tất thắng.”

Tuy rằng tường thủy tinh ở ngoài, vẫn là mênh mông vô bờ Hoang thú, nhưng trong thành đột nhiên xuất hiện trăm vạn võ giả, dành cho mọi người rất lớn tự tin, đừng nói những này thú triều, lấy Hư Thiên Thành thời khắc này nguồn sức mạnh này, mặc dù là quét ngang toàn bộ tinh vực, bọn họ đều có thể hoàn toàn tự tin.

Dương Thanh Huyền không để ý tới mọi người, một mình ngồi xếp bằng ở chỗ chỉ huy bầu trời, lặng lặng tu luyện.

Tử Diều Hâu biết hắn ở điều chỉnh trạng thái, dù sao ngày mai phải đối phó là Hư Thiên Thành Phủ Thành chủ, tương đương với trực tiếp đứng ở Hư Thiên Thành đối lập mặt, mặc dù cướp giật đến rồi tinh huyết, sợ cũng phải lập tức ly khai.

Mà giờ khắc này vị diện bị phong toả, nhìn dáng dấp chính là Phượng Dương Thu gây nên, mặc dù ngày mai cướp giật có thể thành công, sau một khắc cũng vô cùng nguy hiểm.

Nhưng bất kể làm cái gì, nàng đều sẽ ở cùng với hắn, núi đao biển lửa, việc nghĩa chẳng từ nan.

Tử Diều Hâu ở cũng trăm trượng ra ngoài địa phương, bàn hư mà ngồi.

Bỗng nhiên, Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, tựa hồ có cảm giác, ngước đầu nhìn lên hư không, nhưng ngoại trừ ánh mặt trời chói mắt cùng mờ tối bên ngoài kết giới, không nhìn thấy gì, hắn trầm ngâm một chút, một tay bấm ra một cái cổ quái quyết ấn.

Ngón cái tay phải cùng ngón trỏ dính hợp lại cùng nhau, còn lại ba ngón tách ra, quyết ấn một ra, lập tức có nhỏ nhẹ cuộn sóng ở bốn phía di động.

Cái kia chút cuộn sóng không ngừng biến hóa, hóa thành thật nhỏ phù văn, in vào trên bàn tay, lóe lên một cái rồi biến mất.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, bắn ra điểm điểm tinh mang, đầy rẫy thần sắc do dự.

“Hư Vô Hoang Thiên Quyết! Ngươi dĩ nhiên cũng biết này thần thông công pháp?”

Đang ở hắn suy nghĩ thời gian, trong đầu truyền đến Cổ Hạt thanh âm, hơn nữa mang theo cực độ khiếp sợ, thậm chí có một chút sợ hãi.

Dương Thanh Huyền nói: “Chỉ là biết mà thôi, vẫn chưa tu luyện, ngươi đối với lần này pháp cũng có chút hiểu biết sao?” Cổ Hạt là thời đại trung cổ còn sót lại xuống Hoang thú, khi đó Hoang tộc vẫn là tranh bá thiên hạ tồn tại, hẳn phải biết không ít tin tức.

“Hừm, đây là Hoang chi nhất tộc chí cường thần thông, tu luyện tới cực hạn có thể ngưng luyện ra Đại Hoang Thần Thể, cái kia là có thể siêu thoát nhất giới, đánh nát vị diện tồn tại.” Cổ Hạt ổn định tình cảm xuống, chậm rãi nói rằng.

“Đại Hoang Thần Thể?” Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, lần đầu tiên nghe gặp vật này, hỏi vội: “Cái kia lấy Nhân tộc thân thể, có thể tu luyện sao?”

Cổ Hạt nói: “Quá nửa là không thể.”

Dương Thanh Huyền thầm than một tiếng, cũng tịnh chưa mất mong, đáp án này nằm trong dự liệu của hắn.

Nhưng hắn luyện hóa Hoang Thạch, so với thông thường Nhân tộc lại càng có thể thích ứng loại công pháp này, thêm vào Thiên Tông học viện Thất lão đề tu luyện một ít da lông cũng không có gì đáng ngại, hắn cũng không lo lắng, bắt đầu thử phạm vi nhỏ tu luyện, đem những Hoang kia khí một chút điểm hút vào lòng bàn tay, sau đó theo kinh mạch đi khắp toàn thân.

Đây là một loại sức mạnh hoàn toàn mới, cùng chân khí trong cơ thể bài xích tính rất lớn, vận chuyển phi thường khó khăn, chỉ là một chút xíu hoang khí, hơn nửa giờ mới ở trong người đi khắp một tuần, đồng thời hai tay đều chảy ra mồ hôi lạnh đến.

“Chỉ là thu nạp một chút xíu, thì có lớn như vậy bài xích phản ứng, như là không thể được cái kia tinh huyết, công pháp này cũng chỉ có thể bỏ quên.”

Dương Thanh Huyền mở mắt ra thời gian, nhìn thấy da dẻ trở nên khô vàng thô ráp, không khỏi cảm khái vạn phần, hơi lắc đầu.

Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên một bóng người chạy như bay tới, trong chớp mắt liền xuất hiện ở mười tòa cửa thành chiến tuyến bầu trời, một khí thế bàng bạc tản mát ra, trực tiếp trấn áp tại toàn bộ Hư Thiên Thành trên.

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, thầm nói: “Thật mạnh!” Hắn ngạc nhiên nhìn tới, người kia cẩm y thắt lưng ngọc, Tố Nhã nhã nhặn, khắp toàn thân đều lộ ra một luồng cường giả khí tức.

“Thiên Vị!”

Luồng hơi thở này mặc dù không thể cùng Huyền Thiên Cơ, Vũ Vô Cực so với, nhưng lại vượt xa Toái Niết bên trên.

Dương Thanh Huyền một hồi liền đoán được người này thân phận, tất nhiên là từ chưa công mở ra mặt Hư Thiên Thành thành chủ Phượng Dương Thu.

Quả nhiên, Phượng Dương Thu vừa hiện thân, toàn bộ trên chiến tuyến toàn bộ đều yên tĩnh lại, mấy vạn đạo ánh mắt tụ hội trên người hắn, thậm chí xa xa đại lượng võ giả tụ lại mà tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 537: Một Đá Năm Chim, Đại Chiến Bắt Đầu

Phượng Dương Thu chậm rãi giơ lên hai mắt, ngắm nhìn ngoài thành vô cùng vô tận Hoang thú, khóe miệng hơi vung lên nụ cười, cao giọng nói: “Chư vị, đây là ta tiếp nhận Hư Thiên Thành tới nay, lớn nhất một lần nguy cơ, nhưng ta tin tưởng, dựa vào chư vị sức mạnh, đủ để giúp ta dẹp yên trước mắt những này khó khăn, hóa giải nguy cơ lần này, mà chư vị công lao, cũng đem cùng lần này chiến dịch đồng thời, bị Hư Thiên Thành vĩnh cửu nhớ.”

“Quả nhiên là thành chủ đại nhân! Chúng ta tất thắng!”

“Này cỗ sức mạnh đáng sợ, đây chính là Thiên Vị cường giả sao?!”

Từng đạo từng đạo tiếng kinh hô vang lên, này loại hưng phấn trạng thái rất nhanh truyền mở, lây mỗi người, toàn bộ trong thành đều trở nên hưng phấn.

Dương Thanh Huyền tỉnh táo nhìn, con ngươi co rụt lại, chỉ thấy Phượng Dương Thu lộ ra tay áo bào bên ngoài trên mu bàn tay, trình phát hiện nhàn nhạt khô vàng sắc.

Tuy là cực nhỏ chi tiết nhỏ, nhưng vẫn là chạy không thoát hữu tâm nhân con mắt, hầu như có thể khẳng định này Phượng Dương Thu tu luyện qua Hư Vô Hoang Thiên Quyết, như vậy Túy Tiêu Lâu nói chuyện lại chân thật mấy phần.

Phượng Dương Thu đứng ở trên không, cảm thụ được từ bốn mặt truyền tới hoan hô, hơi lộ ra nụ cười.

Chỉ cần trận chiến ngày hôm nay sau, hết thảy đều viên mãn thu quan.

Hắn vẫn là Hư Thiên Thành thành chủ, đồng thời biết luyện Hư Vô Hoang Thiên Quyết, đồng thời còn đem Túy Tiêu Lâu thế lực diệt trừ, khu trực thuộc bên trong giảm thiểu một cái cái đinh trong mắt.

Đồng thời liên quan lan đến gần Quân Thiên Tử Phủ, tất nhiên sẽ được tông môn ngợi khen.

Đồng thời lần này vây thành cuộc chiến, mạnh mẽ trưng thu vật chất tác chiến, trong đó vơ vét bao nhiêu tiền, chính hắn cũng không rõ ràng, nhưng đã là thiên văn sổ tự.

Cuối cùng, hắn cuối cùng rồi sẽ dẫn dắt mọi người đẩy lùi Hoang thú triều, danh dương tinh vực, củng cố chính mình tọa trấn Hư Thiên Thành vị trí.

Một thạch năm chim, thiên y vô phùng.

Phượng Dương Thu đối với sự thông minh của chính mình hết sức hài lòng, không nhịn được cười hắc hắc hai tiếng, tất cả kế hoạch cùng phương hướng, đều ở trong lòng bàn tay. Duy nhất không thoải mái là...

Hắn đưa ánh mắt về phía xa xa, tựa hồ có thể xuyên thấu tầng mây, trông thấy Diễn Tu thân ảnh thon dài kia, thầm nghĩ: “Này Hoang tộc người cuối cùng rồi sẽ là họa lớn, nếu là có một ngày hắn đem chuyện của ta chọc vào đi ra, tất cả thì phiền toái. Bất quá ta hiện tại hoàn toàn không phải đối thủ của hắn, đợi ta tu luyện ra Đại Hoang Thần Thể sau, lại thân thủ xé rách người này.”

Hắn con ngươi tử sát khí lóe lên một cái rồi biến mất, trong nháy mắt khôi phục không hề lay động bình tĩnh.

Bỗng nhiên, ngoài thành truyền đến đất rung núi chuyển tiếng, như thiên quân vạn mã dẫm đạp, liều lĩnh nhằm phía trận tuyến.

“Ầm ầm!”

Hộ thành đại trận một hồi bùng nổ ra cường liệt đích quang mang, đem thủ phê xung kích cản lại.

Trên cửa thành võ giả tất cả đều sắc mặt bình tĩnh, nhưng này chút vừa bị Chấn Thiên cổ gõ đi ra võ giả, nhưng là hoàn toàn biến sắc, hoảng sợ nhìn ngoài thành. Cái kia chút quá độ hưng phấn cũng bình tĩnh lại, lúc này mới ý thức được sự mạnh mẽ của kẻ địch.

Không chỉ có là mười tòa cửa thành trên, trên bầu trời cũng bắt đầu mọc đầy mỗi bên loại Hoang thú, cắn xé cùng công kích tới hộ thành đại trận.

Dương Thanh Huyền hai tay nắm chặt, lạnh lùng nhìn, những này Hoang thú dáng dấp, so với hôm qua cũng phải táo bạo không ít, tất cả đều là liều mạng xung kích, tựa hồ cũng là làm trận chiến cuối cùng chuẩn bị, xem ra Phượng Dương Thu cấu kết Hoang tộc người, cũng cơ bản có thể tọa thật.

Hắn cùng Tử Diều Hâu liếc mắt nhìn nhau, đều là nhẹ nhàng gõ đầu, thời khắc chuẩn bị.

Phượng Dương Thu bên cạnh người một hồi có thêm ra bốn người, Kiến Mộc cũng thình lình ở bên trong, chính là Sâm La Ngục Tứ Quỷ.

Phượng Dương Thu bình tĩnh nói: “Sau đó một trận chiến, từ các ngươi bốn người chủ trì đại cuộc, ta muốn đi tìm tìm này Hoang thú triều người giật dây, nhìn xem rốt cục là chuyện gì xảy ra.”

Chu Minh cả kinh nói: “Đại nhân, vậy quá nguy hiểm.”

Phượng Dương Thu lắc lắc đầu đầu, Đại Khí lẫm nhiên nói: “Hậu trường đầu đảng tội ác nhất định phải tìm ra, bằng không khó bảo toàn không có lần sau.”

Bốn người đều là ôm quyền nói: “Đại nhân Thần Võ, nhất thiết phải cẩn thận.”

Phượng Dương Thu gật đầu nói: “Yên tâm đi, ta hiểu rồi.”

Mấy người không nói nữa, đều là cẩn thận nhìn Hoang thú công thành, cùng đợi thành phá một khắc đó đến.

Tử Diều Hâu cũng có chút sốt sắng, hô hấp rõ ràng tăng thêm, thỉnh thoảng nhìn sang Dương Thanh Huyền, thấy hắn sắc mặt bình tĩnh như nước, trên mặt không có bất kỳ gợn sóng gợn sóng.

“Không được, muốn phá!”

Đệ tam nơi cửa thành, lượng lớn dày đặc Hoang thú, đè ép đều không phân biệt được dáng dấp, ba tầng hộ thành đại trận dính hợp thành tuyến, sau đó “Ầm ầm” một tiếng, rốt cục bị kích phá một cái lỗ hổng. Hoang thú giống như là thuỷ triều tràn vào, đệ tam cửa thành trong khoảnh khắc bị đạp nát tan, phụ cận hết thảy võ giả không kịp trốn, thậm chí phản ứng chưa từng, liền trực tiếp cúp.

“Ngăn trở! Mau ngăn cản!”

Nhóm lớn võ giả hướng về cái kia đệ tam cửa thành phóng đi, nghênh chiến Hoang thú.

Nhưng hộ thành đại trận vừa vỡ, toàn bộ thành trì phòng tuyến toàn bộ nát, phô thiên cái địa Hoang thú, như là vô biên sóng biển, đánh vào trong thành đến.

Khí thế kia chi đáng sợ, làm tất cả mọi người trong lòng cái kia chiến vô bất thắng tự tin, một hồi liền hỏng mất hơn nửa.

Trên bầu trời cũng là vô số Hoang thú nhào rơi xuống, cùng bên trong thành võ giả chém giết cùng nhau.

Liền ngay cả Phượng Dương Thu chính mình, đều bị trận thế này sợ hết hồn, sau một lúc mới tâm tình bình phục lại, thầm nghĩ: "Sẽ không đùa lớn rồi đi, như là toàn bộ thành trì bị tàn sát, cũng không phù hợp lợi ích của ta a."

Hắn tiện tay đem một đầu xông tới Hoang thú đập chết, sau đó nói với Sâm La Ngục Tứ Quỷ: "Ở đây liền giao cho bốn vị."

Không đợi bốn người đáp lại, bóng người lóe lên, liền hóa thành lưu quang hướng về trên bầu trời phóng đi.

Hắn liên tục nhiều lần biến ảo thân pháp, xác định không người phát hiện, lúc này mới thẳng vào vạn trượng ở ngoài hư không.

Một bóng người từ lâu đứng lặng ở đó, lặng lặng cung kính chờ đợi.

Phượng Dương Thu đi lên phía trước, nói: "Có thể bắt đầu rồi."

Người kia càng là Thiên Nhãn Thông, khẽ mỉm cười, nói: "Vâng, lần này tinh phách sát khí, sợ là có thể luyện ra mấy trăm quả trăm khiếu đan, thậm chí còn không ngừng, chà chà, thật là đại thủ bút nha." Hắn liếm môi một cái, trong mắt tràn đầy khát máu màu đỏ.

Thiên Nhãn Thông đưa tay phải ra, hướng về trong hư không một tấm, lập tức bay ra trên trăm đạo lưu quang, ở quanh người hắn uốn lượn, càng là từng cái từng cái Linh Lung điêu khắc tiểu cầu, cùng ngày đó cái kia Phượng Huy giống như đúc.

Hắn nói: "Này trăm khiếu đan mặc dù không thể đem thân thể hoàn toàn chuyển hóa thành Hoang thân thể, nhưng từ Phượng

Huy dùng về hiệu quả nhìn, chí ít có thể rất lớn trong trình độ trung hoà hoang khí ăn mòn, nếu là có hơn trăm viên trăm khiếu đan, tu luyện ra Đại Hoang Thần Thể vẫn là vô cùng có khả năng.”

Phượng Dương Thu trên mặt lập loè hưng phấn hồng mang, nói: “Ở đây ngươi trước chủ trì, sau đó ta nhất định không sai sẽ không bạc đãi ngươi.”

Thiên Nhãn Thông nhẹ nhàng gõ đầu, hỏi: “Ngươi phải đi?”

Phượng Dương Thu mặt âm trầm, liếc mắt nhìn phía dưới chiến trường, lạnh lùng nói: “Ta đi tìm cái kia Diễn Tu nói một chút, hắn Hoang hóa thuật thật là đáng sợ, dĩ nhiên có thể mang có chủng tộc dễ dàng biến thành Hoang thú, có thể tuyệt đối đừng thật sự đem thành tàn sát không còn, vậy ta người thành chủ này chẳng lẽ không phải lúng túng?” Nói, liền hướng về cái kia sâu trong hư không đi.

Hư Thiên Thành bên trong, ngay ở Phượng Dương Thu rời đi trong nháy mắt, Dương Thanh Huyền liền đối với Tử Diều Hâu nói: “Đi theo ta!”

Hắn vẫn luôn đang chăm chú Phượng Dương Thu hành vi, thấy hắn vừa đi, lại vô tâm ham chiến, cùng Tử Diều Hâu một đạo, hướng về cái kia ước định nơi đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 538: Vào Phủ Thành Chủ, Đối Chiến Phượng Huy

Ở vào thành phòng tuyến phụ cận võ giả, không có chịu đựng mấy lần liền quân lính tan rã, liều mạng lui về phía sau trốn.

Tốt ở phía sau võ giả có đủ nhiều, đỉnh tới, chém giết sau một lúc, gần như tạo thành đối lập giằng co cục diện.

Nhưng xa xa nhìn tới, giống như là một tòa cối xay thịt, vô số sinh mệnh ở đó giằng co trên trận tuyến, biến thành tro bụi.

Không ít người đã phát hiện không đúng, những này Hoang thú hoàn toàn không có bất kỳ lý tính, chỉ biết là công kích, không công kích liều mạng, không có tình cảm, không có hoảng sợ, chỉ có công kích mang tới hết sức hưng phấn cùng khát máu.

Mà nhân loại thì không phải vậy, mỗi bên loại tâm tình đều có, so sánh với nhau, đơn thể sức chiến đấu cùng dưới bậc, liền có vẻ yếu nhỏ không ít.

Cũng có thật nhiều người không muốn cuốn vào chiến đấu, muốn tìm một chỗ hổng đột phá rời đi, nhưng tất cả đều là tay trắng trở về, hoặc là gãy đến, hoặc là bị Hoang thú giết chết.

Dương Thanh Huyền một đường lao nhanh, bỏ ra hơn nửa giờ mới giết tới Phủ Thành chủ, dọc theo đường đi chém giết Hoang thú đều có trên trăm.

Để hắn buồn bực là, những này Hoang thú căn bản cũng không có Hoang đan, đồng thời giết hậu thân thân thể cũng trực tiếp nổ thành bụi bay, chỉ để lại một ít cặn bã, giết cũng là giết phí công, không có bất kỳ tiền lời.

“Mau tới đây!”

Vừa tới Phủ Thành chủ chỗ không xa, lập tức bị Tiêu Đại phát hiện, vẫy tay đưa bọn họ đưa vào một gian thông thường trong phòng.

Bên trong ngoại trừ đã gặp Tần thúc ở ngoài, còn có Triệu Hàng, còn dư lại tất cả đều là khuôn mặt xa lạ, đều không có chỗ nào mà không phải là khí tức cường đại, không ở hai người bên dưới.

Những người kia cũng đều thấy bọn họ một chút, có mấy người lộ ra khinh thường vẻ mặt đến, tựa hồ đối với hai người cũng không để ý.

Triệu Hàng nhưng là lễ phép đánh xuống bắt chuyện, trên mặt không có bất kỳ vẻ mặt, xem ra đối với hai người gia nhập cũng chưa quá để ý, có tự nhiên càng tốt hơn, không có cũng không đáng kể.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, cũng không để ý tới vẻ mặt của mọi người, người khác đối với cái nhìn của hắn làm sao căn bản không trọng yếu, chỉ cần có thể đạt được Hoang tộc tinh huyết là đủ rồi.

Tần thúc nói: “Lại chờ một lát, Phủ Thành chủ trên có cái loại nhỏ kết giới, hiện tại Hoang thú đang ở tiến công, phỏng chừng cần một chút thời gian.”

Này tiểu Bình bên trong phòng có cửa sổ, có thể trực tiếp nhìn thấy phủ thành chủ tình cảnh, từ bốn phương tám hướng xông tới Hoang thú, rời rạc có bảy mươi, tám mươi đầu, đều là điên cuồng tấn công.

Liền ngay cả nhà trệt bên trong, đều đi vào ba đầu Hoang thú đến, trực tiếp bị Tiêu Đại một chưởng đập chết.

Một người không nhịn được nói: “Những Hoang thú kia công kích cũng quá chậm, không bằng chúng ta đi trợ chúng nó một chút sức lực, đem kết giới này phá.”

Tần thúc cau lại hạ lông mày, lắc đầu nói: “Không thể, này Hoang thú dù sao cũng là kẻ địch, chúng ta không thể trợ Trụ vi ngược, như là để người ngoài nhìn thấy, thì càng khủng khiếp.”

Người kia tựa hồ đối với Tần thúc vô cùng tín phục, sau khi nghe cũng không lên tiếng nữa, lẳng lặng nhìn.

Cái kia chút vây công phủ thành chủ Hoang thú, sau một lúc liền tụ tập hơn 200 đầu, rốt cục “Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, đem đại trận đánh tan, toàn bộ vọt vào.

Phủ Thành chủ chiếm Địa Cực lớn, bên trong mỗi bên loại sân đan xen, kiến trúc rộng lớn tinh mỹ, bị Hoang thú xung kích một hồi, lập tức sụp xuống không ít. Từ bên trong lao ra lượng lớn võ giả, cùng những này Hoang thú chiến đấu đến cùng một chỗ.

Tần thúc nói: “Đường Hi bị bọn họ dấu đi, này dưới mặt đất là một toà vô cùng rộng lớn cung điện dưới lòng đất, đều theo sát ta, đừng đi lạc.”

Phượng Dương Thu có nằm mơ cũng chẳng ngờ, sẽ gặp được Tần thúc này loại Võ Hồn.

Đường Hi nghe thấy tất cả, đều ở đây Tần thúc nắm trong lòng bàn tay, thậm chí Đường Hi bị tóm, kỳ thực cũng là Tần thúc trong bóng tối ra tay.

Đường Hi chỉ là mặt ngoài chủ trì người, còn chân chính nắm giữ có thể tùy ý hành động quyền lợi, chỉ có Tần thúc.

Đoàn người đi theo Tần thúc phía sau, cẩn thận vòng qua đường phố, lẻn vào trong phủ thành chủ. Giờ khắc này tất cả mọi người đang chuyên tâm giết Hoang thú, rất ít người chú ý bọn họ hành vi, coi như chú ý tới, cũng không thời gian rảnh rỗi quản.

Hơn mười người mấy cái lánh hạ xuống, sẽ đến một ngôi đại điện bên trong.

Tần thúc trực tiếp hướng đi đại điện một góc, nhìn kỹ một trận, liền đem mấy đạo quyết ấn đánh vào bên trong.

Trên mặt đất lập tức hiện ra trận pháp đến, chuyển động bên dưới, một cái Ám đạo từ từ đánh mở.

“Quả nhiên.” Tần thúc đại hỉ, trước tiên mang dưới đầu đi.

Mọi người vừa mừng vừa sợ, Dương Thanh Huyền cùng Triệu Hàng, đều là khá là kiêng kỵ quét Tần thúc một chút, lúc này mới theo xuống.

Này loại gửi thân thể Võ Hồn, có chút tương tự Thượng Quan Hải Đường quỷ nhập vào người, nhưng cũng lại có bất đồng. Quỷ nhập vào người là trực tiếp khống chế đối phương, có khoảng cách nhất định yêu cầu. Này loại Võ Hồn chỉ là ký túc bên trong, là nghe trộm tìm hiểu tình báo tốt nhất Võ Hồn, tựa hồ không có hạn chế hạn chế, cũng hoặc là khoảng cách phạm vi vô cùng xa.

Mọi người xuống tới cung điện dưới lòng đất sau, quả nhiên gặp được uốn lượn gập ghềnh đường, căn bản không khả năng phân biệt ra được.

Tần thúc cẩn thận phân biệt hạ, cẩn thận ở phía trước dẫn đường.

Đi rồi hơn nửa giờ, đi vòng chín cái giao lộ, đường trái lại dần dần rộng rãi đứng lên, tất cả mọi người là đầy mặt ngờ vực, nhưng nhìn Tần thúc trên mặt không ngừng hiển lộ sắc mặt vui mừng, biết không đi nhầm đường, lúc này mới không có hé răng.

Bỗng nhiên Tần thúc chân bước hơi ngưng lại, mười hai người cũng đều đi theo ngừng lại, một tiếng hừ lạnh tiếng từ phía trước trong bóng tối truyền ra.

“Hừ, dĩ nhiên có con chuột tìm được này, các ngươi là làm sao qua được?” Trong bóng tối truyền đến một thanh âm, tràn ngập túc sát cùng lạnh lùng nghiêm nghị.

Âm thanh hết sức quen thuộc, Dương Thanh Huyền vừa nghe, thì biết rõ là Phượng Huy.

Quả nhiên, cái kia trong bóng tối chậm rãi đi ra người, chính là Phượng Huy, so với lần trước nhìn thấy thời gian, trên mặt càng nhiều một tia tà khí.

Phượng Huy ánh mắt quét qua, xẹt qua Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu thời điểm sững sờ, lập tức cười như điên nói: “Ha ha, hai người các ngươi cũng ở, vậy thì thật là không thể tốt hơn nữa!”

Tiêu Đại cùng Triệu Hàng bọn người lộ ra vẻ ngờ vực, không hiểu Dương Thanh Huyền làm sao cùng hắn cũng có ân oán, nhưng đã có oán, tự nhiên là không thể tốt hơn.

Dương Thanh Huyền nói: “Nhiều hai người đánh ngươi, còn không thể tốt hơn? Ngươi ngốc nha.”

“Hừ!” Phượng Huy khuôn mặt chìm xuống, sát khí doanh không sai, “Ta đang cảm thấy ở chỗ này vô vị đây, bất quá ta rất muốn biết, các ngươi là làm sao tìm được này tới?”

Tần thúc mặt không thay đổi nói rằng: “Ngươi đây cũng không cần biết rồi, đem Đường Hi giao ra đây, cũng hoặc là... Chết!”

“Khà khà.”

Phượng Huy quát lên: “Vậy ta liền bắt trước ngươi, sẽ chậm

chậm dằn vặt, ta cũng không tin không hỏi được!” Bóng người lóe lên, liền lấn đến gần đến Tần thúc bên cạnh người, một chưởng đập tới.

Tất cả mọi người là hơi thay đổi sắc mặt, dưới tình huống này hắn dĩ nhiên muốn lấy một địch mười ba, nhất định chính là si nhân nằm mơ, không phải người ngu, chính là khác nổi danh.

Quả nhiên, ngay ở Phượng Huy xuất thủ trong nháy mắt, cái kia trong bóng tối lại truyền tới không ít cường đại khí tức, không gian phảng phất hơi ngưng lại.

Không đợi Tần thúc ra tay, Dương Thanh Huyền đi trước một bước, Cú Mang Chỉ cắt ra không khí, điểm hướng về cái kia Phượng Huy bàn tay, lớn tiếng nói: “Các ngươi tiến vào đi cứu người, Phượng Huy giao cho ta cùng Uyên Ca!”

Phượng Huy sầm mặt lại, xoay tay liền xoay chuyển phương hướng, đánh về cái kia Cú Mang Chỉ, khiển trách: “Rác rưởi, ngươi có tư cách gì cùng ta chiến?!”

Tần thúc đám người biết mục đích của hắn, lúc này không ngừng lại, hướng về cái kia trong bóng tối phóng đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 539: Lực Áp Tam Hoa Cảnh, Bảo Kiếm Giải Phong

Dương Thanh Huyền mặt không biến sắc, chỉ mang giữa trời biến hóa, nhẹ nhàng một nhóm, càng có một đường vòng cung ở đầu ngón tay ngưng tụ thành, kích bắn ra.

“Cái gì?”

Phượng Huy sững sờ, cái kia dây quang tuy rằng uy lực không mạnh, nhưng cũng phong mang bức người, đem không gian cắt rời ra, cho hắn một loại cảm giác nguy hiểm.

“Ánh sáng đom đóm, há có thể cùng Hạo Nguyệt tranh huy!”

Phượng Huy sầm mặt lại, lộ ra châm chọc sát khí, chưởng phong biến đổi, năm ngón tay nắm tay, ép tới không khí nổ vang, đánh vào cái kia dây trên ánh sáng.

“Oành!”

Nổ tung bên dưới, ánh sáng lóe lên liền tiêu tan.

Tử Diều Hâu cũng rút kiếm chém tới, thẳng tước Phượng Huy đầu, toàn bộ không gian ở chiêu kiếm đó bên dưới, trở nên mềm mại đứng lên, như chất lỏng sềnh sệch, chiêu kiếm đó dường như nhanh lại chậm, làm cho người ta cảm giác vô cùng không thoải mái.

“Hai con sâu, hôm nay bản công tử liền muốn bóp nát các ngươi!”

Phượng Huy giơ tay lên, cánh tay nhanh chóng khô quắt xuống, trên da nổi lên từng viên một mụn nhọt tựa như hạt tròn, bao trùm ở bề ngoài, theo hoang khí phun trào, không gian vì là vặn vẹo, đem ai ca kiếm kiếm thế áp chế lại, sau đó một quyền đánh ra!

“Ầm ầm!”

Tử Diều Hâu chỉ cảm thấy trên thân kiếm như sơn nhạc đè xuống, toàn bộ cánh tay đều chìm xuống dưới, đồng thời đáng sợ hoang khí như từng đạo từng đạo quyển nhận, từ bốn phương tám hướng kéo tới. Nàng cả người vì đó chấn động, bạch y “Xẹt xẹt” một tiếng bị xé nứt ra, vấn tóc vỡ đoạn, tóc đen như thác nước tung xuống, phiêu ở sau lưng.

Phượng Huy con mắt co rụt lại, trong mắt lộ ra kinh diễm vẻ mặt, “Nguyên lai là một nữ nhân, dài đến còn rất ký hiệu nha.” Trong con ngươi xẹt qua dâm tà chi hỏa.

“Ngươi...!”

Tử Diều Hâu vừa thẹn vừa giận, nhưng này hoang khí tựa hồ có cực mạnh hấp thụ lực, áp chế nàng không cách nào nhúc nhích, trên cánh tay như tuyết da thịt bắt đầu trở nên khô vàng, đồng thời ở đao gió hạ không ngừng rạn nứt lối ra tử, liền ngay cả trên mặt đều là như thế.

“Khà khà.” Phượng Huy cười gằn nói: “Tinh sảo như vậy một cái mỹ nhân, cứ như vậy biến thành thây khô lời, bản công tử có chút không đành lòng đây.”

“Vì lẽ đó... Cũng là ngươi đi chết đi!”

Dương Thanh Huyền thanh âm lạnh như băng vang lên,

Xung quanh hiện ra một vùng tăm tối, một chút xíu Lục Hỏa xuất hiện, hóa thành vô số oan hồn dã quỷ, theo trong tay quỷ dị kia trường kiếm, giữa trời chém hạ xuống.

“Tiểu tử ngươi trên người còn có chút môn đạo, ta đối với ngươi thân phận của hai người, có chút ngạc nhiên đây.”

Phượng Huy ánh mắt lóe lên, trong tay hóa quyền vì là chưởng, đột nhiên đánh ra, “Oanh” một tiếng, liền đem Tử Diều Hâu đánh bay, đánh bay xa mấy chục trượng, Tử Diều Hâu khóe miệng tràn ra máu tươi, sau khi hạ xuống liền lùi lại hơn mười bước mới đứng vững thân thể.

Sau đó Phượng Huy đơn tay vồ một cái, một cổ lực lượng cường đại từ dưới lòng bàn tay bạo nổ mở, hóa thành chiến kích bay ra, bên trên che kín Hoang tộc phù văn, đem Bách Quỷ Dạ Hành ngăn trở.

“Oành!”

Hai cái binh khí tương giao, quỷ khí cùng hoang khí xung kích cùng nhau, hóa thành hai cái phân biệt rõ ràng thế giới.

Bất quá Chiến Thiên Kích uy thế rõ ràng vượt trên Bách Quỷ Dạ Hành, vô số quỷ hồn ở sức mạnh to lớn hạ, kêu thảm bạo nổ mở, hóa thành lấp lánh Lục Hỏa.

Dương Thanh Huyền cắn răng một cái, biết cũng không phải là binh khí không được, mà là cảnh giới của chính mình cùng đối phương có chênh lệch không nhỏ, lúc này tay trái hư nắm, một đám lửa bạo nổ mở, cường đại kiếm khí từ trong đó tuôn trào ra, hóa thành Nam Minh Ly Hỏa Kiếm.

Một chiêu kiếm vén lên, ở thân kiếm bốn phía, hiện ra từng cái từng cái hỏa diễm vòng xoáy, cùng cái kia chút màu xanh lục quỷ như lửa, lơ lửng giữa không trung.

Sau đó kiếm thế xoay ngang, liền chém tới, “Ba ngàn nghiệp hỏa!”

Hỏa kiếm khí cùng cái kia âm u quỷ khí đặt ngang hàng, cùng nhau chém trên Chiến Thiên Kích, “Ầm ầm” một tiếng, chấn lên ngập trời ánh kiếm, minh hỏa cùng quỷ hỏa uốn lượn cùng nhau, đi về phía trước ép đi, đem rơi xuống hạ phong khí thế, một chút điểm hòa nhau.

Phượng Huy giật nảy cả mình, sợ hãi nói: “Không thể!”

Trong mắt hắn tuôn ra tức giận chi hỏa, bất kể là tu vi, công pháp vẫn là phương diện binh khí, hắn đều tự nhận là chiếm thượng phong tuyệt đối, vốn cho là là dễ dàng nghiền ép cục diện, dĩ nhiên trong thời gian ngắn còn không bắt được, để hắn nổi giận không ngớt.

“Ta nhìn ngươi có thể chống bao lâu!”

Phượng Huy đánh ra vài đạo quyết ấn trên Chiến Thiên Kích, kích thân ánh sáng một hồi toả sáng, bên trên phù văn như là một vòng gợn nước, dập dờn mở ba bốn trượng, đem hai nguồn kiếm khí hoàn toàn ngăn trở, đồng thời bắt đầu phản công trở lại.

Dương Thanh Huyền biến sắc mặt, bị đè hai chân về phía sau trượt. Hắn trong tròng mắt bắn ra tinh mang, mũi chân mạnh mẽ trừng, mặt đất mổ một cái mở, vung lên bụi bậm.

Cầm kiếm trên hai tay bắp thịt bành trướng, từng đạo từng đạo huyết tuyến lộ ra đi ra, thân thể nở lớn, hóa thành Thanh Giác Man Ngưu.

Sau khi biến thân sức mạnh đột nhiên tăng lên, lần thứ hai đem Chiến Thiên Kích ngăn chặn, trình thế lực ngang nhau hình dáng.

“Cái gì?!” Phượng Huy con ngươi đều lồi đi ra, trên mặt dữ tợn trải rộng, quát: “Không thể! Luân Hải sơ kỳ cặn bã, há có thể chống đỡ ta!”

Hắn hai con ngươi co rụt lại, trong cơ thể phát sinh nhỏ nhẹ nổ vang, sức mạnh một chút xíu tăng lên, Luân Hải trung kỳ... Hậu kỳ... Đại viên mãn..., một tiếng vang ầm ầm bên dưới, trực tiếp bước vào Tam Hoa cảnh!

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, song kiếm khó hơn nữa gánh vác cái kia Chiến Thiên Kích, cuồng bạo hoang khí nghiền ép lên đến, song kiếm ở trong tay đổ nát, liền lùi lại mấy bước, cái kia Chiến Thiên Kích càng là ở trên không bên trong xoay tròn, liền phi đâm mà xuống.

"Cặn bã, đi chết đi!" Phượng Huy sắc mặt lạnh lẽo, trong mắt tràn đầy cười gằn, đơn chưởng đẩy về phía Chiến Thiên Kích, khiến chiến kích trên sức mạnh tăng lên dữ dội.

Dương Thanh Huyền hai tay hư nắm thành long, một hồi đem cái kia chiến kích bắt ở giữa hai tay, dùng chân nguyên gắt gao ngăn chặn.

Kích thân trên tạo nên từng nét bùa chú, như nước đến, chấn động ở cánh tay hắn cùng trên người, tiêu hao chóng vánh thân thể hắn cơ năng.

Phượng Huy cười gằn nói: "Bây giờ biết khiêu khích kết cục của ta sao? Này hoang khí có phải là cảm thấy cực kỳ khó chịu a? Ha ha... Hả?"

Vừa bật cười, liền tuy nhiên rồi dừng.

Dương Thanh Huyền sắc mặt vô cùng bình tĩnh, trong mắt cũng không có nửa phần sóng lớn, với trước mắt thế yếu phảng phất làm như không thấy.

Này để Phượng Huy vô cùng tức giận, đặc biệt là cái kia trấn định như thường thần thái, càng là làm hắn cực độ không thoải mái, ở đây loại tỉnh táo khí tràng hạ, trái lại có vẻ hắn cuồng bạo nông cạn, giận dữ hét: "Giả vờ trấn định, đi chết đi!"

Hắn phi thân mà lên, một hồi nắm lấy chiến kích, đột nhiên đâm hạ xuống.

Dương Thanh Huyền khó kháng này một kích lực lượng, bị đâm vào lồng ngực, toàn bộ thân hình "Ầm" một tiếng bạo nổ mở, nhưng không có bất kỳ huyết nhục, chỉ là một mảnh cuồng sa.

Những này cuồng sa bắt đầu bay vòng vòng, trực tiếp với trên bầu trời ngưng tụ, hóa thành Sa chi Thủ Hộ giả, lõm xuống ánh mắt, lạnh lùng nhìn chằm chằm Phượng Huy.

Đồng thời giơ bàn tay lên, không biên hỏa diễm từ trên người bốc cháy lên, tụ thành hai cái quả cầu lửa, như vân tay giống như vậy, hiện lên ở dưới lòng bàn tay.

Không đợi Phượng Huy phản ứng lại, Lục Dương vờn quanh bên dưới, hóa thành một chưởng, như thiên thạch vũ trụ cuồng kích mà xuống.

Giờ khắc này, Tử Diều Hâu cũng cầm kiếm mà đứng, một tay bấm quyết đánh vào thân kiếm, từng đạo từng đạo phù quang bắn ra, bảo kiếm càng chậm rãi giải phong, lộ ra đáng sợ dữ tợn thân kiếm.

Tay cầm giống như là một cái bị tra tấn con rể, bị trói ở trên kiếm. Cái kia trên người cô gái quấn quít lấy một cái màu đen minh xà, cổ đồng sắc trên da thịt điểm đầy mỗi bên loại phù văn, mặt lộ vẻ vẻ thống khổ, càng trông rất sống động.

Chương 540: Cấm Thức, Bên Ngoài Ngàn Dặm

Không chỉ có như vậy, ở Tử Diều Hâu trên người, cũng bắt đầu hiện ra điểm điểm phù văn màu vàng, cùng trên chuôi kiếm cái kia trần quỳ nữ tử hoàn toàn nhất trí.

“Cấm Thức, Thiên Tà Trảm!”

Cái kia vô số màu đen Thủy Châu ngưng tụ, như là một tầng thật mỏng kiếm cương bám vào ai ca bốn phía, Tử Diều Hâu cùng kiếm kia phảng phất hòa làm một thể, trên người tỏa ra vô cùng tà khí tức.

“Ầm ầm!”

Một chiêu kiếm đánh xuống, kiếm khí màu đen ngang qua trời cao, đem cung điện dưới lòng đất mạnh mẽ xé rách. Vô số gạch đá xanh ở kiếm khí hạ hóa thành bột mịn.

Dương Thanh Huyền sắc mặt lẫm liệt, một dưới lòng bàn tay, cũng bị Tử Diều Hâu chiêu kiếm này kinh trụ, cái kia lõm xuống trong con ngươi, thâm thúy như vực sâu.

Phượng Huy càng là kinh hãi không thôi, này hai nguồn sức mạnh căn bản không phải Luân Hải sơ kỳ có thể thi triển ra, đã nguy hiểm cho đến an toàn của hắn, đặc biệt là cái kia vô cùng tà một chiêu kiếm, tựa hồ ẩn chứa vô cùng uy năng, để hắn trong lòng có e dè.

“Càng có thể làm được trình độ như thế này, thật là xem thường các ngươi, bất quá... Hết thảy đều đem kết thúc.”

Phượng Huy nắm lấy Chiến Thiên Kích, đưa ở trước người, vô số hoang khí từ bốn phương tám hướng vọt tới, ngưng tụ thành tất cả lớn nhỏ hòn đá, sau đó lăn cùng nhau, hóa thành một người cao người đá.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, biết đây là Hư Vô Hoang Thiên Quyết bên trong chiêu thức, bất quá nhìn Phượng Huy triển khai, tựa hồ còn vô cùng mới lạ.

Người đá kia giơ tay lên, kình khí từ trên nắm tay bạo nổ mở, hóa thành vô số hoành văn, lấy nắm đấm làm trung tâm, trải rộng toàn thân.

Phượng Huy cũng chuyển động theo, giơ lên chiến kích, cùng quyền kia đầu cùng nhau oanh kích đi.

“Ầm ầm!”

Bốn nguồn sức mạnh va chạm vào nhau, bắn ra đáng sợ sóng khí, đem mảng lớn cung điện dưới lòng đất kiến trúc toàn bộ nổ nát. Khung đính cũng nhanh chóng rạn nứt, không ngừng sụp xuống, càng là đánh xuyên qua đến rồi mặt đất.

Dương Thanh Huyền thân thể ở đó dư âm bên dưới, bị đánh nát hơn nửa, còn dư lại bộ phận thân thể, trực tiếp hóa thành cát vàng bao phủ hạ xuống, nhìn chằm chằm cái kia lực xung kích, hóa thành một nửa hình tròn hình, đem Tử Diều Hâu hộ tống ở trong đó.

Hình tròn bên trong, hiển lộ ra Dương Thanh Huyền khuôn mặt, đồng thời duỗi ra một con to lớn Sa chi cánh tay, đem Tử Diều Hâu nâng đỡ.

Tử Diều Hâu ở chiêu kiếm đó sau, cả người liền trực tiếp mệt lả, ai ca kiếm tựa hồ hòa vào trong cơ thể, từ khuôn mặt đến trên cánh tay, phàm là triển lộ ra bộ phận, đều che kín kim hắc song sắc phù văn, luân phiên trong đó.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Hoa Giải Ngữ, ngươi nhìn đây là...”

Hoa Giải Ngữ nói: “Hừm, là một loại cấm chế, này nha đầu vừa nãy mở ra cấm chế, sử dụng tới đáng sợ một chiêu kiếm, vượt ra khỏi của nàng chịu đựng.”

Dương Thanh Huyền trong mắt tràn đầy yêu thương vẻ, hỏi: “Loại cấm chế này đối với thân thể của nàng sẽ có hay không có ảnh hưởng?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Phàm là cấm chế thuật, nhất định là tổn thương thân thể, bằng không vì sao phải cấm chế? Thì nhìn tổn thương cường độ. Vừa nãy chiêu kiếm đó ta cũng cảm nhận được, vô cùng đáng sợ, nên còn chưa đem cấm chế lực lượng hoàn toàn thả ra ngoài, này trên đầu người, giấu đi có không ít bí mật a.”

Dương Thanh Huyền trầm mặc không nói, lặng lặng dùng cánh tay kéo nàng, đem hình nửa vòng tròn Sa chi hàng rào lại co rúc lại mấy phần, miễn cho bị phía ngoài xung kích cùng loạn thạch lan đến gần.

Bên ngoài một mảnh “Ầm ầm” vang vọng, mỗi bên loại sụp đổ cùng tiếng đánh, liên miên bất tuyệt, hơn nữa hướng về xa xa khuếch tán.

Tựa hồ toàn bộ cung điện dưới lòng đất đều bị ảnh hưởng, diện tích lớn than sụp xuống.

Ngay ở ba người chiến đấu cách đó không xa, mấy chục đạo bóng người bắn mạnh mà lên, chính là Tần thúc đám người, tương tự đem mặt đất hất bay, từ cung điện dưới lòng đất tới sát không trung.

Cảm nhận được dư âm gần như sau, Dương Thanh Huyền đem

Tử Diều Hâu quấn lấy, bay về phía trên không, sau đó hóa thành người, hai tay đem Tử Diều Hâu ôm ngang ở trước người.

Lúc này mới phát phát hiện, nơi đây đã không ở Hư Thiên Thành bên trong, là một mảnh hoang mạc.

Nguyên lai cái kia cung điện dưới lòng đất trực tiếp dẫn tới ngoài thành cách xa mấy ngàn dặm, bọn họ từ lâu đi ra Hư Thiên Thành phạm vi. Thế nhưng Hư Thiên Thành phương hướng truyền tới chém giết gợn sóng, vẫn có thể rõ ràng cảm nhận được.

“Địa cung này, có thể thật là đại thủ bút a, là Phượng Dương Thu xây dựng đến cho mình thoát thân dùng sao?”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nhìn chằm chằm xa xa, sắc mặt nham hiểm không chừng Phượng Huy, giễu cợt nói.

“Cắt! Đáng chết!” Phượng Huy khinh thường phỉ nhổ một tiếng, phun ra một cái đàm đến, nhưng dĩ nhiên hiện ra tia máu.

Chi tiết này trực tiếp rơi ở trong mắt Dương Thanh Huyền, hắn khẽ mỉm cười, không nhanh không chậm nói rằng: “Ngươi... Bị thương.” Trong tay ôm Tử Diều Hâu lấp loé một hồi, liền thu vào Tinh Giới bên trong.

Phượng Huy biến sắc mặt, trong mắt bắn ra tàn khốc, quát lên: “Nói được lắm giống ngươi không có bị thương tựa như, cũng không biết của người nào tổn thương càng nặng. Nếu không có có cô gái kia một chiêu kiếm, vừa nãy ngươi đã chết. Hiện tại không còn nữ nhân che chở ngươi, nhìn ngươi làm sao đón thêm ta hạ chiêu!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiện tại khẳng định một chuyện, tu vi của ngươi chỉ có Luân Hải cảnh đại viên mãn, bất quá là tình cờ thông qua bí pháp, có thể ngắn ngủi sử dụng Tam Hoa cảnh sức mạnh mà thôi.”

“Là có như thế nào? Nói ngươi thật giống như có thể chiến thắng Luân Hải đại viên mãn tựa như, thật là chuyện cười lớn!”

Phượng Huy bị hắn xem thấu thực lực, giận dữ hét lớn một tiếng, giơ tay lên, Chiến Thiên Kích lăng không bay tới, chộp vào tay bóng người lóe lên, liền xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trước mặt, đột nhiên chém tới.

Dương Thanh Huyền bóng người như kiếm, dưới chân nhẹ giẫm, trong nháy mắt liền biến ảo trên trăm đạo bộ pháp, đem cái kia một kích lực lượng né qua.

“Xì!”

Bầu trời bị cái kia chiến kích trực tiếp xé rách, màu đen vết nứt dán vào Dương Thanh Huyền thân thể lan tràn, thẳng tới hơn trăm trượng xa.

“Hừ, còn rất nhanh nhẹn nha, nhìn ngươi có thể tránh thoát mấy chiêu!” Phượng Huy đem chiến kích thu hồi, ở trong tay xoay tròn, nổi lên lượng lớn hoang khí, ngưng tụ thành một đóa to bằng cái thớt kim hoa, phảng phất từ không trung rớt xuống, hướng về Dương Thanh Huyền ngực thẳng sóc đi qua.

“Oành!”

Chiến kích xen vào Dương Thanh Huyền trong lòng, một khuấy bên dưới, thân thể của hắn lập tức bị đánh nát ra, không ngừng phân giải, hóa thành ngàn tỉ hạt hạt cát, tán ở trên không bên trong.

Phượng Huy con ngươi đột nhiên co, nội tâm kinh hãi khó có thể dùng lời diễn tả được, thầm nghĩ: “Lẽ nào hắn Võ Hồn là Sa chi nguyên tố?”

Nhìn thấy trước mắt, cũng chỉ có loại khả năng này.

Thân hóa nguyên tố Võ Hồn khó dây dưa nhất, nhưng cũng không phải là không có biện pháp, nhưng để Phượng Huy sắc mặt khó coi là, nơi đây vạn dặm cát vàng, chính là Sa chi Võ Hồn có lợi nhất chiến trường. Mượn ưu thế này, vượt cấp khiêu chiến cũng không phải không có khả năng.

Ngay ở tâm tư khác bách chuyển thời điểm, cái kia chút khuếch tán ở không trung hạt cát một hồi hướng về Chiến Thiên Kích trên hội tụ đi, hóa thành ba cái con rắn nhỏ, dọc theo chiến kích cán dài hướng về Phượng Huy lượn quanh đi.

“Coi như ngươi Võ Hồn là Sa chi nguyên tố, vậy thì như thế nào? Nhất lực phá vạn pháp, ta xem ngươi hồn lực có thể chống đỡ bao lâu!”

Phượng Huy chấn nộ hống một tiếng, chiến kích thân hình rất cao run run, đem ba cái con rắn nhỏ lần thứ hai đánh tan. Nhưng những này hạt cát cũng không phải là phân quá mở, mà là trong nháy mắt lại ngưng hợp đứng lên, hóa thành một con cự mãng, đem Phượng Huy một hồi cuốn lấy.

Cự mãng thân thể dài đến ba mươi bốn mươi trượng, trên người hóa ra Dương Thanh Huyền dáng dấp, lạnh lùng âm hiểm nhìn hắn, nói: “Ta hồn lực có thể chống đỡ bao lâu không buông tha ngươi bận tâm, ngươi chính là ngẫm lại, mình tại sao chết đi!”

Hai cái tay lấy ra Bách Quỷ Dạ Hành cùng Nam Minh Ly Hỏa, hét lớn một tiếng, hai đạo đáng sợ kiếm khí bỗng dưng sinh thành, điên cuồng chém mà xuống!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 541: Đột Phá, Sự Tình Có Biến

Phượng Huy vừa vội vừa nộ, khóa lại hắn Sa chi thân rắn bên trong, ẩn chứa lượng lớn chân khí, mặc dù không đến nỗi ăn mòn hắn thân thể, nhưng cũng siết thiết chặt chẽ, khó có thể nhúc nhích.

“Oành!”

Phượng Huy chật vật vung tay lên, đem cái kia mãng xà thân đánh cái phá động, sau đó Chiến Thiên Kích nổi lên, đi về phía trước chém một cái.

“Ầm ầm!”

Đánh chém lực lượng đem mãng xà thân cắt đứt, đồng thời đánh vào hai đạo kiếm khí trên, chiến kích trên hào quang tỏa sáng, Phượng Huy một hồi đã bị đánh bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền cũng không tốt gì, khóe miệng dật ra máu, đánh bay ra ngoài. Biến thân Sa chi bảo vệ đã để hắn tiêu hao rất nhiều, huống hồ Phượng Huy sức mạnh trực tiếp cao hơn hắn ra ba đẳng cấp, mỗi một chiêu đều là cắn răng liều mạng.

“Phốc!”

Hai người lại là từng người phun một cái huyết, rơi vào trên cát vàng, sắc mặt đồng dạng trắng bệch.

“Không thể, không thể!”

Phượng Huy đứng dậy, đem chiến kích xanh tại trên đất, nhìn trên người cục đất giống như loang loang lổ lổ da dẻ, đầy mặt đều là lửa giận cùng không cam lòng.

Vốn cho là Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu bắt vào tay, dễ dàng liền có thể nghiền ép, cố mà quá sớm vận dụng Hư Vô Hoang Thiên Quyết, để cơ thể chính mình gặp phải phản phệ, ai biết dĩ nhiên khổ chiến không xuống, hiện tại thân thể đã xuất hiện cực độ bất lương phản ứng.

“Há, lại bị cắn trả.”

Dương Thanh Huyền trong mắt sáng ngời, đem Phượng Huy trạng thái đặt ở trong mắt, tự sẽ không bỏ qua cơ hội như thế, năm ngón tay hướng về hư không nắm chặt, nắm lấy Bách Quỷ Dạ Hành liền vọt lên. Vài bước liền lắc mình đến Phượng Huy trước mặt, không chút khách khí một chiêu kiếm chém tới.

“Ầm!”

Phượng Huy giơ lên chiến kích, khiêng một hồi, hai người đều là từng người đánh bay.

Tuy rằng Phượng Huy bị hoang khí phản phệ, nhưng Dương Thanh Huyền cũng không tốt gì, lảo đảo lui lại mấy bước, nhưng lập tức dưới chân giẫm lên một cái, liền hóa thành một cái lớn Sa Mãng đuổi tới.

Phượng Huy sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, trên thực tế hắn thời khắc này sức mạnh vẫn còn ở Dương Thanh Huyền bên trên, nhưng thể năng, tùy hứng, Võ Hồn, thần thông chờ nhưng kém xa đối phương, mạnh như vậy được tiêu hao từ từ, lưỡng bại câu thương là tất nhiên.

Vội vàng bên dưới, hắn liếc mắt một cái xa xa, chính mình những thủ hạ kia đang cùng Túy Tiêu Lâu người đánh cho khó phân thắng bại, căn bản rút không ra tay đến trợ quyền.

Một luồng cảm xúc xấu hổ tại nội tâm sinh thành, nhưng so với tính mạng mà nói, hiển nhiên người sau càng quan trọng.

Phượng Huy nghĩ định sau khi, lấy ra hai tấm phù dán sát chân nhỏ trên bụng, hai chân lập tức đạp ở kim quang trên, bước mở bộ pháp liền đi.

Một bước bên dưới, súc địa thành thốn, càng trực tiếp hãy cùng Dương Thanh Huyền kéo dài khoảng cách.

“Cái gì? Muốn đi!”

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, tiêu hao lớn như vậy tinh lực, liền vì cái kia tinh huyết, tự nhiên không cam lòng dã tràng xe cát, điên cuồng đuổi tới.

Hai người ở trên không bên trong ngươi đuổi ta đuổi, khoảng cách Túy Tiêu Lâu đám người càng ngày càng xa, Tần thúc đám người cũng phát hiện, nhưng Phượng Huy cũng không phải là mục đích của bọn họ, cũng lười quản, một lòng cùng những võ giả kia chém giết, phải cứu ra hoặc là giết chết Đường Hi.

Dương Thanh Huyền đuổi sau một lúc, phát phát hiện Phượng Huy thân ảnh không ngừng thu nhỏ lại, chứng minh khoảng cách càng lúc càng lớn, sắc mặt nhất thời có chút khó coi.

“Thật không hiểu nổi, trực tiếp để ta ra tay là được rồi, một đòn liền có thể muốn này tính mạng người, hà tất như vậy quyết liều mạng đây.” Tinh Giới bên trong truyền đến Cổ Hạt thanh âm, nó bẹp bẹp lập lại Huyền Mộc Kinh Cức, không sao cả nói rằng.

“Ngươi như là đã hiểu, vậy ngươi thì không phải là tinh tú, mà là ngươi tới làm Thánh Chủ.”

Dương Thanh Huyền hừ một tiếng, cát thân thể ở trên không bên trong không ngừng tan rã, chậm rãi mọc ra màu xanh lông chim đến, trong chớp mắt liền rực rỡ hẳn lên, biến thành Thanh

Loan chim thần, hai cánh “Xì” một hồi triển khai, liền có liệt diễm ngàn trượng.

Thanh Loan mặc dù không phải lấy tốc độ sở trường ngày cầm, nhưng dù sao cũng là năm phượng một trong chim thần, giương cánh bay lượn đứng lên, tốc độ đề cao không chỉ gấp đôi, đồng thời bay chỗ, lưu lại một cái thật dài hỏa quỹ, vô cùng dễ thấy chói mắt.

“Cái gì?!”

Một lát sau, giữa hai người chênh lệch bắt đầu thu nhỏ lại, Phượng Huy quay đầu lại, nhìn cái kia tư thế hiên ngang Thanh Loan, cả kinh trợn mắt ngoác mồm, “Hắn đến cùng... Nắm giữ như thế nào Võ Hồn?!”

Vừa nghĩ tới mình Võ Hồn, càng là trong lòng chảy ra máu, nếu không có Võ Hồn rác rưởi, thành tựu của chính mình không nên thấp như vậy hơi.

“Hô!”

Thanh Loan phảng phất cháy hết toàn lực, từ Phượng Huy bầu trời xẹt qua, sau đó vội vàng điều đầu, ở trên mặt xoay quanh một hồi, toàn bộ thân hình đều bốc cháy lên.

Nửa bên bầu trời đều là ngọn lửa màu xanh, không ngừng hướng về bên trong áp súc, cuối cùng ngưng tụ thành một người to nhỏ, chậm rãi lộ ra Dương Thanh Huyền thân ảnh.

Cái kia cả người chật vật cùng vết thương đã hoàn toàn không gặp, một luồng mới tinh khí thế từ trên thân Dương Thanh Huyền bộc phát ra, ác liệt chí cực đem Phượng Huy khóa chặt.

Một đôi mắt sáng rực như sao, cùng Phượng Huy cái kia khiếp sợ, dại ra, thậm chí là ánh mắt tuyệt vọng hình thành mãnh liệt so sánh.

“Luân Hải... Trung kỳ...”

Phượng Huy ngơ ngác thì thầm, một trái tim rơi xuống đến đáy vực, triệt để bỏ qua phản kháng cùng chạy trốn, kinh ngạc đứng ở đó.

Dương Thanh Huyền thu liễm toàn thân khí tức, từ không trung chậm rãi bay rơi xuống, khóe miệng vung lên vẻ tươi cười.

Thâm Hồng Cổ Hạt cũng đình chỉ gặm nhấm Huyền Mộc Kinh Cức, dại ra nói: “Ngươi... Ngươi là lợi dụng sức mạnh của hắn áp chế... Đến xung kích Luân Hải trung kỳ...”

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Không sai, chỉ có sinh tử áp lực, mới có thể kích thích ra trong cơ thể tiềm năng, đạt đến bình thường tu luyện khó có thể sánh bằng hiệu quả. Có ngươi cái này Toái Niết cảnh cao thủ ở, trận chiến này ta là yên tâm có chỗ dựa chắc, lo lắng duy nhất chính là cha hắn Phượng Dương Thu. Địa phương cung bị hủy, xuất hiện ở Hư Thiên Thành bên ngoài mấy trăm dặm thời điểm, ta liền biết tất thắng không thể nghi ngờ, liền quyết định bắt hắn luyện tập, giúp ta đột phá đến Luân Hải trung kỳ. Quả nhiên không phụ ta một phen khổ tâm.”

Hoa Giải Ngữ khen không dứt miệng, tràn đầy thưởng thức.

Thâm Hồng Cổ Hạt nhưng là nằm ở đó, trong mắt lục mang lấp lóe, không lên tiếng, tiếp tục từ từ ăn.

“Ngươi thắng, giết ta đi.”

Phượng Huy đem chiến kích nhưng ở một bên, nhắm mắt lại, một bộ dáng vẻ chờ chết.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Không sợ chết, cũng coi như là có chút khí khái. Có giết hay không ngươi lại không nói, trước đem cái kia giọt Hoang tộc tinh huyết giao ra đây, cố gắng ta có thể tha cho ngươi một cái mạng.”

Phượng Huy chậm rãi mở mắt ra, lộ ra khó tin vẻ mặt, nói: "Ngươi chịu thả ta?" Lập tức lại nhíu mày lại, hồ nghi nói: "Hoang tộc tinh huyết... Món đồ gì?"

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, thấy hắn vẫn chưa dáng vẻ nói láo, cả giận nói: "Phượng Dương Thu vì để cho ngươi tu luyện Hoang tộc công pháp, không là cho ngươi một giọt Hoang tộc người tinh huyết, dùng để khắc chế hoang khí phản phệ sao?!"

Phượng Huy sửng sốt một chút, nhíu đôi chân mày, im lặng một hồi mới nói: "Ta không biết ngươi là từ đâu nghe được tin tức, nhưng ta thật không có Hoang tộc tinh huyết. Nếu như có thể khắc chế hoang khí cắn trả lời, trận chiến này ngươi có thể thắng ta sao?"

Dương Thanh Huyền lập tức ý thức được có vấn đề, chẳng lẽ mình bị Túy Tiêu Lâu đùa bỡn?

Nhưng lại không giống a, Túy Tiêu Lâu nhưng là lấy ra thế thân phù cùng một cái cổ bảo làm đặt cọc, tác phẩm không thể bảo là không lớn, mà khi thời gian Tần thúc cùng Tiêu Đại bộ dạng, cũng đích xác không phải nói láo, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Dương Thanh Huyền một hồi trở nên trầm tư.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 542: Tinh Huyết Xuất Hiện, Bất Ngờ Người

Phượng Huy đầy mắt nham hiểm, đứng ở đó từ từ điều tức chân nguyên.

Bỗng nhiên, Dương Thanh Huyền đột nhiên nổi lên, không có dấu hiệu nào liền bắt nạt đến trước người hắn, một chiêu kiếm vung lên ba ngàn nghiệp hỏa, quả quyết chém tới.

“Ngươi...!”

Phượng Huy hoảng hốt, vội vàng nắm lên trên mặt đất Chiến Thiên Kích, nghênh cản lại.

“Ầm!”

Chiến Thiên Kích bị đánh bay, hắn còn sót lại sức mạnh căn bản đỡ không được Dương Thanh Huyền toàn thịnh Luân Hải trung kỳ lực lượng, lượng lớn hỏa kiếm khí chém vào bên trong cơ thể, tuôn ra từng mảng từng mảng huyết nhục, đánh bay trên mặt đất trên.

Phượng Huy trong khoảnh khắc liền cả người đẫm máu, oán độc giương mắt theo dõi hắn.

Dương Thanh Huyền giơ lên kiếm đến, chỉ vào hắn nói: “Nếu không có tinh huyết, ngươi cũng không có sống sót tiền đặt cuộc, hẻm núi nhất dịch ân oán, hiện tại kết liễu đi.”

Nói, một chiêu kiếm quét ngang đi, Nam Minh Ly Hỏa Kiếm trên bay vụt ra hỏa mang, chém về phía Phượng Huy đầu lâu, muốn trực tiếp lấy tính mệnh của hắn.

Phượng Huy trong mắt lộ ra cực độ không cam lòng cùng phẫn nộ, gào trầm thấp nói: “Không!” Nhưng hắn vẫn không có năng lực thay đổi vận mệnh.

Bỗng nhiên, ngay ở kiếm khí kia cách đó không xa, hư không bên trong không rõ dần hiện ra ánh vàng, sau đó một thanh vàng chói lọi loan đao kích. Bắn ra, “Ầm” một tiếng, đem kiếm khí đánh tan.

Loan đao ở trên không bên trong quay một vòng, liền bay trở về tại chỗ, không giải thích được liền nhiều hơn một tên áo bào đen nam tử, đem cái kia loan đao tiếp được, cất đi.

Biến cố này để Dương Thanh Huyền cùng Phượng Huy đều là giật nảy cả mình, hai người đồng thời nhìn phía người áo đen kia, đều bị một tầng nhàn nhạt sức mạnh ngăn trở, không cách nào dòm ngó - hình dáng.

Dương Thanh Huyền sử dụng kiếm chỉ vào người áo đen, lạnh giọng nói: “Ngươi là ai?”

Người áo đen trầm thấp tiếng nói, nói: “Ngươi muốn Hoang tộc người tinh huyết?”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, khiếp sợ không thôi, không biết người áo đen này ẩn núp ở trong hư không đã bao lâu, lại biết hắn bao nhiêu bí mật, lúc này cười lạnh nói: “Nói thật giống như ngươi có tựa như.”

Người áo đen cũng không nói lời nào, nâng tay phải lên đến, lòng bàn tay nhiều một cái bình ngọc, thanh âm khàn khàn nói: “Trong này chính là, nhưng chỉ có một giọt.”

Dương Thanh Huyền cùng Phượng Huy đều là giật nảy cả mình, hai trong mắt người đều lộ ra khát vọng vẻ mặt đến.

Người áo đen cười lạnh, đem bình ngọc cất đi, nói: “Muốn Hoang tộc người tinh huyết, thì đi theo ta.”

Nói, liền hóa thành một vệt sáng, hướng về xa xa đi vội vã.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, người áo đen bay đi phương hướng cùng Hư Thiên Thành là ngược lại, hắn hơi do dự một chút, người áo đen kia biến thành hạt vừng to nhỏ, sắp biến mất ở trước mắt, lúc này mới vội vàng hóa thành lưu quang, đuổi tới.

Phượng Huy đứng tại chỗ, cũng đuổi theo chạy hai bước, liền dẫn động thương thế, nôn ra một ngụm máu lớn đến, âm ngoan nhìn chằm chằm hai người biến mất phương hướng, quát ầm lên: “Dương Thanh Huyền! Mối thù hôm nay, tương lai gấp trăm lần trả lại!” Nói xong, liền xoay người hướng về Hư Thiên Thành phương hướng đi.

Dương Thanh Huyền đuổi theo người kia bay một trận, người kia tựa hồ không nhanh không chậm, có ý định đang chờ hắn, bất luận Dương Thanh Huyền nhanh hay chậm, đều từ đầu tới cuối duy trì khoảng cách nhất định, không dài không ngắn.

Sau nửa canh giờ, người kia rốt cục cũng ngừng lại, bay thẳng rơi vào một mảnh trong hoang dã, đứng chắp tay.

Dương Thanh Huyền nhìn bốn phía, tuy rằng đất hoang bên trong cây cỏ cực nhỏ, nhưng rất tốt giữ vững thổ nhưỡng cùng lượng nước, không có bị cát vàng xâm lấn, nội tâm không khỏi cảnh giác.

Người trước mắt này hơn nửa đã nhìn hắn cùng Phượng Huy cuộc chiến, vì đề phòng chính mình hóa thành Sa chi bảo vệ, lúc này mới chọn như thế một nơi.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Ngươi rốt cuộc là người phương

nào?”

Áo bào đen bên trong truyền đến mang theo nụ cười âm thanh, “Ngươi đoán đi?”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, lập tức nghe được chủ nhân của thanh âm này, thất thanh kêu lên: “Lục Hạo!”

Người áo đen xoay người, đem giáp đầu lấy xuống, tấm kia quen thuộc mà mang theo tà khí chính là mặt, triển lộ ra, trong hai con ngươi tinh mang lòe lòe.

Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, chỉ cảm thấy sự tình trở nên trở nên phức tạp, không hiểu Lục Hạo vì sao phải cứu Phượng Huy, lại thế nào sẽ có Hoang tộc người tinh huyết, không nghĩ ra bên dưới, lúc này trực tiếp hỏi: “Ngươi tại sao có thể có Hoang tộc người tinh huyết? Dẫn ta tới này lại có mục đích gì?!”

Lục Hạo hơi mỉm cười nói: “Không cần sốt sắng. Lần đầu tại đấu giá bị trúng nhìn thấy ngươi thời gian, chỉ là xuất phát từ hiếu kỳ, hơn nữa ta cũng muốn cái kia Thanh Loan chân huyết, lúc này mới có một đoạn có ý duyên phận. Không nghĩ tới ngươi nhưng để ta càng ngày càng nhìn không thấu, để ta càng ngày càng có hứng thú.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng đáp lại nói: “Đáng tiếc, xin lỗi, ta đối với nam nhân không có hứng thú.”

“Ha ha, này phương diện ta cũng không có hứng thú.”

Lục Hạo mỉm cười nói: “Có thể nói cho ta biết thân phận của ngươi cùng lai lịch sao? Tam Thập Tam Thiên tuy rằng tông môn vô số, cường giả như mây, đem người mang ngươi đáng sợ như vậy thần thông tông môn, sợ là có thể đếm được trên đầu ngón tay đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, trước đem cái kia Hoang tộc tinh huyết cho ta, từ từ nói.”

“Chuyện này... Thật có chút gây khó khăn cho ta đây.”

Lục Hạo nâng cằm lên, lộ ra làm khó dễ cùng dáng vẻ trầm tư.

Dương Thanh Huyền giang hai tay ra, nhún vai một cái, cười lạnh nói: “Cái kia liền không có gì để nói.”

Lục Hạo đưa tay thả xuống, khẽ cười nói: “Như vậy a, không bằng chúng ta tới đánh cuộc đi.”

Dương Thanh Huyền châm chọc nói: “Cắt, ta đang yên đang lành, tại sao muốn cá với ngươi?”

Lục Hạo lấy ra bình ngọc, ở trong tay lung lay mấy lần, cười nói: “Bởi vì ngươi muốn phải cái này.”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia bình ngọc nhìn một hồi, dù chưa kiểm nghiệm, nhưng hắn vẫn dám khẳng định, này trong bình ngọc chính là Hoang tộc tinh huyết không giả, lúc này hít một hơi thật sâu, chậm rãi nói rằng: “Làm sao đánh, đánh cuộc gì?”

Lục Hạo mỉm cười nói: “Đánh cược toàn bộ. Như là ngươi thua rồi, ngươi liền muốn đem toàn bộ cho ta, bao quát thần thông của ngươi công pháp, nguyên khí tinh tướng, còn có tất cả ta muốn biết, đều phải nói cho ta, cuối cùng, còn ngươi nữa mệnh. Đương nhiên, nếu là ta cao hứng lời, có thể không muốn mạng của ngươi. Phản chi, ta cũng thế.”

“Ha ha, đánh cuộc này thật là có chút lớn đây.”

Dương Thanh Huyền liếm một cái đôi môi, trong mắt tinh mang lấp lóe, “Ngươi liền có nắm chắc như vậy có thể thắng ta? Đừng quên lần trước, là ai bị đánh chạy trối chết.”

Lục Hạo hơi thay đổi sắc mặt, tựa hồ còn mang theo một chút sợ hãi, vẻ mặt trở nên băng lạnh, “Cái này cũng là ta tốt với ngươi kỳ một trong những địa phương, trên người ngươi đến cùng cất giấu bài tẩy gì, lần trước có thể tổn thương ta. Hơn nữa đánh với Phượng Huy một trận bên trong, cũng không từng thấy ngươi sử dụng.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Nói cho ngươi biết lời, cái này còn kêu lá bài tẩy sao?”

“Theo ngươi!”

Lục Hạo vung tay lên, chỉ vào hắn, quát hỏi: “Có đánh cuộc hay không?”

Dương Thanh Huyền duỗi ra tay cánh tay, mỉm cười nói: “Đương nhiên không cá cược, lại không là con nít, chơi cái gì quá gia gia? Bất quá... Trong tay ngươi giọt tinh huyết này, ta là muốn định rồi!”

Dứt tiếng, hắn con ngươi đột nhiên co, hai tay cầm xương vang, khổng lồ sát khí ở trên người bộc phát ra. Mấy chuôi bảo kiếm ở quanh thân hiện ra, treo ngược lượn vòng liên tục.

Dương Thanh Huyền bóng người một trảo, tùy tiện nắm lấy trong đó một thanh, liền bạo nổ chém tới.

Lục Hạo đứng tại chỗ không nhúc nhích, lạnh lùng nhìn chằm chằm động tác của hắn, gặp thế kiếm kia như núi, hoành ép mà đến, trong hai con ngươi lập loè khát máu ánh sáng, liếm môi hắc tiếng nói: “Đến hay lắm, đánh cuộc hay không, có thể không phụ thuộc vào ngươi rồi!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 543: Lục Hạo Thực Lực, Thủ Thắng Phương Pháp

Lục Hạo giơ tay lên, làm dáng, đứng tại chỗ như núi bất động, chỉ là tay phải nắm tay chỗ, toàn bộ không gian xoay chuyển dường như vòng xoáy, giống như là có vạn cân lực lượng đặt ở cái kia, để toàn bộ bình mặt lõm vào.

Chờ thế kiếm kia chém đến, lúc này mới không chút hoang mang một quyền đánh ra ngoài.

“Oành!”

Quyền lộ chỗ đi qua, không gian toàn bộ nổ tung.

To lớn quyền lực như một ngọn núi cao hoành đến, đánh vào Dương Thanh Huyền kiếm thế trên, một mảnh hỏng mất âm thanh.

Dương Thanh Huyền tuy nói kiếm thế hung mãnh, nhưng thật chỉ là dò xét tính một chiêu, muốn bức ra Lục Hạo sức mạnh, đối với hắn tiến hành một cái đại để phán đoán.

Ai biết Lục Hạo cũng đem sức mạnh bắt bí tinh chuẩn, chỉ là đem chiêu kiếm đó lực lượng đổ nát, liền lập tức rồi dừng, không có nửa phần dư thừa sức mạnh.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, trong con ngươi xẹt qua vẻ nghiêm túc.

Lục Hạo giễu cợt nói: “Muốn thăm dò ta? Cái kia liền lấy ra ngươi toàn bộ sức mạnh tới thăm dò đi!” Cái kia ngừng trên không trung nắm đấm vẫn chưa thu hồi, mà là năm ngón tay kéo ra một trảo, không gian bốn phía điên cuồng vượt trên đến, tại hắn lòng bàn tay không ngừng áp súc, ngưng tụ thành một viên không gian hạt châu, nhanh chóng xoay tròn.

“Đã như vậy, vậy thì như ngươi mong muốn!”

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, liền trực tiếp hóa thành chim thần Thanh Loan, há mồm liền phun ra một cái hỏa.

Thanh hỏa hổn hển một tiếng, đem nửa bên bầu trời đều châm đốt, hóa thành vô số sao băng mưa lửa, cuồng kích mà xuống.

Lục Hạo hoàn toàn biến sắc, trên trán chảy ra từng tia từng tia mồ hôi lạnh đến, “Đây rốt cuộc là thần thông nào, thật là đáng sợ đi. Này biến thân Thanh Loan, nhất định cùng cái kia giọt tinh huyết có quan hệ, mà hắn muốn Hoang tộc tinh huyết, hơn nửa cũng là muốn dùng để biến thân tác dụng. Nếu là ta có thể tập thần thông như vậy, tu luyện Hư Vô Hoang Thiên Quyết liền đại công sắp thành!”

Lục Hạo năm ngón tay vồ lấy, đem cái viên này nhanh chóng xoay tròn không gian hạt châu bảo hộ ở lòng bàn tay, vội vã bay ngược, ở trên không bên trong lưu lại mấy chục đạo tàn ảnh, không ngừng né tránh cái kia lưu tinh hỏa, tuy rằng có vẻ hơi chật vật, nhưng sắc mặt bình thường, kì thực cũng không khó khăn.

Dương Thanh Huyền lại hai cánh khẽ vỗ, một cái biển lửa rít gào ra, cuốn lên sóng lửa đập đánh tới.

Cái kia phô thiên cái địa biển lửa, Lục Hạo biết không thể tránh né, lúc này dừng thân lại, trong tay không gian hạt châu một trảo, đánh ra ngoài. “Xẹt xẹt” một tiếng, hạt châu kia trong nháy mắt giải phong đi ra, hình thành một luồng hủy thiên diệt địa không gian phong bạo, thẳng vào trong biển lửa.

“Ầm ầm!”

Phong hỏa chạm vào nhau bên dưới, một đạo đường kính mười trượng cột lửa phóng lên trời, đồng thời hướng về bốn phía khuếch tán. Cả vùng một trận lay động, bị đốt trăm dặm đất khô cằn.

Hoa Giải Ngữ truyền âm nói: “Đừng từng dùng tới mạnh thần thông, tiêu hao quá lớn, thực lực của hắn vốn là ở ngươi bên trên, như vậy đấu pháp ngươi muốn hỏng việc.”

“Ừm.” Dương Thanh Huyền đáp lại một hồi, liền biến về nhân thân.

Liều tu là lực lượng, hắn nhất định không địch lại, chỉ có thể liều sự chịu đựng, thân thể, thần thông, Võ Hồn, cùng với đối phó với địch kinh nghiệm.

“Thật là đáng sợ biến thân đây, này Thanh Loan là ngươi luyện hóa cái kia giọt tinh huyết tu luyện ra được sao?”

Thanh hỏa ở trên không bên trong từ từ tản đi, Lục Hạo thân ảnh nổi lên, trong mắt tràn đầy tham lam cùng hưng phấn nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, còn có một tia khó mà tin nổi cùng khó có thể tin.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Ngươi đoán?”

“Ha, ta đoán là được rồi.” Lục Hạo liếm môi một cái, chà chà nói: “Liền để ta đưa ngươi triệt để bái mở, nhìn nhìn trên người ngươi đến cùng cất giấu bao nhiêu bí mật!”

Hắn vươn tay ra, lại là một đạo không gian vòng xoáy ở dưới lòng bàn tay ngưng tụ, từ một cái to lớn xoắn ốc áp súc đến hạt châu giống như, kịch liệt cao tần rung động, tỏa ra cảm giác cực kỳ đáng sợ.

Dương Thanh Huyền xung quanh lông mày khẽ nhíu, nói: “Lại là này chiêu.”

Lục Hạo nói: “Chiêu không nữa nhiều, hữu hiệu là được, không gian toàn bạo nổ!”

“Bạo nổ” chữ vừa ra, không gian kia hạt châu phát sinh tiếng gào chát chúa, không gian bốn phía như pha lê giống như nát mở, từng đạo từng đạo miệng vực sâu tử nổi lên.

Hoa Giải Ngữ không nhịn được khen: “Tiểu tử này là cái chiến đấu thiên tài, địa cấp đối với không gian khống chế, có thể đạt đến tùy tâm sở dục trình độ, nhưng cũng chính vì như thế, rất nhiều người thường thường bỏ quên không gian sức mạnh của bản thân. Không gian này toàn bạo nổ cũng không phức tạp, bất luận người nào cũng có thể triển khai, nhưng là dùng để đối phó thấp cấp đối thủ thủ đoạn hữu hiệu nhất.”

Dương Thanh Huyền cũng phát hiện, này loại không gian võ kỹ, căn bản không thể tránh khỏi, chỉ có thể nhắm mắt ra chiêu chống đối. Như vậy thì lâm vào đánh nhau chết sống cảnh giới tu vi động tác võ thuật, đối phương là có thể trực tiếp dựa vào tu vi trên ưu thế nghiền ép chính mình.

“Làm sao bây giờ?”

Tâm niệm thay đổi thật nhanh bên dưới, tựa hồ ngoại trừ gắng gượng chống đỡ ở ngoài, cũng không có có biện pháp gì hay.

Hoa Giải Ngữ nói: “Ngươi đối với không gian lĩnh ngộ, xa ở dưới hắn, đối phương chỉ cần vô hạn triển khai này chiêu, ngươi liền chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ. Chỉ có thể lạ kỳ ra khéo chiến thắng, tốc chiến tốc thắng.”

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, trầm giọng nói: “Tu vi của đối phương cũng còn không có thăm dò rõ ràng, làm sao tốc chiến? Lần trước Cổ Hạt độc châm một đòn, đều không thể đánh giết hắn, sợ là có Toái Niết cảnh tu vi!”

“Ha.” Hoa Giải Ngữ cười nói: “Như hắn đạt tới Toái Niết cảnh, ngươi bây giờ liền điều đầu đi thôi. Cho dù có Cổ Hạt ra tay một lần giúp đỡ, không có khả năng vượt qua hai đại cảnh giới giết hắn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi là ý nói, hắn vẫn chưa đạt đến Toái Niết cảnh?”

Hoa Giải Ngữ gật đầu nói: “Nên ở Tam Hoa hậu kỳ dáng vẻ, nhưng dù vậy, cũng vô cùng khó giải quyết. Lấy Luân Hải trung kỳ chiến thắng Tam Hoa hậu kỳ, chuyện như vậy nhưng là chưa từng nghe thấy.”

Dương Thanh Huyền hoài nghi nói: “Như là chỉ có Tam Hoa hậu kỳ, lúc trước làm sao gánh vác Cổ Hạt một đòn?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Độ khả thi rất nhiều, không cách nào trục vừa phân tích, nhưng ngươi nhất định phải chú ý điểm ấy, hắn có thể gánh vác Toái Niết cảnh một đòn, muốn giết hắn rất khó. Ta kiến nghị ngươi đem lá bài tẩy toàn bộ nhảy ra đến, tốc chiến tốc thắng. Như là một đòn không trúng, rơi đầu liền đi, cái kia tinh huyết cũng đừng mong chờ.”

“Được!”

Dương Thanh Huyền trầm giọng một uống, hai người giao lưu bất quá trong nháy mắt, cái kia không gian phong bạo chớp mắt đã đến trước mặt. Dương Thanh Huyền cái kia đục ngầu ánh mắt, một hồi trở nên trong suốt, tuôn ra cường đại chiến ý.

“Đòn đánh này, liền để ta đem Phá Lạn Vương sức mạnh cho ngươi mượn, giúp ngươi đỡ được!”

Hoa Giải Ngữ một tay bấm quyết, ngồi xếp bằng Tinh Giới bên trong, mi tâm “Kháng” chữ trở nên trong suốt, tán ra kỳ dị hào quang.

Dương Thanh Huyền có cảm giác trong lòng, giơ tay lên, Thanh Long tinh đồ ở sau lưng hiện ra, kháng túc vị trí biến đến mức dị thường chói mắt. Đồng thời ở phía sau chậm rãi hóa ra to lớn bóng mờ, không gặp khuôn mặt, cùng hắn giơ cánh tay lên.

“Đó là...!”

Lục Hạo hoàn toàn biến sắc, chăm chú nhìn hư ảnh kia, “Đây cũng là hắn Võ Hồn sao? Dĩ nhiên là hình người Võ Hồn! Tương truyền tu vi bước vào Thiên Vị sau, có thể đem Võ Hồn lực lượng ngưng tụ ra Pháp Thiên Tượng Địa, chính là tình cảnh như thế. Mà người bình thường hình Võ Hồn, phẩm chất chí ít cũng là Vương cấp trở lên!”

Hắn hai mắt một nháy mắt không nháy mắt, thẳng nhìn chăm chú cái kia Võ Hồn, muốn đem năng lực của hắn nhìn thấu.

Dương Thanh Huyền bóng người đột nhiên lóe lên, liền ở tại chỗ lưu lại tàn ảnh, xuất hiện ở giữa trời cao, một chưởng hướng về cái kia không gian phong bạo vỗ tới.

Phá Lạn Vương cũng là động tác giống nhau, bàn tay ép hướng về gió kia bạo, một tấm lưới cách văn ở dưới lòng bàn tay nhanh chóng tuôn ra, hết thảy quy tắc đều ở đây một chưởng hạ nhanh chóng phân giải.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 544: Lưỡng Bại Câu Thương, Đánh Cược Một Lần

“Cái gì?!”

Lục Hạo con ngươi đều trợn lên, hoảng sợ nhìn phía trước, không gian của mình toàn bạo nổ ở đó ô lưới tuyến hạ, không ngừng phân giải mở. Không chỉ có là chiêu thức, còn có sức mạnh bản thân, thậm chí là bão táp bên trong không gian, vừa chạm tới cái kia phân giải lực lượng, trong nháy mắt quy về hư vô.

Ngay ở hắn ngạc nhiên thời khắc, Dương Thanh Huyền bắn mạnh mà lên, một hồi liền kéo gần khoảng cách giữa hai người, năm ngón tay khép lại, hóa chưởng như đao, giữa trời chém hạ xuống.

Ở đó con dao bên trong, mang theo ngọn lửa màu tím, chém qua chỗ tất cả đều là hư vô, vạn vật không còn.

“Chi!”

Lục Hạo mãnh hút một cái hơi lạnh, dọa cho phát sợ. Hắn trong nháy mắt liền hiểu Dương Thanh Huyền ý đồ, muốn trực tiếp liều lá bài tẩy, một quyết thắng bại. Cái này cũng là hắn duy nhất có khả năng thủ thắng con đường.

Đang sử dụng không gian toàn bạo nổ nghiền ép đối phương thời điểm, Lục Hạo liền cân nhắc đến rồi rất nhiều khả năng, đổi lại là hắn, cũng sẽ làm ra lựa chọn giống vậy.

Vì lẽ đó mặc dù sợ với Dương Thanh Huyền thần thông đáng sợ, nhưng tất cả những thứ này cũng đều nằm trong dự liệu của hắn.

“Há có thể cho ngươi thực hiện được!”

Lục Hạo hét lớn một tiếng, khí thế trên người điên cuồng tăng tới, hai tay hướng về trước người hợp lại, nhất thời bàn tay tất cả đều hóa thành màu vàng, phía sau càng là có hồng ngất hiện ra, cường đại chiêu thức ở trước người ngưng tụ thành.

“Quả nhiên là Tam Hoa cảnh hậu kỳ!”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, sức mạnh đáng sợ đó, vẫn còn ở trước đây gặp Cống Sơn cùng Thanh Giác Man Ngưu bên trên. Nhưng hắn không có gì lo sợ, chỉ cần đối phương dám ra tay, tất nhiên cũng bị Tử Viêm gây thương tích, mà mình coi như gắng gượng chống đỡ Tam Hoa hậu kỳ một đòn, cũng không trở thành tại chỗ ngã xuống.

“Kim Vân Chưởng!”

Lục Hạo thân thể trở nên quỷ dị giống như màu vàng nhạt, gần giống như phù vân giống như vậy, mờ mịt Vô Thường, có vẻ hơi không chân thực.

Nhưng một chưởng kia đánh ra, nhưng là sung túc hết sức, hóa ra vô số kim quang, phảng phất bão táp bao phủ, phổ thông Luân Hải trung kỳ cường giả, ở một chưởng này bên dưới, mặc dù có mười cái cũng toàn bộ chém giết.

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền con dao chém ở này kim Vân Chưởng hạ, chỉ là ngắn ngủi hơi ngưng lại, liền trong nháy mắt cắt xuống, giống như một đĩa thức ăn.

“Cái gì! Không thể!”

Lục Hạo thất thanh kêu to, lúc này hắn mới ý thức tới cái kia tử hỏa đáng sợ, sức mạnh của chính mình chạm vào tức tán, phảng phất có thể hoả táng vạn vật!

“Ầm ầm!”

Lại là một tiếng vang thật lớn, hai người trong nháy mắt đã bị đánh bay, chỉ có điều đều không thấy bóng người, không trung tuôn ra một đoàn đám mây, nổ thành vô số cây bông tựa như mây trắng, đoàn nhỏ đoàn nhỏ tán ở trên không bên trong, không ít trực tiếp bị Tử Viêm dư uy nuốt chửng.

Mà Dương Thanh Huyền cũng là nổ thành một đoàn cát vàng, bị kim quang kia dập tắt hơn nửa, còn dư lại bị gió vừa thổi, lúc này mới ở cách đó không xa hoá hình. Bóng người hiện ra trong nháy mắt, liền miệng lớn phun mạnh thổ huyết.

Tuy rằng Tử Viêm cắt ra kim Vân Chưởng, nhưng một chưởng kia lực lượng, Tam Hoa hậu kỳ toàn bộ lực lượng, nhưng là chặt chẽ vững vàng đánh ở trên người hắn. Mặc hắn có thân thể cường hãn, vẫn là bị thương không nhẹ, liên tiếp phun ra bảy, tám thanh huyết, thậm chí ngự không đều có chút lảo đà lảo đảo.

Lục Hạo cũng không tốt gì, cái kia chút trốn khỏi một kiếp mây trắng, nhanh chóng tụ lại, ngưng ra nhân thân, quỳ một chân trên đất điên cuồng nôn máu tươi, đầy mặt sợ hãi.

Hắn cảm thụ được bốn phía nhiệt độ, nhớ lại vừa bị cái kia Tử Viêm thiêu đốt, thiếu chút nữa thì muốn biến thành tro bụi cảm giác, doạ đến sắc mặt trắng bệch. Hơn nữa mặc lên người một cái hộ thể bảo giáp, liền đập vỡ mảnh cũng bị mất, trực tiếp bị đốt thành tro bụi. Nếu không có có cái kia bảo giáp tại người, sợ là vừa nãy cái kia một hồi liền đã chết.

Lần thứ nhất đối chiến Dương Thanh Huyền thời điểm, tương tự là đáng sợ kia Toái Niết một đòn, suýt chút nữa thì tính mạng hắn, tương tự là bảo giáp hộ thể, lúc này mới tránh được một kiếp, không nghĩ tới giống nhau một màn ở đây tái diễn.

Hơn nữa hai lần đều là mình cẩn thận bất cẩn, lần đầu tiên là khinh địch, lần thứ hai là đối với mình tuyệt đối tự tin.

“Phốc!”

Nghĩ đến đây, Lục Hạo lại là phun ra một ngụm máu đến, đồng thời ho kịch liệt, “Đáng sợ, thật là đáng sợ, hắn rốt cuộc là ai?”

“Hắc.” Dương Thanh Huyền chậm rãi bay rơi xuống, cười gằn nói: “Lấy chiêu đổi chiêu, xem ra bị thương nặng hơn là ngươi a.”

Hắn chậm rãi đi tới Lục Hạo trước người, sát khí nổi lên, nói: “Trận chiến này, ta thắng.”

Cổ Hạt thân ảnh ở đỉnh đầu bầu trời nổi lên, cường đại khí tức bộc phát ra, trình nghiền ép tư thế giáng lâm, đè Lục Hạo không thể động đậy, hắn hoảng sợ quát: “Không thể! Đây là vật gì, tại sao lại nghe ngươi chỉ huy?!”

Cái kia Thâm Hồng Cổ Hạt nhìn như hẳn là Thâm Hồng Độc Hạt bộ tộc, nhưng cùng hắn đã gặp bò cạp độc đều có khác nhau, hơn nữa cường đại hơn.

Thậm chí Lục Hạo đều có cảm ứng, này Cổ Hạt quá nửa là những độc chất kia hạt tổ tiên, nhưng loại đáng sợ này ý nghĩ vừa ra phát hiện, liền sợ đến chiến ý hoàn toàn không có, cắn răng nói: “Dừng tay! Mau dừng tay! Ta chịu thua, cái kia tinh huyết cho ngươi, thả ta một mạng!”

“Ồ?” Dương Thanh Huyền giơ tay lên, để Cổ Hạt đình chỉ ra tay, chỉ là dùng khí tức đem Lục Hạo ngăn chặn, giễu cợt nói: “Phượng Huy cũng không sợ hùng hồn chịu chết, ngươi đúng là sợ chặt chẽ đây.”

Lục Hạo sắc mặt tái nhợt, cắn hàm răng xuất huyết, "Ai sẽ muốn chết? Chỉ bất quá hắn không có cầu xin tha thứ tiền vốn thôi, mà ta có!" Hắn lấy ra cái kia ngọc phấn bình, gắt gao soạn ở trong tay, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, lạnh giọng nói: "Chỉ cần ta liều mạng nắm chặt, giọt tinh huyết này sẽ không có. Ngươi không nên không phục, ngươi có thể thử xem độc kia hạt giết tốc độ của ta nhanh, hay là ta bóp nát này bình ngọc tốc độ nhanh!"

Dương Thanh Huyền sắc mặt lạnh xuống, gật gật đầu, nói: "Ngươi quả nhiên có theo ta đàm luận sống sót tiền vốn. Ta rất hiếu kì, trong tay ngươi giọt máu này là từ đâu ra?"

Lục Hạo nghĩ một hồi, hừ một tiếng nói: "Tự nhiên là Phượng Dương Thu cho ta."

Dương Thanh Huyền sững sờ, hoài nghi nói: "Hắn vì sao phải cho ngươi, mà không phải cho Phượng Huy?"

"Khà khà." Lục Hạo cười như điên, nói: "Phượng Huy? Cái kia tạp chủng? Hừ hừ, bởi vì Phượng Huy cũng không phải là Phượng Dương Thu nhi tử a, mà ta mới là!"

Dương Thanh Huyền giờ mới hiểu được, than thở: "Cái kia sàn bán đấu giá bên trong, ngươi cướp giật Thiên Phàm một chuyện, cũng là giả rồi."

Lục Hạo nói: "Đó cũng không phải, cướp Thiên Phàm là thật, chỉ có điều Phượng Dương Thu âm thầm ra tay giúp ta mà thôi. Bằng không có Sâm La Ngục Tứ Quỷ ở, ta nào có bản lãnh này đem Thiên Phàm đoạt ra đến."

Hắn nhìn Dương Thanh Huyền, nói: "Hiện tại ngươi thắng, chỉ cần ngươi đáp ứng buông tha ta, giọt máu này sẽ là của ngươi."

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: "Trước ngươi hỏi ta đánh cuộc hay không, ta không có đánh cược, hiện tại ta ngược lại thật ra đột nhiên nghĩ đánh cuộc.”

Lục Hạo hoàn toàn biến sắc, đem cái kia bình ngọc soạn càng chặt, thậm chí đều mở ra vết rạn nứt đến, lạnh giọng quát lên: “Đánh cuộc gì? Ngươi ngàn vạn lần ** đừng làm chuyện điên rồ!”

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, cười lạnh nói: “Yên tâm đi, ta sẽ không làm chuyện điên rồ, ta liền đánh cược bò cạp độc tốc độ, so với ngươi bóp nát cái kia bình ngọc phải nhanh.”

Nói, Thâm Hồng Cổ Hạt vẫy đuôi một cái, một đạo độc mang liền xuất hiện giữa trời, lấy tốc độ cực nhanh kích. Bắn ra.

“Đáng chết, đáng chết a!” Lục Hạo phẫn nộ mà tuyệt vọng hét lớn một tiếng, “Ngươi đã muốn giết ta, ta nhất định sẽ không để cho ngươi được giọt tinh huyết này!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 545: Lục Hạo Cái Chết, Giao Dịch Kết Thúc

Lục Hạo khàn cả giọng, đột nhiên nắm chặt cái kia bình ngọc, mặt trên phát sinh "Cọt kẹt" thanh âm, nhưng bình ngọc chỉ là không ngừng rạn nứt, cũng không có nát mở.

"Cái gì?!"

"Xì!"

Bò cạp độc hồng mang một hồi bắn vào hắn trán, xuyên qua đi xuyên qua.

Lục Hạo mi tâm hiện ra một giọt máu tươi, chậm rãi chảy xuống, hắn đầy mặt tuyệt vọng, ánh mắt rơi vào cái kia trên bình ngọc, rốt cục buông lỏng tay.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, liền đem bình ngọc thu hút bàn tay mình bên trong, tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, đầy mặt vui mừng.

"Tại sao... Tại sao lại như vậy..."

Lục Hạo tràn đầy không cam lòng, ý thức dần dần mơ hồ, trán sau đầu đều không ngừng toát ra máu, ánh mắt kia nhìn phía Dương Thanh Huyền, cực độ không rõ.

Dương Thanh Huyền than thở: "Ngươi liền muốn chết, phải biết chuyện này để làm gì? Bất quá ta cũng tốt tâm, liền giải đáp ngươi một chút đi."

Đột nhiên từ hắn thân biên truyền đến một đạo cô gái âm thanh, Tử Diều Hâu từ Tinh Giới bên trong hiện ra hiện ra, nhìn Lục Hạo nói: “Bởi vì sức mạnh của ngươi quá yếu, nắm cái kia bình ngọc khả năng nát, cũng có thể không nát. Đem này loại không nát lại bể trạng thái hình ảnh ngắt quãng ở không nát, là một chuyện rất dễ dàng.”

Lục Hạo “Oành” một tiếng, liền ngã trên mặt đất, triệt để chết hết.

Chỉ có điều cái kia nghi ngờ trên mặt, so với trước kia càng rất.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ngươi nhìn ngươi, giải thích để hắn càng hồ đồ, còn không bằng không giải thích đây.”

Tử Diều Hâu ngượng ngùng nở nụ cười, dí dỏm nói rằng: “Ai để hắn năng lực phân tích thấp như vậy đây, trách ta rồi.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Trách hắn.”

Tử Diều Hâu nói: “Này còn tạm được.”

Dương Thanh Huyền lên trước, đem Lục Hạo trên người chứa đồ nguyên khí đều lấy xuống, sau đó một cây đuốc đem đốt thành tro bụi, nói: “Không nghĩ tới này Lục Hạo mới là Phượng Dương Thu nhi tử, lần này phiền phức lớn rồi, ngàn vạn lần chớ bị phát giờ mới tốt, bằng không chúng ta khả năng liền muốn giao cho ở nơi này.”

Tử Diều Hâu nói: “Chúng ta đi nhanh đi, như là cái kia Phượng Dương Thu trên người có Lục Hạo bản mệnh ngọc bài, thì phiền toái.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Phượng Huy cũng nhìn được ta đuổi Lục Hạo, chuyện này sớm muộn không che giấu nổi, hi vọng đường nối vị diện sớm một chút đánh mở.” Nói, hai người liền hướng xa xa bay đi.

…

“Không!”

Phía trên Hư Thiên Thành, cao mấy vạn dặm trong hư không, vang lên một tiếng kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng.

Phượng Dương Thu muốn rách cả mí mắt, cảm ứng được Lục Hạo bản mệnh bài nát, đầy mắt tuyệt vọng vẻ oán độc, trên người sát khí nổi lên, cả người run rẩy, quát: “Là ai! Là ai giết con trai của ta!”

Thiên Nhãn Thông ở bên biên cả kinh, lập tức nghĩ tới điều gì, sợ hãi nói: “Lẽ nào, lẽ nào Lục Hạo công tử hắn… Lúc nào?”

Phượng Dương Thu hít sâu một hơi, cả người khí tức một hồi uể oải hạ xuống, “Ngay ở lúc nãy, ta cảm ứng được Lục Hạo bản mệnh bài nát đi tới.”

Cái kia khắp nơi tán trong không khí hoang khí, theo hắn nỗi lòng bất ổn, thoáng chốc trở nên hỗn loạn đứng lên, liền ngay cả cái kia ngưng luyện trăm khiếu đan, cũng chịu ảnh hưởng, không ít bạo nổ nát thành bột mịn, như tro cốt vương xuống đi.

Thiên Nhãn Thông kinh hãi, vội hỏi: “Kính xin đại nhân ổn định.”

Phượng Dương Thu ánh mắt thương mang nhìn phía trước, đột nhiên hít sâu một hơi, đem rối loạn hoang khí bình phục lại, hắn dù sao cũng là kiêu hùng hạng người, rất nhanh trấn định lại.

“Ta không sao.” Phượng Dương Thu gắt gao tập trung Thiên Nhãn Thông, trong tròng mắt nổi lên khắp nơi đóng băng lạnh lẽo sát ý, từng chữ đạo, “Ngươi nhanh đi điều tra, rốt cuộc là ai giết Lục Hạo.”

Đúng "

Thiên Nhãn Thông bị cái kia ánh mắt lạnh như băng một hồi tập trung, trong lòng sợ hãi, nhưng vẫn là cố nén tê cả da đầu, nói rằng: “Có phải hay không là Hoang thú…”

“Không thể!”

Phượng Dương Thu hai mắt ửng hồng, tê thanh nói: “Con trai của ta cũng không có chống lại Hoang thú kế hoạch, huống hồ cái kia cung điện dưới lòng đất nối thẳng Hư Thiên Thành bên ngoài trăm dặm, mặc dù không địch lại Hoang thú, muốn phải đi lời cũng là hết sức dễ dàng, không thể ngã xuống, nhất định là có người giết hắn đi!”

Thiên Nhãn Thông trên sống lưng chảy ra mồ hôi lạnh đến, vội vàng nói: “Phải!”

Đang phải rời đi, đột nhiên một đạo thanh âm lạnh như băng từ không trung truyền đến, nói: “Đường nối vị diện đôi hướng về mở ra, đã có trên mười tên Thiên Vị cường giả tiến nhập đường nối, đang ở truyền đưa tới.”

Thiên Nhãn Thông cả kinh, lập tức dừng bước chân lại.

Mặc dù không có đơn hướng đóng trước, từ hai đại vị diện tiến nhập Hư Thiên Thành đường nối cũng là bị hạn chế, mỗi một vị Thiên Vị cường giả tiến nhập, đều phải đi chuyên dụng đường nối.

Mà Phượng Dương Thu lần này đem đường nối đơn hướng đóng kín thời gian, càng là đem ngày đó vị cường giả chuyên dụng đường nối cũng phong lấp kín. Hiện tại có Thiên Vị cường giả tới rồi, sợ là Hư Thiên Thành chuyện đã truyền ra ngoài.

Phượng Dương Thu sầm mặt lại, đem mất con nỗi đau tạm thời ép xuống, một tay phất lên, liền một vòng ánh sáng bắn vào trời cao.

Cái kia vòng sáng phóng đại đến đường kính mười trượng, huyền không hết thảy trăm khiếu đan, đều chịu đến dẫn dắt, tất cả đều kịch liệt rung động, sau đó tràn vào trong vòng.

Đem không trung trăm khiếu đan toàn bộ quét đi sạch sành sanh, cái kia vòng sáng bay rơi xuống, hóa thành một cái vòng tay, chụp vào Phượng Dương Thu cổ tay trên, lúc này mới ôm quyền hướng về trong hư không chắp tay, nói: “Đa tạ Diễn Tu đại nhân báo cho.”

Thanh âm kia nói: “Ngươi và ta trong đó giao dịch, liền như vậy kết thúc. Những này trăm khiếu đan, lại thêm ta tặng tinh huyết của ngươi, đầy đủ chống đỡ đến ngươi đem Hư Vô Hoang Thiên Quyết luyện thành. Như là tương lai nếu có cơ hội, cố gắng vẫn còn ở gặp lại ngày.”

Phượng Dương Thu cung kính hướng về cái kia trong hư không chắp tay chắp tay, đợi sau một lúc không có hồi âm, biết Diễn Tu tất nhiên là đi rồi, lúc này mới âm trầm lại mặt đến.

Thiên Nhãn Thông có chút sốt sắng, hỏi: “Đại nhân, làm sao bây giờ?”

Phượng Dương Thu ánh mắt lạnh như băng ngưng mắt nhìn phía dưới, nhìn một hồi, nói: “Diễn Tu quả nhiên đi rồi, những này Hoang thú bắt đầu trở nên hỗn loạn, mất đi chỉ huy. Tìm sát hại con trai của ta hung thủ sự tình tạm thời đè xuống, ngươi và ta đi xuống trước giết địch, miễn cho bị mạnh mẽ đột phá mà đến cường giả rơi lấy mượn cớ.”

“Phải!” Thiên Nhãn Thông vội vàng đáp lời.

Hai người lúc này từ trong hư không hiện thân ra, hướng về Hư Thiên Thành quá mót bay đi.

…

Dương Thanh Huyền giết Lục Hạo sau, lại quay lại đánh với Phượng Huy một trận địa phương, muốn đem Phượng Huy cũng giải quyết rồi, nhưng đã không thấy bóng người.

Liền ngay cả Túy Tiêu Lâu cùng phủ thành chủ chiến đấu, cũng đã kết thúc, mấy chục dặm trong phạm vi, nằm không ít thi thể, rất nhiều đều không trọn vẹn không có hình người, cũng không biết người nào chết ai không chết.

Hư Thiên Thành phương hướng sức mạnh khuấy động, vẫn còn ở xa xa truyền đến, dù sao cũng là một trận chưa từng có vây thành đại chiến, lan đến gần nhân số hơn triệu, trong thời gian ngắn là không có khả năng kết thúc.

“Trận đại chiến này, coi như là Thiên Vị cường giả lan đến đi vào, cũng chưa chắc có thể còn sống. Phượng Dương Thu, ngươi thật là cái rác rưởi a, vì bản thân tư lợi, liên lụy vào nhiều như vậy cái tính mạng.”

Dương Thanh Huyền mặt âm trầm, nhìn chằm chằm Hư Thiên Thành phương hướng nhìn một hồi, thở thật dài một cái, nói: “Chúng ta vẫn là ly khai chỗ thị phi này, đi trước khu thứ năm đợi, chờ đại chiến sau khi kết thúc lại trở về, cũng không biết đường nối khi nào đánh mở.”

Bỗng nhiên, hai người đều là chấn động trong lòng, vội vàng hướng về Hư Thiên Thành phương hướng nhìn tới, bởi quá xa nhìn không rõ ràng, nhưng cũng có thể cảm nhận được không gian thật lớn gợn sóng, như là một cơn bão táp giống như, phảng phất toàn bộ vị diện đều bị xuyên thủng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 546: Cường Giả Đến, Thiên Vị Sức Mạnh

“Vị diện đả thông?”

Dương Thanh Huyền thần sắc trên mặt nghi ngờ không thôi.

Tử Diều Hâu nói: “Dùng ngươi cái kia Linh Mục thần thông nhìn chẳng phải sẽ biết sao?”

Dương Thanh Huyền vỗ đầu một cái, cười nói: “Ta làm sao đã quên, có ngươi ở, thi triển ra không tốn sức chút nào.”

Ngay sau đó vội vàng vận chuyển chân nguyên, đem chân khí tràn vào hai mắt bên trong, một mảnh kim quang từ trong mắt bắn ra, chỉ thấy phía trước phía chân trời, cái kia Hư Thiên Thành bầu trời, mây đen cuồn cuộn, sức mạnh to lớn từ trong hư không truyền ra, không ngừng trùng kích vị diện.

Cái kia cảnh tượng giống như tận thế giống như vậy, trong thành võ giả đều kinh nghi bất định nhìn.

Dương Thanh Huyền thu hồi mắt vàng chói lửa, cả kinh nói: “Quả nhiên là mở ra vị diện, hẳn là có cường giả ở mạnh mẽ phá giới, chúng ta có thể ngồi hỗn loạn ly khai Hư Thiên Thành.”

Hai người lúc này hướng về Hư Thiên Thành phương hướng bay đi.

Trên đường gặp được không ngừng có Hoang thú chạy chạy đến, không còn cái kia kiểu tự sát công kích, ở Nhân tộc mạnh mẽ tấn công phản công hạ, bắt đầu chạy trốn.

…

Phượng Dương Thu sắc mặt âm trầm nhìn chằm chằm bầu trời, chỉ thấy một trận nổ vang rung trời sau, một cái hầu như bao trùm nửa cái thành trì vòng xoáy khổng lồ nổi lên, như là trong thiên địa mênh mông sức mạnh to lớn, chấn động khiến người sợ hãi.

Bên trong thành Hoang thú ở nguồn sức mạnh này hạ, sợ đến chạy trốn tứ phía, quân lính tan rã.

Không ít lanh mắt người lập tức phát hiện, ở đó to lớn vòng xoáy màu đen trung tâm, có mười ba bóng người nổi lên.

Tuy rằng cùng cái kia vòng xoáy khổng lồ bối cảnh so với, này mười ba người đều nhỏ bé như kiến, nhưng này tản mát ra khí tức cường đại, hầu như đem toàn bộ Hư Thiên Thành đều bao phủ.

“Thiên Vị cường giả! Là Thiên Vị cường giả!”

Có người mừng như điên kêu to lên, âm thanh khuếch tán ra, “Được cứu rồi, đường nối mở ra, có Thiên Vị cường giả giáng lâm xuống!”

Trong thành một mảnh tiếng hoan hô, tất cả mọi người mừng đến phát khóc, trong nháy mắt khí thế dâng cao, đối với những Hoang thú kia phản công càng lợi hại.

Chỉ có Phượng Dương Thu sắc mặt trắng bệch, đầy mắt vẻ hoảng sợ, cái kia mười ba bóng người, tất cả đều là thiên tinh, bất hủ hai đại vị diện cường giả cấp cao nhất, còn có mấy vị hắn cũng nhận ra được, chính là từ Trung Ương Đại thế giới tới được.

Ngay sau đó không dám thất lễ, vội vàng bay xông lên, trong chớp mắt sẽ đến cái kia mười ba người trước mặt, ôm quyền nói: “Phượng Dương Thu gặp chư vị đại nhân!” Càng là hướng về một tên trong đó cao lớn vạm vỡ ông lão cúi người xuống, cung kính nói: “Xin chào Thân Đồ trưởng lão.”

Thân Đồ Viễn trên mặt thịt mỡ chen đè lên, ánh mắt âm lạnh quét qua phía dưới, cuối cùng rơi trên người Phượng Dương Thu, lạnh giọng nói: “Chuyện gì thế này?”

Phượng Dương Thu không chút biến sắc, đúng mực nói rằng: “Khởi bẩm Thân Đồ trưởng lão, là Hoang thú vây thành. Mấy ngày trước, có một ít hạng giá áo túi cơm lẻn vào Hư Thiên Thành, thuộc hạ nhất thời không quan sát, khiến chúng nó nhấc lên như vậy kinh thế hãi tục phong ba, thuộc hạ có tội. Bất quá tốt ở trong thành võ giả đồng tâm hiệp lực, đồng sức đồng lòng, thêm vào chư vị đại nhân giáng lâm, trên căn bản đã ổn định thế cục.”

“Ồ? Không biết là cái gì hạng giá áo túi cơm nhỉ?”

Thân Đồ Viễn gằn giọng nói rằng, ánh mắt nhưng là hữu ý vô ý liếc nhìn thân biên một vị nữ tử.

Cô gái kia toàn thân đặt một tầng hơi nước bên trong, như là như mộng như ảo lụa mỏng, đem hoàn toàn che lấp, không thấy rõ hình dáng, chỉ là loáng thoáng có thể thấy được uyển chuyển dáng người, tất nhiên là mỹ nhân tuyệt thế.

“Thân Đồ lão quỷ, ngươi đây là cái gì ánh mắt?!” Nữ tử không thấy rõ khuôn mặt, nhưng phía sau một tên trang phục nam tử nhưng là giận tím mặt.

Thân Đồ Viễn sắc mặt âm trầm lại, lạnh lùng nói: “Đốc Nghiệp, lão phu dài ra hai con mắt, muốn làm sao nhìn liền làm sao nhìn, thích xem trên thì nhìn trúng, thích xem hạ thì nhìn hạ, ngươi quản cũng quá rộng chứ?”

Đốc Nghiệp cả giận nói: “Lão quỷ, đừng cho là ta không biết ngươi tâm tư gì. Này Phượng Dương Thu là các ngươi Thôn Thiên thành người, hắn vừa thả rắm, Lão Tử liền biết đón lấy muốn làm gì, chính là đem điều này rắm thổi tới chúng ta Quân Thiên Tử Phủ trên người đến!"

Thân Đồ Viễn phẫn nộ quát: "Đốc Nghiệp, ngươi nói chuyện chú ý một chút! Dương thu chỉ là vừa vừa mới nói hạ thế cục trước mắt, các ngươi liền bắt đầu sợ, ha ha, như là trong lòng không có quỷ, các ngươi sợ cái gì?"

"Ai sợ?!" Đốc Nghiệp phẫn nộ, sát khí trên người một hồi nổ lên đến, lạnh lùng nhìn Thân Đồ Viễn, tựa hồ rất nhiều động thủ tâm ý.

"Được rồi được rồi, hai vị chớ ồn ào, hiện tại Hư Thiên Thành thành bộ dáng này, nào còn có rỗi rãnh tranh chấp? Việc này nhất định phải tra cái cháy nhà ra mặt chuột, bằng không thật sự không có cách nào hướng về thiên hạ người thông báo." Một tên tử nhiêm ông lão đầy mặt lo lắng, liên tục giậm chân.

Cái kia cả người bao phủ ở hơi nước nữ tử, lúc này mới lên tiếng nói chuyện, nói: "Tử Minh đại nhân nói rất có lý, hay là trước đem cuộc bạo loạn này lắng lại, lại tra nguyên do đi." Âm thanh Ôn Ôn ôn nhu, cực kỳ êm tai, làm người một trận tâm thần thư khoáng, cũng không nhịn được muốn gặp nàng dưới khăn che mặt dung nhan, tất nhiên là tuyệt thế khuynh thành.

Từ Tử Minh vội hỏi: "Thơ tiểu thư mắt tinh."

Nói, cùng mấy tên khác cường giả trao đổi hạ ánh mắt, liền hạ lệnh: "Đem trong thành hết thảy Hoang thú toàn bộ chém giết!"

"Phải!"

Cái kia trong mười ba người, có bảy người lúc này theo tiếng, sau đó hóa thành đạo đạo lưu quang, phảng phất bầu trời thiên thạch rơi xuống, hướng về Hư Thiên Thành bên trong bay đi.

Còn lại trong sáu người, ngoại trừ Thôn Thiên thành cùng

Quân Thiên Tử Phủ người ở ngoài, còn có ba người chính là đại diện cho thiên tinh cùng bất hủ hai đại vị diện cường giả.

Từ Tử Minh nhìn bị phá hỏng hầu như không còn Hư Thiên Thành, cùng hai người khác sắc mặt nhất trí trắng xám, lần này hư hao sự nghiêm trọng, số người chết, sợ là xây thành trì đến nay, có một không hai.

Thi Ngọc Nhan từ tốn nói: “Chúng ta cũng ra tay đi, chờ ở cái này cũng là nhàn rỗi, nhìn trong lòng thẩm được hoảng sợ.”

Từ Tử Minh giậm chân một cái, nói: “Thơ tiểu thư nói đúng lắm, lão phu đã sớm không nhìn nổi rồi!” Liền hóa thành lưu quang bay nhanh mà xuống, chạm đất chớp mắt, liền một luồng điên cuồng tuyệt khí tức bộc phát ra, đem hơn trăm Hoang thú trực tiếp đánh chết.

Còn dư lại năm người, còn có Phượng Dương Thu, cũng lần lượt bay hạ xuống, bắt đầu quét sạch trong thành Hoang thú.

Bởi vì số lượng thật sự là quá lớn, dù cho những này Thiên Vị cường giả hơi giơ tay nhấc chân, là có thể để những này Hoang thú biến thành tro bụi, nếu muốn toàn bộ thanh không, cũng phải bỏ ra mấy ngày.

...

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu không bao lâu liền chạy như bay đến Hư Thiên Thành, nhìn đại lượng Hoang thú từ bên trong trốn ra được, đều là mừng rỡ không thôi.

Tử Diều Hâu nói: “Cũng không biết đường nối vị diện có hay không hoàn toàn khôi phục.”

Nàng lấy ra truyền tống ngọc bài, muốn nắm lại không dám nắm, như là đường nối còn chưa khôi phục, trực tiếp bị cuốn vào hư không lời, liền vô cùng nguy hiểm.

Dương Thanh Huyền nói: “Chúng ta vào thành nhìn, cẩn thận một chút.”

Hai người lúc này bay vào trong thành, chỉ thấy thế cuộc hoàn toàn nghiêng về một phía, tuy rằng cũng không có thiếu Hoang thú ở trong thành khoe oai, nhưng đã là cung giương hết đà, bị chỉnh đốn là chuyện sớm hay muộn.

Đồng thời, hai người cũng cảm nhận được hơn mười đạo mạnh mẽ chí cực khí tức, ở trong thành tàn phá, hơi thở kia như từng ngọn núi cao, cao cao không thể với tới, cho khắp thành võ giả mang đến vô cùng dũng khí cùng tự tin.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, đều là khiếp sợ không thôi.

Dương Thanh Huyền tự lẩm bẩm: “Thiên Vị sao? Cõi đời này có bao nhiêu Thiên Vị cường giả?”

Cảm nhận được cái kia sức mạnh to lớn rung động, làm hắn tâm huyết dâng trào.

Tử Diều Hâu cũng chịu ảnh hưởng, trên mặt hiện ra ửng hồng, tương tự đối với sức mạnh có cực mạnh khát vọng.

Chương 547: Thiên Vị Phân Chia, Gặp Nhau Lần Nữa

“Ha ha, Thiên Vị sao? Nắm giữ Thiên Vị sức mạnh, đại biểu chính là một loại độ cao, hoặc có lẽ là một loại tự do, có thể tùy ý cất bước ở Tam Thập Tam Thiên tự do, mà không cần lo lắng lúc nào cũng có thể sẽ ngã xuống.”

Hoa Giải Ngữ mỉm cười giải thích, hắn dừng một chút, lại nói: “Nhưng đối với võ tu người, con đường phía trước mãi mãi không có tận đầu, Thiên Vị cũng chẳng qua là một cái cửa ải mà thôi, cũng không có gì tốt si mê cùng lưu luyến.”

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động mạnh, sợ hãi nói: “Ngươi là ý nói, Thiên Vị cũng không phải là đỉnh cao nhất của thế giới này?”

“Đỉnh cao? Ha ha.”

Hoa Giải Ngữ cười ha hả, mang theo giễu cợt nói rằng: “Nhớ năm đó, ta cũng là Thiên Vị tồn tại, hơn nữa còn là thực lực không tầm thường Đế Thiên vị. Có thể đỉnh cao nhất của thế giới này ở đâu? Ta còn rất xa chạm không tới. Chỉ là đạo ảnh tùy tiện một người, liền có thể đem ta dễ dàng chém giết.”

“Đế Thiên vị... Đạo ảnh... Chém giết...”

Dương Thanh Huyền bị chấn động sợ nói không ra lời, chỉ có thể tự lẩm bẩm.

Hoa Giải Ngữ lại nói: “Thiên Vị có Tiểu Thiên Vị, quá Thiên Vị, Đế Thiên vị ba tầng cảnh giới, giờ khắc này Hư Thiên Thành bên trong mười bốn người Thiên Vị cường giả, mạnh nhất cũng bất quá là quá Thiên Vị mà thôi.”

Dương Thanh Huyền nuốt xuống một hồi, chật vật nói rằng: “Cái kia Thiên Vị bên trên, lại là cảnh giới cỡ nào?”

Trước mắt cái kia mười bốn người sức mạnh, đã là dời sông lấp biển, không gì không làm được, hắn thực sự khó có thể tưởng tượng, cảnh giới càng cao hơn sẽ là như thế nào tồn tại.

Hoa Giải Ngữ thở dài, nói: “Ngươi đã quên Huyền Thiên Cơ cùng Vũ Vô Cực sao? Này mười bốn người so với hai người bọn họ làm sao?”

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, lúc này mới người đổ mồ hôi lạnh, trả lời: “Tuy rằng khí thế càng mạnh hơn, nhưng đem tới cho ta cảm giác xác thực là kém xa tít tắp.”

Hoa Giải Ngữ gật gật đầu, nói: “Coi như là mười bốn vị Đế Thiên vị cường giả, cũng không phải hắn hai đối thủ của người, huống hồ là này mười bốn người? Con đường của ngươi còn rất dài a, Thiên Vị chỉ là một bắt đầu thôi.”

Dương Thanh Huyền hô hấp đều trở nên hơi ngưng trọng, chẳng trách dương chiếu lưu tin lúc rời đi nói về này Thiên Vị, nguyên lai cái gọi là “Thiên Vị”, chỉ là có rồi ngang qua với Tam Thập Tam Thiên tư cách mà thôi, nếu là không có Thiên Vị thực lực, ở đây hiểm ác trong tinh vực, lúc nào cũng có thể ngã xuống, mà Thiên Vị bất quá là lực tự bảo vệ thôi.

Hoa Giải Ngữ gặp dáng dấp của hắn có chút hạ, vội hỏi: “Bất quá ngươi không cần nản lòng, lấy thiên phú của ngươi thêm vào Thanh Dương Võ Kinh, chí ít có thể tu luyện tới Đế Thiên vị, có thể không tiến thêm một bước nữa ta liền không dám khẳng định, dù sao Thanh Dương Võ Kinh chỉ có nửa bộ đầu. Nhưng bây giờ ngươi chiếm được Hoang tộc tinh huyết, thêm vào cái kia Hư Vô

Hoang Thiên Quyết, muốn đột phá Thiên Vị, theo đuổi cảnh giới cao hơn tất nhiên không là vấn đề.”

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, trong mắt bỗng nhiên bắn ra ánh mắt cuồng nhiệt đến, càng không nhịn được nở nụ cười, “Ha ha, thú vị, thú vị, ta còn tưởng rằng cũng nhanh chấm dứt đây, không nghĩ tới lại vẫn chưa bắt đầu. Thế giới này, lần thứ hai dấy lên ta nhiệt huyết a.”

Hoa Giải Ngữ sững sờ, lập tức mỉm cười, tràn đầy thần sắc tán thưởng.

Tử Diều Hâu cũng đã nhận ra nhiệt tình của hắn, nhẹ nhàng kéo tay hắn, minh diễm ánh mắt nhìn hắn, ôn nhu nói: “Này đi về con đường thành cường giả trên, ta đi cùng ngươi.”

Dương Thanh Huyền trong lòng cảm động, đem tay nàng bắt quá chặt chẽ, đón phần kia nhu tình, nặng nề gật gật đầu.

Đột nhiên, một đạo tiếng vui mừng truyền đến, “La Phi đại nhân.”

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu chuyển đầu nhìn tới, chính là Tiêu Đại cùng Tần thúc, còn có hai tên Quân Thiên Tử Phủ người, Triệu Hàng mấy người dĩ nhiên không gặp, không phải bị gặp phải chuyện ngoài ý muốn chính là trên đường ra đi.

Tiêu Đại nhìn Tử Diều Hâu bộ dạng, sửng sốt một chút, lập tức cười nói: “Ha ha, Uyên Ca hóa ra là nữ tử, chẳng trách... Khó trách... Các ngươi... Ha ha... Có thể vẫn gạt ta thật là khổ oa.”

Tử Diều Hâu giờ khắc này đã tóc rối bù, lộ ra cô gái kiều dung, có chút ngượng ngùng nở nụ cười.

Dương Thanh Huyền nói: “Mấy vị, mục đích có thể có đạt thành?”

Tiêu Đại than thở: “Xem như là đạt thành đi, Đường Hi tiểu thư chết rồi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Sinh tử có mệnh trời, chuyện không có cách giải quyết.”

Tiêu Đại nhìn hai người bọn họ một chút, lại nói: “Đường Hi tiểu thư là tự sát. Chúng ta cứu nàng thời điểm, nàng y quan không chỉnh, đã bị cái kia chút súc sinh hành hạ thoi thóp, tự giác lại không nhan thấy chúng ta, liền tự vận.”

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu đều là thổn thức không ngớt, mắng to Phượng Dương Thu không nhân tính.

Tần thúc đột nhiên nói rằng: “La Phi đại nhân, cái kia Hoang tộc tinh huyết nói vậy ngươi cũng đắc thủ chứ? Cái kia hai cái đặt cọc đồ vật có phải là phải trả lại cho ta nhóm?”

Dương Thanh Huyền ánh mắt lóe lên mấy lần, xa xôi nói rằng: “Tinh huyết xác thực tới tay, nhưng tựa hồ cùng tình báo của các ngươi không quan hệ. Phượng Huy trên người căn bản cũng không có tinh huyết, ta là từ trên người một người khác đoạt lấy đi.”

“Không thể!”

Tần thúc biến sắc nói: “Ngươi muốn quỵt nợ?” Trong mắt hơi lập loè ra sát khí đến.

Dương Thanh Huyền mặt không biến sắc, bình tĩnh nói: “Ta cho tới lừa ngươi sao?”

Tần thúc nhìn hắn chằm chằm một trận, chậm rãi nói rằng: “Coi như không phải từ trên thân Phượng Huy đoạt được, chí ít cũng là lần hành động này mang tới cơ duyên, nếu là không có gia nhập chúng ta, giọt tinh huyết này còn sẽ là của ngươi sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chuyện cười, vậy ta đột phá đến rồi

Luân Hải trung kỳ, có phải là cũng phải toán công lao của các ngươi đây?”

Tiêu Đại kinh hãi nói: “Ngươi... Lại đột phá?”

Lần đầu gặp gỡ Dương Thanh Huyền thời điểm, hắn bất quá là Nguyên Võ hậu kỳ mà thôi, vẫn chưa tới thời gian một năm, liền trực tiếp bước vào Luân Hải trung kỳ, không khỏi ngẩn ra.

Tần thúc sắc mặt chìm xuống, phẫn nộ quát: “Ta bất kể, cái kia Lưu Tinh Vũ phải trả cho ta!”

Nói, hắn dĩ nhiên trực tiếp nổi lên, chân nguyên ngưng tụ ở năm ngón tay trên, cứng rắn như thép, liền tóm tới, muốn đem cái kia Lưu Tinh Vũ cướp đoạt lại, đây chính là cổ bảo, hắn một khối yêu thích.

“Nằm mơ đi! Tình báo của ngươi sai lầm, này thế chân đồ vật, đã thuộc về ta.”

Dương Thanh Huyền kịp thời lập đoạn, trực tiếp lấy ra Bách Quỷ Dạ Hành, đưa ngang trước người chém một cái, sắc bén quỷ kiếm khí đem cái kia một trảo khí thế cắt rời, sau đó kiếm thế nhất chuyển, liền đâm ngược trở lại.

Vô số quỷ quái tiếng vang lên, dưới kiếm giống như là một mảnh Luyện Ngục, không ngừng khuếch tán, oan hồn dã quỷ từ bốn phương tám hướng bỗng dưng xuất hiện.

Tần thúc lấy làm kinh hãi, bị cảnh tượng đáng sợ này khiếp sợ ở, không nhịn được sau lùi lại mấy bước.

Nhưng Dương Thanh Huyền kiếm đâm đến một nửa, liền thu lại rồi, lôi kéo Tử Diều Hâu tay, rơi đầu liền đi.

“Đừng chạy! Đứng lại cho ta!”

Tần thúc giận dữ, trên người chân khí nổi lên, như Lão Ưng bay vào trời cao, thẳng đuổi theo. Tiêu Đại cùng hai người khác cũng vội vàng đi theo sau đó.

Dương Thanh Huyền mắng: “Vô liêm sỉ.”

Lôi kéo Tử Diều Hâu, hai người liều mạng trốn về phía trước, dọc theo đường đi còn thuận lợi đánh chết mấy cái Hoang thú.

Đột nhiên, một đạo cực kỳ thanh âm dễ nghe từ không trung truyền đến, “Tần thúc.”

“Tiểu thư!”

Tần thúc cả người run lên, trong thanh âm hiện ra vẻ khiếp sợ cùng vẻ mừng rỡ như điên.

Dương Thanh Huyền liếc mắt một cái, chỉ thấy xa xa một đạo mông lung Ảnh Tử, toàn thân đưa thân vào hơi nước bên trong, không thấy rõ khuôn mặt, dường như tiên nữ giống như vậy, từ không trung bay xuống lại đây.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 548: Ly Khai Hư Thiên Thành

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, chỉ thấy cô gái kia bay xuống trong đó, quanh thân hiện lên lất phất mưa phùn, giống như là trong mưa tiên tử. Cái kia loại mờ ảo cảm giác, có chút giống Âm Dao, nhưng hai khí tức của người tuyệt nhiên bất đồng, tu vi càng là khác nhau một trời một vực.

Đồng thời cô gái kia cũng chú ý tới hắn, thần thức một hồi liền đem hai người khóa chặt.

Dương Thanh Huyền kêu lên: “Không được!”

Tử Diều Hâu trong lòng cũng là chấn động, mặc dù không biết người trước mắt này là ai, nhưng cùng Tần thúc nhận ra, quá nửa là Quân Thiên Tử Phủ người, sợ là trốn không thoát.

Tần thúc trực tiếp đứng tại chỗ, vội vàng “Nếu như bọn họ không động thủ đây?” Thiên Tử hưng phấn một hồi, sau đó lại nhăn lại xung quanh lông mày: “Khâu gia bị ngươi lừa gạt hai trăm triệu kim tệ, lúc đó chẳng phải đàng hoàng cái gì chưa từng động sao?”

“Ngươi ngốc a?” Vương Thắng vọt thẳng Thiên Tử không chút khách khí mắng: “Bọn họ không động thủ, ngươi không sẽ động thủ?”

Thiên Tử ha ha nở nụ cười hai tiếng, không nói nữa. Bên cạnh Chu quản sự ánh mắt đã nhìn về phía chỗ khác, thật giống vừa Vương Thắng nói hắn một câu không nghe giống như.

“Đúng rồi!” Thiên Tử lại nghĩ tới một việc sự tình: “Nếu như bọn họ tóm thâu một nhà chư hầu, được nhiều chỗ tốt sau khi, mấy nhà đại chư hầu chiếm đoạt nghiện, thực lực càng ngày càng mạnh, làm sao bây giờ?”

“Đánh tới đánh lui nhất định sẽ suy yếu thực lực.” Vương Thắng không tin Thiên Tử không có nghĩ tới những thứ này, lườm hắn một cái nói rằng: “Chí ít ở đánh xuống nuốt lấy mười năm trong vòng hai mươi năm, khắp nơi chư hầu tối đa chỉ là địa bàn lớn hơn, nhân khẩu nhiều, có thể thực lực chưa chắc sẽ tăng lên.”

Điểm này Thiên Tử kỳ thực đã sớm cân nhắc qua, hắn chính là cái kết luận này. Vấn đề là, mười năm hai mươi năm sau khi đây? Thời gian dài như vậy, đầy đủ cái kia chút chư hầu tiêu hóa hết tân địa bàn, thuận tiện bồi dưỡng được đời kế tiếp con dân, đến thời điểm Hoàng gia nếu như không có càng to lớn hơn tăng lên, e sợ không gian sinh tồn sẽ bị càng chen càng nhỏ.

“Phân phong a!” Vương Thắng không chút nghĩ ngợi nói rằng: “Trực tiếp cho cái kia có chút lớn chư hầu công tước nhóm mấy cái tước vị hầu tước, để chính bọn hắn thưởng cho con trai của chính mình hoặc là bề tôi có công. Ngươi cho tước vị, nhân gia nhất định phải cảm niệm Thiên Tử chứ? Có tước vị, cái kia chút chư hầu không nghĩ biện pháp cho người ta điểm đất phong?”

“Hay a!” Thiên Tử vỗ đùi, kêu một tiếng tốt.

Chính mình cũng cho tước vị, những tên kia ít nhiều gì cũng đắc ý nghĩ ý tứ cho điểm đất phong chứ? Huống hồ, cũng không phải Thiên Tử lướt qua bọn họ cho người khác tước vị, mà là cho mấy người bọn hắn trống không thánh chỉ để chính bọn hắn viết, mặt trên liền để dành đất phong trống không, không viết không được. Ngươi có thể cho, cũng có thể không cho, ngược lại ta Thiên Tử thành ý bày ở chỗ này. Ngươi nếu là không cho, nói không chắc con trai của chính mình đều phản đối.

Cho nhi tử cũng được, cho bề tôi có công cũng được, chỉ cần đưa một cái đất phong, cái miệng này mở ra, đừng nói chỉ là mấy cái các nước chư hầu, cho thiên đại địa bàn, cũng sẽ từ từ phân cách cắt rời, càng ngày càng nhỏ. Thật sự cho rằng trong gia tộc liền không có có thanh âm bất đồng?

Thiên Tử đối với Vương Thắng thuận miệng nói ra được chủ ý khen không dứt miệng, liền với cùng Vương Thắng uống vài chén, có vẻ hưng phấn không thôi.

“Ngươi cũng đừng động một chút là lấy ra, thế nào cũng phải phải có cái từ đầu.” Vương Thắng khuyên một câu: “Ngược lại dựa vào lần này chia cắt Khải Toàn Quốc ám chỉ một hồi, chỉ cần cho ngươi chỗ tốt, liền phong công tước, nguyên bản đã là Công tước, liền cho mấy cái tiểu bá tước Tử tước, không muốn một hồi cho rất cao, từ từ đi, nắm chắc tiết tấu.”

Thiên Tử liên tục gật đầu, nếu như hắn liền cái này đều làm không được đến, vậy làm sao có thể làm Thiên Tử lâu như vậy. Một bữa cơm ăn mặt mày hớn hở, còn kém muốn lẩm nhẩm hát.

“Đúng rồi, ngươi đem ta một đội nhạc công hãm hại không nói, hiện tại những người kia có người nói lại muốn kéo một nhóm người tiến vào ngươi Hầu phủ, ngươi dự định làm cái gì?” Nói tới hát khúc, Thiên Tử liền nghĩ đến chính mình cho Vương Thắng một đội kia ngự dụng nhạc công, thuận miệng hỏi lên.

“Ta cũng không tin ngươi không biết.” Vương Thắng tiếp tục đội lên Thiên Tử một câu, đem Thiên Tử đỉnh một câu nói đều không nói được, lúc này mới lên tiếng nói: “Bọn họ không có cùng ngươi nói, ta lấy cái ban nhạc?”

“Trước kia không phải toàn bộ sao? Làm nhiều người như vậy làm cái gì?” Thiên Tử thuần túy liền là tò mò, hắn đương nhiên biết Vương Thắng là lấy cái ban nhạc, nếu như không phải ban nhạc, tất cả đều là cao thủ lời, Thiên Tử còn có thể bình tĩnh như vậy nói chuyện với Vương Thắng?

http://truyencuat u i.net/ “Mới tinh ban nhạc, mới tinh nhạc khúc, cần rất nhiều người.” Vương Thắng không thế nào cho Thiên Tử giải thích cặn kẽ, một câu nói mang quá: “Ngươi cũng có thể đã nghe qua phong phanh, bọn họ biểu diễn từ khúc không sai, đợi đến nhóm người này mấy tháng sau khi luyện tập đi ra, đến ngự tiền cho ngươi buổi biểu diễn dành riêng diễn tấu một lần. Có hai cái mới nhạc khí, đám người luyện rành, cũng đồng thời đưa qua cho ngươi.”

“Tình cảm kia tốt, ta chờ.” Thiên Tử rốt cục lộ ra khuôn mặt tươi cười, Vương Thắng hiếm thấy đưa Thiên Tử điểm thứ tốt, mới tinh nhạc khí hắn đã sớm nghe nói, vẫn không thấy Vương Thắng có động tĩnh gì, hiện tại Vương Thắng lại đưa ra muốn đưa hắn, tự nhiên để Thiên Tử vui vẻ không thôi.

“Nói đến, chuyện lần trước, là ta nợ suy tính.” Thiên Tử vui vẻ một hồi, cùng Vương Thắng uống mấy chén sau khi, hết sức thành khẩn hướng về phía Vương Thắng nói xin lỗi: “Làm việc sai khiến người thói quen, không có cân nhắc cảm thụ của ngươi, chén rượu này coi như ta bồi tội, ta cạn trước.”

Nói xong, Thiên Tử cầm chén rượu giương cổ lên uống một hơi cạn sạch. Chu quản sự khi nghe đến Thiên Tử nói xin lỗi thời điểm cũng đã cả sững sờ, hắn ở trong hoàng cung nghe được Thiên Tử cùng Hoàng Hậu đã nói những này, nhưng cho tới bây giờ không nghĩ tới Thiên Tử dĩ nhiên có thể ngay trước mặt Vương Thắng nói thẳng áy náy a!

Vương Thắng hiển nhiên cũng là bất ngờ không kịp đề phòng, bất quá Thiên Tử này tấm diễn xuất đều làm được, Vương Thắng hay là muốn tốt xấu nho nhỏ cho chút mặt mũi, cũng bồi tiếp Thiên Tử uống một chén.

“Nhìn ngươi cái này lão đầu cũng không tệ lắm, nói cho ngươi biết một cái bí mật nhỏ.” Thiên Tử nể tình, còn đuổi theo xệ mặt xuống tử nhận sai, thái độ rất tốt, Vương Thắng sẽ không để ý để hắn nho nhỏ vui vẻ một cái: “Mị Nhi hiện tại đang ở hiếu kính nàng mẹ nuôi đây, lần này xét nhà đến đúng lúc nơi, dễ dàng biến phát hiện, đều hiếu kính.”

Thiên Tử trong nháy mắt lộ ra nụ cười, trong lòng mình cũng không khỏi có chút thẹn thùng. Hắn bây giờ là phát hiện, Vương Thắng thật không phải là đối ngoại bày ra một loại có thể thương lượng tư thế, rõ ràng chính là như vậy tính cách. Chuyện gì, mọi người bày ở trên bàn thảo luận giải quyết, chỉ cần không quá phận, trên căn bản đều có thể được một cái biện pháp giải quyết. Thật muốn trong âm thầm làm, chỉ sợ sẽ là Khâu gia Khải Toàn Cung kết quả như vậy.

“Ngươi phỏng chừng, lần này chia cắt Khải Toàn Cung, Hoàng gia có thể được chỗ tốt lớn bao nhiêu?” Thiên Tử tâm tình tốt, hơi lớn sự tình thương lượng với Vương Thắng đứng lên cũng không có kiêng kỵ, càng không sợ tiết lộ cơ mật.

“Các ngươi muốn được chỗ tốt gì?” Vương Thắng không hề trả lời, mà là nhằm vào Thiên Tử hỏi.

“Tốt nhất là có thể được nhất khối địa bàn, sau đó gần đây cùng chung quanh những này các nước chư hầu đổi thành, cùng kinh thành giáp giới, khuếch trương kinh thành lớn địa bàn.” Thiên Tử rất nghiêm túc trả lời nói: “Ngươi lúc mới bắt đầu nói lúc đó chẳng phải ý này sao?”

“Khả năng có thể lớn sao?” Vương Thắng hỏi.

“Tối đa chỉ có năm phần mười.” Thiên Tử hết sức thành thật trả lời: “Cùng mấy vị trọng thần phân tích qua mấy lần, độ khả thi không cao. Cái kia chút chư hầu là không muốn nhìn thấy Hoàng gia thế lớn.”

Cái này rất bình thường, ưu việt Thiên Tử đối với chư hầu tới nói là chế ước, ai cũng không nguyện ý nhìn thấy. Tốt nhất chính là duy trì hiện trạng, tiếp tục coi Thiên Tử là làm con rối Thiên Tử, mình làm các nước chư hầu thổ Hoàng Đế.

"Trước tiên như thế muốn, không được thì lùi lại mà cầu việc khác, đòi tiền, muốn kim tệ, muốn tiền hàng." Vương Thắng suy nghĩ một chút trả lời nói: "Tin tưởng những này bọn họ nhất định sẽ không keo kiệt sắc. Ngươi có thể dựa vào những này tiền tài quyền thế, chậm rãi đem kinh thành chế tạo thành kinh tế trung tâm văn hóa."

"Trung tâm kinh tế văn hóa?" Thiên Tử đột nhiên nghe được cái này xa lạ từ ngữ, không nhịn được trợn to hai mắt: "Nói thế nào? Cái gì gọi là trung tâm kinh tế văn hóa?"

"Nói đơn giản đi, liền là bất kể nơi nào người, vừa nghĩ tới phải kiếm tiền, đầu tiên nghĩ tới chính là kinh thành, bất kỳ Đại Thương hào, tổng cửa hàng suy nghĩ chính là mở ra kinh thành. Vật gì tốt, chỉ cần đi kinh thành là có thể mua được, đây chính là kinh tế trung tâm." Vương Thắng nhất thời cũng không tiện giải thích lớn như vậy khái niệm, chỉ có thể dùng lời nói đơn giản nhất miêu tả nói.

Nghe Vương Thắng miêu tả, Thiên Tử trước mắt cũng đã phảng phất xuất hiện một mảnh thịnh cảnh, đất kinh thành ngựa xe như nước mọi người chen vai thích cánh, các nơi hàng hóa qua lại không dứt, nhất định chính là Thiên Đường một loại a!

Thật sự đến rồi cái mức kia, kinh thành có thể nói chính là Kim sơn ngân hải một loại a! Chỉ dựa vào thu thuế, là có thể để Hoàng gia bồi dưỡng một nhóm trung thành cao thủ, trung thành quân đội, đến thời điểm...

"Cái kia trung tâm văn hóa đây?" Thiên Tử lại hỏi. Kinh tế trung tâm cũng đã có thể nhìn thấy chỗ tốt như vậy, cái kia trung tâm văn hóa chẳng phải là càng khiến người tâm động? Thiên Tử không phải là mù chữ, rõ ràng văn hóa có thể ảnh hưởng người đến mức nào.

“Luận tu hành, Hoàng gia tuy rằng cũng không có thiếu công pháp, có thể không có khả năng lấy ra công mở chứ? Vì lẽ đó, ngoại trừ tu hành ở ngoài, khiến người ta chỉ cần vừa nghĩ tới nghiên cứu học vấn, liền nghĩ đến kinh thành, liền tới kinh thành, vậy thì miễn cưỡng có thể có một trung tâm văn hóa hình thức ban đầu.” Vương Thắng vẫn như cũ lời ít mà ý nhiều nói.

“Mô hình?” Thiên Tử suy nghĩ một chút: “Cái kia hoàn chỉnh một chút đây?”

“Chính là muốn văn hóa phát ra a!” Vương Thắng không chút nghĩ ngợi trả lời nói: “Cái này văn hóa, có thể không trống trơn chỉ là nghiên cứu học vấn, ăn uống đùa, dù cho nghe cái khúc, cũng đều là trong kinh thành lưu hành. Muốn để toàn bộ vương quốc mọi người ý thức được, bất kể là cái nào các nước chư hầu người, bọn họ trong miệng ăn trên người mặc, đều là trong kinh thành lưu hành, đó chính là tốt nhất. Khiến mọi người vừa nghĩ tới kinh thành liền lòng sinh ngóng trông, dù cho không có chuyện gì, cũng muốn đến trong kinh thành đi dạo một phen, nhìn trong kinh thành cái gì lưu hành, tốt học một chút.”

Thiên Tử một vừa nghe Vương Thắng, vừa có chút nửa tin nửa ngờ hỏi: “Điều này có thể sao?” Có thể làm được đương nhiên là tốt nhất, vấn đề là, cái này độ khó cũng lớn quá rồi đó?

“Ngẫm lại Nhuận Tư Phường, ngẫm lại Càn Sinh Nguyên.” Vương Thắng bất động thanh sắc chỉ điểm: “Ngươi sẽ không cho rằng chỉ có kinh thành người mới sẽ mua chứ?”

Vừa nhắc tới này hai cái chuyện làm ăn, Thiên Tử lập tức hiểu Vương Thắng ý tứ, cùng với Vương Thắng làm như thế nào đến. Bây giờ Nhuận Tư Phường cùng Càn Sinh Nguyên, còn không phải là Vương Thắng nói tình huống này sao?

Toàn thiên hạ quý phụ danh viện, cái nào không muốn Nhuận Tư Phường thẻ khách quý? Cái nào không muốn mỗi thiên ngốc ở Nhuận Tư Phường thẩm mỹ viện bên trong tiếp thu phục vụ? Coi như là tới không được, lại có cái nào không nghĩ tới được một bộ Nhuận Tư Phường cao cấp nhất mỹ phẩm? Có người nói hiện tại mỗi bên các nước chư hầu cũng đã đem Nhuận Tư Phường đỉnh cấp mỹ phẩm trang phục xem là là khen thưởng hậu phi ban thưởng.

Càn Sinh Nguyên liền càng không cần phải nói. Nguyên Hồn thế giới, chỉ cần muốn tu hành, nhất định phải biết chữ, bằng không liền công pháp tu hành đều đọc không ra, tu hành cái rắm a!

Một lòng người tu hành rất nhiều, nhưng bây giờ rất nhiều tu hành cao thủ đã phát phát hiện, dùng Càn Sinh Nguyên văn phòng phẩm viết viết sách pháp gì gì đó, đối với mình tu tâm dưỡng tính có chỗ tốt cực lớn, càng có thể làm cho mình hết sức chuyên chú tu hành. Đối với mình tu hành có lợi đồ vật, ai sẽ không để ý?

Này có thể không riêng gì trận pháp nguyên nhân, thư pháp bản thân liền là ngồi yên người mới có thể kiên trì, không ngồi yên cũng đưa cái này xem là là đúng bản tâm tôi luyện. Dù cho thật đang luyện tập không đi xuống, cầm mấy cái nghiên mực cái chặn giấy gì gì đó mỗi ngày thưởng thức cũng là một loại tĩnh tâm thủ đoạn.

Đồ thông thường, làm sao có khả năng để những cao thủ này để mắt? Vậy dĩ nhiên Càn Sinh Nguyên Cực phẩm liền cung không đủ cầu. Hiện tại Càn Sinh Nguyên cô phẩm sớm đã không phải là thương phẩm, mà là tượng trưng cho thân phận.

Nếu như kinh thành thật có thể biến thành Vương Thắng trong miệng cái này trung tâm kinh tế văn hóa, cái kia mang tới không chỉ có riêng chỉ là tiền tài trên chỗ tốt, chỉ là Thiên Tử trong khoảng thời gian ngắn dĩ nhiên không nghĩ ra được phải hình dung như thế nào.

“Tán đồng cảm giác, hoặc là sức ảnh hưởng.” Vương Thắng giúp Thiên Tử tổng kết ra hắn muốn nói nhưng không có lời nói ra: “Để thiên hạ con dân đều lấy kinh thành lưu hành là gió hướng về, lấy kinh thành văn hóa vì là hướng phát triển, một cách tự nhiên liền tăng cường đối với kinh thành đối với Thiên Tử đối với hoàng thất đối với triều đình tán đồng cảm giác. Tự nhiên, Thiên Tử hoàng thất cùng triều đình sức ảnh hưởng liền sẽ từ từ tiến hành thẩm thấu, một hai thay thế sau, e sợ này loại thẩm thấu liền sẽ để các chư hầu ăn ngủ không yên. Đương nhiên, một hai thay thế sau có còn hay không đại các nước chư hầu, vậy sẽ rất khó nói rồi.”

Thiên Tử tuy rằng đã nghĩ tới này đối với mình đối với hoàng thất có rất nhiều chỗ tốt, nhưng cho tới bây giờ không có nghĩ tới cái này Vương Thắng vừa nói ra được tán đồng cảm giác dĩ nhiên có tác dụng lớn như vậy. Trong khoảng thời gian ngắn, hầu như không thể nào tiếp thu được cái khái niệm này, rơi vào trong trầm tư, thiếu chút nữa thì sững sờ.

Chu quản sự cũng là khuôn mặt hãi dị, ở tại bọn hắn những này vẫn cảm thấy tu vi thăng chức là hết thảy trong mắt người, xưa nay không nghĩ tới còn có này loại binh không nhận huyết là có thể cướp đoạt thiên hạ phương pháp xử lý.

May mà Thiên Tử vừa thái độ thành khẩn, biết được sai lầm vọt thẳng Vương Thắng xin lỗi, bằng không Vương Thắng lời nói này muốn là hướng về phía cái nào đại các nước chư hầu quốc chủ nói, cái kia Hoàng gia còn có đường sống sao? May mà Vương Thắng không là địch nhân a! Muốn thật sự là địch nhân lời, đối đầu như vậy yêu nghiệt một loại gia hỏa, dù cho Chu quản sự đã là truyền kỳ đỉnh cao, nhưng bây giờ nhưng phát phát hiện, e sợ chính mình thật muốn động thủ, đối mặt mặt hắn cũng chưa chắc đã có nắm bắt bắt Vương Thắng.

Cái cảm giác này là trong chớp mắt mới có, cũng là Chu quản sự một loại đặc biệt năng lực tiên tri. Chu quản sự chính mình rất rõ ràng, điều này là bởi vì Vương Thắng đúng là đem hắn kinh động. Chưa từng có nghĩ tới một cái nghe nói là Man Tử xuất thân tiểu tử, cũng không cần động thủ, chỉ là tán gẫu ngày liền đem mình sợ tới mức này.

Thiên Tử cuối cùng là từ cái kia loại không cách nào hình dung phấn khởi bên trong tỉnh táo lại. Vương Thắng nói cho dù tốt, cũng bất quá là lâu đài trên không, bây giờ còn đang trên trời phiêu đây. Muốn thật phát hiện, vẫn như cũ được từng bước từng bước làm đến nơi đến chốn tiêu sái. Có thể chỉ cần có phương hướng, vậy thì không lo không có một đường đi tới cơ hội. Hoàng gia phục hưng, Thiên Tử quả thực đã có thể dự trù.

Tỉnh táo lại sau khi, Thiên Tử bỗng nhiên trong đó lại nghĩ tới khác một cái vô cùng vấn đề nghiêm trọng, có thể nói là việc quan hệ vấn đề sinh tử.

“Nếu như kinh thành thật sự làm xong rồi cái mức kia, cái kia chút đỏ con mắt chư hầu có thể hay không tập trung lại, đem kinh thành cướp sạch, sau đó đem hoàng thất đuổi tận giết tuyệt, đem đất kinh thành chia cắt đây?” Thiên Tử lo lắng hỏi. Nếu hiện tại mọi người có thể từ chia cắt các nước chư hầu trong đó đạt được lợi ích, đến thời điểm chia cắt kinh thành chỗ tốt lớn hơn thời điểm, còn sẽ có người nhịn xuống không động thủ sao? Đổi thành Thiên Tử chính mình, e sợ cũng phải động tâm chứ?

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 549: Bất Ngờ Chia Lìa

Ở Thiên Tinh đại lục nơi nào đó, một toà cung điện nguy nga bên trong, một toà trận pháp thật to đang chầm chậm vận chuyển.

Bầu trời lơ lững một khối cao ba mươi trượng, rộng sáu trượng Ngọc Bia, mặt trên linh khí lưu động, thỉnh thoảng có tên tuổi nổi lên.

Mà mỗi xuất hiện một cái tên, ở Ngọc Bia phía trước, liền sẽ dần hiện ra một bóng người.

“Ha ha, rốt cục đi ra!” Từng cái xuất hiện người, đều là lộ ra vẻ mừng rỡ như điên.

Mỗi một người đều là sống sót sau tai nạn dáng vẻ, vô cùng chật vật.

Ở trận pháp bốn phía, ngồi xếp bằng hai mươi tên võ giả, giữ gìn trận pháp vận chuyển cùng với cơ bản trật tự.

Đi ra võ giả ở ngắn ngủi hưng phấn sau, lập tức thu liễm tâm tình, hướng về lúc trước đường nối bay đi.

Ở cung điện bầu trời, một tòa tinh xảo trong phòng, vài tên nam tử mặt không thay đổi nhìn phía dưới, một người trong đó nói: “Không biết bên trong nghiêm trọng tới cỡ nào đến trình độ nào, nhưng từ Tử Minh cùng chư vị đại nhân đều đi vào, nói vậy thế cuộc cũng khống chế lại.”

Một người khác ngồi ở trên ghế nằm, xa xôi nói rằng: “Có người nói chết rồi rất nhiều người, là xây thành trì tới nay tổn thất nặng nề nhất một lần sự cố, không làm được Phượng Dương Thu lần này cần ngã xuống.”

Lúc trước người kia hừ nói: “Hắn thân cư Hư Thiên Thành thành chủ nhiều năm như vậy, vơ vét bao nhiêu chỗ tốt? Cũng nên đổi người khác đi mò chụp tới.”

Mấy người đều là “Khà khà” cười lên.

To lớn kia Ngọc Bia trên, lại là mấy cái tên hiện ra, sau đó lập loè ra mấy đạo nhân ảnh, đầu tiên là đại hỉ không ngớt, sau đó vẻ mặt bất đồng.

Mấy người đều nhanh chóng theo cái kia lúc trước đường nối ly khai, chỉ còn dư lại một người còn trôi nổi ở trận pháp kia bầu trời, lấm lét nhìn trái phải, giữa hai lông mày càng là vặn lên.

“Này, mau chóng ly khai, đừng vội ở trận pháp bầu trời, miễn cho ngăn trở con đường của người khác.” Một tên ngồi xếp bằng ở trận pháp bốn phía nam tử mở mắt ra, quay về người kia quát mắng.

Người kia xung quanh lông mày súc càng chặt, bóng người lóe lên, liền bay xuống ở trận pháp biên giới, cũng đi tới lúc trước rời đi đường nối, nhưng cũng vẫn chưa ly khai, mà là đứng ở cái kia, tựa hồ đang đám người.

Tên kia hộ tống trận nam tử trên mặt xẹt qua vẻ giận dữ, quát lên: “Truyền tống nơi, không được dừng lại, mau chóng ly khai!”

Người kia cung kính ôm quyền, chắp tay nói: “Xin hỏi đại nhân, ta có một vị bằng hữu cùng ta một đạo đi ra, vì sao không gặp bóng người của nàng, tựa hồ khả năng xảy ra chuyện ngoài ý muốn?”

Cái kia hộ tống trận nam tử nhíu mày lại, sắc mặt trở nên hơi nghiêm nghị, nói: “Đường nối đánh mở đến bây giờ, chưa phát phát hiện có vấn đề, ngươi xác định bằng hữu ngươi với ngươi đi ra cùng với?”

Đường nối vừa khôi phục thành đôi hướng về, những này hộ tống trận người đối với vấn đề xuất hiện vô cùng coi trọng, một hồi tất cả đều mở mắt ra, ánh mắt rơi vào người kia trên người. Liền ngay cả cung điện bầu trời, cái kia xa hoa bên trong căn phòng mấy người, cũng toàn bộ đều ngừng giao lưu, nhìn sang.

Người kia chính là Dương Thanh Huyền, cùng Tử Diều Hâu một đạo bóp nát ngọc bài sau, đồng thời tiến vào đường nối, nhưng phát phát hiện Tử Diều Hâu vẫn chưa đi ra, không khỏi sốt sắng, vội hỏi: “Xác định, chúng ta đồng thời bóp vỡ ngọc bài, khẳng định đồng thời tiến nhập đường nối.”

Cái kia hộ tống trận nam tử nghĩ một hồi, lại hỏi: “Ở trong đường hầm, có thể có cảm ứng được bằng hữu ngươi tồn tại?”

Dương Thanh Huyền nhớ một trận, lắc đầu nói: “Cũng không có.”

Hộ tống trận nam tử cau mày nói: “Không có? Ngươi xác định bằng hữu ngươi cũng là từ Thiên Tinh đại lục đi vào? Có thể hay không nàng đi là Bất Hủ đại lục bên kia đường nối?”

“A, chuyện này...”

Dương Thanh Huyền ngây người một chút, vấn đề này hắn đích xác chưa bao giờ nghĩ tới, mặc dù là Tử Diều Hâu, cũng bỏ quên khả năng này, “Lẽ nào... Tử Diều Hâu truyền tống đến Bất Hủ đại lục đi tới...”

Cái kia hộ tống trận nam tử trên mặt lộ ra sắc mặt giận dữ, quát lên: “Hồ đồ, liền bằng hữu ngươi đi cái lối đi kia đều không rõ ràng, ở nơi này loạn nói xảy ra chuyện, mau mau ly khai, đừng vội ở đây cản đường!”

Dương Thanh Huyền mím môi, lại hỏi: “Xin hỏi đại nhân, nên làm gì đi Bất Hủ đại lục, đường gần nhất đi như thế nào, cần thời gian bao lâu?”

truyencuatuinet

Cái kia hộ tống trận người phất tay nói: “Không biết, đi nhanh lên!”

Dương Thanh Huyền cảm nhận được cái kia rõ ràng địch ý, một mặt cười khổ, lúc này chắp tay, liền nhanh chóng từ lối đi kia bên trong rời đi.

Ở đó xa hoa bên trong gian phòng, một người không nhịn được xuy thanh nói: “Thực sự là trí chướng, người như vậy là tu luyện thế nào đến Luân Hải cảnh?”

Một người khác nhưng là suy tư dáng vẻ, “Người này lúc đi ra, cái kia Ngọc Bia trên biểu hiện tên hình như là... La Phi?”

“La Phi? Làm sao, danh tự này có vấn đề sao?”

Lúc trước người kia không rõ, nghĩ một hồi, cảm thấy rất thông thường một cái tên.

“La Phi?!”

Trong mấy người, một tên áo xám trường bào nam tử đột nhiên hơi thay đổi sắc mặt, trầm ngâm một chút, trong đôi mắt lập loè ra ánh sáng đến.

Người khác kia nói rằng: “Tả Khâu lệnh, có phải là nghĩ tới điều gì? Người này họ La, cùng quý phái lệnh sư cùng họ, đồng thời ta trước có nghe người ta nói qua, Vô Nhai Kiếm Phái chưởng môn La Hạo Hạo có một con riêng, cũng tiến nhập Hư Thiên

Thành, sẽ không phải là...”

Áo bào tro nam tử đứng lên, trong mắt tinh quang lấp lóe, không nói một lời liền vọt ra khỏi phòng.

“Ai nha, đây là làm gì? Muốn đuổi theo nhận thân sao?” Một người châm chọc nói.

Người khác kia khẽ mỉm cười, nói: “Đích thật là đi nhận thân, chỉ có điều này nhận thân là tốt hay xấu cũng không biết. Tả Khâu lệnh là La Hạo Hạo đệ tử thân truyền, mà hắn đối với Vô Nhai Kiếm Phái chưởng môn bí kỹ ba ngàn nghiệp hỏa, đã nhòm ngó rất lâu rồi. Ta lúc trước nghe hắn nói, liền ngay cả La Hạo Hạo thân truyền đại đệ tử đều chưa từng gặp quyển bí kỹ này, sau đó truyền ra La Hạo Hạo có một con riêng sau, Tả Khâu lệnh nhưng là một mực tìm kiếm tên này con riêng tăm tích đây.”

Còn lại người sững sờ sau, đều là hắc tiếng lộ ra mỉm cười, tựa hồ tiên đoán được sẽ có chuyện tốt gì phát sinh.

...

Dương Thanh Huyền ra đại điện sau, phát phát hiện trước mắt là một toà trống trải thành trì, cũng không quá lớn, nhưng người cũng không ít, tựa hồ là chuyên môn xây dựng dùng để tiến nhập Hư Thiên Thành.

“Tử Diều Hâu hẳn là truyền tống đến Bất Hủ đại lục đi tới, lần này như thế nào cho phải, ta đi tìm lời của nàng, làm không cẩn thận nàng phản tới tìm ta. Như là không đi tìm, cố gắng nàng lại ở tại chỗ chờ ta đi qua.”

Hắn thử một hồi dùng khế ước cảm ứng, hay là cách xa nhau quá xa, hoàn toàn không cảm ứng được.

“Ai.” Thở dài một tiếng sau, cũng không biết làm sao bây giờ.

Lúc này, lại có vài tên võ giả từ bên trong cung điện kia đi ra, đều hướng về cùng một phương hướng bay đi.

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, cũng là đi theo cái kia sau lưng mấy người, dự định trước tiên ly khai nơi đây lại nói, bỗng nhiên một đạo thanh âm kinh ngạc vui mừng từ phía sau truyền đến, “La Phi lão đệ.”

Liền gặp một bóng người lấp lóe, liền đi tới trước mặt, càng là Đường Vân.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, đang lo không nhìn được đường, vội hỏi: “Ngươi cũng đi ra?”

Đường Vân cười khổ một tiếng, gật gật đầu, nói: “Cái kia loại trong hoàn cảnh, đường nối một chữa trị, dĩ nhiên là đi ra, ai còn daqXGJlO ở lại bên trong chờ chết? Còn nữa, đạt đến Địa cảnh sau khi, tiếp tục lưu lại bên trong hiệu quả cũng không nổi bật, còn không bằng khác tìm hắn nơi tu luyện.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Ngươi cũng biết nhanh chóng đi đến Bất Hủ đại lục phương pháp xử lý?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 550: Vượt Vị Diện Truyền Tống Trận, Sư Huynh Đột Kích

"Bất Hủ đại lục?" Đường Vân cổ quái nhìn hắn, nói: "Nếu là muốn đi Bất Hủ đại lục, ngươi ở Hư Thiên Thành thời điểm, nên tìm một Bất Hủ đại lục truyền tống ngọc bài đi qua, bây giờ muốn đi, không phải là không thể, chỉ có điều khúc chiết phiền phức, hơn nữa tiêu hao rất lớn."

Dương Thanh Huyền buồn phiền nói: "Làm sao phiền toái, không cách nào nhanh chóng đi qua sao?"

Đường Vân nói: "Biện pháp nhanh nhất, chính là ngươi đi một chuyến nữa Hư Thiên Thành, sau đó kiếm một cái đi về Bất Hủ đại lục ngọc bài."

Dương Thanh Huyền cũng nghĩ tới phương pháp này, nhưng thân phận chứng thực cửa này liền kẹt, nói: "Biện pháp khác đây?"

Đường nguyên có chút cổ quái nhìn hắn, một loại có thể tiến nhập Hư Thiên Thành tu luyện con cháu, đều là các môn các phái trọng điểm tài bồi đối tượng, giống một ít cơ bản thường thức đều sẽ có giảng giải, không hiểu này La Phi vì sao không biết.

Nhưng hắn vẫn kiên nhẫn giảng giải: "Nếu muốn đánh thông đường nối h34ESR7 vị diện, cần uy năng lớn lao, mà duy trì lối đi này bất diệt, cần năng lượng cũng không phải chuyện nhỏ, chỉ có một ít thế lực khổng lồ mới có thể làm được. Ở Thiên Tinh đại lục, nắm giữ vượt vị diện truyền tống trận thế lực, không tới Thập gia, trong đó sẽ đối với ở ngoài cởi mở, chỉ có Tứ Hải, Đại La chờ thương hội liên hợp xây dựng một cái, nhưng phí dụng kia thực tại không ít, truyền tống một lần cần phải giao nạp một triệu linh thạch trung phẩm. Bất quá nơi này là Thiên Tinh đại lục, phải lấy được một triệu linh thạch trung phẩm, độ khó có thể so với ở Hư Thiên Thành bên trong thấp nhiều lắm. Thời gian trên mà, như là nhanh thì, ba tháng có thể đến."

"Ba tháng?" Dương Thanh Huyền tâm một hồi liền nguội nửa đoạn, ba tháng Tử Diều Hâu còn sẽ ở Bất Hủ đại lục một đầu khác sao? Nhưng bất kể như thế nào, hắn hay là phải đi vào tìm một cái.

Ngay sau đó ôm quyền nói: "Làm sao đi cái kia vị diện truyền tống trận, kính xin Đường Vân huynh chỉ điểm."

Đường Vân thấy hắn không phải không đi, nhân tiện nói: "Từ nơi này truyền tống đến Tam Lôi Thành, lại trung chuyển đến Thú Tâm Thành, lại tới Quỳ Thủy Thành, liền có thể gặp được vị kia mặt truyền tống trận. Bất quá mỗi ngày chỉ có thể truyền tống một lần, nhiều người thời điểm là cần xếp hàng."

"Xếp hàng..." Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, ôm quyền nói: "Đa tạ, việc này không nên chậm trễ, ta đi trước."

Đường Vân cũng chắp tay nói: "Nhìn dáng dấp huynh đệ đối với Thiên Tinh đại lục tựa hồ cũng không quá quen, có thể tùy tiện tìm gia thương hội, mua một ít tài liệu căn bản, làm sơ tìm hiểu một chút. Ta ngay ở Thiên Tinh đại lục Kế Đô thành tu luyện, như là La Phi huynh đệ có rãnh rỗi, hoan nghênh bất cứ lúc nào tới chơi."

Dương Thanh Huyền liền nói ngay tạ ơn, liền không nữa khách sáo, hướng về cung điện phụ cận truyền tống trận đi. Mà Đường Vân cũng hướng đi một hướng khác truyền tống trận.

Sau năm ngày, Dương Thanh Huyền liền xuất hiện ở Thú Tâm Thành ở ngoài.

Thú Tâm Thành là một cái tương đối lớn trung chuyển trạm, truyền tống trận đều bố trí ở ngoài thành đông mặt hơn mười dặm địa phương.

Dương Thanh Huyền sau khi ra ngoài, liền lập tức hướng về phụ trách truyền tống tổ chức đệ trình truyền tống thỉnh cầu.

Cái kia phụ trách người liếc mắt nhìn tờ khai, liền đặt ở một bên, nói: “Quỳ Thủy Thành, 80 ngàn linh thạch trung phẩm, nắm hào xếp hàng.”

Dương Thanh Huyền được một cái thẻ số, trên đó viết một chín ba, không khỏi cau mày nói: “Xin hỏi đại nhân, đằng trước đã xếp tới bao nhiêu vị?”

Người kia cũng không ngẩng đầu lên, lười biếng nói rằng: “Làm sao phế lời nhiều như vậy chứ? Sẽ gọi số, chính mình chú ý nghe.”

Vừa nói xong, liền nghe có người gọi, “Số 17, đi Ngự Long Thành.”

Dương Thanh Huyền ngẩn người một chút, hỏi: “Mới số 17, ta một chín ba muốn xếp hạng tới khi nào?”

Cái kia phụ trách người lườm hắn một cái, phất tay nói: “Sang một góc chơi, ước chừng đứng hàng cái năm, sáu ngày đã đến.”

Dương Thanh Huyền cuối cùng đã rõ ràng rồi Đường Vân nói, đi Bất Hủ đại lục muốn ba tháng là chuyện gì xảy ra, truyền tống cũng không cần quá nhiều thời gian, mấu chốt là này xếp hàng a.

“Làm sao, không muốn xếp hàng? Ta ngược lại thật ra có một biện pháp.”

Đột nhiên phía sau truyền đến một thanh âm, là một tên áo bào tro nam tử, đang cười tủm tỉm nhìn hắn, hai tay giao ở trước

người.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, chỉ thấy người này ánh mắt sáng quắc, cái kia tà tà trong nụ cười cũng lộ ra nhàn nhạt tâm cơ, một chút liền phán đoán người này cũng không phải là người lương thiện, nhưng nghĩ đến muốn xếp hạng sáu trời đội, nhất thời bình tĩnh hỏi: “Ngươi có biện pháp gì?”

Người kia ngoắc ngoắc ngón tay, nói: “Đi theo ta.”

Nói, liền hướng về bên ngoài truyền tống trận đi.

Dương Thanh Huyền nhớ một trận, tuy rằng cảm thấy không thích hợp, nhưng vì tiết kiệm thời gian, vẫn là đi theo.

Hai người một trước một sau, nhanh chóng ở ngoài thành đi tới, đằng trước người kia càng là bước đi như bay, đại địa ở dưới chân hắn không ngừng bay ngược, mỗi một bước đều bước ra trăm trượng xa.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, này súc địa thành thốn, là tiêu chuẩn không gian thần thông, chỉ có Địa cảnh cường giả mới có thể rất tốt nắm giữ, người trước mắt này vận dụng thông thạo cực kỳ, tất nhiên cũng là Địa cảnh tồn tại.

Hắn không khỏi cảm khái vạn phần, Địa cảnh ở Huyền Dạ đại lục bắc bộ, thật là như thần tồn tại, nhưng ở này Thiên Tinh đại lục nhưng tùy ý có thể thấy được.

“Được rồi, đã đi được đủ xa, dừng lại đi.”

Dương Thanh Huyền chạy như bay sau một lúc, chung quanh hoang tàn vắng vẻ, hắn trước tiên ngừng lại, thản nhiên nói.

Phía trước thân ảnh kia cũng đột nhiên dừng lại, nhưng vẫn chưa quay người lại, khẽ cười nói: “Làm sao, sợ?”

Dương Thanh Huyền nói: "Sợ liền sẽ không cùng ngươi đến rồi, ta vừa mới nhớ, ngươi tựa hồ là từ Tam Lôi Thành liền theo ta tới được đi."

Người kia cười hì hì, lúc này mới xoay người lại, nói: "Hiện tại mới phát phát hiện, là khen ngươi nhạy cảm đây, vẫn là ngốc đây?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ta nhạy cảm vẫn là ngốc đều không trọng yếu, quan trọng là... Mục đích của ngươi?"

Người kia hai tay đưa ở sau lưng, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn một hồi, phát phát hiện Dương Thanh Huyền cùng La Hạo Hạo tựa hồ dài đến căn bản không giống, xung quanh lông mày không khỏi cau lại hạ, nói: "Ngươi gọi La Phi?"

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, hồ nghi nói: "Ngươi là từ Hư Thiên Thành truyền tống trận vậy hãy cùng tới được?"

Bởi vì ngoại trừ từ bên kia theo tới, không thể có người biết tên của hắn.

Người kia gật gật đầu, nói: "Không sai. La Phi là cái cái tên rất bình thường, sẽ không biết ngươi là có hay không là ta muốn tìm người kia."

Dương Thanh Huyền nói: "Là thì lại làm sao, không phải thì lại làm sao?"

Người kia khẽ mỉm cười, nói: "Đúng vậy, có thể sống sót, không phải vậy, liền không có cách nào sống rồi."

Dương Thanh Huyền trong con ngươi ngưng ra tinh mang, sắc mặt lạnh lẽo hạ xuống, "Ở đâu ra cảm giác ưu việt, để cho ngươi bình tĩnh như thế cho rằng, mình có thể tùy ý lấy tính mạng của người khác?"

Người kia chính là Tả Khâu Lệnh, lắc ngón tay, nói: “Không không, không phải tùy ý, ta tìm ngươi đã rất lâu rồi... Tiểu sư đệ!” Cuối cùng ba chữ, từng chữ cắn răng ra.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, tựa hồ nghĩ tới điều gì, ngưng tiếng nói: “Vô Nhai Kiếm Phái?”

Tả Khâu Lệnh trên mặt lộ ra vẻ đại hỉ, cười như điên nói: “Ha ha, quả nhiên là ngươi, sư phó con riêng, ta tiểu sư đệ a!”

Dứt tiếng, Tả Khâu Lệnh thân ảnh trong nháy mắt ở biến mất tại chỗ, chỉ lưu hạ một đạo tàn ảnh lờ mờ.

Dương Thanh Huyền lập tức cảm nhận được cường đại nguy hiểm kéo tới, trên mặt xẹt qua sát khí, dưới chân giẫm lên một cái liền lui mười trượng, trực tiếp biến thân Thanh Loan, há mồm phun ra một cái thanh hỏa, hướng về cái kia không thấy bóng người trong hư vô đốt tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 551: Giàu Nứt Đố Đổ Vách, Tuyệt Vọng Cầu Xin

“A…”

Trong hư vô truyền đến một tiếng kêu sợ hãi tiếng, sau đó liền xuất hiện Tả Khâu Lệnh thân ảnh, chỉ thấy hắn trên mặt mang theo kinh sắc, hoảng sợ nhìn cái kia chim thần Thanh Loan, đầu óc có chút không phản ứng kịp.

Nhưng này thanh hỏa hết sức lợi hại, đốt hắn không cách nào độn hình, nhất thời khoát tay, một thanh cự kiếm liền ở trong tay ngưng tụ thành, hướng về trong biển lửa kia chém một cái.

Kiếm khí ngút trời, trực tiếp đem thanh hỏa phách mở, đồng thời thế đi không giảm chém về phía Dương Thanh Huyền.

“Tam Hoa cảnh!”

Dương Thanh Huyền con dEx6sxWy ngươi co rụt lại, lập tức đoán được tu vi của đối phương, hai cánh khẽ vỗ, nhảy lên một cái, tránh thoát chiêu kiếm đó.

“Ầm ầm!” Đại địa bị kiếm khí chém mở, không ngừng đi phía trước nứt đi.

Dương Thanh Huyền trong mắt tuôn ra ánh mắt lạnh như băng, từ không trung lao xuống, mảng lớn thanh hỏa trực tiếp trút xuống.

“Vô dụng, mặc ngươi thần thông lợi hại, cũng phải bị ta tu vi áp chế!”

Tả Khâu Lệnh kiếm khí lại nổi lên, người kiếm như một, không lùi mà tiến tới, trực tiếp phách nổ súng hải vọt tới, kiếm chỉ Dương Thanh Huyền lồng ngực.

Dương Thanh Huyền giơ lên hai trảo, hướng về kiếm kia trên một trảo, “Ầm” một tiếng sắc bén móng vuốt đem kiếm to kia gãy đoạn.

“Cái gì?!”

Tả Khâu Lệnh điên cuồng hút một cái hơi lạnh, sợ đến vội vàng lùi về sau. Trường kiếm kia trên dựa vào kiếm của hắn Võ Hồn, sắc bén cực kỳ, không gì không xuyên thủng, bị một trảo gãy đoạn vẫn là chuyện chưa bao giờ có.

Dương Thanh Huyền đương nhiên sẽ không buông tha cơ hội này, một hồi biến thành Sa chi bảo vệ, giơ lên cự chưởng đến, bên trên sáu đạo Viêm dương lấp lóe, hóa thành một cái lớn như vậy hỏa đoàn, như ngọn lửa hừng hực lửa cháy lan ra đồng cỏ, cuồng kích xuống!

“Lục Dương Khai Thiên!”

To lớn chưởng lực kèm theo ngọn lửa hừng hực từ trên trời giáng xuống, bao trùm chu vi ngàn trượng phạm vi, Tả Khâu Lệnh thân ảnh trở nên nhỏ bé như kiến.

“Kiếm cương!”

Tả Khâu Lệnh sắc mặt trắng bệch, nội tâm sinh ra vô cùng sự thù hận, “Chết tiệt lão già! Dĩ nhiên ẩn giấu nhiều như vậy lợi hại thần thông, tất cả đều truyền cho mình con tư sanh, chúng ta nhưng là da lông cũng sẽ không a!”

Cường đại tức giận kèm theo kiếm ý, ở trước người chống đỡ mở một đạo kiếm chi phòng ngự.

"Ầm ầm!"

Lục Dương Chưởng đánh vào kiếm cương trên, vô biên hỏa diễm bắn mạnh mở, đại địa da bị nẻ, Tả Khâu Lệnh dù chưa bị thương, nhưng bị ép tới không ngừng lùi lại, ở trên mặt đất trượt ra một đạo ba mươi trượng dấu vết.

"Chiến Tam Hoa cảnh vẫn còn có chút miễn cưỡng nha."

Dương Thanh Huyền đứng ở không trung, lạnh lùng nhìn Tả Khâu Lệnh, phảng phất đang lầm bầm lầu bầu.

"Đáng chết! Đừng vội nói khoác không biết ngượng!"

Tả Khâu Lệnh vừa vội vừa nộ, nghĩ đến La Hạo Hạo một thân thần thông đều truyền cho người này, càng là lên cơn giận dữ, quát: "Bản công tử không phải ngươi cái này tạp chủng có thể ngưỡng mộ tồn tại! Đi chết đi cho ta!"

Hắn năm ngón tay vồ lấy, lần thứ hai đem kiếm Võ Hồn ngưng tụ ra, đột nhiên thân thể lóe lên, liền tại chỗ biến mất.

Sau một khắc, liền xuất hiện trên bầu trời Dương Thanh Huyền, hai tay cầm kiếm chém hạ xuống.

Dương Thanh Huyền nâng tay phải lên, lạnh lùng nói: "Nếu không có muốn đuổi đường, ta còn thực sự muốn cùng ngươi cẩn thận vui đùa một chút đây, hiếm thấy tìm một còn được đích bồi luyện, đáng tiếc."

Ở trên đỉnh đầu hắn, lập tức hiện ra Cổ Hạt Ảnh Tử, trong tròng mắt tuôn ra ánh sáng xanh lục đến, duỗi ra to lớn cái kìm liền hướng Tả Khâu Lệnh kéo tới.

"Chi! Đây là vật gì?!"

Tả Khâu Lệnh hoảng hốt, cái kia Cổ Hạt vừa ra phát hiện, liền trực tiếp trước khí thế trên đem chính mình áp chế gắt gao, cái kia một kìm càng là kéo đoạn không, lệnh chung quanh hắn cảm thấy to lớn đè ép, phải đem thân thể bóp nát giống như.

“Không!”

Tả Khâu Lệnh hét lớn một tiếng, toàn thân tiềm năng trong nháy mắt bộc phát ra, đại Kiếm Nhất giương cao, liền lấy công làm thủ, đón cái kia lớn kìm kéo tới.

“Oành! Oành!”

Đại kiếm vỡ thành trăm nghìn khối, tán ở trên không bên trong.

“Oành!” Tả Khâu Lệnh phun mạnh ra một ngụm máu đến, liền như diều đứt dây, bay ngược ra ngoài, hung hăng ngã xuống đất, trượt ra thật xa.

Dương Thanh Huyền xung quanh lông mày cau lại hạ, nói: “Cổ Hạt, sức mạnh của ngươi thật giống lại biến mất.”

Thâm Hồng Cổ Hạt u oán nhanh hạ hai mắt, trở về đến Tinh Giới bên trong, “Mỗi Thiên Huyền mộc cây có gai số lượng muốn duy trì ta tu vi không hạ, đã rất khó. Nhanh thì nửa năm, chậm thì một năm, ta liền muốn rơi vào Tam Hoa cảnh.” Trong giọng nói tràn đầy cô đơn.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ngươi đây là ở yêu cầu ta tăng cường khẩu phần lương thực sao? Có thể, ngươi mỗi ngày yên tâm ăn xong, có thể ăn bao nhiêu là bao nhiêu. Bản công tử thực lực bây giờ có, linh thạch cũng sẽ không thiếu mất. Tỷ như trước mắt cái này, trên người phải có không ít dòng dõi.”

Hơn nữa hắn ở Hư Thiên cổ chiến trường bên trong giết Lục Hạo, thu hoạch vô cùng phong phú, không chỉ có chiếm được chiến hạm Thiên Phàm, còn có mỗi bên loại thiên tài địa bảo cùng với đếm không hết linh thạch, một hồi trở nên giàu nứt đố đổ vách.

“Thật sự?” Cổ Hạt đại hỉ, nhưng lập tức nói rằng: “Yên tâm đi, ta cũng không ăn được bao nhiêu, mỗi ngày nhiều nhất ăn uống năm trăm cân, liền đạt đến ta tiêu hóa cực hạn. Như vậy tu vi của ta còn có thể từ từ khôi phục đi tới.”

Dương Thanh Huyền hiếu kỳ nói: “Ngươi đỉnh cao thời điểm tu vi là mức độ nào?”

Thâm Hồng Cổ Hạt nói: “Đế Thiên vị.”

“Chi!” Dương Thanh Huyền hít một hơi khí lạnh, đáng thương nhìn nó, một tên Đế Thiên vị cường giả, ở dài dòng năm tháng bên trong dĩ nhiên thoái hóa đến rồi trình độ như thế.

Thâm Hồng Cổ Hạt nói: “Đây là ta nằm ở cực độ trạng thái hôn mê, thêm vào tự mình phong ấn, bằng không đã sớm sức mạnh không còn, hoá thành bụi phấn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi hết khả năng ăn, ta biết nghĩ tất cả biện pháp giúp ngươi khôi phục lại tột cùng.”

Trải qua mấy lần ra tay, Thâm Hồng Cổ Hạt đều giúp hắn to lớn bận bịu, đồng thời đưa đến hết sức tác dụng trọng yếu, hắn đối với Thâm Hồng Cổ Hạt cũng là càng phát thưởng thức.

Thâm Hồng Cổ Hạt nói: “Nếu là muốn ta khôi phục đỉnh cao lực lượng, chỉ dựa vào này Huyền Mộc bụi gai là không đủ, tốt nhất có thể để ta nuốt chửng phẩm chất cao Hoang đan, hoặc là tìm được vài món đồ vật trong truyền thuyết. Một khi ta trở về Đế Thiên vị, liền có thể hóa thành nhân thân, như là ngươi không ngại, đến thời điểm có thể mang Hư Vô Hoang Thiên Quyết truyền thụ cho ta.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chỉ cần ngươi trung thành với ta, ta tự nhiên không ngại. Tiếp đó, ta sẽ làm hết khả năng thu thập Hoang đan cho ngươi dùng ăn.”

Cổ Hạt trầm mặc hạ, nói: “Đa tạ.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, mặc dù mình sức mạnh không đủ, nhưng nếu thân là Thánh Chủ, tự nhiên không thể bạc đãi tuỳ tùng tiểu đệ của chính mình. Còn Thâm Hồng Cổ Hạt tương lai là hay không sẽ phản bội, đó cũng là chuyện tương lai, hiện tại không cần thao quá đa tâm.

Hắn bóng người lóe lên, liền bay xuống đến Tả Khâu Lệnh thân một bên, chỉ thấy ngực hắn bị kéo ra một cái to lớn lỗ thủng, không ngừng toát ra máu, liền ngay cả ruột gì gì đó, đều lộ ở bên ngoài, thoi thóp.

Tả Khâu Lệnh sợ hãi theo dõi hắn, đầy mặt sự thù hận cùng tuyệt vọng, còn có một tia cầu xin.

Dương Thanh Huyền giơ lên kiếm đến, liền muốn đâm xuống, lạnh lùng nói: “Xin lỗi, là chính ngươi đến tìm chết, không oán ta được. Như là thả ngươi đi, ta sợ là sẽ phải phiền phức vô cùng.”

Tả Khâu Lệnh cả người run lên, sắc mặt tái nhợt, nói: “Bỏ qua cho ta đi, ta chắc chắn sẽ không đem hành tung của ngươi để lộ ra ngoài, hơn nữa ta có thể nói cho ngươi biết, hiện tại toàn bộ môn phái người đều đang tìm ngươi, một khi giết ta, ngươi cũng phiền phức lớn rồi.”

Chương 552: Bên Trong Môn Phái Mắc, Chưởng Môn Tranh

“Ồ? Ta làm sao phiền phức lớn rồi, giết ngươi xong hết mọi chuyện.” Dương Thanh Huyền cười lạnh nói, mũi kiếm thẳng đến Tả Khâu Lệnh yết hầu, hoa rách một chút da dẻ, chảy ra máu.

Tả Khâu Lệnh không ngừng run rẩy, bình thường lúc giết người sát phạt quả quyết, hiện tại mới hiểu được tử vong là đáng sợ như vậy một chuyện.

“Không, đừng có giết ta. Hiện tại toàn bộ tông môn đều đang tìm ngươi, nhưng cũng ăn chia hai phái thế lực, một phái này đây chưởng môn dẫn đầu, hi vọng đưa ngươi mang về, kế thừa chức chưởng môn, mà một phái nhưng là lấy Đại sư huynh La Nghiệp dẫn đầu, muốn đất ngầm đem ngươi giết chết. Hiện tại toàn bộ kiếm phái, đều bởi vì sự tồn tại của ngươi mà trở nên thế cuộc căng thẳng, hai phái người đều phái đại lượng đệ tử xuống núi tìm ngươi.”

Tả Khâu Lệnh sợ sệt bên dưới, đem toàn bộ Vô Nhai Kiếm Phái chuyện nói ra, “Chỉ cần ngươi không giết ta, ta có thể trực tiếp mang ngươi về tông môn, để ngươi làm tới chức chưởng môn.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Cái kia La Nghiệp nếu muốn giết ta? La Hạo Hạo thân là chưởng môn, sẽ không biết sao?”

Tả Khâu Lệnh nghe hắn trực tiếp gọi “La Hạo Hạo”, cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng vào lúc này cũng không nghĩ ngợi nhiều được, vội hỏi: “Chưởng môn ba năm trước luyện công tẩu hỏa nhập ma, đã là thân thể tàn phế. Cái này cũng là hắn vội vã tìm ngươi lên núi, kế thừa chức chưởng môn nguyên nhân. Cũng chính vì như thế, Đại sư huynh mới dám tự lập môn hộ, kháng Hành chưởng môn.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nhìn hắn, nói: “Nói như vậy, ngươi là La Nghiệp một phe rồi, nếu muốn giết ta.”

Tả Khâu Lệnh vội vã lắc đầu, nói: “Không phải, ta chỉ là muốn cướp giật cái kia ba ngàn nghiệp hỏa bí kỹ thôi, nếu như có thể được này bí kỹ, ta cũng có hi vọng FKZiFKFr tranh cướp chức chưởng môn. Vô Nhai Kiếm Phái chưởng môn, nhất định phải người mang ba món đồ, lệnh bài chưởng môn, ba ngàn nghiệp hỏa kiếm kỹ cùng với chỉ thiên kiếm.”

Trong mắt hắn lộ ra sắc mặt khác thường, nói: “Lệnh bài chưởng môn vẫn còn chưởng môn trong tay, chỉ thiên kiếm ở Đại sư huynh trong tay, mà cái kia ba ngàn nghiệp hỏa... Tục truyền là ở trong tay ngươi... Không biết thực hư.”

“Há, các ngươi điều tra còn hết sức tỉ mỉ a.” Dương Thanh Huyền lạnh lùng nhìn hắn, cũng không trả lời lời của hắn.

“Khà khà.” Tả Khâu Lệnh ngượng ngùng nở nụ cười hai tiếng, gặp Dương Thanh Huyền sắc mặt tựa hồ dịu đi một chút, chính mình lấy tay ôm bụng, đem cái kia chút chảy ra ruột nhét vào, sau đó vận công cầm máu, nói: “Chúng ta Tả Khâu một nhà ở Vô Nhai Kiếm Phái vẫn rất có thế lực, ngươi thả ta, ta có thể thuyết phục cả gia tộc đều ngã về ngươi, giúp ngươi lên đỉnh chức chưởng môn.”

Dương Thanh Huyền trong lòng xúc động hạ, hiện tại toàn bộ trong vòng ba mươi ba ngày, hắn một thân một mình, không có có sức mạnh cũng không có kinh nghiệm, nếu là có cái Vô Nhai Kiếm Phái chống chính mình, như vậy tìm kiếm gia gia, đào ra bản thân thân đời, đều cực kỳ có lợi.

Nhưng hắn cũng không phải là La Phi, một khi cuốn vào Vô Nhai Kiếm Phái chưởng môn chi tranh, khả năng lại hoàn toàn ngược lại. Dù sao Vô Nhai Kiếm Phái ở Thiên Tinh đại lục cũng là tiếng tăm lừng lẫy tồn tại, trong tông môn tất nhiên sẽ có Thiên Vị cường giả, bắt bí chính mình dường như giun dế giống như vậy, mặc dù làm tới chưởng môn, hơn nửa cũng là con rối.

Tả Khâu Lệnh thấy hắn một mặt động tâm dáng dấp, sấn nhiệt đả thiết nói: “Phát hiện đang ủng hộ đại sư huynh, đều là bên trong cửa một ít đệ tử trẻ tuổi, chân chính có thế lực trưởng lão đều ở quan sát bên trong, nếu là có gia tộc của ta ủng hộ ngươi, thêm vào sư phụ trong tay lệnh bài chưởng môn, cùng với sư phó dư uy, áp chế Đại sư huynh thổi phồng ngươi thượng vị, cơ hồ là thiết ván đã đóng thuyền chết sự tình.”

Dương Thanh Huyền nhớ một trận, phát hiện ở thực lực mình thấp kém, hơn nữa cũng không phải là La Phi, này Vô Nhai Kiếm Phái là vạn vạn không đi được, lập tức quát lên: “Ta đối với này chức chưởng môn không có hứng thú, các ngươi chớ phiền ta là tốt rồi. Ta hiện tại tâm tình cũng không tệ lắm, lần này hãy bỏ qua ngươi, đem trên người vật đáng tiền đều lấy ra là có thể lăn.”

Tả Khâu Lệnh sửng sốt một chút, ngơ ngác nói: “Ngươi... Sẽ thiếu tiền sao?”

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, quát lên: “Ta có thiếu hay không tiền, mắc mớ gì đến ngươi?”

Tả Khâu Lệnh sợ hết hồn, vội vàng vẩy tay, sau đó đem trên người tất cả vật tư đều lấy ra ngoài, thận trọng để ở một bên.

Dương Thanh Huyền tiện tay trảo một cái, đem túi đựng đồ kia nhiếp vào trong tay, liền xoay người đi, lưu lại vô cùng ngạc nhiên Tả Khâu Lệnh.

Tả Khâu Lệnh không hiểu Dương Thanh Huyền tại sao lại từ chối điều kiện của hắn, dù sao Vô Nhai Kiếm Phái chưởng môn, là trực tiếp đứng ở nơi này cái Thiên Tinh đại lục đỉnh phong người.

Hơn nữa nếu cự tuyệt, vì sao lại lưu lại tính mạng của hắn không giết? Tả Khâu Lệnh rơi vào trầm tư, một hồi nhìn không thấu Dương Thanh Huyền ý tứ.

Dương Thanh Huyền hết sức nhanh liền trở về truyền tống nơi, thẻ số vừa đến phiên hai mươi ba, nhìn dáng dấp thật muốn chờ năm, sáu ngày, hắn nhíu mày lại, lập tức la lớn, "Hai mươi bốn, đến hai mươi bốn."

"A, đến ta."

Một người mặc lam áo bông tiểu bàn tử ở phía xa kêu một tiếng, vô cùng phấn khởi chạy tới.

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn, này tiểu bàn tử chỉ có Chân Võ hậu kỳ thực lực, hắn cười hì hì, đi tới đem cái kia tiểu bàn tử nắm lấy, nói: "Ngươi là hai mươi bốn hào? Lại đây, ca ca có chuyện nói cho ngươi."

Cái kia tiểu bàn tử sắc mặt trắng bệch, biết gặp được xấu người, cả kinh nói: "Ngươi... Ngươi muốn làm gì?" Vừa định hô to, đã bị Dương Thanh Huyền phong á huyệt cùng kinh mạch, cười khanh khách nhấc theo hắn hướng về một bên đi đến.

Không ít người đều nhìn thấy màn này, dồn dập nhíu mày, nhưng không ai dám lên đi vào quản.

Là không phải chỉ vì là mở miệng nhiều, buồn phiền đều bởi vì mạnh hơn đầu.

Rất nhanh, Dương Thanh Huyền cùng cái kia tiểu bàn tử lại đi trở về, chỉ có điều Dương Thanh Huyền trên mặt vẫn như cũ cười híp mắt, mà cái kia tiểu bàn tử nhưng là sắc mặt tái xanh, mặt xám như tro tàn.

“Hai mươi bốn, hai mươi bốn hào.” Không trung vang lên gọi số âm thanh.

“Đến rồi.” Dương Thanh Huyền đáp một tiếng, liền mặt mỉm cười đi tới.

Nửa ngày sau, hắn liền xuất hiện ở Quỳ Thủy Thành bên trong, nơi này là toàn bộ Thiên Tinh đại lục phồn hoa nhất thành trì một trong, kích thước to lớn, mặc dù không bằng Hư Thiên Thành, nhưng trình độ sầm uất lại vượt xa bên trên.

Dương Thanh Huyền không có thời gian đi dạo, chỉ là mua đại lượng thẻ ngọc, điển tịch, ghi chú, tăng cường chính mình với cái thế giới này nhận thức cùng giải khai, sau đó phải đi giao nộp linh thạch, chuẩn bị vượt vị diện truyền tống.

Cái kia vượt vị diện truyền tống trận có bốn, năm mẫu đất rộng, một lần có thể truyền tống 300 người, nhưng tiêu hao linh thạch cũng là vô cùng đáng sợ.

Dương Thanh Huyền thẻ số ở thứ chín ngày, hắn muốn bào chế y theo chỉ dẫn phía trước biện pháp, nhưng phát phát hiện nơi đây trấn thủ võ giả, thực lực sâu không lường được, như là quấy rối trật tự, sợ là tại chỗ liền muốn bị bắt rồi.

Đột nhiên một cái tặc mi thử nhãn hán tử lén lút nhích lại gần, thấp giọng nói: “Có muốn hay không hôm nay vượt vị diện truyền tống tiêu chuẩn?”

Dương Thanh Huyền quan sát hán tử kia một phen, chỉ là Chân Võ sơ kỳ tu vi, lúc này cau mày nói: “Làm sao, ngươi có thể giúp ta cho tới?”

Hán tử kia cười hì hì, xoa hạ hai tay, nói: “Chúng ta chính là chuyên môn làm cái này, năm trăm ngàn linh thạch trung phẩm, tặng cho ngươi một chỗ, làm sao?”

Dương Thanh Huyền nhất thời hiểu rõ ra, người nọ là đầu cơ, chuyên môn đầu cơ danh ngạch, hắn quét mắt bốn phía, phát phát hiện những võ giả kia đối với này đầu cơ làm như không thấy, nói vậy cũng là có lợi ích quan hệ ở bên trong, lúc này cò kè mặc cả đứng lên, “Năm trăm ngàn quá đắt, mười vạn.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 553: Truyền Tống Bão Táp, Phát Hiện Chân Long

Cái kia đầu cơ trợn to tròng mắt tử, nói: “Mười vạn, còn chưa đủ của chúng ta tiền vốn, công tử ngài thật là keo kiệt, lại muốn đi nhanh một chút, lại không nỡ dùng tiền, cõi đời này nào có chuyện tốt như vậy?”

Dương Thanh Huyền lườm hắn một cái, lạnh lùng nói: “Liền đứng hàng sáu trời đội, là có thể kiếm lời mười vạn, trên đời này nào có chuyện tốt như vậy?”

Đầu cơ cười lạnh nói: “Sáu trời đội? Ngài biết thành bản cao bao nhiêu sao? Một cái vượt vị diện truyền tống tiêu chuẩn cần phải giao nạp một triệu linh thạch, đây là truyền tống đi một ít bên trong cấp thấp vị diện, đi địa vị cao mặt cần năm triệu linh thạch, số tiền này huynh đệ chúng ta cũng đều là mượn tới, mỗi tháng lợi tức liền hai phần, như là một cái phân đoạn không trả lên, lợi cổn lợi xuống, liền căn bản không trả nổi. Hơn nữa, nếu là có một chỗ không bán được lời, cái kia nộp linh thạch liền đổ xuống sông xuống biển, làm đơn này huynh đệ trên căn bản phải chết chắc.”

Dương Thanh Huyền há to mồm, không nghĩ tới những này đầu cơ dĩ nhiên gánh chịu lớn như vậy nguy hiểm, còn tưởng rằng là một vốn bốn lời chuyện.

Cái kia đầu cơ lại liếc hạ bốn phía võ giả, mang theo oán khí thấp giọng nói: “Còn có những này đại gia, mỗi thành giao một đơn bên trong vị trí thấp mặt truyền tống, đều phải rút hết hai trăm ngàn, ngài nói ngài cho mười vạn, đủ thành bản sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Thảm như vậy? Được rồi được rồi, liền năm trăm ngàn đi, huynh đệ ngươi cũng thật không dễ dàng.”

Lúc này lấy ra năm trăm ngàn linh thạch trung phẩm, trao đổi một hồi tiêu chuẩn.

Cái kia đầu cơ đại hỉ, nói cám ơn liên tục, “Kiếm cơm ăn, cái nào một chuyến cũng không dễ dàng, ngài thực sự là cái người tốt, cảm tạ, cám ơn nhiều.”

Dương Thanh Huyền phất phất tay, cái kia đầu cơ ở thiên ân vạn tạ bên trong rời đi.

Quỳ Thủy Thành truyền tống khu vực nắm giữ ba toà vị diện truyền tống trận, một toà là dẫn tới bên trong vị trí thấp mặt, một toà dẫn tới càng địa vị cao mặt, còn có một toà dẫn tới Trung Ương Đại thế giới.

Toàn bộ Tam Thập Tam Thiên vị diện, mỗi ngày đều có một lần truyền tống cơ hội.

Rất nhanh, đi về Bất Hủ đại lục vượt vị diện truyền tống liền khởi động.

Dương Thanh Huyền đi ở hơn hai trăm người bên trong, tiến vào một toà trận pháp thật to bên trong, lập tức cảm giác bị một luồng giới lực bao vây, toàn thân chân nguyên đều khó mà vận chuyển.

Còn lại hơn hai trăm người cũng là như thế, có mấy người giống như hắn, cũng là lần đầu tiên truyền tống, có vẻ căng thẳng, đa số người tựa hồ tư không kiến quán, trái lại vừa nói vừa cười, không để ý lắm.

Những người này tất cả đều là từ đại tông môn thế gia đi ra, phổ thông tông môn thế lực, nơi nào gánh vác nổi đắt như vậy truyền tống phí dụng.

Một đạo thanh âm đạm mạc vang lên, “Đều chú ý, truyền tống bắt đầu.”

Dứt lời, không có dấu hiệu nào, trong trận trong nháy mắt dâng lên vô tận hào quang, đem tất cả mọi người nuốt chửng đi vào. Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy trước mắt một hồi hoảng hốt, mọi người liền trực tiếp hóa thành một cột sáng, ở bầu trời lóe lên, đều biến mất hết không gặp.

Sau đó, chính là tiến vào vực sâu vô tận, lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ ở trong bóng tối qua lại, ở cố định đường nối ở ngoài, là khó có thể lý giải được năng lượng vũ trụ, một khi bị lan đến gần, vô cùng có khả năng trong nháy mắt tan xương nát thịt.

Đây là hắn lần thứ nhất làm vị diện truyền tống, cái kia loại truyền tống lực lượng, so với vị diện bên trong phải cường đại nhiều lắm, nội tâm chấn động khó có thể phục thêm, cần muốn như thế nào sức mạnh to lớn, mới có thể xuyên thủng vị diện, thật phát hiện loại đáng sợ này truyền tống.

“Ầm ầm ầm!”

Ngay ở tâm tư khác bách chuyển thời điểm, đột nhiên phía trước truyền đến nổ thật to, phảng phất một luồng tuyệt lực lượng mạnh đem lối đi kia miễn cưỡng chém gãy, hơn hai trăm người một hồi liền mất đi phương hướng, “Oanh” một tiếng ở tại chỗ nổ tan mở.

“Xảy ra chuyện gì?!”

Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng hốt, cái kia truyền tống lực trong nháy mắt biến mất, để trong cơ thể hắn khí huyết vì đó rung động, nếu không có thân thể mạnh mẽ lời, sợ là tại chỗ liền bị thương.

“Xảy ra chuyện gì? Truyền tống bị cắt đứt!”

“Nguy rồi, là vị diện trong đó vũ trụ bão táp, xong xong, lần này chết chắc rồi.”

Mỗi bên loại khiếp sợ, kêu rên, tiếng kêu thảm thiết liên tiếp, phần nhiều là hỗn loạn tưng bừng cùng tuyệt vọng.

“Không đúng, không phải vũ trụ bão táp, mau nhìn, là rồng!” Một người hét lên một tiếng, tất cả mọi người một hồi yên tĩnh lại, đi về phía trước nhìn tới.

Một đạo dài đến ngàn trượng Cự Long từ trong hư vô nổi lên, cả người vảy giáp, uy phong lẫm lẫm, đem lối đi kia cứng rắn ngăn trở đoạn.

Cường đại truyền tống lực lượng xung kích ở đó trên thân rồng, cuốn lên một mảnh đáng sợ vòng xoáy, hướng về lan tràn khắp nơi, nhưng hoàn toàn không làm gì được thân rồng, hình như cù lét.

“Chi!” Tất cả mọi người thở một hơi lãnh khí, chỉ cảm thấy cả người rét run, một trái tim rơi vào đáy vực, tại sao sẽ đột nhiên gặp phải một con rồng?

Dương Thanh Huyền cũng ngây dại mắt, chỉ cảm thấy này rồng có chút quen thuộc, thật giống ở đâu gặp.

Cái kia Cự Long ngang đầu lung lay cúi đầu, phun ra một đạo long tức, sau đó lại chậm rãi lẻn vào hư không, dần dần biến mất không gặp.

“A, là một cái qua đường rồng...” Sau một lúc, mới có người từ cái kia trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, há to mồm kêu một tiếng, trong giọng nói tràn đầy phiền muộn cùng phẫn nộ.

“Xong, lần này xong đời, tại sao lại xui xẻo như vậy, truyền tống lại bị một cái qua đường rồng cắt đứt.” Một người đàn ông lôi xé tóc của chính mình, đầy mặt thống khổ cùng tuyệt vọng.

Tất cả mọi người dừng lại ở trong hư không vũ trụ, trước sau không dính, vừa nhìn vô tận đều là bóng tối mênh mang, lờ mờ có thể thấy được một ít ngôi sao, lập loè hào quang nhỏ yếu.

Dương Thanh Huyền sắc mặt cũng có chút trắng bệch, như chỉ là không có không khí cũng bó tay, chỉ phải có đầy đủ linh thạch, liền có thể dựa vào thổ nạp sống tiếp, chỉ là rơi xuống ở này không gian vũ trụ bên trong, căn bản cũng không biết làm sao trở lại!

“Tại sao sẽ đột nhiên có rồng xuất hiện? Thiên Tinh cùng Bất Hủ hai đại vị diện lực hút là phi thường ổn định, lão hủ xuyên toa ở giữa hai người, năm mươi năm từ chưa từng ra cố sự, phát hiện Chân Long chuyện như vậy càng là chưa từng nghe thấy, tại sao sẽ đột nhiên...”

Một ông già sắc mặt tái nhợt, tương tự là trong mắt toát ra thần sắc tuyệt vọng, một khi rơi vào hư vô, ai cũng biết là hậu quả gì. Trừ phi vận khí vô cùng tốt, nếu không thì là thập tử vô sinh.

“A!”

Đột nhiên một tiếng hét thảm truyền đến, hấp dẫn hết thảy ánh mắt.

Dương Thanh Huyền cũng bỗng nhiên nhìn tới, chỉ thấy một tên Luân Hải cảnh võ giả, chẳng hề làm gì cả, chỉ là không cẩn GwkpUKw thận đụng tới một chút trong hư không không giải thích được năng lượng, cả người đã bị nhanh chóng hòa tan, trong chớp mắt liền da lông không dư thừa, thậm chí bụi bậm đều không thừa, thật giống như chưa từng có người này.

“Chi!” Tất cả mọi người hít vào ngụm khí lạnh, tất cả đều dọa cho phát sợ, còn có một chút nữ tử, càng là sợ thấp giọng gào khóc.

Bỗng nhiên, một đạo dằng dặc thơ tiếng vang lên, kèm theo trong hư vô cái kia từ ngàn xưa cương phong, yểu yểu mà đến, “Hỏi hoa hoa không nói, vì ai rơi, vì ai mở. Toán xuân sắc ba phần, nửa theo nước chảy, nửa vào bụi trần.”

Dương Thanh Huyền nghe vậy, cả người như giống như bị chạm điện run rẩy, trên mặt trong nháy mắt không còn màu máu.

“Là ai?” Tất cả mọi người là dọa cho phát sợ, hư vô này bên trong, làm sao có khả năng có người, càng làm sao có khả năng còn có người ngâm thơ.

“Chẳng lẽ là ảo giác?, đúng, có thể là doạ ra huyễn thính.” Không ít người tự mình an ủi, nhưng rất nhanh sẽ phát phát hiện không đúng, không thể tất cả mọi người nghe thấy một dạng ảo giác a.

Mọi người ở đây thất kinh thời khắc, chỉ thấy đen nhánh nơi sâu xa trong vũ trụ, có đạo vầng sáng màu vàng óng xuyên thấu hư không, bên trong chậm rãi hóa ra một đạo lẫm liệt bóng người, yểu yểu mà tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 554: Nhân Sinh Có Thể Mấy Vui Cười, Nhưng Tương Phùng

Người kia bạch y thắt lưng ngọc, khuôn mặt đẹp đẽ, khóe miệng ngậm lấy muôn đời không tan mỉm cười, ở đây đáng sợ trong hư không như là đi dạo trong sân vắng, như giẫm trên đất bằng.

Rộng lớn tay áo bào ở chân nguyên hạ cổ động, bồng bềnh với vũ trụ giữa năng lượng quỷ dị, ở bước chân hắn phía trước toàn bộ lui bước, không dám gia tăng người.

Tất cả mọi người trợn mắt ngoác mồm, như vậy đi bộ ở hư vô trong vũ trụ chuyện, đừng nói chính mắt thấy được, liền ngay cả nghe đều chưa từng nghe nói.

Thời khắc này an tĩnh dị thường, tĩnh một chút âm thanh cũng không có.

“Tiểu Hoa Quả Sơn từ biệt sau, dị thường hoài niệm, có thể gặp lại Thanh Huyền quân, thật sự là nhân sinh một chuyện may lớn.”

Người kia cười nhạt, hai đạo thần thái sáng láng ánh mắt, từ hắn trong con ngươi bắn ra, rơi trên người Dương Thanh Huyền, phảng phất có thể nhìn thấu tất cả.

Dương Thanh Huyền một hồi thành tiêu điểm của mọi người, ánh mắt của mọi người đều nhìn về hắn, tràn đầy ngạc nhiên nghi ngờ.

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, ôm quyền nói: “Huyền giả đại nhân, có khoẻ hay không.”

Người kia chính là Huyền Thiên Cơ, giờ khắc này thần thái Phi Dương, tựa hồ thực lực dĩ nhiên khôi phục rất nhiều, để Dương Thanh Huyền hoàn toàn nhìn không thấu.

Huyền Thiên Cơ nhìn hắn chằm chằm thêm vài lần, đột nhiên cười nói: “Xem ra ngươi đã đem cái kia Thiên Thần Quyết tu luyện, không biết có gì tâm đắc? Bản tọa rất muốn cùng ngươi giao lưu một phen, cùng tham khảo huyền cơ trong đó.”

Dương Thanh Huyền nói: “Huyền giả đại nhân ý tốt tại hạ không dám từ chối, chỉ là giờ khắc này sự tình nhiều, tạm thời đi không mở, đợi ta lúc rỗi rãnh, trở lại tìm huyền giả đại Nhân Sâm tường kỳ diệu.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Trong thiên hạ còn sẽ có cái gì so với tìm hiểu Thiên Thần Quyết chuyện quan trọng hơn? Ngươi cũng không nên nặng nhẹ không phân, tốt hơn theo ta đi một chuyến đi.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, đang muốn đẩy thoát, chỉ cảm thấy toàn thân đều bị ràng buộc ở, không chỉ có không phát ra được thanh âm nào, liền ngay cả chân nguyên cũng khó có thể vận chuyển, hắn mạnh mẽ vận chuyển nguyên lực, muốn đột phá tầng này áp chế, trong nháy mắt đại hãn chảy ròng ròng, trong miệng phát sinh như dã thú trầm thấp tiếng gào.

“Vô dụng, theo ta đi thôi. Vì tới gặp một mặt, ta nhưng là hao phí rất nhiều công phu, há có thể cho ngươi đào tẩu?”

Dứt lời, liền xoay người, liền vãng lai nơi đi. Giữa hai người phảng phất có một cái vô hình dây thừng, Dương Thanh Huyền bị dính dấp theo sát phía sau, mặc dù cắn răng nộ kháng, nhưng chung quy không thể kiếm thoát.

“Đại nhân, còn xin dừng bước, đem chúng ta cũng cùng nhau mang đi đi!” Một ông già chợt tỉnh ngộ, vội vàng kêu lớn, đây cơ hồ là bọn họ rời đi cơ hội duy nhất.

“Đúng đấy, đại nhân, giúp chúng ta một tay đi. Chỉ cần an toàn ly khai nơi đây, chúng ta nhất định cho đại nhân lập Trường Sinh Bia, ngày đêm cung phụng.” Còn lại người cũng dồn dập kêu lên, tràn đầy cầu khẩn vẻ mặt.

Huyền Thiên Cơ ngoảnh mặt làm ngơ, phảng phất những người này căn bản lại không tồn tại, cũng hoặc là những này thấp kém giun dế, căn bản là không có tiến vào ánh mắt hắn, cùng trong vũ trụ một hạt bụi không khác.

Bỗng nhiên, ngay ở Huyền Thiên Cơ trước xuất hiện địa phương, tuôn ra một đóa kim quang, như lưu tinh hỏa diễm, qua lại mà tới.

Kim quang kia bên trong truyền đến to lớn tiếng nổ, năng lượng đáng sợ hướng về bốn phía khuếch tán, hình thành một đạo Đạo Tinh hoàn, thanh thế doạ người.

Kim quang bên trong còn truyền đến vang vọng thơ tiếng, cùng Huyền Thiên Cơ trước ngâm, tương ứng với nhau, “Nhân sinh có thể mấy vui cười, nhưng tương phùng, tôn rượu Mạc Tướng thúc. Thiên cổ màn trời chiếu đất, một xuân thúy lượn quanh châu vây.”

Huyền Thiên Cơ chân bước ngừng lại, khóe miệng mặc dù còn mang theo ý cười, nhưng trong hai mắt vẻ mặt, nhưng rõ ràng trở nên nghiêm nghị.

Kim quang kia khoảnh khắc mà tới, ở Huyền Thiên Cơ phía trước trăm trượng nơi ngừng lại, ánh sáng ầm ầm nổ tung, hóa thành một vòng đáng sợ sóng khí, hướng về vũ trụ hư không bốn mặt tản đi, đem tất cả mọi người khuôn mặt đều chiếu lên rõ ràng, tất cả đều là thần sắc.

Dương Thanh Huyền cũng là chấn động không ngớt, cái kia nổ tung kim quang bên trong, hiện ra một đạo mặt mũi già nua, vô cùng xa lạ, nhưng cũng mang theo ánh mắt hiền hòa, xuyên thấu qua trăm trượng hư không, ngắm nhìn hắn. Trong ánh mắt kia mang theo nhân từ, an ủi, ý cười, thậm chí là... Mong đợi?

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, nghĩ thầm: “Lão giả này là ai? Sao rất giống nhận thức ta tựa như, chẳng lẽ cũng là đến cướp Thiên Thần Quyết?” Hắn gặp Huyền Thiên Cơ biểu tình ngưng trọng, liền biết lão giả này tuyệt không phải phàm nhân, hoặc là tự có cơ hội chạy trốn cũng khó nói.

Ông lão xa xa nhìn Dương Thanh Huyền một chút, ánh mắt lập tức thu lại rồi, rơi trên người Huyền Thiên Cơ, từ tốn nói: “Huyền giả, có khoẻ hay không.”

Huyền Thiên Cơ mặt không hề cảm xúc, phảng phất khá có tâm sự, sau một lúc mới mở miệng nói: “Cửu Khanh, ngươi không phải không màng thế sự sao? Chẳng lẽ muốn nuốt lời?”

Cửu Khanh theo dõi hắn, nói: “Ngươi là hiểu rõ ta, tự nhiên biết ta tới chuyện gì, hy vọng có thể bán ta cái mặt mũi.”

Huyền Thiên Cơ than thở: “Mặt mũi của ngươi ta rất muốn bán, dù sao cõi đời này, có thể để ta để mắt người, đã không nhiều lắm, ngươi xem như là một cái. Nhưng tiếc là nha, ngươi cũng lý giải ta, lần này thật sự bán bất động.”

Cửu Khanh gật gật đầu, trong tay mộc rẽ hơi run một chút hạ, nói: “Ta không muốn làm ngươi khó xử, vậy thì một quyết thắng bại đi. Chỗ này rất tốt, coi như đánh long trời lở đất, Khâm Thiên Giám cũng không tra được. Ta biết ngươi đang tu luyện cửu sinh cửu tử thần công, cũng đừng nói ta bắt nạt ngươi, dù sao ta không nghĩ cùng ngươi công bằng một trận chiến, trận chiến này ngụ ý không ở đây.”

Huyền Thiên Cơ đầy mặt làm khó dễ, nói: "Năm đó ta giết người nổi tiếng, cũng không thấy ngươi đi ra ngăn cản nha."

Cửu Khanh nói: "Bởi vì người nổi tiếng ta cũng không đồng ý hắn, mà tiểu tử này, ta hiện tại hết sức tán thành."

Dương Thanh Huyền cả người run lên, trong đầu xẹt qua vô số ý nghĩ, "Lẽ nào ông lão này cũng là Thanh Long thất tinh túc?" Hắn lập tức truyền âm hỏi dò Hoa Giải Ngữ, Hoa Giải Ngữ hiển nhiên cũng không rõ ràng, trong mắt tràn đầy nghi hoặc.

Ngay ở Dương Thanh Huyền không rõ thời gian, Cửu Khanh trên người nổi lên cường đại chân nguyên, áo bào "Rầm" một tiếng phồng lên, đục ngầu ánh mắt thay đổi thần thái sáng láng, chỗ mi tâm ánh sáng màu xanh lóe lên, như nòng nọc giống như bơi lội, hóa thành một cái "Ki" chữ.

"Ki túc!"

Dương Thanh Huyền cùng Hoa Giải Ngữ đồng thời kinh ngạc thốt lên, liền ngay cả Tinh Giới bên trong, cái kia Cổ Hạt cũng rục rà rục rịch, trên người hiện ra một cái "Vỹ" chữ đến.

Hoa Giải Ngữ tràn đầy kinh hãi, ngơ ngác nói: "Sức lực thật là mạnh, vị này ki Túc đại nhân, là cái nào một đời Thanh Long Thánh Chủ kí xuống khế ước a."

Cửu Khanh trong tay Thần Mộc, cũng bùng nổ ra màu vàng hàn quang, xuất hiện từng vòng vân tay, lượn quanh ở tại trên.

Toàn bộ vũ trụ tối tăm không gian, ở khí thế của hắn bên dưới, chu vi ngàn trượng bên trong, đều bị chiếu sáng giống như ban ngày.

Xa xa hơn hai trăm người, tất cả đều là mặt không có chút máu, ở đây sức mạnh đáng sợ hạ, liền ngay cả nhúc nhích năng lực đều mất đi.

Huyền Thiên Cơ than thở: “Trận chiến này, ngươi thật sự có chuẩn bị tâm lý sao? Độn đời nhiều năm như vậy, lại bị ta tự tay chấm dứt ở đây, để ta hết sức xoắn xuýt đây.”

“Nói khoác không biết ngượng! Như là ngươi lúc toàn thịnh, ta hay là mặc cảm không bằng, nhưng bây giờ mà... Thắng bại thật là rất khó nói!”

Cửu Khanh giơ trong tay lên Thần Mộc, đưa ngang trước người, quát lên: “Hóa long!”

Cái kia Thần Mộc toàn thân hoa mỹ, uốn lượn yêu kiều, một hồi trở nên ngàn trượng dài.

Bên trên hiện ra đại lượng vảy màu xanh, dần dần từ vật chết sống lại, cái kia trượng tay địa phương, hóa thành cá sấu đầu, cũng sinh ra hai cái san hô một loại mỹ lệ sừng rồng, toàn bộ thân hình đều đắm chìm ở mây mù một loại sóng lớn bên trong, cực điểm hoa hoè.

Chương 555: Phược Long Tỏa, Tinh Vẫn Quyết

Cái kia rồng cuối cùng sinh ra hai cái con mắt, mở mắt lúc khép mở, liền bắn ra vạn trượng ánh sáng thần thánh, d6TldG3t một mảnh tinh khí mười phần, một cái sống linh hoạt phát hiện Chân Long triệt để hóa thành.

Cửu Khanh triển khai hai tay, ở trước người hoa vòng, kết ra từng đạo từng đạo xưa cũ thủ ấn, chết nhìn chòng chọc Huyền Thiên Cơ, quát lên: “Thổ châu!”

Cái kia Chân Long mở mồm ra, một viên hạt châu màu bích lục nhanh chóng xoay tròn, từ miệng bên trong nổ bắn ra đến. Toàn bộ không gian như giấy mỏng giống như vậy, không ngừng dính vào hạt châu kia trên, đi phía trước lăn đi.

Tất cả mọi người là huyết mạch sôi sục, chỉ là hạt châu kia cổn động “Ầm ầm” tiếng, giống như là muốn nghiền ép trên người bọn họ giống như vậy, có gan khó có thể chịu đựng oai.

“Phốc! Phốc!”

Mấy cái tu vi võ giả bình thường, tại chỗ chịu đến hạt châu kia tiếng lăn quấy rầy, trực tiếp phun ra máu, bị trọng thương.

Huyền Thiên Cơ sắc mặt vô cùng bình tĩnh, vẫn chưa bị này thổ châu làm cho khiếp sợ, chỉ là dài thở dài nói: “Quen biết vạn năm, cuối cùng chạy không thoát can qua đối lập. Này Dương Thanh Huyền trên người còn có nhiều lắm bí mật, coi như ta chịu bỏ bỏ hắn Thanh Long truyền thân phận của người, cũng không cách nào bỏ qua cái khác quá lớn, xem ra trận chiến ngày hôm nay, là không thể tránh được. Cửu Khanh, liền để ta tiễn ngươi một đoạn đường đi, dù sao cũng hơn ngươi chết ở trong tay người khác cầu tiến.”

Hắn giơ tay lên, hổn hển một tiếng, một mảnh gió xoáy ở lòng bàn tay hóa thành, sau đó một cái lớn như vậy gió túi bay thẳng vào trời cao, cái kia rồng màu xanh châu một hồi thay đổi phương hướng, càng là cũng bị hút vào.

Cửu Khanh sắc mặt ngưng lại, trong tay quyết ấn vừa bấm, quát lên: “Bạo nổ!”

“Ầm ầm!”

Màu xanh long châu trong nháy mắt nổ tung mở, cuốn lên vô biên bão táp, đem toàn bộ vũ trụ khuấy long trời lở đất, sức mạnh kinh khủng đem gió kia túi nuốt chửng, sau đó như sóng biển một loại vỗ tới xuống.

Huyền Thiên Cơ một tay hướng về phía sau vỗ một cái, đem Dương Thanh Huyền đánh bay, miễn cho bị gió kia bạo lan đến, sau đó ném ra một đạo ánh vàng, kích. Bắn ra, đuổi theo Dương Thanh Huyền, đem bao phủ bên trong.

Cái kia ánh vàng ở Dương Thanh Huyền bốn Chu Hóa mở, càng là một vùng thế giới, bên trong có Lưu Ly Bảo Quang, bắn ra mấy đạo quang chi xiềng xích, đem trói buộc chặt.

Ở bảo quang bốn phía, có tứ linh bóng mờ hiện ra, không ngừng phun ra nuốt vào gắng sức số lượng, đem trấn áp.

“Tứ Thánh Linh Đồ!”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, này Tứ Thánh Linh Đồ uy năng tựa hồ không bằng tiểu Hoa Quả Sơn lúc, nhưng cũng không phải hắn cái trình độ này có thể phá mở.

Cái kia chút quang chi xiềng xích lại vạn ngàn phù văn ngưng tụ thành, rơi khắp nơi toàn thân, trong cơ thể hắn tất cả sức mạnh, bất kể là chân lực vẫn là nguyên lực, đều hoàn toàn bị khóa lại, trở nên với người bình thường không khác.

Lúc trước Vũ Vô Cực ở đây Tứ Thánh Linh Đồ bên trong, đều bị trói buộc không cách nào nhúc nhích, Dương Thanh Huyền thì càng không thể nào tránh thoát.

Huyền Thiên Cơ đem khóa vào Linh Đồ bên trong, một là đem trấn áp, hai là chỉ lo hai người chiến đấu lan đến gần trên người hắn, đem hủy diệt.

“Ầm ầm!”

đọc truyện tại //tru y encuatui.net/

Cái kia long châu nổ tung đưa tới bão táp, vừa đập đến Huyền Thiên Cơ trước mặt, liền đột nhiên ngưng lại, lần thứ hai bạo nổ mở.

Một lần này lực lượng hoàn toàn không kém hơn lúc trước, đáng sợ bão táp càng trực tiếp bị xé nứt ra, bên trong hiện ra một cái cả người vảy giáp Chân Long, chính là lúc trước đem đường hầm không gian chém nát cái kia.

Cái kia rồng trong tròng mắt bắn ra hai màu đen trắng, to lớn kia thân rồng quét qua, đem bão táp dư âm cũng tận số đánh vào vũ trụ vực sâu, triệt để không còn tồn tại nữa.

Hai cái đáng sợ Chân Long, quanh quẩn trên không trung, cũng vậy hung ác nhìn chằm chằm đối phương, trong lỗ mũi không ngừng phun ra long tức đến.

“Chúc Long... Là Chúc Long... Khó trách ta có gan cảm giác quen thuộc...”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cặp kia đồng trắng đen ác long, tự lẩm bẩm.

Lúc trước ở tiểu Hoa Quả Sơn bên trong, Huyền Thiên Cơ thu phục Chúc Long thời điểm, hắn cũng không thấy, chỉ có điều ở trước đó, gặp Hạo Nhiên học viện Đinh Viễn mang tới đỉnh cấp nguyên khí bát giác Chúc Long đèn, cùng trước mắt to lớn ác long giống nhau y hệt.

Huyền Thiên Cơ bóng người lóe lên, đứng ở Chúc Long trên đầu, lạnh lùng nhìn phía trước, “Ngươi hóa long, chung quy không phải Chân Long, ta đây Chúc Long, nhưng là thứ thiệt Chân Long a.”

Cửu Khanh nói: “Quản nó thật giả, có thể thắng chính là tốt, nếu là ta không nhìn lầm, ngươi đây cái Chúc Long tựa hồ không đúng lắm, cũng không có chân chính hoàn chỉnh sức mạnh.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Vậy thì như thế nào, đối phó ngươi đã đủ.”

Cửu Khanh mặt âm trầm, hai tay ở trước người hoa vòng, cái kia hóa long theo động tác của hắn mà múa động, thân thể không ngừng dài ra, lượn quanh thành xà bàn giống như vậy, đem bốn phía ngàn trượng không gian đều cuốn vào, “Phược Long Tỏa!”

Thân rồng một hồi nứt mở, phóng ra vạn vệt sáng, mảnh vỡ kia càng là từng cái từng cái phù văn, có tới ngàn tỉ, đem toàn bộ không gian đều tràn ngập.

Mỗi người chỉ cảm thấy cả người căng thẳng, mỗi một tấc bắp thịt đều giống như bị trói chặt giống như vậy, hoàn toàn hình ảnh ngắt quãng ở tại chỗ, liền ngay cả con ngươi đều không thể chuyển động.

Dương Thanh Huyền liều mạng từ chối mấy lần, Phược Long

Tỏa sức mạnh cũng không có rót vào Tứ Thánh Linh Đồ, nhưng quang chi xiềng xích căn bản là không có cách tránh thoát, hắn để Cổ Hạt quay về cái kia xiềng xích cắt một cái kìm, vẫn không nhúc nhích.

Hóa long biến thành Phược Long Tỏa sau, Cửu Khanh bóng người lóe lên, liền ở tại chỗ biến mất, vẫn chưa tiến công Huyền Thiên Cơ, mà là xuất hiện ở Tứ Thánh Linh Đồ ở ngoài, muốn đem Dương Thanh Huyền cứu ra.

Dù sao mục đích của hắn không phải giết Huyền Thiên Cơ, mà là cứu người.

Huyền Thiên Cơ xoay người lại, mỗi một lần động tác đều hết sức chầm chậm, này ngàn dặm bên trong không gian, hoàn toàn đầy rẫy Phược Long Tỏa sức mạnh, mỗi một nhỏ bé tiết điểm trên, đều bị gắt gao khóa lại.

“Muốn cứu người? Làm sao có khả năng.”

Huyền Thiên Cơ hai tay chắp sau lưng, chậm rãi nói rằng: “Thời gian hồi tưởng.”

Võ Hồn bóng mờ sau lưng hắn hoá hình ra, hai tay kết ấn.

Cái kia ngàn tỉ chìm vào hư không phù văn, một hồi lóe ra, như vô số ngôi sao, che kín trong ngàn dặm vũ trụ, đồng thời lấy tốc độ cực nhanh biến mất, biến trở về này hóa Long Chân thân.

Chúc Long hai mắt lóe lên, bắn ra hai màu đen trắng, hét lớn một tiếng liền hướng cái kia hóa long nhào tới.

Huyền Thiên Cơ nhưng là nhẹ nhàng đi phía trước bước ra một bước, liền tại chỗ biến mất, sau một khắc, liền ở Tứ Thánh Linh Đồ phía trên xuất hiện, mãnh vừa thấy Cửu Khanh trong tay quyết ấn, cả kinh kêu lên: “Không được!”

Chỉ thấy Cửu Khanh trường bào cổ động, hai tay ở trước người kết ấn, không ngừng có phù văn ở tứ phương lóe lên, rốt cục ấn thành, một luồng mênh mông sức mạnh to lớn tự nhiên mà sinh ra.

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn đầy mặt kinh hãi Huyền Thiên Cơ, gằn giọng nói: “Ngươi có Tứ Thánh Linh Đồ, ta có này Tinh Vẫn Quyết, nhìn là của ngươi Linh Đồ càng mạnh hơn, vẫn là này Tuyên Cổ ngôi sao càng mạnh hơn!”

Đang lúc nói chuyện, ở đó mênh mông sức mạnh to lớn bên dưới, chỉ thấy vô biên không gian vũ trụ bên trong, truyền đến tiếng ầm ầm thật lớn, phảng phất ngủ say với sâu không trung mãnh thú, chịu đến triệu hoán mà tỉnh lại.

Dương Thanh Huyền đầy mặt hoảng hốt, trong mắt kim quang lóe lên, lập tức đi phía trước bốn phương tám hướng không gian vũ trụ bên trong, hiện ra vô số hòn đá, tiểu đến hạt gạo, đại chí vô biên ngôi sao, đang lấy tốc độ cực nhanh, bay về phía này Tứ Thánh Linh Đồ!

“Ùng ục!” Hắn chật vật nuốt xuống một hồi.

Chỉ cảm thấy trong cổ họng một mảnh khô cạn, trên mặt từ lâu mặt không có chút máu, nhiều như vậy lưu tinh xông lại, Tứ Thánh Linh Đồ nơi nào gánh vác được? Như là đồ hủy, chính mình vẫn không thể theo thân diệt?

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 556: Sức Mạnh Đến Từ Cổ

“Cho dù có Tinh Vẫn Quyết, có thể làm khó dễ được ta?”

Huyền Thiên Cơ trong nháy mắt trấn định lại, trong mắt thần mang trở nên mờ ảo, “Thiên địa vạn vật, cho tới vũ trụ ngôi sao, cho tới trùng xà giun dế, không ai không ở Thiên Đạo dưới sự vận chuyển, ta hôm nay liền thay trời hành đạo.”

Hắn giơ tay lên, trên người một mảnh màu vàng sậm hồn quang như ngọn lửa phun trào, cường đại rộng lớn sức mạnh to lớn bỗng dưng tản ra, trong vòng ngàn dặm bên trong, đều ở Thiên Đạo khống chế bên dưới.

Cái kia ngàn tỉ ngôi sao chịu đến cực mạnh lực cản, đột nhiên thắng lại tốc độ.

Dương Thanh Huyền kinh hãi hầu như không thể thở nổi, ban đầu ở tiểu Hoa Quả Sơn một trận chiến, Huyền Thiên Cơ cùng Vũ Vô Cực chỉ là ở Tứ Thánh Linh Đồ bên trong chém giết, vì lẽ đó cũng không có quá mạnh mẽ cảm quan, mà giờ khắc này đứng lặng ở vô tận không gian vũ trụ bên trong, mới khắc sâu cảm nhận được cái kia thay trời hành đạo đáng sợ.

Bất quá Huyền Thiên Cơ trạng thái cũng không tốt lắm, khuôn mặt biến đến mức dị thường trắng xám, không có có một tia màu máu.

“Xem ra sức mạnh của ngươi suy yếu rất lợi hại a. Ta Tinh Vẫn Quyết xúc động ngôi sao cũng không cần quá thật lợi hại, mà ngươi phải đem xúc động ngôi sao trở về vị trí cũ, cần sức mạnh nhưng là khó có thể tính toán.”

Cửu Khanh ánh mắt lạnh lùng, hiện lên vẻ vui mừng, hắn lúc trước chỉ là muốn cứu đi Dương Thanh Huyền, vẫn chưa nghĩ tới muốn giết Huyền Thiên Cơ, nhưng giờ khắc này thấy hắn trạng thái cực sai, không khỏi nội tâm xúc động một tia sát cơ.

Huyền Thiên Cơ lạnh lùng nhìn hắn, châm chọc nói: “Làm sao, muốn giết ta?”

Cửu Khanh trong mắt sát khí dần dần ngưng tụ, liếm một cái đôi môi, “Ta cũng không muốn giết chính là ngươi, nhưng giữ lại ngươi ở, chung quy sẽ đối với thế hệ này Thánh Chủ sản sinh uy hiếp, vì tương GPrikFN lai cân nhắc, chỉ có thể tiễn ngươi lên đường!”

Hai tay hắn quyết ấn biến đổi, trên người sức mạnh lần thứ hai kéo lên, cái kia khô quắt nhăn nhúm da dẻ đột nhiên một hồi trở nên bóng loáng, cả người xương đầu đều ở đây một lần nữa sinh trưởng, một hồi cất cao mảng lớn, che kín nếp nhăn mặt, cũng khôi phục ba mươi, bốn mươi tuổi dáng dấp, trở nên thần quang rạng rỡ.

Cái kia ngân mái tóc màu trắng, rối tung ở phía sau, có linh quang lưu quang, cũng tận số hóa thành tóc đen như thác nước.

Chỗ mi tâm cái kia lửa đỏ “Ki” chữ, trở nên đỏ tươi muốn rụng.

Huyền Thiên Cơ hoàn toàn biến sắc, giờ khắc này hắn vẫn còn ở dùng Thiên Đạo lực lượng, chật vật thúc đẩy sao quỹ trở về vị trí cũ, mà Cửu Khanh trên người sức mạnh bùng lên, đã đối với tính mạng của hắn sinh ra vô cùng đại uy hiếp.

Thời gian ở trên người hắn chảy xuôi, Hôm Qua Tái Hiện hiển hiện ra, ngưng tụ thành một cái cùng hắn giống nhau như đúc phân thân, hai tay vồ giữa không trung, vô số năng lượng vũ trụ thu nạp lại đây, ở tại lòng bàn tay hóa thành lôi điện màu đen, bóng người lóe lên liền hướng Cửu Khanh trên người chém tới.

Màu đen ánh chớp ở đó lòng bàn tay tứ tán, cắt hư vô không gian.

Cửu Khanh sắc mặt trầm ngưng, đối với cái kia chém tới Hôm Qua Tái Hiện làm như không thấy, chậm rãi nói rằng: “Tới đây trước, ta sợ không phải ngươi địch thủ, vì lẽ đó đi tới một chuyến lôi đình cổ vực.”

Hôm Qua Tái Hiện bóng người bỗng nhiên hơi ngưng lại, trong mắt lộ ra thần sắc, Huyền Thiên Cơ bản thể cũng là hoàn toàn biến sắc, kinh hô: “Ngươi...!”

Cửu Khanh ngẩng đầu lên, bình tĩnh nói: “Người kia đáp ứng rồi thay ta ra tay một lần.”

đọc truyện tại http://t

ruy E ncuatui.net/ Nói, hai tay hắn ở hai bên giơ lên, rộng lớn áo choàng bị cương phong thổi vang vọng, trên người chẳng biết lúc nào xuất hiện xích sắt to bằng cái bát, như là chịu tội giống như khoác lên người, mà xích sắt một đầu khác, thì lại hướng về phía sau kéo dài tới, thẳng vào vô tận Thương Khung hư không, không nhìn thấy tận đầu.

Vào thời khắc này, từ xích sắt một phía khác truyền đến đáng sợ tiếng nổ vang rền, đen nhánh xích sắt trên, lan tràn ra vô số màu đỏ tím ánh chớp, giống sóng lớn tuôn trào, hướng về Cửu Khanh trên người lan tràn tới.

Hôm Qua Tái Hiện hoàn toàn biến sắc, kinh nộ điên cuồng tập kích mà lên, cái kia trong lòng bàn tay tử lôi, hóa thành một thanh sắc bén cắt đao, chém vụt mà xuống.

“Bùm bùm!”

Màu đỏ tím ánh chớp khoảnh khắc mà tới, ở Cửu Khanh trước mặt hóa hình ra một đạo sét bóng người, kéo ra bàn tay lớn hướng về cái kia Hôm Qua Tái Hiện chộp tới.

Tay còn chưa chạm tới, cái kia Hôm Qua Tái Hiện liền ở trong hư không đổ nát mở, trực tiếp hóa thành hồn quang tản đi.

Một cỗ lực lượng quỷ dị, từ cái này sét ảnh trong tay tản ra, Huyền Thiên Cơ không nhịn được phun ra một ngụm máu lớn đến, liền ngay cả thay trời hành đạo cũng bị trấn áp lại, sắc mặt kịch liệt trắng xám xuống.

Cái kia chút còn không bị đẩy về quỹ đạo ngôi sao, lại bắt đầu hướng về đường cũ vận chuyển, hướng về Tứ Thánh Linh Đồ di động tới.

Dương Thanh Huyền cũng là hoảng sợ không thôi, loại trình độ này chiến đấu, đã hoàn toàn không thể nào tưởng tượng được, đây là người sao? Đây là nhân lực có thể đạt tới trình độ sao?

Xa xa hơn hai trăm người, đã sớm sợ đến mặt không có chút máu, như từng con từng con dê đợi làm thịt, ở đó run lẩy bẩy.

“Chi!”

Hoa Giải Ngữ đột nhiên hít một hơi khí lạnh, trợn mắt lên, từng chữ nói: “Đây là Võ Hồn thô bạo Vô Song!”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, này loại trấn áp thiên hạ cảm giác, càng là thập đại chí cường Võ Hồn một trong, hắn thử vận chuyển mộ kiếm, phát phát hiện chỗ mi tâm Võ Hồn ấn không có phản ứng chút nào, giống như là hoàn toàn không tồn tại giống như vậy, không khỏi ngạc nhiên, “Tại sao ta Thái Huyền mộ kiếm mất hiệu lực?”

Hắn lại vội vàng thử vận chuyển thiên hạ có địch, phát phát hiện cũng là như thế, lại như chính mình căn bản không có Võ Hồn giống như.

Hoa Giải Ngữ nói: “Thô bạo Vô Song ngoại trừ có thể trấn áp Sơn Hà ở ngoài, còn có một chút trí mạng nhất thuộc tính, chính là trấn áp tất cả Võ Hồn! Ta vốn cho là đây là nói ngoa ghi chép, không nghĩ tới dĩ nhiên là thật sự. Thô bạo Vô Song vừa ra, Huyền Thiên Cơ Hôm Qua Tái Hiện cùng thay trời hành đạo trực tiếp bị trấn áp, cố gắng lần này thật có thể giết hắn đi!”

Hoa Giải Ngữ một hồi liền trở nên hưng phấn.

Cửu Khanh cũng là trong mắt nổ bắn ra tinh mang, tự sẽ không bỏ qua này cơ hội ngàn năm một thuở, cánh tay phải ở trên không bên trong giương ra, dĩ nhiên trực tiếp hóa thành vuốt rồng, nắm thành quyền đầu.

Không gian “Oanh” một hồi sụp xuống, chu vi mấy ngàn trượng đều co rút lại lại đây, đè ép ở đó quả đấm bốn phía, hình thành một mảnh ám hắc màu sắc.

Dương Thanh Huyền liền nuốt sức mạnh cũng bị mất, nhô ra con ngươi nhìn chằm chằm quyền kia đầu, làm một cái vật thể năng lượng quá lớn thời gian, sẽ sản sinh không gian vặn vẹo, mà Cửu Khanh cú đấm kia, đem mấy ngàn trượng không gian đều trực tiếp co rúc lại lại đây.

Xa xa hơn hai trăm người, tất cả đều chịu đến cực đại đè ép, tại chỗ có hơn phân nửa người trực tiếp bạo thể mà chết.

Hoa Giải Ngữ một hồi thất thố, kinh hãi hô lớn: “Diệt Đạo Long Quyền! Đây mới thật sự là Diệt Đạo Long Quyền! Dương Thanh Huyền, nhanh thấy rõ!”

Cửu Khanh trên cánh tay, cũng thay đổi ra màu xanh giáp trụ, như có mảnh mảnh Long Lân ở trên, gào thét lớn một quyền đánh tới.

“Ầm ầm!”

Sức mạnh đáng sợ ở trên nắm tay không ngừng bạo nổ mở, phảng phất xuyên thủng ngàn dặm, trong nháy mắt mà tới, đến thẳng Huyền Thiên Cơ trái tim.

Tất cả sức mạnh ở cú đấm này hạ toàn bộ bôn hội, liền ngay cả Tứ Thánh Linh Đồ bên trong khí tức cũng biến thành hỗn loạn không thể tả, những trói buộc kia Dương Thanh Huyền Lưu Ly Quang Liên lại có tan vỡ dấu hiệu, lượng lớn phù văn từ trên xiềng xích bắn ra.

Cửu Khanh trên người xích sắt cũng toàn bộ vỡ thành bột mịn, cái kia lôi đình ngưng hình người, cũng hoảng hốt bất định, bất cứ lúc nào muốn tiêu tan.

Huyền Thiên Cơ trong tay xẹt qua một vệt hồng mang, lăng không giương ra, càng là một mặt cẩm tú Tiểu Kỳ, hóa thành dài bảy, tám trượng, nắm ở trong tay, hộ tống ở trước người.

Ở đây thời khắc sống còn, hắn trái lại trở nên cực kỳ bình tĩnh.

Chỉ là Cửu Khanh cùng cái kia lôi đình bóng người đột nhiên nhìn thấy màu đỏ cờ xí, đều là hoàn toàn biến sắc, chấn động dữ dội không ngớt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 557: Tiếp Nhận Xa Xôi Quá Khứ Và Tương Lai

Dương Thanh Huyền trong mắt lộ ra vẻ nghi hoặc, cái kia màu đỏ Tiểu Kỳ cho hắn một loại cảm giác kỳ dị, cùng trên người mình màu vàng Tiểu Kỳ, tựa hồ giống nhau y hệt, nhưng cũng có vô cùng khác nhiều.

"Ầm ầm!"

Cửu Khanh một quyền mạnh mẽ đánh vào cái kia Tiểu Kỳ tản ra kết giới trên, trời long đất lở.

Chu vi mấy trăm dặm đều bị đánh nát bấy, cái kia chút ngưng lại hư không võ giả, tất cả đều trong nháy mắt hóa thành bụi bặm vũ trụ. Từ đầu đến cuối, cũng không có người nhìn bọn họ một chút, nguyên bản là như hạt bụi giống như thấp kém.

Lôi đình bóng người cũng ở đây một quyền hạ bị đổ nát, chỉ có điều tự xuất hiện tới nay, hắn trước sau sắc mặt bình tĩnh, đối với nhìn thấy trước mắt tất cả, bất trí hay không.

Sức mạnh đáng sợ còn tại đằng kia dưới nắm tay không ngừng bạo nổ mở, Huyền Thiên Cơ sắc mặt tái nhợt, hai tay run rẩy lợi hại.

Cái kia cờ xí trên diễm mang đại thịnh, ở quyền uy hạ hóa ra Âm Dương Ngũ Hành, nhưng kết giới kia cũng "Răng rắc" một tiếng, mở ra giống pha lê một loại vết rạn nứt, ngay lúc sắp bể nát.

Nhưng Cửu Khanh sức mạnh cũng bị trừ khử hơn phân nửa, sắc mặt biến được khó coi dị thường.

Huyền Thiên Cơ phun ra một ngụm máu đến, khóe miệng nổi lên yêu dị nụ cười, “Hiện tại... Giết không được ta chứ?”

Trên người hắn hồn quang lóe lên, Thiên Đạo lực lượng lại phát hiện, đánh vào Diễm Quang Kỳ bên trong, nhất thời âm dương hỗn loạn, Ngũ hành điên đảo, từng mảng từng mảng diễm ánh sáng màu huy từ bên trong lan ra, đem Cửu Khanh ầm ầm đẩy lùi.

“Ầm!”

Giữa hai người kỳ quang lóe lên, liền từng người bị đánh bay.

Cửu Khanh liền nôn mấy ngụm máu tươi, rồng cánh tay cũng khôi phục bình thường, sắc mặt hết sức trắng xám, nhìn chòng chọc vào Huyền Thiên Cơ, “Vì sao cách mặt đất Diễm Quang Kỳ sẽ ở trong tay ngươi?”

Huyền Thiên Cơ cười lạnh nói: “Cái này rất kỳ quái sao? Ta có một hai kiện Thánh khí, cũng có thể hết sức bình thường mới là nha.”

“Có đúng không.” Cửu Khanh biểu hiện trở nên bình tĩnh lại, nói: “Sợ là thiên địa ngũ phương kỳ, toàn bộ tản mạn khắp nơi đi ra đi.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ta đây cũng không biết được, ngươi được đi hỏi một chút Nhân Hoàng.” Hắn dừng lại, lại nói: “Trận chiến này còn đánh nữa không? Hiện tại ngươi và ta đều là cung giương hết đà, sợ là ai cũng không giết chết người nào.”

“Đương nhiên!”

Cửu Khanh sắc mặt phát lạnh, “Trừ phi ngươi vĩnh viễn từ bỏ đem thế hệ này Thanh Long Thánh Chủ mang đi, bằng không hôm nay liền là không chết không thôi.”

Huyền Thiên Cơ hít một hơi, cười khẩy nói: “Để ta từ bỏ? Ngươi là hiểu rõ người của ta, cảm thấy khả năng sao? Cho tới không chết không thôi, vào giờ phút này, ngươi còn có cái gì sức mạnh có thể giết ta đây?”

Cửu Khanh không đáp, hai tay bấm quyết.

Xa xa cùng Chúc Long đấu hóa long ném chiến đấu, trực tiếp qua lại mà đến, sau lưng Cửu Khanh hiện ra, sau đó giữa trời lượn quanh mở, cùng lúc trước giống như, đem chu vi ngàn trượng bên trong đều cuốn vào.

Huyền Thiên Cơ lạnh lùng nói: “Lại là Phược Long Tỏa sao? Sức mạnh của ngươi bây giờ, sợ là rất khó triển khai này chiêu đi, coi như triển khai ra, cũng chỉ là đem ta ràng buộc mà thôi. Dựa vào Dương Thanh Huyền sức mạnh của chính mình, căn bản là không có cách từ Tứ Thánh Linh Đồ bên trong đi ra.”

Hóa long ở quyết ấn xuống, đột nhiên tản ra, toàn bộ hóa thành phù văn, đem mấy ngàn trượng bên trong không gian toàn bộ trói lại.

Truy đuổi mà đến Chúc Long, vừa chạm tới cái kia ngàn tỉ phù văn, cũng bị trói buộc ở trong đó, chật vật đong đưa hạ thân thân thể, liền đông lại.

Huyền Thiên Cơ đột nhiên hơi thay đổi sắc mặt, ánh mắt nhìn phía xa xa hư không, truyền đến “Ầm ầm” thanh âm.

Dương Thanh Huyền cũng cảm ứng được cái gì, trong nháy mắt hoàn toàn biến sắc.

Cái kia chút còn không bị thay trời hành đạo đẩy về quỹ đạo ngôi sao, ở mất đi thay trời hành đạo thúc đẩy sau, lại trở về rơi vào quỹ đạo bên trong, chỉ có điều bắt đầu tốc độ thật chậm, từ từ liền biến nhanh hơn, hóa thành lượng lớn lưu tinh, từ bốn phương tám hướng rơi đến.

“Đồng quy vu tận!”

Dương Thanh Huyền cùng Huyền Thiên Cơ trong đầu đều là hiện ra cái từ này đến, Cửu Khanh sắc mặt cực kỳ bình tĩnh, trong mắt không nhiễm một hạt bụi, phảng phất từ lâu làm tốt sát nhân thành nhân chuẩn bị.

“Ngươi cái kia cách mặt đất Diễm Quang Kỳ, sợ là đã không cách nào nữa thi triển chứ?”

“Cắt! Ngươi làm như vậy, Dương Thanh Huyền không cũng phải chết sao?”

Huyền Thiên Cơ mạnh mẽ vận chuyển hồn lực, muốn đem thời gian hồi tưởng, nhưng hồn quang ở trên người hắn lóe lên, liền tự mình tản đi, đã suy yếu đến không cách nào ngưng tụ.

Cửu Khanh nói: “Ở đây chính là ta chi điểm cuối, cũng ngụ ý một thời đại triệt để chung kết, đồng thời cũng là một cái tiệm thời đại mới bắt đầu. Mà cái tiệm thời đại mới, đã không thuộc về ta.”

Trong thanh âm khó tránh khỏi có chút đau buồn, nhưng cũng mang theo vô cùng mong đợi.

Vô cùng qua lại, vô tận tương lai, phảng phất vào đúng lúc này, ngậm nhận.

Cửu Khanh nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Thanh Dương Võ Kinh nửa phần sau, liền nấp trong chín tầng đều bên trong.”

Nói, hai tay quyết ấn một chút, không trung dần hiện ra mấy đạo phù văn, hóa thành chín cái màu vàng Tiểu Long, lượn quanh ở Tứ Thánh Linh Đồ xung quanh, cắn cái kia Linh Đồ, hướng về đi xa đi.

Huyền Thiên Cơ lẳng lặng nhìn tất cả những thứ này, trong mắt tất cả tâm tình tản đi, trở nên hờ hững như nước.

Bỗng nhiên, miệng kia góc lần thứ hai vung lên ý cười, chỗ mi tâm hiện ra một cái “Để” chữ, cùng Cửu Khanh “Ki” chữ hô ứng lẫn nhau, giống như là hai cái thời đại khác nhau trùng điệp, thông qua liên hệ nào đó mà cùng nhau.

“Hỏi hoa hoa không nói, vì ai rơi? Vì ai mở? Toán xuân sắc ba phần, nửa theo nước chảy, nửa vào bụi trần.”

“Nhân sinh có thể mấy vui cười, nhưng tương phùng, tôn rượu Mạc Tướng thúc. Thiên cổ màn trời chiếu đất, một xuân thúy lượn quanh châu vây.”

Hai người đối lập mà coi, một huề tĩnh, lạnh lẽo cười, bất quá trăm trượng khoảng cách, gần giống như cách vô cùng thời không xa.

Dương Thanh Huyền bị vây ở Tứ Thánh Linh Đồ bên trong, bị chín cái Kim Long kéo hướng về phía trước, hắn liều mạng từ chối mấy lần, cái kia Lưu Ly Quang Liên vẫn như cũ đem khóa gắt gao, không cách nào lay động mảy may.

Sau đó, đầy trời Lưu Tinh Vũ, quét ngang trời cao, đánh vào cái kia mảnh bị ngàn tỉ phù văn khóa lại không gian, tảng lớn phù văn ở thiên thạch hạ nổ tung ra.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh hãi, một loại tâm tình khó tả ở trong lòng lan tràn, “Cửu Khanh đại nhân...”

Từ đầu đến cuối, cũng không từng cùng hắn nói câu nào người, cứ như vậy vì hắn mà chết.

Hoa Giải Ngữ cũng một lát nói không ra lời, sau một lúc mới nói: “Có lẽ đây chính là sứ mạng của hắn, tiếp nhận xa xôi đi qua, cùng tương lai xa xôi, cái thời không này đốt, đem trước sau kết nối. Mà ngươi, chính là hắn lựa chọn, gánh chịu tương lai người.”

“Ầm ầm!”

“Ầm ầm!”

Vô số thiên thạch từ bốn phương tám hướng kéo tới, đánh vào cái kia phiến khu vực, nổ ra ngàn vạn lưu tinh tứ tán, ở vũ trụ này sâu trong không gian, xuất hiện rộng lớn thiên thạch bão táp, như đồng vị mặt hủy diệt giống như vậy, tận thế giáng lâm.

Chín cái Kim Long cũng bị cuốn vào gió kia bạo bên trong, lần lượt phá nát, hóa thành phù văn màu vàng, tiêu tan không trung.

Tứ Thánh Linh Đồ dường như sâu trong không gian một chiếc thuyền con, trên dưới rung động, lưu ly cột sáng trên phù văn nhấp nháy, trở nên hết sức bất ổn.

Ở Linh Đồ bốn hẻo lánh, phân biệt hóa ra bốn Thánh bóng mờ, hoặc ngẩng đầu, hoặc ngủ đông, hoặc trầm tư, hoặc là quan sát.

Dương Thanh Huyền bị buộc ở lưu ly cột sáng trên, mặc dù không cảm giác được ngoại giới sức mạnh, nhưng cũng tâm thần rung động, cái kia thiên thạch bão táp nổ ra vô biên hỏa diễm, ở trong vũ trụ phun trào ra đến, đem Linh Đồ cuốn vào.

Linh Đồ ở trong gió lốc nhanh chóng xoay tròn, hướng về một cái hướng khác lóe lên một cái rồi biến mất.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 558: Ngọc Minh Thành

Bất Hủ đại lục, Ngọc Minh Thành, ngày nào đột nhiên thiên hàng thiên thạch, mưa rơi ngoài thành ba mươi dặm, ánh lửa trùng thiên, đất rung núi chuyển.

Toàn bộ mấy trong phạm vi trăm dặm, đều chịu đến sóng trùng kích cùng, sóng khí càng là chấn động ra bên ngoài ngàn dặm, liền ngay cả láng giềng hai toà thành nhỏ cũng xuất hiện rõ ràng chấn cảm.

May mà Ngọc Minh Thành bên trong cường giả đúng lúc phát phát hiện, liên thủ bày xuống kết giới, lúc này mới chặn lại rồi lớn phần lớn xung kích, cứu vãn lại trong thành con số hàng triệu sinh mệnh.

Chỉ là trong thành kiến trúc ở đó rung mạnh bên dưới, vẫn là sụp đổ quá bán, trở nên khắp nơi bừa bộn.

Đặc biệt là người bình thường nơi ở, vật liệu xây dựng đều là dùng đến tiện nghi nhất, hầu như toàn bộ sụp xuống, trở nên trôi giạt khấp nơi, không nhà để về.

Trong lúc nhất thời, bên trong thành mỗi bên thế lực lớn dồn dập làm việc thiện, mở kho phóng lương, đồng thời cung cấp mỗi bên loại vật tư, cứu tế dân chạy nạn.

Dương Thanh Huyền lúc tỉnh lại, phát hiện mình nằm một gian rộng lớn mộc trong phòng, bên trong xây dựng rất nhiều giường gỗ, mặt trên đều nằm đầy, trong phòng đầy rẫy gay mũi mùi máu tanh cùng mùi thuốc.

Hắn muốn hoạt động hạ thân thân thể, phát phát hiện toàn thân đau nhức sắp nứt, liền ngay cả nhúc nhích ra tay chỉ, đều giống như thân thể bị xé nứt ra.

Hoa Giải Ngữ thanh âm truyền đến, “Ngươi đã tỉnh, không chết thực sự là mạng lớn. Đã rơi vào đến Bất Hủ đại lục, là này nhà gỗ chủ nhân cứu ngươi.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới hồi tưởng lại chuyện đã xảy ra, nghĩ đến Cửu Khanh cái chết, không khỏi vạn phần ủ rũ, nằm ở đó kinh ngạc nhìn trần nhà đờ ra.

Hoa Giải Ngữ cảm nhận được tâm tư của hắn, than thở: “Đây là Cửu Khanh đại nhân mình chọn số mệnh, ngươi cũng đừng quá khó qua.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta làm sao sẽ không khó quá, ta bất quá chỉ là địa cấp mà thôi, nhưng phải cái kia dạng một vị đại năng, lấy tính mạng đem đổi lấy ta sinh tồn, này đáng giá không?”

“Đáng giá!”

Hoa Giải Ngữ không hề nghĩ ngợi, nói như đinh chém sắt: “Cửu Khanh đại nhân tâm tình ta hết sức có thể hiểu được, này là một vị tinh tú sứ mệnh, hắn cứu không phải ngươi Dương Thanh Huyền, mà là Thanh Long Thánh Chủ, hắn đem tính mạng của chính mình cùng vô số năm qua giấc mơ, đều ép ở trên thân thể ngươi, đổi lại là lời của ta, ta cũng biết, Thánh Chủ đại nhân.”

Dương Thanh Huyền cả người run lên, trong cơ thể nhiệt huyết không nhịn được chảy xuôi, kích động hai tay cự chiến.

Hoa Giải Ngữ nói: “Hắn đem tính mạng của hắn, đặt tiền cuộc cho tương lai a.”

Dương Thanh Huyền lưu lại lệ đến, đã là không nói gì ngưng nghẹn.

“Ai nha, ngươi tỉnh rồi, ngươi tại sao khóc?” Đột nhiên một giọng bé gái truyền đến.

Sau đó Dương Thanh Huyền liền thấy một tấm non nớt mặt, con mắt không lớn, da dẻ ố vàng, mặt trên còn có tiểu tàn nhang, ghim hai cái bím tóc, ước chừng mười hai mười ba tuổi, vừa nhìn chính là con nhà nghèo đứa nhỏ.

Nữ hài cầm lấy một cái khăn lông ướt, liền giúp hắn lau sạch nước mắt, an ủi hắn nói: “Đừng khóc, đây là thiên tai hết cách rồi, rất nhiều người so với ngươi còn thảm đây. Ta nhớ được ngươi là từ ngoài thành cứu trở về, cũng thực sự là mạng lớn, người ngoài thành trên căn bản đều biến thành tro bụi, ngươi cũng là còn sống.”

Dương Thanh Huyền nghĩ thầm: “Ta nhất định phải đem Thanh Dương Võ Kinh nửa phần sau tìm tới, cũng lại trở thành Thanh Long Thánh Chủ, như vậy mới không uổng phí Cửu Khanh cứu ta một phen khổ tâm.”

Nghĩ, hắn liền cố nén vết thương trên người đau, chậm rãi dùng hai tay chống đỡ lấy thân thể ngồi dậy, hỏi: “Cô nương, nơi này là chỗ nào? Là ngươi đã cứu ta?”

Lúc này hắn mới nhìn đến, cái nhà gỗ này là lâm thời dựng dựng lên, bên trong lại có hàng trăm tấm giường, mặt trên trên căn bản đều nằm người, lui tới không ít nha đầu đang giúp mọi người thanh tẩy vết thương uống thuốc, giống như là một cái to lớn phòng bệnh.

Cô bé kia nhìn hắn nở nụ cười, nói: “Nơi này là Ngọc Minh Thành bên trong, Đại La thương hội thiết trí cứu trợ điểm, không phải ta cứu ngươi, là tiểu thư nhà chúng ta cứu ngươi, cùng với cứu ở đây mọi người.”

Dương Thanh Huyền nghĩ thầm: “Hóa ra là Đại La thương hội địa phương, cũng thật là đúng dịp, sẽ không biết trong miệng nàng nói tiểu thư, có phải là Hoa Linh.”

Hỏi hắn: “Tiểu thư nhà ngươi tên gì? Ở đây lại xảy ra chuyện gì, làm sao nhiều như vậy người bệnh?”

Cô bé nói: “Xem ra ngươi cái gì đều quên rồi, tiểu thư nhà ta gọi hoa thanh, nửa tháng trước, ngoài thành thiên hàng thiên thạch...”

Ngay sau đó, bé gái rất phiền phức đem sự tình tỉ mỉ nói một lần.

Dương Thanh Huyền nghe được trợn mắt ngoác mồm, không nghĩ tới chính mình rơi đến nơi này, dĩ nhiên tạo thành lớn như vậy tai nạn, bất quá cũng may thành trì chưa huỷ, người bên trong thành viên thương vong không nhiều, đều là phòng ốc sụp đổ tạo thành, nhưng ngoài thành người...

Nữ hài than thở: “Đều biến thành tro bụi rồi, thi thể cũng không tìm tới, ngươi thật là may mắn.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, truyền âm nói: “Giải Ngữ huynh, ngươi có thể thấy cái kia Tứ Thánh Linh Đồ?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Yên tâm đi, vật ấy ta đã giúp ngươi thu lại.”

Tinh Giới bên trong, Hoa Giải Ngữ giơ tay lên, hiện ra một tấm tứ phương giấy mỏng, mặt trên có bốn màu màu văn, dường như núi cao liên miên, vừa tựa như biển xanh đám mây, lộ ra thương cổ khí tức.

[truyen cua tui @@ Ne t]

Hoa Giải Ngữ trong mắt loé ra thần sắc hưng phấn, có chút kích động nói: “Tấm này Tứ Thánh Linh Đồ có thể là bảo vật vô giá, có thể so với Thánh khí, ngươi chỉ cần đem luyện hóa, sợ là Toái Niết cảnh cường giả đều không làm gì được ngươi.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, hắn hiện tại không tâm tư quản những này, mạnh mẽ dời chuyển động thân thể xuống giường, cô bé kia vội vã tiến lên đỡ hắn, nói: “Thân thể ngươi còn rất yếu ớt, nghỉ ngơi nhiều một trận đi, những thuốc này cùng đồ ăn đều là miễn phí.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đa tạ hảo ý, ta còn có chuyện quan trọng tại người, bất tiện ở lâu.”

Nữ hài thấy hắn không nghe lời, một bộ dáng vẻ khổ não, nói: “Ngươi đều bị thương thành như vậy, muốn đi đâu?”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, vẫn là như nói thật nói: “Thiên Vân Thành.”

“Thiên Vân Thành...” Nữ hài ngẩn người một chút, cổ quái nhìn hắn vài lần, nói: “Đi Thiên Vân Thành, nhất định phải đi truyền tống trận, linh thạch rất đắt, có người nói muốn mấy trăm linh thạch mới có thể truyền đưa qua, hơn nữa hiện tại hết thảy truyền tống trận đều phá huỷ, căn bản là không đi được.”

“Cái gì?!” Dương Thanh Huyền cả kinh, tựa hồ nghĩ tới điều gì, cả kinh nói: “Cái kia chút truyền tống trận là ở...”

Cô bé nói: “Chính là ở ngoài thành nha, cái kia thiên thạch rơi xuống địa phương, liền rơi ở ngoài thành truyền tống khu vực, hơn trăm cái mỗi bên loại truyền tống trận toàn bộ hủy rồi.”

Dương Thanh Huyền một hồi ngồi về trên giường, hai mắt trở nên không thần, sau đó lại nói: “Chữa trị truyền tống trận phải bao lâu? Nếu như mình đi, đi đến gần nhất thành trì lại phải bao lâu?”

Nữ hài lắc đầu nói: “Ta không biết, nhưng ta trước đây nghe ba đã nói, chúng ta người bình thường muốn từ Ngọc Minh Thành đi tới một cái khác thành, cả đời cũng đi không tới.”

Dương Thanh Huyền trong lòng lường được hạ, người bình thường cả đời cũng đi không tới, vậy hắn coi như phi hành, không có mấy tháng thời gian cũng là không đủ, huống hồ hiện tại trọng thương tại người, căn bản không cách nào phi hành hết tốc lực.

Hắn nhất thời một trái tim chìm vào đáy vực, đã hôn mê nửa tháng, đợi thêm truyền tống trận chữa trị, hoặc là chữa khỏi vết thương chính mình đi, sợ đều là một năm nửa năm sau chuyện, Tử Diều Hâu khẳng định không ở Thiên Vân Thành.

Chương 559: Ngưng Lại Dưỡng Thương, Nhìn Thấu Nguyên Do

Hoa Giải Ngữ truyền âm nói: “Trước tiên ở an tâm này đem tổn thương dưỡng cho tốt đi, Tử Diều Hâu cái kia nha đầu thông tuệ cực kỳ, không có việc gì. Thương Khung tinh vực quảng đại như vậy cực kỳ, ngươi căn bản không thể nào đi tìm, nhưng chỉ muốn các ngươi hai người ở võ đạo trên con đường này không ngừng đi tới, cuối cùng cũng có gặp lại ngày.”

Dương Thanh Huyền thở dài, chuyện đến nước này, cũng chỉ có thể như vậy.

Cô bé kia đưa hắn dìu trở về trên giường, giúp hắn lau lau mặt, nói: “Ta đi đánh bát ăn đến, ngươi nghỉ ngơi cho tốt.”

Chỉ chốc lát, một bát nóng hổi canh thịt liền đặt ở giường đầu.

Cô bé kia hết bận hắn này sau, lại đi chăm sóc cái khác người bệnh.

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia canh thịt, cười khổ một tiếng, phát phát hiện cách đó không xa mấy đứa trẻ nhìn chằm chằm canh kia, khuôn mặt thèm sắc, nhất thời vẫy vẫy tay, để cái kia mấy đứa trẻ đem canh thịt này bưng đi tới.

Chính hắn nhưng là ngồi xếp bằng trên giường, bắt đầu vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, điều trị bên trong thế.

Từ tinh không rơi vào đến đại địa, trên người cũng không có vết thương trí mệnh, chỉ là bị chấn thất điên bát đảo, nội tạng tổn hại, kinh mạch tận đoạn, nhưng hôn mê trong vòng nửa tháng, đã ít một chút, có thể vận chuyển chân nguyên, tự mình chữa trị.

Cùng trong nhà người bị thương, thấy hắn đả tọa điều tức, đều là lộ ra vẻ kính sợ, biết người này là cái võ giả, cũng không quá dám tới gần.

Bất quá võ tu vô cùng thông thường, nhưng cũng không có quá kiêng kỵ, mặc dù là cùng phòng bên trong, cũng còn có những thứ khác võ tu, đều ngồi xếp bằng trên giường đả tọa.

Cô bé kia thấy hắn là võ tu sau, trên YbW4YnD mặt lộ ra vẻ kinh dị, cũng là lại chưa tới quấy rầy hắn.

Sau ba ngày, Dương Thanh Huyền vừa khôi phục một ít, chỉ nghe thấy một đạo thanh âm nam tử, ở bên trong phòng kêu lên: “Tất cả mọi người yên tĩnh một chút, hãy nghe ta nói.”

Dương Thanh Huyền cau lại hạ xung quanh lông mày, thanh âm này đem việc tu luyện của hắn đánh đoạn, nhưng cũng không có không vui, mở mắt ra, nhìn thấy một cái tinh kiền lão đầu, mang theo nhất định mũ mềm, đứng ở trong phòng, phía sau tụ tập bảy, tám tên nha hoàn, cô gái kia cũng ở trong đó.

Lão đầu nhìn Dương Thanh Huyền một chút, trên dưới quan sát hắn mấy lần, tựa hồ nhìn thấu hắn có chút bản lãnh, ánh mắt cũng biến thành ôn cùng rất nhiều, nhưng nhìn những người khác thời điểm, ánh mắt liền không có tốt như vậy, đều là lạnh lẽo ác liệt.

“Đoàn người lẳng lặng, hãy nghe ta nói vài câu.”

Lão đầu mục vầng sáng coi một vòng sau, trong phòng không còn những thanh âm khác, rồi mới lên tiếng: “Chư vị đều là lần này thiên tai người bị hại, tiểu thư nhà chúng ta lòng mang từ bi, cố xây này hơn trăm trạm thu nhận, cho mọi người dưỡng thương, phân cho mọi người đồ ăn, mọi người nói, tiểu thư nhà chúng ta không vậy.”

“Được! Hoa Thanh tiểu thư thực sự là cái người lương thiện a.”

“Tiểu thư ân tình, ta cả đời đều cảm ân đái đức.”

“Mời Quản Bằng tiên sinh thay chúng ta hướng về tiểu thư vấn an.”

Bên trong nhà gỗ đều là cảm ân lời, đoàn người cũng đích xác là phát ra từ thật lòng.

Dương Thanh Huyền thế mới biết, này loại trạm thu nhận càng xây hơn trăm, có thể chứa đựng trên vạn người, Đại La thương hội lần này việc thiện thực sự không nhỏ.

Chỉ có điều này Quản Bằng vừa nhìn chính là tinh minh thương nhân, chắc chắn sẽ không vô duyên vô cố chạy tới nói những câu nói này, tất nhiên còn có đoạn sau.

Quả nhiên, Quản Bằng thấy mọi người tỏ thái độ sau, hết sức hài lòng giơ tay lên, ra hiệu mọi người im lặng, tiếp theo sau đó nói rằng: “Nhưng... Chính là miệng ăn núi lở, tiểu thư gia cũng không có nhiều như vậy lương thực dư a, vì lẽ đó chư vị... Có phải là cũng có thể ra điểm lực, mà không phải cả ngày ở đây chờ ăn cơm đây?”

Hắn quét một hồi trong phòng, đem vẻ mặt của mọi người đặt ở trong mắt, sau đó lại nói: “Nếu là có mong muốn làm việc, liền đến ta đây báo lại cái tên, phổ thông sức lao động muốn có thể chịu được cực khổ, có tay nghề có thể nắm nhiều tiền hơn, còn võ giả chúng ta thì càng hoan nghênh rồi, Đại La thương hội trải rộng toàn bộ tinh vực, võ giả có thể không phải số ít, có thực lực, miễn phí cung cấp ngươi đều được.”

Lần này lập tức dẫn tới không nhỏ tiếng vọng, đều là dồn dập báo danh, rất nhiều người đang lo trùng kiến quê hương đây, đột nhiên này thì có công tác, đều là hưng phấn không thôi, dồn dập cảm ơn.

Quản Bằng nhìn Dương Thanh Huyền một chút, thấy hắn thờ ơ không động lòng, cũng chưa nói thêm cái gì, để cho thủ hạ đem người báo danh ghi chép một hồi, chính mình liền rời đi trước.

Dương Thanh Huyền tiếp tục nhắm hai mắt lại, tu luyện.

Lại qua mấy ngày, mộc có người trong nhà đi rồi lại tới, không ít giường ngủ đều thay đổi mấy tốp, Dương Thanh Huyền vết thương trên người cũng tốt hơn hơn nửa.

Ngày hôm đó, Dương Thanh Huyền thu liễm chân nguyên, mở mắt ra, đã nhìn thấy cô bé kia đứng ở hắn trước giường, tựa hồ có hơi thấp thỏm dáng vẻ, vừa thấy hắn, lập tức khẩn trương lắp bắp nói: “Ngươi, ngươi tỉnh rồi.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Có chuyện gì sao?”

Cô bé kia có chút sốt sắng, nói: “Ngươi, ngươi thật sự không lo lắng tới, ở Đại La thương hội mưu công việc sao?”

Dương Thanh Huyền không nhịn cười được, nhìn nàng, nói: “Quản Bằng để ngươi tới?”

Nữ hài dạ mấy lần, cũng sẽ không nói dối, tựa hồ lại không muốn thừa nhận.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Ngọc Minh Thành truyền tống trận chữa trị như thế nào?”

Nữ hài lắc đầu nói: “Ta không biết.”

Chuyện như vậy, xác thực không phải nàng có thể biết.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi dẫn ta đi gặp Quản Bằng đi.”

Nữ hài đại hỉ, liên tục gật đầu, nói: “Tốt, tốt, ngươi đi theo ta.”

Nói, liền vui vẻ ở phía trước dẫn đường.

Dương Thanh Huyền biết, Quản Bằng nhất định là cho nàng rơi xuống nhiệm vụ hoặc là cho phép chỗ tốt.

Lúc này hắn rơi vào Bất Hủ đại lục một tháng đến, lần thứ nhất đi tới bên ngoài nhà gỗ, liếc mắt liền thấy đại lượng phế tích, đang ở từng bước bị người thanh lý.

Toàn bộ trong thành nhiệt nhiệt nháo nháo, tầng dưới chót nhân viên đều ở đây tham dự thành trì trùng kiến, mà cao tầng người, sợ là đều đang rầu rĩ cái kia truyền tống trận chữa trị đi.

Từ nữ hài trong miệng biết được, ngoài thành vốn có trên trăm truyền tống trận, như vậy đại quy mô trận khu, sợ là trong vòng mấy năm cũng chưa chắc có thể khôi phục.

Nghĩ đến chỗ này sự tình, Dương Thanh Huyền cũng là đau đầu, không biết như thế nào cho phải.

Nữ hài đưa hắn đưa vào một tòa tuyệt đẹp trong kiến trúc, Quản Bằng đang ở bên trong đại sảnh uống trà, vừa thấy Dương Thanh Huyền đến, vội vàng tiến lên nghênh tiếp, “Vị đại nhân này.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười ôm quyền, nói: “Quản đại nhân tốt.”

Quản Bằng vội vàng nói: “Đại nhân sĩ cử, gọi ta Quản Bằng là tốt rồi.” Nói, huy thối liễu cô bé kia, đồng thời lập tức khiến người ta trên cao ngất chút nước trà.

“Đại nhân có phải là muốn gia nhập ta Đại La thương hội?”

Hai người vừa từng người ngồi xuống, Quản Bằng liền không kịp chờ đợi hỏi.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, chờ cái kia nước trà tới, bưng ở trong tay nhấp mấy cái, rồi mới lên tiếng: “Đại La thương hội liền khẩn cấp như vậy muốn ta gia nhập sao?”

Quản Bằng ngượng ngùng cười nói: “Đại La thương hội vĩnh viễn hoan nghênh có thực lực cường giả, tự nhiên là khẩn cấp.”

Dương Thanh Huyền đem nước trà thả xuống, xa xôi nói rằng: “Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, ta cũng không thời gian rảnh rỗi bồi đại nhân nói chuyện tào lao, nói thẳng đi, Đại La thương hội có phải hay không gặp gỡ việc khó gì, như vậy khẩn cấp cần người tay.”

Quản Bằng hơi thay đổi sắc mặt, nhưng lập tức khôi phục bình thường, từ ghế ngồi đứng lên, ôm quyền nói: “Đại nhân quả nhiên không phải bình thường, nhìn rõ mọi việc a.”

Dương Thanh Huyền không nói chen vào, lặng lặng nghe hắn nói.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 560: Bốn Thế Lực Lớn, Đại La Thương Hội Chống Lại

Nguyên lai hết thảy truyền tống trận phá huỷ sau, làm cho vốn là truyền tống đầu mối Ngọc Minh Thành một hồi thành đảo biệt lập, cùng ngoại giới vật tư truyền hoàn toàn gián đoạn, bên trong thành vật tư một hồi trở nên hết sức khan hiếm.

Thành chủ thú ngu triệu tập khắp nơi thủ lĩnh hiệp thương, dự định trùng kiến truyền tống trận, trước tiên quy hoạch ba cái cự ly ngắn, một cái cự ly vừa truyền tống trận kiến thiết, đồng thời phân phối cho bốn thế lực lớn: Đại La thương hội, trăm được thương hội, Thổ Linh tông, cốc kiếm phái tiến hành xử lý.

Chiếm được danh ngạch bốn thế lực lớn đều là rất vui mừng, bởi vì thú ngu thừa nhược truyền tống trận thu lệ phí quyền, ở trong một trăm năm thuộc về xây dựng giả, một trăm năm sau lại thu về Phủ Thành chủ. Đồng thời của người nào truyền tống trận tu nhanh, là có thể ưu lấy trước được đến tiếp sau xây dựng tiêu chuẩn.

Phải biết Ngọc Minh Thành vốn là Bất Hủ đại lục truyền tống đầu mối một trong, mỗi ngày gánh chịu truyền tống nhân số đều cao tới mười vạn trở lên, nếu như có thể được hưởng thu lệ phí quyền, không cần mấy năm là có thể về bản.

Bốn thế lực lớn đều cực kỳ hưng phấn, bắt đầu khẩn la mật cổ xây dựng truyền tống trận. Lúc này mới phát phát hiện, bên trong thành vật tư so với mọi người trong tưởng tượng còn muốn khan hiếm, có chút truyền tống trận cần thiết vật liệu, hầu như cũng không tìm tới.

Liền tài liệu mãnh liệt thu thập, thành bốn đại thế lực việc cấp bách, này liền không thể tránh khỏi sinh ra xung đột, nguyên bản còn hòa hòa khí khí bốn thế lực lớn, mới mấy ngày thời gian, biến thành như nước với lửa.

Dương Thanh Huyền nghe xong, lập tức hiểu là chuyện gì xảy ra, hơi mỉm cười nói: “Vào lúc này, ai nắm giữ sức mạnh tài nguyên, cũng là nắm giữ vật tư tài nguyên.”

Quản Bằng sững sờ, nội tâm dị thường kinh hãi, không nhịn được lại quan sát Dương Thanh Huyền vài lần, như vậy sâu sắc từ một vị thanh niên trong miệng nói ra, thực sự có chút lạnh không đinh phòng, để hắn cảm giác khiếp sợ, vội vàng đứng lên, ôm quyền chắp tay nói: “Đại nhân một câu nói trúng, bốn thế lực lớn giữa trở mặt cùng ma sát, đã đến nhanh mức nước lửa không dung. Hiện tại mọi người trái lại không vội mà thu thập vật tư tài nguyên, mà là chung quanh chiêu binh mãi mã, lấy ứng đối càng ngày càng nghiêm nghị xung đột.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngọc Minh Thành thành chủ mặc kệ sao?”

Quản Bằng cười khổ nói: “Ai biết thành chủ tâm tư đây. Còn nữa, Ngọc Minh Thành chỉ là truyền đầu mối, tuy rằng phồn hoa dường như cẩm, nhưng bản thân cũng không có điều kiện tu luyện, không có gì chân chính cường giả tọa trấn. Thú ngu đại nhân muốn trấn áp bốn phái cũng ít khả năng, chỉ có thể từ đó điều giải. Bằng không như vậy công việc béo bở, cũng sẽ không đến phiên bốn phái tới làm.”

Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Các ngươi để ta gia nhập Đại La thương hội, không phải là muốn để ta đến cướp đoạt mặt khác ba phái chứ?”

Quản Bằng vội hỏi: “Làm sao có khả năng, trên thực tế, Đại La thương hội vật tư là nhất là đủ, Ngọc Minh Thành nhưng là Đại La thương hội ở Bất Hủ đại lục trọng thành, bằng không Hoa Thanh tiểu thư cũng sẽ không đích thân tọa trấn chỗ này. Chúng ta chỉ cầu người khác không đến cướp chúng ta là tốt rồi.”

Hắn dừng lại, đầy mặt khổ sở nói: “Liền này mấy ngày, Đại La thương hội mấy nhà phân cửa hàng mặt đều bị đoạt, không chỉ có vật tư hết sạch, còn chết rồi hơn hai mươi người.”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, không nghĩ tới đã phát triển đến ác liệt như vậy trình độ, “Không có chứng cứ là ai làm sao?”

Quản Bằng lắc lắc đầu, nói: “Vô cùng bí ẩn, những người này giống như một cơn gió, ban đêm bất ngờ đánh tới, giết người cướp của liền đi, coi như biết là mặt khác ba phái làm, lại có thể thế nào? Công bố ra lời, chẳng khác nào là tuyên chiến. Chúng ta Đại La thủy chung là thương hội, trọng điểm ở thương, mà cái kia Thổ Linh tông cùng trăm kiếm phái, nhưng là tông môn, trọng điểm ở võ. Cứng rắn hợp lại, thua thiệt hay là chúng ta.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Này ngược lại là, nhìn tình huống trước mắt, các ngươi tựa hồ bị ăn chắc nha.”

Quản Bằng than thở: “Trăm được thương hội dường như có lẽ đã khuất phục, này mấy ngày bọn họ truyền tống trận xây dựng một chút tiến độ chưa từng, thương hội người phụ trách đối với chuyện này cũng ngậm miệng không đề cập tới. Chúng ta Đại La thương hội như là đỡ không được này hai đại môn phái chèn ép lời, sợ là này xây dựng việc cũng phải thất bại, tiền kỳ khoản đầu tư khổng lồ cũng phải đổ xuống sông xuống biển, cuối cùng vì người khác làm giá y.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu dglMUZFp được, sẽ không biết Hoa Thanh tiểu thư có bao nhiêu chắc chắn có thể gánh vác hai phái áp lực, đem cái kia truyền tống trận xây cất. Như là không có một chút chắc chắn nào, ta tự nhiên cũng không nguyện ý làm đi làm con cờ thí. Như là Hoa Thanh tiểu thư vẫn có niềm tin chắc chắn, ta Dương Thanh Huyền tự nhiên mong muốn trợ một chút sức lực."

Hắn đối với Đại La thương hội vẫn có không ít hảo cảm, ở Thiên Tông học viện thời gian Hoa Linh từng đã giúp hắn, hiện tại Hoa Thanh cũng coi như là cứu hắn một mạng, chỉ cần không phải trực tiếp đi chịu chết, vẫn là vô cùng mong muốn hết sức giúp đỡ.

Quản Bằng đại hỉ, vội vàng chắp tay bái nói: "Đa tạ Thanh Huyền đại nhân, tiểu thư biết, nhất định sẽ cao hứng vô cùng. Gánh vác hai phái nắm bắt, mặc dù không dám nói trăm phần trăm, nhưng vẫn là có nhất định lòng tin."

Lời nói này lập lờ nước đôi, trái lại để Dương Thanh Huyền cảm thấy thời khắc này tình trạng khẳng định vô cùng gay go, cau mày hỏi: "Này hai phái bên trong, có thể có Thiên Vị cường giả?"

Quản Bằng sửng sốt một chút, cười khoát tay nói: "Đương nhiên không có, nếu là có Thiên Vị tồn tại lời, chúng ta là một chút phản kháng độ khả thi chưa từng. Ngọc Minh Thành cũng không thích hợp tu luyện, Thiên Vị cường giả đợi ở chỗ này, hoàn toàn là tự hủy tiền đồ."

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Như vậy cũng tốt." Chỉ cần không có Thiên Vị, dù cho gặp gỡ Toái Niết cảnh tồn tại, mặc dù không địch lại, đào tẩu vẫn là không thành vấn đề.

Quản Bằng lại nói: "Khoảng thời gian này đại nhân có thể ở ở Đại La thương hội lâm thời thành lập cung phụng bên trong các, mỗi vị cung phụng đều sẽ có không rẻ linh thạch, mạo muội hỏi thăm... Đại nhân cảnh giới là... Như là đại nhân cảm thấy không tiện nói, liền ngăn tại hạ chưa từng hỏi."

Dương Thanh Huyền như thực chất trả lời: "Luân Hải sơ kỳ."

Quản Bằng một hồi đại hỉ, kích động nói: “Quả nhiên là Địa cảnh đại nhân, lần này Đại La thương hội phần thắng lại nhiều hơn mấy phần.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh hỏi: “Tu sửa truyền tống trận, phải bao lâu có thể hoàn thành?”

Quản Bằng nói: “Nếu là không có ngoại lực quấy nhiễu lời, ba tháng có thể xong, rất nhiều thiếu sót vật liệu cần phải tìm đồ thay thế. Nhưng nếu là có ngoại lực, sẽ rất khó nói rồi.”

Dương Thanh Huyền đứng dậy, nói: “Được rồi, làm phiền ngươi nhóm tận sắp rồi. Khoảng thời gian này ta ngay ở các ngươi an bài ở tu luyện, có chuyện bất cứ lúc nào gọi ta, không có chuyện gì một quy tắc không nỡ đánh khuấy ta.”

“Vâng, là!”

Quản Bằng đại hỉ, vội vàng an bài xong xuôi, đồng thời cung kính đưa lên một cái túi đựng đồ, cười nói: “Mỗi một vị Địa cảnh cường giả, bản thương hội mỗi ngày đều sẽ phân phát năm trăm ngàn linh thạch cung phụng, kính xin đại nhân vui lòng nhận.”

Hắn lần đầu gặp gỡ Dương Thanh Huyền thời điểm, liền cảm thấy được thiếu niên này bất phàm, có thể chịu được trọng dụng. Nhưng từ tuổi tác đó trên đánh giá, cũng chỉ đoán được nhiều nhất Nguyên Võ cảnh, nhưng không nghĩ tới là Địa cảnh tồn tại, thực tại kinh hỉ không nhỏ.

Mỗi một vị Địa cảnh cường giả gia nhập, hầu như chính là trực tiếp tăng lên phần thắng tỉ lệ phần trăm.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, không nghĩ tới Đại La thương hội lớn như vậy tác phẩm, xem ra cái kia Hoa Thanh là quyết tâm, muốn cùng hai phái chống chọi rốt cuộc.

Ngay sau đó cũng không khách khí, lấy linh thạch, nhân tiện nói: “Ta mới tới Bất Hủ đại lục không lâu, mong rằng Quản Bằng đại nhân tìm một ít đại lục mỗi bên loại tư liệu cho ta.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 561: Máu Như Thủy Ngân, Bất Diệt Kim Thân

Quản Bằng cười nói: “Nguyên lai Thanh Huyền đại nhân cũng không phải là Bất Hủ đại lục, chút chuyện nhỏ này, dễ như ăn cháo.”

Rất nhanh, liền có khuôn mặt đẹp tỳ nữ đến đây, khiêm tốn cung kính đem Dương Thanh Huyền mang đi một tòa tinh xảo tiểu viện. Bất quá thời gian uống cạn chén trà, lại có đại lượng thẻ ngọc cùng tư liệu, còn có quỳnh tương Ngọc quả, đều đưa tới.

Đẹp hầu gái đứng ở trong viện, dáng ngọc yêu kiều.

Dương Thanh Huyền nhìn nàng một cái, nói: “Còn có việc sao?”

Đẹp hầu gái trên mặt ngượng ngùng một đỏ, cúi đầu, người còn yêu kiều hơn hoa, ầy ầy nói: “Có nô tỳ này tứ Hậu công tử. Quản Bằng đại nhân nói rồi, công tử bất cứ phân phó nào, nô tỳ đều nhất định phải thỏa mãn.”

Dương Thanh Huyền phất tay nói: “Đi xuống đi, ta không cần người hầu hạ.”

Đẹp hầu gái sững sờ, tựa hồ có hơi không tin, nàng đối với dung mạo của chính mình vẫn là cực kỳ tự tin, nhưng Dương Thanh Huyền phất tay sau, liền trực tiếp vào nhà tu luyện, lưu nàng lại một người kinh ngạc đứng ở trong sân, có chút lạnh.

Nửa ngày sau, trong phòng một chút động tĩnh chưa từng, đẹp hầu gái lúc này mới ở trong gió ngượng ngùng rời đi.

Dương Thanh Huyền trực tiếp tiến nhập mật thất, dành thời gian tu sửa nội thương, rốt cục sau ba ngày khỏi hẳn, trong cơ thể mỗi một tia vết rạn nứt vết thương, toàn bộ rực rỡ hẳn lên, trên thân thể tỏa ra một cổ khí tức cường đại.

Dương Thanh Huyền giật mình không thôi, trong cơ thể huyết dịch dĩ nhiên biến sắc, hóa thành thủy ngân giống như vậy, chậm rãi ở trong mạch máu chảy xuôi, không ngừng cọ rửa thân thể, làm cho da dẻ bề ngoài xuất hiện màu vàng kim nhàn nhạt ánh sáng lộng lẫy.

“Huyết như thủy ngân, bất diệt Kim thân hóa huyết cảnh!”

Dương Thanh Huyền biết thân thể ở đại phôi sau khi, xuất hiện sinh nhiều, bất diệt Kim thân có ba cảnh giới nhỏ, đối ứng cấp tam cảnh, chia ra làm: Hóa Huyết, Thông Khiếu, Thiên Mạch.

Hắn một vận khí, huyết dịch dâng trào, trên da lập tức trình tiền mặt sắc, cứng như sắt thạch, không xấu bất tử.

Một quyền đánh ra, sóng khí trực tiếp ở đầu quyền hạ bạo nổ mở, chấn động đến mức không gian hoảng hốt lay động, bên trong sàn nhà cùng khung đính đều vặn vẹo, quyền phong qua đi, những này vặn vẹo đều không thể khôi phục.

“Thật mạnh! Luyện thể quả nhiên muốn vượt qua cùng cấp luyện khí, chỉ là cú đấm này, lực lượng mạnh mẽ, liền không ở cái kia đỉnh cấp nguyên khí bên dưới.”

Dương Thanh Huyền năm ngón tay buông lỏng, bị quyền kình ngăn chặn không gian trong nháy mắt gảy về.

“Ầm ầm ầm”, sàn nhà cùng khung đính liên BMqmAEN tiếp bạo nổ mở, lấy hắn làm trung tâm nát một mảnh.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Này mật thất tu luyện cũng là lâm thời dựng dựng lên, không có chút nào chuyên nghiệp, tất cả đều là chất liệu thông thường, liền nhỏ nhẹ không gian xoay chuyển đều đỡ không được."

Hắn nắm này mật thất tu luyện cùng Hư Thiên Thành bên trong so với, đích thật là oan uổng Đại La thương hội.

Hư Thiên Thành nhưng là Địa cảnh bên dưới cao nhất đất thực tập, từ Trung Ương Đại thế giới thế lực chủ đạo kiến tạo, vốn là chủ tu luyện, đương nhiên phải cân nhắc kiên cố tính cùng nghiêm mật tính.

Mà Ngọc Minh Thành chỉ là thương mại hậu cần trung tâm, những này mật thất bình thường cũng là cung cấp thương hội võ giả bình thường tu luyện, cùng Hư Thiên Thành hoàn toàn là khác nhau một trời một vực, tự nhiên không cách nào so sánh được.

Dương Thanh Huyền thu về nắm đấm, từ Tinh Giới bên trong lấy ra một cái che kín vết rạn nứt mỡ dê bình ngọc, cầm trong tay liếc mắt nhìn, trong đầu xẹt qua Tử Diều Hâu dáng dấp, không khỏi trong lòng hơi đãng.

Nhưng bất quá chớp mắt, hắn liền đem tạp niệm sắp xếp ra đầu óc, trấn định tâm thần, đem cái kia bình ngọc chậm rãi mở ra, một tia nhàn nhạt mùi máu từ bên trong tung bay đi ra.

Dương Thanh Huyền trong mắt bắn ra rạng rỡ hào quang, chỉ điểm một chút ở đó trên bình ngọc, nhất thời màu máu lóe lên, một đạo hồng mang từ trong đó kích - bắn ra.

Dương Thanh Huyền lại bấm ngón tay hướng về cái kia giọt tinh huyết điểm tới, nhất thời đem đông lại ở trên không bên trong, phát sinh "Chi chi" thanh âm, phảng phất đốt sôi rồi giống như vậy, tỏa ra nhàn nhạt năng lượng.

"Thật mạnh, giọt tinh huyết này xảy ra chuyện gì, dĩ nhiên ẩn chứa có lực lượng cường đại như vậy."

Dương Thanh Huyền giật mình không thôi, lúc này phán đoán giọt tinh huyết này không phải bình thường.

Cổ Hạt khiếp sợ âm thanh truyền đến, nói: “Quả nhiên là Vương tộc máu, ta đại khái có thể đoán được là ai.”

Dương Thanh Huyền thất kinh hỏi: “Vương tộc máu, có ý gì?”

Cổ Hạt chậm rãi nói rằng: “Trước Hoang thú vây thành, chính là Hoang tộc vương giả bí thuật, gọi là Hoang hóa thuật, có thể mang một ít sinh linh Hoang hóa thành nô, đồng thời sức mạnh sẽ tăng lên dữ dội. Loại bí thuật này chỉ ở trong Vương tộc truyền lưu, trước ta còn không dám xác định, hiện tại tinh này huyết trên tản ra vương giả sức mạnh, hầu như có thể khẳng định, hơn nữa tên này Vương tộc, phải là Diễn Tu.”

“Diễn Tu?” Dương Thanh Huyền hiếu kỳ nói: “Chỉ bằng một giọt tinh huyết, ngươi liền có thể đoán được máu chủ nhân, hơn nữa ngươi còn nhận ra?”

Cổ Hạt trầm ngâm một trận, mới nói: “Người này thiên phú cực cao, chỉ vì tâm thuật bất chính, bị năm đó Hoang diễn viên chính thành, cũng là thân ca của hắn ca u cấm, để hắn hối lỗi. Không ngờ này một giam cầm, chính là trăm vạn năm năm tháng.”

Dương Thanh Huyền nghe được ngơ ngác xuất thần, nói: “Vì sao giam cầm hắn, sau đó lại xảy ra chuyện gì?”

Cổ Hạt ở Tinh Giới bên trong, dùng đuôi cuốn lên một ít Huyền Mộc Kinh Cức, nhét vào trong miệng lập lại, nói: “Sau đó Trùng Mẫu liền xuất hiện, hai tộc đại chiến, dẫn đến vị diện hủy diệt. Diễn Tu việc, cũng là gác lại ở đó, mà ta làm Trùng Mẫu phong ấn bảo vệ, bị Hoang chủ rơi xuống cấm pháp, để sinh mệnh cùng sức mạnh trôi qua giảm tốc độ, ngủ say ở trong hư vô.”

Dương Thanh Huyền kinh trụ, nhớ tới cái kia tế đàn truyền tống sau, gặp phải Trùng Tộc, ngơ ngác nói: “Cái kia Trùng Mẫu chết chưa?”

Cổ Hạt trong mắt lục mang lấp lóe, nói: “Nào có dễ dàng chết như vậy, hơn nửa đã bị ngươi thả ra rồi. Bất quá Trùng Mẫu năm đó người cũng bị thương nặng, thêm vào bị phong ấn lâu như vậy, sức mạnh cũng có thể trôi đi lợi hại, trong thời gian ngắn là sẽ không ra được.”

Dương Thanh Huyền nuốt xuống hạ, không nghĩ tới bên trong còn có như vậy bí ẩn.

Cái kia giọt tinh huyết trên tản ra dâng trào sức mạnh, một hồi đưa hắn thức tỉnh, này huyết giống như linh đan giống như vậy, bại lộ ở trong không khí càng lâu, sức mạnh trôi đi thì sẽ càng nghiêm trọng, hắn không dám thất lễ, trong tay quyết ấn biến đổi, để cái kia giọt máu rơi vào đầu ngón tay, sau đó chậm rãi hấp vào bên trong cơ thể.

Trong lúc nhất thời, dòng máu của chính mình chịu đến cái kia tinh huyết ảnh hưởng, như dung nham một loại phun trào ra sức mạnh to lớn, thậm chí có “Ồ ồ” sôi trào tiếng ở trong huyết quản truyền ra, da dẻ trở nên toàn thân kim quang, lấp loé không yên.

Thân thể bước vào hóa huyết tinh sau, đối ngoại đến huyết dịch luyện hóa, cũng thuận lợi nhiều. Không như lần trước luyện hóa Thanh Loan máu, dùng thời gian mấy ngày mới áp chế xuống. Lần này Hoang huyết bị thân thể sau khi hấp thu, trong mạch máu thủy ngân trên, phảng phất nhiều hơn điểm điểm ánh vàng.

Dương Thanh Huyền hai tay vừa thu lại, bấm ngón tay ở trước người, ngồi xếp bằng trên đất.

Bắt đầu vận chuyển huyết dịch, tiêu hóa cái kia tinh huyết mang tới ảnh hưởng, trên da hào quang màu vàng óng, so với trước kia vừa vừa bước vào bất diệt Kim thân thời gian, muốn sáng ngời nhiều.

Đột nhiên, một loại cảm giác quái dị ở trong lòng xuất hiện, sau đó trong đầu đâm đau một chút, phảng phất có đồ vật xâm lấn đi vào.

“Là ai?!”

Hắn bỗng nhiên mở hai mắt ra, nổ bắn ra khiếp sợ cùng vẻ hoảng sợ, nhưng trong nháy mắt liền trấn định lại, vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, chính mình một tia thần thức cũng thuận theo tiến nhập Thức Hải, ở một mảnh mờ mịt trong thiên địa hiển hiện ra.

Dương Thanh Huyền mặt âm trầm, ánh mắt ở Thức Hải bên trong không gian đảo qua, lạnh giọng nói: “Có gan đi vào, không có loại hiện thân sao?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 562: Cắn Giết Thần Thức

Cái kia trắng xóa bên trong, bỗng nhiên nổi lên một đạo cương phong, lập tức bên dưới xuất hiện một bóng người, mơ hồ không rõ, “Kỳ quái, bất quá Hóa Huyết cảnh mà thôi, làm sao có khả năng phát hiện ta?”

Trong thanh âm mang theo nghi hoặc, khinh bỉ cùng không hề che giấu chút nào cảm giác ưu việt.

Dương Thanh Huyền thần thức một hồi đem khóa chặt, cười lạnh nói: “Cái này còn không dễ lý giải sao? Nói rõ ngươi quá rác rưởi nha.”

Thanh âm kia nói: “Giọt tinh huyết này là ta cho Phượng Dương Thu, Phượng Dương Thu là Thiên Vị tu vi, nghĩ đến sẽ không bị ngươi giết chết, vậy hẳn là là con của hắn chết ở trong tay ngươi.”

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, lại nghĩ tới Thâm Hồng Cổ Hạt, cả kinh nói: “Ngươi là Diễn Tu?!”

Thanh âm kia ngưng lại, băng lạnh xuống, “Không nghĩ tới Phượng Huy rác rưởi kia, chết thì chết, thậm chí ngay cả ta cũng cung đi ra, xem ra không thể để ngươi sống nữa.”

Đang khi nói chuyện, bóng người kia lóe lên, liền bắt nạt đến trước người, một chưởng hướng về Dương Thanh Huyền lồng ngực đập tới.

Chưởng thế kinh thiên, vô số khí tức đáng sợ uốn lượn cùng nhau, đem chu vi trăm trượng nơi toàn bộ bao phủ.

Dương Thanh Huyền lúc này mới thấy rõ người kia dáng dấp, lạnh như băng trên gương mặt, ngũ quan rõ ràng, cùng mình vỗ cái kia Hoang tộc con rối giống nhau đến mấy phần, khắp toàn thân đều tỏa ra quỷ dị tà khí.

Dưới chân hắn giẫm lên một cái, liền thân hóa lá rụng, lui về phía sau đi.

Diễn Tu nhưng là lần thứ hai dối trên, một chưởng kia ở trên không bên trong phiên phiên như điệp, tung bay mấy lần, trước sau cùng hắn lồng ngực duy trì một thước khoảng cách.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, lạnh lùng nói: “Nơi này là ta linh đài Thức Hải, chẳng lẽ ngươi còn muốn giết ta hay sao?”

“Ha ha.” Diễn Tu không hề che giấu chút nào khinh bỉ, châm chọc nói: “Giết ngươi chỉ là hóa huyết Luân Hải cảnh, còn chưa phải là bắt vào tay sao? Chẳng lẽ ngươi cho rằng ta cùng cái kia Phượng Huy giống như rác rưởi?”

Dương Thanh Huyền lúc này thân thể uốn một cái, giữa trời ngừng lại, không nữa tránh né, lặng lặng nói rằng: “Nguyên vốn còn muốn nhiều với ngươi rỗi rãnh phiếm vài câu, hiểu rõ một chút Hoang tộc đồ vật, xem ra không có cần thiết.”

Nói giơ tay lên, quát lên: “Kiếm đến!”

“Xì xì xì!”

Không gian trong nháy mắt liền hiện ra hơn trăm thanh kiếm, một luồng lớn lao kiếm uy ở trước người ngưng tụ, giống một bức kiếm thật lớn tường. “Oành” một tiếng, Diễn Tu một chưởng đánh vào kiếm kia trên tường, bùng nổ ra chấn động to lớn, nhưng cũng bị cản lại, lại không cách nào thâm nhập nửa phần.

“Cái gì?!”

Diễn Tu hoàn toàn biến sắc, kinh hãi nhìn bốn phía bảo kiếm, lại ngắm nhìn trước mắt cái kia ngăn trở chính mình một chưởng kiếm tường, nham hiểm hai mắt, lạnh giọng nói: “Đây là thần thông gì?”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Đem người chết, không cần thiết biết rồi.”

Trong tay quyết ấn biến đổi, kiếm kia tường đột nhiên tản ra, hóa thành hơn trăm thanh kiếm đâm tới.

“Chi!” Diễn Tu hút một cái hơi lạnh, vội vàng thả người trở ra.

Thân pháp của hắn vô cùng quỷ dị, ở trên không bên trong lưu lại một đạo đạo tàn ảnh, bất tiện thật giả. Nhưng tàn ảnh nhiều hơn nữa, cũng không đoạn bị kiếm khí chém nát.

Dương Thanh Huyền giễu cợt nói: “Đây chính là ngươi nói bắt vào tay?”

Nói, lại vẫy tay, trắng mông mông trong không gian một hồi lần thứ hai hiện ra hơn một nghìn, hơn vạn bảo kiếm, bốn mặt nhìn tới, không gặp tận đầu.

Mỗi một chuôi trên thân kiếm đều tản mạn khắp nơi ra tuyệt đại kiếm giả khí thế, phảng phất từng toà từng toà bia mộ, sừng sững ở đây óc trong hư không.

Dương Thanh Huyền ánh mắt phát lạnh, năm ngón tay hư nắm, cái kia vạn ngàn thần kiếm lập tức bùng nổ ra từ từ ánh sáng thần thánh, giống ngàn vạn Lưu Tinh Vũ, trên Trường Không bay nhanh, hướng về Diễn Tu vắt giết tới.

“Không! Đây là Thái Huyền...”

“Ầm ầm!”

Lời của hắn còn không nói chuyện, thân thể đã bị vắt nát tan, triệt để không tồn tại nữa.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, trong lòng không rõ có loại dự cảm xấu, tự nghĩ nói: “Đây là Thái Huyền... Lẽ nào hắn nhận ra ta Võ Hồn? Không nên nha.”

Ngay ở Dương Thanh Huyền nghi hoặc không thôi thời điểm, ở Hư Thiên cổ chiến trường bên trong nơi nào đó, Diễn Tu một hồi từ trong nhập định mở hai mắt ra, tràn đầy khiếp sợ cùng hưng phấn, mừng như điên nói: “Thái Huyền kiếm thiên! Dĩ nhiên là Thái Huyền kiếm thiên! Ha ha, năm đó đại ca cùng Côn Na đều không có được đồ vật, dĩ nhiên xuất hiện ở một cái Hóa Huyết FDzI6idl cảnh rác rưởi trên người, ha ha, thực sự là trời giúp ta vậy!”

Hắn hưng phấn sau một lúc, từ từ bình tĩnh lại, trầm tư nói: “Tiểu tử kia hiện tại không biết ở nơi nào, chỉ có Hóa Huyết cảnh tu vi, làm sao có khả năng luyện sẽ Thái Huyền kiếm thiên? Trong đó nhất định có gì đó quái lạ. Hiện tại toàn bộ tinh vực đều bị Nhân tộc Chủ Tể, bên ngoài rốt cuộc có bao nhiêu cường giả ta trong lòng cũng không chắc chắn, hay là trước đem sức mạnh khôi phục, đồng thời tìm tới bộ tộc ta Thánh khí, lại đi giết này tiểu tử cướp Thái Huyền kiếm thiên.”

Tỉnh táo lại sau, hắn liền bình tĩnh, tiếp tục nhắm hai mắt lại, nhập định tu luyện.

...

Ngọc Minh Thành bên trong, Dương Thanh Huyền đem Diễn Tu tinh huyết luyện hóa sau, trực tiếp biến thân Hoang tộc thể chất, bắt đầu tu luyện cái kia Hư Vô Hoang Thiên Quyết, không có mấy ngày hắn liền trợn tròn mắt, công pháp này cần đại lượng hoang khí phụ trợ, liền cùng Nhân tộc cần linh khí giống như.

Mà Ngọc Minh Thành bên trong nào có hoang khí?

Chỉ có thể dựa vào chỉ có một chút Hoang đan chống, nhưng này Hoang đan, Thâm Hồng Cổ Hạt vẫn chờ ăn đây.

Tu luyện mấy ngày sau, cũng bởi vì tài nguyên không đủ, thực sự không có cách nào luyện tiếp nữa.

“Xem ra, còn phải đi Hư Thiên cổ chiến trường.”

Dương Thanh Huyền trở nên trầm tư, thầm nghĩ: “Không có Thiên Vị sức mạnh, liền ngay cả cất bước Tam Thập Tam Thiên tư cách chưa từng, Thanh Dương Võ Kinh nửa phần sau ở chín tầng đều, mà chín tầng đều lại ở nơi nào?”

Tinh vực to lớn, khó có thể đánh giá, mặc dù là các đại vị diện cường giả, đều biết không nhiều.

Hắn đem Quản Bằng đưa tới tư liệu toàn bộ lật xem hạ, cũng chỉ phiến diện nói tới Bất Hủ đại lục tình huống, đối với với toàn bộ tinh vực, vẫn là ếch ngồi đáy giếng, không cách nào toàn diện.

“Này Đại La thương hội ngang dọc Thương Khung tinh vực, nên có so sánh toàn diện tư liệu, nhưng Quản Bằng cấp bậc này không hẳn chạm đến, xem ra muốn từ cái kia Hoa Thanh trên người nghĩ biện pháp.”

Đi ra Huyền Dạ đại lục sau, hắn có gan giếng con ếch ra biển cảm giác, mới biết thế giới to lớn, không cách nào đánh giá, trên đời cường giả, càng như hằng hà sa số, con đường của chính mình còn rất dài.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, liền ra mật thất, ly khai tiểu viện, hướng về trong thành đi.

Truyền tống trận tu sửa vẫn là khua chuông gõ mõ tiến hành, chỉ có cái kia trăm được thương hội đã hoàn toàn đình công, nhiệm vụ bị một nhà khác bản thành thế lực Lưu Minh Tông tiếp quản hạ xuống.

Cốc Kiếm Phái cùng Thổ Linh Tông gặp công lao của chính mình, vì người khác làm giá y, trong lòng hết sức không vui, đối với Đại La thương hội chèn ép buông lỏng rất nhiều, làm cho Đại La thương hội chậm thở ra một hơi.

Tuy rằng đại quy mô minh tranh không còn, nhưng mỗi bên loại tiểu ma sát cùng ám đấu vẫn là liên tiếp không ngừng, mặc dù là Cốc Kiếm Phái cùng Thổ Linh Tông trong đó, cũng là tranh đấu không ngừng, hiện tại lại bỏ thêm Lưu Minh Tông đi vào, càng là sóng ngầm phun trào, tình thế phức tạp vạn biến.

Dương Thanh Huyền đi vào Đại La thương hội tổng cửa hàng mặt, bên trong vô cùng rộng lớn, lâm lang mãn mục xếp đầy mỗi bên loại thương phẩm, khách nhân qua lại không dứt, vẫn là hết sức náo nhiệt.

“Công tử, ngài có cái gì muốn Tiểu Điệp giúp một tay sao?” Một bé gái thấy Dương Thanh Huyền, liền ngọt nói ngọt ngữ tiến lên đón, cái kia thanh âm chát chúa như cốc, phải đem người đều hòa tan.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 563: Phân Tâm Thập Dụng, Hiểu Lầm

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Ta có việc tìm các ngươi vợ con tỷ Hoa Thanh.”

Cô bé kia sững sờ, chuyện như vậy không phải nàng có thể làm quyết định, nhân tiện nói: “Công tử chờ, ta đi xin phép một chút.” Nói, liền vội vàng hướng về cửa hàng sau chạy đi.

Dương Thanh Huyền liền bắt đầu ở trong cửa hàng đi dạo, cửa hàng này mặt phóng tầm mắt nhìn, có ít nhất năm mươi mẫu lớn, đồng thời cũng là Ngọc Minh Thành mang tính tiêu chí biểu trưng một trong kiến trúc.

Đồng thời, Đại La thương hội vì để tránh cho Cốc Kiếm Phái cùng Thổ Linh Tông chèn ép, đem hết thảy cửa hàng đều đóng cửa, vật tư toàn bộ thu thập, tập trung ở này tổng bộ bán ra, hợp phái khiển võ giả cường đại trấn thủ, một quãng thời gian tới nay cũng đích xác bình an vô sự.

Dương Thanh Huyền ở vào cửa chớp mắt, liền cảm nhận được mấy cỗ thần thức rơi ở trên người hắn, đồng thời chưa bao giờ rời khỏi.

Hắn bây giờ là Đại La thương hội cung phụng, tự nhiên không ngại, nhàn nhã đi lang thang.

Bỗng nhiên, ánh mắt rơi vào một chiếc thẻ ngọc trên, trên đó viết: Khôi lỗi thuật cơ sở, 10 ngàn linh thạch trung phẩm.

Hắn nghĩ tới chính mình vỗ xuống cái kia đều Hoang tộc con rối, cũng còn không có cẩn thận nghiên cứu qua, lập tức gọi tới một tên đẹp hầu gái, đem ngọc giản kia mua lại, liền lặng lặng đứng ở trong cửa hàng quét đọc, rất nhanh liền đem nội dung bên trong in vào trong đầu.

Con rối điều khiển phương pháp, trên thực tế chính là một loại phân tâm thuật, nhất tâm nhị dụng, thậm chí nhất tâm đa dụng.

Đọc xong ngọc giản kia sau, hắn lúc này phân ra hai đạo thần thức, phân biệt ngưng ở đầu ngón tay, một tay hoa tròn, một tay hoa mới.

Quẹt một cái, hai cái tiêu chuẩn đồ án ở trên không bên trong xuất hiện, hắn cười một tiếng, này loại phân tâm thuật hắn đã sớm biết, cũng không có gì khó khăn.

Hắn trầm tư một trận, dự định đề độ khó cao, liền kéo ra mười ngón, ở trên không bên trong loạn đạn, mỗi cái chỉ đầu đều tự làm trận, viết vật bất đồng, năm ngón tay trái viết: Ban ngày dựa vào núi tận, tay phải năm ngón tay viết: Hoàng Hà vào biển lưu.

Mười ngón múa, nhìn như lộn xộn, nhưng từng cái đầu ngón tay hạ, đều rõ ràng viết bút họa.

Thập tự đồng thời viết thành, đến lúc cuối cùng một bút hoàn thành thời điểm, Dương Thanh Huyền thở ra một hơi, đối với tầm kiểm soát của mình vẫn là cực kỳ thoả mãn.

Bất quá những này đều thuộc về khôi lỗi thuật cơ sở thao tác, y theo ngọc giản kia trên nói, tu luyện đến mức tận cùng lời, có thể thần thức hóa thân vạn ngàn, mỗi một đạo thần thức khống chế một con rối, một người liền có thể Hoành Tảo Thiên Quân.

Bốn phía vãng lai khách nhân gặp hai tay hắn run rẩy, phát điên cuồng tựa như, còn tưởng rằng là người bị bệnh thần kinh, đều hết khả năng tránh xa một chút, đồng thời đối với hắn chỉ chỉ điểm điểm.

Có vài tên đẹp hầu gái thấy thế, muốn tiến lên ngăn cản hắn phát rồ, mới vừa đi tới một nửa, liền thân thể hơi ngưng lại, phảng phất ở nghe cái gì, sau đó trên mặt lộ ra khiếp sợ, vội vàng lui ra, không dám tiến lên nữa.

Ẩn giấu ở cửa hàng chỗ tối vài tên cường giả, đều là khiếp sợ dị thường, Dương Thanh Huyền tiến nhập cửa hàng sau, mọi cử động ở tại bọn hắn nghiêm mật quản chế hạ, bởi vì lấy nhãn lực của bọn họ, hoàn toàn không nhìn ra Dương Thanh Huyền sâu cạn, biết người này vô cùng không đơn giản.

Giờ khắc này lại là thời kỳ không bình thường, làm bốn phía bảo vệ võ giả, tất cả đều lau vệt mồ hôi.

Gặp lại hắn tại chỗ triển khai phân tâm thập dụng, tưởng đến cố ý tìm cớ đến đập quán, đều là sắc mặt đại biến, toàn bộ cảnh giác vạn phần, bất cứ lúc nào làm xong xuất thủ chuẩn bị.

“Ầm ầm!”

Ngay ở Dương Thanh Huyền vừa thi triển xong nhất tâm thập dụng, ở cửa hàng sau bưng, liền truyền đến rung mạnh, sau đó một tiếng nổ vang sau, liền có kinh nộ tiếng đâm thủng Trường Không, “Tặc tử đừng chạy!”

Hơn mười đạo cường đại khí tức ở cửa hàng bầu trời xẹt qua.

Trong cửa hàng có mấy trăm khách nhân, một hồi tất cả đều kinh hoảng, biết xảy ra vấn đề rồi, nhất thời vội vàng hướng về ngoài quán tuôn tới, sợ bị lan đến cá trong chậu.

“Chư vị đừng hoảng hốt, có người ở Đại La thương hội trộm cắp đồ vật, đã bị Đại La thương hội cao thủ tập trung, đuổi theo, không có việc gì, mọi người đừng hoảng hốt.”

Một đạo thanh âm trầm ổn ở trong cửa hàng vang lên, thanh âm kia vô cùng mạnh mẽ, tự tin, lập tức để mọi người trấn định không ít.

Nhưng vẫn là có hơn phân nửa khách nhân cũng không tin, dồn dập chen hướng về cửa, tạo thành khủng hoảng.

Thanh âm kia lại vang lên, nói: “Chư vị muốn ly khai, còn xin xếp hàng, bất kỳ ra bên ngoài chen người, đừng trách ta không khách khí.”

Một đạo thần thức lăng không đè xuống, đem một ít rõ ràng quấy rối chen chúc người toàn bộ phát sợ, làm những người kia hoàn toàn biến sắc, câm như hến, không dám tiếp tục loạn động đậy.

Trật tự lập tức khôi phục lại, mọi người đều đâu vào đấy đi ra ngoài.

Không ít người gặp thật sự không sao rồi, phản ngược lại không gấp, trước cửa một hồi liền sơ tán ra.

Dương Thanh G9HHzmc Huyền giơ lên đầu, trong mắt ánh vàng lóe lên, ánh mắt liền xuyên thủng khung đính, đem mấy dặm bên trong tin tức toàn bộ thu vào đáy mắt.

Hắn bóng người lóe lên, liền nhanh chân hướng ngoài quán đi.

Bỗng nhiên, một đạo thần thức đem khóa chặt, cửa tiệm nơi có một đạo ánh vàng lắc động đậy, liền hóa ra một người đàn ông thân ảnh, ước chừng bốn năm mươi tuổi, đang dùng ánh mắt lạnh như băng theo dõi hắn, lạnh giọng nói: “Đứng lại.”

Dương Thanh Huyền biết lần này người là thủ hộ cửa hàng võ giả, thần thức quét xuống một cái, thực lực ước chừng ở Luân Hải hậu kỳ hoặc đại viên mãn dáng vẻ, không khỏi cau mày nói: “Ngươi không đuổi theo cái kia trộm cắp người, cản ta làm cái gì?”

Người kia gằn giọng nói: “Cản ngươi làm cái gì? Nếu là ta không có đoán sai, ngươi cùng cái kia trộm cắp người là một phe. Ngươi ở nơi này yêu cầu gặp tiểu thư, muốn đem tiểu thư dẫn ra, sau đó người kia ngay ở phía sau hành thiết, trước sau hô ứng, hắn vừa được tay sau, ngươi liền từ dung ly khai.”

Dương Thanh Huyền nhất thời không nói gì, nói: “Thông minh không đủ cũng đừng học nhân gia loạn làm suy lý, như là không nhanh đi đuổi, cái kia tặc nhân liền muốn chạy trốn.”

Người kia quát lên: “Trốn một cái không quan trọng, lưu lại ngươi liền có thể.”

Đối thoại của hai người thanh âm không lớn, nhưng cũng dẫn tới xung quanh rối loạn tưng bừng, đều là vây xem lại đây, tất cả đều là nhìn có chút hả hê dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, biết trong lúc nhất thời không giải thích được, quát lên: “Tránh ra.”

Lúc này bóng người lóe lên, liền hướng cái kia cửa tiệm phóng đi.

Người kia sắc mặt biến đổi, lập tức cười gằn, nói: “Ha ha, cho rằng bước vào Địa cảnh là có thể hoành hành vô kỵ sao? Ta nhìn ngươi tuổi quá trẻ, quay đầu lại là bờ.”

Nói, khí thế trên người một hồi bạo nổ mở, sử dụng tới cầm nã thủ, lấy mau lẹ vô cùng tốc độ hướng về Dương Thanh Huyền chộp tới, không trung càng lưu lại mấy đạo tàn ảnh, khiến người ta không phân biệt được thật giả.

Trận kia thế như cùng diều hâu vồ gà con giống như vậy, bắt vào tay.

“Là Bộ Ngạn Đại tiên sinh!”

Xung quanh có người nhận ra nam tử kia, một hồi kinh ngạc thốt lên.

“Đại La thương hội cung phụng, Luân Hải cảnh đại viên mãn cường giả!”

“Không nghĩ tới bảo vệ cửa hàng mặt càng là hắn, chẳng trách để cho chúng ta không cần hoảng sợ, có Bộ Ngạn Đại tiên sinh ở, ở chỗ này giao dịch an ổn không lo.”

Lời của mọi người truyền vào Dương Thanh Huyền trong tai, thầm nói: “Quả nhiên là Luân Hải cảnh đại viên mãn.”

Dưới chân hắn Kiếm Bộ giẫm lên một cái, bóng người phảng phất ánh kiếm giống như vậy, hóa ra hơn mười đạo kiếm khí, ở trên không bên trong tản ra, cùng cái kia Bộ Ngạn cầm nã thủ hỗn cùng nhau, trở nên hoa cả mắt, khiến người ta mắt không kịp nhìn, căn bản không thấy rõ hắn chân thân.

“Cái gì?!”

Bộ Ngạn đầy mặt khiếp sợ ngạc nhiên, tâm thần hơi phần có hạ, Dương Thanh Huyền liền vòng qua hắn cầm nã thủ, trực tiếp xuất hiện tại bên cạnh người.

Ánh mắt hơi mắt lé hắn một chút, liền “Xì” một tiếng, hóa thành một đạo kiếm khí, hướng về ngoài quán Trường Không vọt tới.

Hôm nay thức dậy hơi trễ, thêm vào thứ sáu nhiều chuyện, hôm nay thời gian đổi mới sẽ có chút loạn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 564: Đạo Minh Thân Phận, Linh Phù Ẩn Nấp

“Đáng chết! Bỏ trốn!”

Bộ Ngạn nổi giận gầm lên một tiếng, xoay người liền đuổi tới.

Đồng thời từ bốn phương tám hướng bay tới hơn mười tên cường giả, ngăn ở Dương Thanh Huyền trước người, dồn dập quát lên: “Tặc tử dừng lại!”

Những võ giả này toàn bộ là thủ hộ cửa hàng, dồn dập xuất chưởng, ở trên cao nhìn xuống đánh xuống.

“Ầm ầm!”

Hơn mười đạo chưởng phong hóa thành luồng khí xoáy, phô thiên cái địa đè ép xuống, một mảnh cát bay đá chạy.

Lượng lớn chân khí sóng gợn ở trên không bên trong tản ra, bao trùm chu vi trăm trượng phạm vi, coi như là một con ruồi cũng đừng muốn chạy trốn.

Dương Thanh Huyền kiếm khí trong tay lóe lên, hóa ra đấu Quỷ Thần, cuốn lên một mảnh kiếm hoa, liền đâm tới.

“Trường Hà Tiệm Lạc Hiểu Tinh Trầm!”

Những chân khí kia sóng gợn đột nhiên ngưng lại, bắt đầu ở kiếm khí hạ bị xoay chuyển, toàn bộ không gian hướng về trên thân kiếm áp súc mà đến, tia sáng trở nên đen tối.

“Ầm ầm!”

Sau đó bị áp súc không gian sắp vỡ, kiếm khí hóa thành ngàn vạn, hướng về bốn phía kích. Bắn.

Những võ giả kia tất cả đều kêu thảm một tiếng, đã bị đánh bay ra ngoài, bắn về phía bốn phương tám hướng, quăng mạnh xuống đất.

Hắn đem khống chế lực đạo vừa đúng, cũng không có hạ sát thủ.

Ngăn cản đi tới trên đường, lại không một người.

Dương Thanh Huyền kiếm hồn vừa thu lại, thân pháp run lên, liền xông lên trên không.

Bộ Ngạn ở phía sau nhìn trong lòng ngạc nhiên, đổi lại là hắn một đòn toàn lực, cũng có thể đem tất cả mọi người đánh bay, nhưng tuyệt đối không thể làm như vậy thong dong.

Hơn nữa vừa nãy chiêu kiếm đó hạ, hắn cũng có thể thấy đối phương là hạ thủ lưu tình, bằng không Trường Không trên thì không phải là đẫm máu đơn giản như vậy, tất nhiên có một nửa người muốn hóa thành vong hồn dưới kiếm.

Nhưng vào giờ phút này, đã không nghĩ được nhiều như thế, vội vàng xông lên, quát lên: “Đứng lại!”

Ở cao vạn trượng không trên, đứng nghiêm hơn mười bóng người, một người trong đó thanh sam Mạn Lệ, cạp váy phiêu diêu, một đầu nhu thuận tóc đen tùy ý khoác ở phía sau, nghe được phía dưới xao động tiếng, đôi mắt sáng chớp động một cái, hướng về cái kia chạy như bay tới thân ảnh trên, đầu đi túc sát ý lạnh.

Dương Thanh Huyền thân pháp lấp lóe mấy lần, sẽ đến trước mặt chúng nhân, đồng thời cũng nhìn thấy cô gái kia, vừa nhìn xuống liền biết nữ tử này chính là Hoa Thanh.

Này Hoa Thanh cùng cái kia Hoa Linh quá nửa là tỷ muội, khuôn mặt giống nhau đến bảy tám phần, hơn nữa chỉ có mười lăm mười sáu tuổi dáng dấp, so với Hoa Linh muốn khí chất thanh thuần, càng đoan trang đẹp đẽ.

Bộ Ngạn cũng đuổi tới, vội vàng kêu lên: “Tiểu thư, ngăn lại hắn!”

Cô gái kia chính là Hoa Thanh, lông mày đại nhíu một cái, phía sau hơn mười người lập tức trình viên hình tản ra, đem Dương Thanh Huyền bao bọc vây quanh.

Dương Thanh Huyền cười nhạt, nói: “Ta cũng không có trốn, tại sao cản?”

Hoa Thanh giữa hai lông mày nhíu sâu hơn, ánh mắt từ trên thân Dương Thanh Huyền thu về, nhìn phía Bộ Ngạn, nói: “Bộ tiên sinh, chuyện gì thế này?”

Nàng tuổi so với Hoa Linh muốn nhẹ, trên người nhiều hơn một cỗ khí thế lăng nhân, nhưng trái lại lộ ra anh khí kiên cường.

Bộ Ngạn vội vàng nói: “Tiểu thư, người này cùng cái kia tặc tử là cùng hỏa!”

Lời vừa nói ra, Hoa Thanh đám người sắc mặt lập tức chìm xuống, sát khí bức tới, quanh quẩn trên người Dương Thanh Huyền, đưa hắn tầng tầng khóa chặt.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy khoác trên người một tầng gông xiềng, cực độ khó chịu, lập tức lạnh lùng nói: “Lòng tốt cho rằng lòng lang dạ thú, ta là tới giúp các ngươi bắt người, nếu không có mỗi ngày cầm năm trăm ngàn linh thạch cung phụng, ngươi cho rằng chuyện xui xẻo này ta muốn tiếp sao? Bất quá là nắm tiền tài của người, trừ tai hoạ cho người, tẫn trách thôi.”

Hoa Thanh sững sờ nói: “Ngươi là... Cung phụng?”

Bộ Ngạn cười lạnh nói: “Chuyện cười! Nếu là cung phụng, sao tiểu thư cũng không biết?”

Hoa Thanh nghĩ một hồi, nói: “Ngươi là Quản Bằng mướn vào, cái kia Luân Hải cảnh cường giả, gọi Dương Thanh Huyền?”

Dương Thanh Huyền không đáp, một tay bấm quyết, một đạo hỏa diễm ở đầu ngón tay ngưng tụ thành, “Xì xì” một tiếng, lập tức nổ ra, “Ầm ầm” hóa thành một vòng sóng khí, ở quanh thân tản ra, đem cái kia chút khóa chặt ở hắn sát khí trên người toàn bộ đốt đi.

Cả người nhất thời nhẹ đi, không có cái kia loại phụ trọng cảm giác.

Hắn lạnh như băng con mắt một tỏa ra bốn phía, lạnh giọng nói rằng: “Ai lại đem sát khí ngưng lại đây, liền đừng trách ta không khách khí.”

“Nói khoác không biết ngượng! Ta ngược lại muốn nhìn một chút ngươi là như thế nào không khách khí pháp!” Một tên lão giả râu bạc trắng quắc mắt nhìn trừng trừng, lúc này đứng dậy muốn làm khó dễ.

Hoa Thanh đưa tay ra ngăn cản người lão giả kia, nói: “Ngô lão, lui ra.”

Ông lão sắc mặt bất mãn, nhưng vẫn là tuân mệnh lùi đến phía sau, chỉ có điều ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, một bộ muốn giáo huấn người dáng dấp.

Hoa Thanh lúc này mới nhìn về phía Dương Thanh Huyền, gặp tuổi tác hắn so với mình lớn hơn không được bao nhiêu, nhưng là ngọc thụ lâm phong, trên mặt mặc dù lộ ra nhàn nhạt lãnh ngạo khí, nhưng giữa con ngươi nhưng là trong suốt như nước, trơn bóng như ngọc.

Nàng lúc này tin Dương Thanh Huyền, thở thật dài một cái, nói: “Quản Bằng cùng ta nói rồi việc này, nhưng vẫn sự vụ bận rộn, ta cũng chưa kịp hỏi đến, vừa nãy có nhiều mạo phạm, mong rằng đảm đương. Chỉ là cái kia tặc nhân đã trốn, không đuổi kịp rồi.”

Ngô lão cả kinh nói: “Tiểu thư, ngươi quá dễ dàng tin tưởng hắn người rồi, rất dễ dàng thua thiệt.”

Hoa Thanh nói: “Ta tin tưởng Thanh Huyền tiên sinh không có gạt ta.”

“Chuyện này... Ai...!”

Ngô lão gặp Hoa Thanh quyết giữ ý mình, tức giận phất một cái ống tay áo, liền xoay người, không lên tiếng nữa.

Còn lại người cũng đều lộ ra thần sắc cổ quái đến, tuy nói Dương Thanh Huyền không giống nói dối, nhưng cứ như vậy dễ tin, không khỏi quá thảo suất chút, chắc là tiểu tử này dài đến tuấn tú, tiểu thư bị mê hoặc.

Bộ Ngạn lên trước hỏi: “Tiểu thư, bị trộm món đồ gì, nghiêm trọng không?”

Hoa Thanh sắc mặt một hồi mất đi thần thái, khó xem, ăn năn hối hận nói: “Đều tại ta, sơ suất quá. Là bí ngân, hơn 300 cân bí ngân. Lần này phiền phức lớn rồi, truyền tống trận xây dựng, sợ là thật muốn ngừng.”

Nàng vạn phần khổ sở, cùng hai đại môn phái đấu lâu như vậy, đúng là vẫn còn dã tràng xe cát.

Bí ngân là kiến tạo truyền tống trận chủ tài một trong, này hơn 300 cân là Đại La thương hội hơn một tháng qua sưu tập được toàn bộ, vừa vặn đủ. Lần này lại không có thời gian đi sưu tập, đồng thời Ngọc Minh Thành bên trong còn dư lại bí ngân, gộp lại cũng chưa chắc có ba trăm cân.

Bộ Ngạn cũng một hồi hiểu chuyện tầm quan trọng, kinh ngạc đứng ở không L0S88LI trung, sắc mặt lờ mờ.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nói rằng: “Không cần phải gấp gáp, người kia vẫn chưa đào tẩu, chỉ là mượn dùng linh phù ẩn nấp ở trên không bên trong thôi.”

“Cái gì?!”

Mọi người đều là cả kinh, Hoa Thanh càng là trên mặt sáng lên ánh sáng thần thánh, vui vẻ nói: “Có thật không? Ngươi chắc chắn chứ?!”

Dương Thanh Huyền mỉm cười gật gật đầu, nói: “Ta chính là thấy kia người dùng ẩn náu phù trốn đi, các ngươi tìm không được, này mới ra ngoài, nhưng không nghĩ bị Bộ Ngạn tiên sinh thần kỳ suy lý hiểu lầm.”

Bộ Ngạn mặt đỏ lên, ôm quyền nói: “Vừa nãy nhiều có đắc tội, ta ở đây cho Thanh Huyền đại nhân chịu tội.”

Lấy hắn Luân Hải đại viên mãn tu vi, có thể cho so với mình thấp cảnh giới người nói xin lỗi, thực sự rất hiếm có. Đương nhiên, cũng là bởi vì Dương Thanh Huyền mới vừa ra tay chấn kinh rồi hắn, bằng không mặc dù chính mình lại sai, không có khả năng cho Luân Hải trung kỳ người chịu nhận lỗi.

“Không sao.” Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Ngươi cũng chỉ là tận trung tẫn trách thôi, cũng không sai.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 565: Nhìn Thấu Ẩn Náu, Địa Cấp Ngũ Hành Kiếm

Ngô lão trầm giọng quát lên: “Tiểu tử, đừng vội nói bốc nói phét! Chúng ta nhiều người như vậy đều không phát hiện được, còn chờ ngươi tới phát phát hiện sao? Huống hồ ngươi mới vừa rồi còn trong cửa hàng, chẳng lẽ ánh mắt của ngươi có thể xuyên thấu hư không?”

Còn lại người cũng đều cảm thấy có lý, đều lộ ra thần sắc hoài nghi.

Dương Thanh Huyền mặc kệ này loại người, giơ tay lên vung lên, một đạo kiếm khí bỗng dưng sinh thành, tuột tay chém đi ra ngoài.

Năm bên ngoài hơn mười trượng một chỗ không gian trong nháy mắt bị xé nứt, giống như là một khối to lớn màn sân khấu, “Xì” một tiếng, mở ra một đạo dài mười trượng lỗ hổng, một cái đầy mặt khiếp sợ người áo bào tro lộ ra.

Người áo bào tro kia tóc bạc trắng, trên mặt dẫn theo một trương mặt nạ da người, mặc dù là xuyên thấu qua này đần độn mặt nạ, cũng có thể nhìn ra trên mặt hắn kinh sợ.

“Tặc nhân!”

Hoa Thanh mừng rỡ kêu một tiếng, kiếm trong tay quang lóe lên, liền lấy ra một thanh sáng loáng bảo kiếm, vọt tới.

Còn lại người ở ngẩn ngủi kinh ngạc sau, cũng dồn dập đại hỉ, năm mươi trượng khoảng cách nhảy một cái mà tới, đem người áo bào tro kia bao bọc vây quanh.

Ngô lão càng là khiếp sợ vạn phần, trong lòng nhấc lên sóng lớn, kinh ngạc nhìn Dương Thanh Huyền ăn, thầm nghĩ: “Xảy ra chuyện gì? Nhiều cường giả như vậy chưa từng có thể phát phát hiện, chẳng lẽ hắn có chuyên môn truy lùng Võ Hồn?”

Vừa nghĩ tới đó, lập tức khẳng định suy đoán của mình, bởi vì ngoài ra lại không khả năng, cái kia khiếp sợ nội tâm mới bình phục lại.

Người áo bào tro kia cũng sững sờ một lát, đều quên đào tẩu, ánh mắt oán độc nhìn chăm chú lại đây, chỉ vào Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi là thế nào phát hiện được ta?”

Dương Thanh Huyền hai tay ôm ngực ở trước người, lạnh nhạt nói: “Thấp như vậy kém ẩn thân thủ pháp, bị người phát phát hiện không phải là rất bình thường sao?”

Lời này rơi vào tất cả mọi người trong tai, đều là trên mặt ửng đỏ, Ngô lão càng là hừ một tiếng, trong lòng thầm nói: “Ngươi cũng bất quá là Võ Hồn công lao mà thôi, điên cuồng cái gì điên cuồng.” Chỉ cảm thấy bị Dương Thanh Huyền làm nhục, nội tâm một trận khó chịu.

Người áo bào tro kia càng là giận dữ cười, cười như điên nói: “Ha ha, tốt, tốt, được lắm thấp như vậy kém ẩn thân thủ pháp.”

Hắn thu về ánh mắt, khinh miệt liếc mắt một cái bốn phía, châm chọc nói: “Coi như lão phu đi ra, các ngươi lại có thể thế nào? Cho nên ta trốn đi, ngược lại không phải là sợ các ngươi, chỉ là tránh khỏi đụng với, để cho các ngươi tăng thêm lúng túng mà thôi.”

Nói xong, liền hai tay chắp sau lưng, cái kia trong lời nói khinh bỉ, phảng phất mọi người ở trong mắt hắn đều là xem thường.

“Nói được lắm điên cuồng! Hôm nay sẽ nhìn một chút ai lúng túng!”

Ngô lão nộ quát một tiếng, cái kia loại bị Dương Thanh Huyền nhục nhã phẫn nộ cũng bạo phát ra, hai tay ở trước người hợp lại, thì có một tòa núi nhỏ bóng mờ tái hiện ra, như bay tới phong giống như vậy, điên cuồng Fle4Nwde tập kích đi.

Người áo bào tro kia khẽ quát một tiếng, “Đến hay lắm!”

Đưa tay phải ra, năm ngón tay lăng không một trảo, không gian liền hóa thành hình dạng xoắn ốc, áp súc tại hắn lòng bàn tay, hướng về Ngô lão bay tới phong đập tới.

“Ầm ầm!”

Một tiếng nổ vang, cái kia núi nhỏ bóng mờ trực tiếp nổ tung ra, xoắn ốc lực lượng quét ngang mà lên, bao phủ ở Ngô lão trên người, cái kia rộng lớn áo choàng trong nháy mắt bị vắt nát tan, hóa thành vô số hồ điệp tản ra.

Không chỉ có là áo bào, liền ngay cả cánh tay, trên người bắp thịt cũng bị cắn nát mở, tuôn ra tảng lớn huyết nhục, “A!” Tiếng kêu thảm thiết đâm thủng Trường Không.

Ngô lão đầy mặt vẻ thống khổ, một ngụm máu ức đến trên mặt ửng hồng, rốt cục không nhịn được, “Phốc” một tiếng phun ra cao hơn ba thước.

“Chi!”

Tất cả mọi người hút một cái hơi lạnh, chỉ cảm thấy toàn thân lạnh lẽo.

Ngô lão nhưng là Tam Hoa cảnh tu vi, dĩ nhiên tại một chưởng hạ liền chịu trọng thương, như vậy người áo bào tro này chí ít cũng là Tam Hoa cảnh tồn tại, thậm chí càng cao hơn.

Người áo bào tro trong mắt tràn đầy châm chọc, thậm chí chẳng muốn nhích người, đập đi ra bàn tay một trảo, một luồng to lớn sức hút hiện ra, đem Ngô lão hấp xả đi qua, muốn lấy tính mạng.

“Ngô lão! Mau cứu hắn!”

Hoa Thanh kinh hãi, trong tay bén nhọn bảo kiếm vẽ ra trên không trung một đường vòng cung, càng chiết xạ ra hào quang năm màu đến, giữa trời chém tới.

Dương Thanh Huyền vẫn còn đang năm ngoài mười trượng lẳng lặng nhìn, này Hoa Thanh cũng có Luân Hải đại viên mãn sức mạnh, hơn nữa bảo kiếm trong tay tuyệt không phải vật phàm, chí ít cũng là Địa Khí cấp bậc. Đây càng thêm ấn chứng Hoa Thanh thân phận, mặc dù Đại La thương hội vật tư phong phú, Địa Khí cũng tuyệt không phải nhân thủ một món quán vỉa hè hàng.

Mặt khác hơn mười người tuy rằng sợ run tim mất mật, nhưng thấy tiểu thư đều ra tay rồi, cũng không tiện nhàn rỗi, tất cả đều nhắm mắt, nắm ra bản thân mạnh nhất chiêu số công tới.

Cường đại sóng khí dồn dập chồng lên nhau, đánh bầu trời hoàn toàn mơ hồ, tuy rằng hỗn loạn không thể tả, nhưng uy lực vẫn còn.

Này tầng tầng lớp lớp công kích, trong nháy mắt đem người áo bào tro lượn quanh ở, như từng vòng sóng biển đánh ra mà lên.

Người áo bào tro hơi thay đổi sắc mặt, ở đây khó phân dưới sự công kích, Hoa Thanh cái kia lau kiếm thế làm hắn kiêng kỵ nhất, “Địa Khí? Hừ, Đại La thương hội quả nhiên có tiền!”

Kiếm khí kia trình ngũ sắc, càng ẩn chứa Ngũ hành lực lượng, sinh sôi liên tục, cũng vậy sinh hóa, lại cũng vậy tương khắc.

Người áo bào tro liếm môi một cái, nhìn chằm chằm thanh kiếm kia, lộ ra ánh mắt tham lam đến. Lại không lo được giết Ngô lão, tay phải biến hấp vì là đẩy, nhẹ nhàng một chưởng vỗ nữa ra, Ngô lão "Phốc" một tiếng lại điên cuồng phun ra một ngụm máu tươi, bay ngược ra, nhanh chóng hướng về mặt đất rơi xuống.

Sau đó người áo bào tro bóng người lóe lên, trên người áo choàng rụng xuống, bị hắn cầm trong tay làm binh khí, đi về phía trước vung một cái, "Rầm" một tiếng, cứng rắn như sắt thép, lại đem toàn bộ công kích đều cản lại.

"Ầm ầm ầm!"

Hơn mười đạo công kích rơi vào áo bào tro trên, áo choàng giống cuộn sóng giống như run run, thì là không thể phá.

Cho đến Hoa Thanh kiếm thế hạ xuống, "Xì" một tiếng đem chém mở.

"Ầm!"

Áo bào tro bên trong vốn là rót đầy chân khí, cùng cái kia hơn mười đạo công kích chống đỡ được, giờ khắc này bị lợi kiếm chém một cái, hết thảy cân bằng trong nháy mắt mất đi, mổ một cái nứt ra.

Tất cả mọi người đều là chịu đến phản chấn, ở trên không bên trong liền lùi lại.

Người áo bào tro không lùi mà tiến tới, phá mở cái kia hỗn loạn dư âm, xông đến Hoa Thanh trước người, một chưởng hướng về nàng lồng ngực ấn đi.

Hoa Thanh vừa thẹn vừa vội, mặc dù mới mười sáu tuổi, nhưng bộ ngực kia so với rất nhiều phát dục chín muồi nữ tử còn muốn no đủ, nơi nào trải qua ở người một chưởng đập xuống? Thầm nghĩ nói: "Nếu là bị này tặc tử đập trúng này bên trong, ta liền cùng hắn đồng quy vu tận."

Nghĩ tới đây, liền sinh ra đồng quy vu tận kiên quyết, trong mắt tràn đầy phẫn hận, không tránh không đỡ, bảo kiếm trong tay giương lên, đem toàn lực rót vào bên trong, liền chém ngang ra.

Này loại đồng quy vu tận đấu pháp, quả nhiên đem người áo bào tro chấn nhiếp, vội vàng thu về hai tay, không dám chặn chiêu kiếm đó phong mang, thân thể ở trên không bên trong uốn một cái, nghiêng thân thể lần thứ hai xuất chưởng, vỗ vào cái kia bảo kiếm sống kiếm trên.

“Coong!” Một tiếng, chấn lên thanh âm giương cao cùng hào quang năm màu.

Hoa Thanh cầm kiếm không được, chỉnh cánh tay đều đã tê rần hạ xuống, lập tức bị người kia đoạt kiếm đi.

“Ha ha, đa tạ Hoa tiểu thư tặng kiếm.”

Người áo bào tro cầm kiếm sau, cười lớn một tiếng, cũng không ngừng lại, bóng người lóe lên liền xa xa bỏ chạy.

Hoa Thanh mặt xám như tro tàn, lần này không chỉ có làm mất đi toàn bộ bí ngân, liền ngay cả thiếp thân Ngũ Hành Kiếm cũng mất rồi, là cuộc đời chưa bao giờ có thất bại.

Người áo bào tro kia hăng hái, vừa bỏ chạy trăm trượng, bỗng nhiên cảm thấy một cổ quỷ dị cuồng sa trước mặt đánh tới, mỗi một hạt cát tử bên trong hoàn toàn ẩn chứa sung mãn chân nguyên, lập tức kinh hãi, “Xảy ra chuyện gì?!”

Cái kia chút hạt cát che ngợp bầu trời, che mê hai mắt, ngay ở mắt không thể thấy thời khắc, bỗng nhiên cường đại hào quang từ cái này cuồng sa bên trong từ từ bay lên, hóa thành một vầng mặt trời chói chang, điên cuồng tập kích mà xuống!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 566: Một Thân Không Bán Hai Chủ, Huyết Như Thủy Ngân

Người áo bào tro kinh hãi, cái kia liệt nhật uy thế cực cường, giống như là đỉnh đầu bầu trời mặt trời rơi xuống, không kịp ngẫm nghĩ nữa, lúc này một chưởng cuồng kích đi qua.

Chưởng phong nhảy vào cuồng sa bên trong, nổ ra một mảnh thanh minh khu vực chân không, đồng thời đánh vào cái kia Liệt Dương trên.

“Ầm ầm!”

Liệt nhật bạo nổ vỡ đi ra, hỏa diễm chiếu bầu trời một mảnh Thông Minh, như là sao băng mưa lửa, bắn tung mà xuống.

Người áo bào tro biết có cường giả đến rồi, nhưng vẫn tương đối trấn định.

Vừa nãy cái kia một chiêu tuy rằng uy thế kinh người, nhưng lực lượng hay là hơi yếu, cái gọi là nhất lực phá vạn pháp, hắn có Tam Hoa cảnh hậu kỳ tu vi, đủ để nghiền ép mỗi bên loại Luân Hải cảnh cường giả.

“Là ai? Đi ra!” Hắn quay về phía trước quát lên, trong mắt tràn đầy nham hiểm.

Đại La thương hội đám người vừa mừng vừa sợ, vui chính là có người ra tay cản lại người này, kinh sợ đến mức là không biết người phương nào ra tay.

Hoa Thanh bỗng nhiên trong lòng hơi động, quay đầu đi, phát phát hiện trước Dương Thanh Huyền vị trí, từ lâu không thấy bóng người, trong lòng nàng chấn động dữ dội, "Lẽ nào... Không thể nào..."

Dương Thanh Huyền chỉ là Luân Hải trung kỳ thực lực, điểm ấy chắc chắn sẽ không sai, liền ngay cả Ngô lão tam hoa cảnh sơ kỳ đều không đón được người này một chiêu, tại sao có thể là Dương Thanh Huyền.

Nàng lập tức đem Dương Thanh Huyền độ khả thi bài trừ rơi, nhưng phía trước một đạo nkvKAkZ thân ảnh gầy gò lẫm liệt xuất hiện, làm cho nàng cả người run lên, kinh hãi nói: "Dương Thanh Huyền?!"

Bộ Ngạn đám người cũng là khiếp sợ không thôi, khó tin nhìn, nhóm người mình liên thủ cũng không ngăn nổi người áo bào tro, lại bị một cái Luân Hải trung kỳ tiểu tử ngăn lại.

Bộ Ngạn càng là trên mặt lộ ra thần sắc cổ quái, nghĩ đến Dương Thanh Huyền từ cửa hàng bên trong lao ra, không người ngăn được, quả nhiên có có chút tài năng.

Người áo bào tro sắc mặt âm trầm cực kỳ, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn một hồi, nói: "Ngươi không phải Đại La thương hội người."

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: "Có phải là không trọng yếu, quan trọng là... Ta bắt Đại La thương hội tiền, liền muốn thay bọn họ làm việc."

Người áo bào tro nói: "Cầm bao nhiêu linh thạch? Ta gấp đôi cho ngươi, chỉ cần ngươi tránh ra một lối đến."

Lời này không chỉ có để Dương Thanh Huyền ngạc nhiên, càng là để Hoa Thanh đám người vì đó ngạc nhiên, lấy vì là mình nghe lầm.

Người áo bào tro này thực lực chí ít ở Tam Hoa cảnh trung kỳ, thậm chí càng cao hơn, chặn đánh giết một tên Luân Hải trung kỳ võ giả, không khác nào ép một con kiến, càng sẽ lâm trận mở ra như vậy phong phú điều kiện.

Không biết người áo bào tro cũng có nỗi khổ tâm trong lòng của chính mình, không muốn ở chỗ này lưu lại quá lâu, để tránh khỏi bại lộ thân phận.

Mà Dương Thanh Huyền mang đến cho hắn một cảm giác vô cùng không đơn giản, từ trước nhìn thấu hắn ẩn náu vị trí, cùng với vừa nãy cái kia kinh thiên động địa một chưởng, đều không phải là phổ thông Luân Hải cảnh có thể làm được.

Tuy rằng hắn tự tin thật đánh nhau, khẳng định vẫn là chính mình thắng, nhưng cũng có một loại võ giả trực giác, để hắn không muốn cùng người trước mắt này đấu, tựa hồ sẽ là một kiện hết sức phiền toái khó giải quyết sự tình.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đa tạ các hạ hảo ý, nhưng một thân không bán hai chủ, muốn để các hạ thất vọng rồi. Bất quá chỉ cần các hạ lưu lại kiếm kia cùng với đánh cắp bí ngân, ta rất tình nguyện không trả giá tránh ra một lối đến.”

Người áo bào tro giận dữ, khiển trách: “Không biết phân biệt! Bất quá là Luân Hải cảnh cặn bã, có tư cách gì nói điều kiện với ta!”

Lúc này bắn mạnh mà lên, toàn bộ tu vi toàn bộ bày ra, trấn áp tứ phương.

“Tam Hoa cảnh hậu kỳ!”

Hoa Thanh cả người run lên, khắp khuôn mặt là cay đắng.

Đại La thương hội ở Ngọc Minh Thành sức mạnh, mạnh nhất cũng bất quá là Ngô lão tam hoa cảnh sơ kỳ, lập tức căn bản không người thắng người áo bào tro. Một khi mất đi bí ngân, lần này công phu liền toàn bộ uổng phí, mà mình Ngũ Hành Kiếm cũng mất rồi, tổn thất to lớn, khó có thể đánh giá.

Lòng tự ái cực mạnh nàng, thậm chí có muốn xông tới cùng đối phương liều mạng kích động, giờ khắc này cắn chặc đôi môi, sắc mặt tái nhợt, trong hốc mắt ngậm lấy đại viên nước mắt, nếu không phải là ở trước mặt người, sợ là đã ríu rít khóc lên.

Phía trước người áo bào tro nổi lên sức mạnh, thật giống một chiếc chiến xa xung kích, không khí bùng nổ ra "Ầm ầm" thanh âm, thanh thế hùng vĩ, như bài sơn đảo hải, "Cho thể diện mà không cần, rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, nói đúng là loại người như ngươi!"

"Thật sao? Nhưng ta cảm thấy được, người bộ mặt xưa nay không là người khác cho, mà là tự kiếm!"

Dương Thanh Huyền hai tay nắm chặt, xương ngón tay vang lên xương bạo nổ tiếng, sau đó mười ngón buông lỏng, trình hổ pháo thức, đi phía trước tóm tới.

"Cái gì? Hắn lại muốn lấy gắng gượng chống đỡ Tam Hoa hậu kỳ một đòn toàn lực?!"

Bộ Ngạn kêu lên sợ hãi, lập tức con ngươi liền ảm đạm xuống, chỉ là đòn đánh này, liền chắc chắn phải chết.

Còn lại mười mấy người cũng đều là âm thầm thở dài, nhẹ nhàng lắc đầu.

Hoa Thanh rốt cục không nhịn được, nước mắt kia đại viên rớt xuống, tuy rằng đã là trở mình vô vọng, nhưng Dương Thanh Huyền xuất hiện thời điểm, nội tâm của nàng dù sao vẫn là có như vậy một tia không thiết thực ý nghĩ, hy vọng có thể có kỳ tích phát sinh, nhưng không nghĩ tới thiếu niên này đầu óc còn có chút hãm hại, dĩ nhiên muốn theo người ta cứng rắn liều tu vi.

“Ha ha!” Người áo bào tro cười như điên, dữ tợn nói: “Xem ra lo lắng của ta là dư thừa, ngươi bất quá là một đầu óc tiến vào nước ngu đần mà thôi, chẳng trách sẽ từ chối yêu cầu của ta, đi chết đi!”

“Ầm ầm!”

Song chưởng cấp tốc đánh ra, mượn chính mình nổi lên sức mạnh, càng là uy lực tăng gấp bội.

Đừng nói phía trước cản chính là một tên Luân Hải trung kỳ, coi như là cùng cấp tồn tại, gắng đón đỡ này một chiêu cũng phải trọng thương.

“Ầm ầm!”

Bốn chưởng chạm vào nhau, đáng sợ bão táp từ hai người lòng bàn tay tản mát ra, cũng vậy trùng kích đối phương thân thể.

Tảng lớn không gian bị đánh nát, bốn phía xuất hiện từng cái từng cái đen nhánh lỗ thủng, sâu không thấy đáy.

Dương Thanh Huyền thân thể lung lay hạ, liền vững vàng đứng vững ở tại chỗ, khóe miệng tràn ra một tia máu tươi, nhưng cũng đi lên vung lên, “Hắc” một tiếng.

Thân thể của hắn đã biến thân Thanh Giác Man Ngưu, đồng thời thô to trên cánh tay của, hiện ra một tầng màu vàng kim nhàn nhạt, nhưng cũng có rõ ràng mạch máu ở dưới da phồng lên, bên trong chảy xuôi màu bạc máu.

“Hóa Huyết cảnh hóa huyết, hóa ra là ý này. Trực tiếp thiêu đốt trong máu sức mạnh, xa xa không ngừng nhắc đến cung cấp thân thể, chỉ cần còn có một giọt máu ở, thì có một giọt sức mạnh, vĩnh cửu sẽ không ngã xuống, chẳng trách gọi là bất diệt Kim thân!”

Mới vừa cự lực xông tới hạ, chấn hắn ngũ tạng lục phủ cũng phải nát, trong cơ thể khí huyết cũng bạo nổ mở, nhưng cũng hóa thành vô cùng sức mạnh bị thân thể hấp thu, cứng rắn đem đòn đánh này khiêng hạ xuống, liền ngay cả nửa bước cũng không có lui bước!

“Chi! Làm sao có khả năng?!”

Áo bào tro nam tử nếu như thấy quỷ giống như vậy, thất thố kêu to lên, con ngươi càng là trực tiếp lồi ra, giống như là mắt cá chết.

Cái kia tiếng kêu chói tai, càng là đâm thủng không khí, đem đồng dạng há to mồm, trợn mắt hốc mồm Hoa Thanh đám người từ trong thất thần sợ trở về.

“Chuyện này... Chuyện này...”

Hoa Thanh đôi môi run rẩy, có chút nói không ra lời.

Áo bào tro nam tử sầm mặt lại, chính mình lúc trước dự cảm không ổn quả nhiên thành sự thật, thiếu niên này vô cùng không đơn giản a!

“Ta không biết ngươi là như thế nào gánh vác ta một kích, nhưng nhất lực phá vạn pháp, mặc dù ngươi có lợi hại hơn nữa thần thông, không có khả năng chịu đựng ở tu vi của ta, đi chết đi!”

Áo bào tro nam tử hét lớn một tiếng, lần thứ hai đem chân nguyên nhấc lên, rót vào trong lòng bàn tay, đột nhiên hướng về Dương Thanh Huyền ép tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 567: Cảnh Giới Nghiền Ép

“Ầm ầm ầm!”

Không khí ở đó chưởng thế hạ trực tiếp bốc cháy lên, hai người một hồi liền đặt mình trong trong biển lửa.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy tinh huyết thiêu đốt lợi hại, ngũ tạng lục phủ tại này cỗ dưới áp lực bắt đầu phá nát, khóe miệng không ngừng tràn ra máu tươi.

“Xem ra này hóa huyết cũng là có rất lớn tai hại a, đối mặt quá mức cường hãn đối thủ, một mực thiêu đốt tinh máu, kết cục chính là huyết tận mà chết.”

Dương Thanh Huyền lập tức đình chỉ máu tươi thiêu đốt, lập tức cảm thấy trên hai tay áp lực tăng gấp bội, khó hơn nữa ổn định vị trí, không ngừng lui về phía sau đi.

Người áo bào tro đại hỉ, chỉ cần đột phá đối phương phòng ngự, đón lấy chỉ cần cảnh giới nghiền ép, là có thể thế như chẻ tre, một hồi tinh thần phấn chấn, trong miệng phát sinh như dã thú gầm nhẹ.

Dương Thanh Huyền nỗ lực đem song chưởng dời mở, thoát khỏi này loại bị áp chế cứng rắn hao tổn, bằng không tiếp tục kéo dài, chính mình treo độ khả thi rất lớn. Nhưng đối phương cũng nhìn thấu ý đồ của hắn, bất kể như thế nào vận chuyển chân nguyên, đều dùng song chưởng gắt gao ngăn chặn không tha, trong mắt lộ ra ánh mắt dữ tợn, “Để cho ngươi điên cuồng, điên cuồng a, tiếp tục điên cuồng a, ha ha, chờ bạo thể mà chết đi!”

“Trí chướng! Phá biện pháp của ngươi, có ít nhất một trăm loại không thôi.” Dương Thanh Huyền trừng mắt giương lên, quát lên: “Kiếm đến!”

Đỉnh đầu bầu trời hoảng hốt một hồi, lập tức hiện ra một đạo kiếm ảnh, hóa thành Bách Quỷ Dạ Hành, tỏa ra đáng sợ âm u quỷ khí, từng con từng con tiểu quỷ quỷ nằm úp sấp ở trên kiếm, “Vèo” một tiếng hướng về áo bào tro đầu của người ta chém tới.

“Chi!”

Người áo bào tro giật nảy cả mình, thân kiếm kia đáng sợ dáng dấp cùng âm u quỷ khí, trực tiếp để hắn sởn cả tóc gáy, đồng thời cái kia kiếm khí màu bích lục, hiển nhiên là một loại đáng sợ kịch độc, lập tức sợ ra một tiếng mồ hôi lạnh, đột nhiên hai tay đẩy một cái, đem Dương Thanh Huyền đánh bay, sau đó vung tay lên, một mảnh chân khí ở trước người hộ thể.

“Ầm ầm!”

Bách Quỷ Dạ Hành chém ở trước người hắn, đều bị chân khí cản lại, phát sinh cuồng bạo tiếng nổ tung, lục khí ngang dọc, bách quỷ khóc thét.

Người áo bào tro nhìn cảnh tượng này, chỉ cảm thấy có chút tê dại da đầu, tuy rằng trên cảnh giới vững vàng ngăn chặn đối phương, nhưng thủy chung có một loại cảm giác bất an quanh quẩn trong lòng đầu, tựa hồ phiền phức càng lúc càng lớn.

Loại trực giác này để hắn buồn bực bất an, lúc này trầm mặt xuống đến, lạnh giọng nói: “Không có thời gian với ngươi làm phiền, phía dưới này chiêu liền trực tiếp tiễn ngươi về tây thiên!”

Bóng người của hắn bỗng nhiên trở nên mơ hồ, bốn phía không gian trên hiện ra một chút xíu đất cát, không ngừng lớn lên, đồng thời chịu đến chân khí ảnh hưởng, cao tần rung động.

“Đây là...”

Hoa Thanh sắc mặt chợt biến, nhìn chằm chằm cái kia chiêu võ kỹ, tựa hồ nghĩ tới điều gì, trên mặt sự thù hận tăng nhiều.

Cái kia chút đất cát ở trên không bên trong cũng vậy hấp thụ dính hợp, rất nhanh sẽ liền hóa thành một cái dài hai thước chiều rộng thổ cầu, ở người áo bào tro hai tay trước không ngừng xoay tròn, tỏa ra chấn nhân tâm phách sức mạnh.

“Hệ” Thổ “điều khiển? Thủ pháp thật là tinh diệu.”

Dương Thanh Huyền trong mắt lộ ra sắc mặt khác thường, GXZoG6X cái kia thổ cầu nhanh chóng xoay tròn hạ, mặt trên còn có từng nét bùa chú tụ hợp sinh diệt, cũng không phải là đơn giản đem nguyên tố “Đất” khống chế lại.

Người áo bào tro lạnh giọng nói: “Có thể để ta sử dụng tới bản môn hàm nghĩa, ngươi chết cũng đủ để kiêu ngạo.”

Cái kia thổ cầu ở trước người hắn đột nhiên lắc động đậy, liền đánh ra ngoài, ép tới không gian một mảnh hoảng hốt.

Người áo bào tro nặng nề thở ra một hơi, coi như Dương Thanh Huyền lại có thêm thần diệu, cũng tuyệt đối không thể đỡ lấy hắn Tam Hoa cảnh hậu kỳ này chiêu hàm nghĩa.

Ý nghĩ của hắn cũng không sai, cũng suy đoán hết sức chính xác, nhất lực phá vạn pháp, làm hai người cảnh giới cách biệt quá lớn thời điểm, là không có khả năng vượt cấp mà thắng.

Nhưng..., hắn vừa trấn định lại, liền rõ ràng cảm nhận được một luồng sức mạnh đáng sợ phù hiện ở phía trước, ở bầu trời xuất hiện một đạo to lớn bóng tối, đem mặt trời che khuất, một đôi con mắt màu xanh lục bắn ra hàn quang lạnh lẽo, ở trên cao nhìn xuống theo dõi hắn.

“Chi! Toái Niết cảnh!”

Người áo bào tro trong lòng chấn động dữ dội, khi thấy rõ là một con lớn lớn đến đáng sợ bò cạp thời gian, càng là sợ đến hồn phi phách tán.

Này loại bò cạp tuy rằng hắn không quen biết, nhưng vừa nhìn cũng biết là đáng sợ chí cực tồn tại, sức chiến đấu một loại đều phải hơn xa cùng cấp võ giả.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ngươi không là ưa thích chơi cảnh giới nghiền ép sao? Ngươi không là ưa thích nhất lực phá vạn pháp sao? Đến, đừng trốn, chúng ta trở lại chơi một lần.”

Cái kia Thâm Hồng Cổ Hạt ở Dương Thanh Huyền mệnh lệnh ra, mắt sáng lên, to lớn cái kìm duỗi hạ xuống, quay về to lớn kia thổ cầu một kéo.

“Ầm!”

Thổ cầu tại chỗ nổ tung mở, nổ cát bay đá chạy, không chỉ có như vậy, toàn bộ Trường Không trực tiếp bị kéo đoạn, một đạo to lớn khe ở trên không bên trong xuất hiện, đếm không hết vết nứt hướng về bốn phía khuếch tán, như là bộ lông.

Hoa Thanh đám người tất cả đều “A” một tiếng, há to mồm, nhìn trợn mắt ngoác mồm.

“Phốc!”

To lớn kia gãy vỡ khe giữa trời nứt hạ, đánh vào người áo bào tro trên người, hộ thể chân nguyên trực tiếp bị oanh nát tan, phun mạnh ra một ngụm máu đến, khí tức trong nháy mắt rơi xuống cực điểm.

“Đây là triệu hoán thú! Trời ạ, hắn tu luyện dĩ nhiên là triệu hoán bí pháp!”

Người áo bào tro sắc mặt hết sức trắng xám, không chỉ có là mất máu tạo thành, mà là bởi vì hoảng sợ, mà trở nên không có chút hồng hào, bất cố thân trên trọng thương, trực tiếp nhấc lên một cái chân nguyên, liền hướng phương hướng ngược bay trốn.

Nhưng phương hướng ngược trên chính là Đại La thương hội đám người, cũng từng cái từng cái từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại.

Hoa Thanh trong mắt bắn ra hàn quang, quát lên: “Bắt sống hắn!”

Hơn mười người liếc một bụng khí, giờ khắc này tất cả đều bộc phát ra, gào thét lớn xông lên.

Bộ Ngạn càng là khó nén nội tâm kinh hãi, ngạch đầu bốc lên mồ hôi lạnh đến, nghĩ thầm may mà là người một nhà, bằng không trước hiểu lầm hắn, sợ là một chiêu liền lấy đi của mình tính mạng, nội tâm đối với Dương Thanh Huyền sinh ra một luồng ơn tha chết cảm kích.

Người áo bào tro trên mặt dẫn theo mặt nạ, giờ khắc này đều bị máu tươi thẩm thấu, con mắt bắn ra tàn nhẫn hàn mang, mãnh cắn chặc hàm răng nhằm phía mọi người, hắn thà rằng cùng mười mấy người chiến đấu, cũng không dám đối mặt với cái kia triệu hoán thú.

“Ầm! Ầm!”

Người áo bào tro liên tiếp đánh ra mấy chưởng, thẳng thắn thoải mái, ngăn đỡ ở trước người bốn, năm người đẩy lùi, càng mở một đường máu đến, liền muốn trốn bán sống bán chết.

Hoa Thanh đám người không khỏi là sốt sắng, người áo bào tro bị thương thành bộ dáng này, bọn họ đều chiến không xuống, như là còn để hắn chạy trốn, liền thực sự là chuyện cười lớn.

“Coong!”

Nhưng vào lúc này, một đạo cực kỳ dễ nghe dây thanh âm truyền đến, không trung lập tức xẹt qua một đạo hồng mang, như cầu vồng lăng không, bay vụt mà tới.

Không khí ở hồng mang hạ, hiện ra cao thấp bất bình gợn sóng, như cung vũ thanh âm, vô cùng dễ nghe.

Người áo bào tro hoảng hốt, vừa mở một đường máu, liền cảm nhận được sau lưng nguy hiểm cực lớn, xoay người chính là một chưởng chấn động đi.

“Oành!”

Cái kia dây thanh âm xuyên thủng hắn chưởng lực, đem tay phải năm ngón tay đều cắt xuống, đánh vào trên người.

“Phốc!”

Người áo bào tro cuối cùng một cái chân khí bị đánh tan, rốt cục ngất đi, rơi hướng đại địa.

Hoa Thanh cả kinh nói: “Nhanh bắt hắn lại!”

Lập tức có hai tên cường giả vọt xuống, đem người áo bào tro kia nắm lấy, đem đánh cắp bí ngân cùng cướp đi Ngũ Hành Kiếm đều lục soát đi ra.

Hoa Thanh lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, trên mặt hiếm thấy lộ ra cười đến, vô cùng thanh lệ cảm động, hạ lệnh: “Đem người này mang tới, ta ngược lại muốn xem xem là ai như vậy bỉ ổi!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 568: Cũng Vậy Kiêng Kỵ, Vị Diện Chất Lượng

Hai tên cường giả đem người áo bào tro kia mang đến Hoa Thanh trước mặt, cũng đem mặt nạ hái đi, lộ ra một tấm tràn đầy máu tươi mặt, đồi bại cực kỳ.

“Chi! Quả nhiên là hắn!”

Hoa Thanh sắc mặt băng lạnh xuống, tràn đầy lửa giận nhìn chằm chằm khuôn mặt kia, nếu không là trên mặt đều là huyết quá bẩn, sợ là muốn trực tiếp đi tới phiến bạt tai.

Dương Thanh Huyền thu rồi thần thông cùng Địa Khí, bóng người lóe lên liền rơi đến Hoa Thanh bên cạnh người, nói: “Ngươi nhận ra hắn?”

Hoa Thanh nhìn hắn, trong mắt bắn ra dị thải, thái độ trở nên ôn nhu mà cung kính, trả lời: “Hừm, người này gọi xà ngày bảo, là Thổ Linh Tông phó tông chủ, chẳng trách thực lực siêu quần, vẫn còn muốn mang mặt nạ, dùng che giấu phù, chính là sợ chúng ta nhận ra hắn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Xem ra Thổ Linh Tông cũng không thật muốn cùng Đại La thương hội khai chiến, chí ít không muốn minh làm lộn tung lên.”

Hoa Thanh trên mặt hiện ra lãnh ngạo thần thái, lạnh lùng nói: “Đại La thương hội chỉ là ở Ngọc Minh Thành không bằng bọn họ, nếu là bọn họ làm được quá mức lời, một khi truyền tống trận chữa trị, đến thời điểm từ những địa phương khác truyền tống cường giả lại đây, liền không phải hai người bọn họ phái chịu nổi.

Vì lẽ đó lần này tranh đấu tuy rằng kịch liệt, nhưng cũng không có toàn diện bạo phát đến một mất một còn mức độ, xem như là cũng vậy kiêng kỵ đi. Đại La thương hội dù sao cũng là thương hội, không muốn cùng thế lực địa phương xích mích quá lợi hại."

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, với thế cục nhất thời có cái hiểu toàn diện.

Thổ Linh Tông một cái phó tông chủ đều cường đại như thế, nếu là muốn chèn ép Đại La thương hội lời, chỉ dựa vào Hoa Thanh đám người căn bản đỡ không được, nhưng Cốc Kiếm Phái cùng Thổ Linh Tông, thậm chí là phía sau gia nhập Lưu Minh Tông, cũng không dám minh đối với Đại La thương hội tiễu trừ quá ác, chính là sợ phía sau trả thù.

Hoa Thanh trên mặt hốt nhiên không sai lộ ra một tia ngượng ngùng, ôm quyền cảm kích nói: "Lần này nhờ có Thanh Huyền tiên sinh, nếu không có có tiên sinh ở đây, Đại La thương hội lần này ngã rồi, mà Hoa Thanh cũng không tránh khỏi chịu nhục."

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: "Hoa Thanh tiểu thư không cần khách khí, ta chỉ là nắm tiền tài của người, trừ tai hoạ cho người thôi, là ta phải làm, huống hồ... Ta cùng với Đại La thương hội cũng có một chút ngọn nguồn."

"Ngọn nguồn?" Hoa Thanh ánh mắt lộ ra sững sờ sắc, tò mò.

Dương Thanh Huyền hỏi: "Không biết tiểu thư đối với Hoa Linh xưng hô như thế nào?"

Hoa Thanh cả kinh, lập tức mừng lớn nói: "Cái kia là chị của ta, Thanh Huyền tiên sinh nhận ra tỷ tỷ ta?"

"Quả nhiên." Dương Thanh Huyền trong lòng Ám đạo, khẽ mỉm cười, gật đầu nói: "Nhận ra, hai năm trước ta ở Huyền Dạ đại lục bắc bộ, bị Hoa Linh tiểu thư chăm sóc quá."

“Hai năm trước... Huyền Dạ đại lục bắc bộ...”

Hoa Thanh kinh hô: “Không sai, tỷ tỷ cùng phụ thân ở hai năm trước đi qua một chuyến Huyền Dạ đại lục, nói như thế, ngươi quả nhiên là cùng tỷ tỷ nhận thức.” Trong mắt nàng vẻ kinh dị lấp lóe, bỗng nhiên liền cảm thấy cái này Dương Thanh Huyền mười phần thân thiết.

Dương Thanh Huyền nói: “Nơi đây không phải nói chuyện chỗ, chúng ta xuống nói đi.”

Hoa Thanh lúc này mới phát phát hiện, mọi người còn chống cự ở trên không bên trong, hơn nữa tranh đấu lan đến cực lớn, phía dưới từ lâu loạn tung lên, lập tức hạ lệnh: “Đem xà ngày bảo chặt chẽ trông giữ, sau đó ta muốn đích thân thẩm vấn, lại khiến người ta lập tức chuẩn bị dâng rượu tịch, ta muốn cùng Thanh Huyền tiên sinh nâng cốc lời nói.”

Dương Thanh Huyền nhìn nàng còn nhỏ tuổi, liền một bộ như ông cụ non, chỉ điểm giang sơn dáng vẻ, không khỏi nở nụ cười, nói: “Chuẩn bị rượu, ngươi biết uống rượu sao?”

Hoa Thanh chuyển động hạ con ngươi, trong đôi mắt thật to lấp lóe ý cười, “Ta lấy trà thay tửu, Thanh Huyền tiên sinh uống.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đi xuống đi.”

Lúc này hai người kết bạn, từ không trung bay rơi xuống.

Bộ Ngạn bọn người theo ở phía sau, không dám lên tiếng, hiện tại Dương Thanh Huyền ở trong lòng bọn GnM8mEi họ địa vị, hầu như cùng Hoa Thanh chờ đủ.

Lần này nếu không là Dương Thanh Huyền ra tay, bọn họ tuyệt không tốt như vậy quá, hơn nữa tương lai chống lại ba phái, sợ đều phải dựa vào người này.

Rất nhanh, Đại La thương hội liền đem chiến đấu ảnh hưởng áp chế hạ xuống, đồng thời bị thương võ giả tất cả đều phân phát đan dược, để cho bọn họ bế quan chữa thương.

Dương Thanh Huyền cùng Hoa Thanh nhưng là ở một gian u tĩnh bên trong cái phòng nhỏ, ngồi đối diện nhau, đồng thời bày đầy quỳnh tương Ngọc quả, nghe ngóng làm người thấm tỳ, Dương Thanh Huyền cũng không khách khí, uống một mình tự uống đứng lên.

Hoa Thanh không dám thất lễ, liên tục lấy trà thay tửu kính mấy chén.

Dương Thanh Huyền nói: “Hoa Thanh tiểu thư không cần quá khách khí, tiên sinh hai chữ không dám làm, trực tiếp gọi ta Dương Thanh Huyền liền tốt.”

Hoa Thanh hì hì cười nói: “Vậy ta gọi Thanh Huyền đại ca được rồi, kính xin Thanh Huyền đại ca cũng đừng khách khí, tiểu thư hai chữ phải đi rơi đi.”

Hai người đều là nở nụ cười.

Dương Thanh Huyền trực tiếp trình bày ý đồ đến, nói chính mình vẫn chờ ở Huyền Dạ đại lục, đối với toàn bộ Tam Thập Tam Thiên tinh vực hiểu rõ cực nhỏ, hy vọng có thể chiếm được một ít liên quan với tinh vực tư liệu, tăng tiến đối với thế giới hiểu rõ.

Hoa Thanh dại ra nói: “Một mực Huyền Dạ đại lục... Cái kia Thanh Huyền đại ca là tu luyện thế nào tới đất cấp?”

Dương Thanh Huyền giật mình trong lòng, chỉ cảm thấy trong lời này tựa hồ ẩn chứa không ít tin tức, hỏi: “Ở Huyền Dạ đại lục cùng tu luyện đến địa cấp, có cái gì tất nhiên liên hệ sao?”

Hoa Thanh cười nói: “Xem ra Thanh Huyền đại ca quả nhiên cái gì cũng không biết nha, mỗi cái vị diện trong đó là bất đồng, bất luận là tài nguyên vẫn là bản thân chất lượng, mà vị diện chất lượng lại hầu như ảnh hưởng tất cả.”

“Vị diện chất lượng?”

Dương Thanh Huyền vểnh tai lắng nghe, hắn vẫn là lần đầu tiên nghe được cái từ này, lật tung rồi mỗi bên loại thẻ ngọc ghi chú, cũng chưa từng gặp.

Hoa Thanh gật gật đầu, nói: “Mỗi cái vị diện cấu tạo là không giống nhau, do đó ảnh hưởng đến chất lượng cũng bất đồng, cái này chất lượng lại quyết định bên trong tất cả tài nguyên, không chỉ có là vật tư, thậm chí là quy tắc. Ở Thương Khung tinh vực bên trong, Huyền Dạ đại lục là mười ba cái thấp chất lượng vị diện một trong, này loại thấp chất lượng vị diện, lại được xưng là cấp thấp vị diện.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới nhớ tới, chính mình tại Quỳ Thủy Thành mua đầu cơ nhóm thời điểm, cái kia đầu cơ đã từng nói, truyền tống chí cao vị diện cùng vị trí thấp mặt giá tiền là không giống, lúc đó không có cẩn thận hỏi, nguyên lai phân chia cao thấp, là có chuyện như vậy.

Hoa Thanh nghe hắn nói chuyện, không khỏi cười nói: “Không sai, cao cấp vị diện thế năng càng cao hơn, cấp thấp vị diện thế năng càng thấp hơn, đi về không đồng vị mặt tiêu hao năng lượng cách biệt rất lớn, không chỉ quyết định bởi với hai cái vị diện trong đó khoảng cách, càng to lớn hơn trong trình độ quyết định bởi với thế năng mạnh yếu. Càng đến gần Trung Ương Đại thế giới vị diện, thế năng lại càng mạnh, mà Trung Ương Đại thế giới, liền là toàn bộ tinh vực thế năng điểm cao nhất.”

Dương Thanh Huyền trầm tư nói: “Vậy này thế năng cùng chất lượng lại có quan hệ gì?”

Hoa Thanh trong lòng hơi kinh, hơi kinh ngạc nhìn hắn, “Thanh Huyền đại ca quả nhiên thông tuệ, một hồi liền tìm được mấu chốt của sự tình. Vị diện chất lượng trực tiếp quyết định thế lực của chính mình, cao chất lượng vị diện, chịu đến Trung Ương Đại thế giới sức hút lại càng mạnh, sẽ không ngừng nhích tới gần, mà thấp chất lượng vị diện, thì lại sẽ không ngừng rời xa, cho đến giữa lẫn nhau hình thành cân bằng.”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, giật mình nói: “Nghe Hoa Thanh lời ấy, vị diện chất lượng là có thể biến hóa?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 569: Bảo Toàn Năng Lượng, Nhân Sinh Mà Bất Bình Đẳng

Hoa Thanh nói: “Có thể, nhưng rất khó. Tỷ như năm đó hư Thiên vực, vốn là địa vị cao mặt, bị đánh mặc sau, mất đi mảng lớn chất lượng, do đó biến thành thấp chất lượng vị diện, từ khoảng cách Trung Ương Đại thế giới rất gần vị trí bắt đầu phiêu cách, nếu không có bị Thiên Tinh cùng Bất Hủ hai đại vị diện hấp dẫn lấy, sợ là đã phiêu lưu đến hư vô trong vũ trụ, trực tiếp hủy diệt thành cặn bã.”

Liên quan với Hư Thiên cổ chiến trường chuyện, Dương Thanh Huyền cũng có nghe thấy, nhân tiện nói: “Vị diện mất đi chất lượng giáng cấp càng dễ dàng, được chất lượng thăng cấp càng khó đi, dù sao vũ trụ giữa năng lượng không biết bỗng dưng sinh thành, cũng sẽ không biến mất không còn tăm hơi, chỉ có thể như là nước chảy từ chỗ cao chảy về phía chỗ thấp.”

Hoa Thanh kinh ngạc nói không ra lời, “Thanh Huyền đại ca đúng là từ Huyền Dạ đại lục tới sao? Vừa nãy lời nói này nhưng là sâu đậm huyền bí, tục truyền đời thứ nhất Nhân Hoàng ngày không cách nào ban đêm xem sao trời, do đó phát hiện vị diện trôi đi huyền bí, cùng với vũ trụ năng lượng thủ hằng. Cái quan điểm này hiện tại tuy rằng đã không phải bí mật, nhưng cũng chỉ có siêu cấp thế lực, danh môn thế gia mới hiểu được, phổ thông vị diện tông môn căn bản cũng không biết, không biết Thanh Huyền đại ca là từ đâu nghe được?”

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, đây là hắn sơ trung có học qua đồ vật, chỉ có thể giải thích nói: “Có thể là vận khí ta tốt hơn đi, vừa lúc ở một bản cổ tịch bên trong gặp.”

“Sách cổ?” Hoa Thanh càng là kinh ngạc không ngớt, hai mắt tỏa ánh sáng, “Chẳng lẽ là dị tộc ghi chú? Nếu đời thứ nhất Nhân Hoàng đại nhân có thể phát phát hiện cái này huyền bí, như vậy dị tộc tiên hiền đương nhiên cũng có thể.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Có lẽ vậy.” Hắn gặp Hoa Thanh nổi lên hứng thú nồng hậu, không thể làm gì khác hơn là nói bổ sung: “Đáng tiếc cái kia bản cổ tịch, ở ta lúc còn trẻ liền bị mất.”

“Vậy thì thật là đáng tiếc, bằng không thực sự là có giá trị không nhỏ đây.” Hoa Thanh có chút ít cảm khái than thở.

Dương Thanh Huyền phiết khai thoại đề, hỏi: “Như vậy Thương Khung tinh vực, ba mươi ba vị diện là như thế nào cấu tạo?”

Hoa Thanh khoác lại tóc mai, nhìn cái kia tóc đen trên ngón tay trên xoáy mở, chậm rãi nói rằng: “Thương Khung tinh vực, lấy Trung Ương Đại thế giới làm trụ cột, lấy Thiên Hà, Vong Xuyên là âm dương, tổng cộng có ngũ đại cao cấp vị diện, mười cái trung cấp vị diện, mười tám cái cấp thấp vị diện. Mà thế năng cao thấp, ở mức độ rất lớn quyết định vị diện tư nguyên mạnh yếu, bao quát thiên địa linh khí, thiên tài địa bảo, thậm chí là sức mạnh quy tắc, cho nên muốn ở vị trí thấp trên mặt tu luyện đến Địa cảnh, là hết sức khó khăn, nếu không có kỳ tài ngút trời hạng người, bằng không căn bản không khả năng. Lại như Bất Hủ đại lục, chỉ là mười cái trung cấp vị diện một trong, vì lẽ đó Thiên Vị cường giả hi hữu đến, mà mười tám cái cấp thấp vị diện, coi như là Địa cảnh tồn tại, đều có thể trở thành một phương hào kiệt, thiên hạ kiêu hùng.”

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên chấn động trong lòng, thầm nghĩ: “Gia gia thiên đinh vạn chúc, lại không có được Thiên Vị sức mạnh trước tuyệt đối không nên đi tìm hắn, chẳng lẽ hắn đi ngũ đại cao cấp vị diện, cũng hoặc là Trung Ương Đại thế giới?”

Cái này ý nghĩ một sinh sôi, liền không thể ức chế tại nội tâm lan tràn.

“Nhưng là…” Hắn vừa muốn nói: “Y theo Hoa Thanh nói, không đi cao cấp vị mặt, muốn đột phá đến Thiên Vị khó khăn.”

Hoa Thanh nhìn Dương Thanh Huyền, hơi chớp mắt to, cười nói: “Vì lẽ đó Thanh Huyền đại ca ở vị trí thấp mặt có thể tu luyện tới Địa cảnh, loại tư chất này thật sự là vạn người chưa chắc có được một, thật đáng sợ rồi.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Đừng khen tặng ta, ta cũng không đảm đương nổi này vạn người chưa chắc có được một lời giải thích. Chiếu nói như vậy lời, sinh ra ở vị trí thấp mặt người, chẳng lẽ không phải quá đáng thương? Vừa sinh ra, khởi điểm liền so với những người khác thấp nhiều lắm.”

Hoa Thanh mỉm cười gật đầu, nói: “Nhân sinh vốn là bất bình đẳng, có người sinh nhi vương, có người sinh nhi là giặc, đầu thai nhưng là một môn việc cần kỹ thuật. Mượn ta mà nói, toàn bộ Thương Khung tinh vực vô số người, trong đó chín mươi chín phần trăm, cả một đời nỗ lực phấn đấu, cũng không cách nào đạt đến khởi điểm của ta.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, hết sức tán đồng lời của nàng.

Đại La thương hội Hội trưởng con gái, vừa sinh ra cũng đã là ở kim tự tháp mũi nhọn.

Nhân sinh mà bất bình đẳng, nhưng biết được điểm này, cũng không phải là muốn ngươi nhận mệnh, mà là có thể tốt hơn nhận thức tự mình, do đó đuổi theo đi.

Hoa Thanh lại nói: “Mặc dù Thanh Huyền đại ca sinh ra ở vị trí thấp mặt, trên thực tế cũng là vượt xa người khác khởi điểm, đó chính là trong võ đạo thiên phú, nếu là không có này loại từ lúc sinh ra đã mang theo thiên phú, thì không cách nào siêu thoát chúng quá nhiều người.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Lời này ta nhưng là không ủng hộ, không thể phủ nhận thiên phú tầm quan trọng, nhưng quân tử như rồng, quyết chí tiến lên, ngươi theo đuổi mơ ước đạo tâm, so với bất kỳ thiên phú đều đến được trọng yếu. Những thứ này đều là Hậu Thiên có thể được, cũng là từ nơi sâu xa, Thiên Đạo cho tất cả mọi người một bước ngoặt, một cái vượt qua người khác thời cơ. Mặc dù ngươi xuất hiện ở thấp hơn vị diện, mặc dù thiên phú của ngươi không bằng người khác, nhưng chỉ cần ngươi vĩnh viễn không nói bại, rốt cuộc có thể trở thành một đời cường giả.”

Hoa Thanh nghe được sững sờ, môi đỏ như son khẽ nhếch, tràn đầy kinh ngạc dáng vẻ.

Những câu nói này nàng chưa bao giờ nghe người ta nói qua, cũng chưa từng tinh tế nghĩ tới, từng chữ đánh tại tâm linh trên, cả người đều ngây dại.

Dương Thanh Huyền lại nói: “Mặc dù là Nhân Hoàng, cũng không phải từ nhỏ liền là Nhân Hoàng, nhất định là từng bước một làm đến nơi đến chốn đi lên. Mỗi một đời Nhân Hoàng chưa chắc đã có tuyệt thế bối cảnh, nhưng nhất định có chưa từng có từ trước đến nay đạo tâm, mới có thể leo lên cực điểm.”

Hoa Thanh từ từ phục hồi tinh thần lại, cái kia non nớt mà xinh đẹp trên mặt, trở nên cung kính mà nghiêm túc, dĩ nhiên đứng dậy, hướng về Dương Thanh Huyền lạy xuống, “Thanh Huyền đại ca mấy câu nói, thắng đọc sách mười năm, Hoa Thanh tự cao tự đại, ếch ngồi đáy giếng.”

Dương Thanh Huyền lòng bàn tay lan ra một luồng chân nguyên, đem nhẹ nhàng nâng lên, lại cười nói: “Hoa Thanh mẫn mà hiếu học, thành tựu tương lai tất nhiên không thể đo lường.”

Hoa Thanh nhận thức Chân Đạo: “Em gái tương lai nếu thật sự có cái gì thành tựu lời, cũng tất nhiên có Thanh Huyền đại ca hôm nay chỉ điểm công lao.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Lời này nói quá lời, ngươi và ta tận hứng mà nói, có thu hoạch riêng, thí dụ như toàn bộ tinh vực việc, còn muốn Hoa Thanh nhiều một chút quay lại ta.”

Hoa Thanh ngượng ngùng hạ thấp đầu, nói: “Thanh Huyền đại ca cười chê rồi, toàn bộ tinh vực tư liệu, thật sự là quá mức khổng lồ, mặc dù là Đại La thương hội, cũng không cách nào tận ôm đồm. Em gái sợ nói không đủ tỉ mỉ, bỏ sót rất nhiều, vậy thì đi sửa lại một ít cho Thanh Huyền đại ca.”

Ngay sau đó, Hoa Thanh liền hạ thấp người rời chỗ, thu thập tư liệu đi tới.

Qua mấy canh giờ, lúc này mới chân thành mà về, lấy ra một cái túi đựng đồ đưa cho Dương Thanh Huyền, nói: “Ngoại trừ Đại La thương hội ở ngoài, Ngọc Minh Thành mặt khác mấy nhà thương hội ta cũng làm người chạy một chuyến, trên căn bản liên quan với tinh vực tư liệu tất cả đều thu thập tới rồi. Chỉ có điều Ngọc Minh Thành quá nhỏ, cất giấu cũng khuyết điểm rất lớn, Thanh Huyền đại ca trước đem liền xem đi. Chờ ta trở lại thương hội tổng bộ, lại thay Thanh Huyền đại ca thu thập.”

Dương Thanh Huyền cũng không khách khí, ôm quyền nói: “Đa tạ.”

Hoa Thanh có chút trách cứ sẵng giọng: “Thanh Huyền đại ca quá khách khí.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Hoa Thanh em gái sự vụ bận rộn, muốn cầm lái Ngọc Minh Thành toàn bộ cục diện, ta liền không nhiều quấy rầy, phàm là có việc, bất cứ lúc nào kêu người đến thông báo ta một tiếng liền có thể.” Nói, liền cáo từ.

Hoa Thanh nhìn bóng lưng của hắn, một hồi càng kinh ngạc đứng tại chỗ, đầy bụng tâm tư.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 570: Lục Hạo Di Vật, Một Khoản Tiền Nhỏ

Dương Thanh Huyền trở lại mật thất sau, liền bắt đầu quét đọc Hoa Thanh cho tài liệu của hắn, một cái ầm ầm sóng dậy rộng lớn thế giới, theo cái kia chút trong ngọc giản ghi chép, dần dần ở trước mắt hiện ra, cho đến sau ba ngày, lúc nãy toàn bộ duyệt xong.

“Không nghĩ tới thế giới mới mẻ như thế, to lớn như thế, sâm la vạn tượng, không chỗ nào không chứa, mà trong thiên hạ cường giả như rừng, năng nhân bối xuất. Nhân tộc mặc dù nhất thống thiên hạ, nhưng cũng cũng tồn tại dị tộc lĩnh vực, cộng đồng tạo thành cái này Tam Thập Tam Thiên huyền diệu thế giới.”

Trong ngọc giản tư liệu, cho Dương Thanh Huyền mang đến cực kỳ chấn động mạnh hám.

Toàn bộ bên trong tinh vực, Nhân tộc quân lâm thiên hạ, nhưng cũng chỉ chiếm được tinh vực 70%, còn có 30% địa bàn bị chủng tộc khác chia cắt, hình thành một cái so sánh ổn định cục diện.

Có chút chủng tộc tuy rằng người không nhiều, nhưng thực lực mạnh mẽ, mặc dù là Nhân tộc cũng không dám dễ dàng trêu chọc.

Tự thời đại trung cổ sau khi kết thúc, nhân loại luyện khí ngưng hồn, một hồi lớn mạnh, đem tinh vực hơn nửa tài nguyên chiếm cứ, hình thành hiện tại so sánh ổn định cục diện. Mà trong nhân tộc, xây mờ ảo Tinh Cung vì là các đời Nhân Hoàng ở lại vị trí, tọa trấn Trung Ương Đại thế giới, gắn bó Nhân tộc nhất mạch vững vàng phát triển.

Hoa Thanh nói vị diện chất lượng cùng thế năng, ở một chiếc thẻ ngọc bên trong cũng có ghi chép, muốn muốn theo đuổi cảnh giới cao hơn, liền phải tận hết sức tới gần Trung Ương Đại thế giới, nơi đó là toàn bộ tinh vực thế năng điểm cao nhất, cũng là toàn bộ thế giới quy tắc vòng quanh hạt nhân.

“Xem ra bước vào Thiên Vị trước, thì đi cái kia ngũ đại cao cấp vị diện.”

Dương Thanh Huyền trở nên trầm tư, “Cái kia chín tầng đều lại ở nơi nào? Hết thảy tư liệu cũng không từng ghi chép, thậm chí không nói tới một chữ, chỉ có thể một chút xíu đi phân tích.”

Dương Thanh Huyền cũng không vội vã, đến Thương Khung tinh vực mấy năm qua, đôi hồn hợp nhất sau, tính tình cũng nổi lên biến hóa cực lớn, vừa có thành thục nam tử chững chạc một mặt, cũng có trước Dương Thanh Huyền kích động non nớt một mặt, lẫn nhau bù đắp trong tính cách thiếu hụt.

Hắn SI1zcN tin tưởng chỉ cần kiên định đi về phía trước, trên đời tất cả bí mật đều sẽ từng cái bị giải khai, trước mắt dày đặc sương mù, bất quá là thực lực không đủ ở dưới mê chướng, chỉ đến thế mà thôi.

Dương Thanh Huyền đem hết thảy thẻ ngọc thu hồi, bắt đầu chuyên tâm tu luyện.

Tinh Giới trên bắn ra một ánh hào quang, rơi ở trước người, chính là Hư Thiên Thành buổi đấu giá trên vỗ xuống cái kia Hoang tộc con rối, dáng dấp cùng Nhân tộc rất giống nhau, chỉ là ngũ quan rộng lớn, có nhất định nhỏ bé trên khác biệt.

Con khôi lỗi này chỉ có Nguyên Võ hậu kỳ sức mạnh, nhưng cũng kiên cố cực kỳ, có thể để phòng ngự ở Luân Hải sơ kỳ công kích.

Hoa Giải Ngữ truyền âm lại đây, nói rằng: “Vật này cũng thuộc về nguyên khí phạm trù, chỉ là hơi hơi phức tạp một chút xíu mà thôi, làm nghiên cứu không sai, thực chiến lời, cái trình độ này sức mạnh, liền không đủ ngươi chi phối.”

“Thật sao?” Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Ta trước cũng cho là như vậy, nhưng mấy ngày trước bỗng nhiên nghĩ đến, tựa hồ có hơi không đúng.”

Hoa Giải Ngữ không hiểu nói: “Tại sao không đúng?”

Dương Thanh Huyền nói: “Bán đấu giá vật này thời điểm, cái kia Chu Minh nói là mỗi lần tiêu hao một triệu linh thạch trung phẩm, có thể chiến đấu nửa canh giờ, tương đương với Nguyên Võ hậu kỳ trình độ.”

Hoa Giải Ngữ nói: “Không sai, này có vấn đề sao? Như vậy con rối ở trong tinh vực cũng không tính số ít.”

Dương Thanh Huyền trong mắt xẹt qua vẻ khác lạ, nói: “Đương nhiên là có vấn đề! Đây chính là Hoang tộc con rối, đừng quên, Hoang tộc tu luyện dựa vào không là linh khí, mà là bồng bềnh ở trong thiên địa hư vô hoang khí, làm sao sẽ chế tạo ra một vị dùng linh thạch khu động con rối đây?”

Hoa Giải Ngữ cũng là cả kinh, há to mồm nói không ra lời, ngơ ngác nói: “Chuyện này... Hình như là như thế cái đạo lý...”

Dương Thanh Huyền lặng lẽ cười một tiếng, nói: “Ta lớn gan suy đoán, như là dùng Hoang đan làm năng lượng cung ứng lời, tuyệt không chỉ Nguyên Võ hậu kỳ uy năng.”

Hoa Giải Ngữ nói: “Coi như ngươi đoán là đúng, ngươi đi nơi nào làm nhiều như vậy Hoang đan? Chính ngươi tu luyện Hư Vô

Hoang Thiên Quyết muốn dùng, cái kia đại bò cạp muốn ăn, còn thừa bao nhiêu cung cấp vật này sao?”

Dương Thanh Huyền cũng là cười khổ nói: “Nghĩ biện pháp chậm rãi kiếm tiền đi, chỉ cần có linh thạch, là có thể từ Hư Thiên Thành bên trong mua được Hoang đan. Huống hồ trên người ta vẫn có một ít.”

Nói, hắn lật tay vồ một cái, lấy ra một cái trữ vật vòng tay, mặt trên nạm nát xuyên, vô cùng tinh xảo đẹp đẽ.

Đây là chém giết Lục Hạo thời điểm, từ trên người hắn lấy xuống.

Dương Thanh Huyền thần thức quét qua, lặng lẽ cười vài tiếng, từ bên trong đổ ra đại lượng Hoang đan đến, vãi đầy mặt đất, có tới hơn vạn, hơn nữa phẩm chất đều không thấp.

Lúc trước Lục Hạo cũng là dự định tu luyện Hư Vô Hoang Thiên Quyết, vì lẽ đó có ý thức góp nhặt rất nhiều Hoang đan, kết quả vì người khác làm giá y, tiện nghi Dương Thanh Huyền.

Vòng ngọc kia bên trong không chỉ có lượng lớn Hoang đan, linh thạch, còn có một chút trân quý đan dược, tài liệu các loại các loại, liền ngay cả buổi đấu giá trên cướp đoạt chiến hạm Thiên Phàm cũng ở trong đó.

Dương Thanh Huyền liếm môi một cái, trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn, nhiều như vậy Hoang đan, đầy đủ hắn một quãng thời gian chi phí.

Bỗng nhiên, không gian trên bóng mờ lóe lên, Thâm Hồng Cổ Hạt trực tiếp từ Tinh Giới bên trong đi ra, cái kia nhỏ dài đuôi quét qua, liền hướng những Hoang kia đan cuồn cuộn cuốn tới, một hồi liền cuốn lên hơn một nghìn, ở Dương Thanh Huyền trợn mắt ngoác mồm bên dưới, “Ào ào ào” hút vào trong miệng.

“Em gái ngươi, đây không phải là cho ngươi ăn!”

Ngay ở Cổ Hạt lần thứ hai quẫy đuôi quyển lúc tới, Dương Thanh Huyền quát lên một tiếng lớn, giành trước đem những Hoang kia đan hút vào Tinh Giới bên trong, để Cổ Hạt đuôi cuốn cái không.

Thâm Hồng Cổ Hạt vừa nhai trong miệng Hoang đan, vừa có chút u oán nhìn Dương Thanh Huyền, màu xanh biếc ánh mắt lóe lên chợt lóe.

“Ngươi còn ủy khuất đúng không?”

Dương Thanh Huyền nổi giận mắng: “Nhìn đem ngươi khả năng, một hồi liền ăn đi ta trân tàng một phần mười, còn muốn ăn? Này loại khẩu vị, ta làm sao nuôi lên ngươi.”

Thâm Hồng Cổ Hạt ủy khuất nói: “Những này Hoang đan đưa hết cho ta ăn, ta có thể khôi phục đến Toái Niết trung kỳ sức mạnh, giúp ngươi chiến đấu cũng có thể uy lực tăng gấp bội.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, có chút động tâm.

Cổ Hạt sức mạnh đối với hắn trợ giúp rất lớn, mỗi lần chuyển nguy thành an, hoặc là tập kích ra tay, toàn bộ dựa vào nó, nếu như có thể tăng lên tới Toái Niết trung kỳ, cái kia lá bài tẩy của mình sức mạnh cũng là tăng lên rất lớn.

“Ta lo lắng tới, ngươi trước về Tinh Giới đi.”

Dương Thanh Huyền có chút bắt bí bất định, những này Hoang đan hắn là dự định chính mình, con rối, Cổ Hạt ba bên đồng thời dùng, như là đưa hết cho Cổ Hạt ăn, cái kia thí nghiệm con rối cùng mình tu luyện Hư Vô Hoang Thiên Quyết, liền muốn làm lỡ xuống.

Hắn thở dài, nói: “Cổ Hạt huynh, mượn sức mạnh của ngươi, cuối cùng là ngoại đạo a, còn là mình tăng lên sức mạnh quan trọng. Còn Hoang đan khan hiếm, chờ ta mặt dày hướng đi Hoa Thanh yêu cầu một ít. Bọn họ Đại La thương hội ở Hư Thiên Thành có phần cửa hàng, muốn làm bó lớn Hoang đan, phải rất dễ dàng."

Cổ Hạt trầm thấp kêu vài tiếng, biểu đạt kháng nghị của mình cùng bất mãn.

Nhưng kháng nghị vô hiệu, Dương Thanh Huyền bắt đầu đem từng viên Hoang đan, bỏ thêm vào đến cái kia con rối trong thân thể.

Những này Hoang đan, cơ bản đều ở đây Nguyên Võ cảnh cấp bậc, cũng có chút ít địa giai cấp, ước chừng điền ba ngàn viên, so với Cổ Hạt ăn hết còn nhiều gấp đôi, rốt cục đem lắp đầy.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 571: Hoang Khôi Oai, Bốn Phái Đàm Phán

Dương Thanh Huyền một trận nhức nhối, nói: “Hoang Khôi huynh, ăn ta nhiều như vậy cũng không thể ăn không, như là không bỏ ra nổi làm ta hài lòng sức mạnh đến, những này Hoang đan ta còn phải khu đi ra, sẽ đem ngươi đưa đến sàn đấu giá đi, bán cho tiếp theo kẻ ngu.”

Cái kia Hoang Khôi lặng lặng đứng ở đó, ăn cùng không ăn giống nhau, không có bất kỳ biến hóa nào.

Dương Thanh Huyền phân ra một đạo thần thức, phụ thể ở đó Hoang Khôi trên, nguyên bản lờ mờ vô thần con ngươi, hơi chớp động hạ, sau đó hắc ngọc một loại trên thân thể, hiện ra đạo đạo dây hồng đi khắp, lại như là cơ thể con người kinh mạch, bày kín toàn thân.

Khí tức đáng sợ từ cái kia Hoang Khôi trên người không ngừng truyền ra, ép tới bốn phía không gian bắt đầu xoay chuyển, nền đá mặt “Ào ào ào” hướng về bốn phía rạn nứt.

Hoa Giải Ngữ cả kinh nói: “Nguyên Võ đại viên mãn!”

“Nguyên Võ đại viên mãn sao?”

Dương Thanh Huyền trong mắt bắn ra tinh mang, quát lên: “Không thể chỉ a!”

Hoang Khôi khí thế trên người đột nhiên kéo lên, một hồi vượt qua Nguyên Võ đại viên mãn cấp độ, tiến vào Luân Hải cảnh.

Cường đại hoang khí từ cái kia hắc ngọc chất liệu thượng tán ra, hóa thành một cơn bão táp, bao phủ bốn phía, đồng thời xung kích trên người Dương Thanh Huyền, toàn lực chống chọi mới ngăn trở.

“Còn có thể cao đến đâu!”

Dương Thanh Huyền chợt cắn răng một cái, hưng phấn không thôi, điều khiển cái kia Hoang Khôi đem sức mạnh lên trên nữa đề.

“Luân Hải trung kỳ, hậu kỳ, đại viên mãn..., Tam Hoa cảnh, trung kỳ, hậu kỳ, đại viên mãn..., Toái Niết sơ kỳ...”

“Ầm ầm!”

Ngay ở Hoang Khôi sức mạnh tăng lên đến Toái Niết sơ kỳ, toàn bộ mật thất trong nháy mắt cuốn vào một luồng đáng sợ bão táp, hết thảy nền đá mặt, vách tường cùng khung đính, trực tiếp hóa thành bột mịn.

Đồng thời gió kia bạo không bị khống chế khuếch tán, đem bốn phía kiến trúc cũng toàn bộ lan đến đi vào.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, vội vàng đem sức mạnh vừa thu lại, Hoang Khôi toàn thân như kinh mạch giống như dây hồng liền ảm đạm xuống, trực tiếp biến mất không gặp.

Nguồn sức mạnh kia mới “Ầm ầm” tiêu tan, hóa thành mây nhàn nhạt thuốc lá.

Chỉ là chu vi mấy trăm trượng, đã bị phá hỏng hầu như không còn, miếng ngói không còn, mặt đất như một tấm to lớn mạng nhện tản ra, không có một ngọn cỏ, lan đến hơn một nghìn trượng xa.

Dương Thanh Huyền há to mồm, triệt để dại ra ở, cho đến gặp được hơn mười đạo lưu quang ở trên không trung phi đến, này mới lấy lại tinh thần, đem cái kia Hoang Khôi vừa thu lại.

Hoang khí đối với vạn vật tính ăn mòn cực cường, vì lẽ đó tạo thành phá hoại cũng so với phổ thông linh khí mạnh hơn, nhưng cũng vạn vạn không nghĩ tới, chỉ là đem khí thế tản ra, liền nghiền ép ngàn trượng xa.

May mà hắn ở tiểu viện tương đối vắng vẻ u tĩnh, bốn phía cũng không có chút dấu người, bằng không lần này khó tránh khỏi muốn đả thương cùng tính mạng.

Cái kia hơn mười đạo lưu quang chớp mắt tới gần, tất cả đều là kinh hãi cùng sợ hãi dáng vẻ, không dám tới gần, cho đến trong đó mấy người nhận ra Dương Thanh Huyền, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, hướng về đồng bạn chung quanh giải thích Dương Thanh Huyền thân phận.

“Nguyên lai hắn chính là vị kia sanh cầm xà sẵn có đại nhân, làm sao trẻ tuổi như vậy…”

“Chẳng trách có thể bắt giữ xà thiên thành, lần này uy thế quá đáng sợ, sợ là Tam Hoa cảnh mới có thể làm được đi.”

“Có người nói vị đại nhân này chỉ có Luân Hải trung kỳ tu vi, cũng không biết sức chiến đấu tại sao lại mạnh như thế.”

Dương Thanh Huyền nghe mấy người nghị luận, cười khổ không thôi, bỗng nhiên trong mắt sáng ngời, lại là mấy vệt sáng chạy như bay tới, trong khoảnh khắc đã đến trước mắt, chính là Hoa Thanh, Ngô lão đám người, gặp được bốn phía phá hoại cảnh tượng, tất cả đều là lộ ra thần sắc khiếp sợ.

Đặc biệt là Ngô lão, gặp được Dương Thanh Huyền chớp mắt, mặt già đỏ ửng, có chút ngượng ngùng cúi đầu xuống.

Dương Thanh Huyền nhìn Hoa Thanh, cười khổ nói: “Không cẩn thận gặp phải phiền toái.”

Hoa Thanh sau khi khiếp sợ, lập tức mừng lớn nói: “Nói gì vậy, Thanh Huyền đại ca thần thông càng mạnh, ta vượt cao hứng còn không kịp đây. Thanh Huyền đại ca nếu là có bản lĩnh đem nửa cái Ngọc Minh Thành nổ, ta cũng có thể trong vòng nửa năm một lần nữa xây cất.”

Nàng lời này ngược lại không phải là nói bốc nói phét, lấy Đại La thương hội thực lực, chỉ cần truyền tống trận khôi phục, xây dựng nửa cái Ngọc Minh Thành còn thật không phải là cái gì việc khó.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Phiền phức Hoa Thanh lại cho ta tìm căn mật thất.”

Hoa Thanh nhẹ nhàng phất tay, nói: “Này căn bản cũng không phải là một chuyện, ta vừa vặn có việc tìm đến Thanh Huyền đại ca, nói vậy đại ca là có cảm ứng, lúc này mới làm ra lớn như vậy động tĩnh tới đi.” Nói, che miệng mà cười.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Chuyện gì?”

Hoa Thanh môi đỏ khẽ mở, phun ra hai chữ đến, “Đàm phán.”

“Đàm phán?” Dương Thanh Huyền ngẩn ra, nói: “Cùng ai?”

Hoa Thanh thu liễm ý cười, thật lòng giải thích: “Cùng mặt khác ba phái. Lần trước Thanh Huyền đại ca bắt giữ xà thiên thành sau, Thổ Linh Tông sẽ lo lắng, mấy lần tìm người đến giao thiệp, phải thay đổi về xà thiên thành, đều bị ta cự tuyệt. Bất quá bọn hắn giống như cũng là sợ ném chuột vỡ đồ, cũng không có phái người đến cướp trắng trợn.”

Nàng khá có thâm ý lộ ra mỉm cười, nói: “Nghĩ đến là kiêng kỵ Thanh Huyền đại ca thực lực.”

Dương Thanh Huyền nói: “Này ngược lại chưa chắc, hay là không muốn cùng Đại La thương hội ác chiến, bị mặt khác hai nhà ngư ông đắc lợi.”

Hoa Thanh gật gật đầu, nói: “Cũng có loại khả năng này, vì lẽ đó lần này Thổ Linh Tông vô cùng tích cực, ở mấy trong phái đọ sức, điều hòa mâu thuẫn, đồng thời thúc đẩy đàm phán, chính là vì cứu xà thiên thành đi ra. Chỉ cần bốn phái bàn xong xuôi, không nữa nội đấu, chúng ta cũng không có tiếp tục giam cầm xà sẵn có lý do.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu như có thể đàm luận thành, này ngược lại là chuyện tốt, coi như thả xà thiên thành cũng không sao.”

Hoa Thanh nói: “Chính là, tất cả mọi người an phận thủ thường làm chuyện của chính mình, cũng sẽ không có nhiều như vậy tranh chấp, truyền tống trận tốc độ xây dựng độ cũng tất nhiên muốn tăng lên không ít.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, ta tùy các ngươi đi.” Sửa tốt truyền tống trận, ly khai Ngọc Minh Thành, cũng là hắn việc cấp bách.

Hắn thần thức quét qua, ngoại trừ Ngô lão ở ngoài, còn có bốn tên khuôn mặt xa lạ, cũng đều là Tam Hoa cảnh tồn tại, bốn người cũng đồng dạng tò mò đánh giá hắn.

Hoa Thanh đại hỉ, một chuyến hơn mười người, liền hướng về Phủ Thành chủ phương hướng bay đi.

Một lát sau, liền giáng lâm ở Phủ Thành chủ trước.

Rất cường đại khí tức ở phía dưới như ẩn như phát hiện, đồng thời mấy chục đạo thần thức đều quét tới, đối với bọn họ tiến hành điều tra.

Hoa Thanh nói: “Đều cẩn thận rồi, mặt khác ba phái hơn nửa đã đến.”

Mọi người lúc này mới ở muôn người chú ý hạ bay hạ xuống, giáng lâm ở Phủ Thành chủ trước.

Lập tức có hộ vệ trên tới đón tiếp, nhìn mọi người một cái, ôm quyền nói: “Hoa Thanh tiểu thư, thành chủ đại nhân có lệnh, vì tránh cho xung đột, chỉ có thể mang hai người đi vào.”

Hoa Thanh nói: “Bọn họ ba phái cũng chỉ mang hai người sao?”

Hộ vệ nói: “Đúng thế.”

Dương Thanh Huyền thần thức quét mở, phát phát hiện Phủ Thành chủ bên ngoài xác thực chiếm cứ rất nhiều cường giả, cũng đều là trệ lưu lại ba phái người.

Hoa Thanh cũng phát hiện, trầm tư sau một lúc nhân tiện nói: “Thanh Huyền đại ca cùng Ngô lão theo ta đi vào, còn lại người ở lại bên ngoài, không phải chủ động khiêu khích người khác, tận lực tránh khỏi tranh đấu. Nhưng nếu như bị người khiêu khích, thực sự không thể nhịn được nữa lời, cũng không cần cố ky. Ngược lại ta Đại La thương hội có tiền, giết mấy người hoặc là mấy chục người, dễ dàng là F4op4Dqy có thể bãi bình.”

Lời của nàng không chút nào che lấp, thậm chí còn có ý phóng đại âm thanh, cố ý đã nói bốn phía cái kia chút dừng lại võ giả nghe.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 572: Cậy Mạnh Bắt Nạt Yếu, Đàm Phán Thẻ Đánh Bạc

Dương Thanh Huyền thầm thở dài, thầm nghĩ: “Cô gái nhỏ này thông Tuệ Năng lắm, còn nhỏ tuổi thì có một mình chống đỡ một mặt năng lực, nhưng chung quy tuổi quá trẻ, thiết lập sự tình giận thế lăng nhân, vừa nói như vậy, còn không đem thùng thuốc súng dẫn bạo.”

Quả nhiên, bốn phía lập tức sôi sùng sục, ba phái võ giả tất cả đều ồ lên.

“Thật là cuồng vọng cô gái nhỏ, còn tưởng rằng nơi này là Đại La thương hội tổng bộ đây?”, “Ta muốn nhìn, Đại La thương hội đến cùng có nhiều tiền!”, “Đại La thương hội cũng bị cô gái nhỏ này phá huỷ.”

Cảm xúc phẫn nộ ở bốn phía bạo nổ mở, Đại La thương hội tất cả mọi người là Ám đạo không được, nhìn dáng dấp như vậy, còn chưa tiến vào Phủ Thành chủ liền muốn khai chiến, tất cả đều cảnh giác.

“Dài đến đúng là xinh đẹp không sai, liền không biết bên trong dài đến như thế nào, khà khà.” Đột nhiên một đạo nói năng tùy tiện tiếng cười quái dị đang tức giận trong đám người vang lên.

Ở ngắn ngủi yên tĩnh sau, lập tức bùng nổ ra cười phá lên, “Ha ha!”

Lập tức có người tiếp lời nói: “Nhìn dáng dấp cũng còn chưa phát dục xong đâu, có gì đáng xem.”

“Ha ha, này nhan sắc siêu cao, coi như không có phát dục, ta cũng hứng thú rất lớn a, ha ha.” Trước cái kia nói năng tùy tiện tiếng cười quái dị lại vang lên, trêu đến càng là cười vang.

Hoa Thanh một hồi sắc mặt trắng bệch, tức giận thiếu chút nữa ngất đi, nước mắt tràn ra, “Ngô lão, giết người kia! Nhanh giết cho ta này người!”

Cô gái sợ nhất liền là bị người ô ngôn uế ngữ nhục nhã, huống hồ là ở này trước mặt mọi người, tức giận đầu váng mắt hoa, không cầm được nước mắt chảy xuống.

Ngô lão trong mắt hàn quang lóe lên, nhìn chằm chằm cái kia lối ra dơ nói người, quát lên: “Đáng chết!” Một luồng tuyệt lực lượng mạnh liền như bay tới đỉnh cao, thẳng ép tới.

“Ầm ầm ầm!”

Mặt đất ở Tam Hoa cảnh sức mạnh hạ không gãy vỡ mở, cái kia chút cười vang nhất thời tuy nhiên rồi dừng, tất cả đều trở lại trên thực tế đến, hoảng sợ kinh sợ thối lui.

Chiếc kia ra dơ nói người, muốn chạy trốn, nhưng thân thể lại bị Ngô lão khí thế mạnh mẽ đè ép, căn bản nửa bước cũng khó dời đi, nhất thời mặt xám như tro tàn, trong mắt lộ ra thần sắc tuyệt vọng, “Không!”

“Oành!”

Cái kia bay tới đỉnh cao cứng rắn đánh ở trên người hắn, đổ nát tảng lớn xương ngực, phun mạnh ra một ngụm máu, liền xa xa va bay ra ngoài, rơi rụng ở ngoài mười mấy trượng trên đất, thân thể lọm khọm thành một đoàn, không ngừng co giật.

“Hừ!” Ngô lão mặt âm trầm, sát khí đại thịnh, hiển nhiên cũng không có định bỏ qua cho người kia, Hoa Thanh mệnh lệnh là giết, tự nhiên không thể để lại người sống, bóng người loáng một cái, liền bắn tới.

Bỗng nhiên một thanh âm xa xôi vang lên, mang theo ngạo mạn cùng vẻ khinh thường, “Bắt nạt Nguyên Võ cảnh người yếu có gì tài ba, Ngô lão, ngươi ở Ngọc Minh Thành cũng coi như là nhân vật có máu mặt, liền để lão phu cùng ngươi qua mấy chiêu đi.”

Chỉ thấy trong đám người lướt ra khỏi một bóng người, ngăn ở Ngô lão trước người, khuôn mặt khinh bỉ, nhẹ nhàng nâng tay phải lên, khoanh một vòng tròn liền đập tới.

“Ngươi là…!” Ngô lão nhìn thấy người tới, trong lòng cả kinh, vội vàng song quyền đẩy ra, mười phần công lực không chút nào cất giữ đánh ra.

“Ầm ầm!”

Song quyền đánh ở đối phương một chưởng trên, giống như là đụng phải tường đồng vách sắt, không chỉ có không cách nào lay động mảy may, trái lại cường đại sóng khí phản chấn trở về, Ngô lão nắm đấm bên trong phát sinh “Răng rắc” tiếng vỡ nát.

“Ầm!”

Ông lão kia lần thứ hai đẩy một cái, Ngô lão điên cuồng phun ra một ngụm máu tươi, cùng lúc trước người kia giống như vậy, như diều đứt dây bay ngược ra ngoài.

“Oành!” Ngô lão ngã xuống đất, trượt ra thật xa, không ngừng phun máu phè phè.

“Ngô lão!” Hoa Thanh cả kinh, từ cảm xúc xấu hổ bên trong phục hồi tinh thần lại, vội vàng đi tới nâng Ngô lão, chỉ thấy hắn sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, đầy đầu mồ hôi lạnh, hai cánh tay càng là buông xuống tại bên người, hình như phế bỏ.

Cái kia nói dơ bẩn võ giả, giẫy giụa từ dưới đất bò dậy, mừng như điên nói: “Đa tạ, đa tạ phó tông chủ đại nhân!”

Ông lão kia thân hình thon gầy, trên mặt xương gò má đột xuất, bên trên khe ngang dọc, một đôi mắt vì là màu xám trắng, khóe miệng ngậm lấy châm chọc cười gằn, chính là Lưu Minh Tông phó tông chủ Phạm Kỳ.

“Tốt, đánh thật hay!” Lưu Minh Tông người lập tức hoan hô lên, tiếng vỗ tay một mảnh.

Hai phái khác, Cốc Kiếm Phái cũng theo hô to đứng lên, Thổ Linh Tông nhưng là lưa thưa Lạc Lạc vang lên tiếng vỗ tay.

Đại La thương hội mọi người cái mặt xám như tro tàn, Ngô lão đã là bọn họ người mạnh nhất, đều đỡ không được này Phạm Kỳ một chiêu, mặt khác bốn tên Tam Hoa cảnh cường giả vội vàng bảo hộ ở Hoa Thanh cùng Ngô lão trước mặt, cùng Phạm Kỳ đối lập, chỉ lo đối phương đột nhiên nổi lên ra tay.

Phạm Kỳ khuôn mặt xem thường, chầm chậm nói: “Hoa Thanh tiểu thư, ta biết Đại La thương hội giàu nứt đố đổ vách, ở trong vòng ba mươi ba ngày rất có chút tiền tiền. Chỉ có điều thương nhân thủy chung là thương nhân, cố gắng trải qua các ngươi thương là tốt rồi, giống truyền tống trận này loại một vốn bốn lời chuyện, có thể không tới phiên nơi khác thế lực đến phân thịt.”

“Thật sao? Nhưng chúng ta vẫn cứ muốn phân đây?”

Bỗng nhiên không gian loáng một cái, một bóng người liền xuất hiện ở Phạm Kỳ trước mặt, khuôn mặt thanh tuyển, hai mắt như nước, đang hai tay ôm ngực, lạnh lùng nhìn hắn.

Phạm Kỳ nhất thời cảnh giác, người trẻ tuổi này tốc độ cực nhanh, ngay ở hắn lời mới vừa nói, càng không hay biết cảm thấy là như thế nào F4KNT8NZ tới được, trực tiếp xệ mặt xuống, lạnh giọng nói: “Miễn cưỡng muốn chia thịt lời, là sẽ đem mình xương đầu đều phân.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Vậy ta sẽ nhìn một chút, các hạ biết điều cảnh tu vi, làm sao phân ta xương đầu.”

Nói, trên người lập loè ra một bóng người, chính là cái kia Hoang Khôi, hắc ngọc trên thân thể, một hồi hiện ra đỏ tươi kinh mạch, giơ lên nắm đấm đánh liền đi.

“Đây là...!”

Phạm Kỳ trong lòng cả kinh, không chỉ có là con rối này quá mức quái dị, cho hắn một loại cảm giác xấu. Hơn nữa thiếu niên trước mắt này, một hồi liền nhìn ra hắn là luyện thể võ tu, để hắn có loại dự cảm xấu.

Hoa Thanh đám người cũng không chú ý Dương Thanh Huyền là làm sao đi tới, giờ khắc này thấy hắn ném ra một con rối đến, đều là khá là kỳ quái, trong lòng nghĩ thầm: “Hắn không phải ngự thú sư, nuôi một con đại bò cạp sao?”

“Nếu biết lão phu là biết điều cảnh tu sĩ, còn dám toả sáng vô lý, tuổi trẻ chính là dễ dàng đầu óc nước vào a!”

Phạm Kỳ trong mắt nổ bắn ra ánh sáng lạnh lẽo, cái kia thân hình gầy gò trên, bùng nổ ra đáng sợ kình khí, lại như một ngọn núi cao sừng sững ở đó, ép tới không khí ở bốn phía nổ vang.

Dương Thanh Huyền kinh hãi không thôi, cách xa mấy chục trượng, đều có thể cảm nhận được trên người lão giả cường đại nguyên lực, đều đều phân bố toàn thân.

“Đây cũng là biết điều cảnh, một khiếu trăm thông sức mạnh sao?” Hắn trong lòng thầm nghĩ, lạnh lùng nhìn, dù sao mình bước kế tiếp, cũng phải cần bước vào biết điều cảnh.

“Thiết Dực Thủ!”

//truyencuatui . net/

Phạm Kỳ hét lớn một tiếng, cái kia gầy trơ xương như sài năm ngón tay như Ưng Trảo kéo ra, đầu ngón tay đãng xuất năm đạo sóng gợn, đem không gian dễ dàng cắt mở.

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, biết giờ khắc này nhất định phải bùng nổ ra nghiền ép tính sức mạnh đến, mới có thể kinh sợ bọn đạo chích, đồng thời kế tiếp đàm phán bên trong tranh thủ được càng nhiều hơn thẻ đánh bạc.

Thậm chí này Phạm Kỳ ra tay, hơn nửa cũng là xuất phát từ đàm phán cân nhắc, trực tiếp đem Ngô lão đánh phế, để Hoa Thanh ở tại đàm phán rơi vào bị động.

Ý niệm tới đây, cái kia Hoang Khôi trên sức mạnh đột nhiên bạo phát, “Ầm ầm” một tiếng, đáng sợ hoang khí bao phủ mà lên, trong khoảnh khắc liền tăng lên đến Toái Niết cảnh, hơn nữa còn ở không ngừng kéo lên!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 572: Một Chưởng Đánh Bay, Toái Niết Cảnh Chống Lại

Trước ở trong mật thất, vừa tăng lên tới Toái Niết sơ kỳ, liền đem chu vi trăm trượng san thành bình địa, Dương Thanh Huyền liền vội vàng thu tay lại, vẫn chưa dò ra này Hoang Khôi sức mạnh thực sự.

Giờ khắc này nhưng là tứ không e dè, Toái Niết sơ kỳ... Trung kỳ..., còn đang không ngừng đi lên trên.

Dương Thanh Huyền biến sắc mặt, rốt cục nhận ra được đội lên, liền đình trệ ở Toái Niết hậu kỳ trước, đạt tới Toái Niết trung kỳ đỉnh cao!

Hơn nữa này loại đến đỉnh, cũng không phải là Hoang Khôi đề không đi lên, mà là trong cơ thể Hoang đan ở lấy tốc độ đáng sợ tiêu hao, đồng thời Hoang đan bản thân phẩm chất không đủ, không cách nào cung cấp ra tăng lên đến cảnh giới cao hơn sức mạnh.

Dương Thanh Huyền cảm giác có dũng khí, nếu như có thể được phẩm chất cao hơn Hoang đan, này Hoang Khôi sức mạnh còn có thể lại tăng.

Nhưng lập tức liền chỉ là Toái Niết trung kỳ, cái kia khí thế mạnh mẽ kèm theo làm người hít thở không thông hoang khí, ở Phủ Thành chủ trước kịch liệt khuếch tán.

“Chi!”

Không ít võ giả cảm nhận được cái kia khí thế mạnh mẽ uy thế, đều là hết sức khó chịu, ngực buồn rầu được hốt hoảng, dồn dập hướng về phía sau thối lui.

“Nát, Toái Niết cảnh!...”

Phạm Kỳ càng là mắt choáng váng, há to mồm đầy mặt dại ra.

Nhưng đã không có thời gian để hắn phản ứng, Hoang Khôi giang hai tay đến, đột nhiên một chưởng đập xuống, đánh vào hắn Thiết Dực Thủ trên, “Rầm” một tiếng, thế như chẻ tre, Phạm Kỳ chỉnh cánh tay trực tiếp bạo nổ mở, nổ ra tảng lớn huyết nhục.

“Chi! A!”

Phạm Kỳ đau hét lớn một tiếng, ngay sau đó vậy cường đại Toái Niết trung kỳ lực lượng, đánh vào trên người, phun mạnh một cái cao ba thước máu tươi, bị trong nháy mắt đánh bay.

“Ầm ầm!”

Một chưởng kia lực lượng còn xuyên thấu Phạm Kỳ thân thể, trên mặt đất đánh ra một cái khoảng mười trượng hố sâu, đen kịt không thấy đáy.

Mà Phạm Kỳ thì lại tung bay đi ra ngoài, rất xa té xuống đất, co quắp mấy lần liền bất động rồi, không biết sống chết, máu tươi rất nhanh chảy đầy đất.

Toàn trường quỷ dị giống như tĩnh mịch, ngoại trừ gió ở trầm thấp quát, không nghe được nửa điểm tiếng vang.

Hoang Khôi ở trên không bên trong lóe lên, liền trở lại Tinh Giới bên trong.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đông lạnh, nhưng nội tâm nhưng là đang chảy máu, hắn hoảng sợ phát phát hiện, Hoang Khôi một kích kia, đem bỏ thêm vào đi vào Hoang đan tiêu hao gần một nửa, nói cách khác, này Hoang Khôi lấp kín một lần, chỉ có thể đánh ra hai quyền.

Trong phủ thành chủ ba phái thủ lĩnh, cùng với thành chủ thú ngu, đã sớm đã bị kinh động đi ra, vừa vặn mắt thấy Phạm Kỳ bị đánh bay một màn, tất cả đều rung động tột đỉnh, ngơ ngác đứng tại chỗ.

Thổ Linh Tông tông chủ chật vật nuốt xuống hạ, nội tâm chấn động dữ dội nói: "Thiếu niên này chính là nắm lấy xà sẵn có vị kia sao? Thật là đáng sợ! So với tương truyền còn còn đáng sợ hơn a, hơn nữa tuổi tác..."

Còn lại hai phái tông chủ cũng là sắc mặt khó coi, liếc nhau một cái, đều thấy được cũng vậy trong mắt kiêng kỵ.

Lưu Minh Tông tông chủ Tôn Hạo càng là âm trầm như nước, trực tiếp bay qua, kiểm tra Phạm Kỳ thương thế. Chỉ thấy hắn tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, băng sương một dạng sắc mặt khá hơn nhiều, mọi người liền biết, Phạm Kỳ không chết, nhưng trình độ đó tổn thương, sợ là muốn chuyến đến mấy năm.

Dương Thanh Huyền lại đưa tay chộp một cái, xa xa một người đàn ông lập tức bị cách không thu lấy, bay lên bầu trời, chính là lúc trước nói dơ bẩn tên nam tử kia, bị Ngô lão đánh máu me khắp người, nhưng vẫn chưa chết đi.

"Cứu ta, nhanh cứu ta a, tông chủ đại nhân, nhanh mau cứu ta!"

Nam tử kia hoảng sợ kêu to, sợ đến hồn phi phách tán, nước mắt nước mũi bão táp.

Tuy rằng dáng dấp kia chật vật không ngớt, buồn cười buồn cười, nhưng không có ai cười được, tất cả đều sắc mặt trắng bệch, chiến chiến căng căng nhìn. Còn có vài tên cũng cười cợt Hoa

Thanh nam tử, sợ đến hai chân như nhũn ra, hàm răng run lên, hầu như không đứng thẳng được.

“Dừng tay!”

Tôn Hạo điên cuồng hét lên một tiếng, liền bay lên ngày đi, “Đừng vội càn rỡ!”

Một chưởng ở trước người ngưng tụ thành, đem chu vi trong vòng trăm trượng linh khí toàn bộ thu nạp lại đây, cuồng kích ra.

“Ầm ầm!”

Thế này sao lại là chưởng pháp, hoàn toàn chính là một ngọn núi, không thể chống đối!

Như là ngay ở trước mặt tất cả mọi người mặt, để chính mình tông môn đệ tử bị giết, vậy hắn người tông chủ này cũng sẽ không dùng cầm cố, dưới tình thế cấp bách cũng muốn không được nhiều lắm, trực tiếp mười phần sức mạnh điên cuồng đập tới.

“Toái Niết cảnh!”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, này cỗ chưởng thế uy thế, đích đích xác xác là Toái Niết cảnh tồn tại, đồng thời Tôn Hạo liều mạng bên dưới, càng là uy năng tăng gấp bội.

Hoang Khôi lần thứ hai từ Tinh Giới bên trong bay ra, bảo hộ ở Dương Thanh Huyền trước người, giơ lên chưởng đến, toàn thân che kín kinh lạc, cuồng bạo hoang khí ở lòng bàn tay không ngừng áp súc, trong cơ thể Hoang đan vào đúng lúc này toàn bộ hóa giải, toàn bộ ngưng tụ ở một dưới lòng bàn tay, đối với đánh tới!

“Ầm ầm!”

Song chưởng cách không tấn công, sức mạnh hủy thiên diệt địa xung kích ra, đem chu vi ngàn trượng toàn bộ cuốn vào bên

trong.

Lượng lớn võ giả thực lực thấp kém, đặc biệt là Phủ Thành chủ những hộ vệ kia, nơi nào gánh vác được đáng sợ như vậy sóng khí, dồn dập phun ra máu, bị đánh bay rơi.

Thú ngu hoảng hốt, vội vàng ném ra liên tiếp phù văn, ở trước người đứng hàng mở, hóa thành hơn mười chiếc gương, đem Phủ Thành chủ bảo vệ, "Ầm! Ầm! Ầm!" Tầng tầng sóng khí đánh vào cái kia chút trên gương, mỗi một lần đều có mấy chiếc gương biến về phù văn, tự cháy thành tro tàn.

Sau một lúc, cái kia sóng khí mới tách ra mở, Phủ Thành chủ là bảo vệ, nhưng Phủ Thành chủ bốn phía ngàn trượng trong phạm vi, miếng ngói không còn.

"Chi!"

Tất cả mọi người là trong lòng chấn động dữ dội, hoảng sợ nhìn không trung cái kia đứng nghiêm thiếu niên, lạnh rung thân ảnh lại như này chói mắt, cặp kia ngôi sao một loại con ngươi, bình tĩnh nhìn phía trước, rộng lớn vô ngần.

Càng làm cho người ta da đầu tê dại là, cái kia trong tay thiếu niên mang theo một người đầu, đang từ không trung nhỏ máu đi xuống.

Người kia đầu khuôn mặt sợ hãi cùng tuyệt vọng, còn bảo lưu lại trước khi chết dáng dấp, làm người vừa nhìn xuống, sợ vỡ mật nứt.

"Đáng chết a!"

Xa xa trên mặt đất, "Oành" một tiếng vọt lên một bóng người, chính là bị Hoang Khôi đánh bay Tôn Hạo, mang theo vô biên lửa giận, bắn mạnh đến Dương Thanh Huyền trước người.

Khi thấy tên đệ tử kia đầu sau, càng là tức giận muốn rách cả mí mắt, lửa giận hướng về trên trán, Toái Niết sơ kỳ sức mạnh lần thứ hai trèo bay lên, liền phải liều mạng.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, Hoang Khôi một hồi trở lại bên cạnh người, bày tự chọn thế.

Đồng thời đỉnh đầu bầu trời hiện ra một đoàn to lớn bóng tối, chậm rãi hóa ra Thâm Hồng Cổ Hạt Ảnh Tử, Toái Niết cảnh khí tức không hề che giấu chút nào bộc phát ra, cặp kia con mắt màu xanh lục, càng là khinh miệt nhìn chằm chằm Tôn Hạo.

“Chi!”

Tôn Hạo vừa thấy cảnh tượng này, mãnh hút một cái hơi lạnh, đầu óc nhất thời tỉnh lại, cả người như rơi vào hầm băng.

Này Cổ Hạt trên người sức mạnh bùng lên, hoàn toàn không kém chính mình, hơn nữa thứ này vừa nhìn chính là viễn cổ dị loại, ẩn chứa thần thông càng là khó có thể đánh giá, huống hồ còn có một cái thực lực trên mình con rối, đang mặt không thay đổi nhìn mình chằm chằm.

Tôn Hạo kinh ngạc đứng trên bầu trời, sắc mặt trắng bệch, trên người vừa nổi lên khí tức trong nháy mắt tiêu tan vô hình, không biết như thế nào cho phải.

Dương Thanh Huyền nhàn nhạt liếc hắn một cái, một bộ hoàn toàn không coi vào đâu dáng dấp, sau đó đem người kia đầu bỏ xuống, “Ùng ục” một tiếng lăn xuống ở Hoa Thanh trước mặt, nói: TwKlchZ “Bẩm Hoa Thanh tiểu thư, người này đã đền tội.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 573: Tứ Phương Đàm Phán, Hoang Thân Thể Uy Thế

Hoa Thanh trong lòng chấn động, xa so với người khác tới càng sâu, cái kia đầu của người ta lăn xuống đến chân mình hạ, đáng sợ khuôn mặt làm nàng muốn làm nôn, nhưng hắn biết Dương Thanh Huyền ý đồ, chính là muốn dùng này phích lịch thủ đoạn dựng đứng mình uy vọng, như vậy kế tiếp đàm phán bên trong, mới có thể ổn định tất cả.

Nàng thân thể khẽ run, cảm động hầu như muốn rơi lệ, nhưng vào giờ phút này, vẫn là cường lực khắc chế, mười ngón móng tay bấm vào trong thịt, mới nhịn xuống không khóc, thản nhiên nói: "Biết rồi."

Này ba chữ phảng phất dùng hết nàng toàn bộ sức mạnh, sau khi nói xong thậm chí có chút không đứng thẳng được.

"Ùng ục."

Bốn phía truyền đến không ít chật vật nuốt tiếng, tất cả đều là tay chân rét run.

Lưu Minh Tông hai vị tông chủ, một cái bị đánh phế bỏ, một cái bị chấn nhiếp không dám động, ở đây Ngọc Minh Thành bên trên, còn ai dám chặn thiếu niên này phong mang.

"Thiếu niên này rốt cuộc là ai... Phía trước trong tài liệu, căn bản không có người này a!"

Cốc Kiếm Phái cùng Thổ Linh Tông chủ, cùng với Thú Ngu đều nội tâm kinh hãi, sinh ra ý tưởng giống nhau, đối với Dương Thanh

Huyền thân phận cảm giác hiếu kỳ.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nhìn Tôn Hạo, hừ nói: "Làm sao, đừng đánh sao?"

Cái kia Thâm Hồng Cổ Hạt tựa hồ vì phối hợp hắn, độc vỹ ở trên không bên trong vung một cái, liền đánh ra một vết nứt, sau đó cuộn lên, cái kia đỏ sẫm độc mang lập loè trí mạng hồng quang, đem Tôn Hạo khóa chặt.

Hoang Khôi cũng đẩu động liễu hạ thân thân thể, toàn thân hắc ngọc ánh sáng lộng lẫy ở trên không bên trong lóe lên.

Tôn Hạo sợ đến liền lùi lại xa mấy chục trượng, lúc này mới dừng lại, sau đó lập tức nhận ra được không thích hợp, nét mặt già nua trong nháy mắt đỏ chót.

Nhưng không có ai cười nhạo hắn.

Bởi vì ở thiếu niên kia sức mạnh đáng sợ hạ, dù là ai cũng biết bản năng lui ra.

Hoa Thanh mở miệng phá vỡ này vắng lặng, nói: "Thanh Huyền đại ca, xuống đây đi, không nhưng đối với Tôn Hạo tông chủ vô lễ, chúng ta làm ăn, ý tứ là hòa vi quý."

Dương Thanh Huyền suýt chút nữa không có bật cười, nghĩ thầm cô gái nhỏ này giả bộ đàng hoàng trịnh trọng còn hữu mô hữu dạng, nhưng hắn vẫn phối hợp Hoa Thanh, cung kính nói: "Vâng, Hoa Thanh tiểu thư."

Nói, lại cảnh cáo tựa như nhìn chăm chú Tôn Hạo một chút, liền đem Hoang Khôi cùng Cổ Hạt thu vào Tinh Giới, sau đó bóng người lóe lên, trở lại Hoa Thanh phía sau.

"Khặc, khặc ho."

Thú Ngu vội hỏi: “Hoa Thanh tiểu thư nói rất đúng, hòa vi quý.”

Hoa Thanh khẽ mỉm cười, nói: “Bất quá là một ít tiểu hiểu lầm mà thôi, liền huyên náo như thế đại động tĩnh, mọi người làm việc còn chưa đủ thành thục a.”

Mọi người nghĩ thầm, gió này sóng chính là cô gái nhỏ này không hiểu chuyện, nói lung tung dẫn ra, hiện tại ngược lại tốt, một mình nàng làm người tốt, mọi người ngược lại đều được người xấu. Nhưng mọi người cũng chỉ là nội tâm nói thầm, cũng không ai dám thật nói ra.

Dương Thanh Huyền cũng là mặt đen lại, nghĩ thầm: “Cô nàng này giả bộ hơi quá đi.”

“Ha ha, xác thực, xác thực.”

Thú Ngu cũng là lúng túng cười theo vài tiếng, nói: “Hiện tại nếu hiểu lầm giải khai, liền xin mời vào, tứ phương đàm phán đều bị trì hoãn.”

Hoa Thanh nhìn Dương Thanh Huyền một chút, hi vọng hắn cùng chính mình đi vào.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Ta chỉ là nhất giới vũ phu, đối với chuyện buôn bán một chữ cũng không biết, Hoa Thanh tiểu thư vẫn là để tinh thông đạo này người đi vào đàm phán đi.”

Hoa Thanh hơi có chút thất vọng, nhưng cũng không cách nào cưỡng cầu, liền mặt khác điểm hai người, tiến nhập Phủ Thành chủ đi. Đồng thời dặn dò mọi người ở ở ngoài chờ đợi, đồng thời hết thảy đều nghe theo Dương Thanh Huyền chỉ huy, nó là như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

Mặc dù không có Hoa Thanh dặn dò, Dương Thanh Huyền cũng ẩn nhiên thành Đại La thương hội mọi người đầu lĩnh.

Tôn Hạo sắc mặt cực kỳ khó coi, âm trầm muốn giọt nước đi ra, dị thường kiêng kỵ nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn, này mới đi vào trong phủ thành chủ.

Thổ Linh Tông tông chủ cùng Cốc Kiếm Phái tông chủ đều là cười khổ liếc nhau một cái, biết lần này đàm phán phải thảm, nguyên vốn còn muốn liên thủ chèn ép Đại La thương hội, đem lợi ích hết khả năng mở rộng, bây giờ nhìn lại, có thể bảo vệ phát hiện có lợi ích coi như cám ơn trời đất, hơn nữa hơn nửa cũng bị Đại La thương hội làm thịt hơn mấy đao.

Bốn phái thủ lĩnh tiến nhập Phủ Thành chủ sau, các phái võ giả liền ở bên ngoài chờ đợi, nhưng mặt khác ba phái đều rất xa ẩn núp Đại La thương hội mọi người, không dám tới gần.

Dương Thanh Huyền nhưng là ngồi xếp bằng hư không, không coi ai ra gì, tự mình tu luyện.

Ngô lão bọn người là nhìn âm thầm khuynh bội phục không ngớt, một người thiên phú cao đến đâu, cũng phải có chăm chỉ mới có thể phát huy đi ra, thiếu niên trước mắt này có đáng sợ như vậy thành tựu, cùng này loại giành giật từng giây khổ tu tinh thần tất nhiên là liên hệ với nhau.

Bỗng nhiên, mấy người đều là hơi thay đổi sắc mặt, khiếp sợ nhìn Dương Thanh Huyền.

Chỉ thấy trên người hắn hiện ra từng cái từng cái thật nhỏ vòng xoáy, đem lan ra với trên bầu trời hoang khí cùng linh khí, một mạch đều hấp vào bên trong cơ thể.

“Thu nạp hoang khí... Chuyện này... Sao có thể có chuyện đó?”

Lập tức có người kinh ngạc thốt lên, nhưng vội vàng che lại miệng mình, chỉ lo đem Dương Thanh Huyền thức tỉnh.

Ngô lão cáu giận trừng người kia một chút, thấp giọng khiển trách: “Thiên hạ to lớn, thần thông vô số, ngươi một ếch ngồi đáy giếng ở đây ngạc nhiên cái gì? Như là đòi Thanh Huyền đại nhân, ngươi gánh vác lên trách nhiệm này sao?!”

Hắn tuy rằng trước trào phúng quá Dương Thanh Huyền, nhưng từ lâu tâm phục khẩu phục, bây giờ đối với Dương Thanh Huyền chỉ có không gì sánh nổi cung kính, lập tức khiến người ta tản ra, bảo vệ ở bốn phía, để tránh khỏi Dương Thanh Huyền tu luyện bị người quấy rầy.

Không ít người cũng lòng có cảm khái, nghĩ thầm: “So với ngươi thiên tài người, cũng còn so với ngươi nỗ lực, ngươi còn có cái gì cớ không nỗ lực đây.”

Có mấy người bị kỳ ảnh hưởng, cũng tại chỗ ngồi xuống, khoanh chân tu luyện.

Chỉ là trong không khí đầy rẫy hoang khí, bọn họ tu luyện vạn phần gian nan, bất quá cũng coi như là một loại tốt mài giũa.

Dương Thanh Huyền tâm tư thì lại vô cùng đơn giản, không khí này bên trong tỏ khắp hoang khí, nhưng là hắn gần ba ngàn Hoang đan mới nổ đi ra, hoang khí nồng độ, so với Hư Thiên cổ chiến trường còn cao hơn, không thể lãng phí, liền hấp vào bên trong cơ thể, tu luyện Hư Vô Hoang Thiên Quyết.

Hoang tộc cùng nhân loại vô cùng gần gũi, chỉ là ở ngũ quan tinh xảo trên, có có khác biệt.

Vì lẽ đó Dương Thanh Huyền biến thân Hoang thân thể, cũng không người phát hiện.

Hoang khí bị hấp vào bên trong cơ thể sau, lấy trải qua quyết đường lối vận công đi khắp Chu Thiên, sau đó sẽ từ trong lỗ chân lông tràn ra.

Nhàn nhạt Hoang thân thể uy thế theo cái kia hút một cái thở một cái chập trùng khuếch tán, làm xung quanh Đại La thương hội võ giả đều là đổi sắc mặt, phảng phất đưa thân vào một cổ vô hình dưới áp lực.

“Tại sao lại như vậy? Liền ngay cả ta cũng nhận được áp lực!”

Ngô lão trong lòng hoảng hốt, tuy rằng Dương Thanh Huyền thực lực siêu quần, nhưng dựa vào không phải triệu hoán thú chính là con rối, bản thân chỉ có Luân Hải trung kỳ sức mạnh, đây là không thể nghi ngờ, nhưng giờ khắc này tu luyện khí áp, nhưng trực tiếp ảnh hưởng đến hắn Tam Hoa cảnh tu vi.

Không chỉ có là hắn, mặt khác bốn tên Tam Hoa cảnh cường giả cũng là lộ ra đồng dạng vẻ mặt kinh ngạc.

Năm người đều là cười khổ lung lay đầu, không hiểu yêu nghiệt này là chuyện gì xảy ra.

Ngô lão than thở: “Chúng ta cũng tu luyện đi, thiên phú đã cách biệt to lớn, như là chăm chỉ còn chưa đủ, không bao lâu nữa, liền ngay cả hắn bóng lưng đều sẽ nhìn không tới.”

Bốn người khác cũng đều gật gật đầu, toàn bộ tất cả ngồi xuống tu luyện.

Xa xa ba phái võ giả, nhìn xa xa, toàn bộ đều lộ ra thần sắc cổ quái.

Nhưng bọn họ nhìn Dương Thanh Huyền thời điểm, không khỏi là tràn ngập kính ý, cho dù là kẻ địch, nhưng này chiến tOipZXu đấu thực lực gió êm dịu thải, nhưng là chiết phục tất cả mọi người.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 574: Tụ Tán Cuối Cùng Cũng Có Thời Gian

Cũng không lâu lắm, tỏ khắp ở không trung hoang khí, đã bị Dương Thanh Huyền thổ nạp hết sạch, loáng thoáng cảm thấy Hư Vô Hoang Thiên Quyết có chút ít tích lũy.

Mà bốn phái đàm phán cũng không kéo dài bao lâu, Hoa Thanh liền cười hì hì đi ra, mặt khác ba phái tông chủ sắc mặt đều không tốt, nhưng cũng chỉ có thể cay đắng cười, dồn dập cùng Hoa Thanh, Thú Ngu cáo từ.

Thổ Linh Tông tông chủ cùng cốc Kiếm Tông tông chủ còn cố ý lại đây, hướng về Dương Thanh Huyền chắp tay cáo từ.

Hoa Thanh đầy mặt vui mừng, cười có chút không ngậm mồm vào được.

Dương Thanh Huyền thấy nàng cái kia cười khúc khích dáng dấp, cũng không khỏi cười một tiếng, nói: “Xem bộ dáng là hết sức thành công.”

Hoa Thanh mặt đỏ lên, chẳng biết vì sao, gặp được Dương Thanh Huyền cái kia ánh mắt trong suốt, trở nên hơi hoảng sợ, hơi cúi đầu xuống, hì hì nói: “Trở về nói.”

Một chuyến hơn mười người, dồn dập cùng Thú Ngu cáo từ, liền hứng thú tăng cao trở lại.

...

Khe nước chảy tràn, trong suốt thấy đáy, vòng qua một gian phòng nhỏ, hướng về xa xa chảy tới.

Trong phòng đốt hương nấu rượu, hai người ngồi đối diện nhau.

Dương Thanh Huyền tự mình uống, khóe miệng trước sau ngậm lấy mỉm cười, lẳng lặng nghe Hoa Thanh hưng phấn nói đàm phán chuyện.

“Ta chỉ là nhẹ nhàng hừ một hồi, bọn họ ba phái người liền không dám lên tiếng nữa, như thế một khối to bánh gatô liền trực tiếp cho ta rồi, ha ha.”

Hoa Thanh khua tay múa chân, rầm rì, còn kém phải đứng lên khiêu vũ.

Dương Thanh Huyền nhấp miếng rượu, bất trí hay không, trong lòng thầm nói: “Cô gái nhỏ này so với tỷ tỷ nàng đến, vẫn là thiếu một phần trầm ổn nha.”

Hoa Thanh thấy hắn vẫn luôn là mỉm cười, không nhịn được oán giận nói: “Thanh Huyền đại ca, ngươi có đang nghe ta nói sao?”

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, nói: “Đương nhiên là có đang nghe, ba người khác bất đắc dĩ bất kỳ hình thức chống lại Đại La thương hội, đồng thời ở phía sau truyền tống trận xây dựng bên trong, Đại La thương hội trước sau có quyền ưu tiên lựa chọn.”

“Đúng!” Hoa Thanh hưng phấn vừa vỗ bàn tay một cái, bẹp bẹp nói: “Cái này quyền ưu tiên lựa chọn quá trọng yếu rồi, Ngọc Minh Thành là Bất Hủ đại lục truyền tống đầu mối một trong, có mấy cái vô cùng trọng yếu đường hầm vận chuyển, mỗi ngày lượng người đi lớn đến mức kinh người, đến thời điểm ta liền lựa chọn xây dựng những này thân cây đường nối, như vậy cho Đại La thương hội mang tới trực tiếp lợi nhuận, đem so với dĩ vãng vượt lên không chỉ gấp mười lần."

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: "Hiện nay đang xây dựng truyền tống trận, còn bao lâu nữa mới có thể tốt?"

Hoa Thanh nói: "Hiện tại không còn mặt khác ba phái quấy rầy, nhanh nhất mười ngày, nhất nhiều một tháng." Nàng đột nhiên run lên, tựa hồ ý thức được cái gì, cái kia thần sắc hưng phấn lập tức tản quang, run giọng nói: "Thanh Huyền đại ca... Ngươi... Không sẽ là phải đi chứ?"

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: "Thiên hạ không có không tiêu tan buổi tiệc, chờ truyền tống trận sửa tốt, ta sẽ phải rời khỏi."

"A! Không, không cần đi a!"

Hoa Thanh cuống lên, lại không có nửa điểm cao hứng dáng dấp, hai tay chống trên bàn, "Thanh Huyền đại ca đi, ta làm sao bây giờ?"

Dương Thanh Huyền sững sờ, cười nói: "Ngốc nha đầu, ta cũng sẽ không kinh thương, ta đi rồi sau đó, ngươi phải làm gì, cứ tiếp tục làm sao bây giờ nha. Đem Ngọc Minh Thành truyền tống trận toàn bộ chữa trị, đem Ngọc Minh Thành cung cấp lợi nhuận tăng cường gấp mười lần trở lên, chính là ngươi phải làm."

"Ta..."

Hoa Thanh một hồi có chút thất thần, những này nguyên bản làm cho nàng thập phần hưng phấn chuyện, đột nhiên trở nên vô vị đứng lên, càng lại không nhấc lên được nửa điểm hứng thú.

"Ta đây là thế nào? Thanh Huyền đại ca sẽ ly khai, là chuyện rất bình thường nha, chính như Thanh Huyền đại ca nói, ta nên tiếp tục vẫn luôn ở làm sự tình mới đúng, có thể tại sao lại như vậy thất lạc, cảm giác cho tới nay những chuyện kia, căn bản là không có chút ý nghĩa nào?”

Hoa Thanh kinh ngạc sống ở đó, sửng sốt một lát mới nói: “Ta... Nếu không ta với ngươi cùng đi đi.”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, suýt chút nữa đem trong miệng rượu phun ra ngoài, “Nói cái gì ngốc lời đây, ta đều không biết mình muốn đi đâu, ngươi đi theo ta mà.”

Hoa Thanh nói: “Theo ngươi đi tu luyện a, Thanh Huyền đại ca lợi hại như vậy, ta cũng muốn trở nên lợi hại.”

Dương Thanh Huyền trừng nàng một chút, nói: “Hoa Thanh đã rất lợi hại, lại có thêm Đại La thương hội tài nguyên phụ trợ, sớm muộn là muốn vượt qua ta.”

Hoa Thanh lắc đầu nói: “Ta không tin, ta theo Thanh Huyền đại ca kém quá xa.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đừng làm rộn, ta còn có chính sự đây, hơn nữa ta còn muốn mời Hoa Thanh giúp ta một việc, như là ngươi đi, ai tới giúp ta?”

Hoa Thanh trong mắt sáng ngời, vội hỏi: “Gấp cái gì? Chỉ cần ta có thể làm được, coi như là núi đao biển lửa cũng nhất định đi!”

Dương Thanh Huyền thấy nàng lời thề son sắt bộ dạng, không khỏi nở nụ cười, nói: “Nào có nghiêm trọng như thế, ta cần Hoang đan, đại lượng Hoang đan, hi vọng Hoa Thanh có thể giúp ta thu thập một ít, còn tiền... Khái khái... Hiện tại ta còn không có tiền gì, vốn lấy sau sẽ có, trước tiên bán chịu...”

Hoa Thanh trách cứ nhìn hắn chằm chằm, kêu lên: “Thanh Huyền đại ca lại cùng ta khách khí, ta đây liền hạ lệnh đi, toàn thành thu thập Hoang đan, đồng thời phái người đi hư Thiên vực chuyên môn thu mua, Thanh Huyền đại ca muốn bao nhiêu ta liền thu bao nhiêu, quản đủ! Những chuyện khác Hoa Thanh không dám đánh cam đoan, nhưng loại chuyện nhỏ này, liền bao hết ở trên người ta.” Nàng ưỡn ngực, dùng sức vỗ vỗ.

Dương Thanh Huyền suýt chút nữa không có phun ra máu mũi đến, Hoa Thanh tuy rằng chỉ có mười lăm mười sáu tuổi, nhưng bộ ngực kia phát dục hơn xa rất nhiều thành thục nữ tử, dưới cái vỗ này, trên dưới run rẩy, để hắn cả người một hồi khô nóng, vội vàng cầm chén rượu lên uống một mình, che giấu lúng túng.

May là Hoa Thanh vẫn chưa phát hiện hắn vẻ khốn quẫn, bắt đầu tính toán thu thập Hoang đan một chuyện.

Những ngày kế tiếp, Dương Thanh Huyền vốn định an tâm tu luyện Hư Vô Hoang Thiên Quyết, nhưng Hoa Thanh cách tam soa ngũ liền chạy tới, không phải cung cấp thẻ ngọc, chính là cung cấp Hoang đan, cũng hoặc là thỉnh giáo một ít trong tu luyện sự tình.

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, chỉ có thể đem tu luyện trì hoãn hạ xuống.

Bất quá đang cùng Hoa Thanh trò chuyện tâm đắc tu luyện thời điểm, phát phát hiện cô gái nhỏ này cũng là bác văn cường thưởng thức, giao lưu bên dưới, chính mình cũng thu hoạch không ít.

Hoa Thanh càng là dưới sự chỉ điểm của hắn, dĩ nhiên đột phá đến rồi Luân Hải cảnh.

Sau một tháng, Ngọc Minh Thành đệ nhất cái truyền tống trận rốt cục xây dựng xong xuôi, toàn bộ trong thành đều rối loạn lên, rốt cuộc phải kết thúc ngăn cách với đời trạng huống, 16oA98g người người hưng phấn không thôi, toàn bộ vọt tới ngoài thành vây xem.

Thành chủ Thú Ngu càng là tự mình đến đây, Thổ Linh Tông tông chủ, Cốc Kiếm Phái tông môn cũng đều theo sát mà đến, hướng về Hoa Thanh chúc.

Nhưng Hoa Thanh trên mặt không có bất kỳ sắc mặt vui mừng, ngược lại nhưng là sắc mặt trắng bệch, không nhấc lên được nửa điểm hứng thú, ánh mắt trước sau rơi ở phía trước cái kia bên trong truyền tống trận, trơn bóng như ngọc trên người thiếu niên, không rõ liền viền mắt một đỏ, muốn muốn khóc.

Ngô lão ở bên ngoài truyền tống trận, ôm quyền nói: “Thanh Huyền đại nhân, thuận buồm xuôi gió.”

Đại La thương hội người, bao quát Thú Ngu cùng chư phái chi chủ, tất cả đều chắp tay ra hiệu.

Dương Thanh Huyền cũng hướng về mọi người đáp lễ, cuối cùng ánh mắt rơi trên người Hoa Thanh, khẽ mỉm cười, nói: “Cô gái nhỏ, cố lên, cuối cùng cũng có một ngày ngươi sẽ vượt qua ta.” Nói, liền xoay người đi vào cái kia truyền tống ánh sáng, biến mất ở trước mắt mọi người.

Hoa Thanh rốt cục không nhịn được, “Oa” một tiếng khóc tại chỗ đi ra.

Chương 575: Lại Về Huyền Dạ Đại Lục, Thanh Hạp Cốc Khôi Lỗi Thuật

Vài ngày sau, Dương Thanh Huyền nhiều lần trung chuyển, rốt cuộc đã tới Thiên Vân Thành.

Sau khi vào thành, không khỏi ngây ngẩn cả người, so với mình dự đoán phải kém trên nhiều lắm. Bên trong thành trình độ sầm uất, là hắn xuyên toa ở Thiên Tinh, Bất Hủ hai đại vị diện thời gian, nhìn thấy thấp nhất.

Lớn như vậy một toà thành trì, cũng chẳng có bao nhiêu người, mặc dù là cửa hàng cũng vô cùng chế nhạo.

Trên thực tế, Bất Hủ cùng Thiên Tinh đại lục tuy rằng cùng thuộc về với trung cấp vị diện, nhưng thế năng cũng có phân chia cao thấp, Bất Hủ vị diện chất lượng muốn lớn hơn nhiều so với Thiên Tinh vị diện, vì lẽ đó ở Bất Hủ đại lục, đối với hư ngày lối đi coi trọng trình độ cũng không cao.

Rất nhiều tông môn thế gia, chính mình thì có cực tốt chỗ tu luyện, cũng sẽ không phái đệ tử tiến nhập hư Thiên vực, trừ phi có đặc thù thí luyện nhu cầu.

Thậm chí ở sâu xa trước đây, Thiên Vân Thành nơi ở chính là hoang vu một mảnh, không ngừng có hoang khí từ hư Thiên vực bên trong tràn ra, cũng không thích hợp tu luyện, cho đến thành lập đường hầm vận chuyển sau, lúc này mới tương ứng tu xây lên Thiên Vân Thành, công năng hoàn toàn chính là làm tiến nhập hư Thiên vực trung chuyển.

“Cũng không biết Tử Diều Hâu còn ở hay không trong thành.”

Dương Thanh Huyền nhớ một trận, liền ở trong thành bay nhanh, không ngừng dùng khế ước đi cảm ứng. Ước chừng ba sau bốn canh giờ, đem toàn bộ Thiên Vân Thành cũng không phải là qua một lần, hoàn toàn không có Tử Diều Hâu cảm ứng.

“Xem ra Tử Diều Hâu đã rời đi.”

Dương Thanh Huyền thở dài một tiếng, thiên hạ này to lớn, nên làm gì đi tìm?

Hắn ở trong thành dừng lại mấy ngày, thu mua đại lượng Hoang đan, lúc này mới phẫn nộ đi.

…

Nửa tháng sau, Huyền Dạ đại lục, trung thổ thế giới, Hàn Lục Thành.

“Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, kèm theo lượng lớn trận quang hiện ra, xuất hiện trên trăm đạo bóng người.

Mọi người sau khi xuất hiện, liền ngay ngắn có thứ tự tiến nhập đặc biệt đường nối, sau đó sẽ đi đến phụ cận mấy đại truyền tống khu vực.

Dương Thanh Huyền cũng cùng ở trong đó.

Đây là Huyền Dạ đại lục duy nhất một toà vượt vị diện truyền tống trận, từ Huyền Dạ đại lục ngũ đại đỉnh cấp thế lực cộng đồng chưởng quản.

Dương Thanh Huyền thần thức ra bên ngoài thả, lập tức tra xét đến rất cường đại khí tức, ẩn độn ở trong hư không, giám thị bên trong thành nhất cử nhất động.

Dù sao Hàn Lục Thành quá trọng yếu, là toàn bộ Huyền Dạ đại lục truyền tống đầu mối, nắm giữ gần nghìn tòa trận pháp, dẫn tới đại lục bốn phương tám hướng, như là Hàn Lục Thành bị hủy, toàn bộ Huyền Dạ đại lục liền muốn triệt để rơi vào bại liệt.

“Bắc bộ năm quốc?”

Ở phương bắc truyền tống trận khu vực, cái kia phụ trách đăng ký người nhíu mày lại, nói: “Ta nghe quá chỗ này, ddvdNhR nhưng bởi vì quá mức hẻo lánh, cũng không có thiết lập truyền tống trận, nhất bắc bộ truyền tống trận nên ở Thanh Hạp Cốc, đại nhân có thể truyền tống đến Thanh Hạp Cốc sẽ đi qua.”

Nếu không có Dương Thanh Huyền trên người toát ra khí thế mịt mờ bất định, để cái kia phụ trách đăng ký người cảm thấy vô cùng không đơn giản, bằng không tuyệt không tốt như vậy tính khí, đã sớm “Nhà quê” mắng tới.

“Vậy thì Thanh Hạp Cốc đi.”

“Được rồi, 300,000 linh thạch trung phẩm.”

Huyền Dạ đại lục truyền tống phí đắt tiền đáng sợ, bởi vì truyền tống trận ít, tài nguyên khan hiếm, mỗi một lần truyền tống đều là không bình thường đại sự, vì lẽ đó rất nhiều người cả đời đều chưa đi ra bắc năm quốc.

Lạc hậu địa phương càng rơi sau, cường giả đều tới cao thế năng phương hướng đi, địa vực chênh lệch chỉ có thể càng ngày càng lớn.

truyencuatuiNet❤

Một lát sau, Dương Thanh Huyền liền xuất hiện ở một mảnh vắng vẻ bên trong sơn cốc.

Trong cốc lạnh lẽo u lãnh, kỳ phong bày ra, hoàn cảnh vô cùng tốt.

Đồng thời hắn vừa ra phát hiện, lập tức có bốn tên võ giả kinh hãi, sau đó mặt lộ vẻ vui mừng, xông tới.

Dương Thanh Huyền quét bốn người một chút, đều là Nguyên Võ sơ kỳ thực lực, nhìn dáng dấp hẳn là trấn thủ truyền tống trận. Nhưng bởi vì Thanh Hạp Cốc đã ở cực bắc bộ, hiếm người đến, vì lẽ đó truyền tống trận này phần lớn thời gian đều bỏ trống ở đây.

Dương Thanh Huyền gặp bốn người sắc mặt có chút quái dị, không khỏi hỏi: “Bốn vị có chuyện gì sao?”

Bốn người liếc mắt nhìn nhau, một người trong đó lên trước hỏi: “Huynh đệ là từ đâu đến?”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, như thực chất trả lời: “Hàn Lục Thành.”

“Hàn Lục Thành?” Người kia cả kinh nói: “Cái kia cũng phải tốn 300,000 truyền tống phí.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, không nhịn được hai tay ôm ở trước ngực, “Bốn vị có chuyện gì nói thẳng đi, tại hạ rất bận rộn.”

Người kia cười hắc hắc một tiếng, vươn tay ra, nói: “Kỳ thực cũng không có việc lớn gì, huynh đệ chúng ta bốn người ở đây bảo vệ truyền tống trận, thật sự là một cái khổ sai, một năm đến đầu cũng không kiếm được mấy khối linh thạch. Bằng vào chúng ta thiết lập một cái đôi hướng về thu lệ phí quy định, chính là huynh đệ ngươi từ Hàn Lục Thành lại đây, truyền tống phí là 300,000, chúng ta bên này còn phải thu lấy mười phần trăm, 3 vạn là đủ rồi, khà khà.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, suýt chút nữa không có bật cười, mắng: “Mẹ ngươi - đùa giỡn bức chứ? Ta tại sao phải cho ngươi mười phần trăm? Ngươi nói thu liền thu?”

Bốn người kia sắc mặt lập tức chìm xuống, nói chuyện người kia lại nói: “Huynh đệ nói như vậy, chính là không tôn trọng của chúng ta quy định, cũng chính là không tôn trọng chúng ta, vậy chúng ta không thể làm gì khác hơn là không khách khí.”

Bốn người một hồi tản ra, đem Dương Thanh Huyền vây nhốt, Nguyên Võ cảnh sức mạnh trong nháy mắt liền bộc phát ra.

Bởi vì Dương Thanh Huyền thực lực vượt qua bọn họ nhiều lắm, thêm vào lại trẻ tuổi như vậy, còn tưởng rằng chỉ là một thông thường tuổi trẻ võ giả, dễ ức hiếp.

Dương Thanh Huyền dở khóc dở cười, đang muốn đưa bọn họ đánh bay, vừa nâng tay lên, bỗng nhiên dừng ở không trung. Chỉ thấy bốn người trên người đều là ánh sáng lóe lên, sau đó mấy đạo Ảnh Tử bay xông lại.

“Con rối?” Hắn sửng sốt một cái.

Bốn người đều đang là điều khiển con rối chiến đấu, trong đó một đầu to lớn núi vượn, còn có một con hổ yêu, một đầu chim bay, cùng với một đám ong vang, bùng nổ ra yêu khí mạnh mẽ, gào thét lớn xông lên.

Dương Thanh Huyền buông cánh tay xuống, bóng người loáng một cái, liền thả người trở ra, cẩn thận quan sát những con rối này đến.

Mỗi một đầu con rối đều là giống y như thật, vô cùng tinh xảo, giống như vật còn sống.

“Không đúng, những thứ đồ này, vốn là vật còn sống luyện chế được.”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng hai ngón tay nhón đi, đem một con ong mật kẹp ở đầu ngón tay, nhìn kỹ, mỗi một chi tiết nhỏ đều là thật, không thể chế tạo giống như thật như thế. Hắn đem ong mật bóp nát, bên trong là chân không, rót vào nhỏ bé linh thạch bột phấn.

“Con rối này... Hết sức thú vị a.”

Dương Thanh Huyền trên mặt tỏa ánh sáng, trong mắt bắn ra thần sắc tham lam đến, một tay vỗ một cái, một đạo chưởng phong gẩy ra, gào thét một tiếng, liền đem hết thảy ong mật toàn bộ cuốn vào, “Oành” một tiếng ngã xuống đất, chấn lên tảng lớn bụi bặm.

Sau đó năm ngón tay khép lại như đao, hướng về trong hư không vạch một cái, “Xì” một tiếng đem cái kia chim bay chém thành hai nửa rớt xuống.

Ngay ở bốn người còn không phản ứng kịp thời điểm, Dương Thanh Huyền lại một quyền đả ở núi vượn trên lồng ngực, một đạo trận pháp nổi lên, “Ầm” một tiếng bị xuyên thủng, núi vượn lập tức đứng tại chỗ bất động, trên mặt còn duy trì dữ tợn dáng vẻ.

Sau đó một cước bạo đá đi, đem nhào tới hổ yêu đầu đá nát tan. Hổ yêu cũng “Ầm” một tiếng ngã xuống đất, triệt để không biết động.

Bốn người lập tức phục hồi tinh thần lại, “Đi mau!” Một người trong đó hí lên lực kiệt rống to, liền hóa thành lưu quang hướng về xa xa bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền cười gằn một tiếng, nói: “Mấy vị còn không có thu lệ phí đây, làm sao lại đi rồi? Đây chính là đối với công tác hết sức không chịu trách nhiệm nha.”

Nói, đơn tay vồ một cái, toàn bộ không gian như mây đen giống như áp súc hạ xuống, “Ầm ầm” mấy tiếng, đem mấy người toàn bộ chấn thổ huyết, cũng bay trở về.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 577: Bái Phỏng Thanh Hạp Cốc, Thái Nhạc Người Khổng Lồ

“Không muốn, đừng có giết chúng ta!”

Bốn người ngã xuống đất, phun máu phè phè, liều mạng xin tha.

Dương Thanh Huyền nói: “Đều đứng lên, nói chuyện cẩn thận, ai muốn giết các ngươi? Nhìn nhìn dáng dấp của các ngươi, bùn nhão giống như vậy, giết tay bẩn.”

“Phải phải, chúng ta là bùn nhão, đại nhân ngài có thể muôn ngàn lần không thể tay bẩn a.” Bốn người nghe nói không giết bọn họ, này mới yên tâm không ít, chiến chiến căng căng đứng lên.

Dương Thanh Huyền khai môn kiến sơn hỏi: “Các ngươi con rối này thuật là từ đâu học được?”

Một người trong đó nói: “Chúng ta Thanh Hạp Cốc chính là lấy điều khiển con rối mà nổi tiếng tông phái a, xa gần xa gần đều biết, lẽ nào đại nhân ngài không phải người lân cận?”

Bốn người đều là khổ sở không thôi, biết lần này đá lên thiết bản, trẻ tuổi như vậy mặt, lại có như vậy thực lực đáng sợ, hơn nửa không phải đại lục bắc bộ người.

Thanh Hạp Cốc còn đích thật là bắc bộ nổi danh tông phái, bằng không duy nhất truyền tống trận cũng sẽ không thiết lập ở trong hẻm núi.

Truyền tống trận thành lập một loại chỉ có hai trường hợp, từ đại tông môn thế lực kiến tạo, thuận tiện chính mình tông môn sử dụng, hai chính là từ thương hội kiến tạo, dùng để vận tải kiếm tiền.

Toàn bộ Huyền Dạ đại lục bắc bộ đều so sánh bế tắc, kiếm tiền hiệu ứng có hạn, thương hội cũng không muốn vào ở lại đây, vì lẽ đó chỉ có Thanh Hạp Cốc một cái truyền tống trận.

Hai năm trước, Hoa Linh ở Thiên Tông học viện gặp được Dương Thanh Huyền, liền dự định ở Thương Nam Quốc xây cái ngắn khoảng cách truyền tống trận, thiết lập Đại La thương hội phân bộ. Nhưng bởi vì tiểu Hoa Quả Sơn chiến dịch, Dương Thanh Huyền không biết tung tích, Hoa Linh cũng mất đi tiếp tục lưu lại lý do, liền nhẹ nhàng đi, thiết lập truyền tống trận cùng phân bộ việc, cũng là sống chết mặc bay.

“Ồ? Điều khiển khôi lỗi tông môn, ta đối với tượng gỗ của các ngươi thuật cảm thấy rất hứng thú đây.” Dương Thanh Huyền mỉm cười, nói: “Chẳng biết có được không mượn tới một duyệt?”

Bốn người hai mặt nhìn nhau, một người nói: “Đây là tông môn bí mật, quyết không thể truyền ra ngoài, đại nhân đừng làm khó dễ chúng ta.”

Dương Thanh Huyền giơ ngón tay cái lên, khen: “Có cốt khí, vậy ta không làm khó dễ các ngươi, đi chết đi.”

Nói giơ tay lên, lòng bàn tay tuôn ra cường đại luồng khí xoáy, đem bốn người đều che chở vào bên trong, cái kia chưởng thế vẫn chưa điên cuồng đè xuống, mà là không ngừng xoay tròn, như cối xay thịt giống như, chậm rãi đè xuống.

Bốn người sợ đến hồn phi phách tán, vội vàng cầu khẩn nói: “Tha mạng, đại nhân tha mạng, chúng ta nói, chúng ta cái gì đều nói, biết gì đều nói hết không giấu diếm.”

Càng có hai người trực tiếp cầm thẻ ngọc, giơ lên thật cao nói: “Khôi lỗi thuật ở nơi này, kính xin đại nhân tha mạng a!”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Có thể là như thế này sẽ làm các ngươi rất khó khăn a, mà ta người này luôn luôn đều không thích miễn cưỡng người.”

“Không làm khó dễ, không một chút nào làm khó dễ. Đại nhân cũng không có miễn cưỡng chúng ta, đều là chúng ta tự nguyện, đúng không?” Một người vội vàng nói, trong mắt nhìn chằm chằm cái kia chậm rãi hạ xuống vòng xoáy, sợ run cầm cập liên tục.

“Đúng đúng, tự nguyện, chúng ta là tự nguyện, tuyệt không nửa điểm miễn cưỡng.” Ba người khác vội vàng phụ họa nói.

Dương Thanh Huyền lúc này mới năm ngón tay vừa để xuống, đem luồng khí xoáy tản đi, đồng thời hướng về một trảo, đem hai người kia thẻ ngọc lăng không hút tới, đặt ở trên trán dùng thần thức quét đọc.

Bốn người câm như hến đứng ở một bên, không dám lên tiếng, cũng không dám động.

Một hồi lâu sau, Dương Thanh Huyền nhíu mày lại đầu, kinh ngạc nhìn lên bầu trời, một bộ dáng vẻ trầm tư.

“Này cao cấp khôi lỗi thuật tựa hồ cũng không hoàn chỉnh chứ?” Dương Thanh Huyền đột nhiên vừa hỏi, sợ đến bốn người đều run run một hồi.

Một người ngượng ngùng nói: “Đây là trưởng lão trong môn hộ pháp mới có thể học cao cấp khôi lỗi thuật, bên trong đích xác rất nhiều không rõ địa phương, có hay không xong chơi chúng ta cũng không biết, bất quá... Chưởng môn con rối tựa hồ xác thực muốn so với sự lợi hại của chúng ta.”

Người này nói xong, trong mắt xẹt qua một tia giả dối, nhưng lóe lên một cái rồi biến mất.

Ba người khác đều hạ thấp xuống đầu, một hồi liền hiểu tâm tư của hắn, muốn đem người này dẫn tới tông môn đi, để chưởng môn ra tay trừng trị hắn.

“Ồ?”

Dương Thanh Huyền khóe miệng vung lên mỉm cười, nhìn chằm chằm bốn người khuôn mặt, nói: “Các ngươi xác định chưởng môn con rối càng lợi hại?”

Bốn người run cầm cập tựa như gật đầu, rối rít nói: “Xác định, một trăm cái xác định.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Làm phiền bốn vị ở phía trước dẫn đường, Dương Thanh Huyền rất đến bái phỏng Thanh Hạp Cốc.”

Ngược lại đã đến đại lục bắc bộ, khoảng cách Thương Nam Quốc cũng không xa, cũng không gấp nhất thời, nếu Thanh Hạp Cốc có hắn cảm giác hứng thú đồ vật, không ngại đi đường vòng một chuyến.

Bốn người vừa mừng vừa sợ, thầm nghĩ: “Nguyên lai người này gọi Dương Thanh Huyền, dĩ nhiên thật sự dám vào cốc, tất nhiên gọi hắn có đi không về, báo vừa nãy mối thù!”

…

Nửa ngày sau, Thanh Hạp Cốc bên trong bùng nổ ra kinh thiên vang vọng, lượng lớn hoang khí tỏ khắp mở, làm cho quần sơn rạn nứt, cây cỏ khô héo.

Ở một chỗ bằng phẳng khe núi bên trong, một ông già xõa tóc bạc, hai tay không ngừng bấm quyết, ở trước người của nó, một vị năm người cao người khổng lồ, toàn thân màu xanh, khí thế như núi.

Người khổng lồ kia hét lớn một tiếng, trên người bùng nổ ra cường quang, gây nên không gian lay động, quần sơn chập trùng.

Thiên địa linh khí ở một tíc tắc này, hết sức hỗn loạn, phảng phất cả toà sơn mạch khí thế, đều bị người khổng lồ này thu nạp lại đây, ngưng ở trong lòng bàn tay.

“Thái Nhạc tộc thiên phú thần thông khí ngưng núi cao!”

Ông lão hét lớn một tiếng, song chưởng bỗng nhiên đập xuống, cái kia Thái Nhạc tộc người khổng lồ trong hai con ngươi tuôn ra lệ mang, song chưởng đột nhiên bổ xuống, vô số núi to Ảnh Tử ở đó chưởng pháp hạ hiện ra, quanh quẩn xoay tròn.

Bốn phía hơn một nghìn Thanh Hạp Cốc đệ tử, hơn nửa đều là lần đầu tiên gặp tông chủ triển khai thần thông như vậy, kinh hỉ dị thường.

“Thái Nhạc tộc con rối, quả 9vBXqdd nhiên đáng sợ a, tiểu tử này dám tới cửa khiêu chiến, sợ là muốn ép thành thịt nát.”

“Ai để hắn đánh ta cửa Thanh Hạp Cốc chủ ý đây, đáng đời hắn chết.”

“Còn dám uy hiếp ta phái hộ pháp, chờ sau khi hắn chết, đưa hắn chế thành con rối, răn đe.”

Nghe bốn phía truyền tới trào phúng tiếng, cái kia bốn tên hộ pháp đều là nhìn nhau, không khỏi nở nụ cười, trong mắt lập loè oán độc vẻ mặt, hi vọng Dương Thanh Huyền không muốn một hồi liền chết, miễn cho thiếu rất nhiều lạc thú.

Một người trong đó càng là cười gằn nói: “Lão phu nhưng là đang nghiên cứu sinh chế con rối, đang thiếu hàng mẫu đây.”

Cái gọi là sinh chế con rối, liền đem người sống sờ sờ chế tác thành con rối, tay pháp chi tàn khốc, quá trình chi đáng sợ, vô cùng thê thảm.

Cái kia Thái Nhạc tộc kinh thiên một chưởng dưới, Dương Thanh Huyền bóng người mờ ảo, ở trong hư không liên thiểm mấy lần, hắn vẫn chưa hoang mang, chỉ là ánh mắt lộ ra vẻ kinh dị, “Con rối còn có thể triển khai võ kỹ?”

Trong đầu hắn bỗng nhiên hiện ra đã từng thấy một màn, lúc trước năm quốc thi đấu, Huyền Thiên Cơ một tia thần thức phụ trên người Thường Vũ, đem Võ Hồn Hôm Qua Tái Hiện triệu hoán đi qua, trực tiếp đem Thanh Giác Man Ngưu sức mạnh đã biến thành bảo bảo.

Tình cảnh này ở trong đầu sau khi xuất hiện, sẽ thấy cũng lái đi không được.

Ở đây tuyệt cường chưởng pháp uy thế hạ, hắn áo bào bị chấn động đến mức bay phần phật, thậm chí trên da ẩn tiền mặt quang, thủy ngân ở trong mạch máu chảy xuôi, nhưng sắc mặt hắn lại có chút phân thần, ngơ ngác tự nói: “Hay là... Ta cũng có thể thử một lần!”

Nghĩ đến đây cái ý nghĩ, trong mắt liền tuôn ra khó có thể ức chế hưng phấn ánh sáng, liếm môi một cái, lặng lẽ cười một tiếng, sau đó bóng người loáng một cái, liền tại chỗ biến mất, chỉ để lại đạo đạo tàn ảnh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 578: Võ Hồn Mượn Dùng, Thiên Cấp Con Rối

“Trốn không thoát đâu, bị Thái Nhạc thần thông khóa chặt, cũng chỉ có thể tan xương nát thịt, tuyệt không con đường thứ hai!” Ông lão thần thái lẫm liệt, lạnh lùng theo dõi hắn, ngân râu tóc màu trắng ở trên không bên trong bồng bềnh.

Cái kia chút tàn ảnh bị chưởng phong không ngừng đập vụn, Dương Thanh Huyền thân ảnh ở ngoài mười mấy trượng trong khoảnh khắc hóa ra, nhưng vẫn như cũ không có thoát ly khí ngưng như núi phạm vi.

Trên thực tế, người khổng lồ này một chưởng, mượn tới đại địa núi sông tư thế, bất luận thế nào né tránh cũng không thể thoát đi.

Nhưng Dương Thanh Huyền cũng không định đào tẩu, chỉ là đem khoảng cách kéo mở, tốt thí nghiệm cái kia ý nghĩ điên cuồng, trong tay quyết ấn đồng thời, Hoang Khôi trong nháy mắt bay qua, trên người màu đỏ kinh lạc bắt đầu hiện ra.

“Kiếm đến!”

Dương Thanh Huyền khẽ quát một tiếng, chỗ mi tâm Kiếm Ấn bùng nổ ra ánh sáng mãnh liệt huy, một tầng kiếm khí như mây, quanh quẩn ở quanh thân, thân ảnh kia càng trở nên hoảng hốt không chân thực.

Cái kia Hoang Khôi trên người, dần dần tán phát ra kiếm khí đến, cũng theo cái kia màu đỏ kinh lạc đi khắp, cuối cùng hội tụ ở lòng bàn tay.

"Ầm ầm!"

Hoang Khôi dưới lòng bàn tay bùng nổ ra một đoàn kiếm khí, trong khoảnh khắc hóa thành to lớn bá kiếm, như chứng kiến tường thành cầm trong tay, hướng về cái kia Thái Nhạc tộc một chưởng chém tới!

"Ầm ầm!"

Kiếm khí như sắt, không gì không xuyên thủng!

Dương Thanh Huyền trợn mắt lên, tràn đầy khiếp sợ cùng mừng như điên, chỉ thấy cái kia bá kiếm kiếm hồn bốn phía, quanh quẩn Toái Niết cảnh hoang khí, giống như một tầng kiếm giáp bao trùm bên trên, trực tiếp xuyên thấu người khổng lồ một chưởng!

"Ầm ầm!"

Người khổng lồ kia chưởng pháp hạ, quanh quẩn vô số núi to bóng mờ, ở chiêu kiếm này hạ toàn bộ đổ nát.

Bốn Chu Thiên địa, truyền đến đáng sợ đánh sập tiếng, phảng phất toàn bộ sơn mạch đều bị một chiêu kiếm bổ!

"Không có thể có thể!"

Ông lão trợn to tròng mắt tử, hoảng sợ quát to một tiếng, liền phun ra một ngụm máu đến, đánh bay ra ngoài.

Kiếm thế như cầu vồng, tiến nhanh thẳng tới, chém nát này quần sơn sau, trực tiếp chém vào Thái Nhạc Khôi Lỗi Cự Nhân lồng ngực, "Ầm ầm" một tiếng, đem chém thành hai nửa!

"Ầm ầm!"

Hai nửa to lớn con rối rơi xuống đất, chấn động đến mức toàn bộ tông môn nổ vang, tất cả mọi người đều trợn mắt ngoác mồm, triệt để hoá đá ở.

Dưới cái nhìn của bọn họ, cơ hồ là vô địch một loại Tam Hoa cảnh chưởng môn, càng như vậy bất khả tư nghị bại bởi một người trẻ tuổi.

Cái kia bốn tên dẫn đường hộ pháp càng là sợ choáng váng, mặt tái mét, coi như tai nạn này có thể sống hạ xuống, hơn nửa cũng phải bị tông môn đánh vào cấm đoán, chịu đến nghiêm trị.

Bốn người nội tâm khỏi nói có bao nhiêu hối hận, sớm biết này Dương Thanh Huyền đáng sợ như thế, trực tiếp đem thẻ ngọc cho hắn, phái hắn đi chính là.

Dương Thanh Huyền đầy mặt mừng như điên, tuy rằng Hoang Khôi một đòn lại hao hắn không ít Hoang đan, nhưng hết thảy đều là đáng giá, lập tức bấm quyết, cái kia bá kiếm trực tiếp ở Hoang Khôi lòng bàn tay biến mất, đồng thời Hoang Khôi lóe lên, liền trở về Tinh Giới bên trong.

Sau đó Dương Thanh Huyền bay rơi xuống, ôm quyền nói: “Tra tông chủ, ngươi thua rồi.”

Ông lão kia trên vạt áo đều là máu tươi, nhìn bị bổ ra Thái Nhạc con rối, mờ tối trong mắt, trở nên thất thần.

Toàn bộ núi rừng cứ như vậy yên tĩnh, rõ ràng có hơn ngàn người ở, chính là không có một chút xíu âm thanh.

Rất lâu, ông lão kia mới than thở thật dài một tiếng, ánh mắt rơi trên người Dương Thanh Huyền, nói: “Ta thua, ngươi muốn cái gì, cứ việc nói đi, chỉ là...”

Trong mắt hắn lộ ra hoặc sắc, nói: “Ngươi này là con rối rõ ràng so với ta mạnh hơn, vì sao đối với ta Thanh Hạp Cốc một tí thuật cảm thấy hứng thú đây?”

Dương Thanh Huyền như thực chất trả lời: “Con khôi lỗi này chẳng qua là ta tình cờ nhặt được, đối với khôi lỗi thuật, ta kỳ thực hiểu không được nhiều, mong rằng tra tông chủ vui lòng chỉ giáo.”

Tra Tư Vũ tuy rằng thất bại, nhưng thấy thiếu niên 5cC3kSN này vẫn chưa cậy mạnh bắt nạt yếu, không khỏi sinh ra một chút hảo cảm, nói: “Ngươi đi theo ta đi.” Nói, liền đem trước người cái kia bị đánh bể con rối người khổng lồ thu thập, trong mắt có chút cô đơn.

“Đem Cam Thạch bốn người niêm phong lại kinh mạch, ép vào đoạn nhai, chờ đợi xử lý!” Tra Tư Vũ ánh mắt quét qua bốn người kia, trong mắt tuôn ra vô tận lửa giận cùng sát khí.

Bốn người cả người mềm nhũn, liền trực tiếp doạ co quắp trên mặt đất, bị người tha đi rồi.

Sau đó, hai người một già một trẻ, liền tiến vào Thanh Hạp Cốc trong tông môn.

Chỉ thấy trong tông khắp nơi có thể thấy được mỗi bên loại con rối, liền ngay cả quét rác, nấu nước, xây phòng, đều là một ít cấp thấp con rối.

Hai người tiến vào phòng khách, Tra Tư Vũ vỗ xuống bàn tay, lập tức đi ra một loạt Hầu Tử, bưng các loại các dạng rượu linh quả, cung phụng tới.

Dương Thanh Huyền nhìn tới, những này Hầu Tử hai mắt si ngốc, hiển nhiên cũng chỉ là con rối.

Tra Tư Vũ nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi cái kia con rối, cùng những con rối này, có thể khác nhau ở chỗ nào?” Trong giọng nói, càng mang theo khảo lượng mùi vị.

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Những con rối này đều là vật sống chế thành, mà ta cái kia con rối là dùng chất liệu chế thành.”

Tra Tư Vũ gật gật đầu, nói: “Đây là một chút là có thể thấy khác biệt lớn nhất, vừa nãy ở bên ngoài cùng ta phái đệ tử thời điểm chiến đấu, có thể có cảm giác gì?”

Dương Thanh Huyền đột nhiên chấn động trong lòng, nói: “Những con rối này, đều bảo lưu lại lúc còn sống khí tràng, thậm chí là... Phương thức chiến đấu cùng thiên phú thần thông!”

Tra Tư Vũ không được gật đầu, mờ tối trong ánh mắt, lập loè tán thưởng ánh sáng.

Vốn chỉ là chiến bại, nhục nhã tiếp thu đối phương điều kiện, nhưng giờ khắc này nhưng có chút dáng vẻ hưng phấn, thao thao bất tuyệt nói rằng: “Ta Thanh Hạp Cốc nhất phái khôi lỗi thuật, có thể là cao cấp khôi lỗi thuật, cùng cái kia chút cấp thấp mộc đầu khối thép có bản chất khác nhau. Con rối trong cơ thể bảo lưu lại hoàn chỉnh thân thể cùng đường lối vận công, vì lẽ đó có thể phát huy ra thân thể vốn là sức mạnh, cùng với con rối khi còn sống kèm theo thiên phú thần thông. Bất quá ngươi cái kia con rối liền càng đáng sợ, tựa hồ tự mình luyện chế được một bộ đường lối vận công, này loại con rối, đã sắp đến gần vô hạn Thiên cấp nguyên khí.”

Hắn chớp mắt một cái con ngươi, lấy dũng khí cẩn thận hỏi: “Có thể hay không để ta xem một chút ngươi cái kia con rối?”

Dương Thanh Huyền nhìn hắn cái kia dáng dấp sốt sắng, không khỏi nở nụ cười, trực tiếp để Hoang Khôi từ Tinh Giới bên trong bay ra, rơi vào Tra Tư Vũ trước mặt.

Tra Tư Vũ lập tức mừng như điên, như nhặt được chí bảo dáng vẻ, tiến lên cẩn thận quan sát, kích động lấy tay nhẹ nhàng xoa xoa chất liệu kia.

Sau đó mấy ngày, Dương Thanh Huyền liền lưu tại trong cốc, tuỳ tùng Tra Tư Vũ học tập khôi lỗi thuật, đồng thời tỷ thí với nhau võ ý, giao lưu tâm đắc, đều là được ích lợi không nhỏ.

Căn cứ Tra Tư Vũ suy đoán, này đều Hoang Khôi có thể là luyện chế hàng thất bại, nếu như có thể có Thiên Vị lực lượng, có thể mang luyện lại, đem cấp bậc của nó tăng lên tới Thiên cấp, đến lúc đó này Hoang Khôi cũng có thể phát huy ra Thiên Vị sức mạnh.

“Thiên Vị sức mạnh...”

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, tuy rằng vô cùng khát vọng, nhưng vẫn như cũ còn quá xa xôi.

Tra Tư Vũ cũng than thở: “Thiên Vị... Đó là du tẩu cùng ngũ đại cao cấp vị diện, cùng với Trung Ương Đại thế giới tồn tại, bất quá lấy lão đệ thiên phú, tương lai cuối cùng sẽ có một ngày phải đi. Trên thực tế, Thanh Hạp Cốc là mặt khác một đại tông môn Công Thâu thế gia bé nhỏ chi nhánh, thời gian xa xưa sau liền thoát ra. Thiên hạ bộ máy con rối thuật, không khỏi là xuất từ Công Thâu thế gia, nơi đó mới có trên đời đứng đầu nhất con rối.”

Nói, trong mắt cũng lộ ra nồng nặc ngóng trông.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 579: Ly Khai Thanh Hạp Cốc, Quỷ Dị Y Khôn

“Công Thâu thế gia sao? Danh tự này ta nhớ kỹ rồi.” Dương Thanh Huyền nhớ kỹ trong lòng.

Ở sâu xa trước đây, vẫn không có luyện khí ngưng Hồn chi thuật, nhân loại là vô cùng nhỏ yếu, thân thể rất khó cùng chủng tộc khác chống chọi. Công Thâu thế gia ở Nhân tộc diễn biến bên trong, liền phát huy hết sức quan trọng tác dụng.

Lượng lớn mạnh mẽ đáng sợ con rối cơ quan thuật vùi đầu vào trong chiến đấu, khiến được Nhân tộc có thể tự vệ cùng kéo dài, mặc dù là ở kim cổ, vẫn là cường đại khó có thể rung chuyển tồn tại.

Dương Thanh Huyền ở trong cốc dừng lại nửa tháng, đem Thanh Hạp Cốc mỗi bên loại khôi lỗi thuật đều học qua một lần, lúc này mới cáo từ.

Chính là không đánh nhau thì không quen biết, hai người hầu như thành bạn vong niên, Tra Tư Vũ trái lại có chút không muốn, tự mình đem đưa ra cốc, đồng thời cố ý muốn đưa mấy đầu yêu thú biết bay cho hắn, để hắn có thể sớm ngày đến Thương Nam Quốc, dù sao một đường cũng không có truyền tống trận, chỉ có thể dựa vào chính mình được.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Đa tạ tra tông chủ hảo ý, ta tự có phi hành nguyên khí.”

Nói, Tinh Giới nội thiểm ra một vệt sáng, bắn vào Trường Không, như một đóa kim hoa từ từ nở rộ, hóa thành một chiếc màu vàng chiến hạm.

“A?!”

Tra Tư Vũ chủ công bộ máy con rối, tự nhiên nhìn ra được này chiến hạm uy năng, không khỏi cười khổ nói: “Lão đệ lai lịch phi phàm, lão ca thật sự là bêu xấu, còn Chúc lão đệ thuận buồm xuôi gió.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Lão ca nói quá lời.”

Lập tức hóa thành một vệt sáng, bay vào cái kia chiến hạm Thiên Phàm bên trong, trong nháy mắt hóa thành ánh vàng, lóe lên liền không gặp.

Tra Tư Vũ nhìn 9H7dXfG biến mất vỹ quang, dài thở dài nói: “Tương lai thiên hạ, nhất định có người này một vị trí.”

Dương Thanh Huyền đứng ở Thiên Phàm phía trước, nhìn Thương Nam Quốc, nội tâm dâng lên vô hạn tâm tình.

Dư huy của nắng chiều chiếu vào chiến hạm trên kim thân, lại chiếu vào Dương Thanh Huyền trên mặt, từ từ rực rỡ.

Hắn có vô cùng suy tư, ly khai hai năm rồi, không biết Lục trưởng lão cùng Võ Vương như thế nào, còn có Trần Chân, Mạnh Thụy, Tô Anh, Âm Dao, U Dạ đám người, lại đến tu vi bực nào.

Trọng yếu hơn chính là, Vu Khinh Nguyệt còn đang học viện sao?

Dương Thanh Huyền mở mắt ra, thở thật dài một cái, nói: “Sợ là đã mất đi. Vu cái họ này cũng không thông thường, mà Trung Ương Đại thế giới bên trong, cửu đại thế lực một trong tuyền tiêu hàng khuyết này đây vu họ làm chủ, Khinh Nguyệt không sẽ là tuyền tiêu hàng khuyết người đi.”

Dương Thanh Huyền trầm tư một trận, càng nghĩ càng thấy được có thể.

Ngày đó tiểu Hoa Quả Sơn một trận chiến, cuối cùng xuất hiện vị kia người mang mắt xanh cường giả, một búa đầu bổ ra Tứ Thánh Linh Đồ, thực lực mạnh, không ở Huyền Thiên Cơ cùng Vũ Vô Cực bên dưới, bực này nhân vật đáng sợ, nên ở chín đại siêu cấp thế lực bên trong.

“Không cần đoán, mắt xanh Vu gia, chính là tuyền tiêu hàng khuyết chủ nhân.”

Hoa Giải Ngữ nhìn thấu tâm tư của hắn, trực tiếp một chút phân tích nói.

Dương Thanh Huyền sững sờ, than thở: “Nguyên lai ngươi đã sớm biết, vì sao vẫn không nói cho ta?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Nói cho ngươi biết hữu dụng không? Ta sợ ngươi nhất thời muốn không mở, điểm ấy cặn bã thực lực chạy đi tuyền tiêu hàng khuyết, lại không nói có thể đi hay không đến, coi như đi tới, nhân gia một cái giữ cửa liền trực tiếp muốn mạng ngươi. Một số thời khắc, vô tri tức là phúc a.”

Dương Thanh Huyền mặt tối sầm lại, bất mãn nói: “Vậy ngươi bây giờ vì sao lại muốn nói?”

Hoa Giải Ngữ cười nói: “Đang không có ly khai Huyền Dạ đại lục trước đây, ngươi chỉ là một ếch ngồi đáy giếng mà thôi, ở đã trải qua tiểu Hoa Quả Sơn chiến dịch, Hư Thiên Thành việc, cùng với Cửu Khanh cùng Huyền Thiên Cơ một trận chiến sau, tâm tính của ngươi rõ ràng thành thục hơn nhiều, hơn nữa tầm mắt cũng vượt xa quá khứ. Mặc dù ta không nói, ngươi không cũng đã đoán được sao? Hơn nữa lấy ngươi bây giờ tâm tính, tự nhiên cũng sẽ không nhất thời kích động chạy tuyền tiêu hàng khuyết đi.”

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Ngươi suy nghĩ nhiều rồi.”

Hắn biết Hoa Giải Ngữ là muốn tốt cho mình, nhưng Hoa Giải Ngữ coi hắn là mười mấy tuổi trẻ nít, trên thực tế hắn đã có hơn ba mươi năm trải qua, thêm vào Dương Thanh Huyền bản thân mười mấy tuổi, trên người có hơn bốn mươi năm năm tháng trải qua.

Hắn đột nhiên nhíu mày lại, nghĩ đến một cái vô cùng vấn đề mấu chốt, thầm nghĩ: “Kỳ quái, từ ta sinh ra đến Thiên Tông học viện, bất quá mười lăm năm, nhưng vì sao trên địa cầu tàn hồn nhưng đã trải qua ba mươi năm, mà cái kia Côn Lôn ở dưới cung điện dưới lòng đất, càng là có thăm thẳm vạn năm không ngừng, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

Dương Thanh Huyền không tìm được manh mối, chỉ cảm thấy lâm vào một cái to lớn khó giải bí ẩn.

“Hoa Giải Ngữ nói rất đúng, có lúc, vô tri tức là phúc a.”

Dương Thanh Huyền thở dài một tiếng, liền không suy nghĩ thêm nữa những này không có câu trả lời sự tình, mà là lặng lặng ngồi xếp bằng ở Thiên Phàm phía trước, an tâm tu luyện.

…

“Âm Dao trưởng lão, ngươi tới hạ, ta có việc tìm ngươi.”

Thiên Tông học viện bên trong, một cái cục đá trên đường nhỏ, Âm Dao đang muốn đi Tàng Thư Các, nhưng bị đột nhiên xuất hiện Y Khôn ngăn cản.

Âm Dao cả kinh, nói: “Y Khôn trưởng lão, ngươi… Không phải đang bế quan sao?”

Y Khôn giơ lên đầu, một đôi vô thần con mắt nhìn nàng, nhìn một hồi mới nói: “Đúng, chúng ta bế quan tu luyện, xảy ra chút sự cố, Võ Vương muốn ta tới tìm ngươi, đi theo ta đi.” Nói, liền xoay người đi.

Âm Dao cả kinh nói: “Võ Vương hắn không có sao chứ?”

Gặp Y Khôn càng đi càng xa, nội tâm luôn cảm thấy có chút không ổn, nhưng nghĩ một hồi, vẫn là đuổi tới.

Ánh mặt trời lộ ra trong cành lá thu hẹp khe hở, ở sân trường trên đường nhỏ tung xuống loang lổ Ảnh Tử.

“Đây là…”

Hai người rất nhanh đi đến một gian sân trước, Âm Dao cau lại hạ lông mày, nói: “Võ Vương không phải đang bế quan sao?”

Y Khôn mặt không chút thay đổi nói: “Ngươi đi vào liền biết rồi.”

Âm Dao gật gật đầu, cùng Y Khôn một trước một sau, bước vào bên trong, mới vừa vào sân nhỏ cửa, liền cảm nhận được một luồng kết giới lực lượng.

“Đây là…”

Trong viện càng có khác Động Thiên, vừa đi vào, liền biến thiên địa, càng là một gian vô cùng xa hoa xa hoa lãng phí căn phòng, bên trong khắp nơi chồng kim thế ngọc, hương phấn di động, giường êm rộng rãi, mạn trướng tầng tầng.

Ở trong phòng nơi sâu xa, có chín tên nữ sinh đứng lặng yên, như là đang đợi tiếp thu cái gì nghi thức. Đều là Thiên Tông học viện học sinh, thậm chí Tô Anh, Ngả Vi cũng ở tại liệt.

Âm Dao một hồi hoàn toàn biến sắc, cả phòng yên tĩnh không hề có một tiếng động, chỉ có bên trong một tấm trên ghế thái sư, nằm một tên hai gò má đà hồng chàng thanh niên, nhắm hai mắt, giờ khắc này một hồi trợn mở, bắn ra tà tà quang.

“Y Khôn trưởng lão, đây là?!”

Âm Dao một hồi kinh giác, lập tức ý thức được không ổn, vội vàng lui về phía sau liền đi.

Y Khôn vẫn im lặng không lên tiếng, giờ khắc này nhưng là bóng người lóe lên, một chưởng liền hướng nàng bổ tới, góc độ xảo quyệt, như lưỡi đao mà đến, đến thẳng mệnh môn.

“Y Khôn trưởng lão, ngươi... Đáng chết!”

Âm Dao sốt sắng, lập tức thân hóa mưa bụi, tránh đi một chưởng, đồng thời đối với mấy nữ sinh kia quát lên: “Để ta chặn lại ở hắn, Tô Anh, Ngả Vi, mấy người các ngươi chạy mau!”

“Oành!”

Một chưởng kia hạ xuống, dường như đao vào trong nước, gây nên một mảnh vạch nước thanh âm.

Thoáng chốc một mảnh mênh mông hơi nước bốc lên, như lĩnh vực mở rộng ra, sau đó chính là một đạo Mạn Lệ dáng người, như trong mưa tiên tử, một chưởng đánh ra.

Một đạo kiếm khí bỗng dưng sinh thành, chỉ thấy cái kia vạn ngàn nước mưa ngưng tụ làm kiếm, đuôi kéo ánh bạc, đánh mạnh đi!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 580: Mất Tâm Đan, Gặp Nhau Nữa

Y Khôn mặt không biến sắc, trên tay lần thứ hai phát lực, một luồng mạnh hơn uy thế tự trong lòng bàn tay khuếch tán ra, dường như làn sóng giống như vậy, mỗi tầng chưởng lực đều là trước một tầng hai lần.

Cái kia sức mạnh cường hãn, hầu như bao phủ toàn bộ lĩnh vực, khiến cho nước kia kiếm ở chưởng trước run không ngừng cong lên, khoảnh khắc đổ nát, nát vì là đầy trời thủy quang.

Âm Dao chịu đến rung mạnh, liền lùi mấy bước, mới ổn định lại.

Y Khôn đã là Nguyên Võ hậu kỳ thực lực, nàng căn bản không có phần thắng, không khỏi sốt sắng, hướng về cái kia chín vị nữ sinh hét lớn: “Các ngươi làm sao còn không mau trốn?”

Cái kia chín tên nữ sinh ngoảnh mặt làm ngơ, quy củ đứng ở đó.

Âm Dao trong lòng chấn động dữ dội, lúc này mới phát phát hiện chín người sắc mặt chất phác, hai mắt vô thần, như là bị khống chế ở.

“Trốn? Các nàng đang chờ sủng hạnh của ta, ngươi làm cho các nàng trốn, đây không phải là hại các nàng sao?”

Cái kia nằm trên ghế thanh niên đột nhiên bật cười một tiếng, giống vừa tỉnh ngủ giống như vậy, chậm rãi ngồi ngay ngắn thân thể, nhìn chằm chằm Âm Dao cái kia mặt tuyệt mỹ, không ngừng liếm đôi môi, chỉ cảm thấy khô miệng khô lưỡi, “Vẫn có linh tính tốt, so với cái này chút đần độn càng để ta muốn - hỏa phần thân a!”

Âm Dao hoàn toàn biến sắc, lại cũng không nghĩ ngợi nhiều được, đột nhiên hóa chưởng làm kiếm, hướng về một phương hướng phóng đi, muốn phách mở tường kia mặt đào tẩu.

Bỗng nhiên, tường kia trước mặt không gian loáng một cái, lập loè ra một bóng người, giơ tay liền hướng nàng đánh tới.

Chưởng phong mạnh, như kéo dài dãy núi, xa cao hơn nàng.

“Khương Dịch trưởng lão!”

Âm Dao hoảng hốt, người ra tay kia chính là Khương Dịch, sắc mặt âm trầm như nước, trong tay sức mạnh càng là Luân Hải cảnh thực lực.

“Ầm!”

Khương Dịch vẫn chưa hạ sát thủ, chỉ là một cổ khí lãng nhảy ra, vừa đúng đem Âm Dao chấn động lui về, làm nàng không thể trốn chạy.

“Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?!”

Âm Dao một trái tim dần dần chìm xuống dưới, chỉ cảm thấy tay chân lạnh lẽo, tựa hồ toàn bộ Thiên Tông học viện, đều lâm vào một cái âm mưu to lớn.

“Ha ha, xảy ra chuyện gì? Khương Dịch, nói cho hắn biết, bản tọa là ai.”

Cái kia chàng thanh niên ngồi ở trên ghế, hai chân tréo nguẩy, đầy mặt dâm sắc.

Khương Dịch nói: “Vâng, chủ nhân.”

[truyen cu

a tui @✪ Net] Sau đó mặt không thay đổi nhìn chằm chằm Âm Dao, lạnh lùng nói: “Đặng Viễn đại nhân là Thiên Tông học viện thần bảo vệ, cũng là chủ nhân của chúng ta.”

Âm Dao sợ hãi nói: “Chủ... Chủ nhân? Khương Dịch trưởng lão, ngươi, các ngươi đều trúng tà rồi!”

“Ha ha, nghe chưa? Các ngươi học viện trưởng lão, có thể đều là của ta nô lệ a. Còn ngươi, tứ đại mỹ nữ một trong vưu vật đây, nhanh quỳ lại đây, để ta cố gắng đùa bỡn ngươi.”

Âm Dao sắc mặt “Xoạt” một hồi trắng bệch, run giọng nói: “Ngươi rốt cuộc là người phương nào? Gần đây học viện thường thường có nữ sinh mất tích, lẽ nào đều là ngươi...”

Đặng Viễn cười gằn một tiếng, ngoạn vị đạo: “Gần đây? Cái kia chút vớ va vớ vẩn, có thể hầu hạ bản tọa là các nàng mấy đời đã tu luyện phúc khí, hiện tại phúc khí này giáng lâm đến trên người bọn họ đến, chín người này còn ngươi nữa, đều là học viện này bên trong xinh đẹp nhất mấy cái, bản tọa dự định để mọi người cùng nhau sung sướng một chút.”

“Đáng chết!”

Âm Dao lửa giận dâng lên, trên người hồn làm vinh dự múc, thân thể trở nên nửa trong suốt, như nước mưa giống như vậy, mang theo đồng quy vu tận khí thế, trong tay quyết ấn đồng thời, quát lên: “Mưa nhỏ đánh mới hà!”

Chỉ nghe “Ầm” một tiếng, cái kia nửa trong suốt thân thể hóa thành đầy trời nước mưa, đột nhiên tản ra.

Nhưng trong nháy mắt, chỉ bằng để trống phát hiện một bóng người, đưa tay chộp một cái, liền đem cái kia đầy trời nước mưa thu lấy.

Mỗi một giọt mưa nước đều ngừng trệ ở trên không bên trong, như là được trao cho nặng ngàn cân số lượng, hoàn toàn không thể động đậy.

Người kia sắc mặt đông lạnh, chưởng pháp vừa thu lại, “Ầm ầm” một tiếng, đầy trời nước mưa ngưng tụ, hóa ra Âm Dao thân ảnh, bị đánh bay ra ngoài, không trung tung xuống một vệt máu tươi.

“Võ Vương...”

Âm Dao đầy mặt tuyệt vọng, nhìn cái kia xuất hiện ở nam tử trước mặt, chính là Võ Vương Khanh Bất Ly, giờ khắc này cũng là dại ra vô thần, giống như xác chết di động.

“Âm Dao, Đặng Viễn đại nhân là chủ nhân của chúng ta, ngươi càng dám phản kháng chủ nhân, còn không mau quỳ xuống nhận sai, cố gắng để đại nhân sủng hạnh ngươi, đây là ngươi vinh hạnh lớn lao.”

Ở trong phòng một góc, không gian loáng một cái, lại lần lượt đi ra ba bóng người, Khanh Bất Ly, Lục Giang Bằng cùng Ngô Hạo, đều là mặt không hề cảm xúc.

“Mọi người...”

Âm Dao che miệng, không nhịn được khóc lên, Lục lão đều đang trúng tà, làm cho nàng như rơi vào hầm băng, một trái tim chìm vào đáy vực.

Đặng Viễn dâm - cười nói: “Ngoan, không khóc, mau tới đây cho chủ nhân nhìn, thân thể của ngươi có hay không như nhan sắc giống như, là Cực phẩm bên trong Cực phẩm?” Hắn vồ giữa không trung, Âm Dao liền bị thu lấy, hướng trong lồng ngực của hắn bay qua, đồng thời ánh mắt quét qua mặt khác chín người, trong mắt tà hỏa nhất thời vượng múc, “Lần này chất lượng tài cao nha, Lão

Tử chết ngộp, đã sớm nên thoải mái tay chân tới chơi."

Đồng thời vung tay lên, một luồng kình phong tập kích quá, đem cái kia chín tên nữ sinh vạt áo xé rách hơn nửa, không ít đều lộ ra củ sen giống như cánh tay ngọc, vỡ nát quần áo từng khoa treo ở trên người, mỗi bên loại màu sắc cái yếm lờ mờ có thể thấy được, làm người muốn - hỏa phần thân.

"Ha ha." Đặng Viễn cười như điên, đưa tay chụp vào Âm Dao thân thể.

Âm Dao trắng xám nghiêm mặt, trên người chân nguyên bỗng nhiên tăng lên, muốn tự bạo, cùng người trước mắt này đồng quy vu tận.

"Hừ, ta đã sớm đoán được, xem ra không này mất tâm đan, liền là có chút phiền phức a." Đặng Viễn sắc mặt âm lạnh xuống, tiện tay bấm ngón tay điểm ra, kình khí bắn vào Âm Dao hai vai, tuôn ra hai đám sương máu.

Âm Dao phun ra một ngụm máu đánh bay ra ngoài, hung hăng ngã xuống đất, cái kia muốn tự bạo chân nguyên, càng trở nên yên lặng.

"Ai u, lòng tốt đau nha."

Đặng Viễn liếm đôi môi, trong mắt lập loè tình dục vẻ, "Ngã vào trong vũng máu mỹ nhân, có một phong vị khác đây, trước hết dùng ngươi đi."

Hắn đứng lên, hướng về Âm Dao đi đến, đồng thời giải khai chính mình ngang hông thắt lưng ngọc, bắt đầu cởi quần áo.

Âm Dao trên mặt không có chút hồng hào, không nhịn được khóc, lệ cùng huyết hỗn cùng nhau, đem mặt làm hoa, nhưng cũng càng lộ vẻ quyến rũ mê người, lệnh Đặng Viễn thú tính tăng nhiều.

Bỗng nhiên một đạo thanh âm lạnh như băng, ở trên không bên trong vang lên, châm chọc nói: “Xấu bức, đừng cởi, cay con mắt, dài bộ này xấu bức dạng, mỹ nhân như thế là ngươi có tư cách tiêu thụ sao?”

Đặng Viễn hoàn toàn biến sắc, một hồi sợ phẫn nộ quát: “Ai? Là ai?!”

Âm Dao cũng là đầy mặt dại ra, kinh ngạc nhìn bầu trời, khó tin biểu hiện ở trên mặt hiện ra, “Thanh âm này... Hắn? Sao có thể có chuyện đó?”

Nàng cười khổ một tiếng, có chút lòng chua xót nói: “Có lẽ là sắp chết rồi, vì lẽ đó sinh ra ảo giác.”

Ở mờ mịt trong hốc mắt, lờ mờ gặp được một cái phong tư trác tuyệt bóng người, hai hàng lông mày như đao gọt, hai mắt xán lạn như hàn tinh. Tấm này khuôn mặt, cùng cái kia trong trí nhớ trọng chồng lên nhau, nhưng cũng càng thành thục hơn.

Thân ảnh kia giễu cợt nói: “Mau đem y phục của ngươi mặc vào, xấu xí ép một cái, bằng không giết chính là ngươi tâm cũng bị mất.”

Âm Dao cả người run lên, hai con ngươi mở lớn, hoảng sợ d8 nhìn không trung, bóng người kia cũng không phải là ảo giác, lệ trong nước Ảnh Tử không ngừng trở nên giàu có, cứ như vậy hình ảnh ngắt quãng ở đó.

“Ngươi... Ngươi...” Nàng run rẩy lợi hại, rốt cục không nhịn được khóc lớn, “Ngươi rốt cục... Đã về rồi... Ô ô...”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 581: Không Cách Nào Ức Chế Lửa Giận, Tự Mình Động Thủ

Đặng Viễn cả người chấn động, tấm kia khuôn mặt trở nên rõ ràng, hắn thất thanh kêu lên: “Dương Thanh Huyền?!” Trong thanh âm tràn ngập khiếp sợ, còn mang có một tia kích động cùng hưng phấn.

Cái kia bầu trời mặt người sắc lạnh lùng như tuyết, chính là Dương Thanh Huyền, khi nhìn thấy trước mắt tình cảnh này thời gian, lửa giận đã hóa thành Hàn Băng, hóa thành vô tận sát khí, ở trong đôi mắt lan tràn.

Cái kia từng cái từng cái mặt mũi quen thuộc, Lục Giang Bằng, Khanh Bất Ly, Tề Dực, Tô Anh, Ngả Vi..., giờ khắc này ở trước mắt hắn, tất cả đều là mặt không hề cảm xúc, hình như con rối, cái kia loại lửa giận, đã tại nội tâm đốt vô biên vô hạn.

Đặng Viễn một hồi cảnh giác, hai con ngươi thu nhỏ lại, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, cả người muốn - hỏa cũng ép xuống, tương tự là sát tâm nổi lên.

Âm Dao run rẩy khóc một trận, lúc này mới im tiếng, từ từ đem thân thể dời được một bên, vận công chữa thương.

Nàng biết rõ trước mắt cục diện đáng sợ, cái này nam tử xa lạ thực lực sâu không lường được, còn có ngày tông ngọc Lục lão đứng ở hắn bên kia, Dương Thanh Huyền sợ là rất khó xoay chuyển thế cuộc, cho nên nàng nhất định phải mau chóng khôi phục thương thế, tốt giúp hắn một tay.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nở nụ cười, nói: “Đã lâu không có tức giận như vậy, tức giận ta cũng không biết nên làm gì bây giờ, là đưa ngươi cắt nát cho chó ăn, vẫn là phẫu khai tràng sắp tới, ném vào trong hầm phân đây? Cõi đời này dằn vặt người biện pháp quá ít a.”

Đặng Viễn hừ lạnh nói: “Nói khoác không biết ngượng, cũng được, ta đưa ngươi biến thành giống như bọn họ, sau đó để ngươi cẩn thận nhìn một lần cho thỏa, nhìn ta một chút là thế nào cùng những này em gái khoái hoạt.”

“Há, như vậy nha, chúc mừng ngươi thành công dẫn bạo ta lửa giận, để ta cũng không khống chế mình được nữa.”

Dương Thanh Huyền ung dung thong thả nói, nhưng thân thể nhưng khó có thể ức chế run rẩy, trên da hóa ra vảy màu xanh, tầng tầng che che xuống, trên gương mặt cũng vằn vện tia máu, trở nên hết sức dữ tợn.

“Ầm ầm” một tiếng, thân thể đột nhiên bùng nổ ra cường đại khí tức, như sơn nhạc hoành đè xuống.

Sóng khí bên trong, phảng phất có một đạo màu xanh long ảnh, lâm không tập hạ.

“Ầm ầm!”

Đặng Viễn đứng mũi chịu sào, bị vẻ này uy thế bắn trúng, hai tay khoanh ở trước người, hóa ra một đạo khí thuẫn đem đỡ.

Cái kia sóng khí lúc này nổ tung mở, hướng về bốn phía bao phủ.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ xa hoa lãng phí phòng nhỏ trong nháy mắt bị hướng về mở, cái kia chín vị nữ sinh bóng người, đồng thời bị đánh bay ra ngoài, mà ngày tông ngọc Lục lão nhưng là liều vận mệnh công chống đối, thân thể không ngừng lùi lại.

Âm Dao hoảng hốt, đầy mặt khiếp sợ nhìn bóng người kia, này khí tức đáng sợ đúng là từ trên người hắn tản mát ra?

“Địa cảnh! Đúng là Địa cảnh a!”

Âm Dao lần thứ hai nôn ra một ngụm máu tươi, nhưng cũng đầy mặt sắc mặt vui mừng cùng hưng phấn, kích động thân thể run rẩy kịch liệt, “Mới thời gian hai năm, đã đột phá đến rồi Địa cảnh, trong hai năm qua, hắn ở đâu tu luyện? Cũng đều đã trải qua gì đó?”

Âm Dao mạnh mẽ chống đỡ khởi thân thể, chạy tới đem cái kia chút đần độn nữ sinh kéo dài tới xa xa, cũng lấy ra một ít quần áo đến cho các nàng đổi.

May mà Dương Thanh Huyền đến kịp thời, bằng không không chỉ có này chín vị nữ sinh, sợ là mình cũng khó trốn ma chưởng, lại không nhan sống tiếp.

“Dĩ nhiên có Địa cảnh sức mạnh, xem ra ngươi hai năm qua chịu không ít khổ sở a.”

Đặng Viễn lạnh lùng theo dõi hắn, giễu cợt nói: “Đáng tiếc a, chỉ có Luân Hải trung kỳ, mà bản tọa, nhưng là Toái Niết cảnh tồn tại a!” Mới vừa rồi khí thế kia uy thế hạ, hắn hoàn toàn cản lại, không mất một sợi tóc.

Dương Thanh Huyền ánh mắt lóe lên vẻ nghi hoặc, nói: “Ngươi rốt cuộc là ai, đối với ta càng biết đến như vậy rõ ràng.”

Đặng Viễn cười gằn nói: “Ta là ai? Bái ngươi ban tặng, ở đây địa phương cứt chim cũng không có đợi hai năm dài đằng đẵng, có thể chính là vì chờ ngươi trở về. Nghe cho kỹ, bản tọa chính là Vũ Vô Cực đại nhân dưới trướng, bách hoa đoàn lính đánh thuê đoàn trưởng Đặng Viễn.”

Nguyên lai tiểu Hoa Quả Sơn chiến dịch sau, Vũ Vô Cực ngờ tới Dương Thanh Huyền như là không chết lời, nhất định sẽ trở về, liền phái bách hoa đoàn lính đánh thuê người ở đây ôm cây đợi thỏ.

Lúc mới bắt đầu, Đặng Viễn sợ đánh rắn động cỏ, cũng không có công mở lộ mặt, chỉ là trong bóng tối nằm vùng ở Thiên Tông học viện.

Nhưng theo thời gian trôi đi, căn bản không gặp Dương Thanh Huyền Ảnh Tử, Đặng Viễn phán đoán Dương Thanh Huyền hơn nửa đã chết, nhưng Vũ Vô Cực lại không đồng ý hắn ly khai, liền chỉ có thể tiếp tục lung tung không có mục đích chờ đợi.

Mà Huyền Dạ đại lục bắc bộ linh khí tỏ khắp, nghiêm trọng trở ngại việc tu luyện của hắn.

Liền bắt đầu đem tâm tình bất mãn phát tiết đang học viện trên, đầu tiên là len lén cướp giật một ít ****** hơn nữa không dám cướp giật thật xinh đẹp, bởi vì thật xinh đẹp nữ sinh biến mất, dễ dàng gây nên phát hiện.

Lại tới hiện tại, triệt để cho rằng Dương Thanh Huyền đã chết, liền tứ Vô Kỵ đạn đứng lên, không chỉ có đem ngày tông ngọc Lục lão khống chế, hơn nữa đem học viện xinh đẹp nhất mười người nữ sinh đều vồ tới, dự định từng cái **** nhưng không nghĩ tới vẫn khổ sở chờ đợi chính chủ rốt cuộc đã tới.

“Thì ra là như vậy.”

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu được, đem bên trong tình hình cụ thể và tỉ mỉ đoán được bảy tám phần mười, nói: “Cực khổ rồi, ngươi có thể ngủ yên chết đi.”

Bóng người ở tại chỗ loáng một cái, liền biến mất không còn tăm hơi.

Đặng Viễn kinh hãi, thầm nói: “Không được!”

“Ầm!” Trước người hắn đại địa da bị nẻ mở, Dương Thanh Huyền thân ảnh đột nhiên hiện ra, hai chân đem mặt đất giẫm nát, đáng sợ hoa văn hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán.

“Diệt Đạo Long Quyền!”

“Ầm ầm!”

Vô tận lửa giận cùng long khí, toàn bộ hội tụ ở cú đấm này bên trong.

Nhưng ra quyền thời điểm, trong đầu của hắn nhưng là phá lệ bình tĩnh, một hồi hiện ra lúc đó trong hư không vũ trụ, Cửu Khanh đánh ra cú đấm kia, tựa hồ toàn bộ quyền pháp đường lối vận công, đều trong đầu nổi lên.

Cũng không phải là hắn có bao nhiêu thông tuệ, hơn nữa Thanh Long Thánh Linh đời đời truyền thừa trong trí nhớ, theo Thanh Dương Võ Kinh tu luyện, tựa hồ đang chậm rãi thức tỉnh.

“Chi! Làm sao có khả năng mạnh như vậy!”

Đặng Viễn hoảng sợ không thôi, hai tay bấm quyết, ngưng tụ thành một cái quái lạ quyết ấn, trên người Toái Niết cảnh khí thế điên cuồng trào ra, ở phía sau hóa ra một cái hung thú bóng mờ, hầu như cùng bản thể trùng điệp.

“Ngàn ngân thức!”

Đặng Viễn cuồng kích đi, đón lấy cái kia Diệt Đạo Long Quyền.

“Ầm ầm!”

Hai chiêu đánh vào đồng thời, cát bay đá chạy, sóng khí như hoàn, từng vòng đãng mở.

Khanh Bất Ly chờ sáu người, lần thứ hai bấm quyết phòng thủ, cũng bị đẩy lui hơn trăm trượng xa.

Âm Dao đầy mặt thần sắc, may mà từ lâu mang theo cửu nữ rời xa, bằng không tất nhiên lan đến đi vào, nhìn Dương Thanh Huyền cái kia tư thế hiên ngang bộ dạng, lại không nhịn được mũi đau xót, lệ nước chảy xuống.

Đặng Viễn con ngươi co rụt lại, cả kinh tột đỉnh, đối phương Luân Hải trung kỳ sức mạnh, dĩ nhiên cùng mình Toái Niết sơ kỳ đánh ngang tay!

Đồng thời cái kia dữ tợn rồng trong mắt, bộc phát ra lăng liệt sát khí, để hắn như rơi vào hầm băng, một loại dự cảm xấu tại nội tâm lan tràn.

Hoa Giải Ngữ truyền âm nói: “Quá miễn cưỡng, Luân Hải cảnh chiến Toái Niết cảnh, quá khó khăn, dùng cái kia Hoang Khôi giải quyết hắn đi.”

Dương Thanh Huyền từng chữ lạnh giọng nói: “Hoang Khôi? Không, ta muốn tự tay từng tấc từng tấc đưa hắn xé rách!”

Lục Giang Bằng, Khanh Bất Ly, Tô Anh, Âm Dao đám người, không có chỗ nào mà không phải là hắn sư trưởng bằng hữu, giống như người thân giống như vậy, giờ khắc này nội tâm lửa giận, cuồn cuộn không dứt, coi như tự tay xé nát Đặng Viễn, cũng chưa chắc có thể giải hận!

“Chết!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, giơ lên nắm đấm đến, nửa người vảy bỗng nhiên hóa thành lông dài, trong miệng chậm rãi mọc ra răng nanh, càng là biến thân thành huyền hầu.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 582: Biến Thân Huyền Hầu, Thánh Thể Sức Mạnh

Đặng Viễn bị dáng vẻ của hắn sợ hết hồn, trong lòng càng sinh ra một tia sợ hãi, quát to: “Lục lão, giết người này!”

Xa xa đứng lập bất động ngày tông ngọc Lục lão, đột nhiên bóng người lóe lên, tất cả đều vọt lên, từng người giơ tay bấm quyết, hướng về Dương Thanh Huyền trên người điểm tới.

“Cú Mang Chỉ!”

“Yêu Nguyệt Chỉ!”

“Vô Ảnh Chỉ!”

Từng đạo từng đạo bóng người quen thuộc, từng đạo từng đạo quen thuộc chỉ pháp.

Dương Thanh Huyền đứng tại chỗ, đã là Huyền Hầu thân, hai mắt đỏ ngầu, nhìn sáu người ở xung quanh lấp lóe, ngày xưa ân sư biến thành kẻ địch, nhe răng trợn mắt, một đôi mắt chảy ra máu.

“A!”

Toàn thân hắn bộ lông căn căn mấy lần, hét lớn một tiếng liền hướng Đặng Viễn nhào tới, vung lên nắm đấm liền đánh ra ngoài.

“Người điên! Điên Hầu Tử!”

Đặng Viễn cao hơn hắn hai cái cảnh giới, nhưng trong lòng sinh ra ý sợ hãi, đưa tay lấy ra một thanh đại đao, chặn ở trước người.

“Oành!”

Chuôi này hai chỉ dầy đại đao trực tiếp bị Huyền Hầu một quyền đánh xuyên qua, phát sinh “Vù” rung động, Đặng Viễn hoảng hốt, cái kia trên nắm tay chỉ có Luân Hải trung kỳ chân nguyên gợn sóng, nhưng trực tiếp đánh tan hắn cương khí hộ thể, “Oanh” một tiếng đánh vào trên lồng ngực, trực tiếp tuôn ra một cái lỗ máu.

“Oành!”

Đặng Viễn bị một cổ kình khí tại chỗ đánh bay, phun ra một ngụm máu lớn đến.

Dương Thanh Huyền đánh bay Đặng Viễn, cái kia đại đao còn chụp vào trên cánh tay hắn, dùng bên trái tay vỗ một cái, “Ầm” một tiếng tại chỗ bẻ đoạn.

Hoa Giải Ngữ hoảng hốt, vội hỏi: “Dương Thanh Huyền, Dương Thanh Huyền!”

Liền kêu mấy lần, đều không có bất kỳ phản ứng, thầm nghĩ muốn hỏng việc, Dương Thanh Huyền đã tiến vào không ý thức chút nào biến thân trạng thái.

Chỉ là Huyền Hầu rốt cuộc là thứ gì, sao sẽ đáng sợ như thế?

Giờ khắc này Lục lão chỉ pháp lăng không điểm tới, ở trên không bên trong đan xen vào nhau, trên dưới chập trùng, “Ầm ầm” mấy tiếng đánh ở trên người hắn, chỉ là chấn lên một chút bụi bậm, càng một lông không bị thương.

Dương Thanh Huyền xoay người lại, bóng người lóe lên, liền tóm lấy cách hắn gần nhất Lục Giang Bằng, giơ lên nắm đấm phải đánh đi qua.

“Không muốn a!” Xa xa Âm Dao kinh hô một tiếng.

Dương Thanh Huyền thân thể run lên, quyền kia đầu đình trệ ở giữa không trung, sau đó thống khổ quát to một tiếng, đem Lục Giang Bằng ném ra ngoài, đột nhiên quay đầu lại, trong tròng mắt bắn ra vô biên sát khí, nhằm phía Đặng Viễn.

"Không thể! Không thể, ta chính là Toái Niết cảnh cường giả! Nhất lực phá vạn pháp, ta cao hơn hắn hai cái cảnh giới nhỏ, nên trực tiếp ép giết mới đúng!"

Đặng Viễn dừng lại ngực chảy máu, đem chân nguyên toàn thân bộc phát ra, lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, không tin tà hét lớn: "Ngàn ngân thức!"

Hai tay bấm quyết, hung thú đáng sợ bóng mờ lánh hiện ra, trào vào bên trong cơ thể.

Thân thể của hắn phảng phất lớn mạnh mấy phần, cổ quái quyết ấn khoảnh khắc nổ ra, bốn phía không gian nhanh chóng vặn vẹo, càng đỡ không được một chiêu này áp lực, không ngừng phá nát.

Dương Thanh Huyền nhe răng trợn mắt quát to một tiếng, không có bất kỳ đẹp đẽ, giơ lên nắm đấm liền đánh tới.

"Oành!"

Hầu thân cùng nắm đấm hầu như hợp làm một thể, ở trên không bên trong lóe lên liền xông vào ngàn ngân thức trên, đem đánh nổ, hết thảy sóng khí quỷ dị quét đi sạch sành sanh.

Toái Niết sơ kỳ đỉnh cao một đòn, càng không ngăn được này không hề chiêu thức phổ thông một quyền!

"Ầm ầm!"

Ngay ở Đặng Viễn trợn mắt ngoác mồm thời khắc, quyền kia gió đánh nát ngàn ngân thức sau, lần thứ hai oanh ở trên người hắn, đem xa xa đánh bay.

Không trung quăng vãi máu tươi.

Dương Thanh Huyền thân thể như vượn hầu giống như linh xảo, ở trên không bên trong một đoàn, mượn lực không khí dọn ra bay qua, tốc độ nhanh chóng, dường như mũi tên.

“Không! Ngươi không thể giết ta!”

Đặng Viễn sợ, hoàn toàn sợ, không ngừng trốn về phía trước.

Mà hắn bỗng nhiên mừng rỡ phát phát hiện, phía trước mấy chục đạo ánh sáng chạy như bay tới, chính là bách hoa đoàn lính đánh thuê đoàn viên.

Trước cùng Dương Thanh Huyền đối đầu một chiêu sau, hắn liền có dự cảm không lành, trực tiếp thả ra tín hiệu đem đoàn viên gọi đến.

Dương Thanh Huyền giơ lên đầu, nhìn mấy chục đạo bóng người, gào thét một tiếng liền vọt tới, vung lên nắm đấm ở trên không bên trong đánh lung tung.

“Ầm! Ầm!”

Mỗi một quyền đều sẽ một người đánh nổ rơi, những người kia dường như con ruồi giống như, bị từng con đập chết, trong chớp mắt liền bạo điệu hai mươi, ba mươi người, đầy trời đều tràn ngập sương máu.

“A, yêu quái, yêu quái a, chạy mau a!”

Còn dư lại cái kia chút đoàn viên nơi nào còn dám ngưng lại, tất cả đều sợ đến hồn phi phách tán, kêu khóc đào tẩu, mà lúc này bọn họ mới phát phát hiện, đoàn trưởng của bọn họ Đặng Viễn đã sớm chạy xa.

Dương Thanh Huyền há tha cho bọn họ đào tẩu, bóng người ở trên không bên trong chạy như bay, mấy hơi thở công phu, lại đánh chết một mảnh.

“Ùng ục!” Hoa Giải Ngữ nuốt xuống một hồi, sắc mặt so với gan heo càng khó coi hơn, chật vật nói rằng: “Thánh thể!”

Dương Thanh Huyền giờ khắc này biến thân Huyền Hầu, càng là cùng Thiên Vị sức mạnh đối ứng thể tu cảnh giới Thánh thể!

“Tại sao lại như vậy, chỉ là biến thân yêu hầu, lại không phải thật yêu hầu, thế nào sẽ có Thánh thể thân thể!”

Hoa Giải Ngữ nội tâm 10 ngàn cái khó giải, trực tiếp biến thân Thánh thể, muốn tìm về tự mình ý thức liền khó hơn, trong chớp mắt, Dương Thanh Huyền liền đem cái kia chút bách hoa đoàn lính đánh thuê người, tất cả đều tay không xé rách, toàn bộ đánh nổ, một cái không còn.

“Năm đó cái kia Yêu Đế không, đến cùng là như thế nào tồn tại nha! Chỉ là một giọt tinh huyết biến thân, liền có Thánh thể tu vi!”

Dương Thanh Huyền giết sạch bách hoa đoàn lính đánh thuê người sau, đứng lặng ở trên không bên trong, cái kia cặp mắt đỏ ngầu một nháy mắt, liền bắn ra hai vệt kim quang, như là thật, trực tiếp xuyên thấu không gian.

Sau đó Huyền Hầu thân thể lóe lên, liền xuất hiện ở ngàn trượng ở ngoài, đá mạnh một cước hướng về hư không.

“Oành!” Một tiếng, trực tiếp đá bể một vài mẫu đại không gian, Đặng Viễn từ bên trong bay ra.

“Không! Ngươi không thể giết ta! Nếu như giết ta, Vũ Vô Cực đại nhân lập tức thì sẽ biết!”

Đặng Viễn đã sợ đến hồn phi phách tán, máu me khắp người, chật vật gào thét lớn, liều mạng uy hiếp.

Hoa Giải Ngữ lúc này mới nghĩ rõ ràng, lần trước tiểu Hoa Quả Sơn một trận chiến, chính là Cống Sơn bị Huyền Thiên Cơ giết chết, do đó bị Vũ Vô Cực định vị, phá giới mà tới.

"Dừng tay, mau dừng tay!"

Hoa Giải Ngữ hét lớn một tiếng, mắt gặp Dương Thanh Huyền vọt tới, sắp sửa đánh nổ Đặng Viễn, lại cũng không nghĩ ngợi nhiều được, trực tiếp từ Tinh Giới bên trong bay ra, giơ tay lên liền hướng Huyền Hầu trên đầu đánh tới.

Như là để Vũ Vô Cực phát phát hiện, phá giới mà đến lời, sẽ không có nữa thứ hai Cửu Khanh đi ra cứu tràng.

Dương Thanh Huyền cảm nhận được nguy hiểm, đột nhiên quay đầu lại, lại chỉ gặp trước mắt quang ảnh lóe lên, vô số lưu ly xiềng xích khoảnh khắc mà xuống, đem trói buộc chặt.

Hoa Giải Ngữ một hồi liền ném ra Tứ Thánh Linh Đồ, hiện tại cũng chỉ có vật này mới có thể nhốt lại hắn, bằng không Thánh thể thân thể, nơi đây căn bản không người có thể chế.

"Leng keng!"

Huyền Hầu bị khóa ở, chi chi rống to, liều mạng giãy dụa, nhưng vô luận cố gắng như thế nào, cũng tránh không thoát được cái kia tứ thánh chi lực áp chế.

Đặng Viễn đứng ở không trung kinh ngạc nhìn, chợt sống sót sau tai nạn, để hắn tùy ý cười như điên, "Ha, ha ha, sống, sống, không cần chết, ha ha."

Vừa nói xong, liền gặp không trung một con to lớn bò cạp độc hiện ra, nhỏ dài đuôi như dây thép, đến từ trên trời, căn bản không né tránh kịp, đã bị gắt gao khóa lại, cái kia căn đỏ thẫm độc mang, liền treo ở trước mặt hắn, chỉ cần hơi điểm nhẹ mà xuống, liền có thể muốn tính mạng hắn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 583: Luân Hải Hậu Kỳ, Khôi Phục Thần Trí

Đặng Viễn máu me đầy mặt, bị mồ hôi lạnh cọ rửa, lập tức ngậm miệng lại, không dám lên tiếng.

Hoa Giải Ngữ lạnh lùng nhìn hắn, nói: “Ngoại trừ Tử chi ở ngoài, ngươi nhất định có trong bóng tối liên hệ Vũ Vô Cực phương pháp xử lý đi. Như là nếu không muốn chết, ta khuyên ngươi tốt nhất không nên làm chuyện ngu xuẩn, bằng không Vũ Vô Cực vừa đến, cái thứ nhất phải chết chính là ngươi. Độc này hạt độc mang có thể trực tiếp ăn mòn người ba hồn bảy vía, như là ngươi làm ngu xuẩn chuyện, liền hồn tiêu phách tán.”

Đặng Viễn trắng xám nghiêm mặt, trong mắt tràn đầy hoảng sợ.

Trận đại chiến này, hoặc có lẽ là trận này giết chóc, đã kinh động toàn bộ học viện, vô số học sinh từ bốn phương tám hướng vọt tới, muốn vừa nhìn xảy ra chuyện gì.

Ngày tông ngọc Lục lão cùng cái kia chín tên nữ tử, ở không có mệnh lệnh dưới tình huống, đều kinh ngạc đứng tại chỗ bất động.

Âm Dao quát lạnh: “Hết thảy học viên tất cả đứng lại, không được đến gần nơi đây ngàn trượng phạm vi, bằng không nhất luật khai trừ!” Âm thanh xa xa truyền ra ngoài.

Cái kia chút chạy tới xem náo nhiệt học sinh, nghe được là thanh âm của nàng, giật nảy mình, vội vàng điều đầu hướng về chạy trở về.

Nhưng vẫn như cũ có một bóng người, nhíu mày lại liền bay tới, ở Âm Dao trước mặt hạ xuống, thất kinh hỏi: “Âm Dao trưởng lão, đến cùng xảy ra chuyện gì?”

Âm Dao liếc mắt nhìn hắn, nói: “Trần Chân, ngươi tới thật đúng lúc, dẫn người phụ trách đem phụ cận phong tỏa, không được để bất luận người nào tiến nhập.”

Nam tử kia khuôn mặt tuấn lãng, thực sự là Trần Chân, so với hai năm trước muốn anh tuấn nhiều, ánh mắt một tỏa ra bốn phía, cuối cùng dừng lại ở xa xa không trung, dọa cho phát sợ, “Đến cùng... Xảy ra chuyện gì?”

Âm Dao nhìn bầu trời xa xa, cái kia bị Tứ Thánh Linh Đồ khốn trụ được Huyền Hầu, mặc dù cả người là huyết, nhưng cũng thần thái sáng láng, nói: “Hắn đã trở về.”

Trần Chân cả người chấn động, sợ hãi nói: “Hắn... Lẽ nào...”

Âm Dao gật gật đầu, nói: “Còn không mau đi phong tỏa phụ cận.”

“Phải!”

Trần Chân cả người giống như điện lưu đi qua giống như vậy, run lên một cái, “Đội trưởng... Là ngươi sao...” Dù chưa nhìn thấy người kia, nhưng huyết dịch nhưng không rõ ôn nóng, lập tức bay đi tổ chức nhân thủ, phong tỏa hiện trường.

Giờ khắc này trên hư không, Đặng Viễn không dám có chút nhúc nhích, chỉ còn Tứ Thánh Linh Đồ ánh sáng đang lưu chuyển, Huyền Hầu bị cột vào trong đó, nhe răng trợn mắt, không ngừng vung quyền, mỗi nhất kích đều đánh xuất ra đạo đạo gợn sóng, chấn cái kia Lưu Ly Quang Liên lay động liên tục.

Hoa Giải Ngữ sắc mặt càng ngày càng nghiêm nghị, này Tứ Thánh Linh Đồ hắn tuy rằng nghiên cứu một, hai, nhưng căn bản không phải hắn có thể nắm trong tay đồ vật, chỉ có thể dựa vào Linh Đồ tự phát sức mạnh đến khống chế Huyền Hầu.

Cũng may đồ bên trong bốn Thánh Linh, ở bốn hẻo lánh hiển hóa ra ngoài, không ngừng phun ra nuốt vào tự thân sức mạnh, cuồn cuộn không ngừng rót vào Lưu Ly Quang Liên bên trong, để Huyền Hầu không cách nào tránh thoát.

Tuy rằng Huyền Hầu vung quyền không ngừng, nhưng sát khí trên người nhưng là theo mỗi một quyền đánh ra, đều yếu bớt không ít, đồng thời trên người nhung lông bắt đầu biến mất, dần dần trở lại thân người.

Nhưng tốc độ huơi quyền cũng không có thay đổi, chỉ là sức mạnh đang yếu bớt.

Hoa Giải Ngữ con ngươi co rụt lại, chỉ thấy cái kia bốn Thánh phun ra nuốt vào sức mạnh, thông qua Lưu Ly Quang Liên không ngừng tràn vào đến Dương Thanh Huyền trên người, phảng phất đang bị hắn thu nạp vào đi.

Mà Dương Thanh Huyền mi tâm, lần thứ hai hiện ra Huyền Tẫn Châu, đang ở hút vào tứ linh lực lượng.

“Dương Thanh Huyền!” Hắn kêu to mấy tiếng, Dương Thanh Huyền đều không có trả lời.

Tuy rằng biến thân đã trở về, nhưng tựa hồ thần trí còn ở vào trạng thái mê man, chỉ biết là không ngừng vung quyền.

Lúc trước Huyền Hầu Thánh thể, mỗi một quyền đều có thể đánh quang liên chấn động, giờ khắc này biến trở về Luân Hải trung kỳ sức mạnh, mỗi một quyền chỉ có thể đánh ra tàn ảnh, cùng với “Ầm ầm” tiếng vang.

Nhưng Hoa Giải Ngữ vẫn là nghe ra chút xíu khác biệt, cái kia tiếng vang theo mỗi một quyền mà tăng lớn.

“Sức mạnh của hắn đang tăng lên, là bản thể lực lượng, hay là bởi vì này tứ linh lực nguyên do?”

Hoa Giải Ngữ trong lòng một trận lo lắng, nhìn cái kia Huyền Tẫn Châu thu nạp tứ linh lực lượng, từ từ trở nên thông suốt đứng lên, phía trên một ít tỉ mỉ vết nứt nhỏ, cũng ở không ngừng chữa trị.

Thâm Hồng Cổ Hạt màu xanh lục ánh mắt lóe lên, trực tiếp mở miệng nói chuyện, nói: “Hoa Giải Ngữ, nhanh thu rồi này Linh Đồ, cái kia Huyền Tẫn Châu không ngừng tăng cường, đối với hắn là họa không phải phúc.”

Hoa Giải Ngữ vội la lên: “Ngươi cho rằng ta không muốn sao? Chỉ là này Tứ Thánh Linh Đồ căn bản không phải ta có thể thao túng.”

Hắn lăng không bấm quyết, muốn khống chế cái kia đồ thu, căn bản không làm nên chuyện gì.

Dương Thanh Huyền còn đang đần độn vung quyền, thế nhưng mỗi một quyền sức mạnh đều đang tăng lên, rốt cục “Oanh” một tiếng, thân thể lắc lư hạ, trong cơ thể thủy ngân tỏa ra ánh sáng màu vàng óng, cả người thần thái sáng láng.

Hóa huyết trung kỳ!

Bước vào cảnh giới này sau, Dương Thanh Huyền dừng lại hạ, nhưng lại tiếp tục vung quyền, giờ khắc này có thể đánh ra hai đạo tàn ảnh, cái kia quang liên chấn hưởng thanh rõ ràng muốn so với trước kia to rõ ràng nhiều.

Huyền Tẫn Châu ở mi tâm xoay tròn, hút vào bốn Thánh tràn lên sức mạnh, đồng thời lại lưu chuyển đến Dương Thanh Huyền trong cơ thể, tư dưỡng thân thể của hắn.

Nhưng Hoa Giải Ngữ cùng Thâm Hồng Cổ Hạt đều là thập phần lo lắng, dù sao tứ thánh chi lực không giống nhau, mạnh như vậy được dung hợp lại cùng nhau, sợ Dương Thanh Huyền căn bản không chịu nổi, vô cùng dễ dàng tẩu hỏa nhập ma, phế bỏ võ đạo căn cơ.

Nhưng vào giờ phút này, hai người cũng không có biện pháp chút nào, chỉ có thể trơ mắt nhìn, lẳng lặng đợi biến hóa.

“Ầm!”

Lại ở vung ra hơn vạn quyền sau, Dương Thanh Huyền trên người sức mạnh lần thứ hai bạo nổ thăng, bước chân vào Luân Hải hậu kỳ.

Lần này, cái kia vung quyền liền triệt để ngừng lại, Dương Thanh Huyền trong mắt dại ra không ngừng tiêu tan, dần dần khôi phục thần thái.

Mà Huyền Tẫn Châu tựa hồ hấp đầy năng lượng, ở mi tâm lóe lên liền biến mất không còn tăm hơi.

“Rầm”, vô số Lưu Ly Quang Liên cũng tự mình giải khai, Linh Đồ lóe lên bên dưới liền hóa thành nhỏ bé to nhỏ, nhẹ nhàng trôi nổi ở không trung.

Hoa Giải Ngữ cả kinh nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi không sao chứ?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt hiện ra bốn màu ánh sáng, có chút xoay tròn bất định, cuối cùng lóe lên đi vào mi tâm, lúc này mới ngẩng đầu lên, nhớ tới vừa phát sinh tất cả, lắc đầu nói: “Ta không sao.”

Hoa Giải Ngữ nghe thanh âm này vô cùng bình thường, mới thở phào nhẹ nhõm, nói: “Cái kia Huyền Tẫn Châu...”

Dương Thanh Huyền ngưng tiếng nói: “Hạt châu này hiện tại rót đầy tứ linh lực lượng, bên trong sức mạnh vô cùng hỗn loạn, giống như là một cái lúc nào cũng có thể nổ tung thùng thuốc nổ, bất quá chính như kiếm hai mặt, có thể hại người cũng có thể tổn thương mình, thì nhìn khống chế người, ta sẽ cẩn thận."

Hoa Giải Ngữ nói: "Tốt nhất nhanh chóng lấy ra, bằng không thủy chung là một mầm họa lớn."

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: "Mạo hiểm mới có thể thu được được lời, nếu không phải là có này hạt châu, ta không có khả năng mới vừa rồi bước vào Luân Hải hậu kỳ, chỉ cần bước vào Thiên Vị, liền có khả năng đem hạt châu hoàn toàn khống chế."

Hoa Giải Ngữ thở dài, nói: "Tất cả cẩn thận, ngươi bây giờ cơ duyên cùng thủ đoạn, rất nhiều đều vượt ra khỏi ta lý giải, ta chỉ có thể hết khả năng giúp ngươi, tất cả còn chính ngươi phải bả khống."

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: "Đa tạ."

Hoa Giải Ngữ cùng cái kia Thâm Hồng Cổ Hạt liền ở trên không bên trong lóe lên, liền trở lại Tinh Giới bên trong, Hoa Giải Ngữ nói: "Này Tứ Thánh Linh Đồ, ngươi trong ngày thường nhiều phỏng đoán một chút đi, đối với ngươi tất nhiên sẽ mới có lợi."

Dương Thanh Huyền nhìn không trung cái kia trôi nổi Linh Đồ, trong mắt lộ ra vẻ nghiêm túc, đưa tay chộp một cái, liền đem hút vào lòng bàn tay, loé lên rồi biến mất.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 584: Trấn Áp Linh Đồ, Mọi Người Quen Biết Nhau

Cái kia Linh Đồ chỉ một cái tràn vào trong óc, trôi nổi bất định.

Bỗng nhiên, trong óc một ánh hào quang lấp lóe, như lưu tinh rơi xuống, càng là cái kia Huyền Tẫn Châu, một hồi bắn vào Linh Đồ bên trong.

Nhất thời "Ầm ầm" một tiếng, bùng nổ ra bốn màu cường quang, ở mông mông bên trong thế giới kịch liệt lăn lộn, một trận long trời lở đất.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, thầm "Gay go!"

Một đạo thần thức lập tức ở trong óc hiển hóa ra ngoài, lăng không bấm quyết, vạn kiếm hiện ra, tỏa ra đại lượng kiếm khí, từ hư không bắn xuống, treo ngược với Linh Đồ bốn phía, vô số kiếm giới trùng điệp, đem đè ép.

Cái kia bốn màu ánh sáng lập tức bị kiếm giới tầng tầng ngăn chặn, khuếch tán không ra.

Lờ mờ có thể thấy được Linh Đồ bên trong, vô số Lưu Ly Quang Liên đem cái kia huyền tẫn trói buộc chặt, hai nguồn sức mạnh ở lẫn nhau đánh cờ, rất nhanh Huyền Tẫn Châu liền lặng lặng trôi nổi ở đó, tựa hồ bị Linh Đồ áp chế hạ xuống.

Nhưng Linh Đồ trên còn không tình hình đặc biệt lúc ấy có ánh sáng bắn ra, đụng vào kiếm giới trên, liền trực tiếp tán loạn, không cách nào phá tan này tầng tầng điệp chướng.

Dương Thanh Huyền lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, như là Thức Hải không gian bị hai thứ này phá huỷ, chính mình liền triệt để mất đi ý thức, bất tử cũng được kẻ ngu si.

Hoa Giải Ngữ thấy hắn sắc mặt không đúng, hỏi vội: “Làm sao vậy?”

Dương Thanh Huyền phục hồi tinh thần lại, nói: “Vừa có chút phiền toái nhỏ, bây giờ không sao.” Lập tức đem tình huống nói một lần.

Hoa Giải Ngữ nghe được trợn mắt ngoác mồm, thoải mái nói: “Lần này liền tốt, ngươi người mang hai đại tuyệt thế Võ Hồn, bất luận cái nào đều là kinh thiên động địa tồn tại, trấn áp này hai cái nguyên khí tự nhiên là điều chắc chắn.”

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, Thái Huyền mộ kiếm cũng còn tốt, thiên hạ kia có địch cùng này Tứ Thánh Linh Đồ giống như vậy, đều là cái lúc nào cũng có thể nổ tung thùng thuốc nổ, bất quá hắn trên người quỷ dị quá nhiều thứ, nhiều hơn nữa mấy cái cũng không sao.

Lúc này, hắn mới quay người lại đến, nhìn xa xa Âm Dao, nhợt nhạt nở nụ cười, nói: “Hai năm không gặp, Âm Dao bạn học có khoẻ hay không.”

Âm Dao thấy hắn nghiêm trang dáng vẻ, không nhịn được nín khóc mỉm cười, sẵng giọng: “Tất cả mọi người còn trúng rồi mất tâm đan độc, hỏi mau hắn lấy ra thuốc giải đến.”

Đặng Viễn cả người chấn động, nhìn Dương Thanh Huyền ánh mắt liếc qua đi qua, vội vàng nói: “Ngươi không thể giết ta, bằng không Vũ Vô Cực đại nhân sẽ không bỏ qua cho ngươi. Mất tâm đan thuốc giải ta có thể cho các ngươi, nhưng ngươi nhất định phải thả ta đi.”

Dương Thanh Huyền đi ngang qua Huyền Hầu sau khi biến thân, nội tâm lửa giận tan hết, khôi phục bình tĩnh, nói: “Theo ta nói điều kiện, ngươi có tư cách này?”

Đặng Viễn hút một cái hơi lạnh, trầm giọng nói: “Ta có sai lầm tâm đan thuốc giải, hơn nữa ngươi như là nếu như giết ta, Vũ Vô Cực đại nhân lập tức thì sẽ biết.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Thuốc giải chỉ cần ở trên thân thể ngươi, ta tự nhiên lục soát đi ra, như không có ở trên thân thể ngươi, lưu ngươi làm gì? Cho tới Vũ Vô Cực... Chỉ cần không giết ngươi, dằn vặt biện pháp của ngươi cũng là rất nhiều đây, tỷ như trước tiên phá huỷ đan điền của ngươi, phá tan ngươi võ đạo căn cơ, lại đem ngươi nuôi nhốt đứng lên, chậm rãi dằn vặt.”

Đặng Viễn sợ hết hồn, sợ hãi nói: “Không thể, Vũ Vô Cực đại nhân cũng không phải là căn cứ bản mệnh mệnh bài đến dò xét, mà là căn cứ chân nguyên hạt giống, loại mầm mống này trồng vào ở trong đan điền, đan điền vừa hủy hoặc là bỏ mình lời, cái kia hạt giống trong khoảnh khắc thì sẽ tiêu tán, thì sẽ bị Vũ Vô Cực đại nhân cảm ứng được.”

“Ngươi cho rằng ta sẽ tin ngươi sao?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt lạnh lẽo, cũng không tin, nhưng vì lấy phòng ngừa vạn nhất, bóng người lóe lên, liền xuất hiện ở Đặng Viễn trước mặt, trực tiếp bắt hắn lại yết hầu, một luồng chân nguyên chảy vào trong cơ thể, tra xét cái kia đan điền.

Ở Đặng Viễn trong đan điền, ngoại trừ rối loạn Khí Hải, mỏng manh chân khí ở ngoài, quả nhiên có một luồng tà dị sức mạnh, như là ngoại lai truyền vào.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, có chút khó coi.

“Khà khà.” Đặng Viễn nhếch miệng mà cười, “Ta không có lừa gạt ngươi chứ.”

“Oành!”

Dương Thanh Huyền một cái tát ở trên mặt hắn, đem phiến rơi trên mặt đất, chấn lên tảng lớn bụi bặm.

Đặng Viễn bụm mặt, nhưng vẫn như cũ lặng lẽ cười không ngớt, tuy rằng có thể sẽ chịu đến làm nhục, nhưng tính mạng của chính mình cùng tu vi đều bảo vệ, có hai điểm này đã đủ rồi.

Dương Thanh Huyền bay rơi xuống, đưa tay nói: “Mất tâm đan thuốc giải.”

Đặng Viễn nhớ một trận, đem thuốc giải cho hắn, nói: “Ngược lại ngươi không thể giết ta, cũng không thể phế bỏ ta, không bằng sớm một chút thả ta.”

Giải dược này ở trên người, ngược lại cũng che đậy không được, trái lại dễ dàng gặp càng to lớn hơn nhục nhã, vì lẽ đó đàng hoàng giao ra.

Dương Thanh Huyền đem thuốc giải cho Âm Dao, làm cho nàng này mọi người ăn vào. Quả nhiên, nuốt vào thuốc giải không lâu sau, chín tên nữ sinh cùng Thiên Tông Lục lão, sắc mặt cũng bắt đầu có biến hóa, đang chầm chậm khôi phục thần trí.

Đặng Viễn cười hắc hắc nói: “Yên tâm đi, ta hiện tại rơi vào tay của ngươi, đương nhiên sẽ không lừa ngươi, chỉ mong ngươi xem ở ta cho thuốc mặt trên, không nên đối với ta quá mức làm nhục, cho ta bảo lưu một chút cường giả tôn nghiêm.”

Dương Thanh Huyền gặp hơn mười người đều không sao, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, mắt lạnh nhìn Đặng Viễn, trên mặt xẹt qua tàn nhẫn vẻ, nói: “Yên tâm đi, ta sẽ để cho ngươi bảo lưu cường giả tôn nghiêm, để cho ngươi mãi mãi cũng trở thành cường giả.”

Đặng Viễn nhíu mày lại, tinh tế nhớ hắn câu nói này, luôn cảm thấy có vấn đề, nhưng trong lúc nhất thời không biết nơi nào có vấn đề.

Dương Thanh Huyền theo dõi hắn, gằn giọng nói: “Ngươi có nghe nói qua luyện chế sinh khôi? Chỉ cần luyện chế tốt, vừa có thể giữ được tính mạng của ngươi, cũng có thể bảo vệ tu vi của ngươi.”

“Sinh khôi?” Đặng Viễn sắc mặt đột nhiên đại biến, kinh hãi nói: “Ngươi... Ngươi không thể...”

“Oành!” Một tiếng, Dương Thanh Huyền liền một quyền đánh vào hắn trán, trực tiếp đưa hắn đánh hôn mê bất tỉnh, lạnh lùng nói: “Toái Niết cảnh sinh khôi, độ khó rất lớn đây. Bất quá, người đều là nếu không đoạn khiêu chiến cực hạn của mình, mới có thể không đoạn đi về phía trước.”

Lúc này, Khanh Bất Ly đám người dùng thuốc giải sau, cũng dần dần tỉnh lại.

“Dương Thanh Huyền, ngươi đã về rồi.”

Lục Giang Bằng mở hai mắt ra, run giọng nói rằng, trong mắt không nhịn được ngấn lệ lấp lóe.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trở nên nghiêm nghị, đối với sáu người chắp tay, sâu sắc bái hạ, cung kính nói: “Học sinh Dương Thanh Huyền đã trở về, gặp sáu vị trưởng lão.”

TruyencuatuiNet

“Ha ha, trở về là tốt rồi, trở về là tốt rồi.”

Khanh Bất Ly cũng không nhịn được cảm khái vạn phần, khi trước sự tình, bọn họ đang uống thuốc giải sau, tất cả đều dâng lên đầu óc, lần này nếu không có có Dương Thanh Huyền ở, sợ là toàn bộ Thiên Tông học viện đều phải bị diệt.

Lục Giang Bằng không được gật đầu, nói: “Ngươi cuối cùng cũng coi như không có quên cùng ước định của ta, trước sau coi chính mình là làm là học viện một phần tử.”

Dương Thanh Huyền nghiêm mặt nói: “Nơi này là ta trưởng thành địa phương, nhận được chư vị trưởng lão chăm sóc, ta mới có thể đi tới hôm nay bước đi này, Dương Thanh Huyền không dám mất gốc.”

Sáu người đều là vui mừng không ngớt.

Cái kia chín tên nữ tử cũng đều tỉnh lại, hồi tưởng lại lúc trước việc, đều là sắc mặt trắng bệch, một trận nghĩ đến mà sợ hãi.

“Cám ơn ngươi, vừa cứu ta một lần.”

Tô Anh đi lên phía trước, hạ thấp xuống đầu, ở Dương Thanh Huyền trước mặt, càng có một chút khẩn trương, hai tay nắm bắt góc áo, hô hấp cũng biến thành nghiêm nghị.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Hai năm không gặp, Tô Anh em gái càng thêm dáng ngọc yêu kiều, tú lệ đoan trang.”

Chương 585: Vĩnh Cửu Không Khả Năng, Địa Vị Cao Mặt Mê Hoặc

Tô Anh trong lòng ngòn ngọt, nhưng cũng mang theo nhàn nhạt ưu thương.

Bao nhiêu người khen ngợi quá đáng nàng đẹp đẽ, căn bản là không nhớ rõ, nhưng cũng không cách nào xúc động nàng nửa điểm tiếng lòng, nhiều hơn nữa lời ngon tiếng ngọt cũng không ngăn nổi trước mắt nam tử này một chữ.

Chỉ là cái kia phong khinh vân đạm khen bên trong, lộ ra nhàn nhạt khoảng cách, giống như là hàng xóm tiểu muội, cũng hoặc là lớp cách vách bạn học, lệnh trong lòng nàng một trận hạ, khó chịu nói không nên lời.

Ngả Vi nhìn thấu tâm tình của nàng, khẽ mỉm cười, tiến lên phía trước nói: “Dương Thanh Huyền, cám ơn ngươi.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười gật gật đầu.

“Hắn chính là trong truyền thuyết vị kia Dương Thanh Huyền học trưởng?”

“Thật đẹp trai a, ta nghe quá chuyện của hắn, có người nói hắn là năm quốc trong học viện đệ nhất cao thủ, thực lực còn đang Thiên Tông Thất lão bên trên đây.”

Tuy rằng Tư Phi Vũ ở năm đó một chuyện bên trong ngã xuống, nhưng Lục lão trước sau không chịu đổi tên đầu, vẫn như cũ gọi là Thất lão.

"Ừ, ta cũng nghe nói, hơn nữa lần này nhờ có hắn đã cứu chúng ta, thực lực kia tự thì không cần nói."

Mấy tên khác nữ sinh xì xào bàn tán, thỉnh thoảng đưa mắt liếc qua đến, đều là mê gái bộ dạng.

Trong chín người, ngoại trừ Tô Anh cùng Ngả Vi ở ngoài, những thứ khác đều là tân sinh, không thiếu tuyệt thế phong thái, ở ngắn ngủi ngượng ngùng sau, tất cả đều vây quanh, trái lại đem Tô Anh cùng Ngả Vi đẩy ra phía sau, Thiên Tông Lục lão cũng bị bọn họ đặt một bên, chẳng quan tâm.

"Học trưởng, ta gọi nhợt nhạt, ngươi xem ta đẹp đẽ không?"

"Thanh Huyền học trưởng, ta nhìn một mình ngươi, nên vẫn không có bạn gái chứ?"

"Cảm tạ học trưởng vừa đã cứu ta, nhưng thân thể ta còn có chút không thoải mái, ngực có chút buồn rầu, học trưởng ngươi giúp ta xem một chút đi."

"Thanh Huyền đại ca, ta gần đây ở giảm béo, ngươi xem ta mặt nhỏ chút không có."

Bảy tên nữ sinh líu ra líu ríu hơi đi tới, lúc trước suýt chút nữa bị vũ nhục hoảng sợ một hồi liền quên sạch, chỉ còn dư lại khuôn mặt mê gái.

Tô Anh ngẩn người một chút, lập tức cười khổ không thôi.

Âm Dao tiến lên, vỗ vỗ vai của nàng vai, than thở: "Kim Lân vốn là vật ở trong ao, hiểu ra phong vân biến hóa rồng, cũng chỉ có Vu Khinh Nguyệt người như vậy, mới xứng đáng trên nàng. Ta trước kia là không phục, hiện tại triệt để tâm phục rồi."

Tô Anh gật gật đầu, nói: "Cũng không biết Khinh Nguyệt tỷ tỷ đi nơi nào, có biết hay không Thanh Huyền đại ca đã trở về."

Âm Dao nhíu mày lại, nói: “Ai biết được, lúc trước năm quốc thi đấu sau, có người nói nàng bị người nhà mang đi. Sợ là Dương Thanh Huyền sau khi biết, sẽ đi tìm nàng đi.”

Tô Anh nghe được nội tâm một trận thất lạc, có thể trong hai năm qua, còn ôm một tia ảo tưởng, giờ khắc này gặp lại lần nữa, cuối cùng đã rõ ràng rồi giữa hai người vĩnh cửu không khả năng, nàng không nhịn được muốn khóc, nhưng vẫn như cũ miễn cưỡng để chính mình cười.

Dương Thanh Huyền một hồi lâu mới từ nữ sinh trong đám tránh ra, Âm Dao nghiêm mặt, đem cái kia bảy tên nữ sinh quát lui, lúc này mới không có tiếp tục quấn lấy đến.

Âm Dao nói đùa: “Không bằng ngươi đưa các nàng bảy cái đều cưới đi, ta nghĩ các nàng hơn nửa đều sẽ đồng ý, sau đó đến Thương Nam Quốc làm một người Đại tướng quân gì gì đó, khai chi tán diệp, sinh sôi đời sau.”

Ngả Vi che miệng mà cười, nói: “Đúng nha, tiện đem nhất Âm Dao tỷ tỷ cùng Tô Anh muội muội cũng cưới.”

Âm Dao mắng: “Ngả Vi, chỉ ngươi lắm lời, ngươi có cũng muốn gả cho Dương Thanh Huyền.”

Ba người phụ nữ nhất thời hi hi nhốn nháo đánh thành một đoàn.

Thiên Tông Lục lão đột nhiên ho khan vài tiếng, Khanh Bất Ly nói: “Âm Dao trưởng lão, ngươi đem cái kia bảy tên nữ sinh đuổi đi, chính mình ngược lại ồn ào, còn thể thống gì. Ba người các ngươi đi xuống trước, tìm người đem các loại chiến đấu dấu vết cũng biết để ý hạ, chúng ta có việc cùng Thanh Huyền trao đổi.”

Ba nữ đều là mặt đỏ lên, từng người cáo từ lui ra.

Một lát sau, ở Thiên Tông học viện trong chủ điện, Dương

Thanh Huyền cùng Lục lão từng người ngồi xếp bằng ở trên bồ đoàn, đem trong hai năm qua phát sinh sự tình, chọn một chút trọng điểm kể rõ, cũng đem Hoa Giải Ngữ chuyện cũng nói ra.

Nghe được Lục lão đều là trợn mắt ngoác mồm, một lát không nói gì.

Bên trong cung điện tĩnh có thể nghe châm, Lục lão thỉnh thoảng dùng ánh mắt giao lưu, lấy tay bỉ hoa, đem Dương Thanh Huyền nói tin tức chậm rãi tiêu hóa.

Lục Giang Bằng than thở: “Ta trước kia còn muốn, để cho ngươi đang học viện trên danh nghĩa một trưởng lão, bây giờ nhìn lại, học viện cái này địa phương nhỏ, đã hoàn toàn không thích hợp ngươi. Từ đây biển rộng mặc cá nhảy, trời cao mặc chim bay, ngươi đi hướng về cái kia lớn hơn thế giới đi.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Vì theo đuổi Thiên Vị sức mạnh, ta biết đi cao cấp vị diện, thế nhưng, sáu vị trưởng lão, các ngươi liền chưa hề nghĩ tới đem Thiên Tông học viện di chuyển đến cao hơn vị diện sao?”

“Di chuyển?”

Sáu người một hồi mắt choáng váng, đều ngẩn ra, bọn họ trong đầu căn bản không có nửa điểm loại ý nghĩ này.

Dương Thanh Huyền nói: “Năm đó Thiên Tông học viện vốn cũng không ở bắc năm quốc, là Hoa Giải Ngữ vì Thanh Long Thánh Linh mà di chuyển tới được, năm đó mục đích đã không tồn tại, vì sao còn phải ở chếch một góc, ức chế mình phát triển đây?”

Khanh Bất Ly cười khổ nói: “Thanh Huyền nói có lý, nhưng cái này ý nghĩ, nói lên quá đột nhiên rồi, để cho chúng ta đều có chút không ứng phó kịp.”

Lục Giang Bằng cũng nói: “Đúng, coi như thật muốn di chuyển, đó cũng không phải là trong thời gian ngắn sự tình, tất nhiên là rút dây động rừng, không thể qua loa quyết định.”

Dương Thanh Huyền nói: “Mặc dù không cách nào lập tức di chuyển, ta kiến nghị mấy vị trưởng lão, cũng có thể đi đến cao hơn vị diện tu luyện, mà không phải dừng lại ở Huyền Dạ đại lục. Như vậy cũng có thể ở càng địa vị cao mặt chậm rãi đem căn cơ đánh xuống.”

Sáu người đều là trong mắt sáng ngời, nhìn nhau vài lần, khá là động lòng.

Trên thực tế, trong hai năm qua, sáu người trên căn bản không quan tâm học viện sự vụ, đều là một lòng bế quan, để cầu đột phá. Bây giờ biết vị diện thế năng chuyện, xác thực rục rà rục rịch, muốn muốn đi tìm cao hơn cơ hội.

Khanh Bất Ly nói: “Năm đó ta đã từng du lịch qua mấy đại vị mặt, nhưng chưa bao giờ biết vị diện thế năng tình huống như thế, bằng không như là vẫn ở lại địa vị cao mặt đại lục, thành tựu cũng không dừng hiện tại điểm ấy a.” Hắn tràn đầy cảm khái.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Võ Vương ngươi còn trẻ, chỉ cần có thể không ngừng đi lên đột phá, tuổi thọ liền có thể mức độ lớn kéo dài tới, sống được ngàn năm cũng là có khả năng.”

Khanh Bất Ly tràn đầy ngóng trông tình, đối với mặt khác năm người nói: “Các ngươi cảm thấy thế nào? Không quan tâm các ngươi làm quyết định gì, ta đã quyết định, đi cao hơn vị diện tu luyện đi. Học viện này chuyện, sau đó liền nhờ các ngươi.”

Năm người đều là hai mặt nhìn nhau.

Lục Giang Bằng vội hỏi: “Võ Vương nói gì vậy, ngươi phải đi lời, ta tự nhiên cũng phải cần đi theo, học viện này chuyện, liền xin nhờ bốn vị trưởng lão rồi.”

Bốn người khác hơi thay đổi sắc mặt, cũng dồn dập nói rằng: “Chúng ta cũng đi.”

Trên thực tế, học viện chuyện xác thực không dẫn nổi bọn họ nửa điểm hứng thú, đặc biệt là tiểu Hoa Quả Sơn một trận chiến sau, ý thức được mình nhỏ bé, sáu người triệt để buông xuống tục sự, toàn thân toàn ý tiến vào bế quan bên trong, giờ khắc này nghe được vị diện thế năng chuyện, tự nhiên cũng không muốn lưu lại.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đã như vậy, sáu vị trưởng lão vẫn là ngẫm lại toàn bộ học viện di chuyển việc đi.”

Sáu người đều là không ngừng gật đầu, Khanh Bất Ly nói: “Người thường đi chỗ cao, nước hướng về chỗ thấp chảy, xem ra là phải suy tính một chút chuyện này.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 586: Hộp Sắt Bí Mật

Y Khôn nói: “Sau đó ta đem học viện trưởng lão toàn bộ triệu tập lại, đồng thời thảo luận.”

Bọn họ sáu người bế quan sau, lại đề bạt năm vị trưởng lão, chưởng quản học viện việc, nhưng trong đó đạt tới Nguyên Võ cảnh, cũng chỉ có U Dạ cùng Âm Dao.

U Dạ bởi vì thân phận, cùng hiện nay Hoàng Đế là như nước với lửa, chỉ có thể ở lại học viện, bị học viện che chở, trở thành một tên trưởng lão, nhưng cũng đổi trở lại mình bản tính, bây giờ gọi tô ban đêm.

Ngoài ra còn có ba người, bao quát Dương Thanh Huyền phía trước lão sư Tần Chấn ở bên trong, đều đạt tới Chân Võ đại viên mãn, nhưng cũng đặc cách đề bạt làm trưởng lão, năm người toàn quyền chưởng quản học viện sự vụ lớn nhỏ.

Lục Giang Bằng hỏi: “Thanh Huyền, đi đến càng địa vị cao mặt, ngươi có thể có địa phương thích hợp? Cùng với phí dụng cần bao nhiêu?”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Chúng ta trước tiên có thể dừng lại ở trung cấp vị diện, chờ xung kích Thiên Vị thời điểm lại đi cao cấp vị diện. Địa phương thích hợp ta cũng tạm thời không có, nhưng có thể chậm rãi tìm kiếm, hơn nữa ta cùng Đại La thương hội Hoa Thanh tiểu thư quan hệ thượng khả, có thể tìm bọn họ hỗ trợ, nếu là có Đại La thương hội tương trợ lời, ở trung cấp vị diện mở ra một cái học viện đi ra, hẳn không phải là việc khó.”

Lục Giang Bằng than thở: “Chúng ta những người này, cũng đã là ếch ngồi đáy giếng, chuyện này cũng chỉ có thể toàn bộ nhờ vào ngươi. Từ giờ trở đi, toàn bộ Thiên Tông học viện đều lấy ngươi như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, vội vàng nói: “Lục trưởng lão nói quá lời, tuyệt đối không thể.”

Khanh Bất Ly cũng là lại cười nói: “Ta rất sớm đã có ý nghĩ như thế, như là ngươi có thể trở lại, này Viện trưởng chức vụ để cho ngươi đến làm là không quá tốt nhất. Vừa nãy lại đang nghĩ, Thiên Tông học viện quá nhỏ, không để lại ngươi. Nhưng bây giờ nếu muốn di chuyển đi ra, này Viện trưởng một vị, vẫn là từ ngươi tới đảm nhiệm đi, sau đó toàn bộ học viện tương lai, liền từ ngươi để dẫn dắt.”

Mấy người còn lại cũng đều không được gật đầu, hiển nhiên đều là cực kỳ tán đồng.

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Việc này tuyệt đối không thể, còn học viện phát triển một chuyện, Thanh Huyền ổn thỏa đem hết toàn lực.”

Lục Giang Bằng nói: “Thanh Huyền, ngươi cũng đừng từ chối, không còn so với ngươi người càng thích hợp hơn chọn.”

Dương Thanh Huyền nghiêm mặt nói: “Sáu vị trưởng lão, cũng không phải là ta không chịu đỡ lấy cái này trọng trách, mà là ta thật sự không thích hợp. Đừng quên, Vũ Vô Cực còn nhìn ta chằm chằm đây, nếu là ta thành Viện trưởng, toàn bộ học viện đều sẽ là mục tiêu của hắn, đến thời điểm liền hại mọi người.”

Vừa nhắc tới người này, Lục lão đều là khuôn mặt trầm trọng, trong lúc nhất thời ách ngữ.

Lục Giang Bằng lo lắng nói: “Thanh Huyền, việc này ngươi định làm như thế nào?”

Dương Thanh Huyền biết hắn là chỉ Vũ Vô Cực việc, cười an ủi: “Lục trưởng lão không cần lo lắng, Vũ Vô Cực tuy rằng lợi hại, nhưng thiên hạ quá lớn, ta một lòng muốn trốn, hắn căn bản là tìm ta không tới. Trong hai năm qua không đều không sao sao? Vì lẽ đó ta là tuyệt đối không thể gánh đảm nhiệm viện trưởng.”

Lục lão đều là lần lượt thở dài, tự nhiên biết trong đó quan hệ lợi hại, chỉ có thể coi như thôi.

Lục Giang Bằng nói: “Không biết Khinh Nguyệt cái kia nha đầu đi đâu, nàng hay là có thể giúp đỡ ngươi.”

Vừa nghĩ tới Vu Khinh Nguyệt, Dương Thanh Huyền nội tâm dâng lên từng tia từng tia ngọt ngào, nói: “Ta đã biết rồi của nàng nơi đi, chỉ là hiện tại thực lực ta thấp kém, căn bản không tư cách đi tìm nàng. Nhưng cuối cùng sẽ có một ngày, ta biết đưa nàng rước dâu về.”

“Ha ha, nói được lắm!”

Lục Giang Bằng khen lớn nói: “Nam nhi ở đời, nên theo đuổi như vậy mỹ nhân tuyệt thế, quyết không thể tặng cho những người khác!”

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, biết giữa hai người chênh lệch quá lớn, nếu là không có Thiên Vị thực lực, căn bản là không có cách đi Vu gia cần người.

Hắn trong lòng hơi động, nói rằng: “Lục trưởng lão, ta có một chuyện đang còn muốn hỏi ngươi.” Nói, đem Lục Giang Bằng nâng cho hắn bảo quản cái kia hộp sắt lấy ra ngoài.

Lục Giang Bằng vừa thấy, trăm mối cảm xúc ngổn ngang, nói: “Không nghĩ tới còn có thể gặp lại vật ấy.”

Còn lại năm người đều là rất là tò mò, nhìn cái kia hộp sắt, không biết bên trong là cái gì.

Lục Giang Bằng đối tả hữu nói: “Năm vị trưởng lão, liên quan với này hộp sắt chuyện, ta không muốn để quá nhiều người biết, mong rằng năm vị thứ lỗi.”

Khanh Bất Ly lập tức hiểu ý, nói: “Ngươi khẳng định có ý nghĩ của chính mình, các ngươi chậm rãi giao lưu, ta cũng đi thu xếp cái kia di chuyển việc.”

Ngay sau đó, năm người đều đứng dậy cáo từ.

Trong đại điện, lập tức chỉ còn lại Lục Giang Bằng cùng Dương Thanh Huyền hai người.

Lục Giang Bằng nói: “Ngươi có cái gì nghi ngờ, cứ hỏi đi.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Này hoàng đình thượng nhân, rốt cuộc là nhân vật nào, tu vi bực nào?”

Lục Giang Bằng cau lại hạ lông mày, trầm ngâm sau một lúc, nói rằng: “Nói đến, này hoàng đình thượng nhân vô cùng biết điều, chỉ biết là là xuất từ Huyền Dạ đại lục một vị cường giả, cuộc đời sự tích đều hết sức mơ hồ. Chúng ta tiến nhập hắn động phủ sau, cũng không tìm được bao nhiêu tư liệu, sau đó ta cùng Độc Cô Tín lật xem điển tịch, mới tra được một ít. Là Huyền Dạ trong đại lục thổ thế giới đi ra một vị cường giả, sớm rồi rời đi cái này vị diện, chẳng biết vì sao động phủ lại sẽ ở Huyền Dạ đại lục, xem ra là phía sau lại đã trở về.”

Tin tức này quá mơ hồ, Dương Thanh Huyền hầu như cái gì cũng không bắt lấy, không khỏi cười khổ nói: “Vậy này trong hộp sắt, có một cây màu vàng Tiểu Kỳ, Lục trưởng lão cũng biết là vật gì sao?”

Lục Giang Bằng lắc đầu, nói: “Đồ vật bên trong, ta cùng Độc

Cô Tín đều không động tới, chỉ có cái kia ba viên trái cây, ngươi và ta mỗi bên ăn một viên. Làm sao, cái kia Tiểu Kỳ có vấn đề?"

Dương Thanh Huyền than thở: "Ta cũng không biết, tựa hồ là một món thứ không tầm thường. Ban đầu ở Tĩnh Vân Quốc, đều đang thật đã từng lén lút nói với ta, hy vọng có thể đổi lấy cái viên này Tiểu Kỳ, lúc đó ta cũng không để ý. Nói vậy hắn sẽ biết một ít gì, chỉ tiếc hai năm trước hắn đã chết."

Lục Giang Bằng trầm ngâm nói: "Đều đang thật đều biết lời, Độc Cô Tín lão quỷ kia có thể hay không cũng biết?"

Dương Thanh Huyền nói: "Có khả năng này, ta lập tức đi một chuyến Tĩnh Vân Quốc, tìm Độc Cô Viện trưởng hỏi dò một, hai."

Lục Giang Bằng vội hỏi: "Ta cùng ngươi một đạo đi thôi, ta cũng hai năm chưa từng thấy lão quỷ kia."

Trên thực tế, ngoại trừ đi gặp Độc Cô Tín ở ngoài, Lục Giang Bằng còn có một chút tư tâm, muốn thuyết phục Độc Cô Tín, cũng theo bọn họ một đạo ly khai Huyền Dạ đại lục.

"Được." Dương Thanh Huyền cũng đoán được tâm tư của hắn, lập tức đồng ý.

Lục Giang Bằng đại hỉ, nói: "Ta lập tức khiến người ta sắp xếp, dùng mười hai đầu tốt nhất Liệt Vân Thiên Cẩu kéo xe, mấy ngày liền có thể đạt đến."

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: "Không cần phiền toái như vậy, ta trong lúc vô tình chiếm được một cái phi hành nguyên khí, so với những Thiên Cẩu kia nhanh hơn nhiều."

Hai người ra đại điện, Dương Thanh Huyền đem cái kia Thiên Phàm lấy ra, trên Trường Không bày ra, nhất thời một mảnh hùng vĩ mỹ lệ, vàng son lộng lẫy, khiếp sợ Lục Giang Bằng nói không ra lời.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Lục trưởng lão, chúng ta đi thôi.”

Lục Giang Bằng một lát mới phản ứng được, cười khổ nói: “Ngươi đã trưởng thành đến ta không thể nào hiểu được trình độ, ta hết sức vui mừng.”

Nói, hai người hóa thành một vệt sáng, liền bay vào Thiên Phàm bên trong, nhắm Tĩnh Vân Quốc đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 587: Lão Hữu Tái Tụ, Ngập Trời Chiến Ý

Sau một ngày, Tĩnh Vân Quốc, Bản Châu Đảo trên.

“Oanh” một tiếng vang vọng, một tên ước chừng mười tám mười chín tuổi thiếu niên, một quyền đánh nổ không khí, phát sinh chói tai tiếng hót, nắm đấm không khí bốn phía bị áp súc đến mức tận cùng, bỗng nhiên thư giãn, ầm ầm hướng về bốn phía đánh tan, hình thành từng vòng sóng khí, chấn lên cát bay đá chạy.

“Được! Ha ha, Dịch Tủy cảnh, mới mười chín tuổi liền bước chân vào Dịch Tủy cảnh, lấy ngươi thiên phú, tương lai vô cùng có hi vọng bước vào bất diệt Kim thân.”

Một ông già ngự không ở phía xa, đầy mặt sắc mặt vui mừng, không được vuốt râu.

Thiếu niên đầy mặt lãnh ngạo vẻ, lặng lặng nhìn bầu trời xa xa, nói: “Sư phụ, như là hai năm trước năm quốc thi đấu, ngươi để ta đi, cố gắng Hoàng Ngọc bọn họ thì sẽ không treo.”

Ông lão hơi thay đổi sắc mặt, trong mắt ẩn phát hiện sắc mặt giận dữ, nói: “Ngươi bây giờ còn đang trách ta, không có cho ngươi đi tham gia năm quốc thi đấu? Hừ, năm đó tình cảnh căn bản không phải ngươi có thể tưởng tượng, vi sư có thể còn sống trở về, đều là vận khí.”

“Há, thật sao?” Thiếu niên một mặt không tin.

Ông lão tức giận nói: “Ngươi nha, cùng Hoàng Ngọc chính là một cái đạo đức, thiên phú kinh người, liền không đem thế nhân để vào trong mắt. Không biết thiên ngoại hữu thiên, đừng nói bắc năm quốc chi ở ngoài, coi như là năm trong nước, năm đó Dương Thanh Huyền, Thượng Quan Hải Đường, thậm chí Hoàng Ngọc, cái nào không mạnh bằng ngươi, còn không đều ở đây thi đấu bên trong biến thành tro bụi.”

Thiếu niên cười lạnh nói: “Ngoại trừ Hoàng Ngọc ở ngoài, hai người khác ta đều không có với bọn hắn từng giao thủ, nào biết ta cũng không bằng bọn họ? Sư phụ ngươi quá có thành kiến rồi.”

Ông lão giận không chỗ phát tiết, chỉ vào hắn mắng: “Cút, cút cho ta! Ta làm sao tận dạy dỗ một ít không biết trời cao đất rộng đồ vật, ngươi tâm tính như vậy, ra Tĩnh Vân Quốc, sớm muộn sẽ bị người khác đánh chết! Còn không bằng ta trực tiếp tự tay đem ngươi đánh chết được rồi, tiết kiệm đi ra ngoài ném ta Chiến Linh học viện mặt!”

Thiếu niên không cho là đúng, xoay người liền muốn đi, bỗng nhiên một luồng tuyệt cường khí tức giáng lâm xuống, càng đè hắn khó có thể nhúc nhích.

“Đây là...!”

Thiếu niên hoảng hốt, vội vàng nhấc đầu, chỉ thấy không trung một bóng người, như hâm mộ minh tinh đuổi tháng, vài bước bên dưới liền ngang trời vượt đến, càng là một quyền như núi, hướng về ông lão kia đánh tới, chỉ là quyền phong trên uy thế, liền để hắn như thua núi cao.

“Lục Giang Bằng?!”

Thiếu niên ngạc nhiên bên dưới, lập tức nhận ra đạo nhân ảnh kia, chính là sư phó bạn tốt, lập tức vội vàng hai chân trừng, liền né tránh mở, miễn cho bị vạ lây người vô tội.

“Ha ha!”

Ông lão kia cười lớn vài tiếng, trong mắt tràn đầy kinh hỉ, tương tự là bay lên trời, hướng về Lục Giang Bằng vọt tới, “Ta đang nộ để bụng đầu đây, đã có người chủ động tới tìm đánh, để ta tiết phát hỏa!”

Ông lão chính là Chiến Linh học viện Viện trưởng Độc Cô Tín, tương tự bay hướng về mà lên, đầu ngón tay hàn quang lưu chuyển, ở trên không bên trong gật liên tục mấy cái, hóa ra một đóa hoa sen đồ án, điên cuồng tập kích đi.

“Ầm!”

Hai nguồn sức mạnh oanh cùng nhau, dư âm hướng về bốn phía đánh bay, trời long đất lở, toàn bộ Bản Châu Đảo đều kịch liệt lay động.

Thiếu niên vừa mừng vừa sợ, kinh sợ đến mức là địa cấp Hóa Huyết cảnh đáng sợ như thế, vui chính là có thể vừa nhìn hai đại cao thủ quyết đấu, đối với mình tu luyện có chỗ tốt cực lớn.

“Hai năm trôi qua, ngươi một chút tiến bộ cũng không có a, Độc Cô Tín!” Lục Giang Bằng cười gằn vài tiếng, lại là một quyền ở trên không bên trong ngưng tụ, điên cuồng đập tới.

Độc Cô Tín cười lạnh nói: “Đang nói chính ngươi chứ?” Đồng dạng bóng người lóe lên, cũng đối oanh đi tới.

Hai người ở trên không bên trong đánh nửa ngày, Bản Châu Đảo trên đại địa đổ nát, thành phiến rừng rậm hủy diệt, vẫn là bất phân thắng bại.

Thiếu niên kia ở một bên nhìn nhiệt huyết dâng trào, hai tay nắm tay, đối với này sức mạnh to lớn sinh ra vô hạn khát vọng tình.

“Ha ha, đã nghiền, quá ẩn, đừng đánh!”

Lục Giang Bằng một quyền đem Độc Cô Tín đánh bay sau, liền cười ha hả, nói: “Lão quỷ, ta hôm nay tới tìm ngươi là có chuyện, không phải là nhàm chán đến đánh ngươi.”

Độc Cô Tín cười nói: “Ta liền biết, ngươi xưa nay là vô sự không lên điện tam bảo, chuyện gì, nói đi.”

Lục Giang Bằng quay về xa xa vẫy tay, nói: “Thanh Huyền, đi ra đi.”

Không trung hơi dập dờn một hồi, Dương Thanh Huyền thân ảnh liền tái hiện ra, lăng không đạp bước mà đến, mỗi một lần liền bước ra mấy trăm trượng xa, nhìn như vô cùng nhàn nhã tản bộ, nhưng cũng chớp mắt là tới, ôm quyền nói: “Cô độc Viện trưởng, hai năm không gặp, có khoẻ hay không.”

Độc Cô Tín há to mồm, cả kinh nói: “Ngươi... Dương Thanh Huyền... Ngươi không chết?!”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “May mắn thoát được một mạng.”

Độc Cô Tín hoảng sợ không thôi, thời khắc này Dương Thanh Huyền, trên người lộ ra một luồng liền thành một khối thanh khí, làm hắn hoàn toàn nhìn không thấu.

Một lát, cô độc tin mới từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, nói liên tu: “Không chết là tốt rồi, ha ha.”

“Ngươi chính là Dương Thanh Huyền?”

Đột nhiên từ phía dưới truyền đến khiêu khích âm thanh, thiếu niên kia nhảy lên một cái, trong chớp mắt liền bay đến ba người trước mặt, ánh mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

Độc Cô Tín vội vàng giới thiệu: “Vị này chính là liệt đồ Cát

Lương, còn không mau gặp Lục trưởng lão cùng Thanh Huyền bạn học.”

Lục Giang Bằng sớm liền phát hiện thiếu niên này tồn tại, không được gật đầu nói: “Cũng không tệ lắm, tuổi còn trẻ liền có Dịch Tủy cảnh tu vi. Lão quỷ a, các ngươi Chiến Linh học viện, thỉnh thoảng luôn có thể bốc lên một hai thiên tài đến.”

Độc Cô Tín hừ lạnh nói: “Chỉ là cũng không tệ lắm sao?”

Hắn nguyên tưởng rằng Lục Giang Bằng gặp được Cát Lương, tất nhiên sẽ khiếp sợ rớt xuống ba, dù sao mười chín tuổi thì có Dịch Tủy cảnh, ở bắc năm quốc cơ hồ là ngàn năm vừa thấy thiên tài.

“Ha ha, chắc là vị này Dương Thanh Huyền thật lợi hại, vì lẽ đó ta đây điểm thiên phú không vào được Lục trưởng lão pháp nhãn.”

Cát Lương miệng sừng vung lên cười gằn, nói: “Không bằng Thanh Huyền bạn học chỉ giáo một hai chiêu, để ta dài một chút kiến thức.”

Lục Giang Bằng trên mặt lộ ra thần sắc cổ quái đến, khẽ đảo mắt tử đạo: “Ngươi muốn cùng Dương Thanh Huyền đánh?”

Cát Lương trong mắt lộ ra ngập trời chiến ý, liếm môi nói: “Ta đối với Thanh Huyền bạn học sự tích, nhưng là ngưỡng mộ đã lâu, có thể có cơ hội luận bàn một hồi, thực sự là không thể tốt hơn nữa. Thanh Huyền cùng không học được có tiếng không có miếng, không dám ứng chiến chứ?”

“Ha ha, tốt, tốt, tuổi quá trẻ có quyết đoán, ta ủng hộ ngươi.” Lục Giang Bằng cười ha hả, ngược lại đối với Độc Cô Tín nói: “Lão quỷ, năm đó Thanh Huyền cùng Hoàng Ngọc một trận chiến, ngươi ta cá cái kia hộp sắt, lần này không bằng cũng đánh bạc ít đồ.”

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, biết Lục Giang Bằng lại ở lừa Độc Cô Tín, cười khổ lắc đầu.

Độc Cô Tín lắc đầu nói: “Dương Thanh Huyền thực lực ta là biết đến, ở hai năm trước cũng đã là Nguyên Võ cảnh, hiện tại thậm chí khả năng đạt tới Nguyên Võ trung kỳ, Cát Lương không phải đối thủ của hắn.”

Cát Lương hoàn toàn biến sắc, hết sức không thích, nói: “Sư phụ, ngươi cũng quá diệt uy phong mình đi. Phải biết ta không phải là thông thường Dịch Tủy cảnh, coi như trước tiên bước vào hai năm, cũng chưa chắc phải nhất định là đối thủ của ta.”

Lục Giang Bằng hài hước cười nói: “Chính là, chính là, Thanh Huyền có thể không nhất định liền thắng. Ta biết ngươi có một khối vô cùng trân quý Thương Hải ngọc, có thể tĩnh tâm an thần, là không bình thường bảo bối, không bằng liền đánh cược ngươi khối ngọc kia, làm sao?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 588: Không Có Chút Hồi Hộp Nào, Đều Gia Truyền Thừa

Độc Cô Tín hơi thay đổi sắc mặt, hừ nói: “Đã sớm biết ngươi nhòm ngó bảo bối của ta, không có niềm tin tất thắng ta sẽ không đánh cuộc, nằm mơ đi.”

Lục Giang Bằng giảo hoạt cười nói: “Nếu không như vậy, liền đánh cược mười chiêu, Dương Thanh Huyền trong vòng mười chiêu như là không thể bại Cát Lương, liền coi như ta thua.”

Cát Lương nghe vậy giận dữ, trong mắt phun ra lửa.

Độc Cô Tín nhẹ nhàng cau lại hạ lông mày, nhìn vẻ mặt cười khổ Dương Thanh Huyền, nhớ một trận, vươn tay ra, nói: “Ba chiêu, ba mời ta liền đánh cuộc.”

“Ha ha! Tốt, liền ba chiêu!”

Lục Giang Bằng cười lớn không ngớt, lập tức đồng ý, một chút đổi ý chỗ trống cũng không cho.

Độc Cô Tín sửng sốt một chút, lập tức cảm thấy lâm vào âm mưu.

“Càn rỡ!” Cát Lương nộ quát một tiếng, “Ba chiêu đã nghĩ bại ta, coi như là Lục trưởng lão ngươi ra tay, cũng chưa chắc có thể làm được đi!”

Lục Giang Bằng lạnh lùng liếc mắt nhìn hắn, khinh thường nói: “Phần này ngốc kình lực, cùng Hoàng Ngọc có so sánh, chỉ có điều, ở đây không có phần của ngươi nói chuyện.”

“Ngươi...!” Cát Lương giận dữ, đầy mặt lửa giận, cắn răng nghiến lợi nói: “Tốt, tốt, sau đó đừng trách ta ra tay quá nặng!”

Độc Cô Tín cũng có chút không tin dáng vẻ, nói: “Nếu nói là Thanh Huyền có thể mười chiêu bại Cát Lương, ta có lẽ sẽ tin, muốn nói ba chiêu, ha ha, làm sao có khả năng.”

Lục Giang Bằng hướng về Dương Thanh Huyền nháy mắt, nói: “Khối này Thương Hải ngọc liền nhờ vào ngươi, mau mau bắt đầu.”

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, biết Độc Cô Tín phải đổ máu, lấy thực lực của chính mình, cái kia Cát Lương có thể gánh vác nửa chiêu đều gặp quỷ.

Độc Cô Tín kêu lên: “Chờ đã, các ngươi tiền đặt cược đây?”

Lục Giang Bằng than lại hai tay, nói: “Theo ngươi, chỉ cần nhìn ngươi bên trong đồ vật, ta có thể lấy ra, cũng có thể đặt cược.”

Độc Cô Tín nhìn hắn cái kia dáng vẻ không sao cả, một trái tim không ngừng chìm xuống dưới, sắc mặt so với sương đả đích gia tử càng khó coi hơn, cắn răng nói: “Như là ngươi thua rồi, liền cho ta dập đầu ba cái đầu, đồng thời đến Chiến Linh học viện đến quét rác trông cửa!”

Lục Giang Bằng một mặt cười nhạo, nói: “Được, theo ngươi, ngược lại cũng là tưởng tượng một chút mà thôi, ngươi chính là chuẩn xác tốt ngươi ngọc đi.”

Độc Cô Tín tuy rằng không tin Dương Thanh Huyền có thể ba chiêu đánh bại Cát Lương, nhưng giờ khắc này gặp Lục Giang Bằng phong khinh vân đạm dáng vẻ, liền biết mình hơn nửa phải thua, vừa nghĩ lại trúng lão quỷ này tính toán, không khỏi lên cơn giận dữ.

“Cát Lương, lại đây.”

đọc truyện tại❤//tru y encua

tui.net/ Độc Cô Tín đem Cát Lương chiêu lại đây, lấy ra một cái áo giáp cùng một bộ tay khôi cho hắn, nói: “Tận lực gánh vác ba chiêu.”

Cát Lương giận không nhịn nổi, quát: “Sư phụ, ngươi nói nhăng gì đấy! Cái gì gọi là gánh vác ba chiêu? Là hắn chịu đựng ta ba chiêu đi!”

Độc Cô Tín cau mày nói: “Chớ vội khinh địch, khối này Thương Hải ngọc vô cùng quý giá, vi sư cũng không muốn thua.”

Cát Lương nghĩ một hồi, đem cái kia bảo giáp cùng tay khôi mặc đeo ở trên người, gằn giọng nói: “Yên tâm đi, sẽ chờ để cái kia Lục Giang Bằng đến học viện chúng ta đến làm nô tài, đến thời điểm xem ta làm sao nhục nhã hắn!”

Độc Cô Tín chân mày nhíu sâu hơn, chỉ cảm thấy người này tâm tính quá táo bạo, nếu là bị Dương Thanh Huyền thu thập một chút cũng tốt, nhưng hắn lại có chút tâm thương bản thân khối ngọc kia.

Cát Lương đem bảo giáp cùng tay khôi mặc xong xuôi, khí thế trên người không ngừng bạo phát, lạnh giọng nói: “Dương Thanh Huyền, người quá cuồng vọng, rất dễ dàng chết yểu quá sớm a, không thể phủ nhận ngươi thật sự có chút thực lực, nhưng trên cái thế giới này thiên tài nhiều lắm, hôm nay ta liền dạy ngươi, cái gì gọi là thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân!”

Dương Thanh Huyền vẫn đứng lẳng lặng, sau khi nghe không còn gì để nói, nói: “Mau mau bắt đầu đi, làm lỡ không thiếu thời gian, chúng ta còn có chuyện muốn tìm Độc Cô Viện trưởng đàm luận.”

“Ha ha, đàm luận cái rắm, Lục Giang Bằng đều để lại làm nô lệ, ngươi cũng cùng nhau lưu lại đi!”

Cát Lương đột nhiên giẫm một cái, cả người như mũi tên bắn ra đi, Dịch Tủy cảnh sức mạnh hóa thành từng vòng sóng gợn, ép tới không khí hướng về hai bên đứng hàng mở, quát lên: “Ngọc Hoàng quyền!”

Độc Cô Tín khẩn trương nhìn, hai tay đều chảy ra lấm tấm mồ hôi đến, nhưng hắn rất nhanh sẽ không khẩn trương.

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, liền xuất hiện ở Cát Lương trước mặt, không tốn sức chút nào tránh thoát cú đấm kia, sau đó nhẹ nhàng một quyền móc ra, không có bất kỳ chiêu thức cùng đẹp đẽ, trực tiếp đánh trên ngực Cát Lương.

“Oành!”

Một tiếng rung mạnh, cái kia bảo giáp trong nháy mắt nổ tung, Cát Lương phun ra một ngụm máu đến, con ngươi bạo cùng chuông đồng lớn bằng, tràn ngập không thể tin tưởng cùng tuyệt vọng, nhưng bất quá là chuyện trong nháy mắt, bởi vì hạ trong nháy mắt, hắn liền không còn tri giác, ở trên không bên trong bay ngược ra ngoài, hung hăng ngã xuống đất, ngất đi.

“A?” Độc Cô Tín một hồi há to mồm, triệt để dại ra ở trên không bên trong.

“Ha ha ha ha!”

Lục Giang Bằng tứ không e dè ôm bụng cười cười lớn, nhìn Độc Cô Tín cái kia đờ đẫn dáng dấp, chỉ cảm thấy đời này đều xưa nay không có vui vẻ như vậy quá, “Ha ha ha ha, ngọc, Thương Hải ngọc, mau đem tới.”

Độc Cô Tín triệt để mắt choáng váng.

Dương Thanh Huyền nói: “Độc Cô Viện trưởng không cần lo lắng, chỉ là ngất đi mà thôi, ta đứt đoạn mất hắn ba căn xương sườn, đồng thời đem kinh mạch của hắn làm vỡ nát một nửa.”

“Ừng ực.” Độc Cô Tín chật vật nuốt xuống hạ, muốn một quyền đánh bất tỉnh Cát Lương không khó, nhưng muốn làm như vậy tinh chuẩn, mặc dù là hắn cũng không thể, “Ngươi... Tu vi của ngươi là...”

Dương Thanh Huyền nói: “Nhờ số trời run rủi, may mắn đột phá đến hóa huyết trung kỳ, Luân Hải hậu kỳ.”

“Chi!”

Độc Cô Tín sợ hết hồn, ngốc trệ một hồi lâu sau, giận dữ hét: “Lục Giang Bằng, ngươi lừa gạt ta!”

Hắn đối với Dương Thanh Huyền tu vi tiến hành rồi nhất định suy đoán, nhưng đoán vỡ đầu túi, cũng tuyệt đoán không được càng sẽ là Luân Hải hậu kỳ. Nhìn cái này tao nhã nho nhã thiếu niên, nội tâm dâng lên kịch liệt kinh hãi.

Lục Giang Bằng nháy nháy mắt, cười phá cái bụng, nói: “Ai lừa ngươi? Chính ngươi đưa ra ba mời làm giới hạn, ta sảng khoái như vậy đáp ứng, bao lớn độ. Đừng kéo chút vô dụng, mau đem Thương Hải ngọc lấy ra.”

Độc Cô Tín khí sắc mặt tái xanh, lấy ra một khối ngọc liền hung hăng quăng tới.

“Ha ha.” Lục Giang Bằng cười lớn, đem cái kia Thương Hải ngọc tiếp được, còn cố ý ở Độc Cô Tín trước mặt thân mấy lần, lại ở trong tay giơ giơ lên, lúc này mới thu.

Độc Cô Tín giận dữ, sắc mặt giống như là sương đả đích gia tử, “Hiện tại tỷ thí xong, các ngươi có chuyện gì? Mau nói, nói xong cút nhanh lên trở lại.”

Lục Giang Bằng lúc này mới đình chỉ cười, nghiêm mặt nói: "Lão quỷ, năm đó chúng ta cùng nhau tìm tới hoàng đình thượng nhân động phủ, được cái kia hộp sắt, đồ vật bên trong ngươi cũng đã gặp, trong đó có một cây màu vàng Tiểu Kỳ, ngươi có thể nhận ra?"

Dương Thanh Huyền đem cái kia hộp sắt lấy ra, tại chỗ mở ra, cái kia màu vàng Tiểu Kỳ ngay ở trên nhất mặt, lấy ra.

Độc Cô Tín nhìn chằm chằm cái kia kỳ nhìn một hồi, nói: "Hẳn là loại hình phòng ngự nguyên khí, làm sao, cờ này có gì không đúng sao?"

Dương Thanh Huyền nói: "Vật ấy cực kỳ giống một cái đồ vật trong truyền thuyết, nhưng ta không cách nào xác nhận, nhớ đến lúc ấy mới tới Tĩnh Vân Quốc thời điểm, đều Chính Chân Thái tử tựa hồ nhận ra này kỳ."

"Ồ?"

Độc Cô Tín một hồi bắt đầu nghi hoặc, trầm ngâm chốc lát, nói: "Như là đều đang thật nhận được lời, có thể với bọn hắn đều nhà truyền thừa có quan hệ."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 589: Đô Gia Tổ Tàng, Thu Hoạch Bất Ngờ

"Đô gia?" Lục Giang Bằng hiếu kỳ nói: "Tĩnh Vân Quốc hoàng thất, chẳng lẽ có cái gì ngọn nguồn?"

Độc Cô Tín gật đầu nói: "Đô gia sớm nhất thời điểm là cái khác vị diện thế lực, bởi vì suy bại lúc này mới di chuyển đến Huyền Dạ đại lục, cuối cùng tạo thành hiện tại bắc bộ năm nước cục diện. Tuy rằng Đô gia những năm này chưa từng ra nhân vật tài giỏi gì, nhưng bọn họ cất chứa đại lượng điển tịch, ghi chú, đối với với toàn bộ tinh vực lý giải, so với chúng ta muốn xâm nhập nhiều."

Dương Thanh Huyền mừng lớn nói: "Đó phải là, không biết Độc Cô Viện trưởng có thể có biện pháp để cho chúng ta xem Đô gia điển tịch."

"Chuyện này..."

Độc Cô Tín một hồi làm khó.

Lục Giang Bằng lớn tiếng nói: "Lão quỷ, điểm ấy bận bịu làm sao cũng phải giúp"

Độc Cô Tín hai hàng lông mày nhíu thành "Xuyên" chữ, Ôn Ôn thôn thôn nói: "Tuy rằng Chiến Linh học viện cùng hoàng gia quan hệ mật thiết, nhưng dính đến Đô gia truyền thừa đồ vật, ta cũng rất khó khăn a."

Lục Giang Bằng khiển trách: "Cái gì rất khó khăn, ngươi là muốn gõ cây gậy trúc đi! Nói đi, làm sao gõ, gõ bao nhiêu, cứ ra tay!"

“Khặc, khặc ho. Lục trưởng lão, ngươi nói như vậy cũng không đúng, bất quá, nếu như ngươi có thể đem mới vừa Thương Hải ngọc trả lại cho ta, ta biết tận lực nghĩ biện pháp.” Độc Cô Tín nháy mắt, mặt tràn đầy vẻ hiền lành.

“Ta liền biết!”

Lục Giang Bằng giận dữ, lấy ra còn chưa ấm áp Thương Hải ngọc, liền đập tới.

Độc Cô Tín lặng lẽ cười một tiếng, đem ngọc tiếp được, được nước cất đi, nhưng vẻ mặt vẫn chưa hoãn hòa, nói rằng: “Việc này là thật phiền phức, ta cũng không phải là lừa các ngươi, đợi ta đi hoàng cung thám thính một hồi.”

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói: “Độc Cô viện trưởng lo lắng không phải không có lý, nhưng trên thực tế cũng không cần phiền toái như vậy. Ta như là trực tiếp đi trong cung tìm đọc, cũng không thành vấn đề đi.”

Độc Cô Tín sững sờ, lập tức hoàn toàn biến sắc, cả giận nói: “Ngươi, ngươi mạnh hơn xông?!”

Dương Thanh Huyền nói: “Như là Đô gia thức thời, dĩ nhiên là không cần mạnh mẽ xông vào.”

Lục Giang Bằng cũng là gật đầu nói: “Lão quỷ, đang học viện nhiều năm như vậy, lẽ nào đầu óc ngươi rỉ sét sao? Dương Thanh Huyền nhưng là Luân Hải hậu kỳ cường giả, lẽ nào lật xem một hồi điển tịch, còn muốn Đô gia đồng ý? Ở bất kỳ địa phương nào, nắm đấm chính là tốt nhất giấy thông hành, hi vọng Đô gia người có thể biết thú mới tốt.”

Độc Cô Tín sắc mặt cực kỳ khó coi, nhưng hai người nói rất đúng, thực lực mới là tốt nhất giấy thông hành.

Hắn thở dài, nói: “Ta biết tận lực thuyết phục Đô gia.”

Lục Giang Bằng gật đầu nói: “Lão quỷ, ngoài ra còn có một việc, Thiên Tông học viện muốn di chuyển ra Huyền Dạ đại lục, ngươi có thể nguyện theo chúng ta một đạo đi.”

“Cái gì?!” Độc Cô Tín kinh hãi, này đặt ở bắc năm quốc, nhưng là thạch phá thiên kinh đại sự.

Lục Giang Bằng nói: “Việc này sau đó ở nói chuyện, ngươi trước đi theo Đô gia thương lượng đi. Chúng ta cùng Đô gia cũng không có giao tình gì, là nhìn ở trên của ngươi mặt mũi, lúc này mới cho một bước đệm, không muốn làm cho quá căng.”

Độc Cô Tín một lát mới phục hồi tinh thần lại, gật đầu nói: “Ta sẽ thuyết phục bọn họ.”

Lần này chưa nói “Tận lực”, mà là trực tiếp dùng giọng khẳng định. Bởi vì hắn cũng rõ ràng, Đô gia có đáp ứng hay không, đều phải đáp ứng, như là không đáp ứng, thua thiệt vẫn là mình.

Ngay sau đó, Độc Cô Tín ôm lấy Cát Lương, bốn người một đạo cưỡi Thiên Phàm, hướng về hoàng cung phương hướng đi.

Độc Cô Tín lần thứ hai bị Thiên Phàm hùng vĩ khiếp sợ, biết thời khắc này Dương Thanh Huyền, đã vượt xa quá khứ, nội tâm càng là ngưng trọng, ngầm thầm hạ quyết tâm, nhất định phải thuyết phục hoàng thất, dù cho trực tiếp động võ đều được, hắn động tới võ, dù sao cũng hơn Dương Thanh Huyền động võ cầu tiến.

Đến rồi Tĩnh Vân Quốc hoàng cung bầu trời, Dương Thanh Huyền thu rồi Thiên Phàm, bốn người bay xuống ở cửa thành nơi.

Thủ vệ vừa thấy là Độc Cô Tín, đều vội vã tiến lên tới đón tiếp.

Độc Cô Tín đem Cát Lương giao cho hộ vệ, cũng để mọi người cực kỳ chiêu đãi Dương Thanh Huyền hai người, lúc này mới vội vàng tiến cung đi tới.

Dương Thanh Huyền cùng Lục Giang Bằng cứ như vậy lặng lặng đứng ở ngoài thành chờ đợi.

May mà cũng không lâu lắm, Độc Cô Tín liền bay ra, một mặt ung dung bộ dạng, nói: “Bệ hạ đã đồng ý, các ngươi đi theo ta đi.”

Đô gia có thể ở Tĩnh Vân Quốc xưng vương, đồng thời được thế lực khắp nơi ủng hộ, tự nhiên không phải cái kia loại không biết thời vụ người, Độc Cô Tín đem tình huống nói một lần, hiện nay Hoàng Đế lập tức liền biết, tự mình ở trong cung chờ đợi nghênh tiếp.

Cũng vậy khách sáo một phen, Dương Thanh Huyền đã bị mang vào Đô gia tổ tàng nơi, toàn bộ hoàng cung trọng yếu nhất.

Lục Giang Bằng muốn cùng Độc Cô Tín đàm luận di chuyển một chuyện, sẽ không có đi vào, để Dương Thanh Huyền một người chính mình đi vào lật xem.

Cái này tổ tàng nơi cũng không rộng, chỉ có nửa mẫu to lớn, bày đặt ba cái cái giá, mặt trên bày đầy thẻ ngọc, cùng với mỗi bên loại tàn phá bản thảo cuốn sách.

Mỗi bên loại điển tịch tuy rằng cũ kỹ, nhưng là không nhiễm một hạt bụi.

Dương Thanh Huyền tỉ mỉ từ thứ một cái vẻ bề ngoài bắt đầu lật xem, không khỏi một hồi đã bị hấp dẫn, bên trong ghi lại càng là Huyền Linh đại lục địa chất núi sông, mà Huyền Linh đại lục chính là bám vào Trung Ương Đại thế giới gần nhất ngũ đại cao cấp vị diện một trong.

Lần này liền để hắn khiếp sợ dị thường, Đô gia quả nhiên thân đời bất phàm, hơn nữa trong điển tịch ghi lại đồ vật, chính là hắn dị thường cần.

Thời gian từng giờ trôi qua, nửa mẫu đại không gian, để hắn đầy đủ đợi nửa tháng.

Ở giữa Lục Giang Bằng mấy lần chạy vào, còn tưởng rằng hắn xảy ra vấn đề rồi.

Rốt cục, ở nửa tháng sau, đem một quả cuối cùng thẻ ngọc thả về tại chỗ, Dương Thanh Huyền lúc này mới tầng tầng thở phào một cái.

Nguyên lai Đô gia tổ tiên, là xuất từ một người tên là Thanh Vũ cung địa phương, này Thanh Vũ cung ở Huyền Linh đại lục cũng là cao cấp tồn tại, Đô gia tổ tiên vốn là một vị trong đó trưởng lão, rất có thế lực, sau đó cùng người trong tranh đấu, bị đánh rớt tu vi, từ đây thất bại hoàn toàn.

Mà vị tiên tổ này kẻ thù cũng đều là nhân vật cực kì lợi hại, tự biết gia tộc khó bảo đảm, liền dẫn Đô gia di chuyển ra Thanh Vũ cung, trốn vào trung cấp vị diện Thiên Lam đại lục, ai biết cái kia kẻ thù vẫn như cũ không tha thứ, thăm dò tra ra tung tích của bọn họ, đuổi giết tới.

Cuối cùng bất đắc dĩ, chỉ có thể lần thứ hai hướng về xa xa đi, trốn Huyền Dạ đại lục, lúc này mới tránh được một kiếp, ở bắc năm quốc này loại hẻo lánh nơi nghỉ ngơi lấy sức.

Trong điển tịch kia ghi lại Huyền Linh đại lục cùng Thiên Lam đại lục rất nhiều chuyện, cùng với Đô gia tổ tiên đối với toàn bộ tinh vực lý giải, đồng thời hi vọng sẽ có một ngày, hậu thế có thể lại về Thanh Vũ cung.

Nhất để Dương Thanh Huyền kích động là, bên trong ghi lại vài món chuyện hết sức trọng yếu, bao quát Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ lai lịch, còn có một chút bảo vật khác giới thiệu, trọng yếu hơn là, Đô gia tổ tiên ở trong điển tịch, ghi lại một loại đột phá đến Thiên Vị con đường!

“Thiên Vị! Rốt cục nhìn thấy một con đường!” Dương Thanh Huyền trong mắt tỏa ra tinh mang, lần này Tĩnh Vân Quốc hành trình, thu hoạch to lớn khó có thể tưởng tượng, so với Hoa Thanh cho hắn bắt được lượng lớn tư liệu, giá trị muốn cao hơn nhiều.

Cho tới Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, càng là năm đó đời thứ nhất Nhân Hoàng ngày không cách nào, ở lại mờ ảo Tinh Cung trấn cung chi bảo, Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ bên trong một cây, mặt khác bốn cái chia ra làm: Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, cách mặt đất Diễm Quang Kỳ, màu trắng Vân Giới Kỳ, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ.

Ngũ kỳ hợp nhất, tổ thành Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ, là uy năng vẫn còn ở Thiên Thánh khí bên trên Tiên Thiên linh bảo.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 590: Thanh Đồng Tinh Quỹ, Bọ Ngựa Bắt Ve

“Tiên Thiên linh bảo.” Dương Thanh Huyền lẩm bẩm thì thầm, hắn vẫn là lần đầu tiên nghe nói cái từ này.

Đồng thời nhớ lại vũ trụ trong đường nối trận chiến đó, lúc đó Huyền Thiên Cơ sử dụng cái kia mặt diễm sắc Tiểu Kỳ, chính là cách mặt đất Diễm Quang Kỳ, xem ra cái kia Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ, đã thất lạc.

Hắn đem trong hộp sắt cái kia mặt vàng kỳ lấy ra, ở trong tay thưởng thức một trận, nghiền ngẫm nói: “Này mặt kỳ cũng không biết thực hư, nhưng mặc dù là hàng nhái, uy năng cũng là cực kỳ đáng sợ.”

Trong hộp sắt còn có một tờ bản đồ, mặt trên phác hoạ núi sông địa thế, căn bản cũng không biết là cái nào.

“Nếu muốn giải khai này hộp sắt bí ẩn, sợ là muốn tìm Hoa Thanh hỗ trợ.”

Như là Đại La thương hội có thể nhúng tay vào, rất nhiều chuyện cũng có thể giải quyết dễ dàng.

Vừa nghĩ tới cô gái nhỏ kia, Dương Thanh Huyền liền khẽ mỉm cười, nghĩ thầm: “Không biết Ngọc Minh Thành phát hiện đang kiến thiết như thế nào.”

Nửa ngày sau, Dương Thanh Huyền liền ra Đô gia tổ tàng nơi, đi tới hoàng cung đại điện, hướng về đương kim Hoàng Đế bệ hạ cùng Độc Cô Tín nói cám ơn.

Cái kia Hoàng Đế là người rõ ràng, mười phần nhiệt tình khách sáo vài câu, sẽ đưa mấy người xuất cung.

Ở Lục Giang Bằng một phen giựt giây hạ, Độc Cô Tín cũng hạ quyết tâm ly khai Huyền Dạ đại lục, còn Chiến Linh học viện có hay không di chuyển, hắn không cách nào làm chủ, nhất định phải trở lại trưng cầu ý kiến của những người khác.

Ba người lúc này cáo biệt, Dương Thanh Huyền cùng Lục Giang Bằng cưỡi Thiên Phàm, trở lại Thiên Tông học viện.

Sau khi, Dương Thanh Huyền liền bắt đầu bế quan, dùng Đặng Viễn tiến hành sinh khôi luyện chế.

Trên thực tế, cái gọi là sinh khôi luyện chế, then chốt chính là hai giờ, một chính là xóa đi thân thể nguyên hữu ý chí, thứ hai liền đem thân thể dùng mỗi bên loại phương pháp cường hóa, khiến cho biến thành không biết sinh tử, không sợ sinh tử tường đồng vách sắt.

Nhưng bởi vì bên trong thân thể còn bảo lưu lại hoàn chỉnh sinh mệnh, kinh lạc cùng thần thông tu vi, có thể đang đối chiến thời điểm, sử dụng tới khi còn sống tuyệt kỹ.

Đây là một loại cực kỳ tàn nhẫn con rối luyện chế pháp, nhưng nhưng không mất vì là cường đại luyện chế, là một loại cấm thuật.

Nếu không có Đặng Viễn chạm vào Dương Thanh Huyền vảy ngược, bằng không cũng sẽ không bắt hắn làm này loại tàn nhẫn thí nghiệm.

Mà Khanh Bất Ly đám người, ở triệu tập mọi người mấy lần thương thảo sau, rốt cục định rồi di chuyển kế hoạch, dự định từng nhóm rời đi.

Trước tiên để Lục lão theo Dương Thanh Huyền ly khai, chờ ở trung cấp vị diện tìm tới địa phương thích hợp, đứng vững căn cơ sau, lại từ từ đem học viện dời đi đi qua.

…

Thương Khung tinh vực nơi nào đó.

Trong bóng tối, lơ lững một tòa Thanh Đồng Tinh Quỹ, tại một cái màu vàng sẫm thổ địa bốn phía, lấy kỳ diệu phương thức lơ lững lượng lớn ngôi sao, vũ trụ vị diện, đồng thời có Âm Dương nhị khí toàn với bốn phía, chính là Tam Thập Tam Thiên huyền diệu cơ cấu.

Ở đây Thanh Đồng Tinh Quỹ phía trước, bỗng nhiên hiện ra một đôi vẩn đục nham hiểm con ngươi, vừa nhìn xuống, không nói ra được yêu tà.

Cặp mắt kia một nháy mắt, ở trong bóng tối liền chậm rãi hiện ra thon dài bóng người, toàn thân cho tới bên trong hắc bào, như là hòa vào này vô tận trong tối đen.

Người áo đen hướng về cái kia tinh quỹ đi đến, đến xa mười trượng nơi ngừng lại, hai tay bấm ra mỗi bên loại quái lạ quyết ấn.

Bốn phía lực lượng quỷ dị, tại hắn quyết ấn xuống lưu động, tinh quỹ trên lập loè loang lổ rỉ sét, cũng xuyên thấu một chút điểm lục mang.

Đại lượng khói đen từ tứ phương ngưng tụ lại đây, ở phía trước hóa thành một đoàn, như là một tầng lơ lửng không cố định kết giới.

Hắc bào nhân trong con ngươi quét qua vẩn đục, bắn ra hai đạo tinh quang, liền hướng về cái kia trong khói đen đi đến, lóe lên bên dưới, liền biến mất không còn tăm hơi.

Sau một khắc, hắn liền xuất hiện ở một vùng không gian kỳ lạ bên trong, như là một toà lao tù, phảng phất không có thời gian trôi qua, cũng không tồn tại không gian tận đầu.

Mà đang ở không gian này bốn phía, có hơn mười đạo hào quang màu vàng sậm, mỗi người đều mang hình thái, lơ lửng không cố định.

Cẩn thận nhìn tới, liền sẽ phát phát hiện này mười sáu đạo ánh sáng, cũng không phải là như vậy rõ ràng, giống là thật tồn tại, lại thích giống chỉ là trong tròng mắt huyễn quang.

Người áo đen nhìn chằm chằm trong đó một chùm sáng mang, phảng phất là một đạo nhân hình Ảnh Tử, trong mắt bắn ra vẻ ác liệt, lập tức mừng như điên dáng vẻ, không nhịn được “Hắc” nở nụ cười một tiếng.

Ở đó chút chìm chìm nổi nổi, lơ lửng không cố định ánh sáng vàng sậm hạ, chiếu sáng người áo đen cái kia yêu tà khuôn mặt, càng là Vũ Vô Cực.

“Huyền Thiên Cơ, ngươi quả nhiên lại chết một lần, cửu tử cửu sinh, đây là cuối cùng một kiếp chứ? Chỉ cần lại giết ngươi một lần, liền hồn phi phách tán, vĩnh viễn không bao giờ lật sinh!”

Vũ Vô Cực nhìn chằm chằm đoàn kia hơi yếu ngầm ánh sáng màu vàng óng, đưa tay ra, nhẹ nhàng đụng vào hắn, sau đó nhắm hai mắt lại, chậm rãi nói rằng: “Không ở Trung Ương Đại thế giới, không ở Thiên Hà bên trong, không ở Vong Xuyên bên trong, không ở Huyền Linh đại lục, không ở càn nguyên đại lục...”

Hắn một chút xíu đọc đi qua, cuối cùng đột nhiên mở hai mắt ra, lộ ra khó tin vẻ mặt, kinh hãi nói: “Làm sao có khả năng, trong vòng ba mươi ba ngày cũng không có sự tồn tại của hắn!”

“Đáng chết! Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?!”

Vũ Vô Cực nhìn chằm chằm cái kia ngầm ánh sáng màu vàng óng, sắc mặt trở nên hết sức âm trầm, ở một trận sau, hắn liền nặng nề hừ một tiếng, xoay người rời đi ra này không gian kỳ dị.

Mười sáu đoàn ngầm ánh sáng màu vàng óng, như cũ như lúc trước một loại lấp lóe, không có bất kỳ biến hóa nào.

Đột nhiên, một cái trong đó hào quang bên trong, như là một cái hình lục giác đồ án, bỗng nhiên từ bên trong biến hóa ra đến, chậm rãi ngưng tụ thành một bóng người.

Mà đang ở bóng người này đối diện, tương tự một vệt sáng bên trong, là một đóa hoa tuyết trạng Băng Tinh, cũng đồng dạng ngưng ra một bóng người đến.

Hai bóng người, đều là lơ lửng không cố định, như cái kia hào quang giống như vậy, như là tồn tại, rồi lại phảng phất không chân thực.

Một người trong đó chậm rãi mở miệng, nói: “Tháng, ngươi tại sao phải giúp Huyền Thiên Cơ, triển khai lừa dối thuật, lừa Vũ Vô Cực.”

Một người khác liền nói: “Ngươi hi vọng Huyền Thiên Cơ chết sao?”

Lúc trước người kia nhớ một trận, hừ lạnh nói: “Hắn chết hay không, cùng ngươi ta có quan hệ gì đâu? Huống hồ hắn đáng sợ, giống như hắn sắp chữ huyền giống như vậy, chí ít cũng là trước ba, chết rồi càng tốt hơn.”

Tháng giả lạnh lùng nói: “Như là hắn đã chết, ai tới khắc chế thiên địa Tôn giả? Đừng quên, chân chính kẻ đáng sợ không phải hắn, mà là thiên địa Tôn giả, có hắn ở, ta mới yên tâm.”

Lúc trước người kia nói: “Thiên địa Tôn giả thân phận quá mức thần bí, ta điều tra lâu như vậy, một điểm đầu mối chưa từng.”

Tháng giả nói: "Bằng vào chúng ta mới càng cần phải Huyền Thiên Cơ, dùng hắn Hôm Qua Tái Hiện, tiến vào bên trong dòng lũ thời gian, tìm ra thiên địa Tôn giả thân phận, như vậy mới có thể đối phó bọn họ."

Lúc trước người kia trầm tư một trận, nói: "Ngươi nói, Huyền Thiên Cơ có thể hay không đã biết thiên địa Tôn giả thân phận?"

Tháng giả nói: "Lấy trí tuệ của hắn, vô cùng có khả năng. Hừ, đừng nói là thiên địa Tôn giả, chỉ là Huyền Thiên Cơ bản thân, cũng hoàn toàn sờ không được manh mối, phảng phất bỗng dưng liền xuất hiện một người như vậy tựa như. Chỉ biết là hắn ở ba ngàn năm trước, đã từng trở thành quá Để Túc, ngoài ra, liền không còn dấu vết."

Lúc trước người kia hừ nói: "Mặt khác này mười bốn người, quả nhiên không có một hạng dễ nhằn. Chúng ta cũng phải cẩn thận một chút, dường như có lẽ đã có người bắt đầu phát hiện ngươi thân phận của ta. Cẩn thận bọ ngựa bắt ve, chim sẻ ở đằng sau."

Tháng giả lãnh đạm nói: "Ai là bọ ngựa, ai là Hoàng Tước, ai lại là Thiền, không tới thời khắc cuối cùng, còn thật không biết đây!"

Nói xong, hai người lại không giao lưu, dần dần ẩn vào cái kia hào quang bên trong, không được bất cứ dấu vết gì.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 591: Luyện Chế Con Rối, Lại Tới Ngọc Minh Thành

“Dương Thanh Huyền, van cầu ngươi buông tha ta, làm trâu làm ngựa ta cũng biết báo đáp ngươi, van cầu ngươi!”

Đặng Viễn bị Dương Thanh Huyền dùng châm bạc ngăn lại kinh mạch toàn thân, thành hình chữ đại - hình người nằm dang tay chân kéo ra thân thể, bị khóa ở một cái quỷ dị trên trận pháp.

“Ta lại không giết ngươi, căng thẳng cái gì. Làm trâu làm ngựa? Quá nghiêm trọng, làm ta con rối là tốt rồi.”

Dương Thanh Huyền ánh mắt lóe lên tàn khốc, trong tay quyết ấn không ngừng đánh vào trận pháp kia bên trong, hoàn thiện cấu tạo.

Rất nhanh, trận pháp cuối cùng một bút hoàn thành, một cổ cường đại luyện chế lực lượng nổi lên, đem Đặng Viễn hoàn toàn ràng buộc ở, liền ngay cả lời đều không nói được.

Đặng Viễn cả mắt đều là hối hận, như chính mình vẫn đàng hoàng ẩn núp, không đi động Dương Thanh Huyền người, cũng hoặc là nghe Vũ Vô Cực, một phát phát hiện Dương Thanh Huyền tung tích, liền trực tiếp báo cáo trở lại, không muốn tham công tự ý làm chủ, thì sẽ không có bây giờ kết quả.

Nhưng hết thảy đều chậm, hắn chỉ còn dư lại yết hầu có thể phát sinh “Ực ực” tiếng.

Hoa Giải Ngữ từ Tinh Giới bên trong xuất hiện, một tay bấm quyết, hướng về Đặng Viễn trên đầu điểm tới, lạnh giọng nói:

“Ngược lại ý thức của ngươi là muốn bị biến mất, những ký ức ấy đáng tiếc, liền để ta xem một chút, ở trong trí nhớ của ngươi, Vũ Vô Cực đến cùng là như thế nào người.”

Đặng Viễn cả người run lên, đã bị một luồng to lớn hồn lực tràn vào trong đầu, ý thức trong nháy mắt bị xé nứt mở, không giữ lại chút nào hiện ra ở Hoa Giải Ngữ trước mặt.

Nhưng một người Thức Hải, vô cùng vô tận, bao hàm suốt đời hết thảy ký ức, dù cho có một số việc ngươi đã quên, nhưng hắn vẫn còn đang ngươi trong Thức Hải, bất quá là lắng đọng.

Làm Hoa Giải Ngữ xé ra Đặng Viễn Thức Hải thời gian, cái kia cuồng bạo ký ức tuôn trào ra, không cách nào toàn bộ tiếp nhận, chỉ có thể lấy ra gần nhất một phần, nhưng dù vậy, cũng để hắn hết lòng hết sức.

Một hồi lâu sau, Dương Thanh Huyền hỏi: “Như thế nào?”

Hoa Giải Ngữ sắc mặt hơi hòa hoãn một ít, hơi lắc đầu, than thở: “Này Vũ Vô Cực thật lợi hại, tựa hồ khống chế vô số tổ chức lính đánh thuê, nhưng hết thảy đoàn lính đánh thuê đoàn trưởng đều chỉ là biết có một người như thế mà thôi, càng không ai thấy qua hắn - hình dáng.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Nói như vậy, tiểu Hoa Quả Sơn một trận chiến, chúng ta gặp được Vũ Vô Cực - hình dáng, vẫn là hết sức chuyện vinh hạnh.”

Hoa Giải Ngữ đồng dạng cười khổ lắc đầu, nói: “Sợ là.”

Hai người đều có chút buồn bực, vốn cho là thông qua sưu hồn Đặng Viễn, có thể được một ít liên quan với Vũ Vô Cực, thậm chí là đạo ảnh chuyện, bây giờ nhìn lại, đạo ảnh cấp độ rất cao, những lính đánh thuê này đoàn đoàn trưởng căn bản là tiếp xúc không tới.

Dương Thanh Huyền nói một tiếng “Cực khổ rồi”, liền bắt đầu luyện chế cái kia sinh khôi.

Bước thứ nhất chính là xóa đi ý nghĩa thưởng thức, sau đó dùng ngọn lửa hừng hực đoán thể, ở bảo tồn ba hồn bảy vía cùng hoàn chỉnh kinh lạc điều kiện tiên quyết, đem thân thể bên trong tiềm năng hết khả năng luyện chế được.

Dương Thanh Huyền khi chiếm được Kỳ Lân chân hỏa cùng Thanh Loan chân hỏa sau, đối hỏa diễm khống chế đã đạt đến trình độ cực kỳ đáng sợ, đồng thời mấy loại hỏa diễm ở trong người dung hợp làm một, hóa thành cực kỳ đáng sợ hỏa chủng, uy năng cách xa ở đơn độc hỏa diễm bên trên.

Hắn không dám để hỏa diễm cách Đặng Viễn gần quá, miễn cho một hồi liền đốt mất hết đi, cách khoảng cách nhất định cẩn thận luyện chế.

Vài ngày sau, Đặng Viễn trên thân thể, lập loè ra điểm điểm diễm sắc, bị luyện thành thép thiết cốt, sắc mặt vừa nhìn, hay là còn sống, chỉ có điều triệt để thành xác chết di động.

Dương Thanh Huyền đem hỏa diễm vừa thu lại, bắt đầu hướng về Đặng Viễn trên người ngưng khắc trận pháp, tổng cộng có chín đạo đại trận, ba mươi sáu đạo trận nhỏ, mỗi một cái trận pháp đều cần hơn một nghìn phù văn, không thể sai một đạo, nếu không thì kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Hắn không chút hoang mang đánh ra quyết ấn, vô cùng chầm chậm, thận trọng, đầy đủ hao ba ngày, mới đưa hết thảy trận phù, một cái tốt toàn bộ đánh xong.

Đặng Viễn cả người run lên, trên người vô số phù quang điểm sáng, Tam Hoa cảnh đại viên mãn tột cùng sức mạnh tản mát ra, “Ầm ầm” một tiếng lại thu về trong cơ thể, trở nên lặng yên không một tiếng động.

Đến đây, toàn bộ quá trình luyện chế toàn bộ hoàn thành.

Dương Thanh Huyền đã mệt sắc mặt trắng bệch, nhưng vẫn là vỗ ót một cái, buồn bực không thôi, Toái Niết cảnh tu vi, bị hắn luyện chế rớt xuống một cảnh giới, chỉ có Tam Hoa đỉnh cao.

Nhưng đối với lần thứ nhất người luyện chế mà nói, có thể có thành tích như vậy, đã là phi thường đáng sợ.

Chỉ là Dương Thanh Huyền cũng không cảm thấy, còn đang trách móc tự học không đến nơi đến chốn.

“Cái này con rối, cũng có thể xem như là Địa Khí, dù sao cũng là ta luyện chế con rối thứ nhất, tương lai có thể tìm được cái kia chút tài liệu quý giá, còn có thể không ngừng thăng cấp đi tới, ta cho hắn lấy cái tên, liền gọi người A qua đường đi.”

Dương Thanh Huyền đem người A qua đường vừa thu lại, liền xuất quan đi.

Thiên Tông Lục lão đã sớm đem mỗi bên loại sự vật đều an bài xong, sẽ chờ Dương Thanh Huyền xuất quan.

Ngoại trừ Lục lão ở ngoài, Độc Cô Tín cũng chỉ thân mà đến, dự định cùng nhau ly khai.

Lúc này, Dương Thanh Huyền lại cùng Âm Dao, Tô Anh, tô ban đêm, Trần Chân, Mạnh Thụy cùng Nhạc Cường đám người ngắn ngủi gặp nhau một hồi, liền thừa Thiên Phàm đi.

Khi đi ngang qua Thanh Hạp Cốc thời điểm, lại dừng lại mấy ngày, đem tự mình luyện chế người A qua đường cho Tra Tư Vũ kiểm tra một lần.

Tra Tư Vũ thấy là Toái Niết cảnh con rối, sợ hết hồn, cũng không dám thất lễ, kiểm tra cẩn thận một phen, chấn động sợ nói không ra lời, “Lão đệ lần thứ nhất luyện chế, là có thể hoàn mỹ như vậy, thực sự là khó mà tin nổi, tuy rằng tu vi rớt xuống một cảnh giới, nhưng mặc dù là tay già đời luyện chế, cũng thường xuyên sẽ phát sinh tình huống như thế.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ta vẫn luôn cảm thấy tiếc nuối đây, nếu không thì nhiều hơn một cái Toái Niết cảnh giúp đỡ, hiện tại chỉ có Tam Hoa đỉnh cao, một cảnh kém, kém chi ngàn dặm.”

Tra Tư Vũ nói: “Lão đệ không cần ảo não, cái này đã phi thường giỏi. Hơn nữa sinh luyện thuật điều khiển rối, mức độ lớn nhất giữ khôi lỗi hoàn chỉnh tính, cho tương lai tiến hóa để lại đầy đủ không gian. Ta trong cốc còn có một chút tài liệu quý hiếm, lão đệ sau đó hay là cần dùng đến.”

Dương Thanh Huyền chối từ luôn mãi, vẫn là không cưỡng được Tra Tư Vũ có hảo ý, không thể làm gì khác hơn là nhận lấy.

Tra Tư Vũ than thở: “Nếu không có tuổi tác quá lớn, ta cũng rất muốn cùng lão đệ một khối đi ra ngoài lang bạt một phen đây, chỉ là tuổi thọ đã hết, đã không có cái kia hùng tâm tráng chí rồi.”

Dương Thanh Huyền nghiêm mặt nói: “Tuổi già chí chưa già, chí ở ngàn dặm, liệt sĩ tuổi già, chí lớn không ngớt.”

Tra Tư Vũ sững sờ, lập tức rơi vào trầm tư, nói: “Lão đệ vô cùng có lý, ta cho dù tốt sinh suy nghĩ một phen, như là cái nào ngày ta nghĩ thông suốt, liền đi Thiên Tông học viện liên hệ các ngươi.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, cười nói: “Cái kia bất cứ lúc nào cung kính chờ đợi lão ca đến.”

Tra Tư Vũ cười khổ gật đầu, Dương Thanh Huyền làm hắn vô cùng động lòng, nhưng trong cốc sự vụ sắp xếp cũng cần đại lượng thời gian, hơn nữa hắn trong lúc nhất thời cũng không dưới lớn như vậy quyết tâm.

Ở Thanh Hạp Cốc ngưng lại nửa tháng sau, tám người lần thứ hai ra đi, thông qua nhiều lần trăn trở, hao phí hơn mười triệu linh thạch trung phẩm, này mới tới Ngọc Minh Thành.

Lục Giang Bằng bọn người là thổn thức không ngớt, đừng nói chính mình không có đầy đủ sức mạnh đi ra gặp thưởng thức các mặt của xã hội, coi như sức mạnh tăng lên, cũng không có cái này tài lực a.

Bọn họ trước khi ra ngoài, đã mang theo thật nhiều linh thạch cùng đan dược, nhưng chỉ là truyền tống phí, liền để cho bọn họ trố mắt ngoác mồm, may mà Dương Thanh Huyền hiện tại tiểu có dòng dõi, lúc này mới một đường thông suốt.

“Mới mấy tháng, này Ngọc Minh Thành tựa hồ có chút thành tựu a.”

Ở ngoài thành truyền tống khu vực, đã tạo lập được mười tòa trận pháp, mỗi ngày truyền tống đều là tăng cao.

Hơn nữa phóng tầm mắt nhìn, lúc trước bị chính mình rơi rụng phá hủy trong thành kiến trúc, cũng cơ bản đều chữa trị.

“Kỳ quái, này Ngọc Minh Thành chỉ là một truyền tống đầu mối, vì là gì nhiều như vậy võ giả hướng về trong thành đi?”

Dương Thanh Huyền tám người trôi nổi ở trên không trên, nhìn cái kia truyền đưa ra võ giả, cũng không có trung chuyển đi những địa phương khác, mà là trực tiếp hướng về trong thành chạy.

Bỗng nhiên, từ truyền tống bên trong khu vực bùng nổ ra một cổ cường đại yêu khí, “Ầm ầm” một tiếng, không gian kịch liệt rung động, một đầu không phải gấu không phải Gấu ngựa quái vật to lớn từ bên trong nổi lên.

Dương Thanh Huyền cả kinh, nói: “Toái Niết cảnh yêu thú?!”

Lục Giang Bằng đám người càng là hai mặt nhìn nhau, bọn họ Luân Hải cảnh tu vi, ở bắc năm quốc đã là đỉnh thiên tồn tại, vừa ra Huyền Dạ đại lục, mới phát hiện mình hãy cùng đứa trẻ sơ sinh vậy. Chỉ có Khanh Bất Ly khá tốt, hắn trước kia liền du lịch qua tinh vực, biết một chút tình huống bên ngoài.

“Là Đại Địa Cổ Hùng! Trời ạ, đây là Bất Động Thành bảo vệ yêu thú a, dĩ nhiên cũng bị mang đến!”

“Hạ Ẩm công tử, quả nhiên là hắn! Liền ngay cả hắn cũng không nhịn được sao?!”

Mọi người ở đây kinh hãi hạ, Dương Thanh Huyền lúc này mới phát phát hiện, cái kia Đại Địa Cổ Hùng trên bả vai, đứng cạnh một tên sắc mặt lãnh ngạo nam tử, thực lực cũng ở Toái Niết cảnh trên dưới, khinh thường nhìn phía dưới mọi người, ra lệnh: “Da da gấu, chúng ta đi!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 592: Kháng Long Hữu Xỉ

“Ầm ầm!”

Cái kia Đại Địa Cổ Hùng thân thể hơi động, liền chấn không gian nổ vang, lóe lên bên dưới, càng lấy tốc độ cực nhanh hướng về trong thành lao đi.

Dương Thanh Huyền kinh hãi không thôi, như vậy xông ngang đánh thẳng lời, cái kia Ngọc Minh Thành không được lại phá huỷ?

Ngay ở hắn lo lắng thời điểm, chỉ thấy cái kia Đại Địa Cổ Hùng bay ở thành trì bầu trời, liền lặng lặng đứng ở mặt trên, như nhân loại một loại ngồi xếp bằng hư không, mà Hạ Ấm công tử nhưng là hóa thành lưu quang, hướng về trong thành bay đi.

Ở đó Hùng Bi bốn phía, còn lơ lững hơn mười chiếc tạo hình cổ quái chiến hạm, cùng với không ít phi hành nguyên khí cùng kéo xe yêu thú.

Những yêu thú kia gặp Hùng Bi ở, đều là hoảng sợ kêu vài tiếng, hốt hoảng tán ở bốn phía, không dám tới gần.

Lục Giang Bằng cười khổ nói: “Tiểu tử này vẫn tính có chút chỉ huy, thế giới này thật đáng sợ rồi, không nghĩ tới qua nhiều năm như vậy, chúng ta đều ếch ngồi đáy giếng.”

Độc Cô Tín than thở: “Hiện tại liền dựa cả vào Thanh Huyền, mang theo chúng ta này đám trong giếng đi ra cóc, gặp gỡ các mặt của xã hội.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Hai vị trưởng lão nói đùa, chúng ta qua xem một chút, vừa nãy cái kia Hạ Ấm bay đi phương hướng, chính là Đại La thương hội vị trí, ta sợ Hoa Thanh sẽ có phiền toái.”

Khanh Bất Ly nói: “Những cường giả này phân tranh yểu mà đến, ngược lại giống như một hồi thịnh hội.”

Dương Thanh Huyền hoài nghi nói: “Ngọc Minh Thành còn đang trùng kiến bên trong, ở đâu ra cái gì thịnh hội?”

Đang nói, lại là một nhóm võ giả truyền tống mà đến, cường đại khí tức tản ra, tu vi thấp nhất cũng có Luân Hải cảnh, nhìn sắc mặt bọn họ cùng trang phục, hẳn không phải là đồng nhất môn phái, tất cả đều bóng người lóe lên liền hướng trong thành bay đi.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Thật chẳng lẽ là thịnh hội?”

Như là biến cố, trong thành không có như vậy tường hòa bầu không khí, dân chúng bình thường đều ở đây trên đường phố cất bước, thỉnh thoảng nhìn trên bầu trời, bình phẩm từ đầu đến chân.

“Chúng ta cũng đi thôi.”

Dương Thanh Huyền hơi hơi yên tâm điểm, tám người lúc này bay vào trong thành, hướng về Đại La thương hội vị trí đi.

Đi qua cái kia Đại Địa Cổ Hùng thời điểm, rõ ràng cảm giác được to lớn yêu khí lăng không đè xuống, Khanh Bất Ly đám người đều hoàn toàn biến sắc, chỉ có Dương Thanh Huyền bình thản ung dung.

Cái kia Đại Địa Cổ Hùng tựa hồ hai mắt hơi mở, nổ bắn ra một tia bén nhọn khí tức đến, rơi trên người Dương Thanh Huyền, sau đó lại chậm rãi nhắm lại.

Dương Thanh Huyền tự nhiên cảm ứng được cái kia Hùng Bi đang tra thăm dò hắn, nhưng cũng không có ác ý.

Đại La thương hội ở nguyên bản phế tích địa phương, xây lên một ngôi đại điện, giờ khắc này trước cửa người người nhốn nháo, ngựa xe như nước, tứ phương võ giả đều tới bên trong tụ đi.

“Tốt hơn cao thủ.”

Dương Thanh Huyền lặng lặng nhìn phía dưới, không khỏi trong lòng thấy kỳ lạ, những võ giả này nhất định là từ những địa phương khác chạy tới.

Hắn định nhãn vừa nhìn, lập tức phát hiện một bóng người quen thuộc, vội vàng bay hạ xuống.

“Quản Bằng đại nhân, có khoẻ hay không.”

Người kia chính là Quản Bằng, ở luống cuống tay chân chiêu đãi mọi người, nghe vậy vội vàng quay đầu lại, một hồi liền kinh trụ, “Dương... Dương Thanh Huyền!”

Dương Thanh Huyền mỉm cười gật đầu, nói: “Ta mới ly khai mấy tháng, ở đây liền vô cùng náo nhiệt, Hoa Thanh năng lực của tiểu thư quả nhiên không phải bình thường.”

“Đại nhân ngài tới thực sự là đúng lúc, nhị tiểu thư nếu như biết rồi, không chắc vui vẻ thành hình dáng gì đây!”

Quản Bằng vội vàng dặn dò những người khác chiêu đãi khách nhân, mình thì là đem Dương Thanh Huyền mấy người mời đến một bên, phái người khác sắp xếp xa hoa nơi ở.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Náo nhiệt như vậy, nhưng mà cái gì múc đời?”

Quản Bằng sửng sốt một chút, nói: “Đại nhân ngài không biết?

Lẽ nào ngài là trùng hợp đi ngang qua?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không phải đi ngang qua, là có chuyện tìm đến Hoa Thanh tiểu thư, ngược lại cũng đúng là trùng hợp.”

Quản Bằng cười khổ nói: “Thì ra là như vậy, ngày mai sẽ là Hoa Thanh tiểu thư sinh nhật mười bảy tuổi, tiểu thư rộng rãi phát thiệp mời, mời Bất Hủ đại lục các lộ danh lưu đến đây tiệc rượu.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Này, quá cái sinh nhật, liền làm cho như vậy long trọng?”

Quản Bằng nói: “Ai nha, một lời khó nói hết. Thanh Huyền đại nhân đi theo ta, ta trước tiên mang ngươi ở lại, sau đó lại đi thông báo tiểu thư, sợ là tiểu thư được sướng đến phát rồ rồi. Hiện tại tiểu thư hơn nửa đi theo Hội trưởng đại nhân bên cạnh người, hội kiến các lộ danh lưu.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đại La thương hội Hội trưởng cũng tới?”

Quản Bằng gật đầu nói: “Tự nhiên, nếu là không có hội trưởng chống đỡ, dựa vào tiểu thư riêng mình uy vọng cùng tiếng tăm, nơi nào sẽ dẫn tới như vậy long trọng.”

Ngay sau đó, Quản Bằng một bên dẫn bọn họ đi ở, một bên đem sự tình ngọn nguồn giảng thuật một phen.

Nguyên lai Dương Thanh Huyền ly khai Ngọc Minh Thành sau, Hoa Thanh liền một lòng một dạ nhào vào truyền tống trận kiến thiết trên.

Nhưng bởi vì Ngọc Minh Thành truyền tống công năng hư hao, làm cho nguyên bản đều phải con đường Ngọc Minh Thành dòng người, cũng bắt đầu chuyển cái khác đường nối, thậm chí phụ cận một ít thành thị, vì cướp Ngọc Minh Thành lưu lượng, cũng bắt đầu xây dựng đại lượng truyền tống trận.

Hiện tại vừa khôi phục hơn mười cái trọng yếu truyền tống trận, Hoa Thanh liền phát hiện vấn đề cực lớn, nguyên vốn muốn thông qua Ngọc Minh Thành trung chuyển dòng người, hiện tại cũng bị những thành trì khác phân lưu đi tới.

Này loại lượng người đi tổn thất, không phải là một sớm một chiều là có thể bù đắp lại.

Như là lưu lượng không khôi phục được, cái kia Đại La thương hội nhận những này Hạng Mục, sẽ phải lỗ vốn.

Mà lúc này, Hoa Thanh đang phải đối mặt sinh nhật mười bảy tuổi, liền động linh cơ một cái, rộng rãi phát thiệp mời, vừa đến mời Bất Hủ đại lục các môn các phái tham gia tiệc rượu, hai lần làm một lần Ngọc Minh Thành buổi đấu giá, muốn dùng cái này đến hấp lại lượng người đi.

Nguyên bản đây cũng chỉ là cái tiểu kế mưu, lấy Hoa Thanh tiếng tăm cùng thực lực, cũng kéo không đến bao nhiêu người.

Ai biết Đại La thương hội Hội trưởng hoa hâm, nghe nói việc này sau, rất là tán thưởng, dùng lực lượng trong tay của hắn đổ thêm dầu vào lửa, đem vốn chỉ là phạm vi nhỏ mời, một hồi liền rộng rãi phát ra ngoài, hầu như trải rộng gần phân nửa đại lục.

Đồng thời đem buổi đấu giá quy tắc không ngừng nhắc đến cao, thậm chí lấy ra một viên Kháng Long Hữu Xỉ đến làm then chốt đồ vật.

“Chi! Kháng Long Hữu Xỉ!”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, sợ hãi nói: “Lẽ nào... Chẳng trách...”

Hắn nói không minh bạch, Lục Giang Bằng bọn người là đầu óc mơ hồ.

Quản Bằng tán thưởng nói: “Xem ra Thanh Huyền đại nhân cũng nghe qua cái toa thuốc kia.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, sắc mặt trở nên nghiêm nghị cực kỳ, trước đây không lâu, Đô gia tổ tàng trong điển tịch, mới giới thiệu một loại tên là “Phá thiên đan” đan dược, bên trong có bốn vị chủ tài, một chính là Kháng Long Hữu Xỉ.

Mà phá thiên đan tác dụng, chính là tăng cường 5% đột phá đến Thiên Vị tỷ lệ.

Đừng nói năm phần trăm, coi như là một phần trăm, cũng đủ để dẫn tới Địa cảnh cường giả, đặc biệt là Toái Niết cảnh cường giả đổ xô tới.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Cái gọi là Kháng Long Hữu Xỉ, chính là Kháng Long bộ tộc long nha, vật này coi như không ngon miệng phá thiên đan, bản thân cũng là muôn vàn khó khăn một cầu đồ vật. Hoa hâm Hội trưởng vì này Ngọc Minh Thành lợi ích, xem như là ra nặng tay.”

Quản Bằng nhìn hắn, ánh mắt lóe lên vẻ kinh dị, chậm rãi nói rằng: “Trên thực tế, Hội trưởng đại nhân mục đích chủ yếu nhất cũng không phải là Ngọc Minh Thành, mà là biết thời biết thế, đem Hoa Thanh tiểu thư giới thiệu ra ngoài, để thiên hạ danh lưu đều nhận ra, vì là tiểu thư tương lai thương đồ, võ đường, thậm chí là hôn nhân, bày sẵn con đường.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 593: Tinh Chuẩn Định Vị, Tôn Nghiêm Cùng Sinh Mệnh

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, nhất thời hiểu được.

Chính như Quản Bằng nói, bất luận là từ thương, võ, hôn ba cái phương diện nhìn, Hoa Thanh cô gái nhỏ này vừa trưởng thành, làm cho nàng tiến vào các đại danh lưu thế gia trong mắt, là vô cùng mới có lợi.

Dương Thanh Huyền nói: “Chẳng trách then chốt đồ vật là Kháng Long Hữu Xỉ, hoa hâm hội trưởng tâm tư thật cẩn mật a, đem cần Kháng Long Hữu Xỉ thanh niên nhan tuấn đều hấp dẫn tới, đây là chạy để Hoa Thanh ra mắt đi nha.”

Tuổi tác cùng Hoa Thanh tương xứng thanh niên nhan tuấn bên trong, Kháng Long Hữu Xỉ đối với hai loại người không có hứng thú, một loại là cặn bã, thực lực còn không đạt tới Địa cảnh, như vậy hoa hâm không lọt mắt, còn một loại là đã đột phá đến rồi Thiên Vị, loại này sợ là không lọt mắt Đại La thương hội.

Vì lẽ đó hoa hâm nắm một viên Kháng Long Hữu Xỉ đi ra, liền đem tham gia buổi đấu giá người đám tiến hành rồi tinh chuẩn định vị.

Đương nhiên, còn có đại lượng địa cấp lão nhân cũng tràn tới, chỉ bất quá bọn hắn thức thời sẽ chờ tham gia buổi đấu giá, này tiệc sinh nhật bọn họ cũng rõ ràng, sẽ không đi tự chuốc nhục nhã.

Quản Bằng gật đầu nói: “Thậm chí lần này rất nhiều thế lực, đều là trực tiếp chạy cầu hôn tới.”

“Cầu hôn...”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc cười nói: “Cô gái nhỏ kia tính tình hoạt bát, thiên tư thông tuệ, sợ là sẽ không cam lòng nhanh như vậy liền kết hôn chứ?”

Quản Bằng cười khổ nói: “Ai biết được, Nhị tiểu thư tâm tư chúng ta cũng không dám đoán, bất quá... Thanh Huyền đại nhân... Nhị tiểu thư cùng ngài... Chung đụng còn thật vui vẻ... Ha ha...”

Hắn ngượng ngùng cười nói, sắc mặt hết sức không tự nhiên.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Hừm, tất cả mọi người rất vui vẻ, trao đổi lẫn nhau, đều là được lợi rất nhiều.”

“Ngạch, vậy ngài có nhớ hay không pháp...” Quản Bằng thận trọng thử thăm dò.

“Hả? Ý nghĩ, ý tưởng gì?” Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, cau mày hỏi.

Quản Bằng trên trán chảy ra mồ hôi lạnh đến, sờ một cái, nói: “Không có, không có ý tưởng gì.”

Dương Thanh Huyền nói: “Quản Bằng tiên sinh, mấy tháng không gặp, ngươi làm sao trở nên cổ quái?”

Quản Bằng ngượng ngùng nở nụ cười, nói: “Nào có, Thanh Huyền đại nhân suy nghĩ nhiều, mời tới bên này.”

Đang khi nói chuyện, liền đem Dương Thanh Huyền mấy người mang tới một mảnh nhã cư địa phương, hoàn cảnh vô cùng thanh u, cự ly này đại điện cũng cũng không xa.

Quản Bằng ôm quyền nói: “Thanh Huyền đại nhân cùng mấy vị liền ở tạm nơi này đi, có việc bất cứ lúc nào đến gọi ta, ta đi trước chào hỏi khách nhân.”

Dương Thanh Huyền phất tay nói: “Ngươi đi đi.”

Quản Bằng vừa quay người lại, liền thân thể đình trệ ở.

Dương Thanh Huyền tám người cũng đều là hơi thay đổi sắc mặt, cùng nhau nhìn phía trên không, một người đàn ông ngồi xếp bằng ở một con con nhện to lớn trên, con nhện kia toàn thân màu xanh sẫm, có tám con mắt lục nhãn, giáp lưng cùng ngực bản bao trùm lông tơ, trên người có yêu màu xanh biếc thần mặt trời văn. Tám cái chân co ro, nhìn thấy được kiên cường như sắt, vô cùng có lực bộc phát, đồng thời phần cuối tròn trịa, dường như có kịch độc.

Nam tử lạnh lùng nhìn phía dưới, lạnh giọng nói: “Quản Bằng, không phải nói không có nhã viện sao? Làm sao mấy cái này so với ta muộn, đều an bài nhã viện?”

Quản Bằng vừa nhìn người này, sắc mặt hơi tái phát, vội vàng nói: “Du Nguyên đại nhân, đích xác không có nhã viện, cái nhà này là tiểu thư mình, chuyên môn dùng để chiêu đãi bằng hữu. Mà mấy vị này, đang là tiểu thư tư nhân bằng hữu.”

“Hoa Thanh tư nhân bằng hữu?”

Du nguyên ánh mắt quét qua mấy người, Khanh Bất Ly chờ lão đầu tự nhiên không vào hắn pháp nhãn, cuối cùng rơi trên người Dương Thanh Huyền, nhìn hắn chằm chằm thêm vài lần, lạnh như băng nói rằng: “Này căn thông là ai, các ngươi tiểu thư làm sao sẽ cùng hắn là bằng hữu?”

“Chuyện này...”

Quản Bằng khổ sở nói: “Tiểu thư bằng hữu liền là tiểu thư bằng hữu, có cái gì có thể hay không.”

Du nguyên biến sắc mặt, không nghĩ tới Quản Bằng dám chống đối hắn, lạnh lùng mắt sáng lên, toàn tức nói: “Ta không cần biết hắn là ai, lập tức để hắn cút, căn này nhã viện ta muốn.”

Quản Bằng vội la lên: “Du Nguyên công tử, không thể. Nếu là bị tiểu thư biết được lời, tất nhiên sẽ trách tội.”

Du nguyên hững hờ nói: “Cũng tốt, để Hoa Thanh tự mình tiến tới tìm ta.”

“Chuyện này...” Quản Bằng hết đường xoay xở, gấp đến độ đầu đầy mồ hôi.

Dương Thanh Huyền mỉm cười vỗ vai hắn một cái vai, lấy đó an ủi, nói: “Không sao, ở đây liền tặng cho hắn đi, mặt khác đổi một gian nhà cho chúng ta là tốt rồi.”

Quản Bằng thở thật dài một cái, liên tục lắc đầu, nói: “Thanh Huyền đại nhân, thực sự là xin lỗi, tám vị đi theo ta đi.”

“Chậm đã.”

Du nguyên một mặt không nhịn được nói: “Không nghe thấy lời của ta sao? Ta nói là cút, không phải đi.”

Ánh mắt của hắn mang theo hài hước thần thái, châm chọc bắn hạ xuống.

Nguyên bản Dương Thanh Huyền mấy người đi rồi cũng thì không có sao, nhưng Dương Thanh Huyền vừa nãy cái kia ôn văn nhĩ nhã phong độ, để hắn hết sức khó chịu, một hồi liền ra vẻ mình hẹp hòi cùng hẹp hòi, nhất thời lửa giận dâng lên, lập tức làm khó dễ.

Khanh Bất Ly đám người đều hoàn toàn biến sắc, từng cái từng cái vẻ giận dữ đầy mặt.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc bật cười, chỉ có điều nụ cười càng phát lạnh lẽo, “Lại một cái đầu óc nước vào ngốc treo, xem ra không cần thay đổi sân.”

“Ha ha, người tổng là bởi vì một ít cũng không trọng yếu đồ vật, tỷ như mặt mũi, tôn nghiêm, mà lựa chọn bỏ qua sinh mệnh. Bất quá mạng của các ngươi, ngược lại cũng không phải thứ gì trọng yếu.”

Du nguyên đứng dậy, bóng người bỗng nhiên lóe lên, liền biến mất ở nhện lớn trên, trực tiếp xuất hiện trên bầu trời Dương Thanh Huyền hai mươi trượng nơi, tay phải vồ một cái, một thanh chiến thương liền nắm trong tay, đâm thẳng mà xuống.

Dương Thanh Huyền bận bịu quát lên: “Mấy vị trưởng lão tản ra.” Chính mình cũng là bóng người lóe lên, lấy cực nhanh Kiếm Bộ tránh ra một kích kia, đồng thời dưới chân nhẹ chút, liền nhảy lên Trường Không.

“Ầm!”

Chiến thương một hồi thất bại, đánh vào sân nhỏ trên mặt đất, năng lượng theo mũi thương khuếch tán.

Du nguyên hơi thay đổi sắc mặt, chỉ lo này thương thế đem sân phá huỷ, vậy mình lại không nhã viện ở, lúc này thương thế vừa thu lại, đem hết thảy khuếch tán sức mạnh mạnh mẽ đè ép trở về, gẩy lên trên, liền đuổi theo Dương Thanh Huyền đánh tới.

Một kích kia trường thương khí thế như cầu vồng, lại có núi non cây rừng trùng điệp xanh mướt tâm ý, phảng phất ngưng tụ núi sông tư thế.

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, nhưng trong lòng không dám khinh thường, thầm nói: “Trung cấp vị diện cường giả, quả nhiên không phải bình thường.”

Tinh Giới trên ánh sáng lóe lên, người A qua đường liền kích. Bắn ra, hai tay ở trước người bấm quyết, một chiêu “Ngàn ngân thức" ấp ủ mà lên, "Oanh" một tiếng vỗ vào cái kia thương mang trên, nhưng một thức này uy năng, toàn bộ đánh tan.

Du nguyên con ngươi co rụt lại, lạnh giọng nói: "Tam Hoa cảnh tột cùng con rối?"

Hắn trong lòng có chút quái lạ, cho dù là điều khiển con rối, một loại rất khó khống chế vượt qua chính mình cảnh giới quá nhiều con rối, "Hắn bất quá là Luân Hải hậu kỳ, làm sao có thể điều khiển Tam Hoa tột cùng con rối? Kỳ quái."

Mặc dù cảm thấy quái lạ, nhưng vẫn chưa suy nghĩ nhiều, bóng người lóe lên liền đuổi theo, thương thế ở trên không bên trong vung một cái, liền ngưng ra một đạo sắc bén hào quang, giống như trăng tròn, gấp bắn đi.

Bất quá là Tam Hoa cảnh đỉnh cao mà thôi, hơn nữa còn là một con rối, cùng thật sự Tam Hoa cảnh đỉnh cao lại kém một đoạn dài, hắn có Toái Niết sơ kỳ tu vi, tự nhiên không để vào mắt, huống chi còn có một đầu hung mãnh to lớn con nhện lược trận.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 594: Thiên Vị Trấn Áp

Dương Thanh Huyền điều khiển Lộ Nhân Giáp xông lên, đồng thời chính mình một tay vỗ một cái, Cửu Tiêu Hoàn Bội liền nổi lên, Bát Âm Huyền Chỉ đánh vào trên đàn, nhất thời dập dờn ra tảng lớn dây quang, như tiếng chói tai mưa nặng hạt, hóa ra từng cái từng cái vòng sáng, kích. Bắn ra.

Tiếng đàn không chỉ có công kích sắc bén, hơn nữa thẳng Kích Tâm thần, để Du Nguyên một hồi phiền não, đồng thời càng là lửa giận dâng lên, quát lên: “Hạt gạo ánh sáng, đồ làm giãy dụa!”

Trường thương đâm mở Lộ Nhân Giáp, sau đó vung một cái thương đầu, hướng về cái kia chút dây quang quét tới, “Ầm ầm” nổ ra tảng lớn tiếng vang.

Hai người kịch đấu, lập tức đã kinh động phụ cận võ giả, mấy chục đạo bóng người ở phía xa bay lơ lửng lên trời, nhìn xa xa, đều không dựa đi tới, miễn cho bị vạ lây người vô tội.

Du Nguyên cười lạnh nói: “Ngươi muốn dùng tiếng đàn đám đông hấp dẫn lại đây, cho rằng liền có thể cứu ngươi sao? Ấu trĩ, giết ngươi bất quá trong khoảnh khắc!”

Nói đem chiến thương vứt lên, hai tay tìm một hình cung, cái kia thương thế cuốn một cái, đem không gian chung quanh tất cả đều tịch cuốn vào, sức mạnh đáng sợ không ngừng áp súc, rốt cục đạt tới cực hạn..

“Bôn Lôi Thương!”

“Ầm ầm!”

Du Nguyên hét lớn một tiếng, hai tay theo thương thế đẩy ra, cái kia bị áp súc mấy chục lần sức mạnh bỗng chốc bị phóng thích, “Vèo” một tiếng đánh tan tầng tầng không khí, như như chớp giật, lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ điên cuồng bắn đi.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, biết đây là Toái Niết sơ kỳ đỉnh cao sức mạnh, không thể mạnh mẽ chống đỡ.

Lúc này đem Hoang Khôi thả ra, cường đại hoang khí ầm ầm bạo phát, một quyền liền quay về cái kia chiến thương đánh tới.

“Ầm ầm!”

Không có bất kỳ đẹp đẽ, chỉ là Hoang Khôi toàn bộ lực lượng một quyền, liền tiêu hao hết một nửa Hoang đan.

“Coong!”

Chiến thương truyền lên đến nhọn rung động, Hoang Khôi quyền phong bốn phía, bị một tầng thật dầy hoang khí bao vây, dường như tầng đất, đem thương thế gắt gao ngăn chặn.

“Ầm ầm!”

Cái kia tầng đất theo thương thế nghiền ép đi tới, đem cái kia Bôn Lôi Thương một đòn hoàn toàn phá mở, không chỉ có đem thương rung trở lại, đồng thời quyền thế đưa tới hoang khí bão táp, cũng đột kích ngược mà lên.

“Chi! Làm sao có khả năng!”

Du Nguyên hoảng hốt, cái kia chấn động bay trở về chiến thương, hắn thân thủ nắm lấy, lập tức nứt gan bàn tay, cả người đều bị đẩy lùi đi ra ngoài.

Hơn nữa gió kia bạo khoảnh khắc bao phủ, liền muốn đem cuốn vào, bên trong hoang khí càng dường như vô số dao lượn vòng, một khi đi vào, sợ là trong khoảnh khắc liền muốn biến thành thịt rữa.

Du Nguyên sợ đến hồn phi phách tán, hét lớn: “Lục chu!”

“Xì!”

Không trung đột nhiên phóng tới vài sợi màu xanh biếc tơ nhện, phun ở gió kia bạo trên, lập tức đem bão táp giảm tốc độ, theo chu quấn quanh đi vào, chậm rãi ở trên không bên trong tiêu tan.

Du Nguyên sắc mặt tái nhợt, nắm chiến thương tay, bị chấn động ra máu tươi, theo cán thương chảy xuống.

Nhưng hắn không hề hay biết đau, ánh mắt lóe lên sợ hãi vẻ mặt, “Ngươi là Công Thâu thế gia người?!”

Tại hắn trong ấn tượng, chỉ có Công Thâu thế gia người, mới có thể điều khiển xa so với mình cảnh giới cao con rối,, phổ thông Khôi lỗi sư căn bản không làm được điểm ấy.

Dương Thanh Huyền lãnh đạm nói: “Ngươi là cái thá gì? Cũng xứng biết thân phận của ta? Cút!”

Hầu như là giống nhau lời, đỗi trở lại.

Du Nguyên trên mặt lúc đỏ lúc trắng, người ở ngoài xa đều sẽ hai người cuộc chiến thấy rõ rõ ràng, không ít đều là Bất Hủ đại lục trên thanh niên tuấn kiệt, hơn nữa đều nhận thức được bản thân, như là tìm không về tràng tử, cái mặt này nhưng là ném đi được rồi.

Hắn sờ một cái bên người lục chu, tự tin chậm rãi đang khôi phục ‘, thầm nghĩ: “Hắn bất quá là dựa vào con rối mà thôi, ta có lục chu ở, đủ để đem cái kia hai cỗ con rối áp chế xuống, mà ta chỉ muốn dốc toàn lực đánh chết, cái kia con rối tự nhiên cũng không có dùng.”

Nghĩ định sau khi, sát khí lại nổi lên, quát lên: “Không biết sống chết, hôm nay liền để ngươi biết ta Du Nguyên công tử lợi hại!”

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, đem Hoang Khôi cùng Lộ Nhân Giáp đều cho đòi trở về, phân biệt đặt thân thể hai bên trái phải, đồng thời lấy ra Cửu Tiêu Hoàn Bội.

Đúng lúc này, bỗng nhiên hai người đều là hơi ngưng lại, thân thể cứng ngắc hạ xuống.

Không chỉ có như vậy, cái kia to lớn lục chu cũng là thân thể cuộn rút đứng lên, lộ ra sợ biểu hiện.

Một luồng không rõ uy thế, như ẩn như phát hiện, dường như đại đạo vô hình, phập phù trên Trường Không, rồi lại không để lại dấu vết.

“Thiên Vị!”

Hai người đồng thời chấn động trong lòng, sắc mặt âm trầm lại, biết là Đại La thương hội bên trong Thiên Vị cường giả ra tay rồi, chiến đấu này là không đánh xuống được.

Quả nhiên, hư không bên trong, một đạo thanh âm lạnh như băng truyền đến, “Ta bất kể hai vị là ai, kính xin cho Đại La thương hội một chút mặt mũi, nếu không thì chỉ có thể mời hai vị cút khỏi Ngọc Minh Thành.”

Du Nguyên hít một hơi, ôm quyền nói: “Tiền bối, tại hạ Ngũ Độc Môn Du Nguyên, cùng Đại La thương hội...”

“Phốc!” Lời còn không nói chuyện, ngực liền như đánh mạnh, trực tiếp phun ra một ngụm máu đến, lập tức đầy mặt ngạc nhiên cùng khó có thể tin, làm sao cũng không nghĩ tới này Thiên Vị cường giả mạnh mẽ như thế, một chút mặt mũi cũng không cho.

“Các ngươi Ngũ Độc Môn môn chủ lại đây, còn có tư cách cùng lão phu nói chuyện, ngươi là cái rắm gì a? Cũng tới cùng Đại La thương hội kết giao tình? Nói thêm câu nữa, liền nằm ra Ngọc Minh Thành.”

Cái kia Thiên Vị cường giả âm thanh nhàn nhạt vang lên, mang theo coi thường hết thảy ngữ khí, phảng phất hai người cũng chỉ là bé nhỏ không đáng kể giun dế, nếu không phải là Đại La thương hội khách nhân, sợ là trong khoảnh khắc cũng sẽ bị bóp chết.

Dương Thanh Huyền cũng là trong lòng chấn động dữ dội, không dám lên tiếng, thầm nghĩ: “Thiên Vị cường giả, quả nhiên bá đạo, nhưng cũng có bá đạo tư bản.”

Quản Bằng vẫn căng thẳng mặt, giờ khắc này mới mừng rỡ thở phào nhẹ nhõm, kích động nói: “Là Tần lão, Tần đại nhân!”

Cái kia Thiên Vị cường giả sau khi nói xong, liền không có nữa âm thanh, cho đến sau một lúc, hai người không phát hiện được hắn hơi thở, lúc này mới sắc mặt hơi hơi quay lại, đều là lạnh lùng nhìn chằm chằm đối phương, một người châm chọc, một người phẫn hận.

Du Nguyên khuôn mặt càng là âm trầm muốn chảy ra nước, lạnh giọng nói: “Có gan đừng đi, chờ buổi đấu giá sau khi kết thúc, trở lại trận chiến sống còn.”

Dương Thanh Huyền giễu cợt nói: “Đến thời điểm nói sau đi, nhìn bản thiếu gia tâm tình, có hay không có hứng thú thu cái mạng nhỏ của ngươi.”

“Nộ a!”

Du Nguyên tức giận bốc khói trên đầu, cả người run, nhưng cũng không dám phát tác, trợn lên giận dữ nhìn hắn vài lần, liền phẩy tay áo bỏ đi.

To lớn kia lục chu cũng theo sát phía sau, ở trên không bên trong lóe lên liền biến mất không thấy.

Xa xa xem náo nhiệt mọi người, gặp náo nhiệt không còn, cũng đều lần lượt rời đi, bất quá nội tâm đều tràn đầy một nỗi nghi hoặc, thiếu niên kia rốt cuộc là ai?

Quản Bằng tiến lên, khổ sở lắc đầu nói: “Thanh Huyền đại nhân, ta biết ngươi không e ngại Du Nguyên, nhưng hắn là Ngũ Độc Môn người, thủ đoạn vô số, ngươi chính là phải cẩn thận một chút tốt.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đa tạ nhắc nhở, bất quá không sao.” Hắn ngừng hạ, dường như hững hờ thử thăm dò, “Không nghĩ tới Đại La thương hội cũng có Thiên Vị cường giả tọa trấn, quả nhiên không phải bình thường.”

Quản Bằng cũng không có gì giới phòng, trực tiếp nói: “Đó là tần tướng, Tần lão, Tần đại nhân, là Hội trưởng đại nhân phụ tá đắc lực.”

“Tần tướng.”

Dương Thanh Huyền đem danh tự này nhớ kỹ, âm thầm gật đầu nói: “Xem ra lần này Ngọc Minh Thành, sẽ cực kỳ thú vị đây.”

Mọi người cảm thấy ngày mai canh tư nên đặt ở mấy giờ tốt?

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 595: Dưới Ánh Trăng Tương Phùng, Khác Nhau Một Trời Một Vực

Đi qua một phen làm ầm ĩ, nhã viện bảo vệ, bên trong có năm căn phòng, đều phân biệt kèm theo mật thất tu luyện.

Trên thực tế, lấy tu vi của bọn họ, coi như ngồi xếp bằng ở không trung mười ngày tháng cũng không liên quan, chỉ có điều Đại La thương hội chiêu đãi, liền tượng trưng cho một loại thân phận địa vị.

Mà Dương Thanh Huyền cùng Du Nguyên như thế nháo trò, sự tình rất nhanh sẽ ở Ngọc Minh Thành bên trong truyền ra.

Lục Giang Bằng âu sầu trong lòng, cảm khái nói: “Không nghĩ tới thế giới bên ngoài, hung ác như thế, một lời không hợp liền ra tay.”

Khanh Bất Ly than thở: "Trên thực tế, càng là tài nguyên phong phú địa phương giàu, tranh đấu thì càng khốc liệt. Huyền Dạ đại lục tài nguyên thiếu thốn, cũng không có món đồ gì tốt tranh, trái lại đối lập Thái Bình chút.

Mấy người đều là cảm khái không thôi.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Trên thực tế, thế giới này cái nào đều giống nhau, tất cả dựa vào nắm đấm nói chuyện. Chỉ có điều mấy vị trưởng lão là đứng ở bắc năm nước đỉnh cao, cho nên mới cảm thấy tranh đấu cực nhỏ thôi.”

Mấy người đều là sững sờ, không được gật đầu.

Khanh Bất Ly nói: “Thanh Huyền nói rất đúng, là chúng ta nhìn vấn đề góc độ không đúng, nên thả xuống khi trước cường giả tâm thái, khiêm tốn tu luyện. Thế giới này nơi nào đều là giống nhau, làm ngươi không có thực lực thời điểm, ở bất kỳ địa phương nào đều sẽ cảm giác được tàn khốc, làm ngươi nắm giữ thực lực thời điểm, toàn bộ thế giới đều sẽ đối với ngươi ôn cùng đứng lên.”

Lục Giang Bằng cười khổ nói: “Ta đã không kịp đợi muốn tìm một linh khí tăng cao địa phương cố gắng tu luyện, vừa đột phá đến Hóa Huyết cảnh thời điểm, cảm thấy toàn bộ thế giới đều ở trong tay mình, hiện tại mới hiểu được, ngay cả một cặn bã đều không phải là. Trong này cấp vị diện, Địa cảnh nhiều như chó.”

Độc Cô Tín nói bổ sung: “Không, chó chưa từng nhiều như vậy.”

Mấy người đều là cười khổ không thôi, Y Khôn đợi chỉ có Nguyên Võ cảnh tu vi trưởng lão, càng là xấu hổ không ngớt, cảm thấy áp lực cực lớn.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Con đường tu luyện, không vội vàng được, còn phải có cơ duyên. Mấy vị trưởng lão có thể từ Huyền Dạ đại lục đi ra, liền chứng minh là có cơ duyên người, thành tựu tương lai, nhất định phải xa cao hơn nhiều hiện tại.”

Lục Giang Bằng phất tay than thở: “Ngươi cũng không cần an ủi chúng ta, tự chúng ta sẽ điều chỉnh tốt tâm tính.”

Ngay sau đó, Dương Thanh Huyền liền trở lại gian phòng của mình, tiến nhập mật thất tu luyện, lần này Ngọc Minh Thành bên trong xuất hiện đông đảo cường giả, tương tự mang đến cho hắn áp lực cực lớn.

Trên đời này, bất luận thời đại nào, đều không thiếu thiên tài, cũng không thiếu cường giả, thiếu là chấn động diệu cổ kim, nghịch chuyển hoặc thống trị một thời đại nhân vật tuyệt thế, như vạn cổ Trường Không, như lúc ban đầu đời Nhân Hoàng.

Dương Thanh Huyền rất nhanh bình tĩnh lại tâm tình, tiến vào trạng thái tu luyện.

Ngày rất nhanh chuyển muộn, trên bầu trời đêm trăng sáng sao thưa.

Đột nhiên, bên ngoài truyền đến một tiếng trầm trầm la lên, “Thanh Huyền ca ca.”

Dương Thanh Huyền cả kinh, lập tức ra mật thất, theo cái kia phương hướng của thanh âm, bay vút qua.

Một hồi lâu sau, ở một mảnh dưới ánh trăng mông lung, ngờ ngợ có thể thấy được Hoa Thanh uyển chuyển dáng người, khác nào dưới ánh trăng tiên tử.

Dương Thanh Huyền trong lòng sững sờ hạ, thầm nói: “Cô nàng này mới hai tháng không gặp, lại xinh đẹp không ít, tương lai nhất định là cái đại mỹ nhân.”

Kỳ thực, Hoa Thanh đã là đại mỹ nhân.

Cái kia uyển chuyển dáng người xoay người lại, nhợt nhạt nở nụ cười, “Thanh Huyền ca ca, quả nhiên là ngươi.”

Dương Thanh Huyền gật đầu cười nói: “Chúc mừng ngươi, Hoa Thanh.”

Hoa Thanh than thở: “Vừa già một tuổi, có cái gì chúc mừng.”

Dương Thanh Huyền phun ra một cái lão huyết, ngượng ngùng nói: “Ngươi... Mới mười bảy tuổi... Lại già rồi...” Trong lòng thầm nhũ: “Cũng không biết phát dục xong rồi chưa.”

Hoa Thanh trừng hai mắt nói: “Mười bảy tuổi làm sao vậy, mười bảy tuổi rất lớn được rồi, Thanh Huyền ca ca không cũng mới mười chín tuổi sao, vừa vặn lớn hơn so với ta hai tuổi." Nói đến phía sau, thanh âm yếu ớt hạ xuống, tựa hồ có hơi ngượng ngùng.

Dương Thanh Huyền cười nói: "Ta là nam tử, ngươi là nữ tử, có khác biệt lớn."

Hoa Thanh bãi lộng chéo áo, có chút thẹn thùng nói: "Thanh Huyền ca ca, cám ơn ngươi."

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: "Cảm ơn ta? Cảm ơn ta cái gì?"

Hoa Thanh nói: "Cám ơn ngươi giúp ta, cũng cám ơn ngươi tới tham gia sinh nhật của ta tiệc rượu."

Dương Thanh Huyền cười nói: "Chuyện lúc trước liền không cần phải nói, ta là của ngươi cung phụng, lấy tiền làm việc là bản chức. Ngược lại lần này tới Ngọc Minh Thành, nói đến còn làm phiền ngươi đây."

Hoa Thanh nói: "Không biết là chuyện gì? Hoa Thanh nhất định dùng hết khả năng."

Dương Thanh Huyền ánh mắt hơi hướng về bốn phía quét qua, khẽ cười nói: "Lúc này nơi đây, sợ không phải chỗ nói chuyện, bốn phía này có ít nhất mười người trở lên đang vây xem chúng ta đây, hay là chờ lần này tiệc rượu qua đi, ta trở lại tìm Hoa Thanh nói chuyện đi."

Hoa Thanh cả kinh, nhất thời vẻ giận dữ đầy mặt, mong hướng bốn phía, quát lên: "Đều là ai? Đi ra!"

Bốn phía trong bóng đêm, phảng phất có hành tích gợn sóng, lần này liền ngay cả Hoa Thanh cũng đã nhận ra, sắc mặt biến được khó coi dị thường, lúc đỏ lúc trắng.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Hiện tại toàn bộ Ngọc Minh Thành đều là cường giả tập hợp, Hoa Thanh mọi cử động ở muôn người chú ý hạ, có người nhìn chằm chằm theo cũng hết sức bình thường.”

Hoa Thanh mắng: “Một đám đầu trộm đuôi cướp, bọn đạo chích người.” Nàng lại nói: “Thanh Huyền đại ca sớm liền phát hiện? Vì sao bắt đầu không nói ra.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Vừa đến liền phát hiện, chúng ta quang minh lỗi lạc, lại không có gì người không nhận ra, bọn họ thích xem liền để cho bọn họ đi nhìn cho rõ.”

Hoa Thanh mặt đỏ lên, may là trong đêm đen, nhìn không rõ ràng, bình phục lại tâm tình, nói: “Thanh Huyền ca ca bằng phẳng, cùng những này hạng giá áo túi cơm, thực sự là khác nhau một trời một vực.”

Bốn phía hành tích gợn sóng trở nên trở nên kịch liệt, rốt cục có người tức giận, từ trong bầu trời đêm hiện ra hiện ra.

Một người trong đó mắt như Đan Phượng, trên đầu bao bọc khăn vuông, ước chừng hai mươi, ba mươi tuổi dáng dấp, lạnh giọng nói: “Nửa đêm canh ba chạy đến, quả nhiên là bằng phẳng!”

Mấy cái khác phương hướng trên, lần lượt xuất hiện sáu người, đều là một mặt âm trầm, trong mắt tuôn ra lửa giận, một người như Hùng Bi giống như đầy người thô thịt, trừng mắt dựng thẳng mắt, cả giận nói: “Hoa Thanh tiểu thư, chớ để cho này tiểu bạch kiểm che đôi mắt, ai là vân, ai là bùn, tốt nhất là để nắm đấm đến phân phân rõ.”

“Từng hạo huynh cùng cừ hán huynh nói rất có lý, nguyên bản tiểu đệ đều không tính hiện thân, nhưng Hoa Thanh tiểu thư lời này, nói hơi quá rồi.”

Một tên ghim nới lỏng búi tóc nam tử nói, cũng hướng về mấy người khác ôm quyền chắp tay.

Mấy người còn lại cũng đều gật đầu tán thành, nhìn cái kia đầu đội khăn từng hạo cùng Hùng Bi một loại cừ hán, tựa hồ có hơi kiêng kỵ.

Dương Thanh Huyền thần thức quét qua, cũng phát phát hiện hai người này đều là Toái Niết sơ kỳ tu vi, mà cái kia ghim nới lỏng búi tóc nam tử là Tam Hoa cảnh đỉnh cao, còn lại bốn người thực lực, cũng đều ở Tam Hoa cảnh trở lên, những người này sợ đều là danh môn con em của thế gia.

Hoa Thanh cả giận nói: “Hóa ra là mấy người các ngươi, làm sao, ta có nói sai sao? Lén lén lút lút, lén lén lút lút, đương nhiên các ngươi là bùn, Thanh Huyền ca ca là vân!”

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, đây là xích - trần truồng cho mình kéo cừu hận a.

Quả nhiên, bảy người đều hoàn toàn biến sắc, cừ hán càng lớn tiếng nói: “Hoa Thanh tiểu thư, ngươi còn trẻ, không hiểu chuyện, chúng ta có thể hiểu được. Nhưng tiểu tử này nhưng cũng làm bộ không hiểu chuyện, lại không thể tha thứ!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 596: Hồng Nhan Họa Thủy, Thiên Vị Uy Thế

Hoa Thanh cả kinh nói: “Các ngươi muốn làm gì?!”

Nàng đã nhận ra bảy người sát khí trên người, toàn bộ đều chỉ hướng Dương Thanh Huyền.

Cừ hán nói: “Không làm cái gì, chỉ là muốn cho tiểu tử này một chút giáo huấn, để hắn rõ ràng thân phận của chính mình, không là dạng gì nữ tử, hắn đều có tư cách đụng.”

Hoa Thanh vừa thẹn vừa giận, tức giận thẳng giậm chân, “Ngươi nói nhăng gì đó?! Ta theo Thanh Huyền ca ca chỉ là... Chỉ là...” Câu nói kế tiếp, nàng đột nhiên không biết nói như thế nào, nói chỉ là bằng hữu bình thường, nàng lòng có không muốn, thà rằng không nói.

Lần này dáng dấp, càng để bảy người tin chắc, sự quan hệ giữa hai người vô cùng không đơn giản.

Những này Bất Hủ đại lục thanh niên tuấn kiệt, ngoại trừ hướng về phía cái kia Kháng Long Hữu Xỉ mà đến, còn có một cái ý nghĩ cũng chính là cùng Hoa Thanh kết bạn một phen, nếu như có thể kết làm việc hôn nhân cưới trở lại, tự nhiên là không thể tốt hơn nữa.

Đại La thương hội tài nguyên rộng lớn, thế lực cực cường, Hoa Thanh bản thân thiên tư thông minh, thực lực không tầm thường, hơn nữa người dáng dấp cực mỹ, những điều kiện này, đều là con cháu thế gia trong lòng lý tưởng phối ngẫu.

Nếu là bị thiên tài gì hơn người công tử đoạt đi rồi, bọn họ cũng tâm phục khẩu phục, không lời nào để nói.

Nhưng Dương Thanh Huyền một cái Luân Hải hậu kỳ tiểu tử, đồng thời không có danh tiếng gì, dĩ nhiên bắt tù binh lòng mỹ nhân, nhất thời trêu đến cả đám người sát tâm nổi lên.

Tằng Hạo mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Tiểu tử, chỉ cần ngươi quỳ xuống dập đầu đầu, lại tự đoạn một tay, đồng thời ở trên mặt chính mình khắc cái rùa đen, ta sẽ tha cho ngươi.”

Mấy người khác lập tức hiểu ý của hắn, nếu chỉ là đơn giản giết tiểu tử này, tất nhiên sẽ trêu đến Hoa Thanh cực đại mâu thuẫn, chính mình hơn nửa cũng rất khó ôm mỹ nhân về, nhưng chỉ cần tiểu tử này quỳ xuống xin tha, cái kia uất ức dạng bị Hoa Thanh thấy được, tâm hồn thiếu nữ tự nhiên cũng liền chết, chính mình mới có cơ hội.

“Ha ha, vẽ rùa đen? Không nghĩ tới chư vị hào kiệt cũng có này loại nhã hứng, vậy ta hãy theo chư vị vẽ vời.”

Dương Thanh Huyền giận dữ cười, nghĩ đến chính mình nếu không phải là có rất nhiều lá bài tẩy lời, hôm nay sợ sẽ muốn tổn hại ở nơi này, tương tự cũng là sát tâm nổi lên.

Hoa Thanh sốt sắng, mặc dù biết Dương Thanh Huyền thực lực, nhưng đối phương dù sao người đông thế mạnh, hơn nữa Tằng Hạo cùng cừ hán thực lực không thể khinh thường, lúc này rút ra Ngũ Hành Kiếm đến, bảo hộ ở Dương Thanh Huyền trước người, kêu lên: “Thanh Huyền ca ca, đi mau, ta giúp ngươi chặn một trận.”

Bảy người hơi thay đổi sắc mặt, càng là lên cơn giận dữ, nếu không có Hoa Thanh vừa nhìn chính là tấm thân xử nữ, vẫn đúng là sẽ cho rằng hai người có cái gì, trong đó năm người thân ảnh lóe lên, liền đem Dương Thanh Huyền phong kín đường lui.

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, đem Hoa Thanh Ngũ Hành Kiếm theo đè xuống, nói: “Ngươi ở một bên hãy chờ xem, ta đột nhiên phát phát hiện, con người khi còn sống thành tựu cao thấp, rất nhiều lúc cũng không phải là thực lực quyết định, mà là thông minh. Hoa Thanh ngươi nhìn cho rõ, giống những này kém thông minh đồ vật, ngươi sau đó tận lực tránh thật xa, bởi vì bọn họ thuần túy chỉ có thể lãng phí thời gian của ngươi.”

Dứt tiếng, Kiếm Bộ lóe lên, liền xuất hiện ở cái kia ghim nới lỏng búi tóc nam tử trước mặt, Lộ Nhân Giáp trong nháy mắt bay ra, một quyền cuồng kích đi qua.

Người kia không nghĩ tới Dương Thanh Huyền như vậy quả quyết, bị tốc độ của hắn sợ hết hồn, nhưng vẫn chưa hoang mang, dù sao về mặt thực lực chênh lệch cảnh giới ở đây, coi như tốc độ nhanh hơn nữa cũng vô dụng, “Bát phương yêu kình lực!”

“Ầm!”

Đôi quyền chạm nhau, người kia nắm đấm không có bất kỳ dấu hiệu liền nổ tung mở, “Oành” một tiếng, chỉnh cánh tay dường như pha lê một loại vỡ vụn rơi, máu thịt tung toé.

“A? Xảy ra chuyện gì?!”

Người kia nhìn này giống như ảo mộng vậy kết quả, há to mồm, trong đầu trống rỗng, liền ngay cả đau đều quên.

Còn lại sáu người cũng đều là trong nháy mắt dại ra.

Lộ Nhân Giáp bóng người lóe lên, lại nghiêng người mà lên, Dương Thanh Huyền hai tay ôm quyền ở trước người, lãnh đạm nói: “Cánh tay phế bỏ một cái, kế tiếp là quỳ xuống dập đầu đầu, cùng vẽ rùa đen.”

“Thằng nhãi ranh, hung hăng!”

Sáu người khác lập tức phản ứng, đều là bùng nổ ra khí thế mạnh mẽ, dồn dập ra tay.

Dương Thanh Huyền thần niệm hơi động, đem Lộ Nhân Giáp cho đòi trở về, đồng thời thả ra Hoang Khôi, che ở trước người.

Có này hai đại khôi lỗi ở, lại thêm Thâm Hồng Cổ Hạt, phải đối phó sáu người này cũng không phải việc khó.

Đúng lúc này, đột nhiên một cổ vô hình áp lực cách không mà đến, đem tất cả mọi người trấn áp lại, khó hơn nữa nhúc nhích nửa phần.

Tằng Hạo mấy người cũng đồng thời hoảng hốt, đồng thời cảm ứng được hơi thở này mạnh mẽ, đều là thất thanh kêu lên: “Thiên Vị!”

Dương Thanh Huyền cũng là nội tâm chấn động không ngớt, luồng hơi thở này, cùng ban ngày đạo kia giống nhau y hệt, hẳn là cùng một người gây nên.

Quả nhiên, Hoa Thanh mừng rỡ kêu một tiếng, “Tần Tướng bá bá!”

“Hừ, tất cả mọi người cút. Ở trong vài ngày này, Ngọc Minh Thành từ ta tọa trấn, không có lệnh của ta, ai cũng không được tự tiện chém giết.” Tần Tướng thanh âm lạnh lùng truyền xuống, làm Tằng Hạo bọn người là sắc mặt trắng bệch.

“Vâng, Tần Tướng đại nhân.”

Tằng Hạo sắc mặt thay đổi mấy lần bên dưới, vẫn là thông minh khuất phục, ôm quyền quay về hư không, cung kính nói.

“Tất cả cút đi.” Thanh âm kia không cho bất kỳ mặt mũi gì, cứ như vậy xích - trần truồng để mọi người cút đi.

Tằng Hạo đám người hung ác trợn mắt nhìn Dương Thanh Huyền một chút, đem dáng dấp của hắn hoàn toàn nhớ kỹ, lúc này mới hóa thành mấy đạo lưu quang, một hồi liền tại chỗ biến mất.

Hoa Thanh rất vui mừng nói: “Tần Tướng bá bá, tại sao thả bọn họ đi, mấy người này đều là người xấu, xấu cực kỳ, nên đánh cho tàn phế bọn họ mới là.”

Tần Tướng thanh âm trở nên nhu hòa, than thở: “Nhị tiểu thư, này nửa đêm ngươi chạy đến, thật là khiến người lo lắng a, cũng không trách mấy cái thằng nhóc sẽ cùng tung lại đây.”

Hoa Thanh mặt đỏ lên, sẵng giọng: “Ta cũng không phải làm chuyện xấu, ta cùng Thanh Huyền ca ca quang minh lỗi lạc, sợ cái gì.”

Tần Tướng im lặng một hồi, nói: “Nhị tiểu thư, ngươi đi về trước, ta có lời muốn cùng tiểu tử này nói.”

Hoa Thanh sửng sốt một chút, có chút không vui, nói: “Có cái gì là ta không thể nghe sao?”

Tần Tướng “Ừ” một tiếng.

Hoa Thanh càng là không vui, đùa nghịch yêu kiều nói: “Không, ta không đi.”

“Chuyện này... Nhị tiểu thư, ngươi chính là đi về trước đi.” Tần Tướng tốt nói khuyên bảo.

“Không, ta liền không quay về, Tần Tướng bá bá có lời gì, liền ngay ở trước mặt ta mặt nói đi.” Hoa Thanh bướng bỉnh không ngớt.

Tần Tướng đối với Hoa Thanh tựa hồ vô cùng sủng ái, trong lúc nhất thời dĩ nhiên không còn biện pháp.

Dương Thanh Huyền nói: “Hoa Thanh, ngươi đi về trước đi, đừng để Tần Tướng đại nhân làm khó dễ.”

Hoa Thanh vội la lên: “Thanh Huyền ca ca, ngươi cũng cho ta trở lại.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Sắc trời không còn sớm, ngày mai vẫn là của ngươi tiệc rượu đây, đừng để mọi người lo lắng.”

Hoa Thanh nhớ một trận, lúc này mới lưu luyến không rời rời đi.

Dương Thanh Huyền lúc này mới ngước nhìn trên hư không, ôm quyền nói: “Đại nhân, không biết có lời gì muốn nói với ta.”

Bỗng nhiên, một luồng tuyệt cường khí thế, như bông miên không dứt núi cao, lâm không đè xuống.

Dương Thanh Huyền thân thể run lên, hoàn toàn biến sắc, ở bất thình lình to lớn uy thế hạ, suýt chút nữa không có trực tiếp quỳ xuống, nhưng hắn bắp thịt toàn thân cứng đờ, đem khí thế kia cứng rắn khiêng hạ xuống, kết quả chính là trong cơ thể nguyên lực hỗn loạn, ngũ tạng lục phủ hầu như đè ép cùng nhau, “Phốc” một tiếng, phun mạnh ra một ngụm máu đến.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 597: Ý Chí Bất Khuất, Quật Cường Lựa Chọn

Dương Thanh Huyền vừa giận vừa sợ, rõ ràng cảm giác được vẻ này uy thế trên mang theo địch ý, dường như muốn đưa hắn ép vỡ.

Nhưng tu vi có phân chia cao thấp, mà cái kia ý chí bất khuất, nhưng là không thua bất luận người nào.

Một tay bấm quyết, bình ép ở trước người, như núi bất động, giống như là vạn cổ tới nay một khối ngoan thạch, đứng lặng ở đó, thà rằng nát tan, cũng tuyệt không khuất phục.

“Ầm! Ầm!”

Dương Thanh Huyền trên người mấy chỗ yếu huyệt đều bạo nổ ra máu, trong khoảnh khắc liền máu nhuộm trường bào, nhìn thấy mà giật mình.

“Ồ?”

Trên hư không, Tần Tướng hơi hơi nhíu mày, tuy rằng hắn không thích Dương Thanh Huyền, nhưng cũng đối với này cỗ ý chí bất khuất rất là tán thưởng.

Như tiếp tục trấn áp xuống, tiểu tử này sợ thật sự đứng chết rồi, đến thời điểm không tốt hướng về Hoa Thanh bàn giao, ngay ở Tần Tướng dự định đem uy thế triệt hồi thời điểm, bỗng nhiên một cỗ khí tức cường đại từ dưới lên, bộc phát ra!

“Ầm!”

Dương Thanh Huyền bốn phía truyền đến rung mạnh, không khí sóng gợn nổi lên, hóa thành vòng xoáy một dạng hình dạng, nhưng trung tâm cũng đã không có bóng người.

“Cái gì?!”

Tần Tướng cả kinh, liền ngạc nhiên phát phát hiện Dương Thanh Huyền đã xuất hiện ở hắn phía trước ba mươi trượng nơi, phân biệt hai bên là Hoang Khôi cùng Lộ Nhân Giáp.

Ba bóng người, từng người nắm tay, cường đại khí tức đem không gian ép tới hãm xuống.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Liên tiếp nổ vang, Dương Thanh Huyền một chiêu Diệt Đạo Long Quyền đánh tới, có long ảnh tại bên người uốn lượn, hóa thành một quyền bên trong.

Hai cỗ con rối phân biệt từ hai bên trái phải bay tập kích mà lên, đều là đem sức mạnh bạo phát đến mức tận cùng.

Tần Tướng đã chấn động sợ không nói ra lời, cũng không phải là này ba quyền có bao nhiêu đáng sợ, mà là Dương Thanh Huyền tại hắn Thiên Vị uy thế hạ, lại vẫn có thể nắm lấy thời cơ, toàn lực phản công trở về, tính dai này không khỏi thật là đáng sợ.

“Ầm!!”

Ba quyền gần như cùng lúc đó đánh đến, đánh vào Tần Tướng trước người chân khí biến thành kết giới trên, tuôn ra như là mặt trời chói chang ánh sáng, chiếu sáng toàn bộ đêm đen giống như ban ngày.

“Không tốt.”

Tần Tướng hơi thay đổi sắc mặt, này ba quyền dù chưa đối với hắn tạo thành thương tổn, nhưng động tĩnh lớn như vậy, sợ là đã chấn kinh toàn thành.

Ngay ở hắn thoáng phân thần thời khắc, phát phát hiện Dương Thanh Huyền đã ở ngàn trượng ở ngoài.

“Tiểu tử này...”

Hắn cười khổ một tiếng, còn tưởng rằng đối phương đem hết toàn lực một đòn sau, tất nhiên là đàn tận lực kiệt, nhưng không nghĩ tới còn có sức mạnh chạy trốn, hơn nữa còn chạy trốn nhanh như vậy.

Tần Tướng nhíu mày lại, phát hiện hữu trên trăm đạo thần thức từ bốn phương tám hướng từng điều tra đến, hắn bóng người loáng một cái, liền tại chỗ biến mất.

Một lát sau, ở Ngọc Minh Thành trong một góc khác, không gian hơi rung động, Dương Thanh Huyền liền tái hiện ra, ở trên đường nhỏ đi mấy bước, có vẻ hơi lảo đảo, không nhịn được vẫn là phun ra một ngụm máu đến.

Thiên Vị uy thế quá mức đáng sợ, trực tiếp tổn thương ngũ tạng lục phủ của hắn, sau đó lại là tính bùng nổ đánh ra một quyền, làm cho tổn thương càng thêm tổn thương, cuối cùng đem hết toàn lực đào tẩu, càng là dùng hết toàn bộ sức mạnh, khí thế trở nên hết sức suy yếu.

Dương Thanh Huyền đi mấy bước, liền đến trong một cái góc ngồi xuống, bắt đầu vận công chữa thương.

Nhưng bất quá trong nháy mắt, khuôn mặt của hắn liền cứng đờ, tràn đầy cụt hứng, thở dài nói: “Thiên Vị quả nhiên đáng sợ.”

Phía trước ba mươi trượng nơi, Tần Tướng thân ảnh nổi lên, là một cái khuôn mặt gầy gò người đàn ông trung niên, tóc đen bên trong trộn vài sợi tóc bạc, khí tức thâm hậu, lạnh lùng theo dõi hắn, nói: “Như là để cho ngươi trốn thoát, lão phu còn không đập đầu chết?”

Dương Thanh Huyền không lên tiếng, tay trái bấm quyết cho tới trên đầu gối, tay phải bấm quyết ở trước người, tiếp tục điều tức nội thương.

Tần Tướng nhíu mày lại, nói: “Ở trước mặt ta, ngươi còn hi vọng dưỡng thương?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tổn thương thật tốt một phần, chạy trốn nắm bắt liền thêm một phần, có thể nuôi một trận là một trận.”

Tần Tướng dở khóc dở cười, nói: “Ta là nói ngươi chấp nhất tốt đây, còn là nói ngươi đần độn tốt đây? Vào giờ phút này, đầu óc ngươi bên trong còn có thể nghĩ đào tẩu? Ngươi là trí chướng, vẫn là không biết trời cao đất rộng?”

Dương Thanh Huyền nói thật: “Ta từ bỏ chữa thương, ngươi sẽ bỏ qua cho ta sao?”

Tần Tướng nói: “Đương nhiên không biết.”

Dương Thanh Huyền nhìn thật sâu hắn, nói: “Đã như vậy, vậy ta vì sao phải từ bỏ?”

Tần Tướng ngẩn người một chút, nói: “Có thể ngươi không buông tha, cũng không có chút nào hi vọng đào tẩu a.”

Dương Thanh Huyền khóe miệng lộ ra một nụ cười khổ, nói: “Ta không phải từ nơi vừa nãy, trốn tới nơi này sao? Coi như đón lấy thật sự đi không xong, tích trữ thêm một chút năng lượng, tự bạo thời điểm cũng có thể nhiều tổn thương ngươi mấy phần.”

Tần Tướng trong lòng chấn động mạnh, trong mắt càng lộ ra kiêng kỵ vẻ mặt, trước mắt này là như thế nào một người thiếu niên a, rõ ràng chỉ có Luân Hải hậu kỳ sức mạnh, có thể vì sao lại có đáng sợ như vậy tâm tính, mặc dù là chính mình cũng cảm thấy không rét mà run.

Hắn im lặng một hồi, mới nói: “Ta cũng không muốn giết ngươi.”

Dương Thanh Huyền cũng không có xúc động, ngược lại nói nói: “Ta cảm thấy, tuy rằng khí thế của ngươi ác liệt, nhưng cũng không có sát khí, chỉ có điều ta không muốn nắm mạng của mình đi đánh cược, vạn nhất ta đã đoán sai đây? Cho nên vẫn là trốn tẩu vi thượng.”

Tần Tướng há to mồm, càng không có gì để nói, hắn đột nhiên có gan không rõ cảm giác bị thất bại, nói: “Ta chỉ là muốn cảnh cáo một chút ngươi, để cho ngươi cách Hoa Thanh tiểu thư xa một chút. Thân phận của ngươi ta cũng nghe một, hai, chỉ là Huyền Dạ đại lục cái kia loại ở nông thôn địa phương tới, bất luận thân thế hay là thực lực, ngươi đều không xứng với Hoa Thanh tiểu thư. Mặc dù ý chí của ngươi hết sức làm ta tán thưởng, nhưng chuyện này cũng không hề có thể nói rõ cái gì.”

Dương Thanh Huyền ngây dại, ngơ ngác nói: “Ngươi có lầm biết cái gì, ta đối với Hoa Thanh chỉ là đối xử muội muội giống như, tuyệt không nửa điểm tình yêu nam nữ.”

Tần Tướng cười lạnh nói: “Ngươi nói lời này, liền để ta có chút coi thường. Ngươi cho rằng ngươi bộ kia cái gì trùng hợp đi tới Ngọc Minh Thành lời giải thích, có thể lừa gạt ta sao? Chỉ có Hoa Thanh cái kia nha đầu liên quan đời không sâu, mới có thể bị ngươi che đậy.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại đầu, một hồi không biết giải thích như thế nào.

Tần Tướng thấy hắn không lên tiếng, còn tưởng rằng đối phương không thể cãi lại, tiếp tục cười lạnh nói: “Ngươi bằng vào hai cỗ con rối, có thể cùng Toái Niết cảnh võ giả một trận chiến, nhưng này chung quy là ngoại lực, bản thân ngươi chỉ có Luân Hải hậu kỳ mà thôi, làm sao cùng cái kia chút Toái Niết cảnh thiên tài cạnh tranh? Hoa Thanh hiện tại chỉ là bị ngươi che đậy, đối với ngươi hơi có chút hảo cảm thôi, chỉ cần nàng một khi tỉnh ngộ lại, ngươi liền không có nửa điểm cơ hội, ta khuyên ngươi còn là hết hẳn ý nghĩ này đi. Bằng không, cuối cùng cũng đem rơi vào buồn cười đáng thương kết cục.”

Dương Thanh Huyền bình tĩnh than thở: “Quả nhiên là chuyện hiểu lầm, yên tâm đi, chờ ta làm xong việc, lập tức liền sẽ ly khai Ngọc Minh Thành, sau đó cùng Hoa Thanh cơ hội gặp mặt không biết nhiều.”

Tần Tướng tràn đầy không tin dáng vẻ, hoài nghi nói: “Thật chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tự nhiên, ta không cần thiết lừa ngươi.”

Tần Tướng lập tức nói: “Tốt, lão phu sẽ tin ngươi một lần, nhưng nếu là ngươi nuốt lời, liền đừng trách lão phu không khách khí!”

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, trong mắt tràn đầy ý lạnh cùng châm chọc, “Ta người này làm việc so sánh tùy tính, đáng ghét nhất có người uy hiếp ta, làm xong việc sau ly khai Ngọc Minh Thành, chỉ là cá nhân ta dự định mà thôi, quản ngươi treo sự tình? Ngươi nếu là muốn không khách khí, tùy thời có thể không khách khí, như là chọc giận ta, nói không chắc ta đi đuổi ngay cầu Hoa Thanh đến cho ngươi xem một chút.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 598: Không Nhìn Cừu Hận, Hạng Xoàng Xĩnh Không Người Tật

“Ngươi…!”

Tần Tướng giận dữ, trên người uy thế không nhịn được lại thích bỏ qua.

Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn tản ra, nắm thành quyền đầu, bất khuất chuẩn bị ứng chiến.

Tần Tướng nhìn cái kia quật cường cùng ánh mắt kiên định, không khỏi sửng sốt một chút, thở dài một tiếng, vung tay lên, liền đem cái kia uy thế tản đi, nói: “Chính ngươi tự lo lấy đi, ngươi xuất hiện, đã trêu đến Bất Hủ đại lục trên, rất nhiều thanh niên nhan tuấn bất mãn. Ngày mai Hoa Thanh tiệc sinh nhật, ngươi tốt nhất là không nên đi, miễn cho tự rước lấy nhục.”

Nói, liền bóng người lóe lên, tại chỗ biến mất.

“Tiệc sinh nhật sao, nguyên bản ngã còn đang do dự có muốn hay không đi, nếu Tần Tướng đại nhân nói như vậy, xem ra ta còn thực sự phải đến nhìn, mở mang kiến thức một chút các mặt của xã hội.”

Dương Thanh Huyền đứng dậy đi trở về, Tần Tướng áp bức, triệt để khơi dậy hắn ngạo khí tận trong xương tuỷ khí.

Ngày mai, Vạn Lý Vô Vân, trong vắt Lam Thiên.

Đại La thương hội mới xây trước đại điện, ngựa xe như nước, liền ngay cả ngàn trượng trên không trên, đều cập bến nhiều loại phi hành nguyên khí.

Cái kia Đại Địa Cổ Hùng ngồi xếp bằng bên trên, một ngày một đêm cũng không từng nhúc nhích một hồi.

Trong đại điện, đã sớm bị trang phục vàng son lộng lẫy, xa hoa đại khí, khung đính bị che đậy thành lam u sắc bầu trời đêm, phảng phất đặt mình trong ở dưới bầu trời sao.

“Ồ, ta làm sao không vào được?”

Một tên bạch y công tử đứng ở trước cửa, hướng về trong điện vượt một bước, lập tức bị một nguồn sức mạnh vô hình cản lại, thử mấy lần, đều không xông tới được.

Lập tức không ít ánh mắt trào phúng thổi qua đến, khóe miệng đều vung lên châm biếm.

Quản Bằng ôm quyền nói: “Vị công tử này, vì tránh cho nhân số nhiều lắm, tệ thương hội cố ý xếp đặt một tầng kết giới, chỉ có Địa cảnh trở lên tu vi mới có thể đi vào.”

Cái kia bạch y công tử gò má “Xoạt” một hồi đỏ chót, đang lúc mọi người tiếng cười nhạo bên trong, tức giận đi rồi.

Dương Thanh Huyền vừa vào trong điện, lập tức có mấy chục đạo ánh mắt rơi trên người tự mình.

Có mấy người nhận ra là hắn, lập tức tràn ngập địch ý, nhưng càng nhiều hơn nhưng là nghi hoặc, cảm thấy người này vô cùng xa lạ.

Đồng thời, còn có một đạo tuyệt cường thần thức nhìn chăm chú hắn một hồi, liền loé lên rồi biến mất.

Dương Thanh Huyền biết là Tần Tướng, lạnh rên một tiếng, ra vẻ cái gì cũng không biết, tùy tiện tìm một cái dựa vào trong góc tịch vị, liền ngồi xếp bằng xuống, uống một mình tự uống.

Trong sân tụ tập ba mươi, bốn mươi tên công tử, tất cả đều là Địa cảnh trở lên, tụ ba tụ năm tụ tập cùng nhau trò chuyện.

Cái cảm giác này để Dương Thanh Huyền cảm thấy có chút quái dị, Địa cảnh cường giả ở trung cấp vị diện không phải là khắp phố hàng, huống chi tất cả đều là tuổi nhỏ tài cao thanh niên, bình thường càng là muôn vàn khó khăn vừa thấy, giống như vậy tụ tập ở chung với nhau cảnh tượng, là cực ít.

Dương Thanh Huyền rất nhanh nhìn thấy một người, chính là tối hôm qua bị hắn đập vỡ tan cánh tay tên kia ghim nới lỏng búi tóc nam tử, đối phương cũng đồng dạng thấy được hắn, lập tức sắc mặt trắng bệch, trong mắt phun ra vô tận lửa giận.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, giơ ly rượu lên đến, làm cái tư thế mời, liền uống một hơi cạn sạch.

Nam tử kia mặc dù nộ, nhưng trường hợp này hạ, cũng không thể phát tác, huống hồ hắn tự biết không địch lại Dương Thanh Huyền con rối, cũng không dám phát tác.

Lúc này, lại có hai đạo ánh mắt lạnh như băng đầu đi qua, chính là Tằng Hạo cùng cừ hán, hai người dắt tay nhau mà đến, vừa tiến vào trong điện, liền thấy Dương Thanh Huyền, sắc mặt nhất thời kéo xuống.

Tằng Hạo rất xa chỉ vào hắn, lạnh giọng nói: “Tiểu tử, ngươi tốt nhất cẩn thận một chút.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ta liền không cẩn thận, sao, có gan đến đánh ta a? Không có loại cút ngay.”

“Ngươi…” Tằng Hạo giận dữ, sắc mặt một hồi trắng bệch, sát khí từ trong mắt bắn ra.

Cừ hán trầm giọng nói: “Nhịn xuống, ở đây không thể động thủ.”

Dương Thanh Huyền khoát tay áo một cái, giễu cợt nói: “Nguyên lai không có loại, vậy thì cút đi.”

Tằng Hạo cùng cừ hán đều là tức giận tê cả da đầu, bọn họ đều là trong tông môn thiên chi kiêu tử, chúng tinh thổi phồng tháng, đừng nói Luân Hải cảnh dám làm càn như thế, trong ngày thường coi như là cùng cấp cường giả, đối với bọn họ cũng là một mực cung kính.

Nhưng Dương Thanh Huyền khách sáo hai người sau một lúc, ánh mắt liền liếc qua mở ra, hoàn toàn không đem hai người bọn họ để ở trong mắt.

Hai người tự mình đứng ở đó, tức giận một trận, phát phát hiện chỉ có thể đem lửa giận nuốt vào, sau đó mặt âm trầm, đi tới yến hội đầu trên, tìm một cái so sánh dựa vào vị trí ngồi xuống.

“Bằng hữu, nơi này có người không có?”

Đột nhiên một bóng người xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trước mặt, mỉm cười mà hỏi.

Dương Thanh Huyền nhìn tới, người này mặt như ngọc, xương cốt trơn bóng, cử chỉ trong đó lộ ra một luồng thanh tao lịch sự, liền nói ngay: “Mời ngồi.”

Người kia cũng không khách khí, trực tiếp ở bên người hắn ngồi xuống.

Một loại tới tham gia yến hội, đều hết khả năng khá cao ngồi, để bị Hoa Thanh coi trọng, dầu gì, cũng có thể rất nhiều thanh niên tuấn kiệt trong mắt lưu cái hình tượng cùng tên. Bên trong tòa đại điện này hơn mười người, có một nửa sẽ là tương lai Bất Hủ đại lục hào kiệt, bá chủ.

Vì lẽ đó phía trên vị trí vô cùng dễ thấy cùng mẫn cảm, thậm chí không tiếc trong bóng tối tranh tài, có mấy người cũng bởi vì thực lực không đủ, trong bóng tối tranh tài bị thiệt thòi, chỉ có thể mặt âm trầm, đổi thành phía dưới vị trí.

Giống Dương Thanh Huyền cùng bên người người này này loại, trực tiếp liền ngồi ở trong góc, vô cùng hiếm thấy.

Dương Thanh Huyền cho người kia rót chén rượu, người kia uống một hơi cạn sạch sau, cười hắc hắc nói: “Bằng hữu, ngươi tựa hồ không quá được hoan nghênh a, ta nhận ra được có ít nhất trên mười người, đối với ngươi giống như có thành kiến.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Không bị người tật là hạng xoàng xĩnh.”

Người kia sửng sốt một chút, lập tức cười to nói: “Ha ha, nói được lắm.” Hắn cầm bầu rượu lên, chính mình rót một chén, lại cho Dương Thanh Huyền đổ đầy một chén, “Kính bằng hữu ngươi, cũng kính câu nói mới vừa rồi kia, nói quá tốt rồi.”

Dương Thanh Huyền uống một hơi cạn sạch, đồng thời trong lòng kinh ngạc không thôi, người trước mắt này tu vi mơ hồ ước ước, chính mình dĩ nhiên hoàn toàn nhìn không thấu, đối phương hoặc là tu luyện bí thuật, hoặc là đeo che dấu hơi thở bảo vật, bằng không mặc dù là Toái Niết đại viên mãn, cũng khó trốn thần thức của hắn nhận biết.

Người kia nói: “Tại hạ họ Hàn, Hàn Nhược Phi, không biết bằng hữu họ tên?”

Dương Thanh Huyền nói: “Họ Dương, Dương Thanh Huyền.”

“Dương?” Hàn Nhược Phi chỉ hơi trầm ngâm, trong đầu đã bay lộn vô số tin tức, cảm thấy đến mức dị thường tên xa lạ, lúc này cười nói: “Dương cái họ này ở trong vòng ba mươi ba ngày mặc dù không hiếm thấy, nhưng cũng không có gì đại tông môn thế gia là cái họ này, Thanh Huyền lão đệ hẳn là ẩn thế tông môn người chứ?”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Trong vòng ba mươi ba ngày thế lực vô số, lẽ nào Nhược Phi huynh toàn bộ đều nhất nhất biết được?”

Hàn Nhược Phi nói: “Không dám nói biết rõ, nhưng đại biết nhiều hơn một, hai, lẽ nào ta đã đoán sai?”

Dương Thanh Huyền nói: “Xác thực đã đoán sai, ta chỉ là Huyền Dạ đại lục tới một người bình thường võ giả thôi.”

“Huyền Dạ đại lục?”

Hàn Nhược Phi ngây ngẩn cả người, có chút không dám tin tưởng, nghi ngờ nói: “Vân cung càn đệ tử?”

Dương Thanh Huyền biết vân cung càn là Huyền Dạ trong đại lục thổ ngũ đại đỉnh cấp thế lực một trong, Đỗ Nhược chính là xuất từ vân cung càn, không khỏi cười nói: “Lại đã đoán sai, ta là Huyền Dạ đại lục bắc bộ Thương Nam Quốc Thiên Tông học viện đệ tử.”

Hàn Nhược Phi há to mồm, chấn kinh rồi một hồi lâu, mới ngơ ngác nói: “Huyền Dạ đại lục khai hoang khởi nguồn, từ Thanh Long thất túc một trong kháng túc thành lập, mà mấy ngàn năm trước lại di chuyển đến Huyền Dạ đại lục bắc bộ đi chính là cái kia học viện?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 599: Thần Thông Ánh Sáng, Kết Bạn Bạn Tốt

Lần này đến phiên Dương Thanh Huyền thất kinh, ở hiểu toàn bộ Tam Thập Tam Thiên cơ bản cơ cấu sau, mới biết Huyền Dạ đại lục chi nhỏ bé, mà có thể rõ Sở Thiên tông ngọc học viện, đồng thời còn quen biết lịch sử, cái này cần có bao nhiêu bác học mới có thể làm được?

Hắn kinh sợ đến mức há to mồm, ngơ ngác nói: “Nhược Phi huynh chẳng lẽ là chuyên môn nghiên cứu Tam Thập Tam Thiên lịch sử học giả?”

Hàn Nhược Phi cười khổ lắc đầu, nói: “Nói quá lời, chỉ là đối với Tam Thập Tam Thiên các môn các phái đều có hiểu biết thôi, còn Thiên Tông học viện, cũng là bởi vì năm đó thành lập người của hắn là Thanh Long thất tinh túc một trong, vì lẽ đó ta mới sẽ có hiểu biết. Thêm vào mấy ngàn năm trước, cái này học viện thật giống cùng Thanh Long nhất mạch truyền nhân rất có ngọn nguồn, lúc này mới quan tâm kỹ càng mấy lần.”

Dương Thanh Huyền biết sự thực chắc chắn sẽ không là Hàn Nhược Phi nói đơn giản như vậy, này loại tầm mắt cùng nhận thức, mặc dù là Hoa Thanh không có khả năng có, này Hàn Nhược Phi thân phận chắc chắn sẽ không đơn giản, hắn đột nhiên trong lòng hơi động, nói: “Đối với bản viện lịch sử, chính ta còn biết được không nhiều, vừa nãy Nhược Phi huynh nói tới Huyền Dạ đại lục khai hoang khởi nguồn, vậy là cái gì tình huống?”

Hàn Nhược Phi nghĩ một hồi, nói: “Cái gọi là khai hoang khởi nguồn, là chỉ đại lục hình thành sau, mỗi bên thế lực lớn đối với hắn tiến hành thăm dò cùng khai hoang. Mỗi cái đại lục hình thành cùng diệt vong là không thống nhất, Huyền Dạ đại lục sinh ra cũng không có bao lâu thời gian, cũng là mấy triệu năm đi. Hơn nữa ở thời gian rất lâu bên trong, đều nằm ở hỗn độn mông lung trạng thái, chỉ có một ít cường giả tuyệt thế, mới có thể mở ra đường nối vị diện, tiến hành qua lại. Đồng thời cái này cũng là chuyện cực kỳ nguy hiểm, bởi vì vị diện thế năng vẫn không có ổn định lại, mở ra cùng thành lập đường nối vô cùng gian nan. Mà năm đó cái vị kia kháng túc, xem như là sớm nhất một nhóm đi tới Huyền Dạ đại lục khai hoang người."

Dương Thanh Huyền nghe được trợn mắt ngoác mồm, không nghĩ tới còn có như vậy bí ẩn, hơn nữa hắn cũng rốt cuộc hiểu rõ, tại sao năm đó cái kia hầu ba cùng Thiên Hà nước điều khiển, rơi vào Huyền Dạ đại lục sau tựu không về được, khi đó Huyền Dạ đại lục, nên cùng hiện tại không giống nhau, cùng toàn bộ Thương Khung tinh vực liên hệ cũng không có hiện tại chặt chẽ, cũng không có bất kỳ không gian định vị, càng thiếu thốn mở ra nhất giới sức mạnh.

Hàn Nhược Phi quan sát hắn vài lần, cười nói: "Như lão đệ thực sự là từ Thiên Tông học viện đi ra, đó thật đúng là muôn vàn khó khăn vừa thấy thiên tài a, lấy Huyền Dạ đại lục vị diện thế năng, có thể tu luyện tới Địa cảnh, đừng nói vạn người chưa chắc có được một, mười vạn người bên trong cũng không có một a."

Dương Thanh Huyền nói: "May mắn mà thôi, Nhược Phi huynh bác học rộng rãi nghe, thông suốt cổ kim, mới thật sự là thiên tài ghê gớm. Ta thậm chí ngay cả Nhược Phi huynh tu vi đều nhìn không thấu, sợ là không có Thiên Vị, cũng ít nhất là địa cấp đỉnh cao."

"Ha ha, địa cấp đỉnh cao..." Hàn Nhược Phi trong mắt lóe lên ánh sáng, cười nói: "Đây chính là muốn lên Địa Bảng hạng."

Dương Thanh Huyền uống miếng rượu, nói: "Trên Địa Bảng hạng, cũng đều là Toái Niết đại viên mãn đỉnh cao đi.” Dù sao tinh vực to lớn, võ giả vô số, tu vi hơi hơi tăng lên một chút, gợn sóng liền vô cùng to lớn.

Hàn Nhược Phi gật gật đầu, ánh mắt ở đây bên trong tự do đứng lên, nói: “Trên địa bảng cường giả, nhất định là Toái Niết đại viên mãn đỉnh cao, nhưng đây chỉ là cảnh giới tu vi, luận thực lực, vẫn là thiên soa vạn biệt. Hội trường này bên trong, liền có người chém giết quá Địa Bảng cường giả.”

“Cái gì?” Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, tại hắn trong nhận biết, có thể chém giết Địa Bảng cường giả, tất nhiên là Thiên Vị.

Hàn Nhược Phi ánh mắt nhìn phía trong sân phía trên, cái kia ngồi ở vị trí chủ tịch bên trái hạ thủ một người, tự mình uống rượu, không ai dám ngồi ở hắn bên cạnh, chính là cái kia điều động Đại Địa Cổ Hùng Hạ Ấm.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Hắn?”

Hàn Nhược Phi gật gật đầu, nói: “Bất Động Thành thành chủ con trai, ở Bất Hủ đại lục rất có tiếng tăm, Toái Niết trung kỳ thời điểm, liền chém giết quá Địa Bảng cường giả, bây giờ nhìn dáng vẻ, hắn đã đột phá đến rồi Toái Niết hậu kỳ.”

Dương Thanh Huyền thoát miệng hỏi: “Cái kia chẳng lẽ có thể chống lại Thiên Vị?”

Hàn Nhược Phi nhìn hắn một chút, cười nói: “Địa cấp cùng Thiên Vị, không chỉ có riêng là cảnh giới kém, còn có đối với đạo lĩnh ngộ, mới là cực kì trọng yếu. Một khi ngộ đạo, phi thăng thành tiên, lập tức bước vào Thiên Vị, như là không tỉnh, chung thân vô vọng. Trên địa bảng xếp hạng, biến hóa rất nhỏ, bởi vì trên cơ bản là kẹt ở Địa cảnh tột cùng những người kia, có người thậm chí kẹt hơn trăm năm. Hạ Ấm sức chiến đấu, ở Thiên Vị bên dưới có thể đứng vào top 100, nhưng muốn nói có thể cùng Thiên Vị chống lại, sợ còn kém rất xa.”

Dương Thanh Huyền không được gật đầu, hắn cảm thụ qua Tần Tướng cái kia uy áp đáng sợ, biết Thiên Vị mạnh mẽ, cũng không phải địa cấp có thể chống lại.

Hàn Nhược Phi khá có thâm ý nhìn hắn, đột nhiên cười nói: “Nhưng nếu là Thanh Huyền lão đệ tu luyện tới Toái Niết hậu kỳ, cố gắng có thể chống đỡ Thiên Vị cũng nói không chừng đấy chứ.”

“Ha?” Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Nhược Phi huynh nói đùa, lại không nói ta khoảng cách Toái Niết cảnh còn kém quá xa, coi như đến rồi, lại có bản lãnh gì chống lại Thiên Vị.”

Hàn Nhược Phi trong mắt lóe lên vẻ kinh dị, cười hắc hắc nói: “Ta bắt đầu cũng không tin, nhưng nghe nói Thanh Huyền lão đệ là từ Huyền Dạ đại lục đi ra sau, liền tin. Vi huynh Võ Hồn có một ít đặc dị, có thể điều tra được trên người đối phương thần thông ánh sáng, lão đệ trên người có thần thông ánh sáng, mạnh làm người chói mắt, ta du lịch Tam Thập Tam Thiên lâu như vậy, xưa nay chưa từng thấy mạnh mẽ như vậy thần thông ánh sáng, khà khà, lão đệ chẳng lẽ chiếm được năm đó cái kia kháng túc truyền thừa?”

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, hoảng sợ không thôi, trên đời lại có đáng sợ như vậy Võ Hồn, có thể trực tiếp điều tra thần thông của đối phương mạnh yếu? Chẳng trách này Hàn Nhược Phi cùng mình không quen không biết, tiến nhập đại điện sau liền trực tiếp ngồi chính mình bên người đến rồi.

Hắn một hồi cảnh giác, “Thanh Dương Võ Kinh”, “Hư Vô Hoang Thiên Quyết”, “Bảy mươi hai biến”, không có chỗ nào mà không phải là mạnh mẽ chí cực thần thông, bất kỳ hạng nào tiết lộ ra ngoài, đều sẽ thu nhận họa sát thân.

Hàn Nhược Phi nhìn thấu hắn cảnh giác, bật cười khanh khách: “Là ta đường đột, bất quá lão đệ yên tâm, ta tuyệt không ác ý, chẳng qua là cảm thấy hiếu kỳ thôi. Lấy lão đệ thiên phú cùng cơ duyên, tương lai này Thương Khung tinh vực bên trong, tất nhiên xông ra một phen tên tuổi đến. Ta cũng là mang theo lòng kết giao, không biết Thanh Huyền lão đệ có thể nguyện nhận thức ta Hàn Nhược Phi người bạn này?”

Dương Thanh Huyền bất động thần sắc nói rằng: “Nhược Phi huynh như là thật tâm kết giao, tại hạ tự nhiên cầu cũng không được, nhưng nếu là lòng mang quỷ dị, liền rất làm cho người khác tiếc nuối.”

Hàn Nhược Phi cười to nói: “Ha ha, tự nhiên là thật lòng kết giao, lão đệ đa nghi rồi.” Nói giơ ly rượu lên, uống một hơi cạn sạch.

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, cũng đem chén rượu uống cạn.

Lúc này, trong sân bỗng nhiên liền yên tĩnh lại, ánh mắt của mọi người mong hướng lên phía trên, Hoa Thanh ở chúng tinh thổi phồng dưới ánh trăng, từ cuối cùng đi ra.

Gần trăm đạo ánh mắt, đồng loạt tập trung ở trên người nàng.

Chỉ thấy Hoa Thanh phong thái cao xước, a na tư thái bị một bộ màu xanh nhạt la quần bao vây, ngọc phấn giống như da thịt ở Giao tiêu hạ như ẩn như phát hiện, cái kia một đôi mặt mày nhỏ dài, ẩn tình ở giữa, khiến người ta tim đập thình thịch.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 600: Quân Tử Không Buồn Không Sợ, Dùng Võ Đồng Nghiệp

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm nghĩ nói: “Cô gái nhỏ này trang phục một hồi càng cũng phong nhã hào hoa, chẳng trách nhiều như vậy thanh niên nhan tuấn sẽ bị nàng thuyết phục.”

Hoa Thanh bên cạnh còn có một ông lão, mặt ngậm mỉm cười, ánh mắt như Tinh Đình Điểm Thủy giống như vậy, đem có trẻ tuổi mọi người ôm đồm vào mắt bên trong.

Ánh mắt đảo qua Dương Thanh Huyền thời điểm, nhẹ nhàng dừng lại một chút, vẫn chưa quá rõ ràng.

“Đa tạ chư vị bằng hữu, không xa vạn dặm đi tới Ngọc Minh Thành, cho tiểu nữ tổ chức sinh nhật, lão hủ cảm tạ vạn phần.” Ông lão mặt đỏ lừ lừ, hướng về mọi người chắp tay ôm quyền.

Hoa Thanh nhưng là sắc mặt lạnh lẽo, mặc dù xức một chút son phấn, nhưng cũng khó yểm cái kia trong xương lãnh ngạo, cùng Hoa Hâm nhiệt tình cùng mặt đỏ hình thành so sánh rõ ràng.

Nhưng nàng càng là lạnh lùng, lại càng làm cho người ta một loại Bạch Liên giống như lành lạnh, xinh đẹp không gì tả nổi, để mọi người thèm chảy nước miếng.

“Hoa Hâm đại nhân quá khách khí.”

Mọi người dồn dập ôm quyền, mỗi bên loại đáp lại, “Đại nhân có thể mời chúng ta lại đây, chính là để mắt chúng ta.”, “Có thể được Đại La thương hội mời, là phúc phần của chúng ta.”, “Hoa

Thanh tiểu thư trẻ tuổi xinh đẹp, có thể tới kết bạn một phen, cực kỳ cao hứng.”

Hoa Hâm vuốt râu, mỉm cười nói: “Sau đó Ngọc Minh Thành chuyện làm ăn, còn phải chư vị chiếu cố nhiều hơn.”

“Nhất định, nhất định, sau đó có thể đi Ngọc Minh Thành trung chuyển truyền tống, liền tận lực đi Ngọc Minh Thành. Hoa Hâm đại nhân cùng Hoa Thanh tiểu thư khuôn mặt này, vẫn phải là bán.”

Mọi người lập tức tỏ thái độ, làm ra mỗi bên loại thừa nhược.

“Sau đó Bất Động Thành truyền tống đến Ngọc Minh Thành, dành cho giảm 20% ưu đãi, đồng thời gần ba tháng bên trong, đi Ngọc Minh Thành đường nối giả toàn miễn phí.”

Thủ tịch bên trái phía dưới, dằng dặc âm thanh vang lên, lập tức để toàn trường yên tĩnh lại, lộ ra vẻ khiếp sợ, Hạ Ẩm rót ra chén rượu, giơ chén lên, hướng về Hoa Hâm cùng Hoa Thanh ra hiệu.

Phải biết toàn thành truyền tống giảm 20%, đồng thời gần ba tháng miễn phí, đây là xích - trần - khỏa thân cho Ngọc Minh Thành tặng người a, dù cho không cần đi Ngọc Minh Thành thương khách cùng võ giả, đều sẽ suy xét hướng về bên này trung chuyển.

Mà loại lớn lao quyền lợi, cũng chỉ có thân là thành chủ con trai Hạ Ẩm mới có.

Còn lại thanh niên nhan tuấn đều là hơi thay đổi sắc mặt, lần này đã bị Hạ Ẩm so không bằng, đều là trong lòng khá là không vui.

Hoa Hâm trong mắt sáng ngời, mừng lớn nói: “Cái kia đa tạ Hạ Ẩm công tử, phần tình nghĩa này, Đại La thương hội nhất định ghi nhớ trong lòng. Thanh nhi, còn không mau ra mắt công tử."

Hoa Thanh nhìn Hạ Ấm một chút, từ tốn nói: "Đa tạ Hạ Ấm công tử." Trên mặt cũng không có gì vẻ mặt, sau khi nói xong ánh mắt liền chuyển xuống phía dưới, nhìn phía trong góc kia Dương Thanh Huyền, lộ ra nét mừng.

Này một vẻ mặt, tự nhiên chạy không thoát tất cả mọi người con mắt, Hạ Ấm cũng nhìn xuống, quét qua Dương Thanh Huyền cùng Hàn Nhược Phi, nhẹ nhàng cau lại hạ lông mày, liền thu chủ đề quang đến, trong mắt xẹt qua vẻ không thích.

Hàn Nhược Phi nhịn không được cười lên một tiếng, lén lút truyền âm nói: "Lão đệ, thật không nghĩ tới a, lại để cho ngươi nhanh chân đến trước, ngươi làm như thế nào?"

Dương Thanh Huyền như đứng đống lửa, như ngồi đống than, mấy chục đạo ánh mắt tất cả đều rơi vào trên thân, như đao giống như vậy, hắn mặc dù không sợ, nhưng này loại bị người tập trung cảm giác, vẫn là cực kỳ khó chịu.

Hắn không chút biến sắc, truyền âm nói: "Chớ nói nhảm, ta cùng Hoa Thanh chỉ là huynh muội quan hệ."

Hàn Nhược Phi cười nói: "Có phải hay không các người huynh muội ta không biết, nhưng ta biết ngươi khẳng định có phiền toái, hơn nữa còn là phiền toái lớn."

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, Hàn Nhược Phi không nói hắn cũng biết, cái kia mấy chục đạo trong ánh mắt, chín mươi chín phần trăm đều mang theo sát khí.

Liền ngay cả Hoa Hâm nhìn sang ánh mắt, cũng đầy là ý lạnh.

Dương Thanh Huyền hướng về Hoa Thanh cười đáp lại sau, liền tự mình uống rượu, đối với những ánh mắt kia ngoảnh mặt làm ngơ, truyền âm cho Hàn Nhược Phi nói: "Như là sợ phiền phức, ta cũng không tới.”

Hàn Nhược Phi gật gật đầu, truyền âm nói: “Những thế gia này con cháu, tận lực không nên chọc bọn họ, nhưng cũng không cần sợ bọn họ, quân tử không buồn không sợ.”

“Hoa Thanh tiểu thư đối với tiểu tử kia tựa hồ hết sức thú vị a.”

Một đạo giọng châm chọc vang lên, trực tiếp đem trong lòng mọi người nghi hoặc chọn đi ra.

Dương Thanh Huyền nhìn tới, đang là trước kia giao thủ qua Du Nguyên, ngồi ở Hạ Ấm tà đối diện.

Hàn Nhược Phi truyền âm nói: “Người này là Ngũ Độc Môn, tựa hồ là vị nào Phó môn chủ con trai, Ngũ Độc Môn ở Bất Hủ đại lục cũng coi như là nhất lưu thế lực, năm vị môn chủ mỗi bên tu luyện một loại độc công, uy chấn đại lục nam bộ, ít có tông môn dám trêu.”

Hàn Nhược Phi thuộc như lòng bàn tay giới thiệu, phảng phất trong sân hết thảy thanh niên lai lịch, hắn đều rõ như lòng bàn tay.

Dương Thanh Huyền nói: “Ai đây trong lời nói hết sức chua a, Hoa Thanh đối với ta là hay không thú vị, với ngươi này căn thông có gì can hệ? Khó chịu lời, có thể cút đi a, cửa mở ra đây.”

“Ầm!”

Du Nguyên chén rượu trong tay một hồi nát tan, cả người nảy lên, rượu không có giọt ra nửa điểm, trực tiếp hóa thành màu xanh lục, sau đó “Chi” một tiếng bốc hơi lên rơi mất, còn lại một tay bột mịn, chiếu xuống trên bàn.

Dương Thanh Huyền cũng đứng lên, tuy chỉ có Luân Hải hậu kỳ tu vi, nhưng không hề yếu hạ phong.

Trong sân một hồi trở nên lành lạnh túc sát, đều là đầy hứng thú nhìn.

Đối với Du Nguyên tình huống, đông đảo thanh niên nhan tuấn đều biết gốc biết rễ, đúng là Dương Thanh Huyền là người phương nào, tất cả mọi người đầu óc mơ hồ.

Hoa Hâm sắc mặt trầm xuống, mở miệng nói: “Hai vị, kính xin cho lão phu một chút mặt mũi.”

Tất cả mọi người khá là thất vọng, Hoa Hâm vừa nói như thế, hai người tất nhiên là không đánh được.

Hạ Ấm mặt mỉm cười, nói: “Hoa Hâm đại nhân nói rất có lý, ở Hoa Thanh tiểu thư sinh nhật yến thượng không thích hợp gây sự. Bất quá... Ta thấy hai người đều ý chí chiến đấu dồi dào, cũng không giống là muốn gây chuyện người, không bằng để cho bọn họ đánh nhau một trận tận tận hứng, cũng vì này tiệc rượu tăng thêm một chút lạc thú, nói vậy mọi người đều là có tin mừng vui mừng.”

“Đúng đúng, chúng ta đều là võ tu người, dùng võ đồng nghiệp, là thường thấy nhất bất quá hình thức.”

Mọi người lập tức tán thành, từng người nói rằng: “Dùng võ trợ hứng, không chỉ có không bị thương phong nhã, trái lại tăng thêm hứng thú.”, “Đây là bọn hắn hai người chung ý nguyện, lại không người ép buộc, gì không tác thành cho bọn hắn?”

Du Nguyên cũng ôm quyền nói: “Chư vị nói không sai, kính xin Hoa Hâm đại nhân để cho chúng ta dùng võ đồng nghiệp trợ trợ hứng.”

Không đợi Hoa Hâm trả lời, Hoa Thanh liền cười lạnh nói: “Du Nguyên, ngươi thật sự muốn tìm cái chết sao?”

Du Nguyên hoàn toàn biến sắc, như là che chở một tầng băng sương, cả giận nói: “Hoa Thanh tiểu thư đây là ý gì? Ta không xa ngàn dặm đến thay ngươi tổ chức sinh nhật, ngươi chính là như vậy nói chuyện với ta?”

Hoa Thanh châm chọc nói: “Chính là bởi vì ngươi không xa vạn dặm mà đến, ta đối với ngươi mới rất có hảo cảm, lúc này mới nói ngăn lại, không muốn cho ngươi đi muốn chết.”

Du Nguyên nghe được nàng nói “Rất có hảo cảm” thời điểm, sắc mặt hơi tỉnh lại một hồi, nhưng nghe đến cuối cùng, rốt cục không nhịn được, phẫn nộ nói: “Tốt, quả thật là vì muốn tốt cho ta a! Hôm nay ta liền phụ lòng tiểu thư một phần tâm ý, kính xin Hoa Hâm đại nhân cùng Hoa Thanh tiểu thư để ta đi tìm chết được rồi.”

Hoa Hâm nhìn phía Dương Thanh Huyền, thấy hắn một mặt thần sắc lạnh nhạt, nói: “Tốt, hai vị đã có này nhã hứng, vậy liền dùng võ đồng nghiệp được rồi, này dù sao cũng là hai vị việc tư, ta cũng không tiện ngang ngược can thiệp.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 601: Thiên La Địa Võng, Xằng Bậy Người

Du Nguyên giành nói trước: “Muốn chiến liền đến bầu trời một trận chiến, miễn cho địa phương quá nhỏ, hỏng rồi đại điện.”

Trên thực tế hắn là kiêng kỵ Dương Thanh Huyền hai cỗ con rối, nhất định phải để cho mình Lục Chu tới trợ giúp, bằng không không có phần thắng, bên trong tòa đại điện này rất khó để Lục Chu sử dụng tới uy lực đến.

“Phí lời cái gì, muốn chiến liền đi!”

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, liền hướng ngoài điện lao đi.

Du Nguyên đáy mắt xẹt qua sát cơ, tương tự bóng người loáng một cái, liền đuổi theo.

Mọi người gặp có trò hay nhìn, đều rối rít đi theo.

Rất nhanh, trong đại điện đi liền sạch sẽ, chỉ để lại Đại La thương hội phụ trách yến hội công nhân viên.

Dương Thanh Huyền cũng không phải là yêu thích cường ra mặt người, cùng Hoa Thanh quan hệ thân mật, tuy rằng hắn không thẹn với lương tâm, nhưng không cần thiết cùng những người này giải thích cái gì, mà nắm đấm nhưng là tránh ra phiền phức thủ đoạn hữu hiệu nhất.

Người hiền bị bắt nạt, ngựa hiền bị người ta cưỡi.

Ngươi một vị tránh lui, nhân gia còn sẽ nghĩ đến ngươi sợ, lấn ép liền càng lợi hại.

Hơn mười người ngự không mà đứng, nhường ra mấy ngàn trượng không gian đến, Dương Thanh Huyền cùng Du Nguyên lạnh như băng nhìn đối phương, trong đầu đều đang nhớ lại phía trước một trận chiến, tìm kiếm sơ hở của đối phương.

“Lục Chu!”

Du Nguyên khẽ quát một tiếng, tiên phát chế nhân.

Trong tay chiến thương ngưng lại, phía sau đồng thời hiện ra nửa mẫu to lớn bích lục con nhện đến, tám đôi mắt bên trong bốc lên lục mang, há mồm liền phun ra tảng lớn tơ nhện, trình thiên la địa võng giống như đập xuống.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, cái kia chút tơ nhện vẫn chưa trực tiếp đánh về phía hắn, mà là hướng về bốn phía tản ra, nhưng ngàn trượng bên trong không gian, đều lờ mờ bị một tầng trong suốt sức mạnh trói lại.

“Phân tâm! Chết!”

Du Nguyên trong mắt loé ra kinh hỉ cùng sát khí, phảng phất thời khắc này thắng bại đã phân, bóng người loáng một cái liền thuấn di đến Dương Thanh Huyền trước mặt, màu bạc chiến thương đâm thẳng mà xuống.

Dương Thanh Huyền lập tức thả ra Hoang Khôi cùng Lộ Nhân Giáp, hai cỗ con rối ở trên không bên trong một phát hiện, xung quanh lập tức xuất hiện mạng nhện, đem hai cỗ con rối trói lại, càng không có cách nào nhúc nhích.

“Đây là...” Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình.

“Ha ha, đây cũng là ta Lục Chu thiên la địa võng kết giới, muốn áp chế ngươi hai cỗ con rối, dễ như ăn cháo!”

Du Nguyên thương thế một chút, càng là như tinh mang đâm nhanh hạ.

Dương Thanh Huyền kinh hãi bên dưới, lấy ra đấu Quỷ Thần chặn ở trước người, "Oành" một tiếng, kiếm hồn càng ngưng tụ bất ổn, trở nên hoảng hốt lay động, khó kháng cái kia một thương lực lượng.

Dương Thanh Huyền trong cơ thể khí huyết như đại giang lăn lộn, không ngừng thiêu đốt hóa thành nguyên lực, trên người da thịt trình kim quang một mảnh.

"Lại còn là Luyện Thể Sĩ."

Xa xa mọi người vây xem, không khỏi lộ ra kinh sắc.

Hoa Hâm cũng kinh ngạc nói: "Hóa huyết trung kỳ, Luân Hải hậu kỳ, tu vi như thế... Tuy rằng cũng không tệ lắm, nhưng không khỏi quá không biết tự lượng sức mình đi, dĩ nhiên muốn đôi tu võ đạo."

"Tiểu tử này... Rất là không đơn giản."

Một thanh âm ở Hoa Hâm bên cạnh người vang lên, chậm rãi hóa ra Tần Tướng bóng người, ánh mắt không nháy mắt nhìn chằm chằm phía trước chiến đấu.

"Ồ? Tần lão chẳng lẽ không cảm thấy được đôi tu võ đạo, quá xằng bậy, quá ý nghĩ kỳ lạ sao?" Hoa Hâm có chút ngạc nhiên Tần Tướng phán đoán.

Tần Tướng nói: "Là xằng bậy, xác thực dị tưởng ngày mở, nhưng..."

Hắn trong con ngươi bắn ra vẻ kinh dị hào quang, chậm rãi nói rằng: "Từ cổ chí kim, những danh chấn thiên hạ kia đại nhân vật, cái kia chút như hằng sao giống như vậy, lóng lánh ở phía trên vùng trời này nhân vật, không người nào là làm loạn?"

"Ha? Tần lão lời nói này..., thiếu niên này há có thể cùng cái kia chút kinh thiên vĩ địa đại nhân vật đánh đồng với nhau."

Hoa Hâm vuốt râu mà cười, đối với Tần Tướng không để ý lắm.

Dương Thanh Huyền mặc dù hóa huyết thiêu đốt, nhưng vẫn là khó kháng Du Nguyên Toái Niết cảnh một đòn, thân thể ở trên không bên trong bị ép tới không ngừng lùi lại, không khí tại này cỗ uy áp đáng sợ, "Hổn hển" một tiếng liền bốc cháy lên.

Nhưng bất quá lui hơn mười trượng, Dương Thanh Huyền liền ngạc nhiên phát phát hiện quanh thân hiện ra tơ nhện, đem hoàn toàn trói buộc chặt, thân thể khó hơn nữa nhúc nhích nửa phần, mà mũi thương kia không ngừng đâm thủng đấu quỷ thần kiếm hồn, chậm rãi ép hướng về hắn trái tim.

"Ha ha, xong đời, thật khiến cho người ta tâm tình khoái trá a." Tằng Hạo hai tay ôm ngực, khuôn mặt vẻ châm chọc, dường như đang cười nhạo Dương Thanh Huyền không biết tự lượng sức mình.

"Bọ ngựa đấu xe, không chính là cái này kết quả sao." Cừ hán cũng cười hắc hắc nói, trên mặt lộ ra tàn nhẫn vẻ mặt.

Còn lại người cũng liền lắc lắc đầu, nằm trong loại trạng thái này, lại không nửa điểm trở mình khả năng.

"Oành!"

Đấu Quỷ Thần rốt cục nhoáng lên dưới, bị chiến thương đánh nát, sắc bén mà lạnh như băng mũi thương một hồi đâm vào Dương Thanh Huyền trái tim, Du Nguyên mừng như điên run lên ngân thương, "Oành" một tiếng, Dương Thanh Huyền toàn bộ thân hình đều nổ vỡ đi ra.

“Ha ha.” Một thương đắc thủ, hắn cười lớn không ngớt.

“Thanh Huyền ca ca!!”

Hoa Thanh kêu thảm một tiếng, hoa dung thất sắc, càng không đứng thẳng được, ở trên không bên trong lảo đà lảo đảo.

Hoa Hâm kinh hãi, vội vàng đem nắm lấy, nói: “Còn chưa kết thúc, tiểu tử kia tựa hồ có vài thủ đoạn.”

“Còn chưa kết thúc?” Hoa Thanh trong hoảng hốt ổn định tâm thần một chút, chỉ thấy Du Nguyên cười lớn bên dưới, tiếng cười bỗng nhiên đình chỉ, cái kia phá toái Dương Thanh Huyền, hoàn toàn không có có một tia huyết nhục, hóa thành vô số giấy vụn nhỏ nhen, ở trên không bên trong bay loạn.

Hoa Hâm gật đầu nói: “Là thế thân phù, vật này có thể có giá trị không nhỏ nha, hơn nữa có tiền cũng không thể mua được, tiểu tử này là cái gì lai lịch, lại có vật này?” Hắn quay đầu nhìn về Hoa Thanh, tràn đầy hỏi ý kiến vẻ mặt.

Hoa Thanh lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, trên mặt hơi hơi khôi phục chút màu máu, nói: “Thanh Huyền ca ca gia đời giống như vậy, là đến từ Huyền Dạ đại lục bắc năm quốc, hơn nữa cùng tỷ tỷ nhận thức, còn này thế thân phù, ta cũng không biết.”

“Huyền Dạ đại lục bắc năm quốc?”

Hoa Hâm sững sờ, sắc mặt trở nên cổ quái, nói: “Còn cùng Linh Nhi nhận ra? Kỳ quái, ta theo Linh Nhi ở Huyền Dạ đại lục bắc năm quốc thời điểm, nàng vẫn chưa kết bạn cái gì cường giả trẻ tuổi a. Hơn nữa cái kia loại hẻo lánh nơi, làm sao đản sinh ra mạnh mẽ như vậy giả?”

Hoa Thanh lắc lắc đầu, hiển nhiên không biết.

Tần Tướng đột nhiên mở miệng nói: “Hội trưởng đại nhân, ngươi còn nhớ được, Đại tiểu thư đã từng truyền trở lại một đạo tin tức, phát hiện một cái vô cùng người thú vị.”

Hoa Hâm một hồi hoàn toàn biến sắc, trong mắt tất cả đều là ngạc nhiên, run giọng nói: “Nhưng là người kia… Không phải đã ở bắc năm quốc thi đấu bên trong bỏ mình sao?!”

Hoa Thanh kỳ quái chuyển qua đầu, vô cùng kinh ngạc, bởi vì cha thanh âm kia bên trong, càng mang theo một tia run rẩy, rốt cuộc là cái gì người thú vị, có thể để phụ thân cái trình độ này tồn tại cảm giác đến sợ hãi.

Tần Tướng nói: “Ai biết được, theo như cái này thì, cái kia Huyền Dạ đại lục bắc năm quốc, cũng cũng rất là không đơn giản.”

Hoa Hâm đầy mặt vẻ nghiêm túc, nhìn chằm chằm cái kia bên trong chiến trường, trầm giọng nói: “Tần lão, chú ý người này Võ Hồn, nếu là có nếu cần, âm thầm ra tay bức ra hắn Võ Hồn đến.”

Hoa Thanh cả kinh, vội la lên: “Các ngươi…”

Tần Tướng từ tốn nói: “Nhị tiểu thư yên tâm, ta chắc chắn sẽ không phá hoại giao đấu tính chất công bằng.”

Giờ khắc này, bên trong chiến trường, Du Nguyên lớn tiếng quát: “Lăn ra đây! Chu vi ngàn trượng, đều ở ta thiên la địa võng bên dưới, ngươi trốn tới chỗ nào đều là chết!”

Dứt tiếng, ở sáu mươi, bảy mươi trượng bên ngoài, bỗng nhiên một đoàn ngọn lửa màu xanh dấy lên, một hồi bao phủ vân ngày.

Nóng bỏng sóng lửa hướng về bốn phía đứng hàng mở, ánh sáng năm màu đột nhiên sáng lên, một tiếng hót vang hạ, một người trong đó bóng đen to lớn, chậm rãi phát hiện.

Ở đó xanh huy bên trong, chính là chim thần xanh Diều Hâu, mở mồm ra, một đạo hỏa diễm phụt lên ra, tản đi tứ phương, hướng về cái kia đầy trời tơ nhện đốt đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 602: Huyết Mạch Uy Thế, Lời Có Chút

Này một kinh biến, để có chút người đều thất kinh.

Du Nguyên đang kinh hãi hạ, trào phúng nói: “Ta đây Lục Chu nắm giữ thượng cổ máu thú dữ mạch, tơ nhện liền ngay cả Thiên Vị cường giả cũng có thể dính lấy, vạn hỏa bất xâm, bất kỳ hỏa diễm cũng không thể...”

Còn chưa có nói xong, đầy trời tơ nhện tất cả đều bốc cháy lên, trong khoảnh khắc hóa thành tro tàn.

To lớn kia Lục Chu cả người run lên, càng sinh ra ý sợ hãi đến, tám cánh tay chân như đao kiếm giống như ở trên không bên trong múa tung, lục nhãn bên trong tuôn ra tàn khốc.

Không đợi Du Nguyên phản ứng lại, Thanh Loan ở trên không bên trong lóe lên, liền hóa thành lưu hỏa mà xuống, ở phía sau đốt ra một đạo hẹp dài quỹ tích, vô cùng kinh diễm lóa mắt.

Hoa Hâm dại ra nói: “Chim thần Thanh Loan?”

Tần Tướng cũng trợn tròn mắt, “Tiểu tử này chẳng lẽ có ngày cầm bộ tộc vương giả huyết mạch?” Hắn lập tức chợt nói: “Chẳng trách bất phàm như thế, ngày cầm tộc cũng là thời đại trung cổ bát cường một trong a.”

“Ầm!”

Mọi người ở đây kinh hãi hạ, Thanh Loan mang ra một mảnh thanh hỏa, đột nhiên đánh vào cái kia Lục Chu trên người, tuôn ra từng vòng ánh lửa, hướng về bốn phía tản đi, toàn bộ bầu trời đều bị đốt.

Lục Chu trong miệng phát sinh một tiếng sợ hãi kêu thảm thiết, tám cánh tay chân múa tung, đem Thanh Loan đánh bay, “Vèo” một tiếng liền trốn.

“A?” Du Nguyên triệt để mắt choáng váng.

Cái kia Lục Chu nhưng là cha hắn luyện hóa độc vật, đồng thời nói cho hắn khống chế phương pháp, lúc này mới có thể mang đến ra oai, nằm mơ cũng không nghĩ tới, không chỉ có bị người phá đi tơ nhện, còn bị đánh trốn, lần này trở lại làm sao cùng cha bàn giao?

Tằng Hạo cùng cừ hán đều là hai tấn chảy xuống mồ hôi lạnh đến, biết mình trêu chọc lầm người, không khỏi trong lòng rất gấp gáp.

Hai người trao đổi hạ ánh mắt, lập tức ước định đồng tiến đồng xuất, như là Dương Thanh Huyền tìm bọn họ làm khó dễ lời, lấy hai người liên thủ lực lượng, đủ để cự địch.

“Huyết mạch uy thế!”

Hạ Ấm cũng là há to mồm, hoảng sợ không thôi.

Hắn phát phát hiện ở xa xa Đại Địa Cổ Hùng, hô hấp trở nên phi thường gấp gáp, cặp kia chuông đồng đại gấu mắt trực lăng lăng nhìn chằm chằm Thanh Loan, cũng toát ra ý sợ hãi đến.

Đây là trong thiên địa vạn vật, vương giả huyết mạch tản mát ra uy thế, thẳng vào linh hồn, để những này yêu thú câm như hến.

Tương truyền ngày cầm bộ tộc nguyên bổn cũng là Yêu tộc chi nhánh, sau đó cùng một thời đại xuất hiện năm loại Phượng Hoàng, khó hơn nữa chịu làm kẻ dưới, rồi mới từ Yêu tộc một mạch bên trong tách ra đi, trở thành ngày cầm tộc.

Lục Chu ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người hạ đào tẩu sau, Du Nguyên chưa phản ứng lại, hai cỗ con rối lập tức ở thần thức sự khống chế, hóa thành hai đạo lưu quang, từ tả hữu phương hướng bay tập kích mà tới.

Thanh Loan cũng ở trên không bên trong lóe lên, tuôn ra một đám lửa, từ từ hóa ra Dương Thanh Huyền thân ảnh.

“Ầm!!”

Trăm trượng có hơn, Du Nguyên cùng hai cỗ con rối đối oanh một quyền, lập tức bị hoang khí tập kích trong cơ thể, da dẻ trở nên vàng như nghệ khô héo, nhìn thấy được giống như là ở trong cát lộn mèo tựa như, lượng nước kịch liệt bốc hơi lên.

“Điểm đến thì ngưng! Dùng võ đồng nghiệp, điểm đến thì ngưng!”

Du Nguyên nhìn như vậy bay tới Hoang Khôi, vội vàng hô to, ánh mắt nhìn phía Hoa Hâm, hi vọng hắn ra tay ngăn lại.

“Ai.”

Hoa Hâm thở dài, hắn ban đầu ý nghĩ là Du Nguyên định thắng, cho cái kia Dương Thanh Huyền một chút giáo huấn, hoặc là giết hắn đi đều được.

Nhưng giờ khắc này Du Nguyên lại thua, nếu là ở Ngọc Minh Thành bị giết lời, Ngũ Độc Môn đối với Đại La thương hội tất nhiên mang trong lòng khúc mắc, hắn chỉ là nhất giới thương nhân, không muốn cuốn vào thế lực phân tranh, lúc này nói rằng: “Dùng võ đồng nghiệp, điểm đến thì ngưng.”

Một luồng uy thế lớn lao lập tức hoành đè tới, chính là Tần Tướng ra tay rồi, hai cỗ con rối lúc này đình trệ ở trên không bên trong, khó hơn nữa nhúc nhích mảy may.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, ở đây Thiên Vị uy thế hạ, hắn thậm chí cảm giác có dũng khí, Tần Tướng có thể dễ dàng cắt đứt hắn cùng con rối giữa liên hệ, hơi suy nghĩ, liền vội vàng đem hai cỗ con rối thu lại rồi.

“Hô.” Du Nguyên tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, biết mình giữ lại tính mạng, ngẫm lại một trận nghĩ đến mà sợ hãi, tay chân đều lạnh như băng.

“Ai nha, ta nhớ được Hoa Hâm đại nhân trước đã nói, này là giữa bọn họ việc tư, ngươi không tiện nhúng tay quản, hiện tại làm sao thành chạm đến là thôi?”

Một thanh âm bất thình lình phòng châm chọc đứng lên, ánh mắt của mọi người nhìn tới, chính là Hàn Nhược Phi, hai tay ôm ở trước ngực, tràn đầy khinh thường bộ dạng.

Hoa Hâm mặt không biến sắc, nói: “Hai vị thiếu niên đều là tài ngút trời, đánh tiếp nữa cũng rất khó phân ra thắng bại, nếu là dùng võ đồng nghiệp, không bằng liền chạm đến là thôi.”

Trong lòng mọi người thầm mắng “Bẩn thỉu”, kẻ ngu si cũng nhìn ra được, đánh tiếp nữa, Du Nguyên chắc chắn phải chết.

Tuy rằng bọn họ đối với Dương Thanh Huyền không có cảm tình gì, nhưng thế giới này lấy võ vi tôn, cường giả đều là có thể được người tôn trọng, không ít người đối với Dương Thanh Huyền cách nhìn chuyển biến tốt không ít, nội tâm đều mắng Hoa Hâm xử sự bất công.

Liền ngay cả Hoa Thanh cũng oán giận nói: “Là Du Nguyên công tử tự mình nói muốn đi tìm chết, cha sao không sẽ thành toàn cho hắn?”

Lời nói này Du Nguyên đỏ bừng đầy mặt, tự giác không mặt mũi nào đợi tiếp nữa, ôm quyền nói: “Ta đột nhiên nghĩ lên còn có chuyện rất trọng yếu muốn làm, Hoa Hâm đại nhân, xin cáo từ trước.”

Không đợi Hoa Hâm đáp lại, liền như một làn khói chạy đi.

Hàn Nhược Phi kinh ngạc nói: “Ồ, chạy cùng cái kia Lục Chu giống như nhanh, không nghĩ tới Ngũ Độc Môn thân pháp tốt như vậy, sau đó gặp thấy bọn họ, có thể phải cẩn thận này quỷ thần khó lường thân pháp.”

“Ha ha.” Mọi người một hồi cười phá lên.

Du Nguyên ở phía xa nghe thấy, biết mình danh tiếng xong, phun ra một ngụm máu đến, đầy mặt oán độc.

Hoa Hâm mỉm cười hỏi: “Không biết vị tiểu hữu này là người kia?”

Dương Thanh Huyền nói: “Huyền Dạ đại lục bắc năm quốc.”

Bốn phía thanh niên tuấn kiệt đều là ngây ngẩn cả người, vốn cho là hắn tất nhiên lai lịch rất lớn, nhưng không nghĩ tới là cấp thấp vị diện tới được người, cái gì bắc năm quốc càng là tới nay chưa từng nghe tới.

Hoa Hâm cười nói: “Hóa ra là bắc bộ năm quốc, hai năm trước ta đã từng ở đó chờ qua một đoạn thời gian, đang gặp năm quốc thi đấu trước, có việc rồi rời đi. Không biết cái kia năm quốc thi đấu, tiểu hữu có thể có tham gia?”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, tựa hồ cảm thấy Hoa Hâm có mưu đồ, lúc này cười nói: “Ha ha, thật sao? Vậy thì thật là tiếc nuối.” Đối với nửa câu sau, không đáng trả lời.

Hoa Hâm khuôn mặt hơi co quắp hạ, nhưng vẫn như cũ vẫn duy trì nụ cười, ngay ở trước mặt nhiều người như vậy mặt cũng không tiện truy hỏi hạ xuống, “Chư vị bằng hữu về trong điện đi thôi, làm đứng ở nơi này, chính là ta Hoa Hâm chiêu đãi không chu toàn.”

Trở lại trong điện, mọi người tiếp tục uống rượu, chỉ là bầu không khí hơi có chút dị thường.

Một tên thanh niên đứng dậy, nói: “Hoa Thanh tiểu thư, tại hạ lớn Kiếm Tông Trang Nhạc, nghe Văn tiểu thư sinh nhật mười bảy tuổi, cố ý phái người từ Vân La núi hái tới chín đóa huyền phượng hoa, luyện chế một viên cửu chuyển phượng hoàn, làm quà sinh nhật, mong rằng bất khí.”

Trang Nhạc cầm trong tay một cái hộp ngọc, ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người hạ hiến lên.

Hoa Thanh vui vẻ, vội hỏi: “Đa tạ Trang Nhạc công tử, này cửu chuyển phượng hoàn có thể mỹ dung dưỡng nhan, trợ giúp đứng hàng ra bên trong thân thể độc tố, ăn vào liền có thể khiến da thịt trắng nõn như ngọc, vĩnh bảo thanh xuân, thực sự là quá cám ơn ngươi rồi.”

Trang Nhạc cười nói: “Hoa Thanh tiểu thư quả nhiên kiến thức uyên bác.” Trên mặt cười không ngậm mồm vào được, trái phải liếc mắt một cái, lúc này mới ngồi vào chỗ cũ.

Chương 603: Lễ Vật So Đấu, Hoàn Mỹ Cấp Thiên Đan

“Ha ha, Cửu Chuyển Phượng Hoàn tuy nói vẫn được, nhưng nói trắng ra là cũng bất quá là viên mỹ dung đan, chỉ có thể bảo nhất thời thanh xuân bất lão. Này Thanh Vân lưu tiên trâm, thường ngày có thể trấn áp nguyên khí bạo động lực lượng, phụ trợ tu luyện. Nguy cấp thời gian, lại có thể dùng tên giả cái muỗng xanh Ngọc, dùng để phòng thân.”

Một oai hùng anh nam tử, cầm trong tay một nhỏ dài lưu vân trâm, trên mặt mang theo vẻ đắc ý, trình đưa lên.

“Cảm tạ Liên Phi công tử.”

Hoa Thanh đem hộp ngọc nhận lấy, hạ thấp người nói: “Công tử quá khách khí.”

Liền bay không khỏi đắc ý liếc Trang Nhạc một chút, tức giận người sau sắc mặt xanh lét.

Hai người mang đầu dâng tặng lễ vật sau, bốn phía công tử lần lượt ra khỏi hàng, tranh nhau hiến vật quý.

Liền ngay cả Hàn Nhược Phi cũng tới đi hiến một khối thông suốt quải sức, có thể thảnh thơi Ngưng Thần, thậm chí có khắc một tòa mô hình nhỏ trận pháp bên trên, có thể sử dụng tới phòng ngự kết giới.

Dương Thanh Huyền ngơ ngác nói: “Còn phải đưa lễ?”

Hàn Nhược Phi cả kinh nói: “Làm sao, lẽ nào Thanh Huyền lão đệ là tay không tới? Đây chính là Hoa Thanh tiểu thư tiệc sinh nhật, lão đệ không biết đúng là tay không tới chứ?"

Dương Thanh Huyền: "..." Chỉ cảm thấy trán bốc lên mồ hôi lạnh đến.

Lúc này, không ít người đều dâng tặng lễ vật xong xuôi, tựa hồ nghe gặp hai người đối thoại, ánh mắt cổ quái nhìn sang.

Tằng Hạo cười lạnh nói: "Mọi người lễ vật đều là muôn màu muôn vẻ, tinh mỹ tuyệt luân, lệnh tại hạ mở mang tầm mắt. Tựa hồ Hoa Thanh tiểu thư nào đó người bạn thân còn không có dâng tặng lễ vật đi, chẳng lẽ là đến ăn cơm khô?"

Ánh mắt của mọi người đều một hồi ngắm một cái đến, rơi trên người Dương Thanh Huyền.

Liền ngay cả Hoa Thanh cũng đầy là dáng vẻ mong đợi, có vẻ hơi tiểu kích động.

Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, trên người mình thứ tốt không ít, nhưng rất nhiều đều không cách nào lấy ra, nếu để cho quá ít, bị mọi người trào phúng không đáng kể, mấu chốt là không khỏi để cô gái nhỏ này thất vọng rồi.

Cừ hán cũng cười lạnh nói: "Nhìn tiểu tử này dáng vẻ, nhất định phải lấy ra kinh thiên động địa đồ vật, đến, để cho chúng ta đều mở mang tầm mắt."

Không ít người đều nhìn thấu Dương Thanh Huyền vẻ khốn quẫn, đều đoán được hắn tất nhiên là không chuẩn bị, cũng đều đi theo thét to, muốn để Dương Thanh Huyền mất mặt.

Hoa Giải Ngữ tựa hồ cảm ứng được Dương Thanh Huyền tâm tư, nói: "Ngươi thật muốn xuất ra vật kia?"

Dương Thanh Huyền than thở: "Ngoại trừ vật kia, Thực sự không có đồ vật có thể cầm rồi, cố gắng có thể mượn cơ hội biết đây là cái gì cũng khó nói."

Hắn đi lên phía trước, lấy ra một cái bạch ngọc hộp, mỉm cười đưa cho Hoa Thanh, nói: “Mở ra nhìn, có thích hay không.”

Hoa Thanh tiếp nhận hộp ngọc, kích động nói: “Thanh Huyền ca ca đưa đồ vật của ta, bất luận giá trị, ta đều thích.”

Nàng biết Dương Thanh Huyền xuất thân, tự nhiên không cách nào cùng những thế gia này con cháu so với, hơn nửa không bỏ ra nổi vật gì tốt, sợ lúng túng, vì vậy trước khi nói ra: “Cổ ngữ có nói, lễ nhẹ tình ý trọng, Thanh Huyền ca ca tâm ý đã nặng như thái sơn.”

Bốn phía thanh niên nhan tuấn nghe vậy, đều là hơi thay đổi sắc mặt, lộ ra vẻ không vui.

Hoa Hâm cũng có chút không vui, nói: “Nếu Dương Thanh Huyền như vậy hữu tâm, Thanh nhi ngươi đánh liền mở nhìn, rốt cuộc là cái gì trân bảo, làm cho thần bí như vậy.”

Hắn đã nhìn ra nữ nhi mình đối với Dương Thanh Huyền động tình tự, nhưng tuyệt đối không thể để gả con gái cho một cái không có bối cảnh nông thôn đến tiểu tử, trừ phi Dương Thanh Huyền đạt được thành tựu to lớn, nhưng này quá xa xôi, vì lẽ đó hắn cũng có ý định muốn chèn ép Dương Thanh Huyền, phất hắn mặt mũi.

Hoa Thanh đem hộp ngọc kia mở ra, có ôn hòa ánh sáng lan ra đến, chiếu rọi ở trên mặt nàng, lại đem cái kia đẹp lạnh lùng tư thái chiếu lên đoan trang văn nhã, Lạc Lạc hào phóng.

“A?!” Hoa Thanh đột nhiên thất thanh kêu sợ hãi.

Tất cả mọi người là một hồi cau mày, lòng hiếu kỳ bị nâng lên.

Hoa Hâm hướng về hộp ngọc kia vừa nhìn, đột nhiên hít một hơi, “Chi! Ngày, thiên đan! Dĩ nhiên là thiên đan!”

Một lời đâm thủng dài không, tất cả mọi người đều thừ ra một lát, lập tức mỗi bên loại hít khí lạnh thanh âm, ở trong đại điện lên này đối phương phục.

Tất cả mọi người đều đứng lên, một hồi rướn cổ lên, nhìn phía Hoa Thanh trong tay hộp ngọc.

“Đùng.”

Hoa Hâm một hồi đem hộp ngọc kia che lên, đầy mặt ngưng trọng nói: “Đừng để đan khí trôi mất, cho dù là một chút điểm đan khí, cũng ngàn vàng khó đổi.”

Tất cả mọi người vô cùng thất vọng, nhưng cùng lúc thay đổi một bộ khiếp sợ khuôn mặt, một lần nữa quan sát Dương Thanh Huyền đến.

Liền ngay cả vẫn bình tĩnh Hạ Ấm, còn có thần bí chí cực Hàn Nhược Phi, đều là há to mồm, có chút khó có thể tin.

Thiên đan giá trị cao, căn bản là không có cách đánh giá, coi như là linh thạch cũng không mua được, chỉ có thể là lấy vật đổi vật.

Mà dùng một viên thiên đan đến tán gái, này loại vô cùng bạo tay, căn bản là chưa từng nghe thấy, cho dù là ngâm nước Đại La thương hội Hội trưởng con gái, trừ phi xác định có thể ngâm, mới có người sẽ cam lòng cắt một viên thiên đan đi ra ngoài.

Cho đến giờ khắc này, tất cả mọi người còn là không thể tin dáng vẻ.

Hạ Ấm chậm rãi nói rằng: “Hoa Hâm đại nhân, có thể hay không nhìn lầm rồi?”

Hoa Hâm khá có thâm ý nhìn Dương Thanh Huyền một chút, sau đó sẽ nhìn phía Hạ Ấm, chậm rãi nói rằng: “Lão phu tiếp quản này Đại La thương hội cũng có số mười năm, đã gặp huyền bí bảo vật, linh đan diệu dược, không thể toàn bộ. Coi như là ta đây đối với thủ đoạn: Áp phích mù, đều có thể phân rõ tính ra thiên đan, không có giả, hơn nữa này thiên đan phẩm chất... Tựa hồ là hoàn mỹ cấp...”

Nói xong lời cuối cùng, chính hắn đều có chút không tin, trong giọng nói lộ ra hoài nghi.

“Chi!” Hạ Ấm hút một cái hơi lạnh, sợ hãi nói: “Không thể!”

Còn lại người cũng đều lắc đầu, hiển nhiên không tin.

Hàn Nhược Phi ngưng tiếng nói: “Hoàn mỹ cấp thiên đan là không luyện chế được, nhất định phải đi qua nhiều năm mệt tháng, thu nạp thiên địa tinh hoa mà sống, đồng thời mỗi một viên đều là kinh thiên động địa tồn tại, ở mỗi bên Đại Thương sẽ cũng phải có ghi chép. Nếu là ta nhớ không lầm, gần ngàn năm qua, xuất hiện qua hoàn mỹ cấp thiên đan không biết quá một trăm viên.”

Hoa Hâm trong lòng hơi chấn động, kinh ngạc quan sát Hàn Nhược Phi vài lần, ôm quyền nói: “Tha thứ lão hủ mắt vụng về, vị tiểu hữu này là?”

Hàn Nhược Phi khẽ mỉm cười, nói: “Tại hạ Hàn Nhược Phi, hạng người vô danh, không đáng nhắc đến.”

Trong lòng mọi người đều nói thầm danh tự này, đích xác rất xa lạ.

Hoa Hâm gật đầu nói: “Vị tiểu hữu này nói rất đúng, gần ngàn năm qua, xuất hiện qua hoàn mỹ cấp thiên đan, tổng cộng có tám mươi bảy viên, mỗi lần xuất hiện, không khỏi là chấn động thiên hạ, tuy rằng lão hủ tuy rằng nhìn ra đây là hoàn mỹ cấp thiên đan, nhưng thật thật không dám tin tưởng a.”

Hắn nhìn phía Dương Thanh Huyền, cả mắt đều là nóng bỏng vẻ mặt, nói: “Thanh Huyền tiểu hữu, này thiên đan nhưng là hoàn mỹ cấp?”

Ánh mắt của mọi người một hồi tập trung lại đây.

Dương Thanh Huyền một viên trái tim đều đang chảy máu, cái kia được trị giá bao nhiêu linh thạch a? Nhưng đưa đi đồ vật nước đã đổ ra, khó hơn nữa thu về, chỉ có thể miễn cưỡng cười nói: “Hoa Thanh cũng nói, vật phẩm giá trị đều không quan trọng, quan trọng là... Phần tâm ý này.”

Hoa Thanh từ lâu cảm động hai vai run rẩy, nước mắt tràn ra, che miệng ra ríu rít thanh âm.

Nàng không thể không gặp việc đời nữ hài, nhưng một viên hoàn mỹ cấp thiên đan, phần lễ vật này giá trị cao, đừng nói một cái mười bảy tuổi bé gái, coi như là một cái ba mươi tuổi lão nam nhân, cũng không chịu nổi, từ đây tâm hồn thiếu nữ không dời.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 604: Trái Tim Chảy Máu, Thích Đáng Thu Xếp

"Ha ha." Hoa Hâm lúng túng nở nụ cười hai tiếng, nội tâm nhưng là nhấc lên sóng to gió lớn, đối với Dương Thanh Huyền lai lịch thân phận, trong lúc nhất thời không tìm được manh mối, nhưng lại biết tất nhiên không phải bình thường.

Một quả này hoàn mỹ cấp thiên đan giá trị, liền bù đắp được rất nhiều tiểu môn tiểu phái toàn bộ tư sản.

Hoa Hâm nói: "Thanh nhi, còn không mau cảm tạ Thanh Huyền tiểu hữu, cái này hoàn mỹ cấp thiên đan cũng tốt tốt thu, ngàn vạn muốn giữ gìn."

Hoa Thanh hai mắt đỏ chót, đem hộp ngọc thu hồi, trừu khấp nói: "Cảm tạ Thanh Huyền ca ca."

Dương Thanh Huyền căn bản không cân nhắc đến cái này thiên đan đối với bé gái tạo thành tâm lý ảnh hưởng, chỉ là giờ khắc này trong lòng chính mình, không ngừng chảy máu, nhưng vẫn là mạnh mẽ cười nói: "Ngươi yêu thích là tốt rồi."

Hoa Thanh gật đầu nói: "Ta nhất định sẽ cố gắng bảo tồn."

Dương Thanh Huyền cười nói: "Ngốc nha đầu, đan dược này là dùng để dùng."

Hoa Thanh nghiêm mặt nói: "Cái này thiên đan, sợ là trong vòng trăm năm ta cũng chưa chắc có cơ hội dùng. Mặc dù là phổ thông Thiên Vị cường giả, đều khó có thể chịu đựng bên trong sức mạnh cuồng bạo, này là có thể để Thiên Vị cường giả công lực đại tăng đồ vật. Dù cho Đế Thiên vị, đều đối với hắn đổ xô tới.”

Dương Thanh Huyền ho kịch liệt vài tiếng, “Khái khái, như vậy a, vậy này hoàn mỹ cấp thiên đan có thể trị giá bao nhiêu linh thạch?” Hắn làm bộ hững hờ bộ dạng, thật giống tùy ý vừa hỏi tựa như.

“Linh thạch? Ha ha, Thanh Huyền tiểu hữu nói đùa.”

Hoa Hâm thái độ trở nên vô cùng ôn cùng, cười nói: “Nhiều hơn nữa linh thạch, cũng không thể mua hạ hoàn mỹ cấp bậc thiên đan, vật này chỉ có thể lấy vật đổi vật, có thể đổi lấy đồ vật, không có chỗ nào mà không phải là kinh thiên động địa đại bảo vật. Hơn nữa lấy lão hủ nhãn lực, khẳng định không nhìn lầm, này là một quả tăng tiến công lực hình hoàn mỹ cấp thiên đan, giá trị to lớn, còn ở loại hình khác bên trên.”

Dương Thanh Huyền rên lên một tiếng, hiển nhiên bị nội thương, nhưng vẫn như cũ vẫn duy trì mỉm cười.

Hoa Giải Ngữ truyền âm nói: “Để cho ngươi tinh tướng, lần này thiệt thòi huyết bổn đi. May là còn có hai viên, có nằm mơ cũng chẳng ngờ, cái này sẽ là hoàn mỹ cấp bậc thiên đan, hơn nữa còn là tăng tiến công lực hình, ngươi phát tài. Bất quá vật này, sợ là không tốt bán chứ? Không làm được mệnh cũng bị mất.”

Dương Thanh Huyền cũng không biết mình làm sao về đến vị trí, cả người đều hoảng du du.

Hàn Nhược Phi thấp giọng hỏi: “Ngày đó đan ngươi còn có không có? Nắm hai viên đến huynh đệ ta ha ha.”

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền một ngụm rượu phun ra ngoài, oán giận nhìn hắn chằm chằm.

Nhìn Hàn Nhược Phi trong lòng một trận sợ hãi, thầm nói: “Không còn còn chưa tính, làm gì nhìn như vậy ta.”

Tiệc rượu rất nhanh sẽ kết thúc, Dương Thanh Huyền lấy ra thiên đan một chuyện, đem tất cả mọi người trấn trụ, tất cả đều yên lặng uống rượu, lại không ai dám ở trước mặt hắn tinh tướng, liền ngay cả Hạ Ấm cũng trầm mặc không ít.

Bất quá ánh mắt của mọi người, đều thỉnh thoảng trên người Dương Thanh Huyền đánh giá, đem người này lao ghi ở trong lòng.

Tằng Hạo cùng Cừ Hán càng là như đứng đống lửa, như ngồi đống than, cảm giác mình chọc trêu chọc nhân vật rất giỏi, có thể tùy ý đem hoàn mỹ cấp thiên đan lấy ra tán gái, coi như là Trung Ương Đại thế giới, chín đại siêu cấp thế lực đệ tử nòng cốt, cũng không thể làm được.

Thậm chí có người bắt đầu hoài nghi, “Lẽ nào hắn là đến từ mờ mịt Tinh Cung đệ tử nòng cốt?”

Nhưng mặc dù là mờ mịt Tinh Cung, không có khả năng xa hoa như vậy a, người này rốt cuộc là ai?

...

Phòng nhỏ, đốt hương nấu rượu, dòng suối nhỏ vờn quanh.

Chính là lần trước Dương Thanh Huyền trước khi rời đi, cùng Hoa Thanh gặp nhau nơi.

Hai người ngồi đối diện nhau, Dương Thanh Huyền nói: “Ở đây hết sức nhã tĩnh, xác thực thích hợp nói chuyện.”

Hoa Thanh hạ thấp xuống đầu, có chút ngượng ngùng, thấp giọng nói: “Lần trước Thanh Huyền ca ca đi rồi, ta lại không có khiến người ta tiến vào cái nhà này, nhưng vẫn như cũ sẽ mỗi ngày phái người quét tước.”

Dương Thanh Huyền sững sờ, tựa hồ không rõ có chút xúc động, bầu không khí một hồi lúng túng, hắn lập tức dời khai thoại đề, cười nói: “Không nghĩ tới nhanh như vậy là có thể gặp lại mặt, lần này ta nhưng thật ra là có việc tìm đến Hoa Thanh giúp một tay.”

Hoa Thanh lặng lặng nghe, cùng lần trước gặp nhau thời điểm, mới từ trong phủ thành chủ được tiện nghi, cái kia khua tay múa chân dáng vẻ hoàn toàn khác nhau, giống như là mang theo ôn nhu nữ tử, ôn lương cung kiệm để.

Dương Thanh Huyền lập tức đem Thiên Tông học viện di chuyển chuyện êm tai nói, nghiêm túc nói: “Không biết Hoa Thanh có thể có biện pháp, giúp ta ở trung cấp vị diện làm một khối Linh Sơn bảo địa, thu xếp học viện.”

Hoa Thanh nhớ một trận, nói: “Muốn mua một khối hoặc là cướp giật một khối thông thường Linh Sơn bảo địa cũng không khó, khó khăn là lấy Thiên Tông học viện thực lực, mặc dù chiếm được tài nguyên, cũng chưa chắc thủ được. Phải biết trung cấp vị diện cạnh tranh là vô cùng kịch liệt đáng sợ, mỗi ngày đều có đại lượng tông môn cùng võ giả biến mất ở trong bụi bặm.”

Dương Thanh Huyền có chút hơi khó dáng vẻ, nói: “Ý của ngươi là, Thiên Tông học viện cũng không thích hợp di chuyển đi ra?”

Hoa Thanh cười ngọt ngào nói: “Là hiện tại không thích hợp, trừ phi có tự vệ thực lực. Ngươi có thể để mấy vị trưởng lão trước tiên ăn nhờ ở đậu tu luyện, chờ đột phá có thành, lại từ từ đem học viện di chuyển tới, một lần sợ là rất khó.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ăn nhờ ở đậu, khó tránh khỏi có chút khó.”

Hoa Thanh nói: “Không hề giống Thanh Huyền ca ca nghĩ tới như vậy, trên thực tế ngoại trừ mỗi bên thế lực lớn chiếm cứ Linh Sơn bảo địa ở ngoài, còn rất nhiều thế lực sẽ đem tài nguyên mở thả ra, tương tự với Hư Thiên Thành giống như vậy, có thể thuê tu luyện phúc địa."

"Có thể thuê?" Dương Thanh Huyền trong mắt sáng ngời, nếu là như vậy, đó đích xác là cái lựa chọn không tồi.

Vừa có thể giải quyết mấy vị trưởng lão tạm thời tu luyện vấn đề, có thể chậm rãi ấp ủ học viện di chuyển việc, chờ đợi mấy vị trưởng lão toàn bộ đột phá tới đất cảnh, thậm chí càng cao hơn, khi đó lại bắt đầu di chuyển học viện, liền ổn thỏa hơn nhiều.

Hoa Thanh gật đầu nói: "Như là Thanh Huyền ca ca cảm thấy thuê một chuyện ổn thỏa lời, vậy thì để cho ta tới sắp xếp xong xuôi."

Dương Thanh Huyền nói: "Việc này ngươi có thể bắt tay đi làm, ta còn muốn cùng mấy vị trưởng lão thương nghị một chút, nhưng nói vậy bọn họ khẳng định sẽ đồng ý."

Hoa Thanh "Ừ" một tiếng, lại nói: "Hơn nữa sau khi trên phương diện làm ăn, ta biết lưu ý nhiều Linh Sơn bảo địa sự tình, thường thường sẽ có tông môn đem Linh Sơn bảo địa lấy ra bán, nhưng giá cả cao, người bình thường đều khó có thể chịu đựng."

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: "Đa tạ."

Hoa Thanh quyệt miệng, nói lầm bầm: "Thanh Huyền ca ca quá khách khí rồi, Hoa Thanh không cao hứng."

Dương Thanh Huyền lúng túng nở nụ cười, nói: "Vậy ta liền không cần cảm ơn, làm Hoa Thanh là người một nhà."

Người nói vô ý, người nghe hữu tâm, Hoa Thanh trong lòng ngọt ngào cực kỳ, ngượng ngùng hạ thấp đầu, đùa bỡn chéo áo.

Dương Thanh Huyền đứng dậy, nói: “Ngày mai ta hãy cùng mấy vị trưởng lão nói rằng, để cho bọn họ tiếp theo Hoa Thanh, sau đó ta sẽ phải rời khỏi.”

“Cái gì? Thanh Huyền ca ca lại muốn đi?”

Hoa Thanh vừa nghe, lập tức sốt sắng, cũng đứng lên theo, “Không đi có thể hay không?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Nói gì vậy, đương nhiên không thể, ta muốn theo đuổi sức mạnh lớn hơn.”

Hoa Thanh thừ ra một chút, ngơ ngác nói: “Sức mạnh lớn hơn... Thanh Huyền ca ca muốn đi đâu?”

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, trong mắt bắn ra tinh mang, nói: “Biển Đen.”

Hoa Thanh sắc mặt “Xoạt” một hồi trắng bệch, trở nên mặt không có chút máu.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 605: Biển Đen Ngọn Nguồn, Địa Ngục Không Cửa

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nhìn nàng, hiếu kỳ nói: "Đi Biển Đen... Nghiêm trọng đến thế sao? Để Hoa Thanh sắc mặt cũng thay đổi."

"Nghiêm trọng, vô cùng nghiêm trọng!" Hoa Thanh nghiêm túc nói: "Thương Khung tinh vực, có sáu đại Thủy vực, trôi nổi ở Tam Thập Tam Thiên trong khe hở, tự thành nhất giới, lại cũng vậy liên kết."

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng gõ đầu, những này hắn đã sớm biết.

Hoa Thanh tiếp tục nói: "Thiên Hà, Vong Xuyên, tổng chưởng âm dương, cái khác tứ đại Thủy vực hồng, hắc, lam, trắng bốn Đại Hải, qua lại ở trong vòng ba mươi ba ngày, chịu đến tinh vực dẫn lực ảnh hưởng, nằm ở một loại vi diệu cân bằng. Sáu đại trong thủy vực, hoàn cảnh cực kỳ ác liệt, ra biển rèn luyện giả phần nhiều là cửu tử nhất sinh, mà chỉ có Biển Đen, nhưng tụ tập nhóm lớn người tu luyện, không có lý do gì khác, chính là vì cái kia Thiên Vị cảnh giới, làm cho thiên hạ cường giả đổ xô tới."

Nàng nhìn Dương Thanh Huyền, nói: "Cái kia Thanh Huyền ca ca biết, vì sao tất cả mọi người lựa chọn đi Biển Đen đột phá cảnh giới sao?"

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Bởi vì cổ diệu, tương truyền Khai Thiên Tích Địa ban đầu, vũ trụ có mười ngày cùng ngày, bị cường giả cái thế bắn xuống chín ngày, trong đó một ngày xuyên thấu thời không, rơi vào Biển Đen vô tận vực sâu, phá vỡ Thương Khung tinh vực sức mạnh quy tắc, làm cho trong hắc hải đột phá tới Thiên Vị tỷ lệ tăng nhiều.”

Hoa Thanh không được gật đầu, nói: “Xem ra Thanh Huyền ca ca cũng nhận được không ít Biển Đen tư liệu, nhưng cũng chỉ biết một, không biết thứ hai, cổ diệu tuy rằng có thể tăng cường đột phá tới Thiên Vị tỷ lệ, nhưng ẩn chứa khiến người ta khó có thể chống lại cổ diệu lực lượng, sẽ ăn mòn người kỳ kinh bát mạch cùng ba hồn bảy vía, lưu lại khó có thể phai mờ nội thương, coi như bước chân vào Thiên Vị, cũng rất khó lại tinh tiến. Không chỉ có như vậy, cổ diệu còn có thể mị hoặc nhân tâm, khiến người mất lý trí thường thức, trở thành cỗ máy giết chóc.”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, không nghĩ tới có to lớn như vậy tác dụng phụ, không khỏi cau mày nói: “Nhưng đi Biển Đen giả, vẫn là nhiều như cá diếc sang sông.”

Hoa Thanh cười lạnh nói: “Người đều là dễ dàng quá cao phỏng chừng chính mình, mà bỏ quên thực tế khó khăn, hay hoặc là mang trong lòng may mắn, cho là mình chính là cái kia vạn người chưa chắc có được một thiên tài, có thể chống đỡ cổ diệu lực lượng. Không biết, đây đều là không có tự biết mình ảo giác, phần lớn đi Biển Đen người, cùng cái khác ngũ đại Thủy vực giống như, đều là cửu tử nhất sinh.”

Dương Thanh Huyền trầm mặc không nói, uống một mình chén rượu, lặp lại câu nói mới vừa rồi kia, “Nhưng đi Biển Đen giả, vẫn là nhiều như cá diếc sang sông.”

Hoa Thanh chấn động trong lòng, vội la lên: “Thanh Huyền ca ca, nguy hiểm như vậy, ngươi không biết thật muốn đi thôi? Cái mất nhiều hơn cái được, có thể thuận lợi xung kích đến Thiên Vị, hoàn hảo vô khuyết trở về giả, vạn người chưa chắc có được một!”

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Có thể xung kích Thiên Vị giả, vốn là vạn người chưa chắc có được một. Cái kia chút đi Biển Đen cường giả, cũng không thể không tự biết mình, chỉ là có càng nhiều hơn giác ngộ mà thôi.”

Hoa Thanh hai vai đang run rẩy, trong mắt ngậm lấy nước mắt, nói: “Thanh Huyền ca ca, có thể hay không... Vì Hoa Thanh... Lưu lại?”

Dương Thanh Huyền sững sờ, ngẩng đầu lên, nhìn điềm đạm đáng yêu nàng, kinh ngạc nở nụ cười, nói: “Hoa Thanh, chỉ mong lần sau gặp lại thời gian, chính là Thiên Vị.”

Hoa Thanh một hồi khóc lên, đoạt môn đi.

Dương Thanh Huyền nhìn rượu trong chén, nhẹ nhẹ đặt lên bàn, thở dài một tiếng, bóng người loáng một cái, liền tại chỗ biến mất.

Nửa tháng sau, Dương Thanh Huyền liền rời đi Ngọc Minh Thành.

Thiên Tông Lục lão cùng Độc Cô Tín cũng tán thành Hoa Thanh ý kiến, trước tiên tìm một chỗ Linh Sơn bảo địa thuê tu luyện, đợi ngày sau thực lực tăng lên lại nghĩ cách di chuyển.

Buổi đấu giá cũng thuận lợi cử hành, vì cảm tạ Dương Thanh Huyền, Hoa Hâm lấy thêm ra một viên Kháng Long Hữu Xỉ đem tặng, chỉ có to bằng ngón cái, là Kháng Long lớn răng trên một phần.

Mà Hoa Thanh từ đầu đến cuối, lại không có xuất hiện, chỉ là nâng Quản Bằng cho hắn một cái túi đựng đồ, bên trong là đại lượng Hoang đan.

Còn có Hoa Hâm cho hắn một khối Đại La lệnh, có thể điều động Đại La thương hội ở Biển Đen tất cả tài nguyên, bất quá Đại

La thương hội đối với Biển Đen thẩm thấu cũng không mạnh, chỉ có mấy nhà cửa nhỏ cửa hàng.

“Thanh nhi, ngươi đã yêu thích Dương Thanh Huyền, vì sao không tiễn hắn một đoạn?”

Phòng nhỏ trước, Hoa Hâm thở dài một tiếng.

Trong phòng không người đáp lại.

Hoa Hâm đứng phía sau hai người, Tần Tướng cùng một người khác đình đình ngọc lập nữ tử, chính là nghe tin mà đến Hoa Linh.

Hoa Linh dậm chân nói: “Lại muốn ở thêm hắn mấy ngày là được rồi, ta cũng sẽ không bỏ lỡ cơ hội, Thanh nhi, không bằng ngươi đi Biển Đen phân bộ, chưởng quản nơi đó chuyện làm ăn, như vậy cơ hội gặp mặt là thêm.”

“Không cần, tỷ tỷ. Ta đã quyết định đi càn nguyên đại lục.”

Trong phòng truyền đến lạnh tanh âm thanh, “Ta thực lực bây giờ còn không thích hợp đi Biển Đen, nhưng cuối cùng sẽ có một ngày, ta biết đuổi theo Thanh Huyền ca ca bước chân, hắn đi qua địa phương, ta cũng biết từng cái đi qua. Lần sau gặp lại, chính là Thiên Vị, ha ha, vì lẽ đó ta muốn sớm ngày lên cấp Thiên Vị a, bằng không chẳng phải là không còn ngày gặp lại?”

Hoa Linh cùng Hoa Hâm đều là trong lòng rung động, nhìn nhau một cái, mặt rất lo lắng.

“Thái Huyền mộ kiếm à... Xem ra vùng trời này hòa bình quá lâu, sợ là phải ra khỏi nhiễu loạn lớn, Tần lão, Linh Nhi, thương hội nghiệp vụ không nữa khuếch trương, kể từ hôm nay nghỉ ngơi dưỡng sức, chứa đựng sức mạnh.” Hoa Hâm ý vị thâm trường nói rằng.

“Phải!”

Hoa Linh cùng Tần Tướng cùng kêu lên đáp lời.

…

Bất Hủ đại lục, đông đảo hồ, một cái truyền tống trung chuyển trạm.

“Ầm!”

Bỗng nhiên hồ nước nổ ra, một cái màu đen quái ngư vạch nước mà phát hiện, vô cùng đau đầu, chiều cao như xà, trong miệng lộ ra đầy hàm răng, cả người mọc đầy vảy.

Quái ngư Ngự Thủy mà lên, lơ lửng giữa không trung.

Nó là làm trung tâm, phụ cận Thủy vực bắt đầu hiện ra màu đen kịt, giống như là mực nước, tỏa ra nồng nặc kịch độc khí tức.

Càng quỷ dị hơn là, cái kia cá còn có ngắn ngủn cánh tay, cầm một căn hắc thiết dĩa ăn.

“Doanh Lăng! Trời ạ, là một đầu Doanh Lăng!”

Khắp nơi thiên thủy châu giội về truyền tống trung chuyển trạm, hết thảy võ giả bị người đổ mồ hôi lạnh đến, Doanh Lăng là một loại vô cùng quỷ dị sinh vật, thân mang kịch độc, là một phương Thủy vực vương giả.

“Đi mau! Vật này thiên tính hung tàn, lấy khát máu làm vui!”

Không biết ai đại kêu một tiếng, liền hướng bốn phương tám hướng tản đi, còn có một chút xâm nhập trong truyền tống trận, lập tức khởi động muốn chạy trốn.

Cái kia Doanh Lăng con ngươi nhất chuyển, ngắn nhỏ cánh tay cầm xiên sắt đi phía trước đâm một cái.

Không gian trực tiếp bị xé nứt mở.

"Ầm!"

Một luồng tuyệt cường đâm xuyên lực lượng đè xuống, một cái đang ở chạy truyền tống trận pháp "Oanh" một tiếng bị nổ tung, hơn ba mươi đạo bóng người bị nổ bay đi ra ngoài, không trung một mảnh máu thịt be bét.

"A!!"

Mỗi bên loại tiếng kêu thảm thiết vang lên, có người rơi vào trong hồ, lập tức bị đen nhánh hồ nước ăn mòn còn lại bạch cốt.

"Dương Thanh Huyền, nhìn ngươi còn chạy đi đâu?!"

Doanh Lăng bên người thủy quang lóe lên, liền xuất hiện một tên thanh niên mặc áo lam, hình thể hơi mập, cầm trong tay một ngân long văn sức Cửu Tiết Tiên.

Ở Doanh Lăng một đầu khác, không gian lay động mấy lần, lại là một người đàn ông hiện ra hiện ra, đầy mặt thâm độc cùng sát khí, chính là Du Nguyên, lạnh giọng nói: "Đuổi ngươi ba toà thành, rốt cục để ta cho đuổi kịp, hơn nữa thượng thiên có đường ngươi không đi, Địa ngục không cửa ngươi xông tới, lại quỷ thần xui khiến đi tới ta sư huynh lĩnh vực đông đảo hồ!"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 606: Lần Sau Không Được Viện Dẫn Lẽ Này Nữa, Vượt Qua Cảnh Giới Hồng Câu

“Là đông đảo hồ chủ nhân Tư Nguyên đại nhân!”

“Chẳng trách sẽ có Doanh Lăng xuất hiện, đây là đông đảo hồ Thần Thú a!”

“Đông đảo hồ là Ngũ Độc Môn lĩnh vực, cái kia Dương Thanh Huyền là ai, chẳng lẽ là đắc tội rồi Ngũ Độc Môn?”

Truyền tống trận bên trong khu vực, hỗn loạn tưng bừng, đại lượng võ giả trốn đằng đông nấp đằng tây, đều lộ ra vẻ sợ hãi, sợ bị lan đến.

Du Nguyên lạnh lùng ánh mắt nhìn chằm chằm truyền tống bên trong khu vực, cười nhạo nói: “Có gan theo ta đối nghịch, không có loại ra đi tìm cái chết sao?”

“Các ngươi Ngũ Độc Môn cũng thật là kỳ quái a, không phải con nhện chính là cá, Ngũ Độc Môn là vườn thú sao?” Trong đám người, một bóng người phóng lên trời, trong nháy mắt liền rời xa truyền tống khu vực, ngự không ở trên mặt hồ.

Dương Thanh Huyền chỉ lo chiến đấu lan đến gần truyền tống trận, vậy thì phiền toái.

Đông đảo hồ là Bất Hủ đại lục tới gần Biển Đen một mảnh Thủy vực, có thể trực tiếp truyền tống vào Biển Đen, nhưng không nghĩ tới sẽ là Ngũ Độc Môn địa bàn.

“Lần này phiền toái.” Hoa Giải Ngữ truyền âm nói: “Cái kia Doanh Lăng không chỉ có là Toái Niết trung kỳ yêu thú, hơn nữa còn là khống thủy yêu thú, ở đây trên mặt hồ uy năng tăng gấp bội, mà cái kia Tư Nguyên cũng là Toái Niết trung kỳ cao thủ.”

Dương Thanh Huyền truyền âm nói: “Những khác nghiêm trọng như thế, nó có thể khống thủy, ta có thể khống chế lửa, vừa vặn khắc chế nó. Còn Toái Niết trung kỳ, không chỉ có Hoang Khôi là, hiện tại Cổ Hạt cũng vậy.”

Ở lượng lớn Hoang đan nuốt xuống, Thâm Hồng Cổ Hạt cũng khôi phục một ít sức mạnh, đạt tới Toái Niết trung kỳ.

Hoa Giải Ngữ nói: “Nhưng là cái kia bò cạp, không phải một ngày chỉ điểm tay một lần sao?”

“Đúng, ta chỉ biết giúp ngươi ra tay một lần.”

Thâm Hồng Cổ Hạt ở Tinh Giới bên trong, xa xôi, cũng thỉnh thoảng đem Hoang đan làm hạt đậu ném vào trong miệng.

Dương Thanh Huyền nói: “Được, ra tay một lần là hứa hẹn, một lần trở lên liền là quyền tự do của ngươi. Bất quá ra tay sau cũng đừng về Tinh Giới bên trong, bởi vì Tinh Giới là của ta, để không để cho ngươi đi vào là sự tự do của ta. Nhìn ngươi ra tay một lần sau, bọn họ có bỏ qua cho ngươi hay không.”

Hoa Giải Ngữ nói: “Đúng, mệnh lệnh hắn ra tay công kích, chúng ta bỏ chạy đi, xem hắn có hay không bản lãnh này sống sót.”

Thâm Hồng Cổ Hạt: “...”

Dương Thanh Huyền cười gằn nói: “Cổ Hạt, chuẩn bị, ta đếm tới ba liền công kích, sau đó chúng ta liền đi, chúc ngươi nhiều may mắn.”

Thâm Hồng Cổ Hạt vội hỏi: “Ngươi thắng, lần này ta giúp ngươi, nhưng lần sau không được viện dẫn lẽ này nữa, không thể chơi như vậy ta.”

Dương Thanh Huyền lặng lẽ cười vài tiếng, một bộ hiền lành mặt, không điểm đứt đầu, “Ừ, yên tâm đi, lần sau không được viện dẫn lẽ này nữa, lần sau không được viện dẫn lẽ này nữa.”

“Làm sao, nghĩ đến làm sao bàn giao hậu sự sao? Chỉ cần ngươi quỳ xuống dập đầu đầu xin tha, ta có thể cân nhắc bỏ qua ngươi.”

Du Nguyên nghiêm trang.

Ngày đó ở Ngọc Minh Thành, bị hắn coi là bình sinh đại nhục nhã, hơn nữa làm mất đi Lục Chu, hiện tại cũng không dám về Ngũ Độc Môn.

Chỉ là giết Dương Thanh Huyền căn bản không giải hận, nhất định phải dùng thế gian ác độc nhất biện pháp dằn vặt hắn, trước tiên gấp trăm lần nhục nhã trở về, sẽ chậm chậm một đao đao xử tử hắn.

Vì lẽ đó hắn giả vờ khoan hồng độ lượng, thả ra một con đường sống đến, liền muốn nhìn một chút Dương Thanh Huyền quỳ xuống đất khẩn cầu thời điểm, nhận hết sỉ nhục, cuối cùng nhưng hiện giờ là bị mắc lừa lúc cái kia loại tuyệt vọng.

Ngẫm lại đều cảm thấy một trận.

Nhưng đáp lại hắn nhưng là, “Ngươi ngốc - bức chứ?”

Dương Thanh Huyền nhìn kẻ ngu si tựa như nhìn hắn, cười lạnh nói: “Khó trách ngươi sẽ rơi vào bây giờ hoàn cảnh, cùng ngươi kém thông minh là chặt chẽ không thể tách rời a.”

“Ha ha ha ha.” Tư Nguyên phình bụng cười to.

Du Nguyên một lát im lặng không lên tiếng, khuôn mặt âm trầm chảy ra nước, cùng hồ kia quang một màu, sau đó lại đột nhiên trướng hồng, cắn răng nghiến lợi nói: “Giết! Giết chết hắn, triệt để giết chết hắn!”

Hắn tức giận đến cả người run cầm cập, ngàn vạn ác độc ngôn ngữ kẹt ở trong cổ họng, nhưng không kêu nổi đến, trong đầu chỉ có một “Giết” chữ, giết một ngàn, giết 10 ngàn!

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, liền tại chỗ biến mất.

Không trung đột nhiên xuất hiện ánh lửa, hóa thành mấy chục đạo kiếm khí, chém vụt mà xuống.

Mà hỏa diễm kiếm khí cùng sáng bên trong, chỉ thấy Dương Thanh Huyền thân ảnh liên thiểm mấy lần, không ngừng hướng về hai người tới gần.

Tư Nguyên sửng sốt một chút, lập tức chợt nói: “Sư đệ, ngươi gặp có thể không phải bình thường đối thủ đây. Biết rõ chênh lệch còn muốn nghênh chiến, người như vậy có đáng sợ giác ngộ, có thể nói là thần dũng.”

Trong lời nói,

Cái kia hỏa diễm kiếm khí liên tiếp chém đến.

“Nhưng là... Giác ngộ cao đến đâu, chung quy không cách nào vượt qua, ở trước mặt ngươi, chính là điểm cuối.”

Tư Nguyên giơ tay lên, hét lớn một tiếng đi phía trước vỗ tới.

“Vù” một tiếng, một tầng Thủy Nguyên tự lòng bàn tay lan ra, hóa thành nửa vòng tròn kết giới, đem những ngọn lửa kia kiếm khí đỡ, ra “Chi chi” thiêu đốt tiếng.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Còn dư lại kiếm khí từng đạo từng đạo rơi vào trong nước, đem hồ nước phách mở, bốc hơi lên lượng lớn hơi nước.

“Sư huynh, tuyệt đối đừng đưa hắn đánh chết, ta muốn một đao đao lăng trì hắn!” Du Nguyên tức giận hai mắt đỏ chót, ôm nỗi hận gào thét.

“Như ngươi mong muốn.”

Tư Nguyên ánh mắt nhất chuyển, bóng người liền tại chỗ biến mất.

Sau một khắc, không trung hóa ra trong suốt tàn ảnh, sau đó sức mạnh to lớn từ trong hư không phá nát đi ra.

“Xì!”

Một đạo cường đại ánh kiếm, từ một hướng khác ngang trời gọt ra, rõ ràng vết kiếm như cầu vồng Hành Không, hướng về lực lượng kia bên trong chém tới.

“Ầm!”

Ánh kiếm một hồi phá nát, Tư Nguyên thân ảnh lập loè ra đến, lần thứ hai kết ấn hướng về hư không vỗ tới, “Luân Hải hậu kỳ, có mạnh đến đâu, không có khả năng vượt qua cảnh giới hồng câu, để tượng gỗ của ngươi đi ra đi!”

“Ầm ầm ầm!”

Một chưởng này đập nát hư không, đem chu vi mấy trăm trượng toàn bộ đánh nổ.

Chỉ thấy trong hư vô, một đạo kiếm khí như cầu vồng, chính là Dương Thanh Huyền triển khai Kiếm Bộ, lấp loé bên dưới liền xuất hiện ở Tư Nguyên trước người, một đôi ánh mắt như hàn đầm nước sâu, lạnh lùng theo dõi hắn, lạnh giọng nói: “Như ngươi mong muốn!”

Hoang Khôi khoảnh khắc hiển hóa ra ngoài, trên người từng đạo từng đạo dây hồng lan tràn, như thân thể kinh lạc hướng đi.

“Ầm!”

Hoang Khôi tụ mãn năng lượng, giơ tay liền vỗ tới một chưởng, nguyên bản ẩm ướt hoàn cảnh, một hồi trở nên khô ráo, phảng phất bị hút khô rồi hơi nước.

Mà Hoang Khôi dưới lòng bàn tay, bạo nổ đi ra sức mạnh như từng toà từng toà liên miên cồn cát, từ vô cùng xa thời không lướt ngang mà đến, trấn áp chu vi mấy trăm trượng!

Cái kia Doanh Lăng trong miệng ra thanh âm cổ quái, thân thể không ngừng run run, như là chiến ý vang dội.

“Quả nhiên lợi hại!”

Tư Nguyên hoàn toàn biến sắc, đều là Toái Niết trung kỳ cao thủ, Hoang Khôi một chưởng này uy thế, còn ở phía trên hắn!

Không chỉ có như vậy, làm hệ “nước” công pháp cường giả, với này loại hoang vu khí vừa vặn lẫn nhau thành khắc chế.

“Thủy Nhu Quyền!”

Tư Nguyên giơ tay vận công, hai cánh tay như là nước chảy, cùng lúc đó, hồ mặt cũng sôi trào, ra “Ào ào” tiếng vang.

“Ầm ầm!”

Hoang Khôi một chưởng, đánh vào nước kình lực trên, như thiên thạch rơi xuống đất, nổ ra khắp nơi thiên thủy châu, mỗi một giọt đều như thủy ngân, hướng về bốn phía kích - bắn ra.

Tư Nguyên rên lên một tiếng, đầy mặt ngạc nhiên, trên hai tay da dẻ càng khô héo đi, bị hoang khí xâm vào bên trong cơ thể.

Mà đúng lúc này, ở sau thân thể hắn trong hư không, Lộ Nhân Giáp đi ra, từ lâu súc thế đã đầy "Ngàn ngân thức" đột nhiên khó, hướng về sau người vỗ tới.

Doanh Lăng trong đôi mắt nổ bắn ra lệ mang, rốt cục di chuyển, thân thể to lớn loáng một cái, liền vọt tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 607: Ngàn Cân Treo Sợi Tóc, Nghiền Ép Tư Nguyên

Ở đây thế ngàn cân treo sợi tóc, Thâm Hồng Cổ Hạt tái hiện ra, trong mắt lộ ra châm chọc lục mang, vỹ trên kim nổ bắn ra hồng mang, bắn vào hư không.

“Cái gì?!”

Cổ Hạt xuất hiện, làm cho tất cả mọi người đều thất kinh.

Cái kia Doanh Lăng cả người run lên, trong miệng phát sinh tiếng kêu thê thảm, trong tay xiên sắt xoay ngang, hóa ra một đạo hình tròn quang nhận, che ở trước người.

“Ầm!”

Quang nhận kia đột nhiên phá nát, độc châm đánh vào xiên sắt trên, chấn lên một đạo hồng mang, lại bắn hướng về mắt cá.

Doanh Lăng sợ đến một cái giật mình, thân thể cao lớn mạnh mẽ xoay chuyển không gian, lúc này mới tránh đi, cái kia hồng mang dán vào mí mắt bắn về phía bầu trời.

Tuy rằng nó bản thân liền là độc thú, nhưng cũng cảm giác sâu sắc cái kia hồng mang trên độc tính, kịch liệt mà đáng sợ, nếu là bị đâm trúng một châm, sợ là liền nó đều đỡ không được.

To lớn miệng cá bên trong, ợ một cái, phun ra một cái tán tỉnh đến.

Hai cái cự thú trong khoảnh khắc giao thủ, để Tư Nguyên kinh hãi đến biến sắc, lo lắng bên dưới, chỉ có thể tự rút ra Cửu Tiết

Tiên, hướng về phía sau Lộ Nhân Giáp đánh tới.

Dương Thanh Huyền há sẽ bỏ qua cơ hội này, Hoang Khôi lại ra tay, trong cơ thể hết thảy Hoang đan vào đúng lúc này toàn bộ thiêu đốt, cái kia chút dây hồng nội ẩn ước có thể thấy được Hoang lưu động của khí, lại là một chưởng như hoang mạc, trấn áp mà xuống!

“Ầm!”

Chưởng pháp mới ra, to lớn hồ nước trong khoảnh khắc liền sôi trào bốc hơi lên, trục hoành lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được gấp chìm xuống.

Doanh Lăng quát to một tiếng, vô số hơi nước bị bỗng dưng hấp tới, bao vây ở trên thân thể, sau đó đột nhiên há to mồm, phun ra một cái to lớn bóng nước, bên trong mực tàu bốc lên, hướng về bò cạp độc lăn đi.

Không gian ở thủy cầu này lăn hạ, không ngừng bị cuốn lên, làm cho toàn bộ hồ mặt bầu trời, vặn vẹo cực kỳ lợi hại.

Mỗi người đều sẽ thần kinh căng thẳng đến rồi cực hạn.

Tư Nguyên quát to: “Du Nguyên, còn không mau ra tay!”

Du Nguyên từ lâu cả kinh trợn mắt ngoác mồm, làm sao cũng không nghĩ ra Dương Thanh Huyền có thể đem Tư Nguyên cùng Doanh Lăng đồng thời áp chế lại, bị Tư Nguyên hống một tiếng hạ, lập tức phản ứng, lúc này chiến thương đồng thời, liền hướng Dương Thanh Huyền đâm tới.

Tư Nguyên lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, Hoang Khôi tuy rằng lợi hại, nhưng chỉ cần giết Dương Thanh Huyền, liền không cách nào phát huy tác dụng. Hắn đem Cửu Tiết Tiên vung một cái, quấn lấy Lộ Nhân Giáp liền hướng Hoang Khôi đánh tới, đồng thời tay trái xuất chưởng, tụ suốt đời công lực trong tay bên trong, cuồng kích ra!

“Ầm ầm!”

Hoang Khôi một chưởng, nổ nát cái kia Cửu Tiết Tiên, đem Lộ Nhân Giáp đánh bay, còn dư lại sức mạnh như một ngọn núi cao, cùng Tư Nguyên đối oanh.

Mặt khác một bên, Doanh Lăng phun ra bóng nước sau, Cổ Hạt châm chọc con ngươi lóe lên, lăng không lướt ngang lên trước, to lớn cái kìm giữa trời cắt xuống, “Ầm ầm” một tiếng, trực tiếp đem nước kia cầu kéo bạo nổ, đen nhánh nọc độc như một căn căn lợi mũi tên, hướng về bốn mặt bão bắn đi.

Bốn vị Toái Niết trung kỳ sức mạnh, trong khoảnh khắc hỗn loạn cùng nhau, không chỉ có nổ bầu trời nát tan, hồ nước cũng như dời sông lấp biển giống như vậy, quyển ngày mà lên.

Ở đây sức mạnh hủy thiên diệt địa hạ, Du Nguyên một thương phá nước sôi quang, đâm thẳng Dương Thanh Huyền, gằn giọng nói: “Bây giờ nhìn ngươi còn có thủ đoạn gì nữa, cho ta chém thành muôn mảnh đi!”

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, đối với đầy trời màu đen nước mũi tên cùng hoang khí ngoảnh mặt làm ngơ, phảng phất hoàn toàn vắng lặng ở thế giới của chính mình bên trong, trong tay thoát ra một đám lửa, hóa thành Nam Minh Ly Hỏa Kiếm.

Chỉ là kiếm kia bên trong Kỳ Lân, càng phát sinh tiếng kêu hoảng sợ, ở trong kiếm trong thế giới chạy chồm.

Dương Thanh Huyền phía sau nổi lên chói mắt ánh bạc, tụ thành một đạo to lớn bóng mờ, đồng thời đỉnh đầu bầu trời hiện ra óng ánh Tinh Hà, hóa thành một đạo viên luân.

“Nhật nguyệt tinh vòng, lần trước xuất hiện thời điểm, đem thời gian áp súc, loại đáng sợ này sức mạnh, lại tới một lần nữa đi!”

Dương Thanh Huyền một tay bấm quyết, sau lưng bóng mờ chuyển động theo, cái kia nhật nguyệt tinh vòng lưu chuyển, chung quanh tốc độ quả nhiên bắt đầu chậm lại.

Dương Thanh Huyền mừng như điên, vội vàng một chiêu kiếm chém đi ra ngoài.

Ở thời gian chậm lại đồng thời, trong cơ thể hắn sức mạnh như là nước chảy tiết ra, lại không ra tay, chẳng mấy chốc sẽ thành người khô.

“Ba ngàn nghiệp hỏa!”

“Rống!”

Trên ngọn lửa lập loè tử mang, Dương Thanh Huyền rốt cục đem Tử Viêm rót vào bên trong kiếm, bị kinh sợ Kỳ Lân đồng thời bùng nổ ra tuyệt cường tiếng gào, hóa thành Kiếm Linh theo hơn trăm Đạo Hỏa kiếm khí chém ra.

“Oành!”

Ánh kiếm chém ở Du Nguyên chiến thương trên.

Thiên hạ có địch hiệu quả trong khoảnh khắc biến mất, thời gian trở lại quỹ đạo.

Du Nguyên con ngươi bạo nổ co, ngạc nhiên thất thanh nói: “Không thể... Nhanh như vậy!!”

Ở trong mắt hắn, Dương Thanh Huyền cơ hồ là trong nháy mắt xuất kiếm, sức mạnh đáng sợ đã đến trước mắt, căn bản bắt giữ không tới động tác, hơn nữa cái kia ba ngàn nghiệp hỏa trên thân kiếm, bí mật mang theo sức mạnh cực kỳ đáng sợ, dường như muốn hủy diệt tất cả!

“Ầm ầm!”

Chiến thương trong nháy mắt vỡ đoạn, Du Nguyên phun mạnh một ngụm máu tươi, tựu như cùng diều đứt dây, bay ngược ra ngoài.

Những ngọn lửa kia trước sau dày đặc chém ở trên người hắn, cắt đứt toàn thân, không trung truyền đến nồng nặc đốt cháy khét vị.

Dương Thanh Huyền cũng phun ra một ngụm máu tươi, khí tức kịch liệt rơi xuống khỏi đi, sắc mặt dị thường trắng xám.

Không chỉ có như vậy, quá nhiều sử dụng thiên hạ có địch hậu quả, để thân thể giống như đao vắt giống như vậy, nếu không có hắn tu luyện Thanh Dương Võ Kinh, sợ đã biến thành tro bụi.

Hơn nữa hai cỗ con rối, một bộ triệt để mất đi năng lượng, một bộ bị đánh cho tàn phế, tại hắn thần niệm hạ, nhanh chóng thu lại rồi.

Tư Nguyên trạng thái cũng tuyệt không hay, đang cùng Hoang Khôi đúng rồi hai chiêu sau, nửa bên thân thể đều bị phong hóa, như là hút khô rồi lượng nước, cả người trở nên khô quắt khô vàng, càng để hắn hoảng sợ là, kinh mạch trong cơ thể cũng tận số khô héo, vận chuyển chân khí hạ, giống như kim thép ở trong người đi khắp, hết sức thống khổ.

Làm võ tu, thống khổ tự nhiên không sợ, hắn lo lắng chính là này loại Hoang hóa hiệu quả, có thể hay không hư hao võ đạo căn cơ, để tu vi dã tràng xe cát.

Đồng thời trời cao trên, bắt đầu uy phong lẫm lẫm Doanh Lăng, bị Cổ Hạt đuổi theo đánh, không ngừng lùi lại. Trên người rất nhiều vảy đều bị Cổ Hạt cái càng cắt xuống, vết thương chồng chất.

Tư Nguyên lấy ra một viên hạt châu, thả ở trong tay vỗ một cái, nhất thời không trung "Đùng" một tiếng, tuôn ra xinh đẹp yên hỏa.

Dương Thanh Huyền vừa thấy, hoàn toàn biến sắc, thầm nói: "Không được, là tín hiệu!"

Hắn lập tức dùng thần thức cho đòi về Cổ Hạt, quát lên: "Chúng ta đi."

Tư Nguyên nếu là đông đảo hồ chi chủ, như vậy tất nhiên còn có lượng lớn thủ hạ, như là lại xuất hiện mấy cái địa cấp tồn tại, hắn hôm nay liền thật muốn bàn giao ở nơi này.

Cổ Hạt ở phía xa lóe lên, liền hóa thành lưu quang bay trở về, thẳng vào Tinh Giới bên trong.

Nhưng ngay lúc này, bốn phương tám hướng bay tới rất nhiều võ giả, có trên hơn trăm người, đem Dương Thanh Huyền bao bọc vây quanh, mỗi một người đều là hung thần ác sát, lấy Tư Nguyên như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

Hai tên nữ tử vội vàng bay đến Tư Nguyên bên người, đem đỡ lấy.

Còn có hai tên nữ tử đem Du Nguyên cũng nhấc đi qua, chỉ thấy trên người tất cả đều là kiếm thương, thân thể cháy rụi hơn nửa, cũng không biết còn có thể hay không thể sống.

Tư Nguyên sắc mặt trắng bệch, như là Du Nguyên chết ở nơi này, trách nhiệm của hắn đánh liền, thậm chí không lo được trên người mình tổn thương, trước tiên lấy ra mấy viên đan dược cho Du Nguyên ăn vào.

Sau đó âm trầm nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, phất tay quát lên: "Giết hắn đi!"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 608: Thiên Phú Thần Thông? Tiện Nghi Chưởng Môn

Dương Thanh Huyền sắc mặt cực kỳ khó coi, thần thức quét qua hạ, này hơn trăm trong võ giả, Tam Hoa cảnh liền có năm người, còn có hơn mười tên Luân Hải cảnh tồn tại.

Hắn để Cổ Hạt hiện thân đi ra, truyền âm nói: “Không đấu lại, hết khả năng giết ra một con đường đến đào tẩu.”

Cổ Hạt ánh mắt lấp loé, ở bốn phía tìm kiếm phương hướng, hai cái cái kìm nhẹ nhàng đong đưa hạ, kinh sợ mọi người, cũng không dám tùy tiện xông lên, cái kia hơn trăm người cẩn thận chậm rãi áp sát đi tới.

Cổ Hạt trong mắt lập loè châm chọc ánh sáng xanh lục, cái kìm đột nhiên hướng về một phương hướng kéo ra, bầu trời bỗng chốc bị “Răng rắc” thành hai nửa, cái hướng kia hơn mười tên võ giả còn chưa phản ứng lại, “Ầm” một tiếng liền nổ thành thịt bọt.

Cùng lúc đó, Cổ Hạt đuôi dài vung một cái, đem Dương Thanh Huyền quấn lấy, thả tại chính mình trên lưng, liền hướng phương hướng kia phóng đi.

“Doanh Lăng!”

Tư Nguyên hét lớn một tiếng, bây giờ có thể chống đỡ độc này hạt, cũng chỉ có Doanh Lăng.

“Ào ào ào!”

Trong hồ nước nổ ra năm đạo cột nước, ở trên không bên trong hội hợp thành một đạo, đường kính có dài bảy, tám trượng, quyển ngày ngồi xuống đất hướng về Cổ Hạt đánh tới.

Ở cách đó không xa, Doanh Lăng thân thể đong đưa, chính là nó ở khống thủy công kích.

Cái kia trên trăm võ giả cũng dồn dập ra tay, mỗi bên loại thần thông tuyệt chiêu thả ra, như yên hỏa ở trên không bên trong nổ ra, vô cùng lóa mắt chói mắt.

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng ở Cổ Hạt trên lưng, cau mày nói: “Ngươi nói thế nào cũng là thượng cổ dị loại, ngoại trừ vung vẩy cái kìm ở ngoài, liền không biết cái gì tuyệt chiêu sao?”

Cổ Hạt rên lên một tiếng, nói: “Ta bây giờ là ở khôi phục lực lượng thời kì, một khi triển khai thiên phú thần thông, sợ là tu vi lại muốn hạ về Toái Niết sơ kỳ, thậm chí vô cùng có khả năng Toái Niết sơ kỳ đều khó giữ được.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ngươi còn có thiên phú thần thông? Nhanh, nhanh triển khai đến chúng ta nhìn, mở mang tầm mắt.”

Cổ Hạt không để ý tới hắn, cái kìm ở trước người vẽ vòng, lập tức hiện ra hộ thể kết giới, đem nước kia trụ cản lại, nhưng cũng bị chấn động đến mức ở trên không bên trong không ngừng lùi lại.

Doanh Lăng chính mình không dám tới gần, không ngừng khống thủy, từ hồ mặt nổ ra rồng nước, rít gào mà lên.

Cái kia hơn trăm võ giả công kích, rơi vào hộ thể kết giới trên, nổ ra từng mảng từng mảng ánh sáng, Dương Thanh Huyền rõ ràng cảm giác được Cổ Hạt sức mạnh lưu chuyển bắt đầu trở nên hỗn loạn, lo lắng nói: “Lại không đột phá nổi, sợ là sẽ phải bị bọn họ dây dưa đến chết.”

Cổ Hạt mắt sáng lên, bắn ra như bảo thạch màu xanh lục cường quang, cái kia rối loạn khí tức trong nháy mắt liền bình tĩnh lại.

Dương Thanh Huyền run lên trong lòng, biết hắn muốn liều lĩnh ra tay rồi.

Đúng lúc này, xa xa bỗng nhiên xuất hiện rất cường đại khí tức, từ cái kia truyền tống khu vực nơi, một hồi bay tới mấy chục đạo bóng người.

Dương Thanh Huyền trên mặt lộ ra vẻ kinh dị, vỗ một cái Cổ Hạt, nói: “Khoan động thủ đã.”

Cổ Hạt ánh mắt ngưng lại, cũng nhìn tới, cái kia mấy chục đạo bóng người trong nhấp nháy liền đến trước mắt, lại có một nửa là địa cấp trở lên tồn tại, là một người, càng là Toái Niết cảnh đại viên mãn.

Dương Thanh Huyền ánh mắt quét qua, tổng cộng bốn mươi bảy người, hơn nữa trong đó xuất hiện một đạo bóng người quen thuộc, nhất thời hoàn toàn biến sắc, biết rồi lai lịch của những người này.

Tư Nguyên cũng ngây dại, vội vàng để Doanh Lăng dừng tay, không để ý thương thế trên người, lên trước ôm quyền nói: “Chư vị đại nhân, không biết tại sao, lại có gì sự tình?”

Cái kia vì đó nhân thân hình cao gầy, người mặc trang phục màu đen, một đôi mắt ưng lạnh lùng nhìn chăm chú lại đây, rơi trên người Dương Thanh Huyền, sau đó nhìn phía bên cạnh người một tên chàng thanh niên, tựa hồ đang cố vấn.

Cái kia chàng thanh niên đầy mặt vẻ phức tạp, gật gật đầu.

Vì đó người lúc này mới trên mặt lộ ra mỉm cười, sau đó quét qua Tư Nguyên đám người, lạnh lùng nói: “Ta chính là Thiên Tinh đại lục Vô Nhai Kiếm Phái trưởng lão Tả Khâu Viễn, rất tới đón tiếp ta phái chưởng môn trở lại.”

“Thiên Tinh đại lục Vô Nhai Kiếm Phái?”

Tư Nguyên ánh mắt đảo qua bốn mươi bảy người, trên người quả nhiên lộ ra lăng liệt kiếm ý, Thiên Tinh, Bất Hủ hai mảnh đại lục cách xa nhau khá gần, cũng vậy trong đó lý giải đối lập cũng nhiều, Vô Nhai Kiếm Phái thực lực cũng không kém Ngũ Độc Môn, lúc này ôm quyền nói: “Chưởng môn quý phái? Tả Khâu trưởng lão có thể hay không đi lộn chỗ?”

Tả Khâu Viễn lạnh lùng hừ một tiếng, chỉ vào Dương Thanh Huyền nói: “Hắn... Chính là ta phái chưởng môn!”

“Cái gì?!”

Không chỉ có Tư Nguyên giật nảy cả mình, liền ngay cả Dương Thanh Huyền cũng ngây ngẩn cả người.

Dương Thanh Huyền nhìn Tả Khâu Viễn bên người Tả Khâu Lệnh,

Lập tức hiểu mấy phần.

Lúc trước Tả Khâu Lệnh đem Vô Nhai Kiếm Phái đấu tranh nội bộ nói cùng hắn nghe, lại thêm thời khắc này tình hình, lập tức đoán được trong đó then chốt, sợ là đương nhiệm chưởng môn La Hạo Hạo đã bỏ mình, Tả Khâu một phái cùng Đại sư huynh La Nghiệp nhất phái nội đấu tiến nhập gay cấn tột độ.

Lúc này liền cần tìm tới La Phi, khoác hoàng bào, đem hắn biến thành con rối chưởng môn, lấy khống chế Vô Nhai Kiếm Phái cục diện.

Tư Nguyên sắc mặt cực kỳ khó coi, ôm quyền nói: “Tả Khâu trưởng lão có thể hay không nghĩ sai rồi?”

Tả Khâu Viễn mày kiếm giận dữ, quát lên: “Oanh! Chưởng môn há có tính sai lý lẽ? Ngươi sẽ tính sai ngươi phái chưởng môn sao?!”

Tư Nguyên: “...”

Hắn trên mặt tái nhợt, bắt đầu chảy xuống mồ hôi đến, đúng vậy, chính mình môn phái chưởng môn làm sao có khả năng tính sai?

Hắn liếc mắt nhìn Du Nguyên, triệt để ngất đi, không có khả năng gọi tỉnh, mà đối với Dương Thanh Huyền thân phận, hắn biết cũng không nhiều, chỉ là bị Du Nguyên gọi tới trợ quyền.

“Ùng ục.”

Ở Vô Nhai Kiếm Phái hơn mười người đằng đằng sát khí dưới ánh mắt, không chỉ có là hắn, đông đảo trên hồ trăm tên cường giả, đều cảm thấy áp lực cực lớn, bắt đầu lặng yên lùi về sau.

Tả Khâu Viễn lạnh lùng theo dõi hắn, châm chọc nói: “Cho ngươi thời gian ba cái hô hấp, lập tức cho ta lăn lộn, bằng không... Đông đảo hồ một mạch liền không có có cần thiết tồn tại!”

Tư Nguyên sắc mặt một hồi trắng bệch, tâm niệm thay đổi thật nhanh bên dưới, như là đông đảo hồ thật sự treo, Ngũ Độc Môn không có khả năng vì mình, mà viễn phó cái khác đại lục, khiêu chiến mạnh hơn Vô Nhai Kiếm Phái, sợ là chết cũng là chết vô ích.

Ngay sau đó vội vàng ôm quyền, nói: “Là tại hạ lỗ mãng.” Hướng tất cả mọi người vung tay lên, quát lên: “Đi!”

Ra lệnh một tiếng, trong khoảnh khắc hơn trăm người liền biến mất vô hình.

Xa xa võ giả tất cả đều nhìn trợn mắt ngoác mồm, không nghĩ tới một hồi đại chiến kinh thiên, dĩ nhiên sẽ là như thế này kết cuộc.

Tả Khâu Viễn khá là giật mình nhìn cái kia Thâm Hồng Cổ Hạt, trong con ngươi xẹt qua một tia kiêng kỵ, sau đó ôm quyền mỉm cười nói: “Thiếu chưởng môn, lão phu Vô Nhai Kiếm Phái trưởng lão Tả Khâu Viễn, chuyên tới để tiếp Thiếu chưởng môn trở lại.”

Dương Thanh Huyền đem Thâm Hồng Cổ Hạt thu vào Tinh Giới bên trong, sau đó hững hờ “Ồ” một tiếng, nói: “Các ngươi đi về trước đi, ta còn có chút sự tình, ta qua một thời gian ngắn lại trở về.”

Nội tâm hắn nghĩ thầm: “Lại không nói với các ngươi trở lại có thể hay không bảo mệnh, như là thân phận đừng vạch trần, quá nửa là cái chữ tử, coi như bảo vệ tính mạng, cũng là một con rối mà thôi, không làm được còn sẽ bị các ngươi dùng bí pháp khống chế.”

Tả Khâu Viễn nói: “Không thể, trong tông môn có xảy ra đại sự, kính xin Thiếu chưởng môn trở lại chủ trì đại cuộc.”

“Đại sự?”

Dương Thanh Huyền không nhịn được dáng vẻ, nhướng mày nói: “Ta cũng có đại sự muốn đi làm, chờ xong xuôi đại sự của ta, lại trở về làm đại sự của các ngươi.”

Tả Khâu Viễn sắc mặt chìm xuống, lập tức trở nên không quen, lạnh lùng nói: “Ta nói thật đi, cha ngươi, cũng chính là lão chưởng môn, đã chết. Hiện tại trong tông môn đại loạn, chúng ta tới tìm ngươi, chính là để cho ngươi trở lại trấn giữ. Không công kiếm một cái chưởng môn đến làm, ngươi còn có cái gì không hài lòng, ở đây ra sức khước từ?!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 609: Đến Biển Đen, Hậu Trường Hiện Thân

Đứng đầu đề cử: Đại Chủ Tể Thiên vực Thương Khung Thánh Khư tuyết ưng lãnh chúa tổng giám đốc hoa khôi của trường ỷ lại vào ta Bất Hủ người phàm mới đại minh đế quốc Huyền giới cánh cửa vừa nghĩ vĩnh hằng

Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, một bên giả ra vô cùng dáng dấp khiếp sợ, vừa nghĩ đáp lại ra sao, ngược lại này Vô Nhai Kiếm Phái là tuyệt đối không thể trở về, lúc này nghẹn ngào hạ, run giọng nói: “Lão chưởng môn... Hắn... Hắn chết như thế nào?”

Tả Khâu Viễn thở dài một tiếng, nói: “Đều là bị cái kia La Nghiệp hại chết, trong đó tình hình cụ thể và tỉ mỉ, ta sẽ chậm chậm nói cho ngươi biết. Ngươi trước theo chúng ta trở lại, đem thế cuộc ổn định. Sẽ chậm chậm khoảnh khắc La Nghiệp, cướp về chỉ thiên kiếm, thay lão chưởng môn báo thù.”

“Chuyện này... Ta cứ như vậy trở lại... Không hay lắm chứ?”

Dương Thanh Huyền còn đang từ chối, đã có hai người tiến lên, hai bên trái phải bắt hắn lại.

Tả Khâu Viễn nói: “Cố gắng đỡ Thiếu chưởng môn, chúng ta trở lại.”

Dương Thanh Huyền từ chối hai lần, nói: “Buông tay, chính ta đi.”

Hai người kia thấy hắn không có khả năng đào tẩu, lúc này buông lỏng tay ra, nhưng vẫn như cũ hộ tống ở hai bên người hắn.

Dương Thanh Huyền một mặt phiền muộn, đi lên trước vỗ vỗ Tả Khâu Lệnh vai vai, nói: “Lệnh huynh, có khoẻ hay không, lần này gặp lại, quá không tưởng tượng nổi.”

Tả Khâu Lệnh mỉm cười nói: “Quả đất tròn, bất quá lần này ta nhưng là cố ý tìm đến Thiếu chưởng môn.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Không biết lệnh huynh cùng vị này xa trưởng lão là quan hệ như thế nào?”

Tả Khâu Lệnh vuốt cằm nói: “Là gia phụ.”

Dương Thanh Huyền “Ồ” một tiếng, dựa vào là Tả Khâu Lệnh càng gần, hững hờ nói: “Không biết lệnh huynh ở xa trưởng lão trong lòng phân lượng làm sao?”

Tả Khâu Lệnh hơi nhướng mày, tựa hồ ý thức được không đúng, quát hỏi: “Thiếu chưởng môn hỏi cái này là ý gì?” Vừa mới dứt lời, liền cảm thấy trên cổ phát lạnh, một thanh kiếm chặn lại cổ họng của hắn.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Sẽ không biết dùng lệnh huynh mệnh làm áp chế, ta có thể hay không đi trước làm chuyện của mình đây?”

“Ngươi... Làm cái gì?!”

Vô Nhai Kiếm Phái mọi người tất cả đều là kinh hãi đến biến sắc, không nghĩ tới hắn lại đột nhiên làm khó dễ, một hồi tản ra, tất cả đều dùng thần thức đem Dương Thanh Huyền khóa chặt.

Tả Khâu Viễn càng là quay đầu lại, phẫn nộ quát: “Thiếu chưởng môn, đây là ý gì? Chúng ta đang yên đang lành đến mời ngươi trở lại làm chưởng môn, thay cha ngươi báo thù rửa hận, ngươi liền đối với chúng ta như vậy?”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Chư vị có hảo ý ta tâm lĩnh, chưởng môn việc sau này hãy nói đi, ta cũng tốt ý nói rõ ràng với các ngươi, ta còn có chuyện phải làm, quá trận lại đi Vô Nhai Kiếm Phái, các ngươi coi lời của ta là gió bên tai? Vậy này còn có làm ta là chưởng môn sao?”

Tả Khâu Viễn tức giận không lời nói, nhưng vì mình con trai an nguy, chỉ có thể nuốt giận vào bụng, “Thiếu chưởng môn muốn làm chuyện không biết là chuyện gì? Chúng ta có thể cùng đi trước tiên thay Thiếu chưởng môn làm, nhiều người sức mạnh lớn, cũng làm được càng nhanh hơn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không cần, ta tự mình một người làm là được.” Nghĩ một hồi, hắn lại nói: “Như là muốn ta làm nhanh lên một chút, là hơn cho ta chút linh thạch các loại.”

Vô Nhai Kiếm Phái người đều là một trận choáng váng đầu, bất quá ai cũng không nắm linh thạch đi ra.

“Linh thạch cũng không cho, một chút thành ý chưa từng, đều cho ta tránh ra, không muốn hắn chết liền tránh ra!”

Dương Thanh Huyền sử dụng kiếm chống đỡ Tả Khâu Lệnh yết hầu, một chút điểm hướng về truyền tống trận đi đến.

Tả Khâu Viễn sốt sắng, nói: “Thiếu chưởng môn, này cần gì chứ? Chúng ta để cho ngươi trở lại, cũng là có ý tốt a.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Hảo ý ta tâm lĩnh, các ngươi cút ngay, bằng không lệnh công tử thì đi gặp Diêm Vương.”

Cũng không ai dám lên trước, như là Tả Khâu Lệnh chết rồi, trách nhiệm này ai cũng đảm đương không nổi.

Tả Khâu Viễn mặt âm trầm, tràn đầy lửa giận nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, từ đầu tới cuối duy trì trăm trượng khoảng cách, trơ mắt nhìn hắn lên truyền tống trận.

Dương Thanh Huyền ánh mắt quét qua truyền tống trận người phụ trách, quát lên: “Đi Biển Đen.”

Người phụ trách kia không dám ngỗ nghịch, này đám giống như sát thần tồn tại, liền ngay cả lão đại bọn họ Tư Nguyên đều chạy đi, bọn họ là cái loại chim nhỏ, vội vàng mở ra đi về Biển Đen truyền tống trận.

Tả Khâu Viễn hoàn toàn biến sắc, kinh hãi nói: “Biển Đen? Ngươi là...”

Dương Thanh Huyền cười nhạt nói: “Ta đi Biển Đen làm ít chuyện, chờ bước vào Thiên Vị sau, trở lại Vô Nhai Kiếm Phái cùng chư vị gặp nhau.”

Tại mọi người trợn mắt ngoác mồm bên dưới, truyền tống ánh sáng lên, trực tiếp đem Dương Thanh Huyền cùng Tả Khâu Lệnh bao vây lấy, biến mất ở trong trận.

...

Hồi lâu sau, Dương Thanh Huyền cùng Tả Khâu Lệnh mới từ trong đường nối đi ra, phảng phất đã trải qua thật dài truyền tống, hai người đi ra chớp mắt, lại có chút không đứng thẳng được.

Sau đó định nhãn vừa nhìn, bốn phía hoàn toàn mờ mịt, càng là ở một hòn đảo nhỏ trên.

Này đảo vô cùng trơ trụi, từ lượng lớn nham thạch tạo thành, chu vi ba, bốn ngàn trượng, một thân cây cũng không có, chỉ ở nham thạch khe hẹp bên trong dài một chút thấp lùn hoa cỏ.

Hai người xuất hiện địa phương, là hòn đảo đỉnh, một toà nửa mẫu đại truyền tống trận.

Trên đảo trừ bọn họ ra hai người ở ngoài, lại không người thứ ba.

"Làm sao sẽ như vậy hoang vu?" Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, ở hòn đảo xa xa, lờ mờ còn có thể gặp lại được cái khác tiểu đảo, tựa hồ toàn bộ một mảnh, là một toà đảo liên.

Tả Khâu Lệnh đầy mặt vẻ phức tạp, nói: "Đây là một mảnh truyền tống đảo vực, chúng ta vị trí chỉ là trong đó một toà, hơn nữa hẳn không phải là chủ đảo. Chủ đảo sẽ có chuyên môn người phụ trách trông coi."

Dương Thanh Huyền lúc này mới phát phát hiện, ở truyền tống trận phía trước, có một to lớn đầu mũi tên, chỉ hướng đông nam, phải là chủ đảo vị trí.

Hắn nhìn Tả Khâu Lệnh một chút, mỉm cười nói: "Lệnh sư huynh, đa tạ một đường tiếp đón, hiện tại ngươi có thể đi."

Tả Khâu Lệnh sắc mặt có chút khó coi, hỏi: "Vì sao không về Vô Nhai Kiếm Phái, tựa hồ đối với ngươi cũng không chỗ xấu chứ? Mặc dù là làm con rối chưởng môn, cũng có hưởng vô tận tài nguyên cùng phú quý, như là tương lai ngươi có thể tu luyện có thành, đột phá tới Thiên Vị, lại nắm quyền trở về, độ khả thi cũng là cực đại."

Dương Thanh Huyền cười nói: "Xin lỗi, ta không thích cái kia loại bị người khống chế cảm giác. Vận mệnh, vẫn nắm giữ ở trong tay mình càng tốt hơn. Lệnh sư huynh, cáo từ, ta sợ xa trưởng lão bọn họ lại đuổi tới. Ngươi là cùng ta một đạo đi, vẫn là..."

Tả Khâu Lệnh không đợi hắn nói chuyện, nhân tiện nói: "Ta trực tiếp dùng cái truyền tống trận này trở lại, ngươi tự lo lấy đi."

Nói, liền bắt đầu thao túng trên đảo cái truyền tống trận này.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, lúc này ngự không mà lên, hướng về cái kia chủ đảo vị trí bay đi.

Tả Khâu Lệnh nhìn hắn rời đi phương hướng, sắc mặt trở nên hết sức khó coi.

…

Vài ngày sau, Thiên Tinh đại lục, Vô Nhai Kiếm Phái.

Tả Khâu Lệnh phụ tử cung kính đứng ở đại điện một bên, cẩn thận từng li từng tí một hạ thấp xuống đầu, không dám giơ lên.

Toàn bộ trên cung điện có hơn ba mươi người, đều là kiếm phái cường giả, nhưng tất cả đều nhắm hô hấp, đại khí không dám thở.

Rất lâu, ở Tả Khâu Lệnh phụ tử đối diện, một tên sắc mặt lãnh ngạo thanh niên, khóe miệng vung lên châm chọc, xuy thanh nói: “Nhiều người như vậy, đều mang không về một cái Luân Hải cảnh tiểu tử, xa trưởng lão, lệnh sư đệ, các ngươi quá cho kiếm phái mất mặt.”

Tả Khâu Viễn nghiến răng nghiến lợi, trợn lên giận dữ nhìn thanh niên, “La Nghiệp, bỏ ở đó nói nói mát, hiện tại La Phi đã đi tới Biển Đen, ngươi nếu là có bản lĩnh, liền đi bắt hắn trở về a!”

La Nghiệp cười khinh bỉ, đứng ra liệt đến, ôm quyền hướng về phía trên tòa đại điện kia ngồi thẳng một đạo mỹ lệ bóng người, chắp tay bái hạ, cung kính nói: “Thơ tiểu thư, Tả Khâu phụ tử vô năng, để tiểu thư thất vọng rồi. Không bằng từ ta đi tới Biển Đen, tự mình đem cái kia La Phi bắt trở về.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 610: Giống Như Thần Thoại Nữ Tử, Lần Đầu Gặp Gỡ Hải Tộc

Trên điện một cô gái lụa mỏng yểm mặt, tư thái vạn ngàn, chính là lần theo La Phi thân phận mà đến Thi Ngọc Nhan. Bên cạnh đứng cạnh Đốc Nghiệp, mặt mày lạnh lùng nghiêm nghị, sắc mặt nghiêm nghị.

“Biển Đen...”

Thi Ngọc Nhan nhẹ nhàng thì thầm, mặc dù chỉ là hai chữ, nhưng không nói ra được êm tai, nhu nhu khiến người ta lông tai mềm.

La Nghiệp chỉ cảm thấy yết hầu một trận khô ráo, muốn nuốt nướt bọt, cũng không dám.

Ở cô gái này trước mặt, hắn thậm chí cảm thấy được hô hấp đều cực kỳ gian nan.

Mặc dù là ở Trung Ương Đại thế giới, người con gái trước mắt này cũng là thần thoại một loại tồn tại, cao cao tại thượng, căn bản không phải hắn có thể đủ ngưỡng vọng.

Đốc Nghiệp nhẹ nhíu mày lại, nói: “Tiểu thư, cái kia Uyên Ca chính là từ Biển Đen đi ra, hiện tại La Phi cũng tiến vào, hai người hẳn là chạy Thiên Vị sức mạnh đi.”

“Cổ diệu à...”

Thi Ngọc Nhan trầm tư nói: “Từ cổ chí kim, mượn cổ diệu lực lượng đột phá tới Thiên Vị cường giả không phải số ít, đích thật là một cái biện pháp khả thi, tuy rằng nguy hiểm có chút cao. Chỉ là tiến nhập Biển Đen sau, rộng rãi ngần vô biên trong vùng biển muốn tìm một người, liền đúng là mò kim đáy biển.”

Đốc Nghiệp nói: “Như là người kia thật sự trọng yếu như vậy lời, không bằng lấy Quân Thiên Tử Phủ danh nghĩa, trực tiếp tìm ban đêm sau cần người.”

Thi Ngọc Nhan nhẹ nhàng lắc đầu, than thở: “Như là làm như vậy, không chỉ có tìm không ra La Phi, trái lại muốn gây nên ban đêm sau hoài nghi. Huống hồ, ban đêm sau khống chế Biển Đen, tự do ở ba mươi ba tầng trời, chưa chắc sẽ bán chúng ta mặt mũi.”

Đốc Nghiệp cũng lộ ra biểu tình khổ sở, nói: “Vậy làm sao bây giờ?”

Thi Ngọc Nhan nghĩ một hồi, nhân tiện nói: “Trở về đi.”

Đốc Nghiệp sững sờ, nói: “Vậy này La Phi không tìm?”

Thi Ngọc Nhan trong mắt quang mang chớp động, nói: “Tìm, chờ ta đột phá trước mặt cảnh giới sau, liền đi một chuyến Biển Đen.”

Đốc Nghiệp kinh hãi, đầy mặt ngạc nhiên.

Hắn thực sự không hiểu cái kia gọi La Phi đến ngọn nguồn có gì kỳ dị, càng khiến cho người trước mắt này không tiếc đích thân tới Biển Đen.

Thi Ngọc Nhan nói: “Trong hắc hải thế lực rắc rối phức tạp, cường giả vô số, lấy tu vi của ta bây giờ đi vào, cũng không thể gối cao không lo, lại tăng lên một cảnh, nắm bắt liền lớn chút ít. Hơn nữa tầng này bình cảnh đã sớm bắt đầu dãn ra, tin tưởng rất nhanh sẽ có thể đột phá.”

Thi Ngọc Nhan đứng dậy, La Nghiệp đám người không rõ liền cảm thấy một luồng uy thế, vội vàng khom người xuống tử, không dám ngẩng đầu lên.

Sau một lúc, cái kia uy thế mới biến mất không còn tăm hơi. Mọi người từ từ nhấc đầu, phát phát hiện hai người từ lâu không gặp, tất cả đều là nặng nề thở phào nhẹ nhõm, lúc này mới phát hiện thân trên đã sớm bị mồ hôi lạnh thẩm thấu.

“Thật là đáng sợ, này thực lực của hai người, sợ đã không phải là phổ thông Thiên Vị đi.”

“Thơ này tiểu thư mới bây lớn tuổi, thì có đáng sợ như vậy tu vi, trẻ tuổi bên trong, sợ là đã vô địch thủ.”

“Có người nói dung mạo của nàng cùng thiên phú của nàng một loại đáng sợ, chỉ là tới nay không thôi khuôn mặt gặp người, không thể chứng kiến phương nhan, quá đáng tiếc.”

Trên cung điện mọi người, tiếng thán phục không dứt.

“Hừ, chứng kiến phương dung? Các ngươi đã biết đủ đi, có thể gặp đến thơ tiểu thư Thiến Ảnh, cũng đủ để khoe khoang cả đời.”

La Nghiệp ánh mắt quét qua, lộ ra châm chọc vẻ mặt, “Thơ tiểu thư nhưng là truyền thuyết một loại tồn tại, mặc dù ở Trung Ương Đại thế giới, làm một thấy phương dung mà nhấc lên can qua chuyện, thường có phát sinh.”

“Đại sư huynh nói rất có lý.”

Một tên đệ tử trẻ tuổi cực lực lấy lòng, nghi vấn hỏi: “Chỉ là thơ này tiểu thư vì sao phải tìm La Phi?”

Vấn đề này vừa ra, trên cung điện lập tức tiêu tan không một tiếng động.

La Nghiệp sắc mặt có chút khó coi, trầm tư nói: “Sợ là cái kia La Phi trong tay, có cái gì thơ tiểu thư muốn đồ vật.”

Mọi người vừa nghĩ, cũng đều cảm thấy là đạo lý này, bởi vì trừ này ra, lại không cái khác giải thích.

Tả Khâu Viễn cười lạnh nói: “Đây cũng chỉ là ngươi mong muốn đơn phương suy đoán thôi, như là La Phi được thơ tiểu thư ưu ái, cái kia này vị trí Tông chủ, La Nghiệp ngươi còn dám cạnh tranh sao?”

“Ha ha, chuyện cười, cười chết ta rồi!”

La Nghiệp mặt âm trầm, một chút ý cười chưa từng, lạnh giọng nói: "Liền khối này phế vật rác rưởi, cũng có thể được thơ tiểu thư ưu ái? Hừ, ta xem là đầu óc ngươi nước vào chứ? Ta đây phải đi Biển Đen, đem La Phi nắm về, chính là một cái công lớn! Đến thời điểm được xem trọng chính là ta,

Không chỉ có thể thuận lợi lên làm vị trí Tông chủ, cố gắng còn có thể cùng thơ tiểu thư làm bạn đây, ha ha!"

Hắn càng nghĩ càng kích động, ánh mắt quét qua mọi người, nói: “Chức chưởng môn, ta cũng không cùng các ngươi làm phiền, tạm thời không ở đây, chờ ta mang về La Phi sau, lại định đoạt sau được rồi.”

Nói, lúc này hóa thành một vệt sáng, không kịp chờ đợi thì đi Biển Đen.

...

Dương Thanh Huyền ở biển trời bên trên bay một trận, chỉ thấy khói sóng mênh mông, tâm tình một hồi vô cùng tốt.

Cái kia nước biển cũng không phải là màu đen, chỉ là tia sáng khúc xạ nguyên nhân, làm cho phóng tầm mắt nhìn, thâm thúy như vực sâu, nên tên là Biển Đen.

Truyền tống đảo liên phạm vi rất lớn, bay qua hai hòn đảo sau, mới thấy được có người, cùng hắn hướng về đồng nhất phương hướng đi.

Sau nửa canh giờ, mới thấy được một tòa hòn đảo, giống như lục địa. Ở đảo trung ương, phân bố đại lượng kiến trúc, không ít hình thù kỳ quái, cùng trên đất bằng lối kiến trúc khác biệt.

Dương Thanh Huyền đột nhiên sửng sốt một chút, chỉ thấy cái kia trên đảo lui tới, càng có thật nhiều không phải nhân loại.

Có đầu lớn như cá, nhưng sinh ra ngưu sừng; Có cả người vảy, sau lưng mấy vỹ; Có dường như chim, nhưng lớn lên ba cái đầu; Mỗi bên loại hiếm thấy ngoại hình cổ quái, bất nhất mà nói.

“Lẽ nào đây chính là Hải tộc?”

Dương Thanh Huyền trong lòng suy đoán, Hải tộc là tự thời đại thượng cổ lên, vẫn là xếp hạng vô cùng trước chủng tộc, dù cho năm tháng biến thiên, đời đời thay đổi, chủng tộc này biến hóa cũng cực nhỏ.

Tuy rằng nay cổ thời đại, Nhân tộc nhất thống thiên hạ, nhưng vòng lên thực lực đến, không hẳn liền mạnh hơn Hải tộc.

Chỉ là Hải tộc cùng trên đất bằng bách tộc so với, hoàn cảnh sinh tồn bất đồng, đối với tư nguyên nhu cầu cũng không giống nhau, vì lẽ đó cùng Nhân tộc ở chung, cũng không xung đột.

Cái này cũng là Hải tộc vô số năm qua trường thịnh không suy nguyên nhân chủ yếu.

Ở trong đảo có một tòa chủ điện, vô số võ giả ra ra vào vào, những Hải tộc kia người với người loại được đi chung với nhau, vô cùng hòa hợp hài hòa, cũng không không thích hợp.

Dương Thanh Huyền bay hạ xuống, cũng hướng về cái kia chủ điện đi đến.

Hắn mới đầu còn lo lắng, không đồng chủng tộc giữa ngôn ngữ sẽ có sự khác biệt, nhưng nghe đến mấy vị Hải tộc nói chuyện sau, mới đánh tiêu tan lo lắng.

Cư điển tịch ghi chép, ở Thương Khung tinh vực, từng xuất hiện một nhánh cực kỳ thần bí chủng tộc, nắm giữ cực cao trí tuệ, là vì Tinh Linh tộc, sáng tạo ra xa văn tự cổ đại, mà sau khi bách tộc văn tự cùng ngôn ngữ, đều là thoát thai từ viễn cổ Tinh Linh văn, vì lẽ đó bắt đầu giao lưu cũng không thành vấn đề.

Trong chủ điện vô cùng to lớn rộng rãi, chứa người so với trong tưởng tượng còn nhiều hơn, hi hi nhương nhương như chợ bán thức ăn.

Dương Thanh Huyền nhìn nửa ngày, mới biết cung điện này là ban bố nhiệm vụ địa phương, đồng thời cũng là phụ cận vạn dặm hải vực trung tầng quản lý, có thể thuê hòn đảo, có thể tuyên bố nhiệm vụ, còn có chuyên môn khu giao dịch, giống phố chợ một loại có thể tự mình vật phẩm giao dịch.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 611: Thuê Hòn Đảo, Hắc Diễm Giác

Dương Thanh Huyền lại ở trong đại điện đi dạo một vòng, phát phát hiện không ít bán ngọc giản, mua mười mấy viên, sắc mặt lập tức khó xem.

Hắn vừa mua cái viên này liền ở trong đó, chỉ cần năm mươi khối linh thạch trung phẩm.

Đem hết thảy thẻ ngọc đều xem lướt qua một lần sau, đối với Biển Đen cùng với này mười bảy đảo liên có so sánh toàn diện hiểu rõ.

Mỗi một toà đảo liên đều có một tên cường giả thống ngự, được gọi là Chủ Ti.

Thống ngự này thứ mười bảy đảo liên 3,400 hòn đảo Chủ Ti, là một tên Toái Niết tột cùng cường giả, gọi Lý Kỳ.

Biển Đen cũng giống như đại lục, linh khí phân bố cũng không thăng bằng, đối với tư nguyên tranh cướp đồng dạng kịch liệt, mà có Chủ Ti quản hạt hải vực, một loại đều so sánh ôn hòa, có thể thông qua thuê, thậm chí là mua hòn đảo, tiến hành tu luyện.

Hơn nữa đối với cổ diệu, cũng nhất định có miêu tả.

Chỉ biết là cổ diệu ở Biển Đen bên trong, vị trí cụ thể thì không người biết, cổ diệu sức mạnh thẩm thấu đến Biển Đen linh mạch bên trong, nhờ vào đó tu luyện, có thể làm chơi ăn thật.

Đồng thời trong ngọc giản cũng trọng nhắc nhở, đối với Hải tộc ở ngoài dị tộc võ giả, tu luyện Biển Đen cổ diệu linh lực, tẩu hỏa nhập ma nguy hiểm cũng tăng gấp bội, tốt nhất là đeo hoặc dùng mỗi bên loại tĩnh tâm an thần bảo vật cùng đan dược, để bảo đảm thần trí bất loạn.

Dương Thanh Huyền trầm tư một trận, liền đi cái kia chỗ ghi danh công việc thủ tục.

Biển Đen đối với người ngoại lai viên quản lý vô cùng tán loạn, chưa bao giờ sẽ hỏi đến võ giả thân phận, thế nhưng muốn thuê cùng mua hòn đảo, thì cần muốn vô cùng tường tận tin tức.

Xếp hàng mấy giờ đội, rốt cục đến phiên Dương Thanh Huyền, đi vào một cái xa hoa trong căn phòng nhỏ, bên trong bày ra mỗi bên loại hải vật, có hình thù kỳ quái san hô, châu báu, sò hến, loại cá ngọn bản chờ chút

Một tên cẩm y thắt lưng ngọc nam tử ngồi ở một tấm trước đài ngọc, ngẩng đầu lên liếc mắt nhìn hắn, hững hờ nói: “Thuê đảo, vẫn là mua đảo?”

Dương Thanh Huyền nói: “Thuê cùng mua, mỗi bên là cái gì giá cả?”

Nam tử lại quan sát trên dưới hắn vài lần, mỉm cười nói: “Vừa tới Biển Đen đi, cái nào vị diện người?”

Dương Thanh Huyền nói: “Từ Bất Hủ đại lục tới được.”

Nam tử gật gật đầu, nói: “Bất Hủ đại lục, chẳng trách rơi ở mảnh này hải vực.” Nói, hắn vung tay lên, một tấm bảo đồ bay ra, ở gian nhà bầu trời biến ảo lớn lên, lập tức hiện ra một mảnh cảnh biển.

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, này cảnh tượng huyền ảo vô cùng chân thực, phảng phất đối mặt Đại Hải, thậm chí có thể cảm nhận được cái kia sóng lớn phả vào mặt.

Cảnh biển bên trong bắt đầu xuất hiện tất cả lớn nhỏ hòn đảo, có hơn mấy ngàn, đồng thời có kim, ngân, vàng, hắc, hồng năm loại màu sắc, đem hết thảy hòn đảo cùng hải vực đều bao trùm ở.

Ở rất nhiều trên hòn đảo, có một mặt Tiểu Kỳ tựa như tiêu chí, treo ở bầu trời.

Nam tử nói: “Màu vàng đại biểu linh khí địa phương mạnh nhất, thứ yếu là màu bạc, sau đó là màu vàng, màu đen hòn đảo cùng hải vực căn bản không có linh khí, không thích hợp tu luyện, màu đỏ nhưng là nguy hiểm khu vực, không phải có động vật biển chính là có quỷ dị đồ vật, còn cái kia chút cắm Tiểu Kỳ địa phương, đều là đã bị người chọn đi rồi.”

Dương Thanh Huyền phóng tầm mắt nhìn, tất cả màu vàng khu vực, đều cơ hồ cắm đầy quân cờ. Mà ở toàn bộ hải vực ở ngoài, là mờ mịt một mảnh.

Nam tử lại bổ sung: “Đảo liên ở ngoài, hoặc là chưa có tên hải, hoặc là cái khác đảo liên, không ở phạm vi quản hạt.”

Dương Thanh Huyền ánh mắt rơi vào hải vực tây nam một sừng, nơi đó bị mảng lớn màu đỏ nhuộm đẫm, giống như là loang lổ hoa mai, trong đó xen lẫn hơn trăm hòn đảo, phần nhiều là màu đen không linh khí, trong đó xen lẫn mấy toà, là màu vàng linh khí, cũng không người chiếm cứ.

Nam tử nhìn thấy ánh mắt của hắn hướng, mỉm cười nói: “Mảnh này hải vực tên là Hắc Diễm Giác, linh khí vô cùng dồi dào, chỉ là... Ngươi cũng thấy đấy, xung quanh tất cả đều là nguy hiểm khu vực.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Nhưng cũng chính vì như thế, mới có tốt nhất linh khí hòn đảo chỗ trống, không ứng cử viên.”

Nam tử sắc mặt cổ quái nở nụ cười, nói: “Không thể không ứng cử viên, mà là chọn người... Đều đã chết, lúc này mới chỗ trống ở đó.”

Dương Thanh Huyền: “...”

Nam tử cười nói: “Ngươi suy nghĩ thật kỹ xuống đi, rốt cuộc muốn không muốn chọn, kỳ thực màu bạc linh khí địa phương cũng tốt vô cùng, đồng thời giá cả tiện nghi rất nhiều.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Hai loại đẳng cấp Linh Đảo, linh Khí Tướng kém bao lớn?”

Nam tử nói: “Nồng độ linh khí cách biệt 30% trái phải đi.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt nhất thời khó xem, “30%, cái này còn không đại?”

Nam tử ha ha cười nói: “Vậy ngươi có thể đi cái khác đảo liên nhìn, bất quá thứ mười bảy đảo liên đã là Biển Đen ranh giới, cái khác đảo liên sợ là càng thêm người đông như mắc cửi.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, lại hỏi: “Toàn bộ Biển Đen rộng rãi ngần vô biên, hết thảy đẳng cấp cao linh khí đảo đều bị chiếm cứ sao?”

trUye

ncuatuinet “Dĩ nhiên không phải.”

Nam tử cười nói: “Trên thực tế, còn rất nhiều hòn đảo cùng hải vực ít dấu chân người, cũng không có bị khai phát ra tới. Nhưng trong đại dương nguy hiểm, xa không phải trên đại lục có thể so sánh được. Có đôi lời gọi là có thể lên núi, không có gì xuống biển, chính là cái đạo lý này. Lời nói khó nghe một chút, lấy các hạ thực lực, đi không biết hải vực lời, cửu tử nhất sinh.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt có chút khó coi, nhìn chằm chằm cái kia Hắc Diễm Giác, để hắn chọn thứ đẳng Linh Đảo, đều là không cam tâm, thần sắc trên mặt trở nên hoảng hốt sau, mới nói: “Này Hắc Diễm Giác đến cùng có gì nguy hiểm? Chủ Ti đại nhân không có từng điều tra sao?”

Nam tử “Cắt” một tiếng, khinh thường nói: “Chủ Ti đại nhân nào có thời gian rảnh rỗi này, vì mấy cái hòn đảo mà thôi thân mạo hiểm? Tốc độ điểm đi, phía sau còn rất nhiều người chờ đây.”

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, nói: "Liền này Hắc Diễm Giác đi." Nói chỉ về trong vùng biển đó, kim quang thịnh nhất một hòn đảo."

Nam tử khẽ mỉm cười, không nói hai lời, chỉ vào không trung, liền đánh dấu một mặt Tiểu Kỳ đi tới, sau đó đem hải đồ thu hồi, nói: “Thuê vẫn là mua?”

Dương Thanh Huyền nói: “Phân biệt giá bao nhiêu?”

Nam tử nói: “Mua 100 triệu linh thạch trung phẩm, mướn mười triệu linh thạch trung phẩm một năm.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, nói: “Giá tiền này tựa hồ có hơi không đúng, mua hẳn là vĩnh cửu quyền tài sản đi, vì sao chỉ là thuê mười năm giá cả?”

Nam tử cười nhìn hắn, nói: “Trong vòng mười năm, hoặc là đã đột phá đến cảnh giới cao hơn rời đi, hoặc là đã chết ở Biển Đen, coi như cho ngươi vĩnh cửu quyền tài sản, chẳng lẽ ngươi sẽ ở trên đảo? Lùi 10 ngàn bước nói, coi như ngươi thật ở trên đảo, nói không chắc cái nào ngày liền gặp phải mạnh hơn, trực tiếp muốn mạng ngươi, này đảo cũng là thu hồi lại.”

Dương Thanh Huyền người đổ mồ hôi lạnh, hạnh hảo chính mình hỏi một chút, bằng không nói không chắc liền thật mua, lúc này nói rằng: “Thuê đi, trước tiên thuê một năm, một năm sau trở lại tiếp theo thuê.”

Nam tử lắc đầu nói: “Ba năm lên thuê, không thuê một năm.”

Dương Thanh Huyền bất đắc dĩ, chỉ phải giao hàng 30 triệu linh thạch, ly khai Ngọc Minh Thành thời điểm, Hoa Thanh đầy đủ cho hắn 1 tỉ linh thạch trung phẩm, còn có mấy vạn viên Hoang đan, bằng không này đảo là không mướn nổi.

Sau đó, nam tử lại lấy ra một khối nhũ bạch sắc ngọc bài, nói: “Đem một tia thần niệm lạc đi vào, chế thành bổn mạng của ngươi ngọc bài, chỉ cần ngươi vừa chết, chúng ta liền biết rồi, là có thể đem hòn đảo thu về.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 612: Tai Bay Vạ Gió, Huyết Hỏa Thiềm Thừ

Dương Thanh Huyền nói: “Vĩnh viễn không có cơ hội này.”

Nam tử kéo cằm, nghĩ một hồi, cười nói: “Hừm, ta nhớ được trên một vị thuê Hắc Diễm Giác hòn đảo người cũng là nói như vậy.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, buồn bực đem một tia thần thức liền lạc vào cái kia trong ngọc bài.

Nam tử thu hồi ngọc bài, cho hắn một cái lệnh bài màu vàng óng, nói: “Hôm nay lên, ngươi chính là Hắc Diễm Giác nam ngàn đảo đảo chủ.”

Dương Thanh Huyền đem lệnh bài cầm trong tay, liền từ dung rời đi.

...

Nửa ngày sau, một chiếc màu trắng chiến hạm, từ thứ mười bảy đảo liên chủ đảo xuất phát, hướng về hướng tây nam bay nhanh đi.

Chiến hạm từ bạch cốt chế tạo, tính chất cứng rắn, không biết là cái gì động vật biển xương đầu, giống như là một đầu Phi Long, trong bụng trống rỗng, cưỡi gió mà đi.

Ở đảo liên bầu trời, bay khắp nơi được như vậy chiến hạm, hạm trưởng được gọi là người đưa đò.

Toàn bộ thứ mười bảy đảo liên bao dung vạn dặm hải vực, 3,400 hòn đảo, trừ một chút chuyên môn dùng làm truyền tống hòn đảo ở ngoài, hiếm có truyền tống trận, đều phải dựa vào chính mình phi hành, hoặc là tìm người đưa đò đi tới.

Dương Thanh Huyền vị trí nam ngàn đảo, nằm ở thứ mười bảy đảo liên biên giới, tuy rằng hắn có chiến hạm Thiên Phàm, nhưng mới tới Biển Đen, chủ trên đảo vãng lai mỗi bên loại hình hình sắc sắc người, không muốn quá mức rêu rao, vì lẽ đó tìm một cái người đưa đò Từ tiên sinh.

Chiến hạm trên ngoại trừ Từ tiên sinh ở ngoài, còn có bốn người.

Dương Thanh Huyền, một đôi vợ chồng trung niên, cùng với một tên áo bào trắng nam tử, đều là đi tới hướng tây nam.

Cái kia đối với vợ chồng trung niên gắn bó cùng nhau, ánh mắt vô thần nhìn về phía trước, tựa hồ tâm sự nặng nề. Trượng phu có Tam Hoa cảnh sơ kỳ tu vi, mà thê tử nhưng là Luân Hải đại viên mãn.

Áo bào trắng nam tử là Tam Hoa trung kỳ, trên mặt mang theo vẻ lạnh lùng, xếp bằng ở khoang trong, không coi ai ra gì nhắm mắt tu luyện.

Dương Thanh Huyền âm thầm cảm khái, này Biển Đen quả nhiên là ngư long hỗn tạp nơi, tùy tiện mấy người đều là Địa cảnh, liền ngay cả này Từ tiên sinh, đều giống như hắn tu vi, Luân Hải hậu kỳ.

“Ba vị khách quan, đây là tại hạ đưa tin bài, nếu là muốn đưa đò, chỉ cần sớm ba ngày liên hệ ta liền có thể.”

Từ tiên sinh cười híp mắt, tay phải vồ một cái, liền có ba mảnh lớn chừng bàn tay Ngư Lân, mặt trên có màu đỏ nhạt, còn có nhỏ bé trận pháp ánh sáng.

Từ tiên sinh đem ba mảnh Ngư Lân cho cái kia đối với vợ chồng trung niên, cùng với áo bào trắng người.

Đây là hải vực đặc hữu đưa tin phương thức, dùng một loại kỳ lạ hải vảy cá mảnh chế tạo, có thể ở vạn dặm trong vùng biển tiến hành đơn giản đưa tin, là người đưa đò danh thiếp.

Vợ chồng trung niên nhìn xuống Ngư Lân, liếc mắt nhìn nhau, liền cất đi.

Cái kia áo bào trắng người tựa hồ bất mãn hạm trưởng đánh đoạn hắn tu luyện, lạnh rên một tiếng, vung tay lên cũng đem Ngư Lân thu vào nhẫn chứa đồ tử, lại tiếp tục nhắm mắt đứng lên.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhíu mày lại, nói: “Từ tiên sinh, vì sao không cho ta một tấm? Chẳng lẽ việc buôn bán của ta liền không muốn làm sao?”

Từ tiên sinh năm mươi, sáu mươi tuổi, tay vuốt chòm râu, cười nói: “Không phải vậy, này đưa tin bài là dùng đại quy Long Ngư vảy chế thành, một quả thành bản cũng phải năm mươi linh thạch. Mà huynh đệ ngươi đi nam ngàn đảo, ở Hắc Diễm Giác bên trong, đi ra xác suất không lớn. Chúng ta cũng là tiểu bản sinh ý, liền không muốn lãng phí này năm mươi linh thạch.”

Dương Thanh Huyền mắng: “Em gái ngươi!”

Từ tiên sinh cũng không tức giận, vẫn như cũ cười híp mắt nói, “Huynh đệ ngươi muốn, năm mươi linh thạch giá vốn cho ngươi một viên.”

Dương Thanh Huyền phất một cái ống tay áo, xoay người nhìn phía Đại Hải, mặc kệ hắn.

Ba người khác nghe nói hắn muốn đi nam ngàn đảo, đều là quăng tới ánh mắt cổ quái, áo bào trắng người châm chọc cười lạnh một tiếng, trung niên kia trượng phu cũng hơi lắc đầu, hiển nhiên đều ở đây cười hắn không biết tự lượng sức mình.

Bỗng nhiên, to lớn chiến hạm chấn động một chút, thật giống gặp phải một luồng gió xoáy dòng nước xiết, tạo thành thân chiến hạm to lớn bạch cốt, phát sinh “Khanh khách” tiếng.

Từ tiên sinh hơi thay đổi sắc mặt, vội vàng đi tới đầu hạm, mong hướng về phía trước, “Kỳ quái, sóng biếc vạn dặm, tại sao có thể có khí lưu vòng xoáy?”

Còn đang nghi hoặc, “Ầm ầm” một tiếng, phía dưới nước biển nổ ra, một luồng to lớn cột nước bắn ra, kèm theo thao Thiên Yêu khí.

Mà bạch cốt chiến hạm bốn phía trên bầu trời, nhất thời hiện ra ba toà quang trận pháp, mỗi một toà đều có ba, bốn mẫu lớn, đột nhiên tụ lại, hóa thành vạn ngàn phù văn, đi xuống mới trùm tới.

Từ tiên sinh sợ đến mặt không có chút máu.

Dương Thanh Huyền đám người cũng là hoảng hốt, khiếp sợ nhìn.

Không trung truyền đến một đạo nghiêm ngặt tiếng quát, “Huynh đệ ta ba người ở đây bắt giữ huyết Hỏa Thiềm Thừ, người sống mau chóng ly khai!”

Theo cái kia một tiếng hét lớn, phía dưới nước biển lần thứ hai nổ ra, Dương Thanh Huyền lúc này mới thấy rõ, ở đó sóng biển bên trong, ẩn phát hiện một con như ngọn núi cóc, toàn thân đỏ tươi, như vẩy mực máu nhuộm.

Ở phụ cận mấy ngàn trượng bên trong, che kín phù văn, như một toà bốn mặt bình phong che chở lao tù, đem vây ở chính giữa mặt.

Cóc ngồi xổm ở sóng biển trên, không nhúc nhích, trong mắt tuôn ra hung mang, nhìn chằm chằm trên cao không bấm quyết bày trận tam huynh đệ.

“Không, không được a, ta Phi Long chiến hạm bị nhốt rồi!”

Từ tiên sinh sốt sắng, đầu đầy mồ hôi, toàn bộ chiến hạm đều đặt mình trong ở trận pháp trong kết giới, bị khuấy mất đi sự khống chế, ở trên không trung phi toàn.

“Cái kia chỉ ủy khuất một chút, đợi chúng ta thu thập súc sinh kia, ngươi lại rời đi thôi.”

Tam huynh đệ bên trong một người, thanh y trường bào, đầu đội khăn vuông, sắc mặt đông lạnh, đối với chiến hạm sinh tử căn bản không chiếu cố, một đôi nhãn thần như đao nhìn chằm chằm phía dưới cóc.

Hai người khác cũng đều là như gặp đại địch, một bên bố trí trận pháp, một bên một tay bấm quyết, chuẩn bị phát động công kích.

Dương Thanh Huyền giật mình nhìn, cái kia huyết Hỏa Thiềm Thừ chỉ là Tam Hoa đỉnh cao mà thôi, này tam huynh đệ đều là Tam Hoa tột cùng tồn tại, tương tự cảnh giới, lấy ba địch một, càng cũng như gặp đại địch, còn bố trí cạm bẫy.

Thanh y khăn vuông nam tử hét lớn một tiếng, “Gió mạnh kiếm trận, tru diệt!”

Nói, kết ấn đi xuống một chút.

Hai người khác cũng là đồng thời ra tay, kết ấn đánh ra.

“Ầm ầm ầm!”

Ba người đứng ở trận pháp bên cạnh, nhất thời cuồng phong phun trào, ở ngàn trượng bên trong hình thành vô số kiếm khí, bay vòng vòng chém xuống đi.

Bầu trời xoay tròn chiến hạm, không chịu nổi này sức mạnh cuồng bạo, bạch cốt "Đùng đùng" không ngừng bạo nổ mở, đà chính trên cũng xuất hiện tảng lớn vết rạn nứt.

Từ tiên sinh khóc không ra nước mắt, ở trên chiến hạm chạy tới chạy lui, "Thương Thiên a, đại địa a..."

Dương Thanh Huyền từ lâu bay ra chiến hạm, trôi nổi ở trên không, lạnh lùng nhìn phía dưới chiến đấu.

Cái kia đối với vợ chồng trung niên cùng áo bào trắng nam tử, cũng là đầy mặt hoảng sợ nhìn, đồng thời cẩn thận một chút vận chuyển chân nguyên hộ thể, miễn cho bị lan đến gần.

Kết giới giam cầm ngàn trượng trong vùng biển, đột nhiên cuồng phong gào thét, vô số sóng biển ở cóc quanh thân xoay tròn, dĩ nhiên hóa thành huyết một loại màu đỏ thẫm.

Thiềm thừ kia một đôi con mắt thật to đột nhiên xông ra ngoài, đôi quai hàm phồng lên, phát sinh một đạo âm sóng, rung động ngàn dặm mặt biển.

Đồng thời trên lưng vô số vết bỏng rộp lên một loại mụn nhọt, đều phát sinh quỷ dị quang đến, mang theo màu u lam hoa văn.

"Ầm ầm!"

Cóc mở cái miệng rộng, đột nhiên phun ra một đạo sóng khí, toàn bộ ngàn trượng mặt biển trong nháy mắt hóa thành vòng xoáy, một đạo đỏ đậm như máu cột nước phá không mà lên, đem vô số gió kiếm đánh nát bấy!

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Hai cỗ sức mạnh đáng sợ ở hải vực bầu trời khuấy động, gió cùng Thủy chi đấu, quyển thiên tịch địa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 613: Dự Cảm Không Hay, Giết Người Cướp Của

Dương Thanh Huyền hoảng sợ không thôi, đây là Tam Hoa tột cùng sức mạnh sao? Huyết sắc này cóc xác thực chỉ có Tam Hoa tột cùng cảnh giới, nhưng này đáng sợ thần thông, chí ít cũng có Toái Niết sơ kỳ sức mạnh.

Hoa Giải Ngữ truyền âm nói: “Những này động vật biển, bởi vì ở trong biển rộng, vì lẽ đó thực lực tăng gấp bội. Mặc dù lấy một địch ba, cũng có thể đánh giết cùng cấp.”

Dương Thanh Huyền liếm một cái đôi môi, cảm thụ được bao phủ thiên địa sức mạnh, trong cơ thể nhiệt huyết xao động.

Phi Long chiến hạm ở trận pháp bầu trời xoay tròn lợi hại, từng khối từng khối bạch cốt tách ra, toàn bộ chiến hạm chỉ lát nữa là phải sụp đổ, Từ tiên sinh khóc không ra nước mắt, chiến hạm chi phí không ít, một năm này đưa đò làm không công.

Hơn nữa càng để hắn kinh hãi là, giờ khắc này chiến hạm chuyện nhỏ, cái kia tam huynh đệ cùng cóc chiến đấu tiến vào mức độ kịch liệt, đáng sợ sóng nước gió êm dịu kiếm từ từ mất khống chế, cái kia giam cầm ngàn trượng hải vực ba tòa trận pháp, cũng bắt đầu buông lỏng.

Dương Thanh Huyền bọn người vận chuyển hộ thể chân khí, đem sóng khí bài xích ra ngoài, miễn cho lan đến gần trên người.

“Này cóc ở trong biển uy năng tăng gấp bội, dùng hành thổ châu đưa hắn ép lên đến!”

Thanh y khăn vuông nam tử hét lớn một tiếng, hai tay ở trước người kết ấn, vô số cuồng phong tụ lại lại đây, hóa thành một cái loại nhỏ kiếm trận.

Hai người khác nhưng là đánh ra hơn trăm viên hạt châu, đi xuống Phương Hải vực ném tới.

Cái kia chút hạt châu gặp nước mà biến, hóa thành từng toà từng toà ngọn núi, "Ầm ầm ầm" trấn vào sóng biển bên trong, đồng thời cấu tạo và tính chất của đất đai đổ nát mở, lại sóng biển trên hóa thành từng mảng từng mảng lục địa, cũng vậy nối liền.

Đại địa không ngừng hình thành, hướng về tứ phương lan tràn.

Cóc con ngươi co rụt lại, dưới chân sóng biển cũng bị đất sét viết không có, đột nhiên giẫm lên một cái bọt nước, liền hướng bầu trời nhảy tới, trong mắt hung mang như đao.

Thanh y khăn vuông nam tử quyết ấn đánh vào cái kia loại nhỏ kiếm trận, quát to: "Chết!"

"Ầm ầm ầm!"

Từ cái kia trong kiếm trận chậm rãi hóa ra một thanh gió mạnh kiếm, ngàn dặm trong vùng biển, đột nhiên trở nên gió êm sóng lặng, hết thảy sóng biển bị hành thổ châu trấn áp, mà hết thảy cuồng phong toàn bộ hội tụ đến, rót vào chiêu kiếm đó bên trong, giữa trời chém xuống!

"Ầm!"

Bầu trời bị đánh ra một đạo sâu đậm lỗ hổng, trường kiếm thẳng khu mà xuống!

Cái kia chút lấp biển đất sét cũng ở kiếm uy hạ "Ầm ầm" phá nát, hóa thành vô số thổ bột phấn, khôi phục một mảnh nước biển.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên nhìn này uy thế của một kiếm, kiếm kia ý mạnh, thậm chí không kém hắn, đột nhiên hắn trái tim đột nhiên co giật hạ, một loại dự cảm xấu ở trong lòng lan tràn.

Nguyên bản đều cho rằng thiềm thừ kia chết chắc rồi, mất đi nước biển gia trì, căn bản không ngăn được này Toái Niết cấp bậc một đòn. Đã thấy cóc ở trên không bên trong lật ra thân, đem màu trắng cái bụng lộ ở trên mặt, dùng miệng cùng hai tay đem cái kia gió mạnh kiếm nắm lấy.

“Ầm!”

Kinh khủng kiếm ý ở cóc trên người tản ra, trên bụng nứt ra vô số huyết văn, lồi ra con ngươi lõm vào, một mảnh ác độc nhìn chằm chằm ba người kia.

Thanh y khăn vuông nam tử đại hỉ, không ngừng biến hóa quyết ấn, khống chế được cái kia gió mạnh kiếm, từng đạo từng đạo gió kiếm từ trong đó giải phong đi ra, hình thành kiếm khí khổng lồ vòng xoáy, phải đem cóc cắn nát.

Bỗng nhiên, cóc sau lưng mụn nhọt từng cái từng cái phồng lên, như là sung khí giống như, có màu đỏ huyết tuyến phiêu cách đi ra, bị gió mạnh cuốn đi.

“Đó là... Không được!”

Thanh y khăn vuông nam tử hét lớn một tiếng, trong tay quyết ấn biến đổi, lại chiếu cố không được công kích, mà là vội vã đánh ra mấy ấn, ở trước người bày xuống đạo đạo phòng ngự.

Hai người khác cũng ý thức được cái gì, tất cả đều hoàn toàn biến sắc.

“Gió mạnh kết giới!”

Chân khí tuôn ra hạ, hóa thành cường đại phong chi hàng rào.

Cóc trên người huyết quang đột nhiên đại thịnh, quát to một tiếng, hai tay đem gió mạnh kiếm xé rách, cuồng bạo kiếm khí xuyên - vào nó trong bụng, xuyên thấu mà qua.

Nhưng cùng này cùng, trên lưng mụn nhọt từng cái từng cái nổ tung mở, kích - bắn ra vạn đạo huyết quang.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ nước biển chịu đến xúc động, hóa thành sóng lớn ngập trời mà lên, cùng cái kia vô số huyết quang một đạo, quyển ngày đi.

“Ầm! Ầm!”

Huyết quang xung kích ở phong chi kết giới khung đính trên, chấn động đến mức tam huynh đệ chảy như điên máu tươi.

Dương Thanh Huyền hoảng sợ không thôi, thấy kia mặt biển rõ ràng giảm xuống, này một chiêu bao hàm máu độc cùng khống thủy, toàn bộ trên bầu trời cột nước đều hóa thành đỏ như máu, không chỉ có trùng kích kết giới, đồng thời kịch độc ăn mòn chân khí kia, tam huynh đệ sắc mặt càng ngày càng khó coi.

Một người trong đó lần thứ hai phun ra một ngụm máu đến, trong mắt lộ ra tuyệt vọng vẻ mặt, kêu lên: “Đại ca, ta... Không xong rồi!”

“Oành!”

Người kia trước người kết giới bỗng chốc bị phá, cả người trong nháy mắt bị đỏ tươi nước biển cuốn vào, kêu thảm một tiếng, liền tiêu tan không một tiếng động.

“Tam đệ!”

Hai người khác tê tâm liệt phế rống to, nhưng cũng tự lo không xong, tự thân phòng ngự cũng bị hồng sóng phá tan, một gã nam tử khác cũng kêu thảm một tiếng, bị nước biển cuốn đi.

“Nhị đệ!”

Thanh y khăn vuông nam tử giận dữ công tâm bên dưới, phun mạnh một ngụm máu lớn, trên người hộ thể chân nguyên phát huy đến cực hạn, mới đưa cái kia sóng biển gánh vác.

Dương Thanh Huyền mấy người ngay lập tức ngạc nhiên bay ngược, hướng về trên cao không bỏ chạy.

“Ào ào ào!”

Cái kia sóng lớn một đòn hao tổn hết rồi tất cả sức mạnh, đầy trời bọt nước như mưa nặng hạt, tích tích lịch lịch đánh rơi trên Đại Hải.

Toàn bộ ngàn dặm hải vực hóa thành một mảnh đỏ đậm.

Huyết Hỏa Thiềm Thừ đã không thấy, nam tử mặc áo xanh kia Nhị đệ Tam đệ cũng biến mất theo, triệt để táng sinh Đại Hải, chỉ còn một mình hắn cả người mang thương, cô linh linh ngự không trên Đại Hải.

Dương Thanh Huyền chật vật nuốt xuống hạ, hai tấn chảy xuống mồ hôi lạnh.

Ba tên võ giả đối phó một tên cùng cấp động vật biển, hơn nữa bày xuống đại trận, có chuẩn bị mà đến, lại rơi vào hai chết một tổn thương, còn để động vật biển trốn.

“Chuyện này...”

Hắn bỗng nhiên nhớ tới cái kia thuê đảo nam tử đã nói, “Có thể lên núi, không có gì xuống biển...”

Trên bầu trời cái kia Phi Long chiến hạm, tan vỡ rồi hơn nửa, còn dư lại cũng bắn tung tóe lượng lớn màu máu đỏ nước biển, bị ăn mòn ra từng cái từng cái lỗ thủng, triệt để bị hỏng.

Từ tiên sinh đầy mặt dại ra, thất thần đứng ở hài cốt chiến hạm trước, khóc không ra nước mắt.

Bỗng nhiên, không trung vệt trắng lóe lên.

Cùng Dương Thanh Huyền cùng thuyền tên kia áo bào trắng nam tử, đột nhiên xuất hiện ở nam tử mặc áo xanh phía sau, đột nhiên một quyền đánh ra, “Oanh” một tiếng đánh tan nam tử mặc áo xanh kia hộ thể chân nguyên, nắm đấm từ lồng ngực xuyên ra ngoài.

“Phốc!”

Nam tử mặc áo xanh phun ra một ngụm máu đến, trong mắt tràn đầy vẻ tuyệt vọng, giận dữ hét: “Ngươi...!”

Nhưng lời của hắn lại cũng nói không được nữa, áo bào trắng nam tử lấy chưởng vì là đao, đánh mạnh ở tại nơi gáy, đem đầu của hắn chém bay đi ra ngoài.

Biến cố này, để Dương Thanh Huyền mấy người nhìn trợn mắt ngoác mồm, đồng thời trong lòng sinh ra một loại cảm giác không ổn.

“Ha ha!”

Áo bào trắng nam tử cười lớn, đem nam tử mặc áo xanh trên người chứa đồ nguyên khí vơ vét lại đây, liền đem cái kia không đầu thi vứt vào trong biển rộng.

Sau đó thần thức đảo qua mấy cái chứa đồ nguyên khí, trên mặt ẩn phát hiện vẻ kích động, cười gằn nói: “Bạch kiểm một cái tiện nghi, lại giết một tên Tam Hoa cảnh tồn tại, thu hoạch khá dồi dào đây.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nhìn chằm chằm áo bào trắng nam tử, bỗng nhiên bên người “Vèo” một tiếng, càng là cái kia Từ tiên sinh đem độn thuật tăng lên tới cực hạn, hướng về xa xa đào tẩu.

Cái kia đối với vợ chồng trung niên khiếp sợ liếc nhau một cái, đồng thời hướng về một hướng khác bỏ chạy.

Chương 614: Không Lưu Người Sống, Xem Thường Ra Tay

“Nếu bản tọa ra tay rồi, há có thể lưu lại người sống, vì chính mình mai phục hậu hoạn?”

Áo bào trắng nam tử cười lạnh một tiếng, giơ tay lên liền đánh ra đi, không khí trong nháy mắt sản sinh kinh người bạo động, hướng về lưu quang giống như, lóe lên liền đánh tới ngoài trăm trượng.

“Oành!”

Đang đang bay trốn Từ tiên sinh bị một chưởng bắn trúng, phun ra một ngụm máu đến liền rơi xuống trong nước biển, không biết sống chết.

Áo bào trắng nam tử bóng người lóe lên, liền xuất hiện ở cái kia đối với vợ chồng trung niên trước mặt, đem đường đi của bọn họ ngăn cản.

Người đàn ông trung niên sắc mặt khó coi, cầu khẩn nói: “Đại nhân, buông tha chúng ta vợ chồng, tất cả mọi thứ toàn bộ cho ngươi.”

Áo bào trắng nam tử cười lạnh nói: “Giết các ngươi, đồ vật còn không phải vẫn là cùng một dạng như vậy thuộc về ta sao? Huống hồ đều để cho các ngươi nhìn thấy ta giết người cướp của, tốt như thế nào tha các ngươi đi đây? Này không hợp quy củ a.”

Nói, lại là một chưởng băng đi qua, cùng đánh giết Từ tiên sinh cái kia chưởng giống như đúc.

Chưởng thế ở trên không bên trong sản sinh dĩ nhiên bạo động, sau đó xoay tròn bên dưới, đã đến vợ chồng trung niên trước mặt, không khí trong nháy mắt bị đánh bạo nổ mấy trăm trượng.

“Ra tay!”

Người đàn ông trung niên mắt gặp chạy trốn vô vọng, quát to một tiếng, một tên bảo kiếm lập loè hàn quang, liền đánh ra ngoài.

Cô gái kia cũng cũng là một chiêu kiếm chém ra, hai người kiếm pháp giống nhau y hệt, kiếm khí tần suất cũng gần như giống nhau, ở trên không bên trong lóe lên, càng hợp hai thành một, hóa thành một thanh kiếm thật lớn quang, chém phá cái kia chưởng phong.

❤[truyen cua tui 0O net]

“Xì!”

Áo bào trắng nam tử chưởng phong bị chém nát, cự kiếm thế đi không giảm, cuồng kích đi!

“Cái gì?!”

Áo bào trắng nam tử giật nảy cả mình, vốn cho là bắt vào tay chuyện làm ăn, không nghĩ tới hai người càng tu luyện hợp kích kiếm thuật, cô gái kia tuy rằng chỉ có Nguyên Võ đại viên mãn tu vi, nhưng kiếm thế phụ gia ở nam tử trung niên trên thân kiếm, càng hợp lực phát ra Tam Hoa cảnh đại viên mãn uy lực.

Nhưng triển khai kiếm pháp này cực kỳ cật lực, hai người đều là sắc mặt tái nhợt.

“Toàn Vân Kính Ngự!”

Áo bào trắng nam tử tay trái nhất chuyển, lấy ra một mặt bảo kính đưa ở trước người, kính trên có Vân Văn Cẩm thêu. Đồng thời tay phải ngưng chưởng đánh ra, ở phía trước đánh ra một mảnh kết giới.

“Ầm!”

Ánh kiếm đánh vào kính giới trên, chấn động đến mức bầu trời lay động, bốn phía toàn bộ vỡ tan mở.

Kính cùng kiếm, càng hình thành một cái kỳ diệu cân bằng, ép tới bầu trời âm trầm lại, hai nguồn sức mạnh nhưng không phân cao thấp, giằng co ở đó.

Người đàn ông trung niên vừa sợ vừa nóng nảy, quay đầu hướng Dương Thanh Huyền hét lớn: “Tiểu huynh đệ, nhanh ra tay giết hắn!”

Áo bào trắng nam tử nhưng là hoàn toàn biến sắc, lộ ra hung ác dáng dấp đến, quát: “Ngươi như là dám lại đây, ta liều mạng trọng thương cũng phải trước tiên chém giết ngươi!”

Người đàn ông trung niên vội la lên: “Đừng nghe hắn đáng sợ, hắn giờ khắc này đã bị ta phu thê hai người kiếm thuật áp chế lại, căn bản không khả năng phân tâm. Ngươi chỉ cần dùng Luân Hồi hậu kỳ sức mạnh, một đòn toàn lực là có thể lấy tính mệnh của hắn.”

Áo bào trắng nam tử khuôn mặt đỏ bừng lên, hét lớn: “Câm miệng! Ngươi phu thê hai người khống chế kiếm thuật này đã đến cực hạn, lập tức liền không chịu nổi, chắc chắn phải chết. Nhưng vọng tưởng lừa gạt tiểu huynh đệ kia quá đi tìm cái chết, tâm địa hiểm ác ác độc, có thể thấy được chút ít!”

Nói, áo bào trắng nam tử không tiếc phun ra một ngụm máu đến, cái kia bảo kính trên hào quang chói lọi, ở phía trước loáng một cái.

“Ầm ầm!”

Kiếm thật lớn quang đột nhiên phá nát, nổ tung ra, hóa thành vạn đạo oánh mang, điểm điểm tiêu tan ở trên không bên trong.

“Phốc!”

Vợ chồng trung niên đồng thời phun ra một ngụm máu đến, ở trên không bên trong liền lùi lại, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, đầy mắt tuyệt vọng.

Người đàn ông trung niên càng là phẫn hận trừng Dương Thanh Huyền một chút, sầu thảm nói: “Ngươi rất sợ chết, nhát gan vô dụng, bỏ lỡ cao nhất cơ hội ra tay, hiện tại chúng ta toàn bộ cũng phải chết ở nơi này.”

“Ha ha!”

Áo bào trắng nam tử cười lớn, ánh mắt dữ tợn quét qua ba người, cuối cùng rơi vào trung niên nam tử kia trên người, hắc tiếng nói: “Ngươi cũng coi như là thông tuệ hạng người, đã có phải chết giác ngộ, rất tốt, rất tốt.”

Sau đó hắn hài hước liếc Dương Thanh Huyền một chút, khinh thường khinh bỉ nói: “Hắn mới vừa nói đúng, như là ngươi nắm lấy thời cơ xuất thủ, có thể người chết chính là ta.”

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, chỉ là nhẹ nhàng “Ồ” một tiếng.

Áo bào trắng người nhíu mày lại, Dương Thanh Huyền bình tĩnh để hắn cảm thấy không đúng.

Người đàn ông trung niên sầu thảm nói: “Ta chết không hết tội, mong rằng đại nhân có thể buông tha thê tử ta.”

Áo bào trắng người cười lạnh nói: “Ngươi cảm thấy khả năng sao? Ta trước đưa các ngươi vợ chồng quy thiên, không thể cùng năm cùng ngày cùng tháng sinh, nhưng cũng cùng năm cùng ngày cùng tháng chết, hai người các ngươi cũng coi như là cầu nhân được nhân!”

Nói bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở trước mặt hai người, một chưởng đánh về cô gái kia trán.

“A!” Nữ tử sợ đến mặt không có chút máu, cả người run lẩy bẩy.

“Ầm ầm!”

Đột nhiên một tiếng rung mạnh, ngay ở nữ tử trước mặt bạo nổ mở, chỉ thấy một bóng người bay xẹt tới, đem áo bào trắng người một chưởng ngăn trở.

Chưởng phong dư âm khuếch tán, đem vợ chồng trung niên đẩy lui.

Áo bào trắng người đang một chưởng kia đối oanh hạ, càng cũng liền lùi mấy bước, phun ra một máu tươi, đầy mặt ngạc nhiên, “Ngươi... Ngươi... Chuyện này...”

Chỉ thấy đỡ hắn, là một bộ hình như thây khô con rối, mà ở con rối bên cạnh người, nhưng là mặt không thay đổi Dương Thanh Huyền.

Lần này, cái kia vợ chồng trung niên cũng kinh hãi há to mồm, có chút khó có thể tin tưởng được.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Biểu diễn lâu như vậy, nhìn được rồi.”

Áo bào trắng người vừa giận vừa sợ, quát: “Không thể! Ngươi chỉ là Luân Hải cảnh, là không có khả năng nhảy qua biên giới điều khiển khôi lỗi, nhất định nổi danh.”

Dương Thanh Huyền nói: “Phí lời thật nhiều.”

Lấy tay chỉ một cái, Lộ Nhân Giáp lúc này bay qua, một chiêu ngàn ngân thức triển khai ra.

Áo bào trắng người không cam lòng, cũng không tin, gào thét bên dưới, chưởng pháp đồng thời, đối với đập tới!

“Ầm ầm!”

Hai người cứng chọi cứng đối với chiêu, đại phiến thiên không nát mở, Lộ Nhân Giáp chỉ là lung lay hạ, đứng ổn định.

Mà áo bào trắng người nhưng là không đứng thẳng được, suýt chút nữa rơi xuống, ở trên không bên trong lảo đảo lui mấy chục bước, phun ra một ngụm máu lớn.

Vợ chồng trung niên giờ mới hiểu được, đối phương lúc trước không ra tay, cũng không phải là nhát gan vô dụng, mà là căn bản khinh thường với ra tay a, hai người dưới khiếp sợ, vừa thẹn vừa mắc cỡ.

Áo bào trắng người mặc dù có chút hoảng hốt, nhưng cũng hiểu rõ ra, sự tình nghiêm trọng.

Cũng không biết là mất máu quá nhiều, hay là hại sợ gây nên, trên mặt không có chút hồng hào, xoay người liền hóa thành độn quang đào tẩu.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, này Lộ Nhân Giáp ở đông đảo hồ trong trận chiến ấy tổn thương nghiêm trọng, bằng không lấy Tam Hoa cảnh tột cùng sức mạnh, hai dưới lòng bàn tay, áo bào trắng người căn bản không sức mạnh trốn nữa.

Nhưng lưu lại đối phương, cũng bất quá là đệ tam chưởng sự tình.

“Ầm!”

Lộ Nhân Giáp đuổi theo, đệ tam chưởng ra, ở áo bào trắng người trong tiếng kêu gào thê thảm, bị đánh nát bấy, sau đó trên người chứa đồ nguyên khí, tất cả đều bị Dương Thanh Huyền cách không nhiếp đi qua, thu vào Tinh Giới bên trong.

Vợ chồng trung niên khẩn trương đứng ở đó, không biết đối phương sẽ xử trí như thế nào chính mình.

Dương Thanh Huyền nhìn bọn họ một chút, nói: “Các ngươi không có sao chứ?”

Hai vợ chồng liếc nhau một cái, đều là lắc đầu.

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy thì tốt rồi, ta liền không quan tâm các ngươi, chính mình một đường cẩn thận.”

Nói, liền hóa thành một vệt sáng, hướng về Hắc Diễm Giác phương hướng bay đi.

Vợ chồng trung niên ngây tại chỗ, cho đến Dương Thanh Huyền bay ra thật xa, lúc này mới phục hồi tinh thần lại, biết mình kiếm trở về một cái mạng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 615: Nam Thiên Đảo, Sức Mạnh Quen Thuộc

Dương Thanh Huyền bay ra thật xa sau, gặp bốn bề vắng lặng, lúc này mới thả ra chiến hạm Thiên Phàm, tiếp tục hướng về Nam Thiên Đảo phương hướng bay đi.

Lúc trước trận chiến đó, cho hắn cảnh giác cực sâu.

Ở trong hắc hải mọi người, bất kể là năng lực thực chiến, vẫn là thủ đoạn bảo mệnh, đều cách xa ở đại lục võ giả bên trên.

Lúc trước bắt giữ huyết Hỏa Thiềm Thừ tam huynh đệ thần thông tự không cần phải nói, cái kia huyết Hỏa Thiềm Thừ lấy một địch ba, còn đang giết chết hai người, trọng thương một người dưới tình huống trốn, nhất định chính là nghịch thiên rồi.

Về sau vợ chồng trung niên, chỉ có Luân Hải đại viên mãn cùng Tam Hoa sơ kỳ tu vi, song kiếm hợp bích bên dưới, có thể đem uy năng tăng lên đến Tam Hoa đại viên mãn.

Áo bào trắng nam tử nhìn như Tam Hoa trung kỳ, bắt đầu chém giết, càng cũng có đại viên mãn sức chiến đấu.

Thực lực của những người này, hoàn toàn ở mặt ngoài tu vi bên trên.

Có lẽ là Biển Đen hoàn cảnh ác liệt, tạo thành nơi đây võ giả đối với chiến đấu dị thường mẫn cảm cùng lão luyện.

Hoa Giải Ngữ nói: “Ngươi phân tích không sai, bất quá ngươi so với bọn họ càng đáng sợ, Luân Hải hậu kỳ tu vi, tùy tiện ném ra một con rối, liền đem Tam Hoa trung kỳ cường giả giết. Muốn nói tạo thành tâm lý xung kích, ngươi so với bọn họ càng hơn a.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Ta chỉ là ỷ vào con rối mà thôi, luận chân thực chiến lực lời, Tam Hoa sơ kỳ cũng chưa chắc có thể thắng.”

Hoa Giải Ngữ nói: “Ngươi khiêm nhường, lấy Thanh Dương Võ Kinh cùng bảy mươi hai biến thần thông, sợ là Tam Hoa đại viên mãn đều không làm gì được ngươi. Như là thêm vào hai đại chí cường Võ Hồn, Toái Niết sơ kỳ đều phải bại dưới tay ngươi.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Đó là giết địch ba ngàn, tổn hại tám trăm a, hi vọng lần này Biển Đen tu hành, có thể thuận lợi xung kích đến Thiên Vị.”

Hắn ngồi xếp bằng ở Thiên Phàm phía trước, tĩnh tâm an thần quan sát đến mảnh này hải vực, không dám vào định tu luyện, chỉ lo đột nhiên sinh ra nguy hiểm.

Sau năm ngày, Thiên Phàm lái vào một mảnh không người yên tĩnh hải vực, chính là Hắc Diễm Giác.

Toàn bộ Hắc Diễm Giác có hơn 200 hòn đảo, thích hợp tu luyện cũng có hai mươi, ba mươi toà, nhưng toàn bộ hải vực cũng không một người chiếm cứ.

Dương Thanh Huyền hai mắt trợn to, từ đầu tới cuối duy trì cảnh giác trạng thái.

Nhưng lên đường bình an, sau hai ngày đã đến Nam Thiên Đảo bầu trời, vẫn chưa gặp đến bất kỳ nguy hiểm nào.

Dương Thanh Huyền tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, biết là chính mình số may.

Toàn bộ Hắc Diễm Giác bên trong, nắm giữ kim cấp linh khí hòn đảo tổng cộng có bảy toà, Nam Thiên Đảo là trong đó lớn nhất một toà, diện tích đạt đến ngàn mẫu trở lên.

Trên đảo một mảnh thương lục, sơn mạch liên miên, tạo thành một bức múc cảnh, bốn mặt hoàn núi cao, bên trong một phương hồ nước như gương, từ xa nhìn lại, lại như trên đảo này một con mắt thật to.

Dương Thanh Huyền vòng quanh đảo bay một vòng, dựa cái kia bên cạnh hồ bay hạ xuống, nơi này là đảo trung tâm, cũng là linh khí thịnh nhất địa phương.

“Linh khí này cảm giác...”

Trong phút chốc, không khỏi mừng như điên, từ Huyền Dạ đại lục đến Hư Thiên cổ chiến trường, lại tới thiên tinh, Bất Hủ hai đại vị diện mấy toà thành trì, không có có một chỗ linh khí vượt qua nơi đây.

Hoa Giải Ngữ nói: “Cẩn trọng một chút, tuy nói nguy hiểm ở trong vùng biển, nhưng trên đảo này linh khí nồng nặc kinh người, khó tránh khỏi không có sinh vật mạnh mẽ tồn tại. Phía trước đảo chủ là như thế nào chết, cũng là một bí ẩn.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nhìn cái kia như mắt thật to một loại hồ nước, trong lòng khẽ nhúc nhích, như là hồ này bên trong có cái gì quái thú lời, độ nguy hiểm liền rất lớn, đang không có đối với hòn đảo tiến hành hiểu toàn diện dưới tình huống, tốt nhất vẫn là chờ ở địa phương trống trải hoặc là đỉnh núi.

Hắn bóng người lóe lên, liền đang đến gần hải bên địa phương, chọn lựa một chỗ ngàn trượng dài rộng đất trống.

Trên mặt đất tất cả đều là tế nhuyễn hạt cát cùng hòn đá, thần thức bao trùm chỗ, vẫn chưa phát phát hiện nguy hiểm.

“Liền ở ngay đây tu luyện đi, một khi có nguy hiểm gì, cũng có thể đúng lúc phát phát hiện."

Tuy rằng hồ nước nơi linh khí, là toàn bộ hòn đảo trung tâm, nhưng hải biên cũng chưa yếu bao nhiêu.

Dương Thanh Huyền bàn ngồi chung một chỗ to lớn trên tảng đá, thử vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, thân thể từng cái lỗ chân lông đều kéo ra, tứ không e dè hút vào ngoại giới sức mạnh, rất nhanh sẽ đi khắp chu thiên, khí thuộc về đan điền, lắng đọng xuống.

Ở trong đan điền trong biển, mơ hồ có loại cảm giác kỳ dị, tựa hồ khác thường lực tập kích đi vào, nhưng bắt giữ không tới.

"Đây cũng là cổ diệu lực lượng sao? Vì sao ta cảm thấy được loại sức mạnh này có chút quen thuộc..."

Dương Thanh Huyền vẫn chưa lo lắng, phản mà nội tâm một trận mừng rỡ, cổ diệu là ở vô cùng trong vũ trụ, bị cường giả cái thế bắn xuống chín ngày một trong, xuyên toa thời không mà chìm vào Biển Đen, cùng hắn tu luyện thuộc tính "Lửa" công pháp nhất trí.

Đột nhiên, nội tâm hắn hơi động, trên mặt lộ ra thần sắc, cả kinh kêu lên: "Tử Diều Hâu! Này cổ diệu lực lượng, cùng ngày đó Tử Diều Hâu giải phong Cấm Thức lúc sức mạnh, dĩ nhiên giống như!"

Tựa hồ có hơi không thể tin được, Dương Thanh Huyền lần thứ hai vận chuyển Võ Kinh, đem bốn phía linh khí thu nạp vào đến, đi khắp Chu Thiên Hậu, chìm vào toàn thân, còn có đan điền Khí Hải.

Cái kia loại cảm giác kỳ dị, làm hắn khắc sâu ấn tượng, lúc trước Tử Diều Hâu giải phong cái kia ai ca kiếm, tản mát ra sức mạnh đáng sợ, chính là so với trong cơ thể mình nồng nặc ngàn vạn lần cổ diệu lực lượng!

“Lẽ nào Tử Diều Hâu đã tới Biển Đen?”

Dương Thanh Huyền kinh hãi không thôi, suy đoán nói: “Loại sức mạnh này đến từ cổ diệu, liền là độc nhất vô nhị, Tử Diều Hâu nhất định đã tới Biển Đen, đồng thời chiếm được đáng sợ đồ vật.”

Hoa Giải Ngữ nói: “Không cần lo lắng, ta nhìn cô nàng kia khống chế tốt vô cùng, hơn nữa nàng người mang sinh tử mặt mày hốc hác, phải là có đại khí vận người.”

Dương Thanh Huyền nhưng là mặt khác một phen ý nghĩ, “Nếu Tử Diều Hâu đã từng tới Biển Đen, đồng thời chiếm được sức mạnh, vậy ngươi cảm thấy hắn hiện tại sẽ đi nơi nào?”

Hoa Giải Ngữ sững sờ nói: “Ý ngươi là... Tử Diều Hâu cũng tới Biển Đen?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Khả năng này lớn vô cùng, đầu tiên nàng đối với Biển Đen khẳng định có nhất định giải khai, thêm vào hiện tại có Địa cảnh thực lực, bước kế tiếp chính là Thiên Vị, không có lý do không trở lại Biển Đen. Chỉ là Biển Đen to lớn, muốn tìm một người, thật sự như mò châm một loại khó khăn.”

Hắn thở dài, ngẩn người mấy lần, liền tập trung ý chí, tiếp tục tu luyện.

Cùng với suy nghĩ lung tung, không bằng tranh đoạt từng giây tu luyện, sớm ngày đem thực lực tăng lên, như vậy gặp nhau lần nữa tỷ lệ cũng có thể lớn hơn nhiều lắm.

Những ngày sau đó, ngoại trừ tu luyện Thanh Dương Võ Kinh ở ngoài, còn nặng hơn điểm tu luyện cái kia Hư Vô Hoang Thiên Quyết.

Trên thực tế, ngoại trừ đối với hoang khí năng lực chịu đựng ở ngoài, Dương Thanh Huyền còn phát phát hiện, Hoang tộc trong cơ thể kinh lạc con đường, cùng Nhân tộc có chút xíu khác biệt, mà ở công pháp tu luyện thời gian, sai một ly.

Dưới cái nhìn của hắn, Phượng Dương Thu phụ tử muốn dùng Nhân tộc thân thể đem Hư Vô Hoang Thiên Quyết luyện thành, không thể nghi ngờ là nằm mộng ban ngày. Tẩu hỏa nhập ma hoặc là căn cơ tẫn phế, chính là Phượng Dương Thu kết quả cuối cùng, tà ác như thế người, nếu thật tu luyện mà chết, đó cũng coi là là có tội thì phải chịu.

Trên đảo không năm tháng, hơn nữa vẫn gió êm sóng lặng, vẫn chưa phát sinh bất kỳ nguy hiểm nào chuyện.

Rốt cục ở ba tháng sau, Dương Thanh Huyền đột phá Luân Hải hậu kỳ, bước vào Luân Hải đại viên mãn.

Ở nơi này ngày, hắn vừa đem cảnh giới đại viên mãn vững chắc xuống, bỗng nhiên hơi thay đổi sắc mặt, kinh hãi mở to hai mắt. Bên tai mơ hồ ước ước, từ đảo trung ương, lại có tiếng ca truyền đến!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 616: Cổ Quái Hồ Nước, Hải Yêu Đột Phát Hiện

“Là cái kia hồ phương hướng, quả nhiên có vấn đề!”

Dương Thanh Huyền hơi suy nghĩ, liền nhảy lên một cái, hướng về hồ kia bạc phương hướng bay đi.

Một hồi lâu sau, liền ngự không ở đó trên hồ, tiếng ca đã đình chỉ.

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia bóng loáng như gương hồ mặt, giờ khắc này đã là bên muộn, ánh trăng mới lên, chiếu hồ kia nước sóng nước lấp loáng. Hắn có gan ảo giác, phảng phất đi tới một mảnh nước hồ bên trong thế giới.

Cả người đột nhiên một cái giật mình, từ cái kia mê huyễn trong cảm giác phục hồi tinh thần lại.

“Vừa nãy là... Chính ta thất thần, vẫn là hồ nước này nhiếp lòng ta phách? Nhưng bất kể như thế nào, hồ nước này tất nhiên có vấn đề, bằng không mới vừa tiếng ca không cách nào giải thích.”

Dương Thanh Huyền vận chuyển chân nguyên, rót vào trong đôi mắt, nhìn phía hồ kia mặt.

Nhưng mắt vàng chói lửa thần thông nhưng kích không phát ra được, thử mấy lần sau, thở dài một tiếng, không khỏi từ bỏ, “Như là Tử Diều Hâu ở đây, là tốt rồi. Xem ra nguy hiểm không chỉ có đến từ trên biển, đối với này trong đảo ta cũng phải chú ý thêm.”

Hắn không có mạo muội hạ thuỷ điều tra, mà là trực tiếp ly khai hồ mặt, trở lại hải bên trên tảng đá lớn, nhớ sau một lúc, đem Lộ Nhân Giáp cùng Hoang Khôi thả ra.

Lộ Nhân Giáp ở đông đảo hồ một trận chiến sau, liền nằm ở hư hại trạng thái, vẫn không có thời gian tu sửa.

Giờ khắc này hắn vừa vừa bước vào Luân Hải đại viên mãn, cự ly này đỉnh cao cùng Tam Hoa, trong thời gian ngắn không thể chạm đến đến rồi. Lập tức ngay ở hải biên bày trận, đem Lộ Nhân Giáp một lần nữa luyện hóa một phen.

May mà đeo trên người vật liệu đầy đủ, hơn nữa Dương Thanh Huyền thử đem một ít chế tạo kim loại khôi lỗi khoáng thạch, cũng dung nhập vào Lộ Nhân Giáp trong cơ thể.

Sinh luyện khôi lỗi chỗ tốt, chính là duy trì con rối đường lối vận công hoàn chỉnh tính, cùng với nắm giữ hoàn chỉnh hồn phách, có thể tốt hơn phát huy ra con rối trước người sức mạnh. Nhưng loài người thân thể dù sao cũng là nhược hạng, ở khôi lỗi trong quá trình luyện chế, cũng không phải là không thể thay thế.

Chỉ là điều khiển không tốt, vô cùng có khả năng đem con rối hủy diệt.

Hơn nữa Lộ Nhân Giáp trong cơ thể còn liên lụy đến một cái đồ trọng yếu, chính là Vũ Vô Cực bày ra cấm chế, một khi phá hoại nguồn sức mạnh kia, trong nháy mắt cũng sẽ bị Vũ Vô Cực phát phát hiện.

Ở một cái lớn như vậy trên trận pháp, Lộ Nhân Giáp bị ngọn lửa vây quanh, trên người không ngừng lập loè ấn quyết.

Mỗi bên loại tài liệu quý giá, khoáng thạch, ở chân hỏa quay nướng hạ hòa tan, chậm rãi chảy vào trong cơ thể, cùng thân thể kia kết hợp.

Dương Thanh Huyền giờ khắc này nắm trong tay hỏa diễm, đẳng cấp cao đã vượt qua một nửa yêu hỏa, từ khống Hỏa Thần thú Kỳ Lân, đem Nam Minh Ly Hỏa Kiếm trên hỏa diễm, cùng Thanh Loan chân hỏa dung hợp lại cùng nhau, làm cho ngọn lửa màu sắc, đã biến thành kỳ dị trở nên trắng sắc.

Giờ khắc này nung đốt Lộ Nhân Giáp trên ngọn lửa, liền một chỉ lớn chừng bàn tay trở nên trắng sắc Hỏa Điểu, không ngừng lượn vòng, trong miệng phát sinh thanh thúy tiếng kêu, chính là ẩn chứa hoàn mỹ cấp thiên đan trong lò đan, đản sinh ra đan hỏa Hỏa Linh, giờ khắc này cũng thuận theo tiến hóa.

Dương Thanh Huyền lặng lặng luyện chế con rối, bỗng nhiên từ hồ nước phương hướng, lại truyền tới lượn lờ tiếng ca, phiêu phiêu thoáng qua, như ẩn như phát hiện, là một cô gái thanh âm.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, giờ khắc này luyện chế đang ở khẩn yếu quan đầu, không cho phép có nửa điểm phân thần.

“Cổ Hạt huynh, thay ta hộ pháp.”

Nói, Tinh Giới bên trong hồng mang lóe lên, Thâm Hồng Cổ Hạt liền bay ra, bò cách đó không xa mặt khác một khối trên tảng đá lớn, ánh mắt cảnh giác nhìn chằm chằm hồ nước phương hướng.

Dương Thanh Huyền điều khiển Hoang Khôi, xếp bằng ở Cổ Hạt bầu trời, mặt hướng biển rộng phương hướng, “Giải Ngữ huynh, giúp ta khống chế Hoang Khôi.”

Bố trí kỹ càng sau, này mới yên tâm tập trung ý chí, tiếp tục khống chế cái kia hiện ra màu trắng Hỏa Linh, mượn nữa Hỏa Linh lực lượng khống chế hỏa diễm. Giờ khắc này Lộ Nhân Giáp trên người, chảy kim màu nâu chất lỏng, không ngừng thấm vào bên trong cơ thể.

Lúc này, hồ kia bạc phương hướng truyền tới tiếng ca càng trở nên rõ ràng, không ngừng tới gần, thật giống như người ca ở hướng về phương hướng này cất bước.

Thâm Hồng Cổ Hạt trong đôi mắt lục mang lóe lên, “Vèo” một tiếng, ngay ở đại trên tảng đá biến mất.

Sau đó bầu trời xa xăm trên, truyền đến một đạo phá toái âm thanh, giống như là tiếng ca bị đánh nát, trở nên đứt quãng, quanh co, tần suất vô cùng loạn.

Sau đó, không trung hồng quang lóe lên, Cổ Hạt lại trở về đại trên tảng đá, bên như vô sự đứng ở đó.

Mà giờ khắc này, Hoang Khôi đột nhiên di động hạ thân thân thể, Hoa Giải Ngữ cảnh giác, ở biển khơi phương hướng trên, giữa bầu trời nhiều hơn một đạo màu đỏ Ảnh Tử, giống một khối đại Thạch Đầu hình ảnh ngắt quãng ở đó.

Dương Thanh Huyền cũng phát hiện, trong lòng lộ ra vẻ kinh ngạc, nhưng rất nhanh sẽ trấn định lại.

Cái kia màu đỏ Thạch Đầu, càng là máu me đầy đầu Hỏa Thiềm Thừ, hơn nữa Dương Thanh Huyền vô cùng khẳng định, chính là quãng thời gian trước gặp con kia, bất quá thân thể nhỏ hơn một vòng, trên lưng mụn nhọt cũng toàn bộ xẹp xuống, như là thương thế chưa lành dáng dấp.

Bất quá hắn cũng không lo lắng, mặc dù này cóc ở trạng thái toàn thịnh, cũng tuyệt đối không thể là Thâm Hồng Cổ Hạt cùng Hoang Khôi đối thủ.

Cổ Hạt cũng tựa hồ phát hiện, ánh mắt xoay chuyển đi qua, bỗng nhiên “Vèo” một tiếng, liền nhằm phía cái kia biển rộng, tựa hồ nhìn thiềm thừ kia không hợp mắt, muốn cho nó một chút giáo huấn.

Cóc hai má một cổ, phát sinh “Cô” thanh âm, chấn động đến mức bốn phía sóng biển lăn lộn.

Sau đó quay người lại, liền đạp ở bọt nước trên rời đi.

Thâm Hồng Cổ Hạt ánh mắt lóe lên châm chọc, dáng dấp kia thật giống như đang nói, “Muốn đi? Nằm mơ!” Thân ảnh khổng lồ ở trên không bên trong loáng một cái, liền xuất hiện ở cóc bầu trời, cái kìm giơ lên, giữa trời cắt hạ xuống.

“Rầm!”

Toàn bộ nước biển ở đó một kìm lực lượng hạ bị ăn chia hai nửa.

Cóc cảm nhận được áp lực cực lớn, trong miệng không ngừng “Ục ục” kêu to, cái kia chút khô đét mụn nhọt trong nháy mắt trở nên êm dịu đứng lên, lưu chuyển hoa văn kỳ dị, một chiêu này dáng dấp, cùng ngày đó cùng cái kia tam huynh đệ quyết chiến lúc giống như đúc.

Cổ Hạt trong mắt lục mang co rụt lại, cũng vô cùng cảnh giác này chiêu.

Dù sao nơi này là biển rộng bên trên, này cóc sức chiến đấu tăng lên mấy lần.

“Ầm!”

Ngay ở một hạt một thiềm giằng co thời điểm, nước biển đột nhiên nổ ra, hóa ra một cái hơn mười mẫu đại vòng xoáy, trong nháy mắt đem đỏ như máu cóc cuốn vào, một hồi liền biến mất không còn tăm tích.

Sau đó từ vòng xoáy kia bên trong, duỗi ra một bàn tay cực kỳ lớn, toàn thân mao nhung, đem biển rộng phá mở, như một toà Thông Thiên Tháp, chụp vào trên bầu trời Cổ Hạt.

"Chi!"

Trong chớp nhoáng này biến cố, để Thâm Hồng Cổ Hạt một hồi mắt choáng váng, không chỉ có là nó, liền ngay cả Dương Thanh Huyền cùng Hoa Giải Ngữ, đều là cả kinh trợn mắt ngoác mồm.

Con kia mao nhung nhung bàn tay khổng lồ, giống như là con khỉ tay, chỉ có điều bị phóng đại vô số lần.

Cổ Hạt cũng ý thức được nguy hiểm, hai con mắt ánh sáng xanh lục lóe lên, độc vỹ như dây thép giống như nhếch lên, phần cuối lập loè ra hồng mang, hai cái cái kìm ở trước người giơ lên cao, mũi nhọn ra lập loè thập tự tinh mang, cùng độc kia vỹ trình một hình tam giác.

Kinh khủng hoang khí từ bò cạp trên người bộc phát ra, sức mạnh trong khoảnh khắc liền tăng lên tới Toái Niết trung kỳ đỉnh cao.

Nó minh bạch, này đột nhiên tới nguy hiểm, như là không tránh khỏi lời, hôm nay liền bỏ mình.

Cái kia hình tam giác ánh sáng, đột nhiên từ đôi kìm cùng vỹ trên kim phóng đại, không chỉ gấp mười lần tấn công dữ dội đi ra ngoài, cuồng bạo hoang khí như từng đạo từng đạo đao gió, bổ nứt nước chảy, ở trên biển rộng đều ấn ra một cái to lớn hình tam giác, đem cái kia toàn bộ mao nhung bàn tay lớn đều chụp vào trong!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 617: Hải Hầu Tử, Kính Hồ Dị Tượng

"Ầm ầm!"

Bàn tay khổng lồ trên không ngừng bị vẽ ra vết thương, cái kia nơi lòng bàn tay càng bị chém ra hình tam giác vết máu, bắn mạnh ra lượng lớn máu tươi đến.

Trong nước biển truyền đến sắc bén mà tiếng kêu thê thảm, cùng Hầu Tử không khác nhau chút nào.

Đồng thời lăn lộn nước biển trên, lờ mờ có thể thấy được một cái đỉnh đầu, còn có hung mang lộ ra hai cái con mắt thật to, giống như là hai vòng mặt trăng, trên dưới di động ở trên mặt biển.

"Đúng là... Hầu Tử..."

Dương Thanh Huyền há to mồm, cái kia trên đỉnh đầu như cỏ dại một loại mọc đầy Hoàng Mao, từ lộ ra đỉnh đầu cùng cánh tay xem ra, này chỉ Hầu Tử, ít nói điểm cũng có bảy, tám trăm trượng cao.

Hầu Tử đang bị Cổ Hạt một đòn sau, cánh tay bị thương, toàn bộ Đại Hải đều theo cuồng bạo, nhấc lên cơn sóng thần, hướng về trên đảo đánh tới.

Lộ Nhân Giáp luyện chế đã tới kết thúc, Hoang Khôi trước tiên bay qua, nhảy vào sóng biển bên trong, nghênh tiếp trốn tới được Cổ Hạt.

Hầu Tử giận dữ nắm nắm đấm, đánh về phía như con ruồi một dạng Cổ Hạt, Hoang Khôi, nước biển ở nắm đấm bốn phía bắn nhanh, như là cầm lên một cái vòng xoáy gọi tới.

Hoang Khôi đình trệ ở trên không bên trong, để Cổ Hạt trốn đến phía sau, sau đó cả người che kín dây hồng, hoang khí hội tụ ở trên lòng bàn tay, đột nhiên một quyền đối với đập tới!

“Ầm ầm!”

Nước biển bị đánh bạo nổ, toàn bộ bầu trời đều là hơi nước, màn trời chiếu đất.

Hoang Khôi thân ảnh so sánh lẫn nhau cái kia Hầu Tử, như đậu xanh kích cỡ tương đương, nhưng một quyền bên dưới, nhưng đánh ra mấy trăm trượng quyền uy, cùng cái kia Hầu Tử một quyền đối oanh cùng nhau, chấn động đến mức thiên địa khuấy động.

Sức mạnh đáng sợ lan đến hạ xuống, khôi lỗi luyện chế trận pháp trong nháy mắt bị phá hư.

Nhưng toàn bộ luyện chế cũng vừa hay hoàn thành, Dương Thanh Huyền quyết ấn đồng thời, Hỏa Linh phun ra một vòng trở nên trắng sắc chân hỏa, hóa thành một cái kết giới, bảo vệ Lộ Nhân Giáp, miễn cho bị hai nguồn sức mạnh sóng trùng kích cùng.

“Xong rồi!”

Dương Thanh Huyền trên mặt vui vẻ, Lộ Nhân Giáp đem mỗi bên loại khoáng vật chất hấp vào bên trong cơ thể, trên da thịt lập loè kim loại một loại ánh sáng, tuy rằng thực lực hay là Tam Hoa cảnh đỉnh cao, nhưng rõ ràng muốn so với trước đây cường đại hơn nhiều.

“Lùi!”

Hắn đem Lộ Nhân Giáp cùng Hỏa Linh vừa thu lại, đồng thời đối với Hoa Giải Ngữ cùng Cổ Hạt nói.

Cái kia Hoang Khôi ở đấm ra một quyền sau, tuy rằng dừng lại con khỉ công kích, nhưng tự thân quá mức nhỏ bé, bị đánh ở trên không bên trong lăn lộn, rơi xuống, vừa vặn dựa thế trở lại Dương Thanh Huyền Tinh Giới bên trong.

To lớn sóng biển đem hòn đảo bờ biên nuốt chửng, cái kia Hầu Tử bắt đầu từ mặt biển đứng lên, hướng về trên đảo đi.

Dương Thanh Huyền hóa thành độn quang, bay về phía hòn đảo trung tâm, vừa tới hồ nước bầu trời, liền chỉ cảm thấy trên bầu trời xuất hiện to lớn bóng tối.

Hơn nữa trên mặt hồ phản chiếu quái vật kia Ảnh Tử, quả thật là một con phóng đại vô số lần Hầu Tử.

Dương Thanh Huyền da đầu tê dại một hồi, vật này như là lên bờ lời, toàn bộ Nam Thiên Đảo cũng phải phá huỷ chứ?

Ngay ở hắn lo lắng không thôi thời điểm, cái kia Hầu Tử một cái chân giẫm ở trên bờ, đứng yên ở vậy không động.

Tựa hồ vết thương trên người cùng lửa giận đang dần dần lắng lại, trên tay phải hạ thấp to lớn huyết giọt, rơi vào trong biển, mỗi một giọt đều phải nhuộm đỏ tảng lớn nước biển.

Hầu Tử hung bạo ánh mắt ở trên đảo liếc mấy cái, cuối cùng rơi vào trên hồ nước, con ngươi nơi sâu xa lộ ra một tia sợ hãi. Cuối cùng đem cặp chân kia thu về, xoay người đi về hải lý, thân ảnh khổng lồ chậm rãi biến mất ở trên mặt biển.

“Ùng ục.”

Dương Thanh Huyền chật vật nuốt xuống hạ, đã là đầy đầu mồ hôi lạnh, “Này Hầu Tử đi rồi, nếu là ta không nhìn lầm, hắn cuối cùng lúc rời đi, con mắt chính là nhìn phía hồ nước này, hơn nữa tràn ngập khủng bố.”

Hoa Giải Ngữ truyền âm nói: “Không sai, cái kia con khỉ con mắt quá lớn, hơn nữa không biết ẩn giấu tâm tình, sự sợ hãi ấy cùng kiêng kỵ, một hồi liền lưu lộ ra, muốn không bắt giữ cũng khó khăn.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch nói: “Là ý nói, trong hồ kia có so với này Hầu Tử càng đáng sợ hơn đồ vật?”

Nói xong, liền cảm thấy sau lưng một trận sởn cả tóc gáy.

Cái kia hồ nước khổng lồ bình tĩnh như một khối mỹ ngọc, khảm nạm ở hòn đảo trung ương, giống như là hòn đảo mắt, không tiếng động ngưng mắt nhìn hắn.

Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Cổ Hạt huynh, ngươi lúc trước hướng về hồ nước phương hướng phóng đi, đánh nát cái kia tiếng ca, có thể có cái gì phát phát hiện?”

Thâm Hồng Cổ Hạt nói: “Cái kia tiếng ca là một loại trộn mị thuật sóng âm, ta chỉ là đem đánh nát, cũng không có phát phát hiện người ca, hồ nước này trên cũng không phát phát hiện dị thường gì.”

Nhưng vào lúc này, Dương Thanh Huyền đột nhiên cảnh giác, ở trên mặt hồ tựa hồ xảy ra biến hóa.

Cái kia như gương sáng giống như hồ mặt, đột nhiên nổi lên gợn sóng, một mảnh hơi nước mênh mông, bốc lên, bên trong một cái bóng mờ chậm rãi ngưng tụ, càng là một cô gái bóng người.

Cô gái kia để trần hai chân, trôi nổi ở trên mặt hồ, đang chậm rãi xin hãy cởi áo ra, theo quần áo lướt xuống, bằng phẳng triển lộ linh lung có hứng thú thân thể, sau đó cả người, đều ngâm không có trong nước, chỉ lộ ra vai trở lên vị trí, càng là đang tắm.

Dương Thanh Huyền há to mồm, một hồi liền huyết mạch sôi sục.

Chỉ thấy cô gái kia, tóc đen tán ở phía sau, da thịt như là bạch ngọc nhẵn nhụi bóng loáng, nơi ngực có một ít mới màu máu đỏ thần mặt trời văn, ở đó sáng bóng trên da thịt đặc biệt chói mắt.

Càng để hắn kinh hãi đến biến sắc chính là, cô gái này mặt mày nhỏ dài, dung mạo tuyệt mỹ, ngũ quan càng cùng Tử Diều Hâu giống nhau đến mấy phần, chỉ là phong vận thành thục, lại có mấy phần lạnh lùng thanh bần khí.

Hắn trong lòng dâng lên một cỗ cảm giác quái dị, đột nhiên trong lỗ mũi tựa hồ có nhiệt lưu chảy qua, suýt chút nữa thất thố.

Bất quá cô gái kia chỉ xuất hiện nháy mắt, liền bóng người dần nhạt, quái phong đồng thời, liền cùng cái kia mênh mông sương trắng đồng thời tiêu tan, cũng không gặp lại. Trên mặt hồ, tái hiện thuộc về phục bình tĩnh.

“Chuyện này... Xảy ra chuyện gì?”

Dương Thanh Huyền che mũi, ở tại không trung.

Hồ nước đẹp như ngọc thô chưa mài dũa, khảm nạm ở hòn đảo trung ương, từ trời cao nhìn xuống, thì dường như đảo này một con mắt thật to, giờ khắc này không có bất kỳ biến hóa nào, lại như là chẳng có chuyện gì đã xảy ra.

Dương Thanh Huyền chật vật nuốt ngụm nước, biết vừa nãy nhìn thấy cũng không phải ảo giác, tuy rằng không cảm giác được cái kia trên người cô gái khí tức, nhưng này nhất cử nhất động bên dưới, có cường giả khí chất cùng tuyệt đại phong hoa, nhưng là sâu sắc in vào trong đầu, lái đi không được.

“Hơn nữa cô gái này dung mạo cùng thần thái, càng cùng Tử Diều Hâu có mấy phần quen biết, lẽ nào nàng cùng Tử Diều Hâu có ngọn nguồn?" Dương Thanh Huyền trong lòng dâng lên nồng nặc nghi hoặc, thiên đầu vạn tự không tìm được đáp án.

Hồ nước này quá mức quái dị, hắn không dám quá lâu dừng lại, lóe lên liền hóa thành độn quang, trở lại cái kia bờ biển.

Trước tu luyện tảng đá lớn đã không còn, một vài mẫu đại chân ấn, rõ ràng khắc ở trên đất, hết thảy hòn đá toàn bộ đều được bột mịn.

Giờ khắc này sắc trời dần hiểu, sắp tối màn xua tan, ánh nắng ban mai chiếu xuống.

Dương Thanh Huyền nhìn về chân trời, trầm tư một trận, sau đó lấy ra cái kia hộp sắt lớn, đem bên trong hoàng kỳ lấy ra.

Nguyên bản đối với này hoàng kỳ cũng không có quá to lớn lòng hiếu kỳ, nếu là thật Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, tuyệt không phải là mình có thể nắm trong tay, nhưng nếu là giả, sức phòng ngự cũng tất nhiên có hạn, vì lẽ đó vẫn đặt ở trong hộp sắt, cũng không có ý định vận dụng.

Nhưng tối hôm qua gặp phải cái kia hải Hầu Tử, còn có quỷ dị này hồ nước, đều mang đến cho hắn cực mạnh cảm giác nguy hiểm. Nếu là không có cái gì thủ đoạn phòng ngự, sợ là mình muốn như trước kia đảo chủ giống như, lại chạy không thoát Hắc Diễm Giác.

PS: Bạn nào có nguyệt phiếu thì đề cử bộ Chân Võ Thế Giới ủng hộ mình nhé!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 618: Kim Liên Vừa Hiện, Tới Cửa Đoạt Đảo

Dương Thanh Huyền đem chân khí rót vào Tiểu Kỳ bên trong, lập tức có linh quang hiện ra đến, trên lá cờ bắt đầu xuất hiện trận văn, biến ảo ra lượng lớn phù văn.

Những bùa chú này, cùng cái kia Tứ Thánh Linh Đồ bên trong, ngưng tụ ra Lưu Ly Quang Liên phù hiệu giống nhau y hệt.

Dương Thanh Huyền vừa mừng vừa sợ, biết những bùa chú này tuyệt không đơn giản, hắn từng hai lần xuất hiện ở Tứ Thánh Linh Đồ bên trong, đồng thời đối với này loại phù văn nhất định có quan sát, tựa hồ là nào đó loại quy tắc ngưng, mỗi một chữ đều đại biểu một loại quy tắc.

Có thể khẳng định này hoàng kỳ tuyệt không đơn giản, mặc dù không phải thật Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, đều là rất giống nhau hàng nhái.

Dương Thanh Huyền đem bảo kỳ cầm trong tay, giữa trời vung lên, một đạo hoàng khí ở trên không bên trong xẹt qua, hóa ra hoàng kỳ bóng mờ, lóe lên một cái rồi biến mất.

“Quá yếu, sức mạnh của ngươi quá yếu, căn bản là không có cách kích phát vàng trên lá cờ cấm chế.” Hoa Giải Ngữ thanh âm truyền đến, liên tục lắc đầu thở dài.

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, chợt cắn răng một cái, đem khí huyết kích động, đồng thời vận chuyển pháp quyết, toàn thân hết thảy chân khí cùng nguyên lực đột nhiên hướng về cái kia cờ xí bên trong rót vào.

Nhất thời dị tượng hiện ra, ở hoàng kỳ phía trên, biến ảo ra một đóa kim liên, mỗi diệp trên mặt cánh hoa có thật nhỏ phù văn xuất hiện.

Nhưng kim liên vẫn là hoa quỳnh mới nở, xuất hiện một hồi liền hoàn toàn biến mất.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, suýt chút nữa không có đặt mông ngồi dưới đất, hắn toàn bộ sức mạnh rót vào cờ này tử trong đó, lại chỉ là thuốc lá tựa như lửa, trán phóng nhất hạ sẽ không có.

“Giải Ngữ huynh, ngươi nói này Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, có phải thật vậy hay không?” Dương Thanh Huyền vô lực ngồi xếp bằng trên mặt đất, điều tức khôi phục khí lực.

Hoa Giải Ngữ nói: “Liên quan với Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ chuyện, ta cũng từng nghe nói người ta nói quá, chỉ có điều người nổi tiếng cũng không xác định vật này là hay không tồn tại. Dù sao linh bảo thứ này, càng nhiều hơn chính là một loại truyền thuyết mà thôi, có căn cứ có thể thi nguyên khí, đẳng cấp cao nhất cũng chỉ là Thánh khí thôi. Nhưng này mặt vàng kỳ thật phi phàm, nếu như có thể hoàn toàn phát huy kỳ nội lực số lượng, sợ là Thiên Vị cường giả đều không thể phá mở.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, liền tiếp tục tu luyện đứng lên.

Hắn thời khắc này thần thông cùng bảo vật đều không ít, chỉ có sức mạnh quá yếu, hết khả năng tăng cao tu vi, chính là việc cấp bách.

Ngày hôm đó, trời trong nắng ấm, sóng biếc vạn dặm.

Dương Thanh Huyền còn đang trên bờ biển tu luyện Hư Vô Hoang Thiên Quyết, đem vô số đá vụn ngưng tụ, hóa thành một cái cao ba, bốn trượng người đá, hướng về hắn vọt tới.

Sau đó giơ bàn tay lên, một mảnh hoang khí hiện ra, hướng về người đá kia đập tới.

“Oanh” một tiếng, người đá ở trên không bên trong lung lay mấy lần, cái kia chất liệu đá nhanh chóng phong hoá xuống, trong chớp mắt thì trở thành bột mịn, bắc hải gió vừa thổi liền tiêu tan ở trên không bên trong.

Dương Thanh Huyền lại Kiếm Bộ giẫm lên một cái, liền xuất hiện ở trên biển rộng, ánh mắt đi xuống mới quét qua, tiện tay đánh ra mấy chưởng.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Tảng lớn nước biển nổ ra, cổ quái cá, tôm, cua, quy đều bị chấn động vào trên không.

Dương Thanh Huyền hai tay nhanh chóng bấm quyết, hoang khí từ thân trên tuôn ra, càng ở phía sau hóa ra một vị lơ lửng không cố định bóng mờ.

“Bát hoang quy nguyên!”

Một tiếng hét nhỏ, ở trước người kết ra một đạo hình tròn thủ ấn, phảng phất nạp hoàn vũ với bên trong, đột nhiên tản ra.

Biển trời trong đó kịch liệt chấn động, liền khôi phục yên tĩnh, chỉ có điều cảnh sắc ảm đạm xuống, phảng phất ở đây một chiêu hạ mất đi màu sắc, trở nên tối tăm một mảnh.

Mà bốn phía lơ lửng giữa không trung cá, tôm, cua, quy, toàn bộ biến thành hoá thạch, sau đó gió vừa thổi liền triệt để tản đi.

Không chỉ có như vậy, liền ngay cả phía dưới ngàn trượng bên trong đường chân trời, đều rõ ràng giảm xuống hơn mười trượng, tảng lớn nước biển ở đây một chiêu hạ trực tiếp bị phát huy rơi, bãi biển đều tới biển rộng phương hướng dọc theo mấy trăm trượng xa.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, khiếp sợ với một chiêu này uy lực, sau đó bóng người lóe lên, liền biến mất trên bầu trời.

Hoa Giải Ngữ than thở: “Chẳng trách Hoang tộc là thời đại trung cổ, xưng Bá Thiên ở dưới tám đại một trong chủng tộc, này Hư Vô Hoang Thiên Quyết uy lực, đừng nói cùng cấp cường giả không dám chặn, mặc dù cao hơn một hai cảnh giới, cũng chưa chắc tiếp được.”

Dương Thanh Huyền bay về tại chỗ, ngồi xếp bằng hạ xuống hơi thở, chậm rãi nói rằng: “Này cũng cũng chưa chắc, chỉ có thể nói thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân.”

Hoa Giải Ngữ gật đầu nói: “Đúng, chính như ngươi từ trước nói, không có có vô địch phương pháp, chỉ có vô địch người.”

Dương Thanh Huyền lấy ra Hoang đan đến, điên cuồng hút vào hoang khí, khôi phục sức mạnh.

Mấy canh giờ sau, hắn hơi mở hai mắt ra, nghi ngờ nhìn xa xa phía chân trời, ở hải Thiên Tướng nhận địa phương, một đạo lục mang như mũi tên, nhanh chóng phóng tới.

Dương Thanh Huyền đứng dậy, chỉ lo là thập sao thứ lợi hại, dù sao mảnh này hải vực, vẫn là để hắn hết sức kiêng kỵ.

Đợi đến gần rồi, mới nhìn rõ cái kia lục mang càng là một mảnh to lớn lá cây, mặt trên đứng cạnh một tên nam tử mặc áo lam, hai tay ôm ở trước ngực, gặp được Dương Thanh Huyền sau, sửng sốt một chút, sau đó trên mặt lộ ra cười gằn.

Nam tử mặc áo lam nhảy lên một cái, một tay bấm quyết, đem cái kia mảnh to lớn lá cây thu vào vòng tay bên trong, lúc này mới hai tay chắp sau lưng, đạp không mà xuống, đi tới Dương Thanh Huyền trước mặt.

"Ngươi chính là này Nam Thiên Đảo tiền nhậm đảo chủ?"

Nam tử mặc áo lam chậm rãi hỏi, trên mặt không yểm ngạo sắc.

Dương Thanh Huyền nhìn thấu người này tu vi, Tam Hoa cảnh sơ kỳ, cao hơn chính mình một đẳng cấp, chẳng trách như vậy ngạo mạn vô lễ, lúc này lười biếng trả lời: "Tiền nhậm lời, làm sao còn sẽ ở trên hòn đảo? Ngươi là mắt mù vẫn là trí chướng?"

Nam tử mặc áo lam sắc mặt thay đổi mấy lần, cười lạnh nói: "Vẫn đúng là không có sợ chết, chẳng trách dám đến này Hắc Diễm Giác. Bản tọa trương thương, ngươi có thể gọi ta Thương đại nhân, bắt đầu từ bây giờ tiếp quản này Nam Thiên Đảo, xem ở này Hắc Diễm Giác không người phần trên, liền lưu ngươi một mạng, như là giết ngươi, lưu ta một người ở đây chẳng lẽ không phải quá cô đơn? Lăn tới phụ cận trên hòn đảo đi thôi."

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Nói rồi nhiều như vậy, ngươi không cảm giác mình rất ngu - bức sao?"

"Muốn chết! Bản tọa có ý định lưu ngươi một mạng, là chính ngươi không muốn sống!"

Trương thương trong mắt tuôn ra sát ý, bóng người lóe lên, phập phù lại đây, đồng thời một chưởng đánh ra, không trung có như ẩn như hiện vân tay, nhìn như người hiền lành, kì thực ẩn chứa tuyệt cường sát chiêu.

Dù sao Dương Thanh Huyền cũng có Luân Hải cảnh đại viên mãn, chỉ là so với hắn thấp một cảnh giới mà thôi, không dám quá mức bất cẩn, một chiêu bên dưới chỉ là dùng tám phần mười công lực.

Dương Thanh Huyền năm ngón tay vồ lấy, ở lòng bàn tay xung quanh hiện ra Lục Dương cảnh tượng, tụ ở trong tay hóa thành một chưởng, liền trước mặt đập tới.

“Ầm ầm!”

Một mảnh cát bay đá chạy, toàn bộ trên bờ biển hạt cát tất cả đều bị chấn động lên, hướng về trên bờ đánh mà đến sóng biển, phảng phất chịu đến một cổ vô hình bàn tay khổng lồ thúc đẩy, bị lui trở về trong biển đi.

Hai người đối oanh một chưởng, đều là đứng ở tại chỗ bất động, dĩ nhiên đánh ngang tay.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, lập tức rõ ràng nam tử này cũng không đơn giản, như là phổ thông Tam Hoa sơ kỳ lời, căn bản đỡ không được hắn một chưởng.

Trương thương càng là lộ ra sắc mặt đại kinh, con ngươi lồi lên, phảng phất không thể tin được.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Nếu đã tới đảo này, liền đứng lại cho ta nói rõ ràng đi.”

Kiếm khí trong tay lóe lên, Nam Minh Ly Hỏa Kiếm khoảnh khắc ra, ở trên không bên trong vạch một cái, liền đãng xuất ra đạo đạo hỏa văn, chém vụt đi!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 619: Thương Hải Tang Điền, Bảy Linh Đảo

“Chi!”

Trương thương lập tức cảm nhận được kiếm khí kia trên đáng sợ, “Một tên Luân Hải cảnh võ giả, làm sao có thể sử dụng tới mạnh mẽ như vậy kiếm uy?”

Cái kia hiện lên ở không trung hỏa văn, trình quỷ dị trở nên trắng sắc, dường như muốn đốt lấy hết tất cả, theo kiếm thế chém xuống đến.

Bốn phía trong vòng trăm trượng không khí, đều bị này kiếm lực trong nháy mắt cháy hết, trong thiên địa trở nên cực độ nghẹt thở.

“Đi!”

Trương thương sợ hết hồn, biết mình đá vào tấm sắt, gấp vội vàng hai tay ở trên không bên trong hoa vòng, đem hỏa diễm sóng khí tách ra, sau đó song chưởng đẩy ra, phải đem kiếm thế ngăn cản.

“Ầm ầm!”

Cái kia chưởng phong bị trên trăm đạo ánh kiếm chém trúng, “Rầm rầm rầm” bạo nổ vỡ đi ra.

Trương thương sắc mặt trắng bệch, chỉ cảm thấy hai cánh tay như đao vắt, thả người nhảy một cái liền hướng xa xa bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, bóng người ở trên không bên trong lóe lên, lưu lại mấy đạo tàn ảnh, liền truy kích, lần thứ hai chém xuống một kiếm.

“Hổn hển!”

Cũng là ba ngàn nghiệp hỏa, nhưng chiêu kiếm này vẫn chưa nổ ra thành vô số nát kiếm, một đạo nguyệt hình kiếm ảnh ở trên không trung phi trì.

Trương thương sợ đến hồn phi phách tán, vội vàng bấm quyết, vòng tay bên trong ánh sáng xanh lục lóe lên, lúc trước thu cái kia mảnh lá cây, lớn lên theo gió, hóa thành dài mười trượng rộng, chặn ở trước người.

Lá cây trình hình bầu dục, càng giống một mặt tiểu khiên, biên có răng cưa, diệp mạch bên trong, phảng phất có kim quang chảy xuôi, toàn thể bích lục thương không sai, càng trông rất sống động.

“Ồ, càng là Phù Tang diệp luyện chế nguyên khí.” Hoa Giải Ngữ thanh âm truyền đến.

Phù Tang chính là thượng cổ Thần Thụ một trong, lần trước Dương Thanh Huyền vỗ Thanh Loan chân huyết, bao lấy chân huyết hổ phách, là đại xuân cây nước mắt, đại xuân cũng là cùng Phù Tang cùng nổi danh Thần Thụ.

“Xì!”

Kiếm thế chém ở cái kia trên lá cây, trực tiếp đem chém thành hai khúc, từng người ở trên không bên trong thiêu đốt, rất nhanh sẽ hóa thành tro tàn.

Hoa Giải Ngữ hít một tiếng, “Đáng tiếc.”

Trương thương hi sinh lá xanh, chạy trốn mấy trăm trượng xa, hướng về trong đảo bay đi.

Dương Thanh Huyền hơi chần chờ, cũng đuổi theo.

Chạy đi mấy ngàn trượng sau, hắn bỗng nhiên hoàn toàn biến sắc, hoảng sợ đình trệ ở trên không bên trong, khuôn mặt dại ra cùng không thể tin tưởng, con ngươi đều lồi đi ra, triệt để sửng sờ nhìn chằm chằm phía dưới.

Chỉ thấy vốn là hồ địa phương, nơi nào còn có nửa giọt nước?

Toàn bộ hóa thành một mảnh lục địa!

Mặt trên lục mộc xanh um, hoa cỏ ngon, còn có vài chỗ sườn đất, như du giao chi sống, thấp bé trôi chảy. Vô số hoặc đại hoặc tảng đá nhỏ tán lạc khắp mặt đất, mặt trên nửa điểm thủy ngân cũng không. Dường như vừa bắt đầu nên là như thế này.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn choáng tại chỗ, đầu óc cũng trong nháy mắt đường ngắn, hắn dụi mắt một cái, sợ mình nhìn lầm rồi, nhưng đích đích xác xác, đã không còn hồ nước, biến thành thông thường lục địa.

Thậm chí ở đó cây cỏ loạn trong đá, còn có con kiến bò sát, đều nhìn rõ rõ ràng ràng, tuyệt đối không phải ảo giác.

“Lẽ nào phía trước hồ nước là ảo giác?”

Dương Thanh Huyền dùng sức vỗ xuống đầu mình, hơi hơi đau đớn, có thể khẳng định là, hiện tại thấy, tuyệt đối không phải ảo giác.

“Hồ nước cũng không phải là ảo giác, ngươi thấy nữ tử cũng tuyệt không phải ảo giác, đều là thật sự tồn tại, có thể tại sao lại như vậy, ta cũng không rõ ràng, thật là quỷ dị.”

Hoa Giải Ngữ cũng là trầm giọng nói rằng, bị trước mắt tất cả những thứ này khiếp sợ không lời nào để nói.

Tấm kia thương chạy ra mấy ngàn trượng xa sau, liền ngừng lại, đứng ở một cây đại thụ che trời đỉnh, cảnh giác nhìn lại.

“Ùng ục.”

Dương Thanh Huyền nuốt nuốt nước miếng, triệt để không còn đuổi trương thương tâm tư, chỉ cảm thấy tay chân lạnh lẽo, này loại quỷ dị cảnh tượng, dù là ai gặp phải đều sẽ sởn cả tóc gáy.

Hoa Giải Ngữ trầm tư nói: “Nếu không... Này đảo cũng đừng đợi... Tặng cho cái này gọi trương thương được rồi.”

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, sau đó chậm rãi thở ra đến, để tâm tình ổn định một hồi, nhìn tấm kia thương, vẫy vẫy tay.

Trương thương nhíu mày lại, gương mặt âm trầm.

Dương Thanh Huyền nói: “Lại đây, ta không đánh ngươi.”

Trương thương nghe được có chút say xe, lời này từ thấp hắn cấp một võ giả trong miệng nói ra, có chút khiến người ta khó có thể tiếp thu, nhưng thực lực của đối phương hắn cũng biết, hết cách rồi, chỉ có thể chóng mặt nói rằng: “Ta không tin, ngươi muốn gạt ta đi qua giết ta.”

Dương Thanh Huyền khinh miệt liếc hắn một cái, cười lạnh nói: “Ngươi cho rằng ta với ngươi giống như tẻ nhạt sao?”

Trương thương trầm mặc hạ, nói: “Cái kia ngươi muốn làm gì?”

Dương Thanh Huyền cũng không gấp gọi hắn lại đây, cứ như vậy cách mấy ngàn trượng khoảng cách đối thoại, hai người cũng đều nghe rõ rõ ràng ràng, “Ngươi từ đâu tới đây, vì sao phải tới đây Nam Thiên Đảo, đối với này Nam Thiên Đảo lại hiểu bao nhiêu?”

“Hừ.” Trương thương lạnh lùng nói: “Đương nhiên là từ thứ mười bảy đảo liên chủ đảo mà đến, vì sao phải chọn Nam Thiên Đảo, còn không phải là bởi vì cái này hòn đảo là Hắc Diễm Giác bên trong, linh khí tốt nhất bảy hòn đảo bên trong lớn nhất một toà.”

Dương Thanh Huyền ý nghĩ lúc đó cũng là như thế này, hắn lại hỏi: “Vậy ngươi đối với Nam Thiên Đảo có thể có lý giải?”

Trương thương nghĩ một hồi, nói: “Hắc Diễm Giác bảy toà linh khí đảo là ẩn chứa thiên tinh quy tắc, bọn họ phân bố đối ứng chu thiên tinh đấu bên trong Bạch Hổ thất tinh. Là thiên nhiên như vậy, hay là có người cố ý hành động, cũng không biết được. Nhưng cũng đang bởi vì như vậy, này bảy hòn đảo linh khí mới thịnh vượng nhất, đồng thời đầu đuôi nhìn nhau, còn muốn vượt qua cái khác hải vực kim cấp hòn đảo. Tục truyền này bảy hòn đảo đáy biển bên dưới, linh mạch là tương liên.”

“Bạch Hổ thất tinh!”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, ngẩng đầu nhìn bầu trời, giờ khắc này Vạn Lý Vô Vân, không có ngôi sao.

Đối với Hắc Diễm Giác hắn không có bất kỳ hiểu rõ, lúc trước nhìn hải đồ thời điểm, cũng không nghĩ tới này kim cấp hòn đảo sắp xếp, càng sẽ là Bạch Hổ thất tinh vị trí.

Hoa Giải Ngữ đồng dạng giật mình không nhỏ.

Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Vậy ngươi cũng biết này Nam Thiên Đảo trên, có hay không có hồ nước?”

“Hồ nước?” Trương thương trên mặt lộ ra vẻ cổ quái, xung quanh nhìn quanh hạ, nói: “Này đảo nói nhỏ không nhỏ, nói lớn cũng không lớn, nếu thật sự có hồ lời, ngươi sớm nên phát hiện chứ?”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Ta có hay không phát phát hiện là của ta sự tình, căn cứ ngươi đối với đảo này hiểu rõ, có hay không nghe nói qua hồ nước?”

Trương thương lắc đầu nói: “Hỏi lời này kỳ quái, hắc trên biển, hình hình sắc sắc hòn đảo vô số, ai sẽ biết này mặt trên có hay không hồ nước? Ta tới Nam Thiên Đảo, cũng là ở hải đồ nhìn lên thấy vậy đảo to lớn nhất, thêm vào ngươi chỉ có Luân Hải cảnh tu vi, vì lẽ đó ta vừa muốn chiếm đoạt. Sớm biết ngươi lợi hại như vậy, ta liền trực tiếp đi chiếm khác một hòn đảo.” Hắn khuôn mặt hối hận.

Dương Thanh Huyền có chút vô lực, biết hỏi không ra thứ gì, trong lòng giống như là đè ép khối Thạch Đầu tựa như, có chút mệt mỏi, phất tay nói: “Ngươi đi đi.”

Trương thương có chút không dám tin tưởng, sửng sốt một chút, hỏi: “Ngươi... Thật sự thả ta đi?”

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, quở trách nói: “Lẽ nào lưu ngươi xuống dùng cơm?”

Trương thương mặt đen lại, lúc này ôm quyền nói: “Đa tạ, quấy rầy.”

Lúc này hóa thành lưu quang, lúc này mới hướng về một hướng khác chạy như bay.

Dương Thanh Huyền thấy hắn chỗ đi phương hướng, phải là Nam Thiên Đảo phụ cận cách đó không xa, đều là bảy Linh Đảo một trong tây cánh đảo.

PS: Bạn nào có nguyệt phiếu thì đề cử bộ Chân Võ Thế Giới ủng hộ mình nhé!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 620: Ngũ Linh Trường Sinh Quyết

Hoa Giải Ngữ nói: “Cấp bậc như vậy hòn đảo còn có năm toà, nếu không chúng ta cũng đổi một toà đảo đi, hồ nước này đột nhiên biến mất, cũng không tránh khỏi quá quỷ dị, quá không rõ.”

“Như là Tử Diều Hâu ở là tốt rồi.”

Dương Thanh Huyền thở dài, nhớ tới trong hồ kia tắm nữ tử, cùng Tử Diều Hâu giống nhau đến mấy phần, tin tưởng Tử Diều Hâu đối với này Biển Đen tất nhiên vô cùng hiểu rõ.

Hoa Giải Ngữ nói: “Thánh Chủ đối với tinh tú là sẽ có nhất định cảm ứng, nhưng nhất định phải cách xa nhau hơi gần mới được, này hải vực vô cùng vô tận, muốn tìm Tâm Túc, sợ là khó như lên trời.”

Dương Thanh Huyền tựa hồ có hơi không cam lòng, vây quanh hòn đảo lại bay một vòng, phát phát hiện tất cả đều là lục địa, căn bản không có nửa điểm hồ Ảnh Tử.

Cũng không biết hồ kia bạc ra sao thời gian biến mất rồi, từ ngày đó xuất hiện nữ tử tắm rửa tới nay, hắn vẫn chờ ở hải biên tu luyện Hư Vô Hoang Thiên Quyết, không còn bước vào trong đảo một bước.

To lớn như vậy đồ vật liền tại chính mình ngay dưới mắt biến mất, một chút phát hiện chưa từng.

“Mẹ -, ta phục rồi, nhận thua, đổi đảo, đừng cái nào ngày ngay cả ta đều cho biến mất rồi!”

Cân nhắc luôn mãi sau, Dương Thanh Huyền không thể không phục, dự định đi mặt khác một toà linh khí hòn đảo.

Đúng lúc này, hắn đột nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, xoay tay phải lại, một mặt kim bài liền xuất hiện ở trong lòng bàn tay, mặt trên bắn ra một vệt sáng đến, giữa trời biến ảo ra một người đàn ông thân ảnh.

Nam tử kia tướng mạo trắng nõn, người mặc thanh sam, ánh mắt cười chúm chím hướng hắn ôm quyền chắp tay, nói: “Đảo chủ đại nhân, ta chính là thứ mười bảy đảo liên Chủ Ti dưới trướng hữu sứ chương bay, chuyên tới để thông báo đại nhân, sau ba tháng, để cho thứ mười lăm, mười sáu, mười bảy ba đại đảo liên ở khung hoa trên đảo tổ chức thời hạn ba tháng phố chợ, còn có loại cỡ lớn buổi đấu giá, mong đảo chủ đại nhân không nên bỏ qua. Ta chỗ này có một tấm buổi đấu giá vật phẩm danh sách, sẽ truyền tống đến trên lệnh bài, đồng thời sẽ ngay đầu tiên tiến hành thay mới, đại nhân tùy thời có thể tìm đọc.”

Nói xong, nam tử này huyễn quang lóe lên, liền biến mất không còn tăm hơi.

Dương Thanh Huyền biết, chương này phi ảo giác, là thông qua đảo chủ lệnh bài, đồng thời hướng về hết thảy mười bảy đảo liên đảo chủ truyền bá.

“Ba đại đảo liên đồng thời cử hành phố chợ, còn có loại cỡ lớn buổi đấu giá, này ngược lại là cơ hội hiếm có, hơn nữa cũng không thông thường.”

Dương Thanh Huyền đến Nam Thiên Đảo trước góp nhặt không ít tư liệu, biết đảo liên trên phố chợ cùng buổi đấu giá thường có, nhưng trên căn bản đều hạn chế ở một cái đảo liên trong phạm vi, bị Chủ Ti khống chế, giống này loại khóa khu tổ chức phương thức cũng có, chỉ là cực kỳ hiếm thấy.

“Khoảng thời gian này tu luyện Hư Vô Hoang Thiên Quyết, thêm vào chăn nuôi cái kia bò cạp, Hoang đan đã tiêu tốn bảy phần mười, còn dư lại liền ba tháng đều chống đỡ không tới, vừa vặn thừa cơ hội này, thu thập nhiều một ít, chỉ là linh thạch...”

Dương Thanh Huyền có chút bận tâm trên người linh thạch không đủ, Biển Đen sản vật vô cùng phong phú, mỗi bên loại thiên tài địa bảo làm người hoa cả mắt, tính giới bỉ cao hơn nhiều đại lục, nhưng chính là bởi vì có thể mua quá nhiều thứ, trái lại có vẻ lại càng không đủ tiền.

Lúc này, người đảo chủ kia lệnh bài lần thứ hai lập loè hào quang nhỏ yếu, Dương Thanh Huyền hơi điểm nhẹ, liền một vệt sáng bắn ra, ở trời cao trên triển khai, liên tiếp vật phẩm tên, đều đều nổi lên.

Biển Đen cùng đại lục sản vật cực kỳ bất đồng, mặt trên phần lớn là chưa từng nghe qua đồ vật.

Bất quá rất nhanh, Dương Thanh Huyền trong mắt sáng ngời, vui vẻ nói: “Hữu Phượng Lai Vũ!”

Ở đó trên danh sách, thình lình viết bốn chữ “Hữu Phượng Lai Vũ”, đây là luyện chế Phá Thiên Đan bốn vị chủ tài một trong, mặc dù là Đại La thương hội cũng không có, tục truyền là Phượng Hoàng lông chim.

//truyencuat u i.net/

Mặt khác hai vị chủ tài “Xích Hỏa Lưu Chi” cùng “Thiên Hàng Ngân Ti”, không có chỗ nào mà không phải là muôn vàn khó khăn tìm được bảo vật.

Nhưng tăng cường năm phần trăm đột phá tới Thiên Vị tỷ lệ, vẫn là dẫn tới hết thảy Toái Niết cảnh cường giả đổ xô tới.

Phần này bán đấu giá trên danh sách, còn có ba đại đảo liên nhân viên, đối với vật phẩm tiến hành dự đoán giá cả, này “Hữu Phượng Lai Vũ” định giá là bốn trăm triệu linh thạch trung phẩm.

Dương Thanh Huyền sắc mặt khá khó xử nhìn, đồ phía trên này, không khỏi là hơn một tỷ giá trị.

Ly khai Ngọc Minh Thành thời điểm, Hoa Thanh cho hắn 1 tỉ linh thạch trung phẩm, bây giờ còn có chín trăm triệu nhiều, nhìn như phi thường giàu có, có thể cũng chỉ mua được món đồ đấu giá trên hai, ba món mà thôi.

“Ngũ Linh Trường Sinh Quyết!”

Hoa Giải Ngữ đột nhiên kêu lên sợ hãi, trong thanh âm tràn đầy khiếp sợ không gì sánh nổi, càng mang theo vẻ run rẩy.

Dương Thanh Huyền ánh mắt quét về phía cái kia món đồ đấu giá, quả nhiên ở mấy trăm món vật phẩm bên trong, nhìn thấy một bản công pháp, gọi là Ngũ Linh Trường Sinh Quyết,, đồng thời bên cạnh chú thích chữ nhỏ: Bản thiếu.

Lại nhìn một cái vật kia phẩm định giá, nhất thời hút một cái hơi lạnh, cả người mặt đều tái rồi.

Ngũ Linh Trường Sinh Quyết, định giá mười sáu tỷ linh thạch trung phẩm!

“Ùng ục!”

Hoa Giải Ngữ cũng tựa hồ phát hiện giá tiền này, chật vật nuốt xuống hạ, liền im lặng không lên tiếng.

Dương Thanh Huyền sợ hãi nói: “Đây là công pháp gì, bản thiếu đều có như vậy biến thái giá cả?”

Hoa Giải Ngữ nhớ một trận, nhân tiện nói: “Ở thời đại trung cổ, bách tộc bên trong từng có một con chủng tộc kỳ dị, gọi là Linh tộc, hết thảy tộc nhân đều là không có thân thể linh thể.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nghĩ đến Hoa Giải Ngữ thời khắc này trạng thái, nhất thời hiểu rõ ra, nói: “Này Ngũ Linh Trường Sinh Quyết liền là Linh tộc công pháp tu luyện, cũng thích hợp Giải Ngữ huynh phát hiện đang tu luyện, đúng không?”

Hoa Giải Ngữ cười khổ nói: “Ngươi thật thông minh, một hồi liền nghĩ đến mấu chốt của vấn đề. Từ khi hóa thành hồn thể tới nay, ta cũng một mực suy nghĩ, làm sao khôi phục sức mạnh, ngoại trừ thu nạp Thanh Long Thánh Chủ sức mạnh ở ngoài, biện pháp khác đều hết sức làm người tuyệt vọng. Mà Linh tộc công pháp, đặc biệt là này bản Ngũ Linh Trường Sinh Quyết, không thể nghi ngờ là thích hợp nhất ta tu luyện.”

Dương Thanh Huyền kỳ quái nói: “Người của Linh tộc hiện tại nên phi thường ít ỏi đi, một bản không trọn vẹn công pháp, làm sao bán được giá trên trời?”

Hoa Giải Ngữ than thở: “Nếu là ta đoán không sai, này mười sáu tỷ vẫn chỉ là phỏng đoán cẩn thận, bởi vì... Này đồ vật Nhân tộc cũng có thể tu luyện, hơn nữa có thể tăng cường hồn lực, cải thiện Võ Hồn phẩm chất!”

“A?”

Dương Thanh Huyền một hồi dại ra ở, lập tức hiểu thứ này giá trị, không khỏi ánh mắt trở nên hừng hực.

Nhân tộc mặc dù có thể từ bách tộc bên trong bộc lộ tài năng, chính là luyện khí ngưng hồn, Võ Hồn mạnh yếu quyết định một cái võ giả phát triển tiềm năng, là căn bản tính đồ vật, có thể tăng cường hồn lực, cải thiện Võ Hồn công pháp, như là ra phát hiện ở trên đại lục, sợ đã là gió tanh mưa máu.

Mặc dù là Biển Đen ba đại đảo liên liên thủ bán đấu giá, sợ cũng sẽ khiến cho không sóng gió nhỏ.

Hoa Giải Ngữ nói: “Ngươi người mang hai đại chí cường Võ Hồn, sở dĩ quá yếu, ngoại trừ bản thân tu vi cảnh giới không đủ ở ngoài, với ngươi hồn lực không đủ cũng cùng một nhịp thở, nếu như có thể tu luyện công pháp này, đối với hai đại Võ Hồn có chưởng khống chỗ tốt cực lớn.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ta hiểu được, chỉ là này mười sáu tỷ định giá, như ngươi nói, vẫn chỉ là bảo thủ giá cả. Đồng thời, vật này chỉ là bản thiếu, cụ thể đối với linh thể cùng Võ Hồn lớn bao nhiêu hiệu dụng, vẫn là câu đố.”

Hoa Giải Ngữ nói: “Không sai, như là tàn khuyết quá mức, liền hoàn toàn không có có giá trị.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ta lại dò nghe, còn có ba tháng, như vật này thật sự có hiệu, đi nơi nào làm mười sáu tỷ linh thạch đây? Cũng hoặc là từ cái khác phương diện nghĩ biện pháp?”

Trong mắt hắn ánh sáng không ngừng chớp động, mỗi bên loại chủ ý trong đầu xẹt qua.

PS: Bạn nào có nguyệt phiếu thì đề cử bộ Chân Võ Thế Giới ủng hộ mình nhé!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 621: Nuốt Chửng Tất Cả, Đáng Sợ Hắc Viêm

Ngoại trừ cái kia Hữu Phượng Lai Vũ cùng Ngũ Linh Trường Sinh Quyết ở ngoài, còn có lượng lớn cái khác bảo bối, làm hắn hai mắt đỏ lên.

Trong đó càng là có một trồng trọt cảnh cường giả có thể trực tiếp dùng, dùng để tăng cường công lực mà không có bất kỳ tác dụng phụ sò hến, là Biển Đen đặc sản, cực kỳ quý giá, mỗi một viên giá đều cao tới 1 tỉ linh thạch.

Này loại sò hến có thể tăng thêm bao nhiêu công lực cũng không biết được, nhưng thắng ở chỉ cần ăn vào là được, không có bất kỳ tác dụng phụ, cái kia chút môn phái lớn công tử bột, đều rất vui vì thứ này trả nợ.

Hoa Giải Ngữ cũng không nhịn được nói rằng: “Lục địa cùng hải vực quả nhiên không so được, này sản vật phong phú trình độ, mặc dù là hoành vượt đại lục thương hội, cũng phải khá là khó khăn.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Đây vẫn chỉ là buổi đấu giá trên đồ vật, thời hạn ba tháng phố chợ, còn không biết có bao nhiêu thứ tốt đây. Đột nhiên cảm thấy chính mình tốt nghèo rớt dái a, làm sao bây giờ? Có thể có cái gì phất nhanh phương pháp?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Ngươi đi đem Hoa Thanh cưới đi, liền có tiền.”

Cổ Hạt đột nhiên nói rằng: “Từ Hắc Diễm Giác đi ra ngoài, lần lượt từng cái hòn đảo cướp đoạt đi qua, ba tháng sau liền có tiền.”

Dương Thanh Huyền cười mắng: “Xem các ngươi một chút đều ra cái gì mưu ma chước quỷ, bám váy đàn bà cùng cướp đoạt, đây là một cái nam nhân chuyện nên làm sao?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Vậy ngươi làm sao, đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi. Ngũ Linh Trường Sinh Quyết loại bảo vật này, qua thôn này không có tiệm này, chẳng lẽ ngươi muốn bán ra thiên đan?”

Ngày đó tiểu Hoa Quả Sơn bên trong hoàn mỹ cấp thiên đan, còn sót lại hai viên.

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Đi trước chủ đảo, nhìn có không có gì cơ hội phát tài, lại nghĩ cách liên hệ Đại La thương hội, hướng về bọn họ mượn chút tiền. Thực sự không được, lại tìm cái kia vỗ Ngũ Linh Trường Sinh Quyết bằng hữu nói chuyện tâm tình, loại bảo vật này, đến thời điểm rất nhiều người sẽ đi tìm hắn tâm sự.”

Hoa Giải Ngữ không nói gì, nói: “Nói chuyện tâm tình, đây là một cái nam nhân chuyện nên làm sao?”

Dương Thanh Huyền cười mắng: “Đừng **.” Nói, liền lấy ra Thiên Phàm, hướng về chủ đảo phương hướng bay đi.

Này Nam Thiên Đảo hắn cũng không có ý định đợi, chờ buổi đấu giá sau khi kết thúc, thì càng đổi Linh Đảo, ngược lại này bảy Linh Đảo bên trong chưa từng người, cũng không cần cố ý đi làm thủ tục.

Ly khai Nam Thiên Đảo sau, ước chừng bay nửa canh giờ, sắc trời bắt đầu tối lại.

Bất quá mấy hơi thở công phu, biển trời trong đó liền một mảnh màu đen, không có nửa điểm tia sáng, chỉ còn dư lại Thiên Phàm, như một chút hơi yếu kim đậu, ở to lớn dưới bóng đêm ngang qua.

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu nhìn bầu trời, khí trời rõ ràng khác thường, chưa từng có đen nhanh như vậy quá.

Thiên Phàm bay sau một lúc, đột nhiên ở trên không bên trong ngừng lại.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trở nên vạn phần khó coi, bởi vì chủ đảo không gian tọa độ dĩ nhiên mất hiệu lực, la bàn kim chỉ nam uốn lượn thành quyển, triệt để mất linh.

“Sự tình xảy ra khác thường, tất có yêu dị!”

Dương Thanh Huyền đứng dậy, mấy đạo quyết ấn đánh vào Thiên Phàm bên trong, đem hết thảy trận pháp phòng ngự đều mở ra, chính mình cầm kiếm đứng ở đầu hạm, cảnh giác nhìn chằm chằm bốn phương thiên địa.

Bỗng nhiên, biển trời trong đó nhiệt độ đột nhiên tăng lên, tảng lớn nước biển “Ào ào” trực tiếp trống không tan biến mất, không có bất kỳ dấu hiệu.

Đồng thời từ trong biển rộng truyền đến tiếng kêu thảm thiết đau đớn, thỉnh thoảng có động vật biển nhảy ra nước mặt, cả người mang huyết, đồng thời cái kia thân thể không ngừng biến mất không còn tăm hơi, giống như là bị món đồ gì một chút điểm cắn nuốt mất.

“Cứu mạng, cứu ta, nhanh mau cứu ta!”

Đột nhiên, ở chiến hạm Thiên Phàm phía trước, một ánh hào quang nhanh bay đến.

Dương Thanh Huyền định nhãn nhìn tới, chính là lúc trước mới vừa đi trương thương, đầy mặt trắng bệch cùng hoảng sợ, trong mắt mang theo nồng nặc cầu xin.

Trương thương một hồi bay đến chiến hạm trước, muốn xông lên, bị trận pháp phòng ngự chặn lại, lui mấy bước.

Sau đó hắn đột nhiên kêu thảm một tiếng, chỉ thấy cánh tay phải ở trong đêm đen, không ngừng biến mất.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, quyết ấn đồng thời, đem chiến hạm phòng ngự mở ra, quát lên: “Tới!”

Trương thương chợt cắn răng một cái, trực tiếp đem chính mình cánh tay phải cắt đứt, liền nhảy vào chiến hạm, cái kia phòng ngự kết giới lần thứ hai kéo ra.

“Ngươi làm sao vậy? Này đáng sợ đêm đen đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn hắn, ngoại trừ cánh tay phải bị cắt đứt, cùng với chân khí tiêu hao rất lớn ở ngoài, vẫn chưa có cái khác thương thế.

Trương thương đầy mắt hoảng sợ, nuốt xuống hạ, nói: “Xong đời, lần này xong đời, đây chính là hắc viêm a, có thể nuốt chửng hết thảy hắc viêm a!”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, bỗng nhiên nhớ tới mảnh này hải vực tên Hắc Diễm Giác, lẽ nào chính là vì vậy mà được gọi tên?

Trương thương lấy ra một viên tái sinh đan nuốt xuống, sau đó ngồi xếp bằng ở trên chiến hạm điều tức, ấn chứng Dương Thanh Huyền nội tâm ý nghĩ, “Mảnh này hải vực sở dĩ đáng sợ, ngoại trừ nắm giữ hung thú ở ngoài, nhất khiến người ta rợn cả tóc gáy, chính là này hắc viêm. Như màn đêm giống như vậy, nuốt chửng tất cả, dính lên chết ngay lập tức.”

Trong biển rộng còn không đoạn có tiếng kêu thảm thiết truyền đến, nước biển bốc hơi lên lợi hại, phải là cái kia hắc viêm sở trí.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Vậy làm sao bây giờ?”

Trương thương sắc mặt hơi hơi chuyển biến tốt một chút, nói: “Tuyệt đối đừng động, liền xem vận khí. Loại đáng sợ này sắc trời, chính là hắc viêm sinh ra gây nên, tùy tiện lộn xộn, vô cùng có khả năng một hồi sẽ chết. Này chiến hạm có như thế lớn, nếu là bị hắc viêm châm đốt, chúng ta còn có phản ứng thời gian.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, hiện tại hắn cũng không có biện pháp gì tốt.

Hơn nữa này hắc viêm thuộc tính, tựa hồ cùng Tử Viêm rất giống nhau, đều là không có gì không đốt, không có gì không thay đổi.

Thiên Phàm cứ như vậy lặng lặng treo ngừng trên không trung, Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng đầu hạm, cảnh giác nhìn bốn phía, tảng lớn động vật biển ở trong nước nổi lên, sau đó bị đốt thành hài cốt.

Nước biển không ngừng biến mất, toàn bộ biển trời trong đó, một mảnh thảm đạm, nhưng hoàn toàn không nhìn thấy ngọn lửa dáng vẻ.

Không biết qua bao lâu, tiếng kêu thảm kia mới chậm rãi yên tĩnh, trục hoành so với trước kia giảm xuống mấy trăm trượng, lượng lớn nước biển từ đàng xa bốn mặt tràn lên.

Đầy trời màu đen như là thủy mặc giống như vậy, dần dần trở thành nhạt, bắt đầu có phá hiểu cảm giác.

“Lại không có chuyện gì…”

Trương thương há to mồm, dại ra một hồi sau, “Ha ha” cười như điên, “Lại để cho chúng ta trốn khỏi một kiếp, ha ha, vận khí quá tốt rồi!”

Hắn vận chuyển chân nguyên, đã sớm tích súc một thân sức mạnh, gặp hắc viêm biến mất, đột nhiên vận chuyển đến nơi bả vai, “Rầm” một tiếng, một cánh tay như xuân măng giống như bạo đi ra, đồng thời da dẻ trắng nõn, cùng nguyên bản thân thể có chút không hợp nhau cảm giác.

Mọc ra cánh tay sau, phảng phất dùng hết lực lượng của toàn thân, cả người chân khí rơi xuống đến cực điểm điểm, sắc mặt trắng bệch, dồn dập thở hổn hển.

Dương Thanh Huyền giơ tay bấm quyết, đem chiến hạm phòng ngự cất đi, nhìn dưới chiến hạm phương Đại Hải, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

Chỉ thấy trên mặt biển, lơ lững vô số thi thể, rậm rạp chằng chịt đắp không chỉ một tầng.

Toàn bộ hải loại đều có, bình thường, không bình thường, tiểu đến cá tôm, đại chí mấy trăm trượng thân thể động vật biển, đem chu vi có thể thấy được hải vực, tất cả đều bày khắp.

Mất đi kết giới phòng ngự, gay mũi mùi máu tanh truyền ra, lệnh Dương Thanh Huyền trong dạ dày quay cuồng một hồi.

Cái kia rậm rạp chằng chịt thi thể khe hở, tất cả đều là đỏ ngầu nước biển, dòng máu ngàn dặm.

PS: Bạn nào có nguyệt phiếu thì đề cử bộ Chân Võ Thế Giới ủng hộ mình nhé!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 622: Thiên Hàng Hoành Tài, Làm Người Lưu Lại Một Đường

Trương Thương khua tay múa chân sau một lúc, cũng nhìn thấy phía dưới đáng sợ cảnh tượng, nguyên bản là trên mặt tái nhợt, càng là không có chút hồng hào, "Ùng ục" một tiếng, suýt chút nữa nôn đi ra.

Những thi thể này tất cả đều không hoàn chỉnh, đều là bị hắc viêm đốt rụi bộ phận sau chết, hầu như tất cả đều là phần còn lại của chân tay đã bị cụt. Cái kia chút phổ thông hải loại, nhưng là ở nước biển trong nháy mắt nhiệt độ cao bốc hơi lên rơi thời điểm, trực tiếp liền chín rồi.

Đêm đen thối lui sau, bầu trời trong trẻo, thật giống như chẳng có chuyện gì đã xảy ra.

Ánh sáng mặt trời chiếu ở phía dưới vô số xác chết trôi trên, dị thường chói mắt. Hơn nữa theo nước bình diện tăng lên trên, những thi thể này càng ngày càng rõ ràng.

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia chút xác chết trôi, đột nhiên mở miệng nói: "Cái kia hắc viêm đến cùng là chuyện gì xảy ra? Như là không có gì không thay đổi lời, làm sao còn sẽ lưu lại nhiều như vậy thi thể, nên đốt thành không còn mới đúng vậy."

Trương Thương liếc mắt nhìn hắn, nói: "Xuất hiện cái kia chút hắc viêm, chỉ là một ít linh tinh hỏa điểm mà thôi, nếu là chân chính hắc viêm bị thả ra ngoài, toàn bộ Hắc Diễm Giác hải vực đều xong đời, ngươi còn muốn đứng ở nơi này?"

Dương Thanh Huyền chợt nói: "Thì ra là như vậy, vậy lần này chúng ta cũng coi như là nhân họa đắc phúc."

Trương Thương hơi nhướng mày, nói: "Được phúc? Cái gì phúc?"

Dương Thanh Huyền nhìn phía dưới, nói: "Nhiều như vậy thi thể, khẳng định còn rất nhiều nội đan không có bể, mặc dù nội đan đốt không còn, cũng không có thiếu động vật biển đều là trân phẩm, cho dù là hài cốt đều rất đáng giá đi."

Trương Thương gương mặt từ dại ra trong nháy mắt hóa thành mừng như điên, vỗ tay hét lớn: "Ha ha, quả nhiên, quả nhiên, ta lại một hồi không phản ứng kịp, trời ạ, đây chính là thiên hàng hoành tài a!"

Phía dưới phóng tầm mắt nhìn, vô tận thi thể, tầng tầng lớp lớp, không nhìn thấy đầu.

Tuy rằng đại thể chỉ là phổ thông hải loại, nhưng trân quý động vật biển cũng không ít, pha ở giữa.

Trương Thương vội vàng nói: "Nhanh thu thập, những huyết dịch này chẳng mấy chốc sẽ đưa tới hung thú, thêm vào gió biển đồng thời, cũng sẽ bị toàn bộ cuốn đi."

Lúc này, hai người nhảy vào cái kia trong biển rộng, bắt đầu tìm kiếm nội đan cùng với quý trọng động vật biển vật liệu.

Không bao lâu, Dương Thanh Huyền trên mặt tràn đầy thần sắc hưng phấn, không ít trên thẻ ngọc mới thấy qua quý trọng động vật biển, cũng phát phát hiện không ít.

Nửa ngày sau, quả nhiên đưa tới đại lượng hung mãnh động vật biển, bắt đầu nuốt những thi thể này.

Nhưng số lượng thực sự nhiều lắm, sợ là ăn mấy tháng cũng ăn không hết.

Động vật biển giá trị cùng yêu thú gần như, thậm chí ở đại lục vị mặt, giá trị còn đang yêu thú bên trên.

Giằng co bảy, tám ngày, hai người đem hết thảy động vật biển thi thể đều cơ hồ lật qua một lần, thu hoạch to lớn, hưng phấn khó kìm lòng nổi.

“Trương Thương huynh, thu hoạch không nhỏ a.”

“Khà khà, đâu có đâu có, cùng Thanh Huyền huynh là không so được.”

“Ít nói điểm, hơn vạn viên nội đan là có chứ?”

“Ha ha, nâng Thanh Huyền huynh phúc a.”

“Trương Thương huynh mấy ngày nay cực khổ rồi, bây giờ có thể đem thu tập nội đan cho ta.”

“Hả? Nói cái gì?”

Trương Thương đang đường làm quan rộng mở, mặt đỏ lừ lừ, đột nhiên một hồi tỉnh ngộ lại, trên mặt trở thành sắc mặt giận dữ, bóng người lóe lên, liền hướng xa xa bỏ chạy.

“Trương Thương huynh, bắt chuyện cũng không đánh một tiếng liền đi, không khỏi quá bất cận nhân tình chứ?”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, bóng người như kiếm, ở trên không bên trong liên thiểm mấy cái, liền xuất hiện ở Trương Thương trước mặt, Nam Minh Ly Hỏa Kiếm vừa ra, nửa bên bầu trời đều đốt ra hỏa văn, tầng tầng như ráng mây giống như, vô cùng lóa mắt.

“Trương Thương huynh là người thông minh, tiền là không bao giờ đủ, giữ lại tính mạng ở, kiếm lời bao nhiêu tiền đều có khả năng. Ngược lại, mệnh cũng bị mất, tiền dĩ nhiên là càng không.”

Dương Thanh Huyền kiên nhẫn khai đạo hắn.

“Ngươi... Ngươi đây cũng quá tàn nhẫn đi! Cố ý đợi đến hôm nay, mới ra tay cướp đoạt!”

Trương Thương xanh mặt, phẫn hận không ngớt.

Dương Thanh Huyền nhíu mày, nói: “Lời nói này thật là khó nghe, như là bảy ngày trước liền đem Trương Thương huynh đánh đuổi, ngươi có thể là một quả nội đan cũng không thấy, hiện tại nhưng là để cho ngươi thấy hơn vạn quả.”

“Phốc!”

Trương Thương tức giận một ngụm máu phun ra ngoài, cắn răng nói: “Chính là làm người lưu lại một đường, ngày sau tốt gặp lại, cho một nửa có được hay không?”

Dương Thanh Huyền nhướng mày nói: “Tại sao phải tốt gặp lại? Quá mức không gặp là được rồi, vậy mạng của ngươi, ta cũng lưu một nửa có được hay không?”

Trương Thương cả người run cầm cập, mắng: “Lão Tử tung hoành thiên hạ hơn hai mươi năm, chưa từng gặp ngươi vô sỉ như vậy đồ!”

Dương Thanh Huyền kiếm thế run lên, tán phát ra đạo đạo ánh lửa, lạnh lùng nói: “Phí lời thật nhiều! Không muốn cho cứ việc nói thẳng, ta cũng không thích miễn cưỡng người, liền ta tự mình tới cầm chắc.”

Trương Thương sắc mặt một hồi liền trắng bệch, lấy ra một cái túi đựng đồ liền ném tới.

Hắn chính là hiểu, đều lúc này, nội đan tuy rằng quý giá, nhưng cũng không mệnh quý giá.

Dương Thanh Huyền tiếp nhận túi chứa đồ, thần thức quét qua, liền cười híp mắt cất đi, nói: “Còn có, tay ngươi vòng tay, giới tử.”

Trương Thương giận dữ hét: “Đây là tự ta nguyên bản là có!”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Ta biết, nguyên bản ngã cũng không muốn nắm, nhưng làm tây cánh đảo đảo chủ, nói vậy ngươi cũng thu được tin tức đi, ba đại đảo liên liên hợp tổ chức buổi đấu giá cùng phố chợ, ta đang cần tiền đâu.”

Trương Thương hai mắt đỏ chót, quát ầm lên: “Ngươi ngứa - tý chỉ ngươi thiếu tiền, ta liền không thiếu tiền sao? Cõi đời này có người không thiếu tiền sao? Làm người chớ quá mức rồi, bằng không ta liều mạng với ngươi!”

“Đến nha đến nha, đến liều nha, đỡ phải đều ở cái này cùng ngươi tốn nước miếng.”

Dương Thanh Huyền kiếm trong tay múa mấy cái kiếm hoa, đánh ở trên biển rộng, “Thình thịch oành” đem mấy chục bộ động vật biển thi thể cuốn nát tan.

Trương Thương sắc mặt trắng bệch, trong mắt nước mắt chảy xuống, đem vòng tay cùng giới tử đều gỡ xuống, ném tới, không sai sau đó xoay người liền hóa thành lưu quang, hướng về xa xa bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, xuất kiếm đánh chết mấy đầu nuốt chửng thi thể động vật biển, đưa bọn họ nội đan lấy đi, lúc này mới hướng về chủ đảo phương hướng bay đi.

Thu hoạch lần này to lớn, khó có thể đánh giá, mấy tỉ linh thạch trung phẩm sợ là có.

Vài ngày sau, chiến hạm Thiên Phàm liền bay đến Hắc Diễm Giác biên giới, phía trước truyền đến kịch liệt tranh đấu gợn sóng, nước biển từng vòng đãng mở, phập phồng hết sức lợi hại, đồng thời sóng biển trên nổi lơ lửng không ít Hải tộc thi thể.

Dương Thanh Huyền cẩn thận đi phía trước tới gần, bay thời gian nửa nén hương, quả nhiên gặp được phía trước đang chém giết lẫn nhau, hai tên nhân loại ở liên thủ đối phó một đầu động vật biển.

Cái kia động vật biển lại có bốn chân, trực tiếp đạp ở trên mặt biển, giống như là trên đất bằng Báo Tử, chỉ có điều cả người mọc đầy vảy, trên trán còn có một cái mắt dọc.

Mà hai nhân loại kia thì lại càng đúng dịp, càng là đi Nam Thiên Đảo thời điểm, đồng hành cái kia đối với vợ chồng trung niên.

Cái kia động vật biển chỉ có Tam Hoa sơ kỳ sức mạnh, nhưng ở trên biển uy năng tăng gấp bội, đem cái kia vợ chồng áp chế không còn sức đánh trả chút nào, ngàn cân treo sợi tóc.

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, liền giơ tay lên, một đạo kiếm khí liền chém tới.

“Ầm ầm ầm!”

Nước biển bị trực tiếp phách mở, nhấc lên cao mấy chục trượng sóng tường, kiếm khí hóa thành một mảnh vòng xoáy khổng lồ, hướng về cái kia động vật biển đánh chém tới.

Vợ chồng trung niên giật nảy cả mình, nhưng làm thấy rõ người tới sau, đều là lộ ra vẻ mừng rỡ như điên.

PS: Bạn nào có nguyệt phiếu thì đề cử bộ Chân Võ Thế Giới ủng hộ mình nhé!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 623: Cường Giả Động Phủ, Kim Ngao Đảo Đệ Tử

Đứng đầu đề cử: Đại Chủ Tể Thiên vực Thương Khung Thánh Khư tuyết ưng lãnh chúa tổng giám đốc hoa khôi của trường ỷ lại vào ta Bất Hủ người phàm mới đại minh đế quốc Huyền giới cánh cửa vừa nghĩ vĩnh hằng

“Ầm ầm!”

Cái kia động vật biển mắt dọc trên có lực lượng kỳ dị, vỗ xuống sóng kiếm bị đối phó, không ngừng ở trên không bên trong phân giải.

Dương Thanh Huyền mặt không biến sắc, lại ra một chiêu kiếm, trên bầu trời hiện ra tảng lớn hỏa diễm, điên cuồng tập kích mà xuống!

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Hỏa diễm kiếm khí đánh vào biển sóng bên trong, đem cái kia động vật biển chống lên kết giới chém nát, toàn bộ Đại Hải đều sôi trào.

Cái kia động vật biển đứng ở sóng biển trên, bị chém trốn đằng đông nấp đằng tây, hoảng sợ liếc mắt nhìn Dương Thanh Huyền, quay đầu rời đi.

Dương Thanh Huyền lại ra một chiêu kiếm, kiếm thế như cầu vồng, đem toàn bộ biển trời bổ ra một đạo dài mấy ngàn trượng lỗ hổng, ở giữa cái kia động vật biển trên người, “Oành” một tiếng đem chém nát tan, huyết nhục nổ ra, bị nước biển một quyển liền hoàn toàn biến mất.

Sau đó nội đan bị Dương Thanh Huyền cách không một nhiếp, bắt vào trong tay liền cất đi.

Tam Hoa cảnh nội đan, cũng là một khoản tài sản không nhỏ, ai để hắn hiện tại gấp thiếu tiền đây, chân con muỗi cũng là thịt a.

“Đa tạ Đại nhân lần thứ hai cứu giúp!”

Vợ chồng trung niên vội vã tiến lên đến, liên tục chắp tay bái hạ.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói: “Không cần cám ơn, dùng lời nói cảm tạ cũng không có phân lượng gì, không bằng cho ta chút linh thạch đi. Các ngươi cảm giác mình mệnh trị giá bao nhiêu, thì cho bấy nhiêu đi.”

Vợ chồng trung niên một hồi mắt choáng váng, năm ấy bên trong nam tử đầy mặt dại ra, “Chuyện này...”

Dương Thanh Huyền cũng mặt già đỏ ửng, ho khan hai tiếng, nói: “Ba đại đảo liên buổi đấu giá liền sắp bắt đầu, thật sự là thiếu tiền a.”

Người đàn ông trung niên chợt nói: “Thì ra là như vậy.” Hắn trên mặt lộ ra thần sắc cổ quái, sau đó biểu hiện biến đổi, đối với phụ nhân kia liếc nhau một cái, tựa hồ làm quyết định gì, gật gật đầu, nói: “Thực sự là không khéo không thành vụng, ta hai vợ chồng lần này ra đảo, trên thực tế chính là tìm đến đại nhân, hơn nữa còn là cho đại nhân mang đến một cái kiếm tiền cơ duyên.”

“Kiếm tiền?”

Dương Thanh Huyền trong mắt sáng ngời, hắn hiện tại liền đối với cái này cảm thấy hứng thú, vội hỏi: “Cái gì kiếm tiền cơ duyên?”

Người đàn ông trung niên ôm quyền chắp tay, trước tiên tự giới thiệu mình đứng lên, “Tại hạ Giang Tân, đây là vợ Hi Dao, hai vợ chồng ta vốn là ở thứ hai mươi sáu đảo liên tu luyện. Mấy tháng trước, có một vị Tam Hoa hậu kỳ cường giả tìm tới vợ chồng ta, nói ở đảo liên hải ngoại vực phát hiện một cái hang phủ, hẳn là Thiên Vị cường giả lưu lại, để cho chúng ta vợ chồng một trận tham dự khai quật.”

“Thiên Vị cường giả lưu lại động phủ?”

Dương Thanh Huyền xung quanh lông mày hơi cau lại hạ, tựa hồ lòng có lay động.

Giang Tân đem vẻ mặt của hắn nhìn ở trong mắt, tiếp tục nói: “Một tên Thiên Vị cường giả động phủ, hai vợ chồng ta tự nhiên hết sức động tâm, ở trao đổi nửa ngày sau, liền đáp ứng. Đến rồi ứng với ước ngày ấy, thêm vào chúng ta vợ chồng, tổng cộng có mười hai người, tu vi mạnh nhất chính là tên kia mang đầu đại ca, Tam Hoa cảnh hậu kỳ.”

Nói đến đây, Giang Tân sắc mặt có chút khó coi, dừng lại, thở dài, nói: “Tìm kiếm động phủ quá trình hết sức thuận lợi, không bao lâu liền tìm được, quả nhiên vô cùng bất phàm, chỉ là vạn vạn không nghĩ tới, đột phát nguy hiểm, trừ chúng ta vợ chồng vận khí vô cùng tốt, bị mang theo lực lượng không gian hải cơn xoáy cuốn đi ở ngoài, còn lại người, bao quát vị kia mang đầu đại ca, đều ngã xuống bên trong.”

Hi Dao sắc mặt cũng khó nhìn, hiển nhiên hai người đối với lần đó thám hiểm lòng vẫn còn sợ hãi.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, toàn bộ quá trình nói quá mức hàm hồ, trên căn bản tin tức gì đều không được, không khỏi hỏi: “Hơn mười người đều có đi không về, mạnh nhất là Tam Hoa hậu kỳ, các ngươi gặp phải là nguy hiểm gì?”

“Thi thể, động vật biển thi thể!” Hai vợ chồng cùng kêu lên nói rằng.

“Thi thể?” Dương Thanh Huyền hồ nghi nói: “Là Khống Thi Thuật sao?”

Giang Tân lắc đầu nói: “Không rõ ràng, chúng ta gặp hơn mười đầu động vật biển thi thể, tất cả đều có Tam Hoa cảnh sức mạnh, cái kia chút động vật biển khi còn sống đều là hung mãnh dị thường tồn tại, không nghĩ tới chết rồi còn lợi hại như vậy. Bây giờ suy nghĩ một chút, hẳn không phải là Khống Thi Thuật, mà là cái kia trong động phủ có thể khống chế thi thể sức mạnh thần bí, cũng hoặc là vị cường giả kia khi còn sống bày ra cấm chế.”

Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Các ngươi hiện tại ắt có niềm tin có thể đánh thắng những thi thể này rồi sao?”

Giang Tân lắc lắc đầu, nói: “Không nắm chắc, bằng vào chúng ta hi vọng nhiều tìm một ít cường giả đi vào. Vốn lấy ta suy đoán, lần trước mấu chốt là chuẩn bị không đủ, đối với nguy hiểm nhận thức không đủ, lần này nếu như có thể tìm tới hai mươi tên trở lên Tam Hoa cảnh cường giả, liền hẳn không có vấn đề.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Các ngươi xác định bên trong có bảo vật?”

Giang Tân lần này nhưng là vô cùng kiên định, gật đầu nói: “Căn cứ vị kia mang đầu đại ca suy đoán, cái này động phủ hẳn là cái kia Thiên Vị cường giả trước khi chết lưu lại, vị cường giả kia suốt đời bảo vật, nên đều ở trong động phủ.”

Dương Thanh Huyền khá là động lòng, một tên Thiên Vị cường giả gia sản, nên phi thường khả quan, hắn lại hỏi: “Thời gian trên đây? Có hay không theo kịp buổi đấu giá?”

Giang Tân vỗ ngực nói: “Tuyệt đối không có vấn đề. Từ thứ mười bảy đảo liên có truyền tống trận có thể đi về thứ hai mươi sáu đảo liên, lại chuyển một cái tiểu truyền tống trận, đã đến thứ hai mươi sáu đảo liên biên giới, chúng ta lại bay năm ngày thời gian đã đến. Như là tất cả thuận lợi, đến về không biết vượt qua nửa tháng, dù cho gặp gỡ một chút phiền toái, có một tháng cũng đủ rồi."

Dương Thanh Huyền nói: "Tốt, vậy liền tính ta một người. Tìm đủ nhóm người sau, lập tức gọi ta."

"Quá tốt rồi!"

Giang Tân đại hỉ, lập tức cho Dương Thanh Huyền một khối vảy, nói: "Như là gọp đủ người, ta liền dùng này vảy thông báo đại nhân, đến thứ mười bảy đảo liên chủ trên đảo tập hợp." Chính là lúc trước Phi Long chiến hạm trên đã gặp, đại Long Quy vảy cá mảnh, dùng để cự ly ngắn đưa tin.

Dương Thanh Huyền thu hồi vảy, nói: "Ta đang muốn đi chủ đảo, chờ tin tức của các ngươi."

Nói, liền trở lại chiến hạm Thiên Phàm trên, hóa thành một vệt sáng, hướng về chủ đảo phương hướng đi.

Giang Tân vợ chồng nhìn chiến hạm biến mất ở phía chân trời, đều là một mặt ung dung bộ dạng.

Hi Dao nói: "Sư huynh, người này chỉ có Luân Hải đại viên mãn sức mạnh, nhưng có thể dễ dàng chém giết Tam Hoa sơ kỳ động vật biển, sức chiến đấu đơn giản là nghịch thiên rồi, sợ là lai lịch không nhỏ."

Giang Tân gật gật đầu, mặt không thay đổi nói rằng: "Thần thông càng mạnh càng tốt, bằng không cái kia động phủ phá không mở, lại muốn một chuyến tay không, chúng ta lần sau có thể thì chưa chắc vận tốt như vậy, bên trong có tổ sư lưu lại bí kỹ cùng bảo vật, nhất định phải lấy ra.”

Hi Dao gật đầu nói: “Ngoài động phủ nếu bố trí Hồng Thủy Trận, nói vậy Thập Tuyệt Trận trận đồ cũng ở trong đó, nếu như có thể được trận đồ, nắm giữ Thập Tuyệt Trận bày trận phương pháp... Hừ... Ta nhất định phải để Kim Ngao Đảo những người kia trả giá thật lớn!” Nàng trên mặt lộ ra tàn nhẫn vẻ.

Giang Tân cũng là sắc mặt âm trầm, hung hãn nói: “Nếu không có sư phụ của ngươi muốn bắt ngươi làm đỉnh lô tu luyện, chúng ta cũng không cần sẽ trộm lấy hắn càn khôn diệu dụng hồ lô ngọc, chạy trốn tới này Biển Đen đến. Bất quá cũng coi như là nhân họa đắc phúc, lại phát hiện tổ sư gia lưu lại động phủ, ha ha, đợi chúng ta nắm giữ Thập Tuyệt Trận, là có thể tiến vào bên trong hải vực đi tu luyện, sau đó đem càn khôn diệu dụng hồ lô ngọc luyện hóa, lại về Kim Ngao Đảo, hừ hừ, ta hiện tại đã không kịp chờ đợi muốn nhìn một chút đến thời điểm, trên mặt bọn họ vẻ mặt đó!”

PS: Bạn nào có nguyệt phiếu thì đề cử bộ Chân Võ Thế Giới ủng hộ mình nhé!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 624: Hắc Diễm Giác Ngọn Nguồn, Bảy Linh Đảo Chủ Nhân

Hi Dao giống một con khéo léo con thỏ nhỏ, tựa sát trong ngực Giang Tân, ôn nhu nói: “Sư huynh, cõi đời này chỉ có ngươi tốt với ta, Hi Dao hết thảy đều giao cho sư huynh.”

Giang Tân xoa nàng, gật đầu nói: “Yên tâm đi, nếu thượng thiên để cho chúng ta đi tới Biển Đen, lại phát hiện tổ sư gia động phủ, chính là để cho chúng ta vươn mình báo thù. Chúng ta nhất định không thể phụ lão Thiên ý tốt.”

Hi Dao có chút dáng dấp lo lắng, nói: “Nhưng là sư phụ của ta cùng mặt khác chín vị Thánh giả đại nhân, tu vi thông thiên, liền coi như chúng ta tu luyện tới Thiên Vị, cũng không làm gì được bọn họ.”

Giang Tân nói: “Ngươi yên tâm đi, bây giờ Kim Ngao Đảo, đã không phải là năm đó mười Thánh uy chấn thiên hạ thời đại. Năm đó sáng lập Kim Ngao Đảo mười vị Thánh giả, liền là Nhân Hoàng cũng phải nhượng bộ lui binh, mà bây giờ mà, từ lâu một đời không bằng một đời, liền dựa cả vào trên đảo Thập Tuyệt Trận chống. Hơn nữa sư phụ của ngươi bọn họ, đối với Thập Tuyệt Trận nắm giữ cũng hết sức có hạn, nếu chúng ta có thể sâu hơn hiểu thấu đáo Thập Tuyệt Trận huyền bí, là có thể ngược lại dùng trên đảo Thập Tuyệt Trận chế hẹn hắn nhóm. Đến thời điểm, toàn bộ Kim Ngao Đảo đều là ngươi ta vật trong túi!”

Hi Dao ôn nhu nói: “Tất cả những thứ này cũng còn quá xa, trước đem tổ sư gia động phủ mở ra nói sau đi. Cái kia Hồng Thủy

Trận khống chế, ngươi và ta lại diễn luyện một phen, lần này hẳn là sẽ không lại xảy ra vấn đề."

Giang Tân gật gật đầu, nhìn Dương Thanh Huyền rời đi phương hướng, trong mắt lập loè hàn mang, "Vì ngươi tương lai của ta, chỉ có thể lòng dạ độc ác. Chờ phá giải Hồng Thủy Trận thời điểm, chúng ta hay dùng ngược lại lợi dụng Hồng Thủy Trận đánh giết bọn họ, có thể trở thành là chúng ta bước lên đỉnh cao trên đường hài cốt, những người này cũng không có chết vô ích."

...

Dương Thanh Huyền cáo từ Giang Tân vợ chồng sau, liền một đường hướng về chủ đảo bay đi.

Đối với Biển Đen có nhất định hiểu rõ sau, cái kia chiến hạm Thiên Phàm cũng sẽ không sợ hiển lộ ra, một là Biển Đen giàu có và đông đúc, bảo vật vô cùng, hai là thứ mười bảy đảo liên nằm ở hải ngoại vực, có bản lĩnh cướp hắn Thiên Phàm người không nhiều.

Vài ngày sau, một đường Thừa Phong Phá Lãng, chém giết ba, bốn đầu động vật biển, rốt cuộc đã tới chủ trên đảo.

Bởi buổi đấu giá cùng phố chợ nguyên nhân, người trên đảo lưu lượng so với lần trước khi đến có thêm gấp ba bốn lần, làm nhiệm vụ nhân số một hồi tăng vọt.

Trong chủ điện nhiệm vụ bài trên, trừ một chút độ khó cực cao nhiệm vụ ở ngoài, tất cả đều bị người lĩnh hết, đều ở đây vì là buổi đấu giá cùng phố chợ làm chuẩn bị.

Dương Thanh Huyền ở trong chủ điện đi dạo một vòng sau, liền đi tới cái kia chút khu buôn bán.

"Ông chủ, có hay không liên quan với Hắc Diễm Giác tư liệu?"

Hắn đi tới một nhà bán ra ngọc giản cửa hàng trước mặt, bên trong có tám cái cao cỡ một người cái giá, mặt trên bày đầy hơn một nghìn thẻ ngọc, phân loại, có động vật biển thiên, có công pháp thiên, có thiên tài địa bảo thiên, có hòn đảo thiên, có đất liền thiên, vô cùng hùng vĩ khó phân.

“Hắc Diễm Giác?”

Cái kia cửa hàng ông chủ từ bên trong đi ra.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, người ông chủ này càng không là Nhân tộc, trên trán lớn lên hai cái sừng, trên người còn có thật mỏng vảy bao trùm, càng là một tên Hải tộc.

Ông chủ một đôi con mắt trình hoa tuyết trạng thái, có chút quỷ dị, nhìn hắn chằm chằm thêm vài lần, thảnh thơi nói: “Ngươi không sẽ là thuê Hắc Diễm Giác hòn đảo chứ?”

Dương Thanh Huyền lần thứ hai sửng sốt một chút, cười khổ nói: “Ta là mua đồ, lão bản ngươi hỏi đến cặn kẽ như vậy làm gì?”

Người ông chủ kia phất phất tay, nói: “Cái kia cút ngay, không có.” Nói, lại tiến vào trong cửa hàng đi tới, tựa hồ đối với chuyện làm ăn xem thường.

Dương Thanh Huyền ăn cái bế môn canh, nổi giận trong bụng, nhưng cửa hàng là người ta, có mở cửa không nhân gia định đoạt, tức giận cũng vô ích, hơn nữa nhìn người ông chủ kia bộ dạng, tựa hồ đối với Hắc Diễm Giác biết một, hai, lúc này ép tình cảm xuống, ôm quyền nói: “Ông chủ, ta đích xác là từ Hắc Diễm Giác tới, gặp một ít quái sự, cho nên muốn nhìn có hay không tương tự tư liệu.”

“Quái sự?!”

Người ông chủ kia thanh âm truyền đến, xen lẫn vẻ khiếp sợ, trong nháy mắt liền từ trong cửa hàng lướt ra khỏi, xuất hiện ở

Dương Thanh Huyền trước mặt, có chút hưng phấn theo dõi hắn, nói: “Nói nhanh lên, gặp chuyện lạ gì?”

Dương Thanh Huyền tâm niệm nhất chuyển, hỏi ngược lại: “Không biết ông chủ này có thể có liên quan với Hắc Diễm Giác tư liệu?”

Người ông chủ kia nhíu mày lại, nói: “Không có.”

Dương Thanh Huyền “Ồ” một tiếng, ôm quyền chắp tay, nói: “Cái kia quấy rầy.” Xoay người rời đi.

“Ai ai, chờ chút”

Người ông chủ kia đuổi tới, ngăn cản hắn, hỏi: “Ngươi ở Hắc Diễm Giác đến cùng gặp chuyện lạ gì?”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, vô cùng có lễ phép nói: “Quản ngươi treo sự tình? Mời cút đi.”

Người ông chủ kia sững sờ, trên mặt lập tức hiện ra vẻ giận dữ, có linh quang ở trên lân phiến lấp lóe, nhưng bất quá mấy hơi thở công phu, người ông chủ này liền đem lửa giận áp chế xuống, bình tĩnh nói: “Ta gọi A Đức, trong bằng hữu mặt mời.”

Dương Thanh Huyền vẫn như cũ vẫn duy trì mỉm cười, nói: “Trong tay ngươi không có Hắc Diễm Giác tư liệu, ta đối với ngươi cũng là không có hứng thú, không cần xin mời vào.”

A Đức trong mắt có dị sắc lấp lóe, tựa hồ đang trầm tư cái gì, sau một lúc mới nói: “Bằng hữu là từ Nam Thiên Đảo tới đi.”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh ngạc, không hiểu đối phương làm sao nhìn ra được.

A Đức thấy hắn thần thái, biết mình nói trúng rồi, cười hắc hắc nói: “Kỳ thực rất dễ đoán, Hắc Diễm Giác bảy toà kim cấp linh khí hòn đảo, vẫn không người thuê, bằng hữu nếu dám thuê đi qua, khẳng định liền trực tiếp chọn lớn nhất Nam Thiên Đảo.”

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, nguyên đến đơn giản như vậy.

A Đức thấy hắn thừa nhận, lúc này sắc mặt trở nên nghiêm nghị, ôm quyền nói: “Liên quan với Hắc Diễm Giác cùng cái kia bảy Linh Đảo, mặc dù cũng không có thẻ ngọc tư liệu, nhưng ta trong đầu lại biết không ít thứ, sẽ không biết các hạ là hay không có hứng thú nói chuyện.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Vậy liền quấy rầy.”

Nói, liền theo cái kia A Đức tiến nhập tiểu điếm bên trong.

Bên trong còn có tầng ngăn cách, là một gian vô cùng nhỏ hẹp, nhưng cũng thư thích gian phòng. Bên trong một cái trên ghế nằm bày ra da cừu, còn có một chiếc bàn bạch ngọc tử, mặt trên bày đặt tuyệt đẹp trà cụ. Gian phòng bốn phía, còn có bốn cái cái giá, mặt trên bày rất nhiều tuyệt đẹp thẻ ngọc.

A Đức cong ngón tay búng một cái, cái kia bạch ngọc trên bàn một cái trà lô, lập tức dấy lên ngọn lửa màu xanh lam, bắt đầu pha trà.

Dương Thanh Huyền không chút biến sắc, biết đây là một loại yêu hỏa, chỉ có điều từ uy năng cùng đẳng cấp nhìn lên, so với hắn giờ khắc này thao túng hiện ra ngọn lửa màu trắng kém xa lắm.

A Đức cũng không nói chuyện, rất mau đem nước trà đốt xong, cho Dương Thanh Huyền pha một chén, chính mình cũng rót đầy một chén, lúc này mới nâng chén kính một hồi.

Hai người uống một hơi cạn sạch sau, A Đức mới chậm rãi nói rằng: “Trên thực tế, cái kia Hắc Diễm Giác bảy Linh Đảo, vẫn luôn là ta tổ tiên sản nghiệp, cho đến ta tằng tổ phụ đồng lứa thời điểm, mới bán cho thứ mười bảy đảo liên."

Dương Thanh Huyền cả kinh há to mồm đến, không nghĩ tới lại có như nguồn gốc này, hắn khiếp sợ nói rằng: "Cái kia Hắc Diễm Giác bên trong tất cả, các hạ nên rõ như lòng bàn tay?"

A Đức lắc lắc đầu, nói: "Rõ như lòng bàn tay không thể nói được, nhưng xác thực biết đạo không ít chuyện, cái kia bảy hòn đảo vị trí phân bố trật tự, ngươi cũng biết trong đó quy tắc?"

PS: Bạn nào có nguyệt phiếu thì đề cử bộ Chân Võ Thế Giới ủng hộ mình nhé!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 625: Chuyện Cổ Quái, Nghi Hoặc Tầng Tầng

Dương Thanh Huyền nói: “Tục truyền là căn cứ Bạch Hổ thất tinh vị trí bài bố xuống?”

A Đức liếc mắt nhìn hắn, cười nói: “Xem ra ngươi cũng không phải là không biết gì cả a, không sai, chính là Bạch Hổ thất tinh, mà tại hạ tổ tiên, chính là Bạch Hổ thất tinh túc bên trong tố túc.”

“A?” Dương Thanh Huyền há to miệng, tin tức này quá để hắn ngoài ý muốn.

Hoa Giải Ngữ cùng Cổ Hạt càng là ngây ngẩn cả người, trên mặt đều lộ ra biểu tình cổ quái.

A Đức cười nói: “Bốn Thánh Linh từ thời đại trung cổ bắt đầu liền sa sút, hiện tại càng là lặng yên không một tiếng động. Thậm chí hơn nữa tuổi còn trẻ cũng không biết từng có bốn Thánh Linh, cùng với bọn họ tinh tú nhóm, đã từng cỡ nào phong quang quân lâm quá vùng đất này.”

Nói thời điểm, trong mắt hắn lập loè tự giễu ánh sáng, nhưng Dương Thanh Huyền lại nhạy cảm bắt lấy, cái kia tự giễu bên trong, có một tia tự hào.

Dương Thanh Huyền thử dò xét hỏi: “Nói như thế, này bảy Linh Đảo bố trí, là lệnh tổ lệnh tiên gây nên?”

A Đức gật gật đầu, nói: “Có lẽ vậy, nhưng không ai đã nói với ta, chỉ là theo suy lý mà nói, có lẽ vậy, ta ra đời thời điểm, cái kia bảy Linh Đảo cũng đã không thuộc về nhà ta.”

Dương Thanh Huyền hỏi tới: “Lệnh tằng tổ phụ vì sao phải bán ra bảy Linh Đảo?”

A Đức nhìn hắn, im lặng một hồi, mới nói: “Tinh tú nhóm đã từng quân lâm vùng đất này, có thể dời non lấp biển, chuyển đấu đổi sao, nắm giữ lớn lao uy năng. Nhưng theo Thánh Linh suy nhược, tinh tú sức mạnh cũng ở dài dòng năm tháng bên trong thoái hóa. Cái kia bảy Linh Đảo vốn là dùng để phụ trợ tu luyện, kết quả nhưng ngược lại thành cản tay, bởi vì ta tằng tổ phụ sức mạnh quá yếu, không cách nào hữu hiệu vận dụng bảy Linh Đảo a.”

Dương Thanh Huyền giật mình không thôi, nói: “Như thế nào hữu hiệu vận dụng?”

A Đức nhấp ngụm trà, liếc mắt nhìn hắn, nói: “Ta đã nói rồi nhiều như vậy, ngươi có cũng phải nói một chút liên quan với ngươi nhìn thấy quái dị sự tình?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, biết đây là trao đổi thông tin, ai cũng không muốn đem toàn bộ nói ra, bằng không ở đối phương trong mắt, trong nháy mắt liền mất đi giá trị.

Hắn nghĩ một hồi, nhân tiện nói: “Lần này ta từ Nam Thiên Đảo đi ra, gặp hắc viêm.”

A Đức cánh tay run lên, bộ phận nước trà văng ra ngoài, đầy mặt thần sắc, lập tức từ từ khôi phục bình thường, hớp miếng trà, nói: “Ngươi vận khí rất tốt, lại không chết.”

Dừng lại, hắn lại cổ quái nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Phát tài chứ?”

Dương Thanh Huyền suýt chút nữa không có đem một ngụm trà phun ra, ho kịch liệt vài tiếng, nói: “Cũng còn tốt, cũng còn tốt.”

A Đức mỉm cười nói: “Gặp gỡ hắc viêm không chết, cũng không chỉ ngươi một cái, ta ở đây rất nhiều năm, cũng đã từng nghe nói không ít lần. Ngoại trừ hắc viêm ở ngoài, nên còn có gì đó cổ quái sự tình, để cho ngươi không thể không đến tìm tư liệu?”

Dương Thanh Huyền hỏi ngược lại: “Ngươi cho là nên là cái gì chuyện cổ quái đây?”

A Đức không đáp, mà là chi phối hạ chén trà, mới chậm rãi nói: “Càng ngày càng thường xuyên, lần trước hồ nước xuất hiện, là vào lúc nào đây?” Hắn bông tuyết kia trạng con mắt ngưng tụ, làm ra trầm tư hình.

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, lập tức ý thức được chính mình thất thố, hơn nữa phát phát hiện đã bị A Đức bắt được.

A Đức khẽ mỉm cười, sau đó hai mắt theo dõi hắn, thu lại nụ cười, nói: “Ngươi ở đó trên hồ nước, có thể nhìn thấy gì?”

Dương Thanh Huyền tay phải nắm tay, đặt môi một bên, ho khan hai tiếng, nói: “Không có thấy cái gì, chính là hồ nước đột nhiên biến mất rồi, để ta cảm thấy kỳ quái mà thôi.”

A Đức sầm mặt lại, quát lên: “Ngươi nói dối!”

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Ồ? Vậy ngươi cảm thấy ta nên nhìn thấy gì?”

A Đức mặt âm trầm, nhìn chòng chọc vào Dương Thanh Huyền, trong ánh mắt thậm chí thỉnh thoảng lập loè ra sát khí.

Dương Thanh Huyền mặt không thay đổi ngồi ở đó, lại như cùng mình không chút liên hệ nào giống như vậy, chỉ là nội tâm cảnh giác, đã tăng lên tới cực hạn, đề phòng A Đức đột nhiên ra tay làm khó dễ.

Sau một lúc, A Đức mới thở dài, phất tay nói: “Ngươi đi đi, có thể gặp được hồ kia bạc, cũng coi như là người hữu duyên. Nhưng ngươi thật không có có thành ý, ta cũng không muốn hàn huyên với ngươi xuống.”

Dương Thanh Huyền thấy hắn thật sự không cao hứng, rồi mới lên tiếng: “Ta ở trên hồ nước, thấy được một cô gái.”

“Nữ tử?” A Đức sững sờ, tựa hồ có hơi bất ngờ, nghĩ một hồi, nói: “Cô gái kia dáng dấp ra sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Cô gái kia mặt mày như tranh vẽ, tướng mạo tuyệt mỹ, hai mắt mắt phượng hẹp dài, đôi môi không điểm mà chu, trước ngực một màu máu đỏ Thái Dương Thần Văn, vô cùng chói mắt.”

“Thái Dương Thần Văn?! Chi! Là Dạ Hậu!!”

A Đức trong nháy mắt mặt không có chút máu, thất thanh kêu to.

Một lời ra, lập tức ý thức được chính mình lỡ lời, vội vàng dùng tay che miệng, nhưng trong mắt nhưng là tràn ngập khó có thể dùng lời diễn tả được hoảng sợ, thân thể cường tráng cũng run lẩy bẩy.

“Dạ Hậu?”

Dương Thanh Huyền lần đầu tiên nghe nói danh tự này, khá là quái lạ, này Dạ Hậu là như thế nào nữ nhân, càng sẽ làm như vậy một tên cường đại Hải tộc như vậy run rẩy.

A Đức thực lực, thâm tàng bất lộ, liền ngay cả Dương Thanh Huyền đều tra không dò ra nửa phần, có thể là Toái Niết cảnh tồn tại.

Nếu không có nơi này là thứ mười bảy đảo liên chủ điện, nghiêm cấm bất luận người nào ra tay, hắn cũng sẽ không bình tĩnh như thế.

Có thể để một tên Toái Niết cảnh cường giả nghe tiếng run rẩy, chắc chắn sẽ không chỉ là Thiên Vị đơn giản như vậy.

Một hồi lâu, A Đức mới khôi phục sắc mặt, chỉ là trong cặp mắt kia nhưng hiện ra nồng nặc nghi hoặc.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Dạ Hậu là người phương nào?”

A Đức mặt âm trầm, chậm rãi nói rằng: “Dạ Hậu là Biển Đen cường giả số một, hoặc giả nói là Biển Đen chủ nhân, hết thảy nội ngoại hai mảnh hải vực, hơn một nghìn đảo liên đám, tất cả đều lấy Dạ Hậu làm đầu, nghe hiệu lệnh.”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, sợ hãi nói: “Biển Đen chi chủ! Làm sao sẽ rửa ảnh ở trên hồ nước? Cái kia mảnh hồ nước rốt cuộc là cái gì?!”

A Đức ngồi ở trên ghế, trầm mặc rất lâu, phất tay nói: “Ngươi đi đi, trò chuyện đến đây là kết thúc.”

Dương Thanh Huyền trên mặt xẹt qua sắc mặt giận dữ, âm trầm nói: “Này sẽ là của ngươi thành ý?”

A Đức lạnh lùng nhìn hắn, nói: “Ta tiết lộ tin tức đã đủ nhiều, giá trị to lớn cách xa ở của ngươi bên trên, liên quan với Dạ Hậu chuyện, ngươi tốt nhất miệng kín như bưng, bằng không ngươi liền không thấy được mặt trời của ngày mai.”

Dương Thanh Huyền mặc dù nộ, nhưng vẫn là bình tĩnh lại, nói: “Ta hỏi một vấn đề cuối cùng, liên quan với Dạ Hậu ngươi biết được bao nhiêu?”

Mấu chốt là này Dạ Hậu cùng Tử Diều Hâu dài đến quá mức giống, để hắn không thể không đi tìm hiểu.

A Đức nói: “Ta chỉ biết là nàng là Nhân tộc, tính tình vui giận Vô Thường, tính khí táo bạo, lòng dạ độc ác, toàn bộ Biển Đen mấy ngàn Chủ Ti, tất cả đều bị nàng quản ngoan ngoãn.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Không còn?”

A Đức nói: “Không còn.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới ôm quyền nói: “Cáo từ.”

Nói, liền rời đi A Đức cửa hàng.

Ở giải khai một chút Hắc Diễm Giác bảy Linh Đảo, cùng với trên hồ nước cô gái bí ẩn chuyện sau, Dương Thanh Huyền trái lại có chút lòng rối loạn.

Trong đó thiếu sót quá nhiều tin tức, để hắn một hồi không tìm được manh mối.

Cổ Hạt lạnh rên một tiếng, nói: “Trên đời không buồn phiền, lo sợ không đâu. Sở dĩ buồn phiền nhiều lắm, sẽ là của ngươi thực lực quá cặn bã a, cái gì cũng đừng nghĩ, sớm một chút đem thực lực tăng lên, sau đó có chuyện gì, trực tiếp đem Dạ Hậu chộp tới hỏi một chút không phải?”

PS: Các anh em cho mình xin ít nguyệt phiếu đề cử bộ Chân Võ Thế Giới ủng hộ mình với!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 626: Bì Bì Hà, Biển Đen Chi Nhãn

“Ý kiến hay, ta thừa nhận ta là cặn bã, chuyện này liền giao cho Cổ Hạt huynh đi công việc, làm sao?”

“Được đó, ngươi trước nắm Hoang đan đem ta khôi phục thực lực, ta cũng không tin chỉ là một người phụ nữ có thể làm khó dễ được ta!”

“Lời này nghe tới, làm sao giống như là muốn gạt ta Hoang đan?”

“Coi như không tìm ta ra tay, tìm những người khác ra tay, cũng là phải trả tiền chứ? Chút tiền này đều không nỡ, làm sao bắt Dạ Hậu?”

“Cổ Hạt huynh, ngươi không ngu ngốc a, thiệt thòi ta vẫn còn coi ngươi là người đàng hoàng.” Dương Thanh Huyền lật ra khinh thường, nói: “Hôm nay lên, ngươi liền làm ta cố vấn được rồi, ta mỗi ngày cho ngươi nhiều hơn hai khối Hoang đan.”

Hoa Giải Ngữ chen lời nói: “Thanh Huyền ngươi cả nghĩ quá rồi, như vật này là ngu xuẩn vật, làm sao có khả năng ngao dài như vậy năm tháng sống đến bây giờ? Mà theo chân nó cùng thời đại những Hoang tộc kia cường giả, trên căn bản đều chết hết.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, như có điều suy nghĩ gật đầu nói: “Nói rất đúng, là ta coi thường này ngu xuẩn vật, xem ra sau này được đề phòng điểm hắn, chớ bị hắn hãm hại.”

Cổ Hạt giận dữ, mắng: “Một đường lại đây, nếu không phải là có ta giúp đỡ, hai người các ngươi đã sớm quy thiên, lại còn nói ta hại ngươi nhóm. Nếu như có thể khôi phục năm đó thực lực, không đi bắt cái kia Dạ Hậu là chó.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Hảo hán không đề cập tới năm đó dũng, thực lực vật này, được nhìn về phía trước.”

Ba người trước tiên trò chuyện, bên cạnh một người đàn ông tử đột nhiên nhảy ra, tướng mạo quái lạ, đầu lâu đánh dài, sau đầu lại có vỏ cứng, ngăn ở Dương Thanh Huyền trước mặt, một mặt lấy lòng cười quyến rũ, “Đại nhân, có muốn hay không hướng đạo?”

“Hướng đạo?”

Dương Thanh Huyền quét qua này Hải tộc, chỉ có Chân Võ cảnh sơ kỳ thực lực, ở đây trên biển rộng xem như là cặn bã, hỏi: “Cái gì hướng đạo?”

Cái kia Hải tộc hắc tiếng nói: “Nhìn đại nhân dáng vẻ, tựa hồ lung tung không có mục đích, nên là lần đầu tiên đến chủ đảo chứ? Không biết đại nhân có nhu cầu gì? Chúng ta Bì Bì Hà bộ tộc, là toàn bộ Thương Khung tinh vực, sáu đại trong thủy vực, số người nhiều nhất Hải tộc một trong, đối với toàn bộ Đại Hải, cùng với các đại hòn đảo, đều có sâu đậm nhận thức cùng giải khai, là thiên nhiên hướng đạo bộ tộc. Ta gọi Bì Long, đối với thứ mười bảy đảo liên đồ vật không chỗ nào không biết, đại nhân tìm ta làm hướng đạo, chỉ cần tiêu tốn cực ít linh thạch, là có thể tiết kiệm cực đại thời gian.”

Dương Thanh Huyền nhìn trái phải một cái, ở trong đại điện đầy rẫy không ít Bì Bì Hà tộc người, hãy cùng kéo xe kéo tựa như, dẫn các loại võ giả đông đi tây xuyến, ở bên trong cung điện giảng giải, biết này Bì Long không nói giả, lúc này hỏi: “Làm sao thu lệ phí?”

Bì Long gặp có sinh ý rồi, mừng lớn nói: “Một ngày hai trăm khối linh thạch trung phẩm.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta nào biết ngươi là có hay không đáng cái giá này?”

Bì Long vỗ bộ ngực, lời thề son sắt nói: “Ở toàn bộ thứ mười bảy đảo liên bên trong, so với ta tốt hơn hướng đạo tuyệt đối tìm không ra ba cái, nếu là ta Bì Long cũng không biết, cơ hồ là không có người biết.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, lúc này cho hắn hai trăm linh thạch trung phẩm, nói: “Như là để ta hài lòng, còn sẽ có tiền típ.”

Bì Long đại hỉ, biết gặp được tài chủ, vội hỏi: “Nhất định để đại nhân mãn ý, không biết đại nhân có nhu cầu gì?”

Dương Thanh Huyền nhìn chung quanh vài lần, thấp giọng hỏi: “Liên quan với Dạ Hậu, ngươi biết được bao nhiêu?”

Bì Long hoàn toàn biến sắc, một hồi trở nên không có chút hồng hào, tàn nhẫn tàn nhẫn lườm hắn một cái, đem hai trăm linh thạch vứt trở về, quay đầu rời đi.

Dương Thanh Huyền một hồi kéo hắn lại, hai trăm linh thạch nhét vào trở lại, nói: “Ta không hỏi cái vấn đề này.”

Bì Long đầy mặt cảnh giác theo dõi hắn, nhìn xuống cái kia hai trăm linh thạch, nuốt nuốt nước miếng, nhưng vẫn như cũ chuyển đầu phải đi.

Dương Thanh Huyền lại bỏ thêm hai trăm khối linh thạch đi tới.

//truye

ncuatu i .net/ Bì Long lúc này mới dừng lại, do dự sau một lúc, đem này bốn trăm linh thạch cất đi, nói: "Chỉ mong ngươi nói lời giữ lời, tuyệt đối không nên chính mình tìm đường chết, còn làm phiền hà ta."

Dương Thanh Huyền mỉm cười, nói: "Yên tâm đi, ta vừa nãy cũng chỉ là đột nhiên hiếu kỳ mà thôi."

Bì Long nói: "Cõi đời này tử vong to lớn nhất nhân tố là ngũ suy, thứ yếu liền là tò mò tâm."

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nở nụ cười, cảm thấy này Bì Bì Hà nói còn thật có đạo lý, không được gật đầu.

Bì Long lúc này mới trấn định một ít, ôm quyền nói: "Không biết đại nhân muốn tìm cái gì?"

Dương Thanh Huyền hỏi: "Đối với Hắc Diễm Giác, ngươi biết được bao nhiêu?"

Bì Long sững sờ, sắc mặt có chút quái lạ, nhìn xuống phía trước cái kia A Đức cửa hàng, nói: "Đại nhân mới từ A Đức trong cửa hàng đi ra, nên được đến không ít tin tức đi, sẽ không biết còn thiếu cái nào?"

Dương Thanh Huyền nói: "Nam Thiên Đảo trên hồ nước, ngươi biết không?"

Bì Long lần thứ hai hoàn toàn biến sắc, đem cái kia bốn trăm linh thạch lấy ra, trả cho Dương Thanh Huyền, nói: "Buôn bán của ngươi ta không làm, ngươi sớm muộn sẽ chết tại đây mảnh hải vực."

Dương Thanh Huyền đẩy trở lại, nói: "Điều này cũng không có thể nói, vậy cũng không thể nói, có thể nói cái gì? Muốn ngươi này hướng đạo làm gì?"

Bì Long lạnh lùng nói: “Biển Đen trên là có không ít cấm kỵ, ngươi hỏi hai vấn đề đều ở trong đó.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vấn đề thứ nhất ta không hỏi, nhưng này vấn đề thứ hai, ta ra hai ngàn khối linh thạch trung phẩm, ngươi đem biết đến đều nói cho ta.”

Bì Long trở nên trầm mặc, có chút động lòng.

Hai ngàn khối linh thạch trung phẩm, tương đương với hắn mười trời thu vào, hơn nữa còn phải là mười ngày đều có làm ăn.

Dương Thanh Huyền nói: “Ba ngàn khối.”

Bì Long thở dài, nói: “Thành giao.”

Ngay sau đó, Dương Thanh Huyền giao hàng linh thạch, Bì Long nhìn bốn phía vài lần, nói: “Đi theo ta.”

Hai người hết sức mau rời khỏi chủ điện, đi tới một mảnh không người rặng đá ngầm trên, Bì Long hết sức cẩn thận, nhìn bốn bề vắng lặng, mới nói: “Ngươi là từ đâu nghe tới Nam Thiên Đảo trên có hồ?”

Dương Thanh Huyền qua loa lấy lệ nói: “Bằng hữu.”

Bì Long trầm mặc hạ, nói: “Bằng hữu ngươi vẫn còn chứ?”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Còn đang là có ý gì?”

Bì Long nói: “Nói đúng là đã chết rồi sao?”

Dương Thanh Huyền cười mắng: “Chết làm sao nói cho ta biết?”

Bì Long nghĩ một hồi, thở dài, nói: “Hồ kia bạc, cổ xưa tương truyền, là Biển Đen chi nhãn, là Biển Đen Tinh Linh, mở mắt ra.”

“Biển Đen chi nhãn? Biển Đen Tinh Linh?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt cổ quái nói: “Cái khái niệm này quá trừu tượng đi?”

Bì Long nói: “Thiên địa vạn vật đều có linh, các ngươi Nhân tộc có linh, chúng ta Hải tộc cũng có linh, mà những hoa cỏ này cây cối, thậm chí là Thạch Đầu, cũng có linh. Như vậy, nhạ một cái lớn Biển Đen, tự nhiên cũng là có linh. Bình thường thời điểm, toàn bộ Biển Đen đều đang say giấc nồng, chỉ là sẽ ngẫu nhiên tỉnh lại, trợn mở con mắt của nó, hồ kia bạc chính là Biển Đen chi nhãn.”

Dương Thanh Huyền cảm thấy này giải thích có chút đồ phá hoại, nhưng tu vi của đối phương chỉ có Chân Võ cảnh, sợ là nhận thức cũng hết sức có hạn, nghĩ một hồi liền hỏi: “Vậy vì sao này Biển Đen chi nhãn, chỉ có thể xuất hiện trên Nam Thiên Đảo đây?”

Bì Long nói: “Biển Đen chi nhãn, cũng không phải là chỉ trên Nam Thiên Đảo, cũng biết xuất hiện ở cái khác đảo liên. Chỉ có điều thứ mười bảy đảo liên bên trong, chỉ biết xuất hiện ở Nam Thiên Đảo.”

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, ngơ ngác nói: “Những địa phương khác cũng sẽ có?”

PS: Các anh em cho mình xin ít nguyệt phiếu đề cử bộ Chân Võ Thế Giới ủng hộ mình với!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 627: Bạch Hổ Hành Cung, Cao Nhất Đãi Ngộ

Bì Long nói: “Đúng, Biển Đen chi linh, là không chỗ nào không có mặt, dùng con mắt của nó dò xét toàn bộ hải vực.” Trong giọng nói, mang theo vô cùng kính ý, thậm chí là sợ hãi.

Dương Thanh Huyền trở nên trầm tư, thầm nghĩ: “Cái kia trên hồ nước rửa ảnh ra Dạ Hậu bộ dạng, lại là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ là Biển Đen chi linh đang nhòm ngó Dạ Hậu?”

Bì Long thấy hắn không nói, tiếp tục nói: “Có thể thấy được Biển Đen chi nhãn, là bằng hữu ngươi phúc khí, nhất định phải cực kỳ dáng vóc tiều tụy quỳ lạy, nếu không sẽ có tai nạn phủ xuống.”

Dương Thanh Huyền thầm nói: “Hồ kia bạc cũng đã không còn, quỳ lạy cọng lông a.” Hắn theo miệng hỏi: “Cái gì tai nạn?”

Bì Long sắc mặt có chút khó coi, ngưng mắt nhìn hắn, nói: “Thường thấy nhất tai nạn, chính là nuốt chửng hết thảy hắc viêm, một khi Biển Đen chi linh tức rồi, thì sẽ hạ xuống hắc viêm, đốt cháy tất cả tội nghiệt.”

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, nghĩ một hồi, nói: “Nếu Biển Đen chi nhãn khắp nơi đều có, vậy này hắc viêm chắc cũng là khắp nơi đều có?”

Bì Long gật gật đầu, nói: “Đúng, căn cứ ghi chép, không chỉ có là thứ mười bảy đảo liên Hắc Diễm Giác, cái khác hải vực cũng từng có hắc viêm xuất hiện.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia Hắc Diễm Giác bảy Linh Đảo, cùng những việc này sẽ có hay không có quan hệ?”

Bì Long nghĩ một hồi, nói: “Có lẽ sẽ có quan hệ, ta nghe tổ tiên đã nói, Hắc Diễm Giác nơi này, là năm đó A Đức tổ tiên, Bạch Hổ tinh túc mở ra tới, đồng thời ở bảy Linh Đảo phía dưới, còn có Bạch Hổ hành cung.”

“Bạch Hổ hành cung?” Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi.

Bì Long gật đầu nói: “Đây là cổ xưa tương truyền thuyết pháp, chỉ là qua nhiều năm như vậy, cũng không có người thật sự gặp Bạch Hổ hành cung. Hơn nữa truyền thuyết này, sợ cũng chỉ có vô cùng ít người biết.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ta hiểu được, một cái vấn đề kế, ở đây thứ mười bảy đảo liên bên trong, làm sao kiếm tiền nhanh nhất?”

Bì Long sững sờ, quan sát Dương Thanh Huyền vài lần, không nghĩ tới hắn sẽ như vậy hỏi, trầm tư một chút, nói: “Thực lực càng mạnh, kiếm tiền lại càng dễ dàng. Giống chúng ta Chân Võ cảnh tồn tại, một tháng có thể tiếp bảy, tám lần chuyện làm ăn, kiếm lời cái một hai ngàn linh thạch liền phi thường vui vẻ. Những đại nhân vật kia tiếp nhiệm vụ, một lần là có thể kiếm lời mấy trăm ngàn, thậm chí là hơn mấy trăm ngàn vạn. Có lúc số may, ở trong vùng biển tìm được bảo bối gì, hơn trăm triệu cũng là chuyện thường xảy ra. Ngoại trừ cướp đốt giết hiếp ở ngoài, kiếm tiền nhanh nhất chính là làm nhiệm vụ.”

Dương Thanh Huyền thở dài, xem ra quả nhiên không có đường tắt, tiếp tục hỏi: “Ngươi có nghe nói qua Đại La thương hội?”

Bì Long nghĩ một hồi, nói: “Là đại lục vị diện tới được thương hội sao? Ta thật giống nghe nói qua, thật giống ở thứ bốn mươi chín đảo liên trên có chi nhánh, từ nơi này truyền đưa quá khứ, cần phải hao phí 50 ngàn linh thạch.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Có hay không chuyên môn thu mua nội đan địa phương, giá cả lại là bao nhiêu?”

Bì Long nói: “Đại nhân có rất nhiều nội đan muốn bán ra sao? Một loại mỗi bên Đại Thương sẽ đều sẽ có thu mua, giá cả cũng trên căn bản là thống nhất, rất ít sẽ có sóng chấn động. Ta chỗ này có trương đại khái giá cả đồng hồ, có thể đưa cho đại nhân.”

Nói, lấy ra một chiếc thẻ ngọc đến đưa cho Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền thần thức quét qua, bên trong ngoại trừ nội đan ở ngoài, còn có cái khác rất nhiều thông thường giá tiền của món đồ.

Bì Long nói: “Đại nhân nếu là muốn bán ra nội đan, có thể chọn Đại La thương hội này loại đại lục thương hội tiến hành bán, giá tiền của bọn hắn một loại hơi cao, thế nhưng tín dự không có Biển Đen bản thổ thương hội tốt.”

“Ta hiểu được, đa tạ.”

Dương Thanh Huyền thu hồi thẻ ngọc, trả ba ngàn khối linh thạch, liền cáo từ.

Bì Long sửng sốt một chút, không nghĩ tới nhanh như vậy liền kết thúc, nhất thời thiên ân vạn tạ, kiên trì ở phía trước dẫn đường, đem Dương Thanh Huyền dẫn tới chủ đảo truyền tống khu vực.

…

Ngày thứ hai, thứ bốn mươi chín đảo liên chủ đảo, một nhà thông thường trong cửa hàng.

Một người đàn ông tuổi trung niên nâng một tấm lệnh bài, cẩn thận chu đáo sau, một mực cung kính trao trả đến một tên thanh niên trong tay, cung kính nói: “Quả nhiên là Thanh Huyền đại nhân, không sai, từ tổng bộ sớm có tin tức truyền đến, như là gặp phải Thanh Huyền đại nhân, không tiếc bất kỳ giá nào chống đỡ đại nhân.”

Dương Thanh Huyền khá là kinh ngạc, không nghĩ tới Đại La thương hội càng cho hắn cao như vậy đãi ngộ, lúc này ôm quyền nói: “Làm phiền Trang Vũ đại nhân.”

Người đàn ông trung niên chính là Đại La thương hội ở Biển Đen mấy nhà phân điếm người tổng phụ trách, ôm quyền đáp lễ nói: “Thanh Huyền đại nhân khách khí, đây là tổng Hội trưởng đại nhân dùng đẳng cấp cao nhất cấp phát mật lệnh, hết thảy tài nguyên cùng quyền hạn, đều phải hơi lớn người phục vụ.”

Dương Thanh Huyền giật mình không thôi, không hiểu Hoa Hâm tại sao như vậy giúp đỡ hắn, như là chỉ là bởi vì Hoa Thanh hoặc là thiên đan, tựa hồ cũng không còn gì để nói.

Trang Vũ nói: “Không biết đại nhân có gì phân phó?”

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Dặn dò không dám, ta chỗ này có một ít nội đan, muốn xuất thủ rơi, hi vọng đại nhân có thể giúp đỡ.”

Trang Vũ cười nói: “Chút chuyện nhỏ này, gì Tu đại nhân tự mình lại đây? Chỉ cần dặn dò một tiếng, ta lập tức phái người tới cửa lĩnh.”

Dương Thanh Huyền lấy ra mấy túi trữ vật, đưa cho Trang Vũ, nói: “Hy vọng có thể mau chóng ra tay, đuổi tới ba tháng sau buổi đấu giá cùng phố chợ.”

Trang Vũ nói: “Yên tâm đi, có ba tháng vậy là đủ rồi.”

Hắn thần thức quét qua túi chứa đồ, biểu tình trên mặt lập tức trở nên kinh ngạc, sau đó hóa thành dại ra, mồm dài được có thể nhét vào dưa hấu, “Chuyện này... Chuyện này...”

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng nói: “Ta cũng không tan vỡ, ước chừng có ba, bốn vạn viên đi.”

“Ùng ục!”

Trang Vũ mặt một hồi liền tái rồi, trên trán bốc lên mồ hôi lạnh đến, “Chuyện này... Ba tháng phải ra khỏi rơi... Sợ là giá cả...”

Dương Thanh Huyền minh bạch ý của hắn, đi số lượng, giá cả tất nhiên sẽ tiếp tục đánh, hắn mỉm cười nói: “Không sao, hết khả năng giúp ta hấp lại linh thạch là tốt rồi. Buổi đấu giá trên có không ít thứ ta muốn, hơn nữa ta sợ những này ra rơi còn chưa đủ, muốn cùng Đại La thương hội mượn một ít, đến thời điểm trả lại.”

Trang Vũ vội hỏi: “Không thành vấn đề, này ba tháng, ta liền chủ phải ra tay những này nội đan, đồng thời tận lực hấp lại linh thạch. Đại La thương hội ở Biển Đen nghiệp vụ mặc dù không nhiều, nhưng tín dụng mỗi bên phương diện cũng không tệ, ta có thể giống cái khác thương hội triệu tập một ít linh thạch lại đây, hết khả năng thỏa mãn Thanh Huyền đại nhân nhu cầu, sẽ không biết đại nhân tính toán muốn bao nhiêu linh thạch?”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Chí ít mười lăm tỉ.”

Trang Vũ run run hạ, hiển nhiên là bị giật mình, nhưng nghĩ đến buổi đấu giá, liền biết đối phương nhất định phải đập thứ không tầm thường, mười lăm tỉ tuy rằng đáng sợ, nhưng đối lập một ít tuyệt thế công pháp hoặc là nguyên khí mà nói, còn còn thiếu rất nhiều.

Sắc mặt hắn trở nên trở nên nghiêm túc, ôm quyền nói: “Thanh

Huyền đại nhân yên tâm, ba tháng bên trong, ta nhất định đủ mười lăm tỉ linh thạch trung phẩm, đồng thời càng nhiều càng tốt.”

Dương Thanh Huyền cảm kích nói: “Đa tạ.”

Tuy rằng chẳng biết vì sao Đại La thương hội như vậy ưu đãi hắn, nhưng Hoa Hâm nhân tình này, hắn nhớ rồi.

PS: Các anh em cho mình xin ít nguyệt phiếu đề cử bộ Chân Võ Thế Giới ủng hộ mình với!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 628: Không Có Tiền Nửa Bước Khó Đi

“Ngoại trừ chuẩn bị linh thạch ở ngoài, kính xin Trang Vũ đại nhân giúp ta làm hết khả năng thu thập một ít Hoang đan, để ý nữa một hồi Xích Hỏa Lưu Chi cùng Thiên Hàng Ngân Ti.”

Vừa không sai nhân tình này đã thiếu, Dương Thanh Huyền cũng sẽ không khách khí nữa, đem chính mình cần thiết toàn bộ nói ra.

Trang Vũ nói: “Xích Hỏa Lưu Chi cùng Thiên Hàng Ngân Ti đều là Phá Thiên Đan chủ tài, vô cùng quý hiếm, ta biết gấp đôi lưu ý. Còn Hoang đan, ở Biển Đen vô cùng hiếm thấy, giá cả sợ là không ít, ta có thể liên hệ những địa phương khác phân bộ, để cho bọn họ điều vận một ít lại đây.”

Dương Thanh Huyền nói: “Từ Hư Thiên Thành điều vận, xác thực phải tiện nghi rất nhiều, cái kia vậy làm phiền.”

Trang Vũ cung kính nói: “Đại nhân khách khí, ba đại đảo liên liên hợp buổi đấu giá ta cũng có nghe thấy, đến thời điểm Đại La thương hội cũng đi bày cái sạp hàng. Buổi đấu giá đêm trước, đại nhân có thể trực tiếp đến khung hoa trên đảo tìm ta liền có thể.”

Dương Thanh Huyền luôn mãi sau khi nói cám ơn, liền rời đi thứ bốn mươi chín đảo liên, về tới thứ mười bảy đảo liên chủ đảo.

Mỗi cái đảo liên, chủ đảo đều là linh khí thịnh nhất địa phương, cũng biết mở ra một vài chỗ đi ra cho võ giả tu luyện, chỉ là cấm kỵ rất nhiều, hơn nữa giá cả không ít, nhưng dùng để ngắn ngủi dừng lại nhưng là không thể tốt hơn nữa.

Dương Thanh Huyền thuê một cái nửa mẫu đại không gian, liền bế quan tu luyện đứng lên.

Bước vào Luân Hải đại viên mãn sau, trong ngắn hạn tu vi rất khó tăng lên nữa, vì lẽ đó Dương Thanh Huyền đem tinh lực dùng ở rèn luyện thân thể, cùng với tu luyện Hư Vô Hoang Thiên Quyết trên.

Ở kim cổ trước đây, ngoại trừ Linh tộc này loại kỳ lạ chủng tộc ở ngoài, bách tộc đều là rèn luyện thân thể, lấy nguyên lực đến câu thông thiên địa, tiến hành tu luyện.

Vì lẽ đó một chủng tộc thân thể cường độ, rất lớn trong trình độ quyết định chủng tộc này độ cao, Hoang tộc có thể tiến nhập thời đại trung cổ tám đại cường tộc một trong, với bọn hắn thân thể mạnh mẽ là chặt chẽ không thể tách rời.

Dương Thanh Huyền biến thân sau khi, trong cơ thể kinh lạc con đường hoàn toàn thay đổi, thành Hoang tộc Hoang thân thể, làm cho thân thể trình độ cường hãn, trực tiếp tăng lên một cấp.

Dương Thanh Huyền trong lòng sinh ra cảm giác khác thường, như là Hoang thân thể có thể để thân thể của hắn cường độ tăng lên một tầng, vậy tu luyện đến hóa huyết đại viên mãn lời, biến thân Hoang thân thể có phải là trực tiếp thì có biết điều cảnh sức mạnh.

Ý nghĩ này để hắn hưng phấn dị thường, liều mạng dùng Hoang đan Thối Thể, rốt cục ở vài ngày sau, đạt tới hóa huyết hậu kỳ, biến thân Hoang thân thể, trực tiếp thì có đại viên mãn sức mạnh.

Mà Thâm Hồng Cổ Hạt, cũng ở dùng đại lượng Hoang đan sau, ổn định Toái Niết trung kỳ, đồng thời bắt đầu tăng trở lại.

Lần trước ở Nam Thiên Đảo gặp phải hải Hầu Tử, hắn một hồi bùng nổ ra thiên phú thần thông, để đại lượng hoang khí trôi đi, suýt chút nữa không có rơi vào Toái Niết sơ kỳ.

Chỉ là Hoang đan tồn tại, hầu như hao tổn không, cũng không đủ Hoang Khôi mấy lần ra tay rồi.

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Nếu như có thể thuận lợi đập xuống Ngũ Linh Trường Sinh Quyết cùng Hữu Phượng Lai Vũ, liền ghi nợ Đại La thương hội lượng lớn linh thạch, mà ta hiện tại liền Tam Hoa cảnh cũng không đạt đến, muốn tu luyện đến Thiên Vị, cái kia phải hơn bao kinh khủng linh thạch tiêu hao?”

Hắn ngẫm lại đều không khỏi líu lưỡi, cuối cùng đã rõ ràng rồi vì sao Thiên Vị đáng sợ như thế, chỉ là phần này linh thạch, thì không phải là võ giả bình thường có thể thừa nhận được lên, coi như ngươi có thiên phú, không có tiền cũng vô dụng.

Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, lấy ra đảo chủ lệnh bài, đem chân khí rót vào bên trong, lập tức phóng ra một mảnh ánh sáng, vật đấu giá lần thứ hai hiển hiện ra, tiến hành rồi bộ phận thay mới.

Ngũ Linh Trường Sinh Quyết cùng Hữu Phượng Lai Vũ còn ở trong đó, đồng thời nhiều hơn không ít vật phẩm.

“Hải hồn thạch!”

Đột nhiên Hoa Giải Ngữ kêu lên sợ hãi, như là chạm vào điện giống như vậy, con ngươi đều bạo đi ra.

Dương Thanh Huyền ánh mắt chuyển qua cái kia chút bổ sung vật phẩm bên trong, quả nhiên có một chuyến viết hải hồn thạch, trọng bảy lạng, dự đoán tám tỷ linh thạch trung phẩm.

Hắn trợn tròn mắt, nói: “Này lại là món đồ quỷ quái gì vậy, một khối thạch đầu trọng bảy lạng, chỉ đáng giá tám tỷ?”

Hoa Giải Ngữ một hồi lâu mới bình phục tâm tình, thận trọng nói: “Như là có khả năng, đem khối này hải hồn thạch quay phim lại.”

Dương Thanh Huyền nuốt nuốt nước miếng, hỏi: “Vật ấy làm gì?”

Không đợi Hoa Giải Ngữ hé răng, Cổ Hạt liền rầm rì nói: “Vật này có thể dưỡng hồn, gửi hồn, tương truyền vì là biển khơi hồn phách biến thành, đối với Hoa Giải Ngữ tác dụng, còn tại đằng kia Ngũ Linh Trường Sinh Quyết bên trên.”

Hoa Giải Ngữ gật đầu nói: “Không sai, ta mỗi ngày khổ tu, cũng bất quá là duy trì hồn lực không tiêu tan, nhưng dù vậy, vẫn là ở một chút điểm suy nhược. Nếu là có hải hồn thạch, là có thể dễ dàng gửi hồn, để sức mạnh trôi qua đình chỉ.”

Dương Thanh Huyền trong mắt sáng ngời, hắn cùng với Hoa Giải Ngữ mấy năm, tự nhiên biết nổi thống khổ của hắn, một mực tìm trợ giúp biện pháp của hắn, nhưng thủy chung không thể được.

Đập Ngũ Linh Trường Sinh Quyết, tuy nói chính mình cũng có thể tu luyện, nhưng càng nhiều hơn mục đích vẫn là vì Hoa Giải Ngữ, giờ khắc này nghe nói có thứ càng tốt, trong lòng ngầm ngầm đã quyết định, không tiếc bất kỳ giá nào, đều phải đem cái kia hải hồn thạch được.

Cổ Hạt nói: “Đáng tiếc quá ít, mới bảy lạng, chỉ có thể dưỡng hồn gửi hồn, như là lại nhiều hơn chút, phối hợp cái khác cường đại vật liệu, chế tạo ra một bộ thân thể đến, Hoa Giải Ngữ coi như là giải thoát rồi.”

“Thân thể?” Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Còn cần tài liệu gì?”

Cổ Hạt nói: “Giống trên người ngươi bộ kia Hoang Khôi, trên thực tế chỉ là Hoang tộc một bộ luyện hỏng con rối mà thôi, nếu muốn luyện chế ra thật đúng là thể xác, thực lực của ngươi cùng tài lực đều còn kém xa.”

Hoa Giải Ngữ nói: “Cổ Hạt huynh nói, cũng coi như là ta một cái phát triển con đường, nhưng nếu là có thể có hoàn chỉnh Ngũ Linh Trường Sinh Quyết, cũng không cần phải chế tạo thân thể, ta trực tiếp dùng Linh tộc công pháp, chuyển tu quỷ linh chi đạo, thành tựu tương lai còn có thể vượt qua năm đó.”

Cổ Hạt nghĩ một hồi, gật đầu nói: “Linh tộc đích xác có chút thành tựu, tuy rằng ở bách tộc bên trong không hiện ra, cũng không phải là thực lực bọn hắn quá yếu, chỉ là làm việc quá mức biết điều mà thôi. Năm đó Hoang diễn viên chính thành, từng hội ngộ quá Linh Vương, kết quả không biết được, nhưng diễn thành đối Linh Vương thực lực nhưng là khen không dứt miệng, ngươi nếu như có thể tu luyện tới Linh Vương trình độ, cũng có thể quát tháo cổ kim.”

Hoa Giải Ngữ cười khổ nói: “Quát tháo cổ kim, chuyện như vậy quá mức hư huyễn, ta hiện tại chỉ cầu khôi phục năm đó đỉnh cao sức mạnh, sau đó tiến thêm một bước nữa là tốt rồi.”

Cổ Hạt nói: “Của ngươi nguyện vọng này cũng không phải việc khó, then chốt chính là tiền, có tiền liền không thành vấn đề, không có tiền cũng đừng nghĩ.”

Hoa Giải Ngữ nói: “Vẫn là Cổ Hạt huynh nhìn thấu triệt.”

Dương Thanh Huyền cũng là cười khổ không thôi, tiền chính là tài nguyên tu luyện a, có tiền đi khắp thiên hạ, không có tiền nửa bước khó đi.

Không chỉ là trước mắt việc cấp bách, hải hồn thạch, Linh tu, Hoang đan, Phá Thiên Đan các loại, cái kia chút món đồ bán đấu giá trên, một nửa đều trêu đến Dương Thanh Huyền đỏ mắt, nếu như có thể tùy ý mua, những món đồ này trang bị đứng lên, sợ là Thiên Vị cường giả đều có thể đấu một trận.

Đang ở đỏ mắt nuốt nước miếng thời điểm, bỗng nhiên khối này đại Long Quy Ngư Lân mảnh có phản ứng, Dương Thanh Huyền lấy ra vừa nhìn, là Giang Tân đang kêu to hắn.

“Nhanh như vậy liền tập hợp người sao? Lánh, đi kiếm tiền.”

Dương Thanh Huyền thu hồi vảy, lóe lên liền biến mất ở bên trong mật thất.

PS: Các anh em cho mình xin ít nguyệt phiếu đề cử bộ Chân Võ Thế Giới ủng hộ mình với!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 629: Tập Hợp, Ra Biển, Ảnh Nhi

Ở chủ đảo phụ cận một toà hải Đá san hô trên, lơ lửng hai mươi người, đều là Tam Hoa cảnh tả hữu tu vi.

Giang Tân vợ chồng cũng ở trong đó.

Đồng thời hai vợ chồng song song đột phá đến rồi càng cao hơn một tầng, Giang Tân Tam Hoa trung kỳ, Hi Dao Tam Hoa sơ kỳ.

Còn lại mười tám người bên trong, chỉ có ba người là Luân Hải đại viên mãn, còn dư lại đều là Tam Hoa cảnh, cao nhất là hai tên ông lão, có Tam Hoa đại viên mãn tồn tại.

Dương Thanh Huyền vừa đến, ánh mắt quét qua, không khỏi ngây ngẩn cả người.

“Là ngươi!”

Hai mươi người bên trong, một người đàn ông nổi giận đùng đùng, nghiến răng nghiến lợi dáng vẻ, sắc mặt có chút khó coi.

Giang Tân vợ chồng thấy hắn đến, trên mặt vui vẻ, sau đó sững sờ, nói: “Hai vị nhận thức sao?”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, ôm quyền nói: “Trương Thương huynh, mấy ngày không gặp, đã đột phá đến rồi Tam Hoa trung kỳ, chúc mừng chúc mừng.”

Người kia chính là Trương Thương, rên lên một tiếng, sắc mặt giống gan heo.

Còn lại người đều cảm thấy hiếu kỳ, này Trương Thương rõ ràng đối với thiếu niên kia có địch ý, nhưng cũng một bộ kìm nén nhẫn nhịn bộ dạng, hoàn toàn không có đạo lý a.

Lấy hắn Tam Hoa trung kỳ tu vi, muốn ngược Luân Hải đại viên mãn, còn chưa phải là chuyện dễ như trở bàn tay?

Chỉ có Giang Tân vợ chồng biết Dương Thanh Huyền bộ phận thực lực, cũng đoán được giữa hai người sợ là có chút mâu thuẫn, hơn nữa thua thiệt nhất định là Trương Thương.

“Giang Tân, đợi lâu như vậy, chính là vì chờ một tên Luân Hải cảnh tiểu tử?”

Một tên Tam Hoa đại viên mãn ông lão, mặt đỏ lừ lừ, trên người mặc đại trường bào màu đỏ, rõ ràng bất mãn.

Những người còn lại cũng đều lộ ra nhỏ nhẹ sắc mặt giận dữ.

Giang Tân vội hỏi: “Hồng lão bớt giận, còn có Kim Lang đại nhân.”

Hồng lão hơi biến sắc mặt, nói: “Ngươi xin kim lãng?” Hắn cùng với mặt khác tên kia Tam Hoa đại viên mãn cường giả liếc mắt nhìn nhau, hai người trong mắt đều lộ ra vẻ kiêng dè.

Giang Tân nói: “Đúng, nhiều người sức mạnh lớn, tuy nói nhiều một người phân bảo, nhưng an toàn là số một a.”

Mặt khác tên kia Tam Hoa đại viên mãn lạnh lùng nói: “Lại thêm Kim Lang, có ba người chúng ta ở, lần này tầm bảo không lo.” Nói, liền nhắm hai mắt lại, những người khác đều không ở trong mắt hắn.

Những người còn lại mặc dù bất mãn trong lòng, nhưng cũng không dám biểu lộ ra.

“Ha ha, Cao Sơn đại nhân liền đối với bản tọa tự tin như thế sao?”

Một đạo quái dị hắc tiếng truyền đến, không trung kim quang lóe lên, Đại Hải “Rầm” một tiếng, cái kia rặng đá ngầm “Oanh” nổ nát.

Mọi người thất kinh, đều là hướng về bốn phía tản đi, ở đó nổ tung bọt nước trên, chẳng biết lúc nào đứng nghiêm một người đàn ông tuổi trung niên, tóc nửa trắng nửa đen, một con mắt bị trùm mắt che lại, một con khác màu mắt xanh sẫm, mang theo nồng nặc tà khí.

Cao Sơn vung một cái ống tay áo, đem chung quanh hơi nước đều đãng mở, lạnh lùng nói: “Ngươi liền không thể khiêm tốn một chút sao?”

Kim Lang đãi giọng nói: “Ha ha, ta đã rất biết điều, ngươi không thấy những người này đều còn sống không? Một cái cũng chưa chết.”

Người người đều là hơi thay đổi sắc mặt, đã sớm nghe nói người này tính tình quái đản, phẩm đức biến thái, bây giờ xem ra, hơn nửa không giả, tất cả đều đối với hắn nổi lên lòng đề phòng.

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, ngự không ở trên mặt biển, lạnh lùng đảo qua Kim Lang, đích thật là Tam Hoa cảnh đại viên mãn, nhưng cũng cho hắn một loại cảm giác nguy hiểm, biết người này sức chiến đấu, tuyệt không chỉ nhìn bề ngoài đến đơn giản như vậy, bất quá cái kia hồng lão cùng Cao Sơn, cũng tựa hồ không phải hạng dễ nhằn, ba người này sợ đều là kẹt ở Tam Hoa cảnh tột cùng tồn tại, không thể lấy phổ thông Tam Hoa đại viên mãn đi độ lượng.

Giang Tân vội vã tiến lên, ôm quyền chắp tay nói: “Xin chào Kim Lang đại nhân.”

Kim Lang gật gật đầu, nói: “Đi thôi, đừng chậm trễ thời gian, không người chứ? Có người cũng không đợi.”

Giang Tân vội hỏi: “Không người.”

Cao Sơn rên lên một tiếng, nói: “Còn có mặt mũi nói làm lỡ thời gian? Tất cả mọi người thời gian đều bị ngươi làm trễ nãi.”

Giang Tân vội vàng hướng về mọi người ôm quyền chắp tay, sau đó nói: “Chư vị đi theo ta.”

Hắn trước đó liền hẹn trước thứ hai mươi sáu đảo liên truyền tống vị, vừa vặn một lần truyền tống hai mươi hai người đi qua.

Nửa ngày sau, ở một tòa cô đơn không đích hòn đảo bầu trời, trận làm vinh dự múc, chấn động đến mức bốn phía nước biển khuấy động, Dương Thanh Huyền đám người từ trong đó tái hiện ra.

Chung quanh đảo mênh mông vô bờ, cứ như vậy cô linh linh lập ở trên biển rộng.

Giang Tân trên mặt lộ ra thần sắc hưng phấn, cùng Hi Dao liếc nhau một cái, sau đó nói: “Nơi này là thứ hai mươi sáu đảo liên biên giới, ngàn dặm hải vực ngoại, chính là nguy hiểm không biết hải vực.”

Sau đó lấy ra một cái la bàn, ở hòn đảo bầu trời tiến hành định vị, nói: “Chư vị ta đi theo ta.”

Nói, hướng về một phương hướng bay đi.

Mọi người theo sát hắn sau đó, cùng gần nhất chính là ba tên Tam Hoa cảnh tột cùng cường giả, còn dư lại chính là Tam Hoa cảnh hậu kỳ, trung kỳ, sơ kỳ, cùng ba tên Luân Hải đại viên mãn.

Liền ngay cả phi hành thời điểm, đều theo chiếu tu vi cao thấp tự động tổ chức thành đoàn thể.

Dương Thanh Huyền một người thành đoàn, vẫn chưa cùng bọn họ hỗn cùng nhau, giữ vững khoảng cách nhất định.

“Bằng hữu.”

Đột nhiên một đạo nhỏ nhẹ truyền âm, tiến nhập Dương Thanh Huyền trong tai, hắn quay đầu lại, cái kia ba tên Luân Hải đại viên mãn bên trong, một tên tuổi thanh xuân nữ tử, đang hướng hắn cười yếu ớt, đồng thời vẫy vẫy tay.

Mặt khác cái kia hai tên Luân Hải đại viên mãn, cũng vây quanh ở nữ tử bên cạnh người, đồng thời nhìn phía hắn.

Dương Thanh Huyền vốn không muốn phản ứng, nhưng cô gái kia cười vô cùng liếm, trên mặt phảng phất có một tầng nhỏ nhẹ ảo thuật, làm người không đành lòng từ chối, hắn bóng người lóe lên, liền bay tới ba người kia bên cạnh người, nghẹ giọng hỏi: “Chuyện gì?”

Tuổi thanh xuân nữ tử lại cười nói: “Tiểu nữ tử Ảnh nhi, gặp vị bằng hữu này, không biết bằng hữu tôn tính đại danh.”

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Dương Thanh Huyền.”

Nữ tử lại giới thiệu: “Vị này chính là Phó Khâu, vị này chính là cho phép dễ.”

Dương Thanh Huyền cũng nhìn hai người kia một chút, nhẹ nhàng gõ đầu ra hiệu.

Hai người kia đều là khẽ nhíu xung quanh lông mày, tựa hồ đối với hắn thái độ lạnh nhạt có chút bất mãn, đều là rên lên một tiếng.

Ảnh nhi nhợt nhạt nở nụ cười, khai môn kiến sơn nói rằng:

“Lần này ra biển, chúng ta bốn người thực lực thấp nhất, không biết Thanh Huyền công tử có ý nghĩ gì?”

Dương Thanh Huyền đã sớm đoán được ý của nàng, nhưng không nghĩ tới nàng thẳng thừng như vậy liền nói ra, lúc này trả lời: “Dùng hết khả năng, nghe theo mệnh trời.”

Ảnh nhi trong mắt chợt lóe sáng, cười nói: “Được lắm dùng hết khả năng, mặc cho số phận, nhưng công tử nội tâm sợ không phải nghĩ như vậy chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ồ? Cái kia Ảnh nhi cô nương cho là ta hẳn là nghĩ như thế nào?”

Ảnh nhi đôi mắt đẹp lưu chuyển, cảnh giác nhìn còn lại võ giả một chút, phạm vi nhỏ truyền âm nói: “Lấy thực lực của chúng ta, như là đơn đả độc đấu, cũng không phải đối thủ của bọn họ, nếu là thật tìm tới bảo vật, chúng ta hơn nửa cũng phân không được bao nhiêu, mà mạo hiểm, nhưng không một chút nào so với bọn họ ít, lấy tiểu nữ tử góc nhìn, chúng ta phải làm đoàn kết lại, thành lập công thủ liên minh, như vậy mới có thể có đất đặt chân.”

Dương Thanh Huyền hết sức tán thành lời của nàng, nhưng là kinh ngạc nở nụ cười, nói: “Ảnh nhi cô nương nói rất có lý, bất quá ta người này độc lai độc vãng quen rồi, chưa cùng người liên thủ quen thuộc.”

Hắn này vừa nói, hai người khác đều hoàn toàn biến sắc, lộ ra vẻ giận dữ.

Phó Khâu không chút lưu tình khiển trách: “Ngu xuẩn! Chúng ta bốn người liên thủ lại, mới có một cơ hội, nếu không thì bị bọn họ ăn chắc!”

PS: Các anh em cho mình xin ít nguyệt phiếu đề cử bộ Chân Võ Thế Giới ủng hộ mình với!

Chương 630: Ẩn Giấu Nguy Hiểm, Lẻn Vào Đáy Biển

Dương Thanh Huyền nói: “Sống chết có số phú quý ở ngày, coi như bị người ăn, cũng là thực lực mình không đủ, không oán được người khác, không có gì đáng nói.”

Phó Khâu cùng Hứa Dịch đều là giận tím mặt, hai người vốn là ở rất nhiều Tam Hoa cảnh cường giả dưới áp chế, vẫn rắm cũng không dám thả, ngực đã sớm buồn phiền thở ra một hơi, không nghĩ tới đều là Luân Hải đại viên mãn tiểu tử cũng như vậy nói chuyện với bọn họ.

Hơn nữa hai người liếc mắt một cái liền nhìn ra, Dương Thanh Huyền là mới vừa bước vào Luân Hải đại viên mãn không lâu, đây càng để cho hai người lên cơn giận dữ, nếu không có hiện tại nhiều người lời, sợ là trực tiếp ra tay cho hắn chút dạy dỗ.

Ảnh nhi sửng sốt một chút, lập tức cười nói: “Thanh Huyền nói có nhất định đạo lý, thế nhưng trí tuệ cũng là thực lực một phần, nếu chúng ta có thể phát huy đầy đủ với nhau ưu thế, một lòng đoàn kết, là có thể tăng cao thực lực, tăng cường thu lợi nắm bắt, cớ sao mà không làm đây?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi tìm người khác đi.”

Nói, liền bay trở về quỹ tích của nguyên lai, không tiếp tục áp sát ba người.

Hứa Dịch tức giận đỏ cả mặt, cắn răng truyền âm qua, “Tiểu tử, ngươi thật đúng là rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, cho ngươi mặt mũi không biết xấu hổ, vừa vừa bước vào

Luân Hải đại viên mãn, liền dám theo chúng ta mấy vị Luân Hải cảnh tột cùng cường giả tranh cãi! Phải biết trong tất cả mọi người mặt, liền thực lực của ngươi nhất cặn bã!”

Dương Thanh Huyền liếc hắn một cái, ánh mắt kia thật giống như đang nói “Quản tốt chính ngươi đi”, sau đó liền chuyên tâm phi hành, mặc kệ bọn họ.

Lấy ý nghĩ của hắn, muốn kết minh cũng không phải là không thể, chỉ là ba người này không có tư cách thôi.

Hứa Dịch tức giận hầu như muốn nổ tung, cùng Phó Khâu liếc mắt nhìn nhau, đều là đầy mặt mù mịt, suy nghĩ phải cho tiểu tử này chút dạy dỗ.

Ảnh nhi nhưng là sửng sốt một chút, trong mắt lóe lên vẻ kinh dị, lâm vào trầm tư.

Trên biển rộng không có phương hướng tính, cũng không có thời gian tính, bay hơn phân nửa ngày đều là giống nhau, cũng không biết bay bao lâu, Giang Tân rốt cục cũng ngừng lại, trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn, chỉ vào phía dưới hải vực, kích động nói: “Chính là nơi này!”

Dương Thanh Huyền lấy làm ra một bộ hải đồ cùng la bàn, cẩn thận nhận ra lại phương vị, không khỏi nhíu mày lại.

Bọn họ giờ khắc này vị trí hải vực, đã vượt ra khỏi thứ hai mươi sáu đảo liên phạm vi, thuộc về màu đỏ nguy hiểm hải vực.

Cao Sơn cũng phát hiện điểm ấy, sắc mặt có chút khó coi, nói: “Ngươi không phải nói động phủ ngay ở thứ hai mươi sáu đảo liên biên giới sao?”

Giang Tân vội vàng nói: “Đại nhân, đây không phải là biên giới sao.”

Kim Lang đột nhiên vung tay lên, một đạo quỷ dị lục mang ở trên không bên trong lóe lên, sau một khắc, liền đánh trên người Giang Tân, "Ầm" một tiếng, đem đánh bay ra ngoài, không trung tung một vệt huyết quang.

"Rầm", Giang Tân trực tiếp rơi vào trong biển.

"Sư huynh!"

Hi Dao sốt sắng, thê thảm quát to một tiếng, liền xông tới đi, gặp Giang Tân trên ngực một cái lớn như vậy lỗ máu, nhưng vẫn chưa xuyên thấu, còn có khí ở, vội vàng đem hắn từ trong nước đở lên.

Giang Tân sắc mặt trắng bệch, nuốt mấy viên đan dược, giọng căm hận nói: "Kim Lang đại nhân, ngươi... Làm cái gì?!"

Kim Lang lạnh lùng nói: "Ta làm cái gì? Đem chúng ta lừa gạt đến nguy hiểm hải vực đến, không giết ngươi chính là nhân từ."

Cao Sơn cùng hồng lão cũng là đầy mặt lạnh lùng.

Cao Sơn nói: "Ta vốn cũng muốn tháo ngươi một cánh tay, lấy đó dạy dỗ, nhưng nếu Kim Lang ra tay rồi, còn chưa tính. Nếu không có phía sau còn cần dùng đến ngươi, liền thật không thể để ngươi sống nữa."

Còn lại người cũng đều lặng lẽ, tuy rằng cảm thấy Kim Lang cùng Cao Sơn quá mức bá đạo, nhưng cũng không cảm thấy bọn họ có lỗi.

Ra biển tầm bảo là một kiện chuyện phi thường nguy hiểm, an toàn vĩnh viễn là người thứ nhất, mà ẩn giấu mỗi bên loại nguy hiểm tin tức lời, chính là tội ác tày trời, người người phải trừ diệt.

Tuy rằng Giang Tân nói rõ là ở thứ hai mươi sáu đảo liên phụ cận, nhưng vẫn chưa nói là ở màu đỏ nguy hiểm khu vực, đây chính là cực đại che giấu, dù cho giết hắn đi, cũng không oan uổng.

Giang Tân hạ thấp xuống đầu, nói: “Xin lỗi, là ta sai rồi, nhất thời bất cẩn đã quên đàm luận cái này.”

đọc truyện tại

http://truyencuatui.net/ Cao Sơn lạnh lùng nhìn hắn, nói: “Sau đó hấp thụ giáo huấn đi, như là lại có thêm ẩn giấu, định giết không tha, phía trước dẫn đường.”

“Vâng.”

Giang Tân đem vết thương trên người đơn giản xử lý hạ, liền bấm một cái tị thủy quyết, cùng Hi Dao trước tiên phía trước, hướng về nước kia bên trong lẻn đi.

Kim Lang nói: “Theo sát hắn, tiểu tử này không thành thật, như là có gì ngoài ý muốn nguy hiểm, trước tiên làm thịt vợ chồng bọn họ.”

Giang Tân hai người phía trước mặt cả người run run một cái, hai người đều là mặt âm trầm, đầy mắt oán độc.

Dương Thanh Huyền cũng cùng tại mọi người trong đó, hướng về dưới nước lẻn đi.

Đây là hắn lần thứ nhất lẻn vào biển sâu, bắt đầu có chút khó chịu, dùng chân khí đẩy lên hình một vòng tròn vòng bảo vệ, nhưng những người khác đều cổ quái nhìn hắn.

“Thanh Huyền công tử là lần đầu tiên lặn dưới nước?”

Ảnh nhi bơi tới, mặt mang nụ cười nhìn hắn, nói: “Như vậy đẩy lên vòng bảo vệ lời, quá lãng phí thể lực, chỉ cần một tầng nhàn nhạt chân nguyên ở bên ngoài thân lưu chuyển, là có thể đem nước biển hữu hiệu tách ra.”

Hứa Dịch cùng Phó Khâu cũng bơi tới, khuôn mặt châm chọc cùng cười nhạo.

Dương Thanh Huyền thử một chút, quả nhiên vô cùng hữu hiệu, lúc này ôm quyền nói: “Đa tạ Ảnh nhi cô nương.”

Ảnh nhi kín đáo nói rằng: “Trợ giúp lẫn nhau, phải.”

Dương Thanh Huyền cười nhạt, gật gật đầu, liền tiếp tục theo mọi người lặn xuống.

Đột nhiên, phía trước nổi lên một mảnh ánh sáng, toàn bộ hải vực đều tựa như chấn động một hồi, sau đó chính là nồng nặc dòng máu khuếch tán mở.

Nguyên lai gặp phải một đầu cực đại hổ kình, bị Kim Lang một chưởng hóa đao, trong đó đánh thành hai nửa.

Tiên Huyết Tướng trong suốt đáy biển làm cho ô uế, mỗi bên cá lớn tôm hải loại cũng đều sợ quá chạy mất.

Cao Sơn có chút trách cứ quay đầu lại, nói: “Này hải vực vốn là không biết, giết này hổ kình, gặp phải như thế đại động tĩnh, dễ dàng đưa tới nguy hiểm.”

Kim Lang cũng có chút hối hận, mặt âm trầm, nói: “Là ta lỗ mãng.”

Một chuyến hai mươi hai người, rất nhanh sẽ khiển đến rồi đáy biển, tuy rằng tối tăm tối tăm, vốn lấy tu vi của bọn họ, vẫn là có thể thấy rõ chu vi mấy ngàn trượng đồ vật, giống như ban ngày.

Giang Tân nhận ra lại phương vị, nói: “Đi theo ta.”

Nói, liền dưới đáy biển phi hành về phía trước, lấy tu vi của bọn họ mà nói, điểm ấy nước biển lực cản căn bản là điều chắc chắn.

Bay hơn nửa giờ, đi tới một mảnh đáy biển bình địa, cùng cái khác địa Phương Bất Đồng, ở đây bên dưới tất cả đều là nát Thạch Đầu, rải ra cực đại một mảnh.

Dương Thanh Huyền trong lòng cảm giác, cách không đem một khối Thạch Đầu nhiếp vào trong tay, nhìn kỹ trận, sau đó liền bóp nát tan.

“Thanh Huyền công tử, có thể có cái gì phát phát hiện?”

Ảnh nhi không đúng lúc nghi thiếp đi qua, mỉm cười nhìn hắn.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, cũng không che giấu thanh âm của mình, nhẹ giọng nói: “Khối này hải vực thật có người chờ quá, những này Thạch Đầu cũng không phải là đáy biển thiên nhiên hình thành, hẳn là ngoại lai đồ vật.”

Lời của hắn lập tức dẫn tới mọi người ngạc nhiên, toàn bộ đều ngừng lại.

Giang Tân vợ chồng hơi thay đổi sắc mặt, nhưng lập tức khôi phục như thường.

Kim Lang liếc Dương Thanh Huyền một chút, cũng cách không hút tới một khối Thạch Đầu, thưởng thức mấy lần liền bóp nát, nói: “Làm sao mà biết?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đầu tiên chúng ta bay lâu như vậy, cũng không thấy đến cái gì Thạch Đầu, chỉ có ở đây tảng lớn đều là, bản thân cũng đã khác thường. Hơn nữa những tảngđá này, tất cả đều có sức sống có sừng, hiển nhiên không có chịu qua nước biển giội rửa, là trực tiếp chìm vào bên dưới sau, liền nằm này bất động. Như là đáy biển tự mình đản sinh hòn đá, chắc là sẽ không có sức sống sừng.”

PS: Các anh em cho mình xin ít nguyệt phiếu đề cử bộ Chân Võ Thế Giới ủng hộ mình với!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 631: To Lớn Ốc Biển

Tất cả mọi người là không được gật đầu, hiển nhiên hết sức tán đồng lời của hắn.

Cao Sơn trầm ngâm nói: “Nhưng là... Nơi này là biển rộng, đi nơi nào làm nhiều như vậy Thạch Đầu đây?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đây không phải là việc khó, có mấy loại khả năng, tỷ như nơi này có cường giả chiến đấu qua, một người trong đó người mang hệ” Thổ “thần thông, đem bốn phía nguyên tố hệ” đất “ngưng tụ đến, công kích đối thủ, tạo thành diện tích lớn hòn đá chồng chất, nhưng khả năng này cũng không lớn. Như là hệ” Thổ “công kích, những tảngđá này không sẽ như thế đều đều trải rộng đáy biển. Còn có một khả năng tính rất lớn, chính là ở đây hóa ra là hòn đảo, sau đó sụp đổ rồi, đại lượng hòn đá rơi xuống.”

Trương Thương cười lạnh nói: “Ấu trĩ, mặc dù là hòn đảo sụp đổ rồi, hòn đá rơi vào đáy biển, tất nhiên sẽ chịu đến hải lưu giội rửa, làm sao có khả năng trải phẳng ở đây?”

Dương Thanh Huyền lườm hắn một cái, nói: “Vấn đề này đề tốt, có không biết liền hỏi lên, không cần lo lắng mất mặt, tuy rằng đích thật là hết sức mất mặt. Mọi người có hay không phát phát hiện mảnh này hải vực, trên căn bản không có hải lưu.”

Mọi người đều hoàn toàn biến sắc, Trương Thương nguyên bản giận dữ biểu hiện, cũng một hồi trở nên giật mình.

Bất kỳ hải vực đều cũng có sóng ngầm, nếu là không có, hiện ra lại chính là có vấn đề.

Giang Tân vợ chồng trong lòng chấn động dữ dội, liếc nhau một cái, sắc mặt âm trầm lại. Đám người kia thông minh hiển nhiên muốn so với lần trước nhóm người kia cao hơn rất nhiều, tựa hồ không phải tốt như vậy lắc lư, hai người đều âm thầm lau vệt mồ hôi, tuyệt đối đừng lật thuyền trong mương.

Kim Lang nói: “Vị bằng hữu này nói rất đúng, đích xác không có hải lưu dấu hiệu, tất cả mọi người cẩn thận một chút. Tiểu huynh đệ, còn có cái gì phát phát hiện không có?”

Luôn luôn sắc mặt lạnh như băng Kim Lang, nhìn phía Dương Thanh Huyền ánh mắt cũng biến thành ôn cùng đứng lên.

Cường giả đều là có thể được tôn trọng, mà thông minh cũng là thực lực tạo thành bộ phận.

Trong lúc nhất thời, ánh mắt của mọi người đều nhìn về Dương Thanh Huyền.

Ảnh nhi cũng là đôi mắt đẹp liên tục, trong mắt lộ ra dị thải. Hứa Dịch cùng Phó Khâu nhìn hắn ra huênh hoang, đều là mặt âm trầm, hận đến nghiến răng.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Vậy tại sao không có hải lưu đây?”

Trương Thương không nhịn được nói: “Đúng vậy, tại sao vậy chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không ngoài hai trường hợp, một là thiên nhiên sức mạnh, làm cho phụ cận không có hải lưu, loại sức mạnh này nên là vị cường giả kia ở chỗ này thành lập động phủ nguyên do. Hai là bởi vì nhân tố, nên là vị cường giả kia bày ra trận pháp gây nên, nhưng bất kể như thế nào, bất kể là loại sức mạnh nào, tất nhiên là cực kỳ nguy hiểm, đây cũng chính là Giang

Tân đại nhân lần trước hành động, vì sao chưa thành công nguyên nhân.”

Giang Tân hơi thay đổi sắc mặt, lẩm bẩm nói: “Sẽ không có nghiêm trọng như vậy đi.”

Kim Lang sầm mặt lại, hai đạo ánh mắt như lưỡi dao bắn tới, quát lên: “Ngươi câm miệng! Các ngươi hai vợ chồng ở phía trước dẫn đường liền có thể!”

Giang Tân vợ chồng sắc mặt trắng bệch, lúc này không nói một lời, đi ở trước đầu, đầy mặt sự thù hận.

Kim Lang lại nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Tiểu huynh đệ, có bất kỳ phát phát hiện, bất cứ lúc nào nói ra, ngươi đi theo thân ta một bên, có thể an toàn không ít.”

Những người còn lại đều là ước ao ghen tị, đặc biệt là Hứa Dịch cùng Phó Khâu, tức giận đến suýt chút nữa không có ngất đi. Này Kim Lang rõ ràng cho thấy làm cái lồng cho Dương Thanh Huyền, ở đây địa phương nguy hiểm, có một quan sát cẩn thận, phân tích tinh tế đồng bọn, thậm chí so với một cái thực lực mạnh mẽ đồng bọn còn muốn đến được trọng yếu.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Đa tạ hảo ý, bất quá ta độc lai độc vãng quen rồi, yêu thích một người.”

Kim Lang sửng sốt một chút, khá có thâm ý nhìn hắn vài lần, lạnh nhạt nói: “Được rồi, chính ngươi cẩn thận.”

Còn lại người đều là lộ ra thần sắc cổ quái, có Tam Hoa cảnh tột cùng cường giả bảo hộ hắn, lại không muốn. Chỉ có Trương Thương biết, Dương Thanh Huyền sức chiến đấu căn bản không kém Kim Lang.

Tiếp tục đi về phía trước một trận, Giang Tân đột nhiên ngừng lại, xoay người nói: “Đến rồi, đây cũng là lần trước chúng ta gặp tập kích địa phương."

Trên đất hòn đá rất loạn, quả nhiên có dấu vết đánh nhau, còn có rãnh vú sâu hoắm, giống như là bị cự nhận chém đi ra.

Ở phía trước cách đó không xa, lờ mờ có thể thấy được một toà Tiểu Sơn tựa như bóng đen, hoảng hốt không gặp hình dáng.

"Đó là..."

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, trong mắt bỗng nhiên ánh vàng lóe lên, liền đem vật kia nhìn rõ ràng, càng là một cái to lớn ốc biển, như một ngọn núi tựa như nằm ngang ở phía trước.

Loa xác như núi đá, có tới ngàn cấp loa tầng, màu vàng hoa văn như đạo đạo kim quang, đang đối mặt với bọn họ, lộ ra vực sâu một loại đen nhánh miệng lớn.

"Làm sao có khả năng... Sẽ có lớn như vậy ốc biển?" Dương Thanh Huyền triệt để dại ra ở.

Kim Lang vội hỏi: "Tiểu huynh đệ, làm sao vậy?"

Dương Thanh Huyền chật vật nuốt xuống hạ, đem nhìn thấy nói ra.

Tất cả mọi người là ngạc nhiên không ngớt, nhìn về phía trước cái kia hoảng hốt bóng đen to lớn, Giang Tân vợ chồng nhưng là kinh hãi không cách nào truyền lời, cái kia ốc biển khoảng cách nơi đây mặc dù không xa, nhưng có trận pháp sức mạnh ở, rất khó nhìn rõ ràng, mà Dương Thanh Huyền nhưng là nói một tia không kém.

Trương Thương vui vẻ nói: "Cái kia ốc biển nhất định chính là động phủ!"

Mọi người cũng đều đã nghĩ đến điểm ấy, hơi hơi có chút khẩn trương, nhưng càng nhiều hơn chính là hưng phấn.

Kim Lang nói: “Tiểu huynh đệ có thể còn có cái gì phát phát hiện không có?”

Dương Thanh Huyền bốn phía ngắm hạ, nói: “Từ tiến nhập mảnh này đá vụn địa bắt đầu, liền tựa hồ lâm vào một cái trận pháp thật to bên trong, tất cả cẩn thận đi, ta dù sao tu vi có hạn, lại thứ mạnh mẽ tạm thời không thấy được.”

Giang Tân nuốt nuốt nước miếng, ánh mắt hữu ý vô ý liếc qua Dương Thanh Huyền, lộ ra sâu sắc kiêng kỵ, nói: “Chúng ta tiếp tục đi thôi, Thanh Huyền lão đệ nói không sai, cái kia biển rộng loa phải là động phủ.”

Tất cả mọi người cảnh giác, tiếp tục tiến lên.

Ước chừng đi rồi nửa chén trà nhỏ thời gian, bỗng nhiên một người “A” kêu thảm một tiếng, đâm thủng quỷ dị này không khí.

Mọi người sợ hết hồn, vội vàng quay đầu lại nhìn tới, chỉ thấy người kia khuôn mặt thống khổ cùng hoảng sợ, từ trên mặt đất bốc lên một con mọc đầy mao tay đến, bắt được đùi phải của hắn.

Tay kia trắng bệch sưng phù, mặt trên mọc đầy rậm rạp chằng chịt nhung lông, vô cùng doạ người.

“Xì!”

Một đạo kiếm khí bén nhọn xẹt qua đáy biển, đem cái kia đùi phải chém gãy.

Bị lông tay bắt được cái kia một đoạn chân nhỏ, lập tức bốc lên đại lượng máu quạ, sau đó huyết dịch biến thành màu xanh lục, hiển nhiên là nhiễm độc.

Người xuất thủ chính là Dương Thanh Huyền, hắn lãnh đạm nói: “Cẩn thận rồi, đây là độc thi.”

Ở Thiên Tông học viện nội viện trong khảo hạch, Thiên Hà nước điều khiển lưu lại bên trong cung điện cổ, thứ này nhìn nhiều lắm, một chút liền nhận ra được, chỉ có điều bởi vì ở trong nước biển, vì lẽ đó ngâm nước sưng một chút.

Cái kia bị chém xuống chân phải người, lập tức huyền không hiện lên, đối với Dương Thanh Huyền đầu đi thần sắc cảm kích.

Kim Lang quát lên: “Tất cả mọi người cẩn thận rồi, Giang Tân, đây chính là ngươi nói thi thể sao?”

Đang lúc mọi người bốn phía, đá vụn bắt đầu không ngừng bị lật mở, từng đạo từng đạo mập mạp bóng người từ bùn đất bên trong bò ra, tốc độ thật chậm, cả người tràn đầy mục nát cùng khí tức quái dị.

Không ít bóng người đều là tàn tạ không thể tả, cả người vết thương, nhưng cũng không có huyết, ở đây dạng u ám trong biển rộng, có vẻ càng quỷ dị đáng sợ.

Kim Lang biến sắc mặt, nhìn bốn phía một hồi, nhất thời giận không nhịn nổi, “Giang Tân tiểu tử kia cùng lão bà hắn chạy mất!”

Mọi người lúc này mới phát phát hiện, chẳng biết lúc nào, Giang Tân vợ chồng dĩ nhiên không gặp.

PS: Các anh em cho mình xin ít nguyệt phiếu đề cử bộ Chân Võ Thế Giới ủng hộ mình với!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 632: Hồng Thủy Trận, Hải Mã Sét Nước

“Hai con chó này quả nhiên có vấn đề!” Cao Sơn cũng là giận dữ hét: “Tuyệt đối đừng để ta gặp lại bọn họ, bằng không giết không tha!”

Dưới cơn thịnh nộ, hắn giơ tay một trảo, tảng lớn nước biển hóa thành vòng xoáy, tấn công dữ dội đi!

“Ầm ầm!”

Ở Cao Sơn phía trước một bộ thi thể, mới vừa từ dưới mặt đất bò ra ngoài, đã bị đánh thành nát tan, rải rác ở trong nước.

Còn lại người nhíu mày lại, những thi thể này sức mạnh tựa hồ cũng không mạnh, hơn nữa cũng không phải nhiều lắm, chỉ có hơn mười cụ.

Hồng lão quát lên: “Ra tay!”

Trước tiên ánh đao lóe lên, một đạo hồng mang liền kích. Bắn ra, “Rầm” một tiếng, đem nước biển chém thành hai khúc, một bộ thi thể “Ầm” liền vỡ vụn ra.

Còn lại người lập tức tự tin tăng nhiều, dồn dập ra tay, đem cái kia hơn mười bộ thi thể toàn bộ chém giết, phần còn lại của chân tay đã bị cụt xương vỡ lơ lửng đâu đâu cũng có.

“Liền này loại thi thể, mạnh nhất cũng bất quá Luân Hải cảnh sức chiến đấu, có thể để làm gì? Trước theo con chó kia vợ chồng cùng đi đến đều là cặn bã sao?” Một tên võ giả cười nhạo một tiếng, tràn đầy khinh thường nói.

Tên kia gãy chân võ giả sắc mặt âm trầm lợi hại, nhất thời bất cẩn, càng bị những này xác thối giết một chân.

Dương Thanh Huyền nói: “Chớ khinh thường, những thi thể này sưng vù lợi hại, ước chừng ở đây trong nước ngâm mấy tháng, thời gian cùng Giang Tân vợ chồng lần trước quá đem so sánh ăn khớp.”

Mọi người tất cả giật mình, Trương Thương nói: “Ý ngươi là... Những thi thể này là lần trước chết những võ giả kia?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chẳng qua là ta đoán, những thi thể này thực lực muốn giết chết Tam Hoa cảnh cường giả, có chút miễn cưỡng. Mà người vừa chết, hóa thành thi thể bị khống chế, lực lượng là lớn hơn ngã, vì lẽ đó bọn họ chỉ có Luân Hải cảnh sức chiến đấu, so sánh ôn cùng.”

Cao Sơn cũng trầm giọng nói: “Thanh Huyền tiểu huynh đệ nói có lý, hiện tại phải làm gì? Đôi cẩu nam nữ kia đã không thấy, chúng ta là tiếp tục tiến lên vẫn là đi vòng vèo?”

Tất cả mọi người đứng tại chỗ, hết đường xoay xở.

Động phủ đang ở trước mắt, trở về không cam tâm, tiếp tục tiến lên nguy hiểm lại rất lớn.

Ảnh nhi tiến lên phía trước nói: “Thanh Huyền công tử, nói vậy ngươi có đặc biệt kiến giải chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đặc biệt không thể nói được, mọi người có bao giờ nghĩ tới, tại sao Giang Tân muốn gạt ta nhóm lại đây?”

“Đúng vậy, tại sao vậy chứ?” Ảnh nhi ngoẹo đầu, nghĩ tới.

Đám người còn lại cũng đứng tại chỗ, tỉ mỉ cân nhắc tỉ mỉ.

Hồng lão gật đầu nói: “Như là đôi cẩu nam nữ kia chuyên vì đào hố hại ta nhóm, hoàn toàn không có cần thiết này, hẳn là có mục đích khác.”

Kim Lang nói: “Đây chính là vấn đề hạch tâm, Thanh Huyền tiểu hữu, ngươi là thế nào nhìn?”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Đầu tiên ở đây khẳng định có bảo vật, ít nhất là để Giang Tân vợ chồng thèm thuồng bảo vật, bằng không bọn họ không cần thiết đến mạo hiểm. Thứ yếu cái kia bảo vật bọn họ hẳn là không được, như là chiếm được, càng không phải tới. Vì lẽ đó ta cho là hắn gạt chúng ta tới được nguyên nhân, chính là lợi dụng chúng ta, giúp bọn họ được cái kia bảo vật. Nếu là ta đoán không sai, hẳn là trận pháp hoặc là cấm chế, hai người bọn họ phá không mở, cần phải mượn sức mạnh của chúng ta.”

Ảnh nhi nói: “Cái kia Thanh Huyền công tử cho là chúng ta nên ly khai, còn là tiếp tục nữa?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Mọi người đều có chí khác nhau, mỗi người tình huống bất đồng, không tốt quơ đũa cả nắm. Nhưng cá nhân ta mà nói, còn thì nguyện ý quá đi thử xem, như là Giang Tân chắc chắn ở phá trận sau được bảo vật, ta nắm bắt thì sẽ không so với hắn thấp. Trừ phi hắn nắm giữ cái gì thứ chúng ta không biết, nhưng chúng ta nhiều người như vậy, sợ cái gì?”

Kim Lang vỗ tay nói: “Thanh Huyền tiểu hữu nói rất đúng, nếu đôi cẩu nam nữ kia cũng không sợ, chúng ta có gì đáng sợ chứ. Cái kia động phủ ở trước mắt, hiện tại lùi bước lời, này toán đạo lý gì?”

Nhiều người đánh bạo, còn lại người cũng đều là gật đầu.

Ngay sau đó hai mươi người, tất cả đều hướng về cái kia to lớn ốc biển phương hướng bay đi.

Ở đó ốc biển cách đó không xa, Giang Tân cùng Hi Dao hai người, trong tay cầm một chiếc gương, đang nhìn Dương Thanh Huyền đám người nói chuyện.

Thông qua miệng của bọn hắn hình, đã trong nước gợn sóng mà đến âm thanh, trên căn bản đám đông trò chuyện nghe được rõ rõ ràng ràng.

“Đáng chết! Không nghĩ tới Dương Thanh Huyền đáng sợ như thế, sớm biết liền không gọi hắn đến rồi, ta có loại dự cảm xấu, chuyện lần này sẽ phá hủy ở trên người người này.” Giang Tân mặt âm trầm, nhìn chằm chằm tấm gương kia bên trong mọi người.

Hi Dao cổ vũ hắn nói: “Phu quân lo xa rồi, chỉ cần bọn họ phá mở Hồng Thủy Trận tầng ngoài kết giới, chúng ta là có thể điều khiển toàn bộ Hồng Thủy Trận, lại đưa bọn họ đưa vào chỗ chết. Này Dương Thanh Huyền lợi hại đến đâu, cũng bất quá là Luân Hải cảnh tu vi, sức chiến đấu coi như cùng Kim Lang đều bằng nhau, cũng cần phải chết ở Hồng Thủy Trận bên trong.”

Giang Tân gật gật đầu, nói: “Chỉ mong là ta lo xa rồi, giấu trước đi, bọn họ đi tới.”

Dương Thanh Huyền đám người bay một trận, to lớn kia ốc biển trở nên rõ ràng, như núi lớn nguy nga, làm cho người ta một loại cảm giác kỳ dị.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Này ốc biển... Làm sao như là...”

Vừa dứt lời, tia sáng một hồi ngầm lên.

Trong nước biển vốn là vô cùng u ám, hiện tại đột nhiên đã biến thành một mảnh đen nhánh.

Đang lúc mọi người bầu trời, lơ lững một cái to lớn hải mã, như là viễn cổ to lớn sinh vật giống như, không biết từ chỗ nào xuất hiện, bồng bềnh lại đây.

Cao Sơn quát to: “Không được! Vật này nguy hiểm!”

Hải mã trên người đột nhiên hiện ra đại lượng thanh mang, như là điện lưu giống như ở toàn thân đi khắp, cuối cùng hội tụ đến trong miệng, đột nhiên phun ra ngoài!

“Cách cách!”

Đen nhánh đáy biển, trong nháy mắt bị chiếu giống như ban ngày, chu vi mấy ngàn trượng bên trong, tất cả đều bao phủ ở đây màu xanh sấm sét hạ.

“Bùm bùm!”

Hai mươi người đều bị bị điện lưu bắn trúng, cả người tóc gáy căn căn dựng thẳng lên.

Cũng may giòng điện kia cũng không quá mạnh, mặc dù có chút bị đau, nhưng cũng còn có thể gánh vác.

Làm rất nhanh, khiến tất cả mọi người rợn cả tóc gáy sự tình xảy ra, ở đó to lớn hải mã phía sau, lại nổi lên bảy, tám đầu to lớn hải mã, hầu như trong suốt trên thân thể, tất cả đều sáng lên ánh sáng màu xanh, phun ra mảng lớn sấm sét, điên cuồng tập kích mà tới.

“Cách cách!”

Hết thảy thanh lôi chồng chất lên nhau, biến thành thảm đạm màu trắng.

Ba, bốn tên võ giả tại chỗ phun ra máu, bị điện tiếng kêu rên liên hồi, trong đó liền bao quát Hứa Dịch cùng Phó Khâu, hai người như là khiêu vũ giống như vậy, toàn thân run run khua tay múa chân.

Ảnh nhi nhưng là ở một cái lụa mỏng tựa như nguyên khí phòng ngự hạ, vẫn chưa bị thương, nhưng sắc mặt cũng cực kỳ trắng xám.

Kim Lang hét lớn một tiếng, ra tay giết những này hải mã, nói tát liền đập tới, đem bốn phía sấm sét đãng mở, sóng nước cuốn lấy lôi đình, “Rầm” phản chấn trở lại!

“Ầm ầm!”

Này to lớn một chưởng lực lượng, lăn lộn đến một thớt hải mã trước mặt, đã bị điện lưu kích tán, hóa thành sóng biển tứ tán.

Cao Sơn hét lớn: “Cách quá xa! Đừng có dùng này loại đại phạm vi công kích chiêu thức!”

Nói, một đạo bổ đi ra ngoài, đem ánh chớp cùng nước biển toàn bộ triển khai, đánh vào một thớt hải mã trên người, chấn cái kia hải mã ở bên trong nước lùi về sau. Nhưng cuồn cuộn không ngừng ánh chớp, vẫn như cũ từ trong miệng thốt ra, giống như là có vô cùng vô tận nguồn năng lượng.

Dương Thanh Huyền tự nhiên không sợ này ánh chớp, đột nhiên trong lòng hơi động, thân thể lung lay hạ, thì trở thành một cái Kim Quang Ngư, ở sét trong nước du đãng, đối với cái kia lôi điện chi lực hoàn toàn miễn dịch.

PS: Các anh em cho mình xin ít nguyệt phiếu đề cử bộ Chân Võ Thế Giới ủng hộ mình với!

Chương 633: Vô Cùng Vô Tận, Ảo Diệu Đại Hồ Lô

Kim Quang Ngư trên lân phiến, lập loè hào quang, đem từng đạo từng đạo điện lưu đứng hàng mở, hoàn toàn không có cách nào vào trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền cảm thấy buồn cười, năm đó trong lúc vô tình ăn Kim Quang Ngư huyết, chưa bao giờ nghĩ tới phải biến đổi vật này, không nghĩ tới lại phát huy được tác dụng.

Cao Sơn đám người đẩy cái kia ánh chớp, hướng biển ngựa xông tới.

Dương Thanh Huyền ở sét trong nước du đãng mấy lần, đã đến một đầu hải mã bên cạnh người, biến về chân thân, sau đó Nam Minh Ly Hỏa Kiếm rút ra, liền chém về phía trong đó một đầu đầu.

Cái kia sét trong nước lập tức hóa ra một đạo hồng mang, thẳng cắt vào cái kia hải mã gáy.

Những này hải mã tất cả đều là khuôn mặt dữ tợn, không có một chút nào tức giận, tất cả đều là tử thi.

“Ầm ầm!”

Hỏa diễm ở đó hải mã tử thi gáy bạo nổ mở, đem đầu nổ bay, toàn bộ thân hình cũng bốc cháy lên. Toàn thân ánh chớp, tự nhiên biến mất không còn tăm hơi.

Ngàn trượng trong thủy vực ánh chớp, lập tức suy yếu không ít.

Kim Lang bọn người là trợn mắt ngoác mồm, bọn họ ai cũng không nhìn thấy Dương Thanh Huyền là làm sao đi tới, hơn nữa có thể một chiêu kiếm chém xuống hải mã đầu, lực lượng này cũng không phải Luân Hải cảnh có thể làm được.

Nhưng vào lúc này không thời gian nghĩ nhiều, ngoại trừ ba tên Tam Hoa tột cùng cường giả, những người còn lại cũng đều cắn răng nhìn chằm chằm sét nước, hướng về cái kia chút hải mã phóng đi.

Dương Thanh Huyền chém giết một đầu sau, lập tức rút kiếm hướng về cái khác hải mã chém tới.

“Xì!” Lại là một đầu bị ngọn lửa chém thành hai khúc.

Nhưng Dương Thanh Huyền nhưng là sắc mặt chợt biến, lúc trước cùng vừa bổ ra hải mã, biến thành hai nửa sau, thân thể từ từ ở trong nước biển biến mất, giống như là hòa tan.

“Tại sao lại như vậy... Đúng là hòa tan...”

Hắn có thể cảm thụ được, cái kia thân thể to lớn hóa thành chất lỏng, tan rã vu thủy bên trong.

Hoa Giải Ngữ nói: “Là thật tan rã, này loại hải mã, không biết chết rồi bao nhiêu năm tháng, toàn bằng một cỗ lực lượng kì dị chống, hiện tại đột nhiên mất đi lực lượng kia, thân thể này cũng là mất hết đi. Nếu đây là trận pháp thao túng lời, đúng là để cho ta nghĩ lên một cái quỷ dị trận pháp đến.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Cái gì trận?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Năm đó người nổi tiếng phát hiện tiểu Hoa Quả Sơn, lại bị một đạo trận pháp mạnh mẽ ngăn cản, vì phá vỡ trận này, cũng không ít nhọc lòng huyết.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Thập Tuyệt Trận?”

Hoa Giải Ngữ gật gật đầu, lại lắc lắc đầu, nói: “Thập Tuyệt Trận chính là thiên hạ mười loại đến tuyệt trận pháp, dung hợp lại cùng nhau, từ mười người chủ trì, thay đổi khó lường, gặp thần sát thần. Nơi này đặc thù, cực kỳ giống trong đó Hồng Thủy Trận.”

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Ngươi theo người nổi tiếng lâu như vậy, nên có phương pháp phá giải chứ?”

Hoa Giải Ngữ trầm ngâm một chút, nói: “Hồng Thủy Trận là do Ảo Diệu Đại Hồ Lô khống chế, nội tàng đoạt mệnh hóa cốt lực lượng, trừ phi phá tan làm là trận nhãn Ảo Diệu Đại Hồ Lô.”

Dương Thanh Huyền mặt đen lại, nói: “Ảo Diệu Đại Hồ Lô ở đâu?”

Hoa Giải Ngữ nhún vai một cái, giang hai tay ra, nói: “Ta nào có biết.”

Đang nói, cái kia chút hải mã lập tức bị Kim Lang đám người chém chết quá bán, tất cả đều tan rã ở trong nước biển, mà trong nháy mắt, lại có to lớn bóng tối nổi lên, giống từng con từng con phóng đại vô số lần sâu lông, lơ lửng giữa không trung.

Sâu lông thân thể từng đoạn từng đoạn, ôn nhu mềm mại, ở trong nước nhuyễn động hai lần, liền phun ra lửa, đốt hướng về mọi người. Trong khoảnh khắc liền hóa thành một cái biển lửa.

“Tiếp tục như vậy không phải biện pháp a!”

Dương Thanh Huyền đem kiếm đưa ngang trước người, đem ngọn lửa kia ngăn trở. Bên trong kiếm Kỳ Lân hiển hóa ra ngoài, lập tức đem hỏa diễm đứng hàng mở, không thể gần người.

Những người khác liền không có vận tốt như vậy, tất cả đều mạnh mẽ vận chuyển chân khí, chống đối ngọn lửa kia phun đánh.

Nhưng không trung sâu lông càng ngày càng nhiều, giết chịu không nổi giết, có mấy người không chống đỡ được, trực tiếp bị hơi thành tro tàn.

“Cứu ta, cứu ta a Dương Thanh Huyền!”

Phó Khâu gặp Dương Thanh Huyền quanh thân một mảnh chân không, vội vàng chạy tới.

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh, lúc này chỉ điểm một chút đi, đem sóng nước phá mở, muốn đem Phó Khâu Tiếp Dẫn lại đây.

Nhưng một đạo hỏa diễm làm lại xuất hiện sâu lông trong miệng phun ra ngoài, ở giữa Phó Khâu, “A” kêu thảm một tiếng, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng cùng thống khổ, duỗi ra muốn phải bắt được Dương Thanh Huyền, nhưng chung quy cách quá xa, ở trong tuyệt vọng bị đốt thành tro bụi.

Dương Thanh Huyền thầm than một tiếng, ánh mắt quét qua, phát phát hiện Hứa Dịch cũng đã không gặp, quá nửa là bỏ mình, Luân Hải cảnh tu vi trong võ giả, chỉ còn lại hắn cùng Ảnh nhi.

Ảnh nhi dựa vào cái kia lụa mỏng nguyên khí, tựa hồ có thể chống đỡ Ngũ hành lực lượng, hết sức tốt dùng.

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, liền cầm trong tay kiếm hóa thành đấu Quỷ Thần, đem phụ cận vài con sâu lông đều chém nát, không ngừng hướng về cái kia biển rộng loa chạy gấp tới, “Như cái kia ốc biển là động phủ lời, mắt trận có thể ngay ở ngươi phụ cận.”

“Không, không phải ở đó phụ cận.”

Đột nhiên vẫn không có lên tiếng Cổ Hạt mở miệng nói: “Ngươi nhìn ốc biển như cái gì?”

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, bỗng nhiên có gan tỉnh ngộ cảm giác, cả kinh nói: “Hồ lô?!”

To lớn kia ốc biển nằm ngang dưới đáy biển, xác thực khá giống cái hồ lô.

Hoa Giải Ngữ cả kinh nói: “Ta hiểu được, người này dùng động phủ của mình làm là trận nhãn, bày xuống cái này Hồng Thủy Trận, cái này động phủ chủ nhân, sợ là Kim Ngao Đảo người.”

Dương Thanh Huyền nói: “Làm sao bây giờ?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Chỉ có mạnh mẽ phá mở cái kia ốc biển, bằng không trận này sẽ sinh sôi liên tục vận chuyển xuống.”

Dương Thanh Huyền không nói hai lời, ở bên trong nước liên thiểm, tránh thoát đạo kia đạo hỏa diễm, một hồi sẽ đến ốc biển phía trước, nâng kiếm lên đến đột nhiên vỗ xuống!

“Ba ngàn nghiệp hỏa!”

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Không trung dấy lên từng đạo từng đạo hỏa kiếm, bay chém tới, toàn bộ rơi vào kết giới trên, bị cản lại.

“Quả nhiên là mắt trận!” Hoa Giải Ngữ vui vẻ nói: “Tám - chín không rời mười!”

“Nhưng là kết giới này quá mạnh mẽ!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt có chút khó coi, lại ra mấy kiếm, tất cả đều bị kết giới kia đỡ, chỉ là tạo nên nhỏ nhẹ sóng gợn, khó có thể lay động.

Trốn trong bóng tối Giang Tân cùng Hi Dao đều khẩn trương nhìn, bọn họ tinh thông Hồng Thủy Trận, có thể không bị thi thể gây thương tích, nhưng cũng phá không mở này ngoại vi cấm chế.

Chỉ cần đem phá mở, hai người liền có thể lợi dụng Hồng Thủy Trận bên trong trận sức mạnh, đem tất cả mọi người cắn giết.

Giang Tân mặt âm trầm, lòng bàn tay xuất mồ hôi, trước chịu khuất nhục, đều chôn ở đáy lòng hắn, cùng đợi toàn bộ bạo phát.

“Ầm! Ầm!”

Kim Lang đám người cũng phát hiện ốc biển kết giới, tất cả đều từ đằng xa chạy tới, cùng Dương Thanh Huyền một đạo liều mạng công kích.

Đến đây, đã có bảy người bị chết, còn lại mười ba người đều nảy sinh ác độc ra tay, chấn kết giới kia hoảng hốt liên tục, nước biển phun trào.

Kim Lang đột nhiên nham hiểm nói: “Hồng lão, nghe nói ngươi lần trước chiếm được ba viên nước sâu phích lịch, uy năng lớn đến đáng sợ, lúc này, có phải là nên để cho chúng ta mở mang kiến thức một chút?”

Hồng lão hơi thay đổi sắc mặt, khẽ mắng: “Tất cả đều là tin tức ngầm, ngươi từ đâu nghe được?”

Kim Lang hừ một tiếng, nói: “Từ đâu nghe được đừng động, có phải là thật hay không có nước sâu phích lịch?”

Hồng lão trầm mặc mấy lần, nói rằng: “Là thì lại làm sao? Vật này muốn tám trăm triệu linh thạch một viên, chẳng lẽ các ngươi muốn ta lấy ra cùng chung?”

Cao Sơn cau mày nói: “Đều lúc này, còn cân nhắc cái gì tiền tài? Cũng chưa phá mở kết giới này, mọi người đều có khả năng ngã xuống nơi đây.”

Xa xa sâu lông còn chưa chém giết sạch sẽ, lại bắt đầu xuất hiện lượng lớn quỷ dị sinh vật, từng cái từng cái to lớn bóng tối giữa trời nổi lên.

PS: Các anh em cho mình xin ít nguyệt phiếu đề cử bộ Chân Võ Thế Giới ủng hộ mình với!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 634: Nước Sâu Phích Lịch, Quỳ Người Sinh, Đứng Cạnh Người Chết!

Hồng lão cắn răng một cái, nói: “Được! Bất quá trong động phủ bảo vật, ta muốn chọn trước một cái.”

Kim Lang cùng Cao Sơn đều là hơi thay đổi sắc mặt, liếc mắt nhìn nhau sau đều là gật đầu nói: “Được.” Còn lại người thì lại không đáng kể, ngược lại không tới phiên bọn họ chọn trước.

Xa xa to lớn bóng tối dần dần hiển lộ ra bóng người, là từng con từng con to lớn con cua, nhưng những này xa sinh vật cổ so với này ốc biển đến, vẫn là Tiểu Vu gặp Đại Vu.

Hồng lão đưa tay ra, một viên nước sâu phích lịch kẹp ở đầu ngón tay, Dương Thanh Huyền tò mò nhìn tới, trình màu xám đậm, hình bầu dục, như là một cái cục sắt vụn, mặt trên tô điểm một ít kim phấn.

Hồng lão hơi vung tay, đem cái kia nước sâu phích lịch đánh ra, quát lên: “Đều tản ra!”

Hơn mười vệt sáng ở kết giới trước bay ra, cái kia nước sâu phích lịch đánh vào kết giới trên, lập tức bạo nổ mở, nổ ra một vòng gợn nước, trước tiên là toàn bộ biển sâu không gian đều phát sinh hết sức xoay chuyển, sau đó mới nghe thấy thanh âm đáng sợ, “Ầm ầm!”

Đất rung núi chuyển, nước kia văn ở sức nổ hạ cực tốc đẩy ra, trong nháy mắt lan đến ngàn trượng xa.

Toàn bộ đáy biển đều rơi vào vòng xoáy khổng lồ, trời đất quay cuồng, có hai người không có gánh vác sóng lớn, trực tiếp bị cuốn đi rồi.

Dương Thanh Huyền một tay bấm quyết, đứng sững ở trong nước bất động, bị nước sâu phích lịch nổ ra cuộn sóng, như là từng đạo từng đạo nắm đấm thép, không ngừng đánh vào người, đều bị bất diệt Kim thân đập vỡ tan, bình yên vô sự.

Xa xa Kim Lang mấy người cũng chú ý tới tình trạng của hắn, tất cả đều là trong lòng thất kinh không ngớt, biết người này cũng không phải đơn giản Luân Hải đại viên mãn, bằng không đã sớm treo, không thể gánh đến hiện tại.

Cái kia ốc biển trước kết giới, hoảng hốt lợi hại, như nước màng giống như dập dờn.

Kim Lang nói: “Một viên không đủ, Hồng lão, trở lại một viên!”

Hồng lão hoàn toàn biến sắc, vật này một viên liền tám trăm triệu, căn bản không phải đập nước sâu phích lịch, mà là đập linh thạch a, nhưng kết giới này rõ ràng dãn ra, như là giờ khắc này buông tha lời, đằng trước cái viên này cũng là lãng phí, kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Hắn cắn răng một cái, lần thứ hai lấy ra một viên nước sâu phích lịch, liền bắn ra đi.

Bốn phía hơn mười người, tất cả đều là hoàn toàn biến sắc, lần thứ hai hướng về xa xa độn mở, thà rằng đi chiến cái kia chút to lớn hải vật, cũng không muốn bị loại uy lực này lan đến.

“Thanh Huyền công tử, cứu ta!”

Đột nhiên một đạo thanh âm yếu ớt truyền đến, phiêu phiêu thoáng qua, như sợi tơ giống như vô cùng nhỏ yếu.

Dương Thanh Huyền định nhãn vừa nhìn, chỉ thấy Ảnh nhi người mặc cái này loại hình phòng ngự nguyên khí, bị sóng lớn đánh tả diêu hữu hoảng, sắc mặt trắng bệch, liền nếu không gánh được. Như là trở lại một viên nước sâu phích lịch bạo nổ mở, sợ là chắc chắn phải chết.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, tiện tay một đạo kiếm khí đánh xuống, đem sóng nước chém mở.

“Rầm”, một cái chân không đường nối thẳng Ảnh nhi trước mặt, đưa nàng bốn phía áp lực hóa mở.

Ảnh nhi đại hỉ, bóng người lấp lóe, liền theo vậy thật không thủy lộ, vừa đưa ra đến Dương Thanh Huyền bên cạnh người, thiếp sau lưng hắn, cảm kích nói: “Đa tạ Thanh Huyền công tử!”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy ôn nhu mềm nhũn thân thể, thiếp trên người tự mình, còn có mùi thơm thoang thoảng truyền đến, ở đây loại biển sâu u ám bên trong, trước có nước sâu phích lịch cùng kết giới, sau có to lớn động vật biển thi thể, trái lại có gan dị thường kích thích, để hắn một dưới có phản ứng.

Dương Thanh Huyền thân thể như giống như điện giật run hạ, liền lập tức dịch chuyển về phía trước một chút, cùng Ảnh nhi tách ra, lúc này mới bình tĩnh lại tâm thần.

Ảnh nhi tựa hồ hiểu tâm tư của hắn, liền lặng lặng trốn sau lưng hắn, không còn dính sát.

Quả thứ hai nước sâu phích lịch chạm vào kết giới trên, lại là “Ầm ầm” một tiếng, nổ vang rung trời.

Nguyên bản là vặn vẹo đáy biển, trở nên càng thêm cuồng bạo, hai nguồn sức mạnh chồng chất lên nhau, liền ngay cả bay tới to lớn di chuyển Thi Đô bị cuốn vào vòng xoáy, xa xa văng ra ngoài.

Dương Thanh Huyền cũng cảm thấy áp lực cực lớn, lấy ra đấu

Quỷ Thần, hóa ra một mảnh kiếm giới, cách ly ra ba trượng khu vực chân không.

Như vậy tuy rằng tiêu hao chân khí, nhưng cũng có thể bảo đảm Ảnh nhi an toàn. Bằng không lấy hắn hóa huyết hậu kỳ bất diệt Kim thân, chống lại này loại xung kích hoàn toàn không thành vấn đề.

Trong hỗn loạn, truyền đến Hồng lão tiếng rống to, “Mau ra tay! Kết giới liền muốn phá, chỉ thiếu chút nữa!”

Sau đó liền nghe vài đạo vạch nước công kích, để nguyên bản là vặn vẹo đáy biển, dời sông lấp biển, hỗn loạn chân khí tán loạn.

Dương Thanh Huyền lặng lặng lập ở bên trong nước, chống đỡ lấy cái kia ba trượng kiếm giới, không nhúc nhích, không gian tuy rằng hỗn loạn, nhưng tất cả hắn mắt nhìn hạ.

Hồng lão tam người, còn có vài tên Tam Hoa hậu kỳ cường giả, một phen mạnh mẽ tấn công hạ, rốt cục đem kết giới kia phá mở.

Một cỗ lực lượng kì dị tự ốc biển bên trong truyền ra, phảng phất đem đáy biển đống kết trong nháy mắt, tất cả sức mạnh chịu đến áp chế, hỗn loạn nước biển một hồi bình tĩnh lại.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, cái kia chút to lớn động vật biển thi thể, ở kết giới phá vỡ trong nháy mắt, toàn bộ đều biến mất không thấy.

Hắn thầm nghĩ: “Lẽ nào cho tới nay thi thể, đều là ảo thuật ngưng?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Có thể, chết ở Hồng Thủy Trận ở dưới âm hồn, lưu lại ảo giác, dù sao trận pháp này quá mức khủng bố, lấy tu vi của các ngươi căn bản không nhìn ra thật ảo.”

“Ha ha, rốt cục phá! Không uổng phí lão phu hai viên nước sâu phích lịch a!”

Hồng lão đại cười nói, trong tiếng cười mang theo một luồng nhức nhối chí cực mùi vị.

Kim Lang cũng hắc cười nói: “Kết giới này có thể phá, Hồng lão kể công đứng đầu a.”

“Khà khà, dễ bàn dễ bàn, đồ vật bên trong trước tiên để ta chọn hai cái, bổ về ta tổn thất là tốt rồi.” Hồng lão vuốt râu, mặt đỏ lừ lừ.

“Hồng lão kể công đứng đầu, vẻn vẹn chọn hai cái bảo vật, quá ủy khuất, vẫn là để vợ chồng ta trước tiên tiễn ngươi về tây thiên, để bày tỏ cảm kích.”

Một đạo thanh âm lạnh như băng, mang theo châm chọc, ở ốc biển bầu trời vang lên.

Mọi người một sợ, đều nhấc đầu nhìn tới, chỉ thấy Giang Tân vợ chồng, chẳng biết lúc nào đã đứng ở ốc biển trên đỉnh, đầy mặt dữ tợn cùng nham hiểm, oán độc nhìn chằm chằm tất cả mọi người.

“Giang Tân, ngươi còn có mặt mũi đi ra!”

Một tên Tam Hoa trung kỳ võ giả giận dữ, tức giận chân khí nổi khùng, kề cận hắn da nước biển, “Chi chi” bốc hơi.

“Hừ!”

Giang Tân lạnh rên một tiếng, tàn nhẫn nói rằng: “Não tàn! Ngươi còn không có ý thức được xảy ra chuyện gì chứ? Bắt đầu từ bây giờ, ta chính là nơi đây vua, tính mạng của các ngươi, tất cả đều khống chế ở trong tay ta, từ ta tùy ý bắt bí!”

Để chứng minh hắn, trong tay hắn lóe lên, liền hiện ra một cái ngọc bích sắc hồ lô, giữa trời giương lên.

Một đạo hồng mang từ hồ lô kia bên trong kích - bắn ra, như một thanh bén nhọn lưỡi đao, xẹt qua trong nước, đem tên kia Tam Hoa trung kỳ võ giả đầu gọt đi hạ xuống.

Người võ giả kia đầu phía dưới tuôn ra máu tươi, “Ùng ục ùng ục”, đầu óc cũng không bay đi, chỉ là ở trong nước hiện lên, cách thân thể càng ngày càng xa, trên mặt còn giữ khiếp sợ cùng đờ đẫn thần thái, tựa hồ còn chưa có chết, còn chưa kịp phản ứng đầu mình bay.

“Chi!”

Mấy tên khác kích động giận dữ võ giả, trong nháy mắt liền tỉnh táo lại, tay chân lạnh lẽo, đều âm thầm suy đoán, vừa nãy một kích kia như là chém hướng mình, có hay không lẩn đi mở, kết quả tất cả đều sắc mặt trắng bệch.

“Ha ha ha ha!”

Giang Tân cầm bích hồ lô ngọc, đứng ở ốc biển đầu trên, cười lớn không ngớt, tất cả ngột ngạt cùng oán độc, vào đúng lúc này tất cả đều bộc phát ra, “Quỳ! Đều quỳ xuống cho ta! Quỳ xuống người sống, đứng cạnh người chết!”

PS: Các anh em cho mình xin ít nguyệt phiếu đề cử bộ Chân Võ Thế Giới ủng hộ mình với!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 635: Hồng Thủy Trận Oai

Tất cả mọi người đều hoàn toàn biến sắc, từng cái từng cái kinh hãi không thôi.

Đặc biệt là Kim Lang chờ ba tên Tam Hoa tột cùng cường giả, đều là xanh mặt.

Ngay ở Giang Tân vợ chồng xuất hiện thời điểm, bọn họ liền ý thức được không xong, quả nhiên cùng dự đoán giống như, tiểu tử này nắm giữ một ít then chốt bí mật, mà bí mật này đủ để ngăn được thậm chí đánh giết bọn họ.

Giang Tân mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Quỳ! Tại sao không ai quỳ? Đều muốn chết phải không?!”

Đi qua mấy lần khúc chiết, liền còn lại mười ba người sống sót, hơn nữa một ít Tam Hoa sơ kỳ võ giả, đều bị thương không nhẹ, khắp khuôn mặt là sợ hãi cùng phẫn nộ.

Nhưng người nào không có khả năng quỳ, một khi quỳ xuống lời, nào còn có tôn nghiêm ở?

“Xem ra không cho các ngươi điểm màu sắc nhìn, toàn bộ cũng không biết thời khắc này cục diện a, nhìn tới vẫn là ta quá thiện lương.”

Giang Tân trên mặt xẹt qua tàn nhẫn vẻ, giơ tay lên bên trong hồ lô, lại là một đạo hồng mang kích. Bắn ra, chém về phía Hồng lão.

“Oanh! Thằng nhãi ranh ngươi dám!”

Hồng lão đại nộ, trường bào cuốn một cái, lập tức hiện ra một cơn lốc xoáy, chặn ở trước người.

“Oành!”

Cái kia hồng mang bắn vào, toàn bộ vòng xoáy nổ tung mở, cực mạnh ăn mòn lực lượng khuếch tán, Hồng lão tay áo bào trong nháy mắt bị ăn mòn hơn nửa, trên tay một mảnh máu me đầm đìa.

Tam Hoa đỉnh cao, một đòn bên dưới lại bị thương!

Không chỉ có Hồng lão kinh trụ, Kim Lang đám người, còn có cái khác võ giả đều là lộ ra thần sắc, vốn cho là làm sao cũng có thể chặn một hồi.

“Xì!”

Giang Tân mặt âm trầm, vỗ một cái hồ lô kia, lại là một đạo hồng mang phóng tới, đồng thời tay trái bấm quyết.

Hồng mang bắn đến giữa không trung, đột nhiên hóa thành một đạo phù quang, nước biển lay động, cái kia phù quang biến thành trăm nghìn cái hồng xà, như mưa tên giống như kích. Bắn.

Hồng lão hoàn toàn biến sắc, hai tay ở trước người bay lượn, đánh ra từng vòng sóng gợn, ngưng tụ tập cùng một chỗ, hóa thành một mặt màu vàng quang thuẫn, mặt trên phù quang lưu chuyển.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Hồng xà toàn bộ va chạm hạ xuống, đánh vào cái kia kim thuẫn trên, nổ ra từng vòng sóng nước, hướng về bốn mặt bao phủ.

Trước mắt kim thuẫn ánh sáng yếu đi, Hồng lão sắc mặt lớn lên, hai tay đẩy về phía trước, đem suốt đời chân nguyên đều rót vào bên trong.

Hồng xà kia là một loại kỳ dị chất lỏng, tính ăn mòn cực mạnh, nếu là có một cái kích ở trên người, sợ là trong nháy mắt sẽ không có mệnh.

Mấy người còn lại cũng phát hiện, đều là hét lớn một tiếng, chân khí nổi lên, hóa thành lưu quang hướng về Giang Tân vợ chồng phóng đi, muốn liên thủ đánh giết hắn.

“Hừ, bọ ngựa đấu xe!”

Giang Tân khóe miệng hiện lên châm chọc, bích hồ lô ngọc ở trong tay bay lên, đem từng đạo từng đạo quyết ấn đánh vào bên trong.

Hồ lô trên lập loè ra tảng lớn phù văn, cùng lúc đó, chu vi mấy ngàn trượng bên trong, lăng không hệ thống dây điện, từng đạo từng đạo hồng quang kích. Bắn, lấy ốc biển cùng hồ lô làm trung tâm, tạo thành một cái bao phủ ngàn trượng đại trận, tất cả mọi người bị đưa trong trận!

“Đây là cái gì trận pháp?”

“Thật giống không gian bị trói buộc ở!”

“Không được, đi mau!”

Cái kia chút xông lên trước người, lập tức bị một luồng to lớn trận lực ngăn trở, không cách nào gần Giang Tân thân, mà trong trận cái kia loại cảm giác quái dị, nhưng là làm người sởn cả tóc gáy.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Kim Lang đám người tự không phải người ngu, biết có phiền toái lớn, không thích hợp ở lâu.

“Bây giờ muốn đi? Hừ, các ngươi trước là như thế nào nhục nhã ta? Đi bây giờ được rồi chứ? Nếm thử ta Kim Ngao Đảo Hồng Thủy Trận đi!”

Giang Tân cười lạnh một tiếng, hồ lô kia ở trên không bên trong nhất chuyển, toàn bộ to lớn ốc biển trên đột nhiên cũng hiện ra tảng lớn phù văn, từ ốc biển đỉnh đi xuống lan tràn, trở nên vàng chói lọi.

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động mạnh, quả nhiên là Hồng Thủy Trận.

Hắn vận chuyển chân nguyên, lại hóa ra mấy chuôi bảo kiếm, kết trận ở quanh thân, đem phòng ngự mở rộng.

Ảnh nhi càng là mặt không có chút máu, ríu rít hỏi: “Chúng ta sẽ chết tại đây sao?”

Dương Thanh Huyền không đáp, cũng không cách nào trả lời, này Hồng Thủy Trận uy lực lớn bao nhiêu, Giang Tân có thể vung ra bao lớn uy năng, đều là ẩn số, duy nhất có thể khẳng định, chính là tất nhiên không đơn giản.

Giang Tân cẩn thận khống chế được cái kia bích hồ lô ngọc, mặt trên linh quang lóe lên, ngàn trượng bên trong không gian, hết thảy hồng quang tăng mạnh, như một đóa to lớn màu máu hoa tươi, giữa trời nở rộ.

“Ầm ầm!”

Đóa hoa một hồi vỡ vụn, cái kia chút hồng mang hóa thành vòng xoáy, đem tất cả mọi người cuốn vào bên trong cắn giết!

“A! A!”

Mấy đạo tiếng kêu thảm thiết vang lên, lại là mấy người bạo thể mà chết.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, trong nước xoáy, vô số hồng mang như tơ, từ bốn phương tám hướng kích. Phóng tới, “Binh binh bàng bàng” đánh vào kiếm giới trên, gấp tiêu hao hắn chân nguyên.

Ảnh nhi sợ đến hoa dung thất sắc, vẻn vẹn dán vào Dương Thanh Huyền phía sau, lạnh rung run.

Dương Thanh Huyền kiếm quyết biến đổi, đem kiếm giới phạm vi thu nhỏ lại, bảo hộ ở quanh thân ba thước, lấy giảm nhỏ thụ lực diện tích.

“Con súc sinh chết tiệt! Lão phu cho dù chết, cũng sẽ không để cho ngươi tốt hơn!”

Trong vòng xoáy, Hồng lão trước người kim thuẫn rốt cục không chống đỡ nổi, “Ầm” một tiếng tiêu vong, vô số hồng ti kích. Bắn xuống đến. Hắn hai mắt nhô ra, như Báo Tử to bằng rống, hai tay hướng về không trung vừa để xuống, sáu viên nước sâu phích lịch nổi lên, hướng về Giang Tân kích. Bắn đi.

“Ầm! Ầm!”

Sáu viên nước sâu phích lịch mới ra tay không lâu, liền chịu đến trận lực áp chế, toàn bộ nổ ra, Hồng lão thân thể trong nháy mắt liền cuốn vào trong lúc nổ tung, tan xương nát thịt.

“Ầm ầm ầm!”

Đáng sợ nước sâu phích lịch uy năng, ở Hồng Thủy Trận Trung quyển lên một luồng nghịch lưu, đem hỗn loạn vặn vẹo trận pháp không gian đánh vỡ, lực xung kích hướng về bốn phương tám hướng chấn động đi, lại đem đại trận một hồi phá.

Giang Tân “Phốc” phun ra một ngụm máu đến, bích hồ lô ngọc mất đi hào quang, rơi xoay tay lại bên trong.

Hồng Thủy Trận uy năng hoàn toàn không chỉ như thế, chỉ là hắn quá cặn bã, chỉ có thể vung ra này điểm lực lượng.

Hơn nữa chân chính mắt trận là dưới chân biển rộng loa, hắn chỉ là dùng còn chưa luyện hóa càn khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô thay thế mắt trận, có thể sử dụng sức mạnh thì càng thêm có hạn.

Trận pháp vừa vỡ, nhốt ở bên trong tất cả mọi người thoát thân đi ra, từng cái từng cái cả người mang huyết, đầy mặt sợ hãi.

Dương Thanh Huyền không nhịn được nuốt xuống hạ, trong cổ họng tuôn ra ngọt ngào tinh tinh mùi máu.

Ảnh nhi ân cần nói: “Ngươi bị thương?”

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu, cũng không lên tiếng, mà là hai con mắt như đao, nhìn chằm chằm cái kia ốc biển phía trên, sát tâm nổi lên, bóng người lóe lên, liền hướng ốc biển phương hướng phóng đi.

Mặt khác mấy chỗ địa phương, cũng bay lên bốn bóng người, cùng hắn tâm tư giống nhau, phải thừa cơ đem Giang Tân chém giết.

Giang Tân sầm mặt lại, vừa giận vừa sợ, cầm lấy bích hồ lô ngọc, bỗng nhiên Hi Dao cướp tiến lên, đem hồ lô cầm vào tay, nói: “Sư huynh, để cho ta đi. Ta công lực mặc dù không bằng ngươi, nhưng dù sao ta mới là hồng thủy cung đệ tử, đối với này Hồng Thủy Trận lý giải trình độ, muốn ở ngươi bên trên.”

Giang Tân lùi đến phía sau, ngồi xếp bằng hạ chữa thương, thận trọng nói: “Sư muội, vạn vạn phải cẩn thận, này hồ lô lớn xa không phải chúng ta có thể nắm trong tay, tuyệt đối không nên quá nhiều kích bên trong uy năng.”

Hi Dao gật đầu nói: “Yên tâm đi, chỉ cần một số ít sức mạnh, cũng đủ để đánh giết bọn họ.”

Đón chạy như bay tới năm người, Hi Dao đem hồ lô nâng ở trong tay, một tay bấm quyết, điểm ở hồ lô trên.

Toàn bộ to lớn ốc biển lần thứ hai sáng lên, cùng hồ lô kia sản sinh cộng hưởng, từng đạo từng đạo hồng ti từ bên trong hồ lô phun ra, đi về phía trước kích. Bắn xuyên qua.

PS: Các anh em cho mình xin ít nguyệt phiếu đề cử bộ Chân Võ Thế Giới ủng hộ mình với!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 636: Lưu Tinh Vũ

Bốn người khác kinh hãi, này Hi Dao điều khiển bích hồ lô ngọc, mặc dù không bằng Giang Tân như vậy kinh thiên động địa, nhưng cũng đem sức mạnh tập trung ở phạm vi nhỏ, trái lại càng đáng sợ hơn.

“A!”

Một người trong đó bị hồng ti cuốn trúng, thân thể cắt thành vô số khối, hóa thành một bãi nước mủ.

Kim Lang cùng Cao Sơn cũng mệt mỏi ứng phó, ở hồng ti hạ luống cuống tay chân. Kim Lang càng bị mấy căn hồng ti xuyên thấu tay chân, khí thế đại điệt, triệt để mất đi sức phản kháng.

Giang Tân gằn giọng nói: “Đừng dễ dàng giết hắn đi! Trước hắn làm nhục ta, ta muốn đưa hắn một chút điểm lăng trì!”

Dương Thanh Huyền trước người một mảnh kim quang, đem hết thảy hồng ti đều cản lại, đồng thời một chiêu kiếm phản kích trở lại, ở trên không bên trong hóa ra cầu vồng.

Hi Dao kinh hãi, lần thứ hai loáng một cái hồ lô kia, bay ra lượng lớn sợi tơ, đem kiếm khí bao lấy, ở trên không bên trong vắt nát tan.

Hai người ở trên không bên trong liếc mắt nhìn nhau, đều là lạnh lùng nhìn chằm chằm đối phương.

Bốn phía quỷ dị giống như yên tĩnh lại, ngoại trừ Giang Tân vợ chồng ở ngoài, liền còn lại tám người sống, hơn nữa ngoại trừ Dương Thanh Huyền cùng Ảnh nhi, đều bị thương không nhỏ.

Hi Dao nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nói: "Không nghĩ tới ngươi lại là khiêng đến người cuối cùng, thật là lớn ra vợ chồng ta dự liệu, sớm biết làm sao, chúng ta liền không mời ngươi đã đến rồi."

Giang Tân cũng nói: "Ta trước liền linh cảm người này sẽ hỏng việc, bây giờ nhìn lại cái kia linh cảm quả nhiên không sai."

Hi Dao cười nhạo một tiếng, nói: "Chống lại đến cuối cùng lại có thể thế nào? Còn không phải là chết? Ai có thể gánh vác được này Hồng Thủy Trận lực lượng, đây chính là liền Thiên Vị cường giả đều có thể dễ dàng thắt cổ trận pháp."

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: "Coi như là, nhưng ngươi có thể phát huy ra uy lực của nó sao? Như là trận pháp uy năng tăng lên tới có thể cắn giết Thiên Vị, vợ chồng ngươi hai người, sợ là trước tiên liền phản phệ mà chết rồi."

"Hừ! Giết ngươi cần Thiên Vị sức mạnh sao?" Hi Dao khuôn mặt xem thường.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Xác thực không cần, việc này đến đây, ta cũng trốn không thoát, có thể nói ra các ngươi toàn bộ kế hoạch sao? Vì sao đem chúng ta lừa gạt đến nơi này."

Hai vợ chồng liếc mắt nhìn nhau, đều là đầy mặt âm trầm.

Giang Tân nhìn hắn, nói: "Ngươi rất thông minh, chính là ngươi đoán như vậy. Cái này động phủ chính là này to lớn ốc biển, là chúng ta Kim Ngao Đảo một vị tổ sư gia lưu lại. Ta hai vợ chồng chính là Kim Ngao Đảo đệ tử, trong lúc vô tình phát hiện chỗ này động phủ, tự nhiên là mừng rỡ như điên, chỉ tiếc, hai người chúng ta sức mạnh quá yếu, liền ngay cả tầng ngoài kết giới đều phá không mở, chỉ có thể dựa dẫm sức mạnh của các ngươi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia lúc trước ngươi nói mang đầu đại ca, lần trước ra biển, cũng là kế hoạch của ngươi?”

Giang Tân gật đầu nói: “Mang đầu đại ca chính là ta chính mình. Lần trước những người kia thực lực quá yếu, toàn bộ đều chết ở tầng ngoài. Vợ chồng ta sợ bị người hoài nghi, không dám tiếp tục lưu lại hai mươi sáu đảo liên, vì lẽ đó đến rồi thứ mười bảy đảo liên, chính là vì lần thứ hai tổ chức nhân thủ, đến phá mở này tầng ngoài cấm chế. Nói đến, thật nên cố gắng cám ơn các ngươi đây.”

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Tạ ơn liền miễn rồi, các ngươi báo đáp phương thức, không phải là đưa chúng ta quy thiên sao?”

Giang Tân theo dõi hắn, hắc tiếng nói: “Ngươi thật thông minh, thông minh làm người đáng sợ, bất quá cũng phải chết. Nhưng ta rất hiếu kì chính là, ngươi rõ ràng chỉ có Luân Hải đại viên mãn thực lực, vì sao nhưng có đáng sợ như vậy sức chiến đấu? Còn ngươi nữa bộ kia Tam Hoa tột cùng con rối, cũng thả ra đi, để cho ngươi mở mang kiến thức một chút Hồng Thủy Trận sức mạnh!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cũng hết sức muốn kiến thức Hồng Thủy Trận uy lực, nhưng các ngươi có thể sao?”

“Đáng chết! Chết đến lâm đầu, còn dám khinh thường chúng ta, nguyên bản xem ở ngươi đã cứu chúng ta hai lần mặt trên, muốn cho ngươi một cái toàn thi, xem ra là không cần. Hi Dao, đưa hắn ra đi!”

“Được!”

http://truyencu

atui . net/ Hi Dao đem hồ lô giương lên, ốc biển trên hiện ra vạn ngàn phù văn, giống như là một cái thật lớn nguyên khí, bị kích hoạt đứng lên.

Trong vòng trăm trượng, hiện ra trận pháp thật to, mọi người vừa thấy, dọa cho phát sợ, vội vàng chạy ra ngoài, nhưng cũng phát phát hiện không gian bị ràng buộc, tình cảnh cùng khi trước giống như đúc, không khỏi toàn bộ đổi sắc mặt, một mảnh bi thảm.

Trước công kích như vậy lại tới một lần nữa, sợ là không có mấy người có thể sống sót.

Hi Dao nguyên bản xinh đẹp khuôn mặt, trở nên dữ tợn khủng bố, “Không cần lo lắng, lần này chỉ là nhằm vào Dương Thanh Huyền, ta giết hắn trước, trở lại chậm rãi dằn vặt các ngươi!” Hồ lô ở trên không bên trong loáng một cái, liền trở nên lớn mấy phần.

Bao phủ trăm trượng trận pháp lóe lên, hóa thành vô biên bão táp, lấy Dương Thanh Huyền làm trung tâm cuồng quyển đi.

Cái kia trong gió lốc cuốn lấy vô số hồng mang, như một căn căn kim nhọn.

Người người đều là sắc mặt trắng bệch, hết sức ra bên ngoài trốn, muốn tránh thoát không gian ràng buộc, lấy trận pháp này uy lực, coi như Dương Thanh Huyền mạnh hơn, sợ cũng đỡ không được mấy hơi thở.

Chỉ là Hồng Thủy Trận bao phủ lực lượng, như sơn nhạc trấn áp không gian, bọn họ giãy dụa vốn là phù du hám cây.

Dương Thanh Huyền tay kết kiếm quyết, hướng về tứ phương một chút, lập tức treo ngược hơn mười thanh kiếm, kết thành một mảnh kiếm giới. Cái kia ngàn vạn hồng ti kích. Bắn tới, đánh vào kiếm giới trên, chấn động ra vô số gợn nước, không ngừng đem kiếm giới phạm vi ép tiểu.

Dương Thanh Huyền mặt không biến sắc, vung tay lên, Lộ Nhân Giáp liền xông ra ngoài, trên người chân nguyên bộc phát ra, hét lớn một tiếng liền đấm ra một quyền, đem bão táp đánh ra một cái lỗ hổng, thân thể chen chúc tới.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Vô số hồng mang bắn trên người Lộ Nhân Giáp, phát sinh nhỏ nhẹ dập dờn bồng bềnh, bất quá ngắn ngủi công phu, Lộ Nhân Giáp trên da cũng đã là thiên sang bách khổng. Bất quá hắn cũng không có ý thức tự chủ, hoàn toàn do Dương Thanh Huyền khống chế, nhìn chằm chằm cái kia hồng mang, ở trên không bên trong từng bước một hướng về biển rộng loa đi đến.

Hi Dao hơi thay đổi sắc mặt, vội vã mấy đạo quyết ấn đánh vào hồ lô lớn bên trong.

Bão táp biến đổi, sức mạnh chủ yếu ép hướng về Lộ Nhân Giáp, đem bộ pháp ngừng lại.

Lộ Nhân Giáp nếu không có lần trước bị tế luyện một phen, trong thân thể sáp nhập vào lượng lớn kim loại nguyên tố, sợ là ở đây hồng mang kích. Bắn xuống, đã sớm báo hỏng xuống, nhưng dù vậy, giờ khắc này cũng là hoàn toàn thay đổi, thân thể không ngừng bị xuyên thủng.

Giang Tân vợ chồng đều biết con rối này nhưng là có Tam Hoa tột cùng thực lực, nếu là bị gần người, hai người căn bản đỡ không được.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy thân trên áp lực nhẹ đi, nhất thời bóng người lóe lên, từ trong tay ném ra một vật, như là một cái che kín đồng đinh quả cầu sắt, nhanh chóng xoay tròn.

Cái kia quả cầu sắt chuyển động bên dưới, từng mảng từng mảng ánh sáng kích. Bắn ra, như mặt trời dư huy, đem đáy biển rọi sáng.

“Vèo! Vèo! Vèo!”

Cái kia quả cầu sắt đang lượn vòng trong quá trình, phía trên đồng đinh cấp tốc lồi ra, bắn ra từng đạo từng đạo kim quang, như sao băng mưa lửa, hướng về bốn phương tám hướng đánh tới.

Đây là Dương Thanh Huyền ở Hư Thiên Thành thời gian, từ Tần thúc trong tay đặt cọc tới được cổ bảo “Lưu Tinh Vũ”, lần thứ nhất phát huy được tác dụng.

Cổ bảo thuộc về đại phạm vi công kích nguyên khí, một khi xuất hiện, liền đem toàn bộ Hồng Thủy Trận trận thế đảo loạn, đồng thời cái kia cổ bảo bản thân liền là một cái cây búa, ngoại trừ phân giải ra xung điện ở ngoài, còn nhanh chóng đánh về phía Giang Tân vợ chồng hai người.

Hi Dao kinh hãi, trước mắt cái kia quả cầu sắt liền bay tới, sợ đến ở ốc biển trên liền lùi lại.

Giang Tân quát to: “Đừng hoảng hốt, lấy ra hồ lô lớn, trấn áp nó!”

Hi Dao lúc này mới trấn định lại, nghĩ đến chính mình tay cầm Ảo Diệu Đại Hồ Lô, lại sở hữu Hồng Thủy Trận, tuyệt đối không thể thua với một cái Luân Hải cảnh tiểu tử. Lập tức đem hồ lô lấy ra, ở trên không bên trong một hồi thả lớn mấy lần, hướng về cái kia Lưu Tinh Vũ trấn áp tới!

PS: Các anh em cho mình xin ít nguyệt phiếu đề cử bộ Chân Võ Thế Giới ủng hộ mình với!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 637: Trận Hủy Người Vong

Đứng đầu đề cử: Đại Chủ Tể Thiên vực Thương Khung đoạt xác chi không dừng được Thánh Khư tuyết ưng lãnh chúa tổng giám đốc hoa khôi của trường ỷ lại vào ta Bất Hủ người phàm mới đại minh đế quốc Huyền Giới Chi Môn

“Ầm ầm ầm!”

Hồ lô lớn trên người linh quang đặt ở cái kia Lưu Tinh Vũ trên, như một toà Tiểu Sơn, đem hoàn toàn đè ép.

Dương Thanh Huyền tựa hồ sớm có dự liệu, bóng người lóe lên, liền xuất hiện ở biển rộng loa bầu trời, Nam Minh Ly Hỏa Kiếm kích thích ra, chém ra ba ngàn nghiệp hỏa, hóa thành một đạo rồng lửa điên cuồng tập kích đi.

Cái kia rồng lửa trình trắng bệch màu sắc, mảng lớn nước biển trực tiếp hoả táng, ở ốc biển bầu trời, càng hiện ra tảng lớn chân không.

“Vô dụng! Coi như không có Ảo Diệu Đại Hồ Lô, còn có này biển rộng loa ở a!”

Hi Dao ánh mắt như nước biển một loại lạnh lẽo, hai tay vỗ vào ốc biển trên, một đám lớn phù văn từ nơi lòng bàn tay tản ra, lập tức có tầng tầng trận quang hiện ra, như là một tầng to lớn màu đỏ nước màng, đem toàn bộ ốc biển liền cùng vợ chồng bọn họ đều bao vây đi vào.

“Ầm!”

Hồng Long đánh chém ở trận kia trên ánh sáng, hỏa diễm toàn bộ bị đánh tan rơi. Ốc biển vững như thành đồng vách sắt, không có bất kỳ tổn thương.

“Ha ha ha ha!” Hi Dao cười như điên nói: “Có này biển rộng loa ở, chúng ta liền thân ở thế bất bại.”

Nàng quyết ấn đồng thời, cái kia trấn áp lại Lưu Tinh Vũ hồ lô lớn một hồi bay lên, hướng về Dương Thanh Huyền đánh tới. Mà Lưu Tinh Vũ nhưng như là triệt để mất đi linh quang, rơi xuống dưới đáy biển, hình như sắt vụn.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, này hồ lô lớn không biết là cái gì nguyên khí, đừng nói quanh quẩn ở trên đó hồng ti sắc bén như đao, không gì không xuyên thủng, liền phần này tản mát ra uy thế, bị va vào cũng phải tan xương nát thịt.

Hắn bóng người ở trên không bên trong liên thiểm, biến hóa bảy, tám lần bóng người, muốn bỏ chạy, nhưng phát phát hiện toàn bộ không gian đều bị trận lực ràng buộc, ở thời gian một hơi thở bên trong, liền đem hết thảy phương hướng đều thử, vẫn như cũ không có thể trốn tránh.

Dương Thanh Huyền cắn răng một cái, Hoang Khôi liền bay ra, song thượng ngưng chưởng, đánh về cái kia hồ lô lớn.

“Ầm ầm!”

To lớn rung động, hồ lô lớn bị cản lại, nhưng Hoang Khôi bị ép tới không ngừng lùi lại, cái kia chút hồng ti mặc dù không gây thương tổn được hắn thân thể, nhưng để Hoang Khôi trong cơ thể Hoang đan nhanh chóng tiêu hao, cũng không biết có thể chịu đựng ở bao lâu.

“Chi! Này... Không thể!”

Hi Dao cùng Giang Tân đều là kinh hãi, bọn họ mặc dù không thể phát huy ra càn khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô toàn bộ uy lực, nhưng cũng tuyệt không phải phổ thông con rối có thể ngăn trở.

Dương Thanh Huyền ở thần niệm hơi động, đem Lộ Nhân Giáp chiêu trở về, hướng về biển rộng loa oanh kích tới.

Đồng thời tự cầm ra to lớn bá kiếm, như một bức tường thành, đột nhiên hướng về biển rộng loa trên chém tới!

“Ầm! Ầm!”

Từng đạo từng đạo công kích, liên miên bất tuyệt, nảy sinh ác độc đập xuống.

Toàn bộ nước biển bị quấy nhiễu trời đất xoay vần.

Xa xa Kim Lang đám người, từng cái từng cái lộ ra thần sắc, khó có thể tưởng tượng, từ đầu đến cuối đều là Luân Hải đại viên mãn tu vi người, dĩ nhiên có thể cùng Giang Tân vợ chồng gắng gượng chống đỡ đến hiện tại.

Ảnh nhi càng là đôi mắt đẹp liên tục, trong mắt dị quang lấp lóe.

Dương Thanh Huyền liên tục bổ mấy chục kiếm, mỗi một lần đều là kinh thiên động địa, Lộ Nhân Giáp cũng liều lĩnh ra tay, nhưng này ốc biển trên trận quang, vẫn là hoàn hảo như lúc ban đầu, thậm chí một chút đung đưa dấu hiệu chưa từng.

Giang Tân cười gằn nói: “Không có, trận pháp này, mặc dù là Thiên Vị cường giả cũng phá không mở, ngươi lại cố gắng thế nào, cũng bất quá là phù du hám cây, tăng thêm cười tai.”

Dương Thanh Huyền mặt không biến sắc, vẫn như cũ điên cuồng ra tay, mỗi một kiếm đều đem hết toàn lực.

Xa xa Hoang Khôi còn đang mạnh mẽ chống đỡ hồ lô lớn, Hoang đan tuy rằng khả năng tiêu hao hết.

Giang Tân đột nhiên hơi thay đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Sư muội, làm sao vậy?”

Hi Dao có đoạn thời gian không có hé răng, song chưởng kết ấn vỗ vào biển rộng loa trên, sắc mặt hết sức trắng xám, khóe miệng càng là tràn ra máu tươi.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, đem tình cảnh này đặt ở trong mắt, lạnh lùng nói: “Ta đích xác phá không mở Hồng Thủy Trận, nhưng các ngươi có bản lãnh gì, thời gian dài chống đỡ trận pháp này đây? Cổ Hạt, đi ra!”

Theo một tiếng hét lớn, Thâm Hồng Cổ Hạt từ Tinh Giới bên trong bay ra, trên bầu trời Dương Thanh Huyền hiển hóa ra thân ảnh khổng lồ, bên phải kìm trên vô số hoang khí ngưng tụ, cao cao giơ lên.

Đột nhiên xuất hiện bò cạp, làm cho tất cả mọi người đều thất kinh.

Dương Thanh Huyền cũng giơ lên bá kiếm đến, giơ lên thật cao, làm một đòn tối hậu, điên cuồng đánh hạ!

Lộ Nhân Giáp cũng là đem trên người linh thạch toàn bộ thiêu đốt, tất cả sức mạnh hội tụ ở một chiêu “Ngàn ngân thức” bên trong, đánh ra ngoài.

“Răng rắc!”

Thâm Hồng Cổ Hạt cái kìm đi xuống một kéo, “Ầm” một tiếng, sông lớn khô, không gian đổ nát, vô số nước biển lăn lông lốc xuống, hướng về đen nhánh trong vết nứt tuôn tới.

Ba nguồn sức mạnh, như sông lớn vào biển, ở phía trước hội tụ thành một đạo, điên cuồng oanh trên Hồng Thủy Trận!

“Ầm ầm!!”

To lớn nổ tung hạ, màu đỏ tươi trận quang không ngừng lóe lên, trở nên cực kỳ suy yếu.

“Phốc!”

Hi Dao cũng rốt cục đỡ không được, phun ra một ngụm máu đến, lui về phía sau té ngã.

truyencuaTui.vn

Đến đây, hai vợ chồng đều bởi vì trận pháp phản phệ, mà bị trọng thương.

“Sư muội!”

Giang Tân kinh hãi, vội vã tiến lên đem Hi Dao đỡ lấy.

Hai người mất đi khống chế trận pháp sức mạnh, đột nhiên mấy vệt sáng lóe lên, Kim Lang, Cao Sơn, Trương Thương, còn có mấy mọi người rơi vào biển rộng loa trên, đồng loạt ra tay.

“Không được! Cứu mạng, nhanh cứu lấy chúng ta!”

Giang Tân vợ chồng đầy mặt tuyệt vọng cùng hoảng sợ, càng nhìn phía Dương Thanh Huyền, trong lòng hai người đột nhiên xẹt qua kỳ quái ý nghĩ, nghĩ đến chỗ này người đã cứu chính mình hai lần, lần này định chắc là sẽ không lại cứu.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Mấy đạo cuồng kích bên dưới, Giang Tân vợ chồng trực tiếp bị mọi người đánh thành bùn nhão, chết không thể chết lại.

Kim Lang càng là lên trước một cước, đem Giang Tân đầu giẫm nát bấy, sau đó đem tro cặn đá bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền đem bá kiếm vừa thu lại, Cổ Hạt cũng trở về Tinh Giới bên trong, Hoang Khôi cùng Lộ Nhân Giáp cũng thu lại rồi, sau đó bỗng dưng một trảo, đem cái kia Ảo Diệu Đại Hồ Lô cầm ở trong tay, nhìn mấy lần, liền cất đi.

Còn có cái kia bị trấn áp thành sắt vụn Lưu Tinh Vũ, hắn cũng thu lại rồi, kiểm tra một phen, chỉ là linh khí mất hết, còn có có thể sửa chữa.

Giờ khắc này, tất cả mọi người nhìn ánh mắt của hắn, đều tràn đầy kiêng kỵ cùng kính ý, không ai dám hé răng, cũng không ai dám động, tựa hồ toàn bộ đang đợi động tác của hắn.

Dương Thanh Huyền nhìn mọi người một chút, ngoại trừ Kim Lang, Cao Sơn, Trương Thương, Ảnh nhi mấy cái này hắn nhận thức ở ngoài, liền còn sót lại ba cái người sống.

“Giang Tân vợ chồng đã chết, Hồng Thủy Trận cũng phá, cái này động phủ xem như là mở ra. Chư vị là đi vào nhìn qua đây, vẫn là đi vào rời đi đây?”

Dương Thanh Huyền bất động thanh sắc hỏi.

Mọi người lẫn nhau trông lại nhìn tới, đều không quyết định chắc chắn được.

Kim Lang ôm quyền nói: “Thanh Huyền huynh đệ có công lớn, hết thảy đều nghe ngươi dặn dò. Chúng ta có thể kiếm về một cái mạng đã là vạn hạnh, không dám lại tham bảo vật. Nhưng Thanh Huyền huynh đệ như là cảm thấy cho chúng ta cũng coi như có chút khổ lao, mong muốn phân chúng ta một chút, chúng ta tự nhiên cũng Cao Hưng.”

Hắn lời nói này cực kỳ khôn khéo, hơn nữa xưng hô cũng từ nhỏ hữu đã biến thành huynh đệ, ý là mọi người cùng nhau vào sinh ra tử, ngươi như là hảo bất ý tư không cho chúng ta chia đồ, chúng ta cũng không nói hai lời liền đi, ai để hiện tại ngươi ngưu nhất đây, nhưng chúng ta chỉ cần phân một chút điểm là tốt rồi, ngươi hảo ý nghĩ không cho sao?

Dương Thanh Huyền tự nhiên cũng nghe được trong lời nói ý tứ, gật đầu nói: “Mọi người cùng đi ra, tự nhiên có phúc cùng hưởng, chẳng qua là ta cái kia cổ bảo giá trị rất lớn, mới vừa rồi trong trận chiến ấy hư hại, chỉ cần có thể kiếm lời về nguyên bản, ta cũng sẽ không ham nhiều.”

Kim Lang bọn người là hai mặt nhìn nhau, lời nói này cực kỳ lợi hại, nhân gia cứu ngươi tất cả mọi người, tổng không có thể khiến người ta thiệt thòi bản đi, cổ bảo Tiền tổng cầm về chứ?

Nhưng này cổ bảo giá trị, có thể đều có thể lớn, ai biết ngươi cổ bảo đến cùng trị giá bao nhiêu tiền? Vạn nhất toàn bộ trong động phủ đồ vật, ngươi đều nói không đáng cổ bảo, vậy còn làm cọng lông?

Quyền chủ động một hồi đã bị Dương Thanh Huyền nắm trong tay.

PS: Các anh em cho mình xin ít nguyệt phiếu đề cử bộ Chân Võ Thế Giới ủng hộ mình với!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 638: Phân Phối Phương Án, Kim Xà Cửu Bộ

Trương Thương nhắm mắt, không nhịn được nói rằng: “Cái kia trấn áp ngươi cổ bảo hồ lô lớn, cũng bị ngươi thu đi tới, giá trị to lớn, lẽ ra có thể bù đắp được ngươi cái kia cổ bảo.”

Dương Thanh Huyền lườm hắn một cái, nói: “Ngươi liền biết cái kia hồ lô lớn không có hư hao? Vừa nãy đang cùng ta con rối tỷ thí trong quá trình, đã hao tổn lợi hại.”

Tất cả mọi người là xạm mặt lại, cũng không thể để hắn lấy ra kiểm tra đi.

Kim Lang ho khan hai tiếng, nói: “Có chút hư hao cũng là nên, nhưng ít ra cũng có thể bù đắp được hơn nửa cổ bảo giá trị, tiến nhập động phủ sau, Thanh Huyền huynh đệ chọn trước một hai kiện, chúng ta cũng sẽ không có ý kiến.”

“Đúng đúng, chọn trước một hai kiện, tất cả mọi người không có ý kiến.”

Đám người còn lại vội vàng tán thành, đem Dương Thanh Huyền quyền chọn lựa giới hạn áp chế ở một hai kiện lấy bên trong.

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm mắng không ngớt, thật nên để Giang Tân vợ chồng đem các ngươi đều chém ta lại ra tay, nhưng trên mặt vẫn là khách khí nói rằng: “Đi vào nói sau đi, ai biết bên trong là như thế nào đây.”

Cái kia biển rộng loa sâu kín loa khẩu quay về mọi người, giống như là một tòa tuyệt đẹp nhà.

Dương Thanh Huyền đem Lộ Nhân Giáp thả ra, phía trước mặt dò đường, một chuyến tám người, cẩn thận đi theo sau đầu.

Ảnh nhi dán sát Dương Thanh Huyền bên cạnh người, trước sau ở phạm vi ba thuốc, không dám cách quá xa.

Loa bên trong có khác Động Thiên, là một cái không gian thật lớn, loa vách tường ở trên là phù văn, tạo thành từng cái từng cái phức tạp trận pháp, liền ngay cả dưới chân đều là trận tuyến.

Đại lượng linh khí từ trong trận tràn ra, không ngừng bắc hải loa thu nạp.

Ở trên không đãng động thiên phúc địa trung tâm, một cổ thây khô ngồi xếp bằng ở cái kia, người mặc giáp vàng, thân thể bất hủ, nhưng cũng đã là xương da khô gầy, trống rỗng viền mắt nhìn chằm chằm phía trước, làm như xuyên thủng vô số năm tháng.

Tám người đều là lấy làm kinh hãi, người này định lại chính là ốc biển chủ nhân.

Đang thây khô phía trước, bày đặt ba món đồ, một cái túi đựng đồ, một cái hộp ngọc, một cái vòng tròn, chỉnh chỉnh tề tề đặt ở đằng trước.

Ánh mắt của mọi người một hồi nhìn chằm chằm ba người kia đồ vật, cũng không còn cách nào dời mở.

Bên trong động trở nên yên tĩnh, thậm chí có một tia ngột ngạt, có mấy người hô hấp đều trở nên trở nên nặng nề, bảo vật xuất hiện, như là một khi giải quyết không được, sợ là lại phải có người ngã xuống.

Kim Lang ho khan hai tiếng, nói: “Người này phải là Kim Ngao Đảo tổ tiên, chẳng biết vì sao tọa hóa ở nơi đây.”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia thây khô nhìn một hồi, nói: "Hắn là bị người trọng thương sau, chết tại đây."

"Cái gì?" Kim Lang bọn người là lộ ra thần sắc hồ nghi, cuối cùng ánh mắt tất cả đều rơi vào cái kia thây khô trước ngực, hộ tâm kính lõm xuống đồng thời tổn hại mở, một cái rõ ràng năm ngón tay chưởng ấn.

Không chỉ có là hộ tâm kính phá nát, dùng cái này kính làm trung tâm, trên khôi giáp hiện ra vô số vết rạn nứt, trình mạng nhện phát tán.

"Chi! Quả nhiên là bị người giết chết!"

Cao Sơn hít một hơi khí lạnh, nói: "Lực xuyên thấu qua áo giáp, trực tiếp đánh xuyên thân thể của hắn, sợ là ngũ tạng lục phủ ở một chưởng này hạ đều băng, vì lẽ đó tự biết không sống lâu, chính là ở đây tọa hóa, tạm gác lại người hữu duyên."

Trương Thương nói: "Đồng thời bày xuống Hồng Thủy Trận, như vậy cho hắn chỗ tốt, hơn nửa chính là Kim Ngao Đảo người. Nếu không là Giang Tân thực lực quá cặn bã, cũng không cần làm ra như thế đại động tĩnh, cuối cùng cơ quan tính toán, phản làm mất mạng."

Hai người suy đoán, đã phi thường gần kề sự thật.

Ảnh nhi nói: "Cái kia những thứ đồ này làm sao chia đây?"

Một câu nói ra, bên trong động lần thứ hai trở nên trầm mặc, cũng không ai dám mở đầu, chỉ là chăm chú nhìn chằm chằm cái kia ba món đồ.

Dương Thanh Huyền tay phải nắm tay, đặt ở môi biên ho khan hai tiếng, nói: "Khái khái, như vậy đi, trước tiên bù đắp sự tổn thất của ta, y theo mọi người nói, lấy trước hai món đồ, ta liền chọn túi đựng đồ kia cùng hộp ngọc. Còn dư lại, chúng ta trở lại thảo luận làm sao chia.”

Nói, liền bóng người lóe lên, hướng về cái kia thây khô lao đi.

“Không thể!”

Mấy đạo âm thanh đồng thời vang lên, Kim Lang đám người tất cả đều bay tập kích mà đến, đem Dương Thanh Huyền bao bọc vây quanh, bầu không khí một hồi biến đến mức dị thường căng thẳng.

Trương Thương trầm giọng nói: “Túi đựng đồ này, không phải là một món đồ, bên trong tất nhiên có vô số đồ vật.”

Cao Sơn cũng mở miệng nói: “Mặt khác hai món đồ đơn độc phóng ra, có thể thấy được giá trị to lớn, hẳn là cùng túi chứa đồ đều bằng nhau. Như là hai cái đều cầm, khó tránh khỏi có chút không còn gì để nói. Thanh Huyền công tử từ trong đó chọn một, chúng ta vẫn có thể tiếp nhận.”

Mấy người khác cũng đều không được gật đầu.

Bọn họ tuy rằng kiêng kỵ Dương Thanh Huyền thực lực, nhưng lúc trước trong trận chiến ấy, Dương Thanh Huyền phá mở Hồng Thủy Trận, hiển nhiên cũng bị nội thương.

Thêm vào bọn họ người đông thế mạnh, đồng thời nghỉ ngơi hồi lâu, nếu là thật một trận chiến, thắng bại còn rất khó nói.

Đương nhiên, bọn họ cũng không muốn thật sự cùng Dương Thanh Huyền khai chiến, bằng không mặc dù may mắn có thể thắng, cũng tất nhiên là thắng thảm, phỏng chừng không có mấy người có thể sống.

Chỉ là muốn cùng chung mối thù, cho Dương Thanh Huyền áp lực nhất định, do đó đa phần được một vài thứ.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, liền biết mấy người này đoán sai thực lực của chính mình, lấy lực lượng bây giờ của hắn, chặn đánh giết bọn họ dễ như trở bàn tay, lúc này cười nói: “Có hay không nói còn nghe được, hay là dùng nắm đấm để cân nhắc đi!”

Một mực bên cạnh người Lộ Nhân Giáp lóe lên, lập tức sử dụng tới ngàn ngân thức, hướng về Cao Sơn mấy người đánh tới.

Chính mình cũng kiếm thế giương lên, đấu Quỷ Thần chém về phía Trương Thương đám người.

Thậm chí không cần Hoang Khôi cùng Cổ Hạt ra tay, hắn ắt có niềm tin đẩy lùi mấy người.

Quả nhiên, Cao Sơn đám người đều hoàn toàn biến sắc, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền dứt khoát như vậy, đều là dồn dập ra tay, cắn răng tấn công tới.

Vào lúc này lùi bước càng lợi hại, sau đó chia tiền thời điểm, lại càng không có tư cách.

“Ầm!”

Mấy người chưởng phong kiếm khí đối oanh hạ, ở Động Thiên bên trong nổi lên một trận gió xoáy, bốn phía trận pháp không ngừng bị phá hư.

Bỗng nhiên một bóng người lấp lóe, trực tiếp cướp đến cái kia thây khô trước mặt, quét qua liền đem ba cái bảo vật bỏ vào trong túi, sau đó hướng về ngoài động lao đi.

“Ảnh nhi?” Dương Thanh Huyền một sợ, lập tức quát lên: “Đứng lại!”

Mấy người khác cũng đều một mặt chiến đấu, một mặt lưu ý cái kia ba cái bảo vật, đều là giận không nhịn nổi, vội vàng đuổi tới, quát: “Liều mạng đồ vật, dừng lại cho ta!”, “Bằng ngươi Luân Hải cảnh tu vi cũng đòi ngấp nghé bảo vật, nằm mơ đi!”

“Hì hì, ta nguyên bản cũng không dám mơ ước, nhưng mấy vị ca ca lẫn nhau chém giết, không phải phải tiện nghi Ảnh nhi, Ảnh nhi như là từ chối không cần, chẳng lẽ không phải quá bất cận nhân tình? Cảm tạ mấy vị ca ca, gặp lại rồi.”

Âm thanh xa xa truyền đến, Ảnh nhi cũng đã cướp đến loa khẩu, tốc độ nhanh chóng, vượt qua trong sân tất cả mọi người.

“Hừ, bản tọa sớm liền cảm thấy ngươi có vấn đề, quả nhiên không ngoài dự đoán, Luân Hải cảnh cũng không phải ngươi chân thật thực lực đi!”

Đột nhiên một ánh hào quang như xà, ở trên không bên trong liên thiểm chín lần, liền đuổi theo, hóa ra Kim Lang thân ảnh, xoay người một chưởng liền bổ về phía Ảnh nhi.

“Oành!”

Ảnh nhi bóng người lóe lên, né qua, cái kia chưởng pháp đánh vào loa trên vách, chấn động xuất ra đạo đạo phù văn, lóe lên một cái rồi biến mất.

Giờ khắc này Dương Thanh Huyền đám người cũng đuổi theo, đem Ảnh nhi bao bọc vây quanh, tất cả đều là mặt âm trầm.

Ảnh nhi kinh ngạc nở nụ cười, trên dưới quan sát Kim Lang mấy lần, cười nói: “Kim Xà Cửu Bộ? Không hổ là đứng đầu thân pháp võ kỹ, có thể đuổi theo ta.”

PS: Các anh em cho mình xin ít nguyệt phiếu để cử bộ Chân Võ Thế Giới ủng hộ mình với!

Chương 639: Cường Giả Vi Tôn, Ảnh Nhi Chân Thân

Kim Lang lạnh rên một tiếng, trên mặt như che chở sương lạnh, “Ngươi giấu thật là đủ sâu, liền ngay cả Thanh Huyền công tử đều nhìn lầm!”

Ảnh nhi hì hì nở nụ cười, nháy mắt nhìn Dương Thanh Huyền, cười nói: “Thanh Huyền công tử mới không đi mắt đây, nhân gia là thương hương tiếc ngọc, cái nào giống như ngươi vậy thô lỗ, chẳng trách không có cô gái yêu thích.”

Dương Thanh Huyền mặt đỏ lên, ho khan hai tiếng, nói: “Ảnh nhi, ngươi quá không hiền hậu.”

Ảnh nhi làm ra ngượng ngùng con gái nhỏ tư thái, dịu dàng nói: “Thanh Huyền công tử, bọn họ đều khi dễ người, công tử giúp ta.”

Dương Thanh Huyền mắng: “Giúp ngươi - muội!”

Nói, trước tiên một chưởng liền vỗ ra, một mạch hướng về Viêm dương!

“Ầm!”

Chưởng pháp đem hỏa diễm áp súc đến đến cực điểm, phun - bắn ra, hắn chỉ là muốn đem mấy thứ đoạt lại, cũng không định thương tổn đối phương, vì lẽ đó chỉ dùng ba phần mười công lực.

Ai biết Ảnh nhi thân pháp cực nhanh, dễ dàng liền né qua, để một chưởng này đánh vào loa trên vách, chấn động ra lượng lớn đốm lửa.

Dương Thanh Huyền xung quanh lông mày, lập tức ý thức được chính mình phán đoán sai lầm, Ảnh nhi thực lực, sợ là còn tại chính mình dự đoán bên trên.

“Vèo!” Một đạo cực mạnh tiếng xé gió vang, Kim Lang cũng trong nháy mắt ra tay rồi, quát lên: “Cô nàng này ẩn giấu cực sâu, mọi người cùng nhau ra tay, trước đem nàng trấn áp lại nói!”

Kim Lang cũng tay như đao, trực tiếp chém tới, đem nước biển phách mở.

Ảnh nhi cười nhạt, thân thể di chuyển ở bên trong nước, tay trái bấm quyết đi phía trước một chút, lấy tốc độ cực nhanh đánh vào Kim Lang cổ tay nơi khớp xương, trực tiếp cắt đứt hắn nội thể kinh mạch vận chuyển, lần thứ hai nghiêng người mà lên, tay phải hướng về ngực hắn nhẹ nhàng vỗ một cái.

“Oành!”

Kim Lang phun ra một ngụm máu đến, đã bị đánh bay ra ngoài, mạnh mẽ đánh vào loa trên vách, lại phun một ngụm máu tươi, càng mở trừng hai mắt, trực tiếp bỏ mình.

“Chi!”

Còn lại người giật nảy mình, tất cả đều cả người bốc hơi lạnh, tuy nói Kim Lang bị thương, nhưng dù sao cũng là Tam Hoa tột cùng tồn tại, há có thể tùy tiện bị một cô gái dễ dàng đập chết?

Trương Thương đám người vừa xông lên, muốn xuất thủ, trong nháy mắt liền ngừng lại thân hình, chân khí ở trong người nhất chuyển, liều mạng bị thương cũng mạnh mẽ thay đổi phương hướng, lui về phía sau mặt lui nhanh.

“Rầm!”

Còn dư lại sáu người, ngoại trừ Dương Thanh Huyền ở ngoài, tất cả đều tán đến xa xa, hoảng sợ nhìn, không dám lên trước.

Dương Thanh Huyền sắc mặt cực kỳ khó coi, cắn răng nói: “Toái Niết cảnh!”

Ảnh nhi mỉm cười gật đầu, nói: “Hơn nữa không phải bình thường Toái Niết cảnh, ta biết ngươi có một con rối cùng bò cạp, đều là Toái Niết trung kỳ tồn tại, nhưng đều không phải là đối thủ của ta. Một đường lại đây, đều là ngươi che chở ta, ta đối với ngươi rất có hảo cảm, ngươi đi đi.”

“Đi?”

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Chết rồi nhiều người như vậy, hao phí lớn như vậy tâm huyết, một câu đi là có thể xong việc?”

Mặt khác năm người sắc mặt có chút chất phác, không muốn đi, nhưng Ảnh nhi thực lực vừa hiện, bọn họ liền biết mình triệt để không hy vọng chia đồ.

Ảnh nhi nhìn Dương Thanh Huyền, lại cười nói: “Vậy ngươi muốn như thế nào?”

Dáng dấp kia trợn to mắt, vẻ vô hại hiền lành, không nói ra được quyến rũ mê người.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Lấy các thứ ra, ta bảy ngươi ba!”

“Khanh khách! Thanh Huyền ca ca, ngươi thật đáng yêu nha.”

Ảnh nhi nháy mắt, cười nói: “Ngươi cảm thấy cái này... Khả năng sao?”

Dương Thanh Huyền theo dõi hắn, giơ tay lên, lòng bàn tay không ngừng có kiếm khí lay động, trên người chân nguyên cũng liên tục tăng lên đi tới.

Ảnh nhi nụ cười trên mặt ngưng tụ, từ từ lạnh xuống, nói: "Dương Thanh Huyền, ngươi thật phải cùng ta đấu? Nếu không có nể tình ngươi dọc theo đường đi đối với ta cũng không tệ lắm, ngươi đã không thể đứng ở nơi này."

Dương Thanh Huyền không đáp, hai tay đi phía trước một trảo, tay phải Nam Minh Ly Hỏa Kiếm, tay trái Bách Quỷ Dạ Hành. Hai thanh kiếm bùng nổ ra cường đại kiếm ý, như hai đạo kiếm giới, ở trước người đè ép.

Ảnh nhi hơi thay đổi sắc mặt, tựa hồ cũng cảm ứng được hai thanh kiếm bất phàm, trong mắt loé ra tàn khốc, nói: "Ngươi cũng biết ta là ai?"

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: "Ta bảy ngươi ba, bằng không liền một trận chiến đi!"

Hắn tính toán Ảnh nhi nhiều nhất cũng là Toái Niết đỉnh cao, nguyên do bởi vì cái này địa phương xuất hiện Thiên Vị cường giả khả năng không lớn, như đối phương thực sự là Thiên Vị cường giả, đã sớm thả ra uy thế kinh sợ mình. Chỉ cần không có đạt đến Thiên Vị, hắn cũng dám một kích.

Ảnh nhi cũng tức giận, lạnh giọng nói: "Bản tọa chính là thứ hai mươi sáu đảo liên Chủ Ti múa ảnh, Toái Niết đại viên mãn cường giả, ngươi bây giờ còn muốn theo ta đấu sao?"

Cao Sơn đám người đều là hoàn toàn biến sắc, kinh hãi lẫn nhau giống như, Cao Sơn quát to: "Đi!"

Đối phương lượng minh thân phận sau, liền lại cũng không cần phải lưu lại, Toái Niết đại viên mãn, bóp chết bọn họ dường như nắm con kiến.

Ảnh nhi ánh mắt thoáng nhìn, giơ tay liền vỗ ra.

Sóng nước hóa thành từng đạo từng đạo quyển lưu, trong nháy mắt oanh trên người Cao Sơn, “Rầm” một tiếng xé rách, Cao Sơn liền một câu nói chưa từng hừ ra đến, liền tan xương nát thịt, phần còn lại của chân tay đã bị cụt toàn bộ phiêu ở trong nước.

“Chi!”

Còn lại Trương Thương bọn bốn người, sợ đến sắc mặt trắng bệch, run cầm cập mấy lần tựu vội vàng lùi về ốc biển bên trong, cũng không dám nữa tới gần cái kia loa khẩu.

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia chút phần vụn thi thể, cả giận nói: “Vì sao phải giết hắn?”

Múa ảnh mở mắt ra, lạnh nhạt nói: “Thân phận của ta nếu bại lộ, vậy bọn họ tự nhiên cũng không thể sống. Còn ngươi... Chỉ cần ngươi xin thề trung thành với ta, ta không chỉ có thả ngươi, còn sẽ đề bạt trọng dụng ngươi, để cho ngươi trở thành ta phụ tá đắc lực.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Không có hứng thú.”

Múa ảnh cũng nổi giận, nói: “Ngươi là đang buộc ta giết ngươi.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Tùy ngươi nghĩ ra sao, ta chỉ muốn lấy đi ta nên được đồ vật!”

“Nên được đồ vật? Ha ha!”

Múa ảnh giễu cợt nói: “Cái gì là nên được đồ vật? Cái kia là cường giả nên được đồ vật, mà thực lực ta mạnh hơn ngươi, vì lẽ đó là vật gì ta nên được, mà không phải ngươi nên được!”

Dương Thanh Huyền nói: “Vì lẽ đó... Nhiều lời vô ích, ngươi sẽ nhìn một chút, ta có hay không nên được đi!"

Trong tay song kiếm lóe lên, liền bổ tới.

"Ầm ầm!"

Phảng phất bổ ra không phải kiếm khí, mà là hai đại lĩnh ngộ, ba ngàn nghiệp hỏa cùng sâm la Quỷ Vực, một hồi đem ốc biển bốn vách tường phù văn đều chấn động đi ra, một mảnh đất rung núi chuyển.

Múa ảnh nổi giận nói: "Muốn chết!"

Như ngón tay như nhánh hành ngọc duỗi ra, đi phía trước một trảo, lập tức đem hai cỗ Kiếm Vực lực lượng gánh vác, khiến chúng nó ở trước người không cách nào tiến thêm nửa phần.

Dương Thanh Huyền sắc mặt phát lạnh, Thâm Hồng Cổ Hạt ở trên không bên trong hiển hóa ra ngoài, cái kìm cùng vỹ trên kim phóng ra màu đỏ ánh sáng, tạo thành một hình tam giác trận quang, tấn công dữ dội đi!

"Ầm ầm ầm!"

Cổ Hạt một đòn, nhảy vào cái kia Kiếm Vực bên trong, ba nguồn sức mạnh đồng thời xông vào múa ảnh trước mặt, đem toàn bộ loa khẩu đều nổ tung mở.

Sau đó một đạo kinh thiên nộ hống vang lên, loa khẩu phụ cận bùn cát một hồi tụ lại, hóa ra một cái to lớn bùn cát võ giả, trợn mở lõm xuống hai mắt, như bó đuốc ngóng nhìn hạ xuống.

Chính là Sa chi bảo vệ, hai tay vỗ một cái, cuồng bạo hoang khí từ trong cơ thể tuôn ra.

"Bát Hoang Quy Vô!"

Ở Sa chi bảo vệ lòng bàn tay bốn phía, hiện ra một cái to lớn quả cầu ánh sáng, cuồng kích mà xuống!

Đồng thời Hoang Khôi cũng hiện thân đi ra, toàn thân kinh lạc bạo phát đến mức tận cùng, hết thảy Hoang đan vào đúng lúc này cháy hết, một quyền từ trời cao tấn công dữ dội mà xuống!

PS: Các anh em cho mình xin ít nguyệt phiếu đề cử bộ Chân Võ Thế Giới ủng hộ mình với!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 640: Địa Bảng Cường Giả, Thuận Lợi Đắc Thủ

Múa ảnh hoàn toàn biến sắc, có nằm mơ cũng chẳng ngờ Dương Thanh Huyền công kích, có thể cường hãn đến trình độ như thế, “Ta bản đem tâm hướng về minh nguyệt, làm sao minh nguyệt chiếu mương máng!”

Nắm chặc quả đấm, ánh sáng màu vàng óng như Liệt Dương, vừa tựa như là màu vàng Thiểm Điện, từ trong lòng bàn tay bắn ra.

Toàn bộ kiều tiểu nắm đấm, giống như là bắt được mặt trời giống như vậy, đem đáy biển đều chiếu sáng rực.

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, này cỗ sức mạnh khổng lồ, hắn hết sức quen thuộc, chính là cổ diệu lực lượng!

“Ầm ầm!”

Múa ảnh một quyền đánh ra, cái kia vòng mặt trời đánh tới, cuồng kích ở hoang khí trên, đem Dương Thanh Huyền cùng Hoang Khôi sức mạnh toàn bộ đánh nổ!

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Đáng sợ dư uy dưới đáy biển rung động, xung kích ở trên người hai người.

Dương Thanh Huyền bất diệt Kim thân, càng bị cắt ra ngàn vạn đường vết rạch, cái kia Hoang Khôi trên người cũng xuất hiện vô số vết trầy, tất cả đều là màu vàng kia cổ diệu lực lượng sở chí!

Hoa Giải Ngữ nói: “Đi thôi, không đánh lại! Cô nàng này không chỉ có là Toái Niết đại viên mãn, sợ là cách Thiên Vị cũng chỉ có cách xa một bước!”

Dương Thanh Huyền động tâm lắc, chỉ là một đòn, liền đem hắn toàn bộ lá bài tẩy đánh nổ, căn bản không có đoạt đồ trở lại độ khả thi, tiếp tục lưu lại đi chỉ có một con đường chết.

Trong nước biển thấm ướt vô số ánh vàng, ánh chiếu vào mặt của hắn sắc cực kỳ khó coi.

Múa ảnh thanh âm lạnh lùng truyền đến, “Ta không chỉ có là Toái Niết đại viên mãn, thứ hai mươi sáu đảo đảo liên Chủ Ti, càng là Địa Bảng xếp hạng thứ năm mươi lăm vị, trừ phi ngươi có Thiên Vị sức mạnh, bằng không không có nửa phần phần thắng.”

Dương Thanh Huyền cắn răng một cái, đang quyết định phải đi, nhưng thình lình nghe Thâm Hồng Cổ Hạt nói: “Để cho ta đi, hay là có thể nắm đồ trở lại.”

Dương Thanh Huyền cùng Hoa Giải Ngữ đều ngẩn ra, hai người đồng thanh hỏi nói: “Ngươi có biện pháp?”

Cổ Hạt nói: “Cái kia ba cái bảo bối bị nàng thu vào vòng tay, ta nhìn xem có thể hay không xuất kỳ bất ý đoạt tới, phải biết đối phó cô gái, có thể không nhất định phải dựa vào vũ lực.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt quái lạ, nói: “Ta biết, có lúc dựa vào nhan sắc cũng được, nhưng ta nhan sắc cũng không được, ngươi có một treo dùng?”

Cổ Hạt cả giận nói: “Nhắm lại cái miệng thúi của ngươi, mở to hai mắt nhìn cho thật kỹ đi. Nếu là ta giúp ngươi cướp đồ trở lại, ngươi phải nhanh một chút cung cấp tài nguyên cho ta, chí ít để ta khôi phục lại Thiên Vị đi.”

Dương Thanh Huyền không chút do dự, nói: “Tốt, thành giao!”

Nước biển hỗn loạn dần dần bình ổn lại, múa ảnh ngay ở ốc biển lối vào, bóng người theo nước biển lay động, cười lạnh nói: “Làm sao, còn có thủ đoạn gì nữa tất cả đều triển khai ra đi, Dương Thanh Huyền, ta thật sự hết sức thưởng thức ngươi, chỉ cần ngươi bây giờ nương nhờ vào ta, ta còn là rất tình nguyện tiếp nhận.”

Thâm Hồng Cổ Hạt trực tiếp xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trước mặt, hai mắt lập loè hào quang màu xanh lục, bốn phía nước biển ở quỷ dị kia lục mang bên trong, bắt đầu phát sinh biến hóa.

Thủy vực dần dần biến mất, càng xuất hiện một mảnh đất bằng phẳng, Bích Thủy lượn lờ bốn phía, như vòng xoáy đoàn chuyển không ngừng. Một mảnh lục mang soi sáng, hơi nước mông mông, từ từ ngưng hiện ra một đạo nam tử bóng người.

Nam tử kia da thịt vì là màu đồng cổ, ngũ quan như đao tước đẹp trai, mặt mày bên trong mang theo vài phần tà khí. Bắp thịt cả người cân xứng, dáng người kiên cường, làm cho người ta một loại ngỗ ngược xung kích.

Đồng thời chờ yên vụ tản đi sau, mới nhìn đến nam tử kia càng là trần như nhộng, thản nhiên mà đứng.

“A!”

Múa ảnh gấp bận bịu che mắt, phát sinh rít lên một tiếng, đâm thủng đáy biển, thanh âm kia bên trong mang theo cực độ kinh hoảng cùng phẫn nộ, nước biển “Rầm” hướng về bốn phía bạo nổ mở, “Dương Thanh Huyền, ngươi dám khinh bạc ta!”

Liền trong chớp mắt này, Thâm Hồng Cổ Hạt vỹ châm lóe lên, phá không mà xuống.

“Xì!”

“Coong!”

Châm mang đánh vào múa ảnh tay trái màu vàng vòng tay trên, đem đánh bay, sau đó châm vỹ cuốn một cái, liền đem cái kia vòng tay cuốn đi.

Múa ảnh trong nháy mắt liền phản ứng lại, quát mắng một tiếng, năm ngón tay hướng về cái kia vỹ châm chộp tới.

Cổ Hạt đuôi dài như dây thép giống như vậy, ngang qua đáy biển, mới quyển về mười mấy trượng, đã bị múa ảnh chưởng lực thu lấy, khó hơn nữa thu lại mảy may!

“Xấu xí đồ vật, dám khinh bạc ta, đi chết đi!”

Múa ảnh khuôn mặt trở nên vặn vẹo, tựa hồ bị vũ nhục cực lớn, nghiêm ngặt quát một tiếng, liền tay không xé rách biển rộng, sức mạnh đáng sợ đem nước biển cùng không gian đồng thời xé ra.

Thâm Hồng Cổ Hạt đuôi dài cùng thân thể, đều run rẩy, quát to: “Dương Thanh Huyền, nhanh yểm hộ ta!”

Cái kia sức mạnh hủy thiên diệt địa, cách Thiên Vị chỉ có cách xa một bước, căn bản không phải bây giờ Thâm Hồng Cổ Hạt cùng Dương Thanh Huyền có thể kháng trụ, mặc dù là Hoang Khôi, không có khả năng chống đỡ được.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, dưới tình thế cấp bách, đem chân khí đột nhiên rót vào hoàng kỳ bên trong, đi về phía trước giương ra.

“Rầm!”

Vô số phù văn từ hoàng kỳ bên trong bay ra, đáy biển lờ mờ xuất hiện kim liên, hóa ra một đạo kết giới, không ngừng kéo ra.

“Ầm ầm!”

Múa ảnh đáng sợ kia đỉnh cao sức mạnh, một hồi đánh vào kết giới trên. Dương Thanh Huyền tại chỗ phun ra một ngụm máu tươi, bị phản chấn bị thương không nhẹ.

Nhưng kết giới kia vẫn chưa phá nát, chỉ là kim liên mờ đi rất nhiều.

Biển rộng ở một kích này xông tới hạ, tự mình phân liệt ra, xuất hiện một cái dài mấy ngàn trượng lạch trời, nhảy ngang qua trong biển!

[Truy

en cua tui @@ Net] Thâm Hồng Cổ Hạt cũng tùy thời thu hồi mình đuôi dài, một hồi bay vào Tinh Giới bên trong, nghĩ mà sợ nói: “Đi mau! Cô nàng này sức chiến đấu, sợ là đã đạt đến Thiên Vị!”

Dương Thanh Huyền thấy nó đắc thủ, tự nhiên vừa thu lại hoàng kỳ, liền hóa thành lưu quang hướng về xa xa trốn chạy.

Múa ảnh kinh ngạc đứng ở loa nơi miệng, há to mồm, con mắt trợn lên như chuông đồng giống như vậy, cho đến Dương Thanh Huyền đào tẩu, lúc này mới phục hồi tinh thần lại.

“Không thể! Vừa nãy nhất định là ta nhìn lầm!”

Múa ảnh bóng người lóe lên, liều mạng đuổi theo, nội tâm nhấc lên sóng to gió lớn, so với thời khắc này biển rộng còn muốn hỗn loạn, “Tuyệt đối không thể... Nhưng là mới vừa cái kia kim liên... Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ...”

Dương Thanh Huyền vừa trốn, liền phát phát hiện múa ảnh đuổi tới, lấy độn thuật mà nói, hắn căn bản không phải Toái Niết cường giả tối đỉnh đối thủ, vội vàng ở bên trong nước loáng một cái, thì trở thành Kim Quang Ngư, nhanh chóng phá không mà đi.

Kim Quang Ngư vốn cũng không phải là phổ thông loại cá, nắm giữ nội đan, có thể tu luyện, giờ khắc này thì tương đương với một cái Luân Hải đại viên mãn Kim Quang Ngư, ở trong vòng ba mươi ba ngày, sợ cũng chỉ cái này một cái.

Múa ảnh há to mồm, triệt để choáng tại chỗ. Nàng cũng nhìn thấy Dương Thanh Huyền biến thân, hóa thành loại cá sau, bóng người lóe lên, liền trực tiếp phá hải mà đi, trong chớp mắt liền chỉ nhìn thấy một chút vỹ quang, con mắt lại nháy mắt, liền vỹ quang đều không thấy, hoàn toàn biến mất ở đáy biển.

Múa ảnh: "..."

"Lẽ nào hắn nắm giữ Hải tộc huyết mạch? Thế nhưng sức mạnh huyết thống cũng chỉ có thể phản tổ mà thôi, cũng không thể hoàn toàn biến hóa a, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

"Còn có cái kia màu vàng Tiểu Kỳ, sử dụng tới đứng lên, từng đoá từng đoá kim liên, cùng trong truyền thuyết Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ rất giống nhau, còn có thể ngăn cản toàn lực của ta một đòn..."

"Nhìn sự công kích của hắn, hẳn là kiếm Võ Hồn, nhưng có thể đồng thời điều khiển thực lực xa cao với con rối của mình cùng triệu hoán thú, những thứ này đều là cực kỳ khác thường hiện tượng, người này rốt cuộc là ai?"

Múa ảnh chỉ cảm thấy trong đầu hỗn loạn tưng bừng, người này xuất hiện quá mức khác thường, hết thảy dấu hiệu đều không phù hợp lẽ thường.

Nàng nâng tay trái lên, sờ một cái trống rỗng cổ tay, thở dài một tiếng, liền xoay người đi.

PS: Các anh em cho mình xin ít nguyệt phiếu đề cử bộ Chân Võ Thế Giới ủng hộ mình với!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 641: Lăng Tiêu Phách, Động Vật Biển Cuộc Chiến

Vài ngày sau, ở một mảnh không biết hải vực, nguyên bản bình tĩnh trên mặt biển, lập loè ra một chút kim quang, là một con cá trồi lên nước mặt, sau đó “Rầm” một tiếng, chân khí khuấy động, đem nước biển phá mở, một đạo thân ảnh khỏe mạnh từ trong đó trốn ra, bay lên trời.

“Rốt cục trốn ra được.”

Thân ảnh kia tràn đầy kinh hỉ, sắc mặt hơi trắng bệch, chính là Dương Thanh Huyền.

Vốn là bị nội thương, triển khai bảy mươi hai biến sau, lại liều mạng chạy trốn mấy ngày, khí tức rơi xuống đến cực điểm điểm, bất quá triệt để thoát khỏi múa ảnh uy hiếp.

Chung quanh hắn nhìn xuống, hoàn toàn không phân rõ phương vị, không có bất kỳ hòn đảo, bốn mặt toàn bộ là giống nhau, chỉ có mặt trời có thể phân rõ phương hướng.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, đem Thiên Phàm phóng ra, sau đó bay vào bên trong, để chiến hạm tự mình hướng về thứ mười bảy đảo liên phương hướng bay đi, mình thì là ngồi xếp bằng đầu hạm dưỡng thương.

Chủ yếu là dùng hoàng kỳ thừa nhận rồi múa ảnh một đòn, bị phản chấn ngũ tạng lục phủ tổn hại, dọc theo đường đi lại đè nén thương thế bơi xa như vậy.

May nhờ hắn thân thể cường hãn, lúc này mới rất lâu như vậy, giờ khắc này vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, phòng ngừa thương thế tiến một bước chuyển biến xấu, sau đó chậm rãi khôi phục.

…

Nửa tháng sau, một mảnh trong vùng biển, một toà thân ảnh khổng lồ, đứng lập tại đại hải thượng. Toàn thân mọc đầy màu đen mao nhung, có hơn trăm trượng cao, mặt xanh nanh vàng, vung lên hai cái nắm đấm cuồng kích phía dưới ba hòn đảo.

“Ầm! Ầm!”

Ba hòn đảo cũng vậy liên kết, trình một cái chong chóng hình dạng, mỗi ngôi đảo xông lên lên một cột sáng, trình lam, trắng, kim ba màu, hóa thành một cái thật lớn kết giới, chống đỡ cái kia hải quái công kích.

Mỗi một quyền nện xuống, đánh vào kết giới trên, đều chấn lên khí lãng khổng lồ, đem phụ cận nước biển hất như bách thú rít gào, sóng lên ngàn trượng.

Ở kết giới phía dưới, có hơn mười tên võ giả, tất cả đều là sắc mặt khó coi dị thường, như phiêu diêu trong mưa gió giun dế, mỗi đánh xuống một quyền, đều để cho bọn họ run rẩy không ngớt.

“Kết giới còn có thể chống đỡ bao lâu?”

Một ông già rống to, trong thanh âm tràn đầy kinh hãi.

Từ hướng tây nam trên hòn đảo, bay lên một bóng người, “Bẩm tông chủ, tây nam trên đảo trận pháp đã bắt đầu tổn hại, sợ là không chống đỡ được mười quyền!”

“Mười quyền!”

Tất cả mọi người đều mặt không có chút máu, mười quyền chỉ là mười cái hô hấp mà thôi, như là kết giới bị phá, bọn họ chắc chắn phải chết.

“Tông chủ, chúng ta không bằng đào tẩu đi, lưu được Thanh Sơn ở, không sợ không có củi đốt.” Một cô gái sắc mặt trắng bệch, tràn đầy ý sợ hãi.

Ông lão khắp khuôn mặt là vẻ không cam lòng, nhìn ba trong đảo, trên một tảng đá lớn nở rộ một đóa hoa nhỏ, đậu phộng năm cánh hoa, như ngọc long lanh. Bên trong một chút u lam khắp nơi tán, như sao tô điểm, tỏa ra sâu đậm hàn khí.

Lão giả hai tay nắm lấy thiết chặt chẽ, nhìn chằm chằm đóa hoa kia, hô hấp cũng biến thành dồn dập.

“Nếu không, chúng ta đem này đóa Lăng Tiêu phách hái xuống trốn nữa?” Nữ tử có chút do dự nói.

“Ngươi điên rồi! Này Hải Viên chính là bị bụi cây này Lăng Tiêu phách hấp dẫn tới, bằng không chúng ta ở đảo liên trong phạm vi an toàn, tại sao có thể có quái vật đáng sợ như thế đi ra, một khi hái xuống hoa này, tất nhiên dẫn tới cái kia Hải Viên tức giận, ai cũng đừng nghĩ chạy trốn.” Một người đàn ông tuổi trung niên đầy mặt tức giận, khiển trách.

Hải Viên nắm đấm một đòn đánh rớt xuống, rung động ở kết giới trên, nhưng thẳng vào trong mọi người tâm, đều là kinh hoảng không ngớt.

Ông lão thở dài một tiếng, cô đơn nói: “Khổ thủ ba mươi năm, nhưng vì người khác làm giá y.”

Người đàn ông trung niên nói: “Này Lăng Tiêu phách không phải chúng ta có thể mơ ước, lúc trước phát hiện thời, nên trực tiếp thải đi, tuy rằng chưa thành thục Lăng Tiêu phách, chỉ có một phần mười không tới công hiệu, nhưng cũng so với tiện nghi này

Hầu Tử cường."

Ông lão lắc đầu nói: "Bây giờ nói những này, đã không có ý nghĩa, thông báo tất cả mọi người, ở kết giới bị phá trong nháy mắt, tất cả đều hướng về chủ đảo phương hướng bỏ chạy."

"Phải!"

Người đàn ông trung niên theo tiếng, vội vàng bay đi ba hòn đảo tiến hành thông báo.

Chung quanh hơn mười người cũng tất cả đều thở phào, lộ ra biểu tình buông lỏng. Bọn họ thật sợ ông lão hạ lệnh tử thủ, vậy thì thật sự xong đời.

"Ầm! Ầm!"

Hải Viên từng quyền đặt xuống, kết giới trở nên hoảng hốt bất định. Từ ba toà trên đảo cũng không phải là lên mấy người, tất cả đều hội hợp lại đây, khẩn trương nhìn, dự định phá giải ngay lập tức đào tẩu.

Đúng lúc này, đột nhiên ba hòn đảo "Ầm ầm" một hồi phá nát mở, từ phía dưới gây nên một đạo to lớn sóng biển, một cái voi lớn to hải mãng xà vọt ra, mở cái miệng rộng liền đem Lăng Tiêu phách nuốt vào trong bụng.

Sau đó thân thể xoay tròn, liền hướng đường cũ chui vào.

"Rống!!"

Hải Viên trong nháy mắt phát hiện, chính mình khổ sở tranh thủ lâu như vậy bảo vật càng bị người khác nhanh chân đến trước, trong cơn giận dữ một quyền cuồng kích mà tới.

"Ầm ầm!"

Hòn đảo bắc hải mãng xà đánh nát sau, kết giới liền biến mất không thấy. Cú đấm kia nối liền trời đất, như một ngọn núi cao đè ép xuống, vạch nước mà vào!

“Rầm!”

Tảng lớn nước biển bị tách ra, Hải Viên đạp bước lên trước, lại đem cái kia hải mãng xà đánh từ trong nước chấn động bay ra ngoài, ba dài 400 trượng thân thể, bay đến trời cao trên.

Nguyên bản trên đảo mười mấy tên võ giả, bị cái kia cuồng bạo kình khí lan đến, dồn dập phun máu phè phè, bay ngược ra ngoài. Không ít người trực tiếp hạ Lạc Hải bên trong, không rõ sống chết.

Hải xà ở trên không bên trong một phen dọn ra, liền thay đổi thân thể, như một thanh to lớn mũi tên, hướng về phía Hải Viên cắn xé hạ xuống, cái kia thật dài lưỡi đỏ phun ra, một hồi trói lại con vượn cái cổ, chăm chú ghìm lại.

Sau đó ba dài 400 trượng thân thể cuốn một cái, quấn vào Hải Viên tứ chi cùng trên eo, liều mạng co rút lại, muốn đem nó ghìm chết, đồng thời to lớn miệng rắn kéo ra, liền hướng Hải Viên đầu táp tới.

Hải Viên hai mắt chợt trợn, bắn ra cực kỳ bén nhọn ánh sáng, tránh thoát ra một cái tay đến, vung quyền hướng về thân rắn trên đánh tới.

Cái kia trong quả đấm, có bạch cốt âm u lộ ra, như từng chuôi lưỡi dao sắc, đem không gian chém mở.

“Oành!”

Ngay ở hải mãng xà miệng rộng cắn xuống thời gian, Hải Viên nắm đấm đánh vào nó gáy phía dưới 7 tấc nơi, thân rắn trực tiếp bạo nổ mở, nổ ra tảng lớn huyết hoa.

Hải xà ngửa đầu kêu thảm một tiếng, toàn bộ thân hình liền uể oải xuống.

Hải Viên lại hét lớn một tiếng, trực tiếp nắm lấy hải xà miệng, mãnh liệt xé ra, trực tiếp đem một cái dài mấy trăm trượng xà, miễn cưỡng dựng thẳng xé thành hai nửa!

“Rầm!”

Mỗi bên loại nội tạng cùng huyết nhục vẩy một hải, cái kia chút may mắn còn sống sót võ giả, đều là sắc mặt tái nhợt, cuộn rút ở trong nước biển, sợ đến không dám làm một cử động nhỏ nào, sợ bị phát phát hiện, lan đến.

Hải Viên âm trầm con mắt thật to, ánh mắt quét qua, một chút hào quang màu u lam đi về phía trước kích. Bắn đi, nó lên tiếng đến, mừng rỡ đưa tay đi bắt.

Cái kia nhưng u lam tốc độ cực nhanh, lấp loé bên dưới, bắn vào phía trước một vệt kim quang bên trong.

Hải Viên ngây ngẩn cả người, kim quang kia là một bài chiến hạm, cảm ứng được tranh đấu gợn sóng, lúc này mới bay tới xem một chút, đột nhiên một đạo màu u lam hoa nhỏ bắn vào, rơi vào đầu hạm cái kia chàng thanh niên trong tay.

Thanh niên kia cũng ngây ngẩn cả người, nhìn xuống trong tay hoa nhỏ, lại ngẩng đầu nhìn một cái phía trước Hải Viên, cùng cái kia hòn đảo lớn bằng hung lệ con ngươi nhìn nhau.

Hoa Giải Ngữ hô to một tiếng, “Ngốc a! Chạy mau a!”

Thanh niên kia chính là Dương Thanh Huyền, cũng đột nhiên phản ứng lại, cả người run run hạ, chỉ cảm thấy sống lưng một trận “Sưu sưu” lạnh cả người, vội vàng thay đổi chiến hạm, liền hướng xa xa bỏ chạy!

PS: Các anh em cho mình xin ít nguyệt phiếu đề cử bộ Chân Võ Thế Giới ủng hộ mình với!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 642: Thiên Địch Khắc Chế, Trận Địa Sẵn Sàng Đón Quân Địch

“Rống!”

Hải Viên hét lớn một tiếng, chấn động đến mức bốn phía nước biển kích. Bắn, một bước lên trước, liền đuổi kịp chiến hạm, duỗi ra bàn tay khổng lồ chộp tới.

Tay kia che ngợp bầu trời, mặt trên còn chiếm đầy máu tươi.

“Tai bay vạ gió, không hiểu ra sao làm sao sẽ gặp được hải Hầu Tử!” Dương Thanh Huyền sốt sắng, trên người vạt áo trong nháy mắt đã bị ướt đẫm mồ hôi, liều mạng thôi thúc Thiên Phàm đào tẩu.

“Không còn kịp rồi!”

Hắn vội vàng thả ra Hoang Khôi, cường đại chưởng phong giơ lên, phía dưới nước biển “Rầm” sôi trào, hóa thành một cái vòng xoáy khổng lồ.

“Ầm ầm!”

Hải Viên một chưởng vồ xuống, cùng Hoang Khôi chạm nhau một chưởng, nhất thời dời sông lấp biển, sóng lớn nhấc lên, đem Thiên Phàm nuốt chưa tiến vào, vô số nước biển đánh ở Hải Viên trên người.

Hải Viên nổi giận, vội vàng đem nước biển tách ra, tìm kiếm chiến hạm bóng người. Đột nhiên một quyền hướng về trong biển rộng đánh tới.

“Ầm ầm ầm!”

Vô số sóng biển bị đánh nát bấy, cường đại quyền lực phá mở mấy trăm trượng Thủy vực, hung hăng oanh trên Thiên Phàm!

“Oành!”

Thiên Phàm tất cả phòng ngự toàn bộ mở, vẫn như cũ đỡ không được này đáng sợ một quyền, ầm ầm nổ tung, nổ thành vô số mảnh vỡ.

Dương Thanh Huyền tại chỗ bị đánh bay, vội vàng biến thành Kim Quang Ngư, hướng về trong biển sâu lẻn đi. Chỉ cần tìm được một ít cá đám, hoặc là phức tạp đáy biển địa thế, cái kia Hải Viên muốn bắt hắn khó khăn.

“Ầm ầm!”

Lại là một đạo quyền kình đánh tới, đánh vào trong nước, càng vô cùng tinh chuẩn bắn trúng hắn vị trí Thủy vực, sức mạnh to lớn đè ở trên người, nhất thời phun ra một ngụm máu, biến về nhân thân, tràn đầy ngạc nhiên, “Làm sao có khả năng như thế cường?!”

Cổ Hạt vội la lên: “Vật này là Thiên Vị a! Sắp biến thành Thanh Loan dùng hỏa thiêu nó, ngày cầm bộ tộc là Hải tộc khắc tinh!”

Dương Thanh Huyền vội vàng bóng người lóe lên, vọt ra khỏi mặt nước, hướng về bầu trời bay đi.

Nhưng vừa thoát ra cao mấy chục trượng, lại là một đạo quyền đánh tới, khác nào dời núi dời hải, hoàn toàn là một ngọn núi cao va chạm!

Dương Thanh Huyền một tay bấm quyết, hoàng kỳ ném một cái, ở trước người hóa ra một lớp bình phong, có kim liên hiện ra, ngàn vạn phù văn lóe ra.

“Rầm rầm rầm!”

Nắm đấm đánh xuống, cái kia từng cái từng cái phù văn giữa trời phá nát, liền ngay cả kim liên cũng “Ầm” một tiếng bạo nổ mở, hoàng kỳ bữa trước thời gian linh quang mất hết.

Dương Thanh Huyền đột nhiên phun ra một ngụm máu, thì trở thành Thanh Loan, cánh phượng giương ra, hiện ra ngọn lửa màu trắng liền đốt đi qua, nửa bên bầu trời hóa thành biển lửa.

“Rống!”

Hải Viên hai mắt trừng thật to, khiếp sợ hét lớn một tiếng, dĩ nhiên mang theo từng tia từng tia ý sợ hãi, ở trong biển rộng lui một bước, dĩ nhiên muốn điều đầu đào tẩu.

Dương Thanh Huyền Ám đạo đáng tiếc, phun ra một mảnh hỏa diễm sau, liền vội vàng giương cánh, hướng về xa xa bay đi.

Giờ khắc này chỉ là Thanh Loan cùng ngọn lửa uy thế chấn nhiếp hải Hầu Tử, đây là trong huyết mạch từ lúc sinh ra đã mang theo, với thiên địch sinh ra hoảng sợ, huống chi là ngày cầm bộ tộc vương giả, để hải Hầu Tử dọa cho phát sợ.

Nhưng rất nhanh nó liền sẽ phản ứng lại, dù sao tu vi đẳng cấp ở đây, mà cái kia lực hỏa diễm, căn bản không đủ để tổn thương nó.

Quả nhiên, Hải Viên chạy vài bước sau, đột nhiên dừng bước lại, xoay người lại, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền chạy trốn phương hướng, bỗng nhiên rống to mấy tiếng, vô số sóng lớn nhấc lên, đem Thanh Loan chi hỏa đánh tan.

Toàn bộ mặt biển đều biến thành ánh lửa điểm điểm, Hải Viên tức giận rống to, tại đại hải thượng đạp bước, đuổi theo Dương Thanh Huyền đi.

Mỗi một bước bước ra, đều tại đại hải thượng nhấc lên một cơn lốc xoáy.

Chờ Hải Viên đi xa sau, cái kia chút may mắn còn sống sót võ giả mới dồn dập từ trong nước ló đầu ra, bay lên trời, hoảng sợ nhìn xa xa, sau đó vội vàng hướng về phản phương hướng bay đi.

Dương Thanh Huyền bay một trận, liền thể lực không chống đỡ nổi, vội vàng biến về chân thân, cho gọi ra Cổ Hạt, nằm úp sấp ở tại trên lưng chữa thương, để Cổ Hạt liều mạng phi hành.

Sau đó không lâu, liền nhìn thấy có linh tinh hòn đảo, chính là một toà đảo liên bộ phận hải vực.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, khôi phục một chút thương thế, chỉ lo Cổ Hạt sẽ sản sinh hiểu lầm, vội vàng thu rồi Cổ Hạt, chính mình liều mạng bay đi.

Hải Viên còn ở phía sau đuổi liên tục, mỗi vượt qua một hồi, liền chấn biển rộng lay động, kịch liệt sóng biển đánh hướng về phía trước, đã sớm đem cái kia chút trên hòn đảo người tất cả đều chấn động kinh động ra.

“Hải Viên! Trời ạ, là Hải Viên!”

“Nơi này là khu vực an toàn, tại sao có thể có Hải Viên xuất hiện?! Phòng ngự, nhanh phòng ngự!”

“Thông báo chủ đảo, nhanh thông báo Chủ Ti đại nhân! Trận pháp toàn bộ mở, hết thảy trận pháp toàn bộ mở!”

Những này hòn đảo ở đảo liên tít ngoài rìa, cho tới nay đều là khu vực an toàn, cực nhỏ có cường đại động vật biển xuất hiện, chớ đừng nhắc tới trước mắt này Thiên Vị cấp bậc Hải Viên, tất cả đều sợ đến trợn mắt ngoác mồm, hồn phi phách tán.

“Không đỡ nổi, chạy mau! Vật này, có thể là Thiên Vị a!”

Một ông già cảm thụ được cái kia Hải Viên mỗi bước ra một bước cuộn sóng, lập tức có tinh chuẩn phán đoán, vội vàng rống to.

Tất cả mọi người là tâm thần rùng mình, ngay cả hô hấp đều quên, cái gì cũng không lo, chuyển đầu liền hướng chủ đảo phương hướng bay đi.

Trong lúc nhất thời, hơn một nghìn bóng người ở chủ trên đảo phá không, có thể đồ sộ.

Dương Thanh Huyền cũng hỗn trong đám người, hắn rõ ràng cảm giác được, cái kia Hải Viên thần thức vẫn luôn tập trung vào hắn, nhưng chỉ cần bay vào chủ đảo phòng ngự phạm vi, sẽ không sợ thứ này.

Thiên Vị mạnh hơn, không có khả năng gánh vác được mấy ngàn hơn vạn võ giả vây công.

Bay chỉ chốc lát, phía trước đột nhiên bay lên một đạo ánh sáng chói mắt trụ, ở trời cao thượng tán mở, lấy cực kỳ tấn mãnh tốc độ khuếch tán.

“Kết giới! Là chủ đảo phòng ngự kết giới, đi mau!”

Một đám trong võ giả có người hô, tràn đầy kinh hỉ.

Cái kia hồng hà khuếch tán tốc độ cực nhanh, một hồi liền sửa chữa tảng lớn hải vực, cuối cùng đình trệ ở phía trước.

Kết giới bên trong, có một tên lão giả râu bạc trắng, ánh mắt lấp lánh, suất lĩnh mấy trăm võ giả, ngự không mà đứng, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

“Quả nhiên là Hải Viên, hơn nữa cực kỳ táo bạo, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?” Ông lão sắc mặt âm hàn, như bao trùm một tầng Hàn Băng.

“Có phải hay không có người chọc vật này, sau đó trốn đến chỗ này, lúc này mới đem nó dẫn đi qua?” Phía sau một tên cả người khôi giáp võ giả phân tích nói.

“Hừ! Ai dám đi trêu chọc vật này? Coi như thật chọc, có bản lãnh gì có thể ở Hải Viên thủ hạ chạy trốn tới này? Vật này sinh tồn ở đảo liên ở ngoài cách xa mấy ngàn dặm nguy hiểm hải vực, trừ phi Thiên Vị cường giả, bằng không ai chọc sau còn dẫn tới đây?”

Ông lão khiển trách, đối với cái kia phân tích vô cùng xem thường.

“Vâng.” Cái kia áo giáp võ giả vội vàng hạ thấp xuống đầu, không dám phản bác.

Ông lão lạnh lùng nói: “Gần đây ba đại đảo liên buổi đấu giá lập tức phải bắt đầu rồi, sợ là có người nhìn chúng ta không vừa mắt, cố ý quấy rối, dùng không biết cách gì, đâm vào cái này tổ ong vò vẽ, muốn xem chúng ta gặp xui xẻo.”

Áo giáp võ giả sững sờ nói: “Cái kia sẽ là ai chứ?”

Ông lão lạnh giọng nói: “Ngoại trừ Đinh Phụng đứa kia ở ngoài, ta cũng nghĩ không ra người thứ hai! Tất cả mọi người chuẩn bị nghênh chiến, chờ việc này sau, ta nhất định phải cố gắng đáp lễ Đinh Phụng một phen, bằng không còn thật sự cho rằng ta Lưu công núi dễ khi dễ!”

“Phải!”

Mấy trăm võ giả tất cả đều cùng kêu lên hét lớn, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Ngoại trừ chủ đảo bản thân vệ đội ở ngoài, còn có lượng lớn tán tu võ giả, cùng với Hải tộc võ giả, cũng đều ở trong trận trận địa sẵn sàng đón quân địch, dù sao đảo ở lợi ích ở, đảo vong bọn họ cũng phiền phức.

PS: Các anh em cho mình xin ít nguyệt phiếu đề cử bộ Chân Võ Thế Giới ủng hộ mình với!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 643: Máu Tươi Ngàn Dặm

Dương Thanh Huyền theo rất nhiều võ giả bay gần rồi kết giới kia, lập tức có người tiến lên đón, đem kết giới đánh mở một cái khoảng trăm trượng chỗ hổng, làm cho tất cả mọi người cũng không phải là vào.

Kết giới một cửa, Hải Viên lập tức mất đi đối với Dương Thanh Huyền thần thức khóa chặt, hòn đảo một loại hai mắt trợn trừng, táo bạo rống to, giơ lên nắm đấm rất xa liền đánh tới, đánh sóng nước từng làn từng làn nhấc lên.

“Ầm! Ầm!”

Kình khí mạnh mẽ cách xa nhau mấy ngàn trượng xa, liền đánh vào kết giới trên, bị đẩy lên cao trăm trượng tường nước, sau đó hướng về hai bên tách ra, chủ đảo xung quanh hóa thành một mảnh vòng xoáy.

Trong sóng gió kinh hoàng, Hải Viên đạp nước mà đến, mỗi một bước đều dẫm đến biển rộng chấn động.

Bên trong kết giới võ giả, tất cả đều lau vệt mồ hôi.

Lưu Công Sơn giơ tay lên, lạnh giọng nói: “Chính Phản Ngũ Hành Đại Trận!”

Ở chủ đảo bầu trời, đột nhiên xuất hiện một mặt thật lớn tấm gương, tỏa ra mông mông hào quang, bên trong có đại lượng Ngũ hành nguyên tố, hướng về biển rộng phương hướng chiếu đi.

Cùng lúc đó, phụ cận mấy hòn đảo trên, tương tự là kính quang lấp lóe, từng đạo từng đạo cột sáng phóng lên trời, có kim, xanh, vàng, trắng, hồng chờ ngũ sắc, đại biểu Ngũ hành lực lượng, cột sáng san sát, lại có ba bốn mươi đạo.

Hải Viên một hồi tỉnh táo lại, giận dữ hai mắt chậm rãi khôi phục lại yên lặng, nhìn tứ phương cột sáng, biết mình lâm vào nguy hiểm.

Lưu Công Sơn cười lạnh nói: “Hiện tại ngốc sững sờ sao? Công kích! Đánh nổ này đầu hải Hầu Tử, nhìn sau đó còn có ai dám đến ta thứ mười lăm đảo liên ngang ngược, tốt nhất đưa nó đánh xuống đến, ta đã rất lâu chưa từng thấy Thiên Vị động vật biển nội đan!”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, giờ mới hiểu được, đã đến thứ mười lăm đảo liên, như vậy cách thứ mười bảy đảo liên cũng không xa.

Bốn phía trên hòn đảo cột sáng, đột nhiên một hồi khuếch tán, hóa thành đầy trời mờ mịt hào quang, phô thiên cái địa hướng về trung ương ép đi.

Chủ trên đảo cái kia thật lớn tấm gương, ánh sáng lóe lên, một đạo từ Ngũ hành ngưng tụ thành cột sáng nổ bắn ra đến.

“Ầm ầm!”

Cột sáng kia ở hải trên trời qua lại, chấn toàn bộ bầu trời đủ mọi màu sắc.

Hải Viên hét lớn một tiếng, lực rút sơn hà, nắm tay liền đánh tới.

“Ầm ầm!”

Nắm đấm trực tiếp đánh vào cột sáng trên, tuôn ra cực kỳ ánh sáng lóa mắt ngất, đâm tất cả mọi người con mắt đều trợn không mở.

Cột sáng nổ tung sau, hóa thành lượng lớn cuồng bạo nguyên tố, cùng bốn phía trên hòn đảo trấn áp mà đến hào quang ngưng hợp lại cùng nhau, phảng phất cho Hải Viên mang đến áp lực thực lớn, ngửa mặt lên trời gào to, không ngừng vung quyền.

“Oành! Oành!”

Mỗi một quyền đều đánh ra một đạo chân không, đem hỗn loạn nguyên tố đánh bay, nhưng rất nhanh lại bị tràn ngập, áp chế cực kỳ cuồng bạo.

“Rống! Rống!”

Hải Viên rống to mấy tiếng, trên người bị mỗi bên loại nguyên tố lực lượng thương da thịt chọc nở ra, nhưng không thoát khỏi, ở trong nước biển phát điên.

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động không gì sánh nổi, đây cũng là Thiên Vị mạnh mẽ, tập hợp một cái đảo liên sức mạnh, mới có thể đem áp chế ở.

Cái gọi là đảo liên, cũng không phải là sở hữu rất nhiều hòn đảo liền có thể, mà là ở Chủ Ti thống lĩnh hạ, có cực mạnh phòng ngự năng lực tự vệ, đồng thời tạo thành một hoàn chỉnh tu luyện, giao dịch môi trường sinh thái, mới có thể xưng là “Đảo liên”.

Đảo liên sức mạnh có mạnh có yếu, nhưng bởi vì Biển Đen hung hiểm, đối với đảo liên yêu cầu cơ bản nhất, chính là có thể chống đỡ Tiểu Thiên Vị tồn tại, nếu không thì không thiết lập đưa đảo liên này một cơ cấu.

Vì lẽ đó Lưu Công Sơn đối kích lùi này Hải Viên vô cùng chắc chắn.

“Công kích!”

Lưu Công Sơn ánh mắt lạnh lẽo, ngậm lấy một nụ cười lạnh lùng, thậm chí còn mang theo một chút hưng phấn, như là đánh giết này Hải Viên, được kỳ nội đan, đối với mình đột phá tới Thiên Vị có chỗ tốt cực lớn.

Chủ trên đảo cái kia quang kính lần thứ hai sáng lên, bắn ra một đạo to lớn Ngũ hành hào quang.

“Ầm ầm!”

Hải Viên lại là một quyền gọi tới, đem hào quang đập vỡ tan, nhưng mình cũng lui lại mấy bước, hiển nhiên thể năng rơi xuống lợi hại.

Lưu Công Sơn hai mắt tỏa ánh sáng, quát lên: “Công kích nữa! Không tiếc đánh đổi, quyết không thể để này hải Hầu Tử chạy!”

Cái kia quang kính từ từ lại lan ra năm đạo hào quang, dần dần súc tích lực lượng.

Dương Thanh Huyền chú ý tới, chủ này trận quang kính công kích, ước chừng nửa khắc đồng hồ có thể phát sinh một lần, tiêu hao linh thạch so với cũng là cực kỳ kinh người.

“Oành! Oành!”

Hải Viên ánh mắt bánh lại chủ đảo, lộ ra dữ tợn răng nanh, hét lớn một tiếng, nắm chặt hai nắm đấm, một cái lao xuống, trực tiếp dùng cánh tay hướng về kết giới đụng lên đến.

Đây là người khổng lồ bộ tộc thường xài chiêu thức dã man xông tới.

Lưu Công Sơn sắc mặt kinh hãi, quát lên: “Phòng ngự! Phòng ngự ở!”

Kết giới lực lượng đột nhiên rút nhỏ trăm trượng, làm cho sức mạnh càng tập trung, mọi người cũng hoảng sợ vội vàng đi theo lui về phía sau.

Hải Viên ở bên trong nước mãnh quyết xông qua, thật lớn thân thể hầu như tiền bù thêm bay lên, "Ầm ầm" một tiếng, đụng vào kết giới tiến lên!

"Rầm!"

Vô số nước biển phá nát, cuốn lên sóng lớn oanh kích, Hải Viên nhe răng trợn mắt, hai mắt đều đỏ chót một mảnh, va chạm một hồi, chính nó cũng phun ra máu, nhưng vẫn như cũ giơ lên nắm đấm, điên cuồng đập kết giới!

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Rốt cục ở quyền thứ tư vung ra thời điểm, "Ầm ầm" một tiếng kinh thiên động địa, toàn bộ kết giới bị xuyên thủng!

Cái kia lớn như vậy nắm đấm, oanh tiến vào, kình khí ở phía trước bạo nổ mở, chu vi trong vòng mấy chục trượng võ giả, tất cả đều chịu ảnh hưởng, đều bị đánh bay. Có vài tên thực lực hạ, càng là tại chỗ bạo thể mà chết.

"Ầm!"

Hải Viên đánh nát kết giới sau, càng là hung tính quá độ, không lo được thương thế trên người, một bước bước vào chủ đảo trong vùng biển.

Giờ khắc này quang kính vừa vặn oanh kích đi ra, to lớn cột sáng oanh trên người Hải Viên, đem thân thể từ trong nước chấn động bay ra ngoài, cách biển mặt cao mấy chục trượng, bay ngược ra ngoài.

"Rầm!"

Hải Viên rơi rơi vào trong nước, một hồi luống cuống tay chân, chấn lên vô biên sóng biển, trùng kích bốn phương tám hướng hòn đảo.

Lưu Công Sơn Toái Niết đại viên mãn khí thế một hồi bạo nổ mở, quát: “Này hải Hầu Tử không xong rồi! Đồng loạt ra tay chém nó!”

Trước tiên liền giơ tay lên, ngưng tụ ra một đạo chân nguyên chém, gọt đi đi qua.

Đầy trời mấy ngàn hơn vạn võ giả, cũng tất cả đều triển khai tuyệt chiêu, hướng về cái kia trong nước biển đánh tới!

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Vô số chiêu thức rơi vào trong tay, hoa cả mắt, mắt không kịp nhìn.

Tràng diện kia thanh thế hùng vĩ, căn bản là không thấy rõ phía trước là cái gì, chỉ biết là liều mạng điên cuồng oanh.

Dương Thanh Huyền đứng ở trong đám người, nguyên bản hắn cũng muốn ra tay, nhưng vừa ngưng tụ một đạo chân nguyên, liền buông lỏng ra năm ngón tay, đem chân khí tản đi, đứng sững ở không trung, lẳng lặng nhìn.

Hải Viên bị cột sáng oanh vào trong nước sau, phô thiên cái địa dưới sự công kích đến, sẽ thấy cũng không đứng lên.

Kiến đông cắn chết voi, huống hồ này Hải Viên liên tục chiến đấu, đã sớm là thương tích khắp người. Thêm vào này mấy Thiên Võ giả trong đó, không thiếu Toái Niết cảnh cường giả, như vậy liền đánh xuống, coi như là trạng thái hoàn chỉnh, cũng phải trực tiếp quỳ xuống.

Đánh sau một lúc, mọi người mới dần dần ngừng tay.

Toàn bộ thứ mười lăm đảo liên, chủ đảo trong vùng biển, tất cả đều là màu đỏ tươi một mảnh, hóa thành nhìn thấy mà giật mình Huyết Hải.

Hải Viên thân thể phiêu phù ở trong nước, như một toà đen kịt mang mao hòn đảo, trên người nhiều chỗ đều bị đánh nát, đầu cũng bị oanh hoàn toàn thay đổi.

Lưu Công Sơn nhịn xuống vui sướng tâm tình, bóng người lóe lên, liền rơi trên người Hải Viên, hướng về vùng đan điền đánh tới.

“Oành” một tiếng, đem bụng phá mở, lấy ra một cái hồng quang sáng quắc nội đan, lại như này đỏ thắm Huyết Hải giống như, ẩn chứa vô hạn năng lượng, triều lên dẫn dắt thiên địa, mà khoảnh khắc thuộc về hơi thở.

PS: Các anh em cho mình xin ít nguyệt phiếu đề cử bộ Chân Võ Thế Giới ủng hộ mình với!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 644: Lòng Trắc Ẩn, Chiến Công Đầy Rẫy

“Ha ha!”

Lưu Công Sơn cuồng tiếu mấy tiếng, ánh mắt đắc ý quét qua, liền đem nội đan cất đi, sau đó bay lên chủ đảo.

“Chủ điều khiển đại nhân thần dũng, đối đầu Thiên Vị!” Lập tức có nịnh hót xông lên, bắt đầu nói khoác nịnh hót.

“Này hải Hầu Tử không biết sống chết, rốt cục đền tội, đều nhờ vào đại nhân lực lượng, mới đưa thứ mười lăm đảo liên bảo tồn.”

“Chúng ta toàn bộ dựa dẫm đại nhân, này mới bảo vệ được sống yên phận vị trí, đại nhân một hồi liền cứu trên vạn người, công đức vô lượng.”

Lưu Công Sơn vẫn tính tự biết mình, tay vuốt chòm râu, cười thầm: “Đây là mọi người đồng tâm hiệp lực kết quả, đều nhờ vào chư vị. Người đến, đem này hải Hầu Tử xử lý, này có thể là không bình thường vật liệu a, có thể bán cái giá tiền cao, bù đắp lần này đảo liên tổn thất. Như là không đủ lời, liền để mỗi bên đại thương hội cùng tông môn quyên một chút.”

“Phải!”

Lập tức có người theo tiếng, liền hạ đi công việc.

Mỗi bên đại thương hội cùng tông môn người, nghe vậy tất cả đều là đổi sắc mặt, lộ ra phiền muộn cùng vẻ tức giận, nhưng cũng chỉ là giận mà không dám nói gì.

Dương Thanh Huyền thở dài một tiếng, nhìn nằm ở bên trong nước Hải Viên, đột nhiên sinh ra lòng trắc ẩn, này Hải Viên rốt cục bởi vì chính mình mà chết, tuy nói nó một đường truy sát chính mình lại đây, nhưng cũng là bởi vì cái đóa kia không rõ màu xanh lam hoa nhỏ.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, vồ giữa không trung, đem một giọt Hải Viên tinh huyết hấp tới, dần dần hòa vào trong lòng bàn tay, bị hấp vào bên trong cơ thể.

Hoa Giải Ngữ cau mày nói: “Ngươi muốn biến này Hầu Tử?”

Dương Thanh Huyền nói: “Mỗi một loại trong hoàn cảnh, đều sẽ đản sinh ra tương ứng nhân vật mạnh mẽ, tỷ như Hư Thiên cổ chiến trường bên trong Sa chi bảo vệ. Này Hải Viên mặc dù không phải Biển Đen vương giả, nhưng ít ra cũng là Biển Đen hung thú, so với ta trước biến hóa cái kia chút, càng thêm thích ứng đại dương này.”

[truyen cua❤tui

. net] http://truyencuatui.n e t/

Chỉ cần đem tinh huyết bên trong sức mạnh thu nạp, liền có thể bên người sở dục biến thành Hải Viên. Cái gọi là bảy mươi hai biến, là một cái số xấp xỉ, vẫn là một cái chính xác mấy? Dương Thanh Huyền cũng không biết. Chỉ sợ là một cái chính xác mấy, vì lẽ đó hắn vẫn cẩn thận một chút thu nạp tinh huyết, miễn cho hấp có thêm vô dụng máu, không chiếm bảy mươi hai tiêu chuẩn.

Thứ mười lăm đảo liên người bắt đầu thanh lý hiện trường, đem Hải Viên thu vào trữ vật đại, lại đem vừa nhìn vô tận dòng máu đạo chảy ra đi.

Chủ đảo phụ cận rất nhiều hòn đảo đều chịu ảnh hưởng, tuy rằng không có người nào viên thương vong, nhưng tài sản tổn thất nặng nề, mọi người cũng cũng bắt đầu tự mình thanh lý.

Dương Thanh Huyền cũng không muốn tiếp tục lưu nơi đây, trực tiếp đi truyền tống khu vực, đi tới Khung Hoa Đảo.

...

Khung Hoa Đảo lệ thuộc vào thứ mười sáu đảo liên, là ba toà đảo liên bên trong lớn nhất một hòn đảo, hơn nữa thương mại phồn hoa, điểm truyền tống nhiều, là thứ mười sáu đảo liên bên trong thứ hai đại đảo Đảo.

Từ khi ba đại đảo liên liên hợp tổ chức phố chợ cùng buổi đấu giá tin tức lan ra sau, lượng lớn võ giả từ bốn phương tám hướng tới rồi đảo này.

Thứ mười sáu đảo liên chủ điều khiển Hàn Chương, đem hầu như toàn bộ sức mạnh đều phái đến Khung Hoa Đảo, tiến hành bố phòng, cùng với giữ gìn trật tự.

Thứ mười lăm, mười bảy đảo liên chủ điều khiển, cũng phái không ít cường giả lại đây, hiệp trợ tăng mạnh hòn đảo bố phòng.

Dương Thanh Huyền truyền tống đến trên đảo sau, phản ứng đầu tiên chính là nhiều người.

Hải vực tuy rằng lục thiếu nước nhiều, thế nhưng hòn đảo người đều mật độ cũng không lớn, mặc dù là chủ trên đảo, người đều mật độ cũng không có đại lục thành trì cao.

Bởi vì ở Biển Đen tu luyện, nhiều là võ giả, hoặc là Hải tộc, pha một ít chủng tộc khác. Mà nội lục trên còn có đại lượng người phàm, số lượng hơn xa võ giả vạn lần, làm cho mỗi bên thành trì lớn nhân khẩu mật độ không thấp, mà hải vực bên này, mỗi hòn đảo đều có vẻ trống trải nhiều.

Xưa nay Biển Đen sau, Dương Thanh Huyền lần thứ nhất có thành trì cảm giác, tứ thông bát đạt trên đường, đều là nhiều vô số cửa hàng cùng người đi đường.

Dương Thanh Huyền tìm một Bì Bì Hà tộc nhân làm hướng đạo, thuê một gian phòng ốc tu luyện.

Sau đó hắn mới đưa cái đóa kia màu u lam hoa nhỏ lấy ra, thả ở trong tay xem xét tỉ mỉ.

Này đóa hoa nhỏ đậu phộng năm cánh hoa, như ngọc giống như vậy, bên trong có u lam khắp nơi tán, như điểm điểm hàn tinh, nâng ở trong tay đều có thể cảm nhận được một chút ý lạnh.

“Giải Ngữ huynh, đây là hoa gì?”

“Không biết.”

“Ta phát phát hiện, làm sao ngươi cái gì cũng không biết?”

“..., thứ ta biết so với ngươi phải nhiều được rồi?”

“Ngươi năm đó nhưng là Đế Thiên vị, ngâm qua nữu nên so với ta đã thấy còn nhiều.”

“Thế gian này thiên tài địa bảo, hiếm quý vật liệu, so với mỹ nhân còn nhiều, ta làm sao có khả năng tất cả đều nhận ra. Bất quá này hoa nhỏ lộ ra thấy lạnh cả người, ngươi cũng không thích hợp dùng, hơn nữa liền ngay cả Thiên Vị hải Hầu Tử đều như vậy mơ ước, năng lượng ẩn chứa tất nhiên cực mạnh.”

“Vật này, hẳn là Biển Đen đặc sản.” Thâm Hồng Cổ Hạt cũng mở miệng nói: “Ở hoàn cảnh đặc định hạ đản sinh ra đồ vật, tỷ như hư Thiên vực bên trong, sẽ rất khó xuất hiện này loại lạnh vô cùng bảo vật.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, lấy ra một cái hộp ngọc, đem hoa nhỏ cất đi, nói: “Nếu đều không nhận ra, cái kia cũng không gấp, ngày khác ta để Đại La thương hội đi thay ta hỏi thăm một phen.”

Sau đó, hắn lật tay vồ một cái, một cái màu vàng vòng tay hiện ra ở lòng bàn tay, tay kia vòng tay ngoại hình tinh tế, quay quanh thành quấn cành hoa hình dạng, nhụy hoa nơi tô điểm đỏ bừng bảo thạch, vô cùng tinh xảo, “Vật này mặt trên có cấm chế đi, nếu là ta mạnh mẽ mở ra, có thể hay không bị chủ nhân lần theo đến?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Rất khó nói, ta kiến nghị ngươi dùng cái kia Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ bày một kết giới, lại đem này vòng ngọc phá mở. Như vậy mặc dù cái kia múa ảnh có cảm ứng, cũng tuyệt tra xét không ra chỗ ở của ngươi.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, lấy ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, lâm không giương ra.

Nhất thời kim liên hiện ra, hóa ra ngàn vạn phù văn chụp xuống, ánh vàng ở trên không bên trong loé lên rồi biến mất, toàn bộ mật thất, đều ở phòng ngự trạng thái.

Hắn đối với này Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ khống chế, tuy rằng còn vô cùng thô thiển, đã có thể thuần thục phát huy bộ phận năng lượng.

Tương truyền chân chính Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, có thể hóa ra kim liên vạn đóa, không có gì có thể phá, trừ tà lui tránh, “vạn pháp bất xâm”.

Lúc trước ở tinh không ở ngoài, vũ trụ, Huyền Thiên Cơ dùng cách mặt đất Diễm Quang Kỳ, hoàn chỉnh chặn lại rồi Cửu Khanh Diệt Đạo Long Quyền, đây chính là liền đại đạo đều có thể mất đi một quyền.

Bố trí kỹ càng sau, Dương Thanh Huyền lúc này mới giơ tay lên, hóa thành vuốt rồng, đột nhiên hướng về cái kia vòng tay trên một trảo, Thanh Dương Võ Kinh sức mạnh ép xuống, "Ầm" một tiếng, trên vòng ngọc phát sinh lanh lảnh vang vọng, một đạo ánh sáng màu tím tản ra, liền khôi phục yên tĩnh.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, lập tức đem Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ cất đi, đồng thời đem thần thức dò vào trong vòng ngọc.

Một hồi lâu sau, sắc mặt của hắn từ dại ra biến thành mừng như điên, luôn luôn trấn định chững chạc hắn, cũng không nhịn được kích động run cầm cập.

Vòng ngọc kia bên trong ngoại trừ có Kim Ngao Đảo tổ tiên lưu lại ba cái bảo vật ở ngoài, còn có đại lượng nguyên khí, linh thạch, thẻ ngọc, thiên tài địa bảo, cơ hồ là không thiếu gì cả, tựu như cùng một tòa bảo khố.

"Ha ha! Phát tài, phát tài." Dương Thanh Huyền cao hứng khua tay múa chân, hừ lên bài hát đến.

Cổ Hạt mắng: "Hát thật khó nghe, nhìn ngươi này điểm tiền đồ! Bên trong có bao nhiêu linh thạch? Nhớ hứa hẹn ta Hoang đan, muốn để ta sớm ngày khôi phục lại Thiên Vị!"

PS: Các anh em cho mình xin ít nguyệt phiếu đề cử bộ Chân Võ Thế Giới ủng hộ mình với!

Chương 645: Ba Món Đồ, Linh Thạch Cực Phẩm

“Ừ, nhất định, nhất định.”

Dương Thanh Huyền cười không ngậm mồm vào được, nói: “Bên trong nguyên khí ít nhất có bốn mươi, năm mươi món, Địa Khí đều có ba cái, linh thạch càng là lượng lớn, ngoại trừ linh thạch trung phẩm ở ngoài, còn có linh thạch thượng phẩm, thậm chí là linh thạch cực phẩm. Thẻ ngọc cũng có hai, ba trăm viên, trong đó không thiếu cường đại công pháp võ kỹ, còn có mỗi bên loại thiên tài địa bảo, còn có một chút cái khác tạp vật, cái gì nữ nhân quần áo mấy ngàn món, mỹ phẩm, mỹ phẩm dưỡng da các loại đếm không xuể. Tất cả mọi thứ, toàn bộ đổi thành linh thạch trung phẩm, ta tính toán có thể lên trăm tỉ.”

Hoa Giải Ngữ cùng Cổ Hạt cũng đều là giật mình.

Dương Thanh Huyền chậm rãi tỉnh táo lại, nói: “Cô nàng kia nhất định là đem toàn bộ gia sản đều thả trong vòng tay. Những thứ đồ này ngoại trừ linh thạch ở ngoài, vật phẩm khác muốn xuất thủ, nhất định phải cẩn thận từng li từng tí một, miễn cho rước lấy phiền phức. Chí ít gần đây, liền không thể bán ra đồ vật bên trong, chờ gió êm sóng lặng sau, mới có thể an toàn bán ra.”

Hoa Giải Ngữ nói: “Những linh thạch này, thêm vào Đại La thương hội chuẩn bị, lần đấu giá này sẽ cũng không thành vấn đề.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Thực sự là trời giúp ta vậy, hơn nữa bên trong còn có Thượng phẩm cùng linh thạch cực phẩm, có thể làm cho tốc độ tu luyện tăng gấp bội, khoảng thời gian này ta lại lần nữa bế quan, tranh thủ sớm ngày đột phá đến Tam Hoa cảnh. Hơn nữa múa ảnh thân là thứ hai mươi sáu đảo liên chủ điều khiển, đối với Biển Đen tình huống tất nhiên vô cùng hiểu rõ, những ngọc giản này sợ là giá trị rất lớn.”

Hắn đem vòng tay bên trong đồ vật toàn bộ dẫn nhập Tinh Giới bên trong, sau đó gọi ra Hỏa Linh, đem này vòng tay đốt thành một bãi nước đặc, triệt để không còn.

Sau đó đem Kim Ngao Đảo tiên nhân ba món đồ, phân biệt bày ở trước người.

Một cái túi đựng đồ, một cái hộp ngọc, một cái vòng tròn.

Hắn trước đem túi đựng đồ kia mở ra, không khỏi hút một cái hơi lạnh, bên trong vẫn là số lượng cao linh thạch, số lượng, thậm chí không ở vòng tay số lượng dự trữ bên dưới.

Ngoài ra, còn có một chút nguyên khí cùng thiên tài địa bảo, cùng múa ảnh tay kia vòng tay giống như, hẳn là cái kia Thiên Vị cường giả toàn bộ gia sản.

Đây coi như là thứ hai bút tiền của phi nghĩa, Dương Thanh Huyền tuy rằng vui sướng, nhưng so với trước kia phải tĩnh táo nhiều, hơi hơi kiểm lại linh thạch cùng bảo vật, liền thu vào Tinh Giới, sau đó ánh mắt rơi vào hộp ngọc kia trên.

Hộp ngọc toàn thân bích lục, như một phương nước biển long lanh, tuy rằng tinh xảo, nhưng cũng không hiếm thấy.

Kim Ngao Đảo người kia nếu đem này hộp ngọc đơn độc đặt, hiển nhiên là phân lượng rất nặng.

Dương Thanh Huyền thận trọng đem mở ra, sắc mặt từ cẩn thận trong nháy mắt biến thành ngạc nhiên, trong cái hộp kia dĩ nhiên là một cái ốc biển.

Này ốc biển cùng cái kia to lớn ốc biển rất giống nhau, chỉ có điều loa xác vì là xanh nhạt vẻ, loa tầng cấp chín, ngoài ra, lại không dị thường.

“Này ốc biển... Có thể ăn không?”

Dương Thanh Huyền đem cầm trong tay, nhìn chung quanh hạ, vẫn chưa phát hiện dị thường gì, thần thức quét qua, cũng là bình thường.

“Một người bình thường ốc biển...”

Hắn có chút không tin, lại nhìn kỹ mấy lần, đích đích xác xác là cái thông thường ốc biển, bất quá loa nơi miệng có ánh sáng màu xanh tràn lan, hướng phía trong nhìn tới, càng thật giống có nước ở giữa, một mảnh sóng nước lấp loáng.

“Một cái đẹp mắt phổ thông ốc biển.”

Dương Thanh Huyền lại đính chính lại phán đoán.

Sau khi, còn không cam tâm, lại nghiên cứu mấy lần, thậm chí đem linh khí rót vào bên trong, cũng không có phản ứng chút nào.

Rốt cục bỏ qua, đem thả về hộp ngọc, cũng cùng nhau ném tới Tinh Giới bên trong.

Sau đó, ánh mắt rơi vào cuối cùng một món đồ trên, là hình một vòng tròn thiết bàn, cầm ở trong tay nặng trình trịch, rồi lại không giống như là kim loại, không biết là vật gì chế tạo thành.

Thiết trên khay thậm chí có rỉ sét lấm tấm, khắc rõ lượng lớn phù văn, còn có đơn giản trận tuyến, Dương Thanh Huyền cũng không thông đạo này, nhìn nửa ngày cũng nhìn không ra cái như thế về sau.

“Này thiết bàn hơn nửa cùng trận pháp có quan hệ, cùng cái kia ốc biển giống như, quá mức quái dị, nhưng nếu Kim Ngao Đảo tổ tiên thận trọng như thế đơn độc đặt, chắc là vật phi phàm.”

Dương Thanh Huyền trầm tư một chút, đem này thiết bàn cũng thu vào Tinh Giới, trên người hắn không nhận ra quá nhiều thứ, rất nhiều đều không hiểu rõ nổi, cũng không nhiều này thiết bàn một cái, tương lai có cơ duyên sẽ chậm chậm nghiên cứu.

Cuối cùng, hắn lấy ra cái kia Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô, cầm trong tay thưởng thức.

Hồ lô này dài bảy tấc, trình ngọc bích sắc, mặt trên có khắc huyền diệu phù văn, vô cùng thông suốt hoa mỹ, giống như là một cái tác phẩm nghệ thuật.

“Ồ?”

Dương Thanh Huyền một hồi mở to hai mắt, phát hiện hồ lô này trên phù văn, cùng cái kia thiết trên khay có chút tương tự. Gấp vội vàng lấy ra thiết bàn đến so sánh, quả nhiên không ít là trùng điệp.

Hoa Giải Ngữ nói: “Hồng Thủy Trận mắt trận, chính là Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô. Này bích hồ lô ngọc chắc cũng là làm mắt trận dùng. Cái kia thiết bàn nếu là bố trí Hồng Thủy Trận người lưu lại, mặt trên minh khắc đồ vật, có thể là Thập Tuyệt Trận, dầu gì cũng chí ít Hồng Thủy Trận. Bất kể là cái nào loại, chỉ cần ngươi có thể hiểu thấu đáo, liền thật sự phát đạt.”

Dương Thanh Huyền khinh thường nói: “Này Giang Tân vợ chồng bắt đầu từ Kim Ngao Đảo đi ra, hiểu được Hồng Thủy Trận, cũng không thấy bọn họ làm sao phát đạt. Tiểu Hoa Quả Sơn bên trong có Thập Tuyệt Trận trận linh, liền ngay cả Nguyên Võ cảnh đều có thể dễ dàng đánh giết bọn họ, cũng không gặp làm sao phát đạt.”

Hoa Giải Ngữ cười mắng: “Ếch ngồi đáy giếng, cho rằng thấy chính là bầu trời. Này Giang Tân vợ chồng tính là thứ gì, cũng dám nói hiểu Hồng Thủy Trận? Tiểu Hoa Quả Sơn bên trong Thập Tuyệt Trận trận linh, bị Huyền Tẫn Châu Châu Linh hút hết sức mạnh, chỉ còn dư lại cơ bản gắn bó lực lượng, bằng không năm đó người nổi tiếng đều phá không ra trận pháp, các ngươi muốn dễ dàng đi vào? Như là ngươi có thể bày xuống chân chính Thập Tuyệt Trận, coi như là Huyền Thiên Cơ cùng Vũ Vô Cực, đều có thể chém giết bên trong.”

Dương Thanh Huyền nghe được nổ lớn động lòng, nếu là mình tu luyện, phải đến năm nào gì tháng mới có thể đạt đến Huyền Thiên Cơ cùng Vũ Vô Cực trình độ? Thế nhưng trận pháp mượn thiên địa thế năng, cho mình sử dụng, nhưng có thể chém giết cao ra bản thân quá nhiều tồn tại, chưa chắc đã không phải là một cái đường tắt.

Dương Thanh Huyền đem thiết bàn cùng bích hồ lô ngọc đều cất đi, nói: “Ta đối Trận Đạo một chữ cũng không biết, xem ra là muốn tìm chút tài liệu tương quan học tập một chút.”

Hoa Giải Ngữ gật đầu nói: “Chính ngươi an bài xong liền có thể, này Biển Đen đích xác là một địa phương tốt, chỉ cần có thực lực, có đầu óc, liền có thể xông ra một phen thành tựu đến. Nhưng nếu là thiếu hụt hai người này lời, ngã xuống cũng phân là phút sự tình.”

Dương Thanh Huyền lật ra khinh thường, nói: “Cùng hoàn cảnh không quan hệ, hai người này thiếu hụt, ở nơi nào đều là ngã xuống mệnh.”

Sau đó, Dương Thanh Huyền liền đem múa ảnh gia sản dọn dẹp hạ, đem đại lượng linh thạch cực phẩm lấy ra, chuẩn xác xung kích Tam Hoa cảnh.

Một viên linh thạch cực phẩm bằng một trăm viên linh thạch thượng phẩm, tương đương với 10 ngàn viên linh thạch trung phẩm, hơn nữa thực tế hối đoái trên, thường thường so với cái tỷ lệ này cao hơn.

Bởi vì linh thạch cực phẩm ngoại trừ có thể làm đồng tiền mạnh ở ngoài, vẫn là cao cấp võ giả tu luyện chuẩn bị tài nguyên, đặc biệt là bước vào Thiên Vị sau, lại dùng linh thạch trung phẩm, liền rõ hiện ra hàn cầm, không đủ nhất cũng muốn dùng Thượng phẩm.

Giống Dương Thanh Huyền Luân Hải đại viên mãn hay dùng linh thạch cực phẩm, liền có vẻ hơi lãng phí, nhưng hắn hiện tại vội vã hướng về Tam Hoa cảnh, cũng không quản được này rất nhiều.

Ngoại trừ linh thạch ở ngoài, còn nhảy ra không ít bình bình lon lon đồ vật, đều là mỗi bên loại đan dược, từng cái bày ra ở trước người.

Ps: Cầu phiếu đề cử truyện Ngũ Hành Thiên, mong anh em ủng hộ Hoàng Châu!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 646: Cổ Chung Dòm Ngó Bờ, Gắp Lửa Bỏ Tay Người

Dương Thanh Huyền để Hoa Giải Ngữ giúp đỡ phân phân rõ, đem một vài tăng tiến công lực đan dược thẩm định tuyển chọn đi ra, hơn nữa Vũ Ảnh trong ngọc giản, cũng không có thiếu liên quan với đan dược ghi chép.

Cuối cùng chọn lựa ba loại so sánh xác định đan dược, Lục Khúc Đan, Hỏa Giải Đan, Địa Viêm Đan.

Lục Khúc Đan có thể tĩnh tâm an thần, bài trừ tâm ma quấy rầy.

Hỏa Giải Đan có thể tăng tiến thuộc tính “Lửa” võ giả công lực, còn có thể tăng cường thân thể cường độ.

Địa Viêm Đan là một loại phi thường mạnh đan dược, có thể trong nháy mắt bổ sung không ít sức mạnh, nhưng đối với thân thể thương tổn rất lớn, đang trùng kích bình cảnh quan đầu, như là kém một hơi lời, có thể thử một chút.

Xác định sử dụng này ba loại đan dược sau, Dương Thanh Huyền liền bắt đầu dùng Lục Khúc Đan cùng Hỏa Giải Đan, sau đó nghiền nát linh thạch cực phẩm, bắt đầu tu luyện.

Đồng thời đem còn dư lại Hoang đan lấp kín Hoang Khôi sau, toàn bộ cho Thâm Hồng Cổ Hạt.

Hiện tại hắn dòng dõi mấy trăm tỷ, trong ngắn hạn không thiếu tiền, tự nhiên mừng rỡ tăng lên Cổ Hạt sức mạnh. Đồng thời hắn cũng phi thường bức thiết, nếu như có thể được một cái Thiên

Vị tay chân, cái kia ở đây trong hắc hải, cũng thì có đặt chân chi bản.

…

Ngay ở Dương Thanh Huyền bế quan tu luyện thời điểm, thứ hai mươi sáu chủ trên đảo.

Vũ Ảnh ngồi khoanh chân, bỗng nhiên đột nhiên mở hai mắt ra, bắn ra hai đạo ánh mắt khiếp sợ, như tinh mang trong đêm đen lóe lên, lại khôi phục u tĩnh.

“Quả nhiên bị hắn phá hết, một chút phương hướng đều cảm ứng không ra.”

Tựa hồ sớm có dự liệu, nhưng nội tâm vẫn cảm thấy cực kỳ uất ức.

Vũ Ảnh ngồi yên một trận, lại cũng không tâm tư tu luyện, liền trực tiếp ra mật thất, hướng về truyền tống khu vực đi.

…

Tam Thập Tam Thiên, cao cấp vị diện, Càn nguyên đại lục.

Nơi nào đó bên trong dãy núi, rừng sâu nơi, có một mảnh kiến trúc hùng vĩ, đứng lặng ở giữa.

Đỏ thẫm sơn môn cao vút trong mây, trên tấm biển viết có “Tiềm Vân Tông” ba chữ lớn, như thiết họa ngân câu, bàng bạc mạnh mẽ.

Tiềm Vân Tông là Càn nguyên đại lục tông môn nhất lưu, không chỉ có tổng bộ có hơn vạn đệ tử, hơn nữa còn có lượng lớn phân bộ, trải rộng toàn bộ Tam Thập Tam Thiên các nơi, toàn bộ cộng lại, đệ tử vượt qua mười vạn.

Như vậy cự phách một loại tông môn, giờ khắc này hoàn toàn yên tĩnh, tử khí vờn quanh.

Bên trong đầy rẫy nồng nặc máu tanh, đâu đâu cũng có ngã xuống đệ tử thi thể. Đặc biệt là chính điện trước quảng trường nơi, chân tay cụt, ngã xuống vô số, như là Thanh Sơn chỗ sâu bãi tha ma, âm phong xót xa bùi ngùi.

Ở đó vô số ngã xuống bên trong, một nam tử hờ hững mà đứng, mặc cả người trắng y, giọt máu không nhiễm, chỉ có điều đầy mặt lệ khí, trong mắt còn có sát khí chưa tiêu.

“Hừ, cho thể diện mà không cần, hiện tại chết sạch, còn không phải là cho ta dùng? Một đám trí chướng!”

Nam tử mắng một tiếng, phất tay áo liền hướng cung điện kia đi đến. Những thi thể này, như hạt bụi một loại bị hắn đạp ở dưới chân.

Trong điện, một cái to lớn cổ chung được đặt ở trên đài đá, giống như tế đàn. Cái kia cổ chung toàn thân vì là đồng thau vẻ, tỏa ra sâu Viễn Hoang cổ khí tức, bên trên khắc rõ một ít cổ xưa ký tự, tựa hồ mỗi một chữ phù đều ẩn chứa ngủ say ngàn năm năng lượng.

Nam tử nhìn chằm chằm nhìn một hồi, ánh mắt lóe lên vẻ kinh dị, “Đây cũng là có thể dựa vào mơ hồ ý thức, trực tiếp tìm tòi Tam Thập Tam Thiên không minh chung —— khuy nhai sao?”

Hắn giơ tay chỉ điểm một chút hạ, một mảnh hào quang từ cái này cổ chung trên sáng lên, ba quang như nước, vô số tự phù từ cổ chung trên phiên bay ra, trôi nổi bề ngoài, không ngừng từ được xếp thứ tự lại tự mình đánh tan.

Nam tử nhắm hai mắt lại, lặng lặng cảm thụ được cổ chung lực lượng, thần thức phảng phất theo cái kia tiếng chuông, khuấy động hoàn vũ.

Thời gian từng giờ trôi qua, nửa ngày sau, chung trên đầy trời hoa hoè tiêu tan, từ một mảnh năm màu rực rỡ, đột nhiên về tới lạnh như băng màu đồng cổ, thật giống như linh khí đã tiêu hao hết.

Nam tử mở mắt ra, nhíu mày thành một cái “Xuyên” chữ, “Quả nhiên không ở Trung Ương Đại thế giới cùng trong vòng ba mươi ba ngày, cái kia cũng chỉ còn sót lại sáu đại Thủy vực, cùng một ít tiên sơn Động Thiên. Huyền Thiên Cơ không tìm ra được cũng cho qua, kỳ quái là cái kia Dương Thanh Huyền càng cũng không ở đại lục vị diện. Ân, chờ này khuy nhai khôi phục linh khí sau, lại thăm dò tra một lần sáu đại Thủy vực.”

Hắn vung tay lên, liền đem này to lớn cổ chung cất đi, “Vừa nãy dùng quan tưởng đảo qua Tinh Cung cùng cái kia mấy thế lực lớn, đã bị phát hiện, sợ là chẳng mấy chốc sẽ có người lại đây.”

Tự nói nói, bóng người lóe lên, liền biến mất ở trên cung điện.

Sau đó không lâu, trong điện truyền đến hơi yếu gợn sóng, dần dần hóa ra hai đạo người áo đen ảnh, như thật như ảo, rõ ràng đang ở trước mắt, rồi lại thật giống vô cùng không chân thực.

Một người trong đó nói: “Vừa nãy vì sao ngăn ta?”

Tên còn lại im lặng không lên tiếng, tựa hồ đang suy tư điều gì.

Người kia áo bào đen trên, có chút điểm sát khí ngưng tinh mang, lạnh giọng nói: “Này tiềm Vân Tông, nhưng là ta đã từng chờ qua địa phương a. Tuy rằng ta cũng nhìn những này cổ hủ không hợp mắt, đã sớm muốn đưa bọn họ giết hết, nhưng cũng không tới phiên Vũ Vô Cực tới ra tay!”

Người khác kia nói: “Khả năng ngươi và ta trong bóng tối gian lận, bị hắn phát hiện.”

Người kia một hồi sững sờ nói: “Tay chân? Tay chân gì?”

Người khác kia nói: “Chính là ta triển khai man thiên quá hải thần thông, đem Huyền Thiên Cơ tăm tích che lại, đã bị Vũ Vô Cực hoài nghi. Hắn lựa chọn tàn sát tiềm Vân Tông, ngoại trừ vì là được không minh chung khuy nhai nguyên nhân ở ngoài, hẳn là cho chúng ta một cái cảnh cáo.”

Người kia suy nghĩ một chút, khôi phục bình tĩnh, trầm tư nói: “Đã như vậy, vậy thì càng nên đi ra, liên thủ đưa hắn làm thịt. Người này như chó điên giống như vậy, sớm muộn sẽ làm ra sự tình đến.”

Người khác kia nói: “Không thể, người này nhìn như lỗ mãng, tâm tư lại hết sức nhẫn nhụi, mưu lược không ở ngươi và ta bên dưới. Bằng không này ngàn chữ văn sắp xếp, hắn sao có tư cách chiếm một cái vũ chữ? Hắn vội vã giết Huyền Thiên Cơ, sợ là có cực đại ẩn tình ở bên trong, là chúng ta không biết. Quá sớm nói rõ chính mình lập trường, dễ dàng rơi vào cực đại bị động.”

Người kia nói: “Làm sao bây giờ? Hắn có khuy nhai, sớm muộn có thể tìm tới Huyền Thiên Cơ tăm tích, ngươi còn muốn thay Huyền Thiên Cơ che dấu thân phận sao?”

Người khác kia nhìn đối phương một chút, lắc đầu thở dài nói: “Ngươi có chỗ không biết, tuy rằng ta thi triển lừa dối, nhưng tựa hồ uổng công vô ích. Bởi vì Huyền Thiên Cơ chỗ ẩn thân, căn bản là thăm dò không tra được.”

“Cái gì?!” Người kia giật nảy cả mình, nói: “Lẽ nào...”

Người khác kia gật đầu nói: “Trên thực tế, ta cũng muốn tìm ra Huyền Thiên Cơ, thừa hắn hư nhược thời điểm, đem khống chế ở. Nhưng là ta dùng hết biện pháp, đều bắt giữ không tới nửa điểm tin tức.”

Hắn tự giễu cười khổ nói: “Ta quá tự cho là, còn lừa dối đây, thực sự là mất mặt.”

Người kia trầm tư nói: “Liền ngươi cũng không tìm tới, cái kia Vũ Vô Cực hơn nửa cũng là phí công. Hơn nữa hiện tại khuy nhai đã kinh động Tinh Cung cùng các đại siêu cấp thế lực, sợ là chẳng mấy chốc sẽ có người đến, chúng ta muốn không nên để lại một chút manh mối, đem hung thủ chỉ về Vũ Vô Cực, cho hắn tạo thành một chút phiền toái?”

Người khác kia nghĩ một hồi, nói: “Vẫn là chỉ về Huyền Thiên Cơ đi, nói không chắc còn có thể đem Huyền Thiên Cơ nhảy ra đến.”

Người kia gật đầu nói: "Hừm, có lý.

Nửa ngày sau, tiềm Vân Tông bầu trời, hiện ra mảng lớn mây đen, như Hắc Long Thôn Thiên, che kín bầu trời, đen thùi lùi chậm lại.

Ở giữa sấm vang chớp giật, như ngân xà ngang dọc. Từ trong hư không truyền đến tiếng ầm ầm, đại lượng cường giả đang ở phá không mà tới...

Ps: Cầu phiếu đề cử truyện Ngũ Hành Thiên, mong anh em ủng hộ Hoàng Châu!

Chương 647: Không Có Nhục Sứ Mệnh, Giao Dịch Đại Điện

Khung Hoa Đảo, một gian tinh xảo bên trong cái phòng nhỏ.

Trên bàn bày đặt một cái sợi vàng thêu tuyến túi chứa đồ, Dương Thanh Huyền thần thức quét qua, liền mỉm cười bỏ vào trong túi, ôm quyền nói: “Đa tạ Trang Vũ đại nhân.”

“Thanh Huyền công tử khách khí!”

Trang Vũ vội vàng đáp lễ, nói: “Hạnh không có nhục sứ mệnh, hai mươi tỷ linh thạch trung phẩm, còn có giá trị tám tỷ linh thạch trung phẩm Hoang đan, việc này chính là Hoa Linh tiểu thư tự mình thao tác, đồng thời luôn mãi căn dặn, lấy hết tất cả có thể có thể trợ giúp công tử.”

Trang Vũ khiêm tốn thái độ, một mực cung kính.

Trước còn không rõ ông chủ vì sao đối với tiểu tử này như thế nào coi trọng, nhưng bây giờ là đoán được mấy phần, mới mấy tháng không gặp, đối phương khí thế trên người liền hoàn toàn bất đồng.

Tuy rằng Trang Vũ chính mình chỉ có Chân Võ cảnh tu vi, nhưng dù sao cũng là người từng trải, nhìn người nhãn lực vẫn là vô cùng lợi hại.

Dương Thanh Huyền trong lúc vung tay nhấc chân bộc lộ ra ngoài nhàn nhạt khí chất, cùng trước kia biến hóa, cơ hồ là tính chất nhảy nhót.

Hắn có tám phần mười nắm bắt, Dương Thanh Huyền tất nhiên bước chân vào Tam Hoa cảnh.

Thiên phú như thế thiếu niên, bất kỳ một phái thế lực đều sẽ coi trọng, chỉ cần không ngã xuống, tương lai nhất định là chúa tể một phương, thậm chí là nhất giới cự phách.

Nghĩ tới đây sau, cái kia loại cung kính cùng lễ phép thái độ, chính là xuất phát từ nội tâm.

Dương Thanh Huyền nói: “Thay ta cảm tạ Hoa Linh, năm đó từ biệt, không nghĩ tới còn nhớ ta.”

Trang Vũ cười nói: “Hoa Linh tiểu thư vốn là muốn tự mình đến Biển Đen gặp Thanh Huyền công tử, chỉ vì sự vụ bận rộn, không thể phân thân, thực sự không có cách nào.”

Dương Thanh Huyền trong đầu xẹt qua Hoa Linh, Hoa Thanh tỷ muội dáng dấp, đặc biệt là cái kia Hoa Thanh, không khỏi khẽ mỉm cười.

Trang Vũ nói: “Đại La thương hội ở Khung Hoa Đảo giao dịch trong đại điện thuê một gian cửa hàng nhỏ mặt, không biết Thanh Huyền công tử có thể có thời gian rảnh, ta có thể mang công tử thăm một chút.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, đang dễ dàng làm quen một chút trên đảo tình hình, chờ phố chợ cùng buổi đấu giá bắt đầu, liền có thể tốt hơn thu mua chính mình cần thiết.

Khung Hoa Đảo giao dịch đại điện, là gần đây mấy tháng tạo dựng lên, diện tích có năm trăm mẫu, có thể nói là to lớn sàn giao dịch.

Hơi có chút thực lực tông môn thương hội, ngay ở bên trong thuê cái bàn, còn dư lại giao dịch không gian, liền phân phát một ít giao dịch bài cho tán tu võ giả, đương nhiên muốn đạt đến tu vi nhất định mới được. Lại còn dư lại, cũng chỉ có thể đem quầy hàng bày bạn tri kỉ dễ phòng khách ở ngoài.

Dương Thanh Huyền bế quan một tháng nhiều, rốt cục may mắn bước chân vào Tam Hoa cảnh, đồng thời không có sử dụng Địa Viêm Đan.

Nguyên bản cảm giác mình đã rất mạnh, có thể giờ khắc này ở trên đảo vừa đi, phát hiện Toái Niết đầy đường đi, Tam Hoa nhiều như chó.

Liền ngay cả Toái Niết đại viên mãn, dọc theo đường đi đều gặp được mấy cái.

Trang Vũ phát hiện sắc mặt của hắn khó coi, một hồi liền đoán được nguyên do, cười nói: “Đây là chuyện rất bình thường, mỗi lần có đại hình giao dịch hội, trên căn bản phụ cận đảo liên cường giả đều sẽ chen chúc mà tới. Thậm chí không ít Thiên Vị cường giả, cũng sẽ bị hấp dẫn lại đây.”

Dừng lại, hắn lại nói: “Lấy Thanh Huyền công tử thiên phú, bước vào Toái Niết, thậm chí Thiên Vị, cũng chỉ là vấn đề thời gian.”

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn hắn, thu hồi mục quang, ngẩng đầu nhìn bầu trời, chỉ thấy một tầng trong suốt quang ảnh, phảng phất vặn vẹo hạ, liền ẩn vào hư không không gặp.

Hắn biết đây là đang bố trí kết giới, xem ra cả hòn đảo nhỏ đều tiến vào tình trạng giới bị.

“Đi thôi, giao dịch đại điện không xa.” Trang Vũ nói.

Hai người rất nhanh sẽ đi tới một tòa to lớn giao dịch phòng khách, có đông, nam, tây, bắc bốn cái cửa. Dương Thanh Huyền từ một cửa trong đó mà vào, lập tức cảm ứng được cường đại khí tức, ẩn nấp ở bốn phía trong hư không. Hắn bước đầu phán đoán, toàn bộ giao dịch trong đại sảnh, trấn thủ võ giả sẽ không thấp hơn trăm người.

Trong đại điện người không nhiều, phóng tầm mắt nhìn, liền năm, sáu trăm người, có vẻ hơi trống trải. Bên trong dùng một căn căn to lớn trụ đá chống, cao năm mươi trượng, ba người ôm hết chi thô.

Cửa hàng mặt cũng dựa theo phương vị chia làm đông, tây, nam, bắc tứ đại khu vực, Đại La thương hội cửa hàng mặt ở khu bắc thứ chín mươi bảy hào.

Không ít cửa hàng mặt cũng đã khai trương, ngược lại thuê xuống, sớm mở một ngày là hơn kiếm lời một ngày. Hơn nữa mỗi ngày đều có mấy trăm võ giả đi dạo, cũng có thể thành giao không ít số lượng.

Dương Thanh Huyền nhìn phía giữa đại sảnh, tụ tập hai, ba trăm người, trong điện một nửa mọi người trào ở đó, tựa hồ đang xem trò vui.

“Đó là cái gì?”

Dương Thanh Huyền mắt sắc, một hồi liền thấy ở giữa cung điện, dùng thủy tinh vây quanh cái ba, bốn mẫu hình vuông khu vực, bên trong lơ lững từng cục màu vàng nhãn hiệu, lập loè hào quang.

Có người tiến vào đến bên trong đi lấy nhãn hiệu, nhưng càng nhiều hơn chỉ là ở bên ngoài lẳng lặng quan sát.

Trang Vũ giải thích: “Những thứ này là rải rác quầy hàng giấy phép, có cửa hàng mặt chỉ có sáu trăm nhà, còn có mảnh đất trống lớn, có thể để tán tu võ giả tự mình bày sạp, nhưng nhất định phải đạt được ba đại đảo liên liên hợp phát ra kim bài. Vì là ghê gớm tội nhân, đưa đến công bình tác dụng, trực tiếp ở ở giữa tòa đại điện này thiết trí kết giới, bằng bản lĩnh lấy bài.”

Một người đàn ông tuổi trung niên tiến vào bên trong kết giới, khuôn mặt trong nháy mắt biến thành trư can sắc, vừa vừa đi hai bước, liền “Phốc” phun ra một ngụm máu đến, bóng người lóe lên, liền xuất hiện ở bên ngoài kết giới, không đứng thẳng được, hung hăng té lộn mèo một cái.

“Ha ha, ta liền nói ngươi không dùng, còn không tin, năm trăm linh thạch đem ra!” Một người khác cười lớn, tiến lên đưa hắn nâng dậy.

Cái kia ngã xuống nam tử sắc mặt cực kỳ khó coi, bốn phía đều là liên tục lắc đầu tiếng thở dài, cũng không có người trào phúng.

“Tam Hoa trung kỳ cường giả đều không lấy ra giao dịch bài, kết giới này thiết trí cũng quá độc ác đi.” Xung quanh có người tức giận bất bình, nhìn chằm chằm cái kia mấy trăm kim bài, chỉ có thể giương mắt nhìn.

“Vật này, là vì Toái Niết cảnh cường giả chế tạo riêng, đừng nói Tam Hoa trung kỳ, chính là Tam Hoa đại viên mãn, ta cũng gặp được bắn ra mấy cái.” Mặt khác có người thở dài nói.

“Chúng ta vẫn là đàng hoàng ở bên ngoài đại điện bày sạp đi, thực lực ra sao làm mức độ nào chuyện.” Một đám người đều là lắc đầu không ngớt.

Trang Vũ cười giải thích: “Giao dịch này bài đã xào đến năm triệu linh thạch một khối.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt cổ quái nói: “Vật này còn có thể bán?”

Trang Vũ nói: “Đương nhiên, ngươi lấy ra sau, sẽ là của ngươi. Tùy ngươi xử trí như thế nào, dùng hết, bán đi, ném xuống cũng có thể.”

Dương Thanh Huyền nói: “Năm triệu một khối, nếu là có Toái Niết cảnh cường giả toàn bộ lấy quang, này như thế nào cho phải?”

Trang Vũ cười nói: “Thanh Huyền công tử cả nghĩ quá rồi, chắc là sẽ không có loại chuyện thế này phát sinh, bởi vì mỗi vị cường giả chỉ có thể đi vào một lần. Bất luận thành công thất bại, đều chỉ có thể đi vào một lần, cũng chỉ có thể lấy ra một tấm lệnh bài.”

Dương Thanh Huyền kéo cằm, tựa hồ đang trầm tư cái gì.

Trang Vũ nói: “Thanh Huyền công tử nếu là có đồ vật muốn bán ra, có thể đặt ở Đại La thương hội cửa hàng trong mì.”

Dương Thanh Huyền lắc đầu cười nói: “Ta muốn không phải cái này, đi, chúng ta đi nhìn. Cố gắng ta có thể lấy ra mấy khối đến, phát một khoản tiền nhỏ.”

“A? Lấy ra... Còn mấy khối?”

Trang Vũ sửng sốt một chút, liền phát hiện Dương Thanh Huyền đã đi lên phía trước, vội vàng đuổi theo, nói: “Thanh Huyền công tử cẩn thận, có người nói Tam Hoa đại viên mãn đều không thể thành công.”

Ps: Cầu phiếu đề cử truyện Ngũ Hành Thiên, mong anh em ủng hộ Hoàng Châu!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 648: Ba Tấm Lệnh Bài, Một Câu Trả Lời Hợp Lý

Dương Thanh Huyền chạy tới này hình vuông khu vực trước.

Đối diện phương hướng đi tới một ông già, không nói hai lời liền trực tiếp bước vào bên trong kết giới, cái kia râu hoa râm một hồi phiêu đãng, sắc mặt chợt biến.

Ông lão giơ tay bấm quyết, vận chuyển chân nguyên, chống lại kết giới kia lực lượng.

Bước ra một bước, lại đạp một bước, sau đó nghỉ ngơi hạ, lại liền đạp hai bước, lúc này mới đi tới một khối giao dịch bài trước, mặt lộ vẻ vui mừng, đem nắm lấy, liền đi trở về.

Nhưng chỉ là một xoay người, ông lão thân thể lung lay hai lần, trên mặt lộ ra thần sắc kinh khủng.

“Phốc!”

Đột nhiên phun ra một ngụm máu, ông lão bóng người lóe lên, đã bị truyền đưa đi, giao dịch kia bài liền tự mình bay về tại chỗ.

Sau một khắc, ông lão kia liền xuất hiện ở khu vực ngoại, lảo đảo tại chỗ đánh mấy cái chuyển, mới đứng vững thân thể, không có quá thảm hại.

Ông lão khuôn mặt âm trầm lợi hại, nhìn chằm chằm giao dịch kia bài nhìn một hồi, phẫn hận xoay người rời đi.

Dương Thanh Huyền chú ý tới cái kia tu vi của lão giả, nên ở Tam Hoa hậu kỳ, đại viên mãn trước.

Trong lúc nhất thời chỉ còn dư lại vây xem người, lại không ai đuổi đi vào.

Dương Thanh Huyền thả ra Lộ Nhân Giáp, một hồi bay vào bên trong kết giới, đẩy áp lực đi về phía trước.

Tất cả mọi người trợn mắt lên, lập tức phát hiện là con rối.

Lộ Nhân Giáp vốn là Tam Hoa tột cùng con rối, tuy rằng chịu đến áp lực cực lớn, thậm chí mỗi đi một bước, cảm giác da dẻ đều biến hình, nhưng không có gì lo sợ, trực tiếp đi tới một mặt giao dịch bài trước, lấy xuống liền điều đầu. Sau đó tại mọi người trợn mắt ngoác mồm bên dưới, mặt không thay đổi đi ra.

Trang Vũ cũng là há to mồm, đầu óc có chút đường ngắn.

Dương Thanh Huyền đem người qua đường vừa thu lại, sau đó đem giao dịch bài nắm ở trên tay, chính là thông thường kim bài, mặt trên có một 323 đánh số.

Yên tĩnh nửa khắc, tất cả mọi người "Rầm" một hồi sôi sùng sục.

"Tiểu huynh đệ, giao dịch này bài có bán hay không? Ta ra năm triệu linh thạch trung phẩm!"

"550 vạn, bán cho ta!"

"Giá cả tốt đàm luận, tiểu huynh đệ, chúng ta tiến một bước tâm sự."

Người xung quanh, một hồi đem Trang Vũ chen mở, vây quanh ở Dương Thanh Huyền quanh thân, mồm năm miệng mười cướp, đều muốn đánh nhau.

Dương Thanh Huyền không nói gì, trên người một đạo chân khí đãng mở, đem mọi người ngăn cách bởi mấy trượng có hơn.

Hắn điêm lượng hạ nhãn hiệu, nói: “Ta muốn vật này cũng vô dụng, người trả giá cao được.”

Ngắn ngủi yên tĩnh sau, lập tức bùng nổ ra tranh mua tiếng.

“Sáu triệu!”

“650 vạn!”

“Tám triệu!”

Một tên nam tử đầu trọc báo ra cái giá này sau, trong nháy mắt liền không ai đoạt, tám triệu giá cả, cơ hồ là cực hạn.

Dương Thanh Huyền híp mắt, cười nói: “Chúc mừng vị bằng hữu này.”

Cái kia đầu trọc run rẩy lấy ra linh thạch, giao hàng sau khi không làm lưu lại, lập tức ly khai.

Không có vỗ tới giao dịch nhãn, tất cả đều cúi đầu ủ rũ, lại vây quanh ở cấp độ kia, chờ sau đó một cái lấy bài người.

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, lần này đem Hoang Khôi phóng ra, tại mọi người trợn mắt ngoác mồm hạ, đi vào bên trong khu vực.

“Chuyện này...” Tất cả mọi người một hồi mắt choáng váng.

Không bao lâu, lại một tấm bảng hiệu lấy ra ngoài.

Trang Vũ cũng là há to mồm, triệt để dại ra ở, “Này cũng có thể?”

Lần này Dương Thanh Huyền chính mình giơ nhãn hiệu, cao giọng nói: “Bán đấu giá đấu giá, người trả giá cao được.”

Đám người kia trong phút chốc lại vọt lên, líu ra líu ríu điên cuồng báo giá, cuối cùng vẫn là lấy tám triệu thành giao.

Tất cả mọi người đều an tĩnh nhìn hắn, tựa hồ đang chờ đợi hắn hạ một con rối.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, giơ tay lên, một đạo đuôi bò cạp trực tiếp từ Tinh Giới bên trong bay ra, “Vèo” một tiếng bắn vào bên trong khu vực, quyển ở cùng nhau lệnh bài liền câu đi ra.

“Tám triệu!”

Giao dịch bài mới vừa từ bên trong khu vực đi ra, lập tức có người cơ trí hô lên báo giá.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Chúc mừng vị bằng hữu này, thuộc về ngươi.”

“Chậm đã!”

Người kia đang muốn rất vui mừng đi giao hàng lệnh bài, không trung truyền đến một tiếng hét lớn, nhất thời hiện ra năm bóng người, tất cả đều sắc mặt lạnh lùng, hai con mắt như đao nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền. Một người trong đó chỉ vào hắn, lạnh giọng nói: “Ngươi dối trá!”

Dương Thanh Huyền bộ dáng ra vẻ vô tội, ánh mắt quét qua năm người, cười lạnh nói: “Làm sao ăn gian?”

Người kia lạnh lùng nói: “Mỗi người giới hạn lấy một khối, ngươi lấy ba khối, hiện tại ta muốn đem ngươi bắt thẩm vấn!”

Dương Thanh Huyền theo dõi hắn, châm chọc nói: “Nơi nào viết mỗi người giới hạn lấy một khối? Có thể có bố cáo?”

Người kia nhíu mày lại, nói: “Không cần bố cáo, tất cả mọi người biết. Kết giới này thiết trí, cũng là mỗi người chỉ có thể đi vào một lần.”

Dương Thanh Huyền giang hai tay ra, nói: “Các ngươi năm người vẫn ở trong hư không nhìn chằm chằm, ta có thể có đi vào một lần?”

Người kia nói: “Ta bất kể, ngược lại ngươi lấy ba khối, nhất định phải đi theo chúng ta!”

Bốn người khác một hồi xông tới, đều là đầy mặt trào phúng.

Trang Vũ kinh hãi, một hồi hoảng rồi, không biết làm sao.

Dương Thanh Huyền vỗ vỗ hắn vai vai, nói: “Trấn định một chút, ngươi đi xa chút.”

Trang Vũ run lên trong lòng, biết hắn muốn động thủ, nhưng chẳng biết vì sao, thanh âm kia bên trong nhưng mang theo một luồng làm người tin phục sức mạnh, để hắn tin tưởng Dương Thanh Huyền có thể giải quyết tốt, không tự chủ được liền đi tới xa xa.

Còn lại người cũng vội vàng lùi lại, biết muốn đánh nhau. Hơn nữa đều giật mình không thôi, còn từ xưa tới nay chưa từng có ai dám ở trong đại sảnh này động thủ.

Người kia cười nhạo nói: “Xem ra ngươi đã có giác ngộ.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Các ngươi khinh người quá đáng, tất cả mọi người có thể cho ta làm chứng, ta cũng không có trái với quy tắc. Sợ là các ngươi gặp ta phát ra chút ít tiền, liền trong lòng không thăng bằng, việc này ta nhất định phải lên báo ba vị chủ điều khiển, để cho bọn họ cho ta một câu trả lời.”

“Chớ nói lung tung!”

Người kia khiển trách: “Chúng ta chỉ là như thế làm việc, ngươi cầm ba viên lệnh bài, chính là làm trái quy tắc, nhanh đi theo chúng ta!”

Bốn người khác cũng xông tới, lại muốn bắt người.

Dương Thanh Huyền xoay tay phải lại, hai cái quả cầu sắt xuất hiện ở lòng bàn tay, nói: “Đây là nước sâu phích lịch, uy năng nói vậy các ngươi cũng nghe qua, các ngươi đã muốn oan uổng ta, ta lại đánh không lại các ngươi, chỉ hảo chính mình tới cho các ngươi một câu trả lời hợp lý.”

“Chi!”

Bốn người kia sợ hết hồn, vội vàng nhảy mở, không dám lên trước.

Cái kia người cầm đầu cũng là sợ đến run run hạ, lui về phía sau nhảy mở xa hơn mười trượng, quát lên: “Ngươi muốn làm gì?!”

Dương Thanh Huyền lại là một trảo, lấy ra mấy cái quả cầu sắt, cười lạnh nói: “Không làm cái gì, đòi một cái công đạo. Những này nước sâu phích lịch uy năng, đủ để hất bay nửa cái phòng khách, ngược lại các ngươi bắt nạt ta, ta cũng sẽ không sống.”

“Đừng đừng, ngươi ngàn vạn lần ** đừng xung động, chúng ta không bắt ngươi chính là!” Người kia lập tức phục nhuyễn, trên mặt một mảnh trắng bệch.

Nước sâu phích lịch hắn cũng nghe qua, chỉ là chưa từng thấy một lần, vật ấy như là bạo nổ mở, coi như mình bất tử, giao dịch này phòng khách bị nổ trách nhiệm, chính mình cũng đảm đương không nổi a.

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy ngươi nói ta dối trá vi quy, vi quy còn không bắt?”

“Không có, không có làm trái quy tắc, là chúng ta nhìn lầm rồi.”

Người kia xạm mặt lại, khuôn mặt giống như là sương quả cà, hận không thể cắn chết Dương Thanh Huyền đi.

Ps: Cầu phiếu đề cử truyện Ngũ Hành Thiên, mong anh em ủng hộ Hoàng Châu!

Chương 649: Tiểu Điệp, Nói Không Giữ Lời

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Đến cùng làm trái quy tắc không? Tổng như vậy đổi tới đổi lui không tốt sao?”

Người kia liếc mắt nhìn hắn hai cái tay trên quả cầu sắt, kiên định nói rằng: “Không có, tuyệt đối không có, ta bảo đảm là nhìn lầm rồi. Mỗi người chỉ có thể vào kết giới một lần, nhưng ngươi từ đầu đến cuối cũng không vào đi qua.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Vậy thì tốt.” Nhìn chung quanh xung quanh một vòng, liền đem quả cầu sắt cất đi, nói: “Chư vị bằng hữu cho ta làm chứng, mấy vị đại nhân này đã thừa nhận là mình nhìn lầm rồi.”

Trên thực tế, hắn nào có nước sâu phích lịch, đều là tùy tiện cầm mấy cái quả cầu sắt tựa như đồ vật đi ra đáng sợ, quả nhiên đưa đến hiệu quả.

Cái kia năm tên hộ vệ tức giận nghiến răng nghiến lợi, tầng tầng hừ một tiếng, tại mọi người vây xem hạ, tự giác không mặt mũi nào ở lâu, bóng người lóe lên, liền tại chỗ biến mất.

Mọi người lập tức xông tới, tranh mua khối này giao dịch bài.

Dương Thanh Huyền nói: “Cuối cùng một khối, đây là một khối cuối cùng, bán xong liền ngừng lại, không có khối thứ bốn.”

Nguyên bản hắn còn muốn chính mình thử tiến vào kết giới nhìn, hiện tại nếu đắc tội rồi Thủ Hộ giả, vẫn là khiêm tốn một chút tốt.

Tiến nhập kết giới, có thể không bắt được giao dịch bài là thứ yếu, nếu là bị kết giới chấn thương, ở cường giả loại này như mây địa phương, thì phiền toái.

Mọi người vừa nghe là cuối cùng một khối, hô cướp lợi hại hơn, lấy 950 vạn giá thành giao. Ngắn ngủn một chút thời gian, liền kiếm lời hơn 20 triệu, này hấp kim tốc độ, để Dương Thanh Huyền chính mình cũng tặc lưỡi.

Giao hàng xong linh thạch sau, Dương Thanh Huyền từ trong đám người đi ra, nhìn Trang Vũ cau mày khổ phát triển, cười nói: “Làm sao, đang lo lắng chuyện vừa rồi?”

Trang Vũ gật đầu nói: “Đối phương dù sao cũng là đảo liên người, như ngươi vậy đắc tội rồi bọn họ, liền sợ bọn họ cố ý tìm cớ.”

Dương Thanh Huyền lãnh đạm nói: “Ta lấy giao dịch bài, vẫn chưa phạm quy, chính bọn hắn cũng có thể thấy rõ, bất quá là đỏ mắt ta kiếm lời chút tiền lẻ mà thôi. Như vậy lòng dạ nhỏ mọn, cách cục cực nhỏ người, thành tựu cũng cứ như vậy, không đáng sợ.”

Trang Vũ nghe được sững sờ, nghiền ngẫm lời này, xác thực có đạo lý, không khỏi đối với Dương Thanh Huyền lại xem trọng thêm vài phần, gật đầu nói: “Nhưng minh thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng, ngươi vẫn cẩn thận đề phòng một ít.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu rồi.”

Đột nhiên, một tên cung trang nữ tử trực tiếp đi lại đây, đứng ở hai người bên cạnh người, đôi mắt đẹp trên người Dương Thanh Huyền không được đánh giá, ngòn ngọt cười, nói: “Vị công tử này vừa nãy thủ đoạn cao cường, chẳng biết có được không giúp Tiểu Điệp một chuyện?”

Dương Thanh Huyền nhìn xuống này cung trang nữ tử, ước chừng hai mươi, ba mươi niên kỉ, nhưng có Tam Hoa trung kỳ tu vi, đoan trang hào phóng, lộ ra một luồng thành thục phong vận.

“Chuyện gì?” Hắn hững hờ mà hỏi.

Nữ tử cười vui tươi, nói: “Nơi đây không tiện nói, có thể hay không theo ta đến nó nơi bàn lại?”

Dương Thanh Huyền nói: “Xin lỗi, không có hứng thú.” Nói, xoay người muốn đi.

Nữ tử mở miệng nói: “50 triệu linh thạch trung phẩm, như là công tử chịu giúp ta, ta nguyện thanh toán cái giá này.”

Dương Thanh Huyền bước chân ngừng lại, trầm ngâm nói: “Chuyện gì, trước tiên có thể tiết lộ một ít, nếu là ta có hứng thú, lại tiếp tục đàm luận.”

Nữ tử lắc đầu nói: “Xin lỗi, việc này quá mức bí ẩn, tha thứ Tiểu Điệp không cách nào tiết lộ. Như là công tử cảm thấy giá cả không đủ, còn có thể thương lượng.”

Dương Thanh Huyền hai tay ôm ở trước người, từ tốn nói: “Tiền chỉ là một phương diện, như chuyện của ngươi là để ta đi giết Thiên Vị cường giả, cái kia nhiều tiền hơn nữa cũng vô dụng.”

Nữ tử “Khanh khách” nở nụ cười, nói: “Công tử thật biết nói đùa, Tiểu Điệp có thể bảo đảm, chuyện này ở công tử phạm vi năng lực bên trong, hơn nữa không cần làm lỡ quá nhiều thời gian.” Nàng nháy mấy lần con mắt, nhìn trộm.

Dương Thanh Huyền nâng cằm lên trầm tư một trận, nói: “Tốt, ta liền theo ngươi đến xem nhìn. Nhưng ta đã nói trước, như là sự tình quá khó khăn, giá cả lại không thích hợp, ta phủi mông một cái liền đi.”

Nữ tử đại hỉ, vội hỏi: “Đây là tự nhiên, cũng không thể ép buộc công tử.”

Dương Thanh Huyền đối với Trang Vũ ôm quyền nói: “Cáo từ trước, sau đó gặp lại.”

Trang Vũ vội vàng dùng tay làm dấu mời, nói: “Công tử ngài bận rộn, tất cả cẩn thận.”

Dương Thanh Huyền liền theo cô gái kia đi.

Phía trên cung điện trong hư không, cái kia năm tên hộ vệ vẫn mặt âm trầm, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, đều ở đây vắt hết óc nghĩ biện pháp, làm sao làm chết hắn.

Một người trong đó nói: “Đại ca, tiểu tử này rời đi, chính là cơ hội, nếu không muốn đi chung, tìm đúng cơ hội liền ra tay lấy mạng của hắn.”

Đầu lĩnh kia nham hiểm nghiêm mặt, không nói một lời.

Người còn lại nói: “Hiện tại tự ý cách thủ, không hay lắm chứ, như là trong đại điện xảy ra tai nạn, chúng ta trách nhiệm liền lớn.”

Trước người kia hừ lạnh nói: “Còn chưa tới thời gian giao dịch, hiện tại cũng không bao nhiêu người, nào có cái gì sự tình? Còn nữa, bên trong tòa đại điện này Thủ Hộ giả nhiều lắm đấy, chúng ta cũng chỉ phụ trách một khối nhỏ mà thôi.”

Mấy người đều nhìn đầu lĩnh kia, một người nói: “Đại ca, ngươi phát câu nói, có đi hay là không?”

Đầu lĩnh trong mắt lóe lên vẻ kinh dị, nhíu mấy lần lông mày, nói: “Vừa nãy cô gái kia ta luôn cảm thấy có chút quen mắt, hình như là từ thứ mười lăm đảo liên tới, luôn cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng cũng không thể nói được không đúng chỗ nào.”

Một người nói: “Thứ mười lăm đảo liên vừa xảy ra tai nạn, có Hải Viên xông vào, bị Lưu Công Sơn đại nhân đánh giết, hòn đảo bị phá hỏng không ít, bất quá may mà nhân viên không có gì thương vong. Sẽ có thứ mười lăm đảo liên người ở đây, cũng bình thường đến cực điểm chứ?”

Đầu lĩnh trầm tư một trận, nói: “Đi, đến xem nhìn, tùy thời mà phát động.”

Mấy người khác đều là mặt lộ vẻ vui mừng, năm người thân ảnh lóe lên, liền biến mất ở trong hư không.

...

Dương Thanh Huyền theo cô gái kia ly khai đại điện sau, đi rồi nửa ngày, dần dần đi tới hòn đảo biên giới.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Tiểu Điệp cô nương, còn chưa tới?”

Tiểu Điệp cười nói: “Liền sắp đến rồi, Tiểu Điệp nơi ở, cũng không tại Khung Hoa Đảo, mà là Khung Hoa Đảo hải vực trên, cách nơi này cách đó không xa một toà rặng đá ngầm.”

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên cảnh giác, trầm giọng nói: “Phải ra khỏi đảo?”

Tiểu Điệp cười nhìn hắn, ngọt ngào nháy mắt, “Làm sao, công tử sợ?”

Dương Thanh Huyền đương nhiên sẽ không bị nàng kích tướng, gật đầu nói: “Đúng, ta đích xác có chút sợ.”

Tiểu Điệp sững sờ, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền sẽ trả lời như vậy. Một loại cái tuổi này nam tử, lại có Tam Hoa cảnh thực lực, đều là hết sức tự phụ, hơi hơi ngôn ngữ gây xích mích hạ liền dễ dàng bị kích thích, nhưng Dương Thanh Huyền nhưng trực tiếp làm nói sợ, làm cho nàng một hồi không biết làm sao nói tiếp, hết thảy nghĩ kỹ lời kịch cũng không dùng tới.

Dương Thanh Huyền nói: “Tiền tuy rằng đáng quý, nhưng vẫn là mệnh càng quan trọng, muốn rời đảo, ta thì không đi được. Tiểu Điệp cô nương, gặp lại.”

Nói, xoay người rời đi.

Tiểu Điệp quýnh lên, bận bịu bóng người lóe lên, ngăn ở nàng phía trước, có chút tức giận trách nói: “Nam nhi một lời, tứ mã nan truy. Nói xong rồi đi lại không đi, ngươi còn có phải đàn ông hay không a.”

Dương Thanh Huyền lẳng lặng nhìn nàng, nói: “Có thể ngươi không có nói với ta muốn rời đảo.”

Tiểu Điệp ngoác miệng ra đến, nói: “Ta vừa bắt đầu cũng không nói không rời đảo a, ngươi chỉ nói nhiệm vụ không thích hợp liền vỗ mông rời đi, hiện tại nhiệm vụ đều còn không biết liền đi người, nói không giữ lời, không là nam nhân!”

Ps: Cầu phiếu đề cử truyện Ngũ Hành Thiên, mong anh em ủng hộ Hoàng Châu!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 650: Bày Trận, Trấn Áp

Dương Thanh Huyền chầm chậm nói: “Là ngươi cố ý che giấu tình huống được rồi, theo ngươi, ngươi muốn nói ta không là nam nhân, vậy thì không phải là được rồi. Nhưng nếu là Tiểu Điệp cô nương muốn nghiệm chứng, ta không ngại khoa học chứng minh hạ ta là nam nhân.”

Tiểu Điệp không hiểu cái gì là khoa học, nhưng nghe được trong lời nói khinh bạc tâm ý, tức giận thẳng giậm chân, mắng: “Ngươi nhất định sẽ hối hận, quỷ nhát gan, đồ vô dụng, xú nam nhân.”

Dương Thanh Huyền lười để ý cho nàng, xoay người rời đi, mới vừa bước ra vài bước, liền ngừng lại.

Tiểu Điệp tiếng mắng cũng tuy nhiên rồi dừng.

Không trung truyền đến một đạo giọng nam, “Tiểu tử này độ bén nhạy cực mạnh, chẳng trách có thể từ Hải Viên trong tay chạy trốn. May mà tông chủ sớm có phán đoán, cho rằng ngươi lừa hắn rời đảo khả năng không lớn, liền để ta ở phụ cận đây bày ra Tu Di Tiểu Man Trận, hiện tại trận pháp đã khởi động, đem ba mẫu nơi hóa thành kết giới, người bên ngoài trong lúc nhất thời khó có thể đi vào.”

Dương Thanh Huyền giật mình hướng thiên không nhìn tới, từng đạo từng đạo không gian rung động hạ, càng đi ra bảy người, lấy một ông già dẫn đầu.

Bảy người thấp nhất thực lực, cũng có Tam Hoa hậu kỳ, ông lão kia càng là Toái Niết trung kỳ tồn tại.

Tiểu Điệp vội vàng bay lên trời, hướng về ông lão hành lễ.

Lão giả nói: “Tiểu Điệp, làm không tệ.”

Tiểu Điệp vội vàng nói: “Tông chủ, này Dương Thanh Huyền quá giảo hoạt, trước sau không chịu rời đảo, may mà tông chủ sớm có gặp phải.”

Ông lão gật gật đầu, một đôi ánh mắt như ưng, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, khinh miệt hừ một tiếng, nói: “Ngươi biết ta vì sao để Tiểu Điệp lừa ngươi đi ra không?”

Dương Thanh Huyền cũng không để ý tới ông lão, trái lại nhìn Tiểu Điệp, lại cười nói: “Ngươi nói ta nói không giữ lời, bây giờ nhìn lại, tên lừa đảo là ngươi a, thực sự là vừa ăn cướp vừa la làng, ta oan uổng a.”

Tiểu Điệp mặt đỏ lên, hừ nhẹ nói: “Ta cũng không lừa ngươi, tìm được ngươi rồi thật có sự tình, hơn nữa đối với ngươi mà nói, rất dễ dàng làm được, đồng thời chúng ta cũng mong muốn thanh toán 50 triệu linh thạch trung phẩm.”

Dương Thanh Huyền xung quanh lông mày khẽ nhíu, có chút kinh ngạc, không rõ là chuyện gì. Nhưng từ cái kia bày trận nam tử trong miệng nói, biết những người này nhất định là đến từ thứ mười lăm đảo liên.

Cái kia bày trận nam tử lạnh lùng nói: “Thanh toán 50 triệu linh thạch trung phẩm, là chuyện lúc trước, như là ngươi bé ngoan rời đảo theo chúng ta phối hợp, chúng ta là vui lòng. Hiện tại mà... Số tiền kia cho là ta bày trận khổ cực phí, liền không với ngươi kết toán.”

Dương Thanh Huyền bật cười khanh khách: “Tên lừa đảo liền tên lừa đảo, trả lại cho mình tìm rất nhiều lý do, đều như vậy, chẳng lẽ ngươi còn cho rằng, ta biết hi vọng cái kia năm ngàn linh thạch? Nói đi, cố ý nhằm vào ta, không biết có chuyện gì?"

Bày trận nam tử bị hắn nói tới gò má một đỏ, có chút thẹn quá thành giận.

Ông lão tầng tầng ho khan hai tiếng, nói: "Lời không cần nói được khó nghe như vậy, ngươi thật không biết chúng ta tìm ngươi chuyện gì?"

Dương Thanh Huyền mắng: "Phí lời, ta biết các ngươi sao? Đừng chậm trễ thời gian, vội vàng đem sự tình làm rõ."

Ông lão lúc này mới thẳng vào chủ đề, nói: "Lăng Tiêu phách, lần này hiểu chưa?"

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Lăng Tiêu phách? Là cái gì? Người vẫn là đồ vật?" Trong đầu hắn tìm tòi một chút, cũng không có cái từ này ấn tượng.

Bày trận nam tử cả giận nói: "Tông chủ, tiểu tử này quá không thành thật, ta kiến nghị trước đem hắn trấn áp, đánh phế tứ chi kinh mạch, để hắn quỳ được rồi, lại cẩn thận thẩm vấn."

Ông lão trầm giọng quát lên: "Tiểu tử, đều lúc này, chẳng lẽ ngươi cho rằng còn giấu đi ở? Để cho ngươi giao ra đây cũng là vì ngươi tốt, vật kia không phải là ngươi có thể tiêu thụ, lại giả ngây giả dại, liền lấy mạng của ngươi, chúng ta lại chính mình lục soát!"

Tuy rằng bày ra Tu Di Tiểu Man Trận, nhưng dù sao Khung Hoa Đảo giờ khắc này bố phòng cực nghiêm, bất kỳ cường lớn một chút sóng sức mạnh, cũng có thể bị trên đảo cường giả bắt lấy, vì lẽ đó có thể tận lực không ra tay, liền tận lực lời nói.

Ông lão lại nói: "Chỉ cần ngươi giao ra Lăng Tiêu phách, tuy rằng không thể cho ngươi 50 triệu linh thạch, nhưng năm triệu, chúng ta vẫn là có thể suy tính."

Trên thực tế, hắn năm trăm năm cũng không muốn cho, cho nên nói chỉ là "Cân nhắc".

"Một đám bệnh thần kinh!"

Dương Thanh Huyền đến bây giờ còn không biết Lăng Tiêu phách là cái gì, cũng lười cùng những người này để ý tới, bóng người lóe lên, liền hướng một phương hướng lao đi, đồng thời giơ tay lên, Lục Dương ngưng tụ, đánh về hư không!

"Ầm ầm!"

To lớn liệt dương ở phía trước bạo nổ mở, chấn toàn bộ trận pháp lay động, nhưng vẫn chưa phá nát.

Bày trận nam tử hoàn toàn biến sắc, sợ quát lên: "Hắn muốn chạy trốn!"

"Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!"

Ông lão hét lớn một tiếng, giữa trời vỗ một cái, một luồng Toái Niết trung kỳ uy thế, nếu như không có hình núi lớn, đè ép phía dưới không gian!

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy trên người một tầng, phảng phất mỗi một phe không khí đều tràn đầy to lớn chất lượng, hai chân trực tiếp lâm vào mặt đất, đạp ra hai cái sâu đậm dấu.

Ông lão quát to: "Quỳ xuống!" Trong tay chưởng lực lại tăng mấy phần, ép xuống.

Hắn không dám dùng lớn hơn lực, sợ mình Toái Niết trung kỳ quá mạnh, đem đối phương đè chết.

"Quỳ em gái ngươi a!"

Dương Thanh Huyền trên người khí thế nổi lên, chân đạp đại địa ở chân nguyên khuấy động hạ không gãy vỡ mở. Thâm Hồng Cổ Hạt đột nhiên nổi lên, trong mắt lục mang lóe lên, đuôi bò cạp như dây thép qua lại mà lên, "Xì" một tiếng đánh tan lão giả kia uy thế.

"Chi! Đây là..."

Tám người đều bị biến cố bất thình lình kinh trụ.

Ở giao dịch trong đại điện thời điểm, có mấy người gặp được Dương Thanh Huyền dùng con rối cùng đuôi bò cạp, đều cho rằng chỉ là một loại đầu cơ trục lợi phương thức.

Ông lão càng là sợ đến hồn phi phách tán, cái kia đuôi bò cạp trên lập loè chói mắt màu đỏ tươi, vừa nhìn chính là vật kịch độc, hơn nữa phá tan rồi hắn hộ thể chân khí, đâm nhanh mà xuống.

"Thế thân phù!"

Ông lão gặp không tránh kịp, cuống quít nặn ra một đạo phù đến, "Oành" một tiếng, dùng phù văn thay thế chính mình, chặn lại rồi một đòn.

"Xì!"

Độc vỹ đem bùa vàng xuyên thủng, ở trên không bên trong xé rách mở.

Lão giả bóng người đột nhiên xuất hiện ở ba ngoài mười trượng, doạ đến sắc mặt trắng bệch, một thân mồ hôi lạnh.

Mặt khác bảy người đều là vừa giận vừa sợ, tất cả đều lao xuống, rơi vào Dương Thanh Huyền bốn phía, sau đó lấy một cái xảo quyệt góc độ tấn công.

Bọn họ tất cả đều kiêng kỵ độc kia hạt, kiên định hơn bắt giặc phải bắt vua trước ý nghĩ, chỉ cần hạn chế Dương Thanh Huyền, độc kia hạt liền tự nhiên thúc thủ đền tội.

“Hừ!” Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, tay phải nắm tay, quay về gần đây một người đánh tới.

“Oành!”

Người kia là Tam Hoa trung kỳ, cùng hắn quyền phong một đôi, chỉnh cánh tay bên trong đều phát sinh “Răng rắc” tiếng vỡ vụn. Một mảnh hoang khí càng là tập kích vào cơ thể, huyết nhục lấy tốc độ thật nhanh khô quắt xuống.

“A?!”

Người kia vừa giận vừa sợ, vừa đau lại sợ, sợ đến vội vàng đem chính mình tay phải chém gãy, tráng sĩ cắt cổ tay, ném tốt bảo suất.

Dương Thanh Huyền một chiêu đắc thủ, đồng thời hai tay bấm quyết, phân biệt triển khai Cú Mang Chỉ cùng Yêu Nguyệt Chỉ, hướng về trên người hai người yếu hại điểm tới.

“Xì! Xì!”

Chỉ mang phá không, vẽ ra hai đạo tần suất hoàn toàn bất đồng tia sáng, Lực đạo mặc dù không đủ để trí mạng, nhưng là ác liệt phi thường, khiến người ta sống lưng lạnh cả người.

Hai người kia lại chiếu cố không được công kích, vội vàng đổi công làm thủ, từng người ra quyền, “Ầm ầm” hai tiếng đánh vào chỉ mang trên, đều là quyền cốt đau nhức, bị đánh bay ra ngoài.

Ps: Cầu phiếu đề cử truyện Ngũ Hành Thiên, mong anh em ủng hộ Hoàng Châu!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 651: Một Khiếu Thông Trăm Khiếu, Tăng Lên Thiên Phú

“Làm sao sẽ mạnh như vậy? Không thể a!”

Bảy người bỗng chốc bị đẩy lùi ba người, bốn người khác hoảng hốt.

Tiểu Điệp một chưởng cắt đi qua, thẳng vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể, nhưng phát hiện không quá chân thực, dường như chém vào trong cát.

Sau đó một mảnh cát vàng nổi lên, chấn động trên người tự mình, vô số hạt cát đánh vào bên trong cơ thể, kèm theo hoang khí xâm lấn, quanh thân kinh mạch trong nháy mắt bế tắc, một ngụm máu phun ra ngoài.

Dương Thanh Huyền sắc mặt lạnh lẽo, liền xuất hiện ở cái kia bày trận nam tử trước mặt, lạnh giọng nói: “Ngươi yêu thích chơi trấn áp cùng quỳ xuống đúng không?”

“Chi!” Nam tử kia trên người hồn quang lấp lóe, dường như một đầu sư tử phụ thể ở trên người, đang thi triển quỷ dị nắm đấm, muốn công tới. Vừa thấy Dương Thanh Huyền bộ dạng, không tên liền run lên trong lòng, hít vào ngụm khí lạnh, sinh ra vô cùng ý sợ hãi đến, vội vàng lùi về sau.

Dương Thanh Huyền bộ dạng, mang cho hắn một loại cực độ bất an cùng kinh hoảng.

Tựa hồ dáng dấp có chút biến hóa, nhưng lại không nói ra được xảy ra chuyện gì.

“Muốn đi? Trước tiên quỳ xuống cho ta đi!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt một nanh, năm ngón tay liền tóm tới. Không gian đột nhiên co rụt lại, hướng về cái kia nơi lòng bàn tay ngưng tụ lại đây.

Bày trận nam tử bóng người loáng một cái, càng không tự chủ được bị hút tới.

“Xảy ra chuyện gì? Này cỗ lực lượng không gian, có chút dị thường!” Nam tử hoảng hốt, liều mạng giãy dụa, làm thế nào cũng thoát khỏi không xong, phảng phất thiên địa này chính là một cái to lớn gông xiềng.

Hắn há mồm ra đến, liều mạng muốn gọi, nhưng không phát ra được tiếng. Giờ khắc này nội tâm hắn vạn phần hối hận, mình Tu Di Tiểu Man Trận vì sao phải bố trí nghiêm mật như vậy, hi vọng tranh đấu tiết lộ ra ngoài, đưa tới Khung Hoa Đảo trên hộ tống đảo cao thủ.

“Biết điều! Là Thông Khiếu cảnh thể tu võ giả!”

Xa xa ông lão hoảng sợ thất thanh kêu to, khắp khuôn mặt là sợ hãi, “Không đúng, không chỉ là thể tu, mà là thân thể, hồn song tu võ giả!”

Dương Thanh Huyền đang bế quan bên trong, không chỉ có đột phá đến rồi Tam Hoa cảnh, hơn nữa thân thể cũng đạt tới bất diệt kim thân thứ hai cảnh giới nhỏ, cùng Tam Hoa cảnh tương ứng “Biết điều” cảnh.

Một khiếu thông, trăm khiếu thông!

Dương Thanh Huyền một trảo này, hoàn toàn không có có vận chuyển chân khí, hoàn toàn dựa vào nguyên lực, đem không gian bắt không ngừng co rút lại!

Ngoại trừ chủ yếu nhất kỳ kinh bát mạch ở ngoài, thân thể còn ẩn chứa vô số khiếu huyệt, bên trong đều ẩn giấu đi năng lượng đáng sợ, lại như từng toà từng toà bị phong ấn bảo khố.

Mà Thông Khiếu cảnh ý nghĩa, liền đem những này bảo khố từng cái mở ra.

Dương Thanh Huyền giờ khắc này là biết điều sơ kỳ, nhưng biến thân Hoang thân thể, vận chuyển Hư Vô Hoang Thiên Quyết, là có thể phát huy ra biết điều trung kỳ sức mạnh, lực áp cùng cấp hồn tu võ giả.

Lại thêm Hư Vô Hoang Thiên Quyết uy năng, cùng với hoang khí thuộc tính thương tổn, đối chiến Tam Hoa hậu kỳ, cũng có thể ung dung không rơi xuống hạ phong.

“Oành!”

Cái kia bày trận nam tử bị Dương Thanh Huyền một chưởng hút tới, sau đó xoay tay vỗ một cái, đánh vào hắn nơi gáy. Nam tử bị chấn động ra một ngụm máu tươi sau, hai chân mềm nhũn, tại chỗ quỳ xuống.

“Chi!”

Còn sót lại hai người, tất cả đều là hút một cái hơi lạnh, sợ đến liền lùi mấy bước, không dám tiến lên nữa.

Bảy người liên thủ, năm bại hai lùi! Hoàn toàn không tưởng được kết cục!

Ông lão còn đứng ở đằng xa trên cao không, bị Cổ Hạt thần thức khóa chặt, không dám làm một cử động nhỏ nào, nguyên bản còn hi vọng bảy người đánh giết Dương Thanh Huyền, khuất phục Cổ Hạt, không nghĩ tới trong chớp mắt, liền từng cái từng cái bị trấn áp.

Dương Thanh Huyền một cước đá vào cái kia bày trận nam tử trên người, đưa hắn giẫm ngã xuống, quát lên: “Quỳ được rồi!”

“Phốc!”

Bày trận nam tử nội thương ngoại thương, thêm vào khuất nhục đau lòng, đột nhiên phun ra ba thước huyết đến, sắc mặt hết sức trắng xám, cả người lảo đà lảo đảo.

“Không nên giết hắn!” Tiểu Điệp run giọng kêu lên, vào giờ phút này, khóc không ra nước mắt.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ngươi nói không giết liền không giết? Vậy ta bộ mặt ở đâu?”

Tiểu Điệp không nói gì, không biết trả lời như thế nào, khóc tang nói: “Cái kia ngươi muốn như thế nào?”

Dương Thanh Huyền ánh mắt từng cái từ tám người trên người đảo qua, cuối cùng rơi vào trên người lão giả, nói: “Các ngươi là ai, vì sao phải nhằm vào ta, cái kia Lăng Tiêu phách vậy là cái gì?”

Tám người đều là sững sờ, trợn tròn mắt.

Ông lão ngơ ngác nói: “Ngươi thật không biết cái gì là Lăng Tiêu phách?”

Dương Thanh Huyền quở trách nói: “Trí chướng, ngươi cảm thấy thế nào?”

Ông lão chỉ cảm thấy có chút choáng váng đầu, ổn quyết tâm thần, mới nói: “Công tử có thể nhớ ba tháng trước, thứ mười lăm đảo liên ở ngoài, cái kia đầu Hải Viên?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, đột nhiên một hồi tỉnh ngộ, nói: “Lăng Tiêu phách chính là cái đóa kia màu xanh thẳm hoa nhỏ?”

Ông lão cùng mấy tên đệ tử, đều cảm thấy cực kỳ oan ức, muốn khóc tâm đều có.

Ông lão gật đầu nói: “Chính là.”

Dương Thanh Huyền nói: “Này Lăng Tiêu phách đến cùng là như thế nào tồn tại, có gì quý giá? Các ngươi lại là người nào, mạnh như vậy cướp khéo đoạt, còn muốn mặt sao?”

Ông lão có chút lúng túng, tránh ra vấn đề thứ hai, trả lời: “Chúng ta là ký túc ở thứ mười lăm đảo liên một cái môn phái nhỏ, gọi là hải xuyên tông, là Biển Đen vô số trong thế lực, tương đối nhỏ yếu một nhánh. Cái kia Lăng Tiêu phách là Thiên cấp bảo vật, trình độ trân quý khó có thể đánh giá. Hải xuyên tông ở ngàn năm trước, ở mảnh này Biển Đen trên còn có thể có tên tuổi, chí ít không ít người làm cho nổi danh chữ, mà truyền đến lão hủ thế hệ này, trên căn bản muốn tiêu diệt. Mà lão hủ sức yếu, đối với cái kia Thiên Vị đại đạo, là không có gì trông cậy vào. Nhưng ở mấy năm trước, phát hiện này Lăng Tiêu phách sau, một lần nữa dấy lên xung kích Thiên Vị quyết tâm.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Một cây hoa nhỏ, cho dù là Thiên cấp tồn tại, cũng khó đổi vận mệnh đi, nhiều lắm tăng cường một chút xíu đột phá tỷ lệ.”

Ông lão gật gật đầu, than thở: “Ngươi nói không sai, như là cái khác Thiên cấp bảo vật, tự nhiên không thể nghịch chuyển vận mệnh. Nhưng này Lăng Tiêu phách trình độ trân quý, nhưng là khó có thể đánh giá. Xin hỏi công tử, một người xung kích cảnh giới bình cảnh, quan trọng nhất là cái gì?”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Rất nhiều nhân tố, đầu tiên tích lũy muốn đủ, ngươi phải có có thể sản sinh chất biến sức mạnh, như là tích lũy đều chẳng qua quan, còn nói gì tới đột phá? Thứ yếu phải có lĩnh ngộ, mỗi một tầng cảnh giới quy tắc hoặc có lẽ là đại đạo bất đồng, nhất định phải nhất định có võ chi ngộ tính."

Ông lão gật đầu nói: "Nói không sai, người công tử kia cảm thấy tích lũy cùng ngộ tính, cái nào càng phải trọng?"

Dương Thanh Huyền nói: "Tự nhiên là ngộ tính. Bởi vì tích lũy có thể thông qua bế quan, khổ tu, thậm chí dùng thiên tài địa bảo để đạt tới, mà ngộ tính lại cũng không cầu, cần nhất định cơ duyên."

Ông lão trong mắt xẹt qua tinh mang, tựa hồ có xúc động, không được gật đầu, "Chẳng trách công tử bằng chừng ấy tuổi, là có thể có đáng sợ như vậy thành tựu, ngộ tính quả nhiên không phải bình thường. Mà ngộ tính, nói trắng ra là chính là võ chi thiên phú. Lăng Tiêu phách là trong thiên địa vạn vật, vì là số không nhiều có thể tăng lên võ giả thiên phú đồ vật."

"Tăng lên thiên phú?!"

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, lập tức trong mắt bắn ra cuồng nhiệt cùng mừng rỡ ánh sáng. Hắn lật xem quá vô số điển tịch, đối với thiên phú một đạo ghi chép, đều là viết từ lúc sinh ra đã mang theo, khó có thể tăng lên.

Nằm mơ cũng không nghĩ tới, trên đời lại có tăng lên thiên phú đồ vật!

Như vậy cũng là chứng minh, thiên tài là có thể Hậu Thiên bồi dưỡng ra được!

Ps: Cầu phiếu đề cử truyện Ngũ Hành Thiên, mong anh em ủng hộ Hoàng Châu!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 652: Sự Tình Tiết Lộ, Nảy Sinh Ý Nghĩ Bất Chợt

Ông lão cũng là trong mắt bắn ra cuồng nhiệt, nhưng rất nhanh sẽ hôi tối lại, than thở: "Chính là. Thứ này giá trị, không cần lão mục nát nói, công tử cũng có thể có thể đánh giá một, hai. Lúc trước phát hiện này Lăng Tiêu phách thời điểm, còn chưa thành thục, liền ta hải xuyên tông hơn bốn mươi người đệ tử, bảo vệ ba mươi năm, kết quả..."

Thanh âm hắn bên trong tràn đầy cay đắng, Tiểu Điệp đám người cũng tất cả đều hạ thấp xuống đầu, một bộ khổ sở dáng vẻ.

Ông lão tiếp tục nói: "Kết quả Lăng Tiêu phách không được, còn đưa tới Hải Viên, ta tông môn một mạch hơn sáu mươi tên đệ tử, ở đó trường phong ba hạ, cũng chỉ còn lại hiện tại tám người này."

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: "Thực sự là một cái thê thảm cố sự đây, bất quá này oán ai? Bảo vật hữu năng giả chiếm được, hải xuyên tông không có thực lực này, nhưng nhòm ngó vượt qua chính mình lực lượng bảo vật, đưa tới tai hoạ, giỏ trúc múc nước, công dã tràng, chỉ có thể oán ngươi người tông chủ này, chính mình không có đầu óc a, hại người hại mình, còn hại tông môn! Hiện tại lại chọc ta, sợ là hải xuyên tông muốn từ lịch sử trong sân khấu xoá tên."

Ông lão hoàn toàn biến sắc, "Ngươi muốn giết chúng ta? Này Lăng Tiêu phách chúng ta từ bỏ chính là, tội gì đuổi tận giết tuyệt?"

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Quả nhiên là trí chướng, như là đã chọc ta, nào có tốt như vậy thu tràng?” Hắn lại đá một cái cái kia bày trận nam tử, quát lên: “Quỳ được rồi!”

Cái kia bày trận nam tử tích súc điểm lực lượng, muốn giẫy giụa đứng lên, bị một cước đá vào sau lưng, cường đại kình khí phá thể mà vào, ép tới hắn kinh mạch toàn thân nát tan, lần thứ hai phun ra một ngụm máu đến, quỳ đàng hoàng, lại không có lực phản kháng.

Ông lão vẻ giận dữ đầy mặt, tức giận chòm râu run rẩy, cắn răng nói: “Việc này làm sao mới có thể bỏ qua? Ngươi cũng không phải thật muốn lấy mạng chúng ta, bằng không cũng không cần tiếp tục phí lời cái gì, trực tiếp khai sát giới!”

Dương Thanh Huyền lại cười nói: “Không sai, xem ra ngươi cũng không phải ngu xuẩn không thể cứu chữa. Cõi đời này giải quyết vấn đề nhất biện pháp tốt, chính là nắm đấm, làm nắm đấm không giải quyết được thời điểm, liền phải cân nhắc bỏ tiền.”

Ông lão sửng sốt một chút, sắc mặt khôi phục lại yên lặng, nói: “Muốn bao nhiêu linh thạch?” Đối phương đòi tiền, sự tình liền tốt hơn làm, chí ít sẽ không quá làm khó dễ. Tiền không còn có thể kiếm lại, mất mạng nên cái gì cũng bị mất.

Dương Thanh Huyền nói: “Tám người, ta cũng không để ý các ngươi cảnh giới làm sao, một người 100 triệu linh thạch trung phẩm, thả xuống tám trăm triệu, liền có thể đi.”

“Chi!”

Mấy người đều là hít khí lạnh, bị cái giá này sợ hết hồn.

Ông lão run run mấy lần, run giọng nói: “Ngươi cái này so với muốn chúng ta mệnh còn tàn nhẫn a!”

Dương Thanh Huyền quát lên: “Ít nói nhảm, cho bao nhiêu linh thạch, liền phóng mấy người. Không có tiền ta cũng chỉ có thể thu mệnh!”

Tiểu Điệp chảy nước mắt, khóc ròng nói: “Chúng ta tông môn đã hết sức thảm, thực sự không bỏ ra nổi nhiều tiền như vậy a.”

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi tông môn thảm, mắc mớ gì đến ta? Không có tiền cũng đừng học nhân gia chơi tông môn a, có thể giải tán a. Liền tám trăm triệu cũng không có, còn chơi tông môn, cũng không ngại mất mặt?”

Ông lão tức giận trên mặt lúc đỏ lúc trắng, cả giận nói: “Được! Tám trăm triệu cho ngươi, chúng ta vấp ngã!”

Nói, kiểm kê ra mấy túi trữ vật, ném tới.

Dương Thanh Huyền kiểm tra rồi hạ, nhất thời nét mặt tươi cười như hoa, “Thế mới đúng chứ, làm hỏng việc, liền được trả giá thật lớn.”

Ông lão lạnh giọng nói: “Ta sẽ không để ý nói cho ngươi biết cái tin tức, Lưu Công Sơn đã tra ra Hải Viên xâm chiếm thứ mười lăm đảo liên nguyên nhân, đồng thời cũng ở bốn phía tìm ngươi, rơi vào trong tay bọn họ lời, không chỉ có Lăng Tiêu phách không gánh nổi, sợ là mạng nhỏ cũng phải làm mất đi.”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, nhất thời sát khí đại thịnh, “Ngươi nói cho bọn họ biết?”

Ông lão khắp khuôn mặt là hận ý, nói: “Nếu là ta cáo mật, hiện tại cần gì phải nói cho ngươi biết? Là Lưu Công Sơn đem ta một tên đệ tử rút hồn đoạt phách, tìm tòi ra tới tin tức. Sợ là dáng dấp của ngươi, cũng đã bị hắn biết được. Đáng trách thực lực ta không đủ, không thể thay đồ đệ báo thù, chỉ có thể đem tin tức nói cho ngươi biết, miễn cho ngươi bị bọn họ bắt được. Chính là địch nhân của địch nhân, liền là bằng hữu.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Chỉ ngươi thông minh này, ta có thể không có hứng thú với ngươi làm bạn.”

Hắn giơ tay lên, lại đấm một quyền nổ ra, nguyên lực như là nước chảy, kéo dài không dứt đánh hướng về phía trước, “Oanh” một tiếng, liền đem Tu Di Tiểu Man Trận phá mở. Không gian bốn phía lắc động đậy, kết giới trong nháy mắt biến mất.

“Gặp lại sau.”

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, liền hướng xa xa lao đi.

Ông lão cùng Tiểu Điệp mấy người, mặt không có chút máu chờ ở tại chỗ, cái kia bày trận nam tử càng là “Oa” khạc ra một búng máu, đi phía trước rơi xuống đất.

Nguyên bản bọn họ muốn đoạt về Lăng Tiêu phách, để ông lão tăng lên thiên phú, nhảy vào Thiên Vị. Như là không có nắm chặc, liền đem Lăng Tiêu phách bán đi, đổi một khoản tiền lớn, tu sinh dưỡng tính, đem tông môn tiếp tục kéo dài.

Ai biết Lăng Tiêu phách không có đoạt về, còn tổn thất tám trăm triệu linh thạch, hầu như đem hải xuyên tông gốc gác triệt để móc sạch.

Ông lão bi thương từ tâm đến, không nhịn được rơi lệ, rất lâu mới chật vật nói rằng: “Hải xuyên tông, liền như vậy tản đi đi...”

...

Dương Thanh Huyền cầm linh thạch sau, liền nhanh chóng rời đi, giờ khắc này trên đảo cường giả vô số, sợ làm cho người khác chú ý.

Đặc biệt là lão giả tin tức, càng để hắn sinh ra lòng kiêng kỵ, nếu là mình bị Lưu Công Sơn theo dõi, liền phiền phức lớn rồi. Dù sao này phố chợ cùng buổi đấu giá, là ba đại đảo liên liên hợp cử hành, Lưu Công Sơn tất nhiên sẽ xuất hiện ở trên hòn đảo.

Bỗng nhiên, hắn trong lòng hơi động, quát lên: “Là ai?!”

Thần thức đột nhiên hướng về trong hư không tìm kiếm.

Năm bóng người ở trên trời lóe lên, lập tức hiển hóa ra ngoài, không có nửa phần dừng lại, trong phút chốc liền hóa thành độn quang, hướng về xa xa đào tẩu.

Dương Thanh Huyền kinh sợ, kêu lên: “Không được!”

Năm người kia chính là bên trong cung điện muốn phải đối phó hắn thủ vệ, giờ khắc này chạy mất dép, chắc là gặp được mình phích lịch thủ đoạn, biết không phải là đối thủ.

“Nói như thế, cái kia Lăng Tiêu phách chuyện... Bọn họ cũng hẳn biết.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt âm trầm, đứng tại chỗ, có chút suy nghĩ bất định, “Lần này thật sự phiền phức lớn rồi, như là tin tức truyền đi, Khung Hoa Đảo tuy lớn, sợ là không có ta đất dung thân, không bằng rời đi trước?”

Hắn đang tự định giá, đột nhiên một thanh âm ở bên biên vang lên, “Đại nhân, cần hướng đạo sao?”

Dương Thanh Huyền đảo mắt vừa nhìn, là cái Bì Bì Hà tộc người, tướng mạo quái lạ, đầu lâu đánh mọc ra xác, trong lòng hắn bỗng nhiên hơi động, vẫy vẫy tay, lấy ra hai trăm khối linh thạch, nói: “Bằng hữu, lại đây tâm sự.”

Cái kia Bì Bì Hà tộc nhân trong mắt sáng ngời, lòng tràn đầy vui mừng chạy tới, “Đại nhân, ta tổ tiên chính là sinh ra ở này Khung Hoa Đảo hải vực, trên đảo này sẽ không có ta không biết sự tình.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười.

Nửa ngày sau, ở một gian không người tổn hại bên trong cái phòng nhỏ, Dương Thanh Huyền một tay bấm quyết, quát lên: “Biến!”

Khuôn mặt một hồi hóa thành quái lạ xấu xí, sau đầu còn dài ra vỏ cứng đến, nghiễm nhiên đã biến thành một con Bì Bì Hà.

Tuy rằng dài đến vẫn là Dương Thanh Huyền bộ dạng, nhưng bởi vì toàn thể có biến hóa, thêm vào khí chất hoàn toàn thay đổi, căn bản cũng không nhận ra được.

Ps: Cầu phiếu đề cử truyện Ngũ Hành Thiên, mong anh em ủng hộ Hoàng Châu!

Chương 653: Mạnh Nhất Bì Bì Hà, Lần Theo Mà Đến

Dương Thanh Huyền đánh giá chính mình, đừng nói đến người khác, chính là mình cũng không nhận ra được.

Hắn lại nhảy mấy lần, ở bên trong phòng chạy hai vòng, đồng thời vận chuyển chân nguyên, hết thảy đều hết sức bình thường. Chỉ là này Bì Bì Hà thân thể cấu tạo cực kỳ đơn giản suy nhược, hết sức khó tu luyện.

Vừa cùng con kia Bì Bì Hà hàn huyên hồi lâu, biết Bì Bì Hà bộ tộc là sức sinh sản cực mạnh, nhưng sức mạnh cực yếu Hải tộc.

Ở Bì Bì Hà tộc trong lịch sử, liền chưa từng có đột phá tới đất cấp tồn tại, Nguyên Võ đại viên mãn, chính là Bì Bì Hà bộ tộc không cách nào vượt qua đỉnh cao.

Dương Thanh Huyền một quyền đánh ra ngoài, cái kia gầy gò trên cánh tay của, dập dờn ra từng vòng kình khí, trong nháy mắt đem một mặt vách tường đánh nát bấy.

“Tam Hoa cảnh sức mạnh vẫn còn, bản công tử là mạnh nhất trong lịch sử Bì Bì Hà!”

Dương Thanh Huyền nhếch miệng nở nụ cười, dáng dấp vô cùng xấu xí, sau đó nghênh ngang đi ra ngoài.

...

Khung Hoa Đảo trên, truyền tống khu vực ngoại, hơn mười tên nam tử kết bạn mà đi, đều là trên mặt mang theo ngạo sắc, trên người lộ ra một luồng ác liệt khí.

Đoàn người hết nhìn đông tới nhìn tây, đối với trên đảo hết thảy đều hết sức tò mò, lại như là lần đầu tiên đến Biển Đen đi.

“Đại sư huynh, chúng ta như vậy lung tung không có mục đích tìm kiếm, tựa hồ không phải biện pháp a.” Một người nói.

“Biển Đen rộng lớn như vậy vô ngần, muốn tìm một người, đúng là mò kim đáy biển. Nói không chắc cái kia tặc tử đã chết ở trên biển, độ khả thi cũng là cực đại.” Tên còn lại lại nói.

“Đúng, nói không chắc đúng là chết rồi.” Còn lại người đối với cái suy đoán này, cũng vô cùng tán thành.

Cầm đầu một người đàn ông sắc mặt lạnh lẽo, hừ một tiếng, nói: “Chỉ cần việc này còn chưa kết thúc, chúng ta cứ tiếp tục tìm tiếp. Huống hồ này Biển Đen hoàn cảnh, cũng vô cùng thích hợp chúng ta tu luyện, còn có thể gặp phải không ít cơ duyên. Tỷ như lần đấu giá này biết, dĩ nhiên có Ngũ Linh Trường Sinh Quyết thứ này, còn có biển sâu Canh Kim, đều là trên đại lục muôn vàn khó khăn nhìn thấy bảo vật. Vì thế, ta đã thông báo tông môn, để cho bọn họ mau chóng đưa linh thạch tới rồi. Rất nhiều bảo bối, bỏ qua này đứng, sợ sẽ không có lần sau.”

Còn lại người thấy hắn định đoạt, biết không cách nào thay đổi, cũng là không lên tiếng.

“Đại sư huynh nói rất đúng, dù cho không tìm được cái kia tặc tử, tiếp tục lưu lại Biển Đen cũng là chỗ tốt cực đại.” Lúc trước đề nghị người kia, lập tức tán thành đứng lên.

Còn lại người cũng đều rối rít xưng phải, khen lớn lưu lại tốt.

Người cầm đầu kia khóe miệng vung lên cười gằn, nói: “Các ngươi không nên cảm thấy khổ cực, chỉ phải cố gắng theo ta hỗn, tương lai ta làm tới chưởng môn, tự nhiên sẽ không bạc đãi các ngươi. Nếu như có thể được thơ tiểu thư lọt mắt xanh, vậy càng là thẳng tới mây xanh, bước vào nhân sinh đỉnh cao a, ha ha. Mà các ngươi, nhưng là ta lớn nhất công thần!”

“Vâng, chúng ta nhất định đem hết toàn lực phụ tá Đại sư huynh, không một chút nào cảm thấy khổ cực!” Hơn mười người đều là ý chí chiến đấu đánh cao, dồn dập tỏ thái độ.

Dẫn đầu Đại sư huynh không được gật đầu, đường làm quan rộng mở, cái kia phiêu hốt ánh mắt, ở trên đường quét qua, đột nhiên rơi vào đằng trước một cái đi lại người qua đường trên người, trong mắt sáng ngời, vẫy tay quát lên: “Ngươi, Bì Bì Hà, lại đây!”

Cái kia Bì Bì Hà tộc nhân tựa hồ không nghe thấy, tiếp tục đi về phía trước, trong miệng còn hát lên, “Tài thần đến, tài thần đến, lòng tốt thật tốt báo, tài thần lời, tài thần lời, uấn tiền y theo đường ngay...”

“Này, đang gọi ngươi đây! Nghe không? Mau tới đây!”

Đại sư huynh lại hét lớn vài tiếng, lần này trực tiếp ở trong thanh âm rót vào chân nguyên, chấn động vào cái kia Bì Bì Hà trong tai.

Cái kia Bì Bì Hà người này mới dừng bước lại, cau mày đầu, vô cùng không nhịn được nói: “Đang gọi ta sao?” Trên mặt ẩn phát hiện vẻ giận dữ.

“Ai nha, đương nhiên là đang gọi ngươi, bằng không ngươi cho rằng đây?” Đại sư huynh không nhịn được dáng vẻ, vẫy vẫy tay, nói: “Bản công tử ra tay xa hoa, tuyệt sẽ không bạc đãi của ngươi. Mang chúng ta tìm một nhà tốt nhất quán trọ.”

Cái kia Bì Bì Hà chính là Dương Thanh Huyền, sửng sốt một chút này mới phản ứng được, bị người xem là hướng đạo.

Tuy rằng không là tất cả Bì Bì Hà đều là hướng đạo, nhưng hầu như tất cả Bì Bì Hà cũng sẽ không chống cự như vậy buôn bán.

“Không rảnh.”

Dương Thanh Huyền vung tay xuống, cứ tiếp tục đuổi con đường của chính mình.

“Nhỉ? Ngươi này Bì Bì Hà, kém chờ chủng tộc, lại còn dám miệt thị chúng ta!”

Không đợi Đại sư huynh lên tiếng, lập tức có một người khó chịu, vọt tới, đem Dương Thanh Huyền đường ngăn trở, quát lên: “Ngươi muốn tìm cái chết đúng không? Thấp chờ Hải tộc!”

Mặt khác hơn mười người cũng toàn bộ vây quanh, tất cả đều là vênh váo hung hăng, đầy mặt cười gằn.

Dương Thanh Huyền cảm giác có chút quái dị, mặc dù biết đối phương là đang mắng hắn, nhưng một chút khí đều sinh không nổi, hay là chính hắn nội tâm cũng đồng ý, Bì Bì Hà bộ tộc đích thật là cấp thấp Hải tộc.

đọc tRuyện cùng http://truyencuatu i .net/

Đại sư huynh kia đi tới, lạnh lùng liếc hắn một cái, nói: “Dẫn đường đi, bổn đảo trên rượu ngon nhất cửa hàng.”

“Mang em gái ngươi, cút đi!”

Ở trong mắt Dương Thanh Huyền, đây đều là một đám ngu đần dường như người, căn bản không đáng giá hắn lãng phí thời gian.

Mười mấy người đều là ngây ngẩn cả người, bọn họ đến Biển Đen mấy tháng, trăn trở hơn mười đảo liên, bất luận một nơi nào

Bì Bì Hà không khỏi là cung cung kính kính, cực điểm lấy lòng, xưa nay chưa từng thấy cường hãn như thế.

Một người trước tiên phản ứng lại, phẫn nộ quát: “Ngươi muốn chết!”

Nói trên người kiếm khí lóe lên, liền rút ra một thanh ba thước Thanh Phong, hướng về Dương Thanh Huyền đâm tới.

Cái kia cầm đầu Đại sư huynh nhíu mày lại, cong ngón tay búng một cái, một đạo kình khí đánh vào cái kia Thanh Phong Kiếm trên, đem người kia chấn động đến mức cánh tay tê dại, lui một bước, khắp khuôn mặt là ngạc nhiên, nói: “Đại sư huynh...”

Đại sư huynh kia hơi lắc lắc đầu, nói: “Này Khung Hoa Đảo trên vô số cao thủ, hơn nữa bốn phía trong hư không, khắp nơi đều có cường giả bảo vệ, ở đây giết người lời, dù cho chỉ là giết một con Bì Bì Hà tộc nhân, sợ cũng biết chọc phiền phức. Chúng ta còn muốn tham gia buổi đấu giá đây, không thích hợp gây phiền toái.”

“Thì ra là như vậy, vẫn là Đại sư huynh tư duy cẩn mật, làm việc lão luyện, thành thục thận trọng, theo chúng ta tuyệt nhiên bất đồng a.” Người kia một mặt bừng tỉnh bộ dạng, vội vàng nịnh nọt.

Đột nhiên một người nói: “Các ngươi nhìn này Bì Bì Hà, có phải là có chút giống cái kia tặc tử?”

Hơn mười người đều là sửng sốt một chút, lúc này mới quan sát tỉ mỉ lên Dương Thanh Huyền đến.

Nguyên bản Bì Bì Hà bộ tộc, tức liền biến thành hình người, có thể hai chân cất bước, nhưng cũng vác lấy một cái vỏ tôm, vô cùng xấu xí quái lạ, ai sẽ cẩn thận nhìn dáng dấp của bọn họ? Hầu như tất cả Bì Bì Hà tộc, ở trong mắt Nhân tộc, đều dài giống nhau.

Giờ khắc này có mắt nhọn người kêu hạ, lập tức dẫn tới những người khác chú ý tới Dương Thanh Huyền tướng mạo đến.

“Ồ, thật vẫn rất giống đây.” Lập tức gây nên không ít người cộng hưởng, nếu không có có thể xác định trước mắt cái này chính là Bì Bì Hà, vẫn đúng là muốn tưởng là người kia giả trang.

Đại sư huynh kia cũng ngây ngẩn cả người, nói: “Đây không khỏi quá trùng hợp đi?” Hắn trầm tư một chút, hỏi: “Bì Bì Hà, ngươi tên là gì?”

Dương Thanh Huyền vốn không muốn phản ứng bọn họ, nhưng nghe bọn họ nói chính mình cùng ai rất giống, một hạ hứng thú, nghĩ một hồi nhân tiện nói: “Ta gọi da huyền.”

“Da huyền?” Đại sư huynh kia niệm mấy lần, liền hỏi: “Này Khung Hoa Đảo trên, ngươi có thể thấy được quá một chàng thanh niên, dài đến với ngươi rất giống, tên là La Phi?”

Ps: Cầu phiếu đề cử truyện Ngũ Hành Thiên, mong anh em ủng hộ Hoàng Châu!

Chương 654: Nghèo Đến Điên Rồi, Lưu Công Sơn Phủ Đệ

“La Phi?” Dương Thanh Huyền trong lòng nhảy một cái, lén lút đánh giá những người này, lộ ra dáng vẻ trầm tư, nói: “Khung Hoa Đảo trên mỗi ngày tới tới đi đi rất nhiều người, ta cái nào nhớ nhiều như vậy, huống hồ mặc dù gặp được, cũng không biết tên. Còn theo ta lớn lên giống chàng thanh niên, thật giống cũng có mấy cái như vậy.”

“Thật sự?!”

Hơn mười người đều là hồn nhiên chấn động, lộ ra mừng như điên vẻ mặt.

Đại sư huynh kia cũng là có vẻ hơi kích động, thầm nghĩ: “Chẳng lẽ đạp phá thiết hài vô mịch xử, chiếm được toàn bộ không uổng thời gian?” Hắn hỏi vội: “Mấy cái đều ở đây cái nào?”

Dương Thanh Huyền lườm hắn một cái, nhìn ngớ ngẩn tựa như, “Đương nhiên đều ở trên đảo rồi.”

Đại sư huynh nói: “Nhanh mang chúng ta đi tìm, tuyệt không thể thiếu chỗ tốt của ngươi!”

Dương Thanh Huyền lặng lẽ cười một tiếng, liếm môi một cái, nói: “Đại nhân cũng chỉ nói không luyện, coi như thật muốn tìm, vậy cũng phải đưa tiền trước lại làm việc đi.”

Đại sư huynh mặc dù khí, nhưng vẫn là ném ra một cái túi đựng đồ, đầy mặt lãnh ngạo cùng được nước bộ dạng, này Bì Bì Hà thấy nhiều linh thạch như vậy sau, sợ là muốn trực tiếp quỳ xuống kêu ba ba.

Dương Thanh Huyền tiếp nhận túi chứa đồ, thần thức quét qua, cau mày nói: “Một ngàn khối? Làm ta là ăn mày a?”

Đại sư huynh: “...”

Một người phẫn nộ quát: “Làm sao, một ngàn ngươi vẫn còn chê ít?”

Dương Thanh Huyền đem túi chứa đồ ném trở lại, nói: “Chính các ngươi đi chơi đi, một ngàn khối linh thạch vẫn còn muốn tìm người, tìm một ji-ba.”

Mấy người giận dữ, đều muốn ra tay giáo huấn trước mắt cái này không biết trời cao đất rộng Bì Bì Hà.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Muốn đánh người? Đến nha đến nha, ra tay nha, trên đảo này Toái Niết cảnh cường giả thì có năm ngàn tên, xem các ngươi còn có thể hay không thể sống sót đi ra ngoài.”

Hơn mười người đều là sợ hết hồn, mặc dù có chút không thể tin được, nhưng cũng thật sự không dám ra tay, đừng nói năm ngàn tên, có thể có năm trăm tên, thậm chí năm mươi tên, cũng không phải bọn họ gánh vác được.

Đại sư huynh nuốt giận vào bụng, mặt âm trầm, nói: “Cái kia ngươi muốn bao nhiêu linh thạch?”

Dương Thanh Huyền nói: “Hình dáng giống ta Nhân tộc, trên đảo này ta biết thì có mười một mười hai cái, ta mang bọn ngươi đi tìm, mỗi cái thu lệ phí 100 triệu.”

“Chi! Nói, nói cái gì đó?!”

Đại sư huynh sợ hết hồn, lấy vì là mình nghe lầm.

Dương Thanh Huyền nhếch lên miệng đến, dáng vẻ vô cùng xấu xí, hắc tiếng nói: “Huynh đệ, ngươi không nghe lầm, là 100 triệu, 100 triệu linh thạch trung phẩm một vị.”

Một người nổi giận nói: “100 triệu một cái, ngươi nghèo đến điên rồi chứ?!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ta có phải hay không nghèo đến điên rồi, cần ngươi để ý? Buôn bán tự do.”

Đại sư huynh lạnh giọng nói: “Đây không phải là buôn bán tự do, là ngươi tìm chết tự do!”

Dương Thanh Huyền giễu cợt nói: “Đừng động ta cái gì tự do, như là khó chịu, có thể công nhiên khiêu khích nơi này thủ vệ a, thử xem xuất thủ hậu quả.”

Đại sư huynh tức giận hô hấp rất nặng, một hồi lâu mới nói: “Bán ta cái mặt mũi.”

Dương Thanh Huyền hững hờ mà hỏi: “Ngươi là ai nha, muốn bán mặt mũi ngươi?”

Lập tức có người quát lên: “Vị này chính là Thiên Tinh đại lục nhất lưu thế lực, Vô Nhai Kiếm Phái tương lai chưởng môn nhân, Đại sư huynh của chúng ta La Nghiệp.”

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm nói: “Quả nhiên!” Trên mặt nhưng là mãn bất tại ý dáng vẻ, hừ nói: “Cái gì Vô Nhai Kiếm Phái, chưa từng nghe tới! Bất quá, ngươi tìm hình dáng giống người của ta làm cái gì?”

La Nghiệp nói: “Ngươi đây liền không cần hỏi, chúng ta cùng người kia có cừu oán. Như vậy đi, ngươi dẫn chúng ta đi tìm, chỉ cần có thể tìm được người kia, chúng ta cho ngươi 50 triệu linh thạch trung phẩm.”

Dương Thanh Huyền nói: “Xem các ngươi mỗi người đều không giống xấu người, cái kia khuôn mặt này ta cũng cho. Bất quá 50 triệu thật không đủ, nắm năm trăm triệu đi ra, ta liền mang bọn ngươi đi.”

“Năm trăm triệu! Ngươi cũng thật dám mở miệng, sẽ không sợ có lệnh lấy tiền, không mệnh dùng tiền sao?” La Nghiệp nham hiểm mặt, một bộ đáng sợ dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Quản tốt chính ngươi đi, ta có hay không có lệnh hoa, không cần ngươi bận tâm.”

La Nghiệp không nữa cò kè mặc cả, lúc này kiểm lại năm trăm triệu linh thạch cho hắn, lạnh lùng nói: “Dẫn đường đi, như là không tìm được người kia, liều mạng trên đảo này thủ vệ đi ra, ta cũng muốn chém giết ngươi!”

Hắn đáy mắt xẹt qua sát khí, khuôn mặt âm trầm lợi hại.

Trên thực tế, mặc dù này Bì Bì Hà có thể dẫn hắn tìm tới La Phi, cũng phải cần giết chết lấy về linh thạch, thời khắc này Dương Thanh Huyền ở trong mắt hắn, cũng đã là cái người chết.

Dương Thanh Huyền thu rồi linh thạch, khẽ mỉm cười, nói: “Đi theo ta.”

Rất nhanh, Dương Thanh Huyền đem bọn hắn ở trên đảo đi vòng một trận, đi tới một tòa hoa lệ kiến trúc trước, xa xa nhìn tới, thì có võ giả canh gác, người xa lạ không dám tới gần.

“Đây là cái nào?” La Nghiệp một hồi cảnh giác, dừng bước.

Dương Thanh Huyền chỉ vào cái kia kiến trúc, nói: “Đây là thứ mười lăm đảo đảo liên chủ điều khiển Lưu Công Sơn đại nhân chỗ ở tạm. Cùng ta dài đến mười phần giống nhau người, tựa hồ là từ đại lục vị diện tới được, đầu phục Lưu Công Sơn đại nhân, thành hắn cung phụng thực khách.”

“Đầu phục chủ điều khiển?”

La Nghiệp ngây ngẩn cả người, kinh ngạc nhìn phía trước cái kia kiến trúc, rõ ràng có thể cảm nhận được có võ giả cường đại trấn thủ bốn phía, trong lúc nhất thời càng do dự không quyết định có hay không muốn qua đi.

Hắn quay đầu hỏi: “Các ngươi cảm thấy nên làm sao?”

Một người nói: “Đến xem nhìn không sao, nếu thật là La Phi, chúng ta liền nói là mời hắn trở lại làm chưởng môn, thực sự không được, có thể mang thơ tiểu thư sự tình nói ra, hắn tất nhiên sẽ động tâm, đến thời điểm lại nghĩ cách bắt được hắn, tiến hành tra hỏi!”

La Nghiệp gật gật đầu, nói: “Nói có lý.” Lập tức đối với Dương Thanh Huyền nói: “Đi thôi.”

Dương Thanh Huyền trong lòng âm thầm kỳ quái, “Thơ tiểu thư là ai? Có chuyện gì?” Trong đầu tựa hồ không có danh tự này, đột nhiên hắn run lên trong lòng, tựa hồ nhớ ra cái gì đó, “Chẳng lẽ là...”

Ký ức trở lại Hư Thiên Thành bên trong, thoát đi lúc cái kia nhìn thoáng qua, cái kia đến từ Quân Thiên Tử Phủ nữ tử, Thiên Vị cường giả.

Thơ cái họ này cực nhỏ, mà Quân Thiên Tử Phủ chưởng môn một mực chính là họ thơ, thêm vào có thể để Vô Nhai Kiếm Phái mọi người treo ở ngoài miệng, quá nửa là Quân Thiên Tử Phủ người, hơn nữa không làm được chính là ngày đó Hư Thiên Thành bên trong người kia.

Dương Thanh Huyền trong đầu nhanh chóng chuyển động, không biết Quân Thiên Tử Phủ người kia tìm chính mình chuyện gì, chẳng lẽ là bởi vì mình giết Quân Thiên Tử Phủ người, lại thắng bọn họ hai cái bảo bối, cho nên mới rước lấy phiền phức... Thậm chí là... Họa sát thân?

Dương Thanh Huyền suy đoán lung tung, trong lúc nhất thời để ý không thuận manh mối.

Đoàn người rất nhanh sẽ tìm tới Lưu Công Sơn trước phủ đệ, ở ngoài mười trượng đã bị vài tên võ giả ngăn cản hạ, quát lên: “Người nào? Đứng lại!”

La Nghiệp bọn người có chút sốt sắng, một hồi ngừng lại, không dám tiếp tục tiến lên.

Dương Thanh Huyền vội vã tiến lên, ôm quyền nói: “Mấy vị đại nhân, chúng ta là tìm đến người. Mấy vị này bằng hữu cùng công núi lớn người dưới trướng một tên cường giả hết sức quen thuộc, vì vậy chuyên tới để gặp lại.”

“Một vị cường giả hết sức quen thuộc? Là ai a?” Một tên thủ vệ cau mày đầu hỏi, ánh mắt ở La Nghiệp bọn người trên thân đánh giá.

Dương Thanh Huyền cười hì hì, nhìn thấu nói chuyện người này tu vi tối cao, hẳn là mấy người đầu lĩnh, vội vàng lôi kéo hắn đi tới một bên, thấp giọng nói: “Đại nhân mượn qua nói chuyện.”

Ps: Cầu phiếu đề cử truyện Ngũ Hành Thiên, mong anh em ủng hộ Hoàng Châu!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 655: Mượn Đao Giết Người, Sợ Bóng Sợ Gió Một Hồi

Thủ vệ kia hơi thay đổi sắc mặt, lập tức cho đòi một tên thủ vệ khác đồng thời lại đây, trước sau mang theo Dương Thanh Huyền, chỉ lo hắn làm lý lẽ gì.

Ba người đi tới trước phủ đệ phương một góc bên, thủ vệ kia lạnh lùng nói: "Bây giờ có thể nói rồi đi."

Dương Thanh Huyền thấp giọng nói: "Hai vị đại nhân, gần đây công núi lớn người có phải là ở tìm một cái người? Mười lăm đảo liên trên, đưa tới Hải Viên người kia."

Hai tên thủ vệ hoàn toàn biến sắc, từng người đi rồi một bước, thành thế đối chọi, đem áp chế ở, một người trong đó lạnh giọng nói: "Ngươi là làm sao mà biết được?"

Dương Thanh Huyền hắc hắc cười xòa hai tiếng, nói: "Trên đời không có tường nào gió không lọt qua được, huống hồ chúng ta Bì Bì Hà bộ tộc là làm gì? Hỏi thăm tin tức vẫn không phải là dễ."

Thủ vệ kia cười lạnh nói: "Bì Bì Hà bộ tộc lúc nào như vậy gan lớn bao thiên? Ngươi tới đây không phải chỉ là để nói cho ta biết, ngươi biết tin tức này, đồng thời muốn vơ vét công núi lớn người chứ?"

Dương Thanh Huyền vội vẫy tay, làm bộ sợ dáng vẻ, "Tự nhiên không phải, ta là tới lĩnh công. Ta đã nghe được, nam tử kia gọi La Phi, bên kia hơn mười người, chính là tên nam tử kia đồng môn sư huynh đệ, dẫn đầu gọi La Nghiệp. La Phi tự biết náo có đại sự xảy ra, sợ một người không thể quay về, vì lẽ đó thông tri tông môn người tới tiếp ứng hắn, vừa lúc bị ta gặp được, liền vội vàng đem bọn họ lừa gạt đến đây. Hi vọng hai vị đại nhân có thể thông báo công núi lớn người, cho ta nhớ cái công lao, cho điểm khen thưởng."

Thủ vệ kia đánh giá La Nghiệp đám người, sau đó lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, giễu cợt nói: "Ngươi một con cấp thấp Bì Bì Hà, cũng muốn ghi công lao?"

Dương Thanh Huyền cười thầm: "Vương hầu tướng lĩnh, chả lẽ không cùng loại sao? Mặc dù chỉ là một cái nhỏ tiểu nhân Bì Bì Hà, cũng là này mênh mông trong hắc hải, một tên lộng triều nhân."

Hai tên thủ vệ đều là ngây ngẩn cả người, không khỏi lần thứ hai quan sát Dương Thanh Huyền vài lần.

Người kia nói: "Ngươi nói chuyện hết sức thú vị, cùng các Bì Bì Hà có chút không giống. Như là việc này là thật, tự nhiên là một cái công lớn, khen thưởng là không thiếu được. Nhưng nếu là giả tạo lời..."

Dương Thanh Huyền lập tức nói: "Tự nhiên cam nguyện bị phạt."

Người kia gật gật đầu, nhìn phía một người khác, nói: "Ngươi cảm thấy tình huống này có thể tin được không?"

Người khác kia trầm tư một chút, nói: "Bì Bì Hà bộ tộc tuy rằng xấu xí lậu, còn cực kỳ hèn mọn, nhưng luôn luôn tin tức linh thông, hơn nữa thành thực tin cậy, ta nhìn hẳn là thật sự."

Người kia nói: "Tốt lắm, ta đi thông báo đại nhân, ngươi lưu lại nơi này coi chừng cùng ổn định những người này."

Nói, liền vội vàng hướng về bên trong tòa phủ đệ đi.

Còn dư lại người kia cùng Dương Thanh Huyền liếc nhau một cái, liền hướng về La Nghiệp đám người đi tới.

Dương Thanh Huyền cười rạng rỡ, nói: “Chư vị đại nhân hơi các loại, La Phi ngay ở bên trong tòa phủ đệ, đã tiến vào đi mời.”

Tên lính gác kia cũng là bồi tiếp gật đầu, nói: “Các ngươi kiên nhẫn chút.” Vì cẩn thận một chút, hắn lại hỏi: “Không biết La Phi đại nhân cùng chư vị là quan hệ như thế nào?”

La Nghiệp con ngươi nhất chuyển, nghĩ thầm này La Phi nếu là Lưu Công Sơn cung phụng thực khách, tự nhiên không thể lộ ra địch ý, vội hỏi: “La Phi là của chúng ta sư đệ, lần này trong tông môn có một số việc, rất tới đón tiếp hắn trở về.”

Thủ vệ lúc này mới hoàn toàn bỏ đi nghi ngờ, nhàn nhạt gật đầu, nói: “Chờ một chút đi.”

Rất nhanh, phủ đệ cửa lớn mở ra, hơn mười người từ bên trong đi ra, cầm đầu chính là Lưu Công Sơn, lúc trước tên lính gác kia liền theo sát phía sau.

Coi chừng La Nghiệp đám người thủ vệ vội vàng tiến lên, ở Lưu Công Sơn bên tai nói nhỏ vài câu, Lưu Công Sơn không được gật đầu.

La Nghiệp không rõ trong lòng liền có chút sốt sắng, vội vã tiến lên, ôm quyền nói: “Xin chào thứ mười lăm đảo đảo liên chủ điều khiển, Lưu Công Sơn đại nhân.”

Lưu Công Sơn nghễ mắt nhìn hắn một hồi, đem Vô Nhai Kiếm Phái hơn mười người đều quan sát một chút, rồi mới lên tiếng: “Các ngươi tới tìm La Phi?”

La Nghiệp vội hỏi: “Chính là, La Phi là của chúng ta tiểu sư đệ, trong tông môn đột phát tình hình, muốn mời tiểu sư đệ trở lại.”

Lưu Công Sơn chầm chậm nói: “Các ngươi tông môn đột phát tình hình, là một tên tiểu sư đệ có thể giải quyết sao?”

“Ngạch... Chuyện này...”

La Nghiệp nhất thời không biết trả lời như thế nào, vội hỏi: “Việc này liên quan đến tông môn bí mật, bất tiện trả lời, mong rằng đại nhân thứ lỗi.”

Lưu Công Sơn cười lạnh một tiếng, nói: “Không sao, bản tọa còn có một vấn đề cuối cùng, các ngươi sư đệ La Phi, có phải là người này hay không?”

Trong tay hắn cầm lấy một khối hình ảnh thạch, trực tiếp ở trên không bên trong hình chiếu ra một bóng người, dần dần trở nên rõ ràng.

Dương Thanh Huyền hút một cái hơi lạnh, bóng người kia đúng là mình, giống như đúc.

La Nghiệp cũng đã gặp Dương Thanh Huyền hình chiếu, lúc này kêu lên: “Chính là, chính là tệ phái tiểu sư đệ.” Nói vội vàng ôm quyền nói: “Mong rằng đại nhân để tiểu sư đệ ra gặp một lần.”

Lưu Công Sơn đem hình ảnh thạch cất đi, nói: “Biết rồi.”

Cái kia chòm râu không rõ co rụt lại một hồi, trên mặt đột nhiên lóe lên sát khí, một chưởng không có dấu hiệu nào liền đánh ra.

“Oành!”

La Nghiệp nơi nào chống đỡ được hắn một chưởng, tại chỗ bị đánh bay, một ngụm máu giếng phun ra ngoài.

Biến cố này để Vô Nhai Kiếm Phái người tất cả đều choáng tại chỗ, cho đến La Nghiệp giống một tờ giấy giống như, phiêu rơi trên mặt đất, “Oành” một tiếng trượt ra thật xa, lưu lại một đạo nhìn thấy mà giật mình vết máu, lúc này mới dồn dập phục hồi tinh thần lại.

Lưu Công Sơn lạnh giọng nói: “Toàn bộ bắt! Có người phản kháng, giết chết không cần luận tội!”

“Phải!” Phía sau hơn mười tên võ giả một hồi xông lên trên.

Vô Nhai Kiếm Phái mọi người hoảng hốt, vội vàng nói: “Đại nhân dừng tay a, chúng ta cùng La Phi sư đệ là bạn tốt, tình đồng thủ túc, này ở giữa có phải là có hiểu lầm gì đó?”

“Hừ, sư đệ, bạn tốt, hiểu lầm?”

Lưu Công Sơn châm biếm vài tiếng, hai tay ôm ở trước ngực, lạnh lùng nhìn.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Không có mấy lần, Vô Nhai Kiếm Phái hơn mười người, toàn bộ bị đánh ngã trên đất, hơn nữa không ai dám quá khích phản kháng, bởi vì bọn họ biết thật gặp người chết.

“Hiểu lầm, đúng là hiểu lầm a, chúng ta đúng là La Phi sư đệ đồng môn a.” Có người quỳ trên mặt đất, vẫn còn đang không được hô to, hầu như đều muốn khóc.

Lưu Công Sơn phất tay nói: “Tất cả đều dẫn đi, ta muốn đích thân thẩm vấn!”

Vô Nhai Kiếm Phái hơn mười người, bao quát La Nghiệp ở bên trong, đều bị kéo xuống. Chỉ còn trên đất một ít Madara Ban Điểm điểm vết máu, rất nhanh cũng bị người quét dọn sạch sẽ.

Lưu Công Sơn lúc này mới đưa mắt nhìn phía Dương Thanh Huyền, nói: “Chính là ngươi tới báo tin?”

Dương Thanh Huyền vội vàng gật đầu nói: “Chính là tiểu nhân.”

Lưu Công Sơn gật gật đầu, đi lên phía trước, đột nhiên vươn tay ra một trảo, nắm chặt Dương Thanh Huyền cánh tay, một luồng kình khí đè ép xuống.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, kinh hãi nói: “Đại nhân… Ngài đây là…”

Hắn cảm thấy Lưu Công Sơn chân khí tại chính mình bên ngoài thân lưu động, vẫn chưa có công kích ý tứ, vì vậy trấn định lại, nhưng trên mặt lại lộ ra một mảnh kinh hoảng.

Lưu Công Sơn đưa tay nắm mở, nói: “Quả nhiên là Bì Bì Hà tộc người, cũng không phải là giả mạo. Nếu không thì, thật là có chút giống như.”

Dương Thanh Huyền lau mồ hôi lạnh, cười hắc hắc nói: “Chính là bởi vì cùng cái kia vóc người có chút giống, cho nên mới bị những này Vô Nhai Kiếm Phái người tập trung, tiểu nhân liền tương kế tựu kế, đưa bọn họ dẫn tới rồi.”

Ps: Cầu phiếu đề cử truyện Ngũ Hành Thiên, mong anh em ủng hộ Hoàng Châu!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 656: Nhạn Qua Nhổ Lông, Hoàn Chỉnh Trường Sinh Quyết

Lưu Công Sơn nói: “Ngươi rất thông minh, nắm giữ cái khác Bì Bì Hà tộc nhân không có cơ trí, vì lẽ đó ngươi cũng có thể được cái khác Bì Bì Hà tộc nhân không có được khen thưởng.”

Nói, khiến người ta kiểm lại mười vạn linh thạch cho Dương Thanh Huyền.

Dưới cái nhìn của hắn, số tiền kia đối với Bì Bì Hà tộc nhân mà nói, đã là Thiên Vị con số.

Dương Thanh Huyền một mặt thầm mắng keo kiệt, một mặt cảm kích nước mắt linh, kích động lau nước mắt.

Lưu Công Sơn phất tay nói: “Đi thôi, có bất kỳ có giá trị tình báo, cũng có thể bán cho bản tọa, nhất định sẽ không bạc đãi của ngươi.”

“Phải phải, tạ ơn đại nhân, đa tạ Đại nhân.”

Dương Thanh Huyền thiên ân vạn tạ, liền một đường bước chậm rời đi.

Chạy mấy dặm sau, lúc này mới ưỡn ngực, thay đổi cái kia nhăn nhó thô bỉ dáng vẻ, khuôn mặt lành lạnh.

Con đường hai biên không ít người đều cổ quái nhìn hắn, có rất ít Bì Bì Hà trên người sẽ toát ra trong trẻo lạnh lùng khí chất.

“Lấy bộ này Bì Bì Hà thân thể, là tuyệt không có ai sẽ hoài nghi ta. Mua thêm một bộ nữa che lấp thân hình nguyên khí, là có thể quang minh chính đại tham gia phố chợ cùng buổi đấu giá.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, trực tiếp đến ven đường một gian trong cửa hàng, mua một thân có thể che dấu hơi thở áo bào đen, trực tiếp nhắm chính mình thuê mật thất đi.

…

Vài ngày sau, ở một gian tinh xảo bên trong đại sảnh.

Tám người vây quanh một tấm bạch ngọc bàn tròn, đang thương lượng cái gì.

Một nam tử mập mạp, đầy mặt dữ tợn, nói mặt mày hớn hở, “Có tiền mọi người kiếm lời, kiếm nhiều kiếm ít cũng không quan hệ, mấu chốt là đều kiếm lời thế là được. Ta Hàn Chương làm việc, xưa nay đều thoải mái, có thể để cho địa phương, đều sẽ tận sử dụng tốt nhất để cho các ngươi. Nhưng để không được, liền thực sự không có biện pháp.”

Đối diện một người đàn ông lạnh rên một tiếng, châm chọc nói: “30% trừu thành, quả nhiên là thoải mái, nhạn quá nhổ lông!”

Hàn Chương hơi thay đổi sắc mặt, hừ lạnh nói: “Lời này của ngươi ta nhưng là không thích nghe, thứ mười sáu đảo liên mỗi bên loại phòng ngự, bố trí, cũng không muốn chi tiêu sao? Cái gọi là lông cừu mọc trên thân cừu, số tiền này tự nhiên là muốn tất cả mọi người cộng đồng gánh nổi. Còn nữa, buổi đấu giá này cũng không phải ta một người gánh vác, mặc dù ta mong muốn mua thịt tướng để, chính mình thiệt thòi bản, cái kia Lý Kỳ đại nhân đây? Lưu Công Sơn đại nhân? Cũng tiếp theo ta một khối thiệt thòi bản sao?”

Bên người một người đàn ông, rồng đẹp mắt phượng, ba mươi bốn ba mươi lăm niên kỉ, chính là thứ mười bảy đảo liên chủ điều khiển Lý Kỳ, không được gật đầu, nói: “30% trừu thành, xác thực không cao.”

Đối diện nam tử kia cả giận nói: “Tất cả tổ chức phí dụng, ở mỗi bên đại thương hội cùng cửa hàng trong mì mặt, cũng đã về bản đi? Bây giờ đối với chúng ta đảo liên chủ điều khiển cũng như vậy keo kiệt, ở toàn bộ Biển Đen ba ngàn đảo liên bên trong, cũng là chỉ cái này một nhà!”

Lý Kỳ từ tốn nói: “Tổ chức thịnh hội mục đích, tự không sai liền là để kiếm tiền, lẽ nào không có lợi cho bản thân chút nào chỉ có lợi cho người ta, làm một viên Biển Đen vĩnh viễn không bao giờ rỉ sét đinh ốc?”

Một gã khác ông lão, mặt âm trầm, nói: “Nhưng cũng không có tối như vậy chứ? Đối với người khác lấy ra 30%, chúng ta không lời nói, nhưng mọi người đều là Biển Đen huynh đệ, đều là chủ điều khiển, nhưng cũng như vậy hắc, liền một hồi khiến người ta khó đón nhận!”

Hàn Chương ha ha cười nói: “Người khác không phải 30%, là bốn mươi lăm phần trăm, chính là bởi vì mọi người đều là huynh đệ, chăm chú đoàn kết ở Dạ Hậu lão nhân gia nàng bên cạnh người, này mới cho cái tình bạn giá cả. Như là chư vị cảm thấy cái giá này không tình bạn, có thể dùng bình thường giá cả a, bốn mươi lăm phần trăm, cũng hoặc là cũng không cần tham gia nha, miễn cho lỗ vốn đến thời điểm oán chúng ta. Thật là người tốt khó xử a.”

Hắn liên tục lắc đầu, một bộ đau lòng dáng vẻ.

Ông lão khí sắc mặt tái xanh, nhưng vẫn là nhịn xuống không có phát tác, nói: “Chuyện này tạm không nói chuyện, ta xin hỏi ngươi, cái kia Ngũ Linh Trường Sinh Quyết là chuyện gì xảy ra? Tại sao có thể có loại công pháp này bán ra?”

Mấy tên khác chủ điều khiển cũng một hồi yên tĩnh lại, đều là nhìn chằm chằm Hàn Chương, vểnh tai lên.

Hàn Chương mỉm cười ngồi ở trên ghế, không ngừng phát sinh “Ha ha” thanh âm, nhưng là không đáp.

Ông lão cau mày nói: “Đến cùng là chuyện gì xảy ra, ngươi nói mau a, lẽ nào đối với chúng ta cũng phải giấu giếm hay sao?”

Hàn Chương lắc lắc đầu, nói: “Việc này ta cũng không biết, nhưng này Ngũ Linh Trường Sinh Quyết là thật không giả.”

Vài tên chủ điều khiển dồn dập cau mày, không hiểu câu nói này ý nghĩa.

Lý Kỳ nói: “Việc này liền để ta làm nói đi, là có người ký túc ở chỗ này tiến hành bán đấu giá, hơn nữa là bản đầy đủ Ngũ Linh Trường Sinh Quyết.”

“Bản đầy đủ!”

Ông lão kia, cùng với hai người khác, từ trên ghế nảy lên, đều là trợn mắt lên, gương mặt ngạc nhiên cùng khó có thể tin.

Mấy người khác ngồi yên ở trên ghế, há to mồm, tựa hồ cũng không quá tin tưởng.

Một người hít một hơi thật sâu, nói: “Ngươi nghiệm chứng quá?”

Lý Kỳ lắc đầu nói: “Không có.”

Người kia nhíu mày lại, nói: “Vậy làm sao ngươi biết là bản đầy đủ?”

Lý Kỳ nhìn chằm chằm người kia nhìn một hồi, sau đó ánh mắt lần lượt lướt qua mọi người, chậm rãi nói rằng: “Là ám dạ Tả sử người mang tới.”

“Chi!”

“Ám dạ Tả sử!”

Sáu người khác, ngoại trừ Hàn Chương ở ngoài, tất cả đều là sắc mặt trắng bệch, có vẻ hơi dại ra, ông lão kia ngơ ngác nói: “Sao lại thế... Tả sử đại nhân...”

Lý Kỳ gật đầu nói: “Người kia tự tay đem ghi chép Ngũ Linh Trường Sinh Quyết kim khuyết ngọc sách giao cho ta, đồng thời báo cho ta biết là bản đầy đủ. Ám dạ Tả sử cũng ở một bên, vẫn chưa biểu thị ra dị nghị.”

Ông lão trầm giọng nói: “Nếu Tả sử đại nhân đều hiện thân, vậy dĩ nhiên là bản đầy đủ không giả, nhưng đáng sợ như vậy đồ vật, vì sao không ở bên trong trong biển tiến hành tiêu hóa, nhưng phải biểu lộ ra ngoài hải đến?”

Lý Kỳ nói: “Này không phải chúng ta có thể suy đoán, chúng ta làm tốt chính mình bản phận việc liền có thể, chớ vội quản việc không đâu, mới có thể sống lâu dài.”

Sáu người đều là hơi thay đổi sắc mặt, nhẹ nhàng gõ đầu, tất cả đều trầm mặc.

Lý Kỳ mỉm cười nói: “Này quyển Trường Sinh Quyết, như là xử lý không tốt, đưa tới phong ba, sợ không phải chúng ta có thể thừa nhận được. Vì lẽ đó lần thịnh hội này trừu thành tỉ lệ, chúng ta cũng là đi qua luôn mãi suy nghĩ, chính là vì cung cấp nhiều tiền hơn, đặt ở bảo đảm an toàn trên.”

“Ta - trời!” Đối diện nam tử kia mắng một tiếng, hiển nhiên cực kỳ bất mãn.

Lý Kỳ cùng Hàn Chương đều là khẽ mỉm cười.

Lúc này, cửa phòng khách bị đánh mở, một người đàn ông đầy mặt đáng vẻ trầm tư, từ bên ngoài đi vào.

“Công Sơn huynh, làm sao khoan thai đến chậm? Chúng ta đều đàm luận được gần đủ rồi.” Hàn Chương trên mặt thịt run lên một cái, cười vô cùng vui vẻ.

Người tới chính là Lưu Công Sơn, giương mắt nhìn tất cả mọi người một hồi, trực tiếp thẳng tìm một chỗ ngồi xuống, không yên lòng nói rằng: “Có chút việc trì hoãn.”

“Ồ? Không biết là chuyện gì, để Công Sơn huynh liền chủ điều khiển hội nghị đều có thể trì hoãn?” Hàn Chương trong mắt xẹt qua vẻ kinh dị.

Lưu Công Sơn trầm mặc hạ, nhân tiện nói: “Không có gì, một chút mình việc nhỏ.”

Tất cả mọi người rõ ràng, lời nói này đi ra, liền đại biểu hắn không muốn nói.

Một chút chuyện nhỏ, tuyệt đối không thể để một vị đảo liên chủ điều khiển mặt ủ mày chau thành bộ dáng này.

Ps: Cầu phiếu đề cử truyện Ngũ Hành Thiên, mong anh em ủng hộ Hoàng Châu!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 657: Dạ Hậu Lệnh, Thịnh Hội Bắt Đầu

Hàn Chương khẽ mỉm cười, nói: “Nếu Công Sơn huynh không chịu nói, cái kia cũng cho qua.” Trong mắt dần dần lộ ra ý lạnh.

Lưu Công Sơn khe khẽ thở dài, liền im lặng không lên tiếng.

Bởi vì giờ khắc này gặp phải sự tình, xác thực không biết làm sao hóa giải.

Lần trước bắt giữ Vô Nhai Kiếm Phái đám người chờ sau, nghiêm hình tra tấn, rốt cuộc đến rồi không ít tin tức.

Trong đó liền bao quát bọn họ đến Biển Đen mục đích, mặc dù là vì tìm La Phi, nhưng tuyệt đối không phải tiếp ứng, mà là vì đưa hắn tóm lại.

Để chứng minh chuyện độ tin cậy, Lưu Công Sơn còn đem bên trong hai người trực tiếp sưu hồn, lấy được tin tức quả nhiên giống như đúc.

Như sự tình vẻn vẹn như thế, cái kia cũng không có gì, trực tiếp đem các loại người giết hết chính là.

Vô Nhai Kiếm Phái ở Thiên Tinh đại lục cũng coi là nhất lưu thế lực, nhưng đặt ở toàn bộ Tam Thập Tam Thiên, cũng cứ như vậy. Biển Đen rời xa đại lục, đồng thời có thế lực của chính mình cách cục cùng quy tắc vận chuyển, càng thêm không sao.

Nhưng để Lưu Công Sơn lo lắng chính là, việc này lại vẫn dính đến Quân Thiên Tử Phủ, liền ngay cả Quân Thiên Tử Phủ Đại tiểu thư Thi Ngọc Nhan cũng đang tìm kiếm cái kia La Phi.

Lưu Công Sơn có thể dựa vào Biển Đen quy tắc, không cho phép Vô Nhai Kiếm Phái, nhưng nhưng không cách nào lơ là Quân Thiên Tử Phủ tồn tại.

Chín đại siêu cấp thế lực, quân lâm thiên hạ, mặc dù là sáu biển rộng vực, cũng không dám không nể mặt mũi.

Hiện tại Lưu Công Sơn đau đầu, La Nghiệp đám người, giết cũng không phải, không giết cũng không phải.

“Hội nghị liền đến này kết thúc đi, như là lại không có vấn đề khác, ba chúng ta vị chủ điều khiển cũng còn bận rộn hơn. Phát hiện ở trên đảo có ít nhất mười vạn cường giả, một cái sơ sẩy tiếp theo dẫn gặp sự cố đến, chờ thịnh hội qua đi, sẽ cùng chư vị huynh đệ uống trà tâm sự.”

Hàn Chương đứng dậy, hướng về mọi người chắp tay, chính là tiễn khách ý tứ.

Mấy người còn lại chủ điều khiển đầy mặt không Cao Hưng, nhưng cũng không có cách nào. Bất quá mấy người đều vắng lặng ở đó Ngũ Linh Trường Sinh Quyết chuyện trên, đều là nội tâm đánh trống nhỏ, tự định giá làm sao thanh cái kia Trường Sinh Quyết chiếm được.

Đột nhiên, một thanh âm ở đại sảnh bầu trời vang lên, lanh lảnh dễ nghe, là tên nữ tử.

Chín người đều là hơi thay đổi sắc mặt, cảnh giác hướng về không trung nhìn tới.

Phía trên đại sảnh không gian rung động hạ, dần dần hiển lộ ra một tên yểu điệu nữ tử, phong thái xước ước, mi mục như họa.

“Hóa ra là Vũ Ảnh đại nhân!”

Hàn Chương kinh sợ, trước tiên phản ứng lại, vội vã tiến lên chắp tay.

Mặt khác tám người cũng đều đi theo ôm quyền, hiển nhiên đối với Vũ Ảnh vô cùng tôn trọng, vượt xa ra đối với một loại chủ điều khiển thái độ.

Cô gái kia chính là Vũ Ảnh, ánh mắt quét qua chín người, liền lãnh đạm nói: “Các ngươi đều ở đây, là không thể tốt hơn, tuyên bố cái ra lệnh đi, truy nã người này.”

Nói, bấm tay bắn ra một vệt sáng, ở trên không bên trong hiện ra mở.

Tia sáng kia bên trong, dần dần ngưng ra một bóng người đến, trơn bóng trắng nõn khuôn mặt, sâu xa như biển con mắt, ngũ quan rõ ràng khuôn mặt, cả người lộ ra một luồng thanh tú khí chất.

“A? La Phi!”

Lưu Công Sơn một hồi kêu lên, người kia chính là Dương Thanh Huyền.

“La Phi?” Vũ Ảnh nhíu mày lại, nói: “Lưu Công Sơn, ngươi nhận ra người này?”

“Đúng thế.”

Lưu Công Sơn vội vã đáp lời, sau đó nhớ một trận, đem thứ mười lăm đảo liên chuyện phát sinh, rõ ràng mười mươi nói một lần.

Vũ Ảnh sửng sốt một chút, nói: “Thứ mười lăm đảo liên chuyện phát sinh, ta cũng có nghe thấy, không nghĩ tới càng là hắn gây nên. Ngươi là từ đâu nghe tới hắn gọi La Phi? Theo ta được biết, người này hẳn là gọi Dương Thanh Huyền mới đúng, đồng thời ở tại thứ mười bảy đảo liên Hắc Diễm Giác.”

Lý Kỳ lấy làm kinh hãi, nói: “Hắc Diễm Giác?!”

Còn lại chủ điều khiển cũng đều mặt lộ vẻ vẻ cổ quái, bọn họ tự nhiên cũng biết cái kia Hắc Diễm Giác là như thế nào một nơi.

Lưu Công Sơn nhíu mày lại, nói: “Là hắn đồng môn nói, nói hắn gọi La Phi.”

“Đồng môn?” Vũ Ảnh kinh ngạc nói: “Hắn còn có đồng môn? Ở đâu?”

Lưu Công Sơn không dám ẩn giấu, đem một con Bì Bì Hà thanh La Nghiệp đám người mang tới quá trình, tất cả đều tường tận nói ra, thậm chí bao gồm sưu hồn sau, phát hiện có Quân Thiên Tử Phủ người cũng đang tìm hắn.

Vũ Ảnh nghe được ngây ngẩn cả người, ngơ ngác nói: “Lẽ nào hắn thật sự gọi La Phi?”

Còn lại người cũng sắc mặt quái lạ, Hàn Chương khá có thâm ý nói: “Nguyên lai Công Sơn huynh vừa nãy chỗ buồn việc, chính là việc này.”

Lưu Công Sơn cười khổ nói: “Như chỉ là một Vô Nhai Kiếm Phái, tự nhiên không đáng sợ, nhưng dính đến Quân Thiên Tử Phủ, có thể nào để ta không lo lắng? Vừa vặn Vũ Ảnh đại nhân đến rồi, đem việc này kể ra, cũng cho ta ung dung không ít, không biết Vũ Ảnh đại nhân đối với lần này có thể có ý kiến gì không?”

Vũ Ảnh trầm tư một chút, nói: “Ta là căn cứ một gã khác ở tại Hắc Diễm Giác người nói, người này gọi Dương Thanh Huyền, nhìn dáng dấp hẳn là giả danh, gọi La Phi độ khả thi càng to lớn hơn.”

Ngày đó đáy biển một trận chiến sau, Vũ Ảnh vẫn chưa giết

Trương Thương mấy người, chỉ là đưa bọn họ bắt đi, dự định nghiêm hình tra hỏi Dương Thanh Huyền chuyện, ai biết còn chưa lên hình, Trương Thương liền hết thảy biết đến sự tình, rõ ràng mười mươi toàn bộ nói ra.

Lý Kỳ nói: “Ta lập tức khiến người ta tra một chút, nếu ghi danh ở Hắc Diễm Giác, tra được đến hẳn rất thuận tiện.”

Vũ Ảnh gật gật đầu, nói: “Tra Hắc Diễm Giác bên trong có không có lưu lại đầu mối gì. Người này tuy rằng chỉ có Luân Hải đại viên mãn thực lực, nhưng sức chiến đấu phi thường kinh người, lá bài tẩy rất nhiều, chư vị như là gặp lời, cũng nhất thiết phải cẩn thận.”

Lưu Công Sơn nói: “Vũ Ảnh đại nhân, chẳng biết vì sao muốn sưu tầm người này? Quân Thiên Tử Phủ người cũng đang tìm hắn, cái kia Thi Ngọc Nhan sợ là muốn thân lâm Biển Đen.”

Vũ Ảnh lóe lên hàn tinh điểm điểm, cười lạnh nói: “Trung Ương Đại thế giới bên trong, hưởng danh tiếng nổi danh thiên tài số một nữ tử Thi Ngọc Nhan sao? Hừ, ta ngược lại thật muốn mở mang.”

Lưu Công Sơn nói: “Nổi danh bên dưới vô hư sĩ, cái kia Thi Ngọc Nhan sợ là vô cùng không đơn giản, huống chi nàng thế lực sau lưng...”

Vũ Ảnh nói: “Thi Ngọc Nhan vì sao phải tìm La Phi, cũng không ai biết. Nhưng Quân Thiên Tử Phủ cũng không có gì phải sợ, bởi vì chuyện này, là mới vừa Dạ Hậu truyền lệnh cho ta, các ngươi y theo làm việc liền có thể.”

Chín người hoàn toàn biến sắc, một hồi cung kính cực kỳ, tất cả đều là ôm quyền nói: “Tuân Dạ Hậu pháp chỉ!”

Vũ Ảnh gật đầu nói: “Dạ Hậu lên tiếng, tự nhiên không cần sợ cái gì Quân Thiên Tử Phủ, nhất định phải thừa ở đó Thi Ngọc Nhan trước, đem này La Phi tìm ra.”

“Phải!”

Chín người đều là đồng nói: “Chúng ta vậy thì đi tới khiến, toàn đảo liên truy nã La Phi.”

…

Dương Thanh Huyền tự nhiên không biết, mình đã thành toàn bộ Biển Đen tội phạm truy nã, vẫn còn ở thuê bên trong cái phòng nhỏ tu luyện.

Khoảng cách phố chợ cùng buổi đấu giá cũng càng ngày càng tới gần, trên đảo võ giả tăng vọt không chỉ gấp ba lần, đạt tới ba bốn trăm ngàn người.

Rốt cục, ở phố chợ mở ra đệ nhất ngày, Dương Thanh Huyền biến thành Bì Bì Hà, đồng thời phủ thêm cái kia cái hắc bào, xuất quan.

Trong lúc nhất thời, trên đảo dòng người phun trào, chung quanh đều là võ giả.

Đồng thời cường giả nhiều như chó, Toái Niết cảnh tồn tại tùy ý có thể thấy được, Tam Hoa cảnh càng là đầy đường, còn có một chút hoàn toàn dòm ngó không dò ra cảnh giới, thậm chí có thể là Thiên Vị tồn tại.

Dương Thanh Huyền hướng về giao dịch đại sảnh phương hướng đi đến, dọc theo đường đi đều là bày quán vỉa hè võ giả, mỗi bên loại thét to cùng cò kè mặc cả, liên tiếp.

Hắn cẩn thận nhìn mỗi cái quầy hàng, cũng không vội mở ra ra tay thu mua, mà là hết khả năng trắng trợn mua thẻ ngọc cùng tư liệu.

Ps: Cầu phiếu đề cử truyện Ngũ Hành Thiên, mong anh em ủng hộ Hoàng Châu!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 658: Xài Tiền Như Nước, Thần Bí Ghi Chú

Bởi vì thiên tài địa bảo cùng mỗi bên loại đồ vật cổ quái nhiều lắm, rất nhiều hắn cũng không nhận ra, càng nhiều hơn nhưng là không có nhu cầu.

Ngoại trừ thẻ ngọc cùng tư liệu ở ngoài, còn thu thập một ít nhìn thấy được tốt công pháp.

Khiến Dương Thanh Huyền giật mình là, tùy tiện ở trên sạp hàng, liền phát hiện mấy bản địa cấp công pháp. Vật này đặt ở đại lục, cũng có thể trực tiếp trên buổi đấu giá, cũng lại trở thành áp trục tồn tại.

Nhưng ở chỗ này, tuy nói giá cả cũng không rẻ, nhưng cũng rải rác ném xuống đất, có thể tùy tiện mua.

Dương Thanh Huyền lấy ra một bản Thiên Đinh Khai Sơn Chưởng,, tất cả đều là kim trang hợp thành, lật mở vừa nhìn, bên trong nhưng lại không có một chữ, đem chân khí ép vào kim trang bên trong, lúc nãy cho thấy chữ viết đến.

Vừa nhìn vài hàng, đã bị cái kia chủ sạp một hồi đoạt về, lạnh lùng nói: “Không mua thì chớ lộn xộn, chớ đem đất của ta cấp võ kỹ làm hư!”

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, lạnh lùng nhìn hắn, nói: “Ngươi nào biết ta không mua? Sợ là vũ kỹ này có vấn đề, cố ý không khiến người ta xem đi?”

Chủ sạp hơi thay đổi sắc mặt, cười lạnh nói: “Vật này nói chính là một cái đánh cược chữ, công pháp phẩm cấp đặt tại này không giả rồi, có hay không hoàn chỉnh, thì nhìn vận may của chính mình.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Nói như thế, tất nhiên là không trọn vẹn. Đầy đủ, cũng sẽ không chảy vào quán vỉa hè.”

Chủ sạp cả giận nói: “Làm sao, ngươi còn xem thường đất của ta than? Lão Tử nói cho ngươi biết, ta chỗ này bất luận một cái nào cái gì cũng là bảo bối, ngươi chính là táng gia bại sản cũng mua không được!”

Dương Thanh Huyền từ trong tay hắn đem cái kia bản Thiên Đinh Khai Sơn Chưởng, cầm trở về, nói: “Quyển vũ kỹ này ta muốn, bao nhiêu tiền?”

Chủ sạp sửng sốt một chút, nghe hắn muốn mua, tức giận khiên tiêu tan, nói: “80 triệu.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Không đáng.” Hắn dùng ngón tay hạ trên quầy mặt khác mấy bản công pháp cùng thẻ ngọc ghi chú, nói: “Những này tổng cộng gộp lại, 30 triệu.”

Chủ sạp giận dữ, nói: “Ngươi đây là mua đồ sao? Ngươi làm sao không trực tiếp cướp?!”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái giá này đã hết sức thích hợp.”

Chủ sạp lắc đầu nói: “Không được, giết quá độc ác, tổng cộng gộp lại 80 triệu, không thể thiếu.”

Dương Thanh Huyền lúc này đem sách thả xuống, xoay người rời đi.

Cái kia chủ sạp vội vàng kêu lên: “70 triệu!”

Phải biết Dương Thanh Huyền chọn, ngoại trừ công pháp ở ngoài, đều là một ít thẻ ngọc ghi chú, những vật này là có thể phỏng chế, nói trắng ra là chính là một cái ngọc giản phí tổn, cũng không quá đáng giá. Ở trong phố chợ, sẽ trắng trợn mua ngọc giản người cực nhỏ.

Dương Thanh Huyền không để ý tới, cái kia chủ sạp liều mạng xuống giá, đến 50 triệu, cả giận nói: “Mua một cái một bản địa cấp võ kỹ, 50 triệu cũng không đủ a, ngươi chớ quá mức rồi!”

Dương Thanh Huyền nói: “Võ kỹ một khi không trọn vẹn, giá trị mười đi thứ chín, 35 triệu, giá tổng cộng, nhiều một khối linh thạch ta cũng không muốn. Lần này phố chợ to lớn như thế, ta nhiều chuyển vài vòng, 30 triệu cũng đủ để toàn bộ mua lại.”

Cái kia chủ sạp biến sắc mặt, lập tức biết người trước mắt này là cái người rõ ràng, liền nói ngay: “Tốt, thành giao!”

Dương Thanh Huyền lúc này giao hàng linh thạch, thanh một đống đồ thu vào Tinh Giới.

Cái kia Thiên Đinh Khai Sơn Chưởng vô cùng thú vị, cũng là một loại cương mãnh bá đạo chưởng pháp, lấy cường tuyệt vô cùng khí thế cùng uy lực thủ thắng, cùng Lục Dương Chưởng có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu.

Hơn nữa luận uy lực cùng cấp bậc, vẫn còn ở Lục Dương Chưởng bên trên.

Chỉ là Dương Thanh Huyền nắm trong tay đáng sợ hỏa diễm, thêm vào đối với chưởng pháp hoàn toàn tìm hiểu, này mới có thể phát huy ra vô cùng đại uy lực. Mà cái kia Thiên Đinh Khai Sơn Chưởng, chỉ là lật một tờ, liền cảm thấy được sáng mắt lên, được gợi ý lớn.

Bộ chưởng pháp này là lấy chân khí làm trụ cột, đem sức mạnh toàn thân lấy một loại kỳ diệu phương thức áp súc ở trong lòng bàn tay, như ngày đinh giống như vậy, mở núi phá đá, ý tứ là cương mãnh vô cùng, quyết chí tiến lên.

Dương Thanh Huyền vừa đi vừa nhìn, vừa dùng tay khoa tay, làm ra mỗi bên loại chưởng pháp tư thế, trên lòng bàn tay không ngừng nộ toàn ngưng tụ, vô cùng ác liệt. Như là phối hợp Lục Dương Chưởng, uy năng tăng gấp bội.

Nhìn thấy diệu dụng, không khỏi mừng rỡ như điên. Lúc này mới phát hiện hai bên đường lớn thỉnh thoảng có người dùng ánh mắt cổ quái nhìn hắn, lúc này mới kiềm chế lại nội tâm kích động, đem công pháp cất đi. Tiếp tục tại phố chợ trên đi dạo.

Sau khi, hắn lại góp nhặt có không ít quan trận pháp tư liệu. Linh thạch như là nước chảy bỏ ra đi ra ngoài.

Đột nhiên, một người đàn ông tuổi trung niên xuất hiện ở trước mặt hắn, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề hỏi: “Bằng hữu, ta chỗ này có một phần có ý ghi chú, chẳng biết có được không có hứng thú?”

Dương Thanh Huyền tuy rằng biến thân Bì Bì Hà, nhưng toàn thân đều quấn ở áo bào đen bên trong, người khác không nhìn ra hắn là Bì Bì Hà, trong lòng nhất thời cảnh giác, nói: “Làm sao ngươi biết ta biết cảm thấy hứng thú?”

Nam tử kia cười nói: “Ta thấy bằng hữu một đường lại đây, thu thập mỗi bên loại thẻ ngọc ghi chú có hơn trăm phần, mong rằng đối với mới lạ tư liệu sẽ càng có hứng thú.”

Dương Thanh Huyền nói thầm một tiếng “Bất cẩn rồi”, chính mình tứ không e dè thu mua, sợ là đã bị không ít người nhìn chăm chú vào. Trên đảo này cường giả vô số, như là lộ tiền, liền phiền phức lớn rồi.

Hắn quan sát nam tử kia vài lần, nói: “Cái gì mới lạ tư liệu?”

Nam tử kia nghĩ một hồi, lộ ra dáng vẻ trầm tư, nói: “Như là địa chí, hoặc như là thiên văn, thật giống ghi chép một vài thứ, hoặc như là không có nhận thức.”

Dương Thanh Huyền bật cười khanh khách: “Chẳng lẽ ghi lại là ăn nói linh tinh?”

Nam tử kia lắc đầu nói: “Ăn nói linh tinh lại không giống. Như là cảm thấy hứng thú, thì đi theo ta đi.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Món đồ gì là này dưới ban ngày ban mặt không thể giao dịch? Chẳng lẽ muốn người không nhận ra?”

Nam tử kia khẽ mỉm cười, nói: “Bằng hữu một đường lại đây, có phải là phát hiện rất nhiều công pháp đều tặc tiện nghi, tuy rằng đa số tàn khuyết không đầy đủ, nhưng cũng không phải cái giá này có thể bắt xuống. Ta nhìn bằng hữu chí ít thu rồi năm bản địa cấp công pháp.”

Dương Thanh Huyền lãnh đạm nói: “Các hạ đối với ta thật đúng là quan tâm a, cảm kích nước mắt linh.”

Nam tử nói: “Bằng hữu ra tay xa hoa, khó tránh khỏi sẽ dẫn tới người khác chú ý, ta tuyệt không ác ý, chỉ là tận lực hẻo lánh gọi xong rồi. Dù sao trên cái đảo này, thời khắc này phòng ngự hạ, muốn giết người cướp đoạt các loại, hầu như liền là muốn chết.”

Dương Thanh Huyền dò xét hạ nam tử tu vi, ở Toái Niết sơ kỳ, cũng không tạo thành uy hiếp, hơn nữa chính như hắn nói, trên đảo này có ba bốn trăm ngàn võ giả, ai dám tùy tiện ra tay, liền thật sự là tìm cái chết.

Vì cả hòn đảo nhỏ trị an, ba đại đảo liên còn liên hợp hạ phát mệnh lệnh, ở ba tháng phố chợ trong lúc, bất luận người nào không được tại trên đảo phi hành, người vi phạm giết chết không cần luận tội.

Hai người một trước một sau, đi tới giáp biển bên cạnh. Đã có rất nhiều người ở hải biên tiến hành một chọi một hiệp nói giao dịch, bọn họ cũng không phải là trường hợp đặc biệt.

Nam tử lấy ra một cái thẻ ngọc, nói: “Bằng hữu ngươi trước xem qua, dù sao cũng là trong ghi chép dung, không thể một lần nhường ngươi xem xong, đây là từ cái kia trong ghi chép lấy ra bộ phận.”

Dương Thanh Huyền tò mò đem thần thức quét qua, bên trong quả nhiên ghi lại là một ít vật kỳ quái: “Tây 350 dặm, nhiều tiền ngọc, có xanh Hùng Hoàng, anh thủy xuất yên, mà tây nam lưu chú với Thang Cốc...”

Hắn nhìn kỹ một trận, không có bất kỳ manh mối, không đầu không đuôi, căn bản không có nhận thức, đang muốn buông tha thời điểm, đột nhiên trong lòng chấn động dữ dội, ở đoạn chữ viết này phần cuối, kí tên một cái tên người: Hoàng Đình.

Ps: Cầu phiếu đề cử truyện Ngũ Hành Thiên, mong anh em ủng hộ Hoàng Châu!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 659: Ân Vũ Điện Truyền Thuyết

Dương Thanh Huyền nội tâm nhấc lên sóng to gió lớn, ngoại trừ cái kia hộp sắt lớn ở ngoài, đây là lần thứ hai tìm tới có quan hệ "Hoàng Đình thượng nhân" tư liệu.

Tuy rằng bên trong ghi chép không có nhận thức, nhưng bởi vì cùng Hoàng Đình thượng nhân liên hệ quan hệ, để hắn không thể không thận trọng.

Dương Thanh Huyền lặng lẽ nói: "Trong này đều viết cái gì? Hoàn toàn xem không hiểu, không có nhận thức, không có có giá trị."

"Ồ? Vậy thì thật là đáng tiếc, ta vốn cho là bằng hữu sẽ thích đây." Nam tử trên mặt lộ ra vẻ thất vọng.

Dương Thanh Huyền nói: "Bất quá ta người này xác thực yêu thích thu thập mỗi bên loại mới lạ thẻ ngọc ghi chú, vật này tuy rằng không có nhận thức, nhưng cũng đủ mới mẻ, ta đã thu đi, không biết muốn bao nhiêu linh thạch?"

Nam tử cổ quái nhìn hắn vài lần, nói: "Này ghi chú mặc dù có chút quái lạ, nhưng giá cả không biết thấp, bởi vì... Này đồ vật nhưng là có một chút lai lịch. Ta dám cam đoan vật ấy chắc chắn sẽ không đơn giản, chỉ là chúng ta nhìn không thấu mà thôi."

Dương Thanh Huyền hết sức tán đồng lối nói của hắn, nhưng trên mặt nhưng là giễu cợt nói: "Nói bậy cái gì, ngươi là muốn trả giá chứ? Như là ăn nói ba hoa, liền không cần ra giá."

Nam tử nói: “Không biết bằng hữu có thể có hứng thú nghe ta nói một chút, phần này ghi chú lai lịch? Nói xong sau, bằng hữu thì sẽ biết ta mở ra giá cả không kém.”

“Ồ?” Dương Thanh Huyền đầy hứng thú bộ dạng, nói: “Nói một chút.” Trên thực tế, hắn cũng đích xác phi thường có hứng thú.

Nam tử trầm ngâm một chút, tựa hồ đang sửa lại dòng suy nghĩ, sau đó chậm rãi nói rằng: “Vật này, khả năng cùng hắc viêm có quan hệ.”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, như đây thật sự là Hoàng Đình thượng nhân lưu lại ghi chú, làm sao sẽ cùng vô cùng thần bí hắc viêm dính líu quan hệ? Hắn ngừng thở, lặng lặng nghe.

Nam tử hỏi: “Ngươi cũng biết hắc viêm là như thế nào đản sinh?”

Dương Thanh Huyền trong lòng máy động, lắc đầu nói: “Ta lật xem lượng lớn tư liệu, xưa nay không thấy đề cập tới, cái này ở Biển Đen trên tựa hồ là vô giải, chẳng lẽ ngươi biết gì đó?”

Nam tử nói: “Ở mảnh này mênh mông Biển Đen trên, hắc viêm thật là thần bí nhất hiện tượng một trong, rất nhiều cường giả đều suy đoán, vật này cùng cổ diệu có quan hệ.” Hắn lại hỏi: “Cái kia cổ diệu ở nơi nào, ngươi là có hay không lại biết?”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Cổ diệu không phải ở hắc dưới biển sao?”

Nam tử khẽ mỉm cười, hắc tiếng nói: “Không sai, cổ diệu đích thật là ở hắc dưới biển, nhưng vị trí xác thực đây?”

Dương Thanh Huyền hỏi ngược lại: “Ngươi biết?”

Nam tử lắc đầu nói: “Ta không biết, nhưng bản này ghi chú giảng thuật, tựa hồ chính là cổ diệu vị trí."

"A?" Dương Thanh Huyền hoảng hốt, có chút khó có thể tin tưởng được, hắn nói: "Ngươi cho ta nhìn bộ phận quá ít, căn bản cái gì cũng không thấy."

Nam tử gật đầu nói: "Như là ngươi mong muốn mua, tự nhiên sẽ cho ngươi toàn bộ ghi chú, hơn nữa còn là nguyên bản. Chúng ta chỉ biết là, bởi vì cổ diệu lực lượng, làm cho ở Biển Đen đột phá tới Thiên Vị xác suất đột ngột tăng, mà cổ diệu càng là tiềm tàng ở bên trong trong biển, nhưng tựa hồ xưa nay chưa người nào gặp qua nó, ngươi không cảm thấy kỳ quái sao?"

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Lời này thì không đúng, ngươi chưa từng thấy cổ diệu, không có nghĩa là người khác chưa từng thấy. Chỉ là chúng ta cấp độ quá thấp, tiếp xúc không tới tầng kia thôi."

Nam tử sửng sốt một chút, nói: "Ngươi có thể có lần này kiến thức, cũng không phải bình thường. Đúng là như thế, tương truyền trong hắc hải, Dạ Hậu chính là cái kia khống chế cổ diệu người. Vì lẽ đó mặc dù Biển Đen cường giả vô số, nhưng trừ Dạ Hậu ở ngoài, lại không người gặp cổ diệu."

Dương Thanh Huyền nói: "Nếu cổ diệu ở Dạ Hậu nắm trong lòng bàn tay, vì sao phần này ghi chú ghi lại, ngươi sẽ cho rằng là cổ diệu vị trí?"

Nam tử nói: "Đây cũng muốn từ một chuyện khác nói đến, ngươi có thể lại biết, vì sao Biển Đen hóa thành nội ngoại hai mảnh hải?"

Dương Thanh Huyền nói: "Này đơn giản, căn cứ cổ diệu lực mạnh yếu, chia làm trong ngoài hải. Như vậy có thể để võ giả căn cứ thực lực của chính mình, lựa chọn thích hợp chỗ tu luyện. Tránh khỏi có chút võ giả không có tự mình biết mình, trực tiếp tiến vào bên trong hải, chịu đến cổ diệu lực lượng quấy nhiễu, từ mà ẩu hỏa nhập ma.”

Nam tử lại cười nói: “Ngươi nói không sai, nhưng ta hỏi là, hoa chia trong ngoài hải đường ranh giới, hoặc có lẽ là căn cứ là cái gì? Tại sao muốn ở hiện hữu địa phương phân chia, mà không phải những địa phương khác?”

Dương Thanh Huyền không tự chủ hỏi: “Tại sao?”

Nam tử sắc mặt trở nên nghiêm nghị, nói: “Cổ diệu cũng không phải là Thương Khung tinh vực đồ vật, lúc trước rơi vào Biển Đen thời gian, là một hồi tai họa ngập đầu. Vô số Hải tộc bị cổ diệu lực lượng phóng xạ mà chết, lượng lớn Hải tộc tuyệt diệt. Liền trong hắc hải vô số cường giả, dồn dập liên thủ lại, bày xuống tầng tầng đại trận, muốn phong ấn này cổ diệu lực lượng.”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, có thể tưởng tượng được, năm đó trận kia có một không hai tai nạn, cùng với toàn bộ Biển Đen Hải tộc bi tráng cử chỉ.

Nam tử nghiêm nghị nói: “Thông qua vô số cường giả tre già măng mọc, tự mình hi sinh, rốt cục đem cổ diệu lực lượng phần lớn phong ấn lại. Mà mạnh nhất phong ấn kết giới, nằm đưa ở bây giờ trong ngoài hải chỗ giao giới.”

Dương Thanh Huyền giờ mới hiểu được, cái gọi là trong ngoài hải phân chia, hóa ra là như thế tới. Càng dính đến như vậy bí ẩn, mà cũng không biết là bao lâu xa trước chuyện. Cái kia cái gọi là phong ấn kết giới, mặc dù còn ở đó, cũng có thể chỉ còn dư lại hình thức, tiếp tục phát huy tác dụng độ khả thi cực thấp.

Nam tử tiếp tục nói: “Phong ấn cổ diệu lực lượng sau, ban đầu Biển Đen cường giả là quản chế cổ diệu, chuyên môn thành lập một tổ chức, gọi ân võ liên minh. Mà bản ghi chú, chính là ở Ẩn Vũ Điện bên trong tìm ra.”

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, nói: “Ở Ân Vũ Điện bên trong tìm ra, cũng không kỳ quái chứ? Có lẽ là lúc trước ghi chép người, bản sẽ ngụ ở Ân Vũ Điện đây.”

Nam tử nhìn hắn chầm chầm một chút, nói: “Ân Vũ Điện, ở Biển Đen đã là truyền thuyết một loại tồn tại, thậm chí là có tồn tại hay không, đều không người nào dám xác định.”

Dương Thanh Huyền ngây dại, lập tức hiểu được, cả kinh nói: “Vậy ngươi làm sao mà biết này ghi chú là từ Ân Vũ Điện bên trong đi ra?”

Nam tử ánh mắt lóe lên thần sắc sợ hãi, khuôn mặt một hồi liền trắng bệch, nói: “Bởi vì ta đi qua Ân Vũ Điện!”

Dương Thanh Huyền một lát mới phản ứng được, nói: “Ngươi trong lúc vô tình xông vào?”

Nam tử gật gật đầu, nói: “Chính là, vốn là đi đào một cường giả phần mộ, ai biết đem Ân Vũ Điện moi ra.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Nói như vậy, Ân Vũ Điện hiện thế?”

Nam tử lắc đầu nói: “Ân Vũ Điện giống như là U Linh giống như vậy, bồng bềnh ở trong hắc hải, có quan hệ đồ vật của nó, hầu như tất cả đều là truyền thuyết. Nhưng thỉnh thoảng sẽ có võ giả trong lúc vô tình xông vào, chỉ là không ai có thể phân biệt thật giả. Nhưng ta nhưng là thật sự rõ ràng xông đi vào. Chẳng qua là khi ta sau khi ra ngoài, lại quay đầu thời điểm, cái kia Ân Vũ Điện đã không thấy.”

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên nói: “Nói như vậy, hãy cùng quỷ thuyền tựa như? Vậy ta thì lại làm sao phân rõ ngươi không có gạt ta đây?”

Nam tử nói: “Đích xác có chút giống quỷ thuyền, thỉnh thoảng xuất hiện, thỉnh thoảng biến mất. Ta cũng không có ép buộc ngươi tin tưởng, chỉ là thanh này bản ghi chú lai lịch giảng giải cho ngươi rõ ràng, sau đó ta biết mở một cái rất cao giá cả. Ngươi như là tin, đồng thời cảm thấy giá trị, liền mua đi. Nếu không tin hoặc là cảm thấy không đáng, còn chưa tính, bởi vì ta là không biết xuống giá, ta tin tưởng thứ này giá trị, chẳng qua là ta tạm thời ngộ không ra thôi.”

Ps: Cầu phiếu đề cử truyện Ngũ Hành Thiên, mong anh em ủng hộ Hoàng Châu!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 660: Mua Lại Ghi Chú, Dung Hợp Chưởng Pháp

Dương Thanh Huyền mắng: “Nói rồi nhiều như vậy, đi vòng viện như thế một cái lớn cố sự, liền vì bán cái giá cao, ngươi cũng thực sự là liều mạng!”

Nam tử nghiêm mặt nói: “Ta nói những câu là thật, có tin hay không là tùy ngươi, ta cũng sẽ không ép buộc ngươi tin.”

Dương Thanh Huyền làm bộ không nhịn được dáng vẻ, nói: “Được rồi, đừng nói nữa. Nói thẳng giá cả đi, bao nhiêu tiền?”

Nam tử nhớ một trận, duỗi ra mười cái ngón tay.

Dương Thanh Huyền nói: “Mười vạn?”

Nam tử lắc lắc đầu, nói: “1 tỉ!”

Dương Thanh Huyền lẳng lặng nhìn hắn, nam tử cũng không lên tiếng, nhìn thẳng hắn.

“1 tỉ, ta không nghe lầm?”

Dương Thanh Huyền mặt không thay đổi hỏi.

Nam tử gật gật đầu.

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt lắm, coi như ngươi nói toàn bộ là thật, ngươi nói cho ta biết, này ghi chú có thể có 1 tỉ giá trị ở đâu? Tìm tới cổ diệu? Coi như ngươi thật sự tìm được cổ diệu, sau đó thì sao? Khống chế cổ diệu?”

Nam tử sửng sốt một chút, vấn đề này hắn đích xác không nghĩ tới, khống chế cổ diệu tự nhiên là không có khả năng. Thậm chí toàn bộ Biển Đen đều đồn đại cổ diệu ở Dạ Hậu trong tay, như này ghi chú thật chỉ là tìm kiếm cổ diệu, cái kia chẳng lẽ không phải tìm được Dạ Hậu trong tay đi tới?

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ngươi có không nghĩ tới, coi như của ngươi tất cả suy đoán làm thật, vật này cũng không có một chút nào giá trị. Bán 1 tỉ, ha ha đát.”

Nói, liền trả giá đều miễn, xoay người rời đi.

Nam tử kinh ngạc đứng tại chỗ, đột nhiên hô: “Đi thong thả, ngươi cảm thấy giá bao nhiêu thích hợp?”

Dương Thanh Huyền vung tay xuống, một mặt không có hứng thú bộ dạng, nói: “Đầu tiên ngươi nói muốn toàn bộ là thật, vật này hay là có thể đáng cái 1,2 triệu, nhưng nếu có giả tạo lời, chỉ trị giá năm mươi linh thạch.”

Nam tử tức giận nói: “1,2 triệu, vậy ta thà rằng ném!”

Dương Thanh Huyền dừng bước lại, xoay người lại, nhìn hắn, nói: “Lại cho cái giá cả, giá tổng cộng, nếu là ta cảm thấy thích hợp, liền mua. Như là cảm thấy không thích hợp, cũng đừng gọi ta.”

Nam tử trong lòng nhất thời không có ngọn nguồn, nguyên bản kiên trì muốn bán 1 tỉ, nhưng Dương Thanh Huyền nói rất đúng, coi như thật sự ghi lại cổ diệu vị trí, cái kia lại có thể thế nào? Cổ diệu là hắn này loại võ giả có thể dòm ngó sao? Thậm chí có thể nói, cõi đời này có người dám nhòm ngó cổ diệu sao?

Sắc mặt hắn có chút khó coi, chật vật nuốt xuống hạ, có chút câu nệ giơ lên một ngón tay, sau đó suy nghĩ một chút, lại nâng lên hai căn.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ba triệu?”

Nam tử sắc mặt trắng bệch, hiện ra sắc mặt giận dữ, ba căn nâng lên ngón tay thu về hai căn, cắn răng nói: “100 triệu! Quyết không thể ít hơn nữa một khối!”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Nguyên vật cho ta nhìn một chút, ta lại định đoạt sau.”

Trên thực tế, coi như thật sự bán 1 tỉ, chính hắn không mua, cũng biết nghĩ biện pháp khúc chiết thu lại đây. Liền hướng về phía “Hoàng Đình thượng nhân” bốn chữ này, cũng phải không tiếc huyết bổn mua.

Nam tử đem một vật lấy ra, ném cho Dương Thanh Huyền, là một tấm màu đen kịt da, không biết là động vật gì.

Dương Thanh Huyền cầm ở trong tay, run lên trong lòng, ánh mắt hướng về cái kia trên da thú quét tới, chữ phía trên tích cùng hội họa, cùng trong hộp sắt khối này giống như đúc, lúc này liền dám khẳng định, vật này nhất định là Hoàng Đình thượng nhân lưu lại không giả.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Ngươi tiến nhập Ân Vũ Điện, cũng chỉ có này một vật sao?”

Nam tử hơi thay đổi sắc mặt, một hồi cảnh giác, lạnh lùng nói: “Có hay không có thứ khác, mắc mớ gì đến ngươi? Ta hiện tại chỉ muốn bán ra cái này.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, khối này da thú ta muốn. Như là ngươi có thứ khác mong muốn bán ra lời, liên quan với cái kia Ân Vũ Điện, ta đều nguyện ý giá cao thu mua.”

Nam tử cười lạnh nói: “Mong muốn giá cao thu mua Ân Vũ Điện tin tức cùng vật phẩm người, có khối người, không đáng cùng ngươi một người bình thường võ giả giao dịch.”

Dương Thanh Huyền hơi nhướng mày, trong mắt xẹt qua sắc mặt giận dữ. Nhưng vẫn chưa nói thêm cái gì, trực tiếp giao hàng này ghi chú 100 triệu linh thạch.

Nam tử kia được linh thạch sau, trên mặt mang theo mừng như điên, bóng người lóe lên, liền hướng xa xa chạy đi, tựa hồ không muốn lại ở lâu.

Dương Thanh Huyền cũng hướng về phương hướng ngược mà đi.

Thời khắc này Khung Hoa Đảo trên, như vậy giao dịch đếm không xuể, mỗi thời mỗi khắc đều sẽ có mấy trăm bắt đầu sinh.

Dương Thanh Huyền không còn tâm tư đi dạo, mà là trực tiếp chạy trở về một mình ở phòng nhỏ, sau đó lấy ra Hạnh huỳnh kỳ, lâm không triển khai.

Một đạo kết giới ở bên trong phòng loé lên rồi biến mất, đem mật thất cùng ngoại giới hoàn toàn cách ly. Sau đó từ Lục Giang Bằng cho hắn trong hộp sắt, lấy ra cái kia tấm da thú địa đồ, cùng trong tay đặt ở cùng một chỗ so sánh, quả nhiên là cùng loại chất liệu.

Không chỉ có tính chất giống như, liền ngay cả mặt trên phác hoạ miêu tả thủ pháp, cũng giống như đúc.

Chỉ có điều trong hộp sắt tấm kia, trên căn bản là núi non sông suối, không có bất kỳ văn tự, mà Ân Vũ Điện bên trong tấm này, thì lại tất cả đều là văn tự, chỉ có một số ít bút họa phù hiệu.

Dương Thanh Huyền đem hai tấm đồ thả đồng thời, phát hiện căn bản chắp vá không nổi.

“Còn thiếu sót, hơn nữa thiếu sót không chỉ một tấm.” Dương Thanh Huyền ở cẩn thận so sánh cùng bày ra sau, lập tức làm ra phán đoán.

“Này Hoàng Đình thượng nhân quả nhiên không đơn giản, không chỉ để lại Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, lại vẫn đi qua Ẩn Vũ Điện. Người này đến cùng là như thế nào tồn tại, ta bắt được mỗi bên loại thẻ ngọc trong ghi chép, ghi lại không ít Thương Khung tinh vực cường giả cùng danh túc truyền thuyết, nhưng hoàn toàn không có người này dấu vết.”

Dương Thanh Huyền lầm bầm lầu bầu, trầm tư một trận, không hiểu được, than thở: “Lưu lại tư liệu quá ít, chỉ mong tương lai còn có thể lại thu thập được một ít.”

Nói, liền đem hai khối da thú đều để vào trong hộp sắt. Tạm thời không đi suy nghĩ chuyện này, dù sao Hoàng Đình thượng nhân tuy rằng thần bí, nhưng vô cùng xa xôi. Việc cấp bách chính là tăng cao tu vi, mới là tất cả hạt nhân.

Hắn lấy ra cái kia bản Thiên Đinh Khai Sơn Chưởng, đến, đem chân khí rót vào bên trong, bắt đầu cẩn thận nghiền ngẫm đọc.

Chỉnh bản chưởng pháp tổng cộng có mười sáu thức, này kim trang trên quả nhiên không lành lặn, chỉ có mười hai thức, thiếu uy lực nhất là cương mãnh sau bốn thức.

Nhưng đối với Dương Thanh Huyền mà nói, vấn đề không cũng không lớn. Đầu tiên hắn mình chính là võ Đạo Tông sư, đối với với trong thiên hạ chưởng pháp, đều có chỗ trải qua, đủ để học một biết mười, suy luận ra cuối cùng bốn thức.

Thứ yếu, hắn cũng chưa dự định đơn độc tu luyện Thiên Đinh Khai Sơn Chưởng, mà là đem trong chưởng pháp huyền diệu, dung nhập vào Lục Dương Chưởng bên trong, bù đắp Lục Dương Chưởng trên cương mãnh không đủ.

Trên thực tế, Thiên Đinh Khai Sơn Chưởng là một loại lối đánh lưỡng bại câu thương, coi trọng quyết chí tiến lên, lấy cương khắc cương. Dùng chí cường cương mãnh giác ngộ, liều mạng đối phương. Như vậy chưởng pháp người tu luyện, thường thường rất khó sống lâu dài.

Mà quyển vũ kỹ này sẽ chảy vào đến trên sạp hàng, cũng theo chân nó nội dung có chút ít quan hệ. Rất lớn trong trình độ, là vũ kỹ kẻ nắm giữ bị người chém, sau đó võ kỹ cùng vật phẩm liền tiến vào chợ đêm, chậm rãi triển chuyển đến trên sạp hàng.

Dương Thanh Huyền chỉ là lấy ra này loại chưởng pháp trên kiên cường, dung nhập vào Lục Dương Chưởng bên trong, làm cho chưởng pháp cấp độ lên trên nữa tăng lên.

Hắn từng chưởng đi phía trước bổ tới, cường đại trong ngọn lửa ẩn chứa cực kỳ bá đạo chân khí, từng chưởng đánh vào kết giới trên.

Có Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ làm kết giới, có thể yên tâm tu luyện, hoàn toàn không cần lo lắng lan đến đi ra ngoài.

Ps: Cầu phiếu đề cử truyện Ngũ Hành Thiên, mong anh em ủng hộ Hoàng Châu!

Chương 661: Chí Cương Dịch Chiết, Người Của Linh Tộc

Ở hết ngày dài lại đêm thâu, không ngừng mà đánh ra hơn vạn chưởng sau, Lục Dương Chưởng chưởng phong, trở nên ác liệt dị thường, đã không có cái kia chút đẹp đẽ, hết thảy hỏa diễm cũng như từng đạo từng đạo hiện ra màu trắng lưỡi dao, mang theo khí thế chưa từng có từ trước tới nay, bổ vào kết giới trên, tạo nên sóng gợn.

Hoa Giải Ngữ nói: “Này chưởng pháp quá cương mãnh mạnh, đối phó so với mình hơi yếu đối thủ vô cùng hữu hiệu, có thể trực tiếp tốc chiến tốc thắng, một chưởng vỗ xuống, đối phương khó có thể chống chọi. Nhưng nếu là đối đầu mạnh hơn chính mình quá nhiều, chí cương dịch chiết, không thích hợp tuỳ tiện vận dụng. Thật sự là giết địch ba ngàn, tổn hại tám trăm võ kỹ, không biết ngươi tại sao lại vừa ý nó.”

Dương Thanh Huyền nghiêm mặt nói: “Làm người nơi đời, không thích hợp quá vừa, chí cương dịch chiết không sai. Nhưng ở võ đạo trên đường, nhất định phải có chưa từng có từ trước đến nay quyết tâm. Lâm trận đối địch, càng là muốn ôm đồng quy vu tận kiên quyết, không thể có nửa phần may mắn. Mà chưởng pháp, chính là ẩn chứa đạo này, đúng hợp ý ta.”

Nói, đơn xoay tay một cái, một mảnh hỏa diễm ở trong tay sinh thành, gấp đánh ra đi.

“Ầm!”

Sức mạnh to lớn đánh vào kết giới trên, Dương Thanh Huyền trên người hiện ra vô số quang điểm, hình thành một tầng thật mỏng phòng hộ, đem phản chấn tất cả đều đè ép xuống.

Nhưng Dương Thanh Huyền vẫn là không nhịn được tràn ra một ngụm máu, trong mắt trái lại bốc lên tinh mang, vui vẻ nói: “Phương pháp này phối hợp luyện thể thuật, cả người hóa thành một thanh vô kiên bất tồi chiến phủ đao nhọn, trừ phi đối phương có thể một hồi đánh tan sự công kích của ta, đồng thời phá hủy cơ thể ta, bằng không ở đây chiêu hạ nhất định bị thương nặng!”

Hoa Giải Ngữ gật đầu nói: “Võ giả bình thường triển khai phương pháp này, xác thực càng dễ dàng gãy, nhưng ngươi có bất diệt Kim thân làm hậu thuẫn, mạnh hơn bọn họ nhiều lắm. Trên thực tế, ngươi cũng không có thân thể mạnh mẽ võ kỹ, mà sau khi cường hóa Lục Dương Chưởng, xem như là một cái bổ sung đi.”

Dương Thanh Huyền trên người vô số quang điểm, chính là khiếu huyệt ánh sáng, một khiếu thông trăm khiếu thông.

Thân thể vốn là to lớn bảo khố, ẩn chứa vô cùng năng lượng, Thông Khiếu cảnh chỉ là chứng minh ngươi đem điều này bảo khố sức mạnh, khai quật đến trình độ gì.

Dương Thanh Huyền đem sức mạnh toàn thân thu hồi, lau một cái máu ở khóe miệng dịch. Sau đó đem Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ vừa thu lại, liền đi ra mật thất.

Phố chợ vẫn còn ở khí thế hừng hực tiến hành, so với mấy ngày trước, tăng thêm không ít người. Dương Thanh Huyền nhìn xuống canh giờ, chính là đệ nhất cuộc bán đấu giá bắt đầu.

Thời hạn ba tháng phố chợ, tổng cộng có ba cuộc bán đấu giá. Hơn nữa bán đấu giá vật phẩm vẫn còn ở không ngừng biến hóa, tăng nhanh bên trong, mỗi một tràng đều phải kéo dài mấy ngày thời gian.

Đảo trung tâm tạo lập được hai ngôi đại điện, một là giao dịch đại điện, Dương Thanh Huyền đi qua. Còn có một toà diện tích càng to lớn hơn, một lần có thể chứa đựng năm vạn người bán đấu giá đại điện.

Theo đệ nhất cuộc bán đấu giá đến, tất cả đều hướng về cái kia bán đấu giá đại điện chen tới.

Dương Thanh Huyền cùng ở trong đám người, lục tục ra trận. Đại điện mở ra năm cái cửa, vừa vặn đối ứng năm cái khu vực.

Hắn thần thức hơi quét qua, cảm ứng được bầu trời có khí tức không tầm thường, nhưng cũng khó có thể bắt giữ, biết nhất định là Thiên Vị cường giả.

Trong hắc hải, hầu như toàn bộ Thiên Vị cường giả đều tập trung ở nội hải, nhưng lớn như vậy hình giao dịch hội, tất nhiên sẽ mời Thiên Vị đến tọa trấn.

Đột nhiên trong đầu vang lên Hoa Giải Ngữ truyền âm, nói: “Ngươi chú ý một chút bên trái cái kia đứng hàng, khá cao mới bảy, tám người địa phương, có năm tên người áo bào tro.”

Dương Thanh Huyền nhìn sang, truyền âm nói: “Thấy được, làm sao vậy? Năm người này có cái gì kỳ quái sao?”

Cái kia áo bào tro cùng trên người của hắn áo bào đen giống như, đều là dùng để ẩn giấu thân hình. Hiện trường rất nhiều người đều như vậy, dù sao tham dự bán đấu giá, là một kiện chuyện phi thường nguy hiểm.

Hoa Giải Ngữ nói: “Ta vừa bắt đầu liền chú ý tới bọn họ, năm người này không là Nhân tộc, là Linh tộc người.”

“Cái gì?” Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nói: “Làm sao ngươi biết? Linh tộc đã vô cùng hiếm thấy, làm sao sẽ xuất hiện ở đây?”

Hỏi ra câu nói này sau, nhất thời biết mình hỏi một vấn đề ngu xuẩn.

Linh tộc người xuất hiện ở đây, đương nhiên là vì cái kia Ngũ Linh Trường Sinh Quyết.

“Xem ra lần đấu giá này cái kia Trường Sinh Quyết, tất nhiên là một trường máu me a.” Dương Thanh Huyền liếm môi một cái, huyết dịch có chút nóng, nhéo hai tay, thậm chí có chút sốt sắng.

Hoa Giải Ngữ nói: “Tất nhiên. Loại công pháp này, liền tương tự với Hoang tộc Hư Vô Hoang Thiên Quyết. Bất đồng chính là, Hư Vô Hoang Thiên Quyết, Nhân tộc không cách nào tu luyện. Mà Ngũ Linh Trường Sinh Quyết, không chỉ có thể tu luyện, còn có thể cải thiện Võ Hồn phẩm chất, vốn là kinh thiên động địa đồ vật, không nên công mở xuất hiện. Không chỉ có là Linh tộc, sợ là rất nhiều Thiên Vị đều sẽ bị hấp dẫn lại đây.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng hơi động, nói: “Chiếu ngươi nói như vậy, có phải hay không là có người cố ý muốn gây sự, vì lẽ đó lấy ra như thế một bản công pháp?”

Hoa Giải Ngữ sửng sốt một chút, vấn đề này hắn đúng là chưa bao giờ nghĩ tới, nghiền ngẫm sau khi, cau mày nói: “Có thể, nhưng này đánh đổi không khỏi lớn quá rồi đó? Có xa hoa như vậy thủ đoạn, trực tiếp dùng biện pháp khác gây sự không tốt sao?”

Dương Thanh Huyền lo lắng nói: “Tùy cơ ứng biến đi, Ngũ Linh Trường Sinh Quyết là cuối cùng một cuộc bán đấu giá then chốt, mặc dù phải ra khỏi sự tình, cũng không ở đây mấy ngày.”

Hắn lấy ra đảo chủ lệnh bài, xem hạ cuộc bán đấu giá này vật phẩm, có ba cái then chốt đồ vật, hắn đều hết sức cảm thấy hứng thú, chỉ là ba cái vật phẩm giá trị, dự đoán cũng phá bách trăm triệu.

“Giao một triệu linh thạch ra trận phí.”

Rất nhanh sẽ đến phiên hắn, canh giữ ở cửa vào võ giả, ngồi ở một cái bàn trước, tiến hành lấy tiền cùng thẻ số phân phát.

“Một triệu...” Dương Thanh Huyền muốn chửi ầm lên, nhưng thấy tất cả mọi người nuốt giận vào bụng, cũng không có thiếu người phẫn mà rời đi.

Người võ giả kia cười lạnh nói: “Một triệu cũng không có, tới tham gia cái gì buổi đấu giá? Ngưỡng cửa này mục đích, chính là đem các ngươi những này không có tiền lại muốn xem náo nhiệt tận treo xoạt rơi. Buổi đấu giá này, không phải tận treo có khả năng.”

đọc truyện

với //tr u yencuatui.net/ Dương Thanh Huyền xanh mặt, sống muốn nắm một túi linh thạch đập trên mặt hắn, nhưng vẫn là nhịn được. Một khi thật làm như vậy, có thể hay không ly khai cái này đảo cũng khó nói.

Nộp linh thạch sau, liền thuận lợi ra trận.

Bên trong là một cái to lớn vòng tròn sân bãi, toàn bộ từ bạch ngọc xây thành. Quét mắt qua một cái, xác thực có 50 ngàn cái chỗ ngồi. Hơn nữa ở hình cái vòng phía trên, là một vòng quý khách, có năm mươi số lượng. Không phải có tiền liền có thể vào, còn cần địa vị tương đối cao.

Quý khách trong phòng cũng không có che lấp, chỉ là dùng đơn giản bình phong cách ly.

Dương Thanh Huyền âm thầm triển khai Linh Mục thần thông, vẫn chưa có hiệu quả, không biết bên trong ngồi là những người nào.

Hắn tùy tiện tìm một góc ngồi xuống, nhân số tuy nhiều, nhưng mỗi một trương ghế đá đều phi thường rộng rãi, cũng không chen chúc.

Cái kia năm cái người của Linh tộc, chỉ có tiến đến một cái, an vị ở hắn hàng trước cách đó không xa.

Dương Thanh Huyền âm thầm buồn cười, mặt khác bốn cái tất nhiên là bị giá trên trời ra trận phí ngăn cản. Như này năm cái Linh tộc mục đích của người là cái kia Ngũ Linh Trường Sinh Quyết, khẳng định phải tận hết sức giảm thiểu chi tiêu, tập trung linh thạch mua.

Dương Thanh Huyền ánh mắt không ngừng nhìn phía ra trận cường giả, đột nhiên sửng sốt một cái, ở cùng một cái bên trong khu vực, hắn càng gặp được một người quen.

Ps: Cầu phiếu đề cử truyện Ngũ Hành Thiên, mong anh em ủng hộ Hoàng Châu!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 662: Liếc Mắt Nhìn Ra, Quả Đất Tròn

“Hàn Nhược Phi! Hắn tại sao sẽ ở Biển Đen?” Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, có chút không dám tin tưởng. Ngày đó Ngọc Minh Thành từ biệt sau, chính mình cũng không có nói với hắn đi Biển Đen, chẳng lẽ đúng là đúng dịp?

Ngay ở hắn nhìn phía Hàn Nhược Phi thời điểm, đối phương cũng nhìn thẳng lại đây, đồng thời cái kia thần sắc trên mặt sững sờ, như là dại ra ở.

“Nguy rồi, hắn nhận ra ta tới!”

Dương Thanh Huyền trong lòng ngẩn ra, lập tức có cảm giác. Đồng thời Hàn Nhược Phi Võ Hồn, là có thể thấy được người khác thần thông ánh sáng mạnh yếu, coi như không có nhìn thấu thân phận của hắn, sợ cũng không xê xích gì nhiều.

Quả nhiên, Hàn Nhược Phi khóe miệng vung lên một tia cười đến, đi thẳng tới Dương Thanh Huyền phụ cận, trên dưới quan sát vài lần, cười nói: “Bằng hữu, ta có thể ngồi này sao?”

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Quả đất tròn, ngươi đã nhận ra ta tới rồi.”

“Ha ha, quả nhiên là ngươi. Chỉ là không dám xác nhận thôi.”

Hàn Nhược Phi không nhịn được cười rộ lên, hiển nhiên thập phần vui vẻ. Nếu không có ở nơi công cộng, sợ là muốn ngửa lên trời cười to.

Dương Thanh Huyền ánh mắt chuyển động, nói: “Ngươi cái kia Võ Hồn thật sự thật là đáng sợ, ta rất hiếu kì, bất luận người nào thần thông ánh sáng, ngươi đều có thể nhìn ra được sao?”

Hàn Nhược Phi gật gật đầu, nói: “Trừ phi bị thi triển Võ Hồn trấn áp, bằng không bất luận người nào thần thông ánh sáng, ta đều có thể nhìn đưa ra mạnh yếu. Nắm giữ Thanh Huyền lão đệ đáng sợ như vậy thần thông, vẫn đúng là không có mấy cái đây. Giống như là hắc đom đóm ban đêm giống như, vô cùng dễ thấy.”

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, nói: “Cái kia lấy Nhược Phi huynh nhìn thấy, giao dịch này bên trong đại sảnh mấy vạn người, của người nào thần thông ánh sáng mạnh nhất?”

Hàn Nhược Phi hài hước nhìn hắn, cười nói: “Tự nhiên là lão đệ, bằng không ta làm sao có khả năng liếc mắt là đã nhìn ra ngươi tới?”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Quá nửa là cái kia bảy mươi hai biến nguyên nhân, bằng không tuyệt đối không thể chính mình xếp số một, nhưng nói đến, cái kia bảy mươi hai biến cũng đích xác là quá biến thái một chút.”

Hàn Nhược Phi nhìn hắn trầm tư bất định, cười nói: “Làm sao? Nói thật, lão ca cũng phi thường muốn biết, Thanh Huyền lão đệ đến cùng tu luyện gì chờ thần thông, lại sẽ có đáng sợ như vậy thần thông ánh sáng?”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái này sao... Lục Dương Chưởng à... Không đúng... Phục Hổ Quyền... Cũng không đúng... Chẳng lẽ là đại lực tay?”

“Ha ha.” Hàn Nhược Phi cười nói: “Lão đệ không muốn nói, cũng cho qua, là lão ca hỏi đường đột.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới khẽ mỉm cười, nói: “Nhược

Phi huynh làm sao sẽ chạy đến Biển Đen đến?”

Hàn Nhược Phi nói: “Trên thực tế, ta vẫn luôn cùng Biển Đen phương diện có lui tới làm ăn, chính trực này đại hội đấu giá, tẻ nhạt bên dưới cũng là tới xem một chút.”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhíu mày lại, nói: “Chỉ đơn giản như vậy?”

Hàn Nhược Phi cười nhìn hắn, nói: “Vậy ngươi cảm thấy đây? Đúng là lão đệ, không nói tiếng nào bỏ chạy Biển Đen đến rồi, làm sao Hoa Thanh cô gái nhỏ kia không có theo tới?”

Dương Thanh Huyền nói: “Lão ca chớ giễu cợt ta.”

Hàn Nhược Phi cười nói: “Nghiêm chỉnh mà nói, Hoa Thanh cô nàng kia cũng không tệ lắm, lão đệ có thể suy nghĩ một chút.”

Dương Thanh Huyền cười khổ lắc lắc đầu, trong đầu xẹt qua Vu Khinh Nguyệt cùng Tử Diều Hâu thân ảnh, đặc biệt là cái kia Tử Diều Hâu, càng cùng Dạ Hậu giống nhau đến mấy phần, không biết giữa hai người đến cùng có quan hệ gì.

“Đúng rồi, Nhược Phi huynh nếu cùng Biển Đen có lui tới làm ăn, cái kia đối với Dạ Hậu người này, hiểu rõ bao nhiêu?” Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi.

“Dạ Hậu...” Hàn Nhược Phi hơi thay đổi sắc mặt, lập tức khôi phục bình thường, nói: “Người này là cường giả tuyệt đỉnh, tu vi rốt cuộc có bao nhiêu cao, không ai biết. Đồng thời tính cách bất thường, vô cùng ghét người khác đàm luận nàng. Lão đệ ở hắc trên biển, vì lý do an toàn, vẫn là tận lực thiếu đàm luận cái đề tài này.”

“Thì ra là như vậy.” Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ta biết chú ý.”

Hai người lại đông nhất cú tây nhất cú nói chuyện phiếm lên những lời khác đề.

Dương Thanh Huyền ở xem đại lượng thẻ ngọc cùng mỗi bên loại ghi chú sau, đối với Tam Thập Tam Thiên lý giải, đã đạt đến cực kỳ khả quan trình độ. Nhưng cùng Hàn Nhược Phi trò chuyện, mới phát hiện đối phương nhận thức, vẫn là hơn mình xa.

Rất nhanh, lớn như vậy phòng bán đấu giá an vị gần một nửa người. Lục tục người tiến vào phi thường ít ỏi.

Tại đấu giá giữa đại điện, chẳng biết lúc nào đột nhiên nhiều hơn một cái mập đầu đại não tên béo, người mặc hồng bào áo khoác, vô cùng vui mừng dáng vẻ, “Chư vị, hoan nghênh đi tới Khung Hoa Đảo, tại hạ chính là thứ mười sáu đảo liên chủ điều khiển Hàn Chương, hôm nay liền để ta làm chủ trì lần này buổi đấu giá.”

Dương Thanh Huyền phóng tầm mắt nhìn, này Hàn Chương tuy rằng cả người thịt mỡ, nhưng cũng là Toái Niết đại viên mãn cường giả. Hơn nữa cái kia nụ cười lạnh lùng bên trong, lộ ra một luồng làm người vô cùng không thoải mái khí tức.

“Cái thứ nhất món đồ đấu giá Toái Niết tột cùng thuộc tính Sét nội đan!”

Nói, Hàn Chương giữa trời một trảo, liền một cái hộp ngọc trình phát hiện ở trong tay. Hộp ngọc kia óng ánh trong suốt, có thể trực tiếp nhìn thấy bên trong, là một đoàn màu xanh đồ vật, không ngừng tỏa ra thật nhỏ sấm sét.

“Chà chà, thật là đồ tốt đây, đáng tiếc cấp bậc thấp một chút, như là Thiên Vị cấp bậc, giá cả sợ là có thể bạo nổ năm không chỉ gấp mười lần.”

Hàn Nhược Phi khẽ cười lắc đầu, trong giọng nói tuy rằng xem trọng này nội đan, nhưng tựa hồ cũng không vào hắn pháp nhãn.

Dương Thanh Huyền nói: "Như là Thiên Vị cấp bậc, sợ là muốn cướp bể đầu đi."

Hàn Nhược Phi gật đầu nói: "Thiên Vị cấp bậc nội đan, không chỉ có năng lượng ẩn chứa kinh người, hơn nữa còn có một tia Thiên Vị cảm ngộ ở bên trong, đối với Toái Niết tột cùng cường giả trọng yếu vô cùng. Mà lôi thuộc tính nội đan mặc dù không ít, nhưng cũng tuyệt không nhiều, gặp phải Toái Niết tột cùng hệ sét võ tu, là bao nhiêu tiền cũng mong muốn ra. Nhưng cái này nội đan chỉ có Toái Niết tột cùng trình độ, còn kém hơn nhiều."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta hiểu được, tại chỗ có vật phẩm bên trong, trừ một chút nghịch thiên đồ vật, nếu không thì là tăng cường đột phá tỷ lệ vật phẩm giá trị cao nhất."

Hàn Nhược Phi cười nói: "Không sai, lão đệ rất thông minh, đại để như thế."

Dương Thanh Huyền lại nghĩ tới Tử Diều Hâu, cô nàng kia nắm giữ sinh tử mặt mày hốc hác, hoàn toàn không thấy tỷ lệ cao thấp, vốn là nghịch thiên Võ Hồn.

"Cũng không biết cô nàng kia hiện tại như thế nào?" Dương Thanh Huyền trong lòng thầm than một tiếng, có chút mất thần, đối với trong sân đấu giá cướp giá cả tiếng mắt điếc tai ngơ.

Ước chừng qua nửa ngày, cuối cùng đã tới hắn mục tiêu của chuyến này đồ vật Hải Hồn Thạch.

Cái kia Thạch Đầu lặng lặng nằm Hàn Chương hộp ngọc trong tay bên trong, làm một bất quy tắc tinh thể, toàn thân u lam, lượng nhược biển sâu, trong đó có kim quang điểm điểm, như sao danh vọng. Toàn thể bất quá to bằng bàn tay, nhưng là tản ra vực sâu giống như sâu thẳm khí tức, phảng phất vô số sóng biển phả vào mặt, cảm giác nhẹ nhàng khoan khoái cùng chấn động.

“Vật ấy tên là Hải Hồn Thạch, có thể gửi hồn dưỡng hồn, đối với cần bằng hữu mà nói, là ngàn vàng khó đổi đồ vật. Thường ngày ở bên ngoài rất khó gặp được, tuy rằng khối này Hải Hồn Thạch chỉ có bảy lạng trọng, nhưng giá trị chi quý giá, tuyệt không rẻ. Không biết bằng hữu lẳng lặng nhìn liền tốt, còn hiểu bằng hữu, tự nhiên liền hiểu.”

Hàn Chương khẽ mỉm cười, nói: “Giá khởi đầu, bẩy trăm triệu linh thạch trung phẩm.”

Trong sân tĩnh trong nháy mắt, liền lập tức có người báo “1 tỉ.”

Ps: Cầu phiếu đề cử truyện Ngũ Hành Thiên, mong anh em ủng hộ Hoàng Châu!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 663: Gây Nên Gây Rối, Đập Xuống Hải Hồn Thạch

Tại đấu giá phẩm dự đoán giá cả một cột, đối với Hải Hồn Thạch dự đoán là tám tỷ, còn kém rất xa.

“2 tỉ.”

“Ba tỉ.”

Giá cả lấy “1 tỉ” làm tiêu chuẩn đi lên trên, làm người một trận sợ hãi, thậm chí báo giá chi thanh âm của người đều có chút run cầm cập, chỉ lo mình nói sai.

Hàn Nhược Phi đột nhiên hỏi: “Làm sao, Thanh Huyền lão đệ đối với vật này cảm thấy hứng thú?”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Làm sao ngươi biết?”

Hàn Nhược Phi cười nói: “Khi trước bán đấu giá, lão đệ đều là lười biếng ngồi ở đây, thỉnh thoảng sẽ trong mắt toả sáng, nhưng này Hải Hồn Thạch sau khi ra ngoài, lão đệ hô hấp đều biến nặng, hai mắt không nháy một cái nhìn chằm chằm, hiển nhiên là muốn ra tay mà.”

Dương Thanh Huyền ngầm một tiếng “Xấu hổ”, cười khổ nói: “Để lão ca cười chê rồi.”

Hàn Nhược Phi nói: “Tuy rằng ta không biết ngươi mua vật này làm cái gì, nhưng Hải Hồn Thạch vẫn luôn là đáng sợ hàng xa xỉ, công dụng cực kỳ nhỏ hẹp, cơ bản cũng là dùng để dưỡng hồn gửi hồn, lão đệ như là không cần thiết lời, vẫn là kiến nghị không muốn tham dự.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vật ấy đối với ta mà nói, vô cùng trọng yếu, nhất định phải yếu phách hạ lai.”

Hàn Nhược Phi trong mắt xẹt qua vẻ kinh dị, tùy tiện nói: “Đã như vậy, liền phải làm tốt vận dụng hơn trăm triệu linh thạch chuẩn bị.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nhân tiện nói: “Đã như vậy...”

Hắn trực tiếp mở miệng, lớn tiếng nói: “Chín tỷ!”

Một tiếng ra, đem hết thảy ra giá âm thanh toàn bộ ép xuống. Đồng thời toàn trường mấy vạn ánh mắt, tất cả đều bắn tới.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy tê cả da đầu, mình áo bào đen nguyên khí, chỉ có thể ngăn cản phần lớn thần thức, còn có hơn mười đạo nhân vật cực kỳ mạnh, trực tiếp xuyên thấu hắn áo bào đen, thấy rõ bản thể của hắn.

“Một con Bì Bì Hà?”

Ở bên trong phòng đấu giá, không ít cường giả đều là nhíu mày lại đầu đến, lộ ra khó tin vẻ mặt, đồng thời lần thứ hai điều tra sau, mới tin tưởng thật sự là một Bì Bì Hà tộc nhân.

Bán đấu giá đại điện bầu trời, một gian phòng khách quý bên trong, Vũ Ảnh đang xuyên thấu qua đơn hướng thủy tinh, chăm chú nhìn Dương Thanh Huyền.

“Lúc nào Bì Bì Hà cũng có tiền như vậy?” Bên cạnh còn có mấy vị đảo liên chủ điều khiển, đều là lộ ra không hiểu vẻ mặt.

Một người cười lạnh nói: “Bì Bì Hà làm sao có khả năng cầm được ra chín tỷ, hoặc là nói dối, hoặc là sau lưng có người. Ta càng xu hướng ở phía sau giả.”

Một gã khác chủ điều khiển không được gật đầu, nói: “Dù sao rất nhiều người cũng không muốn công mở lộ mặt, bất quá để một con Bì Bì Hà đi ra thế thân, cũng cũng thật là không có người nào.”

Lúc trước người kia kinh ngạc nhìn tường thủy tinh phương hướng, “Vũ Ảnh đại nhân, làm sao vậy?”

Này vừa hỏi, đã kinh động tất cả mọi người, đều là cùng nhau nhìn tới, phát hiện Vũ Ảnh sắc mặt tựa hồ không tốt lắm.

“Không có gì, chỉ là đột nhiên nghĩ tới một chuyện.” Vũ Ảnh lắc lắc đầu, đối với phía sau một người đàn ông nói: “Trương Thương, này con Bì Bì Hà, ngươi có không có cảm thấy nhìn quen mắt?”

Trương Thương xấu hổ nói: “Thuộc hạ vô năng, nhìn không thấu cái kia áo bào đen nguyên khí, không cách nào thấy rõ này Bì Bì Hà bộ dạng.”

Này Trương Thương chính là cùng Dương Thanh Huyền cùng thuê Hắc Diễm Giác võ giả, sau đó đồng thời theo Giang Tân vợ chồng đi tới biển rộng loa Hồng Thủy Trận nơi. Dương Thanh Huyền đi rồi, còn sót lại bốn người chưa chết, hắn chính là một, bị Vũ Ảnh thu làm rảnh tay hạ.

Vũ Ảnh nghĩ một hồi, lập tức than thở: “Quên đi, người này đích đích xác xác là Bì Bì Hà, không thể nào là người kia.”

Bán đấu giá ở giữa cung điện, Hàn Chương cũng là hơi nhíu mày lại, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn một hồi, không nhịn được nói: “Các hạ thật có thể lấy ra chín tỷ linh thạch sao?”

Dương Thanh Huyền ở ngắn ngủi khó chịu sau, liền khôi phục trấn định, lạnh lùng nói: “Đại nhân lời này là có ý gì? Từ đầu đến cuối, cũng không thấy ngươi hoài nghi người, vì sao một mực liền hoài nghi ta?”

Hàn Chương sững sờ, bị một con Bì Bì Hà chống đối, vẫn là từ trước tới nay lần thứ nhất, nhưng ở trước công chúng, lại bất tiện phát tác, chỉ có thể cười lạnh nói: “Ta hỏi một chút, cũng là vì các hạ tốt. Nếu linh thạch không thành vấn đề, vậy cứ tiếp tục đi.”

Nhưng trong sân vẫn như cũ vang lên mỗi bên loại xem thường tiếng, “Một con Bì Bì Hà cũng dám điên cuồng? Thế đạo gì, chờ ra sàn đấu giá liền phải cho hắn đẹp mặt!”, “Này con Bì Bì Hà sau lưng khẳng định có người, cũng không biết là ai yêu thích như vậy làm loạn, nói không chắc là một cái nào đó chủ điều khiển đều có khả năng.”

Những thanh âm này tự nhiên cũng vào Dương Thanh Huyền trong tai, có chút dở khóc dở cười.

Hàn Nhược Phi kinh ngạc nói: “Những người này, làm sao đều nói ngươi là Bì Bì Hà?”

Hàn Nhược Phi tuy rằng nhìn thấy thần thông ánh sáng, nhưng thực lực nhưng không cách nào nhìn thấu áo bào đen nguyên khí, nhìn được Dương Thanh Huyền thời khắc này biến thân.

Dương Thanh Huyền nói: “Ai biết được, có thể là đầu óc có vấn đề đi.”

Hàn Nhược Phi sửng sốt một chút, cái hiểu cái không gật gật đầu.

“Chín mươi mốt ức!”

Tại đấu giá ngắn ngủi gián đoạn sau, lập tức lại có người báo ra giá cả.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, có chút bắt bí bất định, bây giờ giá cả đều là lấy “Ức” làm đơn vị nhảy lên, dù cho chỉ là gợn sóng 100 triệu, cũng vô cùng đau lòng a.

Hàn Nhược Phi nhìn thấu hắn quấy nhiễu, cười nói: “Như là biên độ nhỏ để lên đi, sợ là đối phương cũng biết cùng, nhưng mức độ lớn nhảy không, lại sợ cao hơn có thể phải giá cả rất nhiều, thực sự khó có thể quyết định. Ta kiến nghị ngươi mỗi lần tăng cường năm trăm triệu đến 1 tỉ, độ cao này, đi lên nhảy cái này phạm vi là so sánh thích hợp.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Thụ giáo.” Lúc này đưa tin: “Chín mươi bảy ức.”

Thanh âm kia bỗng chốc bị ép xuống, là một tên mặt xám ngắt ông lão, trong đôi mắt bắn ra sát khí cùng lửa giận, rống to: “Chín mươi tám ức! Lão phu ăn chắc ngươi!”

Dương Thanh Huyền không nhanh không chậm nói rằng: “103 ức.”

“Phốc!”

Ông lão kia trực tiếp phun ra một ngụm máu đến, khuôn mặt trắng bệch, nhìn Dương Thanh Huyền ánh mắt, liền giống như là nhìn người chết.

Hàn Nhược Phi cười nói: “Thẳng, vừa vặn để lên mười tỉ.”

Quả nhiên, lại không ai báo giá.

Hàn Chương mỉm cười nói: “Chúc mừng vị tiên sinh này, mời tiến lên giao hàng đi.”

Dương Thanh Huyền ở dưới con mắt mọi người, đi lên phía trước, kiểm lại 103 ức linh thạch, đem khối này bảy lạng trọng Hải Hồn Thạch giao cắt xuống.

Trong lúc nhất thời, mấy vạn người ánh mắt đều rơi ở trên người hắn.

Nguyên bản đều cho là hắn giao hàng sau tất nhiên sẽ vội vàng rời đi, nhưng không nghĩ hắn trực tiếp đi trở lại chính mình chỗ ngồi, như là dáng vẻ như không có chuyện gì xảy ra.

Buổi đấu giá tiếp tục tiến hành đâu vào đấy, phía sau vật phẩm tuy rằng cực nhỏ trên mười tỉ, nhưng cũng đều ở vài tỷ phạm vi, làm người căng thẳng hưng phấn, đối với Dương Thanh Huyền độ chú ý cũng là dần dần lạnh xuống.

Dương Thanh Huyền được Hải Hồn Thạch sau, trực tiếp để vào Tinh Giới bên trong.

Hoa Giải Ngữ đại hỉ, đem cái kia Thạch Đầu cầm trong tay, hưng phấn không thôi, “Có khối đá này, rốt cục có thể không cần khổ cực như vậy, mỗi thời mỗi khắc cũng nghĩ khống chế hồn lực không trôi đi.”

Dứt lời, trên người ánh sáng lóe lên, liền trực tiếp tiến vào cái kia Hải Hồn Thạch bên trong, biến mất ở Tinh Giới bên trong.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Làm sao?”

Hoa Giải Ngữ kích động nói: “Rất tốt, thứ này bên trong, có cực kỳ kỳ lạ quy tắc, đối với thể linh hồn chỗ tốt rất lớn, không chỉ có thể ức chế ta hồn lực tiêu tan, còn có thể có tẩm bổ bổ sung tác dụng.”

Ps: Cầu phiếu đề cử truyện Ngũ Hành Thiên, mong anh em ủng hộ Hoàng Châu!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 664: Sinh Tử Chi Giao, Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy thì tốt rồi, đáng tiếc này Hải Hồn Thạch quá nhỏ, bằng không hiệu quả nên càng tốt hơn. Ta để Đại La thương hội người lưu ý hạ, sau đó phàm là Hải Hồn Thạch, đều hết khả năng thu thập lại đây.”

Hoa Giải Ngữ trong lòng ấm áp, cảm khái nói: “Không cần lãng phí linh thạch, có khối này đã đủ để ức chế ta hồn lực tiêu tán. Mấu chốt là muốn khôi phục đỉnh cao, sợ vẫn phải là Ngũ Linh Trường Sinh Quyết, đồng thời cần bản đầy đủ.”

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, nói: “Yên tâm đi, ta nhất định sẽ nghĩ biện pháp nhường ngươi khôi phục đỉnh cao. Đồng thời không chỉ như vậy, chúng ta đường phía trước... Còn rất dài.”

Hoa Giải Ngữ trong lòng lướt qua dòng nước ấm, đem nắm đấm nắm chặt, nặng nề gật gật đầu.

Từ giam cầm nơi gặp gỡ đến hiện tại, từ một cái Chân Võ cảnh cặn bã cho tới bây giờ võ đạo song tu, Tam Hoa Thông Khiếu cảnh, Hoa Giải Ngữ đối với Dương Thanh Huyền cũng từ cực độ căm ghét không tín nhiệm, cho tới bây giờ thân mật chiến hữu, đồng sinh cộng tử.

Đây là một cái có thể giao phó sinh mạng chiến hữu a!

Thâm Hồng Cổ Hạt trong mắt lục mang lóe lên, tâm tình cũng tựa hồ có chút gợn sóng, hoang khí ở cứng rắn trên thân thể chảy xuôi, hóa thành từng cái từng cái vòng xoáy, lập tức lại tán.

Hắn không ngừng dùng Hoang đan, ở súc tích lực lượng xông lên.

Giờ khắc này, buổi đấu giá đã trải qua ba ngày, rốt cục tiến nhập kết thúc.

Trong sân cũng từ từ yên tĩnh lại, đều đang chờ cái kia trận đầu áp trục ba cái vật phẩm.

Đột nhiên, Hàn Nhược Phi đem thân thể tiến tới, cẩn thận hỏi: “Sau đó sau khi kết thúc, ngươi có muốn hay không theo ta cùng đi?”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Vì sao hỏi như vậy, ngươi muốn đi đâu?”

Hàn Nhược Phi nói: “Ta tới Biển Đen là vì một chuyện, phát hiện đã hoàn thành, tự nhiên là về đại lục vị diện. Tham gia giao dịch hội cũng chỉ là ngẫu nhiên mà thôi, ngươi vừa đập xuống cái kia Hải Hồn Thạch, đã trở thành không ít cường giả mục tiêu. Chờ buổi đấu giá sau khi kết thúc theo ta rời đi, hẳn là an toàn.”

Dương Thanh Huyền trong lòng ấm áp, nói cảm tạ: “Nhược Phi huynh có hảo ý ta tâm lĩnh, chẳng qua là ta còn có một cái nhất định phải muốn lấy được một số thứ, không ở đây một hồi.”

Hàn Nhược Phi hoàn toàn biến sắc, tựa hồ nghĩ tới điều gì, truyền âm hỏi: “Ngũ Linh Trường Sinh Quyết?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Chính là!”

Hàn Nhược Phi ngẩn người một chút, cười khổ nói: “Vật kia... Ngươi cảm thấy khả năng có được sao?”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Tại sao không thể? Người trả giá cao được.”

Hàn Nhược Phi lắc đầu nói: “Vật kia quá bắt mắt, không phải chúng ta tầng thứ này có thể có được. Mặc dù ngươi tiêu tốn lớn giá cao quay phim lại, sợ chạy không thoát này Khung Hoa Đảo. Huynh đệ, không phải ta coi khinh ngươi, lấy của ngươi thiên phú và tư chất, tương lai tất nhiên có thể quát tháo thiên hạ, không cần thiết bởi vì một cái tham chữ mà tổn hại ở đây. Làm người đây, nhất định phải lượng sức mà đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đa tạ nhắc nhở, thụ giáo. Nhưng này Ngũ Linh Trường Sinh Quyết, ta nhất định phải được.” Trong mắt hắn xẹt qua ánh sáng kiên định.

Hàn Nhược Phi ngẩn người một chút, thấy hắn như thế kiên quyết, không khỏi thở dài một tiếng, trên mặt lộ ra vẻ ưu lo.

Lúc này, ánh mắt của mọi người đều nhìn về sàn bán đấu giá trung tâm, chẳng biết lúc nào có thêm ba tên nữ tử, người mặc Thải Y, dáng ngọc yêu kiều.

Nửa người trên là thân người, màu da trắng như tuyết, có vảy tô điểm. Nửa người dưới vì là đuôi cá, yêu dị mỹ lệ, yêu kiều thướt tha.

Đều đang là tuyệt đẹp nhân ngư, nhìn ra mấy vạn khán giả tất cả đều sững sờ.

Ba cái mỹ nhân ngư trong tay, từng người nâng một cái bích lục mâm ngọc, bên trong bày ra ba cái hình dạng bất đồng đồ vật.

Hàn Chương vồ giữa không trung, cái thứ nhất ngọc bàn bên trên đồ vật lăng không dựng lên, ở trên không bên trong một hồi triển khai, thả ra linh lóng lánh.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, bắn ra kinh diễm vẻ mặt.

Hàn Chương cũng là thưởng thức không ngớt, nói: “Bảo vật này tên: Ba ngàn vượt giáp, Thanh Mặc sắc Giao tiêu làm giáp y, như cánh ve khinh bạc, mặc dường như không có gì. Nhưng có thể nuốt vạn cân xung kích. Đồng thời trốn vào biển sâu, không người nào có thể tìm. Này giáp có linh, như độ khớp mạnh, có thể triệu tập vạn dặm sương mù, giết người vô hình.”

Hắn nhìn toàn trường yên tĩnh đám người, khẽ mỉm cười, nói: “Không thiết lập giá quy định, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn 100 triệu.”

Trong sân ở ngắn ngủi yên tĩnh sau, lập tức bắt đầu có người ra giá.

Dương Thanh Huyền vẫn lẳng lặng nhìn, vẫn chưa hé răng.

Hàn Nhược Phi nhìn hắn cười nói: “Mặt không đỏ tim không đập, hô hấp đều đều trôi chảy, xem ra mục đích của ngươi cũng không phải là này ba ngàn vượt giáp.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Ngươi hết sức yêu thích quan sát người khác?”

Hàn Nhược Phi “Ha ha” nở nụ cười, nói: “Tự nhiên không phải, chỉ có điều ngươi là hết sức người thú vị, lão ca suy nghĩ nhiều quan sát mấy lần, ha ha.”

Dương Thanh Huyền một mặt vẻ khốn quẫn, mặc kệ hắn.

Này ba ngàn vượt giáp, kèm theo ba tầng phòng ngự kết giới, có thể gánh vác Thiên Vị cường giả một đòn mà không mất một sợi tóc, là cực kỳ đáng sợ bảo giáp, hầu như bằng nhiều hơn một cái mạng.

Chỉ có điều giá cả cũng là con số trên trời, căn bản không phải võ giả bình thường chịu nổi.

Cuối cùng lấy mười sáu tỷ bảy trăm triệu giá cả thành giao.

Dương Thanh Huyền cũng vô cùng muốn, nhưng lúc trước đập Hải Hồn Thạch, cũng đã chọc không ít người đỏ mắt, đón lấy còn có một cái hắn vô cùng đồ mong muốn, như là vỗ nữa hạ này ba ngàn vượt giáp, sợ thật sự liền không đi ra lọt Khung Hoa Đảo.

Giao hàng ba ngàn vượt giáp, cũng là một tên người áo đen, thần thức quét qua, tất cả đều bị cản lại.

Người áo đen kia ngoại trừ bản thân áo choàng có thể chống đối thần thức ở ngoài, sợ là còn có thứ khác ở trên người, đem hết thảy dò xét thần thức tất cả đều ngăn cách.

Người áo đen giao hàng ba ngàn vượt giáp sau, tương tự không có rời đi, trở lại chỗ ngồi của mình, một bộ nhàn không sai dáng vẻ tự đắc, đối với xung quanh ánh mắt không có ý tốt làm như không thấy.

“Đón lấy món này, nói vậy đang ngồi các vị đều rất có hứng thú.”

Hàn Chương ở trong phòng đấu giá trung tâm, khẽ mỉm cười, giơ tay lên.

Thứ hai mỹ nhân ngư trong tay khay bên trong, liền bay ra một vật, nhanh như Thiểm Điện, một hồi đi vào trong lòng bàn tay.

Sau đó trên lòng bàn tay mới, hiện ra hắc mang điểm điểm, như hắc động giống như vậy, cực kỳ huyền bí, thật giống như không tại không gian nội tồn ở.

Cái kia hắc mang từ từ ngưng tụ vì là 7 tấc lớn nhỏ mâm tròn, trôi nổi trong hư không, mặt trên có nhỏ bé màu đen hạt căn bản như sương bốc lên, làm lốc xoáy toàn, nhưng là lặng yên không một tiếng động. Ở giữa chen lẫn ngôi sao điểm điểm, như cực tĩnh đêm.

Dương Thanh Huyền một hồi khẩn trương, không nhịn được nuốt xuống hạ, hơi xiết chặt hai tay.

“Cái thứ này, có thể nói là đại danh đỉnh đỉnh. Lôi Đình Cổ Vực Đích Vạn Lôi Từ Quang Bàn hưởng danh tiếng hoàn vũ, là trong thiên hạ hiếm có Thánh khí một trong. Vạn năm trước, Lôi Đình Cổ Vực Đích bá chủ nảy sinh ý nghĩ bất chợt, muốn phỏng chế ra một cái khác Vạn Lôi Từ Quang Bàn, liền góp nhặt trong thiên hạ quý giá nguyên liệu, bắt đầu chôn đầu luyện chế.”

Hàn Chương mỉm cười đưa mắt đảo qua đám người, nói: “Kết quả mọi người đều biết, Thánh khí căn bản không phải dễ dàng như vậy bắt chước được. Bằng không tinh vực vô số năm qua, được truyền thừa bao nhiêu Thánh khí hạ xuống, chẳng lẽ không phải nhân thủ một món? Tuy rằng hết thảy phỏng chế đều thất bại, nhưng nhưng lưu lại mười cái còn được đích Vạn Lôi Từ Quang Bàn, bị ngoại giới xưng là tiểu Vạn sét từ quang bàn, đồng thời biểu lộ đi ra ngoài. Mà giờ khắc này trong tay ta cái này, liền là một cái trong số đó. Này bàn phát động thời gian, dài nhất có thể hóa trăm trượng to nhỏ, bao quát ngàn người. Đồng thời tốc độ cực nhanh, hoàn toàn có thể ẩn náu trốn chạy người khí tức. Căn cứ người sử dụng thực lực, các hạng mức độ lớn nhất cũng là bất đồng.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 665: Cái Đích Cho Mọi Người Chỉ Trích, Một Người Đi Trước

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, không nghĩ tới vật này còn có như vậy lai lịch.

Lôi đình cổ vực đều là chín đại siêu cấp thế lực một trong, hơn nữa tồn tại vô cùng lâu đời thần bí, rất ít người đối với có giải khai.

Dương Thanh Huyền nhớ tới Cửu Khanh cùng Huyền Thiên Cơ một trận chiến, chính là mượn lôi đình cổ vực cường giả Võ Hồn thô bạo vô song, đem tất cả mọi người Võ Hồn toàn bộ trấn áp. Có thể thấy được này cổ vực thực lực mạnh, hoàn toàn xứng đáng có thể vào chín đại.

Chỉ nghe bên người Hàn Nhược Phi nhẹ giọng nói: “Tiểu Vạn sét từ quang bàn, xem như là cao cấp phi hành nguyên khí. Ở mỗi bên buổi đấu giá lớn trên, đều có từng xuất hiện. Lúc trước từ lôi đình cổ vực bộc lộ ra ngoài cũng không chỉ mười cái, hơn nữa đẳng cấp trong đó còn cách biệt rất lớn. Trước mắt cái này, sợ cũng chỉ là so sánh hạng kém hàng nhái.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, cau mày nói: “Ta đang cần một cái phi hành nguyên khí, nghe Nhược Phi huynh nói như vậy, vậy còn muốn không muốn mua?”

Hắn chiến hạm Thiên Phàm, đang cùng Hải Viên trong trận chiến ấy tổn hại, bị đánh thành mảnh vỡ, liền ngay cả có thể sửa chữa tính cũng bị mất. Vừa vặn then chốt vật phẩm bên trong có cái này tiểu Vạn sét từ quang bàn, một hồi đã bị Dương Thanh

Huyền nhìn trúng.

Hàn Nhược Phi cười nói: “Ha ha, ta nói kém các loại, là so ra. Nếu chỉ là làm phi hành nguyên khí, đồng thời lấy lão đệ tu vi bây giờ dùng, là thừa sức. Phải biết chân chính vạn từ Lôi Quang bàn, không chỉ có riêng là phi hành nguyên khí đơn giản như vậy a.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Hiểu.”

Giờ khắc này báo giá đã bắt đầu, giá cả trong nháy mắt liền xông lên năm tỉ, lại mấy hơi thở, liền vượt qua tám tỷ.

Hàn Nhược Phi nói: “Thứ này định giá, ngăn tại mười lăm tỉ trái phải. Nhưng giờ khắc này tràng thượng bầu không khí có chút điên cuồng, sợ xông lên mười tám tỷ, thậm chí là hai mươi tỉ cũng vô cùng có khả năng.”

Dương Thanh Huyền trong lòng máy động, cái giá này vượt xa suy đoán của hắn. Như là lấy thêm ra hai mươi tỉ đến đập cái này, sợ là trực tiếp trở thành chúng thỉ chi.

“Nhưng... Cái đích cho mọi người chỉ trích thì lại làm sao?!”

Dương Thanh Huyền trong lòng cười lạnh một tiếng, hắn không muốn gây phiền toái, nhưng nếu là phiền phức chính mình tìm tới cửa, cũng sẽ không e ngại. Giờ khắc này lấy thực lực của hắn cùng lá bài tẩy, coi như thật sự gặp phải Thiên Vị cường giả, liều chết một kích, đối phương cũng sẽ không tốt đi nơi nào.

“Mười một tỷ!”

“Mười một tỷ hai trăm triệu!”

“Mười một tỷ năm trăm triệu!”

Giá cả xông lên mười tỉ sau, liền bắt đầu lấy hai, ba trăm triệu tiểu bức gợn sóng đi lên phồng.

“Mười lăm tỉ!”

Đột nhiên một đạo lạnh lùng thanh âm vang lên, làm trong sân trong nháy mắt yên tĩnh lại, trực tiếp nhảy hết rồi bốn mươi lăm ức.

Dương Thanh Huyền cũng ngây ngẩn cả người, ra giá chính là Hàn Nhược Phi, trong lúc nhất thời hắn thành toàn trường tiêu điểm.

Không ít người đều là ánh mắt lạnh lẽo, đằng đằng sát khí nhìn chăm chú đi qua, làm phát hiện Dương Thanh Huyền liền ở bên người hắn thời điểm, thậm chí đều ở đây suy đoán, người này chính là cái kia Bì Bì Hà người giật dây.

Hàn Nhược Phi không sợ ánh mắt của mọi người, xa xôi nói rằng: “Thứ này giá trị, chí ít ở mười lăm tỉ trở lên, ta xem các ngươi hai, ba trăm triệu thêm, được chờ tới khi nào? Ta là ý tốt giúp các ngươi tăng nhanh điểm tốc độ.”

“Hừ!”

Không ít địa phương đều truyền đến tiếng hừ lạnh, tựa hồ đối với lời giải thích của hắn cực kỳ bất mãn.

Hàn Chương mỉm cười nói: “Vị bằng hữu này, đừng làm loạn, như là mười lăm tỉ không ai mua, ngươi liền thành giao.”

Hàn Nhược Phi cười nói: “Vậy thật tốt, ta liền lượm cái lậu, ha ha.”

Đúng lúc này, bầu trời quý khách trong phòng, truyền đến một đạo cô gái âm thanh, “Mười lăm tỉ rưỡi.”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, trong mắt xẹt qua thần sắc.

Thanh âm này hắn không một chút nào xa lạ, chính là Vũ Ảnh.

“Làm sao nàng cũng tới?”

Tâm niệm thay đổi thật nhanh bên dưới, “Nàng không biết đã phát hiện ta chứ? Bất quá ta thời khắc này trạng thái là Bì Bì Hà, như là nàng còn có thể đoán được là ta, ta cũng nên nhận.”

Dương Thanh Huyền ngậm lấy một nụ cười lạnh lùng, mở miệng đưa tin: “Mười bảy tỷ.”

Trực tiếp đi lên nhảy 1,5 tỉ, để cái kia chút nguyên bản vẫn còn ở châm chước người, tất cả đều hoàn toàn biến sắc, không ít người trực tiếp mặt xám như tro tàn, triệt để bỏ qua.

Quý khách trong phòng, Vũ Ảnh nhíu mày lại, trong mắt ẩn phát hiện sắc mặt giận dữ, chậm rãi mở miệng nói: “Mười tám tỷ!”

Dương Thanh Huyền nội tâm có gan cảm giác cổ quái, trên người mình linh thạch, hơn nửa đến từ Vũ Ảnh, mà bây giờ nhưng dùng số tiền này cùng Vũ Ảnh tăng giá, ngẫm lại cái kia Vũ Ảnh cũng thực sự là đáng thương, nếu không có này tiểu Vạn sét từ quang bàn chính mình vô cùng cần, nếu không thì tặng cho đối phương.

“Mười tám tỷ hai trăm triệu.” Dương Thanh Huyền thở dài một tiếng, bất đắc dĩ báo giá cả.

Hàn Nhược Phi định giá vật ấy có thể đánh ra mười tám tỷ đến hai mươi tỷ phạm vi, mà Dương Thanh Huyền vô cùng tin tưởng ánh mắt của hắn, vì lẽ đó tiến nhập mười tám tỷ sau, tăng giá phạm vi liền nhỏ vô cùng.

Phòng khách quý bên trong, Vũ Ảnh lặng lặng nhìn bên ngoài, tựa hồ cũng không muốn lại ra giá.

Một tên chủ điều khiển cả giận nói: “Này Bì Bì Hà thật không biết điều, ỷ vào có người sau lưng, liền dám như vậy tứ không e dè!”

Một người khác chủ điều khiển nói: “Hẳn không phải là này Bì Bì Hà bản ý, quá nửa là cái kia người giật dây đang làm ma. Như là tra ra là ai, dám cùng Vũ Ảnh đại nhân ra giá, cần phải hắn có đến không về!”

Vũ Ảnh từ tốn nói: “Nếu là buổi đấu giá, tự nhiên là người trả giá cao được, có thể nào dùng vô sỉ như vậy thủ đoạn?”

Trương Thương không nhịn được nói: “Đại nhân, bỏ qua sao?”

Vũ Ảnh gật đầu nói: “Này tiểu Vạn sét từ quang bàn vốn là ta vừa ý đồ vật, nhưng vừa đến giá cả quá đắt, ta hiện tại tay đầu cũng không dư dả. Thứ hai gần đây cũng nhận được một cái thú vị phi hành nguyên khí, còn chưa tính, không cãi nữa.”

Dương Thanh Huyền báo ra mười tám tỷ hai trăm triệu sau, lại không người nói tiếp.

Hàn Chương hô ba lần, cuối cùng thành giao.

Trong lúc nhất thời, mấy vạn con mắt, đều lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nhìn hắn lên đài giao hàng vật phẩm.

Có thể ra tay bán đấu giá hai lần người cực nhỏ, dù sao người có tiền vẫn là chiếm số ít, hơn nữa có không ít người có tiền cũng lo lắng bị nhìn chằm chằm.

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh đi lên phía trước, cùng Hàn Chương giao hàng này tiểu Vạn sét từ quang bàn.

Nắm vào trong tay, trong lòng hơi kinh ngạc, cái kia từ quang bàn bề mặt sáng bóng trơn trượt như Ngọc Thạch, nhưng như Huyền Thiết một loại vô cùng băng hàn, bất quá 7 tấc to nhỏ, nhưng đủ nặng ngàn cân số lượng.

Dương Thanh Huyền mừng rỡ trong lòng, biết này đúng là mình thiếu hụt đồ vật, xoay tay liền thu vào Tinh Giới bên trong, ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người hạ, trở lại chỗ ngồi.

Hàn Nhược Phi thấp giọng nói: “Có muốn hay không đi trước? Phát hiện lúc rời lời, phiền phức muốn nhỏ không ít.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, cuối cùng một cái món đồ đấu giá hắn hứng thú không lớn, nhất định phải giữ lại linh thạch đối phó cái kia Ngũ Linh Trường Sinh Quyết.

Lúc này gật gật đầu, nói: “Ta một người đi ra ngoài trước đi, lão ca ngươi liền lưu này. Ngươi theo ta cùng đi ra ngoài, trái lại không tiện.”

Hàn Nhược Phi kinh ngạc hạ, nói: “Ngươi thật sự không theo ta về đại lục vị diện?”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Cái kia Ngũ Linh Trường Sinh Quyết, ta thật muốn được.”

Hai người liếc mắt nhìn nhau, Hàn Nhược Phi cười khổ không thôi, nói: “Ngươi đi ra ngoài trước đi, tất cả cẩn thận.”

“Ta hiểu rồi.”

Lúc này Dương Thanh Huyền từ chỗ ngồi đứng dậy, hướng về sàn bán đấu giá ở ngoài đi đến.

Lần này liền hấp dẫn tất cả mọi người ánh mắt, đem cuối cùng một cái vật đấu giá huênh hoang đều cướp hết, trong sân trực tiếp yên tĩnh lại.

Liền ngay cả Hàn Chương đều quăng tới cười lạnh ánh mắt, suy đoán này con Bì Bì Hà kết cục.

Ps: Cầu phiếu đề cử truyện Ngũ Hành Thiên, mong anh em ủng hộ Hoàng Châu!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 666: Hổ Lang Chi Thực, Tất Cả Đều Đi Chết

“Rầm.”

Sàn bán đấu giá bốn phía, một hồi đứng lên hai mươi, ba mươi người, tất cả đều là trên mặt mang theo vẻ lạnh lùng, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, theo sát hắn rời sân. Hơn nữa cách tràng người không ngừng tăng nhanh, đều đi theo ra.

Hàn Nhược Phi nhìn Dương Thanh Huyền biến mất ở cửa bóng người, khắp khuôn mặt là vẻ ưu lo, nghĩ một hồi, cũng lập tức đứng dậy, ra buổi đấu giá.

Lầu hai quý khách trong phòng, Vũ Ảnh trầm ngâm một chút, nói: “Trương Thương, ngươi cũng đi theo, xem qua này con Bì Bì Hà người giật dây, rốt cuộc là ai.”

“Phải!” Trương Thương đáp một tiếng, cũng vội vàng ly khai.

Làm Hàn Nhược Phi ra thời điểm đấu giá, gặp được rời trường đám người kia, tất cả đều hướng về truyền tống khu vực đi.

“Hắn không ở lại đảo này trên?”

Hàn Nhược Phi sửng sốt một chút, trong lòng sốt sắng. Dương Thanh Huyền mặc dù không đi đại lục vị diện, chỉ cần lưu trên Khung Hoa Đảo, liền trên căn bản là an toàn. Có đầy đủ thời gian cùng không gian bỏ rơi những này người theo dõi, chờ phố chợ vừa kết thúc, lại nghĩ cách ly khai liền có thể, tính an toàn cũng cao vô cùng.

Nhưng vào lúc này trực tiếp truyền đưa đi, không khác nào muốn chết a!

Hàn Nhược Phi kinh hãi, vội vàng đuổi tới.

Dương Thanh Huyền khoác áo bào đen, tự mình đi trên đường, tựa hồ đối với sau lưng một đám người làm như không thấy.

Hoa Giải Ngữ hít một hơi thật sâu, nói: “Ngươi thật sự dự định động thủ?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Những con ruồi này không xử lý xong, chờ ta đập xuống Ngũ Linh Trường Sinh Quyết thời điểm, liền sẽ có nhiều hơn con ruồi lại đây. Giết những này tìm chết, cũng coi là cho những người này một hạ mã uy, để cho bọn họ dài một chút con mắt!”

Dương Thanh Huyền trong mắt xẹt qua sát khí, trực tiếp thẳng tiêu sái vào truyền tống khu vực.

“Vĩ Xà Đảo.”

Dương Thanh Huyền nộp linh thạch sau, liền biến mất ở trận quang bên trong.

“Lại đi tới Vĩ Xà Đảo, ha ha, thực sự là trời giúp ta vậy!”

Một tên võ giả ném linh thạch, hét lớn: “Nhanh, nhanh đưa ta cũng đi Vĩ Xà Đảo!”

Vĩ Xà Đảo là thứ mười sáu đảo liên cuối cùng, tiếp giáp đảo liên hải ngoại vực, kỳ thực chỉ là một bãi lẻ tẻ đá ngầm, lại không thấy tài nguyên, cũng không có ai ở.

Chỉ có làm một chút nguy hiểm nhiệm vụ, dính đến đảo liên ở ngoài hải vực thời điểm, mới có thể truyền đưa qua. Một năm đến đầu cũng khó truyền tống mấy lần.

“Vĩ Xà Đảo! Nhanh đưa ta tới!”

Một đám võ giả tràn tới, có hơn ba bốn mươi người, cấp độ thực lực không đồng đều, tất cả đều xâm nhập một cái bên trong truyền tống trận.

Cái kia phụ trách truyền tống người đều ngây dại, thầm nghĩ: “Làm khó Vĩ Xà Đảo phát hiện bảo vật gì hay sao?”

Ở chiều sâu hoài nghi hạ, khởi động truyền tống trận, đem các loại người toàn bộ đưa qua.

…

Ở một mảnh lẻ tẻ rặng đá ngầm trung ương, có một khối tương đối lớn nham thạch, mặt trên chính là Vĩ Xà Đảo truyền tống trận vị trí.

Một đạo trận quang vọt lên, Dương Thanh Huyền liền từ trong đó hiển hiện ra.

Rặng đá ngầm bốn phía, liên miên mấy ngàn hải lý, mênh mông vô bờ, cũng không thấy cái khác hòn đảo.

Một lát sau, trận pháp kia bên trong trận quang lại lóe lên, một đám người từ bên trong truyền đưa ra.

“Ha ha, Thiên Đường có đường ngươi không đi, Địa ngục không cửa ngươi xông tới!” Một tên võ giả mừng như điên, định nhãn gặp được Dương Thanh Huyền liền sừng sững ở xa xa một khối rặng đá ngầm trên, hai tay ôm ngực, lạnh lùng nhìn của bọn hắn.

Có hơn mười người trong nháy mắt liền vọt tới, một hồi đưa hắn vây nhốt, chỉ lo hắn chạy như vậy.

Nhưng cũng cũng không có thiếu người cảnh giác nhìn bốn phía, dù sao Dương Thanh Huyền hành vi hết sức khác thường, không hợp tình lý, nhất định phải cẩn thận mới là tốt.

“Ngu xuẩn vật, đem Hải Hồn Thạch cùng tiểu Vạn sét từ quang bàn giao ra đây, còn ngươi nữa trên người tất cả linh thạch, một cái không lưu, cố gắng còn có cơ hội sống sót!”

Một tên Toái Niết sơ kỳ võ giả, trên mặt mang một cái vết đao, sát khí lẫm liệt quát lên.

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Các ngươi nhiều người như vậy, ta cho ai đây?”

Người võ giả kia châm chọc nói: “Ha ha, ngươi là muốn kích đem chúng ta, để cho chúng ta tự giết lẫn nhau sao? Như vậy ngây thơ thủ pháp, không cảm thấy mặt đỏ sao?”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Đối phó các ngươi, cần ta kích tướng sao?”

Hắn lấy ra một cái túi đựng đồ, sau đó đem tiểu Vạn sét từ quang bàn lấy ra, ngay ở trước mặt tất cả mọi người mặt nhét vào trong bao trữ vật, cao giọng nói: “Hải Hồn Thạch cùng tiểu Vạn sét từ quang bàn liền ở ngay đây mặt, cùng với ta toàn bộ tài sản, cùng 30 tỉ linh thạch.”

Nói, liền hướng người võ giả kia ném tới.

Người võ giả kia hai mắt sáng ngời, nhất thời cười lớn đưa tay chộp một cái, “Ha ha!” Đem túi chứa đồ thu hút trong lòng bàn tay, sau đó hai chân hướng về trong nước biển một chút, liền bay vọt lên, hóa thành một vệt sáng hướng về xa xa bỏ chạy.

“Triệu Bình, có bản tọa ở, ngươi đã nghĩ dễ dàng như vậy ly khai, đây không phải là khinh bỉ bản tọa, căn bản là không có đem bản tọa để vào mắt sao?”

Một đạo băng hàn triệt cốt thanh âm ở trên mặt biển vang lên, nước biển không có dấu hiệu nào liền tự mình phân chia mở, vô số gợn sóng bỗng dưng hiện ra, đem nguyên bản yên tĩnh mặt biển quấy rầy.

“A!”

Vừa bay ra mấy ngàn trượng xa Triệu Bình, một tiếng hét thảm liền từ không trung ngã xuống, cả người bị chém thành hai nửa.

Sau đó một tên ông lão áo xám ở nước biển trên xuất hiện, đạp sóng lớn đi, đem Triệu Bình trên người túi chứa đồ toàn bộ cầm tới.

Ông lão kia sắc mặt cổ đồng, toàn bộ thân hình cứng ngắc kiên cường, gầy khô như que củi, không sai khí tức nhưng là sâu không lường được, càng hai mắt trợn tròn, thần quang nhấp nháy, ánh mắt chuyển động hạ, liền có uy hiếp bát phương chi lệ khí.

“Chi! Là không Ảnh Đao Ngụy Vân Tử!”

Có tên võ giả một hồi kêu sợ hãi, sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch.

“Ngụy Vân Tử, hắn dĩ nhiên cũng tới!”

Trên mặt biển võ giả, ở nhận ra người này sau, đều là hiện lên vẻ kinh sợ.

Một người cả kinh nói: “Nghe nói hắn vốn là đảo liên chủ điều khiển, bởi vì giết người như ngóe, đem quản lí bên trong mấy cái hòn đảo toàn bộ tàn sát sạch, vì lẽ đó bị Dạ Hậu trách phạt, phế bỏ chủ điều khiển chức vụ. Kẻ này nhưng là Toái Niết tột cùng tồn tại a.”

“Xì!”

Một đạo ánh đao ở trên mặt biển thổi qua, nói chuyện cái kia đầu của người ta trực tiếp bay ra, một cột máu như trào, phun hướng thiên không.

“Chi!”

Trong nháy mắt tất cả mọi người đều câm như hến, lại không ai dám hé răng.

Ngụy Vân Tử tràn ngập tà khí chính là con mắt nhất chuyển, gằn giọng nói: “Nếu mọi người hữu duyên gặp nhau ở đây, không bằng tập thể đi chết đi!”

Nói, bóng người hơi động, liền bắn ra từng vầng sáng lớn mang, hướng về mọi người che chở đi qua.

“Xì! Xì!”

Tia sáng kia cắt ra mặt biển cùng không gian, trình bạo vũ lê hoa giống như tản ra.

“A! A!”

Trên mặt biển một hồi vang lên tảng lớn tiếng kêu thảm thiết, không ít người trong nháy mắt thân thủ chia lìa, tuôn ra từng mảng từng mảng dòng máu, tiên rơi vào trong nước, nhiễm Thành Hồng sắc.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, lúc này giơ tay lên, một mảnh kiếm giới hiện ra, chặn ở trước người!

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Mấy đạo ánh đao đánh vào kiếm giới trên, chấn động đến mức hắn lui lại mấy bước, đem sức mạnh từ hai chân hạ tan mất, đạp nước biển tạo nên gợn sóng.

“Ngụy Vân Tử, hơi quá đáng đi!”

Một đạo vang vọng tiếng quát truyền đến, đem tất cả mọi người kêu thảm thiết toàn bộ ép xuống, đồng thời nước biển “Rầm” mổ một cái mở, từ bên trong dâng lên một đạo to lớn rồng nước, thân thể không ngừng kết băng, hướng về Ngụy Vân Tử ép đi.

Ngay ở cái kia rồng nước phía trên, một người đàn ông tuổi trung niên hai tay kết ấn, trên mặt mang theo vẻ lạnh lùng, đứng lơ lửng trên không, khẽ mắng: “Băng Long Ngâm!”

Ps: Cầu phiếu đề cử truyện Ngũ Hành Thiên, mong anh em ủng hộ Hoàng Châu!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 667: Hỗn Chiến, Xung Đột Gia Tăng

To lớn băng long từ trong nước biển vọt lên, đồng thời đem ngàn trượng bên trong nước biển toàn bộ đông lại, Ngụy Vân Tử ánh đao bỗng chốc bị áp chế, cái kia băng long mở cái miệng rộng, rít gào mà xuống.

“Hừ, Tần Thiên Nghiêu, ngươi chừng nào thì cũng có hướng về ta xuất thủ tư cách?”

Ngụy Vân Tử cười lạnh một tiếng, cơ thể hơi loáng một cái, tảng lớn ánh đao ở trên người hoảng hốt bất định, sau đó nhấc vung tay lên, một đạo to lớn ánh đao hóa ra, lăng liệt như tuyết, chém bay đi!

“Rầm!”

Cự Long dưới cổ, trực tiếp bị chém thành hai đoạn, ánh đao xu thế không giảm, ở trên không bên trong loáng một cái, liền chém về phía Tần Thiên Nghiêu.

Tảng lớn bị đông lại nước biển “Ào ào ào” vỡ vụn, toàn bộ trên mặt biển tất cả đều là phá băng.

Tần Thiên Nghiêu biến sắc, một tay hóa chưởng, hướng về đao mang kia vỗ tới, một cái tay khác bấm quyết, điểm hướng về cái kia gãy lìa băng long đầu, quát lên: “Bạo nổ!”

“Ầm ầm!”

Băng long cự đầu mổ một cái nứt ra, hóa thành vô số sắc bén mảnh vỡ, bao phủ hạ xuống.

Ngụy Vân Tử sầm mặt lại, hai tay ở trước người tạo thành chữ thập, một mảnh hồn chỉ từ trên người bay lên, hóa thành một thanh to lớn bảo đao, “Người là dao thớt!”

Đao kia nhìn thấy được nặng vô cùng, hàn quang lạnh lẽo, trên sống đao có chín cái to lớn viên hoàn, nắm chuôi nơi như cự mãng quay quanh, tỏa ra yêu dị sát khí.

“Rầm!”

Bốn phía nước biển ở đó bảo đao sát khí hạ, bị mạnh mẽ tách ra. Vô số Băng chi mảnh vỡ đánh vào trên thân đao, tất cả đều hóa thành nước, trong nháy mắt bốc hơi lên.

Dương Thanh Huyền trong lòng thất kinh, “Thật là mạnh sát khí!”

Xung quanh lông mày nhẹ nhàng cau lại hạ, túi đựng đồ kia bây giờ đang ở Ngụy Vân Tử trong tay, muốn cướp đoạt lại sợ là phải bỏ ra cái giá không nhỏ.

Nhưng nếu hạ quyết tâm đến Vĩ Xà Đảo, liền tự nhiên không sợ giá cao.

Giờ khắc này, Tần Thiên Nghiêu một chưởng cũng vỗ vào cái kia đánh chém đi ánh đao trên, đem ánh đao đập vỡ tan, hóa thành đầy trời tinh mang, điểm điểm tản đi. Chính hắn cũng bị Lực đạo phản chấn xa mấy chục trượng.

Trên mặt biển một hồi yên tĩnh hạ xuống, vô số phá toái băng nổi ở trên mặt nước, dần dần hòa tan.

Ngoại trừ Ngụy Vân Tử cùng Tần Thiên Nghiêu đối lập ở ngoài, còn có cái khác mấy chục tên võ giả, tất cả đều đứng ở Vĩ Xà Đảo rặng đá ngầm trên, một mặt khó coi, có chút mộng bức dạng.

Hai người này đều là Toái Niết đại viên mãn, cái kia Ngụy Vân Tử càng là đỉnh cao tồn tại, mặc dù có chỗ tốt, sợ cũng không tới phiên bọn họ.

“Ha ha, đùa hết sức sung sướng a. Tần Thiên Nghiêu, có phải là tự cho là vọt tới Toái Niết đại viên mãn, liền có tư cách theo chúng ta ngồi ngang hàng với?”

Chỉ thấy trên truyền tống trận, bỗng nhiên có tảng lớn lôi đình nổ vang, như ngân xà cuồn cuộn, lít nha lít nhít. Cổ tay lớn bằng sấm sét bắn nhanh ở trên mặt biển, nổ lên bọt nước như sóng.

Ở sóng nước tan hết sau, một nam tử hiện thân ra, đem cái kia chút lôi đình toàn bộ thu về trong cơ thể.

http://truyencuat u i.net/

Người kia vóc người cao gầy, sinh một tấm cái xỏ giầy mặt, có vẻ như trung niên, bộ một thân xốc nổi kim ngân nhị sắc bào phục, giống như một nhà giàu mới nổi giống như. Không sai nhưng khí tức mạnh mẽ, khiến người ta không dám khinh thường.

“Mạnh Lâm Chiếu!”

Ngụy Vân Tử cùng Tần Thiên Nghiêu đều là biến sắc mặt, có chút khó coi.

“Mạnh Lâm Chiếu?! Hắn không phải đảo liên phó ty sao? Làm sao cũng tới cướp đồ?” Lập tức có võ giả kinh hô lên.

“Đảo liên phó ty lại sao, ai quy định không cho cướp? Đổi lại là ta, mắt gặp một chiếc Bì Bì Hà ôm Kim Nguyên bảo, dù cho ta là chủ điều khiển cũng tới cướp.” Một người khác phản bác.

Ngụy Vân Tử lạnh lùng nói: “Mạnh Lâm Chiếu, ngươi cũng thực sự là cần thể diện a, thân là thứ ba mươi ba đảo liên phó ty, công mở cướp giật vật đấu giá, tựa hồ phạm huý đi? Sẽ không sợ Biển Đen hình phạt gia tăng trên người sao?”

Mạnh Lâm Chiếu biến sắc mặt, lập tức một vung tay áo, liền có sấm sét ở trên người lưu động, bắt đầu cười hắc hắc, “Ngụy Vân Tử, ngươi đừng vội làm ta sợ. Ngươi con mắt kia nhìn thấy ta cướp vật đấu giá? Ta chỉ là đúng dịp đi ngang qua ở đây, thấy các ngươi nhiều người như vậy bắt nạt một chiếc Bì Bì Hà, gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ thôi.”

“Ta nhổ vào!”

Ngụy Vân Tử mắng: “Nói như vậy, ngươi ngược lại là thấy việc nghĩa hăng hái làm, tràn đầy chánh năng lượng?”

Mạnh Lâm Chiếu mặt không đổi sắc gật đầu, nói: “Chính là.”

Mặc kệ thế nào, cái này gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ góc độ nhất định phải đứng vững vàng, bằng không quên người miệng lưỡi, một khi bị hữu tâm nhân lợi dụng, tọa thật chính mình cướp vật đấu giá, vậy là phiền toái lớn.

Đột nhiên, một đạo dữ tợn âm thanh ở truyền tống trận bầu trời vang lên, “Ha ha, Mạnh Lâm Chiếu, ngươi mấy năm qua công lực đại tiến a, da mặt này đủ để ngăn trở Thiên Vị cường giả một kích.”

Chỉ thấy trên truyền tống trận trận làm vinh dự lượng, một cái thân ảnh khôi ngô từ đó đi ra. Có tới mười cao một, hai thước, phanh ngực lộ nhũ, hai biên xương sườn nơi càng cá sống mang cá. Mà sau lưng có kỳ, sắc mặt hung thần ác sát, như là người cá bên trong Sa Nhân.

“Cá mập hổ tộc Ba Long!”

Một tên võ giả kinh hô lên, đột nhiên hít một hơi khí lạnh.

Trên hải đảo một mảnh kinh hãi âm thanh, cũng không nhịn được lùi về sau, tựa hồ đối với người này vô cùng sợ hãi.

Ngụy Vân Tử, Tần Thiên Nghiêu, Mạnh Lâm Chiếu ba người cũng là lần lượt đổi sắc mặt.

Hơn nữa ba người nhìn chằm chằm cái kia truyền tống trận, trong lòng một trận hối hận, đã sớm nên đem truyền tống trận này hủy diệt, miễn cho không ngừng có người lại đây.

Từ nhóm đầu tiên hơn năm mươi người lại đây, đến hiện tại đã tới mấy tốp, toàn bộ hải Đá san hô liên phụ cận, tụ tập hơn hai trăm người.

Ba Long chuông đồng kia một loại con ngươi xoay chuyển hạ, tiện tay vung lên, một đạo kình khí đánh ra, “Oanh” một tiếng đánh vào trên truyền tống trận, đem nổ nát tan.

Này mọi người một cái càng là đổi sắc mặt.

Truyền tống trận hủy, trong thời gian ngắn ai cũng đi chưa xong. Gần nhất một toà nắm giữ truyền tống trận hòn đảo, phi hành quá khứ cũng phải bảy, tám nhật quang cảnh.

“Khà khà.” Ba Long cười gằn một tiếng, tiện tay trảo một cái, một thanh màu đỏ thẫm tam xoa kích liền xuất hiện ở trong tay, sau đó ánh mắt lạnh như băng quét qua trong biển, liếm môi một cái.

Mạnh Lâm Chiếu mặt âm trầm, khiển trách: “Ba Long, ngươi tới xem náo nhiệt gì?!”

“Náo nhiệt? Không không, ta người này luôn luôn không thích náo nhiệt, ta chỉ thích linh thạch. Bởi vì linh thạch có thể mua tất cả mọi thứ.”

Ba Long liếm môi một cái, giơ lên tam xoa kích, chỉ vào mọi người, nói: “Bất quá ta người này hết sức sáng suốt, mặc dù ái tài, nhưng cũng không tham. Cái kia Bì Bì Hà đồ vật, Hải Hồn Thạch cùng tiểu Vạn từ Lôi Quang bàn cho ta, còn dư lại ta lấy thêm một nửa là được rồi.”

Chúng gương mặt của người toàn bộ đều đen kịt lại, cái này còn không tham?

Ngụy Vân Tử cười lạnh nói: “Cái kia Bì Bì Hà có thể cho ngươi, vốn là các ngươi Hải tộc người, mang về đi. Còn những thứ đó, với ngươi một khối linh thạch can hệ cũng không có.”

Ba Long “Ồ” một tiếng, bình tĩnh nói: “Lời của ngươi nói là thật sao? Thật sự trải qua ngươi cái kia nhỏ hẹp mà ngây thơ đầu óc?”

“Ta Nhân tộc đầu óc tuy nhỏ, nhưng bên trong đựng cũng đều là trí tuệ a, không giống các ngươi Hải tộc, từng cái từng cái đẩy đại não cửa, đựng không phải nước chính là cứt!”

Ngụy Vân Tử cười lạnh châm biếm lại, sau đó thấp giọng hướng về Mạnh Lâm Chiếu cùng Tần Thiên Nghiêu nói: “Trước tiên liên thủ giết này ngu xuẩn vật, chúng ta lại chia đồ. Dù sao không phải chủng tộc ta, không thể cộng sự.”

“Được!”

Hai người khác lập tức đáp ứng.

Thứ nhất là chủng tộc khác biệt, thứ hai Ba Long xuất hiện cũng cho bọn hắn áp lực cực lớn.

Dù sao mảnh này Biển Đen, vốn là Hải tộc lãnh địa, Nhân tộc tuy rằng phồn vinh hưng thịnh, nhưng nói cho cùng, vẫn là chiếm cứ địa bàn của người ta. Vì lẽ đó giữa hai tộc, mặc dù không có rõ ràng xung đột, nhưng cũng không phải là quá hòa hợp.

Ps: Cầu phiếu đề cử truyện Ngũ Hành Thiên, mong anh em ủng hộ Hoàng Châu!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 668: Đầu Hàng Sỉ Nhục, Chỉ Đùa Một Chút

“Ha, ta liền biết sẽ là như thế này. Trên thực tế, bản tọa một khối linh thạch cũng không có ý định để cho các ngươi mang đi, dù sao Nhân tộc quá tham lam không biết chừng mực, cũng là nên cố gắng giáo huấn thu thập các ngươi một chút, để cho các ngươi biết, này Biển Đen chủ nhân chân chính là ai!”

Ba Long dữ tợn nghiêm mặt, khóe miệng răng nanh lồi đi ra, cả người nổi lên sát khí.

Mặt biển ở dưới chân hắn kích chấn lên đến, từng vòng ra bên ngoài khuếch tán đi, phóng xạ phạm vi thẳng tới ngàn trượng xa, tự trăm trượng nơi chính là nhấc lên sóng lớn ngất trời, dường như một hồi ngập đầu tai nạn trên biển.

Hơn 100 Nhân tộc đều hoàn toàn biến sắc, dồn dập nghĩ thầm: “Kẻ này điên rồi sao? Muốn cùng chúng ta có Nhân tộc khai chiến?”

Dương Thanh Huyền cũng là lộ ra vẻ kinh ngạc, hắn còn nhớ mới tới Biển Đen thời điểm, con kia huyết Hỏa Thiềm Thừ, lấy một địch ba, đánh chết ba tên bố trí mai phục cùng cấp. Đây cũng là động vật biển ở trong đại dương uy năng.

Mà Hải tộc người mạnh như thế nào, hắn còn chưa bao giờ từng trải qua.

Nhưng thấy Ngụy Vân Tử ba trên mặt người vẻ ngưng trọng, cùng với một mình hắn dám khiêu chiến hơn trăm người, sợ tất nhiên là kinh thiên động địa!

Ở nơi này cũng vậy song phương giằng co thời điểm, Ba Long đột nhiên nhếch miệng nở nụ cười, hắc tiếng nói: “Phàm là có giao ra toàn bộ gia sản giả, ta có thể để hắn an toàn ly khai.”

Tất cả mọi người là nhíu mày lại, có mấy người dao động.

“Ta mong muốn giao ra toàn bộ gia sản, để ta đi.”

Một tên Luân Hải sơ kỳ võ giả, có chút sợ, trước tiên gọi ra, đem trên người mấy túi trữ vật lấy ra, nâng ở trong tay.

“Ta cũng mong muốn.”

“Ta, còn có ta.”

Lại có mấy người đứng dậy, lấy ra toàn thân gia sản, một bộ cầu sinh dáng vẻ.

“Ai.” Không ít người thở dài, liên tiếp lấy ra túi chứa đồ, đứng dậy.

Mặc dù trận này đại chiến kinh thiên động địa bọn họ không tham dự, cũng không nắm chắc ở vài tên Toái Niết cường giả tối đỉnh dưới chém giết cầu sinh, không bằng hao tài tiêu tai, mới là thượng sách.

Một hồi có hơn ba mươi người đều tỏ thái độ, dồn dập dâng lên túi chứa đồ.

“Ha ha, rất tốt, thật biết điều, hết sức nghe lời, bản tọa hết sức vui mừng.”

Ba Long cười lớn không ngớt, cái kia xấu xí ngũ quan thư giãn ra, làm cho người ta một loại hết sức cảm giác buồn nôn, làm người ta sinh chán ghét.

“Các ngươi có thể đi!”

Ba Long vồ giữa không trung, cái kia hơn ba mươi người túi chứa đồ đều bị hút vào trong lòng bàn tay, xoay tay cất đi, sau đó một bộ hài lòng dáng vẻ, phất phất tay.

Cái kia hơn ba mươi người đều là giận dữ và xấu hổ không ngớt, hướng về dị tộc người thấp đầu, là một kiện cực kỳ khuất nhục sự tình, chịu đến mặt khác hơn một trăm người khinh bỉ, như có gai ở sau lưng.

Nhưng thực lực nhỏ yếu, thì có biện pháp gì đây? Cũng không thể biết rõ phải chết, còn mạnh hơn xanh tại này đi, như là tính mạng cũng bị mất, còn nói cái gì tiền tài, cái gì tôn nghiêm?

Hơn ba mươi người tất cả đều hạ thấp xuống đầu, hướng về xa xa bay đi.

Tất cả mọi người đều lẳng lặng nhìn, có lộ ra vẻ khinh bỉ, nhưng càng nhiều hơn nhưng là sắc mặt bình tĩnh.

Đột nhiên, nước biển trên nhộn nhạo lên vô số sóng gợn, toàn bộ trên mặt biển giống như là muốn sôi trào giống như vậy, vô số hơi nước chưng bốc lên. Cái kia vừa mới vừa rời đi hơn ba mươi người, như là tiến nhập một cái lớn lao tù lớn.

“Xảy ra chuyện gì?!”

Một người lớn tiếng kinh ngạc thốt lên, về xoay người, chỉ thấy trong hư không một cái to lớn Ảnh Tử, ngoại hình giống cá heo giống như vậy, nhưng có hai màu trắng đen, đồng thời vây lưng rất cao, như đao đứng thẳng.

Chính là Ba Long bản thể bóng mờ, cả người đầy rẫy giết hại lệ khí.

“Đại nhân ngươi...!”

Một đám người hoảng rồi, vội vàng kêu lên: “Không phải đáp ứng cho xuất gia làm liền thả chúng ta đi sao?!”

“Ha? Tha các ngươi đi? Bản tọa chỉ là với các ngươi nói chuyện đùa, các ngươi làm sao lại tưởng thật? Ha ha ha ha, một chút hài hước cảm giác cũng không có a, chỉ các ngươi loại rác rưởi này, còn muốn mạng sống? Ha ha ha ha, quá trêu chọc, cười chết ta rồi!”

Ba Long phình bụng cười to, trong mắt hung mang lộ, bắn thẳng đến ra hai đạo châm chọc hàn quang.

Một đạo to lớn vô hình xiên ảnh từ Ba Long trong tay bổ ra, ở trên không bên trong biến ảo thành trăm trượng dài rộng, thẳng xiên mà đến!

Bầu trời cùng mặt biển trong nháy mắt bị xé nứt, to lớn tam xoa quang ảnh chém vào cái kia một vùng không gian, “Ầm ầm” một tiếng, hết thảy võ giả ở trong tiếng kêu gào thê thảm bị đánh bay, nhưng tất cả đều bị vắt tan tành, triệt để bị chết!

“Ầm! Ầm!”

Lượng lớn tàn Chi đoạn Thể rơi vào trong nước, rặng đá ngầm bốn phía bị nhiễm ra nhàn nhạt màu đỏ.

“Đây chính là Nhân tộc a, ha ha ha ha!”

Ba Long khinh miệt cười ha hả, sau đó cái kia ánh mắt trào phúng, nhìn chằm chằm còn thừa lại hơn một trăm người.

Ngụy Vân Tử ba người sắc mặt trắng bệch, Ba Long vừa nãy cái kia một chiêu công kích, tuy rằng bọn họ cũng có thể làm được, nhưng chắc chắn sẽ không như vậy ung dung.

Một hồi chém giết hơn ba mươi người sau, còn như vậy tinh lực dồi dào, giống như là căn bản không động lực gì.

Dương Thanh Huyền cũng là hoảng sợ không thôi, hơn nữa hắn rõ ràng cảm nhận được, Ba Long thi triển tuyệt đối không phải chân lực, mà là nguyên lực, hoàn toàn ỷ vào thân thể cường hãn, nghiền ép cái kia hơn ba mươi người.

Vừa nãy cái kia hổ kình bản thể tuôn ra, liền đem nguyên lực thả ra ngoài, cực kỳ đáng sợ.

Còn lại trăm người càng là sợ đến liên tiếp lui về phía sau, tất cả đều tránh sang Ngụy Vân Tử ba người phía sau, hoàn toàn lấy ba người bọn họ dẫn đầu.

Này biển rộng mênh mông vô bờ, tức thì biết rõ phương hướng, cũng tuyệt đối không thể từ một đầu hổ kình trong tay chạy trốn.

“Ba Long, ngươi nói không giữ lời, cầm người ta gia sản, còn muốn lấy tính mạng người ta, làm thật vô liêm sỉ đến cực điểm!” Tần Thiên Nghiêu trên mặt hàn tinh điểm điểm, chỉ vào hắn nổi giận nói.

“Ha ha, nói không giữ lời?”

Ba Long khinh thường cười nhạo: “Rõ ràng là các ngươi Nhân tộc rất sợ chết, nhát như chuột, mất mặt xấu hổ, một chút cốt khí chưa từng, hiện tại ngược lại trách ta?”

Mạnh Lâm Chiếu lạnh giọng nói: “Cùng này loại cầm thú nói thêm cái gì? Mọi người cùng nhau ra tay, chém giết hắn!”

Nói, liền nhảy lên một cái, bóng người như điện xẹt qua mặt nước, trên biển càng từng vòng điện văn tản ra. Không ngừng có hồ quang bắn ra đi, đánh nước biển “Ầm ầm” nổ tung.

Tần Thiên Nghiêu cùng Ngụy Vân Tử liếc mắt nhìn nhau, đồng thời quát lên: “Ra tay!”

Tốc độ của hai người không có Mạnh Lâm Chiếu nhanh, nhưng cũng thân như lợi mũi tên, ở trên mặt nước hóa ra hai đạo sóng gợn, hướng về Ba Long phương hướng chạy tới.

Ba đại cường giả liên thủ, mặc dù là Ba Long cũng không dám khinh thường, sắc mặt chìm xuống, tầng tầng hừ một tiếng, cá mập hổ bóng mờ lần thứ hai hiện ra, trong tay tam xoa kích súc thế đánh ra, “Hổ cướp!”

“Ầm ầm!”

Đáng sợ kình khí đồng thời chém về phía ba người, ở ngàn trượng trong vùng biển, đồng thời chịu đến cái kia hổ kình hư ảnh trấn áp, càng là có cường đại xiên kích cắn giết lực lượng, hóa thành cuồng bạo sóng thần, ở phía trước trời đất xoay vần.

“Oành!”

Sóng thần một đạo điện lưu kích. Bắn ra, đem kình khí đánh nát, trong nháy mắt chạy đến Ba Long trước mặt, lạnh giọng nói: “Ngu xuẩn vật, đi chết đi!”

Trong hai tay hắn nắm sấm sét, hóa ra một cây dài hơn một trượng Lôi chi chiến thương, đi về phía trước đâm tới.

“Ầm!”

Ba Long dùng tam xoa kích một ngăn hồ sơ, đồng thời hét lớn một tiếng, cường đại hổ kình lực lượng áp bách xuống, “Ầm” một tiếng đem cái kia Lôi chi chiến thương nghiền nát.

Mạnh Lâm Chiếu hoảng hốt, chỉ cảm thấy một luồng khó có thể địch nổi kình khí phả vào mặt, gấp vội vàng hai tay ở trước người hóa ra một cái điện khiên, “Ầm ầm” ngăn trở cái kia cự lực, bị đánh bay mấy trăm trượng xa, phun ra một ngụm máu đến.

Ps: Cầu phiếu đề cử truyện Ngũ Hành Thiên, mong anh em ủng hộ Hoàng Châu!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 669: Lấy Một Địch Một Trăm, Thừa Dịp Cháy Nhà Hôi Của

Nhưng vào lúc này, lấy Ba Long phía trước trăm trượng nơi làm trung tâm, toàn bộ biển rộng không ngừng ngưng tụ, hết thảy sóng to gió lớn trong nháy mắt đông thành tác phẩm nghệ thuật, toàn bộ ba động mặt biển, một hồi hóa thành ngàn nhận băng sơn!

“Nát tan băng bụi!”

“Ầm ầm!”

Đất rung núi chuyển, mảng lớn Băng Tinh phá nát, theo một tiếng quát mắng, Tần Thiên Nghiêu thân ảnh ở màu trắng huyễn quang bên trong lóe lên, một luồng hủy thiên diệt địa năng lượng thật lớn, điên cuồng đè xuống.

Ba Long cả người chấn động, đem trên người tầng băng toàn bộ đập vỡ tan, sau đó hét lớn một tiếng, tam xoa kích đưa ngang trước người, hóa ra một cái hình tròn tròn.

“Ầm ầm!”

Thừa nhận rồi kinh khủng một đòn, dù hắn thân thể to lớn, cũng không nhịn được lùi về sau, mỗi một lần đều sẽ tầng băng dẫm đến nát tan, nổ ra to lớn cột nước.

“Người là dao thớt!”

Ngay ở Tần Thiên Nghiêu xuất thủ trong nháy mắt, Ngụy Vân Tử cũng bóng người lóe lên, người đao hợp nhất, từ trời cao trên thẳng chém mà xuống!

“Rầm!”

Tất cả tầng băng ở trong nháy mắt này toàn bộ phá nát.

“Hổ Thứ!”

Ba Long con ngươi một hồi trợn trừng, bắn ra hai đạo hung ác ánh sáng, vây lưng một hồi nổi gồ lên, cầm lấy tam xoa kích cuồng kích đi tới!

“Ầm ầm!”

Đao hồn phá nát, tam xoa kích cũng một hồi đột nhiên nổ tung.

Hai bóng người đều phun ra một ngụm máu đến, hướng về phía sau bay ngược. Chỉ có điều Ba Long thân thể to lớn, không có lui bao xa, đứng ổn định, cuồng bạo rống to, đem nước biển gây nên từng đạo từng đạo sóng lớn, hướng về trên người mọi người đánh tới.

Ngụy Vân Tử nhưng là bay ngược mấy trăm trượng xa, sắc mặt tái nhợt, liền phụt ra mấy cái huyết, khí tức rơi xuống lợi hại. Hắn tụ tập toàn bộ hồn lực một đao, sau khi vỡ vụn trực tiếp chấn thương ngũ tạng lục phủ.

Ba tên Toái Niết tột cùng cường giả liên thủ, vẫn như cũ rơi xuống hạ phong.

Mặt khác trăm tên võ giả, tất cả đều là đổi sắc mặt, sợ đến trong lòng run sợ.

“Không cần sợ! Hắn đã bị thương, chúng ta có hơn trăm người, liên thủ lại, đừng nói một đầu cá mập hổ, coi như là trở lại mười đầu cũng phải quỳ xuống!”

Mạnh Lâm Chiếu thở một hơi, trên người tia điện lần thứ hai tăng mạnh, hóa ra dài thương nơi tay bên trong, quát lên: "Tất cả mọi người theo ta lên!" Trước tiên hóa thành một đạo điện lưu, hướng về cái kia Ba Long phi đâm đi qua.

Có người dẫn đầu, cái kia hơn trăm tên võ giả cũng lấy dũng khí, bọn họ lúc trước không có lựa chọn đầu hàng, liền đã làm xong đánh một trận dự định. Tuy rằng Ba Long sức mạnh vượt qua bọn họ dự tính, nhưng giờ khắc này dù sao bị thương, làm sao không có khả năng gánh vác được nhiều người như vậy liên thủ.

Ngay sau đó khí thế đại thịnh, tất cả đều bùng nổ ra cực đại chiến ý, xung phong đi tới!

"Hải tộc ngu xuẩn vật, nhường ngươi mở mang kiến thức một chút chúng ta Nhân tộc lợi hại!" Trước bị Ba Long ngôn ngữ cùng về mặt thực lực nhục nhã, giờ khắc này tất cả đều đem lửa giận bộc phát ra, tiếng mắng chửi không ngừng.

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, trầm tĩnh lại. Mỗi khi ứng chiến thời điểm, hắn so với bình thường phải tĩnh táo nhiều.

Hoa Giải Ngữ trầm giọng nói: "Ngươi có nắm chắc không?"

Dương Thanh Huyền thở ra một hơi, nói: "Không biết, vật này tuy là Toái Niết đỉnh cao, nhưng dù sao tại đại hải thượng, lớn bao nhiêu tiềm năng, ai cũng không rõ ràng. Xem trước một chút này một trận thế tiến công, ta tùy thời mà phát động, nắm lấy cơ hội cho hắn một đòn trí mạng."

Hoa Giải Ngữ nói: "Hừm, ngươi lần này đi quá hiểm. Bất quá lấy thực lực của ngươi, coi như không giết nổi, chí ít cũng có thể chạy thoát, chỉ là đáng tiếc cái kia tiểu Vạn sét từ quang bàn cùng 30 tỉ linh thạch."

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Từ quang bàn sẽ không thiếu, linh thạch càng là một khối cũng sẽ không thiếu.” Ánh mắt của hắn xoay qua chỗ khác, nhìn đang ở phía xa điều dưỡng Ngụy Vân Tử.

Giờ khắc này Ngụy Vân Tử bị thương, hơn nữa khí thế rơi xuống lợi hại, Dương Thanh Huyền đánh giá hạ, chỉ cần mình chăm chú nhìn, hắn là tuyệt đối không thể trốn.

Hiện tại trong sân tai họa ngầm lớn nhất vẫn là Ba Long, chớ nhìn hắn bị thương, nhưng Hải tộc ở đại trên biển, có thể phát huy ra được tiềm năng không thể đánh giá.

Giờ khắc này ở hơn trăm người dưới sự vây công, còn có Mạnh Lâm Chiếu mang đầu, đều không rơi vào hạ phong.

“Làm sao có khả năng? Này cái gì đã bị thương, làm sao có khả năng gánh vác được nhiều người như vậy liên thủ?”

Mạnh Lâm Chiếu cũng là càng đánh càng đau lòng, trong hơn trăm người này, Toái Niết cảnh cũng có hơn mười cái, còn lại Tam Hoa cùng Luân Hải cảnh, tuy nói có cảnh giới hồng câu, nhưng dù sao nhiều người a, làm sao có khả năng không đè ép được một tên Toái Niết đỉnh cao? Huống hồ chính mình cũng là Toái Niết đỉnh cao a!

Càng nghĩ càng bốc lên mồ hôi lạnh, tựa hồ có gì đó không đúng.

đọc truyệｎ ở http://truyeｎcuatui

.net/ “Ngươi cũng phát giác sao?”

Ba Long khuôn mặt trở nên âm trầm, trong đôi mắt một hồi nổ bắn ra sát khí!

Mạnh Lâm Chiếu hút một cái hơi lạnh, ngạc nhiên thất thanh nói: “Ngươi...!”

Liền ở phía xa ngắm nhìn Dương Thanh Huyền, cũng là con ngươi co rụt lại, tựa hồ phát hiện cái gì, kinh hãi nói: “Đây là...”

Chỉ thấy Ba Long trên người nổi lên biến hóa cực lớn, không chút nào suy nhược dấu hiệu, trái lại càng chiến càng hăng, không ngừng có tu vi hơi thấp võ giả tại chỗ bị đánh chết, đánh bay ra ngoài.

“Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?!”

Dương Thanh Huyền tâm trạng ngạc nhiên, tâm niệm thay đổi thật nhanh, nhưng không nghĩ ra cái như thế về sau.

Đột nhiên, một đạo dữ tợn âm thanh tại người biên vang lên, “Tiểu tử, trên người nhất định còn có thứ tốt đi, lấy ra hết!”

Dương Thanh Huyền chuyển đầu nhìn tới, là một tên Luân Hải đại viên mãn võ giả, đang hung tợn theo dõi hắn, “Ta cũng không tin ngươi thành thật như thế, sẽ đem toàn bộ gia sản lấy ra. Sợ là trên người còn có giấu đi có không ít thứ tốt, mau mau cho ta!”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Tất cả mọi người ở anh dũng chém giết, ngươi một người ở đây muốn kiếm lợi, như vậy thật sự được không?”

“Chớ cùng ta phí lời! Bọn họ chém giết liên quan gì đến ta? Ta chỉ muốn cầm linh thạch đi nhanh lên, nhanh đem thứ tốt cho ta!” Người võ giả kia hai mắt đỏ chót, hầu như muốn nhào tới.

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Có thể, thứ tốt thật nhiều, chính mình tới lấy.”

“Ha ha, muốn chết!”

Người võ giả kia nanh cười vài tiếng, đằng đằng sát khí đi lên phía trước, lạnh giọng nói: “Nếu muốn ta tự mình tới nắm, ta liền không ngại liền đầu của ngươi cũng cùng nhau lấy!”

Phải biết Bì Bì Hà bộ tộc cơ hồ không có địa cấp bên trên, coi như tu luyện đến cực hạn, trở thành một tộc tộc trưởng, cũng chỉ có Nguyên Võ đại viên mãn tu vi.

Vì lẽ đó đây là một cái ở vào tuyệt đối tầng dưới chót chủng tộc, chính là ỷ vào sinh sôi nảy nở số lượng to lớn, mới có thể rất tốt ở trong hắc hải sinh tồn.

Người võ giả kia đạp lên nước biển, vài bước đi tới Dương Thanh Huyền trước mặt, một hồi làm khó dễ, một cái câu quyền nổi lên, liền hướng Dương Thanh Huyền trên mặt đánh tới, muốn trực tiếp đem đầu hắn đánh nổ.

Hai người nước biển chung quanh mổ một cái mở, Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, trở tay liền đem người này một quyền nắm lấy, sau đó nhéo đi, “Bùm bùm”, liên tiếp xương đầu nổ tung tiếng, ở trên mặt biển vang lên.

“A!!”

Người kia kêu thảm một tiếng, khuôn mặt thống khổ cùng khiếp sợ, “Ngươi... Ngươi làm sao...” Đau đầu đầy mồ hôi, thân thể lọm khọm đứng lên, lời cũng không nói được.

Mà Dương Thanh Huyền nhưng là ưỡn thẳng mà đứng, hai người dưới so sánh, cũng không biết ai là Bì Bì Hà.

“Ồn ào!”

Dương Thanh Huyền quát lạnh một tiếng, bên trái nhấc tay một cái, một đạo kiếm khí liền bắn ra, “Xì” một tiếng đem cái kia đầu người chém bay, một đạo cao ba thước cột máu phun ra ngoài.

Ps: Cầu phiếu đề cử truyện Ngũ Hành Thiên, mong anh em ủng hộ Hoàng Châu!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 670: Thân Phận Bại Lộ, Bì Bì Hà Giết Người

“A?!”

Xung quanh truyền đến vài đạo tiếng kinh hô, cái kia võ giả bị chết, đầu còn ở giữa không trung bay, tràn đầy ngạc nhiên cùng không hiểu vẻ mặt, đến chết hắn đều không biết là chuyện gì xảy ra.

“Bì Bì Hà… Giết người?”

Cũng không có thiếu người cũng lưu ý đến rồi người võ giả kia doạ dẫm Dương Thanh Huyền, trong chớp nhoáng này xoay ngược lại, để cho bọn họ tất cả đều chưa hoàn hồn lại.

“Hắn không phải Bì Bì Hà sao? Làm sao còn có thể thuấn sát Luân Hải đại viên mãn cường giả?”

“Ta không nhìn lầm chứ? Đến cùng xảy ra chuyện gì?!”

Mỗi bên loại khiếp sợ cùng dại ra, liền xa xa liều mạng tranh đấu đều quên, đồng loạt nhìn phía Dương Thanh Huyền.

“Yên tâm đi thôi, trên người ngươi linh thạch ta biết cố gắng giúp ngươi dùng hết, chắc chắn sẽ không lãng phí.”

Dương Thanh Huyền đem người võ giả kia trên người túi chứa đồ toàn bộ lấy xuống, sau đó đem không đầu thi rất xa ném ra ngoài.

Cái kia không đầu thi còn chưa rơi vào trong biển, đã bị một đầu hung mãnh cá biển nhảy lên, một cái nuốt xuống.

“Chi!” Nhìn người, càng là từng cái từng cái hít khí lạnh, phảng phất có loại thỏ tử hồ bi cảm giác.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, vừa vừa nhảy lên cái kia đầu cá biển, có thể một cái nuốt người kế tiếp, cũng không phải thông thường tồn tại, ở đây vẫn còn ở đảo liên trong phạm vi, theo lý không nên có đáng sợ như vậy đồ vật.

“Chẳng lẽ là... Huyết đem động vật biển đưa tới?” Hắn nhìn bốn phía nước biển, từ từ xâm nhiễm thành nhàn nhạt màu đỏ, đồng thời tỏa ra mùi máu tanh.

Hắn có chút lo lắng ngắm một cái phương xa, ở ánh mắt chiếu tới xa xa, chính là đảo liên bên ngoài nguy hiểm khu vực, chỉ cần không kinh động một ít nhân vật đáng sợ, chỉ là một ít hung mãnh cá biển, cũng cũng không đáng kể.

“Xem ra chúng ta đều lầm a.”

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền hạ thấp đầu, nhìn dưới chân nước biển không ngừng phát sinh “Cọt kẹt” thanh âm, đều bị đông lại, Phương Viên mười trượng bên trong tất cả đều kết thành băng cứng. Mà thân thể của hắn cũng bị đông lại hơn nửa, giống như một tác phẩm nghệ thuật giống như, đứng ở trên mặt biển.

Tần Thiên Nghiêu chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trước mặt hắn, trong mắt ánh sáng lạnh lẽo bắn đi qua, lạnh lùng nói: “Ngươi cũng không phải một chiếc Bì Bì Hà!”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Vậy ngươi cảm thấy ta là cái gì?”

Tần Thiên Nghiêu chỉ vào hắn, lạnh giọng nói: “Ngươi là Nhân tộc, tuy rằng ta không biết ngươi là như thế nào đem mình biến thành một chiếc Bì Bì Hà, nhưng vừa nãy trên người ngươi kiếm khí, nhưng là ẩn chứa cực mạnh hồn lực. Luyện khí ngưng hồn, mặc dù không phải chỉ có Nhân tộc mới có, nhưng cũng tuyệt không phải một chiếc Bì Bì Hà có thể làm được.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên sững sờ lại, nói: “Luyện khí ngưng hồn, những chủng tộc khác cũng có thể sao?”

Tần Thiên Nghiêu nhíu mày lại, nói: “Này có liên quan gì tới ngươi? Nói ra thân phận của ngươi, bằng không sau một khắc, ngươi liền muốn sụp đổ.”

Hắn đưa tay thiếp trên người Dương Thanh Huyền tầng băng trên, chỉ cần dùng chân nguyên bạo nổ đi vào, Dương Thanh Huyền cả người đều sẽ bị nổ nát.

“Thật sao?”

Dương Thanh Huyền nhìn thẳng hắn, từ tốn nói, trong mắt lập loè tinh mang, đối với uy hiếp tựa hồ cũng không để ý lắm.

Tần Thiên Nghiêu cười gằn nói: “Xem ra ngươi là muốn thử một chút, cũng tốt.”

Vừa dứt lời, bàn tay liền đè lên, lòng bàn tay chân nguyên dâng trào ra, rót vào tiến vào trong băng tầng mặt. Lập tức một hồi thôi thúc, nhỏ nhẹ “Cọt kẹt” một tiếng, sau đó chính là to lớn ánh sáng nổi lên!

“Ầm ầm!”

Ở hắn dưới lòng bàn tay tầng băng, kể cả Dương Thanh Huyền bản thân, đều bị nổ thành bột mịn, như từng viên một tinh bụi, hướng về bốn mặt kích - bắn ra!

“Đây là...!”

Tần ngày lượn quanh con ngươi co rụt lại, hoảng sợ nhìn trên mặt biển, ở đó chút tinh bụi giữa khe hở, sảm tạp vô số thật nhỏ hạt cát, như mảnh vàng vụn một loại xán lạn.

Những này bé nhỏ hạt cát đột nhiên cao tần chấn động, như là đầy rẫy vô cùng năng lượng, trong nháy mắt ngưng hợp lại cùng nhau, hóa thành một bàn tay cực kỳ lớn, che đậy thiên địa.

Đồng thời có Lục Đạo chói mắt cường quang tự trong lòng bàn tay bắn ra, như Viêm Dương Nhất giống như toả ra vô tận nhiệt lượng, cái kia Lục Đạo ánh sáng như vòng đoàn chuyển, cuối cùng hợp nhất, đột nhiên đánh xuống.

“Ầm!”

Tần Thiên Nghiêu bóng người lóe lên, liền tại chỗ biến mất, kinh khủng chưởng lực, kể cả Viêm dương hỏa trụ đồng thời, đánh vào mặt biển băng nổi trên, nổ lên cơn sóng thần.

Cái kia cứng rắn tầng băng, trực tiếp đổ nát thành vô số khối, đồng thời hỏa diễm ở trong nước biển ép một chút, trình hình dạng xoắn ốc tản ra, hướng về bốn phía phúc bắn đi.

Vô số hơi nước bốc hơi lên tới bầu trời, hóa thành Vân Vũ, lập tức sấm vang chớp giật, tích tí tách đánh rơi xuống.

Một chưởng phiên vân phúc vũ.

Tần Thiên Nghiêu, Ngụy Vân Tử, thậm chí xa xa kịch chiến hơn trăm người, đều đã nhận ra biến hóa, tất cả đều giật mình không thôi.

Ở mưa to bên dưới, cái kia Sa chi cánh tay dần dần triển khai mở, hóa thành Sa chi bảo vệ, lại biến về Dương Thanh Huyền, đứng thẳng người lên.

Cái kia trong trẻo lạnh lùng ánh mắt, phóng xuống đến, một mảnh không hề lay động. Đầy trời mưa to đặt xuống, không thể cận kề thân.

“Quả nhiên là Nhân tộc! Đây rốt cuộc là... Xảy ra chuyện gì?!”

Tần Thiên Nghiêu sắc mặt có chút khó coi.

“Hắn rốt cuộc là ai? Càng một chưởng phiên vân phúc vũ!”

Còn lại võ giả cũng là trong lòng chấn động dữ dội, lập tức ý thức được không tốt. Sẽ liên lạc lại đến Dương Thanh Huyền phía trước hành vi, vẫn tỉnh táo có chút dị thường, phổ thông Bì Bì Hà không thể nào làm được trấn định như thế, xem ra đối phương là có ý thức muốn hấp dẫn tự mình tiến tới này.

Lo lắng nhất chính là Ngụy Vân Tử, bởi vì túi đựng đồ kia còn trên người tự mình, mặc dù bây giờ Dương Thanh Huyền bày ra thực lực còn chưa đủ lấy uy hiếp được hắn, nhưng đã mơ hồ có chút không ổn.

Một tên võ giả đột nhiên nhận ra hắn, cả kinh kêu lên: “Ngươi là... Cái kia bị Lưu Công Sơn đại nhân truy nã người!”

Không ít người đều nghe qua thứ mười lăm đảo liên chuyện, lập tức phản ứng, tất cả đều trên mặt lộ ra vẻ kinh dị.

Tần Thiên Nghiêu trầm giọng nói: “Tiểu tử, ngươi đến cùng có mục đích gì?”

Dương Thanh Huyền lúc này mới đưa mắt nhìn sang, xuy thanh cười nói: “Ta có mục đích gì? Ta chỉ là phẫn cái Bì Bì Hà đi buổi đấu giá, miễn cho gây nên phiền phức, kết quả là có các ngươi những này không có mắt đi theo qua. Bản công tử ngẫm nghĩ bên dưới, thế giới này khôn sống mống chết, kẻ thích hợp sinh tồn, các ngươi này loại thông minh, cũng là đến rồi muốn đào thải lúc.”

“Đáng chết!”

Tần Thiên Nghiêu giận dữ, năm ngón tay giữa trời một trảo, vô số băng mũi tên ngưng tụ ở bốn phía, như binh tướng bày trận, phẫn nộ quát: “Ta chi Võ Hồn băng dây ngọc trụ!”

“Vèo! Vèo!”

Từng đạo từng đạo băng mũi tên không dây ra, lặng yên xuyên thủng không gian, bắn hạ xuống, không trung tạo nên từng đạo từng đạo gợn sóng, trong khoảnh khắc nửa mẫu không gian phạm vi, liền tràn đầy chân nguyên gợn sóng.

Dương Thanh Huyền trong tay hỏa diễm đồng thời, Nam Minh Ly Hỏa Kiếm từ trong đó xì ra, ở trên kiếm hóa ra Kỳ Lân bóng mờ, đột nhiên chém tới.

“Hô!”

Đầy trời đại hỏa, đem toàn bộ bầu trời đốt đến trắng xám, từng đạo từng đạo kiếm khí dâng lên lên tảng lớn hỏa văn, như thiên quân vạn mã, bay lên không mà xuống.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Tuy rằng Dương Thanh Huyền kiếm khí không bằng Tần Thiên Nghiêu chân nguyên, nhưng ngọn lửa kia cực mạnh, rất xa liền đem tảng lớn băng mũi tên hoả táng.

Hai người một chiêu bên dưới, đem bầu trời ăn chia hai nửa, thế lực ngang nhau!

Tần Thiên Nghiêu nhưng là hoàn toàn biến sắc, hắn từ Dương Thanh Huyền trên người, rõ ràng cảm nhận được cực mạnh thuộc tính khắc chế, trên thân kiếm không ngừng gầm thét Kỳ Lân bóng mờ, càng là để hắn Võ Hồn sinh ra một tia rung động.

“Ồ? Xem ra hết sức có ý tứ đây!” Xa xa Ba Long, lấy một địch một trăm không rơi xuống hạ phong, đột nhiên cười gằn một tiếng, liên tiếp vung quyền đánh ra, đem vài tên võ giả tại chỗ đánh nổ, huyết nhục nổ đầy trời.

Mạnh Lâm Chiếu cũng nhận được cường đại sóng khí bức bách, ở trên không bên trong liền lùi lại, mặt xám như tro tàn, “Ngươi... Không phải Ba Long!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 671: Song Thể Song Hồn, Kế Hoãn Binh

“Ha ha, hiện tại mới phát hiện sao?”

“Ba Long” cười lớn một tiếng, nguyên lực ở trong người nổ ra, bắp thịt toàn thân lần thứ hai phồng lên mấy phần, cầm quần áo căng nứt.

Hắn một khuôn mặt trở nên vặn vẹo dử tợn, nhếch nở đầy miệng răng nanh, sau lưng dựng thẳng kỳ cứng rắn như cương đao, “Ta là cái kia ngu xuẩn em trai ca ca, ba cơ đại nhân a! Ha ha!”

Tất cả mọi người đều ngẩn ra, xa xa Dương Thanh Huyền cũng nhìn sang, nhíu mày lại. Hắn vừa nãy liền đã nhận ra Ba Long khí thế trên người biến hóa, không nghĩ tới càng là một người khác.

Mạnh Lâm Chiếu trong cơ thể khí huyết hỗn loạn, không nhịn được một ngụm máu phun ra ngoài, khí thế lại rơi xuống mấy phần, “Một thể đôi hồn!”

Ba cơ cười thầm: “Sai rồi, không phải một thể đôi hồn, là song thể song hồn a, không có phát hiện ta thời khắc này dáng vẻ, so với kia ngu xuẩn đệ đệ bắt làm trò hề hơn sao?” Hắn dùng tay sờ một cái nanh vuốt của mình, một bộ thưởng thức dáng vẻ.

“Kẻ xấu xí nhiều tác quái.”

Dương Thanh Huyền lẩm bẩm một tiếng, khẽ nhíu lại lông mày, thời khắc này hoàn cảnh trở nên trở nên phức tạp, lấy thực lực của hắn căn bản khống chế không được, chỉ có thể nghĩ biện pháp đảo loạn cục diện, lại từ bên trong thắng lợi.

Tần Thiên Nghiêu đột nhiên nói rằng: “Ta bất kể ngươi là người phương nào, nhưng nếu là bộ tộc ta người, nên trước tiên bỏ xuống ân oán, liên thủ đem này Hải tộc ngu xuẩn vật giết, lại để giải quyết chuyện khác.”

“Có thể.” Dương Thanh Huyền gật đầu nói, cái này sách lược chính hợp ý hắn.

Tần Thiên Nghiêu cùng Ngụy Vân Tử đám người cũng đều là trong lòng cười gằn, chỉ cần giết này cá mập hổ tộc nhân, tiếp theo cái chính là giết ngươi.

Tần Thiên Nghiêu cao giọng nói: “Chư vị, lúc này, ai cũng đừng mang trong lòng may mắn, không xuất toàn lực đánh giết người này lời, muốn sống trở về thì khó khăn!”

Ba cơ cười lạnh đứng tại đại hải thượng mới, phía dưới mảng lớn phần còn lại của chân tay đã bị cụt gãy chân, phiêu phù ở trên mặt biển, nhìn thấy mà giật mình, nước biển cũng bị nhuộm thành đỏ tươi.

Hơn một trăm người vây công hắn, chỉ là trên thân thể có hơn mười đạo bị thương ngoài da, nhưng Nhân tộc võ giả nhưng bỏ mình một phần ba không ngừng, còn dư lại cũng đều ít nhiều gì dẫn theo tổn thương ở trên người.

Tất cả mọi người bị làm sợ, mặc dù có Tần Thiên Nghiêu hô to, nhưng không ai dám lên trước, đều lui đến rặng đá ngầm phụ cận, ôm đoàn cùng nhau.

Ba cơ “Khanh khách” cười quái dị vài tiếng, nói: “Tần Thiên Nghiêu nói không sai, hôm nay các ngươi ai cũng đừng muốn đi trở về. Nếu là ta tàn sát giết Nhân tộc chuyện truyền ra ngoài, phụ cận mấy đại đảo liên liên thủ vây quét ta cá mập hổ tộc, chẳng phải là muốn nát? Ha ha ha, bản tọa lúc tới, liền đã làm xong đem toàn bộ các ngươi giết sạch chuẩn bị!”

Trên người của hắn lệ khí cùng sát khí hỗn hợp lại cùng nhau, làm cho người ta một loại hết sức cảm giác không khoẻ, mảng lớn võ giả mặt xám như tro tàn.

Ba cơ sau khi nói xong, cũng không có động tác, mà là hai tay ôm ngực, ngự không ở trên biển, khóe miệng trước sau ngậm lấy cười gằn.

đọc truyện cùng http://truyencuatui.net/

Nhân tộc bên này cũng đều là sắc mặt xanh mét nhìn, phần lớn người đều bị làm sợ, không muốn động thủ trước.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nhẹ ngửi hạ mũi, hơi thay đổi sắc mặt, hướng về xa xa nhìn tới, chỉ thấy trên mặt biển, từng toà từng toà núi đao như hạm đội mà đến, kỳ hạ vô số sóng lớn phun trào, nước biển có quy luật đứng hàng mở, như là một loại kỳ dị hoa văn.

“Không được! Hắn đang kéo dài thời gian!”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, định nhãn nhìn tới, chỉ thấy mỗi một toà dưới núi nhỏ, đều có một đạo bóng đen to lớn. Cái kia chút vạch nước mà đến, là từng đầu to lớn cá mập hổ, phóng tầm mắt nhìn, có tới hơn một nghìn!

“Chi!” Lần này liền ngay cả hắn cũng đổi sắc mặt.

“Đáng chết!”

Ngụy Vân Tử đám người cũng đều người đổ mồ hôi lạnh, cá mập hổ là một loại cực kỳ hung tàn động vật biển, hơn nữa có thể sinh ra nội đan, tiến hành tu luyện. Coi như so với lớn hơn gấp mấy trăm lần động vật biển, cũng sẽ ở trong nháy mắt, bị vô số sắc bén miệng lớn nuốt mất.

“Ha ha, một đám trí chướng! Lấy vì bản tọa là đang chờ ngươi nhóm khôi phục chân khí sao? Ta nhưng là mảnh này trong vùng biển, cá mập hổ tộc tộc trưởng a!”

Ba cơ cười lớn mấy tiếng, bóng người ở trên không bên trong lóe lên, bởi tốc độ cực nhanh, thêm vào Lực đạo cương mãnh, đem không khí trong nháy mắt xuyên thủng, sản sinh “Ầm ầm ầm” nổ vang.

“Chi!” Dương Thanh Huyền trong nháy mắt liền đã nhận ra nguy hiểm, một luồng như núi cao sức mạnh bỗng dưng đè xuống, hắn không gian bốn phía đều trực tiếp biến hình, khó có thể tránh né!

“Mẹ -, làm sao lại nhìn chằm chằm ta!”

Dương Thanh Huyền trên trán tuôn ra mồ hôi lạnh đến, sắc mặt một hồi trắng bệch.

Đây chính là Toái Niết tột cùng sức mạnh, hơn nữa là thuần túy thân thể nguyên lực, muốn nghiền ép cùng cấp tồn tại!

Không kịp ngẫm nghĩ nữa, trực tiếp đem Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ tế đi ra, như là tránh không khỏi một kích này lời, liền trực tiếp đi tới điểm cuối.

Ánh vàng ở trước người lóe lên, vô số phù văn bỗng dưng vừa hiện, lít nha lít nhít trải rộng toàn bộ thiên địa, lại trong nháy mắt ẩn vào hư không, chỉ ở trước người xuất hiện hai đóa kim liên, ở không trung yên tĩnh trôi nổi.

“Hổ phác!”

“Ầm ầm!”

Sức mạnh to lớn phá mở không gian, đánh vào kết giới kia trên, chấn động đến mức kim liên bốn phía hoảng hốt bất định, lượng lớn phù văn lóe lên sau phá nát.

Lấy kim liên kết giới làm trung tâm, trên bầu trời nứt ra tảng lớn hoa văn, như trường xà giống như hướng về xa xa lan tràn.

Dương Thanh Huyền trong cơ thể khí huyết khuấy động, trăm khiếu trong nháy mắt mở ra, mạnh mẽ chống đỡ cái kia lực phản chấn, nhưng vẫn là nôn ra một cái đỏ tươi, ở trên không bên trong liên tiếp lui về phía sau.

“Cái gì?!”

Cái kia tảng lớn kẽ hở phía trước, không gian “Ầm” một hồi bạo nổ mở, ba cơ thân ảnh nổi lên, đầy mặt ngạc nhiên cùng không dám tin tưởng.

Hắn nhìn xuống thân thể của chính mình, vừa cái kia chiêu hổ phác, đích thật là dùng mười phần công lực, vốn là muốn thuấn sát đối phương, nhưng trái lại đụng chính mình khí huyết dập dờn, giống như là nhào vào trên tấm sắt, đụng phải cái đầu váng mắt hoa.

Ở hai người bên người không ít võ giả, tương tự là khiếp sợ khó có thể dùng lời diễn tả được. Bọn họ chỉ là đứng ở xa mấy chục trượng địa phương, đã bị cái kia hổ phác uy năng chấn động đến mức liên tiếp lui về phía sau, khí huyết quay cuồng.

Những người kia tất cả đều là sắc mặt trắng bệch, một trận nghĩ đến mà sợ hãi, đòn đánh này như là đổi thành chính mình chính diện thừa nhận lời, ngoại trừ bạo thể mà chết, bị oanh tan xương nát thịt ở ngoài, không có thứ hai loại kết quả.

Ngụy Vân Tử đám người cũng khiếp sợ không thôi, đối với Dương Thanh Huyền thực lực vừa mừng vừa sợ.

“Tiểu tử, trên người ngươi bảo vật cũng thật nhiều a!”

Ba cơ trong mắt phát lạnh, mang theo vẻ tham lam, “Vừa nãy cái này chống đối ta Tiểu Kỳ, như là giao ra lời, có thể tha cho ngươi khỏi chết.”

Dương Thanh Huyền ổn quyết tâm thần, nói: “Ha ha đát, ngươi lại nói đùa. Lúc trước ngươi đùa giỡn cái kia hơn ba mươi người, hài cốt còn ở đây trên biển nổi đây.”

“Vậy ngươi liền đi chết đi! Bản tọa tự mình đến nắm!”

Ba cơ nổi giận gầm lên một tiếng, lần thứ hai xông về phía trước, trên cánh tay bắp thịt nở lớn mấy phần, “Hổ cướp!”

“Ầm ầm!”

Một quyền đánh ra, bầu trời bỗng chốc bị đánh nổ, đáng sợ kình khí như bay tới núi cao, điên cuồng đánh tới trước mặt!

“Ở đây nhiều người như vậy, tổng đuổi theo ta thú vị sao?”

Lần này có đề phòng, đương nhiên sẽ không ngốc đến liều mạng hắn một chiêu, lúc này năm ngón tay vồ lấy, trong tay ánh bạc nổi lên, ở phía sau ngưng tụ thành một đạo to lớn bóng mờ, đồng thời quanh thân ngân hà vây hộ tống, hóa thành một đạo sáng chói viên hoàn.

Hư ảnh kia hơi động, thoáng chốc nhật nguyệt cùng thăng, sao luân lưu chuyển, không gian xung quanh đều có thể cảm thấy một luồng vướng víu, tốc độ thời gian trôi qua cũng thay đổi chậm rất nhiều.

Quyền phong mặc dù vẫn là không gì địch nổi tư thế, nhưng lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được mà tới.

Dương Thanh Huyền thân hình thoắt một cái, liền phá mở quyền kia thế uy thế, tránh khỏi, rơi vào mười trượng có hơn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 672: Chủng Tộc Khắc Chế, Bách Điểu Đến Triều

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền trốn một chút, quyền kia gió rơi xuống phía sau, trực tiếp nổ nát tảng lớn không gian, kình khí mạnh mẽ nổ hướng về bốn phương tám hướng, có chút võ giả không phản ứng kịp, trực tiếp bị chấn máu phun phè phè, rơi xuống xuống biển.

“Cái gì?!”

Không chỉ có là Ba Cơ, tất cả mọi người trợn to tròng mắt tử, tốc độ làm sao có khả năng nhanh như vậy?!

Hoàn toàn vượt ra khỏi lẽ thường tốc độ.

“Thuấn di sao? Không, không phải thuấn di, vừa nãy ở tình huống kia, bị một quyền khóa được không gian, tuyệt đối không thể thuấn di! Đích thật là tốc độ!”

Mạnh Lâm Chiếu hai tấn đều chảy xuống mồ hôi lạnh đến, hắn tu luyện là hệ sét công pháp, Võ Hồn cũng cùng chống cự sét có quan hệ, vốn là tốc độ tăng trưởng, nhưng cũng không đáng sợ đến trình độ như thế này, mắt thường đều cơ hồ bắt giữ không tới.

“Không thể!”

Ba Cơ hét lớn một tiếng, lần thứ hai bóng người lóe lên, liền bạo nổ đuổi tới.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Mọi người cùng nhau động thủ, ta tuyệt đối không phải người này địch, nếu là ta bị giết, chư vị cũng đừng nghĩ sống!”

Ngụy Vân Tử bọn người hi vọng Ba Cơ có thể giết chết Dương Thanh Huyền, nhưng cũng rõ ràng Dương Thanh Huyền nói không ngoa, giờ khắc này không chỉ có Ba Cơ, còn có mấy ngàn đầu cá mập hổ động vật biển, tất cả mọi người vận mệnh đều liên lạc với đồng thời.

“Người là dao thớt! Giết!”

Ngụy Vân Tử hét lớn một tiếng, một vệt ánh đao liền phóng lên trời, hắn điều dưỡng một trận, trên căn bản khôi phục chân khí, Võ Hồn chi đao giữa trời cắt xuống.

Tần Thiên Nghiêu cũng đột nhiên ra tay, nhất điều trường tiên từ trong hư không rút ra, mặt trên từng đoạn từng đoạn lóe lên màu trắng phù văn, giữa trời đặt xuống!

“Đùng!”

Một roi bên dưới, vô số tinh bụi tuôn ra, hóa thành tinh toản bắn nhanh đi.

Còn lại võ giả, mặc dù không dám tới gần, nhưng đều rất xa ra tay, cường đại chiêu thức dồn dập đánh tới. Mỗi người đều là cắn răng, lại không nửa điểm may mắn tâm.

“Hừ!”

Ba Cơ thân thể hơi ngưng lại, lại không cách nào đuổi Dương Thanh Huyền, lúc này quay về một quyền, hướng về bốn phía đánh tới!

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Một mảnh quyền phong hóa thành cương khí, đem hết thảy công kích toàn bộ đỡ. Đồng thời rít gào một tiếng, “Hổ cướp!”

“Ầm ầm!”

Một đạo cá mập hổ bóng mờ ở trên không bên trong hoá hình, sức mạnh to lớn cuồng kích đi ra, hướng về Ngụy Vân Tử phương hướng đánh tới! Vừa nãy cái kia một trận tấn công dữ dội hạ, Ngụy Vân Tử Võ Hồn đao trực tiếp tổn thương thân thể của hắn.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ không gian nổ ra, phụ cận không ít võ giả đều chịu ảnh hưởng, tất cả đều trời cao đẫm máu, đánh bay ra ngoài.

Ngụy Vân Tử lui ba trăm trượng xa, nâng đao chặn ở trước người, “Ầm” một tiếng, Võ Hồn đao lần thứ hai phá nát, phun ra một ngụm máu đến.

“Không xong rồi, Hải tộc ở đại trên biển, uy năng tăng gấp bội, kẻ này sợ là đã có chống chọi Thiên Vị sức mạnh, không thắng được!”

Mạnh Lâm Chiếu sắc mặt trắng bệch, nhìn cái kia đại phát thần uy Ba Cơ, cùng với như sơn nhạc chiến hạm một loại bơi lại hơn một nghìn cá mập hổ, một trái tim rơi xuống đáy vực.

“Khà khà!” Ba Cơ sờ một cái máu tươi trên khóe miệng, luân phiên dưới sự công kích, hắn cũng bị thương không nhẹ, nhưng này hơn một nghìn cá mập hổ đã rít gào mà đến, không ít tại đại hải thượng nhảy lên, lộ ra hung ác ánh mắt.

Những này cá mập hổ tất cả đều là hắn trong tộc tinh anh, chí ít đều là mã não cảnh tồn tại, tương đương với Nguyên Võ cảnh. Những này số lượng, trừ phi ngươi là Thiên Vị tồn tại, bằng không tuyệt không may mắn thoát khỏi.

//truyencuatui.n E t/

Hắn muốn cướp giật Dương Thanh Huyền bảo vật cùng linh thạch, ngoại trừ tăng lên thực lực mình ở ngoài, trọng yếu hơn chính là mua lượng lớn hoá hình đan, có thể để hình thú cá mập hổ cùng hắn, hóa thành hình người, là có thể đột phá biển khơi ràng buộc, lên trời xuống đất, không gì không làm được.

“Các con, giết a, đem những này Nhân tộc giết hết, ha ha!”

Ba Cơ cười lớn không ngớt, quanh người hắn hiện ra một vòng nước biển, dường như trận pháp giống như, mà những vết thương kia ở đây hơi nước hạ không ngừng phục hồi như cũ.

“Này Ba Cơ huynh đệ liền giao cho các ngươi.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nói rằng, sắc mặt lành lạnh, ở trên không bên trong đi dạo, hướng về cái kia chút cá mập hổ đi đến.

“Có ý gì?!”

Tần Thiên Nghiêu trong lòng không tên máy động.

Ba Cơ cũng nhíu mày lại, chăm chú nhìn chằm chằm hắn, trong mắt tuôn ra sát khí.

Dương Thanh Huyền nói: “Những này cá mập hổ, liền toàn bộ giao cho ta đi.”

Đang lúc mọi người dưới khiếp sợ, một đạo thanh mang phóng lên trời, đâm mắt người con ngươi trợn không mở. Mà ở cái kia vạn trượng ánh sáng thần thánh hạ, một chiếc Thanh Loan ngửa lên trời hí dài, triển khai cánh phượng, thẳng vào cửu tiêu!

“Phượng giả chim thần Thanh Loan!”

Ba Cơ đột nhiên hoảng sợ kêu to, trong thanh âm tràn đầy vô tận hoảng sợ, khó tin nhìn cái kia cửu tiêu Vân Không, một chút màu xanh phượng quang không ngừng phóng đại.

“Thanh... Thanh Loan?!”

Hết thảy võ giả tất cả đều dại ra ở, hoá đá tại chỗ, nhưng lập tức đều là mừng như điên, “Được cứu rồi, lần này được cứu rồi, Thiên Cầm bộ tộc cùng Hải tộc là trời sinh khắc tinh a!”

“Thiên Cầm bộ tộc...”

Ngụy Vân Tử tự lẩm bẩm: “Tiểu tử này đến cùng là chuyện gì xảy ra? Bì Bì Hà... Nhân tộc... Thanh Loan...”

Mạnh Lâm Chiếu ở ngắn ngủi sau khi ngây ngẩn, hai mắt tỏa ánh sáng, quát to: “Thanh Loan chính là Thiên Cầm bộ tộc vương giả, năm phượng một trong, thu thập một đám cá mập hổ tự nhiên là điều chắc chắn! Mọi người lên tinh thần đến, đem này Ba Cơ huynh đệ giết!”

Dương Thanh Huyền một thể hiện ra Phượng Vũ Cửu Thiên, lập tức cho mọi người mang đến vô tận dũng khí cùng hi vọng, theo loan tiếng hót tự cửu tiêu bên trong vang lên, cái kia chút cá mập hổ một hồi liền rối loạn trận hình, ở trong biển “Ào ào” nhấc lên sóng lớn.

Đừng nói cái kia chút cấp bậc thấp cá mập hổ, chính là Ba Cơ chính mình, cũng là hoàn toàn biến sắc, không cầm được bên trong tim run rẩy.

Đó là từ lúc sinh ra đã mang theo, đang đối mặt thiên địch lúc run rẩy!

Mạnh Lâm Chiếu đám người lập tức phát hiện Ba Cơ hoảng sợ, nào sẽ bỏ qua này cơ hội ngàn năm một thuở, trong nháy mắt ra tay, một đạo sét thương nơi tay bên trong hóa ra, cuồng kích đi!

Tần Thiên Nghiêu roi dài cùng Ngụy Vân Tử chiến đao cũng đột nhiên ra tay, còn lại võ giả dồn dập phản ứng lại, lập tức ra tay, trong lúc nhất thời sĩ khí đại chấn.

Dương Thanh Huyền ở dưới cửu thiên, phát sinh một đạo thanh thúy loan minh, sau đó đáp xuống, mang ra từng cái từng cái thật dài hỏa diễm đuôi, dường như Kim Ô trực hạ ba ngàn thước.

“Bách điểu đến triều!”

Thanh Loan bay xuống đến cách biển mặt cao trăm trượng địa phương, bỗng nhiên ngừng lại, lông cánh vung lên, ở trên không bên trong hóa ra vô số hỏa diễm phù văn, biến thành từng con Hỏa Điểu, liều mạng phe phẩy cánh, như kiếm đi.

“Ầm! Ầm!”

Lên tới hàng ngàn, hàng vạn chỉ Hỏa Điểu, hướng về cá mập hổ trên người nhào tới.

Toàn bộ biển rộng rơi vào một mảnh vòng xoáy khổng lồ, cái kia chút cá mập hổ dồn dập đập thình thịch, đánh Hỏa Điểu.

Những ngọn lửa này đã không phải là đơn thuần Thanh Loan chân hỏa, xanh bên trong mang theo một tia màu trắng, bị cá mập hổ đánh nát hình thái sau, liền biến tôi lại mầm, rơi tại đại hải thượng tiếp tục thiêu đốt.

Trong khoảnh khắc, mấy vạn trượng hải vực trên, tất cả đều là một mảnh hỏa diễm, cái kia chút cá mập hổ giống như là trong nồi bị quay nướng thịt heo, liều mạng sôi trào, nhưng khó có thể chạy trốn.

Dương Thanh Huyền sử dụng tới bách điểu triều phượng sau, chân khí rơi xuống đến cực điểm điểm, khó hơn nữa duy trì Thanh Loan trạng thái, một hồi biến về hình người, liền ngay cả ngự không đều có chút bất ổn.

Hai chân phía dưới, không gian nhỏ nhẹ gợn sóng, Thâm Hồng Cổ Hạt nổi lên, đưa hắn nâng ở trên lưng.

“Này một chiêu tựa hồ còn chưa đủ đây.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, nhìn phía dưới sôi trào biển rộng, hỏa diễm yếu dần, không ngừng bị cá mập hổ đập thình thịch sạch sẽ, giữa hai lông mày lộ ra vẻ ưu sầu.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 673: Khí Tràng Áp Chế, Hai Cái Toái Niết Đỉnh Cao

Thâm Hồng Cổ Hạt thép vỹ vung một cái, “Xì” phá không mà xuống, trực tiếp xuyên - vào một đầu cá mập hổ trán bên trong, xuyên thấu mà qua.

Sau đó rút mạnh đi ra, như roi dài một loại ở trên không bên trong vung vẩy.

Ở độc đuôi phía trước, cuốn lấy một cái quả đào vật lớn, chính là cá mập hổ nội đan, Cổ Hạt lại vừa thu lại đuôi, trực tiếp đem trong kia đan đút vào trong miệng mình, bẹp bẹp nuốt vào.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, nói: “Ăn không ngon?”

Thâm Hồng Cổ Hạt nói: “Vẫn được, nếu như thêm chút cây thì là Ai Cập thì tốt hơn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Có muốn hay không thêm chút mùtạc?”

“Không, ta không thích vật kia, mùi vị quá đâm.” Cổ Hạt nói, lại là đuôi dài như nhanh như tên bắn hạ, phá mở một đầu cá mập hổ sọ não, đem nội đan quyển đi ra ăn đi.

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia hai đầu bị lấy nội đan cá mập hổ, lặng yên không một tiếng động sẽ chết ở trên biển, não trên đỉnh bốc lên bích lục huyết đến.

“Độc? Của ngươi bò cạp độc có thể hay không phạm vi lớn truyền mở?”

“Không được, diện tích quá lớn, những thứ này thể tích cũng quá lớn, độc sát mấy đầu không thành vấn đề, này hơn một nghìn đầu không phải là chuyện dễ dàng. Độc của ta lực cường yếu, cũng là theo cảnh giới mà phập phồng, đặt ở trước kia tự nhiên không thành vấn đề.”

Cổ Hạt lắc lắc đầu, tiếp tục vung vẩy vỹ châm, lấy cái kia chút cá mập hổ nội đan ăn.

Hoa Giải Ngữ truyền âm nói: “Liền để này ngu xuẩn vật từng đầu ăn vào, hơn một nghìn đầu kỳ thực cũng không thì rất nhiều. Ăn xong những này cá mập hổ, đối với này ngu xuẩn vật tu vi tăng lên, cũng có chỗ tốt cực lớn.”

Thâm Hồng Cổ Hạt cười lạnh nói: “Có thể nha, nhưng ngươi có lực lượng kia nhốt lại những thứ đồ này, khiến chúng nó bất loạn chạy sao? Chỉ cần hỏa diễm một diệt, này hơn một nghìn đầu cá mập hổ liền sẽ nhảy vào bên kia chém giết bên trong, tất cả mọi người phải chết, sau đó Ba Cơ liền có đầy đủ lực lượng, đem ngươi đánh nổ.”

Hoa Giải Ngữ giễu cợt nói: “Nhốt lại những thứ đồ này cũng không khó.”

Dương Thanh Huyền xung quanh lông mày run lên, nói: “Ngươi là nói Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Lấy ngươi thời khắc này tu vi, sợ thì không cách nào đem hoàng kỳ kết giới mở rộng đến mấy ngàn trượng xa chứ? Lẽ nào ngươi đã quên còn có một món khác nguyên khí, thậm chí là Thánh khí cấp bậc tồn tại, đủ để áp chế những này ngu xuẩn vật.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, lập tức hiểu Hoa Giải Ngữ nói đồ vật, một tay bấm quyết, trong óc linh quang lóe lên, một ánh hào quang tự mi tâm bắn ra, ở trên lòng bàn tay xoay tròn liên tục.

Hắn đơn xoay tay một cái, vật kia hóa thành bốn màu, ở trên không bên trong tản ra, như một tầng giới diện, hướng về biển rộng kích - bắn đi.

“Ầm ầm ầm!”

Mấy ngàn trượng hải vực bầu trời, phảng phất bỗng dưng xuất hiện núi to, phát sinh kịch liệt không gian rung động. Ở ngàn trượng hải vực bốn hẻo lánh trên, hóa ra Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ bóng mờ, đem một phương hải vực đè ép.

“Ầm ầm!”

Tứ Thánh Linh Đồ hiển hóa ra ngoài, lập tức gây nên sóng lớn, vô biên sóng biển phóng lên trời, vuốt Linh Đồ kết giới. Nhưng ở bốn Thánh trấn áp trong vùng biển, nhưng là gió êm sóng lặng, liền ngay cả bị cá mập hổ kích lên vòng xoáy khổng lồ, cũng trong nháy mắt ngừng lại.

Hơn một nghìn đầu cá mập hổ đầu tiên là vây ở Thanh Loan chân hỏa trong sự sợ hãi, dùng to lớn khí lực, đem thật lửa dập tắt hơn nửa, giờ khắc này lại một cỗ không rõ uy thế, như là lao tù giống như vậy, đưa bọn họ toàn bộ nhốt lại.

Ở bốn Thánh Linh khí tràng dưới áp chế, hơn một nghìn cá mập hổ càng ngủ đông ở trên mặt nước, không nhúc nhích, giống như là chết hết. Nhưng cẩn thận nhìn tới, mỗi đầu cá mập hổ đều là trợn tròn hai mắt, toát ra vô cùng hoảng sợ đến.

Dương Thanh Huyền ngẩn ra, ngạc nhiên nói: “Vậy thì trấn trụ? Sớm biết như vậy, ta còn biến cái gì Thanh Loan? Trắng trắng lãng phí một thân chân nguyên, còn bại lộ một tay lá bài tẩy.”

Hoa Giải Ngữ nói: “Bốn Thánh Linh vốn là mảnh này tinh vực chúa tể, những này cá mập hổ chỉ là thông minh không cao động vật biển, bị làm kinh sợ không có gì thật là kỳ quái.”

“Vèo!” Thâm Hồng Cổ Hạt ở trên không bên trong lóe lên, liền bay xuống đến cái kia mảnh hải vực bầu trời, vỹ châm như dây câu giống như vậy, ở trên mặt biển qua lại, nhanh chóng đâm vào phía dưới cá mập hổ trán bên trong, rút ra nội đan nuốt.

Mấy cái trong chớp mắt, liền ăn hơn mười đầu. Cái kia một số người bị rút hết nội đan cá mập hổ, liền cổ họng cũng không dám nói một tiếng, liền vô lực ngồi phịch ở trên mặt biển, trực tiếp chết đi, sau đó trán cửa động trên, ra bên ngoài liều lĩnh nước biếc.

Xa xa Ba Cơ, hoảng sợ nhìn tình cảnh này, sợ đến hồn vía lên mây. Hắn đang lúc mọi người dưới sự vây công, bận bịu ứng phó, không thể nhìn rõ ràng, chỉ là phát hiện hết thảy cá mập hổ đều bất động, đồng thời bị cái kia bò cạp từng đầu đánh gục đào đan, cũng không biết xảy ra chuyện gì.

Lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh từ hai tấn chảy xuống, hết thảy những này cá mập hổ, nhưng là hắn một trong tộc tinh anh a, tương lai cũng có thể tu luyện tới hóa hình, bây giờ nhưng phải toàn bộ gãy ở nơi này.

Ngụy Vân Tử đám người nội tâm kinh hãi không một chút nào so với hắn thấp, có thể lấy sức lực của một người hàng phục hơn một nghìn cá mập hổ, đây là cái gì sức chiến đấu?

Tất cả mọi người là lo lắng, mặc dù trận này loạn đấu hạ xuống, đánh chết đối phương, sau đó phải đối mặt đáng sợ kia thanh niên, ai cũng không biết sẽ là kết quả gì.

“Không xong rồi, ngu xuẩn đệ đệ, mau ra đây!” Ba Cơ đột nhiên hét lớn một tiếng, cái kia Cổ Hạt đánh giết cá mập hổ tốc độ, để hắn cả người xù lông, một luồng khó có thể dùng lời diễn tả được hoảng sợ ở đáy lòng lan tràn.

“Bùm bùm!” To lớn thân thể như là xào chín hạt đậu, vỡ ra được, tảng lớn dữ tợn từ trong cơ thể sinh ra, XX

Tình cảnh này nhìn Ngụy Vân Tử đám người trợn mắt ngoác mồm, bởi vì kiêng kỵ Dương Thanh Huyền, trong tay công kích không tự chủ được chậm lại, trơ mắt nhìn Ba Cơ chia ra thành hai cái cá thể, mới đi ra người kia, đang là trước kia chiến đấu Ba Long!

“Một đám cấp thấp nhân loại, dĩ nhiên bức huynh đệ chúng ta nứt ra! Ta muốn đem bọn ngươi đều xé nát!”

Ba Long hét lớn một tiếng, lúc này một quyền đánh tới, trực tiếp đem phụ cận ba tên võ giả đánh nát bấy, tảng lớn huyết nhục rơi xuống xuống biển.

“Chi!” Ngụy Vân Tử đám người dọa cho phát sợ, này Ba Long xuất hiện, dĩ nhiên là trạng thái hoàn chỉnh, Toái Niết đỉnh cao! Mà Ba Cơ thể năng, nhưng chưa giảm yếu bao nhiêu.

Một hồi đã biến thành hai cái Toái Niết tột cùng tồn tại!

Ba Cơ quát: “Nhanh đi giết tiểu tử kia, nơi này có ta!”

Ba Long cũng phát hiện xa xa Dương Thanh Huyền cùng Thâm Hồng Cổ Hạt, đang ở thu cắt tảng lớn cá mập hổ tính mạng, sợ hết hồn, đột nhiên bạo nổ đạp hai chân, nhảy một cái liền vọt tới.

“Không được! Mau đem này Ba Cơ giết!”

Tần Thiên Nghiêu hét lớn một tiếng, vừa còn lo lắng giết Ba Cơ, khó có thể đối phó Dương Thanh Huyền, hiện tại vừa sợ Dương Thanh Huyền chết rồi, bọn họ ứng phó không được. Kết quả tốt nhất chính là Dương Thanh Huyền cùng Ba Long đồng quy vu tận.

Ngụy Vân Tử đám người cắn răng, giơ đao chém tới.

Xa xa Dương Thanh Huyền đang ngồi xếp bằng trên người Cổ Hạt, bấm quyết vận công, khôi phục chân nguyên.

Đột nhiên một cổ cường đại kình khí phá không mà đến, khiếp sợ bỗng nhiên mở hai mắt ra, chỉ thấy Ba Long đã tới ngàn trượng bên trong, một quyền đánh về cái kia Tứ Thánh Linh Đồ kết giới!

“Ầm ầm!”

Toàn bộ Linh Đồ trên ánh sáng lung lay hạ, vẫn chưa bị kích phá.

“Ngươi là...” Dương Thanh Huyền nhìn Ba Long, lại nhìn hạ xa xa Ba Cơ, lập tức hiểu rõ ra, “Còn có thể chia lìa?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 674: Lá Bài Tẩy Xuất Hiện Nhiều Lần Dùng Mãi Không Cạn Sức Mạnh

“Đáng chết! Mau dừng tay!”

Ba Long lại là mấy quyền đánh hạ xuống, “Ầm! Ầm!” Không ngừng đem Linh Đồ kết giới đánh ra sóng gợn, chấn động lợi hại.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, này Tứ Thánh Linh Đồ kết giới trương hơi lớn, Ba Long mỗi nhất kích hạ xuống, đều có một đạo quyền ảnh ép vào bên trong kết giới hơn mười trượng sâu, đồng thời vẫn còn ở không ngừng đè thấp.

“Ngươi có thể hay không nhanh lên một chút, lâu như vậy mới ăn một nửa không tới.” Dương Thanh Huyền thúc giục.

Thâm Hồng Cổ Hạt trong miệng phát sinh “Ô ô” thanh âm, thực sự bị nội đan chất đầy, nghẹn ngào nói: “Chống đỡ... Chịu đựng... Ăn no rồi...”

“Ngu xuẩn vật, ăn no rồi liền chớ ăn!”

Dương Thanh Huyền mắng một tiếng, cảm nhận được Thâm Hồng Cổ Hạt trên người linh khí, lưu động có chút hỗn loạn, lại ăn đi xuống, sợ sẽ xảy ra vấn đề.

Lúc này bấm quyết, đem Tứ Thánh Linh Đồ vừa thu lại.

Mấy ngàn trượng không gian phạm vi, bốn Thánh bóng mờ đồng thời lóe lên, hóa thành đủ loại ánh sáng, từ bốn hẻo lánh kích. Bắn mà đến, cùng bầu trời hội tụ thành Linh Đồ, chậm rãi rơi vào Dương Thanh Huyền trong tay.

Toàn bộ mặt biển lúc này mới cùng ngoại giới giáp giới, tứ phương một hồi chấn lên sóng lớn.

“Chết tiệt Nhân tộc, đi chết đi!”

Ba Long từ không trung một quyền đánh xuống đến, nhìn đầy hải vực cá mập hổ thi thể, tức giận muốn rách cả mí mắt, cả người run cầm cập, toàn bộ tức giận đều hóa thành một quyền, cái kia uy thế trực tiếp đem nước biển đè xuống mười mấy trượng sâu, như là một cái hố đột nhiên xuất hiện ở trên mặt biển.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Ngu xuẩn vật, ăn no nên hoạt động một chút!” Hắn nhảy lên một cái, từ trên thân Thâm Hồng Cổ Hạt nhảy ra.

Một ánh hào quang từ Tinh Giới bên trong bay ra, Hoang Khôi đột nhiên hiện thân, bóng người loáng một cái liền hướng quyền kia uy xông lên trên, trên người kinh lạc không ngừng lan tràn mở.

Thâm Hồng Cổ Hạt trong miệng khẽ quát một tiếng, trên người linh khí nổi lên, càng thoáng cái đề thăng lên đến Toái Niết hậu kỳ!

Hai cái gọng kìm lớn cùng vỹ châm giữa trời múa, lăng không vẽ tuyến, kết ra một hình tam giác đồ án, đi lên đánh tới.

“Ầm ầm!”

Một khôi một hạt, liên thủ lại, hai nguồn sức mạnh cùng sáng xông lên trên, đột nhiên nổ tung, vẫn như cũ không có thể ngăn ở Ba Long một quyền, uy thế to lớn vẫn là rung động mà rơi xuống.

Dương Thanh Huyền biến sắc mặt, vội vàng lấy ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, đồng thời đem Hoang Khôi cùng Cổ Hạt thu vào Tinh Giới.

"Ầm ầm!"

Còn dư lại quyền uy đánh vào hoàng kỳ trên, chấn lên tảng lớn ánh sáng.

Dương Thanh Huyền bị cắn trả thất điên bát đảo, ngũ tạng lục phủ cũng giống như đã trúng một quyền tựa như, cực kỳ khó chịu.

Hắn thu hồi Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, bóng người lóe lên, thì trở thành Thanh Loan, trong tròng mắt bắn ra ánh mắt bén nhọn, phóng lên trời, hướng về cái kia Ba Long chộp tới.

"Xanh... Thanh Loan?!"

Ba Long sợ hết hồn, nội tâm không có tùy vào đến một trận run rẩy, phản ứng đầu tiên càng là xoay người rời đi.

Nhưng trong nháy mắt liền rõ ngộ lại đây, phẫn nộ quát: "Không đúng! Là ảo thuật, ngươi không thể nào là Thanh Loan!"

Lập tức sử dụng tới một chiêu "Hổ cướp", điên cuồng oanh thượng đi.

"Chậm!" Dương Thanh Huyền quát lạnh một tiếng, lúc này biến về nhân thân, một hồi đã đến Ba Long trước người năm trượng nơi!

"Chậm? Ha ha, là ngươi muốn chết đi!"

Ba Long dữ tợn cười lớn một tiếng, quyền kia thế như núi, mang theo đánh nổ hết thảy uy năng, lâm không đè xuống!

Dương Thanh Huyền chỉ là cảm nhận được quyền uy, trên người khiếu huyệt tất cả đều vận chuyển, hắn giơ tay lên một trảo, quanh thân hóa ra ngân hà vờn quanh, có nhật nguyệt tinh thần, tô điểm bên trong.

"Thời gian, chậm lại!"

Dương Thanh Huyền trong lòng bỗng nhiên hò hét, Ba Long quyền thế đột nhiên chậm lại tốc độ, nguyên bản trong nháy mắt liền muốn đến khoảng cách, đã biến thành năm thuấn, mười thuấn...

“Được rồi!” Dương Thanh Huyền con ngươi bạo nổ co, ở đây cạnh tranh lấy ra sát thời gian này bên trong, bỗng nhiên đi phía trước bước ra một bước, tránh được một quyền kia trung tâm, đồng thời Nam Minh Ly Hỏa Kiếm khoảnh khắc đâm ra, trên thân kiếm tuôn ra một đoàn tử hỏa đến!

Thiên hạ có địch uy lực, bị hắn phát huy đến cực hạn.

Rốt cục thời gian cuộn chỉ không đè ép được, tổng cộng trì hoãn mười ba cái trong nháy mắt, vừa vặn hoàn thành một bước lên trước, cùng với xuất kiếm!

“Chi! Xảy ra chuyện gì?!” Ba Long chuông đồng đại con ngươi đều bạo đi ra.

Cái kia oanh đi ra một quyền, không thể thu hồi. Sinh tử trong nháy mắt, suốt đời tiềm năng khoảnh khắc bạo phát, hổ cướp thức bị mạnh mẽ đè xuống, sau đó bạo nổ mở!

Có thể từ thông thường cá mập hổ hoá hình đến võ giả trạng thái, Ba Long huynh đệ thiên phú tự nhiên là vạn người chọn một, ở đây cửa ải sống còn đầu, một hồi lựa chọn giết địch tám trăm, tự thương hại ba ngàn đấu pháp, cái này cũng là hắn thời khắc này chọn lựa duy nhất!

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền kiếm thế bị vậy cường đại sức nổ chặn lại, mũi kiếm khẽ run hạ, nhưng Tử Viêm đốt cháy tất cả, trực tiếp xuyên thấu qua nguyên lực, chém trên người Ba Long!

“Oành!”

Hai người đối mặt bất quá thời gian nháy mắt, tất cả chi tiết nhỏ đều là trong khoảnh khắc hoàn thành, một đòn bên dưới, đều bị từng người đánh bay ra ngoài.

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền phun ra một ngụm máu đến, lần thứ hai mạnh mẽ triển khai thiên hạ có địch, làm cho bất diệt Kim thân cũng khó có thể chịu đựng, toàn thân mấy trăm khiếu huyệt bên trong, đều giống như có châm bạc ở chập giống như vậy, đau cả người bốc mồ hôi lạnh.

Thêm vào bị Ba Long “Hổ cướp thức” sức nổ phản công, càng là tổn thương nội phủ, liền phun mấy ngụm máu tươi, có chút lảo đà lảo đảo.

Cổ Hạt từ Tinh Giới bên trong bay ra ngoài, đưa hắn der ở, đồng thời vỹ châm ở trên không bên trong loáng một cái, liền hướng cái kia Ba Long nhanh đâm đi.

“Xì!”

Trời cao trên hóa ra một đạo cực nhỏ thật dài tuyến, đi ngang qua mấy ngàn trượng xa.

Bỗng nhiên, châm mũi nhọn hướng về phía trước, không gian một hồi lay động, bắn mạnh ra một vệt máu tươi.

Chỉ thấy Ba Long thân ảnh dần dần hiển hiện ra, cái kia vỹ châm đâm xuyên qua bàn tay của hắn, lại bị hắn năm ngón tay gắt gao nắm lấy.

Thân thể to lớn trên, phần eo bị Tử Viêm chém bị thương, mảng lớn huyết nhục thiêu thành tro tàn, tiên Huyết Tướng nửa người đều nhuộm đỏ.

Ba Long khuôn mặt sợ hãi cùng phẫn nộ, gắt gao nắm lấy đuôi bò cạp không tha. Lòng bàn tay bị xỏ xuyên nơi, bắt đầu trình phát hiện màu xanh biếc Madara ngất, theo huyết dịch khuếch tán.

“Có độc!”

Ba Long nổi giận gầm lên một tiếng, liều mạng lôi kéo, “Oành” một tiếng, Cổ Hạt đuôi trực tiếp bị kéo đoạn. Ba Long đem cắt cái kia đoạn bỏ rơi, cả người hướng về biển rộng nhào tới.

“Cổ Hạt huynh, ngươi không sao chứ?” Dương Thanh Huyền kinh hãi, Thâm Hồng Cổ Hạt ở đứt đuôi sau, trên người khí tức một hồi trở nên táo bạo.

“Ta không sao, nhanh đuổi giết hắn! Này ngu xuẩn vật vừa vào biển khơi lời, có thể mượn biển rộng lực lượng áp chế độc tính, đồng thời Hải tộc là biển rộng con trai, có thể dùng nước biển chữa trị thân thể!” Thâm Hồng Cổ Hạt vội vàng nói.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, giờ khắc này tình trạng của hắn vô cùng gay go, nào còn có sức mạnh truy kích, trơ mắt nhìn Ba Long nhảy vào biển rộng.

“Ha ha! Chỉ cần ở nước biển này bên trong, ta chính là bất bại! Toàn bộ Biển Đen, đều là Hải tộc vô tận Lực Lượng Nguyên Tuyền! Lấy mãi không hết, dùng mãi không cạn!” Ba Long cười như điên, nửa cái thân thể ngâm ở trong nước biển, cái kia trúng độc bàn tay, cũng từ từ đem nọc độc bức ra.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, tựa hồ nghĩ tới điều gì, trên người mọc ra nhung nhung lông dài đến, thân thể trong khoảnh khắc lớn lên.

“Đây là...”

Không chỉ có Ba Long, tất cả mọi người kinh hãi ở, đồng thời đưa mắt nhìn tới.

“Như này biển rộng là Hải tộc Lực Lượng Nguyên Tuyền, có thể lấy mãi không hết, dùng mãi không cạn, như vậy ta sự biến hóa này, tự nhiên cũng có thể!”

“Ầm ầm!”

Một cái cao tới mấy trăm trượng khôi ngô thân thể, như núi to giống như đột nhiên xuất hiện, ầm ầm mà rơi, chấn lên tảng lớn sóng biển. Cái kia hình thể khổng lồ, phảng phất có thể nối liền trời đất, chỉ một chân thì có bảy tám cái Ba Long một loại thô.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 675: Một Quyền Đánh Nổ, Thanh Âm Quen Thuộc

“Hải Viên!!”

Ba Long hoảng sợ quát to một tiếng, cái kia mấy trăm đầu còn chưa có chết cá mập hổ, càng là “Rầm” bạo nổ mở nước biển, hướng về xa xa đào tẩu.

Ngụy Vân Tử cùng Ba Cơ đám người càng là cả kinh đều quên ra tay rồi.

“Cái cảm giác này...” Dương Thanh Huyền con ngươi bạo nổ co, to lớn con mắt bắn ra hung mang, cái kia Hắc Đồng trực tiếp ngưng tụ thành một cái đốm nhỏ!

“Sức lực thật là mạnh a!”

Dương Thanh Huyền ngửa mặt lên trời gào to, trên người trực tiếp tuôn ra khí tức đáng sợ, phảng phất từ hoang cổ tới nay, lực lượng này liền bồng bềnh với trong thiên địa, kéo dài không thôi!

“Đây là... Thánh thể!”

Ba Long há to mồm, cả kinh có thể nhét vào một đầu cá mập hổ, trước mắt nhân loại kia biến thành Hải Viên trên người, bộc phát ra càng là Thánh thể lực lượng, tương đương với Luyện Khí Võ Cảnh Thiên Vị!

Liền ngay cả Dương Thanh Huyền chính mình, nội tâm cũng là chấn động dữ dội cực kỳ. Trong mắt không ngừng bắn ra hung mang, trong đầu đầy rẫy vô tận thô bạo, dường như muốn ăn mòn thần trí của hắn!

“Không được! Là cái kia Huyền Hầu máu duyên cớ!”

Hoa Giải Ngữ kinh hãi đến biến sắc, “Tuy rằng ngươi không có trực tiếp biến thân Huyền Hầu, nhưng này Hải Hầu Tử cũng là linh hầu loại một loại, biến thân Hải Hầu Tử thời điểm trực tiếp kích phát Huyền Hầu máu!”

“Như vậy a. Có thể ở tỉnh táo ý thức hạ, cảm thụ này loại sức mạnh hủy thiên diệt địa, thực sự là tốt khen a!”

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, hơi nhắm mắt lại, mạnh nữa được chợt trợn, bắn ra hai vệt kim quang, thẳng vào biển rộng.

Trong giây lát này, toàn bộ thế giới đều tựa như yên tĩnh lại.

Hắn hơi chuyển con ngươi, tất cả mọi thứ bị thu vào trong mắt, giống xuyên thấu vạn ngàn vật chất, thẳng tới bản chất, từ hải lý cá mập hổ, chỗ sâu cá bơi, đến một ít nhỏ bé sinh vật.

Thậm chí trên bầu trời võ giả trang bị tu vi, khí huyết lưu thông. Thẳng tới chu vi ngàn trượng, đều có thể nhìn rõ rõ ràng ràng.

“Đây cũng là Linh Mục thần thông chân chính là uy năng sao?!” Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, cho tới nay, đều không thể chân chính kích thích ra mắt vàng chói lửa, giờ khắc này biến thân Hải Hầu Tử, mới lần thứ nhất cảm nhận được lực lượng này đáng sợ.

“Cái kia Huyền Hầu đến cùng là như thế nào tồn tại? Chỉ là một giọt tinh huyết, là có thể để ta thân thể trực tiếp thành Thánh, vượt qua một đại khó có thể vượt qua cảnh giới!”

Không chỉ có Dương Thanh Huyền nghi hoặc, Hoa Giải Ngữ cùng Thâm Hồng Cổ Hạt đồng dạng khó giải.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, mắt vàng chói lửa quét qua, liền hướng trong biển rộng đánh xuống.

“Ầm ầm!”

Mấy ngàn trượng hải vực trực tiếp bạo nổ mở, Ba Long rống to “Không thể!”, một thức hổ phác đột nhiên đánh đi tới, đón nhận cái kia cự vô phách nắm đấm.

“Oành!”

Bất quá chặn lại rồi nháy mắt, Ba Long thân thể giống như bùn nhão giống như bạo nổ mở, to lớn nắm đấm thẳng vào biển rộng, chấn động đến mức sóng lớn ngút trời, cái kia mấy trăm đầu cá mập hổ ở quyền kình trùng kích vào dồn dập nổ ra, trở thành một than thịt rữa xương vỡ.

“Chi!” Ba Cơ đám người tất cả đều như rơi vào hầm băng, sợ đến hồn phi phách tán.

“Chạy mau a!”

Không biết là ai hét lớn một tiếng, liều mạng liền hướng xa xa bỏ chạy.

Một quyền liền đem Ba Long cùng hết thảy cá mập hổ đánh bể, cái này còn đánh rắm a?!

Bất kể là Ba Cơ vẫn là Ngụy Vân Tử chờ Nhân tộc, đều là sợ vỡ mật, không liều mạng mà trốn!

Dương Thanh Huyền mắt vàng chói lửa quét qua, lộ ra hai cái nanh, đi phía trước bước ra một bước, chấn toàn bộ biển rộng lăn lộn, một quyền như gió xoáy đánh tới.

“Ầm ầm ầm!”

Toàn bộ mặt biển không ngừng bị quyền phong phá mở, tảng lớn võ giả bị lực lượng kia cuốn một cái, thân thể liền tan tành, hóa thành biển khơi bụi trần.

“Phốc!”

Ba Cơ cùng Ngụy Vân Tử chờ Toái Niết cảnh cường giả, cũng không thể tránh thoát một quyền oai, máu phun phè phè, giống hạ sủi cảo giống như, từng cái từng cái té rớt xuống biển.

Biến thân Hải Hầu Tử sau, một cổ cuồng bạo sát khí ở trong người lan tràn, tựa hồ trở nên càng thêm thô bạo giết, trong mắt tuôn ra hung mang, quát lên: “Chết!”

Xoay tay vỗ một cái, cự chưởng chấn động vào trong biển!

“Ầm ầm!”

Chu vi mấy ngàn trượng nước biển, bị một chưởng này vỗ nát bấy, tất cả sinh vật đều tan xương nát thịt.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, mắt vàng chói lửa hướng về trong biển nhìn tới, năm ngón tay vồ lấy, mảng lớn túi chứa đồ cùng mỗi bên loại nguyên khí, tất cả đều nhiếp tới, vọt ra khỏi mặt nước, bay vào hắn lòng bàn tay.

Toàn bộ bốn phía, tất cả đều là ngập trời tiếng sóng biển, nhưng không có một tia sinh khí, rơi vào vô biên tĩnh mịch bên trong.

“Đây cũng là Thiên Vị Thánh thể sao?”

Hải Hầu Tử trong mắt, đầy rẫy vô tận ngóng trông, “Ta khi nào tài năng, chính thức có được loại sức mạnh này a!”

Ngửa lên trời thở dài một tiếng, phát sinh tiếng gào to, sóng biển bị chấn động đến mức đánh thẳng vào, hóa thành từng đạo từng đạo rồng nước, thẳng vào chín Thiên Vân tiêu.

Dương Thanh Huyền phát tiết xong nội tâm tích úc sau, đột nhiên con mắt co rụt lại, ở phía xa một đạo to lớn Ảnh Tử đang vạch nước mà tới.

“Đó là…”

Hắn sững sờ, mặt dữ tợn kia lỗ thừ ra một chút.

Hải ngày trong đó, chạy như bay tới càng là một cái to lớn màu trắng ốc biển, dán vào mặt nước phi hành.

Ở ốc biển trên, đón gió đứng cạnh một đạo mỹ lệ bóng người, khuôn mặt lành lạnh tú lệ, ở trong sóng gió càng mang theo một tia quyến rũ.

“Vũ Ảnh?!”

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, rốt cục nhận ra màu trắng kia biển rộng loa, chính là khi đó dưới đáy biển, cái kia Kim Ngao Đảo tổ tiên lưu lại động phủ, càng bị nàng thu làm phi hành nguyên khí.

Ốc biển trên tỏa ra một vòng mờ mịt bạch quang, đem Vũ Ảnh bao ở trong đó, phá hải mà đi, không bị nửa điểm sóng gió tập kích.

“Hừ, chuyện ngày đó, lần này cũng có thể cố gắng tính một chút!”

Dương Thanh Huyền giờ khắc này cả người lệ khí, trong đầu tràn đầy “Giết” chữ, thần trí xa dần, vừa thấy được khi đó kẻ thù, càng là không ức chế được muốn giết người, đón màu trắng kia ốc biển đi.

“Ầm!”

Ở cách nhau mấy ngàn trượng xa thời điểm, Dương Thanh Huyền liền không nhịn được hét lớn một tiếng, lộ ra mặt xanh nanh vàng, một quyền đánh tới!

Toàn bộ biển rộng nhấc lên sóng lớn, đồng thời bị quyền phong phân chia mở một đạo lạch trời.

“Đây là...”

Vũ Ảnh lấy làm kinh hãi, “Quả nhiên là Hải Viên, Thiên Vị sức mạnh, chỉ là... Ở đây tại sao có thể có Hải Viên?!”

Nàng tuy khiếp sợ, nhưng vẫn chưa hoảng loạn.

Bởi vì Hải Viên tuy rằng lợi hại, nhưng thông minh cũng không cao, lấy thủ đoạn của nàng, mặc dù không địch lại, chí ít đào tẩu là không có vấn đề.

Nàng vỗ một cái ốc biển, lập tức hóa thành tay cỡ bàn tay, bị cất đi. Cả người bay lên không đồng thời, thẳng tới cửu tiêu, rất xa tránh ra cú đấm kia. Sau đó như tiên nữ nhân phi thiên, chậm rãi bay xuống.

Vũ Ảnh hai con mắt trong suốt, cầm lấy màu trắng kia ốc biển, đặt ở miệng biên “Ô ô” thổi, càng là một khúc hải bài hát, du du dương dương, vô cùng nhu nhược, dường như muốn tiếp xúc người phóng khoáng lạc quan tâm.

Theo loa tiếng vang lên, Vũ Ảnh càng là đón gió hát lên, “Hài tử, hài tử, vì sao ngươi hư hỏng như vậy; Bắt nạt, lừa dối, vì sao ngươi làm được; Học được làm tốt đứa nhỏ, tương thân tương ái quan tâm liền ở trong lòng...”

“Ta hát ngươi - muội a!”

Dương Thanh Huyền không rõ một trận buồn bực, hét lớn một tiếng, bỗng nhiên giẫm một cái, thân thể to lớn vọt ra khỏi mặt nước, càng bay lên trời, một quyền như thiên thạch vũ trụ, cuồng kích mà xuống!

“Rầm!”

Ở Vũ Ảnh bên cạnh người, vô số nước biển hóa thành vòng xoáy, từng đạo từng đạo bay lên trời cao, chỉ là quyền uy, liền đè nàng hoàn toàn biến sắc, khó có thể chịu đựng!

“Này Hải Viên đến cùng là chuyện gì xảy ra?!”

Vũ Ảnh nội tâm xẹt qua vô số dấu chấm hỏi, chỉ mỗi mình nhạc thiếu nhi mất đi hiệu lực, còn có thể miệng nói tiếng người? Đồng thời thanh âm này tựa hồ có hơi quen thuộc, giống như là người kia?!

Chương 676: Phòng Ngự Tan Vỡ, Vũ Ảnh Sư Tôn

Không có thời gian làm cho nàng quá lo lắng nhiều, này Thánh thể cấp bậc một đòn, coi như là cùng cấp Thiên Vị gắng gượng chống đỡ, cũng có thể cũng bị đánh nổ!

Huống hồ đây là ở đại trên biển, Hải Viên có thể từ trong biển lấy ra vô cùng vô tận lực lượng, đủ để nghiền ép cùng cấp Thiên Vị.

Nhưng Vũ Ảnh dù sao cũng là Địa Bảng cường giả, ở tinh vực vô số địa cấp cường giả bên trong, xếp hạng thứ năm mươi lăm. Mặc dù gặp gỡ Thiên Vị, không địch lại chí ít còn có thể trốn, cái này cũng là nàng lần đầu gặp gỡ Hải Viên, cũng không có hốt hoảng nguyên nhân.

Tuy rằng trước mắt này đầu Hải Viên cực kỳ quái lạ, nhưng nàng vẫn chưa hoảng loạn, tay phải lấy ra một khối lớn chừng bàn tay bạch cốt, một hồi diễn biến mở, từ xương trên đầu duỗi ra tảng lớn gai xương, như một căn căn lợi kiếm, giống một đóa xương hoa hướng về bốn mặt tản ra.

“Rầm!” Khối xương kia đầu hoàn toàn biến hóa ra, dĩ nhiên là một chiếc hải long lồng ngực, đưa nàng hoàn mỹ bảo vệ ở trong đó.

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền bay lên không nhảy lên một quyền, cường đại quyền lực đánh vào hải long xương ngực trên, bắn ra cường đại linh quang, chu vi mấy ngàn trượng bên trong không gian chịu đến gợn sóng, bị đè ép biến hình.

“Ầm!”

Quyền lực trong nháy mắt nổ ra, long cốt trên “Bùm bùm” mở ra vô số vết nứt, toàn bộ phòng ngự như một toà màu trắng lao tù, bởi vì chịu đến đè ép mà ở trên mặt biển bay ngược.

Vô số nước biển ở bốn phương tám hướng nổ ra, chịu đến cú đấm này lực ảnh hưởng, toàn bộ mặt biển đều chợt giảm xuống trăm trượng độ cao.

“Thật mạnh!”

Mặc dù ở long cốt bên trong, Vũ Ảnh vẫn là phun ra một ngụm máu, đầy mặt kinh sợ. Mặc dù là Thiên Vị cường giả, nàng đã từng nghênh chiến quá, cũng rất khó phá mở nàng long cốt khôi giáp hoàn toàn trạng thái.

“Trước tiên ly khai này!”

Lúc này nàng rốt cục có chút hoảng rồi, trước mắt này Hải Hầu Tử, bất luận thông minh vẫn là sức mạnh, đều ở đây nàng dự đoán bên trên, hơi cảm thấy có chút không ổn.

Cái kia rõ tuyệt uyển chuyển dáng người, lóe lên bên dưới, hóa thành một đạo thanh quang, ngay ở trên mặt biển vạch nước đi, lui tới phương hướng bỏ chạy.

“Nếu đã tới, liền lưu lại đi!”

Dương Thanh Huyền há có thể để hắn đào tẩu, trong tròng mắt kim quang lóe lên, thân thể lớn như vậy tại đại hải thượng loáng một cái, liền trực tiếp xuất hiện trên bầu trời Vũ Ảnh, đột nhiên một cước đi xuống giẫm đi!

“Chi! Làm sao sẽ nhanh như thế?!”

Vũ Ảnh sợ đến hoa dung thất sắc, một cước kia kinh thiên động địa, phong tỏa một vùng không gian, căn bản không thể trốn chạy. Nàng chỉ cảm thấy ngày đen thùi lùi hạ xuống, một trái tim rơi xuống đến đáy vực.

Như vậy một cước nếu là bị đạp trúng, trực tiếp liền thành lạn nê!

Dương Thanh Huyền trong lòng cũng đầy là nghi hoặc, không biết mình lớn như vậy hình thể, thế nào sẽ có đáng sợ như vậy tốc độ.

Hắn mặc dù không có tu luyện cường đại thân pháp, nhưng này tinh huyết chủ nhân Yêu Đế không, nhưng là chớp mắt mười vạn tám ngàn dặm tồn tại, giờ khắc này Dương Thanh Huyền biến thân mặc dù không có khủng bố như vậy, nhưng muốn đuổi tới Vũ Ảnh vẫn là là điều chắc chắn.

“Ngang dọc Tứ Hải!”

Vũ Ảnh chợt cắn răng một cái, cả người từ trên mặt biển bay lên, lơ lửng giữa trời, hai tay nắm cái kia màu trắng biển rộng loa, vô số nước biển hóa thành từng đạo từng đạo cột nước.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, chỉ thấy cái kia chút trong cột nước, bên trong hiện ra đại lượng màu vàng, chính là cái kia cổ diệu lực lượng.

Hơn nữa để hắn khiếp sợ là, ở đây khắc mắt vàng chói lửa trạng thái, hắn có thể thấy rõ cái kia cổ diệu lực quy tắc, từ vô số quỷ dị phù văn hóa thành. Nhưng bất quá con ngươi kim quang lóe lên, tựa hồ sức mạnh không đủ, dần dần liền mơ hồ, nhìn thấy chỉ là lượng lớn ánh huỳnh quang.

“Ầm ầm!”

Trầm tư, một cước liền đạp hạ, đem cuồng bạo nước biển giẫm nát, thẳng vào dưới mặt biển mới.

“Ầm ầm ầm!!”

Lấy một cước kia làm trung tâm, một đạo chu vi ngàn trượng vòng xoáy xuất hiện, bên trong sinh vật toàn bộ hóa thành phấn vụn.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, một cước này đạp đi, tuy rằng phá đi Vũ Ảnh ngang dọc Tứ Hải, nhưng cũng cảm giác rơi vào khoảng không!

“Làm sao sẽ?!” Ở tình huống như vậy, Vũ Ảnh nên tuyệt đối không thể chạy trốn!

Hắn con ngươi đột nhiên co, nổ bắn ra ánh vàng đến, bỗng nhiên chuyển đầu, chỉ thấy ngàn trượng xa trên cao không, màu trắng ốc biển lặng lặng trôi nổi ở đó, nhàn nhạt linh quang lấp lóe, soi sáng trăm trượng xa, mà Vũ Ảnh nửa quỳ ở loa trên người, một tay chống đỡ địa, sắc mặt tái nhợt, không ngừng nôn ra máu.

đọc❤truyện cùng //tr u yencuatui.net/

Ở Vũ Ảnh phía trước, một đạo lưu ly quang ảnh lấp lóe, là người không phải người, không thấy rõ hình dáng. Quang ảnh kia hai tay chắp sau lưng, phảng phất đang lẳng lặng nhìn cái kia to lớn Hải Viên.

“Sư... Sư tôn...”

Vũ Ảnh dùng hết khí lực, từ trong miệng thốt ra hai chữ, lần thứ hai “Oa” một tiếng, nôn ra ngụm máu lớn, bên trong còn sảm tạp nội tạng mảnh vỡ.

Vừa nãy một kích kia hạ bị thương rất nặng, thiếu chút nữa thì trực tiếp bỏ mình.

“Này Hải Hầu Tử ngược lại có chút kỳ quái, có thể phá mở long cốt áo giáp tổn thương ngươi.” Quang ảnh kia chậm rãi nói, càng là cô gái âm thanh.

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, Ám đạo không được, thanh âm kia du du dương dương, truyền lọt vào trong tai, cho hắn một loại cảm giác hết sức nguy hiểm. Tóc gáy trên người dần dần dựng thẳng lên, đối với quang ảnh kia trở nên cực kỳ cảnh giác.

Vũ Ảnh hít một hơi thật sâu, thoáng ổn định hạ chân nguyên, hư nhược nói rằng: “Này Hải Viên hết sức cổ quái, còn có thể miệng nói tiếng người, cùng thông thường Hải Viên tựa hồ bất đồng.”

“Ồ?” Quang ảnh kia tựa hồ có hơi kinh ngạc.

Dương Thanh Huyền không rõ kinh sợ, quang ảnh kia bên trong lưu ly lấp lóe, cũng không có người ảnh hiện ra, nhưng hắn vẫn rõ ràng cảm thấy bị người nhìn chăm chú vào, đáy lòng một trận sợ hãi.

“Này Vũ Ảnh sư phó, rốt cuộc là ai?”

Dương Thanh Huyền nội tâm xẹt qua ý nghĩ, biết nguy hiểm, kịp thời lập đoạn, bóng người lóe lên, xoay người liền hướng xa xa lao đi. Lấy cái kia tốc độ cực nhanh ở trên mặt biển bay trốn, lấp loé mấy lần, liền chạy mấy ngàn trượng xa.

Giữa lúc thở phào nhẹ nhõm thời điểm, bỗng nhiên cả người run lên, vang lên bên tai cô gái kia âm thanh, “Ha ha, hết sức đùa giỡn đại Hầu Tử, bản tọa nếu đã tới, lại vẫn ảo tưởng có thể rời khỏi?”

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên nhấc đầu, hoảng sợ phát hiện màu trắng kia biển rộng loa, chẳng biết lúc nào đã ở phía trước

mình.

“Chi!”

Hắn doạ được hoàn toàn biến sắc, ở trên mặt biển điên cuồng lùi lại mấy bước, mỗi một bước đều chấn lên sóng to gió lớn, phảng phất hắn thời khắc này tâm tình.

“Vũ Ảnh, này ốc biển có chút ý nghĩa đây, ngươi là ở đâu lấy được?” Quang ảnh đối với Dương Thanh Huyền thất thố làm như không thấy, phảng phất căn bản không để vào mắt, tự mình nói với Vũ Ảnh lời.

“Bẩm sư tôn, là ở đồ nhi ở thuộc hải vực phụ cận phát hiện, là Kim Ngao Đảo một vị tổ tiên lưu lại.”

Ngay sau đó, Vũ Ảnh đem chuyện tóm tắt nói một lần.

“Hừ, thì ra là vậy. Ta biết người này là ai, năm đó Kim Ngao Đảo xác thực có mấy người lẻn vào Biển Đen, không nghĩ tới chết tại đây, thực sự là chết chưa hết tội.”

Quang ảnh lạnh rên một tiếng, nói: “Càng không nghĩ tới ngươi càng cùng cái kia Dương Thanh Huyền từng có gặp mặt, ngược lại thật là duyên phận.”

Vũ Ảnh sắc mặt sửng sốt một chút, nói: “Không biết sư tôn làm sao mà biết người này, lại vì sao phải truy nã hắn?”

Quang ảnh lạnh lùng nói: “Ngươi đây liền không cần hỏi. Hơn nữa người này ở tại Hắc Diễm Giác, lại cùng ngươi gặp gỡ quá, đồng thời chiếm được Kim Ngao Đảo hồng thủy cung truyền thừa, xem ra cũng là có đại khí vận người.”

Vũ Ảnh không nói, ngẩng đầu lên nhìn Dương Thanh Huyền, này to lớn Hải Hầu Tử, trước hét lớn một tiếng, âm thanh càng cùng cái kia Dương Thanh Huyền không khác nhau chút nào, làm cho nàng lòng tràn đầy nghi hoặc.

Chương 677: Dạ Hậu Giáng Lâm, Về Sức Mạnh Tuyệt Đối Chênh Lệch

Quang ảnh bên trong thanh âm nói rằng: “Ta đã hạ lệnh phong tỏa hết thảy hải vực rời đi con đường, từng cái rời đi Nhân tộc, đều phải nghiêm khắc kiểm tra, cái kia Dương Thanh Huyền trốn không thoát Biển Đen, nhất định phải đưa hắn tìm ra!” Trong giọng nói càng mang theo một tia tức giận.

Vũ Ảnh cùng Dương Thanh Huyền đều là lơ ngơ, không biết rõ làm sao liền đắc tội nàng, Dương Thanh Huyền càng là cảm thấy uất ức, cũng không biết người trước mắt này là ai. Giờ khắc này giẫm tại đại hải thượng, đi cũng không được, không đi cũng không được. Mấu chốt là muốn đi còn không đi được.

“Vâng.” Vũ Ảnh đáp một tiếng, lập tức hỏi: “Cái kia này chỉ Hầu Tử... Xử lý như thế nào?”

Thanh âm kia nói: “Nhìn có hay không giá trị, không có lời sẽ giết đi.”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, một luồng khó có thể dùng lời diễn tả được nguy hiểm lâm không mà tới. Quang ảnh kia bên trong, dần dần hóa ra một tấm tuyệt đẹp khuôn mặt, mặt mày nhỏ dài, giấu diếm Lãnh Phong; Môi không điểm mà chu, bằng thêm mấy phần cao quý lãnh diễm.

“Chi! Dạ Hậu!!”

Dương Thanh Huyền nội tâm chấn động dữ dội, một hồi liền nhận ra cô gái này, cùng Tử Diều Hâu giống nhau đến mấy phần, cùng cái kia trên hồ nước nhìn thấy tắm rửa người giống như đúc!

Quang ảnh lấp lóe bên dưới, Dạ Hậu thân thể, từ trong đó toàn bộ nổi lên, cái kia ki bo a na dáng người, mang theo thành thục phong vận, cùng với lâm tuyệt thiên hạ uy thế, như thần chỉ giáng lâm, mặc phá hư không mà tới.

“Càng là Biển Đen chi chủ!” Dương Thanh Huyền nhức đầu, nằm mơ cũng không nghĩ tới, Vũ Ảnh sư tôn càng sẽ là Biển Đen chi chủ.

Sớm biết như vậy, làm sao cũng không dám đi chọc giận nàng a.

Đang lúc kinh sợ, trong đầu lệ khí cùng sát khí tản ra mà không, khôi phục sở hữu bình tĩnh bình tĩnh. Chỉ là sức mạnh như vậy cách xa bên dưới, nhất lực phá vạn pháp, lại làm sao bình tĩnh bình tĩnh cũng vô dụng thôi.

Dạ Hậu giơ tay lên, trên ngón trỏ ánh sáng lóe lên, liền lâm không điểm hạ.

“Xì!” Một đạo tiếng xé gió, xẹt qua hải ngày thời khắc.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên xoay chuyển thân thể, phải lấy cái kia thân pháp quái dị né tránh mở, nhưng còn chưa phản ứng lại, ấn một cái mang liền xuyên thủng hắn bên phải xương bả vai, phá xuất một cái lỗ máu lớn bằng miệng chén.

“Chi! Làm sao sẽ nhanh như thế?!”

Dương Thanh Huyền đau hít một hơi khí lạnh, nhưng càng nhiều hơn nhưng là nội tâm nổi lên hoảng sợ, tê cả da đầu. Đối phương chỉ là tiện tay một chút, là có thể tổn thương chính mình, như là hơi hơi dùng điểm tâm, vừa nãy sợ cũng đã chết ở trên biển.

“Ta hiện tại lúc đó chẳng phải Thiên Vị sao? Chênh lệch làm sao sẽ khổng lồ như thế?!”

Dương Thanh Huyền đối với Thiên Vị chấp nhất cùng mê tín, ở đây chỉ tay hạ, hầu như có chút hỏng mất.

“Ồ? Này Hải Hầu Tử đích xác có chút bất đồng.”

Dạ Hậu trên mặt xẹt qua vẻ kinh dị, nói: “Ta vốn là muốn yếu điểm hắn huyệt Thần Đường, nhưng không nghĩ bị hắn né qua, điểm trúng vai, tốc độ nhanh chóng làm người không thể tưởng tượng nổi.”

Dương Thanh Huyền không nhịn được đã nghĩ chửi ầm lên, nhưng chỉ sợ chính mình mắng lên tiếng đến, đối phương thấy mình biết nói, liền càng không thể buông tha mình. Thậm chí tóm lại giải phẩu nghiên cứu cũng có thể. Nghĩ đến điểm này, liền ngậm chặt miệng, không dám phát sinh tiếng người đến.

Vũ Ảnh không được gật đầu, nói: “Này con khỉ tốc độ đích xác rất kỳ quái, tựa hồ là nào đó loại lớn lao thần thông, đồ nhi không thấy được.” Nàng dừng lại, lại nói: “Đúng rồi, sư tôn làm sao đột nhiên đi tới hải ngoại, đồng thời vừa khéo như thế cứu đồ nhi?”

Dạ Hậu nói: “Cái này hải vực xuất hiện chuyện cổ quái, thời gian cuộn chỉ bị người đạn động hai lần, vừa lúc bị ta bắt được, liền tới xem một chút, không nghĩ tới vừa khéo như thế, đem ngươi cứu, cái này cũng là mạng ngươi không có đến tuyệt lộ.”

Vừa nói, nàng một bên giơ tay lên, lại là một đạo chỉ mang bắn đi qua. Trên mặt một bộ hững hờ bộ dạng, đối phó này Hầu Tử căn bản không để ở trong lòng.

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, nguyên bản đang muốn dùng Nhật Nguyệt Tinh Luân để chạy trối chết, nghe Dạ Hậu vừa nói như thế, nơi nào còn dám dùng? Trong cơn giận dữ, đột nhiên một quyền đánh tới.

Cường đại quyền kình xoay chuyển không gian, cùng cái kia chỉ mang đụng vào nhau.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ quyền phong bị kích phá, chỉ mang không gì địch nổi, trực tiếp bắn thủng Dương Thanh Huyền to lớn cánh tay, từ trên bả vai nổ ra một cái lỗ máu đến.

“A!!”

Dương Thanh Huyền đau nhe răng trợn mắt, vội vàng thu về nắm đấm, nhưng toàn bộ cánh tay đều đau đớn cực kỳ, như là phế bỏ.

“Ha ha, dám to gan hướng về ta vung quyền, ngươi là tất cả Hải Viên bên trong cực kỳ có cốt khí một đầu, xem ra đích xác có chút bất đồng. Vũ Ảnh nói ngươi có thể miệng nói tiếng người, đúng là trò chuyện cho ta nghe nghe nha.” Dạ Hậu mang theo cười gằn, trên người lộ ra một loại làm người hơi lạnh thấu xương.

“Ngươi muốn nghe đúng không? Lão Tử liền nói cho ngươi nghe, cút mẹ ngươi - trứng!!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, chấn động đến mức biển rộng rít gào, lại cũng không kịp nhớ kiêng kỵ gì, tiếp tục như vậy, sợ là chắc chắn phải chết, lúc này vồ giữa không trung, Nhật Nguyệt Tinh Luân hiện lên ở bầu trời.

Vô số vòng quay thời gian ở hải không nổi lên phát hiện, tượng trưng cho thời gian lưu chuyển, năm tháng lăn, một điểm một giọt ở đó bánh răng từ trần.

Nhật nguyệt tinh thần hiện lên ở vô số bánh răng, đem thời gian này trôi qua dần dần kẹt chủ, để cho trở nên chầm chậm.

Dương Thanh Huyền sắc mặt tái xanh, đem thời gian ép một chút, cả người liền bắn lên, lấy Huyền Hầu quỷ dị kia tốc độ, hướng về xa xa bỏ chạy.

“Nhật Nguyệt Tinh Luân?!”

Dạ Hậu đột nhiên trợn to hai mắt, cái kia tuyệt đẹp dung nhan trong nháy mắt thất thố, che miệng kinh hô lên.

“Là hắn! Thanh âm này, quả nhiên là hắn!” Vũ Ảnh cũng là hét lớn: “Sư tôn, này Hải Hầu Tử chính là Dương Thanh Huyền!”

Dạ Hậu con mắt co rụt lại, bắn ra lăng liệt hàn quang, “Ngươi rốt cuộc là ai? Nếu bại lộ Nhật Nguyệt Tinh Luân, lại là cái kia Dương Thanh Huyền, như vậy thì đàng hoàng cho bản tọa ở lại đây đi, chỉ cần ngươi có đầy đủ giá trị, cố gắng có thể tha cho ngươi khỏi chết!”

Dạ Hậu giơ tay lên, một con ngọc chưởng đánh từ xa ra, vô số ánh sáng màu vàng óng hội tụ đến, hóa thành cường tuyệt vô cùng chưởng lực, trong nháy mắt đem đầy trời bánh răng đánh nát, tất cả thời gian cùng ngôi sao dị tượng toàn bộ biến mất.

Đồng thời cái kia ki bo a na thân thể loáng một cái, liền xuất hiện ở ngàn trượng ở ngoài, vượt sóng mà đi, hướng về Dương Thanh Huyền chạy trốn phương hướng đuổi theo.

Vào thời khắc này, Dương Thanh Huyền chạy trốn phương vị trên, có một đạo Nhân tộc thân ảnh, chầm chậm lướt sóng mà tới.

“Dạ Hậu bớt giận, này Hải Hầu Tử cùng ta rất có ngọn nguồn, có đắc tội Dạ Hậu địa phương, mong rằng bao dung.” Người đến ôm quyền, xa xa chắp tay.

Dương Thanh Huyền cũng đồng dạng phát hiện người kia tồn tại, khiếp sợ không thôi, càng là kết bạn với hắn rất tốt Hàn Nhược Phi.

Hàn Nhược Phi khẩn cấp truyền âm nói: “Ngươi đi mau, ở đây để ta chặn lại một trận.”

“Nhưng là ngươi…” Dương Thanh Huyền lời mới vừa ra khỏi miệng, liền tuy nhiên rồi dừng.

Bởi vì mắt vàng chói lửa hạ, đã nhìn ra cái kia Hàn Nhược Phi, tuyệt không chỉ là Toái Niết cảnh đơn giản như vậy!

“Ngươi khá bảo trọng!” Dương Thanh Huyền lo lắng truyền âm một câu, liền phát điên hướng về xa xa bỏ chạy.

Tuy rằng tốc độ của hắn mau lạ kỳ, nhưng vẫn còn đang Dạ Hậu khóa chặt bên dưới, như là không ai làm quấy nhiễu, sợ là trốn không được xa.

“Ngươi tính toán thơm bơ vậy sao?”

Dạ Hậu trong mắt bắn ra hàn mang, cũng phát hiện Hàn Nhược Phi tồn tại, tuy rằng tức giận, nhưng vẫn là bình tĩnh ở.

Có thể vào lúc này, nơi này đột nhiên nhân vật xuất hiện, hơn nữa còn có thể một chút nhận ra nàng đến, liền chắc chắn sẽ không đơn giản.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 678: Cố Nhân Hội Ngộ, Phá Cuộc Người

Hàn Nhược Phi cười chắp tay, nói: "Tương truyền Dạ Hậu lãnh diễm rõ tuyệt, có tuyệt thế phong thái, hôm nay gặp mặt, quả nhiên danh bất hư truyền a, thực sự là có phúc ba đời, ta đã sớm nên tự mình đến nhà..."

"Không muốn chết cút ngay!"

Dạ Hậu sắc mặt chìm xuống, biết hắn muốn kéo dài thời gian, lúc này một chưởng đập tới.

Vô số nước biển kích. Bắn mà lên, hóa thành từng đạo từng đạo lợi mũi tên, bao trùm ngàn trượng, không thể tránh khỏi.

Hàn Nhược Phi cả kinh nói: "Khoan động thủ đã, chuyện gì cũng từ từ!"

Trong tay nhưng một chút không hàm hồ, tay trái bấm quyết, tay phải hướng về nắm vào trong hư không một cái, như Quyển Liêm giống như nhấc lên, một đạo mờ ảo màu trắng lụa mỏng hạ xuống, linh quang mười phần, ở trước người triển khai.

"Ầm! Ầm!"

Vô số nước nhanh như tên bắn ở đó lụa mỏng trên, chấn động đến mức linh quang lay động, nhưng không cách nào xé rách.

Ở Hàn Nhược Phi quanh thân, mấy trăm trượng hải vực, đều bị nước nhanh như tên bắn nổ lên đạo đạo rồng nước, ở hải không trên múa tung.

Dạ Hậu sắc mặt kinh biến, nhìn chằm chằm cái kia mờ ảo màu trắng lụa mỏng, sợ hãi nói: “Tiên lũ ngọc y?! Ngươi là...”

Hàn Nhược Phi nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: “Dạ Hậu nếu nhận ra bảo vật này, mong rằng cho chút thể diện.”

Dạ Hậu liếc mắt nhìn xa xa trốn chui Dương Thanh Huyền, tuy rằng vẫn còn ở nàng thần thức khóa chặt hạ, nhưng hầu như liền không nhìn thấy, lúc này trầm mặt xuống đến, đằng đằng sát khí nói: “Ngươi tính toán thơm bơ vậy sao, nể mặt ngươi? Như là này tiên lũ ngọc y chủ nhân tự thân tới, ta có lẽ sẽ cho chút thể diện!”

Nói bóng người lóe lên, cũng chưa quản Hàn Nhược Phi, hướng về Dương Thanh Huyền đuổi theo.

“Dạ Hậu, ngươi thật sự không nhận ra ta sao?”

Hàn Nhược Phi đột nhiên chậm rãi nói rằng, hai tay ở trước người giơ lên, một cỗ lực lượng kì dị từ trong cơ thể tản mát ra, ở hải không trên hoảng hốt bất định.

Dạ Hậu thân thể run lên, định nhãn nhìn tới, chỉ thấy cái kia tiên lũ ngọc y bên trong, chậm rãi ngưng ra một bóng người, đem cái kia tiên y khoác lên người, đồng thời đưa tay hai tay, lấy ra đỉnh đầu kim quan, chậm rãi đội ở trên đầu, hai cái quan mang buông xuống trước người.

Mà Hàn Nhược Phi khuôn mặt, vào đúng lúc này đã biến được mơ hồ không rõ.

Kim quan trên, bắn ra Cửu Thải hào quang, làm cho thân ảnh của người nọ mờ mịt như khói, bị tầng tầng vầng sáng bao phủ.

Dạ Hậu giật mình, đứng ở hải không trên, há to mồm, “Đúng là ngươi... Ngươi...”

Người kia khẽ mỉm cười, nói: “Nhiều năm không gặp, chút mặt mũi này…”

Dạ Hậu lạnh giọng nói: “Liệt Tử, ngươi ở đây giả thần giả quỷ cái gì? Phẫn thành người bình thường lẻn vào ta Biển Đen, một tiếng bắt chuyện cũng không đánh, còn muốn ta nể mặt ngươi?!”

Dạ Hậu mặt âm trầm, trên người sát khí càng nặng, trong mắt loé ra hừng hực lửa giận.

Liệt Tử thở dài, nói: “Ta tự nhiên có nỗi khổ tâm trong lòng của ta, trạng thái này ta không cách nào duy trì quá lâu, mong rằng Dạ Hậu dàn xếp.”

Trong giọng nói tràn đầy bất đắc dĩ, thậm chí còn có khẩn cầu.

Dạ Hậu khẽ nhíu mày, ánh mắt ngưng đi qua, nói: “Cái kia Dương Thanh Huyền rốt cuộc là người phương nào, đáng giá ngươi vì hắn ra mặt?”

Cửu Thải vầng sáng ở trên không bên trong lấp loé không yên, Liệt Tử im lặng một hồi, mới chậm rãi nói rằng: “Ta biết, không nói rõ tường tận, Dạ Hậu chắc là sẽ không bán nhân tình này. Nếu là ta không nhìn lầm, người này chính là phá cuộc người.”

“Phá cuộc? Ngươi chỉ là…” Dạ Hậu hoàn toàn biến sắc, một hồi lộ ra kinh sợ, nói: “Ngươi nắm chắc được bao nhiêu phần?”

Liệt Tử nói: “Chí ít tám phần mười, thậm chí chín phần mười.”

Dạ Hậu lấy tay che môi đỏ, đầy mắt kinh sắc.

Liệt Tử lại nói: “Nếu là ta không có đoán sai, người này không chỉ có là cái kia phá cuộc người, hơn nữa cùng ta một mực truy tra sự tình, cùng một nhịp thở. Vừa nãy cái kia nhật nguyệt tinh luân gian xuất hiện, càng thêm khẳng định ta nội tâm ý nghĩ. Như là giết hắn đi, ngươi, ta, sợ là đều không có cơ hội.”

Dạ Hậu trên mặt khôi phục vẻ mặt, nói: “Được! Nếu người này trọng yếu như vậy, ta đương nhiên sẽ không giết hắn, chỉ là thân thể của ngươi...”

Liệt Tử nói: “Đã phá huỷ, nếu không có này tiên lũ ngọc y, ta đã không ở trên đời này.”

Dạ Hậu cả kinh nói: “Của ngươi bất tử thân thể, chỉ thiếu chút nữa là có thể đạt đến Bỉ Ngạn, hiện nay trên đời, ai có thể hủy hắn?!”

Liệt Tử im lặng một hồi, nói: “Tự nhiên là hiện nay thiên hạ đệ nhất nhân, tọa trấn Trung Ương Đại thế giới cái vị kia.” Cửu Thải vầng sáng rung rung hạ, lập tức khôi phục lại yên lặng.

Đột nhiên biển rộng “Rầm” đánh bay, vô số sóng lớn phun trào, một luồng hết sức cuồng bạo khí tức từ trong nước thẩm tách ra, phảng phất một vòng hạo nhật, vọt ra khỏi mặt nước.

Biển rộng “Chi chi” sôi trào, mặt nước đột nhiên giảm xuống, đầy trời hơi nước tràn ngập trời cao, hoảng hốt trong đó, có dõi mắt hào quang từ trong cơn mông lung tản ra.

Dạ Hậu cả kinh nói: “Ngươi làm sao đi ra?”

Xa xa Vũ Ảnh càng là chấn động sợ nói không ra lời, quỳ nằm úp sấp ở biển rộng loa trên, càng run lẩy bẩy, lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh không ngừng từ trên trán nhỏ xuống.

Nguồn sức mạnh kia nàng hết sức quen thuộc, thậm chí chính là nàng cội nguồn sức mạnh!

“Hải nhật sinh tàn dạ, giang xuân vào năm cũ. Liệt Giai Phi, chúng ta lại gặp mặt.” Ngày ấy ảnh ở trên mặt biển ngưng tụ thành một bóng người, phát sinh cổ xưa rộng lớn thanh âm.

Thân ảnh kia lặng lặng phóng ở hải không trên, có chút không chân thực, nhưng cũng tràn đầy sức mạnh. Dường như diệu nhật giống như vậy, vô tận ánh vàng ngưng tụ thành hắn áo bào, làm cho không người nào có thể ngưỡng mộ.

Tiên lũ ngọc y tung bay lại, Liệt Tử thanh âm truyền ra, nói: “Nhật Giả, ngươi quả nhiên là Cổ Diệu, ta sớm có suy đoán, chỉ là vẫn không cách nào chứng thực thôi.”

Thân ảnh kia cười lạnh nói: “Ta cũng không phải là Cổ Diệu, chỉ là Cổ Diệu bên trong đản sinh ra một tia linh trí thôi. Hơn nữa ta cũng xưa nay không nghĩ tới phải giấu giếm thân phận, ngược lại là các ngươi, từng cái từng cái ẩn giấu cực sâu, sợ là chuyện trái lương tâm làm quá nhiều đi.”

Liệt Tử lạnh nhạt nói: “Mỗi người đều có quá khứ của chính mình, nếu là bị người tìm tới đi qua, liền có thể tìm tới nhược điểm, từ mà trở thành của ngươi vết thương trí mệnh. Mỗi người cũng chỉ là ở tận lực bảo vệ mình thôi.”

“Hừ, vậy ngươi còn chưa phải là suýt chút nữa treo?”

Nhật Giả cười lạnh một tiếng, tựa hồ cực kỳ xem thường, lập tức hỏi: “Ngươi càng cùng Nhân Hoàng đấu qua, hắn có thể giết ngươi, chẳng lẽ hắn đã vượt qua Bỉ Ngạn?” Trong giọng nói mang theo vẻ khiếp sợ.

Liệt Giai Phi nói: “Nhân Hoàng có hay không vượt qua Bỉ Ngạn, ta cũng không biết. Nhưng có thể khẳng định là, đạo ảnh mười sáu người bên trong, có thể giết Nhân Hoàng giả, cơ hồ không có.”

“Ha ha, chính ngươi không làm được, cũng không có nghĩa là người khác không làm được.” Nhật Giả cười lạnh nói: “Nếu không có ta bị quản chế ở đây, mờ ảo Tinh Cung đã sớm không tồn tại nữa.”

Liệt Giai Phi cũng không mong muốn tranh luận, nói: “Ta hiện thân ra, cũng không phải là muốn tranh với ngươi luận cái gì, mà là để Dạ Hậu bán cái nhân tình ta. Cái kia Dương Thanh Huyền quan hệ phá cuộc việc, đối với ba người chúng ta đều có chỗ tốt cực lớn.”

Nhật Giả nói: “Nếu là ngươi nói, vậy hơn phân nửa không sai được, nhân tình này Dạ Hậu tự nhiên là muốn bán.”

Dạ Hậu này lặng lặng đứng ở một bên, từ khi Nhật Giả sau khi xuất hiện, nàng liền lại chưa nói một câu, giờ khắc này càng là nhẹ chút đầu trán.

Liệt Giai Phi nói: “Như vậy, ta an tâm.”

Nói, Cửu Thải vầng sáng một hồi tản đi, tiên bên trong áo người tựa hồ đột nhiên không gặp. Tiên lũ ngọc y như một tầng mỏng manh lụa mỏng, tự không trung bay xuống.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 679: Chân Long Chi Nhãn, Chuyển Sinh Nơi

Hàn Nhược Phi khuôn mặt dần dần hiện rõ, không có bất kỳ vẻ mặt, đưa tay chộp một cái, đem tiên y thu vào bên trong cơ thể, đầy trời hoa hoè nhất thời tản đi không gặp.

Nhật Giả trên người ánh sáng không ngừng chớp động, thản nhiên nói: “Ngươi tới đây Biển Đen vì chuyện gì? Không phải là cố ý tới bảo vệ cái kia Dương Thanh Huyền chứ?”

Hàn Nhược Phi cái kia đần độn biểu hiện mới hơi có chút biến hóa, nói: “Gặp phải Dương Thanh Huyền chỉ là một trùng hợp, nhưng trên đời bất kỳ ngẫu nhiên, đều có tính tất yếu. Điều này cũng có thể biểu thị cơ duyên của chúng ta đến rồi. Còn ta tới Biển Đen, là muốn đưa một món đồ đến Chân Long chi nhãn.”

Dạ Hậu hơi thay đổi sắc mặt, lập tức khôi phục như thường, nói: “Thủ đoạn cao cường, đi tới Chân Long chi nhãn, thậm chí ngay cả ta cũng lừa gạt được.”

Hàn Nhược Phi khẽ mỉm cười, nói: “Vốn là không có ý định kinh động hai vị, vì lẽ đó ta cũng không có tiến vào bên trong hải.”

“Cái kia...” Dạ Hậu cả kinh nói: “Hắc Diễm Giác?!”

Hàn Nhược Phi gật đầu nói: “Biển Đen có thể xưng tụng Chân Long chi nhãn địa phương, tổng cộng có ba chỗ, nhưng này Hắc Diễm Giác... Nhưng là năm đó Bạch Hổ tinh túc khuê đại nhân bày ra hổ diệu bảy Tinh Trận, kỳ uy có thể cũng không tại Chân Long chi nhãn hạ.”

Dạ Hậu cả kinh nói: “Cái kia Hắc Diễm Giác không phải đã bỏ phế sao?”

Hàn Nhược Phi ánh mắt có chút phập phù, nói: “Đối với tuyệt đại đa số người mà nói, Hắc Diễm Giác xác thực đã vô dụng. Nhưng nếu là lời của hắn... Chưa chắc đã không phải là tốt nhất chuyển sinh nơi.”

Trên mặt biển ngày diệu ánh sáng bỗng nhiên lắc động đậy, Nhật Giả cả kinh nói: “Ngươi nói là Huyền Thiên Cơ?!”

Hàn Nhược Phi gật gật đầu, nói: “Mười lăm năm trước, lúc đó cơ thể ta vẫn còn, hắn từng tìm tới ta, để ta ở mười lăm năm sau đưa một vật đến Hắc Diễm Giác. Lúc đó ta cũng không biết, bây giờ mới biết là chuyện gì xảy ra. Khà khà, huyền giả thật đúng là một kẻ đáng sợ a. Nếu nói là đạo Ảnh chi bên trong, ai có sức mạnh nhất giết chết Nhân hoàng lời, trừ hắn ra không còn có thể là ai khác.”

Nhật Giả nói: “Người này đích thật là một nhân vật nguy hiểm, không nghĩ tới lại lựa chọn Biển Đen chuyển sinh, hừ, phát hiện tại việc này đã từ trong miệng ngươi tiết lộ, hắn còn có thể bình yên vô sự sao?”

Hàn Nhược Phi cười khổ nói: “Đầu tiên, hắn chỉ là để ta đem vật kia đưa tới Hắc Diễm Giác, có thể vẫn chưa để ta bảo mật nha. Thứ yếu, hai vị sẽ không nói ra chứ?”

Nhật Giả cười lạnh nói: “Cái này coi như khó nói, ta theo hắn có thể không có giao tình gì, phải xem bản tọa tâm tình.”

Hàn Nhược Phi cười nói: “Ta nhìn Nhật Giả đại nhân tâm tình tốt vô cùng.”

Nhật Giả hừ nói: “Tâm tình vật này, nhưng là thay đổi khó lường, bất cứ lúc nào cũng có thể thay đổi.”

Hàn Nhược Phi nói: “Huyền giả nếu ở mười lăm năm trước liền tính toán đến nơi này một kiếp, tự nhiên còn sẽ có cái khác bố trí cùng suy tính. Ta kiến nghị hai vị yên lặng xem biến đổi liền có thể, không muốn đem chính mình cuốn vào này nhân quả nghiệp lực bên trong, miễn cho thoát không đến thân.”

Nói, ánh mắt bình tĩnh quét qua hai người, ôm quyền nói: “Đến đây là hết lời, cáo từ.”

Liền không cần phải nhiều lời nữa, xoay người lướt sóng đi.

Rất lâu, Dạ Hậu mới nói: “Dụ, cái kia Hắc Diễm Giác, cần phải đi tìm tòi?”

http:// t ruyencuatui.net/

Ngày dụ hai tay chắp sau lưng, trầm ngâm nói: “Chẳng trách quãng thời gian trước, Cổ Diệu chi nhãn sẽ xuất hiện ở Hắc Diễm Giác, đồng thời không cẩn thận xúc động hắc viêm, nói vậy cũng là bởi vì chuyện này. Liệt Giai Phi nói rất đúng, không cần thiết cuốn vào Huyền Thiên Cơ nhân quả bên trong. Nhưng chúng ta cũng không thể cái gì cũng không làm, mật thiết giám thị Hắc Diễm Giác bất kỳ động tĩnh nào, giám thị Dương Thanh Huyền bất kỳ động tĩnh nào, đồng thời thanh kiếm kia... Phải ngồi sớm tìm về, như vậy chúng ta mới có thể đứng ở thế bất bại.”

Dạ Hậu sắc mặt có chút khó coi, gật gật đầu.

Ngày dụ thân hình một hoảng, lập tức mờ mịt, nát làm điểm điểm kim quang, không vào biển bên trong.

Mặt biển khôi phục rất nhanh bình tĩnh, chỉ còn lại Dạ Hậu đứng lặng ở đó, còn có màu trắng biển rộng loa trôi nổi không trung, Vũ Ảnh sắc mặt ngưng trệ nằm úp sấp ở trên mặt.

Dạ Hậu thở dài, nói: “Trở về đi, theo ngày dụ nói, rút lui về đối với Dương Thanh Huyền truy nã, chuyển mà đối với hắn mật thiết giám thị, việc này liền từ ngươi đi làm. Còn cái kia Hắc Diễm Giác, ta phái người khác giám thị.”

Nói, liền vung tay lên, ẩn vào trong hư không, đồng thời một nguồn sức mạnh như gió thổi quá, cái kia ốc biển tựu như cùng ảo ảnh giống như vậy, từ từ tiêu tan không gặp.

…

Sau năm ngày, một mảnh trong vùng biển.

Một cái thước dài cá ở trên mặt nước nhảy lên đi tới, Thừa Phong Phá Lãng.

Đột nhiên, bốn phía nổi lên lượng lớn màu xanh điện lưu, từ bốn phương tám hướng hội tụ lại đây. Cái kia chút điện lưu lại như vảy giống như vậy, từng cục ở trong nước biển tràn lan, biến thành bất quy tắc hình thái, tầng tầng lớp lớp.

Xa xa nhìn tới, dường như ánh sáng của mặt trời mang soi sáng ở trên mặt nước, nổi lên trong trẻo hào quang.

Cái kia cá con ngươi nhất chuyển, mặt không hề cảm xúc, từ trong nước bay lên trời, Ngư Lân trên xuất hiện điểm điểm ánh vàng. Ở ly thủy chớp mắt, trên người liền bay lên một mảnh hỏa diễm, “Xì” một tiếng, hóa thành to lớn chim thần, hai chân ở bên trong nước vút qua, đạp ở cái kia vảy giống như điện lưu hạ, một hồi đem đập vỡ tan.

“Chi chi!”

Vô số điện lưu trong nháy mắt bị đánh tan, ở lớp nước phía dưới, một cái dài hơn mười trượng to lớn cá hố, cả người điện lưu run lên, liền ý thức được không được, xoay người liền hóa thành lợi mũi tên, hướng về biển rộng nơi sâu xa lẻn đi.

“Hừ, nếu ló đầu, muốn toàn thân trở ra? Ấu trĩ, bất luận người nào đều phải vì là hành vi của chính mình trả giá thật lớn, còn coi chính mình là cái cá hố thì không có sao?”

Chim thần giang hai cánh ra, liền hóa thành cánh tay, toàn bộ thân hình biến thành hình người. Tay trái hướng về nắm vào trong hư không một cái, Nam Minh Ly Hỏa Kiếm hóa ra, một chiêu ba ngàn nghiệp hỏa liền chém vào trong nước.

“Ầm ầm!”

Biển rộng bị đánh mở, cái kia vừa chạy trốn trăm trượng cá hố, trực tiếp bị chém thành hơn trăm đoạn, mỗi một đoạn đều liều mạng co giật. Nhưng trên chân hỏa, căn bản không phải nước biển có thể dập tắt, cho đến toàn bộ đốt thành tan xương nát thịt.

Dương Thanh Huyền một chiêu sau, liền thu kiếm hồn, rơi xuống từ trên không, đạp ở trên mặt biển.

Bị Dạ Hậu tổn thương bản thể sau, liền một đường biến thành Kim Quang Ngư lao nhanh, giờ khắc này thể năng vô cùng hạ. Đặc biệt là cánh tay phải, hầu như phế bỏ, không có mười ngày nửa tháng tu dưỡng, căn bản không lành.

Hắn lấy ra la bàn, nhận ra phương hướng, nơi này cách Khung Hoa Đảo cũng không quá xa, lập tức nhấc lên chân khí, liền hướng Khung Hoa Đảo bay vút đi.

Nửa ngày sau, liền tiến vào Khung Hoa Đảo bên trong kết giới, thuận lợi lên đảo.

Hắn lại biến thành Bì Bì Hà, dùng áo bào đen đem chính mình bọc lại, liền hướng giao dịch đại điện đi.

Khoảng cách thứ hai cuộc bán đấu giá chỉ còn dư lại hai ngày, nhưng cũng không có vật hắn muốn, ở mua lượng lớn thuốc chữa thương sau, liền trở lại chính mình thuê bên trong mật thất.

Dương Thanh Huyền biến về nhân thân, ngồi khoanh chân, dùng Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ bày xuống kết giới, sợ bị ngoại giới tra xét đến.

Sau đó hắn đem trận hải chiến này bên trong phát sinh sự tình, tất cả đều nghiền ngẫm qua một lần.

Đầu tiên là đối với Hải tộc sức chiến đấu, có một cái khắc sâu hiểu rõ, ở biển rộng bên trong, hầu như có thể làm được lấy một địch ba, nghiền ép cùng cấp.

Nếu không phải là mình có mấy lá bài tẩy, bảy mươi hai biến cùng Tứ Thánh Linh Đồ, chỉ là cái kia chút cá mập hổ đám, cũng đủ để đem Nhân tộc toàn bộ diệt sát.

Thứ yếu chính là đối với Nhật Nguyệt Tinh Luân sử dụng, vật này lan đến phạm vi quá lớn, quá bắt mắt, vô cùng dễ dàng đưa tới cường giả. Sau đó vẫn là làm hết sức dùng một phần nhỏ, lần này suýt chút nữa chết tại việc này trên.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 680: Nhất Người Thắng Lớn, Tìm Hiểu Lôi Quang Bàn

Trên thực tế, không chỉ có Nhật Nguyệt Tinh Luân ảnh hưởng quá lớn, dù sao áp bức vòng quay thời gian chuyện như vậy, cực dễ bị nắm trong tay quy tắc cường giả phát hiện, không cẩn thận chính là họa sát thân.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền đối với thiên hạ có địch khống chế vẫn là hết sức mới lạ, chỉ có điều bằng vào cường hãn thân thể, mạnh mẽ triển khai, đối với thân thể thương tổn cũng vô cùng to lớn. Nếu không có có Thanh Dương Võ Kinh loại cường đại này thần thông, sợ là thân thể khô héo đều không thể nghịch chuyển.

Cuối cùng, chính là Hàn Nhược Phi thân phận vấn đề.

Dương Thanh Huyền cau mày nghĩ một hồi, từ Ngọc Minh Thành Hoa Thanh sinh nhật bắt đầu, kết bạn người này đến hiện tại, từ đầu đến cuối, đều ở một loại cái khăn che mặt thần bí hạ, khiến người ta hoàn toàn không có cách nào nhìn thấu.

Nhưng bất kể như thế nào, có thể đỡ Dạ Hậu, lai lịch một nhất định sẽ không tiểu. Đồng thời hắn lần này ra tay, nói thế nào cũng là cứu mình, nhân tình này là thiếu.

Hắn thở dài, nói cho cùng vẫn là quá yếu. Không nghĩ tới biến thân Hải Hầu Tử, nhảy vào Thiên Vị cảnh giới sau, vẫn còn bị Dạ Hậu dễ dàng đánh nổ.

Hoa Giải Ngữ đã nhận ra hắn hạ cảm xúc, an ủi: “Chớ suy nghĩ quá nhiều, cái kia Dạ Hậu nhưng là không biết tồn tại bao nhiêu năm lão quái vật, chúa tể một phương, uy chấn thiên hạ tồn tại.

Như là ngươi có thể tu luyện dài như vậy lâu năm tháng, ngược lại đánh nổ nàng, càng là dễ như ăn cháo.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi nói đúng, việc cấp bách chính là tranh đoạt từng giây tu luyện, sớm ngày đăng vào Thiên Vị, hết thảy cái khác sự tình cùng ý nghĩ, đều là hư vọng.”

Nói, liền bình tĩnh lại, bắt đầu dùng cái kia chút đan dược chữa trị vết thương.

Hoa Giải Ngữ gật gật đầu, nội tâm tràn đầy vui mừng. Tuy rằng Dương Thanh Huyền thực lực còn dừng lại ở Tam Hoa sơ kỳ, nhưng tương lai tiền cảnh đã là không thể đo lường, mặc dù là Đế Thiên vị, cũng sẽ không là người này điểm cuối.

Thâm Hồng Cổ Hạt ở nuốt lượng lớn cá mập hổ nội đan sau, lại bị Ba Long xé đứt đuôi, vẫn khí tức hỗn loạn. Đi qua này mấy ngày điều dưỡng, không chỉ có đem thương thế dưỡng cho tốt, đứt đuôi sống lại, còn đem thực lực ổn ở Toái Niết hậu kỳ.

Chỉ cần là linh thạch có thể giải quyết sự tình, thời khắc này Dương Thanh Huyền cơ bản đều có thể dễ dàng làm được. Vĩ Xà Đảo một trận chiến, hắn thành nhất người thắng lớn, cũng là duy nhất người còn sống sót, thu rồi hơn một nghìn túi trữ vật, rốt cuộc có bao nhiêu linh thạch, chính hắn cũng không biết.

Đối với đập xuống cái kia Ngũ Linh Trường Sinh Quyết, cũng là điều chắc chắn, duy nhất phải lo lắng chính là, đập xuống sau có hay không còn có thể sống sót ly khai? Cũng chỉ có thể tùy cơ ứng biến.

Vài ngày sau, thương thế trên người hoàn toàn khôi phục, so với dự đoán thực sự nhanh hơn nhiều.

Dương Thanh Huyền tay phải nắm chặt, nhẹ nhàng đi phía trước đánh tới, trong cơ thể sức mạnh giống núi lửa giống như phun trào, vô số khiếu huyệt toàn bộ mở ra, cuồn cuộn không ngừng cung cấp sức mạnh, ở trong người đi khắp chu thiên.

Dương Thanh Huyền càng là mở miệng, khẽ quát một tiếng, một cái trong lồng ngực tích úc trọc khí phun trào ra đến, hội tụ thành tuyến, kéo dài không dứt đi phía trước đãng đi, cũng kèm theo thanh âm rất nhỏ.

Quá trình này càng giằng co thời gian nửa nén hương, trong cơ thể hết thảy tích úc phun một cái mà không, trở nên trước nay chưa có nhẹ nhàng. Lại sau đó mãnh hút một ngụm, hết thảy lỗ chân lông toàn bộ kéo ra, đem linh khí bốn phía toàn bộ hấp vào bên trong cơ thể.

Ở cũng không rộng lớn trong mật thất, linh khí trình vòng xoáy lượn quanh ở Dương Thanh Huyền xung quanh, như là từng cái từng cái Bạch Xà, không ngừng bị hấp vào bên trong cơ thể.

Chỉ là hút một cái nạp quá trình, cũng cùng hô giống như, giằng co nửa nén hương, đem toàn bộ trong cơ thể khiếu huyệt toàn bộ mở ra, đồng thời tràn ngập đầy tràn linh khí.

“Ầm ầm!”

Mấy đại chủ muốn khiếu huyệt đột nhiên phát sinh nổ vang, phảng phất bỗng dưng chuyển động, dẫn tới quanh thân mấy trăm khiếu huyệt phát sinh cộng hưởng, trong lúc nhất thời nguyên lực khuấy động, từ khí huyết, xương cốt, khiếu huyệt, sinh sôi liên tục lưu chuyển.

“Đột phá! Thông Khiếu trung kỳ!”

Dương Thanh Huyền trong mắt sáng ngời, thu về cái kia đánh ra một quyền, cả người khôi phục yên tĩnh.

Vừa còn như sôi trào nước sông, phun ra núi lửa giống như vậy, toàn thân đầy rẫy mênh mông sức mạnh, giờ khắc này liền tĩnh như bình hồ, không có có một tia sóng linh khí, toàn bộ thu vào bên trong cơ thể, ẩn đi chứ không lộ ra.

“Không nghĩ tới Nhục Thân cảnh giới, so với luyện khí còn trước tiên hành một bước.”

Trước đều là luyện khí cảnh so với Luyện Thể cảnh cao hơn một cấp bậc, lần này biến thân Hải Viên sau, thân thể bước vào Thánh thể, đồng thời bảo lưu lại thần trí, để hắn đối với thân thể cực hạn sức mạnh, có sâu hơn lý giải.

Vì vậy ở Võ Kinh ảnh hưởng, để khiếu huyệt lực lượng đi phía trước vượt qua một bước dài, trước tiên với luyện khí cảnh bước chân vào trung kỳ, đồng thời xa không phải một loại trung kỳ có thể so với, cảnh giới vô cùng vững chắc.

“Nếu không có tích lũy không đủ, ta thậm chí có loại muốn xung kích Thiên Mạch cảm giác.”

Dương Thanh Huyền hai mắt bốc lên tinh mang, ức chế không được nội tâm vui sướng, có Thánh thể lĩnh ngộ, ở thân thể tu luyện tới, tất nhiên muốn tiến triển cực nhanh.

“Hừm, ngươi dù sao không có sinh tử mặt mày hốc hác Võ Hồn, vẫn là thành thật một chút, làm từng bước, một bước một cái dấu chân vững vàng sẽ tốt hơn chút.”

Hoa Giải Ngữ cũng là lộ ra nét mừng, lòng tràn đầy vui mừng.

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, hắn tự nhiên biết đạo lý này. Luyện khí trên cảnh giới, cự ly này Tam Hoa trung kỳ, cũng chỉ là cách xa một bước, có thể rõ ràng cảm giác kẹt ở bình cảnh lên, bất cứ lúc nào đều có thể đột phá.

Thậm chí trên người của hắn một ít đan dược, ăn vào đều có thể đột phá tới, nhưng không cần phải thế, tự thân tích lũy mới là trọng yếu nhất.

Dương Thanh Huyền kiểm lại túi chứa đồ, đồ vật, thậm chí hơi choáng.

Hắn ở Hoa Giải Ngữ nhà Tinh Giới bên trong, lấy hơn trăm cái kim loại cái giá, đem hết thảy vật phẩm phân loại để tốt.

Linh thạch, nguyên khí, đan dược, nội đan, thẻ ngọc, kỳ hoa dị thảo, vật liệu, cùng với mỗi bên loại thiên tài địa bảo, quái lạ vật phẩm các loại, phân hơn mười loại lớn.

Cái này Tinh Giới không gian, hầu như giống như là một cái môn phái nhỏ bảo khố.

Sau đó, Dương Thanh Huyền xoay tay phải lại, ở lòng bàn tay bầu trời, hiện ra một vệt đen, rất nhanh ngưng tụ vì là 7 tấc lớn nhỏ mâm tròn, trôi nổi hư không bên trong. Mặt trên có hắc sương mù mông lung, chen lẫn ngôi sao điểm điểm, như một chỗ cực tĩnh đêm.

“Vĩ Xà Đảo phong ba ngọn nguồn, có thể chính là vật ấy đây.” Dương Thanh Huyền hướng về từ quang bàn trên một chút, lập tức hiện ra vô số màu đen điện lưu, ở quang bàn bốn phía “Đùng đùng” lấp loé, lượng lớn điện phù từ trong đó kích - bắn ra, toàn bộ quang bàn một hồi biến đến cơ hồ trong suốt.

Hết thảy phù văn đều ở đây trong đầu từng cái xẹt qua, Lôi Quang trên khay điện lưu không ngừng trùng kích Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ kết giới, toàn bộ không gian đều bị áp súc vặn vẹo.

Dương Thanh Huyền vừa mừng vừa sợ, những phù văn kia trong mắt xẹt qua, liền khắc vào trong đầu, để hắn đối với này tiểu Vạn sét từ quang bàn không ngừng tiến hành lý giải.

Vật ấy vốn là hàng nhái Thánh khí mà tạo, tuy nói thất bại, nhưng bên trong ẩn chứa quy tắc cùng lý giải, xa không phải phổ thông nguyên khí có thể so sánh.

Hơn nữa ở hiểu trong quá trình, sinh ra rất lớn sấm sét dị tượng, đều bị Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ cản lại, bằng không từ lâu phá mở mật thất, lan đến ngàn trượng.

Dương Thanh Huyền lẳng lặng nâng cái kia từ quang bàn, nhắm hai mắt lại, tùy ý cái kia sét văn lóe qua bộ não, đối với hắn bên trong quy tắc tiến hành lý giải cùng tìm hiểu.

Thời gian từng giờ trôi qua.

Rốt cục ở sau năm ngày, đầy trời Lôi Quang vừa thu lại, hết thảy màu đen sức mạnh đều bị hút vào từ quang bàn bên trong, khôi phục thành phổ thông dáng vẻ.

Sau đó quang bàn lóe lên, liền tiến vào Dương Thanh Huyền mi tâm không gặp.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 681: Vạn Pháp Tương Thông, Hóa Địch Thành Bạn

“Vật ấy huyền diệu vô cùng, có hơn trăm triệu loại phù văn biến hóa, ta cuối cùng ra sức suy nghĩ, cũng chỉ ghi nhớ mấy vạn loại, chỉ có vạn phần chi mấy...”

Dương Thanh Huyền sắc mặt hơi trắng bệch, thở ra một hơi, tựa hồ có hơi bỏ qua.

Hoa Giải Ngữ nói: “Ngươi đừng lòng quá tham, đây chính là bắt chước Thánh khí, hầu như ẩn chứa hệ sét toàn bộ biến hóa, làm sao có khả năng bị ngươi một tên Tam Hoa cảnh tồn tại hiểu thấu đáo? Có thể hơi hơi luyện hóa vật ấy, tùy tâm sở dục vận dụng, cũng đã rất tốt.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chỉ là vận dụng lời, ta nghĩ ta đã làm xong rồi. Sau đó sẽ chậm chậm tìm hiểu đi, đối với toàn bộ tu luyện cũng có lợi ích to lớn. Dù sao cũng là Thánh khí bên trong ẩn chứa quy tắc, võ giả bình thường nào có cơ hội này?”

Nói, sắc mặt hắn đột nhiên trở nên cổ quái, hai tay nắm tay, trong cơ thể một hồi bùng nổ ra chân khí cường đại, hầu như hoá thành rồng mà ra, ở quanh thân xoay quanh.

“Tam Hoa... Trung kỳ! Tìm hiểu trong quá trình... Dĩ nhiên đột phá!”

Dương Thanh Huyền đầy mặt dại ra, tự lẩm bẩm, cẩn thận vận chuyển hạ chân nguyên, đích thật là đột phá đến rồi trung kỳ.

Hoa Giải Ngữ cũng choáng, nói: “Ngươi thật sự là cái quái thai, hệ sét quy tắc với ngươi liền không có chút quan hệ nào, làm sao cũng có thể trong vòng tham ngộ đột phá?”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Hay là đây chính là đại đạo chí thượng, vạn pháp tương thông đi.”

Nói, hắn hít một hơi thật sâu, đem Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ cũng cất đi, ly khai mật thất, hướng về cái kia bán đấu giá đại điện đi.

Cuối cùng đã tới đệ tam cuộc bán đấu giá, đi trên đường, tựa hồ cũng có thể cảm nhận được trên hòn đảo khẩn trương khí tức.

Hầu như một nhiều hơn phân nửa quý giá vật phẩm, đều tụ tập ở trận này buổi diễn bên trong.

Trên đường chủ sạp cùng người đi đường đều dần ít đi, tất cả đều hướng về phòng bán đấu giá phương hướng đi. Phòng bán đấu giá ở ngoài đã sớm đứng hàng đầy trường long, cùng đợi lục tục vào sân.

“Thực sự là quá hãm hại! Đằng trước hai cuộc bán đấu giá, ra trận khoán đều chỉ muốn một triệu, hiện tại lại tăng tới rồi ba triệu! Gặp đen, xưa nay chưa từng thấy tối như vậy, Lão Tử không nhìn cũng được chứ!”

Dọc theo đường đi liền nghe mỗi bên loại oán giận cùng phẫn nộ, nhất chính là đối với cái kia ra trận khoán giá cả oán giận. Nếu không có toàn bộ hòn đảo bầu trời, có ba đại đảo liên hầu như toàn bộ sức mạnh trấn thủ, sợ là muốn trực tiếp bạo động.

Dương Thanh Huyền cũng là xạm mặt lại, phẫn nộ buổi đấu giá này không biết xấu hổ, cái này cùng đoạt tiền đã không có khác biệt.

Trên thực tế, cái giá này cũng là ba đại đảo liên chủ điều khiển ở mấy lần sau khi thương nghị đặt hàng xuống giá cả.

Đằng trước hai lần buổi đấu giá nóng nảy trình độ, vượt qua bọn họ dự tính. Trận thứ ba như là không nâng lên ra trận ngưỡng cửa lời, sợ là năm vạn người sân bãi căn bản là không chen lọt.

Mặc dù không sai cái giá này bị toàn đảo người thóa mạ, nhưng người có tiền vẫn thật nhiều, phòng bán đấu giá bên trong thật sớm liền ngồi đầy non nửa.

Đợi đến Dương Thanh Huyền ra trận thời điểm, càng là ngồi đầy hai phần ba.

Hắn liếc mắt nhìn lần trước vị trí, đã bị một ông già chiếm cứ, liền mặt khác tìm một không đáng chú ý góc ngồi xuống.

Trong sân so với dự đoán muốn yên tĩnh, ngoại trừ người quen sẽ thấp giọng trò chuyện vài câu ở ngoài, tất cả đều là hờ hững ngồi, cũng không cùng những người khác chào hỏi.

Dương Thanh Huyền vừa ngồi xong không lâu, đột nhiên cả người chấn động, một đạo thần thức rơi ở trên người hắn, đem khóa được. Khiến trong lòng hắn hoảng sợ là, này đạo thần thức rất tinh tường, là trực tiếp từ thứ lầu hai quý khách trong phòng phóng xuống tới.

“Vũ Ảnh!” Nội tâm hắn gọi ra danh tự này, đồng thời khẳng định xác nhận.

“Lần này phiền toái!”

Dương Thanh Huyền mặt âm trầm, đang đang nghĩ ngợi nếu không muốn lúc rời đi, bên tai nhưng truyền đến Vũ Ảnh thanh âm, xa xôi ôn nhu, cũng không có nửa điểm ác ý, còn phi thường dễ nghe, “Như là bất khí, có thể đến lầu hai đến, cái này trong phòng khách chỉ có ta một người.”

Dương Thanh Huyền do dự bất định, thanh âm kia lại truyền xuống rồi, nói: “Mau lên đây đi, ta có lời cùng ngươi nói. Chuyện lúc trước, có ân oán, đều xóa bỏ, được không”

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, cái kia Vũ Ảnh nhìn thấy được không phải là hào phóng như vậy người, là kiêng kỵ chính mình biến thân Hải Viên sau sức mạnh, hay là bởi vì cái khác duyên cớ? Hắn thầm nghĩ: “Chẳng lẽ là Hàn Nhược Phi? Khi đó ta đào tẩu sau, phía sau lại chuyện gì xảy ra?”

Vũ Ảnh thân là Dạ Hậu đệ tử, tuyệt đối không thể bởi vì kiêng kỵ sức mạnh của hắn mà cầu cùng, nhất định là Hàn Nhược Phi cùng giữa các nàng xảy ra gì đó. Đối với những việc này, cùng với Hàn Nhược Phi thân phận, hắn cũng vạn phần hiếu kỳ.

“Làm sao, sợ ta ăn ngươi phải không? Khanh khách, nhát gan như vậy, cũng không giống như ngươi làm việc tác phong nha.” Vũ Ảnh thanh âm lần thứ hai truyền đến, còn mang theo một tia quyến rũ cùng cười duyên.

Dương Thanh Huyền lúc này đứng lên, đi lên lầu hai.

Mặt trên trong hành lang vô cùng trống trải cùng bình tĩnh, cùng phía dưới chen chúc hình thành so sánh rõ ràng. Cũng không biết khác bên trong bao sương có hay không đầy người, hắn đi thẳng tới Vũ Ảnh vị trí phòng khách, gõ xuống cửa, phát hiện cửa là che, liền trực tiếp đẩy cửa tiến vào.

Bên trong lại như một toà thông thường nhà trúc, cũng không rất nhiều trang trí, bất quá bình phong vẽ trúc, đều ra tay mọi người, vừa nhìn liền vì là Thanh Nhã chỗ.

Vũ Ảnh toàn thân áo trắng, hồng sa bao phủ, ngồi ở một tấm trên ghế mây, cực tĩnh thanh quý bên trong, lại mang cực kỳ diêm dúa lẳng lơ mỹ lệ, nhàn nhạt nhìn Dương Thanh Huyền, cười nói: “Làm sao, không sợ ta ăn ngươi?”

Dương Thanh Huyền thuận lợi đóng cửa lại, đi tới, nhìn đơn xuyên thấu qua tường thủy tinh bên ngoài sàn bán đấu giá, có loại quan sát toàn trường, quân lâm thiên hạ cảm giác.

Quý khách chính là quý khách, quả nhiên có loại bất phàm cảm giác ưu việt.

Dương Thanh Huyền lặng lặng nói rằng: “Ngươi tại sao không ăn ta, cũng là ta hiếu kỳ muốn biết sự tình, vì lẽ đó liền lên tới.”

“Khanh khách.” Vũ Ảnh che miệng cười nói: “Vậy ngươi muốn ta ăn ngươi?” Cái kia một đôi đôi mắt to sáng ngời, thật giống biết nói giống như vậy, chớp chớp, mười phần khả ái.

Dương Thanh Huyền đi đến một cái ghế bên, lười biếng ngồi xuống, nằm tựa ở mặt trên, nói: “Ta rất hiếu kì, khi đó ta trốn, đến cùng chuyện gì xảy ra? Tựa hồ... Ta đã không phải là đối tượng truy nã?”

Vũ Ảnh gật đầu nói: “Hừm, đã không phải.”

Tuy rằng từ Vũ Ảnh thái độ bên trong liền đoán được điểm ấy, nhưng lời nói từ Vũ Ảnh trong miệng nói ra, chứng thực điểm này thời điểm, hắn vẫn dị thường giật mình, nói: “Hàn Nhược Phi là người phương nào, làm sao có lớn như vậy năng lực, để Dạ Hậu cũng bán hắn mặt mũi?”

Vũ Ảnh nhìn hắn, nói: “Ngươi đã không biết Hàn Nhược Phi thân phận, ta cũng không tiện nhiều lời. Rất nhiều chuyện, thủy đáo cừ thành thời điểm liền tự nhiên biết rồi. Ngươi chỉ phải hiểu, thời khắc này ta không có nửa phần ác ý, thậm chí còn có thể giúp ngươi, là được rồi.”

“Trợ giúp ta?”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Giúp ta cái gì?”

Vũ Ảnh mỉm cười nói: “Nói thí dụ như buổi đấu giá này, ngươi lớn mật yên tâm mua mua mua, chắc chắn sẽ không xuất hiện lần trước Vĩ Xà Đảo trên loại chuyện đó.”

Dương Thanh Huyền tràn đầy vẻ ngờ vực, nói: “Hiện tại Dạ Hậu thái độ đối với ta là...”

Vũ Ảnh nói: “Quan sát. Đối với ngươi không thù đai, không đánh khuấy, chỉ là nghiêm mật quản chế. Hơn nữa quản chế người chính là ta. Những việc này nói cho ngươi biết cũng không sao.”

Chương 682: Mà Được Mà Quý Trọng, Hoàn Chỉnh Trận

Dương Thanh Huyền giật mình không thôi, đối với Hàn Nhược Phi thân phận càng hiếu kỳ hơn.

Vũ Ảnh nhìn hắn đờ đẫn dáng vẻ, cười một tiếng, nói: "Sau đó ở Biển Đen an tâm tu luyện liền tốt, có bất kỳ sự tình đều tùy thời có thể tới tìm ta. Tin tưởng không ai dám đối với ngươi ra sao."

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Cái cảm giác này, lại như một tên tội phạm bị truy nã, đột nhiên đã biến thành hoàng thân quốc thích tựa như."

Vũ Ảnh khẽ cười nói: "Hoàng thân quốc thích không xưng được, nhưng ít ra Dạ Hậu không sẽ cho người giết ngươi, điểm ấy là có thể khẳng định."

Dương Thanh Huyền thở ra một hơi, than thở: "Bất kể như thế nào, chí ít nhìn trước mắt đến, đối với ta khẳng định là một chuyện tốt. Tuy rằng ta không biết chuyện này nguyên nhân sau lưng, nhưng mà được mà quý trọng đi."

Vũ Ảnh "Khanh khách" cười lên, nói: "Câu nói này nói rất hay, nhân sinh sao có thể nghĩ tới như vậy rõ ràng, rất nhiều lúc hồ đồ điểm không hẳn không phải là chuyện tốt."

Vũ Ảnh từ trong vòng tay chứa đồ lấy ra một bộ tuyệt đẹp trà cụ, bỗng dưng nhóm lửa, bắt đầu bãi lộng chén ấm, pha trà cho Dương Thanh Huyền uống.

Dương Thanh Huyền chú ý tới Vũ Ảnh vòng tay, đột nhiên cảm thấy có chút lúng túng.

Vũ Ảnh đồng dạng đã nhận ra ánh mắt của hắn, có chút kiều sân dáng vẻ, nói: “Thanh Huyền công tử lần trước mượn đi ta vòng tay chứa đồ, không biết chơi đủ rồi không có, có được hay không trả lại cho ta?”

Dương Thanh Huyền mặt dày nói: “Gần đây mượn quá nhiều thứ, đã không nhớ rõ cái nào vòng tay là Vũ Ảnh.”

Nói, hắn thật sự lấy ra hơn mười vòng tay, nhiều loại, ở trên bàn đứng hàng mở, nói: “Ngươi tùy tiện nắm một cái đi.”

“Phi!”

Vũ Ảnh lườm hắn một cái, phỉ nhổ nói: “Ta tay kia vòng tay bên trong, có ít nhất hai trăm tỉ đồ vật, ngươi không trả cũng cho qua, coi như là ân tình đưa cho ngươi rồi. Cái kia Thanh Huyền công tử có phải là cũng phải đưa Ảnh nhi ít đồ đây?”

Dương Thanh Huyền xung quanh lông mày run lên, nói: “Ngươi vừa ý ta thứ gì?”

Vũ Ảnh cười trang điểm lộng lẫy, nói: “Khi đó dưới đáy biển, cái kia biển rộng loa bên trong ba món đồ. Trong đó khẳng định có một cái Hồng Thủy Trận trận pháp. Nguyên bản ta đối với Kim Ngao Đảo phép thuật thần thông cũng không hứng thú, nhưng gần đây luyện hóa cái kia trắng ốc biển, như là dựa vào Hồng Thủy Trận, uy năng có thể tăng lên không chỉ gấp mười lần.”

Dương Thanh Huyền nổ lớn động lòng, hoài nghi nói: “Không chỉ gấp mười lần?”

Vũ Ảnh gật đầu nói: “Kim Ngao Đảo Thập Tuyệt Trận, danh chấn thiên hạ. Nhưng bây giờ coi như là trên đảo mười Thánh, cũng chưa chắc có năng lực bày ra hoàn chỉnh Thập Tuyệt Trận. Cái này trắng ốc biển trên nhưng khắc xuống hoàn chỉnh Hồng

Thủy Trận, chỉ là quá mức thâm ảo, ta không cách nào hiểu thấu đáo.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một trận, mới chậm rãi nói rằng: “Cái kia ba cái bảo vật bên trong, xác thực có một khối thiết bàn, ta tìm hiểu hồi lâu, cũng nhìn không ra đầu mối.”

Vũ Ảnh mừng như điên, kích động cánh tay run lên, trực tiếp đem nước trà tạt vào ấm ở ngoài, nàng tự biết thất thố, mang tương vệt nước lau khô, nói: “Có thể hay không... Cho ta mượn xem một chút?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi đối với trận pháp có thể có nghiên cứu?”

Vũ Ảnh hít một hơi thật sâu, nói: “Ta bản thân liền là một tên Trận pháp sư.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, lập tức gật đầu nói: “Tốt, bất quá ngươi phải đem tìm hiểu tâm đắc nói cho ta biết, này Hồng Thủy Trận cũng hoặc là Thập Tuyệt Trận, ta cũng rất có hứng thú đây.”

“Ừ.” Vũ Ảnh vội vã gật đầu, chỉ lo Dương Thanh Huyền đổi ý tựa như, vội vàng nói: “Nhất định!”

Dương Thanh Huyền lúc này mới đem cái kia thiết bàn lấy ra, đưa cho Vũ Ảnh.

“Quả nhiên là trận bàn!”

Vũ Ảnh một hồi đại hỉ, run rẩy nhận lấy, như bảo bối giống như nâng ở trong tay. Khi đó đáy biển vừa thấy, liền có điều suy đoán, giờ khắc này nhìn kỹ đến, phía trên mỗi bên loại hoa văn, chính là phức tạp trận văn.

Dương Thanh Huyền nói: “Kỳ vật cộng thưởng thức, đáng nghi sống chung tích, Vũ Ảnh đại nhân như là hiểu thấu đáo gì đó, cũng đừng quên chia sẻ đi ra, bằng không rất dễ dàng tổn thương tình cảm lẫn nhau, sẽ không có lần sau thưởng thức cơ hội.”

Nói xong, nhưng không thấy Vũ Ảnh hồi âm.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, phát hiện Vũ Ảnh đã vắng lặng đến trận bàn nghiên cứu trúng rồi, xong quên hết rồi ngoại vật. Hắn cười khổ một tiếng, lắc lắc đầu, liền không nữa quấy rầy, mà là chuẩn bị bắt đầu bán đấu giá.

Bên ngoài sân năm vạn người vị trí, dần dần ngồi đầy, cơ hồ không có chỗ trống. Thậm chí còn có không ít người, trực tiếp đứng tại đấu giá tràng bốn phía trên hành lang.

Lần này chủ trì bán đấu giá không phải Hàn Chương, mà là một tên tướng mạo bình thường nam tử. Một thân thanh sam, giữa lông mày có thư sinh nho gió, nhưng khí tức ẩn nấp, xem ra có chút cao ngạo thanh bần.

“Ở hạ thứ mười bảy đảo liên chủ điều khiển Lý Kỳ, lần này buổi đấu giá liền do ở hạ chủ trì.” Lý Kỳ ôm quyền chắp tay, vờn quanh một vòng.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, không khỏi nhiều quan sát Lý Kỳ vài lần.

Vô cùng thẳng thắn, không có nửa điểm dây dưa dài dòng, Lý Kỳ tự giới thiệu mình sau, liền trực tiếp tiến nhập bán đấu giá phân đoạn.

Cái thứ nhất món đồ đấu giá, là một bản hoàn chỉnh địa cấp võ kỹ “Phong Ảnh kiếm pháp”.

“Gió giả, thiên địa chi khí, phổ sướng mà tới, không chọn giá cả thế nào cao thấp. Kiếm pháp này như gió dường như ảnh, huyền diệu vô cùng.”

Lý Kỳ đơn giản giới thiệu một lần, nhân tiện nói: “Giá khởi đầu, 100 triệu linh thạch trung phẩm.”

Địa cấp công pháp tuy rằng quý giá, nhưng cũng không khan hiếm, rất nhiều con đường cũng có thể thu mua đến, vì lẽ đó phản ứng cũng không kịch liệt, chỉ có mấy cái đơn giản báo giá.

Dương Thanh Huyền nhớ một trận, nói: “Sáu trăm triệu.”

Nhất thời toàn trường không hề có một tiếng động, không ít người đem thần thức quét qua đến, đều bị cái kia đơn hướng tường thủy tinh ngăn trở.

Lý Kỳ ánh mắt cũng hơi thoáng nhìn, trong lòng âm thầm kinh ngạc, hắn tự nhiên biết này quý khách người bên trong là Vũ Ảnh. Nhưng cũng chỉ là tò mò một hồi, vẫn chưa quá nhiều suy nghĩ gì.

“Sáu trăm triệu, nhưng còn có tăng giá bằng hữu?”

Lý Kỳ hô ba lần, lại không người ra giá. Hắn liền khiến bên người nữ tỳ nâng vũ kỹ này, đến quý khách đi giao hàng.

Cái này cũng là khách sạn đãi ngộ một trong, không cần đích thân tới hạ xuống.

Dương Thanh Huyền vốn là mê võ nghệ, đối với mỗi bên loại kiếm pháp võ kỹ càng là lòng ngứa ngáy khó nhịn, tuy nói này bản Phong Ảnh kiếm pháp uy năng không thể vượt qua ba ngàn nghiệp hỏa, thậm chí vượt qua hắn tự nghĩ ra hai thức độ khả thi cũng không lớn, nhưng rộng khắp trải qua mỗi bên loại kiếm ý, đối với kiếm thuật lĩnh ngộ trợ giúp rất lớn.

Giao hàng Phong Ảnh kiếm pháp sau, hắn liền ngồi ở trên ghế, vừa lật duyệt giản phổ, một bên quan sát bán đấu giá. Không lâu sau đó, lại chụp được một bản “Trên rõ kiếm phổ”, hai bản chưởng pháp “Lôi đình chưởng” cùng “Âm Sơn chưởng”.

Vũ Ảnh nhưng là toàn thân toàn ý nghiên cứu trận bàn, thậm chí đối với Dương Thanh Huyền giao hàng vật phẩm chưa từng phát hiện, hoàn toàn mê muội.

Sau ba ngày, buổi đấu giá tiến hành rồi hơn nửa.

Vũ Ảnh đột nhiên thật dài thở ra một hơi, từ cái kia trồng vào ma trong trạng thái phục hồi tinh thần lại, phảng phất đã tiêu hao hết toàn bộ tinh khí thần, cả người nhìn thấy được có chút uể oải.

Dương Thanh Huyền buông kiếm phổ, cười chúm chím nhìn nàng.

Vũ Ảnh sắc mặt có chút phức tạp, nhớ sau một lúc mới nói: “Lần này thật sự kiếm bộn rồi, khối này trên trận bàn, ghi chép hoàn chỉnh Thập Tuyệt Trận trận đồ. Giá trị cao, không cách nào đánh giá. Việc này như là truyền tới Kim Ngao Đảo trên, sợ là mười thánh hội khuynh toàn đảo lực lượng giết tới.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Nhỏ như vậy một khối trận bàn, ngươi chắc chắn chứ?”

Vũ Ảnh thận trọng gật gật đầu, nói: “Ta xác định. Chỉ có điều vẫn còn chưa hoàn toàn phiên dịch, muốn đem bên trong trận đồ hoàn toàn tìm hiểu lời, sợ không có thời gian mấy chục năm là không có khả năng.”

P/s1: Nút đánh dấu truyện ở góc trên bên phải

P/s2: Trình duyệt UC chặn rất nhiều chức năng của web, bạn hãy sử dụng trình duyệt khác để không bị lỗi. Nếu vẫn xài UC thì vui lòng không kêu ca, BQT không sửa được các lỗi do UC gây ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 683: Hẹn Sáu Tháng, Cổ Long Da

“Thời gian mấy chục năm?” Dương Thanh Huyền sắc mặt lạnh lẽo, hừ nói: “Ý ngươi là, khối này trận bàn muốn ở lại ngươi này, thả vài chục năm?”

Vũ Ảnh cũng mặt lộ vẻ khó xử, biết chuyện như vậy Dương Thanh Huyền tuyệt sẽ không đáp ứng, “Khối này trận bàn xác thực giá trị rất lớn, nhưng đặt ở ngươi đó cũng là lãng phí, không bằng ngươi ra cái giá, đồng thời ta hứa hẹn, hoàn toàn tìm hiểu sau, nhất định truyền thụ cho ngươi.”

Dương Thanh Huyền lúc này phủ quyết, nói: “Không thể, ta hiện tại cũng không thiếu linh thạch. Như là ngươi trong khoảng thời gian ngắn không tham ngộ xuyên thấu qua, liền thuộc về trả lại cho ta.”

Vũ Ảnh xanh mặt, cắn răng nói: “Sáu tháng, cho ta sáu tháng, ta có thể mang Hồng Thủy Trận tìm hiểu ra đến.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ta dựa vào cái gì phải tin ngươi, đem trọng bảo như thế ở trên thân thể ngươi thả sáu tháng, vạn nhất ngươi chạy đi làm sao bây giờ?”

Vũ Ảnh giận không chỗ phát tiết, cả giận nói: “Sư phụ của ta chính là Dạ Hậu, ta chạy đi đâu? Huống hồ ngươi tới Biển Đen mục đích, chính là vì xung kích Thiên Vị đi, coi như ngươi thiên phú mạnh hơn, cũng tuyệt đối không thể sáu tháng bên trong vọt tới Thiên Vị. Còn nữa, lúc trước đáy biển trong trận chiến ấy, ngươi thu rồi cái kia Giang Tân vợ chồng hồ lô lớn. Nếu là ta không có đoán sai, cái kia hồ lô lớn hẳn là thế hệ này hồng thủy cung cung chủ, luyện chế Hồng Thủy Trận trận khí. Nếu là ta có thể đem Hồng Thủy Trận tìm hiểu ra đến, đối với ngươi cũng có chỗ tốt cực lớn.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, tay phải nâng lên một chút, mặt trên liền hóa ra một cái ngọc bích hồ lô lớn đến, có mấy cái xưa cũ văn tự ở hồ lô trên người lấp lóe: Càn Khôn 0ug1sS5 Ảo Diệu Đại Hồ Lô.

Hắn nói: “Ngươi nói là cái này?”

Vũ Ảnh trong mắt sáng ngời, nói: “Chính là! Hồ lô này nên cũng không phải là vật phàm, lúc trước nhìn Giang Tân vợ chồng nhờ vào đó điều khiển Hồng Thủy Trận, hẳn là Hồng Thủy Trận trận khí.”

Dương Thanh Huyền đem hồ lô đưa cho Vũ Ảnh, nói: “Ngươi nhìn kỹ một chút.”

Vũ Ảnh cầm trong tay, mấy đạo quyết ấn đánh vào bên trong, lập tức biến ảo ra vô biên phù văn, toàn bộ quý khách trong phòng, đều tràn đầy hồng mang, làm người chấn động cả hồn phách.

“Quả nhiên!” Vũ Ảnh trong mắt sáng ngời, lần thứ hai một chưởng vỗ vào hồ lô ngọc trên, đầy trời quang ảnh một hồi tản đi, hồ lô trên phù văn lưu động một vòng, cũng khôi phục lại bình tĩnh trạng thái.

“Nếu như có thể hiểu thấu đáo Hồng Thủy Trận, tương đương với có một tùy thân trận pháp, cho dù là lấy thực lực của ngươi bây giờ, Thiên Vị bên dưới căn bản không làm gì được ngươi.”

Vũ Ảnh nói xong, đột nhiên sững sờ lại, nghĩ đến Dương Thanh Huyền biến thân Hải Viên, không khỏi thầm cười khổ, thầm nghĩ: “Thiên Vị bên dưới, vốn là không làm gì được hắn.”

Dương Thanh Huyền nhưng là dạng khác ý nghĩ, cái kia Hải Hầu Tử hắn cũng không dám loạn biến, lần thứ nhất trực tiếp biến thân Huyền Hầu, triệt để mất đi thần trí, lần này chỉ là biến Hải Hầu Tử, xúc động Huyền Hầu tinh huyết, lúc này mới bảo lưu lại thần trí, trời mới biết lần sau thì như thế nào. Chỉ có sức mạnh của chính mình, mới là đáng tin nhất.

Hắn nghĩ một hồi, nói: “Sáu tháng, ta có thể cân nhắc. Nhưng ngươi nhất định phải lấy ra thành ý đến.”

“Thành ý? Ngươi muốn ta làm sao nắm thành ý.” Vũ Ảnh sửng sốt một chút, lập tức đại hỉ, có ít nhất hy vọng.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta muốn hết thảy ngươi biết, liên quan với Cổ Diệu cùng Dạ Hậu tư liệu.”

“Không thể!”

Vũ Ảnh hoàn toàn biến sắc, thậm chí có một tia phẫn nộ, “Ngươi muốn điều tra Dạ Hậu?”

Dương Thanh Huyền nói: “Điều tra không đến nỗi, ta chỉ là muốn hiểu một hồi vị này Biển Đen chi chủ.”

Vũ Ảnh trong mắt thậm chí có sát khí lấp lóe, lạnh giọng nói: “Ta khuyên ngươi chính là bỏ đi cái này ý nghĩ, không chỉ có Dạ Hậu tư liệu ta không thể cho ngươi, mặc dù là liên quan với Cổ Diệu, ta có thể báo cho biết cũng không nhiều.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Vậy ngươi làm sao thể hiện thành ý của ngươi đâu?”

Vũ Ảnh đối với hắn tựa hồ sinh ra một tia kiêng kỵ, lạnh lùng nói: “Đừng nói ta không có nhắc nhở ngươi, ở Biển Đen trên, có liên quan với Dạ Hậu chuyện đều là không được đàm luận. Còn Cổ Diệu, ta tuy rằng không thể cho dư nhiều lắm tư liệu, nhưng ta có thể chỉ rõ một cái xung kích Thiên Vị phương pháp xử lý, nhường ngươi thiếu đi rất nhiều đường vòng. Ở Biển Đen hết thảy võ tu, nếu là có ta chỉ điểm lời, hầu như cũng có thể tiết kiệm một nửa thời gian.”

“Tốt, ta mà tin ngươi. Trận bàn này ngươi nhận lấy đi, sáu tháng sau mang theo Hồng Thủy Trận tìm hiểu, cùng nhau giao trả lại cho ta.”

Dương Thanh Huyền nguyên bản muốn hỏi thăm Dạ Hậu tình huống, lại vào mà hỏi thăm Tử Diều Hâu việc, gặp Vũ Ảnh như vậy giữ kín như bưng, cũng là tạm thời bỏ qua ý nghĩ, miễn cho gây nên Dạ Hậu không vui, cho mình gọi đến họa sát thân.

Vũ Ảnh lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, gật đầu nói: “Yên tâm đi, cuộc mua bán này, ngươi tuyệt không chịu thiệt.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu. Trên thực tế, hắn cũng không có lựa chọn tốt hơn. Trừ phi trực tiếp tìm tới Kim Ngao Đảo đi, bằng không mình muốn tìm hiểu này Thập Tuyệt Trận, sợ là phải hao phí hơn trăm năm không ngừng, căn bản cũng không hiện thực.

Hai người xem như là tạo thành nhất định hiểu ngầm, lập tức tiếp tục mỗi bên làm riêng, cũng vậy lẫn nhau không đánh khuấy.

Buổi đấu giá rất nhanh tiến hành được kết thúc, ở đánh ra mười cây trăm vạn năm thời hạn linh thảo sau, rốt cục tiến vào then chốt phân đoạn.

Trong sân một hồi yên tĩnh lại, liền ngay cả cách tường thủy tinh, Dương Thanh Huyền đều có thể cảm nhận được một tia ngột ngạt.

Lúc này, từ sàn bán đấu giá bốn phương tám hướng, đều tràn vào rất nhiều võ giả, phân chia ở hai bên.

Dương Thanh Huyền ánh mắt quét qua, tổng cộng 150 người, trình vòng tròn đem toàn bộ hội trường vây nhốt. Đồng thời những người này đều không ngoại lệ, tất cả đều là Toái Niết cảnh cao thủ.

Không chỉ có như vậy, ở hội trường bầu trời, còn mơ hồ có cường đại khí tức, như ẩn như phát hiện. Tựa hồ là cố ý để lộ ra đến, kinh sợ trong sân.

Dương Thanh Huyền thần thức hơi cảm ứng được, thầm nói: “Thiên Vị, ba tên!”

Ở đó trên hư không, là ba đạo không cách nào chạm đến, vượt qua Toái Niết tột cùng tồn tại.

Lý Kỳ từ đầu đến cuối đều là một bộ sủng nhục bất kinh dáng vẻ, lạnh nhạt nói: “Chư vị bình tĩnh đừng nóng, phái võ giả ra trận giữ gìn trật tự, cũng là vì mọi người an toàn tánh mạng cân nhắc, còn xin bình tĩnh.”

Hắn vừa mở miệng, trong sân tỏ khắp cái kia loại ngột ngạt cùng khiếp sợ bầu không khí, mới dần dần đắm chìm xuống.

Lý Kỳ nói: “Sau cùng ba cái then chốt đồ vật, giá trị cao, cách xa ở lần đấu giá này biết hết thảy vật phẩm bên trên. Là trải qua quá nhiều lần thẩm định tuyển chọn, mới quyết định làm áp trục. Không ít bằng hữu đợi mấy tháng, hay là chính là vì này ba cái bên trong cái nào đó, sợ là đã đợi không nổi đi.”

Hắn lặng lẽ cười một tiếng, nói: “Kiện món đồ thứ nhất, khà khà, là một khối Cổ Long da. Phàm là từ cổ chí kim, hết thảy tin tức trọng yếu, không có ngoại lệ toàn bộ ghi lại ở Cổ Long trên da. Có thể chống đỡ tất cả nguyên tố tập kích, cùng với năm tháng mài vết. Khối này Cổ Long trên da ghi lại đồ vật... Nói thật, không ai biết là cái gì, nhưng tất nhiên bất phàm, bởi vì nó là từ Ân Vũ Điện bên trong chảy ra.”

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, hai mắt như đao bắn tới, đầy mặt kinh hãi.

Chỉ thấy Lý Kỳ trong tay nâng một cái hình chữ nhật mâm ngọc, chậm rãi sau khi mở ra, một tấm cổ điển không có gì lạ da thú liền nằm bên trong, không có bất kỳ kỳ lạ địa phương.

Mà tấm này Cổ Long da, nhìn ra bên dưới, cùng trên người của hắn hai khối tính chất giống như đúc.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 684: Dạ Hậu Tâm Tư, Thần Nỏ Sáu Tướng

“Cũng là Ân Vũ Điện bên trong chảy ra, chẳng lẽ…”

Dương Thanh Huyền sắc mặt ngưng trọng, suy nghĩ đứng lên, “Lẽ nào cũng cùng Hoàng Đình thượng nhân có quan hệ?”

“Làm sao, ngươi đối với này Cổ Long da cũng có hứng thú?” Vũ Ảnh chẳng biết lúc nào từ trong trầm tư phục hồi tinh thần lại, nhìn Dương Thanh Huyền vẻ khiếp sợ, cười một tiếng.

Dương Thanh Huyền thử dò xét nói: “Dù sao cùng Ân Vũ Điện có quan hệ, ngươi thân là Dạ Hậu đệ tử, đối với Ân Vũ Điện hẳn giải khai rất nhiều chứ?”

Vũ Ảnh cười nói: “Ngươi cả nghĩ quá rồi, Ân Vũ Điện tuy rằng ở Biển Đen bên trong, nhưng Dạ Hậu cũng tìm nó hơn trăm năm, đều không được vừa thấy. Quãng thời gian trước có một làm nhiệm vụ đoàn thể, ngay ở hải ngoại thứ bốn mươi đảo liên phụ cận, trong lúc vô tình xông vào Ân Vũ Điện, lộ ra một vài thứ. Tấm này Cổ Long da, liền là một cái trong số đó.”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, nghĩ đến chính mình thu mua được tấm kia, xem ra là lượm đại tiện nghi, lại trực tiếp vào then chốt bán đấu giá, sợ là không có mấy chục tỉ căn bản không bắt được đến.

Hắn hết sức nghi hoặc, nói: “Dạ Hậu chưởng quản Biển Đen, lại cũng không tìm được Ân Vũ Điện? Này điện có thần bí như vậy sao?”

Vũ Ảnh nói: “Ngươi cũng biết Ân Vũ Điện lai lịch?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tục truyền là năm đó Biển Đen những anh hùng, vì chống lại Cổ Diệu mang tới tai nạn, mà tụ tập địa phương.”

Vũ Ảnh liếc mắt nhìn hắn, mắt trợn trắng nói: “Ngươi đối với Biển Đen chuyện, thật là có điểm nghiên cứu, xem ra ngươi người này tâm tư không nhỏ a.”

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, nói: “Làm sao dắt ta? Trở lại chuyện chính, Ân Vũ Điện vì là gì thần bí như vậy?”

Vũ Ảnh nói: “Ngươi nói không sai, Ân Vũ Điện năm đó chính là vì trấn áp Cổ Diệu mà tồn tại, dù cho đã nhiều năm như vậy, bên trong vẫn như cũ có trấn áp Cổ Diệu sức mạnh, mà Dạ Hậu hy vọng có thể được nguồn sức mạnh này. Nhưng Ân Vũ Điện nhưng như là có linh giống như vậy, bồng bềnh ở đây cái trong hắc hải, bất luận người nào đều không được gặp, trừ phi là gặp may đúng dịp.”

Dương Thanh Huyền giật mình không thôi, nói: “Trấn áp Cổ Diệu sức mạnh? Cổ Diệu bây giờ không phải là nắm giữ ở Dạ Hậu trong tay sao?”

Vũ Ảnh nói: “Vấn đề này ta không có cách nào trả lời ngươi, có thể nói là, cũng có thể nói không phải. Nói chung này sau lưng ngọn nguồn ngươi cũng không cần đoán bậy. Khối này Cổ Long da nguyên bản ở Dạ Hậu trong tay, cũng là nàng hạ lệnh nắm đến bán đấu giá.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Tại sao?”

Vũ Ảnh cười nói: “Bởi vì... Này Cổ Long trên da đồ vật, Dạ Hậu cũng phiên dịch không được, không bằng lấy ra bán đấu giá, cố gắng có thể gặp gỡ có thể phá dịch người.”

Dương Thanh Huyền người đổ mồ hôi lạnh, chật vật nuốt xuống hạ, nói: “Dạ Hậu đang câu cá?”

Vũ Ảnh nói: “Có thể nói như vậy, nhưng cũng không hoàn toàn đúng. Nếu là có ai có thể phiên dịch phía trên ghi chép, cùng Dạ Hậu hợp tác, tất nhiên là cùng thắng cục diện. Dạ Hậu đương nhiên sẽ không bạc đãi người kia.”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy vạt áo đều ướt, chính mình thiếu chút nữa thì ra tay chụp được, nếu là bị Dạ Hậu biết, sợ là trên người mặt khác hai khối đều không gánh nổi.

Hắn nghĩ một hồi, lại nói: “Đã có cái đội ngũ chạy vào Ân Vũ Điện, đương nhiên sẽ không chỉ lấy ra một tờ Cổ Long da chứ?”

Vũ Ảnh nói: “Cụ thể ta cũng không rõ ràng lắm, nhưng lấy đồ ra đều không có giá trị gì. Tất cả đều là một ít vật bình cMLVcik thường, liền ngay cả một ít bồ đoàn, ngọn nến, ghế cũng đều dời ra. Bởi vì bọn họ biết Ân Vũ Điện giá trị, cho nên nhìn thấy cái gì lấy cái gì. Mà này Cổ Long da, chính là ở một tấm đài trên bàn để.”

Dương Thanh Huyền san cười mỉa hạ, hỏi dò: “Nói ta rất hiếu kì đây, hết sức muốn nhìn một chút cái kia Cổ Long trên da đến cùng viết cái gì, không bằng ta quay phim lại thử xem?”

Vũ Ảnh lạnh lùng nhìn hắn, châm chọc nói: “Ngươi đã biết rồi này Cổ Long da chuyện, lại quay phim lại chính là công khai đối phó với Dạ Hậu. Ta biết như thực chất bẩm báo Dạ Hậu, nhìn nàng một cái lão nhân gia xử lý như thế nào.”

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Việc này là ngươi nói cho ta biết, như là Dạ Hậu thật phải xử lý, không thông báo trước tiên xử lý ai đó?”

Vũ Ảnh kinh sợ, sắc mặt hơi trắng bệch, cả giận nói: “Thanh Huyền công tử, ngươi không sẽ là này loại tiểu nhân hèn hạ chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Yên tâm đi, ta sẽ không ngu đến mức công khai đi va Dạ Hậu nòng súng. Còn Vũ Ảnh ngươi... Ta nếu với ngươi có ước định, chính là trên một sợi dây người, đương nhiên sẽ không bán đi ngươi.”

Vũ Ảnh sắc mặt lúc này mới chuyển tốt, nói: “Vậy thì tốt, bằng không ta ngã xuống, đối với ngươi không có bất kỳ chỗ tốt.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Cũng vậy.”

[truyeｎ cua tui đốt net]

Giờ khắc này, tràng thượng bán đấu giá cũng không có theo dự đoán nhiệt liệt Triêu Thiên. Dù sao Cổ Long trên da đồ vật, mặc dù mọi người có hứng thú, nhưng phiên dịch không ra sẽ cùng giấy vụn, giá trị vừa lên năm tỉ, liền trên căn bản không người hỏi han.

Trên thực tế đem vật này đặt ở then chốt bán đấu giá, cũng là Dạ Hậu mệnh lệnh, chính là vì gây nên quan tâm.

“Sáu tỉ.” Dương Thanh Huyền đột nhiên mở miệng báo danh.

Vũ Ảnh hoàn toàn biến sắc, tức giận nói: “Ngươi điên rồi?!”

Dương Thanh Huyền làm một ra dấu chớ có lên tiếng, nói: “Ta không điên, ta chỉ là muốn xác định một chuyện.”

Vũ Ảnh cả giận nói: “Còn nói không điên, ngươi muốn xác định cái gì?!”

Dương Thanh Huyền nhìn phía dưới sàn bán đấu giá, một tên trong đó áo bào đen nam tử, thân thể tựa hồ hơi run một cái, ở Lý Kỳ báo ra lần thứ ba sáu tỉ thời điểm, hắn cuối cùng mở miệng, “Sáu mươi mốt ức.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Quả nhiên.” Sau đó lên giọng, xuyên thấu tường thủy tinh, nói: “Bảy tỉ.”

Vũ Ảnh lại sợ hết hồn, vội hỏi: “Đừng báo, ở tiếp tục như vậy, ngươi thật sự sẽ vỗ xuống.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Nâng lên điểm giá cả, để Dạ Hậu kiếm nhiều một chút, không tốt sao? Ta chỉ là vì xác định một chuyện, đó chính là người đàn ông này, hắn biết này Cổ Long da giá trị, thậm chí có thể phá dịch nội dung phía trên, bằng không chắc chắn sẽ không ra bảy tỉ mua một cái như vậy đồ vật.”

“Bảy mươi mốt ức.” Người áo đen kia không nhanh không chậm báo giá, trước sau liền tăng cường 100 triệu.

Vũ Ảnh sửng sốt một chút, nhưng vẫn là vội vàng nói: “Đừng báo.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Người áo đen kia mặc dù phiên dịch không được này Cổ Long da, cũng hơn nửa có nhất định ý nghĩ.”

Lý Kỳ báo ba lần “Bảy mươi mốt ức”, lại không người trả lời.

Người áo đen kia lúc này tiến lên, ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người hạ giao hàng vật phẩm, trực tiếp thẳng hướng về sàn bán đấu giá ở ngoài đi đến.

Vũ Ảnh hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Ngươi liền lưu lại nơi này đi, ta đi nhìn người nọ một chút.”

Nói, không đợi Dương Thanh Huyền hồi phục, liền vội vàng rời đi.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, thở dài một tiếng, hắn cũng rất muốn đuổi theo, hiểu rõ cái kia Cổ Long da bí mật. Nhưng vừa đến còn muốn cướp cái kia Ngũ Linh Trường Sinh Quyết, thứ hai việc này Dạ Hậu nhúng tay, hắn vẫn kiềm chế một chút tốt, đừng đem trên người mình hai khối cũng trộn vào.

Cổ Long da bán đấu giá sau khi kết thúc, Lý Kỳ liếm môi một cái, trong mắt bắn ra tia sáng yêu dị đến, hơi có vẻ hơi kích động, nói: “Phía dưới kiện món đồ này, quả thực liền không nên xuất hiện ở lần này buổi đấu giá trên. Giá trị cao, uy năng to lớn, đủ để trêu đến bất kỳ võ giả lọt mắt xanh! Chính là lần này buổi đấu giá cái thứ hai then chốt đồ vật thần nỏ sáu tướng!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 685: Giá Trên Trời Thần Nỏ

Toàn bộ sàn bán đấu giá, theo bốn chữ này vang lên, trong nháy mắt yên tĩnh lại.

Hơn năm vạn người trên hội trường, tĩnh không có có một tia âm thanh.

Lý Kỳ hiển nhiên cũng có chút kích động, giơ tay lên, cầm lấy chặn ngang vô cùng xưa cũ mộc cung.

Trong ngoài đen kịt, vì là Huyền Mộc làm ra. Cung bộ trôi chảy, đầu ngắm nơi có khắc một chiếc Quỷ Nhãn, treo đao vì là lượng ngân vẻ, không có mũi tên, cũng không bố trí hộp tên, quanh thân bị sát khí quanh quẩn, giống như thật.

“Thần nỏ sáu tướng, ta cũng không nói nhiều. Vô cùng hung chi ám khí, phẩm cấp Thiên cấp, lấy tinh huyết thôi thúc, ngưng lực lượng không gian vì là mũi tên, ra phải giết người, không hề có một tiếng động vô hình, khả kích giết Thiên Vị cường giả!”

“Chi! Có thể đánh giết Thiên Vị cường giả!”

Không cần quá nhiều giới thiệu, 82O6It2 chỉ cái này một câu là đủ rồi, trong cả sân một hồi sôi trào.

Lý Kỳ lên giọng, nói: “Giá khởi đầu linh, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn 100 triệu!”

Nắm giữ loại này Thiên Khí tại người, cơ hồ là nhiều hơn một cái mạng ở trên người, coi như trêu chọc Thiên Vị cường giả, cũng có thể toàn thân trở ra, thậm chí còn có thể đánh giết đối phương.

Dương Thanh Huyền cũng mơ hồ động tâm.

Nhưng hắn mục tiêu chủ yếu vẫn là cuối cùng một cái món đồ đấu giá Ngũ Linh Trường Sinh Quyết, như là hai cái món đồ đấu giá đều bị chính mình được lời, coi như hắn là Thiên Vị, sợ cũng khó khăn sống sót ra đảo, trừ phi thật sự Dạ Hậu giáng lâm, đến bảo hộ hắn.

Nghĩ đến đây, hắn giơ tay lên, Lộ Nhân Giáp từ Tinh Giới bên trong bay ra ngoài.

Lại lấy ra một cái hắc bào cho Lộ Nhân Giáp đổi, cũng treo lên một cái che dấu hơi thở bảo vật.

Sau đó một người một khôi, một trước một sau, từ phòng khách quý bên trong đi ra, trực tiếp đi tới phía dưới trong sân, yên lặng đứng ở một cái không đáng chú ý góc.

Giá cả không bao lâu, liền trực tiếp xào lên hai mươi tỷ, vẫn còn ở không ngừng đi lên tăng, cho đến vọt tới ba mươi lăm tỷ trở lên, mới chậm rãi ổn định lại.

Nhưng báo giá vẫn không có đoạn, như gậy trúc giống như từng đoạn từng đoạn đi lên sượt, trực tiếp đột phá bốn mươi tỷ.

Lúc này, liền không ít người phát sinh thở dài, hoàn toàn bị bỏ ra giá cả chiến.

Dương Thanh Huyền sắc mặt cũng có chút khó coi, ngược lại không phải là giá này hắn không trả nổi, mà là giá trị càng lớn, thừa nhận áp lực lại càng lớn, đập xuống sau có thể mang đi độ khả thi lại càng thấp.

“Năm mươi tỉ!” Theo một người báo ra giá cả, thị trường yên lặng ngắn ngủi một trận, lập tức thì có “Năm mươi ba tỷ”, lần thứ hai đem giá cả nâng lên.

“Ùng ục!” Trong sân đâu đâu cũng có nuốt tiếng, giá tiền này đã vượt ra khỏi tuyệt đại đa số người năng lực chịu đựng, từ người tham dự đã biến thành quan vọng giả.

Dương Thanh Huyền nắm lấy hai tay, lại buông ra, để toàn thân mình thả lỏng, thở ra một hơi, liền điều khiển chính mình mười trượng có hơn Lộ Nhân Giáp, chậm rãi tuôn ra giá cả: “Năm mươi tám tỷ.”

“Rầm”, một tiếng này như sấm sét, bốn phía võ giả tất cả đều nổ ra tựa như, đưa mắt toàn bộ đầu đi qua. Không chỉ có là xung quanh, toàn trường mấy vạn ánh mắt, tất cả đều rơi trên người Lộ Nhân Giáp.

Dương Thanh Huyền có chút sốt sắng, ở cường giả như vậy vòng quanh dưới cục diện, chỉ lo lộ ra kẽ hở. Hết lại còn có ba vị Thiên Vị cường giả ở trên hư không nhìn xung quanh, cùng với trong thiên hạ kỳ dị Võ Hồn không phải số ít, không chừng đã bị người xem thấu.

Nhưng hắn cũng chưa quá lo lắng, mặc dù thực sự có người có thể từ trên thân Lộ Nhân Giáp bắt lấy hắn, cũng nhất định là số rất ít.

Lý Kỳ cũng nhìn lướt qua Lộ Nhân Giáp, tuy rằng cảm thấy này khí tức của người hết sức cổ quái, nhưng vẫn chưa biểu lộ ra cái gì, mà là cao giọng nói: “Năm mươi tám tỷ, nhưng còn có càng giá cao giả?”

“Hừ, năm mươi tám tỷ, là đủ cao. Nhưng so với thần nỏ sáu tướng tới nói, lại đáng là gì? Đây chính là có thể đánh giết Thiên Vị tồn tại, lẽ nào một tên Thiên Vị cường giả tính mạng, cũng chỉ giá trị chút linh thạch này sao?”

❊[truyen cu

a tui | Net] Ở giữa hội trường, một đạo tiếng cười lạnh vang lên, mang theo cực độ xem thường, đưa tin: “Bảy chục tỉ!”

Dương Thanh Huyền ánh mắt nhìn tới, ra giá lại là một tên Hải tộc.

Cái kia Hải tộc gầy gò yếu ớt, nhìn thấy được cực kỳ yếu đuối, da dẻ trắng gần như trong suốt, đầy mặt đều là màu trắng râu thịt, phía trước còn có oánh quang điểm cuối, vừa nhìn chính là một sứa đực.

Này sứa đực vẫn luôn là ra giá chủ lực, tài lực cực mạnh, hơn nữa bốn phía nhìn ánh mắt của hắn, đều tràn đầy kiêng kỵ, tựa hồ là vô cùng nổi danh cường giả.

Dương Thanh Huyền không khỏi nhíu mày lại. Hải tộc là một đẳng cấp so với Nhân tộc càng thêm sâm nghiêm xã hội, đối với tài phú phân bố, cũng hiện ra cực đoan Kim tự tháp.

Phổ thông Hải tộc cũng không quá giàu có, tỷ như Bì Bì Hà bộ tộc, một năm đến đầu cũng không kiếm được vài đồng tiền. Nhưng đối với cái kia chút thực lực mạnh mẽ Hải tộc, có thể chế phách một phương hải vực, liền giàu làm người đột ngột lưỡi.

“Bảy chục tỉ, là có thể mua Thiên Vị cường giả mệnh sao? Peso, lúc nào trở nên như thế tiểu gia tử khí.” Một tên áo bào đen nam tử đồng dạng cười gằn, sau đó hững hờ đưa tin: “Tám mươi tỷ.”

“Chi!”

Trong sân liên tiếp vang lên đánh hơi lạnh thanh âm, nguyên tưởng rằng giá cả đến trình độ này, tất nhiên là tốc độ tăng thật chậm, không nghĩ tới trái lại càng mãnh liệt.

Tất cả đều là hai tay lau vệt mồ hôi, mặc dù không phải là mình tố đập, nhưng tựa hồ so với ra giá mấy người còn gấp hơn trương.

Dương Thanh Huyền quét hắc bào nam tử kia một chút, không nhìn ra hình dáng. Một loại tham gia bán đấu giá, ngoại trừ Hải tộc ở ngoài, đều biết dùng các loại biện pháp che giấu chính mình khí tức. Ngược lại là Hải tộc người, từng cái từng cái quang minh chính đại, hoàn toàn không sợ bị người ta biết.

Hắn biết báo giá đến rồi thời khắc then chốt, này mới có phạm vi tăng lên khác thường, đều hy vọng lấy to lớn trong lòng phái đến đánh bại đối phương.

“Hừ, giấu đầu lòi đuôi đồ vật! Mua một thần nỏ cũng không dám lộ mặt, đi bức!” Sứa đực mắng một tiếng, cao giọng nói: “Chín mươi tỷ!”

Hắc bào nhân kia hai vai, khó có thể phát giác run hạ, tựa hồ tâm tình vô cùng không dễ chịu.

“Sáu tướng thần nỏ tuy rằng có thể đánh giết Thiên Vị cường giả, nhưng cũng chỉ là luận uy lực mà nói, làm sao có Thiên Vị cường giả ngây ngốc đứng cấp đó ngươi đi giết? Chín mươi tỷ giá cả, đã không thấp. Nhưng này thần nỏ ta cũng không thể để nó rơi vào trong tay ngươi, một trăm tỉ!”

Đột nhiên một đạo thanh âm quái dị vang lên, giống như là ở ăn đồ ăn giống như vậy, có “Kèn kẹt” tạp âm bên trong.

Mọi người cùng nhau nhìn tới, ở hàng sau vị trí, ngồi một cái gầy nhom Hải tộc, da dẻ thật giống vỏ cứng giống như vậy, rõ ràng một bộ thanh niên bình thường tướng mạo, nhưng đem lưng gù được rất cao, nhìn thấy được như là lưng đeo vật gì nặng nề, toàn thể làm cho người ta một loại xấu xí cảm giác.

"Là ốc mượn hồn Doyle!"

Trong sân một tên Hải tộc kinh hô lên, lập tức Doyle lạnh lùng ánh mắt liếc qua đi, tên kia Hải tộc vội vàng co về đầu, hạ thấp đầu, không dám nhìn thẳng.

Nhưng trong sân lập tức vang lên thanh âm xì xào bàn tán, "Khó trách, Doyle cùng Bexel thống lĩnh hải vực nhưng là lân cận a, Bexel đập cái kia thần nỏ, không phải là vì đánh giết Doyle chứ?"

Các loại suy đoán truyền vào Doyle trong tai, hắn nhẹ nhàng ho khan hạ, đem tiếng bàn luận đè thấp không ít.

Dương Thanh Huyền chân mày nhíu sâu hơn, như là hận thù như vậy kéo vào buổi đấu giá, giá cả vẫn không thể xào lật ngày? Mình nếu là muốn vỗ xuống lời, nhiều lắm ra bao nhiêu huyết?

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 686: Tự Mình An Ủi, Người Bán Hiện Thân

Quả nhiên, cái kia sứa đực Bexel vẻ giận dữ đầy mặt, trong suốt trên thân thể hiện ra lượng lớn màu đỏ Ban Điểm, lạnh giọng nói: “Một trăm mười tỷ!”

Ốc mượn hồn Doyle hững hờ đuổi giá cả nói: “Một trăm hai mươi tỷ.”

“Một trăm ba mươi tỷ.”

“Một trăm bốn mươi tỷ.”

Thật giống kêu giá này chỉ là một con số giống như, nhanh chóng đi lên bắn mạnh, toàn trường đều là há to mồm, khiếp sợ trợn mắt ngoác mồm.

Những này Hải tộc đối với Ngũ Linh Trường Sinh Quyết cũng không có hứng thú, thần nỏ sáu tướng mới là bọn hắn cuối cùng muốn có được.

Nhưng tốc độ như thế này đi lên bão giá cả, liền ngay cả người đứng xem đều không nhìn nổi.

Dương Thanh Huyền càng là sắc mặt tái xanh, chợt cắn răng một cái, điều khiển Lộ Nhân Giáp quát lên: “Một trăm tám mươi tỷ! Có loại báo lên hai ngàn đi!”

“Rầm”, toàn trường đều nổ tung, tất cả đều lấy ánh mắt hoảng sợ nhìn Lộ Nhân Giáp.

Bexel cùng Doyle cũng đột nhiên dừng lại, ngậm miệng, không dám lại báo.

Trên thực tế, hai người tuy rằng hững hờ bộ dạng, nhưng đều là bên trong tâm ở Tích Huyết, muốn dừng lại đến, rồi lại phất không mở mặt mũi.

Quan trọng nhất đó là, hai người đều không cho phép này thần nỏ sáu tướng rơi ở trong tay đối phương. Giờ khắc này bị Lộ Nhân Giáp một cước chen vào, phảng phất giải thoát rồi giống như vậy, đều là buông hai tay ra, tràn đầy mồ hôi lạnh.

Trong sân hết thảy ánh mắt đều nhìn về Lộ Nhân Giáp, toát ra thần sắc.

Mấy vạn đạo thần thức trên người Lộ Nhân Giáp quét loạn, phần lớn đều bị áo bào đen cùng che đậy thần thức bảo vật cản lại, cũng có số rất ít có thể nhìn thấu đi vào, toàn bộ đều lộ ra vẻ mặt ngạc nhiên.

Lý Kỳ ánh mắt lấp lóe, thầm hô một tiếng “Đáng tiếc”, nếu không có bị người này mạnh mẽ nói giá cắt đứt lời, hai tên Hải tộc giá cả tranh, sợ là muốn lên hai ngàn ức, thậm chí còn không thôi.

Nhưng việc đã đến nước này, hai tên Hải tộc đã lặng lẽ ngậm miệng, hắn cũng hết cách rồi, chỉ phải hô: “Một trăm tám mươi tỷ, có thể có bằng hữu mở càng giá cao?”

Hô mấy lần, toàn trường không hề có một tiếng động.

“Chúc mừng! Chúc mừng vị bằng hữu này, lấy giàu nhân ái giá cả vỗ thần nỏ sáu tướng, đây chính là Thiên cấp nguyên khí a!”

Lý Kỳ híp mắt, ôm quyền hướng về Lộ Nhân Giáp chắp tay.

Lộ Nhân Giáp ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người hạ, trực tiếp đi lên phía trước, lấy ra túi chứa đồ giao hàng vật phẩm.

Lý Kỳ trong mắt đồng quang run lên, tựa hồ đã nhận ra cái gì. Nhưng vẫn như cũ im lặng không lên tiếng, mỉm cười cùng Lộ Nhân Giáp tiến hành rồi giao hàng.

Dương Thanh Huyền sắc mặt cực kỳ khó coi, một cái thần nỏ liền hao phí sắp tới hai ngàn ức linh thạch trung phẩm, dù là ai ra một số tiền lớn như vậy, cũng khó khăn miễn sẽ Tích Huyết.

Hắn chỉ có thể không ngừng an ủi mình, tiền tài chính là vật ngoại thân, huống hồ những tiền tài này, cũng tới phải cho dễ. Hơn nữa chính là bởi vì những người này thực lực không đủ, không có Thiên cấp nguyên khí, lúc này mới không chỉ có làm mất đi tiền tài, tính mạng cũng làm mất đi.

Như vậy tự mình sau khi an ủi một phen, tâm tình liền tốt lắm rồi.

Lộ Nhân Giáp tùy tiện tìm một chỗ ngồi xuống đến, không nhúc nhích, như tượng gỗ một loại ở đó. Dương Thanh Huyền cùng với cách nhau hơn mười trượng khoảng cách, ở chờ cơ hội đem thần nỏ đi lấy đến.

“Tiếp đó, chính là lần thịnh hội này chói mắt nhất thời khắc Ngũ Linh Trường Sinh Quyết! Liên quan với này bản pháp quyết miêu tả, ta đã không muốn nói nhiều. Nếu là có bằng hữu còn không rõ giá trị của hắn, này loại thông minh cũng sẽ không dùng tới tham gia đấu giá. Đồng thời ta ở đây thận trọng nói cho mọi người, này bản pháp quyết là bản đầy đủ!”

“Rầm!”

Lý Kỳ giới thiệu hết sau, toàn bộ sàn bán đấu giá đều sôi trào, có hơn ngàn người càng là trực tiếp từ trên ghế đứng lên, kích động không thôi.

Tuy rằng rất nhiều người từ lâu đoán được, nhưng sau khi xác nhận, vẫn là khó có thể ức chế tâm tình kích động.

Có thể tu luyện hồn lực, trực tiếp tăng cao Võ Hồn phẩm chất, như vậy công pháp mặc dù không phải gần như không tồn tại, nhưng cũng tuyệt không phải bọn họ có thể tiếp xúc đến.

Ở đây làm ồn bầu không khí hạ, Dương Thanh Huyền cũng không nhịn được chịu đến háo hức quấy rầy, trong cơ thể tốc độ máu chảy tăng nhanh.

Đồng thời hắn cũng chú ý tới, tại đấu giá biết phía trước, ngồi hơn mười tên người áo đen, tuy rằng toàn thân đều bao lấy, nhưng hắn vẫn rõ ràng nhận biết được, trong đó năm người chính là đệ nhất cuộc bán đấu giá thời gian, đã gặp người của Linh tộc.

Những này người của Linh tộc từ ra trận đến hiện tại, cũng không có nói một tiếng, thậm chí động đậy, hoàn toàn như bùn tố. Cho đến Ngũ Linh Trường Sinh Quyết xuất hiện, mới có mấy thân thể của con người lung lay hạ, hiển nhiên tâm tình chập chờn rất lớn.

Ở lầu hai phòng khách quý bên trong, một người đàn ông hờ hững mà đứng, nhìn phòng khách.

Thân hình hắn thon gầy, miện bất quá trung niên, con ngươi dường như hồ sâu giống như vậy, làm người nhìn không thấu, lặng lặng nhìn những Linh tộc kia người, khóe miệng vung lên một tia cười đến.

Này quý khách trong phòng còn có hai người, chính là chủ điều khiển Hàn Chương cùng Lưu Công Sơn, giờ khắc này đều câu nệ ngồi ở cOUscpP một bên, nhìn nhau một cái, không dám nói lời nào.

Lý Kỳ chờ bên trong sân bầu không khí hơi hơi yên tĩnh lại sau, tài cao vừa nói nói: “Không nói nhiều thừa thải, không đáy giá cả bán đấu giá, mỗi lần tăng giá, không thể ít hơn 1 tỉ!”

Trong sân trong nháy mắt yên tĩnh lại, hoàn toàn mất hết âm thanh, giống như là bão táp đến trước quỷ dị yên tĩnh.

“Ha ha, không ai định giá sao?”

Lý Kỳ đợi một trận, liếm một cái đôi môi, hắc tiếng nói: “Vật này, mặc dù là ta cũng phi thường muốn đây, nếu không người định giá, ta liền tự mua được rồi, một trăm tỉ.”

“Chi!” Trong sân một mảnh đánh hấp thanh âm, nhưng vẫn như cũ không ai hé răng, cũng không người cảm thấy không thích hợp, chỉ là đột nhiên định giá liền một trăm tỉ, khiến người ta có chút lạnh không đinh phòng.

Lý Kỳ quái dị nở nụ cười, “Ha ha, làm sao, vẫn như cũ không ai đuổi sao? Vậy sẽ phải tiện nghi ta.”

“Vật này cũng không tốt dùng linh thạch để cân nhắc giá trị, mặc dù muốn dùng, chắc cũng là linh thạch cực phẩm mới là. Ta không biết cung cấp vật này người là có bao nhiêu thiếu tiền, cũng hoặc là có cái khác mục đích gì. Nhưng bất kể như thế nào, nó nếu xuất hiện ở đây, chính là hợp lý. Đối với cần người mà nói, đừng nói một trăm tỉ, coi như là 1000 tỉ cũng không đắt.”

Trong sân một ông già, cũng không che giấu dung mạo của chính mình, tóc mai điểm bạc, khí tức nội liễm mà sâu xa, mở miệng báo giá nói: “Hai ngàn ức.”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, bên trong sân những người khác càng là dọa cho phát sợ, này nhảy giá cả trực tiếp lấy trăm tỉ đến rồi, không ít người trực tiếp mắt choáng váng.

Những Linh tộc kia người, cũng xuất hiện không nhỏ gây rối, dồn dập quay lại quá đầu.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm ông lão kia nhìn một hồi, hoàn toàn không phát giác ra thực lực, trong lòng kinh hãi, thầm nghĩ: “Không sẽ là Thiên Vị chứ?”

Ngồi mọi người khiếp sợ không thôi thời điểm, hắn hững hờ hướng đi Lộ Nhân Giáp, từ người nghiêng đi đi, xảo diệu đem thần nỏ sáu tướng thu đi qua.

“Hả? Thật giống đưa tới một ít người thú vị vật đây.” Lầu hai phòng khách quý bên trong, trung niên nam tử kia lặng lẽ cười một tiếng, khóe miệng đường vòng cung cong sâu hơn.

“Là Thiên Vị sao?” Hàn Chương cùng Lưu Công Sơn đồng thời khiếp sợ hỏi.

Người đàn ông trung niên gật gật đầu, nói: “Lão kia đầu gọi Du Vân Tử, là từ nội hải đi ra. Không chỉ có là hắn, trong sân còn rất nhiều người thú vị đây, khà khà, đùa hơi lớn.”

Hàn Chương cùng Lưu Công Sơn nhìn nhau một cái, đều là đầy mắt nghi hoặc.

Hàn Chương lấy dũng khí, ôm quyền nói: “Nghê tiên sinh, như vậy diệu pháp thần thuật, vì sao phải nắm đến bán đấu giá? Tại hạ thực sự không hiểu.”

Chương 687: Mạnh Nhất Người Cạnh Tranh

Người đàn ông trung niên sắc mặt lạnh xuống, nói: “Tự nhiên là có nguyên nhân, các ngươi không cần nhiều hỏi, nghe ta mệnh lệnh liền có thể.”

“Vâng.” Hàn Chương cùng Lưu Công Sơn, tuy rằng nội tâm không thoải mái, nhưng cũng không dám biểu lộ, rất cung kính đáp lời.

Du Vân Tử báo giá hai ngàn ức sau, toàn trường đều có chút trợn tròn mắt, mấy người chịu nổi cái giá này?

“Ba ngàn ức.”

Đột nhiên một đạo thanh âm khàn khàn truyền đến, Dương Thanh Huyền lập tức theo thanh âm ngọn nguồn nhìn sang, chính là cái kia đám người của Linh tộc.

Mọi người đang lúc kinh sợ, toàn bộ đều hơi choáng, “Này thật không phải là đang nằm mơ?”

Dương Thanh Huyền cũng hù dọa trụ, giá cả cỡ này, làm sao còn đập?

Lý Kỳ cũng chật vật nuốt nuốt nước miếng, chỉ cảm thấy trái tim hầu như ngừng nhảy, lau đi mồ hôi lạnh trên trán, đợi sau một lúc, phát hiện không ai kêu giá, mới nói: “Còn có cao hơn bằng hữu không có?”

Một hỏi liên tiếp hai lần, không người dám trả lời.

Lý Kỳ thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng nói: “Còn có cao hơn bằng hữu không có, nếu như không có…”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, mở miệng nói: “3,010 ức.”

Mỗi lần nói giá thấp nhất không thể ít hơn 1 tỉ, hắn vừa vặn ngắt lấy số này.

“Rầm”, vô số ánh mắt hội tụ lại đây, bao hàm các loại tâm tình, hoặc nóng rực hoặc kiêng kỵ hoặc phẫn nộ, nhìn từ trên xuống dưới hắn.

Tuy rằng bên trong hắc bào là biến thân đi qua Bì Bì Hà hình thái, nhưng vẫn là có không ít võ giả một hồi nhận ra hắn, đều là hơi thay đổi sắc mặt.

Tiếng nói nhỏ ở bên dưới truyền mở.

“Tại sao là cái này Bì Bì Hà?”

“Lần trước đập xuống tiểu Vạn sét từ quang bàn sau, hắn không phải đã bị làm thịt sao?”

“Ta nhớ được có Ba Long, Ngụy Vân Tử nhóm cường giả đều theo đuôi hắn đi, còn tưởng rằng hắn đã chết đây.”

“Như là hắn không chết lời, cái kia Ngụy Vân Tử đám người…”

Âm thanh một hồi yên tĩnh lại, đều đã nghĩ đến một cái đáng sợ hậu quả.

Không biết là ai lại lẩm bẩm một câu, “Chẳng trách Ngụy Vân Tử cùng Tần Thiên Nghiêu những người kia hơn nửa tháng không gặp.”

“Chi!” Không ít người sắc mặt một hồi trắng bệch, trong mắt bắn ra ánh mắt khiếp sợ.

Cái kia đám Linh tộc nhân trung, cũng không có thiếu đưa mắt bắn tới, đều là ngậm lấy vẻ phẫn hận.

Dương Thanh Huyền tập trung ý chí, bất động thanh sắc ngồi ở một tấm chỗ ngồi, trở thành toàn trường tiêu điểm đã không phải lần đầu tiên, cũng quen rồi.

Lý Kỳ nói: “3,010 ức, còn có mong muốn tăng giá bằng hữu sao?”

Toàn trường yên lặng như tờ, liền liền những Linh tộc kia người cũng tựa hồ yên tĩnh lại, phảng phất 1 tỉ kém, phá vỡ ngọn nguồn của bọn họ tuyến.

Lầu hai quý khách trong phòng, Nghê tiên sinh nhíu mày lại, nói: “Cái này Bì Bì Hà là ai?”

Hàn Chương vội hỏi: “Này Bì Bì Hà có chút kỳ quái, lần trước chụp được tiểu Vạn sét từ quang bàn, rất nhiều cường giả theo đuôi đi qua, trong đó còn có Ba Long ở bên trong. Ta cho là hắn chết chắc rồi, không nghĩ tới hắn càng bình yên vô sự, biến thất ngược lại là Ba Long chờ mấy trăm cường giả.”

“Ồ?” Nghê tiên sinh sắc mặt trầm ngưng, nói: “Xác thực hết sức cổ quái, sợ là sau lưng còn có người sai khiến. Hơn nữa muốn lấy ra ba ngàn ức linh thạch, coi như là mảnh này hải vực Bì Bì Hà tộc trưởng cũng tuyệt đối không thể.”

Hàn Chương nói: “Ta cũng là như vậy cho rằng, vốn là muốn phái người dò xét, nhưng lần trước buổi đấu giá sau, hắn liền biến mất rồi, ta còn tưởng rằng bị người giết.”

Nghê tiên sinh cười lạnh nói: “May mắn tránh được một kiếp, cũng bất quá là trước người binh sĩ, ta ngược lại muốn xem xem, là cái nào lão quái vật ở sau lưng điều khiển.”

Lưu Công Sơn trên mặt mang theo nghi ngờ nói rằng: “Đại nhân, ta trước nhìn thấy này con Bì Bì Hà, tựa hồ cùng Vũ Ảnh đại nhân cùng nhau."

"Vũ Ảnh?" Nghê tiên sinh hơi thay đổi sắc mặt, nói: "Ngươi chắc chắn chứ?"

Lưu Công Sơn chắp tay nói: "Thấy tận mắt này Bì Bì Hà tiến vào Vũ Ảnh đại nhân phòng khách quý, sau đó chẳng biết vì sao lại xuống."

Nghê tiên sinh nghĩ một hồi, nói: "Ta mà quan sát một hồi, như là hắn người sau lưng là Vũ Ảnh, tự nhiên không thể lộn xộn."

Bọn họ đang trò chuyện với nhau, sàn bán đấu giá trên đột nhiên lại vang lên một đạo nam tử âm thanh vang dội, "Ba trăm mười tỷ."

Mọi người gấp vội vàng xoay người đầu nhìn tới, trong lòng thầm nói: "Cõi đời này người có tiền cũng thật nhiều a, vì sao không thể nhiều ta một cái..."

Dương Thanh ciQWVO3 Huyền cũng theo thanh âm kia nhìn tới, đột nhiên cả người run lên, cả kinh con ngươi đều suýt chút nữa rơi xuống, trực tiếp chảy mồ hôi lạnh khắp cả người.

Ở sàn bán đấu giá nhất góc, ngồi nhất nam lưỡng nữ, nam tử thân mặc trang phục màu đen, tướng mạo tuổi trẻ, nhìn thấy được vô cùng trầm ổn nghiêm nghị, bất quá giữa lông mày còn có lệ khí chưa tiêu.

Cái kia hai nữ nhân bên trong, một cái khí chất rõ định, được một tầng lụa trắng che mặt, không sai cái kia băng con ngươi liền đủ đã kinh sợ mọi người, đồng thời tuyệt sắc phong thái có thể thấy được chút ít. Một... Khác nữ tử khá là thành thục một ít, tuy có mấy năm dài, nhưng là phong vận vẫn cứ, nhìn thấy được vô cùng dịu dàng.

“Thế nào lại là bọn họ?!”

Dương Thanh Huyền giật mình không nhỏ, ba người này lại là Quân Thiên Tử Phủ người!

Nam tử kia cùng lụa mỏng mông mặt nữ tử, chính là Hư Thiên Thành bên trong đã gặp Đốc Nghiệp cùng Thi Ngọc Nhan. Mà cái kia hơi lớn tuổi phụ nhân, Dương Thanh Huyền không nhận ra, là Thi Ngọc Nhan di nương.

“Hai người kia nhưng là thứ thiệt Thiên Vị a, này mỹ phụ nhìn thấy được cũng không ở hai người bên dưới. Ba tên Thiên Vị cường giả đến Biển Đen, Quân Thiên Tử Phủ muốn làm cái gì?”

Hắn đột nhiên trong lòng hơi động, ngạc nhiên nghĩ nói: “Chẳng lẽ là tới bắt ta?”

Từ La Nghiệp trong miệng biết được, Quân Thiên Tử Phủ người vẫn luôn đang tìm hắn, chẳng lẽ là đến Biển Đen tìm hắn?

Nhưng nghĩ lại, “Cái suy đoán này, có thể hay không quá đề cao bản thân? Nhưng ba người này xuất hiện, cùng cái kia La Nghiệp lời giải thích, không khỏi lại quá trùng hợp?”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, tự nghĩ nói: “Chẳng lẽ bọn họ đã nhận ra ta?”

Lập tức, rất nhanh sẽ loại bỏ cái suy đoán này, bảy mươi hai biến có thể là hoàn toàn đem thân thể biến hình, mà không phải đơn giản ngoại hình thay đổi, hắn hiện tại biến thành Bì Bì Hà, chính là thật Bì Bì Hà.

Ngoại trừ Hàn Nhược Phi cái kia loại có thể thấy được đối phương thần thông ánh sáng kỳ dị Võ Hồn ở ngoài, người bình thường căn bản không khả năng nhận ra hắn.

Nghĩ định sau, Dương Thanh Huyền lại mở miệng nói: “Ba trăm mười một tỷ.” Lại thêm 1 tỉ đi tới.

Đốc Nghiệp ánh mắt liếc hạ Dương Thanh Huyền, lộ ra vẻ khinh bỉ, đưa tin: “Ba trăm hai mươi tỷ.”

Dương Thanh Huyền lạnh rên một tiếng, nói giá nói: “Ba trăm hai mươi mốt tỷ.”

Hắn mỗi lần liền tăng giá thấp nhất phạm vi, như nhựa cao su một loại kề cận đối phương giá, cũng không rơi ra đi, cũng không gác qua một bên.

Đốc Nghiệp trầm ngâm một chút, nói: “Ba trăm ba mươi tỷ.”

Dương Thanh Huyền theo sát nói: “Ba trăm ba mươi mốt tỷ.”

Đốc Nghiệp trong mắt loé ra một tia lửa giận, trầm giọng nói: “Ba trăm năm mươi tỷ!”

Dương Thanh Huyền cũng là lên cơn giận dữ, nhưng đối mặt như vậy một cái quái vật khổng lồ, hắn cũng cảm thấy vô cùng vô lực. Bất kể là tài lực hay là thực lực, cũng không thể liều chết quá đối phương.

Lý Kỳ lại cười nói: “Ba trăm năm mươi tỷ, nhưng còn có càng giá cao?”

Ánh mắt của hắn đảo qua Du Vân Tử, cái kia đám người của Linh tộc, cuối cùng rơi trên người Dương Thanh Huyền, đều là im lặng không lên tiếng.

Dương Thanh Huyền trong lòng dâng lên cực đại cảm giác mất mát.

Chuẩn bị lâu như vậy, giờ khắc này càng là có mấy ngàn hơn vạn trăm triệu dòng dõi, còn có Vũ Ảnh ở sau lưng chống đỡ, vốn cho là là bắt vào tay đồ vật, nhưng không nghĩ nửa đường giết ra

Quân Thiên Tử Phủ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 688: Bụi Bậm Lắng Xuống, Từ Chối Hảo Ý

Dương Thanh Huyền cắn chặt hàm răng, nội tâm hết sức giãy dụa.

Ngược lại không phải là sợ dùng tiền, mà là cùng Quân Thiên Tử Phủ cạnh tranh đi xuống, mặc dù chính mình đắc thủ, còn có thể mang đi sao?

Vũ Ảnh nói Dạ Hậu đối với mình chỉ là quan sát thái độ, có thể có thể vì bảo đảm chính mình mà cùng Quân Thiên Tử Phủ đối lập sao?

Đáp mwH5RxP án hiển nhiên đều là phủ định.

Nhưng này Ngũ Linh Trường Sinh Quyết... Hắn đột nhiên cắn răng một cái quan, dự định liều một lần, lại đột nhiên nghe được Hoa Giải Ngữ tiếng thở dài, nói: “Quên đi, đừng cãi cọ. Hiện tại thế cuộc quá phức tạp, bất luận người nào đập xuống này trải qua quyết, khả năng đều không gánh nổi. Rơi vào Quân Thiên Tử Phủ trong tay, ngược lại là là ổn thỏa nhất quy tụ. Hơn nữa bọn họ chính là đang tìm ngươi, giờ khắc này mạo muội hiện thân đối lập, không phải là mình đưa đi lên cửa muốn chết sao?”

Dương Thanh Huyền mặt âm trầm, nội tâm rơi vào cực độ giãy dụa.

Hoa Giải Ngữ nói không sai, nhưng nếu là cứ thế từ bỏ, thì lại làm sao có thể cam tâm.

Hoa Giải Ngữ tựa hồ nhìn thấu tâm tư của hắn, cười nói:

“Nhiều năm như vậy đều chịu đựng nổi, sợ cái gì? Bỏ lỡ Ngũ Linh Trường Sinh Quyết, hay là còn sẽ có cái khác càng cơ duyên tốt.”

Dương Thanh Huyền trầm mặc không nói, sắc mặt tái xanh.

Đốc Nghiệp ánh mắt liếc qua đi qua, một bộ dáng vẻ khiêu khích, khóe miệng ngậm lấy cười gằn.

“Đốc Nghiệp, không nên náo sự tình. Chụp được này trải qua quyết liền có thể, đừng vội gây thù hằn.”

Thi Ngọc Nhan khăn che mặt nhẹ nhàng di chuyển, truyền âm báo cho.

Đốc Nghiệp khẽ mỉm cười, nói: “Tiểu thư, ta chỉ là trêu chọc một chút hắn mà thôi, bất quá nói đến kỳ quái, một chiếc Bì Bì Hà ở đâu ra nhiều tiền như vậy?”

Thi Ngọc Nhan nội tâm cũng là hiếu kì, nhưng vẫn chưa biểu lộ ra, từ tốn nói: “Thiên hạ to lớn, không gì không có, cắt không thể tự cao tự đại. Này Biển Đen càng là vô số cường giả cùng giặc cỏ yêu thích đợi địa phương, chúng ta càng phải cẩn thận một chút. Đừng ỷ vào chính mình có mấy cái bản lĩnh liền xem thường người, phải biết cõi đời này nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại có ngày.”

“Vâng, Đốc Nghiệp thụ giáo.”

Đốc Nghiệp vội vàng đáp lời, cũng không dám có chút nào dáng vẻ khiêu khích.

Hoàng dì khẽ mỉm cười, yêu thương nhìn Thi Ngọc Nhan, nội tâm tràn ngập nhu tình. Cái này nàng nhìn tận mắt từng bước một lớn lên bé gái, đã càng chạy càng nhanh, trở thành thiên hạ chú mục chính là ngôi sao mới.

Lý Kỳ ánh mắt cuối cùng từ trên thân Dương Thanh Huyền dời mở, nói: “Nếu là không có càng giá cao cách, này Ngũ Linh Trường Sinh Quyết, cuối cùng thuộc về chính là vị bằng hữu này!” Tay chỉ tay Đốc Nghiệp.

Toàn trường hơn năm vạn ánh mắt, một hồi hội tụ trên người Đốc Nghiệp, mặc dù hắn là Thiên Vị tồn tại, cũng không nhịn được có chút nhút nhát, lặng lẽ cười hai tiếng, liền đứng dậy, tiến lên giao hàng.

Dương Thanh Huyền mặt âm trầm, chăm chú nhìn Đốc Nghiệp. Tuy rằng hắn cuối cùng bỏ qua bán đấu giá, nhưng cũng không có nghĩa là hắn bỏ qua Ngũ Linh Trường Sinh Quyết.

Không chỉ có là hắn, toàn trường tất cả mọi người hầu như là giống nhau vẻ mặt, lạnh lùng nhìn, cầm như vậy chích thủ khả nhiệt đồ vật, có bản lãnh gì ly khai Khung Hoa Đảo.

Hoa Giải Ngữ đã nhận ra Dương Thanh Huyền tâm tư, cả kinh nói: “Ngươi muốn cướp trắng trợn?”

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói: “Cướp trắng trợn không tính là, nhưng vật ấy tách rời mở sàn đấu giá, tất nhiên muốn gây nên chấn động. Đến thời điểm tùy cơ ứng biến. Chỉ cần cục diện một hỗn loạn, đối với ta mà nói chính là có lợi.”

Chỉ bàn về sức chiến đấu, hơn năm vạn người bên trong vượt qua hắn, nhiều vô số kể. Nhưng luận đục nước béo cò, tùy cơ ứng biến, lấy dùng trí thắng, vượt qua hắn thì lại ít ỏi.

Lầu hai quý khách trong phòng, Nghê tiên sinh đồng dạng đầy mặt khiếp sợ nhìn chằm chằm ba người kia, sắc mặt ngưng trọng tự nói: “Ba người này... Rốt cuộc là ai?!”

“Khà khà, đa tạ, đa tạ.”

Đốc Nghiệp giao hàng trải qua quyết sau, hướng về tất cả mọi người chắp tay một quyền, cười nói: “Đa tạ chư vị Thừa Nhượng.”

Toàn trường mấy vạn người, dĩ nhiên quỷ dị giống như không có bất kỳ âm thanh, tất cả đều lẳng lặng nhìn hắn, đại thể trên mặt mang theo vẻ lạnh lùng, toàn bộ là một bộ tâm tư, “Sau đó nhìn ngươi còn cười không cười được!”

Lý Kỳ ôm quyền đáp lễ, mỉm cười nói: “Vị bằng hữu này, có thể hay không cần muốn trợ giúp của chúng ta? Khung Hoa Đảo trên trị an tuy tốt, nhưng khó tránh sẽ có hạng giá áo túi cơm, sợ sẽ cho bằng hữu mang đến nhất định phiền phức. Như là bằng hữu nếu cần, chúng ta có thể cung cấp lối đi bí mật, miễn phí đưa bằng hữu ly khai.”

“Cái gì?!”

Lời vừa nói ra, toàn trường ồ lên.

Đặc biệt là cái kia chút chuẩn bị gây sự, càng là trợn tròn đôi mắt, một bộ không cho đi bộ dạng.

Cái kia Linh tộc hơn mười người, càng là trực tiếp đứng dậy, thiếu chút nữa thì hơi đi tới.

Buổi đấu giá bên trong lập tức rối loạn lên, rất nhiều người dồn dập rời chỗ, bắt đầu có bạo loạn dấu hiệu.

Bỗng nhiên, mấy đạo cường đại khí tức từ trong hư không kinh sợ ra. Chính là nằm vùng ở sàn bán đấu giá ba vị Thiên Vị cường giả.

Cùng lúc đó, trải rộng hai bên Toái Niết cảnh cường giả, cũng từng cái từng cái bùng nổ ra khí thế trên người, như từng toà từng toà núi lửa phun trào, hình thành khí tràng cường đại, từ bốn phương tám hướng trấn áp lại đây.

Bên trong sân bầu không khí trong nháy mắt căng thẳng tới cực điểm, rơi vào một loại bị áp chế ở dưới tĩnh, một khi xử lý không tốt, sau một khắc sợ sẽ muốn bạo!

Tất cả mọi người xanh mặt, không ít người câm như hến, đặc biệt là cái kia chút nhát gan, không muốn cuốn vào, càng là vội vàng vội vã rời sân.

Lý Kỳ sắc mặt lạnh như băng quét qua toàn trường, lạnh giọng nói: “Tại hạ tuy rằng thực lực thấp kém, nhưng dù sao cũng là lần đấu giá này biết người chủ trì, mong rằng đều cho chút mặt mũi. Bằng không ai không nể mặt ta, ta cũng sẽ không dùng cho hắn mặt mũi.”

Lời nói này nói hết sức rõ ràng, ai dám lộn xộn liền đánh người đó.

Đốc Nghiệp khóe miệng ngậm lấy cười gằn, hướng về cái kia chút đối diện tới được ánh mắt quét tới, tựa hồ cực kỳ xem thường. Hắn nhìn phía Thi Ngọc Nhan, trưng cầu ý kiến của nàng.

Mọi người thế mới biết, nguyên lai cái này cô gái che mặt mới là chính chủ, đều là lộ ra không nhỏ kinh sắc.

Thi Ngọc Nhan lạnh nhạt nói: “Đại nhân hảo ý chúng ta tâm lĩnh, này Khung Hoa Đảo thượng phong quang kiều diễm, cảnh vật ưu mỹ, chúng ta còn muốn chờ lâu mấy ngày.”

Nàng âm thanh ôn nhu mềm nhũn, hết sức tốt nghe, truyền vào trong tai mọi người, càng một hồi trừ khử không ít sát khí trên người, đều là trong lòng nghĩ thầm: “Cô gái này rốt cuộc là người phương nào? Như vậy thong dong bình tĩnh, khí chất bất phàm, tất nhiên là xuất từ môn phái lớn.”

Chỉ có điều Thi Ngọc Nhan trực tiếp cự tuyệt Lý Kỳ có hảo ý sắp xếp, càng làm cho tất cả mọi người giật nảy cả mình, thầm nghĩ cô nàng này quá mức tự đại, lần này sợ là muốn ngã trên Khung Hoa Đảo.

Lý Kỳ cũng có chút không dám tin tưởng, hỏi nữa một lần, nói:

"Cô nương chắc chắn chứ?"

Thi Ngọc Nhan gật đầu nói: "Xác định."

Ngay sau đó, lại không nghi hoặc, Lý Kỳ cười khổ một tiếng, ôm quyền nói: "Cái kia Chúc cô nương may mắn."

Thi Ngọc Nhan gật gật đầu, liền ở dưới con mắt mọi người, đứng dậy rời sân.

Lý Kỳ cao giọng nói: "Tất cả mọi người đều lục tục rời sân, không được lưu lại chốc lát, càng không được ở trong đại điện huyên náo. Vẫn là câu nói mới vừa rồi kia, ai không nể mặt ta, ta cũng là không nể mặt hắn!"

"Mặt mũi" hai chữ bên trong lộ ra một luồng uy thế cùng sát khí, tất cả mọi người biết là có ý gì, lập tức tất cả đều bình tĩnh, từ từ rời sân, nhưng mấy ngàn hơn vạn thần thức, đều quanh quẩn ở Thi Ngọc Nhan ba người trên người, chưa từng triệt hồi.

Dương Thanh Huyền cũng đứng dậy, để Lộ Nhân Giáp phía trước mặt hơn mười trượng địa phương đi, chính mình theo sát phía sau.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 689: Một Trong Suốt Thu Thủy, Làm Trò Hề Cho Thiên Hạ

Lầu hai quý khách trong phòng, Nghê tiên sinh thân thể hầu như dính vào tường thủy tinh trên, hai tay ở tại trên lấy ra vết cào, phát sinh rợn người “Chít chít” tiếng.

Lưu Công Sơn cả kinh nói: “Cô gái này rốt cuộc là người phương nào? Dĩ nhiên cự tuyệt của chúng ta hộ tống.”

Hàn Chương trên mặt thịt mỡ run một cái, lộ ra âm trầm ánh mắt đến, lạnh giọng nói: “Từ chối chúng ta hộ tống, này Ngũ Linh Trường Sinh Quyết rơi vào nhà nào, sẽ rất khó nói rồi. Chẳng lẽ nàng xem thấu kế hoạch của chúng ta? Không có khả năng lắm a!”

“Hừ, coi như nàng trốn khỏi một kiếp, cũng đừng hòng đem Trường Sinh Quyết mang đi, đây cũng không phải là tùy tiện người nào cũng có thể mơ ước!”

Nghê tiên sinh khuôn mặt trở nên dữ tợn, bóng người lóe lên, liền biến mất ở bên trong.

Lưu Công Sơn cùng Hàn Chương kinh sợ, liếc nhau một cái, liền vội vàng đi theo ra ngoài.

…

Mọi người vừa ra giao dịch đại điện, bị ba đại đảo Đảo cường giả trấn áp cái kia loại ngột ngạt, hoàn toàn biến mất rồi.

Không ít người mắt lộ ra hung quang, liền trực tiếp ở giao dịch trước đại điện trên quảng trường, thẳng nhìn chằm chằm Thi Ngọc Nhan ba người, thậm chí vây lại, ngăn trở ba người bọn họ đường đi.

Những thế lực kia yếu hơn, cũng đều không đi, liền vây ở phía xa xem trò vui. Trong lúc nhất thời, giao dịch trước đại điện liền đầy ắp người.

Mọi người ở đây toàn bộ tiêu điểm rơi vào Thi Ngọc Nhan ba trên người thời điểm, ở bên biên cách đó không xa, “Ầm ầm” một tiếng vang lên, một cái đầu liền trực ZKE0BHN tiếp bay lên bầu trời.

“Đây là... Con rối?!”

Chỉ thấy Lộ Nhân Giáp bị người đánh trộm, đầu phế bỏ sau, này mới lộ ra bị luyện hóa thân thể, trực lăng lăng ngã trên mặt đất.

Cái kia người đánh lén toàn thân quấn ở bên trong hắc bào, ngốc trệ một hồi, kinh hô: “Thần nỏ sáu tướng không rồi!”

“Cái gì? Dĩ nhiên điều khiển con rối đi bán đấu giá, thực sự là thủ đoạn cao cường! Rốt cuộc là ai?!”

Trong đám người truyền đến các loại khiếp sợ nghi vấn, vẫn đi theo Lộ Nhân Giáp cách đó không xa ốc mượn hồn Doyle cùng sứa đực Bexel, đều là sắc mặt đại biến, lộ ra kinh sợ.

Hai người tựa hồ còn không thể tin được, lao ra kiểm tra rồi hạ Lộ Nhân Giáp thân thể, quả nhiên là con rối, lúc này mới xanh mặt, đóng chặt môi.

Cái kia đánh lén Lộ Nhân Giáp người áo đen, cũng nặng nề hừ một tiếng, trên người lan ra một cổ khí tức cuồng bạo, có vẻ vô cùng tức giận, phẩy tay áo bỏ đi.

Thi Ngọc Nhan nhìn chằm chằm cái kia rời đi người áo đen, trong đôi mắt đẹp lộ ra vẻ nghi hoặc.

“Tiểu nương tử, mắt nhìn làm sao? Đang nhìn chồng ngươi sao? Ha ha, vào lúc này còn có tâm tình tư xuân?”

Một đạo châm chọc hài hước âm thanh truyền đến, là tên ông lão, thong thả từ tốn nói, trong tròng mắt lóe lên vẻ lạnh lùng.

Chính là lúc trước báo giá hai ngàn ức, từ giữa hải mà đến Du Vân Tử.

“Ha ha!” Du Vân Tử lập tức dẫn tới cười phá lên.

Các loại ánh mắt quái dị cùng tiếng cười truyền đến, đặc biệt là đúng cô gái, này loại mang theo màu vàng khiêu khích, đều là có thể gây nên hứng thú thật lớn cùng dâm loạn.

Đốc Nghiệp giận dữ, trong mắt sát khí một hồi dựng lên.

Hoàng dì cũng là sắc mặt đại biến, trên mặt như che chở sương lạnh.

Thi Ngọc Nhan ánh mắt nhất chuyển, tựa hồ cũng không có vẻ mặt gì, từ tốn nói: “Hoàng dì, Đốc Nghiệp, chúng ta đi thôi.”

Nói, liền xoay người đi.

Đốc Nghiệp cùng hoàng dì đều là nham hiểm nghiêm mặt, hung hăng nhìn chằm chằm Du Vân Tử, sau đó cùng sau lưng Thi Ngọc Nhan.

Chung quanh võ giả, càng bị của nàng khí tràng chấn nhiếp phục, không dám che ở con đường đằng trước, vội vàng hướng về hai bên tách ra.

“Đi? Cầm Ngũ Linh Trường Sinh Quyết, không cảm thấy phỏng tay sao?”

Du Vân Tử cười lạnh một tiếng, liền bóng người lóe lên, rơi vào Thi Ngọc Nhan trước mặt, giơ tay lên liền hướng nàng trên khăn che mặt tóm tới.

Tuy rằng nhìn thấu ba người không đơn giản, nhưng nơi đây có mấy vạn người, đều đối với cái kia Ngũ Linh Trường Sinh Quyết mắt nhìn chằm chằm, chính mình nhất hô bá ứng, cũng không có gì đáng sợ. Huống hồ thực lực của chính mình, cũng không phải lâu la hạng người.

Một trảo này bên dưới, mang theo cực độ ngả ngớn, trong mắt càng xẹt qua một tia dâm - tà.

Đốc Nghiệp giận dữ, đang phải ra tay, nhưng cảm nhận được một luồng hết sức khí băng hàn, tự Thi Ngọc Nhan trên người tản ra.

Nhất thời trong lòng máy động, biết tiểu thư muốn tự mình ra tay, ánh mắt lóe lên châm chọc vẻ lạnh lùng, liền thu hồi chân nguyên, bình tĩnh đứng tại chỗ.

“Sống sót không tốt sao?”

Thi Ngọc Nhan từ tốn nói, trong con ngươi nổi lên hàn tinh điểm điểm, như vô tận dạ nhất giống như mỹ lệ.

Du Vân Tử chấn động trong lòng, một luồng hết sức cảm giác không ổn dâng lên trong lòng, bỗng nhiên quát to: “Muốn giết ta? Ngươi còn không có tư cách này!”

Du Vân Tử hét lớn một tiếng, trên người tuôn ra như rang đậu thanh âm, đầu lâu một hồi trở nên khủng bố dữ tợn, hình cùng cự lang, trong mắt nổ bắn ra hung quang.

Trên người mỗi một tấc da dẻ cũng biến hóa theo, cuồng bạo yêu khí từ các đại khiếu huyệt, trong kinh mạch tuôn ra, hình thành từng đạo từng đạo cơn xoáy hình, lượn quanh ở quanh thân, đồng thời khuếch tán mở, hình thành một phương khí tràng cường đại uy thế.

“Chi! Thiên Vị! Là Thiên Vị cường giả!”

Bốn phía võ giả chịu đến vậy cường đại yêu khí kinh sợ, tất cả đều là hút một cái hơi lạnh, liều mạng lùi về sau. Có hơn mười người càng bị khí tràng kia kết giới chấn động, trực tiếp phun ra máu bay ngược ra ngoài.

“Thiên Vị, đây chính là đột phá địa chi quy tắc ràng buộc, trở thành vùng trời này ở dưới hàng đầu tồn tại a!”

Bán đấu giá trước đại điện trên quảng trường, gây nên rất lớn gây rối, ở một mảnh ánh mắt khiếp sợ hạ, càng nhiều hơn nhưng là ước ao cùng đố kị.

Du Vân Tử ở sau khi biến thân, nội tâm bất an lập tức thiếu rất nhiều, chỉ có thực lực mạnh mẽ, mới có thể làm cho người ta mang đến cảm giác an toàn.

Cái kia đưa ra một trảo, không chỉ không có thu về, trái lại trong nháy mắt tăng lên mấy lần sức mạnh, một hồi phát huy đến cực hạn, trong không khí nổi lên nhọn phá âm, đồng thời ở móng vuốt sói hạ, xuất hiện năm đạo sâu đậm vết nứt!

“Lão phu ngang dọc Biển Đen, dám khen nói giết ta giả, còn chưa từng gặp! Giống như ngươi vậy hoàng mao nha đầu, lão phu một buổi tối có thể giết chết mười cái, ha ha! Quỳ xuống đem nam nhân hầu hạ được rồi, đây mới là ngươi chuyện cần làm!”

Du Vân Tử tứ không e dè cười lớn, năm ngón tay trên lợi trảo, cách Thi Ngọc Nhan cái kia vô cùng mịn màng da thịt chỉ có mấy tấc, kình phong càng là hất được cái kia khăn lụa nhẹ nhàng bồng bềnh.

Chẳng biết vì sao, vừa nghĩ tới đem này diện sa bỏ đi, liền có thể gặp được tuyệt đẹp nhan dung, trong chớp mắt này, Du Vân Tử dĩ nhiên nổi lên phản ứng, làm cho dòng máu của hắn gia tốc chảy xuôi, càng thêm hưng phấn.

“Thu Thủy thời gian đến, trăm sông tưới; Dòng chảy to lớn, hai sĩ chử nhai trong đó không phân biệt trâu ngựa. Liền đâu (chỗ này) hà bá vui vẻ tự hỉ, lấy thiên hạ vẻ đẹp vì là đều ở mình.”

Một đạo ôn nhu mềm mại, uyển chuyển thanh âm du dương vang lên, ở đây cuồng bạo sát khí bên dưới, truyền vào trong tai mọi người, khiến cho tất cả mọi người ngẩn ra. Lập tức có cảm giác hoảng hốt, phảng phất Thanh Phong dưới ánh trăng sáng rực, một vị mặc trắng nõn trường sam dạy học tiên sinh, tay nâng xanh sách sách cổ, mà du mà ngâm.

Du Vân Tử hoảng hốt, mình lợi trảo cách này diện sa rõ ràng chỉ có nửa tấc, nhưng phảng phất Chỉ Xích Thiên Nhai, vĩnh viễn không bao giờ có thể đuổi kịp.

Trước mắt hoảng hốt hạ, cảnh tượng một hồi sâu xa, phảng phất có vạn điểm yêu hồng, tự Bỉ Ngạn mà mở. Vô biên lưu bụi, toàn bộ hóa thành áo tơ trắng rõ nhan.

“Xuôi dòng mà đi về phía đông, còn Bắc Hải, đông mặt mà coi, không gặp nước bưng. Liền đâu (chỗ này) hà bá bắt đầu toàn khuôn mặt, mong dương hướng về như mà thán viết: Nghe đạo trăm, cho rằng không có gì mình như giả. Ta chi gọi là vậy. Ta dài bị chê cười ở nhà chuyên môn.”

“Ùng ục!”

Du Vân Tử cả người bốc ra mồ hôi lạnh, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, bản này “Thu Thủy”, nói chính là một cái điển cố làm trò hề cho thiên hạ!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 690: Náo Loạn Khởi Nguồn, Một Chưởng Đánh Giết

Du Vân Tử một trái tim chìm vào đáy vực, biết gặp gỡ thiết bản, hơn nữa còn không phải bình thường thiết, lão Thiết.

Thi Ngọc Nhan năm ngón tay chậm trương, một mảnh lưu huỳnh hợp ở đầu ngón tay, phảng phất xán lạn Tinh Hà, ở đó lưỡi mác sát phạt bên trong, một trong suốt Thu Thủy từ xa xôi cửu thiên hạ xuống, vỗ nhè nhẹ ở Du Vân Tử trước người.

“Oành” Một tiếng.

Du Vân Tử phảng phất không thể tin được, mình một trảo ở đình trệ ở trên không bên trong, làm sao lại trúng chưởng?

Hắn chật vật hạ thấp đầu, nhìn trên lồng ngực của chính mình, lõm rơi xuống một khối, đồng thời chân khí từ đó nổ ra, “Bùm bùm”, toàn thân cũng như trăm sông tưới, chân khí loạn được.

Thiên Vị Võ Hồn trong nháy mắt bị đánh nát bấy, kèm theo khổng lồ yêu khí, không hề có một tiếng động bay ra.

Không có sản sinh bất cứ rung động gì, thậm chí ở dưới gạch xanh cũng không nát.

Tất cả mọi người là trợn mắt lên, đầy mặt ngạc nhiên khiếp sợ.

“Phốc!”

Du Vân Tử ngửa lên trời phun ra một ngụm máu, đầy đủ phụt ra thời gian uống cạn nửa chén trà, toàn thân tinh thần khí, đều ở đây một ngụm máu bên trong phun tận.

Sau đó “Ầm” một tiếng, ngưỡng mặt ngã xuống, triệt để chết hết.

“Chi!”

Mấy vạn người tất cả đều sợ choáng váng, Thi Ngọc Nhan phía trước, “Rầm” một tiếng tránh ra một cái thông thiên đại đạo, lại không người dám chặn.

“Giếng con ếch không thể ngữ hải, sâu mùa hạ không thể ngữ băng, cong sĩ không thể ngữ nói. Nay ngươi xuất phát từ nhai sĩ, nhìn ở biển rộng, chính là biết ngươi xấu, ngươi đem có thể cùng ngữ Đại Lý rồi.”

Thi Ngọc Nhan nhẹ khẽ thở dài một tiếng, liền từ Du Vân Tử bên cạnh người đi qua, không nhiễm một điểm bụi bặm, hướng về xa xa mà đi.

Nhạ sân rộng trên, mấy vạn người, không khí tốt giống ngưng tụ giống như, tĩnh không có một chút nào âm thanh.

Không biết qua bao lâu, mới từ từ phục hồi tinh thần lại, cũng đã không gặp ba người bóng người.

“Chi! Nữ nhân này... Rốt cuộc là ai a?!”

“Một chưởng đánh giết Thiên Vị! Ta hiện tại cũng còn không bình tĩnh nổi, nàng tốt giống không hề làm gì cả a!”

“Này Thiên Vị cường giả rốt cuộc là chết như thế nào? Có ai nhìn thấy không?”

“Chỉ có một phần Thu Thủy, chẳng lẽ là chết ở Thu Thủy bên dưới?”

Quảng trường trước, nổ tung tựa như, các loại nghị luận sôi nổi, một ít gan lớn tiến lên tra xét Du Vân Tử nguyên nhân cái chết, còn có người thừa cơ đem Du Vân Tử túi chứa đồ lấy đi, lập tức dẫn phát rồi bạo động không nhỏ.

“Đứng lại! Mau đem túi chứa đồ giao ra đây!”

Thi Ngọc Nhan vừa đi, lập tức lâm vào loạn tao tao cục diện. Trước ở sàn bán đấu giá vỗ qua đồ vật người, toàn bộ đều được cái đích cho mọi người chỉ trích, bắt đầu hướng về bốn phương tám hướng chạy trốn, nhóm lớn võ giả lập tức đuổi tới.

“Thái Thiên Vị! Dĩ nhiên là Thái Thiên Vị cường giả! Cô gái kia tuổi tác không biết vượt qua hai mươi tuổi, dĩ nhiên là Thái Thiên Vị tồn tại! Người như vậy, mặc dù ở toàn bộ bên trong tinh vực, cũng là thiên tài tuyệt thế, tất nhiên như sao thần một loại chói mắt, nàng rốt cuộc là ai?!”

Bán đấu giá đại điện bầu trời, Nghê tiên sinh một hồi từ trong hư không hiển lộ ra, khuôn mặt kinh hãi, thân thể nhẫn không ngừng run rẩy.

Hai tay cầm thiết chặt chẽ, để tâm tình mình thoáng trấn định lại, nhìn chằm chằm Thi Ngọc Nhan biến mất phương hướng, lóe lên liền đuổi tới.

Sau đó, Hàn Chương, Lưu Công Sơn cùng Lý Kỳ, lần G8XnuQk lượt tại đấu giá đại điện bầu trời xuất hiện, ba người nhìn hỗn loạn cục diện, đều có chút không biết làm sao.

“Làm sao bây giờ?” Hàn Chương thần sắc có chút khó coi, cả mắt đều là nham hiểm.

Bốn phía tất cả đều là sát phạt quấy rầy tiếng, các loại kêu thảm thiết không ngừng, tràng diện hoàn toàn mất khống chế, để ba người đều là tay chân luống cuống.

“Trấn định! Muôn ngàn lần không thể tự loạn trận tuyến!”

Đột nhiên một thanh âm truyền đến, ba người đều là vui vẻ, vội vàng quay đầu lại nhìn tới, chỉ thấy Vũ Ảnh ở hoảng hốt bên dưới, xuất hiện ở trước mặt.

“Vũ Ảnh đại nhân.” Ba người vội vàng tiến ra đón, ôm quyền hành lễ.

Vũ Ảnh trầm giọng nói: “Lúc này, không có nhiều chú trọng như vậy. Nơi này hỗn loạn, muôn ngàn lần không thể lan tràn đến toàn đảo. Buổi đấu giá kết thúc, toàn bộ phố chợ cũng tương ứng kết thúc. Lập tức phái người mở ra cả hòn đảo nhỏ phòng ngự, hết khả năng hướng về hải vực sơ tán đám người. Đồng thời phái trọng binh bảo vệ truyền tống khu vực, vào lúc này, truyền tống khu vực muôn ngàn lần không thể gặp sự cố!”

“Phải!”

Ba người nghe vậy, trong lòng thoáng bình tĩnh lại. Bọn họ đều không phải là vụng về người, chỉ là một hồi có chút hoảng rồi, như là này náo loạn khuếch tán đến toàn đảo, cái kia được chết bao nhiêu người?

Nghe Vũ Ảnh nói chuyện, lập tức hiểu mấu chốt của sự tình.

Đầu tiên là phòng ngừa tình thế khuếch tán, thứ yếu vội vàng đem trên đảo người làm hết khả năng chở đi, đồng thời bảo đảm đường hầm vận chuyển an toàn.

Lý Kỳ lúc này nói rằng: “Ta đi truyền tống khu vực trấn thủ.”

Vũ Ảnh gật gật đầu, nói: “Hàn Chương ngươi đi động viên đám người rời đảo, Lưu Công Sơn ngươi mang theo cường giả giam giữ các đại chủ yếu khu vực, tránh khỏi những này cướp giật đánh giết người tràn vào, lời của ta...”

Nàng liếc mắt nhìn xa xa, trong con ngươi lộ ra sâu sắc lo lắng, nói: “Ta đi bên kia.”

Nói, liền hóa thành một vệt sáng, hướng về Thi Ngọc Nhan biến mất phương hướng đi.

Lý Kỳ ba người đều là hai mặt nhìn nhau, biết cô gái kia sự tình đã không phải là mình có thể nhúng tay vào, cũng may mà có Vũ Ảnh ở, như là để chính mình đi xử lý lời, thà rằng không làm chủ này ty, dù sao bảo mệnh quan trọng a.

Ba người lúc này tách ra, mỗi người quản lí chức vụ của mình đi tới.

…

Hòn đảo nơi nào đó, trên bầu trời, bỗng nhiên “Xì” một tiếng, xuất hiện một đạo nửa hình cung ánh sáng màu lam, đem hư không chém vỡ!

Lập tức không gian rung động lại, cái kia màu xanh lam hồ quang cách đó không xa, hóa ra một đạo bóng người màu đen, toàn thân đều quấn ở áo choàng bên trong, trong tròng mắt bắn ra hàn quang.

“Hừ, được lắm thí tốt giữ xe, hủy diệt một bộ con rối, đã nghĩ lừa dối, thật đương Thiên Hạ mọi người là người ngu sao?”

Ở người áo đen cách đó không xa, dần dần hiện ra một bóng người đến, là một người đàn ông, miện mặc dù tuổi già, thân thể như đứa bé, toàn thân như khí cầu một loại phồng lên, đầy mặt dữ tợn, khóe miệng ngậm lấy châm chọc.

Người áo đen liếc mắt nhìn hắn, ánh mắt liền tìm đến phía xa xa, cái kia Thi Ngọc Nhan nhóm ba người tiến vào phương hướng, sau đó mới thu hồi mục quang, lãnh đạm nói: “Cây hồng cũng là sẽ chọn mềm nắm, có gì tài ba? Có bản lĩnh đi cướp cái kia Ngũ Linh

Trường Sinh Quyết a.”

Người kia cười lạnh nói: “Muốn kích tướng ta? Khả năng sao? Nói đến, ta người này liền thích nắm quả hồng nhũn. Cứng rắn bánh quả hồng sẽ để lại cho người khác đi ăn đi.”

Người áo đen nói: “Cây hồng cứng mềm, chỉ có bóp qua nhân tài biết. Có lúc ngươi xem rồi mềm nhũn, nói không chắc liền bóp nát tay của chính mình.”

Người kia cười ha ha, khinh bỉ nói: “Loại khả năng này đích thật là tồn tại, nhưng không sẽ là ngươi. Bất quá ta rất hiếu kì, ngươi là như thế nào không ngừng thay đổi trên người mình hơi thở? Một sẽ là một Bì Bì Hà, một hồi là Hoang tộc, hiện tại lại là Nhân tộc, ngươi nên là Nhân tộc đi, sẽ không biết có cái gì thần thông kỳ dị bí thuật hoặc là Võ Hồn? Bất quá những này đều không trọng yếu, bởi vì ngươi từ đầu đến cuối, đều chỉ có Tam Hoa trung kỳ tu vi a, ha ha, chút thực lực này, ở trước mặt ta viết không đủ để nhét kẻ răng!”

Nói, người kia phất một cái ống tay áo, trên người khí tức liền liên tiếp bạo nổ mở, cái kia nguyên bản là viên cổ cổ thân thể, càng thêm tròn vo. Đồng thời một luồng Toái Niết hậu kỳ cảnh giới hiện ra, lâm không hướng về người áo đen ép đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 691: Tuyệt Cường Phong Thái, Đao Máu Uy Hiếp

“Toái Niết hậu kỳ, thì có miệt thị cây hồng vốn liếng sao? Vừa rồi cô gái kia nói Thu Thủy, xem ra ngươi không biết a.”

Người áo đen ở uy thế hạ lù lù bất động, chỉ là đen nhánh áo choàng bay phần phật, phát sinh như lạnh phong một dạng âm thanh.

Người kia sắc mặt chợt biến, như là bị làm nhục giống như vậy, quát lên: “Thu Thủy há lại là người như ngươi có thể tùy ý nói? Học người bắt chước bừa, mới là làm trò hề cho thiên hạ!” Bóng người loáng một cái, liền vẽ ra trên 0ww2eqM không trung tàn ảnh, cả người như một đạo lợi mũi tên, kích - bắn ra.

Dương Thanh Huyền như cũ lù lù bất động, lãnh đạm nói: “Ngươi cho rằng chỉ có ngươi một người phát hiện được ta thân phận sao?”

“Cái gì?!” Người kia sắc mặt đại biến, trong lòng không rõ liền sinh ra cảm giác xấu đến.

“Ở đây chu vi mấy ngàn trượng bên trong, không xuống mười người đang truy tung ta, nhưng không có người như ngươi một loại ngu xuẩn, sẽ hiện thân đi ra, trở thành ta kính hầu giết gà!”

Dương Thanh Huyền vung một cái trường bào, năm ngón tay trên hóa ra từng đạo từng đạo vòng xoáy, toàn bộ không gian đều yên tĩnh lại, như là bị năm tháng Hoang thực.

Cái kia lộ ra ngoài cánh tay, cũng không đoạn sa hóa, hoàn toàn không giống nhân thủ, "Bát Hoang Quy Vô!"

Một dưới lòng bàn tay, không chỉ có hoang cổ năm tháng ăn mòn khí, còn có đốt cháy hết thảy ngọn lửa màu trắng, mang theo cương mãnh vô cùng võ ý, như trăm sông đổ vào biển, vạn vật hóa thuộc về bụi trần.

"Ầm ầm!"

Hai bóng người va chạm bên dưới, cuồng bạo khí tức bị ép đến mức tận cùng, lại đột nhiên nổ ra, hướng về bốn mặt chấn động đi.

Không gian bị ép tới hoảng hốt biến hình, hai bóng người trong nháy mắt tách ra, không trung hiện ra một vệt đỏ bừng, càng là đồng thời bị thương.

"Tại sao lại như vậy?!" Không chỉ có người kia kinh hãi, bốn phía trong hư không, chính như Dương Thanh Huyền nói, còn có hơn mười người ẩn núp đang quan chiến, tất cả đều là ngạc nhiên cực kỳ.

Nguyên bản đánh ngang tay cũng không có gì, nhưng Dương Thanh Huyền trên người sức mạnh bùng lên, thủy chung là Tam Hoa trung kỳ, giữa hai người có cảnh giới hồng câu, căn bản không khả năng dựa vào kỹ xảo vượt qua.

truy cập http://truyencuatui.n e t/ để đọc❤truyện

"Mạnh mẽ chống đỡ Toái Niết hậu kỳ, vẫn là rất miễn cưỡng a!"

Dương Thanh Huyền ổn định hạ khí huyết, theo xoay tay một cái, ở trước người hóa ra Cửu Tiêu Hoàn Bội, dây đàn ép một chút, liền "Xì" bắn lên một đạo dây thanh âm, phá không đánh tới.

"Boong boong boong!"

Thanh thúy dây thanh âm không ngừng vang lên, không trung hư hóa ra từng đạo từng đạo bóng người, như thiên quân vạn mã, khí thế rộng rãi.

“Trò mèo! Kỹ xảo mạnh hơn, không có khả năng bù đắp cảnh giới hồng câu!” Người kia vừa giận vừa sợ, tiếng đàn này không chỉ có ẩn chứa Vung đậu thành binh thần thông, còn có thể quấy nhiễu kỳ tâm dây, tâm tình một hồi trở nên không tên buồn bực, hét lớn một tiếng, liền hướng cái kia thiên quân vạn mã vọt vào.

Dương Thanh Huyền đang khảy Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc, bỗng nhiên tay trái ngón áp út Tinh Giới trên, một đạo hồng mang lượn quanh lên, giữa trời bắn ra ngoài.

“Xì!”

Đầy trời tiếng đàn thấp thoáng hạ, nhất điểm hồng mang phá không, rất khó phát hiện.

Mọi người chỉ cảm thấy trước mắt loáng một cái, liền gặp Dương Thanh Huyền đối thủ trước ngực, tuôn ra một đám mưa máu, một cái chừng đầu ngón tay động bỗng dưng xuất hiện, rất nhanh máu tươi nhiễm xuyên thấu qua vạt áo.

“Chuyện này... Phốc...!”

Người kia phun mạnh một ngụm máu đi ra, đầy mắt ngạc nhiên, phảng phất khó có thể tin.

Vừa nãy đạo kia hồng mang kình khí cực mạnh, pha ở dây Âm chi hạ, lúc trước vẫn chưa phát hiện, đợi đến phát hiện thời điểm, cũng đã không tránh kịp.

Mình đã vận chuyển toàn bộ chân khí phòng ngự, nhưng vẫn là bị một hồi đánh tan, trực tiếp một chút vào trái tim, từ sau cõng bắn thủng đi ra ngoài.

“Chuyện này... Vừa nãy là chuyện gì xảy ra?”

Trong mắt người kia tràn đầy tuyệt vọng, điểm này hồng mang không chỉ có kích phá chân khí của hắn, điểm thông trái tim, đáng sợ hơn chính là đựng rất nặng độc, đã ở bên trong tim khuếch tán.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, đem Cửu Tiêu Hoàn Bội vừa thu lại, đứng yên không trung.

Bên tai truyền đến Cổ Hạt thanh âm, “Quân Thiên Tử Phủ những người kia đều phải rời đi, ngươi còn ở đây đánh đàn làm phiền?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta vốn định nắm kẻ này luyện tay nghề một chút, đuổi Quân Thiên Tử Phủ người không vội. Bởi vì đuổi kịp ta cũng đánh không lại, nhất định phải chờ cơ hội. Vô số người đều ở đây chờ cơ hội.”

Cổ Hạt cười lạnh nói: “Muốn luyện tay lời, xung quanh còn có hơn mười, đủ ngươi luyện.”

Thâm Hồng Cổ Hạt vỹ châm, ở gãy vỡ một lần sau, một lần nữa dài ra mới. Hơn nữa vì tăng cường vỹ châm sức mạnh, tránh khỏi giẫm lên vết xe đổ, Thâm Hồng Cổ Hạt đem lượng lớn hoang khí dùng để tẩm bổ này vỹ châm, khiến cho lợi hại trình độ, còn muốn vượt qua mình bản thể.

Nguyên bản này loại châm mang tựa như công kích, tập vạn quân lực ở một chút, dễ dàng nhất đánh tan chân khí, là vô cùng đáng sợ đòn sát thủ lợi hại.

Chỉ có điều Thâm Hồng Cổ Hạt ở dài dòng năm tháng bên trong, thân thể cùng tu vi thoái hóa lợi hại. Hắn hết khả năng đem sức mạnh lưu giữ bản thể bên trong, gắn bó sức sống cùng tu vi cảnh giới, do đó nhược hóa vỹ châm cùng đôi kìm. Lần này đứt đuôi sau khi sống lại, thêm vào Dương Thanh Huyền có tiền, lần thứ hai đem vỹ châm cùng đôi kìm tu luyện ra.

Đối diện người kia vội vàng nuốt vào mấy viên đan dược, bóng người lóe lên, liền muốn chạy trốn.

“Bây giờ muốn đi, không cảm thấy chậm sao? Mọi người đều là muốn gặp được quan tài mới có thể rơi nước mắt, thiên cổ tới nay, các loại tìm đường chết giống nhau như đúc.”

Dương Thanh Huyền trong mắt hàn khí lóe lên, tuy rằng người trước mắt này có thể giết hay không thể giết, nhưng nếu là bỏ qua cho, không đủ để kinh sợ bốn phía.

Lúc này giơ tay lên, một mảnh âm u quỷ khí lan ra.

Kiếm Bộ ở trên không bên trong giẫm lên một cái, thân như kiếm hồng, liền đuổi kịp người kia, trở tay một chiêu kiếm chém tới.

“Khặc khặc khặc khặc!”

Trên thân kiếm mọc đầy vô số tiểu quỷ, đều phát sinh âm u đáng sợ cười quái dị, hai mắt tỏa ra lục quang, nương theo kiếm khí kia nhảy lên, hướng về người kia trên người nhào tới.

“A?! Này là món đồ quỷ quái gì vậy?!”

Người kia lao nhanh bên dưới, độc khí đã ở toàn thân phát tác, khuôn mặt trở nên như quả cà giống như tím đen. Gặp mặt này chút tiểu quỷ, càng là sợ đến hồn vía lên mây, luống cuống tay chân lăng không phách chưởng, đem cái kia chút tiểu quỷ từng cái từng cái đánh nổ, nhưng trên người độc liền phát tác càng lợi hại.

“Oành!”

Bách Quỷ Dạ Hành chém đến, một hồi đánh vào hắn song chưởng trước chân khí trên, uy nghiêm đáng sợ quỷ khí trực tiếp nổ ra, đầy trời đều hóa ra tiểu quỷ, hàng trăm hàng ngàn từ trong hư không khoan ra, cắn xé nhào xuống.

“A!”

Người kia kêu thảm thiết vài tiếng, đã bị lượng lớn tiểu quỷ nhập vào người, trực tiếp xuyên vào bên trong cơ thể.

Này chút tiểu quỷ có thể trực tiếp nuốt chửng chân khí, vào cơ thể sau, người kia tiếng kêu tuy nhiên rồi dừng, cả người trở nên lại lục vừa đen, ảnh toàn thân là sưng vù giống như vậy, nguyên bản là tròn vo thân thể, càng thêm tròn vo như cầu.

“Ầm!” Một cánh tay của hắn bỗng nhiên uốn lượn tới, một hồi bạo nổ mở, nổ ra một mảnh nước đặc.

Sau đó “Ầm! Ầm!” Tiếng không dứt bên tai, trên người các nơi tổ chức bộ phận lần lượt nổ tung, một quả cầu chậm rãi khô quắt xuống, giống như là bị bom ở trên không bên trong phân giải, một cái vị trí một cái bộ vị nổ ra, cuối cùng hóa Quy Hư không, một điểm bụi bặm chưa từng lưu lại, chỉ để lại nồng đậm gay mũi mùi máu tanh.

Người kia vừa chết, vô số tiểu quỷ lần thứ hai xuất hiện ở không trung, “Khặc khặc” cười quái dị liên tục, sau đó từng cái từng cái biến mất.

Quỷ khí tản đi, khôi phục sáng sủa trời quang.

Dương Thanh Huyền tay cầm Bách Quỷ Dạ Hành, nhìn cái kia xanh đen thân kiếm, phảng phất lây dính vô số máu tươi, chính mình đều không khỏi run lên, đối với quỷ dị này đáng sợ kiếm hồn sản sinh một tia sợ hãi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 692: Vị Trí Bại Lộ, Cửu Kiếp Kiếm

Hoa Giải Ngữ cùng Thâm Hồng Cổ Hạt cũng là kinh hãi có chút nhút nhát, ở Tinh Giới bên trong mặt không hề cảm xúc.

Theo Dương Thanh Huyền thực lực tăng lên, này kiếm uy năng cũng ở không ngừng tăng lên. Cũng hoặc có lẽ là, uy năng của nó vẫn luôn tồn tại ở cái kia, chỉ là Dương Thanh Huyền không phát huy ra được thôi.

Dương Thanh Huyền sắc mặt hơi trắng bệch, tấn trên chảy xuống một giọt mồ hôi.

Như vậy tà ác kiếm, nội tâm hắn cũng là hết sức bài xích, nếu không có vì giết gà dọa khỉ, cũng sẽ không dễ dàng vận dụng.

"Ầm" một tiếng, Bách Quỷ Dạ Hành nát mở, hóa thành điểm điểm ánh huỳnh quang, tựa hồ huyễn thành một cái Khô Lâu dáng dấp, còn giống như đang cười quái dị, chậm rãi tiêu tan ở trên không bên trong.

"Cũng không biết là người nào, có thể luyện chế ra loại đáng sợ này đồ vật!"

Hoa Giải Ngữ nuốt xuống hạ, có chút nghĩ mà sợ nói rằng: "Ta sợ này kiếm uy lực hoàn toàn bộc phát ra, sẽ có cực kỳ đáng sợ hậu quả xấu."

Dương Thanh Huyền "Ừ" một tiếng, nói: "Ta biết tận lực dùng một phần nhỏ."

Ở mộ kiếm dưới bầu trời, từng toà từng toà gò núi như mộ phần, vạn ngàn kiếm hồn cắm ở bên trên, lại như từng toà từng toà cường giả bia mộ.

Trong đó một gò núi trên, vô số màu xanh biếc ánh huỳnh quang tụ tập mà đến, hóa thành Bách Quỷ Dạ Hành, lặng lặng xuyên - vào bên trong, tiếp tục vắng lặng ở đây bất hủ trong không gian, kèm theo vô tận cô độc.

Dương Thanh Huyền thu kiếm sau, thần thức quét qua, phát hiện bốn phía theo dõi bóng người, càng so với trước kia lui về sau gần nghìn trượng xa, tất cả đều dọa cho phát sợ, không khỏi cười lạnh một tiếng, liền tiếp tục hướng về Thi Ngọc Nhan rời đi phương hướng bay đi.

Sau một lúc lâu, hai người chiến đấu qua trên bầu trời, mới lần lượt xuất hiện đạo bóng người, tất cả đều là sắc mặt trắng bệch, mang theo cực đại hoảng sợ.

“Ai biết là chuyện gì xảy ra không? Một tên Tam Hoa trung kỳ võ giả, dễ dàng chém giết Toái Niết hậu kỳ? Nếu không có tận mắt nhìn thấy, căn bản không thể tin!”

“Mặc dù tận mắt nhìn thấy, ta đến hiện tại cũng còn có chút hoảng hốt, tiểu tử này sợ là áp chế tu vi chứ?”

“Tuy nói ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người ép xuống chế tu vi rất khó, nhưng cũng cũng không thể xác định sẽ không có. Cuối cùng hắn thi triển ra thanh kiếm kia, thật là đáng sợ. Lão phu Võ Hồn chính là kiếm một loại, dĩ nhiên có loại run rẩy cảm giác!”

“Làm sao bây giờ? Lẽ nào cứ thế từ bỏ, tùy ý hắn mang đi thần nỏ sáu tướng sao?”

“Không làm người tin phục cDq0CGS thực lực, muốn có Thiên

Khí? Nằm mơ đi! Chúng ta có thể xua hổ nuốt sói, đừng quên còn có hai cái thực lực mạnh mẽ, nhưng cũng thông minh thấp hèn tồn tại.”

“Ngươi là nói... Cái kia hai cái Hải tộc, ốc mượn hồn Doyle cùng sứa đực Bexel? Để cho bọn họ đi dò xét tiểu tử này, đích thật là không sai ứng cử viên.”

“Rất nhiều lúc, tu vi cũng không phải là quyết định hết thảy nhân tố. Không có thông minh, tất cả đều là phù vân.”

“Khà khà!”

Trên bầu trời hơn mười người, tất cả đều là lộ ra hội ý mỉm cười, sau đó chậm rãi ẩn vào hư không không gặp.

...

“Ngươi đem Lộ Nhân Giáp bỏ qua, khó tránh khỏi có chút thảo suất. Tuy rằng tránh được đại lượng con ruồi, nhưng một ít chân chính cường giả vẫn có biện pháp đem ngươi tỏa định. Hơn nữa ngươi tựa hồ không để mắt đến một cái vấn đề trọng yếu.”

“Có thể tránh mở chín mươi phần trăm rác rưởi, liền tiết kiệm không ít phiền toái. Huống hồ này là con rối sớm muộn phải bỏ qua, tiết điểm này trên, ta ngược lại cho rằng là một cái tốt thời cơ. Ta chính là suy tính lời ngươi nói vấn đề, mới làm ra quyết định như vậy.”

truyencua

tui.vn “Ồ? Ngươi không sợ đem người kia đưa tới?”

“Lộ Nhân Giáp chết trên Khung Hoa Đảo, mặc dù người kia trong lòng có cảm ứng, cũng nhiều nhất định vị Khung Hoa Đảo, ta người mang bảy mươi hai biến thuật, ngươi cho là hắn có thể đem ta tìm ra sao? Biển Đen ngư long hỗn tạp, cường giả vô số, chính là vứt bỏ Lộ Nhân Giáp chỗ tốt nhất. Mà người kia như đã tới, ván này liền càng phức tạp, mà cơ hội của ta cũng lại càng lớn. Bằng không toàn bộ Khung Hoa Đảo trên, ngoại trừ Dạ Hậu thế lực ở ngoài, còn có ai có thể đem Quân Thiên Tử Phủ đẩy vào Tuyệt cảnh?”

Trời cao trên, Dương Thanh Huyền một đường chạy vội, một mặt cùng Hoa Giải Ngữ trao đổi, rất nhanh sẽ biến mất không còn tăm hơi.

…

Nơi nào đó trên đỉnh núi, mây mù mịt mờ, phù quang như huyễn.

Một bóng người ở Vân Sơn sương mù lượn quanh bên trong, côi cút mà đứng, xuyên thấu qua Vân Hải hào quang chiếu vào trên mặt hắn, như mỹ ngọc.

Một toà xưa cũ chuông lớn tĩnh treo vào hư không trong đó, bên trên có ba quang như nước, vô số tự phù xuất hiện ở bề ngoài, không ngừng từ ta gây dựng lại, nhìn thấy được huyền ảo cực kỳ.

Đỉnh núi ánh chiều tà ở đây chuông lớn trên đan xen, phản xạ ra vạn điểm thần mang, đem toàn bộ Vân Hải đều hình chiếu trang nghiêm, nghiêm túc.

Bỗng nhiên, cái kia đầy trời ký tự run lên, vô tận tái nhợt sắc trời bao phủ mà lên, toàn bộ tràn vào chuông lớn bên trong, hào quang trong nháy mắt mất hết, cổ chung khôi phục hoàn toàn lạnh lẽo đồng sắc.

Nam tử trợn mở hai con mắt, trong đó tinh lóng lánh, chất chứa vô hạn băng phong, “Biển Đen?”

Hắn giữa hai lông mày bỗng nhiên run hạ, giơ tay lên, lòng bàn tay hiện ra một đạo ánh sáng lộng lẫy, tạo thành một cái phù hiệu, lấp loé bên dưới liền không gặp.

“Quả nhiên là Biển Đen. Tiểu tử này sợ là đi xung kích Thiên Vị đi, chỉ là hắn làm sao đem Đặng Viễn bắt được xa như vậy, đến hiện tại mới đánh giết đây?”

Nam tử chính là Vũ Vô Cực, ánh mắt lóe lên, liền nhấc tay vồ một cái, cổ chung “Khuy nhai” xoay tròn bên dưới, bay vào lòng bàn tay không gặp.

“Dương Thanh Huyền tìm đến, có thể Huyền Thiên Cơ tăm tích, liền ngay cả khuy nhai đều tra không ra nửa phần. Vừa rồi chuyển kiếp hắn, không thể có lực lượng cường đại như vậy, có thể tránh né ta rất nhiều tìm tòi. Sợ là hồi lâu trước đây liền tính toán ra cái gì, đồng thời bày ra hậu chiêu.”

Hắn con mắt hơi ngưng, tự nói: “Lẽ nào liền thật sự không có biện pháp sao?”

Vũ Vô Cực nhìn chằm chằm phía trước, trong con ngươi lóe lên vẻ kinh dị, thậm chí có tỉ mỉ sóng gợn hiện ra, ở đáy mắt từng cái chảy qua.

Bỗng nhiên, một đóa hoa nhỏ tự không trung bay xuống.

Vũ Vô Cực ánh mắt, rơi vào cái kia trên đóa hoa.

Này Vạn Sơn hồng biển bên trong, hoa tươi vô số, này đóa màu xanh thẳm hoa nhỏ, cũng không có gì chỗ khác thường, rơi vào vạn hồng bên trong căn bản không tìm ra được.

Nhưng Vũ Vô Cực lại hết sức chăm chú nhìn nó, thật giống là cái gì thứ giỏi.

Hoa nhỏ có chín cánh cánh hoa, đột nhiên một mảnh bay ra, sau đó thứ hai cánh hoa, thứ ba cánh hoa..., tất cả đều tự nhụy hoa kia trên bay ra.

Sau đó, xuất hiện ở Vũ Vô Cực trước mặt, không còn là màu xanh lam hoa nhỏ, mà là một thanh màu xanh thẳm kiếm, hóa ra chín đường kiếm khí, trong khoảnh khắc hợp lại làm một, giữa trời chém xuống.

“Cửu kiếp kiếm?!”

Vũ Vô Cực hoàn toàn biến sắc, thiên hạ ngày nay, có thể để hắn thay đổi sắc mặt đồ vật cực nhỏ.

“Trên dưới tứ phương.”

Hắn khẽ quát một tiếng, màu vàng hồn quang tự lòng bàn tay hóa ra, cường đại Võ Hồn khống chế được chu vi bên trong tất cả “Phương hướng”, cùng với này kiếm phương hướng.

Kiếm thế bị chặn, đồng thời bên trên chân nguyên không ngừng khuấy động, bị Vũ Vô Cực điều khiển chân khí hướng chảy, hướng về bốn phương tám hướng tản đi.

Khắp núi muôn tía nghìn hồng, ở kiếm khí màu xanh lam chảy qua bên dưới, dường như trải qua kiếp nạn, toàn bộ khô héo, điêu linh thành bùn.

“Nát.”

Một cái thanh âm nhàn nhạt, từ này trong biển mây truyền đến.

Vũ Vô Cực sắc mặt chợt biến, chỉ cảm thấy được mình Võ Hồn lực lượng bị áp chế ở, cái kia cửu kiếp kiếm giữa trời phân giải, hướng về nát trên dưới tứ phương áp chế, hóa thành từng đạo từng đạo kiếp rồng, bay hừng hực mà xuống!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 693: Chạy Trời Không Khỏi Nắng Làm Người Chết

Vũ Vô Cực tuy rằng sắc mặt khó coi, nhưng vẫn chưa hoảng loạn, một tay bấm quyết, trong biển mây hóa ra một vị to lớn Pháp Thiên Tượng Địa, lộ ra vạn trượng tử kim ánh sáng thần thánh.

Cái kia Pháp Thiên Tượng Địa đồng dạng một tay bấm quyết, dưới lòng bàn tay một mảnh rộng lớn sức mạnh to lớn, như tay cầm nhật nguyệt xoay tròn, giữa trời đè ép xuống.

Toàn bộ sơn mạch ầm ầm đổ nát, hết cQTi2hu thảy Vân Hải ở một chưởng này hạ hoàn toàn tiêu tan.

“Ầm ầm!”

Trời long đất lở, cái kia chín đạo kiếp rồng ở một chưởng này hạ, đều bị áp chế lại, mặc kệ làm sao rít gào, đều không thể thoát vây.

“Ầm ầm ầm!”

Đột nhiên một đạo kiếp rồng đổ nát, hóa thành kiếm khí, mặt khác tám đạo tương ứng mà lên, từ cái kia Pháp Thiên Tượng Địa cự chưởng hạ xuyên thấu mà qua!

“Ầm!”

Cự chưởng bị đâm chín cái to lớn lỗ thủng, một hồi thất bại, chấn động ở trong dãy núi. Trong phút chốc, sơn hà nát tan, đất trời rung chuyển.

Chín đường kiếm khí phóng lên trời, ở đám mây một hồi xoay tròn, lần thứ hai hợp thành một đóa dài ba thước chiều rộng màu xanh lam hoa nhỏ.

Sắc trời Vân Ảnh hạ, một đóa Bạch Tuyết bay xuống.

Nương theo mà đến, là sáng sủa thơ tiếng, cùng với một vệt màu trắng bóng người, rơi vào đóa hoa kia trên.

“Minh Nguyệt Thái Huyền đồng nhất chiếu, ngày cùng đa tình, phù vân thổi làm tuyết.”

“Quét ngang vũ nội đãng càn khôn, Hồng Trần không hai, đều hóa một chiêu kiếm đi.”

Một người đàn ông tuổi trung niên, ngọc thụ lâm phong, phong thái rõ tuyệt.

Nam tử mặt không hề cảm xúc, con mắt nhưng như vầng sáng giống như vậy, lộ ra Tinh Hà một loại thâm thúy cao xa.

Hắn giơ tay lên, một đạo kiếm khí từ đầu ngón tay hóa ra.

Trong khoảnh khắc, đầy trời hiện ra vô số kiếm ảnh, từng chuôi từ hư không đi ra.

Mỗi một chuôi trên thân kiếm, đều mang theo tuyệt đại cường giả khí tức.

Bầu trời không ngừng trở nên âm ngầm, phảng phất toàn bộ thế giới, đều đưa thân vào một mảnh kiếm chi bên trong lĩnh vực.

Nam tử giơ tay một chút, vạn ngàn thần kiếm qua lại ra, bắn vào phía trước.

“Thái Huyền mộ kiếm! Đáng chết!”

Vũ Vô Cực hoàn toàn biến sắc, chợt cắn răng một cái, trên người hóa ra tử lớp vảy màu vàng óng, thân thể trực tiếp hòa vào

Pháp Thiên Tượng Địa bên trong, nâng hai tay lên, phía trước thân hợp ra một mảnh tử ánh sáng màu vàng óng, như nhật nguyệt xoay tròn, Tinh Hà chảy ngược.

“Ầm! Ầm!”

Từng chuôi thần kiếm bắn vào tử kim sắc bên trong, đều bị dung tiêu tan thành hư vô.

Nam tử mặc áo trắng giữa hai lông mày vừa nhíu, lập loè ra một mảnh hồn quang, hóa ra một thanh kiếm hình thái, sau đó tay phải vồ một cái, một đạo du dương tiếng leng keng từ trong hư không truyền ra, chậm rãi hóa thành một đạo kiếm ảnh, rơi vào trong tay.

Kiếm kia nhỏ dài mà cứng cỏi, toàn thân vì là trắng bạc vẻ, mặt trên có đạo kim sắc rãnh máu, vẫn kéo dài tới lạnh như băng chỗ mũi kiếm.

Chuôi kiếm là thú sừng, chỉnh thanh kiếm giống như trong truyền thuyết Độc Giác Thú giống như vậy, thánh khiết bên trong đầy rẫy vô tận giết chóc.

Vung kiếm bên dưới, một đạo lưỡi kiếm hóa thành thượng cổ cự thú, gót sắt vô tình đạp đi, thẳng phá đại đạo hư không.

“Ầm ầm!”

Cái kia xoay tròn Tinh Hà nhật nguyệt, ở chiêu kiếm này hạ bị đánh nát, toàn bộ phòng ngự nứt toác ra.

“A!”

Pháp Thiên Tượng Địa phát sinh gầm lên giận dữ, hóa thành vô tận tử mang, tán thành hai nửa.

Một thanh hắc đao, tự tan vỡ tử quang bên trong chém ra, đem bầu trời nứt mở một đạo vực sâu vô tận.

“Ầm!”

Hắc đao cùng Đế kiếm, đụng vào nhau.

Vũ Vô Cực bị chấn không ngừng lùi lại, cái kia tử màu vàng trên thân thể, bao phủ cường đại kiếm khí, không ngừng chấn động ở vảy giáp trên.

đọc truyện cùng http://truyencua t ui.net

Hắc đao hóa thành một đầu dữ tợn mãnh thú, lóe lên lại khôi phục thân đao.

“Hừ!”

Vũ Vô Cực đã là Ma Thần thân thể, cười gằn một tiếng, “Thái Huyền mộ kiếm, chỉ đến như thế! Bản tọa hôm nay tâm tình khoan khoái, không muốn cùng ngươi đánh nữa, ngày khác tạm biệt!” Nói xong, nhấc lên hắc đao xoay người rời đi.

“Giết tiềm Vân Tông trên vạn người, nói đi là đi? Cái kia thiên hạ này, còn có trật tự có thể nói sao?”

Nam tử lăng liệt con mắt, như kiếm khí bắn thẳng đến, mang theo vô tận trang trọng nghiêm túc, trong tay Đế kiếm giương lên, vô số kiếm hồn phá mộ ra, như từng toà từng toà danh túc, lơ lửng ở trong thiên địa, cường đại kiếm ý tầng tầng chồng chất, lâm không đè xuống.

“Hừ, trật tự? Thực lực chính là trật tự, ta mạnh hơn bọn họ, ý chí của ta chính là bọn họ muốn tuân thủ trật tự! Bất tuân, cũng chỉ có thể diệt tuyệt!” Vũ Vô Cực cười gằn không ngớt, trở tay đem hắc đao bắt được, khí thế mạnh mẽ cùng kiếm kia mộ chống chọi.

Nam tử gật đầu nói: “Nói không sai, vì lẽ đó ở trước mặt ngươi, ý chí của ta chính là trật tự, bất tuân, cũng chỉ có thể nhường ngươi diệt tuyệt.”

Đế kiếm nhất chuyển, vạn ngàn kiếm hồn chém tới.

Bao quát nam tử dưới chân cửu kiếp kiếm, lần thứ hai hóa thành kiếp rồng rít gào mà lên.

Bên trong đất trời, từng cọng cây ngọn cỏ, một chút một giọt, toàn bộ hóa kiếm, toàn bộ nhất giới, đều tựa hồ ở luồng sức mạnh mạnh mẽ này hạ bị nứt mở!

Vũ Vô Cực sắc mặt chợt biến, một đao ở trước người chém vỡ một cái ngân hà, che ở trước người, “Đáng chết! Chớ quá mức, người khác sợ ngươi, ta cũng không sợ! Nếu không là kiêng kỵ trên người ngươi còn có vài món lợi hại bảo vật, ta hiện tại liền lấy ngươi người đầu!”

Nam tử lạnh lùng nhìn hắn, mặt không hề cảm xúc, kiếm trong tay lần thứ hai tuôn ra ánh sáng chói mắt huy, đâm thẳng mà xuống!

Mấy cái ngầm chữ to màu vàng ở trên thân kiếm hiển hiện ra: Quá bụi thương Cổ Đế kiếm.

“Ầm ầm!”

Cái kia ngân hà bị một chiêu kiếm chém nát, vô số ánh sao trong khoảnh khắc hóa thành kiếm ảnh, lại đâm ngược hạ xuống.

Vũ Vô Cực giận dữ, hắc đao chém một cái, như một đầu thú bị nhốt, rít gào mà lên, đem hết thảy kiếm khí dẫm đạp. Nhưng chỉ là ngắn ngủi trong nháy mắt, liền bị áp chế lại, ở trong hư không đánh bay mấy ngàn trượng xa.

“Mẹ -, không chơi! Lần sau tạm biệt!”

Vũ Vô Cực sợ, xoay người bỏ chạy, đánh tiếp nữa, sợ là trực tiếp chết tại đây.

“Ta vừa đã xuất thủ, như là không thể đem ngươi mang về Tinh Cung, ngươi cũng liền không cần sống tiếp nữa. Những năm gần đây, đạo ảnh thu liễm không ít, nhưng vẫn là có không có mắt, không có đầu óc, tỷ như ngươi, ngày ngày tìm đường chết! Ngươi đã muốn chết như vậy, chết như vậy ở đây huyền tháng trong ngọn núi đi!”

Nam tử chỗ mi tâm Võ Hồn đại thịnh, ngàn trượng bên trong không gian, không ngừng có tuyệt cường bảo kiếm tuôn ra, từng đạo từng đạo cường đại cái thế kiếm khí, như mưa đánh mới hà, phóng tầm mắt nhìn không thể toàn bộ.

Mà những kiếm khí này bên trong, mịt mờ mà lên một vệt sáng, hóa thành Pháp Thiên Tượng Địa bóng mờ.

Phảng phất đứng sững ở không gian vũ trụ, ngóng nhìn toàn bộ tinh vực lưu chuyển.

“Ngươi không biết thật muốn giết ta đi?!”

Vũ Vô Cực một phía dưới sắc tái nhợt, tựa hồ ý thức được không ổn, ngạc nhiên bên dưới, biết chạy trời không khỏi nắng.

Ma Thần thân thể đột nhiên lớn lên, giẫm ở trên hư không trên, hắc đao truy cập hóa thành chói chang cực nóng, không ngừng có tiếng gào truyền ra, cả người cùng đao hợp nhất, đưa thân vào một luồng tử màu vàng điện lưu hạ, khí tràng cường đại nở rộ, vạn kiếm khó cận kề thân.

“Thật muốn giết Lão Tử, ta liều mạng mạng này ném, cũng phải đưa ngươi đi gặp Diêm Vương!”

Nam tử trong mắt xẹt qua sát khí, giơ tay lên, cái kia Pháp Thiên Tượng Địa tương ứng nhấc tay, năm ngón tay thành trảo.

Mỗi một ngón tay, đều là cái thế kiếm hồn ngưng, ở đầu ngón tay hạ hóa ra thế giới của Kiếm.

Năm đạo thế giới lực lượng, độc lập với nhau, cách xa nhau ra, nhưng đều theo một chưởng kia đè xuống.

Mà toàn bộ Pháp Thiên Tượng Địa, đều đặt một mảnh Kiếm Vực bên trong, vô hạn mở rộng.

“Đáng chết! Thế hệ này Nhân Hoàng, muốn đổi người rồi!”

Vũ Vô Cực hét lớn một tiếng, vô số năng lượng màu tử kim chảy vào đến hắc đao bên trong, như ngân hà cuồng tả, bạo nổ chém đi!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 694: Thế Giới Của Kiếm, Thánh Khí Quyết Đấu

“Ầm ầm!”

Hắc đao hóa thành một đầu tử kim cự thú, xé rách bầu trời đại địa, phải đem này đè nén thế giới của Kiếm, toàn bộ đánh nát!

“Ầm!”

Cự thú cùng cái kia năm ngón tay va chạm, năm đạo thế giới lực lượng đặt ở bóng thú trên, bùng nổ ra điên cuồng tuyệt lực lượng, tàn phá hoàn vũ.

Nam tử lại giơ tay một chút, trên hư không, vô số kiếm hồn toàn bộ diễn biến mở, mỗi một chuôi kiếm đều là một cái song song tiểu thế giới, thẳng chém mà xuống!

Vũ Vô Cực hoàn toàn biến sắc, tay trái bấm quyết, từ Ma Thần thân thể bên trong, hóa ra một đạo to lớn màu đen bóng mờ, như sương mù mịt mờ thành một đoàn, không phân rõ khuôn mặt, chỉ có thể nhìn ra sinh lần đầu đôi sừng.

Khói đen như diễm hừng hực, như một mảnh hắc động thật lớn lan tràn mở.

Quái vật kia thân thể giống như là vô tận Địa ngục, há mồm chợt phun ra một cái vàng lóng lánh sương mù, ngưng hóa thành một cái Tử Kim Bát Vu, trên có lượng lớn màu vàng kim phù văn, phảng phất không cho ở đời, xuất hiện chớp mắt liền tiêu tan không gặp.

Vạn ngàn thế giới của Kiếm, ở bình bát xuất hiện chớp mắt, phảng phất bị ràng buộc ở, dập dờn ra đại lượng thế giới phù văn, đều chém không vào này bình bát bọc lại một vùng không gian.

Nam tử hơi thay đổi sắc mặt, trong con ngươi bắn ra hai đạo Lãnh Phong, “Không nghĩ tới Tử Kim Bát Vu ở trong tay ngươi, vừa vặn, đem ngươi chém giết sau, cái này Thánh khí liền thu về Tinh Cung.”

Nói, giơ tay lên, một bộ quyển sách tự lòng bàn tay bay lên, vô số thần lôi từ trong đó kích. Bắn, ở trên không bên trong chậm rãi triển khai.

Quyển sách bên trong Hồng Mông một mảnh, phảng phất thiên địa chưa phân. Từng đạo từng đạo thần lôi hóa thành phù văn, ở trong đó diễn biến nhật nguyệt tinh thần.

Vũ Vô Cực mặt xám như tro tàn, nhìn chằm chằm cái kia quyển sách quát: “Thiên Địa Bảng! Tốt ngươi một cái Dương Vân kính, lại nắm Thiên Thánh khí đi ra, sẽ không sợ ta chém nát này bảng, để Tam Thập Tam Thiên tan vỡ sao?! Xem ra ngươi cũng là một vì đạt được mục đích, không từ thủ đoạn nào người a!”

“Tan vỡ Thiên Địa Bảng? Ngươi cũng quá đề cao mình đi.”

Dương Vân kính giữa trời một chút, Thiên Địa Bảng thượng thần sét kích. Bắn ra, ở đầy trời ánh kiếm cùng tử kim khí hạ hóa mở, nhảy vào hai nguồn sức mạnh bên trong, phải phá này đáng sợ cân bằng.

Bỗng nhiên, một đạo trong trẻo tiếng kêu to tự trong hư vô vang lên.

Một đầu mối không gian trên, tuôn ra một đoàn ngọn lửa màu đỏ thẫm, hóa thành to lớn hỏa Trụ Tử, một hồi ngút trời tản ra.

“Đó là...”

Dương Vân kính cùng Vũ Vô Cực, vẻ mặt có bất đồng riêng.

Hỏa Trụ Tử ở trên không bên trong xoay tròn, như nổ tung tinh vân, cấp tốc khuếch tán ra.

Chín đạo rồng lửa tự bên trong mà sinh, đem khắp nơi Thiên Thần sét ngăn chặn.

“Ầm ầm!”

Lôi hỏa lăn lộn, trên dưới truy đuổi.

Vũ Vô Cực đại hỉ, phía sau cự thú giơ tay lên, mãnh vỗ một cái Tử Kim Bát Vu, tảng lớn vàng lóng lánh phù văn tản ra, đem đầy trời thế giới của Kiếm ngăn trở.

Đồng thời tay phải hắc đao trên lưu chuyển nước sơn năng lượng màu đen, không ngừng tích trữ, trong mắt hàn quang điểm điểm, dữ tợn nói: “Ha ha, xem ra là ngươi đắc tội quá nhiều người, liền ngay cả này Cửu Long Thần Hỏa Tráo chủ nhân, đều nhìn ngươi không hợp mắt, đủ để thấy ngươi nhân phẩm kém, hôm nay liền cùng vị bằng hữu này một đạo, đưa ngươi đi gặp Diêm Vương!”

“Ha ha, ngươi này ngu xuẩn vật. Ta cũng không định cùng Nhân Hoàng đấu pháp, chỉ là không muốn ngươi bị hắn chém giết thôi.”

Cái kia chín đạo rồng lửa bên trên, chậm rãi xoay quanh ra một bóng người.

Người kia miện bất quá thanh niên, người mặc Hồng Y, long ngạch mắt phượng, ngũ quan như đao gọt giống như tinh xảo, có loại thư hùng không có gì biện tuyệt mỹ.

Ở nam tử xuất hiện chớp mắt, trong hư không vọt lên ngọn lửa hừng hực lửa cháy lan ra đồng cỏ, ngang qua hoàn vũ, hóa ra một đạo to lớn Phượng Hoàng, ngủ đông ở ngàn trượng trời cao trên, đem thế giới đốt sáng rực, như quân lâm đại địa.

"Thiên Phượng!"

Vũ Vô Cực thất thanh kêu lên, nội tâm vừa mừng vừa sợ.

Kinh sợ đến mức là người này càng là Thiên Phượng chân thân, ở Thiên Cầm bộ tộc bên trong, càng chưa từng nghe qua nhân vật này, vui chính là có Thiên Phượng giúp đỡ, không chỉ có tính mạng không lo, còn có thể chuyển bại thành thắng, đem Nhân Hoàng giết.

Dương Vân kính nhẹ nhàng vung tay lên, một đạo màu trắng ánh sáng màu xanh ở trước người xẹt qua, đem đầy trời chân hỏa cản lại, không cách nào cận kề thân.

Ánh sáng màu xanh bên trong, từ từ dần hiện ra một phương Tiểu Kỳ, ước chừng 7 tấc, dường như vì là tố cẩm làm ra, bên trên có Thải Vân đoàn đoàn, lướt qua, chiếu rọi vòm trời. Phảng phất đem thiên địa chi khí, thu hết ở giữa.

Thiên Phượng con mắt lóe lên, khẽ cười nói: "Màu trắng Vân Giới Kỳ. Năm đó Tinh Cung chi loạn, tục truyền Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ trôi mất không ít đi ra ngoài, xem ra lời nói đó không hề giả dối a. Như này ngũ phương kỳ đều ở đây, Nhân Hoàng đại nhân đã sớm lấy ra đến, trực tiếp lấy chúng ta mạng nhỏ."

Dương Vân kính sắc mặt lành lạnh, trong tròng mắt lập loè rõ sóng, như này vũ trụ mênh mông giống như vậy, thâm thúy vô ngần, không nhìn ra kỳ tâm cảnh.

Đột nhiên, hắn phất một cái ống tay áo, hai tay chắp sau lưng, cứ như vậy đứng thẳng người lên.

Kiếm ảnh đầy trời đột nhiên tản đi, thiên địa đôi bảng ở trong hư không thu nạp, bay trở về. Màu trắng Vân Giới Kỳ cũng nhoáng lên dưới, biến mất không còn tăm hơi.

Mà Dương Vân kính thân thể, chậm rãi trở thành nhạt, cho đến biến mất ở trời cao.

Cái kia trấn áp toàn bộ hoàn vũ khí tức, cũng theo Dương Vân kính rời đi, mà cùng nhau biến mất.

“Phốc!”

Vũ Vô Cực rốt cục ngực buông lỏng, kêu rên một hồi, phun một ngụm máu tươi đi ra.

Cái kia hiển hóa ra ngoài cự thú, há miệng hút vào, liền đem Tử Kim Bát Vu thu vào bên trong cơ thể, sau đó về vào Ma Thần thân thể bên trong.

Vũ Vô Cực trên người vảy không ngừng thối lui, khôi phục người bình thường thân, hắc đao loáng một cái, cũng cất đi.

“Bằng hữu, đa tạ!” Hắn hướng về người kia xa xa chắp tay.

“Ah, ngươi có thể phải nhớ kỹ, thiếu nợ ta một cái mạng.” Thiên Phượng bóng người loáng một cái, cũng thu hồi Cửu Long Thần Hỏa Tráo cùng khắp nơi Thiên Thần thông, khôi phục thành bình thường dáng dấp.

“Ngạch.” Vũ Vô Cực kêu rên lại, nói: “Không biết bằng hữu cùng Thiên Cầm bộ tộc Thiên Nga, là quan hệ như thế nào?”

Thiên Nga là hiện tại Thiên Cầm bộ tộc vương, cùng người trước mắt này giống như, đều là năm phượng một trong.

“Hừ, ngươi đây liền không cần phải để ý đến.” Thiên Phượng vầng trán vừa nhíu, nói: “Ta này đến một là vì cứu ngươi, hai là phải nói cho ngươi một chuyện. Huyền Thiên Cơ này một lần cuối cùng chuyển thế, là dùng Tạo Hóa ngày Quan, có thể đoạt ngày

Tạo Hóa, vượt qua bên ngoài tam giới, không ở trong ngũ hành, căn bản là không tìm ra được, ta có thể chỉ điểm ngươi một con đường, ngươi có thể nghe qua tịch Đại tiên sinh?”

“Tịch đại?” Vũ Vô Cực con ngươi co hơi, nói: “Ta tự nhiên biết, chỉ là muốn tìm dự họp đại, sợ là so với tìm Huyền Thiên Cơ bản thân càng khó đi.”

Thiên Phượng cười nói: “Ngươi vừa tru diệt tiềm Vân Tông, chẳng lẽ cái kia khuy nhai còn muốn ta dạy cho ngươi dùng?”

Vũ Vô Cực đại hỉ, nói: “Ta ngược lại đã quên.” Hắn lập tức lộ ra hoặc sắc, nói: “Ngươi rốt cuộc là người phương nào, vì sao phải giúp ta?”

Thiên Phượng lạnh lùng nói: “Ta là người phương nào ngươi liền không cần phải để ý đến, còn vì sao giúp ngươi, như ngươi vừa nãy nói, Huyền Thiên Cơ đắc tội quá nhiều người, ta nhìn hắn không hợp mắt.”

“Khà khà, thì ra là như vậy, địch nhân của địch nhân, liền là bằng hữu.” Vũ Vô Cực hắc tiếng cười nói: “Ta cYDRYez còn có một vấn đề, vừa nãy vì là sao không cùng ta liên thủ, đem Nhân Hoàng giết? Nếu như vậy, hẳn là rất kích thích đi.”

“Người điên!” Thiên Phượng hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Ta cũng không muốn để Tam Thập Tam Thiên đại loạn. Còn nữa, ngươi thật sự cho rằng bằng hai người chúng ta lực lượng, là có thể giết Nhân Hoàng sao? Rất ngu hết sức ngây thơ.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 695: Không Đánh Mà Lui, Nghê Tiên Sinh Ra Tay

Vũ Vô Cực không cho là đúng, hừ nói: “Ngươi không khỏi quá đề cao hắn đi, lấy ngươi Thiên Phượng chân thân, Cửu Long Thần Hỏa Tráo, thêm vào ta ba đường hắc đao, Tử Kim Bát Vu, muốn giết hắn cũng không phải việc khó.”

Thiên Phượng nói: “Cửu Long Thần Hỏa Tráo, ba đường hắc đao, Tử Kim Bát Vu, đều là xếp hạng mười tên ra ngoài Thánh khí. Mà ngũ phương kỳ, năm bảo đặt ngang hàng thứ mười một, thiên địa đôi bảng càng là ở Thánh khí trên bảng đứng hàng người thứ bảy, nếu đánh thật, hắn không lo lắng Tam Thập Tam Thiên cân bằng, đem đôi bảng oai hoàn toàn phóng thích, tinh vực đổ nát, sinh linh đồ thán chuyện nhỏ, ngươi và ta đều bàn giao ở cái này coi như chuyện lớn. Đừng tưởng rằng thiên hạ đệ nhất nhân tên tuổi, là tùy tiện đùa giỡn. Hơn nữa ta không có đoán sai, này Nhân Hoàng thậm chí so với chúng ta thấy còn còn đáng sợ hơn, hắn hẳn là có kiêng kỵ, cho nên mới không có tiếp tục tiếp tục đánh, bằng không kết cục rất có thể là ngươi ta chạy trối chết. Ta khuyên ngươi sau đó làm việc vẫn là kiềm chế một chút, bằng không sớm muộn trở thành hắn dưới kiếm oan quỷ.”

Vũ Vô Cực tựa hồ còn không phục, hừ một tiếng, nhưng cũng chưa phản bác cái gì.

Thiên Phượng nói xong, liền quay người lại, nổi lên một áng lửa, thân ảnh biến mất ở từ Từ Quang huy bên trong.

Vũ Vô Cực thầm nghĩ: “Này Thiên Phượng rốt cuộc là người phương nào? Hơn nửa cũng cùng Huyền Thiên Cơ có quan hệ.

Người này người mang Thiên Phượng chân thân, chắc chắn sẽ không yên lặng Vô Danh, chẳng lẽ cũng là đạo ảnh bên trong một vị?”

Hắn trầm tư bất định, không tìm được manh mối, lúc này hóa thành lưu quang, hướng về xa xa lao đi.

…

Biển Đen, Khung Hoa Đảo trên.

Thi Ngọc Nhan ba người phía trước, đột nhiên thêm ra hơn mười đạo bóng người, tất cả đều quấn ở bên trong hắc bào, đem đường đi của bọn họ ngăn trở.

“Linh tộc người?”

Thi Ngọc Nhan nhẹ nhàng nở nụ cười, đôi mắt đẹp lưu chuyển.

“Nếu biết thân phận của chúng ta, tự nhiên cũng đã biết mục đích của chúng ta chuyến này. Ngũ Linh Trường Sinh Quyết là bản tộc công pháp, mong rằng vị tiểu thư này có thể nhường.”

Trước mặt một tên người áo đen từ từ nói rằng, trường bào bên trong thỉnh thoảng có thanh mang lấp lóe.

Thi Ngọc Nhan gật gật đầu, lại cười nói: “Này bản Ngũ Linh Trường Sinh Quyết ta đập xuống, nguyên bản cũng chính là vì cho các ngươi.”

“Cái gì?” Hơn mười tên Linh tộc người đều ngây dại.

Liền ngay cả Đốc Nghiệp cùng hoàng dì, sắc mặt cũng ngốc trệ một hồi, nhưng lập tức khôi phục bình thường. Bất luận Thi Ngọc Nhan làm cái gì, bọn họ cũng sẽ không phản đối.

Thi Ngọc Nhan cười nói: “Nhưng bất kể nói thế nào, vật này đều là ta hoa hơn ba ngàn ức mua được, đây chính là thứ thiệt linh thạch, mà không phải nước chảy a.”

Cái kia Linh tộc đầu lĩnh nói: “Rõ ràng, chúng ta mong muốn bồi thường tiểu thư bộ phận linh thạch, nhưng hơn ba ngàn ức, chúng ta thật sự không lấy ra được.”

Thi Ngọc Nhan nói: “Ta nếu quyết định cho các ngươi, dĩ nhiên là không biết yêu thích linh thạch, này Ngũ Linh Trường Sinh Quyết ta miễn phí tặng đưa cho các ngươi, nhưng ta có một điều kiện, ta muốn gặp Linh Vương.”

Hơn mười bóng người đều lắc lư hạ, hiển nhiên giật mình không nhỏ.

Ở hắc bào lay động bên trong, có thể thấy được đại lượng lưu quang tràn ra, tựa hồ cũng mười phần khẩn trương.

Đầu lĩnh kia nói: “Việc này ta từ chối.”

Thi Ngọc Nhan lại cười nói: “Tại sao?”

Cái kia lĩnh đầu nói: “Linh Vương chính là bộ tộc ta vua, há lại là muốn gặp là có thể gặp?”

Thi Ngọc Nhan cười nói: “Ta nhưng là dùng Ngũ Linh Trường Sinh Quyết làm đầu danh trạng, chẳng lẽ còn không chiếm được một cái gặp Linh Vương tư cách sao? Còn nữa, ngươi cũng không phải là Linh Vương, lại làm sao biết Linh Vương không muốn gặp ta đây?”

Cái kia đám người của Linh tộc, vây chung chỗ, tựa hồ đang dùng tiếng lóng giao lưu.

Rất nhanh, đầu lĩnh kia liền xoay người lại, nói: “Chúng ta có thể mang yêu cầu của ngươi báo cho Linh Vương, liệu sẽ có thấy ngươi, liền không thể bảo đảm.”

Thi Ngọc Nhan gật đầu nói: “Có thể, vậy thì vất vả rồi. Này bản Ngũ Linh Trường Sinh Quyết ta trước hết bảo quản, như là Linh Vương không gặp lời của ta, tự nhiên cũng không có các ngươi chuyện gì.”

Đầu lĩnh kia thân thể lung lay hạ, hiển nhiên có chút tức giận, nói: “Không thể, này bản trải qua quyết, chúng ta nhất định phải mang về.”

Thi Ngọc Nhan ánh mắt chớp động, cười nói: “Các ngươi muốn đem ta tiêu tốn hơn ba ngàn ức mua đồ vật mang về?”

“Chuyện này...” Đầu lĩnh kia một hồi nghẹn lời.

Thi Ngọc Nhan cười nói: “Hoặc là, dùng chống cự hồn tới làm đặt cọc cũng được.”

Truyện Của❤T

ui . net

Đầu lĩnh kia hoàn toàn biến sắc, cả giận nói: “Tuyệt đối không thể!”

Thi Ngọc Nhan thán tức giận nói: “Vậy thật hết cách rồi, rất khó đàm luận rồi.”

Đầu lĩnh kia tâm tình kích động một trận, mới nói: “Tốt, ngươi theo ta nhóm về Thánh địa, đồng thời yết kiến Linh Vương.”

Thi Ngọc Nhan đại hỉ, híp mắt cười nói: “Dẫn đường đi.”

Những Linh tộc kia người lại vây chung chỗ thảo luận hạ, liền ở phía trước dẫn đường, hướng về truyền tống khu vực đi.

“Hừ, cái nào cũng không cho đi!”

Đột nhiên một đạo âm lãnh âm thanh ở trên không bên trong vang lên, sau đó một mảnh sát khí tản ra, phảng phất một đạo kết giới đem phía dưới toàn bộ bao vây lại.

Trên bầu trời xuất hiện một bóng người, chính là cái kia Nghê tiên sinh, cả người bốc hắc khí.

“Ngũ Linh Trường Sinh Quyết cùng chống cự hồn, đều lấy ra!”

Nghê tiên sinh vươn tay ra, nham hiểm nhìn chằm chằm phía dưới.

Biến cố này, khiến cho bốn phía truy lùng mọi người giật mình không nhỏ, tất cả đều nhấc lên tâm thần, nhìn chằm chằm phía trước.

Dương Thanh Huyền cũng ở trong hư không nơi nào đó, lẳng lặng nhìn, Thi Ngọc Nhan cùng người của Linh tộc đối thoại, cũng không có che giấu người nào, hắn cũng nghe được rõ rõ ràng ràng, trong lòng nghĩ thầm: “Chống cự hồn là cái gì?”

Bỗng nhiên, phía trước không trung truyền đến tiếng nổ vang rền, Nghê tiên sinh bốn phía, dâng lên tảng lớn khói đen, từng đạo từng đạo võ giả bóng người ở trong đó nổi c01Pj2K lên, không nói hai lời sẽ giết xuống.

“Người này điên rồi? Dám cùng ba tên Thiên Vị khai chiến?!”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nhưng trong lòng không kềm chế được có chút kích động, huyết dịch cũng trở nên hưng phấn.

Chỉ cần xuất hiện biến cố, cục diện một hỗn loạn lời, hắn liền có cơ hội đục nước béo cò, hơn nữa người kia nếu dám ra tay, hơn nửa có niềm tin tương đối, tốt nhất là đánh lưỡng bại câu thương.

Không chỉ có là hắn, hầu như hết thảy ngắm nhìn người, đều là tâm tư giống nhau, bắt đầu nhấc lên tâm nhãn, chuẩn bị tùy thời kiếm lợi.

“Két!”

Đột nhiên Dương Thanh Huyền vị trí không gian, như là sụp xuống giống như vậy, phát sinh gãy vỡ. Không trung trực tiếp chấn động ra dài mấy chục trượng vết nứt.

Dương Thanh Huyền tàn ảnh bị kẽ hở kia chấn động đoạn, chân thân ở hơn mười trượng ở ngoài hiện ra hiện ra, trong mắt tuôn ra sát khí lạnh lẽo, nhìn chằm chằm hư không nơi nào đó.

“Hừ, chính mình tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc, còn muốn kiếm người khác tiện nghi?”

Chỗ kia trong hư không, hóa ra một đạo gầy nhom cái bóng, da dẻ thật giống vỏ cứng giống như vậy, lưng gù rất cao, cực kỳ xấu xí.

“Hải tộc, con cua lớn, Doyle!”

Dương Thanh Huyền một hồi liền nhận ra đến người, lạnh giọng nói rằng.

“Hừ, cái gì con cua lớn, lão phu là ốc mượn hồn bộ tộc.” Doyle cải chính đạo, trong mắt tỏa ra ánh sao, sát khí lăng nhân.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta tựa hồ không có có đắc tội các hạ chứ?”

“Làm sao không có tội? Giành lại của chúng ta thần nỏ sáu tướng, lừa dối, như thế mà còn không gọi là đắc tội sao?”

Một đạo khác âm thanh ở cách đó không xa vang lên, lập tức một chút hồ quang ở trên không bên trong lóe lên, “Đùng” một tiếng nổ ra, hóa thành lưới điện, đem Dương Thanh Huyền tại không gian bọc lại.

“Ngươi là con kia sứa đực!”

Dương Thanh Huyền biến sắc mặt, tay không một quyền đánh ra, cánh tay hóa ra Thanh Ngưu lực lượng, “Oanh” một tiếng, đem hư không đánh nát.

Sau đó bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở mười mấy trượng có hơn, để cái kia một đạo lưới điện thất bại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 696: Lập Uy, Liên Tiếp Đánh Giết

“Ồ? Tiểu tử này có chút môn đạo, chẳng trách có thể lừa dối.”

Sứa Bexel kinh ngạc một chút, lập tức khuôn mặt âm trầm lại, quát lên: “Chết đến lâm đầu, còn dám phản kháng?”

Doyle cũng là hừ lạnh nói: “Còn không mau đem thần nỏ sáu tướng hai tay thổi phồng tốt, quỳ ở một bên.”

Dương Thanh Huyền một trận choáng váng đầu, âm thầm tức giận nói: “Chẳng trách Hải tộc ngu dốt, chỉ có thực lực mạnh mẽ, cũng từ từ mất đi quyền làm chủ trên biển, tất cả đều là ngu xuẩn vật!”

Hắn giận dữ cười, Tinh Giới lóe lên, liền lấy ra thần nỏ sáu tướng, nhẹ nhàng cười nói: “Các ngươi nói là cái này sao?”

Hai người đều là trong mắt sáng ngời, đồng nói: “Chính là! Mau mau cho ta!” Đồng thời vươn tay ra, nhưng cũng vậy kiêng kỵ, duy trì khoảng cách nhất định.

“Vật này liền như vậy hảo ngoạn sao? Dẫn tới hai vị đại nhân đều không tiếc tân tân khổ khổ chạy tới yêu cầu, nhìn thấy được rất bình thường a, ứng với làm như thế nào chơi đây?”

Dương Thanh Huyền ngốc đầu ngốc não dáng vẻ, đem thần nỏ cầm trong tay thưởng thức, đem chân khí rót vào bên trong, Huyền Mộc nỏ trên người sáng lượng lớn phù văn, vô số linh khí từ bốn phương tám hướng dùng để, đầu ngắm nơi Quỷ Nhãn một hồi chợt trợn ra.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, không chỉ có là trên người chân khí bị này thần nỏ đánh tiến vào, liền ngay cả tinh huyết cũng bị đánh hơn phân nửa, khiến đến sắc mặt một hồi trở nên trắng bệch.

"Vật quỷ này, sao bá đạo như vậy?!" Hắn tâm trạng ngạc nhiên.

Nhưng trên gương mặt còn là một bộ ngơ ngác vẻ mặt, "Ai nha, xảy ra chuyện gì, không khống chế được rồi."

"Ở, mau dừng tay!"

Doyle cùng Bexel đều là sợ hết hồn, nhưng này sáu tướng trên khí tức trực tiếp đưa bọn họ khóa được.

Dương Thanh Huyền hét lớn: "Không xong rồi, ta, ta không khống chế được rồi!"

Trong mắt loé ra cười gằn, sáu tướng ở trong tay lóe lên, một đạo nhọn tiếng xé gió nhất thời nổi lên, sóng âm kia trực tiếp phá vỡ màng nhĩ của người ta.

"Ầm!"

Không trung một đạo đáng sợ liệt quang xẹt qua, liền gặp được Doyle trên người nổ ra một cái to lớn đến trong động, cứng rắn vô cùng xác ngoài trong nháy mắt bị nổ nát, có thể trực tiếp từ trước mặt nhìn thấy sau lưng.

Doyle đầy mặt dại ra, kinh ngạc nhìn Dương Thanh Huyền, trong ánh mắt tràn ngập phẫn nộ, không cam lòng cùng tuyệt vọng, khi thấy Dương Thanh Huyền khóe miệng lộ ra cười gằn thời gian, tựa hồ hiểu cái gì, nhưng hắn đã nói không ra lời, thẳng tắp từ trên bầu trời té xuống.

Này một nỏ đánh, không chỉ có chấn động toàn trường, liền ngay cả Dương Thanh Huyền chính mình cũng sợ rồi, đem tinh huyết của hắn chân nguyên, trực tiếp bá đạo rút hết hơn nửa.

Nhưng kết quả cũng là phi thường kinh người, Toái Niết tột cùng Hải tộc, hơn nữa còn là để phòng ngự trứ danh ốc mượn hồn, lại bị một đòn mà chết, trực tiếp đem phòng ngự đánh nát tan!

Có thể bắn giết Thiên Vị thần nỏ, quả nhiên danh bất hư truyền.

Giờ khắc này bất kể là Bexel, vẫn là bốn phía ngắm nhìn võ giả, đều là hoảng sợ tột đỉnh, trong lòng tự nhiên sinh ra hối hận, đáng sợ như vậy lợi khí, đắt nữa cũng phải mua a!

Chí ít ngỏm Doyle, như là để hắn trọng tới một lần, coi như là liều hết gia sản, cũng phải đem này thần nỏ cướp ở trong tay.

Dương Thanh Huyền là nhất trước tiên tỉnh hồn lại, kinh hỉ bên dưới đem thần nỏ vừa thu lại, Thâm Hồng Cổ Hạt liền từ Tinh Giới bên trong bay ra, hai cái gọng kìm lớn giữa trời cắt xuống, nhất điểm hồng mang từ phần sau kích. Bắn đi.

“Ầm!”

Bexel quanh thân hiện ra một mảnh thủy quang, bên trong lập loè vô số điện cầu, rậm rạp chằng chịt, đem chính mình hoàn toàn bao phủ. Cái kia hai cái cái kìm lực lượng, đột nhiên kéo ở lưới điện bên trong, chấn động ra tảng lớn hồ quang, nhưng nhưng không cách nào đánh tan.

Đồng thời Cổ Hạt vỹ châm ở trên không bên trong một chút, “Xì” phá mở một chút phòng ngự, chui vào.

Bexel hoàn toàn biến sắc, độc kia vỹ châm không ngừng chui vào, đã sắp ép đến trên da thịt của mình. Cái kia châm cuối đuôi nhuệ mà đỏ tươi, vừa nhìn chính là vật kịch độc. Mà hắn sứa bộ tộc, điều khiển Thủy Nguyên cùng sấm sét, sợ nhất chính là này loại mang độc đồ vật, một khi nhiễm phải, trong nháy mắt liền sẽ ở toàn thân khuếch tán.

Lúc này hét lớn một tiếng, cường đại sấm sét cùng Thủy Nguyên lực lượng, đặt ở Cổ Hạt hai gọng kìm lớn trên, cuồn cuộn không ngừng đưa vào Cổ Hạt trong cơ thể, phá hoại thân thể của hắn cơ năng.

Hai người thuộc tính, một là nước, một là cát, đúng lúc là cũng vậy khắc chế, tương giao bên dưới, đều hết sức gian nan.

Dương Thanh Huyền cũng chưa nhàn rỗi, mà là nhoáng lên dưới, sẽ 57loe5U đến sứa bầu trời, biến ra Hoang thân thể, một chiêu Hư Vô Hoang Thiên Quyết rồi đánh xuống!

“Oành!”

Cường đại hoang khí chấn động ở đó tầng phòng ngự trên, hoang khí liều mạng hủ thực Thủy Nguyên cùng sấm sét.

Hắn lúc trước dụng thần nỏ đánh giết Doyle, cũng không phải là chỉ là ngẫu nhiên, mà là đắn đo suy nghĩ dưới lựa chọn. Doyle phòng ngự cực mạnh, hơn nữa còn là thuần phòng ngự vật lý. Đối với hắn mà nói, chiến đấu với nhau muốn so với Bexel càng khó dây dưa.

Thêm vào Doyle là ốc mượn hồn bộ tộc, tốc độ di động chậm, bị thần nỏ đánh trúng độ khả thi càng to lớn hơn.

Nhìn như tùy ý một đòn, kì thực bao hàm tính toán chính xác.

Mà sứa bộ tộc, cùng Thâm Hồng Cổ Hạt cùng mình Hoang thân thể, chính là tương khắc thuộc tính, giết càng dễ dàng chút.

Theo Dương Thanh Huyền Hư Vô Hoang Thiên Quyết đánh xuống, cái kia sứa phòng ngự bị tảng lớn ăn mòn, vòng sáng kịch liệt thu nhỏ lại. Thâm Hồng Cổ Hạt vỹ châm bỗng nhiên phát lực, “Xì” một tiếng lại đâm vào ba tấc, trực tiếp một chút ở sứa Bexel trên vai.

Nhất điểm hồng mang hóa thành nắp ấm trà tử đại đỏ ửng, ở Bexel vai đầu tản ra.

Bexel sắc mặt, trong nháy mắt mặt xám như tro tàn, một hai tròng mắt như chết cá giống như lồi đi ra, la chói lọi: “Dừng tay! Chuyện gì cũng từ từ, không muốn đánh đánh giết giết! Các ngươi Nhân tộc có đôi lời, gọi là Vạn sự hòa vi Quý!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Chúng ta Nhân tộc còn câu có lời, gọi là không tìm đường chết sẽ không phải chết, chính mình tìm đường chết, ai cũng cứu không được!”

Trong tay chưởng lực lại tăng lên mấy phần, điên cuồng đè xuống, toàn bộ sứa phòng ngự cũng bắt đầu biến hình.

Thâm Hồng Cổ Hạt con mắt tinh quang lóe lên, hai cái cái kìm trên đột nhiên nổ lên cuồng bạo ánh sáng, “Ầm ầm” một tiếng, đôi kìm kéo mở, đem sứa Bexel phòng ngự hoàn toàn phá vỡ, sau đó vỹ châm “Xì” một tiếng, đem Bexel thân thể xuyên thủng, đồng thời đến về cuồng kích mấy chục châm.

“Ầm! Ầm!”

Bexel trên người khiếu huyệt cùng kinh mạch, đều bị đánh đoạn, toàn thân đều bốc lên đại lượng nước đến, thân thể kịch liệt khô quắt xuống.

Sau đó cả người bị Cổ Hạt dùng một chiếc gọng kìm lớn kẹp lấy, giơ lên thật cao.

“Làm sao có khả năng, đánh chết hai tên Toái Niết đại viên mãn?!”

“Hơn nữa còn là lấy sức chiến đấu cường hãn trứ danh Hải tộc!”

“Này con đại bò cạp độc vậy là cái gì, từ nơi nào nhô ra?!”

Bốn phía tất cả đều là khiếp sợ tiếng, nguyên bản không ít người chờ cơ hội kiếm lợi, giờ khắc này cũng sợ đến không dám lên đến đây, xa xa tránh ra.

Đặc biệt là cái kia hơn mười tên muốn ra xua hổ nuốt sói võ giả, càng là từng cái từng cái sắc mặt trắng bệch, âm thầm vui mừng, còn hảo chính mình không có lên.

Đánh giết hai người quá trình vô cùng ngắn ngủi, bất quá mấy hơi thở, nhưng cũng so với kia biên Quân Thiên Tử Phủ cùng Nghê tiên sinh chiến đấu còn tới khiếp sợ, càng làm cho người ta trợn mắt ngoác mồm.

Dương Thanh Huyền đứng ở Cổ Hạt bên cạnh người, mặc trường bào, ánh mắt lạnh lùng quét qua, đều là liên tiếp hít một hơi lãnh khí tiếng, đồng thời sợ đến hơn mười người trực tiếp lùi lại mấy ngàn trượng xa, không dám nhìn thẳng ánh mắt của hắn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 697: Khủng Bố Con Mực, Người Yếu Số Mệnh

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, nuốt vào một ít đan dược, ở trong người hóa mở, bổ dưỡng hao tổn tinh khí thần.

Đồng thời lấy ra bó lớn Hoang đan cùng nội đan, một mạch cho ăn cho Cổ Hạt ăn, bao quát Doyle cùng Bexel trong cơ thể nội đan, cũng bị Cổ Hạt trực tiếp quyển đi ra ăn hết.

Cái kia “Bẹp bẹp” nhai đan tiếng, tứ không e dè truyền đến, càng là khiến người chung quanh một trận trong lòng sợ hãi.

Dương Thanh Huyền đem hai tên Hải tộc trên người túi chứa đồ cũng đều thu rồi, hai người đều là các tộc tộc trưởng, giá trị bản thân không ít. Dương Thanh Huyền thần thức hơi hơi quét hạ, liền mỉm cười, thần nỏ sáu tướng tiền đã trở về.

Hắn đột nhiên một hồi liền suy nghĩ minh bạch, sau đó có bao nhiêu tiền dùng bao nhiêu tiền, tất cả đều đập đang tăng lên sức mạnh cùng trang bị, nếu bị giết, tiền còn dùng đến cung dưỡng kẻ địch rồi.

Không có thực lực, nhiều tiền hơn nữa cũng không giữ được.

Hắn vỗ vỗ Cổ Hạt, nói: “Mau thả độ lượng đến ăn, sớm một chút xung kích đến Thiên Vị, hiện tại lấy tăng lên sức mạnh của ngươi vì là đệ nhất phục vụ.”

Thâm Hồng Cổ Hạt tốc độ khôi phục cực nhanh, từ khi Dương Thanh Huyền mở ra mở cung cấp sau, hắn không ngày không đêm ăn, không chỉ tu vì là ở từng bước khôi phục, trên người tứ chi cũng cường hóa trở về.

Xa xa ngắm nhìn võ giả, lại không ai dám có ý đồ với hắn, toàn bộ đều lộ ra vẻ kiêng dè, triệt để bỏ đi cướp giật sáu tướng ý nghĩ, bắt đầu đem sự chú ý tập trung đến xa xa chiến đấu trên.

Dương Thanh Huyền cũng vẫn đang chú ý phương xa, Nghê tiên sinh bốn phía lượn quanh trong hắc khí, không ngừng có võ giả lao ra. Này nguyên bản không có gì, nhưng để Dương Thanh Huyền không hiểu là, những võ giả này không ít đều là hắn ở sàn bán đấu giá từng thấy, có chút là tham gia bán đấu giá võ giả, có chút nhưng là trên hòn đảo giữ gìn trật tự thủ vệ.

Những người này từng cái từng cái ấn đường biến thành màu đen, rõ ràng cho thấy trúng tà.

Dương Thanh Huyền vận chuyển chân nguyên, hội tụ ở trong đôi mắt, vốn là ôm thử một chút tâm thái, bỗng nhiên liền kim quang lóe lên, kèm theo một chút hỏa diễm trong con ngươi xẹt qua, liền đem cái kia trong hắc vụ tất cả nhìn ra chân thực.

“A!”

Hắn sợ đến kêu một tiếng, sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch. Cái kia trong khói đen, ẩn giấu Nghê tiên sinh nửa người dưới, càng là một chiếc to lớn con mực, có mấy trăm xúc tu.

Những võ giả này, tất cả đều là từ cái kia chút tiếp xúc trên tay giác hút bên trong, nặn đi ra!

Giác hút bên trong đồng thời phun mực nước, chế tạo ra này đầy trời khói đen Độc Chướng.

“Ùng ục!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh từ đầu trán lăn xuống. Này khói đen có thể ngăn cách thần thức, chỉ có một mình hắn nhìn thấu này Nghê tiên sinh bản thể, nội tâm nhất thời cảnh giác.

Dù sao Hải tộc sức chiến đấu, tại đại hải thượng là vô cùng biến thái.

Phía trước Bexel cùng Doyle, hoàn toàn là chết oan uổng. Một cái còn chưa kịp phản ứng, đã bị thần nỏ đánh xuyên, một cái khác khống thủy Hải tộc, nếu là ở đại trên biển, sợ là sức chiến đấu muốn tăng lên gấp ba không ngừng, một mực là ở trên đất bằng, trực tiếp bị đánh bể mất.

“Những võ giả này tất cả đều trúng tà, đây là cái gì quỷ thuật? Trong hắc vụ dĩ nhiên ẩn giấu nhiều người như vậy! Chẳng lẽ là tụ lý càn khôn các loại thần thông?!”

Đốc Nghiệp nghi ngờ không thôi, như là thu gặt cải trắng giống như, đánh chết những này lao xuống võ giả, trên căn bản một chưởng liền đập chết một người, trực tiếp nổ tan xương nát thịt.

Nhưng số lượng nhiều lắm, giết hắn trong lòng sợ hãi.

Thi Ngọc Nhan cũng là sắc mặt hơi trắng bệch, nói: “Chớ nói lung tung, tụ lý càn khôn chính là trong truyền thuyết đại thần thông, hiện nay trên đời cũng chưa chắc có người nắm giữ. Người này chỉ là Tiểu Thiên Vị đại viên mãn mà thôi, sợ là bí thuật gì đi.”

Đốc Nghiệp vội hỏi: “Vậy làm sao bây giờ? Nhiều như vậy người vô tội, tiếp tục giết cũng nương tay a. Hơn nữa thực lực của những người này cũng đều không yếu, như là cuồn cuộn không dứt lại đây, chó cùng rứt giậu, chúng ta cũng chậm sớm sẽ không thể chịu được.”

Những Linh tộc kia người cũng bị lượng lớn võ giả vây lại, có chút đáp ứng không xuể.

Thi Ngọc Nhan nói: “Hoàng di, ngươi đi trợ giúp những Linh tộc kia người.”

“Vâng, tiểu thư ngươi chính mình cẩn thận.” Hoàng di trong tay cầm một căn ngọc thước, ở trong vội vàng giết mở một con đường đến, chen hướng về những Linh tộc kia người.

Thi Ngọc Nhan lúc này mới nhìn chỗ không bên trong Nghê tiên sinh, nói: “Tội gì đẩy những người này dCkDr4vO hạ đi tìm cái chết? Như vậy đấu pháp căn bản cũng không có ý nghĩa. Ngươi nếu là muốn Ngũ Linh Trường Sinh Quyết hoặc là chống cự hồn, không bằng ngươi và ta đơn độc một trận chiến, như là ngươi thắng, này Ngũ Linh Trường Sinh Quyết liền cho ngươi.”

“Hừ, có lâu la có thể phái ra, ta vì sao phải tự mình ra tay? Huống hồ những này lâu la, vì ta dâng lên tính mạng cũng là bọn họ bản phận.”

Nghê tiên sinh thân ảnh ở trong hắc vụ lơ lửng không cố định, thanh âm lạnh như băng không hề tình cảm, nghe đến làm người trong lòng tê dại.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến vừa nãy nhìn thấy, đáng sợ kia cảnh tượng, liền cảm thấy trong dạ dày một trận buồn nôn, sắc mặt tái nhợt, thầm nói: “Này con mực thật là đáng sợ, như là có cơ hội, không ngại cho hắn một nỏ.”

Thi Ngọc Nhan nói: “Ngươi nói cũng có nhất định đạo lý, nhưng quá tàn nhẫn.”

Nghê tiên sinh cười gằn nói: “Tàn nhẫn? Cá lớn nuốt cá bé, ai để cho bọn họ là người yếu đây, trời sinh nên bị ta ăn, vì ta chết! Ngươi như là như vậy có đồng tình tâm lời, có thể mang Ngũ Linh Trường Sinh Quyết cùng chống cự hồn giao ra đây a, bọn họ liền không cần chết.”

Thi Ngọc Nhan hai con mắt, từ đầu đến cuối không có bất cứ rung động gì, cho thấy tâm tình của nàng từ đầu đến cuối, đều tĩnh như mặt nước phẳng lặng, nhẹ nhàng gõ đầu nói: “Là ta sai rồi, ta không nên với ngươi nói nhảm.”

Nói, giơ tay lên, chân nguyên từ trong cơ thể vận chuyển, một trong suốt Thu Thủy ở bốn Chu Hóa ra, quát lạnh: “Thái Thanh ngọc quyết.”

Cả vùng đất đất đá cùng đất cát không ngừng rung động, một luồng đáng sợ lực chấn động tản ra.

“Ầm ầm!”

Cái kia chút đất đá đất cát trực tiếp tại chỗ bạo nổ mở, liền ngay cả không trung thủy châu, cũng ở nguồn sức mạnh này bị đánh nát bấy.

“A! A!”

Nhóm lớn bên trong Tà Vũ giả, kêu thảm một tiếng đã bị nổ tan tành, đồng thời tứ chi ở trên không bên trong còn đang nổ, liên tiếp nổ tung xuống.

“Cái gì? Đây là cái gì lực lượng quỷ dị?!”

Không chỉ có Nghê tiên sinh kinh hãi, xa xa võ giả cũng đều là mở to hai mắt tử, tràn đầy ngạc nhiên.

Vốn lấy Thi Ngọc Nhan làm trung tâm sức mạnh bên trong lĩnh vực, Đốc Nghiệp, Hoàng di, còn có những Linh tộc kia người, thì lại tất cả đều là bình yên vô sự.

“Thái Thanh ngọc quyết? Đây là cái gì tà pháp? Ta thật giống ở đâu nghe qua.”

“Cái gì tà pháp, đây là Thái Thanh tiên quyết, là Quân Thiên

Tử Phủ cái thế thần thông a!"

"A? Cái gì, ba người này chẳng lẽ là Quân Thiên Tử Phủ người?!"

Liên tiếp khiếp sợ tiếng vang lên, đồng thời đối với ba thân phận của người, cùng với đến Khung Hoa Đảo mục đích cũng bắt đầu các loại suy đoán.

Hoa Giải Ngữ cũng cả kinh nói: "Có thể tu luyện Thái Thanh ngọc quyết, cô nàng này ở Quân Thiên Tử Phủ bên trong địa vị tất nhiên không thấp."

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, sắc mặt ngưng trọng, vậy quá rõ tiên quyết sức mạnh, không chỉ có đập vỡ tan rất nhiều võ giả, hơn nữa cái kia đầy trời mực nước tạo khói đen, cũng ở tiên quyết sức mạnh hạ không ngừng bị đánh tan, Nghê tiên sinh tiếp xúc chi ở trong hắc khí như ẩn như phát hiện.

Thi Ngọc Nhan cũng tựa hồ nhìn thấy gì, vẫn không hề lay động trong con ngươi, xẹt qua một tia gợn sóng, "Đáng ghét! Dĩ nhiên là ăn nhiều người như vậy!"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 698: Biển Đen Giặc Cỏ, Nghê Ba Ý Đồ

Thi Ngọc Nhan ánh mắt lóe lên sắc mặt giận dữ, đầy trời ánh sáng màu xanh cuốn một cái, liền hóa thành một đạo dải lụa màu trắng, ngang trời đánh tới.

“Một đám đồ vô dụng, giữ lại làm gì? Toàn bộ đi chết đi cho ta!”

Nghê tiên sinh thân thể run lên, vô số hắc khí phân giải mở, đem những võ giả kia từng cái từng cái bao vây lấy, như ám khí giống như đầu bắn ra.

“Ầm! Ầm!”

Những võ giả này, như từng cái từng cái thịt người bom, đánh vào cái kia dải lụa trên, nổ tan xương nát thịt.

Thi Ngọc Nhan càng sợ hãi hơn không ngớt, những võ giả này đại thể có Toái Niết cảnh tu vi, như vậy nổ tung giống như là tự bạo, chống được mấy vấn đề không lớn, nhưng này đầy trời bắn tới, lại có ba mươi bốn cái.

Hơn nữa hắc khí đem những võ giả này bao lấy sau, Nghê tiên sinh bản thể cũng là hiển lộ ra, ở dưới thân người, là trên trăm to lớn tiếp xúc sừng, ở trên không bên trong run rẩy.

“Chi! Đây là... Con mực?! Người này là con mực bộ tộc?”

“Đáng sợ như vậy con mực, sao rất giống có chút quen mắt, người nọ là...”

Khắp mọi nơi truyền đến các loại âm thanh, đột nhiên một người kinh hô: “Nghê Ba, hắn là Biển Đen giặc cỏ, giết Nhân Đồ đảo, không chuyện ác nào không làm đạo tặc a!”

“Dĩ nhiên là hắn! Từ đáng sợ kia hải trong ngục giết đi ra hung đồ!” Trong thanh âm còn mang theo một vẻ hoảng sợ.

“Ầm! Ầm!”

Từng cái từng cái Toái Niết cảnh thịt người bom, tự không trung cuồng kích hạ xuống, để Thi Ngọc Nhan đám người luống cuống tay chân, không ít người của Linh tộc đều bị nổ bị thương, bên trong hắc bào linh quang lánh động không ngừng.

“Quân Thiên Tử Phủ người thì lại làm sao? Nơi này là Biển Đen, là chúng ta Hải tộc thiên hạ!”

Nghê Ba hét lớn một tiếng, trên người xúc tu nhanh chóng co rút lại, ở trên không bên trong toàn bộ cuốn lên, trong mắt hung mang lộ, “Để cho các ngươi mở mang kiến thức một chút, Hải tộc sức mạnh!”

“Ba ngàn oanh quyền!”

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Cái kia vô số xúc tu nhanh chóng đánh xuống, như Lưu Tinh Vũ giống như, đánh ra đầy trời quyền ảnh.

Một quyền mau hơn một quyền, không khí bị toàn bộ đánh nổ. Đại địa vung lên vô số bụi bậm, thậm chí rung động toàn bộ hòn đảo.

“Thật là mạnh quyền kình!”

“Như vậy đánh đi xuống, sợ là hòn đảo đều phải bị bắn chìm chứ?!”

Dương Thanh Huyền nghe bốn phía khiếp sợ tiếng, nguyên bản cũng không có gì tâm tình chập chờn, nhưng đột nhiên hai con ngươi một hồi trợn to, cả kinh há to miệng, ngơ ngác nhìn phía trước.

Chỉ thấy vạn ngàn nắm đấm thép hạ, vô số trong bụi đất, Thi Ngọc Nhan đám người bị một đạo kết giới bảo vệ. Ở kết giới trên, thỉnh thoảng lóe lên một mặt ba sừng mây kỳ, dập dờn ra vô số gợn nước, có dEzUs2P8 loại kỳ giống mịt mờ, tất cả thiên địa minh cảm giác.

“Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ?!”

Dương Thanh Huyền sợ ngây người, cái kia nước kỳ sóng gợn lay động, một mảnh thanh minh, đặt vạn quyền bên dưới, không nhiễm một hạt bụi, không cách nào tổn thương bọn họ mảy may.

Từ khi nghiên cứu Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ tới nay, đối với mặt khác bốn mặt cờ xí cũng có hiểu biết. Trong tay hắn Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ thật hay giả còn không xác định, nhưng có thể khẳng định là, Huyền Thiên Cơ trong tay cách mặt đất Diễm Quang Kỳ, cùng nhìn thấy trước mắt Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, nhất định là thật sự!

“Ùng ục.” Dương Thanh Huyền nuốt nuốt nước miếng, muốn nói không động tâm là giả, nhưng cướp quá khả năng tới chẳng nhiều lắm.

Đốc Nghiệp ở cờ xí kết giới hạ, giật mình nhìn bên ngoài, “Này con mực chỉ là Tiểu Thiên Vị đại viên mãn, hơn nữa đồng thời đánh ra nhiều quyền như vậy, làm sao sẽ mỗi một quyền đều đáng sợ như thế?!”

Kỳ quang trên không ngừng dập dờn ra quyền văn, như xuân mưa rơi nhíu nước ao. Thi Ngọc Nhan tĩnh tâm mà đứng, hai tay kết ấn, duy trì nước kỳ bất diệt, mặc dù có chút vất vả, nhưng còn gánh vác được.

Chỉ là kết giới bốn phía đại địa, ở đó loạn quyền đánh xuống, không ngừng vỡ vỡ đi ra, toàn bộ hòn đảo đều tựa như muốn nứt mở.

"Này đảo..."

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên thu phục hồi thưởng thức, phát hiện ở loạn quyền hạ, hòn đảo không ngừng bị đánh nát, thậm chí có chút quyền phong trực thấu dưới đảo, chấn động ra biển nước đến.

"Không được, đảo muốn nứt ra rồi!"

Chung quanh đều có võ giả tiếng kêu sợ hãi, trước mắt tràng diện tuy rằng chấn động, nhưng mọi người cũng đều còn trấn định, dù sao đảo nứt cũng không phải là cái gì đại sự.

"Ầm ầm!"

Rốt cục mảng lớn nước biển tự mình bạo nổ tới, hóa thành từng đạo từng đạo cột nước, nhảy vào bầu trời.

Bọn họ vị trí mảnh này hải đảo, rõ ràng bắt đầu đi xuống nghiêng.

"Ha ha!"

Trên bầu trời truyền đến Nghê Ba cười lớn, vung quyền càng thêm mãnh liệt lên, hầu như mỗi một quyền xuống, đều có thể trực tiếp đem hải đảo đánh xuyên qua!

"Giặc cỏ Nghê Ba... Tả sử đại nhân làm sao sẽ cùng người như vậy cùng nhau..."

Xa xa, Lý Kỳ ba người hoảng sợ nhìn, cường đại quyền uy khuếch tán ra, liền bọn họ cách nhau mấy ngàn trượng xa, đều cảm nhận được lớn lao uy thế.

Đồng thời trên đảo võ giả, hầu như đều cảm nhận được chấn động, tất cả đều chen chúc lại đây, ở mấy ngàn trượng khoảng cách nơi, ngạc nhiên nhìn nhau.

“Không được! Ta tựa hồ đoán được thứ này ý đồ!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên sợ khuyết nói: “Những này Hải tộc ở trong biển rộng uy năng tăng gấp bội, mà ở trên hòn đảo liền không cách nào rút lấy biển khơi sức mạnh, vật này đem hòn đảo đánh nát, trực tiếp để nước biển ngút trời tới, sợ chính là vì tăng cường sức mạnh, triệt để trấn áp Quân Thiên Tử Phủ ba người! Hơn nữa hắn nắm đấm thép như vậy cương mãnh, phảng phất có cuồn cuộn không dứt sức mạnh, sợ là cùng hắn cắn nuốt Nhân tộc cũng có quan hệ. Trước thấy rất nhiều võ giả, đều còn ở hắn chạm tay giác hút bên trong không có đi ra, sợ là trực tiếp bị hắn hấp thu tiêu hóa!”

Cũng không phải là chỉ có Dương Thanh Huyền nhận ra được điểm ấy, ở Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ ở dưới Thi Ngọc Nhan, càng là hơi thay đổi sắc mặt, “Quyền này lực càng ngày càng mạnh, nguy rồi, hắn đánh xuyên qua hòn đảo, chính là vì rút lấy biển rộng lực lượng, lần này muốn thắng hắn liền khó hơn!”

Những Linh tộc kia người toàn bộ đều trố mắt nhìn nhau, người đầu lĩnh nói: “Nếu không có tiểu thư ra tay, chúng ta sợ là sớm đã chết không táng Sinh chi địa. Đa tạ tiểu thư đại ân cứu mạng, có ân này tình, Linh Vương nhất định sẽ triệu kiến tiểu thư.”

Thi Ngọc Nhan nói: “Bây giờ không phải là nói điều này thời điểm, ta tuy rằng còn có thể chống đỡ một ít thời gian, nhưng này con mực như cũ thực lực dồi dào, cuồn cuộn không ngừng, đối lập xuống, tựa hồ càng lâu vượt nát. Ta hiện tại đi ra ngoài cùng hắn chém giết. Hoàng di, ngươi yểm hộ những này Linh tộc bằng hữu đi trước. Đốc Nghiệp, ngươi thay ta lược trận, đồng thời ngăn cản con mực truy sát Hoàng di bọn họ.”

Hoàng di cả kinh nói: “Tiểu thư, ngươi một người...”

Thi Ngọc Nhan cười nhạt, nói: “Đừng quên, ta còn cao hơn ra vật này một cấp Thiên Vị, như là ngược lại bị hắn trấn áp, chúng ta Quân Thiên Tử Phủ còn có mặt mũi nào mặt được xưng cửu đại thế lực?”

Hoàng di nói: “Nhưng nơi này là Biển Đen, không phải đại lục a.”

Thi Ngọc Nhan trong mắt Thu Thủy lấp lóe, ngưng tiếng nói: “Nhưng ta là Thi Ngọc Nhan a.”

Không đợi Hoàng di lại nói, Thi Ngọc Nhan quát lên: “Hành động!”

Nói, một tay vừa bấm, đem Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ cất đi.

“Ào ào ào” thủy quang một hồi tản ra, kết giới trong khoảnh khắc hóa không, cái kia đầy trời quyền ảnh đột nhiên đặt xuống.

“Theo ta đi!”

Hoàng di hét lớn một tiếng, ngọc thước hướng về bầu trời ném một cái, nhanh chóng xoay tròn, đem mấy quyền ngăn trở, mang theo những Linh tộc kia người liền xông ra ngoài.

“Có thể rời khỏi sao?”

Dương Thanh Huyền thấy kia nước kỳ vừa thu lại, Linh tộc người ra bên ngoài chạy, lập tức hiểu Thi Ngọc Nhan ý nghĩ, chỉ là... Hòn đảo vỡ vụn phía sau, từ trong nước biển nổ lên vô số xúc tu, từ mặt đất trong vết nứt duỗi đi ra, hướng về trên người mọi người chộp tới!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 699: Tàn Sát Đảo, Cơ Hội Tốt Nhất

Những Linh tộc kia người, dẫn đầu cũng bất quá là Toái Niết đỉnh cao, ở đây vô số chạm tay dưới sự công kích, luống cuống tay chân. Có vài tên Linh tộc càng bị cái kia xúc tu trực tiếp xuyên thủng, tại chỗ bạo vong.

Hoàng di đem ngọc thước lấy ra, phù văn ở tại trên xẹt qua, một hồi tuôn ra đầy trời hàn khí, ở trên mặt đất kích. Bắn, đem mảng lớn xúc tu chém nát.

Nghê tiên sinh ở trên không bên trong, gặp Thi Ngọc Nhan xung kích lại đây, đột nhiên hít một hơi, bốn phía nước biển hóa thành từng đạo từng đạo cột nước, toàn bộ tràn vào trong bụng hắn.

Toàn bộ cái bụng một hồi bành trướng gấp mười lần, biến thành một cái to lớn hấp quái, “Phốc!” Một tiếng, phụt lên ra lượng lớn mực nước, như mưa cuồng tung xuống, toàn bộ bầu trời đều hóa thành ô sắc.

“Xấu xí, đi chết đi!”

Thi Ngọc Nhan tay phải vồ một cái, một mảnh ánh bạc ở chưởng phong hạ ngưng tụ, hóa thành một thanh ngân bạch thập tự chiến kích.

Kích thân trôi chảy, có chứa hàn quang lạnh lẻo, lưỡi dao gió nơi như nước xanh thẳm, nhìn thấy được trầm trọng mà sắc bén. Đặc biệt là chuôi bưng minh khắc “Man Thần” hai chữ, như vật còn sống giống như tỏa ra hung bạo khí.

Chiến kích xuất hiện trong nháy mắt, không gian bốn phía liền bị chế trụ, đồng thời ở đó lưỡi mác sát phạt khí hạ, không ngừng rạn nứt. Đầy trời đen như mực nước, cũng khó cận kề thân.

“Xì!”

Thi Ngọc Nhan bên phải tay run một cái, Man Thần kích đập vỡ tan không gian, ánh bạc vẽ ra một vết nứt, liền chém vụt đi.

Ngàn trượng không gian bị ánh bạc xé rách.

Nghê Ba bản thể là con mực, hết sức thân thể mềm mại, đặc biệt sợ này loại nhọn binh khí, đang phun ra lượng lớn mực nước sau, thân thể tiếp tục thu nhỏ lại, đầy trời xúc tu cuốn một cái, bốn phía không gian rung động, liền tại chỗ biến mất.

“Cái gì? Lớn như vậy thân thể, làm sao một hồi đã không thấy tăm hơi?!”

Tất cả mọi người giật mình không thôi.

Thi Ngọc Nhan cũng là hơi thay đổi sắc mặt, trong tay chiến kích lại loáng một cái, một mảnh chói mắt ánh bạc bắn ra, lượn quanh ở trên người, hóa ra một cái chiến giáp, uy phong lẫm lẫm. Đồng thời trên mặt cũng hiện ra mặt nạ màu bạc, hàn quang đổ xuống, che đậy đi nửa mặt xinh đẹp.

Một đôi con mắt như Thu Thủy, đảo qua trời cao, nắm kích mà đứng, như nữ nhân Võ Thần.

Nghê Ba tuy rằng biến mất rồi, nhưng từ đảo dưới mặt vươn ra lượng lớn xúc tu, vẫn còn ở không ngừng tăng nhanh.

“Sợ là toàn bộ con mực tộc quần đều tới rồi!”

Đốc Nghiệp nhìn cái kia chút xúc tu, có hơn một nghìn, Hoàng di cùng người của Linh tộc đã bị tầng tầng vây nhốt, căn bản trốn không mở thân. Bảy, tám căn bát to xúc tu bay tới, đưa hắn nhốt lại, liều mạng nắm chặt.

Đốc Nghiệp mặt không hề cảm xúc, nhẹ nhàng giơ tay lên, liền đem cái kia chút xúc tu vỡ đoạn, như xóa đi tơ nhện.

Sau đó một quyền hướng về trên mặt đất đánh tới!

“Ầm ầm!”

Lấy hắn nắm đấm làm nguyên điểm, sức mạnh đáng sợ trên mặt đất không ngừng bạo nổ mở, chỗ đi qua hết thảy đều đổ nát. Quyền lực đến Hoàng di đám người phía trước, mới dừng lại, để Hoàng di cùng người của Linh tộc áp lực chợt giảm.

Chỉ là cú đấm này xuống sau, mặt đất càng là lấy tốc độ đáng sợ nứt toác, vô số đất đá chìm trong, nước biển tràn lan lên đến, đảo mặt triệt để sụp xuống.

“Ầm ầm ầm!”

Khung Hoa Đảo bắt đầu lấy chiến trường làm trung tâm, hướng về bốn phương tám hướng đổ nát.

Trên bầu trời võ giả tất cả đều là hai mặt nhìn nhau, có chút mộng bức.

Đốc Nghiệp tuy rằng cũng dự liệu được kết quả này, nhưng chân chính bắt đầu sụp đổ thời điểm, vẫn còn có chút giật mình.

Dương Thanh Huyền kinh hãi nhìn phía dưới, theo hòn đảo đổ nát, lượng lớn con mực xúc tu từ hải lý vọt lên, đồng thời mở rộng phạm vi công kích, hướng bốn phía lan tràn.

“Này Nghê Ba là nổi danh giặc cỏ, giết Nhân Đồ đảo chuyện cũng không ít làm, sẽ không muốn đem Khung Hoa Đảo cũng giết chứ?”

Một đạo tràn ngập rầu rỉ âm thanh vang lên, sau đó một đạo Ảnh Tử lay động, liền xuất hiện ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, chính là Vũ Ảnh, trong mắt tràn đầy phẫn nộ cùng lo lắng.

Dương Thanh Huyền nói: “Toàn bộ tộc quần đều mang tới, sợ đến có chuẩn bị.”

“A!”

Vừa dứt lời, xa xa một đạo tiếng kêu thảm thiết vang lên. Một tên ngắm nhìn võ giả, bỗng nhiên bị một căn xúc tu xuyên thủng, bão ra máu, tại chỗ chết đi, như là bị treo ở trên cây gậy trúc giống như.

Đồng thời thi thể kia không ngừng nghiền nát thu nhỏ lại, càng bị xúc thủ trên giác hút trực tiếp hút vào, cho rằng chất dinh dưỡng hấp thu.

“A?!”

Lần này biến cố, làm cho tất cả mọi người kinh hãi.

Trong khoảnh khắc, vô số xúc tu từ phía dưới tuôn ra, như loạn mũi tên hướng về không trung loạn xạ, tại chỗ liền hơn trăm người bị bắn chết, đồng thời bị xúc thủ trên giác hút ăn đi.

“Đáng chết! Này Nghê Ba lẽ nào muốn tàn sát đảo hay sao?!”

Không trung võ giả nhất thời loạn tung tùng phèo, liều mạng ra tay phản kháng, chém giết cái kia chút xúc tu.

Dương Thanh Huyền cùng Vũ Ảnh liếc nhau một cái, bết bát nhất suy đoán, sợ là muốn biến thành sự thật.

Cái kia chút con mực chân thân, bắt đầu từng cái từng cái từ trong biển rộng đi ra, tất cả đều là thân V3Uggfd cao bảy tám thước. Cùng cái kia Nghê Ba giống như, nửa người trên làm người, nhưng không sinh tai mũi bộ lông, da dẻ cũng Thủy Lam vẻ, nhìn thấy được vô cùng trắng mịn. Nửa người dưới thì lại từ vô số tiếp xúc chân tạo thành, tốc độ di động phi thường mau lẹ.

“Lưu Thiền, ngươi làm cái gì?!”

Đột nhiên một tên võ giả rống to, đầy mặt chấn nộ xoay người, hắn đang ở chém giết chạm tay thời điểm, lại bị đồng bạn ở phía sau đánh lén một đao.

“Khà khà.” Lưu Thiền duỗi ra lưỡi đỏ đến, phụt ra phụt vô mấy lần, trên gương mặt một mảnh tà khí, ấn đường đen toả sáng.

Ở đồng bạn kia về lúc xoay người, lại là một đao bù đắp, trực tiếp đâm vào đồng bạn kia trái tim.

Một người kinh hô: “Không được! Hắn bị cái kia mực độc xâm lấn đã khống chế!”

Lúc này, mọi người mới phát hiện, trước Nghê Ba phun ra ngoài mực nước, như một đoàn đoàn mây đen, ở hòn đảo bầu trời tản ra, phàm là nhiễm một chút, lập tức liền mất đi thần trí, trở thành cỗ máy giết chóc.

Lượng lớn võ giả lúc này mới bắt đầu hoảng rồi, bên người không ít người đều bị mực độc xâm nhiễm, bắt đầu phát điên, đồng thời công kích đồng bạn.

Dương Thanh Huyền cũng lớn hãi, tiện tay vỗ một cái, đem quanh thân hắc khí tất cả đều đánh bay.

Vũ Ảnh nói: “Đảo này sợ là muốn phá huỷ, mau chóng ly khai, không thích hợp ở lâu.”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, nói: “Ngươi bất kể?”

“Quản? Làm sao quản?” Vũ Ảnh nhíu mày lại, nói: “Ta đã thông báo mấy vị chủ điều khiển, hết khả năng xua tan đám người, còn chưa đi, chỉ có thể nói số mệnh không tốt. Lấy đảo này sụp đổ tốc độ, sợ là truyền tống khu vực cũng rất nhanh muốn băng. Chúng ta bây giờ đi vẫn tới kịp."

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: "Đảo này không phải thuộc về Dạ Hậu quản hạt sao?"

Vũ Ảnh cười lạnh, nói: "Ngươi biết toàn bộ Biển Đen có bao nhiêu hòn đảo sao?"

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu.

Vũ Ảnh nói: "Ngươi không biết, kỳ thực ta cũng không biết, bởi vì thật sự là nhiều lắm. Ngươi làm Dạ Hậu hết sức nhàn sao? Tùy tiện làm trầm một hai hòn đảo, nàng đều muốn xen vào?"

Dương Thanh Huyền cả kinh há to mồm, nói không ra lời.

Vũ Ảnh lại nói: "Trên thực tế, mỗi bên đảo lớn công việc, đều nắm giữ ở chủ điều khiển trong tay. Dạ Hậu rất ít nhúng tay hòn đảo chuyện, mặc dù ở bên trong hải cũng rất ít, huống chi đây chỉ là hải ngoại, càng là không có khả năng sẽ quản. Bởi vì trước mắt phát sinh chuyện như vậy, ở trong mắt Dạ Hậu, liền ngay cả một hạt Trần Sa đều không phải là."

Dương Thanh Huyền kinh ngạc một lát, liền khôi phục biểu hiện, nói: "Ta hiểu được. Ngươi đi trước đi, cái kia Ngũ Linh Trường Sinh Quyết, ta nhất định phải được. Mà giờ khắc này đại loạn, chính là cơ hội tốt nhất."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 700: Hiểu Ý Một Đòn, Thừa Lúc Vắng Mà Vào

Vũ Ảnh sửng sốt một chút, nói: “Ngũ Linh Trường Sinh Quyết ở cô gái kia trong tay, nàng nhưng là Thái Thiên Vị cường giả, giết ngươi giống như ép chết một con kiến giống như, ngươi làm sao cướp?”

Dương Thanh Huyền nói: “Sự do người làm đi. Này Nghê Ba cũng không phải kẻ tầm thường, Quân Thiên Tử Phủ người sợ là phiền toái.”

Vũ Ảnh gật đầu nói: “Ngươi phải mạo hiểm thử một lần, cũng theo ngươi. Này Nghê Ba đích thật là nổi danh giặc cỏ đạo tặc, Quân Thiên Tử Phủ cũng không phải kẻ tầm thường, xác thực có chút hi vọng. Ta cũng không đi, ở nơi này nhìn ngươi làm sao đoạt cái kia Ngũ Linh Trường Sinh Quyết. Như là ngươi cúp, cái kia Thập Tuyệt Trận trận đồ, ta liền thu nhận.”

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi.

Hai người không tiếp tục nói nữa, mà là dồn dập ra tay, đánh giết cái kia chút hướng về tới bầu trời tới xúc tu.

Xung quanh những võ giả này, tất cả đều là người tài cao gan lớn, đối với mình có nhất định tự tin, mới dám theo tới có ý đồ với Ngũ Linh Trường Sinh Quyết. Trước bị những này xúc tu giết trở tay không kịp, thêm vào mực độc quỷ dị, lúc này mới rơi xuống hạ phong.

Chậm một hồi, tất cả đều phục hồi tinh thần lại, không ít người càng là vọt thẳng vào trong biển, chém giết mấy đầu con mực người.

Thi Ngọc Nhan từ trời cao trên bay xuống, chiến kích xoay ngang, ánh bạc phun ra, đem Linh tộc người bốn phía con mực người toàn bộ chém giết, quát lên: "Đại xấu xí, ngươi lại không ra được, ta liền mang theo người đi rồi."

Một tia lụa mỏng từ trong tay nàng bay ra, ở trên không bên trong vòng một chút, đem Linh tộc người toàn bộ bao lấy, liền muốn bay lên không.

"Giao ra chống cự hồn!"

Một tiếng hét lớn, sau đó chính là uy áp kinh người từ trời rơi xuống, "Ba ngàn oanh quyền!"

Nghê Ba thân ảnh ở trên không trên nổi lên, quyền như đầy trời hạt mưa đặt xuống, "Ầm, ầm, ầm" chấn nước biển nổ tung, từng đạo từng đạo cột nước phóng lên trời.

Thi Ngọc Nhan đem Man Thần đưa ngang trước người, hóa ra một đạo ngân kích kết giới.

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Nắm đấm thép như mưa đánh vào ánh bạc trên, nổi lên từng tầng từng tầng sóng gợn.

Đốc Nghiệp kinh hãi nói: "Tiểu thư, người này nắm đấm không đúng lắm a, làm sao có khả năng như thế cường?!"

Thi Ngọc Nhan bình tĩnh nói: "Này con mực chắc cũng là pháp thể song tu, hơn nữa ở đây trên biển rộng, có thể Thừa Phong Phá Lãng, uy năng tăng gấp bội!"

"Pháp... Pháp thể song tu?"

Đốc Nghiệp há to mồm, cả kinh nói: "Phép luyện khí, không phải chỉ có chúng ta Nhân tộc mới có thể tu luyện sao?”

Thi Ngọc Nhan lắc đầu nói: “Phép luyện khí, cũng không phải Nhân tộc thứ nhất sáng chế, ở bách tộc hoành hành thời đại thì có. Nhưng những thịt kia thân mạnh mẽ chủng tộc đều khinh thường ở tu luyện, chỉ là ở phạm vi nhỏ truyền lưu. Chỉ có điều Võ Hồn vật này... Có hay không cho tộc ta thứ nhất sáng chế, tạm thời không bằng chứng có thể khảo sát, nhưng có thể khẳng định là, ít nhất là bộ tộc ta phát huy.”

Đốc Nghiệp nuốt xuống hạ, nói: “Tiểu thư, vậy làm sao bây giờ?”

Thi Ngọc Nhan nói: “Ta có Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, hắn coi như quyền lực mạnh hơn, cũng không làm gì được ta. Chúng ta cơ hồ là đứng ở thế bất bại, nhưng muốn giết hắn cũng rất khó. Ngươi yểm hộ ta, ta vận dụng Võ Hồn lực lượng giết hắn.”

Đốc Nghiệp hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Không thể! Tiểu thư của ngươi Võ Hồn...”

Thi Ngọc Nhan nói: “Không lo được nhiều như vậy. Không giết hắn, toà đảo này đều sẽ hủy hoại trong một ngày, được chết bao nhiêu người? Đốc Nghiệp, ngươi tới chưởng kỳ!”

Nói, một đạo nước mang ở trong tay hóa ra, ngưng tụ thành một mặt ba cờ góc sân xí, ở trên không bên trong triển khai.

Đốc Nghiệp kinh hãi, vội vàng đánh vào quyết ấn đến bên trong, vững vàng đem khống ở. Hắn cũng biết này mặt cờ xí lai lịch, không dám khinh thường.

Thi Ngọc Nhan nhưng là bóng người lóe lên, Man Thần ở phía trước xuyên thủng một con đường, trên người cũng có áo giáp bạc ánh sáng hộ thể, đẩy quyền kia uy, xông lên trên.

“Tiểu Thiên Vị thì lại làm sao? Nơi này chính là Biển Đen a!”

Nghê Ba hét lớn một tiếng, đầy trời loạn quyền đột nhiên ngừng lại, vô số xúc tu ở trên không bên trong xoay chuyển, vặn thành một căn to lớn cánh tay, hướng về kia ánh bạc điên cuồng đập tới!

Dương Thanh Huyền bọn người là kinh hãi nhìn.

Cú đấm này lực lượng, dời sông lấp biển, liền ngay cả không gian đều không ngừng phá nát, nước biển càng là nứt mở một đạo to lớn khe.

Dương Thanh Huyền cùng Ba Cơ huynh đệ chiến đấu qua, biết cùng cấp ở dưới Hải tộc thực lực, hơn nữa này Nghê Ba pháp thể song tu, tại đại hải thượng nổi lên tàn nhẫn đến, mặc dù là Thái Thiên Vị cũng căn bản đỡ không được.

Đốc Nghiệp khẩn trương nhìn, nhưng không dám phân tâm, toàn lực gắn bó cái kia Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ.

“Ngươi thật sự rất mạnh, đồng thời Hải tộc sức chiến đấu, ta sớm có nghe thấy, hôm nay xem như là kiến thức.”

Thi Ngọc Nhan nắm kích đứng ở không trung, đối với cái kia oanh kích mà đến to lớn xúc tu làm như không thấy, hờ hững nói rằng: “Nhưng ta phải giết ngươi.”

Man Thần ở trước người vung lên, một đạo ánh bạc xẹt qua phía chân trời.

Chiến kích trên lờ mờ xuất hiện to lớn lực sĩ bóng mờ, cùng chiến kích hợp hai thành một.

Ngay ở cái kia to lớn xúc tu một quyền đánh vào dIk7bBHt trước mặt thời điểm, lập tức phải chạm được Man Thần, Thi Ngọc Nhan trên người mới bùng nổ ra hồn quang, như một vòng Hạo Nguyệt, chiếu xuống, chói lọi toàn bộ biển rộng.

[truyen c ua

tui ΘΘ vn] Nhưng này cường quang bất quá trong nháy mắt, liền toàn bộ thu vào kích bên trong, đâm đi ra ngoài.

“Hiểu ý một đòn!”

“Xì!”

Chiến kích trên bùng nổ ra ánh bạc, như thượng cổ Man Thần cự lực nổ ra, cùng cái kia xúc tu một quyền xông tới!

“Ầm ầm!”

Vừa chạm vào bên dưới, Nghê Ba toàn bộ đan xen vào nhau xúc tu, không ngừng nổ tung mở. Ánh bạc lấy khí thế không thể địch nổi, quét ngang tất cả, đem ngàn trượng bầu trời, trong nháy mắt chém thành hai khúc!

Nghê Ba “A” há to mồm, liền cùng bầu trời kia một đạo, trực tiếp bị đánh thành hai nửa!

“A?!”

Hải không bên trên, hết thảy chém giết võ giả, đều khiếp sợ nhìn tình cảnh này.

Liền ngay cả này con mực người, cũng toàn bộ đều dừng lại tranh đấu, trong miệng phát sinh thanh âm kỳ quái, từng cái từng cái vội vàng lùi về sau, lặn xuống nước đào tẩu.

Vũ Ảnh cũng là há to mồm, sợ hãi nói: “Sao lại thế... Mạnh như vậy...”

Thi Ngọc Nhan đang sử dụng ra Võ Hồn “Hiểu ý một đòn” sau, cả người như mệt lả giống như, bởi vì nàng mang theo ngân khôi, không nhìn ra sắc mặt, nhưng hai mắt nhưng là ảm đạm xuống, trên người khí tức không ngừng rơi xuống.

Cái gọi là “Hiểu ý một đòn”, chính là tụ tập tất cả sức mạnh ở một chút trên bạo phát, có thể làm cho bản thân công kích vượt qua mấy lần, thậm chí không thôi.

Nhưng hậu quả cũng là phi thường đáng sợ, sử dụng tới hiểu ý một đòn sau, hết thảy chân nguyên cùng thể năng trong nháy mắt hao tổn không, không có mấy ngày căn bản không khôi phục được.

Thi Ngọc Nhan ở trên không bên trong lung lay mấy lần, liền rơi xuống, liên chiến kích đều bắt không được.

Đốc Nghiệp vội vàng bóng người lóe lên, liền tiến lên nghênh tiếp.

Hoàng di cũng hướng về trên mặt biển bay đi, tiếp được ngã xuống Man Thần.

Nhưng Đốc Nghiệp nhanh, còn có người nhanh hơn hắn, một bóng người đi trước một bước, đem Thi Ngọc Nhan nắm lấy, lại bỗng dưng lóe lên, liền lướt ngang xa mấy chục trượng, quát lên: “Đừng tới đây! Bằng không ta giết nàng!”

Đốc Nghiệp kinh hãi, tức giận nói: “Làm càn! Còn không mau đem tiểu thư thả xuống!”

Thi Ngọc Nhan càng là vừa thẹn vừa giận, bị một tên hắc bào nam tử xa lạ một tay nhu ở eo, đồng thời trực tiếp thiếp ở thân thể đối phương trên, đây là đời này chuyện chưa bao giờ có.

Nàng liều mạng muốn giãy dụa, nhưng cả người nhưng là không thi triển được bất kỳ khí lực, liền ngay cả hô hấp đều cảm thấy hơi mệt chút.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 701: Lấy Huyết Phá Cấm, Sau Này Không Gặp Lại

“Lưu manh, mau thả ta ra!”

Thi Ngọc Nhan mắc cỡ gò má đỏ chót, may mà nàng mang theo mặt nạ màu bạc, nhìn không rõ ràng. Nhưng này một đôi mắt lạnh lẽo, nhưng là lộ ra vô hạn phẫn nộ cùng sát ý.

Người áo đen chính là Dương Thanh Huyền, nhìn nàng kia ánh mắt, trong lòng không rõ run lên, hơi hơi lỏng ra chút tay, không có ôm chặc như vậy, hừ lạnh nói: “Câm miệng! Nói thêm câu nữa, ta liền cắt đầu của ngươi!” Nói, thật sự lấy ra một thanh kiếm đến, đặt ở cổ nàng trên.

“Không thể! Dừng tay a!”

Đốc Nghiệp cùng Hoàng di đều là cả người cự chiến, sợ đến mặt không có chút máu. Hoàng di càng là che miệng, nước mắt đều lăn xuống.

Tiểu thư từ sinh ra đến hiện tại, chưa bao giờ đặt lớn như vậy nguy hiểm cùng sỉ nhục hạ. Hai người một hồi có chút tay chân luống cuống, triệt để hoảng rồi.

“Ngươi giết ta đi!”

Ngược lại là Thi Ngọc Nhan chính mình, trong mắt kiên định sự thù hận cùng giác ngộ, hoàn toàn không sợ chết dáng vẻ.

“Hừ, giết ngươi có ích lợi gì? Ta chỉ cầu tài, không cầu mệnh!”

Dương Thanh Huyền sử dụng kiếm chống đỡ cổ của nàng, nói:

“Đem cái kia Ngũ Linh Trường Sinh Quyết giao ra đây!”

Thi Ngọc Nhan sửng sốt một chút, nói: “Ngươi liền vì cái này?”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ngươi cho rằng ta vì là cái gì? Chẳng lẽ đã cho ta muốn đánh cướp sắc?”

“Phun! Lưu manh đáng chết, ta muốn giết ngươi!”

Thi Ngọc Nhan giận dữ và xấu hổ không ngớt, đại trên biển, ngay ở trước mặt vô số người mặt, thậm chí còn có rất nhiều con mực nằm vùng ở dưới mặt nước nhìn, cứ như vậy bị một cái nam tử xa lạ ôm, hai cái trong đôi mắt to, giọt nước mắt ở đảo quanh.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Câm miệng!”

Nói, một cái tay liền ở trên người nàng lục soát đứng lên.

Thi Ngọc Nhan khí huyết hướng về trên trán, thân thể kịch liệt run một cái, nước mắt rốt cục không nhịn được lăn xuống, “Giới tử... Ở giới tử bên trong...” Run rẩy nâng tay trái lên, trên ngón áp út vòng quanh một người bình thường chiếc nhẫn, mặt trên có khắc hai chữ: Hi tháng.

Dương Thanh Huyền lúc này mới dừng tay, thô bạo đem cái kia giới tử gỡ xuống, phát hiện mặt trên có cấm chế.

Thi Ngọc Nhan thông tuệ đến cực điểm, nhìn ánh mắt của hắn, vội vàng nói: “Huyết, dùng của ta huyết là có thể phá tan cấm chế.”

Dương Thanh Huyền cũng không khách khí, sử dụng kiếm ở trên ngón tay của nàng cắt một Tích Huyết hạ xuống, có một chút giới tử trên, quả nhiên đem cấm chế mở ra. Thần thức lại quét qua, phát hiện Ngũ Linh Trường Sinh Quyết xác thực ở bên trong, không khỏi đại hỉ.

Thi Ngọc Nhan khóc ròng nói: “Bây giờ có thể thả ta đi?”

Dương Thanh Huyền ánh mắt nhìn phía Đốc Nghiệp, nói: “Trong tay ngươi nước kỳ, ta nhìn hết sức yêu thích.”

Đốc Nghiệp đã tức chân nguyên bạo loạn, ở trên không bên trong run cầm cập liên tục, cắn răng nói: “Cờ này... Không thể cho ngươi!”

Dương Thanh Huyền sử dụng kiếm chống đỡ Thi Ngọc Nhan yết hầu, nói: “Có cho hay không?”

“Ngươi! Tốt, cho, cho, ta cho!”

Đốc Nghiệp đem Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ ném tới, tức giận đôi mắt đỏ bừng, âm thầm thề sau đó nhất định phải đem tiểu tử này chém thành muôn mảnh!

Dương Thanh Huyền đem kỳ tiếp được, liền cất đi, tiếp tục bắt giữ Thi Ngọc Nhan, nói: “Các ngươi tất cả đều lùi về sau, ta hiện tại phải đi, không cho đuổi tới.”

Đốc Nghiệp quát: “Mau thả tiểu thư a!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Các ngươi lui về phía sau ngàn trượng, ta cảm giác mình an toàn, tự nhiên sẽ thả nàng.”

“Lùi! Đều lùi cho ta!”

Đốc Nghiệp gào thét lớn, ánh mắt đảo qua trời cao trên những võ giả kia, tê thanh nói: “Ai dám không lùi, ta hiện tại sẽ giết hắn!”

Đầy ngập lửa giận, không chỗ phát tiết.

Những võ giả kia tất cả dOzGH5MR đều cảm nhận được này đáng sợ lửa giận, còn có cực mạnh Thiên Vị uy thế, cũng không dám tiếp xúc cái này mốc đầu, vội vàng lui về phía sau đi.

Liền ngay cả Vũ Ảnh cũng tiếp theo lui về phía sau ngàn trượng, nhưng nội tâm nhưng là nhấc lên sóng lớn, không nghĩ tới tiểu tử này thật sự dám làm, hơn nữa chỉ lát nữa là phải làm thành công!

Dương Thanh Huyền một cái tay ôm Thi Ngọc Nhan, lại đi hải vực phương hướng bay ngàn trượng xa, rồi mới hướng người trong ngực nói: “Vị tiểu thư này, đắc tội rồi, ta cũng là vạn bất đắc dĩ.”

Thi Ngọc Nhan lạnh như băng nhìn hắn, trong tròng mắt không có bất kỳ sắc thái, tĩnh làm người sợ sệt.

Dương Thanh Huyền biết nàng khẳng định hận chết chính mình, nhưng này thì có biện pháp gì đây?

Liền nói ngay: “Sau này gặp lại!”

Nói dùng một đạo chân khí đem Thi Ngọc Nhan bảo vệ, nhẹ nhàng đẩy một cái, liền hướng một hướng khác đưa đi.

Xa xa nhất thời nổi lên hai đám quang đến, một là Hoàng di, nhắm phía Thi Ngọc Nhan, tên còn lại chính là Đốc Nghiệp, nổi điên nhằm phía Dương Thanh Huyền, “A a a” điên cuồng hét lên, chấn sóng biển rít gào, sóng biển hầu như đánh tới trên trời.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, thần nỏ sáu tướng trong nháy mắt rót đầy, một đạo chân không mũi tên bắn ra ngoài!

“Ầm ầm!” Đốc Nghiệp đột nhiên đánh ra một quyền, hội tụ hắn toàn bộ phẫn nộ cùng sức mạnh, đánh vào vậy thật không mũi tên trên, đem đánh nát bấy, đồng thời dư âm tiếp tục đánh về đi vào!

“Thật mạnh!”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, cách xa nhau xa như vậy, không chỉ có làm vỡ nát có thể đánh giết Thiên Vị chân không mũi tên, còn đem quyền uy đánh tới trước mặt mình, chấn động đến mức trên người áo choàng cũng một hồi nát tan, lộ ra dung nhan.

“Là hắn?!”

Thi Ngọc Nhan vẫn chú ý tình huống ở bên này, nguyên bản không chút biểu tình hai mắt, một hồi tràn ngập nồng nặc khiếp sợ.

“Ta nhất định phải đem ngươi chém thành muôn mảnh!”

Đốc Nghiệp đấm ra một quyền sau, bị trong nháy mắt phản chấn, nhưng mạnh mẽ đem khí huyết đè xuống, tiếp tục xông về phía trước. Một đôi mắt từ lâu như là dã thú đỏ chót, ở trong mắt hắn hoàn toàn giống như là nữ nhân như thần tiểu thư, chịu đến ức hiếp sỉ nhục, để hắn triệt để mất đi lý trí.

Dương Thanh Huyền ở bắn thần nỏ thời điểm, liền đã sớm chuẩn bị, một cái tay khác lâm không bấm quyết, đánh ra một đạo Lôi Quang, ở trên không bên trong lóe lên, “Đùng đùng” hóa ra Vạn Lôi Từ Quang Bàn.

Vô số sét phù từ quang bàn bên trong hiện ra đến, đem Dương Thanh Huyền bao vây đi vào, ở không trung lóe lên, liền phá hải đi!

Toàn bộ trời cao trên bị vô số sóng biển đánh tới, trong nháy mắt, Lôi Quang liền biến mất ở phía chân trời. Chỉ còn dư lại một thanh âm, ở hải không bên trên truyền vang, “Nếu không hoan nghênh ta, vậy thì sau này không gặp lại rồi.”

“A a!!”

Đốc Nghiệp cuồng nộ rống to, lại đấm một quyền đuổi theo cái kia Lôi Quang đánh tới, không gian bị toàn bộ phá mở, biển rộng cũng bị quyền phong xé rách xuất thiên trượng sâu uyên.

Nhưng nơi nào đuổi được cái kia chống cự lôi từ quang bàn?

“A a!” Hắn đầy ngập lửa giận không chỗ phát tiết, ở trên mặt biển cuồng kích quyền, gây sóng gió.

Thi Ngọc Nhan bị Hoàng di ôm lấy, thần sắc cấp tốc tỉnh táo lại, từ khi trước đến sát ý, đến khiếp sợ, lại đến thời khắc này nghi hoặc, trong con ngươi tràn đầy trầm tư.

Dương Thanh Huyền lần thứ nhất thừa từ quang bàn, không dám dừng lại, liều mạng khởi động này nguyên khí lao nhanh.

Cũng không biết trải qua bao lâu, có tới hơn một ngày quang cảnh, đi ngang qua mấy hòn đảo, đều không dám dừng lại. Rốt cục thể năng tiêu hao hết, xác định không ai đuổi theo sau, mới tìm một toà không người hoang đảo, hạ xuống.

Hòn đảo cũng không lớn, tất cả đều là đá ngầm, mặt trên không có bất kỳ cây cỏ.

Dương Thanh Huyền khẽ nhíu lại lông mày, chỗ này cũng không tại bất kỳ một toà đảo liên phạm trù, nên thuộc về không biết hải vực.

Vừa rồi rơi xuống, liền một luồng nguy hiểm từ đáy biển truyền đến, “Rầm” một tiếng vạch nước, một cái cả người mọc đầy vảy cá vọt ra, càng còn dài hơn hai cái cánh vai, ở trên không bên trong một bay, liền cắn về phía hắn.

Dương Thanh Huyền giương lên Tinh Giới, bò cạp độc liền lấp loé ra, vỹ châm vung một cái, trực tiếp đem cái kia quái ngư xuyên qua, sau đó hai cái gọng kìm lớn đập tới, “Răng rắc” mấy tiếng, đem này con cá cắt thành thịt nát, toàn bộ rơi xuống trên đá ngầm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 702: Tam Hoa Hậu Kỳ, Cất Giấu Nguy Hiểm

Nước biển bỗng nhiên lại bị phá mở, từ bên trong bò lên trên một đám hải quy, tất cả đều là lộ ra đầy hàm răng, như to bằng cái thớt, dOcFqqaG đi tới đống kia thịt nát trước, mấy lần liền ăn sạch sành sanh, sau đó lại chỉnh chỉnh tề tề trở lại trong biển.

Dương Thanh Huyền nhìn trợn mắt ngoác mồm, những này hải quy cũng quá không coi ai ra gì đi?

Hoa Giải Ngữ nói: “Những này động vật biển đều so sánh hung hãn, không úy kỵ nhân loại. Còn nữa đẳng cấp tương đối thấp, cảm ứng không ra trên người ngươi khí tức.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nhìn tới nơi đây cũng không an toàn, hơi hơi nghỉ ngơi một chút, khôi phục chút thể lực liền đi. Thừa sớm tiến nhập một mảnh an toàn đảo liên khu vực, mới là thượng sách.”

Ngay sau đó, để Cổ Hạt ở bốn phía bảo vệ. Mình thì bàn ngồi ở trên một tảng đá lớn, nuốt điểm đan dược, đánh liền ngồi điều tức.

Không bao lâu, Dương Thanh Huyền đột nhiên thân thể chấn động, mở mắt ra, ngạc nhiên nhìn bốn phía, cả kinh nói: “Hòn đảo... Ở động?”

“Không được! Đây là một chiếc to lớn hải quy!”

Thâm Hồng Cổ Hạt quát to một tiếng, liền nhảy vào Tinh Giới bên trong, vội la lên: “Đi mau!”

Liền bọn họ chưa từng phát hiện đây là hải quy, có thể thấy được tiềm tàng chi đáng sợ.

Đồng thời từ trên đảo không ngừng dâng lên khí tức, khiến Dương Thanh Huyền như đứng đống lửa, như ngồi đống than, vội vàng ném ra Vạn Lôi Từ Quang Bàn, vô số phù văn “Rầm” lóe lên, đem chính mình bao vây lại, lóe lên liền biến mất ở trên đảo.

“Ầm ầm!”

Lôi Quang mới vừa tan, liền một đạo hỏa cầu thật lớn bỗng dưng sinh thành, ở hắn lúc trước chỗ đứng nổ ra.

Hải quy đầu lâu chậm rãi từ trong nước giơ lên, hung ác ánh mắt nhìn chằm chằm xa xa biến mất tia lôi dẫn, lúc này mới lại thấp xuống, tiếp tục ngủ say.

…

Vài ngày sau, ở một hòn đảo bầu trời, ba người đàn ông đang cùng một đầu hải sư đấu pháp.

Đánh thẳng được khó phân thắng bại thời điểm, bỗng nhiên một đạo kiếm khí từ cửu tiêu đánh rơi, mang theo cường đại hỏa diễm, ầm ầm chém ở cái kia đầu hải sư trên người, “Ầm” một tiếng, đem chém thành hai khúc.

Đồng thời hai nửa thân thể đều nhiễm phải ngọn lửa hừng hực, trong khoảnh khắc đốt thành tro bụi.

Ba người đàn ông nhìn trợn mắt ngoác mồm, toàn bộ ngạc nhiên ngẩng đầu lên.

Chỉ thấy trên bầu trời Lôi Quang lóe lên, một người đàn ông đang đem một cái vòng tròn cất đi, sau đó ánh mắt mong của bọn hắn, nói: “Đây là nơi nào?”

Một tên nam tử trong đó vội vàng nói: “Bẩm đại nhân, đây là thứ 136 đảo liên hải vực.”

Nam tử chính là Dương Thanh Huyền, liếc nhìn phía dưới hòn đảo, nói: “Toà đảo này...”

Nam tử kia bận bịu trả lời: “Đây là chúng ta ba người thuê lại hòn đảo, gọi chín xuyên đảo. Vừa nãy cái kia đầu hải sư, là chung quanh đây bá chủ, thường thường sẽ đến quấy rầy ba người chúng ta tu luyện. Cùng với giao chiến mấy lần, đều bất phân thắng bại. Đa tạ đại nhân đúng lúc xuất hiện, đem chém giết.”

Dương Thanh Huyền trong lòng vui vẻ, tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, thầm nói: “Cuối cùng cũng coi như an toàn.”

Sau đó nói: “Ta vừa vặn đi ngang qua này, bỗng nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, muốn bế quan tu luyện một trận. Này đảo mượn một nửa cho ta.”

Nói, lấy tay bỉ hoa hạ, bất cẩn đem đảo chia ra làm hai.

Ba người âm thầm kêu khổ, Dương Thanh Huyền nhìn như tiện tay vạch một cái, lại hết sức chính xác đem linh mạch vị trí bộ phận chia cho mình.

Nhưng ba người vừa rồi kiến thức thực lực của hắn, nào dám không theo, một người vội hỏi: “Có thể được đại nhân đến, là ba người chúng ta vinh hạnh. Huống hồ đại nhân vừa rồi đã cứu chúng ta ba người, đừng nói đồng dạng nửa, coi như cả tòa đảo đều cho đại nhân dùng, cũng là nên.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Các ngươi rất hiểu chuyện. Ta trong lúc bế quan, bất luận người nào không chiếm được quấy rầy, bằng không tự gánh lấy hậu quả.”

Nói, liền không tiếp tục để ý ba người. Bóng người lóe lên, liền trực tiếp rơi vào đảo này linh mạch mặt trên, vòng một cái lớn như vậy phạm vi, bắt đầu tu luyện.

Một đường lao nhanh, vừa đi vừa nghỉ, phần lớn thời gian đều ở nguy hiểm trong vùng biển, thậm chí gặp được mấy lần Thiên Vị tồn tại động vật biển, suýt chút nữa không có ngã xuống bên trong, xem như là đã được kiến thức Biển Đen hung hiểm.

Dạ Hậu nắm trong tay đảo liên phạm vi, trên thực tế chỉ chiếm Biển Đen số rất ít địa phương. Phần lớn khu vực đều là rất hiếm vết người nguy hiểm khu vực, mặc dù là Thiên Vị, cũng không dám thâm nhập quá xa.

“Quả nhiên là bản đầy đủ Ngũ Linh Trường Sinh Quyết.”

Này mấy ngày, Hoa Giải Ngữ đều đắm chìm ở đó trải qua quyết nghiên cứu bên trong, rốt cục thăm dò một ít cửa ngõ, không nhịn được mừng như điên.

Dương Thanh Huyền cũng là lộ ra nụ cười, nói: “Cuối cùng cũng coi như không có phí công một phen tâm tư.”

“Hừm, có pháp quyết này, ta liền có thể tu luyện, không chỉ có là khôi phục thực lực, còn có thể lại vào một tầng.”

Hoa Giải Ngữ tươi cười rạng rỡ, từ khi Dương Thanh Huyền gặp phải hắn tới nay, chưa bao giờ thấy hắn như thế cao hứng quá.

Ngay sau đó, hai người tự mình tu luyện.

Cổ Hạt cũng khôi phục được hậu kỳ tột cùng bình cảnh, mỗi ngày đều ở nuốt đan cường hóa cơ thể chính mình, để có thể một lần đột phá đi qua.

Tu luyện không năm tháng, thời gian một chút điểm trôi qua.

Toàn bộ trên hòn đảo, từ khi hải sư chết rồi, lại không có bất kỳ động vật biển công đảo sự tình phát sinh.

Dương Thanh Huyền cùng ba người kia cũng nơi bình an vô sự.

Ba người kia cũng hết sức tự giác, chưa bao giờ lướt qua Lôi Trì một bước.

Mấy tháng sau, trong đảo truyền đến rung động dữ dội tiếng, toàn bộ hòn đảo đất rung núi chuyển, nhưng rất nhanh sẽ bình ổn lại.

Tu luyện ba người kia đều là ngạc nhiên nhìn nhau, đồng loạt nhìn phía chấn động ngọn nguồn.

Một người cau mày nói: “Cái cảm giác này như là... Đột phá?”

Hai người khác cũng là sửng sốt một chút, vẫn chưa toát ra quá lớn kinh ngạc, dù sao tu luyện đột phá, là cực kỳ bình thường sự tình.

“Tam Hoa cùng biết điều hậu kỳ!”

Hòn đảo trung ương, trên linh mạch, Dương Thanh Huyền đem khí tức toàn thân vừa thu lại, trong tròng mắt thần quang lóe lên, cũng lập tức khôi phục bình thường.

Đầy đủ dùng bốn tháng, mới Tướng cảnh giới cùng thể thuật đều tăng lên một cấp độ.

Nguyên bản khôi phục thể năng sau, hắn liền định rời đi. Nhưng phát hiện đảo này linh khí, cũng là màu vàng cấp bậc, cùng Hắc Diễm Giác không kém nhiều.

Hơn nữa lúc trước Khung Hoa Đảo mấy lần trong chiến đấu, chiếm được không ít cảm ngộ, lúc này quyết định lưu lại đột phá.

Chỉ có điều dự tính thời gian, so với hắn tính toán còn muốn đoản chút.

Dương Thanh Huyền kiểm tra rồi hạ thân thân thể, đang chuẩn bị muốn ly khai, bỗng nhiên khóe miệng hơi giương lên, cười lạnh nói: “Ẩn núp lâu như vậy, là chính ngươi đi ra, hay là muốn ta bắt ngươi đi ra?”

“Đáng chết! Ngươi cái này cấp thấp Nhân tộc, chỉ có Tam Hoa cảnh mà thôi, còn muốn bắt ta!”

Một đạo thanh âm gầm thét tự trong đầu truyền ra, mang theo cực độ không cam lòng cùng phẫn nộ.

“Hừ, ngu xuẩn mất khôn!”

Dương Thanh Huyền một tay bấm quyết, chỗ mi tâm một ánh hào quang tránh ra, ở trước người chậm rãi kéo ra, chính là Tứ Thánh Linh Đồ, bên trong nhốt một cái hoảng hốt bóng người. Cẩn thận nhìn tới, có vô số xúc tu, càng là cái kia bị Thi Ngọc Nhan đánh chết Nghê Ba.

Dương Thanh Huyền nhìn hắn, thở dài nói: “Ngũ Linh Trường Sinh Quyết quả nhiên có chút môn đạo, lại đều giết không chết ngươi, còn có thể hóa hồn mà sinh.”

“Đáng chết! Đáng chết a, nhất trứ bất thận!”

Nghê Ba điên cuồng hét lên, cực độ không cam lòng.

Ngày đó bị thơ ngọc ** giết thân thể sau, tu luyện qua Ngũ Linh Trường Sinh Quyết chính hắn, đem hồn thể trong nháy mắt ngưng tụ, trốn thoát.

Bởi vì không có kinh nghiệm, vội vàng bên dưới muốn tìm tìm thân thể, liền trực tiếp phụ thể ở gần nhất Dương Thanh Huyền trên người, muốn tùy thời cướp đoạt thân thể.

Nhưng nằm mơ cũng không nghĩ tới, này Tam Hoa cảnh tiểu tử trên người, còn mang theo một cái Đế Thiên vị hồn thể, cùng với một cái Toái Niết cảnh bò cạp, để hắn vẫn không dám lộn xộn.

Sau đó rốt cuộc tìm được cơ hội, chui vào Dương Thanh Huyền trong đầu, muốn khống chế thân thể của hắn, nhưng không nghĩ trực tiếp bị Tứ Thánh Linh Đồ khốn trụ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 703: Mặc Cho Người Định Đoạt, Cùng Mệnh Chống Lại

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Đã biết thua, còn giãy dụa cái gì?”

Nghê Ba quát: “Không cam lòng! Bản tọa không cam lòng a! Có loại thả ta đi ra, công bằng một trận chiến!”

Dương Thanh Huyền khinh thường châm chọc nói: “Công bằng đánh một trận? Ngươi là làm ta khờ tử, vẫn là đang làm nhục ngươi sự thông minh của chính mình? Ta hiện tại cầm ngươi, muốn ngươi sống thì sống, muốn ngươi chết sẽ chết, với ngươi công bằng đánh một trận?”

Nghê Ba gầm thét sau một lúc, dần dần bình tĩnh lại.

Hắn dù sao cũng là hưởng danh tiếng Biển Đen đạo tặc giặc cỏ, bất luận dũng mãnh vẫn là trí mưu, đều là số một số hai.

“Ngươi bây giờ muốn như thế nào?”

Bình tĩnh sau, Nghê Ba liền không từ chối, mặt âm trầm hỏi.

Dương Thanh Huyền nói: “Trước tiên nói một chút về, này Ngũ Linh Trường Sinh Quyết vốn là ngươi, vì sao phải lấy ra bán đấu giá, làm ra phong ba lớn như vậy, thuần túy vì tàn sát đảo chơi? Nhìn ngươi ánh mắt khôn khéo, không giống như là cái kia loại biến thái giết người Cuồng Ma nha.”

Nghê Ba cả kinh nói: “Làm sao ngươi biết cái kia Ngũ Linh Trường Sinh Quyết là của ta?”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: VJJ39LW “Là ngươi hỏi ta vẫn là ta hỏi ngươi? Như là ngươi không muốn đáp, không liên quan, ta cũng không thích lãng phí thời gian ở trên thân người chết.”

“Chết người!” Nghê Ba sợ hết hồn, lập tức hiểu ý tứ của những lời này, vội hỏi: “Đừng nóng giận, là ta nhiều lời. Cái kia Ngũ Linh Trường Sinh Quyết đích thật là ta bắt đi bán đấu giá, toàn bộ câu chuyện trong đó, ta mong muốn toàn bộ bê ra, chỉ cầu ngươi có thể thả ta.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thả hay là không thả ngươi liền phải xem ta tâm tình, còn ngươi không nói, ta hoàn toàn có thể trực tiếp lục soát ngươi hồn phách, mạnh mẽ giải thích trí nhớ của ngươi.”

Nghê Ba vừa giận vừa sợ, nhưng cũng không dám chống đối, gào gào kêu to, “Ngươi có thể tuyệt đối đừng làm chuyện điên rồ, như vậy ta thà rằng ngọc đá cùng vỡ, ngươi tin tức gì cũng đừng muốn lấy được!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi bây giờ chỉ là hồn phách thân thể, ly khai ta này bảo vật, sợ cũng rất khó tồn tại chứ? Bên kia đúng là có ba cái võ giả, có thể tạo điều kiện cho ngươi đoạt xác. Chỉ là khoảng thời gian này tới nay, với bọn hắn chung đụng cũng còn tốt, cũng không muốn thấy ngươi tổn thương tính mạng bọn họ. Ngược lại Ngũ Linh Trường Sinh Quyết ta đã đắc thủ, ngươi nói cùng không nói, đều không trọng yếu. Ngươi đã cho là mình có theo ta ra giá kiếp mã, ta liền nhường ngươi gặp gỡ quan tài, triệt để hết hy vọng đi.”

Nói, một đạo quyết ấn đánh vào Tứ Thánh Linh Đồ.

Một mảnh lưu ly quang ở trong đó hóa thành roi dài, rút mạnh xuống, “Đùng” một tiếng đánh trên người Nghê Ba, đem hồn phách đánh tan hơn nửa, thân thể trở nên càng thêm hoảng hốt bất định.

“Đừng đánh, đừng đánh! Ta nói, ta cái gì đều nói!”

Nghê Ba đúng là sợ đến hồn phi phách tán, này đáng sợ nguyên khí cầm cố, để hắn triệt để tuyệt vọng, không thể chạy thoát. Mà roi kia một hồi liền rút sạch hắn một phần ba hồn lực, trở lại hai roi, liền thật sự cái gì đều chơi xong.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Người a, chính là tiện xương đầu, nhất định phải thấy quan tài mới rơi nước mắt. Thiên cổ tới nay, không có ngoại lệ.”

Nghê Ba vô cùng oan ức, nhưng cũng trong nháy mắt hiểu mình thế cuộc, là đời này chưa bao giờ có thế yếu cục diện, không có nửa điểm phản kháng khả năng, lúc này đàng hoàng nói rằng: “Mỗi cái chủng tộc, đều không có cùng ưu điểm và khuyết điểm, nhưng mặc dù là ưu thế một mặt, cũng có chủng tộc ràng buộc áp bức, rất khó đột phá tầng này hạn chế.”

Hắn nhìn xuống Dương Thanh Huyền, không biết hắn là hay không có thể hiểu.

Thấy hắn không lên tiếng, cũng không có biểu tình nghi hoặc, lúc này mới tiếp tục nói: “Tỷ như chúng ta con mực bộ tộc, tuy rằng thân thể là cường đại nhất thiên phú, thậm chí không ở một ít viễn cổ dị chủng bên dưới.”

Hắn dừng lại, lại nói: “Nói đến, kỳ thực chúng ta cũng coi như là viễn cổ dị chủng, chỉ có điều ở dài dòng năm tháng tiến hóa bên trong, bị mất rất nhiều thiên phú. Nhưng dù vậy, con mực bộ tộc cũng có chủng tộc ràng buộc, đó chính là Thiên Đạo hạ ở chúng ta bộ tộc trên bình cảnh, mặc ngươi tu luyện như thế nào, cũng khó có thể đột phá Tiểu Thiên Vị cảnh giới.”

Trong mắt hắn có chút oán giận vẻ, nói: “Hơn 300 năm trước, ta cũng đã đem thân thể tu luyện đến thực tướng đỉnh cao, cũng không để ý ta cố gắng như thế nào, đều cũng không còn cách nào đột phá.”

Thánh thể chính là thân thể đại thành hình ảnh, đối ứng luyện khí ba cái Thiên Vị giai đoạn, chia làm: Thực tướng, địa tương cùng Thiên Tướng.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh trên mặt, có chút xúc động.

Tu luyện người, núi đao biển lửa, ngàn khó vạn ngăn trở cũng không sợ, chân chính sợ đúng là tuyệt vọng.

Chỉ cần còn có một tia hi vọng, là có thể lòng mang giấc mơ, tiếp tục nữa.

Nhưng nếu là tuyệt vọng rồi lời, loại tâm cảnh đó, hắn thậm chí không dám nghĩ tới.

Đã không có giấc mơ, cả người không thể nghi ngờ liền đã chết.

Nghê Ba trong mắt lộ ra phẫn hận, thậm chí là vẻ oán độc, nói: “Dựa vào cái gì, dựa vào cái gì ta như vậy nỗ lực, đều không thể tiến thêm một bước nữa? Liền bởi vì ta là con mực bộ tộc sao? Khó chúng ta trời sinh liền muốn thấp người một chờ? Ta không cam lòng, ta không cam lòng a!”

Dương Thanh Huyền nghĩ tới Bì Bì Hà bộ tộc, cũng là được chủng tộc ràng buộc, không cách nào đột phá tới đất cấp, chỉ có thể vĩnh viễn trở thành thấp chờ Hải tộc.

Không khỏi trong lòng thầm than: “Nhân tộc tuy rằng thân thể suy nhược, tu luyện cũng càng gian nan hơn, nhưng tiền đồ nhưng là rộng lớn quang minh nhiều.”

Hỏi hắn: “Vì lẽ đó ngươi liền tu luyện Ngũ Linh Trường Sinh Quyết?”

Nghê Ba nói: “Đó là về sau sự tình, lúc đó ta cũng không có Ngũ Linh Trường Sinh Quyết, đầu lo lắng trước chính là giống các ngươi Nhân tộc giống như luyện khí vào cơ thể.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Luyện khí vào cơ thể? Không phải chỉ có Nhân tộc mới có thể như vậy tu luyện sao?”

“Hừ, ngông cuồng!”

Nghê Ba không nhịn được lộ ra vẻ mặt miệt thị, nói: “Luyện khí vào cơ thể là vẫn luôn có công pháp tu luyện, chỉ có điều tinh vực vô số năm qua, đều là Luyện Thể Sĩ thiên hạ. Phép luyện khí căn bản không nhập lưu. Trên thực tế, cho dù là hiện tại cũng không đủ tư cách. Chỉ là các ngươi Nhân tộc thân thể hết sức kỳ lạ, đem viễn cổ luyện khí thuật sửa chữa sau, có thể ngưng luyện ra Võ Hồn thứ này, một hồi liền từ thấp kém chủng tộc lớn mạnh đến đệ nhất thiên hạ.”

Dương Thanh Huyền sững sờ một lát, ngơ ngác nói: “Vẫn luôn có... Lẽ nào ngoại trừ Nhân tộc ở ngoài, liền không còn có cái khác chủng tộc có thể ngưng luyện ra Võ Hồn?”

Nghê Ba gật đầu nói: “Việc này ta cũng không rõ ràng, nhưng luyện khí thuật đích thật là từ xưa tới nay, những thịt kia thân suy nhược chủng tộc, dùng đến phương pháp tu luyện. Tuy rằng có thể để bù đắp một ít vốn sinh ra đã kém cỏi, cũng rất khó cùng Luyện Thể Sĩ chống đỡ được.”

Dương Thanh Huyền trầm tư một trận, đem các loại nghi hoặc đều đè xuống, nói: “Ngươi tu luyện luyện khí thuật phía sau đây?”

Nghê Ba khổ sở nói: “Vẫn là chủng tộc ràng buộc, không có các ngươi Nhân tộc thiên phú, tu luyện tới Tiểu Thiên Vị đỉnh cao, cũng chỉ đến như thế. Nhưng duy nhất may mắn là, lực chiến đấu của ta nhưng là tăng lên rất lớn. Dù sao cũng là pháp thể song tu, so với cái kia đan tu thân thể Hải tộc hay là muốn mạnh mẽ nhiều lắm.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Liền ở lực chiến đấu mạnh mẽ, cùng với căm giận không cam lòng tâm thái hạ, ngươi là được Biển Đen giặc cỏ.”

Nghê Ba nói: “Không sai, ta hận! Hận ông trời như thế chăng công! Vì lẽ đó liều mạng giết người, thứ nhất là phát tiết nội tâm lửa giận, đối với tính mạng càng ngày càng coi thường, thứ hai thì lại là hy vọng có thể tìm tới một ít nghịch thiên đồ vật, thay đổi ta vận mệnh. Sau đó, ta ở tàn sát một cái Linh tộc bộ lạc nhỏ sau, chiếm được này bản Ngũ Linh Trường Sinh Quyết.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 704: Chủng Tộc Ràng Buộc, Đột Phá Hi Vọng

Dương Thanh Huyền nói: “Không thấy được, ngươi này ngu xuẩn vật cũng là một có chuyện xưa người. Được phía sau đây, ngươi không phải tu luyện sao? Vì sao lại phải lấy ra bán đấu giá?”

Nghê Ba nói: “Ta chiếm được Ngũ Linh Trường Sinh Quyết sau, thực sự mừng rỡ như điên một trận. Hồn tu phương pháp, xem như là loại thứ ba tu luyện pháp môn, cũng không biết có hay không Hải tộc giống ta liều mạng như vậy, nhưng vì đột phá chủng tộc ràng buộc, cũng không quản được nhiều như vậy.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Đáng tiếc cuối cùng vẫn là không có đột phá.”

Nghê Ba gật đầu nói: “Xác thực, vẫn như cũ vẫn là thực tướng đỉnh cao, nhưng ta đã chạm tới đột phá pháp môn.”

Dương Thanh Huyền giật mình không nhỏ, nói: “Chuyện ra sao?”

Nếu như có thể đột phá chủng tộc ràng buộc, này Nghê Ba cũng coi như là đứng đầu cổ kim thiên tài, chí ít cũng là đứng đầu con mực bộ tộc cổ kim.

Nghê Ba nói: “Ta đột nhiên cảm thấy, tuy rằng Thiên Đạo cho mỗi cái chủng tộc các loại bất đồng ràng buộc, nhưng cũng đồng thời cũng để lại một đường. Tỷ như các ngươi Nhân tộc, từ một cái cấp thấp rác rưởi chủng tộc, đã biến thành hiện tại...”

“Đùng!” Tứ Thánh Linh Đồ bên trong, bỗng nhiên ngưng tụ ra một cây roi, mạnh mẽ đánh xuống đi. Lần thứ hai rút hết Nghê Ba một phần ba hồn lực, đau hắn “Gào gào” kêu to, “Ngươi làm cái gì?!”

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Ngươi lúc nói chuyện, luôn yêu thích dùng một ít không thích hợp ví von, ta cảm thấy rất làm lỡ thời gian, vì lẽ đó dùng roi nhắc nhở ngươi một chút, đừng quên tình cảnh của mình.”

Nghê Ba sắc mặt trắng bệch, thân thể lóe lên thoáng một cái, trở lại một roi, sợ thật sự liền biến thành tro bụi.

Hắn mặt âm trầm, lên cơn giận dữ, nhưng lại không dám phát tác.

Dương Thanh Huyền nói: “Nói tiếp đi.”

Nghê Ba ổn quyết tâm thần, biết nếu là mình không khống chế được háo hức lời, khả năng liền phải bỏ mạng ở địa phương quỷ quái này, lập tức điều chỉnh quyết tâm hình thái, thận trọng tiếp tục nói: “Ta phát hiện bộ tộc ta tu luyện này Hồn thuật, có thể buông lỏng chủng tộc trên ràng buộc. Bởi vì ta tộc thiên phú cường đại ở chỗ thân thể, mà này hồn tu thuật, đến rồi phía sau dĩ nhiên có thể hóa thật là hư, để chính mình thành tựu linh thể. Ở tan rã rồi thiên phú đồng thời, càng cũng mở ra ràng buộc. Nhưng vào lúc này, ta lại phát hiện một vấn đề khác, chính là tu luyện Ngũ Linh Trường Sinh Quyết, nhất định phải có Linh tộc một món bảo vật, gọi là chống cự hồn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ở Khung Hoa Đảo thời điểm, ta cũng nghe ngươi kêu gào quá, này chống cự hồn rốt cuộc là vật gì?”

Nghê Ba nói: “Người của Linh tộc, ở sau khi chết đi, cơ bản đều là tan thành mây khói. Nhưng cũng có vô cùng một số ít, nhất định có tỷ lệ sẽ hóa thành chống cự hồn, làm Linh tộc chi bảo lưu giữ lại.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Nói như vậy, này chống cự hồn là Linh tộc thi thể?”

Nghê Ba nghĩ một hồi, nói: “Thi thể nói chuyện có chút sai lệch, dù sao Linh tộc là không có có thân thể, xem như là một loại linh vật đi. Vật ấy đối với Linh tộc bản thân cũng là ý nghĩa phi phàm, mà ngoại tộc người muốn tu luyện tới Luyện Hư hóa thật, nhất định phải này chống cự hồn phụ trợ. Vì lẽ đó ta không tiếc mạo hiểm, cầm Ngũ Linh Trường Sinh Quyết đi bán đấu giá, chính là vì đem người của Linh tộc dẫn ra.”

Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Vậy ngươi cùng Ám Dạ Tả Sứ là quan hệ như thế nào?”

Nghê Ba hơi thay đổi sắc mặt, vốn không muốn nói, nhưng vừa nhìn Dương Thanh Huyền ánh mắt kia, lập tức liền kinh sợ, nói: “Trên thực tế, ta là Ám Dạ Tả Sứ người, bình lúc mặc dù là đạo tặc giặc cỏ thân phận, nhưng trong bóng tối vẫn sẽ giúp hắn làm việc. Đồng thời giành được không ít thứ, cũng đều tiến cống lên rồi. Bằng không Biển Đen trên đạo tặc giặc cỏ vô số, giống như ta vậy sống cho thật tốt còn thật không nhiều.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Quả nhiên, trong dự liệu.”

Này loại quan phỉ cấu kết sự tình, hắn cũng nhìn nhiều lắm rồi.

Trước trên Khung Hoa Đảo, Nghê Ba cùng Thi Ngọc Nhan đại chiến thời điểm, Vũ Ảnh liền tỉ mỉ nói ra Nghê Ba lai lịch, hắn liền đoán được tất nhiên là cùng Ám Dạ Tả Sứ cấu kết cùng nhau.

Nhưng hắn hỏi Vũ Ảnh, như là Dạ Hậu biết rồi, có thể hay không quản thời điểm, Vũ Ảnh lại là cười nhạt, phản hỏi hắn: “Dạ Hậu cũng có rãnh rỗi như vậy sao? DMvNfnuD Một tên thủ hạ với ai vãng lai cũng phải quản?”

Biển Đen, mặc dù có so với đại lục càng rộng lớn hơn tài nguyên, nhưng cũng càng dã man, càng thêm luật rừng.

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu là không có cái kia chống cự hồn, tu luyện này Ngũ Linh Trường Sinh Quyết có thể xảy ra vấn đề gì hay không?”

Nghê Ba nói: “Không biết. Ngươi xem ta, chính là tu luyện hoàn chỉnh, chỉ là không cách nào vượt qua bước cuối cùng. Luyện thật Hóa Hư, nắm giữ hư vô thân thể, làm cho người rất hướng tới. Mấu chốt là còn có thể tan rã con mực bộ tộc chủng tộc ràng buộc, nhảy vào địa tương Thái Thiên Vị a! Ta thật không cam lòng a!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: “Như là ngươi xông vào thân thể địa tương, khả năng thắng Quân Thiên Tử Phủ cô gái kia?”

Nghê Ba ngẩn người một chút, lắc đầu nói: “Không thắng được, nàng giết ta một kích kia, trong nháy mắt tăng mạnh gấp mấy lần sức mạnh. Sợ là Thái Thiên Vị đỉnh cao, cũng không dám mạnh mẽ chống đỡ một kích kia. Đây cũng là Nhân tộc Võ Hồn đáng sợ a.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Hiểu. Tạm thời không có gì muốn hỏi của ngươi. Ta trước tiên không giết ngươi, nhưng cũng sẽ không thả ngươi đi, ngươi liền tạm thời lưu lại nơi này Linh Đồ bên trong đi. Đem tu luyện Ngũ Linh Trường Sinh Quyết, có cái gì không biết ta hỏi lại ngươi.”

“Ngươi...!” Nghê Ba vừa giận vừa sợ, vừa vội.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Làm sao, ngươi cảm thấy cái này xử lý không tốt? Ý kia là muốn trực tiếp chết đi?”

“Không, rất tốt, xử trí rất tốt.”

Nghê Ba cắn răng, khuôn mặt bi phẫn cùng khuất phục.

Hoặc là đứng cạnh chết, hoặc là khuất nhục sống, hắn lựa chọn người sau.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Rất tốt, ngươi là một người thông minh, biết tính mạng mới là quý báu nhất. Mất mạng, cái gì cũng bị mất. Huống hồ ngươi cũng không có theo ta gọi nhịp tư bản, bởi vì ngươi ở trong mắt ta cũng không có giá trị quá lớn, tùy thời có thể ép chết. Cần nghĩ kĩ tốt sống tiếp, liền thật tốt hiếu học làm người, không muốn một bộ hận ngày hận đất dáng dấp, như vậy ta không thích. Mà ta không thích, ngươi liền ra lệnh không dài.”

Nghê Ba là một người thông minh, câm miệng không nói gì nữa.

Hơn nữa hắn giật mình phát hiện, này Tứ Thánh Linh Đồ bên trong, đầy rẫy bốn Thánh Linh lực, đối với việc tu luyện của hắn cũng là vô cùng mới có lợi.

Dương Thanh Huyền đem Linh Đồ vừa thu lại, liền hóa thành một vệt sáng, hướng về cái này đảo liên chủ đảo bay đi.

Tự Khung Hoa Đảo chi loạn đến hiện tại, có sắp tới thời gian nửa năm.

Dương Thanh Huyền biến thân Bì Bì Hà, rơi vào chủ trên đảo, cũng không có gây nên bất luận người nào chú ý.

Chỉ là trên đường cái khác Bì Bì Hà, đều đối với hắn quăng tới nghi hoặc, thậm chí là căm thù ánh mắt.

“Tiểu tử, ngươi là cái nào khu vực? Làm sao xưa nay chưa từng thấy ngươi.”

Ở trên đảo đi không bao lâu, đã bị một đám Bì Bì Hà xông tới, tổng cộng bảy người, đều là sắc mặt khó coi.

Dương Thanh Huyền ôm quyền, đối với bảy người chắp tay nói: “Mới từ cái khác đảo liên lại đây.”

“Đùng!” Một tên Bì Bì Hà cầm lấy một khối Thạch Đầu đập xuống đất, quắc mắt nhìn trừng trừng quát lên: “Cái khác đảo liên tới được? Ngươi là chim non sao? Không hiểu quy củ sao?!”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, nói: “Vẫn đúng là không hiểu quy củ, không biết có cái gì quy củ?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 705: Đảo Liên Kịch Biến, Lại Bị Truy Nã

Cái kia Bì Bì Hà nói: “Nếu là từ cái khác đảo liên tới được, đầu tiên là muốn bái kiến hạ chúng ta những đại ca này. Quá đến nói chuyện, đến bên kia trong rừng cây đi, đừng ở chỗ này cản đường, miễn cho không cẩn thận chạm vào vị đại nhân vật nào, giơ tay liền đem chúng ta diệt.”

Này bảy con Bì Bì Hà, không nói lời gì liền nắm kéo Dương Thanh Huyền, đến rồi cách đó không xa trong một rừng cây.

Một tên trong đó Bì Bì Hà đá Dương Thanh Huyền một cước, quát lên: “Trước tiên quỳ xuống!”

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, nói: “Các vị đại ca, Bì Bì Hà tội gì làm khó dễ Bì Bì Hà?”

Cái kia Bì Bì Hà sửng sốt một chút, liền đưa tay đi bắt Dương Thanh Huyền đầu, mắng: “Ngươi tiểu tử này, nói chuyện còn thật có ý tứ a, nhường ngươi quỳ liền quỳ, kéo nhiều như vậy vô dụng làm cái gì!”

Dương Thanh Huyền đương nhiên sẽ không để hắn thực hiện được, ở đó tay còn chưa chạm được thân thể mình thời điểm, liền một cước đá ra, ở giữa cái kia Bì Bì Hà đầu gối, lúc này ngã một cái chó bò thức.

“Oa, này chim non mới tới còn dám đánh người? Đánh chết hắn! Đánh cho chết!”

Sáu người khác lập tức nổi giận, xông lên trên.

Trong nháy mắt, bảy người toàn bộ quỳ, đàng hoàng quỳ một vòng.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hỏi các ngươi, tại sao muốn bắt nạt ta?”

Một tên trong đó Bì Bì Hà, đầy đầu đều là tụ huyết, hai biên mặt sưng phù bánh bao tựa như, hét lên: “Ngươi thật sự không biết? Phụ cận đảo liên cùng chúng ta này, đều là phân khu hoa mảnh, không được tùy ý đến người khác khu trực thuộc đi kiếm tiền. Phàm là muốn đi những địa phương khác, trước hết phát một tin tức, bái cái bó, đối phương đồng ý mới có thể đi qua.”

Dương Thanh Huyền cười mắng: “Thật nhàm chán. Ta xin hỏi các ngươi, năm tháng trước, ở thứ mười lăm, mười sáu, mười bảy ba đại đảo liên nơi, liên hợp cử hành một cuộc bán đấu giá, các ngươi biết không?”

Một tên Bì Bì Hà sửng sốt một chút, nói: “Nghe qua, tựa hồ sau đó có đại sự xảy ra.” Hắn gặp Dương Thanh Huyền một bộ lắng nghe dáng vẻ, liền tiếp tục nói: “Tựa hồ là bị nội hải tới giặc cỏ đạo tặc Nghê Ba làm rối, đem toàn bộ đảo đều nổ hơn phân nửa, tử thương vô số.”

Dương Thanh Huyền nói: “Sau đó thì sao? Có không có gì phía sau tin tức?”

Cái kia Bì Bì Hà nói: “Lần kia sự kiện chết rồi rất nhiều người, không ít võ giả, thương hội cùng tông môn đều hết sức tức giận. Nhưng này Nghê Ba có người nói bị một tên đại lục tới nữ tử chém giết, vì lẽ đó những này lửa giận liền trút xuống đến rồi ba đại đảo liên chủ điều khiển trên người. Thứ mười lăm đảo liên chủ điều khiển Lưu Công Sơn đại nhân bị một đám người vây công chí tử, thứ mười sáu, mười bảy đảo liên hai vị chủ điều khiển Hàn Chương cùng Lý Kỳ đại nhân, ngay lập tức mang theo tài vật trốn, phát hiện tại rơi xuống không rõ.”

Dương Thanh Huyền ngây dại, không nghĩ tới ba vị chủ điều khiển trực tiếp bị bắt mệt. Bất quá cũng có thể tưởng tượng được, sự kiện huyên náo lớn như vậy, thế nào cũng phải có người đi ra cõng nồi.

Dương Thanh Huyền lại nói: “Vậy bây giờ này ba toà đảo liên tình huống như thế nào?”

Cái kia Bì Bì Hà nói: “Hiện tại này ba toà đảo liên, có người nói tất cả đều bị một tên nữ chủ điều khiển tiếp quản, hình như là gọi Vũ Ảnh.”

Dương Thanh Huyền khá có thâm ý nhìn hắn, nói: “Các ngươi đây là thứ 136 đảo liên, cách nhau cái kia ba toà đảo liên không biết bao nhiêu vạn dặm, lại cũng biết như vậy rõ ràng?”

Cái kia Bì Bì Hà sửng sốt một chút, nói: “Bằng hữu đúng là lần đầu xuất đạo sao? Chúng ta Bì Bì Hà bộ tộc, có chính mình cường đại trao đổi thông tin lưới, cách mỗi mấy ngày, liền sẽ đem bổn đảo liên phát sinh sự tình sửa sang xong, cùng cái khác đảo liên tiến hành trao đổi. Như vậy toàn bộ Biển Đen chuyện phát sinh, không bao lâu nữa chúng ta liền đều có thể biết.”

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, hắn tự nhiên biết như vậy tin tức lưới mạnh mẽ đến đâu. Có nằm mơ cũng chẳng ngờ, nhỏ yếu như vậy bộ tộc, có thể làm được như vậy chuyện không bình thường. Chẳng trách mỗi cái đảo liên trên đều có Bì Bì Hà bộ tộc, đồng thời phồn diễn sinh sống, sinh sôi liên tục, đều sinh hoạt còn thật dễ chịu.

Hắn lại hỏi: “Các ngươi cũng biết đánh giết Nghê Ba cái kia vài tên Nhân tộc phát hiện ở nơi nào?”

Bảy cái Bì Bì Hà lẫn nhau thêm vài lần, đều là liên tục lắc đầu.

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, biết cũng hỏi không ra thứ gì, hơn nữa các loại tin tức, chỉ cần mình nếu cần, tùy thời có thể tìm địa phương Bì Bì Hà mua. Lúc này cho bọn hắn một ít linh thạch, liền hướng chủ đảo truyền tống khu vực đi.

Cái kia bảy tên Bì Bì Hà, mỗi người nâng mấy chục khối linh thạch, hai mặt nhìn nhau, đều cảm giác như giống như nằm mơ không chân thực.

...

Vài ngày sau, thứ bốn mươi chín đảo liên, Đại La thương hội phân bộ.

Một người còn trẻ người nam tử đứng ở cửa hàng trước mặt, hỏi: “Trang Vũ đại nhân đang sao?”

Trước đài hầu gái quan sát hắn vài lần, cả kinh nói: “Ngươi là... Mau mau mời đến.” Lập tức đem nam tử đưa vào một gian phòng khách quý.

Không bao lâu, Trang Vũ liền vội vàng trở lại, vừa vào cửa, nhất thời thở phào nhẹ nhõm, lên trước nghênh tiếp nói: “Thanh Huyền công tử, ngươi không có chuyện gì, thật sự là quá tốt!”

Dương Thanh Huyền khẽ cười nói: “Để đại nhân lo lắng, hẳn là sợ cho ta mượn cái kia chút linh thạch, đều trôi theo nước?”

Trang Vũ vội hỏi: “Công tử này là nói cái gì lời.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ha ha, cùng đại nhân đùa giỡn.”

Trang Vũ cười khổ một tiếng, lập tức nội tâm kinh hãi không thôi, gần nửa năm không gặp, Dương Thanh Huyền khí tức tựa hồ lại tiến thêm một tầng.

Lần thứ nhất thấy hắn thời điểm, là Luân Hải cảnh, lần thứ hai gặp lại là ba tháng sau, liền bước chân vào Tam Hoa cảnh. Lần này cách xa nhau chưa tới nửa năm, tựa hồ lại so với trước kia cường đại hơn rất nhiều. Thiên phú như thế, có thể nói yêu nghiệt.

Trang Vũ thái độ trở nên càng thêm cung kính.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta lần này đến chủ yếu là còn Đại La thương hội linh thạch.”

Trang Vũ sững sờ, vội vàng xua tay, nói: “Không cần không cần, Đại La thương hội đối với đại nhân ủng hộ, là vô điều kiện toàn lực ủng hộ. Linh thạch một chuyện không vội.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Có vay có trả, lại mượn không khó. Huống hồ ta gần nhất xác thực tay đầu vẫn tính giàu có, còn trên những linh thạch này, đối với ta bản thân cũng sẽ không sản sinh nhiều ảnh hưởng lớn.”

Không nói lời gì, lấy ra hai mươi tỷ linh thạch, mạnh mẽ trả lại cho Trang Vũ.

Trang Vũ từ chối không được, huống chi mình là chủ nợ, cũng không có trả tiền lại không thu lý do, chỉ tốt thận trọng thu lại rồi.

Sau đó nói: “Có hai chuyện, luôn luôn ham muốn báo cho công tử, nhưng hồi lâu không gặp công tử tung tích, ta còn tưởng rằng công tử đã ly khai Biển Đen. Gần đây có một thế lực ở các đại đảo liên tuyên bố nhiệm vụ, muốn truy nã công tử. Ta trong bóng tối phái người nghe được, muốn truy nã công tử người, là nhất nam lưỡng nữ, nhưng thân phận không rõ, không tra được.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Có phải là một người nữ mang mạng che mặt, thập phần thần bí, một người nữ thoáng già nua, nam thì còn lại là thân hình khôi ngô tinh tráng?”

Trang Vũ sững sờ, cả kinh nói: “Chính là! Công tử biết bọn hắn?”

Dương Thanh Huyền trầm mặc hạ, cũng không trả lời, mà là tiếp tục hỏi: “Bọn họ vẫn còn ở Biển Đen sao?”

Trang Vũ nói: “Đúng thế. Đồng thời rộng khắp tuyên bố nhiệm vụ, tựa hồ rất có lai lịch.”

Dương Thanh Huyền cơ bản có thể xác định là Quân Thiên Tử Phủ ba người kia, nhưng hắn có bảy mươi hai biến cùng tiểu Vạn sét từ quang bàn, vẫn chưa quá lo lắng, tiếp tục hỏi: “Còn một cái chuyện gì?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 706: Ăn Miếng Trả Miếng, Hiểu Chuyện Bằng Hữu

Trang Vũ nói: “Ta nhớ được công tử muốn luyện chế Phá Thiên Đan, còn kém Xích Hỏa Lưu Ly cùng Thiên Hàng Ngân Ti, trước đây không lâu ta vừa thu thập được Xích Hỏa Lưu Ly.” Nói lấy ra một cái hộp ngọc để lên bàn.

Dương Thanh Huyền lấy tay một màn, liền có thể cảm nhận được nhỏ nhẹ nhiệt độ, mở ra xem, bên trong là một khối khối to nhỏ đều đều bất quy tắc tinh thể, toàn thân long lanh, đều vì đỏ đậm vẻ, trong đó một chút vàng óng ánh, giống như là một ngọn lửa ở bên trong thiêu đốt.

“Đa tạ đại nhân.”

Dương Thanh Huyền lòng tràn đầy vui mừng, vội vàng đem vật liệu cất đi, nói cám ơn liên tục.

Trang Vũ cười nói: “Có thể giúp đỡ công tử, chính là ta vinh hạnh lớn nhất. Hiện tại còn kém Thiên Hàng Ngân Ti, ta biết mật thiết chú ý. Ở đây còn có từ Hư Thiên Thành phân bộ chuyển tới lượng lớn Hoang đan Hoang Thạch, công tử người xem nhìn.”

Dương Thanh Huyền tất cả đều thu rồi, muốn thanh toán linh thạch. Lần này Trang Vũ vô luận như thế nào đều không thu, cũng chỉ có thể coi như thôi.

Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Đại nhân đối đầu lần Khung Hoa Đảo chuyện, đến tiếp sau biết được bao nhiêu?”

Trang Vũ nhớ trận, ánh mắt lộ ra một tia thần sắc sợ hãi, nói:

“Lần trước Khung Hoa Đảo bị đạo tặc giặc cỏ Nghê Ba phá hoại, chết rồi mấy vạn người. Không ít thế lực lớn phẫn nộ, đem lửa giận phát tiết ở ba đại đảo liên trên, liền ngay cả chủ điều khiển Lưu Công Sơn đại nhân đều bị chém giết. Lý Kỳ cùng Hàn Chương đại nhân, thông qua các loại trăn trở, có người nói đã trốn vào Biển Đen đi tới. Hiện tại toàn bộ ba đại đảo liên, đều do chủ điều khiển Vũ Ảnh chưởng quản. Cô gái này có người nói lai lịch rất lớn, cụ thể ta cũng không rõ lắm. Hơn nữa thứ mười bảy đảo liên, hiện tại nằm ở nửa phong tỏa trạng thái, trước ở đảo liên trên có ghi danh võ giả, có thể tiếp tục đi vào tu luyện, nhưng không nữa đối với mới vào đảo nhân viên mở ra.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Vẻn vẹn phong tỏa thứ mười bảy đảo liên sao? Mặt khác hai toà đảo liên đây?”

Trang Vũ lắc đầu nói: “Mặt khác hai toà vẫn là cởi mở. Thứ mười bảy đảo liên cũng không phải phong tỏa đi, chính là không nữa đối với người mới mở ra. Đại nhân cũng có trước làm thuê lệnh bài, vẫn là có thể tùy ý ra vào.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, trầm tư một trận, không hiểu Vũ Ảnh vì sao phải phong tỏa thứ mười bảy đảo liên.

Trang Vũ trong mắt sáng ngời, nói: “Hiện tại có người trong bóng tối truy nã đại nhân, mà đại nhân có thứ mười bảy đảo liên thuê lệnh bài, về thứ mười bảy đảo liên đi, hẳn là vô cùng an toàn.”

Dương Thanh Huyền trong lòng cũng là ý tưởng giống nhau, lúc này cùng Trang Vũ ôm quyền cáo từ.

Hắn đi một chuyến thứ bốn mươi chín đảo liên chủ điện giao dịch phòng khách, quả nhiên ở bên trong tìm được truy nã tin tức của chính mình.

Truy nã: La Phi, đến từ Thiên Tinh đại lục Vô Nhai Kiếm Phái, Tam Hoa cảnh tu vi, cung cấp tin tức xác thật người, dành cho ba tỉ linh thạch trung phẩm khen thưởng, đem nắm lấy giả, dành cho mười tỉ linh thạch trung phẩm khen thưởng.

Ở tin tức phía dưới, còn có mình tinh chuẩn chân dXxkthYm dung.

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, mắng thầm: “Giá trị nhiều tiền như vậy, liền ngay cả ta đều động tâm.”

Hắn không biết là, cao như thế ngạch tiền thưởng, đã để hơn trăm ngôi đảo liên, hơn vạn võ giả đều xuất động sưu tầm hắn.

Dù sao Tam Hoa cảnh không phải tu vi rất mạnh, Toái Niết cảnh võ giả có thể hành động đơn độc, Tam Hoa cảnh cũng có thể họp thành đội hành động, mênh mông cuồn cuộn ở hải ngoại vực tìm tòi hắn mấy tháng lâu dài, gần đây mới dần dần lạnh đi.

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, cười lạnh nói: “Các ngươi có thể truy nã ta, ta cũng có thể với các ngươi vui đùa một chút.”

Nói, liền hướng về cái kia chỗ phân phát nhiệm vụ đi đến, đối với trước sân khấu người phụ trách nói: “Tuyên bố nhiệm vụ.”

Người phụ trách kia lấy ra một bản đăng ký sách cho hắn, nói: “Chính mình điền vào.”

Dương Thanh Huyền lật mở vừa nhìn, mặt trên có các loại các dạng phân loại: Truy nã, tầm bảo, giao dịch, giết người các loại, bất nhất mà nói.

Hắn lật tới giết người cái kia chương, sau đó bắt đầu viết.

Rất nhanh sẽ điền xong, giao trả lại cho người phụ trách kia.

“Chi! Ba trăm... 30 tỉ?!”

Người phụ trách kia tại chỗ nhảy lên, chỉ lo mình nhìn lầm rồi, đọc một lần, xác nhận, “Đánh giết truy nã La Phi ba tên hậu trường, giết một người, có thể phải mười tỉ linh thạch trung phẩm.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Không sai.” Cũng đem 30 tỉ linh thạch chuyển nộp lên.

Người kia thế mới biết không phải đùa giỡn, lập tức thay đổi một bộ nghiêm túc cùng cung kính khuôn mặt, ôm quyền nói: “Đại nhân còn có yêu cầu gì không có? Tỷ như thời gian yêu cầu? Lại tỷ như cái này đánh giết nhiệm vụ, muốn hướng về mấy cái đảo liên truyền bá?”

Dương Thanh Huyền nói: “Thời gian không giới hạn, truyền bá tự nhiên là càng nhiều càng tốt.”

Người kia gật đầu nói: “Mỗi cái đảo liên truyền bá phí dụng là năm trăm ngàn linh thạch trung phẩm. Nếu là để cho ắt không ai hoàn thành, cũng hoặc là đại nhân trên đường muốn thủ tiêu nhiệm vụ, truyền bá phí không lùi, đồng thời nhiệm vụ bây giờ ta nhóm như cũ muốn khấu trừ 20% thủ tục phí, cũng chính là 60 triệu linh thạch trung phẩm.”

Dương Thanh Huyền mắng thầm: “Vampire!” Một trận nhức nhối, nhưng vẫn là gật đầu nói: “Hiểu, phàm là ban bố truy nã La Phi đảo liên, đều tương ứng tuyên bố tin tức này.” Nói, lại nộp 100 triệu truyền bá phí đặt ở cái kia, đến thời điểm cùng nhau kết toán, nhiều lùi thiếu bổ.

Tuyên bố xong nhiệm vụ sau, hắn liền xoay người rời đi.

Nửa ngày sau, thứ mười bảy đảo liên truyền tống khu vực, một trận quang mang chớp thước sau, Dương Thanh Huyền liền xuất hiện ở trận pháp bầu trời.

Bên trong khu vực nhân viên không nhiều, nhưng cũng trấn thủ thực lực võ giả không tầm thường, hơn nữa vô cùng nghiêm ngặt. Kiểm tra cẩn thận hắn thuê lệnh bài, lúc này mới cho đi.

Chủ người trên đảo xác thực so với trước kia thiếu hơn phân nửa, có vẻ hơi điêu linh, nhưng các loại sự vụ vẫn có thể vận chuyển bình thường.

Dương Thanh Huyền trực tiếp hướng về chủ điều khiển phủ đệ chạy đi.

Hắn cùng với Vũ Ảnh có nửa năm ước hẹn, tính một chút cũng gần như thời gian.

“Chủ điều khiển đại nhân không ở.”

Trước cửa thủ vệ mắt lạnh quét qua, liền lạnh như băng đem cự tuyệt ở ngoài cửa.

Dương Thanh Huyền lễ độ ôm quyền nói: “Không biết chủ điều khiển đại nhân khi nào trở về?”

“Không biết.”

Đáp lại hắn, là lạnh như băng ba chữ.

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia làm phiền hai vị đại ca, chờ chủ điều khiển đại nhân sau khi trở lại, báo cho đại nhân một tiếng, nói Dương Thanh Huyền có chuyện tìm nàng.”

Hai tên thủ vệ đều là châm chọc nhìn hắn, một bộ khinh thường dáng vẻ, thậm chí đều lười nói nữa cái gì.

Dương Thanh Huyền lấy ra hai túi trữ vật đến, đưa qua đi, nói: “Một chút lòng thành, bất thành kính ý.”

“Chuyện này... Ai nha... Huynh đệ ngươi quá khách khí.”

Hai tên thủ vệ mỗi bên cầm một cái, thần thức quét qua, đều mừng thầm không ngớt, thu vào trong tay áo, lập tức thay đổi một bộ khuôn mặt.

Một tên trong đó thủ vệ nói: “Trên thực tế, chủ điều khiển đại nhân vẫn chưa đi ra ngoài, chỉ là đang bế quan trong đó, ra lệnh cho chúng ta bất luận người nào không nỡ đánh khuấy. Như là đại nhân bế quan đi ra, chúng ta nhất định ngay lập tức bẩm báo.”

Một tên thủ vệ khác vỗ bộ ngực, nói: “Huynh đệ ngươi yên tâm, gọi Dương Thanh Huyền đúng không, ta bảo đảm tin tức này sẽ ngay lập tức truyền đạt đến chủ điều khiển cái kia. Hiện tại giống như ngươi vậy hiểu chuyện bằng hữu, đã không nhiều lắm.”

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng nở nụ cười, nói: “Cái kia đa tạ hai vị.”

Nói, liền xoay người ly khai.

Rất nhanh, một đạo Lôi Quang ở chủ đảo bầu trời lấp loé, liền nhanh như tia chớp hướng về Hắc Diễm Giác đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 707: Lại Về Nam Thiên Đảo, Lăng Tiêu Phách Biến Hóa

Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn tốc độ hơn xa Thiên Phàm, hơn nữa theo tu vi tăng lên, có thể phát huy ra uy năng cũng lớn hơn.

Nửa ngày sau, liền tiến vào Hắc Diễm Giác khu vực.

Lôi Quang ở hải vực bầu trời lóe lên, hóa thành một mặt quang bàn, vô số phù văn lấp loé mở, Dương Thanh Huyền thân ảnh tái hiện ra.

Hắn một phất ống tay áo, khắp nơi Thiên Lôi Phù trở về trong mâm, lại hóa thành ánh sáng màu xanh lóe lên, thu vào Tinh Giới.

Sau đó hai tay chắp sau lưng, sắc mặt trong trẻo lạnh lùng hướng về bốn phía nhìn tới.

Gặp mặt biển gió êm sóng lặng, sóng nước lấp loáng, khác nào một mặt to lớn màu xanh thăm thẳm tấm gương.

Dương Thanh Huyền ở trên hư không trên đi dạo, đi rồi khoảng trăm trượng, bỗng nhiên bóng người lóe lên, liền hóa thành lưu quang đi.

Sau một lúc, gió biển thổi quá, sóng lớn hơi nhấc lên tỉ mỉ sóng. Một thanh âm ở trên mặt biển vang lên, “Phạm huynh, vừa nãy tiểu tử kia dùng, là tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn chứ? Phải là mấy tháng trước, Khung Hoa Đảo trên bán đấu giá cái này.”

“Hừm, quả nhiên danh bất hư truyền. Tốc độ nhanh chóng, liền ngay cả ngươi và ta đều khó mà với tới. Tục truyền chân chính Vạn Lôi Từ Quang Bàn, không chỉ có riêng là phi hành Thánh khí đơn giản như vậy, còn có thể lấy từ quang dẫn vạn sét, phá diệt tà ma.”

Một đạo khác âm thanh từ từ nói rằng: “Nhưng ta quan tâm hơn không phải cái này, mà là tiểu tử này... Tựa hồ phát hiện chúng ta?”

“Ta cũng có cái cảm giác này, nhưng không chân thực. Chỉ là một Tam Hoa hậu kỳ người trẻ tuổi mà thôi, cũng có lẽ là bởi vì này tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn nguyên nhân?” Lúc trước thanh âm kia không xác định nói rằng.

Họ Phạm thanh âm nói rằng: “Trường Giang sóng sau đè sóng trước, thiên hạ này cường giả xuất hiện lớp lớp, thì cũng chẳng có gì kỳ quái.”

Lúc trước thanh âm kia nói: “Vậy chúng ta có muốn hay không đi mò xuống lai lịch của tiểu tử này?”

“Không thể!” Họ Phạm thanh âm kiên định cự tuyệt nói: “Chúng ta chỉ là phụ trách giám thị Hắc Diễm Giác động tĩnh, có bất cứ dị thường nào trực tiếp hướng về Dạ Hậu báo cáo. Còn bên trong chuyện phát sinh, không nên can thiệp đi vào.”

“Được rồi.” Lúc trước người kia đáp một tiếng, liền không tiếng thở nữa.

...

Lại qua nửa ngày, Nam Thiên Đảo trên, một vệt sáng hạ xuống, thẳng tới hòn đảo trung ương.

Một mảnh lục mộc sum suê, hoa cỏ nở rộ.

Trước cùng Trương Thương chiến đấu qua dấu vết đều còn ở, vẫn như cũ không gặp hồ hình bóng.

Dương Thanh Huyền đứng ở cao địa nhìn một hồi, tự nói: “Này Biển Đen chi nhãn như cái kia hắc viêm giống như vậy, tới vô ảnh đi vô tung. Nếu chỉ là trong thiên địa một loại hiện tượng, hoặc là Biển Đen nào đó loại quy tắc, cũng cũng không có gì đáng sợ.”

Hắn lần thứ hai lấy ra tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, ở trên không bên trong lóe lên, liền bay đi cái khác sáu toà Linh Đảo.

Nửa ngày sau, đem sáu hòn đảo dò xét một vòng, lại trở về Nam Thiên Đảo trên.

“Quả nhiên là Bạch Hổ thất tinh vị trí, này bảy hòn đảo nếu không có thiên nhiên hình thành, cái kia người bố trận được mạnh bao nhiêu thần thông, trực tiếp hoá thạch thành đảo? Cổ thời tinh tú, quả nhiên đều là kinh thiên vĩ địa giống như tồn tại.”

“Này bảy toà Linh Đảo trong đó, sợ là còn ẩn chứa nào đó loại lợi hại quy tắc, chẳng qua là ta tu vi quá thấp, không thấy được. Tương lai như là xông qua Thiên Vị, có thể lại trở về nghiên cứu một phen.”

Dương Thanh Huyền lúc này bình tĩnh lại tâm tình, bắt đầu tu luyện.

Nửa năm qua, hắn không chỉ có đem tu vi tăng lên tới Tam Hoa hậu kỳ, hơn nữa đem hết thảy thu thập tới thẻ ngọc đều xem biến, đối với toàn bộ Biển Đen có trình độ nhất định hiểu rõ.

Lấy năm đó áp chế Cổ Diệu đại trận làm ranh giới tuyến, toàn bộ Biển Đen chia làm nội hải hải ngoại.

Ở bên trong trong biển, Cổ Diệu lực lượng vô cùng mạnh mẽ, đối với võ giả tâm thần ảnh hưởng cực sâu. Trừ phi là từ xa xưa tới nay sinh sống ở nội hải Hải tộc, bằng không Nhân tộc võ giả, không có vỡ niết cảnh tu vi, đều không thể dễ dàng tiến nhập.

Hơn nữa bên trong trong biển võ giả, chịu đến Cổ Diệu ảnh hưởng, tâm tính đều so sánh táo bạo.

Bên trong càng thêm tuần hoàn luật rừng, cường giả vi tôn, một lời không hợp liền giết người sự tình chỗ nào cũng có, hơn nữa cũng không ai sẽ quan tâm.

Như là thực lực không đủ mà mạo muội tiến vào bên trong hải, không thể nghi ngờ là muốn chết.

Việc cấp bách chính là tăng cao tu vi, xung kích Toái Niết.

Nhưng hắn vừa rồi đột phá đến Tam Hoa hậu kỳ, khoảng cách lần sau đột phá, sợ cũng phải một năm rưỡi nữa thời gian, trong ngắn hạn cảnh giới không thể có đề cao. Vì lẽ đó hắn dự định đem trên người nguyên khí, bảo vật, đan dược toàn bộ tế luyện, sắp xếp hạ, đem sức chiến đấu tăng lên.

Dương Thanh Huyền từ trên người lấy ra một cái hộp ngọc, cẩn thận sau khi mở ra, bên trong đặt vào một đóa như ngọc sáng long lanh hoa nhỏ, bên trong tô điểm U Lan khắp nơi tán, một luồng hơi lạnh khuếch tán mở, lập tức có thể nhận ra được ý lạnh.

“Đây là... Lăng Tiêu phách?!”

Một đạo kinh nghi âm thanh từ trong đầu truyền đến, chính là Tứ Thánh Linh Đồ bên trong Nghê Ba, mang theo cực độ khiếp sợ cùng kích động.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi cũng biết đóa hoa này? Biết được bao nhiêu?”

Nghê Ba tựa hồ nuốt xuống hạ, có chút bi thảm nói: “Ta đương nhiên biết, này mấy trăm năm qua ta đều đang tìm kiếm đột phá ràng buộc phương pháp xử lý, mà này Lăng Tiêu phách tuy rằng không hẳn nhất định có thể để ta đột phá, nhưng cũng là có nhỏ tí tẹo hy vọng đồ vật. Nó có thể trực tiếp cải thiện võ giả thiên phú, là chân chính ghê gớm bảo bối.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vật ấy có thể trực tiếp ăn không? Hay là muốn cái gì cách luyện chế?”

Nghê Ba không có hé răng.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi không nên nghĩ hại ta, cũng hoặc là ôm một tia chạy trốn kỳ vọng, ngươi là người thông minh, nên rõ ràng này là không có khả năng. Như là ngươi đối với sự giúp đỡ của ta cực đại lời, tương lai đối với của ngươi vận mệnh, tự nhiên là có chỗ tốt.”

Nghê Ba tựa hồ nhận mệnh, thở dài một tiếng, nói: “Lăng Tiêu phách là cực hàn đồ vật, chỉ cần có thể chống lại cái kia hàn khí, trực tiếp nuốt phục cũng không có gì. Nhưng khó tránh khỏi có chút lãng phí. Như là ngươi có thể tìm tới một ít cực dương đồ vật, đưa nó bên trong hàn linh khí toàn bộ bức ra lại dùng, mới có thể một chút không dư thừa, không có một chút nào lãng phí. Dù sao đây mới thật là bảo bối, lãng phí mảy may đều là tội lỗi a.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, đóa hoa này, nhưng là trực tiếp để một đầu Thiên Vị Hải Hầu Tử bỏ mạng đồ vật, trình độ trân quý, tự nhiên không phải bình thường.

Cho tới cực dương đồ vật, toàn bộ trong hắc hải, ngoại trừ Cổ Diệu bản thân ở ngoài, sợ không còn đồ vật sánh được hắn chưởng khống hiện ra ngọn lửa màu trắng.

“Như là ngươi truyền thụ cho biện pháp sai lầm, để này Lăng Tiêu phách chịu đến một chút xíu tổn thương, như vậy ngươi cũng không có tiếp tục giá trị tồn tại.”

Dương Thanh Huyền chỉ lo gặp sự cố, cảnh cáo cùng uy hiếp hạ Nghê Ba, xác định không có sai sót sau, lúc này mới gõ nhẹ búng ngón tay, bắn ra một ít vọt hỏa diễm, chậm rãi NrSZ1Rr tới gần.

Quả nhiên, hỏa diễm vừa ra, cái kia tiêu tốn màu xanh lam linh quang một hồi đại thịnh, trong không khí phát sinh nhỏ nhẹ “Cọt kẹt” tiếng.

Cánh hoa bốn phía càng kết ra từng vòng màu xanh thẳm băng hoàn.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, đem hỏa diễm ngừng lại, không dám gần thêm nữa.

Đây là Lăng Tiêu phách tự bảo vệ mình hành vi, ở cực dương chèn ép xuống, đem hết thảy tiềm năng đều kích thích ra, bảo vệ tự thân.

Nghê Ba thanh âm dồn dập truyền đến, nói: “Nhanh, nhanh mấy cái này băng hoàn có phải là chín mươi chín vòng, chín mươi chín vòng mới là cực hạn của nó.”

Cái kia từng cái từng cái vòng tròn đồng tâm khuếch tán có dài nửa thước, Dương Thanh Huyền thần thức quét qua, là tám mươi bảy vòng.

Ngay sau đó, lại đem hỏa diễm tới gần một tí, “Cọt kẹt” kết băng tiếng vang lên, lại thêm ra mười hai đạo vòng tròn đồng tâm, vừa vặn chín mươi chín vòng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 708: Tai Bay Vạ Gió, Tâm Ở Ngoài Không Có Gì

Thời khắc này Lăng Tiêu phách, không nữa chỉ là màu xanh lam, năm cánh hoa trên, xuất hiện tầng tầng màu sắc rực rỡ vầng sáng, chiếu toàn bộ băng hoàn trên đều sắc thái diễm lệ.

Dương Thanh Huyền biết đến lúc rồi, vội vàng nâng lên băng hoa, liền hướng trong miệng đưa.

“Cọt kẹt” một tiếng, nhẹ nhàng khẽ cắn, liền toàn bộ nuốt hạ xuống.

Trong phút chốc, hắn cả người đều biến thành màu sắc rực rỡ, ánh sáng nhoáng lên dưới, lại biến thành màu xanh lam, trong khiếp sợ cVEv5Pk thở ra một hơi đến, trực tiếp giữa trời đống kết.

“Nhanh, nhanh ngồi điều tức, đừng lãng phí dược lực!”

Nghê Ba dồn dập hô, một là không muốn nhìn thấy thiên tài địa bảo lãng phí, hai là chỉ lo Dương Thanh Huyền không có đem chỗ tốt sử dụng tốt nhất, cuối cùng trách tội đến trên đầu mình.

Dương Thanh Huyền lúc này ngồi xếp bằng, hai tay bấm quyết, vận chuyển Võ Kinh, tiêu hóa trong cơ thể hàn khí cùng linh lực.

“Rầm!”

Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên trong vùng biển nhấc lên sóng lớn, hóa thành một vòng xoáy khổng lồ, không ngừng chìm xuống. Một luồng kinh người yêu khí từ trong vòng xoáy truyền ra, ép thẳng tới trên đảo.

Ở trong nước xoáy, hai đạo hào quang màu đỏ thắm bắn lên, xông thẳng đấu ngưu!

Là một đôi dữ tợn thú mắt, như ru-bi giống như tỏa ra ánh sáng óng ánh huy. Theo vòng xoáy hướng chảy, một cái bóng người đen nhánh ở bên trong nước chậm rãi bay lên, kèm theo to lớn bọt nước.

Càng là một cái hải xà, đứng lên trên người phẫn nộ gào thét!

Này hải xà toàn thân hắc hoàn bộ vòng trắng, bên cạnh người có kỳ, sau lưng dựng thẳng lên căn gân cốt gai.

đọc tru y ện cùng http://truyencuatu i .net/

“Đây là...!” Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, “Không được! Lăng Tiêu phách linh khí đem hải quái vật đưa tới!”

Đang ở dưới khiếp sợ, trên bầu trời, bỗng nhiên Vân Hải tụ tập, Phong Lôi mãnh liệt, một con không có lông quái điểu hót vang một tiếng, nương theo tử điện mà đến, tốc độ giống như tật phong, cho người bắt giữ không ra.

“Hai cái hải quái vật!”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, cái kia chim cổ dài nhỏ, trước mỏ sắc bén, nửa người dưới giống nga một loại vô cùng dài rộng, một đôi màng sải cánh mở, dường như có thể che kín bầu trời, vừa nhìn thì không phải là người lương thiện.

Nhưng vào lúc này, hải ngày trong đó vô cùng ngột ngạt, nhưng thấy Phong Lôi mãnh liệt, nhưng không thấy mưa rơi.

Cái kia hải xà cùng quái điểu đồng thời đưa mắt nhìn phía Vân Hải nơi nào đó, một giọt như hòn đảo giống như nước giọt đang chậm rãi hạ xuống, không ngừng lớn lên, cuối cùng "Oành" một tiếng nổ tung, một đầu bộ lông mực xanh tinh tinh từ đó bắn ra ra, giống như núi.

Dương Thanh Huyền sắc mặt cực kỳ khó coi, "Hải tinh tinh..."

Ba cái quái vật to lớn, vừa xuất hiện liền dẫn tới thiên địa biến hóa, gió nổi mây vần, cường hãn khí tức đem Dương Thanh Huyền, thậm chí là toàn bộ hòn đảo khóa chặt.

"Ùng ục!"

Dương Thanh Huyền nuốt xuống hạ, khổ sở nói: "Thật không nên chọn ở Hắc Diễm Giác ăn này linh vật, một hồi sơ sót."

Lúc trước cái kia Hải Hầu Tử chính là bị Lăng Tiêu phách linh khí hấp dẫn mà đến, diệt hải xuyên tông, cuối cùng chính mình cũng bị Lưu Công Sơn diệt.

Giờ khắc này Lăng Tiêu phách linh lực đang ở trong cơ thể hắn khuấy động, đem kinh mạch toàn bộ đông lại. Như là mạnh mẽ phá mở này hàn linh khí, cũng không phải không thể, mà là làm như vậy, liền đem Lăng Tiêu phách dược lực triệt để lãng phí.

Ở cái kia khí tràng cường đại chèn ép xuống, tâm tình của hắn ngược lại bình tĩnh hạ xuống.

Trong tay quyết ấn không biến, tiếp tục vận chuyển Võ Kinh tiêu hóa dược lực, đối với ba đại hải quái áp bức làm như không thấy.

Nghê Ba nuốt nuốt nước miếng, nói: "Thả ta đi ra đi, ta giúp ngươi chặn này ba đầu ngu xuẩn vật. Tuy rằng ta giờ khắc này chỉ còn linh thể, nhưng đẳng cấp uy thế vẫn còn, đồng thời thực lực cũng vẫn còn, muốn đánh chạy này ba đầu động vật biển, còn không khó khăn."

Dương Thanh Huyền nói: “Ta đều không có hoảng sợ, ngươi vội cái gì? Bình tĩnh hãy chờ xem, liền này ba con quái vật, còn nguy cấp không tới ta.”

Đầu ngón tay hắn thanh mang lóe lên, hai đạo lưu quang bay ra, rơi vào trên bờ biển, chính là Thâm Hồng Cổ Hạt, cùng bị Hoa Giải Ngữ thao túng Hoang Khôi.

Thâm Hồng Cổ Hạt cùng Hoang Khôi đều là Toái Niết hậu kỳ sức mạnh, nhưng ở này trên biển rộng, so sánh lẫn nhau cái kia ba biển rộng thú, truớc khí thế trên liền rơi xuống hạ phong.

Thâm Hồng Cổ Hạt không nhịn được lui hai bước.

Đằng trước điên cuồng tập kích mà đến ba biển rộng thú, cái kia hải xà cùng quái điểu đều là Toái Niết hậu kỳ, cùng bọn họ giống như.

Nhưng này hải tinh tinh nhưng là Toái Niết đại viên mãn. Đồng thời ở trên biển gây sóng gió, lướt sóng mà đi, mỗi bước ra một bước, đều phải nổ lên cao trăm trượng cột nước, khí thế kinh người.

Hoa Giải Ngữ điều khiển Hoang Khôi, phát sinh thanh âm của người, nói: “Đừng sợ, trên khí thế không thể yếu đi. Những này ngu xuẩn vật, ngươi như là rụt rè, đối phương lại càng nghĩ đến ngươi dễ ức hiếp.”

Thâm Hồng Cổ Hạt mắng: “Ngươi trốn trong Tinh Giới, dùng thần thức viễn trình điều khiển con rối này, tự nhiên không sợ. Lão Tử nhưng là bản tôn ở đây, đối mặt hai đầu cùng cấp động vật biển, còn một đầu là Toái Niết đại viên mãn. Ngươi để ta trốn Tinh Giới bên trong, ta cũng không sợ nhếch!”

Hoang Khôi ha ha cười nói: “Cái này cũng là chuyện không có cách giải quyết a, ngươi hỏi một chút Thánh Chủ đại nhân, để không nhường ngươi trốn Tinh Giới?”

Dương Thanh Huyền quát lạnh: “Đừng làm phiền, không cầu các ngươi thắng, chỉ cầu ngăn cản này ba món đồ. Chờ ta thu nạp Lăng Tiêu phách linh khí, trở lại chém giết cái này ba cái ngu xuẩn vật!”

Nói, tay trái vừa lật, ánh vàng lấp loé hạ, liền xuyên cách người không xa.

Một mảnh phù văn ở trong phạm vi mười trượng xuất hiện, lóe lên bên dưới lại ẩn vào hư không.

Sau đó thu tay về ấn, tiếp tục vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, tiêu hóa trong cơ thể Lăng Tiêu phách linh khí.

Giờ khắc này Dương Thanh Huyền trên người, giống như là một cái tượng băng tác phẩm nghệ thuật, càng trở nên hơi thông suốt, kinh mạch mạch máu đều nhìn rõ rõ ràng ràng, liền ngay cả xương cốt đều lờ mờ có thể thấy được.

Cái kia ba đầu động vật biển cũng phát hiện biến hóa của hắn, đều là phát sinh các loại tiếng gầm gừ, xung thứ lên đảo.

Như là linh khí bị Dương Thanh Huyền toàn bộ tiêu tan hóa điệu, liền đối với chúng nó chuyện gì. Nhất định phải ở linh khí còn không bị tiêu hóa trước, đem Dương Thanh Huyền ăn đi.

Cái kia đầu không có lông quái tốc độ cùi bắp nhanh nhất, khuấy lên một phương phong vân, liền từ phía chân trời lao xuống, toàn thân bao phủ ở một tầng ánh vàng hạ, trực tiếp chụp vào Dương Thanh Huyền!

Thâm Hồng Cổ Hạt cùng Hoang Khôi cũng đứng ở đường ven biển trên, không hề bị lay động.

“Ầm!”

Quái điểu kia hai trảo một đòn, ở Dương Thanh Huyền trước người mười trượng nơi, đánh lên một mảnh phù văn.

Đại lượng ánh vàng phản chấn đang quái điểu trên người, hét thảm một tiếng, liền đánh bay ra ngoài, ở trên không bên trong liên tiếp lăn lộn.

Nhất điểm hồng mang, không đúng lúc nghi phá không mà lên, “Vèo” một tiếng, đánh vào quái điểu kia trên người, đâm thủng nó hộ thể yêu khí, trực tiếp xuyên qua một con cánh vai.

Quái điểu kêu thảm một tiếng, đột nhiên dùng sức vung một cái, đem bò cạp độc vỹ châm quăng ra.

Mà Hoang Khôi đã xuất hiện trên người nó, toàn thân lật lên màu đỏ thẫm kinh lạc, một chưởng liền bổ xuống.

“Ầm ầm!”

Mười phần công lực một chưởng, trực tiếp bổ vào quái điểu kia trên lưng, đem chấn động hạ xuống, “Oanh” một tiếng ngã ở trên đảo, bị đất đá che lấp.

Tuy rằng còn chưa có chết, nhưng đã bị phế hơn phân nửa, không đáng sợ.

Thâm Hồng Cổ Hạt cùng Hoang Khôi chờ ngay trong sát na này, trước tiên liên thủ lấy thế nhanh như chớp không kịp bịt tai giải quyết một đầu, lại đem mặt khác hai đầu dẫn đi, như vậy thì có thể cho Dương Thanh Huyền tranh thủ được thật nhiều thời gian.

Không kịp kiểm nghiệm quái điểu kia sinh tử tình huống, hải xà cùng hải tinh tinh sẽ cùng thời gian lên đảo, toàn bộ đường ven biển đều không ngừng vỡ vỡ đi ra, vô số hòn đá hóa thành bột phấn, bị sóng biển cuốn đi.

Nước biển trực tiếp lan tràn đến Dương Thanh Huyền trước mặt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 709: Sống Còn, Đánh Nổ Nguyên Hình

Hoang Khôi hét lớn một tiếng, “Giết!”

Liền hướng về cái kia Hải Tinh Tinh phóng đi, lăng không đánh ra một chưởng, đánh về cái kia Hải Tinh Tinh mắt.

Nhiệm vụ của bọn họ chỉ là kéo dài thời gian liền có thể.

Mà Hoang Khôi ở một chưởng đánh rơi quái điểu sau, trên người hoang khí số lượng dự trữ liền không nhiều lắm, chỉ đủ lại một đòn toàn lực một lần. Vì lẽ đó căn bản là không có nghĩ tới muốn thắng, đánh ánh mắt của đối phương, đều chỉ là vì khiêu khích đối phương, để hắn đuổi theo tới mình.

Quả nhiên, Hải Tinh Tinh một hồi liền bạo nộ rồi, hét lớn một tiếng, bốn phía sóng biển không ngừng nổ tung, sau đó phản tay vồ một cái, trói lại Hoang Khôi cánh tay, đột nhiên vung một cái, liền ném ra ngoài.

“Ầm! Ầm!”

Hắn còn ngại không đủ giải hận, trực tiếp đạp nước sôi sóng, đuổi tới chính là một quyền đánh ra!

“Ầm ầm!”

Hoang Khôi trực tiếp bị đánh trúng, trước ngực đột nhiên lõm khối tiếp theo, bị oanh vào trong biển, trong nháy mắt trầm xuống ngàn trượng!

Tinh Giới bên trong Hoa Giải Ngữ thân thể run lên, sắc mặt một hồi trắng xám, lộ ra kinh sợ, “Thật mạnh!”

Hải Tinh Tinh cú đấm kia, không chỉ có đem Hoang Khôi trước ngực đánh lõm một khối, thiếu chút nữa đưa hắn phụ ở trong đó thần thức đánh tan, lúc này không dám khinh thường, vội vàng điều khiển cái kia Hoang Khôi dưới đáy biển vọt ra khỏi mặt nước, hướng về xa xa bỏ chạy.

Hải Tinh Tinh hung ác hai con ngươi co rụt lại, gặp Hoang Khôi còn chưa có chết, càng là giận dữ đuổi tới.

Khác một bên, Thâm Hồng Cổ Hạt cũng cùng hải xà chiến đến cùng một chỗ. Con rắn kia trên người càng mang theo ngọn lửa màu đỏ, đem Cổ Hạt đặt trên lửa quay nướng. Cổ Hạt liều mạng dùng cái kìm trái phải cuồng kích, muốn phá mở không gian đào tẩu, lại cũng không.

Chỉ có thể dùng vỹ châm hướng về hải xà 7 tấc đánh tới.

Này vỹ châm tụ toàn lực ở một chút trên, chuyên phá các loại chân nguyên cùng hộ thể thần thông, khiến cái kia hải xà không dám khinh thường. Đuôi rắn khổng lồ ném tới, đánh vào Cổ Hạt phần sau, đem cái kia châm mang đánh bay.

Thỉnh thoảng có sóng lớn cùng dư âm chấn động ở Dương Thanh Huyền trước mặt, đều bị Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ cản lại.

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh, hoàn toàn đắm chìm trong tu luyện trong đó.

Nghê Ba ở Tứ Thánh Linh Đồ bên trong, nhìn trợn mắt ngoác mồm.

Giờ khắc này, cách đó không xa trong nước biển, bùn cát bên trong, quái điểu kia giãy giụa bò dậy, tức giận hét lên một tiếng, liền đạp lên sóng nước xông lại, dùng trước mỏ đột nhiên đánh xuống.

Lần này có kinh nghiệm, không dám quá mức cương mãnh, ở mười trượng nơi cuồng kích một chút, chấn lên lượng lớn màu vàng phù văn. Thánh khí kết giới đem nước biển cũng tiện thể đứng hàng mở, đảm nhiệm quái điểu kia làm sao phát điên, đều đánh không phá nửa điểm.

Mà Dương Thanh Huyền bình tĩnh như cũ, vầng trán đều không hề nhíu một lần.

Trên người lam quang không ngừng bị thân thể hấp thu, dược lực đang kéo dài hóa đi.

Quái điểu kia sốt sắng, mổ ác hơn, một con cánh vai bị Cổ Hạt đánh tan, còn nhuộm bò cạp độc, một con khác cánh vai liều mạng quạt, dùng mỏ đặt ở kết giới trên, chậm rãi tăng đại sức mạnh, một chút điểm xuyên thấu vào.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Xa xa Hoang Khôi đang bị Hải Tinh Tinh đuổi theo cuồng loạn ngừng lại sau, trực tiếp bị đánh biến hình, thành một đống vật liệu. Hoa Giải Ngữ dựa vào ở phía trên thần thức cũng bị đánh tan.

Hải Tinh Tinh điên cuồng hét lên mấy tiếng, đem Hoang Khôi xa xa ném ra ngoài, liền vạch nước vọt tới, cuốn lên ngàn tầng sóng biển.

Thâm Hồng Cổ Hạt cũng bị hải xà treo lên đánh, đưa hắn thân thể cuốn lên, trực tiếp chìm vào đáy biển, còn bị cắn mất một cái cái kìm, ngàn cân treo sợi tóc.

Nắm giữ khế ước liên lạc Dương Thanh Huyền cùng Hoa Giải Ngữ, đồng thời cảm ứng được Cổ Hạt nguy hiểm.

“Dương Thanh Huyền!” Hoa Giải Ngữ vội vàng nói: “Không chờ được!”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Gần đủ rồi.” Chậm rãi mở mắt ra, một hồi đã nhìn thấy quái điểu trước mỏ, đã xuyên. Vào kết giới ba tấc, chính hợp hắn bốn mắt nhìn nhau.

Giờ khắc này trên người của hắn ánh xanh đã tản đi hơn nửa, trên căn bản đều bị hấp thu, Lăng Tiêu phách linh d47IuBbS lực chìm vào xương cốt, huyết nhục, bên trong kinh mạch. Có loại không nói ra được thư thích hòa thanh rõ, nội tâm hết sức bình tĩnh, phảng phất vạn cảnh giai không.

“Chơi rất vui sao?”

Hắn nhìn quái điểu kia đầu, duỗi ra liền tóm tới. Năm ngón tay ở trên không bên trong sa hóa, không ngừng lớn lên, hoang khí từ lòng bàn tay tản mát ra.

Quái điểu kia tựa hồ đã nhận ra cái gì, con ngươi một tấm, hét lên một tiếng, liền đột nhiên rụt cổ, muốn chạy trốn.

Nhưng Dương Thanh Huyền năm ngón tay nhanh như Thiểm Điện, một hồi bóp lấy đầu của hắn, đột nhiên một phen, liền hướng trong nước biển đánh tới!

“Oành!”

Toàn bộ mặt biển nổ ra, quái điểu đầu bị nắm đấm nắm lấy, trực tiếp đánh vào đại địa bên trong.

Theo hoang khí rung động mở, lấy Dương Thanh Huyền làm trung tâm, hết thảy ngâm đi lên nước biển trong nháy mắt khô héo, biến thành hoang mạc.

Đồng thời này cỗ hoang khí còn hướng biển bên trong lan tràn, tảng lớn nước biển bị sa hóa, trở nên dường như lục địa giống như.

Quái điểu thân thể to lớn lộ ở cuồng sa mặt trên, liều mạng giãy dụa.

Vô số hạt cát kèm theo hoang khí, từ đầu rót vào bên trong cơ thể, cấp tốc phong hoá hủ thực thân thể của nó.

Rất nhanh, sinh cơ trôi qua sạch sẽ, quái điểu hoàn toàn biến thành một khối hoá thạch.

Toàn bộ quá trình, bất quá trong vòng mấy cái hít thở.

Hải Tinh Tinh vừa vặn xông lên sa địa, nhìn thấy màn này, thân thể đột nhiên hơi ngưng lại.

Nhưng lực xung kích cực lớn cùng sóng biển, hay là đem dưới chân sa địa đánh nát, quái điểu hoá thạch cũng "Ầm" một tiếng bạo nổ mở, hóa thành vô số bột mịn tản đi, lại không còn tồn tại nữa.

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, sa hóa trên thân thể không ngừng liều lĩnh hoang khí, lạnh như băng lặng lẽ cười một tiếng.

Hải Tinh Tinh lớn tiếng rít gào, lộ ra phẫn nộ cùng dưới khiếp sợ, một quyền liền đánh tới! Quyền phong hạ trực tiếp đè ra một cái trăm trượng dài rộng vòng xoáy.

"Oành!"

Dương Thanh Huyền trên người bỗng nhiên nổ lên bạch quang, một đạo hiện ra màu trắng cột lửa phóng lên trời.

Hỏa diễm trong nháy mắt đem vòng xoáy kia rót đầy, ngọn lửa hừng hực liệu không.

Một mảnh ánh sáng màu xanh tự trong lửa bay lên, hóa thành Thanh Loan hai cánh, ở trên mặt biển triển khai, bao phủ ngàn trượng.

Đồng thời Thanh Loan mở mồm ra, phun ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, một mảnh phòng ngự kéo ra, đón lấy cú đấm kia.

“Ầm ầm!”

Hải Tinh Tinh một quyền đánh vào kết giới trên, chấn động đến mức hải ngày khuấy động, vòng xoáy khổng lồ đột nhiên tản ra, vô biên hỏa diễm rơi vào biển rộng, không ngừng bất diệt.

Hải Tinh Tinh gặp trước mắt một kẻ loài người, đột nhiên thì trở thành Thanh Loan, hóa ra vô biên thần hỏa, sợ đến mãnh hít một hơi khí lạnh, liền quát to một tiếng, điều đầu chạy đi.

Dương Thanh Huyền vẫn chưa đuổi theo, mà là hít một hơi, đem Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ hút vào trong miệng, giương cánh mà lên, hướng về mặt biển nhào tới!

“Ầm ầm!”

Thanh Loan một trảo kích ở trên mặt biển, bạo nổ mở một vòng xoáy khổng lồ, nước cùng hỏa đan xen vào nhau, phóng lên trời.

Toàn bộ ngàn trượng nước biển, đều ở dưới một kích này, đều bị bốc hơi lên, lộ ra đáy biển cảnh tượng.

Cái kia hải xà đang cuộn lại Thâm Hồng Cổ Hạt, to lớn miệng cắn xuống, bị Cổ Hạt còn sót lại một con cái kìm kéo ra kẹp lại, cứ như vậy giằng co ở đó.

Nhưng hải xà không ngừng nắm chặt, Cổ Hạt vỏ ngoài tuôn ra tảng lớn vết rạn nứt, hiển nhiên cầm cự không được bao lâu.

“Nghiệt súc, có thể đi chết rồi!”

Thanh Loan bên dưới, ngàn trượng Hỏa Vũ vừa thu lại, hóa ra nhân loại chân thân, từ trên hư không đi bộ đi xuống.

Chỗ mi tâm Hồn Ấn lấp lóe, mộ kiếm bên trong phảng phất có thần kiếm cảm ứng.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, xa xa nước biển trong phút chốc lăn lộn, vô số Lôi Quang tự trong biển vọt ra khỏi mặt nước, kích. Bắn mà tới.

Toàn bộ hải ngày trong đó, tất cả đều là từng mảng từng mảng Lôi Quang, chịu đến thần vật cảm ứng, hội tụ ở Dương Thanh Huyền lòng bàn tay, dần dần hóa thành một thanh trường kiếm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 710: Ngự Phù Thế, Nhân Vật Mạnh Mẽ

Thân kiếm toàn thân trình xanh lam vẻ, kiếm tích thẳng tắp trôi chảy, bề ngoài hình như có thủy quang lưu chuyển. Mà hai bên lưỡi kiếm nhưng như răng nanh chênh lệch, sáng trắng sắc bén. Trong đó tử quang nổi lên thời gian, chỉnh thanh kiếm đều che kín tử hình cung điện quang.

Ở thẳng tắp trên thân kiếm, đột nhiên từ thần lôi hóa ra ba cái triện xanh chữ: Ngự Phù Thế.

Thần kiếm vừa ra, hải ngày trong đó dị tượng trong nháy mắt yên tĩnh lại, phảng phất thời không bị dừng lại.

Cái kia hải xà trợn to ru-bi một loại tròng mắt, mặc dù không biết xảy ra chuyện gì, nhưng biết đại sự không ổn, không hiểu rõ nát.

Dương Thanh Huyền nắm chặt cái kia Ngự Phù Thế, toàn bộ kiếm ý tản mát ra, hải ngày vì đó tối sầm lại, phảng phất đem thiên địa uy thế, đều ép vào thanh kiếm này bên trong!

“Trường Hà Tiệm Lạc Hiểu Tinh Trầm!”

Vô biên kiếm ý đè ép xuống, khắp nơi Thiên Thần sét như từng đạo từng đạo ánh sao đánh rơi, ở hải ngày trong đó nổ ra.

Hải xà nghiêm ngặt quát một tiếng, đột nhiên cuốn lên Cổ Hạt liền văng ra ngoài, sau đó thân thể nhất chuyển, liền muốn xông ra này kiếm chi lao tù!

“Ầm ầm!”

“Ầm ầm!”

Liên tục hai lần xông tới hạ, rốt cục đem kiếm thế oanh mở, Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy thân thể chấn động, một ngụm máu xông lên cổ họng.

Dù sao cùng hải xà vẫn là chênh lệch quá lớn cảnh giới, huống hồ hải xà giờ khắc này sợ vỡ mật nứt, liều mạng lẩn trốn, phát huy ra được tiềm lực cực kỳ cường hãn.

Đầy trời kiếm thế hạ, rạn nứt ra một vết thương, con rắn kia đột nhiên chui ra ngoài.

Dương Thanh Huyền cổ tay chìm xuống, gia tốc kiếm uy rớt xuống!

“Ầm ầm!”

Vô biên kiếm khí cùng thần lôi dưới đáy biển bạo nổ mở, năng lượng đáng sợ đem hải xà cuốn một cái, hóa thành một cái vòng xoáy khổng lồ, không ngừng cắn giết thân thể của nó.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Kiếm khí trong nước xoáy Lôi Quang lấp lóe, không ngừng nổ ra chói mắt cường quang.

Con rắn kia bị oanh thất điên bát đảo, trên người cháy khét tảng lớn, nhưng vẫn như cũ chắc vọt ra, hướng về xa xa bỏ chạy.

“Xì!”

Đột nhiên một đạo hồng mang phá không, Thâm Hồng Cổ Hạt đã sớm ở một bên giương mắt lạnh lẽo, súc tích lực lượng.

Ở hải xà lao ra vòng xoáy chớp mắt, chính là toàn thân nó phòng ngự thời khắc yếu đuối nhất, trực tiếp dùng vỹ châm đánh lén, bắn thủng nó 7 tấc!

Hải xà gào thét thảm thiết một tiếng, đứng lên trên người đến, trốn về phía trước mấy trăm trượng, trực tiếp kéo Cổ Hạt dưới đáy biển trượt, rốt cục lực kiệt ngã xuống. Đáy biển bị bắt ra một cái nhìn thấy mà giật mình vết máu.

Cổ Hạt lúc này mới thu về vỹ châm, xông lên phía trước, dùng còn sót lại một con gọng kìm lớn cắt xuống, “Ầm” một tiếng đem hải xà đầu kéo bạo nổ, lấy ra nội đan đến nuốt vào đi.

“Đi thôi.”

Dương Thanh Huyền đem Ngự Phù Thế vừa thu lại, đồng thời Tinh Giới loáng một cái, đem Cổ Hạt thu vào, liền lắc mình ly khai đáy biển, trở lại Nam Thiên Đảo trên.

Giờ khắc này chung quanh đảo tất cả đều là một mảnh khô cạn, xa xa nước biển chịu đến sức mạnh xung kích, chưa từng có thể về rót lại đây.

Cho đến hải xà vừa chết, Dương Thanh Huyền trở lại trên đảo, lực lượng kia gợn sóng mới yếu bớt, nước biển chậm rãi rót đi qua, đem chung quanh đảo khu vực chân không lấp kín.

Cổ Hạt trở lại Tinh Giới bên trong sau, liền bắt đầu bế quan điều dưỡng thương thế trên người.

Toàn bộ thân hình đều cơ hồ toàn bộ rạn nứt, còn sót lại gọng kìm lớn mặt trên cũng không mấy tỉ mỉ cái khe nhỏ.

Như là lại theo cái kia hải xà tiêu hao chốc lát, sợ liền trực tiếp thành món ăn trên bàn, đã bị đối phương tiêu hóa.

Cái kia đều Hoang Khôi cũng hoàn toàn bị đánh nổ, phía trên trận pháp tất cả đều phá hư sạch, toàn bộ liền biến hình thành một đoàn tài liệu.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, lấy hắn bây giờ khôi lỗi thuật, chữa trị này Hoang Khôi ngược lại cũng không khó, chỉ là cần một ít tài liệu trân quý cùng thời gian.

Hoa Giải Ngữ hỏi: “Ngươi hấp thu cái kia Lăng Tiêu phách như thế nào? Không có lãng phí bao nhiêu chứ?”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Hoàn toàn không có lãng phí. Đây chính là luyện thể thuật chỗ tốt, mỗi một phần dược lực, đều hòa tan đến thân thể ngay giữa.”

Hoa Giải Ngữ lúc này mới vui mừng nói rằng: “Như vậy rất tốt, trận d4fb252V chiến này không có phí công đánh.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đa tạ.”

Hoa Giải Ngữ cười khổ lắc lắc đầu, nói: “Cái này tạ chữ, quá sanh phân.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười một hồi, liền không nói.

Giờ khắc này nước biển đã viết trở lại đến, hắn chọn một khối khá cao hòn đá, ngồi xếp bằng bên trên, bắt đầu điều tức vừa nãy hao tổn chân nguyên.

Nghê Ba ở Tứ Thánh Linh Đồ bên trong, đối với mới vừa một trận chiến, đã cả kinh nói không ra lời.

Nguyên bản hắn cho rằng, đánh giết hắn tên kia Quân Thiên Tử Phủ nữ tử, đã quá biến thái. Nhưng cùng trước mắt nam tử này so ra, vẫn là Tiểu Vu gặp Đại Vu.

Cô gái kia dù sao có Thái Thiên Vị thực lực, thêm vào hiểu ý một đòn, giết hắn vô cùng bình thường.

Mà trước mắt nam tử này, nhưng là lấy Tam Hoa cảnh lực lượng, giết đến ba tên Toái Niết cảnh động vật biển, hai chết một trốn!

[tr u yen cua

tui @@ Net] Ngang dọc Biển Đen nhiều năm như vậy, chuyện như vậy nếu không có tận mắt nhìn thấy, coi như là thân ba ba nói ra, đều sẽ không tin tưởng!

Nghê Ba trầm mặc, sau một lúc mới nói: “Ngươi muốn muốn cố gắng đột phá đến Toái Niết cảnh sao?”

Dương Thanh Huyền đang ở điều tức chân nguyên, chậm rãi mở mắt ra, nói: “Ngươi nói cái gì? Vấn đề này, không phải phí lời sao?”

Nghê Ba gật đầu nói: “Chỉ cần đột phá đến rồi Toái Niết, ngươi liền có thể đi vào Biển Đen. Lấy thiên tư của ngươi cùng thực lực, ở bên đó cũng có thể tiến triển cực nhanh, đột phá đến Thiên Vị cũng chỉ là vấn đề thời gian.”

Dương Thanh Huyền thở ra một hơi, đem chân nguyên hoàn toàn điều chỉnh lại đây, nói: “Ngươi có biện pháp để ta gia tốc đột phá?”

Nghê Ba nói: “Mới vừa ba đầu động vật biển bên trong, có một cái đỏ mắt hải mãng xà. Vật này thích nhất chui vào trong linh tuyền tu luyện, nếu là ta không có đoán sai, chung quanh đây khẳng định có một cái đỏ mắt hải mãng xà dùng tu luyện linh tuyền.”

“Linh tuyền?!”

Dương Thanh Huyền vui vẻ, từ đại trên tảng đá đứng lên.

Đối với linh tuyền hắn cũng có nhất định hiểu rõ, chính là linh mạch bên trong dựng dục ra tới nước suối, có thể phạt mao tẩy tủy.

Cũng không phải là hết thảy linh mạch bên trong đều sẽ xuất hiện linh tuyền, hơn nữa linh tuyền cũng căn cứ linh mạch tính chất bất đồng, mà chia làm rất nhiều loại. Nhưng mặc kệ cái nào loại, cho dù là cấp bậc thấp nhất linh tuyền, cũng so với ở linh mạch trên tu luyện, hiệu quả thực sự tốt hơn nhiều.

Nghê Ba tiếp tục nói: “Lăng Tiêu phách có thể đem cái kia đỏ mắt hải mãng xà hấp dẫn lại đây, chứng minh nó chiếm cứ địa phương, cách đảo này sẽ không quá xa. Ngươi có cái kia tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, dưới đáy biển lượn quanh hơn mấy vòng, hay là thì có thu hoạch.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, đang muốn lấy ra tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, đột nhiên biến sắc, trong mắt bắn ra cảnh giác ánh sáng, nhìn chằm chằm trên mặt biển.

Ở hải ngày trong đó, một đạo thân ảnh khổng lồ, theo sóng biển trôi nổi mà tới.

Giống như là một toà Tiểu Sơn đang di động, không bao lâu, là có thể nhìn rõ ràng rồi, càng là cái kia đầu chạy trốn hắc tinh tinh!

Vừa nãy trong trận chiến ấy, hắc tinh tinh căn bản cũng không có bị thương, chỉ là bị biến thân Thanh Loan hù chạy, làm sao đột nhiên sẽ chết ở trên mặt biển?

Hơn nữa Toái Niết đại viên mãn hắc tinh tinh, ở trong đại dương uy năng, đủ để cùng Thiên Vị đánh một trận!

Không chỉ có như vậy, hắc tinh tinh chạy ra không bao lâu, ngay ở Nam Thiên Đảo phụ cận phạm vi, cũng không có bất kỳ tranh đấu sóng sức mạnh, này hắc tinh tinh lại chết như vậy.

Chỉ có một nguyên nhân, đó chính là xuất hiện nhân vật cực kỳ mạnh, không cần bất kỳ lực lượng nào gợn sóng, liền dễ dàng giết này đầu tinh tinh.

Dương Thanh Huyền sắc mặt, trong nháy mắt trở nên cực kỳ khó coi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 711: Cùng Đường Mạt Lộ, Tạo Hóa Thiên Quan

Hoa Giải Ngữ cùng Nghê Ba cũng phát hiện điểm ấy, sắc mặt hai người có bất đồng riêng.

Dương Thanh Huyền kịp thời lập đoạn, trực tiếp lấy ra tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, vạn ngàn sét phù một hồi tản ra, quang bàn trong nháy mắt hóa ra.

Đột nhiên, một đạo tuyệt cường uy thế đè xuống, “Bùm bùm” Lôi Bạo tiếng không dứt bên tai.

Hết thảy Lôi Quang ở đó uy thế hạ, toàn bộ nổ tung mở.

Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn linh khí mất hết, lộ ra nguyên khí bản tướng, treo ở không trung.

Đột nhiên một bàn tay lớn trên bầu trời Nam Thiên Đảo hiện ra, khắp nơi Thiên Linh khí nhất thời bị hút đi tới, tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn cũng nhận được dẫn dắt, cũng bị người lấy đi.

Dương Thanh Huyền kinh nộ bất định, gấp vội vàng lấy ra thần nỏ sáu tướng, một đạo không gian mũi tên kích. Bắn đi.

Đồng thời tay trái bấm quyết, đem tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn thu rồi hạ xuống.

Cái kia sáu tướng hút hết hắn hơn nửa tinh khí thần, đem bầu trời đánh nát, vô biên vết rạn nứt hiện ra, xé hướng về cái kia bàn tay khổng lồ.

Khắp nơi Thiên Linh khí bị đánh tan, cái kia bàn tay khổng lồ bấm quyết, đi xuống ép một chút.

Thiên uy rung động, chân không mũi tên khó hơn nữa tồn tiến vào mảy may, lập tức muốn nổ tung lên!

“Ầm ầm!”

Mũi tên lực trực tiếp hóa thành một vùng không gian bão táp, cuộn tất cả lên, đánh vào bàn tay to kia trên, đem chấn ở trên không bên trong hoảng hốt bất định.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, cái này có thể đánh giết Thiên Vị thần nỏ sáu tướng, càng cũng không làm gì được bàn tay to kia, có thể gặp thực lực đối phương mạnh, đã không phải thông thường Thiên Vị!

“Chẳng lẽ là...”

Trong lòng hắn chấn động dữ dội, nghĩ đến tiến nhập Hắc Diễm Giác thời gian, tựa hồ nhận ra được có người trấn thủ hư không, đi ra điều tra một phen đi sau phát hiện không ai, còn tưởng rằng là chính mình cảm ứng sai rồi. Bây giờ nhìn lại, hẳn là không sai.

Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn bị đối phương đánh tan linh khí sau, một hồi trở nên linh quang mất hết. Dương Thanh Huyền lần thứ hai đem lượng lớn chân nguyên rót vào bên trong, một mảnh sét phù nổi lên, đem chính mình bao lấy, liền muốn phá không mà đi.

“Phạm huynh, tiểu tử này quả nhiên có chút jS6IkUs môn đạo. Cái kia thần nỏ sáu tướng cũng ở trong tay hắn, lại không hiện thân, sợ là không ngăn được hắn.”

Một thanh âm tự không trung truyền đến.

Lập tức một mảnh màn ánh sáng năm màu ở trên không bên trong tản ra, sau đó che chở hạ xuống, đem tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn đè ép.

Vô số sét phù lần thứ hai bị đánh tan, biến về thành phổ thông quang bàn, Dương Thanh Huyền kinh sợ, sợ bọn họ cướp đi từ quang bàn, vội vàng cất đi.

Cái kia màn ánh sáng năm màu bên trên, chậm rãi ngưng tụ ra một bóng người, “Không cần chống lại, vô dụng.”

Cách đó không xa bàn tay lớn, ở trên không bên trong lung lay mấy lần, tương tự hóa thành một bóng người, bay rơi xuống.

Tứ Thánh Linh Đồ bên trong, Nghê Ba cả kinh kêu lên: “Phạm Lê, Ôn Hoa!”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Ngươi biết hai người này?”

Nghê Ba nói: “Hai người này là Dạ Hậu thủ hạ, thực lực cường hoành phi thường, đều là Thái Thiên Vị tồn tại!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt thay đổi mấy lần, biết đào tẩu vô vọng, lúc này tỉnh táo lại, nhìn chằm chằm hai người.

Cái kia hóa ra một bàn tay lớn Ôn Hoa, khóe miệng ngậm lấy một nụ cười lạnh lùng, nói: “Trốn nha, làm sao không trốn?”

Dương Thanh Huyền mặc dù phẫn nộ, cũng không dám phát tác, nuốt khẩu tức giận, lạnh lùng nói: “Ta chính là này Nam Thiên Đảo thuê giả, ở trên đảo cố gắng tu luyện, hai vị cớ gì ra tay với ta?”

Ôn Hoa cười lạnh nói: “Ngươi đi qua Hắc Diễm Giác thời điểm chúng ta liền lưu ý ngươi. Nguyên bản cũng không có ý định quản ngươi, nhưng có đôi lời gọi là thất phu vô tội hoài bích kỳ tội, trên người ngươi tựa hồ ẩn chứa không ít bí mật a, ta cùng Phạm huynh rất có hứng thú hiểu rõ một, hai.”

Phạm Lê cũng là nhẹ nhàng gõ đầu.

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Nếu là ta không có đoán sai, hai vị vị vô cùng Thiên Vị, quá nửa là Dạ Hậu đại nhân thuộc hạ. Làm khó dễ ta một cái Tam Hoa cảnh hậu bối, hai vị không cảm thấy thẹn thùng, đồng thời làm trái Dạ Hậu ở Biển Đen quy củ không?”

Phạm Lê khẽ hất lại xung quanh lông mày, nói: “Ngươi nói không sai, xác thực thẹn thùng. Hơn nữa hòn đảo thuê giả, là chịu đến Biển Đen quy củ bảo vệ, chúng ta cũng đích xác làm trái Dạ Hậu quy củ. Chỉ là, hôm nay phát sinh tất cả, ngoại trừ ta cùng Ôn Hoa ở ngoài, còn ai vào đây biết đây?”

Dương Thanh Huyền kinh nộ bất định, biết hai người bọn họ muốn giết người diệt khẩu.

Lúc này nhấc lên một hơi đến, liền hướng biển khơi phương hướng bỏ chạy. Tuy nói khả năng đào tẩu tính không lớn, nhưng dù sao cũng hơn ngồi chờ chết cường. Lấy một chọi hai, hơn nữa hai người đều là Thái Thiên Vị, thắng được độ khả thi đã là số không.

Hơn nữa hắn làm xong bất cứ lúc nào biến thân Hải Hầu Tử chuẩn bị, nếu như có thể lần thứ hai kích phát cái kia Huyền Hầu tinh huyết, lại thêm Tử Viêm, hay là còn có một đường khả năng đào tẩu.

“Vô dụng, như là để cho ngươi chạy trốn, hai ta người cũng sẽ không dùng ở Biển Đen lăn lộn.”

Phạm Lê vung tay lên, liền một mảnh hào quang phá hải đi, trong khoảnh khắc đuổi theo Dương Thanh Huyền, như một tấm la trướng, tại đại hải thượng kéo ra, tự thành thế giới.

Dương Thanh Huyền giơ tay đâm ra một chiêu kiếm, ba ngàn nghiệp hỏa rít gào ra, hóa thành một đạo rồng lửa, bỗng nhiên cắn xé ở la trên trướng.

“Oành!”

Kiếm khí ở la trên trướng chém ra một vết nứt, lập tức bị đại hỏa đốt mở, hiện ra một cái lỗ thủng.

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, liền nhảy đi qua, tiếp tục hướng về biển rộng phương hướng chạy trốn.

“Đây là lửa gì?!”

Phạm Lê kinh sợ, vội vàng vẫy tay, đem cái kia la trướng thu lại rồi, hóa thành một tầng lụa mỏng tựa như, rơi trong tay. Chỉ thấy mặt trên một ngón tay đầu đại hỏa thiêu lỗ thủng, không khỏi thịt thương yêu không dứt.

“Ha ha, tiểu tử này trên người bảo vật nhiều lắm! Không uổng công ngươi ta lần này mặt dày ra tay!”

Ôn Hoa liếm môi một cái, cười gằn nói: “Lần trước như vậy cướp trắng trợn tiểu bối, đều không nhớ rõ là bao nhiêu năm trước chuyện.”

Hắn giơ tay lên, một mảnh ánh vàng ở lòng bàn tay hiện ra, “Chi rồi” một hồi tản ra, hóa thành một con to lớn quang tay chưởng, hướng về mặt biển vỗ tới!

“Ầm ầm!”

Vô biên nước biển trực tiếp bị bốc hơi lên rơi, Phương Viên vạn trượng hải vực, ở một chưởng này hạ, trong nháy mắt đã biến thành phúc địa bình nguyên!

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy một nguồn sức mạnh kéo tới, mặc dù cũng chưa trực tiếp công kích hắn, nhưng cũng chấn động đến mức thất điên bát đảo, trong cơ thể ngũ tạng lục phủ đều đang lăn lộn.

Nguyên bản vạn trượng trong vùng biển, nguyên bản ngàn tỉ sinh vật, cũng tận số ở một chưởng này dư âm hạ, bị đánh chết hơn nửa.

Đồng thời bởi vì nước biển bốc hơi lên, không còn dựa vào, toàn bộ đều rối rít ngã xuống, tràng diện kia có thể đồ sộ.

Trong khoảnh khắc, toàn bộ đáy biển, đã biến thành hải sản đại thị trường, tầng tầng lớp lớp, ăn tam sinh tam thế cũng ăn không hết.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, lúc này mới thật sự cảm nhận được Thái Thiên Vị lợi hại, lại đáng sợ như thế, trực tiếp thay đổi địa mạo, thương hải biến tang điền!

“Làm sao, không trốn sao? Khà khà.”

Ôn Hoa liếm môi một cái, cùng Phạm Lê đồng thời bóng người lóe lên, liền xuất hiện ở Dương Thanh Huyền phía trước trăm trượng nơi, đều đều lạnh lùng nhìn hắn.

Bỗng nhiên, một đầu lớn đại chương xác cá, từ đáy biển chậm rãi thăng lên, lơ lửng giữa không trung bất động.

Phạm Lê cùng Ôn Hoa đồng thời nhíu mày lại, đi xuống nhìn tới.

Lại một đầu hải kình thi thể, cũng phi thăng mà lên.

Sau đó một đầu đế vương cá sấu, cự hải trùng, thổ long, Thái Thản con ếch... Liền ngay cả lúc trước bị bọn họ chém giết cái kia đầu Hải Tinh Tinh, thi thể cũng nổi lên.

Ôn Hoa sắc mặt chợt biến, quay về Dương Thanh Huyền quát lên: “Tiểu tử! Chết đến lâm đầu, còn đùa nghịch hoa gì chiêu! Cho rằng một ít nhàm chán thi thể, liền có thể đối phó chúng ta sao?!”

“Những thi thể này, không phải ngã thao khống...”

Dương Thanh Huyền đồng dạng sắc mặt cực kỳ khó coi, hắn mặc dù không biết xảy ra chuyện gì, nhưng những thi thể này tổng cộng mười hai cụ, sắp xếp thành hình dạng cũng không xa lạ gì.

Lúc trước tiểu Hoa Quả Sơn bên trong, Huyền Thiên Cơ đánh với Châu Linh một trận bên trong, dùng mười hai bộ thi thể nổ ra kết giới.

“Mau nhìn, có cổ quan tài!”

Phạm Lê đột nhiên kinh hô một tiếng, một tay chỉ phía dưới.

Ở trong đống xác chết, một cái to lớn Hắc Thạch Quan quách, lù lù ở đó.

Quan tài toàn thân cổ phác vô hoa, che kín vô số bị phong hóa mơ hồ ký tự, bị mười tám căn cự mãng giống như màu đen xiềng xích chăm chú quấn chặt lấy.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 712: Mười Hai Nguyên Nhân, Nổ Nát Hư Không

"Tại sao có thể có quan tài ở đây?!

"

Ôn Hoa cũng giật mình không cạn, cái kia trên quan tài đá cổ điển khí tức, cho hắn một loại khó có thể dùng lời diễn tả được cảm giác ngột ngạt. Mười tám căn xiềng xích đều là vạn năm hàn băng thiết, tựa hồ phong ấn cái gì thứ không tầm thường.

Dương Thanh Huyền càng là một trái tim “Ầm ầm” nhảy lên, đều phải văng ra cổ họng.

"Này quan tài thật là quỷ dị! Hơn nữa này mười hai bộ thi thể, tựa hồ ẩn chứa nào đó loại quy tắc sắp xếp, cẩn thận một chút!

"

Phạm Lê sắc mặt ngưng trọng, nhìn chằm chằm trên quan tài ký tự, nhìn kỹ.

Ôn Hoa nói: "Ngươi nhận ra chữ phía trên?

"

Phạm Lê lắc đầu nói: "Không nhận ra, nhưng mặt trên những chữ kia phù hợp dấu ấn, tựa hồ là Thiên Đạo đạo văn.

"

"Chi! Ngươi đừng làm ta sợ!

"

Ôn Hoa giật nảy cả mình, thân thể càng không nhịn được run run hạ, trong thanh âm tràn đầy khiếp sợ cùng hoảng sợ, thậm chí còn có một tia hưng phấn.

Phạm Lê trầm giọng nói: "Cẩn thận một chút, chúng ta đi xuống xem một chút. Nếu thật là Thiên Đạo đạo văn, lần này liền kiếm bộn rồi. Hơn nữa nơi này là Hắc Diễm Giác, ở mấy vạn năm trước, nhưng là có thể xưng tụng Chân Long chi nhãn địa phương.

"

Ôn Hoa nuốt nuốt nước miếng, nói: "Không sai, năm đó Bạch Hổ tinh túc khuê, chính là ở chỗ này bày trận. Này quan tài có thể là khuê túc lưu lại đồ vật.

"

Hai người nhìn nhau một cái, liền phải cẩn thận quay lại mở trôi nổi ở bốn phía thi thể.

Bỗng nhiên, to lớn kia bạch tuộc thi thể trong miệng thốt ra hai chữ đến, "Không rõ.

"

“Không rõ?” Phạm Lê cùng Ôn Hoa đều là sững sờ, không hiểu có ý gì, nhưng một loại không tốt tâm tình tại nội tâm lan tràn.

Sau đó, cái kia cự hải trùng trong miệng phun ra một chữ, "Được.

"

“Được?” Hai người lại là sững sờ.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, lập tức đối với trận pháp này xếp thứ tự lại không hoài nghi, hắn vội vàng vung tay lên, lấy ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, kéo ra một mảnh kết giới, đem chính mình bảo vệ.

Phạm Lê cùng Ôn Hoa gặp mặt cái kia hoàng kỳ, đều là hai mắt tỏa ánh sáng, đang muốn đi qua cướp giật, lại nghe được vậy còn dư lại mười bộ động vật biển thi thể, mỗi cái đều lần lượt miệng phun một chữ hoặc một từ: “Thưởng thức”, “Tên sắc”, “Sáu nơi”, “Tiếp xúc”, “Bị”, “Yêu”, “Lấy”, “Có”, “Sinh”, “Chết già”.

"Đây là... Mười hai nguyên nhân?!

"

Phạm Lê tựa hồ nghe ra cái gì.

Đúng lúc này, mười hai bộ thi thể trên bỗng nhiên sáng lên hào quang, thân thể trở nên thông suốt, giống là tất cả năng lượng ẩn chứa, đều vào đúng lúc này bộc phát ra, nổ nát trời cao!

“Không được!” Hai người đồng thời hét lớn một tiếng.

"Ầm ầm ầm!

"

Mười hai bộ thi thể cùng bạo nổ, sức mạnh đáng sợ lẫn nhau truyền, đồng thời ở quỷ dị này trận thứ tự bên trong không ngừng tăng lên, trong khoảnh khắc tăng mấy lần không thôi.

Phạm Lê cùng Ôn Hoa hai người trong nháy mắt bị cái kia sức nổ nuốt hết, như bị sóng lớn mang theo phù du.

Đồng thời mười hai cổ thi thể uy năng, đem nổ tung không gian hạn chế ở một cái thu hẹp trong phạm vi, chẳng biết vì sao không cách nào khuếch tán, thật giống như chuyên môn oanh tạc hai người bọn họ.

Dương Thanh Huyền ngay ở cách đó không xa, chỉ là có chút cho phép sóng khí rung động lại đây, đều bị Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ chặn lại rồi.

Hắn đầy mặt kinh hãi nhìn về phía trước, này đáng sợ sức nổ, trực tiếp đem hư không nổ hư, một cái Phương Viên trăm trượng hắc động thật lớn hiện lên ở không trung, Phạm Lê cùng Ôn Hoa đều không thấy bóng dáng!

"Cái kia quan tài đen bên trong

..."

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, quay đầu lại nhìn phía dưới, cái kia Hắc Thạch Quan quách trên, mười tám đạo đen nhánh xiềng xích, tựa hồ lắc lư hạ, vô số phù văn ở quách trên người lưu động, lại như đang diễn hóa cái gì.

"Lúc này không đi, còn đợi khi nào?!

đọc truyện với //truyencuatui. ｎet/

"

Dương Thanh Huyền nội tâm đối với mình hét lớn một tiếng, không nói hai lời, lần thứ hai lấy ra tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, đem toàn bộ chân nguyên đều rót vào đi vào.

Một mảnh sét phù cuồn cuộn ra, đem toàn thân mình bao vây, “Đùng” một tiếng, lấp loé bên dưới, liền biến mất ở không trung không gặp.

Cái kia quan tài đen cùng Huyền Thiên Cơ có quan hệ gì?

Hai tên Thái Thiên Vị cường giả chết không?

Tuy rằng nội tâm hết sức hiếu kỳ, nhưng không có thực lực đó đi hiếu kỳ, vẫn là thành thật một chút đi.

Dương Thanh Huyền thở dài một tiếng, tự an ủi mình, lần này có thể chạy ra sinh thiên, cũng đã là kỳ tích.

Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn tại đại hải thượng chạy hết tốc lực nửa ngày, đem Dương Thanh Huyền thể năng hoàn toàn hao tổn không, lúc này mới hóa thành một đạo Lôi Quang, đáp xuống một toà thông thường trên hòn đảo.

Dương Thanh Huyền thu rồi từ quang bàn, ăn chút đan dược, liền ngồi xếp bằng điều tức.

"Nghê Ba, ngươi ở Biển Đen lâu như vậy rồi, có thể từng gặp vừa nãy chiếc kia quan tài đen?

"

Sau một ngày, Dương Thanh Huyền lúc này mới đem thể năng bù đắp, trên người nhỏ nhẹ tổn thương cũng hoàn toàn phục hồi như cũ, tinh khí mười phần, sức mạnh no đủ, lúc này mới lên tiếng hỏi.

Hơn nữa hắn phát phát hiện thực lực của chính mình, có một chút cũng không rõ ràng tăng lên.

Theo lý mới đột phá đến Tam Hoa hậu kỳ không bao lâu, không thể tiến bộ nhanh như vậy, nghĩ đến nhất định là cái kia Lăng Tiêu phách sức mạnh bắt đầu tạo nên tác dụng.

Lăng Tiêu phách cũng sẽ không trực tiếp tăng cường công lực của ngươi, mà là cải thiện thiên phú, để việc tu luyện của ngươi, học tập, lĩnh ngộ, đều có bổ trợ tăng cao.

Nghê Ba nói: "Chưa từng gặp, cái kia quan tài đen thật là đáng sợ, chỉ là liếc mắt nhìn, ta liền cảm giác mình cũng bị thu hút đi vào.

"

Nghê Ba thanh âm bên trong tràn ngập hoảng sợ.

Trải qua hơn một ngày thời gian, nỗi sợ hãi này còn mãnh liệt như thế, tựa hồ lòng vẫn còn sợ hãi, không cách nào nhìn lại.

Dương Thanh Huyền trầm tư một chút, nói: "Vậy ngươi ở Biển Đen lâu như vậy, có thể từng nghe qua cái gì có quan hệ Hắc Thạch Quan quách truyền thuyết?

"

Nghê Ba nhớ hồi lâu, nói: "Biển Đen trên so sánh nổi danh quan tài, chính là năm đó Hắc Long bộ tộc công chúa, chết rồi được chôn cất ở hải chi trong quan tài ngọc, có người nói có thể bảo hiểm tồn thi thể vạn năm Bất Hủ. Này quan tài đen cùng cái kia ngọc quan rõ ràng không hợp. Ngoài FT1q3wII ra sẽ không có gì nổi danh quan tài.

"

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: "Cố gắng có, chỉ là của ngươi cấp độ quá thấp, không biết mà thôi.

"

Nghê Ba tựa hồ có hơi không phục, rên khẽ một tiếng, nói: "Ta ngang dọc Biển Đen nhiều năm như vậy, mặc dù rất nhiều thứ tiếp xúc không tới, nhưng ít ra cũng nghe qua. Ngay cả ta đều chưa từng nghe tới đồ vật còn thật không nhiều. Này Hắc Diễm Giác vốn là một chỗ cấm địa, năm đó Bạch Hổ trong thất tinh khuê túc ở đây bày xuống hổ diệu bảy Tinh Trận, làm cho Hắc Diễm Giác trở thành năm đó Biển Đen tứ đại Chân Long chi nhãn một trong. Về sau nữa nơi này trận pháp bị phá, long khí tiết ra ngoài, từ mà bỏ đi rơi mất. Cái kia quan tài đen có thể là năm đó khuê túc lưu lại đồ vật.

"

Nếu không có gặp được Khống Thi Thuật cùng mười hai nguyên nhân, Dương Thanh Huyền hầu như cũng chỉ thật tin cái kia quan tài đá là khuê túc lưu lại.

Nhưng loại cảm giác đó, thật sự là quá quen thuộc.

Hắn thậm chí có loại trực giác, màu đen kia trong quan tài nằm chính là Huyền Thiên Cơ!

Nhưng là, Huyền Thiên Cơ không phải ở hai đại vị diện giữa không gian vũ trụ bên trong, bị Cửu Khanh giết chết sao?

Coi như hắn không chết, tránh được một kiếp, như thế nào lại ở quan tài đen bên trong, đồng thời xuất hiện ở Hắc Diễm Giác đây?

Chẳng lẽ việc này thật sự không có quan hệ gì với Huyền Thiên Cơ, là khuê túc lưu lại đồ vật, thuần túy chỉ là một trùng hợp?

Dương Thanh Huyền nội tâm các loại không rõ, thần tình trên mặt phức tạp vạn biến.

Sau một lúc, hắn mới hỏi: “Ngươi mới vừa nói tứ đại Chân Long chi nhãn, lại là vật gì?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 713: Linh Tuyền Tu Luyện, Sát Khí Đột Nhiên Nổi Lên

Nghê Ba nói: “Cái gọi là Chân Long chi nhãn, chính là trong hắc hải chiếm hết thiên địa linh khí, có lớn lao quy tắc cùng uy năng nơi. Năm đó Hắc Diễm Giác chính là một, chỉ có điều sau đó trận phá, linh khí để lộ quang. Hiện tại Biển Đen chỉ còn dư FUa0byyl lại ba chỗ địa phương, có thể được xưng là là Chân Long chi nhãn, chỉ có điều...”

Hắn ngừng hạ, nhân tiện nói: “Chỉ bất quá chúng ta có thể chạm đến, cũng chỉ có Dạ Hậu vị trí hải ngày nhai. Mặt khác hai nơi, đều là truyền thuyết nơi, một là Cổ Diệu vị trí, mặt khác một chỗ càng là thần thoại một loại tồn tại Ân Vũ Điện.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ngươi biết Cổ Diệu nơi ở sao?”

Nghê Ba lắc đầu nói: “Không biết, bí mật này, chỉ có Dạ Hậu nắm giữ.”

Dương Thanh Huyền lại nói: “Cái kia Ân Vũ Điện đây?”

Nghê Ba cười khổ nói: “Cái này liền càng không biết, liền ngay cả Dạ Hậu cũng không biết. Ân Vũ Điện là hắc trên biển U Linh, chỉ có nhờ số trời run rủi, mới có thể đi vào.”

Dương Thanh Huyền bất mãn nói: “Còn thổi chính mình ngang dọc Biển Đen nhiều năm như vậy, hỏi gì cũng không biết, cần ngươi làm gì?”

Nghê Ba tức giận bốc khói trên đầu, nhưng cũng không dám phát tác, oán giận nói: “Ngươi xem một chút ngươi đều hỏi một ít gì vấn đề!”

Dương Thanh Huyền không nữa nói cái đề tài này, ngược lại hỏi: “Ngươi lúc trước nói linh tuyền, nên làm gì đi tìm? Nên ở nơi này mảnh hải vực không xa đi.”

Dương Thanh Huyền tuy rằng dùng tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn chui nửa ngày, nhưng vẫn còn đang Hắc Diễm Giác trong vùng biển, vẫn chưa thoát ly.

Nghê Ba cả kinh nói: “Ngươi còn nghĩ linh tuyền? Không sợ cái kia quan tài đen cùng hai cái Thái Thiên Vị tồn tại?”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Trước sợ lang sau sợ hổ, làm sao còn nghịch thiên tu luyện? Hắc Diễm Giác quảng đại như vậy, ta tìm một linh tuyền ẩn vào đi, bọn họ ai có thể tìm tới ta?”

Liên quan với linh tuyền tư liệu, hắn cũng biết không ít, đối với tăng lên tốc độ tu luyện, thậm chí đột phá bình cảnh đều có chỗ tốt cực lớn.

Nghê Ba ngẩn người một chút, sâu bị xúc động, nói: “Ngươi nói đúng, con đường tu luyện trên, há đáng sợ đầu không tiến lên. Linh tuyền tuy rằng khó tìm, nhưng này đỏ mắt hải mãng xà nếu từng xuất hiện, liền có đầu mối nhất định, bằng kinh nghiệm của ta muốn tìm ra nguồn suối đến, cũng không phải không thể.”

Ngay sau đó, dưới sự chỉ điểm của Nghê Ba, Dương Thanh Huyền trực tiếp lẻn vào đáy biển, bắt đầu men theo linh mạch phương hướng tìm.

Hao phí ba, bốn ngày thời gian, rốt cục ở một chỗ linh mạch trên phát hiện một cái khoảng mười trượng ao, bị linh khí nhàn nhạt che lại.

Đem cái kia chút linh khí thổi mở, liền có thể gặp được tràn đầy một ao linh dịch, hầu như trực tiếp thẩm thấu da dẻ, xâm nhập vào trong ngũ tạng lục phủ đến.

Dương Thanh Huyền chỉ là hít một hơi thật sâu, giống như là muốn đột phá.

“Ha ha, ta liền biết có thể tìm tới! Đỏ mắt hải mãng xà nhất sẽ tìm tìm linh tuyền. Mà phổ thông đỏ mắt hải mãng xà, chỉ có Tam Hoa cảnh tu vi, mặc dù là Vương tộc, đa số cũng chỉ có Toái Niết sơ kỳ, trung kỳ. Có thể tu luyện tới Toái Niết hậu kỳ đỏ mắt hải mãng xà, đúng là được ngày tạo hóa. Nếu nói là không có ở linh tuyền nội tu luyện, đánh chết ta cũng không tin.”

Nghê Ba có chút hưng phấn, đắc ý nói: “Này linh tuyền cấp bậc, cũng là cao vô cùng. Ngươi xem như là kiếm đại tiện nghi.”

Dương Thanh Huyền cũng vô cùng cao hứng, gật đầu nói: “Không sai, làm tốt lắm.”

Lúc này trực tiếp nhảy vào cái kia tuyền bên trong, một luồng khó có thể tưởng tượng linh khí, rót vào lỗ chân lông, trực tiếp tràn vào kinh mạch.

“Tốt linh lực cường đại, tựa hồ có hơi không đúng.”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, hắn phát hiện linh dịch này bên trong, còn ẩn chứa lực lượng khác, chảy vào bên trong cơ thể sau, làm cho kinh mạch mơ hồ làm đau, có cháy cảm giác.

“Là hoa thược dược!”

Nghê Ba nói: “Đây là kèm theo đỏ mắt hải mãng xà trên người yêu lực sở sinh, ở trong biển xuất hiện một loại hồng hoa, đối với hỏa thuộc tính võ giả có chỗ tốt cực lớn, có thể trực tiếp dùng, là thích hợp ngươi.”

Dương Thanh Huyền cụp mắt nhìn tới, ao dưới đáy cùng bốn phía, quả nhiên có không ít lớn chừng quả đấm hồng hoa, 每 đóa hoa sinh thiên biện, như tơ trạng đoàn cùng nhau, như từng bó từng bó nhảy nhót hỏa diễm.

Hắn lập tức hái hai đóa, trực tiếp nhét vào trong miệng, xé nhỏ sau nuốt vào.

Trong dạ dày nhất thời như một đám lửa đốt, cường đại linh lực thuộc tính “Lửa” nhảy vào trong kinh mạch, đi khắp toàn thân.

Không dám thất lễ, miễn cho lãng phí dược lực này, vội vàng bàn ngồi xuống, vận chuyển Võ Kinh.

...

Ngay ở Dương Thanh Huyền lặn trong linh tuyền bên trong lúc tu luyện.

Nam Thiên Đảo bầu trời, vạn dặm hải vực, một mảnh âm Vũ Mông mông.

Hải cùng ngày hầu như dính hợp lại cùng nhau, một vệt kim quang từ đám mây lên, đột nhiên đem Bạch Vân hoa mở, trình một đạo màu vàng kim hình cung, xuyên thấu nước mưa, ở trên không giường giữa thành một cái Kim Hồng.

Cầu vồng khác một đầu, rơi trên Nam Thiên Đảo. Có cung trang mỹ phụ, cầm trong tay hồng ô, ở hào quang trên đi bộ nhàn nhã, súc địa thành thốn, thoáng qua mà tới.

Ở sau lưng nàng, Tiêu Tiêu Vũ nghỉ ngơi, một mảnh bảy sắc cầu vồng quang treo ở phía chân trời, phảng phất cô gái này một vệt phong hoa ảnh thu nhỏ.

Một người đàn ông, toàn thân quấn ở màu đen lông bên trong, chỉ lộ ra Lãnh Phong hai mắt, chân đạp lưu quang, theo sát phía sau.

Cô gái bước chân ngừng lại, đem hồng ô vừa thu lại, đầy trời ráng màu cùng nước mưa, toàn bộ biến mất, hóa ra bầu trời trong trẻo, nhất bích như tẩy.

“Phạm Lê, Ôn Hoa, chính là ở đây mất đi sinh mệnh dấu hiệu.”

Nữ tử ánh mắt nhất chuyển, ở hải trên trời chung quanh đảo qua, phảng phất có thể dòm ngó lấy hết tất cả.

Nam tử nhẹ “Ừ” một tiếng, nhìn phía dưới nước biển, nói: “Toàn bộ đáy biển tất cả đều là thi thể, Phương Viên vạn trượng bên trong đều giống nhau, hẳn là Ôn Hoa lật sóng chưởng. Nhưng chỉ có mảnh này hải vực lòng đất, nhưng không có thi thể. Nhìn chân không địa hình, hẳn là bị nổ tung. Nguyên bản thi thể đều biến thành tro bụi.”

Cô gái nói: “Ngươi cảm thấy là hắn xuất thủ sao?”

Trong giọng nói, lộ ra một vẻ lạnh giá vẻ, ẩn chứa sát khí.

Nam tử nói: “Không thể xác định. Nhưng này Hắc Diễm Giác, ngoại trừ hắc viêm ở ngoài, có thể đánh giết Phạm Lê cùng Ôn Hoa cường giả, sợ cũng chỉ có đạo kia ảnh bên trong huyền giả. Tuy chỉ là dự tính, nhưng cũng có chín mươi phần trăm chắc chắn.”

Nữ tử trên mặt mang theo sương lạnh, cắn răng nói: “Huyền Thiên Cơ, ngươi tới ta Hắc Diễm Giác, không nói tiếng nào, ta cũng nhịn. Nhưng ngươi cũng không bưng giết thủ hạ ta, này cỗ khí để ta làm sao có thể nhẫn? Hôm nay như là ngươi không thể cho ta một câu trả lời, liền đừng trách ta trở mặt giết người!”

Sát khí kia nặng, hầu như hóa thành thực chất. Toàn bộ mặt biển đều túc lắng xuống, không dám lên nửa điểm sóng gió.

“Rầm!”

Đột nhiên hư không loáng một cái, một đạo đen nhánh xiềng xích, qua lại ra. “Ào ào ào” đi về phía trước đi, lại vào trong hư không không gặp. Chỉ có bên trong ngàn trượng độ dài, ở lại hải trên trời, như Thiết Tỏa Hoành Giang.

Ở một hướng khác, “Rầm” một tiếng lại là phá mở không gian, lại một đạo xiềng xích như xà bơi lội, cùng lúc trước đạo kia ngắn ngủi tương giao, cũng biến mất ở một chỗ khác tận đầu.

Sau đó lại là một đạo, hai đạo, tổng cộng mười tám đạo xích sắt từ phương hướng khác nhau xuyên ra ngoài, ở hải trên trời lưu lại ngàn trượng khóa thân, hội tụ thành một cái thật lớn trận đồ, lan ra rộng lớn sức mạnh to lớn, phảng phất ẩn chứa vô cùng quy tắc.

Nữ tử trên mặt nghi ngờ không thôi, nhìn cái kia mười tám đạo xiềng xích, “Ổ khóa này là...”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 714: Phong Thái Như Cũ, Nửa Năm Ước Hẹn

“Ha ha, không cần giống như là, các ngươi không có suy đoán. Chính là Tạo Hóa Thiên Quan.”

Ở đó xiềng xích đại trận trung ương, bỗng nhiên một đạo tử màu vàng hồn quang lấp lóe, chậm rãi hóa ra một cái bóng mờ. Cũng kèm theo to lớn bóng mặt trời, hiện lên ở không trung.

Bóng mặt trời xung quanh, càng là xuất hiện lên tới hàng ngàn, hàng vạn, to nhỏ bất đồng bánh răng, thời gian ẩn thời gian phát hiện, không được xoay tròn.

Hư ảnh kia toàn thân đều có đường nét biến thành, theo bóng mặt trời kích thích, cuối cùng biến thành một người đàn ông tuổi trung niên, bạch y thắt lưng ngọc, quanh thân khí thế lăng nhân, một đôi hàn con ngươi bên dưới, dường như nhìn thấu thiên hạ khí vận, phảng phất tụ lý càn khôn, tận nắm tay bên trong.

“Huyền giả! Quả nhiên là ngươi!”

Nữ tử hoàn toàn biến sắc, đồng thời cả kinh nói: “Nguyên lai Liệt Tử mang tới đồ vật, càng là Tạo Hóa Thiên Quan! Chỉ là vật ấy sao ở trong tay ngươi?”

Huyền Thiên Cơ hờ hững mỉm cười, nói: “Dạ Hậu, nhiều năm không gặp, phong thái như cũ.”

Nữ tử chính là Dạ Hậu, nàng người sau lưng, chính là dưới trướng ám dạ hữu sứ Vũ Minh.

Dạ Hậu lạnh rên một tiếng, phất tay áo nói: “Thiếu theo ta lôi kéo tình cảm, hôm nay ngươi như là không cho ta một câu trả lời, sợ là khó ra này Biển Đen!”

Huyền Thiên Cơ mỉm cười nói: “Nếu ta nói này Tạo Hóa Thiên Quan, nguyên bản chính là đồ vật của ta, ngươi sẽ như thế nào?”

“Cái gì?!”

Dạ Hậu cùng Vũ Minh đều là cả người chấn động mạnh, hoàn toàn không có cách nào tin tưởng dáng vẻ.

Dạ Hậu thậm chí có chút run giọng, nói: “Như này Tạo Hóa Thiên Quan là của ngươi, cái kia, cái kia...”

Huyền Thiên Cơ nói: “Cái này rất để cho ngươi giật mình sao? Chỉ là nội tâm của ngươi không muốn tin tưởng thôi. Cái kia hai cái Thái Thiên Vị lâu la, không có gì có thể giải thích. Biển Đen đã sa đọa đến tình trạng này, vì hai tên lâu la la, liền muốn hướng về ta làm khó dễ sao?”

Dạ Hậu vốn có chút nghi ngờ không thôi, trên trán chảy ra mồ hôi lạnh, nhưng vừa nghe đến hai người việc, lập tức nổi giận, nói: “Hai người này lại làm sao rác rưởi, cũng là của ta thủ hạ. Đến cùng có gì sai lầm? Càng đáng giá ngươi huyền giả tự mình ra tay!”

Huyền Thiên Cơ lãnh đạm nói: “Giết hai cái giun dế, cần đòi lý do sao? Dạ Hậu, những năm gần đây, ngươi thật sự hư hỏng nha.”

Dạ Hậu mím môi, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Vũ Minh nổi giận nói: “Đáng chết! Ngươi tính toán thơm bơ vậy sao, dám như thế nói chuyện với Dạ Hậu!”

Huyền Thiên Cơ nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, hai tay chắp sau lưng, nói: “Nếu Dạ Hậu coi trọng như thế các ngươi những con kiến hôi này tính mạng, như vậy xem ở Dạ Hậu mặt mũi của, lần này mạo phạm, liền không giết ngươi.”

“Ngươi…!” Vũ Minh giận dữ, khí thế trên người trong nháy mắt bạo nổ mở, Hắc Vũ cũng từng mảnh từng mảnh khuếch tán, thân thể lay động bên dưới, liền xông lên phía trước.

Dạ Hậu hơi thay đổi sắc mặt, hời hợt giơ tay lên, ở hắn trên vai trái vỗ một cái, liền đem hết thảy chân nguyên đánh tan, khiến Vũ Minh khó hơn nữa nhúc nhích nửa phần.

Vũ Minh cả kinh nói: “Dạ Hậu, hắn…”

Dạ Hậu hơi lắc đầu, đột nhiên thở dài một tiếng, nói: “Chúng ta trở về đi thôi.”

Vũ Minh mặt xám như tro tàn, trong mắt xẹt qua không cam lòng, nhưng Dạ Hậu mệnh lệnh không thể làm trái, chỉ có thể giọng căm hận nói: “Phải!”

Dạ Hậu nhìn Huyền Thiên Cơ một chút, nói: “Huyền giả, ta hi vọng ngươi từ ngày trong quan sau khi ra ngoài, có thể đem tất cả mọi chuyện đều nói cho ta.”

Huyền Thiên Cơ mỉm cười nói: “Ngươi muốn biết, ta có thể đều nói cho ngươi.”

Dạ Hậu gật đầu nói: “Vậy liền đa tạ.”

Sắc mặt nàng khôi phục lành lạnh, quay người lại, dưới chân lần thứ hai xuất hiện Kim Hồng, thẳng vào xa xa hư không.

Dưới chân bước ra vài bước, liền súc địa thành thốn, cùng Vũ Minh một đạo, biến mất ở hải ngày trong đó.

Huyền Thiên Cơ khẽ mỉm cười, vung tay lên, bóng mặt trời cùng cái kia đầy trời bánh răng, cùng dưới chân trận pháp nhất đạo, trực tiếp biến mất ở không trung.

Hắn bóng người của chính mình cũng thay đổi nhạt đứng lên, cho đến biến mất không còn tăm hơi.

Biển rộng khôi phục rất nhanh yên tĩnh, một mảnh trời trong nắng ấm, Vạn Lý Vô Vân.

...

Dương Thanh Huyền ở linh tuyền nội tu luyện, tốc độ tiến triển cực nhanh, rõ ràng cảm giác muốn so với bình thường nhanh hơn nhiều.

Linh tuyền trong hồ hoa thược dược, cũng ở hơn tháng trong thời gian bị hắn ăn sạch dbKHMZOw sành sanh. Không chỉ có đối với tu vi tăng lên trợ lực rất lớn, còn mạnh hơn thân kiện thể, tẩm bổ thân thể.

Ngày hôm đó, đang trong tu luyện, bỗng nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, lấy ra đảo chủ lệnh bài đến.

Chỉ thấy mặt trên một ánh hào quang quanh quẩn, lập tức điểm mở.

Một đạo tịnh lệ bóng người lập tức tái hiện ra, ở lệnh bài bầu trời hiện ra, chính là Vũ Ảnh, mở miệng nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi đã về thứ mười bảy đảo liên sao? Ta đã xuất quan, ở chủ trên đảo chờ ngươi mười ngày, như là không có tới, liền xuống lần lại ước.”

Nói xong, Vũ Ảnh quang ảnh liền dần dần tản đi.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, ở đây trong linh tuyền tu luyện đang vui mừng, một khắc cũng không muốn ly khai.

Nhưng mình Thập Tuyệt Trận đồ vẫn còn ở Vũ Ảnh trong tay, lần sau lại ước trời mới biết là là lúc nào.

Không thể làm gì khác hơn là lưu luyến không rời ly khai ao, lấy ra la bàn làm hạ không gian tọa độ sau, lúc này mới lấy ra tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, hướng về chủ đảo đi.

//tru Y encuatui.net/ Sau một ngày, một đạo Lôi Quang rơi vào chủ đảo hải vực phụ cận.

Dương Thanh Huyền đem từ quang bàn cất đi, miễn cho thu hút sự chú ý của người khác, sau đó dùng độn thuật bay đi chủ đảo.

Một lát sau, hắn liền trở thành chủ điều khiển điện quý khách, bị Vũ Ảnh mời vào phòng khách quý.

“Khi đó Khung Hoa Đảo một chuyện sau, ta còn tưởng rằng ngươi thoát đi Biển Đen, không dám trở lại nữa đây.”

Vũ Ảnh ngậm cười nói, lại có chút thất vọng dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền hào phóng ngồi ở trên ghế, bưng lên chè thơm liền uống, sau đó từ từ nói rằng: “Ngươi là tốt rồi che giấu lương tâm đem ta trận đồ nuốt đúng không.”

“Cái gì của ngươi trận đồ, khi đó nếu không là ngươi đùa nghịch lưu manh, ngươi trận đồ sớm chính là ta.”

Vũ Ảnh bĩu môi ba, cáu giận dáng vẻ nói rằng.

Dương Thanh Huyền vươn tay ra, nói: “Trận đồ đây? Còn có nghiên cứu của ngươi tâm đắc.”

Vũ Ảnh nói: “Nhìn ngươi cái bộ dáng này, vẫn đúng là sợ ta nuốt của ngươi đồ hay sao?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Sợ.”

“Ngươi!...”

Vũ Ảnh giận không chỗ phát tiết, lấy ra khối này thiết bàn, hung hăng đập tới.

Lại từ giới tử bên trong lấy ra một chiếc thẻ ngọc, cũng đập tới, nói: “Nghiên cứu của ta tâm đắc đều ở nơi này mặt, bất quá chỉ có Hồng Thủy Trận, thời gian không đủ, mặt khác chín tòa trận pháp, căn bản không thời gian tìm hiểu.”

Dương Thanh Huyền đem thiết bàn tiếp được, cất đi.

Lại thần diệu thưởng thức quét qua ngọc giản kia, bên trong lít nha lít nhít ghi lại hàng ngàn hàng vạn văn tự, cùng với vô số trận văn, biết là Vũ Ảnh sợ hắn xem không hiểu, vì vậy viết cực kỳ tỉ mỉ, không khỏi trong lòng ấm áp, ôm quyền nói: “Đa tạ.”

Vũ Ảnh nói: “Ngươi cũng không cần cảm ơn ta, theo như nhu cầu mỗi bên thôi. Vừa vặn sáu tháng, vừa rồi tìm hiểu thấu đáo này Hồng Thủy Trận, mấy ngày trước đây ta thu được Dạ Hậu đưa tin, để ta về nội hải thương nghị công việc. Vì vậy không cách nào dừng lại, lúc này mới chiêu ngươi đến đây, hoàn thành nửa năm ước hẹn.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ngươi muốn đi nội hải? Cũng biết là chuyện gì?”

Vũ Ảnh lườm hắn một cái, nói: “Dạ Hậu không có nói rõ, ta cái nào có thể biết? Nói chung không cách nào nữa dừng lại lâu, bằng không Dạ Hậu nên muốn trách phạt. Trong thập tuyệt trận mặt khác chín trận, ngày khác nếu là có cơ duyên, trở lại nửa năm ước hẹn đi.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, đem cái kia thiết bàn lấy ra cho nàng, nói: “Không cần lại nửa năm, cái này trận đồ ngươi mang theo. Mỗi hiểu thấu đáo một cái, liền đem tâm đắc cho ta liền có thể.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 715: Thời Không Thôi Diễn, Tinh Luyện Thuật

Vũ Ảnh sửng sốt một chút, trên Fr6tjxs6 người khí tức yên tĩnh lại, nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Đột nhiên trở nên tốt như vậy, không sẽ là có mưu đồ chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta đích xác có mưu đồ.”

Vũ Ảnh một hồi khẩn trương, có chút bối rối, nói: “Ngươi, ngươi lưu manh này, ngươi muốn làm gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi không cần sốt sắng, ta đồ không phải sắc, mà là hoàn chỉnh Thập Tuyệt Trận.”

Vũ Ảnh hai gò má một hồi đỏ chót, cả giận nói: “Ngươi nơi nào nhìn thấy ta khẩn trương? Ta cái nào khẩn trương? Một chút cũng không căng thẳng!”

Dương Thanh Huyền liếc nàng một cái, ngược lại hỏi: “Lần trước Cổ Long da sự kiện kia, như thế nào?”

Vũ Ảnh lúc này mới thu liễm vẻ khốn quẫn, tìm một dưới bậc thang, nói: “Đập xuống Cổ Long da người kia đã tìm được, hắn đích xác có thể phiên dịch phía trên phù hiệu, ghi lại đích thật là Ân Vũ Điện chuyện.”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, nói: “Người kia hiện tại…”

Vũ Ảnh nhìn chằm chằm hai mắt của hắn, lại cười nói: “Làm sao, ngươi tựa hồ cảm thấy rất hứng thú?”

Dương Thanh Huyền không chút biến sắc, lạnh nhạt nói: “Tự nhiên, dù sao cũng là quan hệ đến Ấn Vũ Điện, Biển Đen lớn nhất truyền thuyết nơi.”

Vũ Ảnh gật gật đầu, vẫn chưa hoài nghi gì, nói: “Người kia đã bị ta mang đến hải ngày nhai, gặp mặt Dạ Hậu đi tới.”

Dương Thanh Huyền nội tâm thầm than, mình muốn thấy kia người, tựa hồ không quá có thể.

Vũ Ảnh cũng không biết tâm tư của hắn, tiếp tục nói: “Ta nghe người kia nói, phải tìm được Ấn Vũ Điện, trừ qua không gian tọa độ ở ngoài, tựa hồ còn muốn thời gian tọa độ. Chỉ có thời không ở nơi nào đó tụ hợp thời gian, Ấn Vũ Điện mới có thể xuất hiện ở Biển Đen. Đồng thời này hai cái tọa độ, là lấy một định quy tắc vận động, cũng không phải là trạng thái tĩnh tọa độ.”

Dương Thanh Huyền trợn tròn mắt, nói: “Động thái tọa độ? Hơn nữa còn là thời không không nhất trí?”

Vũ Ảnh sắc mặt ngưng trọng gật đầu, nói: “Ta cũng là lần đầu hiểu được Ấn Vũ Điện tọa độ pháp tắc, có người nói cái kia Cổ Long trên da ghi lại, chính là Ấn Vũ Điện thời không thôi diễn phương pháp.”

Vũ Ảnh thấy hắn khuôn mặt dại ra, không khỏi nở nụ cười, nói: “Có thể đây là mấy triệu năm qua, lần thứ nhất khoảng cách Ấn Vũ Điện gần như vậy đây. Dạ Hậu cùng người kia một tịch trò chuyện sau, có vẻ cao vô cùng hưng thịnh.”

Dương Thanh Huyền khôi phục thần sắc, bình tĩnh nói: “Ta cũng rất chờ mong đây, ở trong hắc hải, cái này như thần thoại nơi bình thường. Nếu có duyên vừa thấy lời, cũng chỉ không uổng chuyến này.”

Vũ Ảnh trong mắt cũng tràn ngập chờ mong, nói: “Nếu thật sự có như thế một ngày, sẽ là khiếp sợ toàn bộ Biển Đen đại sự.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, đứng dậy, nói: “Thời gian cũng không sớm, ta đi về trước tu luyện. Hi vọng lần sau tạm biệt thời gian, là ở nội hải.”

Vũ Ảnh nở nụ cười xinh đẹp, nói: “Ta ở bên trong trong biển chờ ngươi.”

Lúc này đem Dương Thanh Huyền đưa cách chủ điện.

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, liền hóa thành độn quang đi.

Vũ Ảnh nhìn bóng người của hắn biến mất ở trước mắt, trên mặt xẹt qua vẻ phức tạp, càng nhẹ khẽ thở dài một tiếng.

Chủ điện bên ngoài hai tên hộ vệ, đều là hai mặt nhìn nhau, lén lút liếc nhau một cái, lập tức thu hồi nhãn thần, khôi phục lại yên lặng trong trẻo lạnh lùng dáng vẻ.

...

Dương Thanh Huyền ly khai chủ điện sau, vẫn chưa về linh tuyền vị trí, mà là đi tới giao dịch đại điện.

[truyen cua t ui 00 vn]

Ngày đó trên Nam Thiên Đảo, Lăng Tiêu phách đưa tới ba biển rộng thú, Hoang Khôi bị cái kia Hải Tinh Tinh trực tiếp đánh biến hình, hắn muốn tìm một ít vật liệu tiến hành chữa trị.

Nhưng thứ mười bảy đảo liên bị cấm chỉ mới vào võ giả thuê, nhân khí không lớn bằng lúc trước.

Dương Thanh Huyền đi dạo nửa ngày, mới tìm được một ít miễn cưỡng còn có thể sử dụng đồ vật. Bất đắc dĩ, chỉ có thể thông qua truyền tống khu vực, đi tới cái khác đảo liên.

Một lát sau, hắn sẽ đến thứ bốn mươi chín đảo liên Đại La thương hội, không đúng dịp chính là, Trang Vũ vẫn chưa ở trong điếm.

May mà những thị nữ kia đa số cũng nhận ra hắn, đều bằng cao quy cách khoản đãi.

Nhưng Dương Thanh Huyền vô ý ở thêm, trong cửa hàng chọn mua một vài thứ sau, liền đi tới chủ đảo giao dịch đại điện.

Sau đó tùy ý gọi một cái Bì Bì Hà dẫn đường.

“Đại nhân ngài tốt, xin hỏi cần gì mua gì? Toàn bộ thứ bốn mươi chín đảo liên chủ đảo, bất kỳ một cây hoa cỏ ở đâu có bán, ta đều rõ rõ ràng ràng!” Cái kia Bì Bì Hà đầy mặt lấy lòng thần sắc.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta muốn tu sửa con rối, đây là ta muốn vật liệu danh sách.”

Nói tay lấy ra giấy đến, mặt trên liệt kê mấy trăm loại vật liệu, thậm chí không ít còn biểu lộ có thể đồ thay thế.

“Con rối? Vật này ở Biển Đen cũng không thấy nhiều.”

Bì Bì Hà có chút bận tâm đưa qua danh sách, từng cái nhìn sang.

Rất nhanh cái kia lo lắng liền tan thành mây khói, mười phần phấn khích vỗ ngực nói: “Đại nhân yên tâm! Tờ đơn này trên đồ vật, ở trên toà đảo này toàn bộ có, thậm chí có chút so sánh thiên lãnh, ta cũng biết ở đâu!”

Dương Thanh Huyền cũng là mừng thầm, như vậy thì tiết kiệm không thiếu thời gian.

Hắn lúc này theo cái kia Bì Bì Hà ở trong đại điện đi dạo đứng lên, hao tổn hơn nửa ngày thời gian, đem cần thiết toàn bộ vơ vét hết sạch.

Đồng thời còn nhìn thấy một ít phẩm chất tốt, cường thân kiện thể thiên tài địa bảo, đều là từ trong biển sâu moi ra, cũng cùng nhau mua về đến.

Ở một cái trước gian hàng, Dương Thanh Huyền ánh mắt rơi vào một chiếc thẻ ngọc trên, mặt trên có khắc ba cái triện chữ vàng: Tinh luyện thuật.

“Ông chủ, này tinh luyện thuật bên trong nói là cái gì?”

Dương Thanh Huyền không nhịn được hỏi.

Cái kia chủ sạp là một tên Tam Hoa hậu kỳ ông lão, hơi có chút tiên phong đạo cốt, ngồi xếp bằng ở cái kia nhập định.

Nghe có người cố vấn, lúc này mới hơi mở mắt ra, quan sát Dương Thanh Huyền vài lần, nói: “Đây là luyện đan sư một chút cơ sở kỹ xảo, nhưng ta đây tinh luyện thuật nhưng là tương đối cao cấp đồ vật. Bên trong giảng giải tinh luyện phương pháp, áp dụng phạm vi rộng, hơn xa phổ thông Luyện đan sư sở học da lông kỹ xảo.”

Dương Thanh Huyền hiếu kỳ nói: “Tỷ như đây?”

Cái kia chủ sạp trong mắt xẹt qua một vệt tinh mang, nói: “Tinh luyện thuật cao thấp, một loại có ba cái tiêu chuẩn, mượn linh thạch nêu ví dụ đi. Phổ thông tinh luyện thuật, có thể dùng một trăm khối linh thạch hạ phẩm, đề luyện ra một khối linh thạch trung phẩm. Mà ta đây pháp thuật, chỉ cần chín mươi khối không tới, thuật luyện nắm giữ sau, thậm chí chỉ cần tám mươi khối không tới. Thứ yếu, chính là tinh luyện vật phẩm đẳng cấp. Phổ thông tinh luyện thuật, chỉ có thể đề luyện ra linh thạch thượng phẩm, mà ta đây tinh luyện thuật, nhưng có thể trực tiếp đề luyện ra linh thạch cực phẩm. Thứ ba cái tiêu chuẩn, chính là tỷ lệ thành công, tương tự tinh luyện hạ, tỷ lệ thành công cao hơn ba phần mười không thôi.”

Cái kia Bì Bì Hà ở một bên vênh váo hống hách kêu lên: “Lão đầu, bớt ở này hít hà. Mai ngọc giản này ngươi bán hơn một năm, chưa từng bán đi. Nói nhiều như vậy, không phải là muốn tăng giá, làm thịt khách nhân của ta sao? Hừ!”

Cái kia chủ sạp trợn lên giận dữ nhìn Bì Bì Hà một chút, nói: “Ta đây tinh luyện thuật, chỉ bán cho hữu duyên là người biết hàng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Bán bao nhiêu?”

Chủ sạp duỗi ra ba cái chỉ đầu đến.

Cái kia Bì Bì Hà kêu lên: “Ngươi không thể sảng khoái một chút nói thẳng? Ba cái chỉ đầu để ai đoán đây, ba khối linh thạch?”

Chủ sạp giận không chỗ phát tiết, nếu không phải là ở giao dịch đại điện lời, sợ là trực tiếp ra tay đập chết này Bì Bì Hà.

Bất quá hắn cũng hiểu, những này Bì Bì Hà đều hết sức chuyên nghiệp, không chỉ có làm người dẫn đường, làm đời mua, hơn nữa vô cùng vì là khách nhân suy nghĩ, sẽ tận lực giúp trả giá.

Như vậy mới có thể đem Bì Bì Hà tín dụng hàng hiệu làm được.

Đề cử một bản bằng hữu sách, bay trâu tu chân cao thủ đô thị ngang dọc,, tu mạnh nhất công pháp, ngâm nước đẹp nhất tịnh nữu!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 716: Vui Mừng Ngoài Ý Muốn, Địa Khí Thiên Hoang

Cái kia chủ sạp không vui nói: “Ba trăm triệu!”

Bì Bì Hà một hồi hét rầm lêm, đề cao mấy chục đề xi ben thanh âm, nói: “Ba trăm triệu? Lão gia ngài làm sao không lên trời ơi? Ngài nhưng là so với Cổ Diệu còn treo a, một cái như vậy thứ đồ hư liền muốn bán ba trăm triệu?”

Chủ sạp cả giận nói: “Không mua cút!”

Dương Thanh Huyền cười nhạt, này hơn nửa ngày mua, Bì Bì Hà đã giúp hắn tiết kiệm hơn triệu linh thạch, hắn trả giá: “Ba trăm triệu đích xác có chút đắt, lão tiên sinh bớt thêm chút nữa đi.”

Bì Bì Hà lập tức kêu lên: “30 triệu.”

Chủ sạp hung ác trợn mắt nhìn Bì Bì Hà một chút, lòng giết người đều có, lúc này mới nhìn phía Dương Thanh Huyền, nói: “Ta nhìn bằng hữu ngươi cũng là thật tâm muốn mua, vậy dạng này đi, bảo vật khó được gặp phải minh chủ. Ta liền cho một mua thịt giá cả, nửa bán nửa tặng, 280 triệu.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Hai trăm triệu.”

Chủ sạp hơi nhướng mày, nói: “Hai trăm triệu, đây cũng không phải là mua thịt, là cắt xương đầu, cắt đầu. Thấp nhất hai trăm triệu bảy, không thể ít hơn nữa!”

Dương Thanh Huyền nói: “Hai trăm triệu hai.”

Chủ sạp nổi giận đùng đùng, nói: “Không có như ngươi vậy trả giá!”

Dương Thanh Huyền tủng hạ vai, nói: “Nghe vị này Bì Bì Hà bằng hữu nói, ngươi này bán hơn một năm đều bán không được, ngươi cân nhắc qua FpJKDu8t thời gian phí tổn sao? Hôm nay ta không mua, cố gắng còn phải thả mấy năm. Hơn nữa cái giá này vị, nói thật, cả đời đều không bán được độ khả thi là rất lớn.”

Chủ sạp cắn răng nói: “Hai trăm triệu năm, quyết không thể ít hơn nữa!”

Dương Thanh Huyền cũng lười lại theo hắn làm phiền, trực tiếp kiểm lại hai trăm triệu năm linh thạch trung phẩm, giao hàng này tinh luyện thuật.

Chủ sạp cũng tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, lòng tràn đầy vui mừng.

Bì Bì Hà đã sớm biết khách này người là cái cường hào, cười khổ nói: “Đại nhân nóng lòng, lại theo hắn chém chém, khẳng định còn có thể chặt xuống không ít.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, lại chặt xuống, cũng nhiều lắm thiếu ngàn vạn tả hữu linh thạch, chút tiền này hiện tại đối với hắn mà nói, xác thực không coi vào đâu, liền không cần phải thế, đem thời gian quý giá tốn tại chuyện như vậy trên.

Hắn cầm lấy nắm thẻ ngọc, đặt ở trên trán, dùng thần thức lần lượt lướt qua.

Một lát thời gian, liền toàn bộ xem một lần. Trong đó có nhiều chỗ, cùng mình đoán giống như, không khỏi mừng như điên.

“Đây là cho thù lao của ngươi.”

Dương Thanh Huyền tâm tình vô cùng tốt, lấy ra mười vạn linh thạch trung phẩm, cho cái kia Bì Bì Hà, sợ đến cái kia Bì Bì Hà suýt chút nữa không có nhận ở.

“Mười, mười vạn…”

Bì Bì Hà hàm răng vẫn còn đấu, liền gặp trước mắt loáng một cái, Dương Thanh Huyền đã không biết tung tích, vội vàng thu rồi linh thạch, chắp hai tay, hướng về bốn phía bái đi, “Cảm tạ, tạ ơn đại nhân.”

đọc truyện cùng //truyencuatui.net/

Dương Thanh Huyền thu thập xong vật liệu, vốn định trực tiếp rời đi, nhưng đột nhiên ý nghĩ nhất chuyển, liền tới đến tuyên bố nhiệm vụ địa phương.

Chỉ thấy mình ban bố đánh giết Quân Thiên Tử Phủ ba người nhiệm vụ, còn treo ở đại điện cột quest trên, không khỏi cười lạnh một tiếng.

Chỉ cần Quân Thiên Tử Phủ ba người vẫn còn ở Biển Đen, liền tất nhiên sẽ chịu đến cuồn cuộn không ngừng tập kích.

Chỉ cần có tiền, bất kỳ mạo hiểm sự tình đều có người làm.

Mà hắn chỉ cần ở đảo liên cất bước, liền biến thân thành Bì Bì Hà, thân mang áo bào đen, căn bản không có người nhận ra được.

Đột nhiên, ánh mắt của hắn rơi vào cột quest bên trong một nhiệm vụ khác trên: Vây quét Địa Long.

Yêu cầu: Tu vi thấp nhất Tam Hoa trung kỳ.

Thù lao: Căn cứ tu vi bất đồng, dành cho 50 triệu đến năm tỉ không giống nhau, nếu là có Thiên Vị cảnh giới bằng hữu tham dự, thù lao hàng mấy chục tỉ.

Phía dưới là cảnh giới cụ thể tu vi đối ứng bao nhiêu thù lao, hắn Tam Hoa hậu kỳ tu vi, chỉ có thể bắt được 80 triệu linh thạch trung phẩm.

Nhất phía dưới viết: Đầy 100 người ra biển.

Dương Thanh Huyền một tay nâng cằm lên, trầm ngâm.

Hắn ngược lại không phải là lưu ý này 80 triệu linh thạch trung phẩm, mà là cái kia Địa Long có Hắc Long huyết mạch, là viễn cổ Hắc Long bên trong, so sánh tới gần một nhánh hậu duệ. Nếu như có thể làm đến lượng lớn Địa Long máu, có thể dùng vừa mua được tinh luyện thuật, trực tiếp đề luyện ra một giọt Hắc Long tinh huyết.

Dương Thanh Huyền mua cái kia tinh luyện thuật mục đích, một là vì tinh luyện linh thạch cùng nội đan, hai chính là vì thử nghiệm tinh luyện tinh huyết.

Hơn nữa vừa nãy xem ngọc giản kia, này tinh luyện thuật bên trong thì có nói tới tinh luyện tinh huyết, để hắn mừng như điên không ngớt.

Phải biết rất nhiều cấp bậc thấp yêu thú, trên thực tế đều có cường đại viễn cổ huyết mạch. Chỉ là ở năm tháng trôi qua bên trong, sức mạnh huyết thống không ngừng suy nhược, cho tới nhỏ bé không đáng kể, phát huy không được bất kỳ tác dụng gì.

Nếu là có thể thông qua lượng lớn huyết dịch tinh luyện, hoàn nguyên ra viễn cổ huyết mạch lời, đối với hắn mà nói, chính là một loại thập phần cường đại thủ đoạn.

Đương nhiên, quá mỏng manh huyết mạch, liền hoàn toàn không có nói luyện giá trị. Một là tinh lực hao phí quá lớn, hai là cần huyết dịch nhiều đáng sợ, căn bản cái được không đủ bù đắp cái mất.

Tỷ như gia cầm gà, cũng là Thiên Cầm bộ tộc viễn cổ bắt đầu chim hậu duệ, muốn dùng máu gà đem viễn cổ bắt đầu chim tinh huyết tinh luyện ra, không thể nghi ngờ là si nhân nằm mơ.

Nhưng này Địa Long là Toái Niết tột cùng tồn tại, trong cơ thể Hắc Long máu vẫn là hết sức hữu hiệu.

Nếu là có cái một đầu rưỡi con, đề luyện ra một giọt viễn cổ Hắc Long huyết đến, nên cũng không phải việc khó.

Dương Thanh Huyền lúc này tuần tra hạ nhiệm vụ này, đã ban bố hơn ba tháng, mới báo danh hai mươi sáu người, khoảng cách đầy trăm người không biết phải bao lâu.

Then chốt này Địa Long là Toái Niết đỉnh cao, lại ở đại trên biển, đủ để sánh ngang ba, bốn vị Toái Niết tột cùng cường giả, độ nguy hiểm quá lớn, mặc dù tạo thành trăm người đoàn, ngã xuống xác suất cũng là rất lớn.

Hắn nhớ sau một lúc, cũng báo một tên đi tới.

Nộp nhất định tiền thế chấp, nhận lấy một khối đưa tin ngọc bài sau, trực tiếp thẳng ly khai đại điện.

Sau đó không lâu, Dương Thanh Huyền liền về tới thứ mười bảy đảo liên. Lấy ra tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, liền hướng Hắc Diễm Giác cái kia linh tuyền bỏ chạy.

Hắn phát hiện đang nắm trong tay hiện ra ngọn lửa màu trắng, có thể trực tiếp ở trong nước biển thiêu đốt, không bị bất luận ảnh hưởng gì.

Trở lại linh tuyền sau, liền trực tiếp ở trong ao sinh ra hỏa đến, rèn đúc cái kia Hoang Khôi.

Đồng thời dựa vào linh dịch tác dụng, có thể dùng bạch hỏa càng dồi dào, đầu tiên là bù đắp bị Hải Tinh Tinh đánh nát kết cấu thân thể, sau đó sẽ tu bổ trận pháp, phác hoạ kinh mạch vận chuyển con đường.

Cũng thua thiệt này linh tuyền, không chỉ có để bạch hỏa càng dồi dào, đối với hắn thể năng bổ sung cũng rất có ích lợi.

Đồng thời Dương Thanh Huyền lại đem mua cái kia chút bổ dưỡng đan dược cùng thiên tài địa bảo, cũng không ngừng nuốt vào trong miệng, có thể dùng rèn đúc quá trình kéo dài không ngừng, kiên trì bảy ngày lâu dài, đem hết thảy tổn hại cùng nhau bù đắp.

Tu sửa phía sau Hoang Khôi, ngoại hình đã bị hoàn toàn thay đổi, xong toàn bộ là loài người dáng dấp.

Nhưng kinh mạch trong cơ thể cùng đường lối vận công, y theo lại chính là Hoang tộc Hoang thân thể cấu tạo.

Dương Thanh Huyền thu hồi bạch hỏa, cả người giống như là mệt lả giống như vậy, nhưng vẫn là khó nén vui sướng trong lòng, hai mắt tỏa ánh sáng, “Thu được tân sinh, ta tặng ngươi một cái tên đi. Từ hôm nay trở đi, ngươi liền gọi Thiên Hoang.”

Cái kia Hoang Khôi tự nhiên nghe không hiểu, lặng lặng đứng ở linh trì bên trong, mặt không hề cảm xúc, không đau khổ không vui.

Dương Thanh Huyền lấy tay xẹt qua Thiên Hoang thân thể, đặc biệt là phía trên cái kia chút trận văn cùng kinh lạc, mừng rỡ tâm tình chậm rãi ổn định lại, thở dài một tiếng, nói: “Vẫn không thể nào chữa trị bản thân khuyết điểm, như cũ dừng lại ở Địa Khí đỉnh cao, đáng tiếc.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 717: Quy Tắc Lý Giải, Liên Thủ Tỷ Thí

Hoa Giải Ngữ không nhịn được cười nói: "Ngươi cũng quá không biết điều, muốn luyện chế ra Thiên Khí, bản thân mình liền muốn đối với Thiên Vị quy tắc có cực mạnh lý giải. Ngươi bất quá là địa cấp Tam Hoa cảnh, làm sao có khả năng đem con rối đẩy tới Thiên Vị?"

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, nói: "Hóa ra là nguyên nhân này."

Trong lòng tiếc nuối nhất thời giảm bớt hơn nửa.

Hoa Giải Ngữ nói: "Ngươi lại thử đem Hoang đan đi lên tinh luyện, nhìn vật này có thể hay không phát huy ra Toái Niết tột cùng sức mạnh."

Dương Thanh Huyền "Ừ" một tiếng, nói: "Chờ ta trước tiên khôi phục sức mạnh lại nói."

Vài ngày sau, linh tuyền bên trong không ngừng bốc lên kinh người linh lực.

Dương Thanh Huyền đang dùng linh thạch trung phẩm, thử chế tác linh thạch cực phẩm. Ở đây trong linh tuyền, có lượng lớn linh dịch bổ trợ, tinh luyện suất cùng tỷ lệ thành công đều cao kinh người.

Đem thất bại cũng coi như đi vào, ít đến tám ngàn linh thạch trung phẩm, liền có thể đề luyện ra một viên linh thạch cực phẩm.

Mà thị trường giá cả: Một viên linh thạch cực phẩm = một trăm viên linh thạch thượng phẩm = 10 ngàn viên linh thạch trung phẩm.

Ngoại trừ tinh luyện phải hao phí tinh khí thần ở ngoài, còn có một cái tỷ số thất bại nguyên nhân. Lại thêm linh thạch cực phẩm tác dụng, xa lớn hơn nhiều so với linh thạch trung phẩm, vì lẽ đó một chọi một vạn, cũng chỉ là có tiền cũng không thể mua được. Thực tế hối đoái giá cả, vẫn còn ở 10 ngàn bên trên.

Dương Thanh Huyền một hồi chơi lên nghiện, bỏ ra hơn nửa tháng thời gian, đề luyện ra hơn vạn linh thạch cực phẩm, lúc này mới bỏ qua.

Này loại không gián đoạn tinh luyện, đối với tu vi cũng có chỗ tốt cực lớn.

Khiến được chân khí của chính mình kéo dài không dứt, phảng phất nôn chi bất tận. Nửa tháng thời gian sau, không chỉ có tinh luyện thuật nắm giữ như hỏa thuần thanh, tu vi cũng là ổn bên trong có tiến vào.

Rèn luyện linh thạch tinh luyện sau, Dương Thanh Huyền lúc này mới bắt đầu tinh luyện Hoang đan cùng nội đan.

Dù sao này hai loại đồ vật càng quý giá, hơn nữa nhu cầu cũng rất lớn.

Lần này, đầy đủ qua hai tháng lâu dài.

Dương Thanh Huyền đem trên người nội đan cùng Hoang đan phẩm chất, toàn bộ tăng lên.

Sau đó, hắn liền lấy ra tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, phá hải đi.

...

Ở thứ mười bảy đảo liên hải ngoại vực, một toà Vô Danh rặng đá ngầm bầu trời.

Thiên Hoang đứng lơ lửng trên không, tuy rằng mặt không hề cảm xúc, nhưng lại có cường giả khí tức tản mát ra, ác liệt như kiếm, càng cho người không dám nhìn thẳng.

Bỗng nhiên, Thiên Hoang thân thể hơi động, hoang khí ở trong người đi khắp, cường đại khí tức bộc phát ra, trực tiếp lăng không đè mặt biển nổ vang.

Tuy rằng bề ngoài còn có thể nhìn ra một ít khí tức bơi con đường, nhưng so với trước kia màu đỏ thẫm kinh lạc đồ muốn ẩn núp nhiều.

Thiên Hoang hai tay của ở trước người vẽ vòng, không ngừng có phù văn nơi cánh tay hiện ra, cực kỳ giống nào đó loại chiêu thức.

Dương Thanh Huyền đứng ở rặng đá ngầm trên, có chút khẩn trương nhìn.

Ở tu sửa nguyên bổn trận đồ sau, hắn lại khắc một trận pháp đơn giản đi tới, như là vận chuyển ra, có thể sử dụng tới một hạng thông thường võ kỹ Hàng Long Chưởng!

“Rầm!”

Nước biển chịu đến Thiên Hoang chiêu thức ảnh hưởng, hóa thành từng đạo từng đạo rồng nước, từ mặt biển vọt lên, càng lượn quanh ở Thiên Hoang bốn phía, hoá thành hình rồng.

“Được!”

Dương Thanh Huyền hai mắt sáng ngời, quát lên: “Ra tay!”

Âm thanh hạ xuống, chính hắn cũng là đột nhiên lớn lên, trực tiếp hóa thành Sa chi bảo vệ. Giơ tay lên, chói mắt cường quang từ trong lòng bàn tay tuôn ra, Lục Dương hội tụ thành một dương, rất nhiều phản phác quy chân tư thế!

“Một mạch hướng về Viêm dương!”

[truyen cua tui | Net]Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, biến hóa qua Lục Dương Chưởng liền khoảnh khắc ra.

Một mảnh Liệt Dương tại đại hải thượng xoay tròn, dưới chân hắn đạp rặng đá ngầm, đều không chịu nổi một chưởng này áp lực thật lớn, “Ầm ầm” nổ tung.

Cùng lúc đó, Tinh Giới bên trong ánh sáng lóe lên, Thâm Hồng Cổ Hạt cũng bay ra, ở đại trên biển hiện hình ra.

Từ khi cùng đỏ mắt hải mãng xà một trận chiến trọng thương sau, nó vẫn ở ẩn núp khôi phục.

Khoảng thời gian này tới nay, nuốt đại lượng cao cấp nội đan cùng Hoang đan, không chỉ có đem phá toái thân thể tu sửa, còn nâng cao một bước, trực tiếp tăng đến Toái Niết đại viên mãn!

Thâm Hồng Cổ Hạt mãnh hít một hơi, đôi kìm giơ lên, trái phải tách ra, vỹ châm ở trên không bên trong vung một cái, hình thành một cái tam giác đều, “Xì” một tiếng chém nứt hư không, bay tập kích mà lên!

“Rầm!”

Biển rộng trực tiếp nổ tung ra một hình tam giác hình thái, không ngừng chìm xuống dưới. Mà ngàn trượng ở ngoài, ba mặt nước biển nhưng là điên cuồng lên cao.

Dương Thanh Huyền liên thủ với Thâm Hồng Cổ Hạt một đòn, tại đại hải thượng lẫn nhau thành nhật nguyệt, lẫn nhau chiếu rọi.

Thiên Hoang mặt không hề cảm xúc, chỉ là bảo thạch chế tạo trong hai con ngươi, càng bắn ra bá đạo vô cùng ánh mắt, giống như là có sinh mệnh, trong miệng phát sinh một tiếng rống to, lượn quanh ở trên cánh tay hơn mười đạo rồng nước, sẽ tùy một chưởng kia khuynh ngày mà xuống!

"Ầm ầm!"

Hàng Long Chưởng pháp đánh vào Lục Dương Chưởng cùng Cổ Hạt một đòn trên, ba nguồn sức mạnh trong nháy mắt nổ tung, hóa thành vòng xoáy khủng bố, toàn bộ biển rộng trực tiếp bị khuynh đảo điên lật!

Ba nguồn sức mạnh bên trong, muốn thuộc Dương Thanh Huyền Lục Dương Chưởng yếu nhất.

Lúc này chịu đến phản chấn, phun ra một ngụm máu đến, liền bay ra ngoài. Dưới chân rặng đá ngầm càng là trong khoảnh khắc không còn sót lại chút gì, toàn bộ hoá thành bụi phấn.

Thâm Hồng Cổ Hạt cũng bị dư âm bắn trúng, chấn thân thể lay động, nhưng mạnh mẽ khiêng hạ xuống, cũng không lo ngại.

Giờ khắc này trên bầu trời, vẫn mật thiết chú ý ba người Hoa Giải Ngữ, giơ tay liền ném Tứ Thánh Linh Đồ, mượn dùng Linh Đồ lực lượng trấn áp này dư âm, miễn cho khuếch tán quá lớn, đem nguy hiểm đưa tới.

"Ầm ầm ầm!"

Dư âm rung động, ở nơi này mấy ngàn trượng trong vùng biển đến nước xoáy đánh, vẫn chưa khuếch tán ra.

Hoa Giải Ngữ khí sắc rõ ràng so với dĩ vãng cầu tiến nhiều lắm.

Tu luyện Ngũ Linh Trường Sinh Quyết sau, tu vi cũng ở từ từ khôi phục như cũ.

Giờ khắc này Tứ Thánh Linh Đồ phản phệ đi lên sức mạnh, bị hắn áp chế hoàn toàn hạ xuống, vẫn chưa chịu đến nửa điểm tổn thương.

Mà Linh Đồ bên trong còn trói buộc Nghê Ba, nhìn mấy người bọn họ tận tình tỷ thí, cả kinh trợn mắt ngoác mồm.

Một người, một hồn, một khôi, một thú, không biết như vậy đoàn thể, là thế nào tổ hợp lại với nhau, đồng thời lấy thực lực yếu nhất người kia vì là lãnh tụ.

“Không sai! Quả nhiên là Toái Niết tột cùng sức mạnh!”

Dương Thanh Huyền lau một cái máu ở khóe miệng, nhìn đứng lặng trên bầu trời Thiên Hoang, lòng tràn đầy vui mừng.

Duy nhất mừng bên trong chưa đủ là, tuy rằng ở Thiên Hoang trong cơ thể bỏ thêm vào đều là phẩm chất cao Hoang đan, nhưng toàn lực làm bên dưới, cũng chỉ có thể đánh ra hai chưởng.

Chỉ có điều Toái Niết tột cùng hai chưởng, uy có thể cùng trước Toái Niết hậu kỳ so với, tự không thể giống nhau.

Dương Thanh Huyền đem Cổ Hạt, Thiên Hoang, Hoa Giải Ngữ tất cả đều thu vào Tinh Giới, liền điều khiển từ quang bàn, lại trở về Hắc Diễm Giác, linh tuyền bên trong.

Lần này chạy đến, thuần túy chính là vì thí nghiệm hạ Thiên Hoang sức mạnh.

Hơn nữa Cổ Hạt cũng bởi vì khôi phục được Toái Niết đỉnh cao, nóng lòng muốn thử. Thêm vào Hoa Giải Ngữ đồng dạng muốn nhìn một chút mình tiến triển. Ba người ăn nhịp với nhau, liền liên thủ so với thử một chút, kết quả đều hết sức hài lòng.

“Ngươi là Hoang tộc người sao? Dĩ nhiên người mang là Hoang thân thể, còn có thể hóa thành Sa chi bảo vệ.”

Nghê Ba đem ép tại nội tâm hồi lâu nghi hoặc, không nhịn được hỏi lên.

Đồng thời Cổ Hạt cùng Thiên Hoang sức mạnh, đều là đầy rẫy một FpEi7hcR luồng hoang vu khí, để hắn càng thêm khẳng định suy đoán của mình, trước mắt người thanh niên này, cũng không phải Nhân tộc, mà là Hoang tộc người.

Chương 718: Hoang Thể Truyền Thuyết, Luyện Hóa Hồng Thủy Trận

Dương Thanh Huyền tùy ý hỏi: “Ồ? Ngươi còn biết Hoang tộc người? Nguyên bản ở đây trên biển rộng, nên cùng Hoang tộc tiếp xúc cực nhỏ đi.”

Nghê Ba nói: “Bởi vì ta ở hơn 300 năm trước, còn chưa luyện khí thời gian, nhận biết một vị Hoang tộc bằng hữu.”

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, nói: “Biển Đen cũng có Hoang tộc người?”

Nghê Ba khinh miệt liếc mắt nhìn hắn, nói: “Đừng quên, Biển Đen là dễ dàng nhất đột phá tới Thiên Vị địa phương. Bất kỳ chủng tộc nào người, chỉ cần có điều kiện, đều nguyện ý tới đây thử một lần. Ta biết Hoang tộc người, cũng không kỳ quái đi.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Điều này cũng đúng.”

Nghê Ba tựa hồ đang hồi tưởng, nói: “Khi đó ta cũng đã là thực tướng đỉnh cao, một mực tìm kiếm đột phá phương pháp. Liền cùng hắn nói chuyện với nhau ba ngày ba đêm, đối với Hoang tộc không ít chuyện đều có hiểu biết, cũng bao quát này Hoang Thể. Chỉ có điều Hoang Thể muốn tu luyện tới Thần Hoang cổ tinh thân thể, mới có thể hóa thành Sa chi bảo vệ mới đúng. Lẽ nào trên người ngươi có chỗ bất đồng?”

Dương Thanh Huyền thất kinh hỏi: “Thần Hoang cổ tinh thân thể? Đó là cái gì?!"

Lần này đến phiên Nghê Ba sửng sốt một chút, nói: "Ngươi thân là Hoang tộc người, lại không biết?"

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, lạnh lùng nói: "Ta có biết hay không, không có quan hệ gì với ngươi đi. Đem ngươi có quan hệ Hoang Thể tất cả mọi chuyện, toàn bộ nói ra."

Nghê Ba đã quen hắn này loại bá đạo, cũng không tức giận, nhân tiện nói: "Thân thể vào Thánh Hậu, chia làm thực tướng, địa tương cùng Thiên Tướng ba cái cấp độ. Mà Thiên Tướng cảnh giới, chính là thân thể cảm ngộ thiên địa, hòa vào thiên địa, có thể sử dụng tới một loại thần thông, gọi là Pháp Thiên Tượng Địa."

Dương Thanh Huyền tụ tinh hội thần nghe, cái kia Pháp Thiên Tượng Địa, hắn đã gặp không ít cường giả triển khai, cũng không xa lạ gì.

Đó đích xác là cải thiên hoán địa, dời đấu đổi tinh đại thần thông.

Nghê Ba tiếp tục nói: "Nguyên bản Pháp Thiên Tượng Địa, cũng đã là Thánh thể mạnh nhất thần thông. Nhưng Hoang tộc người, thiên phú dị bẩm, không hổ là ngang dọc toàn bộ thời đại trung cổ bát cường một trong, khi tu luyện tới Thánh thể đỉnh cao sau, còn có thể tự mình diễn hóa ra một tầng cảnh giới, tên là Thần Hoang cổ tinh thân thể. Này loại cảnh giới kỳ dị thể chất, còn ở vào Thánh thể trong phạm vi, nhưng so với phổ thông Thánh thể Thiên Tướng cường rất nhiều."

Dương Thanh Huyền hỏi: "Vậy như thế nào mới có thể tu luyện ra này loại Thần Hoang cổ tinh thân thể? Là đạt đến Thiên Tướng sau, là có thể tự mình lĩnh ngộ, hay là muốn làm sao làm?"

Nghê Ba cười khổ nói: "Ta đây sẽ không biết. Chuyện như vậy đối với ta mà nói, quá mức xa xôi, lúc trước cùng bằng hữu kia cũng chỉ là cạn đàm luận liền ngừng lại. Hắn nói thành liền Thần Hoang cổ tinh thân thể sau, liền có thể hóa thân Sa chi bảo vệ, trở thành Sa chi nguyên tố thân thể.”

Dương Thanh Huyền trầm mặc không nói.

Đối với Sa chi nguyên tố thân thể, hắn cũng không thèm khát, bản thân cũng đã là.

Đúng là cái kia Thần Hoang cổ tinh thể sức mạnh, có thể nghiền ép ở Thiên Tướng, nhưng làm hắn nổ lớn động lòng.

Nghê Ba nói: “Ngươi bây giờ suy nghĩ nhiều vô ích, cự ly này Thiên Tướng đều còn kém cực xa, đem đến từ không sai thì sẽ biết. Chẳng trách thực lực của ngươi đáng sợ như thế, có thể lấy Tam Hoa cảnh chống lại Toái Niết. Nguyên lai ngươi người mang Hoang Thể, còn kiêm tu luyện khí, đồng thời nắm giữ nhiều như vậy thần thông dị bảo. Hoang tộc chấn hưng, sợ là trong tầm tay.”

Dương Thanh Huyền lạnh rên một tiếng, nói: “Bớt ở này xem thường thúc ngựa.”

Nói, liền không tiếp tục để ý Nghê Ba, tiếp tục tại cái kia trong linh tuyền tu luyện.

Chờ thương thế trên người toàn bộ sau khi khôi phục, lúc này mới lấy ra một chiếc thẻ ngọc, đặt ở đầu trán chọn đọc.

Đây là không lâu trước, Vũ Ảnh cho hắn Hồng Thủy Trận tâm đắc.

Kim Ngao Đảo Thập Tuyệt Trận, đứng đầu thiên hạ.

Năm đó người nổi tiếng ở tiểu Hoa Quả Sơn bên trong, đều khó mà phá giải, dùng Huyền Tẫn Châu hao ba ngàn năm lâu dài.

Huống hồ tiểu Hoa Quả Sơn trên Thập Tuyệt Trận, cũng chỉ là một phương trận khí trên khắc họa, so với Kim Ngao Đảo bốn phía, từ sơ đại mười Thánh bày ra mười trận, cho là khác nhau một trời một vực.

Sơ đại mười Thánh ngang dọc thời đại, liền ngay cả Nhân Hoàng khốn vào trong trận, đều khó mà bỏ chạy.

Chỉ có điều theo thời gian trôi qua, các đời trên đảo mười Thánh, đối với Thập Tuyệt Trận lĩnh ngộ, ngày càng yếu dần.

đọc truyện ở ht

tp://t r uyencuatui.net/ Thêm vào không ít trận cung cung chủ chết ở bên ngoài, để đại lượng trận đồ, tâm pháp, tâm đắc cùng bảo vật dẫn ra ngoài, bây giờ Kim Ngao Đảo, đã ngã ra siêu cấp thế lực phạm trù, chỉ là Vân Hải Giới nhất giới bá chủ, khó hơn nữa cùng Trung Ương Đại thế giới cái kia chút siêu cấp thế lực chống đỡ được.

Vũ Ảnh cho hắn Hồng Thủy Trận lĩnh ngộ, cũng chỉ là Vũ Ảnh cá nhân tâm đắc, cũng không chắc sâu bao nhiêu huyền bí, càng thêm cách chân chính Hồng Thủy Trận có khoảng cách nhất định. Nhưng đối với Dương Thanh Huyền mà nói, đã là vô cùng huyền diệu đồ.

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Dương Thanh Huyền đình chỉ tu luyện, tất cả đều vắng lặng ở tìm hiểu trận pháp này bên trong.

Đồng thời lấy ra cái kia Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô đến nghiên cứu, rất có đoạt được.

Bởi vì Hồng Thủy Trận cần phải có “Chứa đồ” nguyên khí làm là trận nhãn, mà các đời cung chủ nguyên khí, lượng lớn trôi đi bên ngoài. Vì lẽ đó cách mỗi mấy đời, cũng sẽ phải luyện chế lần nữa một cái.

Này Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô, chính là đời trước Hồng Thủy Cung cung chủ luyện chế Thiên Khí.

Nói đến thế hệ này Hồng Thủy Cung cung chủ bước hư tử cũng là xui xẻo, chỉ có điều chọn người nữ đệ tử khi đỉnh lô, đã bị đánh cắp trọng yếu nhất Thiên Khí.

Ở Kim Ngao Đảo, thậm chí ở rất nhiều siêu cấp đại phái bên trong, nắm nữ đệ tử khi đỉnh lô là tư không kiến quán sự tình. Thậm chí căn bản cũng không phải là một chuyện. Tất cả mọi người làm như vậy, cũng hết sức tập mãi thành quen.

Ai biết lần này liền xảy ra vấn đề rồi. Trực tiếp bị Giang Tân vợ chồng đánh cắp Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô, có thể dùng FprotxzG hiện tại Kim Ngao Đảo Hồng Thủy Trận bên trong, không có gì có thể trấn.

Bước hư tử trong cơn giận dữ, đem Hồng Thủy Cung bên trong nữ đệ tử tru diệt hai phần ba, chân chính xác chết trôi ngàn dặm, máu chảy thành sông.

Giang Tân vợ chồng đoán được mức độ nghiêm trọng của sự việc, nhưng có nằm mơ cũng chẳng ngờ, sẽ có nhiều như vậy đồng môn sư tỷ muội, vì là hành vi của bọn họ chôn cùng.

Dương Thanh Huyền đem Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô cầm trong tay, một hồi tế đi ra ngoài, các loại quyết ấn đánh vào bên trong.

Hồ lô kia giữa trời nhất chuyển, liền có một đạo hồng mang kích. Bắn ra, “Vèo” một tiếng chém mở nước biển, phá không đi.

Dương Thanh Huyền lại quyết ấn biến đổi, hồ lô kia “Xoay tròn” xoay tròn, vô số phù văn ở hồ lô trên người lấp loé không yên, đồng thời phun ra lượng lớn hồng nước, lan tràn bốn phía.

Nhìn kỹ lại, cái kia chút hồng nước tất cả đều là từng cái từng cái từ phù văn tạo thành hồng xà, nhỏ dài thân thể ở trong nước bơi lội, hóa thành một cái lớn như vậy trận pháp, như một đóa to lớn hoa tươi nở rộ.

“Bên trong đoạt nhâm Quý chi tinh, giấu đi Thiên Ất tuyệt diệu, biến hoá thất thường. Dù là ai vào trận, khuynh ra hồng nước, đại dương vô bờ, như nước tràn ra một chút dính ở trên người, khoảnh khắc hóa thành dòng máu. Tuy là thần tiên, không thuật có thể trốn.”

Dương Thanh Huyền đọc Vũ Ảnh phiên dịch đi ra Hồng Thủy Trận tâm đắc, không ngừng đánh ra pháp quyết, khống chế được cái kia Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô ở bầu trời xoay tròn.

Mà hồng nước nhưng là không ngừng hóa ra các loại trận đồ biến hóa, cùng Dương Thanh Huyền thủ ấn càng ngày càng hiểu ngầm.

Dùng ba ngày thời gian, hắn đem Vũ Ảnh lưu lại hơn mười loại trận đồ biến hóa, toàn bộ diễn luyện một phen. Thuận buồm xuôi gió sau, lúc này mới quyết ấn vừa thu lại. Đầy trời hồng nước trong khoảnh khắc chảy trở về đến bên trong hồ lô.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 719: Vân Hải Giới Lai Lịch, Tứ Đại Kiếm Vực

Dương Thanh Huyền trên mặt mang theo sắc mặt vui mừng, đem hồ lô vừa thu lại, ngay ở lòng bàn tay hóa thành ánh huỳnh quang tản đi.

“Này Hồng Thủy Trận quả nhiên vô cùng quỷ dị, cái kia hồng Thủy chi thế đại dương, tựa hồ có thể ăn mòn vạn vật, thêm vào trận pháp này khống chế, vô cùng ảo diệu. Ta bất quá nắm giữ da lông, cũng đã đã nhận ra đáng sợ. Cái kia Kim Ngao Đảo đến cùng là như thế nào địa phương?”

Dương Thanh Huyền có chút ít cảm khái, chỉ biết là Kim Ngao Đảo ở Vân Hải Giới bên trong, có mười Thánh tọa trấn, ngoài ra không biết gì cả.

Nghê Ba nói: “Nói tới Kim Ngao Đảo, thân ta là Hải tộc người có thể càng rõ ràng một ít. Vân Hải Giới là trong vòng ba mươi ba ngày vô cùng kỳ diệu nhất giới, thuộc về cao cấp vị diện, hơn nữa còn là ngũ đại cao cấp vị diện bên trong, trọng yếu nhất nhất giới. Bởi vì nó liên tiếp sáu đại Thủy vực, đồng thời khiến cho duy trì nhất định cân bằng.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Liên tiếp sáu đại Thủy vực? Chẳng lẽ Vân Hải Giới là sáu đại Thủy vực tụ hợp chỗ?”

Nghê Ba gật đầu nói: “Chính là. Sáu đại Thủy vực vây quanh tinh vực xoay tròn, không ngừng chịu đến mỗi bên loại sức mạnh dẫn dắt, ở quá trình dài dằng dặc bên trong, ngoại trừ Thiên Hà cùng Vong Xuyên ở ngoài, hắc, hồng, lam, trắng tứ đại hải, đều xảy ra kịch liệt thay đổi. Hồi lâu trước, sáu đại Thủy vực là không liên kết, sau đó mới chậm rãi hối tụ vào một điểm, các loại Thủy vực sức mạnh xông tới hạ, hầu như sinh ra khai thiên ích địa hiệu quả, liền tạo thành bây giờ Vân Hải Giới. Mà Kim Ngao Đảo bản thân, cũng là tụ sáu Thủy chi linh khí, trở thành độc nhất vô nhị Linh Sơn bảo địa."

Dương Thanh Huyền cảm khái nói: "Bên trong đất trời thực sự là kỳ diệu, về sau mười Thánh cùng Thập Tuyệt Trận, lại là chuyện gì xảy ra?"

Nghê Ba lắc đầu nói: "Ta chỉ biết là Vân Hải Giới lai lịch, cặn kẽ sự tình, ta biết không rõ ràng lắm."

"Chuyện này ta từng nghe nói người ta nói quá một ít, nhưng cũng đều là truyền thuyết, không hẳn có thể tin." Hoa Giải Ngữ thanh âm truyền đến, tiếp theo Nghê Ba giảng giải, tiếp tục nói: "Sáu nước hội tụ phía sau, thiên địa YlSBp54 rung chuyển, nhất giới bất bình. Này loại hiện trạng giằng co rất nhiều năm, Vân Hải Giới cùng hư Thiên vực giống như, trở thành các tộc tranh bá chiến trường. Cho đến mười Thánh sau khi xuất hiện, trên Kim Ngao Đảo bày xuống Thập Tuyệt Trận, lúc này mới đem nhất giới rung chuyển trấn áp, có thể dùng trong giới hạn không gian ổn định, linh khí sung túc, này mới trở thành để võ giả xu chi nhược vụ ngũ đại cao cấp vị diện một trong."

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, sợ hãi nói: "Thập Tuyệt Trận, dĩ nhiên trấn áp nhất giới rung chuyển?!"

Hoa Giải Ngữ gật đầu nói: "Chính là. Đó là sức mạnh hủy thiên diệt địa. Đồng thời sơ đại mười vị Thánh giả, cũng không phải là bộ tộc ta người. Chỉ là Kim Ngao Đảo hữu giáo vô loại, thu đệ tử hầu như không có bất kỳ hạn chế nào, chỉ cầu thiên phú liền có thể. Bây giờ Kim Ngao Đảo mười vị trận chủ, hơn nửa đều là Nhân tộc."

Dương Thanh Huyền nghe được cảm xúc dâng trào, liếm một cái đôi môi, hai mắt tỏa ra ánh sao, hắc tiếng nói: “Ta giờ khắc này đối với cái kia Thập Tuyệt Trận, mười phần mong đợi đây!”

Hoa Giải Ngữ trầm mặc hạ, nói: “Có đôi lời ta cần phải nhắc nhở ngươi một chút. Thập Tuyệt Trận chỉ phải nắm giữ một, liền có thể dời sông lấp biển, dời đấu đổi sao. Ngươi tốt nhất không nên tu luyện trận thứ hai, chuyên tâm đem Hồng Thủy Trận hiểu thấu đáo, cũng đủ để xưng hùng thiên hạ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta minh bạch ý của ngươi, tham thì thâm, trái lại đối với dạ dày không tốt. Ta trước tiên nắm giữ này Hồng Thủy Trận đi, còn mặt khác chín từng trận đồ, chờ Vũ Ảnh hiểu thấu đáo đi ra, ta cũng chỉ làm trận pháp nghiên cứu, tăng lên đối với trận pháp lĩnh ngộ. Ở không chắc chắn dưới tình huống, sẽ không dễ dàng đặt chân.”

Hoa Giải Ngữ vui mừng cười nói: “Như vậy rất tốt, ta liền biết ngươi trẻ nhỏ dễ dạy.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười.

Hắn cũng không thiếu cường đại công pháp thần thông, thiếu chỉ là tu vi cảnh giới. Thanh Dương Võ Kinh cùng Hư Vô Hoang Thiên Quyết, thậm chí là hai đại Võ Hồn, Diệt Đạo Long Quyền các loại, bất luận cái nào nắm giữ thấu, đều đủ để xưng bá thiên hạ.

Thu hồi Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô sau, hắn liền tiếp tục ở trong linh tuyền tu luyện.

Để Nghê Ba giật mình không thôi chính là, mấy tháng qua, Dương Thanh Huyền tế luyện các loại bảo vật, tu luyện mỗi bên loại thần thông, đối với linh khí tiêu hao rất nhiều. Nguyên bản linh dịch dư thừa linh tuyền, ở đây mấy tháng thời gian trong, rõ ràng tiêu hao rất nhiều.

“Tuy rằng ngươi công pháp nhiều, thần thông vô số, nhưng Nhân tộc mạnh mẽ, then chốt còn tại ở luyện khí ngưng hồn. Này cũng là Nhân tộc từ một cái yếu chủng tộc nhỏ, quật khởi đến xưng bá thiên hạ yếu điểm. Võ Hồn là một cái võ giả tinh khí thần hồn ý tổng hợp cụ phát hiện. Mà ngươi người mang Thái Huyền mộ kiếm cùng thiên hạ có địch, càng là cơ duyên lớn, cắt không thể lẫn lộn đầu đuôi, bởi vì nhỏ mất lớn.”

Hoa Giải Ngữ ở trong đầu vang lên, Dương Thanh Huyền “Ừ” một tiếng.

Sở học mình đích xác có chút phức tạp.

Hắn mi tâm lóe lên, lập tức hóa xuất kiếm chi Hồn Ấn, lóe lên bên dưới, cường tuyệt kiếm khí phá thể ra, treo ngược ở linh trì bốn phía, diễn hóa ra vạn thiên kiếm ảnh.

Khoảng cách gần nhất, chính là cảm ứng mạnh nhất bốn thanh kiếm: Đấu quỷ thần, Bách Quỷ Dạ Hành, Nam Minh Ly Hỏa, cùng gần đây mới xuất hiện Ngự Phù Thế.

Bốn thanh kiếm phân biệt đại biểu bốn loại kiếm ý, cùng với bốn loại sức mạnh hoàn toàn bất đồng.

Bốn kiếm xung quanh, đều có một tầng nhàn nhạt ánh kiếm, diễn sinh bất đồng kiếm chi lĩnh vực.

“Võ, Võ Hồn...?!”

Nghê Ba một hồi trợn tròn mắt, khuôn mặt dại ra, “Ngươi, ngươi không phải Hoang tộc người sao? Tại sao có thể có Võ Hồn?!”

Hắn nghi vấn đầy đầu cùng khiếp sợ, nhưng không có người trả lời hắn.

Dương Thanh Huyền nhắm mắt khổ tu, kiếm trong tay quyết không ngừng biến hóa, cảm ngộ bốn thanh kiếm bên trong sức mạnh cùng võ ý. Mỗi một chuôi kiếm sau đều là một đoạn truyền thuyết bất hủ, đều có một mảnh thuộc về mình thế giới của Kiếm!

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, đột nhiên giương đôi mắt, kiếm trong tay quyết một chút.

“Coong!”

Vạn kiếm cùng vang lên, lấy bốn kiếm dẫn đầu, đều phát sinh kiếm thanh âm, có ngàn vạn hào quang, đem toàn bộ đáy biển chiếu sáng sáng rực khắp, giống như ban ngày.

Đấu quỷ thần bốn phía, hàn khí lăng liệt, sung sướng như gió.

Bách Quỷ Dạ Hành, ác quỷ vờn quanh, như rơi A Tị không kẽ hở.

Nam Minh Ly Hỏa Kiếm ở ngoài, một mảnh sóng lửa hừng hực, hừng hực như dương.

Ngự Phù Thế bên trong, nhưng là lôi xà lăn lộn, nổ tung bát phương.

Bốn loại tuyệt nhiên bất đồng Kiếm Vực, khuếch tán ra, dẫn tới không gian kích chấn động, vạn kiếm cùng vang lên.

Dương Thanh Huyền ngồi ngay ngắn các đại Kiếm Vực bên trong, sắc mặt nghiêm túc, theo ánh kiếm mà biến hóa màu sắc bất đồng. Khi thì lạnh như băng, khi thì liệt liệt khí, khi thì sát khí nổi lên.

Nhưng mà lại thích giống không có gì thay đổi, chẳng qua là tĩnh tọa thôi.

Tình cảnh này để Nghê Ba triệt để trợn mắt ngoác mồm, hoàn toàn nhìn không thấu trước mắt nam tử này.

Trước nội tâm các loại suy đoán, toàn bộ hoàn toàn lật đổ.

Cho dù là Nhân tộc luyện khí ngưng hồn, kiếm Võ Hồn là thường gặp nhất, cũng sắc bén nhất một loại. Hắn cũng đã gặp qua không ít, thậm chí chém giết quá các loại kiếm Võ Hồn võ giả.

Nhưng giống như vậy, lấy sức lực của một người chống cự vạn kiếm, nhưng là chưa từng nghe thấy!

Dương Thanh Huyền kiếm quyết trong tay bắt đầu biến hoá, mỗi một đạo quyết ấn biến hóa, đều theo sát hạ một đạo, tốc độ đột nhiên tăng nhanh, quyết ấn biến hóa bên dưới, càng bắt đầu xuất hiện tàn ảnh.

Mà đồng thời ở trong người, ở đây vạn kiếm đủ thanh âm hạ, chân nguyên như sông lớn dâng trào, cọ rửa toàn thân.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 720: Tam Hoa Đại Viên Mãn Nhiệm Vụ Khởi Hành

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh, gắn bó cường đại như vậy kiếm trận, cần cực kỳ khổng lồ hồn lực cùng chân nguyên, may mà là ở linh tuyền trên, để đã tiêu hao đến kịp thời bổ sung.

Đồng thời cùng ngoại giới kiếm reo ngược lại là, hắn thời khắc này nội tâm, nhưng trở nên cực kỳ yên tĩnh. Đối với tất cả âm thanh đều có tai như điếc, cả người tỏa ra một loại thông suốt tĩnh khí.

Nghê Ba kinh hãi phát hiện, vạn kiếm kiếm thanh âm, bắt đầu từ bất quy tắc loạn minh, biến thành quy tắc có thứ tự.

Liền ngay cả gần nhất bốn kiếm, tuy rằng kiếm ý bất đồng, lĩnh vực bất đồng, nhưng cũng tỏa ra rất giống nhau tần suất, cùng vạn kiếm thanh âm không ngừng khế hợp lại cùng nhau.

Không chỉ có là Nghê Ba, Hoa Giải Ngữ cũng là vạn phần ngạc nhiên, muốn điều tiết như vậy tần suất cùng thanh âm tràng, cần muốn như thế nào tinh diệu khống chế.

Trên thực tế, Dương Thanh Huyền chẳng hề làm gì cả, chỉ là không ngừng đem ý thức dung nhập vào Hồn Ấn bên trong, để mình cùng mộ kiếm trở nên phối hợp hòa hợp, mình "Tĩnh tâm", để vạn kiếm cũng bắt đầu trở nên "Tĩnh" hạ xuống.

Theo hết thảy kiếm thanh âm dung hợp, đột nhiên, Dương Thanh Huyền mi tâm run lên, trong tay quyết ấn cũng ngừng hạ, kết thành một cái quái dị dị thủ ấn.

Vạn kiếm thanh âm nháy mắt tỏ khắp, nguyên bản kích UTiIpty động nước biển, một hồi yên tĩnh, trở nên vạn vật không hề có một tiếng động.

Sau đó hết thảy ánh kiếm loáng một cái, phá mở nước biển, trào về mộ kiếm.

Đáy biển lần thứ hai trở nên một mảnh tối tăm, không có bất kỳ hào quang, chỉ có thể nghe tinh tế dòng nước nhỏ tiếng.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền hai con mắt một hồi trợn mở, óng ánh như sao, ở đây đáy biển u ám bên trong, phảng phất vô tận ngân hà.

Ánh mắt chỉ là một cái thoáng, vạn điểm ánh sao lại tản đi, khôi phục như thường.

Dương Thanh Huyền cúi đầu xuống, phát hiện trong ao linh tuyền, so với mấy tháng trước lúc tới, thiếu rơi mất hai phần ba không thôi.

Mà hắn khẽ động thân thể, liền một luồng bừng tỉnh một sức mạnh mới ở trong người lan tràn.

Tam Hoa đại viên mãn!

Dương Thanh Huyền mừng rỡ trong lòng, so với dự tính thời gian muốn ngắn, trừ cái này linh tuyền hiệu quả ở ngoài, nên cùng Lăng Tiêu phách cũng có quan hệ, còn có hắn người mang các loại công pháp thần thông, đối với võ đạo lĩnh ngộ, cũng cao hơn người thường.

Linh linh tổng tổng những này, để hắn tốc độ đột phá, đều phải vượt qua một loại võ giả.

Lần này thân thể còn kẹt ở biết điều hậu kỳ, nhưng cũng rõ ràng cảm giác chạm đến bình cảnh, chỉ cần thời điểm vừa đến, dĩ nhiên là có thể đột phá đi tới.

“Quả nhiên Võ Hồn mới là Nhân tộc căn bản, xem ra ta nên tăng mạnh hơn đối với mộ kiếm cảm ngộ.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một hồi sau, liền lấy ra một quyển kim khuyết ngọc sách, ở trước người chậm rãi mở ra.

Đồng thời đem chân khí rót vào đến cái kia ngọc trong sách, nhất thời một mảnh hào quang lan ra, hiện ra vô số phù văn, ở ao bầu trời hiện rõ, chính là Ngũ Linh Trường Sinh Quyết toàn thiên.

Dương Thanh Huyền ánh mắt lần lượt lướt qua đi, Linh tộc văn tự cũng là từ thượng cổ bí mật văn diễn hóa tới được, cũng không khó phân biệt.

“Duy doanh hư rất, xa lãng u đam, hay huyền viên tự, trẻ thơ dại lý cốc...”

Chữ mặc dù không khó nhận thức, nhưng cũng ảo diệu khó hiểu, hơn nữa ẩn chứa không ít Linh tộc ngữ pháp ở bên trong, nhìn ra đầu óc mơ hồ.

Dương Thanh Huyền đem thông thiên pháp quyết đều nhớ kỹ Thức Hải sau, liền đem này kim khuyết ngọc sách cất đi, nói: “Nghê Ba, giảng giải cho ta hạ.”

Nghê Ba không dám không nghe theo, lúc này đàng hoàng, đem chính mình đối với Ngũ Linh Trường Sinh Quyết lĩnh ngộ và giải thích, đều từng cái giảng giải đi ra.

Hoa Giải Ngữ cũng dừng tu luyện lại, lặng lặng lắng nghe, lấy xác minh mình lý giải.

Thời gian một chút điểm trôi qua, bất tri bất giác, lại qua nửa tháng.

Trong hồ linh dịch, tiêu hao ba phần tư.

Ngày hôm đó, Dương Thanh Huyền đang tu luyện cái kia Ngũ Linh Trường Sinh Quyết, đột nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, xoay tay lấy ra một khối ngọc bài, mặt trên có ánh sáng huy lưu động.

Chính là lần trước nhận bắt giết Địa Long nhiệm vụ, tuyên bố giả đang kêu gọi trước mọi người hướng về.

Dương Thanh Huyền thu hồi ngọc bài, tự nói: “Này linh tuyền vừa lúc bị ta hao hết hơn nửa, lần đi đánh giết Địa Long, chờ lúc trở lại gần như có thể khôi phục một ít. Hi vọng đủ xung kích Toái Niết cảnh dùng.”

“Làm sao có khả năng!” Nghê Ba bật cười khanh khách: “Ngươi đem linh tuyền là rau hẹ sao? Cứ như vậy một cái linh tuyền, dựng dục ra đến sẽ không biết muốn bao nhiêu trăm vạn năm. Ngươi vừa tiêu hao ba phần tư, muốn lần nữa khôi phục, không có hơn trăm năm là không thể nào.”

“A?” Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nói: “Càng gian nan như vậy?”

Nghê Ba gật đầu nói: “Đúng thế. Vật này sử dụng tiêu hao cực nhanh, nhưng sinh thành nhưng là rất khó. Đây cũng chính là linh tuyền trân quý nguyên nhân.”

“Được rồi. Còn dư lại này một phần tư, sợ là không đủ ta hướng về Toái Niết.”

Dương Thanh Huyền khẽ cau mày, nhưng lập tức ung dung ra.

Nghê Ba nói: “Này linh tuyền mặc dù không phải là cái gì Cực phẩm, nhưng phẩm chất cũng còn không có trở ngại. Chỉ là lúc trước đã bị cái kia đỏ mắt hải mãng xà tiêu hao hơn nửa, bằng không đầy đủ ngươi dùng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hi vọng còn có thể tìm tới một... Khác khẩu linh tuyền.”

Thói quen loại tu luyện này hoàn cảnh sau, liền sinh ra ỷ lại cùng nghiện, không nghĩ đến kém hơn chỗ tu luyện.

Nghê Ba cười khổ nói: “Có thể gặp không thể cầu, tìm lại được một cái linh tuyền xác suất, gần như ở linh.”

Dương Thanh Huyền cũng biết mình lòng tham, thở dài, lập tức sử dụng tới một ít mê huyễn tiểu cấm chế, đem cái này linh tuyền phong ấn.

Sau đó sẽ lấy ra tiểu Vạn sét từ quang bàn, phá hải đi.

...

Thứ bốn mươi chín đảo liên, chủ đảo giao dịch đại điện bên trong.

Ở nhận nhiệm vụ khu vực, đột nhiên xuất hiện rất nhiều võ giả, tuy rằng đều khí tức nội liễm, nhưng một nhìn sang, đều là kín đáo không lộ ra cao thủ.

Nhưng cũng có một chút võ giả, cũng không che giấu cái gì, trực tiếp đem tu vi bạo lộ ra, hầu như đều là Toái Niết cảnh tồn tại, làm người sợ hãi.

“Đồng lão, chúc mừng a, nhân số đạt đến, có thể khởi động.”

Phụ trách nhiệm vụ ghi danh nhân viên, đang hướng về một ông già chắp tay ôm quyền, khắp khuôn mặt là vẻ kính trọng.

Ông lão kia bộ dạng phục tùng từ mắt, căn căn tóc bạc, một bộ tang thương dáng vẻ, cười khổ nói: “Đều nửa năm, mới tìm đủ trăm người, còn không biết có thể hay không thành a.”

Phụ trách đăng ký nhiệm vụ chi người cười nói: “Địa Long bất quá là Toái Niết đỉnh cao, Đồng lão ngươi tìm 100 người, coi như là Thiên Vị cũng có thể bắt lại.”

Đồng Tiết vuốt râu, không được gật đầu, hiển nhiên cũng đối với lần hành động này, đầy cõi lòng tự tin.

Giao dịch đại điện bên trong vốn là người đến người đi, nhưng đều so sánh phân tán, như vậy mười mấy tên võ giả cường đại tập trung ở một cái khu vực tình huống, tương đối ít thấy.

Nhưng người có kinh nghiệm đều biết, đây là muốn khởi hành.

Dương Thanh Huyền tiến nhập trong đại điện, vẫn là biến thân Bì Bì Hà, quấn ở bên trong hắc bào, trực tiếp đi tới.

Sau đó lấy làm nhiệm vụ ngọc bài, đưa cho phụ trách đăng ký người.

Người phụ trách đăng ký người nhìn xuống, liền chỉ vào một bên Đồng Tiết, nói: “Vị này liền là các ngươi chuyến này kim chủ, Đồng Tiết Đồng lão đại nhân. Chỉ cần nhiệm vụ lần này thành công, liền có thể đến ta đây lĩnh thù lao tương ứng. Tu vi của ngươi là? Xác nhận đăng ký hạ.”

Đăng ký trên đài bày đặt một quả cầu, liền là dùng để kiểm tra tu vi cảnh giới.

Đang lúc mọi người nhòm ngó bên trong, Dương Thanh Huyền đi lên phía trước, đưa tay thả lên.

Một mảnh hào quang từ từ tản ra, ở trên không bên trong hiện ra cấp độ rõ ràng sóng gợn.

Chương 721: Bất Ngờ Đột Phá, Địa Long Động Phủ

“Tam Hoa đại viên mãn.” Phụ trách đăng ký người nhìn xuống, liền ghi lại trong danh sách.

Nhưng trong đám người nhưng gây nên không nhỏ gây rối, “Tam Hoa đại viên mãn? Chuyện gì thế này, người này không phải Bì Bì Hà sao?”

Có chút Toái Niết cảnh cường giả, thần thức lợi hại, trực tiếp xuyên thấu Dương Thanh Huyền áo bào đen, trông thấy hắn chân thân.

“Ha? Bì Bì Hà, làm sao có khả năng.”

Cái kia chút thần thức bị ngăn trở, nhìn không thấu võ giả đều là từ trào nở nụ cười, căn bản không tin.

Đồng Tiết cũng là sửng sốt một chút, ánh mắt từ trên thân Dương Thanh Huyền rơi xuống khảo nghiệm kia cầu trên, đích thật là Tam Hoa đại viên mãn không giả.

Khảo nghiệm kia cầu khẳng định không thành vấn đề, tuy rằng hắn cũng đầy tâm nghi hoặc, nhưng vẫn chưa hé răng.

Chỉ cần thực lực đầy đủ, quản ngươi là Bì Bì Hà vẫn là nước muối tôm.

Chỉ có điều... Bì Bì Hà làm sao có thể tu luyện tới Tam Hoa cảnh? Nội tâm hắn vẫn là rất nghi hoặc.

Dương Thanh Huyền thi kiểm tra xong sau, liền cùng Đồng

Tiết lẫn nhau gật đầu ra hiệu, sau đó liền lặng lặng đứng chờ ở một bên.

Qua nửa ngày quang cảnh, tất cả mọi người đến đông đủ, tất cả đều trải qua một lần kiểm tra.

Đồng Tiết phi thường hài lòng, ôm quyền hoàn một vòng, nói: “Lão hủ Đồng Tiết, vô cùng cảm tạ chư vị có thể tới trợ quyền.”

Một người nói: “Theo như nhu cầu mỗi bên thôi, phí lời liền không cần nói nhiều, giảng giải cặn kẽ nội dung đi.”

Còn lại người đều là dồn dập gật đầu.

Đồng Tiết mỉm cười nói: “Đoàn người tụ ở đây, có chút tắc, không bằng chúng ta vừa đi vừa nói đi.”

Một lát sau, một chiếc màu vàng chiến hạm liền từ chủ trên đảo bay lên không, hướng về một phương hướng chạy như bay.

Này chiến hạm rạng ngời rực rỡ, thải quang lưu chiếu, có khắc chí ít mười mấy công kích hoặc trận pháp phòng ngự. Không có nguyên thạch thôi thúc thời điểm, lại như một ít phồn xinh đẹp khắc văn, phẩm cấp không ở Dương Thanh Huyền phía trước Thiên Phàm bên dưới.

Đồng thời bên trong dung lượng rất dluyDTnF lớn, đừng nói 100 người, mặc dù là dung một ngàn người, cũng sẽ không có vẻ chen chúc. Thêm vào có thể tuyên bố săn giết Địa Long loại nhiệm vụ này, trước mắt lão giả này Đồng Tiết lai lịch sợ là không nhỏ.

Dương Thanh Huyền nhìn càng ngày càng xa chủ đảo, không khỏi nhẹ nhàng cau lại hạ lông mày.

Này Đồng Tiết liền phương án cụ thể cùng nội dung cũng còn không có nói, liền trực tiếp khởi hành, đại gia như vậy xuống thuyền tỷ lệ liền cực nhỏ.

Bất quá có một trăm tên võ giả, hơn nữa hơn nửa đều là Toái Niết cảnh trở lên, nên cũng sẽ không xảy ra vấn đề gì.

Đồng Tiết nói: “Địa Long là viễn cổ Hắc Long một nhánh chi thứ, tuy rằng thực lực kém xa Hắc Long, nhưng đích đích xác xác là viễn cổ Hắc Long hậu duệ không giả. Lão hủ bởi vì một cái vô cùng trọng yếu sự tình, cần Địa Long đan, trảo, lân, răng, huyết năm vật, hơn nữa phải là cùng một cái Địa Long trên. Vì lẽ đó bất đắc dĩ mới ban bố nhiệm vụ này.”

Tất cả mọi người là nhẹ nhàng gõ đầu, nếu chỉ là nhu cầu nào đó bộ phận, giá cao cũng có thể ở giao dịch đại điện trên thu thập được.

Đồng Tiết lấy ra một cái trận bàn, hơi điểm nhẹ, một mảnh hình chiếu liền hiện lên ở không trung, hóa ra hải vực dáng vẻ, mặt trên linh tinh lấm tấm, chính là các đại hòn đảo.

Đồng Tiết đem cái kia hình chiếu không ngừng di động, lại một chút điểm phóng đại, liền hiện ra tảng lớn hòn đảo, đủ có hơn mấy trăm ngàn toà.

Dương Thanh Huyền nhìn kỹ, phát hiện thứ bốn mươi chín đảo liên cũng ở trong đó, nhưng cũng không phải toàn bộ.

Đồng Tiết nói: “Vì đi săn Địa Long, lão hủ đầu tiên là ban bố tìm kiếm Địa Long nhiệm vụ. Cuối cùng cũng coi như trời không phụ người có lòng, rốt cục có một nhánh làm nhiệm vụ tiểu đội, ở thâm nhập ở ngoài hải vực thời điểm, trong lúc vô tình phát hiện Địa Long tồn tại.”

Hắn con mắt nhìn mọi người một chút, thấy không có người có dị nghị, liền tiếp tục nói: “Vì thế, lão hủ tự mình đi một chuyến mục tiêu vị trí hải vực, quả nhiên gặp được Địa Long tung tích. Không chỉ có như vậy, còn phát hiện một cái lớn như vậy động phủ, chính là Địa Long nơi tu luyện.”

“Địa Long động phủ?”

Mọi người tất cả giật mình, không rõ thì có loại khẩn trương cảm giác.

Dương Thanh Huyền đột nhiên mở miệng nói: “Đồng Tiết đại nhân, nhiệm vụ này địa điểm ở hải ngoại vực, ngươi trước đó cũng không có nói rõ ràng chứ?”

Đồng Tiết xoay đầu lại, nói: “Xác thực không hề ghi chú, nhưng cái này không có gì tốt ẩn giấu. Các đại đảo liên nội hải vực, làm sao có khả năng sẽ có Địa Long đây?”

Dương Thanh Huyền không lên tiếng nữa.

Đồng Tiết tiếp tục nói: “Điều tra rõ Địa Long vị trí sau, lão hủ tự nhiên là thập phần hưng phấn. Nhưng giới hạn ở năng lực chính mình, không dám một mình bắt giết, lúc này mới đi tới các đại đảo liên tuyên bố nhiệm vụ.”

Một người đột nhiên hỏi: “Cái kia trong động phủ có mấy cái Địa Long, đều là tu vi gì?”

“Ha ha.” Đồng Tiết cười to nói: “Còn mấy cái? Chỉ có một cái, hơn nữa còn là Toái Niết tột cùng sức mạnh. Nhưng chư vị ngàn vạn lần không thể bất cẩn. Địa Long ở trong đại dương uy năng, còn hơn xa phổ thông động vật biển, sợ là đủ lấy chống lại mười vị Nhân tộc Toái Niết đỉnh cao. Thậm chí là phổ thông Thiên Vị, cũng có thể bị nó đánh giết.”

Lại một người nói: “Địa Long truyền thuyết ta cũng có nghe thấy, nhưng chưa từng gặp. Tục truyền này rồng, vô cùng hung ác giả dối, thông minh cũng cực cao, yêu thích săn mồi các loại võ tu cùng động vật biển, có thể nuốt bọn họ nội đan cùng tu vi, cực kỳ đáng sợ.”

Đồng Tiết gặp trên mặt mọi người đều có vẻ ưu lo, vuốt râu cười dài nói: “Vị bằng hữu này nói không sai, hơn nữa Địa Long bởi vì viễn cổ huyết mạch nguyên do, về mặt tu luyện có được trời cao chăm sóc ưu thế. Chỉ cần bước vào Thiên Vị, liền có thể hóa thành hình người, từ đây thoát ly thú phạm trù, ngao du nhân gian. Bất quá mọi người đừng quên, chúng ta nhưng là có hơn trăm người, coi như này Địa Long vọt tới Thiên Vị, cũng không đáng sợ.”

Chúng người nhìn chung quanh hạ, gặp người mấy đông đảo, mà hơn nửa đều là Toái Niết cảnh, lúc này mới dồn dập yên lòng. Đồng Tiết nói không sai, mặc dù cái kia Địa Long là Thiên Vị, cũng đỡ không được nhiều người như vậy liên thủ bắt giết.

Đồng Tiết nói: “Chư vị có thể bình tĩnh lại tâm tình, bình tĩnh đừng nóng. Cái kia Địa Long động phủ, ở mấy đại đảo liên bên ngoài, thừa này chiến hạm, ước chừng cần ba ngày quang cảnh.”

Dương Thanh Huyền giật mình không nhỏ, này chiến hạm tốc độ mặc dù không bằng tiểu Vạn sét từ quang bàn, nhưng cũng là cực kỳ mau lẹ. Muốn bay ba ngày, đã thâm nhập ra ngoài hải vực nguy hiểm khu vực.

Hắn có chút cảnh giác.

Lúc này ngồi xếp bằng ở trên chiến hạm, một mặt tĩnh tâm điều dưỡng, một mặt quan sát đến bốn phía hải vực hoàn cảnh.

Đồng Tiết nhưng là hai tay chắp sau lưng, lặng lặng đứng ở đầu hạm, mặt hướng biển rộng phía trước, không nhúc nhích.

Ba ngày thời gian mặc dù không dài, nhưng cũng tuyệt đối không ngắn.

Chiến hạm trên đều là từng người vi doanh, an tĩnh tu luyện, nhưng cũng không có thiếu kết bạn mà đến, cũng vậy phối hợp.

Dương Thanh Huyền tu luyện ba ngày, bỗng nhiên trong lòng có cảm giác, Thông Khiếu cảnh tiểu bình cảnh ở không có có bất kỳ triệu chứng nào tình huống, trực tiếp tan rã, liền bước vào biết điều đại viên mãn.

Tuy rằng ngay đầu tiên, liền đem đột phá toàn bộ khí tức nội liễm, nhưng vẫn là bị không ít người cảm giác được.

Lượng lớn kinh ngạc cùng ánh mắt hâm mộ quăng tới, các loại vẻ mặt đều có.

“Ha ha, chúc mừng vị bằng hữu này, lại đột phá.”

Đồng Tiết xoay người, trong mắt ngậm lấy ý cười.

Dương Thanh Huyền ngước mắt lên, khẽ mỉm cười, nói: “May mắn.”

Đồng Tiết cười nói: “Cõi đời này sẽ không có may mắn sự tình. Vận khí chỉ là người thành công lời nói khiêm tốn.”

Dương Thanh Huyền về lấy nở nụ cười.

Hắn bỗng nhiên mí mắt chớp chớp, hai con ngươi đột nhiên bạo nổ co, một vệt ánh vàng ở đáy mắt hiện ra, cảnh tượng trước mắt ở trong con ngươi thoảng qua, nhất thời hoàn toàn biến sắc!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 722: Giương Cung Mà Không Bắn, Trong Lòng Có Quỷ

Mắt vàng chói lửa chỉ là xẹt qua một hồi, liền khôi phục bình thường.

Dương Thanh Huyền sắc mặt cũng nháy mắt khôi phục như cũ, dường như vô sự.

Đồng Tiết con mắt thu nhỏ lại, lập tức kéo ra, hỏi: “Vị bằng hữu này, làm sao vậy?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Không có chuyện gì, ta vừa rồi đột phá, hưng phấn hơi quá đầu, chân khí suýt chút nữa xảy ra sự cố.”

Chung quanh võ giả đều là đầu đi ánh mắt khinh bỉ, toàn bộ là một bộ vẻ mặt, thật giống như đang nói: Mới đột phá một chút thật hưng phấn không có bên, điểm ấy trấn định cũng không có, thực sự là mất mặt.

“Ồ?” Đồng Tiết nói: “Bằng hữu nhìn thấy được cũng không giống như là dáng vẻ hưng phấn a.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Ta chỉ là không có biểu lộ ra thôi, kì thực nội tâm đều cười nở hoa rồi.”

Đồng Tiết nói: “Như vậy nha, bằng hữu kia cực kỳ nhiều điều dưỡng hạ, tuyệt đối đừng vào lúc này xảy ra vấn đề. Lập tức phải đến cái dl327M8n kia Địa Long động phủ.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Đa tạ quan tâm.”

Nói, còn lấy ra một bình đan dược, tất cả đều là cường thân kiện thể, ăn mấy hạt.

Đồng Tiết lúc này mới mặt không thay đổi xoay người, tiếp tục nhìn chằm chằm phía trước biển rộng.

Dương Thanh Huyền nhưng là nội tâm nhấc lên sóng lớn, trên trán thậm chí lăn xuống dưới mồ hôi hột đến.

Mới vừa nhìn thấy một màn, thực sự quá đáng sợ, hiện tại đã nghĩ chạy đi chạy. Nhưng nếu là trực tiếp trốn, này Đồng Tiết sợ là sẽ phải trực tiếp ra tay giết người. Như là sẽ thấy một màn nói ra, sợ cũng không người tin tưởng.

Hắn trấn định nén lại khí, cẩn thận cảnh giác, các loại mưu tính trong đầu xẹt qua.

Sau đó không lâu, liền đạt tới chỗ cần đến, chiến hạm trực tiếp ở trên mặt biển ngừng lại.

Bốn mặt mênh mông vô bờ nước biển, sóng biếc vạn dặm, không có bất kỳ hòn đảo.

Trăm người hướng về phía dưới nhìn tới, một ít thần thức cường đại, có thể trực tiếp nhòm ngó đến đáy biển.

Dương Thanh Huyền từ chiến hạm trên bay lên, mặt âm trầm nhìn xuống phía dưới, đáy biển là một mảnh liên miên chập chùng địa thế, dường như sơn mạch. Bên trong các loại phức tạp hải tảo cùng sinh vật, rất nhiều nơi nhìn không rõ ràng.

Một tên võ giả nói: “Đồng Tiết đại nhân, chính là chỗ này không sai sao?”

Đồng Tiết lấy ra một cái trận bàn, chi phối hạ, nói: “Không sai, chính là mảnh này hải vực, ước chừng ba vạn trượng phạm vi.”

Ở trong vùng biển, ba vạn trượng phạm vi đã phi thường tinh chuẩn.

Lại một người nói: “Mảnh này hải vực xác thực có sự dị thường, các loại linh khí dồi dào, thực vật tươi tốt, nhưng hoàn toàn không gặp Hải tộc thân ảnh. Phù hợp có mạnh mẽ động vật biển qua lại ăn khớp.”

Đồng Tiết khích lệ nói: “Chư vị đi theo ta, cái kia Địa Long động phủ tọa độ, ta từ lâu chính xác định vị. Chỉ muốn mọi người đồng tâm hiệp lực, không bao lâu nữa liền có thể đánh giết cái kia Địa Long, tất cả mọi người thù lao, ta một phần sẽ không thiếu.”

Mọi người nghĩ đến lập tức liền có thể hoàn thành nhiệm vụ lấy tiền, đều là nhấc lên tinh thần.

Đồng Tiết lấy ra một cái lăng hình nguyên khí, trình hình đa giác, toàn thân thấu triệt, ở trên không bên trong một hồi phóng đại, thẳng tới trăm trượng, đám đông đều chụp vào trong.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt.

“Cái này xuyên toa khí, có thể che lấp chư vị trên người khí tức, để cái kia Địa Long không thể nhận ra cảm thấy.”

Đồng Tiết từ tốn nói, liền một tay bấm quyết, lăng hình thủy tinh ở trên không bên trong loáng một cái, liền trực tiếp chìm vào nước biển, lặng yên không tiếng động đi xuống mới lẻn đi.

Tất cả mọi người cảm thấy mới mẻ, đứng ở thủy tinh che chở bên trong, lẳng lặng nhìn ngoại giới cảnh vật.

Này xuyên toa khí không chỉ có vô cùng bí ẩn, hơn nữa tiềm ở bên trong nước, càng không có bất kỳ âm thanh, đích thật là tốt bảo vật.

Một lát sau, lớn như vậy một cái lăng hình thủy tinh liền rơi vào đáy biển, bắt đầu dán vào địa thế đi phía trước mặc đi.

Dương Thanh Huyền cẩn thận quan sát đến bốn phía, đại lượng hải tảo, hải cây, linh khí dồi dào, chính là không gặp một chút Hải tộc, liền ngay cả một con cá cũng không có.

“Đến rồi!”

Đồng Tiết đột nhiên mở miệng nói.

Ở phía trước địa thế chỗ lõm xuống, xuất hiện một cái to lớn miệng tròn, có chút sâu không thấy đáy.

“Đây cũng là Địa Long động phủ sao? Tại sao là trực tiếp trên mặt đất trên mở động?”

“Địa Long Địa Long, tự nhiên là trên mặt đất trên đào thành động rồi.”

“Nào có cách nói này, ta nhìn huyệt động này, như là thiên nhiên hình thành.”

Các loại tiếng bàn luận, tất cả đều đứng ở thủy tinh cạnh phía trước, cẩn thận nhìn huyệt động kia.

Đồng Tiết cười nói: “Có bằng hữu quả nhiên mắt sắc, huyệt động này đích thật là thiên nhiên hình thành. Bên trong phải là một phẩm chất cực cao linh tuyền, bị cái kia Địa Long chiếm cứ.”

“Linh tuyền?!”

Trong đám người truyền ra vài đạo kêu sợ hãi, trong thanh âm tràn đầy khiếp sợ cùng hưng phấn.

Không chỉ có là những người kia, tất cả mọi người cơ hồ bị xúc động.

Linh tuyền giá trị cao, cách xa ở bọn họ nên được thù lao trên.

Liền ngay cả Dương Thanh Huyền đều là hai mắt bắn ra tinh mang, có vẻ hơi phấn chấn.

Đồng Tiết mỉm cười nói: "Chỉ cần giết cái kia Địa Long, này linh tuyền tự nhiên cũng là đại gia. Chư vị cẩn thận rồi, chúng ta muốn lặn xuống. Cái huyệt động này cực sâu, khi đó ta tới nơi đây, vẫn chưa dò ra cụ thể chiều sâu."

Thủy tinh cạnh chậm rãi đến rồi hang động biên giới.

Dương Thanh Huyền đột nhiên trầm giọng nói: "Chậm đã! Động này ** vô cùng nguy hiểm, không thể xuống!"

Xuyên toa khí bên trong trăm đạo ánh mắt, một hồi cùng nhau nhìn sang.

Đồng Tiết sắc mặt chợt biến, lãnh đạm nói: "Vị bằng hữu này, ở đùa gì thế? Đều lúc này, ngươi nói không thể xuống?"

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Ta Võ Hồn là nhận biết loại, rõ ràng nhận ra được, chỉ cần vừa vào huyệt động này, liền nguy hiểm. Thậm chí tất cả mọi người khả năng khó giữ được tính mạng."

Đồng Tiết hoàn toàn biến sắc, nổi giận nói: "Đừng vội nói bậy! Chúng ta có 100 người, chẳng lẽ còn sợ một cái Địa Long hay sao?"

Dương Thanh Huyền không sợ chút nào ánh mắt của hắn, nhìn thẳng tới, lạnh nhạt nói: "Địa Long chúng ta tự nhiên không sợ. Ta nói là cái huyệt động này có vấn đề. Vì lý do an toàn, vẫn là thu hồi xuyên toa khí, tìm rõ huyệt động này sau đó mới đi xuống đi."

Đồng Tiết nham hiểm nghiêm mặt lỗ, lạnh giọng nói: "Ta nói huyệt động này không thành vấn đề, liền không thành vấn đề!"

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Ta chỉ là vì chư vị an toàn cân nhắc, như là mọi người cũng cảm thấy không thành vấn đề, ta cũng không nói thêm gì nữa. Bất quá ta là quyết định không được, thả ta xuống, chính các ngươi xuống.”

Đồng Tiết quát lên: “Đều lúc này, ngươi muốn một người tránh đi?”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc cười nói: “Tại sao tránh đi nói chuyện? Chẳng lẽ Đồng Tiết đại nhân trong lòng có quỷ?”

Một tên võ giả nói: “Đúng rồi, huyệt động này đến cùng có vấn đề hay không, vì sao không thể trước tiên tra tra rõ ràng? Đồng Tiết đại nhân, ngươi có che giấu cái gì?”

Vừa nói như vậy, lập tức đưa tới mọi người cộng hưởng, toàn bộ cũng bắt đầu hoài nghi.

Dù sao quan hệ đến tự thân an toàn, ai cũng không muốn làm chuyện không có nắm chặc.

Đồng Tiết khí sắc mặt tái xanh, phẫn nộ hung hăng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, hận không thể xé xác hắn. Nhưng vẫn là cố nén tức giận, nói: “Tốt, nếu chư vị tin người này không tin ta, cái kia để chứng minh thuần khiết, ta liền thu này xuyên toa khí, đoàn người tự mình điều tra rõ đi thôi.”

Nói, vung tay lên, lớn như vậy thủy tinh cạnh đang lóe lên bên dưới, trực tiếp bị cất đi.

Đồng Tiết lạnh lùng nói: “Chư vị nếu không tin ta, chính mình điều tra đi. Ta đã nói trước, nếu là bị Địa Long phát hiện, bỏ lỡ tính mạng, cũng chớ có trách ta.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 723: Không Gian Tù Lao, Hoàn Mỹ Dung Hợp

Không ít người khẩn trương hạ, nhưng lập tức đều nhận ra được này Đồng Tiết có vấn đề. Dù sao có thể ở Biển Đen sống đến bây giờ, còn dám tiếp loại nguy hiểm này nhiệm vụ, cũng sẽ không là người bình thường, cũng sẽ không ngu xuẩn.

Một tên Toái Niết tột cùng võ giả liếc mắt nhìn huyệt động kia, liền nhìn phía Dương Thanh Huyền, nói: “Bằng hữu, của ngươi Võ Hồn cảm giác được cái gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không biết, chẳng qua là cảm thấy rơi vào rồi một cái to lớn cạm bẫy, có loại bị dòm ngó cảm giác.”

“Cạm bẫy?” Mọi người tất cả giật mình.

Đồng Tiết giận dữ, sát khí một hồi bộc phát ra, lạnh giọng nói: “Cạm bẫy? Ngươi là chỉ ta ở tính toán mọi người?!”

Dương Thanh Huyền bóng người lui về phía sau lóe lên, cùng Đồng Tiết duy trì khoảng cách nhất định, tránh khỏi hắn đột nhiên làm khó dễ, rồi mới lên tiếng: “Này chưa chắc đã nói được đây. Nếu là ta không có đoán sai, Đồng Tiết Đồng lão tiên sinh, chính là hoá hình Địa Long chứ?!”

Này một lời gây nên ngàn tầng sóng!

“Cái gì?!” Tất cả mọi người không khỏi là hoảng hốt.

Ở khiếp sợ ngắn ngủi sau, “Rầm” một tiếng tản ra, tất cả đều giữ vững cùng Đồng Tiết khoảng cách.

Dương Thanh Huyền tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, trước ở trên chiến hạm, mắt vàng chói lửa không tên lóe lên, liền nhìn ra này Đồng Tiết chân thân, là một cái toàn thân đen nhánh Địa Long.

Nhưng khi đó chính mình người nhỏ, lời nhẹ, mọi người cũng khuyết thiếu cảnh giác, nói thẳng ra, không chỉ có không ai tin, còn khả năng đưa tới họa sát thân.

Giờ khắc này lợi dụng "Hang động", để mọi người đối với Đồng Tiết sản sinh nhất định hoài nghi, lại đem việc này nói ra, quả nhiên đã mang lại hiệu quả, làm cho tất cả mọi người đều đề phòng phòng bị.

"Đáng chết!"

Đồng Tiết gặp khó hơn nữa ẩn giấu, thẹn quá thành giận, hết thảy sự thù hận đều hóa thành một quyền, hướng về Dương Thanh Huyền đánh tới, quát: "Ngươi cái này đê tiện Bì Bì Hà! Ta trước đem ngươi rút gân lột da, lột da tróc thịt!"

"Ầm ầm!"

Toàn bộ biển rộng bị cú đấm này đánh xuyên qua, đáng sợ quyền phong hướng về bốn phía bạo nổ mở, hóa ra từng làn từng làn long quyển.

Trăm người mặc dù giữ vững khoảng cách nhất định, nhưng cũng bị cú đấm này lực lượng lan đến, không ít người trực tiếp bị hấp dẫn hút vào, tại chỗ bị chấn trọng thương đánh bay.

Hơn nữa Đồng Tiết làm khó dễ sau, bốn phía không gian trở nên kiên cố như sắt, như là một tầng cứng rắn nhà tù, đem tất cả mọi người đều nhốt lại!

"Thiên phú thần thông Không Gian Tù Lao!"

"Hắn quả nhiên là Địa Long!"

Bốn phía tất cả đều là hoảng sợ tiếng gào to.

Dương Thanh Huyền đối với Đồng Tiết sớm có phòng bị, ở hắn xuất thủ nháy mắt tiện tay cánh tay trở nên vô cùng thô, hóa thành rất sừng Thanh Ngưu. Ở lao tù còn chưa hình thành trước, liền một quyền đem đánh nát, sau đó thả người lướt ngang, mạnh mẽ xoay chuyển không gian, né qua.

Nhưng những người khác liền không có may mắn như vậy, không trung truyền đến liên tiếp bạo nổ tiếng, phàm là bị lan đến gần, không khỏi là người bị thương nặng.

“Thiên Vị... Hoá hình...”

Một tên Tam Hoa trung kỳ võ giả, khoảng cách Dương Thanh Huyền gần đây, bị quyền uy dư âm chấn ngũ tạng đều nát.

Lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh từ hắn khuôn mặt lăn xuống, đầy mặt tuyệt vọng đứng ở đó, toàn thân như run cầm cập giống như run rẩy, không đứng thẳng được.

“Nếu phát hiện lão phu thân phận, cũng sẽ không lại che đậy. Tất cả mọi người phải chết, bởi vì lão phu vừa rồi tu luyện tới bình cảnh, cần đại lượng tư bổ phẩm, mà chư vị, chính là tốt nhất thuốc bổ a!”

Đồng Tiết bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở tên kia Tam Hoa trung kỳ võ giả bên người, đầu lâu đột nhiên lớn lên gấp mười lần, hóa thành một viên to lớn đầu rồng, bỗng nhiên cắn xuống!

“Răng rắc!”

Người võ giả kia toàn bộ thân thể đều bị cắn vào đi tới, mõm rồng bên trong truyền đến kêu thảm thiết cùng “Cọt kẹt” tiếng nhai nuốt, sợ đến tất cả mọi người hồn vía lên mây.

Võ giả đại thể không sợ chết, nhưng cũng sợ chết như vậy khủng bố cùng uất ức a.

Bị một con rồng nhai nát ăn đi, sau đó biến thành hắn phân và nước tiểu, bị kéo ra ngoài, chiếu vào trong biển rộng.

Dù là ai cũng không tiếp thụ được.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người là mặt xám như tro tàn, đầy mắt hoảng sợ cùng tuyệt vọng.

“Hừm, hương vị không sai. Nhân tộc chính là mỹ vị, chỉ có điều tu vi quá thấp một chút, ăn không đã ghiền.”

Đồng Tiết chuông đồng kia đại mắt, lộ hung mang, hướng về còn lại võ giả quét tới.

Nguyên bản đầu lớn lên gấp mười lần sau, hình thể có chút mất thăng bằng, nhưng giờ khắc này thân thể cũng bắt đầu biến hóa.

Đầu tiên là bốn phía cùng thân thể, không ngừng tăng cao, thẳng tới bảy tám trượng, làm cho đầu xem ra không có quỷ dị như vậy. Sau đó toàn thân mọc ra lớp vảy màu đen, sau lưng có kiếm cốt nhô ra, đồng thời mọc ra cùng cự mãng một loại đuôi.

Một luồng thô bạo khí, cùng lệ thuộc vào Long Tộc cái kia loại khí tức vương giả, từ biến hóa này bên trong tản mát ra, làm người nhìn mà phát khiếp.

“Mọi người đừng hoảng hốt! Đồng tâm hiệp lực chém giết này Yêu Long, nguyên bản chúng ta chính là đến đồ long!”

Dương Thanh Huyền cũng bị Địa Long trên người khí thế kia chấn nhiếp, nhưng vẫn là hét lớn một tiếng, đề chấn sĩ khí.

Như là khí tràng liền thua đi xuống, chiến đấu này cũng không có pháp đánh.

“Không sai! Không có gì phải sợ, chính mình ước pháo, rưng rưng cũng phải đánh xong!”

Một gã khác Toái Niết tột cùng võ giả, tương tự là nháy mắt trấn định lại, hai con mắt âm trầm nhìn chằm chằm, trên người ý chí chiến đấu không ngừng tăng lên.

Tại chỗ không có ngu xuẩn, đều hiểu tình huống trước mắt chi nghiêm túc, này chiến bất quá, chính là điểm cuối!

“Còn do dự cái gì? Lên a..., tiên hạ thủ vi cường, vẫn chờ này ngu xuẩn vật đến đánh chúng ta sao?!”

Một tên võ giả nghiêm ngặt quát một tiếng, liền ở bên trong nước hóa ra vô số tàn ảnh, chân thân một hồi ra phát hiện trên bầu trời Địa Long, hình thể trở nên lớn hơn hai lần, hai tay vây quanh.

Ở hai tay trong đó, không gian dập dờn, khoảnh khắc liền ngưng ra một toà màu đỏ Tiểu Sơn đến, ép tới nước biển bốc lên lượng lớn bọt trắng, lại như đang sôi trào.

Núi kia trên tỏa ra ánh sáng lung linh, hơn trăm phù văn lấp lóe, vừa nhìn đã biết không phải là vật phàm.

Mấy tên khác võ giả đều là thấp giọng quát lên: “Ra tay, yểm hộ!”

To lớn như vậy pháp bảo, rất dễ dàng bị Địa Long tránh thoát đi.

Ngay sau đó vài tên võ giả ở bên trong nước tách ra, từ bốn phương tám hướng đánh về phía cái kia Địa Long.

Trong khoảnh khắc, lại có hơn hai mươi tên võ giả đồng thời ra tay.

Nước biển một hồi trở nên vẩn đục đứng lên, BwLzTm6 bên trong đãng xuất vô số bóng người, căn bản là không có cách phân phân rõ.

Địa Long ngẩng đầu lên, chuông đồng giống như con mắt co rụt lại, nhìn chằm chằm cái kia màu đỏ Tiểu Sơn, lộ ra kinh sợ.

Sau đó ánh mắt mong hướng bốn phía, đại lượng kiếm khí, chưởng pháp, còn có mỗi bên loại thần thông, đều lũ lượt kéo đến. Làm cho nước biển bốc lên lượng lớn bong bóng, thậm chí trực tiếp thăng hoa thành khói trắng, “Chi chi” làm người mắt mê.

“Một đám kiến càng, làm sao có thể hám cây?”

Địa Long trong mắt sát khí lộ, hai tay giữa năm ngón tay, mỗi bên ngưng tụ ra một cái màu trắng bóng nước. Cuồn cuộn không ngừng nước biển tràn vào cầu bên trong, thật giống vĩnh viễn bất mãn.

Đông đảo võ giả công kích, ở đó nước chảy ảnh hưởng, càng bị áp chế ở, trở nên vô cùng chậm.

Địa Long quanh thân nước biển, mật độ to lớn, thậm chí đã vượt qua sắt đá.

Mà trong hai tay cái kia hai cái bóng nước, đã hóa thành thuần trắng vẻ, mật độ cao, trực tiếp ép tới không gian vặn vẹo, liền ngay cả to lớn Địa Long thân thể, nhìn lại đều hoảng hốt bất định.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Cái kia từng đạo công kích, ở siêu cường mật độ nước chảy hạ, không ngừng từ được bạo nổ mở.

Thậm chí có mấy thanh kiếm, trực tiếp ở trong nước vỡ nát tan.

Mọi người tất cả đều hoàn toàn biến sắc.

Dương Thanh Huyền bên tai truyền đến Nghê Ba tiếng kêu sợ hãi, “Không được! Này Địa Long đã đem hệ” nước “thần thông cùng không gian thần thông hoàn mỹ dung hợp, sức chiến đấu mạnh, đã vượt xa một loại Tiểu Thiên Vị khái niệm!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 724: Hám Thiên Chi Lực, Nước Biển Khô Tuyệt

Dương Thanh Huyền thất kinh hỏi: “Này Địa Long tu vi là?”

Nghê Ba nói: “Tiểu Thiên Vị sơ kỳ! Nhưng mặc dù là ta gặp gỡ, muốn trấn áp hắn cũng không phải chuyện dễ!”

Địa Long có viễn cổ Hắc Long huyết mạch, không chỉ có thân thể mạnh mẽ, tu luyện cùng thiên phú chiến đấu ở Hải tộc bên trong cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Cái khác Hải tộc gặp gỡ, không có cao hơn hai ba cái cấp độ tu vi, căn bản không dám ứng chiến.

Nhưng Nghê Ba pháp, thân thể, hồn ba tu, thực lực có thể sánh ngang quá Thiên Vị cường giả, lúc toàn thịnh, muốn trấn trụ này Địa Long tự nhiên là điều chắc chắn, nhưng cũng phải khá phí chút sức lực.

Dương Thanh Huyền lúc này không nói hai lời, Nam Minh Ly Hỏa Kiếm một hồi đâm đi ra ngoài.

Trong nước biển phát sinh “Chi chi” sôi trào tiếng, một mảnh bạch diễm bạo nổ mở, đại lượng hơi nước trống không tan biến mất. Đồng thời một vệt sáng như dải lụa, hòa lẫn cường đại kiếm khí, đem nước biển kể cả địa mạch đồng thời chém vỡ!

“Ầm ầm!”

Toàn bộ đáy biển trực tiếp bị một chiêu kiếm chém thành hai khúc, cường đại hỏa diễm kiếm khí càng là hóa thành Kỳ Lân, gầm thét lên nhào tới trước.

Kỳ Lân một hồi xông tới ở nước lập phương trên, chấn động đến mức không gian “Ầm ầm” vang vọng, hỏa diễm bắn ra bốn phía.

Đồng thời cường đại kiếm khí từ trên người nó phun ra, sóng hỏa lăn lông lốc xuống, Kỳ Lân lấy tay không đem mật độ cao nước lập phương xé ra vết nứt.

Dù sao mật độ cao đến đâu, cũng vẫn là nguyên tố “Nước”. Ở mạnh mẽ chân hỏa sức mạnh hạ, không ngừng bị khắc chế.

Tất cả mọi người bị chiêu kiếm này kinh ngạc đến ngây người, lập tức đại hỉ, đều là từ khi trước kinh hãi bên trong phục hồi tinh thần lại, lại ra tay công kích.

Rậm rạp chằng chịt chưởng kiếm cùng thần thông, như một tấm to lớn chân nguyên lưới, che chở đi qua, đặt ở cái kia nước lập phương trước, không ngừng từng bước xâm chiếm Thủy chi không gian.

“Đáng chết!”

Địa Long hét lớn một tiếng, đang lúc mọi người điên cuồng tấn công hạ, hắn hai đại thần thông hợp nhất, hầu như muốn nổ tung ra.

Cái kia điều khiển màu đỏ núi to võ giả trên mặt vui vẻ, gấp vội vàng hai tay đánh ra quyết ấn, đột nhiên vỗ vào cái kia màu đỏ trên ngọn núi!

Một mảnh phù văn bạo đi ra, “Ầm ầm” bên dưới, một toà cao tới trăm trượng ngọn núi, đột nhiên rơi rụng, đè xuống mới nước biển, như đại địa giống như da bị nẻ mở, trực tiếp hóa thành hơi nước.

"Răng rắc!"

Địa Long trên hai tay bạch cầu, mở ra vết rạn nứt, hắn giận dữ hét: "Một đám cặn bã, toàn bộ đi chết đi cho ta!"

Hai tay bỗng nhiên nắm chặt, cường đại Thủy Nguyên chấn động thiên địa, liền ngay cả Địa Long chính mình mạnh mẽ thân thể, đều ở đây cỗ sức mạnh hủy thiên diệt địa hạ, không khỏi run rẩy.

"Ầm ầm!"

Nước lập phương mổ một cái mở, thời không phảng phất nháy mắt tĩnh dừng lại. Vô cùng mật độ ở hai tay bên trong phân giải, giống như là động tác chậm giống như vậy, có thể thấy rõ ràng cái kia chút đáng sợ gợn nước, giống như rắn bơi lội.

"Tất cả đều cho ta hóa thành chất dinh dưỡng đi!"

Địa Long hét lớn một tiếng, đem hai bàn tay đập hợp, vô số gợn nước trong đó, cũng vậy xông tới, càng hóa ra từng cái từng cái quỷ dị văn tự, ở dưới lòng bàn tay khuếch tán.

"Ầm ầm!"

Cái kia chút văn tự lóe lên mà diệt, sức mạnh hủy thiên diệt địa nháy mắt hướng về mở, tứ không e dè hướng về bốn phương tám hướng phóng đi!

Từ mọi người ngưng tụ chân nguyên lưới, mổ một cái nứt, đã bị Thủy Nguyên sóng lớn nuốt hết.

Hỏa Kỳ Lân gầm thét một hồi, đem sóng lớn cản chớp mắt, liền đột nhiên nổ nát. Liền ngay cả bất diệt chân hỏa, cũng bị sóng nước tách ra, sau đó toàn bộ dập tắt.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, một chiêu này uy năng, căn bản là vượt ra khỏi Tiểu Thiên Vị phạm trù, đủ để cùng ngày đó phong phạm lê dân, ôn hoa đẹp bằng.

Nam Minh Ly Hỏa Kiếm ở phản chấn hạ phá nát, trực tiếp hóa thành hồn quang tiêu tan. Hắn cũng cảm nhận được lớn lao uy năng áp bức, căn bản là không có cách chống đối.

Vào thời khắc này, cái kia màu đỏ ngọn núi một hồi rơi vào sóng nước trên, đem này sức mạnh hủy thiên diệt địa trấn áp!

“Ầm ầm ầm!”

Mảng lớn nước cùng đất đá nổ ra, hai đại nguyên tố lẫn nhau đấu đá, cũng vậy nghiền nát.

Màu đỏ trên ngọn núi linh quang đại thịnh, vô số phù văn hóa ra, nhưng đều từng cái nát đi, cả ngọn núi trên mở ra vô số vết rạn nứt, đại lượng sóng nước hướng về đánh vào, từ trên núi nổ tung đi ra!

“Ầm ầm!”

Ngọn núi trấn áp nửa cái hô hấp, liền hoàn toàn nổ tung, hóa thành vô số đá vụn, mang theo ở bên trong nước kích. Bắn ra, như ám khí. Không ít thậm chí đánh vào hư không, đem đáy biển đánh ra từng cái từng cái lỗ thủng.

Đáng sợ sóng lớn lại không chống đối, trực tiếp phóng lên trời, hình thành một đạo đường kính mười trượng cột nước. Cũng coi đây là trung tâm, hướng về bốn phía khuếch tán.

Cái kia lấy ra đỉnh núi cường giả, càng là ở ngọn núi phá toái nháy mắt, bị cuốn đá vụn sóng nước đánh thành cái sàng, sau đó thân thể bạo nổ mở, nổ thành thịt nát.

Toàn bộ quá trình chỉ có nửa cái hô hấp, mặc dù không có thể ngăn ở Địa Long, nhưng cũng cho hết thảy võ giả một cái hồi sức thời gian, đều tự triển khai thần thông, hướng về xa xa trốn chạy.

Dương Thanh Huyền một tay kết kiếm quyết, đấu quỷ thần khoảnh khắc chém ra, một chút hạo nhiên khí, ở Không Gian Tù Lao hạ, trực tiếp bổ ra một con đường đến.

Hắn bóng người lóe lên, liền hướng sau bay ngược.

“Ầm ầm!”

Chân trước mới vừa đi, chỗ đứng đã bị sóng lớn nuốt hết, không gian nổ nát, đồng thời sóng lớn đuổi đè tới.

Chu vi mấy vạn trượng không gian, tất cả đều bao phủ ở một chiêu này dưới sự công kích.

Dương Thanh Huyền không có trốn bao xa, đã bị sóng nước đuổi theo, xung kích ở trên thân thể, ngũ tạng lục phủ trên dưới xóc nảy, cả người bị chấn thất điên bát đảo, thân thể theo sóng nước đồng thời lăn lộn.

Không biết qua bao lâu, mới bị hung hăng ngã xuống đất, còn trượt ra mấy trăm trượng xa, một thân chật vật.

May mà đều là ngoại thương, cũng không có bị chân chính thương tổn. Khi Dương Thanh Huyền lúc đứng dậy, nháy mắt liền trợn tròn mắt, toàn bộ biển rộng toàn bộ đều không thấy, cùng lần trước ôn hoa cái kia chiêu lật sóng chưởng giống như vậy, đem trọn mảnh hải vực toàn bộ bốc hơi lên!

Ánh mắt chiếu tới chỗ, đều không nhìn thấy nước biển.

Bọn họ lập địa phương, giống như là một cái to lớn sơn mạch phúc địa, không có bất kỳ thực vật, trọc lốc, đâu đâu cũng có hố cùng sườn đất.

Trăm tên võ giả tất cả đều bị rải rác giội rửa ở các nơi, Toái

Niết cảnh dưới hầu như toàn bộ nằm trên đất rên rỉ, khó hơn nữa đứng lên.

Địa Long kịch liệt hô hấp, ngực phập phồng lợi hại, trong đôi mắt hung mang không giảm.

Vừa nãy cái kia một chiêu, không chỉ có hao phí hắn hơn nửa sức mạnh, hơn nữa sớm phát động, khiến được bản thân cũng chịu nhất định tổn thương.

Hắn đột nhiên ánh mắt nhất chuyển, giơ tay lên, năm ngón tay đi về phía trước một trảo.

Phương hướng này trên võ giả, có bảy tám cái nằm dưới đất, đã bị Địa Long lực lượng cách không nhiếp khởi, lơ lửng giữa không trung, khó có thể giãy dụa.

“Làm cái gì? Ngươi muốn làm gì?!”

“Nhanh thả chúng ta hạ xuống, ngươi tên súc sinh này! Ta chết cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

“Đồng Tiết đại nhân, Đồng lão, chúng ta không thù không oán, van cầu ngươi bỏ qua cho ta đi, trong nhà còn có một cặp lão bà chờ ta nuôi, ta không thể chết được a!”

Địa Long trong mắt ánh mắt, lộ ra trào phúng vẻ, năm ngón tay vồ lấy.

Bảy người lúc này bị sức mạnh to lớn cách không đánh tới, thân thể khó có thể tự chủ ở trên không bên trong xoay chuyển.

Tất cả mọi người hoảng sợ nhìn, không biết hắn phải làm gì.

Tiếp theo một cái chớp mắt, Địa Long đột nhiên há to mồm, như là một cái hố đen giống như, một hồi liền bảy người toàn bộ nuốt hết.

“Gào gừ!”

Sau đó chính là truyền đến “Bẹp bẹp” tiếng nhai nuốt, ăn dáng qkeqk4N vẻ mùi ngon.

Tất cả mọi người nháy mắt mặt xám như tro tàn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 725: Thấy Chết Không Sờn, Tuyệt Vọng Phản Kích

Càng để mọi người sởn cả tóc gáy, hai chân như nhũn ra là, Địa Long trong miệng còn không đoạn truyền ra võ giả kêu rên cùng kêu thảm thiết.

Bảy người kia cũng chưa chết tuyệt, mà là sống sờ sờ được ăn, miệng Trương Hợp bên dưới, còn có thể nhìn thấy một ít tay chân cùng đầu lâu, ở bên trong lăn lộn.

“Nôn!”

Có vài tên võ giả, tại chỗ liền phun ra ngoài, khuôn mặt so với gan heo càng khó coi hơn.

Địa Long trớ tước một trận, tiếng kêu thảm thiết sẽ không có, chỉ còn dư lại cốt nhục làm phiền tiếng.

Dương Thanh Huyền cũng nôn mửa không thôi, không chỉ có trong dạ dày lăn lộn lợi hại, hơn nữa trong đầu còn một mảnh mê muội. Này loại thị giác cùng thính giác xung kích thật là đáng sợ, so với chém hắn mấy đao còn đáng sợ hơn!

Tất cả mọi người là sắc mặt trắng bệch, phẫn nộ trong đôi mắt của, bắn xuất ra đạo đạo sát khí, toàn bộ đều liều mạng điều tức chân nguyên.

Biết tiếp đó sẽ là đáng sợ hơn chiến đấu, giờ khắc này tất cả đều giành giật từng giây, các loại thiên tài địa bảo đều lấy ra hướng về trong miệng nhét.

Nhưng trong đầu vẫn là vừa nãy Địa Long ăn thịt người tràng diện, vài tên võ giả nhét vào thiên tài địa bảo, lại toàn bộ phun ra ngoài, không cách nào nuốt xuống.

“Không được! Hắn ở ăn thịt người bổ sung chính mình!”

Một tên võ giả phát hiện không đúng, lập tức kêu lên sợ hãi.

Địa Long vết thương trên người, ở ăn đi bảy tên võ giả sau, rõ ràng chiếm được cải thiện. Nguyên vốn có chút dáng vẻ chật vật, giờ khắc này cũng tươi cười rạng rỡ, lên tinh thần một chút.

Mọi người ở đây khiếp sợ thời gian, Địa Long bóng người loáng một cái.

Bỗng nhiên liền ra bây giờ cách hắn gần nhất một tên võ giả bên cạnh, đột nhiên một trảo kích ra, “Ầm” một tiếng đem người võ giả kia lồng ngực xuyên thủng.

Sau đó tay cánh tay một vùng, chấp nhận người võ giả kia vén lên, vứt vào trong miệng, “Bẹp bẹp” bắt đầu ăn.

“Chi!”

Một mảnh hít khí lạnh thanh âm.

“Ầm! Ầm!”

Người võ giả kia người ở bên cạnh mấy người, nháy mắt giẫm lên một cái mặt đất, liền bay tựa như trốn mở, tất cả đều sợ đến mặt tái mét.

Dương Thanh Huyền cũng là sắc mặt trắng bệch, không chỉ là bởi vì... Này Địa Long buồn nôn hành vi, mà là bởi vì cái kia siêu cường năng lực hồi phục.

Lấy hắn bén nhạy thần thức, rất rõ ràng cảm giác được Địa Long trên người nguyên lực khôi phục, vừa nãy một chiêu hạ bị thương, hao tổn sức mạnh, đã khôi phục hơn phân nửa!

“Không thể để hắn khôi phục! Bằng không tất cả mọi người được chơi xong!”

Không đợi Dương Thanh Huyền lên tiếng, lập tức có khác cường giả ý thức được vấn đề này.

Người kia bỗng nhiên ra tay, nơi lòng bàn tay một mảnh sương máu tản ra, cả người tinh khí thần một hồi tăng cao.

Càng là thôi thúc huyết thuật, liều mạng kích phát thể năng, ở trước người hóa ra một đạo đao máu, hợp dưới lòng bàn tay liền xa xa bổ xuống.

Cơ hồ là tất cả võ giả, nháy mắt hưởng ứng, dồn dập ra tay.

Này chiến bất quá, chính là điểm cuối!

Mỗi người đều bỏ ảo tưởng, cũng không kịp nhớ thương thế trên người, sử dụng tới mạnh nhất thần thông.

Những người này ở đây Biển Đen sờ soạng lần mò, không người nào là trên lưỡi đao quay lại đây, nói dễ nghe một chút là giác ngộ cao, không sợ chết, nói khó nghe một chút, tất cả đều là đều là kẻ liều mạng!

Đặc biệt là Địa Long cái kia chán ghét hành vi, càng là khơi dậy trong mọi người lòng mãnh liệt sát ý!

“Ngũ Uẩn Ấn!”

“Long Huyệt Trảm!”

“Hồng Hà Quỷ Quyền!”

Trong lúc nhất thời, mấy chục đạo cường đại sát khí nổi lên, các loại lưu quang ở trên không bên trong lấp loé, đều cướp công mà lên.

“Hừ! Lại giãy giụa như thế nào, cũng chạy không thoát khi bổ phẩm vận mệnh! Ở các ngươi leo lên ta chiến hạm một sát na kia, này hết thảy đều đã quyết định!”

Địa Long bóng người loáng một cái, lại tránh được cái kia một đạo đao máu chém, đồng thời lấy tốc độ cực nhanh di động, hướng về cái kia chút Toái Niết đại viên mãn võ giả lướt đi.

Hắn vô cùng thông minh, phải lấy ngắn nhất tốc độ đem những này trung kiên sức chiến đấu đánh cho tàn phế, thậm chí ăn đi bổ sung chính mình.

Chỉ cần đem Toái Niết đại viên mãn võ giả giết hết, trên căn bản liền khóa được thắng cuộc.

“Ầm!”

Tên kia sử dụng tới đao máu võ giả, dưới sự kinh hãi vội vàng bay ngược.

Nhưng Địa Long thân ảnh theo sát mà lên, hầu như thiếp ở trên người hắn, năm ngón tay một hồi mở lớn, liền hướng trên đầu hắn chộp tới.

“Súc sinh! Lão Tử cho dù chết, cũng phải với ngươi đồng quy vu tận!”

Người võ giả kia trong mắt nổ bắn ra mãnh liệt sự thù hận cùng sát khí, thân thể một hồi bắt đầu bành trướng, càng dẫn bạo Khí Hải chân nguyên!

“Đáng chết! Xúi quẩy!”

Địa Long hoàn toàn biến sắc, vội vàng thu tay về, liền hướng phía sau thối lui.

“Ầm ầm!”

Người võ giả kia Toái Niết đại viên mãn tu vi nổ tung ra, cường đại lực xung kích như sóng lớn vọt tới, oanh trên người Địa Long, chấn hắn rên lên một tiếng, liên tiếp lui về phía sau, chật vật không ngớt.

Đen nhánh kia trên lân phiến, dính đầy huyết nhục, vô cùng buồn nôn chật vật.

Còn lại võ giả cũng đều đỏ mắt, gào thét lớn chém giết tới, đồng thời liều mạng hét lớn: “Ai cũng đừng để nó ăn đi, trước khi chết liền tự bạo, vì là giết vật này điểm cống hiến sức mạnh!”

Trong lúc nhất thời, người người đều ôm quyết tâm quyết tử, phát Cuồng Mãnh công.

Dương Thanh Huyền cũng không cam chịu lạc hậu, cầm trong tay Nam Minh Ly Hỏa Kiếm, mấy tiến vào mấy ra, hiện ra màu trắng chân hỏa không ngừng chém ra, làm cho bốn phía rơi vào một cái biển lửa.

Địa Long chiêu thức tàn nhẫn, lại bổ về phía hai tên võ giả đầu, năm ngón tay còn chưa hạ xuống, liền “Ầm ầm” hai tiếng nổ mạnh.

Cái kia hai tên võ giả quyết nhiên tự bạo.

Ở kích thương hắn cùng biến thành chất dinh dưỡng phân và nước tiểu trong đó, bọn họ đương nhiên lựa chọn người trước.

“Đáng chết!”

Địa Long vội vàng thu tay về đến, nhưng vẫn là bị ảnh hưởng đến, năm ngón tay bị nổ máu me đầm đìa.

Ở người người thấy chết không sờn dưới chém giết, hắn nháy mắt liền rơi vào hạ phong.

Bởi vì rất nhiều công kích không dám quá tàn nhẫn, chỉ lo đem đối phương đẩy vào tuyệt cảnh, đưa tới tự bạo.

Nhưng như vậy sợ đầu sợ đuôi hạ, liền không ngừng bị kích thương, cả người vảy trong khe hở, bắt đầu chảy ra máu.

“Ầm!”

Lại là một tên võ giả, tức giận xông lên, không nói hai lời liền tự bạo mở, nổ hắn phun ra một cái tụ huyết, đầy mặt sắc mặt giận dữ.

“Người điên! Các ngươi đều điên rồi!”

Địa Long điên cuồng hét lên, cũng giết đỏ cả mắt rồi, không lo được đối phương tự bạo, chiêu chiêu là sát thủ, ở mấy người còn chưa tự bạo trước, liền đem kích tễ liễu. Sau đó trực tiếp tha vào trong miệng ăn đi.

“Đáng chết! Súc sinh này lại ở ăn hiếp 5zl6rgw người!”

Vài tên võ giả liều lĩnh xông lên, liều mạng điên cuồng tấn công.

Dương Thanh Huyền cũng không nghĩ ngợi nhiều được, lấy ra thần nỏ sáu tướng, đem tinh huyết toàn bộ rót vào bên trong!

Trong hỗn loạn, Địa Long đột nhiên cả người chấn động, có loại không rõ không ổn, này là võ giả bản năng trời sinh. Hắn con mắt lóe lên, lập tức phát hiện nguy hiểm khởi nguồn, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền quát: “Ngươi làm cái gì?!”

Dương Thanh Huyền giờ khắc này sắc mặt trắng bệch, hơn phân nửa tinh khí thần đều rót vào sáu chọn trúng. Thần nỏ trên cái viên này Quỷ Nhãn chợt trợn mở, bắn ra u minh giống như khí tức quái dị.

“Dừng tay!”

Địa Long kinh hãi nổi giận gầm lên một tiếng, song chưởng chụp liên tục, đem bốn phía võ giả đánh bay. Liền bóng người loáng một cái, hướng về Dương Thanh Huyền phóng đi, sát khí ngất trời!

“Yểm hộ hắn!”

Lập tức có những võ giả khác phát giác tình huống, từ bốn mặt xông lên, tấn công về phía Địa Long.

“Đáng chết a!”

Địa Long song quyền nắm chặt, trên người khí tức trực tiếp bạo nổ mở, đem những công kích kia mà đến võ giả đánh bay.

Những người này bản chính là vì yểm hộ, cũng không dùng toàn lực, vì lẽ đó bị tức hơi thở một oanh, liền đều đều bay ra ngoài.

Mà giờ khắc này Dương Thanh Huyền sáu tướng đã ngắm trúng hắn, chân không mũi tên nháy mắt tuôn ra, một vệt sáng như sao chổi đảo qua, kích. Bắn mà tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 726: Thần Nỏ Một Đòn, Dưới Nền Đất Lần Theo

“Lại là ngươi! Trước chính là ngươi phá hoại chuyện tốt của ta! Giờ khắc này lại là ngươi muốn muốn giết ta! Đê tiện Nhân tộc, trời sinh nên thành vì chúng ta Địa Long chất dinh dưỡng, đừng hòng lật trời!”

Địa Long hét lớn một tiếng, trong con ngươi tràn đầy nổi giận, một quyền liền quay về vậy thật không mũi tên đánh tới!

Dương Thanh Huyền lạnh giọng nói: “Không phải ta muốn muốn mạng của ngươi, mà là ở chỗ này mỗi người, đều muốn muốn mạng của ngươi! Cho tới chất dinh dưỡng, ha ha, ngươi lập tức phải thành vì là thắng lợi của chúng ta phẩm, bị coi thành vật liệu đặt ở giao dịch đại điện bên trong bán ra!”

“Đáng chết!!”

Địa Long tức giận hầu như muốn nổ, hữu quyền điên cuồng đánh vào vô hình kia mũi tên trên.

Hai đám sức mạnh đáng sợ đều là cương mãnh vô cùng, nháy mắt nổ ra.

“Ầm ầm!”

Mọi người chỉ cảm thấy phía trước ánh sáng lóe lên, chỉ nghe thấy Địa Long phát sinh một tiếng kinh thiên động địa kêu thảm thiết, sau đó đã bị chấn động bay ra ngoài.

“Đó là cái gì nguyên khí?”

Không ít người vừa mừng vừa sợ, có thể kích thương cùng đánh bay Địa Long? Quả thực khó mà tin nổi.

“A! Đáng chết a!!”

Địa Long rất xa ngã xuống đất, khuôn mặt tức giận cùng không cam lòng, còn có thống khổ.

Hắn toàn bộ cánh tay phải, hầu như toàn bộ phế bỏ, phía trên vảy bị từng tấc từng tấc nổ ra, máu thịt be bét.

Dương Thanh Huyền cũng không dễ chịu, lấy ra mấy bình đan dược, giống cũng hạt đậu giống như ăn vào.

Sau đó thu hồi thần nỏ, lần thứ hai ở trong tay tụ ra Nam Minh Ly Hỏa Kiếm, cầm kiếm mà đứng.

Cái kia dáng người dong dỏng cao, tuy rằng lực kiệt, nhưng cũng bất khuất.

“Tiểu tử! Ta sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

Địa Long nhìn chòng chọc vào Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn, xoay người nhảy một cái, càng muốn chạy trốn.

“Cái gì?”

Tất cả mọi người võ giả đều là ngây ngẩn cả người, thân thể lung lay hạ, lại ngừng lại, không biết muốn không nên đuổi theo.

Bọn họ đều là vì tự vệ, lúc này mới phát huy ra toàn bộ tiềm năng, cùng với không sợ chết. Hiện tại Địa Long muốn chạy trốn, ở ngắn ngủi sững sờ hạ, trái lại trở nên trù trừ.

Địa Long bóng người vút qua, đã đến to lớn kia hang động trước, lại quay đầu lại, mạnh mẽ trợn lên giận dữ nhìn mọi người một chút. Đặc biệt là nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, mang đầy sự thù hận, sau đó liền nhảy vào.

Trăm tên võ giả, một trận chiến bên dưới tử thương quá bán, cũng không có thiếu nằm trên đất triệt để mất đi năng lực hoạt động, chân chính còn có thể chiến đấu, cũng chỉ còn sót lại khoảng ba mươi người.

Những người này đều vây quanh, lượn quanh ở huyệt động kia bốn phía, hướng về bên trong nhìn.

Đen kịt không thấy đáy, liền ngay cả thần thức đều không dò tới đáy bộ.

Một hồi đều là hai mặt nhìn nhau, không biết như thế nào cho phải.

“Có muốn đuổi theo hay không xuống?”

Một người máu me khắp người, mặt âm trầm hỏi, trong đôi mắt tràn đầy sát khí.

Hiển nhiên là cực kỳ tức giận, không giết Địa Long không cam lòng dáng vẻ, nhưng thật vất vả miệng hổ thoát thân, lại trù trừ muốn không nên mạo hiểm.

“Có thể tìm lại một mạng, đã là vạn hạnh, liền để hắn đi đi.”

Có người bình tĩnh lại, hai mắt từ phẫn nộ biến thành trấn định, không muốn lấy thêm mệnh đi đánh cược.

“Không sai. Đuổi tiếp cái được không đủ bù đắp cái mất, không có cần thiết mạo hiểm nữa.”

Người càng ngày càng nhiều tán thành không đuổi.

Tuy rằng lúc trước bắt đầu chém giết, người người đều thấy chết không sờn. Nhưng vậy là không có biện pháp ở dưới lựa chọn, giờ khắc này có thể sống sót, ai còn sẽ muốn chết?

Mọi người dần dần F0lTHoQY từ cái kia không sợ chết trong trạng thái phục hồi tinh thần lại, bắt đầu tích mệnh.

Không ít người càng là không nói hai lời, trực tiếp liền rút đi, không muốn đợi tiếp nữa.

Có mấy người càng là ở chiến trường phụ cận tìm tòi một phen, lượm chút túi chứa đồ, vội vàng ly khai.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm huyệt động kia, tư tưởng từ chối một trận, liền chợt cắn răng một cái, nhảy xuống.

Địa Long là phi thường hung tàn cùng tự ái sinh vật, nếu lựa chọn đào tẩu, chứng minh hắn thật sự không xong rồi. Vào giờ phút này, mới là đánh giết hắn thời cơ tốt nhất.

Nếu ra biển, liền nhất định phải đạt đến mục đích của chuyến này.

Mà bây giờ chính là khoảng cách mục đích gần nhất thời điểm.

Dương Thanh Huyền nhảy xuống, cả kinh vài tên võ giả suýt chút nữa không có gọi ra, còn lấy vì là mình nhìn lầm rồi.

Lau con mắt, mới biết không phải là hoa mắt.

“Tiểu tử này, thật không muốn sống nữa!”

“Mọi người đều có chí khác nhau, không cưỡng cầu được.”

“Hừ, ta xem là bị đánh hư đầu. Đả thương Địa Long, liền thật sự coi chính mình phiên thiên?”

“Không sai, cuối cùng cái kia một chiêu có thể gây tổn thương cho Địa Long, còn chưa phải là mọi người đồng tâm hiệp lực công lao? Chẳng lẽ hắn thật sự cho rằng là hắn sức lực của một người? Giờ khắc này lại muốn truy kích. Chúng ta đi nhanh lên đi, chờ cái kia Địa Long đem hắn ăn, khôi phục một ít sức mạnh lại lao ra, chúng ta thì phiền toái.”

Mọi người vừa nghe, đều cảm thấy có đạo lý.

Cho rằng Dương Thanh Huyền nhảy xuống hoàn toàn là cho Địa Long đưa chất dinh dưỡng đi tới, lập tức đều vội vàng ly khai. Trong chớp mắt, toàn bộ địa thế bên trong, tất cả đều đi không có bóng người.

Dương Thanh Huyền nhảy vào hang động sau, phát hiện bên trong cực sâu, tựa hồ nối thẳng Thương Khung vũ trụ, không có tận đầu.

Ước chừng nửa chén trà nhỏ sau, mới nhìn đến một tia ánh sáng. Hơn nữa cái kia độ sáng không ngừng tăng lớn, đồng thời kèm theo nhiệt độ cao.

“Dung nham?”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, phía dưới thật là một phương to lớn dung nham, đồng thời còn là cái thế giới dưới lòng đất. Cái kia chút dung nham ngay ở bên trong lưu động, như là một cái lòng đất dòng sông, kéo dài không dứt, tựa hồ không có tận đầu.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nhưng cùng lúc có mừng rỡ đứng lên.

Cái kia Địa Long là Hải tộc sinh vật, ở đây loại hỏa thuộc tính địa phương, thực lực muốn mất giá rất nhiều. Mà đối với hắn mà nói, nhưng giống như là sân nhà, như hổ thêm cánh.

Dương Thanh Huyền một hồi bay xuống đến dung nham bên cạnh, trái phải ngắm một cái, không biết cái kia Địa Long về phương hướng nào chạy trốn.

Hắn đột nhiên thấy trên mặt có một ít vết máu dấu, chính là Địa Long để lại, là theo dung nham chảy về phía đi, không khỏi đại hỉ, vội vàng đuổi tới.

Bởi vì... Này dưới nền đất dung nham nguyên nhân, làm cho mặt đất vô cùng xốp. Thêm vào Địa Long trên người chảy rất nhiều máu, không ngừng nhỏ giọt xuống, rất dễ dàng đã bị lần theo.

Quả nhiên, không có chạy bao lâu, liền đã nhận ra Địa Long khí tức.

Hắn nghĩ một hồi, liền nhẹ nhàng nhảy vào dung nham bên trong, chìm vào bên dưới, theo dung nham phương hướng đi khắp, lặng lẽ tới gần.

Cái kia Địa Long chạy vội một trận, tựa hồ cũng mệt mỏi. Trực tiếp cũng ngồi dưới đất, dựa lưng vào vách tường nghỉ ngơi. Trong miệng còn không ngừng phát sinh “Vù vù” tiếng thở dốc, kèm theo một chút xíu rên rỉ.

“Nhân loại hèn mọn! Bản tọa tuyệt sẽ không bỏ qua cho các ngươi!”

Địa Long hai mắt đột nhiên tuôn ra hung mang, hung tợn đứng lên, đem bên cạnh một khối Thạch Đầu bị đá nát tan. Sau đó hướng đi dung nham, đồng thời đem nửa người dò xét đi ra.

Dương Thanh Huyền liền ẩn tại phía dưới, thầm nói: Cơ hội tốt!

Nhưng hắn đồng thời cũng cảm thấy kỳ quái, không biết này Địa Long dựa vào hướng về dung nham làm cái gì. Lòng hiếu kỳ điều động, để hắn tạm thời án binh bất động, chỉ thấy cái kia Địa Long đem hư hại lợi hại cánh tay phải, toàn bộ đều ngâm đến rồi dung nham bên trong.

“A!”

Địa Long trong miệng phát sinh thanh âm thống khổ, nhưng vẫn như cũ mạnh mẽ nhẫn nhịn.

Dương Thanh Huyền giật mình không thôi, chỉ thấy cái kia dung nham theo này Địa Long cánh tay, chảy đi tới, thẳng vào kinh mạch của hắn trong máu thịt.

Nói chuẩn xác điểm, hẳn là Địa Long chính mình dùng nguyên lực, đem dung nham hấp đi lên.

“Kỳ quái, lẽ nào này dung nham có an dưỡng thương thế tác dụng? Cái kia trước hắn muốn dẫn chúng ta hạ xuống, rồi lại là vì sao?”

Dương Thanh Huyền tràn đầy nghi hoặc, nội tâm hết sức không rõ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 727: Chết Không Nhắm Mắt, Hàn Băng Dung Nham

Theo dung nham không ngừng tràn vào đến Địa Long trong cơ thể, đen nhánh kia trên thân thể, không ngừng có màu đỏ sậm đường nét hiện ra, qua lại ở vảy trong đó. Địa Long trên người khí tức cuồng bạo, cũng biến thành ổn định lại, nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại, thật giống vô cùng hưởng thụ tựa như.

“Ầm!”

Đột nhiên dung nham bạo nổ mở, vô số tương lưu nổ ra, một luồng điên cuồng tuyệt sức mạnh từ dung nham bên trong vọt ra, nạp bát phương Phong Vân, hình như có long hình xuất hiện.

“Hàng Long Chưởng pháp!”

Thiên Hoang mặt không hề cảm xúc, vì sợ Địa Long phát hiện, ở Tinh Giới bên trong liền ấp ủ được rồi một chưởng, hiện thân phía sau liền khoảnh khắc đánh ra.

Toàn bộ dung nham nháy mắt bị đánh nổ, chưởng gió cuốn huyết thanh, hóa thành mấy đạo long hình, điên cuồng hướng về mà lên!

“Ầm!”

Địa Long một trở tay không kịp, vội vàng dùng hai tay đi chặn. Chưởng lực đánh vào hắn hai trên cánh tay, bị chấn thân thể bất ổn, bay ngược ra ngoài, đánh vào trên vách đá, vây quanh đi vào.

“Ai? Là ai!”

Địa Long nổi giận gầm lên một tiếng, đột nhiên đập vỡ tan vách đá liền vọt ra, nhìn thấy Thiên Hoang bộ dạng, không nói hai lời liền một quyền đánh tới.

“Oành!”

Nắm đấm chạm tới Thiên Hoang thân thể thời điểm, một luồng cảm giác xấu trong phút chốc dâng lên trong lòng!

“Đây là... Ngươi...!”

Địa Long cả người chấn động, nhìn thấy mười trượng ra ngoài dung nham bên trong, Dương Thanh Huyền đang dùng thần nỏ sáu tướng khóa chặt hắn. Dương Thanh Huyền sắc mặt hết sức trắng xám, dường như bị hút hết giống như vậy, nhưng con ngươi nhưng thần thái sáng láng, bắn ra kiên định hào quang, mang theo thấu xương băng hàn, hàn để Địa Long tâm mãnh liệt co giật một hồi.

“Lại là ngươi! Súc sinh, bám dai như đỉa a! Ta đào mộ tổ tiên nhà ngươi rồi? Ngươi muốn đối với ta như vậy!”

Địa Long hét lớn một tiếng, chiếu cố không được công kích Thiên Hoang, vội vàng xoay người, một quyền hướng về Dương Thanh Huyền đánh tới!

“Ngươi đầu óc có bệnh chứ? Rõ ràng là ngươi trước muốn giết chúng ta a! Hải tộc người, tất cả đều là như ngươi vậy não tàn sao?!”

Dương Thanh Huyền nổi giận gầm lên một tiếng, tương tự khí thế bộc phát ra, sáu tướng trên Quỷ Nhãn đột nhiên trợn mở, một đạo chân không mũi tên qua lại ra!

“Ầm ầm!”

Chân không mũi tên đánh vào Địa Long trên nắm tay, đột nhiên nổ tung.

Địa Long nguyên bản thương là cánh tay phải, lúc này mới đổi thành cánh tay trái đánh ra. Ở mũi tên uy hạ, tương tự bị nổ vảy phá nát, một cánh tay máu thịt be bét, thõng xuống.

Đồng thời không gian nhỏ hẹp bên trong, xúc động đáng sợ như vậy năng lượng, toàn bộ dưới nền đất đều chịu ảnh hưởng, hai người đồng thời bị đánh bay mở, đều là phun ra một ngụm máu đến, hung hăng ngã xuống đất.

Một đạo to lớn bóng mờ nháy mắt vọt lên, trên mặt đất trong huyệt xẹt qua, không trung vẽ ra một hình tam giác đánh chém, cắt rời không gian chém xuống đến!

“Đây là...!”

Địa Long hoảng hốt, thấy rõ trước mắt là cái bò cạp to lớn, trực tiếp đánh tới, nhưng hắn hai cái cánh tay đều cơ hồ phế bỏ, Hổ lạc đồng bằng bị Chó khinh.

Vội vàng bên dưới, đuôi rồng bỗng nhiên đánh ra, đồng thời hai tay ở trước người kết ấn, đánh ra một đạo cường tuyệt hào quang, phối hợp cái đuôi kia quét qua!

“Ầm ầm!”

Lại là rung mạnh đãng mở, Thâm Hồng Cổ Hạt cũng bị dư âm đánh bay đi. Địa Long thân thể càng bị đặt ở trên đất, vẽ ra một đường thật dài dấu vết, hơn một nửa cái thân thể đều cơ hồ chôn ở bên trong.

Nhưng cái này còn chưa kết thúc, Thâm Hồng Cổ Hạt ra tay sau, Thiên Hoang lần thứ hai bóng người lóe lên, một đạo Hàng Long Chưởng pháp bay tập kích mà đến, điên cuồng oanh trên người Địa Long, đưa hắn từ dưới mặt đất chấn động ra, hung hăng ngã tại nóc huyệt động trên, lại rơi xuống.

“Ầm ầm ầm!”

Trên đỉnh mảng lớn đất đá nứt mở, không ngừng rớt xuống, đem Địa Long hoàn toàn chôn ở bên trong.

Thâm Hồng Cổ Hạt lúc trước bị đánh bay, đã sớm tức sôi ruột, giờ khắc này đuôi dài vung một cái, “Xì” một tiếng, bắn thủng đất đá, cắm vào.

“A!”

Bên trong truyền đến Địa Long kêu thảm thiết cùng giãy dụa.

Thâm Hồng Cổ Hạt âm trầm hai mắt, liều mạng kéo động đuôi dài, như xích sắt một loại ở trên không bên trong kéo lấy, đem Địa Long từ đống đá vụn bên trong kéo đi ra.

Thiên Hoang bên cạnh người một cái bóng mờ hiện ra, chính là Hoa Giải Ngữ, lạnh lùng nhìn. Giờ khắc này, Địa Long đã hoàn toàn mất đi sức chiến đấu. Như là còn có thể tái chiến lời, hắn liền lập tức bù đắp một tay.

Cái kia căn màu đỏ thẫm vỹ châm, bắn thủng Địa Long rốn, từ phía sau lưng mặc đi, đem Địa Long thân thể đi vòng vài vòng. Trừ phi vỹ châm đứt rời, bằng không không thể tránh thoát rơi.

Nhưng Địa Long đã không có chấn động đứt đuôi châm lực lượng, tùy ý Cổ Hạt trên mặt đất trên kéo lấy, khuôn mặt phẫn nộ cùng tuyệt vọng.

Dương Thanh Huyền từ đằng xa run rẩy đi tới, liên tục bị thần nỏ sáu tướng hai lần lấy sạch tinh khí thần, đồng thời chịu đến đánh phản chấn, cũng vô cùng không dễ chịu.

“Chết tiệt tiểu tử thối! Có loại cùng ta quyết một trận tử chiến, đơn đả độc đấu, như vậy giở âm mưu quỷ kế có gì tài ba!”

Địa Long vừa thấy được hắn, lập tức gào thét, lại gắng gượng trên mặt đất trên từ chối mấy lần, bị Cổ Hạt vung một cái thép vỹ, hung hăng ngã xuống đất, lúc này mới đàng hoàng.

Dương Thanh Huyền trong mắt loé ra vẻ khinh bỉ, không nhịn được nói: "Được được được, ta không có bản lĩnh, ngươi có bản lĩnh, được chưa?" Nói năm ngón tay vồ lấy, lấy ra Nam Minh Ly Hỏa Kiếm, liền đi lên phía trước.

Địa Long cả người run run một cái, cả kinh nói: "Ngươi... Ngươi muốn làm gì?"

Dương Thanh Huyền nói: "Đương nhiên là chém xuống đầu của ngươi, chẳng lẽ ta liều chết lần theo hạ xuống, là muốn mời ngài ăn cơm hay sao?"

"Xì" một chiêu kiếm chém ra, liền tước mất cái kia Địa Long đầu, máu tươi như suối phun giống như tuôn ra.

Hắn gấp vội vàng lấy ra đồ đựng, đem những Địa Long kia huyết cẩn thận dẫn dắt lại đây, đủ để chứa nửa canh giờ, huyết dịch mới dần dần lưu quang.

Địa Long một viên lớn như vậy đầu cút ngay ở bên một bên, mở to hai mắt, đầy mặt chết không nhắm mắt.

"Thi thể này cũng là vật liệu, không muốn lãng phí."

Nói, đem Địa Long thi thể toàn bộ thu vào trữ vật đại.

Sau đó, Dương Thanh Huyền vẫn chưa rời đi, mà là đứng ở cái kia dung nham biên giới, cẩn thận quan sát.

"Này dung nham thật kỳ quái, rõ ràng là hỏa thuộc tính đồ vật, vì sao nhưng jJRxnhl ẩn chứa âm hàn khí tức ở bên trong, cũng âm cũng dương, quá kỳ quái."

Đứng ở dung nham đường sông trên, cường đại sóng nhiệt phả vào mặt, như là người bình thường ở đây, sợ là trực tiếp liền nướng hóa.

Nhưng vừa nãy Dương Thanh Huyền lẻn vào bên trong thời điểm, nhiệt độ nhưng là chợt giảm, hơn nữa hắn cảm giác càng là đi xuống, nhiệt độ càng thấp.

Để ấn chứng suy nghĩ trong lòng, lần thứ hai nhảy vào dung nham bên trong, đi xuống lẻn đi.

Chìm hơn mười trượng trái phải, bắt đầu rõ ràng xuất hiện chênh lệch nhiệt độ, tiếp tục đi xuống lẻn đi, nhiệt độ một đường đi thấp.

Dương Thanh Huyền trong lòng có chút giật mình, huyệt động này vốn cũng không biết bao sâu, hiện tại này dung nham lại là sâu không thấy đáy, tiếp tục chìm xuống, sẽ sẽ không trực tiếp xuyên ra vị diện, đến vực ngoại tinh không đi tới?

Hắn suy nghĩ lung tung một trận, rất nhanh sẽ trầm đến phần đáy, nhiệt độ càng băng hàn triệt cốt, liền ngay cả chân khí của hắn đều có chút không ngăn được, trên da băng lạnh như băng, hơi bị lạnh.

“Có gì đó quái lạ.”

Dương Thanh Huyền bốn phía nhìn xuống, những này dung nham mặc dù áp chế thần thức, nhưng cũng không có ngăn cản tầm mắt, có thể nhìn thấy mấy trăm trượng khoảng cách, đồng thời hỏi: “Nghê Ba, ngươi ở Biển Đen ngang dọc lâu như vậy, cũng biết đây là địa phương nào? Vì là sao như thế kỳ quái?”

Nghê Ba lắc đầu nói: “Là có chút kỳ quái. Nhưng nhạ một cái lớn Biển Đen, các loại địa phương cổ quái đếm không xuể, huống hồ ở đây ở hải ngoại vực, ta tới cực nhỏ.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 728: Ẩn Náu Trận Pháp, Tinh Linh Tộc Thây Khô

Dương Thanh Huyền mắng: “Không biết cứ việc nói thẳng, lượn quanh nhiều như vậy phần cong làm gì?”

Nghê Ba buồn phiền nói: “Ta nói là thật tình.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi yêu thích khoác lác cũng là thật tình.”

Nghê Ba không lên tiếng, hắn biết tranh luận xuống không có kết quả tốt, không làm được còn sẽ kề bên roi.

Dương Thanh Huyền theo cái kia hàn khí đi một hồi, đi tới khắp nơi đóng băng lạnh lẽo thấu xương địa phương, tựa hồ hết thảy hàn khí đều là từ nơi này tản mát ra.

Nhưng nơi đây không hề có thứ gì, trừ một chút Thạch Đầu ở ngoài, chẳng có cái gì cả. Hơn nữa những Thạch Đầu kia Dương Thanh Huyền đều kiểm tra cẩn thận quá, phát hiện tất cả đều hết sức bình thường, đều là tiện tay là có thể bóp vỡ phổ thông Thạch Đầu.

“Kỳ quái, không có đạo lý a.”

Khu vực này ước chừng khoảng ba mươi trượng, liền là toàn bộ hàn khí trung tâm, đi ra ở FMSKvC4P đây, nhiệt độ rõ ràng liền muốn tăng cao không ít. Hiển nhiên toàn bộ hàn khí đều là từ nơi này đi ra.

Hoa Giải Ngữ nói: “Phải là một ẩn giấu trận pháp.”

Lần này nhắc nhở Dương Thanh Huyền, hắn trầm ngâm sau một lúc, giơ tay lên bấm quyết, hóa ra mấy cái cổ quái quyết ấn, đánh vào bốn phía hư không.

“Vù” một tiếng, bốn mặt xuất hiện vạn ngàn màu xanh lam phù văn, giống như là từng cục băng phù, lóe lên liền ẩn vào hư không không gặp.

“Quả nhiên là một trận pháp!”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, kinh ngạc đứng ở đó.

Hoa Giải Ngữ nói: “Không cần lo lắng, ngươi đối với trận pháp lý giải, trên thực tế đã đến trình độ nhất định. Chỉ là chưa bao giờ thí nghiệm qua, tựa hồ có hơi lòng tin không đủ. Ngươi đem thường ngày sở học hồi ức một lần, máy móc, liền có thể tìm ra then chốt.”

Dương Thanh Huyền điểm xuống đầu, liền bắt đầu trở nên trầm tư.

Từ khi ở Thiên Tông học viện bên trong, tiếp xúc được trận pháp thế gia Mạnh Thụy sau, hắn liền bắt đầu có ý thức thu thập một ít liên quan với trận pháp tư liệu. Sau đó tiểu Hoa Quả Sơn gặp phải Thập Tuyệt Trận, Hư Thiên Thành gặp phải Hoang tộc cổ trận, đối với này phương diện học tập liền càng thâm nhập.

Lại tới lần này Hồng Thủy Trận nắm giữ, trên thực tế hắn trận pháp trình độ, đã vượt ra khỏi rất nhiều thông thường Trận pháp sư. Chỉ là chính bản thân hắn không biết thôi.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh lại, bắt đầu đánh ra các loại phù ấn, loáng một cái liền vào hư không.

Mỗi một lần đều có thể chấn động ra không ít trận quang cùng kết cấu.

Dương Thanh Huyền cẩn thận nhìn, không ngừng trầm tư, phân tích, lại nghĩ cách phá giải.

Trong đó mấy cái màu xanh đen phù văn, ở hắn phác hoạ ra vài nét bút sau, liền lăng không biến mất. Không khỏi trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng, biết tìm đúng rồi đường.

Sau đó ba ngày nhiều thời gian, Dương Thanh Huyền đều nghiên cứu ở đây cái lớn như vậy vô hình trong trận pháp, và bình sinh sở học từng cái nghiệm chứng. Không chỉ có đối Trận Đạo cùng Thiên Đạo lý giải sâu sắc thêm, hơn nữa trên người nội thương cũng tận số phục hồi như cũ.

Rốt cục lại qua nửa ngày, theo cuối cùng vài đạo phù văn phá giải, ba mươi trượng bên trong không gian “Oanh” một tiếng vang vọng, sau đó truyền đến “Kèn kẹt” chuyển động tiếng, dường như một phiến phong ấn Cổ lão đại cửa, đột nhiên mở ra.

Dương Thanh Huyền vội vàng nhảy ra trận pháp phạm vi, tay cầm Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, toàn bộ tinh thần đề phòng. Dù sao loại này địa phương quỷ quái, cũng không ai biết sẽ xuất hiện nguy hiểm gì.

Theo cái kia cổ xưa chuyển động tiếng truyền mở, cũng không có xuất hiện vật gì đáng sợ.

Chỉ là ba mươi trượng trận pháp trong phạm vi, nhiều hơn một chiếc giường đá, mà trên giường nhưng là ngồi xếp bằng một đạo thiếu nữ bóng người.

Mặc dù cùng Nhân tộc giống nhau, không sai nhưng một đầu tóc bạc, rộng ngạch lắng tai. Tướng mạo cũng là vô cùng tuyệt mỹ, hốc mắt thâm thúy, da thịt trắng như tuyết, hiện ra nhàn nhạt màu xanh lam, quần áo như Giao tiêu khinh bạc, khí chất hết sức kỳ ảo.

Nhưng càng làm cho người ta khiếp sợ là, thiếu nữ này rõ ràng đã là khí tức hoàn toàn không có, cốt nhục khô héo, nhưng là thân thể bất hủ, giống như ở đời.

“Đây là...”

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, người trước mắt này rõ ràng không là Nhân tộc, nhưng này dáng vẻ gầy yếu, lại không giống như là Hải tộc.

Hắn đọc nhiều sách vở, đối với thời đại trung cổ bách tộc đều có nhất định hiểu rõ, trong lúc nhất thời cũng không biết người trước mắt này, đến cùng là chủng tộc gì.

Dương Thanh Huyền nói: “Nghê Ba, Giải Ngữ huynh, các ngươi nhìn ra được vật này là gì chủng tộc sao?”

Nghê Ba nhìn một hồi, nói: “Không rõ ràng, nhưng ta có thể khẳng định hắn không phải Hải tộc. Bởi vì Hải tộc dáng dấp đều so sánh hung hãn, dù cho hóa thành thây khô, giữa hai lông mày đều sẽ có một luồng lệ khí. Nhưng này thây khô dáng vẻ, vô cùng ôn hòa, thậm chí có một tia hiền lành.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, nói: “Liền không thể là dài dòng năm tháng bên trong, lệ khí hóa giải được?”

Nghê Ba cười nói: “Tự nhiên không thể. Biển rộng tài nguyên phong phú, nhưng cạnh tranh xa ở đại lục bên trên. Mỗi một vị Hải tộc cường giả quật khởi, đều là đạp đầy rẫy hài cốt. Người này nếu có thể ở chỗ này tọa hóa, đồng thời lưu lại quỷ dị này Hàn Băng Trận pháp, như vậy tất nhiên là một đời cường giả.”

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu. Như người này là Hải tộc, nhất định là giết người vô số, mới có thể ủng có đáng sợ tu vi. Sát đa người, giữa hai lông mày lệ khí liền không cách nào tiêu trừ.

Hoa Giải Ngữ nói: “Ta cũng không nhìn ra. Dù sao bách tộc chỉ là một số xấp xỉ, chân chính thời đại trung cổ, chủng tộc là không chỉ một trăm. Không ít chủng tộc đều có tương tự tính, lại nói người này đã là thây khô, càng khó phân phân rõ.”

Dương Thanh Huyền thở dài, thầm nghĩ thân phận của người nọ sợ là rất khó hiểu. Nhưng những này cũng đều không trọng yếu, quan trọng là... Người này vì sao lại ở đây?

“Hừ, kiến thức nông cạn liền kiến thức nông cạn, nói tới đạo lý đến, tất cả đều là một bộ một bộ. Liền ngay cả danh chấn trung cổ Tinh Linh bộ tộc cũng không nhận ra, làm trò hề cho thiên hạ, cắt!”

Tinh Giới bên trong, bỗng nhiên truyền ra Cổ Hạt thanh âm, để Dương Thanh Huyền cùng Hoa Giải Ngữ đều sửng sốt hạ.

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Cổ Hạt huynh, ngươi nhận ra người này?”

Thâm Hồng Cổ Hạt khinh thường châm chọc nói: “Ta không nhận ra người này, nhưng nhận ra đây là Tinh Linh bộ tộc. Ngươi nhìn hắn cái kia tóc bạc lắng tai, tất cả đều là Tinh Linh bộ tộc cố hữu đặc thù. Tinh Linh tộc mặc dù không phải trung cổ bát cường, nhưng sự đáng sợ, vẫn còn ở bát cường bên trên.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta lật xem không ít tư liệu, cũng xem qua một ít ghi chép. Tựa hồ chủng tộc này, là khá sôi nổi hoạt động ở thời đại thượng cổ. Đến rồi trung cổ sau, đặc biệt là trung cổ tiền kỳ, ngay ở hỗn loạn tranh bá cách cục hạ, phai nhạt ra khỏi lịch sử.”

Thâm Hồng Cổ Hạt trong đôi mắt bốc lên lục mang, theo tiếng nói mà không đoạn lấp loé, nói: “Ngươi nói không sai, đại để như vậy. Tinh Linh tộc khởi nguồn, có thể truy tố đến càng thêm lâu dài thời đại viễn cổ, sau đó phồn vinh trên toàn bộ cổ thời đại. Này triệu năm qua lịch sử, chính là lấy Tinh Linh bộ tộc văn tự viết thành. Bọn họ là đi ngang qua viễn cổ, thượng cổ cùng trung cổ ba đại thời kỳ số rất ít chủng tộc, càng là để lại vô số truyền thuyết cùng của cải.”

Nghê Ba nói: “Tinh Linh tộc chuyện, ta cũng nghe qua linh tinh nửa điểm. Đáng tiếc nha, ở trung cổ hậu kỳ, liền trên căn bản rất ít nghe nói. Mà ta Hải tộc, mới thật sự là ngang qua viễn cổ, thượng cổ, trung cổ cùng kim cổ bốn đại thời đại siêu cấp cường tộc.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ngươi ngứa da? Cung cấp không được nửa điểm tin tức hữu dụng, liền biết ở đây khoác lác, xem ra ta đối với ngươi quá thiện lương.”

Nghê Ba hoàn toàn biến sắc, vội vàng ngậm miệng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 729: Nửa Trang Sách Vàng

Dương Thanh Huyền lúc này mới nhìn phía cái kia trên giường đá Tinh Linh tộc, mặc dù trải qua vô cùng năm tháng, đã không có nửa điểm sinh mệnh đặc thù, nhưng này an tường khuôn mặt, tựu như cùng đang ngủ giống như vậy, làm người không đành lòng quấy rầy.

“Làm sao bây giờ? Tùy ý nàng tiếp tục ngồi xếp bằng ở này sao? Tựa hồ không quá thích hợp chứ?”

Dương Thanh Huyền đột nhiên có chút hơi khó. Theo trận pháp kia phá giải, bị tụ tập lại Băng Phong khí, cũng không còn sót lại chút gì. Bốn phía nhiệt độ bắt đầu tăng lên, nếu là để cho từ đi xuống, này Tinh Linh tộc nữ tử tất nhiên sẽ tan thành mây khói.

Hoa Giải Ngữ nói: “Như là sợ nàng bị hủy diệt, liền mang đi được rồi.”

“Mang đi? Nói đùa sao, mang một cái thây khô đi? Tuyệt đối không thể!” Dương Thanh Huyền mặt đen lại, liên tục lắc đầu.

“Vậy thì thật không có biện pháp.” Hoa Giải Ngữ than thở: “Ngươi không thể bố trí một cái giống nhau như đúc trận pháp đi ra. Đồng thời lấy công lực của ngươi, không có khả năng bố trí ra như vậy trận pháp cao minh.”

Thâm Hồng Cổ Hạt nói: “Tinh Linh bộ tộc biến mất ở trong con sông dài lịch sử, vốn là hết sức kỳ quái một chuyện. Ngươi tìm cái này Tinh Linh trên người, sẽ có hay không có vật gì tốt, nói không chắc có thể phát hiện một ít gì.”

Dương Thanh Huyền cũng nghĩ đến điểm ấy, chỉ là cô gái trước mắt này, dáng vẻ đoan trang, khuôn mặt tường cùng, để hắn không sinh được nửa điểm khinh nhờn chi tâm.

Ngay ở hắn không biết làm sao thời điểm, bỗng nhiên cái kia thây khô nữ tử tựa hồ động hạ.

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, cả người run lên, liền lùi mấy bước, lấy vì là mình nhìn lầm rồi.

Nhưng sau một khắc, nhưng để hắn khiếp sợ há to mồm đến, triệt để ngây dại.

Cô gái kia không chỉ có di chuyển, hơn nữa động tác hết sức lớn, nguyên bản nâng ở chỗ đan điền hai tay của, càng nâng lên đứng lên, lăng không bấm quyết. Từng đạo từng đạo màu vàng phù quang, ngay ở của nàng dấu tay hạ hóa ra, chớp mắt tiêu tan.

Không chỉ có là Dương Thanh Huyền, Hoa Giải Ngữ, Thâm Hồng Cổ Hạt, Nghê Ba, toàn bộ đều ngu mắt.

Bỗng nhiên, liên tiếp cổ quái âm phù, từ cô gái trong miệng phát sinh, hết sức cổ quái, hoàn toàn nghe không hiểu.

Sau đó, cô gái kia tay phải nâng ở trước người, một vệt kim quang lấp loé hạ, hóa thành một trang sách vàng, nằm ở trong tay.

Làm xong này liên tiếp động tác sau, nữ tử triệt để bất động.

Cái kia nguyên bản mặt mũi hiền lành trên, càng nhiều hơn một sợi đau thương.

Chẳng biết vì sao, Dương Thanh Huyền càng bị cái kia đau thương tình cảm xúc động, không rõ có chút khó chịu.

Ở một trận, hắn mới chậm rãi đi tới, ánh mắt rơi vào cái kia trang sách vàng trên.

Không khỏi chau mày, cái kia trang sách vàng càng là không trọn vẹn, chỉ còn dư lại một nửa. Chỗ lỗ hổng vì là lưỡi dao sắc chém, hẳn là bị người đoạt đi.

Dương Thanh Huyền nghĩ thầm: “Này Tinh Linh tộc nữ tử, coi trọng như vậy này nửa trang sách vàng, đồng thời không tiếc bày xuống trận pháp cùng cấm chế, sợ chính là vì bảo tồn nó, cũng không biết là là vật gì.”

Hắn đem cái kia nửa trang sách vàng thận trọng lấy xuống, ánh mắt lần lượt lướt qua.

Chữ viết phía trên quái lạ khó hiểu, nhưng mỗi một chữ đều cổ vận sâu xa, tựa hồ ẩn chứa vô cùng quy tắc.

Hơn nữa không nói nhiều Dương Thanh Huyền đều đoán ra, đích xác rất giống trung cổ bí mật văn, hơn nữa cùng hiện tại Nhân tộc văn tự đều có nhất định tương tự. Xem ra mấy đại thời đại bách tộc văn tự, là từ Tinh Linh bộ tộc biến hóa ra lời giải thích, cũng không phải là không có lửa mà lại có khói.

Dương Thanh Huyền đại khái xem một lần, tuy nói không lắm lý giải, nhưng đại khái vẫn là xem hiểu một ít.

Trên tờ kim thư này ghi lại nội dung vô cùng phong phú, bao hàm thiên văn địa lý, tinh tượng bát quái, Kỳ Môn Độn Giáp, trận pháp cấm chế, thậm chí còn có luyện đan luyện khí, là một cái món thập cẩm.

Bỗng nhiên, kim trang trên hào quang lóe lên, lăng không hiển hiện ra mấy chữ: Thiên địa bốn mùa sách.

Năm cái Tinh Linh văn tự lóe lên mà diệt.

“Thiên địa bốn mùa sách?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, nghe tên, xác thực giống như là một món thập cẩm.

Lúc này, bỗng nhiên mịt mờ trong hư không, tựa hồ vang lên tiếng ca.

Rõ nhuận tiếng nói, như tự nhiên. Ở đây vô tận trong nham tương, ai ai vắng vẻ, du dương bay xa.

Đồng thời này thân ảnh của cô gái cũng bắt đầu phá nát đứng lên, như tuyệt thế chi họa, thương hải tang điền qua đi, chỉ làm điểm điểm rồi biến mất.

“Ngươi…”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, đưa tay ra, muốn phải bắt được cô gái kia, chợt ngừng lại, bởi vì hắn hoàn toàn không biết nên làm sao bắt. Muốn gọi đối phương một tiếng, nhưng lại không biết tên của nàng, không hét lên được.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn nàng, hóa thành tan thành mây khói, bồng bềnh ở đây ba mươi trượng trong không gian, sau đó chảy vào bốn phía dung nham, lại cũng không còn tồn tại nữa.

Dương Thanh Huyền nội tâm không rõ khổ sở, không nói ra được tại sao, thật giống như trước mắt này tiêu tán nữ tử, hắn nhận thức.

Nhưng là cho tới bây giờ, hắn liền tên của nàng cũng không biết.

Theo cô gái tiêu tan, khoảng ba mươi trượng trận pháp kết giới đồng thời biến mất. Dung nham tràn vào, giội rửa ở trên giường đá, trực tiếp đem hướng về thành mảnh vỡ, từng cục hòa tan ở trong tương dịch.

Dương Thanh Huyền còn kinh ngạc đứng ở đó, đưa ra tay còn ngừng trên không trung, hồi lâu không bình tĩnh nổi.

Nếu không phải mình trong tay cầm cái kia nửa trang sách vàng, đến hiện tại cũng không thể tin được, vừa nãy phát sinh tất cả là thật.

“Đi thôi.”

Hoa Giải Ngữ thúc giục hạ. Tuy nói tất cả đều kết thúc, nhưng tổng lưu lại nơi này, tựa hồ không còn gì để nói.

Một hồi lâu sau, Dương Thanh Huyền mới năm ngón tay nắm tay, dần dần lấy tay thu lại rồi.

Nội tâm không nói ra được tình cảm, chỉ cảm thấy vô cùng ngột ngạt.

Hắn mặt âm trầm, bóng người lóe lên, liền rời đi này dung nham dưới nền đất.

Theo cái kia hàn khí kết giới biến mất, dung nham bên trong nhiệt độ bắt đầu khôi phục bình thường.

Từ dung nham bên trong sau khi ra ngoài, hắn lại bay ra hang động. Bên ngoài đã là nước biển bao trùm, hết thảy chiến đấu dấu vết ngờ ngợ còn có thể gặp được, nhưng không bao lâu nữa, cũng sẽ bị nước biển san bằng.

…

Nửa tháng sau, Dương Thanh Huyền về tới Hắc Diễm Giác, chiếc kia linh tuyền bên trong.

Ở giữa, hắn còn đi vòng Đại La thương hội, chạy mấy nhà giao dịch đại điện, thu thập các loại có quan hệ Tinh Linh tộc, cùng với Tinh Linh chữ viết tin tức.

Bởi vì quá mức cổ xưa, lấy được tin tức hết sức có hạn.

Hắn không tiếc số tiền lớn, ở các đại đảo liên ban bố tương quan nhiệm vụ, này mới về đến Hắc Diễm Giác đến.

Này hơn nửa tháng bên trong, Dương Thanh Huyền vẫn luôn rầu rĩ không vui, trong đầu trước sau nghĩ cái kia Tinh Linh tộc nữ tử. Đồng thời không ngừng chữa trị cô gái kia dung mạo, nhưng dù sao không bắt được trọng điểm.

Trở lại linh tuyền bên trong sau, hắn thở thật dài một cái, không nghĩ nhiều nữa, bắt đầu an tâm tu luyện.

Hắn từ trên người lấy ra trang phục Địa Long máu đồ đựng, tiến hành tinh huyết tinh luyện.

Vì thế, hắn trước tiên bắt một chút to lớn cá biển lại đây làm thí nghiệm, đều được tốt hiệu quả. Này mới yên tâm tinh luyện Địa Long huyết.

Nửa tháng sau, một đạo kinh khủng tiếng gào từ đáy biển truyền ra, chấn động đến mức toàn bộ biển rộng vì đó rung động.

Chu vi mấy vạn trượng bên trong Hải tộc, không có chỗ nào mà không phải là run lẩy bẩy, hoảng sợ hướng về xa xa bỏ chạy.

Nhưng hơi thở kia bất quá nổ tung một hồi, rất nhanh sẽ thu liễm lại đi, lại lặng yên không một tiếng động, giống như là chưa bao giờ đã xảy ra.

Ở Hắc Diễm Giác nơi nào đó đáy biển, một cái to lớn Hắc Thạch Quan quách tà xuyên ở trong bùn đất, mặt trên thô đen xích sắt, tựa hồ “Rầm” co rút hạ, lại lập tức lại trở nên không âm thanh, dường như tất cả như huyễn.

Đỡ không được, hôm nay không viết, mọi người ngủ ngon.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 730: Tinh Linh Văn Phiên Dịch, Thần Bí Đồng Thau Chén

Mấy tháng sau, thứ mười bảy đảo liên chủ trên đảo, giao dịch đại điện bên trong.

Dương Thanh Huyền tiếp nhận một cái túi đựng đồ, lật xem bên trong các loại tư liệu, đều cũng có quan Tinh Linh văn.

Từ khi hắn đề luyện ra Hắc Long máu, biến thân Hắc Long sau, liền bắt đầu toàn thân toàn ý tu luyện, cho đến đem cái kia linh tuyền trong ao linh dịch toàn bộ hao tổn không.

Phía sau, cũng là vô ý tiếp tục lưu lại Hắc Diễm Giác, về tới chủ trên đảo.

Hắn thời khắc này tu vi vẫn còn Tam Hoa cảnh đại viên mãn, khoảng cách Toái Niết bình cảnh còn cách một đoạn.

Vì lẽ đó nội tâm hắn cũng không vội vã, trái lại bình tĩnh lại tâm tình, mua bán lại một ít vật kỳ quái, tỷ như đối với viễn cổ Tinh Linh văn nghiên cứu.

Có quan hệ Tinh Linh văn tài nguyên mặc dù không nhiều, nhưng dù sao cũng là mỗi bên đại chủng tộc chữ viết mô hình, thêm vào hắn chịu ra số tiền lớn, vẫn là thu tập được không ít thứ hữu dụng.

Trong đó có một phần Tinh Linh văn viết tán ca, là liên quan với ca ngợi mặt trời. Tuy rằng nội dung không có chút ý nghĩa nào, nhưng cũng có một phần tương ứng Hải tộc văn dịch, cảnh này khiến giải thích Tinh Linh văn tìm được chỗ đột phá.

"Không sai, bản này tán ca cùng văn dịch, đối với sự giúp đỡ của ta rất lớn. Không biết cung cấp tư liệu đối phương, muốn bao nhiêu linh thạch?"

Dương Thanh Huyền phát hiện tán ca bên trong có không ít từ ngữ, đều là thiên địa bốn mùa trong sách, lúc này đại hỉ, hướng về nhiệm vụ kia người phụ trách dò hỏi.

Người phụ trách nói: "Người kia nói bên trong ngọc giản này tán ca, chỉ là toàn văn một phần nhỏ. Hoàn chỉnh còn ở trong tay hắn. Hắn nói muốn gặp một hồi tuyên bố nhiệm vụ người. Nếu là có thú người lời, không thu đồng nào. Như là vô vị người, cũng không có hứng thú tiếp tục giao dịch, này phần nhỏ coi như là đưa cho ngươi."

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, nói: "Cái kia người ở đâu?"

Người phụ trách nói: "Ngươi hơi các loại, không bao lâu nữa. Người kia ở nơi này giao dịch đại điện bên trong." Nói, lấy ra một khối ngọc bài, đánh ra vài đạo tin tức truyền ra ngoài.

"Liền ở trong điện?"

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, bất quá cũng không có quá lo lắng. Hắn giờ khắc này vẫn là Bì Bì Hà trạng thái, quấn ở áo bào đen bên trong.

Không bao lâu, cái kia Tinh Linh văn chủ nhân liền xuất hiện.

Dương Thanh Huyền mí mắt giật lên, đáy mắt xẹt qua kinh sợ, người trước mắt này hắn càng nhận ra.

Liền là lần đầu tiên ở trong chủ điện hỏi thăm Hắc Diễm Giác tình huống khác thường cùng Nam Thiên Đảo hồ nước thời gian, gặp phải chủ quán A Đức.

Đồng thời này A Đức còn tự xưng là Bạch Hổ tinh túc tố túc hậu duệ, thậm chí toàn bộ Hắc Diễm Giác bảy Linh Đảo cũng có thể là hắn tổ tiên kiến tạo.

Người phụ trách giới thiệu, nói: “Hai vị, chính các ngươi nhận thức một chút đi. Quá trình giao dịch, ta liền không tham dự.” Nói, trực tiếp thẳng ly khai.

A Đức nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền quan sát một trận, trong mắt tràn ngập nồng nặc nghi hoặc, ôm quyền nói: “Tại hạ A Đức, A Đức a, A Đức đức, ngươi kêu ta A Đức là được rồi.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, tương tự ôm quyền nói: “Da huyền, gọi ta da huyền là tốt rồi.”

A Đức sững sờ nói: “Các hạ đúng là Bì Bì Hà bộ tộc?”

Dương Thanh Huyền nói: “Làm sao, A Đức các hạ đối với xuất thân của ta tựa hồ có ý kiến? Phải biết anh hùng không hỏi xuất thân.”

A Đức vội hỏi: “Tự nhiên không phải, chỉ là tò mò mà thôi. Hơn nữa các hạ dài đến thật giống một người khác.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nói: “Một người khác? Là ai?”

A Đức cười nói: “Không nói chuyện cũng được, trước tiên nói một chút về này Tinh Linh văn sự tình đi. Không biết các hạ vì sao đối với lần này cảm thấy hứng thú? Phải biết phát hiện đang lưu truyền Tinh Linh văn phong phạm vốn đã rất ít. Toàn bộ hiểu này văn người, càng là hầu như tuyệt tích.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cảm thấy hứng thú chỉ là bởi vì một chút nguyên nhân riêng mà thôi, chuyện riêng, bất tiện tiết lộ nhiều lắm.”

Lần trước cùng cái này A Đức giao thiệp với, bị đối phương mặc lên nửa ngày lời, kết quả chính mình không được mấy cái tin tức hữu dụng. Vì lẽ đó lần này khi nói chuyện, thận trọng, miễn cho lại bị đối phương bao lại.

A FQafL4Zr Đức một mặt hoài nghi dáng vẻ, nói: “Ồ? Lại có việc tư sẽ quan hệ đến Tinh Linh văn? Ta có chút cảm thấy hứng thú đây.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chuyện này... Các hạ hứng thú là nhòm ngó chuyện riêng của người khác sao? Này có thể khó làm.”

A Đức khẽ mỉm cười, nói: “Ngươi đối với Tinh Linh văn cảm thấy hứng thú, ta có Tinh Linh văn mấy cái nguyên Văn Hòa dịch bản, chưa chắc sẽ khó làm.”

Dương Thanh Huyền thầm mắng một tiếng “Cáo già”, nhân tiện nói: “Không biết các hạ Tinh Linh văn nguyên bản cùng dịch bản, giá bao nhiêu?”

A Đức xoa hạ hai tay, cười thầm: “Vô giá. Như là các hạ làm ta cảm thấy hứng thú, có thể toàn bộ tặng không. Nếu không thì xem như là giá trên trời, ta cũng không bán.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thật sự? Ta ra một trăm tỉ linh thạch cực phẩm, có thể bán hay không?”

“A! Cái gì? Ngươi, ngài ra một trăm tỉ linh thạch cực phẩm? Bán, đương nhiên bán!”

A Đức một hồi há to mồm, khuôn mặt cũng thay đổi, hô hấp cũng biến thành gấp gáp mà khó khăn.

Phải biết một khối linh thạch cực phẩm bằng một vạn khối linh thạch trung phẩm a, một trăm tỉ linh thạch cực phẩm là bao nhiêu tiền? Hắn muốn cũng không dám tưởng tượng.

Dương Thanh Huyền ho khan hai tiếng, nói: “Ta chỉ là nói một chút mà thôi, ta cái nào có nhiều tiền như vậy. Ngươi không phải nói giá trên trời cũng không bán sao?”

A Đức vẻ mặt đó nhất thời ngây dại, lúng túng hợp lại miệng, ho khan nói: “Khái khái, ta cũng chỉ là nói một chút mà thôi.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Vì lẽ đó, chúng ta vẫn là nói chuyện chính sự đi, đừng kéo những thứ vô dụng này. Các hạ trong tay có bao nhiêu Tinh Linh văn nguyên bản cùng văn dịch? Ta toàn thu.”

A Đức nhìn chung quanh hạ, nói: “Ở đây không phải chỗ nói chuyện, các hạ đi theo ta.”

Nói, liền đem hắn dẫn tới mình tiểu điếm bên trong, lần trước Dương Thanh Huyền đến qua một lần địa phương.

“Mời ngồi.”

A Đức khách khí ngâm một bình trà, nói: “Thật không dám giấu giếm, đối với mấy cái này Tinh Linh văn, ta cũng một mực nghiên cứu. Đồng thời khá có tâm đắc. Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, cõi đời này tuyệt sẽ không có người vô duyên vô cớ đi nghiên cứu hắn. Vì lẽ đó các hạ nhất định là phát hiện cái gì, mới có thể như vậy khẩn cấp muốn phiên dịch Tinh Linh văn. Như là có vật gì tốt, có thể lấy ra cùng chung một hồi, nói không chắc liền song phương cộng thắng.”

đăng nhập http://truyencuaTui.net/ để đọc truyện

Dương Thanh Huyền cười nói: “Các hạ thực sự là cả nghĩ quá rồi. Ta bất quá tình cờ nhìn thấy một ít Tinh Linh tộc văn tự, cảm thấy rất đẹp đẽ, vì lẽ đó đã nghĩ nghiên cứu một, hai mà thôi. Còn nữa, nếu thật sự có vật gì tốt, vì sao phải lấy ra cùng chung? Các hạ chỉ là nắm giữ một ít văn dịch mà thôi, bằng nào dám ra lời ấy?

Những thứ đồ này, chỉ cần ta tốn cùng tinh lực, luôn có thể tìm kiếm được.”

A Đức uống ly trà, im lặng không lên tiếng.

Sau một lúc mới mở miệng nói: “Nhìn dáng dấp các hạ trong tay thật sự có chút vật gì. Như vậy đi, để tỏ lòng thành ý, ta trước tiên cho các hạ nhìn món đồ.”

Nói, trong tay hắn giới tử lóe lên, lấy ra một cái đồng thau ba sừng chén, để lên bàn.

Cái chén tạo hình tinh xảo, cũng không nửa điểm rỉ đồng xanh. Chén thân là dị điểu phù điêu, miệng chén nơi vì là lũ không hàn ô mai đồ văn, ở trên cái đế, khắc họa hai hàng chữ nhỏ.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, nháy mắt liền thấy mặt trên mấy cái Tinh Linh văn tự, hắn cũng hiểu sơ một, hai, mấy cái văn tự phiên dịch lại đây chính là: Người mất như vậy, chưa chắc hướng về vậy.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 731: Nữ Nhân Tinh Linh Tên

Dương Thanh Huyền chậm rãi mở miệng nói: "Tinh Linh tộc đồ vật?"

A Đức gật đầu nói: "Chính là." Đem cái kia ba sừng chén cầm trong tay thưởng thức một trận, trong mắt xẹt qua tinh mang, lại nói: "Bao nhiêu năm tháng, lại nửa điểm rỉ sét cũng không có, Tinh Linh bộ tộc đích tay nghề, thật là Quỷ Phủ Thần Công, vô cùng đáng sợ a."

Nói, lại đem cái kia ba sừng chén đặt lên bàn.

Dương Thanh Huyền cầm lên thưởng thức một trận, cảm thấy vô cùng trầm tay, đồng thời băng lạnh như băng cảm giác truyền vào lòng bàn tay, thấm ruột thấm gan.

Hắn tựa hồ nghĩ tới điều gì, hỏi: "Tinh Linh bộ tộc, ở Biển Đen từng xuất hiện?"

A Đức mỉm cười nói: "Những tin tức này nhưng là rất quý giá, các hạ có cái gì đến trao đổi đây?"

Dương Thanh Huyền trong lòng cười lạnh một tiếng, lần trước nói đúng là "Trao đổi", kết quả tự mình nói xong sau, "Trao đổi" liền kết thúc.

Hắn bất động thanh sắc nở nụ cười, nói: "Nếu là ta nói... Ta tìm được một bộ Tinh Linh tộc thi thể, này tin tức giá trị bao nhiêu?"

"Thịch!"

A Đức một hồi liền từ trên ghế nhảy bắn lên, suýt chút nữa không có đụng vào trần nhà, dáng vẻ hoàn toàn không có, thất thanh kêu lên: "Ngươi... Ngươi nói cái gì? Ngươi nói là sự thật?!"

Dương Thanh Huyền ra hiệu hắn bình tĩnh, chầm chậm nói: "Ta tùy tiện nói một chút mà thôi, thật hay giả các hạ chính mình phán đoán đi."

A Đức cả giận nói: "Như là giả, làm sao đổi ta thật tin tức?"

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: "Như là ngươi không nói, ta sao biết của ngươi thật tin tức có hay không có tư cách đổi ta thật tin tức?"

A Đức thần sắc trên mặt âm trầm bất định, có vẻ hơi nôn nóng, ở trong phòng đi tới đi lui.

Dương Thanh Huyền lần trước thấy hắn, liền phán đoán tu vi của người này định ở Toái Niết bên trên. Bây giờ hắn đã đạt đến Tam Hoa đại viên mãn, lại như cũ nhìn không thấu đối phương tu vi, không khỏi nội tâm thất kinh.

Người như vậy làm sao có khả năng cam tâm ở ngoài đảo mở tiểu điếm?

Không khỏi đối với A Đức tâm tư sinh ra hiếu kỳ.

Quan tâm Biển Đen chi nhãn, lại quan tâm Tinh Linh văn, này A Đức tựa hồ đang tìm cái gì?

Dương Thanh Huyền tâm niệm bay lộn, chỉ cảm thấy những thứ đồ này bên trong tựa hồ có liên hệ nào đó, nhưng cũng vọt không nổi.

A Đức đột nhiên hỏi: "Ngươi thấy Tinh Linh tộc thi thể, là ở nơi nào? Là nam hay nữ?”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, đối phương lại hỏi ra “Là nam hay nữ” vấn đề này, để hắn bén nhạy bắt được cái gì.

Người bình thường căn bản sẽ không quan tâm nam nữ vấn đề, bởi vì... Này không phải trọng điểm, mà A Đức nhưng coi này là làm trọng điểm tới hỏi, hiển nhiên là biết một ít gì.

Tin tức này để hắn có chút kích động.

Cái kia Tinh Linh tộc nữ tử, tuy nói đã biến thành tro bụi, nhưng nhưng chẳng biết vì sao, không rõ tác động nội tâm hắn.

Hắn hỏi ngược lại: “Là nam hay nữ có trọng yếu không?”

A Đức sững sờ, nhất thời biết mình lỡ lời, sắc mặt thay đổi mấy lần sau, hừ lạnh nói: “Cùng với như vậy vu vơ dự tính ta tin hơi thở, không bằng thoải mái lấy ra trao đổi.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ta không có không hào phóng, ngươi cũng không có hào phóng. Nhất muội nói ta, nhìn chính ngươi.”

A Đức mặt âm trầm, nói: “Ngươi nói cho ta biết trước, cái kia Tinh Linh thi thể là nam hay nữ?”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nhân tiện nói: “Nam.”

A Đức trên mặt rõ ràng toát ra vẻ mặt thất vọng.

Dương Thanh Huyền nội tâm nhưng là tim đập thình thịch, liền huyết dịch đều có chút ấm áp, nói: “Chẳng lẽ ngươi muốn tìm nữ nhân Tinh Linh thi thể?”

A Đức không đáp, lại hỏi: “Ngươi ở đâu tìm tới cái kia nam Tinh Linh thi thể? Trên người có thể có vật gì?”

Dương Thanh Huyền giận dữ, đột nhiên đứng lên, quát lên: “Cút mẹ ngươi - trứng, liền biết lôi kéo ta tin tức, con mẹ nó ngươi - ngay cả một rắm cũng không thả, Lão Tử không hàn huyên với ngươi, cáo từ!”

Nói, đột nhiên đứng lên, suýt chút nữa liền bàn cũng xốc.

A Đức kinh sợ, không nghĩ tới hắn sẽ tức giận như thế. Trên thực tế Dương Thanh Huyền cũng là liên quan lần trước lửa giận, một tóe phát ra.

“Ngươi mà đừng phẫn nộ, ta cửa cố gắng nói chuyện.”

A Đức vội vã an ủi hắn, nói: “Ta đem ta biết toàn bộ đều nói cho ngươi.”

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm nói: “Quỷ tin ngươi”. Nhưng hắn vẫn ngồi xuống lại.

Dù sao cái kia Tinh Linh văn nguyên Văn Hòa dịch bản, cùng với cái kia nữ nhân Tinh Linh thân phận, vẫn là hết sức muốn biết.

Bất quá hắn cũng không tin này A Đức sẽ đàng hoàng toàn bộ nói ra, nhưng ít ra sẽ tiết lộ bộ phận.

A Đức ổn định tâm tình của hắn sau, nhớ trận, mới chậm rãi nói rằng: “Năm đó Cổ Diệu tàn phá Biển Đen, tạo thành vô số Hải tộc thương vong sự tình, ngươi hẳn biết chứ. Sau đó ân Võ Vương liên hợp đông đảo cường giả, đem Cổ Diệu lực lượng trấn áp xuống. Những cường giả này, cũng không phải là toàn bộ xuất từ Biển Đen. Thậm chí phần lớn cường giả, đều đến từ chính những địa phương khác.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, nói: “Ý ngươi là, còn có Tinh Linh tộc cường giả?”

A Đức gật đầu nói: “Cổ Diệu rơi vào Biển Đen, chính là thời đại thượng cổ kết thúc, thời đại trung cổ bắt đầu. Khi đó Tinh Linh bộ tộc còn sinh động ở mảnh này bên trong tinh vực, hơn nữa là chủng tộc vô cùng mạnh mẽ. Trên thực tế, đừng nói lượng lớn ngoại lai cường giả tiến nhập Biển Đen, cùng chống đỡ Cổ Diệu, liền ngay cả ân Võ Vương thân phận, đến hiện tại cũng hoàn thành câu đố.”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, ngơ ngác nói: “Ân Võ Vương... Lại không phải Hải tộc?”

A Đức liếc mắt nhìn hắn, nói: “Ta chưa nói hắn không phải Hải tộc, chỉ nói là thành câu đố. Cũng không có chứng cứ chứng minh hắn là Hải tộc, cũng không có chứng cứ chứng minh hắn không phải. Nói chung là cái phi thường người thần bí. Trước tiên không nói ân Võ Vương, kéo có chút xa. Liền nói này Tinh Linh tộc, Tinh Linh tộc không chỉ có võ nghệ tu vi cực mạnh, hơn nữa tinh thông thiên văn địa lý, tinh tượng âm dương, càng có Quỷ Phủ Thần Công giống như kỹ xảo, ở bày trận, luyện khí, luyện đan, chế tạo chờ phương diện, đều là đứng đầu thiên hạ. Thậm chí hiện tại như thần thoại một loại Ân Vũ Điện, chính là Tinh Linh bộ tộc tạo ra. Có thể nói, như là năm đó không có Tinh Linh tộc, chống lại Cổ Diệu chuyện, không biết thuận lợi như vậy. Ít nhất phải tử thương càng nhiều người.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy các hạ vì sao đối với nữ nhân Tinh Linh có tình cảm?”

A Đức nói: “Cũng không phải là ta thích nữ nhân Tinh Linh, ta không có loại này mê. Chỉ bất quá đương sơ dẫn dắt Tinh Linh tộc đến đây tiếp viện là vị nữ nhân Tinh Linh thôi. Tục truyền nàng chế tạo Ân Vũ Điện tài nghệ, cùng với Tinh Linh bộ tộc các loại kỹ xảo bí bảo, đều lưu tại Biển Đen. Cũng chỉ là muốn thử vận may, xem qua có không có khả năng có được linh tinh nửa điểm.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến thiên địa bốn mùa sách, phía trên xác thực ghi lại rất nhiều bí pháp cùng công nghệ, “Vậy vị này nữ nhân Tinh Linh tên gì?”

A Đức con ngươi co hơi, hồ nghi theo dõi hắn, nói: “Làm sao, ngươi cũng đột nhiên đối với này nữ nhân Tinh Linh có hứng thú?”

Dương Thanh Huyền cười ha hả, lạnh nhạt nói: “Chẳng qua là cảm thấy rất thú vị, thuận miệng vừa hỏi thôi. Như là các hạ cảm thấy không tiện, không nói cũng được.”

A Đức vung tay lên, nói: “Không có gì không tiện, nếu ta đem biết toàn bộ cùng chung đi ra, tự nhiên cũng sẽ không che giấu một cái tên. Cái này nữ nhân Tinh Linh gọi Nf3cl2h là vi rồi.”

“Vi rồi.”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng thì thầm, nội tâm không rõ dâng lên gợn sóng.

Nhưng trên mặt lại như cũ không chút biến sắc, bình tĩnh như nước.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 732: Lộ Ra Kế Hoạch, A Đức Cơn Giận

A Đức vẫn luôn đang chăm chú vẻ mặt của hắn, nhưng này Bì Bì Hà ngoại trừ lúc trước phẫn nộ một hồi, hầu như chính là bình tĩnh như nước, cũng hoặc là mục hàm trào phúng, thật giống chính mình cùng hắn có cừu oán tựa như.

"Hiện tại các hạ có thể mang của ngươi tin tức toàn bộ cùng chung đi ra rồi hả?"

A Đức dằng dặc dựa vào ghế, hai con mắt híp lại.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: "Tự nhiên. Lần trước ta cùng người đi tham gia một cái nhiệm vụ, trong lúc vô tình nhìn thấy một bộ nam Tinh Linh thi thể, một người tiến lên chạm đến hạ, thi thể kia liền biến thành tro bụi, không tồn tại nữa."

A Đức sững sờ nói: "Sau đó thì sao?"

"Sau đó? Không có sau đó a, biến thành tro bụi, cái nào còn có cái gì sau đó?"

Dương Thanh Huyền một bộ ra vẻ vô tội, giang hai tay ra.

"Ngươi đùa bỡn ta?!"

A Đức giận dữ, trong mắt một hồi tuôn ra sát khí, nhưng lập tức thu nạp về trong cơ thể, tuy chỉ là nháy mắt, nhưng để Dương Thanh Huyền nội tâm run lên, thầm nói: "Thật mạnh!" Nhất thời cảnh giác.

A Đức cũng tự biết thất thố, thu nạp sát khí sau, trên mặt như che chở tầng hàn băng, áp chế một cách cưỡng ép lửa giận, chậm rãi nói rằng: “Tiểu huynh đệ, như ngươi vậy quá không thành tín.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Thành tín? Hai chữ này từ các hạ trong miệng nói ra, khó tránh khỏi có chút buồn cười đi.”

A Đức sắc mặt chợt biến, một hồi lộ ra kinh sợ, nói: “Ngươi chính là ở tại Hắc Diễm Giác người kia?!”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, biết mình trong lời nói lộ ra kẽ hở, lạnh rên một tiếng, không thừa nhận, cũng không dư phủ nhận.

A Đức nhìn hắn chằm chằm một trận, đột nhiên tà tà cười nói: “Chẳng trách các đại chủ đảo treo của ngươi đuổi bắt khiến, đều trước sau không bắt được ngươi, nguyên lai ngươi biến thân thành Bì Bì Hà. Thật sự hết sức kỳ lạ a, đến cùng là chuyện gì xảy ra? Ngươi thời khắc này thân thể đích đích xác xác là Bì Bì Hà không giả.”

A Đức trong mắt hiện ra hoàng mang, phảng phất đưa hắn hơn dặm toàn bộ nhìn thấu.

Dương Thanh Huyền nói: “Chuyện của ta các hạ liền không cần để ý nhiều, như là lại không chuyện khác, liền như vậy cáo từ.”

Nói, đứng dậy liền muốn ly khai.

A Đức một bước lên trước, ngăn ở trước người hắn, hai mắt bén nhọn nhìn hắn chằm chằm, từng chữ nói: “Ngươi gặp phải Tinh Linh thi thể, chính là vi kéo có đúng hay không?!”

Dương Thanh Huyền khóe miệng vung lên, cười lạnh nói: “Đương nhiên không đúng, không phải đã nói cho ngươi, là nam Tinh Linh sao?”

A Đức trong ánh mắt lập loè yêu dị hoàng mang, hừ lạnh nói: “Hừ, nam tính Tinh Linh? Năm đó đến Biển Đen, căn bản cũng không có nam tính Tinh Linh, chỉ có vi kéo một người!”

Dương Thanh Huyền giễu cợt nói: “Ngươi lại đang mặc lên ta lời, chỉ có một nữ tính Tinh Linh lại đây, liền có thể thành lập Ân Vũ Điện? Coi như thật sự có thể, vậy này nữ tính Tinh Linh còn có thời gian rảnh rỗi chế tạo một cái ba sừng chén đi ra?”

A Đức trong mắt cất giấu Lãnh Phong, hai tay chắp sau lưng, hừ nói: “Mặc dù không chỉ một Tinh Linh, nhưng có thể từ trung cổ trước đây đem thi thể bảo tồn đến bây giờ, ngoại trừ vi kéo ở ngoài, không làm người thứ hai nghĩ.”

Dương Thanh Huyền không để ý lắm, trước sau một bộ lạnh lùng bộ dạng, nói: “Đây chỉ là của cá nhân ngươi suy đoán thôi. Hơn nữa ngươi cũng biết Tinh Linh tộc cường giả, bảo tồn cái thi thể Bất Hủ, lại đáng là gì?”

A Đức nói không lại hắn, trong mắt tuôn ra sát khí đến, một FXJRtLN hồi đem khóa chặt, lạnh lùng nói: “Tốt, coi như ngươi nói đều là đúng. Ngươi viên này người đầu nhưng là giá trị mấy chục tỉ linh thạch đây. Ta gần đây vừa vặn tình hình kinh tế căng thẳng, có chút thiếu tiền.”

Một luồng áp lực vô hình đem Dương Thanh Huyền bọc lại.

Uy thế này Cương Nhu hòa hợp, có như miệng nam mô bụng một bồ dao găm, làm cho người ta một loại cực đoan khí tức nguy hiểm. Tựa hồ nhúc nhích một hồi, liền muốn bị nguồn sức mạnh này ép tới thủng trăm ngàn lỗ, tan xương nát thịt.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh hãi, kêu lên: “Thiên Vị!”

A Đức lặng lẽ cười một tiếng, khuôn mặt trở nên hơi dữ tợn, loáng thoáng lại có chút không thuộc về mình dáng vẻ, lạnh giọng nói: "Ngươi cũng không phải hời hợt hạng người a! Lần trước lúc tới, vẫn chỉ là Luân Hải đại viên mãn, ngăn ngắn thời gian một năm bên trong, cũng đã là Tam Hoa đại viên mãn! Hơn nữa không biết thi triển thần thông nào, lại có thể biến thành Bì Bì Hà, chẳng trách không ai truy nã được ngươi."

Dương Thanh Huyền trấn định lại, nói: "Nơi đây chính là chủ điện, ngươi dám động thủ sao?"

A Đức khinh thường cười lạnh một tiếng, nói: "Từ khi Lý Kỳ đi rồi, này thứ mười bảy đảo liên có hay không có chủ mới điều khiển ta cũng không biết. Coi như thật sự có chủ điều khiển, dám chống lại ta một tên Thiên Vị sao?"

Dương Thanh Huyền theo dõi hắn nói: "Ngươi một tên Thiên Vị cường giả, canh giữ ở thứ mười bảy đảo liên mở cửa tiệm, ha ha, sợ là mưu đồ không nhỏ chứ?"

"Ngươi đây liền không cần phải để ý đến!"

A Đức trên người uy thế lại đề thăng, đột nhiên ép đi qua, bóng người càng là nghiêng người mà lên, đưa tay phải ra đã bắt hướng về Dương Thanh Huyền yết hầu, muốn một chiêu đem hạn chế, sau đó sẽ chậm rãi thẩm vấn.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy cái kia uy thế bên trong, vô số kim giấu trong bông bộc phát ra, đâm cả người đau đớn.

Tức giận bên dưới, hét lớn một tiếng, một mảnh chói mắt cường quang ngay ở lòng bàn tay bạo phát. Lập tức vô số cát bay đá chạy, Hoang thân thể bộc phát ra, một chiêu Lục Dương Chưởng liền đập tới.

A Đức chỉ là tùy ý vồ một cái, lường trước một tên Tam Hoa cảnh võ giả, còn chưa phải là bắt vào tay, vì lẽ đó cũng chưa quá để ý.

Ai biết Lục Dương Chưởng đồng thời, mang theo vô cùng cát bão táp bao phủ tới, một mạch hướng về Viêm dương.

Nhất thời kinh hãi, biết mình phán đoán sai lầm, lập tức tăng cường công lực ở lòng bàn tay, hóa trảo vì là chưởng, cũng đánh tới.

“Ầm ầm!”

Hai người đối với chiêu bên dưới, cuồng bạo chưởng khí đánh bay.

A Đức hoảng hốt, này tiểu điếm bên trong có thể thả không ít hắn để ý thứ tốt, như là phá hủy, tổn thất khó có thể đánh giá.

Huống hồ nơi này là giao dịch đại điện, một khi động thủ gây nên gây rối, lập tức sẽ có thủ vệ lại đây. Tuy rằng hắn cũng không sợ cái gì thủ vệ, nhưng cũng không muốn gây phiền toái.

Dưới tình thế cấp bách, A Đức vội vàng tung một cái túi đựng đồ, tay trái nhanh chóng bấm quyết điểm ở đó túi trên, quát lên: “Mở!”

“Phần phật!”

Túi chứa đồ nháy mắt mở lớn, hút mạnh một cái.

Ở dư âm còn chưa đánh bay dưới tình huống, liền đều bị cái kia túi hút vào.

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền con ngươi trừng thật to, lại còn có thứ này? Không kịp ngẫm nghĩ nữa, thừa A Đức triển khai túi thời điểm, hắn bóng người lóe lên, giống như gió rồi biến mất, chạy ra khỏi cửa hàng.

Sau đó ba năm lần nhanh chân, súc địa thành thốn, liền trực tiếp ra đại điện.

Đồng thời không dám lưu lại, trực tiếp lâm không một trảo, tảng lớn sét phù ở bốn phía xuất hiện, đem toàn thân bao vây lấy, hóa thành một đạo từ quang bàn, chớp mắt hướng về xa xa bỏ chạy.

Bốn phía lui tới võ giả đều là giật mình nhìn lại, trực tiếp ở chủ trên đảo thi thuật tình huống cực kỳ hiếm thấy.

Dương Thanh Huyền chân trước mới vừa đi, A Đức chân sau liền đuổi đến, vừa nhìn cái kia Lôi Quang, cả kinh nói: “Không được! Là Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn!”

Hắn bóng người loáng một cái, tuôn ra yêu khí mạnh mẽ, khuôn mặt trở nên gầy dài mà nhọn nhuệ, sau lưng càng là có lông cánh sinh ra, vĩ linh chập chờn. Càng là một đầu cổ quái chim lớn, tỏa ra quân lâm thiên hạ khí tức vương giả, không kém Thanh Loan!

Quái điểu kia toàn thân màu vàng, hai cánh khẽ vỗ, liền bình địa gió nổi, chớp mắt biến mất ở chủ trên đảo.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 733: Uyên Sồ Pháp Thân, Dừng Lại Mục Đích

Quái điểu kia không biết là cái gì độn thuật, mỗi vỗ một cái hai cánh, phảng phất có thể ngự phong, liền đuổi theo rất nhiều.

Nghê Ba ngạc nhiên kêu lên: “Uyên Sồ! Là năm phượng một trong Uyên Sồ!”

“A?!”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, vội vàng liều mạng khởi động Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn trốn chạy.

Thiên Cầm bộ tộc, có năm đại Vương giả, quân lâm thiên hạ, được khen là năm phượng, cùng thời đại đồng hồ năm loại màu sắc bất đồng: Xích giả vì là Thiên Phượng, xanh giả vì là Thanh Loan, vàng giả vì là Uyên Sồ, trắng giả vì là Thiên Nga, tử giả vì là Nhạc Trạc.

Trong điển tịch ghi chép: “Phía nam có chim, kỳ danh là Uyên Sồ (鵷), không phải Ngô Đồng không ngừng, không phải luyện thật không ăn, không phải lễ tuyền không uống.”

Giờ khắc này đuổi theo sau lưng Uyên Sồ, tương tự là giương cánh ngàn dặm, nhanh nhanh như gió.

Nghê Ba sau đó lại kêu lên: “Không phải thật Uyên Sồ, chỉ là người mang Uyên Sồ huyết mạch Uyên Điểu.” Trong thanh âm lộ ra sợ hãi.

Dù sao Thiên Cầm bộ tộc là Hải tộc thiên địch, huống hồ là

Thiên Cầm bộ tộc vương giả huyết mạch.

Từ quang bàn ở trên không trung phi độn, Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, liền rơi vào từ quang bàn phía trên, hai chân giẫm ổn, lấy ra một cái quả cầu sắt giống như đồ vật, mặt trên hiện đầy đồng đinh, đem chân khí rót vào bên trong.

Chính là ở Hư Thiên Thành thời điểm, từ Quân Thiên Tử Phủ Tần thúc trên người có được cổ bảo Lưu Tinh Vũ, giờ khắc này đem kích phát đến cực hạn, đột nhiên ném ra ngoài.

"Ầm ầm!"

Lưu Tinh Vũ vốn là chỉ là một loại cổ bảo, không chịu nổi mạnh mẽ như vậy chân nguyên, ở trên không bên trong trực tiếp liền bạo nổ mở, nổ ra vô số đồng đinh, đem bầu trời đánh ra từng cái từng cái lỗ thủng, qua lại đi.

A Đức trong đôi mắt nổ bắn ra lửa giận, đơn cánh giơ lên, ở trước người một phiến, liền đem những này đồng đinh phiến không thấy hình bóng.

Nhưng cũng làm trễ nãi một hồi, làm cho giữa hai người khoảng cách lần thứ hai kéo mở.

"Đáng chết! Dừng lại đến!"

A Đức giận dữ, rống to một tiếng, hai cánh trên vô số màu vàng lông chim rung động, hóa ra như gợn nước một dạng gợn sóng.

Phong chi nguyên tố từ bốn phương tám hướng hội tụ đến, đem thân thể của hắn cuốn một cái, liền tại chỗ biến mất, sau một khắc, liền trực tiếp xuất hiện ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người cách đó không xa.

"Đm!"

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, này Uyên Sồ độn thuật cũng không tránh khỏi thật là quỷ dị đi!

Hắn năm ngón tay vồ lấy, đấu quỷ thần trong khoảnh khắc hiển hóa ra ngoài, kích. Bắn ra một đạo kiếm khí, giữa trời chém tới.

Đối phương là Thiên Vị cường giả, hắn vẫn chưa muốn thủ thắng, chỉ là hy vọng ngăn cản một hồi.

Dù sao mình thôi thúc Thiên cấp nguyên khí, đối phương thuần kháo tự thân sức mạnh độn bay, tiêu hao là của mình không chỉ gấp mấy lần, chỉ phải giữ vững khoảng cách nhất định, cuối cùng nhất định có thể rời khỏi.

“Ầm!”

Kiếm khí chém ở Uyên Sồ phía trước hơn mười trượng địa phương, đã bị cường đại phong chi lực vắt nát tan.

A Đức hai con ngươi co rụt lại, há mồm liền phun ra một đoàn màu vàng hỏa, giữa trời đốt đi qua.

Dương Thanh Huyền nói: “Đùa lửa? Hừ!”

Hắn giơ tay lên, lòng bàn tay hiện ra một đoàn hiện ra ngọn lửa màu trắng, uy năng vẫn còn ở vàng hỏa bên trên, theo một chưởng đánh ra, đoàn mà đánh tới.

A Đức sắc mặt ngẩn ngơ, lộ ra khó tin kinh sợ.

“Oành!”

Hai đám lửa ở trên không bên trong va chạm, toàn bộ nổ nát tan, dư âm đem ngàn dặm trời cao, tất cả đều đốt thành vàng bạc vẻ.

A Đức sợ hãi nói: “Ngươi ngọn lửa này... Đến cùng là chuyện gì xảy ra?!”

Thiên Cầm năm phượng, đều là khống Hỏa Thần thú, hơn nữa căn cứ tự thân màu sắc bất đồng, điều khiển năm loại màu sắc hỏa diễm. Trong đó ngoại trừ Thiên Phượng Chi Hỏa thắng được một bậc ở ngoài, còn lại xanh, vàng, trắng, tử bốn loại hỏa diễm, đều sàn sàn với nhau, đều là trong thiên địa thần hỏa.

Mà Dương Thanh Huyền hỏa diễm, lại vẫn ở hắn vàng hỏa bên trên, làm sao có thể không sợ?

Ở nơi này ngắn ngủi phân tâm hạ, Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn lại độn xa mấy ngàn trượng, gấp hắn liều mạng phiến cánh, theo sát không nghỉ.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nhìn chằm chằm A Đức, giơ tay lên, thần nỏ sáu tướng cầm trong tay. Nỏ bên trong Quỷ Nhãn một hồi trợn mở, đột nhiên bạo nổ hút tứ phương linh khí, cùng với Dương Thanh Huyền tinh khí thần. Trong phút chốc liền hấp đầy, Quỷ Nhãn bên trong nổ bắn ra lục ánh sáng u u.

A Đức một hồi liền bén nhạy bắt được nguy hiểm, kinh hãi nói: “Dừng tay!”

Dương Thanh Huyền trào phúng nói: “Dừng tay? Chính ngươi dừng lại đến, tự nhiên thì không có sao.”

A Đức vẫn chưa dừng lại, mà là biên đuổi la lớn: “Chúng ta có thể đồng thời dừng lại, cố gắng lại nói một chút. Ngươi không muốn biết càng nhiều liên quan với vi kéo cùng Ân Vũ Điện chuyện sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi người này đầy bụng ý nghĩ xấu, một lòng chỉ biết chiếm người tiện nghi, ai có tâm sự với ngươi đàm luận. Còn vi kéo cùng Ân Vũ Điện tư liệu, chính ta sẽ tìm. Ta cũng không tin nhạ một cái lớn Biển Đen, chỉ một mình ngươi biết.”

A Đức vội hỏi: “Trước ta chỉ coi ngươi là Bì Bì Hà, là cái lâu la, vì lẽ đó căn bản không đem ngươi đặt ở đồng đẳng vị trí. Hiện tại ngươi có theo ta đồng đẳng tư cách, chúng ta có thể cố gắng nói chuyện một chút.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Muốn nói, lần sau đi!”

Hắn cũng sẽ không đem chính mình đưa thân vào nguy hiểm bên dưới, như là để A Đức đến gần rồi chính mình, là như thế nào đàm luận pháp sẽ rất khó nói rồi.

Sáu tướng trên hào quang lóe lên, Quỷ Nhãn trung lập tức bắn ra chân không mũi tên, điên cuồng gào thét đi.

Toàn bộ không gian vì đó xoay tròn, lực xung kích cực lớn đem trên bầu trời “Gió” chi nguyên tố cũng đảo loạn, để A Đức ngự không bị quấy rầy.

Uyên Sồ thân một hồi dừng lại, màu vàng lông chim giữa trời cuốn một cái, đem vậy thật không mũi tên phương hướng thay đổi, từ bên cạnh người chọc tới.

Tuy rằng thành công tránh được, nhưng Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn đã đến phía chân trời, chỉ còn dư lại một chút hơi yếu tia điện ánh sáng màu xanh.

“Đáng chết!”

A Đức ở trên không bên trong rống to một tiếng, phía dưới nước q77c5kW biển bị sóng âm kích thích đánh bay, tảng lớn cá biển trực tiếp đi đời, lật tới, di chuyển ở trên mặt nước.

Uyên Sồ thân thể ở trên không bên trong hư huyễn, hai cánh cùng vĩ linh đều tới tứ phương kéo dài, toàn thân trở nên hơi thông suốt như nước, to lớn phượng ảnh trực tiếp biến mất ở trời cao trên.

Chỉ để lại ngàn tỉ phù văn như ánh sao cùng hỏa diễm một loại lấp loé.

Dương Thanh Huyền độn mở ra A Đức lần theo sau, điều khiển từ quang bàn ở trên mặt biển bay một trận, sắc mặt trước sau trầm ngưng, giữa hai lông mày nhíu thành một cái "Xuyên" chữ.

Theo lý đã an toàn, nhưng nội tâm hắn nhưng thủy chung có loại không rõ lo lắng, tâm thần không yên.

Hắn âm thầm nghĩ ngợi nói: "Ta nhớ được cái kia A Đức đã nói, hắn tổ tiên là Bạch Hổ tố túc, thậm chí có thể là kiến tạo Hắc Diễm Giác người. Năm xưa tinh tú không khỏi là cường giả cái thế, từ hắn người mang Uyên Sồ huyết mạch có thể thấy được, việc này cũng không giả. Vậy hắn tiếp tục lưu lại Hắc Diễm Giác mục đích rốt cuộc là cái gì? Tựa hồ đối với Tinh Linh bộ tộc dấu vết lưu lại cực kỳ coi trọng, hơn nữa đặc biệt là vi rồi..."

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một trận, đột nhiên cả kinh nói: "Chẳng lẽ là vì thiên địa bốn mùa sách?"

Đột nhiên, trên cao không "Ầm ầm" một tiếng, xẹt qua một đạo Thiểm Điện, chém thẳng vào vào biển rộng, nổ lên một đạo to lớn cột nước.

Lập tức toàn bộ bầu trời đều tối sầm, hải ngày trong đó nhiệt độ đột nhiên tăng lên.

Lớn như vậy trên hư không, dần dần hiện ra màu vàng nhạt phượng ảnh, không ngừng trở nên giàu có, chính là A Đức Uyên Sồ Pháp Thân, một đôi mắt phượng, như hai thanh sắc bén đao nhọn, từ trong hư không nhìn chăm chú hạ xuống.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 734: Thế Giới Của Kiếm, Ép Thẳng Tới Thiên Vị Sức Mạnh

“Ngươi nha còn bám dai như đỉa!”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nhưng vẫn chưa hoảng loạn, bắt được chặn ngang đan dược liền nuốt vào trong bụng, các loại quyết ấn đánh trên Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, tiếp tục hóa thành sấm sét, tại đại hải thượng Thừa Phong Phá Lãng.

Tuy rằng A Đức đuổi theo, nhưng loại này phô thiên cái địa thần thông, tất nhiên tiêu hao rất nhiều.

Hắn chỉ cần có Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn nơi tay, so với tiêu hao sẽ không sợ đối phương.

Chỉ là để hắn kinh hãi là, này A Đức cư nhiên như thế bám dai như đỉa, có thể thấy được vi kéo tin tức đối với hắn mà nói trọng yếu bao nhiêu. Như vậy chính mình khi trước suy đoán, này A Đức tiếp tục canh giữ ở này Hắc Diễm Giác, một hạng nhiệm vụ chủ yếu chính là vì tìm kiếm vi kéo di tích.

Nếu vi kéo là ân Võ Vương cùng thời đại người, thậm chí là thành lập Ân Vũ Điện ngưu nhân, như vậy A Đức mục đích, không phải Ân Vũ Điện chính là thiên địa bốn mùa sách.

Dù sao thiên địa bốn mùa sách là vi kéo vượt qua vô số năm, vắt ngang hai cái lớn đại thời đại, mới bảo tồn lại đồ vật.

A Đức lần theo mà đến sau, ở lớn như vậy Uyên Sồ bóng mờ hạ, chậm rãi ngưng tụ ra Uyên Sồ Pháp Thân, hí dài một tiếng, phá mở nước biển cùng bầu trời quy tắc, lấy tốc độ cực nhanh truy kích mà lên.

Dương Thanh Huyền mặt âm trầm, tâm niệm thay đổi thật nhanh, này A Đức xem bộ dáng là liều trên mạng già cũng phải đuổi đến mình.

Trong mắt hắn đột nhiên xẹt qua sát khí.

Nếu trốn không thoát đâu lời, không bằng quay giáo một đòn.

Đối phương tuy nói là Thiên Vị cường giả, đồng thời nắm giữ Uyên Sồ Pháp Thân, nhưng ngàn dặm tập kích bất ngờ bên dưới, tất nhiên chân nguyên đại thương. Hơn nữa chính mình cũng tuyệt không phải ngồi không.

Dương Thanh Huyền trong lòng còn có khác một ý nghĩ, đối phương muốn lấy được trên người hắn liên quan với vi kéo tư liệu, hắn lại làm sao không nghĩ đến đến trên người đối phương, liên quan với vi kéo tư liệu đây? Dầu gì, cái kia mấy bản Tinh Linh nguyên Văn Hòa dịch bản, cũng nhất định phải chiếm được.

“Nghê Ba, này Uyên Sồ tu vi là ở cảnh giới gì?” Dương Thanh Huyền trầm giọng hỏi.

“Hẳn là Tiểu Thiên Vị trung kỳ dáng vẻ, cũng không phải là rất mạnh. Nhưng... Dù sao cũng là Uyên Sồ Pháp Thân, sức chiến đấu có thể phải thêm thành rất nhiều, ngươi không phải là muốn một trận chiến chứ?”

Nghê Ba lập tức đoán được tâm tư của hắn, nhất thời ngạc nhiên đứng lên.

Dương Thanh Huyền trên người huyết không ngừng ấm áp, khóe miệng vung lên, cười gằn một tiếng nói: “Vì sao bất chiến đây? Có địch từ phương xa tới chịu chết, không còn biết trời đâu đất đâu!”

Nói, trở tay vỗ một cái Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, độn thuật càng gia tăng thêm vài phần.

Nhìn như đang điên cuồng thoát thân, q95A022 nhưng trên thực tế đã đang mưu đồ trận chiến này, liều mạng thôi thúc Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, liền là muốn ép A Đức liều mạng đuổi, hết khả năng tiêu hao hắn chân nguyên.

Hoa Giải Ngữ cùng Thâm Hồng Cổ Hạt, cũng đều một hồi lên tinh thần, chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.

Hoa Giải Ngữ trên người hồn quang lơ lửng không cố định, nội tâm tâm tình chập chờn có chút lợi hại, từ khi dựa vào Dương Thanh Huyền tới nay, liền cực nhỏ ra tay, hơn nữa thực lực vẫn không ngừng đi xuống rơi xuống.

Được Hải Hồn Thạch cùng Ngũ Linh Trường Sinh Quyết sau, mới đứng vững tu vi, bắt đầu ổn bên trong có thăng.

Ngũ Linh Trường Sinh Quyết bên trong, càng là ghi lại không ít lấy hồn thể công kích bí thuật thần thông, hắn sớm đã có nhao nhao muốn thử ý nghĩ. Mặc dù không có Linh tộc công kích thần thông, hắn cũng có Võ Hồn Phá Lạn Vương, bản thân liền là nhân vật cực kỳ đáng sợ.

Thâm Hồng Cổ Hạt nhưng là lặng lặng nuốt ăn nội đan cùng Hoang Thạch, con mắt màu xanh lục hoảng hốt bất định, hiển nhiên cũng là cảm nhận được Uyên Sồ uy thế.

Nghê Ba cũng không nhịn được có chút nóng huyết. Tuy rằng hắn ước gì Dương Thanh Huyền bị đánh chết, mình có thể thừa cơ đi ra ngoài, nhưng nội tâm nhưng không rõ hi vọng trận chiến này bọn họ có thể thắng.

“Đó là... Một hòn đảo lớn!”

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, liền nhìn thấy hải trước mới, mấy ngàn trượng xa xa, hiện ra tảng lớn lục địa đến. Chính là một tòa hòn đảo. Mà mảnh này hải vực, sớm đã xuất đảo liên phạm vi, thuộc về nguy hiểm không biết hải vực.

“Liền đến trên toà đảo này chơi hắn!”

Dương Thanh Huyền trong lòng nhất định, trên người chân nguyên gợn sóng tất cả đều ẩn vào bên trong cơ thể, hai con mắt cũng biến thành trong suốt.

Đại chiến có tĩnh khí.

Thiên Cầm bộ tộc am hiểu nhất chiến trường tự nhiên là bầu trời, mà Nhân tộc nhưng là ở trên đất bằng. Ở trên hòn đảo cùng A Đức khai chiến, muốn so với ở trong biển rộng khai chiến phần thắng cao hơn không ít.

Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn nháy mắt bay xuống ở trên đảo, bởi tốc độ quá nhanh, “Oanh” một tiếng nổ ra một cái hố lớn.

Vô số điện lưu Lôi Quang, kích. Bắn tứ tán.

Dương Thanh Huyền thân ảnh ở trong đó hiển hiện ra, thư giãn hạ hai tay, liền chỉ vào không trung, một mảnh ánh kiếm ở quanh thân tản ra, vô số kiếm ảnh loé lên rồi biến mất, liền lưu lại đấu quỷ thần, Bách Quỷ Dạ Hành, Nam Minh Ly Hỏa cùng chống cự di chuyển đời bốn kiếm, từng người hóa ra một mảnh Kiếm Vực, treo ngược ở trên không bên trong.

A Đức ở phía xa hai con ngươi co rụt lại, lộ ra nét mừng, “Ha ha, làm sao không trốn? Biết mình không đường có thể trốn sao?”

To lớn ngọn lửa màu vàng ở trên không bên trong loáng một cái, Uyên Sồ Pháp Thân nháy mắt mà tới.

Dương Thanh Huyền khoát tay, cường đại kiếm khí từng cái giải khai, hóa thành bão táp điên cuồng chém mà lên.

“Xì! Xì! Xì!”

Bốn loại tuyệt nhiên bất đồng kiếm khí, hóa thành bốn vực, một mảnh cát bay đá chạy bên trong, ánh kiếm trong trẻo, ở trên hòn đảo từ từ bay lên.

“Đây là... Kiếm Võ Hồn?”

A Đức mặc dù kinh sợ, nhưng vẫn chưa để vào trong mắt, dù sao kiếm Võ Hồn lại bình thường bất quá. Chỉ là này tứ đại Kiếm Vực bên trong, phân biệt ẩn chứa bất đồng kiếm ý cùng lĩnh vực, tựa hồ vô cùng không đơn giản.

Chỉ là như vậy thì thế nào? Chính mình người mang Uyên Sồ Pháp Thân, hơn nữa nhất lực phá vạn pháp, trên cảnh giới ưu thế tuyệt đối, đủ để nghiền ép đối phương.

“Vô dụng, tất cả giãy dụa đều là phí công.”

A Đức hóa ra nhân thân, thần thái khinh miệt quan sát hạ xuống, khóe miệng ngậm lấy cười gằn, đối với cái kia bốn kiếm không để ý chút nào, từ hư không đi dạo mà xuống.

“Ah, Thiên Vị là ta khao khát cảnh giới, Uyên Sồ cũng là ta kính nể tồn tại, nhưng cũng không có nghĩa là có hai người này, liền có miệt thị cùng xâm phạm quyền lợi của ta, hoặc là sức mạnh.”

Dương Thanh Huyền hời hợt ứng đối, quyết ấn một chút, chỗ mi tâm Hồn Ấn lấp lóe, bùng nổ ra cường đại hồn quang.

Tứ đại Kiếm Vực lập tức chuyển động, rộng lớn kiếm khí một hồi phồn thịnh bạo phát, nghiền ép vạn trượng hư không, toàn bộ phá nát.

A Đức sắc mặt thay đổi, một mảnh rậm rạp chằng chịt ánh kiếm khoảnh khắc chém tới, phảng phất đưa thân vào một mảnh kiếm chi hải dương, toàn bộ thế giới ngoại trừ kiếm ở ngoài, không có vật gì khác nữa. Hơn nữa vạn ngàn ánh kiếm hạ, càng đều không có cùng kiếm ý, vô số quy tắc trôi nổi bên trong, giống như là một cái thế giới của Kiếm.

“Không thể! Loại trình độ này công kích, càng ép thẳng tới Thiên Vị!”

A Đức trên mặt xẹt qua kinh sắc, nhưng vẫn chưa hoảng loạn, cười lạnh nói: “Mặc dù ép thẳng tới Thiên Vị, vậy thì như thế nào? Bản tọa nhưng là thứ thiệt Thiên Vị a! Hơn nữa còn là Tiểu Thiên Vị trung kỳ! Ngươi có tư cách gì, dùng món đồ gì, đến vượt qua cái này hồng câu đây?!”

Một mảnh màu vàng ánh lửa ở trên người dấy lên, A Đức giơ tay lên, đột nhiên hướng về Kiếm Vực đánh tới!

“Ầm! Ầm!”

Một quyền bên dưới, tuôn ra vô số quyền ảnh, cùng đầy trời ánh kiếm đan xen vào nhau, không ngừng đem thế giới của Kiếm đánh ra vết rạn nứt, vạn thiên kiếm ảnh lập tức tiêu tan.

Dương Thanh Huyền đương nhiên sẽ không làm các loại, thân thể một hồi cự đại hóa, vô số cát đá tràn tới, hóa thành thân thể của hắn.

Nhất Khí Trùng Viêm Dương!

Sáu đạo nóng bỏng ánh lửa ở trên không bên trong đoàn động, sau đó tụ hợp lại một nơi, ở một chiếc lớn vô cùng trên bàn tay, hóa thành chói mắt hình lục giác, hướng về trước đó mới vỗ tới!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 735: Dối Sai Hiện Thực, Dã Man Xông Tới

“Ngọn lửa này...!”

A Đức xuất liên tục mấy quyền, đánh nát kiếm ảnh. Nhân thân ngự phong ở trên không bên trong, cùng bàn tay khổng lồ kia so với, khác nào một con ruồi.

Mà cái kia hình lục giác hỏa diễm phù hiệu, đốt nứt bầu trời. Cường độ cao, vẫn còn ở hắn Uyên Sồ hỏa diễm bên trên.

“Hừ, hạng giá áo túi cơm, cũng xứng nắm giữ loại này hỏa diễm? Vừa vặn cùng nhau tiện nghi ta!”

A Đức thân thể loáng một cái, bầu trời lập tức bị điểm đốt, vô biên ngọn lửa màu vàng khoảnh khắc ra, hắn cũng hóa thành Uyên Sồ thân thể, hình thể một hồi liền vượt qua Sa chi bảo vệ một chưởng, đụng lên đi.

“Ầm ầm!”

Mênh mông Tiểu Thiên Vị lực lượng, đụng vào cái kia Lục Dương Chưởng trên, vọt thẳng phá qua đi, đem Lục Dương đánh nát.

Sa chi bảo vệ một cánh tay vỡ vỡ đi ra, mở cái miệng rộng hống một tiếng, cái tay còn lại cánh tay quay về Uyên Sồ liền đánh tới.

“Oành!”

Cát quyền đả trên người Uyên Sồ, trực tiếp bị hộ thể chân hỏa cản lại, ngược lại là trăm trượng thân thể khổng lồ, giữa trời lui mấy bước.

“Vô dụng, mặc ngươi thần thông cái thế, cũng không cách nào bù đắp hồng câu!”

A Đức bóng người loáng một cái, đầy trời vàng vũ hạ xuống, ở trên không bên trong lăn lộn, đem Sa chi bảo vệ bọc vào. Trong mắt hắn phát lạnh, quát lên: “Vũ giết!”

“Ầm! Ầm!”

Cái kia chút vàng vũ từng mảnh từng mảnh như đao, trực tiếp tước mở không gian, ở Sa chi bảo vệ trên người lăn lộn, thân thể to lớn không ngừng nổ tung mở.

Sa chi bảo vệ lõm xuống trong hai con ngươi, bắn ra tinh mang.

Đồng thời há mồm ra, một mặt màu vàng ba cờ góc sân bay ra, giữa trời triển lãm kết giới, đem hết thảy vàng vũ toàn bộ ngăn trở.

“Rầm rầm rầm!”

Vàng vũ ở kết giới trên lăn lộn, cắt ra từng đạo từng đạo sóng khí, nhưng lại khó chạm được Dương Thanh Huyền mảy may, chỉ là chấn lên đầy trời bụi bặm.

“Chi! Cờ này... Làm sao như là...”

A Đức lần thứ hai biến về nhân thân, mãnh hút một cái hơi lạnh, sợ hãi nói: “Ngươi... Rốt cuộc là ai?!”

Sa chi bảo vệ đương nhiên sẽ không trả lời, há mồm đem hoàng kỳ vừa thu lại, đầy trời bụi bặm ngưng tụ thành hắn phá toái cánh tay, đồng thời ở không trung kéo ra năm ngón tay.

Một vệt hồng quang ở đó lòng bàn tay hóa ra, sau đó không ngừng mở rộng.

Ngất trời hồng thủy, khoảnh khắc ra, bao phủ cả hòn đảo nhỏ, giống một mặt song song biển rộng, thẳng tới vạn trượng.

Hồng thủy bên trên, lơ lửng một cái to lớn hồ lô, mặt trên phù văn lấp lóe, dường như một toà Tiểu Sơn.

Sa chi bảo vệ đem hồ lô kia một nắm, liền quay về A Đức hét lớn một tiếng.

“Xì!”

Trong hồ lô bay ra vô số hồng mang, càng là từng cái từng cái hồng xà như điện, kích. Bắn đi.

Đồng thời toàn bộ vạn trượng hồng thủy bên trong, không ngừng có trận văn hiện ra, ở trên hư không trên hóa ra từng đạo từng đạo sóng lớn, bao phủ ở A Đức bốn phía, phải đem nuốt hết!

“Kim Ngao Đảo Hồng Thủy Trận!”

A Đức cũng không phải hời hợt hạng người, một hồi liền nhận ra trận này, sợ đến cả người run run một cái, khuôn mặt giống như là sương đả đích gia tử.

Vô biên vàng hỏa từ trong cơ thể hắn tuôn ra, hóa thành hộ thể chân hỏa, hình thành một cái khoảng mười trượng viên cầu, đem chính mình bảo vệ gắt gao.

“Ầm! Ầm!”

Từng đạo từng đạo hồng xà cùng sóng biển đánh vào ngọn lửa kia trên, đều trực tiếp bị đánh tan, bị hư hao bọt nước, rơi về trong trận.

Chỉ cần chân hỏa không phá, hắn liền có thể bình yên vô sự.

Nhưng A Đức nhưng là sắc mặt càng khó coi.

Nguyên bản lần theo Dương Thanh Huyền đến đây, liền thi triển mấy lần bí pháp, tiêu hao thể năng rất lớn. Sau đó nhìn Dương Thanh Huyền không chạy, còn tưởng rằng hắn bỏ qua, khuất phục, ai biết càng là muốn cùng mình một trận chiến.

Tam Hoa chiến Thiên Vị, nhất định chính là dối sai!

Lấy chính mình Uyên Sồ Pháp Thân, cùng Tiểu Thiên Vị trung kỳ cảnh giới, đối phó một cái Tam Hoa đại viên mãn, còn chưa phải là bắt vào tay, qZfXNcI dễ như đè chết con sâu con kiến? Có thể có nằm mơ cũng chẳng ngờ chính là, càng sẽ rơi vào khổ chiến.

Giờ khắc này đang ở Hồng Thủy Trận bên trong, không ngừng tiêu hao hắn chân nguyên. A Đức trái lại tĩnh tâm đến, đối với trước sau tất cả mọi chuyện đều từng cái ở trong đầu xẹt qua, lập tức hiểu thiếu niên trước mắt này, cũng không phải thông thường Tam Hoa cảnh có thể so với, thậm chí thông thường Tiểu Thiên Vị, đều không làm gì được hắn.

Trong phút chốc thu hồi tất cả ý nghĩ khinh địch.

A Đức mặt âm trầm, chậm rãi nói rằng: “Ta muốn nói với ngươi tiếng xin lỗi. Nguyên vốn chỉ coi ngươi là con kiến hôi, mang theo cực độ sự coi thường. Hiện tại rốt cục từ nếm quả đắng, khiến chính mình rơi vào khổ chiến, thậm chí là tình cảnh nguy hiểm. Bắt đầu từ bây giờ, ta không chỉ có sẽ coi ngươi là cùng đẳng cấp kẻ địch, hơn nữa sẽ coi ngươi là chưa bao giờ có đối thủ mạnh mẽ!”

A Đức nói xong, tay trái vừa lật, lòng bàn tay liền xuất hiện một viên màu da cam vàng đan dược, liếc mắt nhìn liền ăn một miếng xuống bụng.

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, thầm nói: “Không được!”

Viên thuốc đó là cái gì hắn không biết, nhưng cùng trên người mình hai viên có chút tương tự, chỉ có điều linh khí cùng độ tinh khiết đều kém xa mình, có thể khẳng định đó là Thiên cấp linh đan, thiên đan!

Quả nhiên, theo A Đức nuốt vào thiên đan, toàn bộ trên người khí tức đột nhiên tăng lên dữ dội.

Bốn phía hộ thể vàng hỏa một hồi mở rộng, từ mười trượng đường kính hóa thành hai mươi trượng, ba mươi trượng..., phải đem toàn bộ Hồng Thủy Trận đều chống đỡ mở!

“Ngươi treo!”

Dương Thanh Huyền đã biến về nhân thân, một mặt khống chế được hồ lô lớn, một mặt lấy ra thần nỏ sáu tướng, dự định lại bắn một mũi tên. Thừa A Đức vẫn không có phá mở Hồng Thủy Trận thời điểm, đánh cho trọng thương.

“Không thể! Lại bắn một mủi tên lời, chính ngươi cũng sẽ không chịu nổi, để cho ta tới!”

Bỗng nhiên Tinh Giới bên trong truyền đến Hoa Giải Ngữ thanh âm, hồn quang lóe lên, trên bầu trời Hồng Thủy Trận, liền ngưng tụ ra một người đàn ông thân ảnh, sắc mặt như tuyết, nhìn chằm chằm vậy không đoạn mở rộng vàng hỏa, giơ tay lên, lăng không bấm quyết.

Dương Thanh Huyền vừa mừng vừa sợ, kêu lên: “Chính mình cẩn thận!”

Hoa Giải Ngữ hai tay bấm quyết, tuy chỉ có hồn thể, nhưng tay áo tung bay, phía sau một hồi hóa ra Phá Lạn Vương bóng mờ, toàn thân từ các loại đường nét tạo thành, không thấy rõ khuôn mặt.

“Ngu xuẩn vật, đi chết đi!”

Âm lãnh âm thanh từ trong miệng truyền ra, Hoa Giải Ngữ sắc mặt phát lạnh, giơ tay liền vỗ ra.

Cái kia Phá Lạn Vương thoáng chốc động tác cùng hắn nhất trí, một chưởng từ trong hư không đánh rơi xuống.

“Oanh” một tiếng vang trầm thấp, vô số ô lưới tuyến trên bầu trời bắn ra, chỗ đi qua, vạn vật quy tắc toàn bộ phân giải.

A Đức khống chế hỏa cầu thật lớn, đột nhiên uể oải hạ xuống, mảng lớn hỏa diễm ở chưởng lực kia hạ không ngừng bị phân giải, trực tiếp hóa thành hư vô, không còn tồn tại nữa.

“Chuyện này... Đây là cái gì Võ Hồn?!”

A Đức sợ hết hồn, không chỉ có này bỗng dưng xuất hiện người không nhìn thấu tu vi, còn có này đáng sợ Võ Hồn, hoàn toàn không mò ra con đường.

Những này đều cho hắn một loại cảm giác bất an, tựa hồ phiền toái của mình xa chưa kết thúc.

“Ầm ầm ầm!”

Vàng hỏa ở Phá Lạn Vương phân giải lực lượng hạ, không ngừng tiêu tan.

Thêm vào Hồng Thủy Trận xung kích, A Đức trong cơ thể chân nguyên nhanh chóng tiêu hao. Tuy nói phục dụng một viên thiên đan bổ sung, nhưng toàn bộ thế cuộc còn không hay.

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, lần thứ hai biến thành Uyên Sồ Pháp Thân, hai trảo hướng về hồng thủy bên trong đánh tới!

“Oành!”

Hồng thủy ở Uyên Sồ pháp thân cuồng kích hạ, trực tiếp nổ ra ngút trời cột nước, đồng thời lượng lớn màu máu đỏ phù văn lăng không xuất hiện, loé lên rồi biến mất.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, biết hắn đang dùng đơn giản nhất, cũng là ngu nhất biện pháp, dốc hết toàn lực, trực tiếp lấy Tiểu Thiên Vị trung kỳ tu vi, cùng Uyên Sồ pháp thân mạnh mẽ, xông tới trận pháp.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 736: Thái Thản Cự Nhân, Vạn Ngàn Yêu Ma

A Đức kinh nghiệm chiến đấu cũng không phải bình thường.

Đấu sau một lúc, lập tức rõ ràng ở phương diện thần thông, chính mình cùng đối phương hoàn toàn không phải là một cấp bậc. Như là gặp chiêu tháo dỡ chiêu, liền triệt để rơi vào ngõ cụt, chắc chắn sẽ bị đối phương đánh chết.

Tỉnh ngộ sau, rõ ràng chỉ có lấy lực phá pháp, trực tiếp dùng tu vi cùng Pháp Thân xông tới đối phương, mới là duy nhất thủ thắng chi đạo, tuy rằng kết quả có thể sẽ rất khốc liệt.

“Ầm ầm!”

Lại là hai trảo một đòn, đánh trên Hồng Thủy Trận, tạo nên vô số phù văn.

Toàn bộ trận pháp không gian đều “Ầm ầm ầm” lay động, hồng thủy nhấc lên từng mảng từng mảng sóng lớn, ở trời cao trên tàn phá.

Hoa Giải Ngữ dưới sự kinh hãi, vội vàng tránh ra ngàn trượng, miễn cho bị hồng thủy lan đến gần trên người.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, này Hồng Thủy Trận uy năng mênh mông vô biên, mặc dù là hắn cũng không thể hoàn toàn khống chế, A Đức mặc dù là Tiểu Thiên Vị trung kỳ, muốn phá vỡ độ khả thi cũng cực thấp.

Hắn giơ tay lên, năm ngón tay ở trên không bên trong kéo ra, đi xuống vỗ một cái.

“Coong!” Một tiếng, năm đạo dây thanh âm từ đầu ngón tay tản mát ra, không trung hóa ra từng mảng từng mảng vòng ánh sáng bảo vệ, kích vào hồng thủy bên trong.

“Ầm! Ầm!” Mấy tiếng nổ, hồng thủy bên trong hóa ra năm tôn cao mười trượng người khổng lồ, tất cả đều tay cầm đại kiếm, đạp lên sóng nước hướng về A Đức chém tới.

Dương Thanh Huyền năm ngón tay lại một nhóm động, trước người lập tức hóa ra Cửu Tiêu Hoàn Bội, từng đạo từng đạo dây thanh âm ở không trung nổ ra, lấy thanh âm quy tắc khống chế hồng thủy, không ngừng hóa hình ra thiên hình vạn trạng đồ vật, có núi đá, có sông lớn, có bách điểu, có tẩu thú...

Tình cảnh này nhìn Hoa Giải Ngữ trợn mắt ngoác mồm.

Dương Thanh Huyền chính mình cũng là mừng rỡ không thôi, loại này Vung đậu thành binh, cắt cỏ vì là ngựa kỹ xảo, vẻn vẹn là lần đầu tiên cùng Hồng Thủy Trận phối hợp, lại có huyền diệu như vậy hiệu quả.

Không khỏi trong tay tiết tấu vượt gảy càng nhanh, ở tiếng chói tai như mưa nặng hạt dây thanh âm trong tiếng, hồng thủy không ngừng hóa thành kim qua thiết mã, lướt sóng mà tới.

A Đức hoảng hốt, này hồng thủy vốn là lung tung không có mục đích công kích, hiện tại bỗng nhiên trở nên linh tính mười phần, tất cả đều hoá hình ra, làm cho phá trận khó hơn không chỉ gấp mấy lần.

Hắn dưới tức giận, lấy ngọn lửa hừng hực bao lấy thân thể, hướng về những này hoá hình phóng đi, Phượng Linh đảo qua chỗ, mảng lớn xinh đẹp hoá hình trực tiếp bạo nổ mở.

Chỉ có điều dây thanh âm nhiễu loạn tâm thần, Mà những nước này linh hoá hình bạo lại nổi lên, thậm chí càng đánh càng nhiều, làm hắn một trận phiền lòng ý khô, trong cơ thể nguyên lực ở táo bạo cảm xúc hạ, bắt đầu hỗn loạn đứng lên.

“Ầm ầm!”

Từ Hồng Thủy Trận bên trong, đột nhiên nổ lên một đạo ngút trời cột nước, như máu dâng trào.

Cái kia cột nước một hồi lớn lên, thẳng vào vòm trời, đồng thời chậm rãi triển lộ ra ngũ quan, cạnh sừng, hình thể, càng hoá hình thành một vị mấy trăm trượng người khổng lồ, tủng vào trong mây, không gặp khuôn mặt.

Người khổng lồ cúi đầu xuống, hồng thủy tạo thành trên gương mặt, mũi cùng miệng đều so sánh mơ hồ, chỉ có đầu trán một chiếc to lớn mắt dọc, như hố đen giống như, làm người chấn động cả hồn phách.

Đồng thời ở lớn thân thể của con người trên, không ngừng có áo giáp giống như lưu tuyến ngưng tụ ra, trong tay chậm rãi hóa hình ra một cái ngang qua hơn trăm trượng to lớn binh khí, làm như cái Thiết Chùy.

“Rống!”

Người khổng lồ kia hét lớn một tiếng, hai tay nắm lên cây búa, quay về A Đức liền đột nhiên đập tới!

A Đức trong lòng loạn một cái, người khổng lồ này hình thái, tựa hồ là..., không kịp ngẫm nghĩ nữa, vội vàng bóng người nhất chuyển, hóa ra to lớn Uyên Sồ bóng mờ, tiến lên nghênh tiếp.

“Ầm ầm!”

Hồng thủy hóa ra Thiết Chùy nện xuống Uyên Sồ bóng mờ trên, ầm ầm nổ tung, vô số hồng thủy như mũi tên, tích tích lịch

lịch bay rơi xuống dưới, rơi về trong trận.

Nhưng A Đức cũng rên lên một tiếng, thân thể lung lay mấy lần, tràn ra một ngụm máu tươi, hiển nhiên bị thương.

Mà giờ khắc này, người khổng lồ kia tay phải vồ một cái, một cột nước bay xông lên, ở hắn lòng bàn tay chậm rãi ngưng tụ, lần thứ hai hóa ra một cái to lớn Đồng Chùy hình dạng đến.

“Thái Thản cự nhân! Quả nhiên là Thái Thản cự nhân!”

A Đức cùng Hoa Giải Ngữ gần như cùng lúc đó thất thanh kêu lên, chỉ có điều nhất kinh nhất hỉ, tuyệt nhiên bất đồng hai loại âm thanh cùng tâm tình.

Hoa Giải Ngữ cười to nói: “Ha ha! Đã sớm nên hoá hình thứ này, phía trước cái kia chút lính tôm tướng cua có ích lợi gì? Ha ha!”

“Giải Ngữ huynh, mau trở lại! Trận pháp này ta nhanh không khống chế nổi!”

Dương Thanh Huyền thanh âm truyền đến, mang theo gấp gáp, thậm chí có một vẻ hoảng sợ, “Người khổng lồ này không phải ta biến ảo ra tới, ta xưa nay chưa từng thấy loại này người khổng lồ!”

Hoa Giải Ngữ kinh sợ, bỗng nhiên chuyển đầu nhìn xuống, chỉ thấy cái kia Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô trên, lưu quang lóe lên cực nhanh, vô số văn tự ở trong chớp mắt tiêu tan, phảng phất sức mạnh to lớn bị phóng thích ra ngoài.

Mà Dương Thanh Huyền nhưng là luống cuống tay chân, liều mạng đánh ra các loại quyết ấn, muốn áp chế hồ lô, lại cũng không. Lật ngày đảo hải sức mạnh khoảnh khắc ra, toàn bộ bầu trời đều bị chiếu hoàn toàn đỏ ngầu.

Từ Hồng Thủy Trận bên trong hóa ra từng đạo từng đạo yêu ma, có người đạt đến trăm trượng Độc Nhãn người khổng lồ, nâng đỉnh đăng thuyền; Có tạo hình quái dị bách thú, phẫn nộ khiếu Thiên Địa; Có giương cánh mà bay quái điểu, lao xuống chung quanh. Vạn năm kỳ cầm dị thú, Tạo Vật bách thái, dường như đều hợp ở này.

“Tại sao lại như vậy?!” Hoa Giải Ngữ thu về Phá Lạn Vương, bóng người lóe lên, liền xuất hiện ở cái kia Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô trên, khiếp sợ nhìn chằm chằm, “Là khí linh! Vật này bên trong có khí linh, hơn nữa bị tỉnh lại!”

Dương Thanh Huyền gấp đầu đầy mồ hôi, từng đạo từng đạo phức tạp quyết ấn đánh vào bên trong hồ lô, muốn áp chế cái kia khí linh.

Nhưng có một luồng mênh mông linh lực, không ngừng từ hồ lô nơi sâu xa truyền ra, đập vỡ tan hắn pháp quyết. Hồ lô bốn phía, hồng thủy khuấy động, trở nên tàn phá mà rít gào, đồng thời hóa ra một đạo quỷ dị bóng người, nhấc tay liền một chưởng hướng về Hoa Giải Ngữ vỗ tới.

Hoa Giải Ngữ hoảng hốt, này hồng thủy tuy nói không nổi vừa dính vào chết ngay lập tức, nhưng cũng phải nửa cái nhân mạng.

Phá Lạn Vương từ phía sau hắn hiện ra, tương tự một chưởng đập xuống, vạn vật quy tắc phân giải, đem thân ảnh kia một chưởng cùng lượng lớn hồng thủy, toàn bộ ở trên không bên trong phân giải hết.

Sau đó Phá Lạn Vương loé lên rồi biến mất, Hoa Giải Ngữ nhưng là bóng người loáng một cái, liền trở lại Dương Thanh Huyền bên cạnh người, thay hộ pháp.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, nhìn chằm chằm hồ lô kia bên người bóng người, nói: “Đây chính là khí linh biến thành. Lúc trước cũng không có phát hiện vật này có khí linh, hẳn là bị Uyên Sồ lực lượng đánh thức."

Hoa Giải Ngữ nói: "Có thể không khống chế lại? Nếu là không được, liền vứt bỏ hồ lô này, miễn cho mang một vật ở trên người, trở thành mầm họa."

Dương Thanh Huyền nói: "Này khí linh tạm thời ý thức không cao, tựa hồ đang mông mông đem tỉnh trong đó, hiện tại chỉ là vô ý thức công kích tất cả. Ta thử đem khống chế trở lại."

Hai người đối thoại trong đó, cái kia A Đức nhưng là càng thảm hại hơn.

Khí linh sau khi giác tỉnh, các loại đáng sợ xinh đẹp hoá hình phân tranh yểu mà phát hiện, thậm chí còn hóa hình ra năm phượng, ở trên không bên trong phát sinh tiếng kêu chói tai, trùng kích vào đến. Càng có mấy Thái Thản cự nhân, vây quanh Uyên Sồ Pháp Thân, cầm trong tay búa lớn đặt xuống.

A GikXeHc Đức mặt xám như tro tàn, một trái tim trực tiếp chìm vào đáy vực.

Từ chủ động công kích đã biến thành bị động chịu đòn.

Cùng xinh đẹp hoá hình vài lần giao dưới tay, liền triệt để tuyệt vọng. Lần thứ hai hóa ra một cái chân hỏa kết giới, đem chính mình toàn phương vị không góc chết bảo vệ, tùy ý cái kia chút xinh đẹp hoá hình công kích.

Đồng thời chân hỏa kết giới đường kính càng ngày càng nhỏ.

Chương 737: Thiêu Thân Lao Đầu Vào Lửa, Hóa Thân Hắc Long

Cái kia chút đáng sợ hồng thủy hoá hình, ngoại trừ Thái Thản cự nhân, Thiên Cầm ngũ phượng ở ngoài, trung cổ tám đại chí cường chủng tộc hầu như tất cả đều hóa đi ra, còn có cái khác mấy chục loại liền hắn cũng phân biệt không ra chủng tộc, tất cả đều vây quanh hắn đánh, chân hỏa kết giới lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được thu nhỏ lại, hầu như kề sát tới trên người.

“Bằng hữu, dừng tay! Mau dừng tay! Ta thua, ta chịu thua! Ta chịu thua!”

A Đức lo lắng kêu to lên, không phục nữa mềm, liền thật sự khả năng treo.

Nhưng vào giờ phút này, Dương Thanh Huyền cũng vội vàng sứt đầu mẻ trán, không ngừng đánh ra quyết ấn, áp chế cái kia khí linh, nào có thời gian rảnh rỗi để ý tới hắn.

Này xem ở A Đức trong mắt, còn tưởng rằng hắn đang liều mạng thôi thúc trận pháp, muốn lấy tính mạng của mình, nhất thời lên cơn giận dữ, quát ầm lên: “Chết tiệt tiện nhân! Ngươi muốn ta chết, ta cũng sẽ không nhường ngươi việc làm tốt!”

A Đức trên mặt xẹt qua kiên quyết, một bộ thấy chết không sờn dáng dấp.

Uyên Sồ toàn thân lông chim một hồi giãn ra, căn căn trở nên cứng rắn như sắt, ở ngọn lửa màu vàng chiếu rọi, như chủy thủ giống như vậy, mặt trên lưu động màu vàng sắc bén hàn quang, sát khí lạnh lẽo.

“Huyết vũ sát!”

Cái kia vạn ngàn lông chim một hồi bay khỏi thân thể, phần cuối chảy xuôi vết máu, đem nhuộm thành yêu hồng vẻ. Lập tức ở trên không bên trong phương hướng nhất chuyển, đều như mưa rào hạ xuống, mỗi một căn đều hình như có xuyên thủng đất trời oai.

“Ầm ầm!”

Mảng lớn huyết vũ ở trên không bên trong mặc giết, như một thanh to lớn chủy thủ, xé ra Hồng Thủy Trận!

Vô số hồng thủy hoá hình ở đây đầy trời màu máu hạ, tất cả đều thắt cổ bạo nổ vỡ đi ra, hóa thành hồng thủy rơi về trong trận.

Đây là A Đức liều tính mạng một đòn, thắt cổ đầy trời sau khi hóa hình, thê lương hét dài một tiếng, trên người huyết vũ như một thanh cương đao, trực tiếp chém vào trong trận!

“Ầm ầm!”

Ở mới hoá hình còn chưa xuất hiện trước, bao phủ ngàn dặm Hồng Thủy Trận trên, bị mở ra một lỗ hổng khổng lồ, không ngừng hướng về hai đầu xé rách.

Dương Thanh Huyền cũng phát hiện A Đức đang liều mạng, trong lòng vui vẻ, càng là tăng nhanh trong tay quyết ấn, mỗi một lần đều đánh ra trên trăm đạo, đánh trên Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô, đem cái kia khí linh từng tầng từng tầng phong ấn.

Ở hai người hợp lực bên dưới, khí linh rốt cục yên tĩnh lại, hết thảy phù văn đều thu vào.

Mà đầy trời hồng thủy, cũng ở mất đi trận lực ủng hộ, bắt đầu hướng về bên trong hồ lô chảy trở về.

Dương Thanh Huyền vừa rồi thở phào nhẹ nhõm, liền nghe trời cao truyền lên đến phẫn nộ cùng tiếng kêu thê thảm, “Tiện nhân, đi chết đi!”

A Đức xé rách Hồng Thủy Trận, từ bên trên vọt xuống tới, toàn thân hoàn toàn đỏ ngầu, cũng không biết là tự thân máu, vẫn còn bị hồng thủy ăn mòn thành như vậy.

Nhưng rõ ràng chính là, hắn là ôm đồng quy vu tận liều mạng quyết tâm.

Không chỉ có màu đỏ thẫm bầu trời bị xé nứt ra, liền ngay cả to lớn hòn đảo cũng ở đây uy áp cường đại hạ, không ngừng vỡ vụn.

“Không biết phân biệt! Nếu không có chúng ta phong ấn khí linh, hắn nào có bản lãnh này lao xuống!”

Hoa Giải Ngữ mặt âm trầm, phẫn nộ quát: “Đồng loạt ra tay, chơi chết hắn!”

Lúc này ở phía sau hóa ra Phá Lạn Vương, lòng bàn tay giơ lên, đem linh khí bốn phía toàn bộ hút đi tới, phảng phất một cái vòng xoáy đen kịt, không ngừng chuyển động.

Dương Thanh Huyền trái lại bình tĩnh rất nhiều, nói: “Hắn phần lớn sức mạnh đều ở đây phá tan Hồng Thủy Trận thời điểm đã tiêu hao hết, chỉ là thiêu thân lao đầu vào lửa mà thôi, ta một người liền được rồi.”

Hắn hình thể nháy mắt lớn lên mấy chục lần,

“Ầm ầm” một tiếng, nguyên bản là bể nát hòn đảo, khó hơn nữa chịu đựng này to lớn uy thế, ở Dương Thanh Huyền dưới chân không ngừng rạn nứt đổ nát, toàn bộ thân hình đều rơi vào trong nước biển.

Một chiếc to lớn Hải Hầu Tử đột nhiên biến thành, cả người mọc đầy nhung lông, da dẻ thâm hậu thô ráp, như mặc một tầng giáp trụ, khuôn mặt dữ tợn, hai cái nanh đột ở bên ngoài, ngửa mặt lên trời gào to một tiếng, liền trực tiếp hướng về Uyên Sồ tóm tới.

A Đức sợ hết hồn, cái kia chưa từng có từ trước đến nay kiên quyết, không rõ một hồi đã bị tan rã rồi, đang đối mặt này to lớn Hải Viên thời điểm, nội tâm càng sinh ra một chút sợ hãi.

“Đùng!”

Hải Hầu Tử bàn tay lớn, trực tiếp nắm Uyên Sồ cổ, vô số màu máu lông chim ở Uyên Sồ bốn phía bay loạn, cắt Hải Hầu Tử trên cánh tay của tuôn ra từng mảng từng mảng huyết hoa, trong phút chốc liền thủng trăm ngàn lỗ.

Hải Hầu Tử đau hét lớn một tiếng, càng là dùng sức năm ngón tay nắm chặt, bỗng nhiên lôi Uyên Sồ liền một quyền đánh về phía biển rộng!

“Ầm ầm!”

Hải Hầu Tử nửa cái thân thể cúi xuống, một quyền trực tiếp thò vào trong nước, nổ ra to lớn sóng nước hướng về về phía chân trời. Đồng thời thủy quang bên trong không ngừng lóe lên vàng hỏa, liền như huỳnh như lửa, là Uyên Sồ ở liều mạng giãy dụa.

Thiên Cầm một khi rơi vào trong biển rộng, sức chiến đấu liền sẽ diện rộng hạ thấp. Thêm vào A Đức vốn là nỏ hết đà, lại bị Hải Hầu Tử siết cái cổ, toàn bộ thân hình đều đặt ở đáy nước, càng là sinh mệnh lực kịch liệt trôi qua.

Hải Hầu Tử trong hai con ngươi hung mang không ngừng tăng lên, như vạn năm loại băng hàn sát khí, tự thân trên không ngừng bạo nổ mở.

Hoa Giải Ngữ đột nhiên một tiếng hét lớn, chấn động đến mức không khí nổ vang, “Nhanh giải trừ cái này biến thân! Cái kia Huyền Hầu máu lại cũng bị kích phát rồi!”

Dương Thanh Huyền hai con ngươi một hồi khôi phục thanh minh, nhất thời người đổ mồ hôi lạnh đến, mỗi Gr35g0H lần biến thân này Hải Hầu Tử, liền sẽ xúc động Huyền Hầu máu, tuy rằng sức chiến đấu có thể tăng lên đến Thiên Vị, nhưng này giọt đáng sợ huyết dịch sẽ trực tiếp khống chế tâm thần của hắn cùng ý chí.

Ngay sau đó lăng không biến đổi, thân thể không ngừng hóa thành màu đen, biến ra từng mảnh từng mảnh vảy giáp đắp lên trên người, sinh ra đôi sừng, râu ria, thân thể càng là như xà múa, hướng về trời cao trên đãng mở, hóa thành một cái vắt ngang hải thiên ngũ trảo Hắc Long!

“Rống!”

Hắc Long hét lớn một tiếng, cầm lấy Uyên Sồ cổ tay càng dùng sức mấy phần, thân thể lớn như vậy từ trời cao trên thẳng lao xuống, đem Uyên Sồ cả người không ngừng ép hướng biển ngọn nguồn, tảng lớn bọt nước không ngừng nổ tung, đem bên cạnh rạn nứt hòn đảo, càng là xông tan tành.

Màu vàng Uyên Sồ chân hỏa ở đáy biển đoạn thu nhỏ lại, A Đức hai con ngươi, dần dần trở nên tan rã đứng lên.

Hắc Long đồng bên trong bắn ra châm chọc ánh mắt, bóng người loáng một cái, liền phá mở nước biển, nhảy vào chín tầng mây Thiên chi ngoại.

Hoa Giải Ngữ kinh hãi nhìn, nội tâm liền như lúc này biển rộng, khó có thể bình tĩnh. Này bảy mươi hai biến, không khỏi thật là đáng sợ!

Hắc Long cầm lấy thoi thóp Uyên Sồ, ở trời cao trên nối tiếp nhau, ngạo khí mười phần.

Hoa Giải Ngữ cười mắng: “Mau xuống đi, biết ngươi thắng, không cần khoe khoang. Huống hồ giữa thiên địa này, chỉ còn dư lại hai người chúng ta, lại không những người khác nhìn thấy.”

Hắc Long ngũ trảo ném một cái, đem A Đức hung hăng đập tại một cái giác đại hòn đảo trong mảnh vụn, đập ra một cái hố sâu, chấn lên tảng lớn đất đá.

Rồi mới từ trời cao trên hạ xuống, một hồi biến về Dương Thanh Huyền nhân thân, chậm rãi đi tới hố sâu kia biên giới, lạnh lùng nhìn bên trong.

A Đức đã biến về nhân thân, không rõ sống chết nằm ở trong đó, máu me khắp người, chỉ có sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

Hoa Giải Ngữ bay hạ xuống, dò xét hạ thương thế của hắn, ngẩng đầu lên nói rằng: “Không chết, nhưng nếu là không cứu, khẳng định sẽ chết. Có cứu hay không?”

Dương Thanh Huyền nói: “Cứu.” Dừng một chút, lại nói: “Trên người hắn có Uyên Sồ huyết mạch, cứu sống sau đó mới không ăn thua, cũng có thể bị ta luyện hóa, phát huy một chút nhiệt lượng thừa.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 738: Đại Đạo Chí Giản, Khế Ước Quy Tắc

Hoa Giải Ngữ cười khổ không thôi, giơ tay lên, đánh ra vài đạo quyết ấn, trước đem A Đức vết thương trên người phong ấn lại, miễn cho thương thế tiến một bước chuyển biến xấu, sau đó đem chân khí rót vào trong cơ thể, giúp hắn chữa trị một ít chủ yếu kinh mạch cùng phủ tạng bộ phận, trước đem mạng của hắn bảo vệ lại nói.

Dương Thanh Huyền nhưng là bàn ngồi chung một chỗ trên hòn đá, bắt đầu điều dưỡng sinh lợi.

Trận chiến này hắn chính là dị thường gian nan, các loại cực hạn phát huy, nếu không có Hồng Thủy Trận đột nhiên phát uy, khí linh quỷ dị giống như xuất hiện, sợ giờ khắc này vẫn còn ở trong khổ chiến.

Nhưng thông qua trận chiến này, cũng đối với thực lực của chính mình có nhất định nhận thức, đối phó Tiểu Thiên Vị trung kỳ còn có chút miễn cưỡng, nhưng Tiểu Thiên Vị sơ kỳ lời, sợ đã không làm gì được hắn.

Thêm vào sau khi biến thân, đối với mỗi bên đại chủng tộc sức mạnh khống chế cùng vận dụng, đương thời sợ là có một không hai giả, bởi vì vì những thứ khác người không có cái điều kiện này.

Loại này đối với không đồng lực lượng lĩnh ngộ cùng lý giải, so với bất luận người nào đều càng xu hướng bản nguyên.

Dương Thanh Huyền ở trên hòn đá tĩnh tọa bảy ngày, không nhúc nhích.

Ngày hôm đó, gió biển thổi lên, vạn mưa hạ xuống, lại không thể gia tăng người.

Ở Dương Thanh Huyền thân thể bốn phía, phảng phất có một tầng vô hình quy tắc, đem tất cả nguyên tố cách ly. Ở mảnh này hải ngày trong đó, vạn cảnh giai không, chỉ có một mình hắn, khối không sai ngồi một mình.

Hoa Giải Ngữ ngay ở cách đó không xa, một hồi mở mắt ra, kinh ngạc nhìn này dị tượng, lập tức lộ ra vui mừng cười, lại nhắm hai mắt lại, tiếp tục thay hắn hộ pháp.

Dương Thanh Huyền đầu ngón tay bên trong, ánh sao lóe lên, Thâm Hồng Cổ Hạt bay ra, đi thẳng đến cách nước mặt khác một hòn đảo trong mảnh vụn, cách xa nhau mấy ngàn trượng xa, lặng lặng đứng ở đó, tựa hồ có tâm sự giống như.

Hoa Giải Ngữ hơi nhíu mày, nháy mắt liền biết, không nhịn được kinh hỉ.

Thâm Hồng Cổ Hạt trên người sức mạnh, đã đạt đến Toái Niết đỉnh cao, lập tức phải khôi phục lại Thiên Vị. Chỉ là không muốn ở Tinh Giới bên trong đột phá, để tránh khỏi ảnh hưởng đến Dương Thanh Huyền tu luyện, vì vậy chính mình tìm một khối nát đảo thạch, lặng lặng ngủ đông bên trên, chờ đợi đột phá.

Mà Tứ Thánh Linh Đồ bên trong Nghê Ba, cũng đang lẳng lặng tu luyện, đối với Dương Thanh Huyền thần thông, từ lâu là cả kinh trợn mắt ngoác mồm, không lời nào để nói.

Loại này biến thân thuật, đừng nói tận mắt nhìn thấy, hắn ngang dọc Biển Đen hơn một nghìn năm, vốn là chưa từng nghe thấy. Mới biết bầu trời to lớn, mình là ếch ngồi đáy giếng.

Đại mưa vẫn rơi, to cở miệng chén lôi đình ở trời cao trên qua lại, thỉnh thoảng đánh vào trong biển, nổ ra to lớn sóng nước, sau đó sấm sét giống như rắn tản ra.

Trên hải đảo, nhưng là một mảnh tường cùng, vạn vật thức tỉnh, màu xanh biếc dạt dào, tuy nói mưa xối xả một mực giội rửa thiên địa, không sai trong không khí nhưng khắp nơi tỏa ra cực kỳ an tường khí tức, các loại côn trùng ở lục thực vận chuyển đồ ăn, sinh sôi đời sau, hiện ra sinh sôi liên tục cảnh tượng.

Lại qua bảy ngày, vạn mưa rơi ở, một bó kim quang từ trong mây mà rơi, bầu trời chậm rãi trời quang mây tạnh.

Chung quanh đảo nước biển, trở nên trong thấy cả đáy, đáy nước nhảy nhót vết lốm đốm đưa tới vô số thật nhỏ cá. Thực vật trên như cũ mang theo thủy châu, tỏa ra mùi thơm ngát ngấm cả vào lòng người.

Toàn bộ hải ngày trong đó, một mảnh sinh cơ bừng bừng, tươi tốt.

Dương Thanh Huyền đột nhiên mở hai mắt ra, con ngươi đen nhánh lập loè như như bảo thạch ánh sáng thần thánh, lóe lên liền đi vào không gặp, trở nên trong suốt như nước, rồi lại không hề lay động.

Theo ánh mắt đồng thời xuất hiện khí tức, tuy rằng lóe lên liền qua, bị hắn ẩn vào bên trong cơ thể, nhưng vẫn là bị Hoa Giải Ngữ bén nhạy bắt được.

“Toái Niết cảnh!”

Hoa Giải Ngữ đại hỉ,

Không nhịn được cười như điên nói: “Ha ha, thật sự có của ngươi, cuối cùng cũng coi như vọt tới Toái Niết!”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, vô cùng hờ hững, cũng không để ý lắm.

Hắn xung kích Toái Niết, chỉ là một tích lũy vấn đề, ở sau trận chiến này, bất kể là tích lũy vẫn là lĩnh ngộ, cũng đã chạm đến bình cảnh, thêm vào nửa tháng cảm ngộ, đột phá là thuận lý thành chương.

Ánh mắt của hắn quét qua, phát hiện nằm úp sấp ở một bên cười ha hả Thâm Hồng Cổ Hạt, không khỏi vui vẻ nói: “Thiên Vị?!”

Tuy rằng Thâm Hồng Cổ Hạt cũng là khí tức nội liễm, không phát hiện ra được, nhưng này lười biếng trong thần thái, thỉnh thoảng sẽ xẹt qua kẻ bề trên khí tức, tướng so với trước kia rõ ràng muốn càng thêm bất phàm.

Hơn nữa nhìn kỹ lại, liền ngay cả ngoại hình đều có biến hóa rất nhỏ, đỏ ngầu vỏ cứng trên, có vô số bé nhỏ nhọn đột thứ, màu sắc hơi tối, tạo thành kỳ dị hoa văn, vỹ châm tựa hồ cũng thay đổi dài một chút, có hàn quang lấp loé.

Dương Thanh Huyền biến sắc, tựa hồ cảm ứng được cái gì, ở ngắn ngủi sau khi ngây ngẩn, vẻ mặt có chút quái lạ, nói: “Ngươi bước vào Thiên Vị sau, ta có thể từ khế ước bên trong cảm ứng sức mạnh của ngươi, tựa hồ... Còn có thể mượn dùng?”

Thâm Hồng Cổ Hạt cũng là ngẩn người một chút, lập tức hai con mắt ngưng lại, bắn ra cực độ bất mãn vẻ mặt.

Hoa Giải Ngữ cả kinh nói: “Không sai, Thánh Chủ có thể thông qua khế ước mượn dùng tinh tú lực lượng, chỉ có điều vậy cần đối với khế ước chừng cực mạnh lý giải, ít nhất cũng phải đạt đến Thiên Vị trình độ. Ngươi bây giờ là có thể nhận biết được khế ước bên trong một số quy tắc, làm cho người rất kinh ngạc.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Đại đạo chí giản, vạn pháp tương thông, có thể là ta sở học quá bác quá tạp điểm, lĩnh ngộ đồ vật so với người khác nhiều hơn một chút.”

Nghê Ba ở Tứ Thánh Linh Đồ bên trong, khổ sở không thôi, nghĩ thầm: “Đây chỉ là nhiều hơn chút sao?”

Dương Thanh Huyền đưa mắt nhìn phía cách đó không xa, A Đức bị Hoa Giải Ngữ dùng đen nhánh xích sắt trói ở một Gvzt5io khối đại trên tảng đá, đồng thời phong ấn kinh mạch toàn thân, không thể động đậy, sắc mặt vàng như nghệ, giống khô cạn.

“Đều nhiều ngày như vậy, làm sao vẫn tinh thần uể oải dáng dấp tiều tụy?” Dương Thanh Huyền kinh ngạc hỏi.

Hoa Giải Ngữ cười lạnh một tiếng, nói: “Bộ tộc Phượng Hoàng tự lành năng lực cực mạnh, ta cách tam soa ngũ hay dùng cực hàn chi khí, đánh vào hắn kỳ kinh bát mạch, đánh tan trong cơ thể hắn tự mình ngưng tụ chân hỏa. Lúc này mới vẫn uể oải không dao động dáng vẻ. Bằng không đã sớm bay lên trời.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thì ra là như vậy.”

Hắn đi lên phía trước, lạnh lùng nói: “A Đức đại nhân, ngươi nói ta xử trí như thế nào ngươi tốt đây?”

“Ta nhổ vào! Tiểu nhân đắc chí!”

A Đức quát mắng một tiếng, một cái đàm phun ra ngoài.

Hoa Giải Ngữ lên trước một bước, tiện tay một chưởng đập tới, chưởng phong mang theo cục đàm này, đồng thời vỗ vào trên mặt hắn, “Đùng” một tiếng lanh lảnh gọn gàng, đưa hắn vàng khè mặt trực tiếp phiến đỏ.

“Ngươi... Ngươi...!”

A Đức giận dữ, trong đôi mắt tuôn ra hỏa đến.

Hắn xuất thân cao quý, chưa từng bị loại này sỉ nhục, hơn nữa còn là bị một quần tu vì là không bằng mình hạng giá áo túi cơm đánh bại, càng là vô biên cảm giác nhục nhã dâng lên trong lòng, giận dữ hét: “Sĩ khả Sát bất khả Nhục!”

Dương Thanh Huyền dựng thẳng lên ngón cái, khen: “Có cốt khí, riêng ta thì thưởng thức như vậy có cốt khí. Giải Ngữ huynh, tiếp tục phiến hắn bạt tai, phiến đến đầu óc linh quang mới thôi.”

“Vâng.”

Hoa Giải Ngữ đáp một tiếng, tựa hồ sợ làm dơ tay của chính mình, nhặt lên một khối đại Thạch Đầu, cầm trong tay liền hướng A Đức trên đầu đập tới.

“Ngươi dám!”

A Đức nổi giận gầm lên một tiếng, trên đầu liền nặng nề bị đánh một cái, sau đó cái thứ hai, cái thứ ba..., “Ầm! Ầm!” Tiếng, không dứt bên tai.

A Đức triệt để bối rối.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 739: Dứt Khoát Nhận Thua, Bạch Hổ Thánh Linh

Cho đến khối thứ năm tảng đá ở trên mặt hắn đập vỡ, hai biên mặt sưng phù cùng quả đào tựa như, hơn nữa tràn đầy tảng đá bã vụn, lúc này mới hoàn toàn không còn tính khí, vẻ mặt đưa đám, lớn tiếng kêu lên: “Đừng đánh, đừng đánh, ta chịu thua, ta loại nhút nhát, ta sai rồi, ta không nên với các ngươi GAps0S6 đối nghịch.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới kêu ngừng, đi lên phía trước, lạnh lùng nói: “A Đức huynh, nửa tháng trước chúng ta đều còn ở của ngươi tiểu điếm bên trong, rót rượu pha trà, nâng chén nói chuyện vui vẻ, loại nào khoái hoạt. Hiện tại làm sao lại đến rồi một toà vắng vẻ đảo biệt lập trên, cả ngày bộc phơi nhật quang, như vậy đối với da dẻ không tốt.”

A Đức hai mắt nhìn trên trời, khóc tâm đều có, “Ngươi muốn làm gì được ta? Muốn chém giết muốn róc thịt, tất theo tôn liền.”

Dương Thanh Huyền một tay nâng cằm lên, hỏi: “Ngươi ở lại thứ mười bảy đảo liên, là vì chuyện gì?”

A Đức biết không gạt được, đàng hoàng bàn giao nói: “Quan sát Hắc Diễm Giác, tìm kiếm các loại Biển Đen bí mật.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Cái gì Biển Đen bí mật?”

A Đức nói: “Ân Vũ Điện.”

Dương Thanh Huyền cùng Hoa Giải Ngữ liếc mắt nhìn nhau, đều là nhẹ nhàng gõ đầu, quả nhiên cùng mình đoán giống như, lại hỏi: “Vì sao phải quan sát Hắc Diễm Giác đây?”

A Đức nghĩ một hồi, nói: “Ân Vũ Điện mờ mịt không còn hình bóng, không có dấu vết mà tìm kiếm. Mà Hắc Diễm Giác, có thể là giải khai Ân Vũ Điện bí mật then chốt.”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, nói: “Vì sao nói như vậy? Hắc Diễm Giác cùng Ân Vũ Điện có gì liên hệ?”

Hắn gặp A Đức lặng lẽ không nói, tựa hồ không muốn nói bộ dạng, lúc này ngữ trọng tâm trường khai đạo nói: “Ta với ngươi trong đó, cũng không có chân chính thù hận, mà ta cũng không muốn giết ngươi. Nhưng cho tới là có hay không có thể sống, liền xem hết chính ngươi.”

A Đức sững sờ, nói: “Ngươi còn có thể buông tha ta hay sao?”

Dương Thanh Huyền híp mắt cười nói: “Ta vì sao không tha ngươi? Ta bảo đảm, chỉ cần ngươi biết gì đều nói hết không giấu diếm, ta nhất định thả ngươi.”

“Thật chứ?” A Đức có chút bất ngờ.

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, vô cùng thành khẩn dáng vẻ, không hề giống nói dối.

A Đức lúc này mới lên điểm tinh thần, vừa nghĩ tới chính mình có thể làm việc mệnh, ai cũng mong muốn thử một chút, nhân tiện nói: “Đây là muốn từ vi kéo nói tới.”

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, lập tức vểnh tai lắng nghe. Chẳng biết vì sao, mỗi lần nhớ tới cái này nữ nhân Tinh Linh, nội tâm liền không rõ có chút xúc động.

A Đức sửa sang lại dòng suy nghĩ, nói: “Vi kéo là cái thời đại kia Tinh Linh vương, có thời đại kia mạnh nhất xảo đoạt thiên công đích tay nghề kỹ xảo, tạo ra Ân Vũ Điện, ẩn chứa thời không quy tắc, nếu không có do vận may run rủi đi vào, căn bản là không có dấu vết mà tìm kiếm. Thế nhưng, ở rất nhiều năm trước, nhưng có một người thuận lợi tiến nhập Ẩn Vũ Điện, đồng thời ra ra vào vào mấy lần, tuyệt đối không phải là cơ duyên xảo hợp ngẫu nhiên, mà là người kia xác thực nắm giữ tiến nhập Ẩn Vũ Điện phương pháp.”

Dương Thanh Huyền trong đầu bỗng nhiên nhớ tới một người, không khỏi kêu lên: “Người nọ là ai?!”

A Đức liếc mắt nhìn hắn, không hiểu hắn vì là gì kích động như thế, nói rằng: “Bạch Hổ tinh khuê Túc đại nhân.”

Dương Thanh Huyền hỏi tới: “Cái này Bạch Hổ tinh khuê túc, tên gọi là gì?”

A Đức nhíu mày lại, lắc đầu nói: “Này cũng không biết, thời đại quá xa xưa, mặc dù là ta tổ tiên lưu lại trong ghi chép, cũng không có ghi chép vị này khuê tên Túc đại nhân.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Của ngươi tổ tiên không phải tố túc sao? Ta nhớ được ngươi đã nói, Hắc Diễm Giác bảy Linh Đảo là tổ tiên của ngươi bày ra?”

A Đức cười hì hì,

Nói: “Vậy dĩ nhiên là lừa gạt ngươi, nhưng ta tổ tiên thật là tố túc không giả. Ở một bản trong ghi chép ngẫu nhiên thấy được có quan hệ Hắc Diễm Giác chuyện, rồi mới từ xa xôi đại lục vị diện, di chuyển mà đến, chính là vì tìm ra Hắc Diễm Giác bí mật, có thể thuận lợi tiến nhập Ẩn Vũ Điện.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia tổ tiên của ngươi tiến nhập Ẩn Vũ Điện sao?”

Hỏi xong sau, hắn nhất thời cảm giác mình hỏi ngốc vấn đề, như là tìm được tiến nhập Ẩn Vũ Điện phương pháp lời, A Đức hiện tại cũng sẽ không ở nơi này.

A Đức lắc đầu nói: “Tổ tiên cuối cùng một đời, cũng không thể phiên dịch ra tiến nhập Ân Vũ Điện huyền bí, âu sầu mà chết. Bất quá để lại đại lượng tư liệu cùng tâm đắc, cung cấp hậu thế tham khảo. Đi qua gia tộc chúng ta các đời người nỗ lực, cùng với các loại trong lúc vô tình xông vào Ân Vũ Điện người may mắn còn sống sót khẩu thuật, ta đối với này Ân Vũ Điện toán là có nhất định lý giải, nếu như có thể lại được một ít cơ duyên lời, thật sự phá mở bí ẩn trong đó cũng không phải việc khó.”

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Ngươi bây giờ có cái nào hiểu?”

A Đức còn có chút do dự, dù sao đây là mấy đời người tâm huyết, há chịu tùy ý nói ra.

Dương Thanh Huyền lại an ủi hắn một trận, đồng thời lại làm ra thả lời hứa của hắn, lúc này mới thở thật dài một cái, tiếp tục nói: “Bạch Hổ hành cung, phải là năm đó khuê Túc đại nhân lưu lại đi về Ân Vũ Điện đường nối.”

“Bạch Hổ hành cung?”

Dương Thanh Huyền sững sờ, cau mày nói: “Ta ở Hắc Diễm Giác lâu như vậy rồi, làm sao xưa nay chưa từng thấy cái gì Bạch Hổ hành cung? Thật sự có chỗ này tồn tại sao?”

A Đức gật đầu nói: “Ta trước cũng một mực hoài nghi cái này. Sau đó mới hiểu được, năm đó cái kia khuê túc thật đúng là tâm cơ kỹ nữ a, làm một cái tốt bố trí. Hắn kiến tạo Bạch Hổ hành cung, là giống như Ân Vũ Điện thời không quy tắc, tuy rằng ở Hắc Diễm Giác bên trong, nhưng thời gian không tới, liền căn bản không tìm được. Mặc dù đã đến giờ, nếu muốn tìm ra Bạch Hổ hành cung đến, còn phải người mang Bạch Hổ lực Thánh Linh hoặc là Bạch Hổ tinh túc mới được.”

Dương Thanh Huyền không hiểu hỏi: “Vì sao phải bố trí như vậy?”

A Đức nói: “Toàn bộ câu chuyện trong đó ta cũng không rõ lắm, tổ tiên vì là Bạch Hổ tố sao, chạy đi hắc viêm sừng thời điểm, tuy rằng đối với hành cung có cảm ứng, nhưng cũng không tại thời gian như vậy trong phạm vi, vì lẽ đó căn bản không tìm được. Mà sau đó hậu thế, nhưng đã không có tinh tú lực, liền ngay cả cảm ứng Bạch Hổ hành cung tồn tại đều không thể được, càng là không có chỗ xuống tay.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Nói lâu như vậy, còn chưa phải là không tìm được Bạch Hổ hành cung?”

A Đức lắc đầu nói: “Ngươi cho rằng ta ở Biển Đen lâu như vậy, chuyện gì cũng không làm, liền chỉnh ngày mua bán một số thứ, thu thập thu thập tư liệu sao? Ta tìm được thế hệ này Bạch Hổ Thánh Linh.”

“Cái gì?!”

Một lời kinh người, Dương Thanh Huyền cùng Hoa Giải Ngữ giật nảy mình, liền ngay cả Thâm Hồng Cổ Hạt cùng Nghê Ba, cũng đều giật mình không cạn.

Dương Thanh Huyền càng là hãi tiếng nói: “Bạch Hổ Thánh Linh? Ở nơi nào?!”

Chính hắn thân vì là Thanh Long Thánh Linh, đối với mặt khác ba vị khả năng tồn tại Thánh Linh, là một loại cực kỳ cảm giác phức tạp.

A Đức đột nhiên hỏi: “Ngươi cũng biết như thế nào Thánh Linh?”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Tu luyện Thánh Linh lưu lại bảo điển?”

A Đức trên mặt lộ ra vẻ kinh dị, quan sát lần nữa hạ Dương Thanh Huyền, gật đầu nói: “Không sai, tứ đại Thánh Linh tuy rằng ngã xuống ở trong thiên địa, nhưng đều đều lưu lại một bộ không đời công pháp. Phàm là có thể mở ra công pháp giả, liền có rồi kế thừa Thánh Linh lực lượng, có hi vọng trở thành một đời Thánh Chủ.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 740: Thái Dương Thần Văn, Ân Vũ Điện Manh Mối

Dương Thanh Huyền trong mắt loé ra tinh mang, hỏi: “Cái kia Bạch Hổ Thánh Linh phát hiện ở nơi nào?”

A Đức cũng không ẩn giấu, trực tiếp nói: “Ta đưa hắn sắp xếp ở bên trong hải trên một hòn đảo, để hắn an tâm tu luyện, mà đợi thời cơ.”

Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Ngươi cái gọi là thời cơ, là ở khi nào?”

A Đức chỉ hơi trầm ngâm sau, mới nói: “Đây cũng muốn nhắc tới vi lôi, lúc trước Ân Vũ Điện chính là nàng một tay kiến tạo, từ ta tổ tiên Bạch Hổ tinh tố túc bắt đầu, liền một mực thu thập vi kéo lưu lại đồ vật. Phát hiện bọn họ đối với mặt trời vô cùng sùng bái, khắp nơi đều lưu lại bóng mặt trời thần văn, cái kia thần văn lại như...”

Nói đến một nửa, bỗng nhiên ngừng lại, tựa hồ nghĩ đến cái gì, hơi thay đổi sắc mặt bên dưới, không biết làm sao tiếp tục tiếp tục nói.

Dương Thanh Huyền xung quanh lông mày khẽ nhíu, nói: “Sao? Không cần có bất kỳ kiêng kỵ, chuyện gì cũng có thể nói thẳng.”

A Đức lúc này mới cổ quái nhìn hắn, ánh mắt có chút kỳ dị, nói: “Ta nhớ được ngươi lần đầu tiên tới ta tiểu điếm thời điểm đã nói, từng ở Biển Đen chi nhãn trên thấy được Dạ Hậu trên người thần văn.”

Dương Thanh Huyền nghe vậy, sắc mặt đột nhiên đại biến, trong đầu hiện ra đêm hôm đó cảnh tượng: Hồ nước bên trong, Dạ Hậu cởi áo tắm rửa, cái kia đẫy đà trắng tinh trước ngực, có một ít mới màu máu đỏ Thái Dương Thần Văn.

Việc này đến nay trí nhớ vẫn như mới.

“Lẽ nào... Lẽ nào...” Dương Thanh Huyền đầy mặt ngạc nhiên, tựa hồ nghĩ tới khả năng nào đó.

Hơn nữa linh quang lóe lên hạ, trong đầu rất nhiều tin tức nháy mắt liên lạc với đồng thời.

Hắn cuối cùng đã rõ ràng rồi vì sao cái kia nữ nhân Tinh Linh sẽ cho hắn một loại cảm giác quen thuộc, cái cảm giác này trong mơ hồ, giống như là Tử Diều Hâu!

Hắn ngây dại, sững sờ ở cái kia suy nghĩ xuất thần.

“Lẽ nào Tử Diều Hâu cùng Dạ Hậu... Là Tinh Linh tộc người? Không đúng rồi, Dạ Hậu lại không nói, cái kia Tử Diều Hâu... Rõ ràng là nhân loại...”

Dương Thanh Huyền trong đầu thiên đầu vạn tự, để ý không rõ.

A Đức cũng là đầy mặt nghi hoặc, nghi ngờ nói: “Dạ Hậu có phải là hay không Tinh Linh tộc, không có thống nhất định luận, trong hắc hải cũng nghiêm cấm thảo luận Dạ Hậu chuyện. Cái kia Thái Dương Thần Văn cũng chỉ là truyền thuyết mà thôi, người biết cực nhỏ. Cho đến ngày đó ngươi nói với ta sau, ta mới tin chắc bảy tám phần, nhưng cũng không dám trăm phần trăm chắc chắn cô gái kia chính là Dạ Hậu.”

Dương Thanh Huyền nhưng là trăm phần trăm khẳng định, lần kia biến thân Hải Hầu Tử, suýt chút nữa giết Vũ Ảnh thời điểm, Dạ Hậu liền hiện thân ra, cùng mình trên hồ nước nhìn thấy người giống như đúc.

A Đức từ không biết hắn suy nghĩ trong lòng, tiếp tục nói: “Sùng bái cùng ca ngợi mặt trời, bản thân cũng không có vấn đề gì. Nhưng ta ở Tinh Linh tộc lưu lại lượng lớn Thái Dương Thần Văn bên trong, lại phát hiện một vật, hay là đây mới là Tinh Linh bộ tộc đối với mặt trời sùng bái chỗ căn nguyên, chính là bóng mặt trời!”

“Bóng mặt trời?”

Dương Thanh Huyền đột nhiên kinh sợ, nói: “Ngươi là ý nói thời gian?”

A Đức gật gật đầu, nói: “Thời gian cũng là vạn vật một trong những quy tắc, mỗi cái chủng tộc đều có chính mình chuyên về nắm trong tay quy tắc, mà Tinh Linh bộ tộc đối với thời gian nhưng là vô cùng mê luyến. Theo cái này manh mối tìm tiếp, ta phát hiện một cái kinh người sự tình, chính là mỗi lần có người xông vào Ẩn Vũ Điện thời gian, cơ bản đều ở đây năm nhuận.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, lơ đễnh nói rằng: “Năm nhuận cũng không hiếm thấy, mỗi bốn năm thì có một nhuận, nếu là như vậy, tiến nhập Ẩn Vũ Điện người, không nên như vậy thiếu đi.”

A Đức nói: “Năm nhuận chỉ là điều kiện một trong, cũng không phải là toàn bộ điều kiện, đồng thời ta tin tưởng, quy tắc này Dạ Hậu khẳng định cũng biết, nhưng vẫn như cũ tìm không ra Ẩn Vũ Điện vị trí.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đã như vậy, vậy này nghiên cứu có ý nghĩa gì?”

A Đức cười ha ha, nói: “Ngươi đừng vội nha, ta các đời tổ tiên nghiên cứu một chút đến, hao phí mấy ngàn năm thời gian, hiện tại ta không trả giá đem hết thảy tin tức đều nói cho ngươi, này chút thời gian ngươi đều kiên trì không được sao?”

Dương Thanh Huyền lúc này mới kiên trì hạ xuống, gật đầu nói: “Mời tiếp tục.”

A Đức nói: “Muốn phiên dịch ra Ân Vũ Điện xuất hiện quy tắc, hầu như là không thể nào, qua nhiều năm như vậy cũng không có người làm được, trừ phi có thể được vi kéo chân truyền.”

Dương Thanh Huyền trong lòng bỗng nhiên hơi động, nghĩ đến thiên địa bốn mùa sách, hắn không khỏi hỏi: “Năm đó khuê túc không liền làm đã tới chưa?”

A Đức sững sờ, gật đầu nói: “Đúng, ta thiếu chút nữa đã quên rồi. Trừ năm đó khuê túc ở ngoài, không còn người làm xong rồi. Vì lẽ đó ta cũng không muốn xuyên cái này ngõ cụt, mà là đem tinh lực đặt ở đối với Bạch Hổ hành cung nghiên cứu trên. Dù sao muốn tìm ra Bạch Hổ hành cung, muốn so với trực tiếp tìm ra Ân Vũ Điện dễ dàng nhiều.”

Dương Thanh Huyền nói: “Có thể ngươi vừa nói, Bạch Hổ hành cung cùng Ân Vũ Điện giống như, đều là thời gian sử dụng không quy tắc bố trí xuống tới, không có hai loại quy tắc hợp nhất, căn bản không có dấu vết mà tìm kiếm.”

A Đức lặng lẽ cười một tiếng, tựa hồ có hơi đắc ý, nói: “Không sai, Bạch Hổ hành cung bố trí, hẳn là bắt chước Ân Vũ Điện. Nhưng mô phỏng theo dù sao cũng là mô phỏng theo, cũng không phải là chân thực a. Thậm chí ta cho rằng, Bạch Hổ hành cung chỉ là liên tiếp Ân Vũ Điện, do đó mượn Ân Vũ Điện quy tắc. Giống như là một cái cho phép cất cánh diều, phía dưới dắt một căn tuyến.”

Dương Thanh Huyền lập tức nghĩ tới điều gì, trong mắt sáng ngời, mừng lớn nói: “Mà sợi dây này, khác một đầu là quấn vào

Hắc Diễm Giác?"

A Đức giật mình một cái, lập tức khen: "Thật là nhạy cảm tư duy, một hồi liền nghĩ đến mấu chốt của vấn đề."

Dương Thanh Huyền nói: "Nhưng là có một chuyện ta không hiểu, theo lý thuyết khuê túc nắm trong tay thời không quy tắc, có thể tự do ra vào Ân Vũ Điện, không cần thiết kiến tạo Bạch Hổ hành cung. Nếu nói là là để cho tiện hậu nhân tiến nhập, lại vì sao phải ẩn giấu đi, làm cho tất cả mọi người cũng không tìm tới?"

A Đức than thở: "Vấn đề này không chỉ có là ngươi, ta các đời tổ tiên cũng suy nghĩ quá, đều không hiểu được, vì lẽ đó không có cách nào trả lời ngươi. Khả năng nhất một loại giải thích, chính là khuê túc muốn đem điều này vào miệng tạm gác lại người hữu duyên. Còn ai là người hữu duyên, cũng không biết."

Dương Thanh Huyền nói: "Này hữu duyên nói chuyện, quá mức vô căn cứ, tất nhiên là muốn phù hợp một ít hắn công nhận điều kiện. Chí ít trong này một chút, chính là phải có Bạch Hổ lực lượng."

A Đức nói: "Không sai, này mấy ngàn năm nay, xuất hiện qua Bạch Hổ Thánh Linh cùng tinh tú, kỳ thực cũng không phải số ít. Nhưng so với này mênh mông tinh vực, rồi lại là mò kim đáy biển. Ta có thể tìm tới thế hệ này Bạch ajBiVod Hổ Thánh Linh, cũng coi như là vận khí. Hay là này đang tỏ rõ Bạch Hổ hành cung muốn hiện thế cũng nói không chừng đấy chứ." Trong mắt hắn tinh quang phun trào, mười phân dáng vẻ mong đợi.

Dương Thanh Huyền chậm rãi nói rằng: "Nói rồi nhiều như vậy, còn có một cái thứ trọng yếu nhất, chính là vì gì phải tìm Ân Vũ Điện? Bất quá là quần hùng tập hợp, cùng thương nghị áp chế Cổ Diệu địa phương, hiện tại nên chỉ là một toà phế tích đi?"

"Ha ha, phế tích?"

A Đức cười lạnh nói: “Lại không nói Ân Vũ Điện bên trong ẩn chứa thời không quy tắc, vô cùng trân quý, nếu như có thể nghiên cứu hiểu rõ lời, giá trị to lớn, không cách nào đánh giá. Chỉ nói riêng bảo vật bên trong, liền lên tới hàng ngàn, hàng vạn, tùy tiện được một chút, liền có thể được ích lợi vô cùng. Thậm chí còn có đồn đại, bên trong còn có ân Võ Vương truyền thừa, một mực chờ đợi kí chủ đây!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 741: Dày Đặc Sương Mù, Nhân Tộc Văn Tự

Dương Thanh Huyền vẫn chưa kích động, chỉ là nhàn nhạt hỏi: “Ân Võ Vương truyền thừa chuyện như vậy, ngươi tin không?”

A Đức nhớ trận, thán Khí đạo: “Theo lý thuyết ta là không tin, bởi vì năm đó khuê túc có thể tùy ý ra vào, nếu thật sự có truyền thừa lời, sớm bị hắn lấy. Thậm chí bảo vật bên trong, cũng sẽ không lưu lại. Nhưng những năm gần đây, cái kia chút trong lúc vô tình xông vào Ân Vũ Điện người, không có chỗ nào mà không phải là nói bên trong bảo vật rất nhiều, chỉ có điều các loại cơ quan cấm chế, phá giải không mở. Đồng thời mỗi lần tiến nhập người, đều là xuất hiện ở chỗ bất đồng, toàn bộ Ân Vũ Điện rốt cuộc có bao nhiêu, cũng không người biết. Hơn nữa, như là bên trong không, khuê túc cũng cũng không cần phải lưu lại sợi dây này, dẫn dắt hậu nhân tìm hiểu nguồn gốc.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi nói có lý, liền ngay cả Dạ Hậu đều đang tìm kiếm Ân Vũ Điện tăm tích, sợ là bên trong thật có không ít thứ. Ta còn có nỗi nghi hoặc không rõ, này ân Võ Vương, rốt cuộc là người phương nào? Có người nói khả năng cũng không phải là Hải tộc người?”

A Đức cười khổ nói: “Lai lịch của người nọ, so với Ân Vũ Điện bản thân còn muốn thần bí. Ân Vũ Điện cùng vi kéo, chí ít đều lưu lại không ít manh mối cùng manh mối, có căn cứ có thể theo. Mà cái này ân Võ Vương, nhưng là nửa điểm manh mối chưa từng, thật giống bỗng dưng xuất hiện, lại biến mất không còn tăm hơi. Năm đó Cổ Diệu tàn phá, đến cùng xảy ra chuyện gì, làm sao phong ấn Cổ Diệu, cũng không có ai biết. Tất cả những thứ này, sợ là đều phải chờ tới mở ra Ân aGgRFDW Vũ Điện, mới có thể tra tìm một, hai.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Cổ Diệu hiện tại đến ngọn nguồn ở nơi nào? Nếu như có thể tìm tới Cổ Diệu, nên có thể tra ra một ít manh mối chứ?”

A Đức lắc đầu nói: “Cổ Diệu tăm tích cũng là một câu đố, đều nói Cổ Diệu ở Dạ Hậu trong tay, ta nhưng không cho là đúng. Đầu tiên không có bất kỳ chứng cớ nào có thể chứng minh điểm này, thứ yếu Dạ Hậu đang tìm kiếm Ân Vũ Điện trên, tương tự là đầu óc mơ hồ, như là nàng có thể từ Cổ Diệu bắt tay lời, khẳng định không chỉ điểm ấy tiến triển.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, nói: “Ngươi nói như vậy, cũng có đạo lí riêng của nó. Ngươi cũng biết có người từ Ân Vũ Điện bên trong mang ra quá Cổ Long da sao?”

A Đức kinh sợ, sắc mặt thay đổi mấy lần, trầm giọng nói: “Việc này ta cũng từng nghe nói, ngay ở năm trước, đúng lúc là năm nhuận, có bảy người họp thành đội ra biển bắt giết động vật biển, trong lúc vô tình bị cuốn vào Ân Vũ Điện bên trong, chiếm được một ít vật phẩm cùng một tấm Cổ Long da. Nhưng này trương Cổ Long da ở bọn họ tranh đấu trong quá trình, bị xé nứt thành hai nửa, một tấm trong đó tăm tích không rõ, một... Khác trương đã ở Dạ Hậu trong tay, có người nói sắp bị phá giải ra.”

Dương Thanh Huyền thất kinh không ngớt, này A Đức đối với có quan hệ Ân Vũ Điện bất cứ chuyện gì, đều biết như vậy tỉ mỉ, sợ là còn rất nhiều đồ trọng yếu không có phun ra, không bằng lại kích thích hắn một hồi, nhìn xem có thể hay không dụ ra càng trọng yếu biết bao manh mối.

Nghĩ tới đây, nhân tiện nói: “Mặt khác cái kia một nửa Cổ Long da ở trong tay ta, đáng tiếc không ai nhìn hiểu.”

“Cái gì?!”

A Đức cả người chấn động, trên người xích sắt bị hất “Rầm” vang vọng, có mấy căn càng là trực tiếp vỡ ra được.

Hoa Giải Ngữ sầm mặt lại, liền lại tiến lên cho hắn thêm đến điểm phong ấn, lại bị Dương Thanh Huyền ngăn cản, nói: “Buông hắn xuống đến.”

“Vâng.” Hoa Giải Ngữ đáp một tiếng, vung tay lên, chưởng gió lướt qua, hết thảy xích sắt toàn bộ vỡ đoạn.

A Đức từ đại trên tảng đá tuột xuống, hoạt động hạ then chốt, khiếp sợ nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, “Cái kia nửa tấm Cổ Long da, thật sự ở trong tay ngươi?”

Dương Thanh Huyền trực tiếp lấy ra tấm kia Cổ Long da, liền đưa tới, nói: “Ngươi xem một chút thật giả.”

A Đức đột nhiên đoạt lại, vội vàng nhìn chằm chằm phía trên đồ vật nhìn, hai con ngươi một hồi trợn lão đại, có vẻ hưng phấn dị thường.

Dương Thanh Huyền vẫn chú ý vẻ mặt của hắn, biết này Cổ Long da tất nhiên không giả, hơn nữa này A Đức hơn nửa nhận ra đồ vật bên trong.

“Không đúng, không đúng rồi!”

A Đức nhìn một hồi sau, bỗng nhiên liên tục lắc đầu, đầu cùng trống bỏi tựa như, có chút thất thần.

Dương Thanh Huyền nói: “Không đúng chỗ nào?”

A Đức chỉ vào chữ viết phía trên, nói: “Những chữ này miêu tả, đích thật là không gian vị trí, hẳn là Ẩn Vũ Điện vị trí. Còn có những bùa chú này, hẳn là nào đó loại đại đạo quy tắc, thậm chí có thể là trong truyền thuyết đạo văn phù hiệu, chỉ là...”

Hắn cầm Cổ Long da lăn qua lộn lại nhìn xuống mấy lần, còn cố ý lấy tay xé mấy lần, lắc đầu liên tục nói: “Không đúng không đúng.”

“Đạo văn?!”

Ở một bên Hoa Giải Ngữ giật nảy cả mình, hoảng sợ nhìn chằm chằm cái kia Cổ Long da, sau đó ánh mắt chuyển qua A Đức trên mặt, ngưng trọng nói rằng: “Ngươi chắc chắn chứ?”

A Đức đang ở đăm chiêu bên trong, bị hắn quấy rầy tâm tư, khá có chút không vui, ngẩng đầu, không vui nói: “Đại đạo chi văn, ta làm sao biết thật giả? Vật này có mấy người gặp? Chỉ là cảm giác giống thôi.”

Hoa Giải Ngữ lúc này mới không hỏi nữa, nhưng trên mặt vẻ nghiêm túc, nhưng không có giảm bớt nửa phần.

Dương Thanh Huyền cũng không có hỏi tới “Đạo văn” chuyện, mà là hỏi: “Tại sao không đúng?”

A Đức nói: “Vật này nhìn qua xác thực như là từ Ân Vũ Điện bên trong đi ra, chỉ là chữ viết phía trên... Là Nhân tộc bây giờ văn tự a! Tuy nói bên trong tinh vực bách tộc chi chữ, đều là viễn cổ Tinh Linh văn diễn biến tới được, nhưng này Cổ Long trên da, nhưng thứ thiệt là hiện tại Nhân tộc văn tự.”

Điểm ấy Dương Thanh Huyền sớm liền phát hiện, gật đầu nói: “Vì lẽ đó tấm này Cổ Long da, ta vẫn luôn là hết sức hoài nghi. Nếu thật là từ Ân Vũ Điện đi ra, vậy có không thể nào là sau đó người mang vào, di rơi xuống? Ngươi nhìn này giấy phần cuối kí tên: Hoàng Đình Thượng nhân, sẽ không phải là cái này người?”

A Đức đầy mặt trầm tư, cầm lấy cái kia Cổ Long da lại lật một trận, nói: “Suy đoán của ngươi cũng không phải là không có đạo lý. Nhưng nếu là hậu nhân rơi xuống, mặt trên thế nào lại là ghi lại Ân Vũ Điện không gian vị trí đây? Ngoại trừ khuê túc ở ngoài, phàm là đi vào người, đều là trong lúc vô tình bị thời không cuốn vào, không có lý do cái này người sẽ biết vị trí, đồng thời viết ở Cổ Long trên da, lưu lại."

Dương Thanh Huyền nói: "Như vậy có hai loại khả năng, cái này Hoàng Đình Thượng nhân cũng tự do ra vào quá Ân Vũ Điện, thứ hai chính là, cái này Hoàng Đình Thượng nhân, chính là cái kia Bạch Hổ khuê túc."

A Đức ngẩn ngơ, chân mày nhíu rất cao, "Ta tìm lượng lớn liên quan với cái kia một đời Bạch Hổ tinh khuê túc tư liệu, đều không tìm ra bất kỳ có liên quan tên, Hoàng Đình Thượng nhân cái này... Có thể tin được không?"

Dương Thanh Huyền cười nói: "Chỉ là một loại suy đoán thôi, nếu không thì khó giải rồi."

A Đức đầy mặt trầm tư, im lặng không lên tiếng, tựa hồ tấm này Cổ Long da xuất hiện, cho hắn khốn nhiễu cực lớn, "Còn có hai loại khả năng, một... Gần... Là này Cổ Long da bên trong ghi lại không gian vị trí, căn bản cũng không phải là Ân Vũ Điện; Thứ hai, tấm này Cổ Long da xác thực xuất từ Ân Vũ Điện bên trong, chẳng qua là năm đó tham dự phong ấn Cổ Diệu Nhân tộc cường giả lưu lại. Dù sao phong ấn Cổ Diệu chuyện như vậy, không chừng năm đó cũng có Nhân tộc tham dự, tuy nói Nhân tộc lúc đó chỉ là một vụn chờ tiểu tộc."

Dương Thanh Huyền nói: "Thứ hai loại khả năng tính là không tồn tại, nguyên do bởi vì cái này Hoàng Đình Thượng nhân, là từ Huyền Dạ đại lục đi ra, ở những địa phương khác cũng có hắn lưu lại tung tích. Hắn nhất định là sau đó vào Ân Vũ Điện, điểm ấy vững tin không thể nghi ngờ."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 742: Hợp Tác Điều Kiện, Uy Vũ Không Khuất Phục

Nói, trực tiếp đem một khối khác, hắc trong hộp sắt Cổ Long da cũng lấy ra, đưa tới.

A Đức mở to hai mắt tử, vội vàng vồ tới, đang ở trước mắt triển khai.

“Đây là... Cũng là không gian vị trí...”

A Đức một hồi mắt choáng váng, tấm này Cổ Long trên da miêu tả phù hiệu, cùng một ít lẻ tẻ văn tự, rõ ràng không phải Biển Đen, “Chuyện này... Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ta cũng rất muốn biết, tấm này Cổ Long da, là ta từ Huyền Dạ đại lục mang ra ngoài. Hai tấm Cổ Long da, rõ ràng cho thấy một người bút tích.”

A Đức ở hai tấm mặt trên lăn qua lộn lại, nhìn hồi lâu, hơn nữa đem chất liệu cũng so sánh một phen, xung quanh lông mày liền nhíu sâu hơn, “Đây chính là cùng một tờ Cổ Long da, bất kể là cảm xúc, mật độ, độ dày, năng lượng ẩn chứa, thậm chí là năm tháng trên dấu vết nhìn, đều là giống như đúc, là một đầu cổ trên thân rồng bác xuống da.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Nếu như có thể được Dạ Hậu trong tay khối này, hay là liền có thể biết càng nhiều hơn một chút, đáng tiếc, đây cơ hồ là không thể.”

A Đức lại nhìn một hồi sau, đem hai khối Cổ Long da đều trả lại hắn, nói: “Không cần thiết thở dài. Như vật này không phải chỉ về Ân Vũ Điện, giá trị liền không quá lớn. Cố gắng chính là này Hoàng Đình Thượng nhân trong lúc vô tình tiến nhập Ân Vũ Điện sau, lưu lại mà thôi, không muốn quá độ giải thích. Chỉ là vật này tại sao sẽ ở trong tay ngươi?”

Dương Thanh Huyền đem lúc trước làm sao mua đại thể nói ra, lại nói: “Cái kia bán ra người, nói vật này trên không gian vị trí, là chỉ hướng về Cổ Diệu.”

A Đức cười khổ nói: “Ngươi thực sự là lượm cái đại tiện nghi, cũng còn tốt giống như mình bị thiệt thòi tựa như. Chỉ về Cổ Diệu khả năng không lớn, đương nhiên, đây chỉ là ta cá nhân suy đoán thôi.”

Biết vật này cùng Ân Vũ Điện bản thân không nhiều lắm liên quan sau, A Đức hứng thú liền giảm nhiều, ngược lại tiếp tục nói: “Những năm gần đây ta tuy rằng thu thập Tinh Linh tộc tư liệu, nhưng cũng chưa hề nghĩ tới giải khai Ân Vũ Điện tồn tại bí ẩn, mà là hy vọng thông qua phỏng đoán vi kéo thủ pháp, đem Bạch Hổ hành cung tìm ra, này có thể so với trực tiếp tìm Ân Vũ Điện dễ dàng nhiều.”

Hắn bị trói trên Thạch Đầu quá lâu, thân thể tựa hồ có hơi cứng ngắc, hoạt động mấy lần, vô cùng thành khẩn nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Bằng hữu, ta cảm thấy chúng ta có cần thiết hợp tác, chính là không đánh nhau thì không quen biết, chuyện lúc trước là ta không đúng, ta hướng về ngươi nhận sai.”

“Hừ, hợp tác là muốn ở song phương thực lực đối với chờ dưới tình huống, mới có thể nói hợp tác. Các hạ bây giờ đã là của chúng ta tù nhân, dựa vào cái gì nói chuyện hợp tác? Chỉ bằng ngươi cái miệng này sao?”

Không đợi Dương Thanh Huyền mở miệng, Hoa Giải Ngữ liền giành trước trả lời.

Dương Thanh Huyền nhếch miệng mỉm cười, xem như là đồng ý Hoa Giải Ngữ.

A Đức sắc mặt có chút khó coi, nói: “Chỉ bằng ta aVe7KG2 đối với chuyện này thấm nhuần nhiều năm như vậy, hơn nữa có đại lượng tư liệu, manh mối cùng các loại nghiên cứu. Có thể nói toàn bộ trong hắc hải, đối với Ẩn Vũ Điện lý giải, không người có thể ra ta chi bên phải.”

Dừng lại, hắn lại bổ sung: “Dạ Hậu ngoại trừ. Dạ Hậu đến cùng nắm giữ bao nhiêu tư liệu, đối với Ẩn Vũ Điện giải khai đến trình độ nào, ta không biết gì cả. Ngươi cũng không thể đi tìm Dạ Hậu hợp tác chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Cùng các hạ hợp tác, ta cũng rất có hứng thú. Nói không chắc thật có thể đem Ẩn Vũ Điện tìm ra, đó chính là cùng thắng. Đến thời điểm có thể được bao nhiêu chỗ tốt, cũng toàn bằng riêng mình bản lĩnh. Chỉ có điều này hợp tác nhất định phải có mấy cái ràng buộc cùng điều kiện.”

A Đức lên tinh thần đến, hỏi: “Cái gì tiền đề cùng điều kiện?” Dù sao hắn hiện tại bị người chế trụ, từ tù nhân một hồi biến thành hợp tác phương, xem như là kết quả tốt nhất.

Huống hồ Dương Thanh Huyền trước bày ra thực lực, cũng vô cùng mạnh mẽ, có cùng hắn hợp tác tư cách.

Hắn còn nghĩ tới Dương Thanh Huyền bối cảnh, có thể nắm giữ nhiều như vậy đáng sợ thần thông, bối cảnh chắc chắn sẽ không đơn giản, có thể là đến từ Trung Ương Đại thế giới siêu cấp môn phái.

Nếu như có thể có to lớn như vậy bối cảnh ủng hộ, tìm ra Ẩn Vũ Điện độ khả thi liền cao hơn. Thậm chí còn có thể ở lúc cần thiết, chống lại Dạ Hậu, cũng không phải không có khả năng.

Dương Thanh Huyền gần giống như hắn tâm tư, nhưng trọng điểm cũng không tại ân Võ Vương trên người, cũng đối với Ân Vũ Điện bảo tàng không nhiều hứng thú lắm.

Trên người của hắn bảo vật đã đủ nhiều, chỉ cần an tâm tu luyện, toàn bộ nắm giữ liền có thể, ham nhiều trái lại không nhai nát.

Chân chính để hắn muốn biết chính là vi kéo, cái này có Tử Diều Hâu cái bóng một loại Tinh Linh, còn có Dạ Hậu.

“Nếu Ân Vũ Điện là nàng chế tạo, như vậy ở Ân Vũ Điện bên trong, nên lưu lại lượng lớn các loại tư liệu đi.” Dương Thanh Huyền nội tâm nghĩ thầm.

Hắn nhìn A Đức một chút, vươn tay ra, nói: “Hai điều kiện: Một, tuy là vì kết minh, nhưng nhất định phải lấy ta dẫn đầu, tất cả nghe ta hiệu lệnh, không được làm trái, không được lén lút làm việc. Hai, ta muốn một giọt Uyên Sồ tinh huyết.”

“Không được!”

A Đức hoàn toàn biến sắc, cả giận nói: “Hai cái điều kiện này, bất luận cái nào ta đều không đồng ý! Điều kiện thứ nhất, ta chẳng lẽ không phải là thủ hạ của ngươi? Điều kiện thứ hai liền tồi tệ hơn, dâng ra tinh huyết, không chỉ có là nhục nhã, càng sẽ hao tổn thực lực của ta cùng tu vi. Dù sao trên người ta Uyên Sồ huyết mạch cũng không tinh khiết, muốn đề luyện ra Uyên Sồ tinh máu, sợ là nửa cái mạng cũng bị mất!”

Dương Thanh Huyền than thở: “Muốn hợp tác, muốn tìm kiếm lợi ích lớn hơn nữa, nhất định phải trả giá một ít hơi nhỏ tiền vốn a, cõi đời này nào có kinh doanh không vốn? Nếu có, vẫn chờ ngươi đi làm?”

A Đức khoát tay nói: “Không cần nói, hai cái điều kiện này ta là kiên quyết sẽ không đồng ý. Mặt khác mở hai điều kiện đi, như là thực sự không được, hợp tác công việc còn chưa tính.” Hắn kiên quyết không chịu lui bước.

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, duỗi ra ngón tay cái khen: “Được rồi, có cốt khí.”

A Đức sắc mặt chợt biến, “Có cốt khí” ba chữ từ đối phương trong miệng nói ra, hắn nhất thời liền nhớ ra cái gì đó, sắc mặt một hồi so với gan heo càng khó coi hơn, sợ hãi nói: “Ngươi... Ngươi muốn làm cái gì?!”

Dương Thanh Huyền nói: “Không có gì, giết ngươi sau, Bạch Hổ hành cung sự tình ta biết tiếp theo nghiên cứu. Sau đó ta biết toàn diện tiếp nhận gia sản của ngươi cùng ký ức, lại chính mình hao chút kình lực, đem ngươi Uyên Sồ tinh huyết luyện ra.”

Hoa Giải Ngữ cười gằn một tiếng, liền đi tới, nắm lấy A Đức đầu, nhấn ở phía sau đại trên tảng đá, “Hiện tại liền ngay cả ta đều không thể không khâm phục ngươi, thân là tù nhân, còn cường ngạnh như vậy, uy vũ không khuất phục, khâm phục khâm phục, ngươi lấy cái chết làm rõ ý chí, thu được ta tôn kính.”

Nói, trong tay loáng một cái, liền xuất hiện một thanh sáng loáng chủy thủ, cố ý ở trước mặt hắn lung lay mấy lần, liền muốn hướng về trên đầu của hắn cắt xuống.

A Đức sợ đến mặt không có chút máu, hét lớn: “Dừng lại! Ngừng tay! Chúng ta nói lại, lại cẩn thận nói chuyện!”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Không có gì để nói, ta điều kiện cứ như vậy hai cái, một bước cũng không thể để, còn nói cái rắm a, cắt đầu hắn, nhìn trong đầu hắn có phải là thấm đầy nước.”

“Đừng, đừng cắt! Ta toàn bộ đồng ý!”

Ngay ở đao kia dán sát trên ót thời điểm, A Đức vội vàng đồng ý.

Chương 743: Độc Phong Chi Thuật, Trong Hồ Lô Bóng Mờ

Đứng đầu đề cử: Đấu La đại lục 3 Long Vương truyền thuyết vừa nghĩ vĩnh hằng tuyết ưng lãnh chúa tìm tình Tiên sứ nguyên rồng thiên kiêu chiến kỷ mau thả cái kia nữ phù thuỷ đại chúa tể hắc ám kỷ nguyên

“Chính là bị coi thường!”

Hoa Giải Ngữ thu hồi dao, mạnh mẽ đá hắn một cước.

A Đức đầy mặt âm trầm cùng oan ức, trong mắt tràn ngập lửa giận cùng sự thù hận, nhưng lại không dám phát tác.

Dương Thanh Huyền dò hỏi: “Giải Ngữ huynh, có biện pháp gì hay không, ở trên người hắn hạ điểm cấm chế, miễn cho người này không thành thật, dù cho đáp ứng rồi hợp tác, còn một bụng quỷ chú ý, cuối cùng đem chúng ta hãm hại nhưng là cái mất nhiều hơn cái được.”

Hoa Giải Ngữ có chút khó khăn, nói: “Trừ phi đem tu vi của hắn phế bỏ một nửa, trực tiếp đánh rơi cảnh giới tới đất cấp. Bằng không hắn Tiểu Thiên Vị trung kỳ tu vi, ta còn thực sự không có thủ đoạn gì khống chế hắn.”

A Đức càng là hoàn toàn biến sắc, cả giận nói: “Như là xoá sạch tu vi của ta, cho dù chết ta cũng sẽ không bỏ qua cho đám các ngươi!”

Lúc này, một thanh âm từ Tinh Giới bên trong truyền đến, Thâm Hồng Cổ Hạt một hồi lánh hiện ra, dựng thẳng lên thật cao vỹ châm, hai mắt liều lĩnh lục mang, nhìn chằm chằm A Đức nói: “Ta có một bộ độc Phong chi thuật, lời khi trước hay là vô dụng. Nhưng tu vi vừa rồi về tới Tiểu Thiên Vị, phong ấn một cái Tiểu Thiên Vị trung kỳ, nên vẫn được.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, nói: “Vậy thì nhờ vào ngươi.”

Thâm Hồng Cổ Hạt không nói hai lời, vỹ châm lóe lên, không trung liền hóa ra bảy tám đạo quỷ dị phù văn, giữa trời đánh tới.

A Đức muốn tránh, nhưng nơi nào tránh được mở, “Ầm ầm” mấy tiếng, đã bị phù văn bắn trúng, trên người tuôn ra một mảnh sương máu.

Cái kia sương máu bắt đầu vẫn là đỏ, dần dần liền hóa thành màu xanh lục.

“A! Súc sinh, đáng chết! Các ngươi đối với ta làm cái gì?!”

A Đức thống khổ trên mặt đất trên đảo quanh, từng đạo từng đạo màu xanh biếc đường nét ở trên người không ngừng đi khắp, giữa lẫn nhau kết thành phù văn, tựu nhất thiểm nhi một, tiến vào trong cơ thể.

Liền ngay cả trên da kinh lạc, đều lờ mờ có thể thấy được đã biến thành có độc màu xanh lục.

A Đức trên mặt đất trên co quắp một trận, mới dần dần bình phục lại, chỉ là mặt xám như tro tàn, kịch liệt thở dốc.

Dương Thanh Huyền hướng về Thâm Hồng Cổ Hạt hỏi: “Như vậy có không có ảnh hưởng gì?”

Thâm Hồng Cổ Hạt lắc đầu nói: “Không có ảnh hưởng gì, chính là cả người dính đầy kịch độc, nói đến, còn lợi hại hơn đây. Chỉ có điều ta có nguyền rủa, như là không nghe lời của ta, liền đọc độc chú, coi như hắn không độc phát thân vong, võ đạo căn cơ hơn nửa cũng phải phế bỏ.”

“Nhân loại đáng chết! Ta hảo tâm hảo ý hợp tác với các ngươi, các ngươi lại đối với ta như vậy!”

A Đức từ trên mặt đất vọt lên đến, muốn đánh người, nhưng vừa nhìn thấy Hoa Giải Ngữ khom lưng nhặt lấy Thạch Đầu, lập tức liền kinh sợ hạ xuống, lui lại mấy bước, không dám nói tiếp nữa.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Trên thực tế, cái này cũng là vì mọi người chúng ta hợp tác vui vẻ. Miễn cho hợp tác trên đường, sinh ra hiểu lầm gì đó đến. Chỉ cần sự tình vừa kết thúc, ta lập tức để Cổ Hạt huynh giúp ngươi giải trừ. Đúng rồi, Cổ Hạt huynh, hắn hiện tại cả người kịch độc, đề luyện ra tinh huyết có thể hay không cũng là mang aa2rIhI độc?”

Thâm Hồng Cổ Hạt nói: “Tự nhiên cũng ẩn chứa kịch độc, bất quá đồng thời cũng là đồ đại bổ, có thể tăng cường công lực của ngươi. Dù sao có ta ở đây, tùy thời có thể giải độc cho ngươi, không cần lo lắng.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Làm phiền.”

Thâm Hồng Cổ Hạt bóng người lóe lên, liền bay về Tinh Giới bên trong, tiếp tục tu luyện đi tới.

Dương Thanh Huyền này mới đi lên trước đi, vỗ vỗ A Đức vai vai, cười nói: “Tiểu tử, ngươi nên vui mừng nhặt lấy trở về một cái mạng, mà không phải như vậy ôm hận nhìn ta. Hơn nữa bởi vì cùng ta hợp tác, nói không chắc liền thật đem Ân Vũ Điện tìm đến, tròn tổ tiên của ngươi cùng của ngươi một giấc mơ. Ta hiện tại đã đột phá đến Toái Niết cảnh, không ngày sau thì sẽ đi đến nội hải, đến lúc đó nội hải gặp. Hoặc là phù quang đảo chờ ta, cùng nhau đi tới nội hải cũng được.”

Nói, không đợi A Đức trả lời, liền lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, đem toàn thân mình bao lấy, giữa trời lóe lên, liền hướng xa xa kích. Bắn đi.

A Đức hung hăng theo dõi hắn rời đi bóng người, tức giận đá mấy đá Thạch Đầu.

Không có Hoa Giải Ngữ không ngừng đánh tan trong cơ thể hắn chân hỏa, không tốn thời gian dài là có thể khôi phục sức mạnh, đến thời điểm liền có thể ly khai.

Dương Thanh Huyền hướng về đảo liên phương hướng, ở trên không trung phi hơn phân nửa ngày, rốt cục tiến nhập một toà đảo liên phạm trù, tùy tiện tìm cái đảo biệt lập, liền bay xuống.

Chỉ thấy hắn sắc mặt ngưng trọng, thần thức hướng về bốn mặt phóng xạ, một hồi bao trùm toàn bộ hòn đảo. Xác nhận không ai sau, lúc này mới xoay tay phải lại, một mảnh hồng mang xoay tròn ra, bên trong hóa ra Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô.

Hồ lô trên phù văn không ngừng lóe lên, đồng thời linh quang khuếch tán ra, hiện ra từng mảng từng mảng thủy quang.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Giải Ngữ huynh, Cổ Hạt huynh, các ngươi thay ta hộ pháp.”

Nói, liền ngồi khoanh chân, hai mắt khép hờ, một đạo thần thức thẳng vào bên trong hồ lô.

Hoa Giải Ngữ cùng Thâm Hồng Cổ Hạt, từ Tinh Giới bên trong bắn ra, liền rơi vào hắn cách đó không xa, thay hộ pháp.

Dương Thanh Huyền thần thức, ở Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô bên trong hiển hóa ra ngoài, định nhãn nhìn tới, chỉ thấy hồ lô bên trong không gian, một mảnh màu đỏ thẫm ngàn dặm, hồng thủy mênh mông, lại không vật gì khác.

Hơn nữa này nước đỏ tính ăn mòn cực mạnh, chỉ là chưng phát lên hơi nước, liền để hắn này đạo thần thức có chút bất ổn, hầu như cũng bị ăn mòn rơi. Vội vàng bấm một cái pháp quyết, trên người một chút chân nguyên tản ra, lúc này mới sợ bị nuốt chửng.

Lúc này, dưới đáy đỏ tươi đột nhiên “Ồ ồ” bốc lên ngâm nước đến, sau đó hội tụ ra một đạo gầy nhỏ bóng người, dường như thân mặc trường bào giống như vậy, ngẩng đầu lên, không gặp ngũ quan.

Nhưng Dương Thanh Huyền nhưng có thể rõ ràng cảm giác được, bóng người này đang đang ngó chừng hắn, liền hỏi: “Ngươi chính là này Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô khí linh sao?”

Bóng người kia cũng không trả lời.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, một hỏi liên tiếp ba lần.

Bóng người kia mới mở miệng nói chuyện, càng là thanh âm trầm thấp, nói: “Ngươi là bước hư chết đệ tử?”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Bước hư tử là người phương nào?”

Bóng người kia lắc lư mấy lần, tựa hồ tâm tình có chút kích động, kêu lên: “Ngươi không phải Kim Ngao Đảo người?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tại hạ đích xác không phải Kim Ngao Đảo người, chỉ là ngẫu nhiên được cái này hồ lô lớn, không biết các hạ là người phương nào? Tựa hồ cũng không phải là khí linh đơn giản như vậy.”

“Ngẫu nhiên được? Lẽ nào Kim Ngao Đảo đã xảy ra chuyện gì?”

Bóng người kia các loại tiếng kinh ngạc khó tin bất định, hồng thủy theo tâm tình của hắn mà phập phồng, ở bốn phía khuấy động.

đọc tr

uyệ n ở http://truy e ncuatui.net/ Từ từ, cái kia hồng thủy mới ổn định lại, bóng người nói: “Ngươi là làm thế nào chiếm được cái này Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô? Tỉ mỉ nói với ta hạ.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, suy tính có muốn hay không nói với hắn.

Bóng người cũng nhìn thấu sự do dự của hắn, nói: “Ngươi có thể yên tâm, ta sẽ không làm thương tổn của ngươi, hiện tại cũng không có năng lực này thương tổn ngươi.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, phải biết bóng người này lai lịch, giải khai này Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô bí mật, sợ vẫn phải là từ người trước mắt này trên người tìm đáp án.

Ngay sau đó gật gật đầu, liền đem chính mình làm sao gặp phải Giang Tân vợ chồng, làm sao đi vào hải ngoại làm nhiệm vụ, tìm tới cái kia biển rộng loa, làm sao giết ngược lại Giang Tân vợ chồng các loại, một loạt quá trình tất cả đều nói hết.

Bóng người kia từ đầu đến cuối không có phản ứng, nghe xong sau một lúc, mới đột nhiên mở miệng, cười to nói: “Ha ha, cười chết ta rồi! Bước hư tử, không nghĩ tới ngươi cũng sẽ có kết quả như vậy, bị đồ đệ của mình phản bội, trộm đi Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô, ha ha, quá khôi hài, ha ha!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 744: Mọi Người Đều Có Chí Khác Nhau, Đúc Lại Kim Thân

Dương Thanh Huyền lặng lặng nghe, thấy hắn tâm tình hết sức kích động, cũng không tiện quấy rầy.

Sau một lúc, bóng người kia mới bình phục lại, nói: “Nói như thế, chuyện đã xảy ra ta đại khái hiểu. Cái kia Giang Tân vợ chồng, phải là bước hư chết đồ đệ, đánh cắp Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô, kết quả bị ngươi giết. Còn trong hắc hải lưu lại cái kia biển rộng loa người, phải là của ta tổ tiên mây màn che. Ta ở Biển Đen trên cũng đi tìm hắn mấy lần, đều không có kết quả. Không nghĩ tới càng bị các ngươi tìm được. Nói như vậy, đồ trên người hắn, chắc cũng là rơi vào trong tay ngươi.”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy lời hắn tựa hồ có hơi không quen, lạnh lùng nói: “Này liên quan gì đến ngươi? Người a, tổng là ưa thích quản một ít cùng chính mình không có chút quan hệ nào chuyện, quản hảo chính mình không tốt sao?”

Bóng người kia tựa hồ ngây ngẩn cả người, không khí bốn phía đều trở nên hơi đông lạnh đứng lên.

Dương Thanh Huyền quanh thân chân nguyên, hoảng hốt bất định, tùy thời có thể tắt giống như vậy, nhưng hắn cũng không để ý lắm, trong mắt mang theo trào phúng vẻ.

Hai người giằng co một trận, bóng người kia mới chậm rãi nói rằng: “Tiểu tử, nếu là ở trước đây, bằng ngươi câu nói mới vừa rồi kia, liền đã chết đã không biết bao nhiêu lần.”

Dương Thanh Huyền hai tay chắp sau lưng, lãnh đạm nói: “Ngươi cũng biết, là lấy trước, không phải hiện tại, lão sư ngươi đã không dạy ngươi những thời giờ này danh từ, ngươi không hiểu được bọn họ hàm nghĩa sao?”

“Ngươi!”

Bóng người một hồi nổi giận, chấn động đến mức hồng thủy nổi lên bốn phía, đồng thời ở trên mặt nước hóa ra các loại các dạng hình thái, như ngàn vạn yêu ma múa tung, muốn nhào tới.

Dương Thanh Huyền như cũ bình tĩnh đứng cạnh, giễu cợt nhìn hắn, lại như nhìn kẻ ngu si tựa như.

“Hừ!”

Bóng người kia cuối cùng đã rõ ràng rồi nổi giận không phải biện pháp, vung tay lên, vạn ngàn yêu ma lập tức hóa đi, rơi về Hồng Thủy Trận, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói rằng: “Ta là hiện tại Kim Ngao Đảo Hồng Thủy Cung cung chủ bước hư tử sư phó, Ngưng Giáp Tử.”

Dương Thanh Huyền sớm có suy đoán, giờ khắc này bóng người tự mình nói đi ra, mới xem như là xác nhận.

Hắn nói: “Nhìn trước ngươi to lớn kia cừu hận cùng hưng phấn, nói vậy ngươi sẽ vây ở này, cũng cùng cái kia bước hư tử có quan hệ đi.”

“Chính là!”

Ngưng Giáp Tử cắn răng nghiến lợi nói rằng: “Này Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô bản là pháp bảo của ta, đang tế luyện lúc mấu chốt, bị bước hư tử thừa cơ mà vào, đem ta đánh thân thể đổ nát, một tia hồn phách cũng bị hắn rút ra, muốn luyện vào hồ lô này bên trong, để ta trở thành khí linh! May mà ta còn có chút lá bài tẩy thần thông, lúc này mới tránh được một kiếp, vẫn ẩn tại này hồng thủy bên trong, mới bảo vệ được không có hồn tiêu phách tán.”

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Quý quyển thật loạn.”

Ngưng Giáp Tử nói: “Không nói nhiều thừa thải, ngươi có thể được hồ lô này, cũng coi như là cùng ta có duyên. Huống hồ ta thấy ngươi luyện hóa hồ lô này cũng có hỏa hậu nhất định, ngươi liền bái ta làm thầy đi. Ta đem suốt đời sở học đều truyền thụ cho ngươi, trợ ngươi chém giết bước hư tử, trở thành một đời mới Hồng Thủy Cung cung chủ!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta một người lăn lộn cố gắng, tại sao muốn trở thành Hồng Thủy Cung cung chủ?”

Ngưng Giáp Tử ngẩn người một chút, ngơ ngác nói: “Ngươi... Không ngờ làm Hồng Thủy Cung cung chủ? Ngươi biết không Kim Ngao Đảo là như thế nào tồn tại sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Biết, nhưng ta một người một mình Tiêu Dao, ngao du thiên hạ thật tốt, tại sao muốn đi làm ngươi cái kia Hồng Thủy Cung cung chủ, không làm được cái nào ngày lại bị những người khác hại chết.”

Ngưng Giáp Tử cười hì hì, nói: “Ấu trĩ, người trẻ tuổi chính là ấu trĩ a. Ngươi nhất định vẫn không có hưởng qua quyền lực cùng lực lượng tư vị đi, cái kia loại nhất hô bá ứng, tiện tay đoạn người sinh tử vui vẻ, ngươi cũng chưa từng lãnh hội qua đi.” Hắn liếm một cái đôi môi, đầy mặt đều là trào phúng.

Giờ khắc này Ngưng Giáp Tử dáng dấp bắt đầu trở nên rõ ràng, bóng người gầy gò, ngũ quan tinh xảo, nhưng lộ ra một luồng hung hãn khí.

Dương Thanh Huyền nói: “Đúng, ta không có lãnh hội qua, cũng không muốn lĩnh hội. Nhưng cho tới sức mạnh, ta biết không ngừng theo đuổi, không cần thiết khi ngươi cái gì Hồng Thủy Cung cung chủ. Đạo bất đồng bất tương vi mưu, gặp lại sau.”

Nói, xoay người liền phải rời đi.

Ngưng Giáp Tử kinh sợ, kêu lên: “Chậm đã!”

Dương Thanh Huyền xoay người lại, lạnh lùng nhìn hắn, nói: “Làm sao, còn có gì muốn nói không?”

Ngưng Giáp Tử cười lạnh nói: “Này Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô bị ngươi từng tế luyện sau, đã xúc động bên trong bước hư chết bố trí, sợ là bước hư tử đã cảm ứng được hồ lô này, hắn sớm muộn có thể tìm hiểu nguồn gốc, chém giết chính là ngươi!”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, loại này cân nhắc hắn cũng không phải là không có qua, hiện tại từ Ngưng Giáp Tử trong miệng nói ra, sợ là so sánh xác định.

“Như là bước hư tử tới giết đi ta, sợ là ngươi liền thật muốn trở thành khí linh. Nhìn ngươi bây giờ còn một mặt trấn định dáng vẻ, nghĩ đến không có dễ dàng như vậy.” Dương Thanh Huyền ánh mắt lạnh lẽo, lạnh nhạt trở về đi qua.

Ngưng Giáp Tử cười thầm: “Không sai, quả nhiên thông tuệ cực kỳ. Ta đã triển khai bí thuật, ngăn cách bước hư chết tra xét, nhưng đây cũng chỉ là nhất thời kế sách, không cách nào lâu dài. Ngươi giúp ta đúc lại Kim thân, chờ ta khôi phục sức mạnh sau, cho ngươi vô số chỗ tốt.”

Dương Thanh Huyền vốn không muốn phản ứng hắn, nhưng vừa nghe “Đúc lại Kim thân” bốn chữ, không khỏi liền ngừng lại, hỏi: “Cái gì là đúc lại Kim thân? Thân thể bị hủy, không phải chỉ có thể chuyển tu linh, hoặc là gửi thân thể ở con rối trên người sao?”

Ngưng Giáp Tử kinh ngạc nhìn hắn một chút, nói: “Xem ra của ngươi kiến thức cũng không cạn, biết ngược lại tu linh việc này. Chỉ là tu linh công pháp thế gian khó tìm, mặc dù được một hai bộ, hơn nửa cũng là vô bổ thuật. Trừ phi là Linh tộc chí bảo Ngũ Linh Trường Sinh Quyết, bằng không cái khác Linh tu phương pháp, bản tọa vẫn đúng là không lọt nổi mắt xanh. Còn đúc lại Kim thân việc này, cũng đích xác có chút khó, nhưng ta bao nhiêu còn có chút chắc chắn, chỉ là tu vi của ngươi quá yếu.”

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, nói: “Đã như vậy, vậy chuyện này liền đem đến nói sau đi. Bước hư tử lưu lại cấm chế, liền làm phiền lão gia ngài nhiều áp chế một trận, bằng không hồ lô vị trí một khi bại lộ, ta liền đem hồ lô hướng về trong biển ném một cái, phủi mông một cái liền đi người, lão gia ngài nhưng là thảm rồi.”

Nói, bóng người liền biến nhạt đứng lên.

Ngưng Giáp Tử há to mồm, sống ở đó.

Thấy hắn lại muốn đi, gọi lớn ở, nói: “Ngươi lại nói hạ, ở ta phái Hồng Thủy Cung tổ tiên mây màn che cái kia, có hay không chiếm được vật gì tốt?”

“Cái này cùng ngươi gì quan? Không cần lo một ít không có quan hệ gì với chính mình chuyện.”

Dương Thanh Huyền bóng mờ nói xong câu đó, liền biến mất ở đầy trời hồng thủy bên trong.

Ngưng Giáp Tử khuôn mặt một hồi nham hiểm cực kỳ, trong miệng phát sinh rít gào trầm trầm, tức giận một chưởng đánh ra, đánh hồng thủy khuấy động.

Hắn cũng nhìn thấu Dương Thanh Huyền chỉ là một tia thần thức, bằng không tại chỗ liền ra tay đem hắn chém giết.

Dương Thanh Huyền thần thức trở lại trong cơ thể, chậm rãi mở mắt ra, sau đó nâng tay phải lên, hồ lô ở trên mặt loé lên rồi biến mất.

“Như thế nào?”

Hoa Giải Ngữ cùng Thâm Hồng Cổ Hạt đồng thời vây quanh.

Dương Thanh Huyền ánh mắt lấp lóe, nói: “Không phải khí linh, nhưng cũng coi như nửa cái khí linh đi.”

Ngay sau đó, hắn liền đem Ngưng Giáp Tử chuyện nói một lần.

Hoa Giải Ngữ sửng sốt một lát, mới nói: “Xem ra này Hồng Thủy Cung một mạch kế thừa, đều không là vật gì tốt.”

Chương 745: Lạt Mềm Buộc Chặt, Phù Quang Đảo

Dương Thanh Huyền nói: “Ta nội tâm còn có rất nhiều nghi vấn, nhưng này Ngưng Giáp Tử vênh váo hung hăng, ta trước hết không để ý hắn, ép ép tính tình của hắn. Chờ hắn không chịu nổi, tự nhiên sẽ tới tìm ta, như vậy ta liền chủ động hơn nhiều.”

Hoa Giải Ngữ nói: “Ngươi xác định hắn sẽ chủ động tìm ngươi sao?”

“Biết.”

Dương Thanh Huyền hờ hững cười nói: “Bởi vì hắn muốn báo thù, muốn đúc lại Kim thân, mà hắn tự mình một người là không có có năng lực này, bằng không hắn đã sớm ra tay giết ta.”

Hoa Giải Ngữ nói: “Này Hồng Thủy Cung xem ra đều không phải là cái gì người tốt, chính ngươi cẩn tắc vô ưu.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ta sẽ cẩn thận. Nhưng bây giờ quyền chủ động ở trong tay ta, hắn nhất định phải hướng về ta thỏa hiệp, chờ hắn hiểu được đạo lý này sau, mới có nói chuyện độ khả thi. Trước lúc này, ta còn là kiềm chế một chút, hết khả năng không cần này hồ lô lớn, miễn cho làm xảy ra vấn đề gì đến.”

Hắn đứng dậy, lấy ra hải la bàn, nhận ra lại phương vị, liền hướng đảo liên chủ đảo bay đi.

Sau đó truyền tống đi tới thứ mười bảy đảo liên, tìm hạ Vũ Ảnh, phát hiện đảo liên chủ điều khiển đã đổi người rồi, Vũ Ảnh sợ là đã ở bên trong hải.

Dương Thanh Huyền lại đi một chuyến thứ bốn mươi chín đảo liên, tìm tới Đại La thương hội Trang Vũ, nói chuyện với nhau nửa ngày, đồng thời đổi chút vật phẩm, sau đó liền cáo từ, đi tới Phù Quang Đảo đi.

Phù Quang Đảo là trong ngoài hải đường ranh giới.

Trên thực tế cũng là một tòa đảo liên, bị trở thành Phù Quang Đảo liên khu, cai quản hơn bảy mươi ngôi đảo, từ trời cao quan sát xuống, giống như là từ vô số đá vụn cấu trúc trăng lưỡi liềm.

Phàm là tiến vào bên trong hải, đều phải phải có Phù Quang Đảo phát ra giấy thông hành, nếu không thì là không hộ khẩu. Không hộ khẩu không chỉ có sẽ phải chịu nội hải người quản lý bắt giết, hơn nữa không cách nào thuê hòn đảo tu luyện, không cách nào vật phẩm giao dịch.

Vì lẽ đó không phải cực kỳ tình huống đặc thù, không có ai sẽ vòng qua Phù Quang Đảo, lấy không hộ khẩu thân phận tiến vào bên trong hải.

Bởi vì nơi này là trong ngoài hải truyền tống đầu mối, lượng người đi lớn vô cùng. Có hơn ba mươi hòn đảo là chuyên môn dùng để truyền tống dùng.

Đồng thời mỗi trên một hòn đảo, đều có Thiên Vị cường giả trấn thủ. Có thể thấy được Phù Quang Đảo vị trí địa lý, ở toàn bộ hắc trên biển tầm quan trọng.

Thậm chí có người ta nói, toàn bộ Biển Đen, ngoại trừ Dạ Hậu ở hải thiên nhai ở ngoài, chính là Phù Quang Đảo trên Thiên Vị cường giả tối đa.

Một toà truyền tống trên đảo, trận quang vọt lên, mấy chục đạo bóng người liền khuếch tán ra.

Phía dưới vang lên một tên võ giả không nhịn được âm thanh, hướng về phía trên bầu trời hô: “Lập tức rời đi, không nên dừng lại ở trận trên đảo. Muốn làm chuyện gì nhanh đi làm, lưu lại nơi này cản đường lời, cẩn thận gia một đao đập tới đến.”

Cái kia mấy chục đạo bóng người tất cả giật mình, vội vàng bay rơi xuống, hướng về bốn phía đi.

Dương Thanh Huyền vẫn chưa hoảng loạn, mà là lấy ra la bàn, định vị lại, liền hướng về một phương hướng đi.

Toàn bộ đảo liên trong đó, khắp nơi là lui tới bóng người. Thỉnh thoảng trong đó, sẽ có cường đại khí tức xuất hiện, làm không gian rung động, chấn động khiến người sợ hãi.

Dương Thanh Huyền ở qua lại trong đám người, không dẫn nổi bất luận người nào chú ý. Bởi vì giống hắn như vậy Toái Niết sơ kỳ, như cá diếc sang sông, nhiều lắm.

Dương Thanh Huyền ánh mắt ngắm nhìn xa xa, phảng phất có một mảnh ánh sáng, ở hải ngày trong đó bay lên, không khỏi trong lồng ngực hào tình vạn trượng, “Đi về Thiên Vị con đường, ta rốt cuộc đã tới!”

Trong cơ thể hắn huyết có chút ấm áp, hai tay nắm chặt, đem chân nguyên toàn thân bạo phát đến mức tận cùng, tốc độ nhất thời tăng lên không chỉ gấp đôi, nhanh như Thiểm Điện, nhắm chủ đảo đi.

Chủ trên đảo một toà rộng lớn quảng đại cung điện, bao phủ ngàn trượng, sừng sững ở hòn đảo trung ương, toàn thân tỏa ra ấm áp nhạt tia sáng màu vàng, giống như một món pháp bảo.

Toàn bộ đảo liên cấu tạo chủ tài, đều là loại này diệu bôrát, chỉ phải trải qua nhỏ nhẹ đánh bóng, là có thể tỏa ra sáng rực tháng giống như hoa hoè, tên như ý nghĩa vì là: Phù Quang Đảo.

Dương Thanh Huyền ở trong đám người, trực tiếp đi vào đi

vào.

Bên trong là hình cái vòng kết cấu, chia làm trong ngoài, trên dưới bốn tầng, mỗi tầng lại theo công năng, phân một số cái to nhỏ khác nhau làm việc khu, chỗ khu nhiệm vụ cùng khu giao dịch chờ.

Hắn nhận ra phương hướng, liền đi tới một cái giao dịch trước đài, nói: “Để ta làm để ý tiến vào bên trong hải thủ tục. Này là thân phận của ta bài.”

Nói, liền đem hắn ở thứ mười bảy đảo liên ghi danh đảo chủ lệnh bài đưa tới.

Hải ngoại đối với thân phận đăng ký vô cùng đơn sơ, tiến vào bên trong hải trước ở Phù Quang Đảo muốn một lần nữa công việc các loại xác nhận thân phận, nhưng nếu là ở hải ngoại thuê quá hòn đảo, công việc đứng lên liền dễ dàng hơn.

Cái kia phụ trách ghi danh người, cầm hắn đảo chủ lệnh bài nhìn lướt qua, một hồi kinh trụ, ngơ ngác nói: “Thứ mười bảy đảo liên, Hắc Diễm Giác Nam Thiên Đảo đảo chủ?” Đồng thời ánh mắt lần thứ hai đánh giá Dương Thanh Huyền, trên dưới nhìn mấy lần.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Làm sao, có vấn đề sao?”

Cái kia phụ trách nhân đạo: “Ngươi thuê hòn đảo thời gian là ở một năm trước, lúc đó chỉ có Luân Hải hậu kỳ tu vi, mới hơn một năm thời gian, ở Hắc Diễm Giác không chỉ có không chết, còn đột phá đến rồi Toái Niết cảnh, nhất định chính là yêu nghiệt!”

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, ôm quyền nói: “Quá khen.”

Người phụ trách kia nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Ta không hề có một chút nào quá khen, cõi đời này thiên tài vô số, thiên phú cao hơn ngươi khẳng định cũng có khối người. Nhưng trừ thiên phú ở ngoài, còn có một cái đồ vật phi thường trọng yếu, chính là khí vận. Ngươi ở Hắc Diễm Giác đợi một năm bất tử, đây chính là khí vận cực mạnh.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, khóe miệng đều co quắp hạ, bất mãn nói: “Ở Hắc Diễm Giác liền nhất định sẽ chết sao? Ở ta trước, nhất định cũng có Hắc Diễm Giác bên trong đảo chủ, tiến nhập Biển Đen chứ?”

Người phụ trách kia cười hắc hắc hai tiếng, nhìn ánh mắt của hắn có chút quái dị, “Có thể đi, nhưng ở ta ở vị trí này làm tám mươi năm, xưa nay chưa từng thấy.”

Dương Thanh Huyền: “...”

Người kia lấy ra một phần tư liệu đồng hồ, đưa cho hắn, nói: “Tỉ mỉ điền một chút, không được có giả, bằng không... Phía sau liền sẽ phiền toái.”

Tuy rằng chưa nói sẽ có phiền toái gì, nhưng nghe được ra hắn khẩu khí nghiêm nghị.

Dương Thanh Huyền nhìn một chút, không khỏi nhíu mày lại.

Trên bảng khai yêu cầu điền họ tên, chủng tộc, tuổi tác, tu vi, sinh ra nơi, tông môn df0NPRUZ các loại, những này nguyên bản cũng không có gì, điền cũng là nên.

Nhưng phía dưới vẫn còn có chủ tu công pháp, liệt kê mấy hạng chủ tu thần thông cực kỳ cấp bậc, đeo trên người trang bị có cái nào, chờ chút

Dương Thanh Huyền sắc mặt lập tức đen kịt lại, đem bảng vỗ lên bàn, trầm giọng nói: “Này nội dung phía trên hơi quá đáng chứ?”

Người phụ trách kia khinh miệt liếc mắt nhìn hắn, cười nhạt nói: “Người trẻ tuổi, không muốn quá kích động. Nơi này là Biển Đen, liền muốn tuân thủ Biển Đen quy củ. Mà làm người đây, cũng không cần quá thành thật, vì để tránh cho chịu thiệt, ngươi có thể tùy tiện viết mấy thứ a, lại không nhường ngươi toàn bộ viết ra.”

Hắn nháy mắt, thấp giọng nói: “Ta nhưng là coi ngươi là bạn, mới như thế nói cho ngươi, chính ngươi nắm bắt cái độ là tốt rồi.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới đem bảng cầm trở về, nói: “Đa tạ tiên sinh chỉ điểm.”

Liền chiếu viết lại, chủ tu công pháp liền viết Kiếm Kinh, chủ yếu thần thông liền viết Phong Lôi Tam Thức cùng Lục Dương Chưởng, sau đó nộp đi qua.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 746: Tràng Giác Đấu, Lấy Mệnh Chém Giết

Người phụ trách kia nhìn kỹ hạ, chà chà nói rằng: “Không sai, không sai. Nhân tộc, tiểu tử chủ tu kiếm, phụ tu chưởng pháp, có tiền đồ, khà khà.”

Nói, liền bắt đầu công việc thân phận bài.

Dương Thanh Huyền sợ biến Bì Bì Hà dẫn gặp sự cố, vì vậy dùng là thật thân cùng tên thật.

Rất nhanh, người phụ trách kia liền đem một khối bạch ngọc đưa cho hắn, nói: “Khối này thân phận bài phi thường trọng yếu, tuyệt đối không nên bị mất. Ở bên trong hải tiến hành bất kỳ giao dịch, nhiệm vụ, truyền tống, đều phải dùng tới.”

“Đa tạ.” DfTmeJpu Dương Thanh Huyền lấy ra lệnh bài, nắm ở trên tay, có loại băng lạnh như băng cảm giác, hết sức thoải mái.

Người phụ trách kia lại nói: “Thiên Vị bên dưới, tiến vào bên trong hải tiêu chuẩn mỗi ngày chỉ có một trăm tên, nói vậy quy tắc ngươi cũng biết.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nhẹ nhàng nói rằng: “Khôn sống mống chết.”

Người phụ trách kia mỉm cười nói: “Coi như là Hải tộc người, ở bên trong hải muốn hưởng thụ các loại đãi ngộ, đều phải tham gia xuất sắc chiến, thu được nội hải thân phận. Bằng không cũng chỉ có thể cho là không hộ khẩu. Bất quá lấy thiên tư của ngươi, ta tin tưởng khẳng định không có vấn đề.”

Dương Thanh Huyền cười khổ một tiếng, tuy rằng chính hắn cũng cảm thấy không thành vấn đề, nhưng vẫn là muốn khiêm tốn một, hai, lúc này ôm quyền nói: “Nào có, đại nhân coi trọng.”

Người phụ trách kia phất phất tay, nói: “Ngươi đi đi, tin tức của ngươi đã phát đến rồi xuất sắc chiến bên kia, ngày mai trực tiếp đi dự thi liền có thể. Còn muốn tỷ thí mấy trận, thì nhìn hôm nay có bao nhiêu người báo danh.”

“Đa tạ.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền chắp tay, liền cầm lệnh bài rời đi.

…

Ngày thứ hai, ở chủ đảo phụ cận một toà to lớn trên hòn đảo, có một toà hình tròn tràng giác đấu, bên trong thỉnh thoảng bùng nổ ra chấn thiên tiếng gào, đầy rẫy máu tanh cùng hưng phấn.

“Giết hắn đi! Giết hắn đi!”

Trong sân có mấy vạn tên khán giả, đều hướng về trong sân rít gào, tiếng gào chấn thiên.

Dương Thanh Huyền lặng lặng đứng ở trong một cái góc, sắc mặt âm trầm đáng sợ.

Nguyên tưởng rằng xuất sắc chiến, chỉ là điểm đến thì ngưng, luận bàn đọ sức một trận, nhưng không nghĩ tới máu tanh như thế, trực tiếp đặt ở tràng giác đấu, khiến người ta đặt cược tố đánh cược.

Trong sân hai tên giác đấu giả, giết khó phân thắng bại.

Một tên ông lão áo xám, sắc mặt nham hiểm, trong mắt không ngừng bắn ra hàn mang, lấy thân pháp né tránh làm chủ.

Một gã khác nhưng là trung niên đầu trọc nam tử, cầm trong tay một thanh tốt đại kiếm, chí ít cũng là Địa Khí cấp bậc, liều mạng hướng về ông lão kia chém tới.

Hai người đều là Toái Niết trung kỳ tu vi, đánh cho lực lượng ngang nhau.

Này tràng giác đấu trung ương bị kết giới vây nhốt, coi như là Thiên Vị cường giả cũng phá không mở, bên trong mặt đất cũng không biết là cái gì cấu tạo, người đàn ông trung niên một đòn toàn lực, đều chỉ có thể trên mặt đất vẽ ra một cái cạn vết.

Dương Thanh Huyền đứng ở bên cạnh nhìn mười bảy tràng, trong đó có mười tràng đều chết hết người, bảy tràng người thua bị đánh cả người trọng thương, nhờ có đối phương hạ thủ lưu tình, này mới bảo vệ được một mạng, bị mang xuống.

Hắn cuối cùng đã rõ ràng rồi, tại sao nhiều như vậy Toái Niết trung kỳ, thậm chí là hậu kỳ người đến dự thi, chỉ là sơ kỳ lời, muốn thông qua liền được dựa vào vận khí.

“Ầm! Ầm!”

Tràng giác đấu bên trong, cái kia trung niên đầu trọc nam tử sử dụng tới một bộ cương mãnh bá đạo kiếm pháp, nổi điên chém về phía đối phương, mũi kiếm đem không gian cắt ra từng đạo từng đạo lỗ hổng, không ít ánh kiếm chấn động trên mặt đất trên, vẽ ra nhỏ nhẹ dấu vết.

Ông lão áo xám nhưng là một mực tránh né, không dám chặn kiếm to kia phong mang, từ từ rơi vào hạ phong.

Dương Thanh Huyền sắc mặt vô cùng không tốt ở tràng giác đấu bầu trời, có hai khối màn nước, rõ ràng viết hai người các loại tư liệu, họ tên, tuổi tác, chủng tộc, chủ tu công pháp các loại, cùng với bên cạnh ở dưới chú mã.

Trung niên nam tử kia chủ tu võ kỹ gọi là đấu điên cuồng kiếm, là địa cấp cao cấp võ kỹ, mang theo trang bị, cũng biểu lộ Địa Khí, xem ra là một người đàng hoàng.

Ông lão áo xám tư liệu nhưng là đơn sơ nhiều, chủ tu võ kỹ trên liền một cái: Tiêm vân thủ, vũ khí hời hợt ghi chú: Khuyên đồng.

Đúng lúc này, giao đấu trong sân, ông lão bỗng nhiên hét lớn một tiếng, thay đổi cái kia trốn chạy hèn mọn, càng đón kiếm thế vọt lên.

Ông lão bên phải đầu ngón tay mang theo một đạo phù ấn, bỗng nhiên đánh ra.

“Oanh” một tiếng, phù ấn hóa thành một cái người khổng lồ, trực tiếp đem đại kiếm ôm lấy.

“Cái gì?!”

Người đàn ông trung niên hoảng hốt, người khổng lồ kia từ giấy làm thành, chẳng biết vì sao lại có như vậy sức mạnh, vội vàng đem chân khí rót vào bên trong kiếm, liều mạng chém một cái!

“Ầm ầm!”

Cường đại kiếm khí bắn ra bốn phía, lấy hắn làm trung tâm, như một nguồn kiếm khí bão táp, đem cái kia giấy người khổng lồ vắt nát tan, giấy vụn như hồ điệp bay lượn.

“Hừ, tràng tỷ đấu này, lão phu liền ngay cả ngày đinh phù đều đã vận dụng, cũng không kịp nhớ này rất nhiều.”

Thanh âm lạnh như băng từ bầu trời truyền đến.

Người đàn ông trung niên hoảng hốt, vội vàng giơ kiếm xoay người, đã nghĩ hướng về bầu trời bổ tới.

Đã thấy ánh vàng lóe lên, một đạo to lớn khuyên đồng hạ xuống, như một toà Tiểu Sơn, "Ầm ầm ầm" ép trên bầu trời hắn.

"Ầm!"

Người đàn ông trung niên đổi công làm thủ, đem kiếm đưa ngang trước người, đem cái kia khuyên đồng ngăn trở.

Nhưng ông lão đã đánh ra trên trăm đạo chưởng ảnh, toàn bộ đánh vào khuyên đồng trên, phát sinh liên tiếp "Đang cheng" vang vọng.

Người đàn ông trung niên bị đánh không ngừng lùi lại, rốt cục "Phốc" một tiếng, bị đánh bay ra ngoài, máu tươi trời cao.

Ông lão trong mắt xẹt qua đại hỉ vẻ mặt, xông lên một trảo khuyên đồng, đột nhiên hướng người đàn ông trung niên tiếp tục đánh!

"Oành!"

Người đàn ông trung niên chật vật nâng Kiếm Nhất chặn, lần thứ hai bị đánh bay, phun máu phè phè.

"Dừng tay! Mau dừng tay, ta nhận thua!"

Người đàn ông trung niên không lo được điều tức, vội vàng chịu thua, sau đó một tay cầm kiếm, cắm trên mặt đất, chịu đựng thân thể không ngã.

"Hừ."

Ông lão vừa thu lại khuyên đồng, sắc mặt nham hiểm đi lên phía trước, lạnh giọng nói: "Sớm một chút chịu thua thật tốt? Hiện tại mới chịu thua, ngươi biết một Trương Thiên đinh phù giá trị sao?"

Người đàn ông trung niên trợn mắt nhìn, quở trách nói: "Ngươi này đã coi như là ăn gian! Ở trong khung trang bị, ngươi chỉ viết vào khuyên đồng, lại không viết còn có ngày đinh phù!"

"Làm sao, ngươi có ý kiến? Ngày đinh phù không thể là giả chuẩn bị, chỉ là vật phẩm mà thôi."

Ông lão cười gằn một tiếng, thình lình đột nhiên ra tay, khuyên đồng gào thét ra, "Ầm" một tiếng đánh vào trung niên nam tử kia trước ngực, đem đánh bay ra ngoài, đại kiếm cũng ngã xuống đất.

"Phốc! Ngươi, ngươi...!"

Người đàn ông trung niên liên tục thổ huyết, khí tức nháy mắt rơi xuống đến cực điểm điểm, tức giận nói: "Ngươi đê tiện, ta nhận thua, ngươi còn đánh lén!"

Ông lão cười gằn nói: "Ha ha, là ai quy định chịu thua liền không thể đánh? Trừ phi một phương bị đánh chết, bằng không chỉ có trọng tài mới có quyền kêu ngừng! Hơn nữa ngươi hao hết ta một Trương Thiên đinh phù, mượn thanh kiếm này làm bồi thường đi!"

Nói, ông lão một trảo, liền đem ngã xuống đất kiếm cất đi, sau đó bóng người lóe lên, liền xông lên phía trước, muốn lấy trung niên nam tử kia tính mạng.

Dương Thanh Huyền nhìn lên cơn giận dữ, nhưng này tràng giác đấu bên trong, căn bản không phải hắn có thể xông.

"Dừng tay, tranh tài kết thúc, thi triển nguyên thắng."

Một đạo lười biếng âm thanh từ trên ghế trọng tài truyền đến.

Ông lão kia cả người chấn động, vừa rồi giơ tay lên, khuyên đồng còn cầm trong tay, quay về nam tử trung niên đầu, cũng không dám đánh rơi xuống.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 747: Phải Chiếu Cố Người, Giá Trên Trời Thẻ Đánh Bạc

Dương Thanh Huyền ánh mắt nhìn sang, ở tràng giác đấu một mặt, có một chỗ đài làm việc, mặt trên lười biếng nằm nghiêng một người đàn ông, mặt không hề cảm xúc, tựa hồ đối với này quyết đấu không nhấc lên được bất cứ hứng thú gì, phất phất tay, nói: “Cuộc kế tiếp.”

Tên kia gọi thi triển nguyên ông lão âm trầm nhìn chằm chằm người đàn ông trung niên nhìn một hồi, này mới chậm rãi thu tay về đến, không dám chống đối trọng tài lời.

Trên Phù Quang Đảo, quy củ nghiêm ngặt, cường giả vô số, thành thật nghe lời, mới là sống tiếp căn bản bảo đảm.

Trước đã có người không nghe trọng tài, ở phán quyết sau còn tiếp tục ra tay, trực tiếp bị trọng tài một chưởng đập chết.

Lão giả này hiển nhiên là người thông minh, từ không sẽ vì đồ chính mình nhất thời thoải mái, mà làm ra để trọng tài khó chịu chuyện đến, đó không thể nghi ngờ là muốn chết.

Ông lão nhìn chằm chằm người đàn ông trung niên, trong mắt sát cơ thu nạp trở lại, không sai sau đó xoay người liền ly khai.

“Giết hắn đi, giết hắn đi a!”

“Tên rác rưởi này để ta thua tiền, mau giết hắn!”

Tràng giác đấu bốn phía một mảnh tiếng gầm gừ. Hơn nữa Dương Thanh Huyền phát hiện, chỗ này Hải tộc tỉ lệ cực cao. Tuy nói ở hải ngoại cũng trải qua thường gặp được Hải tộc người, nhưng giống như vậy phóng tầm mắt nhìn, tảng lớn đều là Hải tộc cảnh tượng, lại hết sức hiếm thấy.

Trên ghế trọng tài, nam tử kia hững hờ nói: “Tổ kế tiếp: Dương Thanh Huyền đối với Khoát Phu.”

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, hướng về cái kia màn nước bình nhìn lên đi, quả nhiên lập tức xuất hiện hai tổ người tin tức, ở Dương Thanh Huyền một cột trên, hiện ra chính là hắn điền tư liệu.

Mà ở bên cạnh một cột, trên đó viết: Khoát Phu, Hải tộc, Toái Niết trung kỳ, 983 tuổi, chủ tu công pháp “Đại Lực Quyết”, trang bị: Không.

Trong sân “Rầm” một hồi toàn bộ đều sôi trào, hét lớn: “Khoát Phu! Khoát Phu!”

Ở Khoát Phu màn nước bình trên, thẻ đánh 9uI1mLx bạc giá trị tăng cường nhanh chóng, chính là mọi người đang liều mạng đặt cược, hầu như thanh nhất sắc đặt ở cái kia Khoát Phu trên người.

Dù sao Hải tộc đối chiến Nhân tộc, liền nhất định có ưu thế, tuy nói không phải ở trong biển rộng, nhưng thân thể mạnh mẽ cũng có thể nghiền ép cùng cấp, huống chi cái này còn cao hơn một cấp, càng là hầu như không hồi hộp.

Cái kia trên ghế trọng tài người đàn ông trung niên cũng sửng sốt một chút, sợ run nói: “Đây là người nào an bài? Làm sao một cái Nhân tộc Toái Niết sơ kỳ đối chiến Hải tộc Toái Niết trung kỳ? Này không phải cố ý để hắn đi chịu chết sao?”

Hải tộc tính cách thô bạo, hầu như cực nhỏ sẽ hạ thủ lưu tình.

truy cập❤http://truye n cuatu

i.net/ để đọc truyệ n “Bẩm Cung Dương Vũ đại nhân, từ ghi danh bên kia lại đây, chính là cái kết quả này.” Bên cạnh một tên phụ trách ghi danh nữ tử, rất cung kính nói rằng.

“Đăng ký bên kia lại đây cứ như vậy? Ân, mà xem một chút đi. Danh tự này làm sao có chút... A? Dương Thanh Huyền?!” Cung Dương Vũ sắc mặt chợt biến, suýt chút nữa không có nhảy dựng lên, kinh ngạc mở to hai mắt.

Cái kia bên cạnh nữ tử sợ hết hồn, sốt sắng hỏi: “Đại nhân, có vấn đề sao? Nếu là không được, ta lập tức thủ tiêu thi đấu.”

Cung Dương Vũ nhìn chằm chằm màn nước trên tên, liếc mắt nhìn, lập tức sắc mặt khôi phục bình thường, nói: “Không có chuyện gì, một chút chuyện nhỏ. Mấy tháng trước Vũ Ảnh về nội hải thời điểm, đi qua Phù Quang Đảo, đã từng căn dặn ta chăm sóc cho một người tên là Dương Thanh Huyền người, nói tiểu tử kia không ngày sau sẽ đi nội hải, nghĩ đến chính là cái này.”

Cô gái kia cái to nhỏ miệng, cả kinh nói: “Chuyện này... Muốn không thủ tiêu tỷ thí, một lần nữa sắp xếp?”

Cung Dương Vũ khẽ mỉm cười, lắc đầu nói: “Không cần, ta rất hiếu kì chính là, có thể để Vũ Ảnh cố ý tới tìm ta biện hộ cho người, sẽ là như thế nào người. Huống hồ tỷ thí này, thua còn có kết cục, còn có ngày mai. Muốn thả hắn đi qua rất dễ dàng, không cần liều lĩnh cùng lắm kiêng kị đổi lúc trước lịch trình.”

“Phải!” Nữ tử vội vàng đáp lời.

Cung Dương Vũ khóe miệng vung lên một tia khom hình cung, đối với này nguyên bản nhàm chán quyết đấu, tựa hồ nhấc lên một tia hứng thú.

Dương Thanh Huyền lẳng lặng nhìn cho thấy Khoát Phu trên màn ảnh, không ngừng leo lên thẻ đánh bạc, hắn đi tới tràng giác đấu một bên, nơi đó có thể đem linh thạch tồn vào thân phận mình bài bên trong, là có thể ở đây bên trong đặt tiền cuộc, đồng thời ở bên trong hải bất kỳ một toà chủ trên đảo lấy ra.

“Tồn linh thạch.”

Dương Thanh Huyền đơn giản phun ra ba chữ, liền đem thân phận của chính mình ngọc bài cùng một túi linh thạch trung phẩm ném tới.

Cái kia phụ trách công việc ghi danh người đơn giản liếc mắt nhìn hắn, đem thân phận ngọc bài cầm tới chọn đọc một hồi, đột nhiên sững sờ ở, “Dương Thanh Huyền? Cuộc kế tiếp tuyển thủ?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Chính ta cũng có thể đặt tiền cuộc đi.”

Người phụ trách kia sắc mặt quái lạ, nói: “Có thể, chỉ là...” Hắn muốn nói lại thôi, có thể là muốn nói ngươi đều muốn bị đánh chết, còn hạ cái gì chú.

Xung quanh cũng không có thiếu người, nghe thấy hắn chính là Dương Thanh Huyền, cũng một hồi toàn bộ vây quanh, chỉ chỉ điểm điểm.

“Ha? Liền cái này xú Hầu Tử? Ha ha, đây là một hồi đưa tiền thi đấu a, nhanh, nhanh ép Khoát Phu!”

Những người kia đều nắm ra thân phận của chính mình ngọc bài, đánh vào quyết ấn.

Toàn bộ tràng giác đấu, cũng là một cái to lớn tinh diệu trận pháp, có thể liên thông tất cả mọi người thân phận ngọc bài, tiến hành các loại thanh toán cùng tin tức chọn đọc.

Nói cách khác, tiến nhập tràng giác đấu sau, tất cả mọi người thân phận ngọc bài trên tin tức, cũng sẽ ở phe làm chủ nắm trong lòng bàn tay.

“Mẹ ta tích trữ hơn 500 năm, mua cho ta hòn đảo cưới lão bà tiền, ta cũng toàn bộ ép lên rồi!”

Một cái béo ị Hải tộc, toàn thân màu xanh lục, mặt trên lớn lên từng cái từng cái giác hút, không biết là là vật gì, hai mắt có chút ửng hồng, ngắn nhỏ hai tay của hưng phấn khua tay múa chân, quơ thân phận ngọc bài.

Dương Thanh Huyền chỉ là liếc hắn một cái, sẽ thấy không có hứng thú nhìn cái thứ hai, loại này cặn bã, ở trong biển rộng hàng trăm triệu, căn bản là không có cách vào mắt.

“A?!”

Khi người phụ trách kia mở ra Dương Thanh Huyền túi chứa đồ sau, sợ đến run run hạ, trực tiếp cắn chính mình lưỡi đầu, đột nhiên che miệng lại, hai tay bỉ hoa, ấp úng dáng vẻ.

Sau một lúc phun ra một búng máu đến, hoảng sợ nói: “Một, một...?!”

Hắn gấp bận bịu che miệng lại, sợ mình gọi ra, dù sao số này ngạch quá lớn, một khi tiết lộ ra ngoài, cho khách hàng mang đến phiền toái, chẳng khác nào là nghiêm trọng công tác sai lầm, chính hắn phiền phức cũng không nhỏ..

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Làm sao, chưa từng thấy tiền?”

“Xin chào gặp.” Người phụ trách kia sắc mặt một hồi như lợn can, khúm núm mà hỏi: “Ngươi, ngài là muốn ép Khoát Phu vẫn là ép chính mình?”

Dương Thanh Huyền lãnh đạm nói: “Đây là của ngươi công tác phạm trù sao?”

Người phụ trách kia lập tức thu miệng, không lên tiếng nữa, vội vàng giúp Dương Thanh Huyền làm xong, sau đó nơm nớp lo sợ hai tay dâng thân phận ngọc bài, đưa cho trở lại.

Dương Thanh Huyền cầm ngọc bài nhìn xuống, liền xoay người đi.

Người phụ trách kia nhìn hắn hướng đi trường thi thân ảnh, đồng thời ánh mắt thoáng nhìn tràng giác đấu trên màn nước, ở Dương Thanh Huyền tư liệu bên cạnh người, đột nhiên gia tăng rồi một loạt con số: 1000 tỉ!

“Chi!” Người phụ trách mãnh hít một hơi khí lạnh, sắc mặt trắng bệch, trên trán mảng lớn xuất mồ hôi lạnh ra, vội vàng run rẩy lấy ra thân phận của chính mình ngọc bài, đem bên trong còn dư lại hết thảy linh thạch, tất cả đều đổi đè lên Dương Thanh Huyền trên người.

Chương 748: Oan Gia Hiện Thân, Ổn Kiếm Chuyện Làm Ăn

Ở tràng giác đấu trong một cái góc, ngồi lẳng lặng hai tên Nhân tộc, một nam một nữ.

Nữ nhân chính là một ước chừng hơn bốn mươi tuổi mỹ phụ, thân thể đoan trang; Nam thân hình khôi ngô, một mặt không thú vị dáng dấp, dựa vào trên ghế ngồi, hai chân tréo nguẩy.

Đột nhiên một bóng người bỗng dưng mà phát hiện, không có bất kỳ dấu hiệu, liền trực tiếp xuất hiện ở trước mặt hai người.

“Tiểu thư!”

Nam tử kinh hô một tiếng, lập tức thả xuống chân, tư thế ngồi đoan chính đứng lên.

Mỹ phụ cũng kinh ngạc nói: “Tiểu thư làm sao tự mình làm?”

Cô gái kia trên mặt mang theo lụa mỏng, nhưng giữa hai lông mày anh khí, vẫn như cũ có thể ẩn phát hiện dung nhan tuyệt thế kia.

“Ta hôm nay có chút tâm thần không yên, tựa hồ có thể gặp được trên người kia.”

Nữ tử chính là Thi Ngọc Nhan, thâm thúy sáng ngời trong con ngươi, xẹt qua một chút ánh sáng.

“Làm sao sẽ?!”

Hoàng Di cùng Đốc Nghiệp giật mình liếc mắt nhìn nhau, tựa hồ có hơi không tin.

Hoàng Di nói: “Tiểu thư là không phải tu luyện tới gặp cái gì bình cảnh, vì lẽ đó dưới tình huống tâm phiền ý loạn, xuất hiện một ít không rõ nhận biết.”

Thi Ngọc Nhan lạnh nhạt nói: “Hoàng Di lời này của ngươi trải qua suy nghĩ sao? Tu vi đến rồi Thiên Vị sau, chắc là sẽ không xuất hiện không tên cảm giác. Mà ta tu luyện Thái Thanh ngọc quyết, lấy thanh tâm làm chủ, càng thêm không có không rõ gợn sóng.”

Hoàng Di cả kinh nói: “Thật chẳng lẽ ngay ở hôm nay? Tiểu tử kia đến Phù Quang Đảo?!”

Đốc Nghiệp càng là bên trong cặp mắt tuôn ra sát khí, ngay cả hô hấp đều trở nên ồ ồ, lạnh giọng nói: “Như là bắt được hắn, ta nhất định đưa hắn chém thành muôn mảnh!”

Hoàng Di cũng là sắc mặt khó coi, tức giận dâng lên, nói: “Tiểu tử này lại quay giáo một đòn, tuyên bố đánh giết nhiệm vụ của chúng ta, làm cho ta cũng ở đây Biển Đen trên giết không ít người, thực sự là xúi quẩy!”

Thi Ngọc Nhan trong tròng mắt không hề lay động, thản nhiên nói: “Hắn vô cùng thông minh, vẫn không vận dụng cái kia Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, vì lẽ đó ta bắt giữ không tới vị trí của hắn.”

Hoàng Di nói: “Cái kia Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ chính là là tiểu thư bản mệnh tương tu đồ vật, năm đó vị đại nhân kia dùng mạc đại thần thông, trực tiếp trồng trọt ở tiểu thư Huyền Nguyên xinh đẹp thai bên trong, chỉ cần hắn hơi động này kỳ, liền không thể trốn chạy.”

Thi Ngọc Nhan thở dài, nói: “Ta một mực chờ hắn luyện hóa Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, như vậy ta là có thể cách không thi thuật, trực tiếp mượn dùng nước kỳ sức mạnh đem nhốt lại. Đáng tiếc, không biết là nguyên nhân gì, nhưng vẫn không có phản ứng. Hai ngày này tâm thần không yên, có thể là nước kỳ đến gần rồi.”

Hoàng Di nói: “Còn là tiểu thư thông minh, đoán được hắn nhất định sẽ đi nội hải.”

Thi Ngọc Nhan nói: “Người kia chạy tới Biển Đen, tất nhiên là vì xung kích Thiên Vị, đi qua Phù Quang Đảo là chuyện sớm hay muộn. Chỉ có điều ta cũng không nghĩ tới sẽ nhanh như vậy. Khi đó trên Khung Hoa Đảo, hắn bất quá là Tam Hoa trung kỳ, mới không tới thời gian một năm, cũng đã bước chân vào Toái Niết. Người này cũng vô cùng không đơn giản.”

Đốc Nghiệp mặt âm trầm, gằn giọng nói: “Lại làm sao không đơn giản, chỉ sắp tới Phù Quang Đảo, nơi này chính là phần mộ của hắn!”

Thi Ngọc Nhan nhẹ liếc hắn một cái, vẫn chưa nhiều lời.

Bỗng nhiên “Rầm” một tiếng, toàn trường đều sôi trào lên, hiện lên vẻ kinh sợ cùng ồn ào, “Cái gì? 1000 tỉ? Ta không nhìn lầm chứ?!”

Thi Ngọc Nhan ba người cũng đều kinh ngạc không thôi, hướng về cái kia màn nước nhìn tới, ở Dương Thanh Huyền ba chữ bên cạnh, một hồi nhiều hơn 1000 tỉ thẻ đánh bạc.

Ba người không khỏi chấn động trong lòng, nhìn nhau một cái.

Sự tình xảy ra khác thường, tất có yêu dị.

“Xác định màn hình không sai sao? 1000 tỉ?!”

Các loại khiếp sợ cùng tiếng chất vấn ở đây bên trong truyền mở, Khoát Phu bên kia tổng cộng cũng mới hơn hai ngàn ức, đây còn là bởi vì mọi người cảm thấy tất thắng, dồn dập hạ trù nguyên nhân.

“1000 tỉ?” Cung Dương Vũ cũng hơi ngẩn người một chút, theo mặc dù có công nhân viên chầm chậm đi tới, ở hắn bên tai thấp giọng kể.

“Thì ra là như vậy.” Cung Dương Vũ đột nhiên nở nụ cười, nói: “Vũ Ảnh nhìn trúng người này, xác thực có chút ý nghĩa đây.”

Nghĩ một hồi, hắn đối với bên người cô gái nói: “Giúp ta cũng ép ba ngàn ức đi tới.”

Cô gái kia kinh sợ, tuy rằng tràn đầy nghi vấn, cũng không dám nghi vấn, “Phải!” Vội vàng làm theo đi tới.

Rất nhanh, cái kia 1000 tỉ con số, liền nhảy tới hơn 13,000 ức.

Tràng giác đấu bên trong huyên náo một trận, cũng cũng dần dần tỉnh táo lại, biết màn hình không có phạm sai lầm, chỉ là cả đám trợn mắt há mồm, không hiểu xảy ra chuyện gì.

Không ít người thông minh bắt đầu suy nghĩ, sau đó cùng để lên Dương Thanh Huyền. Dương Thanh Huyền bên này thẻ đánh bạc, rất nhanh sẽ leo lên một tỉ tỉ rưỡi.

“Tiểu thư, mau nhìn!”

Đốc Nghiệp đột nhiên thất thanh kêu lên, chỉ về trong sân. May mà trong cả sân ồn ào không ngừng, không ai chú ý tới tiếng nói của hắn, “Quả nhiên là hắn, là tên tiểu tử kia, chết FPg6b3w0 tiệt!”

Hắn nghiến răng nghiến lợi, hai mắt phun lửa.

Thi Ngọc Nhan ánh mắt lóe lên vẻ kinh dị, lẩm bẩm thì thầm: “Dương Thanh Huyền... Dương Thanh Huyền... Hắn quả nhiên không phải Vô Nhai Kiếm Phái La Phi...”

Hoàng Di nói: “Tiểu thư, làm sao bây giờ?”

Thi Ngọc Nhan chỉ hơi trầm ngâm, nói: “Phù Quang Đảo trên tận lực không nên nháo sự tình, này tràng giác đấu bên trong càng không thể tùy ý ra tay. Nếu hắn xuất hiện, từ không cần lo lắng hắn sẽ chạy thoát.”

“Vâng.”

Hoàng Di cùng Đốc Nghiệp nghe vậy, cũng lập tức tỉnh táo lại, nghĩ đến này hơn nửa năm, đều bị tiểu tử này hành hạ, nội tâm lửa giận cùng sát khí đan dệt thiêu đốt.

Thi Ngọc Nhan đột nhiên nói rằng: “Đốc Nghiệp, trên người còn có bao nhiêu linh thạch? Tất cả đều đè xuống.”

Đốc Nghiệp sững sờ, nói: “Ép đối phương thắng sao?”

Thi Ngọc Nhan kinh ngạc cười nói: “Đương nhiên là ép cái này Dương Thanh Huyền, lúc trước hắn chỉ có Tam Hoa trung kỳ tu vi, cũng có thể kèm hai bên ta, cướp đi Ngũ Linh Trường Sinh Quyết cùng Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, hiện tại đã là Toái Niết sơ kỳ, chỉ là một tên Hải tộc sao làm gì được hắn? Ép hắn Doanh, chúng ta cũng kiếm chút linh thạch. Nếu biết là ổn trám chuyện làm ăn, vì sao không làm đây?”

“Chuyện này...” Đốc Nghiệp sắc mặt có chút quái lạ, nhưng lập tức nói rằng: “Được.”

Liền lấy ra cái kia thân phận ngọc bài để làm việc.

Nguyên bản Dương Thanh Huyền bên cạnh chỉ là ở ổn định leo lên con số, đột nhiên lại đi lên nhảy 2000 tỉ đi ra.

“Rầm!”

Toàn bộ tràng giác đấu một hồi liền sôi sùng sục, “Đây là người nào ở dưới chú? Ta không có hoa mắt sao?", "2000 tỉ, tổng cộng ba ngàn bảy trăm tỷ nữa à!", "Ô ô, ta không chơi, đặt trên người Khoát Phu thẻ đánh bạc, có thể lấy tiêu tan sao? Ô ô..."

Thi Ngọc Nhan sững sờ, cười khổ nói: "Đốc Nghiệp, ngươi lòng quá tham, như vậy sẽ gây phiền toái."

Đốc Nghiệp liếm một cái đôi môi, hắc tiếng nói: "Tiểu thư tất cả nói, nếu chắc thắng, vì sao không lớn kiếm lời một lần? Coi như Phù Quang Đảo tra được là chúng ta đặt chú, chẳng lẽ còn dám đùa kém hay sao?"

Hoàng Di cũng là cười nói: "Đúng, coi như là Dạ Hậu, cũng không dám bắt chúng ta Quân Thiên Tử Phủ thế nào."

Thi Ngọc Nhan trong con ngươi nhưng xẹt qua một tia lo lắng, tựa hồ có hơi hối hận rồi, nói: "Dù sao cũng là ở trong địa bàn của người ta, cường long không ép địa đầu xà, cẩn tắc vô ưu."

Đốc Nghiệp không để ý lắm, cười hắc hắc nói: "Đã đè ép, bây giờ nói cũng muộn rồi. Hơn nữa chờ tiểu tử này so với xong sau, chúng ta hãy cùng hắn cố gắng nói chuyện tâm tình, sau đó liền ly khai Biển Đen, cũng không sẽ có phiền toái gì."

Thi Ngọc Nhan trong con ngươi ẩn phát hiện vẻ ưu lo, nói: "Sẽ có thuận lợi như vậy sao? Chỉ mong đi."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 749: Trang Gia Ra Tay, Hai Viên Đan Dược

Tràng giác đấu bên trong, nguyên bản dần dần lắng xuống âm thanh, cũng bởi vì... Này 2000 tỉ đột nhiên xuất hiện, mà lần thứ hai trở nên điên cuồng, các loại huyên náo cùng tranh luận.

Dương Thanh Huyền cùng Khoát Phu hai bên thẻ đánh bạc, vẫn còn ở không ngừng tăng lên, Dương Thanh Huyền bên cạnh con số, trực tiếp đột phá 40 ngàn, mà Khoát Phu còn dừng lại ở hơn năm ngàn ức.

“Là ai ở dưới 2000 tỉ?!”

Cung Dương Vũ sắc mặt âm trầm lại, trong con ngươi nổ bắn ra sát khí.

Như là Dương Thanh Huyền thắng, chẳng khác nào là Phù Quang Đảo thiệt thòi. Tuy nói Phù Quang Đảo không phải Cung Dương Vũ tư nhân, đồng thời chính hắn cũng đè ép Dương Thanh Huyền, muốn thông qua này kiếm chút đỉnh tiền. Nhưng cũng dung bất chấp mọi thứ người như vậy tứ không e dè kiếm lời trên đảo tiền, nếu là bị đảo chủ biết được lời, hắn cũng sẽ bị trách phạt.

Đồng thời phát hiện trên người Dương Thanh Huyền thẻ đánh bạc, bị mang theo một trận tiết tấu, hướng về 50 ngàn phóng đi.

“Đại nhân...” Bên cạnh phụ trách ghi danh cô gái kia, cũng dọa cho phát sợ, đáng sợ như vậy thẻ đánh bạc, nàng ở Phù Quang Đảo làm việc nhiều năm như vậy, chưa từng gặp.

Rất nhanh, thì có phụ trách chi người chầm chậm đi tới, đem một tờ giấy đặt ở Cung Dương Vũ trước mặt.

“Đốc Nghiệp.”

Cung Dương Vũ nhìn xuống tư liệu, khẽ đọc nói: “Nhân tộc, quá Thiên Vị, Quân Thiên Tử Phủ.”

Niệm xong sau, cái kia tức giận biểu hiện không thấy, trở nên âm trầm như nước.

“Ha ha, được lắm Quân Thiên Tử Phủ, khi dễ người bắt nạt đến ta Biển Đen đến rồi. Các ngươi ở Trung Ương Đại thế giới xưng vương xưng bá còn chưa tính, ta Biển Đen kiếm lời mấy cái món tiền nhỏ dễ dàng sao?”

Cung d07wY1SA Dương Vũ khóe miệng vung lên cười gằn, nhưng để người chung quanh một trận sợ hãi. Cái kia cười lạnh, ẩn chứa không nói ra được dữ tợn, khiến người ta sởn cả tóc gáy.

Cung Dương Vũ cười nhạt một chút sau, trên mặt biểu tình dử tợn liền ung dung ra, nói: “Đi lấy một viên xuất sắc đan đến.”

Dừng lại, hắn lại nói: “Không, lấy hai viên.”

Bên người hai tên người phụ trách đều hoàn toàn biến sắc, cái kia phụ trách ghi danh nữ tử run giọng nói: “Hai viên... Có một viên cũng đủ để đi... Có thể là lời nói như vậy... Vũ Ảnh đại nhân bên kia...”

Cung Dương Vũ lạnh lùng nói: “Vũ Ảnh yêu cầu ta tự nhiên sẽ cân nhắc, nhưng hôm nay chỉ ủy khuất này Dương Thanh Huyền, đừng để hắn chết là được, ngày mai lại thả hắn quá. Hai viên xuất sắc đan, là để bảo đảm. Quân Thiên Tử Phủ người nếu dám ép 2000 tỉ xuống, nói rõ này Dương Thanh Huyền vẫn có chút môn đạo, ta muốn để cho bọn họ mất hết vốn liếng.”

“Vâng, đại nhân anh minh. Ta đây phải đi lấy xuất sắc đan, lại theo Khoát Phu nói một chút.”

Một tên người phụ trách lúc này bước chậm xuống.

Cung Dương Vũ quét bên trong sân Dương Thanh Huyền một chút, sau đó lại nhìn cái kia màn nước, phân phó nói: “Thay ta đặt cược 1000 tỉ, ép Khoát Phu.”

“Vâng.” Cô gái kia vội vàng công việc đứng lên.

Dương Thanh Huyền đứng ở tràng giác đấu bên trong, tuy rằng bên ngoài náo động cực kỳ, nhưng nội tâm hắn lại hết sức yên tĩnh, hai tay ôm ở trước ngực, lặng lặng chờ.

Bỗng nhiên một tiếng thét kinh hãi vang lên, “1000 tỉ! Mau nhìn, Khoát Phu bên kia nhiều hơn một ngàn tỉ!”

Trong sân lần thứ hai sôi trào, tất cả mọi người đều nhấc đầu hướng về màn hình nhìn lại.

Dương Thanh Huyền cũng là trong lòng hơi nhảy một cái, thấy kia tên Khoát Phu bên cạnh, quả nhiên nhiều hơn 1000 tỉ con số.

“Này Phù Quang Đảo bên trong, người có tiền thật nhiều. Hơn nữa trước cái kia 2000 tỉ, rốt cuộc là ai đè, cư nhiên như thế xem trọng ta Doanh. Hiện tại lại thêm 1000 tỉ, là ai như vậy xem trọng đối phương Doanh?”

Dương Thanh Huyền trong lòng suy đoán không ngớt, có thể lấy ra hơn vạn ức linh thạch trung phẩm, chắc chắn sẽ không là người bình thường. Này 1000 tỉ cũng là hắn tích toàn hơn một năm thời gian, lục soát vô số chứa đồ nguyên khí mới chất đống.

“Cái kia Khoát Phu chậm chạp không ra, có thể hay không cùng này 1000 tỉ chú mã cũng có quan hệ?”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nghĩ như vậy sau, càng phát cảm thấy khả năng, trong lòng nhất thời cảm thấy không ổn. Bất quá tốt ở đối phương chỉ là Toái Niết trung kỳ, lại làm sao có quỷ kế, chính mình cũng có thể ứng phó chiếm được.

Thi Ngọc Nhan nhìn cái kia trên màn ảnh thẻ đánh bạc, nhẹ giọng nói: “Quả nhiên gặp phải phiền toái.”

Đốc Nghiệp sững sờ, nói: “Tiểu thư nói như vậy, làm sao mà biết?”

Thi Ngọc Nhan trầm ngâm một chút, nói: “Cái này sân thi đấu, là Phù Quang Đảo đại lý. Nếu chúng ta thắng, thua tiền nhưng dù là Phù Quang Đảo, vì lẽ đó bọn họ nhất định sẽ có thủ đoạn. Hiện tại đột nhiên có người đè lại cái kia Khoát Phu, sợ là có tin tức nhân sĩ biết rồi cái gì, vì lẽ đó trọng chú ép Dương Thanh Huyền thua.”

Đốc Nghiệp cả kinh nói: “Đây chẳng phải là có tin tức? Này chú chúng ta không đè ép.”

Thi Ngọc Nhan cười khổ nói: “Có tin tức không là bình thường sao? Như thế một cái lớn tràng giác đấu, như là không có tin tức, cái kia trái lại không bình thường. Còn chú mã, tựa hồ không thể thủ tiêu chứ?”

Đốc Nghiệp thử mấy lần, phát hiện quả nhiên không cách nào thủ tiêu, không khỏi giận dữ, “Này cũng khinh người quá đáng đi!”

Thi Ngọc Nhan nói: “Bình tĩnh chút, không có gì hay nổi giận, một ít linh thạch mà thôi. Tuy rằng 2000 tỉ không hề ít, nhưng cũng không phải rất nhiều, coi như là mua dạy dỗ. Ta không nên nhường ngươi đặt cược.”

Đốc Nghiệp vội vàng nói: “Tiểu thư trách sai rồi, hẳn là ta không nên như thế tham, đem tất cả linh Thạch Đô đè xuống. Nếu là thua, về đại lục phí dụng cũng bị mất, sợ là được cầm cố đồ vật.”

Hoàng Di liếc mắt nhìn hắn, nói: “Trên người ta còn có mấy chục tỉ linh thạch trung phẩm, không cần quá sốt sắng. Cũng may người này cũng tìm được, việc này phía sau, chúng ta cũng là có thể trở lại.”

Đốc Nghiệp lúc này mới nói: “Nói cũng phải.”

Theo Cung Dương Vũ cái kia 1000 tỉ linh thạch đặt cược, Khoát Phu độ hot cũng gấp kịch tăng lên, đặc biệt là rất nhiều tay già đời, biết chắc là Phù Quang Đảo ra tay rồi, càng là đem trọng chú đè xuống, Khoát Phu bên cạnh thẻ đánh bạc, rất nhanh cũng nhắc tới hơn hai vạn ức, ép thẳng tới 3000 tỉ.

Trên sân vang lên giọng nói lạnh lùng, “Khoảng cách đặt cược kết thúc, bắt đầu tranh tài, còn có một khắc thời gian, như là còn có muốn đánh cuộc bằng hữu, dành thời gian.”

Dứt tiếng, hai người bên người thẻ đánh bạc, lại đi trên cọ xát không ít.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nhìn, mình bên cạnh thẻ đánh bạc đạt tới hơn 54,000 ức, mà Khoát Phu thẻ đánh bạc cũng vọt tới ba ngàn chín trăm tỷ, này hai khoản tiền gộp lại, thật có thể nói là là cự phú.

“Đặt cược kết thúc.”

đọc truyện cùng http://truyen c uatui.net/

Thanh âm kia lại vang lên, nói: “Bắt đầu tranh tài!”

“Khoát Phu! Khoát Phu!”

“Dương Thanh Huyền! Dương Thanh Huyền!”

Trong cả sân, một mảnh kịch liệt tiếng hoan hô, tuyên truyền giác ngộ.

Đại nửa trận người đều đứng lên, hí lên lực kiệt rít gào, “Giết hắn đi! Giết hắn đi!”

Dương Thanh Huyền bị sảo lỗ tai đau, mà lúc này, một luồng cực mạnh không gian rung động rung động mà đến, toàn bộ thi đấu bên trong kết giới, cũng không nhịn được lay động, có loại đất rung núi chuyển cảm giác.

Bên trong sân khán giả, chỉ có thể nhìn thấy Dương Thanh Huyền thân thể lay động, cùng với vạt áo hoảng hốt lợi hại, liền biết cái kia Khoát Phu đã ở một nơi nào đó ra tay rồi, càng là nhảy cẫng hoan hô, liều mạng hô to.

“Oành!”

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, lấy thân pháp quái dị trực tiếp cường dời trăm trượng khoảng cách. Vừa rồi chân trước vừa đi, lập không gian liền đột nhiên vỡ ra được, trực tiếp bị nổ thành mảnh vỡ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 750: Đối Chiến Trâu Nước, Cân Sức Ngang Tài

“Sức mạnh thật lớn! Tốc độ thật nhanh!”

Dương Thanh Huyền trong lòng tính toán một chút, lập tức đối với cái kia Khoát Phu sức chiến đấu có bước đầu đánh giá.

Mà tràng ở trên là hoảng hốt không gian, không gặp Khoát Phu bóng người.

Cũng không phải là hắn trốn đi, mà là một loại cường độ cao cất bước bí thuật, thêm vào nhỏ bé không gian kỹ xảo, để cho mình tàn ảnh toàn bộ đều ẩn giấu, phổ thông mắt thường bắt giữ không tới.

“Ầm ầm!”

Lại là một đạo rung động, Dương Thanh Huyền chỉ thấy trước mắt không gian đột nhiên đè ép, bên trong có ba đạo quyền ảnh ngang qua, Thừa Phong Phá Lãng mà tới.

“Thật là bá đạo quyền pháp!”

Dương Thanh Huyền chớp mắt nhớ tới cái kia màn nước trên, Khoát Phu tu luyện võ kỹ “Đại Lực Quyết”, giản ước sáng tỏ, không có bất kỳ đẹp đẽ, chính là lực lớn. Giờ khắc này nhìn thấy, quả thực như vậy.

Nhưng so với khí lực, hắn cũng sẽ không thua.

Bản thân liền là biết điều cảnh giới đại viên mãn, biến thân Hoang thân thể, càng là trực tiếp có Thiên Mạch sức mạnh.

Bất quá cái này so với đấu trường bên trong, ngư long hỗn tạp, vô số cao thủ. Đặc biệt là đè ép mấy tỉ tỉ cái kia chút hậu trường Trang gia, cũng không biết là người nào, bảy mươi hai thay đổi thần thông hết khả năng tránh khỏi sử dụng.

Dương Thanh Huyền kiếm khí trong tay giương lên, đấu quỷ thần hướng về bốn phía đâm đi ra ngoài, từng đạo từng đạo như hắc tuyến giống như vết nứt, va chạm ở đè ép không gian trên, lập tức tìm ra bạc nhược vị diện, lúc này một đạo kiếm khí bỗng nhiên kích động ra!

Chỉ thấy quyền ảnh bên dưới, đột nhiên chém ra một con đường đến, Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, liền tránh đi.

“Ầm ầm!”

Khoát Phu ba quyền trước sau đánh tới, lần lượt nổ ra, hóa ra từng đạo từng đạo quyền kình sóng gợn, chấn bốn phía không gian vặn vẹo.

“Hừ! Chỉ biết là một vị trốn sao?”

Bên trong không gian truyền đến thấp giọng tiếng gầm gừ, cực kỳ bất mãn.

“Ah, trốn hay không là sự tự do của ta, ngươi quản được sao?”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, kiếm trong tay thế đồng thời, liền theo cái kia phương hướng của thanh âm chém tới.

“Xì!” Một chiêu kiếm đem bầu trời vẽ ra một đạo chỗ trống, nhưng cũng bổ cái không, căn bản không gặp Khoát Phu bóng người.

“Tốc độ quá chậm! Nói thật, giết ngươi giống như ép chết giun dế một loại đơn giản, thật không rõ tại sao có thể có nhiều như vậy ngu xuẩn, lại đè ép ngươi 5000 tỉ thẻ đánh bạc!”

Khoát Phu thanh âm trực tiếp sau lưng Dương Thanh Huyền vang lên, đầy rẫy cực kỳ bất mãn, thậm chí còn có một chút tức giận.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy một nguồn sức mạnh đè xuống, lại như một ngọn núi ngã xuống.

Phía sau bóng mờ loáng một cái, Khoát Phu chân thân lần thứ nhất tái hiện ra, càng là một đầu thể trạng cường tráng màu đen trâu nước, trực tiếp một cái ôm quyền, liền hướng Dương Thanh Huyền đội lên đi qua.

Trâu nước mắt như chuông đồng, sừng như loan đao, bắp thịt toàn thân phồng lên, eo người liền có năm người ôm hết chi thô, như một toà xanh đen lùn tháp.

“Ầm ầm!”

Không gian trực tiếp bị đánh bạo nổ, sức mạnh đáng sợ có như một ngọn núi lớn, hung hăng va chạm hạ xuống.

“Giết hắn đi! Giết hắn đi! Đánh thật hay!”

Khoát Phu người ủng hộ tất cả đều nhảy lên, hai tay hai chân múa tung, liều mạng hoan hô.

Mà ngược lại, Dương Thanh Huyền người ủng hộ, đều là mặt xám như tro tàn. Như vậy dã man xông tới hạ, Dương Thanh Huyền cái kia gầy như con khỉ thân thể, căn bản không ngăn được.

“Đến hay lắm!”

Dương Thanh Huyền khóe miệng vung lên vẻ dữ tợn, trở tay chính là một chiêu kiếm đâm tới, chỉ có điều kiếm trong tay đổi thành chống cự di chuyển đời, một mảnh màu xanh Lôi Quang từ trên thân kiếm tản ra, trong phút chốc liền "Bùm bùm" phóng xạ mấy trượng khu vực.

Cái kia chút sấm sét như từng đạo từng đạo màu xanh lôi xà, tất cả đều đánh về phía Khoát Phu thân thể.

Đồng thời chống cự di chuyển đời bản thân kiếm thế cực nhanh cực kỳ mạnh, mười trượng phạm vi lĩnh vực nháy mắt kéo ra. Ở dưới kiếm phong, ngoại trừ sấm sét ở ngoài, còn có lượng lớn vết nứt không gian, đều là bị kiếm khí từng đạo từng đạo cắt rời đi ra.

Hắn chiêu thức này xoay tay lại kiếm, quá mức rực rỡ chói mắt, một hồi liền đem Khoát Phu huênh hoang cướp hết, ngồi đầy đều kinh hãi, đều là há to mồm, trái lại nháy mắt yên tĩnh lại.

Thi Ngọc Nhan cả người run lên, cái kia thâm thúy trong con ngươi, đột nhiên bắn ra hàn mang, tràn đầy nồng nặc khiếp sợ.

Thậm chí trên người chân nguyên đều theo háo hức chập trùng, mà tỏa ra nhỏ nhẹ gợn sóng.

Hoàng Di một hồi bắt được sự khác lạ của nàng, kinh hãi không thôi, nhẹ nhẹ kêu một tiếng, "Tiểu thư?"

Nàng là nhìn Thi Ngọc Nhan lớn lên, cô nàng này từ nhỏ đã thông tuệ dị thường, nắm giữ vượt xa cùng lứa trấn định cùng trí tuệ, cực nhỏ sẽ thấy nàng hốt hoảng dáng vẻ. Bất quá là thông thường một cuộc tỷ thí, tại sao lại nhiễu loạn nàng tiếng lòng?

Hoàng Di nội tâm nghi ngờ không thôi.

Thi Ngọc Nhan lúc này mới phát giác chính mình thất thố, hai tay nhéo, càng đều là mồ hôi lạnh, mạnh mẽ để chính mình trấn định lại, trả lời: "Hoàng Di, ta không sao."

đọc truyện c

ùng http://truyen c uatui.net/ Nhưng này rõ ràng cho thấy lừa gạt mình.

Hoàng Di chân mày nhíu sâu hơn, nhưng nàng cũng biết, cô nàng này có tâm sự, chưa bao giờ sẽ hướng về người thổ lộ. Cũng tỷ như lần này không xa vạn dặm đi tới Biển Đen tìm trước mắt chàng thanh niên này, rốt cuộc là vì sao? Nàng cùng Đốc Nghiệp cũng không biết.

Hoàng Di khe khẽ thở dài, nếu Thi Ngọc Nhan không chịu nói, nàng cũng hết cách rồi, chỉ phải tiếp tục xem tranh tài.

Mà Thi Ngọc Nhan tuy mạnh mẽ trấn định nội tâm, nhưng thế nào đều không thể bình tĩnh, nắm chặc trong d0f4ZtfH hai tay, không ngừng có mồ hôi lạnh chảy ra.

Tuy rằng Dương Thanh Huyền đầu trán có tóc mái che ở đạo kia Hồn Ấn, nhưng ở vừa rồi xoay tay lại một chiêu kiếm thời điểm, vẫn là rõ ràng thi triển lộ ra, ánh vào hai mắt của nàng bên trong.

Lại thêm Dương Thanh Huyền trong tay biến hóa Kiếm khí, tuyệt sẽ không sai, đó là thập đại chí cường Võ Hồn một trong Thái Huyền mộ kiếm!

Thi Ngọc Nhan trong lúc nhất thời thiên đầu vạn tự, tâm tư giống như là bị đánh loạn hồ nước, khó hơn nữa bình tĩnh, “Như là cái khác chí cường Võ Hồn, ta cũng sẽ không như vậy lưu ý. Càng sẽ không ngàn dặm xa xôi đi tới Biển Đen, tra một cái đến tột cùng. Có thể vì sao một mực là Thái Huyền mộ kiếm, hơn nữa xác nhận không thể nghi ngờ?”

“Ầm ầm!”

Trong sân Dương Thanh Huyền trở tay đổi kiếm, xuất kiếm, cũng chỉ là một sát na chuyện, thậm chí đều không có mấy người thấy rõ hắn trao đổi kiếm. Chống cự di chuyển đời trực tiếp đâm vào trâu nước rất đụng trong kình khí, phát sinh tiếng gào chát chúa, sau đó hai nguồn sức mạnh rốt cục mất đi cân bằng, mổ một cái mở.

Chỉ thấy hai bóng người, một cường một yếu, một mập một gầy, ở trên không bên trong ngắn ngủi tụ hợp sau, trong nháy mắt tách ra, từng người bị đánh lui xa mấy chục trượng.

“Cân sức ngang tài!”

“Đòn đánh này dĩ nhiên cân sức ngang tài, tại sao lại như vậy?!”

“Không có đạo lý a, cái kia gầy nhỏ Nhân tộc, làm sao chống đỡ được Hải tộc dã man xông tới, hơn nữa còn là lấy khí lực nổi tiếng trâu nước bộ tộc!”

“Ùng ục. Hơn nữa... Này Khoát Phu tu vi, là cao hơn đối phương một tầng a!”

Hai người giao thủ một chiêu sau, trong sân nhất thời sôi sùng sục, các loại chửi bậy, cãi vã, tiếng gầm gừ, trộn chung, trái lại nghe không rõ nói cái gì nữa.

Cung Dương Vũ trước sau sắc mặt bình tĩnh, mặc dù giờ khắc này, cũng chỉ là hơi lộ ra kinh ngạc, châm chọc nói: “Quả nhiên có chút thành tựu.”

Nội tâm hắn cũng trở nên trầm tư, tự nghĩ nói: “Này Nhân tộc đến cùng là thân phận gì, vì sao Vũ Ảnh sẽ để ta chăm sóc hắn. Mà Quân Thiên Tử Phủ người, cũng đè ép trọng chú ở trên người hắn. Tuy rằng 2000 tỉ linh thạch đối với Quân Thiên Tử Phủ mà nói không coi vào đâu, nhưng đây ít nhất là cái tín hiệu, chứng minh Quân Thiên Tử Phủ những người kia cùng tiểu tử này có quan hệ.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 751: Đánh Nát Điểm Cuối, Sức Mạnh Cùng Tốc Độ Ác Chiến

Cung Dương Vũ sắc mặt trầm ngâm bất định, thật muốn cùng Quân Thiên Tử Phủ đối nghịch là không có khả năng, ngược lại không phải là nói Biển Đen chỉ sợ Quân Thiên Tử Phủ, mà là chuyện như vậy không phải là mình có thể làm quyết định.

Chống đỡ Khoát Phu thắng, chỉ là muốn cho Quân Thiên Tử Phủ một hạ mã uy mà thôi, để cho bọn họ ở Phù Quang Đảo thành thật một chút, đừng quá tự cho là.

Đồng thời Phù Quang Đảo cũng là một cực kỳ nhạy cảm địa phương, không chỉ có là trong ngoài hải chỗ giao giới, đồng thời cũng là Biển Đen lớn nhất truyền tống đầu mối, ba mươi ba đại vị mặt bên trong, không ít môn phái cũng đều có người ở.

Đương nhiên, Dương Thanh Huyền cũng nhất định phải chăm sóc đến, bằng không Vũ Ảnh đến thời điểm tìm chính mình phiền phức, có thể chính là thật phiền toái lớn.

Cung Dương Vũ thở dài, chỉ cảm thấy có chút phiền lòng, bất quá trên mặt nhưng không có bất kỳ phiền bộ dạng, ngược lại là ánh mắt rạng rỡ, vô cùng có tinh thần. Có chút việc có thể phiền, dù sao cũng hơn ngốc ngồi ở đây, chủ trì này nhàm chán thi đấu tốt.

“Ngươi bất quá là một Nhân tộc Toái Niết sơ kỳ, làm sao có khả năng đánh với ta hoà nhau? Ta biết rồi, toàn bộ là bởi vì thanh kiếm này nguyên nhân!”

Khoát Phu ánh mắt hung tợn nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền kiếm trong tay, mặt trên điện lưu lấp lóe, trong mắt hắn xẹt qua một tia vẻ sợ hãi. Dù sao sinh sống ở trong đại dương chủng tộc, nếu không có tình huống dị thường, đều là e ngại lôi hỏa loại này đồ vật.

“Có bản lĩnh đừng có dùng thanh kiếm này!”

Khoát Phu chỉ vào cái kia chống cự di chuyển đời, lớn tiếng quát lên: “Dựa vào ngoại lực có gì tài ba!”

Dương Thanh Huyền cầm kiếm mà đứng, không còn gì để nói, “Đầu óc ngươi có hố chứ? Ta có kiếm không cần? Bỏ muốn phí lời, mau mau đem đầu lấy tới cho ta chém!”

Khoát Phu cả giận nói: “Ngươi mới đầu óc có hố đây! Ai sẽ cố gắng đem đầu cầm tới cho ngươi chém! Ngươi cái này trí chướng!”

Nói, hét lớn một tiếng, trên người bắp thịt không ngừng bành trướng, trở nên lớn hơn hai lần, vung lên nắm đấm liền vọt xuống tới.

“Ầm!”

Một quyền đánh không gian lay động vặn vẹo, hết thảy cảnh tượng đều nhìn không chân thực.

Dương Thanh Huyền lấy nhẹ nhàng thân pháp né qua, lóe lên liền xuất hiện ở cái kia nồi đất đại trên nắm tay mới, mau lẹ vô cùng một chiêu kiếm quét ngang mà xuống.

Kiếm khí cùng sấm sét trộn chung, “Rầm” đánh nát một khoảng trời, chém về phía Khoát Phu đầu.

Khoát Phu vội vàng cúi đầu, liền đánh tới.

“Oành!”

Chống cự di chuyển đời đánh vào sừng trâu trên, Khoát Phu “A” kêu thảm một tiếng, cả đầu bị điện chóng mặt, kiếm khí cũng ở trên gáy chém ra một cái dấu vết, máu tươi chảy ra.

Dương Thanh Huyền cánh tay phải tê rần, kiếm hồn lấp loé không yên, biết khí lực mặt trên chính mình còn kém đối phương nhiều lắm, càng là không thể liều mạng, một chiêu kiếm sau vội vàng bóng người lóe lên, lại tại chỗ biến mất.

“Cho rằng so với tốc độ, ngươi là có thể thắng ta sao?!”

Khoát Phu nổi giận gầm lên một tiếng, thân thể lớn như vậy trực tiếp ở tại chỗ trở nên hoảng hốt, tương tự biến mất không còn tăm hơi.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Trên ghế khán giả mọi người, căn bản không thấy được thân ảnh của hai người, chỉ có vô số tàn ảnh lay động, cùng với cường đại tiếng nổ mạnh đãng mở.

Chỉ có cái kia chút Toái Niết cảnh trở lên cường giả, mới có thể dùng con mắt bắt lấy hai người hành vi.

[truy

en cua tui | Ne t] Ngắn ngủn mấy hơi thở, liền giao thủ năm mươi mấy chiêu, tất cả đều là cứng chọi cứng đấu pháp, không có bất kỳ đẹp đẽ.

Dương Thanh Huyền nhìn như mỗi lần va chạm hạ, đều ở hạ phong, nhưng mặc kệ Khoát Phu làm sao thừa thắng xông lên, đều không thể đưa hắn đánh đổ, mỗi một chiêu đều mạnh mẽ đỡ lấy.

Đánh tới phía sau, ngược lại là Khoát Phu hai tay cùng trên người, nổi lên từng đạo từng đạo kiếm thương cùng điện tiêu dấu vết.

“Tiểu tử này tu luyện thể thuật?”

Đốc Nghiệp nhìn một hồi, cả kinh nói: “Không có tu luyện thể thuật lời, kiếm của hắn Võ Hồn mạnh hơn, không có khả năng gánh vác được Hải tộc đáng sợ như vậy xông tới.”

Thi Ngọc Nhan gật đầu nói: “Hẳn là biết điều đại viên mãn, hoặc có lẽ là biết điều đỉnh cao, so với phổ thông đại dblbmeHh viên mãn mạnh hơn, nhưng còn không có đạt đến Thiên Mạch trình độ.”

Đốc Nghiệp nói: “Khó trách. Nhìn dáng dấp khoảng cách Thiên Mạch cũng không xa, tiểu tử này thật thật sự có tài, lại pháp thể song tu, hơn nữa thành tựu đều không cạn.”

“Pháp thể song tu, hắn dĩ nhiên đi rồi con đường này.” Thi Ngọc Nhan ánh mắt ba động lợi hại, thầm nghĩ: “Từ cổ chí kim, xác thực có không ít cường giả cái thế là pháp thể song tu, thậm chí còn có pháp, thân thể, hồn ba tu tồn tại, nhưng này không khỏi là chấm dứt mạnh thiên phú cùng đạo tâm làm trụ cột, không có hai thứ này, rất khó đi được xuống. Lựa chọn pháp thể song tu, thật sự sáng suốt sao?”

Thi Ngọc Nhan trong con ngươi gợn sóng dần dần bình phục lại, lẳng lặng nhìn trong sân giao đấu.

Thực lực của nàng tự nhiên là nghiền ép Dương Thanh Huyền tồn tại, nhưng giờ khắc này trong sân cái kia bách chiết không trở về ý chí chiến đấu, tương tự chấn động tâm linh của nàng.

“Càng là pháp thể song tu.” Cung Dương Vũ cũng phát hiện, tự nói: “Đây chính là Quân Thiên Tử Phủ xem trọng lá bài tẩy của hắn sao? Nếu là như vậy, cái kia Khoát Phu thắng được không có chút hồi hộp nào.”

Trong sân hai người cứng rắn đấu vẫn còn ở không ngừng tiếp tục, không khí liên tiếp bị đánh bạo nổ, tràng năng chỉ thấy được các loại sóng khí xung kích, thỉnh thoảng trong đó còn có tàn ảnh cùng máu tươi ở tại không trung.

“Đánh cho thoải mái! Hải tộc thân thể mạnh mẽ, là sự thật không thể chối cãi. Nhưng bất luận thiên phú làm sao, chỉ cần ngươi có kiên định quyết tâm, chưa từng có từ trước đến nay ý chí chiến đấu, không có ai có thể che ở trước mặt ngươi!”

Dương Thanh Huyền ở một lần va chạm hạ, rơi về mặt đất, lui trăm trượng xa, mới đem thân thể ổn định.

“Ha ha, đánh không lại, liền chỉ biết là nói chút câu khách sáo đến cho mình dưới bậc thang sao? Ta không phải cố gắng liền chặn trong ngươi sao? Không chỉ có hiện tại ngăn trở, chắc chắn vĩnh viễn ngăn trở. Nguyên do bởi vì cái này võ đài, sẽ là của ngươi điểm cuối!”

Khoát Phu cười lớn một tiếng, thân thể đã phồng lên như một cái khí cầu, ở trên không bên trong hai chân trừng, liền chấn động ra tảng lớn sóng gợn, cả người như mũi tên một loại trùng kích vào đến.

Cứng rắn như sắt mặt đất, cũng ở đó đánh uy thế hạ không ngừng run rẩy, càng có không ít địa phương mở ra vết nứt. Đây chính là Toái Niết trung kỳ đều khó mà chém nát mặt đất.

“Điểm cuối sao? Cắt, coi như đúng là, ta cũng muốn tự tay đem điều này điểm cuối đánh nát!”

Dương Thanh Huyền bên phải nhẹ buông tay, chống cự di chuyển đời ở lòng bàn tay hóa đi, một chút ánh sáng nhạt nổi lên, không ngừng hóa ra các loại phù hiệu, cùng với kiếm thân thể khổng lồ.

“Đây là cái gì kiếm?”

Toàn trường người, toàn bộ đều ngây dại.

Dương Thanh Huyền trong tay mới xuất hiện đại kiếm, lại có trăm trượng dài rộng, giống như là một bức trường thành. Dương Thanh Huyền thân thể cùng này kiếm so với, ngược lại thành con kiến to nhỏ.

“Nhét vào ngàn tỉ kiếm hồn mộ kiếm, hắn đã nắm giữ tới trình độ nào?” Thi Ngọc Nhan trong con ngươi yên tĩnh lại, mặc dù thỉnh thoảng còn có gợn sóng tạo nên, nhưng đã không ảnh hưởng tới nỗi lòng của nàng.

“Tiểu tử này Võ Hồn rốt cuộc là cái gì?” Đốc Nghiệp cũng há to mồm, giật mình hỏi, hiển nhiên bắt đầu hoài nghi.

“Nếu ngươi tự xưng là là ta chi điểm cuối, như vậy thì ở đây bá dưới kiếm, ở trước mặt của ta biến thành tro bụi đi!”

Dương Thanh Huyền trên người man lực một hồi bạo nổ mở, yêu hóa thành Thanh Giác Man Ngưu bộ dạng, bắp thịt từng tấc từng tấc nhô lên, hai tay nắm bá kiếm, liền giữa trời chém tới!

Ở biến thân chớp mắt, trên người từng đạo kinh mạch một tái hiện ra, tỏa ra mênh mông nguyên lực!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 752: Lâm Trận Đột Phá, Sinh Mệnh Đếm Ngược

“Rộng lớn mạch tượng, khí như Thiên Hà! Ta - thao, Thiên Mạch cảnh! Tiểu tử này dĩ nhiên lâm trận đột phá!”

Đốc Nghiệp giật nảy cả mình, hai mắt trừng thật to, kinh hãi nói: “Lâm trận đột phá cũng cho qua, chỉ là này thân bò vậy là cái gì quỷ? Lẽ nào hắn trên người có rất Ngưu tộc huyết mạch?”

Thi Ngọc Nhan cũng ngây ngẩn cả người, giật mình ở đó, trong lòng cực độ không rõ, “Dương gia tại sao có thể có... Rất Ngưu tộc huyết mạch? Này biến thân đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Tràng giác đấu bên trong, gần nửa người toàn bộ đều đứng lên, trợn mắt lên khẩn trương nhìn.

Dương Thanh Huyền nháy mắt cảm thấy toàn thân kinh mạch như rộng lớn Thiên Hà, có cuồn cuộn không ngừng sức mạnh vung vẩy ra, phảng phất vô cùng vô tận.

“Đây cũng là cùng Toái Niết ngang bằng Thiên Mạch sao? Rộng lớn mạch tượng, khí như Thiên Hà!”

Nguồn sức mạnh này sinh ra phía sau, lập tức rót vào bá bên trong kiếm, nguyên bản là như trường thành một loại đại kiếm, mặt trên càng là dâng lên tảng lớn phù văn, ở trên hư không trên tiêu tan, phảng phất ghi lại chuôi này không đời thần kiếm truyền thuyết.

Bá kiếm như trường thành đánh xuống, Khoát Phu thân thể nguyên bản khôi ngô cực kỳ, nhưng ở này bá dưới kiếm, vẫn là giống Chu Nho giống như vậy, bị hung hăng chém trúng!

“Ầm ầm!”

Kịch liệt rung động từ không trung bạo nổ mở, Khoát Phu giống như là một chiếc bay lên con ruồi, bỗng chốc bị vợt trong quạt, mạnh mẽ đập hạ xuống!

“Oành!”

Đại kiếm đè lên trâu nước trực tiếp đánh vào trên đất, kiên cố vô cùng mặt đất, tuôn ra giống mạng nhện vết rạn nứt, khuếch tán xa hơn mười trượng.

Mà toàn bộ bên trong kết giới, đều đung đưa lợi hại, như là cách một tầng thủy kính, vô số gợn sóng không gian ở bên trong dập dờn, một hồi lâu mới ổn định lại.

Dương Thanh Huyền một tay nắm lấy bá kiếm, trong kinh mạch khí huyết khuấy động, làm cho khuôn mặt cũng biến thành đỏ chót. Chỉ là vừa mới dùng sức quá mạnh, hiện tại toàn bộ cánh tay phải đều mất đi tri giác, sau một lúc mới dần dần khôi phục.

Tay run một cái, đem bá kiếm tản đi.

Sau đó vỗ xuống thân trên bụi bậm, liền trực tiếp hướng về Khoát Phu đi đến, ở trước người của nó ngừng lại, ánh mắt lạnh lùng nhìn, nói: “Hiện tại đằng trước không người.”

Toàn trường chấn nhiếp mở to hai mắt, không có có một tia âm thanh, tất cả đều chưa hoàn hồn lại.

Dương Thanh Huyền hướng về ghế trọng tài nói rằng: “Tuyên án đi, hắn đã không có sức chiến đấu.”

Trên ghế khán giả, ở chốc lát yên tĩnh sau, bùng nổ ra căm giận ngút trời cùng rít gào, “Giết hắn đi! Giết tên rác rưởi này! Hại ta thua sạch tiền, giết hắn đi a!”

“Ô ô, tiền của ta, tiền của ta...”

Tên kia toàn thân màu xanh biếc hình cầu Hải tộc, thân thể hoảng hốt mấy lần, liền té ngồi dưới đất trên, gào gào khóc lớn, nước mắt đổ rào rào lăn xuống, “Ta không chơi, đem tiền trả lại cho ta, đó là ta mụ mụ khổ cực làm người giúp việc, tích trữ năm trăm năm mua cho ta lão bà tiền a, ô ô...” Lệ chảy thành sông.

Trên sân tức giận khán giả, toàn bộ đều đứng lên, lao xuống rống to, “Giết hắn đi, giết tên rác rưởi này, đem chúng ta Hải tộc mất hết mặt mũi!”

Nếu không phải là có kết giới ngăn trở, sợ là vọt thẳng đi tới nát tan Khoát Phu.

Dương Thanh Huyền hai tay ôm ngực, lặng lặng đứng ở trong sân, đối với phía ngoài rít gào ngoảnh mặt làm ngơ, mắt nhìn trên ghế trọng tài Cung Dương Vũ, nói lần nữa: “Đã kết thúc, làm sao không tuyên án?”

Cung Dương Vũ sắc mặt như tuyết, lạnh lùng nhìn hắn, khẽ hừ một tiếng, nói: “Ngươi nói kết thúc liền kết thúc? Ngươi là trọng tài hay là ta trọng tài?”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, ngăn chặn nội tâm tức giận, nói: “Làm sao, lẽ nào ngươi cũng nhớ ta giết này đầu trâu nước?”

Cung Dương Vũ giễu cợt nói: “Giết? Ngươi cũng quá đề cao mình đi, chẳng lẽ ngươi thật sự ngu xuẩn đến coi chính mình thắng?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt chợt biến, dưới khiếp sợ vội vàng quay đầu lại, chỉ thấy Khoát Phu đã nâng lên đầu, hai con ngươi trở nên yêu dị giống như đen kịt, đang sát khí lăng liệt theo dõi hắn.

Nguyên bản cái kia thân thể to lớn, vừa rồi còn làm xẹp vô lực, giờ khắc này giống như là thổi phồng một loại no đủ, mênh mông sức mạnh như là không chỗ sắp đặt giống như vậy, không ngừng từ cái kia trong thân thể lộ ra đến.

“Hắn uống thuốc đi!” Hoa Giải Ngữ ở Tinh Giới bên trong trầm giọng nói, “Như là hết sức lợi hại thuốc, ta vừa nhìn thấy hắn liền ăn hai viên, sợ là thần trí cũng đã không còn.”

Dương Thanh Huyền cũng phát hiện, đang muốn kháng nghị dối trá, nhưng chỉ cảm thấy cương phong điên cuồng tập kích mà tới.

Không kịp phản ứng bên dưới, vội vàng dùng hai tay bảo vệ đầu lâu, sau đó sức mạnh đáng sợ đặt ở hai tay hắn trên cánh tay, như là xương đầu đều gảy lìa giống như vậy, đau nhe răng trợn mắt, cả người liền bị đẩy lùi đi ra ngoài!

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền bị quăng mạnh xuống đất, chấn động đến mức phun ra một ngụm máu đến.

Chỉ thấy phía trước, Khoát Phu đã đứng lên, một cước ngừng trên không trung, vừa nãy chính là lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ, lâm không đá ra một cước, liền đem hắn đánh bay.

“Làm sao sẽ mạnh như vậy? Đó là cái gì thuốc?”

Dương Thanh Huyền chùi miệng sừng huyết, đồng thời thấy được Cung Dương Vũ trên mặt cười gằn, nhất thời biết kháng nghị không có hiệu, trước mắt tình trạng chỉ có thể tự nghĩ biện pháp ứng đối.

“Bạo nổ linh đan sao? Vẫn là bạo lực đan?”

Đốc Nghiệp Igvol65 cười hì hì, nói: “Lần này có tiểu tử này nếm mùi đau khổ. Từ vừa nãy một cước kia sức mạnh dự tính, này trâu nước khí lực chí ít cao hơn năm lần không thôi. Như là cùng lúc trước giống như chọn dùng nhanh chóng cất bước thân pháp lời, này Dương Thanh Huyền có thể không bắt lấy đối phương tốc độ đều là vấn đề.”

“Dối trá! Cái kia trâu nước dối trá a!”

Bên ngoài sân những Dương Thanh Huyền kia người ủng hộ một hồi rống to, đều là nổi giận đùng đùng hướng về ghế trọng tài hô to.

Nhưng không ít lão trong lòng bàn tay đều hiểu là chuyện gì xảy ra, tất cả đều cười gằn không ngớt, bình tĩnh ngồi tại chỗ.

Cung Dương Vũ đương nhiên sẽ không để ý tới những người này kháng nghị, cười gằn nói: “Một viên xuất sắc đan, có thể tăng lên dữ dội hai đến gấp ba sức mạnh, hai mai, ở đây trên căn bản lại bay lên hai, ba lần. Chỉ có điều dùng một viên, còn có thể khống chế dược lực, có một đường sống sót tỷ lệ. Đồng thời ăn vào hai viên, trên căn bản mạng sống vô vọng. Khoát Phu sinh mệnh cũng tiến nhập đếm ngược, có thể sống bao lâu đây? Những này đều không trọng yếu, quan trọng là... Ở trong khoảng thời gian này, Dương Thanh Huyền là khẳng định không chịu nổi.”

Thi Ngọc Nhan trong mắt nổi lên một tia gợn sóng, trong đầu xuất hiện một tên kỳ quái mà khổ sở vấn đề, “Dương Thanh Huyền đánh không lại, có muốn cứu hắn hay không?”

Vấn đề này vừa ra, nhất thời đưa nàng khó ở, kinh ngạc sững sờ ở cái kia.

“Oành!”

Khoát Phu bóng người lóe lên, quả nhiên liền trốn vào không trung, biến mất không còn tăm hơi, lấy tốc độ cực nhanh cất bước, khiến người không thể bắt giữ.

Tuy rằng thần thức của hắn mất đi, nhưng bản năng chiến đấu vẫn còn ở đó.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy chung quanh nguyên tố lấy tốc độ cực kỳ đáng sợ vận chuyển, khắp nơi đều có sóng sức mạnh, càng không có cách nào định vị Khoát Phu vị trí chính xác.

“Hừ, bàng môn tà đạo! Như là vậy thì có thể đánh bại lời của ta, ta cũng đi không tới hôm nay!”

Ở lực lượng kia trong nước xoáy, Dương Thanh Huyền trường sam tung bay, năm ngón tay nắm tay.

Chỗ mi tâm một chút uyển chuyển hào quang từ từ tản ra, như là lực lượng cội nguồn giống như, hướng về toàn thân bơi đi.

Hoa Giải Ngữ hoàn toàn biến sắc, “Ngươi muốn dùng cái kia một chiêu?!”

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói: “Không có lựa chọn nào khác. Dụng thần nỏ sáu tướng cùng cái khác trang bị lời liền làm trái quy tắc, mà rất nhiều thần thông bên trong, ngoại trừ bảy mươi hai biến cùng thiên hạ có địch, cũng chỉ còn dư lại này chiêu có thể đánh bại trước mắt, này không kém gì Toái Niết tột cùng lực lượng!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 753: Long Văn

Một mảnh Long văn ở Dương Thanh Huyền trên cánh tay của hiện ra, trên nắm tay hóa ra một cái quả cầu ánh sáng màu xanh, nhưng nhưng cũng không tinh khiết, hỗn tạp cái khác màu sắc.

“Đường đường chính chính đều không thể chặn ở trước mặt ta, sử dụng loại này bàng môn tà đạo là được rồi sao? Như là đạo tâm sai lệch, như vậy mãi mãi cũng mất đi cơ hội!”

Dương Thanh Huyền giơ lên quyền đến, lại có một cái Chân Long bóng mờ, lượn quanh ở trên cánh tay, ở thân rồng bốn phía, hiện ra quỷ dị màu xanh hoa văn, hướng bốn phía khuếch tán.

“Đó là... Long văn!” Thi Ngọc Nhan hoa dung thất sắc, cả kinh nói: “Cú đấm này...”

Dương Thanh Huyền hai con ngươi co rụt lại, toàn bộ bốn phía đều yên tĩnh lại, không hề bị lực lượng kia vòng xoáy quấy rầy, thần thức truy tung Khoát Phu tốc độ đi.

“Bắt lấy ngươi!”

Ở hư ảo bên trong không gian, Khoát Phu thân ảnh rõ ràng hiển lộ ra, ở hai con mắt của hắn hạ hiện ra không bỏ sót.

“Diệt Đạo Long Quyền!”

Ánh sáng màu xanh đột nhiên đánh ra, đánh về phía trong hư không.

Mọi người chỉ thấy hắn bóng người loáng một cái, liền một mảnh thanh mang muốn nổ tung lên, sau đó mênh mông, tựa hồ có long ảnh ngang trời xuất thế, phá toái hư không.

Khoát Phu khuôn mặt từ lâu thay đổi hình, xoay đầu lại, nhìn cái kia long ảnh, cũng không có quá to lớn vẻ mặt, trái lại hét lớn một tiếng, da tay ngăm đen trên, tuôn ra căn căn màu đỏ thẫm kinh mạch, bên trong giống như là có huyết đang chảy xuôi.

Sức mạnh cuồng bạo theo cái kia chút kinh mạch tuôn ra, chảy xuôi ở thân thể to lớn trên, Khoát Phu trong cơ thể bắp thịt cùng xương cốt, bởi vì không chịu nổi loại sức mạnh này, mới bắt đầu nát tan.

Thống khổ to lớn hiện lên ở trên mặt hắn, gào thét một quyền đối oanh mà tới.

Hai viên xuất sắc đan sức mạnh, tựa hồ tìm được tuyên tiết khẩu, một hồi hướng về nát Khoát Phu nắm đấm, oanh trên Diệt Đạo Long Quyền!

“Ầm ầm!”

Quyền uy mênh mông, trực tiếp đem hai người đều nuốt chưa tiến vào.

Ở song quyền đối oanh địa phương, càng là chấn lên một cột sáng, phóng lên trời, trực tiếp đánh vào kết giới trên, toàn bộ tràng giác đấu cũng vì đó rung động.

Thi Ngọc Nhan kinh hãi đứng lên, sáng sủa mỹ lệ trong đôi mắt của, cũng chưa là một vũng Thanh Thủy, mà là sóng to gió lớn.

“Tiểu thư, ngươi cũng phát giác được không? Vừa nãy cú đấm kia, tựa hồ có Long văn hiện ra!” Đốc Nghiệp cũng đột nhiên đứng lên, trong mắt tràn đầy ngạc nhiên.

Hoàng Di kinh sợ, “Long văn? Không thể nào, mặc dù là tu luyện long mạch võ giả, đến rồi Đế Thiên vị cũng chưa chắc có thể nắm giữ Long văn.”

Thi Ngọc Nhan một trận ngổn ngang, một lần nữa ngồi về được vị trí trên, đè nén nội tâm khiếp sợ, chậm rãi nói rằng: “Vừa nãy cú đấm kia, đích đích xác xác đánh ra Long văn, hơn nữa một quyền này chiêu thức, ta tựa hồ đang nơi nào nghe qua, chỉ là trong lúc nhất thời không nhớ ra được.”

Đốc Nghiệp cả kinh nói: “Tiểu tử này rốt cuộc là ai? Thiên hạ vạn pháp, không ai không ở đạo bên dưới, mà Long văn là lệ thuộc vào đạo văn bên trong một loại, muốn nói tới tiểu tử có thể đánh ra đạo văn, không khỏi quá hoang đường chứ? Ta thật khó có thể tin tưởng được.”

Đừng nói hắn không tin, Thi Ngọc Nhan cùng Hoàng Di đồng dạng không tin, nhưng sự thực đang ở trước mắt, mãnh liệt cọ rửa bọn họ tam quan.

Hoàng Di nói: “Tiểu thư, ngươi vì sao phải truy tra người này? Cho tới bây giờ, có thể hay không nói cho chúng ta biết sao? Có thể để tiểu thư làm to chuyện như vậy, thậm chí không tiếc tốn thời gian gần một năm truy tra người, như nói không có trọng đại can hệ, ta cùng Đốc Nghiệp thật khó tin.”

Đốc Nghiệp cũng vểnh tai lên đến, chuyện này vẫn luôn ép ở trong lòng hắn, đã sớm lòng ngứa ngáy khó nhịn.

Thi Ngọc Nhan thở dài, nói: “Tạm thời vẫn chưa thể nói.”

Hoàng Di cùng Đốc Nghiệp đều là khá là thất vọng, Thi Ngọc Nhan vừa nói như vậy, liền chắc chắn sẽ không hơn nữa.

Hoàng Di than thở: “Tiểu thư quyết định từ trước đến giờ là thông tuệ anh minh, nếu tiểu thư cảm thấy không thích hợp, cái kia không nói. Nếu là thật có đại sự gì, tuyệt đối đừng tự mình một người đè lên."

Thi Ngọc Nhan chấn động trong lòng, trong mắt hiện ra ôn nhu đến, cười nhạt, "Hoàng Di yên tâm đi, chính ta có chừng mực." Chỉ là cười có chút miễn cưỡng.

"Vừa nãy cú đấm kia, ta không có sản sinh ảo giác sao?"

Cung Dương Vũ cũng kinh ngạc ngồi ở trên ghế trọng tài, trên mặt anh tuấn tràn đầy dại ra, chật vật phun ra hai chữ đến, "Long văn?"

Hắn không dám xác định, dù sao quá mức không thể tưởng tượng nổi.

Chỉ là cú đấm này, đem phục dụng hai viên xuất sắc đan Khoát Phu đánh bể, nhưng là không thể tranh luận.

"Không, Khoát Phu không phải là bị hắn đánh bể, mà là mình không chịu nổi hai viên đan dược sức mạnh, chính mình bạo thể mà chết. Nhưng ở này cường tuyệt sức mạnh hạ, này Dương Thanh Huyền dùng một chiêu quyền I2IJfIi pháp cứng rắn đối phó, làm cho người rất khó có thể tin. Mặc dù là pháp thể song tu, cũng không thể nào làm được a. Ta mới đầu còn lo lắng Khoát Phu giết hắn, không cách nào hướng về Vũ Ảnh bàn giao, xem ra là ta suy nghĩ nhiều."

Cung Dương Vũ khuôn mặt âm trầm bất định, cuối cùng nhưng là nặng nề thở phào nhẹ nhõm.

"Cùng Quân Thiên Tử Phủ có mạc danh quan hệ, có thể đánh ra Long văn, xem ra tiểu tử này thân trên, có không ít vật thú vị đây."

Cung Dương Vũ khóe miệng vung lên, nhưng là thoải mái nở nụ cười, thật giống làm cái gì vui vẻ sự tình, rất lâu không có vui vẻ như vậy quá.

Kết giới trong sân, kịch liệt rung động phía sau, cảnh tượng bên trong mới chậm rãi hiển hiện ra.

Dương Thanh Huyền đứng lơ lửng trên không, cứ như vậy đứng ở trên hư không trên, trường bào phần phật tung bay, phảng phất độc lập với này rung chuyển ở ngoài, khắp toàn thân từ trên xuống dưới lộ ra một loại côi cút độc lập tĩnh khí.

Trên thực tế, tình huống của hắn cũng không phải bề ngoài thấy dễ dàng như vậy thoải mái, trong cơ thể khí huyết không ngừng tràn vào trong kinh mạch, thân thể đều như bị xé vậy.

Hữu quyền càng là ở trong tay áo run lẩy bẩy, huyết như lưu nước nhỏ xuống.

Nếu là ở hải ngoại cuộc chiến sinh tử, đã sớm ném ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ ngăn trở một kích kia. Nhưng nơi này là tràng giác đấu, vô số cao thủ ở một bên nhòm ngó, triển lộ ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, không khác nào muốn chết.

Chỉ có thể tự khổ bức mạnh mẽ chống đỡ. Đáng sợ kia một quyền, không chỉ có đem Diệt Đạo Long Quyền ăn đi, càng là toàn bộ oanh trên người tự mình, ngũ tạng lục phủ chấn động ra máu.

Như không phải Diệt Đạo Long Quyền chặn lại rồi phần lớn quyền uy, lại nếu không phải là mình do vận may run rủi, bước vào Thiên Mạch cảnh, sợ là cú đấm này thật sự thành điểm cuối.

Dương Thanh Huyền khóe miệng tràn ra máu tươi, dùng tay trái lau, liền bay rơi xuống.

Cái kia kiên cố vô cùng mặt đất, đều đang trùng kích hạ bể nát hơn nửa. Dương Thanh Huyền giẫm rơi vào mặt trên, phát sinh “Cọt kẹt” thanh âm.

“Hiện tại… Tỷ thí kết thúc chứ?”

Dương Thanh Huyền nhìn phía trên ghế trọng tài, tuy rằng sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, nhưng này sắc bén hai con mắt, nhưng không giảm chút nào thần thái.

“Đùng! Đùng!”

Cung Dương Vũ nhếch miệng nở nụ cười, càng vỗ tay, “Đặc sắc, vô cùng đặc sắc. Ngươi thắng, thu được đi về nội hải tư cách, chúc mừng ngươi.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới vung một cái trường bào, xoay người hướng về bên ngoài kết giới đi đến.

Trong cả sân cực kỳ yên tĩnh, mấy vạn hai mắt thần, toàn bộ rơi trên người hắn, liền ngay cả thua linh thạch người, đều ngậm miệng, không ai hé răng.

Hắn đã dùng thực lực chứng minh rồi tất cả, để cái kia chút đặt cược người, nguyện thua cuộc, đồng thời thua tâm phục khẩu phục.

Dương Thanh Huyền đi ra kết giới, đột nhiên dừng bước, giật mình xoay người lại, đang gặp được trong góc Thi Ngọc Nhan ba người.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 754: Quả Đất Tròn

Dương Thanh Huyền cùng Thi Ngọc Nhan hai mắt kết nối, một hồi thấy được cũng vậy trong mắt thâm thúy cùng Thanh Linh, còn có chút tán dương hiểu rõ cùng tìm tòi nghiên cứu, như là bạn cũ gặp lại, trong giây lát xúc động tâm linh.

Ánh mắt của hai người cũng vậy run lên, trong phút chốc liền chia lìa mở.

"Ha, thực sự là quả đất tròn a."

Dương Thanh Huyền nội tâm thầm nói: "Không tốt", nhưng trên mặt còn là một bộ cười đùa vẻ mặt, dáng vẻ không sao cả.

"Hừ, tốt một cái quả đất tròn!"

Đốc Nghiệp thân trên nổi lên lửa giận, hung tợn nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, từng bước một đi tới. Thiên Vị cường giả khí tức ở trên người bạo động, rất nhiều bất cứ lúc nào bùng nổ dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền cười lạnh, nói: "Làm sao, muốn ở tràng giác đấu đánh người? Hơn nữa còn là đối với vừa rồi đấu võ xong tuyển thủ, Quân Thiên Tử Phủ là có thể bắt nạt như vậy người sao?"

"Cái gì? Quân Thiên Tử Phủ?!"

Dương Thanh Huyền lập tức dẫn tới bốn phía xôn xao, một hồi mấy vạn hai mắt quang đều rơi vào Thi Ngọc Nhan ba người thân trên, trừ khiếp sợ ra, còn có ánh mắt lạnh như băng, đều mang theo địch ý.

Nơi này là Phù Quang Đảo, sinh sống ở trên đảo võ giả, từ lâu không tự chủ được đem chính mình cho rằng là hòn đảo chủ nhân. Đặc biệt là đại lượng Hải tộc người, nguyên bản đối với Nhân tộc liền không có thiện ý, hiện tại gặp Nhân tộc siêu cấp tông môn muốn ở trên đảo giương oai, càng là toát ra hung tợn thần thái, như hổ sói giống như nhìn chằm chằm ba người.

Đốc Nghiệp sắc mặt một hồi khó xem, vội vàng thu liễm khí tức toàn thân, chỉ vào Dương Thanh Huyền quát lên: “Ngươi mắt mù sao? Nơi nào nhìn thấy ta muốn đánh người?”

Dương Thanh Huyền cũng không tức giận, khẽ mỉm cười, nói: “Không đánh người là tốt rồi, ta đi đây, hy vọng có thể hữu duyên lần sau gặp lại.”

Nói, liền xoay người đi.

“Chậm đã!”

Đốc Nghiệp hét lớn một tiếng, ba người đương nhiên sẽ không để Dương Thanh Huyền như vậy dễ dàng rời khỏi, vội vàng đuổi tới.

“Yêu, Quân Thiên Tử Phủ đại nhân đến Phù Quang Đảo, cũng không theo chúng ta đảo chủ chào hỏi sao? Như vậy vội vàng đi tới, không khỏi thật không có đem ta Cung Dương Vũ để ở trong mắt.”

Ngậm lấy giọng châm chọc từ trên ghế trọng tài truyền đến, một chữ cuối cùng phun ra thời điểm, Cung Dương Vũ đã xuất hiện ở ba người trước mặt, một mặt ngạo nghễ vẻ mặt, ánh mắt lạnh lùng Ibb5UyD đảo qua ba người.

Thi Ngọc Nhan gặp Dương Thanh Huyền càng chạy càng xa, không khỏi sốt sắng, vội vàng ôm quyền nói: “Lần này tới vội vàng, không kịp cùng đắt đảo chủ chào hỏi, là chúng ta không đúng. Lần sau tất nhiên đến nhà xin lỗi, lần này thật sự có sự tình muốn ly khai, thứ lỗi.”

Nói, bóng người lóe lên, liền hướng tràng giác đấu ở ngoài lao đi.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy sau lưng như gió, biết bị Thi Ngọc Nhan theo dõi, dưới chân bộ pháp đi gấp hơn.

“Lần sau? Ha ha, cải lương không bằng bạo lực, vẫn là hiện tại liền theo ta đi bái kiến một hồi đảo chủ đi.”

đăng nhập❤http://truyencuatui.ｎet/ để đọc truyệｎ

Cung Dương Vũ cười lạnh một tiếng, tương tự là lay động thân hình hạ, liền đuổi kịp Thi Ngọc Nhan, đồng thời năm ngón tay hướng về nàng tóm tới.

Mặc dù không biết bọn họ vì sao phải tìm Dương Thanh Huyền, nhưng nếu Vũ Ảnh muốn chính mình chăm sóc người này, từ không thể ngồi yên không để ý đến.

Thêm vào vừa nãy tiền đặt cuộc sự tình, chính mình một hồi liền thiệt thòi 1000 tỉ, mà ba người này nhưng là kiếm lời 2000 tỉ, càng để hắn hết sức khó chịu.

Hơn nữa Quân Thiên Tử Phủ là Trung Ương Đại thế giới siêu cấp thế lực một trong, môn hạ đệ tử tu vi thông thiên, trước mắt này cô gái che mặt, tuổi tác hiển nhiên cực kỳ tuổi trẻ, nhất định là bên trong cửa trọng yếu đệ tử, hắn cũng hữu tâm tranh tài một, hai.

“Làm càn!”

Không đợi Thi Ngọc Nhan ra tay, Đốc Nghiệp liền một bước lên trước, sát khí trên người đột nhiên ngưng tụ thành chỉ tay, lăng không giơ lên, liền muốn điểm tới.

Cái kia giữa hai ngón tay, nổi lên điểm điểm tinh mang, không gian không ngừng xoay chuyển, lại đầu ngón tay đảo quanh, hiển nhiên là một đạo ra tay, phải là kinh thiên động địa.

Thi Ngọc Nhan kinh sợ, quát lên: “Dừng tay!”

Nàng hai tay như như hồ điệp ở trên không trung múa động, đồng thời đánh ra.

Một chưởng đánh về phía Cung Dương Vũ, một chưởng đánh về phía Đốc Nghiệp.

“Ầm!”

Cung Dương Vũ chỉ cảm thấy năm ngón tay nháy mắt bị áp chế ở, dưới khiếp sợ vội vàng thu tay về đến. Đốc Nghiệp nhưng là hai ngón tay ngưng lại, liền tự mình ngón tay giữa pháp tản đi, sau đó nhẹ nhàng tránh ra Thi Ngọc Nhan một chưởng.

“Tiểu thư.” Đốc Nghiệp kêu một tiếng, hiển nhiên vô cùng không thích.

Thi Ngọc Nhan trầm giọng nói: “Nơi này là tràng giác đấu, không được động thủ!”

Cung Dương Vũ ngăn chặn nội tâm kinh hãi tâm tình, cười thầm: “Vẫn là chủ nhân càng hiểu chuyện.” Hắn châm chọc nhìn phía Đốc Nghiệp, “Vừa nãy ngươi cái kia chỉ tay như là điểm đi ra, ta dùng người đầu đảm bảo, ba người các ngươi liền được chôn ở này Phù Quang Đảo trên.”

Đốc Nghiệp hoàn toàn biến sắc, phẫn nộ nguýt hắn một cái.

Tuy rằng lời này hắn không quá tin tưởng, nhưng cũng không dám mạo muội nắm Thi Ngọc Nhan tính mạng đùa giỡn.

Cung Dương Vũ vươn tay ra, cười nói: “Ba vị xin mời, theo ta đồng thời gặp gỡ đảo chủ đại nhân. Đảo chủ đại nhân gặp có Quân Thiên Tử Phủ tới quý khách, nhất định sẽ rất vui vẻ.”

Thi Ngọc Nhan bình tĩnh lại, gật đầu nói: “Được. Ta theo ngươi đi, ta hai vị này tùy tùng còn có việc, liền để cho bọn họ...”

“Ta nói là ba vị.” Cung Dương Vũ giễu cợt nói: “Vị tiểu thư này nghe không hiểu lời của ta sao?”

Đốc Nghiệp lại muốn nổi giận, bị Hoàng Di ngăn lại.

Thi Ngọc Nhan nhìn chằm chằm Cung Dương Vũ, gật gật đầu, nói: “Tốt, ba người chúng ta đều đi.”

Sau đó nàng đi tới Đốc Nghiệp bên cạnh người, thấp giọng nói: “Đưa tin cho Vô Nhai Kiếm Phái La Nghiệp mấy người, để cho bọn họ bảo vệ truyền tống khu vực, nhất định phải ngăn lại Dương Thanh Huyền.”

Đốc Nghiệp cả kinh nói: “Những tên phế vật này có thể thành sự sao?”

La Nghiệp đám người bị giam ở thứ mười lăm đảo liên Lưu Công Sơn trên địa bàn, Thi Ngọc Nhan đám người đến Biển Đen sau, liền tiện thể cứu ra bọn họ.

Thi Ngọc Nhan nói: “Dương Thanh Huyền vừa rồi trải qua một trận đại chiến, trong ngắn hạn thực lực là không khôi phục được. Hơn nữa nơi này là Phù Quang Đảo, là không thể ra tay, bọn họ có hơn mười người, dùng đầu óc một chút liền có thể ngăn cản. Bọn họ hơn mười chỉ đầu óc, không đến nỗi không ngăn nổi Dương Thanh Huyền một cái đầu óc đi.”

Đốc Nghiệp nghĩ một hồi, nói: “Được rồi, ta đây liền đưa tin.”

Nói, liền lấy ra ngọc bài đến, đánh ra các loại quyết ấn bên trong.

Cung Dương Vũ vẫn lạnh lùng nhìn, vẫn chưa ngăn cản bọn họ. Chờ Đốc Nghiệp đưa tin xong xuôi sau, lúc này mới trao đổi một bộ hiền hòa mặt, dẫn bọn họ đi gặp đảo chủ.

Tràng giác đấu bên trong, ở mấy người sau khi rời đi, lập tức trở nên huyên ồn ào lên, đối với chuyện vừa rồi lớn tiếng nghị luận, đồng thời kiếm lời giả vui vẻ người thua khóc, ồn ào thành một mảnh.

Dương Thanh Huyền ly khai tràng giác đấu sau, thân phận ngọc bài trên liền tự mình nhiều hơn một ngàn tỉ linh thạch trung phẩm. Nhưng hắn không tâm tư quản tiền, như là không đi được, đừng nói linh thạch, thân trên hết thảy trang bị, thậm chí tính mạng cũng phải cống hiến ra đi.

Bất quá may ở chỗ này là Phù Quang Đảo, mặc dù ra tràng giác đấu, Quân Thiên Tử Phủ mấy người cũng không dám dễ dàng động võ.

Hơn nữa hắn đi mau sau một lúc, liền phát hiện phía sau cũng không có người đuổi theo, Quân Thiên Tử Phủ ba người tựa hồ bị cản lại.

Tuy rằng hắn không biết Phù Quang Đảo người tại sao phải giúp hắn, nhưng vẫn là tầng tầng thở phào nhẹ nhõm. Không lo được thương thế trên người, liền trực tiếp hướng về truyền tống khu vực đi, trước tiên ly khai lại nói. Chỉ cần truyền tống vào nội hải, Quân Thiên Tử Phủ ba người muốn tìm lại được chính mình khó khăn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 755: Động Tâm Nhẫn Tính, Tăng Thêm Không Thể

Ở Phù Quang Đảo đảo liên bên trong, một toà chu vi mấy ngàn mẫu trên hòn đảo.

Lầu lâm lập, ca vũ tửu quán, tiết so với lân thứ.

Bên trong có qua lại không dứt đám người, tám đường phố chín mạch, thành phố mặt phồn hoa.

Ở một tòa hai tầng tửu quán bên trong, một đám người áo trắng vây quanh hai cái bàn, nhậu nhẹt, mỗi cái đầy mặt bóng loáng, tốt không vui.

Một người trong đó nói: “Các ngươi nói, chúng ta đến Biển Đen cũng đã gần một năm, lúc nào mới có thể trở lại a? Lâu như vậy rồi, tông môn có hay không có biến cũng không biết. Đừng thừa chúng ta không ở, Tả Khâu Lệnh đám người kia đem chức chưởng môn cho cầm.”

“Hừ, liền Tả Khâu gia tộc từ đâu tới lá gan này? Chức chưởng môn nhất định phải có ba cái chưởng môn tín vật: Ba ngàn nghiệp hỏa, chỉ thiên kiếm cùng lệnh bài chưởng môn, chỉ thiên kiếm ở Đại sư huynh trong tay, ba ngàn nghiệp hỏa ở La Phi trong tay, bọn họ chỉ có một lệnh bài chưởng môn, gì kẻ dưới phục tùng?” Một tên tướng mạo hung ác đệ tử hết sức xem thường, khinh miệt cắn hải móng, ăn say sưa ngon lành.

Lại một người nói: “Nói rất đúng, huống hồ bây giờ còn thêm một cái biến số, chính là thơ tiểu thư xuất hiện. Đại sư huynh hiện tại theo thơ tiểu thư hỗn, Tả Khâu cái kia chút lão thất phu dám vòng qua thơ tiểu thư tự lập chưởng môn? Đó thật đúng là trong cầu tiêu đốt đèn lồng, muốn chết!”

“Ha ha!” Một đám người lừa cười rộ lên, cũng gọi tới tiểu nhị, nhiều hơn vài hũ rượu.

Một tên tuổi nhỏ hơn đệ tử ầy ầy nói: “Nhưng là... Tổng như vậy ở Biển Đen hỗn hạ xuống, chỉnh ngày chạy giao dịch phòng khách, tìm người, thực sự quá làm lỡ tu hành.”

“Tu hành?” Tên kia tướng mạo hung ác đệ tử hắc tiếng nói: “Tiểu sư đệ, theo thơ tiểu thư hỗn, nếu như có thể bị cất nhắc một, hai, bù đắp được ngươi cả đời khổ tu. Này cơ duyên to lớn, ngươi lại còn oán giận? Thực sự là đầu óc ngu si ngu xuẩn vật!”

“Đúng, đang là như thế này. Chỉ cần Đại sư huynh có thể bị thơ tiểu thư coi trọng một chút, chúng ta cũng đều theo gà chó thăng ngày. Một năm qua ở Biển Đen sờ soạng lần mò, không có công lao cũng cũng có khổ lao. Tương lai Đại sư huynh khi chưởng môn, chúng ta những người này hỗn cái trưởng lão gì gì đó, từ là điều chắc chắn.” Có người hai mắt tỏa ánh sáng, đối với tương lai cực kỳ triển vọng.

“Lời không sai, nhưng...”

Một người đột nhiên nhỏ giọng, nói nhỏ: “Đại sư huynh hiện tại cùng Huyền Linh đại lục Linh Vụ Tông Lâm Linh Tử làm cùng nhau, thơ tiểu thư như là biết rồi, có thể hay không không cao hưng thịnh?”

Tên còn lại cười hắc hắc nói: “Ngươi thực sự là buồn lo vô cớ, thơ tiểu thư làm sao có khả năng coi trọng Đại sư huynh, bất quá kỳ vọng được một chút ơn trạch, liền được ích lợi vô cùng. Đại sư huynh tìm Lâm Linh Tử, cũng là vì tương lai làm chuẩn bị. Linh Vụ Tông ở Huyền Linh đại lục, cũng là số một số hai tồn tại, nếu là có Lâm Linh Tử cái này cường viện, tương lai leo lên vị trí chưởng môn nắm bắt càng lớn hơn.”

Trước người kia mặt lộ vẻ khó xử, nói: “Nhưng là... Cái kia Lâm Linh Tử tướng mạo... Thực sự khó có thể hạ treo... Có người nói còn có hắc heo rừng huyết mạch...”

“Khái khái, cái này kêu là động tâm nhẫn tính, tăng thêm không thể, chúng ta không làm được, Đại sư huynh có thể làm được. Vì lẽ đó Đại sư huynh mới là Đại sư huynh, chúng ta cũng chỉ có thể khi sư đệ.”

“Đúng đúng, đúng là như thế. Đại sư huynh thật là thần nhân vậy.”

Một đám người sắc mặt quái lạ, đều là cười khen tặng đứng lên.

Đột nhiên một người “Xuỵt” tiếng, vội la lên: “Đều đừng nói nữa, Đại sư huynh đến rồi!”

Dứt tiếng, mọi người vội vàng quay đầu lại, chỉ thấy La Nghiệp xuất hiện ở trước cửa, trên mặt lập loè yêu dị hưng phấn, kêu lên: “Các ngươi đều ở đây, vậy thì thật là tốt, nhanh đi theo ta! La Phi xuất hiện!”

“Cái gì?!” Một đám người kinh ngạc thốt lên, đều là vội vàng đứng lên.

[t r uyen cua tui . net] htt

p://truy E ncuatui.net/

La Nghiệp nói: “Vừa nãy Đốc Nghiệp đại nhân đưa tin lại đây, nói cái kia La Phi hiện tại dùng tên giả Dương Thanh Huyền, đã thông qua tràng giác đấu kiểm tra, lấy được nội hải giấy thông hành, hiện tại khả năng đang dám đi truyền tống khu vực, để cho chúng ta đi chặn đường hắn.”

“Cái gì? La Phi lấy được nội hải giấy thông hành? Này, sao có thể có chuyện đó?!” Tất cả mọi người là ngây dại, đầy mặt ngạc nhiên.

La Nghiệp cũng mặt âm trầm, có chút không tin dáng vẻ, nói: “Đốc Nghiệp đại nhân truyền tới tin tức trên là nói như vậy, hơn nửa bất giả. Chúng ta nhanh đi chặn hắn lại, nếu là bị hắn tiến nhập nội hải, một năm này khổ cực liền uổng phí. Thậm chí Đốc Nghiệp đại nhân tức giận hạ, chúng ta ai cũng không quả ngon để ăn.”

Một người sắc mặt cổ quái nói: “Đại sư huynh, ngươi không phải hẹn Lâm Linh Tử đại nhân sao? Cái này còn chưa tiến vào bao lâu, Lâm Linh Tử đại nhân có thể hay không...”

“Khà khà.” La Nghiệp trên mặt xẹt qua “Ngươi hiểu được” vẻ mặt, được nước nói: “Yên tâm đi, Đại sư huynh của ngươi ngang dọc hải lục hai đại vị diện, làm sao có khả năng liền một người phụ nữ đều không bắt được? Đừng làm phiền, đi nhanh đi.”

“Khà khà, Đại sư huynh lợi hại.”

Hơn mười người đều là cổ quái khen tặng đứng lên, không sai theo sau La Nghiệp, hướng về Phù Quang Đảo đảo liên truyền tống khu vực chạy đi.

...

Dương Thanh Huyền ly khai tràng giác đấu sau, thân phận ngọc bài trên nhiều hơn 1000 tỉ linh thạch trung phẩm, đồng thời trên ngọc bài lập loè ra một cái “Được” chữ, liền ẩn vào bên trong, chính là thông hành đánh dấu.

Hiện tại chỉ cần zpwku7D dựa vào thân phận ngọc bài, là có thể thông suốt trong ngoài hải.

Hắn hoàn mỹ điều tức thương thế, liền thẳng đến truyền tống đảo.

Phù Quang Đảo truyền tống hòn đảo có hơn ba mươi toà, trong đó lớn nhất một toà trung tâm truyền tống đảo, diện tích có vạn mẫu không ngừng, chính là trong ngoài hải đường nối vị trí.

Trên đảo phi hành bóng người qua lại không dứt, lần lượt từng khí thế mạnh mẽ, như cá diếc sang sông, vãng lai bên trên.

Dương Thanh Huyền từ chủ đảo bay qua, cũng phải hơn nửa giờ.

Đang bay, chợt nghe xa xa một đạo tiếng kinh hô, “Đại sư huynh, mau nhìn, là La Phi!”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, lúc này mới nhớ tới “La Phi” danh tự này, nói chính là mình, quay đầu đi, nhất thời gặp được một đám người quen.

“Quả nhiên là La Phi!”

Vô Nhai Kiếm Phái những người này chỉ gặp qua biến thân Bì Bì Hà Dương Thanh Huyền, chưa từng thấy hắn chân thân, nhưng chân thân hình ảnh đã sớm xem qua trăm ngàn lần, coi như hóa thành hôi cũng nhận thức được.

Hơn mười đạo độn quang chạy nhanh đến, ở đại trên biển lấp loé mấy lần, liền đem Dương Thanh Huyền bao bọc vây quanh.

La Nghiệp nhíu mày lại, chỉ cảm thấy này Dương Thanh Huyền cùng cái kia Bì Bì Hà không khỏi quá giống điểm, cho tới bây giờ, bọn họ còn không biết lần trước là Bì Bì Hà từ đó phá rối hại bọn họ.

“La Phi! Ngươi để cho chúng ta tìm được thật là khổ a!”

Một người quắc mắt nhìn trừng trừng, chỉ vào Dương Thanh

Huyền liền rống to.

La Nghiệp cũng là sắc mặt âm trầm lại, trong đôi mắt bắn ra sát khí, lạnh giọng nói: “La Phi sư đệ, chúng ta rốt cục gặp mặt.”

Dương Thanh Huyền vốn muốn nói một câu “Có khoẻ hay không”, nhưng nhìn đám người kia dáng vẻ, tựa hồ lần thứ nhất thấy mình tựa như. Hắn giờ mới hiểu được, này hơn mười người còn không nghĩ thông suốt lần trước Bì Bì Hà chính là mình, không khỏi bên trong lòng có chút quái lạ, “Như vậy thông minh, là làm sao tìm được mình, chẳng lẽ là vận khí trùng hợp?”

Hắn mỉm cười hỏi: “Chư vị đại nhân là?”

La Nghiệp chỉ vào hắn, ngạo nghễ nói: “Ta là Vô Nhai Kiếm Phái thế hệ tuổi trẻ đệ tử bên trong kiệt xuất, cũng là Đại sư huynh của ngươi, càng là tương lai Vô Nhai Kiếm Phái chưởng môn La Nghiệp.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 756: Không Tìm Đường Chết Sẽ Không Phải Chết

Dương Thanh Huyền cười nhạt, lạnh lùng nói rằng: "Chư vị nhận lầm người chứ? Ta không phải La Phi, với các ngươi những này Vô Nhai Kiếm Phái lâu la càng không có quan hệ gì. Chính là chó ngoan không chặn đường, chó dữ thường cản đường, các ngươi đi ra khỏi nhà, đại biểu liền không là chính các ngươi, mà là đại biểu toàn bộ tông môn. Hi vọng chư vị đại nhân chú ý một chút mình tố chất."

La Nghiệp giận tím mặt, cánh tay giương lên, liền một luồng ánh kiếm lăng liệt mà lên, nhắm thẳng vào Dương Thanh Huyền, "Tiểu tử, ngươi dám mắng chúng ta là chó?!"

Dương Thanh Huyền thấy kia kiếm trình thập tự, kiếm tích thẳng tắp, có ánh bạc lưu chuyển, xác thực bất phàm, nghĩ đến chính là Vô Nhai Kiếm Phái chưởng môn bội kiếm chỉ thiên kiếm.

Hắn xua tay một cái chỉ, khẽ cười nói: "Mọi người đều là người văn minh, chuyện gì cũng từ từ, hà tất động đao động thương đây?"

Một người quát lên: "Sư huynh, tiểu tử này rõ ràng cho thấy sợ chúng ta, đưa hắn tóm lại!"

Kiếm phái những đệ tử còn lại cũng đều rối rít rút kiếm ra đến, đồng loạt chỉ về Dương Thanh Huyền, trình một cái vòng tròn trận đem vây nhốt.

La Nghiệp ở Biển Đen một năm, cũng hướng về đánh tới Toái Niết cảnh, tương tự lấy được giấy thông hành. Là Vô Nhai Kiếm

Phái trong đám đệ tử duy nhất một cái, đã sớm tự cho mình siêu phàm. Giờ khắc này gặp “La Phi” cũng là Toái Niết, không chỉ có lên cơn giận dữ, càng thêm lo lắng chưởng môn của hắn bảo tọa bị cướp, suy nghĩ phải nghĩ biện pháp giết chết “La Phi”.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Làm sao, ỷ vào nhiều người? Có gan đánh ta a, ta xem các ngươi nhiều người cũng là loại nhút nhát.”

La Nghiệp hoàn toàn biến sắc, bên phải tay run một cái, mũi kiếm liền mịt mờ mà lên, quát lên: “La Phi, đây chính là ngươi tự tìm chết, không oán chúng ta được sư huynh đệ!”

Dương Thanh Huyền vẫy vẫy tay, nói: “Đến, đến, đồng thời đánh ta nha, không đánh là chó.”

Một người phẫn nộ quát: “Sư huynh, chúng ta đã hết lòng rồi, tiểu tử này tự tìm chết!”

La Nghiệp càng là giận dữ hét: “Giết! Đưa hắn kinh mạch phế bỏ, chém xuống hai tay, này có thể là chính bản thân hắn chọc chúng, thơ tiểu thư biết rồi cũng sẽ không trách tội.”

Nói, một chiêu kiếm liền đâm thẳng mà tới.

Lưỡi kiếm kia trên, cắt vỡ trời cao, hóa ra một đạo đen nhánh vết nứt, lấy tốc độ cực nhanh ở trên không bên trong khuếch tán.

Mặt khác hơn mười tên Vô Nhai Kiếm Phái đệ tử, tương tự là từng người xuất kiếm, chỉnh tề đâm ra, là đồng nhất loại thủ pháp, hiển nhiên nghiêm chỉnh huấn luyện, kiếm chiêu lão luyện.

Ngoại trừ La Nghiệp một chiêu kiếm ở ngoài, còn lại hơn mười người kiếm thế căn bản không vào Dương Thanh Huyền mắt, hắn nhẹ nhàng nhảy một cái, đem chân khí nháy mắt bộc phát ra, không gian bị vặn vẹo bên dưới, chỉ để lại một chuỗi tàn ảnh.

Chân thân trực tiếp xuất hiện ở chỉ thiên kiếm phía trên, đồng thời chân phải hướng về trên thân kiếm một chút, dựa thế lần thứ hai nhảy lên, như Đại Bằng Triển Sí, bay vào dài ngày.

La Nghiệp một chiêu kiếm thất bại, cười lạnh nói: “Muốn chạy trốn? Hôm nay chính là lên trời xuống đất, cũng phải đem ngươi bắt!” Bóng người loáng một cái, ở trên không bên trong người kiếm hợp làm một, liền kích. Bắn đi.

Mặt khác hơn mười người cũng dồn dập quát lên: “Đại sư huynh uy vũ!”, “Đại sư huynh, tuyệt đối đừng buông tha hắn!”

Hơn mười người tất cả đều triển khai thân pháp, theo sau lưng La Nghiệp, nâng kiếm hướng về Dương Thanh Huyền đuổi theo.

Dương Thanh Huyền bị thương trên người, liên tiếp hai lần vận chuyển chân khí sau, đã là trong cơ thể khí tức hỗn loạn, không khỏi khẽ nhíu lại lông mày, ngay ở không trung không đi, ngừng lại.

“Ha ha, làm sao không trốn? Tiểu tử này thật giống trên người bị thương, thực sự là trời giúp ta vậy!”

La Nghiệp đại hỉ, kiếm trong tay thế múa, mau chóng đuổi mà lên.

Dương Thanh Huyền lạnh liếc hắn một cái, liền đưa ánh mắt về phía hư không, lạnh nhạt nói: “Phù Quang Đảo quy củ, là nghiêm cấm ở đảo liên trong phạm vi ra tay. Hiện tại này hơn mười người đuổi theo ta giết, lẽ nào trấn thủ nơi này đại nhân, liền ngồi yên không để ý đến, coi trên đảo quy củ vì là trò đùa, cũng hoặc là căn bản là không có đem quy củ coi là chuyện to tát?”

“Khặc, khặc ho.”

Không trung vang lên vài đạo lúng túng tiếng ho khan, sau đó một đạo âm thanh uy nghiêm truyền đến, “Dám ở bản tọa ngay dưới mắt công nhiên cãi lời trên đảo quy củ, không phải miệt thị Phù Quang Đảo, chính là miệt thị bản tọa. Hừ hừ, các ngươi Vô Nhai Kiếm Phái quả nhiên có bản lĩnh, căn bản là không có đem Biển Đen để ở trong mắt, sợ là Dạ Hậu đại nhân ở trong mắt các ngươi, cũng chỉ thường thôi chứ?”

Một đạo to lớn bàn tay ánh sáng ngay ở không trung hiện ra, như Liệt Dương một loại chói mắt, trực tiếp hướng về Vô Nhai Kiếm Phái hơn mười người che chở đi qua.

Phía dưới nước biển, lập tức bị này to lớn uy thế chấn lên một cái đường kính ngàn trượng vòng xoáy, “Rầm” thanh thế kinh người.

La Nghiệp cả người run lên, kiếm đều có chút cầm không vững, ở đây sức mạnh đáng sợ hạ, không sinh được một tia sức phản kháng.

“Oành!”

Bàn tay ánh sáng ở trên không bên trong loáng một cái, liền biến mất rồi, vẫn chưa thật sự vỗ xuống.

Nhưng La Nghiệp chờ hơn mười người, tất cả đều bị chấn động đến mức phun ra máu, từng cái từng cái như con ruồi giống như, bị đánh vào biển rộng, nổ ra từng đạo từng đạo bọt nước.

Sau đó, cái kia uy áp đáng sợ ở trên không bên trong hóa đi không gặp.

Dương Thanh Huyền phía trước năm mươi sáu mươi trượng nơi, xuất hiện một tên ông lão áo xám, đứng chắp tay.

Dương Thanh Huyền ôm quyền, mỉm cười nói: “Đại nhân cương trực công chính, ra tay giáo huấn những này bọn đạo chích, để quy củ, thực sự là hả hê lòng người.”

Ông lão áo xám lạnh rên một tiếng, nói: “Ngươi kích đưa bọn họ thời điểm xuất thủ, lão phu cũng đã đoán được. Sở dĩ chậm chạp không ra tay, liền thì không muốn bị ngươi lợi dụng mà thôi. Nhưng những này ngu xuẩn vật, nhưng từng bước hướng về tử lộ thượng tẩu. Này đường biển trên người đến người đi, qua lại không dứt, ta chính là muốn làm bộ làm như không thấy, không có khả năng.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Những này đều là thứ yếu, chủ yếu vẫn là đại nhân cương trực công chính, thiết diện vô tư, đối xử bình đẳng.”

Ông lão áo xám rên lên một tiếng, tuy nói bị lợi dụng, nhưng chính là đưa tay không đánh người mặt tươi cười, này liên tiếp vỗ mông ngựa lại đây, nội tâm không thích cũng tản đi hơn nửa.

Hắn vung tay lên, đen kịt một màu xích sắt từ lòng bàn tay hóa ra, như trường xà giống như quanh quẩn trên không trung, không ngừng hướng về mặt biển ép đi, cuối cùng thẳng vào trong biển.

“Ào ào ào.”

Xích sắt qua lại hạ, La Nghiệp chờ hơn mười người, tất cả đều bị cột vào mặt trên, như là xuyến đốt giống như từ trong biển nói tới.

Hơn mười người giống châu chấu giống như vậy, hữu khí vô lực bị trói ở xích sắt trên, thoi thóp.

Ông lão áo xám một đòn vừa đúng, đem tất cả mọi người chân nguyên đánh tan, nhưng vẫn chưa lấy tính mạng bọn họ.

“Một đám trí chướng!”

Ông lão áo xám mắng một câu, liền nắm xích sắt một đầu khác, hướng về trong hư không đi đến, hơn mười người cũng bị đẩy vào hư không, rất nhanh biến mất không còn tăm hơi.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, lúc này cũng không có thiếu xem náo nhiệt ở phía xa, tương tự là "Khà khà" cười vài tiếng, liền từng người tản ra, tiếp tục chạy đi.

Dương Thanh Huyền bình phục lại thương thế, nuốt pPDbw8r mấy viên đan dược, tiếp tục hướng về truyền tống khu vực bay đi. Nhanh chóng ly khai Phù Quang Đảo mới xem như là an toàn.

Một lát sau, liền đến dẫn tới nội hải to lớn nhất hòn đảo.

Vừa rồi bay rơi xuống, đi không bao xa, liền một thanh âm bên tai bên vang lên, "Bằng hữu, để ta tìm thật là khổ oa."

Dương Thanh Huyền sững sờ, chuyển đầu nhìn tới, "Là ngươi!"

Người trước mắt, càng trên Khung Hoa Đảo, đem Cổ Long da bán cho hắn người.

Trong mắt người kia lập loè kỳ dị hưng phấn, lại có chút kích động, duỗi ra lưỡi dài đến liếm đôi môi, đưa tay nói: "Đem bộ kia đồ trả lại cho ta!"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 757: Tàn Sát Ban Đêm, Sinh Tồn Chuẩn Tắc

“Còn?” Dương Thanh Huyền đào hạ tai cứt, nói: “Ta không nghe lầm chứ? Giao dịch sau cái kia đồ chính là ta, tại sao còn nói chuyện?”

Cái kia tình cảm ý nghĩ có chút kích động, thân thể ép đi qua, kêu lên: “Ta đem tiền trả lại ngươi, ngươi đem đồ đưa ta!”

Dương Thanh Huyền nói: “Xin lỗi, vụ giao dịch này ta không làm.”

“Ta bất kể, ngươi nhất định phải đưa ta!”

Người kia một hồi trở nên hung tợn, nguyên bản vẫn tính nhã nhặn bộ dạng, một hồi hung ác, trong mắt bắn ra sát khí.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Như thế hung làm gì? Muốn đánh ta? Đến nha, đến đánh ta nha, ở trên đảo này ngươi động thủ thử xem.”

Người kia kinh sợ, lập tức thu liễm sát khí trên người, khôi phục lại bình thường dáng dấp, nhưng còn dây dưa đến cùng Dương Thanh Huyền, nói: “Tấm kia đồ đưa ta, ta còn gấp hai linh thạch cho ngươi!”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, hỏi: “Ngươi làm sao đột nhiên lại muốn về tấm kia đồ? Nói cho ta biết trước nguyên nhân, ta suy nghĩ một chút nữa.”

Trên mặt người kia hiện ra vẻ giận dữ, thậm chí còn có một chút sợ hãi, dùng thanh âm trầm thấp gầm hét lên: “Hỏi nhiều như vậy làm cái gì? Cho ngươi gấp hai giá cả, ngươi đã kiếm lời lật!”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Như vậy đi, ta cho ngươi giá gấp mười, thu loại này đồ, ngươi có bao nhiêu làm cho ta bao nhiêu đến, ta toàn thu.”

Người kia cuống lên, có chút táo bạo, nếu không có trên đảo nghiêm cấm tranh đấu, sợ là đã ra tay rồi, “Trả lại cho ta đi, cầu van ngươi, bằng không ta có thể sẽ chết, cầu van ngươi.” Người kia đổi lại một bộ cầu khẩn mặt.

Dương Thanh Huyền than thở: “Xin lỗi, chỉ là linh thạch hoặc là cầu xin, ta sẽ không giao dịch tấm kia Cổ Long da.”

Người kia sửng sốt một chút, tràn đầy thần sắc tuyệt vọng, “Ngươi cũng biết đó là trương Cổ Long da? Như là ngươi không trả lại cho lời của ta, không chỉ có ta sẽ chết, ngươi đồng dạng cũng sẽ chết.”

Dương Thanh Huyền theo dõi hắn, sau đó cười lạnh nói: “Ngươi cho rằng chỉ bằng ngươi lời nói này, ta liền sẽ đàng hoàng giao ra Cổ Long da tới sao? Đổi lại là lời của ngươi, ngươi biết không?”

Người kia có chút tuyệt vọng, mặt xám như tro tàn nói: “Cái kia ngươi muốn như thế nào mới bằng lòng trả lại cho ta?”

Dương Thanh Huyền nói: “Trên căn bản không thể, trừ phi ngươi có thể nói ra khiến ta động lòng lý do. Tỷ như tấm này Cổ Long da bên trong ghi lại đồ vật, rốt cuộc là cái gì? Đúng rồi, ta đối với các ngươi lần trước tiến nhập Ân Vũ Điện cũng cảm thấy rất hứng thú, như là ngươi có thể nhiều lời ra một vài thứ, hay là ta một cao hứng sẽ trả cho ngươi cũng khó nói.”

Cái kia tình cảm ý nghĩ không rõ kích động, đột nhiên tựa như điên vậy cười lớn, “Ha ha, tốt, tốt, không trả lại cho ta, ngươi cũng sẽ chết, sẽ chết, ha ha ha!”

Sau đó khua tay múa chân chạy ra.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, liền muốn đuổi theo vừa nhìn đến tột cùng, lại nghe phía sau một thanh âm nói rằng: “Không nên đi đuổi hắn.”

“A Đức!”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, quay đầu lại lại đây, ở sau lưng chính là A Đức, đang dùng ánh mắt phức tạp nhìn hắn.

Dương Thanh Huyền yên lặng nở nụ cười, rõ ràng A Đức tâm tình, pvUHycQ “Ngươi biết vừa nãy người kia?”

A Đức nhìn hắn chằm chằm một trận, mới nói: “Không quen biết.”

đọc truyện cùng http://truyencuatui.net/

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy ngươi không để ta đuổi?”

A Đức nói: “Mặc dù không biết, nhưng ta biết hắn là tàn sát ban đêm người.”

“Tàn sát ban đêm là cái gì?”

Dương Thanh Huyền lần đầu tiên nghe được danh từ này.

Nhưng Tứ Thánh Linh Đồ bên trong, đang tu luyện Nghê Ba nhưng là cả người chấn động, ngạc nhiên mở hai mắt ra đến, lộ ra vẻ kinh ngạc.

A Đức nói: “Ngươi đi theo ta đi. Tàn sát đêm sự tình ta chậm rãi nói cho ngươi nghe. Ngươi ở tràng giác đấu bên trong phô trương quá mức, phát hiện đang ngó chừng người của ngươi nhiều vô cùng. Trước tiên đem những này người bỏ rơi lại nói.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi kinh, hắn cũng loáng thoáng cảm giác được có rất nhiều người theo dõi hắn tựa như, nhưng nhưng không cách nào xác nhận, nhìn tới vẫn là chính mình quá non nớt. Mà này A Đức ở Biển Đen lăn lộn nhiều năm như vậy, hiển nhiên là lão thủ.

Hai người một trước một sau, ở trên hòn đảo lung tung không có mục đích tiêu sái, nhìn như là đi dạo, nhưng cũng ẩn chứa nào đó loại pháp môn. Đi hơn nửa ngày sau, Dương Thanh Huyền cái kia loại bị người nhìn chằm chằm cảm giác, quả nhiên thiếu rất nhiều.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Những người này ăn no không có chuyện gì nhìn ta chằm chằm làm cái gì? Ta ở tràng giác đấu trên biểu hiện, xem như là hết sức thu liễm.”

A Đức nhớ tới Dương Thanh Huyền thủ đoạn thần thông, khóe miệng cũng không nhịn được co quắp hạ, nói: “Đích thật là thu liễm rất nhiều, nhưng vẫn như cũ hết sức lộ liễu. Giống như ngươi vậy thú vị người mới, rất nhiều người đều đối với ngươi hứng thú. Cũng bao quát ta lúc trước nói tàn sát ban đêm.” Hắn dừng lại, lại nói: “Nhưng vừa nãy người kia sẽ tìm được ngươi, nên chỉ là Cổ Long da chuyện, cùng tàn sát ban đêm bản thân không quan hệ.”

Dương Thanh Huyền không nhịn được hỏi: “Tàn sát ban đêm rốt cuộc là cái gì? Một tổ chức sao?”

A Đức trong mắt tinh quang lóe lên, nói: “Không sai, ngươi rất thông minh, một hồi liền đoán được là cái tổ chức. Như vậy từ hai chữ này trên, có thể hay không đoán ra là như thế nào tổ chức đây?”

“Tàn sát ban đêm...”

Dương Thanh Huyền đọc một lần, bỗng nhiên ngất lịm, “Ban đêm là...”

A Đức gật đầu nói: “Chính là Dạ Hậu đêm.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc hạ, nhưng cũng không có quá lớn tâm tình chập chờn, tỉnh táo nói: “Bất kỳ địa phương nào, có ngày thì có ban đêm, có âm thì có dương, có hàn thì có ấm, Dạ Hậu thống lĩnh Biển Đen, sẽ có phản đối với thế lực của nàng tồn tại, cũng không kỳ quái.”

A Đức khá là kinh ngạc nhìn hắn một chút, không nghĩ tới hắn sẽ nhìn như vậy thấu triệt, gật đầu nói: “Xác thực không kỳ quái, nhưng rất nguy hiểm. Như là với bọn hắn dính líu quan hệ, vô cùng có khả năng liền tan xương nát thịt.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái thế lực này nếu có thể ở Biển Đen tồn tại hạ đi, sợ là cũng vô cùng không đơn giản đi.”

A Đức nói: “Cụ thể ta không rõ ràng lắm. Cái tổ chức này sớm nhất đều là Hải tộc người, cực kỳ bất mãn Biển Đen bị một tên Nhân tộc, đặc biệt là bị một cô gái cai quản, vì lẽ đó liên hợp lại phản kháng. Thế nhưng đi qua không ngừng phát triển, bây giờ trở nên phức tạp hơn, Nhân tộc cũng không có thiếu gia nhập bên trong. Mà như ngươi vậy có tiềm lực người mới, bọn họ là phi thường yêu thích thu nạp. Bao nhiêu người mới bị bọn họ lắc lư đi vào, trực tiếp thành bia đỡ đạn.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ta như là tốt như vậy bị dao động người sao?”

A Đức liếc mắt nhìn hắn, cười khổ nói: “Không giống, ngươi không một chút nào tốt lắc lư, hơn nữa rất có thể sẽ bị ngươi phản hốt du. Nhưng là bọn hắn không biết. Bất quá bây giờ khó giải quyết là, vừa mới cái kia người như là đem Cổ Long da ở trong tay ngươi chuyện tuyên truyền ra, liền là chân chính phiền toái lớn.

Như vậy tàn sát dạ hội không chết không thôi quấn quít lấy ngươi."

Dương Thanh Huyền nói: "Vậy ngươi cảm thấy ta nên làm gì?"

A Đức nghĩ một hồi, nói: "Yên lặng nhìn tình thế biến hóa đi, nếu là thật đi tới bước đi kia, bị tàn sát ban đêm nhìn chằm chằm, liền giao ra Cổ Long da, cho rằng là hao tài tiêu tai. Ta ở Biển Đen hỗn lâu như vậy, mặc dù có thể vẫn sống đến bây giờ, cũng không phải là bởi vì ta là Thiên Vị cảnh giới, mà là bởi vì ta làm người biết điều, đồng thời chưa bao giờ cùng những tổ chức này vãng lai."

Dương Thanh Huyền không được gật đầu nói: "Hiểu. Vậy chúng ta bây giờ đi đâu?"

A Đức nói: "Ta mang ngươi tiến vào nội hải."

Chương 758: Biết Điều Làm Việc, Người Đưa Đò

“Ngươi? Ngươi mang kiểu gì?” Dương Thanh Huyền kinh ngạc hỏi.

“Trực tiếp bay qua.” A Đức bình tĩnh trả lời.

“Bay?” Dương Thanh Huyền trợn tròn mắt, nói: “Không cần truyền tống trận, cái kia được bay bao lâu?”

A Đức nghĩ một hồi, nói: “Nhanh thì nửa tháng, chậm đã nửa năm. Trên đường sẽ đi qua nguy hiểm cực lớn hải vực, có thể không an toàn đi qua đều phải xem vận khí.”

Dương Thanh Huyền cười ha hả, nói: “Đã như vậy, vì sao không trực tiếp truyền đưa qua? Lẽ nào ngươi phải bồi ta rèn luyện?”

A Đức nhìn hắn, nói: “Ngươi đã bị không ít người theo dõi, hình ảnh của ngươi tư liệu sợ là đã truyền vào nội hải, vừa qua đi, không có Phù Quang Đảo quy tắc bảo vệ, rất dễ dàng liền sẽ bỏ mạng. Mấu chốt nhất là, chúng ta chuyện cần làm, hết khả năng không muốn cùng ngoại giới có liên hệ, miễn cho làm tức giận trên người. Vì lẽ đó ta hi vọng ngươi lẻn vào nội hải, cũng chỉ là một người trong suốt, mà không phải bị chiếu vào đèn pha hạ.”

Dương Thanh Huyền nhất thời hiểu ý của hắn, hơn nữa ý nghĩ này cũng hết sức phù hợp tính cách của hắn, rất không thích quá lộ liễu, “Cái kia tất cả làm phiền A Đức huynh.”

A Đức nói: “Không sao, ngươi tới Phù Quang Đảo trước, ta cũng đã chuẩn bị xong. Hơn nữa chính ta cũng thường thường một mình xuyên toa ở trong ngoài hải trong đó, chính là không hy vọng bị người khác tập trung. Hiện tại cùng ngươi tiếp xúc, ta khả năng cũng sẽ bị bại lộ. Bất quá không liên quan, tiến vào bên trong hải sau, chúng ta biết điều làm việc. Coi như là Dạ Hậu muốn tìm chúng ta, cũng không dễ như vậy."

A Đức lấy ra một bộ áo bào đen đến đưa cho hắn, nói: "Đổi đi."

Chính hắn cũng lấy ra một bộ giống nhau như đúc, khoác lên người.

Sau đó hai người đi sóng vai, rất nhanh đi tới một cái vắng vẻ bờ biển, có một tòa Thạch Đầu làm gian nhà. Trình hình vuông, chỉ có dài hai mươi, ba mươi trượng rộng, hai người cao.

A Đức dặn dò: "Sau đó ngươi không nên lên tiếng."

Dương Thanh Huyền gật gật đầu.

Hai người đi tới cái kia nhà đá trước cửa, là một phiến cửa đồng, mặt trên che kín đồng đinh.

A Đức lấy tay ở trên mặt so với vạch mấy cái, như là ám hiệu giống như vậy, một cổ linh lực đem mấy cái tuyến thượng đồng đinh liên tiếp lại, tạo thành một cái lớn như vậy phù hiệu.

Sau đó cửa đồng liền "Cọt kẹt" chậm rãi mở ra.

Bên trong cũng không rộng lớn, bốn mặt đều đóng kín, không có cửa sổ, nhưng cũng không có chút nào âm ngầm, cũng không có cảm thấy hờn dỗi.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, bên trong nhà đá không có thứ gì, liền một toà lớn như vậy trận pháp khắc vào trên đất.

Mà trận pháp một phía khác, ngồi một tên ông lão tóc trắng, toàn thân cốt nhục tiều tụy, trùm vào một cái đồng nát áo bào tro, lại như bao tải bao bọc thây khô, nhưng là còn có hơi thở.

Dương Thanh Huyền nhìn về phía lão giả này, nội tâm cũng không nhịn được run lên, biết tất nhiên là cao thủ tuyệt đỉnh.

A Đức hướng về ông lão kia nhẹ nhàng khom người chào, liền dẫn Dương Thanh Huyền đi tới cái kia trận pháp, sau đó lấy ra từng cục linh thạch, đặt vào trận pháp bốn phía rãnh nơi.

Dương Thanh Huyền phát hiện cái kia A Đức dùng tất cả đều là đều là linh thạch cực phẩm.

Hơn một nghìn mai linh thạch cực phẩm bỏ vào sau, A Đức liền bắt đầu bấm quyết đánh vào mặt đất, đem trận pháp khởi động.

Dương Thanh Huyền nội tâm có không ít nghi vấn, nhưng vẫn là nhịn được không có hỏi.

Rất nhanh, trận quang bên dưới, thân ảnh của hai người trực tiếp biến mất ở trong nhà đá.

Toàn bộ quá trình, ông lão tóc trắng kia từ đầu đến cuối không có trợn mở một hồi hai mắt, giống như là hoàn toàn nhập định, đối với vạn vật hoàn toàn không quan sát giống như.

Sau một khắc, ở một tòa lớn như vậy đảo đá trên, phóng tầm mắt nhìn, không có một ngọn cỏ.

Đột nhiên trên đảo hào quang tỏa sáng, như một đóa hoa tươi nở rộ, nếu như hoa quỳnh mới nở.

Dương Thanh Huyền cùng A Đức liền xuất hiện ở hòn đảo bầu trời.

Dương Thanh Huyền giật mình bốn phía nhìn tới, toàn bộ trên hòn đảo không có nửa điểm cây cỏ, thậm chí trùng chim chưa từng, hoàn toàn hoàn toàn tĩnh mịch bộ dạng.

A Đức xe nhẹ quen đường (khinh xa thục lộ) bay xuống, ở trên đảo từ từ tiến lên. Dương Thanh Huyền cdcquKv theo sát phía sau.

Không bao lâu, hai người liền đi tới giáp biển một khối trên đá ngầm.

Dương Thanh Huyền giờ mới hiểu được, vì sao không bay thẳng lại đây. Bởi vì ở không gian bốn phía bên trong, như ẩn như hiện có linh lực di động, hẳn là một toà trận pháp thật to bố trí ở trong bóng tối, cũng không biết là dùng làm cái gì.

A Đức mặt hướng biển rộng, giơ tay lên, làm một tư thế cổ quái.

Phía trước trên mặt biển, thoáng chốc hiện ra một mảnh vòng xoáy, thẳng tới trăm trượng. Trong nước xoáy có hào quang màu xanh dâng lên, như là hòa hợp màu xanh linh khí.

Không lâu lắm, cái kia chút ánh sáng màu xanh liền dần dần hối gom lại một đống, hóa thành một mảnh dài mười trượng, rộng ba trượng lá cây, phiêu ở trên mặt nước.

Lá cây như chân vịt giống như vậy, trạng phân năm mảnh thuỳ, cụ số ít vượt trội răng.

Diệp Tử trên không gian hoảng hốt một hồi, liền xuất hiện một bóng người, là cô gái, người mặc phấn quần, hạnh con ngươi môi đỏ, linh động đáng yêu.

Thiếu nữ vươn tay ra, ở trên không bên trong bỉ hoa cái gì.

A Đức cũng đáp ứng lại giống nhau thủ thế, hai người cứ như vậy lặng lặng, không nói tiếng nào, trực tiếp dùng kỳ quái thủ thế giao lưu.

Sau một lúc, cô gái kia gật gật đầu, lông mày đại nhíu một cái, lại thuận tay hướng về xa xa mặt biển một chút, “Rầm” một tiếng, nước biển lần thứ hai phá vỡ một động, một chiếc thủy tinh sắc chiến hạm, từ bên trong vọt ra, thẳng vào bầu trời.

A Đức hướng về Dương Thanh Huyền vung tay xuống, liền bay lên trời, nhảy hướng về cái kia bên trong chiến hạm.

Dương Thanh Huyền vội vàng đi theo.

Hai chân rơi vào bên trong hạm, một hồi liền ngây dại.

Từ bên ngoài nhìn, này chiến hạm giống như một ngạnh bang bang quả cân giống như, vô cùng quạnh quẽ nặng nề. Nhưng mà bên trong lại là trang hoàng xa hoa, thải quang lưu chiếu.

Mấy chục hơn trăm người ở đây uống rượu mua vui, không chỉ có nhân loại, còn có Hải tộc người, có tướng mạo kỳ lạ giả, cũng có tướng mạo diêm dúa lẳng lơ tuấn mỹ, đều ở đây lên tiếng cuồng hoan.

[truyen cua tui❤. net] http:// t ruyencuatui

.net/

“Chuyện này...” Dương Thanh Huyền ngây dại, sắc mặt quái lạ.

A Đức lúc này mới đem thân trên trường bào gỡ xuống, nói: “Hiện tại có thể nói chuyện, ngươi khẳng định có rất nhiều nghi vấn đi, muốn hỏi cái gì cứ hỏi đi.”

Hắn trực tiếp tiêu sái đến trước một cái quầy, muốn hai vò rượu, ném cho Dương Thanh Huyền một vò, sau đó xóa bùn phong, liền tự mình uống, khen lớn nói: “Đã lâu không có hưởng qua trên thuyền này rượu, chính là phương pháp phối chế, vẫn là mùi vị quen thuộc.”

Dương Thanh Huyền cũng thuận thế cởi xuống trường bào, tương tự uống một hớp, này rượu thuần phức u âu, mùi thơm nồng nặc, đồng thời vỹ số còn lại dài, mấy cái vào bụng, hết sức thoải mái.

Bên trong chiến hạm không ít ánh mắt đều nhìn về hai người bọn họ, nhưng cũng chỉ là liếc mắt nhìn, cứ tiếp tục làm chuyện của mình, cũng không có không quá để ý.

Dương Thanh Huyền lại uống vào mấy ngụm, rồi mới lên tiếng: “Vấn đề nhiều lắm, cũng là ngươi trước tiên cho ta nói xuống đi. Như là còn có rõ ràng địa phương, ta hỏi lại ngươi. Từ cái kia nhà đá bắt đầu.”

A Đức nghĩ một hồi, nhân tiện nói: “Ở đảo liên các đại hòn đảo trong đó, cũng không phải là đều có truyền tống trận, liền liền có một loại người chuyên môn dựa vào mang người mà sống.”

Dương Thanh Huyền nói: “Người đưa đò?”

A Đức gật đầu nói: “Chính là. Bất quá ở hải ngoại, đều là một ít thực lực thấp kém người đưa đò. Chân chính nhân vật lợi hại đều ở đây nội hải. Đồng thời những người này người đưa đò cũng tự thành một thế lực lớn, tuy rằng ở bề ngoài thuộc về Dạ Hậu cai quản, trên thực tế nhưng là chuyên quyền độc đoán, đối với Dạ Hậu cũng là ngoài nóng trong lạnh. Phải biết, ở trong hắc hải, Dạ Hậu cai quản bên dưới, ngoại trừ tàn sát ban đêm ở ngoài, còn có các loại hình thức tổ chức, lấy các loại bất đồng mục đích mà tụ tập cùng nhau.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 759: Lén Qua, Không Biết Xấu Hổ

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, nói: “Thật loạn.”

A Đức khẽ cười nói: “Phải biết, nhạ một cái lớn Biển Đen, căn bản không phải người kia có thể hoàn toàn nắm trong tay. Dạ Hậu có thể thống lĩnh Biển Đen, có cơ duyên cùng trên sự trùng hợp nhân tố, nhưng xét đến cùng, vẫn là nàng thực lực quyết định. Mấy ngàn năm qua này, không thiếu cường đại người phản kháng, nhưng đều không ngoại lệ, đều biến mất hết. Mà Dạ Hậu vị trí, nhưng ngày càng ổn định, đến hiện tại hầu như thành không cách nào lay động.”

Dương Thanh Huyền nhìn bốn phía, đều đang lớn tiếng huyên náo, tứ không e dè bàn luận các loại đề tài.

Thậm chí cách đó không xa ba người, càng xé ra giọng lập mưu muốn đoạt đảo giết người.

“Nơi này Liêu Thiên bầu không khí tựa hồ rất tốt đây.” Dương Thanh Huyền nhấc lên vò rượu, uống vào mấy ngụm, ánh mắt ở bên trong hạm không ngừng đảo qua.

A Đức nói: “Đúng, đây là người đưa đò tổ chức của mình, nói cái gì cũng có thể đàm luận, không gì kiêng ky.”

Dương Thanh Huyền thu hồi ánh mắt, nói: “Thì ra là như vậy, vậy những thứ này người tất cả đều là lén qua?”

“Lén qua? Khà khà, cái từ này có ý tứ.”

A Đức cười nói: “Không kém bao nhiêu đâu. Biển Đen cũng không có cấm chỉ lén qua, vì lẽ đó không tính trộm, nói vượt qua hay là càng thích hợp. Ngoại trừ người đưa đò tổ chức ở ngoài, còn rất nhiều đại hình tổ chức, cũng thường xuyên sẽ có vượt qua trong ngoài hải cùng với các đại đảo liên xảy ra chuyện. Bởi vì ở bên trong hải mỗi một lần truyền tống, đều cần thân phận ngọc bài, mà người quá nhiều cũng không muốn để Dạ Hậu khống chế hành tung của chính mình.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Nói như vậy, không hộ khẩu cũng không phải là vấn đề lớn lao gì.”

A Đức nói: “Không hộ khẩu tuy rằng phiền phức, nhưng cũng không phải là sống không nổi. Có ánh sáng địa phương sẽ có ảnh, cho dù là hằng ngày giao dịch, ngoại trừ các đại đảo liên ở ngoài, còn có vô số đếm không hết giao dịch dưới đất, có thể để không hộ khẩu người đồng dạng sống hết sức thoải mái. Bất quá ngươi đã lấy được giấy thông hành, thì không cần lo lắng cái này. Dù sao bình thường thân phận, cũng là rất trọng yếu.”

Hắn chỉ vào bên trong hạm một con đường, nói rằng: “Ở đây đi qua, có rất nhiều mật thất tu luyện, một triệu linh thạch trung phẩm tu luyện một ngày. Ngươi như là cảm thấy được lời buồn chán, có thể đi thuê một cái bế quan. Bất quá mười Thiên Hậu sẽ tới vòi voi đảo, đến lúc đó tất cả mọi người nhất định phải hạ đảo chờ một ngày.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Tại sao?”

A Đức khẽ mỉm cười, nói: “Đến thời điểm ngươi sẽ biết.”

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn bên trong hạm, loạn tao tao vui mừng thành một mảnh, hắn không có hứng thú này, trực tiếp nhắm lối đi kia đi đến.

Đột nhiên, một vệt bóng đen nhích lại gần, ngăn ở trước mặt hai người, dùng thanh âm trầm thấp nói rằng: “A Đức.”

A Đức cả người chấn động, cả kinh nói: “Đặng Khẳng!”

“Ha, ngươi còn nhớ ta đây.”

Người áo đen mũ duyên bên trong tinh quang lóe lên, hai cái con mắt màu xanh lục lóe lên một cái rồi biến mất.

A Đức lạnh lùng nói: “Ngươi và ta trong đó, cũng chỉ là nhận ra mà thôi, hay là ta chẳng mấy chốc sẽ đã quên. Lần trước đã nói rất rõ, không nên tới tìm ta nữa, ta đối với các ngươi chuyện không có hứng thú, ta một người độc lai độc vãng quen rồi.”

“Ồ? Độc lai độc vãng quen rồi? Cái kia cái này tiểu thanh niên là ai vậy? Toái Niết sơ kỳ, ha ha, là không thắng được giác đấu thi đấu, vì lẽ đó dẫn hắn lén qua đi nội hải rác rưởi sao?” Đặng Khẳng khinh miệt châm chọc đứng lên.

Dương Thanh Huyền chân bước ngừng lại.

“Ồ? Phế vật này tựa hồ còn không phục?”

Đặng Khẳng thân thể hơi đổi, đánh giá Dương Thanh Huyền, đột nhiên trở nên lớn tiếng đứng lên, trách mắng: “Rác rưởi, cút!”

Dương Thanh Huyền trong tròng mắt tạo nên một tia gợn sóng, nhưng rất nhanh sẽ khôi phục lại yên lặng, dường như có lẽ đã không còn hứng thú, bước mở bộ pháp đến, tiếp tục hướng đường nối đi đến.

A Đức ánh mắt lộ ra vẻ khác lạ.

“A Đức, ngươi đã hư hỏng, bán tạp hoá không kiếm được tiền, bắt đầu dựa vào lén qua mà sống sao?”

Đặng Khẳng không tiếp tục để ý Dương Thanh Huyền, mà là đối A Đức từ từ nói rằng: “Gia nhập chúng ta đi, ngươi sắp có được không tưởng tượng nổi sức mạnh cùng của cải, đồng thời chúng ta cũng có thể thực hiện giấc mộng của ngươi.”

“Giấc mộng của ta? Ha ha.”

A Đức tựa hồ nghĩ tới điều gì buồn cười sự tình, “Khà khà” cười vài tiếng, mới dừng lại, ánh mắt rơi vào Dương Thanh Huyền bóng lưng trên, nhẹ giọng tự nói: “Tiểu tử này, quả thật là đáng sợ a, xem ra ta còn là đánh giá thấp hắn.”

Đặng Khẳng sững sờ, phảng phất chịu nhục nhã giống như vậy, cả giận nói: “Ta đang nói với ngươi đây, ngươi nói cái gì?”

Hắn mãnh xoay người, theo A Đức con mắt mong hướng về phía trước, bị áo bào đen che kín khuôn mặt bên trong, bắn ra hai đạo sát khí, “Tiểu tử, đứng lại!”

Dương Thanh Huyền cũng không để ý tới, tiếp tục hướng lối đi kia đi đến.

“Ta nhường ngươi đứng lại, lỗ tai ngươi điếc sao? Hay là bởi vì thực lực quá thấp, tai mắt trì độn đến liền lời của ta đều nghe không rõ!”

Đặng Khẳng bóng người lóe lên, mang theo một mảnh cương phong, đồng thời năm ngón tay như trảo, chụp vào Dương Thanh Huyền vai vai.

Cái kia trảo như cây khô, trình màu xám bạc, hoàn toàn không giống người bàn tay.

Đầu ngón tay sắc bén như đao, chỗ đi qua, không gian đều bị xé rách ra, hóa ra vô số đen nhánh vết rạn nứt.

Dương Thanh Huyền dừng bước lại, sắc mặt phát lạnh, từ cái kia ngân trảo cường độ cùng khi trước quan sát, lúc này phán đoán ra này Đặng Khẳng thực lực, hẳn là Toái Niết đỉnh cao, khoảng cách Thiên Vị còn có cách một tia.

Dưới chân hắn giẫm lên một cái, thân thể hơi chuyển động, xoay người lại chính là một chiêu Bát Âm Huyền Chỉ, như dây thanh âm giống như ở trên không bên trong lan ra tám loại tuyệt vời màu sắc, sau đó hội tụ thành một đường, hóa thành chỉ pháp đánh ra.

Ở tất cả võ kỹ bên trong, trừ Pháp Thiên Tượng Địa cái kia loại lớn đại thần thông ở ngoài, giống loại này lấy vạch trần mặt chiêu thức, đều là muôn vàn chưởng pháp khắc tinh.

Này Bát Âm Huyền Chỉ rót vào liễu chân nguyên cùng nguyên lực hai loại sức mạnh, càng có hắn đối với chỉ pháp quy tắc lĩnh ngộ.

Ở đầu ngón tay hạ, sức mạnh như kiếm khí giống như đâm phá hư không, dường như muốn bắn thủng tất cả.

Đặng Khẳng hoảng hốt, cái kia màu bạc móng vuốt càng run một cái, nhưng lâm trong trận, biến chiêu đã không kịp. Chỉ có thể nhắm mắt, tăng mạnh công lực đánh tới.

“Ầm!”

Một đạo tiếng vang nặng nề nổi lên, chỉ mang trực tiếp xuyên qua ngân trảo, từ Đặng Khẳng tay cõng chọc tới. Một mảnh sương máu và sóng khí nổ ra, lan đến bốn phía.

Đặng Khẳng lui hai bước, vừa kinh vừa sợ, bên phải bào bên trong huyết như trụ trào, nhỏ xuống ở bên trong hạm.

“Các ngươi đang làm gì?!”

Một đạo âm thanh uy nghiêm, từ bên trong chiến hạm bộ truyền ra, đồng thời một luồng uy thế giáng lâm, trực tiếp đem Đặng Khẳng cùng Dương Thanh Huyền khóa chặt, làm hai người khó hơn nữa nhúc nhích vạn phần.

Này đạo uy thế chính là từ lối đi kia bên trong truyền ra, Dương Thanh Huyền kinh hãi không thôi, nội hải bên trong quả nhiên là cường giả vô số, tùy tiện đi ra một cường giả, đều có thể dễ dàng trấn áp hắn.

Cái kia chút tầm hoan tác nhạc người, cũng toàn bộ đều ngừng lại, trên trăm đạo ánh mắt đồng loạt nhìn sang, rơi vào trên người hai người.

Vào lúc này, A Đức mở miệng nói: “Chung lão đại, là Đặng Khẳng trước tiên đối với bằng hữu ta xuất thủ.”

Đặng Khẳng kinh nộ giải thích: “Ta chỉ là để tiểu tử này đứng lại, ai biết hắn càng đột hạ sát thủ! Nếu là ta ý định muốn động thủ, hắn bây giờ còn có thể đứng ở nơi này pWnbFbd sao?!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh, khinh thường nói: “Ta liền hỏi ngươi, mặt đây?”

Chương 760: Rước Họa Vào Thân

Đặng Khẳng giận dữ, lạnh lùng nói: “Đừng tưởng rằng có A Đức thay ngươi chỗ dựa, liền có thể lấy tứ không e dè. Mặc dù là A Đức, cũng không dám trêu chọc ta thế lực sau lưng, tiểu tử, ngươi đã chọc phiền phức ngập trời.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nói cho cùng, vẫn là thấp đài a, không đề cập tới hậu trường, ngươi liền không có cách nào lăn lộn đúng không.”

“Ha ha.”

Bốn phía tất cả đều là một mảnh cười nhạo, nhưng cũng có người tỉnh táo lại, đặc biệt là cái kia chút biết Đặng Khẳng phía sau đài, tất cả đều nhìn chết người một loại nhìn Dương Thanh Huyền.

A Đức sắc mặt cũng có chút khó coi.

“Tiểu tử! Đáng chết!”

Đặng Khẳng tức giận oa oa kêu to, thân thể cũng không nhịn được run cầm cập, nhưng kiêng kỵ liếc mắt nhìn lối đi kia bên trong, vẫn như cũ áp chế lửa giận, không dám động thủ, uy hiếp nói: “Chờ tới vòi voi đảo, ta ngươi nhất định phải cầu sinh không thể, muốn chết không được!”

Dương Thanh Huyền cười nhạo một tiếng, liền xoay người hướng về lối đi kia đi đến.

Không nhìn chính là tốt nhất đáp lại.

Đặng Khẳng tức giận không nhẹ, phẫn mà xoay người, nhìn chằm chằm A Đức, lạnh giọng nói: “A Đức, cũng đừng trách ta không nể mặt ngươi! Tiểu tử này mệnh, ta lấy định rồi!”

Nói, phất một cái ống tay áo, cũng xoay người đi.

A Đức vẫn chưa hé răng, chỉ là trên mặt lộ ra vẻ ưu lo.

Mọi người gặp náo nhiệt không còn, lại tiếp tục uống rượu vui cười, đánh lộn cuồng hoan đứng lên.

Dù sao chuyện như vậy, ở qua lại hòn đảo thời điểm thường thường đều có thể thấy, nhưng cuối cùng đều là sống chết mặc bay.

Cũng có giết người tại chỗ, chỉ là cực nhỏ.

Dương Thanh Huyền tiến nhập đường nối sau, trực tiếp đi vào trong, quẹo hai cái khom, sau đó rơi xuống một đạo cầu thang, liền gặp được một công việc đài.

Tựa hồ chấm dứt, một đường đi tới, cũng không thấy vừa nãy lên tiếng chính là cái kia “Chung lão đại”.

Một tên hỏa làn da màu đỏ thiếu nữ đang ngồi xếp bằng tu luyện, một hồi cảm ứng được có người đến, vội vàng từ trong nhập định phục hồi tinh thần lại, có chút ngượng ngùng nói rằng: “Đại nhân, ngài muốn thuê phòng tu luyện sao?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Thuê một gian tốt nhất.”

Thiếu nữ mỉm cười nói: “Hết thảy cho thuê mật thất đều là đồng dạng quy cách đẳng cấp, đại nhân tùy tiện chọn một đi, đều là một triệu linh thạch một ngày.”

Thiếu nữ lấy ra một chiếc chìa khóa, thả ở trên bàn làm việc.

Dương Thanh Huyền trực tiếp cầm trên nhất chặn ngang, trên đó viết “Số 19”.

Thiếu nữ chỉ vào bên trái, nói: “Số 19 mật thất ở đây một bên, đại nhân đi tới đầu, rẽ một hồi đã đến. Không biết đại nhân thuê mấy ngày?”

Dương Thanh Huyền nói: “Vẫn thuê đến nội hải mới thôi.”

Cô gái nói: “Đó chính là thời gian không xác định, đại nhân trước tiên có thể giao 50 triệu linh thạch trung phẩm tiền thế chấp, nhiều lùi thiếu bổ.”

Dương Thanh Huyền lúc này kiểm lại 50 triệu linh thạch.

Thiếu nữ đem linh thạch cùng chìa khoá toàn bộ thu, sau đó lại tiếp tục ngồi xếp bằng hư không, nhắm hai mắt tu luyện.

Dương Thanh Huyền theo bên trái đi đến, rất nhanh sẽ tiến vào mật thất, bên trong vô cùng nhỏ hẹp, chỉ có nửa mẫu không tới, có gan làm người đè nén không thoải mái.

Hắn cau lại hạ lông mày, chợt nhớ tới Tử Diều Hâu không gian giới chỉ Diều Hâu phủ, như vậy không gian nguyên khí, sử dụng vô cùng thuận tiện, cũng đã từng thấy có bán ra, chỉ là không có chuẩn bị một cái, bây giờ nghĩ lại, có chút đáng tiếc.

Loại này thu hẹp mật thất, muốn tu luyện võ kỹ thần thông là không thể nào, chỉ có thể ngồi xếp bằng thổ nạp linh khí, tăng lên một ít tu vi.

Dương Thanh Huyền lấy ra một ít linh thạch cực phẩm, bố trí ở bốn phía trong trận pháp, khiến cho cuồn cuộn không ngừng chuyển hóa thành tinh khiết linh khí, hấp vào bên trong cơ thể.

Từ tràng giác đấu sau khi ra ngoài, vết thương trên người vẫn không có tốt, thêm vào vừa nãy vận dụng Bát Âm Huyền Chỉ, càng là để vết thương cũ phát tác, nội phủ ngũ tạng đều thấm ra máu, giờ khắc này vừa vặn mượn cơ hội điều dưỡng một phen.

Thể tu đột phá đến Thiên Mạch sau, liền phát hiện thể 5g8jWbn năng cùng cơ năng rõ ràng muốn vượt qua từ trước, nếu là lúc trước Thông Khiếu kỳ trạng thái, vừa nãy tuyệt đối không thể đỡ lấy Đặng Khẳng một đòn, đồng thời chuyển bại thành thắng.

Cái gọi là Thiên Mạch, chính là rộng lớn mạch tượng, khí thôn Thiên Hà.

Nguyên lực dưới sự vận chuyển, như trăm sông nạp hải, ở bên trong kinh mạch hội tụ, không ngừng lớn mạnh, cuối cùng lưu chuyển toàn bộ toàn thân, toàn thân tổ chức.

Ở đây rộng lớn nguyên lực tẩm bổ hạ, nội thương lấy tốc độ cực nhanh chuyển biến tốt.

Thời gian một chút điểm trôi qua.

Mật thất tuy rằng nhỏ hẹp, nhưng cũng đích xác yên tĩnh, hoàn toàn cùng ngoại giới cách ly, không có bị đến bất kỳ quấy nhiễu nào.

Sau ba ngày, trên trận pháp linh thạch cực phẩm, bị chuyển hóa hết sạch. Dương Thanh Huyền cũng từ cái kia thổ nạp trạng thái đi ra, chậm rãi mở mắt ra.

Vết thương trên người không chỉ có khỏi hẳn, hơn nữa vững chắc Thiên Mạch cảnh.

Hắn sắc mặt trầm ngưng, vận chuyển bảy mươi hai biến, da trên người một hồi trở nên khô khan khô quắt, hình như cây khô, càng là sinh ra từng viên hạt cát đến, như là phong hoá.

Nguyên lực ở trong người nhất chuyển, trong khoảnh khắc như sông lớn dâng trào, đem kinh mạch toàn thân tạo ra hơn hai lần.

“Thiên Mạch trung kỳ! Này Hoang thân thể quả nhiên ghê gớm, biến dưới khuôn mặt, có thể trực tiếp cao hơn một tầng cảnh giới.”

Dương Thanh Huyền lúc này duy trì Hoang thể hình hình thái, tiếp tục bấm quyết tu luyện.

Chỉ bất quá lần này tu luyện là Hư Vô Hoang Thiên Quyết, trong trận pháp linh thạch hao tổn không, hắn liền trực tiếp bỏ vào lượng lớn Hoang Thạch Hoang đan, chuyển hóa ra hoang khí đến, bị chính mình thổ nạp.

Sau bảy ngày, trong mật thất truyền đến một thanh âm.

“Vòi voi đảo đã đến, có khách ở trong vòng hai canh giờ, nhất định phải toàn bộ cách hạm, ở trên đảo chờ đợi một ngày. Như có làm trái, tự gánh lấy hậu quả.”

Thanh âm kia là tên nữ tử, Dương Thanh Huyền nghe được, chính là cái kia xích làn da màu đỏ thiếu nữ, nói ôn nhu mềm mại, không mặn không nhạt.

Dương Thanh Huyền lúc này từ trong tu luyện đi ra, đang chờ rời đi, đột nhiên nghĩ lại, đem trong trận pháp còn chưa chuyển hóa sạch sẽ Hoang Thạch Hoang đan toàn bộ lấy ra ngoài, ném cho Cổ Hạt ăn hết.

Sau đó đầu ngón tay bắn ra một đạo hỏa diễm, ở bên trong mật thất gào thét đốt một vòng, đem hết thảy hoang khí toàn bộ đốt sạch sành sanh, để tránh khỏi bị người phát giác cái gì.

Làm xong tất cả những thứ này sau, hắn từ ra mật thất, hướng về chiến hạm ở ngoài đi đến.

Lúc này, từ bốn phía trong mật thất, thỉnh thoảng có võ giả cường đại xuất hiện, cũng cùng nhau ly khai.

Đột nhiên, Nghê Ba ở Tứ Thánh Linh Đồ bên trong truyền âm, nói rằng: “Ngươi phải cẩn thận cái kia Đặng Khẳng, ta biết hắn không phải đối thủ của ngươi. Nhưng phía sau hắn tổ chức đích xác có chút môn đạo, như là trêu chọc lên, nội hải khả năng liền không tiếp tục chờ được nữa.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Ngươi cũng nhận ra cái kia Đặng Khẳng? Phía sau hắn rốt cuộc là cái gì tổ chức, làm ngươi cũng như vậy kiêng kỵ.”

Nghê Ba kêu rên lại, nói: “Ta ngược lại không có gì kiêng kỵ, chỉ là hết khả năng tránh né bọn họ thôi. Giống như là một đống phân trên mặt đất trên, bị đụng tới tóm lại là không thoải mái, có thể tránh thì lại tận lực lánh. Này Đặng Khẳng vị trí tổ chức gọi là đao máu, là một cái cực kỳ nổi danh tổ chức sát thủ.”

“Tổ chức sát thủ?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, xác thực cảm nhận được một chút phiền toái. Tổ chức sát thủ nguyên bản mỗi ngày chuyện cần làm chính là giết người, như là ngươi giết bọn họ người, đó chính là không chết không thôi đuổi giết.

Nghê Ba than thở: “Vì lẽ đó, ngươi chính là tận lực tránh ra cái kia Đặng Khẳng đi. Ngươi dù sao còn trẻ, đi cho hắn nói lời xin lỗi, cho hắn cái dưới bậc thang. Lại để cái kia A Đức nói vài lời lời hay, việc này khả năng cũng là bóc quá khứ.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 761: Nghênh Địch, Quyết Không Thỏa Hiệp

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, lạnh nhạt nói: “Ngươi nói không sai, bóc quá khứ biện pháp có rất nhiều, thấp đầu nhận sai, quỳ xuống **, không thể nghi ngờ là dễ dàng nhất, cũng là nhanh nhất một loại. Nhưng là như vậy bỏ qua đi, có ý nghĩa sao? Huống chi là ta nắm giữ tuyệt đối quyền chủ động tình huống. Còn tương lai phiền phức, tương lai nói sau đi. Như là ở đây liền quỳ xuống, nơi nào còn có tương lai? Còn nói gì tới sau đó?”

Có một số việc có thể thỏa hiệp, nhưng có một số việc không thể thỏa hiệp.

Bởi vì một khi thỏa hiệp, liền cũng không đứng lên nổi nữa.

Dương Thanh Huyền thản nhiên mà đi, trong đôi mắt không có bất kỳ gợn sóng, như chiến hạm bên ngoài biển rộng giống như bình tĩnh, thâm thúy.

Hắn đi tới ngoài thông đạo thời điểm, A Đức vẫn còn ở bên ngoài chờ hắn, thấy hắn sau khi ra ngoài, mới vẫy vẫy tay, mang theo hắn từ chiến hạm trên bay lên, đi về phía trước một hòn đảo rơi đi.

Chỉ thấy cái kia hòn đảo xung quanh đều là hoang mạc, chỉ có bên trong núi cao đứng vững, cây xanh khoác giả bộ, sơn hình như một đầu quỳ sát voi lớn.

“Sau đó ngươi tuyệt đối không nên cùng Đặng Khẳng động thủ. Tất cả để ta làm điều tiết. Phía sau hắn tổ chức hết sức phiền toái, hi vọng xem ở trên mặt của ta, sẽ không cùng ngươi tính toán." A Đức dặn dò.

Dương Thanh Huyền cười nhạt, cũng không để ý lắm.

Lúc này không ngừng có người từ chiến hạm trên bay ra, toàn bộ rơi vào cái kia hòn đảo bên trong, có tới hai, ba trăm người. Cái kia chiến hạm hình thể to lớn, sợ là nhiều hơn nữa vài lần người đều có thể chứa đựng.

Dương Thanh Huyền hiếu kỳ nói: "Vì sao ở đây muốn bỏ neo một ngày? Trước ngươi không chịu nói, bây giờ có thể nói rồi đi."

A Đức nói: "Bởi vì càng đi về phía trước, chính là bạo lôi hải vực, phổ thông chiến hạm căn bản không qua được. Mà vòi voi đảo phụ cận có một loại kỳ dị muối biển, gọi nồng nhiệt cát muối, có thể thông qua trận pháp bám vào chiến trên thân hạm, do đó chống đỡ lôi đình. Bất kỳ đi ngang qua nội hải chiến hạm, đều phải dát lên một tầng nồng nhiệt cát muối, bằng không phải xuyên qua bạo lôi hải vực khó khăn."

Dương Thanh Huyền không nhịn được nói: "Chống đỡ lôi đình muối? Trên đời còn có thứ này?"

A Đức cười nhìn hắn, nói: "Vạn vật tương sinh tương khắc, chính là bởi vì phía trước có bạo lôi hải, vì lẽ đó ở phụ cận liền sinh ra này nồng nhiệt cát muối. Loại này muối biển có thể mang lôi điện chi lực hấp thu, thu nạp sấm sét sau, liền sẽ biến thành mặt khác một loại trân quý khoáng vật, tên: Sét thạch. Đối với tu luyện hệ sét công pháp võ giả mà nói, chính là một loại chí bảo."

Dương Thanh Huyền nói: "Loại này nồng nhiệt cát muối ở nơi nào? Ta cũng muốn đi kiếm chút tới xem một chút."

A Đức nói: "Mảnh này hải vực bên dưới, đâu đâu cũng có không có hòa tan nồng nhiệt cát muối, thứ này bản thân cũng không quý giá. Chỉ có bị luyện chế thành sét thạch hậu, mới có giao dịch giá trị, nhưng nhân công luyện chế sét thạch, trừ phi là cực mạnh chống cự sét cao thủ, bằng không kém xa thiên nhiên hóa ra sét thạch. Dù sao bạo lôi hải sét, nhưng là thiên lôi, đánh ra sét thạch phẩm chất NSk1hP7 cao, người bình thường rất khó luyện được ra."

Dương Thanh Huyền thở dài nói: "Thiên hạ to lớn, Tạo Vật chi kỳ, thực sự là không thể toàn bộ."

"Tiểu tử, lập tức phải chết rồi, ở đâu ra này rất nhiều cảm khái?"

Đột nhiên, Đặng Khẳng thanh âm lạnh như băng kia bên tai bên vang lên, sau đó chính là một đạo khí tức nguy hiểm, điên cuồng oanh mà đến, dường như muốn nghiền nát tất cả.

A Đức hơi thay đổi sắc mặt, không đợi Dương Thanh Huyền ra tay, liền lên trước một bước, bóng người loáng một cái, đã đến Dương Thanh Huyền trước người ngoài mười trượng, tiện tay một đạo chưởng pháp vỗ tới.

"Ầm ầm!"

Cái kia tấn công dữ dội bên dưới, như đánh vào trên tấm sắt, bị chấn động đến mức nát tan.

A Đức cùng Dương Thanh Huyền hai người, cũng chỉ là chéo áo tung bay, không có bị đến bất kỳ lan đến.

Hỗn loạn trong không khí, hiển hiện ra Đặng Khẳng thanh âm, giận dữ hét: "A Đức, ngươi cũng dám hướng về ta ra tay?!"

A Đức bình tĩnh nói: "Ta không giống là ngươi ra tay, chỉ là phòng ngự thôi. Ngươi cùng bằng hữu ta giữa sự tình, liền nể tình ta, quên đi thôi."

"Ha ha, mặt mũi của ngươi? Mặt mũi của ngươi có thể đáng giá mấy đồng tiền? Mau cút đi cho ta!”

Đặng Khẳng đứng ở trên không trên, nham hiểm khuôn mặt nhìn chăm chú hạ xuống, đằng đằng sát khí.

Hắn tuy chỉ có Toái Niết đỉnh cao, cũng biết A Đức là Thiên Vị cảnh giới, nhưng ỷ vào thân phận của chính mình, hoành hành Vô Kỵ.

Bởi vì ai cũng không muốn chọc một sát thủ tổ chức, dù cho thực lực mạnh đến đâu, cũng đỡ không được cuồn cuộn không ngừng, không chết không thôi truy sát.

A Đức giận dữ, thân là Thiên Vị cường giả, bị một tên Toái Niết cảnh hô to gọi nhỏ để chính mình cút, hắn giết Đặng Khẳng tâm đều có, nhưng tâm tình giãy dụa bên dưới, vẫn là đè ép xuống, lạnh giọng nói: “Các ngươi muốn chuyện cần làm, ta có thể cho các ngươi cung cấp trợ giúp, nhưng muốn ta gia nhập các ngươi, tuyệt đối không thể.”

“Hả?”

Đặng Khẳng sững sờ, thân trên lửa giận hạ thấp không ít. Nếu như có thể để A Đức đáp ứng tổ chức mình điều kiện, đây chính là một cái công lớn, giết Dương Thanh Huyền trái lại trở nên hơi vi bất túc đạo.

Hắn trầm ngâm một chút, liền cười gằn, nói: “Tốt, nhìn ở trên của ngươi mặt mũi, ta đáp ứng ngươi. Bất quá, tiểu tử này tội chết có thể miễn, tội sống khó tha. Hắn nhất định phải quỳ xuống cho ta dập đầu đầu, dập đầu đến chiến hạm độ xong nồng nhiệt cát muối mới thôi, sau đó tử đoạn hai tay, lấy đó trừng phạt.”

“Đây không khỏi làm cho người rất làm khó đi!” A Đức giận dữ, tức giận run, “Điều kiện như vậy, cùng giết hắn đi có gì khác biệt? Đặng Khẳng, ngươi hoàn toàn sẽ không có thành ý, căn bản cũng không muốn sự giúp đỡ của ta.”

Đặng Khẳng cũng sợ đưa hắn ép, cái kia thật vất vả có được điều kiện sẽ không có, lúc này lui bước nói: “Tốt, cái kia lại nhìn trên mặt của ngươi, hắn quỳ xuống dập đầu mười cái đầu, lại từ đoạn hai tay là tốt rồi.”

A Đức mặt âm trầm, lớn tiếng nói: “Không được, vẫn là hơi quá đáng.”

Đặng Khẳng lạnh lùng nói: “Hắn đắc tội rồi ta, há có thể liền dễ dàng như vậy hỗn đi qua? Nếu không có nhìn ở trên của ngươi mặt mũi, nếu không thì là Thiên Vương Lão Tử đến rồi, hắn hôm nay cũng phải táng sinh vòi voi đảo.”

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, vỗ vỗ A Đức vai vai, cười nói: “Cùng loại này người lãng phí thời gian nào? Nhìn ngươi cạnh tranh lâu như vậy, tẻ nhạt thấu, ta đã lại không có hứng thú nhìn xuống.”

Hắn bóng người lóe lên, liền tại chỗ biến mất.

đọc tR

uyện cùng http://truyenCuatui.net/ A Đức kinh hãi, kêu lên: “Không được! Không nên giết hắn!”

Không trung truyền đến Dương Thanh Huyền thanh âm, mang theo sát khí lạnh lẽo, “Cõi đời này ngu xuẩn vật nhiều lắm, giữ lại cũng chỉ là kẻ đáng ghét.”

Đặng Khẳng hai con ngươi đột nhiên co, chỉ thấy không trung một luồng to lớn Liệt Dương, tỏa ra hiện ra ngọn lửa màu trắng, điên cuồng tập kích mà đến, nghiền ép tất cả!

Hắn vừa giận vừa sợ, quát: “Tiểu tử muốn chết! Hôm nay lên trời xuống đất, chưa từng người cứu được ngươi!”

Toái Niết tột cùng tu vi từ thân truy cập bạo phát, tương tự là một chưởng bổ tới!

“Ầm!”

Song chưởng đối oanh bên dưới, chưởng kình cùng hỏa diễm bắn ra bốn phía, như là thiên thạch ở trên không bên trong nổ tung giống như vậy, năng lượng lan ra mở.

Bốn phía xem náo nhiệt võ giả, “Rầm” một hồi tản ra mấy ngàn trượng xa, tất cả đều hai mắt lấp lánh có thần, hưng phấn không thôi.

Chờ đợi tẻ nhạt thời gian trong, có thể gặp được như vậy một hồi đặc sắc tuyệt luân tranh đấu, không thể nghi ngờ là gia tăng rồi cực đại lạc thú.

“Làm sao sẽ mạnh như vậy?!”

Một dưới lòng bàn tay, Đặng Khẳng không khỏi kinh hãi.

Đối phương chỉ là Toái Niết sơ kỳ tu vi, mà này chưởng pháp cương mãnh ác liệt, bá đạo vô cùng, đồng thời bạch hỏa uy lực điên cuồng tuyệt, có thể trực tiếp thiêu đốt chân nguyên.

Hai cái hợp hai thành một, càng cùng hắn đánh cái không phân cao thấp!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 762: Dễ Dàng Đánh Giết, Binh Tới Tướng Đỡ

Đặng Khẳng trước căn bản là không có đem Dương Thanh Huyền để ở trong mắt, tuy nói ở trong chiến hạm bị đối phương một chiêu Bát Âm Huyền Chỉ xuyên thủng tay cõng, nhưng cũng chỉ cho rằng là chính mình khinh thường duyên cớ.

Sự thực cũng đúng là như thế, lúc đó Dương Thanh Huyền bị thương trên người, nếu không có Đặng Khẳng khinh địch bất cẩn, mặc dù hắn một đòn toàn lực, không có khả năng phá tan đối phương chưởng lực, đem tay bối kích mặc.

Vì lẽ đó Đặng Khẳng vẫn cho rằng, chỉ cần mình chăm chú, đem thực lực hoàn toàn phát huy được, nghiền ép Dương Thanh Huyền giống như giẫm chết châu chấu một loại dễ dàng.

Nhưng vừa rồi chiêu thứ nhất, liền để hắn có dự cảm không lành.

Ngay ở tâm niệm bách chuyển thời khắc, lại là một mảnh Liệt Dương bay lên, cùng không trung hóa thành Lục Đạo hỏa diễm, đoàn tụ ở lòng bàn tay, đột nhiên bổ xuống!

Nhất Khí Trùng Viêm Dương!

Không chỉ có như vậy, Đặng Khẳng còn hoảng sợ phát hiện, cái kia Lục Dương Chưởng bên cạnh, một đạo hào quang màu bạc kích. Bắn ra, rơi ở bên người hắn trong vòng trăm trượng, tương tự cuốn lên một đạo mãnh liệt cương phong, đánh ra lại đây.

Cương phong gào thét bên dưới, càng hóa ra mấy đạo long ảnh, uy thế kinh người!

Hàng Long Chưởng pháp!

“Cái gì?!”

Hai đạo chưởng pháp, kinh thiên động địa, hợp kích bên dưới, càng là đem Đặng Khẳng không gian chung quanh toàn bộ trấn áp, không thể tránh khỏi.

“Đáng chết! Vẫn còn có con rối!”

Đặng Khẳng hai tấn trên chảy xuống mồ hôi lạnh, bên trong lòng có chút nhút nhát.

Không nói Dương Thanh Huyền Lục Dương Chưởng càng cùng hắn ở sàn sàn, khôi lỗi kia Hàng Long Chưởng pháp, càng là lờ mờ còn ở phía trên hắn.

“Phá nguyên chưởng!”

Đặng Khẳng hét lớn một tiếng, thân trên bắp thịt của một hồi bạo nổ mở, toàn thân hóa thành màu xanh lục, mặt cũng trực tiếp yêu hóa, còn có hơn mười căn tiếp xúc sừng ở trên đầu, đã biến thành Hải tộc.

Hai tay ở trước người vận chuyển, một mảnh sóng nước tựa như nguyên lực tản ra, đồng thời hướng về hai đạo chưởng pháp vỗ tới!

“Ầm! Ầm!”

Đối oanh bên dưới, Dương Thanh Huyền Lục Dương Chưởng, cùng Thiên Hoang hoang khí, đều là nguyên tố “Nước” khắc tinh, một hồi liền đem Đặng Khẳng chưởng pháp nuốt hết, oanh kích trên người hắn.

“Phốc!”

Đặng Khẳng phun ra một cái rất cao huyết đến, cả người liền bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền chân nguyên vừa thu lại, Thiên Hoang cũng bay về Tinh Giới bên trong, liền bóng người loáng một cái, đuổi tới.

“Đừng giết hắn!”

A Đức gấp kêu to, cũng đuổi tới.

Nhưng vẫn là chậm một bước, Dương Thanh Huyền quỷ dị Kiếm Bộ, giống như là một đạo kiếm khí tung trời cao, chớp mắt đã đến Đặng Khẳng trước người.

Sau đó cầm lấy Đặng Khẳng đầu, bay hạ xuống, một quyền đột nhiên đánh về phía đại địa.

“Ầm!”

Đặng Khẳng cả nửa người như ngã cây giống như vậy, cắm ngược ở trong đống đá, giống mạng nhện vết rạn nứt, hướng về bốn phía khuếch tán đi, thẳng tới ngàn trượng.

Ở gần người hơn mười trượng trong vết nứt, máu tươi “Ồ ồ” chảy xuôi, không ngừng nhô ra.

Toàn bộ trên đảo một mảnh kinh hãi tĩnh mịch.

A Đức cũng dại ra ở, đứng ở không trung.

Ngoại trừ Đặng Khẳng hai chân vẫn còn ở co giật co giật ở ngoài, lại không có bất kỳ âm thanh.

Dương Thanh Huyền đem Đặng Khẳng nâng lên, cái kia đầu đã biến hình, tràn đầy máu tươi, hàm răng cũng toàn bộ bóc ra, nhưng vẫn còn ở hơi yếu thở hổn hển.

“Còn chưa có chết!”

A Đức bỗng nhiên đại hỉ, vội vàng bay tới, kêu lên: “Tuyệt đối đừng giết chết hắn.”

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn, chính hợp Đặng Khẳng cái kia ánh mắt oán độc kết nối, hắn cười nhạo một tiếng, khinh thường nhổ cục đàm đi qua, nôn ở Đặng Khẳng trên mặt, sau đó 0qSAxSu bay lên một cước, liền đá vào trên đầu hắn, “Đùng” một hồi bạo nổ mở, thân thể càng là như rác rưởi giống như bay vào trong biển rộng.

A Đức: “...” Thân thể đờ đẫn ngừng giữa không trung bên trong.

Tất cả mọi người là há to mồm, một hồi lâu chậm thẫn thờ.

“Hắn thật sự giết Đặng Khẳng!”

“Trời ạ, đao máu người đều dám giết!”

“Không chỉ có như vậy, tiểu tử này chỉ có Toái Niết sơ kỳ tu vi a, trực tiếp dễ như trở bàn tay giết chết Toái Niết đỉnh cao.”

“Hắn không phải lén qua đi nội hải sao? Lấy thực lực như vậy, muốn lấy được giấy thông hành cũng không khó chứ?”

Các loại nghị luận rất nhanh ở trên đảo truyền mở, tất cả đều là khiếp sợ ở Dương Thanh Huyền phích lịch thủ đoạn, cùng với suy đoán thân phận của hắn.

Nhưng cũng có người trong bóng tối cười gằn, châm chọc nói: “Nghé con mới sinh không sợ cọp, liền ngay cả Thiên Vị A Đức cũng không dám chọc đao máu, tiểu tử này chọc, sợ là vừa đến nội hải, liền muốn xác chìm đáy biển nuôi cá.”

A Đức cũng là một hồi lâu mới tỉnh hồn lại, chật vật nuốt xuống hạ, “Ngươi, ngươi thật sự giết hắn đi.”

Dương Thanh Huyền “Ừ” một tiếng, nói: “Giết, rác rưởi mà thôi, trong hắc hải, giống loại rác rưởi này, mỗi ngày đều sẽ bị xử lý xong không ít đi.”

A Đức “Ùng ục” nuốt xuống hạ, gian nan nói rằng: “Không phải ít, nhưng, nhưng...”

Hắn đã nói không ra lời, cũng hoặc có lẽ là tính ra, cũng đã không muốn nói.

Hắn thậm chí phi thường hối hận mang Dương Thanh Huyền đi ngang qua nội hải, như là trực tiếp đi truyền tống trận, tuy rằng cũng có rất nhiều người nhìn chằm chằm, nhưng dù sao cũng hơn giết đao máu người cầu tiến.

Dương Thanh Huyền nhìn thấu lo lắng của hắn, mỉm cười vỗ vỗ hắn vai vai, nói: “Binh tới tướng đỡ nước đến đất ngăn, không có gì đáng lo lắng, từng bước một đi tới, thuyền đến cầu đầu tự nhiên thẳng.”

Hắn liền Quân Thiên Tử Phủ người đều dám đắc tội, tự nhiên không sợ nhiều đắc tội một cái gì đao máu.

A Đức thở thật dài một cái, chuyện đến nước này, cũng chỉ có thể như thế.

Cũng may đao máu có việc muốn sự giúp đỡ của hắn, hay là có khả năng đem sự kiện bãi bình cũng khó nói, dù sao Đặng Khẳng ở đao máu bên trong cũng không phải là cái gì nhân vật không tầm thường.

So với đao máu muốn có được, hi sinh một cái Đặng Khẳng cũng cũng không coi vào đâu.

Nghĩ tới đây, A Đức sắc mặt mới hơi hơi đẹp đẽ một ít.

Hắn thận trọng cảnh cáo nói: “Tiến vào bên trong hải sau, hết thảy đều phải nghe ta, bằng không ngươi liền mau mau đem độc trên người ta hiểu, sự hợp tác của chúng ta liền như vậy kết thúc, sau đó mỗi người đi một ngả, miễn cho ta bị ngươi liên lụy chết.”

Dương Thanh Huyền híp mắt, không được “Ân ân ân” gật đầu.

Nhưng dáng dấp kia, vừa nhìn cũng biết là qua loa.

A Đức giận không chỗ phát tiết, hung hăng đá nát mấy khối Thạch Đầu, than thở, “Ta làm sao mệnh như thế không tốt đụng phải ngươi như thế tên sát tinh!”

Dương Thanh Huyền nhưng là không đáng kể, ánh mắt phóng tầm mắt tới hướng về biển rộng, nói: “Ngươi ở đây đợi lát nữa, ta đi làm điểm nồng nhiệt cát muối đến.”

Nói, liền hướng biển rộng nhảy tới.

“Đợi lát nữa, ta theo ngươi cùng đi!”

A Đức nghĩ một hồi, chỉ lo hắn lại làm xảy ra chuyện gì, cảm giác mình muốn mọi thời tiết theo dõi hắn, cũng vội vàng đuổi tới.

Dương Thanh Huyền tách ra nước biển, đi xuống mới lẻn đi.

Rất nhanh, liền thấy đáy biển hiện lên một tầng tinh tế nồng nhiệt màu đỏ muối biển, dường như hạt cát.

Hắn mò một chút ở trong tay, vô cùng trầm trọng, có như đoạn sắt, vừa giống như mảnh vụn thủy tinh, có chút cắt tay.

“Vật này có thể giảm bớt lôi điện chi lực, đang dễ dàng bám vào Thiên Hoang trên người, chờ ta lĩnh ngộ Thiên Vị quy tắc sau, hay dùng thiên lôi rèn nó, đồng thời hòa vào quy tắc, liền có thể mang Thiên Hoang đẳng cấp tăng lên đến Thiên Nguyên khí.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm chốc lát sau, liền lấy ra túi chứa đồ, bắt đầu mảng lớn thu thập những này nồng nhiệt cát muối.

Mà A Đức nhưng là ở cách đó không xa lẳng lặng nhìn, không hiểu hắn thu thập những thứ đồ này làm cái gì.

Đột nhiên, hai người cả người chấn động, đồng thời trợn to hai mắt, đột nhiên hướng về một phương hướng nhìn tới.

Ở đó nước biển gợn sóng, một toà nguy nga rộng lớn to lớn cổ điện, như ẩn như phát hiện, hoảng hoảng hốt hốt, ngột bỗng dưng xuất hiện ở phía trước, như thật như ảo.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 763: Mẩu Ký Ức, Thời Không Hình Chiếu

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nhìn phía xa, thủy quang hoảng hốt trong đó, nguy nga cổ điện như ẩn như phát hiện, hắn cả kinh nói: “Này đáy nước... Tại sao có thể có một toà miếu đổ nát?”

“Phá... Phá... Phá ngươi một cái lợn đầu a!”

A Đức kích động cả người run cầm cập, tay chân loạn vũ, như là điên cuồng giống như vậy, “Đây là... Đây là Ân Vũ Điện a!”

Phảng phất dùng hết toàn bộ sức mạnh, mới hô lên câu nói này, trong giây lát liền lệ nóng doanh tròng, càng không cầm được chảy nước mắt.

“Ân Vũ Điện!” Dương Thanh Huyền cả người run lên, hoảng sợ nhìn cái kia to lớn bóng mờ, có gan kinh sợ tâm hồn cảm giác, loáng thoáng, thậm chí có một loại giống như đã từng quen biết.

“Ân Vũ Điện không phải chỉ có ở nhuận tháng mới có thể xuất hiện sao? Thời gian thượng kế toán, hẳn là sang năm mới có thể xuất hiện a.” Dương Thanh Huyền nghi ngờ nói.

“Đúng rồi!”

Một lời thức tỉnh người trong mộng, A Đức tại mãnh liệt kích động sau, khôi phục lý trí, ngơ ngác nhìn phía trước, tự lẩm bẩm: “Làm sao sẽ xuất hiện ở đây? Lẽ nào... Chỉ là ảo ảnh?”

Dương Thanh Huyền nói: “Suy nghĩ nhiều vô ích, chúng ta qua xem một chút. Nói không chắc trước ngươi suy đoán, đều là sai đây.”

Nói, liền tách ra nước đến, chui về phía trước.

A Đức có chút đần độn chờ ở đó, vừa thấy Dương Thanh Huyền lên trước, vội vàng nói: “Chờ ta, cùng đi!”

Từ di chuyển đến Biển Đen đời thứ nhất tổ tiên, Bạch Hổ tố túc bắt đầu, hoàn toàn mơ ước tìm ra trong truyền thuyết này Ân Vũ Điện, được bên trong bảo tàng khổng lồ cùng truyền thừa.

Các đời người giấc mơ, không có dấu hiệu nào đột nhiên xuất hiện ở trước mắt, A Đức đã kích động không cách nào tự tin.

Hai người đi phía trước bơi một trận, cái kia Ân Vũ Điện bóng mờ tuy rằng như thật như ảo, nhưng xác thực càng ngày càng rõ ràng, trên ra cửu trùng, nhìn xuống không địa, bên trên kim quang như bích sóng di động, khí thế uy nghiêm xuyên thấu qua nước biển áp bức lại đây, chấn động người hồn phách.

“Chỉ là một dãy nhà, hơn nữa trải qua vô cùng năm tháng, tại sao có thể có áp lực đáng sợ như thế.”

Dương Thanh Huyền trái tim nổ lớn nhảy lên, không rõ nỗi lòng ở trong người lan tràn, luôn cảm thấy cực kỳ quái dị.

Hắn liếc mắt nhìn bên cạnh A Đức, ở đây Ân Vũ Điện rộng lớn uy nghiêm hạ, A Đức kích động hô hấp đều có chút khó khăn, không ngừng há mồm ra đến thở ra, trên mặt hiện ra yêu dị hồng quang.

Hai người chui nửa canh giờ, cung điện kia bóng mờ còn đứng lặng ở phía trước, nhưng trên kết cấu đã bắt đầu triển lộ ra, hành lang eo man về, diêm nha cao mổ, mỗi người ôm địa thế, câu tâm đấu sừng.

“Chuyện này… Đây là…!!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên cả người run lên, có như điện đánh.

Nhưng thấy rõ phía trước trận thế thời gian, cả người như run cầm cập giống như run rẩy, ở mênh mông Ân Vũ Điện bốn phía, tán lạc chín chín tám mươi mốt căn đồng thau cổ trụ, tịch mịch trầm luân ở đây Biển Đen vực sâu, khác nào cường giả tuyệt thế bia mộ, giống nói gì.

Dương Thanh Huyền sắc mặt nháy mắt trắng bệch như tờ giấy, vô số tan tành tin tức trong đầu qua lại.

Cái kia Côn Lôn Sơn hạ, chôn giấu Tinh Vũ Bàn cuồn cuộn địa trong cung, tương tự là như thế này tám mươi mốt căn đồng thau cổ trụ, trải qua trăm vạn năm bất diệt.

Ngoài ra, đột nhiên một luồng xé rách đầu tin tức, như là một thanh nhọn lưỡi đao, chặn ngang mà đến, phảng phất cắt phủ đầy bụi thật lâu ký ức, từng cái từng cái đoạn ngắn ở trong óc tiêu tan.

…

Dưới trời sao, trên biển xanh, thiên địa uyển như một khối to lớn Lưu Ly, bốn phía tất cả đều là mênh mông biển rộng, không có tận đầu. Một tòa điện vũ trôi nổi ở giữa thiên địa này, như là ở trong tinh không, giống như là ở nước biển trong đó.

“… Bảy mươi chín, tám mươi, tám mươi mốt, tại sao là tám mươi mốt số lượng?” Nam tử mong lên trước mắt nguy nga cung điện, trầm giọng hỏi.

“Bốn mùa trong sách có nhớ: Thủy vu Nhất, rốt cục mười, tuần hoàn vô cùng, vĩnh cửu kiếp vô cương, lời nói đầu bất loạn. Chính là vạn vật sinh sôi liên tục, cửu cửu vô cùng, trở về bản một số lượng.”

Nữ tử giơ tay lên, phía trước hiện ra một trang sách vàng, vạn thiên kim quang hội tụ thành văn tự, bày ra, như sao thần tiêu tan.

Nam tử hỏi: “Một chính là vạn vật khởi nguyên, vũ trụ mới bắt đầu, đạo một trong mấy, là siêu thoát Bỉ Ngạn mấy để ý, cũng là bản nguyên của đại đạo. Ở đây ngàn tỉ thời không, vô số trong vũ trụ, nơi nào mới là nơi khởi nguồn?”

Nữ tử nhẹ giọng trả lời: “Trong sách ghi chép, khi vượt qua Bỉ Ngạn thời điểm, thì sẽ xuất hiện đạo chi khởi nguyên, trở về đến nơi bắt đầu.”

“Vượt qua Bỉ Ngạn, thật có thể có như vậy một ngày sao?” Nam tử tiếng thở dài, dần dần quy về mờ ảo

…

Trong đầu đoạn ngắn, cùng trước mắt cái này mênh mông Thần Điện liên hệ tới, còn có này như bia mộ một loại đồng thau Trụ Tử, như là liên tiếp vô cùng xa quá khứ, cùng vô cùng xa tương lai.

Mà vào giờ phút này, đi qua cùng tương lai, đều hội tụ ở này trong lúc nhất thời đốt.

“A!”

Dương Thanh Huyền đau đớn sắp nứt, vô số quang ảnh tụ vào trong đầu, như là đầu lâu nổ tung giống như, ở trong nước lăn lộn từ chối mấy lần, liền triệt để mất đi tri giác, bất động.

…

“Ngày mai chính là cùng Cổ Diệu trận chiến cuối cùng, hay là có thể tìm tới siêu thoát Bỉ Ngạn thời cơ.”

“Đây là ta dùng bắn thủng Cổ Diệu chi kia mũi tên, tạo ra binh khí, ngươi đưa nó mang theo người. Nó có thể giết Cổ Diệu một lần, là có thể giết hắn lần thứ hai.”

…

Không biết qua bao lâu, Dương Thanh Huyền mới dần dần tỉnh lại, mở mắt ra thời điểm, nhìn thấy là Bích Hải Lam Thiên, chính mình đang nằm đang nhanh chóng chạy chiến hạm trên.

“Ta... Đã xảy ra chuyện gì?”

Trong óc còn có chút đau, hắn run run lại ngón tay, chậm rãi khôi phục thân thể tri giác.

A Đức liền ngồi xếp bằng ở bên người hắn, hơi mở mắt ra, nói: “Ngươi đã tỉnh.”

Dương Thanh Huyền một hồi giãy dụa đẩy lên nửa người trên, bốn phía nhìn xuống, chiến hạm trên vẫn còn đang uống rượu náo động, hai người bọn họ vị trí, là chiến hạm một góc, tương đối yên tĩnh.

“Chúng ta không phải dưới đáy biển... Không phải ân...”

“Xuỵt...”, Dương Thanh Huyền còn không xong, A Đức liền đưa ngón tay đặt ở môi một bên, đem ngắt lời.

A Đức ánh mắt trái phải ngắm một cái, thấp giọng nói: “Là ảo ảnh.”

“Ảo ảnh? Sao, làm sao có khả năng?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, trong đầu cái kia nam nữ đối thoại, còn vô cùng rõ ràng.

Chỉ là hai người khuôn mặt, nhưng nhớ không nổi nửa phần, vắt hết óc, cũng nhớ không nổi linh tinh nửa điểm.

Nhưng cô gái kia nhắc tới bốn mùa sách, chẳng lẽ cô gái kia chính là vi kéo?

Dương Thanh Huyền càng nghĩ càng thấy được có thể, từ đối thoại nội dung xem ra, nam tử kia phải là ân Võ Vương.

“Xác thực có chút khó tin, nhưng đích đích xác xác là ảo ảnh.”

A Đức đưa hắn trầm tư ngắt lời, “Ảo ảnh một loại đều là xuất hiện ở trên mặt biển kỳ cảnh, nhưng cũng có xuất hiện ở đáy biển tình huống, chỉ là phi thường hiếm thấy.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Như là ảo ảnh, chứng dMRp38se minh Ân Vũ Điện hiện tại đã xuất hiện ở Biển Đen một nơi nào đó đi?”

A Đức sững sờ, lúc này sống ở đó.

Lấy hắn lúc trước đối với Ân Vũ Điện suy luận, ở vào thời không dòng lũ quy tắc bên trong, Ân Vũ Điện tuy rằng ở Biển Đen, đang nhận được thời không hạn chế.

Chính như Dương Thanh Huyền nói, như là xuất hiện ảo ảnh, như vậy Ân Vũ Điện liền cũng đã xuất hiện, này cùng hắn nhuận tháng suy luận lại có mâu thuẫn.

Hắn ngơ ngác nói: “Ngươi cảm thấy, nên là chuyện gì xảy ra?”

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, nội tâm nhảy ra một cái mãnh liệt ý nghĩ, “Hay là, chúng ta nhìn thấy Ân Vũ Điện, là trực tiếp từ thời đại thượng cổ, hình chiếu xuống.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 764: Tinh Linh Văn Tự, Vĩnh Cửu Không Biến Mất

“Thời đại thượng cổ... Hình chiếu...”

A Đức bị cái này suy luận dọa sợ.

Dương Thanh Huyền tiếp tục nói: “Bởi các loại quy tắc hỗn loạn, làm cho hình ảnh có thể xuyên qua thời không. Đặc biệt là năm đó Ân Vũ Điện, bản thân liền xây dựng ở thời không quy tắc bên dưới. Sẽ có một ít hình ảnh qua lại ở trong thời không, bị chiếu hình ra, cũng bình thường đến cực điểm.”

A Đức không được gật đầu, có chút tán đồng rồi cái quan điểm này, nói: “Xác thực, ở trong hắc hải có lượng lớn như vậy ghi chép, rất nhiều người đều đã từng thấy dĩ vãng thời đại hình ảnh. Chúng ta đây coi như là số may, vẫn là vận khí không tốt đây? Thật vất vả gặp được Ân Vũ Điện, nhưng chỉ là một đạo hình chiếu.”

Hắn thở dài một cái, có chút mất mát.

Dương Thanh Huyền biết tâm tư của hắn, mỉm cười an ủi: “Ngươi nghiên cứu cả đời Ân Vũ Điện, hôm nay cuối cùng có thể được gặp, cũng coi như là một loại may mắn. Huống hồ trời không phụ người có lòng, chỉ phải tìm kiên trì, cuối cùng sẽ có một ngày có thể tìm tới.”

A Đức này mới khôi phục một ít thần thái, kiên định nói: “Nói không sai, cũng đã tìm mấy đời người, so với tổ tiên mà nói, ta xem như là may mắn. Chỉ cần Ân Vũ Điện còn ở đây mảnh Biển Đen, cuối cùng sẽ có một ngày ta nhất định có thể tìm tới.”

Dương Thanh Huyền lại khích lệ hắn một phen, sau đó hỏi: “Trước ta ngất đi sau, có thể có xảy ra chuyện gì?”

A Đức nói: “Ngươi không rõ kêu thảm một tiếng, khiến ta giật mình lại, liền vội vàng quá tới thăm ngươi tình hình. Mà Ân Vũ Điện cũng tại lúc này, trở nên cực kỳ hoảng hốt, cuối cùng biến mất ở đáy biển, không cách nào chạm đến.”

Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Ngươi nghiên cứu lâu như vậy Ân Vũ Điện, đối với ngoài điện cái kia tám mươi mốt căn đồng thau cổ trụ có thể có lý giải?”

“Đồng thau cổ trụ? Cái gì đồng thau cổ trụ, ta làm sao không biết?” A Đức sửng sốt một chút, giật mình không nhỏ.

“Cái gì? Chúng ta bơi về phía cái kia Ân Vũ Điện, ở ngoài điện không phải có một toà lớn như vậy đồng thau cổ trận sao? Từ tám mươi mốt căn đỉnh thiên lập địa trụ lớn tạo thành.” Dương Thanh Huyền trợn to hai mắt, nhưng nhìn A Đức một mặt mờ mịt dáng vẻ, xác thực không giống như là nói dối, nội tâm hắn “Hồi hộp” một hồi, có gan không rõ bất an.

A Đức há to mồm, ngơ ngác nói: “Ngươi, ngươi nhìn thấy gì đồng thau cổ trận, từ tám mươi mốt căn đồng thau Trụ Tử tạo thành? Tại sao ta không nhìn thấy? Còn có cái gì? Ngươi còn nhiều nhìn thấy gì?”

A Đức một hồi kích động, nhãn cầu F1LPvdHW hơi ra bên ngoài lồi, vô cùng ảo não.

Dương Thanh Huyền ngây dại, ngơ ngác tự nói: “Chẳng lẽ là ảo giác của ta?” Nhưng rất nhanh sẽ hủy bỏ suy đoán này, cái kia loại rung động xung kích quá mãnh liệt, tuyệt đối không thể là ảo giác.

Hỏi hắn: “Đã tiến vào Ân Vũ Điện người cũng không ít, lẽ nào không có người thấy tám mươi mốt căn đồng thau cổ trụ sao?”

A Đức lắc đầu nói: “Tuyệt không có, bất kỳ có quan hệ Ân Vũ Điện miêu tả, ta cơ bản đều thuộc nằm lòng. Trên thực tế, rất nhiều người tiến nhập Ân Vũ Điện, cũng chỉ là trực tiếp tiến nhập bên trong, bọn họ liền ngay cả Ân Vũ Điện dung mạo ra sao cũng không biết. Còn có số người cực ít, gặp Ân Vũ Điện ảo ảnh, vì lẽ đó ta mới có thể ngay đầu tiên nghĩ đến ảo ảnh trên. Bây giờ suy nghĩ một chút, những người kia nhìn thấy chưa chắc là ảo ảnh, có thể chính như ngươi nói, là thời không hình chiếu.”

Dương Thanh Huyền một hồi ngổn ngang, hắn nguyên bản còn tưởng rằng có thể từ A Đức cái này cần đến một ít gì tư liệu.

Này Ân Vũ Điện cùng cái kia Côn Lôn Sơn ở dưới cung điện dưới lòng đất, đến cùng là quan hệ như thế nào? Nếu nói là đây chỉ là trùng hợp lời, thực sự không thể tin tưởng.

A Đức tiến tới gần, hai mắt bốc lên hưng phấn quang, “Nhanh, mau cùng ta nói một chút, cái kia tám mươi mốt căn cổ đồng trụ đến cùng là như thế nào, lại là chuyện gì xảy ra?”

Dương Thanh Huyền không có tốt Khí đạo: “Ta còn muốn biết là chuyện gì xảy ra đây.”

Ngay sau đó đem cái kia cổ đồng trụ dáng dấp cùng trận thế, khoảng chừng cùng A Đức kể lại một hồi.

A Đức nghe được vô cùng chăm chú, còn lấy ra bút ký đến, cặn kẽ tiến hành ghi chép.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nói: “Ngươi đem bắt được những Tinh Linh tộc kia phong phạm bản cùng văn dịch, tất cả đều cho ta nhìn một chút.”

Ân Vũ Điện thời không hình chiếu bên trong, đó có thể là vi kéo nữ tử, hai lần nhắc tới bốn mùa sách, phải là thiên địa bốn mùa sách không sai rồi.

Nếu như có thể hiểu thấu đáo sách này lời, hay là là có thể tìm ra thời không danh sách, trực tiếp định vị Ẩn Vũ Điện.

A Đức có chút do dự, hết sức không bỏ lấy ra một cái hộp ngọc, có dài một thước, nửa thước rộng. Sau khi mở ra, bên trong chỉnh tề bày ra một xấp tài liệu, còn có bảy chiếc thẻ ngọc.

Tư liệu chất liệu bất nhất, có da thú, có kim trang, còn có ngọc độc.

Ngọc giản to nhỏ chất liệu cũng không giống nhau, có ba viên thông thường bạch ngọc thẻ ngọc, còn có hai viên màu xanh nhạt, hơi nhỏ, còn lại hai viên càng là thẻ ngọc màu xanh lam, vô cùng hiếm thấy.

A Đức thận trọng đem hộp ngọc giao cho Dương Thanh Huyền trong tay, nói: “Ngươi chỉ cho phép ở trên chiến hạm nhìn, đồng thời muốn ở ta dưới sự giám thị. Không được phục chế, không được lấy đi hoặc là tổn hại. Một chút chiến hạm, nhất định phải trả lại cho ta.”

Dương Thanh Huyền không được gật đầu, nói: “Ừ, đây là tự nhiên.”

Mừng rỡ đem hộp ngọc đặt ở trước người, cầm lấy phía trên nhất một tấm da thú, liền cẩn thận hất mở, cẩn thận lật đọc.

Tinh Linh tộc văn tự vô cùng linh động hình tượng, rất nhiều chữ dù cho không quen biết, cũng có thể căn cứ hình chữ suy đoán ra ngữ nghĩa. Bộ tộc này đối với tự nhiên quan sát vô cùng nhẫn nhụi, đem rất nhiều kỳ lạ quy tắc, đều lấy ký hiệu hình thức, hình tượng dung nhập vào trong chữ.

Dương Thanh Huyền cẩn thận so sánh văn dịch, không ngừng đem các loại chữ ý nghĩa nhớ kỹ trong đầu.

Đồng thời muôn vàn cảm khái, về sau bách tộc văn tự, cùng với Nhân tộc văn tự, cùng những này viễn cổ Tinh Linh văn so sánh, hoàn toàn liền mất đi linh tính.

Giống như là người man rợ đem văn minh đồ vật tao đạp một lần.

Tinh Linh văn văn tự cũng không nhiều, A Đức thu tập có hơn hai ngàn cái, nhưng trên căn bản đem thiên địa vạn vật đều thuyết minh ở bên trong.

Dương Thanh Huyền bỏ ra ròng rã ba ngày, mới toàn bộ duyệt xong, đồng thời cắt tỉa một lần, toàn bộ mạnh mẽ nhớ kỹ.

A Đức vô cùng nhức nhối bộ dạng, đem hộp ngọc cẩn thận cất đi, nói lầm bầm: “Ta đời đời kiếp kiếp, các đời tâm huyết của người ta, một hồi đã bị ngươi lượm tiện nghi đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Những thứ đồ này, càng nhiều người hiểu không phải càng tốt sao? Cái kia chút biến mất ở năm tháng trong trường hà viễn cổ các tinh linh, cũng không hy vọng dấu vết của chính mình hoàn toàn biến mất đi. Ta nghĩ ngươi các tiền bối, thu thập những tài liệu này ngụ ý, ngoại trừ muốn tìm ra Ân Vũ Điện ở ngoài, chắc cũng là hi vọng đem Tinh Linh bộ tộc dấu vết bảo lưu lại đến.”

A Đức sững sờ, sững sờ một lát, mới thở dài nói: “Ngươi nói đúng, ta có chút mèo khen mèo dài đuôi. Đồ tốt như thế, không nên căn cứ vì là tư hữu. Mà là nên phát triển đi ra ngoài, để nhiều người hơn biết, ở thời đại thượng cổ, đã từng có như thế một nhánh vĩ đại tộc quần, sinh động ở đây cái bên trong tinh vực. Bằng không những dấu vết này một khi biến mất, Tinh Linh tộc liền thật sự vĩnh viễn biến mất rồi, có thể lại như chưa từng tồn tại.”

Dương Thanh Huyền nói thật: “Ngươi lại sai rồi, tồn tại qua, liền vĩnh viễn tồn tại, vĩnh viễn không biến mất. Rất nhiều lúc, chỉ là chúng ta đưa nó quên lãng thôi. Của ngươi tổ tiên Bạch Hổ tố túc, tìm kiếm Ân Vũ Điện mục đích, chắc cũng là vì truyền thừa, truyền thừa cái kia chút đã từng tồn tại qua lực lượng vĩ đại.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 765: Trăm Lần Hiểu Ra, Học Tập Cho Giỏi

A Đức than thở: “Nếu là ta vừa sáng là có thể nghĩ như vậy, hay là Ân Vũ Điện sớm tìm được.”

Dương Thanh Huyền cười nhạt, nói: “Có thể, đây chính là ngươi sẽ gặp được nguyên nhân của ta.”

A Đức ngẩn người một chút, càng lâm vào trầm tư.

Dương Thanh Huyền đứng lên, nói: “Ta đi bế quan tu luyện.”

Lúc này, nguyên bản bầu trời trong xanh, bỗng nhiên một hồi liền tối lại, lấy vô cùng không tốc độ bình thường biến thành đen.

Đồng thời xuất hiện tầng mây dày đặc, ép tới cực thấp, giống từng đoá từng đoá bẩn thỉu kẹo đường, dính trên bầu trời.

Có không ít màu xanh Lôi Quang, như trường xà con giun trùng, ở trong mây qua lại.

A Đức nói: “Đến bạo lôi hải, như là lần đầu tiên trải qua lời, cũng bỏ lỡ này kỳ quan mỹ cảnh.”

Dương Thanh Huyền ngừng lại, hướng thiên không nhìn tới, vừa vặn một đạo thanh lôi như xà, cuồng kích mà xuống, “Ầm ầm” một tiếng, đánh ở chiến hạm bầu trời.

“Rầm”, Lôi Quang bị kết giới ngăn trở, đồng thời phân lưu đến chiến hạm toàn thân các nơi, bị cái kia chút nồng nhiệt cát muối hấp thu.

Nguyên bản hạt cát giống như trắng muối, thu nạp sấm sét sau, thì trở thành màu xanh nhạt, đồng thời cũng vậy dung hợp, kết thành giác đại dạng tinh thể.

“Ầm ầm!”

“Ầm ầm!”

Không bao lâu, chiến hạm ở ngoài biến thành một mảnh Lôi Quang điện hải, thấp lùn mây đen càn rỡ hạ xuống thanh lôi, như vạn mưa rơi rơi, không ngừng đánh vào trong biển, nổ lên tảng lớn nước biển.

Chiến hạm bằng vào siêu cường phòng ngự, ở trong sấm sét ngang qua.

Càng chủ yếu vẫn là nồng nhiệt cát muối tác dụng, đem hết thảy đánh vào kết giới trên thanh lôi, tất cả đều phân giải hấp thu, bằng không mặc cho kết giới mạnh hơn, không có khả năng ngăn trở thiên địa này oai.

Còn có một cái nguyên nhân trọng yếu chính là linh thạch phí tổn, mặc dù có có thể trường kỳ gánh vác lôi đình kết giới, dạng này xuyên qua mấy ngày, tiêu hao linh thạch căn bản là không có cách tưởng tượng.

Dương Thanh Huyền đứng ở trên boong thuyền, ngước nhìn vạn sét như mưa đánh rơi, cái kia từng đạo sức mạnh chấn động đi ra sét văn, như sóng lớn ở trên chiến hạm tản ra, như tuyệt đẹp yên hỏa, chấn nhiếp nhân tâm.

A Đức hắc tiếng nói: “Đủ chấn động chứ? Ngươi nhìn biên.” Ngón tay hắn boong một đầu khác.

Nguyên bản huyên náo đám người, cũng đều lặng lặng ngước nhìn trời cao, cảm thụ được thiên địa oai. Càng có hai mươi, ba mươi tên võ giả, trực tiếp ngồi xếp bằng ở trên boong thuyền, bấm quyết tu luyện.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Vạn Lôi chi hạ tu luyện, sẽ không sợ bị đột nhiên ngắt lời, tẩu hỏa nhập ma sao?”

A Đức cười nói: “Đương nhiên không biết, có mấy người nhưng là chuyên môn vì này Lôi Bạo, mới xuyên toa ở trong ngoài hải trong đó, bởi vì bọn họ bản thân liền là chủ tu hệ sét võ giả.”

Hắn thấp giọng nói: “Ngươi nhìn bắc mặt.”

Dương Thanh Huyền theo nhìn tới, cái kia bắc mặt có một khối khu cách ly, một ông già bạch y phiêu phiêu, trôi nổi ở một tòa trên trận pháp, thành hình chữ đại - hình người nằm dang tay chân đem thân thể triển khai.

Mỗi một đạo lôi đình đánh xuống, ngoại trừ phân giải đến chiến hạm quanh thân ở ngoài, càng hóa thành to bằng cánh tay sét Trụ Tử, đánh vào cái kia trên người lão giả, bị hấp vào bên trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền khiếp sợ không thôi, “Hắn ở hấp thu thiên lôi?”

A Đức gật đầu nói: “Người này chính là chiếc này chiến hạm lão đại, chúng ta cũng gọi hắn chung Đại tiên sinh, chủ tu chính là hệ sét công pháp. Hắn chính là người đưa đò trong tổ chức mặt, tư lịch cùng thực lực đều hết sức cao một người. Những này lôi tu võ giả, cường đại liền trực tiếp thu nạp thiên lôi vào cơ thể, nhỏ yếu cũng có thể quan sát cái kia chấn động ra sét văn, tăng cường chính mình đối với sấm sét lĩnh ngộ.”

“Quan sát sét văn, tăng cường lĩnh ngộ...”

Dương Thanh Huyền tự lẩm bẩm, nhìn kết giới trên cái kia từng đạo từng đạo như màu xanh khói hoa đánh bay sấm sét, hóa ra như văn tự giống như quỷ dị hoa văn, chính là tượng trưng cho

“Sét” lực Thiên Đạo quy tắc.

Hắn bỗng nhiên trong lòng có hiểu ra, vội vàng ngồi xếp bằng xuống, tĩnh tâm quan sát đạo thiên lôi này.

A Đức sững sờ nói: “Làm sao, ngươi cũng tu sét?”

Dương Thanh Huyền không nói, mà là giơ tay bấm quyết, mấy cái sét phù ở lòng bàn tay hóa ra, sau đó kích. Bắn ra một mảnh Lôi Quang đến, bên trong một mặt mâm tròn lấp loé không yên.

“Thì ra là như vậy.”

A Đức bừng tỉnh, nói: “Ta thiếu chút nữa đã quên rồi, ngươi có Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn. Liền không biết là phẩm cấp gì hàng nhái, chân chính Vạn Lôi Từ Quang Bàn, nhưng là có thể Ngự vạn sét ở ngoài cửu thiên, tùy tâm sở dục điều khiển Lôi chi quy tắc.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Điều động vạn sét, thật là xa xôi. Ta trước tiên điều động này Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn đi, không nói khống chế Lôi chi quy tắc, chí ít không đánh lại thời điểm, chạy trốn hữu hiệu.”

A Đức nhớ tới chính mình lúc trước, hóa thân Uyên Sồ đều không đuổi kịp này từ quang bàn, không khỏi khuôn mặt co quắp mấy lần.

Dương Thanh Huyền nhưng là tham chiếu trên bầu trời hóa ra sét văn, không ngừng đối chiếu từ quang bàn trên phù văn, đối với hắn tiến hành lý giải cùng lĩnh ngộ.

Đại lượng sét phù ở bầu trời bạo nổ mở, bên trong là đơn giản nhất cùng thuần khiết Lôi chi quy tắc, nhìn Dương Thanh Huyền mắt không kịp nhìn, liều mạng mạnh mẽ ký ức.

“Tiểu tử này, một thân đáng sợ thần thông, còn có kinh khủng kia sức chiến đấu, hiển nhiên là người mang đại khí vận người. Ta tìm Ẩn Vũ Điện nhiều năm như vậy, một viên gạch đầu cũng chưa từng thấy, đi cùng với hắn mới bao lâu, lại liền gặp d0AgPnCi được sống Ẩn Vũ Điện. Tương lai, hay là thật có thể tiến nhập Ẩn Vũ Điện, thưởng thức mong muốn cũng khó nói.”

A Đức nhìn Dương Thanh Huyền cái kia tụ tinh hội thần dáng vẻ, nội tâm nhấc lên phức tạp sóng lớn, giống như này đầy trời sét văn giống như vậy, không cách nào bình tĩnh.

Đột nhiên, ánh mắt của hắn nhìn phía xa xa, hải ngày trong đó một đám mây đen bên trong, phun ra nuốt vào ra lượng lớn hào quang màu xanh, giống như là một khối bảo ngọc, chậm rãi từ trong mây bỏ ra.

“Không thể nào!”

A Đức cả người chấn động, hoảng sợ trợn to hai mắt.

Lúc này cũng có người đã nhận ra, kêu lên sợ hãi, “Không được! Là Lôi Thai, bạo lôi hải ở thai nghén Lôi thú!”

Lượng lớn tiếng kêu sợ hãi, đem cái kia chút ở nhập định tu luyện hệ sét võ giả, cũng tất cả đều thức tỉnh, một hồi mấy trăm người, đều chen ở chiến hạm biên giới, nhìn phía xa xa cái kia dần dần nhổ ra to lớn thanh mang.

Chung Đại tiên sinh cũng đã bị kinh động, hai con mắt đột nhiên vừa mở, liền bắn ra hai đạo lôi điện, “Bùm bùm” hướng về không trung tản đi.

“Quả nhiên là Lôi Thai!”

Chung Đại tiên sinh hoàn toàn biến sắc, lại có chút dại ra.

“Làm sao sẽ vận khí như thế nát, qua lại mấy trăm lần mới có thể gặp được một lần Lôi Thai, lại bị chúng ta đụng phải!”

“Làm sao bây giờ? Thừa Lôi thú còn không có sinh ra, mạnh mẽ xông tới sao?”

“Hướng về? Ngươi điên rồi, hiện tại cách làm chính xác nhất, hẳn là điều đầu về vòi voi đảo, chờ trên mấy tháng lại đi.”

“Lôi thú một khi xuất hiện, trừ phi bị người tiêu diệt, bằng không muốn tàn phá mấy tháng thời gian, thậm chí khả năng càng lâu.”

“Mọi người không cần hoảng sợ, đều trấn định lại! Càng là vào lúc này, càng không thể rối loạn trận tuyến!” Chung Đại tiên sinh đột nhiên la lớn, tiếng như hồng chung, ầm ầm chấn động vào mọi người lỗ tai, lúc này mới toàn bộ yên tĩnh lại.

Dương Thanh Huyền một mực hết sức chuyên chú quan sát đến sét văn, đối với bốn phía huyên thanh âm huyên náo càng không chút nào tra, cho đến chung Đại tiên sinh sóng âm rót lọt vào trong tai, mới từ học tập lĩnh ngộ bên trong phục hồi tinh thần lại, một mặt mờ mịt mong hướng bốn phía, “Làm sao vậy?”

A Đức suýt chút nữa không có cắn chính mình lưỡi đầu, lườm hắn một cái, kêu lên: “Học tập của ngươi thời điểm, đây cũng quá chuyên chú chứ?!”

Chương 766: Chung Đại Quyết Định, Màu Xanh Lôi Điểu

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng thu hồi Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, đứng lên, nói: “Đến cùng xảy ra chuyện gì? A, đó là…!”

Hắn rốt cục thấy được xa xa Lôi Thai, giống như là một cái to lớn bảo ngọc, khảm nạm trên bầu trời, chậm rãi bị phun ra.

A Đức sắc mặt nặng nề, nói: “Đây là Lôi Thai, bên trong dựng dục một loại vô cùng đáng sợ đồ vật, gọi là Lôi thú, là bạo lôi hải vực độc hữu chính là tồn tại. Loại này Lôi thú một khi đản sinh ra, thì sẽ tàn phá một phương, đánh giết hết thảy gặp phải sinh linh. Bạo lôi trong vùng biển, sinh linh cực nhỏ, cũng không phải là này bạo lôi nguyên nhân, càng nhiều nguyên nhân là bởi vì… Này Lôi thú.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Này Lôi thú là cấp bậc gì?”

A Đức nói: “Không nhất định, phải xem tình huống. Vận khí tốt, khả năng gặp phải chỉ là Toái Niết cảnh, hoặc là Tiểu Thiên Vị. Vận khí kém, chính là quá Thiên Vị, hoặc là Đế Thiên vị.”

Dương Thanh Huyền hút một cái hơi lạnh, nói: “Vậy làm sao bây giờ?”

A Đức lắc lắc đầu, sau đó nhìn phía cách đó không xa Chung Đại tiên sinh, ý là tất cả nghe Chung Đại tiên sinh.

Chung Đại tiên sinh đang dùng sóng âm võ kỹ một uống sau, chiến hạm trên quả nhiên yên tĩnh lại, đồng thời không ít đang bế quan bên trong võ giả, cũng tất cả đều bị thức tỉnh, chạy tới trên boong thuyền, làm cho nguyên bản phân tán boong tàu, có chút chen chúc.

Chung Đại tiên sinh nói rằng: “Chư vị không nên tự loạn trận tuyến. Lôi thú tuy rằng đáng sợ, nhưng cũng không có cường đại đến có thể nghiền ép hết thảy trình độ. Lão phu vượt qua trong ngoài hải nhiều năm như vậy, Lôi thú gặp được không xuống hai mươi lần, mặc dù là quá Thiên Vị Lôi thú, cũng đã gặp qua năm lần, không cũng sống thật tốt xuống sao? Chúng ta toàn lực ngang qua, chỉ cần Lôi thú cảnh giới không phải quá biến thái, cũng sẽ không có vấn đề.”

Một người tràn đầy lo lắng, không nhịn được nói rằng: “Chung Đại tiên sinh, tất cả lấy an toàn bộ làm chủ a, ta kiến nghị trước tiên về vòi voi đảo tránh một hồi, không cần thiết mạo hiểm như vậy.”

Chung Đại tiên sinh mặt không thay đổi nói rằng: “Đây không phải là mạo hiểm, là quyền hành dưới lấy hay bỏ. Như là hiện tại đi vòng vèo, ít nhất phải tránh ba tháng, cũng không phải là tất cả mọi người mong muốn các loại.”

Không ít người đều là gật đầu, ba tháng không dài, nhưng cũng quyết không ngắn.

Các loại nhỏ giọng nghị luận bắt đầu vang lên, đều là ở ngang qua cùng lảng tránh trong đó, thấp giọng giao lưu cùng cãi lại.

Lại một người nói: “Chung Đại tiên sinh, lấy của ngươi d7jWeXHD phán đoán, lần này Lôi thú hẳn là thực lực ra sao?”

Chung Đại tiên sinh trầm ngâm một chút, lại nhìn một chút xa xa, nói: “Từ uy thế này xem ra, quá nửa là Tiểu Thiên Vị đỉnh cao, nhiều nhất cũng là quá Thiên Vị sơ kỳ, chắc chắn sẽ không mạnh hơn. Chỉ cần chư vị theo ta đồng tâm hiệp lực, nhất định có thể thuận lợi đi xuyên qua đi.”

“Có Chung Đại tiên sinh phán đoán, chúng ta an tâm.” Cái kia vấn đề người, nhất thời thở phào nhẹ nhõm.

Tên còn lại cũng nói: “Chung Đại tiên sinh chính là quá Thiên Vị tu vi, một người cũng đủ để chống lại cái kia Lôi thú, huống hồ còn có chúng ta nhiều người như vậy, dưới sự góp sức của mọi người, định không vấn đề.”

Mọi người dần dần yên tâm lại.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm xa xa Lôi Thai nhìn một hồi, vật này hắn lần thứ nhất gặp, cũng không biết, nhưng thấy mọi người đều không lo lắng, hắn tự nhiên cũng liền không có gì đáng lo lắng.

Chỉ là ánh mắt thoáng nhìn, phát hiện ở chiến hạm phía trước, một vị hỏa làn da màu đỏ thiếu nữ, đang yên lặng nhìn Lôi Thai, mặt rất lo lắng, đối với thanh âm của mọi người hoàn toàn không để ý.

Thiếu nữ này chính là trong đường nối, phụ trách thuê mật thất tu luyện cái vị kia.

Dương Thanh Huyền thấy nàng đầy bụng tâm sự dáng vẻ, không khỏi kỳ quái, lên trước chào hỏi, “Ngươi tốt.”

Cô gái kia kinh sợ, từ tâm tư bên trong phục hồi tinh thần lại, cũng nhận ra Dương Thanh Huyền, híp mắt cười nói: “Đại nhân ngươi tốt.”

Dương Thanh Huyền cũng cười, nói: “Ta không phải đại nhân. Luận tu vi, ta chỉ có Toái Niết sơ kỳ, còn không bằng ngươi. Luận tuổi tác, chúng ta Nhân tộc càng thì không cách nào cùng Hải tộc so với, vì lẽ đó ngươi là đại nhân, ta không phải.”

Cô gái kia nghe được thú vị, không khỏi ha ha cười ra tiếng, “Ngươi rất thú vị.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, hỏi: “Ngươi cũng là người đưa đò sao?”

Thiếu nữ nghĩ một hồi, cũng không trả lời, mà là nói rằng: “Ta gọi hoa sen.”

“Hoa sen?”

Dương Thanh Huyền lập tức tự giới thiệu mình: “Dương Thanh Huyền.”

Hoa sen chớp mắt nở nụ cười, nói: “Các ngươi tên Nhân tộc đều rất kỳ quái.”

Dương Thanh Huyền thấy buồn cười, dưới cái nhìn của hắn, những dị tộc này tên mới là thiên kỳ bách quái, “Ta nhìn ngươi nhìn chằm chằm cái kia Lôi Thai nhìn hồi lâu, tựa hồ tâm tình rất nặng nề?”

Hoa sen hoàn toàn biến sắc, trong mắt càng có chút bối rối, nhưng một hồi liền bình tĩnh lại, trấn định nói: “Gặp phải Lôi Thai, dù là ai đều sẽ có chút bối rối. Bất quá có Chung Đại tiên sinh ở, hết thảy đều sẽ không có chuyện gì.”

Dương Thanh Huyền nhìn ra được nàng đang nói láo, nhưng nếu đối phương không nói, hắn cũng không tốt truy hỏi, gật đầu nói: “Chỉ mong như vậy thôi.”

Hoa sen tựa hồ không muốn ở nhiều lời, xoay người, “Ta đi tu luyện.” Nói, liền hạ thấp xuống đầu đi rồi, như là một cái làm hỏng việc hài tử giống như.

“Cô bé này rất kỳ quái, A Đức, ngươi xem ra nàng là chủng tộc gì sao?” Dương Thanh Huyền trở lại A Đức bên người, hỏi.

A Đức nghĩ một hồi, trong con ngươi cũng lộ ra thần sắc hồ nghi, “Toàn thân nắm giữ hỏa một dạng da thịt, tựa hồ không phải

Hải tộc. Hơn nữa cô gái này... Ta cũng là lần đầu tiên gặp. Nhưng lớn như vậy Biển Đen, hạng người gì đều có, không cần thiết đi truy cứu nhiều lắm."

Dương Thanh Huyền cảm thấy có đạo lý, đáp một tiếng, cũng không có để ý. Mà là đem sự chú ý tập trung ở xa xa Lôi Thai trên.

Như vậy kỳ cảnh, sau đó sợ là rất khó gặp lại được.

Hơn nữa ở Lôi Thai bốn phía, không ngừng tuôn ra đại lượng sét văn, bao phủ dài vạn dặm không. Sét văn lấp loé hạ, một mảnh Lôi Lâm điện hải, đem toàn bộ thế giới đều soi sáng thành màu xanh.

Nguyên bản độ một tầng thâm hậu nồng nhiệt cát muối chiến hạm, ở thu nạp đại lượng thanh lôi hạ, đã đã biến thành màu xanh ở ngoài thân, giờ khắc này lái vào Lôi Thai tràng năng phạm vi, cái kia chút nồng nhiệt cát muối càng là gia tốc chuyển hóa thành sét thạch, giống một tầng thủy tinh đem chiến hạm kín bao vây lấy.

"Mau nhìn, vết rạn nứt xuất hiện!"

Một người đột nhiên kêu sợ hãi, đầy mặt thần sắc. Hai mắt của hắn đỏ chót, cụ nhất định có Linh Mục thần thông, so với thường nhân nhìn càng rõ ràng.

Ở hắn sau khi hét lên sợ hãi mấy hơi thở, mới không ngừng có người nhìn ra vết rạn nứt.

Cái kia bảo ngọc một loại to lớn thanh mang mặt trên, rậm rạp chằng chịt che kín đường vân nhỏ, nhằng nhịt khắp nơi, đồng thời hoa văn ở không ngừng sâu sắc thêm.

Dương Thanh Huyền hai tay nắm chặt, trợn mắt to nhìn.

"Ầm!" Một tiếng, cái kia Lôi Thai bên trong truyền đến nổ vang, lập tức như vỏ trứng giống như phá nát rơi một khối.

Vô số thiểm điện từ trong đó bắn ra, “Bùm bùm” đánh vào biển rộng, toàn bộ trên bầu trời, đầy rẫy như rễ cây một loại thiểm điện, bàn căn đan xen.

Mà tại phá toái địa phương, duỗi ra một chiếc màu xanh móng vuốt, có năm ngón tay, vô cùng tinh tế mà sắc bén, mặt trên che kín sét văn, như là Thiên Cầm móng vuốt.

A Đức trong lòng cũng là kinh hoàng, miệng không ngừng mở lớn, “Không sẽ là...”

“Ầm ầm!”

Cái kia Lôi Thai rốt cục hoàn toàn bạo nổ mở, một đạo thanh thúy tiếng kêu to ở hải ngày trong đó vang lên, khuấy động ở đây Lôi Lâm điện hải bên trong.

Một chiếc to lớn màu xanh Lôi điểu, ở chiến hạm phía trước, triển khai hai cánh!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 767: Oan Hồn Hoá Hình, Năm Cầm Đều Hiện

“Đây là...”

Tất cả mọi người ngây dại, này con Lôi thú hai cánh vô cùng ngắn nhỏ, nhưng mặt trên che kín xinh đẹp sét văn, trên đỉnh đầu giống cắm vào một đóa màu xanh Phỉ Thúy hoa, tư thái hoa mỹ.

Càng làm cho người ta rung động là, sau lưng nó kéo thật dài, từ đầy trời sấm sét hóa ra đuôi, thẳng tới ngàn trượng xa, mặt trên có vô số sét văn hóa ra mắt Madara, phản xạ Lôi Quang, đâm mắt người mắt, dường như vô số Lôi chi bảo kính.

Dương Thanh Huyền cũng một hồi liền nhận ra này chim muông, càng là Khổng Tước!

A Đức miệng há thật to, sợ hãi nói: “Thế nào lại là Khổng Tước, ở đây tại sao có thể có Lôi chi Khổng Tước xuất hiện?”

Dương Thanh Huyền không hiểu hỏi: “Sét chính là Mộc chi biến dị nguyên tố, có thể hoá hình vạn ngàn, hóa thành Khổng Tước, không cũng hết sức bình thường sao?”

A Đức liên tục lắc đầu, nói: “Không giống nhau, không giống. Nơi này thiên lôi là không có có linh trí, Lôi Thai nhất định phải thu nạp bạo trong biển sét oan hồn, mới có thể hóa hình ra tương ứng tồn tại.”

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu, nói: “Là ý nói, ở đây chết qua một đầu Khổng Tước, sau đó oan hồn bị Lôi Thai thu nạp, vì lẽ đó hóa hình ra một đầu Khổng Tước. Này cũng không có gì thật là kỳ quái chứ?”

A Đức nói: “Oan hồn không biết vĩnh viễn không tiêu tan, trừ phi oán khí cường đại đến nghịch thiên. Dĩ vãng nơi này Lôi Thai, nhiều nhất hóa hình ra động vật biển, hoặc là Nhân tộc, hoặc là một ít đường khác quá mà chết ở nơi này sinh linh. Này con Khổng Tước xuất hiện, chứng minh trước đây không lâu, ở đây vừa mới chết một đầu Khổng Tước.”

Dương Thanh Huyền có chút không rõ, nói: “Coi như trước đây không lâu vừa mới chết một đầu Khổng Tước, cũng không có gì quá kỳ quái chứ? Không phải là một chiếc Khổng Tước đi ngang qua, sau đó bị sét đánh chết rồi, tiếp theo hồn phách bị Lôi Thai thu nạp sao.”

A Đức thở dài, nói: “Xem ra ngươi đối với Thiên Cầm bộ tộc cũng không biết. Ta người mang Uyên Sồ huyết mạch, xem như là năm phượng một trong. Năm phượng là Thiên Cầm bộ tộc vương giả, nhân vật mạnh nhất. Nhưng phượng giả, là kiêu ngạo không thành tộc quần, đương đại có thể có vài con Thiên Phượng? Vài con Uyên Sồ? Không biết vượt qua một bàn tay số lượng. Vì lẽ đó năm phượng mặc dù là Thiên Cầm bộ tộc hàng đầu tồn tại, nhưng cũng không phải sức mạnh trung kiên. Từ trước đến nay, chân chính khống chế Thiên Cầm bộ tộc mạch máu, là được gọi là năm cầm năm gia tộc lớn tiên khách hạc, nam khách Khổng Tước, Lũng khách Anh Vũ, nhàn khách gà lôi, cùng với tuyết khách cò trắng. Này năm gia tộc lớn, là phượng giả bên dưới, thống lĩnh thiên hạ vạn cầm tồn tại. Mà hiện nay Thiên Cầm bộ tộc, ngoại trừ phượng giả Thiên Nga ở ngoài, năm gia tộc lớn chính là lấy Khổng Tước dẫn đầu.”

http://truyencu A tu

i.net/ Dương Thanh Huyền có chút hiểu, nói: “Nói đúng là, có một Thiên Cầm tộc cao tầng chết tại đây?”

A Đức gật đầu nói: “Đúng, hơn nữa còn cao hơn nhiều bình thường tầng. Khổng Tước bộ tộc mặc dù không bằng phượng giả như vậy ít ỏi, nhưng cũng là nhân số điêu linh, mỗi một tên Khổng Tước đều là vô cùng tôn quý tồn tại. Nếu không có cực kỳ trọng yếu nhiệm vụ, chắc là sẽ không điều động Khổng Tước.”

Dương Thanh Huyền nói: “Sợ là trong đó có trọng đại ẩn tình, nhưng những này không liên quan gì đến chúng ta. Cũng may này Lôi thú Khổng Tước sức mạnh cũng không mạnh, chỉ là Tiểu Thiên Vị trung kỳ, cũng có thể ung dung ứng đối.”

Chiến hạm trên người còn lại cũng đều thở phào nhẹ nhõm bộ dạng.

Đừng nói Chung Đại tiên sinh là quá Thiên Vị cường giả, mặc dù là Tiểu Thiên Vị cường giả, chiến hạm trên cũng có trên mười người.

“Ầm ầm!”

A Đức vừa rồi nói xong, xa xa Lôi Thai hạ, lại là một đạo kinh thiên động địa nổ vang, cái kia phá toái Lôi Thai ở sinh ra Khổng Tước sau, vẫn chưa biến mất, chỉ là không ngừng đang thu nhỏ lại.

Giờ khắc này, bên trong lại phun mạnh ra một luồng năng lượng, ở Khổng Tước bên cạnh người hóa ra một cái mười trượng quả cầu sét, không ngừng có ánh sáng lập loè ra đến.

Cái kia quả cầu sét đột nhiên “Oanh” một tiếng hướng về bên trong sụp xuống, hết thảy năng lượng hội tụ đi vào, hóa thành lại một con chim muông, triển khai hai cánh.

“Cái gì? Đây là... Tiên hạc?!”

Chiến hạm trên không ít người đều thất kinh, “Tại sao có thể có hai cái Lôi thú?”, “Này tiên hạc thực lực... Cũng là Tiểu Thiên Vị trung kỳ...", "Rốt cuộc là tình huống thế nào?"

Các loại nghi vấn cùng bất an ở trên chiến hạm lan tràn.

Giờ khắc này chiến hạm cự ly này hai cái chim muông cũng bất quá mấy ngàn trượng xa, Chung Đại tiên sinh vội vàng hạ lệnh, để chiến hạm ngừng lại.

Dương Thanh Huyền cùng A Đức càng là giật mình không thôi.

A Đức hãi tiếng nói: "Tiên hạc... Tiên hạc... Lại là năm cầm một trong..."

"Ầm ầm!"

Khiếp sợ còn chưa lắng lại, cái kia rút nhỏ Lôi Thai bên trong, lần thứ hai phun ra ba cái to lớn quả cầu sét, phía sau rốt cục xẹp xuống, ẩn vào trong mây đen, hoàn toàn biến mất không còn hình bóng.

Mà ba người kia quả cầu sét, tất cả đều có mười trượng đường kính, "Ầm ầm" lăn xuống mà xuống, đồng thời không ngừng hoá hình.

"Anh Vũ..., gà lôi..., cò trắng..."

A Đức há to mồm, triệt để sống ở đó, "Năm cầm đều hiện... Ở đây đến cùng... Đã xảy ra cái gì..."

Năm con to lớn Lôi điểu, ở hải ngày trong đó, chiến hạm phía trước, các thi triển tư thế oai hùng, đem chim muông hình thái hiện ra không bỏ sót.

Khổng Tước càng là trực tiếp đem vỹ cánh mở bình, vạn ngàn sấm sét ở phía sau triển khai, "Ào ào ào" bao phủ Thiên Khung, cùng toàn bộ hải ngày trong đó Lôi Lâm, hoàn mỹ dung hợp lại cùng nhau.

Mặt khác bốn cầm cũng mỗi người đều mang hình thái, thô bạo mười phần.

“Năm, năm con Lôi thú... Tất cả đều là Tiểu Thiên Vị trung kỳ...”

Chung Đại tiên sinh cũng là đầy mặt ngạc nhiên, nếu chỉ là năm đầu Tiểu Thiên Vị trung kỳ Thiên Cầm, hắn đều không sợ sợ. Nhưng này Lôi thú ở bạo trong biển sét, chính là sân nhà, nắm giữ cuồn cuộn không ngừng năng lượng, thực lực là cùng cấp không chỉ gấp mấy lần.

“Làm sao sẽ một hồi xuất hiện năm con Lôi thú, quá khác thường chứ? Hơn nữa này năm con Lôi thú, tất cả đều là Thiên Cầm, chẳng lẽ là gần đây có Thiên Cầm bộ tộc cường giả tập thể chết ở đây?”

Lập tức có người đoán được một ít tình hình.

A Đức càng là khiếp sợ khó có thể dùng lời diễn tả được, chỉ là Khổng Tước bộ tộc đi ra, cũng đã là chuyện rất lớn. Hiện tại lại là năm cầm cùng nhau điều động, hơn nữa toàn bộ ngã xuống ở đây, này sau lưng sự tình, sợ là muốn đâm phá thiên.

Hiểu rõ không ít Thiên Cầm bộ tộc người, cũng đều đã nghĩ đến tình huống trong đó, tất cả đều là kinh hãi dị thường.

Chiến hạm trên có người hỏi: “Chung lão đại, làm sao bây giờ, là xông tới vẫn là điều đầu?”

Chung Đại tiên sinh sắc mặt tái xanh, cắn răng nói: “Hiện tại điều con sợ là chậm, này năm đầu súc sinh đã khóa chặt chúng ta. Mọi người không cần sợ, đồng tâm hiệp lực giết tới. Đừng nói Tiểu Thiên Vị trung kỳ, chính là Đế Thiên vị Lôi thú, ta cũng đã từng thấy, jDezYFw còn chưa phải là sống thật tốt xuống? Chẳng qua là số lượng nhiều một ít mà thôi, cũng không đính dụng.”

Tất cả mọi người là trong lòng cảm giác nặng nề, những Thiên Vị kia dưới võ giả, tất cả đều mặt không có chút máu.

Bọn họ không muốn chiến, nhưng đúng như là Chung Đại nói, cường đại sấm sét thần thức không ngừng ở trên chiến hạm mới “Đùng đùng” nổ ra, năm đầu Thiên Cầm xác thực đưa bọn họ đều khóa chặt, muốn chạy trốn hầu như là không có khả năng.

Chiến hạm nhanh hơn nữa, không có khả năng mau quá sấm sét biến thành Thiên Cầm.

Chung Đại tiên sinh trầm giọng nói: “Sau đó xông tới, ta biết đem cái kia đầu Khổng Tước kiềm chế lại, đồng thời mau chóng đánh chết. Còn dư lại bốn đầu Thiên Cầm, liền từ ngươi nhóm mọi người đồng tâm hiệp lực đánh chết.”

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn cách đó không xa, cái kia hồng da thiếu nữ hoa sen, chẳng biết lúc nào lại xuất hiện ở trên boong thuyền, mặt rất lo lắng nhìn cái kia năm đầu Lôi chi Thiên Cầm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 768: Nghênh Chiến, Lôi Thú Thực Lực

“A Đức, ngươi thế nào?”

Chung Đại tiên sinh ánh mắt nhìn sang, rơi vào A Đức trên người, sau đó lại nhìn lướt qua Dương Thanh Huyền, khuôn mặt khẩn thiết.

A Đức Minh trắng ý của hắn, gật đầu nói: “Ta cùng ta vị bằng hữu này, trở lại một tên Thiên Vị giúp đỡ, ba người chúng ta kiềm chế cái kia tiên hạc.”

Chung Đại mừng như điên, hưng phấn nói: “Vậy thì tốt!” Ánh mắt của hắn vừa nhìn, rơi vào cái kia hồng da trên người cô gái, nói: “Hoa sen, ngươi đi giúp bọn họ.”

“Ta?” Hoa sen lấy làm kinh hãi, nhưng lập tức sắc mặt khôi phục bình thường, chào một cái, nói: “Vâng, Chung Đại tiên sinh.”

“Cái gì? Cô gái nhỏ này là Thiên Vị?!”

Chiến hạm trên một đám người đều thất kinh.

Không ít người đều ở đây trong tay nàng làm thuê, còn tưởng rằng chỉ là một bình thường cấp người làm nữ. Cái kia chút Toái Niết cảnh võ giả, toàn bộ đều có chút xấu hổ.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Quả nhiên là Thiên Vị sao? Ta không phát giác ra thực lực của ngươi đẳng cấp, nhưng lại biết ngươi mạnh hơn ta.”

Hoa sen bình tĩnh nói: “Đại nhân khiêm nhường. Ta chỉ là không công cao một tầng cảnh giới mà thôi, sức chiến đấu là kém xa đại nhân. Đại nhân lấy Toái Niết sơ kỳ sức mạnh, dễ dàng đánh giết Đặng Khẳng, sức chiến đấu đã đạt đến Thiên Vị.”

A Đức hỏi: “Cô gái nhỏ, tu vi của ngươi là?”

Hoa sen chào một cái, khiêm tốn nói: “Tiểu Thiên Vị sơ kỳ.”

A Đức gật đầu nói: “Tốt, liền do ba người chúng ta kiềm chế lại cái kia đầu tiên hạc. Chờ Chung Đại tiên sinh đánh chết Khổng Tước sau, trở lại giúp chúng ta.”

Hoa sen sững sờ nói: “Kiềm chế? Không trực tiếp đánh giết sao?”

A Đức cười lạnh, nói: “Đánh giết? Như là ngươi có thực lực đó, đương nhiên cũng là có thể.”

Hoa sen nói: “Xin lỗi, ta xưa nay không có chiến đấu qua Lôi thú, không biết thực lực của bọn họ, mong rằng hai vị đại nhân nhiều chỉ điểm.”

A Đức nhẹ nhàng “Ừ” một hồi, liền không lên tiếng.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy này hoa sen quá câu nệ, quá lễ phép, không khỏi nở nụ cười.

Mặt khác một bên, Chung Đại tiên sinh cũng phân phối được rồi nhiệm vụ, vừa vặn tìm ra mười tên Tiểu Thiên Vị cường giả, lại thêm hơn hai mươi người Toái Niết đại viên mãn tồn tại, chia làm đội ba, phân biệt kiềm chế Anh Vũ, gà lôi, cò trắng.

“Động thủ đi! Sinh tử thành bại, ở trận chiến này! Chư vị chỉ cần có thể kiềm chế lại Lôi thú là được, đương nhiên có thể đánh giết là tốt nhất. Ta biết lấy tốc độ nhanh nhất giải quyết đi Khổng Tước, sau đó sẽ đến giúp chư vị!”

Chung Đại tiên sinh sau khi nói xong, một đạo quyết ấn đánh vào chiến hạm trong kết giới, lập tức ra đi một vết thương, quát lên "Nghênh chiến!"

Ngay sau đó hơn ba mươi người, toàn bộ xông ra ngoài, hóa thành một loạt lưu quang, ở Lôi Lâm trong biển điện qua lại.

Năm cầm cũng phát hiện bọn họ, trong đôi mắt tất cả đều bắn ra tia điện đến, Lôi Quang cùng sát khí hỗn cùng nhau, một hồi tản ra.

Khổng Tước càng là vĩ linh ở trên không bên trong cuốn một cái, bao trùm mấy ngàn trượng, giống như một mảnh Lôi chi bầu trời, sụp đổ hạ xuống, phải đem tất cả mọi người mai táng bên trong.

"Này Khổng Tước thật mạnh!"

Chung Đại tiên sinh hét lớn một tiếng, bên trong Thiên Vị sức mạnh bỗng nhiên bạo nổ mở, lập tức một chưởng bổ tới, cường tuyệt chưởng kình hạ, "Ầm ầm" một tiếng, lại đem cái kia Lôi chi bầu trời xé ra một vết thương, không ngừng mở rộng.

"Hướng về!"

Chung Đại tiên sinh hét lớn một tiếng, liền hướng tê liệt trong khe hở chui qua.

Mặt khác đội bốn người cũng từng người tách ra, hướng về từ trước phân phối xong Lôi thú phóng đi.

Dương Thanh Huyền cùng hoa sen phân biệt đi theo A Đức hai bên thấp, thành hình cây đinh trạng thái, như một thanh sắc bén đao nhọn, đâm vào cái kia tiên hạc.

A Đức quát lên: "Ta công kích nó trước, các ngươi ở hai bên yểm hộ ta!"

Nói, bóng người đột nhiên chậm lại, một chưởng ở trong tay ngưng tụ nguyên lực, hóa ra ngọn lửa màu vàng, nhảy nhót nhảy lên, cùng lôi đình cùng múa.

Dương Thanh Huyền cùng hoa sen lúc này tách ra, thành đường vòng cung từ hai bên trái phải hướng về cái kia tiên hạc đánh bọc tới.

“Xì!”

A Đức bóng người một hồi lay động, đã đến tiên hạc mười trượng bên trong, đẩy cái kia cường tuyệt sấm sét uy thế, bàn tay như đao, bổ đi ra ngoài.

“Ầm ầm!”

Tiên hạc giang hai cánh ra, thấp đầu lệ uống, một đạo Thiểm Điện từ trong miệng phun ra.

“Ầm ầm!”

Sét cùng hỏa, đụng vào nhau, hơn nữa đều là Tiểu Thiên Vị trung kỳ tu vi, hai đại nguyên tố đụng kịch liệt hạ, sấm sét càng ổn chiếm thượng phong, một hồi đem hỏa diễm ép diệt, hướng về A Đức trên người phóng đi.

//tr u yencuatui.net/ A Đức kinh hãi, lại ra một chưởng.

“Ầm ầm!”

Hai chưởng lực lượng, mới đưa đối phương một chưởng trừ khử.

Mà giờ khắc này sét hạc lại nghiêng người tới, hai cánh khẽ vỗ, vô số Lôi Quang như vạn tên cùng bắn, bắn về phía A Đức.

“Ầm ầm ầm!”

Tảng lớn Lôi Quang ở A Đức bốn phía bạo nổ mở, hắn sử dụng tới cực nhanh thân pháp, không ngừng né tránh, đồng thời song chưởng liên tục vung ra, đem cái kia sấm sét đánh tan.

Dù vậy, còn không thiếu Lôi Quang đánh ở trên người, đau nhe răng trợn mắt, vô cùng chật vật.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền cùng hoa sen cũng phân biệt từ tả hữu giáp công lại đây, phân tán tiên hạc chú ý, để A Đức thoát thân ra.

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, liền biến thân Hoang thân thể, mảng lớn hoang khí ở lòng bàn tay xoay tròn, hóa thành một mảnh bão táp, cuồng kích mà xuống!

“Ầm!”

Trước người một mảnh lôi hải bị đánh bạo nổ, hoang khí như khoan thăm dò một loại đi sâu vào, đánh vào tiên hạc trên lưng, đánh ra một mảnh sét văn.

Hoa sen nhưng là lấy tay vì là đao, ở trên không bên trong vạch một cái, liền chém ra một đạo dây hồng, đem Lôi Quang tách ra.

Sau đó bóng người lay động hạ, càng chui vào, rơi vào tiên hạc phía trên không đủ một thước nơi, lại lấy tay đao jQ2bJCM chém về phía tiên hạc đầu lâu.

“Xì!”

Cánh tay kia một hồi càng cắt vào tiên hạc cổ.

Lập tức như là bị món đồ gì ngăn trở giống như vậy, khó tiến thêm nữa mảy may.

Vô số sấm sét từ tiên hạc trên thân thể nổi lên, theo hoa sen cánh tay đi lên lưu, hoặc như là đưa nàng hút vào.

Hoa sen mặt lộ vẻ sốt sắng vẻ, một cánh tay tiến thối lưỡng nan.

Mà tiên hạc đã bị nàng làm tức giận, không ngừng cuồng thanh lệ uống, trên thân thể Lôi Quang mãnh liệt.

Hoa sen dần dần bị tia lôi dẫn nuốt chưa tiến vào.

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền cùng A Đức đều thất kinh, bị gan lớn của nàng sợ hết hồn.

Khoảng cách gần như vậy, như là Lôi thú cuồng bạo, ra sức một đòn, sợ là tại chỗ liền được bỏ mình.

Dương Thanh Huyền quát to: “Yểm hộ nàng!”

Lúc này xoay tay phải lại, lấy ra thần nỏ sáu tướng, miểu Chuẩn Tiên hạc.

A Đức cũng hai tay giương ra, ở trên không bên trong hóa thành Uyên Sồ chân thân, điên cuồng hét lên một tiếng, phun ra ngàn trượng hỏa diễm, vọt xuống tới.

Sáu tướng trên Quỷ Nhãn đột nhiên trợn mở, nổ bắn ra một đạo chân không mũi tên, “Xì” một tiếng bắn phá tầng tầng không khí, thẳng bên trong tiên hạc đầu lâu!

“Oành!”

Tiên hạc đầu mổ một cái mở, vỡ thành nát sét.

Hoa sen đại hỉ, mãnh mà đưa tay cánh tay giật trở về, liền nhún người nhảy một cái, rời đi cái kia tiên hạc sau lưng.

Nhưng tiên hạc tức giận cả người run lên, lần thứ hai mọc ra đầu lâu, đồng thời một cái chân đá ra, ở trên không bên trong vô hạn kéo dài, một hồi đem hoa sen chân phải nắm lấy.

Giờ khắc này A Đức hỏa diễm “Oanh” một tiếng, xông vào tiên hạc trên người nổ ra, đem nuốt chưa tiến vào.

Mà Dương Thanh Huyền thu hồi sáu tướng, bóng người lóe lên, liền xuất hiện ở hoa sen trước người, một chiêu Hoang quyết đánh ra, chấn động ở đó tiên hạc chân trên, gây nên vô số sét văn, sau đó đổ nát.

“Cảm tạ.”

Hoa sen đại hỉ, thu về chân đến, vội vàng nói cám ơn.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Không khách khí.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 769: Chu Hư Thánh Điển, Vạn Đạo Lôi Đình

Hai người còn chưa thở được một hơi, liền một mảnh Lôi vực điên cuồng oanh mà tới.

"Không được! Cẩn thận!"

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, cùng hoa sen vội vàng hướng về bên cạnh người thối lui.

Là cái kia tiên hạc từ trong lửa lao ra sau, một cước đạp tắt Uyên Sồ chân hỏa sau, một... Khác chân liền đá về phía hai người, vô số sấm sét ở đó tiên hạc một cước hạ, bị điên cuồng áp súc.

Mật độ cao Lôi Quang, phảng phất thực chất, trực tiếp đá vào hai người lúc trước chỗ đứng, đột nhiên nổ ra.

"Oành!"

Một ít đoàn Lôi Quang, trực tiếp nổ ra ngàn trượng Lôi vực, đem hai người nuốt vào.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy cả người run lên, mảng lớn điện lưu phá thể mà vào, điện giật ngũ tạng lục phủ của hắn, càng là tràn vào bên trong kinh mạch, phá hoại chân nguyên cùng khiếu huyệt, khó chịu nói không nên lời.

Hạnh nơi thật xa A Đức biến thân Uyên Sồ, đem cái kia tiên hạc quấn lấy, cũng không có lần công kích thứ hai.

Dương Thanh Huyền ổn định hạ chân nguyên, liếc mắt nhìn xa xa hoa sen, khóe miệng cũng dật ra máu, tựa hồ cũng không có gì đáng ngại. Hắn bắt được chặn ngang đan dược liền nhét vào trong miệng, sau đó trong tròng mắt tuôn ra hung quang, từng mảng từng mảng hắc lân ở trên thân thể tái hiện ra.

“Ầm ầm!”

Sấm sét đan xen bên dưới, một cái ngang qua bầu trời mênh mông Hắc Long hiển hiện ra, ngũ trảo trực tiếp xé rách trường không, liền thuấn di chí tiên hạc bên cạnh người, sắc bén móng vuốt trực tiếp chụp vào hạc đầu.

Tiên hạc chính hợp Uyên Sồ đánh khó phân thắng bại, bất quá Uyên Sồ rõ ràng rơi tại hạ phong, toàn thân bị lôi điện bao trùm, hỏa diễm sinh lại diệt.

Giờ khắc này Dương Thanh Huyền nhúng tay vào, một hồi đưa nó bẻ mở.

Tiên hạc giận dữ, liên tục hai lần bị đánh đầu, tuy rằng nó không có gì thần trí, nhưng tựa hồ bản năng liền cảm thấy khuất nhục. Lệ tiếng uống xong, toàn bộ thân hình từ đầu bắt đầu chia nứt ra, hóa thành một mảnh Lôi Quang, phản công hướng về Hắc Long.

“Oành!”

Dương Thanh Huyền bị lôi đình tấn công dữ dội, tại chỗ phun ra một cái máu rồng, thân thể cuốn một cái, đuôi liền mãnh đập tới.

“Ầm ầm!”

Đuôi rồng đánh vào cái kia một đoàn tia lôi dẫn trên, từng người đánh bay.

Sét đoàn bay ra khoảng trăm trượng, liền ngừng lại, đồng thời đầy trời sấm sét tuôn ra đi vào, lần thứ hai hóa ra tiên hạc dáng dấp.

A Đức sắc mặt trắng bệch, cắn răng một cái, lần thứ hai nhào tới.

Cái này bên trong chiến trường, dù sao phải lấy hắn làm chủ, Dương Thanh Huyền chỉ là Toái Niết sơ kỳ, tuy rằng thần thông mạnh mẽ, nhưng cũng chỉ có thể lạ kỳ, không cách nào kéo dài.

Dương Thanh Huyền mới vừa rồi một kích kia hạ, bị đánh bay hơn một nghìn trượng xa, một trận choáng váng đầu não bất tỉnh, thân rồng cũng phải nát mở giống như vậy, cả người đau nhức.

Mảng lớn Lôi Quang ở trên thân thể không ngừng giội rửa, chỗ đi qua, đều có máu tươi chảy ra.

Hắn phun ra một cái máu rồng, khó hơn nữa duy trì Hắc Long hình thái, liền biến trở về chân thân, không ngừng lấy ra tảng lớn đan dược, nhét vào trong miệng.

Thở dốc, bỗng nhiên sáng mắt lên, cái kia hoa sen thân thể đột nhiên ngột bốc cháy lên, đáng sợ hỏa diễm từ trong cơ thể bạo phát, một hồi khuếch tán trăm trượng.

Ngọn lửa bên trong khu vực, vạn sét tránh lui, hoàn toàn không có có mảy may Lôi Quang.

“Đó là...!”

Dương Thanh Huyền cả người run lên, tương tự thất thanh kêu lên, còn có Hoa Giải Ngữ, phảng phất khó tin nhìn chằm chằm.

Ở đó màu đỏ thẫm chân hỏa bầu trời, mơ hồ có một đạo Hỏa Điểu đồ án, đè những Lôi Lâm kia điện hải, không ngừng lùi lại.

Dương Thanh Huyền dại ra nói: “Đây là...”

Hoa Giải Ngữ giọng nói vô cùng vì là kích động, “Chu Tước chân hỏa! Cô gái này càng là thế hệ này Chu Tước Thánh Linh!”

Hoa sen trên người hóa ra vô số Chu Tước thần văn, như là từng đạo từng đạo phù ấn, hai tay ở trước người không ngừng quyết ấn, sau lưng Chu Tước bóng mờ một hồi hiển hóa ra ngoài, há mồm liền phun ra một đạo chân hỏa, tụ thành một đường, đốt xuống.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, này đáng sợ lực hỏa diễm, liền ngay cả nắm trong tay trở nên trắng sắc chân hỏa chính hắn, đều cảm thấy có chút hoảng sợ run rẩy.

A Đức cũng phát hiện hoa sen trạng thái, tự nhiên cũng nhận ra là Chu Tước, vừa mừng vừa sợ bên dưới, vội vàng thân pháp nhất chuyển, liền thuấn di mà đi, miễn cho bị cái kia Chu Tước chi hỏa lan đến.

“Ầm!”

Một đường hỏa diễm, trực tiếp bắn ở tiên hạc trên người, đem thân thể đánh mặc một cái động, đồng thời cấp tốc bốc cháy lên.

Kia trường cảnh vô cùng doạ người, lôi đình lại bị châm đốt, hai loại nguyên tố hỗn cùng nhau, không ngừng phát sinh nổ vang, còn có tiên hạc lệ tiếng, chỉ có điều âm thanh càng ngày càng thấp.

Hoa sen đang sử dụng ra đòn đánh này sau, giống như là hao tổn hết rồi tinh khí thần, có cảnh tượng kì dị tất cả đều thu về trong cơ thể, thân thể lung lay mấy lần, càng không đứng thẳng được, từ không trung rơi xuống.

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, đưa nàng ôm lấy, cả kinh nói: “Ngươi không sao chứ?”

Hoa sen lung lay đầu, có chút sốt sắng, chính mình đứng lên, mạnh mẽ nhắc đến một cái chân khí, ổn ở trên không bên trong, “Ta không sao, để Thanh Huyền đại nhân lo lắng.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Không có chuyện gì là tốt rồi.”

Lúc này, A Đức cũng thay đổi về chân thân, rơi vào trước mặt hai người, khiếp sợ nhìn hoa sen, “Ngươi dĩ nhiên là Chu Tước Thánh Linh!”

Hoa sen gò má một trắng, tựa hồ mười phần khẩn trương, lắc đầu nói: “Ta không phải Chu Tước Thánh Linh, chỉ là tu luyện Chu Hư Thánh Điển.”

Hai người đều là trong lòng rùng mình, A Đức trầm giọng nói: “Chu Hư Thánh Điển chính là Chu Tước Thánh Chủ lưu lại không đời bảo điển, phàm là có thể người tu luyện, đều là bị vận mệnh tuyển chọn người.”

Hoa sen sắc mặt càng thêm tái nhợt, GzxgtRU vội vàng khoát tay nói: “Không phải, ta không phải là bị tuyển chọn người. Rất nhiều người cũng có thể tu luyện Chu Hư Thánh Điển, ta chỉ là một thôi.”

“Rất nhiều người?”

A Đức cùng Dương Thanh Huyền khiếp sợ liếc nhau một cái.

Hoa sen gấp sắc mặt từ trắng chuyển hồng, lại là lắc đầu, lại là xua tay, nghĩ một hồi tựa hồ không nói được, nhân tiện nói: “Không nói.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi mệt mỏi, đừng nói nữa. Vừa nãy một kích kia, đã tiêu hao hết tất cả của ngươi tâm lực, thật là đáng sợ. Ngươi lượt chiến đấu trên hạm nghỉ ngơi đi.”

Chiến hạm còn bỏ neo ở mấy ngàn trượng địa phương xa.

Vừa nãy trận chiến đó kinh thiên động địa, hấp dẫn ánh mắt của mọi người, tất cả đều nín hơi. Gặp Dương Thanh Huyền ba người thắng lợi sau, đều là cuồng hô không ngớt.

Sấm sét biến thành tiên hạc, ở đó Chu Tước chân hỏa hạ, dần dần tắt, cũng không còn hoá hình ra.

Năm đại chiến trường, thắng một, như vậy phần thắng liền vô cùng lớn.

“Ầm ầm!”

Xa xa đột nhiên truyền đến một tiếng nổ vang, kèm theo một đạo kinh thiên động địa tiếng kêu thảm thiết.

Mọi người tất cả đều là trong lòng run lên, vừa rồi dâng lên vui sướng một hồi tản không thấy hình bóng.

Chỉ thấy Chung Đại tiên sinh đánh với Khổng Tước một trận, nguyên bản phần thắng lớn nhất chiến trường, lại bị Khổng Tước bắn ra Lôi chi vũ linh, xuyên. Vào bên trong cơ thể, sau đó dẫn hạ vô cùng sấm sét, đem đánh tan xương nát thịt.

Này vạn đạo lôi đình dẫn hạ, đánh nát không chỉ có là Chung Đại tiên sinh thân thể, còn có tất cả mọi người kỳ vọng cùng tự tin.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người đều hoàn toàn biến sắc, ngốc trệ chớp mắt, một trái tim liền ngã vào vực sâu không đáy.

“Không được! Đi mau!”

Chiến hạm trên lập tức có người hô to, sau đó nhóm lớn võ giả trực tiếp bỏ hạm mà đi, lui tới phương hướng bỏ chạy.

Mặt khác cùng Anh Vũ, gà lôi, cò trắng chém giết ba đội nhân mã, cũng từng cái từng cái sắc mặt trắng bệch, lại không chiến ý, có mấy người thậm chí trực tiếp điều đầu liền đi.

Dương Thanh Huyền cùng A Đức liếc nhau một cái, đang trưng cầu với nhau ý kiến.

A Đức nói: “Ngươi nói.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Chiến cuộc đã phá, chúng ta thất bại, đi thôi. Lưu lại nơi này, sợ là khó bảo toàn tánh mạng.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 770: Muôn Hoa Đua Sắc, Duy Nhất Sinh Môn

Hoa sen khiếp sợ mở to hai mắt, ngơ ngác nhìn phía xa. Chung Đại nổ tung sau, bọn họ phương này binh bại như núi đổ, rất nhanh sẽ quân lính tan rã.

A Đức nhìn nàng, hỏi: “Ý của ngươi thế nào?”

Hoa sen có chút tâm thần bất định, “Ta, ta không biết.”

A Đức nói: “Đã như vậy, như vậy tùy chúng ta cùng đi đi.”

“Được.” Hoa sen máy móc giống như đáp ứng.

Ba người đang phải rời đi, bỗng nhiên thân thể hơi ngưng lại, có chút cứng ngắc giật mình ở tại chỗ, ngẩng đầu lên nhìn bầu trời.

Toàn bộ Lôi Lâm điện hải bầu trời, lan tràn ra cực kỳ hoa mỹ màu xanh hoa văn, giống nhiều đóa Phỉ Thúy hoa, trên Thanh Hải nở rộ.

Mỗi đóa hoa bên trong, đều tô điểm một cái ban nhãn, như sáng loáng tấm gương, chiếu sáng vạn dặm hải vực, xán lạn như sao thần.

A Đức thất thanh hét lớn: “Phồn hoa thiên mục! Là Khổng Tước bộ tộc thiên phú thần thông phồn hoa thiên mục! Trời ạ! Này con chết ở bạo lôi hải Khổng Tước, đến cùng là như thế nào tồn tại!”

Dương Thanh Huyền cũng sâu bị chấn động, cảm nhận được này thu bất phàm, nguyên bản bạo loạn sấm sét, ở đây phồn hoa thiên mục hạ, càng trở nên yên tĩnh hạ xuống.

Mà thân thể của chính mình, cũng nhận được một cổ lôi điện hấp dẫn, giở tay giở chân trong đó, đều có “Rầm” sấm sét vang, như mặt nước ở tứ chi chảy xuôi.

Hết thảy đào tẩu người, thân thể một hồi trở nên thật chậm, như thả động tác chậm giống như vậy, điện lưu ở mỗi người trên người chuyển động, đem hết thảy “Động” toàn bộ hút lại, quy về “Tĩnh”.

Dương Thanh Huyền sợ hãi nói: “Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

đọc tru Y ện tại http://truyencu A tui.net

A Đức mặt không có chút máu, sợ sệt nói: “Đây là Khổng Tước bộ tộc bên trong vương giả mới có thể thi triển thiên phú thần thông, thiên mục như phồn hoa nở rộ, có thể hóa ra đại Quang minh giới, loại bỏ tất cả pháp. Này đầu Khổng Tước, chẳng lẽ là Khổng Tước một nhánh bên trong vương?”

Dương Thanh Huyền vận chuyển hạ chân nguyên, phát hiện quả nhiên bị áp chế lợi hại, hắn triển khai Lục Dương Chưởng, một đạo Viêm dương ở lòng bàn tay tụ lại tán, không khỏi hoàn toàn biến sắc.

Hoa sen cũng là cũng giống như thế, cả kinh kêu lên: “Thần thông của ta... Bị áp chế!”

Dương Thanh Huyền nhìn đại Quang minh giới ở dưới màu xanh sấm sét, như nước ở trên không bên trong chảy mở, hút lại chúng thân thể của con người. Mỗi động đậy, tuy rằng cực kỳ khó khăn, nhưng cũng đem sấm sét lôi kéo mở, hóa thành bản năng nhất Lôi chi phù văn, vừa hiện tức diệt.

Hắn nhíu mày lại, trong mắt xẹt qua trầm tư, xoay tay liền lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, một đạo sét văn đánh vào bên trên.

“Rầm” một tiếng, từ quang bàn trên tảng lớn sét văn hiện ra, lượn quanh ở bốn phía không ngừng lóe lên.

Cái kia lưu nước một loại thanh lôi, như là bị hút vào, bắt đầu lấy từ quang bàn làm trung tâm, hóa ra vòng xoáy, hướng về bên trong tuôn tới.

A Đức con ngươi co rụt lại, cả kinh nói: “Hắn đang hấp thu thiên lôi?!”

Dương Thanh Huyền trên mặt có chút kích động, gật đầu nói: “Đúng, mặc dù không biết tại sao sẽ như vậy, nhưng đích đích xác xác là ở thu nạp thiên lôi.”

Lúc trước Lôi Đình Cổ Vực Đích tiền bối, ở phỏng chế Vạn Lôi Từ Quang Bàn thời điểm, cũng không cách nào hoàn toàn phục chế phức tạp thiên lôi quy tắc, ở đếm bằng ức vạn kế sét văn tổ hợp sắp xếp hạ, mỗi lần đều sẽ sai lầm.

Mà căn cứ sai được trình độ, cùng với lạc ở dưới sét văn nhiều ít, quyết định Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn phẩm chất.

Dương Thanh Huyền mua khối này, vốn là phẩm chất hơi thấp một cái, nhưng giờ khắc này nhưng ở đại quang minh kết giới hạ, không ngừng từ được thu nạp sét văn. Dương Thanh F1pA8JOI Huyền thậm chí có thể cảm nhận được, từ quang bàn bên trong sét văn kết cấu đang không ngừng bị bố trí lại, diễn sinh.

Bất kỳ một loại lôi đình, đều là Lôi chi văn lộ sắp xếp tổ hợp, bất đồng sắp xếp quy tắc, xuất hiện uy năng kinh ngạc cực đại tình huống.

Nhưng mặc kệ cái nào loại sắp xếp, đều khó mà bị nguyên khí thu nạp.

Mặc dù là tu luyện hệ sét thần thông, như phía trước Chung Đại tiên sinh, cũng là dựa vào chiến hạm kết giới, đem thiên lôi đổ nát, sau đó hóa thành tương đối tinh khiết sét có thể, hấp vào bên trong cơ thể.

Mà đại quang minh kết giới hạ, nhưng là có thể áp chế tất cả “Pháp”, đem thiên lôi sắp xếp tổ hợp cũng toàn bộ áp chế, toàn bộ vỡ bể nhất là bản năng tinh khiết sét văn. Dường như chất dinh dưỡng giống như, bị Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn tứ không e dè hấp thu.

Không chỉ có là bạo lôi hải lôi đình, liền ngay cả đều là hóa hình mặt khác ba cầm, Anh Vũ, gà lôi, cò trắng, càng cũng ở đây đại quang minh kết giới hạ, không ngừng bị phân giải.

Tảng lớn Lôi Quang từ ba cầm trên thân thể bóc ra từng mảng, mặt lộ vẻ vẻ thống khổ, từ chối mấy lần, hí dài không ngớt, nhưng chung quy không thể chạy ra vận mệnh, hóa thành nhất thanh thuần năng lượng, chảy xuôi ở kết giới này bên trong.

Khổng Tước giống như là một giới này vương giả, ngẩng lên đầu đến, lạnh lùng nhìn chằm chằm trong giới hạn có sinh linh.

Mọi người tất cả đều không rét mà run, không nhịn được run cầm cập.

Phát hiện ở tình huống như vậy, làm sao còn đánh?

Tất cả mọi người là liều mạng hướng về xa xa cất bước, hết khả năng thoát đi.

Khổng Tước trong đôi mắt bắn ra khinh miệt châm chọc, không trung thiên mục loáng một cái, mấy trăm đạo Phỉ Thúy giống như mắt Madara đột nhiên trở nên lam đậm, phun ra tảng lớn thanh lôi, như vạn tên cùng bắn.

“Ầm! Ầm!”

Mỗi một đạo lôi đình đều đánh vào một tên võ giả trên người, thực lực hơi mạnh, dùng chân nguyên kháng một hồi, bị đánh bay ra ngoài. Thực lực yếu hơn, thì lại tại chỗ tan xương nát thịt.

Trong lúc nhất thời tiếng kêu rên liên hồi, đặc biệt là chiến hạm bốn phía, thành trọng tai khu. Tảng lớn võ giả thất kinh hạ, liền trực tiếp biến thành tro bụi.

“Ầm! Ầm!”

To lớn nổ vang, sương máu dầy đặc cùng thịt nát, còn có cực đoan hoảng sợ cùng tiếng kêu thảm thiết, quanh quẩn ở chiến hạm bốn phía.

Trên thân hạm bày một tầng nồng nhiệt cát muối, cũng hấp đầy Lôi Quang, biến thành ngay ngắn một cái khối như thủy tinh sét thạch, vô cùng mỹ lệ lóa mắt.

Dương Thanh Huyền ba người cũng là từng người ra tay, đem đánh rơi lôi đình đánh tan.

A Đức sắc mặt cực kỳ khó coi, một mảnh tro nguội.

Hoa sen nhưng là ngơ ngác ở đó, có chút thất thần.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, trong con ngươi vẻ kinh dị lấp lóe, không biết đang suy nghĩ gì.

Trên bầu trời thiên mục lấp lóe sau, Khổng Tước trong mắt châm chọc càng thậm, ở trời cao trên hóa ra cánh sét văn, lại là lóe lên, thiên vũ như tuyết bay xuống, tốc độ không ngừng tăng nhanh.

Mọi người sắc mặt đại biến, trước Chung Đại tiên sinh chính là chết tại đây một chiêu hạ, khi đó vẫn không có đại quang minh kết giới, một không cẩn thận đã bị này thiên vũ đánh giết, huống hồ hiện tại tất cả đều bị áp chế thần thông, càng sợ hãi hơn sợ hãi.

“Mọi người không muốn ngồi chờ chết! Cùng này Lôi thú hợp lại!”

Một tên Tiểu Thiên Vị võ giả hét lớn một tiếng, đem toàn bộ chân nguyên hội tụ ở hai tay, mạnh mẽ đem bốn phía Lôi Quang xé ra, sau đó đột nhiên vọt lên, một quyền hướng về bầu trời đánh tới.

“Ầm!”

Quyền của hắn sức đánh ra mấy trăm trượng xa, đã bị Quang minh giới lực áp không thấy hình bóng.

Người võ giả kia khó tin trợn to hai mắt, con ngươi không ngừng phóng đại, nội tâm dâng lên một trận vô lực cùng tuyệt vọng, trơ mắt nhìn cái kia thiên vũ hạ xuống, càng là “Xì” “Xì” xuyên. Vào thân thể mình, sau đó nổ tung mở, triệt để hóa thành thịt nát cùng bột mịn, tung bay ở Lôi Quang bên trong.

“A!”

Phía dưới hết thảy nhìn người, tất cả đều sợ đến hồn phi phách tán, một mảnh gào khóc thảm thiết, hoàn toàn tuyệt vọng.

A Đức cũng là mặt không có chút máu, hít một hơi thật sâu, hơi hơi trấn định hạ, nhìn chằm chằm cái kia Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, nói: “Hiện tại chỉ còn một cái biện pháp, ta cùng hoa sen liên thủ, dùng hết chân nguyên xé rách này giới lực, như là thành công, Dương Thanh Huyền ngươi dùng này từ quang bàn mang theo chúng ta đào tẩu!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 771: Trong Lôi Ngộ Đạo, Chớp Mắt Vạn Dặm

Dương Thanh Huyền liên tục nhìn chằm chằm vào cái kia Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, tựa hồ cũng không nghe thấy.

A Đức sửng sốt một chút, có chút tức giận, ở đây cái cửa ải sống còn đầu, hắn lại còn có thể phân tâm, không khỏi lớn tiếng lại kêu một câu, “Dương Thanh Huyền!”

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, cũng không để ý lắm, ánh mắt từ đầu đến cuối không có rời khỏi Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, lạnh nhạt nói: “Không cần lo lắng, phá mở này quang minh kết giới phương pháp xử lý rất nhiều, không cần dùng hết chân nguyên.”

A Đức sững sờ, lập tức đại hỉ, kích động nói: “Ngươi có biện pháp?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu.

“Ha ha, tốt, quá tốt rồi!”

A Đức mừng như điên không ngớt, không biết tại sao, hắn đối với Dương Thanh Huyền có gan không rõ tín nhiệm.

Hay là trước trong trận chiến đó, chính mình Tiểu Thiên Vị trung kỳ thực lực, bị đối phương Tam Hoa đỉnh cao cuồng loạn, bị đánh tâm phục khẩu phục.

Hoa sen cũng là mặt lộ vẻ vui mừng, liếc bầu trời một cái, vừa vội nói: “Này thiên vũ rơi xuống, chúng ta thay Thanh Huyền đại nhân hộ pháp.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới nhấc đầu liếc bầu trời một cái, nói: “Không sao, các ngươi đều lưu thực lực. Tuy rằng ta chắc chắn phá mở này quang minh kết giới, nhưng không có nắm bắt từ Khổng Tước trong tay đào tẩu. Sau đó, hay là còn có thảm thiết hơn một trận chiến.”

Nói, tay trái vung lên, một mảnh ánh vàng liền ở trong tay đãng mở, hóa ra một mặt ba sừng hoàng kỳ.

Trên lá cờ trận quang lưu chuyển, trực tiếp chống đỡ mở một cái hơn mười trượng kết giới, đem ba người bọn họ bọc lại.

A Đức há to mồm, trước cùng Dương Thanh Huyền trong chiến đấu, liền gặp này mặt vàng kỳ, lúc đó nội tâm liền có vô số nghi vấn, giờ khắc này vẫn như cũ chấn động không ngớt, thầm nghĩ: “Đây thật sự là... Ta suy đoán cái kia mặt vàng kỳ sao?”

Thiên vũ rơi vào hoàng kỳ kết giới trên.

“Ầm! Ầm!”

Trong khoảnh khắc, toàn bộ nổ ra, hóa ra từng mảng từng mảng sét sóng, khuấy động ở kết giới trên. Như nhăn xuân nước, làm người hoa cả mắt, mắt không kịp nhìn.

Hoàng kỳ như khiên, vẫn không nhúc nhích.

Bất quá Dương Thanh Huyền nhưng là ống tay áo tung bay, không ngừng từ Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ trên truyền xuống phản phệ, vẫn là để hắn khí huyết rung động, ngũ tạng lục phủ có chút lăn lộn khó chịu.

Hắn liếc mắt nhìn xa xa Khổng Tước, ánh mắt lần thứ hai rơi xuống Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn trên.

Sét văn bố trí lại vẫn còn ở không ngừng tiến hành, đã diễn hóa hơn vạn sét văn, nhưng toàn bộ từ quang bàn kết cấu, cũng không biết muốn bao nhiêu sét văn mới là tận đầu.

“Đúng là người điên a, lúc này, còn có tâm sự rèn luyện nguyên khí!”

Tứ Thánh Linh Đồ bên trong, Nghê Ba từ lâu cả kinh nói không ra lời, hắn đột nhiên có chút hiểu ra, tại sao trước mắt nam tử này sẽ cường đại như thế, lấy Toái Niết cảnh tu vi là có thể mạnh mẽ chống đỡ Thiên Vị.

Sinh tử lại không sợ, cõi đời này còn có chuyện gì, là có thể ngăn cản bước chân hắn?

Dương Thanh Huyền cũng muốn trốn, hơn nữa giờ khắc này chạy trốn lời, phần thắng rất lớn, chỉ khi nào bỏ lỡ cơ hội lần này, không chỉ có Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn chữa trị xa xa khó vời, mà chính mình cũng mất đi tốt nhất lĩnh ngộ sét văn cơ hội.

A Đức, hoa sen, cũng hoặc là Nghê Ba, đều cho là hắn chỉ là đang tế luyện Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, mà Hoa Giải Ngữ cùng Cổ Hạt, nhưng là sâu sắc rõ ràng, Dương Thanh Huyền quyến luyến không đi mục đích to lớn nhất, là mình ở tìm hiểu cái kia sét văn.

“12,000 ba trăm loại biến hóa... 12,000 sáu trăm loại biến hóa...”

Dương Thanh Huyền nội tâm thầm đếm, trước còn có thể một bên lý giải, đến lúc sau liền hoàn toàn là hoa cả mắt, chỉ có thể mạnh mẽ nhớ, “Sét văn xếp thứ tự, rốt cuộc có bao nhiêu loại biến hóa, chẳng lẽ là vô cùng sao?”

Ở đây sét dưới biển, cảm thụ được cái kia mênh mông sức mạnh quy tắc, đột nhiên có gan gửi phù du ở thiên địa, miểu

Thương Hải một trong túc cảm giác vô lực.

“Ngươi muốn đem hết thảy biến hóa đều nhớ kỹ, căn bản không khả năng. Còn nữa, ở này trong khoảng thời gian ngắn ngủi, những này sét văn bản thân cũng diễn biến không ra toàn bộ biến hóa. Ngươi chỉ muốn làm hết khả năng ký ức cùng lý giải, là có thể tăng mạnh đối với đạo lý giải, được ích lợi vô cùng.”

Hoa Giải Ngữ thanh âm bên tai bên vang lên, khai đạo hắn.

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, lập tức tập trung ý chí, lần thứ hai tụ tinh hội thần cường nhớ cái kia chút sét văn biến hóa.

Bởi Dương Thanh Huyền ba người liền đứng tại chỗ, cái kia Khổng Tước công kích, trái lại không tại sao tới đây, đều là trước tiên đánh giết cái kia chút phản kháng kịch liệt, cùng với muốn chạy trốn. Càng chống lại, chết lại càng nhanh.

Ba người bọn họ ở Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ bảo vệ cho, bình an vô sự.

A Đức cùng hoa sen đều là ngồi xếp bằng điều dưỡng sinh lợi, chậm đợi thời cơ đến.

“Ầm! Ầm!”

Xa xa công kích tiếng không ngừng yếu bớt, hơn ba trăm người hầu như toàn bộ bị chết, cũng chỉ còn sót lại cái kia cô linh linh một chiếc chiến hạm, bỏ neo ở trong lôi hải, tỏa ra như thủy tinh ánh sáng.

“Đến rồi!”

A Đức cả người run lên, đột nhiên mở hai mắt ra, một hồi đem chân nguyên tăng lên tới cực hạn.

Hoa sen cũng là hai tay bày tự chọn thế, làm xong bất cứ lúc nào xuất thủ chuẩn bị.

Dương Thanh Huyền lúc này mới ngước mắt lên liêm, quét qua xa xa ánh mắt quăng tới Khổng Tước, bốn mắt nhìn nhau bên dưới, liền chớp mắt tách ra.

Một đôi mắt lửa giận rõ liệt, một đôi mắt bình tĩnh như nước.

Khổng Tước bên trong cặp mắt một hồi tuôn ra sát khí, ở nhân loại kia trong con ngươi, phảng phất nhìn thấy gì làm hắn cực kỳ táo bạo đồ vật, bóng người loáng một cái, đầy trời thiên mục chiếu xuống, lôi đình vạn cân nháy mắt nổ xuống.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, đem Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ cất đi.

Lại vung tay lên, nơi lòng bàn tay liền hóa ra tảng lớn sét văn, cùng Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn trên sét văn một hồi dung hợp được. Quang bàn nháy mắt liền mở rộng gấp mười lần, một mảnh từ quang đem ba người chụp vào trong.

A Đức kinh hãi nói: “Này từ quang bàn, có thể phá hư quang minh kết giới sao?”

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói rằng: “Như là đang phẩm, hay là có thể, này hàng nhái không được.”

Không đợi A Đức hỏi lại, Dương Thanh Huyền khẽ quát một tiếng, “Giải Ngữ huynh.”

“Ừm.”

Một thanh âm bằng bầu trời vang lên, Hoa Giải Ngữ ở ba người bầu trời hiển hiện ra, hai tay bấm quyết.

Phá Lạn Vương bóng mờ ở phía sau không ngừng lớn lên, cả người từ vô số ô lưới tuyến tạo thành, tương tự là hai tay kết ấn, cùng Hoa Giải Ngữ động tác giống nhau.

Lại sau đó liền giơ tay lên, đi phía trước vỗ tới.

"Ầm ầm!"

Quang minh kết giới nhẹ khẽ chấn động, sóng âm còn chưa truyền ra, đã bị Phá Lạn Vương phân giải.

Ba người trong hoảng hốt thật giống nghe thấy được âm thanh, lại như không nghe gặp tựa như.

Vô số quy tắc ở mắt thường chứng kiến hạ phân giải, lớn như vậy trong kết giới, như là bị nồng nhiệt hỏa tan rã tầng băng giống như vậy, phá xuất một cái to lớn đến trong động.

Toàn bộ quá trình bất quá abEGBCA chớp mắt, Hoa Giải Ngữ lúc này vừa thu lại Võ Hồn, liền trở về đến Tinh Giới bên trong.

Vạn sét oanh kích bên dưới, Dương Thanh Huyền mắt mang vẻ hài hước, hướng cái kia Khổng Tước ra dấu một cái, khóe miệng vung lên một tia khom hình cung.

Sau đó trong tay quyết ấn đồng thời, Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn "Rầm" một tiếng, tuôn ra vô số sét văn, "Đùng" lóe lên, liền biến mất không còn tăm hơi.

"Ầm! Ầm!"

Bọn họ chân trước vừa mới đi, vạn sét liền nổ xuống, đánh vào quang minh kết giới chính là cái kia chỗ hổng trên, nổ lên tảng lớn sét sóng, ngút trời triệt địa.

Bạo Lôi Hải hư không bên trong, một đạo tia chớp chi chít ngang trời độ đi, chớp mắt vạn dặm.

A Đức cùng hoa sen đứng ở từ quang bàn trong kết giới, đều là đầy mặt ngạc nhiên, làm sao trốn ra được, bọn họ hiện tại cũng còn chưa kịp phản ứng.

Chương 772: Hăng Hái Lưu Vong, Lao Ra Bạo Lôi Hải

A Đức ngơ ngác nói: “Vừa nãy đạo nhân ảnh kia...” Hắn đối với Hoa Giải Ngữ có bóng ma trong lòng, nhưng lại hết sức tò mò.

Dương Thanh Huyền cũng không đáp, sắc mặt ngưng trọng nói: “Tuyệt đối đừng bất cẩn, các ngươi tiếp tục điều tức nội thương, nơi này còn là Bạo Lôi Hải, cái kia Khổng Tước...”

Lời còn không nói chuyện, liền biến sắc mặt, cả kinh nói: “Nó đuổi tới!”

A Đức cùng hoa sen vội vàng hướng về phía sau nhìn tới, chỉ thấy ánh mắt tận đầu, phảng phất có một đạo to lớn màu xanh Lôi Quang, cuồn cuộn mà tới.

A Đức thất kinh hỏi: “Đi được rồi chứ?”

Hiện tại trong mơ hồ, đã lấy Dương Thanh Huyền dẫn đầu.

Dương Thanh Huyền sắc mặt nặng nề, nói: “Khả năng không lớn, nhưng tận lực ly khai Bạo Lôi Hải, chỉ cần có thể ra mảnh này hải vực lời, cái kia Khổng Tước coi như đuổi theo, cũng có sức đánh một trận.”

Lôi chi Khổng Tước tu vi chỉ có Tiểu Thiên Vị trung kỳ, nếu không có ở Bạo Lôi Hải bên trong, lại thừa kế oan hồn trước người thiên phú thần thông, căn bản không khả năng đưa bọn họ tàn sát hết.

Có Bạo Lôi Hải lôi đình làm bối cảnh, tương đương với sân nhà tác chiến, sức chiến đấu vụt tăng không chỉ gấp mấy lần.

A Đức nói: “Nếu như có thể ra Bạo Lôi Hải, liền hoàn toàn không cần phải sợ. Bởi vì Lôi thú sẽ chỉ ở Bạo Lôi Hải bên trong sinh tồn, chắc là sẽ không ly khai Bạo Lôi Hải.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Là ý nói, ra Bạo Lôi Hải liền trăm phần trăm an toàn?”

A Đức gật đầu nói: “Đúng thế.”

Dương Thanh Huyền mừng như điên, cười to nói: “Ha ha, làm sao không nói sớm!”

A Đức thấy thế, vui vẻ nói: “Chắc chắn đi ra ngoài?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, chỉ là thông qua lôi điện chi lực, sử dụng tới gần tới ở sấm sét tốc độ, nhưng dù sao còn chưa phải là sấm sét. Mà cái kia Khổng Tước nhưng là chân chính sấm sét, vì lẽ đó đuổi theo chúng ta là chuyện sớm hay muộn. Nhưng nếu như chỉ là cự ly ngắn, ta có thể hợp lại chân nguyên, đem từ quang bàn trong khoảng thời gian ngắn chân chính đạt đến sấm sét độn thuật, cũng có thể chống đỡ đến ra mảnh này hải vực.”

A Đức cùng hoa sen đều là mừng rỡ không thôi.

Dương Thanh Huyền trong con ngươi bắn ra tinh mang, dấy lên một mảnh chiến ý, tựa hồ muốn cùng cái kia Khổng Tước so sánh tốc độ.

Hai tay hắn ở trước người tách ra, liền có Lôi văn không ngừng “Đùng đùng” lấp lóe, trong phút chốc, liền nhanh chóng bấm quyết, đánh ra vạn ngàn Lôi văn. Bóng người lay động hạ, càng nhanh chóng không thấy rõ chân thân, từng mảng từng mảng tàn ảnh ở trên hư không tiêu tan.

Hai người rõ ràng cảm nhận được từ quang bàn tốc độ lại nhanh hơn rất nhiều, cùng phía sau cái kia cuốn lên ngất trời Lôi Quang Khổng Tước càng chênh lệch không bao nhiêu.

A Đức nội tâm chấn động dữ dội, lần trước đánh với Dương Thanh Huyền một trận còn rõ ràng trước mắt, ngăn ngắn hai tháng không tới, đối phương không chỉ có đột phá đến rồi Toái Niết sơ kỳ, hơn nữa sức chiến đấu càng ngày càng biến thái, mặc dù là đối với này từ quang bàn lý giải, cũng so với lần trước có bay vọt tính tiến bộ.

Như là lần trước Dương Thanh Huyền là có thể đem từ quang bàn trốn ra đáng sợ như vậy tốc độ, mặc dù A Đức biến ra Uyên Sồ chân thân, triển khai bí pháp, không có khả năng đuổi được.

Dương Thanh Huyền trong cơ thể chân nguyên lấy tốc độ khủng khiếp tiêu hao.

Hắn sai lầm đoán chừng sức mạnh của chính mình.

Đối với Lôi văn lý giải, cùng với Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn tu sửa, để hắn có tự tin đem tốc độ phát huy đến gần tới Vu Lôi.

Chỉ bất quá hắn đã quên chính mình chỉ là Toái Niết sơ kỳ tu vi, hơn nữa đã trải qua đánh với Bạch Hạc một trận, căn bản không khả năng duy trì loại đáng sợ này tốc độ quá lâu.

“Không được, ta đỡ không được!”

Dương Thanh Huyền khóe miệng dật ra máu, sắc mặt tái nhợt lợi hại, thân thể không ức chế được run lẩy bẩy. Lôi văn đã hút hết hắn hầu như toàn bộ sức mạnh.

A Đức vừa mừng vừa sợ, hai mắt nhìn chằm chằm phía trước, một hồi thả ra quang đến, “Mau nhìn! Bạo Lôi Hải biên giới! Đến rồi, liền sắp đến rồi! Lại ủng hộ một chút liền thắng!”

Dương Thanh Huyền hít mạnh một hơi, chỉ cảm thấy đầu óc đều cơ hồ trống không.

Nhưng ở Lôi Lâm điện hải phía trước, đích thật là một mảnh bầu trời xanh vạn dặm, hai loại tuyệt nhiên bất đồng thiên khí dị tượng, phân biệt rõ ràng sừng sững tại đại hải thượng, không xâm phạm lẫn nhau.

“Hợp lại!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, trên người gân xanh căn căn nổi lên, như rễ cây chi chít ở trên da.

Ở gân xanh bốn phía, có lượng lớn càng nhẫn nhụi dây hồng, căn căn như mạch máu, dường như tạo thành một bức thân thể kinh lạc đồ.

Chính là đem Thiên Mạch vận chuyển đến mức tận cùng hiện tượng.

Mạnh mẽ đến đâu áp bức thân thể xuống, bước kế tiếp liền vô cùng có khả năng kinh mạch tận đoạn, trực tiếp tẩu hỏa nhập ma.

A Đức gấp thẳng giậm chân.

Hoa sen lấy ra khăn đến, bang Dương Thanh Huyền lau chùi mồ hôi lạnh trên trán.

Sau lưng Khổng Tước cuốn lấy đầy trời lôi đình, rít gào mà đến, cuồn cuộn tiếng sấm không ngừng tới gần.

“Mẹ -! Không phải là kinh mạch tận đoạn sao? Ta cũng không tin không chạy nổi này Khổng Tước!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, trên thân thể không ngừng bạo nổ ra máu, mảng lớn kinh mạch bị nổ đoạn, mạnh mẽ đem Lôi văn thôi thúc đến mức tận cùng.

“Ầm ầm!”

Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn như điện vượt qua, “Rầm” một tiếng, liền từ Bạo Lôi Hải bên trong bắn đi ra.

“Ầm ầm!”

Sóng biếc vạn dặm nước biển, bị từ quang bàn lực xung kích cực lớn chấn động, cuốn lên cao ngàn trượng sóng lớn.

Mảng lớn nước biển đánh vào từ quang bàn trên.

Ba người nhìn bầu trời trong xanh, cái kia lo lắng thần thái một hồi hóa giải mở, toàn bộ đều lộ ra mừng như điên nụ cười.

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền rốt cục đỡ không được, chợt phun ra một ngụm máu đến, cả người liền ngửa ra sau ngã xuống.

“Cách cách cách cách!”

Theo khống chế của hắn giải trừ, từ quang bàn trên tuôn ra tảng lớn Lôi văn, sau đó quang bàn lóe lên, đem Lôi Quang kết giới tản đi, đồng thời bay vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Ba người aoxh7f0 trực tiếp từ không trung rơi xuống.

Hoa sen bóng người lóe lên, liền lăng không hư độ, đem Dương Thanh Huyền hoành ôm vào trong tay, lo lắng nói: “Ngươi, không có sao chứ?”

Dương Thanh Huyền khí tức hết sức yếu ớt, nhưng vẫn là thở ra một hơi, cười khổ nói: “Không có chuyện gì, tu dưỡng một trận là tốt rồi.”

“Ha ha, hai người các ngươi thật là hữu duyên. Trước nam ôm lấy nữ, hiện tại nữ ôm lấy nam.”

A Đức ở một bên nhìn, chuẩn bị chòm râu cười to, hiển nhiên tâm tình vô cùng tốt.

Hoa sen một hồi thẹn thùng tay không đủ thố, không biết rõ làm sao làm.

Nàng vốn là màu đỏ da thịt, xấu hổ, hai cái gò má trực tiếp biến thành đen. Đem Dương Thanh Huyền ném xuống cũng không phải, không vứt cũng không phải, vội vàng đi tới, đem Dương Thanh Huyền hướng về A Đức trên người ném đi.

A Đức đỡ lấy Dương Thanh Huyền, sau đó ba người cùng nhau nhìn phía trước Bạo Lôi Hải.

Chỉ là bên ngoài trăm trượng, liền Lôi Vân nằm dày đặc, bên trong cuồng lôi oanh kích, cực kỳ đáng sợ. Hoàn toàn là phân biệt rõ ràng hai cái thế giới.

Cái kia Khổng Tước ngay ở Bạo Lôi Hải biên giới, không ngừng giận dữ điên cuồng hét lên, thi triển thần thông sấm sét đánh đi ra.

“Không được! Này sấm sét công kích khoảng cách cực xa!”

A Đức kinh sợ, xoay người rời đi, phi độn bên dưới, liền đi thẳng đến mấy ngàn ở ngoài.

Hoa sen cũng vội vàng đi theo qua.

Cái kia Khổng Tước lại làm sao lợi hại, sấm sét đánh ra mấy ngàn trượng xa, trên căn bản cũng không sao uy năng. Rơi vào trong nước biển, cũng chỉ có thể đánh chết một ít tép con cua.

“Ha ha, sỏa điểu, đại sỏa điểu một chiếc! Điên cuồng, ngươi điên cuồng a, có bản lĩnh lại đây điên cuồng a!”

A Đức nhìn cái kia táo bạo Khổng Tước, cười to mắng đi qua, có gan chạy trốn thăng Thiên Hậu, trả thù vui vẻ.

Cái kia Khổng Tước tựa hồ nghe hiểu nhân ngôn, trong đôi mắt phun ra lửa giận, hung tợn nhìn bọn hắn chằm chằm, thân thể lớn như vậy, chậm rãi từ Bạo Lôi Hải bên trong đi ra.

Chương 773: Lần Thứ Hai Nghênh Chiến, Dùng Thiên Đan

Hoa sen cả kinh nói: “Đại nhân, nó, nó thật giống muốn đi ra!”

A Đức: “...”

Dương Thanh Huyền cũng sợ đến vội vàng từ A Đức trong tay rơi xuống, trực lăng lăng nhìn chằm chằm phía trước. Cái kia Khổng Tước quả nhiên ở thử đi ra Bạo Lôi Hải, tựa hồ hết sức cẩn thận, nửa cái thân thể đã nặn đi ra.

“Ngươi này miệng xui xẻo, chạy mau a!”

Dương Thanh Huyền cả người sợ ra mồ hôi lạnh, vội vàng hét lớn.

A Đức run lên một cái, trong phút chốc phục hồi tinh thần lại, Lôi thú lao ra Bạo Lôi Hải, cái này đã vượt ra khỏi hắn nhận thức phạm vi, vốn là chưa từng nghe qua việc.

“Chết tiệt, liền mắng ngươi một câu mà thôi, lại không chết không thôi!”

A Đức vừa vội vừa phẫn nộ, mắng to một tiếng, cầm lấy Dương Thanh Huyền, liều mạng liền hướng xa xa bỏ chạy.

Hoa sen cũng vội vàng đi theo sau đầu.

Cái kia Khổng Tước mặt âm trầm, trong tròng mắt tuôn ra lôi hỏa, dần dần liền đem thân thể nặn ra Bạo Lôi Hải, sau đó hai cánh lóe lên, liền hóa thành sấm sét, điên cuồng đuổi theo mà tới.

“Trốn không thoát!”

A Đức chạy ra ngàn trượng ở ngoài, gặp được Khổng Tước hoàn toàn sau khi ra ngoài, một trái tim liền chìm vào đáy vực.

Trừ phi là đại năng giả, có thể mang ngàn dặm không gian co lại thành tấm lòng, hoặc là giương cánh bên dưới, liền ngự phong chín mươi bốn ngàn dặm, tương truyền còn có thần thông cái thế giả, có thể tiêu tan trong đó, liền vượt qua mười vạn tám ngàn dặm.

Bằng không bất luận gì loại độn thuật, cũng không thể mau hơn sấm sét.

Mấy hơi thở bên dưới, Khổng Tước liền đuổi theo, vĩ linh mở bình, như một tòa quạt cung, giữa trời mở ra, vạn ngàn sấm sét ở lông chim trên “Đùng đùng” lấp loé, hóa thành vô số quả cầu sét.

A Đức sốt sắng, nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi vừa rồi vị kia xuất thủ bằng hữu đây?”

“Ta ở chỗ này đây, A Đức đại nhân, hoa sen đại nhân, chúng ta liên thủ ngăn địch đi.”

Hoa Giải Ngữ từ Tinh Giới bên trong hiển hiện ra, đồng thời gọi ra Thiên Hoang, hiện lên ở bên người mình, nhìn chằm chằm xa xa Khổng Tước, bình tĩnh nói: “Tuy rằng này Khổng Tước chống cự sét, lại là Tiểu Thiên Vị trung kỳ, khó có thể tiêu diệt. Nhưng rời đi Bạo Lôi Hải, liền mất đi lực lượng cội nguồn, chúng ta mấy người liên thủ, chưa chắc không thể một trận chiến.”

A Đức gặp Hoa Giải Ngữ xuất hiện, tuy rằng đối với hắn cực kỳ kiêng kỵ, thậm chí là căm hận cùng căm ghét, nhưng sau khi nghe, liền trấn định không ít, nói: “Được rồi, cái kia Dương Thanh Huyền đây?”

Hoa sen nói: “Ta tới chăm sóc hắn đi.”

Này lời vừa nói ra, tựa hồ cảm thấy không thích hợp, đôi mặt đỏ lên, thấp giọng thưa dạ nói: “Vẫn là, vậy thì các ngươi ai tới chăm sóc hắn đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không cần lo lắng cho ta, có Cổ Hạt huynh thay ta hộ pháp.”

Thâm Hồng Cổ Hạt từ Tinh Giới bên trong hóa ra, dây thép một loại đuôi đem Dương Thanh Huyền quấn lấy, liền phóng tại chính mình trên lưng, sau đó lóe lên liền nhảy ra ngàn trượng, lặng lặng ngủ đông ở trên mặt biển, cũng không tính tham chiến.

A Đức đại hỉ, hắn cũng đã gặp Thâm Hồng Cổ Hạt, biết vật này là Thiên Vị thực lực, có hắn ở một bên lược trận, lại thêm Hoa Giải Ngữ cùng cái kia con rối ra tay, trận chiến này phần thắng vẫn là cực đại.

Phía trước Khổng Tước nổi giận gầm lên một tiếng, cái kia chút quả cầu sét toàn bộ kích. Bắn xuống đến, như sấm chi Lưu Tinh Vũ, nửa bên trên bầu trời, tất cả đều hóa thành màu xanh bình phong.

Hoa Giải Ngữ mang theo Thiên Hoang một hồi tránh ra, nói: “Chớ cùng nó liều mạng, tận lực tiêu hao nó sét có thể. Mất đi Bạo Lôi Hải, sức mạnh của hắn dùng một phần thiếu một phân, chỉ cần gánh vác mới bắt đầu mấy đợt công kích, liền không việc gì.”

A Đức cùng hoa sen không được gật đầu, cũng vội vàng né tránh mở.

Nhưng này chút quả cầu sét nhiều lắm, căn bản không thể tránh khỏi, vẫn là phải ra tay oanh kích tới, đem quả cầu sét đánh tan.

“Ầm! Ầm!”

A Đức liên tục bổ mấy cái sau, đã bị chấn cả người có điện, run cầm cập không ngớt. Trước cùng tiên hạc đánh một trận nội thương cùng tiêu hao còn chưa hoàn toàn khôi phục.

Hoa sen cũng là như thế, bị một đạo quả cầu sét bắn trúng, kêu thảm một tiếng, liền rơi vào trong biển.

Bất quá Lạc Hải nháy mắt, nàng lại vọt lên, hét lớn: “Không cần phải để ý đến ta, ta không sao.”

Giờ khắc này duy nhất thành thạo điêu luyện, chính là Hoa Giải Ngữ, ở trên không bên trong mặc đến mặc đi, đồng thời hấp dẫn Khổng Tước chú ý.

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng ở Cổ Hạt trên lưng, một bên điều tức, một bên mắt lạnh nhìn một hồi, đột nhiên hỏi: “Cổ Hạt huynh, ngươi cảm thấy ai có thể Doanh?”

“Khó nói. Này con ngu xuẩn Khổng Tước rõ ràng thông minh quá thấp, ở Bạo Lôi Hải có ích quen rồi loại này đại năng lượng, phạm vi lớn công kích chiêu thức, hiện tại ra Bạo Lôi Hải cũng không biết thu lại, sợ là chẳng mấy chốc sẽ năng lượng hao tổn không mà chết.” Thâm Hồng Cổ Hạt suy nghĩ một chút, liền phân tích nói.

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Khổng Tước xác thực thông minh không cao, nhưng có một chút chúng ta bỏ quên, chính là cách. Ở đây cách Bạo Lôi Hải bao xa?”

Cổ Hạt kinh sợ, nói: “Ý ngươi là, nó có thể bất cứ lúc nào chạy về bổ sung?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Như là nó năng lượng tiêu hao hết trước, trực tiếp ngoảnh đầu trở lại, ai chống đỡ được nó? Ai lại đuổi được tốc độ của nó? Chỉ cần năm cái hô hấp, nó liền có thể trở lại Bạo Lôi Hải, mà sét có thể bổ sung, có thể là nháy mắt hoàn thành, lại dùng năm cái hô hấp trở về, tổng cộng mười cái hô hấp, chúng ta có thể đi bao xa?”

Cổ Hạt sợ ngây người, nói: “Làm sao đây?”

Dương Thanh Huyền nói: “Xác thực thật phiền toái, nhất định phải ở nó trở lại bổ sung sức mạnh trước, đem chặn lại.”

Cổ Hạt lắc lắc đầu, đối với ý nghĩ này cực kỳ phủ định, nói: “Dòng suy nghĩ là không có sai, nhưng làm sao cản? Đừng quên, nó còn có thiên phú thần thông phồn hoa thiên mục, có thể trực tiếp hóa ra đại quang minh kết giới, nhốt lại mọi người.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta có biện pháp, chỉ là bây giờ không có lực lượng.”

Hắn từ trên người lấy ra một cái hộp ngọc, do dự một chút, liền chậm rãi mở ra.

Bên trong nằm hai viên tròn xoe đan dược, dầu chải tóc di động, linh khí bức người.

Cổ Hạt cả kinh nói: “Thiên đan! Ngươi điên rồi, ăn vào sẽ chết!”

Dương Thanh Huyền hắc tiếng nở nụ cười, nói: “Ta không điên, vật này ta đã sớm muốn ăn, cũng là bởi vì vẫn sợ chết, cho nên mới không ăn. Ta phát hiện ở trong người Thiên Mạch hủy diệt sạch, ngũ tạng phá nát, không có loại này mãnh thuốc, ta sợ tu vi đều phải bị dao động.”

Cổ Hạt vội la lên: “Ngươi tu luyện muôn vàn thần thông, chút thương thế này chỉ cần nuôi tới cái một năm rưỡi nữa là có thể khôi phục, sẽ không đả thương cùng võ đạo căn cơ.”

“Một năm nửa năm? Ta không muốn chờ lâu như vậy rồi. Huống hồ trước mắt cửa ải này đều không qua được, cũng sẽ không có tương lai một năm nửa năm.”

Dương Thanh Huyền trong mắt bắn ra quyết nhiên ánh sáng, không để ý Cổ Hạt phản đối mảnh liệt, trực tiếp cầm lấy một viên thiên đan, liền bỏ vào trong miệng, nuốt xuống.

Một luồng nhẵn mịn lạnh như băng cảm giác theo yết hầu xuống, sau đó chìm vào trong dạ dày.

Sau đó dược lực hóa giải mở, tự mình hướng về toàn thân tổ chức, toàn thân lan tràn đi qua.

Cái kia chút phá toái kinh mạch, ở dược lực từng lần từng lần một giội rửa hạ, như nhặt được tân sinh, không ngừng từ ta chữa trị, đồng thời trở nên càng tráng kiện.

Ở kinh mạch chữa trị nháy mắt, Dương axrYjdD Thanh Huyền liền bàn hư mà ngồi, một tay bấm quyết, vận chuyển Võ Kinh.

Bởi vì dược lực quá mức cường thịnh, như là không thể đúng lúc khai thông, rất dễ dàng bạo thể mà chết, như vậy liền thật sự chơi xong.

Nguyên bản phải tĩnh dưỡng một năm rưỡi nữa thân thể, ở thiên đan ảnh hưởng, không tới một phút, liền toàn bộ chữa trị như lúc ban đầu, đồng thời càng cường thịnh hơn.

Thiên Mạch bên trong cuồn cuộn sôi trào sức mạnh, càng mạnh mẽ hơn nổ tung cảnh giới dựa vào, ở Dương Thanh Huyền không có một chút nào chuẩn bị dưới tình huống, đem Nhục Thân cảnh giới hướng về Thiên Mạch trung kỳ phóng đi!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 774: Cảnh Giới Tăng Lên Dữ Dội, Mũi Tên Phá Trời Cao

Cổ Hạt nội tâm điên cuồng sợ, liền ngay cả hắn đều có thể cảm nhận được sau lưng truyền tới dược lực uy thế.

Dương Thanh Huyền toàn bộ thân hình đều bị một đoàn dường như mây dường như sương mù dược lực bao lấy, dần dần không thấy rõ hình dáng. Chỉ là này trong mây mù, lờ mờ có thể thấy được Thanh Long huyễn ảnh.

Đây chính là không khống chế được sức thuốc dấu hiệu, trực tiếp dật ra ngoài thân thể, đã đến bên bờ phi thường nguy hiểm.

Nhưng hắn không dám đi đụng vào đoàn kia dược lực, chỉ lo phát sinh biến hóa gì đó, hiện tại chỉ có thể dựa vào Dương Thanh Huyền mình.

“Người điên!”

Cổ Hạt trong lòng mắng một câu, nhấc mắt nhìn phía xa chiến đấu, đuôi dài ở trước người loáng một cái, hóa ra một đạo màu đỏ bình phong, đem chính mình cùng Dương Thanh Huyền bọc lại, miễn cho bị tranh đấu sức mạnh lan đến.

Mà chính hắn cũng bất cứ lúc nào chú ý Dương Thanh Huyền biến hóa, lấy phòng ngừa vạn nhất, như là tiến nhập bết bát nhất tình hình, hay là có thể đuổi kịp thời gian cứu hắn một cái mạng.

“Thiên Mạch trung kỳ!”

Dương Thanh Huyền thân thể bình cảnh, càng giống một tầng giấy mỏng, không trở ngại chút nào đã bị chọc thủng.

Đồng thời cái kia điên cuồng tuyệt dược lực, còn xa chưa đình chỉ, tiếp tục cọ rửa thân thể.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, một phía dưới như chết hôi.

Hắn cảm nhận được cường đại trước đó cưa từng có sức mạnh, nhưng này viên thiên đan ở trong người, vừa rồi hóa mở một vòng nhỏ, thậm chí một phần mười sức mạnh cũng còn chưa phân giải khai, mà hắn đã vượt qua thu nạp cực hạn!

Dược lực còn đang điên cuồng chống đỡ mở kinh mạch, từng cái khiếu huyệt đều bị rót đầy lực, tu vi cảnh giới vẫn còn ở không ngừng tăng lên.

“Thiên Mạch hậu kỳ!”

Bình cảnh lần thứ hai như tờ giấy bị chọc thủng.

Dương Thanh Huyền sắc mặt so với gan heo càng khó coi hơn, tiếp tục như vậy tất nhiên là bạo thể mà chết, coi như may mắn lưu lại một cái mạng, như vậy tăng lên dữ dội cảnh giới sau kết quả, chính là trực tiếp đổ nát võ đạo căn cơ, biến thành phế nhân!

Hắn kịp thời lập đoạn, biết lại không nghĩ biện pháp, liền thật sự chết chắc rồi.

Xoay tay phải lại, liền lấy ra thần nỏ sáu tướng, ngắm trúng xa xa Khổng Tước.

Dĩ vãng dùng chân nguyên rót đầy sáu tướng, thân thể tựu như cùng bị quất ra không giống như vậy, lần này dĩ nhiên không phản ứng chút nào, trong cơ thể liền một chút giảm bớt dấu hiệu chưa từng, sáu tướng đã bị rót thật no, cái viên này Quỷ Nhãn chợt trợn mở, bắn ra vô cùng quỷ dị yêu mang.

“Oành!”

Một đạo chân không mũi tên kích. Bắn xuyên qua.

Toàn bộ biển trời đều vẽ ra một cái quỹ tích, vô số sóng gợn ở quỹ tích xung quanh khuếch tán.

Đang ở cùng Khổng Tước du đấu Hoa Giải Ngữ mấy người, đều là dưới sự kinh hãi, vội vàng ném Khổng Tước, hướng về bên hông tránh đi.

“Ầm!”

Chân không mũi tên ở giữa Khổng Tước trên người, nổ đến nó lôi khu lõm khối tiếp theo, đồng thời lít nha lít nhít hiện ra tảng lớn Lôi văn, lóe lên mà diệt.

“Đó là...”

Hoa Giải Ngữ trong lòng chấn động dữ dội, chỉ thấy lại một đạo chân không mũi tên phá hư mà đến, tỏa ra cực kỳ uy năng.

“Đến cùng xảy ra chuyện gì, tiểu tử này đang làm gì?”

Hoa Giải Ngữ cũng phát hiện Dương Thanh Huyền thời khắc này trạng thái, toàn thân bị quấn ở dược lực bên trong, khuôn mặt không rõ, nhưng này chân không mũi tên uy năng, nhưng là chưa bao giờ có mạnh mẽ.

“Lẽ nào hắn...”

Hoa Giải Ngữ một hồi liền đoán được then chốt, hoàn toàn biến sắc, cả giận nói: “Người điên, người điên a, ngươi không muốn sống sao?!”

“Oành! Oành!”

Lại là một đạo chân không mũi tên, đạo thứ hai, đạo thứ tư...

http://truyencuatui.net

Cái kia mũi tên dĩ nhiên như châu liên giống như bắn đi ra, toàn bộ bầu trời đều đỡ không được đáng sợ như vậy sức mạnh, dồn dập đổ nát mở, biển rộng cũng bị vẽ ra sâu đậm hoa văn, nước biển hướng về xa xa thối lui.

A Đức cùng hoa sen cũng sợ hết hồn, đáng sợ như vậy uy năng, tùy tiện một đạo, cũng đủ để đánh giết trạng thái hư nhược chính bọn họ.

Khổng Tước cũng là nổi giận gầm lên một tiếng, vỹ bình trên lần thứ hai hóa ra tảng lớn quả cầu sét, "Bùm bùm" có hơn trăm, điên cuồng tập kích đi.

"Oành! Oành!"

Từng đạo từng đạo chân không mũi tên bị quả cầu sét va chạm, giữa trời bạo nổ mở.

Biển trời trong đó tất cả đều là sấm sét cùng không khí hỗn hợp, lan đến mấy ngàn trượng xa, tảng lớn nước biển trực tiếp bị bốc hơi lên thành khí.

Khổng Tước cao ngạo ngẩng lên đầu lâu, hai chân nhẹ nhàng nhảy nhót, vỹ bình không ngừng lấp lóe, quả cầu sét liên tiếp không ngừng, như là vĩnh viễn không có điểm dừng giống như.

Mà Dương Thanh Huyền hóa ra chân không mũi tên cũng châu liên không ngừng, liên miên bất tuyệt, đồng thời uy thế không giảm.

Sau một lúc, Khổng Tước rõ ràng chống đỡ hết nổi, hí lên lực kiệt điên cuồng hét lên, như là uy thế bị khiêu khích giống như vậy, đem lôi đình phát huy đến cực hạn, trên người Lôi Quang thành phiến hóa thành quả cầu sét, tróc ra đi ra ngoài.

Nhưng chỉ chỉ ủng hộ chốc lát, đã bị sáu liên kết nỏ áp chế, Lôi Quang tiếp tục suy giảm.

Trên bầu trời tất cả đều là mủi tên tiếng xé gió, biển trời bị vẽ ra từng đạo từng đạo hẹp dài mà nhọn nhuệ vết nứt.

“Oành! Oành!”, không dứt bên tai.

A Đức cả kinh há to mồm, nói không ra lời, chật vật nuốt xuống hạ, mới nói: “Chuyện gì thế này, Dương Thanh Huyền làm sao một hồi sẽ có công kích đáng sợ như thế?”

Hoa sen ở khiếp sợ ngắn ngủi sau, mặt lộ vẻ vẻ ưu lo, “Hắn lúc trước Thiên Mạch đều gãy, phủ tạng nghiêm trọng tổn hại, giờ khắc này bị một tầng dược lực bao vây, sợ là nuốt cái gì thứ không tầm thường, sức mạnh không chỗ phát tiết.”

A Đức cũng nháy mắt phản ứng lại, hoảng sợ nhìn cái kia tầng mây sương mù giống như nồng nặc dược lực, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, thất thanh kêu lên: “Chẳng lẽ là... Thiên đan?!”

Hoa sen cũng là cả người run lên, lập tức nghĩ tới khả năng này, hơn nữa cũng chỉ có như vậy, mới giải thích đi qua.

Cổ Hạt sau lưng đeo dược lực mây mù càng lúc càng lớn, chân không mũi tên cũng càng ngày càng gấp gáp, toàn bộ sáu tướng cũng như cùng muốn thiêu đốt giống như vậy, trở nên đỏ đậm phỏng tay, bốc lên nhỏ nhẹ khói trắng.

Bỗng nhiên, Khổng Tước tê nghiêm ngặt quát to một tiếng, bóng người lóe lên, liền lui về phía sau bỏ chạy.

Thân thể của nó đã kinh biến đến mức cực kỳ mỏng manh, cứng rắn hơn nữa chịu đựng đi xuống, sợ là một con đường chết.

Hơn mười đạo chân không mũi tên, toàn bộ đánh vào nó vĩ linh trên, nổ thân thể tàn khuyết không đầy đủ, thống khổ lớn tiếng kêu to, hóa thành một tia chớp, xông thẳng hướng về Bạo Lôi Hải.

Hoa Giải Ngữ cả kinh nói: “Như là để nó trốn về Bạo Lôi Hải, sợ là nháy mắt FxP4rye7 là có thể khôi phục.”

Nhưng vào lúc này, so với Khổng Tước trạng thái, hắn càng quan tâm Dương Thanh Huyền, gấp xoay quanh, không biết thuốc kia lực trong gói hàng, rốt cuộc là tình huống thế nào.

“Ầm ầm!”

Đột nhiên Cổ Hạt thân thể mãnh địa chìm xuống, chu vi trăm trượng nước biển toàn bộ nổ ra, hóa thành một luồng thao Thiên Thủy trụ, thẳng vào Thiên Khung.

“Rào!”

Cột nước bị một nguồn sức mạnh giữa trời phá mở, thẳng tắp xé ra một cái mấy trăm trượng cao vết nứt, như là một cái đi ngược chiều thác nước, cả tòa biển khơi nước đều theo này Trụ Tử tràn vào trời cao.

Trong vết nứt, dò ra một cái lông xù bàn chân khổng lồ, “Ầm ầm” một tiếng giẫm tại đại hải thượng, chấn động đến mức vạn dặm sóng lớn, đất rung núi chuyển.

Một chiếc cả người mao nhung, thân đạt đến trăm trượng vượn lớn từ trong vết nứt đi ra, một đôi so với đèn lồng còn lớn hơn con mắt lớn bắn về phía xa xa.

Sau đó thân thể to lớn giữa trời loáng một cái, càng biến mất không còn tăm hơi không gặp!

“Thật nhanh! Làm sao sẽ nhanh như thế?!”

A Đức mấy người tất cả giật mình, có chút chưa hoàn hồn lại.

“Mau nhìn!” Hoa sen thất thanh kêu sợ hãi, hoảng sợ nhìn Bạo Lôi Hải phương hướng.

Khổng Tước đem hết toàn lực, rốt cục tại thân thể tiêu tan trước, xông vào Bạo Lôi Hải, vô tận lôi đình điên cuồng oanh mà đến, hóa thành ngàn tỉ phù văn tràn vào trong cơ thể nó, đem hết thảy tiêu hao nháy mắt bù đắp, một hồi liền khôi phục đỉnh cao Lôi Lực.

Khổng Tước trong đôi mắt tuôn ra sát khí, thẳng nhìn chằm chằm Bạo Lôi Hải bên ngoài mấy người, muốn rửa sạch nhục nhã.

Chỉ cần Bạo Lôi Hải ở phụ cận, nó liền có thể cuồn cuộn không ngừng về đến bổ sung, vốn là đứng ở thế bất bại.

Nó vĩ linh giương ra, cao ngạo hí dài một tiếng, trong mắt bắn ra lạnh như băng vẻ khinh miệt, muốn xông ra đi báo thù.

Bỗng nhiên trước phương thiên không tối sầm lại, một đạo mao nhung nhung bóng người đột nhiên hiện ra, sau đó một cái cánh tay to lớn, trực tiếp đánh vào Bạo Lôi Hải bên trong, xé rách vạn ngàn Lôi Quang, hướng về nó trên mặt đánh tới!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 775: Chính Diện Chống Lại, Đại Quang Minh Kết Giới Đổ Nát

"?" Khổng Tước trong óc hiện ra một cái dấu hỏi, nhưng không kịp suy nghĩ nhiều, hết thảy lôi đình ở cú đấm này hạ, đều rối rít tránh lui, không dám chặn phong mang.

"Oành!"

Một tiếng to lớn nổ vang, Khổng Tước đầu nháy mắt bị đánh bạo nổ, hóa thành vô số lôi xà, hướng về bốn phía kích tán.

Nhưng bất quá nháy mắt, lại có vạn ngàn lôi đình hội tụ lại đây, lần thứ hai biến ra một cái đầu, trong đôi mắt phun ra vô tận lửa giận.

Nó vốn là hóa thân của sét, lại Bạo Lôi Hải bên trong bị đánh bể đầu, nhất định chính là vô cùng nhục nhã.

Tê trải qua một tiếng, đang muốn phản kích, không muốn lại là một quyền lại đây, lần thứ hai đem đầu của nó oanh nát tan.

"Chi chi!"

Khổng Tước trên cổ, sấm sét "Đùng đùng" không ngừng chớp động, tựa hồ tổn thương nguyên khí, càng không có ở nháy mắt khôi phục đầu.

Mà là thân thể lớn như vậy, vội vàng lui về phía sau đi, Lôi Quang lóe lên, chạy trốn ngàn trượng xa.

Lúc này mới lắc lư đung đưa cái cổ, chậm rãi sinh ra một cái đầu đến.

Dương Thanh Huyền biến thành vượn lớn, trong mắt nổ bắn ra Lãnh Phong, trực tiếp bước vào Bạo Lôi Hải bên trong, hướng Khổng Tước nhanh chân đi đi.

Hoa Giải Ngữ đám người nhìn trợn mắt ngoác mồm, Cổ Hạt cũng từ trong nước biển vọt ra, loáng một cái liền độn đến Bạo Lôi Hải trước, sốt sắng nói: “Chớ vào đi a! Nó ở bên trong là vô địch, sẽ giết ngươi!”

Nhưng la lên vô hiệu, Dương Thanh Huyền đã đi sâu vào ngàn trượng xa, đối với tất cả thanh âm, thậm chí là sấm sét, đều ngoảnh mặt làm ngơ, chỉ là một đôi hung bạo mắt nhìn chằm chằm Khổng Tước, nhanh chân tiến lên.

Khổng Tước trong con ngươi bắn ra lửa giận, gào thét một tiếng, vĩ linh mở bình, ngàn trượng Lôi vực bên trong, vô số lông chim hóa ra, như mũi tên nhọn bắn tới.

Toàn bộ Bạo Lôi Hải hoàn cảnh, tất cả Khổng Tước khống chế hạ, để nó một hồi hồi phục vương giả tự tin, khổng vũ hơn một nghìn mắt như Bớt, tỏa ra cao cao tại thượng lãnh ngạo vẻ.

Dương Thanh Huyền vung lên to bằng cái thớt nắm đấm, điên cuồng đánh cho hạ hướng về bốn phía đánh tới, gây nên từng mảng từng mảng ánh quyền, hóa thành một tấm màng ánh sáng, bảo hộ ở toàn thân trong vòng trăm trượng.

“Ầm! Ầm!...”

Mỗi một quyền anh ra, đều có tảng lớn sét vũ phá nát, nổ thành nhất là Nguyên Thủy Lôi văn, lóe lên liền qua.

Bất quá chốc lát, liền đem hết thảy công kích toàn bộ đánh nổ, không có thương tổn được một sợi lông.

Khổng Tước trợn mắt lên, toàn thân ban nhãn đều tựa như biến sáng không ít, toàn thân đều tràn đầy khiếp sợ tâm tình.

Dương Thanh Huyền ánh mắt nhìn chăm chú đi qua, thân thể ở trên không bên trong loáng một cái, càng chống cự sét mà đi, ở hắn lông nhung trên thân thể, chảy xuôi lượng lớn điện quang, như là ở gột rửa thân thể.

Đối với Bạo Lôi Hải hoàn cảnh, hắn cũng ở không ngừng dung hợp.

Cái kia vạn ngàn sấm sét nguyên tố, từ lúc ban đầu thương tổn thuộc tính, đến hiện tại trái lại trở nên hơi thân mật. Dương Thanh Huyền giở tay giở chân trong đó, đều có Lôi văn biến hóa.

Hắn đối với Lôi chi quy tắc lĩnh ngộ, đã đạt đến trình độ nhất định, này bạo lôi hoàn cảnh, đã khó hơn nữa tổn thương người.

Khổng Tước vốn là oan hồn cùng lôi đình kết thúc Hợp Thể, đối với giác quan thứ sáu vô cùng nhạy cảm, thoáng chốc liền cảm thấy không ổn, kinh hô một tiếng, khổng vũ lại mở, bầu trời hóa xuất thiên mắt phồn hoa, một mảnh hào quang chiếu xuống.

Dương Thanh Huyền thân thể hơi ngưng lại, bước chân ngừng lại.

Này đại quang minh kết giới sức mạnh, có thể loại bỏ tất cả "Pháp", trực tiếp áp chế lại hắn bảy mươi hai biến, lớn như vậy vượn thân hoảng hốt bất định, ở hình người cùng hầu hình trong đó, biến hoá thất thường.

"Rống!"

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, chấn toàn bộ kết giới đều đất rung núi chuyển, trong lúc hoảng hốt thân ảnh vững chắc xuống, vẫn là to lớn vượn thân, đột nhiên ở kết giới lao nhanh, hướng về Khổng Tước phóng đi.

Đồng thời vung lên nắm đấm, đột nhiên đập về phía đại địa.

“Ầm ầm!”

Đại quang minh kết giới thừa nhận rồi vượn lớn tấn công dữ dội một quyền, không ngừng lay động.

Nhưng Khổng Tước trong đôi mắt hàn quang lấp loé, giang hai cánh ra, chấp nhận vạn ngàn sấm sét nạp vào bên trong cơ thể, dqH7DN16 duy trì quang minh kết giới bất diệt.

“Ầm!”

Dương Thanh Huyền lại là một quyền, đánh vào đại quang minh kết giới trên, quyền kình lan đến mở, hóa thành từng mảng từng mảng phù văn, không ngừng đổ nát.

Khổng Tước cả người run lên, vẫn là khiêng hạ xuống, trong đôi mắt chiến ý cùng ý lạnh càng thậm, hướng về Dương Thanh Huyền gào thét liên tục, hai cánh liều mạng hút vào lôi đình, bổ sung trong cơ thể năng lượng.

Chỉ cần ở Bạo Lôi Hải bên trong, nó chính là bất bại. Trừ phi có tuyệt đối mang tính áp đảo sức mạnh, có thể trực tiếp nghiền ép rơi nó.

Dương Thanh Huyền nắm đấm không chỉ không có dừng lại đến, trái lại càng thêm càn rỡ đánh ra, từng quyền đánh vào hư không, bốn mặt tất cả đều là quyền ảnh, tấn công dữ dội ở kết giới tiến lên!

“Ầm! Ầm!”

Dường như giống như bị điên, trong thời gian ngắn, liền đánh ra hơn trăm quyền, đồng thời một quyền vượt qua một quyền hung ác, giống như là có vô chỉ cảnh sức mạnh, đánh vào quang minh kết giới trên.

Đầy trời như Phỉ Thúy đầy sao giống như thiên mục, đều đều rung động, thỉnh thoảng có ban nhãn phá nát.

Khổng Tước hoảng sợ sợ hãi kêu, liều mạng thu nạp lôi đình bổ sung sức mạnh, tựa hồ còn đỡ không được tiêu hao, đối phương một quyền vượt qua một quyền, thông qua kết giới phản chấn đến trên người, tảng lớn tạo thành thân thể Lôi Quang, không ngừng tiêu tan phá nát.

“Rống!!”

“Ầm! Ầm!”

Dương Thanh Huyền liều mạng phát điên vung quyền, hai con mắt trở nên xích mắt đỏ bừng, trên người bộ lông căn căn căng thẳng, như là thép nguội, từng luồng từng luồng điên cuồng tuyệt sức mạnh từ trong cơ thể dẫn xuất, ở bộ lông trong đó, đều hình thành vô số tất cả lớn nhỏ luồng khí xoáy, như giống như cương đao sắc bén.

Chính là khó có thể tiêu hóa dược lực, không ngừng từ trong cơ thể tuôn ra đến.

Nếu không có hắn có thể biến thân vượn lớn, để dược lực một hồi khuếch tán đến toàn thân, tăng lên tiêu hóa thể tích, lại thêm Khổng Tước liều mạng toàn lực áp chế, làm cho sức mạnh của hắn có một phát tiết khẩu, bằng không đã sớm bạo thể mà chết.

Dù vậy, vượn lớn vĩ đại thân thể, cũng khó có thể chịu đựng dược lực, tảng lớn kinh mạch bị chống đỡ mở, cảnh giới vẫn còn ở đi lên kéo lên, ép tới gần Toái Niết đại viên mãn bình cảnh.

Dương Thanh Huyền cả người run lên, huyết hai con mắt màu đỏ ngắn ngủi khôi phục lại sự trong sáng.

“Không được! Không thể lên trên nữa đột phá, bằng không chợt tăng cảnh giới, sẽ dẫn đến căn cơ đổ nát!”

Dương Thanh Huyền liều mạng cắn răng, quyền nhanh càng đánh càng nhanh, đem đan lực phun trào ra đến, áp chế tu vi không nữa nhắc đến tăng, mà đại viên mãn bình cảnh dần dần buông lỏng.

Mắt gặp không áp chế được, Dương Thanh Huyền mãnh khẽ cắn lưỡi đầu, phun ra một ngụm máu đến, để đầu óc thanh tỉnh nửa phần.

Sau đó quyền phong vừa thu lại, hai tay ở hai bên triển khai, một hồi biến trở về nhân thân.

Khổng Tước đại quang minh kết giới, đã bị đánh thủng trăm ngàn lỗ, thiên mục phồn hoa hỏng mất tảng lớn, chỉ còn dư mấy cái tàn lụi ban nhãn, lẻ tẻ tô điểm ở trên không bên trong.

“Cuối cùng cũng coi như chịu đựng đã tới sao?” Khổng Tước trong đầu hiện lên dấu chấm hỏi, gặp Dương Thanh Huyền thu quyền, hơn nữa biến trở về chân thân, không khỏi tầng tầng thở phào nhẹ nhõm.

Đồng thời trong đôi mắt tuôn ra vô tận lạnh băng sát khí, vẫn bị áp chế ngược đánh khuất nhục, nháy mắt dâng lên trong lòng.

Nó hét lớn một tiếng, đem vạn ngàn sấm sét thu nạp lại đây, liều mạng bổ sung trong cơ thể hao tổn, đồng thời chữa trị đại quang minh kết giới, thiên mục ban nhãn lần thứ hai lóe ra, như từng đoá từng đoá màu xanh thủy tinh, ở không trung nở rộ.

Tự tin cùng ngạo khí kèm theo sức mạnh to lớn, lần thứ hai quyển thổ mà đến, muốn triệt để nghiền ép đối thủ, tàn sát nhục trước!

Nhưng bất quá nháy mắt, nó trong lòng chính là run lên, phát hiện Dương Thanh Huyền biến về chân thân sau, cái kia trong cơ thể sức mạnh bùng lên, không chỉ không có tiêu giảm, trái lại càng thậm.

Cái kia dáng người dong dỏng cao sừng sững ở bên trong kết giới, bên trái trên tay kiếm khí ngang dọc, hóa ra vạn đạo kiếm ảnh, trên tay phải Tử Viêm nhảy lên, như như quỷ hỏa thiêu đốt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 776: Kiếm Chém Lôi Thú, Vương Giả Chấp Niệm

"Ầm!"

Khổng Tước không rõ liền cả người chấn động, bị một luồng vô cùng lực lượng mạnh phản phệ lại đây, trên người Lôi Quang tảng lớn bóc ra từng mảng.

Chỉ thấy đại quang minh bên trong kết giới, Dương Thanh Huyền thân thể như là bị chia làm hai nửa, bị tuyệt nhiên bất đồng hai nguồn sức mạnh đầy rẫy.

Bên trái vạn kiếm lượn vòng, đáng sợ kiếm khí không gãy vỡ không mà đến, đem kết giới xé rách mở.

Bầu trời thiên mục Phỉ Thúy, không ngừng bị kiếm Hồn Bạo rơi, trong chớp mắt phá nát ngàn vạn.

Phía bên phải nhưng là Tử Viêm ngất trời, như rồng lửa hét giận dữ, nóng bỏng sóng lửa bao phủ thiên địa, đốt cháy vạn vật.

Khổng Tước cả kinh toàn thân run cầm cập, mảng lớn Lôi Quang trực tiếp bị kết giới lực lượng phản phệ, thân thể lại có chút tan rã.

Đối phương còn chưa ra tay, chỉ là hai đại Võ Hồn bộc phát ra, liền trực tiếp hướng về nát thần thông thiên phú của nó.

Hoảng hốt thét lên, trực tiếp hóa thành Lôi Quang, liền hướng xa xa bỏ chạy.

Hoa Giải Ngữ mấy người đang Bạo Lôi Hải ở ngoài, nhìn trợn mắt ngoác mồm, liền ngay cả quá Thiên Vị cường giả đều muốn nơi ngã xuống, cùng cấp bên trong gần như vô địch Khổng Tước, càng trực tiếp bị hù chạy?

Dương Thanh Huyền ánh mắt lạnh như băng nhìn sang, xoay tay phải lại, vô số Tử Viêm phun trào bên trong, hóa ra một đạo ngân hà, trên có nhật nguyệt tinh thần, thời gian lưu chuyển, vô số vòng quay thời gian ở trên hư không nổi lên phát hiện.

Khổng Tước độn tốc nháy mắt bị áp chế, thậm chí toàn bộ Bạo Lôi Hải, sấm sét đều lấy động tác chậm đang tiến hành.

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, liền hóa thành lưu tinh, trực tiếp đem Bạo Lôi Hải xé ra, đồng thời bên trái tay vồ một cái, Ngự Phù Thế hoá hình ra, bắn ra vô số Thiểm Điện, cùng Bạo Lôi Hải thiên lôi hỗn hợp lại cùng nhau.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, lập tức đã nhận ra Ngự Phù Thế nhảy cẫng hoan hô, tựa hồ vô cùng yêu thích hoàn cảnh này.

Hắn mắt lạnh nhìn một chút phía trước, đang lấy động tác chậm chạy trốn Khổng Tước, cũng không vội mở ra đuổi theo. Mà là một tay khống chế được vòng quay thời gian, một tay vung lên Ngự Phù Thế, để kiếm hồn thu nạp nơi này đầy trời lôi đình.

Tảng lớn Lôi văn trên Ngự Phù Thế tuôn ra, không ngừng tiến hành sắp xếp tổ hợp, diễn sinh biến hóa.

Tuy rằng trong cơ thể cùng bốn phía năng lượng đều hết sức bạo loạn cùng phức tạp, nhưng Dương Thanh Huyền nội tâm nhưng trái lại trở nên yên tĩnh.

Đang sử dụng ra hai đại Võ Hồn, đặc biệt là điều khiển Nhật Nguyệt Tinh Luân, khống chế lại thời gian sau, trong cơ thể đau nhức bắt đầu được giảm bớt, rõ ràng cảm giác được dược lực bắc hải số lượng lấy sạch đi ra ngoài.

Cảnh giới cũng bị hắn thành công áp chế ở Thiên Mạch đại viên mãn trước, không còn đi lên đột phá.

Hơn nữa hắn hết sức ngạc nhiên chính là, có thể nhận biết được vòng quay thời gian tồn tại, tựa hồ như ẩn như phát hiện, bị một cái thời gian cuộn chỉ dính dấp. Hắn thậm chí có thể khống chế lại sóng thời gian cùng phạm vi, gần như chỉ ở mấy trăm dặm trong vùng biển, không có khuếch tán ra.

“Lần trước sử dụng tới Nhật Nguyệt Tinh Luân sau, đã bị Dạ Hậu đã nhận ra. Hẳn là đè lại thời gian đầu mối chính, bị Dạ Hậu nhận biết được, lần này chỉ là trăm dặm hải vực tả hữu lan đến, sẽ không có phát hiện.”

Đây là hắn lần thứ nhất đối với vòng quay thời gian tiến hành phạm vi khống chế.

Dĩ vãng vận dụng Nhật Nguyệt Tinh Luân, nháy mắt đã bị hút hết trong cơ thể năng lượng, căn bản không làm được bất kỳ khống chế. Lần này bằng vào dược lực, gia tăng rồi đối với bánh răng khống chế cảm ngộ.

Mặt khác một bên, Ngự Phù Thế trên không ngừng xuất hiện Lôi văn tổ hợp, tham lam kẻ thôn phệ trong lôi hải thiên lôi, dường như lúc trước Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn giống như.

☼truyencuatui.vn

Kiếm hồn cũng là kiếm phế phẩm, tuyệt thế thần kiếm bị hủy sau, lưu lại một đạo bất khuất kiếm ý.

Giờ khắc này ở thiên lôi bạo tắm hạ, hồn trên ánh sáng không ngừng gây dựng lại Lôi văn.

“Một phút.”

Dương Thanh Huyền nội tâm nói thầm, đem ngăn ngắn mấy hơi thở, trực tiếp kéo dài đến một khắc, trong cơ thể nguyên vốn muốn bạo thể sức mạnh, lại bị quất ra trống không gần đủ rồi.

Hắn trong lòng ngạc nhiên, nếu muốn chân chính sử dụng Nhật Nguyệt Tinh Luân, cái kia được đáng sợ đến mức nào tu vi, mới trải qua ở đây giống như tiêu hao?

Không kịp suy nghĩ nhiều, Ngự Phù Thế trên đã chật ních sấm sét, phát sinh từng đạo từng đạo như rồng điện quang, ngàn vạn phù văn tụ hợp tiêu tan.

Cái kia Khổng Tước vào lúc này bên trong, bất quá trốn ra mấy ngàn trượng xa.

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, liền đuổi tới, sau đó Ngự Phù Thế trên, bùng nổ ra cực mạnh Lôi chi lĩnh vực, trực tiếp hóa long chém ra.

Toàn bộ Bạo Lôi Hải bỗng nhiên liền tối lại, vạn ngàn sấm sét nháy mắt thất sắc.

“Trường Hà Tiệm Lạc Hiểu Tinh Trầm!”

“Ầm qSL1Rsc ầm!”

Kiếm khí như rồng, đem Bạo Lôi Hải trực tiếp chém vỡ.

Lôi Quang như sóng to gió lớn, bao phủ phía chân trời, đem nguyên bản lôi hải xé rách, chém trên người Khổng Tước.

“Oành!”

Vốn là sấm sét hóa thân Khổng Tước, càng bị lôi kiếm chém mở, “Ầm ầm ầm” phá nát, tảng lớn Lôi Quang hướng về bốn phương tám hướng kích tán.

Mà cùng lúc đó, Dương Thanh Huyền đối với vòng quay thời gian khống chế cũng đạt tới cực hạn, đè thêm chế thời gian đi xuống, chính mình liền được bị quất ra thành người khô.

Hắn vội vàng thu rồi Võ Hồn, vô số ngôi sao cùng ngân hà, còn có đại lượng bánh răng ở trong hư không tiêu tan.

Toàn bộ mấy trong phạm vi trăm dặm, thời gian một hồi khôi phục bình thường.

“Ầm ầm ầm!”

Trong thiên địa một mảnh năng lượng hỗn loạn, chỉ thấy bạo lôi tàn phá, đã không nhận rõ cái gì là cái gì.

Khổng Tước thân ảnh hoảng hốt mấy lần, lần thứ hai tụ hợp, chỉ có điều lôi hải bị Ngự Phù Thế chém vỡ, vô số bạo lôi bên trong mang theo vô cùng kiếm khí, nó liều mạng thu nạp, trái lại để thân thể vỡ nát càng nhanh hơn.

Dương Thanh Huyền thu hồi Ngự Phù Thế, lạnh lùng đứng ở Khổng Tước trước mặt, nhìn nó sau cùng tuyệt vọng.

Một đầu Lôi thú, từ vạn sét thu nạp oan hồn, thai nghén thành Lôi Thai ra Lôi chi Tinh Linh, có nằm mơ cũng chẳng ngờ chính mình sẽ chết ở lôi kiếm hạ.

Nhất định chính là hoang đường.

Khổng Tước mặc dù không có bao nhiêu thần trí, nhưng giờ khắc này chính là cái cảm giác này.

Trơ mắt nhìn chính mình sét thân đổ nát, nhưng không có biện pháp gì, ngửa lên trời rên rỉ một tiếng, trong mắt tràn ngập tuyệt vọng.

Dương Thanh Huyền lãnh đạm nói: “Ngươi cũng coi là một vương giả, chết oan ở Bạo Lôi Hải bên trong, hiện tại lại bị ta chém giết, nội tâm nhất định là vô cùng không cam lòng cùng phẫn nộ đi.”

Hắn trong lòng hơi động, nói: “Như vậy hồn quy Vu Lôi, tiêu tán không thấy hình bóng, đích xác có chút đáng tiếc. Như là ngươi thần phục với lời của ta, hay là ta có thể cứu ngươi một mạng.”

Khổng Tước trong mắt sửng sốt một chút, lập tức hiểu ý của đối phương, không được gật đầu, đầy mắt bi thương sắc. Từ lúc sinh ra đã mang theo oán niệm cùng không cam lòng, để nó cũng không muốn chết.

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, giơ tay lên, lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, vô số Lôi văn lan ra, đem Khổng Tước bọc lại. Khổng Tước lúc này hóa thành một tia chớp, bị hút vào.

“Đây là trong thiên hạ số một số hai hệ sét nguyên khí, dùng để gửi hồn phách của ngươi là không thể tốt hơn. Nhưng cuối cùng có thể sống sót hay không, vẫn phải là nhìn ngươi niềm tin của chính mình, mạnh như thế nào.”

Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn thu nạp Khổng Tước sau, bàn trên mặt hiện ra một đạo Khổng Tước huyễn ảnh, hoảng hốt bất định.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, liền đem từ quang bàn cất đi, sau đó bóng người lóe lên, liền hướng Bạo Lôi Hải ở ngoài bỏ chạy.

Hoa Giải Ngữ đám người, một mực Bạo Lôi Hải ở ngoài khẩn trương nhìn, từ lâu là đầy mặt ngạc nhiên, trợn mắt ngoác mồm.

Giờ khắc này càng là mỗi người như hóa đá giống như, đờ đẫn đứng ở không trung, trong đầu tất cả đều là trống không.

Cho đến Dương Thanh Huyền phi độn đi ra, mới từng cái từng cái chậm quá thần, giống như nhìn quái vật nhìn hắn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 777: Vững Chắc Căn Cơ, Siêu Cường Khống Lôi

“Đi thôi, tìm một chỗ điều tức hạ, ta muốn bế quan một trận. Đột phá tu vi quá nhanh, sợ là trực tiếp rung chuyển võ đạo căn cơ, như là không thể đúng lúc vững chắc, ta sợ cảnh giới trực tiếp sụp xuống.”

Dương Thanh Huyền đầy mặt lo lắng, nuốt vào thiên đan sau, thân thể trực tiếp vượt qua hai cấp, từ Thiên Mạch sơ kỳ nhảy đến cuối cùng đỉnh cao, kẹt ở đại viên mãn trước.

Như là người bình thường, đã sớm cười điên rồi, nhưng hắn vẫn lo lắng, cũng không 4QpXfui coi đây là mừng.

“Mạnh mẽ tăng lên cảnh giới, xác thực hại rất lớn. Nhưng ngươi người mang rất nhiều thần thông, vừa mới đối chiến Khổng Tước thời điểm cũng cũng không lo ngại, sẽ không có chuyện, điều dưỡng một hồi là tốt rồi.” Hoa Giải Ngữ an ủi.

“Chỉ mong đi.”

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Cổ Hạt huynh, ngươi thay ta hộ pháp.”

Ngay sau đó, Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng trên người Cổ Hạt, đoàn người ly khai Bạo Lôi Hải, hướng về nội hải phương hướng bỏ chạy.

Mất đi chiến hạm sau, đồng thời ngoại trừ Cổ Hạt ở ngoài, A Đức cùng hoa sen đều nặng tổn thương tại người, bay không quá nhanh. Hoa Giải Ngữ nhưng là trực tiếp trở lại Tinh Giới bên

trong.

Ước chừng bay hơn phân nửa ngày, rốt cục gặp được một hòn đảo, mấy người đại hỉ, vội vàng hạ xuống.

A Đức vòng quanh hòn đảo bay một vòng, liền về về chỗ cũ, vui vẻ nói: “Này đảo không sai, linh khí vô cùng kém.”

Cổ Hạt nhíu mày lại, nói: “Đầu óc ngươi bị đánh hư chứ? Linh khí vô cùng kém cũng không tệ lắm?”

A Đức lườm hắn một cái, nói: “Vậy phải xem là chuyện gì. Linh khí kém, liền mang ý nghĩa xung quanh không có cường đại động vật biển, là thích hợp chúng ta dưỡng thương. Duy nhất không đủ chính là, hòn đảo này ngay ở trong ngoài hải đường hàng không trên, nếu như có thể tìm tới lệch khỏi chủ đường hàng không hoang đảo thì tốt hơn.”

Cổ Hạt nói: “Chấp nhận dùng đi, cho dù có chiến hạm bay qua, cũng sẽ không lưu ý đến của chúng ta. Ta cũng không muốn lại thồ cái này ngu xuẩn vật bay, không biết còn tưởng rằng ta là tọa kỵ của hắn đây.”

Nói xong, Cổ Hạt liền bóng người lóe lên, đem Dương Thanh Huyền nhưng ở một khối đại trên tảng đá, mình thì là ẩn vào trên không, biến mất không còn tăm hơi.

Dương Thanh Huyền nội tâm ấm áp, biết Cổ Hạt ý tứ, là sợ chính mình tại ven đường chịu đến càng nhiều xóc nảy, ảnh hưởng cảnh giới đặt móng.

Hắn cảnh giới bây giờ vô cùng di chuyển yếu, như là không thừa sớm đặt vững, lúc nào cũng có thể sụp đổ.

Di động hoàn cảnh đương nhiên không sánh được ổn định hoàn cảnh, đặc biệt là này Biển Đen, vốn là vô cùng hung hiểm, như là gặp lại một con thú dữ lời, tu vi của chính mình khả năng liền thật treo.

Mà Cổ Hạt ẩn vào trời cao, cũng là lấy một cái khá cao coi sừng thay mình hộ pháp.

Dương Thanh Huyền từ không biết phụ lòng hảo ý của hắn, lúc này lấy ra lượng lớn linh thạch cực phẩm, tập trung ý chí, bắt đầu vững chắc căn cơ.

A Đức cùng hoa sen cũng đều tự tìm khối đại Thạch Đầu, liền ở cách Dương Thanh Huyền cách đó không xa, tương tự ngồi xếp bằng tu luyện. Hai người ở Bạo Lôi Hải trong trận chiến ấy, đầu tiên là đánh giết Bạch Hạc, sau lại cùng Khổng Tước dây dưa, từ lâu là vết thương chồng chất, không chịu nổi gánh nặng.

Dương Thanh Huyền hai tay bấm quyết, vận chuyển Võ Kinh, một đạo long ảnh ở trên người nối tiếp nhau.

Linh thạch cực phẩm hóa ra linh khí, theo thổ nạp hô hấp, hấp vào bên trong cơ thể, vận chuyển chu ngày sau, bộ phận chuyển hóa thành tinh thuần chân nguyên, lắng đọng đến trong đan điền.

Hắn hiện tại thiếu sót chính là tu vi tích lũy, cảnh giới có, nhưng là bị dược lực mạnh mẽ cất cao, như là một đoạn này tích lũy không thể bù đắp lại, tương lai xung kích Thiên Vị, thậm chí cảnh giới cao hơn thời điểm, tất nhiên sẽ trở thành hậu hoạn.

Vì lẽ đó Dương Thanh Huyền hết sức chính xác đem tu vi áp chế ở đại viên mãn bên dưới, bằng không xông lên đại viên mãn lời, căn cơ thì càng thêm phù phiếm, tương lai muốn bù đắp lại liền cần càng nhiều hơn nỗ lực cùng cơ duyên, cái được không đủ bù đắp cái mất.

Trên đảo vô cùng yên tĩnh, thời gian từng giờ trôi qua.

Vài ngày sau, Dương Thanh Huyền mới mở mắt ra, than thở thật dài một tiếng.

Tình huống thân thể của hắn hiện nay là không sao rồi, thế nhưng trực tiếp cất cao hai tầng cảnh giới tu vi, muốn đem điều này căn cơ bổ lao, sợ không phải một sớm một chiều có thể làm được.

Hắn phát hiện trên hoang đảo, đặc biệt là bên người mình, nhiều hơn rất nhiều động vật biển thi thể.

Thật to nho nhỏ, có hơn trăm đầu, chỉ có điều thực lực đều không mạnh, tất cả đều là bị một đòn xuyên qua não bộ, sau đó rút đi yêu đan mà chết.

Hoa sen đã sớm từ trong nhập định đi ra, cười nhìn hắn, giải thích: “Ba người chúng ta lúc tu luyện dùng linh thạch, đem phụ cận một ít tiểu Hải thú đều hấp đưa tới, nhờ có ngươi con kia biết nói chuyện đại bò cạp.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Cổ Hạt huynh, trở về đi, chúng ta đi trước nội hải.”

Trên hư không, cường đại hoang khí lóe lên một cái rồi biến mất, Cổ Hạt thân ảnh liền bay vào Tinh Giới bên trong.

A Đức cũng từ trong nhập định phục hồi tinh thần lại, mở hai mắt ra, hỏi: “Ngươi đã khỏe?”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Nào có dễ dàng như vậy, ta trước đem tu vi đặt ở đại viên mãn phía dưới, tĩnh tu ba tháng căn cơ, lên trên nữa đột phá.”

A Đức cảm khái nói: “Trẻ nhỏ dễ dạy. Những người khác đều là dùng hết biện pháp muốn đột phá, ngươi cũng hiểu được giọt nước thành sông, tích cát thành tháp đạo lý, nếu là không có từng li từng tí tích lũy, mạnh mẽ cất cao thực lực, không khác nào đốt cháy giai đoạn, có trăm hại mà không một lợi.”

Dương Thanh Huyền cười nhạt, đối với võ đạo lĩnh ngộ, hắn không ở nơi này tất cả mọi người bên dưới.

A Đức lấy ra một cái tinh xảo hải bàn, đem quyết ấn đánh vào bên trong, mặt trên bay lên vô số quang ảnh, ở trên không bên trong hội tụ thành đồ, kéo dài tới hơn mười trượng rộng.

Mặt trên sinh động thể hiện ra một mảnh hẹp dài hải vực, chính là trong ngoài hải trong đó đường hàng không.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Có còn xa lắm không?”

A Đức bỉ hoa một trận, nói: “Nếu là lấy lúc trước cái kia chiến hạm tốc độ, còn muốn nửa tháng mới có thể thẳng tới nội hải gần nhất đảo liên. Nếu chúng ta bỗng dưng vượt tới, đem hết toàn lực bay, sợ là muốn một tháng.”

Lấy bọn họ độn tốc, tự nhiên là muốn vượt qua chiến hạm. Bất quá bọn hắn bay một trận liền phải nghỉ ngơi, mà cái kia chiến hạm không cần nghỉ ngơi, vì lẽ đó trái lại càng chậm hơn.

A Đức nhìn Dương Thanh Huyền, thử dò xét hỏi: “Liền không biết ngươi cái kia Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn...”

Dương Thanh Huyền nói: “Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn tuy rằng cũng là phi hành nguyên khí, nhưng cùng chiến hạm bất đồng. Chiến hạm là dựa vào trận pháp cùng linh thạch khu động, có thể không ngừng nghỉ. Mà vật này hoàn toàn dựa vào ta chân nguyên đến khởi động, đồng thời tiêu hao rất nhiều. Bất quá chúng ta vừa đi vừa nghỉ, mười mấy hai mươi ngày cũng không xê xích gì nhiều.”

Khởi động từ quang bàn phát huy ra cực tốc, có thể kịch liệt tiêu hao chân nguyên, đang dễ dàng không ngừng tu luyện bổ sung, nhiều lần rèn luyện cảnh giới căn cơ, cũng là Dương Thanh Huyền kỳ vọng.

Hắn giơ tay lên, một mảnh Lôi văn liền từ lòng bàn tay tản ra, giống một đóa lan màu xanh hoa, tổ hợp tụ tán bên dưới, Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn liền từ trong đó hiển hiện ra.

Hắn hiện tại đối với Lôi chi quy tắc lý giải, đã đạt đến tới trình độ nhất định, đối với Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn tế luyện cùng khống chế, cũng đạt tới cao độ trước đó chưa từng có.

A Đức ngạc nhiên phát hiện, không chỉ có là trên bầu trời, liền ngay cả Dương Thanh Huyền trên cánh tay của, đều che kín Lôi văn, đồng thời đang không ngừng sắp xếp tổ hợp, phác hoạ ra các loại đồ án.

Loại này khống Lôi chi pháp, sợ là đã vượt ra khỏi rất nhiều chủ tu hệ sét võ giả.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 778: Vận Mệnh Lựa Chọn, Thánh Linh Khế Ước

Phía trước mười mấy trượng nơi, giống như là một mảnh tiểu nhân lôi hải, các loại Lôi văn sắp xếp, tạo thành không đồng loại hình lôi đình, lượn quanh ở từ quang bàn bốn phía, xé rách hư không.

Nước biển cũng ở đây cỗ lôi đình hấp dẫn hạ, hóa ra một cái khoảng trăm trượng vòng xoáy, cuốn lên ngàn cơn sóng, giống như một đạo hùng vĩ kỳ cảnh.

Dương Thanh Huyền trong tay Lôi văn càng đánh càng nhanh, từ quang bàn bốn phía sấm sét trái lại hướng tới ổn định, tụ tán trong đó, hình thành một đạo đường kính trăm trượng sét hoàn, trôi nổi ở hải không trên, uy thế kinh người.

Cùng lúc đó, sét hoàn trên thiểm điện đan xen, một đạo hư nhược cái bóng, như ẩn như phát hiện, một hồi lâu mới ngưng tụ ra.

Khi A Đức thấy rõ cái kia sét diễn viên, thất thanh cả kinh kêu lên: “Khổng Tước! Ngươi, ngươi đưa nó thu phục?!” Trong thanh âm tràn ngập khó tin khiếp sợ.

Hoa sen cũng là sững sờ, ngây dại.

Trước ở Bạo Lôi Hải ở ngoài, bởi vì cách xa nhau khá xa, lại có lôi đình quấy rầy thần thức cùng tầm mắt, hai người chỉ nhìn thấy Khổng Tước biến mất, có nằm mơ cũng chẳng ngờ, càng sẽ là bị hút vào từ quang bàn bên trong.

A Đức càng là có chút tê cả da đầu.

Hồi lâu tới nay, liền nghe nghe có lôi tu đại năng giả, sẽ tới Bạo Lôi Hải bên trong bắt giữ Lôi thú, tu luyện thần thông cùng nguyên khí, không nghĩ tới chính mình càng chính mắt thấy, hơn nữa còn chỉ là thông thường Toái Niết cảnh võ giả.

Dương Thanh Huyền giải thích: “Không phải ta thu phục nó, mà là nó không cam lòng không muốn chết, ta liền giúp nó một tay thôi. Bây giờ nhìn lại, như là tạm thời ổn định lại.”

A Đức ngơ ngác nói: “Lôi thú nhất định phải có bạo lôi hoàn cảnh mới có thể vòng nuôi tiếp, Vạn Lôi Từ Quang Bàn đích thật là một cái tốt vòng Dưỡng Nguyên khí. Chỉ là ngươi khối này cấp bậc lần chút, rất khó đưa nó JKctQ2 nuôi mạnh mẽ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái này cũng là ta thu nạp Khổng Tước tiến vào một cái nguyên nhân.”

A Đức sửng sốt một chút, lắc đầu nói: “Không hiểu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Khối này Vạn Lôi Từ Quang Bàn, muốn muốn tăng lên phẩm chất lời, nhất định phải không ngừng gây dựng lại Lôi văn, tu sửa tự thân thiếu hụt, đồng thời diễn sinh ra còn dư lại khiếm khuyết Lôi văn. Thiên lôi tuy rằng không phải toàn bộ Lôi chi quy tắc, nhưng cũng ẩn chứa đại lượng Lôi văn tổ hợp, chỉ là khó có thể bị từ quang bàn trực tiếp hấp thu.”

Hoa sen bỗng nhiên chấn động, mở to hai mắt, nói: “Ta hiểu được, đại quang minh kết giới!”

Dương Thanh Huyền nhìn nàng, mỉm cười gật gật đầu, như là khen ngợi.

Hoa sen gò má một đỏ, có chút ngượng ngùng cúi đầu.

Lần này A Đức cũng hiểu rõ ra.

Giống như là trước ở Bạo Lôi Hải bên trong như vậy, Khổng Tước dùng thiên phú thần thông, chế tạo ra đại quang minh kết giới, đem lôi đình phân giải, hóa ra tinh khiết nhất cùng đơn giản Lôi văn, bị từ quang bàn cho rằng chất dinh dưỡng hấp thu.

Khổng Tước bây giờ muốn muốn tiếp tục sống sót, đồng thời tiếp tục trưởng thành, thì nhất định phải có phẩm chất cao Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, mà Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn muốn tăng lên phẩm chất, nhất định phải dựa vào nó đại quang minh kết giới phân giải lôi đình.

Vì lẽ đó hai cái thành hỗ trợ lẫn nhau, ảnh hưởng lẫn nhau quan hệ.

A Đức trầm mặc hạ, nói: “Như thế, ngươi không bằng lưu lại nơi này Bạo Lôi Hải bên trong, chờ này Khổng Tước cùng từ quang bàn trưởng thành. Mà ta thấy ngươi đối với này Lôi văn lĩnh ngộ cũng cực cao, đợi một thời gian, tất nhiên thần thông đại thành.”

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia Khổng Tước, trầm ngâm một trận, nói: “Tế luyện nó cùng Vạn Lôi Từ Quang Bàn, cũng không phải cần ta ở lại Bạo Lôi Hải. Dù sao ta không phải chủ tu sét, mặc dù tìm hiểu Lôi văn, cũng chỉ là phụ trợ tu luyện thôi. Ta việc cấp bách chính là nện vững chắc cảnh giới, sau đó xung kích Thiên Vị.”

A Đức sững sờ nói: “Vậy là ngươi nghĩ...”

Dương Thanh Huyền nói: “Để nó đơn độc ở lại Bạo Lôi Hải.”

“Cái gì?!”

Không chỉ có A Đức cùng hoa sen lấy làm kinh hãi, liền ngay cả Tinh Giới bên trong, Hoa Giải Ngữ cùng Cổ Hạt đều hết sức không rõ, lộ ra thần sắc ngạc nhiên.

Dương Thanh Huyền nói: “Để này Khổng Tước cùng Vạn Lôi Từ Quang Bàn ở lại Bạo Lôi Hải, còn có ta thanh kiếm kia Ngự Phù

Thế. Chờ ta xung kích đến Thiên Vị sau, lại đến lấy về.”

A Đức lắc đầu nói: “Không thích hợp không thích hợp, như là này Khổng Tước khôi phục thần trí cùng linh thức, sợ là sẽ phải trực tiếp tế luyện Vạn Lôi Từ Quang Bàn cùng bảo kiếm, đến thời điểm ngươi tiền mất tật mang, muốn lại đem nó thu phục khó khăn.”

Hoa sen cũng nói: “Huống hồ này Bạo Lôi Hải, là vượt qua trong ngoài hải phải trải qua đường nối, ngươi đưa chúng nó lưu lại nơi này, nếu là bị đi qua cường giả thu đi rồi có thể làm sao bây giờ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Để này Khổng Tước thành thật một chút ẩn đi là tốt rồi. Như là nó thật có thể luyện hóa từ quang bàn cùng Ngự Phù Thế, có thể thu nó cường giả nhưng là không nhiều lắm, mà ta liền đem hai món báu vật này cho nó thì lại làm sao.”

A Đức cùng hoa sen đều là cả kinh nói không ra lời.

A Đức nói: “Ngươi ở đâu ra như vậy câu đố chi tự tin, có thể khống chế này Khổng Tước, bảo đảm nó không phản bội?”

Hoa Giải Ngữ đột nhiên than thở: “Ta minh bạch ý của ngươi.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, một tay bấm quyết, chỗ mi tâm một đạo thanh mang xẹt qua.

Biển trời trong đó, thoáng chốc biến hóa.

Hết thảy thực cảnh toàn bộ biến mất, hòn đảo, nước biển, thậm chí là bầu trời, đều đã không sai không gặp. Trình phát hiện ở trước mắt, vừa nhìn hư không vô tận.

Duy nhất nguồn sáng, chính là phía trước lấp lánh Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, cùng cái kia đạm bạc bóng người Khổng Tước, hết thảy màu xanh sấm sét, ở trong hư vô này, có vẻ càng thêm chói mắt chói mắt.

A Đức thất thanh nói: “Thần thông không gian?!”

Hoa sen càng là cả người chấn động mạnh, hai con ngươi hóa thành xích huyết vẻ, khó tin nhìn hư vô kia nơi sâu xa.

Một chút huyền diệu khí, từ vô biên trong bóng tối gợn sóng mà đến, lập tức lóe lên, một chút vệt trắng ở trước mắt xuất hiện.

Vệt trắng bên trong, một bộ to lớn sách cổ chậm rãi triển khai, bên trong lập loè vô số phù văn, kim quang chói mắt, tối nghĩa khó hiểu.

“Khế ước... Thánh Linh khế ước!”

Hoa sen thất thanh kêu lên, cả người như run cầm cập giống như run rẩy, tựa hồ vô cùng vì sợ hãi.

A Đức càng là triệt để ngây dại, hoá đá ở đó.

Sau một lúc, các loại ý nghĩ mới trong đầu xẹt qua, chẳng trách sẽ không hiểu ra sao xuất hiện một kẻ loài người cùng một cái bò cạp, hóa ra là Thanh Long Thánh Linh.

Các loại không rõ, cũng bắt đầu dồn dập ở não ở bên trong lấy được đáp án.

Mặc dù đối phương cái kia biến thái thần thông, vẫn là câu đố một loại tồn tại, nhưng ít ra một hồi nghĩ thông suốt có nhiều vấn đề.

Hơn nữa A Đức lập tức nghĩ đến, Bạch Hổ Thánh Linh, Chu Tước Thánh Linh cùng Thanh Long Thánh Linh, dĩ nhiên đồng thời xuất hiện ở Biển Đen, chẳng lẽ từ nơi sâu xa có việc muốn phát sinh?

Giờ khắc này, cái kia sách cổ bên trong bay ra một đạo hào quang màu xanh, như sóng đào phập phồng Vân Hải, ở trong hư vô tản ra. Một đạo to lớn long ảnh, nối tiếp nhau ở không gian này bên trong, con mắt lúc khép mở, thì dường như bắn ra vô số tiêu tan, vô cùng kiếp.

Từ quang bàn trên Khổng Tước tuy rằng thần trí cực thấp, nhưng cũng cảm nhận được này rộng lớn sức mạnh to lớn, trên người Lôi Quang trở nên vô cùng không ổn định, thậm chí đang sợ hãi hạ, từ từ bóc ra từng mảng tản đi.

“Ta hỏi ngươi, ngươi có thể nguyện trở thành ta tinh tú, nghe lệnh ở ta, đồng thời vĩnh viễn không bao giờ phản bội.”

Dương Thanh Huyền đứng chắp tay, trên người có tinh mang điểm điểm, hóa thành một cái bảy màu huyễn quang, lượn quanh tại bên người, phảng phất Thần Linh.

Khổng Tước run rẩy mấy lần, liều mạng gật đầu.

Dương Thanh Huyền cười nhạt, giơ tay lên, một mảnh sách cổ phù văn tụ ở đầu ngón tay, liền điểm hạ xuống.

Khổng Tước cả người run lên, mảng lớn Lôi Quang “Cách cách” tản đi, thậm chí còn truyền đến thống khổ kêu to, nhưng bất quá chớp mắt, liền tất cả yên tĩnh lại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 779: Tử Diều Hâu Khí Tức

Mọi người định nhãn nhìn tới, ở Khổng Tước cái kia hoảng hốt không chừng sét trên người, nhiều hơn một đạo màu xanh dấu ấn, một cái thượng cổ văn tự: Để.

“Để Túc.”

Trong mấy người tâm đều là đọc thầm một hồi.

“Để” trên người Khổng Tước lóe lên mấy lần, liền tản đi không gặp.

Khổng Tước cũng khôi phục lại đạm bạc sét thân, lẳng lặng đứng ở từ quang bàn trên, hơi lung lay lông cánh cùng thân thể.

Cổ Hạt từ Tinh Giới bên trong hiển hóa ra ngoài, một đôi lục nhãn lấp lóe, tựa hồ có hơi bất mãn, nói: “Vật này, bất quá là lôi đình thu nạp oan hồn sở sinh, cũng có thể trở thành là tinh tú? Dương Thanh Huyền, ta cho rằng ngươi thuần túy ở làm loạn. Là người hay quỷ, là yêu là ma đều có thể trở thành là tinh tú, kéo xuống của chúng ta bình quân giá trị.”

A Đức cùng hoa sen cũng là ý tưởng giống nhau, tương truyền tinh tú đều cũng có lớn lao uy năng giả, không có chỗ nào mà không phải là kinh thiên vĩ địa tồn tại.

Mặc dù này vô số năm qua sa sút, nhưng cũng không thể như vậy làm loạn, tùy tiện VSQvB2s tìm món đồ là có thể khi tinh tú đi.

Thế nhưng, khi ánh mắt của hai người rơi trên người Thâm

Hồng Cổ Hạt thời điểm, khuôn mặt cũng không nhịn được co quắp hạ, trong mắt bắn ra vẻ mặt kì lạ.

Dương Thanh Huyền không để ý tới Cổ Hạt oán giận, nói: "Nói đến, vật này là thu nạp tồn tại ở Bạo Lôi Hải bên trong oán khí cùng hồn phách, đản sinh ra hỗn Hợp Thể. Tức không phải đơn thuần Lôi chi hóa linh, cũng không phải oan hồn, cùng khi còn sống Khổng Tước có vô số liên hệ, nhưng cũng không phải khi còn sống Khổng Tước, xem như là một cái cơ thể sống mới."

Hoa Giải Ngữ cũng từ Tinh Giới bên trong đi ra, nói: "Đúng, nó là một cái cơ thể sống hoàn toàn mới. Thần trí cực thấp, cơ bản bị oán khí khống chế, nhưng trải qua sinh tử kiếp sau, hiện tại oán khí cũng tản gần đủ rồi. Hiện tại ký chủ ngươi, lại theo thực lực không ngừng tăng lên, tương lai tất nhiên có thể mở ra thần trí."

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, đối với cái kia Khổng Tước nói rằng: "Ngươi đã là mới tinh sinh mệnh, ta liền ban tặng ngươi một cái tên, từ hôm nay trở đi, ngươi liền gọi lỗ linh đi."

Cái kia Khổng Tước tựa hồ có thể nghe hiểu hắn, ở từ quang bàn trên nhảy mấy lần, có vẻ hơi hưng phấn.

Dương Thanh Huyền lại nhìn phía Cổ Hạt, nói: "Cổ Hạt huynh, ngươi có tên tuổi không có? Không bằng ta cũng tặng cái tên cho ngươi?"

Cổ Hạt mắng: "Cút, Lão Tử có tên tuổi!"

Trầm mặc hạ, hắn mới lên tiếng: "Ta gọi độ như."

Dương Thanh Huyền đọc một lần, "Độ như, danh tự này thật gay go, ta lấy một chữ, liền gọi ngươi cổ độ đi."

Cổ Hạt giận dữ nói: "Tùy tiện đổi tên ta, quá không tôn trọng ta đi!"

Dương Thanh Huyền ha ha cười nói: “Cổ độ huynh, tên chỉ là một danh hiệu mà thôi, ngươi tướng.”

Cổ Hạt: “...”

Dương Thanh Huyền đang muốn thu hồi sách cổ, bỗng nhiên thân thể chấn động, hướng về hư vô kia bên trong nhìn tới, cả kinh nói: “Khí tức này... Tử Diều Hâu?!”

Như có như không bên trong, phảng phất có đạo hơi thở quen thuộc truyền đến.

Dương Thanh Huyền vừa mừng vừa sợ, kinh hô: “Tử Diều Hâu, Tử Diều Hâu, là ngươi sao? Ngươi ở đâu?!”

Còn lại người đều là giật mình nhìn tới, nhưng cũng một vùng tăm tối, cái gì cũng không nhìn thấy.

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, liền tại chỗ biến mất.

Sau một lúc, trên hư không sóng gợn di động, Dương Thanh Huyền lại lánh hiện ra, chỉ là gương mặt nghiêm nghị cùng thất lạc, hiển nhiên cũng không tìm được.

“Vừa nãy hơi thở kia, là ảo giác của ta sao?” Hắn đầy mặt trầm ngưng, nhìn chằm chằm phía trước, không hiểu dáng vẻ.

“Không là ảo giác, ta cũng cảm ứng được, chính là Tâm Túc.” Hoa Giải Ngữ nói rằng, nhìn phương hướng tương tự, “Một khắc đó chúng ta có thể cảm ứng được nàng, nàng cũng có thể có thể cảm ứng được chúng ta, chẳng lẽ là khoảng cách biến gần rồi?”

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Đúng, nhất định là như vậy! Tử Diều Hâu cùng Biển Đen có vô số liên hệ, bước vào Địa cảnh sau, Biển Đen vốn là tốt nhất xung kích Thiên Vị địa phương, nàng nhất định sẽ trở lại!”

Hoa Giải Ngữ gật đầu nói: “Độ khả thi rất lớn. Như là nàng đi tới Biển Đen, chúng ta liền có thể tìm được nàng.”

http://truyen C uatui.net

Dương Thanh Huyền nỗi lòng có chút kích động, tại không gian bên trong trầm ngâm một trận, lúc này mới vung tay lên, đem thượng cổ quyển sách cất đi, đầy trời thần thông không gian lập tức biến mất.

Mọi người trở lại trên hải đảo, trước mắt biển trời một mảnh, từ quang bàn vẫn còn đang không trung xoay tròn, chỉ là sấm sét tràng năng tựa hồ so với trước kia yếu đi không ít.

Dương Thanh Huyền cảm ứng được Tử Diều Hâu khí tức sau, tâm thần cũng có chút ngổn ngang, đầy bụng tâm tư dáng vẻ, vung tay lên, Ngự Phù Thế ngay ở không trung hóa ra, lóe lên liền bắn vào từ quang bàn bên trong.

“Ngươi mang theo hai món báu vật này, đi Bạo Lôi Hải tu luyện. Nhớ kỹ nhất định phải ẩn giấu thân hình, không muốn khiến người ta phát hiện. Như là gặp phải cường giả, hết khả năng tránh ra, tận lực không muốn nổi lên va chạm.”

Khổng Tước tựa hồ nghe đã hiểu, liên tục gật đầu, một hồi liền ẩn vào từ quang bàn bên trong, sau đó vô số sét phù tuôn ra, lóe lên liền hướng Bạo Lôi Hải phương hướng đi.

Dương Thanh Huyền nhìn Khổng Tước sau khi biến mất, thu hồi ánh mắt, nói: “Hiện tại chỉ có thể dựa vào chính mình.”

A Đức nói: “Không sao, bất quá nhiều làm lỡ mấy ngày thời gian mà thôi.”

Hắn sắc mặt phức tạp nhìn này Dương Thanh Huyền, nói: “Chẳng qua là ta vạn vạn không nghĩ tới, ngươi dĩ nhiên là Thanh Long Thánh Linh.”

Dương Thanh Huyền cười khổ một tiếng, nói: “Chính như hoa sen nói, có thể tu luyện bảo điển người thiên thiên vạn vạn, ta bất quá là một thôi.”

A Đức lắc đầu nói: “Không đúng. Có thể tu luyện bảo điển người, xác thực không phải số ít. Thế nhưng có thể cho gọi ra thượng cổ khế ước, chính là ít ỏi, ngươi là thế hệ này Thanh Long Thánh Chủ không thể nghi ngờ.”

Hoa sen cũng nói: “Ta liền không cách nào triệu hoán thượng cổ khế ước.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, kinh ngạc nói: “Làm sao biết, vật này không phải tu luyện bảo điển sau, liền sẽ tự mình cảm ứng được sao?”

Hoa sen bộ dạng có chút thất thần, lắc đầu nói: “Ta không rõ ràng, hơn nữa ta tu luyện Chu Hư Thánh Điển, cũng không hoàn chỉnh, chỉ có quyển thứ nhất.”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, hỏi: “Tổng cộng có mấy quyển?”

Hoa sen nói: “10 quyển.”

“10 quyển? Làm sao sẽ nhiều như vậy? Không phải là trên dưới hai bộ sao?”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình.

A Đức cũng cảm thấy kỳ quái, nói: “Bốn bản Thánh Linh bảo điển, vốn không có mấy quyển mấy bộ câu chuyện, đều là hậu nhân tự mình phân chia. Thanh Dương Võ Kinh như là chia làm trên dưới hai bộ, nhưng cũng nói được. Này Chu Hư Thánh Điển, vì sao chia làm 10 quyển?”

Hoa sen sắc mặt có chút khó coi, ánh mắt cũng biến thành ngây dại ra, tựa hồ vô cùng không muốn nói.

Dương Thanh Huyền lập tức an ủi nàng, cười nói: “Ngươi không cần làm khó dễ, chúng ta không hỏi chính là. Mỗi người đều có bí mật của chính mình, không cần nói cho người khác biết.”

Hoa sen khuôn mặt do dự, trong mắt không ngừng lập loè giãy giụa ánh sáng, nói: “Ta nói, cũng không làm khó dễ. Hơn nữa ta nói ra, hay là các ngươi có thể có biện pháp cứu ta.”

“Cứu ngươi?”

Dương Thanh Huyền cùng A Đức liếc nhau một cái, đều là sắc mặt ngưng trọng đứng lên, tựa hồ ý thức được có vấn đề.

Hoa sen trên mặt không ngừng biến hóa các loại tâm tình, có giãy dụa, thống khổ, dại ra, nhưng càng nhiều hơn nhưng là hoảng sợ.

Một hồi lâu, nàng mới đưa nỗi lòng bình phục lại, chậm rãi nói rằng: “Ta đến từ một người tên là Chu Tước trại chăn nuôi địa phương.”

“!”

Dương Thanh Huyền cùng A Đức đồng thời hoàn toàn biến sắc, hai người tất cả đều ngạc nhiên, “Trại chăn nuôi” danh tự này, cũng đã để lộ ra nhiều lắm tin tức!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 780: Đào Tạo Thánh Linh, Ta Nghĩ Sống Tiếp

Hoa sen khắp khuôn mặt là cay đắng, toát ra sợ biểu hiện, âm thanh đều có chút run rẩy, "Chỗ kia, có mấy trăm mọi người ở tu luyện Chu Hư Thánh Điển, hơn nữa toàn bộ cũng chỉ là quyển thứ nhất. Tu luyện xong phía sau, liền sẽ để cho tất cả mọi người tỷ thí, cuối cùng thắng mười cái, mới có thể thăng cấp đến vòng kế tiếp, tu luyện quyển thứ hai."

A Đức cả kinh nói: "Sao có thể có chuyện đó? Cũng không phải là tất cả mọi người có thể tu luyện thánh điển, nhất định phải có cơ duyên lớn lao."

Hoa sen một hồi liền nước mắt trào ra, che miệng khóc không ra tiếng: "Bọn họ dùng các loại phương pháp cải tạo chúng ta, có bị mạnh mẽ truyền vào thượng cổ huyết dịch, có bị rót vào các loại đan dược, có bị bức ép tu luyện một ít bí thuật, các loại bất nhất mà nói. Thông qua cải tạo sau, rất nhiều người cũng có thể tu luyện Chu Hư Thánh Điển, bao quát ta cũng là, bị bọn họ truyền vào không biết máu gì dịch, toàn thân đều biến thành màu đỏ."

Dương Thanh Huyền cùng A Đức đều là nghĩ thầm: "Nguyên lai nàng trước đây không phải đỏ."

Hoa sen che miệng khóc một trận, tâm tình mới hơi hơi ổn định chút, tiếp tục nói: "Có thể là rất nhiều người, mặc dù bị cải tạo thành có thể tu luyện thánh điển sau, cũng ra rất nhiều vấn đề. Không phải tính tình đại biến, chính là tẩu hỏa nhập ma, còn có một chút, tu luyện tu luyện, liền trực tiếp bạo thể mà chết."

Dương Thanh Huyền cùng A Đức, còn có Hoa Giải Ngữ cùng Cổ Hạt, đều là biểu hiện lẫm liệt, có gan hãi hùng khiếp vía cảm giác. Kia trường cảnh chi đáng sợ, rất khó tưởng tượng.

A Đức sợ hãi nói: “Đó là địa phương nào? Địa ngục sao?!”

Hoa sen lắc lắc đầu, rơi lệ nói: “Không biết, từ bọn họ trong miệng nghe được chính là Chu Tước trại chăn nuôi.”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy tay chân lạnh lẽo, đột nhiên nội tâm dâng lên lớn lao lửa giận, từng vòng chân nguyên ở trên nắm tay bạo dnMLgP0t nổ mở.

Tuy nói Chu Tước cùng hắn không có quan hệ gì, nhưng cùng với vì là tứ linh một trong, có gan tôn nghiêm bị giẫm đạp sự phẫn nộ, cùng với mèo khóc chuột giống như thê lương.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Cụ thể ở tinh vực nơi nào?”

Hoa sen lắc lắc đầu.

Dương Thanh Huyền lại nói: “Cái kia trong miệng ngươi chính bọn họ, là chỉ ai?”

Hoa sen vẫn là lắc đầu.

A Đức cả kinh nói: “Tốt nghiêm mật tạo thành. Nhìn dáng dấp, bọn họ là muốn thông qua hậu thiên phương pháp, bồi dưỡng được Chu Tước Thánh Linh đến, chỉ là... Điều này có thể sao?”

Như đặt ở trước đây, hắn nhất định sẽ cho rằng tuyệt đối không thể. Nhưng hoa sen cái này ví dụ sống sờ sờ liền ở trước mặt mình, xác thực thông qua cải tạo sau, có thể tu luyện Chu Hư Thánh Điển.

Tuy rằng chỉ có quyển thứ nhất, nhưng đây đã là khó có thể tưởng tượng đột phá, người thắng là có thể tu luyện quyển thứ hai, đồng lý hạ, khẳng định cũng có năng lực đủ tu luyện quyển thứ ba, cho đến quyển thứ mười tồn tại.

Như là toàn bộ Chu Hư Thánh Điển đề tu luyện, đó không phải là Chu Tước Thánh Linh rồi sao?

Hơn nữa nhân vật như vậy, vô cùng có khả năng không chỉ một.

Lẽ nào Chu Tước Thánh Linh có thể lượng lớn chế tạo ra?

Một nghĩ đến vấn đề này, A Đức chỉ cảm thấy cực kỳ hoang đường, nhưng cũng không cười nổi.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi là thế nào trốn ra được?”

Hoa sen khóc ròng nói: “Là chu nha giúp ta, chu nha giúp ta trốn ra được, sau đó... Sau đó chu nha liền bị bắt, hắn khẳng định đã bị bọn họ giết, ô ô ô.”

Nói, liền khóc không thành tiếng.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Chu nha, cũng là với ngươi giống như, bị vòng tiến hành... Nuôi trồng... Sao?”

“Nuôi trồng” hai chữ này, Dương Thanh Huyền phí hết đại khí lực mới nói ra đến, nội tâm dâng lên cực đại bi ai.

Hoa sen gật gật đầu, tiếp tục nghẹn ngào.

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Thiên hạ to lớn, khó có thể đánh giá. Cường giả, càng thì không cách nào tính toán. Ở đây mênh mông bên trong tinh vực, có ánh sáng thì có ảnh, mà hoa sen ngươi, vẫn luôn sinh tồn ở ảnh bên trong a.”

Hoa sen cường cắn răng, ngừng lại rơi lệ, “Nếu là có một ngày ta ủng có lực lượng, ta nhất định phải đưa bọn họ toàn bộ đều cứu ra, đem chỗ đó phá huỷ."

Dương Thanh Huyền nặng nề gật gật đầu.

Nghĩ đến cùng hoa sen lần thứ nhất lúc gặp mặt, tên thiếu nữ này phụ trách thuê mật thất tu luyện, nhưng an tĩnh ở đó đả tọa tu luyện, một chút xíu thời gian cũng không chịu lãng phí.

Làm sao cũng sẽ không nghĩ tới, nàng càng lưng đeo nặng như vậy vận mệnh.

Hoa sen đem nội tâm ngột ngạt toàn bộ nói hết ra sau, cũng cũng không sao kiêng kỵ, cầu khẩn nói: "Ta hy vọng các ngươi có thể giúp ta, giúp ta sống tiếp. Có người nói tu luyện Chu Hư Thánh Điển quyển thứ nhất, như là không thể tu luyện quyển thứ hai, sớm muộn sẽ tẩu hỏa nhập ma mà thôi."

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, lập tức nghĩ tới chính mình.

Cửu Khanh nói Thanh Dương Võ Kinh nửa phần sau ở chín tầng đều bên trong, mà này chín tầng đều là địa phương nào hắn cũng không biết. Tìm quá nhiều tư liệu, đều xưa nay chưa từng thấy "Chín tầng đều" mấy chữ này.

Hắn nghĩ một hồi, mở miệng nói: "Ngươi cảm thấy cho chúng ta ứng với nên giúp ngươi ra sao?"

Hoa sen bi thương lắc đầu, khó chịu nói: "Ta cũng không biết, nhưng ta không muốn chết. Ta nghĩ tới rất nhiều biện pháp, có lẽ chỉ có hai cái biện pháp hữu hiệu. Hoặc là phế bỏ này một thân ngoại công, lại tu luyện từ đầu, nhưng ta không nỡ. Hoặc là chính là tìm tới Chu Hư Thánh Điển phía sau 9 quyển."

Dương Thanh Huyền cùng A Đức đều trầm mặc, cũng không phải là bọn họ không muốn giúp. Mọi người cùng sinh ra ngày chết, đã tích lũy đậm hơn tình hữu nghị, mà là thực sự không có biện pháp giúp.

Hai người đều hạ thấp xuống đầu, không dám nhìn cái này hồng da thiếu nữ cái kia khao khát con mắt.

Dương Thanh Huyền đột nhiên ngẩng đầu lên, trong tròng mắt một mảnh thanh minh, nhìn hoa sen, nói: “Ta cho ngươi biết một chuyện, ta tu luyện Thanh Dương Võ Kinh, cũng chỉ có nửa bộ.”

“Cái gì?”

Lần này đến phiên hoa sen thất kinh, A Đức cũng là hơi sững sờ, hai hàng lông mày liền nhíu lại.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ta cũng một mực tìm một chút nửa bộ, có người nói chỉ tu luyện một nửa, sẽ tẩu hỏa nhập ma, hoặc là phế bỏ ngoại công, ta cũng không muốn chết, chúng ta đồng thời nỗ lực sống tiếp.”

Hoa sen hai tay che miệng lại, lại không nhịn được khóc lên, sau đó nặng nề gật đầu.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, sờ sờ tóc của nàng, an ủi: “Không có việc gì, ta vẫn luôn tin tưởng, chỉ cần ngươi nỗ lực đi phấn đấu, con đường chung quy sẽ ở chân ngươi hạ mở ra, sinh trưởng đến ngươi muốn đạt tới địa phương.”

A Đức nghe vậy, nội tâm không rõ run lên, tựa hồ chạm đến hắn một số nỗi lòng, thầm nghĩ: “Chung quy có thể đạt đến sao? Có lẽ vậy, chí ít chính ta tin tưởng.”

Hắn trong đôi mắt thả ra dị thải đến, nhìn trước mắt hai người, ánh mắt càng là rơi trên người Dương Thanh Huyền, nghĩ thầm: “Hay là chính là bởi vì ta vẫn luôn ở tin chắc, vì lẽ đó thượng thiên phái ngươi tới, mang theo ta đồng thời hoàn thành giấc mộng kia.”

“Đi thôi, chúng ta đi nội hải.”

Ba người sửa sang lại tâm tình, Dương Thanh Huyền đã nói nói: “Xuất phát.”

A Đức nói: “Ta kéo các ngươi đi thôi, như vậy có thể tiết kiệm không thiếu thời gian, mà các ngươi ở ta chân nguyên bảo vệ hạ, cũng có thể để trống tinh lực tu luyện.”

Nói, liền bóng người loáng một cái, giữa trời bắt đầu biến hoá.

Hào quang màu vàng trong cơ thể bắn ra, thẳng tới ngàn trượng, một đầu Uyên Sồ liền xuất hiện ở hoang đảo bầu trời, ngạo du cửu thiên.

Nếu là ở trước, dù cho Dương Thanh Huyền cứu tính mạng của hắn, cũng sẽ không mong muốn biến thân Uyên Sồ, bị người làm thú cưỡi. Nhưng vào giờ phút này, nội tâm nhưng nổi lên biến hóa tế nhị, đối với chuyện như vậy cũng không để ý.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 781: Khởi Tử Hoàn Sinh, Thế Thân Bí Thuật

Dương Thanh Huyền cùng hoa sen liếc nhau một cái, tuy rằng có chút ngượng ngùng, nhưng cũng không kiêng kỵ nhiều như vậy, trực tiếp nhảy lên Uyên Sồ sau lưng.

Sau đó ánh vàng lóe lên, Uyên Sồ liền phá không đi.

Hai người ngồi xếp bằng ở Uyên Sồ trên lưng, trực tiếp liền bắt đầu tu luyện.

Dương Thanh Huyền hơi cảm thấy kinh ngạc, Uyên Sồ trên người nổi lên ngọn lửa màu vàng, hình thành một đạo khoảng mười trượng kết giới. Ngọn lửa này cùng hắn trên người nắm trong tay mấy loại hỏa đều tuyệt nhiên bất đồng.

Hoa sen tu luyện là Chu Hư Thánh Điển, đối hỏa diễm cũng là vô cùng WP7n9lj nhạy cảm, nhưng ở này vàng hỏa hạ, có một loại vô cùng thân mật cảm giác, rất nhanh sẽ nhập định.

Dương Thanh Huyền lại đưa mắt rơi vào hoa sen trên người, vận chuyển Chu Hư Thánh Điển sau, cái kia màu đỏ thẫm trên da thịt, lập tức hóa ra tảng lớn hỏa văn, không ngừng theo quyết ấn mà sản sinh series biến hóa.

Trong thiên địa bất kỳ một loại nguyên tố, đều có quy tắc của mình hoa văn, đồng thời có chút đếm bằng ức vạn kế sắp xếp tổ hợp. Nguyên tố “Sét” như vậy, thân là Ngũ hành bản nguyên nguyên tố một trong nguyên tố “Lửa”, càng phải như vậy, kỳ biến hóa, chi phồn, còn xa ở nguyên tố “Sét” bên trên.

Dương Thanh Huyền thở dài một cái, cảm khái thiên địa chi mênh mông, Tạo Vật chi vô cùng, sức mạnh chi vô tận, mà nhân sinh có bờ, chẳng biết lúc nào mới có thể cuối cùng vạn vật quy tắc, cũng hoặc là cả đời không thể đạt tới.

Đột nhiên, trong đầu hắn lần thứ hai xẹt qua một cái hình tượng.

...

Ở đó biển trời bên trên, ngôi sao bên dưới, một người đàn ông y theo lan mà đứng, “Một chính là vạn vật khởi nguyên, vũ trụ mới bắt đầu, đạo một trong mấy, là siêu thoát Bỉ Ngạn mấy để ý, cũng là bản nguyên của đại đạo. Ở đây ngàn tỉ thời không, vô số trong vũ trụ, nơi nào mới là nơi khởi nguồn?”

Một cô gái âm thanh nói rằng: “Trong sách ghi chép, khi vượt qua Bỉ Ngạn thời điểm, thì sẽ xuất hiện đạo chi khởi nguyên, trở về đến nơi bắt đầu.”

...

Cái này xuất hiện ở gặp được Ân Vũ Điện thời không hình chiếu thời điểm, ở trong đầu hiện ra quá, giờ khắc này lại vang lên, không rõ có chút xúc động.

Nơi khởi nguồn... Vượt qua Bỉ Ngạn...

//truy E ncuatui.net/ Cái gì là nơi khởi nguồn?

Cái gì lại là vượt qua Bỉ Ngạn?

Dương Thanh Huyền trong đầu hiện lên vô số ý nghĩ, hắn trực giác cảm thấy đoạn đối thoại này vô cùng trọng yếu, nhưng thủy chung không tìm được trọng điểm.

Rất lâu, rốt cục bỏ qua suy tư, thở dài một tiếng, liền nhập định tu luyện.

Toàn bộ biển rộng một đường gió êm sóng lặng, mặc dù có một ít tiểu Hải thú ở phía dưới qua lại, cảm nhận được hơi thở của bọn họ, cũng không dám ló đầu ra.

Liền yên tĩnh như vậy bay mấy canh giờ.

Bỗng nhiên, ánh vàng kết giới hơi chao đảo một cái, đem Dương Thanh Huyền cùng hoa sen đều từ trong tu luyện thức tỉnh đi ra, liền nghe A Đức cả kinh kêu lên: “Đó là... Mau nhìn... Đó là cái gì?!”

Hai người vội vàng mở mắt, nhìn về phía trước.

Chỉ thấy vô biên bát ngát trên mặt biển, sóng nước lấp loáng, hết thảy đều hết sức bình thường.

Chỉ là biển trời trong đó, có một chiếc chiến hạm ở lấy tốc độ cực nhanh hướng vào phía trong hải phương hướng chạy tới.

Nguyên bản này cũng không có gì, nhưng này chiếc chiến hạm toàn thân óng ánh, tỏa ra màu xanh như thủy tinh ánh sáng lộng lẫy, chính là quấn lấy một tầng sét thạch, hẳn là từ Bạo Lôi Hải đi ra, hấp đầy sấm sét chiến hạm.

Hơn nữa này chiến hạm vô cùng nhìn quen mắt.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Tuy rằng dung mạo rất giống, nhưng mặc dù là đồng dạng chiến hạm, cũng chẳng có gì lạ chứ?”

A Đức nói: “Không. Có thể vượt qua trong ngoài hải chiến hạm, đều là vô cùng trân quý nguyên khí. Cũng không phải có thể lượng lớn luyện chế quán vỉa hè hàng. Nói cách khác, mỗi một chiếc chiến hạm, dù cho đại để tương đồng, cũng sẽ có các loại nhỏ bé trên chênh lệch. Mà trước mắt chiếc này, đích đích xác xác chính là chúng ta ngồi, điểm ấy ta sẽ không nhận sai. Hoa sen, ngươi nên càng thêm có thể xác định đi.”

Hoa sen gật đầu nói: “Xác thực không sai, chiếc này chiến hạm chính là chúng ta ngồi, tại sao lại ở đây?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chẳng lẽ là sau đó có người đi ngang qua Bạo Lôi Hải, nhìn thấy chiếc này chiến hạm, liền chạy đi ra?”

A Đức nói: “Khả năng này cũng là tồn tại, nhưng ta trên trực giác cảm thấy sẽ không đơn giản như vậy, chúng ta đi xuống xem một chút.”

A Đức một hồi biến về nhân thân, ba người đều tầng trời thấp phi hành, hướng về cái kia chiến hạm tới gần.

“Đó là... Chung Đại!”

Hoa sen đầu tiên nhìn thấy chiến hạm trên hư ngồi một người, đang ở bấm quyết tu luyện, thân ảnh kia cùng dung mạo, chính là Chung Đại.

Không chỉ có như vậy, chiến hạm trên còn có hai người khác, đều là Tiểu Thiên Vị cường giả, cũng là theo Chung Đại lăn lộn người đưa đò.

Nàng không nhịn được kêu lên một tiếng sợ hãi, khó có thể tin trước mắt thấy tất cả.

Mấy người này không phải đều chết hết sao?

Chung Đại bỗng nhiên mở hai mắt ra, nổ bắn ra hai đạo sắc bén hàn khí, ép thẳng tới mà tới. Cùng lúc đó, một luồng tuyệt cường uy thế, từ chiến hạm truyền lên ra, một hồi đem ba người bọn họ khóa chặt.

“Thái Thiên Vị!”

“Quả nhiên không giả!”

Ba người đều là hơi thay đổi sắc mặt, người trước mắt này là Chung Đại không thể nghi ngờ.

A Đức mặt âm trầm, lạnh lùng hừ nói: “Xem ra nhất định chuyện gì xảy ra chúng ta không biết, chuyện thú vị!” Trong giọng nói mang theo một luồng ý lạnh.

“Ngạch? Là các ngươi, lại còn không chết?!”

Khi Chung Đại thấy rõ ba người dáng dấp sau, lấy làm kinh hãi.

Hai gã khác Tiểu Thiên Vị cường giả cũng tụ tới, tương tự giật mình không nhỏ.

Chiến hạm ở trên không bên trong đột nhiên ngừng lại.

Dương Thanh Huyền ba người cũng bay thẳng hạ xuống, đứng ở chiến hạm đầu bưng, lạnh lùng nhìn Chung Đại ba người.

Bầu không khí tựa hồ có hơi vi diệu.

Yên tĩnh sau một lúc, Chung Đại mới mở miệng nói: “Thực sự là khó được, các ngươi lại còn sống.”

A Đức lạnh lùng nói: “Quả nhiên là ngươi, lần này xác định không sai rồi. Câu nói này hẳn là chúng ta mà nói chứ? Chung Đại tiên sinh.”

Chung Đại khóe miệng co giật lại, lập tức khôi phục bình thường, nói: “Đều còn sống là tốt rồi. Các ngươi thanh toán vượt qua trong ngoài hải linh thạch, có thể tiếp tục lưu lại ta trên chiến hạm này. Cho đến đem bọn ngươi đưa đến điểm cuối.”

“Điểm cuối? Cái này điểm cuối, không biết là ý nghĩa gì trên điểm cuối đây?”

Dương Thanh Huyền hai tay ôm ở trước ngực, lạnh lùng nói rằng.

Hoa sen run giọng nói: “Chung Đại tiên sinh, này, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

Chung Đại trong mắt xẹt qua một tia mù mịt, lạnh giọng nói: “Hoa sen, làm sao, nhìn thấy ba người chúng ta còn sống, ngươi không cao hứng sao?”

“Không, không phải, ta đương nhiên cao hứng. Chỉ là, này, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

Hoa sen có chút ngổn ngang, dạ mấy lần.

Chung Đại nói: “Kỳ thực không có gì, chúng ta chỉ dùng điểm thủ đoạn nhỏ trốn sinh ra thôi.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Ngươi không phải là bị giết sao? Ta nhìn rõ ràng.”

“Ha ha? Rõ rõ ràng ràng?”

Chung Đại nở nụ cười, hai tay mười ngón xoa ở trước người, trong mắt lập loè quỷ dị ánh sáng, “Ngươi xác định ngươi xem rõ rõ ràng ràng sao?”

Dương Thanh Huyền chân mày nhíu càng chặt.

Khi đó bọn họ vừa đánh giết Bạch Hạc, đang ở điều dưỡng thương thế, chỉ nhìn thấy Chung Đại bị thiên vũ bắn trúng, trực tiếp bạo nổ mở. Như hỏi mình xác định là không phải nhìn rõ ràng, ngược lại cũng không phải như vậy dám xác định.

A Đức cả kinh nói: “Ta hiểu được, là thế thân phù hoặc là thế thân loại bí thuật!”

Chung Đại gật đầu nói: “Phổ thông thế thân phù không thể giấu giếm được Lôi thú, chính là thế thân bí thuật. Bị thiên vũ đánh chết, là ta nhọc nhằn khổ sở tu luyện một vị thế thân.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 782: Thẹn Quá Thành Giận, Oan Ức Đến Rồi

Dương Thanh Huyền theo dõi hắn, nói: “Tại sao muốn như vậy?”

“Tại sao? Ha ha.”

Chung Đại tự giễu nở nụ cười, mặt liền chìm xuống, chỉ vào Dương Thanh Huyền, lãnh đạm nói: “Ta Chung Đại làm việc, cần hướng về ngươi này cái ZGgH5Ks hoàng mao tiểu tử giải thích sao? Dám nói chuyện với ta như vậy, quỳ xuống cho ta!”

Thái Thiên Vị uy thế lập tức ra, phả vào mặt.

Bị một tên Toái Niết cảnh hậu bối chê cười, thậm chí là chỉ trích, Chung Đại nháy mắt thẹn quá thành giận.

Dương Thanh Huyền đón cái kia uy thế, không sợ chút nào, lạnh nhạt nói: “Ngươi phát hiện cái kia Khổng Tước không phải bình thường, biết khả năng đánh không lại, liền nghĩ biện pháp thoát thân đào tẩu. Rồi lại sợ trực tiếp chạy trốn gợi ra khủng hoảng, mà ngươi trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích. Đồng thời ngươi nắm giữ mạnh nhất tu vi, vẫn sẽ bị Khổng Tước nhìn chằm chằm, cuối cùng khó thoát được tính mạng. Vì lẽ đó chế tạo trận này bất cẩn, nhất thời không cẩn thận, bị thiên vũ giết chết. Nhân lúc mọi người chưa hoàn hồn lại thời điểm, liền tiềm trở về trong chiến hạm, tùy thời đào tẩu.”

Chung Đại hoàn toàn biến sắc, một hồi ức đến so với gan heo còn khó hơn nhìn, giận dữ hét: “Hoàn toàn là nói bậy!”

Theo lửa giận nổi lên, một đạo chưởng phong phá không đi, trên hạm cuốn lên vô số tiếng hú.

A Đức cả kinh nói: “Chung Đại, ngươi...!”

Cái kia chưởng phong chủ yếu đánh về Dương Thanh Huyền, nhưng cũng đem ba người bọn họ tất cả đều gắn vào dưới chưởng, không chút lưu tình!

Chung Đại lạnh giọng nói: “Hai người các ngươi cùng này tiểu tử vắt mũi chưa sạch cùng nhau, hiển nhiên cũng không là vật gì tốt. Hơn nữa tất cả mọi người chết sạch, vì sao một mực các ngươi không chết? Nói vậy trong đó nhất định có ẩn tình, chờ ta đem ba người các ngươi bắt, trở lại cố gắng tra hỏi!”

Ba người vội vàng lùi về sau, tránh ra một chưởng kia oai.

Đối phương dù sao cũng là Thái Thiên Vị cường giả, chính diện mạnh mẽ chống đỡ, làm sao đều ăn thiệt thòi.

“Ầm!”

Chung Đại một chưởng bổ cái không.

Nhưng hai người khác cũng đồng thời ra tay, bóng người loáng một cái, liền thành thế đối chọi, đem ba người vây vào giữa.

Hoa sen kinh hãi, vội la lên: “Chung Đại tiên sinh, đừng ra tay.”

Một tên Tiểu Thiên Vị cường giả nói: “Hoa sen, mau tới đây, hướng về Chung Đại tiên sinh nhận thức cái sai, sau đó vạch ra tội ác của bọn họ, ngươi còn là đồng bọn của chúng ta.”

“Tội? Tội gì được?”

Hoa sen sửng sốt một chút, một mặt mờ mịt.

Một người khác Tiểu Thiên Vị cường giả cười lạnh nói: “Tại sao tất cả mọi người chết rồi, liền ba người các ngươi sống sót? Này căn bản là không còn gì để nói. Tất nhiên là các ngươi vì cầu sinh, hại tất cả mọi người. Hơn ba trăm người huyết cùng oan, có thể phải toán ở các ngươi trên đầu.”

Hoa sen cả kinh nói không ra lời, “Này, này, tại sao có thể như vậy chứ?”

Lúc trước tên kia Tiểu Thiên Vị cường giả nói: “Hoa sen, tổ chức chúng ta bên trong đối với vượt qua trong ngoài hải chuyện phát sinh cố, là muốn tiến hành nghiêm túc điều tra và xử lý. Vô duyên vô cớ chết đi hơn ba trăm người, hầu như toàn quân bị diệt, chuyện như vậy rất khó hướng về trong tổ chức mặt giải thích. Bất quá may là, ở ba người chúng ta, hoặc là thêm vào ngươi, bốn người nỗ lực điều tra, rốt cuộc tìm được nguyên nhân: Chính là này hai cái người ngoài, vì mình thoát thân, âm mưu hại chết những người khác. May mà ông trời có mắt, để cho chúng ta chộp được này hai cái hung thủ.”

Hoa sen hoàn toàn bối rối, ngơ ngác nói: “Này, không phải như vậy, các ngươi nghĩ sai rồi, chúng ta một mực cùng Lôi thú tác chiến, Khổng Tước vậy...”

“Hoa sen!”

Chung Đại hét lớn một tiếng, đem lời của nàng cắt ngang, một mặt tiếc hận dáng vẻ, “Không nghĩ tới ngươi dĩ nhiên cũng cùng bọn họ cấu kết cùng nhau, thật để ta đau lòng a!”

Hoa sen: “...”

Chung Đại phất tay nói: “Hoa sen cấu kết hung thủ, cùng nhau bắt!”

“Phải!”

Cái kia hai tên thủ hạ cùng kêu lên đáp lời, trong phút chốc bùng nổ ra cường đại khí tức, một người giành nói: “Ta tới đối phó hoa sen.” Nói, liền vọt tới.

Hoa sen còn kinh ngạc đứng ở đó, có chút dại ra, tựa hồ không thể tin được trước mắt biến hóa.

Dương Thanh Huyền đột nhiên một chưởng đánh ra, sóng khí ở lòng bàn tay xoay tròn, liền đem hoa sen quấn lấy, chấn động ra mấy trăm trượng xa, quát lên: “Tự nhiên đờ ra làm gì đây! Bọn họ rõ ràng cho thấy muốn để cho chúng ta chịu oan ức, tái phát ở lại, cũng sẽ bị giết.”

“Ầm!”

Tên kia Tiểu Thiên Vị cường giả, một chưởng đánh hụt, khóe miệng vung lên một tia cười tàn nhẫn, “Hoa sen, này có thể không phải trách ta nhóm, là ngươi tự tìm.” Bóng người ở trên không bên trong nhất chuyển, lại vọt tới.

Hoa sen ở Dương Thanh Huyền vỗ một cái hạ, lập tức tỉnh lại, hai tay hóa chưởng, ra sức chống lại.

Một gã khác Tiểu Thiên Vị cường giả nhíu mày lại, trong lòng hơi có chút ảo não, để đồng bạn lượm cái tiện nghi, bây giờ đối mặt A Đức cùng Dương Thanh Huyền, hướng về Dương Thanh Huyền ra tay thật mất thể diện, Chung Đại vẫn còn ở bên vừa nhìn đây, nhưng đối phó với A Đức, hắn lại không chắc chắn, trong lúc nhất thời giật mình ở đó, không biết hướng về ai ra tay tốt.

“Ngươi đi đối phó cái kia nói năng lỗ mãng hoàng mao tiểu tử, A Đức dù sao cũng là bạn cũ, liền để cho ta đi.”

Chung Đại vừa mở miệng, tên kia Tiểu Thiên Vị cường giả đại hỉ, vội vàng nói: “Đúng”, liền hướng Dương Thanh Huyền phóng đi.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, người này bất quá Tiểu Thiên Vị sơ kỳ, thuần túy liền là muốn chết, bóng người lóe lên, liền lướt ra khỏi trăm trượng, hướng về xa xa đi, miễn cho lúc giết người lan đến gần bên cạnh.

“Ha ha, muốn chạy trốn? Có thể sao?!” Cái kia Tiểu Thiên Vị cường giả cười lạnh một tiếng, liền đuổi sát mà lên.

Chung Đại đưa mắt thu về, nhìn A Đức, than thở: “Chúng ta cũng coi như là nhận thức một hồi, chỉ cần ngươi hãy thành thật thừa nhận, đồng thời bàn giao hại người đi qua, ta cũng không muốn làm khó ngươi.”

A Đức lạnh lùng nói: “Không cần nói nhiều, Chung Đại, ta xem như là xem lầm người. Ta biết các ngươi tổ chức nghiêm ngặt, gặp phải thời điểm nguy hiểm, người đưa đò là không thể trước tiên trốn, bằng không hỏng rồi cái này nghề tín dự, là phải bị nghiêm trị. Nhưng ngươi như là đã chạy trốn, phải có đảm đương. Lui nữa 10 ngàn bước nói, coi như không muốn đảm đương, cũng có thể đi thẳng một mạch, thiên hạ to lớn, các ngươi tổ chức cũng không tìm được ngươi. Như vậy tùy tiện tìm người chịu oan ức, liền không còn gì để nói, làm cho người rất trơ trẽn.”

Chung Đại sắc mặt lúc đỏ lúc trắng, thẹn quá thành giận, quát: “Làm càn! Rõ ràng là các ngươi hãm hại mọi người, nếu không thừa nhận, ta đánh liền ngươi thừa nhận, đi chết đi!”

Đột nhiên đấm ra một quyền, tấn công dữ dội mà tới.

A Đức quay người lại, trực tiếp hóa ra Uyên Sồ chân thân, liền hướng xa xa bỏ chạy.

Tu vi của hắn căn bản không phải Chung Đại đối thủ, chỉ có thể trước đem hắn cuốn lấy, chờ đợi Dương Thanh Huyền cùng hoa sen đến cứu viện.

Hơn nữa khoảng thời gian này ở chung, đối với Dương Thanh Huyền thủ đoạn thần thông cũng biết một, hai, có lòng tin cực lớn. Chỉ cần mình cuốn lấy này Chung Đại nhất thời chốc lát, chờ Dương Thanh Huyền giết tên kia Tiểu Thiên Vị cường giả, liền cơ bản không lo.

Xa xa, Dương Thanh Huyền bỏ chạy mấy ngàn trượng, liền dừng thân lại.

“Ha ha, làm sao không trốn? Nơi này chính là ngươi thay mình chọn bãi tha ma sao?” Phía sau truyền đến tên kia Tiểu Thiên Vị cường giả châm chọc tiếng chê cười.

Dương Thanh Huyền xoay người lại, mỉm cười nói: “Ngươi cảm thấy mảnh này hải vực hoàn cảnh làm sao?”

Cái kia Tiểu Thiên Vị cường giả lạnh lùng cười khẩy nói: “Tốt vô cùng, hết sức thích hợp làm phần mộ.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Hừm, ngươi yêu thích là tốt rồi.” Nói liền giơ tay lên, một mảnh hỏa diễm bạo nổ mở, hóa thành Nam Minh Ly Hỏa Kiếm.

Đồng thời trong tay Tinh Giới loáng một cái, Cổ Hạt, Hoa Giải Ngữ, Thiên Hoang, cùng nhau đi ra, bốn người phần, hạ, bên trái, bên phải bốn phương tám hướng, hướng về cái kia Tiểu Thiên Vị cường giả lướt đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 782: Không Có Gì Để Nói Nhiều, Trực Tiếp Đánh Nổ

Cái kia Tiểu Thiên Vị cường giả một hồi liền ngây dại, trong đầu tràn đầy dấu chấm hỏi, "?"

"Tốc chiến tốc thắng, sau đó đi giúp A Đức!"

Dương Thanh Huyền từ sẽ không theo hắn giải thích cái gì, một Kiếm Thứ ra, ngàn trượng trong vùng biển, bốc lên lên tảng lớn hỏa diễm, nước biển tất cả đều "Chi chi" bốc hơi lên rơi, toàn bộ trời cao trên một mảnh sương trắng mông mông.

Cái kia Tiểu Thiên Vị cường giả nháy mắt liền trợn tròn mắt, này bao trùm mấy ngàn trượng hơi nước bên trong, mấy đạo đáng sợ công kích ngang trời đè xuống.

Trước tiên chính là Dương Thanh Huyền ba ngàn nghiệp hỏa, vô số kiếm khí ở trên không bên trong đan dệt thành một mảnh bén nhọn lưới lửa, đem toàn bộ biển trời đều chém vỡ.

"Toái Niết cảnh, tại sao có thể có mạnh như vậy?!"

Cái kia Tiểu Thiên Vị cường giả còn chưa kịp phản ứng, vài đạo đáng sợ hơn công kích, càng là như núi lớn nổ xuống.

Ở vô số ánh lửa thấp thoáng hạ, Cổ Hạt một kìm liền cắt đi ra ngoài.

"Ầm ầm!" Biển trời trực tiếp bị kéo đoạn, Thiên Thủy đổ nát, hiện ra cái khe lớn, như vực sâu giống như không thấy đáy.

Mặt khác một bên, cùng ẩm ướt không khí tuyệt nhiên ngược lại là, một mảnh khô ráo làm người miệng khát khí tức truyền đến, trực tiếp ở trên không bên trong hóa ra long hình, truy kích mà xuống.

“Ầm!”

Một mảnh năng lượng ở hải không nổ ra, cái kia Tiểu Thiên Vị cường giả ngạnh kháng ba người một đòn, bị chấn động đến mức liên tiếp lui về phía sau, một ngụm máu tuôn yết hầu, phun ra ngoài.

Không chỉ có như vậy, ba người dưới sự công kích, cũng còn mang theo thuộc tính thương tổn, hỏa, độc, Hoang, xung kích tại thân thể liền mặt, cực kỳ khó chịu. Hai cái cánh tay càng là lại làm lại vừa cứng, như than cốc tựa như da bị nẻ mở.

“Đến cùng xảy ra chuyện gì?”

Cái kia Tiểu Thiên Vị cường giả vừa vội vừa phẫn nộ, đột nhiên trước mắt loáng một cái, một cái bóng mờ hiện ra, hắn hét lớn một tiếng, năm ngón tay như trảo, đánh tới.

“Oành!”

Bàn tay hơi hơi cản trở một hồi, liền xuyên thủng này nhân thân thân thể, một mảnh chưởng lực từ lòng bàn tay đánh ra, đem sau lưng biển rộng đánh nát.

“Ầm ầm!” Trong biển nhấc lên sóng lớn.

Cái kia Tiểu Thiên Vị cường giả cả người run lên, hoảng sợ nhìn mình một trảo kích mặc người, mặc trường bào, nhưng cũng có như linh hồn giống như vậy, không có thực thể.

Cánh tay mình cùng thân thể hắn tiếp xúc địa phương, như là bị một cỗ lực lượng kì dị đè ép, chân nguyên khó có thể vận chuyển.

Dương Thanh Huyền thu kiếm mà đứng, đứng tại đại hải thượng lẳng lặng nhìn.

Cổ Hạt cùng Thiên Hoang cũng từng người bay trở về, đứng ở hắn hai bên.

Cái kia bị xỏ xuyên thân thể hồn thể, chính là Hoa Giải Ngữ, chính mình cũng cúi đầu xuống, nhìn trước ngực, cái kia xuyên thủng chính mình lồng ngực cháy đen cánh tay. Lấy cánh tay kia làm trung tâm, từng đạo từng đạo hồn lực lấy vòng tròn đồng tâm hoàn hình thức tản ra, lại như một cái vòng xoáy.

“Thực sự là kỳ diệu pháp quyết đây.”

Hoa Giải Ngữ lầm bầm lầu bầu một hồi, ngẩng đầu lên, nhìn cái kia đầy mặt ngạc nhiên cùng hoảng sợ Tiểu Thiên Vị cường giả, híp mắt cười nói: “Đánh thoải mái không? Thân thể của ta đều bị ngươi đánh xuyên qua đến, nên đổi cho ngươi tiếp ta một chưởng thử một chút.”

Phá Lạn Vương một hồi ở phía sau hiện ra, sau đó dính vào, hầu như cùng thân thể của hắn dung hợp lại cùng nhau.

Cái kia Tiểu Thiên Vị cường giả cả người chấn động, sợ hãi nói: “Chuyện này...!”

Hắn xuyên thấu Hoa Giải Ngữ thân thể cánh tay, không có dấu hiệu nào liền phân giải, từ cánh tay hóa thành mảnh vỡ, lại hóa thành bột mịn, cuối cùng hóa thành hư vô, không một chút nào tồn tại.

“A?!”

Cái kia Tiểu Thiên Vị cường giả sợ đến quát to một tiếng, hoảng sợ liền bay người lên, muốn chạy trốn.

Nhưng ở hắn bóng người loáng một cái, độn quang vừa lên thời điểm, Hoa Giải Ngữ liền hai tay kết ấn, một thức che chở rơi xuống.

Cái kia Tiểu Thiên Vị cường giả trên người độn quang đột nhiên biến mất, kinh hãi bên dưới, không lo được suy nghĩ nhiều, vội vàng đem chân nguyên rót vào lòng bàn tay, tiến lên nghênh tiếp.

“Oành!”

Rung mạnh bên dưới, một đạo kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng xẹt qua chân trời.

Chỉ thấy cái kia Tiểu Thiên Vị cường giả trực tiếp bay ra ngoài, hơn nữa cánh tay trái cũng biến mất không còn tăm hơi. Không chỉ có như vậy, thân thể của hắn cũng ở không ngừng bị phân giải, hai vai, lồng ngực, đầu..., từng cái ở trên không bên trong biến mất.

“Ầm! Ầm!”

Cuối cùng rơi vào biển khơi thời điểm, chỉ còn dư lại hai cái chân.

Dương Thanh Huyền cùng Cổ Hạt đều là nhìn tê cả da đầu, này thị giác hiệu quả cũng quá kinh khủng đi, lại một lần nữa cảm nhận được Phá Lạn Vương đáng sợ.

Hoa Giải Ngữ đem Phá Lạn Vương vừa thu lại, liền trở lại Dương Thanh Huyền bên người, có chút không ức chế được mừng rỡ, nói: “Này Ngũ Linh Trường Sinh Quyết quả nhiên danh bất hư truyền, ta hiện tại đã trải qua sơ bộ tu thành linh thể, gần như khôi phục được Tiểu Thiên Vị tu vi, tuy rằng mất đi thân thể ưu thế, nhưng cũng tương ứng có linh thể ưu thế, một tổn hại một bổ, vừa mất vừa được, cũng không thể nói được là tốt hay xấu.”

Cổ Hạt nói: “Ngươi cũng đừng lòng tham, hồn tu một đạo, nếu như có thể đạt đến đại thành, như năm đó Linh Vương, nhưng là liền Hoang chủ đều phải kiêng kỵ tồn tại.”

Hoa Giải Ngữ nói: “Ta nào có lòng tham, có thể có trạng thái bây giờ, gần như bằng trọng sinh, nằm mộng cũng không muốn mở sự tình.”

Hắn nhìn phía Dương Thanh Huyền, dù chưa nói cái gì, nhưng trong mắt lộ ra vẻ cảm kích.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Đừng ở chỗ này nhiều lời, hoa sen cùng A Đức sắp không chịu được nữa.”

Xa xa chiến trường, tương tự kinh tâm động phách, các loại năng lượng đáng sợ gợn sóng truyền đến.

Hoa sen cũng còn tốt, cùng đối phương đánh khó phân thắng bại, A Đức liền thảm, bị Chung Đại đuổi theo đánh, sắp thoi thóp.

Dương Thanh Huyền nói: “Cổ độ ngươi đi cứu hoa sen, Giải Ngữ huynh cùng ta đi cứu A Đức.”

Nói, ba người ngay ở không trung lóe lên, từng người tách ra.

Cổ Hạt thanh âm bất mãn truyền đến, “Ta gọi độ như, ngươi lại sửa bậy tên ta, ta kéo chết ngươi!”

Dương Thanh Huyền thân như Thiểm Điện, gấp chạy tới, sáu tướng ở trong tay loáng một cái, liền bắn ra một đạo chân không mũi tên, đem bầu trời xuyên thủng, yểm hộ A Đức đào tẩu.

“Oành!”

Không khí bị oanh nổ vang, xa xa Chung Đại hơi nhướng mày, bóng người lóe lên, liền tránh ra vậy thật không mũi tên.

A Đức gặp cứu viện đến rồi, lòng tràn đầy vui mừng, Uyên Sồ chân thân lóe lên, hướng về Chung Đại phun ra tảng lớn vàng hỏa, sau đó hai cánh khẽ vỗ, trực tiếp triển khai bí thuật, liền thuấn di đến Dương Thanh Huyền phụ cận, sau đó biến về chân thân, phun máu phè phè.

“Mạnh, thật mạnh... Ngươi nhất định phải... Cẩn thận!”

A Đức sắc mặt tái nhợt, nói ra mấy chữ này sau, lại là phun ra một ngụm máu đến.

Sau đó vội vàng từ giới tử bên trong lấy ra chặn ngang đan dược ăn vào, liền bàn hư mà ngồi, bấm quyết điều tức.

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Ngươi yên tâm đi, còn dư lại liền giao cho ta.”

Chung Đại nham hiểm ánh mắt bắn đi qua, có chút khó tin nhìn Dương Thanh Huyền cùng Hoa Giải Ngữ, sau đó ánh mắt lại liếc mắt một cái xa xa Cổ Hạt, lạnh giọng nói: “Xem ra ta đánh giá thấp ngươi, có thể từ Bạo Lôi Hải bên trong trốn ra được, quả nhiên thật sự có tài.”

Dương Thanh Huyền xua tay một cái chỉ, lắc cái đầu, góp ý nói: “Dùng từ sai lầm, không phải trốn, chúng ta là từ Bạo Lôi Hải bên trong giết đi ra, với ngươi tuyệt nhiên bất đồng.”

“Hừ! Hoang đường! Chẳng lẽ ngươi muốn nói, các ngươi đánh bại Khổng Tước, sau đó từ Bạo Lôi Hải bên trong thuận lợi đi ra?”

Chung Đại khuôn mặt xem thường, hắn căn bản sẽ không tin tưởng FZouGmyV chuyện như vậy.

Cái kia Khổng Tước mạnh bao nhiêu, hắn cũng rõ ràng là gì, bằng không cũng sẽ không lưng đeo bị vấn trách nguy hiểm, cũng phải triển khai điều không vinh dự này màu thủ đoạn đào tẩu.

Dương Thanh Huyền nói: “Cùng một cái cố chấp mà thành kiến người, thì không cách nào trao đổi. Đặc biệt là người này còn vô liêm sỉ bỉ ổi thời điểm, càng không có gì để nói nhiều, trực tiếp đánh nổ hắn, chính là tốt nhất, mà lựa chọn duy nhất.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 784: Đúng Và Sai Lựa Chọn

“Làm càn! Đánh nổ Thái Thiên Vị cường giả, là ngươi chỉ là một tên Toái Niết cảnh cặn bã có thể nói lời sao?! Cho ta quỳ ở mảnh này hải vực sám hối đi!”

Chung Đại tức giận hét lớn một tiếng, bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở Dương Thanh Huyền phía trước trong vòng trăm trượng, song chưởng liên tiếp đánh ra, một luồng mênh mông lực lượng, như đại dương biển rộng, trấn áp lại đây!

“Quỳ! Cho ta quỳ!”

“Ầm ầm!”

Trời long đất lở, Thái Thiên Vị cảnh giới hạ, không chỉ có là lực lượng cường độ, đối với quy tắc lý giải cũng cách xa ở Dương Thanh Huyền bên trên.

“Miệng đầy quỳ quỳ quỳ, bình thường quỳ hơn nhiều, dẫn đến trong đầu tiến vào phân chứ?!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, thân thể không ngừng lớn lên, tóc gáy toàn bộ đều dài ra đến, biến thành to lớn Hải Hầu Tử, một quyền liền đánh tới!

“Ầm!”

Quyền kình đánh vào sóng to gió lớn bên trong, đem Chung Đại chưởng lực toàn bộ phá mở.

Hoa Giải Ngữ cũng đồng thời ra tay, hai tay nhanh chóng kết ấn, Phá Lạn Vương ở phía sau hiển hóa ra ngoài, thân thể thẳng tới mấy trăm trượng, càng so với Dương Thanh Huyền hóa Hải Hầu Tử cao hơn nữa, sau đó một chưởng từ trời cao đè ép xuống, như Thần Linh quan sát đại địa!

"Đây là?"

Chung Đại tiên sinh cả người run lên, thất thanh kêu lên: "Pháp Thiên Tượng Địa?! Chỉ có Thiên Vị đỉnh cao mới có thể thi triển Pháp Thiên Tượng Địa, ngươi rốt cuộc là ai?!"

Chung Đại sợ đến sợ hãi, không dám gắng đón đỡ này một chiêu, vội vàng bay ngược mở.

"Ầm!"

Hoa Giải Ngữ một chiêu thất bại, đem Phương Viên trong vòng trăm trượng nước biển, toàn bộ phân giải hết, hóa thành hư vô. Bỗng dưng xuất hiện một cái đường kính trăm trượng, dường như chưởng ấn một loại khu vực chân không.

Dương Thanh Huyền thân thể to lớn loáng một cái, liền xuất hiện ở Chung Đại tiên sinh trước mặt, hai tay nắm lấy bá kiếm, như một bức trường thành hoành ở trên trời, đột nhiên bổ xuống!

Chung Đại tuy rằng hoảng sợ, nhưng rất nhanh sẽ trấn định lại.

Như người kia là Thiên Vị tột cùng, chính mình tuyệt đối không thể chạy trốn, hiện tại tính toán xem ra, nên ở Tiểu Thiên Vị trung kỳ dáng vẻ. Mà trước mắt này Hải Hầu Tử, tuy rằng hung ác thô bạo, nhưng cũng chỉ có Tiểu Thiên Vị sơ kỳ dáng vẻ.

Hắn giơ tay lên, nắm thành quyền đầu chặn ở trước người.

"Ầm!"

Bá kiếm đột nhiên bổ vào trên cánh tay hắn, chấn lên một mảnh to lớn gió xoáy.

[t R uyen

cua tui ʘʘ vn] Dương Thanh Huyền là đèn lồng hai con ngươi co rụt lại, xẹt qua kinh sắc.

Bá kiếm mặc dù mãnh, nhưng dùng hết chính mình toàn lực một đòn, càng không thể phá mở Chung Đại hộ thể phòng ngự, thân kiếm chỉ là đặt ở một tầng chân khí trên, vẫn chưa chạm được đối phương da thịt.

“Không sai, khó trách ngươi có thể giết chết ta đồng bạn. Một kiếm này uy năng, sợ là có Tiểu Thiên Vị sơ kỳ đỉnh cao.”

Chung Đại cánh tay loáng một cái, liền đem bá kiếm rung trở lại, khà khà cười gằn nói: “Nhưng Tiểu Thiên Vị sức mạnh, làm sao theo ta đấu? Đi chết đi, Kình Thiên chưởng!”

Trong vòng mấy trăm trượng linh khí, đột nhiên bị quất ra hết sạch, vây kín mít ở Chung Đại trên nắm tay, áp súc tựu như cùng một tầng tinh thể, đột nhiên đánh ra ngoài!

“Ầm ầm!”

Bầu trời như gương mặt giống như vậy, trong phút chốc tan tành.

Toàn bộ hải vực bầu trời, rơi vào hố đen giống như hư vô.

“Đây cũng là Thái Thiên Vị lực lượng sao?” Dương Thanh Huyền cảm nhận được cái kia sức mạnh hủy thiên diệt địa, không dám khinh thường, vội vàng thu về bá kiếm, đưa ngang trước người.

“Ầm!”

Bá kiếm khó có thể chịu đựng cú đấm này lực lượng, tại chỗ phá nát.

Dương Thanh Huyền lại hét lớn một tiếng, chấp tay hành lễ, bỗng nhiên đánh ra. Một đạo Viêm dương chân khí phun ra, ở bàn tay khổng lồ hóa ra Lục Đạo Viêm dương, chiếu sáng này đen nhánh hoàn vũ.

Đồng thời Hoa Giải Ngữ bóng người lóe lên, liền rơi vào Dương Thanh Huyền bên cạnh người, Pháp Thiên Tượng Địa lần thứ hai triển khai ra, Phá Lạn Vương cũng một thức đánh ra.

“Ầm! Ầm!”

Hai người liên thủ lại, chống lại này Thái Thiên Vị một quyền, bị chấn động đến mức ở trong hư không không ngừng lùi lại.

“Thái Thiên Vị càng hợp sợ đến đây!”

Dương Thanh Huyền trong lòng ngạc nhiên, hắn lần thứ nhất gặp Thái Thiên Vị cường giả ra tay, chính là Thi Ngọc Nhan cùng Nghê Ba một trận chiến.

Lúc đó Thi Ngọc Nhan sử dụng tới hiểu ý một đòn, mới giết chết Tiểu Thiên Vị tột cùng Nghê Ba, vốn cho là Thái Thiên Vị cũng chỉ thường thôi.

Bây giờ nhìn lại, không phải Thái Thiên Vị yếu, mà là Nghê Ba quá mạnh mẽ nguyên nhân.

Dương Thanh Huyền hạ thấp giọng, vội hỏi: “Lần này nguy rồi, biến thân Hải Hầu Tử đều đánh không lại, làm sao bây giờ?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Đánh không lại là bình thường, trước tiên ngăn cản, chờ Cổ Hạt cùng hoa sen lại đây, chúng ta bốn người liên thủ, mới có phần thắng.”

“Được.”

Dương Thanh Huyền vừa đáp một tiếng, lại một cỗ đáng sợ quyền kình đổ nát hư không mà tới.

Hai người biến sắc, thoáng chốc liền từng người tách ra.

“Ầm!”

Chân trước mới vừa đi, chỗ đứng liền ầm ầm nổ nát.

Đáng sợ dư âm hướng về hai người đuổi sát đi, trên bầu trời hóa ra như sóng biển một dạng sóng năng lượng.

Chung Đại nham hiểm nghiêm mặt lỗ, ánh mắt dữ tợn ở trên người hai người đảo quanh, “Khà khà, mặc các ngươi một cái hội biến Hầu Tử, một cái có Pháp Thiên Tượng Địa, vẫn như cũ không bay ra khỏi lòng bàn tay của ta!”

Ánh mắt của hắn chìm xuống, âm lãnh nhìn chằm chằm cách đó không xa, hai bóng người một hồi nổi lên, chính là Cổ Hạt cùng hoa sen. Mặt khác tên kia Tiểu Thiên Vị cường giả cũng bị hai người liên thủ giết.

“Hừ, thực sự là sói mắt trắng. Là ai ở ngươi bất lực nhất thời điểm chứa chấp ngươi, cho ngươi kiếm lời linh thạch, chỉ điểm ngươi tu luyện, ngươi bây giờ chính là như vậy báo đáp ta?!”

Chung Đại đầy mặt lửa giận, đằng đằng sát khí nhìn chằm chằm hoa sen.

Hoa sen khổ sở nói: “Là Chung Đại tiên sinh. Chung Đại tiên sinh đối với ta có ân, Dương Thanh Huyền bọn họ đối với ta cũng có ân, hơn nữa việc này sai ở Chung Đại tiên sinh.”

“Ha ha, sai? Ta sai chỗ nào?”

Chung Đại giận dữ cười, quở trách nói: “Ta sử dụng bí thuật đào tẩu, không phải hết sức bình thường sao? Ngươi bây giờ nhìn một chút, ai còn sống ở này, ai đã chết trong Bạo Lôi Hải, liền biết ai sai ai không sai!”

Hoa sen nói: “Nhưng là, người đưa đò quy củ là không thể bỏ lại khách nhân chạy trốn. Hơn nữa Chung Đại ngươi cố ý giả chết, dẫn đến đại loạn, nếu là có tự rút lui, ít nhất có thể sống nửa dưới người.”

“Nói láo!”

Chung Đại thẹn quá thành giận, khiển trách: “Ta làm thế nào, còn muốn ngươi tới chỉ huy sao? Ngươi bất quá là ta thu nuôi một người hầu gái thôi, người đưa đò quy củ là ngươi Ff246dDp biết hay là ta hiểu? Như là không chế tạo đại loạn lời, ta làm sao có thể thong dong bỏ chạy? Hoa sen a, ngươi theo ta cũng có một trận, làm sao vẫn cái tiểu hài tử? Đại nhân trong thế giới, xưa nay đều chỉ có lợi ích lấy hay bỏ, tại sao cái gì đúng sai? Ở ta Chung Đại quý báu tính mạng trước mặt, cái kia chút đưa đò giun dế chi mệnh, đáng là gì?”

Hoa sen kinh ngạc đứng ở đó, tiếp không lên lời.

Chung Đại ngữ trọng tâm trường nói rằng: “Hiện tại ngươi lại ngây thơ đối mặt sai làm tiêu chuẩn, đến theo ta đối nghịch, thậm chí còn giết đồng bạn của ta, hoa sen, ta thực sự là đối với ngươi quá thất vọng rồi.”

Cổ Hạt nhíu mày lại, đem cái kìm thả tại thân thể hai bên, tựa hồ hơi không kiên nhẫn, “Cùng này người điên nói đạo lý gì?” Ánh mắt lại nhìn phía Chung Đại, cười lạnh nói: “Ngươi sai không sai quan chúng ta trứng sự tình? Hiện tại chúng ta muốn giết ngươi, cũng không phải là ngươi sai không sai, mà là ngươi muốn bắt chúng ta chịu oan ức, bằng vào chúng ta mới muốn giết ngươi a, đại ngu đần!”

Dương Thanh Huyền nói: “Cổ Độ nói rất đúng, ngươi có như thế nào tin niệm tình chúng ta mặc kệ, ngươi làm sao ác tha đào tẩu chúng ta cũng không để ý, nhưng ngươi muốn bắt chúng ta chịu oan ức? Khà khà, cái kia ngươi chính là mình muốn chết.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 785: Tuyệt Độ Gặp Thuyền, Mới Minh Hữu

“Muốn chết? Ha ha, cười đến rụng răng. Nhiều kiến là có thể cắn chết voi sao? Coi như đúng là, lấy tu vi của các ngươi, trở lại mười cái hay là có thể, nhưng chỉ có bốn cái, còn thiếu rất nhiều!”

Chung Đại sắc mặt chìm xuống, liền hướng Dương Thanh Huyền phương hướng lao đi, “Không nghĩ tới ngươi chính là mấy người này hạt nhân thủ lĩnh, ta thật là nhìn lầm. Đã như vậy, liền trước hết là giết ngươi!”

Hắn song quyền trên nổi lên tảng lớn chân nguyên, hình thành hai đạo vòng xoáy, vọt thẳng đánh lại đây.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, hắn thân thể lớn như vậy, ở đó quyền uy làm kinh sợ, càng bị ép tới có chút không đứng thẳng được, gấp vội vàng hai tay đưa ở trước người, một ánh hào quang từ trong lòng bàn tay nổi lên, hóa thành Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, biến đến trăm trượng dài, càng cùng Hải Hầu Tử chờ cao.

Dương Thanh Huyền một hồi nắm lấy cột cờ, liền cản ở trước người.

Hoàng kỳ trên có lớn như vậy kim liên hiện ra, tổng cộng ba đóa, lan ra ngàn trượng hào quang, hóa thành kết giới chụp xuống.

“Ầm ầm!”

Chung Đại song quyền như thiên mã hành không, đánh vào kết giới trên, chấn động ra vạn đạo phù văn, ở không trung lóe lên tiêu tan.

Một mảnh kim quang hạ, Dương Thanh Huyền bị chấn động đến mức không ngừng lùi lại, cái kia hóa ra kim liên cánh sen trên, vô số tối nghĩa khó hiểu văn tự lóe lên tiêu tan, rất nhiều vỡ nát dấu hiệu.

Dương Thanh Huyền mặt xanh nanh vàng, khuôn mặt dữ tợn, gánh đại kỳ liều mạng đứng vững, nhưng trong cơ thể vẫn là khí huyết khuấy động, một ngụm máu lớn liền phun ra ngoài.

“Cái gì?!”

Chung Đại ngạc nhiên thất sắc, đối phương tuy rằng bị chấn thương, nhưng cũng hào không thủ xảo đối phó hắn một quyền, đơn giản là không thể tưởng tượng nổi, căn bản không cách nào tưởng tượng sự tình!

Lúc này Hoa Giải Ngữ thuấn di mà đến, Phá Lạn Vương hóa ra Pháp Thiên Tượng Địa, một chưởng liền đánh xuống, vạn ngàn quy tắc ở chưởng pháp hạ phân giải, toàn bộ hư không từ trên xuống dưới phá nát rơi.

Chung Đại thu về tâm thần, kiêng kỵ nhìn chăm chú Dương Thanh Huyền một chút, liền nhún người trở ra.

Đối mặt này Pháp Thiên Tượng Địa, tuy rằng sức mạnh không mạnh, nhưng nội tâm không rõ cũng có chút sợ hãi, này là võ giả bản năng, để hắn không muốn đối mặt Hoa Giải Ngữ công kích.

“Ầm!”

Hoa Giải Ngữ một đòn thất bại, vẫn chưa ngừng lại, mà là lại vỗ một chưởng, đuổi theo Chung Đại vỗ tới.

Cổ Hạt cũng ở trên không bên trong hóa thành đường kính trăm trượng thân thể khổng lồ, một cái cái kìm thì có dài mấy chục trượng, quay về Chung Đại cắt đi qua, đồng thời lớn tiếng nói: “Hoa sen, mau ra tay, bằng không chúng ta cũng phải bàn giao ở nơi này!”

Dương Thanh Huyền được nhàn rỗi, thu hồi hoàng kỳ, nuốt vào không ít đan dược, áp chế nội thương.

Sau đó sẽ lấy ra Nam Minh Ly Hỏa Kiếm, phối hợp Hoa Giải Ngữ cùng Cổ Hạt, tấn công tới.

Hoa sen cũng ý thức được thế cục nghiêm túc, lại không cho phép nàng ôn nhu quả đứt đoạn mất, trên người hỏa diễm đồng thời, cũng gia nhập chiến trường, quay về Chung Đại điên cuồng tấn công.

Bốn người liên thủ lại, đánh trời long đất lở, nhất thời đem thế yếu vặn trở về. Nhưng cũng chỉ là miễn cưỡng đánh hòa nhau, hơn nữa còn ở không ngừng mất đi thế cuộc, yếu bớt hạ phong.

Bốn người bọn họ đều không phải một loại Tiểu Thiên Vị, đổi thành phổ thông cùng cấp, sợ là sớm đã bị Chung Đại giết.

A Đức ở phía xa nhìn nóng lòng, như vậy đánh đi xuống, cuối cùng bị thua còn là mình phương này. Hắn không ngừng lấy ra đan dược nuốt phục, dược lực một lần so với một lần mãnh, một đầu áp chế nội thương, một đầu xung kích kinh mạch, khôi phục chân nguyên.

Dương Thanh Huyền cũng đánh có chút lo lắng, ý thức được Thái Thiên Vị đáng sợ, hơn nữa coi như A Đức hoàn toàn khôi phục, xung phong đi vào, muốn thủ thắng cũng ít khả năng, có thể duy trì bất bại chính là kết cục tốt nhất.

“Khà khà, tiểu tử, gặp phải phiền toái chứ? Cần phải lão phu trợ ngươi.”

Dương Thanh Huyền đang điên cuồng tấn công, đột nhiên bên tai truyền đến một đạo bất thiện âm thanh, sửng sốt một chút sau, sắc mặt liền âm trầm lại, ánh mắt lóe lên một tia giãy dụa.

“Không cần xoắn xuýt. Kẻ này là Thái Thiên Vị cường giả, tuy rằng chỉ có sơ kỳ, dựa theo cảnh giới tu vi luận, coi như là năm cái Tiểu Thiên Vị đỉnh cao, cũng không thể là đối thủ của hắn. Các ngươi bốn người có thể đánh tới cái trình độ này, đã là không thể tưởng tượng nổi. Hơn nữa ta nhìn ngươi này biến thân thuật, cũng duy trì không được quá lâu đi, dù sao quá hao tổn năng lượng, ngươi căn cơ chỉ có Toái Niết hậu kỳ, chống đỡ này Tiểu Thiên Vị vượn thân, đã là vượt xa gánh nặng.”

Thanh âm kia cẩn thận phân tích, tràn ngập mê hoặc.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, người kia nói, chính là hắn lo lắng. Biến thân Hải Hầu Tử, là có thể kích phát Huyền Hầu máu bộ phận sức mạnh, đạt đến Tiểu Thiên Vị cảnh giới. Nhưng hắn thể năng hao tổn, cũng là lấy một loại không thể chịu đựng tốc độ trôi qua.

“Ngươi thắng, giúp ta. Bất quá, điều kiện là cái gì?!”

Dương Thanh Huyền kịp thời lập đoạn, biết không có thể do dự nữa, bằng không chính mình biến thân một hồi không chống đỡ được, lập tức liền binh bại như núi đổ, Hoa Giải Ngữ ba người cũng có thể nháy mắt bị giết chết.

“Khà khà, ha ha!”

Thanh âm kia được nước cười ha hả, cười gằn nói: “Khà khà, rất đơn giản, thả ta tự do, đồng thời đem Ngũ Linh Trường Sinh Quyết cho ta.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Thả ngươi tự do dễ bàn, ngươi sao biết Ngũ Linh Trường Sinh Quyết ở trong tay ta?”

Thanh âm kia hừ một hồi, nói: “Không phải là nói FfbexFcb nhảm sao? Lão phu tuy rằng bị vây ở Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô bên trong, nhưng từ khi sau khi tỉnh dậy, thần thức là có thể phóng ra ngoài, bí mật trên người của ngươi, ta đã biết thất thất bát bát, Thanh Long Thánh Linh!"

Thanh âm kia vô cùng dữ tợn, chính là bị vây ở bên trong hồ lô, đời trước Hồng Thủy Cung cung chủ Ngưng Giáp Tử.

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, thầm nói: "Sơ sót!"

Hắn truyền âm nói: "Ta làm sao biết ngươi sau khi ra ngoài, không biết ngược lại đem ta cũng giết?"

Ngưng Giáp Tử nói: "Điểm ấy ngươi yên tâm đi, đầu tiên ta muốn thu được tự do còn cần sự giúp đỡ của ngươi. Còn nữa, bí mật trên người của ngươi không ít, đối với ta mà nói còn có rất lớn giá trị lợi dụng. Chí ít trong ngắn hạn ta thì không muốn giết chính là ngươi, mà tương lai của chúng ta, hẳn là hướng đi hợp tác lâu dài con đường, đối ngươi như vậy đối với ta, đều có chỗ tốt cực lớn."

Chiến cuộc nguy cơ, Dương Thanh Huyền không lo được suy nghĩ nhiều, nói: "Thành giao! Chỉ là, ngươi giúp thế nào ta ra tay?"

Ngưng Giáp Tử nói: "Như lần trước giống như, khởi động Hồng Thủy Trận là tốt rồi. Bất quá kẻ này là Thái Thiên Vị, lão phu tu vi bây giờ còn chưa khôi phục, ta chỉ có thể là giúp đỡ bọn ngươi một trận chiến, mà không có cách nào độc lập chiến hắn."

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: "Nguyên lai ngươi cũng đánh không lại, ta còn tưởng rằng ngươi có ngon đây."

Ngưng Giáp Tử giận dữ hét: "Câm miệng! Vậy ngươi có muốn hay không ta ra tay?"

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, nói: "Tự nhiên là muốn, không phải đã đáp ứng rồi hợp tác mà.”

Ngưng Giáp Tử hừ nói: “Vậy thì ngậm miệng, không cần nói một ít bản tọa không thích nghe. Như là các ngươi có thể chống đỡ thêm cái thời gian một nén nhang, đưa hắn thể năng lại tiêu tốn một ít, ta mặc dù độc lập chiến hắn cũng có thể thắng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Một nén nhang quá lâu, lão gia ngài vẫn là hiện tại đi ra đi!”

Nói, kiếm trong tay thế hơi chậm, tay trái hướng về hư không nâng lên một chút, liền biến ra Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô, mặt trên chữ viết cổ quái lấp lóe. Sau đó một mảnh hồng mang từ miệng hồ lô chảy ra, bên trong bắn ra vô số dây hồng, hướng về phía trước lan tràn đi qua.

Chung Đại gặp Dương Thanh Huyền kiếm thế vừa chậm, còn tưởng rằng hắn chi trì không nổi, trong lòng đại hỉ, đột nhiên chân nguyên nói tới, muốn nhân cơ hội đem ba người khác trọng thương, khóa chặt thắng cuộc.

Nhưng chân nguyên vừa rồi nổi lên, sau lưng liền vọt tới một luồng vô cùng cảm giác không ổn, ngạc nhiên bên dưới vội vàng quay đầu lại, liền gặp được đầy trời hồng nước, gào thét mà tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 786: Hợp Lực Trấn Áp, Triệt Để Tan Tác

Hồng trong nước hoá hình ra đại lượng yêu ma, trăm trượng người khổng lồ, chim bay cá nhảy, các loại tồn tại qua sinh vật, đều đều hóa đi ra, như một nhánh quân đội, sát khí chấn thiên.

Ở sóng nước bên trong, có một đóa sóng lớn chầm chậm đẩy mạnh, mặt trên hóa ra một bóng người, chính là Ngưng Giáp Tử.

Toàn thân từ hồng thủy ngưng thành, ngũ quan khuôn mặt không thể phân rõ, nhưng lờ mờ có thể thấy được thần thái, lộ ra một luồng nham hiểm sát khí.

Chung Đại sợ hết hồn, không lo được đối phương ba người khác, lạnh giọng nói: “Cái gì trò mèo cũng dám ở trước mặt bổn tọa triển khai, thực sự là làm trò hề cho thiên hạ!”

Nói, bàn tay nắm chặt, linh khí bốn phía đều tuôn ra mà tới.

“Kình Thiên Chưởng!”

Chung Đại trước người không gian, tỏa ra sóng lớn một loại kịch liệt gợn sóng.

Một đạo to lớn vô cùng chưởng ảnh, ở trên không bên trong lóe lên, càng biến mất không còn tăm hơi.

Ngưng Giáp Tử sát khí trên người bạo nổ mở, tức giận không nhẹ, giận dữ hét: “Tiểu tử vắt mũi chưa sạch, dám nói bản tọa Hồng Thủy Trận là trò mèo, từ cổ chí kim, ngươi có thể coi là người thứ nhất! Ta hôm nay liền muốn dùng này ngất trời hồng nước, rót vào đầu óc ngươi bên trong, giúp ngươi cọ rửa sạch trong đầu cứt!”

Hắn giơ tay lên, hai cỗ hồng nước bị hấp lên, ở phía trước khoảng mười trượng, hóa thành vòng xoáy, “Sóng lớn vỗ bờ chưởng!”

“Ầm!”

Hai cỗ vòng xoáy, đột nhiên hợp nhất, bên trong lao ra một đạo to lớn chưởng ảnh, che ngợp bầu trời.

Mà cùng lúc đó, hồng thủy thượng, vô số linh khí áp súc mà thành Kình Thiên Chưởng cũng đột nhiên hiện ra, đánh rơi!

“Ầm!”

Đáng sợ song chưởng đối oanh, ở trên không bên trong nổ ra, vô số hồng nước và kình khí bắn ra bốn phía, tảng lớn hóa hình yêu ma ở bên trong nước bị nổ nát tan, liền ngay cả Ngưng Giáp Tử dưới thân đạp sóng lớn, cũng một hồi đổ nát mở.

“A! A!”

Ngưng Giáp Tử như là bị lớn lao khuất nhục, trên người gợn nước không ngừng gợn sóng, thân hình một hồi biến thành cao trăm trượng, đồng thời toàn bộ hồng nước chịu đến ảnh hưởng của hắn, “Ầm! Ầm!” Nổ ra tảng lớn cột nước.

Từng đạo từng đạo cột nước nhảy vào vòm trời, hóa thành hơn mười cao trăm trượng Thái Thản cự nhân, trên trán đều là một cái to lớn ao hãm, như hốc mắt giống như, giơ cây gậy liền vung đánh xuống.

Đồng thời lơ lửng giữa không trung đầy trời hồng trong nước, cũng lao ra lượng lớn trăn nước, có hơn mấy trăm ngàn cái, vượt sóng mà lên.

Chung Đại sợ hết hồn, ngạc nhiên thất thanh nói: “Hồng Thủy Trận? Chẳng lẽ là...”

Không kịp hắn nghĩ thầm, hơn mười căn to lớn cây gậy phủ đầu đặt xuống.

Hơn nữa cái kia chút trăn nước từng cái từng cái từ trong nước bay lên, vọt tới.

Chung Đại hoàn toàn biến sắc, hai tay đột nhiên nắm tay, một mảnh hồn chỉ từ trong cơ thể bộc phát ra, tại thân thể bốn phía hình thành từng đạo từng đạo nhỏ bé lục tuyến, lấp loé không yên.

“Võ Hồn Lục Nhân Thiết Cát!”

“Chân Không Trảm!”

Chung Đại hét lớn một tiếng, nắm đấm một hồi buông ra, hóa thành chưởng pháp, hướng về bốn phương tám hướng vỗ tới!

“Xì! Xì!”

Lục tuyến như sợi tóc ở quanh thân trong vòng trăm trượng qua lại, lóe lên mà phát hiện, tỏa ra quỷ dị ánh sáng, chỗ đi qua, tảng lớn không gian bị cắt chém mở.

“Oành!”

Nhảy vào bốn phía trăn nước, cùng phủ đầu đánh rớt xuống cây gậy, bị cái kia dây xanh tuyến cắt thành mấy khối, phá nát hạ xuống.

Chung Đại bốn phía, giống như là một mảnh cắt lĩnh vực, giọt nước không vào.

Ngưng Giáp Tử hét lớn: “Dương Thanh Huyền, dYChG240 mau ra tay, đừng ở chỗ này quan khán!”

Hắn thân thể to lớn, hướng về hồng trong nước điểm tới, lần thứ hai hóa ra lượng lớn yêu ma, tụ ở cái kia trăm trượng không gian ở ngoài, không ngừng súc tích lực lượng.

Hoa sen đã bị này đáng sợ chiến đấu sợ ngây người.

A Đức nhưng là cả người co quắp hạ, nhớ tới chính mình lần trước bị này Hồng Thủy Trận nhốt lại, liều mạng toàn lực còn có thể lao ra. Hiện tại vừa nhìn, này Hồng Thủy Trận uy năng tựa hồ lại tăng lên rất nhiều, như là lần thứ hai bị nhốt đi vào, sợ là liền được bỏ mình.

“Thế hệ này Thanh Long Thánh Linh, thật là đáng sợ a.”

A Đức nội tâm cảm khái vô hạn, thở dài một tiếng sau, tập trung ý chí, hai tay bấm quyết, hóa ra Uyên Sồ chân thân, liền bay lên trời, bay qua.

“Phá này Lục Nhân Thiết Cát, hay là để ta đi.”

Hoa Giải Ngữ ở trên không bên trong lóe lên, Phá Lạn Vương một chưởng đánh ra, trên bầu trời hóa ra một ngọn núi tựa như chưởng ảnh, xoay quanh mà xuống.

Tảng lớn quy tắc tất cả đều hóa không.

“Đáng chết! Đây là cái gì đáng sợ Võ Hồn!”

Chung Đại chấn động trong lòng, biết cái kia chưởng pháp như là đè ép xuống, toàn bộ lĩnh vực đều phải bị phân giải hết, không khỏi giận dữ, quát: “Ta với ngươi liều mạng!”

Cả người phóng lên trời, vô số chân nguyên biến thành sợi tơ lượn quanh ở trong tay, phô thiên cái địa hướng về bầu trời đánh đi.

“Ầm! Ầm!”

Tảng lớn chân nguyên bị Phá Lạn Vương một chưởng hóa đi, nhưng cũng không có thiếu vòng qua Võ Hồn lực lượng, trực kích trên người Hoa Giải Ngữ, xuyên thấu mà qua.

“Xì xì!”

Hoa Giải Ngữ thân thể run hạ, sắc mặt trắng bệch, những này lục tuyến mặc dù không có trực tiếp trí mạng, nhưng cũng là Võ Hồn lực lượng, trực tiếp tổn thương bản thể của hắn.

“Xì!”

Một luồng ánh kiếm sung sướng như gió, lăng không chém tới, đem cái kia chút màu xanh lục sợi tơ toàn bộ chém gãy.

“Ngươi không sao chứ?”

Dương Thanh Huyền nhấc theo đấu quỷ thần, xuất hiện ở Hoa Giải Ngữ bên cạnh người.

“Ta không sao.” Hoa Giải Ngữ ổn quyết tâm thần, chỉ là thân thể trở nên hơi hoảng hốt.

Dương Thanh Huyền vỗ một cái hắn vai vai, cũng không để ý hắn có nguyện ý hay không, liền đem hắn thu vào Tinh Giới bên trong, đồng thời biến thân Hắc Long, giương nanh múa vuốt vọt xuống.

Lục Nhân Thiết Cát bị Phá Lạn Vương phá vỡ sau, hồng nước nháy mắt tràn lan lại đây, vô số yêu Ma tướng Chung Đại vây nhốt, liều mạng công kích.

A Đức Uyên Sồ Pháp Thân, cũng cánh phượng giương ra, bắn ra vô số hỏa diễm vàng vũ, xen lẫn trong hồng trong nước.

“Ầm! Ầm!”

Chung Đại sắc mặt trắng bệch, vung chưởng hướng về bốn mặt đánh tới.

Nhưng hồng nước hoá hình nhiều lắm, hơn nữa Hắc Long cùng Uyên Sồ, không ngừng ở bên biên đánh lén, đánh hắn luống cuống tay chân, đáp ứng không xuể.

“Xì!”

Đột nhiên một đạo nhỏ nhẹ tiếng xé gió vang lên, nhất điểm hồng mang từ quỷ dị góc độ kích. Bắn mà đến, đồng thời che lấp ở hồng trong nước, lại đi vòng một vòng, mới loé sáng ra, một hồi đánh vào Chung Đại trong cơ thể.

“Không được!”

Chung Đại hoảng hốt, thấp đầu vừa nhìn, thực sự là cái kia đuôi bò cạp, tìm được đánh lén khe hở, đem chính mình hộ thể chân nguyên phá. Hơn nữa đánh vào bên trong cơ thể địa phương, bắt đầu tê dại, mất đi tri giác.

Trong đầu hắn nhất thời xẹt qua một cái từ: Trúng độc!

“Xì!”

Độc kia châm lại dùng sức đỉnh đầu, đi sâu vào mấy phần, hướng về tim phương hướng mạn đi.

“Không muốn, đừng có giết ta!”

Chung Đại khóe miệng dật ra máu, sợ, cầu xin tha thứ: “Đừng đánh, bỏ qua cho ta đi, là ta sai rồi, ta sai rồi.”

“Bây giờ mới biết sai rồi, lúc trước ăn cứt đi tới sao?” Ngưng Giáp Tử thân ảnh khổng lồ giơ chân lên, đột nhiên bảo hộ Chung Đại đầu giẫm đi.

“Ầm!”

Một tiếng rung mạnh, Chung Đại cả người bị một cước kia giẫm vào hồng trong nước, chấn lên cơn sóng thần.

Cổ Hạt trong con ngươi ánh sáng xanh lục lóe lên, đuôi như dây thép ở trên không bên trong co rúm, “Rầm” một tiếng, phần sau đem Chung Đại thân thể từ hồng trong nước mang ra ngoài, ném hướng thiên không.

Giờ khắc này Chung Đại cả người bị hồng nước thẩm thấu, như máu giống như vậy, đã là thoi thóp.

Dương Thanh Huyền cùng A Đức lúc này mới biến về nhân thân.

Hoa sen ở phía sau trong chiến đấu, liền vẫn không có ra tay rồi, giờ khắc này càng là cả người run lên, mặt lộ vẻ vẻ không đành lòng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 787: Người Đưa Đò Quy Củ

Cổ Hạt đuôi từ Chung Đại trong cơ thể rút ra, ở trên không bên trong vung một cái, giống một cây trường tiên, đưa hắn tứ chi cùng cái cổ đều ghìm lại, thật cao nâng tại không trung, miễn cho lại rơi vào hồng nước, bị ăn mòn hài cốt không còn.

Ngưng Giáp Tử sát khí đằng đằng, nhìn chằm chằm Chung Đại, lạnh lùng nói: “Thả hắn hạ xuống, để ta dùng hồng nước cố gắng hừng hực đầu óc của hắn, hắn lại dám nói bản tọa Hồng Thủy Trận là trò mèo.”

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn, gật đầu nói: “Giết đi, giữ lại vô dụng.”

Hoa sen run run mấy lần, che miệng lại, nhưng chung quy không nói gì.

Bởi vì Chung Đại hành động, nàng không có lập trường mở miệng.

“Không, các ngươi không thể giết, giết ta.”

Chung Đại cái cổ bị ghìm ở, dùng hết toàn lực, đứt quảng nói, một hơi đến tiếp sau không tốt cảm giác.

Dương Thanh Huyền lườm hắn một cái, nói: “Cổ Độ, hắn còn thần trí không rõ, ném vào trong nước hừng hực trong đầu hắn cứt. Người này a, ăn - cứt ăn nhiều, não đường về chính là không giống nhau, lời nói ra cũng cổ quái kỳ lạ.”

A Đức vội hỏi: “Chậm đã! Giết hắn một chuyện, cẩn tắc vô ưu.”

Chung Đại liều mạng quơ tay, chít chít ô ô, gặp có người xin tha cho hắn, lập tức đại hỉ, gọi lợi hại hơn.

Dương Thanh Huyền mấy người đều nhìn về A Đức, chờ lối nói của hắn.

A Đức trầm ngâm nói: “Người đưa đò cái tổ chức này, vô cùng nghiêm ngặt, cũng hết sức nghiêm mật. Luôn luôn đều theo quy củ làm việc, là một cái hiếm có quy củ tổ chức. Người ở bên trong không nhiều, đối nội đối ngoại, cũng sẽ không thiên vị cái gì. Giống Chung Đại chuyện lần này, bỏ thuyền mà chạy, là đưa đò người thường không thể cho phép, vì lẽ đó Chung Đại muốn tìm chúng ta chịu oan ức. Nhưng cái tổ chức này bên trong còn có một điều quy định, bất kỳ phạm sai lầm người đưa đò, đều phải bọn họ tự mình xử lý, mà không cho phép người ngoài ra tay.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Nói như vậy, còn phải đưa hắn đưa tới bên trong đảo, giao cho người đưa đò?”

Chung Đại ô ô nói: “Thả... Thả... Thả ta... Cũng có thể... Không phiền phức... Các ngươi.”

A Đức nói: “Nội hải bên trong các loại tổ chức vô số, người đưa đò xem như là danh tiếng cực cao, danh vọng cực cao một cái, liền là bởi vì bọn hắn nói quy củ, đồng thời trọng tín danh tiếng, sẽ không giận thuyền mà đi. Giống Chung Đại chuyện như vậy, đưa hắn đưa về người đưa đò bên trong, cũng là một con đường chết.”

Lúc này Dương Thanh Huyền bên tai, lại vang lên Nghê Ba thanh âm, nói: “Này người nói không sai, người đưa đò danh dự là số một số hai, không cần thiết nguyên do bởi vì cái này rác rưởi được tội toàn bộ tổ chức.” Hắn dừng lại, lại bổ sung: “Dù sao ngươi còn muốn ở bên trong hải đợi.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Trước hết không giết hắn, đến nội hải sau, tìm cơ hội giao cho người đưa đò đi.”

“Cái gì? Nhọc nhằn khổ sở đánh lâu như vậy, một câu không giết liền không giết? Hắn vũ nhục bản tọa Hồng Thủy Trận, há có thể sống?!”

Ngưng Giáp Tử giận dữ, vung tay lên, một mảnh hồng nước liền kích. Bắn xuyên qua, như mũi tên bắn vào trời cao.

Cổ Hạt giơ lên gọng kìm lớn, đi xuống vỗ một cái, “Ầm” một tiếng liền đem cái kia hồng nước đánh nát, sau đó cuốn lấy Chung Đại, một hồi càng mở trăm trượng xa.

“Hảo oa, còn dám theo ta đối nghịch!”

Ngưng Giáp Tử giận không nhịn nổi, nhìn Dương Thanh Huyền, một tay chỉ Cổ Hạt, sát khí ngang nhiên, “Đây là của ngươi thủ hạ chứ? Lão phu hôm nay liền giúp ngươi quản giáo một hồi!”

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, liền cản ở trước mặt hắn, giang hai tay ra, ngăn trở đường đi của hắn, lạnh lùng nói: “Hắn không phải của ta thủ hạ, là bằng hữu ta.”

Ngưng Giáp Tử sửng sốt một chút, khuôn mặt nhất thời lạnh hạ, nham hiểm theo dõi hắn.

A Đức cùng hoa sen mặc dù không biết Ngưng Giáp Tử là ai, nhưng cũng nhìn thấu bầu không khí có chút không đúng, cũng không phải là đến Dương Thanh Huyền bên cạnh người, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Dương Thanh Huyền đồng dạng nhìn chằm chằm Ngưng Giáp Tử, vững vàng nói rằng: “Ta không có bất kỳ thủ hạ, nơi này tất cả mọi người là bằng hữu ta. Ta đã quyết định không giết hắn, mong rằng tiền bối có thể cho chút mặt mũi.”

Hắn nói đúng mực, lập tức biến mất có cao cao tại thượng vênh váo hung hăng, cũng không có khúm núm lấy lòng, khiến Ngưng Giáp Tử lửa giận không chỗ có thể để lộ, trên người như máu một loại gợn nước ba động càng lợi hại hơn.

“Ta nể mặt ngươi, hừ, vậy ngươi lại cho ta mặt mũi sao?!” Ngưng Giáp Tử nổi giận nói.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi và ta là kết minh quan hệ, chuyện này là ngươi giúp ta, tự nhiên lấy ta làm chủ đạo. Ngươi bây giờ như là giết hắn, chẳng lẽ không phải đổi khách làm chủ? Vậy rốt cuộc là ai giúp ai?”

Ngưng Giáp Tử lạnh lùng nói: “Ta giúp ngươi, nhưng hắn nói năng lỗ mãng, cũng đã đáng chết.”

Dương Thanh Huyền trong lòng cũng có chút tức giận, Ngưng Giáp Tử không biết phân biệt, hùng hổ doạ người, để sự chịu đựng của hắn cũng sạch sẽ, phất tay áo nói: “Lời không hợp ý hơn nửa câu, ta đã đến đây là hết lời, còn dư lại liền theo ngươi. Như là quan điểm không hợp, này kết minh không kết liễu cũng được, liền như vậy phân rõ giới hạn đi. Ngươi đi của ngươi Dương quan đạo, ta quá ta cầu độc mộc.”

“Ngươi!...”

Ngưng Giáp Tử giận dữ, “Ngươi qua cầu rút ván!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Chuyện cười, ngươi giúp ta, ta trả ngươi tự do, tại sao qua cầu rút ván câu chuyện? Ta chỉ là đúng ngươi này vô lý người, lại không có nửa điểm hảo cảm thôi!”

Ngưng Giáp Tử tức giận run rẩy, hắn chính là một phái cung chủ, hưởng danh tiếng thiên hạ cường giả, giờ khắc này Long Du cạn nước, hổ xuống đồng bằng, đầy bụng lửa giận cũng không phát ra được.

“Tốt, tốt, lần này liền y theo ngươi! Lần sau lại có thêm sự tình, lão phu cũng không dễ nói chuyện như vậy!”

Ngưng Giáp Tử tức giận vung tay lên, xoay người liền thu ngất trời hồng nước, tự mình thu vào cái kia Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô bên trong.

Dương Thanh Huyền âm thầm kỳ quái, này Ngưng Giáp Tử hiển nhiên tính khí không tốt lắm, hơn nữa tính cách thô bạo, hiển nhiên không phải người lương thiện, lại có thể chịu thua, xem ra hắn đối với này Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô ỷ lại lớn vô cùng, chí ít nhất thời nửa khắc thì không cách nào rời đi.

Hắn này mới tin Ngưng Giáp Tử lúc trước nói kết minh nói như vậy, xem ra FcyL7Ael chính mình đối với hắn đích xác có cực đại giá trị lợi dụng. Nhưng “Lợi dụng” cũng là lẫn nhau tương huệ, Dương Thanh Huyền đưa hắn ở lại bên người, cũng có thể xem như là một cái tay chân, một lá bài tẩy.

“Chúng ta đi thôi.”

Dương Thanh Huyền vung tay xuống, liền hướng cái kia Chung Đại chiếc kia đưa đò thuyền bay đi.

Trên thân hạm một mảnh sáng trông suốt màu xanh, tất cả đều là ẩn chứa no đủ Lôi Lực sét thạch, bác rơi xuống, liền có thể bán cái giá tiền cao, là chuyến này trong ngoài hải đưa đò tiêu hao không chỉ gấp mười lần.

Ba người rơi ở trên chiến hạm, đem Chung Đại kinh mạch toàn thân cùng huyệt đạo đều phế bỏ, trực tiếp vứt tại trên boong thuyền.

A Đức nói: “Hoa sen, này chiến hạm ngươi tới điều khiển, có thể có vấn đề?”

Hoa sen gật đầu nói: “Không thành vấn đề, giao cho ta đi.”

Nói, liền hướng khoang chính bên trong đi đến.

Cổ Hạt về tới Tinh Giới bên trong, Dương Thanh Huyền cũng bàn địa mà ngồi, khôi phục trên người nội thương.

A Đức đột nhiên nói rằng: “Thương thế của ngươi sau khi khỏi hẳn, nên liền có thể lấy nhảy vào Thiên Mạch đại viên mãn chứ?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: "Nát cảnh giới Niết Bàn ta cũng lắng đọng gần đủ rồi, lại bế quan cái ba năm tháng, là có thể nhảy vào Thiên Mạch đại viên mãn.

A Đức thở dài nói: “Thực sự là đáng sợ thiên phú cùng cơ duyên a, vốn cho là ngươi ở bên trong hải sẽ đợi trên thời gian rất lâu, bây giờ nhìn lại, rất nhanh cũng có thể đi hải Thiên Nhai tham gia thí luyện, xung kích Thiên Vị.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 788: Hải Thiên Nhai Thí Luyện, Từ Ra Bắc Môn

“Hải Thiên Nhai?” Dương Thanh Huyền giật mình nói: “Đó không phải là Dạ Hậu vị trí sao?”

A Đức gật gật đầu, nói: “Hải Thiên Nhai là Biển Đen nhất là chỗ thần bí một trong, cũng là toàn bộ Biển Đen duy nhất có thể chạm tới Chân Long chi nhãn, mà Dạ Hậu chính là tọa trấn ở Hải Thiên Nhai bên trong.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia Hải Thiên Nhai thí luyện, lại là chuyện gì xảy ra?”

A Đức giải thích: “Hải Thiên Nhai mặc dù bị xưng vì là Chân Long chi nhãn, liền là toàn bộ Biển Đen linh khí cường thịnh nhất địa phương, không chỉ có như vậy, nơi này còn là Cổ Diệu lực lượng chỗ mạnh nhất. Thậm chí có người suy đoán, Cổ Diệu ngay ở Hải Thiên Nhai bên trong, thế nhưng...”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Thế nhưng cũng chỉ là một truyền thuyết.”

A Đức cười khổ một tiếng, gật đầu nói: “Đúng, cũng chỉ là một truyền thuyết. Hải Thiên Nhai vốn là Dạ Hậu cấm địa, bất luận người nào đều không được đi vào. Nhưng sau đó Dạ Hậu vì ngồi vững vàng Biển Đen chi chủ vị trí, rõ ràng dựa vào tự mình một người là không được, nhất định phải có thế lực của chính mình. Liền liền mở ra Hải Thiên Nhai, hàng năm tổ chức một lần xung kích Thiên Vị rèn luyện, đồng thời từ đó thu nạp cường giả đến dưới quyền mình.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Bất luận người nào cũng có thể tham gia Hải Thiên Nhai rèn luyện sao? Không có ai điều kiện khác?”

A Đức nói: “Nhất định là có, một, phải là Toái Niết cảnh; Hai, nhất định phải có tiến vào bên trong hải thân phận bài, không hộ khẩu là không được; Ba, nhất định phải tuyên thệ cống hiến cho Dạ Hậu.”

Dương Thanh Huyền mặt lập tức đen kịt lại, nói: “Này điểm thứ ba, hơi bị quá mức phân chứ?”

A Đức cười nhìn hắn, nói: “Này ba điểm điều kiện, ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đằng trước hai cái hoàn toàn không thành vấn đề, nhưng điều thứ ba, tha thứ ta không thể ra sức, cái kia Hải Thiên Nhai không đi cũng được.” Trên mặt hắn như che chở băng sương, để hắn không giải thích được cống hiến cho Dạ Hậu, không khỏi quá hoang đường.

A Đức cười nói: “Không sai, điểm thứ ba điều kiện hơi quá đáng. Chỉ khả năng hấp dẫn một ít nóng lòng đột phá, cũng hoặc là nguyên bản là muốn nương nhờ vào Dạ Hậu người. Vì lẽ đó đưa tới các tổ chức lớn, cực đại bất mãn.”

Dương Thanh Huyền vừa nghe, biết còn có đoạn sau, liền lẳng lặng nghe.

A Đức nói: SNdUAQi “Ở các tổ chức lớn cùng lượng lớn Toái Niết đại viên mãn võ giả kháng nghị hạ, Dạ Hậu lại sửa đổi quy tắc, phàm là nàng công nhận tổ chức, đề cử tới được người, cũng có thể tiến nhập Hải Thiên Nhai thí luyện. Cứ như vậy, thanh âm phản đối liền cực ít, đồng thời chiếm được không ít tổ chức ủng hộ.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Này Dạ Hậu cũng là người cực kỳ thông minh, đoàn kết tất cả lực lượng có thể đoàn kết. Cứ như vậy, liền để cái kia một số người bị công nhận tổ chức có cảm giác ưu việt, càng thêm chặt chẽ đoàn kết ở chung quanh nàng.”

A Đức nói: “Không sai, cái kia một số người bị công nhận tổ chức, một hồi liền từ người phản đối đã biến thành người ủng hộ. Bởi vì bọn họ thu được đặc quyền, còn có thể nhờ vào đó làm đại chính mình. Mà người đưa đò, chính là Dạ Hậu công nhận tổ chức một trong.”

Dương Thanh Huyền trầm tư một chút, nói: “Nhưng dù vậy, cái khác không bị công nhận tổ chức, chẳng lẽ không phải thì càng hận Dạ Hậu? Giữa hai người mâu thuẫn sẽ tiến một bước tăng lên, dẫn đến thế lực hóa thành hai phái, hình thành to lớn phân liệt.”

A Đức khiếp sợ nhìn Dương Thanh Huyền, có chút dại ra, một hồi lâu sau nói: “Ngươi chi thông tuệ, thật sự là người thường khó có thể với tới.” Hắn thở dài, nói: “Chính như ngươi nói, cái kia chút tiến vào không vào được Hải Thiên Nhai tổ chức, cũng nhanh chóng đoàn kết lại với nhau, cùng Dạ Hậu bên này phe phái tạo thành to lớn phân liệt. Tàn sát ban đêm chính là cái này thời điểm đản sinh ra. Trên thực tế Dạ Hậu người chống lại vẫn luôn tồn tại, chỉ là chưa từng có giống như vậy đoàn kết quá. Tàn sát ban đêm ban đầu chỉ là mấy cái phản đối tổ chức kết thành liên minh, sau đó cùng Dạ Hậu xảy ra mấy lần to lớn trực tiếp va chạm, khiếp sợ toàn bộ nội hải. Sau đó, liền trực tiếp biến thành một cái nghiêm mật tổ chức.”

Dương Thanh Huyền nói: “Dạ Hậu cũng coi như là mua dây buộc mình, bất quá lại nói ngược lại, có thể đem người phản đối bày ra đến đồng thời, một lưới bắt hết, cũng chưa chắc đã không phải là chuyện tốt.”

A Đức gật đầu nói: “Tàn sát ban đêm tuy rằng mạnh mẽ, nhưng vẫn là bị Dạ Hậu áp chế xuống, bị đánh bảy lẻ tám nát, hồi lâu chưa từng có thể khôi phục nguyên khí. Mặc dù là hiện tại, cũng một mực trong bóng tối hoạt động, không dám mạo hiểm đầu đến ở bề ngoài đến. Đi qua lần này khúc chiết sau, Dạ Hậu rồi hướng Hải Thiên Nhai thí luyện điều kiện, tiến hành rồi một lần sửa chữa, ngươi đoán một chút là cái gì?”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, cười khổ nói: “Ta nơi nào đoán được, bất quá tàn sát ban đêm tuy rằng bị trấn áp, nhưng nếu là không thay đổi Hải Thiên Nhai rèn luyện điều kiện, vẫn sẽ có lượng lớn cường giả tụ tập lại, hình thành phản kháng thế lực. Nếu ta là Dạ Hậu, ta biết đem chuẩn vào điều kiện thả lỏng, để những người trung gian kia sĩ cũng thu được lịch luyện tư cách, như vậy thì có thể từ căn nguyên trên suy yếu tàn sát đêm sức mạnh. Bởi vì không phóng khoán điều kiện, vô cùng có khả năng đem người trung gian sĩ tất cả đều đẩy về phía tàn sát dạ nhất phái.”

A Đức nghe vậy, cả kinh trợn mắt lên nhìn hắn, như gặp được quỷ quái giống như vậy, miệng càng là trương có thể tắc hạ dưa hấu.

Liền ngay cả Tứ Thánh Linh Đồ bên trong Nghê Ba, cũng là trợn mắt ngoác mồm.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Làm sao, ta đã đoán đúng?”

A Đức một hồi lâu mới tỉnh hồn lại, giơ ngón tay cái lên, “Lợi hại, thật là lợi hại. Tuy rằng ta không biết Dạ Hậu nghĩ như thế nào, nhưng đúng như là ngươi nói, cùng tàn sát đêm phát sinh xung đột sau, Dạ Hậu đem Hải Thiên Nhai thực tập điều kiện mở rộng lỏng ra rất nhiều. Ngoại trừ tuyên thệ cống hiến cho Dạ Hậu, cùng với Dạ Hậu công nhận tổ chức đề cử ở ngoài, lại xuất hiện hai điều kiện: Một, tuyên thệ giữ gìn Hải Thiên Nhai an toàn, có thể không phục tùng Dạ Hậu mệnh lệnh, chỉ khi nào có người hoặc là tổ chức xâm chiếm Hải Thiên Nhai, nhất định phải dũng cảm đứng ra; Hai, dùng linh thạch mua, một trăm tỉ linh thạch trung phẩm một chỗ.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một lát, vỗ tay khen: “Thông minh, Dạ Hậu lần này thật thông minh. Điều kiện thứ nhất, trực tiếp đem phái trung gian hệ kéo thành kết minh, điều kiện thứ hai, có thể thu nạp đại lượng của cải, lớn mạnh chính mình. Hơn nữa tàn sát ban đêm tổ chức muốn muốn tiến vào Hải Thiên Nhai thí luyện, cũng chỉ có thể đi mua tiêu chuẩn con đường này. Một là tiêu hao mình tài lực, hai là phần này thí luyện danh sách nắm ở Dạ Hậu trong tay, có thể trực tiếp đối với người ở phía trên tiến hành quản chế, biến thủ thành công, chủ động đối với tàn sát ban đêm tiến hành xuất kích.”

A Đức kinh sợ, ngốc như gà gỗ, sau đó trên trán tuôn ra chảy ròng ròng mồ hôi lạnh, run giọng nói: “Ngươi nói điểm thứ hai, ta xưa nay không nghĩ tới, như vậy nhấc lên, quả thực như vậy! Sợ Dạ Hậu chính là phần tâm tư này, chỉ có điều không có bao nhiêu người nhìn thấu, thật là đáng sợ!”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái này kêu là bắt ba ba trong rọ, tỷ như ngươi muốn bắt một tòa thành trì người bên trong, lại nắm giữ không được hành tung của bọn họ, lúc này nên làm gì? Trực tiếp ở đông, nam, tây ba cái cửa phóng hỏa đốt thành, toàn bộ người bên trong thành, cũng chỉ có thể hướng cửa bắc chạy trốn. Mà cửa Bắc, Dạ Hậu đã sớm thủ ở đó. Cái này mua danh ngạch điều kiện, chính là Dạ Hậu bắt tàn sát đêm bắc môn.”

A Đức nghe được người đổ mồ hôi lạnh, ngẫm nghĩ bên dưới, cực kỳ có đạo lý, lại cực kỳ đáng sợ.

Dương Thanh Huyền lại nói: “Hơn nữa một trăm tỉ linh thạch trung phẩm ngưỡng cửa này, có mấy cái tán tu cá nhân cầm ra được?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 789: Số Mệnh, Đến Nội Hải

A Đức nghe được càng là run run hạ, tuy rằng Toái Niết cảnh cường giả có tiền, nhưng có thể cầm được ra một trăm tỉ thật là không tệ. Còn nữa, coi như thật sự có một trăm tỉ, có cái khác phương thức có thể tiến nhập Hải Thiên Nhai thí luyện, tại sao muốn không công giao ra?

Chỉ có hai nguyên nhân: Số một, đích thật là quá có tiền, tùy hứng. Tỷ như từ tinh vực các mảnh đại lục phái tới con cháu, tức không thể cống hiến cho Dạ Hậu, cũng không muốn giữ gìn Hải Thiên Nhai an nguy, lại cùng các tổ chức lớn không liên quan, cũng chỉ có thể bỏ tiền. Thứ hai, chính là tàn sát muộn rồi.

A Đức chật vật nuốt xuống hạ, hoảng sợ nói: “Nói như thế, tàn sát ban đêm phần lớn người, cũng đã ở Dạ Hậu khống chế rơi xuống?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không hẳn đây. Nhiều năm như vậy, tàn sát trong đêm nên cũng phát giác ra, cái tổ chức này nếu vẫn tồn tại ở này, nói vậy từ lâu phát hiện điểm ấy. Chuyện trên đời, đều là thật thật giả giả, hư hư thật thật, khó có thể dự đoán. Dạ Hậu đã là vùng trời này ở dưới đỉnh cao nhân vật, có thể chống chọi tổ chức của nàng, cũng không phải hời hợt hạng người. Ah...”

Hắn tự giễu nở nụ cười, nói: “Mặc kệ nó, ngược lại ta không cần tham dự vào bọn họ trong tranh đấu, chỉ là đột phá đến Thiên Vị, liền ly khai Biển Đen.”

A Đức kinh sợ, liếc mắt nhìn xa xa Chung Đại, vỗ tới một chưởng, đưa hắn ngũ giác giác quan thứ sáu niêm phong lại, rồi mới lên tiếng: “Cái kia Ân Vũ Điện đây?”

Dương Thanh Huyền trầm tư một chút, than thở: “Đời đời cường giả cũng không tìm tới đồ vật, chúng ta có thể tìm tới sao? Nếu là có cái này số mệnh, tự nhiên có thể gặp phải. Nếu là không có, cưỡng cầu cũng vô dụng.”

Trong đầu của hắn không ngừng hiện ra cái kia rộng lớn vĩ ngạn cung điện, cái kia quang cùng ảnh đan dệt mà thành nam tử, cùng với cái kia giống như Tử Diều Hâu một loại Tinh Linh nữ tử vi rồi.

Hắn gặp A Đức có chút cô đơn, cười an ủi: “Cố gắng, chúng ta lần này liền tìm được đây, dù sao cái kia Ân Vũ Điện thời không hình chiếu, tựa hồ cũng chưa từng có người từng thấy chứ?”

A Đức gật gật đầu, thở dài nói: “Chỉ mong đi.”

Chiến hạm ở hoa sen khởi động hạ, lấy tốc độ cực nhanh hướng về nội hải đi.

Dương Thanh Huyền nhìn phương xa, một luồng hào khí nhồi vào lồng ngực, “Thiên Vị, ta rốt cuộc đã tới. Tử Diều Hâu, ngươi ở bên trong hải sao?”

Trong đầu, Tử Diều Hâu dáng dấp, cùng cái kia câu đố một loại nữ tử LCMMlni Dạ Hậu, còn có cái kia Tinh Linh tộc vi kéo, chẳng biết vì sao, càng mơ hồ trùng điệp.

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu, đem các loại ảo tưởng sắp xếp ra đầu óc, an vị ở trên boong thuyền, bắt đầu vận chuyển Võ Kinh tu luyện.

Hắn việc cấp bách, chính là trước tiên Tướng cảnh giới vững chắc xuống, sau đó nhảy vào Toái Niết đại viên mãn.

Mấy ngày sau, Dương Thanh Huyền đột nhiên từ trong nhập định khiếp sợ lại đây.

Từ bốn phía thu nạp thiên địa linh khí bên trong, đầy rẫy một luồng nóng ran sức mạnh, vô cùng mạnh mẽ rồi lại chấn nhân tâm phách.

A Đức an vị ở hắn cách đó không xa, cảm nhận được tâm tình của hắn gợn sóng, cũng đồng dạng mở hai mắt ra, hắc tiếng cười nói: “Thế nào, nhanh như vậy liền phát giác được không?”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đây cũng là nội hải Cổ Diệu lực lượng?”

A Đức nói: “Chính là, chờ tiến vào bên trong hải hạt nhân đảo liên sau, này Cổ Diệu lực lượng còn sẽ càng mạnh hơn. Đối với vững chắc cảnh giới của ngươi, cũng có chỗ tốt cực lớn. Nhưng tai hại, cũng sẽ không dùng ta nhiều lời đi.”

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Quá cường đại, sớm biết như vậy, vừa sáng nên đến nội hải.”

A Đức thấy hắn lòng tràn đầy vui mừng, cũng là khẽ mỉm cười, nói: “Ngươi tới nội hải, cũng không có vấn đề, đổi thành những người khác có thể thì không được. Đằng trước không xa, chính là cùng Phù Quang Đảo đối tiếp nội hải hòn đảo thương vụn, quy về thứ chín đảo liên. Chúng ta trước lúc trước điểm dừng chân, cũng không tại hòn đảo này trên, mà là đi vòng qua, bỏ neo cái khác nhỏ hơn hòn đảo. Dù sao rất nhiều lén qua người, người đưa đò cứ điểm một loại đều đang hẻo lánh trên hòn đảo nhỏ. Mà bây giờ, đã không sao, chỉ còn chúng ta bốn người, đều cũng có thân phận ngọc bài.”

Dương Thanh Huyền còn vắng lặng ở này cường đại Cổ Diệu lực lượng trên, có như vậy cương mãnh bá đạo chí dương lực lượng, hắn chắc chắn đem xung kích Thiên Vị thời gian lại co lại ngắn.

Mà giờ khắc này biển trời bên trên, lờ mờ còn có thể nhìn thấy có cái khác chiến hạm phi hành, đều đang về phía trước đảo liên chạy đi.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Toàn bộ nội hải, cộng có mấy toà đảo liên?”

A Đức nói: “Tổng cộng cửu tòa.”

“Cái gì, làm sao ít như vậy?”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, vốn cho là nội hải không có một ngàn cũng chí ít mấy trăm, “Cái này cùng hải ngoại phạm vi, chênh lệch không khỏi lớn quá rồi đó.”

A Đức nói: “Nội hải đảo liên phạm vi, xa không phải hải ngoại có thể so sánh. Tỷ như trong đó lớn nhất thứ năm đảo liên, bao dung phạm vi rộng, vượt qua hải ngoại trăm hòn đảo nhỏ liên. Hơn nữa nội hải bên trong nhiều hung thú, đều là quanh năm đến thu nạp Cổ Diệu lực lượng sống sót, vô cùng đáng sợ. Này cửu tòa đảo liên, chỉ là toàn bộ nội hải một phần nhỏ nhất, có thể tiến hành bình thường tu luyện cùng mậu dịch. Còn có mảng lớn không biết hải vực, vô cùng hung hiểm, chưa đi mở mang mà thôi.”

Dương Thanh Huyền chợt nói: “Thì ra là như vậy, cái kia Hải Thiên Nhai ở?”

A Đức nói: “Đệ nhất đảo liên, toàn bộ hắc chuỗi hải đảo phân chia, chính là lấy Hải Thiên Nhai dẫn đầu hoa đi ra. Từ thứ chín đảo liên truyền đưa qua, muốn trung chuyển mấy chục hòn đảo, cần mấy ngày.”

Đang nói, phía trước ẩn phát hiện hòn đảo, một mảnh lớn như vậy lục địa ở trên mặt biển xuất hiện, chính là Thương Mạt Đảo.

Từ bốn phương tám hướng, có các loại chiến hạm, lượng lớn võ giả, đều tới hòn đảo bay đi.

Cái kia chút chiến hạm cùng võ giả trên người, đều lộ ra cường đại khí tức, không có một là người yếu.

A Đức hắc tiếng nói: “Ngoại trừ Trung Ương Đại thế giới cái kia chút siêu cấp môn phái, toàn bộ Thương Khung tinh vực bên trong, mảnh này nội hải bên trong cường giả bình quân thực lực, cũng là có thể đứng vào trước mấy.”

Lúc này hoa sen cũng từ khoang chính bên trong đi ra, nói: “Liền bỏ neo Thương Mạt Đảo sao? Vậy này chiến hạm...”

A Đức nói: “Nhận lấy đi, chúng ta bay qua. Trên chiến hạm này tất cả đều là sét thạch, có giá trị không nhỏ, quá làm người khác chú ý.”

Trên thực tế, đã có không ít thần thức, trực tiếp từ đàng xa trên hòn đảo phúc bắn tới, nhìn quét chiến hạm. Còn có mấy đạo thần thức mạnh mẽ, là đến từ xa xa trên những chiến hạm khác.

Hoa sen gật gật đầu, giữa trời đánh ra mấy đạo pháp quyết, trực tiếp đem chiến hạm thu vào một cái túi đựng đồ, sau đó đưa cho Dương Thanh Huyền, nói: “Cho ngươi.”

Dương Thanh Huyền đẩy trở lại, cười nói: “Ta sẽ không dùng này chiến hạm, cũng là ngươi giữ đi.”

Hoa sen nghĩ một hồi, cũng là không khách khí cất đi.

A Đức nhấc theo bị đóng chặt Chung Đại, còn có Dương Thanh Huyền cùng hoa sen, lập tức hóa thành một đạo cường đại độn quang, hướng về Thương Mạt Đảo kích bắn đi.

Ở hòn đảo vùng duyên hải tuyến thượng, có hơn trăm chiếc chiến hạm, chỉnh tề thành hàng đặt ngang hàng ở biển trời bầu trời, nghiêm cấm vào đảo.

truy cập // truyencuatui.net/ để đọc truyện

Thỉnh thoảng có người đem chiến hạm thu hồi, hướng về trên hòn đảo một tòa quảng trường lao đi.

Cái kia quảng trường dài đến ngàn trượng, có thể chứa đựng trên vạn người, mặt trên tất cả đều là hạt vừng lớn nhỏ bóng người, chỉnh tề xếp thành mấy đội, đang tiếp thu qua cửa kiểm tra.

Dương Thanh Huyền ba người biến thành độn quang, cuốn lên cường đại gió biển, gào thét mà tới.

Ở quảng trường bầu trời lập tức giảm bớt tốc độ, thiểm lược bên dưới, liền nhẹ nhàng rơi vào nền đá trên mặt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 790: Vô Cùng Chiến Ý, Hải Ốc Sên

Mấy trăm đạo ánh mắt liếc qua đi qua, liếc mắt nhìn hắn, đặc biệt là A Đức trong tay xách Chung Đại, sau đó lại chuyển chủ đề quang, làm chuyện của mình.

Hiển nhiên đối với chuyện như vậy đã không cảm thấy kinh ngạc.

“Đi thôi, xếp hàng đi.”

A Đức mang theo Chung Đại, trên mặt đất trên kéo đi. Chung Đại bị đóng ngũ giác giác quan thứ sáu, khuôn mặt oán độc, như chết cá giống như vậy, tùy ý mang theo.

Dương Thanh Huyền chỉ vào Chung Đại, nói: “Như vậy đi xếp hàng, không thành vấn đề sao?”

A Đức khẽ mỉm cười, chỉ vào xa xa, ánh mắt đảo qua một mảnh, nói: “Ngươi nhìn biên.”

Dương Thanh Huyền nhìn sang, lập tức mặt đen lại.

Ở một cái hàng dài trong đội ngũ mặt, có một tên cường giả dùng một căn xích sắt, buộc một đám người ở xếp hàng; Còn có một người trong tay mang theo bảy tám cái đầu, máu tanh cực kỳ.

A Đức nói: “Chỉ cần thông qua cửa ải người là có thân phận bài, cũng không quản ngươi là làm sao qua, đi tới, bò, mang theo cũng có thể. Toàn bộ nội hải là cái phi thường tự do địa phương, chỉ cần ngươi không tiếp xúc Dạ Hậu quy củ, sẽ không có người sẽ quản ngươi.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, hỏi: “Như là dùng nguyên khí đem người chứa, chẳng lẽ không phải liền kiểm tra không được?”

A Đức cổ quái nhìn hắn, cười khổ nói: “Ngươi cho rằng người người cũng giống như ngươi, là Thánh Linh truyền thừa, nắm giữ thượng cổ quyển sách, có thể kí xuống tinh tú, mang theo ở Tinh Giới bên trong? Thế gian có thể thu nhận vật còn sống phương pháp xử lý, chỉ có khế ước quy tắc, nhưng thông thường cũng chỉ là hung thú bị tập trung ở khế ước trong không gian. Ngoài ra, giống ngươi nói có thể thu nạp sinh linh nguyên khí, cũng chỉ có Thánh khí. Khà khà, nắm giữ Thánh khí người, còn quản cái gì Biển Đen quy tắc? Trực tiếp trên Hải Thiên Nhai bay tới bay lui, ai dám quản?”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Có thể thu nạp sinh linh đều là Thánh khí?”

A Đức nói: “Dĩ nhiên, ngươi cho rằng đây?”

Dương Thanh Huyền sững sờ một hồi, thần thức một hồi rơi trên Tứ Thánh Linh Đồ, Nghê Ba tựa hồ cũng nghe thấy hai người nói chuyện, sắc mặt khó coi.

Hoa Giải Ngữ thanh âm truyền đến, nói: “Này Tứ Thánh Linh Đồ đích thật là Thánh khí, nhưng bởi vì Huyền Thiên lRqsakT Cơ thu nạp bốn Thánh Linh sức mạnh không đủ, vì lẽ đó còn không có đạt đến chân chính Thánh khí trình độ, xem như là á Thánh khí đi.”

“Á Thánh khí...”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, vốn cho là chỉ là một kiện hơi hơi lợi hại một chút nguyên khí mà thôi.

Hoa Giải Ngữ nói: “Tương lai ngươi nếu như có thể tu thành toàn bộ Thanh Dương Võ Kinh, phải có cơ hội đem này Linh Đồ diễn hóa thành chân chính Thánh khí, nếu như có thể tụ ngang hàng tứ linh lực lượng, thậm chí còn ở Thánh khí bên trên. Cái này cũng là lúc trước Huyền Thiên Cơ luyện chế này đồ nguyên nhân. Dù cho thế hệ này Thánh Linh không được, còn có đời kế tiếp, không ngừng đem Thánh Linh sức mạnh rót vào đi vào, cuối cùng sẽ có một ngày có thể vượt qua Thánh khí.”

“Không ngừng đem Thánh Linh sức mạnh rót vào đi vào...”

Dương Thanh Huyền đột nhiên hoàn toàn biến sắc, tựa hồ nghĩ tới điều gì. Hoa Giải Ngữ bị ảnh hưởng của hắn, trong lòng cũng là “Hồi hộp” một hồi.

Hai người đồng thời truyền âm hô khẽ nói: “Chu Tước trại chăn nuôi!”

Nghĩ đến đây cái ý nghĩ, sợ hãi của nội tâm liền khó có thể ức chế lan tràn.

Dương Thanh Huyền run giọng nói: “Không biết đúng là...”

Hoa Giải Ngữ sắc mặt cũng cực kỳ khó coi, nói: “Không bài trừ khả năng này, lấy Huyền Thiên Cơ tâm tư cùng thiên phú, mặc kệ làm ra chuyện gì, ta đều sẽ không sợ hãi.”

Dương Thanh Huyền trầm mặc không nói, nhớ tới Hắc Diễm Giác bên trong, đánh chết hai tên Thái Thiên Vị mười hai nguyên nhân, hắn chợt cắn răng một cái, tức giận nói: “Bất kể có phải hay không là hắn, ta đều một định sẽ không bỏ qua cho hắn!”

Nghĩ đến vị diện trong tinh không, cái kia tha thứ không quen biết Cửu Khanh, vì là cứu mình mà chết, nội tâm liền dâng lên vô hạn áy náy phẫn nộ.

Hoa Giải Ngữ than thở: “Ngươi cùng hắn chênh lệch, còn vô cùng xa xôi a. Cũng may sự tiến bộ của ngươi phi thường đáng sợ, ta tin tưởng cuối cùng cũng có một ngày, ngươi có thể đánh với hắn một trận.”

“Hừm, ta cũng tin tưởng, đồng thời đang mong đợi ngày đó đến đây!”

Dương Thanh Huyền nắm chặt nắm đấm, trong mắt bắn ra ánh sáng kiên định.

…

Vào bên trong hải đội ngũ tuy rằng xếp hàng rất dài, nhưng hiệu suất vô cùng nhanh.

Rất nhanh sẽ đến phiên Dương Thanh Huyền ba người.

A Đức lại đem Chung Đại thân phận bài cũng móc ra, chuyển nộp lên kiểm tra.

“Hả?”

Cái kia cửa ải nơi người phụ trách sửng sốt một chút, cầm trong tay Chung Đại thân phận bài, liếc mắt nhìn Chung Đại, sau đó cổ quái nhìn xuống Dương Thanh Huyền ba người.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, lập tức triển khai mở, bình tĩnh hỏi: “Làm sao, có vấn đề sao?”

Người phụ trách kia cười lạnh, lạnh như băng đem bốn cái thân phận bài vứt còn cho bọn họ, phất tay nói: “Đi qua đi, không thành vấn đề.”

Dương Thanh Huyền ba người sau khi thông qua, liền nghe phía sau truyền đến huyên náo toái ngữ, “Người tuổi trẻ bây giờ thật treo, người đưa đò cũng dám đánh, đánh còn dám mang theo vào bên trong hải, cắt, chờ chết đi!”

A Đức nói: “Không cần để ý tới những này cá mặn bột phấn nói, giống như vậy cá mặn, nội hải bên trong đếm không xuể, căn bản cái gì cũng không hiểu. Chúng ta đi trước người đưa đò cứ điểm, đem Chung Đại chuyện này xử lý.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, liền đi theo A Đức phía sau.

Thương Mạt Đảo là cùng hải ngoại Phù Quang Đảo đối tiếp ba toà đảo lớn một trong, giống như một mảnh đại lục giống như, có bờ ruộng dọc ngang giao thông kéo dài hướng về xa xa.

Ở con đường bốn phía, tất cả đều là các loại cổ quái kỳ lạ nhà, hơn nữa nhiều lấy Hải tộc kiến trúc làm chủ.

Có không ít kiến trúc, càng là trực tiếp ở Hải tộc xác càng thêm công một phen. Tỷ như to lớn vỏ sò, đủ loại ốc biển, hình như ốc sên một dạng xác, san sát ở bốn phía.

A Đức giải thích: “Thương Mạt Đảo trên Nhân tộc cùng Hải tộc, gần như các chiếm một nửa. Hơn nữa Hải tộc thực lực tổng hợp hơi yếu. Bởi vì những này Hải tộc vốn là ở tại nội hải, mà từ hải ngoại tiến vào Nhân tộc, không có chỗ nào mà không phải là Toái Niết cảnh tồn tại. Ở các loại quy tắc cùng tổ chức vận chuyển hạ, trên căn bản ở chung hòa hợp, cũng không có gì đại chuyện cố phát sinh.”

“Đó là cái gì?”

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, chỉ vào trên bầu trời, thỉnh thoảng có to lớn ốc sên bay qua, phía sau đều kéo một chiếc xe.

Hoa sen cười nói: “Cái này ta biết, là hải ốc sên. Thương Mạt Đảo bởi trọng yếu vị trí địa lý, là cấm bay, chỉ có thể thuê hải ốc sên phi hành.”

A Đức gật đầu nói: “Chúng ta bây giờ đi địa phương, chính là hải ốc sên thuê điểm, bằng không dựa vào chính mình đi tới người đưa đò cứ điểm cái kia, đoán chừng phải mấy tháng sau.”

Một lát sau, ba người sẽ đến một cái rộng mở cửa hàng, một chút là có thể sau khi thấy viện vòng hơn ba mươi con hải ốc sên, so với cày địa ngưu càng lớn hơn gấp ba bốn lần, xác màu sắc cũng không giống nhau, có ngầm, hôi, lam, hồng, bất nhất mà nói.

A Đức nộp linh thạch sau, liền dắt ra ba đầu hải ốc sên, phân năm ba người, bay lên trời.

Dương Thanh Huyền phát hiện này hải ốc sên xác trên, càng là thiên nhiên phong hệ trận pháp, có thể điều động cơn gió mạnh, hơn nữa tốc độ cực nhanh.

Hắn ngồi ở lôi kéo xe kéo bên trong, một chút cũng không cảm giác được chấn động, vô cùng vững vàng.

Ước chừng qua nửa canh giờ, Dương Thanh Huyền tính toán bay ra hơn trăm dặm, liền gặp ốc sên thân thể chìm xuống, đi xuống mới hạ xuống đi.

Phía dưới có một nhỏ quảng trường, càng cập bến có trên trăm con hải ốc sên, chỉnh tề xếp thành hơn mười liệt. Bọn họ ba con, trực tiếp ngừng ở một hàng phần cuối.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 791: Thần Thức Tranh Tài, Không Chút Khách Khí Phản Kích

Quảng trường bên cạnh là một đám cao lớn kiến trúc, nối liền cùng một chỗ, diện tích vô cùng rộng rãi, cũng không có rõ ràng lớn cửa.

A Đức nói: “Ta mang theo Chung Đại đi vào liền có thể, hai người các ngươi liền đến loại này đi.”

Hoa sen một hồi cuống lên, nói: “Ta cũng đi đi, ở đây ta tới qua vài lần, cũng đã gặp mạc đình đại nhân.”

A Đức kinh ngạc hạ, nói: “Ngươi gặp mạc đình?”

Hoa sen gật gật đầu.

A Đức nghĩ một hồi, nói: “Đã như vậy, vậy ngươi liền theo ta vào đi thôi.”

Dương Thanh Huyền cũng không hỏi mạc đình là ai, quá nửa là một vị quản sự.

Sau khi hai người đi, hắn liền đem thần thức tản ra, hướng về bốn mặt phúc bắn xuyên qua, lặng lặng cảm thụ được trên hòn đảo linh khí cùng Cổ Diệu lực lượng.

Sau đó thần thức ngưng lại, thu nạp trở về, liền đi về phía trước kiến trúc đám bên trong tuôn tới, thăm dò tình huống bên trong.

Kiến trúc đám bên trong các loại hành lang uốn khúc đường mòn, đem hết thảy phòng ốc hầu như nối liền một thể.

Nhóm lớn nhân viên ở bên trong vãng lai ra vào, công việc các loại sự tình.

Tra xét sau một lúc, Dương Thanh Huyền đại khái xem như là hiểu, người tới nơi này, đều là bởi vì các loại các dạng nguyên nhân, không muốn đi truyền tống trận, tới đây tìm kiếm đưa đò, ngang qua các đại đảo liên.

“Cái gì tiểu bối, dám ở này dùng thần thức điều tra?”

Đột nhiên, trong kiến trúc truyền đến một đạo thanh âm lạnh như băng, mang theo xem thường cùng uy nghiêm.

Hét lạnh bên dưới, một đạo đáng sợ hơn thần thức, bắt được Dương Thanh Huyền thần thức, trực tiếp dã man hướng về đụng tới.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, hắn cũng không biết loại này điều tra có hay không vô lễ, nhưng nếu đối phương mất hứng, cũng cho qua. Lập tức không muốn cùng đạo kia thần thức so đấu, lui trở về.

Ai biết cái kia thần thức không tha thứ, càng truy kích ra, đồng thời sử dụng loại bí thuật nào đó, một hồi tăng cường mấy lần, hóa thành một chiếc mãnh thú, nhào tới!

Thần thức mạnh yếu, ngoại trừ cùng tu vi có quan hệ ở ngoài, càng nhiều hơn chính là cùng hồn lực tương quan.

Dương Thanh Huyền người mang hai đại Võ Hồn, tự nhiên không sợ loại này thần thức xông tới, trái lại khuôn mặt chìm xuống, lạnh rên một tiếng. Trực tiếp để đạo kia thần thức giữa trời biến hóa, hoá hình thành một bàn tay, hướng về cái kia mãnh thú phản tóm tới.

“Oành!”

Hai cỗ lực vô hình, đang xây xây dựng đám bên trong một toà trong Thiên điện xông tới.

Trong điện không gian mơ hồ lắc động không ngừng, cái kia hoá hình thành mãnh thú thần thức, ở Dương Thanh Huyền cự chưởng hạ, trực tiếp bị nghiền nát tan, “Oanh” một tiếng liền tản đi, không còn hình bóng vô ảnh.

Dương Thanh Huyền chính mình cũng rên lên một tiếng, thần thức so đấu vốn là hung hiểm vạn phần sự tình, giết địch một ngàn tổn hại tám trăm, nghiền nát đối phương thần thức sau, cũng không dám ngừng lưu, vội vàng thu lại rồi.

Đang xây xây dựng đám bên trong nào đó căn F9Rp6Tpo phòng bên trong, một người đàn ông tuổi trung niên cả người run lên, “Oa” phun ra một ngụm máu đến, lần thứ hai ngẩng đầu thời điểm, đã là sắc mặt trắng bệch, trong đôi mắt hết đường vẻ hoảng sợ.

“Làm sao sẽ mạnh như vậy? Ta không tin!”

Hắn không nói hai lời, một hồi liền vọt ra khỏi phòng.

Dương Thanh Huyền thu phục hồi thưởng thức sau, đang muốn về mình xe kéo, đột nhiên thoáng nhìn xây đám bên trong lao ra một tên áo bào tro nam tử, sắc mặt trắng bệch, tràn đầy hung mang nhìn chằm chằm trên quảng trường, ánh mắt ở lui tới đám người trên người đảo qua.

“Tiểu Thiên Vị trung kỳ.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, liền trở lại chính mình xe kéo bên trong.

Vừa nãy dùng thần thức thăm dò bên trong, như là vô lý hành vi, đối phương trục xuất hoặc là nhắc nhở, cũng là lui về. Nhưng đối phương nhưng hùng hổ doạ người, rõ ràng cho thấy muốn trọng thương thần thức mình, cũng là không trách chính mình xuống nặng tay.

Cái kia áo bào tro nam tử nham hiểm nghiêm mặt, ánh mắt ở lui tới đám người trên người quét tới, trong lúc nhất thời không cách nào mục tiêu phong tỏa.

Trên quảng trường ngừng trên trăm con ốc sên, người đến người đi, cũng không thiếu cường giả, đều là dùng ánh mắt quái dị nhìn hắn. Trên thực tế hắn cũng nhìn thấy Dương Thanh Huyền thân ảnh, chỉ có điều thần thức quét xuống một cái, chỉ có Toái Niết cảnh tu vi, cũng lười lại xem lần thứ hai.

“Đáng chết! Tuyệt đối đừng để ta bắt lấy ngươi!”

Áo bào tro nam tử nghiến răng nghiến lợi, rốt cục bỏ qua, phẫn mà phất tay áo rời đi.

Dương Thanh Huyền mở mắt ra, gặp áo bào tro nam tử biến mất ở trời cao trên, không khỏi lạnh rên một tiếng.

Nhưng hắn cũng đã có kinh nghiệm, không dám lại tùy tiện loạn dùng thần thức. Lập tức hai tay bấm quyết, càng trực tiếp ngồi ở xe kéo bên trong tu luyện.

…

“Ồ?”

Đang xây xây dựng đám bên trong, một gian trong đại sảnh. Nguyên bản nhắm mắt mà ngồi nam tử mặc áo đen, đột nhiên kinh ngạc mở mắt ra, tựa hồ phát hiện cái gì tốt chơi việc, trong đôi mắt tỏa ra ánh sao.

Bên trong đại sảnh còn có mấy người, nguyên bản ở tranh luận sự tình, toàn bộ đều ngừng lại, ánh mắt nhìn phía nam tử mặc áo đen.

“Mạc đình đại nhân, làm sao vậy?”

Một tên lão giả râu tóc bạc trắng, đối với nam tử mặc áo đen vô cùng tôn kính, khom người cẩn thận mà hỏi.

đọc truyện c ùng http:

//truyenc u atui.net/ Nam tử mặc áo đen tựa hồ vẫn chưa nghe thấy, chỉ là tự mình nói câu “Kỳ quái.”

“Kỳ quái?”

Còn có hai gã khác ông lão cũng ở bên một bên, đều là hai mặt nhìn nhau, trong lúc nhất thời không mò ra ý của hắn.

Người thứ hai ông lão đột nhiên hiểu, hoảng hốt nói: “Mạc đình đại nhân là nói chuyện này có gì đó quái lạ!”

“Có gì đó quái lạ? Đúng đúng, đích xác rất quái lạ!”

Người thứ ba ông lão sắc mặt chìm xuống, giương mắt lạnh lẽo phía trước A Đức cùng hoa sen, lạnh lùng nói: “Như là Chung Đại bỏ thuyền mà chạy, các ngươi lại là làm sao sống được? Liền ngay cả mạc đình đại nhân đều cảm thấy trong đó có gì đó quái lạ, các ngươi lại muốn đổi trắng thay đen?”

Trong đại sảnh, đang đứng ở A Đức cùng hoa sen, còn có Chung Đại bị vứt bỏ ở một bên.

Bọn họ đang ở cùng người đưa đò bên trong ô mai, nới lỏng, trúc Tam lão bàn giao chuyện đã xảy ra, ba người đối với chuyện này ý kiến bất nhất, đang đang thương thảo thời điểm, vẫn ngồi ở bên cạnh nhắm mắt dưỡng thần mạc đình, đột nhiên liền kêu một tiếng, dẫn đến Tam lão tất cả đều hiểu lầm ý tứ.

“Không sai, hơn nữa bằng tu vi của các ngươi, lại làm sao có khả năng tóm được Chung Đại?”

Thứ một ông già cũng ngay sau đó hỏi tới, trên người một luồng hơi lạnh liền ép đi qua.

A Đức cùng hoa sen hoàn toàn biến sắc, càng bị khí tức này ép tới không ngừng lùi lại, A Đức vội vàng nói: “Đại nhân, chúng ta nói những câu là thật a! Mạc đình đại nhân, mạc đình đại nhân!”

Người thứ hai ông lão cũng là cười lạnh nói: “Những câu là thật? Đây thật ra là rất đơn giản ăn khớp, ta vừa bắt đầu cũng không tin các ngươi nói. Chung Đại mặc dù là người âm lãnh, độ lượng cũng tiểu, nhưng cũng không phải xảo trá, hạng người ham sống sợ chết. Hai người các ngươi có thể thật là lớn gan, lại dám đối với chúng ta người đưa đò ra tay, có thể có nửa điểm đem tổ chức chúng ta để ở trong mắt?”

A Đức cùng hoa sen sắc mặt trắng bệch, không kịp giải thích, người thứ hai ông lão liền kéo ra năm ngón tay, giữa trời vồ xuống.

Phòng khách tuy nhỏ, không gian nhưng chấn động kịch liệt, năm đạo dấu tay như núi, như là một tấm to lớn phù ấn, dán sát không trung, hai người nháy mắt bị hạn chế, không cách nào nhúc nhích, chỉ có thể mặc cho xâu xé.

A Đức sốt sắng, một hồi hoảng rồi, “Mạc đình đại nhân, mạc đình đại nhân, chúng ta những câu là thật a!”

“Dừng tay.”

Nam tử mặc áo đen đột nhiên kêu một tiếng, cái kia thanh tú trên gương mặt, nhíu mày lại, nói: “Ba người các ngươi làm cái gì?”

Người thứ hai ông lão nghe vậy kinh hãi, vội vàng thu tay về đến, một hồi trở lại nam tử mặc áo đen bên cạnh người, cung kính nói: “Mạc đình đại nhân, hai người này còn nguỵ biện chống chế, ta cho bọn họ điểm màu sắc nhìn.”

Mạc đình không còn gì để nói, phất phất tay, để ba người đứng ở bên, sau đó nhìn phía A Đức, nói: “Với các ngươi cùng đi, có phải là còn có cái áo bào tro thanh niên, thân hình thon dài, mày kiếm mắt sao, tu vi nhìn thấy được chỉ có Toái Niết hậu kỳ? Nhưng sức chiến đấu nhưng là vô cùng bất phàm?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 792: Mạc Đình, Xem Qua Tức Quên

A Đức kinh sợ, ôm quyền nói: “Chính là, đại nhân là làm thế nào biết?”

Mạc Đình gật gật đầu, nói: “Các ngươi đem sự tình lại cặn kẽ nói một lần, không được bỏ sót mỗi chi tiết.”

Hoa sen sửng sốt một chút, thầm nói: “Không phải mới vừa đã nói qua sao.”

Mai lão nhíu mày, phẫn nộ quát: “Phí lời cái gì, để cho ngươi trọng nói cũng trọng nói!”

Mạc Đình cười nhìn hoa sen, nói: “Hoa sen tu luyện hết sức cố gắng, mới mấy tháng không gặp, lại có tinh tiến đây.”

Hoa sen mặt đỏ lên, có chút ngượng ngùng, nói: “Hoa sen chút tu vi ấy, ở Mạc Đình đại nhân trong mắt đáng là gì. Xin cứ Mạc Đình đại nhân tin tưởng chúng ta nói, tuyệt không nửa câu lời nói dối.”

Mạc Đình cười nói: “Ta chưa nói không tin các ngươi a.”

Hoa sen sững sờ, nói: “Vậy đại nhân mới vừa nói quái lạ?”

Mạc Đình nói: “Há, ta đó là nghĩ đến một chuyện khác, không có quan hệ gì với các ngươi.”

Nới lỏng trúc ô mai Tam lão, một hồi liền lúng túng, không ngừng ho khan, đi xa một chút.

Hoa sen đại hỉ, nói: “Nói như vậy, Mạc Đình đại nhân là tin chúng ta?”

Mạc Đình cười hì hì, có chút ngượng ngùng, nói: “Vừa nãy các ngươi nói, ta một câu cũng không nghe, hiện tại nói tường tận nói.”

A Đức mặt lộ vẻ khó xử, nói: “Mạc Đình đại nhân, ta chỉ có thể đem chuyện đã xảy ra giảng giải một lần, dù sao quá trình chiến đấu, dính đến chúng ta tự thân nhiều lắm bí ẩn, tha thứ khó nói tỉ mỉ.”

Tam lão đang muốn nổi giận, Mạc Đình không nhịn được dáng vẻ, phất tay để cho bọn họ đi rồi, rồi mới lên tiếng: “Được rồi, ngươi đem ngươi cảm thấy có thể nói, toàn bộ đều cặn kẽ nói một lần cho ta nghe.”

A Đức gật đầu nói: “Vâng.”

Ngay sau đó, liền đem làm sao gặp phải Lôi thú, Chung Đại làm sao giả chết bỏ chạy, dẫn đến mọi người làm sao bị giết, chính mình ba người lại là như thế nào đào tẩu, sau đó lại gặp gỡ Chung Đại, làm sao một trận chiến có thể bắt được, toàn bộ quá trình trình tự cùng kết quả đều nói một lần, còn trong đó quá trình, nên giấu tất cả đều lừa gạt.

Mạc Đình lần này nghe được vô cùng cẩn thận, trong mắt hào quang chói lọi, nói: “Là ý nói, ba người các ngươi đánh chết Lôi thú Bạch Hạc, lại từ Khổng Tước trong tay trốn, lại sau đó đánh chết Chung Đại hai tên đồng bọn, cuối cùng đem Chung Đại cũng bắt lại?”

A Đức trên đầu bốc lên mồ hôi lạnh đến, mấy cái này điểm đáng ngờ, đích xác rất khó giải thích rõ ràng, chỉ có thể không được gật đầu, cũng không biết nên làm gì bổ sung.

Mạc Đình hoàn toàn không có có hỏi kỹ, mà là gật đầu cười nói: “Hiểu, ta hiểu được.”

Nụ cười kia có chút quái lạ, nhìn A Đức đám người trong lòng một trận sợ hãi.

Hoa sen cẩn thận hỏi: “Mạc Đình đại nhân hiện tại có thể tin chúng ta nói?”

Mạc Đình nói: “Mặc dù có chút khó có thể tin, nhưng ta là tin tưởng. Hơn nữa chuyện này vô cùng đơn giản, đem Chung Đại cứu tỉnh, lại cẩn thận hỏi một chút không phải là.”

“Đúng vậy, biện pháp tốt! Chúng ta làm sao không nghĩ tới!”

Tam lão một hồi lại nhảy ra ngoài, mừng rỡ trên người Chung Đại đá tới đá vào, đưa hắn làm tỉnh lại.

Mạc Đình nói: “Các ngươi đem Chung Đại mang tới tù thất, cố gắng thẩm vấn, bỏ thuyền mà chạy, mất hết chúng ta người đưa đò mặt, như là toàn bộ là thật, theo quy củ giết.”

Hoa sen cả người run lên, vội hỏi: “Mạc Đình đại nhân...”

Mạc Đình phất tay cắt ngang nàng, lạnh lùng nói: “Bất luận ai nói tình đều vô dụng, đây là người đưa đò quy củ, nếu chúng ta chính mình cũng không tuân thủ, người khác thì lại làm sao sẽ tôn trọng quy củ của chúng ta?”

A Đức ôm quyền nói: “Mạc Đình đại nhân cầm lái toàn bộ người đưa đò tổ chức, không ngừng phát triển không ngừng, làm người vạn phần kính phục.”

Mạc Đình lạnh nhạt nói: “Kỳ thực rất đơn giản, theo quy củ làm việc là tốt rồi. Các ngươi người bạn kia, ta rất có hứng thú, hắn có thể tưởng tượng đi tham gia năm nay Hải Thiên Nhai thí luyện? Ta có thể thay thế đề cử.”

A Đức trong lòng bỗng nhiên “Đột” một hồi, vẫn chưa mừng rỡ, trái lại lo lắng, thử dò xét hỏi: “Đại nhân làm sao đột nhiên một hồi đối với hắn sản sinh hứng thú?”

Mạc Đình yên lặng nở nụ cười, nói: “Nhìn dáng vẻ của ngươi, là sợ ta biết hại hắn sao? Cũng được, việc này ngươi chuyển cáo hắn đi, như là nếu cần, bất cứ lúc nào tới tìm ta.”

A Na4K9Vjq Đức còn muốn hỏi lại, Mạc Đình cũng đã xua tay, để cho bọn họ rời đi.

A Đức cùng hoa sen không dám chống đối, vội vàng khom người lui ra.

Mạc Đình gặp hai người bọn họ sau khi rời đi, tự lẩm bẩm: “Thú vị, thú vị, Toái Niết cảnh tu vi, nhưng có thể nghiền ép Tiểu Thiên Vị trung kỳ thần thức? Chuyện như vậy tuy rằng không phải chưa từng xảy ra, nhưng cũng phượng mao lân giác, tiểu tử này thật không đơn giản. Như để hắn đi Hải Thiên Nhai thực tập lời, giúp ta hoàn thành sự kiện kia độ khả thi liền vô cùng lớn. Thực sự là đi mòn gót sắt không tìm thấy, chiếm được toàn bộ không uổng thời gian.”

Mạc Đình khẽ mỉm cười, bóng người loáng một cái, cũng là biến mất ở bên trong đại sảnh.

…

Dương Thanh Huyền trở lại xe kéo bên trong sau, liền ngồi xếp bằng tu luyện.

Tiến vào bên trong hải sau, ngoại trừ Cổ Diệu lực lượng ở ngoài, vẫn còn có cảm giác quái dị.

Đặc biệt là Ân Vũ Điện bên trong, nam tử kia cùng cô gái đối thoại, bóng người, không ngừng ở trong đầu hiện ra.

Đột nhiên, hắn đột nhiên vỗ một cái bắp đùi mình, mắng thầm: “Ngu xuẩn vật! Dương Thanh Huyền, ngươi thực sự là rối rắm! Vượt qua Bỉ Ngạn ghi chép, còn có Ân Vũ Điện thời không pháp tắc, không đều ghi lại ở bốn mùa trong sách sao, mà bốn mùa sách không ngay trong tay mình sao!”

Hắn đột nhiên cảm thấy chính mình ngu xuẩn không cứu, suýt chút nữa không có tìm một tường đụng vào.

Lúc này, trực tiếp ở xe kéo bên trong bày xuống vài đạo tiểu kết giới, sợ bị người điều tra, sau đó sẽ từ Tinh Giới bên trong đem cái kia nửa trang sách vàng lấy ra ngoài, ở trước người chậm rãi triển khai.

Từ A Đức cái kia học rất nhiều Tinh Linh văn dịch bản, trên căn bản có thể giải đọc tám phần mười trở lên chữ.

Kim trang trên không có bất kỳ cấm chế, tỉ mỉ đọc bên dưới, từng cái từng cái văn tự hiển hiện ra: “Thiên địa có đại mỹ mà không nói, bốn mùa có rõ pháp mà không nghị, vạn vật có thành để ý mà không nói...”

Rất nhanh, hắn tiến vào lâm vào chữ viết giải thích bên trong, nhíu mày thành “Xuyên” chữ.

“Vật đã chết sinh Phương Viên, không có gì biết căn vậy. Đánh nhưng mà vạn vật, từ xưa lấy cố tồn. Lục hợp vì là lớn, chưa cách bên trong; Thu hào vì là tiểu, đối đãi thành thân thể...”

Hơn nửa giờ quá khứ, hắn đem kim trang trên văn tự đọc hơn phân nửa, bất tri bất giác bên trong, càng sắc mặt trắng bệch, trong lòng bàn tay tất cả đều là mồ hôi lạnh.

Dương Thanh Huyền đột nhiên kinh sợ, lập tức phục hồi tinh thần lại, tự nghĩ nói: “Tại sao lại như vậy?”

Hắn hoảng sợ phát hiện, chính mình chẳng hề làm gì cả, chỉ là đọc hơn phân nửa kim sách, tinh khí trong cơ thể thần, liền tiêu hao bảy phần mười không ngừng, toàn thân đều bị mồ hôi lạnh thẩm thấu.

Như là thực sự mệt mỏi không ngừng, sợ giờ khắc này còn đắm chìm trong giải thích bên trong, về không thần đến.

Mà nhất để hắn hoảng sợ là, đọc lâu như vậy, hiện tại ánh mắt ly khai kim trang, càng hoàn toàn không nhớ rõ mặt trên viết cái gì!

“Chuyện này...”

Dương Thanh Huyền giật mình không nhỏ, lại đem kim trang cầm lấy, đọc vài câu, mạnh mẽ nhớ ở trong đầu, sau đó đem kim trang nắm mở, bắt đầu thuật lại.

“Thiên địa có đại mỹ mà không nói, bốn mùa có rõ pháp mà không... Không cái gì? Làm sao lại đã quên?”

“Thiên địa có đại mỹ mà không nói, bốn mùa có... Có cái gì?”

“Thiên địa có đại mỹ...”

“Thiên địa...”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 793: Hỗn Loạn, Một Chiêu Thuấn Sát

“Tại sao lại như vậy?” Dương Thanh Huyền trợn tròn mắt.

Hắn lại đem lên kim trang nhiều lần nhìn mấy lần, đều là xem qua tức quên, hoàn toàn không có cách nào ở trong đầu lưu lại ấn tượng.

Đang dại ra thời gian, bỗng nhiên xe kéo truyền ra ngoài đến rung mạnh, một cổ cường đại yêu lực che đè xuống, chấn động khiến người sợ hãi.

Sau đó chính là đại lượng hải ốc sên tiếng kêu, tràn đầy sợ hãi cực độ.

Dương Thanh Huyền xe kéo cũng kịch liệt gợn sóng, hắn thu hồi kim trang, một hồi liền xông ra ngoài.

Chỉ thấy trên quảng trường đột nhiên liền loạn tung lên, trên bầu trời xuất hiện một chiếc to lớn quái ngưu, hình thể có gấp mười lần hải ốc sên lớn, cơ hồ là cái to lớn động vật biển.

Này quái ngưu đôi mắt đỏ bừng, ở vào giận dữ trạng thái, không ngừng ở trên không bên trong đạp móng, đồng thời to lớn đầu lao xuống, há mồm khẽ cắn, liền đem hai con hải ốc sên nuốt vào.

“Kẽo kẹt kẽo kẹt”, trong miệng không ngừng truyền ra cắn nát lớn xác thanh âm.

“Mưa xối xả Quỳ Ngưu, là mưa xối xả Quỳ Ngưu! Trời ạ, ai đem một cái mưa xối xả Quỳ Ngưu lấy được, nhanh lấy đi nó!”

Trên quảng trường đại lượng võ giả, thất kinh chạy vội, vội vàng dắt đi mình hải ốc sên, miễn cho bị ăn. Còn có một chút đã không lo được hải ốc sên, trước tiên bảo đảm mạng của mình, xa xa chạy mở.

“Súc sinh! Dừng lại, dừng lại!”

Quỳ Ngưu trên người, đứng cạnh một tên áo xám nam tử, không ngừng đem chân nguyên đánh vào Quỳ Ngưu sau lưng, muốn muốn trấn trụ nó, nhưng không làm nên chuyện gì. Nam tử cũng gấp đầu đầy mồ hôi.

Lúc này, từ người đưa đò bên trong tổ chức cũng bay ra không ít cường giả, đang muốn tiến lên ngăn cản, đột nhiên một đạo khổng lồ khí tức bao phủ tới, trực tiếp đám đông ngăn cản.

Khí tức này kịch liệt loáng một cái, liền xuất hiện một tên trường bào ông lão.

“Đạt Sinh trưởng lão!”

Những người đưa đò kia vừa thấy người tới, vội vàng ngừng lại, dồn dập chắp tay cúi chào.

Ông lão khoát tay nói: “Để hắn đi, này mưa xối xả Quỳ Ngưu là đúng Nguyên Khôi tốt nhất đá thử vàng, như là ngay cả cửa này cũng không qua, còn có thể hi vọng hắn làm cái gì?”

“Vâng.”

Những người đưa đò kia toàn bộ đều ngừng lại, tuy rằng hai mặt nhìn nhau, nhưng vẫn là từng cái từng cái trấn định đứng ở phía sau quan sát, không ai dám tiến lên nữa.

Trên quảng trường đã loạn thành một mảnh, trên trăm con hải ốc sên giống con ruồi giống như liều mạng bay loạn, tránh né cái kia mưa xối xả Quỳ Ngưu, không ít va chạm vào nhau, tử thương một mảnh.

“Oành! Oành!”

Không chỉ có đại lượng hải ốc sên va chạm vào nhau, còn có thật nhiều võ giả vì cướp đường, cũng bắt đầu ra tay đánh nhau.

Nhưng Đạt Sinh cùng phía sau mọi người, trước sau lẳng lặng nhìn.

Cái kia gọi Nguyên Khôi người áo trắng, cũng gấp đầu đầy mồ hôi, liều mạng muốn khống chế mưa xối xả Quỳ Ngưu, nhưng thủy chung không được pháp, không ngừng đem quyết ấn đánh vào thân bò, trái lại làm nó càng nổi giận.

Đột nhiên, trong hư không hơi rung nhẹ, một đạo bóng người đen nhánh hướng về cái kia mưa xối xả Quỳ Ngưu tới gần.

“Mạc Đình, ngươi muốn làm gì?!”

Vẫn như pho tượng giống như Đạt Sinh, đột nhiên biến sắc, bóng người lóe lên, liền xuất hiện ở bóng đen kia phía trước, giơ tay lên, nhẹ bỗng một chưởng liền đập tới.

Toàn bộ không gian trực tiếp bị vặn thành bánh quai chèo, bóng người kia lại không cách nào độn hình, trực tiếp hiện ra hiện ra, tựa hồ cũng không mong muốn cùng Đạt Sinh chính diện mạnh mẽ chống đỡ, trực tiếp chủ động lui về sau hơn ba mươi trượng.

“Đạt Sinh trưởng lão, như vậy quá làm loạn. Lấy Nguyên Khôi sức mạnh bây giờ, căn bản thuần phục không được mưa xối xả Quỳ Ngưu, như vậy sẽ đem tổ chức cứ điểm cũng phá huỷ. Hơn nữa tạo thành lớn đại thương vong, đối với chúng ta danh dự của tổ chức cực kỳ không tốt.”

Mạc Đình bình tĩnh nói, giữa hai lông mày lộ ra một vệt sầu lo.

“Hừ, kéo ra ngậm miệng chính là tổ chức, bớt lấy tổ chức tới dọa ta. Ngươi bất quá đời Tổng đà chủ mà thôi, thật coi mình là Tổng đà chủ?” Đạt Sinh đầy mặt nham hiểm, khóe miệng còn hiện ra cười gằn.

Xa xa người đưa đò, gặp hai người bọn họ nổi lên xung đột, tất cả đều là sắc mặt đại biến, lộ ra sâu sắc lo lắng.

Mạc Đình cau mày nói: “Đạt Sinh trưởng lão lời nói này, ta chưa từng coi chính mình là Tổng đà chủ, cũng không nghĩ tới muốn với ngươi chống lại, nhưng trước mắt việc này, ta phải xử lý.”

Đạt Sinh lên trước một bước, đưa hắn đường phía trước toàn bộ đóng kín, lãnh đạm nói: “Xử lý chuyện này, chính là minh theo ta chống lại. Ta để Nguyên Khôi thuần phục mưa xối xả Quỳ Ngưu, không chỉ có là vì chính hắn, cũng là vì tổ chức tốt. Hải Thiên Nhai thí luyện lập tức phải bắt đầu rồi, ngươi đừng quên sự kiện kia.”

Mạc Đình nói: “Ta chưa bao giờ quên quá, đồng thời đã tìm lựa chọn tốt.”

“Cái gì?”

Đạt Sinh cả giận nói: “Trọng yếu như vậy việc, ngươi lại không nói với ta!”

Mạc Đình nói: “Ta cũng là vừa mới tìm được người chọn, còn chưa kịp thông báo Đạt Sinh trưởng lão.”

“Hừ, hoàn toàn là nói bậy. Hơn nữa là ai, có thể hơn được Nguyên Khôi? Ta không tin.” Đạt Sinh lạnh lùng nói, vô cùng xem thường.

Mạc Đình nhíu mày được sâu hơn, nói: “Tin hay không đều không trọng yếu, chúng ta có mấy cái tiêu chuẩn có thể đẩy qua, bản thân cũng không mâu thuẫn. Việc cấp bách là xử lý tốt trước mắt sự tình, Đạt Sinh trưởng lão, kính xin tránh ra.”

Đạt Sinh lạnh lùng nói: “Danh dự của tổ chức, là dựa vào sức mạnh dốc sức làm đi ra, mà không là quy củ chó má gì, khiến được bản NFZNN2fg thân làm lên sự tình đến sợ đầu sợ đuôi. Tự ngươi đời cầm lái phía sau, bên trong tổ chức bao nhiêu cường giả bởi vì quy củ chó má này mà ngã xuống? Hơn nữa những năm gần đây, tổ chức danh vọng nhưng là thẳng tắp giảm xuống đây.”

[truyen cua tui đố t net]

Mạc Đình nói: “Ta không với ngươi kéo những này, ngươi để là không để?”

Đạt Sinh kiên định nói: “Không để!”

Hai người giằng co với nhau, một người ánh mắt không ngừng lạnh xuống, một người đầy mặt châm chọc, nhưng cũng không dám khinh thường, âm thầm vận chuyển chân nguyên, bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay.

Xa xa người đưa đò tất cả đều là mắt choáng váng, từng cái từng cái sắc mặt trắng bệch, như là hai người này đánh nhau, toàn bộ cứ điểm thật sự liền nếu không có.

“Tuổi hàn Tam lão đây? Hiện tại chỉ có Tam lão có thể ngăn cản bọn họ.” Một tên người đưa đò nhỏ giọng lén lút nói rằng.

“Không biết, ta đi tìm Tam lão, hi vọng vẫn tới kịp!” Một người khác vội vàng bóng người lóe lên, liền hướng bên trong cứ điểm phóng đi.

“Chúng ta cũng đi.”

Tảng lớn người đưa đò, đều vội vàng hướng về trong kiến trúc bay đi, tìm kiếm ô mai nới lỏng trúc tuổi hàn Tam lão.

Dương Thanh Huyền cũng trong lúc hỗn loạn, vừa rồi đem trước người hải ốc sên động viên, để nó không muốn bạo động, trấn định lại. Liền gặp mưa xối xả Quỳ Ngưu to lớn đầu quét tới, đột nhiên không kịp chuẩn bị đem hắn hải ốc sên ăn một miếng rơi mất.

Dương Thanh Huyền dại ra bên dưới, lập tức giận dữ, quát lên: “Đáng chết, đưa ta hải ốc sên đến!” Toái Niết hậu kỳ khí tức nháy mắt nổi lên, cả người chân nguyên trong cơ thể khuấy động, mạch như Thiên Hà, lăng nhiên không thể phạm.

Mưa xối xả Quỳ Ngưu lập lại hải ốc sên, tràn đầy châm chọc theo dõi hắn, trong đôi mắt tràn ngập xem thường.

Dương Thanh Huyền nổi giận, trên người sát khí lóe lên, liền bay hướng về mà lên, cánh tay ở trên không bên trong không ngừng biến hình, hóa thành một chiếc đen nhánh vuốt rồng, đột nhiên hướng về Quỳ Ngưu trên đầu chộp tới, quát lên: “Chết!”

Cái kia Quỳ Ngưu càng là giận dữ, đang muốn phản kích, đột nhiên cảm nhận được một luồng long uy, không khỏi cả người run lên, từ sâu trong linh hồn dâng lên âm thầm sợ hãi, càng run run hạ.

Liền này sát na công phu, Dương Thanh Huyền Hắc Long trảo thế như chẻ tre, “Oành” một tiếng, trực tiếp xuyên. Vào Quỳ Ngưu trán, phá xuất một cái lớn chừng miệng chén đến trong động, đồng thời toàn bộ cánh tay đều duỗi vào.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 794: Kỳ Phùng Địch Thủ, Cường Hãn Võ Hồn

“Oành!”

Quỳ Ngưu trên đầu tuôn ra một cái lỗ máu, Dương Thanh Huyền Hắc Long trảo cắm vào, vừa kéo bên dưới, đem yêu đan bắt được đi ra, lại có Ba La lớn như vậy.

Hắc trảo một hồi biến về bình thường, yêu đan cũng thu vào Tinh Giới bên trong, Dương Thanh Huyền lúc này mới xoay người lại một cái, nhẹ nhàng rơi về mặt đất.

“...”

Này ngắn ngủi một màn, đem hết thảy người chú ý đều nhìn trợn mắt ngoác mồm, lung lay cúi đầu, có chút không bình tĩnh nổi.

Quỳ Ngưu vừa chết, cái kia hung ác khí tức cùng uy thế lập tức tiêu tan không còn hình bóng, hết thảy hải ốc sên từ cái kia cuồng bạo cảm xúc hoảng sợ bên trong yên tĩnh lại, từng cái từng cái bay trở về tại chỗ.

Không nhìn thấy Dương Thanh Huyền xuất thủ võ giả, tất cả đều là vô cùng ngạc nhiên, không biết xảy ra chuyện gì.

Mưa xối xả Quỳ Ngưu trên lưng đứng Nguyên Khôi, càng là há to mồm, chưa hoàn hồn lại, cho đến lớn như vậy mưa xối xả Quỳ Ngưu “Ầm ầm” một tiếng, cũng ở trên quảng trường, máu tươi “Ồ ồ” từ trán chảy ra, mới phản ứng được, gương mặt lỗ trong phút chốc đã biến thành quả cà, rống to nói: “Ở đâu ra tiểu súc sinh!

Dám giết ta Quỳ Ngưu!”

Trong thanh âm mang theo vô biên phẫn nộ cùng sát khí, trực tiếp hóa thành một tia sáng trắng, liền từ trên thân Quỳ Ngưu vọt xuống tới, đánh về phía Dương Thanh Huyền.

“Ah, của ngươi Quỳ Ngưu còn ăn ta hải ốc sên đây, đây là nó gieo gió gặt bão.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nở nụ cười, nhưng vẫn chưa bất cẩn, đối phương trong cơn giận dữ, càng là Toái Niết tột cùng thực lực, mà cho hắn cảm giác nguy hiểm, nhưng không kém Thiên Vị.

“Nhất Khí Trùng Viêm Dương!”

Dương Thanh Huyền đem chân nguyên cùng hỏa diễm rót vào lòng bàn tay, chớp mắt hóa ra Lục Đạo Liệt Dương, xoay tròn bên dưới hợp hai thành một, cuồng kích đi.

“Ầm!”

Hai người chính diện, cứng chọi cứng đối đầu một chưởng, cương mãnh cực kỳ, đều là đem hết toàn lực. Một luồng đáng sợ chưởng lực bạo nổ mở, sau đó từng người đánh bay, lui xa mấy chục trượng.

“Cái gì?!”

Nguyên Khôi hoàn toàn biến sắc, không thể tin được nhìn về phía trước, cái kia chưởng pháp kình khí lan đến hạ, còn bình yên vô sự Dương Thanh Huyền, đối phương cũng là lăng nhiên ánh mắt nhìn nhau hắn, trong con ngươi không có bất kỳ gợn sóng.

Hắn vừa nãy trong cơn giận dữ, một chưởng đích đích xác xác có Thiên Vị sức mạnh, phổ thông Toái Niết đỉnh cao căn bản là không đón được, càng bị một tên Toái Niết hậu kỳ thanh niên đối phó. Hơn nữa người thanh niên này dáng dấp, xem ra so với hắn còn trẻ hơn.

“Khá lắm, có gan, lại tiếp ta một chiêu!”

Nguyên Khôi bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trước mặt, thân thể uốn cong, một cước liền đá bay lại đây.

“Oành!”

Tảng lớn không khí bị đá nổ vang, Dương Thanh Huyền bước chân giẫm lên một cái, như một đạo kiếm khí tránh ra, sau đó sẽ đi phía trước đạp xuống, vừa đến một FwcYNH2i hồi, giống như là một chiêu kiếm pháp, đi về hướng đông tây đến, làm liền một mạch.

“Cái gì?” Nguyên Khôi hoàn toàn biến sắc, một luồng thép mãnh bá đạo kình khí, nghiền ép mà tới.

Hắn giận dữ nói: “Làm càn!”

Trên người càng dâng lên một tầng tử màu vàng hồn quang, một chưởng liền đập tới.

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, không rõ thì có loại cảm giác xấu.

“Oành!”

Dương Thanh Huyền một quyền đánh ở đối phương lòng bàn tay, thật giống như đánh vào trong bông giống như vậy, tất cả sức mạnh nháy mắt bị tan mất, vô ảnh vô tung biến mất.

“Hắc!”

Nguyên Khôi cười gằn một tiếng, năm ngón tay đột nhiên vồ xuống, đặt ở Dương Thanh Huyền quyền cốt trên, dùng sức nắm

xuống.

“Răng rắc!”

Dương Thanh Huyền bị đau, chỉ cảm thấy xương tay cũng phải nát tét, nhưng mình mặc kệ mạnh bao nhiêu chân nguyên tràn vào đi qua, đều trong phút chốc không thấy hình bóng, như là bị hóa đi.

“Đây là cái gì Võ Hồn?!”

Dương Thanh Huyền nội tâm kinh hãi, biết là đối phương Võ Hồn nguyên nhân, lập tức vai trái cùng chỗ mi tâm, hồn quang lóe lên, một luồng bàng bạc sức mạnh to lớn khoảnh khắc ra, đem đối phương Võ Hồn trấn áp!

“Oành!”

Nguyên Khôi chỉ cảm thấy hồn quang run lên, Võ Hồn không rõ nháy mắt mất đi hiệu lực, Dương Thanh Huyền trên nắm tay liền tuôn ra cường đại Viêm dương, đem bàn tay mình đánh bay.

Không kịp hắn phản ứng lại, Dương Thanh Huyền hóa quyền vì là chỉ, “Xì” một tiếng, bắn ra một chút Tử Viêm, liền hướng trên người đối phương kích. Bắn đi.

“Vừa nãy đó là...”

Nguyên Khôi trong lòng rung mạnh, bỗng nhiên nghĩ tới một khả năng tính, nhưng trong phút chốc liền loại bỏ, mình Võ Hồn là loại nào nhân vật đáng sợ, hiện nay trên đời, có thể đem trấn áp, trừ phi là chí cường Võ Hồn, bằng không tuyệt đối không thể.

“Thằng nhãi ranh, đừng vội làm càn!”

Mắt thấy kia một chút tử hỏa phóng tới, càng cho hắn một loại dị thường cảm giác nguy hiểm, nguy hiểm đến không thể gắng đón đỡ.

Ngay sau đó hồn quang lóe lên, trực tiếp vươn tay ra, ở trước người vung lên, này điểm tử hỏa càng biến mất không còn tăm hơi, trực tiếp không thấy.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, âm thầm kỳ quái, rốt cuộc là cái gì Võ Hồn, không chỉ có thể hóa giải hắn trên nắm tay chân nguyên, còn có thể trực tiếp đem tử hỏa xóa đi, có chút tương tự Hoa Giải Ngữ Phá Lạn Vương, nhưng hiển nhiên không có Phá Lạn Vương biến thái như vậy, bằng không vừa nãy một quyền bên dưới, mình nắm đấm nhưng là không còn.

Nguyên Khôi mất hết đi hắn tử hỏa sau, sắc mặt so với sương đả đích gia tử càng khó coi hơn, đối phó một tên cảnh giới thấp hơn mình người, dĩ nhiên liên tiếp thất lợi, không khỏi thẹn quá thành giận, “Hôm nay không giết ngươi, ta thề không làm người!”

Đột nhiên một tay chưởng nhẹ bỗng vỗ vào trên vai hắn, một tiếng nói già nua hắc tiếng nói: “Ngươi nói cái gì, giết người? Trong tổ chức quy củ, là không thể tùy tiện giết người, bằng không phải bị ba Đao Lục động chi hình, tiểu tử ngươi càng dám trước mọi người trước mặt, công nhiên cãi lời bang quy.”

“Khà khà, cũng không phải sao, tiểu tử này có Đạt Sinh đám người kia chỗ dựa, đã là vô pháp vô thiên, căn bản không đem chúng ta những lão già này để ở trong mắt.”

“Đừng nói mấy người chúng ta lão già, chính là Mạc Đình đại nhân, bọn họ đều không để vào mắt. Vừa vặn, nhanh cầm đao đến, lão phu ta muốn tự mình động thủ, đối với tiểu tử này đâm dao.”

Dương Thanh Huyền khẽ cau mày, không hiểu ra sao liền xuất hiện ba cái quái lão đầu, đem cái kia Nguyên Khôi vây nhốt. Để hắn giật mình là, này ba cái lão trên đầu người, căn bản cảm ứng không ra nửa điểm khí tức, liền liền giống như người bình thường.

Mà ba người này hiển nhiên không phải người bình thường, từ Nguyên Khôi cái kia ánh mắt kinh sợ liền có thể thấy, như vậy chỉ có một khả năng, chính là tu vi vượt xa hắn.

“Người đưa đò bên trong, quả nhiên tàng long ngọa hổ, lần này phiền toái, không biết A Đức cùng hoa sen sự tình kết thúc không có.” Dương Thanh Huyền trong lòng có chút lo lắng.

Nghê Ba thanh âm đột nhiên truyền tới, nói: “Này ba cái lão đầu là tuổi hàn ba hữu, theo thứ tự là ô mai, nới lỏng, trúc, thực lực phi thường đáng sợ. Ngươi ngàn vạn lần ** chớ cùng này ba cái lão đầu hận, nếu không thì thật không có người cứu ngươi. Bất quá này ba cái lão đầu cũng là phi thường nói quy củ, chỉ cần ngươi không có xúc phạm quy củ, sẽ không có chuyện gì.”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhẹ gật gật đầu, thu liễm sát khí trên người, trở nên ôn tồn lễ độ.

“Ai dám động đến hắn? Ba người các ngươi cho ta tránh ra!”

Đột nhiên một tiếng hét lớn truyền đến, Đạt Sinh một hồi liền xuất hiện trên bầu trời Nguyên Khôi, khí thế mạnh mẽ trấn áp xuống, ngăn ở Nguyên Khôi trước mặt, đem bảo vệ.

Nguyên Khôi đại hỉ, bận bịu ôm quyền nói: “Xin chào Đạt Sinh trưởng lão.”

Đạt Sinh gật gật đầu, ánh mắt âm trầm đảo qua tuổi hàn ba hữu, lạnh lùng nói: “Yên tâm đi, ngươi lại không giết người, cũng không ai dám bắt ngươi như thế nào. Còn nữa, coi như giết, cũng là tiểu tử kia tự tìm chết, hắn giết mưa xối xả Quỳ Ngưu trước, chết cũng là gieo gió gặt bão!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 795: Bị Phạt, Nào Dám Ngỗ Nghịch

Dương Thanh Huyền nghe vậy giận dữ, đang muốn mắng trả lại, đã thấy một bóng NTTLooOy người chạy nhanh đến, giựt mạnh hắn, ra hiệu không nên lên tiếng.

Người tới chính là A Đức, sắc mặt khó coi dị thường, trên trán tất cả đều là rậm rạp chằng chịt mồ hôi hột, hiển nhiên vô cùng sợ hãi. Có thể thấy được này Đạt Sinh là bọn hắn trêu chọc nhân vật rất giỏi.

Dương Thanh Huyền lúc này mới coi như thôi, cùng A Đức trong bóng tối trao đổi hạ, "Có hay không có thể đi?"

A Đức hơi lắc đầu, truyền âm nói: "Ngươi vừa rồi động thủ, phát hiện đang mạo muội rời đi, sợ sẽ chọc cho trên phiền toái lớn, nhất định phải đem sự tình giải quyết rồi lại ly khai. Ngươi yên tâm đi, này Đạt Sinh mặc dù là người đưa đò trưởng lão, quyền thế ngất trời, nhưng hiện nay toàn bộ người đưa đò tổ chức, vẫn là Mạc Đình đại nhân đương gia, Mạc Đình đại nhân là phi thường chính trực nói lý."

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, đột nhiên phát hiện xa xa một tên nam tử mặc áo đen, đang hướng về hắn mỉm cười, gật đầu ra hiệu.

A Đức bận bịu thấp giọng nói: "Đây cũng là Mạc Đình đại nhân."

Dương Thanh Huyền sững sờ, không dám lười biếng, cũng vội vàng ôm quyền hỏi thăm.

“Ha ha, ta thật sợ hãi a, Đạt Sinh đại nhân lên tiếng, ai cũng không nhúc nhích được tiểu tử này, vậy phải làm sao bây giờ? Nếu chúng ta mạnh mẽ nếu động, Đạt Sinh đại nhân có thể hay không giết tất cả chúng ta?” Mai lão một mặt sợ dáng vẻ, toàn thân co giật tựa như, thật giống sợ đến đang phát run, hoặc như là đang khiêu vũ.

“Giết thì giết chứ, ba người chúng ta không thể cùng năm cùng ngày cùng tháng sinh, nhưng có thể cùng năm cùng ngày cùng tháng chết, cũng coi như là hiểu rõ một nỗi lòng.” Tùng lão vuốt râu, nghiêm trang nói.

Trúc lão vội vàng vẩy tay, tề mi lộng nhãn nói: “Không không không, ta cũng không muốn chết, ta xem chúng ta hay là cho Đạt Sinh trưởng lão quỳ xuống nhận sai, dập đầu mấy cái đầu, khẩn cầu tha thứ đi.”

Mai lão nhất thời kêu lên: “Ý kiến hay, đến đến, ba người chúng ta đứng thành một hàng, đồng thời quỳ xuống dập đầu đầu.”

Nói, ba người càng thật sự đứng thành một loạt, ngay lúc sắp quỳ xuống nhận lầm.

Đạt Sinh sợ đến vội vàng né tránh, nắm lấy Nguyên Khôi liền tránh ra xa mấy chục trượng, này ba cái lão già điên, không chắc xảy ra chuyện gì đến, hơn nữa ba người này thực lực cực kỳ mạnh mẽ, như là đơn đả độc đấu, chính mình tự nhiên không sợ, nhưng ba người liên thủ, nhưng là một chút xíu phần thắng chưa từng.

“Được rồi, đừng làm rộn!”

Mạc Đình từ đằng xa đi tới, gặp ba người đang đùa bảo, lập tức quát bảo ngưng lại nói.

Ba người đối với Mạc Đình cực kỳ kính trọng, hơn nữa này kính trọng bên trong mang theo một tia sợ hãi, vội vàng hi hi ha ha đứng thẳng người.

Mai lão nói rằng: “Này Đạt Sinh không thành thật, che chở Nguyên Khôi, hiện ra lại chính là cùng quy củ đối nghịch, ba người chúng ta giết hắn đi, miễn cho ngày sau phiền phức.”

“Tốt, ta thấy được!”

Hai người khác cũng vội vàng tán thành.

Bốn phía lui tới mọi người, đều là mặt đen lại.

Đối với Tuế Hàn tam lão điên, là sớm có nghe thấy, không nghĩ tới càng điên đến trình độ như thế này.

Mạc Đình lần thứ hai trầm giọng quát lên: “Không nên ồn ào.”

Ba người lúc này mới thu lại, đàng hoàng đứng ở một bên.

Mạc Đình lúc này mới nhìn phía Nguyên Khôi, lạnh lùng nói: “Ở cứ điểm đằng trước lung tung gây sự, tạo thành cực kỳ ảnh hưởng ác liệt, cũng mà còn có lượng lớn nhân viên thương vong, tài vật tổn thất, phạt ngươi bị roi hình mười lần, bế quan ba tháng, ngươi có thể nguyện bị?”

Nguyên Khôi hoàn toàn biến sắc, bế quan ba tháng cũng không đáng kể, mấu chốt là cái kia roi hình, trực tiếp đánh vào ngũ tạng lục phủ, ba hồn bảy vía, mỗi một lần đều có như vạn quỷ xót ruột, đừng nói mười lần, chính là một hồi cũng không muốn kề bên.

Hắn có chút xin tha tựa như nhìn Đạt Sinh.

Đạt Sinh mặt âm trầm, hừ nói: “Roi hình mười lần? Mạc Đình đại nhân quá nhỏ nói thành to đi. Tuy rằng tạo thành hỗn loạn cục diện, nhưng đây cũng không phải là Nguyên Khôi có ý định. Hơn nữa thuần này mưa xối xả Quỳ Ngưu, cũng là vì tăng cao tu vi, một hồi mất khống chế mà thôi, tình huống như thế ai có thể dự liệu đến? Đúng là tiểu tử này, lại dám giết chúng ta nhọc nhằn khổ sở, trải qua ba tháng mới bắt lấy Quỳ Ngưu con non, không biết Mạc Đình đại nhân, dự định xử trí như thế nào tiểu tử này đây?" Hắn chỉ tay Dương Thanh Huyền, khóe miệng vung lên cười gằn.

Mạc Đình sắc mặt bình tĩnh, hờ hững nói rằng: "Dự không ngờ được, cũng không có nghĩa là không muốn bị phạt, còn vị tiểu hữu này, ta cho rằng không có bất cứ vấn đề gì. Hắn hải ốc sên được ăn, tìm Quỳ Ngưu báo thù, không phải nhân chi thường tình, hết sức bình thường sao? Như là Đạt Sinh trưởng lão một cánh tay hoặc là một cái đầu được ăn, Đạt Sinh trưởng lão không biết nổi giận muốn báo thù sao?"

Đạt Sinh cả giận nói: "Chỉ là một cái Toái Niết cảnh nhãi con, làm sao có thể cùng lão phu đánh đồng với nhau?!"

Mạc Đình than thở: "Đạt Sinh trưởng lão lại ở thanh tú cảm giác ưu việt, ta không muốn nắm đời Tổng đà chủ thân phận ép ngươi, nhưng giờ khắc này ta đích xác là đời Tổng đà chủ, nói ra lệnh hành, ngươi thân là một tên trưởng lão, không có quyền lợi, thậm chí là không có tư cách tiếp tục nói nữa lời. Nguyên Khôi, ngươi thân là trong tổ chức một thành viên, không tuân thủ bang quy, còn muốn chạy trốn tránh trừng phạt, lại thêm hai roi. Mai lão, từ ngươi tới nắm roi."

"Phải!" Mai lão cười ha ha, vui khua tay múa chân.

Trúc lão vội hỏi: "Lưu cho ta vài roi, lưu vài roi cho ta đánh."

Tùng lão cũng cướp lời nói: "Mười hai roi, vừa vặn một người có thể đánh bốn roi."

Nguyên Khôi một hồi sắc mặt tái nhợt, cả người run run như run cầm cập.

Đạt Sinh tức giận bốc khói trên đầu, quát: “Mạc Đình, ngươi...”

Mạc Đình nhìn thẳng ánh mắt của hắn, lạnh lùng nói: “Chấp hành.”

“Phải!”

đăng nhập //truyencuatu I .net/ để đọc truyện❤

Ba người bóng người lóe lên, liền thuấn di mà tới, Mai lão cười gằn một tiếng, đưa tay ra, năm ngón tay như trảo, khu ở Nguyên Khôi trên vai, trực tiếp cắm vào, máu chảy ồ ạt.

“A!” Nguyên Khôi đau kêu thảm một tiếng, cả người bốc ra mồ hôi lạnh, muốn phản kháng, một là không dám, hai là căn bản không phản kháng được.

Đạt Sinh giận dữ, nhưng Tùng lão cùng Trúc lão hai người, phân biệt đứng ở hai bên, chính nhất mặt hài hước theo dõi hắn, tựa hồ liền đang chờ hắn ra tay.

Tùng lão liếm miệng, chà chà nói: “Nổi giận a, nhanh nổi giận a, sau đó động thủ đánh chúng ta nha, trên người chúng ta da ngứa quá a, Đạt Sinh trưởng lão, mau tới đánh nha.”

Trúc lão cũng hai mắt tỏa ánh sáng, khà khà nói: “Liền chờ hắn ra tay rồi, cãi lời Tổng đà chủ lệnh, là có thể đánh cho chết, lão phu đã sớm muốn đánh chết hắn, vẫn chỉ thiếu cái cơ hội a.”

Mọi người nghe vào trong tai, tất cả đều là xạm mặt lại, lại sẽ có người như vậy.

Đạt Sinh vừa giận vừa sợ, nhưng Nhị lão nói xác thực không sai, cãi lời Tổng đà chủ mệnh lệnh, đó là một con đường chết. Mạc Đình tuy rằng không phải Tổng đà chủ, nhưng là đời Tổng đà chủ làm việc, kết quả là giống nhau.

Hơn nữa chính mình cùng Mạc Đình từ trước đến giờ không đối với đầu, không làm được liền mượn cơ hội này, trực tiếp đưa chính mình lên đường cũng khó nói.

Tuế Hàn Tam Hữu liên thủ với Mạc Đình lên tới, mình là thỏa thỏa muốn lên đường.

Nghĩ tới đây, Đạt Sinh từ từ đem lửa giận ép xuống, khuôn mặt xanh mét chảy ra nước. Oán độc nhìn chằm chằm Mạc Đình cùng Tuế Hàn tam lão.

“Đánh nha, đánh nha, mau đánh nha.”

Trúc lão không ngừng ở trước mặt hắn lúc ẩn lúc hiện, khiêu khích hắn.

“Cút!”

Đạt Sinh nổi giận gầm lên một tiếng, lúc này phẩy tay áo bỏ đi. Cứu không được Nguyên Khôi, tiếp tục lưu lại cũng chỉ có thể mất mặt.

“Ai nha nha, đừng đi nha, còn không có đánh chúng ta đây, chúng ta ca ba cái hết sức muốn ăn đòn a, Đạt Sinh trưởng lão...”

Trúc lão thấy hắn trực tiếp đi, gấp thẳng giậm chân, càng là đuổi theo.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 796: Không Có Công Không Nhận Lộc, Bán Mạng Điều Kiện

Nguyên Khôi gặp chỗ dựa vừa đi, nhất thời mặt xám như tro tàn, biết mười hai roi là chạy không thoát.

Hắn giống một đầu đấu bại gà trống, bị Mai lão mang theo, khẽ nâng đầu lên, một đôi oán độc con mắt nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, cắn răng nói: “Tiểu tử, đều là ngươi làm hại, ngươi chờ ta!”

Dương Thanh Huyền hai tay ôm ngực, khẽ mỉm cười, nói: “Luôn sẵn sàng tiếp đón.”

Mai lão “Ha ha” cười to, mang theo Nguyên Khôi, khua tay múa chân liền đi, mặt khác Nhị lão vội vàng đi theo phía sau, trực tiếp tiến nhập người đưa đò bên trong cứ điểm.

Mạc Đình hai tay ôm quyền, hoàn một vòng, nói: “Chư vị, cho mọi người thiêm phiền toái, xin lỗi. Có tổn thất, toàn bộ tổ chức chúng ta bồi thường.”

Người xung quanh đám vội vàng ôm quyền đáp lễ, “Mạc Đình đại nhân quá khách khí!”, “Đã sớm nghe Văn đại nhân thiết diện vô tư, hôm nay gặp mặt, mới chính thức mở rộng tầm mắt!”, “Hi vọng đại nhân sớm ngày chính thức trở thành Tổng đà chủ.”

Các loại khách khí cùng cung duy âm thanh, bất nhất mà nói.

Mạc Đình khẽ mỉm cười, chắp tay, liền bay rơi xuống. Từ bên trong cứ điểm đi ra đại lượng võ giả, bắt đầu khơi thông trật tự, phụ trách đăng ký cùng bồi thường.

Dương Thanh Huyền gặp Mạc Đình hướng về hắn mà đến, lúc này ôm quyền chắp tay.

Ở tinh vực bên trong, đều là cường giả vi tôn, lấy nắm đấm nói chuyện. Giống Mạc Đình như vậy giảng đạo lý, thiết diện vô tư, công chính nghiêm minh người, đúng là phượng mao lân giác.

Hắn không khỏi nội tâm sinh ra kính nể tình.

Mạc Đình mỉm cười nói: “Tiểu hữu, có thể có hứng thú nói chuyện?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, cái này ở Biển Đen cũng coi như là tiếng tăm lừng lẫy đại nhân vật, sẽ có chuyện gì là muốn cùng mình nói?

Lẽ nào hay là bởi vì hiện tại việc này?

Hắn trong mơ hồ lại cảm thấy không phải, suy đoán không ra hạ, nhìn phía A Đức cùng hoa sen, hai người đều là liều mạng gật đầu, hắn mới nói: “Cái kia quấy rầy đại nhân.”

Mạc Đình cười càng cao hơn hưng thịnh, hơn nữa như là thở phào nhẹ nhõm giống như.

…

Người đưa đò bên trong cứ điểm, một gian xa hoa trong phòng khách, chỉ có Dương Thanh Huyền cùng Mạc Đình hai người.

“Cái gì? Quý phái không trả giá cử đi học ta đi Hải Thiên Nhai thí luyện?” Dương Thanh Huyền nghe xong Mạc Đình sau, giật nảy cả mình, sau đó liền bình tĩnh lại, đối với cái này loại trời sập chuyện, hắn từ trước đến giờ đều có tính cảnh giác.

Mạc Đình cười nói: “Làm sao, nhìn dáng vẻ của ngươi, tựa hồ không hăng hái lắm?”

Dương Thanh Huyền nói: “Hứng thú là rất cao, thừa Mông đại nhân để mắt, chỉ có điều rất nhiều nơi không hiểu, vì lẽ đó đang nghĩ thôi.”

Mạc Đình cười to nói: “Ha ha, có ý tứ, những địa phương nào không hiểu? Nói thẳng đi, có thể giải nghi hoặc, ta đều giúp ngươi hiểu.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, hỏi: “Đại bởi vì sao muốn không trả giá cử đi học ta đi thí luyện?”

Mạc Đình cười nói: “Ngươi đúng là nhanh mồm nhanh miệng, theo ý kiến của ngươi, ta là vì thế nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không ngoài hai giờ, một, để ta gia nhập người đưa đò tổ chức. Hai, để ta bang làm việc, ngoài ra, lại không nghĩ ra cái khác nguyên do.”

Mạc Đình lộ ra vẻ tán thưởng, nói: “Không sai, thiên hạ không có cơm trưa miễn phí, hơn nữa không có công không nhận lộc. Ta sẽ không vô duyên vô cớ đưa một chỗ đưa cho ngươi, dù cho ta là đời Tổng đà chủ, cũng sẽ chọc tới rất nhiều chê trách. Người đưa đò trong tổ chức mặt, cũng không phải là thùng sắt một khối, ngươi hôm nay cũng nhìn thấy.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Quý phái có mấy cái tiêu chuẩn?”

Mạc Đình thẳng thắn, nói: “Năm cái. Đây là ngoài bang tiêu chuẩn, như là ngươi gia nhập người đưa đò tổ chức lời, liền không chiếm dụng tiêu chuẩn, có thể trực tiếp đi thử luyện. Nhưng gia nhập tổ chức, ngoại trừ có cực kỳ nghiêm khắc trật tự ở ngoài, cũng vĩnh cửu không thể phản bội, không biết ngươi là có hay không có hứng thú.”

Hắn hai mắt tỏa ánh sáng, giựt giây nói: “Như là ngươi mong muốn gia nhập người đưa đò, ta có thể bảo đảm ngươi có thể xung kích đến Thiên Vị, đồng thời ở Biển Đen ngang dọc, chỉ cần không phá hỏng trong bang quy củ, trên căn bản không ai dám trêu chọc ngươi.”

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Đại nhân hảo ý ta tâm lĩnh, chẳng qua là ta người này buông tuồng đã quen, không có bất kỳ hứng thú gia nhập bất kỳ tổ chức.”

Mạc Đình tuy rằng cũng đoán được, nhưng vẫn là hơi có chút thất vọng, nói: “Mọi người đều có chí khác nhau, ta cũng không bắt buộc. Ta mong muốn nắm một chỗ cho ngươi, là muốn ngươi giúp ta một chuyện, ở Hải Thiên Nhai giúp ta tìm món đồ.”

“Tìm cái gì?” Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, nói: “Đại nhân mình không thể đi tìm sao?”

Mạc Đình lắc đầu nói: “Xem ra ngươi vừa tới nội hải, đối với Hải Thiên Nhai thí luyện cũng không rõ ràng là chuyện gì xảy ra. Đất thực tập, chỉ có thể để Thiên Vị trở xuống võ giả đi vào. Hàng năm mở ra một lần, tùy thời có thể đi ra, nhưng cũng có thể vĩnh cửu không ra, liền ở lại bên trong. Chỉ khi nào đạt đến Thiên Vị, là nghiêm cấm tiến vào.”

Dương Thanh Huyền cổ quái nói: “Đại nhân nói, ta hiểu. Nhưng tìm tìm cái gì chuyện như vậy, quý phái rất nhiều đệ tử ưu tú cũng có thể làm đi, hà tất tìm ta, không chỉ có lãng phí một chỗ, còn sẽ đưa tới chê trách. Một chỗ giá trị, nhưng là giá trị một trăm tỉ đây.”

Mạc Đình than thở: “Muốn tìm vật kia, sợ là muốn dũng cảm túc trí hạng người. Ngươi luận thực lực mà nói, sợ là thông thường Tiểu Thiên Vị sơ kỳ đều không phải là đối thủ của ngươi. Luận trí tuệ, kể từ bây giờ trò chuyện xem ra, cũng là tốt nhất chọn. Ta tin tưởng ta không có tìm lộn người.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, nói: “Nói như vậy, đại nhân thứ muốn tìm, sợ là vô cùng nguy hiểm?”

Mạc Đình gật đầu nói: “Là có chút nguy hiểm, cụ thể ta cũng không rõ lắm. Nhưng ta có thể lấy ra đầy đủ có lực hấp dẫn đồ vật.”

Hắn lại cười nói: “Người chết vì tiền chim chết vì ăn, tuy rằng ngươi xem lên đi hết sức cẩn thận, rất có lòng dạ, nhưng chỉ cần là người, thì có có thể làm cho mình động lòng, đồng thời vì đó bán mạng đồ vật. Người đưa đò tổ chức ở Biển Đen kinh doanh nhiều năm như vậy, bang phái gốc gác cùng tài lực tất nhiên là không cần nói, ngươi NBrpbshV có điều kiện gì, cũng có thể mở.”

Hai tay hắn mười ngón giao nhau ở trước người, thân thể hơi về phía sau dựa vào, mười phần tự tin nhìn Dương Thanh Huyền, tựa hồ ăn chắc hắn.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Đại nhân lời có lý, cõi đời này có thể để ta bán mạng đồ vật xác thực không ít, nhưng trong khoảng thời gian ngắn ta cũng nghĩ không ra chính mình muốn cái gì. Nếu ta nói muốn Thánh khí, đại nhân cũng cầm được ra sao?”

“Ha ha.”

Mạc Đình cười to, đứng lên, nói: “Nếu là ta có Thánh khí, đã sớm bế quan tế luyện, đồng thời dựa vào Thánh khí oai, thẳng vào đất thực tập tìm vật kia, Dạ Hậu cũng sẽ không nói gì nhiều. Ta nhìn ngươi hơi mệt chút, không bằng suy nghĩ thật kỹ hạ lời của ta nói, cần gì điều kiện, nghĩ xong trở lại cùng ta đàm luận. Đồng thời ta có thể hứa hẹn, ở ngươi tiến nhập đất thực tập trước, trước hết để cho ngươi vọt tới Toái Niết đỉnh cao. Ngươi yên tâm, chắc chắn sẽ không đối với cảnh giới căn cơ sản sinh ảnh hướng trái chiều, là phi thường chính đạo biện pháp.”

“Toái Niết đỉnh cao.”

Dương Thanh Huyền có chút nổ lớn động lòng, tuy rằng hắn tự hỏi xung kích Toái Niết đỉnh cao không thành vấn đề, nhưng thời gian trên không muốn chờ quá lâu, nếu như có thể trước thời gian một năm rưỡi nữa lời, sức hấp dẫn liền lớn vô cùng.

Hắn đột nhiên trong lòng hơi động, hỏi: “Cái kia Nguyên Khôi, là vì tìm vật kia, mà đem tu vi áp chế ở Thiên Vị bên dưới sao?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 797: Người Được Chọn Tốt Nhất, Tiền Tài Cùng Tự Do

Mạc Đình trầm tư một chút, nói: “Ta không cách nào cho ngươi xác thực trả lời chắc chắn, bởi vì Nguyên Khôi là Đạt Sinh người. Nhưng quan sát của ngươi hết sức cẩn thận, hắn đích xác đã đến Thiên Vị cửa ải nơi, lấy thiên tư của hắn muốn đột phá, cũng không khó. Dầu gì, làm hạt Phá Thiên Đan đến, nhất định có thể xông lên.”

Hắn tán thưởng nhìn Dương Thanh Huyền, lại cười nói: “Ngươi tỉ mỉ như vậy quan sát cùng phán đoán, để ta đối với ngươi càng tăng thêm không bớt tin tâm.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nói: “Phá Thiên Đan, đại nhân còn nữa không?”

Mạc Đình nói: “Vật này tuy rằng đẳng cấp không cao, nhưng cũng cực kỳ quý giá, là nhất quý hiếm đan dược một trong, ta cũng không biết trong tổ chức hay không còn có chuẩn bị tồn. Vốn lấy tư chất của ngươi, nên không dùng được mới là.”

Dương Thanh Huyền nói: “Lo trước khỏi hoạ, Phá Thiên Đan bốn vị chủ tài, ta còn thiếu một mực Thiên Hàng Ngân Ti.”

Mạc Đình nói: “Chỉ là một mực chủ tài, có chuẩn bị tồn độ khả thi rất lớn. Ta khiến người ta đi tra một chút, lần sau tới tìm ta nữa thời điểm ta bắt cho ngươi. Đối với tham gia Hải Thiên Nhai thí luyện việc, ta tạm thời không cách nào tiết lộ càng nhiều. Như là ngươi mong muốn tham gia lời, ta mới có thể tiến một bước nói cho ngươi tình huống.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Rõ ràng. Mạc Đình đại nhân, ta biết suy nghĩ thật kỹ. Dù sao có thể tiết kiệm một trăm tỉ linh thạch trung phẩm, cũng là khá vô cùng chuyện làm ăn.”

Mạc Đình cười nói: “Không chỉ là một trăm tỉ linh thạch trung phẩm, còn rất nhiều thứ quan trọng hơn. Tỷ như ta thỏa mãn điều kiện của ngươi, tỷ như để cho ngươi trong ngắn hạn hào không tác dụng phụ vọt tới Toái Niết đỉnh cao, lại tỷ như này người đưa đò tổ chức hữu nghị, các loại bất nhất mà nói, chỗ tốt là vượt xa một trăm tỉ linh thạch trung phẩm.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Nói ta hiện tại liền hết sức động lòng, nhưng tương ứng nguy hiểm cũng là cực đại đi, để ta suy nghĩ kỹ càng.”

Mạc Đình tự không biết miễn cưỡng hắn, hữu thiện nói rằng: “Bất cứ lúc nào chờ ngươi hồi phục, đồng thời ở bên trong hải, như là gặp đến bất cứ vấn đề gì, cũng có thể tới tìm ta thương lượng. Không dám ba hoa nhất định có thể giúp, nhưng đại đa số vấn đề vẫn là có thể giải quyết.”

Dương Thanh Huyền tâm trạng cảm kích, này Mạc Đình làm người chính trực thân mật, mà lại nói lời cực kỳ cẩn thận thận trọng, làm cho người ta một loại vô cùng bền chắc cảm giác.

Lúc này lại khách khí vài lần, liền ôm quyền cáo từ.

Mạc Đình nhìn bóng lưng rời đi, cho đến biến mất không còn tăm hơi sau, mới thở dài nói: “Người này tâm tư cẩn mật, tính tình trầm ổn, nói chuyện cũng kín kẽ không một lỗ hổng, đang dụ dỗ trước mặt cũng đúng mực, thêm vào này vượt qua cảnh giới sức chiến đấu, là tìm kiếm vật kia thí sinh tốt nhất. Ta nhất định phải nghĩ biện pháp để hắn đồng ý.”

...

Dương Thanh Huyền cáo từ sau Mạc Đình sau, liền cùng A Đức cùng hoa sen một đạo rời đi, bởi vì hải ốc sên được ăn, không thể làm gì khác hơn là ba người cưỡi một chiếc xe kéo, nhưng cũng rộng rãi, chỉ là không còn tư mật tính, bất tiện tu luyện.

A Đức hỏi thăm một chút Dương Thanh Huyền cùng Mạc Đình gặp mặt chuyện, Dương Thanh Huyền cũng thẳng thắn toàn bộ nói ra, nghe được A Đức cùng hoa sen đều là giật mình không thôi.

“Ở đất thực tập tìm đồ vật?”

A Đức nhớ nửa ngày, một mặt mờ mịt, nói: “Ta ở Biển Đen lâu như vậy, chưa từng nghe qua này phương diện sự tình. Nhưng nếu là Mạc Đình đại nhân thận trọng như thế nói cho ngươi, tất nhiên là chuyện hết sức trọng yếu, hay là lấy năng lực của ta, còn tiếp xúc không tới.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Nói như vậy, vậy thì nguy hiểm hơn. Cũng may thời gian trên không kịp, cự ly này thí luyện còn có hơn nửa năm, đầy đủ ta suy tính.”

A Đức khá có thâm ý nhìn hắn, nói: “Người đưa đò tổ chức sức mạnh vô cùng mạnh mẽ, ta cảm thấy cho ngươi thật muốn thận trọng cân nhắc, đây chính là một lần phi thường cơ hội hiếm có. Nếu Mạc Đình đại nhân coi trọng như vậy, ngươi bất luận nhắc tới điều kiện gì, hắn đều làm hết sức sẽ thỏa mãn của ngươi.”

Dương Thanh Huyền nghe được hắn trong lời nói ý tứ, trực tiếp hỏi: “Ngươi là nói Ân Vũ Điện chuyện?”

A Đức ngượng ngùng nở nụ cười, có chút ngượng ngùng, nói: “Trân quý như vậy điều kiện, tự nhiên là nhắc đến chính ngươi cần thiết. Đối với Ân Vũ Điện lý giải, ta ở toàn bộ Biển Đen cũng coi như là số một số hai, nếu nói là có ai có thể vượt qua ta, Dạ Hậu cho là số một, thứ yếu chính là tàn sát ban đêm cùng người đưa đò. Tàn sát đêm sức mạnh to lớn, mà người đưa đò luôn luôn hoà thuận thì phát tài, trung quy trung củ làm ăn, những năm gần đây Mạc Đình đại nhân cầm lái hạ, phát triển vô cùng tốt, cũng tích lũy đại lượng của cải cùng tư liệu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ý của ngươi ta hiểu được, ta suy nghĩ thật kỹ xuống đi.”

A Đức nặng nề điểm xuống đầu, trong mắt lộ ra mong đợi vẻ.

Hắn lại hướng về hoa sen hỏi: “Ngươi có tính toán gì?”

Hoa sen ngẩn người một chút, lắc đầu nói: “Không biết, ta vẫn luôn theo Chung Đại, xuyên toa ở các đại hòn đảo trong đó, hiện tại Chung Đại đột nhiên không còn, ta cũng không biết nên đi làm cái gì.”

Nàng nghĩ một hồi, lại nói: “Ta còn là đi tìm Mạc Đình đại nhân hỗn cái việc xấu đi, lại theo một vị người đưa đò, dù sao thói quen loại này chỉnh ngày qua lại tháng ngày. Như là không làm việc, trên người ta linh thạch, không đáng kể dùng để tu luyện.”

A Đức híp mắt cười nói: “Không bằng ngươi hãy cùng ta hỗn đi, còn linh thạch, ngươi cùng Chung Đại thời điểm, mỗi tháng có bao nhiêu linh thạch?”

Hoa sen trên mặt hơi đỏ lên, có chút ngượng ngùng nói: “Không nhiều, một triệu linh thạch trung phẩm.”

A Đức trong mắt sáng ngời, lập tức than thở: “Chung Đại nhìn thấy được có vẻ như trung lương, nhưng không nghĩ tới như vậy đê tiện bẩn thỉu, tháng cung cấp một triệu linh thạch trung phẩm, là có thể mời một tên Tiểu Thiên Vị giúp đỡ, thực sự là kiếm lời lật. Ngươi theo ta hỗn đi, ta mỗi tháng cho ngươi mười triệu linh thạch trung phẩm bổng lộc làm sao?”

Hoa sen vừa nghe, mừng lớn nói: “Thật sự? Vậy thì tốt quá, sớm biết ta trước đây hãy cùng A Đức đại nhân.”

A Đức cười nói: “Nói đến ta còn là kiếm lời, ở bên trong hải, nếu muốn tìm FcpDVz2c một tên Thiên Vị cấp bậc tay chân, thấp nhất cũng phải ngàn vạn linh thạch, ta chỉ là cho ngươi một cái giá rẻ nhất mà thôi.”

Hoa sen vui vẻ nói: “Nhưng đã đủ nhiều. Ta coi như ròng rã bế quan một tháng, cũng chỉ cần tiêu hao năm triệu tả hữu linh thạch, như vậy còn có thể tiết kiệm được năm triệu, nhiều tích lũy một ít, tương lai có thể mua vài món đồ.”

“Năm triệu linh thạch tiêu hao?”

A Đức lấy làm kinh hãi, nói: “Ngươi bây giờ chỉ là Tiểu Thiên Vị sơ kỳ, làm sao tiêu hao khổng lồ như thế?”

Hoa sen mặt đỏ lên, đáp lại: “Ta, ta không biết.”

Vẫn không có lên tiếng Dương Thanh Huyền, lúc này mới lên tiếng nói rằng: “Bởi vì nàng tu luyện Chu Hư Thánh Điển. Ai, đừng nói nàng, coi như là ta, tu luyện tiêu hao, cũng là phổ thông cùng cấp gấp năm sáu lần, đồng thời theo tu vi tăng lên, vượt qua phạm vi cũng không đoạn mở rộng. Cứ theo đà này, tương lai kẹp lại ta tu luyện bình cảnh, vô cùng có khả năng chính là tiền.”

A Đức bỗng nhiên tỉnh ngộ, lập tức cười nói: “Thanh Huyền lão đệ nói đùa, lấy ngươi cái kia nghiền ép cùng cấp sức chiến đấu, chỉ cần biểu lộ ra một chút ý nguyện, đếm không hết tổ chức đều sẽ muốn lôi kéo ngươi, gấp mấy lần linh thạch cung cấp lại đây.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Như là nương nhờ vào thế lực nào đó, liền triệt để mất đi tự do rồi, không hợp ý ta.”

A Đức nói: “Ngươi đây đã sai lầm rồi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 798: Cường Giả Hằng Cường, Thổ Hào Thế Giới

Dương Thanh Huyền kinh ngạc hỏi: “Làm sao?”

A Đức nói: “Này thế giới cường giả làm đầu, quả đấm của người nào lớn người đó liền có địa vị, người đó liền lời nói có trọng lượng. Dù cho tinh vực bên trong, linh linh tổng tổng các thế lực lớn, cũng là lấy cường giả đến nói chuyện. Vì lẽ đó một khi có thực lực, liền tốt vô cùng lăn lộn. Rất nhiều bang phái tổ chức, chỉ cần ngươi treo cái tên, hứa hẹn đang bang phái cửa ải sống còn đầu sẽ ra tay giúp đỡ, liền có thể đã định kỳ lĩnh không rẻ cung phụng, mà bình thường không cần bị bất kỳ ràng buộc quản chế. Mượn hoa sen tới nói đến, chỉ cần nàng nguyện ý, đến cái kia chút không có Thiên Vị cường giả trấn giữ môn phái nhỏ bên trong, tùy tiện treo cái trưởng lão tên, chỉ phụ trách ở môn phái sinh tử thời khắc ra tay, liền có thể thu được không rẻ cung phụng. Tháng cung cấp mười triệu khả năng không có, chí ít tháng cung cấp 4,5 triệu vẫn phải có.”

Dương Thanh Huyền nhất thời hiểu, này trên thực tế chính là một sự uy hiếp lực, bỏ tiền mua lực uy hiếp cùng an toàn bảo đảm.

Ở Thương Khung tinh vực, với môn phái mạnh yếu phân chia, có một loại nông cạn biện pháp. Chính là căn cứ cường giả siêu cấp cảnh giới, đến định nghĩa bang phái.

Không có Thiên Vị cường giả trấn giữ thế lực, thống quy về năm lưu bên dưới, ở mảnh này bên trong tinh vực, số lượng nhiều như đầy sao. Nếu như có thể treo lên một tên Thiên Vị cường giả tên tuổi, liền trực tiếp đem bang phái đẳng cấp trực tiếp tăng lên tới năm lưu bên trong, đối với bang phái an toàn cùng phát triển, đều có lớn lao ý nghĩa. Rất nhiều môn phái thậm chí mong muốn dâng ra một nhiều hơn phân nửa thu vào, đến cung phụng một vị có thể tăng lên bang phái đẳng cấp cường giả.

A Đức nói rằng: “Lấy thiên tư của ngươi, bước vào Thiên Vị là không nghi ngờ chút nào sự tình, tương lai có thể tiến nhập Trung Ương Đại thế giới, tìm cái kia chút xếp hạng cao bang phái trực thuộc, không cần phải để ý đến sự tình, trực tiếp lĩnh cung phụng là được.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Những việc này đối với ta mà nói, còn quá mức xa xôi, ta còn là lo lắng trước hạ Mạc Đình tiên sinh lời, vượt qua chuyện trước mắt nói sau đi. A Đức huynh, chúng ta bây giờ là muốn đi đâu?”

A Đức nói: “Đi cứ điểm của ta, ở thứ hai đảo liên, ta cũng mở ra một cửa hàng nhỏ. Hơn nữa Bạch Hổ Thánh Linh cũng ở đó. Ha ha, một hồi liền hội tụ ba vị Thánh Linh, ta đây là va cái gì đại vận?”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Phải bao lâu thời gian?”

A Đức liếc mắt nhìn hắn, suy nghĩ nói: “Tất cả thuận lợi, mười ngày tháng đi. Nội hải đảo liên to lớn, xa không phải hải ngoại có thể so với, trên đường muốn chuyển hơn mười truyền tống trận, còn có mấy cái hòn đảo muốn chính mình đi qua, hoặc là tìm người đưa đò vượt qua.”

Dương Thanh Huyền do dự nói: “Thời gian có chút lâu, có thể hay không liền trên Thương Mạt Đảo đợi một thời gian ngắn, ta đột nhiên có chút trong tu luyện hiểu ra, cần bình tĩnh lại tâm tình ngẫm nghĩ một phen, như là cách quá lâu, sợ cảm giác sẽ không có.”

A Đức cả kinh nói: “Hiểu ra là trong tu luyện, chuyện quan trọng nhất một trong, tự không thể trì hoãn, chúng ta bây giờ phải đi mướn một chỗ tu luyện.”

A Đức trong coi xuống địa hình, lấy ra địa đồ cùng la bàn đến, sau đó thay đổi hải ốc sên phi hành phương hướng, liền hướng một hướng khác đi.

Sau nửa canh giờ, sẽ đến một dãy núi dưới chân của.

Cả toà sơn mạch kéo dài mấy chục dặm, so với trên đại lục sơn mạch tự nhiên không đáng nhắc tới, nhưng ở trên hải đảo nhưng là vô cùng hiếm thấy.

A Đức điều động hải ốc sên bay xuống, đồng thời giải thích: “Nơi này là Thương Mạt Đảo trên chỗ tu luyện, toà sơn mạch này lòng đất, bản thân có linh mạch bơi qua, hơn nữa còn tiếp thông đáy biển linh mạch, là một cái đôi linh mạch tuyệt hảo tu luyện bảo địa. Không chỉ có như vậy, đảo Nv2tFNf1 chủ còn khiến người ta ở sơn mạch bốn phía, bày ra cường đại Tụ Linh trận, dùng lượng lớn linh thạch cuồn cuộn không ngừng hướng về bên trong chuyển vận linh khí. Bên trong nồng độ linh khí bên dưới, không kém gì một cái linh tuyền.”

Dương Thanh Huyền một tới gần nơi này sơn mạch, lập tức cảm nhận được linh khí đập tới, không khỏi đại hỉ. Loại này linh khí mênh mông cảm giác, xác thực cùng linh tuyền rất giống nhau. Chỉ có điều linh tuyền chỉ là một hớp nhỏ, ở đây nhưng là một toà kéo dài mấy chục dặm sơn mạch.

Hoa sen cũng là mừng rỡ không thôi, vui vẻ nói: “Đây chính là La Tiêu sơn mạch sao? Ta tới Thương Mạt Đảo rất nhiều lần, từng nghe nói không ít truyền thuyết, nhưng vẫn luôn vô duyên nhìn thấy. Có người nói toà sơn mạch này điều kiện tu luyện, ở toàn bộ Biển Đen cũng có thể xếp vào mười vị trí đầu.”

A Đức gật đầu cười nói: “Không sai, diệt trừ Hải Thiên Nhai ở ngoài, đứng vào mười vị trí đầu cũng không có vấn đề. Vì lẽ đó nơi này mật thất đắt vô cùng, người bình thường căn bản tiêu phí không nổi. Chúng ta cẩn thận chút, đừng chạm đến sơn mạch kết giới, đề phòng dừng có người lẻn vào, nơi này đại trận hộ sơn, ở toàn bộ Biển Đen cũng coi như là vỗ tiến vào hạng.”

Dương Thanh Huyền bắt đầu không biết “Quá đắt” là khái niệm gì, đến rồi thuê địa phương, mới mắt choáng váng.

Mật thất tất cả đều phân bộ ở La Tiêu sơn mạch bên trong, căn cứ khoảng cách linh mạch xa gần, bị phân chia thành ba loại: Thượng, trung, hạ.

Thượng đẳng mật thất một ngày giá tiền là năm triệu linh thạch trung phẩm, trung đẳng mật thất một ngày là ba triệu linh thạch trung phẩm, hạ đẳng mật thất một ngày cũng phải một triệu linh thạch trung phẩm.

Hoa sen há to mồm, sợ hãi nói: “Cái này so với cướp đoạt còn tàn nhẫn a, ta không tu luyện.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Tất cả giá cả, đều là cung cầu quan hệ quyết định, nhìn tới vẫn là người có tiền nhiều lắm a.”

Hoa sen nghe không hiểu lắm, chỉ là sắc mặt cực kỳ khó coi, giá này vị hoàn toàn vượt ra khỏi của nàng phạm vi chịu đựng.

A Đức đang muốn đi thuê, Dương Thanh Huyền lên trước ngăn lại hắn, nói: “Ta tới đi.”

http://tru y encuatui.net

Ở Phù Quang Đảo thời điểm, hắn đánh cược chiến liền kiếm lời 1000 tỉ, ở Bạo Lôi Hải ở ngoài, đánh chết Chung Đại mấy người, đối phương tiền tài đương nhiên sẽ không buông tha, cũng có bốn, năm ngàn ức ở bên trong.

Này thuê giá cả tuy rằng đáng sợ, nhưng cũng không phải không chịu đựng nổi.

Hơn nữa trong dãy núi không ngừng tản mát ra mạnh mẽ linh khí, đã để hắn rục rà rục rịch, hận không thể hiện tại liền bế nhốt vào.

“Ba gian thượng đẳng mật thất.”

Dương Thanh Huyền lấy ra một đống túi chứa đồ, ép tới, nói: “Thời gian tu luyện tạm định... Ba mươi ngày đi.”

“Chi!”

A Đức cùng hoa sen giật nảy mình, ba gian thượng đẳng mật thất, ba thời gian mười ngày giá cả chính là 450 triệu.

Cái kia phụ trách ghi danh người cũng không có quá to lớn vẻ mặt, liếc mắt nhìn hắn, liền thu điểm linh thạch, sau đó lấy ra ba cái màu vàng chìa khoá, ném cho ba người, nói: “Ba mươi Thiên Hậu tự mình đến trả phòng, quá ngọ, liền theo mới một ngày toán.”

Hoa sen tiếp nhận chìa khóa thời điểm, tay đều là đang run rẩy.

A Đức khá tốt, dù sao gặp các mặt của xã hội, cũng là lão giang hồ, nhưng cũng không khỏi than thở: “Thế giới, là các ngươi những người trẻ tuổi thổ hào.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ta cũng chỉ là muốn trải nghiệm một chút mà thôi, huống hồ tiền tài bất quá là vật ngoại thân, thực lực mới là lớn nhất của cải. Nếu là không có thực lực, nhiều tiền hơn nữa cũng không giữ được, vì lẽ đó dùng linh thạch đổi sức mạnh, nhiều hơn nữa linh thạch cũng đáng.”

A Đức cùng hoa sen nghe được không được gật đầu, nhưng vẫn là có gan đau lòng cảm giác.

Dương Thanh Huyền nhưng là liếm môi một cái, hưng phấn nói: “Đi thôi.”

Hắn đã rất lâu không có cảm nhận được, giống Hắc Diễm Giác bên trong linh tuyền một loại mênh mông linh khí, chỉ là nhận biết một hồi, tựu khiến người cảm xúc dâng trào, không nhịn được nghĩ lớn hơn hút mấy cái.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 799: Tìm Kiếm Mục Tiêu, Pháp Quang Loa Huyền Bí

Toàn bộ la tiêu sơn mạch bố trí, ngoại trừ đôi linh mạch ngang qua ngọn núi ở ngoài, còn có cường đại Tụ Linh trận cùng bình phong. Ở gắn bó linh khí không tiêu tan điều kiện tiên quyết, mạnh mẽ đến đâu dùng linh thạch rót vào linh khí, làm cho bên trong dãy núi linh khí quanh năm không giảm, thậm chí có thời điểm còn có thể tăng lên không ít.

Vì lẽ đó toàn bộ tu luyện hoàn cảnh tiêu hao cũng là hết sức kinh người, không phải cường hào không thể làm.

Thượng đẳng mật thất nhưng là quay chung quanh ở đôi linh mạch phụ cận, ngàn trượng trong phạm vi xây dựng.

Dương Thanh Huyền tiến nhập mật thất sau, nội tâm mừng như điên, nơi này linh khí cùng Hắc Diễm Giác gặp phải chiếc kia Tiểu Linh tuyền, càng chênh lệch không bao nhiêu.

Hoa Giải Ngữ nói: "Đừng cao hứng quá sớm, tiền trên người ngươi cũng không tu luyện được mấy ngày."

Dương Thanh Huyền mặc dù có chút bị đả kích, nhưng vẫn còn rất cao hưng thịnh, nói: "Có thể tu luyện một ngày là một ngày, mỗi tăng lên một chút thực lực, đều là mình chính thức có được sức mạnh."

Bên trong mật thất chỉ có một tấm bàn ngọc thạch, hai cái băng, ngoài ra lại không vật gì khác.

Dương Thanh Huyền kiểm tra một chút, cũng không có phát hiện cấm chế các loại, nhưng vì lấy phòng ngừa vạn nhất, vẫn là lấy ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ đến, đem không gian này phong tỏa.

Sau đó xoay tay phải lại, cái kia Bích Ngọc sắc Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô lập tức xuất hiện ở lòng bàn tay.

Hồ lô trên linh quang lưu chuyển, lỗ hổng bên trong phun ra một mảnh màu đỏ hơi nước, Ngưng Giáp Tử thân ảnh từ trong đó biến ảo ra đến.

Dương Thanh Huyền nói: “Nói đi, gấp như vậy cùng ta giao lưu, rốt cuộc là chuyện gì?”

Nguyên lai hắn cái gọi là “Hiểu ra”, chỉ là giả, mà là từ người đưa đò cái kia sau khi ra ngoài, Ngưng Giáp Tử liền dùng thần thức cùng hắn giao lưu, để hắn lập tức tìm một chỗ dừng lại, có chuyện quan trọng thương lượng.

Ngưng Giáp Tử trực tiếp nói: “Cái kia Mạc Đình điều kiện, đáp ứng hắn.”

“Ồ?” Dương Thanh Huyền hơi kinh ngạc, nói: “Này liên quan gì đến ngươi? Chẳng lẽ ngươi nhận ra hắn?”

Ngưng Giáp Tử trào phúng nói: “Loại này vô danh tiểu tốt, lão phu làm sao sẽ nhận ra? Cho nên ta để cho ngươi đáp ứng hắn, là bởi vì ta ước chừng đoán được hắn muốn ngươi làm sự tình.”

Dương Thanh Huyền càng là giật mình, hỏi: “Ngươi từ đâu biết được, chuyện gì?”

Ngưng Giáp Tử nghĩ một hồi, nói: “Ta trước hỏi qua ngươi, ngươi từ ta Hồng Thủy Cung tiền wNiNMSU bối Vân Mạc Già cái kia đạt được đến cái gì? Ngươi một mực không chịu nói cho ta.”

Dương Thanh Huyền loại nào thông minh, lập tức đem hai việc liên lạc với đồng thời, hỏi ngược lại: “Chẳng lẽ Mạc Đình muốn thứ muốn tìm, chính là rất nhiều năm trước, Vân Mạc Già tiền bối muốn thứ muốn tìm?”

Ngưng Giáp Tử toàn thân có hồng thủy ngưng thành, không thấy rõ vẻ mặt của hắn, nhưng thân truy cập hiện ra gợn nước, rõ ràng cho thấy tâm tình chập chờn đột nhiên biến kịch liệt, xem ra Dương Thanh Huyền đoán không lầm.

Hắn cũng không ẩn giấu, trực tiếp khi nói: “Ta không thể xác định, nhưng độ khả thi rất lớn. Vân Mạc Già muốn thứ muốn tìm, ngay ở Hải Thiên Nhai bên trong.”

Dương Thanh Huyền nói: “Rốt cuộc là thứ gì?”

Ngưng Giáp Tử không chịu chịu thiệt, nói: “Ngươi nói cho ta biết trước, Vân Mạc Già tiền bối để lại cái gì?”

Dương Thanh Huyền nhớ một trận, mới nói: “Ba món đồ, một là trước người hắn một ít vật phẩm, ta đã bay qua, không có gì hết sức kỳ lạ bảo bối; Hai là một cái trận bàn, căn cứ một tên Trận pháp sư nói, mặt trên miêu tả là toàn bộ Thập Tuyệt Trận; Cái thứ ba là một cái tiểu Hải loa.”

Ngưng Giáp Tử nghe được cái kia trận bàn thời điểm, tâm tình lần thứ hai ba động hạ, nghe thấy tiểu Hải loa sau, trái lại không có tâm tình gì ba động, hiển nhiên cũng cảm thấy kỳ quái, nói: “Tiểu Hải loa?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, từ bên trong túi trữ vật lấy ra một cái hộp ngọc, sau khi mở ra, bên trong là một quả màu xanh nhạt tiểu Hải loa, loa tầng cấp chín, ngoài ra, lại không dị thường.

“Pháp Quang Loa!”

Ngưng Giáp Tử vừa thấy, giật mình kêu một tiếng.

Dương Thanh Huyền lập tức biết có hi vọng, vội hỏi: “Pháp Quang Loa là cái gì?”

Ngưng Giáp Tử nói: “Trừ cái này Pháp Quang Loa ở ngoài, không có một to lớn màu trắng ốc biển sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Có, dường như động phủ giống như vậy, bị một vị bằng hữu khác thu đi tới.”

Ngưng Giáp Tử than thở: “Đáng tiếc. Cái kia màu trắng ốc biển, là cùng Vân Mạc Già tiền bối ký kết khế ước bản mệnh triệu hoán thú, cũng là cái kia một đời Hồng Thủy Trận mắt trận nguyên khí.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Triệu hoán thú cũng có thể làm nguyên khí?”

Ngưng Giáp Tử nói: “Có thể, đừng nói cái kia loa vương bản thân tu vi thông thiên, chính là cái kia loa thân bản thể, cũng là không bình thường bảo bối. Vân Mạc Già tiền bối, nhưng là ta Hồng Thủy Cung các đời cung chủ bên trong, thực lực đứng hàng trước cường giả.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nguyên lai cái kia màu trắng ốc biển là loa vương, vậy này màu xanh Pháp Quang Loa lại là vật gì?”

Ngưng Giáp Tử nói: “Pháp Quang Loa là một loại vô cùng hiếm thấy loa thân thể, nó có hình ảnh thạch công năng, ngoài ra, so với hình ảnh thạch càng cường đại hơn là có thể ghi chép âm thanh.”

Dương Thanh Huyền mừng lớn nói: “Nói như vậy, trong này nhất định ghi chép vô cùng trọng yếu đồ? Bằng không Vân Mạc Già cũng sẽ không trước khi chết thận trọng đưa nó bày ở trước người.”

Ngưng Giáp Tử gật gật đầu, nói: “Ta cũng rất tò mò, bên trong đến cùng ghi lại cái gì. Ngươi chỉ cần đem chân nguyên theo cái kia chín tầng vân tay rót vào, nghỉ ngơi mặt hiện ra linh quang thời điểm, lại đem vận chuyển chân khí phương hướng thay đổi, là có thể kích phát tồn trữ ở nội dung bên trong."

Dương Thanh Huyền lập tức nghe theo, chân nguyên theo cái kia vân tay, lấy xoay tròn phương thức thẳng tới, đến rồi phần cuối sau, quả nhiên có tỉ mỉ linh quang ở loa trên người lan ra, giống như một cái thật nhỏ phù văn.

Hắn lập tức đem chân nguyên phương hướng thay đổi.

Trong phút chốc, cái kia loa miệng ra phun ra một đám mây sương mù giống như đồ vật, mờ mờ ảo ảo, ở bên trong mật thất tản ra.

đọc truyện cùng http://truyencuatui.net/

Sương trắng trong đó, lờ mờ có thể nghe được tinh tế thanh âm, còn có bóng người loang lổ, vô cùng hỗn độn.

Hình ảnh bắt đầu trở nên rõ ràng, trình một quả cầu hình, đầu tiên hiển hiện ra, chính là một tên trên sắc mặt năm nam tử. Dương Thanh Huyền vừa thấy, liền chấn động trong lòng, biết người này chính là Vân Mạc Già. Từ thân hình nhìn lên, cùng lúc trước nhìn thấy cái kia hài cốt giống như đúc.

Hắn lại nghĩ tới gặp được cái kia hài cốt lúc tình cảnh, Vân Mạc Già người mặc giáp vàng, trước ngực trực tiếp bị người một chưởng đánh nát, toàn bộ áo giáp phòng ngự, lấy hộ tâm kính làm trung tâm, toàn bộ phá nát, cũng không biết là người phương nào hạ độc thủ.

Giờ khắc này trong hình ảnh Vân Mạc Già, khí định thần nhàn, mặt không hề cảm xúc, hiển nhiên cũng không biết mình đem phải bỏ mạng.

Trong hình ảnh không gian, thật sự thật to nhỏ co lại rất nhiều, này Pháp Quang Loa hẳn là đeo trên người Vân Mạc Già, lấy kỳ dị nào đó bí thuật, đem Phương Viên khoảng ba mươi trượng không gian toàn bộ ghi chép xuống.

Vân Mạc Già ở hướng về một phương hướng chạy vội, từ bốn phía cảnh tượng lui về phía sau tốc độ đến xem, càng mau khó mà tin nổi.

Không bao lâu, hắn liền chạy ra khỏi một mảnh đầm lầy.

"Mạc Già huynh, ngươi tổng tính ra."

Ở Vân Mạc Già phía trước, truyền đến một đạo thanh âm nhàn nhạt.

Bởi vì hình ảnh phạm vi chỉ có khoảng ba mươi trượng, không nhìn thấy là người phương nào, nhưng Vân Mạc Già một thấy người này, liền trên mặt mang theo sắc mặt vui mừng, hơn nữa còn là cực kỳ vui mừng cái kia loại, cấp thiết hỏi: "Thiên Ly huynh, như thế nào?"

Thanh âm kia nói: "Có mặt mày, mau tới đây nhìn."

Vân Mạc Già vội vã tiến lên đi qua, cảnh tượng đi phía trước dời, là một mảnh gò núi tựa như địa hình.

Hôm nay không có canh, mọi người ngủ ngon.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 800: Đại Đạo Hoa Văn, Nghịch Chuyển Thiên Vận Tác Phẩm

Phía trước tên nam tử kia thân ảnh cũng theo Vân Mạc Già tới gần mà hiển lộ ra. Dương Thanh Huyền nhìn thấy một thân bách hoa bào, cẩm chức đoàn hoa, mặt trên có dấu ngàn đạo nước Long Lân. Từ giở tay giở chân trong đó khí thế, liền có thể thấy được là tuyệt cường cao thủ.

Vân Mạc Già tới gần đi vào, ở đường biên tán lạc một khối trên tảng đá, in lượng lớn phức tạp hoa văn.

Này hòn đá trình hình bán cầu, như là từ kiến trúc gì trên gãy vỡ xuống.

“Đạo văn! Quả nhiên là đạo văn!”

Vân Mạc Già kinh hô một hồi, nghe thanh âm, hiển nhiên vô cùng cao hứng, kích động nói: “Nên liền ở phụ cận đây.”

Cái kia lạc Thiên Ly cũng là gật đầu nói: “Không uổng công chuyến hành trình này, cuối cùng là có chút mặt mày. Chúng ta đến bốn phía tìm tòi một hồi, phạm vi không muốn vượt qua trăm dặm, thuận tiện chờ chút điều khiển ân.”

“Được.”

Hai người lúc này tản ra, từng người hướng về một phương hướng bay đi.

Lạc Thiên Ly thiên hướng đông mặt, phi thật chậm, toàn bộ quang ảnh chỉ có quanh người hắn ba mươi trượng, cơ bản không nhìn thấy địa hình. Chỉ có thể gặp được lạc Thiên Ly vẻ mặt nghiêm nghị, hơn nữa mang theo vẻ hưng phấn.

Dương Thanh Huyền tự giác vô vị, hỏi: “Ngưng Giáp Tử tiền bối, đạo văn là cái gì?”

Ngưng Giáp Tử trả lời: “Đại đạo hoa văn.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Không hiểu rõ nghiêm ngặt, nghe vào rất lợi hại dáng vẻ a.”

Ngưng Giáp Tử nhìn ngớ ngẩn tựa như liếc mắt nhìn hắn, hừ nói: “Đại biểu đại đạo, có thể không lợi hại sao? Chỉ có điều trong thiên hạ đạo văn, quá nửa là ngụy đạo văn.”

Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Tại sao?”

Ngưng Giáp Tử nói: “Đạo văn là hạng nào tồn tại? Là đại đạo hiện ra phía sau, lưu lại hoa văn, đại biểu là thuần chính nhất thiên địa quy tắc. Hiện nay trên đời, đừng nói hiện nay trên đời, chính là từ cổ chí kim, có mấy người có bản lĩnh hiện ra đại đạo? Càng nhiều hơn đạo văn, đều là một ít cường giả cái thế, căn cứ từ mình đối với đại đạo lý giải, mà minh khắc ra đồ vật. Ngụy đạo văn mặc dù không phải chân chính đại đạo minh văn, nhưng cũng vô cùng không nổi, đối với võ giả bình thường mà nói, tương tự là hiếm có chí bảo.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia vừa nãy Vân Mạc Già tiền bối nhìn thấy hòn đá, là thật đạo văn vẫn là ngụy đạo văn?”

Ngưng Giáp Tử không thích, hừ lạnh nói: “Lời này của ngươi là cố ý tìm cớ sao? Bản tọa tuy rằng tự xưng là lợi hại, nhưng còn không có lợi hại đến có thể hiểu thấu đáo đạo văn trình độ. Hơn nữa vừa nãy vội vàng thoáng nhìn hạ, ai phân rõ được thật giả? Bất quá Kim Ngao Đảo bên trong, đúng là có mấy khối tiền bối lưu lại ngụy đạo văn, ta cũng từng tìm hiểu tới, chỉ có thiên tư không đủ, cuối cùng không có kết quả.” Hắn có chút trầm mặc, có chút thở dài.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, xoay tay liền lấy ra khối này từ Ân Vũ Điện bên trong đi ra Cổ Long da, ở Ngưng Giáp Tử trước mặt than mở, nói: “Tiền bối, ngươi xem một chút phía trên hoa văn, có phải là đạo văn?”

Trước A Đức gặp được này Cổ Long da thời điểm, đã từng hoài nghi phía trên hoa văn là đạo văn, chỉ là không cách nào xác định.

“Đây là... Ngụy đạo văn!”

Ngưng Giáp Tử giật nảy cả mình, cực kỳ chấn động, “Vật này ngươi là từ đâu ra?!”

Dương Thanh Huyền lại lấy ra một khối khác Cổ Long da, cũng triển khai, nói: “Nói như vậy, phía trên này cũng là ngụy đạo văn?”

Ngưng Giáp Tử sững sờ nói: “Ngươi lại còn có hai khối?”

Ánh mắt của hắn rơi vào cái kia Cổ Long trên da, lấp loé không yên, tựa hồ muốn đọc ra đạo văn bên trong ẩn chứa đồ vật.

Sau một lúc, than thở thật dài xJz1Vsy một tiếng, nói: “Quả nhiên, là thiên phú của ta không đủ a, căn bản giải thích không ra này ngụy đạo văn bên trong bao hàm ý.” Vẻ mặt hắn có chút cô đơn.

Dương Thanh Huyền chê cười nói: “Tiền bối không cần tự ti, ta nhìn vật này, còn tưởng rằng là hoa văn đây. Tiền bối chí ít có thể thấy đây là đạo văn.”

Ngưng Giáp Tử lắc lắc đầu, chán nản nói: “Ngươi không hiểu. Ngươi và ta tu vi không giống nhau, tự nhiên vật nhìn cũng không giống nhau, đổi thành tiểu tử ngươi lời, nếu như có thể đạt đến ta trình độ, tất nhiên có thể nhìn thấu bên trong huyền bí.”

Dương Thanh Huyền còn muốn hỏi chút gì, đã thấy quang ảnh kia bên trong, Vân Mạc Già kinh ngạc quay đầu lại, không sai sau đó xoay người hướng về tại chỗ chạy đi. Lần này tốc độ cực nhanh, vài bước bên dưới, súc địa thành thốn, liền trở về khối này đại cạnh đá.

Ngoại trừ lạc Thiên Ly ở ngoài, còn nhiều hơn một tên huyền bào nam tử, ngũ quan thâm thúy, khí tức phảng phất cùng gió núi đồng hóa, làm cho người ta một loại mờ ảo mà mạnh mẽ cảm giác.

“Thật mạnh!”

Ngưng Giáp Tử ngưng tiếng nói: “Chỉ là từ trong hình ảnh, liền có thể cảm nhận được này lạc Thiên Ly cùng này huyền bào nam tử mạnh mẽ, này huyền bào nam tử phải là bọn họ nói điều khiển ân đi.”

Quả nhiên, Vân Mạc Già vừa rơi xuống đất, liền ôm quyền lên trước, nói: “Điều khiển ân huynh, có thể có cái gì phát hiện?”

Cái kia điều khiển ân nói: “Này ngụy đạo văn cùng ta ở trong tài liệu thấy giống như đúc, hẳn là năm đó khuê túc lưu lại đồ vật.”

Vân Mạc Già mừng như điên nói: “Quá tốt rồi, nói vậy Bạch Hổ hành cung nên ở ngay gần. Điều khiển ân huynh là Bạch Hổ tố túc, lẽ ra có thể cảm ứng được một ít gì chứ?”

Câu nói này để Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, trong đầu thật nhanh xẹt qua rất nhiều tin tức.

truyencuatui.vn

Ngưng Giáp Tử cũng tựa hồ có hơi xúc động, trên người gợn nước lưu chuyển bất định.

Điều khiển ân ánh mắt mong hướng bốn phía, có chút mờ ảo, nói: “Nếu thật sự có Bạch Hổ lực lượng, ta tự nhiên là có thể cảm ứng, liền sợ chúng ta đoán sự tình có sai lệch. Bất quá bây giờ khuê túc lưu lại ngụy đạo văn cũng xuất hiện, chí ít không biết cách biệt quá xa. Này Hải Thiên Nhai hoàn cảnh hết sức kỳ lạ, là năm đó ân Võ Vương cùng Cổ Diệu một trận chiến sau lưu lại di tích, hóa thành toàn bộ Biển Đen lớn nhất long nhãn, khuê túc chọn ở chỗ này xây hành cung, cũng là phí sức tâm tư.”

Lạc Thiên Ly nói: “Khuê túc đến cùng ở Ân Vũ Điện bên trong phát hiện cái gì, muốn ở hắc trên biển bày xuống lớn như vậy tác phẩm, nghịch chuyển toàn bộ Biển Đen Thiên Vận mệnh số.”

Vân Mạc Già kích động nói: “Tất cả những thứ này, đợi khi tìm được Bạch Hổ hành cung, nên cũng có thể nghênh nhận nhi giải.”

Điều khiển ân gật gật đầu, nói: “Đi thôi.”

Ngay sau đó ba người hóa thành lưu quang, liền hướng xa xa lao đi.

Toàn bộ hình ảnh, chỉ có ba người bọn họ, cùng với không ngừng biến hóa biển trời bối cảnh.

Ba người cũng nhìn ra được cực kỳ phấn chấn.

Cái kia điều khiển ân độn bay thời gian, trên người không ngừng có màu vàng ánh lửa hiện ra, ở phía sau hóa thành vĩ linh.

“Quả nhiên, này điều khiển ân chính là A Đức tổ tiên, vị kia Bạch Hổ tố túc.”

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm nói, đồng thời cũng hết sức tò mò, “Bạch Hổ hành cung không phải ở Hắc Diễm Giác sao? Tại sao lại ở Hải Thiên Nhai? Hơn nữa A Đức một mạch, đời đời đều đang Hắc Diễm Giác tìm cái kia Bạch Hổ hành cung, chẳng trách tìm không ra, nguyên lai căn bản cũng không ở đó. Chỉ là...

Thân vì tổ tiên điều khiển ân, tại sao phải cho con cháu lưu lại tin tức giả?”

Dương Thanh Huyền kiềm chế lại nội tâm nghi hoặc, an tĩnh nhìn xuống.

Vân Mạc Già trên người hiện ra một lớp đỏ quang, chính là hồng nước ẩn hiện dáng vẻ. Mà cái kia lạc Thiên Ly, nhưng là màu xanh gợn nước bao lấy toàn thân, không nhìn ra tu luyện cái gì công pháp.

Đột nhiên, ba người sắc mặt đồng thời biến đổi, đều là lộ ra vẻ kinh ngạc.

To lớn độn quang ở trên không bên trong loáng một cái, liền lập tức tách ra, tuôn ra tam sắc quang mang, phân biệt hướng về ba phương hướng bỏ chạy.

Mà nguyên không gian nhưng là kịch liệt lay động, một hồi biến ra vô số vết rạn nứt, “Oanh” một tiếng liền hướng bên trong sụp đổ, một cái hắc động lớn bỗng dưng hiện ra, vô số hắc viêm từ trong đó tuôn ra, hóa thành hổ gầm rồng gầm, hướng về ba người nhào tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 801: Ám Dạ Bí Thuật, Không Thể Theo Dõi Sức Mạnh

“Ám dạ bộ tộc hắc viêm!”

Vân Mạc Già kinh hô một tiếng, nhưng vẫn chưa hoảng loạn, nhấc vung tay lên, một chiếc màu trắng ốc biển hiện lên ở trước người, sau đó chưởng pháp vỗ vào bên trên.

Ốc biển “Ô” phát ra âm thanh, bốn phía như là có sóng to gió lớn, tảng lớn hồng nước nổi lên, hóa thành một mặt tường nước, đem cái kia hắc viêm ngăn trở. Phàm là xông vào nước trên tường hắc viêm, đều bị dập tắt.

Xa xa cũng nghe đến Tư Ân cùng lạc Thiên Ly thanh âm chiến đấu, nhưng rất nhanh sẽ kết thúc.

Trên bầu trời hắc viêm trình cây bông giống như vậy, dần dần tản ra, cuối cùng tiêu tan vô hình, chỉ là biển trời trong đó, bị đốt thủng trăm ngàn lỗ, chung quanh là lỗ thủng.

“Tại sao có thể có Ám Dạ tộc hắc viêm?”

Ba người rất nhanh lại tụ tập cùng một chỗ, lạc Thiên Ly sắc mặt có chút khó coi nói.

Tư Ân nói: “Tương truyền ân Võ Vương trấn áp Cổ Diệu thời điểm, thì có bóng tối dạ nhất tộc người giúp đỡ.”

Vân Mạc Già cùng lạc Thiên Ly đều là lấy làm kinh hãi,, cùng kêu lên nói rằng: “Làm sao sẽ?”

Tư Ân bình tĩnh nói: “Tuy rằng ám dạ bộ tộc vô cùng tà ác, nhưng chống lại Cổ Diệu, nhưng là toàn bộ thiên hạ đại sự, ám dạ bộ tộc sẽ xuất thủ, cũng cũng không kỳ quái.”

Vân Mạc Già đột nhiên nhìn chằm chằm hắc động kia, cả kinh nói: “Mau nhìn, bên trong đây là...!”

Hai người khác cũng nhìn sang, như là gặp được cái gì thứ không tầm thường, tất cả đều là hoàn toàn biến sắc.

Tư Ân đột nhiên cả kinh nói: “Nhanh đi theo ta!” Trên người dấy lên ngọn lửa hừng hực, một hồi liền biến ra Uyên Sồ Pháp Thân, hướng về hắc động kia phương hướng bay đi.

Vân Mạc Già cùng lạc Thiên Ly cũng từng người triển khai thần thông, một hồi hóa ra trạng thái mạnh nhất.

Vân Mạc Già màu trắng ốc biển đạp ở dưới chân, vô số hồng nước hóa ra từng vòng phòng ngự, lượn quanh ở quanh thân.

Lạc Thiên Ly nhưng là cẩm bào trên nổ ra vô số màu xanh rồng nước, Ngự Long mà lên, hướng về bên trong lỗ đen kia phóng đi.

Dương Thanh Huyền cùng Ngưng Giáp Tử đều khẩn trương nhìn chằm chằm, hết sức tò mò ở hắc động kia bên trong đến cùng có cái gì, nhưng quang ảnh chỉ có Vân Mạc Già quanh thân ba mươi trượng, hoàn toàn không có cách nào nhìn thấy bên trong.

Hai người đợi một trận, bỗng nhiên quang ảnh tối sầm lại, liền đen kịt lại, toàn bộ hình ảnh toàn bộ biến mất.

“Chuyện này...”

Dương Thanh Huyền cả kinh xXaCROP nói: “Làm sao không còn?”

Cái kia Pháp Quang Loa trên, chín tầng linh quang một hồi biến mất, khôi phục bình thường.

Ngưng Giáp Tử ảo não nói: “Mẹ -, lúc mấu chốt lại không rồi!”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, nói: “Tiền bối cũng biết là nguyên nhân gì dẫn đến cắt đứt?”

Ngưng Giáp Tử tức giận nói: “Quá nửa là nào đó loại kết giới lực lượng. Cuối cùng ba người đều sử dụng tới thần thông, hiển nhiên là phát hiện cái gì mạnh mẽ hoặc là đáng sợ đồ vật, hơn nữa Pháp Quang Loa hình ảnh lực lượng là phi thường cường đại, có thể lặng yên không tiếng động đem ngăn cản, nhất định là đáng sợ kết giới.”

Dương Thanh Huyền suy tư nói: “Có phải hay không là Bạch Hổ hành cung?”

Ngưng Giáp Tử lườm hắn một cái, nói: “Ta làm sao biết? Bất quá coi như không phải, khả năng cũng không xê xích gì nhiều. Ta chỉ biết là năm đó Vân Mạc Già tiền bối là vì Ân Vũ Điện chuyện đi Biển Đen. Có người nói tiến nhập Ân Vũ Điện nắm bắt rất lớn, sau đó ra sao sẽ vẫn lạc, cũng không biết được.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên cả kinh nói: “Như là Mạc Đình đại nhân để ta tìm đồ vật, cũng là Bạch Hổ hành cung... Liền ngay cả ba vị mạnh mẽ như vậy tiền bối đều treo, vậy ta không phải chắc chắn phải chết?”

Ngưng Giáp Tử trầm ngâm nói: “Theo lý thuyết là chắc chắn phải chết. Bất quá đã nhiều năm như vậy, Hải Thiên Nhai bên trong có hay không có biến, cũng không ai biết. Vân Mạc Già tiền bối đi Biển Đen thời điểm, toàn bộ Biển Đen vẫn là trạng thái hỗn loạn, khi đó vẫn không có Dạ Hậu nhân vật này đây.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, suy tư nói: “Đúng, Hải Thiên Nhai bị Dạ Hậu trông coi nhiều năm như vậy, nếu là có Bạch Hổ hành cung ở bên trong lời, sợ là sớm liền phát hiện. Hơn nữa... A Đức chính là cái kia Tư Ân hậu nhân, vẫn luôn nói Bạch Hổ hành cung ở Hắc Diễm Giác. Có thể ba người bọn họ phát hiện không phải Bạch Hổ hành cung, mà là thứ khác.”

Ngưng Giáp Tử nói: “Đoạn này ảnh hưởng bên trong, cũng không có gì đặc biệt bí ẩn đồ vật, ngươi có thể để cái kia A Đức nhìn, hay là hắn có thể cung cấp càng nhiều hơn manh mối cũng khó nói.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, hiển nhiên cũng là ý định này, tự nói: “Như là Mạc Đình nhiệm vụ, là để ta tìm Bạch Hổ hành cung lời, vậy dĩ nhiên là cự tuyệt. Nếu như là thứ khác, còn có thể cân nhắc một, hai.”

Nói xong, hắn dừng lại, lại nói: “Đúng rồi, vừa nãy trong hình ảnh, Vân Mạc Già tiền bối từng nói, này hắc viêm là ám dạ bộ tộc đồ vật? Đối với ám dạ bộ tộc, tựa hồ cực kỳ thần bí, các loại điển tịch cùng trong tài liệu ghi lại cũng không nhiều, chỉ nói bọn họ là thời đại trung cổ, tám đại chí cường một trong chủng tộc, sẽ không có lại tỉ mỉ điểm đồ, không biết tiền bối biết được bao nhiêu?”

Ngưng Giáp Tử nhớ trận, nói: “Này ta ngược lại thật ra hiểu rõ một chút. Ám dạ bộ tộc, nghiêm ngặt nói đến cũng không phải là một chủng tộc, mà là một đám tu luyện ám dạ bí thuật người.”

“Tu luyện ám dạ bí thuật?”

Dương Thanh Huyền hơi kinh ngạc, chăm chú lắng nghe.

Ngưng Giáp Tử nói: “Chủng tộc này xác thực phi thường thần bí, tục truyền là thượng cổ Tinh Linh tộc sáng chế bí thuật, có thể vô tận thu nạp quang phản mặt, ban đêm lực lượng số lượng. Tu luyện này bí thuật giả, thực lực tăng lên tốc độ phi thường đáng sợ, nhưng cũng sẽ làm cho nội tâm cùng tính tình đại biến, trở thành không có tình cảm chút nào âm ngầm động vật máu lạnh. Đám người kia yêu thích ở trong đêm hoạt động, bởi vì ban đêm có thể tăng cường sức mạnh của bọn họ. Đáng sợ nhất chính là, bí thuật này sẽ trực tiếp dung nhập vào trong máu, di truyền xuống. Do đó làm cho trong tinh vực, bỗng dưng nhiều hơn một chủng tộc, là vì ám dạ bộ tộc. Trên thực tế, Ám Dạ tộc bên trong, các loại chủng tộc mọi người có.”

Dương Thanh Huyền nghe được há to mồm, cả kinh nói: “Nói như thế, hẳn là phi thường cường đại bộ tộc mới là. Vì sao ở trong điển tịch cùng trên thực tế, lại rất ít gặp phải?”

Ngưng Giáp Tử nghĩ một hồi, nói: “Ta đây cũng không biết được. Nhưng ám dạ bộ tộc đích thật là thời đại trung cổ tám đại cường tộc một trong, là thời đại trung cổ hậu kỳ quật khởi nhân vật mạnh mẽ, từng làm rất nhiều kinh thiên động địa sự tình, tại sao lại mai danh ẩn tích, xác thực đáng giá khảo cứu.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nghĩ nói: “Bây giờ trong hắc hải còn có hắc viêm, có thể hay không ám dạ bộ tộc vẫn còn ở trong hắc hải? Hơn nữa Dạ Hậu danh tự này... Có thể hay không cũng cùng ám dạ có quan hệ?”

Ngưng Giáp Tử cười lạnh nói: “Tiểu tử, cái suy đoán này để ở trong lòng là tốt rồi. Ta khuyên ngươi tuyệt đối không nên có ý đồ với Dạ Hậu, nữ nhân này vô cùng đáng sợ. Còn nàng có phải là hay không ám dạ bộ tộc, cũng không phải ngươi tu vi bây giờ có thể phỏng đoán cùng nghi kỵ.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Ta chỉ là đột nhiên nghĩ đến thôi.” Hắn tự chuốc nhục nhã, cũng không muốn lại xé, phất tay nói: “Tiền bối đi về nghỉ ngơi đi, ta cũng phải bế quan tu luyện, đem gần nhất cảm ngộ củng cố một hồi. Còn Mạc Đình yêu cầu, ta thật sự phải thi cho thật giỏi lo rơi xuống, cũng không thể đi làm biết rõ muốn chuyện chịu chết đi.”

Ngưng Giáp Tử nói: “Ngươi suy nghĩ thật kỹ xuống đi, trực tiếp đi chịu chết cũng không khả năng. Cái kia gọi Nguyên Khôi thanh niên, bọn họ cũng phi thường coi trọng, nên chỉ là có độ khó nhất định mà thôi.”

Hôm nay không có canh. Khoảng thời gian này trạng thái xác thực rất kém cỏi, tuần sau lại muốn đi nơi khác làm việc, suy nghĩ luôn mãi, bắt đầu từ ngày mai khôi phục canh ba. Buổi chiều 18 điểm chương tiết thủ tiêu, canh ba thời gian đều ở buổi tối khoảng rạng sáng. Chờ trạng thái khôi phục, sự tình các loại kết sau, khôi phục lại canh tư. Thứ lỗi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 802: Tăng Cao Tu Vi, Cường Nhớ Bốn Mùa Sách

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ta việc cấp bách, vẫn là muốn tăng cao tu vi. Bất kể có hay không đáp ứng Mạc Đình điều kiện, ở Hải Thiên Nhai thí luyện trước, nhất định phải đạt đến Toái Niết đỉnh cao. Như vậy xung kích Thiên Vị nắm bắt liền vô cùng lớn.” Vừa nghĩ tới Thiên Vị đang ở trước mắt, không nhịn được có chút nhỏ kích động.

Ngưng Giáp Tử nói: “Lấy thiên phú của ngươi xung kích Thiên Vị căn bản không tồn tại bất cứ vấn đề gì, điểm ấy không cần lo lắng. Ta ngược lại cho rằng ngươi nên lại tăng lên một ít sức chiến đấu, như vậy tiến nhập Hải Thiên Nhai sau liền an toàn hơn nhiều. Đúng rồi, trước ngươi từng nói, Vân Mạc Già tiền bối còn để lại một cái khả năng là Thập Tuyệt Trận trận bàn?”

Dương Thanh Huyền nói: “Xác thực có, bất quá ta đưa cho một vị trận thuật gia nghiên cứu đi tới, đã không ở trong tay ta.”

“Cái gì?!” Ngưng Giáp Tử mổ một cái lông, cả giận nói: “Ngươi lại đem Thập Tuyệt Trận giao cho Kim Ngao Đảo chi người bên ngoài?!” Vô số thủy quang trên người hắn bay lên, hóa thành từng đạo từng đạo sợi tơ, vây quanh, toàn bộ trong mật thất, tất cả đều là tinh tế nước mang.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nhìn hắn, nói: “Làm sao, có vấn đề sao?”

Ngưng Giáp Tử nhìn thấy ánh mắt của hắn, không khỏi ngẩn ra, lửa giận nhất thời hơi thở hạ xuống, cái kia chút nước mang toàn bộ trở lại trong cơ thể, thở dài nói: “Ngươi quá mạo thất, đem bên ngoài trận pháp truyền, này trên Kim Ngao Đảo, nhưng là phải bị rút gân lột da luyện hồn tội chết a!”

Dương Thanh Huyền nói: “Kim Ngao Đảo quy củ ta không hiểu, ta cũng không phải Kim Ngao Đảo người. Ta nhặt được một cái trận bàn, chẳng lẽ còn muốn đi các ngươi trên đảo hỏi thăm hạ sử dụng cấm kỵ? Ngưng Giáp Tử tiền bối, đổi lại là ngươi, ngươi biết không? Còn nữa, Thập Tuyệt Trận xác thực danh dương thiên hạ, vô cùng. Nhưng ta một thân thần thông cũng không yếu, mình công pháp còn tu luyện không được đến, nào có thời gian rảnh rỗi đi tìm hiểu trận pháp này? Tự nhiên là giao cho có hứng thú, lại có năng lực bằng hữu đi xử lý. Còn nữa, không có nàng hỗ trợ tìm hiểu Hồng Thủy Trận, tiền bối ngươi bây giờ còn ngủ say ở trong hồ lô đây.”

Ngưng Giáp Tử thở dài, khoát tay áo một cái, nói: “Nói chung chính ngươi cẩn thận một chút đi, hết khả năng tránh ra Kim Ngao Đảo đệ tử, nếu bị bọn họ phát hiện ngươi người mang Thập Tuyệt Trận, phiền phức liền lớn.”

Nói xong, Ngưng Giáp Tử liền trở lại bên trong hồ lô, hồ lô trên linh quang cũng lóe lên một cái rồi biến mất, đã biến thành thông thường dáng vẻ.

Này Ngưng Giáp Tử cùng Dương Thanh Huyền ở chung lâu ngày sau, cái kia tính tình hỏa bạo cũng thu liễm không ít.

Một là mình hổ xuống đồng bằng, Long Du cạn nước, tự thân đều khó bảo toàn, cũng không thực lực đi giáo huấn người khác. Hai là Dương Thanh Huyền trên người triển lộ ra tiềm lực, để hắn cực kỳ khiếp sợ, thậm chí là có một chút sợ hãi, đã hoàn toàn không có coi Dương Thanh Huyền là tiểu bối nhìn, xem là là cùng mình ngồi ngang hàng nhân vật. Ba nhưng là hắn còn muốn cầu cạnh Dương Thanh Huyền đây, tự nhiên không thể đem quan hệ làm căng.

Dương Thanh Huyền đem hồ lô thu hồi, nhớ một trận Mạc Đình chuyện, liền không nghĩ nhiều nữa.

Đang không có rõ ràng nhiệm vụ cùng độ nguy hiểm điều kiện tiên quyết, tất cả suy nghĩ nhiều cũng vô ý.

Hắn lại lấy ra ngày đó địa bốn mùa sách, ở trước người triển khai, từng chữ từng chữ phát ra âm thanh, mở miệng tinh tế nghiền ngẫm đọc, “Thiên địa có đại mỹ mà không nói, bốn mùa có rõ pháp mà không nghị, vạn vật có thành để ý mà không nói...”

Dương Thanh Huyền kinh hãi phát hiện, mỗi một chữ từ miệng bên trong đọc ra đến, đều cần tiêu hao lớn lao chân nguyên, mới học vài câu, liền mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, không đáng kể.

Không thể không đem thần thức thu về, đem kim trang để ở một bên, đả tọa điều tức.

Tốt trên này chờ mật thất linh khí, cùng cái kia linh tuyền có so sánh, dùng ước chừng nửa ngày thời gian, liền khôi phục rất nhiều.

Dương Thanh Huyền không thể chờ đợi được nữa, lần thứ hai mở mắt ra, cầm lấy kim trang tiếp tục lớn tiếng đọc chậm, “Thiên địa có đại mỹ mà không nói, bốn mùa có rõ pháp...”

Không có đọc bao lâu, trong cơ thể chân nguyên lần thứ hai hao tổn không, bất đắc dĩ lại thả xuống.

Dương Thanh Huyền cũng là quật cường kình lực, “Ngươi nha liền một cuốn sách bại hoại, Lão Tử vẫn chưa thể đọc?”

Dựa vào một luồng không chịu thua ý chí, đọc tới đọc lui mấy chục lần.

Lúc này hắn vui vẻ phát hiện, lại tới lui tiêu hao thể năng cùng bổ sung bên trong, thực lực của chính mình ổn bên trong có tiến

vào.

Không chỉ có như vậy, lớn nhất kinh hỉ là, đằng trước vài câu đọc mấy chục lần sau, bây giờ đọc thì không phải là khó khăn như vậy, tiêu hao chân nguyên ít hơn nhiều lắm.

“Tại sao lại như vậy?”

Dương Thanh Huyền vừa mừng vừa sợ, nội tâm cảm thấy vạn phần quái lạ, lẽ nào cõng nhớ những thứ đồ này, hãy cùng tu luyện giống như, cần muốn tiêu hao rất nhiều sức mạnh đi tăng cường độ thuần thục?

Hắn thả xuống kim trang, trong đầu về suy nghĩ một chút, phát hiện có thêm “Thiên địa” hai chữ, lại phía sau cũng không nghĩ ra.

“Quả nhiên, cuối cùng cũng coi như nhớ kỹ hai chữ!”

Dương Thanh Huyền mừng như điên, tuy rằng hiệu quả rất ít, nhưng ít ra đi thông một con đường. Hơn nữa ở đọc kim trang thời điểm, đối với hắn mà nói cũng là một loại tu luyện, không thua gì cùng người chiến đấu.

Sau một tháng.

Dương Thanh Huyền cũng không biết đọc bao nhiêu lần mở đầu, có thể đem câu nói đầu tiên “Thiên địa có đại mỹ mà không nói” nhớ kỹ ở não bên trong.

Lúc này, trong mật thất bỗng nhiên sáng lên một đạo hào quang đẹp mắt, là thời gian cho mướn đến rồi nhắc nhở.

Dương Thanh Huyền đem kim trang thu hồi, kiên định nói: “Cuối cùng cũng có một ngày, ta muốn đem này mặt trên ghi lại đồ vật, tất cả đều cõng tiếp tục đọc.”

Sau đó vung tay lên, đem Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ thu hồi, liền ra mật thất.

A Đức cùng hoa sen đã ở dưới chân núi chờ hắn, vừa thấy hắn hạ xuống, lập tức tiến lên nghênh tiếp.

A Đức trong mắt sáng ngời, xẹt qua kinh sắc, nói: “Tu vi của ngươi... Chất phác mà nghiêm nghị, đã ổn định cảnh giới căn cơ?”

Dương Thanh Huyền xông tới mặt, ở giở tay giở chân trong đó, có một luồng linh khí nhàn nhạt, hào hiệp mà trầm ổn, không có nửa điểm phù phiếm, như là bước vào Toái Niết hậu kỳ thật lâu dáng vẻ.

Hoa sen cũng cảm nhận được, hơn nữa hết sức rõ ràng.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Có một ít bất ngờ tiểu thu hoạch.” Xem kim trang có thể trợ giúp tu luyện, đích thật là hắn không có nghĩ tới, hơn nữa tiến bộ còn rất nhanh.

A Đức cười khổ nói: “Ở trên thân thể ngươi, đều là có nhiều như vậy bất ngờ.”

Dương Thanh Huyền nói: “A Đức huynh, có một việc ta muốn cùng ngươi xác minh hạ. Nhưng ở đây không phải chỗ nói chuyện, chúng ta lại mướn một mật thất nói chuyện.”

“Còn thuê mật thất...”

A Đức cùng hoa sen đều là một trận nhức nhối, nhưng thượng đẳng mật thất mang tới tu luyện hiệu quả, xác thực để cho hai người muốn ngừng mà không được.

Lần này Dương Thanh Huyền chỉ mướn một gian, ba người tiến nhập mật thất sau, hắn lại triển khai Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ đến, đem mật thất niêm phong lại.

A Đức cùng hoa sen liếc nhau một cái, thấy hắn như thế thận trọng, nghĩ đến nhất định là đại sự gì.

A Đức càng là không nhịn được, dò hỏi: “Thanh Huyền lão đệ, ngươi này mặt vàng kỳ nhưng là...”

Dương Thanh Huyền cắt ngang hắn, nói: “Ta biết lão ca suy nghĩ trong lòng, nhưng nói thật, ta cũng không biết thực hư đây.”

A Đức gật gật đầu, nói: “Ta tin ngươi, bởi vì lấy ngươi thời khắc này tu vi, xác thực không cách nào phán đoán thật giả. Nhưng bất luận là thực sự là hàng nhái, ngươi đều kiếm to rồi.”

Dương Thanh Huyền bất trí hay không, này Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ xác thực trợ lực rất lớn.

Hắn lấy ra cái viên này Pháp Quang Loa đến, nói: “A Đức huynh, ngươi xem một chút cái này.”

Ngay sau đó, liền đem bên trong hình ảnh, lần thứ hai chiếu phim đi ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 803: Hình Ảnh Thật Giả, Băng Sơn Một Góc

Một lát sau, A Đức đã là trợn mắt ngoác mồm, kinh ngạc nói không ra lời.

Khi thấy chính mình tổ tiên, còn có mấy người khác hình ảnh cùng đối thoại thời điểm, liên tục thất thanh kêu to.

Cho đến ba người đi tới hắc động kia, toàn bộ hình ảnh mới biến mất không còn tăm hơi.

“Còn, còn có không có?”

Một hồi lâu, A Đức mới phục hồi tinh thần lại, đem miệng hợp lại.

Dương Thanh Huyền nói: “Không còn, liền này một đoạn ngắn. A Đức huynh, lấy của ngươi kiến thức cùng kinh nghiệm, còn có các đời tiền bối bắt được tin tức, có thể nhìn ra được món đồ gì?”

A Đức sắc mặt trước nay chưa có nghiêm nghị, nhớ hồi lâu, mới nói: “Vật này có thể tin được không?”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Ý ngươi là, hình ảnh có thể là giả? Khả năng này không lớn, dù sao cũng là Vân Mạc Già trước khi chết lưu lại. Huống hồ Pháp Quang Loa ghi lại hình ảnh và thanh âm, thì không cách nào làm giả, Vân Mạc Già cũng không cần như thế.”

A Đức hít một hơi thật sâu, nói: “Ta cũng cho rằng tạo giả khả năng không lớn. Như hình ảnh này là thật, cái kia quá đáng sợ, tựa hồ ẩn chứa to lớn gì bí mật. Nhưng là... Vì sao tổ tiên Tư Ân không có để lại bất kỳ liên quan với hình ảnh này bên trong đồ vật? Hơn nữa vẫn nói rõ Bạch Hổ hành cung ngay ở Hắc Diễm Giác?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cũng nghĩ tới vấn đề này.”

A Đức vội hỏi: “Cái nhìn của ngươi là?”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Vậy ta liền thẳng thắn nói rồi.”

A Đức lật ra khinh thường, nói: “Nhất định phải thẳng thắn, hiện tại ngươi và ta trong đó còn có cái gì có thể giấu giếm?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Ta suy tính mấy trường hợp, một, chính là A Đức huynh ngươi một mực không có nói thật, đều đang mông ta.”

A Đức sắc mặt trắng nhợt, thận trọng thề: “Chỉ ngày làm chứng, ta tuyệt không nói dối, bằng không thiên địa không cho!”

Dương Thanh Huyền cười nói: “A Đức huynh không cần phản ứng qua kích, ta tự nhiên là tin ngươi. Nhưng đứng ở lập trường của ta, ta phải đem sở hữu khả năng tính đô phân tích.”

A Đức thở phào nhẹ nhõm, nói: “Của ngươi tài trí cao, ta hít khói, ngươi tiếp tục phân tích đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thứ hai, là lúc trước được nói, này Pháp Quang Loa bên trong ghi lại đồ vật là giả, nhưng khả năng này rất thấp, tạm thời bài trừ nó. Như vậy Tư Ân không có đem đoạn hình ảnh này bên trong đồ vật ghi chép lưu truyền tới nay, thì có hai loại khả năng, hắn cố ý, cũng hoặc là không phải cố ý.”

A Đức cau mày nói: “Lời này có chút khó đọc, tổ tiên nếu kỳ vọng tìm ra Ân Vũ Điện, làm sao sẽ cố ý để sót trọng yếu như vậy tin tức đây.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đúng, vì lẽ đó khả năng này cũng rất thấp. Một người mặc dù phải giấu giếm cái gì, cũng sẽ không cố ý hố con cháu đời sau của mình, đem hậu bối cũng toàn bộ liên quan hố đi vào. Vì lẽ đó khả năng này, chúng ta cũng tạm thời bài trừ.”

Hoa sen cũng không nhịn được xen mồm đi vào, nói: “Là ý nói, A Đức đại nhân tiền bối, không phải cố ý giấu giếm?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, sắc mặt ngưng trọng nói: “Nếu như Biển Đen thật sự có cái gì chuyện đáng sợ, Tư Ân thật muốn đem chuyện này giấu ở, thì sẽ không để đời sau của mình đời ở Hắc Diễm Giác, tìm kiếm Ân Vũ Điện. Vì lẽ đó Tư Ân cũng không có cảm thấy chuyện này đáng sợ, thậm chí cảm thấy được chuyện này tầm quan trọng, còn chưa đủ lấy lưu lại ghi chép.”

Hoa sen nói: “Nhưng điều này hiển nhiên là không đúng, Vân Mạc Già tiền bối đều ngã xuống ở trong này.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đúng, chính là địa phương kỳ quái.”

Hắn nhìn A Đức, hỏi: “Tư Ân tiền bối là chết như thế nào? Có thể hay không còn chưa kịp lưu lại tin tức, liền về cõi tiên?”

A Đức lắc đầu, nói: “Sẽ không, tổ tiên là bình thường tọa hóa, điểm ấy sẽ không sai.”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng gõ đầu, nói: “Vậy thì kỳ quái, mấu chốt của vấn đề ở nơi này. Ba người bọn họ tiến nhập hố đen sau, Vân Mạc Già chết rồi, Tư Ân không có chuyện gì, mà cái kia lạc Thiên Ly không biết là người phương nào, cũng không biết kết cục làm sao.”

A Đức nghĩ tới một khả năng tính, nói: “Có thể hay không ba người bọn họ đều bình yên đi ra, Vân Mạc Già đại nhân sau đó bị người giết chết ở những địa phương khác?”

Dương Thanh Huyền nói: “Khả năng này ta cũng nghĩ tới, nhưng độ khả thi cực thấp. Bởi vì Tư Ân không có để lại bất kỳ liên quan với chuyện này tư liệu, này cũng đã hết sức khác thường. Thứ yếu, Vân Mạc Già Pháp Quang Loa là bị năng lượng áp chế, mới đình chỉ ghi chép. Ba người bọn họ nhảy vào hố đen trước, đều là sử dụng tới mình trạng thái mạnh nhất, như gặp đại địch giống như. Pháp Quang Loa mãi đến tận cuối cùng, cũng không có lại ghi chép, sợ là liên quan bị tổn thương.”

A Đức trầm mặc, Dương Thanh Huyền nói xác thực không sai, khả năng này quá thấp.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta ngược lại thật ra nghĩ tới hai loại khả năng, có thể giải thích nói xuôi được, nhưng cũng có chút gượng ép.”

A Đức vội hỏi: “Nói mau, đều vội chết ta. Đột nhiên ra đến một cái như vậy hình ảnh, để ta cả người đều không thể bình tĩnh.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Cũng chỉ là suy đoán mà thôi. Một, hình ảnh này bên trong Tư Ân cũng không phải là bản thân, mà là bị giả mạo. Thứ hai, trong hình ảnh Tư Ân đích thật là bản thân, nhưng cũng đem đoạn này ký ức quên, hoặc có lẽ là bị lực lượng nào đó xóa đi.”

http://truyencuatui.

n e t/ A Đức sững sờ, lập tức trở nên trầm tư, nhớ một trận mới nói: “Ta cảm thấy được thứ hai loại khả năng tính cao vô cùng, bị giả mạo khả năng không lớn. Dù sao tổ tiên là có Uyên Sồ huyết mạch, này huyết mạch thần thông rất khó làm giả.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Bị xóa đi ký ức cũng nói xuôi được. Như này Hải Thiên Nhai bên trong bố trí, là khuê túc lưu lại, cùng vì là Bạch Hổ tinh túc, có lẽ có ít cái gì cảm ứng, thoát được một mạng, nhưng cũng làm mất đi ký ức, cũng không phải không thể.”

A Đức cùng hoa sen đều không được gật đầu, thật giống như chính là có chuyện như vậy giống như.

Dương Thanh Huyền chát cười nói: “Các ngươi đừng khẳng định như vậy, đây chỉ là một loại suy đoán thôi, sợ là khoảng cách chân tướng còn rất xa. Lại không nói Tư Ân là chuyện gì xảy ra, quang hình ảnh này bên trong lưu lại manh mối, liền phi thường đáng giá nghĩ lại. Tỷ như cái kia Bạch Hổ hành cung, đến cùng ở đâu? Ba người bọn họ ở trong hắc động gặp cái gì? Này hắc viêm nếu là ám dạ bộ tộc lưu lại đồ vật, như vậy hiện tại Biển Đen nhưng còn có ám dạ bộ tộc tồn tại? Bọn họ ở đâu? Hải Thiên Nhai bên trong phát hiện đạo văn, khuê túc đến cùng để lại cái gì? Mà những thứ đồ này, qua nhiều năm như vậy, Dạ Hậu có thể có phát hiện?”

A Đức càng là cười khổ nói: “Nguyên bản ta tự nhận là manh mối thu thập quá nhiều, cự ly này Ân Vũ Điện cũng chỉ là cách xa một bước. Mà nghe ngươi vừa nói như vậy sau, nhất thời cảm thấy băng sơn một góc đều còn chưa có giải mở, cái này Biển Đen chính là một cái đại bí ẩn a.”

Dương Thanh Huyền nói: “Trong hình ảnh, cái kia lạc Thiên Ly nói khuê túc bố trí vô cùng bạo tay, nghịch chuyển toàn bộ Biển Đen ngày vận mệnh mấy, rốt cuộc là cái gì? Ta cảm giác đây mới là toàn bộ mấu chốt của vấn đề.”

A Đức than thở: “Nhưng là cái kia khuê túc, quá thần bí, ngoại trừ biết Hắc Diễm Giác bảy Linh Đảo ở ngoài, đúng là một ít tài liệu chưa từng.”

Dương Thanh Huyền cũng là thở dài, nói: “Đã nhiều năm như vậy, cũng không biết cái gọi là vô cùng bạo tay còn ở hay không, ArxWSnc ta cảm giác toàn bộ Biển Đen, chỉ có một người có thể giải mở bí ẩn này.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 804: Ám Dạ Bí Pháp, Trời Đất Ngập Tràn Băng Tuyết

A Đức cười khổ nói: “Ta biết ngươi nói là Dạ Hậu, nhưng tuyệt đối đừng ôm từ Dạ Hậu bắt tay ý nghĩ, nếu không thì không ai cứu ngươi.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên có chút ngạc nhiên, liền ngay cả Ngưng Giáp Tử như vậy tự phụ táo bạo người, đối với Dạ Hậu đều hết sức kiêng kỵ, không khỏi hỏi: “Dạ Hậu mạnh như thế nào? Càng để nhiều người như vậy như vậy kiêng kỵ nàng? Hơn nữa ám dạ bộ tộc, ở cái này Biển Đen đại vận thuật trên, tựa hồ đóng vai nhân vật vô cùng trọng yếu, ta trực tiếp hoài nghi Dạ Hậu chính là ám dạ bộ tộc người.”

A Đức hoàn toàn biến sắc, liền ngay cả hoa sen cũng theo lộ ra vẻ kinh ngạc. Hoa sen có chút sợ sệt nói: “Thanh Huyền ca ca tuyệt đối đừng nói lung tung, cẩn thận họa là từ miệng mà ra.”

Dương Thanh Huyền nói: “Yên tâm đi, ở đây tuyệt không người ngoài nghe thấy.”

A Đức thần thái từ chối một trận, mới tầng tầng thở ra một hơi, quan sát bốn phía một phen, xác định có Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ bọc lại sau, mới lên tiếng: “Suy đoán này, ta cũng vẫn luôn có. Dạ Hậu phụ tá đắc lực, liền được gọi là ám dạ Tả sứ cùng ám dạ hữu sứ.”

“Ồ? Nói tới cái này, ta ngược lại thật ra nhớ tới một người, có thể sẽ biết một ít gì.”

Dương Thanh Huyền tay phải bấm quyết, đi phía trước một chút, một vệt sáng từ mi tâm bắn ra, rơi ở phía trước mười trượng địa phương, biến ảo ra.

Bên trong tứ linh lực lượng xoay tròn, hóa thành vô số Lưu Ly Quang Liên, đang nhốt Nghê Ba.

A Đức cùng hoa sen giật nảy mình, theo hắn lâu như vậy, lại còn không biết trong cơ thể hắn còn dẫn theo một người.

“Đây là...” A Đức hồ nghi nói: “Thánh khí?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cũng không biết vật này là gì cấp bậc, nhưng hẳn rất lợi hại. Là một tên nhân vật cực kỳ mạnh lưu lại đồ vật.”

Nói tới cái này, Dương Thanh Huyền lại không khỏi nghĩ tới Hắc Diễm Giác, cái kia mười hai nguyên nhân Thi trận, nội tâm không có từ trước đến nay một trận buồn bực.

đọc tru y ện ở http:// t ruyencuatui.net/

A Đức nhưng là khổ sở nói: “Trên người ngươi đến cùng còn có bao nhiêu bí mật?”

Hắn quay về cái kia Nghê Ba nhìn một trận, ngạc nhiên nói: “Ta nhận ra người này, hình như là Biển Đen đạo tặc giặc cỏ, Nghê Ba?”

“Ha, Lão Tử quả nhiên rất nổi tiếng đi.”

Nghê Ba nguyên bản bị nhìn chằm chằm một trận tức giận, cảm giác mình giống như là động vật giống như vậy, mặc người xem xét, nhưng A Đức đưa hắn nhận ra đến, lại hết sức vui mừng, được nước trừng Dương Thanh Huyền một hồi, tựa hồ có gan cảm giác hãnh diện.

Dương Thanh Huyền mặt trầm xuống, lạnh lùng nói: “Ai hỏi ngươi cái này? Ám dạ Tả sử, ngươi nên rất quen đi, là ám dạ bộ tộc người sao?”

Nghê Ba thấy hắn sắc mặt khó coi, có chút sợ sệt, nhớ trận, nhân tiện nói: “Hẳn là, nhưng ta không dám khẳng định. Người này tuy rằng cùng ta có tiếp xúc qua, nhưng đều là đưa thân vào bên trong hắc bào. Đến cùng chỉ là một tên gọi, vẫn là Ám Dạ tộc người, không cách nào xác thực. Nhưng người này làm cho người ta một loại vô cùng âm lãnh cảm giác đáng sợ, như là tu luyện trong truyền thuyết ám dạ bí thuật.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Xem ra Dạ Hậu cũng không kiêng kỵ ám dạ bộ tộc thân phận đây.”

A Đức nói: “Chủng tộc này, trên thực tế càng giống như là một tổ chức. Tục truyền là thượng cổ Tinh Linh tộc sáng tạo ra ám dạ bí pháp, đem linh hồn hiến cho hắc ám, từ đó thu hoạch được lực lượng một loại hiến tế thuật. Mà đáng sợ nhất chính là, loại này hiến tế, sẽ đời đời truyền xuống, làm cho hậu thế, vĩnh cửu xa không thể thoát khỏi hắc ám. Liên quan với bộ tộc này tư liệu, cực kỳ ít ỏi, rốt cuộc có bao nhiêu tà ác, cùng với bọn họ đã làm gì, nhưng cũng không thể nào biết được.”

Dương Thanh Huyền vỗ mạnh đầu, than thở: “Xem ra hết thảy chứng kết, đều trên người Dạ Hậu a, cái này thần bí chí cực nữ tử.”

Nghê Ba có chút sợ dáng vẻ, run giọng nói: “Tuyệt đối không nên đi trêu chọc cô gái này, cũng đừng nghĩ có ý đồ với nàng. Chuyện này đã hoàn toàn vượt ra khỏi thực lực ngươi có thể tiếp nhận phạm vi. Vẫn là an an tâm tâm ở bên trong hải tu luyện, sớm ngày xung kích Thiên Vị mới là chính sự. Lấy thiên phú của ngươi cùng thần thông, tương lai thành là chúa tể một phương, thậm chí là thiên hạ kiêu hùng, cũng là vô cùng có khả năng. Đến thời điểm trở lại tham dự việc này, mới có thể đứng ở thế bất bại.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi nói cũng có lý, vậy bây giờ người đưa đò Mạc Đình nói lên yêu cầu, ta có được hay không đáp ứng chứ?”

Nghê Ba rất nhanh trả lời: “Chuyện này ta vừa rồi cũng nghĩ tới, sẽ không có ngươi nghĩ đáng sợ như vậy. Như là dính đến Dạ Hậu, Mạc Đình cũng sẽ không có can đảm dám đi đụng vào, hẳn là điều kiện khác. Y theo ta xem là có thể đáp ứng. Mạc Đình thanh danh của người này, ở bên trong hải vô cùng không sai.”

A Đức nói: “Vị này Nghê Ba đại nhân nói không sai.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Có thể ở Biển Đen hỗn thành đạo tặc giặc cỏ, đồng thời pháp, thân thể, hồn ba tu đều đạt đến Tiểu Thiên Vị tột cùng người, đương nhiên sẽ không vụng về. Ngươi cho đề nghị của ta vô cùng tốt, chờ ta ly khai Biển Đen thời gian, liền thả ngươi đi ra ngoài.”

“Thật sự?!”

Nghê Ba mừng như điên, không nhịn được “Ha ha” cười to, kích động có chút không cách nào tự tin, nhìn A Đức cùng hoa sen một trận quái dị.

Chưa biết tiền đồ, rốt cục có cái có thể tin mục tiêu. Hơn nữa những này qua tới quan sát, hắn cũng biết Dương Thanh Huyền người này cực kỳ đáng tin, nhất ngôn cửu đỉnh, chắc chắn sẽ không nuốt lời lừa hắn.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, đem Tứ Thánh Linh Đồ cất đi, đối với hai người nói: “Ta hiện tại đi người đưa đò cái kia, hỏi rõ Mạc Đình yêu cầu, các ngươi theo ta một đạo đi, vẫn là liền lưu lại nơi này tu luyện?”

A Đức nói: “Ta theo ngươi một đạo đi thôi, tu luyện cũng không gấp nhất thời.”

Hoa sen thì lại là phi thường quý trọng hoàn cảnh của nơi này, phi thường muốn lưu lại, nhưng dù sao cũng là Dương Thanh Huyền ra tiền, mà A Đức hiện tại đã là nàng cấp trên, tự nhiên cũng phải theo.

Ba người hết sức mau lui mật thất, ở ngay gần mướn ba cái hải ốc sên, liền hướng người đưa đò cứ điểm bay đi.

Dương Thanh Huyền hiện tại đã vững chắc ở Toái Niết hậu kỳ, khoảng cách đại viên mãn còn có một tầng cảnh giới, mặc dù ở La Tiêu sơn mạch bên trong bế tử quan, cũng phải một năm rưỡi nữa thời gian. Lại từ đại viên mãn đến Toái Niết đỉnh cao, sợ là lại được một năm nửa năm.

Mạc Đình nói phương pháp xử lý, đối với hắn sức hấp dẫn vẫn là vô cùng đại, hơn nữa còn có thể tùy ý mở điều kiện, những này đều để hắn rất khó từ chối.

...

Nội hải, tòa nào đó to lớn trên hòn đảo.

Một toà sâu u cung điện, tiềm tàng đang trách núi trong đó, hầu như toàn thân đen như mực, tường cao tháp nhọn, tản ra làm người hơi thở ngột ngạt, cùng như núi lớn khí thế bàng bạc.

Toàn bộ hòn đảo cũng biết u yên lặng, cửa cung điện trước cũng là không có một bóng người, giống như là một toà không đảo.

Bỗng nhiên một đạo bạch mang từ xa đến gần, lấy tốc độ cực nhanh chạy như bay tới, rơi vào cửa cung điện trước, hóa ra một tên nam tử mặc áo trắng thân ảnh.

Nam tử trực tiếp hướng về trong điện đi đến.

Bỗng nhiên, không có tùy vào thiên địa biến đổi, khí lạnh đến tận xương bốc lên, dưới chân có tầng băng kéo dài tới đến mở, thiên địa trắng xám, trong nháy mắt Băng Phong ngàn dặm, gió cuốn tuyết đọng.

Nam tử hơi thay đổi sắc mặt, nhưng lập tức khôi phục bình thường, khóe miệng lộ ra một tia cười nhạo, giơ tay liền một chưởng hướng về hư không vỗ tới.

“Ầm!”

Toàn bộ thế giới cũng vì đó rung động, một chưởng này hạ, vẫn chưa đem thế giới phá vỡ, trực tiếp đánh rơi xuống mảng lớn hoa tuyết, như như là lông ngỗng nhẹ bay hạ xuống.

Nam tử trên mặt này mới lộ ra kinh sợ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 805: Tiếp Vũ Ảnh, Sợ Không Thôi

“Vũ Ảnh, của ngươi trận pháp so với từ trước cường lớn hơn nhiều lắm, có thể nhốt lại ta?”

Nam tử nhìn bốn bề một vòng, không có phát hiện bất kỳ sơ hở nào, trên mặt một mảnh vừa mừng vừa sợ vẻ.

“Ầm!”

Dứt tiếng, bên trong thế giới liền truyền đến rung mạnh, vô số tầng băng phá nát. Đại địa “Ầm ầm” đứt rời, lộ ra cái khe lớn, hướng về bốn mặt lan tràn đi.

Từ tầng băng trong vết nứt, bốc lên một vị cao trăm trượng người khổng lồ, hai con mắt lộ ra ánh sáng lạnh lẽo, giơ tay lên liền hướng nam tử chộp tới.

Người khổng lồ trên bả vai, đứng cạnh một tên xước ước yêu kiều nữ tử.

Nam tử nhìn bàn tay to kia hạ xuống, cả kinh nói: “Vũ Ảnh, ngươi điên rồi sao?!”

Nhưng hắn cũng không tránh để, mà là hai chân đứng vững hư không, tay phải đặt trước bụng, quay về cự chưởng, một quyền tiến lên nghênh tiếp.

“Ầm ầm!”

Ánh quyền bên dưới, to lớn chân nguyên nổ ra, như một cái đường kính khoảng mười trượng khí cầu, đứng vững người khổng lồ kia một chưởng, sau đó "Oanh" vỡ vụn.

"Oành!"

Người khổng lồ nắm đấm giữa trời bạo nổ mở, nổ thành vô số nát băng bắn ra bốn phía. Mỗi một khối nát băng mặt trên, đều giống như có nặng ngàn cân số lượng, đem không gian đè ra lượng lớn rối tung nếp nhăn.

Băng chi người khổng lồ một quyền sau, tựu đình chỉ bất động, vẫn duy trì ra quyền tư thế, như là đông cứng cái kia.

Nam tử đứng chắp tay, lạnh lùng nhìn chằm chằm Băng chi người khổng lồ trên vai nữ tử, "Mụ điên, ngươi đang làm cái gì?!" Trong giọng nói mang theo một tia tức giận.

Cô gái kia chính là Vũ Ảnh, giữa hai lông mày vặn thành kết, tựa hồ đang suy nghĩ cái gì.

Nam tử thấy nàng không để ý tới chính mình, càng là giận không nhịn nổi, "Mụ điên, đầu óc nước vào đi, ta tới giúp ngươi đem trong đầu nước chen rơi!"

Nói vọt lên, giơ tay lên lại là một quyền đánh ra đi.

đọc truyện cùng http://truyencuatui.n

et/ "Ầm!"

Quyền phá hư không, cú đấm này rốt cục thật sự quyết tâm, toàn bộ băng tuyết thế giới đều ở đây quyền uy hạ đổ nát.

Vũ Ảnh nháy mắt ngất lịm, uyển chuyển dáng người ở trên không bên trong lóe lên, liền hướng về phía sau bỏ chạy. Mà Băng chi người khổng lồ nhưng là hét lớn một tiếng, kiểu tự sát nhằm phía cái kia quyền kình.

"Oành!"

Trời long đất lở, toàn bộ người khổng lồ đều bị một quyền đánh nổ, vô số hàn khí ở quanh thân biến mất. Quang ảnh hoảng hốt trong đó, hết thảy hàn băng toàn bộ không gặp, về tới trên hòn đảo, trước đại điện.

“Khanh khách, Cung Dương Vũ, làm sao lớn như vậy hỏa khí?”

Vũ Ảnh thân ảnh một hồi xuất hiện ở trước cửa cung, nháy mắt, cười hì hì.

“Hừ, hỏa khí còn chưa phải là bị ngươi gây ra.”

Cung Dương Vũ thấy nàng khôi phục bình thường, nội tâm lửa giận bớt hơn nửa, trong mắt tinh mang lấp lóe, nói: “Mấy tháng không gặp, của ngươi trận pháp càng phát lợi hại. Vừa nãy đó là cái gì trận, thậm chí ngay cả ta cũng có thể ngăn cản một, hai.”

Vũ Ảnh nghĩ một hồi, dí dỏm nói rằng: “Bí mật.”

Cung Dương Vũ thở dài, nói: “Xem ra ta muốn đối với ngươi thay đổi cái nhìn. Trước vẫn luôn nói ngươi luồn cúi những này bàng môn tà đạo, làm trễ nãi tu luyện, sớm muộn hối hận. Nhưng vừa nãy xem ra, trận pháp kia xác thực lợi hại. Hơn nữa ta xem ra, trong trận sau chiêu vô số, cũng không biết là ngươi cố ý không có phát huy được, vẫn là không có đạt đến cấp bậc kia, không phát huy ra được?”

Vũ Ảnh nói: “Ánh mắt của ngươi vẫn là trước sau như một lợi hại. Trận pháp này là ta ngẫu nhiên đoạt được, đồng thời đại đại hữu danh, vì để tránh cho phiền phức, ta cũng sẽ không nói. Là ta còn không có đạt đến cấp bậc kia, không phát huy ra trong trận pháp cấp độ sâu sức mạnh.”

Cung Dương Vũ nói: “Đã như vậy, ta cũng không hỏi nhiều, mong ước ngươi sớm ngày thành công.”

Vũ Ảnh hạ thấp người nở nụ cười, hì hì nói: “Cảm tạ. Làm sao, ngươi không phải đang tọa trấn Phù Quang Đảo sao? Làm sao rảnh rỗi đến ta đây?”

Cung Dương Vũ sắc mặt một hồi nghiêm nghị, nhìn chằm chằm nàng nói: “Còn không phải là vì cái kia Dương Thanh Huyền.”

Vũ Ảnh kinh sợ, lập tức mừng lớn nói: “Làm sao, hắn rốt cục tiến vào bên trong hải sao?”

Cung Dương Vũ nói: “Ta không có cách nào trả lời ngươi, hắn lấy được thân phận ngọc bài, nhưng cũng không có truyền tống ghi chép. Ta phái người trên Phù Quang Đảo tìm một trận, không thấy tăm hơi, hẳn là thông qua người đưa đò tiến vào bên trong hải.”

Vũ Ảnh cả kinh nói: “Hắn tại sao không đi truyền tống trận?”

Cung Dương Vũ nói: “Cụ thể nguyên do ta cũng không biết, bất quá có chuyện ta phải muốn nói với ngươi. Nhưng bây giờ nhìn ngươi nhất NqDHZsyu kinh nhất sạ, chẳng lẽ ngươi yêu thích tiểu tử này?”

Vũ Ảnh gò má một đỏ, nổi giận nói: “Ngươi nói nhăng gì đó! Bất loạn đoán liền rảnh rỗi hoảng sợ sao? Mau nói chính sự! Chuyện gì nhất định phải nói cho ta?”

Cung Dương Vũ nói: “Cái kia Dương Thanh Huyền, ngươi biết lai lịch của hắn sao?”

Vũ Ảnh sửng sốt một chút, cổ quái hỏi: “Làm sao hỏi như vậy, chẳng lẽ ngươi biết?”

Cung Dương Vũ nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: “Ta đương nhiên không biết, tuy rằng ta có hứng thú, nhưng cũng không có hứng thú đi đào móc. Tiểu tử này cùng Quân Thiên Tử Phủ người có không cạn quan hệ. Quân Thiên Tử Phủ đại tiểu thư Thi Ngọc

Nhan đang tìm kiếm hắn, chuyện này ngươi biết không?”

Vũ Ảnh chấn động trong lòng, cả kinh nói: “Quân Thiên Tử Phủ?!”

Cung Dương Vũ xung quanh lông mày khẽ nhíu một hồi, thản nhiên nói: “Ta còn tưởng rằng ngươi biết đây. Quân Thiên Tử Phủ phái tới người có thể không phải là cái gì chó và mèo, mà là con gái chưởng môn, ở Trung Ương Đại thế giới cũng như sấm bên tai thiên tài thiếu nữ. Có thể thấy được này Dương Thanh Huyền thân phận, chắc chắn sẽ không đơn giản đây. Chuyện này, có hay không tất yếu báo cáo cho Dạ Hậu biết? Việc này, ngươi tốt sinh định đoạt một chút đi.”

Vũ Ảnh tâm tư bay lộn, Dương Thanh Huyền thân phận nàng cũng không rõ ràng, nhưng biết là Dạ Hậu cùng ngày dụ đều hết sức coi trọng người, hiện tại Quân Thiên Tử Phủ có người nhúng tay vào, sự tình liền một hồi phức tạp đồng thời nghiêm trọng, nàng hỏi: “Ngươi cũng biết Quân Thiên Tử Phủ tìm nguyên nhân của hắn?”

Cung Dương Vũ ánh mắt lộ ra vẻ kinh dị, tựa hồ đang hồi ức, trong đầu xẹt qua đạo kia a na bóng người, trong cổ họng không nhịn được “Ùng ục” một tiếng, mới thở dài nói: “Cái kia Thi Ngọc Nhan vô cùng năng ngôn thiện biện (ăn nói khéo léo), làm sao đề ra nghi vấn đều hỏi không ra trọng điểm, thêm vào thân phận của đối phương, ta lại không tốt dùng sức mạnh. Đông xả tây xả hơn nửa ngày, lại chiêu đãi bọn hắn uống nửa ngày trà, sau đó liền thả. Hiện tại hành tung của bọn họ cũng đều tại ta nắm trong lòng bàn tay. Chỉ là cái kia Dương Thanh Huyền, tạm thời không có phát hiện tung tích.”

Vũ Ảnh nói: “Làm tốt lắm. Ngươi trước nghiêm mật quản chế Thi Ngọc Nhan một chuyến, việc này ta trước tiên hướng về Dạ Hậu đại nhân báo cáo, lại định đoạt sau.”

Cung Dương Vũ trên mặt lộ ra kinh sắc, nói: “Thật muốn kinh động Dạ Hậu đại nhân sao?”

Vũ Ảnh gật gật đầu, khá có thâm ý nhìn hắn, nói: “Ngươi cho rằng ta đối với Dương Thanh Huyền có ý tứ? Ha ha, chuyện này phía sau, chính là Dạ Hậu mệnh lệnh, yêu cầu đối với Dương Thanh Huyền mật thiết quan tâm, nhưng không muốn ảnh hưởng hành động của hắn. Ta cũng chỉ là phụng mệnh làm việc mà thôi, hiện tại Quân Thiên Tử Phủ người xuất hiện, cũng không biết là phiền phức còn là chuyện tốt, nói chung nhất định phải bẩm báo Dạ Hậu.”

“Dạ Hậu đại nhân mệnh lệnh?!”

Cung Dương Vũ sợ hết hồn, sắc mặt có chút trắng bệch, nghĩ đến chính mình an bài giác đấu, vì đánh nhau vì thể diện, suýt chút nữa muốn đem Dương Thanh Huyền đánh phế đánh cho tàn phế, không khỏi cả người run cầm cập, thẳng đổ mồ hôi lạnh.

Vũ Ảnh nhìn hắn, kỳ quái nói: “Khí trời cũng không phải là rất nóng, ngươi làm sao trên người thật giống rất nhiều mồ hôi?”

Cung Dương Vũ hung ác trợn mắt nhìn nàng một chút, tức giận nói: “Nếu là Dạ Hậu mệnh lệnh, vì sao không theo ta nói thẳng? Làm hại ta ở tràng giác đấu trên làm chút tay chân, suýt chút nữa phế bỏ cái kia Dương Thanh Huyền. May mà thực lực của hắn mạnh mẽ, chuyển nguy thành an, bằng không chuyện này bị Dạ Hậu đại nhân biết, ta chẳng lẽ không phải chết chắc rồi!”

Chương 806: Tìm Kiếm Dương Thanh Huyền, Chính Diện Giao Phong

“Cái gì? Ta để cho ngươi hỗ trợ chăm sóc Dương Thanh Huyền, ngươi lại thiết kế hại hắn!”

Vũ Ảnh một hồi giận tím mặt, giơ tay lên, hai ngón tay nhón long, một chút điểm băng bụi ở đầu ngón tay tỏ khắp, bốn phía nhiệt độ kịch liệt giảm xuống, phảng phất cái kia băng tuyết thế giới lại muốn lần giáng lâm.

Cung Dương Vũ vội vàng vẩy tay nói: “Khoan động thủ đã, hãy nghe ta nói hết. Ta cũng chỉ là nhất thời đánh nhau vì thể diện.” Lập tức, hắn liền đem Dương Thanh Huyền làm sao đặt cược, Thi Ngọc Nhan thì lại làm sao đặt cược, hắn làm sao cho đối thủ bố trí xuất sắc đan, đều tường tận nói một lần.

Nhìn Vũ Ảnh cái kia như băng sương một loại sắc mặt, lau mồ hôi lạnh trên trán, ngượng ngùng nói: “Nhất thời hồ đồ, may là không có đúc ra sai lầm lớn.”

Vũ Ảnh chỉ vào hắn, lạnh giọng nói: “Cung Dương Vũ, đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi. Như là Dương Thanh Huyền chết thật nếu ở trong tay ngươi, Dạ Hậu nhất định sẽ giết ngươi. Bởi vì Dương Thanh Huyền không chỉ có là Dạ Hậu đại nhân coi trọng người, hơn nữa...” Lời của nàng đột nhiên dừng lại, lạnh lùng hừ một tiếng, liền phất một cái ống tay áo, xuy thanh nói: “Chuyện trọng yếu hơn nữa, thì không phải là ngươi có thể đủ biết rồi. Nói chung, ngươi cẩn thận một chút đi.”

Cung Dương Vũ nghe được đầy đầu mồ hôi lạnh, ngượng ngùng cười vài tiếng, có chút lấy lòng nói: “Vũ Ảnh tỷ tỷ, chuyện này, tuyệt đối đừng nói cho Dạ Hậu đại nhân, bằng không ta... Khả năng liền thật sự xong đời rồi...”

Vũ Ảnh xùy xùy nói: “Ai là tỷ tỷ của ngươi? Đừng làm loạn gọi! Ngươi làm khó dễ Dương Thanh Huyền chuyện, ta biết thay ngươi ẩn lừa gạt tiếp. Bằng không chính ta cũng phải liên quan bị Dạ Hậu trách phạt. Vì trừng phạt ngươi, ta cho ngươi đi làm mấy chuyện.”

Cung Dương Vũ tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, vội N8EoFwo hỏi: “Vũ Ảnh để ta làm sự tình, đừng nói vài món, chính là mấy chục, mấy trăm món, ta cũng tất nhiên tận tâm tận lực làm tốt.”

Vũ Ảnh mắng: “Trước tiên thiếu theo ta thổi, để cho ngươi làm một chuyện, đều theo ta đối nghịch. Nếu không có việc này không thích hợp tìm những người khác nữa, ta thật muốn một cước đá bay ngươi.”

“Khà khà.” Cung Dương Vũ ngượng ngùng cười làm lành, suy đoán nói: “Vẫn là... Dương Thanh Huyền chuyện?”

Vũ Ảnh gật gật đầu, nói: “Nói chung Dương Thanh Huyền muôn ngàn lần không thể có việc, bằng không ngươi và ta cũng khó khăn trốn Dạ Hậu lửa giận. Thứ yếu, ta cần ngươi đi biết rõ Quân Thiên Tử Phủ mục đích, còn có Dương Thanh Huyền bây giờ đang ở nơi nào? Như là ngay cả Dương Thanh Huyền vị trí cũng không tìm tới, còn nói gì bảo đảm hắn không có chuyện gì?”

“Tốt, Dương Thanh Huyền vị trí ta sẽ đi ngay bây giờ tìm. Chỉ cần tìm được người đưa đò, hoặc là cái khác một ít yêu thích lén qua tiểu tổ đan dệt, liền nên vấn đề không lớn. Còn Quân Thiên Tử Phủ mục đích, ta chỉ có thể tận lực. Dù sao những người này, ta không dám dùng sức mạnh, sợ cho Biển Đen mang đến phiền phức. Mà cái kia Thi Ngọc Nhan lại thông tuệ cực kỳ, nói chuyện kín kẽ không một lỗ hổng, thật sự rất khó thám thính ra cái gì.” Cung

Dương Vũ liên tục lắc đầu, gương mặt bất đắc dĩ.

Vũ Ảnh có chút không phục dáng vẻ, lạnh lùng nói: “Ồ? Lợi hại như vậy, vậy có không ta có thể phải cố gắng gặp gỡ một lần.”

Cung Dương Vũ cười khổ nói: “Vũ Ảnh hay là chớ đi gặp, cái kia Thi Ngọc Nhan nhưng là Thái Thiên Vị cường giả.”

Vũ Ảnh cả giận nói: “Làm sao, ngươi cho là như vậy ta không bằng nàng? Như không phải là vì Hải Thiên Nhai chuyện, ta tất yếu áp chế tu vi của chính mình sao? Thái Thiên Vị thì lại làm sao? Chờ Hải Thiên Nhai chuyện sau khi kết thúc, không cần một năm nửa năm, ta là có thể nhảy vào Thái Thiên Vị.”

“Đây là tự nhiên, lấy Vũ Ảnh thiên phú, khẳng định ở đó Thi Ngọc Nhan bên trên. Khà khà, ta chỉ nói là hiện tại, dù sao ngươi bây giờ vẫn chỉ là Toái Niết đỉnh cao mà.” Cung Dương Vũ không dám đắc tội nàng, liều mạng lấy lòng.

Vũ Ảnh không rõ liền có chút bực bội rồi, phất tay nói: “Ngươi nhanh cút ngay, không muốn gặp lại ngươi. Ta đây phải đi Dạ Hậu cái kia, báo lại Quân Thiên Tử Phủ chuyện.”

Nói, không để ý Cung Dương Vũ, trực tiếp hóa thành một đạo độn quang, liền nhảy vào phía chân trời.

Cung Dương Vũ vội vàng kêu lên: “Ta chuyện này, tuyệt đối đừng nói a!”

Vũ Ảnh đã biến mất ở không trung, hắn chỉ cảm thấy đau cả đầu, thở dài một tiếng, cũng hóa thành một đạo độn quang, hướng về xa xa bay đi.

...

Thương Mạt Đảo trên, người đưa đò cứ điểm.

“Tìm Mạc Đình đại nhân?” Một tên nam tử mặc áo trắng mắt lạnh quét ba người một chút, vẫy tay đối với Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi đi theo ta đi.” Mặt khác chỉ vào A Đức cùng hoa sen, nói: “Các ngươi lưu lại.”

A Đức nói: “Ngươi vào đi thôi, chúng ta ngay ở ở ngoài chờ ngươi.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, hãy cùng ở đó tên nam tử mặc áo trắng phía sau, trực tiếp đi vào.

Qua vài đạo hành lang uốn khúc, Bạch y nhân kia đột nhiên hỏi: “Không biết ngươi tìm Mạc Đình đại nhân chuyện gì?”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Xin lỗi, việc này ta còn là tự mình cùng Mạc Đình đại nhân nói đi.”

Người áo trắng trên mặt xẹt qua vẻ không vui, lạnh lùng nói: “Cũng được, sau đó ngươi gặp được Mạc Đình đại nhân tự mình nói đi. Cũng thiệt thòi ngươi số may, gặp ta, ta nhận ra ngươi chính là lần trước người. Bằng không muốn gặp Mạc Đình đại nhân, cũng không phải dễ dàng như vậy.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Vậy thì thật là vận may của ta.”

Người áo trắng lạnh rên một tiếng, liền không tiếp tục nói nữa, mang theo hắn tiếp tục đi vào trong, vòng qua vài đạo hành lang sau, đi tới một căn mật thất trước, quay về mặt trên vỗ mấy lần, liền từng đạo từng đạo trận quang lấp loé, sau đó tướng môn dùng sức đẩy ra.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Mạc Đình đại nhân ở này?”

Người áo trắng hừ nói: “Hỏi nhiều như vậy làm cái gì? Theo ta tiến vào đi.” Hắn trào phúng quét Dương Thanh Huyền một chút, nói: “Như là nói sợ, cũng không cần vào được.”

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, toàn bộ người đưa đò bên trong, tựa hồ ngoại trừ Mạc Đình ở ngoài, liền không có người tốt tựa như.

Hắn theo người áo trắng đi vào, chân trước vừa bước vào bên trong, liền cảm thấy một đạo chưởng phong, lăng không kéo tới.

“Oành!”

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên bên dưới, vội vàng xuất chưởng, cùng Bạch y nhân kia đối với một chiêu, đã bị đánh bay xa hơn mười trượng.

Bạch y nhân kia ra tay, vẫn chưa đem hết toàn lực, tự hồ chỉ là muốn đưa hắn đánh bay, sau đó đem cửa mật thất đóng lại, lại đứng chắp tay, lạnh lùng nhìn hắn, trong mắt tràn ngập vẻ dữ tợn.

Mật thất này có sổ mẫu to lớn, nhìn thấy được vô cùng vững chắc, hẳn là chuyên môn tu luyện võ kỹ thần thông dụng địa phương.

“Đại nhân đây là ý gì?”

Dương Thanh Huyền mặc dù sắc mặt khó coi, nhưng vẫn là trấn định lại, cẩn thận hỏi.

“Ha ha, ý gì? Ta tất yếu để cho ngươi làm cái rõ ràng quỷ sao?” Người áo trắng cười lạnh, liền đạp bước đi tới, trên người sát khí không ngừng tuôn ra.

Dương Thanh Huyền xung quanh lông mày nhíu chặc hơn, trầm giọng nói: “Muốn giết ta? Vậy ít nhất cũng phải để ta biết, không biết có chuyện gì chứ?”

Người áo trắng vừa đi vừa nói: “Nói cho ngươi cũng không sao, lần trước ngươi ở bên trong tổ chức gây sự sau, Đạt Sinh đại nhân liền đối với ngươi rơi xuống Giết Chết Lệnh, hơn nữa thù lao vô cùng phong phú. Ta nguyên bản đối với chuyện này cũng không hứng thú, nhưng không nghĩ tới ngươi lại tự đưa tới cửa. Có thiên ngoại này tiền của phi nghĩa, ta vì sao không muốn đây?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, trong lòng nhất thời dâng lên sát khí.

Không nghĩ tới là có chuyện như vậy, nhưng hắn mặc dù phẫn nộ, giờ khắc này nhưng rất bình tĩnh.

Bởi vì phải giết hắn chính là Đạt Sinh, mà không phải Mạc Đình, nguy hiểm hệ số đã nhỏ đi nhiều.

Hơn nữa trước mắt tên này nam tử mặc áo trắng, mặc dù có Tiểu Thiên Vị tu vi, nhưng tại lần trước đã giao chiến qua, chính là cái kia bị hắn nghiền ép thần thức người, đối với thực lực của đối phương có nhất định hiểu rõ, tự nhiên không sợ.

Dương Thanh Huyền khóe miệng nhẹ nhàng vung lên, lộ ra một tia cười tàn nhẫn đến.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 807: Tiểu Thiên Vị Thử Tay Nghề, Ngươi Có Muốn Ăn Đòn?

“Làm sao, muốn cười lấy lòng ta? Chỉ là khuôn mặt này, làm sao cười cổ quái như vậy đây? Để ta rất khó chịu a!”

Người áo trắng khuôn mặt trở nên âm trầm, trong mắt sát khí càng tăng lên.

“Không không không, đều lúc này, ta làm sao biết cười đây.” Dương Thanh Huyền khẽ cười nói: “Ta chỉ là bị dọa đến khóe miệng có chút rút gân mà thôi. Có thể nói cho ta, Đạt Sinh trưởng lão vì sao phải đối với ta hạ Giết Chết Lệnh sao?”

“Ngươi khóe miệng co quắp gân bộ dạng, thật khiến cho người ta chán ghét đây, chờ ta đem miệng của ngươi sừng xé ra, trở lại cố gắng nói cho ngươi!”

Người áo trắng lạnh giọng một uống, liền nghiêng người tới, hai tay kết ấn, đem Dương Thanh Huyền vị trí không gian khóa gắt gao, lực đè xuống.

Đòn đánh này vẫn chưa dùng toàn lực, ngược lại không phải là hắn lòng tốt, mà là sợ đem Dương Thanh Huyền vỗ tan xương nát thịt, phân rõ không nhận ra, không có cách nào giao nhiệm vụ.

“Đã như vậy, vậy ta liền tự nghĩ biện pháp đào mở miệng của ngươi, thu lấy tin tức đi.”

Dương Thanh Huyền trước mặt mà lên, trên hai tay hoang khí nổi lên, trình hình dạng xoắn ốc phi thăng, đập tới.

“Oành!”

Song chưởng tấn công bên dưới, đáng sợ kình khí chấn hai người tay áo tung bay.

Người áo trắng sắc mặt chợt biến, thất thanh kêu lên: “Sao lại thế… Mạnh như vậy?!”

Dương Thanh Huyền chưởng lực không chỉ có ở trên hắn, hơn nữa đáng sợ kia hoang khí, một hồi liền hủ thực trong tay hắn chân nguyên, như mảng lớn hạt căn bản ép vào khí tràng bên trong, lệnh hai tay hắn cánh tay cấp tốc phong hoá thoát nước, thẳng tắp khô quắt xuống.

“Không thể!”

Người áo trắng hoảng hốt, muốn thu tay về đến, lại bị Dương Thanh Huyền dùng hoang khí gắt gao đè ép, không cách nào tuột tay.

Kinh hãi bên dưới, chỉ có thể lấy công làm thủ, đem chân khí trong cơ thể cuồn cuộn không ngừng rót vào song chưởng, trên cánh tay gân xanh căn căn nổi lên, lúc này mới đem hoang khí cách ly đi ra ngoài.

“Chuyện cười! Toái Niết cảnh tu vi, lại muốn theo ta liều chân lực, đây chính là ngươi tự tìm chết! Tự tác chết, không thể sống!”

Người áo trắng cười gằn một tiếng, theo hắn Tiểu Thiên Vị trung kỳ sức mạnh bộc phát ra, một hồi liền ban về xu hướng suy tàn, tâm tình nháy mắt ổn định lại, khuôn mặt trào phúng, cười khẩy nói: “Thiên Vị bên dưới, tất cả đều giun dế. Tuy rằng ngươi con kiến cỏ này có chút mạnh mẽ, nhưng cũng chạy không thoát bị ép chết vận mệnh.”

Tiểu Thiên Vị trung kỳ sức mạnh, cuồn cuộn không dứt rót vào đến trên song chưng, ép tới Dương Thanh Huyền lòng bàn tay hoang khí không ngừng thu nhỏ lại.

Dương Thanh Huyền cũng không lên tiếng, chỉ là hít một hơi thật sâu, trong tay quyết ấn biến đổi, tay trái cùng tay phải giữa hoang khí hơi ngưng lại, trình phương hướng ngược xoay tròn, ở trên không bên trong hóa thành hai đạo vòng xoáy, độc lập với nhau, đem người áo trắng song chưởng hút lại.

Đồng thời ở người áo trắng cường hãn chân nguyên dưới áp chế, hoang khí cấp tốc tiêu tan.

Người áo trắng lại “Khà khà” cười lạnh vài câu, nhất lực phá vạn pháp, chỉ cần áp chế xuống, đối phương chỉ có hết lực người vong một đường.

Thời gian từng giờ trôi qua, một phút sau, người áo trắng trên mặt châm biếm, rất nhanh biến thành khiếp sợ, một tên Toái Niết cảnh cường giả cùng hắn liều tu vi, có thể chịu đựng lâu như vậy.

Mỗi lần gặp được NUeh8qCP cái kia hai đạo vòng xoáy run rẩy, cho rằng đối phương không chống đỡ nổi thời điểm, liền tăng cường lòng bàn tay cường độ, muốn một lần đánh tan đối phương, nhưng đều không ngoại lệ, đều bị khiêng trở về.

Mặc dù nơi thế yếu, nhưng chưa lộ nửa điểm bại trận!

“Tại sao lại như vậy?” Người áo trắng trong lòng không khỏi có chút bối rối, trên trán bốc lên mồ hôi lạnh.

Dương Thanh Huyền đã sớm bị ướt đẫm mồ hôi xiêm y, giữa hai lông mày, càng là mồ hôi như mưa rơi, sắc mặt cũng có chút trắng xám.

Lại qua một phút, người áo trắng tiếng lòng không nhịn được run hạ, trong tay chân khí lập tức run lên, chính mình sợ hết hồn, vội vàng đem tâm thần ổn định.

Loại này so đấu cảnh giới chân lực, một khi bị đánh tan, chính là vạn kiếp bất phục kết cục.

Dương Thanh Huyền khí tức mặc dù yếu, nhưng thủy chung vô cùng ổn định, như một khối bàn thạch, kiên cường.

Người áo trắng run rẩy một lần tiếng lòng sau, trên tâm cảnh liền xuất hiện vết nứt, phía sau liên tiếp chân lực bất ổn, tuy rằng đều đúng lúc điều chỉnh xong, nhưng trên khí thế rõ ràng không bằng lúc trước.

“Tiểu tử, nhìn ngươi một thân tu hành không dễ, bản tọa cũng có ái tài chi tâm. Ngươi đem chưởng lực thu về, sau đó cùng ta đi gặp Đạt Sinh trưởng lão, ta liền tha cho ngươi một mạng, đồng thời ở Đạt Sinh trước mặt trưởng lão thay ngươi cầu xin.” Lại qua một phút, người áo trắng sắc mặt đã giống như tờ giấy, đột nhiên mở miệng nói.

Dương Thanh Huyền vẫn như cũ không nói, yên lặng vận chuyển Hư Vô Hoang Thiên Quyết.

Người áo trắng vừa vội vừa phẫn nộ, quát lên: “Đáng chết!” Trong tay chân lực lại tăng cường mấy phần, điên cuồng vượt trên đến.

Dương Thanh Huyền bên trái lòng bàn tay phải vòng xoáy một hồi kịch liệt xoay tròn, hoang khí ở trong người nháy mắt liền rối loạn, nhịn không được một ngụm máu từ khóe miệng tràn ra.

“Liều mạng Tiểu Thiên Vị trung kỳ, vẫn là kém một chút a.”

Dương Thanh Huyền mở mồm ra, thở dài một tiếng, miệng đầy đều là máu tươi.

Người áo trắng mừng như điên, mặc dù không sai vào lúc này tăng lên chân nguyên, đối với hắn chính là cực đại gánh nặng, ngũ tạng lục phủ đều bị chân khí đè ép ở cùng một chỗ, khóe miệng đồng dạng tràn ra máu tươi, nhưng cũng thắng lợi trong tầm mắt, để hắn mừng như điên không ngớt, “Ha ha, lần này biết mình là bọ ngựa đấu xe? Chậm! Thiên Đường có đường ngươi không đi, Địa ngục không cửa ngươi xông tới, đời sau nhớ, tuyệt đối không nên trêu chọc mạnh mẽ hơn chính mình người!”

Lòng bàn tay chân nguyên lại tăng cường mấy phần, ép tới.

Hai người cơ hồ là song chưởng giằng co, Dương Thanh Huyền rên lên một tiếng, khí thế nhất thời yếu đi, không nhịn được sau lùi một bước, dời đi một chút trên người áp lực.

“Bất quá lần này so đấu, đúng là để ta nhận rõ chính mình cùng Tiểu Thiên Vị trung kỳ trong đó chênh lệch cảnh giới. Như là thoải mái tay chân đến đánh một trận lời, dựa vào thần thông của ta cùng Võ Hồn, lẽ ra có thể thắng, nhưng cũng phải tự thương hại tám trăm.”

Dương Thanh Huyền tựa hồ vẫn chưa nghe thấy người áo trắng, mà là tự nói.

Người áo trắng nghe vậy, giận dữ, đang muốn mắng to, lại đột nhiên cả người run lên, ngạc nhiên gặp được sau lưng đối phương xuất hiện một bóng người, áo mũ chỉnh tề, phong độ phiên phiên.

“Ngươi, ngươi là...!” Người áo trắng hoảng hốt, tâm tình đột nhiên bất ổn, trong tay chân nguyên cũng bị ảnh hưởng lớn, lại có chút muốn giải tán dấu hiệu.

Bóng người kia cũng không để ý đến hắn, mà là tổng kết một loại nói với Dương Thanh Huyền: “Tuyệt đối không nên quá mức tự phụ. Tu vi càng cao, thần thông bí pháp, cũng hoặc là Võ Hồn, khẳng định cũng là vạn người chưa chắc có được một lợi hại. Tỷ như cái kia Thi Ngọc Nhan, hiểu ý một kích Võ Hồn, coi như là vượt qua mấy cái cấp bậc, cũng có thể một đòn giết chết. Mặc ngươi thần thông mạnh hơn, cũng khó chịu đựng đáng sợ kia chém một cái. Tương lai ngươi ăn nhiều mấy lần thiệt thòi liền hiểu.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ta đã hiểu, nhanh ra tay đi, cũng nhanh đỡ không được.”

Bóng người kia chính là Hoa Giải Ngữ, lạnh nhạt nói: “Để cho ngươi không muốn chơi, nhất định phải cố chấp thử xem liều mạng Tiểu Thiên Vị trung kỳ, tự tìm khổ ăn, ta nhìn ngươi chính là muốn ăn đòn.”

Nói, phiên nhiên một chưởng, liền hướng người áo trắng vỗ tới.

Người áo trắng sợ đến hồn phi phách tán, dưới loại tình huống này, nơi nào còn gánh vác được Hoa Giải Ngữ một đòn? Hơn nữa đối thoại của hai người, trực tiếp liền để hắn tâm tình bôn hội, lại là ở bắt ta luyện tập?!

“Ở... Dừng tay!!”

Người áo trắng đều phải sợ quá khóc, quát to một tiếng.

Hoa Giải Ngữ chưởng pháp chưa rơi, hắn liền cả người chân khí hỗn loạn, khó hơn nữa gắn bó áp chế Dương Thanh Huyền chưởng lực.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 808: Âm Mưu Hiện Ra, Người Đưa Đò Nội Chiến

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy trên hai tay áp lực buông lỏng, liền thừa thắng xông lên, trực tiếp một cái hoang khí nhấc lên, phản đẩy tới.

“Oành!”

Hoa Giải Ngữ bàn tay vẫn còn ở không trung, người áo trắng đã bị Dương Thanh Huyền đánh bay ra ngoài, phun ra một cái cao ba thước cột máu, cả người đánh bay đánh vào trên tường, “Oành” một tiếng lại ngã xuống đất.

Bạch y trên người chân nguyên cấp tốc thoái hóa, toàn thân bị hoang khí tập kích, da dẻ một hồi liền phong hoá như cát, hình như thây khô.

Liền ngay cả khóe miệng cùng trong cổ họng huyết, đều thoát làm nước, biến thành vết máu.

Người áo trắng một trận sợ hãi, run rẩy muốn đứng lên, lại cũng không được, trong mắt toát ra cực đại hoảng sợ.

“Khặc, khặc ho.”

Dương Thanh Huyền cũng lực kiệt, nặng nề ho khan mấy búng máu, sau đó nuốt một chút đan dược, liền ngồi xếp bằng hạ xuống hơi thở, nói: “Giải Ngữ huynh, nhìn hắn, đừng để hắn chết.”

Hoa Giải Ngữ nói: “Yên tâm đi, có ta ở đây, hắn muốn chết cũng không xong. Lùi 10 ngàn bước, coi như chết thật, ta cũng có thể đem hồn phách của hắn luyện ra.”

Người áo trắng sợ đến run run một cái, từ trong miệng thốt ra khối lớn vết máu, tất cả đều là trong cơ thể tụ huyết, còn không có chảy ra đã bị hút khô rồi lượng nước, kết ở ngũ tạng lục phủ trên, kích động một cái, liền làm vỡ nát phun ra ngoài.

Hoa Giải Ngữ mặt không thay đổi nhìn, nhưng nội tâm nhưng cũng âm thầm khiếp sợ, nghĩ thầm này Hư Vô Hoang Thiên Quyết quả nhiên bá đạo vô cùng, mà chính mình tu luyện Ngũ Linh Trường Sinh Quyết, cũng là thời đại trung cổ lưu truyền xuống không đời công pháp, không khỏi trong lòng một trận hừng hực.

Hắn tiến N8FWAdUi lên, đá mấy đá ở người áo trắng trên người, đem trong cơ thể hắn phá hỏng kinh mạch khơi thông, miễn cho một hơi đứt đoạn, trực tiếp cúp.

Sau đó chính mình cũng ngồi xếp bằng ở một bên, bấm quyết tu luyện.

Mấy canh giờ sau, Dương Thanh Huyền mới dưỡng cho tốt nội thương, khôi phục thể năng.

Ở chống lại Tiểu Thiên Vị trung kỳ sức mạnh hạ, đối với cảnh giới lĩnh ngộ lại tăng lên không ít, mơ hồ chạm tới đại viên mãn bình cảnh.

Trên thực tế, khi đó thiên đan rót vào người, nếu không có hắn áp chế một cách cưỡng ép, đã sớm phá tan Toái Niết đại viên mãn. Giờ khắc này lần thứ hai binh lâm cửa ải trước, chỉ có thể nói là “Trở lại” đến rồi bình cảnh nơi.

Hơn nữa đối với phá tan bình cảnh sức mạnh, hắn cũng có chút tính toán, ước chừng còn muốn tích lũy hai, ba tháng.

Mật thất bên trong góc, người áo trắng còn nằm trên đất, giống như một mạo điệt lão nhân, toàn thân không có bất kỳ hào quang, hai mắt lõm xuống, da dẻ như da gà giống như, nhô ra hạt cát một loại mụn nhọt, làm người buồn nôn muốn ói.

Nhưng Dương Thanh Huyền có thể cảm ứng rõ ràng đến, người áo trắng trong cơ thể có chân nguyên vận chuyển, đang ở vận công điều dưỡng thân thể. Hơn nữa hắn là Thiên Vị cường giả, thương thế tình huống thật, còn lâu mới có được nhìn thấy trước mắt bết bát như thế. Chỉ cần đem thương thế khôi phục, sau đó sẽ đem hoang khí đứng hàng ra ngoài thân thể, thì sẽ khôi phục phía trước tướng mạo.

Dương Thanh Huyền đi qua, một cước đạp ở hắn trên đan điền, đem hắn vận chuyển chân khí mạnh mẽ cắt ngang.

“Phốc!”

Người áo trắng tôi không kịp đề phòng, đột nhiên một ngụm máu phun ra ngoài, khuôn mặt liếc qua thành màu tím, “Ngươi... Ngươi...!” Cái kia mạnh mẽ bị cắt đứt chân khí, một hồi ở trong người nổi khùng, đem kinh mạch toàn thân cùng ngũ tạng lục phủ lần thứ hai lạp thương.

Hoa Giải Ngữ mở mắt nhìn xuống, cứ tiếp tục nhắm mắt tu luyện.

Dương Thanh Huyền một cước này nhìn như vô cùng trọng, nhưng cũng Lực đạo nắm chặc vô cùng tốt, cũng sẽ không thương tới người áo trắng tính mạng, chỉ là đưa hắn này mấy canh giờ đến điều tức hiệu quả, toàn bộ phế bỏ.

“Ngươi... Ngươi... Đừng giết ta!”

Người áo trắng chật vật phun ra mấy chữ, khắp khuôn mặt là cầu sinh khát vọng. Hai tay ôm Dương Thanh Huyền chân, muốn chuyển mở, làm thế nào cũng không xê dịch nổi, sau đó liền từ bỏ, tùy ý chân của hắn giẫm tại chính mình vùng đan điền.

Dương Thanh Huyền nói: “Yên tâm, ta tạm thời sẽ không giết ngươi. Ngươi nhưng là Thiên Vị cường giả, ta chỉ là một Toái Niết cảnh tiểu lâu la. Ta làm ra lớn như vậy nỗ lực, không tiếc bị thương nặng, chính là vì có thể may mắn cùng ngươi cẩn thận trò chuyện.”

Người áo trắng vội la lên: “Đúng đúng đúng, chúng ta không thù không oán, lần đầu gặp mặt, tuyệt đối không nên đánh đánh giết giết, cố gắng trò chuyện là tốt rồi.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Không thù không oán cùng lần đầu gặp mặt có thể không thể nói là, một tháng trước, ta cùng các hạ ở nơi này bên trong cứ điểm, lấy thần thức giao chiến qua một lần, không biết các hạ là còn có hay không ấn tượng?”

Người áo trắng ngạc nhiên thất sắc, cả kinh nói: “Người kia nguyên lai... Hóa ra là ngươi!”

Trong lòng hắn một trận thất lạc cùng hối hận, hai lần bại ở người trước mắt này trong tay, có cảm giác hoảng hốt, sớm biết người này cường đại như thế, mình tại sao sẽ tự rước lấy nhục, không khỏi lòng sinh hối hận.

Dương Thanh Huyền nói: “Các hạ hai lần vui lòng chỉ giáo, để ta được lợi rất nhiều, đại ân liền không lời cám ơn hết được. Chúng ta bắt đầu tán gẫu chính sự đi. Cái kia Đạt Sinh trưởng lão vì sao phải giết ta? Cũng bởi vì ta cùng Nguyên Khôi đấu mấy chiêu sao?”

Người áo trắng nói: “Cụ thể ta cũng không rõ lắm, ngoại trừ Nguyên Khôi chuyện ở ngoài, nên còn cùng với Mạc Đình đại nhân tranh quyền nội đấu có quan hệ. Mạc Đình đại nhân nguyên vốn không phải bên trong tổ chức, là đời trước Tổng đà chủ trước khi rời đi, mạnh mẽ xếp vào lại đây, thăng làm đời Tổng đà chủ, bên trong tổ chức rất nhiều người đều không phục. Đạt Sinh trưởng lão chính là trong đó đột xuất nhất một cái.”

Dương Thanh Huyền sững sốt một chút, cau mày nói: “Đời trước Tổng đà chủ là heo sao? Mạnh mẽ xếp vào người ngoài đến đời Tổng đà chủ, này làm sao phục chúng?”

Người áo trắng khổ sở nói: “Ta đây thì không rõ lắm, tựa hồ Tổng đà chủ đi vội vàng, lâm thời sắp xếp Mạc Đình đại nhân, xác thực đưa tới sóng lớn mênh mông. Cũng may những năm gần đây, Mạc Đình đại nhân làm người không sai, các loại quan hệ cũng xử lý thỏa đáng, để chuyện của tổ chức nghiệp phát triển không ngừng, nguyên bản một ít bên trong thái độ trưởng lão, cũng cũng dần dần ngã về Mạc Đình đại nhân. Nhưng Đạt Sinh trưởng lão trước sau cùng Mạc Đình đại nhân đối nghịch, hơn nữa xung đột càng diễn ra càng mãng liệt.”

Dương Thanh Huyền nói: “Dù vậy, nội đấu cũng không cần lan đến gần ta đi?”

Người áo trắng nghĩ một hồi, nói: “Ta nghe đến một ít phong thanh thì thầm, tựa hồ là cùng tiêu chuẩn có quan hệ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hải Thiên Nhai thí luyện tiêu chuẩn?”

Người áo trắng “Ừ” một tiếng, gật gật đầu.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Các ngươi tổ chức nội bộ người tham gia thí luyện, cũng không chiếm dụng tiêu chuẩn, chỉ có ở ngoài đẩy năm người, mới chiếm dụng tiêu chuẩn. Lẽ nào một cái ở ngoài đẩy tiêu chuẩn liền trọng yếu như vậy sao? Quá mức ra một trăm tỉ mua một cái cũng được.”

Người áo trắng khổ sở nói: “Một trăm tỉ cũng không phải là một con số nhỏ a, hơn nữa Đạt Sinh tiên sinh muốn tranh cũng không phải là tiến nhập Hải Thiên Nhai tiêu chuẩn, tựa hồ là nhiệm vụ tiêu chuẩn, cụ thể ta cũng không rõ lắm. Ta chỉ là một Tiểu Thiên Vị mà thôi, ở người đưa đò trong tổ chức, không tính là cái gì, quá nhiều sự tình ta cũng không biết.”

Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Đạt Sinh vì giết ta, mở xảy ra điều gì thù lao?”

Người áo trắng nghĩ một hồi, khúm núm nói: “Hai mươi tỷ linh thạch trung phẩm, một bản địa cấp công pháp cao cấp.”

Dương Thanh Huyền đợi nửa ngày, sững sờ nói: “Không còn?”

Người áo trắng nói: “Không còn.”

Dương Thanh Huyền phẫn nộ đá hắn một cước, quát lên: “Liền chút ít đồ này, đã nghĩ mua mạng của ta? Ta giận không phải hắn muốn giết ta, mà là như vậy nhìn cách chức ta!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 809: Bị Người Nắm Cán, Bước Đầu Thử Thách

Người áo trắng bị đau, cầu xin tha thứ: “Đừng đánh, đại nhân đừng đánh. Ta bắt đầu tưởng chuyện dễ như trở bàn tay, ai biết rơi vào kết quả như thế. Cái giá này, lấy một tên Toái Niết cảnh võ giả mệnh, xem như là so sánh lệch cao.”

Dương Thanh Huyền lại đá hai cái, đánh người áo trắng phun máu phè phè, lúc này mới dừng lại, hỏi: “Nếu là muốn lấy Đạt Sinh đầu chó, ước chừng muốn bao nhiêu linh N8RdOOlj thạch?”

Người áo trắng sợ hết hồn, nói: “Loại nhiệm vụ này là không có cách nào ban bố. Đạt Sinh trưởng lão thực lực siêu quần, căn bản không người dám tiếp. Có bản lĩnh tiếp loại nhiệm vụ này người, cũng sẽ không thiếu linh thạch. Hơn nữa người đưa đò tổ chức cùng Hải Thiên Nhai Dạ Hậu giao hảo, chắc là sẽ không cho phép có nhằm vào đưa đò tổ chức truy sát làm. Như là ngươi thật muốn đối phó Đạt Sinh trưởng lão lời, có thể đi tìm Huyết Nhận.”

“Huyết Nhận.” Dương Thanh Huyền trong lòng nhảy một cái, mới nhớ tới cái tổ chức này đến, chính mình còn giết Đặng Khẳng, may mà một thuyền người đều treo, bằng không cũng là phiền toái lớn.

Hắn động lòng nói: “Huyết Nhận sẽ nhận nhiệm vụ này sao?”

Người áo trắng nói: “Lấy ta đối với Huyết Nhận lý giải, đám người kia cùng hung cực ác, thấy tiền liền giết người, chỉ cần ngươi ra được để cho bọn họ động thủ tiền, sẽ không có không thể. Liền ngay cả rất nhiều hòn đảo chủ điều khiển, đều bị Huyết

Nhận giết chết, liền Dạ Hậu cũng không làm gì được bọn họ.”

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn hắn, lãnh đạm nói: “Ngươi làm sao đột nhiên tốt bụng như vậy, giúp ta nghĩ kế?”

Người áo trắng cả người lạnh lẽo, cảm nhận được Dương Thanh Huyền trên người hàn ý, sợ đến run rẩy, “Ta, ta chỉ là lòng có oán giận, bị Đạt Sinh hại thành bộ dáng này, muốn muốn trả thù hắn.”

Dương Thanh Huyền trong mắt tinh mang xẹt qua, một hồi cười lên, lấy ra một khối hình ảnh thạch, ngồi xổm người xuống, nói: “Đến, quay về khối này hình ảnh thạch, đem Đạt Sinh hết thảy tư liệu, đã làm chuyện xấu, khuyết điểm, nhược điểm, tất cả đều nói một lần, tiết lộ càng tỉ mỉ càng tốt, lại đem ngươi mới vừa nói tìm Huyết Nhận cũng nói một lần, nói được lắm, ta để cho ngươi đi, nói không được, ngươi sau đó cũng không cần tiếp tục nói gì.”

Người áo trắng một phía dưới như chết hôi, như nói rồi những thứ đồ này, liền bị người nắm cán, sau đó liền hoàn toàn bị người bắt bí lấy, một hồi lòng tràn đầy phẫn nộ, lòng sinh giãy dụa, không muốn nói.

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, vỗ vỗ đầu của hắn, nói: “Ta biết băn khoăn của ngươi, sợ bị ta bắt bí lấy mà. Ta liền thích ngươi có loại cốt khí này bằng hữu, ta mấy ba lần, ngươi còn không bắt đầu nói, ta liền một cước giẫm bạo nổ đầu của ngươi, tác thành của ngươi trung nghĩa.”

Nói, liền đứng dậy, một cái chân dùng sức đạp ở trên đầu hắn, như nghìn cân lực lượng đè xuống.

Người áo trắng đầu đau đớn, bị đặt ở trên đất, trong giây lát liền biết, như nói rồi Đạt Sinh nói xấu, bị người khống chế lại, ngày tháng sau đó liền khó qua, nhưng nếu là không nói, sẽ không có sau đó!

“Ta nói, nói, ta nói!”

Người áo trắng không biết khí lực từ nơi nào tới, đột nhiên kêu to, âm thanh vô cùng dồi dào.

Dương Thanh Huyền lúc này mới đem chân nắm mở, cười híp mắt nói rằng: “Lúc này mới là người thông minh, ta không thích cùng ngu xuẩn vật nói chuyện, bởi vì hết sức tốn thời gian.”

Người áo trắng không đếm xỉa đến, lúc này quay về cái kia hình ảnh thạch nói ra, mình biết, không biết, một mạch toàn bộ nói ra, hơn nữa càng nói càng hăng say, đem Đạt Sinh phòng thứ mấy tiểu thiếp trộm chuyện của nam nhân cũng nói ra.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, kêu lên: “Ngừng, ngươi vừa nãy nói đều là thật?”

Người áo trắng sững sờ, nói: “Cái nào? Ta nói toàn bộ là thật.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chính là cái kia, Đạt Sinh thứ mười một cô tiểu thiếp, cùng bằng hữu ngươi vụng trộm sự tình.”

Người áo trắng nói: “Chính xác trăm phần trăm, bên dưới rất nhiều người đều biết. Bất quá Đạt Sinh chính mình không biết, dù sao chuyện như vậy sao, khà khà, người trong cuộc đều là cái cuối cùng biết đến. Hơn nữa, có người nói Nguyên Khôi cũng có ăn vụng, liền không biết thực hư?”

“Ồ?” Dương Thanh Huyền trong mắt sáng ngời, tựa hồ đang tính toán cái gì, nói: “Chuyện này như là cho ngươi đi đoán, có mấy phần chắc chắn?”

“Chuyện này...” Người áo trắng có chút do dự, dù sao chuyện như vậy quá nguy hiểm.

Dương Thanh Huyền nói: “Đạt Sinh nếu muốn giết ta, ta đương nhiên sẽ không buông tha hắn. Ngươi bây giờ đã không đếm xỉa đến, chỉ có thể một con đường theo ta đi tới hắc, không có gì có thể tưởng tượng. Không phải Đạt Sinh chết, chính là ngươi ta mất mạng."

Người áo trắng kinh sợ, mãnh cắn răng nói: "Tốt, chuyện này ta tận lực đi tìm hiểu rõ ràng!"

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: "Đem chuyện này biết rõ, chờ ta chu đáo kế hoạch một phen, để hắn đến cái thân bại danh liệt. Hừ, muốn giết ta, vậy sẽ phải làm tốt vạn kiếp bất phục chuẩn bị."

Người áo trắng nghe được sợ run tim mất mật, nội tâm không có tùy vào liền sinh ra một cổ quái dị, một tên Toái Niết cảnh thiếu niên, lại dám đi tính toán người đưa đò trưởng lão, mà chính mình dĩ nhiên cũng theo người này đồng thời điên.

Dương Thanh Huyền lấy ra một ít đan dược đến, đặt ở hắn bên người, nói: "Ngươi tốt sinh tĩnh dưỡng một phen, từ hôm nay trở đi, ngươi ta chính là một căn tuyến thượng."

Người áo trắng có nỗi khổ không nói được, chỉ có thể nói cám ơn liên tục.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: "Nhặt lấy về một cái mạng, liền muốn phát huy giá trị của hắn, như vậy mới có tiếp tục sống tiếp lý do, cũng là ta để cho ngươi tiếp tục sống tiếp lý do."

Nói, liền ném một mình hắn ở trong mật thất, xoay người đi.

Người áo trắng nhìn Dương Thanh Huyền bóng lưng biến mất, chỉ cảm giác mình đã bị gác ở trên lửa nướng, cưỡi hổ khó xuống. Hắn cầm lấy trên đất bình ngọc, dùng sức nắm ở trong tay, tựa hồ hạ quyết tâm.

...

Dương Thanh Huyền ly khai mật thất thời gian, đã qua một ngày thời gian. Nếu Đạt Sinh đối với hắn rơi xuống Giết Chết Lệnh, tự nhiên không tiện lấy bộ mặt thật gặp người, lúc này biến thành Bì Bì Hà, mặc áo bào đen, ở bên trong cứ điểm cất bước.

Cũng không ai ngăn lại hắn đề ra nghi vấn, rất nhanh liền tìm được Mạc Đình đãi khách phòng khách.

Còn chưa bước vào bên trong, bên trong liền truyền đến Mạc Đình tiếng cười khẽ, “Ngươi rốt cuộc đã tới, ta chờ ngươi một ngày.”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, biến về chân thân, sau đó cởi ra áo bào đen, trực tiếp đi vào.

Chỉ thấy Mạc Đình đang bưng ngồi ở vị trí đầu, thưởng thức trà thơm, cười nhìn hắn.

Dương Thanh Huyền hơi nhướng mày, nói: “Hôm qua ngươi liền biết ta tới?”

Mạc Đình đem chén trà thả xuống, đứng lên xông tới mặt, hai tay chắp sau lưng, lạnh nhạt nói: “Từ ngươi tiến nhập căn cứ điểm bắt đầu liền biết rồi, bao quát bị Từ Bồi đưa vào cấp một mật thất, đều đang quan sát của ta hạ.”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, Từ Bồi chính là Bạch y nhân kia, hắn lập tức hiểu Mạc Đình ý nghĩ, nói: “Ngươi đang khảo nghiệm ta?”

Mạc Đình không đáng phủ nhận, gật gật đầu, mỉm cười nhìn hắn, muốn nhìn một chút phản ứng.

Nhưng Dương Thanh Huyền rất hờ hững, xác nhận ý nghĩ của chính mình sau, thần thái liền khôi phục bình thường, chỉ là hỏi: “Cái kia trong mật thất phát sinh tất cả...”

Mạc Đình nói: “Ngươi đây yên tâm, đó là cấp một mật thất, có thể ngăn cách có thần thức. Bên trong phát sinh bất cứ chuyện gì ta cũng không biết, cũng sẽ không có người biết, trừ ngươi ra cùng Từ Bồi ở ngoài.”

Hắn dừng lại, hỏi dò: “Từ Bồi... Còn sống không?”

Chương 809: Mạc Đình Mục Đích, Quang Chi Quy Tắc

Dương Thanh Huyền thấy hắn không biết trong mật thất tình hình, nhất thời thở phào nhẹ nhõm, cười nói: “Đương nhiên, Mạc Đình đại nhân này là nói cái gì lời. Từ Bồi đại nhân nhiệt tình hiếu khách, chúng ta nâng cốc nói chuyện vui vẻ, tương phùng hận muộn, không biết thời gian liền đi qua, cho tới hiện tại mới ra ngoài.”

Mạc Đình thấy hắn nói năng bậy bạ, khóe miệng co giật lại, còn chưa tính. Dù sao Từ Bồi là Đạt Sinh người, mặc dù không có công nhiên phát đối diện hắn, nhưng xác thực một mực bang Đạt Sinh làm việc, dù cho thật bị Dương Thanh Huyền giết, cũng không đáng kể.

Mạc Đình cười nhạt, nói: “Trò chuyện vui vẻ là được rồi, ngươi tìm đến ta, hẳn là suy nghĩ kỹ chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta đều còn không biết cụ thể công việc đây, làm sao đáp ứng đại nhân?”

Mạc Đình nghĩ một hồi, nói: “Nếu ngươi tìm đến ta, hơn nửa cũng là có ý. Trên thực tế đây cũng không phải là bí mật gì.” Nói, vung tay lên, một khối la Lụa bay qua.

Dương Thanh Huyền cầm trong tay, mặt trên in một ít cổ quái hoa văn, hắn định nhãn vừa nhìn, nhất thời hoàn toàn biến sắc.

Mạc Đình đem thần thái của hắn đặt ở trong mắt, con ngươi co rụt lại, ngưng tiếng hỏi: “Hoa văn này... Ngươi nhận ra?”

Dương Thanh Huyền biết mình thất thố, đem la Lụa nắm ở trong tay, tâm tư bách chuyển, phủ nhận nói: "Không nhận ra, chỉ là vật này, nhìn thấy được có chút giống ngụy đạo văn."

Mạc Đình lộ ra vẻ kinh ngạc, lập tức tán thưởng nói: "Thật không tệ, liền ngụy đạo văn cũng biết. Không sai, đây chính là một bộ ngụy đạo văn phác hoạ, rất nhiều người còn tưởng rằng là phổ thông hoa văn đây. Chỉ một điểm này, ngươi liền so với người khác cao hơn nhiều lắm."

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Đạo văn không thể miêu tả, này phác hoạ hạ xuống, tất nhiên sẽ biến hóa rất nhiều, không thấy được cũng là bình thường. Ta cũng chỉ là lờ mờ cảm thấy giống mà thôi."

Mạc Đình nói: "Võ giả trực giác, vốn là thiên phú cùng thực lực một phần, ngươi có thể nghĩ đến ngụy đạo văn đã rất hiếm có rồi. Đây là từ Hải Thiên Nhai chảy ra đồ án, mục đích ta tìm ngươi, chính là ở Hải Thiên Nhai bên trong tìm kiếm ra cái này ngụy đạo văn đến."

Dương Thanh Huyền nổ lớn động lòng, này la Lụa trên ngụy đạo văn, chính là cái kia Pháp Quang Loa bên trong, Vân Mạc Già ba người tìm được khối này trên tảng đá ngụy đạo văn, giống như đúc.

Trong lòng hắn nghĩ thầm: "Xem ra Mạc Đình mục đích cũng là vì Bạch Hổ hành cung, nguy hiểm như vậy chuyện, xem ra ta thì không cách nào làm." Nghĩ đến xung kích Toái Niết tột cùng cơ hội, không khỏi thở dài một tiếng.

Mạc Đình kinh ngạc nói: "Làm sao, vì sao đột nhiên thở dài?"

Dương Thanh Huyền như nói thật nói: "Việc này liên quan đến ngụy đạo văn, đã không phải ta có thể tham dự. Mạc Đình đại nhân khác cần Cao Minh đi."

Mạc Đình sửng sốt một chút, kinh ngạc cười nói: "Ngươi hết sức cẩn thận, rất tốt. Bất quá không cần lo lắng, cái này ngụy đạo văn, nghe nói là mấy vạn năm trước dấu vết lưu lại, hiện tại đã không có nguy hiểm gì. Ngươi chỉ cần tìm được nó liền có thể, tìm tới tức là hoàn thành nhiệm vụ. Đồng thời nhiệm vụ này bản thân, cũng không phải là người đưa đò vọng lại, mà là Dạ Hậu ở ba năm trước ban bố, chỉ có điều đến bây giờ còn không có ai hoàn thành thôi."

"Dạ Hậu, ba năm trước."

Dương Thanh Huyền trong lòng không rõ cũng có chút xúc động, thật giống có đầu mối gì, nhưng không bắt được, một hồi rơi vào trầm tư.

Mạc Đình tiếp tục nói: "Ba năm trước Dạ Hậu ban bố nhiệm vụ này thời điểm, tất cả mọi người nhiệt tình rất cao, thế nhưng đã trải qua đại sưu tầm, cũng không người phát hiện cái này ngụy đạo văn, nhiệt tình liền không ngừng giảm dần. Đến năm ngoái Hải Thiên Nhai mở ra, đã không có người nào quan tâm chuyện này. Thế nhưng trước đây không lâu, Dạ Hậu lại đột nhiên triệu tập chúng ta mấy tổ chức lớn người phụ trách, trao đổi việc này, đồng thời khai xuất làm chúng ta không cách nào cự tuyệt điều kiện."

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: "Như vậy xem ra, Dạ Hậu tựa hồ có hơi cuống lên. Có thể để Mạc Đình đại nhân đều Nd9LQFMJ không thể cự tuyệt điều kiện, sợ là đối với Dạ Hậu mà nói, đánh đổi cũng rất lớn chứ?"

Mạc Đình cười nói: "Ngươi cũng không cần hiếu kỳ điều kiện gì, vẫn là nói ra điều kiện của ngươi đến đây đi."

Dương Thanh Huyền nói: "Trong chuyện này mặt, ta còn có mấy nơi không làm rõ được. Nếu Dạ Hậu bản thân cũng đang tìm này ngụy đạo văn, đồng thời có thể mở ra để Mạc Đình đại nhân đều không thể cự tuyệt điều kiện, ta vì sao không đi bang Dạ Hậu tìm, mà muốn tới bang đại nhân đâu? Thứ yếu, ta vừa nghe Từ Bồi nói, Đạt Sinh muốn giết ta, là bởi vì cái gì danh ngạch sự tình, nếu Dạ Hậu muốn tìm cái gì, nên bỏ vào càng nhiều người càng tốt, không nên tồn tại tiêu chuẩn nói chuyện đi.”

Mạc Đình cười nói: “Suy nghĩ của ngươi hết sức cẩn mật, hai vấn đề này trên thực tế là một vấn đề. Bởi vì ta có niềm tin chắc chắn có thể tìm được cái này ngụy đạo văn, mà cái biện pháp này, liền quan hệ đến tiêu chuẩn.”

Dương Thanh Huyền lặng lặng nghe.

Mạc Đình tiếp tục nói: “Từng cái đạo văn, đều là đại đạo hiện ra sau dấu vết lưu lại, đại biểu là chí cao pháp tắc. Mà ngụy đạo văn chính là mô phỏng theo những này pháp tắc hình thức, từ võ giả chính mình chế tạo ra, đến gần vô hạn đạo văn đồ vật, tương tự là đại biểu nào đó loại quy tắc. Dạ Hậu trước mở ra điều kiện đối với người đưa đò tổ chức mà nói, không có bất kỳ sức hấp dẫn, ta cũng không có quan tâm quá nhiều, nhưng lần này lại bất đồng, điều kiện phong phú, làm ta cũng thèm chảy nước miếng. Vì lẽ đó ta liền bình tĩnh lại tâm tình nghiên cứu một hồi cái này ngụy đạo văn, quả nhiên phát hiện một ít thành tựu.”

Hắn nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền hai mắt, chăm chú nói rằng: “Cái này ngụy đạo văn, là quang chi quy tắc.”

Dương Thanh Huyền vẻ mặt không có bất kỳ xúc động, trái lại hỏi: “Quang chi quy tắc, có gì không đúng sao?”

Mạc Đình khẽ mỉm cười, nói: “Quang chi quy tắc bản thân không có gì không đúng, đúng dịp chính là, ta Võ Hồn, gọi sặc sỡ loá mắt.”

http://truyencuatui.n e t/

Hắn giơ tay lên, từ đầu ngón tay bắt đầu, phóng ra ánh sáng lóa mắt huy, một đường theo cánh tay kéo dài mà lên, cuối cùng cả người đều giống như một đoàn quang mang, không phân rõ khuôn mặt.

Dương Thanh Huyền kinh hãi bên dưới, chỉ thấy trước mắt quang ảnh loáng một cái, phòng khách đột nhiên trở nên tối sầm, bất quá điện quang hỏa thạch chớp mắt, lại khôi phục sáng rực, Mạc Đình đang cười đứng ở phía trước, dường như chưa từng xảy ra gì cả.

“Đại nhân này Võ Hồn... Thật là có chút ý nghĩa đây.”

Dương Thanh Huyền lòng tràn đầy quái lạ, nghĩ thầm: “Một cái hội sáng lên Võ Hồn, đây có gì dùng?”

Mạc Đình nhìn dáng vẻ của hắn, cười nói: “Trong lòng ngươi khẳng định đang nghĩ, một cái sáng lên Võ Hồn, đây có gì dùng?”

Dương Thanh Huyền bị đối phương xem thấu tâm tư, có chút lúng túng, cười hắc hắc hai tiếng che giấu.

Mạc Đình không để ý lắm, cười nói: “Xác thực không có tác dụng gì, bất quá phát sáng toả nhiệt còn chơi thật vui, một người buổi tối đi ra ngoài cũng không cần sợ tối, khà khà. Đồng thời khó được lần này có thể tạo được tác dụng, ta có thể sử dụng tới năm cái vòng sáng đến, in vào năm người trên người, để cho các ngươi có thể mượn dùng của ta Võ Hồn lực lượng, do đó cảm ứng này quang chi quy tắc ngụy đạo văn.”

Dương Thanh Huyền động lòng nói: “Dùng hết vòng cảm ứng ngụy đạo văn? Nắm bắt lớn bao nhiêu?”

Mạc Đình nói: “Không có thí nghiệm qua, nhưng cái này đạo văn đồ án ta nghiên cứu rất lâu, nắm bắt nên còn là rất cao, ở trong phạm vi trăm dặm, có bảy phần mười nắm bắt có thể cảm ứng được. Hơn nữa như là các ngươi năm người đem vòng sáng hợp nhất, phạm vi cảm ứng có thể tăng cường đến 500 dặm.”

Chương 810: Một Triệu Dặm Hải Vực, Nhưng Tìm Một Người

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “500 dặm phạm trù không nhỏ, Hải Thiên Nhai lớn bao nhiêu?”

Mạc Đình nói: “Toàn bộ Hải Thiên Nhai cũng không lớn, ước chừng vạn dặm hải vực. Nhưng là các ngươi địa phương muốn đi, nhưng là Hải Thiên Nhai đất thực tập, bên trong lớn bao nhiêu ta cũng không biết. Tương truyền là ân Võ Vương cùng Cổ Diệu một trận chiến, đưa tới ngày mà ba động, đem một triệu dặm hải vực áp súc thành một cái không gian độc lập, đồng thời trải qua dài dòng năm tháng diễn biến, mới tạo thành hiện tại so sánh ổn định trạng thái.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, “Một triệu dặm hải vực áp súc thành không gian? Khái niệm này nghĩa là gì? Quá thần thoại đi. Như là đất thực tập có trăm xa vạn dặm, đại nhân này dò xét 500 dặm vòng sáng, tựa hồ cũng tác dụng không lớn.”

Mạc Đình cười nói: “Niên đại quá mức xa xôi phía sau, tự nhiên sẽ có chút xốc nổi thành phần. Bất quá ân Võ Vương cùng Cổ Diệu một trận chiến, áp súc một triệu dặm hải vực, đúng là một chút cũng không có khuếch đại. Cụ thể tình hình cụ thể và tỉ mỉ chúng ta tự nhiên không rõ ràng, thế nhưng để lại rất nhiều tư liệu đều có biểu hiện, năm đó trận chiến đó, đích thật là kinh thiên động địa, thậm chí đánh bể toàn bộ Biển Đen, trực tiếp lan đến gần mặt khác mấy đại Thủy vực, cùng với khoảng cách Biển Đen hơi gần vị diện đều có chịu đến xung kích.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc đến ngây người, sợ hãi nói:

“Sóng cùng cái khác vị diện, chuyện này...”

Hắn nguyên vốn không tin, nhưng nghĩ lại đến hư Thiên vực, cũng là bị bách tộc đại chiến đánh nát, lại vừa nghĩ tới Huyền Thiên Cơ, Vũ Vô Cực, Cửu Khanh đám người, cũng là ủng không có cách nào suy đoán thần thông tu vi, không khỏi ngơ ngác nói: “Trên đời coi là thật có loại này trộm ngày đổi tháng, dời đấu đổi tinh đại thần thông.”

Mạc Đình cười cợt, nói: “Cái kia không phải chúng ta có thể chạm tới cấp độ, này tìm kiếm ngụy đạo văn việc, không biết ý của ngươi như thế nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu chỉ là tìm đến liền có thể, ta tự nhiên mong muốn thử một lần, ngược lại không tìm được cũng không thiệt thòi.”

Mạc Đình mừng lớn nói: “Ha ha, ta liền biết ngươi sẽ đáp ứng, có ngươi gia nhập, chuyện này ta liền càng chắc chắn. Nói ra điều kiện của ngươi đi.”

Dương Thanh Huyền nhìn Mạc Đình, một hồi trở nên nghiêm túc, nói: “Ta muốn Mạc Đình đại nhân giúp ta tìm một người.”

Mạc Đình sửng sốt một chút, lập tức cười nói: “Ta còn tưởng rằng sẽ là điều kiện gì đây, ngươi cũng nói xem, người này tình huống. Như là không ở Biển Đen, ta sợ là rất khó giúp ngươi hoàn thành.”

Dương Thanh Huyền nói: “Người này ngay ở Biển Đen, nhưng ta hi vọng chuyện này Mạc Đình đại nhân có thể bảo mật.”

Mạc Đình nhíu mày lại, nói: “Bảo mật làm sao tìm kiếm?”

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Liền không hy vọng đại trương kỳ cổ đi tìm, chỉ trong bóng tối tìm, dù cho tìm không tới, ta cũng nên đại nhân tận lực.”

Mạc Đình thấy hắn chán nản dáng vẻ, vội hỏi: “Ngươi mà nói ra, ta thay ngươi bảo mật chính là.”

Dương Thanh Huyền nói: “Người kia gọi Tử Diều Hâu.”

Ngay sau đó, đem Tử Diều Hâu một ít tình huống cùng đặc thù, nói tường tận cùng Mạc Đình, cũng nói: “Ta có thể khẳng định, nàng nhất định ở bên trong hải, sẽ không biết ở nơi nào.”

Mạc Đình nghe khiếp sợ không thôi, nói: “Dài đến có chút rất giống Dạ Hậu, lẽ nào ngươi gặp Dạ Hậu?”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Đây cũng là một chuyện khác, may mắn gặp hai, một lần.” Hắn vốn định nói thẳng hai lần, gấp vội vàng đổi lời nói.

Mạc Đình ngơ ngác nói: “Rốt cuộc là hai lần, vẫn là một lần?”

Dương Thanh Huyền lúng túng nói: “Một lần.”

Mạc Đình nghĩ một hồi, hỏi: “Này Tử Diều Hâu cùng Dạ Hậu có thể có quan hệ?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Ta không biết, ta cũng không muốn tra cứu có hay không có quan hệ, Mạc Đình đại nhân cũng sẽ không muốn đi điều tra chứ? Ta chỉ muốn đem nàng tìm ra liền có thể.”

Mạc Đình đi tới lui vài bước, nói: “Như là chuyện này cùng Dạ Hậu có liên quan, ta thật không muốn tiếp nhận. Nhưng chính như ngươi nói, ta cũng không đi hỏi thăm sau lưng sự tình, chỉ là hết khả năng giúp ngươi đem người tìm ra. Yên tâm đi, chuyện này ta biết thay ngươi bảo mật, đồng thời phái thân tín đi làm. Có hay không có thể như ngươi mong muốn, cũng không biết được.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Cái kia đa tạ Đại nhân.”

Mạc Đình mỉm cười nói: “Trợ giúp lẫn nhau mà thôi, mọi người cũng vậy tận lực. Nếu giao dịch đã xong, ta cũng phải thực hiện hứa hẹn, để cho ngươi trong khoảng thời gian ngắn không tác dụng phụ xung kích đến Toái Niết đỉnh cao. Đúng rồi, ta sẽ nói cho ngươi biết một chuyện, khi tiến vào Hải Thiên Nhai thí luyện trước, sẽ gặp phải một chút phiền toái, chính là Từ Bồi tìm ngươi nói, liên quan với tiêu chuẩn việc. Cũng không phải là tiến NdQ4K9DA nhập Hải Thiên Nhai tiêu chuẩn, mà là bị ta lạc hạ vòng sáng tiêu chuẩn, chỉ có năm cái, ngươi nhất định phải tranh thủ được một cái.”

Hắn nhìn thấu Dương Thanh Huyền nghi ngờ trên mặt, cười nói: “Tuy rằng vòng sáng là thần của ta thông, nhưng ta dù sao cũng là người đưa đò đời Tổng đà chủ, là không tồn tại cá nhân lợi ích, nhất định phải vì là tổ chức cân nhắc. Vì lẽ đó năm cái tiêu chuẩn, nhất định là một hồi tranh cướp.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu là ta có thể xung kích đến Toái Niết đỉnh cao, mà cướp giật danh ngạch người trong mặt lại không có Thiên Vị, trên căn bản không thành vấn đề.”

Mạc Đình mỉm cười nói: “Ta cũng cho là như vậy, ngươi đi theo ta đi.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đi đâu?”

Mạc Đình nói: “Mang ngươi xung kích Toái Niết tột cùng địa phương.”

Nói lên trước một bước, một hồi nắm lấy Dương Thanh Huyền, liền hóa thành một đạo độn quang, trực tiếp biến mất ở bên trong đại sảnh.

Dương Thanh Huyền hoảng sợ không thôi, chính mình không có bất kỳ chống cự lực lượng, liền trực tiếp bị Mạc Đình nắm lấy, hơn nữa ở này độn quang trong gói hàng, cũng không sinh được nửa điểm sức phản kháng đến.

Chỉ cảm thấy bốn phía một mảnh mông mông ánh sáng, tất cả đều là lực lượng không gian, cũng không biết bỏ chạy bao xa.

Hắn vội la lên: “A Đức cùng hoa sen còn đang chờ ta đây.”

Mạc Đình cười nói: “Ta sớm cũng làm người ta sắp xếp bọn họ ở, ngươi cứ yên tâm đi, chẳng mấy chốc sẽ đến.”

Dương Thanh Huyền cũng dần dần bình tĩnh lại, nếu có thể trở thành người đưa đò đời tổng đà, tất nhiên là thực lực bất phàm, chỉ cần mình kiên trì tu luyện, sớm muộn có một ngày cũng có thể mạnh mẽ như vậy đại.

“Mạc Đình đại nhân, ngươi đây là cái gì độn thuật, vì sao ta cái gì cũng không nhìn thấy?”

Sau một chốc, Dương Thanh Huyền thực sự không nhịn được, mở miệng hỏi.

Mạc Đình trả lời: “Là ta Võ Hồn mang vào độn thuật, ta Võ Hồn gọi sặc sỡ loá mắt, quang đem tầm mắt của ngươi đoạt rơi mất, dĩ nhiên là không nhìn thấy rồi.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, nói: “Nào có loại này đạo lý.”

Mạc Đình cười thầm: “Sắp đến rồi, chuẩn bị hạ xuống.”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy không gian loáng một cái, đầy trời hào quang một hồi thu nạp, cả người liền rơi đến trên mặt đất.

Hắn đưa mắt nhìn bốn phía, phát hiện là một hòn đảo nhỏ, trình vòng tròn, ước chừng ba mươi, bốn mươi dặm đường kính. Trong đảo là một cái hình tròn hồ nước, dưới ánh mặt trời chiếu xuống, dường như một chiếc gương.

Dương Thanh Huyền trong lòng lộp bộp hạ, đối với hồ nước, hắn có chút thần hồn nát thần tính, tử nhìn kỹ một lúc, xác định hồ nước này không phải cái kia Biển Đen chi nhãn, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

“Mạc Đình đại nhân, đây là địa phương nào?” Dương Thanh Huyền hững hờ mà hỏi.

“Chỗ này gọi tiểu Hoàn đảo, là ta bình thường chỗ tu luyện. Ở vào thứ ba đảo liên phần cuối, đi lên trước nữa mặt, chính là không biết hải vực.” Mạc Đình mỉm cười trả lời nói.

“Thứ ba đảo liên?!”

Dương Thanh Huyền cả người run lên, đầy mặt thần sắc.

Hắn biết bên trong trong biển đảo liên to lớn, khó có thể tưởng tượng, mặc dù dùng trận pháp, ở đảo liên bên trong làm truyền tống, cũng phải mười ngày tháng. Đối phương chỉ dựa vào độn thuật, bất quá trong chốc lát, liền trực tiếp từ thứ chín đảo liên phiêu dời đến thứ ba đảo liên?

Trời ạ, đây là thế nào tốc độ đáng sợ?!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 812: Tu Luyện Bí Pháp, Hào Quang Thế Giới

Mạc Đình đứng ở không trung, đầy cõi lòng tình cảm nhìn này vòng xoay, nói rằng: “Đây là ta từ nhỏ đến lớn chỗ tu luyện.”

Dương Thanh Huyền dần dần khôi phục tâm tình, cảm giác linh khí bốn phía, không hiểu nói: “Hoàn cảnh này tuy rằng cũng không tệ, nhưng so với La Tiêu sơn mạch còn có khoảng cách, chẳng lẽ còn có cái khác ẩn tình?”

Mạc Đình cười nói: “Không có ẩn tình, đây chính là một toà thông thường tiểu đảo, linh khí trả qua đi. Ưu điểm của nó là hoàn cảnh ưu mỹ, bằng không ta cũng sẽ không yên lặng đến quyết tâm, nghỉ ngơi nhiều năm như vậy.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, “Này ưu điểm... Đích xác rất không sai, ta cũng yêu thích hoàn cảnh duyên dáng địa phương...”

“Ha ha, có ý tứ.”

Mạc Đình cười nói: “Không nên trễ nãi thời gian, bắt đầu tu luyện đi.”

Hắn giơ tay lên, trên lòng bàn tay lập tức hội tụ một cái quả cầu ánh sáng, chói mắt loá mắt, mà tại thân thể bốn phía, tia sáng tựa hồ có hơi tối lại.

“Ta Võ Hồn ngoại trừ có thể phát sáng chiếu sáng ở ngoài, còn có thể tụ ánh sáng.”

Quả cầu ánh sáng kia không ngừng lớn lên, hóa thành đường kính khoảng mười trượng, sau đó lại áp súc hạ xuống, biến thành nửa thước đường kính, chỉ là cường độ ánh sáng không ngừng tăng lên, đâm mắt người con ngươi đau đớn.

Mạc Đình từ đầu tới cuối duy trì mỉm cười, nói: “Nguyên bản tụ ánh sáng cũng không có gì, nhưng này Biển Đen nhưng là cái hết sức kỳ lạ địa phương, này quang bên trong, ẩn chứa một ít vật kỳ lạ.”

Dương Thanh Huyền chợt tỉnh ngộ, cả kinh kêu lên: “Cổ Diệu!”

Mạc Đình tán thưởng gật gật đầu, nói: “Chính là Cổ Diệu lực lượng. Ta tụ tập lại hào quang bên trong, cũng không phải là toàn bộ đến từ trên bầu trời mặt trời, còn có vùng biển này chỗ sâu sức mạnh Cổ Diệu!”

Hắn năm ngón tay biến hóa quyết ấn.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy cả người hơi ngưng lại, đã bị một nguồn sức mạnh ràng buộc, khó hơn nữa nhúc nhích.

Mà Mạc Đình lòng bàn tay quả cầu ánh sáng, một hồi bay lên, như sao chổi một loại đánh tới, không kịp ngẫm nghĩ nữa, liền va trên người tự mình, sau đó tuôn ra vạn trượng ánh sáng.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy ngực cũng bị tia sáng xé rách mở giống như, đau quát to một tiếng.

Toàn bộ huy hoàng trong thế giới, một mảnh yên tĩnh, chỉ có hắn một tiếng hét thảm, nhưng cũng chỉ là ngắn ngủi xẹt qua chân trời.

Rất nhanh, cái kia cỗ nhiệt lượng cùng dị lực, theo quang khuếch tán, trực tiếp rót vào trong cơ thể hắn, hướng về toàn thân tản đi.

Dương Thanh Huyền ở quá ngắn khó chịu sau, lập tức liền nhẫn nại hạ xuống.

Như đồng tâm bên trong có một đám lửa, không ngừng chước thiêu thân thể.

“Ồ, càng là hỏa thuộc tính ngoại công, này thì tốt hơn.”

Mạc Đình thanh âm truyền đến, mang theo nhàn nhạt trêu tức, “Vậy thì tới một cái nữa sống động ánh sáng cầu đi.”

“Sống động ánh sáng cầu...” Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, thầm nói: “Này cái quỷ gì tên.”

Ý niệm mới vừa nhuốm, trước mắt hào quang đột ngột tăng mạnh, đâm hắn hai mắt hầu như nhãn manh, lại một cái ánh sáng cầu tiến vào vào bên trong cơ thể, để trong lòng đoàn kia hỏa tăng lên gấp đôi.

“A!”

Hắn khó hơn nữa chịu đựng, mở mồm ra liều mạng hô to, ngũ quan đều thống khổ vặn vẹo thành một đoàn.

Toàn bộ mênh mông thế giới, chỉ có trắng bệch quang, không gặp bất luận là đồ vật gì, tĩnh phảng phất vạn vật cô quạnh.

Mạc Đình thanh âm lần thứ hai truyền đến, từ từ nói rằng: “Cổ Diệu sức mạnh cùng Thương Khung tinh vực bất luận là đồ vật gì sức mạnh cũng khác nhau, nó nguyên bản là không thuộc về một giới này, là ngoại lai lực lượng. Vì lẽ đó loại sức mạnh này dễ dàng nhất đánh phá thiên địa ràng buộc, cái này cũng là Biển Đen trở thành xung kích Thiên Vị chiến trường nguyên nhân. Ta trực tiếp đem Cổ Diệu lực lượng rót vào bên trong cơ thể ngươi, giúp ngươi hướng về phá thiên địa ràng buộc, tuy rằng như vậy cũng biết thương tổn được cơ thể ngươi, nhưng là xa xa lợi nhiều hơn hại.”

Dương Thanh Huyền đã đau nói không ra lời, chịu đựng qua lúc ban đầu đau đớn sau, mới chậm rãi chậm quá thần, nhưng toàn thân đều không bị khống chế run cầm cập, trên trán gân xanh một căn căn vỡ lên.

Mạc Đình lại nói: “Thân thể của ngươi vô cùng mạnh mẽ, vẫn còn ở ta dự liệu bên trên. Hẳn là Thiên Mạch hậu kỳ đi, chà chà, pháp thể song tu, chẳng trách có thể có thành tựu như thế. Đáng tiếc, ta tuổi tác quá lớn rồi, hiện tại luyện thể khả năng hơi trễ, bằng không thật muốn với ngươi cũng học tập thể thuật đây.”

Dương Thanh Huyền nghe được có chút kỳ quái, Mạc Đình là người thứ nhất không có phản đối hắn pháp thể song tu người, hơn nữa còn nói ra hâm mộ, những người khác không khỏi là phản đối hoặc là cười gằn.

Ở này chùm sáng hạ, không biết qua bao lâu, thân thể co giật dần dần bình tĩnh lại.

Cái kia Cổ Diệu lực lượng ở trong người trầm tích, đồng thời dựa theo bình thường khí tức hướng chảy, tự mình vận chuyển, cuối cùng đều trở về đến đan điền. Dương Thanh Huyền phát phát hiện chân khí của chính mình bên trong, đã trộn loại sức mạnh này ở bên trong.

Lại qua hồi lâu, đại não mới khôi phục khống chế đối với thân thể.

Dương Thanh Huyền lúc này bàn ngồi xuống, hai tay bấm quyết, vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh.

Trong cơ thể Cổ Diệu lực vận chuyển, chớp kivQ4jA mắt bị đánh đoạn, dựa theo Thanh Dương Võ Kinh mạch lạc đồ, bắt đầu một lần nữa chuyển động.

“Ồ, đây là... Thanh Dương Võ Kinh!”

Mạc Đình giật nảy cả mình, đem vừa nhập định Dương Thanh Huyền cũng chấn động tỉnh lại, “Ngươi càng là Thanh Long Thánh Linh!”

Dương Thanh Huyền giờ khắc này thân lượn quanh Thanh Long, công pháp đột nhiên tản đi, long ảnh biến mất.

Hắn từ trong nhập định mở hai mắt ra, tuy rằng trước mắt vẫn là trắng mù mịt một mảnh, nhưng cảm giác Mạc Đình ngay ở đối diện giống như vậy, hơn nữa cái cảm giác này vô cùng mãnh liệt.

Hắn vận chuyển hạ khí hơi thở, trực tiếp liền cảm nhận được Toái Niết hậu kỳ bình cảnh, đồng thời giờ khắc này sức mạnh trong cơ thể cường đại trước đó cưa từng có, có lòng tin tùy thời có thể đột phá.

“Thanh Long Thánh Linh lại không phải là cái gì đáng tiền tồn tại, Mạc Đình đại nhân không cần giật mình như vậy đi.” Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười.

“Thánh Linh xác thực không bằng trước kia, nhưng cũng không phải là cái gì chó và mèo liền có thể lấy tu luyện. Ngươi công pháp tu luyện tựa hồ có hơi hỗn độn, tha thứ ta nhiều lời, phải tránh ham nhiều.” Mạc Đình thận trọng nói rằng.

“Ta hiểu rồi.” Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng đáp lại một hồi, nhưng vẫn là lòng sinh cảm kích.

“Ta còn có một nghi vấn, ngươi tu luyện Võ Kinh là hoàn chỉnh sao? Như là ngươi cảm thấy liên quan đến riêng tư lời, có thể không trả lời ta.” Mạc Đình nhớ sau một lúc, lại hỏi.

“Chỉ có nửa bộ đầu.” Dương Thanh Huyền thẳng thắn trả lời.

“Quả nhiên.” Mạc Đình thở dài.

“Đại nhân tựa hồ biết một ít gì?” Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, không nhịn được hỏi.

“Ta cũng không biết cái gì, nhưng những năm gần đây Thánh Linh sa sút, cùng công pháp không hoàn toàn có cực đại quan hệ. Chí ít ta liền chưa từng nghe qua, có cái nào Thánh Linh là chiếm được hoàn chỉnh bảo điển hoặc là Võ Kinh.” Mạc Đình trong mắt hơi tạo nên gợn sóng, nhưng cũng như hào quang giống như vậy, lóe lên một cái rồi biến mất.

Dương Thanh Huyền im lặng một hồi, nhớ tới Cửu Khanh, Thanh Dương Võ Kinh nửa phần sau ở chín tầng đều, nhưng chín tầng đều đến cùng là địa phương nào, càng không có nửa điểm manh mối. Hắn vốn định hỏi dò Mạc Đình, nhưng vẫn là ức chế kích động, áp chế lại.

Một cái liền Đế Thiên vị cường giả cũng không biết địa phương, căn bản không phải mình có thể chạm đến. Biện pháp duy nhất chính là tăng cao thực lực, chỉ cần thực lực được rồi, sương mù này một loại bí ẩn, đều sẽ từng cái giải khai.

Mạc Đình cảm ứng được hắn nhẹ hơi thở dài, không khỏi cười nói: “Ngươi cũng không cần quá lo lắng, ta nhìn ngươi sở học vô cùng phức tạp, hơn nữa đều thần thông không cạn, sợ là sớm có hậu thủ đi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 813: Biến Thân, Cổ Diệu Lực Lượng Liên Kích

“Hậu chiêu không xưng được, chỉ là lấy phòng ngừa vạn nhất thôi.”

Hư Vô Hoang Thiên Quyết chính là hắn dự bị công pháp, một khi Thanh Dương Võ Kinh thật sự không tìm được nửa phần sau, đến thời điểm công pháp không cách nào tinh tiến, liền trực tiếp chủ tu Hoang thể. Cái này cũng là hắn người mang bảy mươi hai biến mới có thể thực hiện.

Mạc Đình gật gật đầu, nói rằng: “Như vậy, ta cũng không cần thay ngươi lo lắng. Tâm tư của ngươi so với ta còn cẩn mật, suy tính nên cũng còn ở trên ta. Chỉ cần đem tu vi tăng lên, tương lai biện pháp chung quy vẫn là rất nhiều.”

“Ừm.” Dương Thanh Huyền đáp một tiếng, lần thứ hai ngồi xếp bằng tốt, tập trung ý chí.

Mạc Đình hắc tiếng nở nụ cười, nói: “Ngươi đã tu luyện Thanh Dương Võ Kinh, thân thể kia cường hãn tiềm năng, nên còn có thể lại tăng lên.”

Dương Thanh Huyền “Ừ” lại, không phản ứng kịp hắn là có ý gì.

Nhưng bất quá chớp mắt, liền nháy mắt hiểu, lại một cái sống động ánh sáng cầu đập tới.

Quả cầu ánh sáng đánh trên người hắn, trực tiếp tuôn ra vạn trượng hào quang, chỉ có đau khổ, không âm thanh, là cực tĩnh dưới thế giới, vô số quang tổ hợp.

Dương Thanh Huyền rên lên một tiếng, liền chịu đựng được, cả người đau đớn sắp nứt.

Nhưng còn chưa chờ hắn phản ứng, thứ hai sống động ánh sáng cầu lại tới, bị đập trúng chớp mắt, “A” kêu thảm một tiếng, toàn bộ thân hình trực tiếp từ tại chỗ nảy lên, ở hào quang trong thế giới không ngừng lăn lộn, giãy dụa.

“Hai cái liền đỡ không được? Ta vốn còn muốn vứt nữa một cái.” Mạc Đình thanh âm bên trong, tràn đầy ác ý.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm giác mình cả người đều trở nên sáng rực, Cổ Diệu lực lượng mạnh mẽ xé rách thân thể, vô số máu tươi chảy ra, một hồi đã bị nhuộm thành huyết nhân, đồng thời ý thức ở một chút điểm từ trong cơ thể tróc ra, khổ không thể tả.

Tinh Giới bên trong truyền đến Hoa Giải Ngữ cùng Cổ Hạt đối thoại tiếng.

“ĐxxCM, tiểu tử này quá ác độc đi, như vậy quả cầu ánh sáng đập phá bốn cái, Cổ Diệu lực lượng không chỉ có sẽ phá tan ràng buộc, xé rách thân thể, càng nghiêm trọng hơn chính là, hắn còn sẽ ảnh hưởng tâm tính. Dương Thanh Huyền không làm được liền tẩu hỏa nhập ma.” Hoa Giải Ngữ lo lắng không ngớt.

“Vậy làm sao bây giờ, nếu không để hắn dừng tay?” Cổ Hạt một mực bế quan, lúc này cũng mở hai mắt ra, trong con ngươi bắn ra lục mang.

“Nhưng là, này Mạc Đình sâu cạn khó dò, chúng ta hơn nửa không phải là đối thủ.” Hoa Giải Ngữ trầm tư một chút, nói rằng.

“Cái kia cũng không sao tốt quan tâm, đừng **, tiếp tục ngủ đi.” Cổ Hạt lần thứ hai nhắm hai mắt lại, tiến vào bế quan bên trong.

Đối thoại của hai người, là Dương Thanh Huyền trong đầu ý thức sau cùng, sau đó liền triệt để đã hôn mê.

Nhưng này dần dần súc tiểu hai con ngươi, đột nhiên một hồi trợn mở, bắn ra cực mạnh màu vàng hung mang, càng xuyên thấu này mắt không thể thấy hào quang thế giới, một hồi nhìn chăm chú vào Mạc Đình.

❤đọc truyện với http:// t ruyencuatui.net/

“Đây là cái gì?!”

Mạc Đình cả người run lên, cảm giác mình như là bị mãnh thú nhìn chăm chú vào, bóng người loáng một cái, liền tại chỗ biến mất.

“Oành!”

Hắn chân trước mới vừa đi, liền một chiếc mao nhung nhung nắm đấm gọi tới, chấn động ra một đoàn quyền uy, sau đó liền một chiếc mặt lông Thiên Lôi miệng Hầu Tử, xuất hiện ở tại chỗ, nhe răng trợn mắt, lấm lét nhìn trái phải, đầy mặt hung tướng.

Ở con khỉ phía trên, Mạc Đình một hồi hiển hóa ra ngoài, nhìn cái kia nhảy nhót tưng bừng Hầu Tử, một tay nâng cằm lên, trầm tư nói: “Yêu hóa sao? Trong cơ thể hắn lại có loại này Huyền Hầu huyết mạch, đây chính là hắn trạng thái mạnh nhất, chỉ là biến thân phía sau, liền triệt để mất đi thần trí nha. Cũng tốt, như vậy thì tỉnh ra rất nhiều thống khổ, này Huyền Hầu có Tiểu Thiên Vị thân thể, có thể chịu đựng càng nhiều hơn Cổ Diệu lực lượng.”

Nói, giơ tay lên, đầy trời hào quang một hồi tụ lại đi qua, lần thứ hai hóa ra một cái sống động ánh sáng cầu, so với phía trước càng lớn hơn mấy phần.

Bởi thu nạp lượng lớn tia sáng, làm cho bốn phía độ sáng một hồi tối sầm một chút, lập tức bị Huyền Hầu đã nhận ra, một đôi mắt vàng chói lửa liền nhìn chăm chú đi qua.

Mạc Đình trong lòng một trận sợ hãi, thầm nói: “Đây là cái gì Hầu Tử? Làm sao ánh mắt đáng sợ như thế, lại như có thể nhìn thấu hồn phách của ta giống như vậy, hẳn là thượng cổ dị chủng.”

Hắn quay về cái kia Huyền Hầu lên tiếng đến, cười hì hì.

Huyền Hầu “Chi” kêu một tiếng, liền lộ ra răng nanh, hung ác xông lên trên, lóe lên đã đến Mạc Đình trước người.

“Thật nhanh!”

Mạc Đình chấn động trong lòng, cái kia con khỉ một quyền liền hướng trên mặt hắn đánh tới, hắn bóng người loáng một cái, liền biến mất không còn tăm hơi, để Huyền Hầu một quyền thất bại.

Sau một khắc, liền trực tiếp xuất hiện sau lưng Huyền Hầu, cười gằn nói: “Cố gắng phơi một chút mặt trời đi!”

“Ánh sáng vạn trượng!”

Không gian bốn phía đột nhiên tối lại, Mạc Đình trong tay sống động ánh sáng cầu đột nhiên biến sáng mấy lần, trực tiếp từ sau cõng đánh vào Huyền Hầu trong cơ thể.

“Chi!”

Huyền Hầu như giống như bị chạm điện, phát sinh tiếng kêu chói tai, tứ chi một hồi vỡ thẳng tắp, toàn thân nhung lông nổ ra. Nơi ngực giống như là nhiều hơn một cái mặt trời, ánh sáng vạn trượng.

Cái kia hung ác dã thú dáng dấp, cũng ở đây hào quang dưới sự kích thích, một hồi trở nên dại ra, chậm rãi liền nhắm mắt lại, triệt để ngủ thiếp đi.

Huyền Hầu linh trí lùi lại, thân thể lần thứ hai biến về Dương

Thanh Huyền, cả người giống như là một cái hội sáng lên đèn, thiêu đốt chính mình, soi sáng người khác.

“Ai nha, tựa hồ có hơi qua, dùng trước năm lần quang năng, hẳn F1KEBmzg là sẽ không chết đi.”

Mạc Đình một hồi xuất hiện ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, dò xét hạ hắn khí tức, tuy rằng yếu ớt, nhưng cũng liên miên bất tuyệt, cũng không có đoạn đi, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

“Số lượng là có chút mạnh. Bất quá ngươi tu luyện Thanh Dương Võ Kinh, lại có thượng cổ dị chủng huyết mạch, cũng không thành vấn đề. Cái này cường độ rót hết, chờ ngươi lúc tỉnh lại, không phải Toái Niết đỉnh cao cũng phỏng chừng gần đủ rồi. Còn Cổ Diệu ảnh hướng trái chiều, ở ta hào quang hạ, đã bị tinh chế, hoàn toàn không cần lo lắng nhập ma.” Mạc Đình nhìn hắn, tự lẩm bẩm.

Dứt lời, cũng bỗng dưng bấm quyết, ngồi xếp bằng tu luyện.

Mà Dương Thanh Huyền cứ như vậy lặng lặng trôi nổi ở đó, không nhúc nhích, chỉ là trong cơ thể Cổ Diệu lực lượng, như sông lớn dâng trào, không ngừng phá tan thân thể của hắn, lại tự mình chữa trị, như thế lặp lại.

…

Nội hải nơi nào đó, một toà rộng lớn đại điện, tọa lạc ở không cốc trong sương mù, viễn vọng như trôi nổi giữa không trung.

Cung điện kia từ màu tím đậm nham thạch xây dựng mà thành, tỏa ra sâu thẳm khí tức, xung quanh có một tầng tử quang nhàn nhạt, kết thành một mảnh kết giới.

Xa xa một bóng người chạy như bay tới, ở trước đại điện ngàn trượng địa phương xa, đánh ra mấy đạo phức tạp quyết ấn. Phía trước không gian loáng một cái, xuất hiện một tầng huyễn quang.

Người đến bóng người lóe lên, sẽ xuyên toa mà qua, rất nhanh bay xuống trước đại điện. Mà cái kia tầng thật mỏng huyễn quang, thì lại tự mình biến mất.

“Vũ Ảnh đại nhân.”

Trước đại điện tránh ra một bóng người, người mặc giáp vàng, vừa nhìn thấy mặt, lập tức lên trước hành lễ.

Vũ Ảnh khoát tay nói: “Dạ Hậu có ở đây không?”

Cái kia giáp vàng nhân đạo: “Dạ Hậu đang ở trong cung tu luyện, Vũ Ảnh đại nhân có thể là có chuyện thông báo?”

Vũ Ảnh gật đầu nói: “Dạ Hậu có nói nàng muốn bế quan sao?”

Giáp vàng nhân nói: “Không có, đại nhân trực tiếp đi vào liền có thể.”

“Được rồi.” Vũ Ảnh đáp một tiếng, trực tiếp thẳng tiêu sái vào trong cung.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 814: Mật Đàm, Thiên Khí Phất Quang Kính

Một lát sau, một toà bạch ngọc xây thành trong Thiên điện, Vũ Ảnh lặng lặng đứng ở một bên, chờ cái gì.

Ở đó trương đen nhánh trên vương tọa, bỗng nhiên không gian loáng một cái, liền xuất hiện một tên cô gái mặc áo đen, tỏa ra cao quý đẹp lạnh lùng khí tức, chậm rãi ngồi xuống.

Vũ Ảnh vội vã tiến lên bái kiến, nói: “Sư tôn.”

Dạ Hậu liếc nàng một chút, lãnh đạm nói: “Vào lúc này ngươi tìm đến ta, là có chuyện gì?”

Vũ Ảnh nói: “Bẩm sư tôn, là có quan Dương Thanh Huyền việc.”

Ngay sau đó, ở Dạ Hậu đông lạnh dưới ánh mắt, Vũ Ảnh vội vàng đem Cung Dương Vũ nói tất cả đều nói một lần, ngoại trừ Cung Dương Vũ ngầm gian lận ở ngoài, còn lại không sót một chữ.

“Quân Thiên Tử Phủ đại tiểu thư Thi Ngọc Nhan?”

Dạ Hậu con mắt ngưng lại, trở nên trầm tư. Dương Thanh Huyền bản thân nàng cũng đã gặp, xác thực lộ ra quái lạ, hơn nữa mấu chốt nhất là Liệt Giai Phi đối với hắn đánh giá.

“Quân Thiên Tử Phủ tìm Dương Thanh Huyền không biết có chuyện gì?”

Dạ Hậu tự nói một câu, đột nhiên cười lạnh một tiếng, nói: “Trong hắc hải, làm sao có khả năng tồn tại ta không biết sự tình.

Ngươi đi đem Quân Thiên Tử Phủ người mang đến, ta trực tiếp hỏi các nàng là tốt rồi.”

“Phải!”

Vũ Ảnh vội vàng đáp một tiếng, dừng lại, có chút lo lắng nói rằng: “Quân Thiên Tử Phủ dù sao cũng là Trung Ương Đại thế giới siêu cấp thế lực, như là Thi Ngọc Nhan không chịu tới, chúng ta mạnh mẽ dẫn nàng đến, có thể hay không gợi ra phiền phức?”

Dạ Hậu lạnh lùng nói: “Phiền phức? Phiền toái gì? Phải có phiền phức, cũng là Quân Thiên Tử Phủ có phiền phức.” Nàng phất tay nói: “Chuyện này ngươi lập tức đi làm, ta nhất định muốn biết rõ ràng ý đồ của bọn họ. Như là phản kháng, trực tiếp bắt lại, chỉ cần đừng giết Thi Ngọc Nhan, còn dư lại giết cũng không đáng kể.”

“Vâng.”

Vũ Ảnh lĩnh mệnh, đang muốn lui ra, Dạ Hậu đột nhiên lại nói: “Việc tu luyện của ngươi như thế nào? Mấy năm qua này, ta đối với việc tu luyện của ngươi quan tâm cực nhỏ.” Vũ Ảnh vội hỏi: “Không dám thất lễ.”

Dạ Hậu nói: “Tu hành một chuyện, tất cả cá nhân. Ta hôm nay liền suy tính ngươi một hồi.”

Vũ Ảnh kinh sợ, đang phải phòng bị, liền gặp Dạ Hậu bóng người lóe lên, một cái bóng mờ từ trong cơ thể hóa ra, lăng không một chưởng đánh tới. Cấp tốc cực kỳ, căn bản không có thời gian làm cho nàng phản ứng.

Vũ Ảnh ngạc nhiên bên dưới,

Lập tức trấn định lại, muốn tránh ra hoặc là đỡ lấy là hoàn toàn không thể, Dạ Hậu chỉ là NoDoXYUD suy tính nàng mà thôi, lập tức không dám giấu dốt, hai tay nhanh chóng kết ấn, liền hướng cái bóng mờ kia vỗ tới.

“Ầm!”

Bốn chưởng tấn công, dư âm đánh bay, Vũ Ảnh không nhịn được lui về sau một bước.

Dạ Hậu bản thể vẫn còn ở vương tọa bên trên, đầy hứng thú nhìn, ánh mắt lộ ra một chút mỉm cười.

Xuất thủ cái bóng mờ kia tựa hồ chưởng lực gia tăng rồi mấy phần, cường đè tới, Vũ Ảnh sức mạnh không chống đỡ nổi, liền lùi mấy bước phía sau, một ngụm máu phun ra ngoài.

Dạ Hậu vung tay lên, cái bóng mờ kia nhất thời ở trên không bên trong tản đi.

Vũ Ảnh lúc này mới cảm thấy trong lòng bàn tay sức mạnh buông lỏng, suýt chút nữa không có đi phía trước té tới, vội vàng ôm quyền bái nói: “Đệ tử tu luyện không được tinh, mong sư tôn thứ tội.”

Dạ Hậu lại phất một cái ống tay áo, một nguồn sức mạnh đem Vũ Ảnh nâng lên, hờ hững nói rằng: “Đứng lên đi, tu vi của ngươi coi như không tệ, không có để ta thất vọng. Hơn nữa ngươi một mực áp chế cảnh giới, thay ta ở Hải Thiên Nhai bên trong tìm cái kia ngụy đạo văn, ta cũng hết sức cảm động. Ở mấy tên đệ tử bên trong, ngươi mặc dù không phải thực lực mạnh nhất cái kia, nhưng cũng là cực kỳ có lòng.”

Vũ Ảnh nói: “Sư tôn việc, làm đệ tử tự nhiên phải đem hết toàn lực.”

Dạ Hậu gật gật đầu, nói: “Ta làm sư phó, tự nhiên cũng không thể ủy khuất ngươi. Lần thí luyện này hành trình, vô cùng trọng yếu, ta đem phái ra 100 người, lấy ngươi dẫn đầu. Đồng thời, ta biết đem sư huynh ngươi các sư muội vẫn mơ ước cái này Thiên

Khí Phất Quang Kính ban tặng ngươi.”

Vũ Ảnh vừa mừng vừa sợ, có chút lo lắng nói: “Phất Quang Kính cho ta, cái kia...”

Dạ Hậu lãnh đạm nói: “Này là quyết định của ta, chuyện của người khác ngươi bận tâm cái gì? Có ai khó chịu lời, để hắn tới tìm ta cũng được.”

Nói, vung tay lên, một mảnh bảo quang lấp lóe, như trời như vòng, ở trên không bên trong loáng một cái, liền trực tiếp bắn vào Vũ Ảnh mi tâm, loé lên rồi biến mất.

Vũ Ảnh chấn động trong lòng, chỉ cảm thấy một luồng mênh mông sức mạnh to lớn, từ chỗ mi tâm tản mát ra, đi khắp toàn thân. Nàng vội vàng bái hạ, vui vẻ nói: “Phải! Đa tạ sư tôn!”

Dạ Hậu gật đầu nói: “Cái này Phất Quang Kính ngươi tốt sinh tế luyện, có nó ở trên người, thêm vào của ngươi thực lực chân thật, coi như gặp phải Tiểu Thiên Vị hậu kỳ cường giả, cũng không trở thành bị thua.”

Vũ Ảnh nói: “Đất thực tập chỉ có thể tiến vào Thiên Vị trở xuống võ giả, có Phất Quang Kính ở, ta có thể quét ngang hết thảy. Sư tôn phái 100 người tuỳ tùng, trận thế này sẽ sẽ không quá lớn.”

Dạ Hậu nói: “Không một chút nào lớn, lần này nhiệm vụ của ngươi nặng vô cùng. Bởi vì ta có cực đại nắm bắt, có thể mang cái kia ngụy đạo văn tìm ra.”

Vũ Ảnh vui vẻ nói: “Thật sự? Chúc mừng sư tôn, rốt cuộc phải đạt được ước muốn.”

Dạ Hậu gật gật đầu, nói: “Lần trước tấm kia Cổ Long da, tìm được phiên dịch người, tuy rằng phía trên đồ vật cùng muốn tìm ngụy đạo văn không quan hệ, nhưng để ta đột nhiên nghĩ thông một chút sự tình. Như là không có đoán sai, lần này cũng không thành vấn đề. Đất thực tập bên trong có lượng lớn hướng về đánh tới Thiên Vị nhưng chưa hề đi ra võ giả, rốt cuộc có bao nhiêu ta cũng không biết, thậm chí còn có tàn sát ban đêm người, ta phái 100 người theo ngươi, chính là vì không có sơ hở nào.”

“Vâng, đồ nhi ổn thỏa dùng hết khả năng!” Vũ Ảnh kiên định đáp lời.

Dạ Hậu gật gật đầu, phất tay nói: “Ngươi đi xuống đi, đi đem Quân Thiên Tử Phủ người mang đến. Còn dư lại những thời giờ này bên trong, ngươi liền tế luyện cẩn thận này Phất Quang Kính đi.”

“Vâng.” Vũ Ảnh lúc này khom người xin cáo lui.

Dạ Hậu cũng đứng dậy, liền trực tiếp biến mất ở vương tọa trước.

...

Tiểu Hoàn đảo, vạn dặm hải vực, sáng rực khắp, mắt không thể thấy.

Cường quang giống như là cảnh tượng kì dị trong trời đất, không biết giằng co bao lâu, liền ngay cả đáy biển đều chiếu lên hiểu, đại lượng sinh vật biển trong nháy mắt mù, rời xa mảnh này hải vực sau, thị giác mới chậm rãi khôi phục.

Quang huy thế giới trung tâm, Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng ở cái kia, hai tay không ngừng bấm quyết.

Mấy ngày trước, hắn cũng đã khôi phục tri giác, bắt đầu tu luyện Thanh Dương Võ Kinh, xét lại thân thể một cái sau, phát hiện đã là Toái Niết đại viên mãn cùng Thiên Mạch đại viên mãn, đồng thời cảnh giới vô cùng vững chắc.

Cái kia chút lưu lại Cổ Diệu lực lượng, cùng chân nguyên dung hợp lại cùng nhau, từ từ toàn bộ chuyển là chân nguyên, tích lũy ở trong đan điền.

Một đạo Thanh Long bóng mờ vòng tại quanh thân, kèm theo việc tu luyện của hắn, tương tự làm thổ nạp.

Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn không ngừng tăng nhanh, hóa ra vạn ngàn tàn ảnh, đột nhiên quyết ấn ngưng một cái, hết thảy bóng mờ thuộc về vào bên trong cơ thể, thật dài phun ra một ngụm trọc khí.

Hơi thở kia kéo dài không dứt, phảng phất đem trong cơ thể tất cả tạp chất toàn bộ phun một cái mà không.

“Ngươi đối với Cổ Diệu lực hấp thu trình độ, còn xa ở ta dự đoán bên trên, chà chà, thật là không nổi.”

Mạc Đình thanh âm vang lên, ánh sáng loáng một cái, bóng người liền xuất hiện ở trước người hắn, mặt mỉm cười, đồng thời giơ tay lên, đầy trời hào quang giống như là sóng biển lăn lộn, tung lên vô số sóng gợn, sau đó hoảng hốt bên dưới, liền biến mất không còn tăm hơi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 815: Cảm Ngộ Thiên Vị, Đánh Vỡ Nhất Giới Ràng Buộc

Dương Thanh Huyền không vui nói: “Suýt chút nữa bị ngươi đùa chơi chết, may mà ta mạng lớn.”

Mạc Đình cười nói: “Ngươi cả nghĩ quá rồi, cái kia sống động ánh sáng cầu ta chơi đùa rất nhiều lần, đem khống rất đúng chỗ, ngươi bây giờ không phải là bình yên vô sự mà.”

Dương Thanh Huyền liếm môi một cái, có chút hưng phấn nói: “Bất quá đối với ta mà nói, đích thật là cực đại bổ ích, trở lại mấy lần ta là có thể hướng về đỉnh cao.”

Mạc Đình nói: “Cổ Diệu lực hiệu quả là giảm dần, nó nhất tác dụng trọng yếu cũng không phải là khi sức mạnh hấp thu, mà là đánh vỡ một giới này đối với thân thể ngươi ràng buộc, để cho ngươi có thể tốt hơn cảm ngộ Thiên Vị.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Ý của ngươi là, không để ý đến, phía sau dựa cả vào chính ta?”

Mạc Đình cười to, nói: “Ha ha, ngươi thật thông minh, một hồi liền nghe được ta ý tứ trong lời nói. Khoảng cách thí luyện còn có tám tháng, lấy thiên phú của ngươi, xung kích đến Toái Niết đỉnh cao căn bản không thành vấn đề. Ngươi ngàn vạn lần ** phải nhớ, đừng trực tiếp bước vào Thiên Vị, nếu không thì dã tràng xe cát rồi. Hơn nữa ta không có khả năng lại thủ ngươi tám tháng, bao quát ngươi tìm người sự tình, ta cũng muốn tay bố trí xuống đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi nhanh đi bố trí đi, Tử Diều Hâu nhất định ở bên trong hải. Ngươi nói cho nàng biết, Dương

Thanh Huyền đang tìm nàng, nàng liền sẽ theo ngươi đã đến rồi.”

Mạc Đình cười quái dị nói: “Xem ra các ngươi quan hệ không phải bình thường.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Ngươi thân là đời Tổng đà chủ, làm sao cũng có thời gian rảnh rỗi bát quái?”

“Ha ha, ngươi chăm chỉ tu luyện đi, này tiểu Hoàn trên đảo có ta bày ra cửu chuyển tụ ánh sáng trận, có thể làm cho Cổ Diệu lực lượng tăng cường chín lần. Nhưng nhưng không cách nào tinh chế bên trong lệ khí, ngươi cẩn thận không muốn tẩu hỏa nhập ma. Còn có, nhớ ngàn vạn muốn đứng ở Thiên Vị trước, tuyệt đối không thể đột phá đi tới, bằng không thí luyện một chuyến liền triệt để xong rồi.”

Mạc Đình giao phó xong, cười lớn một tiếng, liền hóa thành một vệt sáng, lóe lên không gặp.

Dương Thanh Huyền bốn phía vừa nhìn, cũng không biết hắn là từ phương hướng nào rời đi, không khỏi thở dài nói: “Người này cũng là tính tình người.”

Hoa Giải Ngữ truyền âm nói: “Cũng là một người hết sức đáng sợ, hoàn toàn không nhìn ra sâu cạn. Hơn nữa này Võ Hồn sặc sỡ loá mắt, nhìn như tốt vô cùng chơi, kì thực lợi hại đến cực điểm, may là người này không là kẻ thù của ngươi.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Đồng thời cũng là một người thú vị, người thú vị thế nào lại là kẻ địch?”

Hoa Giải Ngữ lạnh rên một tiếng, nói: “Người thú vị nhiều lắm đấy.”

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, nhìn trên mặt biển nổi lên ánh chiều tà, tự nói: “Không sai, đang đeo đuổi đại đạo trên con đường này, còn sẽ thật nhiều người thú vị. Chỉ cần ngươi có thể đi thẳng xuống, người thú vị càng ngày sẽ càng nhiều. Thật sự rất chờ mong cùng những này người thú vị gặp gỡ đây.”

Hắn bình tĩnh hạ tâm thần, bóng người lóe lên, liền bay xuống ở tiểu Hoàn trên đảo.

Trong phút chốc, hai chân chạm được hòn đảo nháy mắt, từ trong mặt hồ vọt lên vạn cột sáng, ở ngàn trượng trên cao không không ngừng khuếch tán, hóa thành một mặt mặt lăng hình tấm gương.

Mỗi một chiếc gương trên, đều có cường quang xuyên thấu, chiếu xuống.

Lăng kính phạm vi có ngàn trượng đường kính, làm cho toàn bộ hòn đảo như một cái to lớn bảo châu, tỏa ra ánh sáng chói mắt.

Dương Thanh Huyền cẩn thận nhìn cái kia chút quang kính, mặt trên không ngừng có ánh sáng phù lóe lên, làm người hoa cả mắt.

Hắn hiện tại đối với trận pháp cùng quy tắc lý giải, đã đạt đến cao độ nhất định, rất nhanh thì nhìn ra trận pháp này bản chất, chỉ là lợi dụng quang phù tụ ánh sáng, sau đó thông qua chín tầng chuyển hóa, tầng tầng tăng mạnh, cuối cùng soi sáng ở vòng xoay trên.

Mà duy trì này quang trận năng lượng, tựu đến từ chính vòng xoay phía dưới linh mạch. Chỉ cần linh mạch không Khô, quang trận liền có thể lấy vĩnh viễn gắn bó xuống, xem như là một cái phi thường xảo diệu tác phẩm.

Dương Thanh Huyền rất nhanh cũng cảm nhận được này Cổ Diệu lực bất đồng, cùng trước kia Mạc Đình trực tiếp đánh vào trong cơ thể hắn sống động ánh sáng cầu so với, nhiều hơn một tầng lệ khí, theo thổ nạp hòa vào chân nguyên bên trong, làm người một trận buồn bực.

Hắn vội vàng ngồi xếp bằng xuống, tĩnh tâm an thần, tận lực không để cái kia thua mặt năng lượng ảnh hưởng tâm tính.

...

Sau ba tháng, hoàn toàn tĩnh mịch nơi, khắp nơi vết thương, từng toà từng toà thấp lùn núi lửa, như rừng cây giống như vậy, tỏa ra đen đặc yên vụ.

Một bóng người đột nhiên xuất hiện ở một toà lớn nhất trên núi lửa mới, chính là Đạt Sinh, đầy mặt âm trầm nhìn chằm chằm bên dưới một mảnh khói đen dày đặc, dò xét tính hô: “Nguyên Khôi?”

Trong núi lửa không có bất kỳ âm thanh, chỉ có dòng chảy dung nham động hỗn vang.

Đạt Sinh lại hô mấy lần, vẫn không có đáp lại, không khỏi hoàn toàn biến sắc, vội vàng một bước đạp xuống.

Bỗng nhiên bên trong một đạo khí tức vọt ra, Đạt Sinh giật mình một hồi, đột nhiên lui một bước. Liền gặp được bóng người loáng một cái, một cái toàn thân nhuốn máu người liền xuất hiện ở trước mặt hắn.

“Nguyên Khôi.”

Đạt Sinh vừa mừng vừa sợ, kêu một tiếng, chỉ thấy Nguyên Khôi toàn thân tảng lớn da thịt da bị nẻ, một mảnh tổn thương dấu vết.

“Ta còn chưa có chết!”

Nguyên Khôi trong đôi mắt phun ra lửa giận, thanh âm trầm thấp như dã thú gào thét.

Đạt Sinh sửng sốt một chút, trên mặt ẩn phát hiện vẻ giận dữ.

Nguyên Khôi ý thức được chính mình thất thố, hung sát chi khí ẩn xuống, ôm quyền nói: “Đạt Sinh trưởng lão, xin lỗi, ở bên trong bị dằn vặt lâu, một hồi tâm thái mất thăng bằng.”

Đạt Sinh lúc này mới tiêu mất tức giận, nói: “Không sao, người trẻ tuổi tâm tình có sóng chấn động là bình thường. Hơn nữa chuyện này ta cũng có trách nhiệm, không thể ngăn chặn Mạc Đình, để hắn lung tung hành sử quyền lực. Tiếp tục như vậy, người đưa đò ở trong tay hắn, sớm muộn sẽ xong đời.”

Nguyên Khôi nham hiểm nghiêm mặt lỗ, vô cùng đáng sợ, “Mạc Đình! Còn có Tuế Hàn tam lão, ta nhất định sẽ không bỏ qua cho các ngươi!” Trong thanh âm lộ ra vô biên lửa giận cùng oán độc.

Đạt Sinh trong mắt không rõ hiện lên vẻ vui mừng, sau đó nói: “Tranh hạng lập tức phải bắt đầu rồi, ngươi cẩn thận dưỡng thương đi. Vết thương trên người của ngươi tuy nặng, nhưng cũng không ảnh hưởng tu vi, chỉ cần điều dưỡng mấy ngày là tốt rồi. Ta chỗ này có viên an huyền đan, có thể rất nhanh chữa khỏi vết thương trên người của ngươi.”

Nói, liền lấy ra một cái hộp ngọc đưa tới.

Nguyên Khôi liếc mắt nhìn, cũng không khách khí, liền cất đi, ôm quyền nói: “Đa tạ Đạt Sinh trưởng lão.”

Đạt Sinh cười nói: “Khách khí cái gì, vốn là người mình, ta tự nhiên sẽ đem hết toàn lực bảo kê ngươi.”

Nguyên Khôi gật đầu nói: “Tương lai nếu là ta có phong quang một ngày, tất nhiên không quên Đạt Sinh trưởng lão ở Biển Đen chiếu cố.”

đọc truyện c ùng http://truyenc u atui.net/

Đạt Sinh đại hỉ, vui vẻ vuốt râu, vô cùng cao hứng, nói: “Lấy nhà của ngươi đời cùng thiên phú, tương lai quát tháo Phong Vân chỉ là vấn đề thời gian. Không nên quên lão hủ là được rồi.”

Nguyên Khôi nói: “Không dám quên.”

Đạt Sinh cười nói: “Được rồi, ngươi đã trải qua đi ra, cũng không cần ở địa phương quỷ quái này chịu tội, trở lại tu dưỡng đi. Vòng sáng năm cái tiêu chuẩn, lấy một cái không thành vấn đề.”

Nguyên Khôi trong mắt bốc lên sát khí, nói: “Nghe nói cái kia gọi Dương Thanh Huyền ngoại lai tiểu tử, cũng sẽ tham gia năm cái danh ngạch tranh cướp? Cũng tốt, ta tựu đương trường đánh quỳ hắn, để hắn ở trước mặt quần hùng dập đầu đầu nhận sai, nhìn Mạc Đình mặt hướng về cái nào thả!”

“Đây cũng là một để Mạc Đình mất mặt biện pháp tốt, bất quá... Nguy rồi...”

Đạt Sinh sắc mặt trở nên hơi cổ quái, nói: “Ngươi sợ là không gặp được cái kia Dương Thanh Huyền. Ta hỏi thăm được hắn ở tiểu Hoàn đảo tu luyện, đã phái sét vui mừng cùng từ thuật đi đưa hắn lên đường.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 816: Hiện Trường Nhục Nhã, Tranh Cướp Tiêu Chuẩn

Nguyên Khôi quay mặt lại, cái kia hư hại trên mặt dính đầy huyết, vô cùng khủng bố, nhìn Đạt Sinh đều chấn động trong lòng, càng không nhịn được lui một bước.

Nguyên Khôi nói: “Quên đi, Đạt Sinh trưởng lão cũng là vì ta tốt. Còn có năm tháng, ta muốn lại đi tìm một đầu mưa xối xả Quỳ Ngưu, làm ta khế ước thú. Lần trước một đầu con non chưa từng có thể thuần phục, thực sự mất mặt, lần này ta muốn tìm một đầu thành niên, năm tháng hẳn đủ.” Hắn đầy mặt âm trầm sát khí, hai tay cầm thiết chặt chẽ.

Đạt Sinh nói: “Cái này yên tâm, ta đã có hai đầu mục tiêu, một làm cho người ta cực kỳ nhìn, liền chờ ngươi đi ra đi thuần phục.”

Nguyên Khôi gật đầu nói: “Có Lao trưởng lão, lần này tìm tới cái kia ngụy đạo văn sau, liền có cơ hội yết kiến Dạ Hậu. Đến thời điểm ta liền ngay tại chỗ làm khó dễ, để Dạ Hậu phế bỏ Mạc Đình đời Tổng đà chủ.”

Đạt Sinh mừng như điên không ngớt, kích động nói: “Hiện tại mười tên trưởng lão bên trong, đứng ở Mạc Đình một bên có bốn cái ngu xuẩn vật, mà chúng ta bên này có ba người. Còn có ba cái đều là không hỏi tổ chức sự vụ phái trung gian, chỉ biết là chôn đầu tu luyện. Như là Dạ Hậu có thể tỏ thái độ lời, ba người này lập tức liền sẽ ngã về chúng ta.”

“Đẩy đổ Mạc Đình, một cái có thể báo Đạt Sinh trưởng lão đối với chiếu cố cho ta chi ân, hai có thể báo trong lòng ta mối thù, nhất cử lưỡng tiện, ta tự nhiên sẽ đem hết toàn lực, tìm ra cái kia ngụy đạo văn." Nguyên Khôi âm lãnh nói rằng, trong mắt tràn đầy oán hận cùng sát khí, trên người khí tức bởi vì tâm tình mà có chút cuồng bạo.

Hai người lại trao đổi một trận, liền dắt tay nhau hóa thành độn quang, lóe lên đi.

...

Vài ngày sau, thứ chín đảo liên, một toà trên hoang đảo.

Trên hòn đảo đá ngầm trình màu đỏ rực, hình dạng giống như một chiếc to lớn rùa đen, nằm ngang tại đại hải thượng, có dài trăm dặm.

Hòn đảo một mặt, đứng cạnh không ít bóng người, tất cả đều là người đưa đò người của tổ chức, phóng tầm mắt nhìn có hơn trăm, khí thế không một, tu vi khác nhau, nhưng đại thể đều là gương mặt trẻ tuổi.

"Mau nhìn, Mạc Đình đại nhân đến rồi."

Ở ánh mắt của mọi người hạ, một vệt sáng xẹt qua phía chân trời, rơi vào hòn đảo một đầu khác, không trung như treo một đạo cầu vồng, hiển hóa ra hơn mười bóng người, ngoại trừ Mạc Đình ở ngoài, còn có Tuế Hàn tam lão, cùng với một tên khí tức bất phàm võ giả.

"Là Hồng Chính trưởng lão, hắn không phải ở trong vực sâu tiềm tu sao? Làm sao cũng xuất hiện."

"Chỉ là một lần thí luyện mà thôi, chẳng lẽ là trùng hợp xuất quan, cũng hoặc là có thâm ý khác?"

"Xem ra lần thí luyện này quá trọng yếu, Mạc Đình đại nhân vì đối phó Đạt Sinh trưởng lão, đều đem lá bài tẩy dời ra ngoài."

“Xuỵt, nhỏ giọng một chút, ngươi muốn chết a, mau nhìn, Đạt Sinh trưởng lão cũng tới.”

Mọi người nghị luận sôi nổi, ở hải thiên khác một bên, tương tự một đạo độn quang vượt qua phía chân trời, như một trái cầu lửa thật lớn, “Ầm ầm ầm” mà tới, rơi thẳng ở hòn đảo trung ương, khoảng cách Mạc Đình đám người xa năm mươi trượng.

Quả cầu lửa cháy hừng hực, sau đó toàn bộ hướng về bên trong sụp xuống, toàn bộ chui vào Đạt Sinh trong cơ thể, bị hắn một hơi hút vào, cái kia áp bức lòng người khí thế mới hoàn toàn biến mất.

“Là Đạt Tông trưởng lão, chí Xương trưởng lão, còn có Trần Tường trưởng lão cùng Nguyên Khôi.”

“Đạt Tông trưởng lão cùng chí Xương trưởng lão vẫn luôn là chống đỡ Đạt Sinh trưởng lão, Trần Tường trưởng lão không phải vẫn trung lập sao? Làm sao cũng biết đi cùng FU8qzVXv với bọn họ?”

Đạt Sinh bay rơi xuống sau, lạnh lùng mắt sáng lên, liền thấy Hồng Chính, nhất thời hoàn toàn biến sắc.

Thập đại trưởng lão bên trong, Đạt Sinh tính cả chính mình, phe mình tổng cộng có ba người, mà chống đỡ Mạc Đình ngoại trừ Tuế Hàn Tam Hữu ở ngoài, còn có Hồng Chính. Nhưng Hồng Chính vẫn luôn không ở trong bang, tránh xa nó nơi tu luyện.

Vì lẽ đó lần này Đạt Sinh vận dụng lãi nặng, thỉnh động vẫn duy trì trung lập Trần Tường, như vậy thì có bốn tên trưởng lão ưu thế, có thể vượt trên Mạc Đình một đầu, nhưng không nghĩ tới Hồng Chính lại đi ra, cứ như vậy, lại thành 4-4 thế hoà.

Đạt Sinh hung hăng nhìn chăm chú Hồng Chính một chút, liền trọng rên một tiếng, cực kỳ bất mãn.

Hồng Chính vuốt râu cười nói: “Hồi lâu không gặp, làm sao thấy được ta không cao hưng thịnh tựa như?”

Đạt Sinh lạnh lùng đáp lại nói: “Nhìn thấy ngươi tấm này sao chổi một dạng mặt, làm sao cao hứng đứng lên?”

Hồng Chính cười to nói: “Ha ha, ngươi không cao hưng thịnh là tốt rồi, ngươi không cao hưng thịnh vậy thì đúng rồi, ta liền cao hứng.”

Mai lão cũng theo cười to, nói: “Ha ha, nói rất đúng, nói rất đúng, ngươi không cao hưng thịnh chúng ta tài cao hưng thịnh đây, ha ha.”

“Đúng đúng, chúng ta thật cao hưng thịnh a, đã lâu chưa từng cao như vậy hưng thịnh qua, ha ha, vui vẻ.” Mặt khác hai lão cũng là theo phụ cùng, một bên vỗ tay, một bên cười nghiêng ngả méo.

Đạt Sinh một hồi tức điên, đang muốn nổi giận, bị Đạt Tông cản lại, nói: “Chớ cùng thứ người như vậy kiến thức”, lúc này mới nhịn xuống.

Mai lão quay về Nguyên Khôi thè đầu, hì hì nói: “Tiểu tử, roi ăn không ngon? Đùng! Đùng!” Hắn giơ tay lên, làm vung roi hình.

Nguyên Khôi sắc mặt một hồi trắng bệch, đôi môi hơi run run.

“Đừng, đừng đánh, đừng đánh, Mai lão đại người, hạ thủ lưu tình, tha mạng a. Ta Nguyên Khôi ổn thỏa thâm tạ, làm trâu làm ngựa báo đáp ngươi.” Trúc lão nhưng là đề cao dâu tâm, đầy mặt hoảng sợ dáng vẻ, học Nguyên Khôi nói chuyện.

“Đùng! Đùng! Trúc lão đại nhân, chỉ cần ngươi buông tha ta, ta cái gì đều chịu nắm để đổi, ta rất sợ a! Đùng! Đùng! A! A!” Tùng lão cũng chạy tiến lên, đầy mặt hoảng sợ khóc ròng ròng, khi thì vung roi, khi thì kêu thảm thiết.

“Ha ha!”

Xa xa người đưa đò một hồi cười phá lên.

Tam lão thần thái cùng vẻ mặt, quá giống y như thật, cùng Nguyên Khôi hầu như giống như đúc. Thêm vào Tam lão thân phận, còn có Nguyên Khôi thường ngày hung hăng càn quấy, sớm mà đắc tội với không ít người, giờ khắc này tất cả đều phình bụng cười to, cũng không ít người quăng tới châm chọc ánh mắt.

“Xoạt”, Nguyên Khôi gương mặt sát trắng như tờ giấy, trong phút chốc lại đỏ bừng biến thành màu đen, hận không thể có một cái lỗ chui vào, trong đôi mắt phun ra oán độc lửa giận cùng sát khí, tức giận cả người run.

Đạt Tông đứng ra, khiển trách: “Ba người các ngươi hiện thế bảo, đừng làm rộn! Có còn hay không một chút trưởng lão dáng vẻ, chúng ta người đưa đò mặt đều để ba người các ngươi ném sạch!”

Sau đó hắn nhìn phía Mạc Đình, lạnh lùng nói: “Triệu tập mọi người lại đây, chính là vì nhìn này tam bảo hiện thế mất mặt sao? Tiêu chuẩn tranh đoạt phương pháp quyết định không có? Mọi người đều là rất bận rộn, đừng chậm trễ chúng ta thời gian.”

Mai lão cả giận nói: “Ngươi mới là hiện thế bảo, con mẹ nó ngươi - tìm cớ đúng không!”

Mạc Đình đem Tam lão ngăn cản, chỉ trích xuống, lúc này mới khẽ mỉm cười, nói: “Giằng co, cũng bất quá là đánh một chút đấu đấu, tổn thương hòa khí. Không bằng đơn giản điểm, để tranh cướp người đều đứng chung một chỗ, ta một chưởng đập tới, tiếp tục chống đỡ, đón thêm ta chưởng thứ hai, cho đến cuối cùng năm cái.”

Đạt Tông kinh sợ, nói: “Ngươi một trong chưởng, Thiên Vị bên dưới ai gánh vác được?”

Mạc Đình nói: “Yên tâm đi, ta biết nắm bắt phân tấc.”

Đạt Tông gật đầu nói: “Phương pháp này cũng cũng có thể được, đại ca, ngươi thấy thế nào?” Hắn nhìn phía Đạt Sinh.

“Liền chiếu cái biện pháp này đi, bất quá một chưởng này nhất định phải công bằng, không thể để Mạc Đình đến đập.” Đạt Sinh nghĩ một hồi, liền xoay người quay về Trần Tường, nói: “Để Trần Tường trưởng lão bỏ ra một chưởng này, ta so sánh yên tâm.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 817: Lại Chờ Một Người, Như Ước Mà Tới

Trần Tường vẫn hơi híp mắt, giờ khắc này mới hoàn toàn trợn mở, trong con ngươi xẹt qua một vệt tinh mang, lạnh nhạt nói: “Những người khác ý kiến đây?”

Mạc Đình nghĩ một hồi, nói: “Ta không có ý kiến.”

Hồng Chính nói: “Ta cũng không ý kiến.”

Mạc Đình không có ý kiến, Tuế Hàn Tam Hữu tự nhiên cũng không ý kiến.

Đạt Tông nói: “Nếu tất cả mọi người tán thành, vậy liền bắt đầu đi, sớm kết thúc một chút, ta còn muốn trở lại tu luyện.”

Xa xa võ giả một hồi khẩn trương, vốn là muốn hơn nửa ngày tỷ thí biện pháp, không nghĩ tới sẽ đơn giản như vậy, đều có chút làm nóng người, nóng lòng muốn thử. Đặc biệt là cái kia chút chủ tu cảnh giới, mà bỏ quên thần thông vũ kỹ võ giả, càng là trong lòng vui vẻ.

Mạc Đình nói: “Lại chờ một lát.”

“Chờ? Ha ha, của người nào thời gian không quý giá? Mạc Đình đại nhân yêu cầu này hơi quá đáng chứ? Còn nữa, các trưởng lão đều đến, có ai khuôn mặt này để cho chúng ta chờ?” Đạt Sinh nhếch miệng cười nói, cùng Đạt Tông liếc mắt nhìn nhau, hai người đều là hội ý nhẹ nhàng nở nụ cười.

“Quá đáng? Đời Tổng đà chủ cho ngươi đi chết ngươi cũng phải đi, để ngươi sau đó liền quá phận? Ngươi nha trong mắt còn có đời Tổng đà chủ sao?” Mai lão một hồi liền bạo nhảy dựng lên, chỉ vào Đạt Sinh hai người mắng to.

Tuế Hàn Tam Hữu vốn là cùng nhau, Mai lão lên tiếng, mặt FUJ02RJE khác hai cái tự nhiên cũng sẽ không nhàn rỗi.

“Đừng nói cho ngươi đi bị chết đi, chính là để cho ngươi ăn - cứt ngươi cũng phải ăn a!” Trúc lão chỉ vào lỗ mũi của hai người, giận không nhịn nổi.

“Phản phản, liền đời Tổng đà chủ mệnh lệnh cũng dám không nghe! Đánh roi, cái này nhất định muốn đánh roi!” Tùng lão một bên mắng to, một bên làm vung roi hình.

Ba người đều là vén tay áo lên, khí thế hung hăng lên trước muốn đánh người.

Đạt Sinh biến sắc mặt, Ám đạo không tốt. Nếu là thật đánh nhau, chính mình phương này vẫn là thua thiệt.

Gặp Mạc Đình không có ngăn cản dáng vẻ, biết hắn muốn mượn ba người nổi điên tới dọa chế chính mình, lập tức lập tức kêu lên: “Mạc Đình, muốn chờ cũng được, nhưng ít ra phải có cái thời hạn, không thể vĩnh viễn chờ đợi đi!”

“Trở về.” Mạc Đình đây mới gọi là ở Tam lão, duỗi ra ba ngón tay, nói: “Ba canh giờ, lại chờ ba canh giờ..”

Đạt Sinh vốn định theo thói quen phản đối, nhưng nghĩ lại, không khỏi khà khà hai tiếng, cười gằn nói: “Được, liền chờ ba canh giờ. Ngược lại cũng là trắng chờ, không biết có kết quả gì.”

Hồng Chính không nhịn được nói: “Hừ, ngươi làm sao sẽ biết là trắng chờ? Chẳng lẽ ngươi trong bóng tối giở trò gì?”

Đạt Sinh lườm hắn một cái, xuy thanh nói: “Chuyện cười, ta ngay cả các ngươi chờ ai cũng không biết, làm thế nào tay chân? Ha ha.” Nói, liền cười ha hả, đầy mặt được nước.

Hồng Chính có chút bận tâm, cùng Mạc Đình liếc nhau một cái.

Mạc Đình lạnh nhạt nói: “An tâm đi. Như là hắn liền tầng này thử thách đều không qua được, vậy ta liền khi đã nhìn lầm người, đem hi vọng ký thác trên người Nguyên Khôi.”

Hồng Chính nhẹ nhàng nhíu mày lại, cũng không nói thêm gì.

“Nghe nói Mạc Đình đại nhân tìm một tên người ngoài, đem tìm kiếm đạo văn việc ký thác vào cái kia trên người thiếu niên.”

“Tổ chức chúng ta bên trong nhân tài đông đúc, lần này tham gia thực tập thì có hơn ba mươi người, vì sao phải tìm người ngoài, này làm sao làm người phục chúng?”

“Chính là, lại không nói Nguyên Khôi công tử, chính là hoa Chương đại nhân, bồi ngươi đại nhân, không chỉ có là Toái Niết tột cùng tồn tại, hơn nữa hai người ở Địa Bảng bên trong đều xếp hạng thứ năm mươi. Hoa Chương đại nhân càng là chém giết quá Tiểu Thiên Vị cường giả.”

“Mạc Đình đại nhân nguyên bản không phải chúng ta bên trong tổ chức, sợ là ý nghĩ theo chúng ta không giống chứ.”

Mọi người nhỏ giọng nghị luận, khá có bất mãn.

Này thanh âm bất mãn truyền vào Đạt Sinh mấy trong tai người, đều là nhìn nhau nở nụ cười, vô cùng đắc ý. Mà Mạc Đình trước sau sắc mặt bình tĩnh, khóe miệng mang theo ý cười nhàn nhạt.

Đạt Sinh nói rằng: “Nguyên Khôi a, ta ra một đề mục kiểm tra ngươi.”

Nguyên Khôi ôm quyền nói: “Trưởng lão chỉ giáo, Nguyên Khôi rửa tai lắng nghe.”

Đạt Sinh nói: “Ta hỏi ngươi cái vấn đề, một cái vĩnh viễn không chờ được người, là ai?”

Hai thanh âm của người cũng không có che giấu, ngược lại hết sức lớn tiếng, tất cả mọi người nghe thấy được, tất cả đều là nhìn sang.

“Vĩnh viễn không chờ được người?” Nguyên Khôi nghĩ một hồi, mỉm cười nói: “Vậy khẳng định là chết người đi được.”

“Ha ha, đáp đúng, chính là chết người, ha ha.” Đạt Sinh cất tiếng cười to.

Nguyên Khôi cũng là khẽ mỉm cười, bất quá trong mắt có chút âm lãnh.

“Chuyện cười thật thấp a, tại sao ta không một chút nào cảm thấy buồn cười đây?” Đột nhiên một đạo dằng dặc âm thanh vang lên, trên bầu trời thoáng chốc xuất hiện một mảnh hỏa vân, hóa thành một chiếc to lớn Thiên Cầm, ngang qua trời cao.

“Thanh âm này? Không thể!”

Đạt Sinh cả người run lên, đột nhiên nhấc đầu nhìn tới, đầy mắt ngạc nhiên.

Nguyên Khôi cũng giật mình không nhỏ, Đạt Sinh phái đi hai người, sét vui mừng cùng từ thuật, đều là Tiểu Thiên Vị cường giả, hai người liên thủ lại, kiên quyết không biết thất thủ.

“Lẽ nào không có gặp gỡ?” Trong mấy người tâm đồng thời gian nghĩ đến.

Mạc Đình trong mắt sáng ngời, khóe miệng cái kia tia tiếu ý không ngừng phóng đại, một trận ung dung, nói: “Ta liền biết hắn sẽ đến, này độn thuật, tựa hồ là Thiên Cầm tộc công pháp.”

Hồng Chính cũng đầy mặt vẻ kinh dị, lần này tìm kiếm đạo văn, quan hệ rất lớn, hắn này mới không tiếc đình chỉ tu luyện, xuất quan đến thay Mạc Đình trợ uy.

Liên quan với Mạc Đình chọn trúng người này, hắn cũng đã từng hỏi, nhưng Mạc Đình chỉ có nhàn nhạt bốn chữ đáp lại “Đến lúc đó liền biết”, giờ khắc này vừa thấy, quả nhiên có chút bất phàm.

Trời cao trên ngọn lửa màu trắng, hóa thành một chiếc to lớn Thiên Cầm, giống chân trong truyền thuyết Thanh Loan. Hồng Chính không được gật đầu, lộ ra hội ý ý cười.

Cái kia đầy trời hỏa diễm theo Thanh Loan hai cánh vừa thu lại, liền hướng bên trong ngưng tụ đi, hóa thành Dương Thanh Huyền thân ảnh. Cái kia như sao hai con mắt quét qua, liền đem trên đảo tình cảnh thấy rõ ràng, sau đó khóe miệng hơi vung lên ý cười, liền bay rơi xuống.

“Mạc Đình đại nhân.”

Dương Thanh Huyền đi lên phía trước, hướng Mạc Đình chắp tay.

“Ngươi quả nhiên không có để ta thất vọng.” Mạc Đình đầy mắt ý cười, không được đánh giá Dương Thanh Huyền, tựa hồ muốn tu vi của hắn từ ở ngoài đến bên trong nhìn thấu.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi kinh hãi, này ánh mắt quá sắc bén, hắn nhẹ nhàng run lên, một mảnh chân khí ở quanh thân tản ra, trực tiếp đem Mạc Đình thần thức đoạn đoạn, mỉm cười nói: “Đại nhân sĩ cử.”

Mạc Đình cũng không để bụng, thu hồi ánh mắt cùng thần thức, cười nói: “Đến rồi là tốt rồi.”

Hồng Chính cũng cười gật đầu, nói: “Bây giờ có thể bắt đầu rồi.”

Đạt Sinh sắc mặt cực kỳ âm trầm, có chút không nén được tức giận, lạnh giọng nói: “Tiểu tử, làm sao ngươi tới?”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Đạt Sinh trưởng lão hỏi lời này quả thật kỳ lạ, đương nhiên là bay tới rồi, bằng không đây? Ồ, Đạt Sinh trưởng lão sắc mặt vô cùng không tốt, có muốn hay không lại kể chuyện cười đến cười một cái, giảm bớt hạ?”

“Xì xì! Ha ha!” Tuế Hàn tam lão một hồi nhịn không được, tất cả đều cười ha hả. Mạc Đình cùng Hồng Chính cũng mỉm cười không ngớt.

Đạt Sinh cả giận nói: “Mặc ngươi trổ tài miệng lưỡi nhanh chóng, Hừ!”

Nguyên Khôi đồng dạng sắc mặt âm trầm, đôi môi khẽ nhúc nhích, tựa hồ đang cùng Đạt Sinh truyền âm mưu đồ bí mật cái gì.

Đạt Sinh thần thái sửng sốt một chút, lập tức nhẹ nhàng gõ đầu, một đôi băng lãnh như đao mắt, trước sau nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, hận không thể dùng ánh mắt liền giết chết hắn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 818: Quản Việc Không Đâu, Lập Tức Phân Cao Thấp

Hồng Chính hướng hai người quát lên: “Làm sao, thương lượng xong không có? Có thể bắt đầu rồi.”

Trần Tường nhìn Đạt Sinh, trưng cầu ý kiến của hắn. Đạt Sinh nhẹ nhàng gõ đầu ra hiệu, hắn mới đứng dậy, đứng chắp tay, cao giọng nói: “Muốn tranh cướp danh ngạch các tiểu tử, tất cả đều đứng ra đi.”

Không ít tham gia thực tập võ giả nguyên bản không có tranh đoạt tâm tư, chính là sợ giao đấu bên trong bị thương hoặc là mất mặt, hiện tại gặp tranh đoạt biện pháp đơn giản như vậy, không khỏi toàn bộ đều đứng dậy, ở Trần Tường phía trước, chen thành một đoàn, đồng thời đều tới phía sau dời đi.

Chỉ có vẻn vẹn mấy người, đứng ở vậy không động, đối với chúng hành động của người ta mặt coi thường.

Nguyên Khôi nhìn chăm chú Dương Thanh Huyền một chút, liền cũng đi tới, trực tiếp đứng ở hàng trước nhất.

Hàng trước những người kia tựa hồ có hơi kiêng kỵ hắn, cũng không nhịn được di động hạ vị đưa, cách xa một chút.

Dương Thanh Huyền cũng đi lên phía trước, ở dưới con mắt mọi người, trực tiếp đứng ở mọi người cuối cùng mặt.

Nguyên Khôi không nhịn được khiển trách: “Sợ chết cút ngay!”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ta có sợ chết không ăn nhập gì tới ngươi? Ngươi là thực sự rảnh rỗi hoảng rồi sao, chuyện của chính mình mặc kệ quản người khác?”

Nguyên Khôi nghẹn lời, cười lạnh nói: “Sau đó chưởng pháp hạ, tránh xong, cũng đệ nhất chưởng đã chết rồi.”

Đạt Sinh cũng châm chọc nói: “Mạc Đình, đây chính là ngươi nhìn trúng người? Ha ha, thật cho chúng ta người đưa đò mất mặt.”

Mạc Đình đột nhiên hỏi: “Đạt Sinh trưởng lão, của ngươi tử nhạc rồng hỏa công tu luyện tới tầng thứ mấy?”

Đạt Sinh sững sờ, không hiểu hắn vì sao hỏi như vậy, nói rằng: “Tầng thứ bảy.”

Mạc Đình lại hỏi: “Tổng cộng có mấy tầng?”

Đạt Sinh nói: “Chín tầng, làm sao, ngươi muốn dò la xem thần thông của ta?”

“Không không không, Đạt Sinh trưởng lão hiểu lầm. Xin hỏi trưởng lão tu luyện tới tầng thứ chín còn cần bao lâu?” Mạc Đình hỏi lần nữa.

Đạt Sinh không biết hắn giở trò quỷ gì, nghĩ một hồi, liền không vui nói: “Vận khí tốt hai trăm năm đi, vận khí không tốt hoặc là năm trăm năm.”

Mạc Đình gật gật đầu: Nói: “Vậy ngươi còn có thời gian rảnh rỗi quản chuyện của người khác?”

“Ngươi...!”

Đạt Sinh nháy mắt ngực nhét, buồn phiền suýt chút nữa phun máu, “Tốt ngươi một cái Mạc Đình, hừ, sẽ chờ nhìn hắn tự táng dương, cho chúng ta người đưa đò mất mặt đi!” Liền phất tay áo xoay người, không để ý đến hắn nữa.

Mạc Đình mỉm cười xoay người, cùng Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn nhau, hai người đều là hiểu ý nở nụ cười, ngầm hiểu ý.

Trần Tường trên người bắt đầu có chân nguyên gợn sóng, lù lù mà đứng, lạnh lùng nói: “Tất cả chuẩn bị xong chưa?”

Dứt tiếng, hắn duỗi ra một cái tay đến, lăng không xoay chuyển, không có chút nào đẹp đẽ, chỉ là phổ thông một chưởng đánh tới, như là tùy ý phất tay áo giống như.

Nhưng thời không thật giống như tĩnh dừng lại tựa như, con kia nhạt bàn tay màu vàng hạ, bị đè ra một cái thật nhỏ quả cầu đen, đồng thời theo lòng bàn tay đẩy về trước, cái kia quả cầu đen một hồi tăng lớn, càng là đem bốn phía không gian toàn bộ áp súc tiến vào.

Đạt Sinh chờ trưởng lão đều hoàn toàn biến sắc, Hồng Chính càng là cả kinh nói: “Trần Tường giở trò quỷ gì? Vừa lên đến chính là phá nát chưởng, hắn phải đem FUX1kQUd tổ chức tân tú toàn bộ chém giết sao?!”

Mọi người mặc dù sợ, nhưng cũng không ai lên trước ngăn cản.

Cái kia quả cầu đen ở chưởng pháp hạ tăng vọt đến dưa hấu to nhỏ, đột nhiên đẩy đưa ra đi, “Ầm ầm” một tiếng, nguyên bản sáng ngời biển trời, một hồi trở nên đêm đen.

Trắng đen nháy mắt xoay chuyển điên đảo, làm cho không người nào có thể thích ứng, nhưng những này đều không quan trọng, quan trọng là... Tất cả mọi người ở một chưởng này hạ, cảm nhận được tử vong nguy hiểm.

Liền ngay cả Dương Thanh Huyền, cũng chưa từng cảm giác mình cách tử vong như vậy tiếp cận!

“Nhịn xuống! Ngàn vạn muốn nhịn xuống! Tuyệt đối không thể hạ sát thủ!” Dương Thanh Huyền nội tâm ở không ngừng gào thét, nhưng thân thể lại không nghe chỉ huy, ở này điên cuồng tuyệt ngang ngược chưởng pháp hạ, bắt đầu sinh ra màu xanh Long Lân.

Long uy tại thân thể bốn phía quanh quẩn, chống chọi cái kia chưởng uy, lúc này mới cảm giác dễ chịu hơn nhiều.

Dương Thanh Huyền cảm thấy kỳ quái, vì sao ở này đáng sợ chưởng pháp uy thế hạ, bốn phía tất cả đều là hoàn toàn tĩnh mịch, giống như là không người giống như vậy, theo lý mà nói, hẳn là tiếng kêu rên liên hồi mới đúng.

Hắn lúc này mới phát hiện, bốn phía võ giả, tất cả đều ngũ quan thay đổi hình, từng cái từng cái há to mồm muốn kêu to, làm thế nào cũng không hét lên được, chỉ có thể tứ chi run rẩy, cả người run.

Hắn đưa mắt phóng tầm mắt tới hướng về phía trước, ở Nguyên Khôi trên người, nổi lên hoàn toàn đỏ ngầu vẻ, trong cơ thể truyền ra hung mãnh khí tức, tựa hồ có một con quái thú muốn thoát thể ra, dĩ nhiên cũng đối phó cái kia chưởng uy, tuy nói sắc mặt đồng dạng cực kỳ khó coi, nhưng so với người khác muốn thật tốt hơn nhiều.

Cái này còn chỉ là một chưởng uy thế, lập tức mà đến, nhưng là thứ thiệt chưởng phong, “Ầm ầm” một tiếng, kèm theo vô số phá toái bầu trời quy tắc, một hồi kích. Bắn tới trên người mọi người.

“A!!”

Đại lượng tiếng kêu thảm thiết ở bốn phía vang lên, mười mấy hai mươi người tất cả đều phun ra máu, toàn bộ bay ra ngoài, xa xa rơi vào trong biển rộng, không biết sống chết.

Dương Thanh Huyền cả người run lên, trên vảy rồng truyền đến “Cọt kẹt” đè ép tiếng, càng là muốn phá nát tựa như, hắn sử dụng tới thiên cân trụy công phu, hai chân như là rễ cây giống như ép thật ở trên mặt đất, bị chưởng phong đẩy trượt ra hơn ba mươi trượng xa, trên đất xuất hiện hai đạo sâu sắc dấu vết, trực tiếp đi vào đầu gối của hắn.

Mà còn lại người thì lại không có vận tốt như vậy, không có rơi xuống biển, đều đang trên đất lăn lộn, trượt ra thật xa, tất cả đều rơi không ra hình thù gì.

Mạc Đình trong mắt loé ra tia sáng, lập tức liền khôi phục bình thường.

Đạt Sinh đám người cũng đều hoảng sợ không thôi, hơn ba mươi người, vùi vào trong đất, bay xuống biển, giờ khắc này còn đứng, cũng chỉ còn sót lại bảy người.

Đạt Sinh càng là nhíu mày lại, khuôn mặt âm trầm lại. Nguyên bản đứng ở phía sau nhất Dương Thanh Huyền, giờ khắc này nhưng đứng ở phía trước nhất, so với Nguyên Khôi còn muốn càng trước một bước.

Còn dư lại năm người, tất cả đều không chịu đựng được chưởng phong, bị trượt tới phía sau.

Một chưởng này bên dưới, đủ để gặp cao thấp.

Nguyên Khôi cũng là vừa giận vừa sợ, so với hắn Dương Thanh Huyền sau một bước, hơn nữa mới bắt đầu hắn là đứng ở trước mặt nhất, tuy rằng hắn thừa nhận chưởng lực nặng nhất, nhưng từ kết quả nhìn, vẫn là thua Dương Thanh Huyền.

Hồng Chính cười to nói: “Ha ha, kết quả đã xuất, không cần xuất thủ nữa chứ?”

Đạt Sinh lạnh lùng nói: “Rõ ràng có bảy người đứng cạnh, ngươi con mắt kia nhìn thấy có kết quả rồi?”

Hồng Chính nói: “Từ vị trí của bọn họ, cũng có thể thấy được thực lực sâu cạn.”

Ngoại trừ Dương Thanh Huyền cùng Nguyên Khôi đang so so sánh đằng trước ở ngoài, còn có ba người ở chính giữa, cuối cùng hai người càng là hầu như xuống biển, sóng nước liền đánh ở dưới chân bọn họ, hai người đều là một mặt xấu hổ cùng cô đơn.

Đạt Sinh nói: “Nào có cách nói này? Dương Thanh Huyền nguyên bản là đứng ở cuối cùng mặt, như là so với vị trí, chẳng lẽ không phải có chút không công bằng?”

Hồng Chính cả giận nói: “Vậy ngươi nói so cái gì? Lẽ nào để Trần Tường lại ra một chưởng?”

Đạt Sinh hừ lạnh nói: “Có gì không thể?”

Hồng Chính lạnh lùng theo dõi hắn, hừ một tiếng, hai tay ôm ở trước ngực, nói: “Theo ngươi.”

Từ vừa nãy một chưởng kia kết quả nhìn, Dương Thanh Huyền thắng được là tuyệt đối không có vấn đề, dù cho trở lại một chưởng, cũng tất nhiên có thể thắng.

Đạt Sinh đối với Trần Tường nhẹ nhàng liếc mắt ra hiệu.

Trần Tường con mắt khẽ run hạ, sau đó khôi phục lại yên lặng, lạnh lùng nhìn về phía trước.

Chương 819: Sau Cùng Thử Thách, Tích Cát Thành Tháp

“Vừa nãy một chưởng kia hạ, ẩn chứa ta đối với Thiên Địa quy tắc lý giải, không chỉ có xung kích thân thể của các ngươi, còn chấn động nhân tâm thần. Đã không phải là phổ thông Toái Niết đỉnh cao có thể làm được, các ngươi có thể tiếp tục chống đỡ, ta hết sức vui mừng.”

Trần Tường đem mấy người biểu dương một phen, lúc này mới ung dung thong thả nói: “Nhưng kế tiếp một chiêu, chỉ có thể so với vừa nãy cái kia chưởng càng mạnh hơn, các ngươi phải có chuẩn bị tâm lý. Hiện tại chỉ cần lại đào thải hai người liền có thể, các ngươi cái nào hai vị như là chủ động nhận thức thua, liền không cần phải chịu khổ sở.”

Dương Thanh Huyền từ hố đất bên trong nhảy ra, vỗ vỗ trên người bụi bặm, hoạt động hạ gân cốt, như là không có chuyện gì tựa như.

Nguyên Khôi cũng mặt âm trầm, đem chính mình sửa sang lại, sau đó một bước lên trước, đứng ở Dương Thanh Huyền đằng trước.

Mặt khác năm người hơi thay đổi sắc mặt, nhưng lập tức khôi phục bình thường, thần thái như thường đi lên phía trước, cùng Dương Thanh Huyền cùng Nguyên Khôi đứng tại một cái.

Bảy người đều là kiên định dáng vẻ, hiển nhiên không ai lùi bước.

Có thể tu luyện tới Toái Niết đỉnh cao, không có chỗ nào mà không phải là tâm tính kiên định hạng người, không có ai sẽ bởi vì sợ chịu khổ mà từ bỏ cơ hội.

“Rất tốt, các ngươi đáp lại để ta rất hài lòng.” Trần Tường cười gằn một tiếng, nói: “Tiếp đó, ta có thể yên tâm dỡ xuống các ngươi xương.”

“Bùm bùm!”

Trần Tường trên người chân khí như trào, hóa thành từng đạo từng đạo vòng xoáy, đem đại địa cùng hư không phá nát, vô số hòn đá bay lên, không ngừng quanh quẩn trên không trung.

Bảy người đều là hơi thay đổi sắc mặt, có mấy người gấp vội vàng lấy ra đan dược, ngậm vào trong miệng.

Trần Tường hai tay nắm chặt, trên người chân khí lần thứ hai kéo lên, nhắc đến tới trình độ nhất định, đột nhiên bạo nổ mở, như mãnh thú rống to, ở trên hòn đảo kịch liệt rít gào.

“Ầm!”

Khắp nơi Thiên Thạch khối một hồi cuốn lên, toàn bộ hòn đảo càng bắt đầu vỡ tan!

Trước bị đánh bay những đệ tử kia, còn có xem náo nhiệt thành viên tổ chức, tất cả đều hoàn toàn biến sắc, vội vàng bay lên, hướng về bốn phía tản đi.

“Chuyện gì thế này? Trần Tường trưởng lão muốn phá huỷ đảo này sao?”

“Này chiêu chẳng lẽ là... Trời ạ... Hắn sẽ giết bảy người kia!”

Các loại thanh âm hoảng sợ truyền đến, mọi người lùi lại lui nữa, còn ngàn trượng ở ngoài mới dừng lại, tất cả đều là hoảng sợ nhìn.

Đạt Sinh trong mắt cũng lộ ra vẻ kinh ngạc, nhưng càng nhiều hơn nhưng là mừng rỡ, còn có một tia tàn nhẫn.

Hồng Chính hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Trần Tường, ngươi muốn làm gì?!” Hắn vội vàng nói: “Mạc Đình đại nhân...”

Mạc Đình nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Tiếp tục xem nhìn.”

“Khà khà, để cho các ngươi đại mở một lần tầm mắt, đây là lão phu Võ Hồn tích cát thành tháp!”

Trần Tường trên mặt lộ ra cười gằn vẻ, chân nguyên tuôn ra bên dưới, từng mảng từng mảng hồn chỉ từ trong cơ thể bay ra, bắn vào không trung, vô số đá vụn từ trên hòn đảo phân giải ra ngoài, ở trên không bên trong vỡ thành cát mịn, không sai sau khi ngưng tụ thành thân tháp.

Trong khoảnh khắc, một toà đường kính trăm trượng, cao tới ngàn trượng tám sừng linh lung cát tháp ngưng tụ mà thành.

Thân tháp cấp độ rõ ràng, như một vị tản ra hô hấp cự thú, làm cho người ta áp lực lớn lao. Tháp bốn phía, không gian không ngừng xoay chuyển, hiển nhiên không thể chịu đựng này lớn lao uy năng.

Dương Thanh Huyền chờ bảy người đều hoàn toàn biến sắc, nghĩ thầm: “Này tháp sẽ không cần rung động mà rơi xuống chứ?”

Trong mọi người tâm vừa lên cái này ý nghĩ, liền thấy kia cát tháp “Oanh” một hồi rung động, liền rung động mà rơi xuống.

“Ta - đệt!”

Trong bảy người tâm đều là 10 ngàn thớt dê đà chạy qua, đồng thời phản ứng đầu tiên chính là muốn chạy, nhưng nghĩ đến đây là so đấu, lập tức kiềm chế lại đến, bất quá mỗi cái sắc mặt trắng bệch.

Nguyên Khôi quay mặt sang, lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, giễu cợt nói: “Ngươi cho rằng lúc trước trốn ở đội ngũ phía sau, may mắn chịu đựng qua một chưởng, liền có thể lấy bắt được số người sao? Trần Tường trưởng lão cát tháp bên dưới, bất kỳ đầu cơ trục lợi đều là uổng phí, này cát trong tháp chính là một cái sa mạc, không có thực lực chân chính, sẽ bị vùi lấp ở bên trong, vĩnh cửu kém xa đi ra, ha ha!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt như thường, nhìn cái kia cát tháp rơi xuống, nội tâm dâng lên một loại cảm giác cổ quái, đối với Nguyên Khôi ngoảnh mặt làm ngơ.

Mặt khác năm người nhưng là dọa cho phát sợ, mỗi cái mặt không có chút máu, mấy vị kia ngậm đan dược đệ tử, nhưng là một cái đem đan dược nuốt vào.

“Hảo hảo ở tại ta cát trong tháp hưởng thụ đi!”

Trần Tường cười lớn một tiếng, năm ngón tay đi phía trước một trảo.

“Ầm ầm!”

Cát tháp nháy mắt rung động mà rơi xuống, đem năm người chụp vào trong, hòn đảo tảng lớn phá nát, một mảnh cát bay đá chạy.

Chờ cát đá lắng đọng xuống, mọi người chỉ thấy to lớn kia cát tháp tọa lạc tại trên mặt biển, bởi vì hòn đảo trực tiếp bị đánh mặc, mấy chục dặm phạm vi đều bể cát mịn, không tồn tại nữa.

“Ùng ục.” Xa xa tất cả đều là nuốt tiếng nuốt nước miếng, từng cái từng cái cả kinh nói không ra lời.

“Trần Tường, ngươi làm cái gì vậy?!”

Hồng Chính nổi giận gầm lên một tiếng, khí thế hung hăng chỉ vào cái kia cát tháp.

“Đương nhiên là vì thẩm định tuyển chọn tiêu chuẩn nha, ở ta cát trong tháp, là toàn phương vị thử thách, phi thường thích hợp khảo sát này.” Trần Tường không nhanh không chậm nói rằng.

Hồng Chính cười lạnh nói: “Vậy chúng ta làm sao mà biết này khảo nghiệm công bằng hay không đây? Này trong tháp tình hình chỉ có một mình ngươi biết, như là ngươi muốn động thủ chân, tại sao công bằng có thể nói?!”

Trần Tường lạnh nhạt nói: “Này chính là các ngươi vấn đề của chính mình.”

“Chính chúng ta vấn đề?” Hồng Chính sửng sốt một chút, cả giận nói: “Ngươi nói bậy cái gì, làm sao là vấn đề của chúng ta!”

Trần Tường nói: “Là các ngươi đề cử ra ta a, ta nhưng là chư vị trưởng lão nhất trí tán thành sau đề cử đi ra, nếu là không có tính chất công bằng, ngươi chọn ta làm cái gì?”

“Chuyện này... Ngươi...!” Hồng Chính một hồi nghẹn lời, nhưng lại không có nói nhưng đối với.

“Mạc Đình đại nhân, chuyện này...” Hồng Chính có chút nóng nảy.

Mạc Đình nhìn chằm chằm cái kia cát tháp liếc mắt nhìn, nói: “Chờ một chút hãy nói, Trần Tường trưởng lão nói rất đúng, nếu chúng ta chọn lựa hắn, dĩ nhiên là phải tin tưởng hắn.”

“Ngươi... Ngươi cũng tin hắn?” Hồng Chính không nói gì, phất một cái ống tay áo, đánh cược Khí đạo: “Vậy ta cũng không để ý!”

“Ha ha.” Đạt Sinh không nhịn được vuốt râu mà cười, trong mắt lập loè vẻ kinh dị, cho Trần Tường đầu đi một cái ánh mắt tán dương.

Cát tháp bên trên, có tỏa ra ánh sáng lung linh, đồng thời thỉnh thoảng có gì đó quái lạ to lớn phù văn xuất hiện ở trên thân tháp, giống như là một đầu còn sống Sa chi quái vật.

Ở trong đó bộ, cũng không phải là không gian nhỏ hẹp, mà là vừa nhìn vô tận sa mạc.

Dương Thanh Huyền đám người, liền đứng ở trên sa mạc, trong thiên địa đầy rẫy cực kỳ khô ráo khí tức cùng nhiệt độ cao, không ngừng rút khô mấy người trong cơ thể lượng nước, làm người vô cùng khó chịu.

“Trần Tường trưởng lão tích cát thành tháp, bên trong tự thành không gian, ta vẫn sớm có nghe thấy, hôm nay mới lần thứ nhất nhìn thấy. Mọi người tĩnh tâm điều tức, mới có thể kéo dài.” Thơ văn hoa mỹ trên mặt mang theo kinh sắc, nhưng lập tức tỉnh táo lại, ngồi xếp bằng hư không, hai tay bấm quyết, để trong cơ thể mình chân nguyên chậm lại, lấy duy trì tiêu hao.

“Hừ, đào thải hết hai người liền có thể lấy, cần kéo dài làm cái gì?” Nguyên Khôi cười gằn một tiếng, tà ác ánh mắt quét qua mấy người.

“Ngươi muốn làm gì?!” Thơ văn hoa mỹ mấy người tất cả giật mình, lộ ra kiêng kỵ vẻ mặt, dồn dập từ lúc ngồi bên trong phục hồi tinh thần lại, một hồi cách Nguyên Khôi xa.

“Ta cũng không có thời gian rảnh rỗi ở này lâu dài tiếp tục chờ đợi, ta chuyện cần làm, chính là để nên cút đi người cút đi!”

Nguyên Khôi trong mắt tuôn ra hàn quang, một hồi tập trung Dương Thanh Huyền.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 820: Thiên Khí, Đánh Vỡ Quy Tắc Kịch Đấu

“Lúc nói chuyện, phiền phức chú ý một chút tố chất, ngươi nói cái kia nên cút đi người, là chỉ chính ngươi sao?” Dương Thanh Huyền tranh đấu đối lập, lạnh lùng nói rằng.

“Há, ta nói sai. Bởi vì ngươi không cần cút đi, ngươi chỉ cần đi chết là tốt rồi!” Nguyên Khôi cười gằn một tiếng, bóng người lay động bên dưới, liền tại chỗ biến mất.

Sau một khắc, Dương Thanh Huyền phía trước mười trượng nơi, một cổ khí tức cuồng bạo nổ đi ra.

“Ầm!”

Thiên địa chấn động, vô số cuồng sa phun trào bên trong, Nguyên Khôi thân ảnh bắn mạnh ra, một chưởng liền đánh về Dương Thanh Huyền.

Chưởng pháp bên dưới có tảng lớn hồng quang ẩn phát hiện, như là một cái thật lớn trận pháp, cả vùng đất vô số hạt cát lại một chưởng này hạ trình quy tắc sắp xếp, xuất hiện từng cái từng cái hoa văn đồ án.

Dương Thanh Huyền một tay một chút, rút ra Nam Minh Ly Hỏa Kiếm, đi về phía trước chém tới.

“Xì!”

Hiện ra ngọn lửa màu trắng giữa trời lóe lên, giống như là đâm ra mấy trăm kiếm, một chút click ở những hoa văn kia trên, đem mỗi người phá Nk4jscPI vỡ.

Trong đó một Đạo Chủ kiếm khí, nhưng là như cột sáng dâng trào, đâm về phía phía trước nhất bão cát bên trong.

“Ầm!”

Một Kiếm Nhất chưởng ở trên không bên trong tụ hợp, lẫn nhau đụng vào nhau, nổ lên một mảnh cát bay đá chạy, đồng thời có vạn trượng hồng hào quang màu trắng, từ hai người chiêu thức hạ phun ra ra.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Bốn bề cuồng sa từng mảng từng mảng bị nhấc lên.

Hoa Chương chờ năm người đều hoàn toàn biến sắc, vội vàng hướng về xa xa thối lui, miễn cho bị lan đến gần, tâm tình đều là vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ.

Vui chính là, ước gì bọn họ đánh lưỡng bại câu thương; Kinh sợ đến mức là, loại đáng sợ này sức mạnh, đúng là Toái Niết đỉnh cao có thể đánh ra sao?!

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Ở năm tâm tình người ta chập trùng hạ, Dương Thanh Huyền cùng Nguyên Khôi đã giao thủ hơn trăm chiêu, ở cuồng sa bên trong, hoàn toàn không phân rõ bóng người, chỉ có thể lờ mờ gặp được hai bóng người nhanh chóng di động tới, đồng thời không ngừng xung kích.

“Chết!”

“Ầm!”

Nguyên Khôi lần thứ hai một chưởng đánh xuống, chấn động dữ dội trên Nam Minh Ly Hỏa Kiếm, đồng thời năm ngón tay vồ lấy, đem thân kiếm khóa lại.

Nguyên Khôi trên tay, là một bức hắc giáp hồng văn tay khôi, như thú trảo giống như vậy, có chứa lưỡi dao sắc, tỏa ra hung ác sát khí cùng hàn ý.

Dương Thanh Huyền giật mấy lần kiếm, phát hiện vẫn không nhúc nhích. Tay kia khôi cho hắn một loại cảm giác bị đè nén, không chỉ là sát khí cùng sắc bén trên, tựa hồ sức mạnh của đối phương cũng bởi vậy tăng cường rất nhiều.

Ngay ở hắn suy nghĩ thời gian, Nguyên Khôi tay trái đồng thời, là một bức đồng dạng tay khôi, hướng về hắn trán đánh xuống, "Rống!"

Năm ngón tay lưỡi dao sắc trong đó, lại có Hổ Khiếu Sơn Lâm khí!

Dương Thanh Huyền từ sẽ không sợ, bên trái tay vồ một cái, đấu quỷ thần khoảnh khắc ra, một chút hạo nhiên khí, "Xì" một tiếng, như một vệt điện quang, sung sướng như gió, điểm ở đó chỉ khôi trên.

"Oành!"

Một đoàn kiếm khí cùng chưởng lực nổ ra, chấn hai người đều là thân thể lung lay mấy lần.

"Càng là dùng song kiếm!"

Nguyên Khôi sắc mặt chìm xuống, nắm lấy song kiếm nhẹ buông tay, đột nhiên đẩy về phía trước, đem Dương Thanh Huyền đánh bay, sau đó hai tay bày ra một cái hổ phác tư thế.

"Rống!"

Một tiếng to lớn tiếng hổ gầm, ở phụ tá kia khôi kết hợp thời điểm truyền ra, Nguyên Khôi phía sau hiển hóa ra một đầu to lớn màu đen hổ dữ, trên trán có màu trắng hoa văn, trình phát hiện “Vương” chữ, trợn trừng hai mắt, nhìn chăm chú phía trước.

“Là Thiên Khí Chỉ Hổ!” Xa xa Hoa Chương bỗng nhiên kinh hô một tiếng, trong mắt càng có chút sợ ý.

“Truyền thuyết Thiên Khí Chỉ Hổ trên người Nguyên Khôi, không nghĩ tới càng là thật! Thế nhưng... Vì sao dùng chỉ hổ, còn không làm gì được đối phương?!” Bồi ngươi cũng là trên mặt mang theo kinh sợ, nghĩ mãi mà không ra.

“Tiểu tử kia kiếm, tựa hồ cũng không phải là đơn giản như vậy.” Tên còn lại nói rằng, nhưng nuốt xuống một hồi, đầy mặt hoảng sợ.

Hai người biểu hiện ra sức chiến đấu, đã vượt qua Toái Niết cảnh có thể đạt tới trình độ, thậm chí vượt qua đều là Toái Niết tột cùng mấy người lý giải.

“Biên cảnh nổ tung!”

Nguyên Khôi hét lớn một tiếng, trên người liên tiếp tuôn ra hai đạo thú hống, nhất Nội nhất Ngoại, không khí chung quanh tất cả đều bị sóng âm phá nát mở, nhằm phía bốn phương tám hướng.

Cái kia Hắc Hổ hình thái càng là lóe lên bên dưới, hút hết bốn phía thiên địa linh khí, hóa thành một đạo hắc quang, thôn thiên phệ địa!

Hoa Chương chờ năm người lui nữa ngàn trượng, đều là đầy mặt ngạc nhiên.

Dương Thanh Huyền thấy kia tuôn ra mà đến hắc mang, giơ lên nắm đấm, chỗ mi tâm lập loè một chút châu quang, sức mạnh cuồng bạo từ Huyền Tẫn Châu bên trong lan ra, một hồi tràn ngập toàn thân của hắn.

Cánh tay phải càng bị từng cục vảy bao trùm, hóa thành Hắc Long móng vuốt, năm ngón tay nắm chặt, "Ầm ầm" một tiếng, thiên địa rung động.

Mảng lớn cuồng sa từ mặt đất dâng lên, ở quyền của hắn đầu bốn phía khuếch tán, một cái màu xanh long ảnh, càng là nối tiếp nhau ở bầu trời.

"Diệt Đạo Long Quyền!"

"Ầm ầm!"

Một đạo to lớn cột sáng màu xanh, từ Hắc Long Quyền trên điên cuồng oanh ra, thẳng vào hắc mang bên trong. Như là một đạo phá tan chân trời Thự Quang.

Hổ gầm rồng gầm, trên bầu trời xuất hiện long tranh hổ đấu chi dị tượng, lóe lên mà diệt.

"Ầm ầm!"

Vô biên hắc mang, ở Long Quyền hạ bị xé nứt, hai loại màu sắc hào quang đan xen vào nhau, xông thẳng tới chân trời.

"Ầm ầm ầm!" Cát tháp ở trên mặt biển một trận lay động, nhưng nháy mắt liền khôi phục lại yên lặng.

"Thế nào rồi?!" Hồng Chính kinh sợ, vội vàng hỏi.

Đạt Sinh đám người cũng lộ ra bức thiết vẻ, muốn biết tình huống bên trong.

Trần Tường nhìn chằm chằm cát tháp, từ tốn nói: "Kiểm tra vừa mới bắt đầu đây, gấp cái gì."

Nói xong, liền nhẹ nhàng nhắm mắt lại, một bộ phong khinh vân đạm dáng vẻ.

Hắn khí định thần nhàn, nhưng nội tâm nhưng là nhấc lên sóng to gió lớn, nếu không có muốn giả bộ trấn định, sợ là trực tiếp mở ra cát tháp, chính mình xông vào.

Mặc dù giả bộ trấn định, tấn trên vẫn là chảy xuống một giọt mồ hôi lạnh, theo gò má lưu lại.

Mạc Đình liếc mắt nhìn cái kia nhỏ mồ hôi, ánh mắt lại trở về cát trên tháp, lấp loé không yên.

Cát trong tháp, chung quanh đều là cuồng bạo bão cát, hoàn cảnh trở nên vô cùng ác liệt. Gió kia cát thổi đánh vào người, làm người không đứng thẳng được.

“Hô!”

Hoa Chương năm người cách xa nhau không xa, đều là vận chuyển chân nguyên, chống đỡ bão cát tập kích.

Một người hoảng sợ nói: “Này cát tháp là chuyện gì xảy ra, đột nhiên trở nên như vậy cuồng bạo tàn phá.” Bão cát diễn tấu trên người hắn, từng viên một cát bụi dường như mài đao đá sỏi, nhanh chóng tiêu hao hắn chân nguyên.

Bồi ngươi sắc mặt trắng bệch, nói: “Ta từng nghe người ta nói qua, Trần Tường trưởng lão tích cát thành tháp, bên trong tự có quy tắc. Nhất định là vừa nãy hai người một kích kia, phá vỡ quy tắc, vì lẽ đó cát vàng không bị khống chế, trong tháp năng lực cũng tự mình tàn phá.”

“Phá vỡ trong tháp quy tắc?!”

Bốn người khác đều là hoảng hốt, khuôn mặt không tin, nhưng ngoại trừ lời giải thích này ở ngoài, tựa hồ lại không nghĩ tới nguyên nhân khác.

Hoa Chương sắc mặt khó coi, ánh mắt ở phía trước đảo qua, trầm ngâm nói: “Hai người kia đây? Làm sao một chiêu bên dưới liền không thấy bóng dáng? Chẳng lẽ song song bỏ mình?”

“Nhắm lại chó của ngươi miệng! Chính là ngươi bỏ mình, bản thiếu gia cũng sẽ không ngã xuống!” Một đạo âm trầm âm thanh, phảng phất từ Cửu U bên trong truyền ra.

“Chi!” Hoa Chương càng sợ hết hồn, cả người run cầm cập một hồi, liền lùi mấy bước, ngất lịm nói: “Nguyên Khôi huynh bớt giận, ta thuận miệng nói bậy, mong rằng chớ trách.”

“Nguyên Khôi huynh? Hừ, như ngươi vậy cặn bã, có tư cách gì theo ta xưng huynh gọi đệ?”

Cái kia âm trầm lần thứ hai truyền đến, phía trước “Oanh” một tiếng, cát bụi phá mở, từ trong hư không bước ra một bóng người, chính là Nguyên Khôi, chỉ có điều máu me khắp người, liền ngay cả trên mặt, đều giống như bị vuốt rồng xé rách, lưu lại năm đạo sâu sắc dấu móng tay.

PS: Hoàng Châu cầu phiếu cầu bạo phiếu bộ Thần Võ Thiên Đế, mong các đạo hữu ủng hộ!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 821: Mới Lục Dương Chưởng, Trưởng Lão Can Thiệp

Hoa Chương vừa giận vừa sợ, đều là Toái Niết đỉnh cao, đều là người đưa đò thành viên, hơn nữa hắn chính là hạng người tâm cao khí ngạo, cái nào chịu được như vậy nhục nhã.

Nhưng khi Nguyên Khôi cái kia ánh mắt âm lạnh mong lúc tới, nội tâm hắn lửa giận bỗng chốc bị băng dập tắt, nháy mắt liền tỉnh táo lại, chật vật nói rằng: “Vâng, Nguyên Khôi công tử, Nguyên Khôi đại nhân!”

Nguyên Khôi lúc này mới thu hồi ánh mắt, khóe mắt không hề che giấu chút nào toát ra khinh bỉ.

Bốn người khác đều là câm F9vS6bMq như hến, căn bản không dám lên tiếng.

“Dương Thanh Huyền, lăn ra đây cho ta, ta biết ngươi còn chưa có chết!” Nguyên Khôi quay về cái kia cuồng bạo Trần Sa, đầy mặt âm trầm gào thét. Hai tay năm ngón tay nắm chặt, tay khôi chỉ hổ thượng lưu hạ máu tươi, nhỏ xuống đại địa.

“Ầm!”

Đại địa một hồi rung động, Nguyên Khôi phía trước, nứt ra một đạo ngàn trượng vực sâu, từ trong đó bay lên một đạo mặt trời đỏ, kiêu như Liệt Dương.

Nguyên Khôi dưới sự kinh hãi, vội vàng lùi về sau.

“Ầm!”

Ở hắn bên trái, lại là một đạo vực sâu nứt mở, tương tự bay lên một đạo Liệt Dương.

“Ầm! Ầm!”

Ở cát trong tháp trên mặt đất, giống như là có cự thú ở vực sâu, không ngừng xé ra vết nứt, muốn phá giải ra.

“Đến cùng giở trò quỷ gì? Cứ ra tay, đừng cho là ta sợ ngươi!” Nguyên Khôi vừa giận vừa sợ, một hồi bay lên trời, nâng hai tay lên, chỉ hổ trên bắn ra lượng lớn hắc mang, ép tới bầu trời không ngừng phá nát.

“Ầm!”

Theo thứ sáu đạo Liệt Dương bay lên, sáu đạo ánh sáng ở trên không bên trong tạo thành đồ án kỳ dị, không ngừng xoay tròn, đem toàn bộ Sa chi đại địa chiếu sáng trắng xám một mảnh.

“Lục Dương Chưởng!”

Một đạo thanh âm trầm ổn, từ cái này Lục Dương ánh sáng thần thánh bên trong truyền ra, một bóng người ở trong đó như ẩn như phát hiện, đem cái kia Lục Dương toàn bộ nắm ở trong tay, sau đó đánh xuống!

“Cái gì?!” Nguyên Khôi hoảng hốt.

Cái kia Lục Dương uy thế, như trên bầu trời chân chính mặt trời giống như vậy, làm người không dám nhìn thẳng.

Dương Thanh Huyền ở thu nạp đại lượng Cổ Diệu lực lượng sau, Lục Dương Chưởng cũng xảy ra kịch biến, trực tiếp tăng lên mấy cấp bậc, cái kia sáu đạo Viêm dương, tựu như cùng sáu cái tiểu Cổ Diệu giống như vậy, hợp hai thành một, không gì không xuyên thủng!

Hoa Chương mấy người lui về phía sau nữa lùi. Hoa Chương càng là vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, kinh sợ đến mức là thế nào sẽ lợi hại như vậy, vui chính là ước gì Nguyên Khôi bị đánh chết, lấy báo chính mình xấu hổ mối hận.

"Biên cảnh nổ tung!"

Nguyên Khôi dưới tức giận, lần thứ hai vận chuyển tay khôi, hóa ra Hắc Hổ hình thái, hướng về cái kia Lục Dương phóng đi.

"Ầm!"

Ở Viêm dương cái kia vô biên vô tận hào quang hạ, hắc mang không ngừng bị hóa giải mở, Nguyên Khôi cả người như run cầm cập giống như run rẩy, dường như muốn bị đòn đánh này đánh tan.

"Không, không thể!"

Nguyên Khôi thân thể không ngừng rạn nứt, ngoại trừ máu tươi ở ngoài, còn có hồng mang từ bên trong tràn ra, như là một đầu mãnh thú, muốn bao lấy thân thể của hắn.

"Toái Niết đỉnh cao... Toái Niết đỉnh cao nhanh đỡ không được... Không... Không thể đi lên đột phá a...!"

Nguyên Khôi gào thống khổ, cái kia hồng mang sức mạnh sau khi ra ngoài, cảnh giới của hắn tựa hồ bắt đầu buông lỏng, muốn xung kích Thiên Vị. Như là một khi đạt đến Thiên Vị, thí luyện hành trình liền triệt để vô duyên.

"Ầm!"

Ở vô biên hào quang hạ, bỗng nhiên từ nội bộ truyền đến rung mạnh, Nguyên Khôi chỉ cảm thấy áp lực buông lỏng, vội vàng bấm quyết, đem cái kia hồng mang thu vào bên trong cơ thể, lúc này mới định nhãn nhìn tới.

Chỉ thấy phía trước, chẳng biết lúc nào xuất hiện một căn to lớn cột cát, có bốn, năm trăm trượng, bảy tám trượng đường kính, Dương Thanh Huyền bị dây thừng giống như lưu sa, trói buộc tay chân, trình chữ lớn buộc chặt ở trên cây cột.

“Chuyện này... Đây là...”

Hoa Chương mấy người thừ ra một chút, nháy mắt liền biết, từng cái từng cái đổi sắc mặt.

Nguyên Khôi càng là đại hỉ không ngớt, hắn đương nhiên biết là Trần Tường ra tay rồi.

Này tích cát thành tháp vốn là Trần Tường Võ Hồn, bên trong phát sinh tất cả, cũng không chạy khỏi Trần Tường hai mắt, thời khắc mấu chốt rốt cục ra tay rồi!

“Ha ha, lần này nhìn ngươi chết như thế nào!”

Nguyên Khôi cười lớn một tiếng, trong mắt nổ bắn ra dữ tợn cùng sát khí, luôn luôn hắn tâm cao khí ngạo, càng bị một không giải thích được người đánh chật vật như vậy, càng thêm để hắn khó có thể tiếp nhận là, cái này người cùng hắn là như nhau tu vi.

Dương Thanh Huyền từ chối hạ, phát hiện cái kia lưu sa nội hàm ngậm cực mạnh chân nguyên, đem chính mình khóa gắt gao, căn bản là không có cách nhúc nhích mảy may.

“Trần Tường, ngươi còn muốn mặt sao?!”

Hắn ngẩng đầu lên nhìn ảm đạm bầu trời, lớn tiếng quát.

Nhưng Thương Thiên không nói gì, căn bản không để ý tới hắn.

“Ha ha!”

Nguyên Khôi cười lớn bên dưới, bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, đột nhiên nắm tay, căn bản không để ý tới mặt trên tuôn ra máu tươi, liền hướng Dương Thanh Huyền đánh tới, muốn báo thù rửa hận!

T R uyện Của Tui

chấm vn

“Oành!”

Một quyền đánh trên người Dương Thanh Huyền, tay kia khôi chỉ hổ, càng là như thái rau giống như vậy, xuyên - vào lồng ngực của hắn, kình khí mạnh mẽ đánh bay, đem ngực hắn phá xuất một cái hang lớn.

Hoa Chương mấy người đều là sắc mặt trắng bệch, mím môi không dám lên tiếng.

Cái này so với liều bên trong có trưởng lão nhúng tay vào, đã không phải là bọn họ có thể quản.

Ngay ở bọn họ cho rằng Dương Thanh Huyền chắc chắn phải chết thời điểm, Nguyên Khôi tiếng cười đột nhiên ngừng lại, năm người đều là sửng sốt một chút, vội vàng nhìn tới.

Dương Thanh Huyền ngực tuy rằng nổ tung, nhưng không có một giọt máu tươi, thậm chí một chút da thịt chưa từng, hoàn toàn biến thành hạt cát.

Không chỉ có là lồng ngực, liền ngay cả tứ chi cùng thân thể cái khác vị trí, cũng toàn bộ đều biến thành cát mịn, từ từ dung hợp đến sau lưng cột cát bên trong.

“Chuyện này... Ngươi...” Nguyên Khôi sợ ngây người, trước mắt biến hóa hắn không biết là chuyện gì xảy ra, cũng không biết là Dương Thanh Huyền chủ động biến hóa, vẫn là Trần Tường gây nên.

Nhưng Dương Thanh Huyền cặp kia ánh mắt lạnh như băng, nhưng làm hắn sởn cả tóc gáy, ý thức được có chút không ổn.

“Giở trò quỷ gì? Ngươi đều muốn chết chắc rồi, còn ở đây phí công cái gì!”

Nguyên Khôi bị hắn cặp mắt kia trành đến đáy lòng sợ hãi, đột nhiên lần thứ hai vung quyền, “Rầm rầm rầm”, liên kích mấy chục quyền, mỗi một lần đều đem cột cát trực tiếp đánh xuyên qua, phá xuất mấy chục đến trong động, nhưng từ lâu không thấy Dương Thanh Huyền thân ảnh.

“Đến cùng xảy ra chuyện gì? Chết chưa?!”

Nguyên Khôi kịch liệt thở hổn hển, tức đến nổ phổi quát hỏi.

Nhưng không người nào có thể trả lời hắn.

Hoa Chương năm người cũng đều trố mắt nhìn nhau, không hiểu chuyện gì xảy ra.

Đột nhiên cột cát trên “Ầm” một tiếng, tuôn ra một mảnh lưu sa đến, chậm rãi duỗi dài, hóa thành một chiếc to lớn tay.

“Ầm”, lại là một tiếng, ở một bên khác, tương tự duỗi ra một cánh tay.

Toàn bộ cột cát kịch liệt run rẩy, dưới đáy “Oanh” một tiếng vang thật lớn, cùng đại địa tách rời, hóa ra hai cái chân dài, trực tiếp ngự không trôi nổi.

Sau đó là đầu, lồng ngực, một chút xíu biến hóa, cuối cùng đã biến thành một đầu to lớn Sa Chi Thủ Hộ!

Cái kia không hề tình cảm khuôn mặt, sâu sắc lõm xuống hai mắt, quan sát hạ xuống.

“Ngươi là... Không được!”

Nguyên Khôi sợ đến hồn phi phách tán, này Sa Chi Thủ Hộ khuôn mặt, càng cùng Dương Thanh Huyền không khác nhau chút nào, giống như là hắn cát điêu.

Vào lúc này, coi như là kẻ ngu si cũng rõ ràng trước mắt người khổng lồ này là địch là bạn.

Nguyên Khôi xoay người rời đi, hóa thành một vệt sáng độn mở.

Nhưng Sa Chi Thủ Hộ hơi động, cái nào tha cho hắn đào tẩu, bàn tay khổng lồ như ngày xây, trực tiếp đè ép xuống!

“Ầm ầm ầm!”

Ngày xây một loại dưới bàn tay, lần thứ hai tụ lại sáu đạo Viêm dương!

PS: Hoàng Châu cầu phiếu cầu bạo phiếu bộ Thần Võ Thiên Đế, mong các đạo hữu ủng hộ!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 822: Không Cách Nào Ngăn Trở Quyết Tâm, Cuối Cùng Chắc Chắn

Nguyên Khôi vừa kinh vừa sợ, mắt gặp trốn không thoát, đáng sợ như vậy một chưởng hạ, hoặc là nhảy vào Thiên Vị, bùng nổ ra chính mình toàn bộ lá bài tẩy đến bảo mệnh, hoặc là liền chịu đựng một chưởng, vô cùng có khả năng bị đập chết rơi.

Bỗng nhiên, Sa Chi Thủ Hộ thân thể hơi ngưng lại, hội tụ Lục Dương cự chưởng dĩ nhiên ngừng lại, giống như là bị trở lực gì giống như.

Nguyên Khôi đại hỉ, thầm nói: “Là Trần Tường trưởng lão!”

Vội vàng tăng nhanh độn thuật, đồng thời hai tay vung vẩy, đem cái kia Lục Dương Chưởng ở dưới không gian ràng buộc đánh nát, bóng người lóe lên liền muốn bỏ chạy.

“Vô liêm sỉ! Nhưng lập tức liền các ngươi dối trá, liền có thể ngăn cản ta sao?!”

Sa Chi Thủ Hộ mở mồm ra, tức giận ngửa mặt lên trời gào to, sau đó một luồng tuyệt cường hồn lực từ trong cơ thể lao ra, hướng về toàn thân áp chế đi.

“Ầm!”

Toàn bộ F9dtXSk3 cát tháp không rõ run lên, cái kia đình trệ ở cánh tay, lần thứ hai vung xuống, Lục Dương hóa thành một chưởng, hướng về trốn chui Nguyên Khôi đánh tới.

Nhất Khí Trùng Viêm Dương!

“Ầm!”

Nguyên Khôi vừa rồi chạy ra chưởng pháp ràng buộc, liền cảm thấy thiên địa run lên, sau đó to lớn vô biên Viêm dương tấn công dữ dội hạ xuống.

“Biên cảnh nổ tung!”

Nguyên Khôi ở trong tuyệt vọng, song quyền trên bắn ra vô biên hắc mang, tiến lên nghênh tiếp.

“Ầm ầm!”

Hắc mang trực tiếp bị Viêm dương nuốt chửng, toàn bộ bầu trời cùng đại địa, đều da bị nẻ ra, hóa thành vô số cát mịn, chợt bắt đầu phá nát rơi.

“Làm càn!”

Một đạo âm trầm gào thét từ trên trời giáng xuống, chính là Trần Tường thanh âm.

Ở Dương Thanh Huyền phía trước, không gian chấn động kịch liệt, đột nhiên từ bên trong dò ra một bàn tay, đánh về lồng ngực của hắn.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, không dám thất lễ, gấp vội vàng hai tay kết ấn, nghênh đón.

“Oành!”

Một đòn bên dưới, toàn bộ cát thân thể đều nổ tung mở, từ đầu lâu đến chân, tất cả đều nổ thành đầy trời cát vàng, mê người tai mắt.

Bên trong một bóng người xẹt qua, như nhanh như tia chớp hướng về xa xa bỏ chạy.

“Hừ, ở lão phu Võ Hồn trong tháp, há cho ngươi ngông cuồng như thế. Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi người mang loại nào Võ Hồn, lại có thể đem ta Võ Hồn nháy mắt áp chế.”

Bàn tay kia xuất hiện địa phương, chậm rãi hiện ra Trần Tường thân ảnh đến, châm chọc nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, giống như là ở nhìn một chiếc không tự lượng sức châu chấu.

Hắn giơ tay lên, cái kia đầy trời nổ nát cát vàng, đột nhiên ngưng tụ thành một bàn tay lớn, liền đi về phía trước chộp tới.

“Oành” một tiếng, tay kia vừa rồi đẩy mạnh mười trượng, liền đột nhiên nổ tung, lần thứ hai hóa thành hạt cát, rậm rạp chằng chịt nổi bồng bềnh giữa không trung.

Trần Tường hoàn toàn biến sắc, khiếp sợ nhìn về phía trước.

Một đạo từ Từ Quang huy ở hạt cát bên trong hoá hình ra, biến thành thật mỏng cái bóng, hờ hững nói rằng: “Trần Tường trưởng lão, điều này tựa hồ có chút không ổn đâu?”

Trần Tường sắc mặt khôi phục rất nhanh tự nhiên, hai tay chắp sau lưng, lạnh lùng nói: “Ta chỉ là ra tay dạy dỗ một chút cái này tiểu tử không biết trời cao đất rộng, hắn dám dùng Võ Hồn đến xông tới ta Võ Hồn, đây đã là cực đại mạo phạm.”

Quang ảnh kia chính là Mạc Đình, cười nhạt, nói: “Mặt đây?”

“Ngươi...!”

Trần Tường trên mặt lúc trắng lúc xanh, phất một cái ống tay áo, liền biến mất ở trong tháp.

Mạc Đình liếc mắt nhìn xa xa Dương Thanh Huyền, mới vừa rồi một kích kia hạ, tuy rằng bị thương nhẹ, nhưng không nghiêm trọng lắm, lúc này mới hướng về hắn nở nụ cười, sau đó liền biến mất ở bên trong.

Dương Thanh Huyền thở phào nhẹ nhõm, biết nhặt lấy trở về mệnh, tạm thời không có chuyện làm.

Nhưng Trần Tường hôm nay gây nên, để hắn sát tâm nổi lên.

Đột nhiên, toàn bộ cát thế giới bắt đầu đổ nát, toàn bộ tháp lớn cũng ở trên mặt biển đột nhiên than sụp xuống, hóa thành một đống lớn hạt cát, chìm vào đáy biển.

Dương Thanh Huyền đám người bóng người, trực tiếp liền xuất hiện ở trên mặt biển.

“Đi ra, kết thúc rồi à?”

“Ai bị loại bỏ?”

Một mực bốn phía chờ đợi kết quả người đưa đò thành viên, toàn bộ đều khẩn trương nhìn.

Hồng Chính cùng Đạt Sinh đám người, cũng tất cả đều đưa dài đầu.

Chỉ có Trần Tường mặt âm trầm, hết sức khó coi. Mà Mạc Đình nhưng là khóe miệng mang theo ý cười.

“Chi! Làm sao không thấy Nguyên Khôi cùng yên tĩnh túc!”

“Trời ạ, không biết Nguyên Khôi bị loại bỏ đi? Tại sao lại như vậy!”

Trên mặt biển tất cả đều là hiện lên vẻ kinh sợ tiếng.

“Mau nhìn, hai người bọn họ dưới đáy biển, muốn chìm xuống!” Đột nhiên có người hô to một tiếng.

Lập tức có người vọt thẳng vào trong nước, đem Nguyên Khôi cùng yên tĩnh túc bế lên.

Nguyên Khôi máu me khắp người, vô cùng thê thảm.

Cái kia yên tĩnh túc nhìn thấy được trên người không hề có một chút tổn thương, liền chẳng biết vì sao hôn mê bất tỉnh.

Hoa Chương bọn bốn người tất cả đều là sắc mặt trắng bệch, mím môi, không dám lên tiếng.

Cuối cùng cát tháp phá nát thời gian, một đạo quang ảnh xẹt qua, yên tĩnh túc liền ngã xuống, là bị người đánh ngất xỉu. Tuy rằng bốn người bọn họ chưa thấy người ra tay kia, nhưng trăm phần trăm nhất định là Mạc Đình đã hạ thủ.

Hơn nữa bọn họ cũng nháy mắt liền hiểu Mạc Đình vì sao phải ra tay.

Trong này dính đến bên trong tổ chức hai đại thế lực đấu tranh, như là lần này còn không đào thải hết hai cái lời, Đạt Sinh đám người tất nhiên còn sẽ kiếm cớ, yêu cầu một lần nữa tỷ thí. Mà yên tĩnh túc ở mấy người bọn họ bên trong thực lực yếu nhất, dĩ nhiên là bị Mạc Đình bỏ qua.

“Nguyên Khôi!”

Đạt Sinh kinh nộ quát to một tiếng, bóng người lóe lên, liền xông tới, từ trong tay người khác đem Nguyên Khôi nhận lấy, mò xuống hơi thở, phát hiện không có nguy hiểm tính mạng sau, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng một đôi giận không nhịn nổi mắt, nhưng là nhìn chòng chọc vào Trần Tường.

Trần Tường chỉ cảm thấy có nỗi khổ không nói được, nội tâm một trận vô lực, chỉ có thể quay đầu đi, làm bộ không nhìn thấy.

“Ha ha, tốt, tốt, cuối cùng cũng coi như kết thúc. Chà chà, đặc sắc, đặc sắc.”

Hồng Chính vỗ tay, khá có thâm ý nhìn Trần Tường giống như Đạt Sinh, sau đó chầm chậm nói: “Năm cái tiếp nhận vòng sáng ứng cử viên rốt cục xác định.”

Đạt Sinh nổi giận đùng đùng quát lên: “Không thể xác định! Cát trong tháp đến cùng chuyện gì xảy ra? Vì sao có hai người sẽ hôn mê bất tỉnh, còn một người bị trọng thương. Ta có quyền nghi vấn tỷ thí tính chất công bằng!”

Mai lão một hồi nhảy ra, chỉ vào hắn mắng: “Trần Tường nhưng là mọi người chúng ta chọn đi ra, hơn nữa còn là ngươi đề cử, ngươi nghi vấn cái rắm a? Ngươi muốn chất vấn lời, vì sao trước muốn đẩy nâng hắn?”

Đạt Sinh một hồi không lời nào để nói, chỉ có thể đứng ở cái kia làm gấp, để Nguyên Khôi mất đi tư cách, kết quả này hắn vô luận như thế nào cũng không thể tiếp thu.

Đạt Tông nhẹ nhàng đi tới, đôi môi khẽ nhúc nhích, ở truyền âm cái gì.

Đạt Sinh sửng sốt một chút, này mới nhẹ nhàng gật đầu, bình tĩnh lại, không nói cái gì nữa. Nhưng một đôi mắt nhưng là nhìn chằm chằm Trần Tường, hận không thể xông lên chất hỏi rõ.

Hồng Chính bọn người cảm thấy kỳ quái, không biết Đạt Tông nói cái gì, có thể để cho hắn buông tha tranh chấp.

“Năm người tiêu chuẩn rốt cục đi ra, chư vị chưa từng ý kiến chứ?”

Mạc Đình quét bốn phía một chút, lúc này mới từ tốn nói.

Chung quanh đảo lúc này mới yên tĩnh lại, Dương Thanh

Huyền chờ năm người, nhất thời trở thành tiêu điểm.

Năm người đều là bay xuống lên đảo Đảo.

Bất quá Hoa Chương bốn người, đều dựa vào ở một bên, không dám cùng Dương Thanh Huyền đứng chung một chỗ, thận trọng, cực kỳ kiêng kỵ.

Này để mọi người sắc mặt đều cổ quái, tựa hồ đoán được một ít gì, đều là trong lòng chấn động dữ dội.

PS: Hoàng Châu cầu phiếu cầu bạo phiếu bộ Thần Võ Thiên Đế, mong các đạo hữu ủng hộ!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 823: Bí Pháp Cảm Ứng, Phiền Phức Cùng Tử Cục

“Các ngươi năm người, dùng thực lực chứng minh rồi, là chúng ta người đưa đò bên trong tổ chức, Thiên Vị dưới người mạnh nhất, hoàn toàn xứng đáng.” Mạc Đình tâm tình vô cùng tốt, hài lòng nói.

Bên kia Nguyên Khôi ở Đạt Sinh cứu trị hạ, vừa rồi tỉnh lại, vừa nghe đến nghe được lời này, phun ra một ngụm máu đến, tức đến ngất đi.

“Nguyên Khôi! Nguyên Khôi!” Đạt Sinh sốt sắng, kêu một tiếng sau, lần thứ hai đem chân nguyên rót vào trong cơ thể hắn, trợn lên giận dữ nhìn Mạc Đình một chút.

Mạc Đình đương nhiên sẽ không để ý tới ánh mắt của hắn, thậm chí căn bản là không có nhìn thấy, tiếp tục nói: “Hiện tại thân thể các ngươi suy yếu, sợ là không chịu nổi ta vòng sáng, bảy ngày phía sau, Thương Mạt Đảo bên trong cứ điểm, ta đem vòng sáng ấn ở trên người các ngươi, cũng dạy các ngươi triển khai phương pháp.”

Hoa Chương bọn người là đại hỉ, vội vàng bái hạ, đồng nói: “Đa tạ đời Tổng đà chủ!”

Dương Thanh Huyền cũng là ôm quyền, nhẹ nhàng nói rằng: “Đa tạ.”

Cái này “Tạ”, cùng Hoa Chương đám người “Tạ” bất tận tương đồng, là tạ Mạc Đình xuất thủ cứu giúp chi ân.

Mạc Đình tự nhiên biết, hai người nhìn nhau nở nụ cười.

“Tiêu chuẩn tranh cướp kết thúc, đều tản đi.” Mạc Đình đối với mọi người phất tay, sau đó nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi đi theo ta. Ngươi để ta tìm sự tình, có một ít mặt mày.”

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, kích động nói: “Thật sự?!”

Mạc Đình gật gật đầu, nói: “Tự nhiên là thật, ngươi trước đem vết thương trên người dưỡng cho tốt, ta sẽ nói cho ngươi biết.”

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Đừng, ta đã không thể chờ đợi!”

Mạc Đình cười nói: “Chỉ là có một ít mặt mày mà thôi, này bảy ngày thời gian ngươi cẩn thận dưỡng thương, hay là lại sẽ nhiều hơn một chút tin tức. Tiểu Hoàn đảo đã không an toàn, người đưa đò bên trong tổ chức mật thất tu luyện, có thể cho ngươi mượn dùng.”

Hắn câu nói này có ý riêng, Đạt Sinh mấy người sắc mặt đều không tốt nhìn.

Mai lão nói: “Chỉ cần ngươi ở bên trong cứ điểm, có mấy người chúng ta ở, bất luận người nào đều không nhúc nhích được ngươi, mặc kệ đối phương là hai huynh đệ, vẫn là ba cái bốn người.”

“Mẹ -, khinh người quá đáng!” Đạt Sinh tức giận không nhẹ, đã lâu đều không bị thua thiệt lớn như vậy, một hồi đỡ Nguyên Khôi, nói: “Chúng ta đi!”

Độn quang đồng thời, đem Đạt Tông cùng chí xương hai vị trưởng lão cũng quấn lấy, một hồi liền phá không đi.

Lưu lại Trần Tường một người đứng ở đó, trên mặt vẻ giận dữ đầy mặt.

Trần Tường lần này hơn dặm không phải người, dối trá bang Đạt Sinh không có đến giúp, đắc tội rồi Mạc Đình một phái, lại không pháp hướng về Đạt Sinh giải thích, nếu nói là ở mình Võ Hồn trong tháp, còn không làm gì được một tên địa cấp, sợ là căn bản không người tin, vị trí của hắn một hồi trở nên cực kỳ lúng túng.

Hắn mặt âm trầm, phẫn nộ rên một tiếng, cũng hóa thành độn quang phá không mà đi.

Hồng Hưng nhìn của bọn hắn bỏ chạy, vuốt râu cười nói: “Kẻ đáng ghét đều đi rồi, không chỉ có tâm tình sung sướng, liền ngay cả không khí cũng biến thành rõ ràng rất nhiều.”

Mạc Đình hướng mọi người nói: “Các ngươi tự mình tản đi.”

Nói, một mảnh hào quang sáng lên, đem Dương Thanh Huyền bọc lại, lóe lên bên dưới, liền tại chỗ biến mất.

...

Một lát sau, người đưa đò Thương Mạt Đảo bên trong cứ điểm, một vệt sáng lặng yên không tiếng động hạ xuống, không có bất kỳ phát hiện.

Hào quang bên trong hiển hóa ra Mạc Đình cùng Dương Thanh Huyền hai người.

Mạc Đình tiện tay lấy ra một chiếc chìa khóa đưa cho hắn, nói: “Đây là mật thất tu luyện chìa khoá.”

Dương Thanh Huyền tiếp nhận chìa khoá, giật mình nhìn hắn, hỏi: “Của ngươi độn thuật nhanh bao nhiêu? Từ cái kia hoang đảo đến nơi này, bình thường tốc độ qyBo7yR ít nhất cũng phải nửa ngày đi, mà ngươi mới chưa tới một khắc đồng hồ?”

Mạc Đình cười cợt, nói: “Ta Võ Hồn không phải quang mà, tốc độ của ánh sáng tự nhiên là phải nhanh.”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, hắn biết tốc độ của ánh sáng là mỗi giây sáu trăm ngàn dặm, mà một giây đồng hồ có thể chớp mắt ba, bốn lần, độn thuật có thể đạt đến tốc độ ánh sáng, cái kia chẳng lẽ không phải trong chớp mắt thì có mười vạn tám ngàn dặm?

“Ha ha, chớ suy nghĩ quá nhiều. Cự ly ngắn bên trong có thể xuất hiện tốc độ ánh sáng di động, nhưng khoảng cách dài mà, tự nhiên không thể đạt tới. Tương truyền trung cổ thời điểm toàn thịnh, nghiền ép một thời đại Yêu tộc Đại Đế không, liền có thể chớp mắt mười vạn tám ngàn dặm, đây đã là độn thuật đỉnh cao, cùng quang không khác. Cũng có Côn Bằng bộ tộc cường giả, giương cánh bên dưới có thể đạt đến chín mươi bốn ngàn dặm, cũng là lớn lao uy năng. Ta so với hai người này, còn kém xa.”

Mạc Đình khiêm tốn nói.

Nhưng nghe ở Dương Thanh Huyền trong tai, nhưng là không nói ra được khiếp sợ.

Mạc Đình mỉm cười nhìn hắn, nói: “Lấy thiên phú của ngươi, tương lai có cực đại khả năng vượt qua ta. Hiện tại ngươi trước đem vết thương trên người dưỡng cho tốt đi, ta thấy ngươi cái kia chiêu chưởng pháp, đem Cổ Diệu lực lượng phát huy đến cực hạn, thật là thông tuệ đến cực điểm.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Trùng hợp thôi, Tử Diều Hâu nàng... Vẫn tốt chứ?”

Mạc Đình trầm tư một chút, nói: “Liên quan với Tử Diều Hâu chuyện, đợi ngươi thương lành lại nói, ta cũng còn có một chút nghi hoặc, cần tiến thêm một bước nữa biết rõ. Bất quá ngươi yên tâm, nàng giờ khắc này không có chuyện gì.”

Dương Thanh Huyền nói: “Như vậy cũng tốt, ta đi bế quan bảy ngày. Sau bảy ngày, ngươi đem tin tức về nàng nói cho ta.”

Mạc Đình nói: “Được.”

Dương Thanh Huyền cầm chìa khóa, liền trực tiếp tiến nhập bên trong mật thất.

Mạc Đình nhìn cửa mật thất đóng lại, cái kia bình thản trên mặt, thêm ra vẻ ngưng trọng, nhẹ giọng tự nói: “Cái kia Tử Diều Hâu rốt cuộc là ai? Ta không biết lâm vào một cái phiền toái lớn bên trong chứ? Thôi, nếu đáp ứng rồi Dương Thanh Huyền, thì phải giúp hắn đến cùng. Quá mức từ đi này đời Tổng đà chủ vị trí, chung quy không thể đem phiền phức mang cho tổ chức.”

Nói, ánh sáng lóe lên, liền tại chỗ biến mất.

…

Dương Thanh Huyền tiến nhập mật thất sau, đi chưa được mấy bước, liền “Oa” phun ra một ngụm máu đến, trên người khí tức một hồi rơi xuống đáy vực.

Ở tích cát thành tháp bên trong, hết thảy cát vàng bên trong đều ẩn chứa Trần Tường chân nguyên cùng hồn lực, hắn mạnh mẽ tụ cát biến thân, đem Trần Tường chân nguyên mang vào bên trong cơ thể, sản sinh cực mạnh bài xích. Đồng thời lại dùng Võ Hồn xông tới đối phương, lại bị Trần Tường một chưởng đánh nát biến thân, đã là cung giương hết đà. Nếu không có Mạc Đình đúng lúc xuất hiện, sợ là rơi vào tử địa.

“Trần Tường… Đạt Sinh… Hai người các ngươi thất phu…”

Dương Thanh Huyền trong mắt loé ra lửa giận, tâm tình xúc động nội thương, lần thứ hai phun ra một ngụm máu đến.

Không dám cử động nữa phẫn nộ, vội vàng ngồi xếp bằng xuống, hai tay bấm quyết điều tức.

Đột nhiên, Hoa Giải Ngữ cả kinh nói: “Dương Thanh Huyền, mau nhìn ngươi ngực!”

Dương Thanh Huyền vừa rồi ổn định khí tức, mở mắt ra thấp đầu nhìn ngực, một đạo tinh mang tựa như đồ án, bỗng dưng xuất hiện, lập loè ánh sao.

“Tinh Thần Cổ Ấn!”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, hình vẽ này là lúc trước Huyền Thiên Cơ ấn trên người hắn, dùng để lẩn tránh thiên địa đôi bảng cảm ứng bí pháp, như là Huyền Thiên Cơ chết, bí pháp này nên tự mình biến mất, nhưng bây giờ nhưng ngột xuất hiện, có thể gặp suy đoán của mình không sai, Huyền Thiên Cơ thật sự không chết.

Sắc mặt của hắn một hồi khó xem.

Hoa Giải Ngữ trầm giọng nói: “Huyền Thiên Cơ không chết chúng ta đã đoán được, này đều không phải là trọng điểm, trọng điểm là, hắn tựa hồ có thể thông qua cái này cổ ấn đến cảm ứng vị trí của ngươi.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt khó coi nói: “Cái này cổ ấn có thể hay không phá vỡ?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Phá đi, ngươi cũng sẽ bị thiên địa đôi bảng cảm ứng. Ngươi người mang hai đại chí cường Võ Hồn, một thân bí mật, nếu là bị đôi bảng cảm ứng được, tương tự hết sức phiền toái.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không lo được này rất nhiều, bị đôi bảng cảm ứng, dù sao cũng hơn bị Huyền Thiên Cơ nhìn chằm chằm tốt. Người trước chỉ là phiền phức, người sau gặp người chết.”

PS: Hoàng Châu cầu phiếu cầu bạo phiếu bộ Thần Võ Thiên Đế, mong các đạo hữu ủng hộ!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 824: Hôm Qua Tái Hiện, Vương Giả Trở Về

"Ta đến thử xem đi, nhưng không nhất định có thể thành công." Hoa Giải Ngữ từ Tinh Giới bên trong hóa thân ra, vô số cuộn sóng tuyến ở trên không bên trong dập dờn, ngưng tụ thành vỗ tới một chưởng.

"Có thể phân giải hết thảy sức mạnh, Phá Lạn Vương, phân giải!"

Phá Lạn Vương bóng mờ loáng một cái, dưới lòng bàn tay tất cả quy tắc đều tiêu tan, Dương Thanh Huyền quần áo tung bay lại, cũng bị phân giải thành hư vô.

Chưởng pháp nhẹ nhàng dán sát Dương Thanh Huyền trước ngực, đặt ở cổ ấn trên, đem cái FkMmknet kia tinh mang hóa đi.

Cổ ấn ánh sao nhất thời tản đi không còn hình bóng.

Hoa Giải Ngữ vui vẻ, nhưng Dương Thanh Huyền lại nhíu mày, hai mắt bên phải tà.

Ở Dương Thanh Huyền vai phải phía trước, lần thứ hai hóa ra cổ ấn, ánh sáng như sao, không có giảm bớt chút nào dấu hiệu.

Hoa Giải Ngữ cả kinh nói: "Tại sao lại như vậy?"

Dương Thanh Huyền nói: "Phiền toái, này dấu ấn cũng không phải là lạc tại thân thể nơi nào đó, mà là lạc ở con người của ta trên người, hắn trực tiếp dấu ấn chính là người, mà không phải vị trí."

“Vậy này nên làm gì?” Hoa Giải Ngữ trợn tròn mắt, nhất thời tay chân lóng ngóng, sống ở đó.

Dương Thanh Huyền trong mắt loé ra tàn khốc, nghiêm giọng nói: “Từ nhỏ Hoa Quả Sơn một trận chiến, năm năm, ngày xưa mặc cho người định đoạt a mông, từng bước một đi tới hiện tại Toái Niết đỉnh cao, thậm chí tương lai Thiên Vị, thậm chí càng cao hơn. Huyền Thiên Cơ, ta đang đang từng bước thu nhỏ lại cùng của ngươi chênh lệch, từng bước một đuổi theo tới, tại sao có thể ở cái địa phương này, bị ngươi đoạn đoạn dẫn tới tương lai đường đây!”

Dứt tiếng, một mảnh tử mang từ trên vai trái phẫn nộ diệu ra, ở trong mật thất lan tràn, như một mảnh màu tím biển lửa.

Ở này tử hỏa hạ, Hoa Giải Ngữ cảm nhận được lớn lao nguy hiểm, hãi tiếng nói: “Ngươi...”

“Không lo được nhiều như vậy! Này cổ ấn như ruồi bâu lấy mật, trừ không hết lời, sớm muộn sẽ bị hắn đùa chơi chết!”

Dương Thanh Huyền trên mặt xẹt qua kiên nhẫn vẻ, Tử Viêm bên trong, một cái bóng mờ từ từ lóe lên, cái kia khó có thể nhận ra khuôn mặt trên, chậm rãi mở hai mắt ra, bắn ra hai đạo ánh sáng thần thánh.

Hoa Giải Ngữ cả người run lên, ở đó ánh sáng thần thánh hạ, càng cảm nhận được áp lực cực lớn, nội tâm không được run rẩy run rẩy, thậm chí khó có thể hô hấp.

“Ta không biết ngươi là ai, nhưng vẫn ký túc tại thiên hạ có địch Võ Hồn bên trong ngươi a, giúp ta đem này cổ ấn đốt đi thôi!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, hai tay kết ấn đưa ở trước người, một mặt kiên quyết.

Hư ảnh kia không nói, giơ tay lên, một mảnh hồng mang tụ ở trên cánh tay, hóa thành vòng sáng, bên trên có nhật nguyệt tinh thần, ở trong mật thất tản ra, vô số bánh răng ở thời gian cuộn chỉ nổi lên phát hiện.

Bóng mờ trên cánh tay, Nhật Nguyệt Tinh Luân nhất chuyển, thời gian dài bánh răng bị kẹp lại, một chút xíu chậm lại. Hoa Giải Ngữ vẻ mặt đều cứng lại rồi, trên người vạt áo cũng ở lấy chậm tốc độ tung bay.

Bóng mờ lại khoát tay, vô số tử hỏa ngưng tụ đến, như sông lớn được địa, hướng về Dương Thanh Huyền trên người đốt đi.

“Hổn hển!”

Tử Viêm ở chạm được cái kia cổ ấn chớp mắt, như là chịu đến xông tới, một hồi tản ra.

Dấu ấn bên trong, nguyên bản bức tranh các vì sao không ngừng biến hóa gây dựng lại, như là có lực lượng nào đó bị kích hoạt, một hồi tự bảo vệ mình.

Mà cùng lúc đó, bốn phía vòng quay thời gian một hồi mất đi sự khống chế, nhanh chóng xoay tròn.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, thời gian danh sách ở trong chớp mắt khôi phục bình thường, một vệt màu trắng bóng mờ từ cái kia Tinh Thần Cổ Ấn bên trong, chậm rãi chui ra.

“Hôm Qua Tái Hiện!”

Dương Thanh Huyền cùng Hoa Giải Ngữ đồng thời hoàn toàn biến sắc, kinh hãi thất thanh kêu to.

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng bấm quyết, toàn thân đều đang Võ Hồn dưới áp chế, khó có thể nhúc nhích, trong lòng một trận làm gấp. Hoa Giải Ngữ trong mắt tuôn ra sát khí, mặt âm trầm, đem hồn lực tăng lên đến đỉnh cao, Phá Lạn Vương giơ tay hóa chưởng, bất cứ lúc nào chuẩn bị vỗ xuống.

“Ha ha, ah, ha, ha ha.”

Hôm Qua Tái Hiện hoàn toàn từ cổ ấn bên trong chui ra, càng đột nhiên cười ha hả, hai mắt nhìn cái bóng mờ kia, mang theo hài hước biểu hiện, “Ngàn thành giác, là ý chí của ngươi lưu lại sao? Có thể cho ngươi như vậy bảo vệ người, có thể đọc hiểu bốn mùa sách người, có thể nắm giữ Thái Huyền kiếm thiên người, ta cuối cùng đã rõ ràng rồi thân phận của hắn.”

“Vương, ngươi rốt cục trở về rồi sao?” Hôm Qua Tái Hiện ánh mắt nhất chuyển, rơi trên người Dương Thanh Huyền, khóe miệng mang theo ý cười.

“Vương?”

Dương Thanh Huyền cả người run lên, trong đầu phảng phất địa chấn giống như vậy, ý thức mổ một cái nứt, vô số ký ức toái phiến tuôn ra mà tới.

...

Biển mây Huyền Phong bên trên, sương mù nặng nề, có như tiên cảnh. Giống như vòm trời đồng tề, khiến người ta dòm ngó mà vong phản. Có hai nam tử kề vai sát cánh, áo bào đen bạch y, đều hiện ra phong hoa.

Hắc bào nam tử kia đưa ra một vật đến, nói: “Ta đi rồi, ngươi đem chiếc hộp này mở ra, bên trong có áp chế thiên địa Tôn giả đồ vật.”

Nam tử mặc áo trắng hơi chần chờ, đem hộp tiếp vào trong tay, ngón cái vuốt ve cái kia bảo hạp trên hoa văn, lạnh nhạt nói: “Ngươi để lại áp chế thiên địa Tôn giả biện pháp, cái kia cõi đời này người phương nào có thể áp chế ta đây?”

Áo bào đen nam tử ha ha cười nói: “Áp chế của ngươi, tự có Thiên Đạo.”

“Thiên Đạo sao? Đừng quên, ta chính là thay trời hành đạo người a.” Nam tử mặc áo trắng cười nhạo.

Áo bào đen nam tử định mắt thấy hắn, nói: “Như là Thiên Đạo giết không chết ngươi, ta sẽ còn trở lại.”

Nam tử mặc áo trắng nói: “Vì là một người phụ nữ, đáng giá không?”

Áo bào đen nam tử nói: “Đáng giá.”

“Cắt, thật nhàm chán. Áp chế thiên địa Tôn giả, ta một người là đủ rồi. Cái hộp này, gặp quỷ đi thôi.”

Nam tử mặc áo trắng tiếng hừ lạnh, phất tay áo liền đem hộp ném vạn trượng biển mây, ở trên không bên trong lóe lên, liền biến mất không thấy.

Áo bào đen nam tử cau lại hạ lông mày, nhìn chăm chú cái hộp kia rơi xuống phương vị, không có hé răng.

Chỉ có biển mây nơi sâu xa truyền đến bạch y giọng nam, mang theo coi rẻ thiên địa lạnh lùng cùng xem thường.

“Ta chờ ngươi trở lại giết ta, mất đi của ngươi thế giới này, thật sự có chút tẻ nhạt đây.”

…

“Ngươi... Ngươi rốt cuộc là ai? Ta là ai?!” Dương Thanh Huyền sắc mặt tái nhợt, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng lăn xuống, toàn thân đều run run lợi hại.

Cái kia xa xôi đoạn ngắn không ngừng tràn vào trong đầu, xé rách hắn Thức Hải, đau đến không muốn sống.

Hôm Qua Tái Hiện cười nói: “Ta chính là cái kia, sẽ chờ ngươi đến giết ta người nha.”

“Giết ngươi? Ta nhớ ra rồi, ta muốn giết ngươi, ta hiện tại liền muốn giết ngươi!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, đột nhiên nhảy lên một cái, giơ tay liền đập tới. Thiên hạ có địch bóng mờ dao động theo một cái, cái kia ngưng tụ vô số Tử Viêm chưởng pháp, theo đặt xuống.

“Oành!”

Hôm Qua Tái Hiện như quang ảnh giống như, bỗng chốc bị đánh nát, bốn vỡ nát thành năm mảnh trên thân thể, không ngừng có Tử Viêm thiêu đốt, chậm rãi hoả táng ở trong mật thất.

Nhưng này đôi tràn ngập hưng phấn con mắt, nhưng lấp lánh có thần, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, chậm rãi biến mất ở trong hư không.

Dương Thanh Huyền lại cũng không chống đỡ được, đầy trời Tử Viêm tản ra, thiên hạ có địch cũng hồi quy đến vai trái bên trong, cả người giống như tan vỡ rồi giống như, từng cái trong lỗ chân lông đều truyền đến đau nhức.

“Dương Thanh Huyền!” Hoa Giải Ngữ một hồi lên trước, đưa hắn đỡ lên.

“Ta không sao.” Dương Thanh Huyền hết sức yếu ớt, hơi thở mong manh, “Đáng tiếc, này cổ ấn vẫn còn, không thể đốt đi.”

“Sau đó sẽ chậm chậm nói, ngươi trước chữa khỏi vết thương.”

Hoa Giải Ngữ cũng không có biện pháp gì tốt, chỉ có thể an ủi một chút.

Dương Thanh Huyền đầu óc khôi phục điểm linh thức, trắng xám nghiêm mặt, gật gật đầu, được sự giúp đỡ của Hoa Giải Ngữ ngồi xếp bằng xong, bắt đầu dưỡng thương.

PS: Hoàng Châu cầu phiếu cầu bạo phiếu bộ Thần Võ Thiên Đế, mong các đạo hữu ủng hộ!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 825: Liên Thủ Phong Ấn, Nhất Là Kính Phục Người

Quần phong trong đó, một toà trôi nổi tại hư không cung điện, bên trong đại điện, đầy rẫy nặng nề bầu không khí, lành lạnh tĩnh mịch.

Trong này không đãng không có gì, ngoại trừ mấy căn khắc rõ phồn đẹp văn lộ lớn trụ đá lớn ở ngoài, liền còn lại một tấm vương tọa cùng hai bên chiếc kỷ trà, Dạ Hậu đang ngồi ở trên vương tọa, ở trên cao nhìn xuống nhìn chiếc kỷ trà trước Thi Ngọc Nhan đám người, ánh mắt hơi có suy nghĩ.

“Mang đi Dương Thanh Huyền? Ta rất hiếu kì, Quân Thiên Tử Phủ mang đi hắn làm cái gì?” Dạ Hậu thanh âm bên trong không có bất kỳ tình cảm, thậm chí lộ ra một luồng lạnh lẽo.

Thi Ngọc Nhan ngẩn ra, tựa hồ nghe ra một ít tin tức, hỏi ngược lại: “Dạ Hậu nhận thức Dương Thanh Huyền?”

“Ta có biết hay không hắn, cần phải báo cho ngươi sao?” Dạ Hậu ánh mắt phát lạnh, như hai thanh lưỡi dao sắc bắn xuống.

Thi Ngọc Nhan run lên trong lòng, càng bị cơn khí thế này vội vả lui nửa bước.

Đốc Nghiệp cùng Hoàng Di kinh hãi, vội vàng bảo hộ ở Thi Ngọc Nhan hai bên.

“Tuyệt đối đừng động thủ!” Thi Ngọc Nhan kinh hãi quát to một tiếng, duỗi hai tay ra đem hai người ngăn cản, mồ hôi lạnh từ nàng tấn sừng chảy xuống, sắc mặt sát trắng như tờ giấy.

Dạ Hậu khóe miệng ngậm lấy một nụ cười lạnh lùng, ánh mắt đảo qua Đốc Nghiệp cùng Hoàng Di, xuy thanh nói: “Hai vị, tựa hồ nóng lòng muốn thử a. Đến, động động tay, cũng ngột ngạt chính mình, đem mình ngột ngạt hỏng rồi.”

Thi Ngọc Nhan vội hỏi: “Dạ Hậu nói giỡn, bọn họ cái nào dám động thủ, chỉ là khẩn trương một ít.”

Dạ Hậu lạnh lùng nói: “Có lúc căng thẳng nhưng là sẽ làm ra hiểu lầm. Thơ tiểu thư, theo đề nghị lần ra ngoài mang vài tên tâm lý tố chất tốt tùy tùng.”

“Vâng, Dạ Hậu nhắc nhở là.” Thi Ngọc Nhan vội vàng nói, nội tâm thở phào nhẹ nhõm, trong hai tay tất cả đều là mồ hôi lạnh.

Đốc Nghiệp cùng Hoàng Di cũng là giận mà không dám nói gì, hai người hạ thấp xuống đầu, đều là tâm tư giống nhau, Dạ Hậu sỉ nhục bọn họ không liên quan, nhưng nếu là dám đối với thơ tiểu thư động thủ, mặc dù là chết cũng muốn liều mạng.

Dạ Hậu nói: “Ta thời gian rất quý giá, kể ra ngươi muốn dẫn đi Dương Thanh Huyền lý do.”

Đại điện một bên, Vũ Ảnh lẳng lặng đứng cạnh, ánh mắt đảo qua Thi Ngọc Nhan, trong mắt cũng tràn ngập hiếu kỳ.

Thi Ngọc Nhan tâm niệm thay đổi thật nhanh, làm sao cũng không nghĩ tới Dạ Hậu lại nhận thức Dương Thanh Huyền, nhưng Thái Huyền mộ kiếm can hệ trọng đại, một khi tiết lộ, sợ là không chỉ có không mang được Dương Thanh Huyền, còn sẽ cho Dương Thanh Huyền rước lấy ngày phiền toái lớn, suy nghĩ phía sau, mới nói: “Dương Thanh Huyền theo ta Quân Thiên Tử Phủ quản hạt hạ tông môn, Thiên Tinh đại lục Vô Nhai Kiếm Phái chưởng môn cái chết, có vô số liên hệ, ta lần này đến chính là muốn dẫn hắn trở lại, tinh tế đề ra nghi vấn.”

“Ồ? Có thật không?” Dạ Hậu lạnh nhạt hỏi, trong thanh âm nghe không ra bất kỳ ý tứ.

“Thật sự.” Thi Ngọc Nhan một mực chắc chắn.

Dạ Hậu trầm ngâm một chút, nói: “Nếu Dương Thanh Huyền ở trên địa bàn của ta, tự nhiên không cho phép các ngươi tùy tiện dẫn người đi. Nhưng thơ tiểu thư thân phận cũng không phải bình thường, ta có thể cho các ngươi một cơ hội, chỉ cần Thi Diễn có thể đáp ứng ta một điều kiện.”

Thi Ngọc Nhan sững sờ, nói: “Điều kiện gì?”

Dạ Hậu trong mắt quang mang chớp động, chậm rãi nói rằng: “Gần đây Biển Đen không Thái Bình, Cổ Diệu lực lượng có chút táo bạo, ta cần Thi Diễn cường giả như vậy, cùng ta liên thủ lần thứ hai phong ấn Cổ Diệu.”

“Lần thứ hai phong ấn Cổ Diệu?” Thi Ngọc Nhan kinh hãi, thất thanh nói: “Cổ Diệu không phải... Đã chết rồi sao?”

Vũ Ảnh đồng dạng trong lòng hoảng hốt, chuyện này nàng cũng là lần đầu tiên nghe nói.

Dạ Hậu cười lạnh nói: “Ai nói Cổ Diệu đã chết? Như là chết, này toàn bộ Biển Đen Cổ Diệu lực lượng đến từ đâu? Bất quá ngươi không cần quá lo lắng, Cổ Diệu hiện tại chỉ là cuồng táo điểm, chỉ cần Thi Diễn theo ta liên thủ, liền có thể đem phong ấn.”

Thi Ngọc Nhan cả kinh khuôn mặt có chút dại ra, một hồi lâu mới tỉnh hồn lại, ôm quyền nói: “Tương truyền ân Võ Vương đánh chết Cổ Diệu, cũng đem chôn ở Biển Đen. Lúc này mới làm cho Biển Đen dưới bầu trời, lan tràn Cổ Diệu lực lượng.”

Dạ Hậu nói: “Ngươi đối với chuyện này cũng là rất quen.”

Thi Ngọc Nhan trong mắt lộ ra vẻ kỳ dị, một đôi mắt đen bóng như vì sao trên trời, “Ân Võ Vương là từ cổ chí kim đại anh hùng bên trong, vãn bối nhất là kính phục người. Có quan hệ truyền thuyết của hắn, ta hầu như đều lật xem quá.”

Dạ Hậu sửng sốt một chút, sắc mặt có chút quái lạ, thậm chí là kinh ngạc có chút thất thần.

Sau một lúc, mới thở dài nói: “Hắn đích xác là từ cổ chí kim, ít có đại anh hùng.”

Thi Ngọc Nhan vui vẻ nói: “Ân Võ Vương dù sao cũng là lấy đánh giết Cổ Diệu mà lưu danh thiên cổ, Dạ Hậu đây sẽ có không ít liên quan với ân Võ Vương bí ẩn chứ? Chẳng biết có được không làm điển tịch cấp cho vãn bối xem.”

Dạ Hậu nói: “Ta đích xác biết rất nhiều ân Võ Vương chuyện, nhưng không có hứng thú nói cho ngươi một tên tiểu bối nghe. Như là Thi Diễn có thể tới giúp ta một chút sức lực, không chỉ có Dương Thanh Huyền các ngươi có thể mang đi, đồng thời ta biết có quan hệ ân Võ Vương tư liệu, toàn bộ đều có thể cho ngươi.”

Thi Ngọc Nhan nổ lớn động lòng, ôm quyền nói: “Việc này ta không cách nào làm chủ, nhất định phải bẩm báo gia phụ, nhưng phong ấn Cổ Diệu, là tạo phúc Biển Đen đại sự, vãn bối nhất định sẽ tận lực thuyết phục gia phụ, hơn nữa...”

Nàng dừng lại, trên mặt nổi lên một tia ửng hồng, có chút hưng phấn, nói: “Có thể làm ra một chút cùng ân Võ Vương giống nhau sự tình, vãn bối cũng vô cùng có hứng thú.”

“Hừ, ngươi có hứng thú để làm gì? Chỉ ngươi điểm FkGcQm2v ấy chút sức mọn, còn chưa đáng kể, đi xuống đi.” Dạ Hậu sắc mặt lạnh nhạt, cũng không mong muốn cùng nàng nói chuyện nhiều, xua tay tiễn khách.

“Vâng, Dạ Hậu đại nhân, ta biết không sót một chữ mang về cho gia phụ.”

Thi Ngọc Nhan hai tay ôm quyền, bình tĩnh nói. Sau đó mang theo Đốc Nghiệp hai người, khom người trở ra.

Vũ Ảnh nhìn ba người rời đi, lúc này mới thất kinh hỏi: “Sư tôn, cái kia Cổ Diệu...”

Dạ Hậu xua tay, đình chỉ lời của nàng, lạnh lùng nói: “Việc này cực kỳ phức tạp, không phải ngươi có thể tham dự, cố gắng đem phù quang kính luyện hóa, mới là việc cần kíp của ngươi.”

“Vâng.” Vũ Ảnh không cam lòng dáng vẻ, nhưng cũng chỉ có thể kiềm chế lại đến.

“Ngươi cũng đi xuống đi.” Dạ Hậu lạnh lùng nói rằng.

“Vâng.” Vũ Ảnh khom người trở ra.

Bên trong cung điện cũng chỉ còn sót lại Dạ Hậu một người, cô linh linh ngồi ở đó, có vẻ hơi cô đơn.

Cái kia lành lạnh xinh đẹp trên mặt, kinh ngạc như là đang ngẩn người.

“Cái kia Thi Ngọc Nhan nói, ngươi thật sự tin sao? Chỉ là vì là một cái tông chủ cái chết, liền làm cho nàng đích thân tới Biển Đen, thật là chuyện tiếu lâm!” Đột nhiên, một đạo vô cùng huyễn hào quang ở trên cung điện xuất hiện, như một vòng Liệt Dương, chuyển động bên dưới, chậm rãi rơi vào bên trong cung điện, hóa ra một bóng người.

Trong đại điện nhiệt độ đột nhiên tăng lên trên.

“Ta tự nhiên là không tin, cô nàng này tâm tư cẩn mật, nói chuyện kín kẽ không một lỗ hổng. Nhưng thật giả đều không quan trọng, chỉ cần nàng có thể gọi tới Thi Diễn, đem Dương Thanh

Huyền cho bọn họ thì lại làm sao?”

Dạ Hậu từ ngơ ngác trong trạng thái phục hồi tinh thần lại, nhìn đạo nhân ảnh kia, bình tĩnh nói.

“Ngươi muốn dựa vào Thi Diễn sức mạnh đến phong ấn Cổ Diệu? Quá ý nghĩ kỳ lạ đi! Đừng nói Thi Diễn không được, coi như là Nhân Hoàng cũng không được, sợ là Nhân Hoàng mang theo mười đại tông môn chi chủ đến đây, chỉ sợ cũng không được.”

Bóng người kia trên người có ánh lửa nhảy lên, ngữ khí vô cùng gượng gạo, lộ ra một luồng xem thường cùng lệ khí.

PS: Hoàng Châu cầu phiếu cầu bạo phiếu bộ Thần Võ Thiên Đế, mong các đạo hữu ủng hộ!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 826: Dạ Hậu Chân Thân, Thứ Năm Tiêu Chuẩn

“Ngày dụ, cái kia lấy ngươi góc nhìn, nên thế nào cho phải đây?” Dạ Hậu nhìn phía trước nam tử, sâu sắc thở dài.

“Bây giờ Cổ Diệu mặc dù đã không kịp năm đó, nhưng cũng tuyệt không phải những này chó và mèo có thể tùy tiện phong ấn. Nhân lúc Cổ Diệu còn chưa hoàn toàn thức tỉnh, tìm về Tử Diều Hâu, dùng năm đó vi kéo chế tạo thanh kiếm kia, sau đó là giết hắn một lần!” Ngày dụ thấp trầm giọng, trong cơ thể như là có một đầu mãnh thú đang gầm thét.

“Năm đó vực ngoại cường giả bắn giết Cổ Diệu chi kia mũi tên, bị vi kéo chế tạo thành ai ca cùng chiến khư, chiến khư đã theo ân Võ Vương biến mất mà không biết tung tích. Chỉ dựa vào một thanh ai ca kiếm, còn có thực lực thấp như vậy hơi Tử Diều Hâu, làm sao có khả năng giết được Cổ Diệu?” Dạ Hậu khuôn mặt vẻ ưu lo.

“Tử Diều Hâu không được, nhưng ngươi có thể a, ám dạ bộ tộc vương, nửa đêm.” Ngày dụ trầm giọng chậm rãi nói rằng.

“Ta hiểu được, có một số việc cũng là đến rồi điểm cuối thời điểm. Ngày dụ, ta hơi mệt chút.” Dạ Hậu mệt mỏi tựa ở trên vương tọa, hai con mắt chậm rãi nhắm lại.

“Ngươi nghỉ ngơi thật tốt đi, như là Cổ Diệu hoàn toàn thức tỉnh, mảnh này tinh vực sợ cũng thì xong rồi.” Ngày dụ chậm rãi nhắm hai mắt lại, giơ tay bấm quyết, hóa thành một vệt sáng, ở trong đại điện tản đi.

Ngày dụ đi rồi, Dạ Hậu mới chậm rãi mở mắt ra, trong ánh mắt lập loè vẻ phức tạp, kinh ngạc có chút thất thần, tự lẩm bẩm: “Mất đi ân Võ Vương vùng trời này, còn có ai có thể trấn áp Cổ Diệu?”

Đại điện bầu trời trống không, có chút âm lãnh, không người nào có thể trả lời nàng.

…

Sau bảy ngày, Thương Mạt Đảo, người đưa đò bên trong cứ điểm.

Đạt Sinh lạnh nhạt nói: “Là như vậy, bàng rồng gần đây tu luyện tẩu hỏa nhập ma, kinh mạch tận đoạn, đã không cách nào tiến vào Hải Thiên Nhai thực tập. Vì lẽ đó danh ngạch này, nên để Nguyên Khôi hoặc là Ngụy sao đến bổ. Như vậy đi, liền để Nguyên Khôi cùng Ngụy sao một trận chiến, cuối cùng xác định danh ngạch này đi.”

Trong đại điện còn có mấy người, sắc mặt đều không tốt nhìn.

Hồng Chính xanh mặt, lạnh giọng nói: “Sẽ không phải là ngươi đối với bàng rồng động tay chân chứ? Ở bên trong tổ chức, vô cớ đối với đồng bạn ra tay, là muốn bị roi hình! Dù cho trưởng lão cũng không thể ngoại lệ.”

Đạt Sinh cười lạnh nói: “Hồng Chính, cơm có thể ăn bậy, không thể nói lung tung được, nếu không gọi bàng rồng tới hỏi hỏi?”

“Hừ!” Hồng Chính khí kết, biết chắc hỏi không ra kết quả. Nhưng này cái trọng yếu quan đầu, đột nhiên một tên đệ tử tẩu hỏa nhập ma, trên đời làm sao có khả năng có trùng hợp như vậy chuyện. Tuy rằng đều biết là Đạt Sinh ra tay, nhưng căn bản không bỏ ra nổi chứng cứ.

“Bàng rồng ở tranh hạng bên trong cũng đã bị thương không nhẹ, vì kế thừa vòng sáng, này bảy ngày liều mạng tu luyện, dáng vẻ nóng nảy, một không cẩn thận tẩu hỏa nhập ma, cũng là hợp tình hợp lý, đã nói qua.” Đạt Tông cũng từ tốn nói.

Mạc Đình từ tốn nói: “Nói còn nghe được, vì lẽ đó hai vị trưởng lão liền để nó đã biến thành hiện thực, thật sao?”

“Ngươi nói cái gì?!” Đạt Sinh tức giận xông lên, lạnh lùng nhìn chằm chằm Mạc Đình, lạnh giọng nói: “Ngươi thân là đời Tổng đà chủ, cũng không thể tin khẩu nói bậy.”

Mạc Đình nói: “Ta nói bậy cái gì? Ta chỉ là trong lòng không rõ, vì lẽ đó hướng về hai vị trưởng lão nói ra cái vấn đề mà thôi, ta cũng không nói xác thực như vậy, chỉ là hỏi một chút có hay không như vậy?”

“Hừ, dĩ nhiên không phải. Bàng rồng việc, cùng bản trưởng lão không quan hệ. Đáp án này, đời Tổng đà chủ đại nhân có thể thoả mãn?” Đạt Sinh lạnh lùng nói rằng.

Mạc Đình gật gật đầu, nói: “Có hài lòng hay không là của ta sự tình, ai cần ngươi lo? Đạt Sinh trưởng lão tử nhạc rồng hỏa công tu luyện tới tầng thứ mấy? Còn có thời gian rảnh rỗi quản chuyện của người khác?”

“Ngươi!” Đạt Sinh tức giận muốn đánh người, nhưng vẫn là nhịn xuống, mặt âm trầm, cả giận nói: “Ta không với ngươi nói bậy!” Sau đó xoay người, nhìn bên trong cung điện hai người, nói: “Này thứ năm tiêu chuẩn, Nguyên Khôi, Ngụy sao, các ngươi một trận chiến đến định đi.”

Ngụy sao chính là ở tích cát thành tháp bên trong bị Mạc Đình đánh ngất người, giờ khắc này nội tâm một mảnh cay đắng, lại không nói hắn không tranh nổi Nguyên Khôi, coi như tranh chấp quá, tiếp theo cái tẩu hỏa nhập ma phỏng chừng chính là mình, vội vàng ôm quyền nói: “Đệ tử tu vi có hạn, hơn nữa tranh hạng bên trong bị thương bây giờ còn chưa tốt, không dám cùng Nguyên Khôi công tử cạnh tranh, chủ động lui ra.”

Đạt Sinh gật gật đầu, ngữ trọng tâm trường nói rằng: “Này tranh hạng đến từ không dễ, Ngụy sao ngươi có thể đi đến một bước này, thật không đơn giản, không nên khinh dịch từ bỏ a. Ta đây có thể muốn phê bình ngươi, gặp phải một chút khó khăn liền lùi bước, có thể không phải chúng ta võ tu người khí khái.”

Ngụy sao một mặt thụ giáo dáng vẻ, cảm kích nói: “Trưởng lão nói rất có lý, nhưng Ngụy sao FFKvemJa tu vi có hạn, thêm vào gần đây thương thế chưa lành, đắn đo suy nghĩ bên dưới, vẫn cảm thấy buông tha tốt.” Nội tâm nhưng là mắng to không ngớt: “So với tiêu chuẩn, Lão Tử có thể càng tích mệnh.”

Đạt Sinh nói: “Ngươi đã tâm ý đã quyết, chúng ta cũng không thể miễn cưỡng ngươi, tuy rằng cảm thấy đáng tiếc, nhưng dù sao cũng là ý của chính ngươi.” Hắn khiêu khích tựa như nhìn Mạc Đình, chầm chậm nói: “Đời Tổng đà chủ, ngươi thấy thế nào?”

“Đạt Sinh trưởng lão thật là đủ rảnh rỗi, chẳng trách tử nhạc rồng hỏa công vẫn kẹt ở tầng thứ năm tăng không lên.” Mạc Đình từ tốn nói.

Đạt Sinh tức giận muốn xông tới đánh người, bị Đạt Tông gắt gao ngăn cản.

Mạc Đình ánh mắt lạnh lùng liếc hạ Nguyên Khôi, nói: “Nếu bàng rồng tẩu hỏa nhập ma, Ngụy sao lại lui ra một trận chiến, cái kia thứ năm tiêu chuẩn sẽ là của ngươi.”

Nguyên Khôi vẫn nhìn phía trước trên đất, giờ khắc này mới ngẩng đầu lên, ôm quyền nói: “Đa tạ Mạc Đình đại nhân.”

Mạc Đình trong lòng mặc dù phẫn nộ, nhưng việc đã đến nước này, hắn cũng không muốn ở danh ngạch sự tình trên lại quá nhiều cưu kết.

“Đại thế giới bên trong, có muôn màu muôn vẻ. Ngũ quang bồi hồi, mười màu rực rỡ. Ta này chiêu thần thông, chính là bắt nguồn từ đối với thế giới lĩnh ngộ, tên là: Năm thứ năm đại học quang Lưu Ly giới.”

Dứt tiếng, Dương Thanh Huyền chờ năm người đều là tâm thần rùng mình, một đạo hạo nhiên hào quang ngang trời độ đến, ở trên không bên trong tản ra, hóa thành mờ mịt ngũ sắc, đem toàn bộ càn khôn bọc lại.

Vạn vật không gặp, chỉ có năm cái Lưu Ly vầng sáng, như trời Như Nguyệt, treo chiếu giữa trời.

Cái kia năm cái vầng sáng bên trong, phảng phất tự thành thế giới, bay xuống.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy trước mắt hào quang lóe lên, trên cánh tay liền truyền đến đau nhức, như là nung đỏ bàn ủi đặt ở mặt trên, đau nhe răng trợn mắt.

Đạt Sinh đám người ở bên trong cung điện, tương tự là tâm thần cự chiến, từng cái từng cái hoảng sợ không thôi.

“Hắn mạnh như thế nào?!”

Này năm thứ năm đại học quang Lưu Ly giới sức mạnh, cách xa ở bọn họ bên trên, cả kinh mỗi người hoàn toàn biến sắc.

Đặc biệt là Đạt Sinh, sắc mặt trắng bệch hạ, ánh mắt lại có chút dại ra, không có nguyên do đầu trán chảy xuống một chuyến mồ hôi lạnh.

Một đám trưởng lão đều là khiếp sợ vạn phần, vẻ mặt không một, vốn cho là Mạc Đình cùng bọn họ gần như, dù cho lợi hại cũng nhiều nhất vượt qua một chiêu nửa thức, nhưng giờ khắc này nhưng phát hiện mình sai rồi.

Dương Thanh Huyền cũng kinh hãi dị thường, tia sáng kia vòng lực lượng, không chỉ có ấn rơi ở trên người, hơn nữa trực tiếp xâm nhập kinh mạch, huyết nhục, in vào cả người bên trong. Cái cảm giác này, liền cùng cái kia Tinh Thần Cổ Ấn như thế.

“Cái này Mạc Đình, rốt cuộc là tu vi gì?”

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, nhưng không lo được suy nghĩ nhiều, chậm rãi đem cái kia vòng sáng lực lượng ở trong người dẫn dắt, đồng thời luyện hóa nó.

PS: Hoàng Châu cầu phiếu cầu bạo phiếu bộ Thần Võ Thiên Đế, mong các đạo hữu ủng hộ!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 827: Năm Người Đứng Đầu, Tái Ngộ La Nghiệp

“Vạn tượng chi động, là lấy Chu Dương đăng mà chín có chiếu, tử tuyền rõ mà vạn vật thấy…”

Đột nhiên, hào quang bên trong, một đạo từ từ âm thanh truyền đến, chính là Mạc Đình, “Đây là năm thứ năm đại học quang Lưu Ly giới bí pháp, ta chỉ truyền cho ngươi một người. Nói cách khác, muốn tạo thành này năm thứ năm đại học quang Lưu Ly giới, nhất định phải lấy ngươi dẫn đầu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Trọng yếu như vậy trách nhiệm, vẫn là giao cho những người khác đi. Ta nhìn Hoa Chương, Nguyên Khôi cũng không tệ.”

Mạc Đình nói: “Đừng **, ngươi đáp ứng rồi ta, dùng hết khả năng. Chuyện của ngươi, ta nhưng là vẫn để ở trong lòng, đồng thời cho ngươi tìm ra mặt mày.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, liền nói ngay: “Tốt, tựu lấy ta dẫn đầu đi, ta biết dùng hết khả năng.”

Đang khi nói chuyện, hết thảy hào quang một hồi tan hết.

Trong đại điện cảnh tượng hiển hiện ra.

Ngoại trừ Dương Thanh Huyền cùng Nguyên Khôi ở ngoài, ba người khác đều là sắc mặt trắng bệch, có một người khóe miệng còn tràn ra máu tươi, lại chịu đựng vòng sáng thời điểm bị thương.

“Các ngươi tất cả đi xuống đi, Dương Thanh Huyền lưu lại.

Năm thứ năm đại học quang Lưu Ly giới bí pháp, ta đã truyền cho hắn. Đến thời điểm các ngươi năm người tựu lấy hắn dẫn đầu." Mạc Đình từ tốn nói.

"Cái gì?!" Nguyên Khôi kinh nộ không ngớt, để hắn hạ mình Dương Thanh Huyền bên dưới, để hắn muôn vàn khó khăn tiếp thu.

Lúc này Đạt Sinh truyền đến ánh mắt, sắc mặt ngưng trọng lắc lắc đầu, ra hiệu hắn không muốn chống lại.

Nguyên Khôi kinh sợ, lập tức hiểu. Sợ là vừa nãy Mạc Đình năm thứ năm đại học quang Lưu Ly giới, đám đông chấn nhiếp, vì vậy không dám manh động. Hắn là hiểu chuyện người, lúc này không lên tiếng nữa, nhưng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền ánh mắt, nhưng tràn đầy sát khí.

Rất nhanh, mọi người liền các tự rời đi, chỉ còn dư lại Dương Thanh Huyền cùng Mạc Đình hai người.

Dương Thanh Huyền vội la lên: "Tử Diều Hâu ở đâu?"

Mạc Đình liếc mắt nhìn hắn, cười nói: "Vội vàng như vậy, xem ra cô gái này quan hệ với ngươi không cạn."

Dương Thanh Huyền chịu ở tính tình, nói: "Không biết Mạc Đình đại nhân năm thứ năm đại học quang Lưu Ly giới tu luyện tới tầng thứ mấy?"

"Ha ha!" Mạc Đình không nhịn được cười to, nói: "Ta chỉ là thuận miệng nói thôi."

Hắn thu liễm nụ cười, nghiêm mặt nói: "Cô gái này hiện tại tựa hồ có hơi phiền phức, bị tàn sát đêm người theo dõi."

"Cái gì?!" Dương Thanh Huyền cả người run lên, mười ngón bốn phía, càng có không khí bị nguyên lực đập vỡ tan, phát sinh nặng nề nổ vang, hướng về bốn phía hướng về mở.

Hắn cả giận nói: “Tử Diều Hâu bây giờ đang ở cái nào?!”

Mạc Đình nói: “Ngươi trước đừng kích động, ta đã phái người trong bóng tối bảo vệ nàng, tạm thời tương đối an toàn.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt này mới dễ nhìn một ít, nói: “Nàng ở đâu?”

Mạc Đình nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, chăm chú nói rằng: “Ta không biết nữ tử này là thân phận gì, cũng không muốn biết, ngươi cũng không cần nói cho ta. Ta không biết bởi vì ngươi, mà cùng tàn sát ban đêm xung đột, cũng hoặc là cuốn vào Dạ Hậu chuyện gì bên trong. Không chỉ có là cá nhân ta không biết, toàn bộ người đưa đò tổ chức cũng sẽ không. Vì lẽ đó có một số việc còn xin ngươi thứ lỗi.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, lại triển khai mở, nói: “Ta hiểu được, đó là tự nhiên.”

Mạc Đình nói: “Vậy thì tốt, của ngươi Tử Diều Hâu ở Minh Duyên Đảo.”

…

“Đại sư huynh, lần này Dạ Hậu định ngày hẹn thơ tiểu thư, chúng ta hẳn rất nhanh liền có thể trở lại.”

“Có Dạ Hậu xuất thủ, cái kia La Phi coi như trốn đến chân trời góc biển, cũng sẽ bị bắt tới.”

“Làm sao ngươi biết Dạ Hậu liền sẽ bang thơ tiểu thư?”

“Ha ha, ngươi đây liền không hiểu chứ? Đây chính là đại phái trong đó vãng lai, bắt một cái La Phi lại không phải là cái gì sự tình, Dạ Hậu đương nhiên vui với bán khuôn mặt này.”

Vô Nhai Kiếm Phái hơn mười người, ở tảng đá trên đường phố đi dạo, bên trái một lời bên phải một lời tán gẫu.

Ở hơn mười người phía trước, La Nghiệp cùng một tên da dẻ ngăm đen, tướng mạo xấu xí nữ tử đi chung với nhau. Cô gái kia vóc người cường tráng, đầu trán rộng lớn mà môi đầy đặn, mặc trên người một cái áo giáp, đem tóc buộc lên, dường như một tên chiến sĩ. Chính là Huyền Linh đại lục Linh Vụ Tông tông chủ con gái Lâm Linh Tử.

La Nghiệp mặc dù không xưng được anh tuấn Tiêu Sái, nhưng cũng coi như là tuổi trẻ tuấn kiệt, một phái chi Đại sư huynh, càng cùng này Lâm Linh Tử đầu mày cuối mắt, vô cùng thân mật dáng vẻ.

“Các ngươi lập tức liền muốn về Vô Nhai Kiếm Phái sao?” Lâm Linh Tử mối tình thầm kín nhìn La Nghiệp, liếm môi một cái, có chút không muốn.

“Yên tâm đi, ta sau khi trở về cũng biết nhớ ngươi, không cho phép chúng ta chẳng mấy chốc sẽ gặp lại mặt đây.” La Nghiệp an ủi nữ tử, nói: “Bất cứ lúc nào hoan nghênh ngươi tới Vô Nhai Kiếm Phái. Đặc biệt là ta lên làm chưởng môn sau, kiếm phái cũng chính là nhà ngươi, muốn tới thì tới, muốn đi thì đi.”

“Ta liền biết ngươi không quên được ta.” Lâm Linh Tử ôn nhu dán vào.

La Nghiệp khẽ hít một cái, duỗi tay ôm lấy hông của nàng, nhưng eo quá thô lâu không được, động tình nói: “Yểu điệu thục nữ, quân tử hảo cầu, lớn như vậy phúc khí để ta gặp phải ngươi, làm sao có thể quên đây? Ta lần này về tông môn kế thừa vị trí Tông chủ, có thể sẽ gặp phải một ít ngăn trở ngăn cản, đến thời điểm ngươi có thể phải giúp ta.”

“Đây là tự nhiên, người một nhà không nói hai nhà lời.” Lâm

Linh Tử thẹn thùng lại gần đi tới, hai tay vây quanh ở La Nghiệp eo.

La Nghiệp sắc mặt đau xót, nhưng vẫn là miễn cưỡng vui cười.

“Nôn!”

Sau lưng Vô Nhai Kiếm Phái đệ tử, mấy người cũng không nhịn được, nôn mửa liên tục.

“Mẹ -, vừa ăn bạch tuộc tiểu viên là quá thời hạn, ăn xấu cái bụng!”

“Ăn xấu cái bụng hẳn là đau bụng, ngươi tại sao là nôn mửa?”

“Chuyện này... Ngược lại cái bụng cùng dạ dày đều hỏng rồi, nôn!”

Hơn mười người đệ tử, ói ra ba, bốn người, vội vàng đông xả tây xả che giấu lúng túng.

“Mau nhìn, là La Phi!”

Đột nhiên một người kêu lên sợ hãi, chỉ về đằng trước trên bầu trời.

Một đạo độn quang từ xa đến gần, rơi ở phía trước cách đó không xa, hiển hóa ra một bóng người, chính là Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trầm ngưng, ánh mắt hướng về chung quanh quét qua, dường như ở nhận ra phương hướng, sau đó hướng về đường phố một bên khác bỏ chạy, tựa hồ cũng không thấy bọn họ.

“Quả nhiên là La Phi! Nhanh, mau đuổi theo!”

La Nghiệp vừa giận vừa sợ vừa vui, hét lớn: “Nắm lấy La Phi đây chính là một cái công lớn!”

Một tên đệ tử cũng vui vẻ nói: “Minh Duyên Đảo trên cũng không chịu tranh đấu, lần này La Phi chết chắc rồi!”

Hơn mười tên đệ tử đều là làm nóng người, vội vàng bay qua.

Lâm Linh Tử nói: “Ta cũng đi!” Dứt lời chính là chân đạp đất, toàn bộ thân hình như một viên đại bác một loại bắn ra đi, nháy mắt vượt qua tất cả mọi người.

Dương Thanh Huyền từ Mạc Đình cái kia biết được Tử Diều Hâu tăm tích sau, liền ngựa không ngừng vó truyền đưa tới.

Minh Duyên Đảo ở vào thứ ba đảo liên, tương đối xa xôi, là không có bất kỳ cấm chỉ điều lệ hòn đảo, mặt trên thường thường tụ tập đại lượng giặc cỏ cùng điên cuồng giết người.

Vừa lên đảo sau, liền trong mơ hồ có cảm ứng, vô cùng xác định Tử Diều Hâu thì ở toà này trên đảo.

Chỉ là Minh Duyên Đảo vô cùng to lớn, cái kia loại cảm ứng rất mạnh, nhưng thủy chung không cách nào chính xác định vị.

“Khà khà, trên toà đảo này còn có cứ điểm của ta đây.” Nghê Ba đột nhiên mở miệng nói, một mặt hoài niệm dáng vẻ.

“Ồ? Vậy thì thật là tốt, như là trên đảo này không có địa phương đi, ngươi cái kia cứ điểm liền trưng dụng.” Dương Thanh Huyền không một chút nào khách khí, hơi hơi nhận ra lại phương vị, liền hướng cảm ứng phương hướng đi.

Bỗng nhiên, liền gặp hơn mười bóng người đến từ trên trời, cầm đầu vẫn là một tên thân thể to lớn, mặt khuếch mập tròn nữ nhân chiến sĩ.

PS: Hoàng Châu cầu phiếu cầu bạo phiếu bộ Thần Võ Thiên

Đế, mong các đạo hữu ủng hộ!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 828: Tình Cờ Gặp Gỡ Mà Qua, Bói Toán Tiên Đoán Thuật

Dương Thanh Huyền định nhãn vừa nhìn, liền biết chuyện gì xảy ra, khóe miệng vung lên một nụ cười.

Chỉ có điều này hắc mập nữ nhân chiến sĩ không rõ ràng là tình huống thế nào.

La Nghiệp giọng căm hận nói: “La Phi, lần này ngươi có chạy đằng trời!”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Chư vị sư huynh đệ đồng môn, hồi lâu không gặp, không biết thông minh có thể có tăng trưởng?”

“Đáng chết!”

“Dám trào phúng chúng ta, giết hắn đi!”

Hơn mười người đều là giận dữ kêu to.

Lâm Linh Tử trước hết vọt tới Dương Thanh Huyền trước mặt, phất tay chính là một đạo quyền pháp, không khí trực tiếp bị đè nát, một mảnh hắc khí từ cái này béo mập trên nắm tay tản ra, đầy rẫy thô bạo cùng hung sát chi khí.

“Đừng giết hắn, phải sống!” La Nghiệp ở phía sau mặt vội vàng hô.

“Tiểu Thiên Vị trung kỳ!”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, không nghĩ tới tùy tiện bay đến một đầu lợn cái, lại chính là Tiểu Thiên Vị trung kỳ tu vi. Hắn không dám khinh thường, thân thể nhẹ nhàng lùi lại phía sau, tránh ra cú đấm này.

“Oành!” Lâm Linh Tử một quyền đánh hụt, béo mập thân thể nhất chuyển, trực tiếp dùng cánh chõ hướng về Dương Thanh Huyền đánh tới, dưới chân bộ pháp vô cùng xảo diệu, toàn bộ sức mạnh của thân thể đều dùng ở cánh chõ bên trên.

Dương Thanh Huyền bước chân giẫm lên một cái, dán vào thân thể của nàng đi vòng nửa vòng, chân phải liền đá về phía Lâm Linh Tử đầu gối ổ. Đồng thời hai tay che ở trước ngực, tránh khỏi cùng này to lớn khối thịt đụng nhau.

“Hừ!” Lâm Linh Tử cười lạnh một tiếng, chân khí nhấc lên, liền bay lên không nhảy lên, tay phải hướng về phía sau vừa kéo, một đoàn hắc quang hóa thành lưỡi búa to, nắm ở trong tay liền hướng Dương Thanh Huyền đầu chém tới.

Dương Thanh Huyền khẽ cười một tiếng, không để ý lắm, tiện tay trảo một cái, đem Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ cầm trong tay, hướng về trước người loáng một cái, ba đạo kim liên hoảng hốt xuất hiện.

“Oành!”

Lưỡi búa to chém ở sen trên ánh sáng, phát sinh rung động dữ dội, Lâm Linh Tử hoàn toàn biến sắc, liều mạng dùng sức đè xuống, làm thế nào cũng phá không mở.

Dương Thanh Huyền đem kim liên vừa thu lại, mặt một hồi trở nên dữ tợn, cánh tay hóa thành Hắc Long trảo, liền hướng Lâm Linh Tử trên mặt vồ xuống đi.

“A!”

Lâm Linh Tử bị dáng dấp của hắn sợ hết hồn, then chốt vẫn là cái kia Hắc Long khí tức vương giả, lệnh nội tâm của nàng có gan bất an cảm giác, vội vàng đem lưỡi búa to che ở trước người.

“Oành!”

Một trảo kích ở lưỡi búa to trên mặt, đem thân thể lớn như vậy đẩy lui.

Lúc này La Nghiệp đám người cũng đuổi tới, dồn dập ra tay, hơn mười thanh kiếm lượn quanh thành một vòng, dường như một cái kiếm trận, đồng loạt ép hướng về trung tâm.

“La Phi, còn không mau bó tay chịu trói!” La Nghiệp tay cầm chỉ thiên kiếm, lãnh đạo kiếm trận.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng nở nụ cười, xoay người lại một kiếm, đãng xuất ba ngàn hỏa diễm, như từng đạo từng đạo ánh kiếm, hướng về bốn phương tám hướng kích. Bắn.

“Ầm! Ầm!”

Một mảnh trường kiếm phá toái âm thanh, hơn mười người nơi nào gánh vác được kiếm thế của hắn, từng cái từng cái bị đánh bay ra ngoài.

Mặc dù là La Nghiệp, cũng ở song kiếm tương giao thời khắc, một hồi phun ra máu, hắn cả kinh kêu lên: “Ba ngàn nghiệp hỏa, quả nhiên là ba ngàn nghiệp hỏa!”

[❤truyen cua

tui @@ Net] Dương Thanh Huyền cười nói: “La Nghiệp sư huynh, gặp được bản môn tuyệt kỹ, làm sao giật mình như vậy? Lẽ nào sư phụ không có hiện ra quá sao?”

Hắn thu hồi kiếm đến, nói: “Sư đệ còn có việc trong người, trước tiên liền không cùng chư vị các sư huynh so kiếm.”

Nói, bóng người loáng một cái, liền lưu lại mấy chục đạo tàn ảnh, sau đó tại chỗ biến mất.

“Đừng chạy!” La Nghiệp kinh hãi, gặp được ba ngàn nghiệp hỏa, càng là trong lòng hừng hực, muốn đuổi theo.

“Đừng đuổi theo, chúng ta không để lại hắn!” Lâm Linh Tử mở miệng kêu lên.

“Cái gì? Lẽ nào ngươi vậy...” La Nghiệp hoàn toàn biến sắc, hắn tự nhiên biết Lâm Linh Tử tu vi cảnh giới.

Lâm Linh Tử nguyên bản màu da liền hắc, giờ khắc này càng là gương mặt đen ngũ quan đều phân rõ không ra, lạnh giọng nói: “Người này chỉ có Toái Niết tột cùng tu vi, nhưng cũng có có thể so với sức chiến đấu của ta. Tuy rằng chăm chú đánh, ta cũng không trở thành bị thua. Nhưng muốn lưu hắn lại, rất khó.”

“Toái Niết đỉnh cao?!”

La Nghiệp thất thanh kêu lên, gương mặt so với sương đả đích gia tử càng khó coi hơn.

Còn lại hơn mười người, cũng đều từ dưới đất bò dậy, chỉ là bị thương nhẹ mà thôi, nghe được “Toái Niết đỉnh cao” bốn chữ, tất cả đều ngẩn ở tại chỗ, từng cái từng cái sắc mặt trắng bệch.

...

“Lại nói, đến Biển Đen cũng có mấy ngày, ngươi một mực ở mang ta đi dạo phong cảnh?” Minh Duyên Đảo trên, hai bóng người ở tảng đá trên đường cái, đi sóng vai.

Bên trái người, làm một lão giả râu bạc trắng, khuôn mặt hiền lành, cầm trong tay một căn sao tháng quyền trượng, thánh bào như thần kỳ. Phía bên phải làm một nam tử, thân hình cao to, khuôn mặt đẹp trai, nhưng cũng ánh mắt nham hiểm.

Giọng nam có chút lạnh lẽo, lạnh giọng nói: “Như là ngươi muốn đùa nghịch trò gian gì? Ta bảo đảm đầu của ngươi ở một khắc tiếp theo liền sẽ oành một tiếng biến không có rơi.”

“Khà khà, sẽ không, lão hủ nhưng là hết sức tích mệnh.” Ông lão cười cợt, tiếp tục hướng phía trước đi, đối với nam tử uy hiếp, tựa hồ cũng không để ý.

Nam tử nói: “Biển Đen bản cũng không lớn, lại cho ngươi ba ngày được rồi. Trong vòng ba ngày, lại không tìm được ta muốn, ngươi cũng sẽ không dùng sống.”

Nam tử sắc mặt lành lạnh, giống như là tán gẫu việc nhà một loại tùy ý.

Ông lão ngừng lại, nhìn nam tử, lại cười nói: “Vũ giả đại nhân, ngươi cảm thấy lão hủ bói toán tiên đoán thuật làm sao?”

Nam tử nghĩ một hồi, nói: “Hiện nay trên đời, ngươi tịch Đại tiên sinh coi như FNp4f1tu không phải thứ nhất, cũng có thể xếp vào mười vị trí đầu đi.”

“Đệ nhất cùng mười vị trí đầu? Cái này chiều ngang có chút lớn a.” Tịch Đại tiên sinh sửng sốt một chút, lập tức cười nói.

“Hừ, thiện bốc giả không dễ, nhưng thanh danh của ngươi cũng đích xác hơi lớn, chắc là có chút thật bằng thực học. Nhưng thiên hạ to lớn, so với ngươi lợi hại khẳng định cũng không có thiếu, vì lẽ đó xếp hàng cái mười vị trí đầu vị trí cho ngươi.” Vũ Vô Cực lãnh đạm nói.

“Ha ha, không sai, vừa nói như thế, mười vị trí đầu cũng coi như là cất nhắc lão hủ.” Tịch Đại tiên sinh nháy mắt, nói: “Cái kia Vũ giả đại nhân cảm thấy, ta thay mình toán một quẻ, sống hay chết?”

Vũ Vô Cực nhíu mày lại, nói: “Ta làm sao biết?”

Tịch Đại tiên sinh cười nói: “Yên tâm đi, lão hủ đi ra trước cho mình tính một quẻ, là không sợ cũng không hiểm, có thể bình yên trở về.”

“Ồ?” Vũ Vô Cực liếm môi một cái, hắc tiếng nói: “Ta thật muốn hiện tại liền vặn hạ đầu của ngươi, để cho ngươi tính toán trực tiếp sai rơi.”

Tịch Đại tiên sinh cười nhạt nói: “Lão hủ tuy rằng không có chuyện gì, nhưng này Biển Đen khả năng thì sẽ không thái bình. Nếu là ta không có tính sai, Cổ Diệu sợ là muốn thức tỉnh trọng sinh.”

Vũ Vô Cực hơi thay đổi sắc mặt, trong mắt bắn ra hàn mang, ngưng tiếng nói: “Cổ Diệu?”

Tịch Đại tiên sinh gật đầu nói: “Chính là Cổ Diệu, giờ khắc này ở nội hải, đại nhân có thể có cảm nhận được Cổ Diệu lực hỗn loạn? Tuy rằng rất nhỏ, nhưng vẫn là có thể nhận biết được.”

Vũ Vô Cực nói: “Hừ, nhận biết được làm sao như? Cổ Diệu thức tỉnh không thức tỉnh thì lại làm sao? Ta có thể không có hứng thú quản những việc này, ngươi sớm một chút mang ta tìm tới Huyền Thiên Cơ chính là.”

Tịch Đại tiên sinh cười nói: “Yên tâm, yên tâm đi, Vũ giả đại nhân mục đích của chuyến này, nhất định sẽ toại nguyện thường.”

Hai người đang nói, bỗng nhiên phía trước xông tới mặt một đám người, đều là sắc mặt khó coi, châu đầu ghé tai, đang lẩm bẩm cái gì “Toái Niết đỉnh cao”, cái gì “Làm sao bây giờ.”

Còn có một tên cả người đen kịt như heo nữ nhân chiến sĩ, cũng mặt tối sầm lại đi ở đằng trước.

Đám người kia đi tới trước mặt hai người mười trượng, ngừng lại.

Cái kia người cầm đầu đang ở phẫn nộ trên đầu, thần thức quét qua hai người, có phát hiện không bất kỳ nguyên lực ba động nào, chỉ là hai người bình thường, nhất thời nổi trận lôi đình, chỉ vào hai người quát lên: “Các ngươi mắt mù a? Con đường này chỉ có rộng như vậy, không nhìn thấy các đại gia đang ở đi sao? Cút đi!”

PS: Hoàng Châu cầu phiếu cầu bạo phiếu bộ Thần Võ Thiên Đế, mong các đạo hữu ủng hộ!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 829: Sinh Tử Nhất Niệm, Vô Hạn Hoảng Sợ

Vũ Vô Cực lẳng lặng nhìn đám người kia, đột nhiên nhếch miệng nở nụ cười, nói: “Tịch Đại tiên sinh, lấy lời tiên đoán của ngươi thuật, những này đầu đất kế tiếp là sống hay chết đây?”

“Ha ha, Vũ giả đại người xấu, đây là muốn tháo dỡ lão hủ bảng hiệu nha. Biết rõ là cạm bẫy, lão hủ có thể không phải tới nhảy vào. Hơn nữa tiết lộ thiên cơ lời, sẽ cải biến bọn họ nguyên bản mệnh số, này Thiên Đạo phản phệ ở lão hủ trên người, có thể đỡ không được đây.” Tịch Đại vuốt râu, hắc tiếng cười nói.

“Tịch Đại tiên sinh vừa nói như thế, ta còn có chút tiểu cưu kết liễu, muốn không muốn giết bọn hắn đây?” Vũ Vô Cực một tay nâng cằm lên, con ngươi xoay chuyển hạ, nói: “Không bằng Tịch Đại tiên sinh ngươi đem sự sống chết của bọn họ viết xuống, chờ sau đó lại công bố không phải tốt?”

Tịch Đại trợn mắt nói: “Ta có thể không phải bị ngươi lừa, nếu ta viết bọn họ sinh, chờ công bố kết quả sau, ngươi còn có thể đuổi tới đưa bọn họ giết, vậy ta chẳng lẽ không phải nghịch thiên cải mệnh? Vũ giả đại nhân bỏ muốn hại ta.”

“Ha, sự sống chết của bọn họ tất cả ta trong một chớp mắt, đây cũng tính là có đã định trước sinh tử sao?” Vũ Vô Cực cười gằn một tiếng, ánh mắt lóe lên vẻ kinh dị.

Tịch Đại gật đầu nói: “Sinh tử từ ngươi định, đây chính là bọn họ trong số mệnh đã định trước.”

“Các ngươi đang nói hưu nói vượn cái gì? Tất cả đều nghe không hiểu, còn không cho bản tiểu thư cút đi!” Lâm Linh Tử trừng mắt dựng thẳng mắt, trợn lên giận dữ nhìn một chút, tay phải năm ngón tay nặn ra “Đùng đùng” nổ vang, không ngừng có hắc khí bốc lên, một mặt uy hiếp dáng vẻ.

“Cách cách cách cách.”

Bỗng nhiên, nàng giao giữ hai tay của, năm ngón tay một căn gốc lui về phía sau vỡ đoạn, dĩ nhiên lấy tay cõng vì là lòng bàn tay, nắm thành một cái ngược nắm đấm.

“A?!”

Lâm Linh Tử há to mồm, một hồi có chút không phản ứng kịp.

“Đùng!”

“A!”

Của nàng hai cái dài rộng cánh tay, đột nhiên liền hướng phía sau cong đi qua, giống cuốn lên một cái mền như vậy, lấy không thể nào hiểu được góc độ, ở phía sau đánh cái kết, bên trong xương đầu toàn bộ nổ tung, chân nguyên càng là từ bên trong kinh mạch nổ ra, cánh tay triệt để phế bỏ.

Mà Lâm Linh Tử béo mập thân thể, cũng uốn lượn thành cung hình, trực tiếp đi phía trước ngã chổng vó, “Oành” một tiếng, đầu liền đập vào mặt đất, hai đầu gối quỳ xuống đất, giống một cái to lớn màu đen quả cầu thịt.

Sau đó liền “Ùng ục ùng ục”, dọc theo tảng đá đường phố lui về phía sau cút đi.

Vô Nhai Kiếm Phái mọi người: “...”

“Này, xảy ra chuyện gì?”

“Lâm Linh Tử đại nhân...”

Vô Nhai Kiếm Phái mọi người toàn bộ đều ngu mắt, không hiểu tại sao có thể có quỷ dị như vậy xảy ra chuyện.

“Là ngươi giở trò quỷ?!” La Nghiệp kinh sợ, nháy mắt liền hiểu rõ ra, tay phải vồ một cái, chỉ thiên kiếm liền khoảnh khắc ra, hướng về Tịch Đại trán điểm tới.

Sở dĩ đâm Tịch Đại, là bởi vì Vũ Vô Cực bộ dạng nhìn thấy được càng lợi hại, hắn trước tiên tìm một nhược điểm ra tay.

“Xì.”

Không trung ánh kiếm như điện quang xẹt qua, một cột máu liền phun ra tới bầu trời.

La Nghiệp đại hỉ, nhưng trên mặt trong nháy mắt trở nên không có chút hồng hào, hoảng sợ nhìn trong tay mình kiếm, một bộ không đầu thi liền kinh ngạc đứng ở trước mặt hắn, càng là nhất danh sư đệ. Người sư đệ kia đầu đã bay lên bầu trời, sau đó rơi xuống đất, còn chưa có chết, đầy mắt mê man, sau một lúc mới chết đi.

“Chi! Đại sư huynh, ngươi...!”

Còn lại Vô Nhai Kiếm Phái đệ tử sợ hết hồn, vội vàng tản ra, từng cái từng cái rút kiếm ra đến, sợ hãi nhìn chằm chằm La Nghiệp.

“Không, không phải ta giết hắn.” La Nghiệp tay chân lóng ngóng, tương tự đầy mặt sợ hãi.

Đột nhiên một tên đệ tử ở tại chỗ bay lên không bay lên, một kiếm liền hướng La Nghiệp đâm tới. Ngay sau đó người thứ hai, người thứ ba, hơn FoKu1ZCD mười người toàn bộ xuất kiếm.

La Nghiệp cả giận nói: “Các ngươi làm cái gì?!”

“Ta, không phải ta ra tay a, thân thể ta không bị khống chế!”

“Là ai, là ai ở khống chế thân thể của ta?”

“Mau dừng tay a!”

Vô Nhai Kiếm Phái tất cả mọi người là kinh hãi không thôi, gặp phải này trước nay chưa từng có việc, tất cả đều sợ choáng váng, mấy người càng là khóc lên.

La Nghiệp kiếm trong tay thế loáng một cái, trực tiếp hướng về gần nhất một người đâm tới.

Người kia sắc mặt trắng xám, hoảng sợ nói: “Đại sư huynh, đừng, đừng giết ta!”

La Nghiệp hốt hoảng nói: “Ta cũng thân thể không bị khống chế, đến cùng là chuyện gì xảy ra a?”

“Xì!”

Tên đệ tử kia bị chỉ thiên kiếm chặn ngang chém gãy, một vệt máu tươi bắn về phía tứ phương.

“Là các ngươi, nhất định là hai người các ngươi giở trò quỷ!” La Nghiệp sắc mặt trắng bệch, hoảng sợ nhìn Vũ Vô Cực hai người, trong thanh âm mang theo cầu xin cùng hoảng sợ.

“Ha ha, không thể nói lung tung được, nói lung tung lời, hàm răng sẽ rơi sạch.” Vũ Vô Cực lạnh lùng cười nói.

La Nghiệp miệng há to bên trong, hàm răng “Rầm rầm rầm” từng cái từng cái bật đi ra, trong khoảnh khắc rơi một viên không dư thừa, đồng thời toàn bộ cút tiến vào trong cổ họng.

Ngay ở La Nghiệp sợ hãi vạn trạng thời điểm, yết hầu nơi một hồi lồi đi ra, sau đó “Đùng” một tiếng bạo nổ mở, toàn bộ hàm răng từ bên trong kích. Bắn ra, như ám khí một loại đánh hướng bốn phía.

“Ầm ầm!”

Những Vô Nhai Kiếm Phái kia đệ tử, từng cái từng cái trên gáy tuôn ra một cái lỗ máu, bị hàm răng đánh xuyên qua, mấy người tại chỗ nổ chết.

“Ồ, lại có chịu chết đến rồi.” Vũ Vô Cực đột nhiên cười lạnh một tiếng, khóe miệng vung lên vẻ dữ tợn.

“Chuyện này... Kính xin Vũ giả đại nhân hạ thủ lưu tình.” Tịch Đại trong mắt loé ra vẻ kinh ngạc, trong mắt ngậm cười mà nói.

Bỗng nhiên, một đạo ác liệt chí cực kiếm khí, mang theo lạnh lẽo, rõ tuyệt, rồi lại cuồn cuộn khí tức, ngang trời đâm tới.

“Coong! Coong!”

Một mảnh kịch đấu tiếng, kiếm khí lượn quanh ở Vô Nhai Kiếm Phái đệ tử bốn phía, đem đại lượng hàm răng trực tiếp đánh nát, cứu bảy, tám người tính mạng.

Một đạo rõ tuyệt thân ảnh, đột nhiên mà hàng.

“Thơ, Thi tiểu thư!”

La Nghiệp kinh hỉ muôn dạng, bưng yết hầu, kêu một tiếng, trong họng liền phun ra rất nhiều máu đến, hắn vội vàng dùng tay đè chặt nuốt cổ họng, không dám nói nhiều.

Cái kia bảy, tám tên sống sót sau tai nạn đệ tử, cũng tất cả đều sợ đến co quắp ngồi dưới đất, có mấy người “Ô ô” khóc lên.

Người tới chính là Thi Ngọc Nhan, đồng thời hai tia sáng mang lóe lên, Đốc Nghiệp cùng Hoàng Di cũng theo đi qua, cảnh giác cùng khiếp sợ nhìn Vũ Vô Cực cùng Tịch Đại.

“Tịch Đại tiên sinh.” Thi Ngọc Nhan một hồi nhận ra ông lão, vừa mừng vừa sợ.

“Ha ha, nhiều năm không gặp, không nghĩ tới Thi tiểu thư còn nhận thức lão hủ.” Tịch Đại vuốt râu, hiền hòa gật đầu cười nói.

Thi Ngọc Nhan đồng thời đã nhận ra Vũ Vô Cực, không khỏi trong lòng một trận sợ hãi. Đang đối mặt Vũ Vô Cực thời điểm, như đối mặt mênh mông vực sâu, phảng phất không dò tới đáy, bất cứ lúc nào cũng có thể rơi vào xuống, vĩnh viễn không bao giờ siêu sinh.

“Ùng ục.”

Thi Ngọc Nhan nuốt xuống hạ, mặc dù lấy lụa mỏng yểm mặt, nhưng cũng sắc mặt trắng bệch, trong mắt khó nén sợ hãi.

“Tiểu thư, người này tốt tà! Thật mạnh!” Đốc Nghiệp đồng dạng kinh hãi dị thường, Vũ Vô Cực vẻn vẹn đứng ở cái kia, liền để hắn có loại cảm giác vô lực, phảng phất đối phương một cái ý nghĩ, là có thể để hắn tan xương nát thịt.

Thi Ngọc Nhan đôi môi khẽ nhúc nhích, truyền âm cho Đốc Nghiệp, Hoàng Di, còn có Vô Nhai Kiếm Phái tất cả mọi người, “Tuyệt đối đừng manh động, tuyệt đối không nên ra tay.”

Trong thanh âm mang theo vẻ run rẩy, La Nghiệp đám người cũng không ngu ngốc, nháy mắt liền biết, trước mắt hai người này cường đại đến liền ngay cả Thi tiểu thư đều cần sợ hãi. Mà bọn họ sở dĩ cho rằng hai người là người bình thường, là bởi vì mình cảnh giới quá thấp, thấp thấp kém như ở trước mắt.

PS: Hoàng Châu cầu phiếu cầu bạo phiếu bộ Thần Võ Thiên Đế, mong các đạo hữu ủng hộ!

Chương 830: Huyền Nguyên Thủy Thân, Mấy Người Phong Lưu

“Vị đại nhân này là?”

Thi Ngọc Nhan áp chế lại sợ hãi của nội tâm, hai tay ôm quyền, rất cung kính hỏi.

“Ha ha, người này là lão hủ một vị bằng hữu.”

Tịch Đại cầm trong tay sao tháng quyền trượng hướng về Vũ Vô Cực phương hướng hơi một bên, tựa hồ đang đề phòng hắn đột nhiên ra tay.

Thi Ngọc Nhan mấy người nhất thời cảm thấy cái kia cỗ áp lực chợt giảm, lúc này mới phát hiện toàn thân đã sớm bị mồ hôi lạnh thẩm thấu. Thi Ngọc Nhan vội hỏi: “Hóa ra là Tịch Đại tiên sinh bằng hữu, tại hạ Quân Thiên Tử Phủ Thi Ngọc Nhan, gặp vị đại nhân này.”

“Khà khà, bằng hữu? Tịch Đại tiên sinh, ta với ngươi không phải là bằng hữu. Không muốn nắm bằng hữu hai chữ lôi kéo ta, miễn cho chờ ta cắt đầu ngươi thời điểm, sinh ra lòng trắc ẩn không hạ thủ được.” Vũ Vô Cực lạnh lùng nói rằng.

Thi Ngọc Nhan bọn người là nghe được cả người bốc mồ hôi lạnh.

Tịch Đại khà khà mà cười, nói: “Vũ Giả đại nhân, chúng ta đi thôi, không muốn cùng bọn tiểu bối này chơi.”

“Vũ Giả?” Thi Ngọc Nhan trong đầu nhanh chóng tìm kiếm nhân vật này, ở Trung Ương Đại thế giới, thậm chí toàn bộ trong vòng ba mươi ba ngày, đều tựa hồ chưa từng nghe qua.

“Cùng tiểu bối chơi ta đương nhiên không có hứng thú, nhưng cô gái này càng là Huyền Nguyên Thủy Thân, ta đây liền có hứng thú.” Vũ Vô Cực nhìn chằm chằm Thi Ngọc Nhan, trong mắt tinh mang lóe lên.

Thi Ngọc Nhan cả người chấn động mạnh, không chỉ có thể chất của chính mình bị đối phương một chút nhìn thấu, hơn nữa ở ánh mắt kia hạ, càng khóa lại thiên địa tứ phương, chính mình hoàn toàn không thể động đậy.

“Khà khà, đem này Huyền Nguyên Thủy Thân ăn đi, đối với bản thể của ta rất có ích lợi đây.” Vũ Vô Cực duỗi ra màu tím đen lưỡi đầu, liếm một cái đôi môi, hung mang lộ.

Đốc Nghiệp cùng Hoàng Di đều là kinh hãi, vội vã tiến lên bảo vệ.

Vừa rồi đạp ra một bước, liền phát hiện mình giẫm phản phương hướng, càng đang lùi lại.

“Chuyện này…”

Hai người hoảng hốt, vội vàng đi về phía trước, nhưng bất kể thế nào đi, đều là lùi về sau, đi được càng nhanh, trái lại cách Thi Ngọc Nhan càng ngày càng xa.

Thi Ngọc Nhan sắc mặt trắng bệch, mồ hôi lạnh như mưa nhỏ xuống, cả kinh kêu lên: “Tịch Đại tiên sinh, cứu ta!”

Vào giờ phút này, cũng chỉ có Tịch Đại có thể cứu nàng.

//truyencuatui.net/

“Khặc, khặc ho, Vũ Giả đại nhân, như vậy không hay lắm chứ.

Ta mang ngươi tìm đến huyền giả đại nhân, ngươi nhưng phải đem bằng hữu ta con gái ăn? Như vậy ta còn có cái gì tâm tình dẫn ngươi đi tìm người?” Tịch Đại trong tay sao tháng quyền trượng xuống chút nữa ép một chút, nằm ngang ở Vũ Vô Cực trước mặt.

“Như vậy a, vậy ta ở trên người nàng làm cái ký hiệu, chờ giết Huyền Thiên Cơ sau, ta trở lại ăn nàng.” Vũ Vô Cực vung tay lên, đem quyền trượng đánh bay, sau đó nâng tay phải lên đến, đầu ngón tay bên dưới có màu tím đen phù ấn lấp loé.

“Thi tiểu thư Huyền Nguyên Thủy Thân, là được lợi từ cái này bảo vật tẩm bổ. Năm đó nàng vẫn là Huyền Nguyên xinh đẹp thai thời điểm, vị đại nhân kia liền đem cái kia bảo vật trồng vào trong cơ thể nàng, đồng thời lưu lại một giấy hôn thư. Như là ngươi ăn nàng, Khái khái, hậu quả đáng lo a.” Tịch Đại không nhanh không chậm nói.

Vũ Vô Cực hoàn toàn biến sắc, trầm giọng nói: “Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ?!”

Tịch Đại nghĩ một hồi, nói: “Hình như là đây? Thời gian có chút lâu, lão hủ nhớ không quá được.”

Vũ Vô Cực nhìn chằm chằm Thi Ngọc Nhan nhìn một hồi, chậm rãi nói rằng: “Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ cũng không ở trên người nàng.”

Tịch Đại nói: “Vị đại nhân kia sẽ đem Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ cho nàng, đủ thấy nàng ở vị đại nhân kia trong lòng phân lượng. Ngươi đã chọc giận một lần vị đại nhân kia, như là lại làm tức giận một lần lời, sợ là tinh vực to lớn, rất khó có ngươi chỗ dung thân.”

Vũ Vô Cực giận dữ, trong mắt tử mang xẹt qua, hung tợn nhìn chằm chằm Tịch Đại, lạnh giọng nói: “Ngươi đang uy hiếp ta, ngươi cho rằng ta sẽ sợ hắn?”

Tịch Đại khẽ mỉm cười, nói: “Tự nhiên là không sợ, bất quá lần sau, Thiên Phượng không biết như vậy đúng dịp chạy tới.”

Vũ Vô Cực hữu quyền đột nhiên nắm chặt, một đoàn lửa giận ở trên nắm tay bạo nổ mở, cháy hừng hực.

Tịch Đại mỉm cười nói: “Như là cái kia bảo kỳ ở trên người nàng, Vũ Giả đại nhân ngược lại là có thể đánh cuộc một keo. Nhưng bây giờ chỉ có một nước thân, mạo lớn như vậy nguy hiểm, tựa hồ có hơi không đáng đây. Hơn nữa nữ tử này là Quân Thiên Tử Phủ ngàn F4yzCVEu vàng, một khi xảy ra chuyện, Thi Diễn đại nhân cũng biết không chết không thôi.”

“Hừ, vậy thì lại làm cho nàng sống thêm mấy năm đi.” Vũ Vô Cực vung tay lên, đem trên nắm tay lửa giận tản đi, nhìn chằm chằm Thi Ngọc Nhan, lạnh lùng nói: “Lần sau đi ra chơi, nhớ đem Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ mang theo người, phải biết bên ngoài rất nguy hiểm, nhiều bảo kỳ hộ thân, chúng ta những này làm đại nhân mới yên tâm a.”

Thi Ngọc Nhan cả người đã sớm bị mồ hôi lạnh thẩm thấu, nghe nói lời ấy, biết nhặt lấy về một cái mạng, chật vật nuốt xuống hạ, nói: “Được rồi, đa tạ tiền bối quan tâm.”

Tịch Đại cười nhìn Thi Ngọc Nhan, nói: “Về sớm một chút đi, hiện tại Biển Đen rất nguy hiểm.”

Nói xong, tay cầm sao tháng quyền trượng, cùng Vũ Vô Cực tiếp tục đi sóng vai.

“Đúng rồi, mới vừa nói tới đâu rồi?”

“Cổ Diệu việc.”

“Đúng đúng, thiếu chút nữa đã quên rồi. Như là Cổ Diệu thức tỉnh, sợ là phiền phức liền lớn.”

“Hừ, Biển Đen có Dạ Hậu, còn có ngày dụ cái kia ngu xuẩn vật ở, trấn áp chỉ là Cổ Diệu, nên vấn đề không lớn.”

“Ha ha, Vũ Giả đại nhân quá thấp đánh giá Cổ Diệu. Tự trung cổ sáng thế chi sơ, Cổ Diệu rơi vào tinh vực lên toán, này mấy triệu năm qua, chân chính có thể trấn áp Cổ Diệu cường giả cái thế, chỉ có ba cái nửa.”

“Ồ? Cái nào ba cái nửa?”

“Cái thứ nhất tự nhiên chính là ân Võ Vương, thứ hai chính là...”

Hai người càng chạy càng xa, đối thoại cũng từ từ mơ hồ nghe không rõ, Thi Ngọc Nhan vẫn như cũ vẫn duy trì ôm quyền mà đứng cung kính thần thái, cho đến hai người đi xa, mới dần dần thả tay xuống, chỉ cảm thấy thân thể một trận cứng ngắc.

“Tiểu thư!”

Đốc Nghiệp cùng Hoàng Di vội vàng chạy tới, vội la lên: “Tiểu thư, không có sao chứ?”

Thi Ngọc Nhan sắc mặt vẫn là trắng xám, bị vừa nãy Vũ Vô Cực khí thế chấn động rồi, thật lâu không bình tĩnh nổi, “Ta không sao.” Nàng hít một hơi thật sâu, vận công điều tức một hồi, này mới khôi phục như thường.

“Vừa nãy người kia thật là đáng sợ? Rốt cuộc là ai? Uy thế càng không ở tông chủ bên dưới, trong vòng ba mươi ba ngày, chắc chắn sẽ không là hạng người vô danh!” Đốc Nghiệp xanh mặt, cũng một trận nghĩ đến mà sợ hãi.

Thi Ngọc Nhan nói: “Ta đã biết hắn là ai.”

“Là ai?” Đốc Nghiệp cùng Hoàng Di cơ hồ là cùng kêu lên hỏi.

Thi Ngọc Nhan nhìn Vũ Vô Cực cùng Tịch Đại biến mất phương hướng, tự lẩm bẩm: “Vũ Giả, huyền giả, toàn bộ thiên hạ có thể có xưng hô như vậy, cũng chỉ có cái kia trong truyền thuyết mười sáu người.”

“Mười sáu người?” Đốc Nghiệp cùng Hoàng Di càng là hơi nghi hoặc một chút, nhưng thấy nàng xuất thần dáng vẻ, lại không dám hỏi.

Đốc Nghiệp nói: “Tiểu thư, chúng ta về Quân Thiên Tử Phủ đi. Tịch Đại tiên sinh nói không sai, Biển Đen đã rất nguy hiểm. Bất kể là Cổ Diệu, vẫn là này Vũ Vô Cực, đều không phải chúng ta có thể tham dự. Trở lại đem việc này bẩm báo tông chủ đại nhân, lại do tông chủ đại nhân định đoạt.”

“Không, ta không quay về. Hoàng Di, ngươi lập tức về tông môn, đem chuyện nơi này đầu đuôi nói cho cha ta biết. Ngoại trừ... Ngoại trừ ta thất lạc Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ một chuyện, việc này vạn vạn nhắc đến không được. Còn dư lại toàn bộ như thực chất bẩm báo. Ta muốn lưu lại, một là điều tra rõ Dương Thanh Huyền thân phận; Hai là tìm về Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ; Ba là ta muốn nhìn một chút, trong truyền thuyết Cổ Diệu, là ủng có nhiều lực lượng mạnh, có thể cùng Võ Vương đại nhân sánh vai!”

Thi Ngọc Nhan một đôi lạnh tanh con mắt, nhìn phía Biển Đen xa xa, thâm thúy thêm kiên định.

PS: Hoàng Châu cầu phiếu cầu bạo phiếu bộ Thần Võ Thiên Đế, mong các đạo hữu ủng hộ!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 831: Quang Huy Thế Giới, Gấp Bội Xin Trả

Minh Duyên Đảo, một vùng núi non bên trong.

“Ầm! Ầm!”

Không ngừng có cường đại chân nguyên gợn sóng đãng mở, đánh tan tất cả quét sạch địa thế, nguyên bản úc úc thông thông núi rừng, trực tiếp bị hủy đi tảng lớn.

“Không nghĩ tới sơn mạch này bên trong, lại có một toà như vậy cấm chế, nếu không có lần theo cô nàng này, vẫn đúng là không phát hiện được.”

“Ngươi nói cô nàng kia sẽ không rời đi chứ? Nếu là như vậy, chúng ta liền giỏ trúc múc nước, công dã tràng.”

“Yên tâm đi, trận pháp này là thời đại trung cổ, ám dạ bộ tộc thực ngân trận, chủ phòng chống cự, là không có có lỗ thủng có thể chạy trốn.”

“Tương siêu huynh một lòng nghiên cứu trận pháp, nói cũng sẽ không sai. Lần này may mà có tương siêu một đạo đến đây, nếu không thì hỏng việc.”

“Không thông trận pháp, cũng có thể mạnh mẽ phá trận, chỉ có điều tiêu hao cùng thời gian đều càng to lớn hơn mà thôi.”

Dãy núi bầu trời, có bốn tên dáng dấp khác nhau nam tử, dựa theo nhất định quy tắc, chưa bao giờ thông góc độ và trình tự ra tay, lấy Thiên Vị sức mạnh đánh rớt xuống, đánh ở phía dưới cấm chế trên.

Mỗi một lần oanh kích, cấm chế liền hiển hóa ra kết giới, bao trùm Phương Viên mười dặm phạm vi. Chỉ có điều mỗi lần hiển hóa ra ngoài, phía trên vết nứt là hơn ra trên trăm đạo.

Giờ khắc này đã là lít nha lít nhít, bất cứ lúc nào muốn vỡ vụn.

Ở cấm chế trung ương, là một toà vô cùng không đáng chú ý động phủ, bị đằng xanh lá mạ mộc che lấp, khó có thể phát hiện.

“Không được, chỉ thiếu chút nữa điểm, chỉ thiếu chút nữa điểm là tốt rồi!”

Trong động phủ một cô gái, hai tay không ngừng kết ấn, từ lâu mồ hôi như mưa rơi, màu vàng hồn quang như nước đãng mở, đầu chiếu vào trên vách đá sóng nước lấp loáng, chiếu sáng toàn bộ động phủ cũng như nơi đáy nước.

Nữ tử thanh y mờ ảo, lộ ra tuyệt đẹp không linh khí.

Bên ngoài phủ kết giới mỗi bị oanh kích một lần, vầng trán của nàng liền sẽ run rẩy một hồi, làm cho tốc độ kết ấn lại chậm lại mấy phần.

Bỗng nhiên, một tia điện đá lấy lửa, trong đầu xẹt qua. Trong cơ thể nóng bỏng sức mạnh, chảy khắp toàn thân, nữ tử trên da thịt bắt đầu xuất hiện một đạo đạo phù văn màu vàng, giống như là từng vòng từng vòng mặt trời.

“Cái cảm giác này... Lại tới nữa rồi...”

Nữ tử sắc mặt tái nhợt, không nhịn được run cầm cập, trước mắt một hồi hoảng hốt, liền xuất hiện một mảnh vạn trượng ánh sáng thần thánh, mênh mông mà vô cùng, như là khởi xướng giống như vậy, thai nghén vô số sinh linh, thần thánh mà vĩ đại.

Nhưng ở này hào quang hạ, cường đại nhiệt độ quay nướng nàng hầu như muốn hòa tan.

Từng đạo thần mang, hóa thành muôn vàn hỏa diễm, bắn vào trong cơ thể nàng, mỗi một lần đều cảm giác thân thể bị đốt thành tro tàn, đau khổ không thể tả, nhưng lưu không ra nửa giọt nước mắt.

“Nói xong rồi không trở về nữa, ta tại sao còn muốn trở về?”

Nữ tử hỏi chính mình, nhưng không ai có thể trả lời.

“Sức mạnh, ta muốn sức mạnh, vì sức mạnh ta mới trở về, mới cam nguyện bị này vạn hỏa nướng thân nỗi khổ. Có sức mạnh, ta là có thể tìm về thân nhân của ta, liền có thể tìm tới Thanh Huyền ca ca.”

“Vì lẽ đó, quay nướng ta sắp hai mươi năm Cổ Diệu a, đem sức mạnh cho ta đi!”

Đối mặt vô tận ánh sáng thần thánh, nữ tử triển khai hai tay, tận tình ôm cái kia từng đạo từng đạo thần hỏa, đốt cháy thân thể của nàng, không có gì lo sợ.

“Tử Diều Hâu, là ngươi sao? Ngươi ở đâu?” Bỗng nhiên một đạo thanh âm rất nhỏ, không biết từ chỗ nào truyền đến, ở cô gái trong đầu vang lên.

Nữ tử cả người run lên, hoảng sợ trợn to hai mắt.

Trước mắt vô tận quang huy thế giới, bỗng nhiên có một nửa hóa thành hắc ám, cái kia quay nướng thân thể thần hỏa huy hoàng, cũng theo cái kia hắc ám xuất hiện, mà yếu bớt một nửa.

Trong bóng tối, như một mảnh mênh mông đêm tối, không có tận đầu.

Tựa hồ có đạo nhân ảnh, ở đó dưới ánh sao lăng không hư độ, hướng về nàng đi tới.

Gần trong gang tấc, rồi lại cách xa ở Thiên Nhai.

“Thanh Huyền ca ca... Là ảo giác của ta sao? Nhưng là... Này đêm đen lại là chuyện gì xảy ra?” Nữ tử tự lẩm bẩm, gương mặt mờ mịt luống cuống.

[truyen cua t u i đốt net]

Sáng hay tối ảnh, không ngừng ở trên người nàng tụ hợp lấp lóe.

“Quả nhiên là ngươi, ta rốt cuộc tìm được ngươi, ta Tử Diều Hâu.”

Ám sắc đêm tối hạ, phảng phất có một đạo vĩ ngạn đường viền, xuyên qua cái kia tầng tầng tinh không, dùng một đôi ôn nhu con mắt hướng về nàng trông lại.

“Thanh Huyền ca ca!”

Nữ tử cũng không nhịn được nữa, quát to một tiếng, cái kia chịu đến ánh sáng thần thánh quay nướng đều không thể chảy xuống nước mắt, trong khoảnh khắc lã chã hạ xuống, khóc rống nói: “Ta ở đây, ta liền ở ngay đây, nhanh tới tìm ta đi!”

“Khóa chặt vị trí của ngươi, chờ ta, ta liền đến.”

Đạo kia đường viền phảng phất về liếc mắt một cái, liền xoay người đi.

Bỗng nhiên, huy hoàng bên trong thế giới, một mảnh thần mang đến từ trên trời, như một thanh to lớn lưỡi dao, thẳng vào trong đêm tối, đem vạn sao chém lùi, treo chiếu Thương Khung.

Một vị thân ảnh khổng lồ, từ quang cùng hỏa đan dệt mà thành, sừng sững ở bên trong đất trời, như trong vũ trụ này ngôi sao, như thế tuyên lâu bất biến.

“Thanh Huyền ca ca!”

Theo hắc ám bị xé nứt, nữ tử một hồi thấy rõ cái kia vĩ ngạn đường viền, ngạc nhiên F4parQl1 quát to một tiếng. Nhưng cũng phát hiện thanh âm của mình quá yếu, hoàn toàn không truyền ra đi.

Mà to lớn kia hào quang bóng mờ, như khởi xướng Thần Linh giống như vậy, quan sát đại địa, đồng thời cho hai người mang đến lớn lao uy thế.

“Ngươi là ai?!” Dương Thanh Huyền ngạc nhiên hỏi.

Hắn thông qua khế ước không gian cảm ứng Tử Diều Hâu, vừa rồi đem vị trí khóa chặt, lại đột nhiên một đạo ánh sáng thần thánh đem không gian đánh nát, sau đó liền thẳng lâm này nhân vật đáng sợ.

Ở này ánh sáng thần thánh hạ, phảng phất hết thảy đều nhỏ bé như kiến.

Này hào quang thánh khiết mà trang nghiêm, mênh mông mà vô cùng, vĩ đại mà vô tận, phảng phất là tất cả lực lượng cội nguồn.

Từ trong đó truyền hạ một đạo cổ xưa thanh âm hùng hậu, lộ ra nhiếp nhân tâm phách sự thù hận, “Đã bao nhiêu năm, ngươi rốt cục đã trở về!”

“Ta? Ngươi, ngươi rốt cuộc là ai?”

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, nguồn sức mạnh này hắn cũng không xa lạ gì, chỉ là nội tâm không muốn, thậm chí là không dám nghĩ tới.

“Năm đó ngươi đối với ta làm tất cả, ta biết gấp bội trả ngươi!”

Thanh âm kia gầm thét lên, đan dệt thành người khổng lồ ánh sáng thần thánh một hồi tản ra, hóa thành vô biên quang chi hải sóng, tách ra hạ xuống, đem Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu toàn bộ nuốt hết.

…

“Phốc!”

Minh Duyên Đảo trên, ở trong một gian mật thất ngồi xếp bằng Dương Thanh Huyền, đột nhiên phun ra một ngụm máu đến, đầy mặt khiếp sợ cùng ngạc nhiên.

“Đó là Cổ Diệu!”

Hắn trăm phần trăm xác định, cái kia mênh mông vô ngần, vĩ đại vô biên sức mạnh, chính là Cổ Diệu!

“Mẹ -! Nhận lầm người chứ?!”

“Bị Cổ Diệu nhìn chằm chằm, ta con mẹ nó - còn có thể có lệnh sống mạ?!”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, một hồi từ bên trong mật thất lao ra, hóa thành một đạo độn quang đi.

“Trước tiên bất kể!”

“Tử Diều Hâu, ta tới tìm ngươi!”

…

Minh Duyên Đảo, trong một vùng núi.

Ở không ngừng bị oanh kích bên trong kết giới, Tử Diều Hâu cũng là mở hai mắt ra, phun ra một ngụm máu đến, một mực đỉnh cao bồi hồi khí thế, nháy mắt rơi xuống cực điểm.

“Chung quy hay là đã thất bại.”

“Là ta quá nóng ruột, tu vi cách biệt nhiều lắm, đã nghĩ trực tiếp dùng sinh tử mặt mày hốc hác đột phá Thiên Vị, rốt cục bị cắn trả.”

“Cái kia Cổ Diệu đột nhiên bạo loạn, đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

“Nguy rồi! Thanh Huyền ca ca sắp tới, giờ khắc này bên ngoài còn có bốn tên Tiểu Thiên Vị cường giả, này như thế nào cho phải?!”

Tử Diều Hâu tâm loạn như ma, một hồi sốt sắng lên.

PS: Hoàng Châu cầu phiếu cầu bạo phiếu bộ Thần Võ Thiên Đế, mong các đạo hữu ủng hộ!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 832: Thiên La Địa Võng, Thời Khắc Sống Còn

“Mười chín, không có lỗi gì, ích.”

“Sáu ba, khắc vi.”

“Dây ba mươi, tên mười lăm, oanh xiết.”

Dãy núi bầu trời, Tưởng Siêu mỗi hô một tiếng, thì có một người ở trên không bên trong lệch vị trí, ra tay công kích cái kia cấm chế, đem kết giới đánh ra một mảnh vết rạn nứt.

Nguyên bản bóng loáng như ngọc kết giới, giờ khắc này như một viên vỡ tan vỏ trứng, tùy thời có thể đổ nát.

“Nhiều nhất còn có ba đòn!” Tưởng Siêu liếm môi một cái, trong mắt bắn ra dị thải.

“Ở đây sẽ có Ám Dạ bộ tộc cấm chế, hẳn là thời đại trung cổ vị nào cường giả lưu lại động phủ, cô nàng này trên người sợ là có không ít bảo bối.” Một người trong đó trên người mặc tử áo, miện như chuột đồng, mắt lạnh nói rằng.

“Trong tổ chức chỉ nói đem nữ tử này sống sót mang về, cũng không có bàn giao những thứ khác. Ta nhìn chúng ta rất có khả năng đây, ta nhìn cô nàng này dài đến cũng không tệ, khà khà.” Một tên giấu đi màu xanh nhạt cẩm bào ông lão, trong mắt bắn ra dâm loạn ** vẻ.

“Hạ huynh nói rất có lý, ta lần đầu gặp gỡ nữ tử này, cũng kinh động như gặp thiên nhân. Như là trong tổ chức không có yêu cầu khác, chúng ta ngược lại là có thể tốt thật là sung sướng một phen. Hơn nữa ta không nhìn lầm, nữ tử này cũng còn là hoàn bích chi thân.” Tên cuối cùng đỉnh đầu khăn vuông, dường như thư sinh một loại nam tử, rung đùi đắc ý tao nhã nói rằng.

“Đúng đúng.” Tên kia được gọi là Hạ huynh cẩm bào ông lão, trong mắt tà mang càng thậm, cười dâm đãng nói: “Hơn nữa lần này lần theo, Tưởng Siêu huynh công lao to lớn nhất, cái này thứ nhất nên tặng cho Tương huynh.”

Tưởng Siêu khẽ mỉm cười, khẽ liếm đôi môi, nói: “Như là chư vị không có ý kiến, ta liền từ chối thì bất kính.”

“Hai mươi ba, đi năm, đại xuyên.”

Vừa nghĩ tới cô gái kia dung mạo, còn có cái kia kỳ ảo tuyệt đẹp khí chất, Tưởng Siêu cũng không nhịn được tà hỏa đốt cháy, dưới bụng một trận khô nóng, vội vàng ghi nhớ phá trận khẩu quyết, có chút không thể chờ đợi được nữa.

“Ầm!”

“Ầm!”

Lưỡng kích bên dưới, toàn bộ ngang qua mười dặm kết giới, không ngừng tuôn ra lượng lớn vết rạn nứt, giống như là một cái to lớn quang trứng, lấy tốc độ cực nhanh vỡ vụn mở.

truyen❤c

uatuinet “Ầm!”

Rốt cục một tiếng vang trầm thấp, kết giới hóa thành vô số ánh huỳnh quang, tiêu tan ở trong dãy núi.

“Ha ha!” Tưởng Siêu cười lớn một tiếng, ba người khác cũng đều đại hỉ.

Bốn vệt sáng, bay nhanh mà xuống.

Động phủ bầu trời, bốn người các thủ một phương.

“Hoàng Mao nha đầu, đi ra đi. Giết tổ chức chúng ta người, còn vọng muốn chạy trốn, tuyệt không có khả năng này.” Cẩm bào ông lão trầm giọng quát lên.

“Như là thành thật một chút phối hợp chúng ta, để ta bốn người từng cái khoái hoạt, trở lại tổ chức sau, chúng ta có thể nghĩ biện pháp giúp ngươi cầu xin, bảo vệ một cái tính mạng vẫn là rất có khả năng.” Tưởng Siêu ngữ trọng tâm trường nói rằng.

“Vô liêm sỉ!”

Trong động phủ truyền đến Tử Diều Hâu tiếng mắng chửi.

Tử Diều Hâu bản xung kích Thiên Vị thất bại, khí tức rơi vào cực điểm, đang ở điều dưỡng sinh lợi, muốn phải thừa cơ đào tẩu. Lại bị bốn người nói năng vô liêm sỉ kích thích một cái tâm huyết phun ra ngoài, vừa rồi ngưng tụ một chút chân nguyên lại tán loạn rơi, vô lực tê liệt trên mặt đất, khuôn mặt bi phẫn cùng tuyệt vọng, “Thanh Huyền ca ca, tuyệt đối không nên đến, đi mau a! Đem đến báo thù cho ta!”

Nàng tóm chặt lấy ai ca kiếm, dự định bọn bốn người xông tới, liền tự sát, lấy lưu thuần khiết thân thể, chết cũng không thể bị bầy súc sinh này làm bẩn.

“Hạ huynh, vừa nãy cái kia nha đầu một tiếng chửi bới, tựa hồ lực có thua, thật giống bị thương tựa như.”

“Hừm, ta cũng phát hiện. Cô nàng này tính tình tựa hồ có hơi liệt a, khà khà, như vậy mới càng có vị. Sau đó vọt vào thời điểm, cẩn thận cô nàng này nhất thời kích động tự sát. Như vậy không chỉ có không làm được tổ chức nhiệm vụ, chúng ta cũng không chơi được.”

"Vẫn là Hạ huynh suy tính chu đáo, tiểu đệ trên người vừa vặn dẫn theo một chiếc Thiên La Địa Võng, liền do tiểu đệ đi vào trước giăng lưới, chí ít có thể nhốt lại nàng mấy hơi thở, lại do ba vị ra tay bắt nàng lại." Thư sinh kia bộ dáng nam tử mỉm cười nói.

"Như vậy rất tốt!" Còn lại ba người đều là đại hỉ.

Thư sinh kia bộ dáng nam tử bóng người lóe lên, liền xuất hiện ở động trước cửa phủ, trực tiếp đi vào. Ba người khác nhưng là canh giữ ở ngoài động, tùy thời mà phát động.

"Cút ra ngoài!" Nam tử vừa bước vào động phủ, liền nghe truyền đến Tử Diều Hâu giận dữ hét lớn.

"Tiểu nha đầu, đừng sợ, chỉ phải ngoan ngoãn nghe lời, không có việc gì." Nam tử cẩn thận đi vào, vừa nhìn thấy Tử Diều Hâu bóng người, không nói hai lời, liền cầm trong tay Thiên La Địa Võng ném một cái.

Trong động phủ hào quang lóe lên, một mảnh hồng mang kích - bắn xuyên qua.

Tử Diều Hâu kinh hãi, phản ứng tự nhiên, dùng ai ca kiếm hướng về trước người một ngăn hồ sơ, ánh kiếm sáng quắc, hóa thành một mảnh lồng ánh sáng.

"Ầm!"

Cái kia hồng mang chạm ở lồng ánh sáng trên, lập tức tản ra, "Rầm" một tiếng, đem Tử Diều Hâu trói lại.

"Không được!"

Tử Diều Hâu hoàn toàn biến sắc, cái kia vô số hồng mang liền rơi vào trên thân, đan dệt thành lưới, như là dính vào trên da.

Trong cơ thể nàng vận chuyển chân nguyên, cũng ở đây Thiên

La Địa Võng hạ, bị áp chế ở.

“Ầm” một tiếng, ai ca kiếm vô lực rơi trên mặt đất. Tử Diều Hâu cũng lảo đảo lui lại mấy bước, liền ngã xuống đất.

“Đê tiện!” Tử Diều Hâu tức giận mắng một tiếng, mặt đầy lo lắng. Nhưng mặc kệ nàng làm sao giãy dụa, toàn thân đều khiến không lên nửa điểm lực lượng.

“Ha ha! Trúng chiêu!”

Thư sinh nam tử cười lớn một tiếng, liền bay xông lại.

Ở ngoài động phủ chờ đợi ba người, cũng mừng rỡ xông tới, một hồi rơi vào Tử Diều Hâu bên cạnh người.

Tưởng Siêu giơ tay đánh ra vài đạo quyết ấn, đem Tử Diều Hâu trên người khí huyệt niêm phong lại, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, cười nói: “Ha ha, đại công cáo thành.”

“Nhờ có Chu huynh Thiên La Địa Võng, bằng không cô nàng này phản kháng lên, sợ còn phải nhiều phí chút sức lực đây.” Cẩm y ông lão vuốt râu mà cười.

“Đâu có đâu có, nói đến công lao to lớn nhất, hẳn còn là Tưởng Siêu huynh. Tiểu đệ chỉ là thuận lợi thu lưới mà thôi.” Thư sinh kia nam tử khiêm tốn nói rằng.

“Vừa nãy đã nói cẩn thận, để Tưởng Siêu huynh trước tiên hưởng thụ, chúng ta đi ra ngoài trước đi. Chờ Tưởng Siêu huynh dùng hết rồi, lại Chu huynh, cuối cùng lại vòng tiểu đệ được rồi.” Tên kia trên người mặc áo tử nam tử, đơn giản phân phối một hồi.

“Đúng đúng, chúng ta đi ra ngoài trước, Tưởng Siêu huynh, cần phải thương hương tiếc ngọc nha, tuyệt đối đừng giết chết.” Cẩm y ông lão trong mắt muốn - hỏa lóe lên, liếm một cái đôi môi, có chút không muốn.

“Ha ha, yên tâm đi. Có phúc cùng hưởng, ta biết cố gắng thương hương tiếc ngọc.” Tưởng Siêu cười to.

Chờ ba người sau khi rời đi, hắn liền không kịp chờ đợi bắt đầu cởi quần áo.

“Ngươi! Ngươi tên súc sinh này! Ngươi muốn làm gì?!” Tử Diều Hâu một hồi sắc mặt tái nhợt, lúc này mới hiểu, bọn họ mới vừa nói “Hưởng dụng” là chỉ cái gì, sợ đến liều mạng trên mặt đất trên giãy dụa, hướng về phía sau tránh đi.

“Khà khà, tiểu mỹ nhân không cần sợ. Ta chỉ là để ngươi cẩn thận thoải mái một hồi. Ha ha.” Quần áo cũng không kịp giải hết, liền đói bụng như sói vậy nhào tới.

Tử Diều Hâu hầu như muốn ngất đi, nước mắt đổ rào rào liền chảy xuống, ở nguy cơ một khắc, bỗng nhiên trong cơ thể thiêu đốt một luồng hùng hồn lực lượng, phảng phất từ xa xôi Bỉ Ngạn, vượt qua mà tới.

“Lực lượng này là... Khế ước lực lượng!”

Tử Diều Hâu chấn động trong lòng, vừa mừng vừa sợ, “Thanh Huyền ca ca, ngươi đi mau, không nên tới, ngươi đánh không lại bọn hắn!”

Dưới tình thế cấp bách, trong cơ thể cái kia vĩ ngạn sức mạnh nháy mắt phá tan Tưởng Siêu bày xuống phong ấn, nàng tiện tay nắm lên bên người ai ca kiếm, hướng về đói bụng như sói vậy Tưởng Siêu chém tới.

PS: Hoàng Châu cầu phiếu cầu bạo phiếu bộ Thần Võ Thiên Đế, mong các đạo hữu ủng hộ!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 833: Ta Đã Tới Chậm, Ta Tử Diều Hâu

Tưởng Siêu cái nào ngờ tới nàng bỗng nhiên khôi phục sức mạnh, không có bất kỳ phản ứng, đột nhiên không kịp chuẩn bị đã bị Tử Diều Hâu một kiếm chém ở trên hạ thể, một vệt máu tươi bão hồng, “A!” Tiếng kêu thảm thiết như heo bị làm thịt một tiếng, liền bay ngược ra ngoài.

Tử Diều Hâu vừa mừng vừa sợ, cầm lấy kiếm đến liền muốn chạy trốn, nhưng lảo đảo một cái, lại té xuống đất.

Thông qua Thánh Chủ vượt qua mà đến khế ước lực lượng, dù sao không phải là sức mạnh của bản thân, khó có thể kéo dài. Nàng bản thân xung kích Thiên Vị thất bại, thân yếu thân thể hư, trên người còn bảo hộ Thiên La Địa Võng, vừa nãy dưới tình thế cấp bách, chỉ là đem Tưởng Siêu phong ấn khí huyệt giải khai mà thôi.

“Xảy ra chuyện gì?!”

Ngoài động phủ ba người một hồi vọt vào, tất cả đều là hoảng sợ nhìn.

Tưởng Siêu hai tay bưng hạ đương, mảng lớn máu tươi từ giữa kẽ tay chảy ra, sắc mặt tái nhợt như vậy, run giọng nói: “Xong, xong đời, ta xong đời... Ô ô ô...”

Ba người đều là cả người run run một cái, chỉ cảm thấy hạ đương sưu sưu lạnh, nhìn Tưởng Siêu, có loại mèo khóc chuột cảm giác.

Cái kia cẩm y ông lão cả giận nói: “Thật là độc ác nữ tử! Tưởng Siêu huynh bất quá là muốn cùng ngươi sung sướng một chút, ngươi lại đem hắn mệnh căn tử phế bỏ, từ xưa độc nhất Phụ Nhân Tâm, quả nhiên không giả!”

Tử Diều Hâu ôm ai ca kiếm, lạnh lùng nhìn chằm chằm mấy người, lạnh lùng nói: “Một đám súc sinh! Đều đừng tới đây, bằng không ta liền chết tại đây!”

Thư sinh kia khí chất nam tử lập tức nói: “Tuyệt đối đừng làm chuyện điên rồ, trong tổ chức để cho chúng ta mang ngươi trở lại, chắc chắn sẽ không thương tới tính mạng ngươi. Ngươi đã không muốn theo chúng ta khoái hoạt, đây cũng là coi như thôi. Buông kiếm đến, theo chúng ta trở về đi thôi.”

“Ta nhổ vào! Trở lại nói cho lá không sát, hắn hôm nay bắt nạt ta, ta nhất định sẽ gấp bội xin trả! Còn có các ngươi mấy cái, ta đều sẽ không bỏ qua!” Tử Diều Hâu đem kiếm giá ở trên cổ mình, lạnh lùng nhìn chằm chằm mấy người, quát lên: “Đều cho ta tránh ra!”

“Ngươi đừng xung động, có lời gì đều dễ nói.” Thư sinh kia khí chất nam tử vội hỏi: “Trên thực tế Diệp lão đại để cho chúng ta tới mời cô nương, cũng là có ý tốt, muốn cùng bàn đại sự.”

“Hảo ý? Cút!” Tử Diều Hâu lớn tiếng quát mắng, “Cũng chưa tránh ra một con đường đến, ta chết ngay bây giờ, xem các ngươi sau khi trở về làm sao cùng lá không sát bàn giao!”

Lần này quả nhiên doạ dẫm ba người, lập tức ở cửa động nơi tránh ra.

Tử Diều Hâu vui vẻ, lúc này hóa thành độn quang hướng về động chạy ra ngoài.

Bỗng nhiên, cái kia mặc áo tử nam tử trong mắt loé ra châm chọc, giơ tay bấm quyết.

Độn quang bên trong hồng mang lóe lên, Tử Diều Hâu kinh hô một tiếng, đã bị Thiên La Địa Võng trói lại, ngã xuống đất, ai ca kiếm cũng bị chấn động bay ra ngoài.

“Ha ha ha!”

Ba người cười như điên, thư sinh kia bộ dáng nam tử càng là tiếp ngay cả ra tay, đánh ra hơn mười đạo quyết ấn, toàn bộ chấn động vào Tử Diều Hâu trong cơ thể, đem chân nguyên phong ấn.

Tử Diều Hâu sốt sắng, không nhịn được nước mắt chảy xuống, thầm mắng mình nhất thời bất cẩn, còn không bằng trực tiếp tự sát mà chết, bây giờ muốn chết cũng khó. Vừa nghĩ tới sau đó dằn vặt, càng là run lẩy bẩy, lã chã rơi lệ. Lại nghĩ tới như là Thanh Huyền ca ca đến rồi, bị này ba tên ác nhân giết chết, vậy mình càng là vạn tử khó từ.

“Lần này nhìn ngươi còn làm sao trốn!” Thư sinh bộ dáng nam tử cười gằn nói.

“Tiểu cô nương, đừng khóc, chúng ta sẽ để cho ngươi khoái hoạt, lập tức liền tốt.” Cẩm y ông lão từ lâu là tinh trùng lên não, hai mắt mạo tà hỏa, đối với hai người khác nói: “Lần này liền để lão phu đi tới sung sướng đi.”

“Được rồi.” Một đạo thanh âm lạnh như băng, từ tốn nói.

Thanh âm này không phải là thư sinh nam tử, cũng không phải cái kia mặc áo tử nam tử.

Ba người sắc mặt chợt biến, đồng thời hướng về ngoài động nhìn tới, một đồng quát lên: “Là ai?!”

“Để cho ngươi trước tiên thoải mái!”

Thanh âm lạnh như băng kia lại vang lên, không có bất kỳ tình cảm, nhưng không rõ khiến người ta run lên, phảng phất ẩn chứa sát ý vô tận, như sắp phun ra núi lửa giống như vậy, đè nén một luồng vô biên lửa giận.

“Ầm!”

Mấy người chỉ cảm thấy trước mắt loáng một cái, liền một vệt bóng đen đến từ trên trời, tiếng rồng ngâm vang vọng khắp nơi.

Một đòn Long Quyền, tự hào quang màu đen kia bên trong đánh ra, vô số quy tắc phù văn, uốn lượn ở trên cánh tay, có bốn màu lưu quang hóa thành huyền hình cung gảy mở, khí thế mạnh, càng chấn động đến mức toàn bộ động phủ núi rung địa chấn.

Này đạo quyền phong trực tiếp khóa chặt cái kia cẩm y ông lão, sợ đến hắn hồn phi phách tán, đầy đầu tinh trùng nháy mắt tản đi, hét lớn một tiếng, “Chớ có làm càn!” Liền song chưởng hóa quyền, bình đẩy ra ngoài. Lấy một chiêu là trầm ổn nhất quyền pháp, chặn ở trước người.

“Ầm!”

To lớn uy năng đánh bay, màu đen kia quyền phong hạ, mang theo quyết chí tiến lên, ngoài ta còn ai khí thế.

“Ầm ầm!” Kình khí một tầng chồng chất một tầng.

Lão giả song quyền bị chấn động đến mức nát tan, thống khổ kêu thảm một tiếng, sau đó bị cái kia quyền kình nuốt hết, hung hăng té ra ngoài.

“Oành!”

Ông lão phun ra một ngụm máu, đã bị đánh bay đến trên vách tường, trực tiếp rơi vào mười thước sâu, không biết sinh tử.

Hai người khác đều là hoảng hốt, liền ngay cả Tưởng Siêu cũng tỉnh táo lại, thống khổ từ dưới đất đứng lên, lảo đảo chạy tới.

“Xảy ra chuyện gì?”

“Là ai?!”

Ba người hoảng sợ nhìn về phía trước, đạo kia thon dài bóng người, từng mảng từng mảng màu đen Long Lân tự thân trên lui ra, lộ ra một bộ tư thế oai hùng bức người dung nhan.

“Xanh, Thanh Huyền, ca, ca ca...”

Tử Diều Hâu đôi môi run rẩy, nhìn người trước mắt này, viền mắt một hồi liền mơ hồ.

Trước mắt tấm này khuôn mặt, trong đầu quanh quẩn ba năm, ba năm qua ngày nhớ đêm mong, trong đầu bóng mờ rốt cục biến thành chân thực, vẫn là bộ kia bộ dáng thiếu niên, nhưng càng lộ vẻ thành thục thận trọng.

“Ta đã tới chậm, ta Tử Diều Hâu.”

Dương Thanh Huyền ngồi xổm xuống, đưa tay ra nhẹ nhàng sửa sang lại Tử Diều Hâu tóc mai, thay nàng vỗ tới trên người Trần Nê, lau đi lệ trên mặt nước. Nhưng lệ nước càng lau càng nhiều, gương mặt khóc bỏ ra.

“Thanh Huyền ca ca!”

Tử Diều Hâu rốt cục không nhịn được, “Oa” một tiếng đại khóc lên, tập trung vào Dương Thanh Huyền trong lồng ngực, khóc nước mắt như mưa, khóc không thành tiếng, “Ô ô...”

Dương Thanh Huyền trong mắt nóng lên, đưa nàng ôm vào trong ngực, ôn nhu nói: “Ta tới, không sao rồi.”

“Ngươi là ai?! Cũng biết cô gái này là ta Đồ Dạ Bang truy nã người? Thức thời cút ngay mở!”

Đồ Dạ ba người tuy bị Dương Thanh Huyền ra tay chấn nhiếp, nhưng thấy rõ tu vi của hắn chỉ có Toái Niết đỉnh cao sau, một viên nỗi lòng lo lắng đều để xuống.

Ba người bọn họ đều là Tiểu Thiên Vị cường giả, kiên quyết không có gì phải sợ.

Thư sinh kia nam tử gằn giọng nói: “Thông minh liền đem nữ nhân này giao lên, sau đó quỳ xuống nhận sai.”

Cái kia mặc áo nam tử càng là lạnh lùng nói: “Hắn vừa giết Hạ huynh, đã không thể còn sống. Đem nữ nhân này hiến đi lên, sau đó quỳ xuống tự sát, có thể lưu ngươi một cái toàn thây.”

Tưởng Siêu cũng là mặt âm trầm, bưng hạ đương.

Dương Thanh Huyền vỗ vỗ Tử Diều Hâu tóc, ôn nhu nói: “Ngươi đợi lát nữa, ta trước đem này ba cái trí chướng đầu đánh nổ, trở lại ôm ngươi.”

Tử Diều Hâu lúc này mới kinh sợ, vội vàng đẩy ra Dương Thanh Huyền, vội la lên: “Thanh Huyền ca ca đi mau! Ba người này tất cả đều là Tiểu Thiên Vị cường giả!”

Tuy rằng Dương Thanh Huyền vừa nãy đánh chết cẩm y ông lão, nhưng đều cho rằng hắn đánh lén thành phần càng nặng. Không có ai sẽ cho rằng hắn có thể sánh vai Thiên Vị, chớ đừng nhắc tới đồng thời đối mặt ba tên Thiên Vị.

PS: Hoàng Châu cầu phiếu cầu bạo phiếu bộ Thần Võ Thiên Đế, mong các đạo hữu ủng hộ!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 834: Nhất Ác Kiếm, Giết Giận Nhất Người

Dương Thanh Huyền mỉm cười sờ một cái Tử Diều Hâu gương mặt, nói: “Đều tại ta không có bảo vệ tốt ngươi, để cho ngươi khóc.”

Tử Diều Hâu vội la lên: “Lúc này là lúc nào rồi, còn nói cái này, ngươi đi mau, để ta chặn lại ở bọn họ. Ta là lá không sát người muốn tìm, bọn họ không dám giết ta.”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng vuốt xuôi chóp mũi của nàng, tiếp tục nói: “Từ nay về sau, ta sẽ không đi để cho ngươi khóc.”

Tử Diều Hâu sửng sốt một cái, có loại cảm giác vô hình, tự hồ chỉ muốn đi theo nam tử này bên người, liền cũng sẽ không bao giờ bị người khi dễ.

Mặc áo nam tử lạnh giọng nói: “Để cho ngươi quỳ xuống tự sát, không có nghe thấy sao?”

Thư sinh nam tử càng là cười lạnh nói: “Ngươi yên tâm đi, chờ giết ngươi sau, chúng ta sẽ làm cho nàng cười. Không chỉ có sẽ làm cho nàng cười, hơn nữa sẽ làm cho nàng rất thoải mái.”

Dương Thanh Huyền không nói một lời, ôn nhu khuôn mặt, bỗng chốc bị hàn băng bao phủ.

Tử Diều Hâu là vảy ngược của hắn, tiếp xúc vảy ngược giả hẳn phải chết, lại không cần nhiều lời.

“Chờ ta mười cái hô hấp.”

Lưu lại câu nói này, hắn liền ra tay rồi.

“Ngông cuồng!”

Mặc áo nam tử phẫn nộ quát một tiếng, “Toái Niết đỉnh cao mà thôi, dám ở chúng ta trước mặt bày cảm giác ưu việt, chúng ta hôm nay liền đem ngươi đánh rơi bụi trần, để cho ngươi triệt để rõ ràng, giống như ngươi vậy người mới, cái này Biển Đen trên nhiều như cá trích!”

Dương Thanh Huyền không nói một lời liền động thủ, trong con ngươi lạnh như băng, cái kia không chút nào dư che giấu khinh bỉ, lệnh ba người đều là lên cơn giận dữ.

“Giết hắn đi!”

Thư sinh nam tử phẫn nộ quát một tiếng, ba người đồng thời ra tay, công tới.

Giết giận nhất người, dùng nhất ác kiếm.

Dương Thanh Huyền giơ tay chính là lấy ra Bách Quỷ Dạ Hành, một hồi đâm ra ba đạo kiếm khí, phân chém ba người!

“Đồng thời hướng về ta ba người ra tay, thực sự là trí chướng, muốn chết!”

Tưởng Siêu hét lớn một tiếng, một luồng màu trắng ánh quyền thổ lộ ra, hắn muốn nhất lực phá vạn pháp, trực tiếp dùng Tiểu Thiên Vị cảnh giới tu vi, nghiền ép đối phương.

“Ầm!”

Một quyền đập vỡ tan Bách Quỷ Dạ Hành kiếm khí, đánh vào trên thân kiếm, phát sinh “Coong” tiếng rung. Vô số âm u quỷ khí tự trên thân kiếm tản ra, truyền đến A Tị ngục cảnh, vô số ác quỷ tuôn ra.

“Đây là cái gì kiếm?!”

Tưởng Siêu giật nảy cả mình, trên nắm tay lần thứ hai dùng sức đè xuống, quát lên: “Bất kể là cái gì kiếm, đều cho ta nát! Đại băng quyền!”

“Oành!” Trên thân kiếm tiếng rung càng thậm, một mảnh gào khóc thảm thiết, vạn quỷ hí lên.

“Muốn nát ta kiếm? Không biết tự lượng sức mình!”

Dương Thanh Huyền thân kiếm nhất chuyển, cường đại nguyên lực phản đè tới, trực tiếp đánh bay Tưởng Siêu nắm đấm, sau đó một kiếm quét ngang đuổi theo, “Hóa thành ta trong kiếm oán quỷ đi!”

“Xì!”

Lục mang ở trên không bên trong lóe lên, Tưởng Siêu cuống quít sau khi thu quyền lùi, nhưng cũng bị cái kia kinh người ánh kiếm đè lên, không thể trốn đi đâu được, chỉ có thể lần thứ hai vung quyền, tiến lên nghênh tiếp.

“Oành!”

Ánh kiếm đổ nát, nhưng phá vỡ kiếm khí, nhưng hóa thành một điểm điểm tinh mang, như ám khí giống như kích. Bắn.

“A!”

Tưởng Siêu toàn thân bị đánh trúng hơn trăm điểm, mỗi cái trên vết thương tất cả đều là lục mang, trong phút chốc cả người biến thành lục nhân. Đồng thời có lượng lớn tiểu quỷ “Khặc khặc” tiếng cười, từ toàn thân mỗi cái miệng vết thương truyền ra.

Dương Thanh Huyền một kiếm đẩy lùi Tưởng Siêu, toàn bộ thân hình đột nhiên nhất chuyển, lấy vượt qua thể thuật cực hạn sức mạnh, lần thứ hai vung ra hai kiếm, phân biệt chém về phía mặc áo nam tử cùng thư sinh.

Vô tận lửa giận cùng sát ý, để hắn cả người đều nổi khùng ở trạng thái đỉnh cao, người cùng kiếm hợp nhất.

Không trung tuôn ra một mảnh sáng chói ánh kiếm. Mà làm cho người kinh hãi sợ hãi là, Dương Thanh Huyền phía sau, tựa hồ hiện ra vô số ác quỷ, toàn bộ động phủ giống như là hóa thành A Tị Luyện Ngục.

“Này kiếm có gì đó quái lạ, cẩn thận một chút!”

Thư sinh nam tử quát to một tiếng, hướng về Dương Thanh Huyền lao đi, một luồng đáng sợ không gian rung động tỏ khắp ra, những kiếm khí kia ở này gợn sóng hạ, càng mất đi sắc bén, trở nên hơi hoảng hốt.

Mặc áo nam tử cũng là sử dụng tới cuộc đời tuyệt học, hai tay kết ra một cái cổ ấn, trên người nhất thời có kim quang bắn ra, đem sâm la quỷ khí đứng hàng mở, sau đó đem hết toàn lực, đánh đi ra.

“Toái Không Ấn!”

“Ầm!”

Hai nguồn sức mạnh đồng thời đặt ở Dương Thanh Huyền kiếm ý trên, như bông miên không dứt biển rộng, chấn động đến mức sau người Quỷ Vực khuấy động.

“Gà đất chó sành, cũng dám tiếp xúc ta vảy ngược! Toàn bộ chết đi cho ta!”

Dương Thanh Huyền khuôn mặt ở quỷ khí chiếu rọi, trở nên âm u khủng bố, như Quỷ Vương. Kiếm thế nhất chuyển, giống như là một cái địa ngục xé rách nhân gian, hoành đè tới.

“Ầm!”

Đầy trời quỷ khí nổ tung, mặc áo nam tử cùng thư sinh đều là rên lên một tiếng, liền lùi mấy bước. Mặc áo nam tử trong cơ thể một cái chân khí nhắc đến không lên, vội vàng hít một hơi, nhưng không nghĩ tới, vô số quỷ phách theo cái kia linh khí bị hắn hấp vào bên trong cơ thể, cả người nháy mắt trở nên thông lục.

“A!” Đúng lúc này, trúng độc Tưởng Siêu đột nhiên hét thảm lên, thống khổ lăn lộn trên mặt đất, trên người chảy ra nồng nặc lục huyết, còn có vô số Quỷ Ảnh lượn quanh trên người hắn.

Mặc áo nam tử hoảng sợ nhìn Tưởng Siêu, sau đó phát hiện mình trong cơ thể cũng truyền đến tiểu quỷ vui cười, “Rầm” một tiếng liền quỳ xuống, run giọng nói: “Đại nhân tha mạng, tha cho ta đi.”

“Hừ, ngươi sớm ăn - cứt đi tới?” Dương Thanh Huyền tự không biết để ý đến hắn, ánh mắt phát lạnh, liền nhìn phía thư sinh kia.

“Chi!” Thư sinh gặp dáng dấp kia, từ lâu sợ đến hồn phi phách tán, bóng người lóe lên liền hướng ngoài động lao đi.

Dương Thanh Huyền cũng không đuổi, giơ tay lên, lấy ra thần nỏ sáu tướng.

“Xì! Xì!”

Liên tiếp bắn ra hai đạo chân không mũi tên, toàn bộ truy kích ở thư sinh nam tử trên người, “Oành” một tiếng nổ ra, trực tiếp tan xương nát thịt.

“Vừa vặn mười hơi thở.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, đem thần nỏ sáu tướng cùng Bách Quỷ Dạ Hành đều cất đi.

Tử Diều Hâu trợn mắt hốc mồm nhìn tất cả những thứ này, hoảng như trong mộng.

“A! A!” Tưởng Siêu vẫn còn ở trên đất thống khổ lăn lộn, bất quá thân thể dần dần hóa thành hắc, lục hai loại màu sắc nước, chậm rãi bị hòa tan hết, cho đến mai danh ẩn tích.

Mặc áo nam tử cũng đang thống khổ tiếng cầu xin tha thứ bên trong, từ từ bị bách quỷ nuốt chửng, hài cốt không còn.

So với hai người bọn họ, cái kia cẩm y ông lão cùng thư sinh nam tử bị một đòn đánh chết, đều xem như là may mắn.

“Để cho ngươi chờ lâu.”

Mới vừa rồi còn như giết như thần nam tử, giờ khắc này sát khí hoàn toàn ẩn đi, trở nên ôn nhu dường như nước, trên mặt tràn đầy ánh mặt trời một dạng nụ cười, làm cho người ta dư ấm áp.

Tử Diều Hâu lúc này mới phục hồi tinh thần lại, mừng rỡ không thôi, “Thanh Huyền ca ca, thực lực của ngươi...”

Dương Thanh Huyền nói: “Vẫn còn ở Toái Niết đỉnh cao, nhưng giết mấy cái Tiểu Thiên Vị sơ kỳ, hoàn toàn là điều chắc chắn.”

Tử Diều Hâu vui vẻ nói: “Lấy Thanh Huyền ca ca thiên phú cùng thần thông, ở Toái Niết tột cùng cảnh giới hạ chống chọi Tiểu Thiên Vị sơ kỳ tự là điều chắc chắn. Chẳng qua là ta không nghĩ tới, Thanh Huyền ca ca tốc độ tu luyện nhanh như vậy, thậm chí còn ở trên ta.”

Nàng nắm giữ sinh tử mặt mày hốc hác Võ Hồn, tu luyện có thể nói là trực tiếp dối trá, tiến triển cực nhanh. Nhưng Dương Thanh Huyền so với nàng lợi hại, không chỉ không có một chút lòng háo thắng, trái lại so với bản thân nàng hướng về đánh tới

Thiên Vị còn cao hơn hưng thịnh.

“Tử Diều Hâu, Hư Thiên Thành từ biệt sau, ngươi đi đâu? Ta vẫn muốn đi tìm ngươi, nhưng mênh mông sao vũ, cũng không nơi có thể tìm ra.” Dương Thanh Huyền ôn nhu nhìn chăm chú vào nàng hai mắt, ôn nhu nói.

PS: Hoàng Châu cầu phiếu cầu bạo phiếu bộ Thần Võ Thiên Đế, mong các đạo hữu ủng hộ!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 835: Phong Trần Quá Khứ, Ngọn Nguồn Mở Đầu

“Ta cũng một mực tìm Thanh Huyền ca ca, có rất nhiều lời muốn đối với Thanh Huyền ca ca nói. Bốn người này chết tại đây, chẳng mấy chốc sẽ có Đồ Dạ người lần theo lại đây, chúng ta trước tiên chuyển sang nơi khác nói nữa đi.” Tử Diều Hâu trong lòng ấm áp, đem đầu tựa ở Dương Thanh Huyền lồng ngực, nhưng rất nhanh liền tỉnh ngộ lại, vội vàng nói.

“Hừm, chúng ta trước tiên ly khai.”

Dương Thanh Huyền cầm lấy tay nàng, đang muốn hóa thành độn quang đi, bỗng nhiên, trước mắt nhỏ nhẹ hoảng hốt hạ, trong đầu như lưu tinh xẹt qua một đạo đoạn ngắn.

…

Xa xôi trên bầu trời, cung điện lượn lờ, Tử Vân như long khí bốc lên, phảng phất Tiên cảnh.

“Ở mảnh này mặt trời ánh sáng thần thánh hạ, lại không ai có ngươi vinh dự một nửa.” Một đạo cô gái Thiến Ảnh, đón tử khí ánh sáng thần thánh, dựa vào lan trước.

…

Dương Thanh Huyền cả người run lên, hắn đột nhiên phát hiện Tử Diều Hâu cũng đầy mặt ngạc nhiên, tay của hai người như giống như bị chạm điện buông ra.

“Vừa nãy đó là…” Tử Diều Hâu gương mặt kinh sợ cùng nghi hoặc.

“Ngươi cũng cảm ứng được?” Dương Thanh Huyền trầm giọng hỏi.

Tử Diều Hâu gật gật đầu, ngơ ngác nói: “Vừa nãy hình tượng kia, cô gái kia... Là ai?”

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu, than thở: “Không biết.”

“Chúng ta trước tiên ly khai này đi, sau đó sẽ từ từ nói.” Hắn nắm chặt Tử Diều Hâu tay, lần này không còn dị tượng xuất hiện, hai người hóa thành một đạo độn quang, liền biến mất ở trong động phủ.

...

Một lát sau, ở một gian bí ẩn bên trong mật thất.

Hai người ngồi đối diện nhau, Dương Thanh Huyền từng đạo từng đạo quyết ấn đánh trên người Tử Diều Hâu, mỗi nhất kích xuống, đều có màu đỏ sợi tơ bị chấn động ra, lượn quanh ở Tử Diều Hâu quanh thân, trình sóng gợn hình, nhằng nhịt khắp nơi.

Theo cuối cùng một đạo quyết ấn đánh ra, hết thảy hồng ti đều từ Tử Diều Hâu trong cơ thể tách ra ngoài, ở bầu trời ngưng tụ thành một cái to lớn giá ba chân, loáng một cái liền hóa thành nửa cái to bằng bàn tay.

Dương Thanh Huyền vươn tay ra, đem cái kia giá ba chân thu vào trong lòng bàn tay, quan sát một trận, liền cất đi.

Tử Diều Hâu nặng nề thở ra một hơi, lộ ra hội ý nụ cười, nói: “Cuối cùng cũng coi như thoát khỏi vật này, Thiên La Địa Võng, một khi bị bọc lại, giống như ruồi bâu lấy mật, lái đi không được.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta trước đây cũng từng gặp, nhưng tựa hồ không có lợi hại như vậy.”

Tử Diều Hâu nói: “Thiên La Địa Võng là một loại đặc thù nguyên khí, phương pháp luyện chế cũng không giống nhau, uy năng tự nhiên thiên soa vạn biệt. Đồ Dạ bên trong tổ chức luyện hóa ra loại này Thiên La Địa Võng, vô cùng ác độc lợi hại, lại như cấm chế giống như vậy, một khi bị bọc lại, liền cơ bản bị người chế trụ.” Trên mặt nàng còn lộ ra một chút sợ.

Dương Thanh Huyền cầm lấy tay nàng, ôn nhu nói: “Đừng sợ, tất cả đều đi qua.”

Hắn lấy ra thần nỏ sáu tướng, giao cho Tử Diều Hâu, nói: “Vật ấy có thể đánh giết một loại Tiểu Thiên Vị cường giả, nhưng cần cực mạnh tinh thần khí, ngươi cầm phòng thân, không phải vạn bất đắc dĩ không nên dùng nó.”

Tử Diều Hâu vừa gặp vật này bắn giết thư sinh kia nam tử, biết lợi hại, gấp vội vàng từ chối, nói: “Vật ấy quá quý trọng, vẫn là Thanh Huyền ca ca chính mình giữ đi.”

Dương Thanh Huyền mạnh mẽ nhét vào đi qua, khẽ cười nói: “Lấy ta lúc này sức mạnh, đã không cần vật ấy.”

“Ừm.” Tử Diều Hâu trong lòng ấm áp, lúc này mới không chối từ nữa, nhẹ nhàng cúi đầu, dường như U Lan hương thảo, chịu không nổi e thẹn.

Lúc này kiều diễm, nhìn Dương Thanh Huyền nổ lớn động lòng.

Nhưng Tử Diều Hâu thân ảnh tựa hồ hoảng hốt hạ, nhìn ở trong mắt Dương Thanh Huyền, càng cùng cái kia hầm ngầm dung nham bên trong, thấy Tinh Linh tộc nữ tử vi kéo, tựa hồ trong nháy mắt trùng hợp một hồi.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, phục hồi tinh thần lại, nghẹ giọng hỏi: “Tử Diều Hâu, ngươi có Tinh Linh bộ tộc người?”

“Tinh Linh tộc?” Tử Diều Hâu kinh sợ, có chút ngạc nhiên, hỏi vội: “Thanh Huyền ca ca làm sao sẽ nói như vậy?”

Dương Thanh Huyền nói thẳng không kiêng kỵ: “Bởi vì ta gặp một tên Tinh Linh tộc nữ tử, tựa hồ cùng ngươi rất giống nhau.”

Ngay sau đó, hắn đem cái kia vi kéo việc, cặn kẽ nói cùng Tử Diều Hâu nghe.

Một lúc sau, Tử Diều Hâu ánh mắt có chút ngưng trệ, tự lẩm bẩm: “Lẽ nào... Ta là Tinh Linh bộ tộc người?”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Ngươi có Tinh Linh tộc người, chính mình cũng không biết?”

Tử Diều Hâu nhìn hắn, lắc lắc đầu.

Dương Thanh Huyền nghi ngờ trên mặt càng thậm, nói: “Vậy rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Còn có, ngươi có cùng Dạ Hậu có quan hệ?”

“Dạ Hậu!” Tử Diều Hâu cả người run lên, trong mắt ngưng trệ một hồi biến thành hoảng sợ, hai tay ôm thân thể, run lẩy bẩy.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, vội vã tiến lên ôm nàng, nói: “Đừng sợ, trên người ngươi đến cùng là chuyện gì xảy ra? Hết thảy đều nói cho ta, đừng sợ, không có chuyện gì.”

“Ừm.” Tử Diều Hâu khẽ lên tiếng, ở nam tử này trong lồng ngực, giống như là biển rộng như thế rộng rãi, cho nàng một loại yên tĩnh.

“Ta ở tại một mảnh yên hà tán màu, nhật nguyệt Diêu Quang địa phương. Nơi đó có ngàn cây cây bách, tử lục cây tử đằng, mỗi khi trời mưa thời điểm, thì sẽ có ngàn sợi hồng vụ lượn quanh, vạn đạo Thải Vân bay.”

Tử Diều Hâu trong mắt xuất hiện một mảnh mê ly vẻ, bắt đầu chậm rãi kể rõ.

“Tự mình có ký ức lên, liền chỉ gặp qua một người, đó là một cái lãnh diễm cao quý chính là nữ tử, thanh tú mà tuyệt mỹ, thích mặc xiêm y màu đen.”

Dương Thanh Huyền không nhịn được ngắt lời nói: “Các loại, cái gì gọi là tự ngươi có ký ức lên, cái gì lại là liền chỉ gặp qua một người?”

Tử Diều Hâu nói: “Ta cũng không biết, tự mình bắt đầu có trí nhớ, liền ở chỗ đó, quá cuộc sống không buồn không lo. Ở ta trong sinh mệnh, ngoại trừ cái kia mảnh Tiên cảnh một dạng địa phương, cũng chỉ có cô gái mặc áo đen kia. Ở ly khai nơi ở trước, ta căn bản không biết thế giới bên ngoài là như thế nào.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt có chút khó coi, giữa hai lông mày ẩn hiện sắc mặt giận dữ, điều này hiển nhiên là bị nhốt.

Tử Diều Hâu nói: “Cô gái mặc áo đen kia cũng không phải thường xuyên đến xem ta, chỉ là thỉnh thoảng sẽ đến. Nàng sẽ nói chuyện với ta, thường thường sẽ hỏi ta các loại vấn đề. Mà mỗi khi ta hỏi nàng gì gì đó thời điểm, nàng đều không trả lời, đều là mất hứng liền đi. Có một lần, nàng cũng không phải là độc thân đến đây, mà là dẫn theo hai tên nha hoàn. Từ cái kia hai tên nha hoàn trong miệng, ta mới biết nàng gọi Dạ Hậu.”

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm nói: “Quả nhiên.”

Tử Diều Hâu nói: “Vừa bắt đầu Dạ Hậu đối với ta còn tốt vô cùng, tuy rằng trên mặt băng băng lạnh lùng, nhưng ta cảm giác được, nàng cũng không có có ác ý gì. Nhưng không biết từ khi nào thì bắt đầu, nàng nhìn ánh mắt của ta, tất nhiên không thể thiện lương. Tuy rằng vẫn là băng băng lạnh lùng, nhưng ta nhìn ra được, nội tâm của nàng đối với ta tựa hồ nổi lên sát cơ. Khi đó ta cái gì cũng không hiểu, cái cảm giác này chỉ là để ta rất khó chịu, nhưng cũng không có sợ sệt.”

“Rốt cục có một ngày, nàng thật muốn giết ta. Lúc đó ta đang ở trong vườn hoa làm chính mình dốc lòng tài bồi gió dương hoa, nàng đột nhiên liền xuất hiện ở đằng sau ta. Khi đó ta vẫn không có tu luyện qua, không biết nàng tại sao có thể đột nhiên xuất hiện, lại đột nhiên không gặp. Nàng lần đó xuất hiện, làm ta vô cùng sợ sệt. Ta hỏi nàng: Ngươi muốn làm gì? Nàng thẳng thắn nhìn chằm chằm, nói rằng: Ta muốn giết ngươi. Ta nói: Tại sao muốn giết ta? Nàng tựa hồ tức giận, để ta không muốn hỏi nhiều như vậy, dù sao thì là muốn giết ta.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 836: Thân Nhân Duy Nhất, Mộng Nhập Thần Huy

“Lúc đó ta hết sức sợ sệt, ta không muốn chết. Ta cầu nàng đừng có giết ta, nhưng nàng nói nàng nhất định phải giết ta. Nói xong, nàng liền lấy ra một thanh kiếm đến, chống đỡ trong lòng ta. Đâm rách da dẻ, máu tươi chảy ra. Lòng ta khẩu có chút đau, cầm lấy kiếm kia, liều mạng cầm lấy, chỉ lo nàng đâm vào đến. Nhưng nàng vẫn là một chút điểm hướng về lòng ta khẩu đâm tới, hai tay của ta cùng ngực cũng bắt đầu chảy máu.”

Dương Thanh Huyền nghe đến nơi này, sắc mặt âm trầm lợi hại. Nhưng hắn sau khi biết đến khẳng định không có chuyện gì, bằng không Tử Diều Hâu thì sẽ không ngồi ở đây. Chỉ bất quá khi đó kia trường cảnh, bây giờ nghe đến trả để hắn lửa giận vạn trượng, hận không thể xuyên qua đi qua, cùng cái kia Dạ Hậu liều mạng.

Tử Diều Hâu nói: “Ngay ở ta coi chính mình chết chắc rồi thời điểm. Thanh kiếm kia đột nhiên phát sinh ra biến hóa, mặt trên bốc lên lượng lớn hắc khí, còn rất nhiều màu vàng văn tự. Dạ Hậu nhìn thấy kiếm biến hóa trên người, kêu lên một tiếng sợ hãi, sau đó đem kiếm rút đi về. Ta thấy trên mặt nàng tràn đầy sợ hãi, cầm thanh kiếm kia tay đang phát run. Lúc đó ta cũng vô cùng sợ sệt, vội vàng xoay người chạy đi rồi. Nàng cũng không theo đuổi ta.”

“Qua mấy ngày, ta vẫn luôn không có gặp lại được nàng. Sau đó, nàng lại đột nhiên xuất hiện ở trước mặt ta. Chỉ có điều không còn cái kia loại muốn ý muốn giết ta, mỗi lần tới, cũng chỉ là cắt mở cổ tay của ta, lấy một ít huyết đi. Ta tuy rằng sợ sệt, nhưng ít ra nàng không giết ta, ta còn là an tâm không ít.”

Dương Thanh Huyền không nhịn được cả giận nói: "Chết biến thái! Không nghĩ tới nàng càng là như vậy người ác độc, luôn có một ngày ta muốn tóm nàng lên, cắt cổ tay lấy máu, báo thù cho ngươi!"

Tử Diều Hâu cả kinh nói: "Tuyệt đối không nên! Dạ Hậu thực lực mạnh, không phải chúng ta có thể chống lại. Lúc đó ta còn không biết nàng là lợi hại như vậy. Mãi đến tận ly khai chỗ kia sau, từ từ tiếp xúc thế giới bên ngoài, mới biết Dạ Hậu là nhân vật đáng sợ cỡ nào."

Dương Thanh Huyền nói: "Cái kia sau đó ngươi là thế nào rời đi?"

Tử Diều Hâu nói: "Lấy máu thời điểm ta tuy rằng không thích, nhưng ít ra không cần lo lắng sẽ chết, liền lại khôi phục cuộc sống trước kia, cuộc sống không buồn không lo, mỗi ngày thao túng ta hoa hoa thảo thảo, nhìn sóng lên sóng xuống, nhìn mây tụ tản mác. Mãi đến tận có một ngày, nàng lại xuất hiện ở trước mặt ta, khuôn mặt nổi giận đùng đùng, tựa hồ hết sức tức giận, lại dùng thanh kiếm kia chỉa vào người của ta, nói đều tại ta, nhất định phải giết ta."

"Ta nói ta chẳng hề làm gì cả, xin đừng giết ta. Nhưng nàng không nghe, cầm kiếm liền chặt lại đây. Ta muốn chạy, nhưng không biết tại sao, hai chân chính là bước không mở, đứng ở đó không nhúc nhích được, chờ nàng chém. Sau đó ta mới biết, cái kia là võ giả uy thế."

Tử Diều Hâu thở dài, tiếp tục nói: "Vừa lúc đó, đột nhiên có một bóng người xuất hiện ở ta bên cạnh người, một chưởng vỗ ra, chấn động ở thanh kiếm kia trên. Dạ Hậu lúc đó muốn giết ta, cũng không cần phí bao lớn khí lực, vì lẽ đó chỉ là dễ dàng vung lên, cũng không nghĩ tới sẽ có người tới. Người kia một chưởng đập ở trên kiếm, sau đó năm ngón tay úp xuống, liền đem bảo kiếm đoạt đi. Đồng thời lại ra một chưởng, đánh về Dạ Hậu."

“Dạ Hậu dưới sự kinh hãi, cùng người kia chạm nhau một chưởng, liền từng người đánh bay. Dạ Hậu cả giận nói: Á hằng, ngươi làm cái gì?! Ta lúc này mới thấy rõ, cứu ta người, là cái cao gầy nam tử, toàn thân da dẻ trình một loại đẹp lạ thường mực màu xanh lam, hắn hai lỗ tai dài nhọn, tướng mạo đẹp trai tà dị, quanh thân quanh quẩn một loại nhàn nhạt mờ ảo khí. Thanh Huyền ca ca đột nhiên nói rằng Tinh Linh tộc, ta mới bừng tỉnh lại đây, này á hằng chính là Tinh Linh tộc người, mà hắn sở dĩ cứu ta, rất có thể bởi vì ta cũng là Tinh Linh tộc người.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nói: “Sau đó thì sao?”

Tử Diều Hâu nói: “Á hằng tựa hồ hết sức tức giận, lạnh lùng nói rằng: Hẳn là ta hỏi ngươi, ngươi muốn làm gì? Dạ Hậu lạnh giọng nói: Ta muốn giết nàng, ngươi tránh ra. Á hằng trả lời: Ngươi hẳn phải biết, ta là tuyệt đối không thể tránh ra. Hừ, ngươi đã nổi lên sát tâm, đưa nàng ở lại ngươi này ta đã không cách nào yên tâm, ta muốn dẫn nàng đi. Dạ Hậu vừa nghe, nhất thời giận dữ, lập tức ra tay cùng người kia đánh nhau.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Người kia rốt cuộc là ai? Trong thiên hạ có thể cùng Dạ Hậu giao thủ, sợ là không nhiều.”

Tử Diều Hâu nói: “Lúc đó ta chỉ là người bình thường, bọn họ tranh đấu rất nhanh đã không thấy tăm hơi. Lấy một loại ta hoàn toàn không có cách nào hiểu hình thức chiến đấu. Ta sợ cuốn rúc vào trong một cái góc. Qua hồi lâu, bọn họ tựa hồ đánh xong, cái kia gọi á hằng Tinh Linh tộc người lần thứ hai xuất hiện ở trước mặt ta, mặt mỉm cười. Ta cũng không quen biết hắn, cũng chưa từng gặp hắn, nhưng ta phi thường cảm kích hắn, bởi vì hắn đã cứu ta.”

“Ta nói: Dẫn ta đi đi, ta không muốn ở lại này, Dạ Hậu sẽ giết ta. Hắn nhìn ta, ánh mắt có chút phụ trách, an ủi ta nói rằng: Yên tâm đi, Dạ Hậu sẽ không giết ngươi, cũng sẽ không lại thả máu của ngươi. Tất cả những thứ này, ta cũng đã cùng với nàng nói xong. Ta hết sức sợ sệt, nhưng không biết tại sao, hắn nói những câu nói này, ta liền tin. Hắn lại hỏi: Ngươi muốn học võ sao? Ta nói: Học võ chính là có thể giống các ngươi như vậy đột nhiên xuất hiện, lại đột nhiên biến mất, hơn nữa có thể rất lợi hại đánh tới đánh lui sao? Hắn cười nói là. Liền ta liều mạng gật đầu. Hắn liền đem từ Dạ Hậu cái kia đoạt được kiếm cho ta. Từ khi đó bắt đầu, ta liền đi theo hắn học võ."

Tử Diều Hâu nói đến đây, lấy ra cái kia ai ca kiếm, nhẹ nhàng vuốt ve thân kiếm, tựa hồ đang nhớ lại người kia, trong mắt tràn đầy cảm kích.

Dương Thanh Huyền nói: "Nguyên lai ngươi này kiếm là từ Dạ Hậu trong tay đoạt được, chẳng trách như vậy kỳ dị."

Tử Diều Hâu nói: "Ta có thể nhận biết được này bên trong kiếm ẩn chứa vô cùng lực lượng mạnh, dù cho chỉ là chạm đến một chút điểm, đều để tâm thần ta chấn động."

Dương Thanh Huyền nói: "Về sau sự tình đây? Ngươi là thế nào ly khai Dạ Hậu, ngươi một mực đang tìm thân nhân của chính mình, chính là tìm kiếm cái này á hằng sao?"

Tử Diều Hâu gật đầu nói: "Đúng, hắn là ta thân nhân duy nhất. Từ lần kia sau đó, ta vẫn đi theo á hằng tu hành, mà Dạ Hậu cũng không có xuất hiện nữa. Bắt đầu tu hành phía sau, ta từ trước đến nay vẫn làm một giấc mơ cũng dần dần mở ra."

"Mộng?" Dương Thanh Huyền hơi nhướng mày, hỏi.

Tử Diều Hâu nói: "Chính là ngày ấy ngươi nhìn thấy quang huy thế giới. Từ trước đến nay, ta thường xuyên sẽ mơ thấy cảnh tượng đó, đưa thân vào một mảnh ánh sáng thần thánh hạ. Từ khi tu luyện sau, cái kia mảnh ánh sáng thần thánh liền bắt đầu biến hóa, trở nên cực nóng mà đáng sợ, mỗi lần tiến nhập mộng cảnh, đều sẽ chước thiêu thân thể của ta, để ta hết sức thống khổ, nhưng cũng có thể để tu vi của ta tăng nhiều. Ta lập tức đem chuyện này nói cho á hằng, có thể á hằng nghe xong, không chỉ có không có chút nào cao hứng, trái lại trở nên vô cùng kinh hoảng."

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: "Nếu là ta không có đoán sai, cái kia mảnh ánh sáng thần thánh bên trong, phải là Cổ Diệu!"

Tử Diều Hâu hơi thay đổi sắc mặt, nói: "Ta sau đó mới biết, cái kia ánh sáng thần thánh chính là Cổ Diệu, không nghĩ tới Thanh Huyền ca ca càng cũng biết."

Dương Thanh Huyền vỗ xuống đầu, than thở: "Việc này có chút đau đầu, sợ là cái kia Cổ Diệu nhận lầm người..., lại không nói cái này, ngươi tại sao lại mơ tới Cổ Diệu? Sau đó thì sao?"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 837: Cường Độ Võ Hồn, Cũng Chưa Tách Ra

Tử Diều Hâu nói: “Ta cũng không biết vì sao lại mơ tới Cổ Diệu. Á hằng biết sau chuyện này, có vẻ phi thường lo lắng, đình chỉ để ta tiếp tục tu luyện, cả ngày đều mặt ủ mày chau. Có một ngày, ta rốt cục thấy lần nữa Dạ Hậu. Lúc đó ở một tòa vân phong trên, ta không rõ nhận biết có người, liền chạy tới. Hóa ra là á hằng ở cùng Dạ Hậu cãi vã, vô cùng kịch liệt. Ta nghe lại, Dạ Hậu nói muốn giết ta, mà á hằng lại không chịu. Lúc đó ta nghe được có chút sợ sệt, liền chạy đi.”

“Lại qua mấy ngày, á hằng tìm tới ta, để ta không cần lo lắng, nói Dạ Hậu không thể sẽ giết ta. Nguyên lai cùng ngày ta nghe trộm, bọn họ đều là biết đến, chỉ có điều không có tại chỗ vạch trần mà thôi. Ta hỏi á hằng nói, vậy ta còn có thể tu luyện sao? Á hằng khẽ mỉm cười, nói: Đương nhiên có thể, chỉ có điều trước kia phương pháp tu luyện nhất định phải dừng lại đến, không thể tiến hành nữa. Thiên hạ vạn pháp thần thông, không gì bằng luyện khí, đoán thể, tu hồn. Ở ta tinh thông pháp thuật bên trong, có một loại luyện khí ngưng Hồn chi thuật, có thể thông qua mở ra Khí Hải, cô đọng Võ Hồn, câu Thông Thiên địa.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Chẳng lẽ luyện khí ngưng Hồn chi pháp, cũng là từ Tinh Linh tộc truyền tới?”

Tử Diều Hâu nghĩ một hồi, cũng không xác định, tiếp tục nói: “Sau đó ta mới biết, có Nhân tộc tu luyện đều là loại này luyện khí ngưng Hồn chi pháp. Có thể á hằng nói thể chất của ta phi thường kỳ lạ, không cách nào ngưng hồn, vì lẽ đó hắn muốn đem hắn Võ Hồn độ cho ta.”

“Mạnh mẽ độ Võ Hồn?!” Dương Thanh Huyền kinh sợ, hoàn toàn biến sắc, theo bản năng sờ một cái vai trái, sau đó cả kinh nói: “Sự sống chết của ngươi mặt mày hốc hác...”

Tử Diều Hâu gật gật đầu, nói: “Chính là á hằng độ cho ta.”

Sắc mặt nàng cũng có chút không dễ nhìn, run giọng nói: “Lúc đó ta cũng không rõ ràng mạnh mẽ độ Võ Hồn ý vị như thế nào, nghe nói hắn muốn đem mình Võ Hồn cho ta, ta còn rất cao hứng, hung hăng thúc giục hắn. Hắn bắt đầu đều là nói thời cơ chưa tới. Rốt cục có một ngày, hắn nói với ta thời cơ đã đến. Nhưng ta phát hiện sắc mặt của hắn cũng không tốt, hỏi hắn làm sao vậy. Hắn cũng không trả lời, mà là để ta theo hắn ly khai.”

“Đó là ta lần thứ nhất ly khai chỗ đó. Ở vậy trước kia, ta ngoại trừ á hằng cùng Dạ Hậu, cùng với Dạ Hậu hai tên nha hoàn ở ngoài, lại chưa từng thấy những người khác, càng không biết thế giới này là như thế nào. Á hằng đem ta dẫn Biển Đen, Dạ Hậu cũng lại chưa từng xuất hiện. Ngay ở Bất Hủ đại lục một trấn nhỏ bên trong, á hằng đưa hắn Võ Hồn sinh tử mặt mày hốc hác, mạnh mẽ độ cho ta.”

“Lúc đó ta không chịu nổi, trực tiếp liền chết ngất. Chờ ta lúc tỉnh lại, á hằng đã mất. Chỉ còn dư lại chuôi này ai ca kiếm hầu ở ta bên người. Hắn lưu lại một đoạn hình ảnh, để ta rời xa Biển Đen, cũng không tiếp tục phải đi về. Nói hắn cũng không ở Biển Đen, không nên đi tìm hắn. Liền ta một người ở Bất Hủ đại lục lang bạt, từ từ liền sáp nhập vào trong thế giới này. Ta vừa tu luyện một bên tìm á hằng. Sau đó, ta rốt cuộc hiểu rõ mạnh mẽ độ cho Võ Hồn, sẽ là như thế nào một loại đáng sợ tình huống. Về sau nữa, đi ngay Hư Thiên Thành.”

Dương Thanh Huyền sau khi nghe xong, trong lòng đủ loại cảm giác, kết cục sau cùng dĩ nhiên giống như chính mình, liền ngay cả thân thế cũng giống như chính mình, như vậy không hiểu ra sao.

Dương Chiếu cũng là lưu lại một phong thư cùng ngọc bội, liền như vậy không biết tung tích. Trên người mình cũng có người khác cường độ mà đến Võ Hồn, thậm chí người nọ là ai, chính mình cũng không biết.

Bỗng nhiên trong đó, thì có loại đồng bệnh tương liên cảm giác.

Hắn đem Tử Diều Hâu ôm vào trong ngực, yêu thương hỏi: “Vậy sao ngươi lại trở về Biển Đen cơ chứ?”

Tử Diều Hâu nói: “Ly khai Hư Thiên Thành sau, ta mới phản ứng được, Thanh Huyền ca ca nên đi tới Thiên Tinh đại lục. Liền ta vô cùng lo lắng chạy tới Thiên Tinh đại lục, nhưng đã không tìm được Thanh Huyền ca ca. Trong khoảng thời gian ngắn, ta cũng không biết như thế nào cho phải, liền bắt đầu ở Thiên Tinh đại lục lưu động. Sau đó ta dần dần hiểu, nếu muốn tìm được Thanh Huyền ca ca, tìm tới á hằng, nhất định phải nắm giữ sức mạnh mạnh hơn. Vì cái kia sức mạnh mạnh hơn, ta về tới Biển Đen. Ở đây dựa dẫm Cổ Diệu lực lượng, lại thêm sự sống chết của ta mặt mày hốc hác, đột phá đến Thiên Vị độ khả thi lớn vô cùng. Nhưng không nghĩ tới vô duyên vô cớ liền chọc tới Đồ Dạ người, cuối cùng đột phá thất bại, suýt chút nữa thảm lần điều xấu.”

Nàng đột nhiên “Ai nha” một tiếng, nói: “Ta thực ngốc, Biển Đen là dễ dàng nhất đột phá đến Thiên Vị địa phương, nên sớm chút nghĩ đến Thanh Huyền ca ca sẽ đến Biển Đen.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đúng, ta là vì đột phá Thiên Vị mà đến Biển Đen. Khi đó ta đi Bất Hủ đại lục, tìm ngươi không tới, liền đến Biển Đen. Từ nơi sâu xa tự có Thiên Ý, cuối cùng để cho chúng ta ở Biển Đen tái ngộ. Từ đây, cũng chưa ra đi.”

Dương Thanh Huyền cầm lấy Tử Diều Hâu tay, bỗng nhiên trong đầu ký ức lóe lên, trước cái kia đoạn cảnh tượng lần thứ hai tái hiện ra.

...

“Ở mảnh này mặt trời ánh sáng thần thánh hạ, lại không ai có ngươi vinh dự một nửa.”

Một đạo cô gái Thiến Ảnh, đón tử khí ánh sáng thần thánh, dựa vào lan trước.

“Bất luận thiên thu vạn cổ, vĩnh viễn cùng nhau.”

Phía sau nàng di chuyển sáng như gương, từ đó đi ra một cái còn trẻ anh vũ nam tử đến, nhẹ nhàng từ phía sau nắm ở nàng, mười ngón liên kết, cộng nhìn ánh sáng thần thánh.

...

Hai người đồng thời chấn động, ngạc nhiên nhìn nhau.

Tử Diều Hâu cả kinh nói: “Này cảnh tượng là cái gì?”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ta cũng không biết, từ khi đến Biển Đen sau, trong đầu thường thường sẽ xuất hiện một ít không giải thích được đồ vật. Cổ Diệu lực lượng sẽ ảnh hưởng tâm tính của người ta, sợ là tiến vào bên trong hải sau, tu luyện qua nhanh, bắt đầu sinh ra các loại ảo giác cùng khó chịu.”

Tử Diều Hâu ngơ ngác nói: “Nhưng là... Sẽ hai người đồng thời sản sinh một dạng ảo giác sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ai biết được? Như không là ảo giác, vậy thì là cái gì?” Hắn nắm Tử Diều Hâu tay, nói: “Những thứ đồ này đã không trọng yếu. Chờ chúng ta đồng thời đột phá đến Thiên Vị, liền ly khai Biển Đen, đi tìm á hằng, tìm ông nội ta.”

“Ừm.” Tử Diều Hâu mừng rỡ gật gật đầu, nội tâm mặc dù có chút lo lắng, nhưng mặc kệ phía trước là cái gì, chỉ cần cùng người mình thích cùng nhau, liền không có gì lo sợ.

Trên thực tế, Dương Thanh Huyền đồng dạng nội tâm có chút lo lắng, loại này lo lắng tới không hiểu ra sao. Hắn vẫn luôn cho rằng là tu luyện Cổ Diệu sinh ra thua mặt tâm tính.

Dù sao ở bên trong hải, bị Cổ Diệu lực lượng ảnh hưởng mà ẩu hỏa nhập ma người, cũng không phải số ít.

Vì lẽ đó hắn muốn sớm một chút xung kích đến Thiên Vị, sau đó liền mang theo Tử Diều Hâu ly khai.

Đang tự định giá, bỗng nhiên một tầng thật mỏng màu xanh lam thủy quang, từ trong cơ thể phát tán đi ra, kèm theo như đại dương thâm thúy lớn mạnh khí tức, không ngừng hướng về bốn phía kéo dài tới đi ra ngoài.

Mà ở hai người phía trước, hiện ra một mặt màu xanh nhạt nước kỳ bóng mờ, treo chiếu vào sóng lớn bên trên.

“Không được!”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ!”

Lẽ nào, là Thi Ngọc Nhan đến rồi?

Dương Thanh Huyền dưới sự kinh hãi, mười ngón nhanh chóng bấm quyết, một mặt đem Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ sức mạnh áp chế xuống, một mặt ném ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, hóa ra ba đạo kim liên, ở trước người xoay tròn, đem cái kia xa xôi mà đến cảm ứng điều khiển lực đoạn đoạn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 838: Mời Ôn Lại, Huyền Nguyên Thủy Kỳ Tranh

“Làm sao vậy?” Tử Diều Hâu thất kinh hỏi.

“Có một lợi hại đối đầu đến rồi, một lời khó nói hết, chúng ta đi mau!” Dương Thanh Huyền dùng Tứ Thánh Linh Đồ đem Huyền Nguyên khống Thủy Kỳ niêm phong lại, sau đó thu về Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, nắm Tử Diều Hâu tay, lóe lên liền biến mất ở trong động phủ.

Hai người trốn ra cách xa hàng trăm dặm, mãi đến tận hòn đảo biên giới, đối mặt biển rộng.

Đột nhiên, liền ở phía trước trên mặt biển hoành đến một đạo khí tức lạnh như băng, nhấc lên vô số sóng nước, một mảnh khói sóng mênh mông.

“Ta chờ ngươi đã đã lâu.” Tự trong làn sương, truyền đến một đạo êm tai mà trong trẻo lạnh lùng âm thanh. Thủy quang tụ hợp bên dưới, chậm rãi hóa ra một đạo tuyệt thế Thiến Ảnh, như trong nước tiên tử, lăng không độ đến.

Hai người đều hoàn toàn biến sắc.

“Làm sao ngươi biết chúng ta sẽ đến này?” Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia khói sóng bên trong Thi Ngọc Nhan, có chút không thể tin tưởng.

“Ta cảm ứng được vị trí của ngươi sau, lập tức bị một nguồn sức mạnh đoạn đoạn. Ta biết lại đi chỗ đó lời, các ngươi khẳng định đã rời đi. Mà từ chỗ đó muốn chạy trốn lời, có hai cái phương hướng là lựa chọn tốt nhất, một cái mặt đông, một cái tây nam, đều là dẫn tới chốn không người. Các ngươi ở vội vàng bên dưới, lựa chọn cái này hai cái phương hướng độ khả thi khá lớn. Vì lẽ đó ta cùng Đốc Nghiệp, một người lựa chọn một phương hướng, chuẩn bị ôm cây đợi thỏ. Lại sau đó, ta lại bắt đầu cảm ứng được bảo kỳ di động, ta liền biết ta lựa chọn đúng rồi."

Thi Ngọc Nhan không nhanh không chậm nói, một đôi mắt đẹp đảo qua hai người, rơi trên người Tử Diều Hâu thời điểm, không khỏi sững sờ, lông mày đại nhẹ nhàng cau lại hạ. Cô gái này cùng nàng vừa rồi đã gặp Dạ Hậu, ở về thần thái rất giống nhau.

Lúc trước ở Hư Thiên Thành bên trong vội vàng thoáng nhìn, chính mình vẫn chưa quá để ý. Nhưng vừa rồi yết kiến Dạ Hậu, giờ khắc này lại gặp được nữ tử này, không khỏi trong lòng máy động, không rõ liền cảm thấy giữa hai người tựa hồ có liên hệ nào đó.

"Ngươi là?" Nàng không nhịn được hỏi.

"Hừ." Tử Diều Hâu hừ nhẹ một hồi, lạnh lùng nhìn chằm chằm nàng.

Nếu không có Thi Ngọc Nhan, nàng cũng không biết cùng Dương Thanh Huyền chia lìa ba... Năm nhiều. Hơn nữa Thi Ngọc Nhan trên người cái kia ở trên cao nhìn xuống khí chất, giở tay giở chân trong đó lành lạnh cao quý, cùng với thân là cấp trên cảm giác ưu việt, đều làm cho nàng vô cùng không thích.

Dương Thanh Huyền nghe xong, kinh hãi không thôi, nhưng vẫn là tán dương: "Lòng tốt tính toán, tốt nữ nhân thông minh."

Thi Ngọc Nhan đưa mắt từ trên thân Tử Diều Hâu di chuyển, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nói: "Bây giờ có thể đem Thủy Kỳ trả lại cho ta chứ?"

Dương Thanh Huyền hỏi ngược lại: “Đem Thủy Kỳ trả cho ngươi, có thể bất kể hiềm khích lúc trước, chuyện lúc trước xóa bỏ, đồng thời thả chúng ta đi sao?”

Thi Ngọc Nhan nói: “Bất kể hiềm khích lúc trước có thể, nhưng ngươi nhất định phải theo ta về một chuyến Quân Thiên Tử Phủ.”

Dương Thanh Huyền hiếu kỳ nói: “Nếu bất kể hiềm khích trước kia, vì sao phải đi theo ngươi Quân Thiên Tử Phủ?”

Thi Ngọc Nhan nói: “Bởi vì của ngươi Võ Hồn Thái Huyền mộ kiếm!”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, biết bị đối phương phát hiện.

Thi Ngọc Nhan nói: “Ta rất hiếu kì, ngươi là dùng cái gì thủ pháp, ở vừa rồi lại cắt đứt ta cùng bảo kỳ liên hệ. Phải biết này kỳ tự mình sinh ra lên, vẫn ký túc ở trong cơ thể ta, hầu như giống như là ta nửa cái hóa thân. Bất luận ngươi đi tới chân trời góc biển, đều chạy không thoát truy tung của ta.”

Dương Thanh Huyền được Huyền Nguyên khống Thủy Kỳ sau, liền phát hiện mặt trên không giống tầm thường cấm chế mạnh mẽ, vì lẽ đó vẫn không dám tế luyện, như vậy xem ra quả nhiên là sáng suốt.

Hắn lạnh lùng nói: “Coi như ta nắm giữ Thái Huyền mộ kiếm, vì sao phải trở về với ngươi? Võ Hồn trên người ta, tựa hồ không có đắc tội các ngươi chứ?”

Thi Ngọc Nhan sửng sốt một chút, không biết nói cái gì cho phải, trầm ngâm một trận, mới nói: “Xem như là ta mời ngươi trên Quân Thiên Tử Phủ, cũng không có có ác ý gì, cũng sẽ không làm thương tổn ngươi.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Nếu là mời, vậy ta có thể có quyền từ chối?”

Thi Ngọc Nhan thở dài, nói: “Tốt nhất không nên từ chối.”

Dương Thanh Huyền nói: “Kia mời, ta thật sự có chút không chịu nổi đây. Tử Diều Hâu, chúng ta đi.”

Nói, lôi kéo Tử Diều Hâu tay, liền hóa thành ánh sáng hướng về phương hướng ngược bỏ chạy.

“Ta mời tâm ý của ngươi đã quyết, ngươi đã không muốn tiếp nhận, xin lỗi, ta chỉ có thể sử dụng mạnh.” Thi Ngọc Nhan giơ tay lên, mười ngón nhanh chóng bấm quyết.

Độn quang đột nhiên hơi ngưng lại, từ Dương Thanh Huyền trong cơ thể lần thứ hai đãng xuất Thủy Nguyên lực lượng, hóa thành một cái khoảng mười trượng kết giới, đem hai người toàn bộ bọc lại.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, khoảng cách Thi Ngọc Nhan gần quá, Tứ Thánh Linh Đồ căn bản áp chế không nổi, hắn gấp đối với Tử Diều Hâu nói: “Trên người ngươi sức mạnh còn chưa khôi phục, trước tiên về Tinh Giới bên trong.”

Tử Diều Hâu không chịu, vội la lên: “Ta muốn với ngươi cùng qua cửa ải khó.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đừng cho ta cản trở, chính là cùng qua cửa ải khó.”

Tử Diều Hâu tuy rằng lo lắng cùng không muốn, nhưng cũng là hiểu chuyện người, cùng Dương Thanh Huyền vỗ một chưởng, liền hóa thành lưu quang, trở lại Tinh Giới bên trong.

Thi Ngọc Nhan con ngươi một tấm, trong mắt lộ ra vẻ kinh dị, nhưng này vẻ kinh ngạc nháy mắt hóa thành khiếp sợ.

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền quanh thân Thủy Nguyên một hồi tản đi, tuy rằng đối với Huyền Nguyên khống Thủy Kỳ còn có cảm giác, nhưng này bảo kỳ như là bị một nguồn sức mạnh chế trụ, chính mình không cách nào tùy tâm sở dục khống chế.

Dương Thanh Huyền cũng đột nhiên cảm thấy kỳ quái, bên tai liền truyền đến Nghê Ba thanh âm, giọng căm hận nói: "Dương Thanh Huyền, ta giúp ngươi áp chế này Thủy Kỳ, ngươi chạy mau. Nếu không có cô nàng này, ta cũng không biết mất đi thân thể, ta theo nàng không để yên!"

Tứ Thánh Linh Đồ bên trong, Nghê Ba hồn thể hóa thành một con to lớn con mực, duỗi ra từng đạo từng đạo hồn quang ngưng xúc tu, đem Huyền Nguyên khống Thủy Kỳ gắt gao ghìm lại.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, nói: "Đa tạ!"

Lúc này nhanh chóng hướng về xa xa bỏ chạy.

Thi Ngọc Nhan sắc mặt trầm xuống, lãnh đạm nói: "Từ bỏ mơ mộng hão huyền đi, ta không biết để cho ngươi đi."

Nói, trong tay quyết ấn biến đổi, ngập trời sóng nước cuốn một cái, "Ào ào ào" đẩy lên một bức tường nước, ở trên không bên trong biến thành một con to lớn tay, đột nhiên bắt được xuống.

Dương Thanh Huyền đồng dạng một tay bấm quyết, trên người dâng lên một áng lửa, ở vạn dưới nước, Phượng Minh chín ngày.

"Ầm!"

Bàn tay khổng lồ kia bị phá mở, nổ tung thành vô số bọt nước, một con Thanh Loan chim thần, bay lên trời cao.

"Đây là..."

“Yêu hóa?”

“Không đúng! Đến cùng xảy ra chuyện gì?”

Thi Ngọc Nhan khiếp sợ không thôi, trước mắt này Thanh Loan, tuyệt đối không phải là yêu hóa gây nên, đích đích xác xác là một đầu Thanh Loan chim thần.

“Trên người người này, đến cùng còn có bao nhiêu bí mật?!”

Thi Ngọc Nhan ngạc nhiên bên dưới, bóng người lóe lên, liền đuổi tới.

Dương Thanh Huyền vẫn chưa hướng về hòn đảo phương hướng bay, mà là dọc theo đường ven biển, bay về phía một hướng khác hải vực.

Bởi vì hắn biết Thi Ngọc Nhan còn có hai tên đồng bạn, hẳn là trấn thủ ở một hướng khác. Như là bay về phía hòn đảo, một khi bị trước sau đánh bọc lời, liền có chạy đằng trời. Vì lẽ đó hắn hết khả năng hướng về một hướng khác hải vực bay đi.

Mà Thi Ngọc Nhan cũng đồng dạng thở phào nhẹ nhõm, trên Minh Duyên Đảo, còn có Vũ Giả đáng sợ như vậy tồn tại. Như là bay về phía Minh Duyên Đảo, tranh đấu đã kinh động Vũ Giả, bị hắn phát hiện Thái Huyền mộ kiếm cùng Huyền Nguyên khống Thủy Kỳ, vậy mình cùng Dương Thanh Huyền đều thật sự là chết chắc.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 839: Tiên Lễ Hậu Binh, Một Chiêu Bên Dưới

“Hắn chọn phương hướng này đào tẩu, có phải là vì tránh ra Đốc Nghiệp, nhưng không nghĩ cũng giúp ta cái đại ân, tránh được đạo ảnh tên biến thái kia.” Thi Ngọc Nhan thầm nghĩ, triển khai độn thuật đuổi sát phía sau, từ đầu tới cuối duy trì khoảng cách nhất định, nhưng cũng không cao hơn đi.

Dương Thanh Huyền ở trên mặt biển bay hơn trăm dặm sau, cũng phát hiện tình huống này, Thi Ngọc Nhan tựa hồ có ý định để hắn bay. Nghĩ mãi mà không ra, lập tức từ Thanh Loan trạng thái biến thân trở về, hóa thành nhân thân tiếp tục chui về phía trước.

Quả nhiên, tốc độ vừa đầu hàng, Thi Ngọc Nhan tốc độ cũng theo hạ xuống.

Lại bay hơn phân nửa ngày, đã triệt để đã rời xa Minh Duyên Đảo hải vực, tiến nhập không biên giới nguy hiểm hải vực.

Ngay ở không xa phía trước, xuất hiện một cái thắt lưng ngọc giống như tiểu đảo Đá san hô, có bảy, tám toà dính liền nhau hòn đảo tạo thành, như là một nửa hình tròn vòng.

“Chính là đó!” Tứ Thánh Linh Đồ bên trong, truyền đến Nghê Ba thanh âm, ngoại trừ phẫn hận ở ngoài, tựa hồ còn có chút hưng phấn, “Cái này nửa vòng tròn tròn tâm phía dưới, chính là một toà đáng sợ núi lửa đang hoạt động, một khi phun ra, coi như nàng là Thái Thiên Vị, cũng phải tan xương nát thịt!”

“Toà này núi lửa đang hoạt động, chỉ có một ít đạo tặc giặc cỏ, hoặc là người đưa đò mới biết. Nàng tu luyện là nước thân thể, mà là ngươi hỏa công, một khi núi lửa phun trào đi ra, mình giảm đối phương tăng, chỉ cần bắt được thời cơ, đừng nói đào tẩu, chính là lấy nàng tính mạng cũng rất có khả năng!" Nghê Ba phẫn hận nói.

Dương Thanh Huyền trong mắt loé ra tinh mang, bóng người lóe lên, liền bay xuống ở đó hình nửa vòng tròn rặng đá ngầm đám trên.

"Không chạy, nếu tiếp tục chạy nữa cũng không ý nghĩa." Dương Thanh Huyền rơi tại một cái to lớn đá tròn trên, sau đó quay người lại, lạnh lùng nhìn Thi Ngọc Nhan.

"Vậy là ngươi đồng ý đem Thủy Kỳ trao trả ta, cũng hãy theo ta về Quân Thiên Tử Phủ?" Thi Ngọc Nhan mỉm cười hỏi.

"Đương nhiên không, như là như vậy liền thỏa hiệp, vậy này mấy trăm dặm đường biển, ta chẳng lẽ không phải chạy không?" Dương Thanh Huyền lật ra khinh thường, lại nói: "Bất quá ta kỳ quái là, ngươi một mực bỏ mặc ta chạy, thật giống có mục đích gì giống như vậy, khiến người ta khó có thể suy đoán."

Thi Ngọc Nhan cười nói: "Ngươi suy nghĩ nhiều." Nơi đây khoảng cách Minh Duyên Đảo cực xa, lại làm sao tranh đấu, cũng không thể kinh động Vũ Giả cùng Tịch Đại, nàng có vẻ một trận ung dung.

Gió biển thổi vào, trên người nàng quần áo chập chờn, sợi tóc múa nhẹ, trong nháy mắt mờ mịt như tiên tử, như muốn cưỡi gió bay đi.

Nàng vốn là tuyệt đẹp, Dương Thanh Huyền càng cũng nhìn có chút thất thần, kinh ngạc hỏi: "Đây là vì sao?"

Thi Ngọc Nhan nói: "Tự nhiên là trên chiến lược cân nhắc, để cho ngươi nhiều chạy một hồi, tiêu hao một ít chân nguyên, không thì càng dễ dàng nắm lấy sao."

Dương Thanh Huyền hừ lạnh nói: “Ta không tin.” Hắn đột nhiên tựa như nghĩ tới điều gì, hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Chẳng lẽ cái kia trên đảo có ngươi kiêng kỵ người, vì lẽ đó cố ý theo ta ly khai Minh Duyên Đảo?”

Thi Ngọc Nhan trong mắt xẹt qua kinh sắc, mặc dù lóe lên một cái rồi biến mất, lại bị Dương Thanh Huyền bén nhạy bắt được.

“Quả nhiên!”

Dương Thanh Huyền vỗ mạnh trán, kêu lên: “Ai nha, ta sớm nên nghĩ tới. Không có lý do ngươi một đường để ta chạy, cho đến này vắng vẻ không người địa phương, ta hiện tại lại chạy về có được hay không?”

Thi Ngọc Nhan khẽ cười nói: “Kỳ thực ngươi rất thông minh. Nếu là người thông minh, cũng không cần làm không thông minh sự tình.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy ta có thể hỏi ngươi cái vấn đề sao?”

Thi Ngọc Nhan gật đầu nói: “Xin hỏi, nhưng ta chưa chắc sẽ trả lời.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi dẫn ta về Quân Thiên Tử Phủ mục đích ở đâu?”

Thi Ngọc Nhan nghĩ một hồi, hỏi ngược lại: “Ngươi rốt cuộc là người phương nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi vấn đề này không là có chút kỳ quái sao? Như liền ta là ai cũng không biết, cái kia mang đi ý nghĩa của ta làm sao ở?”

Thi Ngọc Nhan theo dõi hắn, chậm rãi nói rằng: “Ngươi họ Dương, lại người mang Thái Huyền mộ kiếm, như vậy dương vô tâm là gì của ngươi?”

“Dương vô tâm? Chưa từng nghe tới. Tại sao ngươi sẽ cho rằng ta theo hắn có quan hệ, chỉ là bởi vì họ Dương sao?” Dương Thanh Huyền trong lòng đại động, phảng phất chộp được cái gì.

Cho tới nay đối với mình thân thế thành câu đố, miểu không manh mối. Giờ khắc này Thi Ngọc Nhan nói ra một cái tên “Dương vô tâm”, để hắn phảng phất ở trong biển rộng tìm được một chiếc đò.

Nhưng Dương Thanh Huyền dù sao tâm tư trầm ổn, hỏi ngược cũng mặt không hề cảm xúc, lại như đang hỏi một cái không quan hệ việc.

“Ồ?” Thi Ngọc Nhan trầm ngâm một chút, từ tốn nói: “Nếu không quen biết, quên đi.”

Dương Thanh Huyền nhẫn nhịn tính nhẫn nại, cười lạnh nói: “Nói chuyện nói một nửa, thật là ghê tởm. Ngươi đã mời mục đích của ta đều không nói được, vậy còn mời cọng lông a, thành ý đây?”

Thi Ngọc Nhan trên mặt hốt nhiên nhưng mà ẩn hiện ra sắc mặt giận dữ, lạnh lùng hừ nói: “Ta không biết Dương gia các ngươi đang đùa món đồ gì, ta cũng không để ý. Nhưng có một số việc như là dính đến ta tự thân, ta đương nhiên phải làm rõ. Bằng không chẳng lẽ không phải hồ lý hồ đồ bị người mưu hại một hồi, đem toàn bộ đều mất đi.”

Nói xong lời cuối cùng, trên mặt nàng lại vô hình thổi qua một vệt đỏ bừng.

“Không hiểu ra sao, ngươi đang nói cái gì?” Dương Thanh Huyền nhíu lên lông mày đến, những câu nói này hoàn toàn nghe không hiểu, nhưng hắn chỉ bắt được một cái chữ mấu chốt, đó chính là “Dương gia”!

Chẳng lẽ ta theo trong miệng nàng nói cái này “Dương gia” có quan hệ gì?

Kia Dương gia lại ở nơi nào?

Dương Thanh Huyền tâm tư bách chuyển, một hồi nghĩ tới rất nhiều, nhưng cũng hoàn toàn không có manh mối.

“Ngươi không cần phải để ý đến ta nói cái gì, đem thân phận chân thực của ngươi nói cho ta! Nếu như có thể để ta hài lòng, ta cũng ngươi đừng mang đi Quân Thiên Tử Phủ.” Thi Ngọc Nhan lạnh lùng theo dõi hắn, như là tối hậu thư. Cả người thoáng chốc như lúc sáng sớm, lộ nước dư âm hoa đào, lành lạnh bên trong lại mang sáng quắc mỹ lệ.

Dương Thanh Huyền than thở: “Ta gọi Dương Thanh Huyền, ngoài ra, không cách nào nữa báo cho càng nhiều.”

Trên thực tế, hắn không phải là không muốn báo cho, mà là chính bản thân hắn cũng không biết. Nhưng lời nói này đi ra, đối phương có thể tin sao? Có thể hài lòng không? Hiển nhiên không thể.

“Cái kia mà đắc tội với.”

Thi Ngọc Nhan xa xa chắp tay ôm quyền, xem như là tiên lễ hậu binh.

Sau đó giơ tay lên, một đạo ánh vàng ở trong tay ngưng tụ, hóa thành chiến kích, lăng không liền nhấn tới.

“Xì!”

Một chút hàn mang tự chiến kích phía trước đâm thẳng ra, mờ ảo ác liệt, xuyên thủng hư vô.

“Thật mạnh!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt chợt biến, không dám khinh thường, Thi Ngọc Nhan có lẽ sẽ là hắn đối mặt địch thủ trong đó, mạnh nhất một cái.

Ngược lại Thái Huyền mộ kiếm đối phương đã biết rồi, cũng lại không có gì kiêng kỵ, trong khoảnh khắc lấy ra đấu quỷ thần, một chút hạo nhiên khí, ngàn dặm sung sướng gió, hướng về cái kia kích. Bắn mà xuống tinh mang đâm tới.

“Ầm!”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy cánh tay tê rần, dưới chân đạp tảng đá trực tiếp nát tan, cả người bị đánh lui xa mấy chục trượng.

Ở phía trước khoảng mười trượng, đấu quỷ thần cùng hàn mang tương giao địa phương, không gian xuất hiện vô số vết rạn nứt, rậm rạp chằng chịt như dây leo thuận hạ xuống.

Một chiêu bên dưới, vết rạn nứt dọc theo phương hướng, chính là người thua phương hướng.

“Thật mạnh!” Dương Thanh Huyền nội tâm lần thứ hai kinh ngạc thốt lên một tiếng, bị Thi Ngọc Nhan khí tràng cường đại ép tới có chút không kịp thở.

“Thực lực này, sợ đã không phải là Thái Thiên Vị sơ kỳ! Ở Biển Đen ba năm nay, này nha đầu cũng tiến bộ rất lớn!” Tinh Giới bên trong, truyền đến Hoa Giải Ngữ thán phục.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 840: Toàn Lực Ứng Phó, Làm Nổ Núi Lửa

“Ồ?” Thi Ngọc Nhan khá là kinh ngạc, nói: “Ngươi tiến bộ rất lớn, có thể đỡ lấy ta một chiêu.”

“Ha ha, ngươi cũng vậy.” Dương Thanh Huyền quơ hai lần kiếm, để tê dại tay phải tỉnh lại, lại múa mấy cái kiếm hoa.

“Ngươi có thể mang tất cả của ngươi thực lực đều bày ra.” Thi Ngọc Nhan chiến kích xoay ngang, cách không lại đâm ra một kích, một đạo mạnh mẽ vô cùng đánh chém, đem biển trời đều cắt rời mở.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ hình nửa vòng tròn rặng đá ngầm, bị nàng tùy ý chém một cái hạ, liền nứt ra một vết thương.

Này vẫn chưa xong, trên mặt biển chân khí khuấy động, vô số sóng nước bị nhấc lên, đem Dương Thanh Huyền bị sa vào.

“Không được, quá mạnh mẽ! Này nha đầu nói không sai, nhất định phải thể hiện ra toàn bộ thực lực, nếu không thì liền triển hiện cơ hội cũng bị mất!”

Sóng nước bên trong, bỗng nhiên vang lên một đạo to lớn rít gào, bá đạo bén nhọn sức mạnh, trực tiếp hóa thành một quyền đánh ra, đem vòng xoáy đổ nát.

“Đây là...” Thi Ngọc Nhan nhấc mắt nhìn đi, sợ hết hồn, chỉ thấy trong nước xoáy nổ ra một con to lớn Hải Hầu Tử, thân thể ở trên không bên trong có hơn trăm trượng cao, che kín bầu trời, liền hướng nàng đập tới.

“Này Dương Thanh Huyền, đến cùng xảy ra chuyện gì?!”

Thi Ngọc Nhan trên trán chảy ra mồ hôi lạnh, ngược lại không phải là này Hải Hầu Tử mạnh bao nhiêu, mà là nhìn thấy trước mắt, không có chỗ nào mà không phải là to lớn chấn động.

“Rống!”

Hải Hầu Tử ở trên không bên trong đột nhiên nắm tay, hét lớn một tiếng, mặt xanh nanh vàng, vô cùng khủng bố.

đọc truyện tại ht

tp://truyencuatui.net Lực lượng của toàn thân đều ngưng tụ ở cái kia trên nắm tay, biển rộng tùy theo rung động, cuồng kích mà xuống!

“Ầm!”

Toàn bộ mặt biển bạo nổ mở, lấy Thi Ngọc Nhan làm trung tâm ngàn trượng hải vực, nổ ra vô số cột nước, bay lên trời cao.

“Rất cường đại Hải Hầu Tử, nhưng còn chưa đủ lấy làm sao ta.” Thi Ngọc Nhan tỉnh táo lại, loại này biến thân phương pháp vượt ra khỏi hắn lý giải, dù cho Dương Thanh Huyền sau khi biến thân có Thiên Vị lực lượng, nhưng cùng nàng vẫn có cực đại cảnh giới kém.

Nàng đem chiến kích ở trước người xoay ngang, một đạo kết giới tự mình hóa ra.

“Ầm!”

Dương Thanh Huyền cú đấm kia mạnh mẽ đánh vào kết giới trên, nổ ra vạn đạo linh quang, hướng về bốn phương tám hướng phóng đi. Như một khối thiên thạch từ trời rơi xuống, hung hăng chấn động ở chiến kích trước.

Thi Ngọc Nhan trong lòng mặc dù sợ, nhưng lù lù bất động, đảm nhiệm Dương Thanh Huyền quyền kình rất mạnh, đều không làm gì được nàng nửa phần.

“Lấy Toái Niết tột cùng sức mạnh, có thể đánh ra như vậy kỹ xảo thần thông, đã phi thường giỏi. Như là ngươi cùng ta có giống nhau tu vi, sợ là ta thật muốn rơi vào khổ chiến đây.”

Thi Ngọc Nhan lạnh lùng nói rằng: “Nhưng là bây giờ... Muốn lay động ta còn kém rất xa!”

“Ầm!”

Chiến kích trên tuôn ra cường đại hào quang, Thi Ngọc Nhan tay phải bất động, tay trái bấm quyết, một mảnh ánh sáng màu xanh nổi lên, đi về phía trước đập đánh tới.

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền nắm đấm một hồi phá nát mở, nổ máu thịt be bét, thân thể to lớn càng là bay ra ngoài.

Từng vòng xung kích hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán.

Cái kia cao trăm trượng Hải Viên, nguyên bổn cũng là trong thiên địa khổng lồ cự vật, ở này sức mạnh đáng sợ hạ, lại có vẻ nhỏ bé như vậy, như là một phổ thông bị đánh bay hầu tử, thân thể không ngừng ở trên trời lăn lộn.

“Vô dụng, cảnh giới cách biệt quá to lớn rồi.”

Thi Ngọc Nhan đem chiến kích cầm ngược ở phía sau, đang muốn đuổi theo. Bỗng nhiên nhíu mày lại, thấp đầu nhìn phía dưới, nguyên bản là cuồng bạo biển rộng, tựa hồ nhiều hơn một chút hung ác sức mạnh, làm cho nước biển tỏa ra màu đỏ thẫm hào quang.

“Đây là... Núi lửa?” Thi Ngọc Nhan kinh sợ, định mắt nhìn phía dưới, phảng phất gặp được cái gì.

Ở biển khơi vực sâu, mấy ngàn trượng dưới đáy, một toà liên miên mấy dặm sơn mạch, bên trong tuôn ra đại lượng màu đỏ dung nham, như thân thể kinh mạch giống như vậy, ở uốn lượn lưu chuyển.

“Thật là đáng sợ cực nóng lực lượng!”

Sơn mạch bầu trời, xuất hiện ba bóng người, chính là Hoa Giải Ngữ, Cổ Hạt cùng Tử Diều Hâu.

“Đừng nói nữa, nhanh làm nổ núi lửa này!” Tử Diều Hâu sốt sắng, mặt biển bầu trời từng đạo từng đạo đáng sợ chân nguyên uy thế trực thấu hạ xuống, làm cho nàng tâm loạn như ma.

Cổ Hạt nói: “Nhìn dáng dấp như vậy, không cần chúng ta động thủ, chỉ cần bọn họ lại đánh mấy chiêu, núi lửa này liền chính mình muốn bạo.”

Hoa Giải Ngữ hừ lạnh nói: “Vậy cũng phải Dương Thanh Huyền còn có thể chống đỡ mấy chiêu, nhưng tình huống bây giờ nhìn, sợ là một chiêu đều sống không qua, mau động thủ đi, đừng nói nhảm.”

Nói, liền hai tay nhanh chóng kết ấn.

Tử Diều Hâu cũng lấy ra ai ca kiếm đến, đem toàn bộ chân nguyên điên cuồng rót vào trong đó. Trên thân kiếm kim phù lấp lóe, từng đạo từng đạo màu đen khí quanh quẩn ra.

Cổ Hạt cũng là giơ lên cao một con to lớn cái kìm, vô số nước biển ở trên bưng bị áp súc, nùng thành một cái to bằng ngón cái tiểu cầu, nhanh chóng xoay tròn.

“Ra tay!” Hoa Giải Ngữ hét lớn một tiếng, song chưởng vỗ ra.

Cổ Hạt đột nhiên cái kìm một tấm, đạo kia bóng nước “Rầm” một tiếng bạo nổ mở, hóa thành một cái Cự Long, chém núi đoạn hà!

Tử Diều Hâu cũng một kiếm chém bay ra, ngoại trừ kiếm thế kinh thiên ở ngoài, còn có vô số hồn quang quấn ở kiếm khí kia trên, đem hết toàn lực cũng phải làm nổ núi lửa này!

“Ầm ầm!”

Ba đạo công kích dưới đáy biển đan xen đi, một hồi bắn trúng trong dãy núi dung nham nhất chảy xiết địa phương.

“Ầm ầm!”

Một tiếng tiếng vang kinh thiên động địa, từ cái này nổ tung nơi truyền đến, cả ngọn núi giống như là sụp đổ tựa như, trong khoảnh khắc hóa thành một mảnh đỏ tươi.

“Đi mau!”

Hoa Giải Ngữ kinh hô một tiếng, cái kia trong khoảnh khắc bộc phát ra đáng sợ uy thế, lệnh ba người đều là sắc mặt sợ hãi.

Cổ Hạt càng là lại ra một kìm, đem đường lui chém đi ra, một đạo chân không hướng về xa xa trải ra đi. Ba người hợp lực hóa thành một đạo độn quang, liền nhanh chóng thoát đi.

“Ầm ầm!”

Ngay ở bọn họ bỏ chạy nháy mắt, toàn bộ bên trong dãy núi hỏa diễm bộc phát ra, hóa ra một luồng khó có thể tưởng tượng mênh mông vòng xoáy, hướng về bốn phương tám hướng bao phủ

đi.

Đang ở hải không bên trên Thi Ngọc Nhan, đang nhìn chằm chằm phía dưới nhìn, trong phút chốc, hết thảy nước biển nháy mắt bốc hơi lên, ngàn trượng trong vùng biển trực tiếp hóa thành một cái biển lửa. Đồng thời to lớn kia đỏ đậm hỏa diễm, như là thủy triều giống như vậy, trong chớp mắt liền đồi cao mấy trăm trượng, ép thẳng tới Thi Ngọc Nhan dưới chân.

“Núi lửa này... Là trùng hợp sao? Vẫn là... Mưu hại của hắn?”

Ở này khẩn yếu quan đầu, Thi Ngọc Nhan vẫn chưa hoang mang, mà là trong đầu bốc lên một cái cổ quái ý nghĩ.

“Không thể, không thể nào là tính toán. Hắn không thể nào biết nơi này có đáng sợ như vậy Địa hỏa, vậy hẳn là là trùng hợp, chỉ là... Vì sao ta nội tâm luôn cảm thấy có chút quái lạ.”

Thi Ngọc Nhan đang phải rời đi, ngẩng đầu lên, liếc mắt nhìn cái kia bị chính mình đánh bay to lớn Hải Hầu Tử.

Nhưng trước mắt loáng một cái, cái kia Hải Hầu Tử không biết lấy đáng sợ đến mức nào độn tốc, hầu như bóng người lóe lên, liền trở về trước chân, một đôi mắt hung ác bên trong, nổ bắn ra tinh mang.

“Cái gì?!”

Thi Ngọc Nhan giật nảy cả mình, đáng sợ như vậy độn thuật, hầu như chính là thuấn di, nhưng cũng cũng không phải thuấn di. Bởi vì thuấn di tất nhiên muốn triển khai quy tắc không gian, mà một khi vận dụng quy tắc không gian, tất nhiên sẽ bị nàng nhận biết được.

Như vậy trước mắt con khỉ này, liền đúng là độn pháp tới được.

“Thắng bại, ở nơi này một chút.”

Hải Hầu Tử bóng người loáng một cái, trực tiếp biến thành Sa Chi Thủ Hộ, một đôi lõm xuống hai mắt, chăm chú nhìn Thi Ngọc Nhan.

Tay trái cầm một cái Bích Ngọc hồ lô lớn, từng vòng hồng nước từ bên trong kích. Bắn ra. Tay phải nhưng là ngưng chưởng, phía dưới cái kia vạn trượng dung nham bên trong, phát sinh núi lở âm thanh như biển gầm.

“Ầm! Ầm!”

Từ bên trong nổ ra sáu đạo Viêm dương, như mặt trời mới mọc trực thăng, treo chiếu biển trời.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 841: Một Kiếm Uy Thế, Nhìn Theo Hạng Cõng

“Lục Dương Khai Thiên!”

Dương Thanh Huyền khẽ quát một tiếng, tay phải năm ngón tay khẽ vồ, Lục Dương đoàn toàn mà lên, hóa thành một mảnh ánh sáng thần thánh, soi sáng mà xuống.

Thi Ngọc Nhan giật nảy cả mình, trong con ngươi bắn ra tinh mang, lại có chút vẻ kinh dị, quát lên: “Đây cũng là ngươi sức mạnh mạnh nhất sao? Thật khiến cho người ta thán phục đây! Ta nên đem ngươi đem làm một cái đối thủ chân chính, lấy đó kính ý.”

Trong tay chiến kích nhẹ nhàng loáng một cái, tạo nên sóng gợn, một đạo hung ảnh “Oanh” rít gào mà lên, nhằm phía cái kia ánh sáng thần thánh Liệt Dương.

“Ầm ầm!”

Hai nguồn sức mạnh ở trên không bên trong va chạm, cái kia Lục Dương Chưởng bị Man Thần kích bên trong hung linh ngăn trở, khó hơn nữa đè xuống.

Dương Thanh Huyền mặt không biến sắc, tựa hồ sớm có dự liệu, tay trái hồ lô loáng một cái, vạn ngàn hồng nước hóa tia.

Thi Ngọc Nhan hơi nhướng mày, chỉ thấy bốn phương tám hướng kích. Phóng tới vô số hồng mang, phảng phất lâm vào một toà trận pháp thật to bên trong, từng đạo từng đạo giấu giếm cấm chế, tầng tầng lớp lớp, làm nàng có chút bốn mặt Sở Ca.

“Trận pháp này...” Thi Ngọc Nhan cau lại hạ lông mày, tựa hồ có hơi nhìn quen mắt, thật giống ở đâu nghe qua.

“Xì! Xì!”

Hồng mang như ngàn vạn tia, phá không mà tới, vẫn chưa chủ động công kích, mà là ở quanh thân lượn quanh thành một cái to lớn kén, giống như là muốn đưa nàng nhốt lại.

“Vô dụng, Mộ Hàn Tuyết!”

Thi Ngọc Nhan ngâm khẽ một tiếng, trên người Thanh Hàn nhược tuyết, một đạo bạch ngọc không tỳ vết kiếm khí xuất hiện giữa trời. Nàng tay phải nắm kích, tay trái cầm một thanh trắng nõn như tuyết ba thước thanh phong, trên thân kiếm hàn quang sáng quắc, chiếu rọi Bạch Tuyết.

“Xì! Xì!” Đâm ra ba kiếm, xẹt qua kén lớn, vô số hồng nước một hồi đổ nát, hóa thành sóng biển bao phủ mà xuống.

Thi Ngọc Nhan sắc mặt lạnh lẽo, lần thứ hai một Kiếm Thứ ra, hết thảy hồng nước bị ánh kiếm ngăn trở, sau đó theo kiếm thế cuốn trở lại. Đồng thời tay phải chiến kích loáng một cái, cường tuyệt khí tức nổi lên, đem cái kia liệt nhật ánh sáng thần thánh xé rách.

“Lại quá năm năm, hay là ngươi có thể cùng ta công bằng một trận chiến, nhưng bây giờ còn rất xa không phải!”

“Ầm ầm!”

Cường đại hào quang bị Man Thần xé ra, một đạo chiến kích lực lượng ngang trời, tước ở Dương Thanh Huyền trên bả vai, đem Sa Chi Thủ Hộ toàn bộ cánh tay đổ nát, “Rầm” hóa thành vô số đá vụn, ở trên không bên trong bạo nổ mở.

Thi Ngọc Nhan con ngươi co rụt lại, nội tâm đối với Dương

Thanh Huyền biến thân thuật từ lâu khiếp sợ vạn phần.

“Từ đầu đến cuối, ta đều không nghĩ tới có thể đánh với ngươi một trận, sở dĩ lựa chọn ra tay, mà không phải thỏa hiệp, là vì để ngươi minh bạch, mặc dù Thiên Vị bên dưới ở trong mắt ngươi như giun dế, nhưng thắng bại hết thảy nhân tố, cũng không phải là tất cả tu là hơn!”

Dương Thanh Huyền tỉnh táo nhìn hắn, cặp kia ao hãm trong đôi mắt của, vẫn chưa bởi vì cánh tay phá nát mà có chút gợn sóng, trái lại khóe miệng vung lên vẻ tươi cười.

“Ồ? Ngoại trừ tu vi, ngươi còn có...”

Lời còn không nói chuyện, Thi Ngọc Nhan sắc mặt chợt biến, hoảng sợ thấp đầu nhìn phía dưới.

Cái kia ngàn trượng biển lửa, như là tích súc vô cùng năng lượng, ở hải không trên chảy xiết xoay tròn, như là đạt đến tới cực điểm.

“Ầm ầm!”

Một đạo hủy diệt đất trời thanh âm, sau đó toàn bộ dung nham biển lửa nổi lên, dường như trên biển rực rỡ, đại địa thổ châu, một đạo đường kính ngàn trượng cột lửa, phóng lên trời!

“Lẽ nào núi lửa này, là của ngươi tính toán?!”

Thi Ngọc Nhan kinh hãi bên dưới, Mộ Hàn Tuyết chém qua trời cao, hóa ra một đạo ba trượng Hàn Băng kiếm khí, đem chính mình bảo vệ.

Sau đó Man Thần chiến kích một chọn, đem hư không chém vỡ.

“Vô dụng, không đi được!” Dương Thanh Huyền một tay bấm quyết, mi tâm lóe lên, Tứ Thánh Linh Đồ bay ra, ở trong biển lửa tung bay, vô số Lưu Ly quang hóa thành xiềng xích, đi ngang qua toàn bộ biển lửa.

Cái kia một kích bên dưới phá vỡ vết nứt không gian, trong phút chốc đã bị Lưu Ly khe hở hợp.

Thi Ngọc Nhan hoàn toàn biến sắc.

“Ầm ầm!”

Ngàn trượng cột lửa, nháy mắt vọt lên, thẳng vào Thiên Khung, đem hai người tất cả đều cuốn vào bên trong.

“Thanh Huyền ca ca!”

Xa xa, Tử Diều Hâu hoảng sợ quát to một tiếng, đầy mặt sợ sệt. Như vậy sừng sững tráng lệ cảnh tượng đáng sợ, chấn nhân tâm phách.

Hoa Giải Ngữ cùng Cổ Hạt cảm thụ được cái kia núi lửa lực lượng, tương tự tâm thần rung động.

“Đại thế giới, Tạo Vật thần kỳ, chi vô cùng, chi đáng sợ, xa không phải sức người đi tới.” Hoa Giải Ngữ thở dài nói.

“Đều lúc này, ngươi còn có tâm sự cảm khái!” Tử Diều Hâu gấp thẳng giậm chân.

Cổ Hạt trầm giọng nói: “Yên tâm đi, chúng ta thân là tinh tú, là sẽ có cảm ứng. Như là Dương Thanh Huyền muốn chết, tất cả mọi người có thể cảm ứng được, vì lẽ đó, chí ít bây giờ còn không cần lo lắng.”

[truyen cua tui @

@ Net] Tử Diều Hâu nghĩ một hồi, cảm thấy cũng có đạo lý, lúc này mới yên tĩnh lại.

Ngất trời trong biển lửa, Thi Ngọc Nhan sắc mặt cực kỳ khó coi, núi lửa này uy lực, cách xa ở nàng dự tính bên trên, nhanh chóng tiêu hao của nàng chân nguyên.

Nàng tay phải xoay ngang, đem Man Thần kích thu lại rồi, cùng Mộ Hàn Tuyết va vào nhau, duy trì kết giới.

Đồng thời thử mấy lần, muốn phá mở biển lửa này xung kích, nhưng trong ánh lửa thỉnh thoảng có Lưu Ly Quang Liên tránh ra, làm cho nàng đối với phá không sức mạnh không cách nào đánh giá.

Như là một đòn toàn lực mà không thể có hiệu quả, chính mình tại ngọn lửa này xung kích bên trong liền nguy hiểm.

“Bây giờ biết, thắng bại nhân tố có rất nhiều sao?” Đang phun trào trong ngọn lửa, phía trước truyền đến một đạo thanh âm mờ ảo, một đôi sắc bén con mắt, phảng phất xuyên thấu biển lửa này.

“Núi lửa này quả nhiên là của ngươi tính toán?!” Thi Ngọc Nhan trong lòng kinh hãi.

“Ngươi cảm thấy trên đời sẽ có nhiều như vậy trùng hợp sao?” Thanh âm kia lạnh lùng nói.

“Vì sao biển lửa này bên trong, ngươi còn có thể an toàn không việc gì?” Thi Ngọc Nhan tâm thần chấn động mạnh, nghĩ đến đối phương mưu tính, không khỏi trong lòng có chút phát lạnh. Chính mình cũng coi như là túc trí đa mưu hạng người, không nghĩ tới còn sẽ bị đối phương tính toán.

“Ngươi đây cũng không cần biết rồi, ngươi không phải vẫn muốn xem ta toàn bộ sức mạnh sao? Kế tiếp đòn đánh này, mặc dù không phải ta mạnh nhất, cũng không xê xích gì nhiều, mở to hai mắt nhìn cho thật kỹ đi!”

Trong biển lửa, lờ mờ có thể thấy được một bóng người, trở tay cầm kiếm, đưa ở trước người.

Một vòng hiện ra ngọn lửa màu trắng lượn quanh ở quanh thân, giống là thủ hộ kết giới, rồi lại cùng phun ra hỏa diễm nối liền một thể, cuồn cuộn không ngừng hấp thu núi lửa này sức mạnh.

Kiếm kia toàn thân đỏ đậm, ở trên thân kiếm, phảng phất có trăm trượng chu hồng bắn ra, vô số hỏa diễm lưu văn ở kiếm trên người lưu động.

Dương Thanh Huyền vừa mừng vừa sợ, hắn có thể cảm nhận được bên trong kiếm Kỳ Lân hưng phấn, không ngừng hút vào này đáy biển địa tâm chi hỏa, chỉnh thanh kiếm tỏa ra chưa bao giờ có mạnh mẽ kiếm ý, càng khơi dậy hắn trong ngực vô cùng ý chí chiến đấu!

“Thân hóa Hồng Liên, có ba ngàn nghiệp hỏa, tru tà!”

Một đạo thanh âm lạnh như băng vang lên, cái kia xích kiếm lớn màu đỏ trên, trăm trượng chu hồng hóa làm ba ngàn, nghiệp hỏa nồng nhiệt nhưng mà, đốt cháy tất cả tội nhân, càn quét tru tà!

“Đây rốt cuộc là thần thông nào? Đây là Toái Niết cảnh có thể có được sức mạnh sao?!”

Thi Ngọc Nhan cả người cự chiến, trong đôi mắt tràn đầy khó có thể tin.

Cái kia tru tà đãng tội chi hỏa, theo vô cùng kiếm ý mà đến, nàng càng cảm nhận được ngã xuống nguy hiểm.

Ở giăng khắp nơi ba mươi ba vị diện bên trong, cùng với vô biên vô ngân Trung Ương Đại thế giới bên trong, có vô số thiên tài tuyệt thế. Có còn trẻ kiêu ngạo, thực lực miểu ngân hà; Có liệt liệt khí, sát phạt trải qua bách chiến; Có người mang đặc dị, quyền chưởng nát hoàn vũ.

Nhưng lập tức liền thiếu niên phong lưu như vậy, cuối cùng không kịp trước mắt này nghiệp hỏa sau thân ảnh thon dài, rõ ràng chỉ có Toái Niết cảnh, nhưng làm cho nàng sản sinh một loại chỉ có thể nhìn theo hạng cõng cường giả hơi thở.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 842: Cường Giả Kính Ý, Chiến Thắng Đi

Thi Ngọc Nhan hít một hơi thật sâu, võ giả bản có thể làm cho nàng nháy mắt phục hồi tinh thần lại, ngôi sao một loại trong con ngươi, nổ bắn ra hàn mang.

Man Thần chiến kích, Mộ Hàn Tuyết kiếm, đều cảm nhận được chủ nhân cái kia nhiệt huyết sôi trào, một vệt ánh bạc ở Thi Ngọc Nhan trước người quanh quẩn, hóa thành ngân khoác chiến giáp, trên mặt càng là bảo hộ một cái mặt nạ màu bạc, như cái kia ánh sao ở dưới tiên tử, lành lạnh mà tuyệt thế.

“Từ khi ra đời ở Quân Thiên Tử Phủ, cũng đã đứng ở mảnh này tinh vực đỉnh cao.”

“Nắm giữ mạnh nhất gia đời, tu luyện công pháp hay nhất, người mang Huyền Nguyên Thủy Thân, Đế phẩm Võ Hồn, thuở nhỏ thì có Thánh khí hỗ trợ lẫn nhau, tất cả những thứ này, đều hội tụ ở ta trên người một người, cũng đã quyết định ta, nhất định sắp trở thành này trong thiên hạ truyền thuyết.”

“Ta lật xem từ cổ chí kim cái thế anh hùng, tuyệt đại cường giả, như ân Võ Vương, chư Thiên Đế giả, vạn đời Nhân Hoàng, bốn Thánh Linh chủ, Chân Long Thiên Phượng… Không một không để ta nhiệt huyết dâng trào, tâm hướng về mê mẩn.”

“Ta thích cường giả, yêu thích sức mạnh kia mênh mông cảm giác, yêu thích nhìn mảnh này vô tận tinh vực, bát ngát Thiên Vũ, ta muốn biết, này ngày, rốt cuộc có bao nhiêu cao?!”

“Vì lẽ đó ta muốn tu luyện, ta muốn chiến đấu, ta thích cường giả, nhưng ta càng yêu thích cùng cường giả chiến đấu!”

“Dương Thanh Huyền, ngươi đã là trong mắt ta cường giả!”

Thi Ngọc Nhan lẫm liệt nhược tuyết, ở đó nghiệp hỏa chiếu rọi, tay áo tung bay, trên mặt lập loè chiến đấu hưng phấn cùng khát vọng.

“Tuy rằng ngươi chỉ có Toái Niết đỉnh cao, nhưng ta đã đem ngươi coi là ngang hàng đối thủ. Tiếp theo ta muốn dùng hiểu ý một đòn, chém phá này Hồng Liên Nghiệp Hỏa, hướng về ngươi biểu đạt nhất là cao quý kính ý. Tuy rằng ta không muốn để cho ngươi chết, nhưng nếu là hạ thủ lưu tình lời, là đúng ngươi thiên tài như vậy võ giả sỉ nhục. Vì lẽ đó, có thể sống sót hay không, liền xem hết chính ngươi.”

Man Thần chiến kích ở trong tay nhất chuyển, đãng xuất hung lệ đua tiếng, phát sinh từng đạo từng đạo tiếng rung.

Mộ Hàn Tuyết kiếm càng là quang ảnh chiếu nhân, không nhiễm một hạt bụi.

Màu vàng hồn quang tự Thi Ngọc Nhan thân trên tuôn ra, không ngừng rót vào hai thanh trong binh khí, bắn ra hàn quang lạnh lẽo, sóc khí vạn dặm.

“Hiểu ý một đòn!”

Thi Ngọc Nhan hai con mắt lành lạnh, nhìn chằm chằm cái kia nghiệp hỏa, cùng với thân ảnh thon dài kia, từng chữ ngâm.

“Ầm ầm!”

Cường đại chân nguyên từ trong cơ thể tuôn ra, cùng hai cái binh khí hầu như hòa vào nhau, phát sinh một đạo đâm thủng hoàn vũ hí dài.

Bỗng nhiên một đạo thanh âm bình tĩnh truyền đến, hờ hững nói rằng: “Vô dụng.”

Thi Ngọc Nhan cả người run lên, không hề lay động trong tròng mắt, như nhăn ao nước giống như vậy, tạo nên vô số gợn sóng, kinh hãi nói: “Đây là…!”

Ngay ở nàng triển khai Võ Hồn hiểu ý một kích thời điểm, một sức mạnh không tên đến từ trên trời, đem cái kia Võ Hồn áp chế lại!

Đây là từ nhỏ đến lớn, chuyện chưa bao giờ có.

Nàng nháy mắt liền biết, một phía dưới sắc trắng bệch như tờ giấy, run giọng nói: “Võ Hồn trấn áp!”

Xưa nay chỉ có nàng trấn áp người khác Võ Hồn, thế gian có thể trấn áp nàng Võ Hồn, chỉ có cái kia chút tồn tại ở trong truyền thuyết, vì lẽ đó chưa bao giờ từng gặp phải.

Nàng lòng tràn đầy cay đắng, nguyên lai Võ Hồn bị trấn áp tư vị là như vậy, thật bất hảo bị oa.

Nhưng không kịp nghĩ nhiều, mặc dù bị trấn áp Võ Hồn, nàng còn có Thái Thiên Vị trung kỳ sức mạnh, cùng với… Vượt qua vô số thiên tài thiên phú cùng vinh quang.

“Ta sẽ không thua!”

Thi Ngọc Nhan lần thứ hai nhặt lên tự tin, chiến kích cùng bảo kiếm hướng về cái kia nghiệp hỏa chém tới.

truy

encuat✻uinet Bỗng nhiên, không gian bốn phía trở nên quỷ dị, hiện ra tất cả lớn nhỏ bánh răng, lấy các loại bất đồng tốc độ xoay tròn.

Hồng Liên Nghiệp Hỏa bên trên, nổi lên từng tia tử khí, đột nhiên trở nên cuồng bạo cực kỳ, liền ngay cả núi lửa này bên trong phún ra hỏa diễm, cũng không nhịn được lui ra, không dám cạnh tranh phong mang.

"Thời gian bánh răng?!"

Thi Ngọc Nhan sắc mặt một phía dưới như chết hôi, ngạc nhiên thời khắc, nghiệp hỏa đã nhảy lên thức đốt đến trước mắt, nàng nháy mắt rõ ràng, là thời gian trở nên chậm, một trái tim nháy mắt rơi xuống đáy vực.

"Ầm ầm!"

Hồng Liên Nghiệp Hỏa, chém tội tru tà, gột rửa tất cả!

Thi Ngọc Nhan chậm rãi giơ binh khí chặn ở trước người, sau đó đã bị nghiệp hỏa nuốt chửng.

Toàn bộ biển lửa thế giới, ở Dương Thanh Huyền chiêu kiếm này hạ, trực tiếp bị đánh nứt, ngàn trượng hỏa diễm, như màn trời một loại bị "Rầm" xé ra!

Đạo kia thon dài mà đứng đầu thân ảnh, ở ngọn lửa lạch trời bên trong hiển lộ ra, chỉ là sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, lạnh lùng nhìn chằm chằm phía trước trong ngọn lửa, lẫm nhiên nói: "Hôm nay ta không giết ngươi, quyền đương cho ngươi một bài học. Này Thủy Kỳ ta cũng trả cho ngươi, nhưng ngươi ta ân oán, từ đây xóa bỏ. Ngày sau tái ngộ, không phải địch không phải hữu, chỉ là mạch người."

Dương Thanh Huyền thu hồi Nam Minh Ly Hỏa Kiếm, tay phải một chiêu, từ trong biển lửa bay ra Tứ Thánh Linh Đồ, trở lại trong cơ thể. Đồng thời cái kia mặt Huyền Nguyên khống Thủy Kỳ, rơi ở trong tay, vung lên bên dưới, liền bắn vào phía trước biển lửa.

Sau đó quay người lại, hóa thành một đạo độn quang, bay tới

Hoa Giải Ngữ đám người bên cạnh người, nói: “Đi thôi.”

Hoa Giải Ngữ sắc mặt quái lạ, nói: “Thật không giết nữ tử này? Này sợ cơ hội ngàn năm một thuở, bỏ qua lần này, muốn lại giết nàng khó khăn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta theo nàng không thù không oán, nàng cũng không có giết ta chi tâm. Huống hồ chọc Quân Thiên Tử Phủ, thật là không khôn ngoan.”

Hoa Giải Ngữ gật đầu nói: “Ngươi nói đúng, có thể phủi sạch quan hệ, là tốt nhất chọn.”

Dương Thanh Huyền về liếc mắt một cái biển lửa kia, phảng phất có một đạo Thiến Ảnh ở trong đó dày vò quay nướng, trong lòng hắn thầm nói: “Chỉ là... Có thể rũ sạch sao?”

Thở dài, tương lai việc, tương lai lại quyết.

Hoa Giải Ngữ cùng Tử Diều Hâu đều trở lại Tinh Giới bên trong, Cổ Hạt thồ lực kiệt Dương Thanh Huyền, trực tiếp hóa thành độn quang, biến mất tại đại hải thượng.

Cái kia nguyên bản ngọn lửa ngất trời, bị Dương Thanh Huyền một kiếm chém mở sau, khí thế nhất thời yếu đi, chậm rãi chán chường uể oải.

Ở trong đó trong một mảng hỏa diễm, Thi Ngọc Nhan hai tay nắm binh khí, đã hôn mê đi. Đáng sợ kia nghiệp hỏa chui vào trong cơ thể nàng, ăn mòn kinh mạch cùng phủ tạng, hoả táng của nàng sinh cơ.

Bỗng nhiên, một tia nước tự mi tâm lan ra, hóa thành một cái kết giới, đem hỏa diễm chống đỡ mở.

Bên trong kết giới có màu xanh nhạt Tiểu Kỳ xoay tròn, trên lá cờ có khắc rõ ràng lá sen liên miên, một cây tịnh đế Tuyết Liên bóng mờ trôi nổi tại trên, như Băng Tinh long lanh, tỏa ra vô tận băng hàn hơi nước.

Theo lưu quang gợn sóng, Thi Ngọc Nhan trên da thịt hóa ra lượng lớn gợn nước, phạt mao tẩy tủy, gột rửa toàn thân.

Một hồi lâu sau, đáy biển núi lửa hồi phục bình tĩnh, Thi Ngọc Nhan từ trời cao rớt xuống, "Đùng" một tiếng rơi vào biển rộng, theo sóng lớn bị cuốn đi.

…

Thứ mười bảy đảo liên, Hắc Diễm Giác.

Ở hoàn toàn tĩnh mịch mà đen nhánh đáy biển, bỗng nhiên truyền đến xích sắt thanh âm, thô đen xích sắt, như trường xà giống như bơi lội.

Sau đó, là một tiếng cười khẽ, "Đem ta Tứ Thánh Linh Đồ khi của mình, mà để cho ngươi dùng một chút đi, đúng lúc ta lại thu về."

Thanh âm kia sau khi rơi xuống, xích sắt bị kéo âm thanh biến gấp, nước biển "Ào ào" vang vọng.

Bỗng nhiên, một đóa như mực như nước ngọn lửa đen kịt, ở trong biển bỗng dưng xuất hiện, sau đó hướng về bốn phía thiêu đốt.

Lượng lớn nước biển trong phút chốc bị thôn phệ, toàn bộ biển trời bên trong, bầu trời trở nên hắc ám cực kỳ, nhiệt độ đột nhiên tăng lên tới cực điểm.

Lúc trước thanh âm kia lại vang lên, khẽ cười nói: "Làm sao vậy, Cổ Diệu việc, để cho ngươi phiền não không khống chế được này Ám Dạ Hắc Viêm sao?"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 843: Vượt Xa Quá Khứ, Trong Bóng Tối Người

Theo tiếng nói hạ xuống, đầy trời màu đen như mây phun trào, như là tâm tình phiền não, không ngừng tụ hợp tản ra.

Vô số Hải tộc từ trong nước lật lăn ra đây, tất cả đều bị màu đen nuốt mất.

Ở đen nhánh kia bên trong, phảng phất có một đôi to lớn hắc dực, từ trời rơi xuống. Một đạo uyển chuyển dáng người, chậm rãi trợn mở ánh mắt sáng ngời, cái kia trên mặt tuyệt mỹ, có vẻ tối tăm.

“Xem ra ngươi biết không ít đây.” Bóng người kia từ trong bóng tối đi ra.

“Ha ha, Hắc Diễm Giác mặc dù ở hải ngoại, nhưng cũng nhận được Cổ Diệu quang Viêm phóng xạ, có thể cảm nhận được một ít biến hóa đây.” Thanh âm kia cười nói.

“Huyền Thiên Cơ, ngươi sẽ giúp ta sao?” Bóng người kia ngăm đen một cách yêu dị hai mắt, nhìn cái kia bên trong đáy biển, một bộ đen nhánh quan tài, bị vô số xích sắt lượn lờ, mặt trên khắc đầy cổ điển mà quỷ dị hoa văn.

“Ngươi cũng quá đề cao ta đi, Dạ Hậu. Cổ Diệu sức mạnh ngươi cũng không phải không biết. Chính ngươi muốn đi chịu chết, hà tất kéo lên ta đây.” Huyền Thiên Cơ hờ hững nói rằng.

“Như là Cổ Diệu thức tỉnh, trễ trấn áp lời, đối với ngươi cũng không chỗ tốt chứ? Đến thời điểm sợ là toàn bộ tinh vực đều xong.” Dạ Hậu âm úc trong đôi mắt, xẹt qua một chút giận dữ.

“Ngươi đã biết này là toàn bộ tinh vực chuyện, liền để toàn bộ tinh vực đi chặn được rồi, ngươi mù bận tâm cái gì?” Huyền Thiên Cơ thanh âm bên trong mang theo một nụ cười lạnh lùng và khinh thường.

Dạ Hậu mặt âm trầm, bực tức nói: “Ngươi thân là đạo Ảnh chi một, hoàn toàn liền không hề có một chút chức trách sao?”

“Chức trách? Ai nha, Dạ Hậu vừa nói như thế, ta ngược lại thật ra nhớ lại một chút đồ vật đến rồi.” Huyền Thiên Cơ giễu cợt nói: “Năm đó ân Võ Vương sáng tạo đạo ảnh, thật giống chính là vì cùng chống đỡ Cổ Diệu nha. Nhưng đó là bao nhiêu năm trước chuyện, bây giờ còn có ai nhớ? Nói ra không sợ người chê cười sao?”

“Tốt, nếu nói như ngươi vậy, vậy ta cũng không thể nói gì được, ta còn có một cái vấn đề muốn hỏi ngươi, hi vọng ngươi có thể thành thật trả lời ta.” Dạ Hậu hai mắt, xuyên thấu cái kia tầng tầng hắc ám, dường như muốn đem cái kia quan tài nhìn thấu, từng chữ nói: “Tương truyền năm đó một trận chiến, tự ân Võ Vương bên dưới, đạo ảnh mười sáu người chỉ có thiên địa Tôn giả còn sống. Nhưng này mười sáu người không có chỗ nào mà không phải là kinh thiên động địa hạng người, cố gắng mặt khác mười bốn người không có chết hết cũng nói không chừng đấy chứ, tỷ như năm đó vị kia huyền giả!”

“Ha ha, vậy thì cho ngươi đi đoán.”

Huyền Thiên Cơ khẽ cười nói: “Dạ Hậu không muốn từ bỏ Biển Đen, mà muốn độc chặn Cổ Diệu, sợ là tâm tư không đơn thuần như vậy chứ? Bất quá ngươi không cần quá lo lắng, chuyện thú vị đang đang phát sinh. Này minh minh Thiên Đạo có thể thật biết điều đây, nói không chắc Cổ Diệu việc giải quyết dễ dàng, mà ngươi, cũng có thể gặp được chính mình muốn gặp người.”

"Ta muốn gặp người? Là ai?!" Dạ Hậu hoàn toàn biến sắc, lộ ra vẻ kinh hãi, còn có một chút tâm tư bị người nhìn thấu sự phẫn nộ, cũng rõ ràng viết lên mặt.

"Ha, ta đây cũng không biết."

Trong quan tài truyền ra Huyền Thiên Cơ lười biếng âm thanh, nói: "Ta đối với Cổ Diệu không có bất kỳ hứng thú. Nếu là ta đoán sự tình không có phát sinh, ngươi cũng không cần quá lo lắng. Thương hải tang điền, năm tháng biến thiên, này mấy triệu năm qua, ra bao nhiêu nhân vật rất giỏi? Mà Cổ Diệu nhưng vượt xa quá khứ, liền coi như các ngươi phong ấn thất bại, mờ mịt Tinh Cung vị đại nhân kia, hẳn sẽ có biện pháp."

"Nhân Hoàng?" Dạ Hậu sắc mặt hơi ngưng.

"Ngạch, bây giờ vị kia Nhân Hoàng đại nhân, thật không đơn giản đây. Bất quá ta hy vọng là một chuyện khác, chỉ mong đi." Huyền Thiên Cơ hờ hững nói rằng.

Dạ Hậu nhíu mày lại, có chút tức giận, nói: "Vì sao nói như vậy hàm hồ, ấp a ấp úng."

Huyền Thiên Cơ cười nói: "Bởi vì ta cũng không biết nha. Ta cũng không phải đại tiên đoán người. Được rồi, ta cần nghỉ ngơi, Dạ Hậu cứ tùy tiện."

Dạ Hậu nói: "Còn có một vấn đề cuối cùng, hỏi xong tức đi."

Nàng nhìn chằm chằm cái kia quan tài, từng chữ nói: "Như là ngươi thuận lợi từ tạo hóa ngày trong quan đi ra, lấy của ngươi sức một người, có thể không trấn áp Cổ Diệu?"

Huyền Thiên Cơ nói: "Như là năm đó Cổ Diệu, không được." Hắn dừng lại, lại nói: "Nhưng, không có người đợi đến để ta thuận lợi đi ra."

Dạ Hậu trên mặt lộ ra vẻ khiếp sợ, chậm rãi nói rằng: “Ta hiểu được.”

Sắc mặt nàng tối tăm, phất một cái ống tay áo, toàn bộ màu đen đều như cùng nàng cái bóng, tụ hợp trong đó, xoay người liền tan rã ở này vô tận ban đêm.

“Tính toán thời gian, vật kia cũng sắp đến đi. Dù sao năm tháng quá lâu, không cách nào tính toán như vậy chính xác.” Trong quan tài truyền đến Huyền Thiên Cơ thanh âm, trong lúc mơ hồ càng có vẻ hưng phấn.

...

Thương Mạt Đảo, người đưa đò bên trong cứ điểm.

Dương Thanh Huyền đánh với Thi Ngọc Nhan một trận sau, liền trực tiếp trăn trở trở về cứ điểm.

Ở trong chiến đấu, Nam Minh Ly Hỏa Kiếm thu nạp đại lượng đáy biển địa tâm chi hỏa, làm cho cái kia hiện ra ngọn lửa màu trắng lại chiếm được tiến hóa, màu trắng bên trong xuất hiện một chút tâm hồng, tựa hồ càng lợi hại hơn không ít.

Mà ở về cứ điểm trên đường, Dương Thanh Huyền bởi vì chiến đấu lĩnh ngộ, mấy lần đều suýt chút nữa thì đi lên đột phá, đều bị chính mình áp chế một cách cưỡng ép hạ xuống, bằng không đột phá đến Thiên Vị, Mạc Đình tất cả bố trí liền uổng phí.

Hắn hiện tại không dám cảnh giới tu luyện, sợ không khống chế được, mới bắt đầu chủ tu thần thông, cùng với rèn luyện Võ Hồn.

“Nếu đã tới, hà tất trốn?”

Dương Thanh Huyền tu luyện sau một lúc, đột nhiên sầm mặt lại, nhìn chằm chằm hư không nơi nào đó, lạnh lùng nói rằng.

Đồng thời nội tâm hắn cực kỳ khiếp sợ, nơi này là người đưa đò bên trong cứ điểm, ngoại trừ bên trong tổ chức thành viên ở ngoài, còn có ai có thể như vậy lặng yên không tiếng động lẻn vào đi vào? Chẳng lẽ là Đạt Sinh người?

Nội tâm hắn không ngừng suy đoán, nhưng sắc mặt nhưng là không chút biểu tình, lạnh như băng nhìn chằm chằm phía trước.

“Ồ?” Trong hư không kia, truyền đến một đạo thanh âm kinh dị, phảng phất ở tự lẩm bẩm, hoặc như là ở hỏi dò, nói: “Của ngươi Võ Hồn nhận biết rất mạnh, có thể phát hiện được ta tồn tại, chẳng lẽ là Đế phẩm Võ Hồn?”

Theo âm thanh hạ xuống, cái kia mật thất bầu trời, xuất hiện một đạo điểm đen, sau đó một hồi lớn lên, hóa thành một cái nam tử mặc áo đen, toàn thân đều quấn ở áo choàng bên trong, không gặp khuôn mặt.

Nhưng Dương Thanh Huyền nhưng là tâm thần rùng mình, cảm nhận được một luồng bức người sát khí, trực thấu hồn phách.

Hắn hoàn toàn biến sắc, muốn kinh ngạc thốt lên, người kia tựa hồ nhìn thấu tâm tư của hắn, cười lạnh nói: “Ngươi tốt nhất không nên hô to, lại không nói bên ngoài căn bản không nghe thấy, nếu là để cho để ta mất hứng, trực tiếp liền cắt xuống đầu của ngươi.”

Dương Thanh Huyền mãnh hít một hơi, trấn định lại, hỏi: “Ngươi là ai?”

Người áo đen kia ảnh theo dõi hắn, một đôi mắt như lợi kiếm vậy, giống như là muốn xuyên thấu Dương Thanh Huyền thân thể, lạnh giọng hỏi: “Cái kia gọi Tử Diều Hâu nữ tử, có phải là ở ngươi này?”

Dương Thanh Huyền nháy mắt hiểu được, biến sắc mặt, hỏi ngược lại: “Đồ Dạ?”

Áo bào đen người hắc tiếng nở nụ cười, nói: “Xem ra không sai rồi, một hồi liền đoán được thân phận ta, cô gái kia tất nhiên là bị ngươi cứu đi. Liền để ta trực tiếp lục soát trí nhớ của ngươi đi, tiện thể nhìn nhìn của ngươi Võ Hồn, là như thế nào tồn tại.”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy trước mắt loáng một cái, trong mật thất liền xuất hiện một thanh loan đao bóng đen, hướng về hắn chém tới, toàn bộ không gian ở đao phong này hạ, đều dập dờn bồng bềnh chập trùng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 844: Thần Bí Võ Hồn, Chính Thức Là Địch

“Nói khoác không biết ngượng!”

Dương Thanh Huyền trong mắt xẹt qua vẻ lạnh lùng, giơ tay lên, hóa thành Hắc Long móng vuốt, hướng về cái kia loan đao chộp tới.

“Ầm!”

Hắc Long năm ngón tay bóp ở trên thân đao, đem đao kia khí đỡ.

“Hắc Long huyết mạch?!” Áo bào đen người kinh sợ, trong con ngươi bắn ra sát khí, hai tay bấm quyết.

“Ầm!”

Dương Thanh Huyền chỉ nghĩ đến trong tay loan đao chấn động, liền hóa thành bảy vệt sáng, từ trong tay hắn thoát ly, càng là lấy một hóa bảy, từ khác nhau góc độ bay vụt mà tới.

Hắn thu tay về, vồ giữa không trung, đấu quỷ thần khoảnh khắc ra.

“Xì! Xì!”

Không trung hóa ra hai đạo vết kiếm, một nhanh một chậm, khoái kiếm lấy không thể nào hiểu được góc độ đâm ra bảy đạo đường gãy, đánh vào cái kia chút đao ảnh trên, mà chậm kiếm thì lại như chảy nhỏ giọt tỉ mỉ nước, hội tụ thành ào ào sông lớn, hướng về áo bào đen người đâm tới.

“Ầm! Ầm!”

Trong mật thất vang lên đan xen xốc xếch đao kiếm tiếng, Dương Thanh Huyền đã ly khai tại chỗ, nghiêng người đến áo bào đen người trước mặt.

“Quỷ dị!”

Áo bào đen người kinh hô một tiếng, áo choàng hạ chân nguyên nổi lên, một đôi bàn tay bằng thịt như Thiết Thủ, vỗ vào đấu quỷ thần kiếm thế trên.

“Ầm!”

Hai đạo năng lượng đáng sợ lẫn nhau xung kích, nhưng song chưởng vẫn chưa có thể ngăn cản một kiếm, áo bào đen bị đấu quỷ thần đâm thủng, “Rầm” bỗng chốc bị kiếm khí kích thành phấn vụn.

Nhưng nát bấy dưới hắc bào, nhưng không có bất kỳ bóng người nào.

Dương Thanh Huyền thu kiếm mà đứng, nhíu mày lại, cảnh giác nhìn chằm chằm bốn phía.

“Quả nhiên có chút môn đạo, chẳng trách Tưởng Siêu bốn người đều sẽ chết ở trong tay ngươi.” Thân ảnh kia lần thứ hai ở bên trong mật thất vang lên, đồng thời ở trong khắp ngõ ngách, lần thứ hai ngưng tụ ra bóng người.

“Ngươi chỉ biết giống con gián như thế, trốn ở u ám bên trong góc sao?” Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói.

“Hừ, bất quá là ta phán đoán sai lầm thôi. Toái Niết đỉnh cao, có thể giết ta một đạo phân thân, quả thực có chút nghịch thiên rồi.” Người áo đen kia lạnh lùng nói, một hồi chợt nói: “Ta hiểu được! Ngươi là bị người đưa đò chọn đến, tham gia lần này Hải

Thiên Nhai thực tập, vì lẽ đó đem tu vi áp chế ở Thiên Vị hạ!"

Áo bào đen người đoán ra sau, trong mắt sát ý càng thậm.

Một thanh đen nhánh loan đao, trực tiếp rơi ở trong tay hắn, loáng một cái liền xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trước mặt, chém tới.

"Ầm!"

Đao kiếm tấn công, không gian hết sức vặn vẹo, lấy hai người làm trung tâm, toàn bộ mật thất hiện ra phân biệt rõ ràng hắc bạch song sắc.

Màu trắng hạo nhiên kiếm khí, bị đao màu đen ảnh áp chế, không ngừng co phạm vi nhỏ.

Dương Thanh Huyền hoảng sợ không thôi, lần này hắc bào nhân công kích, tướng so với lần trước quả thực lại như biến thành người khác giống như, hắn quát lên: "Ngươi rốt cuộc là ai?!"

Kiếm trong tay thế run lên, đem loan đao đánh bay, sau đó "Xì xì" liền xoạt mấy kiếm, đan dệt thành một mảnh mưa kiếm, đem áo bào đen người bọc lại, công kích toàn thân của hắn nhược điểm.

"Ầm! Ầm!"

Áo bào đen người loan đao cuốn một cái, đãng xuất tảng lớn ánh đao, kích. Bắn ra.

Tốc độ của hai người thoáng cái đề thăng lên đến mức tận cùng, toàn bộ trong mật thất không thấy bóng người, tất cả đều là một mảnh ánh đao bóng kiếm.

Mật thất này là người đưa đò bên trong cứ điểm tốt nhất mật thất, mặc dù là Thiên Vị cường giả ở bên trong tu luyện thần thông, ngoại giới cũng không cách nào phát hiện, vì lẽ đó áo bào đen người mới có thể không kiêng kỵ như vậy.

Hai người trong khoảnh khắc liền đấu hơn trăm chiêu, Dương Thanh Huyền càng đánh càng hoảng sợ, trên người bị loan đao chém ra hơn mười thương thế khẩu, hạo nhiên kiếm khí liền lấy nhanh đánh nhanh, vốn cho là có thể khống chế toàn bộ tiết tấu, nhưng đối phương nhưng hoàn toàn đi theo tốc độ của hắn.

Không chỉ có như vậy, đấu quỷ thần mấy lần đều đâm vào bên trong hắc bào, tất cả đều là kiếm khí thất bại, phảng phất cái kia áo choàng bên trong căn bản không người, cái cảm giác này quá mức quái dị.

Dương Thanh Huyền trong lòng có chút nóng nảy, ngược lại không phải là sợ đánh không lại, mà là như thế này bị đối phương ánh đao đè lên, sợ tu vi truy cập không khống chế được, vọt thẳng vào đến Thiên Vị, thì phiền toái.

“Chà chà, bản tọa tự mình trấn giữ cứ điểm, lại cũng có Đồ Dạ người, quang minh chính đại đi vào giết người. Thật không đem ta mạc người nào đó coi là chuyện to tát đây, cái này đời Tổng đà chủ, làm thật thật mất mặt a.” Bỗng nhiên, từng đạo từng đạo dằng dặc âm thanh ở bên trong mật thất vang lên, lộ ra làm người hơi lạnh thấu xương.

“Mạc Đình!”

Áo bào đen người kinh sợ, trong tay ánh đao vừa chậm, bị Dương Thanh Huyền một kiếm chém ở trên cánh tay, toàn bộ cánh tay cùng loan đao “Coong” một tiếng rơi ở trên mặt đất, lại như đêm đen giống như vậy, tan rã không gặp.

Dương Thanh Huyền kinh hãi không thôi, nhìn người áo đen kia trọc lốc cánh tay, bên trong căn bản cũng không có thân thể.

Áo bào đen người nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn, nói: “Lần này coi như số ngươi gặp may!”

đọc truyện Với http://truyeNcuatui.net/

Nói, bóng người lóe lên, liền muốn hòa tan ở trong bóng tối rời đi.

“Khặc, khặc ho. Thật sự coi ta không tồn tại, tức chết ta rồi!”

Theo âm thanh truyền đến, một chùm sáng huy ở trong mật thất bạo nổ mở, sau đó một con to lớn ánh sáng ngưng tụ thành bàn tay, đột nhiên đánh về đoàn kia hắc ám.

“A!”

Hào quang giội rửa hạ, bóng đen loáng một cái, liền trực tiếp nổ ra.

Người áo đen kia hét thảm một tiếng, bị đánh thành một đoàn màu đen kịt, khắc ở gạch đá xanh trên, như nổ tung mực nước, trình khuếch tán bộ dạng.

Sau đó hào quang hơi thu lại, ngưng ra Mạc Đình thân thể, xuất hiện ở bên trong mật thất, cau mày nhìn chăm chú trên mặt đất đoàn kia bóng đen.

“Mạc Đình đại nhân.”

Dương Thanh Huyền vội vã tiến lên, ôm quyền hành lễ.

Mạc Đình nhẹ nhàng xua tay, ra hiệu không cần khách khí, sau đó chỉ trên mặt đất đoàn kia đen nhánh cái bóng, nói: “Ngươi cũng biết hắn là ai?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đồ Dạ người của tổ chức.”

Mạc Đình gật gật đầu, nói: “Vậy ngươi cũng biết hắn cụ thể thân phận?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Không biết. Người này thần thông bí pháp quỷ dị như vậy, sợ là ở Đồ Dạ bên trong địa vị không biết thấp.”

Mạc Đình nhìn hắn, nói: “Ta thẳng thắn nói cho ngươi, ngươi chọc phiền toái lớn. Người nọ là Đồ Dạ thủ lĩnh lá không sát.”

“Cái gì? Là hắn!” Dương Thanh Huyền hoảng hốt, sắc mặt một hồi khó xem.

“Lá không sát Võ Hồn vô cùng quỷ dị, cũng không ai biết hắn chân thân, mỗi lần chính là lấy như vậy bóng đen xuất hiện, hơn nữa căn cứ đối thủ tu vi bất đồng, bóng đen thực lực cũng bất đồng, nói chung là một cái người cực kỳ đáng sợ.” Mạc Đình lo lắng nói rằng.

“Trực tiếp điều động thủ lĩnh tới giết ta, lá không sát cũng quá đề cao ta chứ?” Dương Thanh Huyền mặt âm trầm, giữa hai lông mày ẩn hiện sắc mặt giận dữ.

“Như ta đoán không sai, không phải cất nhắc ngươi, mà là cái kia nha đầu quá trọng yếu.” Mạc Đình xoay người nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Ngươi phải che chở nha đầu kia lời, sợ là trực tiếp cùng toàn bộ Đồ Dạ là địch. Hơn nữa hiện tại lá không sát lại theo dõi ngươi, ta thật sự hết sức lo lắng an nguy của ngươi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đa tạ Mạc Đình đại nhân quan tâm, nhưng Tử Diều Hâu là ta nhất định người phải bảo vệ. Đừng nói đối mặt một cái Đồ Dạ, coi như đối mặt Dạ Hậu cùng toàn bộ Biển Đen, cũng hoặc là đối mặt toàn bộ thiên hạ, ta cũng sẽ không lùi.”

Mạc Đình sửng sốt một chút, lập tức cười nói: “Ngươi có thể có giác ngộ như vậy, ta tự nhiên không có gì có thể nói, chỉ có thể chúc ngươi may mắn. Ngươi có thể yên tâm là, chỉ cần ngươi ở bên trong cứ điểm một ngày, ta liền bảo đảm an toàn của ngươi một ngày. Nhưng ra cứ điểm lời, ta liền không thể ra sức. Ta dù sao cũng là người đưa đò đời Tổng đà chủ, không thể là ngươi, mà đem tổ chức đặt tại Đồ Dạ đối lập mặt. Tuy rằng ta cũng không sợ bọn họ, nhưng cũng không muốn chủ động chọc giận bọn họ.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 845: Phá Thiên Đan, Lôi Hầu Tử

“Ta minh bạch, Mạc Đình đại nhân có thể làm được như vậy, ta đã hết sức cảm kích.” Dương Thanh Huyền ôm quyền, lần thứ hai cảm ơn.

“Ngươi cũng không cần cảm ơn ta, dù sao chúng ta là đôi bên cùng có lợi. Đúng rồi, đây là ngươi muốn Thiên Hàng Ngân Ti.” Mạc Đình lấy ra một cái hộp ngọc, đưa cho Dương Thanh Huyền, nói: “Vật ấy ngươi nên là không cần dùng, nhưng cũng có giá trị không nhỏ. Ngươi tiếp tục tu luyện đi, ta cũng không muốn quấy rầy, khoảng thời gian này ta biết tăng mạnh cứ điểm phòng ngự, chuyện vừa rồi, không biết phát sinh nữa.”

Mạc Đình nói xong trực tiếp thẳng rời đi.

Dương Thanh Huyền mở hộp ngọc ra, bên trong một đóa toàn thân ngân bạch thực vật, như lan hoa giống như vậy, nhỏ dài tia trạng cánh hoa tầng tầng lớp lớp, chen chúc thành hoa cầu, tỏa ra thăm thẳm lạnh hương.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia Thiên Hàng Ngân Ti nhìn một hồi, lấy ra một cái màu đỏ thẫm lò thuốc, là hắn ở một lần phố chợ trên thu mua được, đem Thiên Hàng Ngân Ti, Hữu Phượng Lai Vũ, Kháng Long Hữu Xỉ cùng Xích Hỏa Lưu Ly, đều đầu nhập vào.

Còn có hơn trăm vị thuốc, tất cả đều rót vào trong đỉnh.

Sau đó hai ngón tay rung một cái, một mảnh hiện ra ngọn lửa màu trắng, ngay ở bên trong dược đỉnh cháy hừng hực.

Luyện chế đan dược thủ pháp, cùng luyện chế con rối có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, hắn từ lâu phỏng đoán thông thạo, thêm vào đối hỏa diễm khống chế, tỷ lệ thành công cực cao.

Sau ba ngày, nhiệt độ trong phòng đạt tới một cái trình độ đáng sợ, Thiên Vị cường giả đều khó mà phá hư tảng đá, ở nhiệt độ kéo dài quay nướng hạ, đều có chút biến hình.

Mà ở bên trong dược đỉnh, không ngừng có đan hương truyền ra, nhẹ ngửi một hồi tựu khiến người đầu óc rõ ràng, tinh thần chấn hưng.

Hừng hực ngọn lửa màu trắng bên trong, lờ mờ có thể thấy được một viên đan dược mô hình.

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng ở lò thuốc trước, không ngừng đánh vào quyết ấn, lại qua mấy canh giờ, cái kia non nớt đan rốt cục ngưng tụ thành, bên trong truyền đến hổ gầm Long Ngâm, vô thượng Thiên Vị tâm ý.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, đây là hắn lần thứ nhất luyện đan, hơn nữa còn là đẳng cấp cao như vậy đan dược, vội vàng năm ngón tay hư nắm, hướng về lò thuốc chộp tới.

http://truyen

cua T ui.net Dược đỉnh kia chịu đựng ba ngày quay nướng, lại ở đan dược linh lực trùng kích vào, từ lâu biến đến đỏ bừng sắp nứt, nơi nào còn chịu được hắn đồ tay vồ một cái, “Oanh” một tiếng bạo nổ mở.

Một đạo trắng hồng bắn mạnh ra, xẹt qua phía chân trời, trực tiếp rơi vào Dương Thanh Huyền trong lòng bàn tay.

Dương Thanh Huyền mừng rỡ không thôi, lấy ra từ lâu chuẩn bị xong hộp ngọc, đem cái kia Phá Thiên Đan bọc lại, cẩn thận khép lại cái nắp. Sau đó lật tay một cái, liền thu vào Tinh Giới bên trong, bay tới Tử Diều Hâu trước mặt, nhẹ nhàng hạ xuống.

Tử Diều Hâu đang đang ngồi xếp bằng tu luyện, tích lũy cảnh giới.

Ly khai Hư Thiên Thành sau, nàng một đường dùng sinh tử mặt mày hốc hác đi lên đột phá, nguyên bản cảnh giới liền vô cùng xốc nổi không tốn sức, đến rồi Toái Niết đại viên mãn sau, không kịp chờ đợi hướng về Thiên Vị, chung quy dã tràng xe cát.

May mà của nàng Võ Hồn biến thái, quên tất cả quy tắc ràng buộc, bằng không đổi thành người bình thường, xung kích thất bại, sợ là vĩnh viễn không hy vọng phá tan Thiên Vị.

Tử Diều Hâu tựa hồ trong lòng sinh ra ý nghĩ, một hồi mở mắt ra, nhìn thấy rơi ở phía trước hộp ngọc, ngơ ngác nói: “Này Phá Thiên Đan...”

Dương Thanh Huyền nói: “Nguyên bản ta là muốn vì là tự mình luyện chế, nhưng bây giờ đã không cần dùng. Sự sống chết của ngươi mặt mày hốc hác tuy rằng có thể tăng lên cực lớn tỷ lệ, nhưng cùng này Phá Thiên Đan cũng không xung đột. Nuốt xuống nó, sớm ngày bước vào Thiên Vị, sau đó theo ta đi Hải Thiên Nhai.”

Tử Diều Hâu trong lòng chảy qua ấm áp, đem hộp ngọc kia cầm trong tay, nhẹ nhẹ gật gật đầu.

Dương Thanh Huyền đem mật thất hơi hơi thu dọn một chút, liền trực tiếp ly khai, hóa thành một vệt sáng, rời đi người đưa đò cứ điểm, thậm chí bay thẳng cách Thương Mạt Đảo, hướng ra phía ngoài hải phương hướng đi.

Hắn muốn ở Hải Thiên Nhai thí luyện trước, đem Để Túc Khổng Tước, Ngự Phù Thế cùng Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn thu hồi lại.

“Khi thật không sợ chết nha, ta còn tưởng rằng hắn sẽ đàng hoàng chờ đến Hải Thiên Nhai mở ra đây, thực sự là không bớt lo.” Bên trong cứ điểm, nào đó căn mật thất bên trong, Mạc Đình nhẹ nhàng mở mắt ra, cười khổ không thôi.

“Xem ra, ta được đi Đồ Dạ một chuyến. Mời lá không sát uống chút trà, ăn mấy cái bánh bao, như vậy hắn liền không có thời gian rảnh rỗi ra tay rồi.” Hắn nhớ một trận, liền hóa thành một đạo ánh sáng thần thánh, biến mất ở bên trong.

…

Bạo Lôi Hải vực, một mảnh mờ tối thế giới.

Điện như lửa xà, không ngừng từ trời cao trên hạ xuống, kích. Bắn vào trong biển rộng, hóa thành tảng lớn điện quang, như sóng văn như thế phúc tản ra.

Toàn bộ trong vùng biển nhiều năm mệt tháng, đều tràn đầy to lớn khu vực gài mìn, bởi vậy mà ra đời đại lượng hệ sét động vật biển, du tẩu cùng mảnh này trong vùng biển.

Một chiếc lớn như vậy chiến hạm, từ nơi xa mà đến, muốn vượt tới, thẳng vào nội hải.

“Mau nhìn, không tốt là Lôi thú!”

Bỗng nhiên có người lớn tiếng kêu sợ hãi, chiến hạm trên lập tức loạn tung lên, mấy chục hơn trăm người bôn ba, toàn bộ đều tụ tập đến rồi trên boong thuyền, hướng về xa xa nhìn xung quanh.

Chỉ thấy thanh lôi giăng đầy phía chân trời, vô số Thiểm Điện như rồng, dần dần tụ hợp lại một nơi, hình thành một đạo lớn như vậy lôi ảnh, có cao trăm trượng, ở vô số Lôi Quang rót vào hạ, nằm ngang ở trong lôi hải.

Cái kia màu xanh lôi ảnh, vô cùng to lớn khôi ngô, theo từng đạo từng đạo Thiểm Điện tản mát ra ánh sáng, hiện rõ ở tất cả mọi người trước mặt, như là một con to lớn hầu tử.

“Là Hải Hầu Tử!”

“Trời ạ, tại sao có thể có Hải Hầu Tử Lôi thú?”

Chiến hạm trên các loại kêu sợ hãi cùng hoảng sợ, một hồi lan tràn mở.

Chiến hạm rất xa ngừng lại, không dám đi lên trước nữa tiến vào.

“Tương truyền Lôi thú là chết sinh linh, hội tụ oán khí mà sinh, này Bạo Lôi Hải trung bình năm tích sét, không nên sẽ có Hải Hầu Tử chết tại đây a, đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Cái kia Hải Hầu Tử Lôi thú, so với thông thường Lôi thú to lớn nhiều, tích lũy sấm sét cũng phải bàng đại khủng bố nhiều lắm, giở tay giở chân trong đó, chính là một mảnh Lôi Quang, chiếu sáng toàn bộ mặt biển giống như ban ngày.

Mọi người trên chiến hạm đều là sắc mặt trắng bệch, trước mắt cái này Hải Hầu Tử Lôi thú, cũng không phải là hoàn toàn thân thể, mà là đang ở hình thành trong đó, ở Phương Viên mấy ngàn trượng trong phạm vi, hết thảy sấm sét một hồi trở nên ôn nhu, rơi vào trong biển đều có vẻ không có chút lực lượng nào, chỉ có thể đánh tới nhỏ nhẹ bọt nước.

Mà ở Hải Hầu Tử bốn phía, nhưng là vô cùng vô tận Lôi Quang, hóa thành từng đạo từng đạo trường long, thẳng vào trong cơ thể, không ngừng hoàn thiện thân thể của nó.

“Không tồi không tồi, này Bạo Lôi Hải quả nhiên có chút ý nghĩa đây, không hổ là mấy đại lôi tu Thánh địa một trong.”

Ở biển trời to lớn kia Lôi Quang bên trong, truyền đến một đạo giọng nam, mang theo một tia hưng phấn.

Trên chiến hạm người một hồi toàn bộ mắt choáng váng, trực lăng lăng nhìn chằm chằm phía trước, làm sao có khả năng sẽ có người? Nghe người kia nói, tựa hồ là lôi tu võ giả.

Có thể ở Bạo Lôi Hải bên trong đi về phía trước tồn tại, không có chỗ nào mà không phải là mạnh mẽ đến cực điểm, chí ít cũng ở Thiên Vị bên trên.

“Công tử, này Hải Hầu Tử oán khí tựa hồ có hơi không đủ, khó có thể tụ tập càng nhiều hơn lôi đình, sợ là tái tụ đi xuống, liền muốn tản đi.” Một đạo khác thanh âm cung kính, cũng từ Lôi Quang bên trong truyền đến.

Lúc này, mọi người mới nhìn rõ rõ, ở đó Hải Hầu Tử phía trước, xuất hiện năm bóng người, một nam tử mặt mày trong sáng, đứng chắp tay, một thân lam bào, đầu đội khăn vuông, bên tai có lưu lại tấn sừng, một bộ ăn mặc kiểu thư sinh.

Phía sau thì lại theo bốn người tùy tùng.

“Hừm, là có chút không đủ. Nơi này khu vực gài mìn rất kỳ quái, sẽ tự mình ngưng tụ oán khí. Oán khí càng mạnh, tích lũy sét có thể thì càng nhiều. Vừa vặn, bên kia đến rồi một chiếc chiến hạm, các ngươi đi đem người ở phía trên toàn bộ hành hạ đến chết đi.”

Nam tử nhàn nhạt nói, giết người ở trong mắt hắn, thật giống như chốc lát mây khói.

Chương 845: Đại Địa Lôi Động, Đạp Sét Mà Đến

“Phải!” Một tên trong đó tùy tùng cười nói: “Trên chiến hạm kia có mấy trăm người, toàn bộ dùng thủ đoạn tàn nhẫn nhất hành hạ đến chết, này cỗ oán khí tụ tập lại, sinh ra Lôi Hầu Tử, nên muốn vượt qua cái kia đầu Lôi Khổng Tước.”

Nam tử sắc mặt chìm xuống, ánh mắt từ trên thân Hải Hầu Tử di chuyển, thẳng vào vô tận lôi hải, lạnh giọng nói: “Cái kia Khổng Tước không chỉ có tập sét có thể đại thành, hơn nữa nhất định có linh trí, quả thật Cực phẩm Lôi thú, tuyệt đối không phải này Hải Hầu Tử có thể so với, ta nhất định phải được nó!”

“Hừm, có này Lôi Hầu Tử làm môi giới, công tử liền có thể lấy sử dụng tới bí pháp sấm sét bố khống, đem cái kia Khổng Tước tìm ra.” Một tên tùy tùng bận bịu lấy lòng nói rằng.

Nam tử phất tay nói: “Đừng nói nhảm, đi đem những người kia hành hạ đến chết, tích lũy oán khí.”

“Phải!” Bốn người đồng thời đáp một tiếng, trên thân thể đều “Cách cách” một tiếng, tuôn ra đại lượng Lôi Quang, sau đó loáng một cái liền tại chỗ biến mất.

Sau một khắc, không có bất kỳ dấu hiệu, liền trực tiếp rơi vào ngàn trượng bên ngoài chiến hạm trên.

“A?!” Trên chiến hạm mọi người toàn bộ giật nảy mình, hơn nữa vừa nãy chủ tớ năm người đối thoại, bọn hắn cũng đều nghe được rõ rõ ràng ràng, tất cả đều là vừa giận vừa sợ.

“Nói khoác không biết ngượng, ở đâu ra man tử, lại như này ác độc!”

“Các ngươi bất quá Tiểu Thiên Vị mà thôi, mới bốn người, đã nghĩ diệt sạch chúng ta, nhất định chính là làm càn!”

“Nguyên lai này Lôi Hầu Tử là bọn hắn lấy ra, giết bọn họ!”

Chiến hạm trên mấy trăm người tất cả đều nổi giận, đặc biệt là những Thiên Vị kia cường giả, trong mắt mang theo lạnh như băng châm biếm.

Bốn tên tùy tùng liếc mắt nhìn nhau, cười gằn một tiếng, sau đó “Đùng” một tiếng, điện quang lóe lên, liền phân tán mở, rơi vào chiến hạm bốn hẻo lánh trên, mười ngón nhanh chóng bấm quyết.

Chiến hạm bốn phía sét có thể, đột nhiên nổi lên, ngàn trượng bên trong khu vực gài mìn, phảng phất bỗng chốc bị thu nạp lại đây, toàn bộ hội tụ ở này.

Bốn người trên người mảng lớn Lôi Quang lấp lóe, cùng sau lưng lôi hải hầu như nối liền cùng một chỗ, mặt lộ vẻ vẻ thống khổ, nhưng nhìn mọi người trong ánh mắt, nhưng bao hàm tinh mang cùng châm chọc.

“Không tốt là hợp kích trận!”

Chiến hạm trưởng sắc mặt đại biến, lập tức phát hiện không đúng, quát lên: “Đừng để cho bọn họ liên thủ, tiêu diệt từng bộ phận!”

Dứt tiếng, chiến hạm trên liền bay ra mấy chục đạo ánh sáng, phân biệt muốn bốn người đánh tới.

“Cắt, chậm! Một đám trí chướng!”

Một tên tùy tùng biến sắc, quát lên: “Đại địa Lôi Động!”

Ba người khác cũng đồng thời ra tay, một cái to lớn Lôi văn, ở chiến hạm bầu trời tái hiện ra, tỏa ra kinh thiên uy thế.

Cái kia xung kích mà lên võ giả, trong phút chốc cả người run lên, như là có vô số điện lưu xuyên qua.

“Ầm ầm!”

To lớn kia Lôi văn đột nhiên một bạo nổ, chiến hạm phòng ngự nháy mắt dập tắt, toàn bộ thân chiến hạm đều trực tiếp bị xé nứt mở, vô số bóng người ở sét đánh hạ kêu thảm thiết, không ít trực tiếp liền biến thành tro bụi.

“Oành! Oành!”

Đại địa Lôi Động bên trong, từng đạo từng đạo lôi đình nổ tung, đánh tan.

Bốn tên tùy tùng đầy mặt dữ tợn, ở Lôi Quang chiếu rọi, khuôn mặt như xanh mặt ác ma, châm chọc ác độc nhìn chằm chằm mọi người, không được liếm môi.

Cuồn cuộn không ngừng sét có thể từ bốn phương tám hướng bị hấp lại đây, thông qua thân thể của bọn họ, hóa thành không bao giờ kết thúc sức mạnh, oanh kích trong trận pháp.

Những Thiên Vị kia cường giả, từng cái từng cái cắn răng nhìn chằm chằm Lôi Quang, muốn muốn xông ra trận pháp, nhưng tất cả đều như phù du hám cây, rất nhanh tiêu hao hết chân nguyên, từng cái từng cái bị oanh tan xương nát thịt.

Lôi Trận bên trên, cường đại oán khí tập kết, hóa thành mấy trăm người dáng dấp, giương nanh múa vuốt, muốn phát tiết nội tâm oán giận.

Đột nhiên, xa xa Hải Hầu Tử Lôi thú, đột nhiên mở cái miệng rộng, hét lớn một tiếng.

“Rống!”

Lôi Quang bị chấn bốn phía khuếch tán, toàn bộ không gian đều tùy theo vặn vẹo, cái kia vô số oán khí, trên mặt lộ ra hoảng sợ dáng dấp, muốn muốn chạy trốn giống như vậy, nhưng cũng bị Hải Hầu Tử Lôi thú đột nhiên hút một cái, liền toàn bộ hóa thành năng lượng hút vào.

Lam bào nam tử khuôn mặt kinh hỉ, vỗ tay cười to nói: “Ha ha, đủ rồi, đủ rồi, hẳn đủ.”

Giờ khắc này, bị bốn tên tùy tùng hợp kích trong trận pháp, chiến hạm từ lâu hóa thành mảnh vỡ, chỉ còn dư lại ba người còn đang khổ cực chống đỡ.

Một người trong đó chính là chiến hạm trưởng, cầu xin tha thứ: “Nếu oán khí đủ rồi, liền thả chúng ta đi.”

Một tên tùy tùng cười lạnh nói: “Thả? Vạn nhất không đủ đây? Này oán khí tóm lại là càng nhiều càng tốt a.”

“Ầm! Ầm!” Hai người khác nghe vậy, biết mạng sống vô vọng, lòng sinh tuyệt vọng, cũng nhịn không được nữa, bị Lôi Quang đánh tan xương nát thịt, đầy người oán khí cũng bị Hải Hầu Tử Lôi thú hút đi.

“Ta coi như thành quỷ, cũng sẽ không bỏ qua cho các ngươi! Biển Đen người đưa đò, cũng tuyệt sẽ không bỏ qua cho các ngươi, Mạc Đình đại nhân nhất định sẽ giết các ngươi!” Tên kia chiến hạm trưởng, không cam lòng ngửa mặt lên trời gào to, cũng bị mấy đạo Lôi Quang đánh tới, nổ thân phận xương vỡ.

“Hô! Rốt cục đều giết chết!” Bốn tên tùy tùng lúc này mới ngừng tay, từng cái từng cái từ Lôi Quang bên trong khôi phục như cũ.

Bốn người sắc mặt đều là cực độ trắng xám, hiển nhiên tiêu hao quá lớn, trong đó hai người càng là tại chỗ nôn ra máu, hầu như ngự không bất ổn.

Nhưng bốn người đều thập phần hưng phấn, một người nói: “Đây cũng tính là của chúng ta ghi chép chứ? Một lần đánh giết nhiều cường giả như vậy.”

Người còn lại nói: “Mấu chốt là này Bạo Lôi Hải hoàn cảnh, nhất định chính là triển khai Lôi Trận thiên nhiên nơi a, cái kia chiến hạm trưởng cũng chỉ có Tiểu Thiên Vị hậu kỳ tu vi, làm sao chống đỡ được này đại địa Lôi Động? Khà khà, chúng ta chỉ là sấm sét công nhân bốc vác, đem ngàn trượng bên trong lôi đình chuyển chở tới đây mà thôi.”

Cái kia Hải Hầu Tử Lôi thú, thu nạp đại lượng oán khí sau, cả người đều trở nên sáng trưng, bốn phía Lôi Long trở nên càng nhiều, liều mạng tràn vào bên trong, hoàn thiện cái kia thân thể to lớn.

“Ha ha, rất tốt, này Lôi Hầu Tử rất tốt! Sớm biết Biển Đen có tốt như vậy đùa địa phương, ta đã sớm nên đến rồi, đem cái này Lôi Hầu Tử cùng cái kia Lôi Khổng Tước mang về cổ vực đi, để cái kia chút rác rưởi mở mang kiến thức một chút sự lợi hại của ta!”

Lam bào nam tử không nhịn được ngửa lên trời cười to, từng đạo từng đạo Lôi Quang tại bên cạnh người xẹt qua, không ít đánh trên người hắn, đều trực tiếp bị hút vào trong cơ thể.

Bốn tên tùy tùng đều mỉm cười không ngớt, đối lập một chút sau, cùng quát lên: “Công tử uy vũ.”

Lam bào nam tử tựa hồ hết sức hài lòng, đầy mắt sắc mặt vui mừng.

Bỗng nhiên, ở cách đó không xa lôi đình bên trong, bỗng nhiên trợn mở một đôi ánh mắt sắc bén, con mắt khép mở trong đó, liền có Lôi Quang kích. Bắn, ở hai con mắt trong đó trên trán, xuất hiện một cái “Để” chữ, dập diệu tia chớp.

“Là Lôi Khổng Tước!”

Lam bào nam tử đột nhiên thất thanh kinh hãi, trong thanh âm tràn ngập kinh hỉ, một đôi mắt nhìn chằm chằm chỗ xa kia hư không, cười như điên nói: “Ha ha, ngu xuẩn vật! Ngươi rốt cục không kiềm chế nổi, ra sao?!”

Bốn tên tùy tùng cũng là một hồi căng thẳng, đồng thời nhìn tới.

Chỉ thấy cái kia trong hư không, thỉnh thoảng có ban nhãn biến ảo ra, bao trùm ngàn trượng không gian. Mỗi cái ban nhãn đều toả ra u màu xanh biếc lân quang, như bảo thạch tô điểm, xa hoa.

Một đôi lạnh lùng con mắt, từ cái kia vạn ngàn ban nhãn tái hiện ra, ánh mắt xuyên thấu quá năm người, nhìn chằm chằm xa hơn phía trước, trong đó tràn ngập kinh hỉ.

Lam bào nam tử năm người biến sắc, theo cặp con mắt kia phương hướng nhìn tới, chỉ thấy một đạo thon dài bóng người, ở Bạo Lôi Hải bên trong lăng không hư độ, đạp lên vạn cân lôi đình mà tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 847: Lôi Vân Công Tử, Ngập Đầu Một Đòn

Người kia mỗi bước ra một bước, dưới chân Lôi văn như hoa sen nở rộ, mấy ngàn trượng không gian, nháy mắt đã qua.

“Ah, nhìn thấy được cường đại không ít đây.” Người kia đi qua lam bào nam tử đám người, đi thẳng tới phồn hoa hạ, mỉm cười nhìn khắp nơi màu thiên thanh ban nhãn.

“Thánh Chủ.” Khổng Tước Thiên Mục Phồn Hoa vừa thu lại, hết thảy hoa lệ cùng diễm đẹp, toàn bộ liễm vào bên trong cơ thể, vào hư không trên hóa thành một tên thanh tân tuấn dật tuyệt mỹ nam tử, một chân quỳ xuống.

“Đứng lên đi, lỗ linh.” Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, đưa tay đưa hắn nâng lên.

“Đây là Thánh Chủ đồ vật.” Lỗ linh lấy ra Ngự Phù Thế cùng Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, hai tay nâng, trình lên.

“Ngươi có lòng.” Dương Thanh Huyền cảm nhận được kiếm cùng trên khay lôi điện chi lực, đã được chữa trị hơn nửa, mừng rỡ không thôi.

“Đó là…!”

Xa xa lam bào nam tử con ngươi co rụt lại, trên mặt mang theo kinh sắc, “Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn?!”

Dương Thanh Huyền ánh mắt hơi nghiêng, lập tức đem kiếm cùng bàn cất đi, nói: “Lỗ linh, chúng ta đi thôi.”

Hắn mặc dù đối với lam bào nam tử cùng Lôi Hầu Tử ngoảnh mặt làm ngơ, nhưng vẫn ở đề phòng mấy người này, không biết này mấy thân phận của người, cũng không biết bọn họ phải làm gì.

Nhưng người khác làm cái gì, hắn không xen vào, làm tốt chính mình là đủ rồi.

“Vị bằng hữu này, chậm đã được.”

Lam bào nam tử bóng người loáng một cái, liền ngăn cản Dương Thanh Huyền đường đi. Bốn tên tùy tùng cũng lập tức đi theo qua, nhìn Dương Thanh Huyền ánh mắt, đều mang theo hiếu kỳ cùng trêu tức tâm ý.

Dương Thanh Huyền nói: “Chuyện gì? Ta tựa hồ không quen biết ngươi đi.”

Lam bào nam tử nói: “Không quen biết không liên quan, ta nghĩ hỏi ba cái vấn đề.”

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Xin lỗi, ta không rảnh trả lời.”

Lam bào nam tử cho rằng không nghe thấy, trực tiếp hỏi: “Vấn đề thứ nhất, này Khổng Tước hóa linh là sủng vật của ngươi? Vấn đề thứ hai, ngươi vừa nãy thu, nhưng là Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn? Vấn đề thứ ba, tu vi của ngươi chỉ có Toái Niết đỉnh cao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta nguyên bản không cần thiết trả lời ngươi, nhưng nói cho ngươi cũng không sao, ba cái vấn đề đáp án đều là là.”

“Ha ha.” Lam bào nam tử cười gằn nói: “Thật thoải mái! Bất quá, ta còn có ba cái vấn đề, rất tò mò. Chỉ là Toái Niết tột cùng rác rưởi, dựa vào cái gì nắm giữ loại này Lôi thú hóa linh, lại dựa vào cái gì nắm giữ Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, lại dựa vào cái gì ở trước mặt bổn tọa như vậy trong mắt không người hung hăng càn quấy?”

“Dựa vào cái gì không có quan hệ gì với ngươi, có phải là này đầy trời lôi đình, đánh hỏng rồi đầu óc của ngươi?”

Dương Thanh Huyền trong mắt loé ra một tia vẻ lạnh lùng, đã nhìn ra năm người tâm thuật bất chính, hắn không muốn gây phiền toái, nhưng cũng không sợ gây phiền toái.

Lam bào nam tử giận dữ, hai mắt giống như rắn độc theo dõi hắn, giống như là ở nhìn chết người tựa như, từng chữ nói: “Ngươi cũng biết bản tọa là ai?”

Dương Thanh Huyền nói: “Xin lỗi, không có hứng thú nhận thức, ngươi không cần giới thiệu chính mình, tránh ra nói tới là được rồi.”

“Làm càn!”

Phía sau một tên tùy tùng giận dữ, đứng ra khiển trách: “Công tử nhà ta chính là Lôi Đình Cổ Vực Đích dòng chính truyền nhân, cử thế nổi tiếng, hưởng danh tiếng thiên hạ, nhân xưng Tam công tử Lôi Vân công tử. Ở toàn bộ Trung Ương Đại thế giới trẻ tuổi bên trong, cũng là đứng đầu tồn tại. Ngươi còn không mau mau chóng quỳ ở một bên, hai tay dâng Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, chờ đợi công tử nhà ta xử lý!”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, trên mặt lộ ra vẻ kinh dị.

Lôi đình cổ vực, chính là thập đại siêu cấp thế lực một trong, danh chấn thiên hạ. Nhưng để hắn xúc động ngược lại không phải là cổ vực bản thân, mà là ban đầu ở giới ngoại vũ trụ, Cửu Khanh đại chiến Huyền Thiên Cơ thời điểm, mượn Lôi Đình Cổ Vực Đích sức mạnh, dùng thô bạo vô song trấn trụ Huyền Thiên Cơ thay trời hành đạo.

“Hừ, làm sao, sợ chưa?” Tùy tùng kia cười gằn không ngớt, một bộ kiêu căng dáng vẻ.

“Không không, không phải sợ. Mà là ta đối với Lôi Đình Cổ Vực Đích ấn tượng vẫn rất tốt. Nhưng, mặc dù khá hơn nữa tông môn, cũng sẽ có bại hoại xuất hiện. Cũng không biết ngươi là đừng hiện tượng, còn là toàn bộ cổ vực đều như thế.” Dương Thanh Huyền từ tốn nói.

“A? Đáng chết!”

Tùy tùng kia tức giận mặt đều biến hình, ánh mắt trộm bánh Lôi Vân dáng dấp, gặp Lôi Vân cũng là sắc mặt tử thanh, trong mắt động sát cơ, nhất thời lĩnh hội chủ nhân ý, hét lớn một tiếng, “Dám đối với cổ vực bất kính, dám đối với công tử bất kính, liền để ta cho ngươi một cái cả đời khó quên giáo huấn, để ngươi biết phải làm sao người!”

“Lôi Huyễn Thủ!”

Tùy tùng kia bóng người bùng lên, một hồi tại chỗ biến mất.

Bốn phía lôi đình bỗng nhiên hội tụ đến, hóa ra trên trăm con bàn tay lớn, từ bốn phương tám hướng đặt xuống, như là từng đạo từng đạo thiểm điện cuồng kích, xẹt qua hư không.

Dương Thanh Huyền đang phải ra tay, bỗng nhiên phía sau truyền đến một đạo thanh âm nhàn nhạt, “Thánh Chủ, để cho ta đi.”

Chỉ thấy một mảnh tuyền quang nổi lên, lỗ linh hai tay bấm quyết hạ, đại quang minh kết giới đi phía trước khuếch tán, tùy tùng kia Lôi Huyễn Thủ trực tiếp bị áp chế ở, ẩn náu ở Lôi Quang bên trong chân thân, cũng một hồi bạo lộ ra.

Ngay ở tùy tùng kia kinh hãi thời khắc, lỗ linh đã xuất hiện ở bên người hắn, năm ngón tay như trảo, xuyên. Vào hắn thiên linh cái bên trong.

“Ầm ầm!”

Như là năm đạo thiểm điện, đồng loạt đánh vào đầu, đồng thời không gian chung quanh hết sức vặn vẹo, tảng lớn lôi đình hoàn nguyên nguyên không ngừng điên cuồng tràn lên, nhảy vào tùy tùng trong cơ thể, như là thể hồ quán đỉnh.

Tùy tùng kia vốn là lôi tu, bình thường cũng phải dẫn lôi đình đoán thể, thông thường sấm sét căn bản nhịn hắn không được.

“Ha ha! Ta có thể chịu đựng trăm vạn mức độ sét có thể, chỉ là những này sấm sét, là đang giúp ta phạt mao tẩy tủy, giúp ta tu luyện sao?” Tùy tùng kia giễu cợt nhìn chằm chằm lỗ linh, trong mắt tràn đầy khinh bỉ và khinh thường.

“Thật sao? Có thể chịu đựng trăm vạn mức độ, cái kia 100 triệu mức độ đây?” Lỗ linh con mắt phát lạnh, phía sau hóa ra Thiên Mục Phồn Hoa, toàn bộ Bạo Lôi Hải nháy mắt trở nên yên tĩnh, như là thời không dừng lại chớp mắt giống như.

“Thập, cái gì? Một, 100 triệu mức độ sét có thể?!”

Tùy tùng kia một hồi lồi ra con ngươi, nhìn bốn phía lấy cấp số nhân tăng lên sấm sét tràng năng, sắc mặt nháy mắt trắng bệch, cả kinh nói: “Không, không, công tử cứu ta!”

“100 triệu mức độ sét có thể, đánh xuống đầu!” Lỗ linh châm chọc cười lạnh một tiếng.

“Ầm ầm!”

Ngàn trượng bên trong khu vực gài mìn, tựa hồ nháy mắt bị chồng chất lại đây, như là đập lớn vỡ đê, toàn bộ rót vào tùy tùng kia não đỉnh, trực tiếp đưa hắn oanh tan xương nát thịt, hóa thành từng mảnh từng mảnh tro cặn, tiêu tan ở này trong lôi hải, không còn tồn tại nữa.

Mặt khác ba tên tùy tùng tất cả đều hoàn toàn biến sắc, hoảng sợ khó có thể tin.

Vừa rồi còn cùng mình chuyện trò vui vẻ đồng bạn, một hồi liền tan thành mây khói, phảng phất từ đến không từng tồn tại.

Ba người đều là mặt xám như tro tàn, càng là lửa giận ngút trời, có loại thỏ tử hồ bi bi phẫn.

“Ha ha, tốt, thật là lợi hại Lôi thú, ta thích!”

Lôi Vân giận dữ cười, càng vỗ tay khen lớn lên, nhìn chằm chằm lỗ linh đạo: “Ngươi giết tùy tòng của ta, ta không đáng truy cứu, chỉ cần ngươi phụng ta làm chủ!”

Lỗ linh mắt lé hắn một chút, trong ánh mắt không hề che giấu chút nào xem thường, khinh bỉ nói: “Ngươi tính toán thơm bơ vậy sao?”

Sau đó thu hồi Thiên Mục Phồn Hoa, bóng người lóe lên, liền trở lại Dương Thanh Huyền phía sau, sắc mặt cung kính nói: “Thánh Chủ, con chó kia đã diệt.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 848: Đảo Ngược Tinh Hà, Cùng Thế Hệ Đỉnh Cao

“Hừm, cực khổ rồi.” Dương Thanh Huyền nhàn nhạt trả lời một câu, nhưng nội tâm cũng vô cùng khiếp sợ, trong lúc nhấc tay, liền đem một tên Tiểu Thiên Vị sơ kỳ cường giả đánh giết. Nhưng hắn lại nghĩ đến trước, chính mình vượt qua trong ngoài hải thời điểm, năm cầm Lôi thú đem toàn bộ bên trong chiến hạm cường giả toàn bộ đánh giết, lỗ linh có này sức mạnh, cũng cũng chẳng có gì lạ.

“Không biết phân biệt!” Lôi Vân tức giận khuôn mặt tím bầm, tuôn ra sát khí mãnh liệt, lạnh giọng nói: “Giết! Giết cho ta! Giết thiếu niên này, ta muốn đem này Lôi Khổng Tước đánh vào cổ vực vực sâu, vĩnh cửu bị vạn đời dằn vặt! Ta Lôi Vân không có được, liền để nó hủy diệt được rồi!”

Ba người từ lâu nín một bụng lửa giận cùng sát khí, vừa nghe mệnh lệnh, nháy mắt liền vọt tới, tốc độ nhanh chóng, có như sấm sét lược không, trình hình tam giác, đem Dương Thanh Huyền cùng lỗ linh vây nhốt, sau đó mười ngón nhanh chóng bấm quyết.

Lỗ linh thấp giọng nói: “Thánh Chủ cẩn thận rồi, đây là bọn hắn hợp kích trận, vô cùng mạnh mẽ. Vừa rồi bốn người triển khai ra, trực tiếp hủy diệt một cái chiến hạm, mấy trăm người biến thành tro bụi, hài cốt không còn.”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, hắn đã sớm phát hiện xa xa trong hư không, lơ lững một ít hài cốt của chiến hạm, không nghĩ tới là như thế tới, lập tức mặt tối sầm lại, vội la lên: “Làm sao không nói sớm? Lần này ta chẳng lẽ không phải chết chắc rồi?”

Ba người liên thủ kết trận, đại địa Lôi Động ầm ầm hình thành, một luồng giới lực đem hai người hoàn toàn bọc lại.

Cường đại sét có thể ở kết giới bầu trời sét phù bên trong điên cuồng lấp loé, bất cứ lúc nào muốn đè xuống, đem hai người nát tan.

Lỗ linh đạo: “Thánh Chủ yên tâm, đừng quên ta đại quang minh kết giới, có thể loại bỏ tất cả thần thông bí pháp.” Nói, bóng người loáng một cái, liền tại chỗ biến mất.

Sau đó đầy trời hiện ra thiên mục ban nhãn, đại quang minh kết giới chiếu mở, ba người liên thủ trận, bỗng nhiên một hồi liền hoảng hốt. Cái kia lớn như vậy Lôi Trận văn, đột nhiên liền tản đi.

“Không được! Này Khổng Tước có quỷ dị, mau ra tay!”

Một người vội vàng kêu lên, hai người khác cũng phát hiện tình hình không đúng, dồn dập bấm quyết xuất chưởng, hướng về Dương Thanh Huyền ép đi.

“Ầm ầm!”

Một tiếng vang thật lớn, vùng đất kia Lôi Động còn chưa hình thành, liền trực tiếp hóa thành hư vô, tản không thấy hình bóng.

“Đến cùng xảy ra chuyện gì? Này Khổng Tước kết giới thật quái dị!”

“Không chỉ có thể áp chế thần thông, còn có thể áp chế trận pháp, trời ạ, trên đời có loại này kết giới sao?”

“Cẩn thận!”

Ba người thất kinh bên dưới, Dương Thanh Huyền sớm đã xuất thủ, Nam Minh Ly Hỏa Kiếm bên trong, truyền đến Kỳ Lân gào thét, một mảnh nghiệp hỏa kèm theo kiếm khí, điên cuồng gào thét ra.

“Ba ngàn nghiệp hỏa, chém tội tru tà!”

Dương Thanh Huyền dưới kiếm hóa ra Hồng Liên, đăng xuất trăm trượng chu hồng, muốn đốt cháy tất cả thế gian tội ác.

Ba người này tất cả đều là lôi tu, Ngũ hành thuộc mộc, hỏa kiếm sinh thành, lập tức đem lôi hải xé rách, hướng về ba người chém tới.

“Làm càn! Toái Niết cảnh cũng dám hướng về ta ba người ra tay, vậy trước tiên giết ngươi, lại rơi nữa phục cái kia Khổng Tước!” Ba người thấy kia Hồng Liên Nghiệp Hỏa gột rửa mà đến, đều là kinh hãi không thôi, trong cơn giận dữ dồn dập ra tay.

“Lôi Huyễn Thủ!”

Ba người chiêu thức giống như đúc, ở trước người cùng nhau chồng chất lên nhau, hóa thành một đạo to lớn Lôi Quang, cuồng kích đi.

“Ầm!”

Nghiệp hỏa đặt ở cái kia Lôi Quang trên, nổ bắn ra sóng gợn mạnh mẽ, hai nguồn sức mạnh giằng co hướng về bốn phía tách ra, đem bốn người tất cả đều cuốn vào.

Lôi hỏa ánh sáng trùng kích thân thể của bọn họ.

Ba người tùy tùng tất cả đều là hoàn toàn biến sắc, từng cái từng cái mặt không có chút máu. Mà Dương Thanh Huyền trên người, nhưng là không ngừng hóa ra Long Lân, bảo vệ thân thể.

“Làm sao có khả năng? Một mình hắn mạnh mẽ chống đỡ ba người chúng ta?!” Một tên tùy tùng hoảng hốt, trên mặt che kín khó tin vẻ mặt.

Cái kia Lôi Huyễn Thủ biến thành Lôi Quang, bị một đóa Hồng Liên Nghiệp Hỏa ngăn chặn, bên trong có Kỳ Lân rít gào, phải đem này lôi đình xé rách giống như vậy, cường đại hỏa văn nở rộ, kinh hãi nhân tâm.

Ba người mặt xám như tro tàn, một người điên cuồng hét lên: “Đứng vững, đem chiêu kiếm này đỉnh trở lại, bằng không chúng ta phải chết chắc!”

Cái kia nghiệp hỏa khả năng, chém nghiệp tắm tội, đãng tà giết ma, nếu là bị chém ở trên người, đâu còn có thể có mạng sống?

Đúng lúc này, sét không hạ thải quang lóe lên, ngàn đạo hồng hà bên trong, hóa ra lỗ linh thân ảnh, ánh mắt lạnh lùng nghiêm nghị, hai tay cầm lấy tảng lớn sấm sét, từ trời rơi xuống.

“100 triệu mức độ sét có thể, ngũ lôi oanh!” Tảng lớn sấm sét, trực tiếp hóa thành một mảnh sấm sét sóng thần, cuồn cuộn cuốn tới.

“Chi! Cứu ta, cứu chúng ta, công tử nhanh chỉ chúng ta!”

Ba người thấy kia Lôi Quang như vỡ đê đập lớn, nghĩ đến vừa rồi đồng bạn bị oanh tan xương nát thịt, tất cả đều là sợ đến hồn phi phách tán, lớn tiếng cầu cứu.

“Ta hiểu được, vừa nãy đó là đại quang minh kết giới! Khổng Tước bộ tộc thiên phú thần thông!” Lôi Vân vừa mừng vừa sợ, giọng căm hận nói: “Như vậy Lôi thú, lại không phải của ta, vậy còn có gì ý nghĩa tồn tại? Đi chết đi cho ta!”

Hắn bóng người lóe lên, liền xuất hiện ở lỗ linh trước mặt, giơ tay lên, một đạo Lôi Quang biến ảo ra, hóa thành một căn màu xanh trường mâu, bên trên lưu quang lấp loé, không ngừng tuôn ra Lôi văn, như tinh mang một loại nhảy lên.

Trường mâu ở trên không bên trong vạch một cái, “Chi chi” tiếng vỡ vụn ở sét trong không gian hiện ra, càng xé rách ra một cái to lớn sấm sét sông, vô số Lôi Quang ở trong đó lăn lộn, thao thao bất tuyệt.

Lôi Vân trong mắt nổ bắn ra ánh sáng lạnh lẽo cùng cao chót vót, cười gằn nói: “100 triệu mức độ sét có thể tính gì chứ? Ba trăm triệu mức độ sét có thể, đảo ngược Tinh Hà! Cho ta hủy diệt!”

“Ầm ầm!”

Lôi hải trong tinh hà, cuồng bạo Lôi Quang nổ tung ra, bao phủ thiên địa.

Lỗ linh hơi thay đổi sắc mặt, chỉ cảm thấy toàn bộ lôi hải, đều ở đây dưới một kích này bị lật lộn lại, hai tay mình bên trong 100 triệu mức độ sét có thể, nháy mắt bị áp chế ở, không ngừng sụp đổ.

Lỗ linh gấp vội vàng hai tay bấm quyết, sử dụng tới Thiên Mục Phồn Hoa, dùng đại quang minh kết giới áp chế qua.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ kết giới vừa chạm được cái kia sét có thể, liền một hồi vỡ vỡ đi ra, sức mạnh hủy thiên diệt địa như rồng rít gào, hoành thông trời đất!

Dương Thanh Huyền cảm nhận được lỗ linh nguy cơ, hoàn toàn biến sắc, kiếm trong tay thế ép một chút, đem ba người đánh bay, quát lên: “Này ba cái cặn bã giao cho các ngươi!” Bóng người loáng một cái, liền bay vút đi.

Ba tên tùy tùng còn chưa phản ứng lại, liền phát hiện trước mắt đột nhiên nhiều hơn ba cái đối thủ, theo thứ tự là Hoa Giải Ngữ, Cổ Hạt cùng Tử Diều Hâu.

Dương Thanh Huyền bóng người như điện qua lại, một hồi liền bay xuống lỗ linh thân bên cạnh, hoàng kỳ ở trước người giương ra, hóa ra mấy đóa kim liên, kỳ quang một hồi toả sáng, đem hai người bọc lại.

“Ầm ầm!”

Lôi hải trong tinh hà vỡ ở dưới sấm sét, hóa thành ngàn vạn Lôi Long, đánh nát đại quang minh kết giới sau, oanh trên Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, toàn bộ thiên địa một mảnh chấn động.

Kim liên tổng cộng chín đóa, phóng ra nhức mắt hào quang, chịu đến xung kích bên dưới, tại chỗ nổ tung bốn đóa, còn lại năm đóa còn đang khổ cực chống đỡ.

“Lại là một cái Thái Thiên Vị!”

Ở kinh khủng một đòn hạ, Dương Thanh Huyền cảm nhận được Lôi Vân sức chiến đấu, nghĩ thầm: “Những này siêu cấp thế lực con cháu thế gia, quả nhiên không giống người thường, tùy tiện đi ra một cái đều là Thái Thiên Vị cường giả. Thi Ngọc Nhan là, trước mắt này Lôi Vân cũng vậy.”

Hắn không biết là, bất kể là Thi Ngọc Nhan vẫn là Lôi Vân, cũng đã là Trung Ương Đại thế giới trẻ tuổi bên trong người tài ba, là đứng ở cùng thế hệ tột cùng nhân vật.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 849: Linh Long Huyễn Thế, Thần Phục Hoặc Hủy Diệt

“Khá lắm! Lại còn có loại bảo vật này!”

Lôi Vân hét lớn một tiếng, trường mâu ở trong tay nhất chuyển, kích - bắn ra cường đại điện lưu, đánh vào kỳ trên ánh sáng, nổ ra từng mảng từng mảng Lôi văn.

Dương Thanh Huyền cùng Khổng Linh đều là sắc mặt tái nhợt, liều mạng ngăn trở cái kia lôi hải Tinh Hà, nhưng vẫn như cũ bị chấn không ngừng lùi lại.

“Thánh Chủ, người này là cường đại lôi tu, ở này trong lôi hải, muốn chiến thắng hắn rất khó. Ta tuy rằng cũng là sấm sét hóa linh, nhưng sét có thể sức mạnh kém xa hắn.” Khổng Linh cắn răng nghiến lợi nói.

“Hừm, chờ Hoa Giải Ngữ giết ba người kia, chúng ta liền tìm cơ hội đi.” Dương Thanh Huyền cũng nhận rõ tình thế trước mắt, Lôi Vân tu vi không biết cao hơn Thi Ngọc Nhan, nên ở Thái Thiên Vị sơ kỳ. Nếu là ở những địa phương khác đánh một trận lời, ỷ vào người đông thế mạnh, còn có nhất định phần thắng. Nhưng giờ khắc này lôi đình trong biển điện, hoàn toàn chính là người ta sân nhà, căn bản không có một tia phần thắng.

“Ta không có được đồ vật, ai cũng đừng muốn lấy được, ngươi nếu không muốn thần phục với ta, đó chính là lựa chọn tự hủy diệt!” Lôi Vân nhìn chằm chằm Khổng Linh cùng Dương Thanh Huyền, trường mâu trên không ngừng kích. Bắn ra Lôi Quang, chấn hai người liên tục lùi về phía sau.

“Công tử, cứu ta, cứu chúng ta a!”

Bên này Lôi Vân ổn chiếm thượng phong, nhưng mặt khác một bên, ba tên tùy tùng lại bị Hoa Giải Ngữ ba người đánh chảy như điên huyết, bốn phía chạy trốn.

“Một đám rác rưởi, mất hết ta cổ vực mặt!”

Lôi Vân sầm mặt lại, trường mâu ở trên không bên trong loáng một cái, lấy ra ba đạo Lôi Long, đi ngang trời.

“Ầm! Ầm!”

“A!!”

Ba tên tùy tùng kêu thảm một tiếng, liền trực tiếp bị cái kia Lôi Long đánh nát bấy.

Tử Diều Hâu cả kinh nói: “Ngươi người này thật ác độc, thậm chí ngay cả đồng bạn của chính mình đều giết!”

“Hừ, đồng bạn?” Lôi Vân cười lạnh một tiếng, nói: “Bọn họ có tư cách gì khi đồng bạn của ta? Bất quá là chuồng nuôi bốn cái chó mà thôi, chết rồi lại nuôi bốn cái là tốt rồi.”

Nói, trường mâu hướng về xa xa chỉ tay, vậy còn ở không ngừng từ ta hoàn thiện hải Lôi Hầu Tử, cả người run lên, tảng lớn sét phù ở quanh thân lấp loé, có tới hơn vạn.

Con khỉ trên gương mặt lộ ra vẻ thống khổ, bỗng nhiên hai tay nắm tay, hét lớn một tiếng.

“Ầm!”

Một mảnh Lôi Đình Phong Bạo tự hầu tử trên người xung kích ra, mắt khỉ bên trong tuôn ra một mảnh màu xanh sát khí, ở trên không bên trong nhảy một cái, liền bay xẹt tới.

“Không được!”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, cái kia Hải Hầu Tử Lôi thú bên trong tụ tập sức mạnh đáng sợ, không kém Khổng Linh, như là lại tham chiến, bọn họ sợ sẽ nguy hiểm.

“Các ngươi tất cả đều muốn chết đi cho ta!”

Lôi Vân hét lớn một tiếng, trên người không ngừng có sấm sét tuôn ra, hóa thành áo giáp bao trùm toàn thân, trong tay trường mâu càng là nổi lên nhất định biến hóa, như rồng giống như vậy, linh tính mười phần.

“Linh Long Huyễn Thế!”

Trường mâu như long phi vũ, vô số sấm sét phá không mà tới, toàn bộ ngàn trượng bên trong sét có thể không đoạn kéo lên, như là một toà núi lớn ép tại mọi người trong lòng, chỉ là tràng năng uy thế, liền làm cho tất cả mọi người sắc mặt cực kỳ khó coi.

Khổng Linh thanh tuyển trên mặt, trắng xám một mảnh, kinh hãi nói: “Bốn trăm triệu mức độ sét có thể! Vẫn còn ở không ngừng kéo lên!”

“Đỡ không được!”

Dương Thanh Huyền hét lớn: “Tử Diều Hâu, các ngươi mau tới đây!”

Hắn liều mạng đem chân nguyên rót vào hoàng kỳ bên trong, kim liên từng đoá từng đoá sinh thành, lại từng đoá từng đoá thuấn diệt, như hoa quỳnh mới nở, ảo ảnh trong mơ.

Tử Diều Hâu ba người cùng Dương Thanh Huyền tâm ý tương thông, lập tức rõ ràng ý của hắn, vội vàng phi thân lao đi. Nhưng Lôi Hầu Tử thân như thiểm điện, một hồi liền xuất hiện ở ba người trước mặt, gào thét lớn một quyền đánh tới.

Nắm đấm như núi non một loại lớn, mặt trên vô số Lôi Quang "Đùng đùng" lấp loé, thế không thể đỡ.

"Các ngươi hãy đi trước, ta tới đối phó con khỉ này!"

Hoa Giải Ngữ dừng lại đến, hai tay nhanh chóng bấm quyết, phía sau hóa ra Phá Lạn Vương, toàn bộ lôi hải như sóng dập dờn, cái kia Phá Lạn Vương thân thể ở trong lúc hoảng hốt, liền chiều cao trăm trượng, đỉnh thiên lập địa, cùng Lôi Hầu Tử hầu như nhất trí cao.

"Cái gì? Đó là...!" Ở không ngừng tích trữ sét có thể Lôi Vân sợ hết hồn, hoảng sợ nhìn chằm chằm cái kia Phá Lạn Vương, thất thanh kêu lên: "Pháp Thiên Tượng Địa?!"

"Không thể! Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?!" Hắn liên tục lắc đầu, không tin.

Pháp Thiên Tượng Địa là Đế Thiên vị đỉnh cao mới có thể có thần thông, có thể mang Võ Hồn đều hóa thành Cự Linh, tham dự chiến đấu.

"Ầm!"

Ngay ở Lôi Vân thất thần chốc lát, Phá Lạn Vương cùng Lôi Hầu Tử quyền chưởng tấn công, tuôn ra đáng sợ dị tượng.

Ở Bạo Lôi Hải bên trong, Lôi Hầu Tử nắm đấm như một viên chói mắt mặt trời, giờ khắc này lại bị không ngừng nuốt chửng. Phá Lạn Vương dưới lòng bàn tay, phảng phất là vô tận hố đen, phân giải tất cả quy tắc, phải đem cái kia cường quang toàn bộ hóa điệu.

Nhưng Hoa Giải Ngữ Vô Tâm ham chiến, chặn lại rồi Hải Hầu Tử một đòn sau, Phá Lạn Vương liền trực tiếp hóa thành hồn quang tản đi, mà chính hắn cũng bóng người loáng một cái, bay xuống ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, đồng thời ra tay, cùng chống đỡ đáng sợ kia lôi hải Tinh Hà.

“Tốt một bầy kiến hôi, xem ra là muốn chết cùng một chỗ, vậy thành toàn cho các ngươi!”

Lôi Vân sát khí đại thịnh, trước mắt mấy người này bày ra thực lực, đã có chút kinh thế hãi tục. Nếu không có ở này Bạo Lôi Hải bên trong, sợ là lấy hắn lực lượng cá nhân, còn không cách nào trấn áp.

Vì vậy quyết định, muốn mượn nơi này ưu thế, đem những này hậu hoạn cùng nhau diệt trừ!

Trong tay Linh Long Huyễn Thế, bỗng nhiên run một cái, phảng phất bị tăng lên tới sức mạnh đến cực điểm, toàn bộ ngàn trượng không gian, cũng thuận theo kịch liệt gợn sóng, không ngừng phát sinh “Chi chi” xé rách tiếng, ở màu xanh trong sấm sét, xuất hiện đại lượng hắc sét!

Khổng Linh cả kinh nói: “Không được! Điều này có thể số lượng mức độ, sợ là đã hơn năm trăm triệu!”

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, để chính mình cả người đều trầm tĩnh lại, từng chữ nói: “Đều chuẩn bị xong, liên thủ phá mở này Bạo Lôi Hải!”

Tử Diều Hâu mấy người đều là run lên trong lòng, không rõ thì có loại tình cảm tại nội tâm lan tràn, mỗi người chỗ mi tâm, đều lập loè ra mình túc chữ: Tâm, kháng, vỹ, Để.

Bốn người liếc nhau một cái, đều là yên lặng vận chuyển chân nguyên, màu sắc bất đồng thần thông ánh sáng, từ bốn người trên người bay lên.

“Hóa ra là Thanh Long Thánh Linh, ta nói làm sao đột nhiên xuất hiện mấy người.” Lôi Vân mặt âm trầm, hừ lạnh nói: “Có thể đem Thanh Dương Võ Kinh tu luyện tới triệu hoán khế ước trình độ, xem ra ngươi cũng không phải kẻ đầu đường xó chợ. Nhưng mấy triệu năm qua, tu luyện bốn Thánh Linh bảo điển, liền không có một có kết quả tốt. Bất quá ngươi không cần lo lắng, bởi vì vì các ngươi không tới sau đó!"

Linh Long Huyễn Thế ở trong tay một chọn, đầy trời tia lôi dẫn như ngân hà sao chuyển, treo ngược mà xuống!

"Đảo ngược Tinh Hà!"

Lôi Vân hét lớn một tiếng, trường mâu hóa long như điện bắn, toàn bộ Bạo Lôi Hải ở dưới một kích này, trực tiếp điên đảo càn khôn, hết thảy sấm sét đều có sinh mệnh giống như vậy, hóa thành vô số Du Long cùng Tinh Vũ, hủy thiên diệt địa.

To lớn kia Lôi Hầu Tử, ở dưới một kích này, cuộn rút thành một đoàn, đầy mặt hoảng sợ run run rẩy rẩy. Mảng lớn Lôi Quang trực tiếp từ trên người nó bác rời đi, bị hút vào sét chi trong tinh hà, thống khổ không thể tả.

"Ầm!"

Ngay ở Tinh Hà trực chuyển mà xuống thời khắc, Dương Thanh Huyền trong cơ thể một tiếng vang ầm ầm, cường đại hồn quang phá thể ra, trình lĩnh vực phúc lan ra đi, vô số kiếm hồn treo ngược ở này trong lôi hải, tỏa ra lăng nhiên kiếm ý, đem bốn phía xâm nhiễm thành một mảnh tịch diệt.

Hơn nữa ở Tinh Hà bốn phía, không ngừng xuất hiện vòng quay thời gian.

Dương Thanh Huyền trên người hiện ra từng mảng từng mảng màu xanh Long Lân, như chiến giáp uy nghiêm, nắm tay bên dưới, có ngọn lửa màu tím ở nắm đấm bốn phía nhảy lên, phảng phất ngưng tụ trong thiên địa tử khí, lại không ai có thể ngăn cản!

Chương 850: Đại Diệt Đạo Long Quyền, Lưỡng Bại Câu Thương

Tử Diều Hâu bốn người đều là giật nảy cả mình, chỉ cảm thấy chân nguyên trong cơ thể nhanh chóng trôi qua, thông qua cái kia khế ước lực lượng, cuồn cuộn không ngừng bị Dương Thanh Huyền thu nạp đi qua.

Nguyên bản bốn người dự định liên thủ một đòn, đem này cũng chuyển Tinh Hà phá mở, nhưng giờ khắc này nhưng là chân nguyên chuyển tiếp đột ngột, càng trở nên cực kỳ suy yếu.

“Nguy rồi! Dương Thanh Huyền tu vi...”

Cổ Hạt trước tiên phản ứng lại, Dương Thanh Huyền sức mạnh liên tục tăng lên, ở bất tri bất giác hạ, thậm chí đã đạt đến Thái Thiên Vị trình độ.

“Đây chỉ là tạm thời, khế ước lực lượng vừa qua, cảnh giới của hắn sẽ tự động rơi xuống khỏi đi, trở lại trạng thái bình thường. Chỉ là... Hắn trạng thái bình thường, hẳn là ở Tiểu Thiên Vị sơ kỳ, lần này có chút phiền phức, không biết đúng hay không còn áp chế ở.” Hoa Giải Ngữ đầy mặt lo lắng, Dương Thanh Huyền vẫn Tướng cảnh giới đặt ở Thiên Vị hạ, như là khế ước lực lượng đi qua, hạ xuống thời điểm ở lại Thiên Vị bên trên, sẽ cùng ở đột phá, sợ là khó hơn nữa đi Hải Thiên Nhai.

“Áp chế không nổi cũng được, đạt đến Thiên Vị cũng không phải ước nguyện của hắn, chỉ có thể nói Thiên Ý như vậy, cũng không có gì xin lỗi Mạc Đình.” Tử Diều Hâu nói: “Hơn nữa này Biển Đen trước sau cho ta một loại cảm giác bất an, xông lên Thiên

Vị sau trái lại càng tốt hơn, có thể trực tiếp rời đi.”

Hoa Giải Ngữ gật đầu nói: “Tất cả tự có Thiên Ý, chúng ta chậm đợi kết quả.”

Mấy người nói chuyện với nhau hạ, đột nhiên tất cả đều hoàn toàn biến sắc, sức mạnh trong cơ thể lần thứ hai bị mãnh liệt lấy sạch, đều là cả người run lên, mãnh cắn răng quan, lại đánh đi xuống, sợ là liền ngự không đều không làm được.

Phía trước Dương Thanh Huyền, toàn bộ cánh tay hoàn toàn bị Tử Viêm bao vây lấy, từng đạo từng đạo ánh lửa ở trên nắm tay nhảy lên, như là màu đỏ thẫm Long Lân, tỏa ra uy áp đáng sợ, tụ hợp trong đó, đem sức mạnh ép rúc vào cực hạn!

“Long Quyền Đại Diệt Đạo!”

“Ầm ầm!”

Quyền Phá Bát Phương, Long Ngâm Tứ Dã!

Một đạo Tử Long hóa thành cực quang, bay vút lên trời, toàn bộ Bạo Lôi Hải nháy mắt phá mở, một luồng khó có thể dùng lời diễn tả được sức mạnh, hòa lẫn Long Quyền, Tử Viêm, kiếm cương, cùng với các loại quy tắc, bao phủ Tinh Hà!

“Không thể! Cho ta áp chế!”

“Đảo ngược Tinh Hà!”

Lôi Vân dữ tợn hét lớn một tiếng, Linh Long Huyễn Thế ở trong tay tỏa ra ánh sáng óng ánh huy, như là đột phá cực hạn giống như vậy, để toàn bộ lôi hải Tinh Hà tràng năng, lần thứ hai trèo thăng lên!

“Năm trăm triệu mức độ... Sáu trăm triệu mức độ...”

“Ầm ầm!”

Quyền uy khuấy lên Tinh Hà, Tử Long tự thiên ngoại bay tới, xé rách toàn bộ càn khôn!

“Ầm ầm!” Thiên địa rung động.

Không chỉ có là Tinh Hà sét có thể trong nháy mắt bị phá mở, liền ngay cả toàn bộ Bạo Lôi Hải, đều dừng lại chớp mắt, vô cùng Lôi Quang đột nhiên biến mất giống như vậy, mấy vạn dặm hải vực hết thảy năng lượng, bị quét đi sạch sành sanh!

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền ở đánh ra cú đấm này sau, trên người chân nguyên như thác nước bay xuống, từng mảng từng mảng Long Lân nổ ra, cánh tay càng là triệt để phế bỏ, hoàn toàn mất đi tri giác.

“Đi!”

Hắn đột nhiên phun ra một cái chân khí, cơ hồ là sức mạnh cuối cùng, tay trái bấm quyết, tảng lớn Lôi văn ở trước người hóa mở, một mảnh sấm sét đem mấy người tất cả đều bọc lại, chính là Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, ở trên không bên trong lóe lên, liền hướng phương xa lao đi.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ biển trời bên trên, chỉ còn dư lại tiếng nổ ầm, rung động không dứt.

Mà mấy vạn dặm trong vùng biển, hầu như sấm sét tuyệt diệt, bầu trời u ám như là cự thú, phải chiếm đoạt tất cả.

Chỉ còn dư lại một ít hơi yếu điện lưu, thỉnh thoảng ở trên không bên trong cùng trong nước biển nổ vang, phát sinh một chút điểm hồ quang.

“Ầm!”

Hải bầu trời một chỗ không gian, xuất hiện một tiếng nổ vang, nổ mở một cái đường kính mười mấy trượng hố đen, một đạo tia lôi dẫn từ trong đó kích. Bắn ra, oanh tại đại hải thượng, chấn lên tảng lớn bọt nước.

“Rầm” một tiếng, bọt nước hóa thành vạn mưa rơi hạ, tích tí tách.

Trong mưa thêm ra một đạo bóng người màu xanh lam, tay cầm trường mâu, cả người không ngừng tuôn ra nhuốn máu hồ quang, thân thể khôi ngô ở trong mưa run run rẩy rẩy.

“Phốc!”

Màu xanh lam bóng người một hồi nôn ra miệng to huyết, thu hồi trường mâu, ngồi xổm ở trên mặt biển, cong lên thân thể.

“Đáng chết! Không thể, không thể!”

Lôi Vân đầy mặt sợ hãi cùng vẻ sợ hãi, “Nôn” một tiếng, lại là miệng lớn nôn ra máu, xen lẫn nội tạng mảnh vỡ, cùng nhau phun ra ngoài, cả người hư nhược như là một chiếc lá rụng.

“Đây chính là Thanh Long Thánh Linh sức mạnh sao? Trực tiếp thông qua khế ước, thu nạp bảy vị túc toà lực lượng, làm cho tu vi trong nháy mắt liên tiếp đột phá mấy đại cảnh giới cửa ải! Loại thủ pháp này không khỏi quá nghịch thiên, thật bất khả tư nghị đi!”

Hồi tưởng lại Dương Thanh Huyền ra quyền nháy mắt, cảnh giới tu vi hầu như đạt tới Thái Thiên Vị trình độ, gần như cùng hắn ngang bằng.

“Còn có đáng sợ kia Võ Hồn, Tử Viêm, quyền pháp, kiếm cương, đáng chết a, những này tất cả đều là cái gì? Bất luận cái nào thần thông lấy ra, đều cơ hồ là uy chấn thiên hạ tồn tại. Tiểu tử này rốt cuộc là ai? Vì sao ta càng chưa từng nghe qua. Ở trong vòng ba mươi ba ngày, chắc chắn sẽ không là hạng người vô danh!”

Lôi Vân lấy ra mấy viên đan dược, tinh tế nuốt vào, hơi hơi vận chuyển hạ chân nguyên, sắc mặt lúc này mới hơi hơi khá hơn một chút.

Ở bên người hắn, bỗng nhiên có mấy đạo Lôi Quang hội tụ đến, lấp loé bên dưới, ngưng tụ thành Lôi Hầu Tử bộ dạng, chỉ cao bằng một người, hơn nữa Lôi Quang vô cùng đạm bạc, hiển nhiên cũng tiêu hao không cạn.

“Rác rưởi! Còn có mặt mũi tới gặp ta, trực tiếp cho ta khi đồ bổ đi!”

Lôi Vân nhìn cái kia Hải Hầu Tử, khuôn mặt âm trầm lại, há mồm phun một cái, một tia sáng trắng liền bắn ra ngoài.

Hầu tử vô cùng sợ sệt, hoảng sợ “Chít chít” kêu loạn, vội vàng hướng về xa xa bỏ chạy.

Phụ cận mấy vạn dặm trong vùng biển sét có thể, đều ở trước đó trong chiến đấu hao tổn không, này Lôi Hầu Tử chỉ có thể chạy về phía chỗ xa hơn.

Nhưng này bạch quang ở trên không bên trong lóe lên, liền thành một cái Bạch Long, đột nhiên tóm tới, trực tiếp đem Lôi Hầu Tử gắt gao đặt tại trên mặt biển, sau đó há mồm một chút điểm nuốt lấy.

Lôi Vân lạnh lùng nhìn, chờ cái kia Bạch Long ăn đi Lôi Hầu Tử sau, giữa trời loáng một cái, liền hóa thành trường mâu dáng dấp, bay trở về, kích. Bắn vào hắn mi tâm, lóe lên không gặp.

Lôi Vân trên mặt lộ ra điềm tĩnh bộ dạng, nhẹ thở nhẹ một cái, sau đó mười ngón nhanh chóng bấm quyết, không ngừng có Lôi Quang từ trong cơ thể lóe ra, ở toàn thân đi khắp, chỗ đi qua, vết thương ở lấy tốc độ cực nhanh chữa trị.

...

Dương Thanh Huyền điều khiển Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, thoáng qua ngàn dặm, hướng về nội hải phương hướng chạy đi.

Độn bay sau một lúc, rốt cục không chịu nổi, “Phốc” phun ra một ngụm máu lớn đến, tay trái bấm quyết từ trước người thả xuống, Lôi Quang ở trên không bên trong “Oanh” nổ ra, liền hướng biển rộng rơi xuống.

Bốn tên tinh tú tất cả đều chấn động bay ra ngoài, từng cái từng cái kinh hãi không thôi.

Bọn họ cũng tất cả đều lực kiệt, Tử Diều Hâu đột nhiên nói ra khẩu chân khí, bay vút qua, đem rơi xuống biển Dương Thanh Huyền tiếp được, sau đó nhẹ nhàng rơi vào trên mặt biển.

“Thế nào rồi?”

Mấy người đều xông tới, Hoa Giải Ngữ ân cần hỏi han.

Tử Diều Hâu này Dương Thanh Huyền nuốt một chút đan dược, nói: “Sẽ không có chuyện gì, chỉ là thoát lực.”

Hoa Giải Ngữ gật đầu nói: “Nghỉ ngơi một trận lại đi đi, cái kia Lôi Vân mặc dù bất tử, chắc cũng là trọng thương tại người, không thể đuổi tới.” Hắn nhấc lên một chút chân khí, trực tiếp đám đông dưới chân nước biển, ngưng tụ thành một khối lớn băng, phiêu phù ở trên mặt biển, cho rằng lục địa dùng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 851: Hiền Giả Từ Trên Trời Đến

Sau đó không lâu, Dương Thanh Huyền từ từ tỉnh lại.

Năm người tịch băng mà ngồi, từng người bấm quyết tu luyện.

Mà Hoa Giải Ngữ cũng ở Dương Thanh Huyền ra hiệu hạ, đem Ngũ Linh Trường Sinh Quyết truyền thụ cho Khổng Linh.

Dương Thanh Huyền ở tu luyện sau một lúc, mơ hồ cảm nhận được Thiên Vị cửa ải xuất hiện vết nứt, dưới sự kinh hãi, cùng Tử Diều Hâu song chưởng giằng co, lợi dụng sinh tử mặt mày hốc hác sức mạnh, đem cảnh giới kia áp chế xuống, cho đến không ngại sau, mới thật dài thở phào nhẹ nhõm.

Hoa Giải Ngữ cùng Cổ Hạt đối với sinh tử mặt mày hốc hác năng lực, đều là trợn mắt ngoác mồm, không lời nào để nói.

Sau đó, năm người từng người tiến vào mình trong tu luyện, nhưng cũng vậy trong đó đều có cảm ứng, hình thành nhất đạo kỳ dị tràng năng, đều cảm giác hết sức tò mò cùng mới mẻ.

Lớn băng sẽ tùy cuộn sóng, tùy ý bồng bềnh.

Không biết qua bao lâu, Dương Thanh Huyền vết thương trên người khôi phục hơn nửa, cái kia hầu như phế bỏ cánh tay, ở lột xác một lớp da sau, khôi phục như lúc ban đầu, đồng thời cánh tay bên trong truyền đến một trận nổ vang, sau đó nối liền đến thân thể, liền thành một vùng.

Nhất là tinh túy chân lực cùng nguyên lực, lấy hai loại hoàn toàn bất đồng con đường ở trong người lưu chuyển, rót vào đến tứ chi Bách Mạch bên trong, gột rửa bắp thịt, cốt nhục, cốt tủy, mở ra hết thảy khiếu huyệt, kinh mạch.

Ở xương vang phía sau, Dương Thanh Huyền chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, nhẹ nhàng mở mắt ra.

Bốn người khác cũng đều chịu đến cảm ứng, tất cả đều từ trong tu luyện lấy lại tinh thần, tinh khí thần mặc dù chưa hoàn toàn khôi phục, nhưng cũng khôi phục hơn nửa.

Năm người ở mở mắt đồng thời, tất cả đều là sợ hết hồn, cùng kêu lên gọi to: “Ngươi là ai?!”

Ngay ở lớn Băng chi trên, chẳng biết lúc nào thêm ra một người.

Người kia dáng người như kình lực trúc kiên cường, toàn thân áo trắng, một đầu tóc bạc. Mặt mày trong sáng, cầm trong tay một đem lông vũ, giống nhau cái trong quán trà người kể chuyện.

“Ha ha, may gặp.” Người kia giơ tay lên, hướng về năm người ôm quyền chắp tay.

Năm người đều hoàn toàn biến sắc, một hồi cảnh giác. Hoa Giải Ngữ hướng về mấy người khác ra hiệu, nhẹ nhàng tản ra, lấy nhất định phương vị đem người kia vây nhốt, như là một khi động thủ, cũng có thể giành được tiên cơ.

Dương Thanh Huyền nhưng là nhẹ nhàng lắc đầu, ra hiệu mọi người tuyệt đối đừng động thủ, người trước mắt này hoàn toàn không nhìn ra tu vi, nhưng có thể như vậy lặng yên không một tiếng động, thần xuất quỷ một xuất hiện ở lớn băng trên, hiển nhiên là người phi thường. Như là người này có ngạt ý, sợ là năm người từ lâu mất mạng biển rộng.

“Cùng may gặp.” Dương Thanh Huyền chắp tay đáp lễ, nói:

“Không biết bằng hữu từ đâu đến?”

“Từ trên trời đến.” Người kia tay cầm lông vũ, khẽ cười nói.

“Ha ha, bằng hữu thực sự là cao nhân, thật có nhã hứng.” Dương Thanh Huyền một mặt khách khí, nhưng trong lòng thì ở mắng to, “Đến em gái ngươi, giả trang cái gì bức.”

“Các ngươi năm vị mới là thật có nhã hứng, mặt hướng biển rộng, nằm băng tu luyện. Không hổ là đương đại Thanh Long Thánh Linh, chuyện như vậy, người bình thường vẫn đúng là không làm được.” Người kia khẽ cười nói.

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng nở nụ cười hai tiếng, sau đó hỏi: “Không biết bằng hữu cao tính đại danh, tới đây chuyện gì?”

Người kia nói: “Có thể gọi ta Hồng Uyên, ta tới nơi đây là vì điều tra một chuyện.” Ánh mắt của hắn hơi đổi, rơi trên người Khổng Linh, xẹt qua thần sắc phức tạp, nói: “Không biết mấy vị bằng hữu, có thể có từng thấy bộ tộc ta người?”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nói: “Bộ tộc của ngươi người? Là ai?”

Người kia nói: “Bị đời người coi là năm cầm tiên hạc, Khổng Tước, Anh Vũ, gà lôi cùng cò trắng năm vị hiền giả.”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, không nhịn được lui một bước.

Khổng Linh càng là trên mặt mang theo kinh sợ, thậm chí là có chút bối rối. Hắn đã không phải là phía trước Khổng Tước hiền giả, cũng không phải thông thường sấm sét hóa linh, mà là thu nạp Khổng Tước oán khí mà thành sấm sét, cuối cùng hóa linh.

Hoa Giải Ngữ trầm giọng nói: “Các hạ rốt cuộc là người phương nào?” Lớn băng trên bầu không khí một hồi có chút sốt sắng, việc này như là một khi giải thích không tốt, sợ là phiền phức liền lớn.

Người kia nói: “Đã nói rồi, ta là Hồng Uyên.”

Hoa Giải Ngữ trong đầu tin tức bay lộn, nhưng cũng nhớ không nổi Hồng Uyên là vì sao người, hắn đối với Thiên Cầm bộ tộc lý giải, cũng hết sức có hạn.

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Việc này, ta còn thực sự biết một ít. Sẽ không biết các hạ là có phải có kiên trì nghe ta nói tường tận xong, đồng thời tin tưởng ta nói tất cả.”

Hồng Uyên trong mắt bình tĩnh như nước, nhẹ lay động lông vũ, nói: “Thanh Long Thánh Linh nói, ta tự nhiên là tin, vậy tại hạ liền rửa tai lắng nghe.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, trầm tư một trận, liền đem chính mình tự đứng ngoài hải mà đến, như vậy làm sao Bạo Lôi Hải bên trong gặp phải năm cầm hóa sét, làm sao đánh một trận trải qua, nói tới rõ rõ ràng ràng, không có có một tia để sót.

Thậm chí Khổng Linh thân phận, cũng cơ hồ là điểm danh.

Bởi vì ở trước mặt người này, như là hơi hơi có một chút xíu nói láo lời, cũng có thể sẽ bị phát hiện, đến thời điểm hoàn toàn ngược lại liền nguy hiểm.

Hồng Uyên lặng lặng nghe, toàn bộ quá trình cũng không có nói một tiếng.

Cho đến Dương Thanh Huyền nói, hắn phức tạp nhìn Khổng Linh một chút, mới thở dài nói: “Nói như vậy, Thanh Long Thánh Linh gặp thấy bọn họ năm người thời điểm, cũng đã là chết rồi.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Đúng thế.”

Hồng Uyên lại hỏi: “Vậy cũng có chút manh mối?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Không có, cái kia năm vị đại nhân khi còn sống tất nhiên là kinh thiên động địa hạng người, có thể giết người của bọn họ, mặc dù có manh mối lưu lại, cũng không phải ta có thể nhận ra được.”

Hồng Uyên lần thứ hai rơi vào trầm tư.

Dương Thanh Huyền cùng mấy người khác liếc mắt nhìn nhau, đều là mười phần khẩn trương đề phòng, chỉ lo người này đột nhiên làm khó dễ.

“Ai, tuy rằng vẫn là không có manh mối, nhưng ít ra biết rõ một chút điểm, biết bọn họ là chết ở Bạo Lôi Hải. Ta suy nghĩ tiếp muốn biện pháp khác đi.” Hồng Uyên đột nhiên thở dài, một mặt cụt hứng.

Dương Thanh Huyền nói: “Đối với năm vị đại nhân ngã xuống, ta cũng vô cùng khổ sở, huống hồ ta đây vị Để Túc bằng hữu cùng một vị trong đó đại nhân rất có ngọn nguồn, như là đại nhân cần giúp, tại hạ nguyện hơi tận mỏng lực.”

Hồng Uyên khoát tay áo một cái, nói: “Không cần, có thể giết bọn họ năm người giả, toàn bộ Biển Đen trên chỉ sợ cũng có mấy số lượng, ta từng cái từng cái điều tra đi được rồi.”

Hai người đang nói, phía trước trên mặt biển, chạy như bay tới vài đạo điểm đen.

Trong khoảnh khắc đã đến lớn băng phía trước, nhưng là năm tên võ giả, cả người tỏa ra lạnh lùng sát khí, ánh mắt quét qua băng trên sáu người.

Này năm tên võ giả, trên mặt đều lộ ra nham hiểm, làm cho người ta một loại cực kỳ cảm giác không thoải mái, đó là giết người rất nhiều sau, nhiễm phải màu máu sát khí.

Năm người ánh mắt đảo qua sáu người sau, một hồi tất cả đều hội tụ ở Dương Thanh Huyền trên mặt, thả ra ánh sáng đến, như là nhìn thấy gì bảo bối tựa như.

Một người trong đó vui vẻ nói: “Dương Thanh Huyền?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chính là, năm vị đại nhân là?”

Trong lòng hắn không rõ kỳ quái, làm sao hôm nay tận gặp phải một ít không giải thích được người.

“Ha ha, cuối cùng cũng coi như tìm được, chờ hơn một tháng, cuối cùng cũng coi như không có phí công!” Người kia không nhịn được cười ha hả.

“Hừm, xem ra tình báo không sai, sợ là tiểu tử này đã nhận ra giờ chết của chính mình, vì lẽ đó vẫn không dám về nội hải, mà ở trong ngoài trong biển du đãng.” Một người khác lạnh lùng nói.

“Giờ chết?” Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, trong mắt bắn ra vẻ lạnh lùng, một lần nữa đánh giá năm người này.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 852: Huyết Nhận Ngũ Sát, Thiên Vũ Lưu Vân

Này tra một cái thăm dò, Dương Thanh Huyền chờ năm người đều là trong lòng khiếp sợ.

Năm người này tu vi, bị một loại vô cùng kỳ diệu bí ẩn thuật giấu ở, hoàn toàn không cảm giác được, hãy cùng Hồng Uyên giống như vậy, nếu không có mặt kia trên để lộ ra màu máu sát khí, còn sẽ cho rằng chỉ là người bình thường.

“Không cần nhìn, lấy các ngươi cặn bã tu vi, là dò xét không chúng ta.” Một người trong đó lạnh lùng nói: “Là các ngươi tự sát ở đây, lưu lại toàn thây, vẫn là muốn chúng ta động thủ?”

Năm người cái kia khinh miệt thần thái, giống như là ở nhìn sáu cụ tử thi như thế, ngoại trừ châm chọc ở ngoài, cũng chỉ còn lại lạnh lùng, không có tình cảm chút nào lạnh lùng.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nghĩ đến cái gì, cả kinh nói: “Các ngươi là Huyết Nhận người?”

Một người cười lạnh nói: “Có phải là đều không trọng yếu.”

Một người khác cười ha hả, nói: “Đừng tàn nhẫn như vậy mà, nói cho hắn biết cũng không sao, chí ít cho hắn biết là chết ở trong tay người nào. Bất quá, chúng ta chính là Huyết Nhận người, có người ra giá cao muốn mạng của ngươi. Sự tình chỉ đơn giản như vậy, bây giờ có thể sảng khoái tự sát đi?”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Là ai muốn giết ta?”

Người kia nói: “Ha ha, này liền không có cách nào tiết lộ, mau mau chết đi, chúng ta không có thời gian đây, ngươi đã đam làm hại chúng ta rất nhiều thời gian, đây là không đạo đức.”

Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Cái kia ta ra nhiều tiền hơn, mời các ngươi khoảnh khắc muốn giết ta người, có thể không?”

Một người nói: “Có thể, bất quá chúng ta được hoàn thành trước giết nhiệm vụ của ngươi.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Nhưng ta không muốn chết đây.”

Trong năm người, vẫn không có lên tiếng một người, rốt cục không nhịn được, quát lên: “Nói nhảm với hắn cái gì, mấy cái cặn bã, giơ tay liền đập chết, vẫn còn ở đam làm hại chúng ta thời gian.”

Người kia thả tay xuống, trên người chân nguyên một hồi bạo nổ mở, bốn phía không gian nháy mắt bị vặn vẹo đến mức tận cùng, cảnh giới kia tu vi, đột nhiên lộ ra ra, đồng thời liên tục tăng lên!

“Thái Thiên Vị!”

Dương Thanh Huyền mấy người hoàn toàn biến sắc, hoảng sợ không thôi, tùy tiện một người, chính là Thái Thiên Vị cường giả.

Hắn sắc mặt như tờ giấy, thầm nói: “Phiền toái!”

Một cái Thái Thiên Vị sơ kỳ Lôi Vân, liền đấu lưỡng bại câu thương, trước mắt năm người này sợ là đều không sai biệt lắm thực lực, một hồi đi ra năm cái Thái Thiên Vị, căn bản là không có phần thắng chút nào.

“Rốt cuộc là ai muốn giết ta? Đạt Sinh? Lá không sát?” Dương Thanh Huyền tâm niệm bay lộn, thoát miệng hỏi: “Có phải là Đạt

Sinh bỏ tiền muốn giết ta?”

Người kia cười lạnh nói: “Bản tọa tu vi là Thái Thiên Vị trung kỳ, bốn người khác bên trong, có hai người là Thái Thiên Vị trung kỳ, còn có hai người là Thái Thiên Vị hậu kỳ, ngươi căn bản không có bất kỳ phần thắng nào. Nói cho ngươi cũng không sao, chính là người đưa đò tổ chức Đạt Sinh, mở một cái cực cao điều kiện, để cho chúng ta Huyết Nhận thất sát bên trong năm người ra tay, thế tất yếu lấy mạng của ngươi. Nói thật, ngươi làm sao nhìn cũng không giống là giá trị cái kia giá cả người, có thể để cho chúng ta năm người ra tay mà chết, đúng là suốt đời vinh dự.”

Năm người tu vi một hồi triển lộ ra, Dương Thanh Huyền năm người nhất thời mặt xám như tro tàn, hầu như rơi vào tuyệt vọng.

Hơn nữa Huyết Nhận thất sát tên tuổi, ở toàn bộ Biển Đen đều là ác mộng một loại tên, Huyết Nhận đầu lĩnh, cũng chính là thất sát đứng đầu, chẳng trách năm người này đáng sợ như thế, càng là toàn bộ huyết sát bảy vị cao tầng chi năm.

“Năm vị đại nhân, chậm đã.” Vẫn không có lên tiếng Hồng Uyên, đột nhiên mở miệng nói: “Ta chỉ là một đi ngang qua, với bọn hắn năm người không có chút quan hệ nào, có thể hay không để ta đi trước?”

“Không cần, đi trước quá phiền phức, cùng bọn họ cùng nhau đi thôi.” Người kia cười lạnh một tiếng, khóe miệng vung lên xích trần truồng miệt thị, châm chọc nhìn chằm chằm người kia.

“Ngạch, nhưng là... Năm người đại nhân thực lực siêu quần, xuất thủ giá cả không ít, lại không người bỏ tiền muốn giết ta, năm vị đại nhân bằng rãnh tay giết ta, chẳng phải là thiệt thòi?” Hồng Uyên ung dung thong thả nói.

“Ngạch, chuyện này...”

Năm người đều là sững sờ, cũng không nghĩ tới vấn đề này.

Một người trong đó nói: “Quên đi, mua bán lỗ vốn cũng không phải chưa từng làm, coi như là mua một tặng một, đưa một lần ra tay cho ngươi đi.”

Lại một người miệt thị nói: “Như là đau lòng chúng ta lỗ vốn, liền mau mau tự sát, nói thật, giết ngươi loại này cặn bã, đích xác rất rơi phần.”

Hồng Uyên nhẹ lay động lông vũ, cười nói: “Được rồi, vì không để năm vị đại nhân lỗ vốn, ta còn là tự sát được rồi. Những năm gần đây cũng tu luyện một ít thần thông, không biết dùng cái kia chiêu tự sát tốt. Đúng rồi, liền dùng ta đây chiêu Thiên Vũ Lưu Vân đi.”

Năm người đột nhiên hơi thay đổi sắc mặt, bỗng nhiên nhận ra được một tia nguy hiểm.

Hồng Uyên từ đầu đến cuối liền đứng ở đó, trước hoàn toàn không cảm giác được bất kỳ không đúng, nhưng “Thiên Vũ Lưu Vân” bốn chữ nói ra sau, giống như là biến thành người khác vậy, khí thế lẫm liệt, như đối mặt vực sâu.

“Không được! Tiểu tử này rất mạnh!”

Tên kia Thái Thiên Vị trung kỳ sát thủ kinh hô một tiếng, năm người đồng thời hoàn toàn biến sắc, lần này không chỉ có là nguy hiểm, mà là mùi chết chóc, trực tiếp hạ xuống.

“Thiên Vũ Lưu Vân!”

Hồng Uyên nhẹ lay động lông vũ, từ tốn nói, bốn phía thiên địa bỗng nhiên trở nên yên tĩnh đến cực điểm, bay lên Bạch Tuyết.

Bông tuyết kia như khói nhẹ, như ngọc thuần, như trắng bạc, từ Madara Ban Điểm điểm, trong phút chốc trở nên bay lả tả, phiêu bay lả tả, từ trên trời giáng xuống, giống như là muốn gột rửa đại địa.

“Không được! Là Bạch Vũ kết giới!” Một người trong đó ngạc nhiên thất thanh, mọi người lúc này mới phát giác, cái kia bay xuống cũng không phải là Bạch Tuyết, mà là Bạch Vũ, từng mảnh từng mảnh nhược tuyết, tung bay ở người kia quanh thân, càng toàn lên nhỏ nhẹ phong ba.

“Xì! Xì!”

Bạch Vũ như vào chỗ không người, dễ dàng cắt vỡ năm người hộ thể kết giới, ở năm người trên người vẽ ra từng đạo từng đạo vết thương.

“Không được! Người này rốt cuộc là ai? Mau mau ra tay, bằng không phiền phức lớn rồi!” Một tên Thái Thiên Vị hậu kỳ cường giả, hoàn toàn biến sắc, gấp vội vàng lấy ra một thanh cự kiếm, ở trên không bên trong đột nhiên lớn lên, trên thân kiếm vô số xanh hình cung lấp loé, hét lớn một tiếng, liền hướng những Bạch Tuyết kia chém tới!

Bốn người khác cũng dồn dập ra tay, một người hai tay nắm tay, đánh ra ngàn mảnh tàn ảnh, như một tầng quyền giới, hướng về bốn phương tám hướng tản đi; Một người bỗng dưng một trảo, liền có một kim một ngân song sắc ánh sáng hội tụ lòng bàn tay, kéo ra cái đuôi dài đằng đẵng, như là cỗ sao chổi xẹt qua bầu trời; Một người hét lớn một tiếng, thân thể bắt đầu bành trướng, sinh lần đầu độc giác, càng là Hải tộc người; Còn một người há mồm liền phun ra một mảnh yên vụ, hóa thành từng đạo từng đạo lưỡi dao sắc đánh chém đi.

Năm người đồng loạt ra tay, các hiển thần thông, đáng sợ uy năng gợn sóng, ở Dương Thanh Huyền đám người bầu trời tản ra, che kín bầu trời, ép tới biển trời bên trong, không gian hết sức vặn vẹo.

Nhưng đột nhiên, trong thiên địa hết thảy đều tốt giống thay đổi chậm lên, chỉ có cái kia từng mảnh từng mảnh Bạch Vũ, ở gió ảnh hưởng, nhanh chóng xoay tròn, không ngừng biến nhanh.

"Ầm!"

Năm người liên thủ lại, đánh vào Thiên Vũ Lưu Vân bên trong, vô số Bạch Vũ như tuyết, hóa thành ngàn trượng bão táp, đem hết thảy công kích toàn bộ cuốn vào bên trong, đồng thời hướng về bên trong áp súc đi.

"Ầm ầm!"

Trong gió lốc không ngừng truyền đến nổ vang, rất nhanh thì có tiếng kêu thảm thiết truyền ra, một đạo, hai đạo,... Cho đến năm đạo, âm thanh trừ khử xuống.

Hồng Uyên triển khai mặt mỉm cười, lông vũ nhẹ lay động một hồi, gió kia bạo trong phút chốc tản đi.

Trong thiên địa lần thứ hai biến thành hoa tuyết từng mảnh từng mảnh, bay xuống.

Chỉ là đại lượng Bạch Vũ bên trên, lây dính màu đỏ huyết, mà năm người kia, toàn bộ đều tan thành mây khói, giống như là chưa từng có từng tồn tại.

Dương Thanh Huyền năm người nhìn trợn mắt ngoác mồm, từ đầu đến cuối, bọn họ năm người đứng ở lớn băng trên, cũng chưa hề đụng tới, trơ mắt nhìn này đáng sợ biến hóa, còn có năm tên Thái Thiên Vị cường giả bị thuấn sát, cũng chỉ là chuyện một cái chớp mắt, có có loại cảm giác không thật.

Bạch Vũ rơi vào trong biển, gặp nước mà hóa, bên trong đất trời, khôi phục hoàn toàn yên tĩnh.

"Người đâu?" Sau một lúc, Tử Diều Hâu mới kêu lên một tiếng sợ hãi.

Dương Thanh Huyền vội vàng hướng về lớn nước đá một phía khác nhìn tới, đã không có Hồng Uyên thân ảnh.

Bỗng nhiên một đạo tiếng cười lớn từ không trung truyền đến, “Này chiêu Thiên Vũ Lưu Vân, coi như là trả tin tức của ngươi phí đi, Thanh Long Thánh Linh, cáo từ.”

Nói, trên bầu trời chỉ cảm thấy tối sầm lại, phảng phất có nhân vật đáng sợ nào, ở Cửu Tiêu bên trên cưỡi mây đạp gió.

Một đạo sáng sủa thơ tiếng, ở biển trời trong đó, càng đi càng xa: “Nhân sinh khắp nơi biết gì dường như, ứng với dường như hồng nhạn Đạp Tuyết bùn; Bùn trên ngẫu nhiên lưu chỉ trảo, Hồng Phi cái kia phục tính toán đồ vật.”

Chương 853: Vô Thượng Đại Đạo, Đánh Vỡ Nhất Giới Ràng Buộc

Theo Hồng Uyên đi xa, biển trời bên trên khôi phục yên tĩnh.

Lại như là chẳng có chuyện gì đã xảy ra giống như vậy, nếu không có lớn nước đá bốn phía, còn tán lạc một ít lưu lại vết máu, thật muốn cho rằng chuyện vừa rồi là ảo giác.

“Đi rồi?” Dương Thanh Huyền chật vật nuốt xuống một hồi.

“Đi rồi.” Hoa Giải Ngữ tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, than thở: “Lần này nếu không có này Hồng Uyên, sợ là...”

Năm người đều trầm mặc không ngớt, nếu không có Hồng Uyên, sợ là chắc chắn phải chết.

Dương Thanh Huyền nói: “Hồng Uyên hiền giả sao? Lần này ân cứu mạng, ta nhớ kỹ.”

Tử Diều Hâu còn đang kinh hãi bên trong, tự lẩm bẩm: “Một chiêu sẽ giết năm tên Thái Thiên Vị, hơn nữa như vậy khí định thần nhàn, ung dung thoải mái, vị này Hồng Uyên hiền giả, là Đế Thiên vị cường giả sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chỉ sợ là.”

“Không, hắn không phải Đế Thiên vị.” Hoa Giải Ngữ trầm giọng nói: “Tuy rằng Đế Thiên vị cũng có thể làm được, nhưng này Hồng Uyên đem tới cho ta cảm giác, giống như là Huyền Thiên Cơ giống như Vũ Vô Cực, mặc dù không có đáng sợ như vậy, nhưng khẳng định cũng đã là vượt qua Thiên Vị tồn tại.”

“Vượt qua Thiên Vị tồn tại?!”

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu tất cả giật mình, Cổ Hạt nhưng là hai mắt lục mang lấp lóe, cũng không có quá lớn vẻ mặt, Khổng Linh càng là đầy mặt vẻ mờ mịt.

Dương Thanh Huyền nói: “Trên thực tế, ta đã sớm muốn hỏi ngươi, Thiên Vị bên trên, hẳn còn có cảnh giới đi, bằng không Huyền Thiên Cơ, Vũ Vô Cực, thậm chí là Dạ Hậu cường giả như vậy, căn bản cũng không phải là Thiên Vị có thể giải thích thông.”

Hoa Giải Ngữ nói: “Khi đạt đến Đế Thiên vị tột cùng thời điểm, đã tùy thời có thể khống chế quy tắc, Hô mưa gọi gió, dời non lấp biển, không đáng kể không thể, vào lúc này ngươi liền sẽ cảm ứng được tự thân cực hạn ràng buộc. Ta nghe nói người ta nói quá, khi ngươi đem chính mình hoàn toàn lý giải thấu triệt thời điểm, liền có thể lĩnh ngộ đại đạo, đem cái này ràng buộc đánh vỡ, bước vào vô thượng Đạo cảnh.”

“Lĩnh ngộ đại đạo, Đạo cảnh!”

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu tất cả giật mình, sinh ra vô hạn ngóng trông.

Tử Diều Hâu hỏi: “Đạo cảnh là mạnh nhất tồn tại sao?”

Hoa Giải Ngữ sửng sốt một chút, cười khổ nói: “Ta đây cũng không biết, mặc dù không phải, nên cũng không xê xích gì nhiều đi. Năm đó ta cũng chỉ là Đế Thiên vị đỉnh cao, đối với cảnh giới càng cao hơn hiểu rõ cũng không nhiều.”

“Không, Đạo cảnh xa xa không phải mạnh nhất.” Cổ Hạt đột nhiên mở miệng nói.

Hoa Giải Ngữ trong lòng hơi động, hỏi vội: “Cổ Hạt huynh là năm đó Hoang tộc để lại dị chủng, mà Hoang tộc là năm đó tám đại cường tộc một trong, nói vậy biết đến càng nhiều.”

Cổ Hạt đem đuôi cuốn một cái, hai mắt liều lĩnh lục mang, nói: “Năm đó bách tộc tranh bá thời điểm, Đạo cảnh cường giả là cân nhắc bộ tộc thực lực tiêu chuẩn trọng yếu. Hoang tộc thân là tám đại cường tộc một trong, Đạo cảnh cường giả cũng không ít, mà hoang chủ nhưng là xa xa ngự trị ở Đạo cảnh bên trên tồn tại. Đánh vỡ tự thân ràng buộc cực hạn, lĩnh ngộ đại đạo, chính là Đạo cảnh. Nhưng vào lúc này, ngươi còn sẽ phải chịu thiên địa ràng buộc, cũng chính là tự thân nhà nhất giới ràng buộc, khi ngươi đánh vỡ cái này nhất giới ràng buộc thời điểm, liền có thể trở thành vượt qua Đạo cảnh tồn tại, Hoang tộc trong cường giả, đem loại này tồn tại, xưng là Giới Vương. Năm đó hoang diễn viên chính Thành đại nhân, còn có Trùng Mẫu Côn Na, chính là Giới Vương cảnh cường giả.”

“Đánh vỡ nhất giới ràng buộc!”

“Giới Vương cảnh!”

Mấy người đều là cả người run lên, nhân lực có lúc tận, mà thiên địa chi vô cùng vô tận. Nhân sinh ở đời, bất quá thời gian qua nhanh, bỗng nhiên mà thôi. Lấy lực lượng cá nhân số lượng, đánh vỡ thiên địa này ràng buộc, cái kia là hạng nào hào khí khiến người ta ngóng trông.

Hoa Giải Ngữ nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Năm đó bốn Thánh Linh, nhất định là Giới Vương cảnh tồn tại. Dương Thanh Huyền, ta hi vọng ngươi cũng có thể có như vậy một ngày.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đường từ từ tu xa, nhưng ta sẽ cố gắng.”

Tự đi tới nơi này tinh vực sau, vẫn luôn ở lấy Thiên Vị làm mục tiêu, khi Thiên Vị đang ở trước mắt, dễ như trở bàn tay thời điểm, lúc này mới phát hiện, Thiên Vị bất quá là vừa rồi có cất bước thiên hạ tư bản, cự ly này vô thượng đỉnh cao, vẫn là xa không thể vời.

Hắn đột nhiên hiểu Dương Chiếu lưu tiên hàm nghĩa, không có Thiên Vị tuyệt đối không nên đi tìm hắn, bởi vì Thiên Vị cũng không đủ nhìn, không có Thiên Vị mà mạo muội đi ra Huyền Dạ đại lục, đó không phải là trực tiếp muốn chết sao?

Cổ Hạt nói: “Đi thôi, trước tiên về nội hải. Huyết sát năm người cái chết, sợ là rất nhanh sẽ bị phát hiện, lại phái cao thủ tới, thì phiền toái. Chúng ta mỗi người đều có cơ hội đột phá Thiên Vị, đạt đến Đạo cảnh, còn Giới Vương cảnh, ha ha, vậy thì thật sự phải xem vận khí.”

Dương Thanh Huyền vung tay lên, một mảnh Lôi văn tản ra, ở trên không bên trong hóa ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn.

Này vòng tại Bạo Lôi Hải bên trong tế luyện, tu sửa lượng lớn Lôi văn, uy thế cách xa ở từ trước bên trên, Lôi Quang một quyển bên dưới, đem năm người toàn bộ bọc lại, liền hóa thành một đạo thanh mang, hướng về nội hải kích. Bắn ra.

...

Nửa tháng sau, thứ hai đảo liên, di chuyển núi đảo.

Nơi này là A Đức chỗ ở, tự Dương Thanh Huyền đáp ứng Mạc Đình điều kiện sau, ở lại người đưa đò bên trong cứ điểm tu luyện, A Đức cùng hoa sen liền trở về cứ điểm.

Dương Thanh Huyền lên đảo sau, bóp nát ngọc bài, rất nhanh, A Đức hứng thú vội vàng chạy tới đón hắn.

Hai người vừa thấy mặt, A Đức không khỏi kinh hô: “Toái Niết đỉnh cao, quả nhiên Toái Niết đỉnh cao!”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đừng ngạc nhiên, ta nhìn trên đảo này lui tới võ giả, Toái Niết đỉnh cao nhiều như cá diếc sang sông.”

A Đức cười khổ nói: “Lời tuy như vậy, nhưng những người này tu luyện bao lâu, ngươi tu luyện bao lâu? Chờ Hải Thiên Nhai thí luyện hành trình sau, sợ là ngươi muốn trực tiếp vượt qua ta.”

Dương Thanh Huyền nói: “Trở về rồi hãy nói đi, người ở đây nhiều lắm, nói chuyện không tiện. Ta nhìn thứ hai đảo liên trên võ giả, tựa hồ so với thứ chín đảo liên phải nhiều ra rất nhiều a.”

A Đức nói: “Đó là, thứ hai đảo liên có một phần ba hòn đảo, đều là phồn vinh khu thương mại, trải rộng lượng lớn thương hội cùng các loại phố chợ, nhiều người là bình thường, đi theo ta đi.”

Hai người một trước một sau, trực tiếp ở trong đám người qua lại.

Dương Thanh Huyền đột nhiên ngừng lại, ánh mắt nhìn phía cách đó không xa.

A Đức cảnh giác đến: “Làm sao vậy?” Theo Dương Thanh Huyền ánh mắt nhìn tới, là vài tên bạch y nâng kiếm nam tử, còn có một tên hắc mập nữ nhân Chiến Sĩ, tựa hồ đang mua trang sức.

Một người đàn ông không ngừng cầm xuyên trâm, cho cái kia đen sì nữ nhân Chiến Sĩ mang theo.

Dương Thanh Huyền khẽ cười nói: “Không có gì, chỉ là gặp phải cố nhân mà thôi. Kỳ quái, bọn họ không phải có hơn mười người sao? Làm sao biến thành bảy người, còn dư lại đi đâu rồi?”

Cái kia bảy nam một nữ, chính là Vô Nhai Kiếm Phái La Nghiệp đám người cùng Linh Vụ Tông Lâm Linh Tử.

Dương Thanh Huyền lẩm bẩm một hồi, tự nhiên không thèm để ý, hãy cùng A Đức tiếp tục tiến lên, rất nhanh biến mất trong biển người.

Ở một gian tinh xảo trong cửa hàng mặt, dẫn tới một cái trung đẳng mật thất, bên trong bày ra đơn giản gia cụ.

“Cái gì? Người kia nói chính mình gọi Hồng Uyên?!” A Đức cả người chấn động, lộ ra to lớn kinh sợ, hãi tiếng hỏi.

“Đúng, chẳng lẽ A Đức huynh nhận ra người này?” Dương Thanh Huyền kể lại một hồi đi Bạo Lôi Hải đi qua, có nên nói hay không đến Hồng Uyên thời điểm, A Đức một bắt đầu rơi xuống phản ứng to lớn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 854: Bạch Hổ Thánh Linh, Cảnh Giới Lý Giải

“Đương nhiên nhận ra, không không, không nhận ra.” A Đức có chút nói năng lộn xộn, cải chính nói: “Là ta nhận ra hắn, hắn không nhận ra ta. Như người này đúng là Hồng Uyên, cái kia là cùng. Thân phận của hắn là Thiên Cầm bộ tộc vương, năm phượng một trong Thiên Nga Tôn giả!”

Dương Thanh Huyền chấn động kinh trụ, liền ngay cả Tinh Giới bên trong Tử Diều Hâu đám người, đều là giật mình không thôi.

Bọn họ cũng liệu đến Hồng Uyên nhất định là nhân vật không tầm thường, nhưng không nghĩ tới sẽ là Thiên Cầm bộ tộc vương.

A Đức nói: “Ngươi cũng coi như là vận khí vô cùng tốt, gặp gỡ Thiên Nga Tôn giả, tìm lại một mạng. Không nghĩ tới Đạt Sinh vì giết ngươi, thậm chí ngay cả Huyết Nhận thất sát đều thỉnh động, cũng không biết khai xuất như thế nào điều kiện. Theo ta được biết, muốn thỉnh cầu trong đó một sát, đều đánh đổi không ít. Ngươi chính là đừng về người đưa đò cứ điểm, chờ Hải Thiên Nhai thí luyện sau khi kết thúc, lập tức liền về đại lục.”

Dương Thanh Huyền trên mặt hiện ra một tầng sát khí, lạnh giọng nói: “Cái này Đạt Sinh, ta nhất định phải nghĩ biện pháp diệt trừ. Bằng không sau lưng giữ lại một cái luôn muốn giết người của ta, nói không chắc lúc nào liền nhô ra, quá nguy hiểm.”

A Đức cả kinh nói: “Tuyệt đối đừng loạn tưởng, Đạt Sinh chí ít cũng có Thái Thiên Vị tu vi, thậm chí là Đế Thiên vị cũng khó nói, lấy thực lực của ngươi, còn có chênh lệch không nhỏ. Bất quá thất sát bên trong chết rồi năm sát, Đạt Sinh sợ cũng phiền toái. Thất sát tình đồng thủ túc, như là Huyết Nhận không tìm được chủ nợ, cuối cùng cũng sẽ không bỏ qua cho Đạt Sinh.”

Dương Thanh Huyền nói: “Yên tâm đi, ở không chắc chắn dưới tình huống, ta đương nhiên sẽ không cùng hắn liều mạng.”

A Đức lúc này mới gật đầu nói: “Ngươi làm việc luôn luôn đều so sánh có chừng mực, điểm ấy ta còn là yên tâm.”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng nở nụ cười, hỏi: “Bạch Hổ hành cung sự tình, có thể có tiến triển?”

A Đức hơi thay đổi sắc mặt, có chút kiêng kỵ trái phải vừa nhìn, sau đó thấp giọng nói: “Đích xác có chút tiến triển, ngươi đi theo ta.” Nói, lấy ra một khối ngọc bài, đánh vào mấy đạo quyết ấn, loé lên rồi biến mất vào hư không.

Sau đó, hai người ra mật thất, A Đức đem cửa hàng đóng lại, sau đó mang theo Dương Thanh Huyền ly khai.

Một lát sau, hai người liền tới đến một chỗ vắng vẻ tiểu viện.

A Đức đang muốn đi vào, Dương Thanh Huyền lại đột nhiên bước chân ngưng lại, nhíu mày lại.

A Đức sững sờ nói: “Làm sao vậy?”

Dương Thanh Huyền thấp giọng nói: “Phiền toái, tựa hồ bị người theo dõi.”

“Cái gì?” A Đức lấy làm kinh hãi, thần thức hướng về bốn phía tản đi, cũng không có cảm ứng được cái gì, có chút hồ nghi nói: “Có thể hay không nghĩ sai rồi?”

Dương Thanh Huyền chân mày nhíu càng sâu.

Loại này bị để mắt tới cảm giác, chắc chắn sẽ không tính sai, nhưng liền ngay cả A Đức đều không phát hiện được, sợ là người tới thực lực không tầm thường.

“Thanh Huyền đại ca!”

Ngay ở Dương Thanh Huyền suy tư thời khắc, một đạo mừng rỡ hoan hô âm thanh truyền đến. Một đạo hồng ảnh xẹt qua, hoa sen liền xuất hiện ở ngoài sân, như một đám mây lửa, cường đại khí tức lóe lên liền thu liễm không gặp.

Hoa sen một thân màu đỏ cẩm văn phượng bào, đầy mặt vui sướng, cùng mấy tháng trước so với, nhiều hơn một phần thướt tha phong thái.

Dương Thanh Huyền sáng mắt lên, như trước khi nói hoa sen, là một đóa nụ hoa chưa thả búp hoa, như vậy hiện tại đã bắt đầu nở rộ, lộ ra nữ tử từ lúc sinh ra đã mang theo mị lực vẻ đẹp.

“Tiểu Thiên Vị hậu kỳ!” Nếu nói là về khí chất biến hóa, chỉ là để hắn sáng mắt lên, như vậy hoa sen tu vi trên tăng lên, nhưng là để Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình.

“Tốc độ thật nhanh, ngươi là tu luyện thế nào?” Dương Thanh Huyền ngẩn người một chút, hỏi.

Hoa sen có chút ngượng ngùng, khiêm tốn nói: “Thanh Huyền đại ca đồng dạng tiến bộ rất nhanh a.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, chính yếu nói, đột nhiên, một đạo lạnh nhạt âm thanh, tự khu nhà nhỏ kia bên trong vang lên.

“Vị này Toái Niết tột cùng cường giả, chính là hoa sen cùng A Đức tiên sinh thường thường nói đến cái vị kia Thanh Long Thánh Linh Dương Thanh Huyền sao?”

Tiếng nói rơi xuống nháy mắt, một đạo hoa mỹ màu trắng độn quang, bỗng dưng xuất hiện ở bên trong khu nhà nhỏ, bên trong đi ra một tên vóc người khôi ngô, khí chất lạnh lùng nam tử.

Nam tử sắc mặt thản nhiên, khóe miệng nhẹ nhàng vung lên, cười chúm chím nhìn Dương Thanh Huyền.

Hắn đem “Toái Niết tột cùng cường giả” bảy chữ, nói rất nặng, đồng thời ở độn quang xuất hiện thời điểm, hữu ý vô ý tỏa ra chính mình Tiểu Thiên Vị hậu kỳ khí tràng.

Dương Thanh Huyền ánh mắt hơi ngưng, nhàn nhạt về lấy nở nụ cười, nói: “Vị này chính là?”

A Đức vội hỏi: “Vị này chính là ta đã nói với ngươi Bạch Hổ Thánh Linh, Bạch Hạ công tử.” Hắn lại hướng về Bạch Hạ giới thiệu: “Vị này chính là Thanh Long Thánh Linh, Dương Thanh Huyền lão đệ.”

Bạch Hạ ưu nhã khẽ vuốt cằm, gật đầu ra hiệu, nhưng ánh mắt nhưng là hòa ái nhìn phía hoa sen, tựa hồ Dương Thanh Huyền cũng không đáng hắn xem thêm.

Hoa sen vui vẻ nói: “Thanh Huyền đại ca đến rồi liền quá tốt rồi, ba người chúng ta có thể đồng thời tu luyện, lẫn nhau xác minh. Ta mấy tháng qua tiến bộ cực nhanh, chính là cùng Bạch Hạ công tử xác minh bảo điển, cộng đồng tìm hiểu gây nên.”

Dương Thanh Huyền nói: “Như vậy rất tốt, ta đối với mặt khác hai đại bảo điển cũng hết sức tò mò đây.”

Bạch Hạ khẽ mỉm cười, ôn nhu nhìn hoa sen, nhẹ nhàng nói: “Ngốc nha đầu, tu vi cảnh giới không ở cùng một cấp bậc, làm sao có thể đồng thời tìm hiểu đây? Như vậy sẽ hại Thanh Huyền lão đệ.”

Hoa sen vội hỏi: “Thanh Huyền đại ca tuy rằng tu vi vẫn còn địa cấp, nhưng sức chiến đấu lại không yếu cho ngươi ta, đồng thời tu luyện tìm hiểu, cũng không thành vấn đề. Nếu như có thể nhiều tham khảo Thanh Dương Võ Kinh, chúng ta cũng có thể tiến thêm một bước nữa. Hơn nữa Thanh Huyền đại ca đã nắm giữ Thánh Linh khế ước quy tắc, ở điểm này, chạy tới chúng ta trước mặt."

Bạch Hạ giơ ngón tay lên đến, nhẹ nhàng lung lay, khóe miệng ngậm lấy một nụ cười lạnh lùng, tự mình ở trong viện đi dạo, êm tai nói rằng: "Hoa sen, ngươi đối với cảnh giới lý giải còn có chút sai lệch. Toái Niết cảnh hay là có thể cùng Thiên Vị một trận chiến, nhưng cũng chỉ là chỉ mới vào Thiên Vị, cảnh giới còn chưa ổn định Tiểu Thiên Vị sơ kỳ. Bằng không Thiên Vị quy tắc nghiền ép bên dưới, nào có Toái Niết cảnh gánh vác được đạo lý? Cho tới Thánh Linh khế ước quy tắc, ta lật xem đại lượng tư liệu, vật này là phải có vận khí. Có người trên mặt đất cấp là có thể nắm giữ, mà có người đến Đế Thiên vị còn nắm giữ không được, hoàn toàn chính là vận khí, cùng cái gì lý giải cùng lĩnh ngộ cũng không quá lớn quan hệ. Nói đến, Thanh Huyền lão đệ vận khí, xác thực so với chúng ta muốn tốt không ít đây."

Hắn nói xong, nhẹ nhàng nở nụ cười, nhìn phía Dương Thanh Huyền, nói: "Thanh Huyền lão đệ, ta nói có đúng không?"

Dương Thanh Huyền đem hai tay chắp sau lưng, lạnh nhạt nói: "Ngươi nói đúng liền đúng."

Hoa sen tựa hồ nghe ra bầu không khí có chút không đúng, cau mày nói: "Bạch Hạ đại ca lời này, có chút võ đoán chứ?"

Bạch Hạ cười nói: "Không một chút nào võ đoạn, bất quá bảo điển lẫn nhau tố, đích xác có thể được ích lợi không nhỏ. Nhưng không ở một cấp độ, ngược lại tai hại vô ích. Thanh Huyền lão đệ trước tiên có thể đem Thanh Dương Võ Kinh nắm cho chúng ta xem thêm một phen, chờ ta cùng hoa sen tìm hiểu sau, lại truyền thụ cho lão đệ, như vậy nguy hiểm đã nhỏ đi nhiều. Hơn nữa cao cấp chỉ điểm thấp cấp, tiền lời lớn hơn nhất định là Thanh Huyền lão đệ.”

Dương Thanh Huyền cười cợt, nói: “Để Bạch Hạ huynh mạo hiểm lớn như vậy, mà tiểu đệ nhưng nhặt lấy có sẵn tiện nghi, trong thiên hạ làm sao có tốt như vậy sự tình, sẽ không phải là Bạch Hạ huynh ót bị kẹp, đột nhiên nói mê sảng, lắc lư tiểu đệ đi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 855: Bảo Hộ, Phải Giết Danh Sách

Bạch Hạ nheo mắt lại đến, ánh mắt nhìn chăm chú đi qua, nói: “Đều là Thánh Linh truyền nhân, giúp Thanh Huyền lão đệ một đem, cũng không quá đáng. Huống hồ Thanh Huyền lão đệ cùng hoa sen quan hệ vẫn được, mà ta lại cùng hoa sen quan hệ vô cùng tốt, điểm ấy chăm sóc vẫn là cấp cho.”

“Chăm sóc?” Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Vậy nếu là ta gặp phải phiền phức, Bạch Hạ huynh có thể hay không bảo hộ ta?”

Bạch Hạ nhẹ nhàng nhíu mày lại, cũng không có nghĩ quá nhiều, trực tiếp nói: “Thân là Thiên Vị lão ca ta, tự nhiên là làm cái lồng cho địa cấp lão đệ ngươi.”

Dương Thanh Huyền thoải mái nở nụ cười, nói: “Vậy thì thật là quá tốt, có Bạch Hạ huynh bảo hộ ta, liền cái gì cũng không cần sợ. Ta cùng A Đức huynh một đường lại đây, bị Huyết Nhận người theo dõi, đang lo không có cách nào đây.”

Hắn xoay người, nhìn phía trong hư không nơi nào đó, mỉm cười nói: “Theo dõi chúng ta lâu như vậy rồi, tất cả đi ra đi! Có Bạch Hạ huynh ở đây, xem các ngươi còn làm sao tác quái.”

Bạch Hạ sững sờ, còn chưa kịp phản ứng, liền gặp trên hư không truyền đến gợn sóng, trước mắt loáng một cái, một luồng tuyệt cường sát ý liền vượt qua mà đến, trực tiếp rơi vào trong nhà.

“Hừ, thần thức thật là mạnh mẽ, lại phát giác chúng ta!”

Trong viện một hồi thêm ra ba bóng người, tất cả đều là lạnh như băng sắc mặt, cái kia trên người tản mát ra sát khí, như vạn năm hàn băng, khiến người ta không rét mà run.

Toàn bộ tiểu viện bốn phía, trong vòng mấy trăm trượng, tất cả đều bao phủ ở sát ý này bên dưới.

Dương Thanh Huyền cũng là hơi thay đổi sắc mặt, này cỗ huyết sắc sát khí, mặc dù không sánh bằng Huyết Nhận Ngũ Sát, nhưng cũng là vô cùng lạnh lùng nghiêm nghị, bức bách khiến người ta vô cùng không thoải mái.

A Đức trong lòng kinh hãi, quả thực sự có người theo dõi, không khỏi ngạc nhiên nhìn phía Dương Thanh Huyền, chính mình cũng là Tiểu Thiên Vị hậu kỳ tu vi, năng lực nhận biết lại kém hơn hắn.

“Các ngươi là ai?!” Hoa sen kinh hô một tiếng, lúc này lui về phía sau, cùng ba người duy trì khoảng cách nhất định, đề phòng.

Bạch Hạ càng là trợn tròn mắt, có chút không rõ, hắn chưa từng phát hiện bốn phía có người ẩn núp, vì sao Dương Thanh Huyền sẽ biết?

“Bọn họ là Huyết Nhận người, hẳn là lần theo ta tới. Bắt đầu ta hết sức lo lắng sợ sệt, bất quá bây giờ không cần phải sợ, có thân là Bạch Hổ Thánh Linh Bạch Hạ huynh bảo hộ ta, ba người này còn dám hiện thân đi ra, chính là mình muốn chết.” Dương Thanh Huyền tự nhiên nói ra.

“Ùng ục.” Bạch Hạ nuốt xuống hạ, vừa nãy chỉ là vì sở cầu Thanh Dương Võ Kinh, vì lẽ đó thuận miệng nói, ai biết hắn thật sự có phiền phức, hơn nữa phiền phức còn không nhỏ.

“Hừ, chỉ là một tên Tiểu Thiên Vị hậu kỳ, tự thân khó bảo đảm, còn muốn che chở người? Vĩ đại cao, ngươi trước đem người này giết!” Người cầm đầu, tai trái mang theo một cái ngọc vòng, lạnh lùng quát lên.

“Tranh!” Bên cạnh người một tên thanh y sát thủ, không nói hai lời, liền rút ra bảo đao, hướng về Bạch Hạ thẳng chém đi.

Không trung dấy lên một mảnh liệt diễm, trên đao kia ẩn chứa cực mạnh ánh lửa.

“Chi!” Bạch Hạ sợ hết hồn, này xuất đao người, nháy mắt sức mạnh bùng lên, càng là Tiểu Thiên Vị đại viên mãn, so với hắn cao hơn một cấp độ, nhất thời mặt không có chút máu.

Nhưng hắn dù sao cũng là thực lực không tầm thường, doạ thuộc về doạ, nhưng còn chưa tới ngồi chờ chết trình độ, đột nhiên đơn chân vừa bước, liền đem đại địa dẫm đến nát tan, trực tiếp dựa thế hướng về phía sau bỏ chạy, đồng thời lớn tiếng kêu lên: “Dừng tay! Bằng hữu nhanh ở!”

“Xì!”

Ánh đao dán vào thân thể của hắn xẹt qua, đem hư không chém nứt.

Vi cao cười lạnh một tiếng, nơi nào nghe hắn nói, xoay tay lại là một đao, đuổi chém tới.

Bạch Hạ người đổ mồ hôi lạnh, vội vàng đem chân nguyên tăng lên tới đỉnh cao, bên phải tay khẽ vung, đã bắt ra một thanh kiếm chặn ở trước người, vội la lên: “Mọi người không thù không oán, chuyện gì cũng từ từ!”

Vi cao cười lạnh nói: “Ai với ngươi không thù không oán? Ngươi muốn che chở Dương Thanh Huyền, đây cũng là thù oán!”

“Ầm!”

Ánh đao đặt ở kiếm kia trên, chấn Bạch Hạ cánh tay tê dại, vô số ánh đao phun ra mở, càng là để hắn như rơi hàn băng. Vội vàng thu về kiếm đến, tựu hướng lui về phía sau đi, lớn tiếng nói: “Hiểu lầm, thiên đại hiểu lầm, ta không muốn che chở hắn.”

Vi cao nói: “Chúng ta chính tai nghe, còn có thể giả bộ? Đi chết đi!”

Đao thứ ba bổ tới.

Bạch Hạ có nỗi khổ không nói được, liều mạng vung kiếm chống đối, đao kiếm tương giao, lóe ra tảng lớn tinh hỏa, ở bên trong tiểu viện không ngừng kích tán.

Kiếm pháp của hắn trên thực tế cũng không yếu, nhưng bất đắc dĩ đối với Phương Thắng quá hắn một tầng cảnh giới, hơn nữa hai người ý chí chiến đấu hoàn toàn khác nhau.

Vi cao là sát thủ, ra chiêu thời điểm hết sức chăm chú, chỉ vì giết người. Mà Bạch Hạ nhưng là một bụng không hiểu ra sao cùng oan ức, căn bản Vô Tâm ham chiến.

“Xì!”

Một đạo ánh đao hơi chiếm thượng phong, dán vào Bạch Hạ kiếm quét qua, trực tiếp đưa hắn lồng ngực vẽ ra một cái miệng máu tử, tước mất một đám lớn thịt, lúc này mới người đổ mồ hôi lạnh cùng lửa giận.

“Lão Tử với ngươi liều mạng!”

Bạch Hạ nổi giận gầm lên một tiếng, lực lượng của toàn thân bộc phát ra, xoay tay liền ngay cả ra mấy kiếm, đẩy đao mang kia phản công trở lại.

Hắn thân vì là Bạch Hổ Thánh Linh, tu vi cùng thần thông không yếu, đặc biệt liều chết hạ, đặc biệt liều chết hạ, mặc dù không thể chiếm thượng phong, nhưng cũng không nhanh như vậy bị thua.

Cái kia tai mang Ngọc Hoàn người cầm đầu, lạnh lùng nhìn chằm chằm Bạch Hạ, lạnh giọng nói: “Dám đối với chúng ta Huyết Nhận tổ chức động thủ, ngươi đã lên hẳn phải chết danh sách.”

Bạch Hạ nghe được mặt xám như tro tàn, hầu như muốn khóc.

Huyết Nhận hẳn phải chết trong danh sách, sẽ không có tồn lưu vượt qua ba tên tháng.

Hắn một trái tim ở Tích Huyết, không hiểu ra sao liền chọc tới mạnh mẽ như vậy một tổ chức, hơn nữa còn là không chết không thôi.

Xa không nói, liền ngay cả hôm nay cũng chưa chắc chống đỡ được.

“Hừ, đừng vội trổ tài miệng lưỡi nhanh chóng, các ngươi chọc Bạch Hạ công tử, rốt cuộc là ai chết, còn chưa chắc chắn đây. Huyết Nhận sợ là muốn từ Biển Đen xoá tên.” Dương Thanh Huyền cười lạnh nói, cùng thủ lĩnh kia đối chọi gay gắt.

“Ngông cuồng!” Thủ lĩnh kia sầm mặt lại, phẫn nộ quát: “Vi cao, nhanh giết người này, không hoàn thành nhiệm vụ, liền đưa đầu tới gặp!”

“Phải!” Vi cao trong mắt tuôn ra hàn quang, trong tay ánh đao thoáng cái đề thăng lên đi tới, bùng nổ ra màu đỏ thẫm hỏa diễm, đem toàn bộ không gian đều đốt cháy.

Bạch Hạ vừa kinh vừa sợ, hét lớn: “Dương Thanh Huyền, ngươi câm miệng cho ta!”

Hắn bóng người loáng một cái, như là có một đầu to lớn Bạch Hổ bóng mờ, từ từ bay lên, trong tay một kiếm hóa ba, đan dệt thành lưới, cản ở phía trước.

“Ầm!”

Đao kiếm tương giao, một tiếng vang thật lớn, toàn bộ tiểu viện đều bị hất bay, trực tiếp san thành bình địa.

Vô số đá vụn cùng bụi bặm bị tức sóng bao phủ, gột rửa bốn phía.

Đáng sợ ánh đao bóng kiếm hạ, Bạch Hạ bị chấn động ra nội thương, đột nhiên phun ra một ngụm máu đến, lại không dám dừng lại, mượn bị đánh bay Lực đạo, bóng người loáng một cái, liền hướng xa xa bỏ chạy.

Vi quát to: “Trốn chỗ nào!” Liền đuổi tới.

Hai người một trước một sau, liền tại chỗ biến mất, chỉ để lại khắp nơi bừa bộn.

“Đặc sắc, đặc sắc!” Dương Thanh Huyền vỗ tay, khen lớn nói: “Huyết Nhận sát thủ đối với Bạch Hổ Thánh Linh, kinh thiên động địa, cảm động lòng người.”

Hoa sen cả kinh nói: “Thanh Huyền đại ca, Bạch Hạ đại ca có thể bị nguy hiểm hay không?”

Dương Thanh Huyền nói: “Cũng không đến nổi đi, hắn lúc trước không phải nói hắn rất lợi hại phải không?”

Hoa sen vội la lên: “Chuyện này...” Nàng muốn đi cứu viện, nhưng đã không thấy Bạch Hạ cùng vi cao thân ảnh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 856: Ác Chiến, Có Đến Không Về

“Không cần lo lắng người khác, các ngươi rất nhanh liền có thể lấy gặp mặt.” Cái kia người cầm đầu Khương Tuấn nhìn chằm chằm hoa sen, sát khí trên người trực tiếp đem hoa sen khóa chặt, như vô hình lao tù, đem hành động của nàng hoàn toàn trấn áp.

Một người khác thoáng xoay người, mặt hướng A Đức, sát khí khuếch tán đi qua.

Hai người phân biệt đem hoa sen cùng A Đức khóa chặt, còn Dương Thanh Huyền, chỉ có Toái Niết cảnh tu vi, ngược lại bị bỏ quên.

Tiểu viện từ lâu không còn tồn tại nữa, bốn phía tất cả đều là tấc cỏ không còn.

Lạnh lùng sát khí tự hai tên Huyết Nhận thành viên trên người lan ra, trong vòng trăm trượng như rơi vào hầm băng, trên đất một ít hòn đá, không chịu nổi áp lực này, “Ầm” trực tiếp bạo nổ thành bụi phấn.

“Giết!”

Khương Tuấn nghiêm ngặt quát một tiếng, liền lật vỗ một chưởng, bóng người bắn mạnh hạ đã đến hoa sen bên cạnh người, hướng về nàng trán vỗ tới.

Huyết Nhận người, đều chú ý ra tay tàn nhẫn, một đòn giết chết.

Vì lẽ đó chiêu thức bên dưới, phần nhiều là ác liệt độc ác chi chiêu, đồng thời giết người kinh nghiệm mười phần, không có thừa bao nhiêu trò mèo.

Một người khác cũng nháy mắt bắn mạnh hướng về A Đức, đồng thời ra tay làm khó dễ, hai tay đẩy chưởng, như là sóng biển một loại kéo dài không dứt, trực tiếp dùng cảnh giới nghiền ép lên đi.

Hoa sen kinh hãi, tuy rằng sớm có đề phòng, nhưng vẫn là đột nhiên không kịp chuẩn bị, chỉ cảm thấy chưởng lực kia khai sơn liệt thạch, còn chưa vỗ tới, chỉ là chưởng phong, liền để chính mình trán đau đớn.

Nhưng Khương Tuấn nhanh, Dương Thanh Huyền càng nhanh hơn, nhận biết được sát khí kia nổi lên nháy mắt, không đợi Khương Tuấn động trước, liền trước một bước lướt ngang lên trước, một đạo Lôi Quang từ lòng bàn tay bắn ra đến.

“Xì!”

Không trung Lôi Quang lóe lên, một mảnh tia điện từ Ngự Phù Thế bên trong kích. Bắn ra, đạo đạo kiếm khí như điện, “Rầm” chém đánh xuống.

Khương Tuấn kinh sợ, như là chưởng pháp bổ vào hoa sen trên ót lời, chính mình thế tất yếu trúng vào Dương Thanh Huyền chiêu kiếm này. Này vạn sét bên dưới, kiếm khí chạy chồm, bốn phía không gian đều không ngừng bị lôi kiếm phá nở, chém ở trên người tất nhiên không dễ chịu.

“Uống, muốn chết!” Hắn quát mắng một tiếng, thu tay về đến, lăng không đổi thành chưởng, đánh về cái kia tảng lớn lôi kiếm.

“Ầm!” Chưởng kình ở trên không bên trong bạo nổ nở, đem hết thảy Lôi Quang mổ một cái diệt.

Bàn tay thế đi không giảm, ép trên Ngự Phù Thế, hàng nhái Phật Sơn nhạc trấn hạ, trên thân kiếm Lôi văn không ngừng tiêu tan.

Dương Thanh Huyền một kiếm thu lại rồi, đưa ngang trước người, Khương Tuấn đè lên kiếm của hắn, một đôi mắt lạnh như ưng, châm chọc nói: “Ngươi đã muốn chết trước, vậy thành toàn cho ngươi!”

“Ầm!” Chưởng pháp trên cường độ tăng mạnh, xuyên thấu thân kiếm, oanh kích tới.

Dương Thanh Huyền biến sắc mặt, vung tay phải lên, Ngự Phù Thế tản đi, tương tự hóa chưởng đón nhận.

“Ầm!”

Song chưởng vẫn chưa tương giao, hai đạo kình khí mạnh mẽ ở cũng vậy trong lòng bàn tay tản ra, rung động khắp nơi.

“Phốc!”

“Này?! Loại sức mạnh này... Làm sao có khả năng?!”

Khương Tuấn ở đối với dưới lòng bàn tay, dĩ nhiên phun ra một ngụm máu đến, trực tiếp bị chấn thương.

“Ngươi... Không phải Toái Niết cảnh sao?!”

Khương Tuấn đầy mặt ngạc nhiên cùng khó có thể tin, căn bản không tin tưởng đây là người Toái Niết cảnh có thể phát huy ra được sức mạnh.

Hắn mục đích của chuyến này cũng không phải là muốn giết chết Dương Thanh Huyền, mà là muốn điều tra thất sát chi năm nguyên nhân cái chết, Dương Thanh Huyền nhưng là mấu chốt nhất nhân vật.

Hắn vốn là muốn trước hết giết hoa sen cùng A Đức, sau đó sẽ đề ra nghi vấn Dương Thanh Huyền, hoặc là đem mang về bên trong tổ chức. Vì lẽ đó ra dưới tay, bảo lưu rất lớn, nhưng không nghĩ ngược lại bị Dương Thanh Huyền một chưởng chấn thương.

"Đúng đấy, đối phó ngươi, Toái Niết cảnh đã đủ." Dương Thanh Huyền giơ tay lên, chỉ vào không trung, Bát Âm Huyền Chỉ liền bắn tới.

"Chết tiệt tiểu súc sinh!"

Khương Tuấn vừa kinh vừa sợ, hét lớn một tiếng, sức mạnh toàn thân đều rót vào trong lòng bàn tay, lại không lưu tay.

"Ầm!" Không khí chung quanh một hồi bạo nổ nở, hóa thành sóng khí hướng về bốn phương tám hướng đẩy đi.

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, lui ba bước.

Khương Tuấn không tha thứ, hút bàn tay của hắn, đẩy tới, đưa hắn áp chế gắt gao ở.

Một mảnh linh khí ánh sáng trên người Dương Thanh Huyền hoảng hốt bồng bềnh, chính là này Khương Tuấn cường đại chưởng phong, đè ép không gian không ngừng vặn vẹo.

"Tiểu súc sinh, dám đả thương ta, ta muốn đem ngươi mài thành thịt nát!" Khương Tuấn đầy mặt dữ tợn.

"Tiểu Thiên Vị đại viên mãn!"

Dương Thanh Huyền sắc mặt chợt biến, một hồi liền nhận biết được đối phương cảnh giới, "Há mồm ngậm miệng tiểu súc sinh, ngươi cái này lão súc sinh, cho Lão Tử miệng sạch sẽ một chút, người phải chết là ngươi!" Tay trái vận chưởng mà lên, ở trên không bên trong vẻ tròn, nhất thời sáu đạo Viêm dương từ trong cơ thể xoay tròn ra, tụ hợp bên dưới, hóa thành liệt nhật kiêu dương, đập tới.

“Tiểu súc sinh! Làm sao có khả năng mạnh như vậy, ta thật nhìn lầm, trong mấy người, sợ sẽ ngươi nguy hiểm nhất!” Khương Tuấn trong đôi mắt nổ bắn ra sát khí, tương tự là tay trái nhắc đến chưởng, đón đánh tới.

“Ầm ầm!”

Một mảnh chưởng phong nổ ra, Dương Thanh Huyền liền lùi mấy bước.

Giờ khắc này hoa sen cũng kịp phản ứng, hai tay nhanh chóng kết ấn, hóa thành một tia ánh sáng đỏ, còn không thèm chú ý chưởng phong xung kích, nháy mắt áp sát tới Khương Tuấn bên cạnh người, lấy tay vì là đao, liền chém xuống đi.

Khương Tuấn hoàn toàn biến sắc, không thể không từ bỏ Dương Thanh Huyền, xoay người nắm tay hướng về hoa sen đánh tới.

“Ầm!”

Hoa sen cùng hắn liều một chưởng, cũng bị đẩy lui không ít.

Mà giờ khắc này Dương Thanh Huyền tay phải nắm tay, hóa thành Hắc Long bay lên không mà đến, như đáng sợ thượng cổ hung thú, giương nanh múa vuốt.

Hoa sen đang bị đánh bay sau, lập tức giữ vững thân thể, biến thành Chu Tước, bao phủ mà tới.

Khương Tuấn kinh nộ bất định, hai người thần thông bí thuật, cách xa ở hắn dự đoán bên trên, mà chính mình còn bị Dương Thanh Huyền đả thương, thế cuộc tựa hồ có hơi không ổn.

Hắn vừa đánh biên mắt lé xa xa, phát hiện một gã đồng bạn khác cùng A Đức cũng lâm vào khổ chiến, hoàn toàn không phân cao thấp.

Năm người chiến trường, đánh ngày buồn địa thảm.

Từng tới trăm chiêu sau, Khương Tuấn bắt đầu cuống lên, khi trước một chút điểm ưu thế, bắt đầu bị xoay ngược lại, Hắc Long cùng Chu Tước liên thủ, đè hắn chỉ còn dư lại sức phòng ngự.

Dù vậy, phòng ngự cũng thỉnh thoảng bị kích phá, trên người bị tóm ra tảng lớn vết máu, nhìn thấy mà giật mình.

Khương Tuấn bắt đầu không rõ hoảng hốt, tiếp tục đánh đi xuống, chính mình sẽ có nguy hiểm có thể chết đi.

Cái cảm giác này như ẩn như hiện, cũng không chân thực, nhưng võ giả tu luyện đến Thiên Vị, đối với không biết sự tình đều có một ít linh cảm.

“Ầm!”

Rốt cục, lại qua trăm chiêu, Dương Thanh Huyền cùng hoa sen liên thủ một đòn, triệt để kích phá phòng ngự của hắn.

Chân nguyên bạo loạn bên dưới, Dương Thanh Huyền đẩy đáng sợ dư âm, một kiếm đâm đi tới.

Vô số sấm sét từ Ngự Phù Thế bên trong kích động ra, xuyên thấu Khương Tuấn thân thể, đưa hắn đánh bay ra ngoài, phun một ngụm máu tươi hướng về trời cao, cả người như diều đứt dây, quăng mạnh xuống đất, hóa ra một cái thật dài huyết tuyến.

“Huyết Nhận muốn giết ta, ta liền để cho các ngươi có đến không về! Liền ngay cả thủ lĩnh của các ngươi, thất sát chi năm đều không làm gì được ta, các ngươi lại tính là thứ gì!”

Dương Thanh Huyền thu hồi kiếm đến, nắm tay mà lên.

Hắc Long hai mắt bên trong, tuôn ra mạnh mẽ sát khí, toàn bộ không gian đều ở đây hắn hữu quyền hạ không ngừng vặn vẹo, càng có Long văn ở bốn phía khuếch tán.

“Đừng, đừng tới đây. Dừng tay, mau dừng tay.”

Khương Tuấn mặt xám như tro tàn, vội vàng nói: “Hiểu lầm, toàn bộ là hiểu lầm!”

“Hiểu lầm? Tại sao mọi người muốn ở trước khi chết, mới có thể phản ứng lại là hiểu lầm?”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng theo dõi hắn, từng bước một lên trước, đại địa ở dưới chân hắn không ngừng nứt toác.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 857: Hóa Giải Can Qua, Huyết Nhận Phản Nước

"Thật sự, đúng là hiểu lầm!" Khương Tuấn không ngừng trên mặt đất trên giãy dụa, liều mạng lui về phía sau, cầu xin tha thứ: "Ta lần này tới trước mục đích, chỉ là muốn điều tra rõ một hồi năm vị đại nhân nguyên nhân cái chết, cũng không phải là muốn đến ngươi vào chỗ chết. Bằng không chiêu thứ nhất hạ, ta cũng sẽ không hạ thủ lưu tình, ngược lại bị ngươi chấn thương.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Thất sát chi năm nguyên nhân cái chết? Ha ha, không cần phải gấp gáp, các ngươi rất nhanh liền có thể lấy gặp mặt, đến thời điểm ngươi tự mình đi hỏi bọn họ đi!”

Khương Tuấn trên trán chảy xuống một chuyến mồ hôi lạnh, câu nói này chính là trước hắn hận hoa sen, không nghĩ tới nhanh như vậy đã bị đáp lễ đến trên người mình, hắn vội vàng nói: “Ngươi coi như giết ta, cũng vẫn còn ở tổ chức phải giết trong danh sách. Ngươi trước đừng xung động, chúng ta cố gắng nói chuyện, hay là ta có biện pháp đem tên của ngươi từ trong danh sách diệt trừ.”

“Ồ?” Dương Thanh Huyền dừng bước chân lại, khắp người sát khí, cũng bình tĩnh lại.

Như là có khả năng, hắn tự nhiên không muốn cùng Huyết Nhận là địch. Lần trước có Thiên Nga Tôn giả đi ngang qua ra tay, lần sau nhưng là không còn vận tốt như vậy. Hắn từ từ tản đi trong tay một quyền, biến về nhân thân, rơi xuống từ trên không, lạnh lùng theo dõi hắn.

“Ùng ục.” Khương Tuấn gặp được một tia sống sót hi vọng, vội vàng nói: “Là như vậy, chúng ta Huyết Nhận tiếp nhiệm vụ đều là vô cùng cẩn thận, yêu cầu tuyên bố giả cung cấp toàn bộ tình báo, chúng ta xác nhận nhất định có thể hoàn thành dưới tình huống, mới có thể tiếp. Như là đỡ lấy sau làm không được, liền chứng minh nhiệm vụ này tình báo không đủ, tồn tại trọng đại thiếu hụt, như vậy chúng ta liền sẽ hủy bỏ nhiệm vụ.”

Dương Thanh Huyền trầm tư một trận, tựa hồ nghĩ tới điều gì, nói: “Ý của ngươi là nói, chỉ cần chứng minh Đạt Sinh cung cấp cho các ngươi tình báo có sai, các ngươi liền không giết ta?”

Khương Tuấn nói: “Đúng, hơn nữa tuyên bố nhiệm vụ giả, cũng chính là Đạt Sinh, phải gánh vác vô cùng hậu quả nghiêm trọng.”

Dương Thanh Huyền theo dõi hắn, nói: “Vậy như thế nào để chứng minh đây?”

Khương Tuấn nói: “Hiện tại thất sát chi năm đã chết, tình báo khẳng định tồn tại trọng đại thiếu hụt. Còn là cái gì thiếu hụt, ta cũng không biết, ta tới đây mục đích, chính là muốn biết việc này. Thanh Huyền đại nhân chỉ cần tùy tiện tìm một lý do nói cho qua, để ta trở lại hảo giao kém là được.” Hắn trong mắt loé ra lấy lòng siểm sắc.

Dương Thanh Huyền minh bạch ý của hắn, trầm ngâm một chút, nói: “Không cần tùy tiện tìm lý do, nói cho các ngươi chân tướng cũng không sao, giết thất sát chi năm, chính là ta người sau lưng, cũng chính là toàn bộ Biển Đen chi chủ Dạ Hậu!”

“Chi!” Khương Tuấn sợ hết hồn, trừng lớn hai mắt nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, run giọng nói: “Ngươi, ngươi nói thật hay giả? Tùy tiện biên cái lý do, cũng không cần khuếch đại như vậy, nếu không sẽ đưa tới lớn hơn tai bay vạ gió.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Có ai rỗi rãnh với ngươi biên lý do? Ở này hắc trên biển, có thể đem Huyết Nhận Ngũ Sát dễ dàng đánh giết, đồng thời không ở lại một chút dấu vết, có thể có mấy người? Các ngươi lúc trước tiếp nhiệm vụ thời điểm, liền không nghĩ tới Đạt Sinh vì sao phải thỉnh cầu Huyết Nhận thất sát sao? Nếu chỉ là giết ta một cái Toái Niết cảnh, nhất định phải thế ư?”

“Chuyện này...” Khương Tuấn trên mặt không ngừng chảy xuống mồ hôi lạnh đến, như Dương Thanh Huyền hậu trường đúng là Dạ Hậu, cái kia không chỉ có thất sát chi năm chết vô ích, hơn nữa Huyết Nhận cũng biết chọc lớn phiền toái lớn.

Huyết Nhận chính là hắc trên biển một thanh lưỡi dao sắc, sát nhân vô ảnh vô hình, một khi lên hẳn phải chết danh sách, giống như ruồi bâu lấy mật, không chết không thôi, ai cũng không dám trêu chọc, cũng không muốn đi trêu chọc.

Nhưng mặc dù là phách lối như vậy ngang ngược một tổ chức, nếu là đúng trên Dạ Hậu, đó cũng là lấy trứng chọi đá, nháy mắt tức nát.

“Lẽ nào... Đạt Sinh là cố ý...”

Khương Tuấn tựa hồ nghĩ tới điều gì, sắc mặt tái nhợt, trong mắt không ngừng phun ra lửa giận đến, gầm nhẹ nói: “Cái kia lão súc sinh! Đáng chết!”

Dương Thanh Huyền nói: “Khi đó ta đi Bạo Lôi Hải, chính là cùng Dạ Hậu đại nhân cùng đi, lúc trở lại gặp phải thất sát chi năm, bọn họ có mắt không tròng, liền liền lĩnh hộp cơm. Ta cho rằng Huyết Nhận là cái thông minh tổ chức, không nghĩ tới lớn như vậy một cái đánh đổi cùng giáo huấn, chưa từng để các ngươi minh bạch nhiệm vụ có vấn đề, chà chà, thật là ngu có thể.”

Tự Dương Thanh Huyền nghe xong Tử Diều Hâu hồi ức sau, đối với Dạ Hậu lại không có nửa điểm hảo cảm, vào lúc này thẳng thắn trực tiếp dọn ra làm bia đỡ đạn. Hơn nữa, lời nói này thật cũng không hoàn toàn đồ bấm, Dạ Hậu đích thật là có ý định bảo hộ hắn, lúc trước Vũ Ảnh liền mịt mờ biểu đạt quá ý này, chỉ có điều Dương Thanh Huyền cũng không có coi này là một chuyện.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Huyết Nhận ở Biển Đen nhiều năm như vậy, không nghĩ tới cũng sẽ bị người mưu hại. Chuyện này, để cho các ngươi thủ lĩnh đi hỏi Dạ Hậu, tự nhiên liền hiểu.”

Dạ Hậu ở Biển Đen cơ hồ là cấm từ, hắn đoán Huyết Nhận cũng không dám đi, như vậy chuyện này muốn điều tra rõ ràng chân tướng, liền hầu như không thể nào. Lùi 10 ngàn bước nói, coi như thật sự điều tra rõ liễu chân tướng, Huyết Nhận lẽ nào liền dám tìm Thiên Nga Tôn giả báo thù?

Vì lẽ đó thất sát chi năm chết, đích đích xác xác là chết vô ích.

Quả nhiên, đang nói ra để cho bọn họ đi tìm Dạ Hậu hỏi thăm thời điểm, Khương Tuấn trên mặt liền lộ ra vẻ sợ hãi, hiển nhiên không có can đảm này.

“Đa tạ Thanh Huyền đại nhân báo cho, việc này ta nhất định đầu đuôi hồi bẩm thủ lĩnh. Đạt Sinh dám tính toán chúng ta, coi như cùng người đưa đò bạo phát ác chiến, chúng ta cũng tuyệt sẽ không bỏ qua cho hắn!” Khương Tuấn mặt âm trầm, giọng căm hận nói rằng.

Đạt Sinh có nằm mơ cũng chẳng ngờ, chính mình ra số tiền lớn mời mọc Huyết Nhận thất sát ra tay, không chỉ có không thể giết chết Dương Thanh Huyền, trả lại cho mình rước lấy lớn phiền toái lớn.

Hắn sở dĩ sẽ mời Huyết Nhận thất sát, một là sợ người của mình ra tay, bị Mạc Đình tra ra manh mối; Hai là sợ Mạc Đình phái cao thủ bảo vệ Dương Thanh Huyền, vì cầu một đòn giết chết, này mới không tiếc vốn gốc.

Dương Thanh Huyền vẫn luôn chờ ở bên trong cứ điểm, không có chỗ xuống tay, thật vất vả đi ra ngoài một lần, bị Đạt Sinh coi là cơ hội tốt ngàn năm một thuở, này mới không tiếc vốn gốc, phải một đòn thành công.

Ai biết thất sát chi năm như vậy xui xẻo, gặp Thiên Nga Tôn giả, trực tiếp đoàn diệt.

Giờ khắc này Đạt Sinh vẫn còn ở người đưa đò bên trong cứ điểm, đắc ý ngồi chờ Dương Thanh Huyền bị giết tin vui.

Dương Thanh Huyền ngữ trọng tâm trường nói rằng: “Đạt Sinh người này vô cùng giả dối, thực lực lại cao cường, sợ là sớm có chiếm đoạt Huyết Nhận tâm tư, điểm ấy liền ngay cả Dạ Hậu đại nhân đều nhìn ra rồi. Chỉ có điều Dạ Hậu đại nhân đối với những này loại kiến cỏ tầm thường, từ trước đến giờ xem thường, cũng lười ra tay quản.”

Khương Tuấn cả giận nói: “Việc này không nên chậm trễ, ta lần này trở về đem việc này bẩm báo thủ lĩnh. Đồng thời đem Thanh Huyền đại nhân tên từ trong danh sách loại bỏ, đem tên Đạt Sinh cộng vào, toàn bộ Huyết Nhận, đối với Đạt Sinh không chết không thôi!”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Các ngươi có thể làm rõ sai trái, ta hết sức vui mừng, ta sẽ tìm một cơ hội, đúng lúc đem chuyện này tiền tiền hậu hậu, bẩm báo Dạ Hậu.”

Khương Tuấn đầy mặt vẻ xấu hổ, nói: “May mà Thanh Huyền đại nhân sâu rõ Đại Nghĩa, lúc này mới không có theo ta tính toán. Nguy rồi, cái kia vi cao còn đang đuổi giết đại nhân đồng bạn, ta đây cũng làm người ta đi đem hắn gọi trở về.”

“Ngạch, Khái khái, cái này ngược lại không gấp.” Dương Thanh Huyền ho khan hai lần, nói: “Ta tên kia đồng bạn thực lực cao cường, không có việc gì, để cho ngươi đồng bạn tiếp tục đi. Hơn nữa ta nói với hắn lời nói thật, cũng không quen, không cần cho ta mặt mũi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 858: Chờ Đợi Người, Thần Chi Tồn Tại?

Khương Tuấn tựa hồ nghe ra cái gì, nói: “Nếu như vậy, cái kia ta liền không vội, để vi cao cùng cái kia Bạch Hổ Thánh Linh luận bàn một chút, lẫn nhau tăng cao một hồi cũng tốt.”

“Đúng, tỷ thí với nhau, mới có thể có tiến bộ.” Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười.

Hoa sen một mực bên, nghe vậy có chút nóng nảy, muốn nói cái gì, cũng không biết nói như thế nào tốt.

Lúc này, xa xa A Đức cùng một người khác sát thủ cũng từng người ngừng tay, bay tới, đều là trên mặt mang theo kinh sắc, không hiểu chuyện gì xảy ra.

Dương Thanh Huyền nhìn hai người, nói: “Không sao rồi, một chuyện hiểu lầm mà thôi.”

“Đúng đúng, một chuyện hiểu lầm.” Khương Tuấn càng là phụ họa nói rằng, sau đó kéo đồng bạn, ôm quyền nói: “Hôm nay quấy rầy, xin lỗi, chờ giết Đạt Sinh sau, trở lại đến nhà xin lỗi.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Cáo từ.”

Khương Tuấn vội vàng lôi kéo đồng bạn, liền hóa thành một đạo độn quang đi.

Dương Thanh Huyền nhìn hai người sau khi rời đi, này mới khẽ cau mày một cái, rơi vào trầm tư.

A Đức đại khái hiểu hạ đi qua, cả kinh nói: “Ngươi dám nắm

Dạ Hậu nói lung tung, thực sự là gan lớn bao thiên. Này Khương Tuấn trước sau phản nước quá nhanh, nói cái kia chút, cùng với biểu đạt trung tâm, sợ là không thể tin."

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: "Tin hắn mới là lạ chứ, vì mạng sống, nói cái gì đều nói tính ra. Nhưng mặc kệ hắn có tin ta hay không nói, đều sẽ cho Đạt Sinh mang đi phiền toái không nhỏ. Hơn nữa Dạ Hậu việc, bọn họ căn bản không thể nào kiểm chứng, chỉ có thể tin là có, không thể không tin, cứ như vậy, cũng không dám mạo muội xuống tay với ta."

A Đức gật đầu nói: "Không sai, dù sao có năng lực đánh giết thất sát chi năm, mặc dù không phải Dạ Hậu, Huyết Nhận cũng biết sợ ném chuột vỡ đồ. Lần này đúng là nhân họa đắc phúc, giải quyết rồi một chút phiền toái."

Dương Thanh Huyền nói: "Cái phiền toái này có thể hay không giải quyết triệt để, mỏi mắt chờ mong."

Hoa sen cẩn thận nói rằng: "A Đức tiên sinh, Bạch Hạ đại ca hắn..."

A Đức có chút tức giận, hừ nói: "Tiểu tử này luôn luôn ngông cuồng tự đại, không coi ai ra gì, để hắn bị chút dạy dỗ cũng tốt."

Dương Thanh Huyền cười nói: "Yên tâm đi, lấy Bạch Hạ thực lực, mặc dù đánh không lại cái kia vi cao, đào tẩu vẫn là không có vấn đề. A Đức huynh, chỉ là đem của ngươi tiểu viện phá huỷ."

A Đức nói: "Một cái nơi ở mà thôi, này vậy coi như là sự tình? Bất quá ta hẹn người ở đây, hiện tại sân không còn, cũng không biết người kia hay không còn tìm được."

Một lát sau, hai bóng người dắt tay nhau mà tới.

Một người trong đó rồng lông mày mắt phượng, thân hình duyên dáng, tên còn lại nhưng là không phân rõ khuôn mặt, toàn thân quấn ở áo bào đen bên trong.

Hai người lặng yên không một tiếng động, rất nhanh liền bay xuống ở ba người phía trước.

A Đức đại hỉ, bận bịu tiến lên nghênh tiếp, ôm quyền nói: “Ốc tiên sinh.”

Cái kia rồng lông mày mắt phượng người cũng ôm quyền đáp lễ, nói: “A Đức tiên sinh.” Ánh mắt của hắn quét qua hoa sen cùng Dương Thanh Huyền, đặc biệt là rơi trên người Dương Thanh Huyền, trên dưới quan sát mấy lần, trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc.

A Đức nhưng là nhìn phía Ốc tiên sinh bên người áo bào đen người, nói: “Vị này chính là?”

Ốc tiên sinh nói: “Là bằng hữu ta, gọi hắn liền bốn là tốt rồi.”

“Liền bốn?” A Đức lẩm bẩm niệm một tiếng, tựa hồ cũng chưa từng nghe tới.

“Cẩn thận một chút, cái này ngay cả bốn là Ám Dạ Tả sử người, ta cùng hắn cũng tiếp đầu qua mấy lần, không biết này Ốc tiên sinh là ai, tại sao lại cùng liền bốn cùng nhau.” Dương Thanh Huyền bên tai, đột nhiên truyền đến Nghê Ba thanh âm.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ám Dạ Tả sử? Cái kia chẳng lẽ không phải là Dạ Hậu người?”

Nghê Ba nói: “Ám Dạ Tả sử ở bề ngoài là Dạ Hậu người, trong bóng tối cũng không biết. Mà liền bốn là Ám Dạ Tả sử một tên thủ hạ đắc lực, chuyên môn theo chúng ta những này đạo tặc giặc cỏ tiếp xúc, đồng thời thu lấy bảo hộ phí.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Nói như vậy, cũng không phải là cái gì người tốt?”

Nghê Ba nói: “Vậy thì phải nhìn ngươi người tốt tiêu chuẩn, cõi đời này, dồn dập nhốn nháo, toàn bộ chính là vì Danh vì Lợi, nào có cái gì người tốt.”

Lời này Dương Thanh Huyền lại không cách nào phản bác.

Cái kia Ốc tiên sinh nói rằng: “A Đức tiên sinh, ở đây một mảnh chân không tàn tạ, tựa hồ từng xuất hiện kịch liệt tranh đấu?”

A Đức cười khổ nói: “Nói rất dài dòng, không đáng nhắc tới, sự tình đã giải quyết rồi, cùng chúng ta không có gì quan.”

Ốc nói: “Đã như vậy, ta cũng bất quá nhiều truy hỏi. A Đức tiên sinh bóp nát ngọc bài cho đòi ta lại đây, chẳng lẽ là một khối khác Cổ Long da xuất hiện?”

A Đức không đáp, mà là hướng về Dương Thanh Huyền giới thiệu: “Vị này Ốc tiên sinh, có thể giải thích Cổ Long trên da tin tức. Lần trước có đoàn người trong lúc vô tình xông vào Ân Vũ Điện, lộ ra hai khối Cổ Long da, một khối trong đó ở Dạ Hậu trong tay, chính là Ốc tiên sinh giải thích.”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, lần trước bán đấu giá một khối khác Cổ Long da thời điểm, hắn đang cùng với Vũ Ảnh, nói là tìm được giải thích người, xem ra chính là này Ốc tiên sinh.

Hắn bất động thanh sắc hỏi: “Không nghĩ tới Ốc tiên sinh có lớn như vậy có thể, không biết Dạ Hậu khối này Cổ Long trên da, ghi lại một ít gì?”

Ốc tiên sinh khẽ mỉm cười, nói: “Khối này Cổ Long trên da tin tức cũng không hoàn chỉnh, ta giải thích cũng tồn tại khuyết điểm. Như là vị bằng hữu này trong tay có một khối khác, cũng có thể sáp nhập làm xong cả tin tức.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Ta có thể cùng Ốc tiên sinh đơn độc nói chuyện sao?”

“Đơn độc đàm luận?” Ốc cùng A Đức đều hơi kinh ngạc, vậy ngay cả bốn áo bào đen càng là nhẹ nhàng đong đưa hạ.

Ốc liếc mắt nhìn liền bốn, tựa hồ đang trưng cầu cái gì, sau đó nói: “Tốt, không biết vị bằng hữu này nghĩ đến đâu đàm luận?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngàn trượng ở ngoài liền có thể.”

Ốc nói: “Được.”

Nói, hai người liền ngự không bay lên, mãi đến tận ngàn trượng ở ngoài, mới ngừng rơi xuống.

Liền bốn bên trong hắc bào, bắn ra hai vệt tinh mang, chăm chú nhìn chằm chằm xa xa.

A Đức thì lại sắc mặt hờ hững, mặc dù không biết Dương Thanh Huyền vì sao phải tránh ra bọn họ, nhưng mấy ngày nay tới ở chung, hắn đối với Dương Thanh Huyền đã là vô cùng tín nhiệm.

“Bây giờ có thể đem Cổ Long da cho ta nhìn qua đi?” Ốc tiên sinh nhìn Dương Thanh Huyền, trong mắt phượng mơ hồ có chút kích động.

Dương Thanh Huyền nói: “Phiên dịch nội dung ước chừng phải bao lâu?”

Ốc tiên sinh nghĩ một hồi, nói: “Thuận lợi, chỉ cần một phút, như là không thuận lời, nhiều nhất một cái canh giờ. Một canh giờ giải thích không ra được, lại nhiều thời gian cũng vô ích.”

“Tốt, chỉ mong tiên sinh có thể hoàn chỉnh giải thích đi ra.”

Dương Thanh Huyền lấy ra khối này thu mua được Cổ Long da, liền đưa tới.

Ốc một hồi đại hỉ, hai mắt thả ra quang đến, đem cái kia Cổ Long da than ở trong tay, kích động nói: “Là nó, quả nhiên là nó, ha ha, cuối cùng cũng coi như tìm được!”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm ốc hai mắt, hỏi: “Mặt trên ghi lại cái gì?”

Ốc lúc này mới phát giác chính mình có chút thất thố, thu liễm tình cảm xuống, chậm rãi nói rằng: “Ngươi tin tưởng cõi đời này có Thần sao?”

“Thần?” Dương Thanh Huyền sững sờ, nói: “Ngươi nói Thần, là chỉ thực lực mạnh mẽ đến bất khả tư nghị võ giả sao?”

Ốc nói: “Coi như thế đi, ngươi cũng biết Thiên Vị bên trên là như thế nào tồn tại?”

Dương Thanh Huyền nói: “Nghe nói là Đạo cảnh.”

Ốc ánh mắt lộ ra vẻ kinh dị, không được gật đầu, nói: “Xem ra ngươi kiến thức không cạn, biết có Đạo cảnh tồn tại, đạo kia cảnh bên trên đây?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 859: Tìm Kiếm Bỉ Ngạn Phương Pháp, Gặp Người Không Quen

Dương Thanh Huyền vốn muốn nói Giới Vương, nhưng nghĩ lại, liền nhịn được, làm bộ không biết, nói: “Đạo cảnh bên trên? Đạo cảnh đã là xa không thể vời, bên trên còn có tồn tại sao?”

Ốc cười nói: “Ta cũng không biết đây, nhưng chắc là có.”

Dương Thanh Huyền “Ồ” một tiếng, thầm nói: “Ngươi cũng không biết? Tin ngươi có quỷ.”

Ốc tiếp tục nói: “Ta cái gọi là Thần, chính là thực lực đã vượt xa võ giả tồn tại, đạt đến một loại căn bản là không có cách sánh bằng trình độ, hoàn toàn thoát khỏi võ giả phạm trù.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Không có đạt đến cấp bậc kia, không dám vọng ngôn có không.”

Ốc gật đầu nói: “Ngươi nói chuyện hết sức cẩn thận, đủ để thấy ngươi tư duy hết sức cẩn mật. Tương truyền, khi võ giả tu luyện tới trình độ nhất định thời điểm, có thể đột phá tất cả quy tắc ràng buộc, liền ngay cả tinh vực đều không áp chế nổi ngươi, từ đây vượt qua bên ngoài tam giới, không ở trong ngũ hành, có thể ngao du vô số vị diện, chân chính được Đại Tự Tại. Nhân vật như vậy, bị vô số cường giả xưng là chi Bỉ Ngạn.”

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, “Bỉ Ngạn” cái từ này, ở hắn nhìn thấy cái kia chút vụn vặt đoạn ngắn bên trong, bị nam tử kia nhiều lần đề cập.

“Muốn mạnh bao nhiêu, mới có thể đến đạt đến Bỉ Ngạn?” Hỏi hắn.

Ốc cười khổ nói: “Ta đây nào có biết? Chúng sinh, đều chẳng qua là Bỉ Ngạn dưới sông Hằng một cát, hoặc là muối bỏ biển.”

Dương Thanh Huyền im lặng một trận, nói: “Ốc tiên sinh theo ta đàm luận Bỉ Ngạn có gì ngụ ý? Chẳng lẽ này Cổ Long da quan hệ Bỉ Ngạn?”

Ốc gật gật đầu, nói: “Này Cổ Long da ra từ một danh gọi là Hoàng Đình Thượng nhân trong tay, mặt trên ghi lại hắn tìm kiếm Bỉ Ngạn dấu chân, khả năng đạt tới biện pháp.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Vậy này Cổ Long da, cùng Bạch Hổ hành cung, cũng hoặc là Ân Vũ Điện kỳ thực cũng không quan hệ?”

“Không, có liên quan rất lớn!” Ốc nói: “Hoàng Đình Thượng nhân nhất định đi quá Ân Vũ Điện, đồng thời để lại tấm này Cổ Long da. Mang ý nghĩa, Ân Vũ Điện bên trong tồn tại đạt đến Bỉ Ngạn phương pháp xử lý.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, lại hỏi: “Nói như vậy, cái kia Hoàng Đình Thượng nhân, có thể có đến Bỉ Ngạn?”

Ốc lắc đầu nói: “Ta đây cũng không biết, hơn nữa cái này Hoàng Đình Thượng nhân, ta lật tung rồi các loại điển tịch, cũng không tìm được nửa phần ghi chép, chỉ biết là hắn xuất từ Huyền Dạ đại lục, ngoài ra không có tung tích gì nữa. Hơn nữa theo ta được biết, Hoàng Đình Thượng nhân lưu lại Cổ Long da cũng không chỉ này một phần. Bởi vì ở tinh vực bên trong, ngoại trừ Ân Vũ Điện ở ngoài, còn có cái khác có thể đến Bỉ Ngạn địa phương.”

Dương Thanh Huyền trong lòng nghĩ thầm: “Trong hộp sắt khối này Cổ Long da, sợ sẽ là mặt khác một chỗ có thể đến Bỉ

Ngạn địa phương."

Hỏi hắn: "Khối này quan hệ Ân Vũ Điện Cổ Long da, mặt trên ghi lại là cái gì?"

Ốc đem Cổ Long da ở trên không bên trong triển khai, sau đó lại lấy ra một khối khác, đem hai cái kết nối cùng nhau, phía trên hoa văn hoàn toàn có thể liên hệ tới.

Chỉ có điều ốc lấy ra khối này da, cũng không phải là Cổ Long da, mà là một chủng loại tựa như da thú, màu sắc cùng Dương Thanh Huyền khối này rõ ràng bất đồng.

Dương Thanh Huyền trong lòng không tên hơi động, tựa hồ đoán được cái gì. Mặt khác khối này Cổ Long da trong tay Dạ Hậu, này ốc nhất định là chính mình bắt chước một khối đi ra. Mà này ốc lại cùng Ám Dạ Tả sử người cùng nhau, như vậy Ám Dạ Tả sử cùng Dạ Hậu trong đó, tựa hồ cũng không phải là thùng sắt một khối.

"Không sai, chính là ta vẫn đang tìm khối này." Ốc phi thường hài lòng, cuối cùng xác nhận sau, lộ ra nụ cười quái dị, hay tay vung lên, liền đem hai khối Cổ Long da cất đi.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, trong tay ánh lửa lóe lên, một kiếm liền đâm tới.

Không trung xẹt qua một vệt đỏ bừng.

Nam Minh Ly Hỏa Kiếm trên, hỏa văn chảy xuôi, kiếm chỉ ốc nuốt cổ họng, lạnh giọng nói: "Ốc tiên sinh, ngươi đây là ý gì?"

Ốc ôm quyền chắp tay, mỉm cười nói: "Không có ý gì, chính là cám ơn ngươi."

Nói, giơ tay lên, chỉ tay liền điểm đi ra ngoài.

“Ầm!”

Ốc ngón trỏ cùng bên trong chỉ khép lại, ép trên Nam Minh Ly Hỏa Kiếm, một chút ánh sáng màu xanh tự đầu ngón tay tản ra, đem hỏa văn tách ra.

Dương Thanh Huyền kiếm thế run lên, ba ngàn nghiệp hỏa tự trên thân kiếm nổ lên, đem cặp kia chỉ đánh bay, sau đó sung sướng như gió, bay bắn xuyên qua.

“Ồ?”

Ốc lấy làm kinh hãi, nhưng vẫn chưa hoang mang, bóng người nhất chuyển, liền để lại một chuỗi tàn ảnh, bị ánh kiếm chém nát, một áng lửa “Ầm” bạo nổ nở.

Mà hắn chân thân đã xuất hiện ở ngoài mười mấy trượng, quay đầu lại cười lạnh một tiếng, liền đạp bước tiến lên.

“Muốn cám ơn, liền lưu lại tạ!”

Dương Thanh Huyền trong mắt phát lạnh, bóng người như kiếm, loáng một cái liền đuổi theo. Như là để ốc đi, tấm này Cổ Long da sợ là lại cũng đuổi không trở về.

Xa xa liền bốn, A Đức, hoa sen, ba người không nhúc nhích.

Liền bốn như lúc trước giống như vậy, nhàn nhã đứng ở đó, đầy hứng thú nhìn ốc cùng Dương Thanh Huyền ác chiến.

A Đức cùng hoa sen nhưng là sắc mặt trắng bệch, mồ hôi lạnh như là nước chảy, tự đầu trán chảy xuống, ướt nhẹp cổ áo, hậu bối tất cả đều là niêm hồ hồ, vô cùng khó chịu.

Một luồng nhàn nhạt sức mạnh, như khói xanh giống như vậy, ở trên người hai người quanh quẩn, nhưng là một bộ kỳ dị gông xiềng, đem hai người hoàn toàn khóa lại.

A Đức cùng hoa sen đều liều vận mệnh chuyển chân nguyên, muốn tránh thoát gông xiềng, nhưng vẫn không nhúc nhích.

“Lẳng lặng nhìn đi, chúng ta chỉ cần Cổ Long da, sẽ không giết người. Dù sao có thể tìm về tấm này Cổ Long da, các ngươi không thể không kể công, ta biết ghi nhớ.” Liền bốn mắt liếc, gặp A Đức cùng hoa sen hai người đầy mặt vẻ giận dữ, liền cười lạnh nói.

A Đức sắc mặt tái xanh, hai mắt ôm nỗi hận.

Chính mình gặp người không quen, đem Dương Thanh Huyền cũng hại.

“Hơn nữa A Đức tiên sinh nghiên cứu Bạch Hổ hành cung cùng Ân Vũ Điện nhiều năm, đối với rất nhiều tư liệu đều có đặc biệt cái nhìn, chúng ta cũng hết sức nhờ vào tiên sinh, tương lai hay là còn sẽ có càng nhiều hợp tác địa phương đây.” Liền bốn cười nhạt nói.

//truyencuatui . net/

“Nguyên lai các ngươi sớm đã nhìn chằm chằm ta!” A Đức cả giận nói.

“A Đức tiên sinh đem Bạch Hổ Thánh Linh đều tìm tới, làm sao có khả năng tránh thoát Tả sứ đại nhân pháp nhãn đây? Bất quá lần này tìm tới Cổ Long da, đúng là niềm vui bất ngờ.” Liền bốn cười gằn, khóe miệng vung lên vẻ khinh bỉ.

…

Xa xa ốc, gặp Dương Thanh Huyền cầm kiếm đuổi theo, khẽ cười nói: “Muốn giữ lại ta, lấy thực lực của ngươi mà nói, rất khó đây.”

“Có khó không, rất nhanh thì biết.” Dương Thanh Huyền đạp Kiếm Bộ, bay lượn mà tới, một kiếm chém bổ tới.

“Ngươi đã nghĩ như vậy ta lưu lại, cái kia ta liền lưu lại đi, bất quá lưu lại không phải người, mà là ta một quyền!”

Ốc giơ tay nắm tay, trong mắt ý lạnh hội tụ đến, hồn quang từ trong cơ thể lan ra, che đắp lên trên người, như khoác giáp vàng, vung quyền đánh tới.

“Ầm!”

Quyền kiếm chạm vào nhau, một cổ linh lực bị đè nổ ra.

Dương Thanh Huyền trong tay Kiếm Nhất run rẩy, cường đại quyền lực phá nở ánh kiếm, chấn động trên người hắn, một mảnh đau đớn.

Chỉ thấy ốc trên người hồn quang, hầu như ngưng tụ thành thực chất áo giáp, cứng rắn không thể phá vỡ.

“Ta Võ Hồn là khí Võ Hồn, nhưng là để phòng ngự làm chủ áo giáp chi Võ Hồn!” Ốc sắc mặt lạnh lẽo, khí thế trên người liền liên tục tăng lên, trực tiếp đột phá đến Tiểu Thiên Vị đỉnh cao, phương mới dừng lại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 860: Nửa Bước Thái Thiên Vị, Áo Giáp Chi Võ Hồn

"Thực lực của ta, đã là nửa bước Thái Thiên Vị. Coi như là chân chính Thái Thiên Vị cường giả giáng lâm, lấy ta chủ phòng áo giáp chi Võ Hồn, đối phương cũng khó có thể lưu lại ta. Ngươi tính toán thơm bơ vậy sao, cũng muốn lưu ta hạ xuống?" Ốc trong mắt của tràn đầy khinh bỉ và khinh thường.

"Nửa bước Thái Thiên Vị đúng không? Xem ra cần phải quần đấu." Dương Thanh Huyền lau một cái khóe miệng, lạnh lùng nói.

"Quần ẩu?" Ốc hơi nhướng mày.

Liền gặp Dương Thanh Huyền bên cạnh người, kích. Bắn ra mấy vệt sáng, rơi vào ốc bốn phía. Mỗi vệt sáng hạ, đều bùng nổ ra một cổ khí tức cường đại, hình thành vây kín tư thế, đem ốc nghiền ép lên đi.

"Cái gì?!"

Ốc giật nảy cả mình, bốn người kia bộc phát ra khí thế, đều ở đây Dương Thanh Huyền bên trên. Phân bốn phương tám hướng, khoái công mà tới.

Đồng thời trên người mỗi người khí tức hoàn toàn khác nhau, duy nhất tương tự chính là, liền đều là vô cùng vướng tay chân, ác liệt dị thường.

"Đáng chết, làm sao sẽ?!"

Ốc dưới khiếp sợ, bỗng nhiên phản ứng lại, hãi tiếng nói:

"Ngươi cũng là Thánh Linh?!"

Nhưng đáp lại hắn, nhưng là vạn đạo lôi đình.

Khổng Linh thân hóa sấm sét, tốc độ nhanh nhất, ở ốc dưới khiếp sợ, liền hai tay kết ấn, đánh vào trên lồng ngực của hắn, mảng lớn sấm sét trực tiếp chấn động vào áo giáp.

"Ầm!"

Ốc rên lên một tiếng, liền lui về phía sau một bước, này mới đứng vững thân thể.

Nhưng Cổ Hạt lớn kìm, đã giữa trời cắt xuống, một kìm nứt hải khô, toàn bộ không gian bị xé nứt, bén nhọn khí tức giữa trời đè xuống.

Đồng thời vỹ châm lóe lên, tìm một to lớn đường vòng cung, lượn quanh ở ốc phía sau, bắn tỉa hướng về hắn cái ót.

"Đáng chết! Toái Niết cảnh Thánh Linh, làm sao thu phục Thiên Vị tinh tú?!"

Ốc kinh hãi không thôi, đối công đánh làm như không thấy, hai tay nhanh chóng bấm quyết, trên người Hồn chi áo giáp một hồi biến lớn mấy lần, như người khổng lồ giống như vậy, bảo hộ ở quanh thân.

"Ầm!"

Cổ Hạt hai chiêu hạ xuống, đều bị cản lại, nổ lên một mảnh gợn sóng, gảy chấn động trở lại.

Đúng lúc này, một ánh kiếm bay ngang qua bầu trời, toàn bộ không gian đều theo chiêu kiếm này mà lên biến hóa, như là bài sơn đảo hải, nghiền ép lên đến.

Ốc lạnh giọng nói: "Vô dụng, ta Hồn chi áo giáp, liền ngay cả

Thái Thiên Vị công kích đều có thể ngăn cản, các ngươi những này Tiểu Thiên Vị liền ngay cả tổn thương ta sơ lược độ khả thi đều không tồn tại.”

“Xì!”

Dứt tiếng, chiêu kiếm đó liền đâm vào áo giáp bên trong, trực tiếp cắm ở ốc ngực, lại đâm vào mấy phần, máu tươi theo kiếm chảy xuống.

Ốc: “...”

Hắn thấp đầu nhìn mình ngực, phảng phất không thể tin. Ở đó kiếm đi ngang qua áo giáp phụ cận, hồn quang bị phá mở một cái đường kính thước dài lỗ hổng, như là xuyên đậu hũ giống như vậy, không có bị bất kỳ trở ngại nào.

[truyen cu a tui @@ Net]

“Tại sao lại như vậy?” Hắn hoảng sợ hỏi, trong miệng không ngừng nôn ra máu, hai mắt trực lăng lăng nhìn chăm chú lên trước mắt này thanh tuyển nữ tử.

“Ngươi chỉ là một lâu la, chưa cần thiết phải biết nhiều như vậy.” Tử Diều Hâu lạnh lùng trở lại, sau đó ai ca Kiếm Nhất run, một mảnh kiếm khí kích. Bắn ra, ở ốc trong cơ thể qua lại, tước đoạn hắn kỳ kinh Bách Mạch.

“Phốc!” Ốc quanh thân trăm huyệt, tất cả đều bạo nổ ra kiếm khí cùng máu tươi, cả người trực lăng lăng ngửa ra sau ngã, ngã xuống đất.

Tử Diều Hâu chiêu kiếm này phi thường tinh diệu, cũng không có thương ốc tâm mạch, chỉ là để hắn triệt để mất đi hành động lực.

Hoa Giải Ngữ cười khổ nói: “Xem ra cũng không cần ta ra tay rồi.”

Dương Thanh Huyền lên trước, đem ốc trên người chứa đồ nguyên khí lấy xuống, thu vào Tinh Giới.

Năm người ánh mắt, lúc này mới đồng loạt nhìn phía xa xa, nhìn chằm chằm liền bốn.

“Tại sao lại như vậy? Ngươi là...!” Liền bốn một xem ra Tử Diều Hâu, bỗng nhiên thất thanh kêu lên, thanh âm kia bên trong xen lẫn vô tận hoảng sợ, thon dài áo bào đen run lẩy bẩy.

Tử Diều Hâu ánh mắt chìm xuống, lạnh lùng nói: “Ngươi biết ta?”

“Không, không, không thể!”

Liền bốn hoảng sợ quát to một tiếng, như là thấy quỷ giống như vậy, sợ liều mạng chạy trốn. Hắc quang lóe lên, “Oanh” một tiếng đem hư không đánh vỡ, đột nhiên độn tiến vào.

Biến hóa này để A Đức, còn có Hoa Giải Ngữ mấy người trợn mắt ngoác mồm.

Dương Thanh Huyền nhưng là nghĩ tới điều gì, trong mắt lộ ra sắc mặt khác thường, cùng Tử Diều Hâu liếc nhau một cái, hai người có cảm giác trong lòng, một hồi liền nghĩ đến trong đó then chốt: Dạ Hậu.

Tuy rằng Dạ Hậu quanh năm lụa mỏng mông mặt, nhưng liền bốn thân là Ám Dạ Tả sử thủ hạ đắc lực, nhất định là gặp Dạ Hậu, mà Tử Diều Hâu thần thái dung mạo, cùng Dạ Hậu có bảy tám phần tương tự, để liền bốn một hồi liền hỏng mất.

A Đức cả kinh nói: “Liền bốn làm sao chạy trốn?”

Dương Thanh Huyền nói: “Nơi đây không thích hợp ở lâu, chúng ta chuyển sang nơi khác nói chuyện.”

Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn lóe lên, đem mấy người cùng ốc toàn bộ bọc lại, lóe lên liền tại chỗ biến mất.

Nửa ngày sau, thứ hai đảo liên mặt khác trên một hòn đảo.

Một giản tinh xảo bên trong phòng khách, bảy người ngồi lần lượt mà ngồi, ốc bị bọn họ niêm phong lại huyệt vị, nhưng ở một bên trên đất.

Nếu A Đức vẫn bị Ám Dạ Tả sử quản chế, vì lẽ đó A Đức sản nghiệp cũng không dám đi tới, tùy tiện tìm một hòn đảo, tìm một tốt gian nhà, đi vào đem người ở bên trong toàn bộ đánh ngất sau, liền tạm thời dùng lên.

Dương Thanh Huyền đánh ra mấy đạo quyết ấn, ẩn vào phòng khách bốn phía hư không.

Làm xong những này bố trí sau, mới thoáng yên tâm.

A Đức nhìn Khổng Linh, vui vẻ nói: “Vị này chính là Bạo Lôi Hải bên trong, đã từng tình cờ gặp gỡ qua Khổng Tước đại nhân chứ?”

Khổng Linh ôm quyền chắp tay.

“Vị này chính là?” A Đức nhìn phía Tử Diều Hâu, ánh mắt lóe lên vẻ kinh dị.

Dương Thanh Huyền nói: “Nàng là của ta Tâm Túc, cùng Dạ Hậu nhất định có ngọn nguồn, vừa nãy liền bốn bị sợ chạy, hẳn là gặp được dáng dấp của nàng gây nên.”

“Cùng Dạ Hậu có ngọn nguồn?” A Đức sợ hết hồn, không nhịn được nhiều quan sát Tử Diều Hâu vài lần, có thể dựa vào dung nhan liền doạ chạy liền bốn, đồng thời cùng Dạ Hậu có ngọn nguồn, này là như thế nào tồn tại?

Hắn cảm giác mình càng ngày càng nhìn không thấu Dương Thanh Huyền, từ khi biết đến hiện tại, tiểu tử này càng chạy càng nhanh, càng chạy càng xa, mặc dù bây giờ tu vi còn không bằng chính mình, nhưng hắn tin tưởng không bao lâu nữa, chính mình cũng chỉ có thể nhìn theo hạng thuộc.

Dương Thanh Huyền nói: “A Đức tiên sinh, hiện tại ngươi bị Ám Dạ Tả sử theo dõi, sợ là tương lai sẽ phiền phức, không biết tiếp theo làm sao bây giờ?”

A Đức nghe vậy, lập tức rơi vào ưu sầu, nói: “Bạch Hổ hành cung cùng Ân Vũ Điện chuyện, thật vất vả có chút mặt mày, nhưng không nghĩ tới một mực Ám Dạ Tả sử dưới sự giám thị. Chuyện hôm nay bộc phát ra cũng tốt, bằng không ngày khác có thành quả thời điểm, chẳng lẽ không phải trực tiếp bị người hái quả đào? Ta vẫn tự xưng là ẩn giấu không sai, không nghĩ tới sớm đã bị người nhìn chằm chằm, bây giờ nhìn lại, thực sự là trò cười.”

Dương Thanh Huyền nói: “A Đức tiên sinh không cần ảo não, đồng thời không có gây thành đại họa, hiện tại ứng đối vẫn tới kịp.”

A Đức không được gật đầu, hỏi ngược lại: “Không biết Thanh Huyền lão đệ có tính toán gì không?”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Sau đó xem qua này ốc đối với Cổ Long da giải thích, nếu là có đầu mối lời, liền thử một lần. Nếu là không có cái gì cụ thể manh mối, chờ lần này Hải Thiên Nhai thí luyện sau, ta liền ly khai Biển Đen.”

A Đức có chút trầm mặc, bọn họ đời đời ở lại Biển Đen, giấc mơ chính là tìm ra Ân Vũ Điện, như là để hắn đột nhiên rời đi, có chút khó có thể tiếp thu.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 861: Cổ Long Da Bí Mật, Phiên Dịch Phương Pháp

Dương Thanh Huyền nói: “A Đức huynh không cần hiện tại hạ quyết tâm, nhưng Ám Dạ Tả sử nếu bại lộ đang giám sát ngươi, tiếp theo sợ còn sẽ có những động tác khác, tương lai sắp xếp vẫn là muốn nhanh chóng nghĩ kỹ. Như là lựa chọn ly khai Biển Đen, có thể cùng ta một đạo rời đi. Hoa sen cũng vậy.”

Hoa sen không có A Đức nhiều như vậy lo lắng, trong mắt một hồi liền lộ ra vẻ khát vọng đến.

A Đức thở dài, nói: “Xem trước một chút giải thích Cổ Long da kết quả đi.”

Hoa Giải Ngữ lên trước, mạnh mẽ đá ốc mấy đá, đem phong ấn giải khai, lại trở lại vị trí của mình.

Ốc mặt máu me khắp người, sắc mặt tái nhợt, mím môi không lên tiếng.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Thời khắc này hiện trạng ngươi cũng biết, thành thật một chút giải thích Cổ Long da đi, ta không muốn nói nhiều, ngươi muốn phản kháng cũng được, ta không ngại dùng các loại biện pháp trừng trị ngươi.”

Ốc oán độc theo dõi hắn, từng chữ nói: “Ngươi không dọa được ta!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, nói: “Giải Ngữ huynh, dùng trước đáy giày phiến hắn trăm lần mặt, sau đó tìm chút đại tiện đến rót vào trong bụng hắn, lại đem hắn lột sạch du hành, lại mang tới nhiều người địa phương lại cho hắn ăn ăn một bữa cứt, cuối cùng đưa hắn thiến, nắm cho chó ăn.”

Ốc mặt “Xoạt” một hồi liền không có chút hồng hào, cả người run run có như run cầm cập.

Liền ngay cả A Đức đám người, đều nghe sợ nổi da gà, trong bụng một trận buồn nôn.

Võ tu người, làm như vậy là để theo đuổi đại đạo, được cái kia vô thượng tự tại.

Ai chịu nổi loại vũ nhục này?

Hoa Giải Ngữ ở Dương Thanh Huyền tiếng nói rơi xuống nháy mắt, liền ra tay lần thứ hai phong ốc mấy chỗ huyệt vị, để ngừa hắn tự sát mà chết.

Ốc sắc mặt trắng bệch, run giọng nói: “Ngươi, ngươi tên ác ma này, không chết tử tế được!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ta có hay không sẽ chết tử tế, tạm thời không ai biết. Nhưng có thể khẳng định là, ngươi nhất định không có chết tử tế. Giải Ngữ huynh, động thủ đi, chào mọi người đẹp đẽ một tuồng kịch, quyền đương là việc vui.”

Ốc vội vàng nói: “Đừng, đừng nhúc nhích ta, ta phá giải, ta tận lực phá giải này Cổ Long da là được rồi.”

Dương Thanh Huyền khinh thường nhìn hắn, nói: “Rơi vào rồi trong tay ta, còn muốn giãy dụa, ấu trĩ.” Nói, vung tay lên, hai tấm Cổ Long da trực tiếp bay xuống ở trước mặt hắn.

Ốc mặt không có chút máu, cắn chặc hàm răng, gắng gượng thân thể ngồi xuống, đem cái kia hai tấm Cổ Long da liều cùng nhau, cẩn thận nhìn sang.

Dương Thanh Huyền cũng không gấp, cũng không thúc hắn, liền ở bên trong đại sảnh nhắm mắt dưỡng thần, trực tiếp bấm quyết tu luyện.

“Ta hiểu được!” Mấy canh giờ sau, ốc đột nhiên quát to một tiếng, hai mắt bắn ra hưng phấn quang đến.

“Hiểu là tốt rồi.” Dương Thanh Huyền mở hai mắt ra, mỉm cười nói: “Hiểu thì có sống sót khả năng, theo chúng ta nói một chút, ngươi rõ ràng cái gì?”

Ốc sắc mặt khó coi, cái kia một luồng hưng phấn kình lực, nháy mắt tiêu tan, mặt âm trầm nói: “Ta đem tin tức này giải thích đi ra, ngươi thả ta?”

“Vậy phải xem ngươi giải thích giá trị bao lớn, một người như là cống hiến không ra giá giá trị đến, sống sót còn có ý nghĩa gì?” Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói rằng.

Ốc trầm mặc hạ, nói: “Tốt, ta tin tưởng ngươi không phải cái kia nói không giữ lời người.” Hắn từ dưới đất đứng lên, phấn chấn điểm tinh thần, nói: “Tấm này Cổ Long da, giá trị to lớn, khó có thể đánh giá. Không chỉ có chính xác định vị Ân Vũ Điện không gian, hơn nữa còn miêu tả ra Ân Vũ Điện kết cấu bên trong, chỉ rõ bước vào Bỉ Ngạn chỗ cốt lõi.”

Bảy người tất cả giật mình, sau đó xông tới.

Ốc đem hai tấm đồ liều cùng nhau, chỉ vào phía trên phù văn thì thầm: “Viên có di ngọc, hai núi kẹp khâu, trên có cây cối, tự đông cực chí ở tây cực, năm trăm triệu mười chọn 9,800 bước.” Hắn chỉ vào đồ trên một ít đường nét, nói: “Đây chính là Ân Vũ Điện vị trí không gian phụ cận địa hình.”

Dương Thanh Huyền nhìn một hồi, lườm hắn một cái, nói: “Ta nếu như có thể xem hiểu, bắt ngươi đến làm gì? Dùng dễ hiểu đồ hình đem đồ vật bên trong tất cả đều vẽ ra đến.”

Ốc giận mà không dám nói gì, đàng hoàng tay lấy ra mới da thú, ở trên mặt vẽ lên.

Một lát sau, hóa ra hai tấm bình thường đồ, còn có một chút đánh dấu.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, chỉ vào đồ đã nói nói: “Nơi này là Biển Đen, này đồ trên làm sao phần nhiều là lục địa?”

Ốc nghĩ một hồi, nói: “Ta cũng cảm thấy kỳ quái, đây cũng là tòa nào đó trên đảo.”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia đồ nhìn một hồi, cảm thấy vô cùng xa lạ, sau đó nhìn khác một bức tranh, chân mày nhíu sâu hơn. Bức tranh này vẽ là Ân Vũ Điện bên trong, cũng chỉ có lối đi hẹp dài, cuối cùng đến một chỗ vòng đỏ đánh dấu địa phương.

Ốc nói: “Tấm này Ân Vũ Điện bên trong đồ, nên không lành lặn rất nhiều, Hoàng Đình Thượng nhân chỉ là đánh dấu ra đi về cái kia Bỉ Ngạn nơi.”

Dương Thanh Huyền đem hai tấm đồ đều đưa cho A Đức nhìn.

A Đức rơi vào trầm tư, sau một lúc mới nói: “Biển Đen hòn đảo đếm không xuể, cái này đảo ta sẽ không có đi qua, cũng không tại mấy đại đảo liên bên trong.” Hắn có chút thất vọng.

Biển Đen to lớn, khó có thể đánh giá, muốn tìm ra một cái đảo đến, không thể nghi ngờ mò kim đáy biển.

Bên trong đại sảnh một hồi trầm mặc.

Ốc thử dò xét hỏi: “Bây giờ có thể thả ta rời đi chứ?”

Dương Thanh Huyền theo dõi hắn, khẽ cười nói: “Có thể, nhưng đem phiên dịch phương pháp viết ra, liền có thể đi.”

Ốc sững sờ nói: “Ngươi muốn phiên dịch phương pháp làm gì?”

Hỏi xong sau, nhìn Dương Thanh Huyền ánh mắt lạnh như băng, liền ngậm miệng, đàng hoàng viết phiên dịch phương pháp đi.

A Đức lén lút truyền âm nói: “Thật sự thả hắn đi?”

Dương Thanh Huyền gật đầu, trả lời: “Giết hắn hay không, ý nghĩa không lớn. Nếu hắn phiên dịch ra Cổ Long da, tự nhiên nên thả hắn.”

A Đức liền không lên tiếng nữa.

Lần này ốc viết phiên dịch phương pháp, ngược lại so với phiên dịch càng tốn thời gian, đã qua hơn nửa ngày, mới đưa một chiếc thẻ ngọc giao cho Dương Thanh Huyền.

“Tốt, ngươi có thể đi.” Dương Thanh Huyền thần thức quét qua ngọc giản kia, liền cất đi.

“Đa tạ, cáo từ.” Ốc gặp thật sự có thể sống sót, vui mừng khôn xiết, ôm quyền một vây quanh, liền vội vàng bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền thấy hắn sau khi rời đi, hướng mọi người nói: “Chúng ta về Thương Mạt Đảo người đưa đò cứ điểm đi thôi, Ám Dạ Tả sử người không dễ dàng tra được. Hơn nữa có Mạc Đình đại nhân bảo hộ, bọn họ bao nhiêu cũng biết sợ ném chuột vỡ đồ.”

Bốn vị tinh tú tự nhiên không có ý kiến, A Đức nghĩ một hồi, cũng cảm thấy đi người đưa đò cứ điểm là hiện tại lựa chọn tốt nhất.

Ngay sau đó bảy người một đạo rời đi.

…

“Sự kiên trì của ta đã không còn, Tịch Đại tiên sinh, ngươi có nhận biết được ngươi sắp chết rồi sao?” Ở trên một hòn đảo, Tịch Đại cùng Vũ Vô Cực đi sóng vai, Vũ Vô Cực đột nhiên dừng bước, hỏi.

“Ha ha, Biển Đen biết bao to lớn, muốn tìm huyền giả đại nhân, chút lòng kiên trì ấy là không đủ.” Tịch Đại vuốt râu mà cười.

“Ta đã có thể khẳng định, ngươi đang đùa ta.” Vũ Vô Cực ánh mắt nhìn chăm chú đi qua, bốn phía nhiệt độ chợt giảm xuống, đầy rẫy một luồng hiu quạnh khí, phụ cận người qua đường, tất cả đều cả người run lên, không rõ vì sao.

“Làm sao sẽ đùa nghịch ngươi đây? Ta cũng không có ngại chính mình mạng lớn. Ở Biển Đen trên đi dạo một hồi, còn có thể gặp phải không ít người thú vị đây.” Tịch Đại cầm lấy sao tháng quyền trượng, đi phía trước một phương chỉ tay.

Một tên tóc bạc bạch y nam tử, mặt mày trong sáng, cầm trong tay một đem lông vũ, giống như là một trong quán trà người kể chuyện, chính diện mà tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 862: Cuộc Chiến Của Cường Giả, Không Có Một Ngọn Cỏ

“Hả?” Nam tử tóc bạc kia đi một hồi, liền ngừng lại, ánh mắt lộ ra thần sắc ngạc nhiên, “Tịch Đại tiên sinh?”

Tịch Đại cười nói: “Hồng Uyên tiên sinh, thực sự là quả đất tròn a.”

“Thiên Nga Tôn giả?” Vũ Vô Cực nghiêm sắc mặt, ánh mắt hơi ngưng.

“Vị này chính là...” Hồng Uyên thoáng nhìn Vũ Vô Cực, tương tự lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Vị này chính là ủng có Bất Tử Ma Thần thân thể, đạo Ảnh chi vũ Vũ Vô Cực tiên sinh.” Tịch Đại giới thiệu.

“Bất Tử Ma Thần thân thể! Đạo ảnh!” Hồng Uyên lộ ra nghiêm nghị, thậm chí là vẻ cảnh giác.

Vũ Vô Cực đột nhiên mở miệng hỏi: “Hồng Uyên tiên sinh, trong quý tộc, đương đại có Thiên Phượng giáng sinh sao?”

Hồng Uyên hoàn toàn biến sắc, trong đôi mắt tuôn ra lệ mang, nhìn chằm chằm Vũ Vô Cực, lạnh giọng nói: “Ngươi gặp Thiên Phượng?!”

“Ồ?” Vũ Vô Cực khóe miệng vung lên ngoạn vị cười đến, nói: “Nói như vậy, đích thật là có Thiên Phượng. Không cần sốt sắng như vậy, ta chỉ là tò mò mà thôi.”

“Thiên Phượng ở đâu?” Hồng Uyên hỏi.

“Thiên hạ to lớn, ta nào có biết Thiên Phượng ở đâu? Đúng là Hồng Uyên tiên sinh xem ra hết sức dáng dấp sốt sắng đây?” Vũ Vô Cực lặng lẽ cười hai tiếng.

“Ta người này trời sinh thì có căng thẳng chứng, tỷ như nhìn thấy đường biên bán bánh bao, tỷ như nhìn thấy Vũ Vô Cực tiên sinh tấm này khó coi mặt, đều sẽ rất khẩn trương đây. Làm sao, khó chịu?” Hồng Uyên nhẹ lay động lông vũ, sắc mặt lạnh xuống.

“Hồng Uyên tiên sinh lần này từ ngày chi ổ đi ra, sợ là đã giao phó xong hậu sự, một bộ tìm chết dáng vẻ. Đã như vậy, vậy thì đi chết đi!” Vũ Vô Cực giơ tay, một chút hắc mang ở đầu ngón tay hóa ra, hắc mang bốn phía có chút điểm màu bạc vết lốm đốm, quét qua đi.

Hồng Uyên mặt không biến sắc, lông vũ ở trên không bên trong vung lên, có vạn trượng ánh sáng.

“Ầm!”

Hai người một chiêu bên dưới, đụng vào nhau, bắn ra vô cùng hào quang, hướng về bốn phương tám hướng tản đi. Phụ cận tất cả kiến trúc, cây cỏ, sinh linh, nháy mắt hóa thành bột mịn, biến thành tro bụi.

Tịch Đại bị chấn động lùi lại mấy bước, mặt lộ vẻ vẻ thống khổ, áo choàng bay phần phật, trên người có một tầng hào quang nhàn nhạt, cười khổ nói: “Hai vị, không một lời thoải mái liền động thủ, quá tùy hứng.”

“Có người muốn muốn chết, ta há có thể không thành toàn hắn?”

Vũ Vô Cực cười gằn một tiếng, trên người không ngừng bùng nổ ra hào quang màu tím đen, như lôi điện một loại bắn lên hồ quang, năm ngón tay nắm chặt, quyền uy liền bao phủ mấy ngàn trượng xa, hơn nửa hòn đảo đều ở đây một quyền này bao phủ xuống.

Hồng Uyên đôi trong mắt lóe lên lam quang, sắc mặt trở nên hơi đáng sợ, giương cao đầu một tiếng, thét dài Cửu Tiêu, phía sau hiện ra to lớn Thiên Nga quang ảnh, trong tay lông vũ loáng một cái, liền tiến lên nghênh tiếp.

"Ầm!"

Vũ Vô Cực một quyền đánh vào vậy lông vũ trên, thiên địa rung động, toàn bộ hòn đảo lấy hai người làm trung tâm, hóa thành vô số mảnh vụn, đất đá tung bay.

Một bó cực mạnh ánh sáng, xông lên Cửu Tiêu, hạ mặc hòn đảo.

"Xảy ra chuyện gì?! Hòn đảo làm sao vậy?!" Xa xa truyền đến đại lượng sợ hãi tiếng.

"Không được! Là có cường giả đang chiến đấu, lan đến tới rồi!"

"Cái gì, này đảo nhưng là lệ thuộc vào Tư Đồ đại nhân quản hạt, ai dám lỗ mãng!"

"Chạy mau a! Ta vừa nhìn thấy Tư Đồ đại nhân hướng về cái hướng kia bay đi, chấn động bên dưới liền hồn bay tiêu diệt!" Cực đại hoảng sợ ở trên đảo lan tràn, cũng không ai biết chuyện gì xảy ra, giống như là tận thế một loại, tất cả mọi người liều mạng hướng về đảo chạy ra ngoài.

Hồng Uyên trong tay lông vũ run lên, như ưng kích trường không, vô cùng bá đạo ác liệt. Vũ Vô Cực cánh tay vẫy một cái, vòng qua lông vũ, sắc bén mười ngón chụp vào Hồng Uyên nuốt cổ họng.

“Đã sớm nghe qua, các ngươi đạo ảnh bên trong, không có có một cái tốt, quả nhiên danh bất hư truyền.” Hồng Uyên khuỷu tay chìm xuống, liền hướng Vũ Vô Cực cánh tay ép đi, toàn bộ không gian dường như bánh quai chèo như thế xoay tròn, toàn bộ bốn phía thời không, đều giống như bị chậm lại, vậy nhẹ nhàng ép một chút bên dưới, như là có Thiên Sơn vạn nước như thế trọng.

“Ah, quá khen. Ta đây cái đồ tồi, giết ngươi phía sau, lại đi ngày chi ổ, đem vậy chút lông dài chim toàn bộ giết.” Vũ Vô Cực cười lạnh, cánh tay phải xoay tròn liền thu lại rồi.

Hồng Uyên sắc mặt đại biến, cả giận nói: “Vậy thì càng không lưu lại được ngươi!”

Lông vũ ở trong tay loáng một cái, biến lớn mấy lần, trên có muôn màu muôn vẻ, càng là trăm vũ chi lông, không giống nhau, cầm trong tay có dài ba thước, xích, xanh, vàng, tử, trắng năm căn vĩ linh buông xuống, càng là năm phượng chi linh, tụ ở phất một cái.

“Hữu Phượng Lai Nghi!”

Hồng Uyên khẽ quát một tiếng, một phiến ra.

Vô số ánh lửa tự lông vũ bên trong dựng lên, hóa thành ngàn chim ở trên không, bách điểu triều phượng, ở giữa nhất chính là ngũ sắc phượng quang, hình thành một cái to lớn vòng sáng.

“Thật sự có tài!”

Vũ Vô Cực cười gằn một tiếng, trên trán sinh ra sừng đến, cả người bốc ra tử vảy màu đen, biến thành Ma Thần thân thể, không lùi mà tiến tới, đón vậy ngàn chim mà lên.

“Chi chi!”

Một mảnh hào quang màu đen ở tay phải hắn bên trong, như lôi điện lấp loé, hóa ra ba đường hắc đao, giơ đao liền chém về phía ngàn chim năm phượng!

“Hai vị dừng tay! Đánh tiếp nữa, cả hòn đảo nhỏ đều nếu không có.” Tịch Đại ở hai người uy thế hạ, lùi lại lui nữa, nhưng không người để ý đến hắn.

“Ầm!”

Một tiếng nổ vang, ba đường hắc đao chém vào to lớn vòng sáng, vô số Hỏa Điểu nháy mắt bị hắc khí chém nát, một đao ánh đao thẳng vào ngàn chim chi rừng, đánh vào phượng trên ánh sáng, tuôn ra kinh thiên động địa nổ vang.

Hồng Uyên sắc mặt lành lạnh, phía sau Thiên Nga bóng mờ một hồi triển khai, tay trái dấy lên màu trắng chân diễm, trực tiếp hướng về vậy ba đường hắc đao chộp tới.

Vũ Vô Cực hai tay cầm đao, ngang trời vừa bổ!

“Ầm!”

Đao khí cùng chân diễm hỗn cùng nhau, phát sinh đáng sợ nổ đùng, ở ngàn chim bên trong, trắng cùng đen song sắc, không ngừng lẫn nhau nuốt chửng.

Đột nhiên, hết thảy vây công Vũ Vô Cực Hỏa Điểu, một hồi đình trệ hạ xuống, liền ngay cả xung quanh khuấy động đi ra sóng khí, cũng giống là chịu đến áp chế, tất cả đều dừng lại chớp mắt, sau đó một mạch hướng về Hồng Uyên công kích đi.

Hồng Uyên trong lòng kinh sợ, đồng thời cảm nhận được có sức mạnh ở áp chế trong cơ thể mình chân nguyên, cau mày nói: “Võ Hồn?”

Hắn dùng lực đẩy một cái, đem hắc đao đánh bay, sau đó lăng không bấm quyết, lông vũ vung lên, vô số lông chim dồn dập mà xuống, trình đủ mọi màu sắc, như là một mảnh hào quang sáng long lanh linh lung thế giới, “Thiên Vũ Lưu Vân!”

“Ầm!”

Vũ Vô Cực Võ Hồn lực lượng bị phá nổ, nhưng hắn hắc đao lăng không chém một cái, chỗ đi qua, hết thảy lông chim đều bị chém nát tan, thiên vũ căn bản là không có cách gần người.

Hồng Uyên cau lại hạ lông mày, lông vũ lại nổi lên.

Vũ Vô Cực hai mắt phát lạnh, trong mắt nổ bắn ra vô cùng sát cơ, hắc đao thượng lưu quang chuyển động.

Đột nhiên Tịch Đại thanh âm truyền đến, kêu lên: “Ai nha, ta tính toán ra huyền giả đại nhân vị trí cụ thể. Vũ Vô Cực, ngươi là lưu lại tiếp tục chiến, vẫn là đi theo ta đây?”

Âm thanh truyền đến, Tịch Đại đã ở mấy ngàn trượng ở ngoài.

Vũ Vô Cực hoàn toàn biến sắc, hung hăng nhìn chằm chằm Hồng Uyên, nói: “Hôm nay coi như số ngươi gặp may!”

Nói, hắc đao vừa thu lại, bóng người lóe lên, liền đuổi Tịch Đại đi.

Hồng Uyên nhìn chằm chằm hai người rời đi phương hướng, đem lông vũ cất đi, sắc mặt khó coi dị thường.

Đầy trời ánh lửa, toàn bộ tản đi không gặp.

Cả hòn đảo nhỏ, bị đánh thành một cái to lớn vòng tròn, trên đảo trở nên không có một bóng người, không có một ngọn cỏ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 863: Thiên Vị Con Rối, Đi Tới Hải Thiên Nhai

Ở một tòa trên hoang đảo, quái thạch đá lởm chởm, không có một ngọn cỏ. Xung quanh biến là tháp nhọn một dạng đá ngầm, dưới mặt biển còn có đá ngầm ẩn núp, cất giấu vô số hung ác động vật biển.

"Ầm ầm!" Một tiếng vang thật lớn, một đầu cao trăm trượng cự thú, ầm ầm ngã xuống, thân thể to lớn kêu rên một tiếng, liền tê liệt trên mặt đất, triệt để mất đi sinh cơ.

Ở cự thú bốn phía, còn ngã trái ngã phải hàng ngang nước cờ đầu cái khác cự thú thi thể, chủng loại không một, nhưng tất cả đều là trong biển hung thú, hình thể to lớn, đồng thời đã bắt đầu mục nát, phát ra trận trận mùi thối.

Một đạo hồng mang ở trên không bên trong lóe lên, liền rơi vào một con cự thú trên đầu, hóa ra Nguyên Khôi thân ảnh, mặt ** sát vẻ.

"Chúc mừng công tử, lại tuần phục một đầu động vật biển Nguyên Thần." Đạt Sinh bóng người loáng một cái, liền rơi vào Nguyên Khôi bên cạnh người, đầy mặt vẻ lấy lòng.

"Hừ." Nguyên Khôi lỗ mũi tầng tầng hừ một cái, tựa hồ vẫn chưa quá thoả mãn.

Đạt Sinh mặt lộ vẻ khó xử, nói: "Này tám con cự thú, còn có hai đầu mưa xối xả Quỳ Ngưu, đều là rất khó bắt giữ động vật biển, ta đã tận lực. Tranh thủ tại thí luyện trước khi bắt đầu, lại bắt giữ một hai đầu lại đây."

“Không cần. Thời gian không nhiều lắm, ta muốn đem những này Nguyên Thần cố gắng hấp thu luyện hóa.” Nguyên Khôi mặt không thay đổi nói rằng.

“Phải phải.” Đạt Sinh thận trọng gật đầu, cung kính bên trong mang theo một tia kính nể.

“Dương Thanh Huyền hiện tại như thế nào?” Nguyên Khôi hai tay chắp sau lưng, âm trầm hỏi.

“Trở về sau vẫn ở Mạc Đình cùng Tam lão bảo vệ cho, không có gì cơ hội.” Đạt Sinh ánh mắt lóe lên lửa giận cùng sát khí, lạnh giọng nói: “Tiểu tử này thực sự là vận khí vô cùng tốt a, liền ngay cả Huyết Nhận đều không giết được hắn!”

Nguyên Khôi nghĩ một hồi, đột nhiên nói rằng: “Ngươi nói, hắn biết hay không thật sự có Dạ Hậu ở sau lưng chỗ dựa? Bằng không Mạc Đình làm sao sẽ như này bảo hộ hắn?”

“Không thể!” Đạt Sinh sợ hết hồn, mặt truy cập liền không có chút hồng hào.

Nguyên Khôi thấy hắn hồn bất phụ thể dáng vẻ, cười khinh bỉ, nói: “Yên tâm đi, tuyệt không loại khả năng này. Nếu là có Dạ Hậu bảo hộ hắn, vẫn cần đến các ngươi bên trong tổ chức?”

“Đúng, công tử nói rất có lý.” Đạt Sinh nuốt hạ nước bọt, lau chùi đầy đầu chảy ròng ròng mồ hôi lạnh, tựa hồ một trái tim thoáng để xuống, dò hỏi: “Công tử, Huyết Nhận việc...”

Nguyên Khôi nói: “Yên tâm đi, ta đã hồi bẩm tông môn, để tông môn đưa một bộ sách hàm đến. Có tông môn ra mặt, Huyết Nhận không dám lại làm khó của ngươi.”

Đạt Sinh đại hỉ, vội vàng chắp tay bái tạ, nói: “Đa tạ công tử! Có chiến lăng tông sách hàm, Huyết Nhận không dám không bán mặt mũi. Chuyện này xem như là có thể giải quyết.”

Nguyên Khôi gật gật đầu, mắt lạnh mắt lé hắn, nói: “Yên tâm đi, ngươi cẩn thận theo ta hỗn, ta đương nhiên sẽ không bạc đãi ngươi.”

“Phải!” Đạt Sinh vội hỏi: “Ta nhất định toàn lực chống đỡ công tử!”

Nguyên Khôi khoát tay nói: “Ngươi trở về đi thôi, ta chính là ở đây cố gắng luyện hóa những này động vật biển Nguyên Thần, chỉ cần vừa tiến vào Hải Thiên Nhai, ta đem Phỉ thú thả ra ngoài, nháy mắt là có thể vọt tới Tiểu Thiên Vị hậu kỳ, sau đó chém giết Dương Thanh Huyền!” Trong mắt hắn nổ bắn ra một vệt hàn mang.

Đạt Sinh vừa mừng vừa sợ, có chút lo lắng nói: “Vậy Mạc Đình bày ra vòng sáng đây?”

Nguyên Khôi nói: “Vậy vòng sáng là có thể đoạt xác tới được, trước tiên đoạt xác vòng sáng, mạnh mẽ đến đâu tìm tòi Dương Thanh Huyền hồn phách, chọn đọc bí thuật phương pháp.”

Đạt Sinh mừng lớn nói: “Vậy mối thù của ta, xem như là công tử thay ta báo.”

Nguyên Khôi khóe miệng vung lên vẻ lạnh lùng, nhìn chằm chằm vô tận xa xa, lạnh giọng nói: “Dương Thanh Huyền, nếu không có vì áp chế trong cơ thể Phỉ thú, chỉ bằng ngươi chỉ là một cái vô danh tiểu tốt, cái nào có tư cách ở bản công tử trước mặt diễu võ dương oai! Rất nhanh, ta liền sẽ đem ngươi lợi hại tàn nhẫn đạp ở dưới chân, để cho ngươi hối hận trước ở trước mặt ta hung hăng!”

…

“Rốt cục tăng lên.”

Ở trong một gian mật thất, đầy rẫy mảng lớn Lôi Quang, chiếu sáng toàn bộ mật thất như một khối to lớn Thanh Ngọc.

Dương Thanh Huyền, Tử Diều Hâu, Khổng Linh, ba người ngồi đối diện nhau, liên thủ bấm quyết, dùng sấm sét luyện chế vậy Hoang Khôi, dưới sự góp sức của mọi người, đem Hoang Khôi đẳng cấp tăng lên tới Thiên Vị.

Giờ khắc này Hoang Khôi lơ lửng giữa không trung, quanh thân có lôi hỏa khí chưa tiêu, khí thế thô bạo.

Vậy hắc thạch tạo thành thân thể, rèn luyện qua đi ánh sáng lộng lẫy dập diệu, kinh mạch một loại dây hồng giờ khắc này như hỏa diễm đồ đằng một loại khắc họa toàn thân, nhìn thấy được càng sâu không lường được.

Tử Diều Hâu cười nói: “Thêm vào này nhanh Hoang Khôi, Thanh Huyền ca ca bên người tổng cộng có năm tên Tiểu Thiên Vị cao thủ.” Nàng cũng lúc trước, nuốt phục Phá Thiên Đan sau tiến vào Tiểu Thiên Vị.

“Thêm vào Ngưng Giáp Tử đại nhân, xem như là có sáu tên.” Dương Thanh Huyền từ tốn nói, khoát tay chặn lại, vậy Hoang Khôi liền bay hạ xuống, trực tiếp ẩn vào Tinh Giới bên trong.

Nếu là ở trước, có sáu tên Thiên Vị cường giả đi theo hắn, sợ là muốn cười điên.

Nhưng ở biết bầu trời cao xa sau, hiểu Thiên Vị chẳng qua là trên đường một cái trạm nhỏ mà thôi, nhất thời không có gì có thể cao hứng, duy trì một viên bình thường mà nhún nhường tâm thái.

“Khà khà, thời khắc mấu chốt, ta cũng có thể giúp một tay.” Tứ Thánh Linh Đồ bên trong, truyền đến Nghê Ba thanh âm, ở chung lâu, cùng Dương Thanh Huyền trong đó ngăn cách dần dần không còn.

“Vậy đa tạ.” Dương Thanh Huyền cũng khách khí hạ, nói: “Ta ly khai Biển Đen trước, sẽ trả ngươi tự do."

"Đa tạ." Nghê Ba cảm kích nói.

…

Vài ngày sau, người đưa đò bên trong cứ điểm một vệt sáng bay lên, hóa thành lưu quang, hướng về đệ nhất đảo liên đi.

Mạc Đình đứng ở một mảnh màu vàng lá cây trên, hai tay ôm ngực, hai mắt khép hờ, tắm bắn thẳng đến xuống ánh mặt trời.

Lá cây trên hoa văn mạch lạc rõ ràng, phảng phất có thể thu nạp quang năng, bổ sung vì là khởi động lực lượng, vô cùng huyền diệu.

Dương Thanh Huyền đứng sau lưng Mạc Đình cách đó không xa.

Một phía khác trên, nhưng là Đạt Sinh Đạt Tông hai huynh đệ, còn có Nguyên Khôi.

Hoa Chương, bồi ngươi các đệ tử đều là đứng ở chính giữa, bọn họ không dám tùy ý đứng thành hàng, làm sai, vô cùng có khả năng chính là một chữ tử.

Kim Diệp tốc độ vô cùng nhanh, ước chừng sau hai ngày, liền tiến vào đệ nhất đảo liên hải vực phạm vi.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên trong lòng hơi động, thân thể rõ ràng trở nên nóng rực lên.

Khác đệ tử cũng toàn bộ đều có cảm ứng, trên mặt lộ ra kinh sắc. Nhưng cũng có chút ít đệ tử, sắc mặt bình tĩnh, đối với đệ nhất đảo liên hải vực dị thường, tựa hồ đã sớm biết.

Mạc Đình xoay người, mỉm cười nói: "Cảm thấy thế nào?"

Dương Thanh Huyền nói: “Rất mạnh, này Cổ Diệu lực lượng, thậm chí là nội hải gấp đôi không thôi. Sợ là vậy Cổ Diệu ở nơi này đệ nhất đảo liên bên trong.”

Mạc Đình nói: “Đệ nhất đảo liên to lớn, khó có thể tưởng tượng. Ngoại trừ Dạ Hậu ở ngoài, cũng không người đối với nơi này quen thuộc. Còn Cổ Diệu đến cùng ở đâu, vẫn đúng là không ai biết. Hoặc giả xác thực ở đệ nhất đảo liên cũng nói không chừng đấy chứ.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Vậy hải Thiên Nhai đến cùng là như thế nào địa phương?”

Những đệ tử còn lại cũng đều vểnh tai lên đến lắng nghe, liền ngay cả Nguyên Khôi ánh mắt cũng nhìn sang.

Mạc Đình nghĩ một hồi, ngắm nhìn xa xa, nói: “Hải Thiên Nhai là Biển Đen một chỗ Chân Long chi nhãn, hội tụ vô cùng linh khí cùng sức mạnh. Chính là là năm đó ân Võ Vương cùng Cổ Diệu một trận chiến sau lưu lại di tích.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 864: Quang Một Trong Chương, Thực Tập Nguy Hiểm

“Đi qua dài dòng năm tháng diễn biến, tạo thành hiện tại tương đối bình tĩnh bộ dạng. Nhưng dù vậy, này đệ nhất đảo liên bên trong cũng là trong hắc hải hung hiểm nhất một trong những địa phương, Thiên Vị dưới lâu la lại đây, lúc nào cũng có thể ngã xuống.”

Mạc Đình ánh mắt rơi vào trên mặt biển.

Dương Thanh Huyền đám người cũng sớm phát hiện, trong biển rộng thỉnh thoảng có khí tức cường đại truyền ra, nhưng tìm tòi Kim Diệp, lại rụt trở về, tựa hồ vô cùng sợ hãi.

Chính là Mạc Đình khí tức, chế trụ những này động vật biển. Bằng không phổ thông chiến hạm, sợ là từ lâu chôn thây biển rộng.

Mạc Đình khẽ mỉm cười, nói: “Hàng năm vào lúc này, cũng là chúng ta người đưa đò chuyện làm ăn tốt nhất thời điểm. Bởi vì đại lượng Toái Niết cảnh võ giả, cũng không dám vượt qua Hải Thiên Nhai.”

Đang nói, phía trước không gian bỗng nhiên trở nên hơi hoảng hốt, một đạo cường đại khí tức, từ hư không bên trong xông tới mặt, phảng phất có đồ vật ở trong đó tiềm hành.

Mạc Đình hơi thay đổi sắc mặt, cười khổ nói: “Làm sao đụng tới vật này?” Hắn dặn dò: “Đều cẩn thận rồi.”

“Ầm ầm!”

Một con mọc đầy vảy màu đỏ bàn tay to lớn, đột nhiên từ trong hư không dò ra đến, đã bắt hướng về Kim Diệp.

Mọi người chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm lại, trong thiên địa lại không có bất kỳ hào quang, chỉ còn dư lại vậy che kín gồ ghề văn lộ bàn tay, mặt trên từng viên tràn đầy bé nhỏ quả cầu thịt, làm người sởn cả tóc gáy.

Càng làm người ta kinh ngạc sợ hãi là, ở một trảo này bên dưới, uy thế trực tiếp trấn áp tất cả mọi người, liền một chút lòng phản kháng đều không sinh được đến.

Trước mắt ám sắc, đột nhiên một hồi lại biến thành sáng sủa, chỉ thấy Mạc Đình thân thể, trực tiếp vỡ vỡ đi ra, hóa thành vô số lưu quang, ngưng tụ thành một cái to lớn quang tay chưởng, đập tới.

"Ầm!"

Song chưởng ở biển trời trên chấn động, vô số ánh sáng nổ ra, vậy xích bàn tay lớn màu đỏ chịu đến đánh mạnh, đột nhiên lui về.

Kim Diệp ở trên không bên trong lay động mấy lần, mọi người chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, ngực khẩu như là đè ép một khối đá tảng, không thở nổi.

"Ồ? Là Mạc Đình, ta nói sao, cái nào tên tiểu tử có thể ngăn cản ta một chưởng." Trong hư không truyền đến một đạo nhàn nhạt âm thanh.

Dương Thanh Huyền nhìn tới, chỉ thấy vậy trong hư không, tựa hồ có một sinh lần đầu hai chân quái vật khổng lồ, trực tiếp ngồi xếp bằng ở bên trong, chỉ là lộ ra tới khí tức, liền để hai tay hắn đổ mồ hôi.

"Ngô Lương tiền bối, chính là vãn bối." Kim Diệp phía trước, quang ảnh hội tụ bên dưới, Mạc Đình thân ảnh hiển hóa ra ngoài, cung kính hai tay ôm quyền.

“Nếu là ngươi, vậy đi qua đi.” Hư không cái bóng từ tốn nói.

“Tiền bối ở đây, không biết là...” Mạc Đình thử dò xét hỏi.

“Hừm, Hải Thiên Nhai thí luyện sắp bắt đầu, ta canh giữ ở này, bắt một ít Toái Niết cảnh võ giả đến ha ha, bồi bổ thân thể.” Hư ảnh kia ung dung thoải mái nói, giống như là ở bắt cá như thế.

[truyen cua tu

i . net] http://truyenCuatui.net/

Dương Thanh Huyền đám người, đều là da đầu tê dại một hồi.

“Ùng ục.” Mạc Đình nuốt xuống hạ, nói: “Ngô Lương tiền bối, hôm nay sẽ có rất nhiều bỉ giúp chiến hạm thông qua, mong rằng tiền bối có thể hạ thủ lưu tình.”

Ngô Lương nói: “Biết rồi, nhìn ở trên của ngươi mặt mũi, phàm là người đưa đò chiến hạm, ta để cho bọn họ đi qua là được rồi.”

“Đa tạ tiền bối!” Mạc Đình đại hỉ, ôm quyền chắp tay.

Sau đó Kim Diệp trên hào quang lóe lên, liền gia tốc đi phía trước đi, rất nhanh biến mất ở vậy mảnh hải vực.

Sau một lúc, Dương Thanh Huyền mới mở miệng hỏi: “Vừa mới cái kia Ngô Lương, là vật gì?”

Mạc Đình nói: “Trong hắc hải, tu luyện có thể hóa hình động vật biển, không biết tồn tại bao nhiêu năm tháng, xem như là mảnh này Biển Đen chủ nhân chân chính.”

Hoa Chương không nhịn được nói rằng: “Mạc Đình đại nhân, vậy chúng ta thí luyện sau khi kết thúc, trở về...”

Mạc Đình cười nói: “Yên tâm, qua này mấy ngày, Ngô Lương tiền bối liền sẽ chìm vào đáy biển bế quan. Bởi vì Hải Thiên Nhai thực tập mở ra, liền vài ngày như vậy, hắn đoán chắc thời gian. Còn đi ra, thời gian liền không nhất định.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Thí luyện bao lâu, khi nào đi ra?”

Mạc Đình sửng sốt một chút, nói: “Ngươi ngay cả điều này cũng không biết?”

Hoa Chương đám người cũng là cổ quái nhìn hắn.

“Hừ, tiến vào đi chịu chết đồ vật, căn bản cũng không khả năng đi ra, hỏi đến làm gì?” Nguyên Khôi đứng ở một đầu khác, sau khi nghe, cười gằn không ngớt.

“Trí chướng, ta có nói chuyện với ngươi sao?” Dương Thanh Huyền khinh miệt mắt liếc.

“Ngươi mắng ai?!” Nguyên Khôi nháy mắt giận dữ.

“Mắng ngươi cũng không biết, quả nhiên là trí chướng.” Dương Thanh Huyền giơ ngón tay giữa lên.

Nguyên Khôi giận không nhịn nổi, nếu không có Mạc Đình ở đây, sợ là đã phát tác.

“Được rồi, tất cả chớ ồn ào!” Mạc Đình ánh mắt lạnh lẽo, đảo qua Nguyên Khôi, lạnh giọng nói: “Lần này thí nghiệm, tìm kiếm ngụy đạo văn, tất cả lấy Dương Thanh Huyền làm chủ. Nếu là có người không nghe chỉ huy, tùy ý quấy rối phá hoại, dẫn đến nhiệm vụ thất bại, cũng đừng trách ta lòng dạ độc ác.”

Nguyên Khôi kinh nộ không ngớt, nhưng không dám ở Mạc Đình trước mặt làm càn, xanh mặt, không lên tiếng nữa.

Mạc Đình lúc này mới nói với Dương Thanh Huyền: “Hải Thiên

Nhai thí luyện, hàng năm chỉ có một lần mở ra cơ hội, thế nhưng ra tới, mỗi tháng thuỷ triều thời gian, liền có thể cảm ứng được Biển Đen lực lượng, sau đó phá nổ không gian đi ra."

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: "Nói như vậy, ở bên trong nghỉ ngơi bao lâu cũng có thể?"

Mạc Đình nói: "Chính là. Cái này cũng là bên trong nguy hiểm một trong, bởi vì các ngươi vô cùng có khả năng gặp gỡ đợi mấy năm, thậm chí mấy chục, hơn trăm năm võ giả."

"Hơn trăm năm?" Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Ở bên trong chờ lâu như vậy, ý nghĩa ở đâu?"

Mạc Đình nói: "Có ít người thiên tư không đủ, vẫn đợi đến xông lên Thiên Vị mới thôi. Còn rất nhiều người, xông lên Thiên Vị, nhưng cảm giác được bên trong tu luyện hoàn cảnh hơn xa bên ngoài, thì làm giòn không ra ngoài, một mực bên trong tu luyện."

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: "Ý là, chúng ta còn khả năng gặp gỡ không ít Thiên Vị cường giả?"

Mạc Đình gật đầu nói: "Đúng thế. Hơn nữa rất nhiều Thiên Vị võ giả ở bên trong cực kỳ biến thái, lấy chuyên môn hành hạ đến chết thí luyện đệ tử làm vui thú. Nhưng cũng không người làm gì được bọn hắn. Bởi vì thí luyện chi địa chịu đến lực lượng kỳ dị ảnh hưởng, bên trong tự thành một cái tiểu thế giới, Thiên Vị bên trên là không vào được."

Dương Thanh Huyền cười khổ, nói: "Nguy hiểm như vậy, còn nhiều người như vậy đổ xô tới."

Mạc Đình cười nói: "Bởi vì bên trong đột phá tỷ lệ càng to lớn hơn a. Cũng không phải là tất cả mọi người giống như ngươi vậy thiên phú dị bẩm. Võ đạo mỗi một tầng cấp, đều sẽ kẹt chủ vô số người, chung thân đột phá vô vọng. Có thể có một tia cơ hội, cho dù là nguy hiểm nữa, cũng biết đi thử."

Dương Thanh Huyền nhẹ nhẹ gật gật đầu, nói: "Ta hiểu được."

Kim Diệp tiếp tục tại trên biển Thừa Phong Phá Lãng, rất nhanh liền gặp được một toà lớn như vậy hòn đảo, ở dưới mặt trời tỏa ra lăng nhiên thánh huy, khiến lòng người sinh kính sợ.

Phóng tầm mắt nhìn, đảo này không gặp giới hạn, giống như một khối to lớn lục địa.

Mà ở trên đảo, hiện ra tháp hình, như là một toà ngọn núi to lớn, tọa lạc tại biển trời trong đó. Đỉnh núi thẳng vào Vân Tiêu, nguy nga không thể nhận ra.

Kim Diệp cách vậy hòn đảo mấy ngàn trượng thời điểm, Mạc Đình đánh ra pháp quyết, ở trên không bên trong giương ra, nhất thời một đạo thải quang tiêu tan, toàn bộ Kim Diệp hóa thành một cái cầu vồng, trực tiếp dẫn tới đảo đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 865: Đệ Nhất Đảo Liên, Ám Dạ Lực Lượng

Kim Diệp tiến nhập cái kia thật lớn kết giới sau.

Dương Thanh Huyền tâm thần rùng mình, phức tạp linh khí phả vào mặt.

Không chỉ có là hắn, tất cả mọi người nghiêm nghị có chút sốt sắng, Mạc Đình hai mắt hơi ngưng, khóe miệng cười chúm chím nhìn vậy tặng vào trong mây đảo phong.

Lấy to lớn hòn đảo làm trung tâm, trình hình dạng xoắn ốc đầy rẫy phức tạp linh khí.

Ngoại trừ Cổ Diệu lực lượng ở ngoài, còn có cái khác phức tạp sức mạnh, hỗn cùng nhau, tạo thành này hải, ngày, đảo, phong trong đó cân bằng.

Mạc Đình đột nhiên nghẹ giọng hỏi: “Nhận ra được cái gì không có?”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Này phức tạp linh khí kết cấu bên trong, ngoại trừ thuần khiết linh khí ở ngoài, chính là Cổ Diệu lực lượng, còn có mặt khác một loại vô cùng lực lượng mạnh, tinh tế nhận biết bên dưới, làm cho người ta một loại vô cùng không thích cảm giác.”

Mạc Đình ánh mắt lộ ra kinh sắc, nói: “Ngươi có thể nhận biết được Ám Dạ lực lượng?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, nói: “Loại này làm người không vui cảm giác, là Ám Dạ lực lượng sao?”

Nguyên Khôi cũng nhíu mày lại, đột nhiên nói rằng: “Ta cũng cảm giác được, sức mạnh kia hỗn tạp ở linh khí bên trong, theo thổ nạp hấp vào bên trong cơ thể, để tâm tình không rõ có chút buồn bực. Dạ Hậu chính là ở loại địa phương này tu luyện sao?”

Thốt ra lời này, Kim Diệp Thượng nhân người đổi sắc mặt, dù sao Dạ Hậu là cấm chế đàm luận.

Những người khác tất cả đều bình tĩnh lại tâm tình thổ nạp, thử nhận biết cái kia Ám Dạ lực lượng, nhưng tất cả đều trên mặt mang theo nghi hoặc, tựa hồ cũng không có gì phát hiện. Trừ cái này bên trong linh khí nồng nặc nhưng cũng không thuần khiết ở ngoài, một không có cảm giác gì.

http://truyencuatui.net/

Mạc Đình nói: “Mọi người không cần thử. Dương Thanh Huyền cùng Nguyên Khôi trên người có ta vòng sáng ấn, cho nên mới có thể nhận biết được Ám Dạ lực lượng. Người bình thường muốn phát hiện, sợ là có chút khó khăn.”

Hoa Chương ngang ngửa dạng lạc ấn vòng sáng ba người, liếc mắt nhìn nhau, đều là xấu hổ hạ thấp đầu. Bọn họ cũng một không có cảm giác gì, hiển nhiên là bởi vì tu vi không đủ.

“Đây cũng là Ám Dạ lực lượng sao? Lẽ nào... Ta cũng là Ám Dạ bộ tộc người?” Tinh Giới bên trong, bỗng nhiên truyền đến Tử Diều Hâu thanh âm, tràn ngập nghi hoặc, nói: “Khi ta giải phong ai ca kiếm thời điểm, trong cơ thể liền sẽ đầy rẫy loại sức mạnh này.”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, trầm tư nói: “Thân phận của ngươi xác thực thần bí, sợ là chỉ có thể từ trên thân Dạ Hậu tìm kiếm đáp án.”

“Không, ta không muốn gặp Dạ Hậu!” Tinh Giới bên trong truyền đến Tử Diều Hâu thanh âm hoảng sợ, nói: “Tuyệt đối đừng đi gặp Dạ Hậu. Chỉ cần tìm được á hằng, như thế có thể biết người của ta đời.”

“Yên tâm đi, không biết dẫn ngươi đi gặp Dạ Hậu, chúng ta đi tìm á hằng.” Dương Thanh Huyền thấy nàng sợ dáng vẻ, một trận đau lòng, vội vàng an ủi.

Tử Diều Hâu lúc này mới trấn định lại.

Dương Thanh Huyền thầm thở dài, thầm nghĩ đến, cái kia á hằng liền Võ Hồn đều độ đi ra, sợ là đã dữ nhiều lành ít.

Kim Diệp rất nhanh liền trôi về cái kia đảo phong.

Mạc Đình hai tay bấm quyết, lá cây trên linh quang lóe lên, liền phóng lên trời, thẳng vào tầng mây.

Vừa lên Vân Hải, liền gặp được cái kia đảo đỉnh đỉnh, ở Liệt Dương chiếu rọi xuống, như một toà bảo tháp, tỏa ra màu ngất.

Ở mênh mông đám mây, trừ bọn họ ra ở ngoài, sớm có trên trăm phi hành nguyên khí, nhiều loại, đóng tại đảo phong sơn đỉnh bốn phía.

Dương Thanh Huyền bọn người là tâm thần rùng mình, một mắt nhìn tới, cái kia chút phi hành nguyên khí trên, đều là các môn các phái, cùng với các loại tán tu võ giả, trừ một chút dẫn đầu người ở ngoài, cùng một màu, tất cả đều là lấy Toái Niết cảnh làm chủ.

“Thời gian gần đủ rồi, chúng ta tới rất chính xác thời gian đây.” Mạc Đình ngẩng đầu nhìn một cái sắc trời, ánh mắt đảo qua Vân Hải bên trên, nói: “Ước chừng có một, hai vạn người đây.”

“Một, hai vạn người!” Dương Thanh Huyền trong lòng run lên.

Còn bất chợt có ánh sáng từ đám mây phía dưới xông lên, lấy khuynh hướng này xuống, thậm chí phá 20 ngàn đều có khả năng.

“Tại sao có thể có nhiều cường giả như vậy?” Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy có chút tê cả da đầu.

“Ha ha, hiếm thấy nhiều quái. Biển Đen là dễ dàng nhất đột phá Thiên Vị địa phương, ba mươi ba tinh vực, mênh mông vô biên, vô số võ giả đều kẹt ở Thiên Vị bên dưới, một, hai vạn tính là gì? Còn không bằng có chút tông môn đệ tử nhiều.” Nguyên Khôi lộ ra vẻ khinh bỉ.

Mạc Đình gật gật đầu, nói: “Nguyên Khôi nói rất đúng, một, hai vạn cũng không nhiều. Ngươi không cần lo lắng cái gì, lấy thiên tư của ngươi, ở tất cả mọi người bên trên.”

Nguyên Khôi nghe vậy, không từ giận dữ, tầng tầng hừ một tiếng, hiển nhiên không phục.

Dương Thanh Huyền cười khổ một tiếng, Mạc Đình nói như vậy, không phải cho hắn tăng cường cừu hận mà.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 866: Chân Trời Góc Biển, Dò Xét Vân Tụ Cung

“Năm đó Cổ Diệu rơi vào Biển Đen, làm cho toàn bộ Biển Đen thiên địa quy tắc đều phát sinh thay đổi. Đặc biệt là ở Hải Thiên Nhai một vùng, thời không cùng quy tắc hoàn toàn méo mó, lượng lớn Hải tộc ở đó một trường phong ba hạ tử vong.”

“Sau đó ân Võ Vương đánh với Cổ Diệu một trận, càng là đem các loại quy tắc đánh nát, để toàn bộ Hải Thiên Nhai trở thành một nơi đáng sợ tuyệt cảnh. Lại trải qua năm tháng lắng đọng, thanh khí tăng lên trên, hóa thành một chỗ không gian độc lập, trôi nổi tại hắc trên biển, trọc khí chìm xuống, tạo thành hiện tại Hải Thiên Nhai mô hình.”

“Toà này phong đảo, là toàn bộ Hải Thiên Nhai hạt nhân, cũng là năm đó hết thảy vẩn đục lực lượng ngưng tụ mà thành, cũng không phải là phổ thông hòn đảo. Này đảo phong thẳng vào trong mây, năm đó cùng trôi nổi không gian là nối liền ở chung với nhau, sau đó ở Biển Đen thuỷ triều lực lượng hạ, mới chậm rãi để trôi nổi không gian tách ra đi, vòng quanh Biển Đen xoay tròn.”

“Cái kia trôi nổi không gian, hàng năm sẽ có một canh giờ, trở lại Hải Thiên Nhai bầu trời, cùng đảo phong ngậm nhận, sau đó sẽ chia lìa. Quá trình này một năm chỉ có một canh giờ, bỏ lỡ liền lại không cách nào đi vào. Mà mỗi tháng thuỷ triều thời gian, Biển Đen đối với chỗ này không gian có cực mạnh sức hấp dẫn, thân ở không gian bên trong võ giả, chỉ phải phá không gian bình phong, cũng sẽ bị thuỷ triều lực lượng hấp dẫn hạ xuống, trở lại Biển Đen.”

“Ở hồi lâu trước đây, có vị cường giả căn cứ địa hình của nơi này, còn có cái kia đảo đỉnh hình dạng, đối với chỗ này đặt tên là Hải Thiên Nhai, ý là chân trời góc biển, lại vì là Quỳnh Nhai vách cheo leo. Mà Dạ Hậu, liền quanh năm tọa trấn ở này đảo trên đỉnh Vân Tụ Cung bên trong.”

Mạc Đình đem Hải Thiên Nhai lai lịch, từ từ kể lại dư mọi người.

Dương Thanh Huyền theo cái kia huy hoàng phương hướng nhìn tới, tựa hồ đang mây miểu trong đó, chọc vào vòm trời cái kia đỉnh cao trên, có một toà phù ở Vân Hải, ẩn giấu ở hư quang mây cung.

Hắn nhìn chằm chằm cái kia đỉnh cao nhìn, trong mắt bỗng nhiên kim quang lóe lên, nguyên bản mờ ảo cảnh tượng, một hồi trở nên rõ ràng.

Đầu tiên là bảy màu bình phong, như bảo xây bao phủ đỉnh núi, bên trên có sóng gợn di động, thay đổi trong nháy mắt.

Xuyên thấu qua bình phong có thể thấy được quái thạch đá lởm chởm, thần hoa tiên thảo ở trong khe hở, phồn thịnh mà dài.

Sau đó liền có cung điện tọa lạc, cao tới trăm trượng. Cũng lấy bạch ngọc vì là cấp, Lưu Ly làm ngói, một phái tiên khí mờ mịt, uy nghiêm đại khí.

Ở trước cung điện còn có một lớn như vậy tế đàn, ước chừng trăm người xếp thành hàng bên trên. Phía trước đứng cạnh một tên cô gái áo đỏ, da thịt trắng hơn tuyết, tóc mai như mực, chính là Vũ Ảnh.

“Lẽ nào Vũ Ảnh cũng muốn đi thí luyện chi địa?”

Dương Thanh Huyền trong lòng nghĩ thầm, rất nhanh liền hiểu, lâu như vậy tới nay, Vũ Ảnh tu vi cũng vẫn đặt ở Thiên Vị bên dưới, xem ra chính là vì lần thực tập này.

Hỏa Nhãn Kim Tình không có chống đỡ bao lâu, bất quá một sát tức diệt, trước mắt đỉnh cảnh tượng, lần thứ hai trở nên mơ hồ mà mờ ảo.

…

“Là ai?!”

Vân Tụ Cung bên trong, một cô gái bỗng nhiên mở hai mắt ra, nổ bắn ra lệ mang.

Nữ tử trong mắt hàn tinh điểm điểm, lạnh rên một tiếng, một tay bấm quyết, liền tại chỗ biến mất.

Sau một khắc, trực tiếp hiện lên ở một toà rộng lớn đại điện bầu trời, cũng không nhìn trong điện mọi người, trực tiếp đi tới đài cấp, ngồi ở đó nguy nga lộng lẫy trên bảo tọa.

“Xin chào Dạ Hậu!”

Trong điện nguyên bản rộn ràng thanh âm, một hồi trở nên yên tĩnh, tất cả mọi người vội vàng xếp thành hai hàng, đều hướng cô gái kia khom mình hành lễ.

Dạ Hậu trong trẻo lạnh lùng ánh mắt quét qua trong điện, sau đó thu lại rồi, con mắt trở nên hơi vẩn đục.

“Vừa nãy có người dùng thần thông điều tra Vân Tụ Cung, các ngươi có thể có nhận biết được?”

Lời vừa nói ra, mọi người đều sợ.

Phía bên phải một hàng người cầm đầu, chính là Ám Dạ hữu sứ vũ Minh, ôm quyền nói: “Bây giờ Hải Thiên Nhai trên có một, hai vạn người, phàm là hiếu kỳ giả, đều sẽ không nhịn được tra xét Vân Tụ Cung, tựa hồ chẳng có gì lạ đi.”

“Hừ, nếu chỉ là tùy tiện một cái lâu la cặn bã, bản Hậu sẽ thận trọng như thế sao?”

Dạ Hậu có chút bất mãn, nói: “Vân Tụ Cung ngoài có Lưu Ly bảy huyền trận, thông thường linh nhãn thần thông, chỉ có thể nhìn thấy hoảng hốt một mảnh, mơ hồ ước ước, mà vừa nãy đạo kia thần thông, nhưng là xuyên thấu Lưu Ly bảy huyền trận, gặp được Vân Tụ Cung - hình dáng. Nếu là ta không có đoán sai, ngoài điện Vũ Ảnh đám người, cũng đã rơi vào trong mắt người kia.”

“Có thể nhìn thấu Lưu Ly bảy huyền trận?” Trong điện một mảnh ồn ào.

Vũ Minh hơi thay đổi sắc mặt, trầm ngâm nói: “Coi như là Thiên Vị cường giả, muốn nhìn thấu Lưu Ly bảy huyền trận cũng không thể. Mà Vân Tụ Cung bên ngoài những người này, ngoại trừ mấy cái chúng ta phê chuẩn tổ chức, là trực tiếp dẫn người tiến vào ở ngoài, còn dư lại tất cả đều là thông qua vân phong đi lên, nộp đầy đủ linh thạch, đồng thời trải qua nghiêm khắc xét duyệt, cũng không tồn tại cường giả siêu cấp.”

“Hữu sứ đại nhân nói tới cái này, thuộc hạ đột nhiên nghĩ đến một chuyện. Lần này từ vân phong trên đến thí luyện võ giả bên trong, có năm người là từ tuyền tiêu hàng khuyết tới, có phải hay không là bọn họ?” Bên trái đi ra một người đàn ông, cung kính nói.

“Tuyền tiêu hàng khuyết?” Dạ Hậu nghĩ một hồi, nói: “Vu gia mắt xanh đúng là có thể nhìn thấu Lưu Ly bảy huyền trận, nhưng cũng phải ở cảnh giới nhất định nhân thân trên. Như là tới chỉ là Toái Niết cảnh, tuyệt đối không thể.”

“Vậy thì kỳ quái.” Nam tử kia lẩm bẩm hạ, liền trở lại trong đội nhóm.

Dạ Hậu nghĩ một hồi, nói: “Trước tiên không thèm quan tâm cái kia dò xét việc. Khoảng thời gian này, mọi người ở thêm điểm thần, ta sợ sẽ có cái gì chuyện không xác định phát sinh. Thời gian cũng sắp đến rồi, vũ Minh, lần thực tập này nơi mở ra, liền từ ngươi đến chủ trì đi.”

“Vâng.” Vũ Minh ôm quyền, khom người đáp lời.

Dạ Hậu phất tay, nói: “Tất cả đi xuống đi. Diệp thịnh, ngươi một người lưu lại.”

Ánh mắt của mọi người, một hồi rơi xuống bên trái nhất trước một người, đều là liếc mắt nhìn, liền thu hồi ánh mắt, sau đó khom người trở ra.

Lớn như vậy trong điện, liền chỉ còn dư lại Ám Dạ Tả sử Diệp thịnh.

Trong điện tĩnh có thể nghe châm, không hề có một chút tiếng động.

Sau một lúc, Dạ Hậu mới nói: “Ta để cho ngươi tìm cái kia Tử Diều Hâu tăm tích, có thể có mặt mày?”

Diệp thịnh nói: “Không có.”

Câu trả lời của hắn rất thẳng thắn, thon dài bóng người lặng lặng đứng ở đó, không có bất kỳ động tác, màu đen áo choàng bao phủ toàn thân, thậm chí một tia đong đưa cũng không có.

Dạ Hậu đục ngầu ánh mắt, trở nên thanh minh, nhìn chăm chú đi qua, lạnh giọng nói: “Thật sự?”

Diệp thịnh vẫn chưa bị Dạ Hậu ảnh hưởng, lạnh nhạt nói: “Thật sự.”

Dạ Hậu thở dài, phất tay nói: “Ngươi cũng đi xuống đi.”

Diệp thịnh nói: “Cáo từ.” Liền xoay người, đạp bước ly khai.

Dạ Hậu theo dõi hắn rời đi bóng người, thở dài một tiếng, liền rơi vào trầm tư.

...

Dương Thanh Huyền đương nhiên sẽ không biết, chính mình trong lúc vô tình xúc động Hỏa Nhãn Kim Tình, sẽ khiến cho Vân Tụ Cung bên trong động tĩnh lớn như vậy.

Hắn giờ khắc này đang nhìn cái kia một, hai vạn người, thần thức đảo qua những người này, cảm nhận được thực lực của bọn họ. Cơ bản đều là Toái Niết cảnh, cũng có một chút Tam Hoa cảnh tồn tại, nhưng cực nhỏ. Toái Niết tột cùng không phải số ít.

Bỗng nhiên ánh mắt của hắn ngưng lại, lộ ra vẻ kinh hãi.

Ở trong mây, gặp được một bóng người quen thuộc, càng là Bạo Lôi Hải bên trong gặp qua Lôi Vân.

Càng để Dương Thanh Huyền giật mình là, giờ khắc này Lôi Vân tu vi, quét xuống một cái, dĩ nhiên chỉ có Toái Niết hậu kỳ!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 867: Thí Luyện Chi Địa Mở Ra, Nhằm Phía Đám Mây

“Sao lại thế... Như vậy?” Dương Thanh Huyền có chút không thể nào hiểu được, thần thức quét mấy lần, cái kia Lôi Vân xác thực chỉ có Toái Niết hậu kỳ.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền cẩn thận chu đáo thần thái của hắn và khí chất, đích thật là Lôi Vân không giả, chắc chắn sẽ không là nhận lầm người.

“Làm sao vậy?” Mạc Đình cảm nhận được thần thái của hắn khác thường, không khỏi hỏi.

“Gặp được một người quen.” Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, liền đôi môi khinh động, dùng truyền âm nhập mật phương pháp, đem Lôi Vân việc nói một lần.

“Có loại chuyện thế này?” Mạc Đình cũng giật mình không thôi, ánh mắt nhìn tới.

Lôi Vân hai tay ôm ngực, người mặc Lôi văn huyền y, đứng ở đó nhắm mắt dưỡng thần, giống mộc đầu như thế mặt không hề cảm xúc.

“Đích thật là Toái Niết hậu kỳ, ngươi thật không nhìn lầm người?” Mạc Đình biết Dương Thanh Huyền không đến nỗi nhận sai, nhưng vẫn là không nhịn được hỏi.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Trận chiến sống còn, suýt chút nữa treo ở Bạo Lôi Hải, làm sao có khả năng nhìn lầm?”

“Vậy thì kỳ quái.” Mạc Đình kéo cằm, nghĩ một hồi, nói: “Cảnh giới vật này, có thể ẩn giấu, khiến người ta không nhìn ra đầu mối. Nhưng thí luyện chi địa nhưng là cấm chế áp chế, ẩn giấu tu vi không khác nào bịt tai trộm chuông, người này đã có Thái Thiên Vị tu vi, khi sẽ không như thế ngốc mới là.”

“Ý của đại nhân là, hắn thật sự chỉ có Toái Niết hậu kỳ?” Dương Thanh Huyền thất kinh hỏi.

Mạc Đình gật gật đầu, nói: “Sau đó liền biết rồi, nếu như hắn có thể đi vào thí luyện chi địa, chứng minh hắn giờ khắc này khẳng định chỉ có Toái Niết hậu kỳ, đây là không sẽ giả. Người này nếu đến từ lôi đình cổ vực, nói vậy người mang một ít thần thông bí thuật, cũng là cực kỳ bình thường.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Tiến nhập thí luyện chi địa sau, hắn không biết lại đột nhiên biến thành Thái Thiên Vị chứ?”

Mạc Đình cười nói: “Mặc kệ hắn là cảnh giới gì, trước bị ngươi đánh bại qua một lần, tương tự sẽ bị ngươi đánh bại lần thứ hai. Bởi vì không người tốc độ tu luyện có ngươi nhanh.”

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, nói: “Đại nhân quá đề cao ta.”

Hai người đều là dùng truyền âm giao lưu, mọi người thấy bọn họ chuyện trò vui vẻ, cho rằng Mạc Đình đang truyền thụ bí mật gì việc, tất cả đều là trong lòng cay đắng, thầm nghĩ đây cũng quá thiên vị đi.

Nguyên Khôi càng mặt âm trầm, tầng tầng hừ một tiếng.

Thời gian từng giờ trôi qua, Vân Hải chi người trên càng nhiều, gần tới 20 ngàn.

Đại thể đều là rải rác võ giả, nhiều nhất ba, năm phần mười đám, cái kia chút lên mười người, trên căn bản là tông môn bang phái. Thậm chí ở ba mươi ba vị diện bên trong, cũng sẽ có không ít môn phái dẫn dắt đệ tử đến đây.

Mọi người cũng vậy giao lưu, đàm luận cười rộ lên cũng trắng trợn không kiêng dè.

“Hà Chu, Thiên Lam đại lục Kiếm Vân tông đệ tử nòng cốt, Địa Bảng mười vị trí đầu tồn tại, làm sao cũng đến Biển Đen đến rồi?”

“Có người nói lần này không ít tông môn toàn thể điều động, liền ngay cả này Tam Hoa, Luân Hải cặn bã cũng tới, tựa hồ là hướng về phía nhiệm vụ tới.”

“Phần thưởng lần này cực kỳ phong phú, Dạ Hậu triệu tập hắc trên biển các tổ chức lớn mật đàm, phía sau tất cả đều phấn khởi đến cực điểm, bắt đầu chuẩn bị chiến tranh thí luyện.”

“Ngươi lần trước giới thiệu ta nhà kia cửa hàng bánh bao, mùi vị thật không tệ, bên trong là bạch tuộc nhân bánh.”

Các loại tạp nhạp trò chuyện, truyền vào Dương Thanh Huyền trong tai.

Dương Thanh Huyền hai mắt khép hờ, bắt đầu cảm thụ cái kia Vân Hải trên lực lượng lưu động, từ phía trước ôn hòa, biến thành hỗn loạn, bắt đầu có chút chảy xiết.

“Sắp mở ra.” Mạc Đình mở miệng nói, nhắc nhở mọi người.

Đưa đò tổ chức hơn ba mươi người, tất cả đều lên tinh thần đến, cùng đợi.

Bỗng nhiên, Vân Hải bầu trời hào quang bỗng nhiên ảm đạm đi.

Tất cả mọi người là trong lòng rùng mình, không rõ liền cảm nhận được áp lực, như có một mảnh cực kỳ to lớn mây đen, từ xa xôi thời không đẩy mạnh lại đây.

Tất cả thanh âm đột nhiên đình chỉ, tất cả đều mở to hai mắt, hướng về cái kia không trung nhìn tới.

Vân phong trên Vân Tụ Cung, cũng giống là cảm nhận được uy thế, Lưu Ly bảy huyền trận một hồi tự mình mở ra, biến thành mắt trần có thể thấy màu lưu ly kết giới, bên trên sặc sỡ điểm điểm, như Tinh Tử ẩn lui.

Sau đó, cái kia không thể nhận ra uy thế, chậm rãi lộ ra đầu mối.

Phù đảo một loại to lớn bóng mờ, như tranh vẽ quyển 1 giống như từ từ mở ra, trải ra vu thượng phương trong mây, như là một cái Thiên Chi Khung đỉnh như là một cái Thiên Chi Khung đỉnh.

Vũ Minh thanh âm, từ cái này vân phong trên đỉnh núi truyền đến, “Thí luyện chi địa hiện tại mở ra, sau một canh giờ tự động đóng lại, tất cả mọi người chuẩn bị kỹ càng!”

Theo âm thanh hạ xuống, mây trên đỉnh hiện ra một cái đường kính trăm trượng vầng sáng, tự Lưu Ly bảy huyền trong trận phun ra, như là ngày huy giống như vậy, bên trong bắn ra chín đạo cột sáng màu trắng, thẳng vào Vân Hải.

Mỗi cột sáng đáy, hóa ra một vòng xoáy khổng lồ.

Vòng xoáy trong đó cũng vậy liên kết, chỗ giao hội lại đãng xuất từng cái từng cái vòng sáng, liên hoàn tướng bộ, tạo thành cực kỳ phức tạp đồ án, tối nghĩa khó hiểu.

Dương Thanh Huyền trợn to hai mắt, cảm thụ được này rộng lớn sức mạnh to lớn.

Như là thật một loại linh khí, phả vào mặt, chấn động ở trên người mỗi một người, tất cả đều vừa mừng vừa sợ, cái kia linh khí chi nùng, phảng phất hút vào mở miệng, liền muốn đột phá tựa như.

“Không được! Ta, ta muốn đột phá!” Nguyên bản chấn động mà trang nghiêm tràng diện, một đạo thanh âm tuyệt vọng truyền đến, mọi người nhìn sang, chỉ thấy một tên Toái Niết tột cùng cường giả, ở linh khí này vòng xoáy hạ, trực tiếp vọt tới Tiểu Thiên Vị.

Người cường giả kia mặt xám như tro tàn.

Dương Thanh Huyền cũng lớn vì là chấn động, những linh khí này giống như là có linh tính giống như vậy, trực tiếp rót vào trong cơ thể ngươi, muốn không hấp thu cũng khó khăn.

Nguyên Khôi hơi biến sắc mặt, một tay bấm quyết, đem hướng về vào bên trong cơ thể linh khí hóa giải, miễn cho không cẩn thận thăng cấp, vậy thì thật sự gặp quỷ.

Dương Thanh Huyền cẩn thận nhìn tới, lúc này mới thấy rõ cái kia trăm trượng dài hào quang bên trong, bắn xuống chín đạo mênh mông bạch quang, tất cả đều là thuần chân nhất linh khí, trên Vân Hải sinh long hoạt hổ, đan dệt thành trận.

“Ầm ầm!”

Sau đó, toàn bộ Vân Hải bị tách ra, một luồng mênh mông năng lượng từ đồ án bên trong nuốt phun ra, như là trên biển sinh Minh Nguyệt, hướng về cái kia phủ xuống Thiên Chi Khung đỉnh đi lên.

Kinh thiên động địa nổ vang, không ngừng trùng kích màng nhĩ của mỗi người.

Hai cỗ rộng lớn sức mạnh to lớn, rốt cục ở mây trên đỉnh nơi nào đó, ầm ầm kết nối.

“Ầm ầm!”

Lại là đất rung núi chuyển tiếng vang, ở đó phun ra nuốt vào năng lượng kết nối Thiên Chi Khung đỉnh nháy mắt, linh khí hoặc như là sét như lửa nổ ra, hóa thành khắp nơi Thiên Linh mưa, tùy ý mà xuống.

“Ha ha! Đột phá, ta đột phá!” Lại là một tên võ giả kêu to, chẳng qua là mừng rỡ thần thái, cao hứng khua tay múa chân.

Không chỉ có là hắn, cũng không có thiếu võ giả ở đó linh vũ tùy ý hạ, nháy mắt đột phá, ở ngắn ngủi sau khi ngây ngẩn, vẻ mặt không một.

Mỗi người tới đây mục đích bất đồng.

Cái kia chút kẹt ở cảnh giới hạ, vô vọng đột phá người, tự nhiên lấy đột phá làm chủ. Mà cái kia chút thiên tư trác tuyệt, căn bản không lưu ý đột phá võ giả, nhưng là lấy rèn luyện làm chủ. Còn có vô cùng một số ít, thuần túy là vì làm nhiệm vụ mà thôi.

Rốt cục, âm thanh nhỏ hạ xuống.

Dương Thanh Huyền định nhãn nhìn tới, trong biển mây nuốt phun ra linh khí vòng xoáy, như là một cây cột to lớn, thẳng vào vòm trời, cùng với kết nối.

Lượng lớn võ giả trực tiếp hướng về cái kia cây cột bay đi, vừa vào bên trong, đã bị quyển tới bầu trời, đưa vào cái kia trong vòm trời biến mất không còn tăm hơi.

Mạc Đình cũng có chút hưng phấn, nói: “Mở ra, vào đi thôi. Các ngươi phải nghe theo Dương Thanh Huyền chỉ huy, đoàn kết nhất trí, đồng lòng hoàn thành nhiệm vụ, không được tùy ý làm bậy!”

“Phải!”

Mọi người cùng kêu lên đáp lời, sau đó từ Kim Diệp bên trong bay ra, hướng về to lớn kia cột sáng đi.

Nguyên Khôi cười lạnh một tiếng, theo sát sau lưng Dương Thanh Huyền, trong mắt nổi lên sát cơ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 868: Trăm Thân Thể Lưu Hình, Duy Diệt Động Tâm

Bỗng nhiên, Dương Thanh Huyền quay đầu lại, đưa hắn âm lãnh kia thần thái đặt ở trong mắt, mỉm cười nói: “Làm sao, có phải là hết sức hưng phấn?”

Nguyên Khôi kinh sợ, bị Dương Thanh Huyền xem thấu tâm tư, nổi giận không ngớt, quát lên: “Lập tức liền có thể giết ngươi, đương nhiên hưng phấn rồi!”

“Làm sao, ngươi có ý kiến?” Hắn sát ý đã lộ, thẳng thắn không tiếp tục ẩn giấu.

“Không không, không có ý kiến, chỉ là quan tâm ngươi thôi. Dù sao ta là dẫn đầu, quan tâm thuộc là chuyện thiên kinh địa nghĩa, ha ha.” Dương Thanh Huyền cười dài một tiếng, liền xoay người, bay vào cái kia to lớn bên trong cột ánh sáng.

“Đáng chết! Ta nhất định sẽ để cho ngươi trả giá thật lớn!” Nguyên Khôi hận nghiến răng nghiến lợi, cũng gấp truy vào đi.

Mặt khác hơn ba mươi người, tất cả đều vây quanh ở Hoa Chương xung quanh, không dám tham dự vào hai người sự tình trong đó, cũng theo lần lượt tiến nhập.

Vừa vào cột sáng, nhất thời cảm thấy toàn thân bị cự lực lôi kéo, không tự chủ được bị hấp đi lên phương. Vô số võ giả, ở này mênh mông sức mạnh to lớn hạ, như là kiến hôi, trình xoắn ốc vận chuyển, từng mảng từng mảng chuyển vận đến cái kia truyền tống nơi.

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, gặp được đỉnh cao nhất Vũ Ảnh cái bóng, lóe lên liền biến mất ở Thiên Khung.

Bất quá mấy hơi thở công phu, Dương Thanh Huyền cũng bị thả vào Thiên Khung, thân thể như là va ở trên mặt nước, phát sinh nhỏ nhẹ vang vọng, liền chọc tới.

Dương Thanh Huyền ngay lập tức mở mắt ra, chỉ thấy một mảnh thiên địa hoàn toàn mới.

Phía trên là trời cao bao la, Vân Hải mênh mông, phía dưới là Thanh Sơn mênh mông, mây mù mịt mờ. Viễn vọng có thể thấy được vách núi cheo leo, chảy xiết thác nước. Ở gần cỏ thơm ngon, hoa rụng rực rỡ, bảy màu phù quang khắp nơi có thể thấy được, trong nháy mắt dường như đặt mình trong Tiên cảnh.

“Đây cũng là thí luyện chi địa sao? Thế giới hoàn toàn mới, độc lập với hắc trên biển, năm đó một trận chiến sau thanh khí tăng lên trên mà hình thành.”

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, cảm thụ được hoàn cảnh này bên trong linh khí, trong cơ thể Thiên Vị bình cảnh nháy mắt liền dãn ra, bắt đầu không ngừng tan rã.

Không chỉ có là hắn, từ Hải Thiên Nhai quăng đi lên lượng lớn võ giả, ở trên không trung chuyển vài vòng sau, đều kinh hỉ bất định, cảm nhận được trong cơ thể bình cảnh buông lỏng.

Rất nhiều võ giả bị ném lên đến sau, ở trên không bên trong thoáng dừng lại, liền như sao băng một loại tản ra, hướng về xa xa bỏ chạy.

Đại đa số người tiến vào, đều đã sớm chuẩn bị, mua lượng lớn liên quan với thí luyện chi địa tư liệu. Ở này non xanh nước biếc, Thần Tiên phúc địa một dạng trong hoàn cảnh, kì thực hung hiểm dị thường, bất cứ lúc nào cũng có thể ngã xuống.

Này Vân Hải mênh mông, vách núi thác nước bên trong, khắp nơi tiềm tàng hung thú đáng sợ, đều là thời đại trung cổ lưu lại dị chủng, rất nhiều ở Biển Đen đều tuyệt tích.

Nhưng đáng sợ nhất, vẫn là người bản thân.

Bị hung thú giết chết võ giả số lượng, kém xa bị người giết chết.

Vì lẽ đó những tán tu kia võ giả, ngoại trừ tụ ba tụ năm kết minh ở ngoài, đều không muốn cùng các người ở chung, hết khả năng tránh ra những võ giả khác, đặc biệt là những tông môn kia bang phái, một lần đi vào mấy chục hơn trăm người, căn bản không trêu chọc nổi.

Dương Thanh Huyền phát hiện xa xa có hơn trăm người thân ảnh, đã hóa thành một đoàn điểm đen nhỏ, hoàn toàn không thấy rõ, chính là Hải Thiên Nhai Vân Tụ Cung người.

Hắn hạ thấp đầu nhìn, từ Hải Thiên Nhai xuyên đi lên cột sáng, giống như là một thanh nhọn cái giũa, đem này thí luyện chi địa xé ra, vô số võ giả từng cái từng cái bị quăng tới, hầu như đều là ở trên không bên trong ngừng dừng một cái, liền trốn đi thật xa.

Nhưng cũng có một chút như hắn giống như vậy, tới đã bị nơi này linh khí xúc động bình cảnh, tại chỗ đột phá.

“Ầm!”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy trong cơ thể nổ vang, từ đan điền nơi tuôn ra mênh mông chân lực, mạnh mẽ rót vào toàn thân, cùng nguyên lực trong cơ thể kết hợp với nhau, gột rửa kinh mạch toàn thân cùng lỗ chân lông.

Không chỉ có trong cơ thể phát sinh biến đổi lớn, liền ngay cả da dẻ tầng ngoài, cũng xuất hiện từng đạo từng đạo luồng khí xoáy, có linh quang tại thân thể bề ngoài lóe lên, hóa ra từng cái từng cái phù văn, loé lên rồi biến mất.

Linh khí chung quanh, chịu đến đột phá ảnh hưởng, tất cả đều đoàn tụ mà đến, trình cái phễu treo ngược ở Dương Thanh Huyền đỉnh đầu. Mà trong cơ thể có không áp chế được linh khí tràn ra, từ một tia một tia, đến như khói như sương quanh quẩn, phảng phất dải băng giống như vậy, toàn ở trên thân thể, không thấy rõ khuôn mặt.

Phương Viên ngàn trượng bên trong không gian, bóng người lấp lóe, cũng có hơn mười người tại chỗ đột phá, nhưng cũng chỉ là phạt mao tẩy tủy, từ trong ra ngoài đột phá, không có người nào giống hắn như vậy, dẫn động ngàn trượng linh khí dị tượng.

“Đây là... Thánh thể!”

Cách đó không xa, Nguyên Khôi cũng ở mạnh mẽ đột phá cảnh giới, nhìn thấy Dương Thanh Huyền đỉnh đầu cùng bốn phía dị tượng sau, bỗng nhiên sợ khuyết lại đây, “Chẳng trách sức chiến đấu của ngươi mạnh mẽ như thế, càng là khí thể song tu!”

Khuôn mặt của hắn âm trầm càng lợi hại, trên người không ngừng có hồng mang lấp loé, trong cơ thể ẩn núp Phỉ thú giống như là muốn xông ra đến giống như vậy, ở này sức mạnh to lớn hạ, Toái Niết tột cùng bình cảnh như sụp đổ, một hồi liền vọt tới.

Nhưng Nguyên Khôi vẫn chưa đình chỉ, đang hướng vào Thiên Vị sau, nhanh chóng lấy ra một viên đan dược, nuốt vào trong bụng, bổ sung tiêu hao chân nguyên. Cảnh giới đang chậm rãi đình trệ một hồi sau, lại tiếp tục đi lên kéo lên.

Dương Thanh Huyền cũng phát hiện Nguyên Khôi tình huống khác thường, hai người cách xa nhau bất quá hai, ba trăm trượng, cũng vậy tướng đúng.

“Hả? Còn muốn đột phá?” Dương Thanh Huyền nhìn chằm

chằm Nguyên Khôi, tự nói: “Tiểu tử này, áp chế bao nhiêu sức mạnh?”

Giờ khắc này hắn vừa rồi đột phá đến Thiên Vị cùng Thánh thể, sức mạnh trong cơ thể đồng dạng vẫn còn ở đi lên kéo lên, nhưng nhiều đến nhất đến Tiểu Thiên Vị sơ kỳ đỉnh cao, mà Nguyên Khôi nhưng là thật đang trùng kích Tiểu Thiên Vị trung kỳ.

“Linh khí có đủ hay không, có muốn ta giúp ngươi một tay hay không một đem?” Dương Thanh Huyền nhếch miệng cười nói.

“Hừ, bản tọa cảnh giới, có thể trực tiếp đột phá đến Tiểu Thiên Vị hậu kỳ, chỉ cần một phút, lập tức sẽ là của ngươi giờ chết!” Nguyên Khôi hung tợn theo dõi hắn, trong mắt nổ bắn ra oán độc cùng sát khí, còn có một tia đại thù sắp được báo vui vẻ.

“Há, như vậy a, cái kia ta liền giúp ngươi một tay đi.” Dương Thanh Huyền hai tay nắm chặt, không khí trực tiếp nổ tung ra, đỉnh đầu luồng khí xoáy, như là đồng hồ cát giống như vậy, không ngừng rót vào đỉnh đầu, chảy vào tứ chi Bách Mạch.

Trên người quanh quẩn linh khí, cũng ở trong chớp mắt, toàn bộ hấp vào bên trong cơ thể.

Thân thể xuất hiện trình độ nhất định bành trướng, đặc biệt là lồng ngực cổ còn giống cái viên cầu, đột nhiên một tiếng rống to, toàn bộ lực lượng phun ra ngoài!

“Rống!” Ở thổ lộ chớp mắt, Dương Thanh Huyền phía sau phảng phất có Long Ảnh hiện ra, đồng thời kéo ra đại khẩu, một tiếng Long Ngâm chín ngày!

“Ầm!”

Phương Viên ngàn trượng linh khí, tất cả một tiếng gầm này bên dưới nổ ra, nổ tung sinh ra cuồng liệt sóng khí, như đao hoành bổ đi ra, thoáng chốc Vân Hải đánh tan, lượng lớn võ giả bị xung kích trực tiếp đánh bay.

Nguyên Khôi càng là đứng mũi chịu sào, bị cái kia linh khí vọt một cái, còn có mạnh mẽ sóng âm, ẩn chứa Long Ngâm tâm ý, mạnh mẽ đột phá phòng ngự của hắn, chấn động vào bên trong cơ thể. Cái kia liên tục tăng lên chân nguyên, nháy mắt bị đánh nát, kinh mạch đứt thành từng khúc.

“A! Không!”

“Phốc!”

Nguyên Khôi hét thảm một tiếng, đột nhiên phun ra một ngụm máu đến. Ở trên không bên trong bị chấn liền lùi lại, thăng cấp bị mạnh mẽ cắt ngang, chân nguyên nháy mắt liền rơi vào cực điểm.

Dương Thanh Huyền ở hét lớn một tiếng sau, khí tức trong người lúc nãy lắng đọng xuống, cả người sức mạnh, ép thẳng tới Tiểu Thiên Vị sơ kỳ đỉnh cao.

Hắn trên da linh khí, như ánh sáng lấp lóe, dần dần ẩn vào bên trong cơ thể.

“Trăm thân thể lưu hình, duy diệt động tâm.”

“Đây cũng là Thánh thể tầng cảnh giới thứ nhất thực tướng!”

“Nhảy vào Thánh thể sau, ngươi liền sẽ dần dần phát hiện, luyện thể thuật mạnh mẽ, đã tuyệt đối không phải cùng cấp luyện khí võ tu có thể so.” Nghê Ba thổn thức âm thanh, từ Tứ Thánh Linh Đồ bên trong truyền đến.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 869: Hắc Sát Hóa Ảnh

“Dương Thanh Huyền! Ngươi, ngươi...!”

Nguyên Khôi miệng đầy là huyết, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, hí lên lực kiệt rống to, gương mặt phẫn nộ cùng không cam lòng.

Lấy cảnh giới của hắn tích lũy, nguyên vốn có thể nhảy vào Tiểu Thiên Vị hậu kỳ, hiện tại trúng liền kỳ đều trả không có vọt tới, đã bị Dương Thanh Huyền mạnh mẽ cắt đứt, để hắn dã tràng xe cát.

Một loại lập tức liền muốn thu được lực lượng hưng phấn, một hồi ngã vào kẽ băng nứt, nước mắt tràn ra.

Cái kia một số người bị đánh bay võ giả, tất cả đều kinh hãi nhìn Dương Thanh Huyền, nhớ rồi danh tự này, đều là thầm nghĩ: “Này sức mạnh đáng sợ, vẫn là Tiểu Thiên Vị sơ kỳ sao? Trên người người này vô cùng quái dị, muôn ngàn lần không thể trêu chọc, chỉ mong không nên đụng đến hắn.”

Lúc này, còn không ngừng có võ giả từ Hải Thiên Nhai bị quăng bay lên, cũng không biết chuyện gì xảy ra, ánh mắt cổ quái một tỏa ra bốn phía, liền hướng xa xa bỏ chạy.

Hoa Chương chờ người đưa đò tổ chức đệ tử, tất cả đều đứng ở đằng xa, gương mặt sợ run tim mất mật. Mới vừa vào thí luyện chi địa, hai người liền nổi lên xung đột, đồng thời khiếp sợ ở Dương Thanh Huyền thực lực, ở Toái Niết tột cùng thời điểm liền bất khả tư nghị, giờ khắc này đột phá sau, càng là có bay vọt về chất.

Đặc biệt là Hoa Chương, bồi ngươi, từ minh, trên người đồng dạng lạc ấn vòng sáng ba người, đều là mặt lộ vẻ thẹn, thực lực tương giao bên dưới, có loại không đất dung thân cảm giác.

“Nguyên Khôi huynh, làm sao vậy? Ngươi vừa rồi không trả sinh long hoạt hổ, muốn xung kích Tiểu Thiên Vị hậu kỳ, sau đó giết ta sao? Sao bây giờ liền chật vật thành bộ dáng này, mau tới để ta xem một chút, thân là dẫn đầu, ta đối với ngươi hết sức quan tâm đây.”

Dương Thanh Huyền đầy mặt châm chọc, hai tay chắp sau lưng, lãnh ngạo nhìn hắn.

Nguyên Khôi trong mắt xẹt qua vẻ sợ hãi, không nhịn được lui về phía sau đi.

Dương Thanh Huyền lại cười nói: “Không cần sợ, ta không giết ngươi, dù sao trên người ngươi có ánh sáng dấu bánh xe, là tạo thành năm thứ năm đại học quang Lưu Ly giới một trong những bộ phận, như là giết ngươi, tìm kiếm cái kia ngụy đạo văn cũng có chút khó giải quyết.”

Nguyên Khôi khuôn mặt không tin, nói: “Ngươi thật không giết ta?”

Dương Thanh Huyền thu liễm nụ cười, lạnh lùng nói: “Không phải là không giết, mà là ngươi không nữa làm chết liền không giết. Bằng không, như là lại để ta nổi lên sát cơ, chính là Thần Tiên cũng không thể nào cứu được ngươi.”

“Ùng ục.” Nguyên Khôi chật vật nuốt xuống hạ, mặt âm trầm không lên tiếng.

Giờ khắc này hắn triệt để mất đi chống chọi Dương Thanh Huyền sức mạnh, trừ phi khôi phục thực lực, lại đột phá đến Tiểu Thiên Vị hậu kỳ, bằng không khó có thể một trận chiến.

May mới vừa rồi kiểm tra rồi hạ thân thân thể, căn cơ còn ổn, cảnh giới sức mạnh cũng tích trữ ở trong người Phỉ thú bên trong, chỉ muốn tìm một thời gian chữa khỏi vết thương, là có thể tiếp tục đột phá.

Hắn hạ thấp xuống đầu, mười ngón bấm vào trong thịt, mạnh mẽ nhẫn nhịn tâm tình.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, đem Nguyên Khôi thần thái đặt ở trong mắt. Hắn có Hoa Giải Ngữ đám người cùng tại bên người, đừng nói một cái Nguyên Khôi, coi như là năm cái Nguyên Khôi, đều là điều chắc chắn.

“Đi thôi.” Nếu là bị những người khác tìm được trước ngụy đạo văn, nhiệm vụ liền thất bại trong gang tấc.

Nói, liền hướng một phương hướng bay đi.

Chính là Vũ Ảnh đám người biến mất phương hướng.

Dạ Hậu nếu ban bố nhiệm vụ, thân là Vân Tụ Cung Vũ Ảnh, tự nhiên cũng là gánh vác nhiệm vụ trên người. Bọn họ sở hành phương hướng, quá nửa là có một ít căn cứ.

Hoa Chương đám người yên lặng xem Nguyên Khôi một chút, liền vội vàng đuổi tới Dương Thanh Huyền.

Nguyên Khôi lúc này mới ngẩng đầu lên, lộ ra ngoan sắc, cũng đi theo.

Dương Thanh Huyền dọc theo đường đi tản ra thần thức, điều tra này non xanh nước biếc thế giới, đồng thời hút vào thiên địa linh khí, phát hiện so với Hải Thiên Nhai linh khí muốn thuần khiết một ít, chuyển hóa lên cũng dễ dàng hơn, nhưng vẫn như cũ ẩn chứa cường đại Cổ Diệu cùng Ám Dạ lực lượng.

“Thế giới này nguyên bản cùng Hải Thiên Nhai là nhất thể, linh khí thuộc tính gần như cũng coi như bình thường. Hơn nữa những linh khí này tương đối tinh khiết, vì lẽ đó ở hai cảnh chia lìa thời điểm, đưa lên đến thí luyện chi địa. Nơi này đích xác so với Hải Thiên Nhai còn muốn thích hợp tu luyện hơn."

Bay hơn phân nửa ngày, đã đã rời xa vào khẩu, trừ bọn họ ra hơn ba mươi người ở ngoài, phóng tầm mắt nhìn, lại không nhìn thấy những người khác.

Hoa Chương đám người lòng có nghi vấn, nhưng lại không dám mở miệng, không thể làm gì khác hơn là buồn bực đầu cùng sau lưng Dương Thanh Huyền.

Lại bay ước chừng nửa ngày quang cảnh, Hoa Chương rốt cục không nhịn được, gia tốc lên trước, ôm quyền hỏi: "Thanh Huyền đại nhân, chúng ta như vậy lung tung không có mục đích bay, vạn nhất nhầm phương hướng như thế nào cho phải?"

Dương Thanh Huyền nói: "Nguyên vốn cũng không có phương hướng tính, ta hiện tại chỉ là theo một người bạn bay qua phương hướng theo tới."

Hoa Chương bọn người là xạm mặt lại, cảm thấy đến mức dị thường vô căn cứ.

Hoa Chương nhấc lên dũng khí, nói: "Đại nhân, nếu không chúng ta trước tiên thí luyện một hồi năm thứ năm đại học quang Lưu Ly giới, chí ít có thể tra xét năm phạm vi trăm dặm."

Dương Thanh Huyền nói: "Không cần, chờ chúng ta trước tiên đuổi theo ta bằng hữu kia, lại triển khai cũng không muộn." Hắn nhận định Vũ Ảnh, chỉ nói theo sau khẳng định không sai.

Hoa Chương bọn người là không nói gì, nhưng cũng không dám ngỗ nghịch mạng của hắn lệnh, không thể làm gì khác hơn là nhắm mắt tiếp tục cùng.

Phía trước non xanh nước biếc, rất nhanh bay đến tận đầu, phía dưới là một mảnh to lớn đầm lầy, vừa nhìn vô biên.

Trong đầm lầy tỏa ra u U Linh khí, ở tia sáng chiếu xuống, mịt mờ mà lên.

Dương Thanh Huyền bay vào đầm lầy bầu trời, trong mắt ánh vàng lóe lên, đột nhiên ngừng lại, hạ thấp đầu, nhìn chằm chằm phía dưới đất trũng.

“Ở đây khả năng gặp nguy hiểm, cẩn thận một chút.” Dương Thanh Huyền dặn dò.

Hoa Chương đám người đang cảm thấy kỳ quái, nghe vậy càng là lộ ra thần sắc cổ quái, thần thức bốn phía tản đi.

Toàn bộ trong thiên địa, đều không có một bóng người, mặc dù cái kia trong đầm lầy có đồ vật, cũng thuộc về thuộc tính “Thổ” quái vật, rất khó ở cao như vậy không thượng tiến hành công kích.

Nhưng Dương Thanh Huyền thực lực là quá rõ ràng, hơn ba mươi người đều không dám khinh thường, cẩn thận đi phía trước tiến lên. Nguyên Khôi tuy rằng mặt âm trầm, nhưng tương tự nhấc lên cảnh giác.

Hoa Chương không nhịn được hỏi: “Đại nhân, ngươi phát hiện cái gì?”

Dương Thanh Huyền không nói, mà là năm ngón tay vồ lấy, một quả cầu lửa ở trong tay kích. Bắn ra, đánh vào phía trước trong hư không, sau đó “Ầm” một tiếng nổ ra, bể thành vô số hoả tuyến, hướng về lan tràn khắp nơi.

Cái kia chút hoả tuyến tản ra khoảng trăm trượng khoảng cách, ngay ở sắp dập tắt thời điểm, đột nhiên “Ầm” một tiếng vang lên, mặt tây hoả tuyến phía trước một hồi dựng lên mấy lần, trở nên cực nóng mà dồi dào, đem toàn bộ bầu trời đều châm đốt.

Hoa Chương đám người một hồi khiếp sợ, cái kia chút một chút hoả tuyến, hóa thành to lớn tường ấm, như là đốt màn sân khấu giống như, đem toàn bộ bầu trời cảnh tượng hoả táng mở, một bộ cảnh tượng hoàn toàn mới, ở trước mặt mọi người từ từ bày ra.

“Là ảo thuật!” Bồi ngươi kinh hô một tiếng.

Hơn ba mươi người đệ tử, tất cả đều lấy ra binh khí, quay về cái hướng kia.

Ở hoả táng màn trời bên trong, hiển hiện ra năm bóng người.

Một tên trong đó lão giả áo xám, hai hàng lông mày nhíu chặt, khó tin nói rằng: “Không thể a, ta đây Hắc Sát Hóa Ảnh thuật, phối hợp này trong ao đầm đốt âm khí, bày ra ảo trận là không chê vào đâu được, làm sao sẽ bị nhìn thấu?”

Một người khác tướng mạo trung niên, trường bào màu xanh, tóc rối bù, lạnh lùng nói: “Mạnh mẽ đến đâu thuật, cũng sẽ có sơ hở, ta đã sớm nói với ngươi rồi, không nên quá tự tin. Cái này dẫn đầu tựa hồ có hơi bất phàm, Tiểu Thiên Vị sơ kỳ, ha ha, hẳn là lúc tiến vào vừa đột phá đi.” Trong thanh âm mang theo một tia xem thường cùng châm chọc.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 870: Cá Lớn Nuốt Cá Bé, Hai Cái Lựa Chọn

Ngoài ra còn có ba người, đều là khà khà vài tiếng, lộ ra đầy cõi lòng ác ý ánh mắt.

Cái kia lão giả áo xám có chút không phục, chỉ vào Dương Thanh Huyền, cả giận nói: “Tiểu tử, ngươi là thế nào nhìn thấu huyễn thuật của ta?”

“Ngươi nói cho ta biết trước, các ngươi là ai?” Dương Thanh Huyền đứng chắp tay, hờ hững nói rằng.

“Hừ, tiểu tử này có chút điên cuồng a, này phó phách lối dáng vẻ, liền quyết định muốn chết!” Nam tử áo bào xanh lạnh giọng nói: “Phí lời cái gì, trực tiếp giết, miễn cho làm lỡ thời gian, để phía sau con mồi lại đây thấy thế chạy trốn.”

Lão giả áo xám đưa tay ngăn cản bốn người, quật cường nói rằng: “Không, ta nhất định muốn biết rõ ràng!” Hắn hung tợn nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, quát lên: “Nói mau!”

Dương Thanh Huyền liếc hắn một cái, nói: “Ngươi điếc sao? Trả lời vấn đề ta hỏi trước đã.”

Hoa Chương bọn người là trong lòng chấn động dữ dội, Dương Thanh Huyền nói chuyện như vậy, không thể nghi ngờ muốn làm tức giận đối phương, mà trước mắt năm người này, tất cả đều là Thiên Vị, hẳn là trước lưu lại cường giả. Nghĩ tới đây, đều là lòng bàn tay đổ mồ hôi, toàn bộ tinh thần đề phòng.

Lão giả áo xám giận dữ, nhưng vẫn là kiềm chế lại tâm tình, lạnh giọng nói: “Tốt, liền để cho các ngươi chết được rõ ràng! Chúng ta là trước tiến nhập thực tập võ giả, không tính đi ra, liền ở ngay đây mặt tu luyện. Hàng năm có người mới lúc tiến vào, liền bắt giết một ít con mồi, thu ít đồ. Ở đây thiên địa linh khí vô cùng dồi dào, nhưng vật chất cùng linh thạch so sánh thiếu thốn.”

“Nguyên lai như vậy.” Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Giống các ngươi mạnh như vậy trộm giặc cỏ nhiều sao?”

“Khà khà.” Lão giả áo xám cười gằn nói: “Phàm là không muốn đi ra người, 7-80% đều sẽ đi tới con đường này. Bởi vì nơi này mặt không có nguyên khí, đan dược, vật phẩm, linh thạch cung cấp khởi nguồn, nói trắng ra là, các ngươi những này người mới chính là nguồn cung cấp a.”

“Khà khà, ha ha.” Bốn người khác cũng đều cười gằn không ngớt.

“Hiểu.” Dương Thanh Huyền nói: “Một vấn đề cuối cùng, này thí luyện chi địa bên trong ước chừng lưu giữ bao nhiêu người?”

Lão giả áo xám nghĩ một hồi, nói: “Nói không chừng, mấy vạn người sẽ có đi.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, còn lại người đưa đò đệ tử cũng đều giật mình không thôi, không nghĩ tới sẽ nhiều như thế.

Lão giả áo xám nói: “Hàng năm có người đi vào, hàng năm có người lưu lại, ai biết được. Thậm chí còn có bang phái hóa dấu hiệu. Ở đây hoàn toàn sẽ cùng ở nhất giới. Như là năm tháng tiếp tục diễn biến hạ xuống, vô cùng có thể trở thành ba mươi ba tầng trời thứ ba mươi bốn ngày.”

“Hừ, hiếm thấy nhiều quái. Trong vòng ba mươi ba ngày giống như vậy ở ngoài vực vô số kể, như đều có thể diễn biến thành nhất giới, đã sớm hơn trăm giới.” Nguyên Khôi cười gằn không ngớt.

“Hả? Tiểu tử này cũng là Thiên Vị, hơn nữa có chút kiến thức, xem ra hẳn là danh môn thế gia đệ tử, trên người nên có không ít thứ tốt.” Nam tử áo bào xanh gặp lão giả áo xám bị hận, vẫn chưa nổi giận, mà là hai mắt thả ra quang đến.

Nguyên Khôi hơi thay đổi sắc mặt, mắt lạnh hừ một tiếng.

Lão giả áo xám lạnh lùng nhìn Nguyên Khôi một chút, ánh mắt chuyển trở lại Dương Thanh Huyền trên người, nói: “Hiện tại ngươi nên nói nói, làm sao nhìn thấu ta ảo thuật đi.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, chỉ vào phía dưới một chỗ đầm lầy đất trũng, nói: “Đầu tiên, ta tu luyện một loại Linh Mục thần thông, vẫn tính so sánh nhạy cảm, khối này đất trũng bên trong có bảy bộ thi thể, là vừa chết không lâu.”

Năm người đều là hơi thay đổi sắc mặt, một mặt bừng tỉnh bộ dạng.

Dương Thanh Huyền thu tay về đến, thả lỏng phía sau, tiếp tục nói: “Như chỉ là như thế, ta có thể sẽ cho rằng, bảy người kia là mạo hiểm tìm tòi đầm lầy mà chết. Nhưng khi ta dừng lại chớp mắt, liền nghe thấy được không khí này bên trong tỏ khắp nhàn nhạt tinh lực, vô cùng nhẹ nhàng, phi hành trên không trung rất khó bị phát hiện. Vì lẽ đó ta liền kết luận, khẳng định gặp nguy hiểm, hơn nữa nguy hiểm không phải tới từ đầm lầy, mà là hư không.”

Lão giả áo xám nghĩ một hồi, khen: “Không sai, cái này suy luận hết sức hợp lý. Xem ra ta Hắc Sát Hóa Ảnh thuật cũng không có xuất hiện kẽ hở, chỉ là ngươi nói bóng gió ra, đoán được có vấn đề.” Ông lão thở phào nhẹ nhõm, lộ ra thoải mái nụ cười.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Xác thực, nếu không có ta đúng dịp nhìn thấy cái kia bảy bộ thi thể, sợ là đã bị các ngươi tính kế. Ta còn muốn hỏi thăm, trước có thể hay không gặp được có hơn trăm người đội ngũ đi qua?”

Lão giả áo xám híp mắt cười nói: “Có, nhưng bọn họ nhân số nhiều lắm, chúng ta nghĩ một hồi, vẫn là quên đi, chọn một chút quả hồng nhũn nắm đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nói như vậy, phương hướng không có đuổi sai, ta đây an tâm. Hiện tại, các ngươi là để cho chúng ta đi qua, vẫn là giống bảy người kia như thế, nằm tiến vào trong đầm lầy đi đây?”

Tất cả mọi người là sững sờ, cái kia không khí sốt sắng nháy mắt ngưng kết, trở nên yên lặng như tờ.

“Ha? Ngươi nói cái gì, lỗ tai ta không tốt không nghe rõ.” Lão giả áo xám há to mồm, lộ ra dở khóc dở cười dáng vẻ.

“Lỗ tai không tốt một loại đều là đầu óc tiến vào nước. Ta đi tới thanh lý hạ ngươi trong đầu phế nước đi.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, thân thể quỷ dị lắc động đậy, liền bắn mạnh mà lên, sau một khắc liền xuất hiện ở trước mặt lão giả, đồng thời đã là Hắc Long thân thể, năm ngón tay trực tiếp vồ xuống.

“Chi!” Ông lão sợ hết hồn, trước đây bắt giết người mới, đối phương đều là đầy mặt tuyệt vọng, khổ sở cầu xin, có chút kiên cường cũng là bị ép vào tuyệt cảnh sau đồng quy vu tận, giống loại này nói đối phương đầu óc tiến vào nước, một lời không hợp liền xuất thủ, vẫn là lần đầu tiên gặp phải.

Bốn người khác cũng nháy mắt mộng ép, một trận không phản ứng kịp.

Dương Thanh Huyền lợi trảo ở trước mặt lão giả thoảng qua, gió lạnh kéo tới, ông lão trên mặt cùng phần gáy nơi, đều hóa ra một mảnh vết máu, này mới phản ứng được, thở một hơi lãnh khí, sợ đến vội vàng ra tay.

Ông lão thân thể quỷ dị xoay chuyển, hai tay bày một kỳ quái tư thế, vô số khí lưu toàn lộn lại, ở trong tay hắn như cá được nước, chân nguyên và khí lưu hỗn cùng nhau, hình thành một đạo tuôn chảy, phòng ngự ở trước người.

“Ầm!”

Dương Thanh Huyền một trảo, trực tiếp thăm dò vào cái kia tuôn chảy bên trong, đem sinh sinh xé rách, cường đại long khí nháy mắt phá tan luồng khí xoáy, từng đạo từng đạo Long văn bị đè ép đi ra, chấn động ở ông lão ngực khẩu.

“Phốc!”

Ông lão không có gánh vác, phun ra một ngụm máu lớn, ở trên không bên trong liền lùi mấy bước.

Dương Thanh Huyền lúc này mới thu rồi vuốt rồng, biến về nhân thân, cười lạnh nói: “Nhìn ngươi hộc ra không ít nước, hiện tại lỗ tai tốt lắm rồi chứ?”

Ông lão đầy miệng đều là máu, kinh hãi không thôi, thấp đầu nhìn mình lồng ngực, khó có thể tin.

Bốn người khác cùng người đưa đò đệ tử cũng toàn bộ sợ ngây người.

Nguyên Khôi mặt âm trầm, trong mắt tinh quang lấp lóe.

“Vừa vừa bước vào Tiểu Thiên Vị, tại sao có thể có mạnh như vậy?” Một người khác kinh hãi nói.

“Tiểu tử này thân hoài Hắc Long huyết mạch, sợ là áp chế rất lâu cảnh giới, vừa xông vào Thiên Vị, liền đi thẳng đến Tiểu Thiên Vị sơ kỳ đỉnh cao.” Nam tử áo bào xanh trong đôi mắt nổ bắn ra sát khí.

“Coi như là Tiểu Thiên Vị sơ kỳ đỉnh cao, không có khả năng một chiêu kích thương Hà lão a! Hà lão nhưng là nửa năm trước đã đột phá đến rồi Tiểu Thiên Vị trung kỳ a!” Người kia vẫn là khó có thể tin.

Dương Thanh Huyền lặng lặng đứng ở đó, đứng chắp tay, trên mặt mang theo vẻ lạnh lùng.

Năm người này cũng chỉ là Tiểu Thiên Vị tu vi, mạnh nhất chính là này nam tử áo bào xanh, cũng chỉ có Tiểu Thiên Vị hậu kỳ, ba người khác cùng Hà lão, cũng chỉ là Tiểu Thiên Vị trung kỳ.

Bước vào Thiên Vị cùng Thánh thể thực tướng sau, Hỏa Nhãn Kim Tình trở nên có linh tính lên, lần đầu tiên nhìn thấy năm người thời gian, liền xem thấu tu vi của bọn họ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 871: Lại Là Một Chiêu, Lục Địa Tận Đầu

“Người này giao cho ta! Còn dư lại các ngươi thu thập, tốc độ điểm, đừng câu giờ!”

Nam tử áo bào xanh trong mắt loé ra tàn khốc, tựa hồ ý thức được có chút không ổn, vẻ mặt trở nên trở nên sắc bén.

“Cái kia Tiểu Thiên Vị cho ta, còn dư lại giao cho các ngươi ba cái.” Nói chuyện lúc trước người, nhìn chằm chằm Nguyên Khôi, dặn dò sau liền lập tức vọt tới.

Hà lão cùng hai gã khác Tiểu Thiên Vị trung kỳ, hét lớn một tiếng, liền nhằm phía Hoa Chương mọi người.

Hơn ba mươi người người đưa đò đệ tử một hồi tản ra, đều là sợ run tim mất mật, mặt đối với ba tên Tiểu Thiên Vị trung kỳ, đều lòng vẫn còn sợ hãi.

Dương Thanh Huyền lạnh giọng nói: “Xem ra các ngươi trong đầu nước còn không có chen sạch sẽ, lựa chọn nằm cái kia trong đầm lầy!”

Một mảnh Liệt Dương từ lòng bàn tay hắn bay lên, hóa thành Lục Đạo, sau đó lại dung hợp làm một, toàn bộ trên bầu trời chiếu sáng thần mang vạn trượng.

“Không được!”

Nam tử áo bào xanh hoàn toàn biến sắc, này vẫy tay thức lên, liền để hắn cảm thấy không ổn, hai tay nhanh chóng kết ấn, ở trước người xuất hiện một vòng ngân quang nhàn nhạt, phía sau càng là hiện ra một con hung thú bóng mờ.

“Sáu Huyền Ấn!”

Nam tử áo bào xanh hét lớn một tiếng, cái kia trước người ánh bạc ở quyết ấn xuống hóa thành tảng lớn quang lưu, đón lấy vạn trượng thần mang.

“Chết đi!” Dương Thanh Huyền quát lạnh một tiếng, lại không có thời gian trì hoãn, Hoa Chương đám người bất cứ lúc nào có nguy hiểm có thể chết đi, hắn thân là dẫn đầu, liền muốn đối với mỗi người tính mạng phụ trách.

Ngay sau đó mười phần chưởng lực, hội tụ thành một đường, điên cuồng đập tới.

“Ầm!”

Hai đại tuyệt chiêu ở trên không bên trong đối oanh, Liệt Dương chia ra thành Lục Đạo, không ngừng nghiền ép cái kia ánh bạc, rốt cục xuyên thủng xuống!

“Không! Không thể!”

Nam tử áo bào xanh cả người run cầm cập, giống như là muốn bị nướng khét giống như vậy, khó chịu nói không nên lời. Màu xanh áo choàng trực tiếp hóa thành tro tàn, da thịt không ngừng da bị nẻ, thậm chí phun ra lửa, cái kia hung thú bóng mờ cũng phát sinh tiếng kêu thảm thiết, nhưng hai tay vẫn còn ở đẩy hướng về phía trước, dùng hết tia khí lực cuối cùng chống đối.

“Bại!”

Dương Thanh Huyền một chữ hét ra, bóng người đi phía trước loáng một cái, dưới chưởng sức mạnh lại tăng lên mấy phần ép tới, một loại to lớn hùng vĩ, khó có thể kháng cự khí thế đột nhiên tản ra.

“Ầm!”

Lục Dương Chưởng đánh nát nam tử áo bào xanh sau cùng phòng ngự, cường đại Liệt Dương lực lượng như đứng hàng núi đổ Hải Chi Thế, oanh trên người hắn.

“Không! Phốc!”

Một cột máu ở trên không bên trong phún lên, nam tử áo bào xanh kêu thảm một tiếng, như diều đứt dây, bay ra ngoài.

Một chiêu, lại là một chiêu!

Mặt khác vừa rồi giao thủ bốn người, tất cả đều sợ đến run lên một cái, không dám lại đánh, đột nhiên lui trở về.

Nguyên Khôi cũng là hoảng sợ không thôi, hít một hơi khí lạnh, nếu nói là một chiêu đẩy lùi Tiểu Thiên Vị trung kỳ, hắn đều có thể hiểu được, vừa rồi cái kia một chiêu, trực tiếp đem Tiểu Thiên Vị hậu kỳ cũng đánh bay!

“Hắn mạnh như thế nào?!”

Nguyên Khôi không có từ trước đến nay run lên trong lòng, nội tâm không tên liền sinh ra một chút sợ hãi. Cái cảm giác này chưa bao giờ có.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Giết!”

Hoa Chương đám người còn khiếp sợ ở một chưởng kia bên dưới, không phản ứng kịp, nghe được mệnh lệnh sau, lúc này mới từng cái từng cái sĩ khí đại chấn, gào thét lớn nhằm phía bốn người.

Bốn người kia nơi nào còn có ham chiến chi tâm, đều là sợ đến vội vàng bay đi.

Xa xa nam tử áo bào xanh càng là nhấc lên mở miệng chân khí, không lo được thương thế bạo phát, quay đầu chạy liền.

Trong phút chốc, năm người bỏ chạy không thấy hình bóng.

Nguyên Khôi híp mắt, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nói: “Ngươi căn bản cũng không muốn giết năm người này.”

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn hắn, nói: “Phải nói ta căn bản cũng không muốn giết người.”

“Hừ, ấu trĩ!” Nguyên Khôi trong mắt loé ra xem thường cùng châm chọc, nhưng bất quá chớp mắt, trở nên nham hiểm cực kỳ.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Năm người này không nhấc lên được ta sát tâm, liền giống như ngươi, còn chưa đủ tư cách.”

“Ngươi...!” Nguyên Khôi một hạ khí sắc mặt tái xanh.

“Ha ha!” Dương Thanh Huyền cười lớn một tiếng, liền tiếp tục hướng về thẳng trước phương hướng bỏ chạy, cao giọng nói: “Đều đuổi tới!”

Trải qua chiến dịch này, Hoa Chương đám người đối với Dương Thanh Huyền là kính sợ có phép, càng là tâm phục khẩu phục, vội vàng đi theo.

Nguyên Khôi phẫn nộ cắn răng quan, lạnh giọng nói: “Ngươi chờ!” Bóng người lóe lên, cũng đuổi tới.

Đoàn người bay mấy ngày, trên đường gặp phải một chút nguy hiểm, cũng đều chuyển nguy thành an, tất cả nhân viên bình an.

Ngày hôm đó, bỗng nhiên trước mắt mọi người sáng ngời, tựa hồ bay đến lục địa tận đầu, phía trước là một vùng biển mênh mông.

“Chuyện này... Thế nào lại là hải?” Hoa Chương ngây ngẩn cả người.

“Lẽ nào đuổi sai?” Bồi ngươi cũng nhíu mày lại.

“Kỳ quái, lẽ nào Vũ Ảnh bọn họ ra biển?” Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia biển rộng, ánh mắt lóe lên ánh vàng, một hồi liền nhìn xuyên mấy trăm dặm hải vực, ngoại trừ mấy toà cô linh linh hòn đảo ở ngoài, căn bản không có một bóng người.

Mà ở mảnh này hải vực đáy, nhưng là ẩn núp không ít hung ác động vật biển.

“Này thí luyện chi địa thật sự diễn biến khủng khiếp.” Hoa Chương thở dài nói: “Tiếp tục như vậy, sợ thật sự có nhất giới hình thức ban đầu.”

“Ở đây vốn là ở Biển Đen trên hình thành, sẽ có to lớn như vậy đại dương, cũng chẳng có gì lạ. Ta nhìn phía trước có cái hòn đảo có chút quái lạ, qua xem một chút. Bất quá trong biển có cự thú, đều cẩn thận chút.”

Dương Thanh Huyền nói xong, liền hóa thành độn quang bay lên trời, hướng biển bên trong bay đi.

Hoa Chương đám người tự nhiên không dám lạc hậu, vội vàng đuổi tới.

Dương Thanh Huyền đằng không có mấy vạn trượng cao, chính là vì ngăn chặn động vật biển công kích độ khả thi, bay chỉ chốc lát sau, phía dưới một toà kỳ lạ hòn đảo, mặt trên càng có một hình lục giác to lớn bình địa.

Nguyên Khôi cũng phát hiện, cả kinh nói: “Đó là nhân công kiến trúc?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, trước tiên bay hạ xuống.

Độ cao giảm xuống đến ngàn trượng bên trong thời điểm, phía trên cảnh tượng tất cả đều hiển hiện ra, không chỉ có to lớn bình địa, còn có một chút đơn giản phòng ốc kiến trúc, hiển nhiên có người ở lại bên trong.

Mà cái kia trên đất bằng, khắc hoạ nước cờ cái trận pháp.

Lấy Dương Thanh Huyền đối với trận pháp trình độ, vừa nhìn bên dưới liền biết, những trận pháp này có tụ linh, có luyện khí, có phòng ngự, mà lớn nhất ba cái, nhưng là truyền tống trận.

“Lại có truyền tống trận?” Nguyên Khôi cũng phát hiện, sửng sốt một chút.

“Cẩn thận một chút, thần thức không cách nào rơi vào trong đảo, tất có hộ tống đảo đại trận.” Dương Thanh Huyền ánh mắt lóe lên, muốn vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, nhưng mất hiệu lực.

Nội tâm hắn cười khổ không thôi, bước vào Thiên Vị cùng Thánh thể sau, Hỏa Nhãn Kim Tình tỷ lệ thành công xa so với trước kia cao hơn, nhưng cũng không phải trăm lần hiệu quả cả trăm, trừ phi mượn dùng Tử Diều Hâu sức mạnh.

“Không chỉ có hòn đảo không cách nào tra xét, liền ngay cả phụ cận hải vực đều tựa hồ có cấm chế.” Hoa Chương cả kinh nói.

Vừa dứt lời hạ, liền gặp chung quanh đảo nước biển một hồi trở nên màu xanh, mặt trên che kín rậm rạp chằng chịt hoành văn.

“Không tốt là Lôi văn!”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc thốt lên một tiếng, nói: “Đều cẩn thận!”

Sau đó tay phải giương lên, tương tự một mảnh Lôi Quang ở trong tay hóa ra, trăm trượng bên trong không gian, hiện ra tảng lớn như xa luân bàn sét có thể, đám đông bọc lại.

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền trên bàn tay phương, lơ lững một cái Lôi Quang bàn, bên trong ngàn tỉ phù văn tiêu tan, toàn bộ phòng ngự kết giới, tất cả đều là từ nơi này quang bàn bên trong tản ra.

“Ầm!”

Trong nước biển Lôi văn, còn chưa biến ảo hoàn thành, liền chịu đến trên bầu trời Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn ảnh hưởng, từ lực hút nhau, đột nhiên nổ ra, từng đạo từng đạo Lôi Quang bay lên trời cao!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 872: Hắc Kỳ Long Mã, Tụ Lý Càn Khôn

“Ầm! Ầm!”

Tảng lớn Lôi Quang xung kích tới, đánh trên Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, chấn lên tảng lớn Lôi văn, một phần lôi đình khuếch tán rơi, một phần trực tiếp bị thu nạp vào đi.

Bị bảo hộ ở từ quang bàn bên trong mọi người, đều là sợ run tim mất mật.

Trên mặt nước Lôi Quang xung kích sau một lúc, mới dần dần dừng lại, thủy sắc biến trở lại thông thường thuần trắng, một đạo lớn như vậy cái bóng, ở đáy nước chậm rãi nổi lên.

“Đây là...” Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, hồ nghi nói: “Hải mã?”

Chỉ thấy quái vật kia da dẻ khô héo, tướng mạo kỳ lạ, cánh tay to lớn mạnh mẽ, đầu như ngựa đầu giống như vậy, miệng phảng phất kéo dài giác hút, đồng thời phần lưng có lưng núi một loại vây lưng. Phần sau trình màu xanh đen, dài nhỏ mà uốn lượn, nhưng như cứng như sắt thép cứng rắn.

“Là Hắc Kỳ Long Mã!” Hoa Chương kinh hô một tiếng, sắc mặt trắng bệch.

“Vật này rất lợi hại phải không?” Dương Thanh Huyền suy tư một chút, ở lật xem qua trong điển tịch, tựa hồ nhắc qua vật này, nhưng cũng không có tỉ mỉ giới thiệu.

Mà người đưa đò đều là kiến thức rộng rãi, những người khác vừa nghe “Hắc Kỳ Long Mã” tên, tất cả đều là hoàn toàn biến sắc.

Hoa Chương nói: “Vật này là thượng cổ dị chủng, có thể ở trong biển điều động sấm sét, là đáng sợ nhất động vật biển một trong, ở trong hắc hải dự trữ cực nhỏ, không có chỗ nào mà không phải là Thiên Vị bên trên.”

Theo cái kia mặt nước tách ra, nửa cái Hắc Kỳ Long Mã thân thể lộ ra, có ba dài hơn mười trượng, một đôi mắt xanh nhìn chằm chằm Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, còn có bên trong người.

Dương Thanh Huyền cũng nhìn chằm chằm cái kia Hắc Kỳ Long Mã, vật này càng là Tiểu Thiên Vị đại viên mãn, thêm vào động vật biển ở trong đại dương uy năng, có thể gấp mấy lần phát huy được, nếu là muốn đánh một trận lời, phiền phức liền lớn.

Ánh mắt của hắn lại nhìn phía cái kia hòn đảo, bên trong vẫn như cũ gió êm sóng lặng, không thấy bóng người. Hắn dám khẳng định Vũ Ảnh đám người nhất định là tiến vào.

“Chẳng lẽ này Hắc Kỳ Long Mã là hộ tống đảo hung thú?” Dương Thanh Huyền dự tính nói.

“Vô cùng có khả năng, thừa nó còn không có phát uy, chúng ta không bằng... Trước tiên lui sau quan sát?” Hoa Chương có chút ý lui.

“Lui về phía sau lời, chẳng lẽ không phải đi không? Các ngươi công kích cái kia hòn đảo, đem hộ tống đảo đại trận oanh mở, ta tới dẫn đi này Hắc Kỳ Long Mã.” Dương Thanh Huyền hạ lệnh.

Hoa Chương đám người hai mặt nhìn nhau.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Làm sao, chư vị có sự khác biệt ý nghĩ?”

“Không, không có.” Hoa Chương chờ chút sợ hết hồn, vội hỏi: “Đại nhân cẩn thận.”

“Ta tới dẫn đi cái kia Hắc Kỳ Long Mã đi.” Đột nhiên, vẫn không có lên tiếng Nguyên Khôi mở miệng nói, con mắt nhìn chằm chằm cái kia Hắc Kỳ Long Mã, tạo nên gợn sóng.

“Ngươi?” Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn hắn, lập tức cười nói: “Nếu là như vậy, tự nhiên không thể tốt hơn.”

Nguyên Khôi hừ một tiếng, liền lao ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, lấy quanh quẩn tư thái, hướng về cái kia Hắc Kỳ Long Mã bay đi.

Tiếp theo kim quang lóe lên, Nguyên Khôi trong tay nổi lên một đoàn chân nguyên, hóa thành một thanh dài hơn mười trượng quang kích, liền đầu ném qua.

Cái kia quang kích ở trên không bên trong lóe lên, càng biến mất không còn tăm hơi, trực tiếp trốn vào hư không.

Hắc Kỳ Long Mã hai mắt màu xanh lam bên trong tuôn ra hung quang, ở trên không bên trong xoay người, giơ tay lên liền một mảnh Lôi Quang, hướng về phía sau nơi nào đó đánh tới!

“Ầm!”

Chỗ kia không gian một hồi đập vỡ tan, màu vàng quang kích bay ra, nhưng chịu đến lôi đình công kích, vỡ vụn thành từng mảnh, hóa thành điểm điểm ánh huỳnh quang.

Lần này tự nhiên chọc giận Hắc Kỳ Long Mã, sấm sét “Rầm” ở trên mặt nước chảy xuôi, toàn bộ hòn đảo phụ cận đều biến thành màu xanh lam.

Nguyên Khôi trong phút chốc liền cảm nhận được lôi đình uy thế, xoay người rời đi.

Hắc Kỳ Long Mã thân thể lớn như vậy, ở trên không bên trong kỳ dị xoay chuyển, xung quanh hiện ra cong sấm sét tràng, bỗng nhiên "Đùng" một tiếng, một mảnh hồ quang bạo nổ mở, Hắc Kỳ Long Mã liền tại chỗ biến mất.

"Cái gì?!" Hoa Chương bọn người lấy làm kinh hãi, thân thể to lớn như vậy, còn có đáng sợ như vậy tốc độ di động.

Dương Thanh Huyền khẽ nhíu lại xung quanh lông mày, nhưng vẫn chưa kỳ quái, một loại có thể điều động sấm sét thần thông, đều mang vào cực kỳ đáng sợ độn thuật.

Sau một khắc, ở Nguyên Khôi phía trước, xuất hiện một đạo to lớn sét có thể vòng, bên trong hiện ra Hắc Kỳ Long Mã thân ảnh.

Âm trầm màu xanh lam bóng quang điện lộ ra lăng liệt sát khí, bốn phía điện năng dường như nước biển làn sóng như thế liên tục tăng lên, trình đứng hàng núi đổ Hải Chi Thế.

Nguyên Khôi hơi thay đổi sắc mặt, nhưng vẫn chưa hoang mang, mà là nhàn nhạt hồn quang ở trên cánh tay quấn quanh, tay áo bào theo gió mà phát động.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, nhìn chằm chằm Nguyên Khôi cánh tay.

Cho đến giờ khắc này, Nguyên Khôi Võ Hồn rốt cuộc là cái gì, hắn đều không biết gì cả, chỉ biết được phi thường lợi hại, liền ngay cả Tử Viêm đều có thể dễ dàng hóa đi.

Hoa Chương đám người càng là một viên tim nhảy tới cổ rồi, hai tay ngắt đem mồ hôi lạnh.

"Ầm!"

Hắc Kỳ Long Mã tích tụ to lớn sét có thể, như là một toà súc nước đập lớn, bỗng nhiên vỡ đê, sụp xuống, nháy mắt đem Nguyên

Khôi nuốt hết.

Dương Thanh Huyền trong mắt kim quang lóe lên, thoáng chốc đem lôi đình bên trong cảnh tượng nhìn rõ rõ ràng ràng, chỉ thấy Nguyên Khôi vung tay phải lên, một mảnh kim quang đảo qua, trước người tất cả lôi đình, toàn bộ hấp vào trong tay.

Nhìn kỹ lại, cái kia Võ Hồn giống như là một cái tay áo, che chở ở trên cánh tay, đem tất cả công kích hút vào trong tay áo.

Nguyên Khôi phía trước, thoáng chốc bị hút hết, trào hiện một con đường. Hắn bóng người loáng một cái, liền vọt tới.

"Tụ Lý Càn Khôn! Hắn là Chiến Lăng Tông Nguyên gia người!"

Dương Thanh Huyền trên người, truyền đến Ngưng Giáp Tử tiếng kinh hô, vừa nãy Nguyên Khôi một chiêu, bị Ngưng Giáp Tử cũng nhìn rõ rõ ràng ràng.

"Tụ Lý Càn Khôn? Chiến Lăng Tông!"

Dương Thanh Huyền kinh sợ, Tụ Lý Càn Khôn là cái gì hắn không biết, nhưng Chiến Lăng Tông nhưng là vô cùng rõ ràng.

Ở Trung Ương Đại thế giới, ngoại trừ một siêu chín cường ngự trị ở đỉnh cao nhất của thế giới này ở ngoài, còn có lượng lớn nhất lưu thế lực tồn tại, này Chiến Lăng Tông, chính là nhất lưu trong thế lực người tài ba, thậm chí có xung kích chín mạnh tiềm lực.

Ngưng Giáp Tử nói: "Tụ Lý Càn Khôn là một loại phi thường đáng sợ Võ Hồn, mặc dù so sánh lại bất quá của ngươi Thái Huyền mộ kiếm cùng thiên hạ có địch, nhưng cũng là chí cường bên dưới, Đế phẩm tồn tại. Loại này Võ Hồn vẫn tồn tại ở Nguyên gia huyết mạch bên trong, kèm theo Võ Hồn ước số truyền thừa tiếp."

Dương Thanh Huyền nghe vậy, ánh mắt lóe lên cảnh giác tinh mang.

Ngưng Giáp Tử cười lạnh nói: “Không cần đối với ta kiêng kỵ cái gì, ta đã sớm nói, bí mật của ngươi ta trên căn bản đều biết. Thân hoài hai đại chí cường Võ Hồn, khà khà, sợ là từ cổ chí kim, chuyện chưa bao giờ có, ta cũng rất tò mò, tương lai ngươi có thể trưởng thành tới trình độ nào đây.”

“Hừ.” Dương Thanh Huyền hừ nhẹ một hồi, liền không nói nữa.

Giờ khắc này, Nguyên Khôi xuyên thấu cái kia sét thác, lóe lên bên dưới đã đến Hắc Kỳ Long Mã bên cạnh người, năm ngón tay giương lên, nhanh chóng vỗ vào to lớn kia ngựa trên đầu.

“Oành!”

Một dưới lòng bàn tay, cuồng liệt bão táp hướng bốn phía tuôn tới, nhưng như lấy trứng chọi đá, khó có thể lay động nửa phần.

Hắc Kỳ Long Mã trong mắt lam quang bắn mạnh, trương miệng hét lớn một tiếng, tựa hồ bị sỉ nhục, thân thể đột nhiên vung một cái, tức giận cùng yêu khí hỗn cùng nhau bạo nổ mở, như thủy triều tập kích thiên địa. Thế không thể đỡ, nổ nát phụ cận hải vực.

“Ầm!”

Chân nguyên cùng nước biển nổ tung bên dưới, nhấc lên bão táp vẫn chưa đem Nguyên Khôi bỏ rơi, trái lại cái kia năm ngón tay bấm vào thịt của nó bên trong.

Nguyên Khôi khóe miệng hiện ra một tia cười tàn nhẫn, một mảnh hồng mang từ trong cơ thể hắn điên cuồng tuôn ra, thuận bàn tay chảy về phía Hắc Kỳ Long Mã đầu lâu, mà trên người Nguyên Khôi, hồng mang dần dần ngưng hóa ra một con to lớn bóng thú, như là áo giáp giống như vậy, phiêu phù ở thân thể bốn phía.

Chương 873: Phỉ Thú Truyền Thừa, Trên Đảo Người

“Chi! Phỉ thú?!” Ở hồng mang xuất hiện thời khắc, Ngưng Giáp Tử lần thứ hai kinh hô lên, “Hiểu, ta hiểu được. Tại sao Chiến Lăng Tông người, sẽ xuất hiện ở Biển Đen.”

“Phỉ thú vậy là cái gì? Nguyên Khôi xuất hiện ở Biển Đen, có gì không đúng sao?” Dương Thanh Huyền hỏi.

Cái kia phiêu phù ở Nguyên Khôi bên ngoài cơ thể hung thú, sinh lần đầu đôi sừng, đầy mặt bướu thịt, dài một thân đỏ thẫm da lông, tạp sắc giao nhau, như sóng lớn một loại bay về phía sau đãng.

Đồng thời trên vai ngực nơi có kèm giáp trụ, đôi cánh tay dài mà đặc biệt to lớn, trong miệng phát ra trận trận tiếng gầm gừ, như gió bão xuyên qua hẻm núi, dữ tợn khủng bố.

Dương Thanh Huyền cùng Nguyên Khôi giao thủ mấy lần, cũng có thể cảm nhận được thứ này sức mạnh, mỗi lần xuất hiện thời điểm, Nguyên Khôi đều sức chiến đấu tăng gấp bội.

Ngưng Giáp Tử giải thích: “Phỉ thú vật này nói đến có chút lời dài. Xuất hiện ở hiện luyện khí ngưng hồn trước, Nhân tộc là vô cùng suy nhược. Vì chống chọi cái khác cường đại chủng tộc, nghĩ ra các loại các dạng biện pháp, trong đó có một đám người, đem yêu thú Nguyên Thần luyện hóa, hấp vào bên trong cơ thể, cùng mình hồn phách hợp nhất, dùng cái này để đạt tới tăng cường lực lượng mục đích. Loại này ký túc ở trên linh hồn thú hồn, tựu kêu là Phỉ thú. Phỉ thú một loại sẽ tìm tìm yêu thú mạnh mẽ làm môi giới. Lâu dần, loại này Phỉ thú, lại cũng đã trở thành di truyền ước số một phần, có thể thông qua huyết mạch truyền thừa tiếp.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ngươi là ý nói, Nguyên Khôi không chỉ có truyền thừa Tụ Lý Càn Khôn, còn truyền thừa loại này Phỉ thú?”

Ngưng Giáp Tử nói: “Đúng, nhưng hai loại đồ vật, nhất định là theo phụ thân thể cùng cơ thể mẹ hai phe phân biệt truyền thừa xuống. Nhưng cũng có thể là hắn tu luyện Phỉ thú phương pháp, chỉ có điều loại khả năng này tương đối thấp. Bởi vì hắn có Võ Hồn, tu luyện nữa Phỉ thú phương pháp lời, có thể sẽ ảnh hưởng đến Võ Hồn mạnh yếu, cái được không đủ bù đắp cái mất. Ta đã sớm nghe qua Chiến Lăng Tông có người nắm giữ Phỉ thú, xem ra là thật sự.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia Nguyên Khôi xuất hiện ở Biển Đen, còn nói rõ cái gì?”

Ngưng Giáp Tử nói: “Phỉ thú là cần không ngừng hút thú dữ hồn phách tiến hành bổ dưỡng cùng bồi dưỡng. Hung thú nhiều nhất địa phương, cũng chỉ có lên núi xuống biển hai cái lựa chọn.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, có chút bừng tỉnh, chẳng trách Đạt Sinh đối với Nguyên Khôi như vậy kính nể.

Giờ khắc này, cái kia Hắc Kỳ Long Mã ở Phỉ thú hút hạ, phát sinh thanh âm hoảng sợ, bốn phía trong nước biển không ngừng có sấm sét lăn lộn, nhưng cũng giống là không dám phản kháng giống như vậy, khàn cả giọng kêu rên.

Hoa Chương đám người cũng là nhìn sợ run tim mất mật, trợn mắt ngoác mồm.

Dương Thanh Huyền nói: “Đừng ngẩn người, công kích cái kia hộ tống đảo đại trận.”

Nói, bên phải tay khẽ vung, to lớn bá kiếm liền xuất hiện ở trong tay, có trăm trượng dài, như một bức lớn tường, đột nhiên bổ xuống!

“Ầm!”

Đại kiếm ở cách hòn đảo khoảng trăm trượng địa phương, chịu đến to lớn ngăn cản, như là chém ở trên sắt thép, một mảnh bao trùm cả hòn đảo nhỏ kết giới, đột nhiên lánh sáng lên, phát sinh ánh sáng chói mắt huy.

Bá kiếm dưới kết giới trên, nổi lên tảng lớn vết rạn nứt, hướng về bốn phía tản đi, loé lên rồi biến mất, đem lực công kích phân tán chịu đựng.

Hoa Chương đám người không dám thất lễ, lập tức ra tay.

Hơn ba mươi đạo công kích, như giọt mưa đánh rơi, chấn động đến mức cái kia hộ tống đảo kết giới không ngừng lay động.

“Người phương nào? Dám can đảm đến sương mù ngưng đảo ngang ngược!” Bên trong kết giới, trên hòn đảo rốt cục truyền đến gầm lên giận dữ, bốn phía trong kiến trúc, bay ra hơn mười đạo bóng người, rơi vào cái kia trên quảng trường.

“Những này là ai?” Trên đảo một tên nam tử mặc áo trắng đầy mặt kinh sắc, khi ánh mắt nhìn phía xa xa thời điểm, càng là dọa cho phát sợ.

“Đảo chủ, mau nhìn Hắc Kỳ Long Mã!” Một tên đệ tử càng là hoảng sợ kêu to lên.

Hơn mười hai mắt quang, không lo được kết giới, toàn bộ đều nhìn về xa xa.

Hắc Kỳ Long Mã dài đến bảy mươi, tám mươi trượng thân thể, bị Phỉ thú hấp ở nước biển bầu trời, kịch liệt run rẩy, từng mảng từng mảng Lôi Quang, như là vảy giống như từ thân thể hắn trên bóc ra từng mảng, rơi vào trong nước, hóa thành nhàn nhạt sét sóng tản đi.

“A?!” Nam tử mặc áo trắng kia nháy mắt hoá đá, gấp đến độ đầu đầy mồ hôi, cao giọng nói: “Các ngươi là ai? Mau thả mở Hắc Kỳ Long Mã, đó là hộ tống đảo Thần Thú!”

Dương Thanh Huyền cũng không đình chỉ công kích, tiếp tục vung kiếm, đồng thời lạnh lùng nói: “Nguyên lai trên đảo có người a, ta còn tưởng rằng là toà không đảo, muốn chém vỡ kết giới vào xem xem đây.”

“Có người có người, nhanh ngừng tay!”

Nam tử mặc áo trắng kia gấp xoay quanh, đặc biệt là nhìn Hắc Kỳ Long Mã sắp chết rồi, khóc tâm đều có.

Trước hắn liền cảm ứng được có người xông đảo, suy đoán là vừa vừa tiến vào người mới, thực lực không đủ sợ hãi, có Hắc Kỳ Long Mã đủ để ứng phó rồi, vì lẽ đó đối với ngoại giới thanh âm bỏ mặc.

Mãi đến tận hộ tống đảo kết giới kịch liệt lay động, mới cảm giác được không đúng, vội vàng đi ra kiểm tra.

Dương Thanh Huyền lúc này mới thu kiếm, lạnh lùng nói: “Mở ra kết giới, để cho chúng ta đi vào, cố gắng nói chuyện.”

Nam tử mặc áo trắng vội hỏi: “Muốn mở kết giới có thể, mau đem Hắc Kỳ Long Mã mau thả!”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Tốt yêu cầu kỳ quái a, bắt Hắc Kỳ Long Mã lại không phải chúng ta, chúng ta làm sao mau thả?”

“Chuyện này... Các ngươi không phải cùng nhau?” Nam tử mặc áo trắng choáng tại chỗ.

Dương Thanh Huyền nói: “Là cùng nhau, thế nhưng người ấy cô lập độc hành, cũng sẽ không nghe ta chỉ huy, không tin ngươi nhìn.” Hắn xoay người hướng về Nguyên Khôi hô lớn nói: “Mau thả mở Hắc Kỳ Long Mã!”

Nguyên Khôi rên lên một tiếng, lộ ra thần sắc khinh thường, tiếp tục đánh Hắc Kỳ Long Mã Nguyên Thần.

Nam tử mặc áo trắng triệt để ngây dại.

Dương Thanh Huyền bất đắc dĩ giang tay ra, nói: “Xem đi, hắn căn bản không nghe ta. Phải cứu cái kia Hắc Kỳ Long Mã, chính các ngươi mở ra kết giới đi a, ta bảo đảm không giúp hắn.”

“Thật chứ?” Nam tử mặc áo trắng vội vàng hạ lệnh mở ra kết giới, cái kia một vòng bao trùm cả hòn đảo nhỏ ánh sáng, nháy mắt tản đi, sau đó hơn mười người đều bay lên trời, nhằm phía Nguyên Khôi.

Này Hắc Kỳ Long Mã là mấy trăm năm trước sương mù ngưng đảo đảo chủ khổ cực chộp tới, đồng thời đi qua trường kỳ dạy dỗ, mới được hộ tống đảo Thần Thú, như là liền chết như vậy, bọn họ có thể thật sự không cách nào hướng lên trên mặt thông báo.

Dương Thanh Huyền tự nhiên mặc kệ Nguyên Khôi chết sống, bay thẳng rơi ở trên quảng trường, thần thức một tỏa ra bốn phía, quả nhiên trống rỗng không ai, cũng không gặp Vũ Ảnh cái bóng, này hơn mười người, chính là trên đảo tất cả mọi người.

Nam tử mặc áo trắng kia thân là đảo chủ, cũng chỉ có Tiểu Thiên Vị hậu kỳ tu vi, còn không bằng Hắc Kỳ Long Mã, tịnh không đủ sợ.

Hoa Chương tiến lên phía trước nói: “Thanh Huyền đại nhân, thật sự không giúp Nguyên Khôi công tử sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chính hắn gây ra họa, muốn cướp người khác ngựa, quản chúng ta chuyện gì?”

Hoa Chương xạm mặt lại, không dám hỏi lại.

Nguyên Khôi nhìn chầm chầm bay nhanh mà đến mọi người, ánh mắt quét qua hơn mười người tu vi, lúc này lạnh rên một tiếng, không chỉ có không ngừng tay, trái lại tăng nhanh lấy ra Nguyên Thần tốc độ.

“Ầm!”

Theo Hắc Kỳ Long Mã Nguyên Thần không ngừng bị hút vào Phỉ thú, Nguyên Khôi trên người tuôn ra một mảnh chân nguyên, cảnh giới nháy mắt tăng lên tới Tiểu Thiên Vị trung kỳ, đồng thời không có đình chỉ, vẫn còn ở không ngừng kéo lên.

“Đáng chết! Dám đụng đến ta Hắc Kỳ Long Mã, đi chết đi!” Nam tử mặc áo trắng kia tu vi tối cao, trước tiên hướng về Chí Nguyên khôi trước mặt, trên song chưng nổi lên vòng xoáy, như gió hỏa xoay tròn, hợp lại cùng nhau, hóa thành một mảnh.

“Muốn đi người chết là ngươi!” Nguyên Khôi hai mắt phát lạnh, cường đại sát khí tuôn ra, tay phải rốt cục từ trên thân Hắc Kỳ Long Mã rút ra, nắm chặc quả đấm bên dưới, toàn bộ không gian xoay chuyển, phiêu phù ở bên ngoài cơ thể Phỉ thú như là hấp chân sức mạnh, phát sinh kinh thiên động địa rít gào.

“Rống!”

Nguyên Khôi một quyền đánh tới!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 874: Nháy Mắt Đột Phá, Dập Tắt Man Hoang

“Ầm!”

Một quyền đánh vào phong hỏa xoay tròn bên trong, hai người chân nguyên đụng vào nhau, kinh thiên động địa.

Cái kia Hắc Kỳ Long Mã ở chân nguyên rung động hạ, há to mồm, tựu liên thanh thanh âm đều không phát ra được, trực tiếp ngã xuống, mười mấy trượng thân thể khổng lồ, ngã ở trong nước biển.

Nam tử mặc áo trắng kinh hãi, muốn đi cứu viện, lại bị Nguyên Khôi một quyền áp chế gắt gao ở. Hơn nữa trên người đối phương khí tức vẫn còn ở không ngừng tăng cường.

Dương Thanh Huyền lẳng lặng nhìn, đột nhiên nói tiếng, “Quả nhiên lợi hại.”

Hoa Chương bọn người là không tìm được manh mối.

Bỗng nhiên, cái kia bạch y đảo chủ hoàn toàn biến sắc, kinh hãi nói: “Ngươi...!”

Chỉ thấy Nguyên Khôi khí thế trên người gia tốc kéo lên, Phỉ thú màu sắc trở nên đỏ tươi muốn rụng, quyền lực thoáng cái đề thăng lên không chỉ gấp mấy lần.

Bạch y đảo chủ rên lên một tiếng, càng bị quyền lực đè bị thương, khóe miệng dật ra máu.

“Hắc!” Nguyên Khôi nhếch miệng nở nụ cười, lạnh giọng nói:

"Tiểu Thiên Vị hậu kỳ! Đột phá!"

"Ầm!"

Một luồng mênh mông mà hung bạo lực lượng, tự Phỉ thú trên người tản mát ra, Nguyên Khôi tu vi nháy mắt bước vào Tiểu Thiên Vị hậu kỳ, quyền lực càng là như là thật, "Ầm ầm" một tiếng đánh nát bạch y đảo chủ phong hỏa lực lượng, mạnh mẽ đánh vào trên lồng ngực của hắn!

"Phốc!"

Bạch y đảo chủ phun ra một ngụm máu, giống như lá rụng giống như bay đi, hắn làm sao cũng nghĩ không thông, mặc dù đối phương đột phá đến rồi Tiểu Thiên Vị hậu kỳ, cũng bất quá cùng hắn tu vi nhất trí, tại sao có thể có loại này nghiền ép tính sức mạnh.

Còn lại trên đảo người, tất cả đều sợ choáng váng, rất xa không dám lại đây.

Trước mắt nam tử này, giống như ác ma giống như vậy, lấy sức một người trấn áp trên đảo hai đại chiến lực mạnh nhất, đảo chủ cùng Hắc Kỳ Long Mã đều phế bỏ, tất cả đều ngã tại trên mặt biển, không rõ sống chết.

"Ha ha! Rốt cục đạt đến tới được đỉnh phong sức mạnh!"

Nguyên Khôi trên người có Phỉ thú mờ ảo, thu về cái kia đánh ra một quyền, nắm ở trước người, ánh mắt lạnh như băng vẫn chưa nhìn hơn mười người một chút, mà là tìm đến phía xa xa trên hòn đảo, ngắm nhìn đạo kia thon dài bóng người, gằn giọng nói: "Hiện tại chết tiệt, chính là ngươi! Dương Thanh Huyền!"

"Oành!"

Nguyên Khôi vị trí không gian đột nhiên nổ ra, cả người một hồi mất đi hình bóng.

Hơn mười tên trên đảo đệ tử tất cả đều là sợ đến lùi lại, không rõ vì sao.

“Mau nhìn!” Một người hoảng sợ chỉ vào trên hòn đảo, chỉ thấy trên đảo tuôn ra một đoàn hồng mang, Nguyên Khôi thân ảnh đột nhiên mà hiện.

Hơn mười tên trên đảo đệ tử vừa kinh vừa sợ, nghĩ thầm: Nguyên lai bọn họ thật không phải là một phe.

“Dương Thanh Huyền! Ngươi đem đến cho ta khuất nhục, ta muốn gấp trăm lần trả cho ngươi!”

Dương Thanh Huyền trước mặt, đột nhiên tuôn ra một đoàn hồng mang, Nguyên Khôi từ trong đó nổi lên, đầy người sát khí.

“Đi chết đi!”

Dung hợp Phỉ thú lực một quyền, mười trượng Phương Viên bên trong toàn bộ ở hồng mang bao phủ xuống, mạnh mẽ đánh về phía Dương Thanh Huyền, trên mặt đất gạch đá xanh tảng lớn bị nhấc lên, hóa thành bụi phấn tung bay.

Hoa Chương bọn người là ngạc nhiên, vội vàng lùi về sau.

Hai người này ân oán, bọn họ cũng không dám nhúng tay.

Ở gần nói, thực lực không đủ, nhúng tay đi tới liền thành bia đỡ đạn. Xa xa nói, hai người này phân biệt đại biểu Mạc Đình cùng Đạt Sinh hai đại trong bang thế lực, nhúng tay đi vào, liền dính đến trong bang phái đấu, làm sao đều không có kết quả tốt.

Vây xem là tốt nhất, cũng là biện pháp duy nhất.

“Ồ? Chính ngươi cảm thấy đã có bị ta giết tư cách sao?” Dương Thanh Huyền lặng lẽ cười một tiếng, bước chân giẫm lên một cái, ở hồng mang bên trong tự do di động.

Hắn cả người kiếm khí, mỗi động đậy, đều chém nát hồng mang, cú đấm kia quyền uy, căn bản áp chế không nổi hắn.

“Ầm!” Nguyên Khôi một quyền thất bại, sắc mặt chợt biến.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, xoay tay lại chính là chỉ tay, vẽ ra trên không trung sắc bén chói tai tiếng, đầu ngón tay hạ lập loè ngũ âm bảy dây, làm người tai mê.

“Làm càn!” Nguyên Khôi thu tay về đến, năm ngón tay cũng đao, hướng về cái kia Bát Âm Huyền Chỉ chém tới. Đồng thời ánh đao như lưu nước, quanh co khúc khuỷu, cũng không ngay ngắn, nhưng bao hàm róc rách lưu nước tâm ý.

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm nghĩ, này Nguyên Khôi tuy rằng tính tình âm lãnh, thủ đoạn độc ác, nhưng cũng không hổ là danh môn thế gia, thân thủ phi phàm, từng chiêu từng thức đều ẩn chứa cực mạnh võ ý cùng lĩnh ngộ, chém giết kinh nghiệm vô cùng lão luyện.

Hắn Bát Âm Huyền Chỉ ở trên không bên trong biến đổi, năm ngón tay như trảo, úp xuống tay của đối phương đao, hướng về Nguyên Khôi cổ tay nơi chộp tới. Năm ngón tay lúc rơi xuống, hóa thành Hắc Long móng vuốt. Mỗi cái trên đầu ngón tay đều đoàn ra vòng xoáy, đem không khí cắt mở, bạo nổ toàn mà xuống.

Nguyên Khôi kinh sợ, mặt lộ vẻ ngoan sắc, quát lên: “Muốn chết!” Cánh tay giương lên, một quyền đánh ra, đồng thời trên cổ tay hồn quang lấp loé, chính là Tụ Lý Càn Khôn.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, cười lạnh một tiếng, mi tâm Kiếm Ấn lóe lên.

“Ầm!”

Long Trảo Kích ở Nguyên Khôi trên nắm tay, đem quyền cốt toàn bộ bóp nát, đáng sợ sóng khí kèm theo Nguyên Khôi tiếng kêu thảm thiết, khuếch tán mở!

“A!”

Nguyên Khôi đau nước mắt chảy ròng, muốn thu tay về đến, lại bị Dương Thanh Huyền bắt gắt gao, rất nhanh liền đau đã tê rần. Hơn nữa trong lòng chấn động dữ dội, cái kia loại Võ Hồn bị áp chế cảm giác, nháy mắt liền biết là chuyện gì xảy ra.

“Võ Hồn áp chế? Không thể! Đi chết đi!” Nguyên Khôi nổi giận gầm lên một tiếng, tay trái nắm tay, tuôn ra sức mạnh đáng sợ, như là Hổ Khiếu Sơn Lâm!

Ở quyền cốt trên, nhiều hơn một tầng tay khôi, chính là Thiên Khí Chỉ Hổ.

Sẽ không có gì đẹp đẽ chiêu thức, chỉ là cực kỳ bình thường một quyền, đem toàn bộ lực lượng ép vào bên trong, dốc hết toàn lực!

Trong cơ thể Phỉ thú cũng hét lớn một tiếng, bộc phát ra, treo ở Nguyên Khôi bốn phía, màu đỏ sức mạnh sôi trào mãnh liệt, cuồn cuộn không dứt.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, cảm nhận được một quyền này mạnh mẽ, từ lâu vượt ra khỏi Tiểu Thiên Vị hậu kỳ sức mạnh.

“Vô dụng.” Hắn cười lạnh một tiếng, thu tay về đến, mười ngón ở trước người bấm quyết, ngũ quan phát sinh biến hóa rất nhỏ, rộng ngạch sâu mắt, màu mắt than chì, đồng thời trên mặt bò có ám sắc khắc văn, như cây một loại sinh trưởng.

Vô số hoang khí ở quyết ấn xuống tuôn ra, lượn quanh ở trên cánh tay.

Dương Thanh Huyền biến thân hoang thân thể, Nhục Thân cảnh giới nháy mắt đi lên vượt một cấp độ, đạt đến thực tướng trung kỳ, một chiêu đánh ra!

“Dập tắt Man Hoang!”

“Ầm ầm!”

Song sắc chân nguyên hỗn cùng nhau, tuôn ra một đạo cột sáng ngất trời. Lấy hai người làm trung tâm, Phương Viên trên đảo, hết thảy gạch đá xanh toàn bộ hóa thành bột mịn, lớn sân rộng nhấn chìm ở này sóng trùng kích hạ.

“Không thể! Ngươi làm sao chống đỡ được ta một quyền!”

Nguyên Khôi táo bạo gào thét, trong tròng mắt phun ra lửa, chính mình vượt qua Tiểu Thiên Vị hậu kỳ một quyền, thêm vào Thiên Khí Chỉ Hổ sức mạnh, càng bị đối phương tay không đối phó!

Không chỉ có như vậy, trên nắm tay tay khôi chỉ hổ, ở này hoang khí sức mạnh hạ, phát sinh như kim loại tiếng rung, mãnh hổ kia “Vương giả” khí, không ngừng từ chỉ khôi trên phân giải, bị hoang khí làm hao mòn.

Trăm thân thể lưu hình, duy diệt động tâm.

Giờ khắc này Dương Thanh Huyền thân thể, liền là một món binh khí.

“Ngăn trở ngươi một quyền, không hãy cùng ăn mặt như thế dễ dàng sao? Vậy thì không chịu nổi? Cái kia hạ xuống ta phiến ngươi bạt tai thời điểm, ngươi chẳng lẽ không phải càng phải tan vỡ?”

Dương Thanh Huyền cười gằn một tiếng, khuôn mặt bỗng nhiên sa hóa mở, toàn thân hiện ra vô số vết rạn nứt, “Oành” một hồi nổ tung.

Nguyên Khôi bỗng nhiên kinh sợ, dưới nắm tay nháy mắt mất đi lực cản, thân thể đi phía trước đẩy đi. Nhưng này đầy trời cát mịn, nhưng như gió lốc như thế xông tới mặt, xuyên qua thân thể của hắn.

Một luồng cảm giác hết sức nguy hiểm, ở phía sau xuất hiện.

Dương Thanh Huyền thanh âm lạnh lùng truyền đến, mang theo nhàn nhạt xem thường, “Ta biết ngươi một mực không phục, vì lẽ đó cố ý để cho ngươi hướng về tới đỉnh phong sức mạnh, tốt để cho ngươi tâm phục khẩu phục.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 875: Thực Lực Nghiền Ép, Xem Thường Giết Ngươi

“Chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Hắn Võ Hồn rốt cuộc là cái gì?!” Nguyên Khôi cả người run lên, như rơi xuống vực sâu. Dương Thanh Huyền trên người các loại biến hóa, hắn hoàn toàn nhìn không thấu, tưởng Võ Hồn lực lượng.

Hơn nữa cũng không có thời gian suy nghĩ nhiều, một luồng cực mạnh nguy hiểm kèm theo to lớn nhiệt độ cao giáng lâm, toàn bộ hải không bên trên, bị chiếu sáng trưng, giống như là sau lưng dâng lên một cái mặt trời.

Nguyên Khôi còn chưa xoay người, liền thấy trong biển rộng chiếu rọi đi ra cái bóng, sáu đám hào quang ngưng tụ thành một chưởng, mà Dương Thanh Huyền thân thể không ngừng kéo dài.

Chưởng phong chưa đến, nước biển liền không ngừng sôi trào bốc hơi lên, ở Nguyên Khôi cái bóng trên, bảo hộ một cái to lớn chưởng ấn, trên mặt biển xuất hiện một cái hạo đại thủ ấn ép vết, không ngừng hãm xuống.

Nguyên Khôi cả người như rơi vào hầm băng, trên người hồng mang lơ lửng không cố định, hết thảy bi phẫn, sự thù hận, khuất nhục vào đúng lúc này hết thảy bộc phát ra, “Đừng vội khinh thường ta!”

Tay trái như roi dài như thế, nắm chặt chỉ hổ, hướng về phía sau đánh tới!

“Rống!”

Chỉ hổ trên nổ lên Hắc Hổ bóng mờ, một cái lớn như vậy “Vương” chữ ở đầu trán hiện ra.

Phỉ thú cũng như là thật, hầu như muốn ngưng tụ ra.

Nhưng một quyền này của hắn dù sao chậm, còn chưa toàn bộ đánh ra, bàn tay khổng lồ kia giống như là ngày xây như thế đè ép xuống.

Toàn bộ thế giới tất cả một mảnh ánh sáng thần thánh chiếu rọi xuống.

“Lục Dương Khai Thiên!” Thanh âm nhàn nhạt vang lên.

“Ầm!”

Nguyên Khôi chỉ cảm thấy trên đầu rất nặng một hồi, linh đài Thức Hải đều cơ hồ bị đánh nát, cả người ý thức hoảng hốt một trận, từ từ mới cảm giác được trên mặt đau đớn.

“Phốc!”

Một ngụm máu lớn như suối phun giống như nôn hướng thiên không, phụt ra cao hơn ba trượng.

Phía dưới biển rộng, càng là kịch liệt sôi trào, một cái thật lớn chưởng ấn, hầu như đè lên đáy biển, bốn phía nước biển không ngừng lên cao.

“Không phải ta khinh thường ngươi, mà là ngươi thực sự không nhấc lên được để ta coi trọng một chút tâm a.”

Ánh sáng thần thánh bên dưới, Sa Chi Thủ Hộ lần thứ hai biến về Dương Thanh Huyền chân thân, giơ tay lên, một cái tát đi qua.

“Đùng!”

Nguyên Khôi nguyên bản gắng gượng thân thể, rốt cục bị một tát này đánh bay, hung hăng bão bắn ra, “Rầm” rơi vào trong biển.

Dương Thanh Huyền vẩy vẩy tay, tựa hồ phiến chính mình có chút đau.

Hoa Chương đám người, còn có trên đảo người, tất cả đều trợn mắt ngoác mồm, há to mồm nói không ra lời.

Một tên người đưa đò đệ tử chỉ vào trong biển, run giọng nói: “Không tốt có động vật biển, Nguyên Khôi nguy hiểm, có muốn cứu hắn hay không?”

Mọi người nhìn tới, một cái dài hơn mười trượng quái ngư, đang nhanh chóng hướng về Nguyên Khôi rơi xuống biển phương hướng bơi đi. Quái ngư thân thể đen kịt bẹp, đầu vô cùng to lớn, răng nanh hỗn độn mà dài, vừa nhìn liền không phải người lương thiện.

“Ùng ục.” Hoa Chương chật vật nuốt xuống hạ, không biết như thế nào cho phải.

Hắn ngẩng đầu nhìn một chút Dương Thanh Huyền, gặp Dương Thanh Huyền dáng vẻ không sao cả, lúc này mới cố vấn tựa như hướng về những người khác hỏi: “Cứu chứ?”

Bồi ngươi cùng từ minh đều đầy đầu mồ hôi lạnh, không được gật đầu, đồng ý nói: “Cứu đi.”

Đối với đồng bạn thấy chết mà không cứu, là trái với bang quy. Nhưng Nguyên Khôi cùng Dương Thanh Huyền chi đấu, đã sớm trái với bang quy, hơn nữa dính đến đời Tổng đà chủ cùng trưởng lão trong đó nội đấu.

Nếu là bị Đạt Tông biết bọn họ thấy chết mà không cứu, sợ là phiền phức liền lớn. Hơn nữa Nguyên Khôi thân phận, bọn hắn cũng đều biết một, hai, đích truyền về Chiến Lăng Tông, càng sẽ đưa tới phiền toái lớn hơn nữa.

Ba người trong nháy mắt giao lưu, lúc này làm ra quyết định, vội vàng bay vào trong biển, một người hướng về Nguyên Khôi bơi đi, hai người khác nhưng là dồn dập ra tay, đón lấy cái kia quái ngư.

“Ầm!”

Hai người hợp lực một đòn, đẩy ra sóng nước, đem cái kia quái ngư chấn động vào bầu trời, xa xa quẳng. Cá trong miệng không ngừng phun ra bọt mép cùng huyết.

Trên đảo hơn ba mươi người đều là kinh hãi không thôi, lấy bồi ngươi cùng từ minh sức mạnh, đã là Toái Niết đỉnh cao, lúc nào cũng có thể đột phá đến Thiên Vị tồn tại, liên thủ một đòn đều chỉ có thể đem cái kia quái ngư đả thương đánh bay, này hải lý quái vật rốt cuộc có bao nhiêu đáng sợ a.

Hoa Chương ôm hôn mê bất tỉnh Nguyên Khôi, từ trong biển bay lên, đưa hắn để dưới đất. Nguyên Khôi đối với hắn có quá nhiều lần nhục nhã, nhưng xuất phát từ đại cục suy nghĩ, vẫn là cứu hắn một mạng.

Nếu không có có Dương Thanh Huyền cùng Nguyên Khôi này hai cái ngoại lai người, thế hệ này người đưa đò đệ tử trẻ tuổi bên trong, chính là lấy Hoa Chương dẫn đầu.

“Ngươi thật không giết hắn?” Ngưng Giáp Tử thanh âm truyền đến.

“Hừm, hắn trên người có một đạo vòng sáng ấn, như là hắn đã chết, liền không cách nào triển khai năm thứ năm đại học quang Lưu Ly giới. Tìm kiếm cái kia ngụy đạo văn rất trọng yếu, tuy rằng tìm được xác suất cực thấp.” Dương Thanh Huyền mắt lạnh nhìn Hoa Chương đám người cứu viện, nhẹ nhàng trả lời.

“Không giết cũng tốt, tiểu tử này thân hoài Phỉ thú, lại có Tụ

Lý Càn Khôn, sợ là ở Chiến Lăng Tông địa vị không thấp. Giết hắn đi sợ có phiền phức. Lấy ngươi bây giờ trình độ, xa kém xa chống chọi Chiến Lăng Tông.” Ngưng Giáp Tử nói xong, liền không thanh âm nữa.

Dương Thanh Huyền bay xuống cái kia trên đảo.

Nguyên bản trên đảo hơn mười người, đều là kiêng kỵ đứng ở đằng xa, không dám lại đây.

Cái kia bạch y đảo chủ ở mấy người nâng đỡ, tương tự sắc mặt khó coi nhìn chằm chằm. Mà cái kia Hắc Kỳ Long Mã đã triệt để chết rồi, phiêu phù ở trên mặt biển, hấp dẫn không ít động vật biển, đang ở một chút xíu bị từng bước xâm chiếm.

Dương Thanh Huyền hướng về người đảo chủ kia ôm quyền, nói: “Quấy rầy.”

Bạch y đảo chủ muốn tự tử đều có, đây chỉ là quấy rầy? Toàn bộ trên đảo kiến trúc, hầu như đều hủy hoại trong một ngày, hắn kiêng kỵ Dương Thanh Huyền thực lực, không dám phát tác, nói: “Các ngươi... Rốt cuộc là có phải hay không một phe?” Hắn chỉ xuống Nguyên Khôi.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Là một đường, nhưng tiểu tử kia không nghe ta mệnh lệnh, ta cũng quản thúc hắn không được.”

Bạch y đảo chủ khóc không ra nước mắt, không lời nào để nói.

Cũng chỉ tự trách mình quá tự đại, như là vừa sáng liền ra tới, cũng sẽ không phát sinh chuyện như vậy. Có nằm mơ cũng chẳng ngờ, mới tiến vào người mới, sẽ đáng sợ như thế.

“Các ngươi đúng là mới tiến vào?” Hắn thực sự không thể tin tưởng.

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Chúng ta cũng không ác ý, là cái kia đầu hải súc sinh động thủ trước, mong rằng đảo chủ đại nhân minh giám.”

Bạch y đảo chủ người câm ngậm bồ hòn mà im, rõ không minh giám đều không trọng yếu, hắn khổ sở nói: “Các ngươi tới trên đảo làm cái gì?”

Dương Thanh Huyền khai môn kiến sơn nói rằng: “Trước có hay không có hơn trăm người đã tới trên đảo?”

Bạch y đảo chủ hoàn toàn biến sắc, lộ ra vẻ cảnh giác, trầm giọng nói: “Ngươi hỏi cái này làm gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chi đội kia vân vân thủ lĩnh Vũ Ảnh, là tại hạ bằng hữu. Tiến nhập thí luyện chi địa thời điểm ra đi, vì lẽ đó một đường truy tìm lại đây.”

“Ngươi là Vũ Ảnh bằng hữu?” Bạch y đảo chủ sửng sốt một chút, lộ ra vẻ không tin.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Chính xác trăm phần trăm.”

Bạch y đảo chủ thở dài, nói: “Coi như là, các ngươi cũng không đuổi kịp nàng đến. Nàng thông qua trên đảo truyền tống trận rời đi.”

Dương Thanh Huyền thầm nói: Quả nhiên, hắn lại hỏi: “Đảo này là chuyện gì xảy ra, vì sao còn sẽ có truyền tống trận, một đầu khác lại là dẫn tới cái nào? Nếu là muốn chữa trị trận này, cần cần thời gian bao lâu?”

Bạch y đảo chủ nghĩ một hồi, nói: “Ngươi nếu là Vũ Ảnh bằng hữu, vậy dĩ nhiên biết Vũ Ảnh thân phận. Chúng ta giống như Vũ Ảnh, đều là Hải Thiên Nhai Vân Tụ Cung người. Hòn đảo này, chỉ là Vân Tụ Cung ở thí luyện chi địa bên trong một chỗ căn cứ chút thôi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 876: Làm Cái Lựa Chọn

“Ha? Thí luyện chi địa bên trong còn có cứ điểm?” Dương Thanh Huyền ngẩn người một chút, có chút không nói gì.

Hoa Chương đám người cũng đều ngẩn ra.

Bạch y đảo chủ nói: “Này thí luyện chi địa dù chưa phát triển đến nhất giới, nhưng cũng có một vực kích thước, bên trong dừng lại đại lượng võ giả, tạo thành độc hữu chính là sinh thái vòng. Dạ Hậu đại nhân đã sớm chú ý tới điểm ấy, vì lẽ đó hàng năm tiến nhập nơi này đệ tử, ngoại trừ thí luyện ở ngoài, đều nhất định có nhiệm vụ, chính là thành lập lên khổng lồ truyền tống bao trùm liên.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Ý là hàng năm tiến vào đệ tử, đều sẽ có phần nhỏ lưu lại? Vậy trong này mặt, Vân Tụ Cung có bao nhiêu đệ tử?”

Bạch y đảo chủ có chút cảnh giác, nói: “Đây là ta phái bí mật, tha thứ không thể nói thẳng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Được rồi, cái này ta không hỏi, cái kia Vân Tụ Cung ở đây kiến tạo cứ điểm mục đích là cái gì? Tìm cái kia ngụy đạo văn sao?”

Bạch y đảo chủ gật đầu nói: “Đúng, xem ra các ngươi cũng biết Vân Tụ Cung ban bố nhiệm vụ.”

Dương Thanh Huyền có chút tâm lạnh, nói: “Nhiều năm như vậy đều không có tìm được? Vật kia còn sẽ tồn tại sao?”

Nhớ tới Pháp Quang Loa bên trong, Vân Mạc Già cùng A Đức tổ tiên Tư Ân, còn có một người gọi là lạc Thiên Ly cường giả, ba bởi vì tìm kiếm Bạch Hổ hành cung mà đi tới Biển Đen. Ở ba người biến mất trước, đang là tìm được một khối ngụy đạo văn.

Mà khối này ngụy đạo văn, Dương Thanh Huyền ở cẩn thận nhận ra sau, cùng Mạc Đình cung cấp cho hắn giống như đúc. Hầu như có thể khẳng định, Dạ Hậu thứ muốn tìm, liền là năm đó Vân Mạc Già ba người muốn tìm Bạch Hổ hành cung.

Lẽ nào Bạch Hổ hành cung ở thí luyện chi địa bên trong?

Nếu thật sự như vậy, cũng cũng nói xuôi được, chẳng trách A Đức tổ mấy đời trước, dốc hết vừa sinh đều không thể tìm tới. Nhưng cũng tồn tại hai cái khá là khó hiểu vấn đề, năm đó Bạch Hổ khuê túc, là như thế nào tiến nhập thí luyện chi địa, kiến tạo Bạch Hổ hành cung? Sau đó Vân Mạc Già ba người, tu vi rõ ràng vượt qua địa cấp, lại là như thế nào tiến vào?

Bạch y đảo chủ cười khổ nói: “Có ở hay không không rõ ràng, nhưng Dạ Hậu như vậy chấp nhất, chắc là ở chứ?”

Nghe giọng hắn khí, cũng là vô cùng không xác định. Nhưng trên đầu có lệnh, không thể không tôn.

Dương Thanh Huyền đem nội tâm nghi hoặc cùng Tinh Giới bên trong mọi người nói ra, dò hỏi: “Chư vị thấy thế nào?”

Hoa Giải Ngữ chậm rãi nói rằng: “Có ba điểm trên căn bản có thể khẳng định: Một, Dạ Hậu thứ muốn tìm, cùng Vân Mạc Già ba người nhất trí, chính là Bạch Hổ hành cung. Hai, Dạ Hậu nắm giữ Biển Đen cao nhất bí mật, đối với Bạch Hổ hành cung vị trí phán đoán, nên ở tất cả mọi người bên trên, nói cách khác, Bạch Hổ hành cung ở thí luyện chi địa độ khả thi rất lớn. Như vậy điểm thứ ba cũng là tương ứng thành lập, Vân Mạc Già ba người năm đó đích xác tiến nhập thí luyện chi địa.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia giải thích như thế nào Vân Mạc Già ba người là vào bằng cách nào?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Đây chính là chỗ khó, nhưng cũng không phải là tuyệt đối không thể, ngươi đã quên Lôi Vân?”

Dương Thanh Huyền sững sờ, nhất thời trầm mặc. Lôi Vân trăm phần trăm là Thái Thiên Vị tu vi, cũng không biết sử dụng bí pháp gì, áp chế tu vi tiến vào thí luyện chi địa.

Hắn đột nhiên hỏi: “Các ngươi nói, Lôi Vân đến thí luyện chi địa mục đích là cái gì? Không biết cũng là vì Bạch Hổ hành cung chứ?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Thật có khả năng. Bằng không lấy hắn Thái Thiên Vị tu vi, lại là Lôi Đình Cổ Vực Đích người, hoàn toàn không cần thiết tới chỗ như thế. Pháp Quang Loa bên trong ghi chép, cái kia lạc Thiên Ly nói câu nào, khuê túc thi triển nghịch Thiên Thần thông, ở Biển Đen bày ra cực đại tác phẩm, nghịch chuyển toàn bộ Biển Đen ngày vận mệnh mấy. Câu nói này nếu như có thể hiểu rõ lời, có thể tất cả liền nghênh nhận nhi giải.”

Dương Thanh Huyền vỗ xuống đầu, cười khổ nói: “Đi một bước nhìn một bước đi, trước tiên thử tìm tới cái kia ngụy đạo văn, chí ít hoàn thành Mạc Đình cho ta bàn giao, xem như là không có cô phụ người ta. Còn Bạch Hổ hành cung cùng Ân Vũ Điện, ta cũng rất chờ mong đây, nhưng những thứ đồ này càng nhiều hơn chính là dựa vào cơ duyên đi, không cưỡng cầu được.”

Hắn hướng về cái kia bạch y đảo chủ hỏi: “Vũ Ảnh bọn họ truyền đưa đi, hẳn là có mục đích mà đi, Vân Tụ Cung ở sự bố trí này lâu như vậy, coi như không có tìm tới ngụy đạo văn, nên cũng không có thiếu tin tức, mong rằng đảo chủ cung cấp một, hai.”

Bạch y đảo chủ nhíu mày lại, khá là cảnh giác nói: “Xác thực nắm giữ một ít tin tức, nhưng đây là bản phái cơ mật, làm sao có thể nói?"

Dương Thanh Huyền nói: "Mọi người đều là chạy Dạ Hậu nhiệm vụ tới, coi như là Dạ Hậu, vì hoàn thành mục đích, cũng biết công bằng đi."

Bạch y đảo chủ nhẹ nhàng lắc đầu, nói: "Xin lỗi, việc này ta không cách nào làm chủ. Dù sao những tin tức này, đều là tiêu hao cực đại tài nguyên mới sưu tập được, rất khó lấy ra cùng chung."

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: "Đảo chủ đại nhân ý nghĩ ta minh bạch, xem ra là nói không thông. Như vậy đảo chủ đại nhân làm cái lựa chọn đi, là đem biết đến tin tức cùng chung đi ra, vẫn là lựa chọn đi chết."

"A? Cái gì?!"

Bạch y đảo chủ sợ hết hồn, Dương Thanh Huyền nói ra lời này thời điểm, mặt không biến sắc, giống như là ở Đàm gia thường. Mặc dù có chút không thể tin tưởng, nhưng đáy lòng không nghi ngờ chút nào câu nói này chân thực tính.

Mặt khác hơn mười người cũng đều trố mắt nhìn nhau, lấy vì là mình nghe lầm.

Dương Thanh Huyền nói thật: "Ngươi không nghe lầm, là phun ra tin tức, hay là đi chết?"

"Ngươi, ngươi..." Bạch y đảo chủ đầy đầu mồ hôi lạnh, mặt không có chút máu, "Chúng ta là Vân Tụ Cung người, ngươi dám đụng đến chúng ta?"

Dương Thanh Huyền liếc hắn một cái, nói: "Vết thương trên người của ngươi là thế nào tới? Cái kia Hắc Kỳ Long Mã là chết như thế nào? Trên đảo này kiến trúc lại là thế nào hủy? Lúc này, còn nói ra loại này ngây thơ lời? Đừng chậm trễ thời gian của ta, làm ra lựa chọn đi. Chọn chết, ta liền phí chút tay chân, chính mình sưu hồn. Đảo chủ tâm tình ta minh bạch, này là nhân tính, nhân tính đều như vậy, cần phải đến chết trước mới hiểu đạo lý.”

Bạch y đảo chủ phẫn nộ nhìn hắn chằm chằm, nói: “Dạ Hậu sẽ không bỏ qua...”

Lời không nói chuyện, liền im bặt đi.

Hắn chỉ cảm thấy trước mắt loáng một cái, không gian xảy ra một chút vặn vẹo, một luồng khí tức xơ xác chính là bao phủ toàn thân.

Dương Thanh Huyền chẳng biết lúc nào, liền xuất hiện ở trước người hắn, đột nhiên một quyền đánh vào trên lồng ngực của hắn. Ám kình chấn động vào lồng ngực, đem lời kế tiếp đánh trở về bụng, phun ra một ngụm máu đến.

“Phốc!”

“Đảo chủ!”

Còn lại mười mấy người dọa cho phát sợ, vội vàng vây đi qua.

Hoa Chương chờ hơn mười người thấy thế, lập tức bay tới, đem hơn mười người vây nhốt, hình thành vây quanh.

“Đừng, đừng đánh ta, ta nói... Ta nói hết...”

Bạch y đảo chủ đầy mặt sợ hãi, ấp a ấp úng, trong miệng không ngừng toát ra máu, đứt quảng, liều mạng đung đưa tay, đem lời nói xong.

Dương Thanh Huyền đem sát khí trên người hơi thu lại, mỉm cười nói: “Ngươi nhìn ngươi, tội gì uổng công chịu đựng một quyền đây?”

Bạch y đảo chủ lau chùi miệng trên huyết, đầy mặt vẻ giận dữ, cũng không dám phát tác.

Dương Thanh Huyền nói: “Đem Vân Tụ Cung ở thí luyện chi địa bố trí, hiện nay thí luyện chi địa tình hình, cùng với các ngươi nắm trong tay tư liệu, còn có Vũ Ảnh hướng đi của bọn họ, tất cả đều nói tường tận đi ra. Nếu là ta không hài lòng, các ngươi thì phiền toái.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 877: Vân Tụ Cung Bố Trí

“Trên thực tế, ở thí luyện chi địa đối ngoại mở ra trước, Dạ Hậu liền phái đại lượng đệ tử đi vào, tìm kiếm đạo văn, di tích các loại đồ vật. Sau đó phát hiện bên trong linh khí dồi dào hơn xa bên ngoài, lúc này mới từng bước mở thả ra, làm Biển Đen vũ tu một đại phúc lợi.”

“Trước sau ước chừng hao phí hơn trăm năm quang cảnh, trên căn bản không thu hoạch được gì. Nhưng cũng đem toàn bộ thí luyện chi địa địa hình lục lọi gần đủ rồi, hơn nữa thành lập thật to nho nhỏ hơn trăm cái truyền tống trận, có một bộ hoàn chỉnh truyền tống hệ thống. Sau đó mở thả ra rồi, thí luyện chi địa thế cuộc bắt đầu trở nên phức tạp, nhưng Vân Tụ Cung vẫn siêu nhiên ở ở ngoài, cũng không cùng với những cái khác võ tu phát sinh quan hệ gì, cũng không để ý tới phát triển của bọn họ, giống như là một người đứng xem.”

“Bây giờ thí luyện chi địa, ở trên địa thế cơ vốn có bắc mạc, Tây Hải, đông lâm, nam khâu cùng Bạch Lộ Châu ngũ đại địa vực, thế lực trên trừ chúng ta Vân Tụ Cung không tham dự tranh đấu ở ngoài, chủ yếu có thuỷ triều, ngọc xuyên cùng Sở Thiên ba tổ chức lớn, đều phát triển cực kỳ có thể xem rõ.”

“Thuỷ triều chiếm cứ ở đông lâm, thủ lĩnh lục nếu không, Thái Thiên Vị sơ kỳ, Võ Hồn đức hạnh, thiện lấy băng vì là quỷ thuật, đóng băng huyết xương.”

“Ngọc xuyên chiếm cứ ở đông lâm, thủ lĩnh Liễu Diệc Hoài, Thái Thiên Vị sơ kỳ, Võ Hồn Long Xà bay động, đem thân dung ở trong gió, thiện một đòn đánh giết."

"Sở Thiên chiếm cứ ở nam khâu, thủ lĩnh mực khó Khèn, Thái Thiên Vị trung kỳ, Võ Hồn tứ phương quy nhất, tức thuộc về hết tứ phương không gian, tạm thời tự thành lĩnh vực."

"Thực lực của ba người này đều phi thường đáng sợ. Đông lâm cùng nam khâu trên căn bản bị này ba tổ chức lớn chiếm cứ, tán tu võ giả căn bản không dám đi qua. Còn Tây Hải, chính là chúng ta bây giờ vị trí. Tài nguyên tu luyện so với mặt khác tứ địa tương đối thiếu thốn, hiếm có võ giả lại đây. Lượng lớn tán tu thường đi nơi, trên căn bản là bắc mạc cùng Bạch Lộ Châu."

"Này ba tổ chức lớn vì cướp giật tài nguyên, như thường lệ sẽ ác chiến. Hàng năm thí luyện chi địa mở ra, chiêu mộ người mới cũng là bọn họ nhiệm vụ trọng yếu."

"Vũ Ảnh bọn họ đi tới Bạch Lộ Châu, bởi vì gần đây tìm tới một ít manh mối, ở Bạch Lộ Châu tựa hồ có cổ đại kiến trúc di tích, như vậy lưu lại ngụy đạo văn độ khả thi liền vô cùng lớn. Vì một lần này tìm kiếm, hết thảy Vân Tụ Cung ở thí luyện chi địa đệ tử, ước chừng hơn sáu trăm người, tất cả đều động viên, đồng thời nhận được mệnh lệnh, phải lấy Vũ Ảnh dẫn đầu, tất cả nghe chỉ huy."

Bạch y đảo chủ thao thao bất tuyệt, đem hết thảy biết đến, nghĩ tới, tất cả đều một mạch nói ra.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, nói: "Nói vẫn đúng là đủ tỉ mỉ a. Các ngươi Vân Tụ Cung tuy rằng không tham dự ba tổ chức lớn tranh đấu, đúng là đem thủ lĩnh bọn họ tình huống hỏi thăm rõ rõ ràng ràng, tu vi cảnh giới, liền ngay cả chiêu thức Võ Hồn đều tra rõ. Này ba tổ chức lớn, sợ cũng ở các ngươi dưới sự khống chế chứ?"

"Tuyệt không có." Bạch y đảo chủ lắc đầu nói: "Dạ Hậu tâm tư cũng không ở chỗ khống chế thí luyện chi địa, cũng không để ý những tổ chức này phát triển, mà ở ở bên trong cổ di tích cùng ngụy đạo văn. Cho nên chỉ cần hành vi của bọn họ không trở ngại chúng ta, thì sẽ không có bất kỳ xung đột nào. Còn điều tra ba tổ chức này, cũng là chúng ta nhàn đến phát chán, tiện thể điều tra. Cố gắng cái nào ngày cần dùng đến cũng khó nói.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Hiểu, vậy các ngươi Vân Tụ Cung người, tất nhiên cũng có thủ lĩnh chứ?”

Bạch y đảo chủ thoáng do dự một chút, khi thấy Dương Thanh Huyền cái kia trong trẻo lạnh lùng ánh mắt thời gian, liền không do dự nữa, trực tiếp nói: “Vân Tụ Cung ở thí luyện chi địa thủ lĩnh là triệu minh vũ, Thái Thiên Vị trung kỳ tu vi, là sớm nhất một được chuẩn tiến vào thí luyện chi địa võ giả, tư lịch cũng là già nhất. Bất quá, Vũ Ảnh dẫn theo Dạ Hậu đại nhân thủ dụ, giờ khắc này đã thành cao nhất thủ lĩnh.”

“Hiểu, đa tạ Đại nhân báo cho.” Dương Thanh Huyền ôm quyền khách khí hạ, nói: “Hiện tại đi Bạch Lộ Châu, bay qua phải bao lâu, chữa trị truyền tống trận này lại phải bao lâu?”

Bạch y đảo chủ nói: “Từ nơi này bay đi Bạch Lộ Châu, lấy Tiểu Thiên Vị sơ kỳ tu vi, ước chừng muốn ba tháng thời gian. Truyền tống trận này chữa trị...” Hắn liếc nhìn tổn hại trình độ, hầu như không còn sót lại chút gì, khổ sở nói: “Sợ cũng phải ba tháng.”

“Lâu như vậy?” Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Cái kia chẳng lẽ không phải Hoàng Hoa Thái đều lạnh? Chỉ cần vật liệu đầy đủ lời, chỉ là kiến tạo một cái vào miệng thôi, nguyên bản đường nối vẫn còn, nên ba ngày là đủ rồi, chẳng lẽ ngươi lừa gạt ta?”

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại.

Bạch y đảo chủ sợ hết hồn, vội hỏi: “Cũng không phải lừa ngươi. Tài liệu, ta cái này đích xác đều có, để bảo đảm mỗi cái điểm truyền tống vững chắc, đều sẽ phân phối lượng lớn vật liệu. Nhưng thí luyện chi địa không gian cường độ ở hắc trên biển, muốn nổ ra một cái so sánh ổn định đường hầm không gian, độ khó không nhỏ. Mà ta giờ khắc này lại bị thương trên người, dựa vào những này đồng bạn lời, sợ là không được. Ta khôi phục thương thế, khả năng đều phải một hai tháng."

Dương Thanh Huyền nói: "Thì ra là như vậy, ngươi đem vật liệu lấy ra, ở bên chỉ điểm, cái truyền tống trận này ta tới chữa trị."

Bạch y đảo chủ ngẩn người một chút, nói: "Đại nhân biết trận pháp?"

Dương Thanh Huyền chẳng muốn trả lời, xoay người liền hướng cái kia trên đảo bay đi, nói: "Nhanh lên một chút đi, đừng chậm trễ thời gian của ta."

Sau ba ngày.

Một đạo trận quang ở trên đảo sáng lên, bay lên trời cao.

...

Bạch Lộ Châu, một mảnh đất ngập nước.

Đầm lầy hồ nước, nhược minh kính chiếu rọi thiên địa, xa xa cùng Thiên Tương liền, tuy hai mà một. Cây cối liền sinh ở giữa hồ, số lượng thưa thớt mà đa số thấp bé, bởi vậy tầm nhìn cũng vô cùng bao la.

Tự phía chân trời bay tới lượng lớn võ giả, ước chừng chừng một trăm vị, tất cả đều là thanh nhất sắc trang phục, dẫn đầu một cô gái Hồng Y sáng rực rỡ, tóc đen như thác nước, chính là Vũ Ảnh.

Nàng bên người còn theo một người trung niên nam tử, một thân lam bào, dáng vẻ đường đường, khí tức chất phác. Bất quá hai người sắc mặt cũng không dễ nhìn.

Những người này tự chân trời bay tới, từ đầm lầy trên hồ nước chợt lóe lên, rất nhanh liền biến mất ở phía chân trời, như Kính Hoa Thủy Nguyệt, không lưu dấu vết.

Mọi người ở đây bay qua phía sau, trên bầu trời bỗng nhiên Lôi Quang vừa hiện, có Lôi văn trình viên hình tản ra, đạt đến khoảng mười trượng.

Một đạo bóng người màu trắng từ sét vòng bên trong tái hiện ra, trên mặt mang theo nghi hoặc, nhìn chằm chằm Vũ Ảnh đám người bay đi phương hướng.

Người này chính là Lôi Vân, trầm tư hạ, tay lấy ra màu vàng quyển sách, ở trên không bên trong từ từ mở ra, bên trong miêu tả núi sông địa thế, sông hải hồ nước, là một tờ bản đồ.

Sau đó lại lấy ra một cái trận bàn, mặt trên có chỉ vào đong đưa, thả trên địa đồ, đối chiếu phương hướng.

“Vân Tụ Cung những người này, hẳn là phát hiện cái gì?”

Lôi Vân hơi thay đổi sắc mặt, phát hiện Vân Tụ Cung người chỗ đi phương hướng, càng cùng hắn nhất trí.

“Cái kia lĩnh đội nữ tử, khi tiến vào nơi này thời điểm, rõ ràng là hướng tây mặt đi, làm sao một hồi đã đến Bạch Lộ Châu? Đúng rồi, Dạ Hậu ở chỗ này kinh doanh lâu như vậy, sợ là bày ra không ít truyền tống trận, có thể nối thẳng nam bắc đồ vật.”

Lôi Vân một hồi liền nghĩ đến then chốt, thu hồi địa đồ cùng trận bàn, suy nghĩ nói: “Cái kia lĩnh đội nữ tử không đáng sợ, nhưng bên người người kia, tu vi tựa hồ còn ở trên ta, thêm vào bọn họ người đông thế mạnh, ta vẫn cẩn thận tuyệt vời, trước tiên theo sau, xem bọn họ đến cùng muốn làm cái gì.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 878: Thuật Hợp Kích, Tương Tự Cái Chết

“Này, tiểu tử!” Phía sau truyền đến một tiếng hét lớn.

Quy tắc không gian gợn sóng, Lôi Vân vừa thu hồi địa đồ cùng trận bàn, bên người liền nhiều hơn ba người đàn ông, đưa hắn vây nhốt.

“Ngạch? Ba vị, chuyện gì?” Lôi Vân không nhanh không chậm nói, một mặt buông tuồng dáng vẻ. Ba người này đầy mặt lệ khí, vừa nhìn thì không phải là người lương thiện. Đương nhiên, chính hắn cũng không phải người lương thiện.

“Khà khà, mới tới đây phải không?” Bên trái một tên tóc rối bù nam tử, híp một đôi Lão Ưng giống như mắt nhỏ, nói: “Trước khi tới nên chuẩn bị một ít tư liệu, nghe qua ngọc xuyên danh hiệu chứ? Ta chính là ngọc xuyên Trang Tuyền.”

“Chưa từng nghe tới.” Lôi Vân từ tốn nói.

“Cái gì? Muốn chết!” Phía bên phải một tên tên béo phẫn nộ quát, thân truy cập liền nổi lên hỏa khí, nắm đấm cầm sắt chặt chẽ.

“Trước tiên đừng động thủ.” Trang Tuyền ngăn cản mập mạp kia, nhìn chằm chằm Lôi Vân nói: “Chưa từng nghe tới không liên quan, bây giờ nghe quá thế là được. Cho ngươi hai cái lựa chọn, gia nhập chúng ta ngọc xuyên, hoặc là chết.”

Lôi Vân nở nụ cười, nói: “Tại sao không có lựa chọn thứ ba?”

“Ồ? Ngươi muốn cái nào lựa chọn thứ ba?” Trang Tuyền theo cười lạnh nói.

“Đó chính là lựa chọn các ngươi chết!”

Lôi Vân sắc mặt phát lạnh, trên người Lôi Quang mổ một cái mở, “Oanh” một tiếng, liền đem ba người đẩy lui.

Trên người Toái Niết hậu kỳ cảnh giới, đột nhiên bắt đầu kéo lên.

Toái Niết hậu kỳ... Toái Niết đại viên mãn... Tiểu Thiên Vị sơ kỳ... Tiểu Thiên Vị trung kỳ... Tiểu Thiên Vị hậu kỳ... Tiểu Thiên Vị đại viên mãn... Thái Thiên Vị sơ kỳ!

“Hô! Ngột ngạt lâu như vậy, cuối cùng cũng coi như thả ra, thật sự có chút khó chịu đây.” Lôi Vân thở ra thật dài khẩu khí, trên mặt một mảnh thích ý, trên người Lôi Quang như xà như rồng, vòng quanh không ngừng xoay tròn.

“Chi!” Ba người kia một hồi thì nhìn choáng váng, nháy mắt hiểu được.

“Chạy mau!” Trang Tuyền kinh hô một tiếng, liền ngoảnh đầu liều mạng chạy trốn.

“Ah, chạy? Đang nói đùa sao?” Lôi Vân châm chọc một tiếng, hai tay nắm chặt, trong lòng bàn tay liền có tảng lớn Lôi Quang nổi lên, như Long Xà nhốn nháo, trực kích đi.

Trang Tuyền sợ đến hồn phi phách tán, đem chân nguyên thôi thúc đến mức tận cùng, nháy mắt đi ra ngoài trăm dặm.

Nhưng Lôi Quang chớp mắt liền đến, tử vong nguy hiểm đột nhiên giáng lâm, trên bầu trời hình thành một cái to lớn lôi võng, như pháo hoa nổ ra, trải rộng thiên địa, trực tiếp đem ba người gắn vào bên trong.

Ba người nháy mắt mặt xám như tro tàn.

Lôi Vân bóng người loáng một cái, liền xuất hiện sau lưng Trang Tuyền, cười lạnh nói: “Mấy vị còn muốn đi đâu?”

“Liều mạng!” Trang Tuyền một trái tim rơi xuống đến đáy vực, biết trốn không thoát, không bằng đặc biệt đánh một trận tử chiến, hay là còn có một đường sinh tử.

Lúc này ba người hợp lực, trong tay bấm quyết, một cổ cường thịnh Kim Quang tự thân trên sáng lên, trong phút chốc chiếu rọi nửa biên phía chân trời. Ba trên người Kim Quang lẫn nhau dung, ở trên vòm trời ngưng tụ làm một chỉ.

Trang Tuyền quát lên: “Nhất Chỉ Sơn Hà!”

To lớn kia ngón tay màu vàng óng, mang theo vô tận uy thế, tự trên mới chậm rãi đè xuống, như muốn điểm hóa muôn dân.

Lôi võng cũng ở đó chỉ một cái chèn ép xuống, nát vì là Lôi Quang lấp loé, nổ vang tiêu tan.

Lôi Vân liếc nhìn màu vàng kia chỉ tay, tán thưởng giống như gật gật đầu nói: “Không nghĩ tới các ngươi còn sẽ thuật hợp kích, không tồi không tồi, như vậy mới hơi có chút nhìn đầu, có thể để bản công tử hơi hơi vui vẻ.”

Hắn ánh mắt lạnh lùng nhắm lại, hung ác khí tràng tự quanh thân phát tán đi ra, vô số Lôi Quang từ hư không bên trong đến, kết thành một mảnh kết giới, bên trên có vạn đạo lôi điện đánh về phía cái kia chỉ tay.

“Ầm ầm!” Màu vàng chỉ tay ở dưới sấm sét, nổ bể thành vô số Kim Quang, điểm điểm tản đi.

“Phốc!”

Ba người đồng thời chịu đến phản phệ, đều là mở miệng tâm huyết phun ra, sắc mặt u ám.

Lôi Vân cười lạnh một tiếng, thân hình lóe lên, hướng về không trung vung ra ba quyền, đồng thời khai chiến ba người, như là có vô tận sát khí cùng hàn ý, như mãnh hổ rít gào đi.

“Phốc!”

Trang Tuyền chỉ cảm thấy sau lưng một nguồn sức mạnh kéo tới, lồng ngực truyền đến đau nhức.

Trong đó một đạo quyền kình giống xuyên đậu hũ như thế, trực tiếp đánh vào trong cơ thể hắn, năng lượng cuồng bạo ở hắn trong lồng ngực nổ ra, ngũ tạng lục phủ đều là vỡ thành một mảnh, tự quyền bên trong động phun tung toé đi ra.

Hai người khác cũng là đồng dạng tình hình, ngũ tạng lục phủ bị cường đại sét có thể phá xấu hầu như không còn, sau đó dâng trào ra.

Ba người con ngươi nháy mắt trở nên tối tăm, lại không thấy được quang minh, từ không trung rơi xuống.

“Cắt, cặn bã.” Lôi Vân vỗ xuống bụi bặm, biểu lộ ra khinh thường dáng vẻ, liền hóa thành một đạo Lôi Quang, hướng về Vũ Ảnh đám người phương hướng bỏ chạy.

…

Không biết qua bao lâu, lại một đội người từ đằng xa chạy như bay tới, đến hồ nước đầm lầy bên trên.

Người cầm đầu nhẹ “Ồ” một tiếng, liền ngừng lại.

Phía sau hơn ba mươi người đều cùng ngừng, Hoa Chương cảnh giác nói: “Thanh Huyền đại nhân, có phải là lại có cạm bẫy?”

Này hơn ba mươi người chính là Dương Thanh Huyền đám người, bồi ngươi theo Dương Thanh Huyền ánh mắt, mong hướng về phía dưới đầm lầy, một hồi kinh hô: “Mau nhìn, có thi thể!”

Người đưa đò đệ tử tất cả đều “Rầm” tản ra, đều là cảnh giác bốn phía nhìn tới.

Hoa Chương lòng vẫn còn sợ hãi, thần thức quét về phía hư không.

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Không cần nhìn, như là bẫy rập lời, làm sao sẽ đem thi thể bày ra.”

Hắn lập tức bay xuống, đi thẳng tới một bộ thi thể bên, chỉ thấy thi thể kia một mảnh cháy đen, lồng ngực phá một cái nắm đấm giống như động, đã phân rõ không ra nguyên bản khuôn mặt, chỉ có thể từ cái kia nổi lên trong đôi mắt, suy ra trước khi chết đã trải qua lớn lao hoảng sợ.

Dương Thanh Huyền sắc mặt ngưng trọng nói: “Là hệ sét thần thông.”

Nguyên Khôi cũng nhìn chằm chằm thi thể kia nhìn một hồi, có chút giật mình, nói: “Thật là mạnh hệ sét thần thông, trên người địa phương hư hại, lại có Lôi văn sắp xếp, thế nhưng... Này nơi ngực động, nhưng như là từ bên trong nổ tung đi ra?”

Nguyên Khôi sửng sốt một chút, trở nên trầm tư, không hiểu được.

Thi thể kia tuy rằng cháy đen cực kỳ, nhưng nhìn kỹ lại, ngoại trừ bị thương nặng địa phương bị đánh nát ở ngoài, còn lại trên da, đều có tối tăm hoa văn, chính là Lôi văn quét qua dấu vết. Mà trước ngực phá vỡ động miệng, da thịt đều hướng ra phía ngoài lật.

Dương Thanh Huyền thần thức quét qua, phát hiện cách đó không xa còn có hai bộ thi thể, đi qua kiểm tra lại, cái chết giống như đúc, đều là toàn thân cháy đen, nơi ngực phá xuất một cái lớn chừng quả đấm động, da thịt ở ngoài lật, ngũ tạng lục phủ toàn bộ đều không thấy.

Mà hắn thần thức hướng về bốn phía cẩn thận lục lọi, ao đầm trên có không ít màu đen bột phấn, nhận ra bên dưới, chính là nội tạng mảnh vỡ, cũng được cháy đen.

Dương Thanh Huyền một trái tim nâng lên, thần thức hướng về bốn phía quét tới, đồng thời vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, chỉ ở mấy trăm dặm trong phạm vi, gặp được một ít thí luyện đệ tử, cũng không có có cường đại gì tồn tại, lúc này mới thu về linh mục cùng thần thức.

“Ba người đồng dạng cái chết, đều là bị cường đại hệ sét thần thông đánh vào bên trong cơ thể, cắn nát ngũ tạng lục phủ. Sau đó trong cơ thể sấm sét, lại bị ngoại giới sấm sét tràng năng hút đi ra, hình thành loại này từ bên trong đến bên ngoài nổ tung hiện tượng.”

Dương Thanh Huyền vươn tay ra, thăm dò vào một bộ thi thể bộ ngực bên trong động, dùng sức một phẫu, liền theo ngón tay cắt ra.

Mọi người hơi đi tới, gặp thi thể kia trong cơ thể, quả nhiên trống rỗng không một vật, ngũ tạng lục phủ đều không tồn tại, mà trong cơ thể khoang trên vách, cũng hiện ra cùng bên ngoài cơ thể một dạng Lôi văn, đồng thời dâng tới động miệng.

Kiểm nghiệm xác kết quả, cùng Dương Thanh Huyền phán đoán hoàn toàn nhất trí.

Nguyên Khôi sắc mặt có chút khó coi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 879: Mượn Xác Hoàn Hồn, Hút Huyết Nhục

Dương Thanh Huyền than thở: “Ba người đồng dạng cái chết, một đòn mất mạng, thậm chí có thể là chết ở một chiêu bên dưới, đơn giản bạo lực. Người xuất thủ tu vi hơn xa ba người này. Có thể đánh ra đáng sợ như vậy Lôi văn, ta nghĩ ta đã biết là người nào. Nên tới phiền phức, chung quy sẽ đến a.”

“Là ai?” Hoa Chương mấy người sợ run tim mất mật, Nguyên Khôi cũng mặt lộ vẻ ngưng sắc, toàn bộ đều nhìn Dương Thanh Huyền.

“Nói rất dài dòng, người này đến từ lôi đình cổ vực, sợ là có Thái Thiên Vị sức mạnh. Như là gặp lời, các ngươi tuyệt đối không nên giao thủ với hắn. Nếu như nổi lên xung đột, ngay lập tức tản ra, ta tới đối phó hắn.” Dương Thanh Huyền sắc mặt ngưng trọng nói.

“Lôi đình cổ vực, quá, Thái Thiên Vị?!” Hoa Chương cả kinh nói: “Cái này không thể nào a, Thái Thiên Vị làm sao có thể tiến vào thí luyện chi địa?”

Nguyên Khôi cũng sợ hết hồn, Chiến Lăng Tông mặc dù là nhất lưu thế lực, nhưng so với chín cường một trong lôi đình cổ vực, vẫn là chênh lệch rất lớn.

Dương Thanh Huyền nói: “Việc này ta cũng không biết. Người kia sẽ xuất hiện ở đây, sợ cùng Vũ Ảnh là đồng dạng mục tiêu. Người này dáng vẻ, chết rồi ước chừng chừng một ngày. Một ngày, có thể phát sinh quá nhiều chuyện, chúng ta đi mau.”

Bỗng nhiên, dưới chân cái kia thi thể nám đen tựa hồ nhẹ nhàng rung rung hạ.

Dương Thanh Huyền đang phải rời đi, một hồi dừng bước lại, xoay người, ánh mắt rơi vào trên thi thể kia, hồ nghi nói: “Kỳ quái, cảm giác ta bị sai sao? Các ngươi vừa nãy có hay không nhận ra được, thi thể này tựa hồ động hạ?”

“Ha? Động hạ? Làm sao có khả năng.” Hoa Chương sợ hết hồn, ngượng ngùng cười nói, liên tục lắc đầu không tin. Những đệ tử còn lại cũng đều là lắc đầu.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm thi thể kia, trong đôi mắt ánh vàng lóe lên, chỉ cảm thấy thi thể bị mổ xẻ địa phương, bên trong tựa hồ có cỗ hắc khí, không ngừng bành trướng, hướng về toàn thân diên đưa tới.

Hắn biến sắc, hai ngón tay khép lại liền hướng thi thể kia vùng đan điền, đoàn kia hắc khí dũng động địa phương điểm tới.

Bỗng dưng, thi thể kia đột nhiên giơ cánh tay lên, một hồi nắm lấy Dương Thanh Huyền cổ tay phải, để cái kia chỉ điểm một chút không tới.

“A?!”

Bốn phía một hồi kinh ngạc thốt lên, tất cả đều hoảng sợ lui nhanh mở, từng cái từng cái đầy mặt sợ hãi, “Thật sự động?”, “Xảy ra chuyện gì, xác chết vùng dậy?”

Nguyên Khôi cũng hít một hơi khí lạnh, dù chưa lui về phía sau, nhưng cũng sắc mặt trắng bệch, hiển nhiên bị kinh sợ. Nhưng hắn nhìn thấy Dương Thanh Huyền như cũ mặt không hề cảm xúc, trấn định như thường thời điểm, nội tâm bỗng nhiên như kim châm hạ, một luồng giận dữ và xấu hổ cùng đố kị tại nội tâm lan tràn.

Dương Thanh Huyền hai mắt như đuốc, nhìn chằm chằm thi thể kia đan điền, một nháy mắt không nháy mắt.

Tự hắc khí kia phun trào sau, hắn liền đoán được thi thể này có vấn đề. Có thể khẳng định là thi thể này là chết, tất cả căn nguyên đều xuất hiện ở đoàn kia trong hắc khí.

Hơn nữa hắc khí kia bên trong lộ ra tới khí tức, Dương Thanh Huyền cũng không xa lạ gì, chính là Ám Dạ lực lượng.

Thi thể kia nắm lấy Dương Thanh Huyền tay sau, từ từ ngồi dậy, một đôi nguyên bản tan rã cặp mắt vô thần, đầy rẫy tia sáng yêu dị, dĩ nhiên mở miệng nói chuyện, "Dương Thanh Huyền?"

"Chi!"

Dương Thanh Huyền hít một hơi khí lạnh, cánh tay chấn động, lập tức đem thi thể kia tay đánh bay, liền lùi mấy bước.

Lần này là thật sợ hết hồn, như thi thể kia chỉ là mượn xác hoàn hồn, hoặc là làm sao biến dị đều được, hắn đều có thể tiếp thu.

Nhưng một hồi liền báo ra tên của hắn, để hắn sợ đến cả người run cầm cập, lùi lại hơn mười trượng sau, sắc mặt đều tái nhợt trở nên trắng.

"Ngươi, ngươi đến cùng là chuyện gì xảy ra?" Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm thi thể kia quát hỏi.

Hắn nguyên bản muốn hỏi ngươi là người hay quỷ, nhưng đột nhiên cảm thấy là người hay quỷ đều không trọng yếu, quan trọng là... Chuyện gì thế này?

"Két." Thi thể trong miệng phát sinh thanh âm cổ quái, trực tiếp từ trên mặt đất đứng lên, hai mắt nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, đồng thời đi tới, nói: "Tử Diều Hâu bị ngươi thu làm

Tinh Túc, nhưng là ở của ngươi Tinh Giới bên trong?”

http://truyencuatui. ｎet/

Dương Thanh Huyền lại lui mấy bước, trầm giọng nói: “Ngươi rốt cuộc là ai?” Hắn hơi hơi trấn định hạ, biết thi thể này định là bị người bám vào người.

Tử Diều Hâu ở Tinh Giới bên trong, có thể nhận biết cùng nhìn thấy ngoại giới đồ vật, tương tự giật mình không thôi. Không giải thích được một cái thi thể, làm sao đột nhiên sẽ bị người phụ thể, đồng thời biết mình?

Hơn ba mươi người người đưa đò đệ tử, trình hình nửa vòng tròn tản ra, vây quanh thi thể này, đều là bên trong tim run rẩy, căng thẳng vạn phần.

Thi thể tiếp tục hướng Dương Thanh Huyền đi đến, thanh âm cổ quái nói rằng: “Để ta gặp nàng một chút.”

“Không được!” Dương Thanh Huyền kiên quyết từ chối.

Thi thể kia trong tròng mắt hắc khí lóe lên, trong miệng phát sinh như dã thú gào thét, chỉ một cái đánh tới.

Dương Thanh Huyền ánh mắt lóe lên tàn khốc, giơ tay lên liền một chưởng đập tới.

Thi thể này tuy rằng khủng bố, cái kia Ám Dạ khí cũng vô cùng quỷ dị, nhưng nhưng cũng không mạnh mẽ.

“Ầm!”

Quả nhiên, chưởng pháp đánh vào thi thể trên người, liền trực tiếp đưa nó đánh bay ra ngoài, lăn xuống ở ao đầm trên.

Chúng người đưa đò đệ tử thấy thế, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, xem ra vật này cũng không phải là thật đáng sợ.

Thi thể kia tóc rối bù, chính là Trang Tuyền thi thể, tập tễnh từ trên mặt đất đứng lên, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, sau đó lắc lư cúi đầu, đột nhiên giơ tay, hướng về bên hông một trảo, một luồng to lớn sức hút, trực tiếp đem một tên người đưa đò đệ tử hút tới.

"A?!"

Đệ tử kia vốn là toàn bộ tinh thần phòng bị, gặp thi thể bị đánh bay, lúc này mới buông lỏng cảnh giác, không nghĩ một hồi liền bị tóm tới, sợ đến tay chân múa tung một trận, đã bị Trang Tuyền nắm lấy đầu, "Răng rắc" một tiếng đem đầu lâu trặc một chút đến, thuận lợi vứt hướng thiên không.

"A!" Còn dư lại người đưa đò đệ tử, tất cả đều nháy mắt lùi về sau, mỗi cái sợ đến mặt không có chút máu, lần thứ hai đem đề phòng tăng lên tới cực điểm.

Chỉ thấy cái kia không còn đầu đệ tử, trong cổ phun ra máu, bị Trang Tuyền mở miệng cắn tới, đại miệng miệng to đem máu tươi hấp vào bên trong cơ thể.

Trang Tuyền bị Dương Thanh Huyền mổ xẻ lồng ngực, có thể thấy rõ ràng bên trong, huyết dịch theo cái cổ chảy xuống, sau đó xâm nhập đến trong thân thể.

"Ùng ục." Một mảnh gian nan nuốt thanh âm.

Theo lý hắn đã giết bên trong tổ chức đồng bạn, mọi người là muốn trên đi liều mạng, nhưng không ai dám động, tất cả đều giống hai chân quán duyên, khó có thể di động mảy may.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, kêu lên: "Không tốt hắn đang ăn uống máu tươi, chữa trị thân thể!" Nói, bóng người loáng một cái, liền một đạo kiếm khí kích. Bắn đi.

Trang Tuyền bị mổ xẻ lồng ngực, ở máu tươi ngâm hạ chậm rãi khép lại, liền ngay cả nám đen trên thân thể, có dấu Lôi văn địa phương, không ngừng bắn ra màu xanh lôi hồ, đem sấm sét bức ra bên trong thân thể, chậm rãi trở về đến bình thường màu sắc da thịt.

Trang Tuyền trong mắt bắn ra quỷ dị ánh sáng, cầm trong tay đệ tử đi phía trước ném một cái, ở Dương Thanh Huyền kiếm khí hạ bị chẻ thành tảng lớn thịt nát.

Dương Thanh Huyền kinh hãi không thôi, hít một hơi khí lạnh, không lo được kiêng kỵ, từ đệ tử kia đầy trời thịt nát bên trong vọt tới, một kiếm chém ra.

Ngọn lửa màu trắng từ trên thân kiếm tóe lên, hóa thành Hồng Liên Nghiệp Hỏa, đoàn toàn mà lên.

Nghiệp hỏa chém tội, Đãng Ma tru tà!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 880: Tà Linh Ác Thể, Liều Chết Đuổi Trốn

Trang Tuyền đối với chiêu kiếm này tựa hồ có kiêng kỵ, dù sao Tà Linh Ác Thể, sợ nhất chính là dương cương chính khí, mà nghiệp hỏa chính là trong thiên hạ mấy loại hiếm thấy chí dương khả năng.

Trang Tuyền giơ tay lên, lượng lớn hắc khí từ trong cơ thể tuôn ra, ở đỉnh đầu bầu trời ngưng tụ thành chỉ tay, hướng về cái kia nghiệp hỏa nhấn tới.

Chính là Trang Tuyền khi còn sống tuyệt học Nhất Chỉ Sơn Hà!

Chỉ có điều tất cả sức mạnh, tất cả đều từ chân nguyên chuyển hóa thành hắc khí, lộ ra một luồng tà năng, làm người ta sợ hãi.

"Ầm!"

Màu đen chỉ tay đánh vào nghiệp hỏa trên, đem kiếm khí ngăn trở nháy mắt, lập tức bạo nổ mở. Kiếm khí màu đỏ thẫm quyết chí tiến lên, kích. Bắn mà vào.

Trang Tuyền ngực miệng, lần thứ hai bị kiếm khí xuyên thủng, tuôn ra lượng lớn hắc khí.

Dương Thanh Huyền cầm kiếm mà lên.

Tử Diều Hâu tiếng kêu sợ hãi truyền đến, nói: "Đừng đụng hắc khí kia!"

Dương Thanh Huyền bước chân hơi ngưng lại, Trang Tuyền ngực trong miệng phún ra hắc khí tiếp tục khuếch tán, hướng về bốn mặt ép đi, hắn nhíu mày lại, liền quát lên: “Tản ra!” Chính mình cũng lui mấy bước.

Tử Diều Hâu nói: “Hắc khí kia một khi hấp vào bên trong cơ thể lời, so với độc còn còn đáng sợ hơn, muốn đuổi ra ngoài khó khăn.”

Nàng đồng thời hồ nghi nói: “Đây là tinh khiết nhất Ám Dạ lực lượng, người này rốt cuộc là ai?”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm hắc khí kia bên trong, Trang Tuyền bị hắn một kiếm kích thương sau, phụt lên ra lượng lớn hắc khí, sau đó bóng người vút qua, liền hướng một bên tránh đi.

“Không được! Cẩn thận!”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, bóng người như kiếm, lại không lo được hắc khí kia lợi hại, liền chém vụt đi. Trang Tuyền lao đi phương hướng, chính là người đưa đò đệ tử dày đặc phương hướng. Nhưng hắc khí bên trong, trừ hắn ra Hỏa Nhãn Kim Tình ở ngoài, những đệ tử còn lại căn bản không thấy rõ Trang Tuyền.

“A!!”

Hai đạo tiếng kêu thảm thiết truyền đến, hắc khí bên trong thi thể lóe lên, đằng trước nhất hai tên đệ tử, đã bị Trang Tuyền nắm lấy, mở miệng trực tiếp cắn về phía một người phần gáy.

“A!”

Đệ tử kia kêu thảm một tiếng, khuôn mặt nháy mắt vặn vẹo, sau đó da dẻ huyết nhục co rút lại, một đôi mắt lòi ra, toàn thân trở nên trắng bệch cực kỳ.

Mặt khác tên kia bị tóm lấy đệ tử, sợ đến hồn phi phách tán, hí lên lực kiệt khóc tang nói: “Cứu ta, cứu ta!”

Chính hắn cũng đem hết toàn lực, hướng về Trang Tuyền trên đầu đánh tới, đem cái kia nguyên bản là nám đen đầu, đánh bẹp, nhưng không có bất kỳ hiệu quả. Ở thu nạp tên đệ tử kia huyết nhục sau, bằng phẳng đầu rất nhanh liền phục hồi như cũ.

Những đệ tử còn lại sợ đến hai chân như nhũn ra, nào dám lên trước.

Trang Tuyền hút huyết nhục, gặp Dương Thanh Huyền xông lại, còn không có hút xong, liền đem cái kia nửa chết nửa sống đệ tử ném tới.

Dương Thanh Huyền cũng không biết đệ tử kia chết chưa, vội vàng đem kiếm khí thu hồi, lấy tay đem đệ tử kia nhẹ nhàng nâng lên một chút, sau đó đặt ở địa, lại hướng Trang Tuyền phóng đi.

Lần này trì hoãn, cái kia Trang Tuyền hàm răng đã cắn lấy một người đệ tử khác trên cổ, đồng thời bóng người bay lượn, hướng về còn lại người đưa đò đệ tử bay đi. Trên người hắc khí trực tiếp phun ở vài tên người đưa đò đệ tử trên người.

“A!!”

Cái kia vài tên bị hắc khí xâm nhiễm đệ tử, sợ đến “Oa oa” kêu to, vội vàng lui về phía sau mặt bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền không nghĩ ngợi nhiều được, vọt thẳng vào hắc khí bên trong, một kiếm chém về phía Trang Tuyền, đồng thời quát lên: “Các ngươi đi trước!”

Hoa Chương đám người vừa vội vừa sợ, gặp Dương Thanh Huyền ở hắc khí bên trong cùng quái vật kia chiến thành một đoàn, biết mình đi tới ngược lại là liên lụy, lập tức hạ lệnh: “Chúng ta rút lui trước, đến trước mặt trên đỉnh núi chờ Thanh Huyền đại nhân.”

Bồi ngươi bay xuống ở cách đó không xa, đem tên kia bị hút huyết, không biết sống chết đệ tử cũng mang tới. Chỉ cần còn có sống sót hi vọng, liền không thể bỏ lại đồng bạn.

Nguyên Khôi nhìn chằm chằm trong hắc khí hai người chém giết bóng người, lạnh rên một tiếng, cũng theo mọi người rời đi.

“Ngươi rốt cuộc là ai? Tại sao lại nhận ra ta?” Dương Thanh Huyền hỏa kiếm ở hắc khí bên trong ngang dọc, không ngừng chém đánh xuất ra đạo đạo hỏa mang, đem hắc khí xua tan.

“Để ta thấy hạ Tử Diều Hâu.” Trang Tuyền hai tay ôm tên đệ tử kia, một mực né tránh, lúc này đầu lâu từ đệ tử kia trước người lộ ra, miệng đầy là huyết, trong đôi mắt bắn ra tinh mang.

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, này Trang Tuyền nguyên bản nám đen mặt, đã khôi phục non nửa, cứ theo đà này, lại hấp mấy người, sợ là muốn khôi phục hoàn chỉnh thân thể.

Hắn sát khí đồng thời, Nam Minh Ly Hỏa Kiếm ở trên không bên trong quét qua, một đường thẳng trên, tạo nên điểm điểm hỏa văn, hóa thành kiếm khí kích. Bắn đi.

Trang Tuyền ôm người kia lui về phía sau, đồng thời vươn tay ra, không ngừng bấm ngón tay điểm ra, đánh vào kiếm khí trên.

“Ầm ầm!”

Chỉ lực bị áp chế, nhưng cũng hữu hiệu chặn lại rồi kiếm khí.

Hơn nữa tên kia người đưa đò đệ tử thân thể, nửa mảnh thân thể đều nhuốm máu, ở không ngừng co giật, giống như chết chưa chết bộ dạng, Dương Thanh Huyền cũng có chút sợ ném chuột vỡ đồ.

Mỗi khi Trang Tuyền bị ép vào tuyệt cảnh thời điểm, liền đem người đưa đò kia đệ tử thân thể làm tấm thuẫn chặn lại đây, bức

Dương Thanh Huyền không thể không thu chiêu.

“Để ta thấy hạ Tử Diều Hâu.” Trang Tuyền lại là một câu nói như vậy.

“Trước tiên lượng minh thân phận của ngươi!” Dương Thanh Huyền sắc mặt càng ngày càng lạnh, tên đệ tử kia co giật không còn, sợ là không chết cũng không xê xích gì nhiều. Lập tức lại không lo lắng, cường đại kiếm thế đột nhiên bạo phát, ở trên không bên trong tạo nên Hồng Liên, gấp chém tới.

Trang Tuyền đem tên đệ tử kia hướng về Dương Thanh Huyền ném tới, mình thì dựa thế về phía sau bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền đỡ lấy tên đệ tử kia, liếc mắt nhìn, trên người liền còn lại một lớp da, huyết cùng thịt toàn bộ bị hút hết, mặt cũng giống là một lớp da dán sát xương sọ khuôn mặt, chỉ có hai con mắt là lòi ra, đáng sợ đến cực điểm. Hơn nữa sớm đã đứt hơi.

“Đáng chết!”

Dương Thanh Huyền vừa giận vừa sợ, trên người kiếm ý bộc phát ra, gấp đuổi tới.

Trang Tuyền từ lâu trốn ra ngàn trượng, hơn nữa tốc độ không chậm.

Hai người đuổi chạy một trận, trên bầu trời lại bay tới một ít lịch luyện đệ tử, Trang Tuyền một hồi liền xông tới.

Dương Thanh Huyền sốt sắng, ở phía sau mặt hô to: “Cẩn thận!”

Những đệ tử kia không kịp phản ứng, đã bị Trang Tuyền bắt được một cô gái, lóe lên bên dưới liền trốn ra trăm trượng xa.

“A!” Cô gái kia vừa kêu thảm một tiếng, liền trực tiếp bị cắn chết.

“Xảy ra chuyện gì? A, lão bà!” Một tên võ giả thống khổ kêu to.

“Mau đuổi theo!”

“Vật kia là người hay quỷ? Làm sao dáng dấp đáng sợ như vậy?”

Này đám võ giả kinh hãi bên dưới, mồm năm miệng mười sôi sùng sục.

Dương Thanh Huyền mặt âm trầm, như một đạo kiếm khí ngang trời, liền từ bọn họ bên cạnh người xẹt qua, gấp đuổi theo.

Cái kia đám lịch luyện đệ tử lúc này mới hoang mang hoảng loạn, lấy ra binh khí đuổi theo, nhưng đuổi sau một lúc, liền ngay cả Dương Thanh Huyền cùng Trang Tuyền cái bóng đều không thấy được.

“Tống cát huynh, nén bi thương. Đại trượng phu ở đời, lo gì không vợ? Một người phụ nữ mà thôi, mất thì mất, chờ Tống huynh đột phá đến Thiên Vị, còn rất nhiều em gái cấp lại lại đây.” Mọi người gặp không đuổi kịp, chỉ phải coi như thôi, từng cái từng cái an ủi lên người võ giả kia.

Người võ giả kia thở dài, ưu thương rất nhanh sẽ không có, nghe được không được gật đầu.

Dương Thanh Huyền nổi điên đuổi mấy trăm dặm, Trang Tuyền đem cô gái kia hút khô sau, không chỉ có bổ sung thể năng, hơn nữa bị lôi điện phá huỷ thân thể, lại khôi phục không ít, liền ngay cả thực lực đều chiếm được rõ ràng tăng lên.

Dương Thanh Huyền kinh hãi không thôi, Trang Tuyền từ phía trước chật vật trốn chạy, hiện tại đã biến thành thong dong trốn chạy, như là lại hút mấy người, sợ là cũng không cần chạy trốn, đến thời điểm trốn có thể là chính mình.

Trong lòng hắn sốt sắng, lần thứ hai tăng nhanh tốc độ, nhưng khiến hắn sắc mặt đại biến là, ở hai người bay nhanh phía trước, lại bay tới vài tên võ giả, Trang Tuyền trong đôi mắt tuôn ra tinh mang, nhếch miệng “Hắc” nở nụ cười một tiếng.

“Đi mau!” Dương Thanh Huyền hướng về phía những người kia quát to một tiếng, hắn lo lắng bên dưới, khuôn mặt bỗng nhiên sững sờ, những người kia lại là nhận được, chính là Vô Nhai Kiếm Phái La Nghiệp cùng mấy tên đệ tử.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 881: Tím Đen Song Diễm, Là Địch Là Bạn

“Đại sư huynh! Mau nhìn, là La Phi!” Cái kia mấy tên đệ tử cũng phát hiện hắn, gấp vội vàng chỉ Dương Thanh Huyền, mấy người sắc mặt đều không tốt.

La Nghiệp kinh sợ, nhìn thấy Dương Thanh Huyền, cả người run run hạ. Lần trước biết Dương Thanh Huyền vọt tới Toái Niết đỉnh cao sau, sẽ thấy không nghĩ tới muốn hận hắn, giờ khắc này gặp lại, càng là lòng vẫn còn sợ hãi.

“Cẩn thận!” Dương Thanh Huyền bỗng nhiên hét lớn.

La Nghiệp đám người hoảng hốt một hồi, liền phát hiện một vệt bóng đen bay lướt tới, đều là khiếp sợ không thôi, quát lên: “Ai?!”

Tổng cộng bảy người, đồng loạt ra tay, bảy ánh kiếm đan dệt, hướng về bóng đen kia chém tới.

“Ầm! Ầm!”

Trong khoảnh khắc, sáu kiếm đủ đoạn, chỉ có La Nghiệp chỉ Thiên Kiếm còn hoàn hảo không chút tổn hại, nhưng cũng nhận được cự lực chấn kích, cánh tay loáng một cái, cả người liền bay ra ngoài.

Trang Tuyền nhíu mày lại, nguyên bản gặp La Nghiệp thực lực mạnh nhất, muốn bắt La Nghiệp đến hấp, ai biết đối phương bảo kiếm không sai, tại chính mình một đòn hạ không có đoạn, trái lại đánh bay ra ngoài.

Mắt gặp Dương Thanh Huyền đuổi tới, không lo được bắt La Nghiệp, tùy tiện bắt được bên cạnh một tên đệ tử, bóng người lóe lên liền bay đi.

Dương Thanh Huyền rất xa một kiếm bay tới, trực tiếp thất bại. Không lo được dừng lại, trên người ánh kiếm lóe lên, lại đuổi tới.

Bất quá một trái tim thẳng chìm xuống dưới, người kia bây giờ độn tốc cũng đã không khác mình là mấy, như là lại hút rơi công việc này người, sợ là thật liền không đuổi kịp.

Nội tâm hắn do dự một chút, muốn vận dụng Nhật Nguyệt Tinh Luân, đem thời gian ngừng chậm hạ xuống. Nhưng này là lá bài tẩy của mình một trong, ở thân phận đối phương đều còn không biết tình huống, như là bại lộ quá sớm, sợ sẽ chọc tới phiền toái lớn hơn nữa.

Tên kia bị bắt Vô Nhai Kiếm Phái đệ tử, hét thảm hai tiếng sau, liền triệt để không có thanh âm, chỉ còn dư lại tay chân run rẩy, nhưng sau đó không lâu, liền từ bỏ giãy dụa.

Lại đuổi hơn phân nửa ngày, Trang Tuyền đột nhiên ngừng lại.

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, lại gần đi tới, ở cách ba mươi trượng địa phương dừng lại đến, lấy kiếm chỉ vào hắn.

“Hắc.”

Trang Tuyền trong miệng phát sinh một thanh âm, sau đó cầm trong tay bị hút hết thây khô ném xuống, chậm rãi xoay người lại.

Dương Thanh Huyền kinh sợ, trước mắt Trang Tuyền, nơi nào còn nhìn ra được nám đen dáng vẻ, toàn thân da thịt như thường, bộ ngực miệng vết thương cũng triệt để khỏi hẳn, hai con mắt như mở miệng giếng sâu, thâm thúy không thấy đáy, lộ ra quỷ dị hắc

mang.

“Ngươi, ngươi rốt cuộc là ai?!” Dương Thanh Huyền trong tay lau vệt mồ hôi, sử dụng kiếm cảnh giác chỉ vào hắn, nắm giữ quỷ dị như vậy đáng sợ thần thông, nhất định không phải hạng người phàm tục.

“Ngươi chưa cần thiết phải biết tên của ta, ta chỉ muốn xác nhận một chút, Tử Diều Hâu có hay không ở của ngươi Tinh Giới bên trong.” Trang Tuyền chậm rãi nói.

“Ah, vấn đề này ngươi đồng dạng chưa cần thiết phải biết.” Dương Thanh Huyền hận trở lại, một mặt cảnh giác cười gằn.

“Đã như vậy, vậy không thể làm gì khác hơn là ta tự mình tới kiểm nghiệm.” Trang Tuyền sắc mặt phát lạnh, giơ tay lên, hai ngón tay khép lại. Lượng lớn hắc khí từ trên thân thể tuôn ra, ở bầu trời ngưng tụ ra chỉ tay, điểm nhanh mà xuống.

“Lại là này chiêu, vô dụng!” Dương Thanh Huyền xoay tay một kiếm, liền đâm tới.

“Ầm!”

Kiếm khí mang theo nghiệp hỏa, thẳng vào hắc khí bên trong, đem chém nứt.

Nhưng Dương Thanh Huyền nhưng là biến sắc mặt, lộ ra vẻ ngưng trọng, thực lực của người này xác thực tăng lên!

“Dĩ nhiên đem hồng lửa tu luyện tới cái trình độ này, vô cùng tốt.” Trang Vũ mặt không thay đổi khen một câu, giơ tay lên, ở trước người vẽ vòng, nơi lòng bàn tay vô số hắc mang ngưng tụ đi qua, như là có một chút cực mạnh sức hút, nhét vào vô số quy tắc, cuối cùng “Ầm” một tiếng, đản sinh ra một chút lớn chừng hạt đậu ngọn lửa màu đen.

“Thử xem ta hắc viêm.” Trang Vũ trong đôi mắt bốc lên ánh sáng lạnh lẽo, bàn tay phải đẩy nhẹ, cái kia đạo hỏa quang thoáng chốc bắn ra, giống một đạo màu đen quang lưu.

“Ám Dạ Hắc Viêm?!”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, này hắc viêm hắn không một chút nào xa lạ, Hắc Diễm Giác từng thấy, Pháp Quang Loa bên trong cũng đã gặp, nhưng cũng không nghĩ tới có người có thể trực tiếp triển khai ra, vẫn là lần đầu tiên gặp.

Hắn không dám bất cẩn, trường kiếm xoay ngang, một chút tử mang tự lòng bàn tay chảy vào thân kiếm, bên trên hỏa diễm Yêu yêu, theo thân kiếm chảy xuống.

Cái đóa kia Tử Viêm hội tụ ở mũi kiếm chớp mắt, Dương Thanh Huyền cầm kiếm đâm đi ra ngoài.

“Ầm ầm!”

Hai đóa màu sắc khác hẳn hỏa diễm, đụng vào nhau, nổ ra một chùm sáng mang, hướng về bốn phía tách ra.

Bầu trời không chịu nổi đáng sợ như vậy hỏa diễm quy tắc, không ngừng bị hoả táng thành hư vô.

Dương Thanh Huyền thu về kiếm đến, che ở trước người, bị cái kia xung kích một trận, cảm thấy thân thể cực nóng khó nhịn, bên trong kiếm Kỳ Lân cũng phát sinh hoảng sợ rít gào.

“Tử Viêm?!” Trang Tuyền một đôi Hắc Đồng đột nhiên co rút lại, hai tay khoanh ở trước người, ngăn trở cái kia xung kích, hai cái cánh tay lần thứ hai bị đốt cháy đen, hoàn toàn không có cách nào nhận ra.

“Ngươi dĩ nhiên nắm giữ Tử Viêm? Ngươi rốt cuộc là ai?!” Trang Tuyền ánh mắt lộ ra thần sắc, thẳng nhìn chằm chằm

Dương Thanh Huyền.

“Chuyện cười, câu nói này nên ta hỏi ngươi chứ? Chí ít ngươi còn biết tên của ta, biết ta là thế hệ này Thanh Long Thánh Linh, nhưng Lão Tử liền ngươi là nam hay nữ, là người hay quỷ cũng không biết, ngươi còn có mặt mũi hết lần này đến lần khác hỏi ta?” Dương Thanh Huyền lạnh lùng phản kích nói.

Trang Tuyền đem nám đen hai tay thả xuống, ánh mắt hơi hơi bình tĩnh chút, nói: “Chẳng trách Tử Diều Hâu sẽ trở thành của ngươi Tinh Túc, xem ra ngươi cũng là có cơ duyên tại người người.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ta cũng không nói Tử Diều Hâu là của ta Tinh Túc.”

Trang Tuyền nhíu mày lại, không tỏ rõ ý kiến, nói rằng: “Ngươi có thừa nhận hay không cũng không quan hệ, ta cơ bản có thể xác định, cố gắng bảo vệ nàng đi.”

Dương Thanh Huyền sững sờ, cuối cùng câu nói này để hắn có chút không hiểu ra sao, chân mày nhíu càng chặt, nói: “Ngươi là địch là bạn?”

Trang Tuyền nói: “Lợi ích nhất trí thời điểm là hữu, lợi ích phản lại thời điểm là địch.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy bây giờ đây?”

Trang Tuyền nói: “Tạm thời nhất trí.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Vậy ít nhất phải nói cho ta thân phận của ngươi chứ?”

Trang Tuyền cười nói: “Ngươi sớm muộn sẽ biết. Ta không làm lỡ thời gian của ngươi, ta cũng còn phải đi tìm mới huyết nhục. Bộ thân thể này hư hại lợi hại, hiện tại liền bề ngoài đều trả chưa chữa trị, còn có nội tạng, xương cốt, kinh mạch đều phải dựa vào hút huyết nhục đến chữa trị.”

Hắn lời nói này bình thường đến cực điểm, giống như là đàm luận ăn cơm như thế, khiến Dương Thanh Huyền sởn cả tóc gáy.

“Ngươi là Ám Dạ bộ tộc người?” Dương Thanh Huyền hỏi tới.

“Ta có thể khống chế Ám Dạ Hắc Viêm, tự nhiên là Ám Dạ bộ tộc người. Ngươi cũng không cần thăm dò ta, không chỉ có ta là, Tử Diều Hâu cũng vậy. Trong này khúc chiết, thời cơ chưa tới, đợi đến thời điểm, ngươi liền tự nhiên biết.” Trang Tuyền tựa hồ không muốn nhiều lời, sau khi nói xong xoay người rời đi.

“Giả trang cái gì cao thâm!” Dương Thanh Huyền mắng một câu, trơ mắt nhìn Trang Tuyền rời đi, mà không thể làm gì.

Nhưng một trái tim nhưng là chìm xuống.

Trang Tuyền cũng không đến nỗi lừa hắn, một hồi liền liên lụy đến Tử Diều Hâu, xem ra Tử Diều Hâu đúng là Ám Dạ bộ tộc người.

Như vậy nàng cùng Dạ Hậu, cùng này Trang Tuyền trong đó, lại là quan hệ như thế nào?

Mà này bởi vì sao một hồi liền có thể tìm tới chính mình, đồng thời biết mình là Thanh Long Thánh Linh, Tử Diều Hâu là Tâm Túc?

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy có chút tê dại da đầu, giống như là có một cặp mắt không nhìn thấy, đang ở trong bóng tối nhìn chăm chú vào nhất cử nhất động của hắn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 882: Tận Lực, Có Chút Phát Hiện

“Chư vị đối với chuyện này thấy thế nào?” Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia Trang Tuyền, thấy hắn biến mất ở trong tầm nhìn, liền hướng về Tinh Giới bên trong mọi người hỏi.

“Ám Dạ thuật xác thực vô cùng quỷ dị, phụ thể trên người Trang Tuyền người này, y theo ta nhìn hẳn là người bên ngoài. Như bản thân hắn liền ở thí luyện chi địa, hoàn toàn không cần thiết phụ thể mà sinh, có thể trực tiếp bản tôn lại đây dạy ngươi làm người. Phải biết thân phận của người này, sợ là còn phải từ trên thân Tử Diều Hâu tìm kiếm đáp án.” Hoa Giải Ngữ phân tích nói.

“Nhưng là, ta cái gì cũng không biết a, Ám Dạ bộ tộc người, ta thậm chí chưa từng tiếp xúc qua.” Tử Diều Hâu đầy mặt mê man.

“Chuyện này sợ là cùng thân phận của ngươi có quan hệ.” Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Người kia nói hiện nay là hữu, chí ít trong ngắn hạn không cần quá lo lắng. Thực sự có nguy hiểm lời, liền trực tiếp đi ra ngoài, sau đó ly khai Biển Đen. Thiên hạ to lớn, những này Ám Dạ tộc người muốn tìm ta, sợ cũng không phải dễ dàng như vậy.”

“Ám Dạ bộ tộc từ thời đại trung cổ bát cường một trong, ở bên trong tinh vực mai danh ẩn tích, nguyên lai vẫn rùa rụt cổ ở Biển Đen, bọn họ đến cùng đang làm gì?” Ngưng Giáp Tử cũng lộ ra sâu sắc nghi hoặc.

“Hy vọng có thể mau chóng tìm tới cái kia ngụy đạo văn, không muốn ra nhiều lắm khúc chiết.” Dương Thanh Huyền thở dài, liền xoay người bỏ chạy.

Đi tới Biển Đen sau, phương biết thiên hạ to lớn.

Bước vào Thiên Vị sau, mới hiểu được đạo vô chỉ cảnh.

Nửa ngày sau, Dương Thanh Huyền ở trên một sườn núi, tìm được Hoa Chương đám người.

Không ít đệ tử đều ngồi xếp bằng trên mặt đất, vận công chữa thương, đem cái kia Ám Dạ khí từ trong cơ thể bức ra. Một chút xíu hắc khí ở lòng bàn tay tràn ra, hóa thành mực nước giống như nùng nước, nhỏ giọt xuống đất, ăn mòn một mảnh.

Những đệ tử này cũng chỉ là bị Trang Tuyền trên người hắc khí phun trúng, ở trong người lưu giữ không nhiều.

Mà tên kia bị Trang Tuyền hút ăn tảng lớn máu thịt đệ tử, thì lại hình như Khô cao, khuôn mặt khủng bố, trước mặt mũi tái nhợt, không ngừng biến thành đen.

Hoa Chương chờ mấy người ngồi quanh ở hắn bên người, không ngừng đem chân khí đánh vào trong cơ thể, áp chế cái kia Ám Dạ lực lượng, cũng nghĩ biện pháp bức ra, nhưng hiệu quả cực thấp.

Nguyên Khôi nhưng là hai tay ôm ngực, lạnh lùng nhìn tên đệ tử kia trạng thái, không biết đang suy nghĩ gì.

“Thanh Huyền đại nhân.”

Chúng đệ tử vừa thấy Dương Thanh Huyền, nhất thời đại hỉ, vội vàng tiến lên nghênh tiếp.

Dương Thanh Huyền ánh mắt quét qua, sau đó rơi vào tên đệ tử kia trên người, hỏi: “Hắn ra sao?”

Hoa Chương đang duy trì chuyển vận chân khí, trên trán tràn đầy mồ hôi hột, nói: “Sợ là không được. Trong cơ thể bắp thịt toàn bộ xơ cứng, kinh mạch khô héo, huyết dịch khô cạn, hơn nữa Ám Dạ khí dày vô cùng, căn bản không ép được.”

Tên đệ tử kia đột nhiên trợn to hai mắt, một vệt tinh thuần hắc mang từ trong mắt bắn ra, toàn thân bỗng nhiên hóa thành màu đen, hét lớn: “Không được! Ta không nên chết a!” Ám Dạ lực lượng sôi trào mãnh liệt, đem Hoa Chương đám người chân khí toàn bộ chấn động ra bên trong thân thể.

“Ầm! Ầm!”

Xung quanh mấy người, bao quát Hoa Chương ở bên trong, đều là kinh hãi, một hồi tản ra.

Tên đệ tử kia đột nhiên đứng lên, trong mắt nổ bắn ra hung mang, quát: “Ta không muốn chết! Cứu ta, các ngươi cứu ta a!”

Hắn khuôn mặt vặn vẹo lợi hại, trên mặt cùng trên người bắp thịt của rõ ràng khô quắt xuống, dường như cương thi giống như vậy, ngoại trừ hai mắt tỏa ánh sáng ở ngoài, toàn thân đều bao phủ ở một tầng hắc khí hạ.

“Vèo!”

Tên đệ tử này bỗng nhiên di chuyển, thân như tia chớp nhằm phía bên cạnh người, hướng về một người đệ tử khác chộp tới, trong miệng quát ầm lên: “Đem mạng của ta trả lại cho ta, ta muốn mạng sống, ta muốn mạng sống!”

Tên đệ tử kia sợ đến hai chân mềm nhũn, suýt chút nữa quỳ xuống.

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, cướp phía trước mặt, đem tên đệ tử kia tay nắm lấy, thở dài, nói: “Tất cả mọi người hi vọng ngươi mạng sống, đều muốn cứu ngươi, chỉ là... Mọi người đã tận lực.”

Tên đệ tử kia trong đôi mắt bắn ra hung tà lại ánh mắt hoảng sợ, phát điên nói: “Không! Ta không nên chết, ta không nên chết!” Một cái tay khác đột nhiên hướng về Dương Thanh Huyền bổ tới.

Dương Thanh Huyền lại một cái tay, đem nắm lấy.

Tên đệ tử kia hai tay dùng sức đẩy một cái, tay khô héo trên hắc khí như kinh lạc giống như lưu động.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, tên đệ tử này tu vi chỉ có Toái Niết hậu kỳ, không thể có như vậy cự lực, để hắn Thánh thể thực tướng cảnh giới, đều cảm thấy khá là vất vả.

Hơn nữa đệ tử này khuôn mặt càng phát dữ tợn, như ác quỷ.

Hoa Chương ở bên cạnh cả kinh nói: “Thanh Huyền đại nhân, chuyện này... Như thế nào cho phải?”

Dương Thanh Huyền than thở: “Chỉ có thể đưa hắn lên đường.”

Tất cả mọi người là lặng lẽ.

Dương Thanh Huyền rung cổ tay, đem tên đệ tử này đánh bay, sau đó bàn tay vỗ một cái, một đám lửa ở hào quang hạ kích ra, “Oanh” một tiếng, liền đem tên đệ tử kia đập vỡ tan, giống như pháo hoa nổ tung, sau đó đốt thành tro bụi.

Nguyên Khôi vẫn lạnh lùng nhìn, đột nhiên mở miệng nói: “Cái kia Ám Dạ tộc người đâu?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chạy trốn.”

Nguyên Khôi nhẹ nhíu mày lại, không có hé răng.

“Đi thôi.” Dương Thanh Huyền xoay người, liền hóa thành độn quang đi.

Chúng người đưa đò đệ tử thu dọn một chút tâm tình, vội vàng đuổi tới.

…

Vân Tụ Cung bên trong, một gian u ám trong mật thất, đưa tay không thấy được năm ngón.

Bỗng nhiên, toàn bộ trong mật thất hắc ám, như là lưu quang như thế, hướng về bên trong tuôn ra, ở mật thất bầu trời hóa ra một cái cái phễu hình vòng xoáy.

Phía dưới là một tên áo bào đen nam tử, hết thảy hắc ám ánh sáng, đều bị hấp vào bên trong cơ thể, trong mật thất lúc này mới trở nên sáng sủa.

Nam tử chậm rãi mở hai mắt ra, bắn ra mừng rỡ bén nhọn ánh sáng.

“Rốt cục đã trở về, là chịu chết, vẫn là thay đổi cái thời đại này đây?”

“Ngươi muốn ta kế thừa ý chí của ngươi, nhưng ta nhưng không ủng hộ ý chí của ngươi. Á hằng a, hi sinh tất cả những thứ này, đáng giá không? Ở trong lòng ta, ngươi mới là cái thời đại này, Ám Dạ bộ tộc vua a.”

Nam tử thở dài, ngẩng đầu lên, thâm thúy cùng yêu dị hai con mắt nhìn xa xa, giống như là có thể nhìn thấu mật thất này.

…

Bạch Lộ Châu, nơi nào đó trên bầu trời, một mảnh to lớn màu lưu ly kết giới, đang chậm rãi kéo ra, lan ra vạn đạo tỏa ra ánh sáng lung linh, gột rửa trời cao.

Ở kết giới này trung ương, một chỗ dốc núi nhỏ trên, có một toà ngũ sắc trận pháp đang ở không ngừng xoay chuyển, Dương Thanh Huyền đang đứng ở chính giữa trận pháp, còn lại bốn người phân chia tứ phương.

Năm người đều là mười ngón bấm quyết, trên người hào quang lưu chiếu, đan dệt một thể.

Đột nhiên, năm người xung quanh lông mày đều là khẽ nhíu một cái, tựa hồ có cảm ứng.

Dương Thanh Huyền mở mắt ra, trong tay quyết ấn biến đổi, sau đó nhẹ nhàng thả xuống, đem trên người ánh sáng liễm vào bên trong cơ thể, bốn người khác cũng đều tự thu về quyết ấn. Cái kia bầu trời ngũ quang Lưu Ly giới, ở bỗng nhiên chuyển thịnh chi sau, cũng nháy mắt tiêu tan vô hình.

Chúng đệ tử đều mong của bọn hắn năm người, tha thiết mong mỏi kết quả.

Năm người đồng thời hướng về một phương hướng nhìn tới, Dương Thanh Huyền càng là sử dụng tới Hỏa Nhãn Kim Tình, nhìn phía xa phương hướng, suy tư điều gì.

“Cái trình độ này quang văn cảm ứng, hẳn không phải là ngụy đạo văn.” Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi sau một lúc, rơi xuống phán đoán.

“Lúc đó cái này cảm ứng hết sức rõ ràng, mặc dù không phải ngụy đạo văn, cũng có thể là di tích cổ các loại, muốn không mau chân đến xem?” Hoa Chương đề nghị.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 883: Bị Người Lần Theo, Kẻ Ngu Si Sống Không Lâu

“Đi thôi.” Dương Thanh Huyền nói một tiếng, liền hướng phía đó bay đi.

Bọn họ đuổi Vũ Ảnh đám người mấy ngày, rốt cục mất dấu rồi, bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là sử dụng tới đại quang minh Lưu Ly kết giới, muốn nhìn một chút có không có đầu mối gì.

Ở năm trong phạm vi trăm dặm, quả nhiên phát hiện một vài thứ.

Khoảng cách khoảng năm trăm dặm hoang dã phía dưới, có cực mạnh quang văn cảm ứng, hơn nữa phạm vi không nhỏ.

Như là ngụy đạo văn, bị đại quang minh Lưu Ly kết giới cảm ứng được đến, sẽ sản sinh nhất định phản ứng, thậm chí kích phát bên trong đạo văn lực lượng, sẽ không như vậy nhu nhược vô lực. Hơn nữa cảm ứng được quang văn phạm vi rất lớn, cùng với nói là ngụy đạo văn, không bằng nói là khắc có ánh sáng văn cấm chế di tích.

Nguyên Khôi đám người cũng đều tán thành Dương Thanh Huyền phán đoán.

Nhưng lập tức liền không phải ngụy đạo văn, nếu thật có thể tìm tới một ít di tích lời, cũng coi như là cực đại phát hiện, mọi người cũng không nhịn được có chút nhỏ hưng phấn.

Không lâu, liền tiến vào đến một mảnh hoang nguyên.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, liền đem trong phạm vi cảnh tượng, toàn bộ thu vào đáy mắt, hắn hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Mọi người cẩn thận một chút, tựa hồ không chỉ chúng ta phát hiện chỗ kia.”

Hoa Chương cả kinh nói: “Có những người khác?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Phía trước có đại lượng tranh đấu dấu vết, chúng ta qua xem một chút.”

Rất nhanh, liền gặp được một mảnh thấp lùn tùng lâm, chỉ có điều rõ ràng bị phá hư lợi hại, trong đó bị ngổn ngang kiếm khí ánh đao chém vỡ, trên đất mấy chục dặm phạm vi, tất cả đều là tranh đấu dấu vết, thỉnh thoảng có thể gặp được máu tươi cùng thi thể.

Dương Thanh Huyền nhìn một hồi, lại lật mấy bộ thi thể, cũng không có gì phát hiện lớn, suy đoán đến: “Hẳn là hai phái người gặp nhau, không biết chuyện gì nổi lên xung đột, có ít nhất ba mươi người tham dự chém giết. Trong phạm vi mười dặm, chết rồi mười ba người, chứng minh nhỏ yếu một phái hầu như diệt sạch, cũng không biết là có phải có người chạy trốn.”

Nguyên Khôi nói: “Nói như vậy, hẳn không phải là Vân Tụ Cung người?”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Khó nói, hay là Vân Tụ Cung thấy bọn họ ít người, chỉ phái khoảng hai mươi người ra tay, cũng là bình thường. Chư vị cẩn thận mới là tốt chính là, trước mặt lòng đất di tích, sợ là có không ít người đều phát hiện.”

Đang nói, bỗng nhiên một đạo thanh âm lạnh như băng, từ hư không bên trong truyền ra.

Như là không có bất kỳ người nào tình cảm, trực thấu lòng người lạnh, “Vừa nãy đạo kia to lớn quang chi kết giới, là các ngươi làm ra sao?”

Phía trước không gian như gợn nước như thế dập dờn bồng bềnh, chậm rãi hiện ra một chiếc chiến hạm trước người, sau đó bay thẳng ra.

Cái kia chiến hạm toàn thân trắng bạc, lập loè vẻ lạnh lùng ánh sáng lộng lẫy, trên thân hạm che kín loang lổ mắt trận, năng lượng mạnh mẽ tản mát ra, dung hợp thành một tầng bình che chở, lạnh lẽo uy thế khí, như thực chất.

Ở thân chiến hạm trung ương, đặt vào một tấm màu hồng vua toà, một người đàn ông lười biếng ngồi ngay ngắn ở mặt trên, nhẹ khẽ tựa vào phía bên phải, lấy tay nâng hàm phải.

Ở nam tử xung quanh, phân bố hơn mười tên võ giả, tất cả đều là trên mặt mang theo một luồng ngạo sắc, trên người khí tức không khỏi là Thiên Vị bên trên.

Người đưa đò đệ tử tất cả đều giật mình, vội vàng bắt đầu đề phòng, vây quanh ở Dương Thanh Huyền bốn phía, lấy hắn làm trung tâm.

Như vậy trên vương tọa tên nam tử kia, tự nhiên vừa nhìn liền biết Dương Thanh Huyền là thủ lãnh, ánh mắt của hắn còn quét hạ Nguyên Khôi, nhẹ “Ồ” một tiếng, lộ ra thần sắc hồ nghi, hỏi: “Các ngươi là mới tiến vào?”

Những người này vô cùng lạ mặt, theo lý hẳn là mới tiến vào, nhưng Nguyên Khôi nhưng có Tiểu Thiên Vị hậu kỳ tu vi, không hợp với lẽ thường.

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Chính là. Không biết các hạ là?”

Nam tử kia chỉ vào Nguyên Khôi, cổ quái nói: “Vậy hắn tại sao có thể có Tiểu Thiên Vị hậu kỳ tu vi?”

Nguyên Khôi mặt âm trầm, lạnh rên một tiếng, nếu không có trước mắt nam tử này thực lực cực mạnh, cho hắn một luồng áp lực vô hình, như vậy vô lý chỉ vào hắn, sợ là liền trực tiếp nổi dóa.

Dương Thanh Huyền nói: "Ah, hắn tu luyện một ít bí thuật, trước áp chế thật lợi hại."

Nam tử kia lúc này mới chợt hiểu gật đầu, nói: "Đó đích xác là áp chế có chút lợi hại, vừa tiến đến thậm chí ngay cả vượt cấp ba, chưa từng nghe qua. Nói vậy cũng là danh môn thế gia đệ tử đi."

Dương Thanh Huyền không đáng trả lời, ôm quyền hỏi: "Các hạ nhưng là thuỷ triều, ngọc xuyên, Sở Thiên ba đại trong tổ chức cái nào?"

Nam tử kia nở nụ cười, nói: "Ngươi cũng biết ba tổ chức lớn, xem ra chúng ta ở bên ngoài tên tuổi, vẫn có một ít."

Xung quanh hơn mười tên võ giả, cũng tất cả đều khà khà mà cười, có vẻ hơi đắc ý.

Nam tử kia nói: "Ta là Triều Tịch Bang Lục Bất Nhiên."

Tất cả mọi người là hơi thay đổi sắc mặt, trong đầu xẹt qua cái kia bạch y đảo chủ giới thiệu: "Thuỷ triều thủ lĩnh Lục Bất Nhiên, Thái Thiên Vị sơ kỳ, Võ Hồn đức hạnh, thiện lấy băng vì là quỷ thuật, đóng băng huyết xương."

Chẳng trách khắp toàn thân, tựu liên thanh thanh âm bên trong đều lộ ra một loại giá rét thấu xương.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Hóa ra là Triều Tịch Bang đầu lĩnh, không biết nơi này tranh đấu, nhưng là các hạ làm ra?" Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng chỉ tay xung quanh.

"Không phải, ta cũng là vừa vừa qua tới. Theo cái kia quang chi kết giới lần theo mà đến, vừa rồi đuổi theo các ngươi." Lục Bất

Nhiên từ tốn nói.

Dương Thanh Huyền mấy người đều là hơi thay đổi sắc mặt, không nghĩ tới triển khai đại quang minh Lưu Ly giới, còn đưa tới cường giả, xem ra lần sau còn được cẩn thận một chút.

Lục Bất Nhiên nhìn lướt qua bốn phía, nhìn chằm chằm những thi thể này nhìn mấy lần, nói: “Tất cả đều là khuôn mặt mới, chết đều là vừa tiến vào người mới, nên chỉ là một hồi thông thường ác chiến.”

Dương Thanh Huyền nói: “Các hạ minh giám.”

tr❊uyencua

tui.vn Lục Bất Nhiên khẽ mỉm cười, trong mắt nổi lên tinh mang, nói: “Ngươi rất bình tĩnh, chúng ta Triều Tịch Bang hết sức yêu thích nhân tài như ngươi vậy.”

Dương Thanh Huyền nói: “Xin lỗi, ta tạm thời không có gia nhập bất kỳ bang phái ý nghĩ cùng dự định.”

Lục Bất Nhiên không để ý lắm, cười nói: “Ta tin tưởng chẳng mấy chốc sẽ có. Nhìn dáng dấp, các ngươi chắc cũng là tổ chức nào đó người chứ?”

“Bọn họ là người đưa đò.” Lục Bất Nhiên bên trái, một tên khuôn mặt gầy gò nam tử đột nhiên mở miệng nói, “Ta biết bọn hắn bên trong mấy cái.”

Mọi người tất cả giật mình, hướng về nam tử kia nhìn tới.

Hoa Chương hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Ngươi là củi Liêu?”

Nam tử kia mặt không thay đổi gật gật đầu, hắn vốn cũng là người đưa đò đệ tử, ba năm trước tiến nhập thí luyện chi địa sau, sẽ thấy không có đi ra, mà là gia nhập Triều Tịch Bang.

Bồi ngươi cùng mấy tên khác tư lịch hơi lão đệ tử, cũng đều nhận ra người này. Củi Liêu Toái Niết đỉnh cao đi vào, thời gian ba năm vọt tới Tiểu Thiên Vị hậu kỳ, xem như là thiên phú cực mạnh cái kia loại.

Hoa Chương ngẩn người một chút, nói: “Nguyên lai ngươi không chết, rất tốt, chúng ta đều còn tưởng rằng ngươi chết.”

Củi Liêu lạnh lùng nói: “Ta là không chết, nhưng ta cũng không phải người đưa đò, mà là Triều Tịch Bang người.”

Hoa Chương mấy người hơi thay đổi sắc mặt, mặc không lên tiếng.

Lục Bất Nhiên cười nói: “Thí luyện chi địa bên trong sở hữu vô số tài nguyên, đều là bên ngoài muôn vàn khó khăn một cầu, từ nơi này đi ra đều là người ngu. Mà ta nhìn chư vị cũng giống như là người thông minh, cũng không ngốc chứ?”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Như là ngốc đây?”

Lục Bất Nhiên trên mặt cười trở nên hơi cân nhắc, từ tốn nói: “Kẻ ngu si là sống không lâu.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 884: Lựa Chọn Của Người Thông Minh, Tiếp Tới Cùng

Tiếng nói vừa dứt, bầu không khí nhất thời trở nên túc giết.

Người đưa đò đệ tử mỗi cái sắc mặt khó coi, nhưng đều làm xong liều mạng một lần chuẩn bị.

Đối phương ngoại trừ Lục Bất Nhiên ở ngoài, còn có mười bảy người, tất cả đều là Thiên Vị cấp bậc cường giả, nếu là thật khai chiến lời, chính mình phương này sợ là muốn toàn diệt.

Ai cũng không muốn chết, nhưng rất nhiều lúc, biết rõ phải chết, cũng phải mặt đúng.

Dương Thanh Huyền trong trẻo lạnh lùng khuôn mặt, đột nhiên một hồi nở nụ cười, nói: “Chúng ta có thể sống đến bây giờ, tự nhiên không phải người ngu. Chúng ta còn muốn tiếp tục sống tiếp, dựa vào thực lực của chính mình sống tiếp, mà không phải dựa vào ai bố thí.”

Lục Bất Nhiên sắc mặt lạnh xuống, chỉ vào phía dưới những thi thể này, châm chọc nói: “Những người này ở đây trước khi chết, cũng đều cho là mình không phải người ngu.”

Dương Thanh Huyền khẽ cười nói: “Đại nhân cảm thấy trước cái kia năm thứ năm đại học quang Lưu Ly giới, bao phủ hơn năm trăm dặm, uy lực làm sao?”

Lục Bất Nhiên hoàn toàn biến sắc, bên người mười bảy vị võ giả, cũng đều đổi sắc mặt.

Vừa nãy cái kia năm thứ năm đại học quang Lưu Ly giới, rộng lớn hùng vĩ, làm cho người ta một loại khó có thể ngang hàng cảm giác, Dương Thanh Huyền, lập tức để Lục Bất Nhiên mọi người có chút sốt sắng.

“Vừa nãy kết giới kia, đến cùng là chuyện gì xảy ra?” Lục Bất Nhiên trầm giọng nói.

“Đại nhân như là muốn biết, có thể thử một lần.” Dương Thanh Huyền hờ hững nói rằng, trong mắt thoáng ánh lên ý cười.

“Ngươi này là muốn chết!” Lục Bất Nhiên sầm mặt lại, cái kia đỏ tươi trên bảo tọa hồng quang lóe lên, liền mất đi bóng người.

“Ầm!”

Dương Thanh Huyền trước người, không gian hết sức vặn vẹo, hóa thành một luồng dây dài giống như, hoành ném mà đến, đem hư không đánh nứt, như là một cái roi đặt xuống.

Liền ngay cả bên người Hoa Chương đám người, đều là cảm nhận được lớn lao uy thế, ngực miệng dường như chặn lại một khối đá tảng, vội vàng hướng về hai bên tản đi, đồng thời vội kêu lên: “Cẩn thận!”

Mà cùng lúc đó, bốn phía nhiệt độ đột nhiên giảm xuống, như là một hồi tiến nhập ngày đông giá rét, trong thiên địa hiện ra hoàn toàn trắng bệch lành lạnh, hoang trên đất cây cỏ, tất cả đều kết ra nhàn nhạt băng sương.

Dương Thanh Huyền sớm có phòng bị, ở Hoa Chương đám người đã lui thời gian, thậm chí không gian kia vặn vẹo còn chưa hình thành thời khắc, cũng đã di chuyển, một kiếm sung sướng như gió, đâm về phía cái kia đầu mối không gian, “Ầm” một tiếng, toàn bộ vặn vẹo xu thế đột nhiên đình chỉ.

Nhưng trên thân kiếm truyền đến to lớn tiếng rung, bị không gian kia uy thế chấn “Ong ong” vang vọng, hồn quang ở trên kiếm quanh quẩn lan ra, sắp không chịu nổi.

Hơn nữa bốn phía nhiệt độ xuống quá nhanh, Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy hô hấp, đều là băng khí, hơn nữa chân nguyên trong cơ thể, đều có muốn bị đông lại dấu hiệu.

Hắn tay trái bấm quyết, đấu quỷ thần đi về phía trước dùng sức đâm một cái, “Ầm” một tiếng, thân kiếm nổ tung, hóa thành hồn quang tản đi.

Cái kia bị ức chế lực lượng không gian lần thứ hai xoay chuyển, uy thế gột rửa mà tới.

Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn biến đổi, ánh sáng thần thánh tự thân thượng tán mở, Lục Dương từ phía sau từ từ bay lên, hóa thành một chưởng.

“Lục Dương Khai Thiên!”

“Phá!”

Lục Dương Chưởng cương mãnh cực kỳ, chí dương chí cường, càn quét âm hàn lạnh lẽo khí, đem nhiệt độ tăng lên tới, trở nên cực nóng cực kỳ.

“Ầm ầm!”

Không gian kia xoay chuyển lực lượng quất trên Liệt Dương, bị nổ thành vô số mảnh vỡ.

Dương Thanh Huyền thuận thế lui mấy bước, lúc này mới hoàn toàn hóa giải Lục Bất Nhiên một đòn, thu chưởng mà đứng.

“Làm sao có khả năng?!”

Trong hư không truyền đến khiếp sợ tiếng, một cơn chấn động đãng mở, ở đó Liệt Dương tan hết trung ương, Lục Bất Nhiên thân ảnh hiện ra, khôi ngô mà khoẻ mạnh.

Không chỉ có là Lục Bất Nhiên kinh hãi, tất cả mọi người không không kinh hãi đến biến sắc, bao quát người đưa đò một đám đệ tử, tất cả đều là hoảng sợ không thôi.

Như là Dương Thanh Huyền có thể chém giết Tiểu Thiên Vị hậu kỳ, bọn họ đều có thể tiếp thu, người trước mắt này nhưng là Thái Thiên Vị cường giả a, trực tiếp vượt qua một đại cảnh giới, dĩ nhiên như vậy tùy tâm sở dục đỡ lấy một chiêu.

Nguyên Khôi càng là gương mặt kinh sợ, ánh mắt thậm chí có chút ngưng trệ.

“Ta không tin!” Lục Bất Nhiên hét lớn một tiếng, bốn phía tảng lớn không khí trực tiếp bị ngưng kết thành băng, tay phải giương lên, nắm tay đánh ra, quát lên: “Nằm tuyết ngủ sương!”

Toàn bộ thế giới hóa thành trời đất ngập tràn băng tuyết, nhiệt độ trình tuyết lở thức sụt giá, trong thiên địa hoàn toàn trắng bệch.

“Không tin đánh liền đến ngươi tin!” Dương Thanh Huyền tay trái bấm quyết, vô số kiếm khí tuôn ra, ở bốn Chu Hóa thành kiếm ảnh, trên tay phải hỏa diễm dựng lên, hóa ra Nam Minh Ly Hỏa Kiếm, bên trong truyền đến Kỳ Lân rít gào, “Ba ngàn nghiệp hỏa, Đãng Ma tru tà!”

Lục Bất Nhiên một kích kia ẩn chứa cường đại võ ý, không nói phát huy toàn bộ lực lượng, có ít nhất Thái Thiên Vị sơ kỳ tám phần mười sức mạnh, Dương Thanh Huyền không dám khinh thường, đem kiếm khí thôi phát đến mức tận cùng.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Tảng lớn kiếm khí ở băng tuyết bên trong bạo nổ mở, nhưng cũng từng đạo từng đạo hướng về bốn phía khuấy động, quyết chí tiến lên.

Dương Thanh Huyền một kiếm mau hơn một kiếm, bốn phía tất cả đều là ngọn lửa màu đỏ thắm huyễn ảnh, đại lượng ánh kiếm chém ở băng tuyết bên trong, phải đem thế giới này chém vỡ!

“Không thể!” Lục Bất Nhiên lần thứ hai ngạc nhiên, ở hắn băng tuyết lĩnh vực hạ, hiện ra vạn đạo hỏa văn, giống từng đạo từng đạo tường ấm, trên bầu trời kéo dài ra đi, mà hắn chưởng khống ở dưới lĩnh vực, lại tan rã!

“Ầm ầm!”

Theo một tiếng Kỳ Lân rít gào, Nam Minh Ly Hỏa Kiếm trên phóng ra tử mang, một kiếm chém nứt thiên địa, toàn bộ băng tuyết lĩnh vực đột nhiên sụp xuống, mảng lớn hỏa diễm nổ ra, như một đầu thượng cổ mãnh thú, hướng về Lục Bất Nhiên phóng đi.

“Ầm!”

Lục Bất Nhiên giơ tay lại là một quyền, đem cái kia hỏa diễm kiếm khí rít gào đánh nát, cái kia khoẻ mạnh trên gương mặt, gương mặt chấn động kinh ngạc cùng ngạc nhiên.

Dương Thanh Huyền hai con ngươi bị ngọn lửa chiếu rọi tươi đẹp cực kỳ, cầm kiếm mà đứng, lạnh lùng nói: “Các hạ còn có cái gì chiêu thức, cùng nhau triển khai ra.”

Hắn bộ bộ sinh liên, đạp ở hỏa diễm bên trên, bên cạnh người hiện ra Kỳ Lân bóng mờ, lẫm liệt mà đứng.

Trên chiến hạm mười bảy tên võ giả, đều là sắc mặt đại biến, từng cái từng cái bay rơi xuống, sắp xếp sau lưng Lục Bất Nhiên, dường như nhìn đợi làm thịt dê con giống như vậy, ánh mắt ở chúng người đưa đò đệ tử trên người đảo qua.

Cuối cùng ánh mắt rơi trở lại Dương Thanh Huyền trên người.

Liền ngay cả củi Liêu cũng là một mặt lạnh lùng, trong con ngươi bắn ra sát khí, không có chút nào tình đồng môn.

Chỉ đợi Lục Bất Nhiên một câu nói, chính là không chút lưu tình tuyệt sát.

Dù cho Dương Thanh Huyền lại làm sao nghịch thiên, dưới cái nhìn của bọn họ, cũng tuyệt đối không thể chạy ra sinh thiên.

“Ngươi cảm thấy tất nhiên ăn chắc chúng ta là sao?” Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Cái kia hôm nay Triều Tịch Bang liền muốn sập toàn bộ hàm răng!”

Hắn giơ cánh tay lên, phía trên quang ấn một hồi tản mát ra.

Lục Bất Nhiên hơi thay đổi sắc mặt.

Hoa Chương đám người trong lòng hơi động, lập tức hiểu ý, tương tự giơ cánh tay lên, năm đạo vầng sáng ở trên không bên trong tụ hợp, tỏa ra rộng lớn lực lượng.

Lục Bất Nhiên bọn người là liền lùi lại mấy bước, từng cái từng cái lộ ra cảnh giác kinh sắc.

Này Lưu Ly một loại kết giới, cho bọn họ một loại khó có thể chống lại khiếp đảm cảm giác.

Trên thực tế, năm thứ năm đại học quang Lưu Ly giới thật có uy năng lớn lao, nhưng năm người bao quát Dương Thanh Huyền ở bên trong, cũng chỉ sẽ phòng ngự cùng dò xét diệu dụng, cũng sẽ không công kích.

Chỉ có điều Lục Bất Nhiên đám người cũng không biết.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Lục Bất Nhiên đại nhân, còn muốn chơi, tiếp tới cùng.”

Lục Bất Nhiên trong mắt ba động kịch liệt gợn sóng, một hồi lâu mới bình phục lại, tựa hồ có hơi không cam lòng, nhưng vẫn là áp chế lại tâm tình, mặt không thay đổi nói rằng: “Hiện tại ta biết, các ngươi đều là người thông minh.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 885: Ban Ngày Đêm, Gặp Mặt Vũ Ảnh

Dương Thanh Huyền đem kết giới vừa thu lại, mỉm cười nói: “Đại nhân đồng dạng là người thông minh.”

Lục Bất Nhiên bắp thịt trên mặt co quắp hạ, rên lên một tiếng, nói: “Nếu mọi người đều là người thông minh, người thông minh kia đương nhiên sẽ không làm khó dễ người thông minh.”

Hoa Chương bọn người là ngầm ngầm thở phào nhẹ nhõm, biết nhặt lấy trở về một cái mạng, vội vàng đem vầng sáng thu về, lúc này mới phát hiện vạt áo toàn bộ đều ướt đẫm.

Lục Bất Nhiên thử thăm dò nói rằng: “Vừa nãy này chiêu kết giới bí pháp, làm cho người ta một loại mênh mông vô ngần, sức mạnh vô cùng cảm giác, lúc trước càng là bao phủ 500 dặm, sợ là cảm ứng xảy ra điều gì chứ?”

Dương Thanh Huyền làm bộ không nghe thấy, trái lại hỏi: “Triều Tịch Bang cứ điểm ở đông lâm, đại nhân mang theo toàn bộ bang phái tinh anh cùng đi đến cò trắng châu, thêm như thế ngẫu nhiên không hẹn mà gặp. Càng đúng dịp là, nơi đây tựa hồ sớm có người đến, hơn nữa xảy ra không nhỏ tranh chấp, đại nhân tới này, hẳn là chiếm được tin tức gì?”

Lục Bất Nhiên thầm mắng một câu “Giảo hoạt”, nghĩ một hồi, rồi mới lên tiếng: “Ta đích xác thu được một ít tin tức, nói nơi này có Dạ Hậu muốn tìm ngụy đạo văn xuất hiện, rồi mới từ đông lâm tới rồi.”

“Ồ?” Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Là ai truyền bá tin tức? Nhìn dáng dấp như vậy, người tới tựa hồ không ngừng đại nhân a.”

Lục Bất Nhiên ánh mắt cũng rơi vào trên những thi thể này, đột nhiên hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Ngươi là ý nói, ngọc xuyên cùng Sở Thiên cũng có người đến rồi?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta chỉ là suy đoán mà thôi.”

Lục Bất Nhiên trầm giọng nói: “Thí luyện chi địa bên trong, cũng không chỉ thuỷ triều, ngọc xuyên, Sở Thiên ba tổ chức lớn, trên thực tế cùng Biển Đen như thế, các tổ chức lớn nhiều, chỉ có điều lấy ba nhà chúng ta dẫn đầu thôi. Ngươi nói đúng, ta nếu có thể nhận được tin tức, sợ là cái khác tổ chức cũng có thể được. Cái kia ngụy đạo văn vị trí cụ thể ở đâu?”

Dương Thanh Huyền chỉ vào một phương hướng, nói: “Trên thực tế không cần ta nói, mọi người quan sát cái kia chút người giết người rời đi dấu vết, là có thể phán đoán ra phương hướng, ước chừng phía trước không tới trăm dặm địa phương.”

Lục Bất Nhiên theo phương hướng kia nhìn tới, trong mắt hàn quang lóe lên, liền trở lại chiến hạm trên, mười bảy người cũng tất cả đều bay lên chiến hạm.

Lục Bất Nhiên chuyển qua đầu nhìn chăm chú một chút Dương Thanh Huyền, nói: “Chuyện này sợ là vô cùng không đơn giản, bất quá ta hết sức thưởng thức ngươi, hi vọng còn có thể tạm biệt.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Sợ là rất nhanh là có thể tạm biệt.”

Lục Bất Nhiên gật gật đầu, liền điều khiển chiến hạm, lóe lên tại chỗ biến mất.

Hoa Chương lòng vẫn còn sợ hãi, lo lắng nói: “Phía trước nếu tụ tập không ít người, nếu là có ngụy đạo văn, sợ là đã bị những người khác mở ra, chúng ta còn tất yếu đi qua sao?”

Dương Thanh Huyền không chút do dự nói rằng: “Muốn qua đi. Ở không thấy trước đây, liền không thể kết luận. Các ngươi có thể không đi, nhưng ta muốn đi, bởi vì ta thiếu nợ Mạc Đình tiên sinh ân tình, ta đáp ứng chuyện của hắn, liền phải đem hết toàn lực cho hắn làm tốt, đem người này tình trả lại hắn.”

Hoa Chương vội hỏi: “Chúng ta thân là người đưa đò, tự nhiên càng là muốn đi.”

Còn lại người cũng đều tỏ thái độ nhất định phải đi.

Dương Thanh Huyền lúc này mới nói: “Đi thôi.”

Mọi người bay lên trời, như một đám chim, hướng về cái kia chỗ cần đến bỏ chạy.

Không lâu lắm, ngay ở một mảnh hoang dã bầu trời, gặp được kỳ dị cảnh tượng. Nguyên bản ban ngày thế giới, dĩ nhiên nhiều hơn một mảnh đêm tối, giống như là trên một tờ giấy trắng, bị mực nước nhuộm đen tảng lớn.

Cái kia đêm đen nhánh, bao trùm trăm dặm xa, hơn nữa tựa hồ phạm vi còn đang khuếch đại, trên trời lập loè ngôi sao, ở ngoại giới đại chu thiên tinh đấu tựa hồ không khác nhiều.

“Tại sao lại như vậy?” Dương Thanh Huyền sợ ngây người, ở trên không bên trong dừng lại đến. Cái kia mảnh ban đêm từ từ khoách tán, rất nhanh liền đưa bọn họ ba mươi người nuốt chửng đi vào.

Dương Thanh Huyền đầy mặt nghiêm nghị, Hỏa Nhãn Kim Tình trong đêm đen lấp loé, một hồi nhìn chằm chằm phía trước, ở ngoài mười mấy dặm, đen thùi lùi trong hoàn cảnh, trên mặt đất lại có hào quang tràn ra, như là điểm điểm đom đóm, ước chừng bao trùm khoảng mười dặm đường kính.

Mà ở này mười dặm trong phạm vi, càng tụ tập mấy trăm người.

Lục Bất Nhiên chiến hạm cũng đứng ở bầu trời.

Vũ Ảnh cũng ở đây mấy trăm người trong đó, bên cạnh người còn nhiều hơn một tên nam tử áo bào xanh, thực lực sâu không thể.

“Cái kia nhất định chính là Triệu Minh Vũ, Thái Thiên Vị trung kỳ cường giả, Vân Tụ Cung ở thí luyện chi địa thủ lĩnh.” Dương Thanh Huyền lập tức phán đoán cái kia nam tử áo bào xanh thân phận.

Ngoại trừ Vũ Ảnh cùng Lục Bất Nhiên là hắn nhận thức ở ngoài, còn lại mấy trăm người, có chút ở Vân Tụ Cung ở ngoài từng thấy, nhưng càng nhiều hơn nhưng là khuôn mặt xa lạ.

Hắn hai con ngươi đột nhiên co rụt lại, nhìn chằm chằm một người trong đó.

Người kia mặt không hề cảm xúc, hai tay ôm ngực, khóe miệng ngậm lấy một tia ý lạnh, tu vi chỉ có Toái Niết hậu kỳ, chính là Lôi Vân. Giống như một võ giả bình thường giống như, lẫn trong đám người.

“Đi.” Dương Thanh Huyền thu về Hỏa Nhãn Kim Tình, liền dẫn đội tiếp tục hướng phía trước bay đi. Đều tụ tập nhiều người như vậy, hắn cũng không có gì phải sợ.

Một lát sau, liền tới đến cái kia mảnh không ngừng tràn ra huy hoàng đất hoang trên, vừa rồi giẫm vào trong đó, thân hoài vòng sáng năm người đều là trong lòng rùng mình.

Dưới đất phương, có rõ ràng quang văn gợn sóng.

[truyen cua tui | N

et] Năm người nhìn nhau như thế, tiếp theo sau đó cẩn thận tiến lên. Ở trong khoảng cách ngàn trượng địa phương xa ngừng lại.

Lục Bất Nhiên nhất phát hiện trước bọn họ, quăng tới một cái hữu hảo mỉm cười.

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu ý, tương tự về một cái ý cười.

Ở trong môi trường này, thế cuộc phức tạp, căn bản không nhận rõ địch bạn. Mà vừa nãy hai người chính là cái kia mỉm cười, chính là một loại hiểu ngầm, cái nào sợ không phải minh hữu, đến bớt ở chỗ này cũng sẽ không là địch.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền bên tai truyền đến một đạo cô gái âm thanh, “Dương Thanh Huyền, ngươi dĩ nhiên cũng tới? Mau tới đây!”

Chính là Vũ Ảnh thanh âm, hồi lâu không gặp, trong thanh âm nhiều hơn một sợi thành thục ý nhị, còn mang theo nhất định lo lắng cùng cấp bách.

Dương Thanh Huyền hướng về trong lúc này nhìn, Vũ Ảnh đang nhìn nàng, hưng phấn vẫy tay. Lập tức đưa tới không ít người ánh mắt, liền ngay cả Lục Bất Nhiên cũng lộ ra vẻ ngờ vực.

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, vốn là muốn lưu phía bên ngoài, để xem kỳ biến, hiện tại không có biện pháp, chỉ có thể hãy đi trước.

Hắn mang theo ba mươi người, trực tiếp bay đến trung ương, ở dưới con mắt mọi người, cùng Vũ Ảnh hợp hội.

“Thiên Vị, ngươi quả nhiên bước lên Thiên Vị!” Vũ Ảnh vừa mừng vừa sợ.

“Cười chê rồi, tu vi của ngươi, sợ là không ngừng Tiểu Thiên Vị sơ kỳ đi.” Dương Thanh Huyền thần thức quét qua, Vũ Ảnh giờ khắc này vẫn là Toái Niết đỉnh cao, cũng không có thuận thế đột phá, còn ở vào áp chế trạng thái, làm người không nhìn ra sâu cạn.

Vũ Ảnh khẽ mỉm cười, tránh không đáp, nói: “Ta đến giới thiệu cho ngươi, vị này chính là Triệu Minh Vũ đại nhân.”

Bên cạnh người tên kia nam tử áo bào xanh, sắc mặt lạnh lùng, liếc xéo Dương Thanh Huyền một chút, vô cùng khinh thường dáng vẻ, tùy tiện chắp tay, xem như là lễ phép ứng phó một chút.

Dương Thanh Huyền cũng không để bụng, mỉm cười đáp lễ.

Vũ Ảnh quét qua chúng người đưa đò đệ tử, ánh mắt trên người Nguyên Khôi dừng lại hạ, liền thu về, cười nói: “Không nghĩ tới ngươi cùng Mạc Đình hỗn ở cùng một chỗ, còn đặc biệt vì giúp hắn, mà thâm nhập hiểm cảnh.”

“Hiểm cảnh?” Dương Thanh Huyền nói: “Ở đây rất nguy hiểm sao?” Hắn sắc mặt cổ quái nói: “Như là rất nguy hiểm lời, ta còn là trước tiên lui cách tốt.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 886: Bảo Vật Xuất Thế, Nuốt Chửng Tinh Mang

Vũ Ảnh lườm hắn một cái, nói: "Ngươi chính là như thế không đứng đắn."

Dương Thanh Huyền lấm lét nhìn trái phải lại, hầu như ánh mắt của mọi người đều hội tụ trên người hắn. Liền ngay cả Lôi Vân cũng đầy mặt âm trầm nhìn chăm chú đi qua.

Vừa đã trở thành mọi người tiêu điểm, cũng lười lại xoa bóp giấu đi giấu, trực tiếp hỏi nói: "Ở đây đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

Vũ Ảnh cũng không kiêng kỵ người bên ngoài, nói: "Này mười dặm trong phạm vi, sợ là có bảo vật xuất thế."

Này vừa nói, lập tức dẫn tới không nhỏ gây rối.

Rất nhiều người chỉ là nội tâm suy đoán, nghe Vũ Ảnh như vậy nhất giảng, trên căn bản liền có thể xác định, từng cái từng cái hưng phấn không thôi.

"Bảo vật? Không phải cái kia ngụy đạo văn sao?" Dương Thanh Huyền thử dò xét hỏi.

Trên thực tế, hắn cơ bản có thể xác định không phải ngụy đạo văn, bởi vì năm thứ năm đại học quang Lưu Ly giới cảm ứng không có mãnh liệt như vậy, thêm vào Pháp Quang Loa bên trong ghi chép, Vân Mạc Già đám người tìm được ngụy đạo văn địa phương, cùng ở đây hoàn toàn khác nhau, trừ phi ngụy đạo văn không chỉ một nơi.

Vũ Ảnh lắc lắc đầu, cũng không ẩn giấu, nói: “Không phải ngụy đạo văn, nhưng vô cùng có khả năng cùng ngụy đạo văn tương quan. Cái kia ngụy đạo văn là quang hệ sức mạnh, này đại địa vật phía dưới, cũng là quang hệ, rất có thể tồn đang liên lạc. Chúng ta ở mảnh này khu vực phát hiện...”

“Vũ Ảnh đại nhân!”

Triệu Minh Vũ bỗng nhiên đem lời của nàng cắt ngang, nói: “Đây là bản môn cơ mật, ta cũng là hao phí cực đại tâm lực, cùng vô số thời gian mới tìm được một chút xíu manh mối.”

Vũ Ảnh ngượng ngùng nói: “Dương Thanh Huyền không là người ngoài.”

Triệu Minh Vũ nhíu mày lại, không vui nói: “Hắn không là người ngoài? Vậy ai là người ngoài?”

Hắn vốn là đối với Vũ Ảnh bất mãn, chính mình khổ cực kinh doanh lâu như vậy, thật vất vả có phát hiện lớn, vốn là một cái công lớn chuyện, lại đột nhiên hàng không một cái Toái Niết cảnh nha đầu đến làm đầu lĩnh, để hắn phiền muộn đến cực điểm, nội tâm từ lâu đè ép một bụng hỏa. Nhưng hắn cũng biết Vũ Ảnh thân phận, không dám phát tác.

Giờ khắc này lại thấy nàng không giữ mồm giữ miệng, cái gì đều nói, nhất thời ức chế không được, trong đôi mắt bắn ra vẻ ác liệt.

Chung sống một trận, Vũ Ảnh cũng hiểu bao nhiêu đến Triệu Minh Vũ tâm tư, một mặt an ủi hắn, Dạ Hậu rất vui vẻ, sau khi chuyện thành tất nhiên sẽ dành cho trọng thưởng, ủy cùng trọng trách, một mặt thận trọng ở chung, làm hết sức lo lắng ý kiến của hắn, tránh khỏi hắn bất mãn.

Hiện tại thấy hắn cực kỳ không thích, cũng là thôi, nói rằng:

"Triệu Minh Vũ đại nhân nói đúng, là ta bất cẩn rồi." Nói, lại hướng về Dương Thanh Huyền nói một tiếng: "Xin lỗi."

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, nói: "Không sao."

Bốn phía tụ tập võ giả, cũng toàn bộ đều lộ ra vẻ thất vọng.

Đột nhiên, có người kinh hô lên nhất thanh, "Mau nhìn, ngọc xuyên giúp người."

Mấy trăm đạo ánh mắt hướng về xa xa nhìn tới, đặc biệt là Lục Bất Nhiên đám người, càng là sắc mặt trầm xuống.

Từ phía tây chạy như bay tới tảng lớn ánh sáng, có bốn mươi, năm mươi người.

Dẫn đầu một nam tử huyền y, ngũ quan bình thường, khí tức thời gian ẩn thời gian hiện, nhưng như nới lỏng trúc yên ổn.

"Là Liễu Diệc Hoài!" Vài tên võ giả nhận ra cái kia trước tiên người, đều là kinh hô lên.

Không ít người ánh mắt hướng về Lục Bất Nhiên nhìn tới, một bộ xem kịch vui dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền thấp giọng hướng về Vũ Ảnh nói: "Môn phái của các ngươi cơ mật, tựa hồ tất cả mọi người biết rồi a."

Triệu Minh Vũ nhìn chằm chằm Liễu Diệc Hoài, sắc mặt tái xanh.

Vũ Ảnh cười khổ nói: "Cũng không biết là ai bị tiết lộ tin tức. Bất quá chúng ta Vân Tụ Cung cùng tất cả mọi người lợi ích đều không tồn tại xung đột. Bởi vì bất kể là ai tìm tới ngụy đạo văn, chúng ta đều là hoan nghênh. Chúng ta chỉ cầu kết quả này."

Triệu Minh Vũ khẽ hừ một tiếng, trên mặt cái kia lạnh như băng vẻ mặt, hiển nhiên không ủng hộ Vũ Ảnh lời giải thích. Dù sao hắn cùng Vũ Ảnh thân phận bất đồng, đối với hắn mà nói, tìm ra ngụy đạo văn, lập xuống đại công, được Dạ Hậu thưởng thức, mới là trọng yếu nhất.

Rất nhanh, cái kia Liễu Diệc Hoài bay đến mọi người bầu trời, ánh mắt quét một hồi Lục Bất Nhiên, lại ở trên người mọi người từng cái đảo qua, gặp được Triệu Minh Vũ thời điểm cũng sửng sốt một chút, nhưng ánh mắt vẫn chưa dừng lại.

Liễu Diệc Hoài thu hồi ánh mắt, nhíu mày lại, đưa ra nghi ngờ nói: “Làm sao nhiều người như vậy, chẳng lẽ là cạm bẫy?”

Triệu Minh Vũ không nhịn được quát lên: “Liễu Diệc Hoài, là ai nói cho các ngươi tin tức?”

Liễu Diệc Hoài cười lạnh một tiếng, nói: “Khắp thiên hạ đều biết, chúng ta vì sao không thể biết? Kỳ quái, làm sao Mặc Nan Sanh không có tới? Không chỉ có Mặc Nan Sanh không có tới, liền liền một cái Sở Thiên người đều không có.”

Hắn này nói chuyện, mọi người cũng đều phát hiện không đúng.

Triều Tịch Bang cùng ngọc xuyên giúp đều ở đây Bạch Lộ Châu mặt đông, khoảng cách nơi đây, so với nam khâu xa trên không ít, theo lý Sở Thiên giúp người nên trước thời gian đến mới là.

Vũ Ảnh kinh nghi nói: “Hẳn là Mặc Nan Sanh âm mưu?”

Triệu Minh Vũ cũng đã biến sắc, nếu thật sự như thế, vậy hắn trách nhiệm nhưng lớn rồi, trên trán chảy ra chảy ròng ròng mồ hôi lạnh.

“Sẽ không.” Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, bình tĩnh nói: “Này bao phủ mười dặm hào quang, đích thật là đại địa bên trong có quang thuộc tính bảo vật, mà này đầy trời đêm đen cùng ngôi sao dị tượng, càng không phải là người bình thường có thể chế tạo ra. Sở Thiên thủ lĩnh không có làm âm mưu lý do, cũng hơn nửa không có có năng lực này.”

“Không sai, Mặc Nan Sanh nào có bản lãnh này.” Triệu Minh Vũ thở phào nhẹ nhõm, nhìn Dương Thanh Huyền ánh mắt hợp mắt hơn nhiều.

Dương Thanh Huyền nói: “Sở Thiên giúp không có tới nhất định có nguyên nhân khác, cái này có thể mang đến lại điều tra. Chúng ta bây giờ không cần nhiều nghi kỵ, tĩnh chờ bảo vật này xuất thế đi, ta nhìn nên cũng nhanh.”

Mọi người đều tĩnh lặng lại, liền ngay cả xì xào bàn tán cũng bị mất, giao lưu tất cả đều dùng truyền âm thuật.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, hướng về trong đám người nhìn tới, Lôi Vân đang mặt âm trầm nhìn hắn chằm chằm, sắc mặt kia liền như lôi điện một loại tái nhợt.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng cười đáp lại.

Bỗng nhiên, ánh mắt của hắn ngưng lại, nhấc đầu hướng về bầu trời nhìn tới.

Vô tận đêm đen hạ, ánh sao càng óng ánh, chu thiên tinh đấu toàn bộ lan ra ánh sáng thần thánh, như từng chiếc từng chiếc ngọn đèn sáng, treo cao Thiên Vũ, soi sáng bầu trời.

Mà ở đêm tối phía tây, có bảy viên ngôi sao, như to lớn quân cờ giống như, bị người lấy một định quy tắc tăm tích, như sóng chập trùng tiến lên, giống một đầu lao nhanh mãnh hổ.

“Tây cung Bạch Hổ!”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc.

Tất cả mọi người phát hiện dị thường, tất cả đều ngửa đầu nhìn tới.

Cái kia bảy viên Tinh Tử, đột nhiên lay động hạ, trực tiếp bắn xuống bảy đạo ánh sáng thần thánh, từ Thiên Vũ mà đến, rơi vào này quảng mạc trên cánh đồng hoang.

Cả vùng bị chiếu một mảnh sáng trưng, giống như ban ngày.

Dương Thanh Huyền hướng về dưới chân nhìn tới, cả kinh nói: “Này đại địa... Ở hấp thu tinh thần lực!”

Vũ Ảnh đám người cũng đều cảm ứng được, hạ xuống ánh sáng thần thánh, không ngừng xâm nhập mặt đất.

Đại địa như một khối ánh bạc bảo ngọc, nhanh chóng cắn nuốt tinh mang.

Rất nhanh, thất tinh tinh lực vãi tận, vạn sao trở nên lim dim, lờ mờ.

Mà trên mặt đất ánh bạc, nhanh chóng trầm xuống, biến mất không còn tăm tích.

Bên trong đất trời, khôi phục một mảnh tối om om ban đêm, lại không có nửa điểm hào quang, như là thời gian bị đình chỉ giống như vậy, rơi vào yên tĩnh không tiêng động.

Dương Thanh Huyền trong đôi mắt kim quang lóe lên, hướng về vùng đất kia nhìn tới, nhưng gặp phải một tầng nhàn nhạt kết giới ngăn cản, hoàn toàn nhìn không rõ ràng!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 887: Thông Thiên Trụ Đá, Bạch Hổ Lực Lượng

Giờ khắc này, trong đám người cũng không có thiếu người vận chuyển Linh Mục thần thông, hoặc là hai tay bấm quyết, triển khai các loại bí thuật, nhòm ngó đại địa.

Ở đám người trong một cái góc, có năm tên nam tử, khuôn mặt kiên nghị, từng người bấm quyết, trong tròng mắt xẹt qua ánh sáng màu xanh, nhìn chăm chú vào mặt đất.

Nhưng năm người tất cả đều sâu sắc cau mày, rất nhanh, năm người liền thu hồi mắt xanh, đối mắt nhìn nhau một hồi, đều là âm thầm lắc đầu.

“Không được, cái gì cũng không cảm ứng được, phía dưới có kết giới!” Một tên người mặc hồng bào, khuôn mặt quỷ dị nam tử, không nhịn được kêu lên, đem này làm người đè nén yên tĩnh đánh vỡ.

Dương Thanh Huyền chớp mắt mấy cái, đem chân nguyên thôi thúc đến mức tận cùng, tầm mắt ép vào kết giới khoảng tấc, liền cảm thấy trong mắt một mảnh chua xót, khó hơn nữa nhìn xuống đi.

“Tử Diều Hâu, ngươi giúp ta. Này phía dưới tựa hồ có đồ vật.” Dương Thanh Huyền truyền âm vào Tinh Giới.

“Được.” Tử Diều Hâu lúc này hiểu ý, mười ngón bấm quyết.

Một mảnh hồn quang tự thân trên tràn ra, hướng về Tinh Giới không gian bốn phía tản đi, ở trên hư không loé lên rồi biến mất.

Cùng lúc đó, Dương Thanh Huyền trên người, có mơ hồ hồn quang lưu động.

Trong đôi mắt Hỏa Nhãn Kim Tình một hồi toả sáng, tầm mắt nhanh chóng xuyên thấu kết giới kia, thẳng vào phía dưới.

“Dương Thanh Huyền, ngươi...” Vũ Ảnh sợ hết hồn, Dương Thanh Huyền thời khắc này trạng thái, hai mắt giống như xích đá quý màu đỏ, bắn ra ánh vàng, một hồi hấp dẫn sự chú ý của chúng nhân.

Cái kia năm tên mắt xanh Vu gia đệ tử, cũng đều lộ ra vẻ ngạc nhiên nghi ngờ.

Ở Tam Thập Tam Thiên bên trong tinh vực, tựa hồ chưa từng nghe qua loại này màu vàng Hỏa Nhãn thần thông.

“Đó là...” Dương Thanh Huyền biến sắc mặt, không nhịn được kinh hô lên.

“Thấy cái gì?!” Vũ Ảnh vội hỏi, tất cả mọi người trong lòng máy động, khẩn trương hạ.

“Cẩn thận!” Dương Thanh Huyền bỗng nhiên quát lên.

“Ầm ầm!”

Cả vùng bên trong truyền đến kịch liệt sóng năng lượng, từng tầng từng tầng xuyên thấu ra, bắn thẳng đến trời cao.

“Ầm ầm!”

Mọi người đất đai dưới chân, một hồi đổ nát, toàn bộ sụp xuống.

Cũng còn tốt Dương Thanh Huyền nhắc nhở đúng lúc, ở dưới chân xốp chớp mắt, tất cả mọi người đều bay lên trời, hoảng sợ nhìn phía dưới.

Trong nháy mắt, toàn bộ mười dặm phạm vi, tất cả đều sụp đổ xuống, một cái vài trăm trượng sâu to lớn hố trời, nháy mắt hình thành.

Mà ở trước đó bảy viên Tinh Tử hạ xuống ánh sáng thần thánh địa phương, càng là không ngừng có ánh sáng bắn ra, phẫn nộ diệu trời cao.

“Ầm ầm ầm!”

Tiếng nổ vang rền không ngừng từ cái kia bảy chỗ địa phương bay lên, sau đó tại mọi người kinh nghi chú ý hạ, chậm rãi bay lên bảy đạo trụ đá, chọc vào Thiên Khung.

“Đây là...” Mọi người ngạc nhiên.

Cái kia bảy căn trụ đá có ôm hết chi thô, trên có khắc sông lớn núi sông, nhật nguyệt tinh thần, còn có lượng lớn cổ quái hung thú, hải yêu, phù văn, đồ đằng, tỏa ra khí tức thật lớn, như thần thánh không thể phạm.

“Thái Dương Thần Văn!” Dương Thanh Huyền sắc mặt chợt biến.

Này bảy căn trụ đá đỉnh, đều không ngoại lệ đều minh khắc Tinh Linh bộ tộc đồ đằng Thái Dương Thần Văn, như bảy con con mắt thật to, quan sát muôn dân.

Vũ Ảnh cũng là kinh hãi không thôi, hít một hơi khí lạnh. Nàng thân là Dạ Hậu đệ tử, tự nhiên biết cái kia Thái Dương Thần Văn đại diện cho cái gì.

Theo bảy đạo cây cột bay lên, đầy trời bụi bặm dần dần lắng đọng, mà trên bầu trời bóng đêm càng cũng thuận theo ẩn lui, biến trở về ban ngày.

Cái này to lớn hố trời bên trên, lần thứ hai lâm vào yên tĩnh.

“Khả năng rơi vào phiền toái lớn.” Dương Thanh Huyền bên tai truyền đến Ngưng Giáp Tử thanh âm, hết sức nghiêm túc, nói: “Này bảy căn trụ đá, ngầm có ý tây cung Bạch Hổ lực lượng, cùng ngôi sao trên trời đối ứng, trên Thông Thiên vũ, truyền đạt địa khôn, có câu Thông Thiên địa khả năng, bày xuống trận này người, tuyệt không đơn giản!”

Ngưng Giáp Tử là đời trước Hồng Thủy Cung cung chủ, đối với trận pháp nghiên cứu, đăng phong tạo cực, hắn thận trọng như thế nghiêm nghị truyền âm, Dương Thanh Huyền nhất thời rõ ràng không phải chuyện nhỏ.

Mà một bên Vũ Ảnh, trận pháp trình độ cũng không cạn, ở ngắn ngủi nghi hoặc sau, ánh mắt biến thành khiếp sợ, thậm chí còn có một chút sợ hãi.

“Bảo vật đây? Này bảy cây cột chính là bảo vật sao?” Một tên võ giả hai mắt tỏa ánh sáng, đầu tiên mở lời, đem này yên tĩnh đánh vỡ.

Này bảy căn trụ đá tính chất êm dịu, không phải vàng không phải ngọc, không biết là làm bằng vật liệu gì tạo thành, nhưng có thể khẳng định là, tuyệt không phải vật phàm.

“Khà khà, nhiều người như vậy, cây cột chỉ có bảy căn, này có thể làm sao chia đây?” Người võ giả kia trên mặt xẹt qua vẻ quỷ dị, bóng người lóe lên, liền xuất hiện ở một căn cạnh cột đá, không nhịn được đưa tay sờ soạng.

“Đừng nhúc nhích cái kia cây cột!” Dương Thanh Huyền bỗng nhiên hét lớn một tiếng, trong mắt tuôn ra lửa giận.

Người võ giả kia quay đầu lại liếc mắt nhìn hắn, lộ ra giễu cợt thần thái, bàn tay liền đè xuống, “Đùng” một tiếng vỗ vào trên cây cột.

Tất cả mọi người là giật mình trong lòng, cảnh giác.

Nhưng người võ giả kia tay tại thạch trụ trên vuốt ve, cũng không có bất kỳ sự tình.

“Ha ha, quỷ nhát gan.” Người võ giả kia mặt coi thường, tiếp tục tại trên trụ đá xoa xoa, tìm tòi nghiên cứu vật liệu, còn có phía trên cái kia chút khắc họa.

Vũ Ảnh cũng lớn phẫn nộ, quát lên: “Nhanh lấy tay nắm mở!”

Người võ giả kia lúc này mới thu tay về đến, thầm nói: “Cắt, sợ cái gì.” Hắn có thể không nhìn Dương Thanh Huyền, cũng không dám không nhìn Vũ Ảnh.

Bỗng nhiên, bảy căn trụ đá một hồi sáng lên, từ trong đó lộ ra Thái Dương một loại hào quang, lượn quanh ở cây cột bốn phía, hình thành một cái mười trượng bán kính lĩnh vực.

Người võ giả kia không kịp ly khai, lập tức bị lĩnh vực bọc lại, thân thể đột nhiên trở nên cứng ngắc, đột nhiên bị hấp trở lại, “Ầm” một tiếng sau lưng dán sát trên cây cột.

“Xảy ra chuyện gì? Này sao lại thế này? Nhanh, nhanh cứu ta!” Người võ giả kia lập tức ý thức được không ổn, hoảng sợ tứ chi múa tung, làm thế nào cũng tránh thoát không xong cây cột sức hút.

Không chỉ có là hắn, còn có mặt khác hơn mười tên võ giả, khoảng cách gần quan sát trụ đá, tất cả đều bị hút đi tới, thân thể dán sát trên cây cột, liều mạng giãy dụa đều xuống không được.

“Mọi người cẩn thận!” Vũ Ảnh cả kinh kêu lên.

Không cần nàng nói, tất cả mọi người một trái tim nâng lên, hướng về trung ương hội tụ, tận lực rời xa cái kia bảy cây cột.

"A!!"

Đột nhiên, tên kia bị cây cột hút lại võ giả, phát sinh tê thanh liệt phế kêu thảm thiết, thân thể giống là hoàn toàn bị hút vào, không ngừng hướng về trên trụ đá mặt sụp xuống, giống như bị một cổ vô hình cự lực mạnh mẽ đè xuống.

"Chi!" Tất cả mọi người là hít một hơi khí lạnh, bị cảnh tượng trước mắt dọa sợ.

Người võ giả kia đầu, thân thể, tứ chi, không ngừng lui về phía sau mặt áp súc, như là lâm vào cây cột bên trong. Nhưng ai cũng biết không phải, trạng thái này, chỉ là cũng bị hấp làm thịt mà thôi. Đại lượng máu tươi từ phía sau nhô ra, theo cây cột chảy đi xuống.

"A!!"

Mặt khác hơn mười tên bị hút lại võ giả, cũng tất cả đều phát sinh đồng dạng kêu thảm thiết, từng cái từng cái khóc ròng ròng, "Cứu ta, mau cứu ta, cầu cầu các ngươi, cứu lấy chúng ta!"

Rất nhanh, thanh âm lại biến mất.

Hơn mười người tất cả đều bị hấp chỉ còn dư lại một lớp da, sau đó hóa thành bột mịn, tung bay ở trên không bên trong.

"Này, này nằm mộng sao?" Không ít người chảy xuống mồ hôi lạnh, sắc mặt trắng bệch.

Này trụ đá tản ra ngoài hào quang, như Thái Dương một loại chói mắt, đồng thời ấm áp. Nhưng tình cảnh vừa nãy, nhưng làm cho tất cả mọi người như rơi vào hầm băng, tay chân tâm hoàn toàn lạnh lẽo, không có bất kỳ ấm áp.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 888: Nguy Cơ Lớn Lao, Một Quyền Thị Uy

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Mọi người đừng hoảng hốt, nhưng cũng đừng sợ, chúng ta tựa hồ lâm vào một cái nguy cơ lớn lao, nhưng chỉ phải đồng tâm hiệp lực, nhất định có thể vượt qua cửa ải khó.”

Không ít người nghe vậy, đều là nhẹ nhàng gõ đầu, dần dần trấn định lại.

Nhưng cũng có người đầy mặt xem thường, khinh bỉ nói: “Ngươi tính toán thơm bơ vậy sao, sao biết chúng ta lâm vào nguy cơ? Như lâm vào nguy cơ, lại sao biết chúng ta có thể vượt qua?”

Dương Thanh Huyền liếc người kia một chút, chính là Ngọc Xuyên bên trong bang người, Tiểu Thiên Vị trung kỳ tu vi, liền lãnh đạm nói: “Không tin có thể không nghe, không cần thiết nói châm chọc, dù sao việc quan hệ tính mạng, không mở ra được chuyện cười.”

“Cắt! Lão Tử liền không ưa ngươi khuôn mặt này, bất quá Tiểu Thiên Vị sơ kỳ, giả trang cái gì lão đại, còn ở đây chỉ huy mọi người?” Người kia phỉ nhổ một tiếng.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, lạnh lùng nói: “Ngươi lỗ tai điếc sao? Vẫn là đầu óc nước vào? Ta đã nói rồi, không tin có thể không nghe, ngươi nha không tin còn muốn nghe, ăn - cứt ăn xấu đầu óc đi ngươi?”

“Ngươi nói cái gì?!” Người kia giận dữ, một hồi liền vọt tới, cường đại chân nguyên tự trên cánh tay hắn bạo phát, kèm theo một quyền oanh kích mà rơi.

Người này có thể tu luyện tới Tiểu Thiên Vị trung kỳ, tự nhiên cũng không phải người ngu. Mắt gặp Dương Thanh Huyền một tên người mới liền trực tiếp tấn thăng đến Thiên Vị, tất nhiên thiên phú cực mạnh, hơn nữa cùng Vũ Ảnh chuyện trò vui vẻ, sợ là bối cảnh cũng không đơn giản, như vậy tu luyện thần thông tất nhiên cũng không yếu. Vì lẽ đó tới liền dụng hết toàn lực.

Liễu Diệc Hoài nhíu mày lại, cái này nhạy cảm thời gian điểm, thực sự không dễ động thủ, hắn bản muốn ngăn cản, nhưng nghĩ một hồi, vẫn là tùy ý thủ hạ đi.

Lục Bất Nhiên cũng một mặt xem kịch vui dáng vẻ.

“Dừng tay!” Vũ Ảnh giận dữ, muốn chặn lại, nhưng nàng thời khắc này sức mạnh vẫn còn ở Toái Niết đỉnh cao, mặc dù ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, nhưng không còn kịp rồi.

“Muốn chết!” Dương Thanh Huyền trong mắt loé ra ánh sáng lạnh lẽo, khuôn mặt phát sinh biến hóa nho nhỏ, giơ tay lên một trảo, liền đem cú đấm kia ngăn trở.

“Ầm!” Đáng sợ quyền phong ở trong tay hắn bạo nổ mở, nhưng không cách nào lay động năm ngón tay, chỉ là chéo áo tung bay.

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người là lấy làm kinh hãi.

Triệu Minh Vũ cũng con ngươi đột nhiên co, bắn ra tinh mang. Hắn nguyên bản khóe miệng mỉm cười, muốn nhìn Dương Thanh Huyền trò hay, nhưng bỗng nhiên trong lòng co giật một hồi, lập tức phát hiện người trẻ tuổi này không đơn giản.

Ngọc Xuyên người kia càng là sắc mặt như lợn can như thế khó coi, vừa giận vừa sợ, thậm chí còn có một chút sợ hãi. Mình nắm đấm ở trong tay đối phương, như là bị kềm ở, không cách nào động mảy may, bất kể như thế nào dùng sức, đều không rút ra được, cũng đẩy không qua.

Lục Bất Nhiên không nhịn được “Ha ha” bật cười.

Liễu Diệc Hoài sầm mặt lại, quát lên: “Nguy cơ trước mặt, không nên hồ nháo, tất cả dừng tay.”

“A!”

Liễu Diệc Hoài vừa mới dứt lời, tên kia Ngọc Xuyên đệ tử liền phát sinh như giết heo tiếng kêu, một cái nắm đấm bị Dương Thanh Huyền tạo thành thịt nát.

Không chỉ có như vậy, một mảnh hoang khí theo cánh tay chảy về phía cái kia Ngọc Xuyên đệ tử thân thể, cả người kịch liệt thoát nước, da thịt trở nên khô vàng khô cạn, trong chớp mắt cả người cũng làm xẹp, trên người bao trùm một tầng cát mịn, chỉ còn dư lại con mắt lòi ra, tràn đầy khó có thể tin tưởng được, khiếp sợ, không cam lòng, tuyệt vọng cùng hối hận.

“Bát Hoang Quy Vô.”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng phun ra bốn chữ, bàn tay đẩy về phía trước, cái kia thân thể của con người trực tiếp “Răng rắc” rạn nứt, sau đó đổ nát mở, bị gió vừa thổi, toàn bộ hóa thành cát vàng, tán ở trong thiên địa.

“Chi!” Tất cả mọi người lại hút miệng hơi lạnh, từng cái từng cái sắc mặt trắng bệch. Cái kia chút khoảng cách Dương Thanh Huyền hơi gần võ giả, tất cả đều “Rầm” một tiếng tản ra, người người ánh mắt lộ ra hết sức vẻ kiêng dè.

Một chưởng cũng làm người ta hóa thành tro tàn, cùng cái kia bảy đạo trụ đá, trực tiếp đem người hấp thành tro tàn như thế đáng sợ khủng bố.

Vũ Ảnh cũng sợ hết hồn, khó tin nhìn Dương Thanh Huyền.

Triệu Minh Vũ, Lục Bất Nhiên, Liễu Diệc Hoài, Lôi Vân, Nguyên Khôi đám người, tất cả đều là con ngươi đột nhiên co, nổ bắn ra ánh sáng khiếp sợ.

Đặc biệt là Liễu Diệc Hoài, dưới tức giận quát to: "Đáng chết! Bản tọa để cho ngươi dừng tay, không nghe thấy sao?!"

Một cỗ sát khí, kèm theo bén nhọn mắt ánh sáng bắn xuyên qua.

Dương Thanh Huyền tự nhiên không sợ, vỗ tay một cái trên tro bụi, nhìn nhau cái kia mắt ánh sáng, lãnh đạm nói: "Ngươi là ai?"

"Ha ha, ngông cuồng!" Liễu Diệc Hoài giận dữ cười, lạnh giọng nói: "Bản tọa Ngọc Xuyên thủ lĩnh Liễu Diệc Hoài, ngược lại muốn hướng về các hạ lãnh giáo một chút!"

Dương Thanh Huyền đứng chắp tay, lạnh lùng nói: "Ngươi là Ngọc Xuyên thủ lĩnh, liên quan gì tới ta? Ta tại sao muốn nghe lời ngươi? Ngươi nói dừng tay liền dừng tay? Ngươi nha là Thiên Hoàng lão tử? Có phải là tất cả mọi người tại chỗ, cũng phải nghe lời ngươi?"

Này liên tiếp vấn đề, một hồi đem Liễu Diệc Hoài hỏi bối rối, kinh ngạc đứng ở đó, cả người sát khí cùng lửa giận, cũng tản đi hơn nửa, bên trong nghĩ thầm, "Tiểu tử này nói có chút đạo lý a, hắn cũng không phải ta Ngọc Xuyên người, tại sao muốn nghe ta? Nói như vậy, hắn đã giết Lưu ngàn, đúng là không thành vấn đề?"

"Không đúng! Ngươi giết ta Ngọc Xuyên người, ta đương nhiên phải tìm ngươi lấy mạng!" Liễu Diệc Hoài một hồi phản ứng lại, nhất thời giận dữ.

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Tất cả mọi người nhìn thấy, là hắn trước tiên muốn động thủ giết ta. Lẽ nào chỉ cho phép hắn giết ta, không thể ta giết hắn? Trong thiên hạ nào có đạo lý như vậy? Chẳng lẽ các ngươi Ngọc Xuyên giúp mỗi người đều là Thiên Hoàng Lão Tử, muốn giết ai thì giết, đối phương còn không cho phản kháng?”

“Chuyện này...” Này một chuỗi vấn đề, lại đem Liễu Diệc Hoài hỏi hôn mê.

Lục Bất Nhiên bọn người là thầm nói: “Được lắm đào kép nha khéo mồm khéo miệng, này giảng đạo lý, sợ là không ai hận quá hắn.”

“Dương Thanh Huyền nói không sai, vừa nãy người kia là tự tìm chết!” Vũ Ảnh đứng dậy, trong mắt bắn ra sát khí, nhìn chằm chằm Liễu Diệc Hoài, lạnh giọng nói: “Vào lúc này, ai dám tùy ý động thủ, chính là ta Vân Tụ Cung kẻ địch, cũng là Dạ Hậu kẻ địch. Còn có, Dương Thanh Huyền là ta Vũ Ảnh bằng hữu, hi vọng chư vị nói chuyện làm việc thời điểm, đều kiềm chế một chút, miễn được bản thân tặng người đầu tới!”

Lời nói này nói chuyện, tất cả mọi người là hơi thay đổi sắc mặt.

Liễu Diệc Hoài cũng phẫn nộ không thể nói, nhưng vẫn là nhịn xuống. Một cái hắn không tìm được động thủ lý do, hai lần lên tiếng đều bị Dương Thanh Huyền hận không lời nào để nói. Hai là Dạ Hậu uy vọng, để hắn không thể không kiêng kỵ.

“Ha ha, nói được lắm. Dương Thanh Huyền không chỉ có là Vân Tụ Cung bằng hữu, cũng là ta Triều Tịch Bang bằng hữu. Các ngươi Ngọc Lâm cũng không phải Thiên Hoàng Lão Tử, lẽ nào chỉ cho phép các ngươi bắt nạt người khác? Hừ! Ai bắt nạt Dương Thanh Huyền, cũng chính là bắt nạt ta Lục Bất Nhiên!”

Lục Bất Nhiên cười to, sau đó một mặt vẻ lạnh lùng.

Hắn chính là cáo già hạng người, ở hiểu Dương Thanh Huyền sức mạnh, hiểu Dương Thanh Huyền chỗ dựa sau, lập tức liền chọn đội, đồng thời còn đem lão đối đầu Ngọc Lâm cô lập đi ra ngoài.

Liễu Diệc Hoài tức giận nghiến răng, trợn lên giận dữ nhìn mấy người, không lên tiếng nữa, miễn cho chịu thiệt.

Vũ Ảnh thấy gió sóng bình ổn lại, lúc này mới hỏi: "Dương Thanh Huyền, ngươi nói đất này nguy hiểm, có phải là phát hiện cái gì?"

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: "Nếu là ta không có đoán sai, trận pháp này ẩn chứa tây cung Bạch Hổ lực lượng, trên đạt đến Thiên Khung, truyền đạt địa lý, đã đem chúng ta toàn bộ khốn trụ."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 889: Quang Chi Bạch Hổ, Ngoan Cố Chống Cự

Vũ Ảnh cả kinh nói: “Làm sao mà biết?” Nàng cũng có suy đoán, nhưng lấy nàng trận pháp trình độ, còn không thấy được, Dương Thanh Huyền làm sao có khả năng nhìn ra được?

Dương Thanh Huyền nói: “Thử một chút thì biết.”

Bỗng nhiên, cái kia bảy đạo trụ đá tựa hồ xảy ra biến hóa, từ trụ bên trong lộ ra hào quang, một hạ hướng về bầu trời tuôn tới, từ đỉnh phong Thái Dương Thần Văn bên trong chiếu bắn ra.

Trên bầu trời hóa ra một mảnh cảnh giới, như thủy tinh khuếch tán, bao phủ mười dặm.

Mà những Thái Dương Thần Văn kia bên trong bắn ra ánh sáng, ở trên không bên trong hội tụ thành đoàn, không ngừng biến Hóa Hình hình thái, bốn phía có quang văn tụ hợp tiêu tan, một luồng sức mạnh hủy thiên diệt địa, từ bên trong truyền ra.

“Đây là...”

Cái kia chùm sáng từ từ ngưng tụ, như kén tằm ở dựng dục cái gì. Minh ám lấp loé, thì dường như tim đập hô hấp tần suất.

“Rống!”

Bỗng nhiên từng trận tiếng gào từ đó truyền ra, xen lẫn xông tới hết thảy thô bạo, đem cái kia chùm sáng từ đó đánh tan.

Hào quang như cánh hoa điêu tàn, trước mắt thay vào đó là một con hình thể khổng lồ Bạch Hổ, toàn thân da lông lập loè ngân hào quang màu trắng.

Gầm nhẹ một tiếng hạ, thiên địa rung động, thô bạo vang vọng.

“Đây là... Bạch Hổ?!”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, không chỉ có là hắn, tất cả mọi người đều kinh hãi dị thường.

Tia sáng kia ngưng tụ ra Bạch Hổ, trong đôi mắt lộ ra kiêu căng mà hung tàn mắt ánh sáng, giương mắt lạnh lẽo tất cả mọi người, sát khí đang chầm chậm dựng lên.

Mà giờ khắc này trên bầu trời, đêm tối hạ, hiện ra một tầng mông mông hào quang, đem Phương Viên mười dặm bao phủ, chính là một tầng kết giới.

Tất cả mọi người, bao quát này đầu Quang Chi Bạch Hổ, tất cả đều bao phủ ở kết giới hạ.

“Không sẽ là ngoan cố chống cự chứ?” Vũ Ảnh vẻ mặt cũng biến thành hết sức khó coi.

“Đi!” Một tên võ giả khẽ quát một tiếng, liền nhanh chóng hướng về xa xa bỏ chạy, bay lên mấy ngàn trượng Thiên Khung, sắp tiếp cận kết giới kia thời gian, một quyền nắm chặt, đánh tới.

“Ầm!” Hắn thi triển ra mười phần công lực, muốn phá cái thiếu miệng.

Chỉ thấy cái kia ánh quyền hóa thành một đạo lưu ánh sáng, kích. Bắn ở kết giới trên, cũng không có bất kỳ trở ngại, trực tiếp mặc thấu qua.

“Có thể quá!” Người võ giả kia mừng như điên, “Ha ha” cười lớn một tiếng, liền xông lên trên.

“Ầm!!”

Người võ giả kia va đầu vào kết giới trên, kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng vang lên, trên đầu nở hoa, mảng lớn máu tươi tuôn ra, đầu lâu phá nát.

Người võ giả kia khí huyết bị nghẹt, phụt ra mấy búng máu, tức giận vung quyền hướng về kết giới kia đánh tới, “Rầm rầm rầm” thanh âm, mỗi một quyền đều đánh vào kết giới trên, quyền kình xuyên thấu mà qua, nhưng nắm đấm lại bị cản lại.

Hết thảy võ giả đều là trợn mắt lên, sợ run tim mất mật.

“Tại sao lại như vậy?” Vũ Ảnh hoảng sợ không thôi.

“Ta hiện tại quan tâm nhất là... Con hổ này không biết ăn thịt người chứ?” Dương Thanh Huyền tấn trên chảy xuống một chuyến mồ hôi lạnh, có loại dự cảm xấu.

Vừa dứt lời, mọi người chỉ cảm thấy trong mắt đâm một cái, hào quang chói lọi, cái kia Bạch Hổ liền hóa thành ánh sáng biến mất, sau một khắc trực tiếp xuất hiện ở người võ giả kia bên cạnh người, mở miệng đem nuốt xuống.

Bởi vì tốc độ quá nhanh, khó lòng phòng bị. Người võ giả kia phản ứng chưa từng, liền bị ăn sạch, một chút dấu vết chưa từng lưu lại.

Vũ Ảnh há to mồm, quay đầu nhìn Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền: “...”

“Này, chết, đã chết rồi sao?...” Mọi người đầu óc đều là một mộng.

Hình tượng có chút vi cùng, nhưng nhưng cũng không máu tanh, bởi vì người võ giả kia mở miệng sẽ không có, một Tích

Huyết cũng không thấy đến.

“Làm sao bây giờ?” Dương Thanh Huyền cấp thiết truyền âm Ngưng Giáp Tử, hỏi.

“Này Bạch Hổ là trận lực biến thành, muốn phá hủy này bảy căn trụ đá mới có thể tản đi. Nhưng này bảy căn trụ đá bố trí, ẩn chứa thiên địa tạo hóa, muốn phá vỡ, sợ là không dễ dàng như vậy.” Ngưng Giáp Tử trầm giọng nói.

“Không dễ dàng cũng không có biện pháp.”

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên hét lớn một tiếng, nói: “Này Bạch Hổ là trận lực biến thành, nhất định phải phá tan này bảy căn trụ đá mới có thể thoát vây, mọi người đồng tâm hiệp lực, không muốn làm vô vị ảo tưởng!”

Nói, trước tiên liền hướng một căn trụ đá phóng đi.

Vũ Ảnh kịp thời lập đoạn, hạ lệnh: “Phá cột!”

Vân Tụ Cung mọi người lập tức hướng về bốn mặt tản đi, nhằm phía bảy căn trụ đá.

Dương Thanh Huyền đôi tay vồ một cái, bá kiếm liền nổi lên, đột nhiên chém về phía trong đó một cây cột.

“Ầm!”

Cứng rắn thân kiếm chém vào cột sáng trên, còn chưa chạm đến cán, liền chấn lên tảng lớn phù văn màu vàng, giống vô số hồ điệp bay ra, vòng quanh trụ đá xoay tròn.

“Tia sáng này thật mạnh!” Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, chính mình hai cái cánh tay đều bị phản chấn tê dại, toàn lực một kiếm hạ, cả kia trụ đá cũng không từng đụng tới.

Sáu mặt khác cây cột phụ cận, lượng lớn võ giả vây đi qua, một trận điên cuồng tấn công, nổ ra tảng lớn chân nguyên gợn sóng, toàn bộ trong trận không gian tả hữu lay động, nhưng không thấy cái kia bảy cây cột tổn thương chút nào.

Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng cứng lại, một luồng mùi chết chóc đột nhiên giáng lâm, liên tâm nhảy đều ngừng, phảng phất cả người đã bước chân vào trên hoàng tuyền lộ!

“Đáng chết!”

Hắn trên trán chảy ra chảy ròng ròng mồ hôi lạnh, vạt áo trong nháy mắt ướt đẫm, chỉ thấy bốn phía cảnh tượng toàn bộ biến mất, hóa thành mênh mông trắng ánh sáng, đưa hắn bao đi vào.

Ở vệt trắng ở ngoài, phảng phất có Bạch Hổ bóng mờ.

Dương Thanh Huyền nháy mắt hiểu, mình là bị Bạch Hổ nuốt, giờ khắc này mênh mông năng lượng như đại dương vọt tới, phải đem hắn nát tan.

Kịp thời lập đoạn, xòe tay phải ra, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ bay ra, lớn lên theo gió.

Cờ xí trên hóa ra từng đoá từng đoá kim liên, kết giới từ trên trời hạ xuống hạ, đưa hắn nháy mắt bọc lại.

“Ầm!”

Vô số quang năng xung kích ở kết giới trên, đè ra từng vết nứt, nhưng trong nhấp nháy liền khép lại.

Tổng cộng chín đóa kim liên, đãng xuất rộng lớn sức mạnh to lớn, lượn quanh ở bầu trời, chống đỡ lấy kết giới bất diệt.

Dương Thanh Huyền trên mặt không có chút hồng hào, một viên hầu như dừng lại trái tim, lúc này mới “Rầm rầm rầm” khôi phục nhảy lên.

Trong mơ hồ, hắn còn nghe được bên ngoài Vũ Ảnh tiếng kêu thê thảm, “Dương Thanh Huyền!”

“Đáng chết, này Bạch Hổ tốc độ không khỏi quá nhanh, căn bản phòng ngự không được!” Dương Thanh Huyền lòng vẫn còn sợ hãi, tuy rằng trốn khỏi vừa chết, nhưng bị vây ở này ánh sáng thế giới bên trong, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ tiêu hao chân nguyên quá nhanh, cũng không biết còn có thể chống đỡ bao lâu.

“Vật này là hào quang ngưng, cơ hồ là tốc độ của ánh sáng, muốn bắt giữ tung tích của nó, sợ là chỉ có ngươi quỷ dị kia Linh Mục thần thông.”

Ngưng Giáp Tử truyền đến, dừng lại, hắn lại nghi ngờ nói rằng: “Ngươi cái kia Linh Mục thần thông dị tượng, hóa thành Hỏa Nhãn, bắn ra Kim Quang, ta tựa hồ đang cái nào gặp ghi chép, hình như là một loại không phải thần thông.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Nhưng là vật kia, ta thi triển ra tỷ lệ thành công cũng không cao a, dùng để tra xét còn có thể miễn cưỡng, thực chiến lời sợ là muốn gặp quỷ.”

Ngưng Giáp Tử nói: “Này cũng không có biện pháp, loại kia chết đi.”

Giờ khắc này, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ bên ngoài kết giới, thỉnh thoảng có bóng người bay vào được, phát ra tiếng kêu thảm tiếng, sau đó dập tắt ở ánh sáng bên trong, chính là Bạch Hổ ở không ngừng ăn thịt người.

Trước trong trận võ giả đại loạn, công kích trụ đá, Dương Thanh Huyền giơ bá kiếm, nổi bật nhất, vì lẽ đó cái thứ nhất đã bị Bạch Hổ nuốt lấy, ăn Dương Thanh Huyền sau, lại bắt đầu chạy về phía những người khác.

“Chờ chết em gái ngươi a! Ta chết ngươi cũng phải treo!”

“Trước tiên bất kể, đi ra ngoài trước rồi nói!”

Dương Thanh Huyền năm ngón tay vồ lấy, tảng lớn Lôi Quang lấp loé hạ, vô số Lôi văn vòng quanh thân thể tản ra, Ngự Phù Thế hiển hiện ra, rơi vào trong tay.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 890: Bằng Nhanh Nhất Kiếm, Chém Bất Tử Chi Thân

Trên thân kiếm vô số điện quang như xà kích. Bắn, chiếu rọi toàn bộ bên trong kết giới, một mảnh màu xanh, Dương Thanh Huyền trong mắt loé ra kiên quyết.

“100 triệu mức độ... Hai trăm triệu mức độ...”

Trên thân kiếm sấm sét tràng năng ở không ngừng tăng lên.

“Muốn chém nát này quang năng, chỉ có hai loại biện pháp, hoặc là đem sức mạnh tăng lên tới nó bên trên, nhất lực phá vạn pháp. Hoặc là, chính là lấy giống nhau tốc độ, hội tụ toàn lực ở một chút, lấy vạch trần mặt!”

“Mà có thể đạt đến tốc độ ánh sáng sức mạnh, chỉ có điện trường!”

Dương Thanh Huyền hai mắt bắn ra ánh vàng, nhìn chằm chằm phía trước quang năng nuốt chửng, Ngự Phù Thế trên uy năng ở liên tục tăng lên, đến rồi ba trăm triệu mức độ sau, trở nên chậm vô cùng.

Rất nhanh, toàn bộ kim liên bên trong kết giới, toàn bộ đều tràn đầy điện năng, không khí bốn phía bên trong tuôn ra “Đùng đùng” hình cung quang, đã tăng lên tới cực hạn!

“Bằng nhanh nhất kiếm, chém nát này hư quang!”

Dương Thanh Huyền khẽ quát một tiếng, tay trái bấm quyết, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ bay vào trong tay không gặp. Hoàng kỳ một không có, giống như đại dương quang năng cắn nuốt.

“Một chút hạo nhiên khí, ngàn dặm sung sướng gió!”

Ngự Phù Thế ở trên không bên trong lóe lên, liền hướng về phía trước một chút đâm tới, vì lẽ đó sét có thể vào đúng lúc này toàn bộ bạo phát, nhưng không có đản sinh ra kinh thiên động địa năng lượng, mà là hóa thành một đường, kích vào cái kia hư quang bên trong!

“Ầm!”

Toàn bộ hư quang thế giới, trực tiếp bị chém ra một cái khe, dẫn tới bến bờ!

“Rống!”

Dương Thanh Huyền thân thể một hồi trở nên to lớn, mặt xanh nanh vàng, hai mắt Kim Quang, cả người nhung lông, ở đánh ra một kiếm sau, đồng thời tay trái nắm tay, đột nhiên dọc theo kẽ hở kia đánh tới!

“Ầm ầm!”

Một đạo quyền quang theo sát kiếm khí, vọt tới.

...

Bảy căn trụ đá trong trận, từ lâu loạn tung lên, Bạch Hổ tốc độ thực sự quá nhanh, căn bản khó lòng phòng bị, mà võ giả lại nhiều, một trận loạn chiến hạ xuống, không chỉ không có thương tổn được Bạch Hổ, trái lại không ít võ giả bị chính mình gây thương tích.

Cũng may cái kia Bạch Hổ hung tính mặc dù mãnh, nhưng cũng không có gì cực mạnh công kích chiêu thức, chỉ là không ngừng ăn thịt người, hơn nữa một lần chỉ ăn một người.

“Nhanh, nhanh bày trận tạo thành kết giới!”

Rất nhanh đã có người ý thức được vấn đề, tiếp tục như vậy nữa, khả năng liền toàn diệt.

Liền trong trận võ giả, theo giúp kết phái, nhanh chóng liên thủ bày xuống kết giới.

Rất nhanh, hơn mười cường đại phòng ngự kết giới, ngay ở trong trận hình thành.

Còn có một chút không môn không phái võ giả, tất cả đều hoảng sợ hướng về cái kia chút bên trong kết giới hướng về, khóc cầu thu nhận giúp đỡ.

Nhưng không người để ý bọn họ, tất cả đều là một mặt vẻ lạnh lùng, thậm chí còn có chút châm chọc.

Lục Bất Nhiên cười lạnh nói: “Phàm là mong muốn gia nhập ta Triều Tịch Bang, đồng thời xin thề thần phục, có thể đi vào. Bất quá chúng ta chỉ thu Toái Niết hậu kỳ trở lên võ giả, Toái Niết hậu kỳ trở xuống cặn bã cũng không cần đến rồi.”

http://truyencua t ui.net/ Lập tức có một đám võ giả đại hỉ, vội vàng vọt tới, tại chỗ xin thề cống hiến cho, bị Triều Tịch Bang thu dụng đi vào.

Nhưng có bang phái dù sao cũng là số ít, còn dư lại võ giả tất cả đều ba mươi, năm mươi người kết đám, liên thủ bày trận, tuy rằng yếu một chút, nhưng thắng ở nhiều người, rất nhanh liền chống lên bình phong kết giới.

Lúc này còn dư lại rải rác võ giả liền không nhiều lắm, thêm vào bị Bạch Hổ từng cái từng cái ăn đi, rất nhanh liền không có mấy cái lạc đàn.

“Rống!” Ở ăn cái cuối cùng lạc đàn võ giả sau, Bạch Hổ mắt quang quét qua, liền nhằm phía một cái hơn sáu mươi người kết giới.

"Ầm!" Thân thể to lớn đánh vào kết giới kia trên, đất rung núi chuyển, bên trong kết giới mọi người tất cả đều là rên lên một tiếng, không ít trực tiếp bị chấn động ra nội thương, khóe miệng chảy máu.

"Làm sao sẽ mạnh như vậy?!"

"Nguy rồi, sợ là nếu không gánh được!"

Kết giới này bên trong võ giả, toàn bộ đều lộ ra khủng hoảng vẻ mặt. Bọn họ là trong mọi người thực lực yếu nhất một nhóm, không ai mong muốn thu nhận giúp đỡ, lúc này mới tự mình kết trận. Thực lực mạnh nhất cũng chỉ có mấy cái Toái Niết hậu kỳ, còn dư lại toàn bộ là hậu kỳ bên dưới, thậm chí còn có hơn mười người là Tam Hoa đỉnh cao, đều ở đây Bạch Hổ xông tới hạ bị thương không nhẹ.

"Rống!" Bạch Hổ hét lớn một tiếng, ánh sáng lóe lên, lần thứ hai đánh vào kết giới trên.

"Ầm!" Toàn bộ kết giới nổ lớn phá nát, hơn sáu mươi người tất cả đều phun ra máu, từng cái từng cái bị đánh bay ra ngoài, trên mặt lộ ra thần sắc tuyệt vọng.

Bạch Hổ va nát kết giới sau, liền bắt đầu nuốt võ giả, mỗi lần chỉ ăn một người. Nhưng tốc độ không chậm, mấy hơi thở hạ, liền ăn hết bảy, tám người.

Vũ Ảnh sắc mặt tái nhợt, lửa giận ngất trời nhìn chằm chằm cái kia Bạch Hổ, cắn răng nói: "Triệu Minh Vũ đại nhân, có thể có nhìn ra này Bạch Hổ thực lực?"

Triệu Minh Vũ trầm ngâm một chút, nói: "Hẳn là Thái Thiên Vị đỉnh cao, xem ra truyền thuyết kia là thật."

Vũ Ảnh nói: “Nếu chỉ là thông thường Thái Thiên Vị đỉnh cao, chúng ta có mấy trăm người, sớm đã đem nó phân thây, nhưng vật này có tốc độ của ánh sáng, tựa hồ vẫn là bất tử thân, có thể có biện pháp đối phó?”

Triệu Minh Vũ lắc lắc đầu nói: “Khó, rất khó. Trừ phi có cường đại Võ Hồn, có thể khắc chế loại này thuộc tính. Mấy trăm người bên trong, nên có thể khắc chế nó Võ Hồn tồn tại, nhưng nếu là người kia thực lực quá yếu lời, cũng không có nhiều đại ý nghĩa.”

Vũ Ảnh nhìn chằm chằm cái kia Bạch Hổ, lạnh giọng nói: “Ta có Phất Quang Kính, có thể mang nó nhốt lại. Nhưng ta mặc dù đột phá tu vi bây giờ, cũng chỉ có thể vọt tới Tiểu Thiên Vị hậu kỳ, sợ là khốn không được nó bao lâu, cũng không phải là thoát vây kế sách.”

“Thiên Khí Phất Quang Kính!” Triệu Minh Vũ lấy làm kinh hãi, thán miệng Khí đạo: “Đáng tiếc, nếu là ta có này Thiên Khí lời, là có thể áp chế hoàn toàn súc sinh này.” Trong giọng nói tràn đầy tiếc nuối, còn có nồng nặc ước ao.

Ngoại trừ Vũ Ảnh cùng Triệu Minh Vũ ở thương nghị ở ngoài, mấy cái khác trong kết giới, không ít người cũng đang nhìn chăm chú Bạch Hổ nhất cử nhất động, suy đoán cảnh giới của nó cùng với khắc chế phương pháp.

Một cái hơn ba mươi người bên trong kết giới, Lôi Vân sắc mặt lạnh lẽo, nhìn chằm chằm cái kia Bạch Hổ, tự lẩm bẩm: “Cái kia gọi Dương Thanh Huyền, thật đã chết rồi sao? Có chút làm người khó có thể tin đây, người kia là Thanh Long Thánh Linh, còn có Tinh Túc bảo vệ ở bên, không đến nỗi dễ dàng chết như vậy mới là.”

Hắn nghĩ một hồi, lại nói: “Có thể cùng này Bạch Hổ đánh một trận, sợ là chỉ có ta sét có thể. Điện trường tốc độ cũng là tốc độ ánh sáng, chỉ là vật này hình như là Bất Tử Chi Thân, lúc trước thử mấy lần công kích nó, đều bị thôn phệ tiến vào. Giống như là một đoàn ánh sáng, chỉ có điều nghĩ hóa ra hình hổ mà thôi.”

Mặt khác một toà bên trong kết giới, Vu gia năm người, tất cả đều vận chuyển mắt xanh, nhìn chằm chằm cái kia Bạch Hổ, thấp giọng nhanh chóng trao đổi cái gì.

Ở nơi này ngút trời triệt để, bao phủ mười dặm trận pháp lớn kết giới bầu trời, chẳng biết lúc nào xuất hiện một bóng người, hai tay giao ở phía sau, lẫm liệt mà đứng, lặng lặng nhìn phía dưới.

Như là Lôi Vân nhìn thấy người này, tất nhiên sẽ giật nảy cả mình, từ dung mạo nhìn lên, chính là bị hắn giết chết Trang Tuyền, nhưng giờ khắc này đã là hoàn toàn thân thể, trên da thịt thậm chí có ánh sáng lộng lẫy hiện ra.

“Tử Diều Hâu... Đã chết rồi sao? Không thể nào.”

Trang Tuyền nhìn một hồi sau, khuôn mặt co quắp hạ, càng không nhịn được “Ha” nở nụ cười một tiếng, cổ quái nói: “Như là chết... Cái kia á hằng này toàn bộ bố trí... Chẳng lẽ không phải thành chuyện cười?”

“Ha ha, nguyên bổn chính là một chuyện cười a.”

Ở kết giới bầu trời, Trang Tuyền phía trước trăm trượng nơi, không gian hơi gợn sóng, truyền đến người một đạo khinh thường tiếng cười lạnh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 891: Thần Bí Bóng Đen, Lúc Này Ngày Xưa

“Hả?” Trang Tuyền giương mắt nhìn lên, trong mắt loé ra một tia tàn khốc, lập tức lại khôi phục hờ hững, “Người cũng tới rồi.”

“Ah, Tử Diều Hâu xuất hiện, ta làm sao có khả năng không đến? Chuyện lớn như vậy, như thiếu lời của ta, ngươi sẽ không cảm thấy kỳ quái sao?”

Cái kia không gian rung động hạ, chậm rãi hình thành một vệt bóng đen, giống như là một cái diều, lơ lửng không cố định, không có thực thể.

Bóng đen kia thư giãn hạ thân tử, lại nói: “Chuyện này, Dạ Hậu còn không biết sao?”

Trang Tuyền nói: “Ta không có nói cho nàng biết.”

Bóng đen châm chọc nói: “Hừ, ta liền biết, ngươi đối với Dạ Hậu cũng không phải như vậy trung tâm a.”

Trang Tuyền đối với hắn châm chọc không để ý lắm, hờ hững trả lời: “Ngươi hiểu trung tâm, cùng ta lý giải không giống nhau thôi.”

Bóng đen cười lạnh nói: “Theo ngươi nói thế nào, trổ tài miệng lưỡi mạnh, có ý nghĩa gì? Ngươi nguyên bổn chính là một kẻ phản bội, lại làm phản một lần, ta cũng sẽ không cảm thấy bất ngờ. Ta hiện tại chỉ quan tâm, cái kia Tử Diều Hâu đến cùng chết chưa?” Con mắt của hắn quang xuống phía dưới ngưng đi, rơi vào cái kia Quang Chi Bạch Hổ trên người.

“Là ai cho phép ngươi nói lung tung?”

“Kẻ phản bội” hai chữ, tựa hồ chạm vào Trang Tuyền vảy ngược, khuôn mặt nháy mắt lạnh lẽo hạ xuống, một cỗ sát khí tự thân trên tràn ra, hóa thành hắc phong, một hồi đem bóng đen lượn quanh ở.

“Hừ, ngươi muốn động thủ với ta sao? Này thí luyện chi địa cấm chế ngươi cũng là biết đến. Có bản lĩnh bản tôn đến a, ngươi và ta bản tôn đều ở đây ở ngoài đầu, đang dễ dàng luyện tay nghề một chút, để ta xem một chút Dạ Hậu chó săn, Ám Dạ Tả sử thực lực, tiến bộ bao nhiêu.” Bóng đen vung tay lên, tương tự một đạo hắc quang đánh ra, đem đoàn kia hắc khí đánh tan, một mặt châm chọc cùng luôn sẵn sàng tiếp đón bộ dạng.

Trang Tuyền mặt âm trầm, sau một lúc mới thu hồi lửa giận, khôi phục sắc mặt như thường.

Giữa hai người khí tức xơ xác, mới dần dần tiêu tan vô hình.

Bóng đen lúc này mới đem mắt quang mong xuống phía dưới, từ từ nói rằng: “Đây là một cái đơn giản tinh đấu trận. Cái kia Bạch Hổ trước nên có câu cảnh sức mạnh, hiện tại mà... Khà khà..., hãy cùng ngươi ta cũng như thế, bị đến lúc sau quy tắc áp chế, chỉ có Thái Thiên Vị đỉnh cao. Á hằng tưởng thật không nổi, vì tránh ra Dạ Hậu, càng trực tiếp lấy che khuất bầu trời thủ pháp, ở này thí luyện chi địa bày xuống hai tầng cấm chế. Một Thiên Vị bên trên võ giả không cách nào tiến nhập thứ hai Thái Thiên Vị bên trên võ giả không cách nào lưu giữ. Tu luyện đến Thái Thiên Vị đỉnh cao, hoặc là bị áp chế cảnh giới, tiếp tục lưu lại đi, hoặc là đánh nát hư không, trở lại Biển Đen. Cứ như vậy, liền triệt để diệt sạch Dạ Hậu tìm tới hắn khả năng. Này đầu Bạch Hổ cũng là được cấm chế ảnh hưởng, chỉ còn dư lại Thái Thiên Vị tột cùng lực lượng.”

“Bất quá...” Bóng đen trong mắt lệ mang lóe lên, xẹt qua vẻ hưng phấn, liếm liếm môi lưỡi, nói: “Thái Thiên Vị sức mạnh, muốn giết tên kia Thanh Long Thánh Linh, đủ để!”

Trang Tuyền lặng lẽ không nói, có chút thần thương nhìn phía dưới, nói: “Như Tử Diều Hâu thật đã chết rồi, cái kia á hằng bố trí cũng sẽ không có ý nghĩa, tương lai thế giới, liền giao cho Dạ Hậu, mà ta, cũng đem toàn tâm toàn ý phụ tá Dạ Hậu.”

“Ha ha, tương lai thế giới? Cổ Diệu cửa ải này, Dạ Hậu liền không qua được. Mất đi ân Võ Vương vùng trời này, còn có ai có thể trấn áp Cổ Diệu?” Bóng đen khô lạnh cười, chỗ trống mà khàn giọng.

“Hôm nay Cổ Diệu, đã không còn nữa năm đó. Trấn áp hắn, cũng không cần vượt qua Bỉ Ngạn sức mạnh.” Trang Tuyền chậm rãi nói rằng.

Bóng đen cười nhạo một tiếng, lạnh lùng nói: “Lĩnh ngộ nhất giới quy tắc, đạt đến Bỉ Ngạn cảnh giới, là vì Giới Vương. Mà Giới Vương bên trên, vượt qua Bỉ Ngạn, cái kia là loại nào nhân vật đáng sợ. Mặc dù Cổ Diệu chỉ còn dư lại Bỉ Ngạn cảnh giới, cái kia cũng có Giới Vương thực lực, mà bây giờ Dạ Hậu, sợ là đã rơi xuống Giới Vương đi?”

“Hừ, ngươi không cần đem lời đến lôi kéo ta. Dạ Hậu là thực lực ra sao, ta cũng không biết. Nhưng có thể khẳng định là, Tử Diều Hâu vẫn chưa mang đi nàng bao nhiêu sức mạnh.” Trang Tuyền nhíu mày lại, lãnh đạm trả lời.

“Có thể Tử Diều Hâu... Mới là vi kéo a! Mà Dạ Hậu cũng không phải là!” Bóng đen trong hai con ngươi bắn ra ánh sáng lạnh lẽo.

“Vi kéo thì lại làm sao? Thời đại đã bất đồng. Á hằng chính là quá câu chấp ở điểm ấy, mới lâm vào bây giờ hoàn cảnh. Vi kéo có thể là Tinh Linh vua, có thể là Ám Dạ vua, Dạ Hậu đồng dạng có thể.” Trang Tuyền lạnh lùng đáp lại.

“Ha ha, kẻ phản bội. Đây chính là ngươi làm phản á hằng, nương nhờ vào Dạ Hậu lý do sao?” Bóng đen cười lạnh nói, trong lời nói đã có tức giận.

“Hiện tại ngươi và ta chuyện làm, rốt cuộc là ai phản bội á hằng?” Trang Tuyền giọng mỉa mai nhìn chằm chằm bóng đen kia, phản thần muốn hỏi.

“Là ai làm phản đã không trọng yếu.” Bóng đen cười lạnh nói: “Á hằng lựa chọn Tử Diều Hâu, chính là bỏ qua chính mình, như vậy hắn còn có cái gì để ta đi theo lý do?”

Bóng đen đưa tay phải ra, một thanh đen nhánh loan đao xuất hiện ở trong tay, như đêm tối răng nanh.

Trang Tuyền liếc cái kia loan đao một chút, trong con ngươi xẹt qua tàn khốc, nói: “Ngươi muốn giết Tử Diều Hâu?”

Bóng đen gằn giọng nói: “Ngươi cũng không phải bây giờ mới biết.”

Trang Tuyền mi tâm cau lại, nói: “Ngươi có không nghĩ tới, á hằng tăm tích không rõ, không hẳn đã chết rồi.”

Bóng đen ngẩn ra, lập tức khinh thường nói: “Hừ, không chết thì lại làm sao? Hắn mất đi Võ Hồn, dường như bị người tróc ra sức mạnh, không có mấy chục ngàn năm cũng không thể khôi phục.”

Trang Tuyền gật gật đầu, lại nói: “Dù vậy, vậy ngươi có nghĩ tới hay không một người khác?”

Bóng đen cau mày nói: “Ai?”

Trang Tuyền theo dõi hắn, từng chữ nói: “Ân võ vương!”

“Chi!” Bóng đen cả người run run một cái, một trận mới trấn định lại, cười giận dữ nói: “Ha ha, nói cái gì chuyện cười đây! Ân Võ Vương không phải đã chết mấy triệu năm sao?!”

Trang Tuyền nhìn chằm chằm hắn, đáy mắt u quang lấp loé, nói: “Ân Võ Vương nhưng là cùng Cổ Diệu như thế, vượt qua Bỉ Ngạn tồn tại, Cổ Diệu không chết, thậm chí vi kéo cũng chưa chết, ngươi cho rằng ân Võ Vương sẽ đã chết rồi sao?”

Bóng đen áo choàng ở trong gió bay phần phật, loan đao trong tay thỉnh thoảng lập loè ánh sáng lộng lẫy, hiển nhiên nội tâm của hắn vô cùng không bình tĩnh.

Bóng đen con ngươi quang tối sầm lại, trầm giọng nói: “Ta nhớ được á hằng đã nói, khi vượt qua Bỉ Ngạn thời điểm, thì sẽ xuất hiện đạo chi khởi nguyên, ân Võ Vương mặc dù không chết, cũng có thể ly khai này tinh vực, đi tìm nơi khởi nguồn.”

Trang Tuyền cười lạnh nói: “Ngươi liền tự mình an ủi đi. Hiện tại Tử Diều Hâu ngay ở phía dưới, ngươi như là không sợ, phải đi giết đi. Ta lẳng lặng nhìn ngươi là tốt rồi, tuyệt không ngăn trở.”

Bóng đen lạnh rên một tiếng, đem loan đao cất đi, hai tay chắp sau lưng, khinh thường nói: “Coi như ta không ra tay, Tử Diều Hâu hay là đã đã chết rồi.”

Hai người bỗng nhiên trong lòng hơi động, cùng nhau xuống phía dưới nhìn tới.

Chỉ thấy cái kia đang nuốt ăn người Bạch Hổ, bỗng nhiên ngửa mặt lên trời gào to, rít gào bên trong mang theo thống khổ cực độ, tảng lớn hào quang, kèm theo tiếng gào cùng nhau bắn về phía bốn phương tám hướng.

//t

ruyencUatui.net/

Từ thống khổ Bạch Hổ trên người, tuôn ra tảng lớn lôi đình, sau đó một con cánh tay tráng kiện, từ bên trong dò xét đi ra, đem Bạch Hổ thân thể miễn cưỡng xé rách!

“Rống!” Một tiếng rống to ngút trời, sau đó một đầu to lớn Hải Viên, thân cao trăm trượng, trực tiếp đem Bạch Hổ chống đỡ nát tan, ở trong trận pháp hiển hóa ra ngoài.

Hải Viên trong mắt hung mang sáng quắc, bắn ra điểm điểm kim quang.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 892: Tay Xé Bạch Hổ, Nhốt Lại Nhất Thời

“Này, đây là...?!”

Tất cả mọi người cả kinh trợn mắt ngoác mồm, tất cả đều há to mồm, không phản ứng kịp, con cọp làm sao biến thành Hải Viên?

Vũ Ảnh mừng như điên, hét lớn: “Dương Thanh Huyền!” Nàng từng thấy Dương Thanh Huyền biến thân Hải Viên, một hồi liền nhận ra được.

“Này, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

“Hắn là Dương Thanh Huyền?”

Các đại bên trong kết giới, một hồi sôi sùng sục, nhưng càng nhiều hơn nhưng là mừng như điên, chẳng cần biết người nọ là ai, cái kia Bạch Hổ ít nhất bị diệt, bọn họ thấy được sống sót hi vọng.

Lôi Vân khiếp sợ nhìn chằm chằm Hải Viên, gương mặt âm trầm cực kỳ.

Đồng dạng sắc mặt khó coi còn có Nguyên Khôi, trong mắt tràn đầy nghi ngờ không thôi.

“Biến hóa này... Đến cùng là chuyện gì xảy ra?” Vu gia người dùng mắt xanh đảo qua Hải Viên thân thể lớn như vậy, đều là lộ ra khiếp sợ cùng vẻ không hiểu.

Một người trong đó nói: “Đây là thật Hải Viên a, cũng không phải là huyết mạch phản tổ.”

Tên còn lại than thở: “Thiên hạ thần thông vô số, cường giả xuất hiện lớp lớp, chúng ta nhiều năm chờ ở tuyền tiêu hàng khuyết, có chút lạc ngũ.”

Đại trận bên ngoài Trang Tuyền cùng bóng đen, cũng đều trợn to mắt, trợn mắt ngoác mồm, bóng đen ngơ ngác nói: “Đây là cái kia... Thanh Long Thánh Linh?”

Như không phải Vũ Ảnh mừng rỡ kêu to, ai cũng sẽ không liên tưởng đến này Hải Viên chính là Dương Thanh Huyền.

“Rống!”

Hải Viên ở xé rách Bạch Hổ sau, cả người sát khí không giảm mà lại tăng, đột nhiên một quyền hướng về một căn trụ đá đánh tới!

“Ầm ầm!”

Quyền kình đánh tại thạch trụ ba thước ở ngoài, liền bị một tầng mỏng quang ngừng lại, kình khí bắn ra, cột sáng lắc động đậy, liền ổn lại, đem cánh tay của hắn đánh bay.

Hải Viên trên mặt lộ ra ngạc nhiên, to lớn con ngươi sâu sắc lún xuống dưới, hiển lộ hết lo lắng.

“Không tốt cái kia Bạch Hổ... Sống lại!” Bỗng nhiên có người hoảng sợ quát to một tiếng.

Hải Viên hướng về xa xa nhìn tới, mới vừa rồi bị tê liệt Bạch Hổ, hóa thành từng đạo từng đạo ánh sáng, kích. Bắn ở một căn trên trụ đá, chậm rãi biến về Bạch Hổ hình thái, đang hung ác theo dõi hắn.

Sau đó trên trụ đá ánh sáng lóe lên, Bạch Hổ liền biến mất không còn tăm hơi.

“Cẩn thận! Xông xuống!” Một người lớn tiếng kinh ngạc thốt lên, trên thực tế bọn họ căn bản không thấy rõ Bạch Hổ động tác, chỉ là thấy nó biến mất, liền ngờ tới muốn ăn thịt người.

“Ầm!”

Một mảnh màu xanh lôi quang ở trên không bên trong xẹt qua, sau đó kiếm ảnh gào thét, thẳng chém hư không.

Một thanh to lớn màu xanh bảo kiếm xuyên. Vào Bạch Hổ trong miệng, theo hắn trên thân thể xuyên thấu mà qua, đại lượng sấm sét như rồng như xà, không ngừng từ Bạch Hổ bên trong thân thể tuôn ra đến.

Mà kiếm một đầu khác, nhưng là bắt trong tay Hải Viên, một mặt vẻ lạnh lùng.

“Chuyện này... Hắn làm sao bắt lấy tốc độ ánh sáng?” Một tên vu gia con cháu kinh hãi, ở bọn họ mắt xanh hạ, muốn nhìn rõ Bạch Hổ động tác cũng là cực kỳ khó khăn.

“Ba trăm triệu mức độ sấm sét...” Mặt khác một toà bên trong kết giới, Lôi Vân sắc mặt tái nhợt, nhìn chằm chằm kiếm kia trên sấm sét, trong mắt xẹt qua kinh sắc.

“Rống!”

Bạch Hổ ngửa đầu rít gào một tiếng, tuy bị kiếm quang thứ mặc thân thể, nhưng vẫn chưa tản đi, mà là giãy dụa vọt lên, để cái kia Ngự Phù Thế đem chính mình xuyên qua, đồng thời mở miệng hướng phía trước táp tới!

“Không tốt không ngăn được!” Dương Thanh Huyền trong lòng thất kinh, kiếm trong tay hồn tản ra, thân thể lớn như vậy lóe lên, liền tại chỗ biến mất, để cái kia Bạch Hổ vồ hụt.

“Tránh thoát...” Trang Tuyền đầy mặt dại ra, nhìn trong trận pháp, sắc mặt hồ nghi nói: “Không thể nào a.”

Bóng đen cũng ngơ ngác nói: “Không phải thuấn di... Ở kết giới dưới áp chế không thể thuấn di... Hắn tránh thoát tốc độ ánh sáng một đòn?”

“Dương Thanh Huyền, mau tới đây!” Vũ Ảnh lo lắng hô to.

Hải Viên Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, liền hướng Vũ Ảnh phóng đi, cái kia lớn như vậy kết giới lập tức đánh mở một cái thiếu miệng, Hải Viên biến về Dương Thanh Huyền, rơi vào kết giới kia bên trong.

“Chi! Quả nhiên là tiểu tử kia!” Không ít người thở một hơi lãnh khí, trước đều không thể tin được, giờ khắc này tận mắt nhìn thấy, mới vững tin không thể nghi ngờ.

“Rống!”

Bạch Hổ giận dữ, xoay người đập xuống đến, liều mạng va chạm kết giới kia, “Ầm ầm” chấn Vân Tụ Cung tất cả mọi người là khí huyết quay cuồng.

Triệu Minh Vũ cau mày nói: “Vũ Ảnh đại nhân, thu nhận tiểu tử này, tựa hồ có hơi rước họa vào thân chứ?”

Vũ Ảnh giận dữ, khiển trách: “Triệu Minh Vũ đại nhân, giờ khắc này mọi người Đồng Cừu Địch Hi, một tổn hại cộng tổn hại, tại sao rước họa vào thân câu chuyện?!”

Triệu Minh Vũ gặp Vũ Ảnh tức giận, cũng là bế miệng không tiếp tục nói nữa.

Dương Thanh Huyền tiêu hao rất nhiều, sắc mặt hơi trắng bệch, nói: “Phiền phức lớn rồi, vật này là Bất Tử Chi Thân, hơn nữa có Thái Thiên Vị tột cùng sức mạnh.”

Vũ Ảnh nói: “Ta từng nghe Dạ Hậu nói, này thí luyện chi địa bên trong trên có giới hạn, võ giả tu vi không cách nào đột phá Thái Thiên Vị đỉnh cao, xem ra là thật sự.”

Dương Thanh Huyền cau lại hạ lông mày, tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng muốn nói lại thôi.

Vũ Ảnh nhìn hắn, nói: “Ta có biện pháp đem vật này khốn ở một thời gian ngắn, ngươi có thể có biện pháp tiêu diệt nó?”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Ngươi có thể nhốt lại nó?”

Vũ Ảnh gật gật đầu, nói: “Chỉ là chốc lát, khốn không được quá lâu, dù sao vật này là Thái Thiên Vị đỉnh cao, trên cảnh giới nghiền ép ta.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Rõ ràng, như là ngươi có thể nhốt lại nó một đoạn thời gian lời, hay là ta có thể đưa nó tiêu diệt.”

Vũ Ảnh đại hỉ, nói: “Được!”

Nói, hai tay ở trước người nhanh chóng bấm, một đạo linh quang tự mi tâm tản ra, cấp tốc hướng về toàn thân bao phủ tới, phảng phất cấm chế nào đó bị giải trừ, cái kia Toái Niết tột cùng sức mạnh nháy mắt bị đột phá, uy thế mạnh mẽ như gió bạo hóa mở ở kết giới này bên trong, trực tiếp bước vào Tiểu Thiên Vị sơ kỳ.

Tất cả mọi người ngắm nhìn nàng, biết nàng áp chế cảnh giới, nhưng này đột phá vẫn chưa theo tiến nhập Thiên Vị mà đình trệ, khí tức còn đang nhanh chóng kéo lên, giống mở ra đạo đạo vòng giữ, sơ kỳ... Trung kỳ... Hậu kỳ... Cho đến hậu kỳ đỉnh cao, mới đình trệ hạ xuống.

Toàn bộ Tinh Đấu đại trận bên trong, ngoại trừ Bạch Hổ tức giận gào thét, lấy thân hình khổng lồ đến xung kích bên ngoài kết giới, mặt khác hơn mười đạo bên trong kết giới võ giả, toàn bộ đều khẩn trương nhìn, không hề có một chút âm thanh.

Hiện tại tất cả mọi người hi vọng, tất cả đều ký thác vào Vân Tụ Cung những người này trên người.

Vũ Ảnh sắc mặt hồng hào, trên người khí tức chập trùng rất lớn, đột nhiên vọt tới Tiểu Thiên Vị hậu kỳ, một trận không thích ứng, đi qua chốc lát điều tức, mới chậm rãi đem khí tức thu lại, cảnh giới vững chắc xuống.

“Triệu Minh Vũ đại nhân, chờ cái kia Bạch Hổ lần thứ hai hướng về lúc tới, đem kết giới mở ra.” Vũ Ảnh trong tay ánh sáng lóe lên, lấy ra một mặt di chuyển quang thản nhiên bảo kính, hạ lệnh.

“Được.” Triệu Minh Vũ nghiêm nghị gật đầu, sắc mặt mười phần ngưng trọng, một tay bấm quyết, nhìn chằm chằm cái kia Bạch Hổ, bất cứ lúc nào chuẩn bị sẵn sàng.

Dương Thanh Huyền đồng dạng hai mắt bắn ra kim quang, tay trái tay phải phân biệt bấm ra bất đồng quyết ấn, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

“Rống!” Cái kia Bạch Hổ lần thứ mười đánh tới, trên người da lông nộ trương, răng nhọn như dao, như muốn đem tất cả phá tan thành từng mảnh.

Triệu Minh Vũ sắc mặt trắng bệch, trong tay quyết ấn run lên, toàn bộ kết giới đột nhiên kéo ra.

Vũ Ảnh từ lâu chuẩn bị sẵn sàng, trong tay bảo kính vung lên, bốn phía ánh sáng bỗng nhiên hơi thu lại, như là cải biến phương hướng, vạn đạo rõ quang bị ánh vào trong gương.

Hướng về đụng tới Bạch Hổ, thân thể ở trên không bên trong ngưng lại, liền đột nhiên biến mất, lại bị tấm gương hút vào.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 893: Triệt Để Giết Chết, Phá Trận Phương Pháp

Vũ Ảnh đại hỉ, đem Phất Quang Kính thả vào không trung, sau đó mười ngón bấm quyết, tảng lớn ấn quyết như hồ điệp tự đầu ngón tay phiên bay mà lên. Ở Phất Quang Kính bốn phía, linh quyết hóa thành đạo đạo sóng gợn, như sóng nước giống như vậy, đem bảo kính tầng tầng vây nhốt.

Mọi người vừa mừng vừa sợ, chỉ thấy cái kia trong gương Bạch Hổ chạy chồm rít gào, tàn phá ngang ngược, khiến ra tất cả vốn liếng, ngoại trừ kính mặt hơi rung động, chính là không vọt ra được.

Triệu Minh Vũ hai mắt thả quang, lẩm bẩm nói rằng: “Không hổ là Thiên Khí, nếu là ta cũng có thể có một cái Thiên Khí thì tốt biết bao a.”

Vũ Ảnh ở ngắn ngủi vui thích sau, sắc mặt chợt biến, vội la lên: “Dương Thanh Huyền, mau ra tay, ta không chịu nổi!”

Nàng bấm quyết hai ngón tay, lay động lợi hại, đại viên mồ hôi lạnh như là nước chảy, theo tóc mai chảy xuống, đem vạt áo ướt đẫm.

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, liền tại chỗ biến mất.

Sau một khắc, trực tiếp xuất hiện ở Phất Quang Kính phía trước, một đạo Võ Hồn bóng mờ từ sau lưng hiện ra, khí tức lạnh lẽo tận xương, mang theo một luồng mất đi uy thế. Trình hình người, bỗng nhiên một chưởng liền đánh vào trong gương.

“Vù!”

Kính quang lắc lư mấy lần, cái kia Võ Hồn cánh tay trực tiếp thăm dò tiến vào, ép trên người Bạch Hổ.

“Ầm ầm!”

Mọi người chỉ thấy trong gương linh khí lăn lộn, xuất hiện vô số rậm rạp chằng chịt ô lưới tuyến, không ngừng hướng về Bạch Hổ bao phủ đi. Cái kia Bạch Hổ ở dưới một kích này, nổi giận gầm lên một tiếng, thân thể mãnh liệt giãy dụa, nhưng đảo mắt đã bị không ngừng phân giải, đổ nát sặc sỡ.

“Đây là... Cái gì Võ Hồn?” Tất cả mọi người là ngây ngẩn cả người.

Trận pháp ở ngoài, Trang Tuyền hai mắt híp lại, “Ồ” một tiếng.

Bóng đen cũng là ánh mắt lấp loé không yên, nói: “Ta hiểu được, tiểu tử này thần thông, cũng không phải là một mình hắn có. Tương truyền Thánh Linh có thể mượn Tinh Túc lực lượng, sợ là sự thật.”

Trang Tuyền ngưng tiếng nói: “Nói như vậy, hắn còn có thể sử dụng á hằng sinh tử mặt mày hốc hác?”

Bóng đen thần sắc giống vậy âm trầm, gật đầu nói: “Sợ là. Tử Diều Hâu là vi kéo bản thể, vốn là ngang qua hai cái đại thời đại khí vận người. Mà tiểu tử này còn có thể trở thành là Tử Diều Hâu kí chủ, mẹ -, tiểu tử này rốt cuộc là ai?!” Bóng đen xung quanh lông mày, nhíu thành một cái “Xuyên” chữ.

Trang Tuyền cười khan một tiếng, nói: “Hiện tại, ngươi còn muốn giết Tử Diều Hâu sao?”

Bóng đen hừ một tiếng, lạnh lùng nhìn chằm chằm phía dưới, cũng không nói lời nào.

“Vù!”

Phía dưới, Phất Quang Kính đung đưa kịch liệt, đột nhiên “Oanh” một tiếng, như là bên trong nổ tung giống như vậy, lượng lớn ánh sáng phun phun ra, uyển như sóng triều một loại mãnh liệt.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, hai tay kết ấn, một mảnh hỏa diễm ở quanh thân tản ra, hình thành kết giới, ngăn trở tia sáng kia xung kích.

“Ầm ầm ầm!”

Rung mạnh bên dưới, Dương Thanh Huyền trước người hoàn toàn mơ hồ, cái kia Phất Quang Kính giống như là hao tổn hết rồi hết thảy năng lượng, trở nên toàn thân âm u, từ không trung rơi xuống, bị Vũ Ảnh thu về trong cơ thể.

Mà trên bầu trời, một tiếng hét lạnh vang lên, mảng lớn hỏa diễm như cự luân tản ra, nhằm phía bốn phương tám hướng, trực tiếp va chạm ở xa xa trên trụ đá, mới đập vỡ tan rơi.

Dương Thanh Huyền từ ngọn lửa kia bên trong lóe lên ra, Võ Hồn cũng thu vào Tinh Giới bên trong.

Hai người liên thủ lại, cuối cùng rồi sẽ Bạch Hổ chém giết, Tinh Đấu đại trận bên trong, lần thứ hai khôi phục hoàn toàn tĩnh mịch, yên lặng như tờ.

Vừa nãy tình cảnh này, tới quá mức mạo hiểm kích thích, tất cả mọi người có chút chưa hoàn hồn lại.

“Đã chết rồi sao?” Một người sốt sắng hỏi, lúc này mới đem yên tĩnh đánh vỡ.

Dương Thanh Huyền cũng một đôi Hỏa Nhãn Kim Tình, ở trong trận trông lại nhìn tới, lại chưa thấy cái kia Bạch Hổ cái bóng.

Cùng trước kia xé rách bất đồng, bị Phá Lạn Vương phân giải hết đồ vật, là hóa thành tinh khiết nhất “Không”. Nói cách khác, ngưng tụ thành Bạch Hổ cái kia chút “Quang năng”, bị hoàn toàn phân giải hết.

“Thật sự… Đã chết rồi sao?” Sau một lúc, mọi người có chút không dám tin tưởng.

Hơn mười toà kết giới còn kéo ra ở đó, không ai dám thả lỏng cảnh giác. Chỉ bất quá bọn hắn lần thứ hai nhìn phía Dương Thanh Huyền ánh mắt, nhưng toàn bộ cũng thay đổi.

Trước chỉ cho là hắn là Vân Tụ Cung Vũ Ảnh bằng hữu, lúc này mới đánh giá cao hắn một chút điểm, giờ khắc này, nhìn Dương Thanh Huyền trong ánh mắt, tràn đầy cảm kích cùng kính nể.

Dương Thanh Huyền cũng không vì đánh chết Bạch Hổ mà vẻ mặt ung dung, Hỏa Nhãn Kim Tình ở bảy căn trên trụ đá đảo qua, gặp bên trên ngọc quang di động, không khỏi hoàn toàn biến sắc, trầm giọng nói: “Không tốt này trụ đá lại vận chuyển. Nó trên Thông Thiên khung, truyền đạt địa lý, trực tiếp thu nạp chu Thiên Linh khí tự mình vận chuyển, như là không thể đem phá đi, còn sẽ có mới Bạch Hổ sinh ra!”

Vũ Ảnh cả kinh nói: “Này như thế nào cho phải? Trước chúng ta thử các loại biện pháp, đều không thể phá hoại này trụ đá mảy may, đừng nói phá hoại, liền ngay cả chạm đều không đụng tới, đều bị cột sáng cản lại.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại đầu, lúc trước hắn hóa thân Hải Viên, một đòn toàn lực hạ đều không thể tiếp xúc đạt đến cột sáng, hắn truyền âm nói: “Chư vị, có thể có cái gì biện pháp?”

Ngưng Giáp Tử thanh âm truyền đến, nói: “Tiểu tử, cô nàng này chính là ngươi lúc trước nói qua, được ta Kim Ngao Đảo Thập Tuyệt Trận trận bàn chính là cái kia chứ? Không biết nàng đối với Thập Tuyệt Trận lĩnh ngộ như thế nào, hay là có thể lấy trận phá trận.”

Dương Thanh Huyền lúc này hỏi: “Vũ Ảnh, lấy trận phá trận làm sao?”

Vũ Ảnh sửng sốt một chút, trầm tư một trận, lắc đầu nói: “Không được, lấy ta trận pháp trình độ, mặc dù có Thập Tuyệt Trận đồ đáng sợ như vậy đồ vật, muốn phá mở này Tinh Đấu đại trận, sợ còn kém mấy cái này cấp bậc không thôi. Phải cái kia Bạch Hổ là chịu đến cấm chế áp chế, lúc này mới chỉ có Thái Thiên Vị tột cùng sức mạnh. Nói cách khác, này Tinh Đấu đại trận, là có thể đản sinh ra cường đại hơn Thánh Linh đồ vật.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, cũng cảm thấy nguy hiểm, hướng về Tinh Giới bên trong hỏi: “Giải Ngữ huynh, của ngươi Phá Lạn Vương có chắc chắn hay không phân giải này bảy căn trụ đá?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Cũng không có vấn đề, ta Phá Lạn Vương liền quy tắc cũng có thể phân giải. Nhưng này Tinh Đấu đại trận quá mạnh, mặc dù muốn phân giải hết, hơn nửa cũng là con kiến gặm giống, không biết cần bao nhiêu thời gian cùng tâm lực.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Sợ là chờ không được bao lâu, mới Bạch Hổ liền muốn đản sinh ra. Không bằng của ngươi Phá Lạn Vương cùng ta Tử Viêm đồng thời ra tay, lẽ ra có thể mau một chút.”

Hoa Giải Ngữ nói: “Không cần phiền toái như vậy, ngươi đã quên có một vật có thể thu nạp tứ linh lực sao?”

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên kinh sợ, nói: “Ta ngược lại thật ra đã quên. Dùng vật kia lời, trước đánh giết Bạch Hổ, đều hay là không cần Vũ Ảnh ra tay rồi.”

Hoa Giải Ngữ nói: “Không hẳn, cái kia Bạch Hổ là Thái Thiên Vị đỉnh cao, lấy tu vi của ngươi sợ là trấn giữ không được nó. Nhưng này bảy căn trụ đá nhưng là vật chết, đang tốt có thể dùng đến tế luyện vật kia.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, hai tay bấm quyết, chỗ mi tâm ánh sáng lóe lên, một quyển Linh Đồ bay ra.

Bên trên có xanh, hồng, trắng, đen bốn màu, linh quang bày vẫy thiên địa, hình như có Long Hổ tranh chấp, chim động, quy xà tĩnh.

Linh Đồ xuất hiện trong nháy mắt, toàn bộ Tinh Đấu đại trận phảng phất dừng lại một sát, bảy căn trên trụ đá linh quang, nháy mắt bị áp chế lại, một luồng thâm hậu sóng gợn từ từ khuếch tán, thiên địa không ai không bị này Linh Đồ kinh sợ.

“Đây là... Thiên Khí?!”

Vũ Ảnh trước tiên giật nảy cả mình, của nàng Phất Quang Kính ở trong người, tựa hồ bởi vì hoảng sợ mà run một cái.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 894: Thiên Khí Trấn Áp, Hoảng Hốt Trong Đó

Khả đồng vì là Thiên Khí, tại sao mình Phất Quang Kính sẽ sợ đây?

Vũ Ảnh sửng sốt một chút, lúc này hiểu nguyên do, hoàn toàn biến sắc.

Nguyên khí trong đó cũng là có đẳng cấp áp chế, của nàng Phất Quang Kính ở Thiên Khí bên trong, cũng đã là người tài ba, bằng không không thể nhốt được Thái Thiên Vị tột cùng Bạch Hổ, cũng sẽ không bị đồng môn sư huynh muội mơ ước.

Mà cường đại như vậy Phất Quang Kính, ở này Linh Đồ xuất hiện chớp mắt, dĩ nhiên khó có thể ức chế run rẩy.

Vũ Ảnh những thời giờ này tới nay, đều ở đây đem hết toàn lực tế luyện Phất Quang Kính, trên căn bản có thể làm được tâm thần liên kết, vì lẽ đó đối với bảo kính mặt trên tản mát ra sợ hãi, vô cùng nhạy cảm liền bắt được.

Sắc mặt nàng phức tạp liếc mắt một cái Dương Thanh Huyền, nhớ tới hai người lần đầu đánh một trận thời điểm, lúc đó đối phương ném ra một mặt vàng kỳ, khiến nàng bây giờ lòng vẫn còn sợ hãi, không biết cái kia kỳ thật hay giả.

Hơn nữa chuyện này nàng cũng vẫn giấu ở đáy lòng, không có cùng bất luận người nào nói, bằng không truyền đi, Dương Thanh Huyền sợ là phiền phức liền lớn.

Tứ Thánh Linh Đồ lấy ra sau, tản ra bốn màu hào quang, một hồi liền đem bảy căn trụ đá đè ép, mảng lớn ánh sáng càng là trực tiếp từ trên trụ đá tách ra ngoài, bị hút vào Linh Đồ bên trong.

Toàn bộ trong đại trận, ở Linh Đồ ảnh hưởng, càng toàn nổi lên quang bão táp, như một cái to lớn cái phễu, vô số trận quang tràn vào Linh Đồ, bị thu nạp vào đi.

Dương Thanh Huyền sắc mặt ngạc nhiên bất định, hắn tế luyện Tứ Thánh Linh Đồ cũng có không cạn thời gian, có thể cảm nhận được trong bản vẽ linh lực lưu động, đặc biệt là cái kia tây cung Bạch Hổ Hóa Hình, thỉnh thoảng phát sinh tiếng gầm gừ, chấn động đến mức toàn bộ đồ bên trong, Lưu Ly ánh sáng gợn sóng.

Nghê Ba còn bị vây ở trong bản vẽ, hoảng sợ không thôi co lại thành một đoàn, sợ bị cái kia chút sức mạnh đáng sợ lan đến gần, sắc mặt hết sức trắng xám.

“Này đồ là Thiên Khí!” Đại trận ở ngoài, bóng đen nhìn chằm chằm cái kia Tứ Thánh Linh Đồ nhìn một hồi, trên mặt lộ ra nồng nặc kinh sắc.

Trang Tuyền đồng dạng khiếp sợ không thôi, gật đầu nói: “Hơn nữa không phải bình thường Thiên Khí.”

Bóng đen hai mắt thả quang, liếm môi một cái, hắc tiếng nói: “Xem ra hôm nay phải có thu hoạch, đại trận này kết giới, ở không ngừng tan rã.”

Trang Tuyền theo dõi hắn, chỉ thấy tay phải hắn năm ngón tay hư nắm, từ từ lại lấy ra loan đao, tựa hồ phải chuẩn bị động thủ.

Trang Tuyền hai con ngươi co rụt lại, nhíu mày lại, vẫn chưa nói cái gì.

…

Dương Thanh Huyền đem tâm thần tất cả đều ngâm ở Linh Đồ bên trong, cảm thụ được Bạch Hổ lực lượng rót vào sau biến hóa, cùng với tứ linh lực lượng dung hợp tình hình.

Này Tứ Thánh Linh Đồ Huyền Thiên Cơ cũng chưa hoàn toàn luyện thành. Bởi vì bị đánh vào bên trong bốn thánh lực số lượng quá yếu, xa không đạt tới yêu cầu của hắn, vì lẽ đó vẫn là món vô bổ giống như nguyên khí. Tốt ở triển khai ra cũng không cần nhiều lắm chân nguyên, cho nên mới vẫn mang tại người một bên, thời điểm chiến đấu tiện tay có thể ném đi, nhưng không nghĩ tiện nghi Dương Thanh Huyền.

Đồ bên trong Bạch Hổ Hóa Hình, hưng phấn chuẩn hút ánh sáng, thỉnh thoảng phát sinh rít gào, đồng thời đầy trời Lưu Ly Quang Liên, cũng ở Bạch Hổ lớn mạnh hạ mà trở nên giàu có, tỏa ra mê người ánh sáng thần thánh.

Dương Thanh Huyền thần thức hoàn toàn đắm chìm ở đồ bên trong, cảm thụ được cái này nguyên khí cấu tạo cùng biến hóa, tăng mạnh đối với nó lý giải.

Bỗng nhiên, ở đó Lưu Ly Quang Liên lay động hạ, Dương Thanh Huyền thần thức run lên, trong đầu liền không rõ hiện ra một vài thứ...

Mờ mịt trong thiên địa, một chỗ mây sóng mênh mông, rõ quang ngàn dặm. Hướng lên trên mà nhìn là vô tận hoàn vũ, hướng phía dưới coi như, lại là vạn vật muôn dân.

Bầu trời xanh đám mây, có hắc y trắng phục hai nam tử đứng sóng vai.

Nam tử mặc áo đen ngữ khí trầm ổn, chậm rãi nói: “Đạo hóa làm một, vừa sinh âm dương hai cực, mà âm sinh ra lão Âm cùng thiếu âm, dương sinh ra lão dương cùng thiếu dương, là vì tứ tượng. Tứ linh chính là nạp tứ tượng tâm ý mà sinh, là gần gũi nhất âm dương bản nguyên Thánh Linh.”

Người áo trắng con ngươi quang lấp loé, nói: “Nói như vậy, như là đem bốn Thánh nắm lấy, luyện chế thành tứ tượng đồ, có thể phản phác quy chân, hóa ra âm dương lực lượng, thậm chí luyện ra đạo đồ?”

“Trên lý thuyết là như vậy.”

Nam tử mặc áo đen trầm giọng nói, “Nhưng đạo hóa làm một, một hóa âm dương, lại hóa tứ tượng, là trôi mất năng lượng khổng lồ, ngươi muốn phản luyện trở lại, cần năng lượng không cách nào đánh giá.”

Người áo trắng mi tâm cau lại, trầm tư nói: “Tứ linh phân biệt đại biểu một voi, muốn đưa bọn họ dung hợp, có thể có biện pháp gì tốt?”

Nam tử mặc áo đen nhẹ nhàng gõ đầu, lại cười nói: “Tứ linh thuộc tính, tất cả đều ẩn chứa ở bốn bản bảo điển bên trong, Thanh Dương Vũ Kinh, Chu Hư Thánh Điển, Bạch Ngự Tiên Quyết, Huyền Thiên Bảo Lục, mà này bốn bản bảo điển hàm nghĩa, lại toàn bộ thể hiện ở bốn Thánh một thức bản mệnh thần thông bên trong, hiện tại ta đem bốn thức này thần thông giảng giải cho ngươi, ngươi cẩn thận tìm hiểu hạ.”

Nam tử mặc áo đen khí thế quanh người hơi thu lại, hai tay bấm quyết, ở trước người không ngừng biến hóa, một luồng huyền diệu khí tức khuếch tán ra, “Đây là Thanh Long Thánh Linh bản mệnh thần thông Diệt Đạo Long Quyền, ý chính cùng hàm nghĩa, ngươi đều thấy rõ.”

Hắn một tay bấm quyết trước người, một tay nắm tay bên cạnh người, một chút tịch diệt khí tự quyết ấn trong đó bốc lên, như là u ám bên trong thế giới một đám thanh hỏa, hóa một cái thật nhỏ Thanh Long quấn quanh quanh thân.

Cái kia Thanh Long bơi lội bên dưới, khí thế quanh người tăng lên không ngừng cùng cuồng bạo, Long văn như sóng biển hướng bốn phía tuôn tới, sát khí vô biên...

Dương Thanh Huyền cả người run lên, trong mắt một mảnh kinh hãi, nhưng thấy hình tượng kia bên trong Long Quyền thức mở đầu, so với Cửu Khanh mang cho hắn chấn động còn muốn lớn hơn.

Hắn nháy mắt rõ ràng, nam tử mặc áo đen này đối với Diệt Đạo Long Quyền lý giải, vẫn còn ở Cửu Khanh bên trên!

Không khỏi trừng lớn hai mắt, chăm chú nhìn nam tử mặc áo đen kia nhất cử nhất động!

...

Theo Tứ Thánh Linh Đồ thu nạp Bạch Hổ lực lượng, bao phủ mười dặm kết giới trở nên ảm đạm xuống, mỏng như giấy trắng.

Đại trận bầu trời, sát khí lóe lên, bóng đen kia thân thể nhẹ nhàng loáng một cái, liền biến mất không còn tăm hơi.

Trang Tuyền hơi thay đổi sắc mặt, muốn ngăn cản hắn, nhưng nghĩ lại, lại ngừng hạ thân thân thể, chỉ là trong đôi mắt bắn ra nham hiểm ánh mắt, chăm chú nhìn phía dưới.

Sau một khắc, bóng đen liền trực tiếp xuất hiện sau lưng Dương Thanh Huyền, giơ lên loan đao liền chém tới, cười gằn nói: “Tiểu tử, còn nhớ cho ta? Chịu chết đi!”

Dương Thanh Huyền đang toàn thân toàn ý đắm chìm trong cái kia một thức thần thông bên trong, nơi nào nghĩ đến phía sau sẽ có người đánh lén.

Không chỉ có là hắn, tất cả mọi người đắm chìm trong có hi vọng sống sót mừng rỡ bên trong, mấy trăm đạo ánh mắt nhìn chằm chằm cái kia Tứ Thánh Linh Đồ, nơi nào ngờ tới có người có thể xông tới.

Nếu không có Tứ Thánh Linh Đồ đem bảy linh trụ sức mạnh thu nạp, bóng đen cũng không dễ dàng như vậy đi vào.

“Cẩn thận!” Vũ Ảnh quát to một tiếng, thanh âm thê lương cắt rời không khí, nàng gấp xông tới, nhưng hiển nhiên đã không còn kịp rồi.

Những người còn lại cũng đều mở to hai mắt, kinh hãi nhìn.

Dương Thanh Huyền theo bản năng xoay người lại, trên mặt một mảnh mê hoặc tình, trong mắt càng là tràn ngập mông lung, đối với người trước mắt, việc, đều làm như không thấy.

Hắn giờ khắc này xong hoàn toàn - ở vào quên mình hoàn cảnh bên trong, tâm thần đều bị trong đầu người mặc áo đen kia Diệt Đạo Long Quyền thu hút, lại không có bất kỳ tạp niệm.

Ở nơi này sinh tử thời khắc, bỗng nhiên Dương Thanh Huyền di chuyển, theo bản năng giơ tay lên, một tay bấm quyết trước người, một tay nắm tay bên cạnh người, hoàn toàn bắt chước người mặc áo đen kia động tác.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 895: Hắn Là Ai? Kinh Sợ Toàn Trường

Bóng đen không rõ run lên, thân thể ở trên không bên trong hơi ngưng lại, liền ngay cả loan đao trong tay cũng ngừng giữa không trung bên trong, như là thời gian bị khóa lại.

Nhưng thời gian cũng không có bị khóa lại, chỉ là một luồng khí tức vô hình giáng lâm, như là có Đế giả quân lâm đại địa.

Bóng đen ở lâu thượng vị, ngang dọc Biển Đen vô số năm, một viên đạo tâm từ lâu cứng rắn như sắt, nhưng ở khí tức này hạ, nhưng như gạch mộc gạch vụn, không đỡ nổi một đòn!

“Xảy ra chuyện gì? Không, không thể!” Bóng đen hoàn toàn biến sắc, đình trệ ở giữa không trung đao, như thế nào đi nữa cũng chém không đi xuống.

Hắn chưa bao giờ nghĩ tới, chính mình càng như vậy nhỏ yếu, không chỉ có là trên thân thể, còn có về tinh thần, chỉ là một thức thần thông, đối phương còn chưa triển khai ra, liền tan rã rồi mình võ ý, đạo tâm, thậm chí là sức mạnh.

Theo một thức lên, Dương Thanh Huyền cái kia mờ mịt khuôn mặt, như là băng tuyết như thế hóa giải mở, trở nên lành lạnh mà mênh mông, làm cho người ta một loại khó có thể ngưỡng mộ cảm giác. Trước kia đục ngầu hai con mắt, đột nhiên bắn ra hai đạo như sao thần một loại ánh sáng, như ngân hà vũ trụ, thâm thúy không thấy đáy.

“Chi!” Bóng đen cả người run lên, ở đó hai con mắt quang nhìn chăm chú hạ, nháy mắt từ nhân gian rơi xuống địa ngục, từ bốn phương tám hướng vọt tới vô cùng hàn ý cùng hoảng sợ, một trái tim không ngừng hướng về vực sâu rớt xuống, thật giống mãi mãi không có tận đầu.

Hắn cả người run cầm cập, ngang dọc Biển Đen chúa tể một phương, giờ khắc này càng bị dọa đến sợ vỡ mật nát, trong mắt lộ ra vô cùng hoảng sợ, còn có sợ hãi nước mắt nước.

“Ah, cái gì cặn bã cũng dám hướng về ta ra tay?” Dương Thanh Huyền khóe miệng vung lên một nụ cười lạnh lùng, cái kia thanh tuyển khuôn mặt, tựa hồ xảy ra biến hóa không nhỏ.

Bất kể là ngũ quan cạnh sừng, vẫn là vầng trán thần thái, quan trọng nhất là cái kia bễ nghễ thiên hạ ánh mắt, tay chưởng Càn Khôn khí vũ, giống như là đến trong trời đất này chúa tể, càng cùng cái kia bên trong hình nam tử mặc áo đen giống như đúc!

“Không, không được! Hiểu lầm a!”

Bóng đen vẻ mặt đưa đám, đem hết toàn lực thê lương hét lớn một tiếng, nổi điên liền hóa thành độn quang chạy trốn.

“Ah, hiểu lầm? Ngươi một cái cặn bã, theo ta trong đó còn có thể có hiểu lầm gì đó? Quá đề cao mình.” Dương Thanh Huyền cười khinh bỉ, trong tay Long Quyền đẩy một cái, cùng hình tượng kia bên trong nam tử mặc áo đen động tác giống như đúc, phảng phất trọng điệp ở cùng nhau.

“Ầm ầm!”

Long tức như giang hải dâng trào, một luồng tịch diệt hơi thở không tiếng động tản mát ra, khiến toàn bộ đất trời yên tĩnh lại.

Một đạo màu xanh ánh quyền, như lưu tinh xẹt qua trời cao, liền biến mất ở phía chân trời.

Mà bóng đen đã không biết tung tích, giống như là xưa nay không có tồn tại quá.

Trên mặt đất nứt ra một cái hình rồng cái khe lớn, nối thẳng hướng về phương xa, không nhìn thấy tận đầu.

Bên trong đất trời, rơi vào hoàn toàn tĩnh mịch.

Tất cả mọi người trợn mắt ngoác mồm, hoá đá tại chỗ. Từ bóng đen đánh lén, đến biến thành tro bụi, bất quá là chớp mắt trong chớp mắt, không ai phản ứng lại đây.

“Ầm! Ầm!”

Tinh Đấu đại trận bảy căn trụ đá, lần lượt nổ tung, trực tiếp hóa thành bột mịn, tiêu tan ở trên không bên trong.

Toàn bộ đại trận đã triệt để phá mở.

Nhưng vẫn như cũ không có có một tia âm thanh, mấy trăm con mắt, đồng loạt rơi trên người Dương Thanh Huyền, tất cả đều là dại ra.

Dương Thanh Huyền cái kia thâm thúy như vũ con mắt, nở nụ cười rồi biến mất, ánh mắt cùng khuôn mặt, ở hoảng hốt bên dưới, từ từ trở nên dại ra, sau đó trở lại khi trước mờ mịt, ngơ ngác nhìn bốn phía, “Chuyện này...”

Hắn nhìn thấy dưới đất long hình vết nứt, còn có chính mình đẩy ra nắm đấm, bỗng nhiên có như đánh mạnh, trong đầu nháy mắt khôi phục thanh minh, từ cái kia thất thần trạng thái phục hồi tinh thần lại!

“Chuyện này... Đến cùng là chuyện gì xảy ra?!”

Dương Thanh Huyền trên trán tuôn ra tảng lớn mồ hôi lạnh, chảy ròng ròng mà xuống, vừa nãy cú đấm kia, ở trong trí nhớ thật là hắn đánh ra, nhưng xác thực cũng không phải hắn đánh ra!

"Vâng... Ai? Vừa nãy là ai đã khống chế thân thể của ta?" Dương Thanh Huyền khuôn mặt nháy mắt trắng xám, hồi tưởng lại Tứ Thánh Linh Đồ bên trong thấy tình cảnh, không khỏi mồ hôi lạnh thấm ướt toàn thân.

"Là nam tử mặc áo đen kia... Nam tử mặc áo đen kia rốt cuộc là ai?"

"Ùng ục!"

Hắn chật vật nuốt xuống hạ, hai hàng mồ hôi lạnh như dòng nước hạ, "Lẽ nào người mặc áo đen kia... Là..."

Nội tâm mơ hồ có cái suy đoán, nhưng nhưng không dám nghĩ tiếp.

Qua lại mấy cái đoạn ngắn, giờ khắc này trong đầu chiếu lại, giống như là một chuỗi trân châu tán lạc, hắn nhặt lên trong đó mấy viên, muốn chắp vá ra hoàn chỉnh đầu đuôi câu chuyện, còn kém rất nhiều.

"Bạch y nhân kia đây? Người áo trắng là ai?..." Sắc mặt hắn càng khó coi hơn, tựa hồ lại có suy đoán, nhưng càng thêm không dám nghĩ tiếp.

"Ùng ục!"

Dương Thanh Huyền lại nuốt xuống hạ, ánh mắt hướng về bốn phía nhìn tới, phát hiện toàn trường tĩnh mịch, đều là dại ra cùng hoảng sợ nhìn hắn. Mà chính mình còn vẫn duy trì ra quyền tư thế, toàn thân đều cứng ngắc không cách nào nhúc nhích.

Hắn dùng lực lắc lư ra tay cánh tay, lúc này mới đem nắm đấm thu hồi lại.

Đồng thời ánh mắt nhìn phía long hình kẽ hở phương hướng, nhẹ nhàng cau lại hạ lông mày, tự nói: "Vừa nãy bóng đen kia, là lá không sát, hắn là vào bằng cách nào?”

Hơi suy nghĩ, không khỏi đem ánh mắt nhìn phía bầu trời, lập tức thấy được một tấm tràn ngập kinh ngạc đến ngây người cùng mặt sợ hãi, chính là Trang Tuyền.

“Chi!” Trang Tuyền vội vàng hít một hơi khí lạnh, đem tấm kia dường như dưa hấu một loại đại miệng khép lại, khuôn mặt sợ sệt, ở trên không bên trong lóe lên, liền trốn ra ngàn trượng xa, không dám dừng lại ở Dương Thanh Huyền bên trong tầm mắt.

“Hả? Hắn dĩ nhiên cũng tới.” Dương Thanh Huyền lẩm bẩm hạ, thu chủ đề quang, hướng về bốn phía vừa nhìn.

“Rào!” Hắn ánh mắt đảo qua chỗ, không ít võ giả đều xôn xao lùi về sau, không ai dám chính diện nghênh con mắt của hắn quang.

Chỉ có Lục Bất Nhiên, Liễu Diệc Hoài chờ cường giả, mới hơi hơi tốt hơn một chút, nhưng cũng có cực đại áp lực trong lòng, gặp Dương Thanh Huyền ánh mắt trông lại, đều là miễn cưỡng nở nụ cười, lấy đó hữu hảo, chỉ là trong hai tay tràn đầy mồ hôi lạnh.

Dương Thanh Huyền vừa nãy cú đấm kia mạnh như thế nào, không ai biết, bởi vì ở quyền thế cùng nhau thời điểm, tất cả mọi người bị trấn áp lại, bị vậy cường đại võ ý trấn áp, thậm chí có nhân tâm bên trong thầm nghĩ, vậy thật là võ ý sao? Trong truyền thuyết Đạo ý, sợ cũng chỉ đến như thế.

“Lẽ nào hắn lĩnh ngộ Đạo ý? Không, tuyệt đối không thể!” Lôi Vân sắc mặt vạn phần khó coi, liên tục lắc đầu, trong lòng nghĩ thầm: “Như là lĩnh ngộ Đạo ý, có thể trực tiếp khắc xuống đại đạo hoa văn, trả lại tìm cái gì ngụy đạo văn. Nhưng vừa nãy cái kia võ ý, đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Hắn không chỉ có nghi hoặc Dương Thanh Huyền, hơn nữa nghi hoặc xa xa cái kia Trang Tuyền thân ảnh, người kia rõ ràng bị chính mình giết chết, làm sao còn sẽ ở đây? Chẳng lẽ là sinh đôi? Trong đầu liên tiếp nghi vấn chưa từng có đáp án, để hắn có chút cuồng bạo.

Người đưa đò chúng đệ tử, nhưng là vừa mừng vừa sợ, người người trong mắt lập loè hưng phấn, chỉ có Nguyên Khôi sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, kinh ngạc đứng ở đó đờ ra, trong mắt tràn đầy sợ hãi.

“Dương Thanh Huyền... Ngươi... Vừa nãy...” Vũ Ảnh phát hiện gặp nguy hiểm, hô to một tiếng sau liền lao ra, giờ khắc này khoảng cách Dương Thanh Huyền bất quá ba trượng, nhưng phảng phất cách Thiên Nhai, thiếu niên trước mắt này, tựa hồ một hồi trở nên mạch phát lên, làm người tràn ngập kính nể.

“Cái cảm giác này, thần thánh mà mênh mông, làm người cực kỳ kính nể, rồi lại lòng sinh ngóng trông.” Vũ Ảnh kinh ngạc có chút thất thần, đối với Dương Thanh Huyền trên người mới vừa biến hóa, nàng là cảm ứng rõ ràng nhất một cái.

Chương 896: Tam Hoa Cảnh Giá Trị

“Vừa nãy... Ha... Ta cũng không biết xảy ra chuyện gì.”

Dương Thanh Huyền nửa hư nửa thật trả lời, “Tựa hồ có một nguồn sức mạnh đã khống chế thân thể của ta.” Hắn trên mặt lộ ra thần sắc sợ hãi, nói: “Nơi này xác thực quỷ dị, tất cả mọi người cẩn thận một chút.”

Hắn hàm hồ đem cú đấm này mang quá.

Vũ Ảnh sửng sốt một chút, bán tín bán nghi. Nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn một hồi, lúc trước cái kia mênh mông vô cùng, khiến lòng người sinh kính ngưỡng khí tức, xác thực dĩ nhiên không gặp.

Không rõ, nội tâm của nàng càng sinh ra vẻ thất vọng.

Tinh Giới bên trong bốn người, cũng từng cái từng cái hoảng sợ không thôi, bọn họ đối với một quyền kia cảm thụ, vẫn còn ở Vũ Ảnh bên trên. Bởi vì đó là Thanh Long Thánh Linh bản mệnh thần thông, mà bọn họ là Thanh Long Tinh Túc, ở cú đấm kia thi triển ra thời điểm, trực thấu bản tâm, thật giống cả người đều phải hóa vào đến cú đấm kia bên trong, cùng với hòa làm một thể.

Quyền pháp qua đi, bốn người đều lâm vào sâu sắc mê man, lạc lối ở một quyền kia Đạo ý bên dưới, thật lâu không cách nào phục hồi.

Dương Thanh Huyền cũng cảm ứng được bốn người trạng thái, biết đây là bọn hắn cơ duyên, cú đấm kia bên trong bao hàm có quá nhiều đồ vật, nếu như có thể lĩnh ngộ một, hai, được lợi khó có thể đánh giá.

“Đừng cưu kết những chuyện nhỏ nhặt này, hiện tại Tinh Đấu đại trận đã phá, nhìn có không có bảo vật gì đi.” Dương Thanh Huyền nhắc nhở mọi người, lúc này mới để mọi người từng cái từng cái phục hồi tinh thần lại.

“Tiểu tử... Mới vừa rồi rốt cuộc... Là chuyện gì xảy ra?” Ngưng Giáp Tử thanh âm truyền đến, tương tự lộ ra sợ hãi cùng run rẩy.

“Không phải đã nói rồi sao? Chính ta cũng không biết, đừng hỏi.” Dương Thanh Huyền một hồi liền lấp liếm cho qua.

Mọi người bị Dương Thanh Huyền nhắc một điểm, lập tức hướng về tìm khắp tứ phía. Đồng thời lại nghiền ngẫm vừa nãy một quyền, ký ức cũng có chút phai nhạt, tựa hồ cũng không có lợi hại như vậy. Đặc biệt là nơi đây vô cùng quỷ dị, Dương Thanh Huyền chính mình còn nói bị người trên người, không ít người cũng liền tin.

“Mau nhìn, nơi này có đồ vật!”

Một tên võ giả ngạc nhiên quát to một tiếng, chỉ vào cái kia long hình vết rạn nứt bên trong.

Quyền uy đập vụn mặt đất, sâu đến trăm trượng, như một cái lớn hẻm núi lớn.

Vừa tâm thần chuyển biến tốt một chút mọi người, lần thứ hai nhìn thấy kẽ hở này thời điểm, lại từng cái đổi sắc mặt, “Đây thật sự là một quyền có thể đào bới đi ra sao?”

Ở kẽ hở kia đáy, lộ ra một khối nhỏ bậc đá, như là nhân công đánh bóng qua kiến trúc.

Vũ Ảnh cũng tập trung ý chí, đem lúc trước cái kia vô hạn ngóng trông tâm ý dần xuống đáy lòng, nói: “Đi xuống xem một chút.”

Lấy nàng cùng Dương Thanh Huyền dẫn đầu, Vân Tụ Cung cùng người đưa đò hơn một trăm tên đệ tử lần lượt bay vào vết nứt. Còn lại người cũng đều đuổi theo sát.

Một lát sau đến dưới đáy, cái kia lộ ra một mặt, đích xác là một kiến trúc góc.

Vũ Ảnh hạ lệnh: “Hướng về bốn phía mở rộng, đem vật này đào bới đi ra.”

Vết nứt có đầy đủ lớn, mấy trăm người ở trong đó cũng không chen chúc, đồng loạt ra tay đào bới, rất mau đem cái kia thềm đá toàn bộ diện mạo đào ra, hiện ra ở trước mắt, càng là một cái đơn giản truyền tống trận.

Vũ Ảnh sững sờ nói: “Tại sao có thể có truyền tống trận? Hơn nữa bị phong ấn ở Bạch Hổ trận hạ.” Nàng quay đầu nhìn về Triệu Minh Vũ, gặp hắn chính là một mặt mờ mịt.

Lục Bất Nhiên cùng Liễu Diệc Hoài đồng dạng cau mày, tựa hồ chưa từng nghe qua, cũng không có bất kỳ tư liệu ghi chép.

Vũ Ảnh hỏi: “Dương Thanh Huyền, ngươi có thể có ý kiến gì?”

Tuy rằng mọi người thủ lĩnh vẫn là vẫn là Vũ Ảnh, hạt nhân là Vân Tụ Cung, nhưng thực lực thủ lĩnh, trong lòng mọi người hạt nhân trên căn bản chếch đi đến Dương Thanh Huyền trên người. Nghe được Vũ Ảnh câu hỏi, tất cả mọi người thảo luận âm thanh đều ngừng lại, lẳng lặng lắng nghe.

Dương Thanh Huyền nói: “Hết sức hiển nhiên, đây là một cái vô cùng trọng yếu lối vào, bằng không không cần dùng đại trận niêm phong lại. Còn lối vào dẫn tới nơi nào, liền hết sức khó suy đoán.”

Một người nói đùa: “Ha, không biết nối thẳng Địa ngục chứ?”

Cái chuyện cười này rất lạnh, không người cười, trái lại đều lạnh lùng nhìn hắn, người kia một mặt lúng túng, lập tức ngậm miệng.

Vũ Ảnh lại hỏi: “Làm sao bây giờ?”

Ai cũng không biết trận pháp một đầu khác thông hướng nào, mạo muội truyền đưa quá khứ, rất có thể là một con đường chết.

Thậm chí lâu như vậy năm tháng trôi qua, đường hầm vận chuyển không hẳn còn tồn tại, như là trực tiếp đưa vào hư vô không gian, lạc lối ở bên trong, cũng trên căn bản bằng chỉ nửa bước đã giẫm vào Địa ngục.

Dương Thanh Huyền nói: “Trên thực tế cũng không khó, chúng ta có mấy trăm người ở này, mọi người đến rút thăm, rút ra mười người, chế tác bản mệnh ngọc bài lưu lại, người liền truyền đưa qua. Nghỉ ngơi mấy canh giờ, nếu như bản mệnh ngọc bài còn ở đó, liền nên vấn đề không lớn.”

Triệu Minh Vũ trong mắt sáng ngời, nói: “Biện pháp tốt, chỉ là nhiều người như vậy, nên làm gì rút thăm đây?”

“Ha ha, rút thăm gì gì đó quá phiền toái, đánh một vòng hạ xuống được cần bao nhiêu thời gian?” Lục Bất Nhiên khẽ cười một tiếng, ánh mắt lơ đãng đảo qua mọi người, từ tốn nói: “Ở đây không phải có hơn mười vị Tam Hoa cảnh cặn bã sao?”

“Chi!” Mấy đạo tiếng hít hơi vang lên, cái kia hơn mười tên Tam Hoa cảnh võ giả toàn bộ đều đổi sắc mặt.

Có mấy người càng là trực tiếp giữa trời bay lên, hóa thành độn quang muốn đi.

“Lục Bất Nhiên nói có đạo lý.”

Liễu Diệc Hoài tay phải nắm tay, đặt ở môi biên ho khan hai lần, “Khái khái, mọi người đồng sức đồng lòng tới được, hiện tại gặp phải một chút khó khăn liền muốn đi, không khỏi quá không đạo nghĩa đi?”

Nói, vung tay lên, một mảnh xanh quang nằm ngang ở bầu trời, đem cái kia vài đạo độn quang toàn bộ đè ép trở về, “Ầm ầm” té xuống đất, từng cái từng cái mặt xám như tro tàn.

Một tên Tam Hoa cảnh võ giả, tức giận nói: “Đạo nghĩa? Để cho chúng ta dùng mạng đi dò xét nguy hiểm, vậy thì có câu nghĩa sao?”

Liễu Diệc Hoài cười lạnh nói: “Làm càn! Ngươi một cái Tam Hoa cảnh cặn bã, nếu không có có mọi người chúng ta, vừa nãy ở Tinh Đấu đại trận bên trong đã chết rồi. Có thể sống đến bây giờ, không chỉ có không biết cảm ơn chúng ta, lấy hành động thực tế đến báo lại, lại còn dám miệng thả vô lý!”

Một người khác Tam Hoa cảnh võ giả vẻ mặt đưa đám, nói: “Cũng không phải là chúng ta sợ chết, mà là sợ chết uất ức, chết không có giá trị.”

Lục Bất Nhiên liếc xéo hắn một chút, giễu cợt nói: “Làm sao sẽ không có có giá trị? Hiện tại chính là thể hiện các ngươi giá trị thời điểm đến rồi, bằng không các ngươi liền thật không giá trị gì.”

Triệu Minh Vũ nói: “Cùng những này cặn bã phí lời cái gì, nhanh lên một chút đi.”

Tổng cộng mười bốn người Tam Hoa tột cùng võ giả, nguyên bản còn hi vọng đến thí luyện chi địa thu được tài nguyên cùng cơ duyên, giờ khắc này bị bắt tới, từng cái từng cái trên người bị đánh trên dấu ấn, rút lấy một tia hồn phách, luyện chế ra bản mệnh ngọc bài.

Chỉ cần bản thể vừa chết, này ngọc bài liền sẽ phá nát.

Liễu Diệc Hoài đem này mười bốn người đuổi tới truyền tống trận, ngữ trọng tâm trường nói rằng: “Cố lên, cố gắng phát huy nhân sinh của các ngươi giá trị, báo lại mọi người cho tới nay đối với các ngươi chăm sóc.”

Mười bốn người mặt xám như tro tàn, giận mà không dám nói gì, từng cái từng cái xanh mặt.

Vũ Ảnh cùng Dương Thanh Huyền nghiên cứu hạ truyền tống trận này, lún vào lượng lớn linh thạch sau, liền đem trận pháp kích phát, một mảnh trận quang đoàn toàn mà lên, ánh sáng chói mắt.

Mười bốn người ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người hạ, đã bị truyền đưa đi.

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia cắm trên mặt đất mười bốn đạo bản mệnh ngọc bài, thở dài, nói: “Chỉ mong bọn họ không có chuyện gì.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 897: Đại Đạo Quyền Ý Thẳng Tới Bỉ Ngạn

Lục Bất Nhiên cười nói: “Như là chết, mọi người cũng giải tán. Nơi đây thật giống lại không có bảo bối gì.”

Ngữ khí chi ung dung, căn bản là không có đem cái kia mười bốn người khi người nhìn.

Dương Thanh Huyền thầm thở dài một tiếng, này chính là cường giả vì là vương thế giới, không chỉ có là Lục Bất Nhiên như vậy, Vũ Ảnh cũng như vậy, tất cả mọi người là như vậy, căn bản không đem cái kia mười bốn người tính mạng coi là chuyện to tát.

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, tựa hồ nhìn thấy gì, cười nhạt, không để ý lắm. Sau đó, liền mười ngón bấm quyết, trực tiếp ngồi xếp bằng hư không, nhập định tu luyện.

Còn lại người cũng đều tự vi doanh, tu luyện, nói chuyện với nhau, đang đợi thời gian.

Ở ngàn trượng trên không ở ngoài, Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình đảo qua chỗ, Trang Tuyền đang sắc mặt trắng bệch nhìn phía dưới, trong lòng chấn động dữ dội: “Hắn phát hiện ta?”

“Cũng đúng, có thể đánh ra đáng sợ như vậy một quyền, phát hiện ta cũng không tính là cái gì kỳ quái sự tình, không hổ là Tử Diều Hâu kí chủ.”

“Ta nhớ ra rồi, Quân Thiên Tử Phủ người cũng đang tìm hắn, tiểu tử này trên người nhất định ẩn giấu to lớn bí mật.”

“Cái này Tinh Đấu đại trận hạ lại là một truyền tống trận, chẳng lẽ là dẫn tới chỗ đó? Lẽ nào đây là á hằng lưu lại lối vào?”

Trang Tuyền một người ở trên không trên tự lẩm bẩm, trong mắt lộ ra phức tạp Thần quang, một sẽ khiếp sợ, một sẽ sợ, một hồi trầm tư, một hồi mê man.

…

Biển Đen, nào đó hòn đảo.

Một gian lớn như vậy bên trong mật thất, ở u ám trong hoàn cảnh, một đoàn bóng đen lọm khọm ở trên bồ đoàn, cả người ôm cùng nhau, run lẩy bẩy, giống như là đã trải qua khó có thể tưởng tượng hoảng sợ, không ngừng ăn nói linh tinh, “Hiểu lầm… Hiểu lầm… Một chuyện hiểu lầm a… Ô ô…”

Bóng đen đầu lũ núp ở trong cổ, chỉ có thể nhìn thấy đầu tóc rối bù, còn có loạn tao tao trên đất, khắp nơi đều xuất phát điên cuồng dấu vết lưu lại.

Bỗng nhiên, nguyên bản là u ám mật thất, nhiều hơn một đoàn hắc khí, giống như là bỗng dưng sinh thành, ở bên trong mật thất không ngừng biến hóa, chậm rãi hình thành một bóng người, bay xuống.

Bóng người kia trong đôi mắt nổ bắn ra kinh sợ, vài bước đi lên trước, vỗ một cái bóng đen bả vai, kêu lên: “Diệp Vô Sát?”

“A!” Bóng đen hoảng sợ quát to một tiếng, vội vàng đem cánh tay kia đánh bay, đột nhiên hướng về bên trong góc chạy đi, thân thể liều mạng hướng về trên tường chen, sợ khóc ròng nói: “Hiểu lầm… Đúng là hiểu lầm a…”

Bóng người kia kinh hãi không thôi, sợ hãi nói: “Dĩ nhiên thông qua ảnh phân thân phản kích lại bản thể tiến lên! Này, sao có thể có chuyện đó?!”

Ở u ám bên trong mật thất, bóng người cái kia khiếp sợ khuôn mặt bày ra, chính là Ám Dạ Tả sử Diệp Thịnh, hắn chật vật nuốt xuống hạ, đi lên phía trước.

Diệp Vô Sát đầy mặt sợ hãi, còn có nước mắt nước mũi một mặt, lại như tựa như điên vậy, liều mạng kêu lên: “Hiểu lầm... Hiểu lầm... Ngươi tin tưởng ta, đúng là hiểu lầm...”

Diệp Thịnh gật đầu một cái nói: “Ngươi đừng sợ, ta tin tưởng ngươi, biết đây là hiểu lầm.”

Diệp Vô Sát lúc này mới trấn định một hồi, có chút hoài nghi nói: “Ngươi thật tin tưởng ta?”

Diệp Thịnh nặng nề gật gật đầu.

Diệp Vô Sát lúc này mới yên tĩnh lại.

Diệp Thịnh cẩn thận đi lên phía trước, đột nhiên tay phải nhón chỉ, nhanh chóng đi phía trước một chút, như một đạo thiểm điện xẹt qua trời cao.

“Chi!” Hai ngón tay nháy mắt điểm ở Diệp Vô Sát mi tâm, sau đó chỉ quyết biến hóa, lại điểm hắn trên người hơn mười đạo huyệt vị, cuối cùng lần thứ hai bấm quyết, đặt tại mi tâm trên, cuồn cuộn không ngừng hắc khí tràn vào bên trong.

“A!”

Diệp Vô Sát tiếng kêu thảm kinh khủng một tiếng, cả người giống giống như bị chạm điện run cầm cập, vô số hắc khí từ cặp kia chỉ điểm trúng huyệt vị bên trong tuôn ra, hóa thành cuộn sóng ở da dẻ bề ngoài đãng mở.

Cái kia sợ hãi sợ vẻ mặt, chuyển thành dại ra, sau đó từ từ yên tĩnh lại.

Không biết qua bao lâu.

Diệp Thịnh mới trường hô khẩu khí, đem cặp kia chỉ thu về.

Diệp Vô Sát khuôn mặt, trở nên mặt không hề cảm xúc, hai mắt có chút dại ra, nhưng từ từ ngưng tụ lại con ngươi quang, tinh mang một chút điểm ra hiện.

“Như thế nào?” Diệp Thịnh hờ hững nói rằng.

“Hô!” Diệp Vô Sát thở phào một hơi, nhưng trong đôi mắt vẫn như cũ tràn ngập khó che giấu khiếp sợ cùng nghĩ mà sợ, cảm kích nói: “Cảm tạ. Lần này như không phải ngươi xuất thủ cứu ta, sợ là ta muốn triệt để điên rồi.”

Diệp Thịnh nói: “Đến cùng xảy ra chuyện gì?”

Diệp Vô Sát mặt truy cập không có chút hồng hào, cười khổ nói: “Ngươi không phải đều thấy được sao?”

Diệp Thịnh trong mắt xẹt qua tinh mang, nói: “Ta chỉ nhìn thấy hắn ra một quyền, đem của ngươi ảnh phân thân đánh tan, còn dư lại cũng không biết.”

Diệp Vô Sát nghĩ mà sợ nói: “Cú đấm kia không chỉ có diệt ta ảnh phân thân, hơn nữa sụp đổ rồi ta võ ý đạo tâm, liền ngay cả bản thể cũng chịu ảnh hưởng, trực tiếp rơi vào điên.”

Diệp Thịnh theo dõi hắn, trầm giọng nói: “Một quyền kia sức mạnh, cũng không có đạt đến Thái Thiên Vị đỉnh cao, có thể nghiền nát ngươi ảnh phân thân trình độ. Nhưng này đích đích xác xác là Đạo ý, ẩn chứa cực kỳ đáng sợ đại đạo quy tắc, coi như là Đạo cảnh cường giả, đều không làm được đến mức này.”

Diệp Vô Sát dại ra nói: “Ý ngươi là... Đến Bỉ Ngạn... Giới Vương cảnh?”

Diệp Thịnh sắc mặt vạn phần ngưng trọng, xoay người ở bên trong mật thất đi dạo, hiển nhiên nội tâm vô cùng không bình tĩnh, sau một lúc mới dừng lại, ngưng tiếng nói: “Tuy rằng ta không dám khẳng định, nhưng này đạo ý mạnh, vẫn còn ở Dạ Hậu cùng á hằng bên trên, mặc dù là ngày dụ, nên cũng không có đáng sợ như vậy Đạo ý. Ngươi là một quyền kia kinh nghiệm bản thân giả, cảm ngộ nên so với ta càng nhiều, càng sâu mới là. Ta tới tìm ngươi, cũng chính là vì chuyện này, ta nghĩ biết, cái kia Dương Thanh Huyền rốt cuộc là ai?”

Diệp Vô Sát suy nghĩ một chút, chỉ có điều trên mặt không có chút hồng hào, tựa hồ kỷ niệm quá trình, liền để hắn sợ vỡ mật nứt, trong lúc vô tình liền chảy mồ hôi lạnh khắp cả người.

“Lúc đó ta hầu như không có bất kỳ ý nghĩ, chỉ muốn muốn chạy trốn đi, chạy trốn! Nhưng toàn thân giống như là đọng lại giống như vậy, bất luận ta cỡ nào muốn chạy trốn đi, chính là đi bất động, võ ý cùng đạo tâm hoàn toàn sụp đổ rồi. Nếu nói là cú đấm kia dưới Đạo ý là đại dương biển rộng, như vậy ta chỉ là này đại dương biển rộng ở dưới một con giun dế, thậm chí giun dế cũng không bằng.”

Diệp Vô Sát run giọng nói rằng, trên mặt sợ hãi muôn dạng, tựa hồ lâm vào kỷ niệm trong sự sợ hãi, lại bắt đầu tự lẩm bẩm: “Hiểu lầm... Hiểu lầm...”

Diệp Thịnh biến sắc mặt, lớn tiếng quát: “Trấn định!”

Một tiếng sư tử gầm, kinh sợ bản tâm, lần thứ hai để Diệp Vô Sát trở về lại đây.

“Ừng ục.” Diệp Vô Sát mặt không có chút máu, một trận nghĩ đến mà sợ hãi, gấp vội vàng lấy ra một cái ngọc phấn bình, run run đổ ra một ít đủ mọi màu sắc đan dược ở trong tay, sau đó ngửa đầu nuốt xuống.

Diệp Thịnh là càng ngày càng hoảng sợ, cái kia đến cùng là như thế nào Đạo ý, có thể để ngang dọc Biển Đen Đồ Dạ thủ lĩnh, trực tiếp doạ thành chó nhà có tang.

Diệp Vô Sát nuốt vào đan dược sau, sắc mặt hơi tỉnh lại, rồi mới lên tiếng: “Như đạo kia ý thật sự vượt qua Dạ Hậu, á hằng cùng ngày dụ, như vậy ở mảnh này bên trong tinh vực, người như vậy có thể đếm được trên đầu ngón tay.”

Nói, sắc mặt của hắn đột nhiên biến đổi, lộ ra cực đại sợ hãi, run giọng nói: “Ngươi còn nhớ hay không được, ta chuẩn bị đi giết Tử Diều Hâu thời điểm, ngươi đã nói một cái tên...”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 898: Chuyện Năm Đó, Tiến Nhập Truyền Tống Trận

Diệp Thịnh sắc mặt, nháy mắt sát trắng như tờ giấy, hoảng sợ nói: “Ngươi, ngươi nói nhăng gì đó?!”

Diệp Vô Sát cổ quái nhìn hắn, nói: “Cái tên đó không phải ngươi nói sao.”

Diệp Thịnh trên mặt lúc trắng lúc xanh, trong đôi mắt lóe lên sắc mặt giận dữ, nói: “Ta bất quá tùy tiện nói chuyện, muốn doạ hạ ngươi thôi.”

Diệp Vô Sát nói: “Doạ ta? Hừ, đem chính ngươi doạ dẫm đi. Cùng vi kéo cùng nhau, mà lại trở thành túc chủ, không làm được thực sự là ân Võ Vương cũng nói không chừng đấy chứ.”

Diệp Thịnh nổi giận nói: “Không nên nói bậy!”

Diệp Vô Sát trầm mặc hạ, nói: “Nói thật, vi kéo không chết, Cổ Diệu không chết, ân Võ Vương thật chẳng lẽ chết rồi?”

Diệp Thịnh mặt âm trầm, nội tâm dâng lên không rõ bất an, để hắn khí tức có chút nóng, “Lúc đó ta chỉ là muốn doạ ngươi một hồi, việc này ta căn bản là không có nghĩ tới. Hiện tại nghĩ kỹ lại, ân Võ Vương kết cục sau cùng là cái gì?”

Diệp Vô Sát nói: “Năm đó quần hùng thiên hạ tụ hội Biển Đen, cùng chống đỡ Cổ Diệu. Lấy ân Võ Vương cùng vi kéo dẫn đầu, còn có mười sáu vị đạo ảnh thành viên, cùng với lấy ngàn mà tính các đại vị diện cường giả. Một trận chiến sau, đạo ảnh toàn bộ ngã xuống. Vi kéo mở ra Ám Dạ chi đồng, làm cho Tinh Linh bộ tộc rơi vào vạn kiếp bất phục, gần như ở tinh vực tiêu vong. Mà ân Võ Vương, nhưng không có bất kỳ ghi chép cùng truyền thuyết, thật giống như biến mất không còn tăm hơi giống như vậy, chẳng lẽ ân Võ Vương ở trong trận chiến đó cũng bỏ mình?”

Diệp Thịnh nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại, giống như đang trầm tư cái gì, sau một lúc mới trợn mở, nói: “Loại khả năng này cũng có, dù sao năm đó đánh một trận sự tình quá xa xưa, ai cũng không rõ ràng rốt cuộc là làm sao tình huống. Nhưng ta trực giác cho rằng, khả năng này không lớn. Ân Võ Vương sẽ vượt qua Bỉ Ngạn tu vi, đây chính là ngự trị ở Giới Vương bên trên tồn tại, nào có dễ dàng như vậy ngã xuống. Nhưng muốn nói Dương Thanh Huyền đánh ra cú đấm kia, là ân Võ Vương sức mạnh, ta cũng là không tin. Muốn tra Dương Thanh Huyền thân phận, ngược lại là có thể từ Quân Thiên Tử Phủ bắt tay. Quân Thiên Tử Phủ đại tiểu thư Thi Ngọc Nhan, vẫn luôn đang tìm Dương Thanh Huyền, chắc chắn biết một ít gì.”

Diệp Vô Sát ngưng tiếng nói: “Quân Thiên Tử Phủ Thi Ngọc Nhan?”

Giờ khắc này, hắn đã từ khi trước trong sự sợ hãi triệt để tỉnh lại, khôi phục Biển Đen cường giả khí thế, trong mắt bắn ra một đạo ánh sáng lạnh lẽo, hỏi: “Ta ảnh phân thân bị diệt sau, có thể lại xảy ra chuyện gì?”

Diệp Thịnh nói: “Tinh Đấu đại trận theo cú đấm kia mà phá diệt, ở trận pháp bên dưới, xuất hiện một cái truyền tống trận.”

Diệp Vô Sát cả kinh nói: “Truyền tống trận? Dẫn tới cái nào?!”

Diệp Thịnh lắc đầu nói: “Không biết, hiện tại bọn họ bắt được mấy cái lâu la truyền đưa qua, muốn nhìn một chút có hay không nguy hiểm.”

Diệp Vô Sát trầm mặt xuống đến, kinh nghi bất định nói rằng:

“Hẳn là á hằng lưu lại lối vào?”

Diệp Thịnh nói: “Nhất định có độ khả thi, ta sẽ tiếp tục mật thiết chú ý.”

Diệp Vô Sát theo dõi hắn, nói: “Sự tình phát triển đến hiện tại, ngươi và ta trong đó lập trường tựa hồ có thể chậm một chút. Nếu thật có thể tìm tới á hằng lưu lại đồ vật, như vậy ngươi ta muốn, hay là đều có thể thực hiện.”

Diệp Thịnh hỏi: “Thí luyện chi địa, ngươi còn đi vào sao?”

Diệp Vô Sát hoàn toàn biến sắc, đôi trong mắt lộ ra nồng đậm sợ hãi, tựa hồ hoàn toàn bị làm sợ.

Diệp Thịnh than thở: “Ngươi chính là ở lại bên ngoài đi, phụ trách điều tra Dương Thanh Huyền thân phận.”

Diệp Vô Sát lúc này mới trấn định lại, gật gật đầu.

Diệp Thịnh than thở: “Nhiều năm như vậy, tất cả cũng nên có kết quả.”

Hai người tướng đối với mà nhìn, sau đó từng người hóa thành bóng mờ, trước sau biến mất ở bên trong mật thất.

…

Thí luyện chi địa, Bạch Lộ Châu.

Dương Thanh Huyền từ trong nhập định phục hồi tinh thần lại, mở hai mắt ra, hỏi: “Đã bao lâu?”

Hoa Chương vội hỏi: “Tám canh giờ.”

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn cái kia mười bốn bản mệnh ngọc bài, tất cả đều bình yên vô sự, nói: “Lâu như vậy rồi, sẽ không có chuyện gì.”

Bốn phía võ giả toàn bộ đều nhìn hắn, trên thực tế mọi người đã sớm không thể chờ đợi, chỉ là thấy hắn vẫn còn ở nhập định, không ai dám lên trước quấy rầy.

Vũ Ảnh nhìn Dương Thanh Huyền một chút, cả kinh nói: “Mới ngăn ngắn tám canh giờ, hơi thở của ngươi... Đã là Tiểu Thiên Vị sơ kỳ đỉnh cao!”

Dương Thanh Huyền liếc nàng một cái, nói: “Ngươi đã là Tiểu Thiên Vị hậu kỳ, tại sao không nói?”

Vũ Ảnh không lời nói: “Điều này có thể so với sao? Ngươi mới vừa rồi còn chỉ là thông thường Tiểu Thiên Vị sơ kỳ, hơn nữa ta biết ngươi thời điểm, chỉ là Luân Hải cảnh đại viên mãn, mới không tới một năm, đã đến Tiểu Thiên Vị sơ kỳ, đây cũng quá yêu nghiệt chứ?!” Trong giọng nói tràn đầy ước ao.

Chung quanh võ giả toàn bộ giật nảy mình, ngạc nhiên mà nhìn, không tới một năm, liền từ Luân Hải cảnh đại viên mãn xung kích đến Tiểu Thiên Vị sơ kỳ đỉnh cao, thiên phú như thế đặt ở toàn bộ Thương Khung tinh vực, cũng là nhân vật cực kỳ đáng sợ.

Hơn nữa tiểu tử này chỉ là Tiểu Thiên Vị sơ kỳ sao?

Không ít người hướng về bốn phía nhìn tới, này mấy trăm trượng sâu vết nứt, hướng về phía trước dọc theo vạn trượng xa, đều là nghĩ mà sợ hai tay mồ hôi lạnh.

Lôi Vân cùng Nguyên Khôi, càng là hít một hơi thật sâu, chỉ cảm thấy ngực miệng một trận đau buồn.

“Đi thôi.”

Dương Thanh Huyền đứng lên, cùng người đưa đò cùng Vân Tụ Cung hơn một trăm người leo lên truyền tống trận. Còn lại võ giả mới dám lần lượt lại đây, đều chen vào.

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu, nhìn trên trời đám mây, khẽ cười nói: “Có muốn hay không cùng đi?”

Trên đám mây bay xuống một bóng người, rơi vào bên trong truyền tống trận, chính là Trang Tuyền, ôm quyền nói: “Đa tạ.”

Người đưa đò đệ tử đều là căm tức nhìn hắn, có đồng môn mối thù.

Lôi Vân càng là giật mình không thôi, một đôi mắt nhìn chằm chằm Trang Tuyền đánh giá, càng xem càng sợ. Ngoại trừ thần thái khí chất bất đồng ra, cùng mình giết người kia hoàn toàn tương tự.

Hắn cũng cân nhắc đến rồi phụ thể khả năng, thế nhưng người ấy đã bị mình sấm sét điện tiêu, liền ngay cả ngũ tạng lục phủ đều triệt để vỡ vụn, căn bản không có có thể sửa chữa, cái kia người trước mắt này đến cùng là chuyện gì xảy ra?

Trang Tuyền cũng tựa hồ cảm ứng được Lôi Vân ánh mắt, liếc mắt một cái đi qua, cười lạnh một tiếng, liền thu chủ đề quang đến.

Rất nhanh, truyền tống trận khởi động, phóng ra ánh sáng chói mắt, tất cả mọi người đều biến mất ở trên trận pháp.

…

Một mảnh liệt nhật nướng, trong thiên địa bay lên một luồng làm người khó có thể chịu được sóng nhiệt.

Sau đó, không trung vạn điểm ánh sáng hiện ra, một đám lớn bóng người từ hư không xuất hiện, hướng về đại địa rơi xuống.

“Bắc Mạc?”

Lượng lớn võ giả bị cảnh tượng trước mắt kinh sợ, đều là nhấc lên chân nguyên, đem truy xuống tư thế đình trệ, sau đó chậm rãi rơi trên mặt đất.

Chỉ thấy trước mắt bão cát vạn dặm, rộng lớn mà hùng hồn sa mạc, trong thiên địa đầy rẫy một loại màu sắc, nóng rực màu vàng.

“Nơi này là Bắc Mạc sao?” Có người thất kinh hỏi.

Lục Bất Nhiên cùng Liễu Diệc Hoài liếc nhau một cái, còn có hai trong phái không ít đệ tử, đều là nhẹ nhàng gõ đầu.

Lục Bất Nhiên lúc này mới nói: “Đích thật là Bắc Mạc.” Hắn vừa nói như vậy, cơ vốn là có thể xác định.

“Xảy ra chuyện gì? Tại sao cổ thời gian truyền tống trận, trực tiếp truyền đến Bắc Mạc?”

“Người ở đây thuốc lá hi hữu đến, linh khí ít ỏi, sẽ không có bảo vật hoặc là ngụy đạo văn a.”

“Chẳng lẽ là cổ thời đại năng, theo chúng ta mở một trò đùa?” Các loại nghị luận cùng bất mãn, còn có tâm tình, tại mọi người ở giữa lan tràn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 899: Cho Thấy Thân Phận, Thần Bí Di Chỉ

“Tại sao lại như vậy?” Vũ Ảnh trên mặt có chút thất vọng, hỏi.

“Chuyện này... Ta cũng không biết.” Triệu Minh Vũ trên trán chảy ra mồ hôi lạnh, có chút lúng túng trả lời, như là không thu hoạch được gì, vậy lần này hưng sư động chúng, tất nhiên dẫn tới Dạ Hậu tức giận.

Dương Thanh Huyền tự nhiên biết không thể nào là chuyện cười, nhưng Pháp Quang Loa bên trong gặp được ngụy đạo văn địa phương, xác thực không phải hoang mạc, nhìn tới nơi này nên có huyền cơ khác.

Hắn liếc Trang Tuyền một chút, thấy hắn đầy mặt thâm trầm, chỉ là trong mắt thả ra hưng phấn quang đến, thậm chí là có chút kích động, ở hướng về nhìn bốn phía, tìm kiếm cái gì.

Dương Thanh Huyền đi tới, vỗ xuống Trang Tuyền bả vai, sợ đến hắn nhảy một cái, vội vàng bày tự chọn thế, cảnh giác nói: “Ngươi làm cái gì?”

Dương Thanh Huyền híp mắt, giống như là bị bão cát thổi trợn không mở, “Ngươi có biết một ít gì?”

Trang Tuyền sắc mặt thay đổi mấy lần, cuối cùng khuôn mặt phức tạp nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, gật đầu nói: “Không sai, ta đích xác biết một vài thứ.”

Hắn vốn là muốn trình bày qua loa đi qua, nhưng nghĩ tới Dương Thanh Huyền quỷ dị khó lường, cùng với Tử Diều Hâu quan hệ, suy nghĩ một chút vẫn là nói ra.

Hơn nữa hắn biết, mặc dù chính mình không nói, sợ là cũng sẽ bị mọi người phát hiện.

Trang Tuyền dùng tay chỉ vào phụ cận sa mạc, lấy tay vẽ một vòng tròn, sau đó chỉ xuống phía dưới, nói: “Này phía dưới, vô cùng có khả năng chôn một cái di tích.”

“Di tích?!” Dương Thanh Huyền hai mắt sáng ngời, tiếp tục hỏi: “Là cái gì di tích?”

Trang Tuyền nói: “Ta cũng chỉ là suy đoán mà thôi, cũng không xác định, xem trước một chút có phải là như ta tưởng tượng như vậy.”

Vũ Ảnh khá là giật mình, quan sát Trang Tuyền vài lần, hỏi: “Vị này chính là?”

Dương Thanh Huyền lại cười nói: “Ta cũng rất muốn biết vị này thân phận đây.”

Vũ Ảnh biến sắc mặt, lập tức lộ ra địch ý.

Triệu Minh Vũ cũng vung tay lên, Vân Tụ Cung hơn trăm người, tất cả đều vây quanh, nhìn chằm chằm Trang Tuyền.

Dù sao cổ di tích chuyện là Dạ Hậu vẫn đang tìm, toàn bộ Vân Tụ Cung bận bịu lâu như vậy đều không có đầu mối gì, mà người trước mắt này lại tựa hồ như nắm giữ cực kỳ trọng yếu tin tức.

Vũ Ảnh lạnh lùng nói: “Các hạ là chính mình lượng minh thân phận đây, hay là muốn chống lại một hồi đây?”

Trang Tuyền nhìn Vũ Ảnh, thở dài, nói: “Chúng ta là cùng nhau.”

Vũ Ảnh nhíu mày lại, nói: “Các hạ hết sức quái lạ, tha thứ ta ít đọc sách, nghe không hiểu."

Triệu Minh Vũ nói: "Tiểu tử này có chút quen mắt, thật giống không phải lần này tiến vào người mới."

"Ngươi là Trang Tuyền." Một thanh âm đột nhiên kêu lên, chính là Triều Tịch Bang Sài Liêu, đã từng người đưa đò đệ tử.

Lục Bất Nhiên xoay người, hỏi: "Ngươi biết hắn?"

Sài Liêu ôm quyền nói: "Vâng, người này theo ta là cùng một nhóm tiến vào thí luyện chi địa."

Lục Bất Nhiên nghi ngờ nhíu mày lại, không tiếp tục nói nữa.

Dương Thanh Huyền biết "Trang Tuyền" đã sớm chết rồi, đương nhiên sẽ không lưu ý hắn quá khứ thân phận, đầy hứng thú nhìn Trang Tuyền, nói: "Đều lúc này, ngươi còn muốn ẩn giấu sao? Cũng hoặc là, còn có thể giấu xuống sao?"

Trang Tuyền không đáp, mà là nâng tay trái lên, năm ngón tay kéo ra, trong đó ngón trỏ chỉ hướng về Vũ Ảnh, từ tốn nói: "Đây là cái gì?"

Chỉ thấy cái kia trên đầu ngón tay phóng ra một chút đen nhánh ánh sáng, sau đó mở rộng, trình viên hình tản ra, ở trên không bên trong hình thành một cái hoa tuyết trạng đồ án, mỹ lệ mà kỳ đẹp, nhưng lộ ra một chút tà khí.

"Chi! Ngươi, ngài là...!" Vũ Ảnh hoàn toàn biến sắc, gấp vội vàng hai tay ôm quyền, liền muốn hành lễ.

Trang Tuyền vươn tay ra, ngăn trở nàng, lạnh nhạt nói: "Ngươi biết liền có thể."

"Phải!" Vũ Ảnh lập tức thả tay xuống, sắc mặt trở nên câu nệ mà cung kính.

“Chuyện này...!” Đột nhiên tới biến hóa, làm cho tất cả mọi người đều thất kinh, liền ngay cả Dương Thanh Huyền cũng ngây ngẩn cả người.

Triệu Minh Vũ càng là một đầu sương mù nước.

Lôi Vân trong lòng thầm nói: “Ám Dạ lực lượng, quả nhiên biến thành người khác!”

Vũ Ảnh trầm giọng nói: “Vị đại nhân này thân phận, ta dĩ nhiên biết được, chư vị không cần hỏi, ai sẽ cùng vị đại nhân này làm khó dễ, chính là theo ta Vân Tụ Cung làm khó dễ!”

Ngữ khí của nàng vô cùng kiên định, không thể nghi ngờ. Mà lại nói xong sau, nàng ngẩng đầu lên, dò xét tính nhìn Dương Thanh Huyền.

Triệu Minh Vũ chờ Vân Tụ Cung người tốt làm, Lục Bất Nhiên cùng Liễu Diệc Hoài đám người cũng dễ làm, chính là Dương Thanh Huyền không dễ xử lí, như là hắn muốn đuổi căn hỏi đáy, sợ thì phiền toái.

Dương Thanh Huyền từ Vũ Ảnh trong mắt, thấy được một tia khẩn cầu vẻ mặt, trong lòng lập tức đoán được mấy phần, gật đầu nói: “Nếu Vũ Ảnh nói rồi, vậy dĩ nhiên là có thể tin người.”

Trang Tuyền cũng thở phào nhẹ nhõm, ôm quyền nói: “Đa tạ.”

Vũ Ảnh cũng quăng tới một cái thần sắc cảm kích.

Lục Bất Nhiên đám người tự nhiên cũng thức thời, hắn Doanh Doanh cười nói: “Tự nhiên đều là tin cậy người, cũng không sao ngăn cách. Hơn nữa vị đại nhân này cũng nói, phía dưới vô cùng có khả năng tồn tại di tích, xem ra là khi chúng ta phát tài.”

Trang Tuyền mặt không hề cảm xúc nói rằng: “Ta chỉ là suy đoán mà thôi, không hẳn thật sự có.”

Lục Bất Nhiên cười gượng hai tiếng, nói: “Mặc dù không có, cũng không thiệt thòi cái gì. Chư vị, làm việc, đào xuống!”

Hắn ra lệnh một tiếng, triều tịch hơn mười người liền bắt đầu động thủ, liều mạng đào xuống.

Mấy trăm người cũng đều lôi kéo lại, từng người chiếm cứ một vùng, nhiệt liệt hướng lên trời đào.

Những này đều không phải là người bình thường, không bao lâu, đã có người hưng phấn hét lớn: “Quả nhiên có đồ vật!”

Chỉ thấy người kia đã đào mấy trăm trượng, đào ra một căn hơn ba mươi trượng cây cột đá. Trên cây cột khắc đầy hoa văn, tính chất êm dịu.

Dương Thanh Huyền một chút liền nhận ra này cây cột, cả kinh nói: “Cùng cái kia Tinh Đấu đại trận trụ đá là đồng nhất loại chất liệu.”

Lần này lòng của mọi người càng thêm hừng hực, đều cổ túc nhiệt tình.

Trang Tuyền càng là kích động liền hút mấy miệng nhiệt khí, áp chế nội tâm tâm tình hưng phấn, hai tay ở trong tay áo nắm tay, đều khẽ run.

Vũ Ảnh thấp giọng hỏi: “Đại nhân, nơi này là...”

Trang Tuyền nhẹ nhẹ gật gật đầu.

Vũ Ảnh cũng lớn mừng, lộ ra thoải mái vẻ mặt, phảng phất nội tâm buông xuống một khối tảng đá.

Dương Thanh Huyền thì lại nhíu mày lại, nhẹ nhàng truyền âm hỏi: “Chư vị thấy thế nào? Di tích này là chuyện gì xảy ra?”

Hoa Giải Ngữ trầm tư một trận, nói: “Nơi này là từ Bạch Hổ trong đại trận truyền đưa tới, nên cùng năm đó cái kia Bạch Hổ khuê túc có quan hệ, chẳng lẽ là Bạch Hổ hành cung di chỉ?"

Dương Thanh Huyền giật mình không nhỏ, nói: "Ý ngươi là, Bạch Hổ hành cung đã phá huỷ?"

Hoa Giải Ngữ nói: "A Đức gia tộc mấy đời người nỗ lực, cũng không tìm tới Bạch Hổ hành cung tung tích, bị hủy cũng nói còn nghe được."

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: "Như là Bạch Hổ hành cung bị hủy, cái kia chẳng lẽ không phải mất đi tiến nhập Ân Vũ Điện lối vào?"

Hoa Giải Ngữ nói: "Hành cung bị hủy cũng chỉ là phán đoán của ta, chưa chắc là đúng. Còn nữa, Ân Vũ Điện nguyên bản là mịt mờ, không vào được cũng không có gì đáng tiếc. Nói thật, lấy thực lực của ngươi bây giờ, tiến nhập loại này trong truyền thuyết địa phương, có thể giữ được hay không tính mạng cũng khó nói. Chờ di tích này tiến một bước bị khai quật ra lại nhìn đi."

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng gõ đầu, kiên nhẫn ở một bên nhìn.

Đồng thời thỉnh thoảng nhìn chăm chú vào Trang Tuyền vẻ mặt, đưa hắn cái kia khó che giấu hưng phấn, đều toàn bộ thu vào đáy mắt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 900: Ly Kỳ Tử Vong, Sa Mạc Hành Thi

“Ta đào được nguyên khí!” Một tên võ giả hưng phấn kêu to lên.

Không ít người dừng lại đào móc, đều vây lại.

Là năm tên Vân Tụ Cung người, moi ra một cái trăm trượng đường kính, trăm trượng độ sâu hố to, bên trong cắm ngược chuôi kiếm.

Năm người kia đều kích động vô cùng, không dám tự ý rút ra.

Vũ Ảnh bọn người bay qua.

Hố sâu bốn phía đều bu đầy người.

“Vũ Ảnh đại nhân!” Tên kia Vân Tụ Cung đệ tử lập tức lùi đến một bên.

Vũ Ảnh liếc mắt nhìn Trang Tuyền, tựa hồ đang xin chỉ thị. Trang Tuyền gật gật đầu. Vũ Ảnh này mới nhìn kiếm kia chuôi, tựa hồ nhíu mày lại, nhẹ nhàng một chưởng đánh ra.

“Xì”, kiếm kia chuôi bị chấn động bay ra ngoài, là một thanh đoạn kiếm.

Bị Vũ Ảnh năm ngón tay vồ lấy, liền rơi vào trong tay.

Tất cả mọi người ánh mắt đều ngưng nhìn sang, từng cái từng cái nhíu mày lại, này đoạn kiếm đẳng cấp quá thấp, chỉ là phổ thông nguyên khí.

“Này kiếm... Còn giống như hết sức mới...” Vũ Ảnh kinh nghi bất định nói, ngữ khí cũng không phải là khẳng định như vậy.

Trang Tuyền nhìn chằm chằm đoạn kiếm liếc mắt nhìn, sắc mặt đột biến, giơ tay lên, hướng về cái kia đoạn kiếm xuất hiện địa phương chộp tới.

“Rầm”, cát đất phá mở, hóa thành long quyển vung lên, toàn bộ mặt đất bị nhấc lên một tầng.

Mà ở Trần Sa tung bay hạ, nhưng là xuất hiện ba bộ thi thể, thảm không nỡ nhìn yểm ở trong cát, đã thành thây khô.

“Ba người này là...!” Lục Bất Nhiên hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Là cái kia chút Tam Hoa cảnh cặn bã!”

Mọi người tất cả đều hít một hơi khí lạnh.

Triệu Minh Vũ trầm giọng nói: “Tại sao lại như vậy? Chúng ta truyền đưa tới, bất quá một khắc đồng hồ thời gian, thậm chí cũng chưa tới, này mười bốn người làm sao lại chết rồi?”

Lục Bất Nhiên nhìn chằm chằm cái kia ba bộ thi thể, nói: “Hơn nữa tử trạng cực kỳ khủng bố, trên người một chút lượng nước cũng bị mất, hoàn toàn bị hút khô.”

“Đi tới nhìn.” Dương Thanh Huyền nhảy vào trong bão cát, hướng về cái kia ba bộ thi thể đi đến.

Vũ Ảnh đám người hơi do dự một chút, cũng đều đi theo.

Dương Thanh Huyền đi tới ba bộ thi thể bên người, ngồi xổm người xuống, đem ba bộ thi thể kiểm tra cẩn thận hạ, sau đó lại lật lại kiểm tra rồi một lần.

“Có thể có cái gì phát hiện?” Trang Tuyền mở miệng hỏi.

Hắn ở phụ thể Trang Tuyền thi thể thời điểm, liền nghe được

Dương Thanh Huyền đối với Trang Tuyền thi thể phân tích, vô cùng tín nhiệm cùng tán thưởng.

Dương Thanh Huyền đứng dậy, sắc mặt có chút khó coi, nói: “Chư vị đều cẩn thận rồi.”

Mọi người sững sờ, tất cả đều khẩn trương.

Vũ Ảnh lập tức hạ lệnh, quát lên: “Tất cả mọi người đều ngưng đào móc, không được tự tiện hành động!”

Mệnh lệnh từng tầng từng tầng truyền xuống, đào móc chuyện lập tức bị đình chỉ. Nhưng cũng có một ít người giấu đi ở phía xa, không để ý lắm, tiếp tục đào, hy vọng có thể đào ra bảo bối đến chiếm làm của riêng.

Lục Bất Nhiên hỏi: “Thanh Huyền lão đệ, nhưng là phát hiện cái gì?”

Liễu Diệc Hoài lạnh lùng nhìn chăm chú Lục Bất Nhiên một chút, đối với hắn gọi thẳng Dương Thanh Huyền “Lão đệ” thấy sang bắt quàng làm họ, biểu thị cực kỳ xem thường.

Dương Thanh Huyền ánh mắt hướng bốn phía cát đất nhìn tới, chậm rãi nói rằng: “Ba người này trên người tổng cộng có mười một nơi miệng vết thương, tất cả đều là binh khí gây thương tích. Mà binh khí lại có ba loại, đao, kiếm, trảo. Nói rõ ba người này là bị vây công mà chết, xuất thủ có ít nhất năm người.”

Lục Bất Nhiên cả kinh nói: “Có phải hay không là ở Bắc Mạc tu hành võ giả? Bắc Mạc tuy rằng xấu cảnh ác liệt, nhưng cũng không có thiếu võ giả tiềm ở trong đó tu hành.”

Dương Thanh Huyền nói: “Có loại khả năng này, nhưng độ khả thi cũng không lớn. Ta cho rằng là cát bụi bên trong ẩn tàng rồi đồ vật, giết bọn họ phía sau lại kéo xuống. Như là phổ thông võ tu giết, trong thời gian ngắn ngủi chìm xuống không được nhanh như vậy.”

Vũ Ảnh sắc mặt trắng bệch, có chút sợ sệt nói: “Cát bụi nội ẩn giấu đồ vật? Những người này không phải là bị binh khí gây thương tích sao?”

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, nói: “Là binh khí gây thương tích. Nhưng ai nào biết cát bụi bên trong, liền không có lấy binh khí quái đồ đây?”

Dứt tiếng, tất cả mọi người chỉ cảm thấy sống lưng lạnh lẽo, phảng phất chân mình hạ liền có đồ vật cổ quái, đều là sốt sắng cao độ. Có mấy người càng là ngự không mà lên, tránh khỏi thân thể cùng Trần Sa tiếp xúc.

“A!” Hố to ở ngoài, truyền đến một đạo tiếng kêu thảm thiết, xẹt qua bầu trời. Nhưng bất quá một sát, thanh âm kia liền biến mất không còn tăm hơi.

Tất cả mọi người đều hoàn toàn biến sắc, biết có người treo.

Dương Thanh Huyền đột nhiên quát to: “Cẩn thận!”

Bốn phía cát vách tường đột nhiên di chuyển, giống thác nước giống như vậy, tảng lớn đi xuống trút xuống, đồng thời từ bên trong một hồi lao ra lượng lớn bóng người, đều là tay cầm binh khí, giết hướng về mọi người.

“Ầm! Ầm!”

Từng đạo từng đạo cái bóng phá vách tường ra, cực nóng nướng trong không khí, nhất thời tỏ khắp ra lượng lớn ăn mòn chán ghét mùi vị, còn có sát khí ngất trời cùng đao kiếm ánh sáng lạnh lẽo.

“Là Thi Khôi! Mọi người cẩn thận!” Vũ Ảnh trước tiên hét lớn một tiếng. Cô gái đều sợ quỷ quái đồ vật, đặc biệt là cái kia chút không rõ đồ vật, hiện tại gặp được Thi Khôi bản thân, trái lại bình tĩnh lại.

Hố to chung quanh một vòng võ giả, đứng mũi chịu sào, hãy cùng những Thi Khôi kia giết đến cùng một chỗ.

“Những này Thi Khôi...” Lục Bất Nhiên giật mình không thôi, xoay người nhìn Liễu Diệc Hoài, nói: “Ngươi nhìn những này Thi Khôi...”

Liễu Diệc Hoài đồng dạng cả kinh nói: “Ngươi cũng phát hiện? Ta còn tưởng rằng là chính mình ảo giác, những này Thi Khôi hình như là... Sở Thiên giúp người!”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Sở Thiên giúp? Chiếm cứ nam khâu, thủ lĩnh Mặc Nan Sanh, Thái Thiên Vị trung kỳ tu vi, thí luyện chi địa đệ nhất đại bang phái?”

Lục Bất Nhiên nói: “Chính là! Nhìn dáng dấp, tựa hồ diệt sạch ở nơi này. Chẳng trách ở Bạch Lộ Châu chưa thấy bóng người của bọn họ.”

Từ bốn bề cát trên vách, còn bất chợt lao ra lượng lớn võ giả, tất cả đều là sắc mặt bi thảm, hai mắt chỗ trống vô thần, toàn thân không có có một tia lượng nước, tất cả đều là thây khô.

Nhưng chiêu thức vung vẩy hạ, đều là ác liệt đến cực điểm, đều là không giữ lại chút nào thế tiến công, hoàn toàn không có bất kỳ phòng thủ.

Dương Thanh Huyền nói: “Sở Thiên giúp tổng cộng có bao nhiêu người?”

Lục Bất Nhiên nói: “Toàn bộ giúp lời ước chừng bốn, năm trăm, Thiên Vị bên trên có bốn mươi hai người.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Nhiều như vậy?”

Lục Bất Nhiên gật đầu nói: “Sở Thiên độc chiếm nam khâu, là đệ nhất đại bang.”

Thây khô rậm rạp chằng chịt từ bốn mặt cát trong vách lao ra, cùng người khác võ giả đánh cát bay đá chạy, toàn bộ trong thiên địa đều là một mảnh cát vàng, không nhận rõ bóng người.

Dương Thanh Huyền đám người vẫn như cũ đứng ở đó hố to trung ương, cũng không nhúc nhích, cũng không hoảng hốt chút nào.

Như những người này thực sự là Sở Thiên giúp, thì lại cũng không gây cho sợ hãi.

Hiện ở trong lòng mọi người lớn nhất kiêng kỵ, chính là Sở Thiên giúp bởi vì sao sẽ diệt sạch ở này?

Ở toàn bộ thí luyện chi địa đã biết thế lực trong đó, cũng không có thể diệt sạch Sở Thiên giúp sức mạnh. Như vậy nhất định là xuất hiện mọi người dự đoán ở ngoài sức mạnh.

Các tổ chức lớn đầu lĩnh đều đã nghĩ đến điểm ấy, vì lẽ đó vẫn như cũ đứng ở đó hố to trung ương, vẫn chưa ra tay, mà là chờ đợi cái kia không biết sức mạnh giáng lâm.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nhẹ nhíu mày lại, nói: “Ra tay đi, bọn họ nhanh đỡ không được.”

Nói, bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở một tên người đưa đò đệ tử bên cạnh người, một chưởng về phía trước vỗ tới, “Ầm” một tiếng, đem một cổ thây khô đập vỡ tan, đem đệ tử kia từ tử vong hạ giải cứu ra.

“Đa tạ Thanh Huyền đại nhân!” Tên đệ tử kia trở về từ cõi chết, cảm kích nước mắt linh.

Dương Thanh Huyền không kịp khách khí, bóng người lóe lên, lại tại chỗ biến mất.

Trang Tuyền nhìn tình cảnh này, hai tay chắp sau lưng, từ tốn nói: “Lòng dạ đàn bà.”

Chương 901: Lấy Trận Cự Địch, Hoạ Ngoại Xâm Nội Ưu

Vũ Ảnh khẽ cau mày, ôm quyền cung kính nói: “Đại nhân, sức mạnh của chúng ta nhanh đỡ không được.”

Trang Tuyền lãnh đạm nói: “Diệt sạch Sở Thiên sức mạnh còn trong bóng tối, như là hiện tại chúng ta ra tay, chờ lực lượng kia xuất hiện, ai tới đối phó? Những này lâu la, như là ngay cả một đám thây khô cũng không ngăn nổi, còn để làm gì? Chết cũng đã chết. Dương Thanh Huyền vì cứu những này lâu la tính mạng, sợ là muốn bỏ lỡ đại sự.”

Lục Bất Nhiên bọn người là không được gật đầu, hết sức tán đồng đạo lý này.

Vũ Ảnh trong lòng thầm than một tiếng, cũng không tốt nói cái gì nữa, chỉ là lẳng lặng nhìn Trần Sa bên trong, đạo kia tung bay thân ảnh.

Trong vòng mấy cái hít thở, Dương Thanh Huyền liền làm vỡ nát bốn cổ thây khô. Hắn xuất thủ cứu, tất cả đều là người đưa đò đệ tử. Còn những tổ chức khác đệ tử, nếu là có rỗi rãnh lời, cũng sẽ thuận lợi cứu, nhưng khẳng định trước tiên chiếu cố mình người.

“Những này thây khô rốt cuộc là sức mạnh nào ở khống chế?” Dương Thanh Huyền biên ra tay biên suy tư về, nhìn thấy trước mắt mấy trăm thây khô bên trong, tựa hồ tất cả đều là Thiên Vị dưới sức mạnh, cái kia Mặc Nan Sanh có Thái Thiên Vị trung kỳ tu vi, còn có Lục Bất Nhiên nói bốn mươi hai tên Thiên Vị cường giả, đều chưa từng thấy qua một cái.

Thuần túy lấy sức mạnh đến luận, Dương Thanh Huyền một phương căn bản không thua cho những thứ này thây khô, chỉ có điều thây khô không có ý thức, không sợ chết, tất cả đều là liều mạng đấu pháp. Cứ kéo dài tình huống như thế, chúng võ giả đã bị thây khô chế trụ.

Trên cát vàng, thỉnh thoảng có máu tươi vẫy xuống hạ xuống, như hoa mai điểm điểm, nhưng một nướng, biến thành đen kịt một khối.

“Ô!” Bỗng nhiên một tiếng thật dài nghẹn ngào, trên bầu trời Trần Sa vang lên.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, quay đầu lại nhìn tới, vừa mừng vừa sợ.

Chỉ thấy Vũ Ảnh bay ở giữa không trung, hai tay bấm quyết, giẫm ở một cái to lớn màu trắng ốc biển trên, âm thanh chính là từ cái kia ốc biển bên trong truyền ra.

Đồng thời ốc biển không gian bốn phía mơ hồ gợn sóng, như nước như thế kéo dài không dứt, màu sắc từ trong suốt rất nhanh chuyển thành như máu màu đỏ, một hồi hóa thành xích sông rít gào, ở trên không bên trong khuấy động mở, kéo dài ngàn trượng!

“Hồng Thủy Trận!”

Dương Thanh Huyền quát to một tiếng, nói: “Tất cả mọi người lùi, lùi vào trong trận!”

“Ầm ầm!” Hồng nước trút xuống, ở hố to bốn phía, uốn lượn mở, hóa thành một đạo sông đào bảo vệ thành. Đồng thời trong nước xuất hiện lượng lớn Hóa Hình người, đem cái kia chút thây khô ngăn trở.

Mọi người vừa mừng vừa sợ, vội vàng lùi vào trong trận.

Cái kia chút thây khô vừa bước vào hồng nước, trong miệng liền phát sinh thanh âm khàn khàn, liều mạng xông về phía trước, đem cái kia chút hóa hình binh sĩ chém nát.

Dương Thanh Huyền nhìn bốn phía mênh mông hồng nước, năng lượng khuấy động, nội tâm khiếp sợ không thôi.

Ngưng Giáp Tử thanh âm truyền đến, tương tự vô cùng thán phục, “Cô nàng này trận pháp thiên phú tốt mạnh, chờ bản tọa khôi phục thực lực sau, có thể thu nàng làm đồ đệ, đem y bát truyền cho nàng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nhân gia là Dạ Hậu đệ tử, còn sẽ cho phép khi ngươi đồ đệ?”

Ngưng Giáp Tử phẫn nộ rên một tiếng, phản trào phúng: “Ngươi còn có mặt mũi nói? Ngươi đối với Hồng Thủy Trận khống chế, còn không bằng đối phương vạn nhất, ngươi thực sự là xấu hổ vì là nam nhi!”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ai nha, có người liền thân thể cũng bị mất, còn không thấy ngại nói đến người khác thực lực thấp? Đúng đấy, ta là thực lực thấp, nhưng ta bây giờ còn nhảy nhót tưng bừng. Là ai thực lực cao, cao đến liền thân thể cũng bị mất?”

“Ngươi...!” Ngưng Giáp Tử suýt chút nữa thổ huyết, hắn cũng là người thông minh, biết tiếp tục kéo xuống đi, chỉ có thể càng khí, thẳng thắn không nói.

Trang Tuyền nhẹ nhíu mày lại, nhìn không trung Vũ Ảnh, ánh mắt có chút lạnh lẽo. Vũ Ảnh không có đi qua hắn đồng ý, càng tự ý ra tay, để hắn trong lòng dâng lên vẻ tức giận.

Nhưng Hồng Thủy Trận mạnh hơn, cũng không ngăn được mấy trăm thây khô, hồng nước phòng ngự phạm vi bị buộc không ngừng thu nhỏ lại, Vũ Ảnh cũng là đầu đầy mồ hôi.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Mọi người lại tiến lên! Không thể dựa vào một người phụ nữ vác!”

Nói, trước tiên liền xông lên Hồng Thủy Trận, lấy ra Ngự Phù Thế, chém giết thây khô. Mỗi một kiếm hạ xuống, sấm sét lẫn vào kiếm quang, liền đem một cổ thây khô phách nát nổ ra.

Cái kia chút lùi trở về trong trận võ giả, ở hơi hơi thở dốc sau, cũng lần thứ hai hướng về vào trong trận chém giết. Chỉ có điều có đại trận yểm hộ, so với trước kia muốn ung dung hơn nhiều.

“Ầm ầm!”

Bỗng nhiên, ngoài trận truyền đến nổ thật to, chỉ thấy ở ngàn trượng khoảng cách trái phải, một mảnh cát bụi vung lên, hóa thành to lớn lốc xoáy bão táp, từ bốn phương tám hướng ép đến.

Cường đại bão cát lực lượng, rất xa nhảy vào hồng trong nước, đem trận lực suy yếu.

Vũ Ảnh hoàn toàn biến sắc, cái kia bão cát có ít nhất cao ngàn trượng, bao trùm mấy dặm phạm vi, như là bão táp nghiền ép lên đến, lấy nàng khống chế Hồng Thủy Trận, căn bản là không ngăn được.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, cả kinh nói: “Na Phong bạo bên trong có người!”

Chỉ thấy Trần Sa tung bay, quyển thiên tịch địa, nhưng ở bão táp ở giữa, nhưng là quỷ dị giống như yên tĩnh, có hơn hai mươi người lù lù mà đứng.

“Hai, bốn, hai năm, hai mươi lăm người!”

Dương Thanh Huyền ánh mắt quét qua, lớn tiếng nói: “Là Sở Thiên giúp cao tầng!”

Có hai mươi bốn người phân chia ở bốn phía, từng người bấm quyết, khống chế được Na Phong cát đại trận. Một người khác nhưng là sắc mặt lạnh lùng, hai tay ôm ngực, đứng ở bão táp trung ương nhất, trong đôi mắt bắn ra tinh mang.

“Này hai mươi lăm người vì sao không phải thây khô?”

Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, không kịp phân tích, lóe lên liền trở lại hố to trung ương, hướng mọi người nói: “Hiện tại Sở Thiên cao tầng đến rồi, đến phiên các ngươi ra tay rồi.”

Lục Bất Nhiên bọn người là cau mày, sau đó nhìn nhau.

Trang Tuyền mặt không biến sắc, nói: “Chờ Na Phong bạo lại đây, cùng đại trận xông tới sau lại ra tay. Như vậy có thể tiêu hao nhiều hơn bọn họ một ít sức mạnh.”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, lạnh giọng nói: “Na Phong bạo như là xông vào trên đại trận, không chỉ có Vũ Ảnh đỡ không được, sẽ bị phản phệ trọng thương. Hơn nữa bao nhiêu người sẽ chết ở bị đụng?”

Trang Tuyền nói: “Những người này đỡ không được xông tới, chỉ có thể trách bọn hắn thực lực không đủ. Còn Vũ Ảnh... Không có đi qua ta đồng ý liền tự ý ra tay, như là trọng thương, cũng là nàng gieo gió gặt bão.”

Dương Thanh Huyền giận dữ cười, nói: “Ha ha, tốt, gieo gió gặt bão, nói được lắm!”

Đột nhiên một kiếm vung lên, ở trên không bên trong xẹt qua một đạo kiếm quang, liền đâm về phía Trang Tuyền, Dương Thanh Huyền phẫn nộ quát: “Ngứa - tý, ngươi trước đi chết đi cho ta!”

Trang Tuyền biến sắc mặt, nhẹ nhàng giơ tay lên, liền đem kiếm khí gảy mở, trầm giọng nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi nổi điên làm gì?”

“Ta không điên, điên người là ngươi! Tu luyện đem đầu óc luyện hỏng rồi chứ? Mọi người đều là đồng thời vào sinh ra tử đồng bạn, không có người nào nên vô duyên vô cố vì ngươi mà chết. Hiện tại bọn họ đều che ở đằng trước liều mạng, ngươi không giúp đỡ còn chưa tính, còn ở đây nói nói mát, còn muốn bọn họ dùng mạng sẽ giúp ngươi chịu đựng Na Phong bạo, giống như ngươi vậy cặn bã, có ngươi còn không bằng không có ngươi, vì lẽ đó, ta trước đưa ngươi đi chết đi!”

Dương Thanh Huyền hầu như tức điên, Ngự Phù Thế ở trong tay không ngừng bắn ra tia điện, một kiếm mau hơn một kiếm, tất cả đều hướng về Trang Tuyền yếu hại đâm tới.

Lục Bất Nhiên bọn người là sợ ngây người, không biết như thế nào cho phải. Ngoại địch đã lui, mạnh hơn ngoại địch lại tới nữa rồi, mà tự thân nhưng xảy ra nội chiến.

Lưu thủ ở chính giữa có hơn bốn mươi người, tất cả đều là Thiên Vị thực lực cường giả. Giờ khắc này một hồi tản ra, miễn cho bị Dương Thanh Huyền kiếm khí vạ lây người vô tội.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 902: Độc Thân Mà Hướng Về

Trang Tuyền không muốn cùng hắn trực tiếp va chạm, tránh trái tránh phải, đem hết thảy kiếm khí tất cả đều tránh đi.

Dương Thanh Huyền nổi giận chém mấy kiếm sau, cũng dần dần tỉnh táo lại, trong lòng khiếp sợ không thôi. Này Trang Tuyền thực lực, quả nhiên cùng lúc trước không giống nhau, cũng không biết đã ăn bao nhiêu người, vô cùng có khả năng đã là Thái Thiên Vị đỉnh cao.

Còn một cái cực kỳ khiếp sợ chính là Lôi Vân. Bất quá Lôi Vân đã xác nhận Trang Tuyền là bị phụ thể, chỉ có điều phụ thể sau đem thân thể chữa trị đến hoàn hảo như lúc ban đầu, thần thông như thế bí thuật, cũng là chưa từng nghe thấy.

“Xì!”

Lại là một kiếm đánh ra, kèm theo tảng lớn thiểm điện hạ xuống.

Trang Tuyền đôi tay vồ một cái, hai cái quả cầu ánh sáng ở trong tay lóe lên, liền hợp hai thành một, sau đó ở trước người lôi kéo mở, hóa thành một mặt quang thuẫn.

“Ầm!”

Ngự Phù Thế chém ở cái kia quang thuẫn trên, vô số sấm sét đánh rơi đi tới, chấn động đến mức ánh sáng di động.

Nhưng kiếm khí cùng Lôi Quang, toàn bộ chảy vào quang thuẫn bên trong, trừ khử vô hình.

Dương Thanh Huyền cánh tay loáng một cái, chỉ cảm thấy quang thuẫn cứng rắn như sắt, đem kiếm thế gắt gao ngăn trở, khó hơn nữa đâm vào mảy may.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm Trang Tuyền, nâng tay trái lên, Lục Dương ở lòng bàn tay đột nhiên hiện, đáng sợ huy hoàng lực lượng tản ra.

Trang Tuyền biến sắc mặt, trầm giọng nói: “Đừng làm rộn, đánh tiếp nữa, Na Phong bạo phá tan Hồng Thủy Trận, người chết liền càng nhiều.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ngược lại có chết hay không người ngươi lại không thèm để ý, liền để cho bọn họ chết quang được rồi, sau đó ta lại giết ngươi. Ngược lại ngươi bản thể cũng không ở thí luyện chi địa. Ta ngược lại muốn nhìn một chút, ở đây phát hiện trọng đại di tích cùng lực lượng khác, mà tất cả mọi người nhưng bởi vì ngươi mà chết, Dạ Hậu vẻ mặt đến thời điểm nhất định sẽ hết sức đặc sắc.”

Hắn từ lâu thông qua Vũ Ảnh thái độ, đoán được Trang Tuyền thân phận, tất nhiên là Vân Tụ Cung cao tầng, hơn nữa có thể là Ám Dạ trái phải khiến bên trong một người.

Quả nhiên, Trang Tuyền trong mắt loé ra kinh sợ, nếu thật sự là nếu như vậy, không chỉ có Dạ Hậu tức giận, sẽ không bỏ qua chính mình, sợ là vật mình muốn, cũng phải bỏ lỡ cơ hội.

Hắn cả giận nói: “Đừng đã phát điên, ngươi muốn thế nào?”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Làm sao, nhận túng?”

Trang Tuyền giận dữ, tự mình thân là Ám Dạ Tả sử, xưa nay cao cao tại thượng, khống chế mọi người sinh tử, lúc nào như vậy bị người uy hiếp nhục nhã quá.

Hắn tức giận đến xanh mặt, nhưng nghĩ đến bên trong di tích này các loại khả năng, lại nghĩ tới Dương Thanh Huyền cái kia sức mạnh bí ẩn khó lường, bạo động sát khí liền theo ép xuống, lạnh giọng nói: “Vâng, nhận túng!”

Người chung quanh không khỏi là giật nảy cả mình, nhưng rất nhanh liền lộ ra bừng tỉnh bộ dạng.

Dương Thanh Huyền lúc trước đáng sợ kia một quyền, đã vượt qua lẽ thường cùng nhận thức, tuy rằng chính hắn cũng nói không hiểu ra sao, nhưng cũng không ai biết hắn còn có thể hay không lại đánh một đấm xuất ra đến.

Dương Thanh Huyền lúc này mới thu về chưởng cùng kiếm, lạnh lùng nói: “Nhận túng liền cho Lão Tử xông lên giết địch, đừng ở chỗ này làm đại gia!”

Trang Tuyền trên mặt lúc trắng lúc xanh, không nói hai lời, bóng người lóe lên liền nhằm phía cái kia Hồng Thủy Trận, chuẩn bị đón đánh bão táp.

Hắn ra tay rồi, Vân Tụ Cung cường giả tự nhiên không dám lưu lại làm đại gia, Triệu Minh Vũ bọn người vội vàng theo sát mà lên. Đối với Trang Tuyền thân phận, bọn họ cũng có nhất định suy đoán.

Dương Thanh Huyền ánh mắt quét qua còn lại người, nói: “Chư vị đại gia đây?”

Lục Bất Nhiên cười gượng vài tiếng, nói: “Đồng sức đồng lòng, cùng chống đỡ ngoại địch, là phải.” Nói, vung tay lên, liền mang theo thủ hạ của chính mình giết địch đi tới.

Liễu Diệc Hoài lặng lẽ cười hai tiếng, cũng mang theo Ngọc Xuyên giúp người đuổi tới.

Nguyên Khôi liếc mắt nhìn hắn, mặt âm trầm, liền hướng

Hồng Thủy Trận đi đến.

Dương Thanh Huyền đưa ánh mắt về phía người cuối cùng.

Lôi Vân lạnh giọng nói: “Ngươi muốn ra lệnh cho ta?”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy ý của ngươi, là muốn đi chết sao?”

Hai người bốn mắt tướng đúng, một đôi nham hiểm lạnh giá, một đôi sâu xa như biển, bầu không khí một hồi trở nên cực kỳ ngột ngạt.

“Cắt!” Lôi Vân xoay người, liền hướng Hồng Thủy Trận đi đến, lạnh giọng nói: “Lần trước mối thù, chờ lần sau lại báo. Đến thời điểm ta biết để cho ngươi sống không bằng chết, quỳ ở trước mặt ta hối hận trước cùng hiện tại làm tất cả.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ý dâm là quyền lợi của ngươi, như là ngay cả ngươi ý dâm quyền lợi đều tước đoạt, vậy ngươi không khỏi cũng quá đáng thương.”

Lôi Vân thân thể hơi ngưng lại, hai vai run rẩy mấy lần, hiển nhiên nội tâm hết sức phẫn nộ. Nhưng giờ khắc này Dương Thanh Huyền khống chế toàn cục, uy vọng lại cao, như là mạo muội trở mặt lời, sợ là mình liền muốn bàn giao ở nơi này.

Nghĩ thông suốt phía sau, vẫn là tính mạng càng quan trọng, Lôi Vân coi như là không nghe thấy, mặt âm trầm hướng về Hồng Thủy Trận đi đến, đem vô tận lửa giận phát tiết ở đó chút thây khô trên người.

Có đông đảo Thiên Vị cường giả gia nhập, cái kia chút thây khô nhất thời bị áp chế ở, từng cái từng cái bạo nổ vỡ đi ra, rất nhanh liền diệt hơn phân nửa.

Vũ Ảnh ở trên không trên, hư nhược lo lắng nói: “Chư vị cẩn thận, ta muốn rút lui trận.”

Mọi người vừa nghe, đều là hơi thay đổi sắc mặt, không lo được truy sát thây khô, gấp vội vàng lui trở lại.

Đầy trời hồng nước một hồi trở thành nhạt, mấy cái chớp mắt hạ, liền biến mất không còn tăm hơi.

Vũ Ảnh đem màu trắng biển rộng loa vừa thu lại, liền từ không trung bay xuống, sắc mặt trắng bệch.

Dương Thanh Huyền lên trước quan tâm nói: “Không có sao chứ?”

Vũ Ảnh nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Chỉ là tiêu hao lợi hại, điều tức một trận là tốt rồi.” Nàng lấy ra mấy viên đỏ ngầu đan dược, từng viên một nhét vào trong miệng, nuốt vào, sắc mặt mới hơi hơi hồng hào điểm. Sau đó ngẩng đầu, nhìn phía trước bão táp, lộ ra vẻ ưu sầu.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi nghỉ ngơi một chút, Na Phong bạo chỉ là một trận pháp, không có gì có thể lo lắng, tập chúng ta chúng sức người, dễ dàng có thể ngăn lại.”

Vũ Ảnh “Ừ” một tiếng, liền đứng tại chỗ, hai tay bấm quyết, điều tức chân nguyên.

Bốn phía võ giả không ngừng co vòng nhỏ, tụ khép lại.

Na Phong bạo rất nhanh chỉ gần trong gang tấc, hơn nữa đi qua không ngừng mở rộng, so với trước còn muốn không chỉ lớn gấp đôi, đem Phương Viên mười dặm tất cả đều bao phủ ở bên trong.

Lúc này không ít người cũng nhìn thấy trong gió lốc hai mươi lăm người, tất cả đều là thần thái tự nhiên, trên mặt mang theo vẻ lạnh lùng, châm chọc nhìn của bọn hắn.

Triệu Minh Vũ lớn tiếng nói: “Có ai không có phòng ngự tính nguyên khí? Chống đỡ một mảnh kết giới lên, mọi người cùng nhau chịu đựng!”

Trang Tuyền cau mày nói: “Cái này gió bão trận, không ngừng thu nạp Trần Sa cùng linh khí, cuồn cuộn không ngừng, như là dùng kết giới với bọn hắn cứng rắn hao tổn, sợ là ở giữa kỳ hạ hoài. Con đường phá giải, cần phải vọt vào, đem này hai mươi bốn người hợp lực trận pháp phá tan.”

Triệu Minh Vũ cả kinh nói: “Nhưng đại trận này... Ai xông đi vào?”

Trang Tuyền nói: “Không cần hướng về, chờ nó nghiền ép lên đến, chỉ cần ngươi gánh vác, dĩ nhiên là tiến vào.”

Tất cả mọi người là sắc mặt một hồi trắng bệch. Bão táp còn có hơn trăm trượng xa, cũng đã quyển thiên tịch địa. Cả vùng đất hạt cát không ngừng chấn lên đến, đánh da thịt đau đớn, hai mắt khó trợn, nếu là bị như vậy bão táp cuốn vào, mấy người có thể sống?

Trang Tuyền nhìn gặp vẻ mặt của mọi người, cười lạnh nói: “Vì lẽ đó ta trước nói Dương Thanh Huyền lòng dạ đàn bà, như là để những này cặn bã cùng Vũ Ảnh hồng nước đại trận xung kích một hồi bão táp, chúng ta ắt có niềm tin đi vào bên trong, đem cái kia hai mươi lăm người đánh giết.”

“Chính mình cặn bã, cũng không cần đem vấn đề quy tội đến trên người người khác. Bất cứ chuyện gì không giải quyết được, chỉ có một nguyên nhân, đó chính là thực lực không đủ. Các ngươi đều lùi về sau đi, cái này trận ta tới phá.” Dương Thanh Huyền thanh âm hờ hững vang lên.

Liền gặp thân ảnh thon dài kia, từ trong đám người xuyên qua, lẫm liệt hướng về Na Phong nổi khùng đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 903: Biến Hóa Thần Thông, Một Người Đối Địch

Trang Tuyền nhíu mày lại, kêu lên: “Sính anh hùng gì? Đây cũng không phải là hành động theo cảm tình.”

Nhưng Dương Thanh Huyền đầu cũng không về, chỉ là dựng lên một ngón tay giữa.

Trang Tuyền xung quanh lông mày một hồi cau đến càng sâu. Dương Thanh Huyền ở trong mắt hắn quá mức thần bí, tuy rằng lúc trước cú đấm kia kinh thiên động địa, nhưng từ đầu đến cuối, hắn biểu hiện ra thực lực đều chỉ ở Tiểu Thiên Vị phạm trù bên trong. Hắn ngược lại không phải là sợ Dương Thanh Huyền chết rồi, mà là sợ thương tới đến Tử Diều Hâu.

Hoa Chương trấn định nói: “Thanh Huyền đại nhân nhất định có biện pháp.” Cùng Dương Thanh Huyền lâu, không rõ liền đối với hắn sản sinh một loại tự tin.

“Hừ.” Mấy người đều là lạnh rên một tiếng.

Lục Bất Nhiên nhưng là đầy hứng thú nhìn.

Còn lại võ giả, toàn bộ cũng bắt đầu lui về phía sau.

Trang Tuyền nói: “Đừng lùi xa. Dương Thanh Huyền như là không gánh nổi lời, chúng ta vẫn là muốn xông về phía trước, mỗi người chỉ cần đứng vững không để cho mình động, chính là từng căn từng căn định gió châm, có thể cực đại tiêu hao bão táp này sức mạnh.”

Những võ giả kia ở lui khoảng trăm trượng sau, toàn bộ đều dừng lại, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Mấy trăm con mắt, tất cả đều nhìn chằm chằm đạo kia trong bão cát thân ảnh. Đa số người trong lòng đều là cảm kích, như là y theo Trang Tuyền kế hoạch, ngay trong bọn họ sợ là đa số người đã quy thiên. Gặp Dương Thanh Huyền một mình hướng đi bão táp, tất cả đều là lau vệt mồ hôi.

Bão táp rốt cục nghiền ép lên đến, gào thét một tiếng, đem Dương Thanh Huyền trường bào thổi bay phần phật, sau đó nhanh chóng đem nuốt hết.

“A!” Vũ Ảnh tay trái che miệng, đầy mắt sợ hãi.

trUy cập //truyencuatui.net/ để đọc truyện

“Ùng ục!” Hoa Chương cũng nuốt xuống một hồi, người đưa đò đệ tử tất cả đều một trái tim nhấc đến cổ họng.

“Hắn... Hắn dĩ nhiên không có chuyện gì?” Bỗng nhiên, một tên Vu gia đệ tử cả kinh kêu lên. Ở mắt xanh quan sát, nhìn thấy một bóng người chậm rãi bay lên, hoàn toàn không bị bão táp lực ảnh hưởng.

“Xảy ra chuyện gì?!” Tình cảnh này, rất nhiều người đều đã nhận ra.

Dương Thanh Huyền biến thành Sa Chi Thủ Hộ, nhưng hình thể không thay đổi, toàn thân từ từng viên một cát mịn tạo thành, ở trong gió lốc cất bước, như vào chỗ không người.

“Không thể!” Trong bão tố giữa hai mươi lăm người, tất cả đều kinh hãi.

Trung ương Mặc Nan Sanh quát lên: “Có vấn đề, gia tăng trận lực!”

Hai mươi bốn người vội vàng nhanh chóng bấm quyết, đánh ra các loại quyết ấn.

Bão táp một hồi khuếch trương đại hơn hai lần, Dương Thanh Huyền thân thể hơi hơi cản trở lại, lại tiếp tục tiến lên, hướng về gió bão chi nhãn đi tới.

“Chuyện này...” Bão táp bên ngoài tất cả mọi người là vừa mừng vừa sợ.

Trang Tuyền bóng người lóe lên, liền xuất hiện ở Vũ Ảnh bên cạnh người, trầm giọng nói: “Ngươi là tại sao biết Dương Thanh Huyền? Hắn rốt cuộc là ai?”

Vũ Ảnh cũng gương mặt kinh hỉ, vội hỏi: “Có thuộc hạ ngoài đảo đảo liên khi chủ ti thời điểm, bởi vì một lần mạo hiểm mà nhận ra Dương Thanh Huyền, lúc đó còn là địch nhân.”

Trang Tuyền nhíu mày lại, nói: “Cái kia sau đó làm sao hóa địch thành bạn?”

Vũ Ảnh thần sắc đọng lại, lộ ra dáng vẻ khổ sở.

Trang Tuyền trong đôi mắt bắn ra lệ mang, nhìn chằm chằm nàng, lạnh lùng nói: “Nói mau!”

Vũ Ảnh ở Trang Tuyền khí thế hạ, có chút khiếp ý, nhưng rất nhanh liền lấy dũng khí, ôm quyền nói: “Đại nhân thứ lỗi, việc này tha thứ ta không thể nói.”

Trang Tuyền sắc mặt chợt biến, trong mắt lệ mang một hồi biến thành sát khí, quát lên: “Ngươi biết mình đang nói cái gì không? Ngươi dám phản kháng ta?”

Vũ Ảnh trấn định một hồi, tự nhiên nói: “Việc này dính đến Dạ Hậu, đại nhân có thể tự mình hướng về Dạ Hậu hỏi dò. Mà Vũ Ảnh, cũng chỉ là theo Dạ Hậu chỉ thị, trung thành tuyệt đối làm việc."

Trang Tuyền kinh sợ, nói: "Cái gì? Dạ Hậu cùng Dương Thanh Huyền cũng có gặp nhau?"

Vũ Ảnh kiên định nói: "Việc này thuộc hạ không cách nào trả lời."

Trang Tuyền trong mắt nghi ngờ không thôi, đối với Dương Thanh Huyền thân phận càng hiếu kỳ hơn. Như là Dạ Hậu cũng biết Dương Thanh Huyền, như vậy Tử Diều Hâu đây? Chẳng lẽ Dạ Hậu đã biết Tử Diều Hâu về tới Biển Đen?

Thần sắc hắn có chút dại ra, trên trán không khỏi chảy ra mồ hôi lạnh.

Người xung quanh cũng đều khiếp sợ không thôi. Dạ Hậu ở Biển Đen là như thần tồn tại, bọn họ đối với Dương Thanh Huyền kính nể, càng sâu một tầng.

Liền ngay cả Nguyên Khôi cùng Lôi Vân, cũng đều đổi sắc mặt.

Trang Tuyền ngốc trệ một hồi, liền trầm mặc không hỏi nữa, giương mắt hướng về Na Phong bạo bên trong nhìn tới.

Lấy kiến thức của hắn, tự nhiên nhận ra Dương Thanh Huyền biến thân là Sa Chi Thủ Hộ.

"Tiểu tử này, tựa hồ có thể tùy ý biến thân thành nhân vật mạnh mẽ. Ở từ cổ chí kim vô số thần thông bên trong, ta thật giống ở đâu gặp liên quan với loại này công pháp nghịch thiên ghi chép. Rốt cuộc là thần thông nào đây..."

Trang Tuyền hai mắt có chút hoảng hốt, rơi vào trầm tư suy nghĩ.

Mà thật lớn trong gió lốc, Dương Thanh Huyền đang từng bước một hướng đi trung ương, một đôi mắt lạnh, nhìn chằm chằm Mặc Nan Sanh.

“Ngươi rốt cuộc là ai?!” Mặc Nan Sanh rốt cục khó có thể bình tĩnh.

“Đem trận pháp này triệt hồi, chào mọi người tốt nói chuyện.” Dương Thanh Huyền khàn khàn nói rằng, một đôi hãm đi xuống con mắt, chỗ trống vô thần.

“Chuyện cười! Với các ngươi có chuyện gì đáng nói? Cũng hoặc là, có thể đi đến nơi này, liền tự cho là có có thể theo ta đàm luận đồ vật tư cách?” Mặc Nan Sanh cơ cười rộ lên, nhưng nét cười của hắn rất nhanh ngưng kết, bởi vì Dương Thanh Huyền trực tiếp từ trong bão tố đi ra, đi tới trung ương khu vực chân không.

“Chết!” Mặc Nan Sanh nghiêm ngặt quát một tiếng, bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trước mặt, hai ngón tay như kiếm, trực tiếp một chút hướng về hắn mi tâm, muốn lấy phích lịch thủ đoạn, tốc độ nhanh nhất đánh giết Dương Thanh Huyền, miễn cho hắn phá hoại này gió bão trận.

“Oành!”

Dương Thanh Huyền mi tâm bị chỉ tay điểm vào, trực tiếp muốn nổ tung lên, nhưng mất đi đầu thân thể, cũng không có ngã xuống hoặc là tản đi, mà là hóa thành từng sợi từng sợi cát bụi, như khói giống như theo Mặc Nan Sanh cánh tay uốn lượn đi tới.

“Quả nhiên có chút môn đạo.” Mặc Nan Sanh cười lạnh một tiếng, vẫn chưa hoang mang, dù sao Dương Thanh Huyền tu vi đặt tại cái kia, muốn cho hắn tạo thành uy hiếp, ít khả năng.

“Ngươi cho rằng biến thành hạt cát, liền là thân bất tử sao?” Mặc Nan Sanh khóe miệng vung lên nụ cười tàn nhẫn, hai tay bấm quyết, quát lên: “Tứ phương quy nhất!”

Cái kia chút lượn quanh trên người hắn hạt cát, bỗng nhiên hơi ngưng lại, như là bị lực lượng nào đó ngăn trở, toàn bộ gảy đánh bay, hội tụ thành một cái Sa Cầu, sau đó sẽ biến về Sa Chi Thủ Hộ hình thái, thanh âm trầm thấp nói: “Võ Hồn tứ phương quy nhất?”

“Hừ, xem ra ngươi đối với ta vẫn có nhất định giải khai a. Vân Tụ Cung những người kia, sợ là đem tư liệu của chúng ta đều nắm giữ rõ rõ ràng ràng, ngươi cũng là đến tự Vân Tụ Cung đi.” Mặc Nan Sanh lạnh lùng nói.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy bị một loại quy tắc áp chế, thân thể khó có thể nhúc nhích.

“Coi như là Vân Tụ Cung người thì lại làm sao? Bản tọa đã chiếm được lực lượng cường đại hơn, mới không cần e ngại Dạ Hậu đây. Vì lẽ đó, ngươi đi chết đi!”

Mặc Nan Sanh trong mắt nổ bắn ra hàn quang, liền nắm quyền đánh ra, bóng người cùng cái kia quyền phong hầu như dung hợp nhất trí, nháy mắt sẽ đến Dương Thanh Huyền trước người.

“Ầm!”

To lớn quyền phong ở năm ngón tay hạ bạo nổ mở, đem không gian đánh mặc một cái lớn như vậy hố đen, tảng lớn năng lượng toàn bộ bị sa vào.

“Cái gì?!” Mặc Nan Sanh hoàn toàn biến sắc, con ngươi đều lồi đi ra, hoảng sợ nhìn chằm chằm phía trước. Dương Thanh Huyền thân ảnh đã không thấy, mà cùng lúc đó, phía sau truyền đến một luồng hết sức nguy hiểm khí tức!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 904: Bão Táp Mất Khống Chế, Bó Tay Chịu Trói

"Lục Dương Khai Thiên!"

Một đạo hét lạnh từ phía sau truyền đến, toàn bộ gió bão chi nhãn bỗng nhiên trở nên trắng bệch, sỏi đang lượn vòng bên trong biến thành đỏ đậm vẻ, nóng rực khí tức tan rã mở. Hai mươi lăm người trên mặt đều là lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Tứ phương quy nhất!" Mặc Nan Sanh mặc dù sợ, nhưng vẫn là trấn định, vội vàng giơ tay lên, một tay bấm quyết.

Hắn Võ Hồn có thể nạp tứ phương không gian, quy về lĩnh vực. Khoảng ba mươi trượng Phương Viên bên trong, toàn bộ ở bản thân điều khiển bên dưới, có thể thích làm gì thì làm.

Nhưng lần này nhưng tuyệt nhiên bất đồng, hồn quang đồng thời, ở trên không bên trong run lên, liền đột nhiên tản đi, như là bị nào đó loại quy tắc một hồi đánh tan, khó hơn nữa ngưng tụ!

"Chi! Cái gì?!"

Mặc Nan Sanh sợ hết hồn, lần này mới thật sự hoảng hồn.

Hắn Võ Hồn thuận buồm xuôi gió, dù cho gặp phải càng biến thái Võ Hồn, cũng có thể chiến đấu một, hai, giống loại này vừa triển khai, đã bị đánh tán tình huống, trước nay chưa từng có, vẫn là lần đầu tiên gặp phải.

Trong cơn kinh hoảng, liền mất đi phòng ngự thời cơ. Vội vội vàng vàng một chưởng hướng về phía sau vỗ tới. Nhưng vừa giơ tay lên, sau lưng liền một luồng chước cảm giác nóng, nóng da dẻ đau đớn, sau đó sức mạnh kinh khủng, liền đánh vào hắn trên người!

"Ầm!"

Giống như là lưu tinh đập ở trên người, nổ bắn ra vô số hỏa quang, Mặc Nan Sanh phun ra một ngụm máu đến, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

To lớn chí dương ánh sáng thần thánh ở gió bão chi nhãn bên trong nổ ra, hóa thành từng vòng biển lửa, dập dờn bồng bềnh bốn phía.

Cái kia hai mươi bốn người lập tức bị cuốn vào.

Ngọn lửa màu trắng xung kích ở trên người, mặc dù không thể tạo thành trọng thương, nhưng lập tức đem trận pháp quấy rầy, hai mươi bốn người khó hơn nữa gắn bó gió bão trận, một hồi liền loạn tay chân.

Cái kia quyển thiên tịch địa bão táp, từ bên trong cùng ở ngoài, nháy mắt trở nên hỗn loạn.

"Chết tiệt tiểu tử! Giết hắn đi!" Một tên Sở Thiên giúp cao tầng kinh nộ không ngớt, không lo được trận pháp, lúc này ra tay, vỗ tới một chưởng.

Nguyên bổn trận pháp hỗn loạn sau, bão táp chi nhãn bên trong cũng bị cuốn vào cát vàng, hai mươi bốn người đồng dạng chịu đến gió bão tập kích, tự lo không xong. Nhưng người này một chưởng đánh ra sau, trực tiếp ở trong mắt trận đánh ra một mảnh chân không, đem hết thảy cát vàng cuốn đi, dưới lòng bàn tay phát sinh núi lở đất nứt tiếng vỡ vụn.

Dương Thanh Huyền không dám bất cẩn, hai tay nhanh chóng bấm quyết, đồng thời biến thân hoang thân thể, tu vi một hồi liền vượt qua một tầng. Bốn mặt bị cuốn đi cát vàng, lần thứ hai hội tụ lại đây, bám vào quanh người hắn, giống như một món áo giáp.

Mà trên hai tay, hoang khí như sóng biển lan tràn, “Bát Hoang Quy Vô!”

Một thức ra, bài sơn đảo hải, oanh kích mà lên.

“Ầm ầm!”

Hai chiêu tướng đúng, kinh thiên động địa, năng lượng kinh khủng một tầng điệp một tầng, hướng về bốn phương tám hướng phóng đi, mặt khác hai mươi ba người đều vây tại bên người, không dám tới gần.

Dương Thanh Huyền trên người cát áo giáp, bị chấn động đến mức nát tan, cả người hóa thành một đường thẳng, bay ngược ra ngoài, từ trong bão tố xuyên ra ngoài.

Dương Thanh Huyền rên lên một tiếng, biến về nhân thân, sắc mặt có chút trắng bệch, khóe miệng tràn ra một tia máu tươi, hiển nhiên bị nội thương.

“Làm sao có khả năng?!” Người ra tay kia, là Sở Thiên giúp Phó bang chủ chu nho nhã, cũng có Thái Thiên Vị sơ kỳ đỉnh cao tu vi, giờ khắc này gương mặt kinh hãi cùng mờ mịt.

Cái kia một thức chưởng pháp, là hắn tuyệt học mạnh nhất, vốn định đem Dương Thanh Huyền tại chỗ đánh chết, nhưng cũng vẻn vẹn đem đối phương đánh bay, chấn thương.

Bão lớn bị Dương Thanh Huyền nháo trò, lập tức tán loạn mở, bên trong hai mươi lăm người mua dây buộc mình, bị Na Phong bạo lực lượng nhốt lại, ra vào không được.

“Ầm! Ầm!”

Lần lượt từng bóng người, đem Na Phong bạo phá khai thông đạo, từ bên trong vọt ra.

Mất khống chế lớn bão táp lớn, có hai loại khả năng kết quả, một là hướng ra phía ngoài khuếch tán, đây là kết cục tốt nhất còn có một loại chính là hướng về bên trong sụp xuống, đến thời điểm tất cả năng lượng đè ép lại đây, muốn chạy trốn đều trốn không thoát.

“Giết!” Một đạo thanh âm lạnh như băng, từ Trang Tuyền trong miệng truyền ra.

Mấy trăm tên võ giả, đã sớm nín đầy bụng tức giận, lập tức hướng về những võ giả kia giết tới.

Hầu như đi ra một cái, đã bị chém giết một cái, sợ đến ổ ở bên trong những người khác, từng cái từng cái sắc mặt trắng bệch, cũng không dám ra ngoài.

Mắt thấy gió bạo hướng về bốn phía tản đi, bên ngoài vây quanh mấy trăm người, từng cái từng cái đằng đằng sát khí, bên trong còn dư lại hơn mười người, tất cả đều rơi vào tuyệt vọng.

“Trước tiên đừng động thủ, có chuyện tốt đàm luận, chúng ta cũng không ác ý.” Mặc Nan Sanh đang bị Dương Thanh Huyền đánh bay sau, cuốn vào đến trong bão tố, một trận mới ổn định lại. Giờ khắc này sợ hết hồn hết vía, đối ngoại cao giọng hô.

“Cũng không ác ý? Con mẹ nó ngươi trêu chọc ta?!” Triệu Minh Vũ mày kiếm xoay ngang, phẫn nộ quát: “Mau ra đây chịu chết! Đừng tưởng rằng trốn ở bên trong liền an toàn, bất quá sống thêm chốc lát thôi!”

Mặc Nan Sanh nói: “Các ngươi trước tiên tỉnh táo lại, nếu chúng ta liều ra mệnh đi tự bạo, các ngươi cũng tất nhiên tổn thất nặng nề, loại này lưỡng bại câu thương kết cục, tất cả mọi người không muốn nhìn thấy đúng không?”

Triệu Minh Vũ cười lạnh nói: “Không, kết cục như vậy chúng ta rất tình nguyện nhìn thấy.”

“Khà khà.” Bốn phía võ giả toàn bộ đều lộ ra tàn nhẫn cười gằn tiếng, quyết tâm muốn đưa bọn họ chém thành muôn mảnh.

Mặc Nan Sanh một phía dưới sắc cứng ngắc, những người còn lại cũng tất cả đều mặt không có chút máu, trong đôi mắt tràn ngập tuyệt vọng.

Triệu Minh Vũ hướng về Vũ Ảnh cùng Trang Tuyền xin chỉ thị: “Hai vị đại nhân, bão táp này yếu dần, không bằng vọt thẳng đi vào vắt giết bọn họ?”

Vũ Ảnh nhìn Trang Tuyền, tất cả lấy hắn làm chủ. Mà Trang Tuyền nhưng là nhẹ nhíu mày lại, nhìn phía cách đó không xa Dương Thanh Huyền, trưng cầu ý kiến của hắn.

Tuy rằng luận thực lực cùng quyền thế, ở trong những người này Trang Tuyền là hoàn toàn xứng đáng số một, nhưng Dương Thanh Huyền uy vọng, nhưng hiển nhiên ở trên hắn, mà hắn đối với Dương Thanh Huyền cũng là kiêng kỵ vạn phần.

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn trong bão tố, còn sót lại mười một người, nhân tiện nói: “Giết bọn họ không phải mục đích, có thể cân nhắc thả bọn họ một mạng, chỉ cần bọn họ có thể cống hiến ra tương ứng giá trị.”

Vũ Ảnh nói: “Cần giá trị, có thể trực tiếp sưu hồn. Buông tha bọn họ, không khỏi quá trạch tâm nhân hậu đi?”

Không ít người cũng đều gật đầu, không tán thành thả người. Bọn họ Vân Tụ Cung ở Biển Đen, hoành hành vô kỵ, đừng nói với bọn hắn làm đúng, giết người của bọn họ, chính là có người nói một câu nói xấu, đối với bọn họ nôn mở miệng đàm, đều là tai họa ngập đầu. Giống loại này giết bọn họ không ít người còn có thể sống mạng sự tình, ít tồn tại.

Vũ Ảnh gặp Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng cau lại hạ xung quanh lông mày, tựa hồ không tán thành nàng lời giải thích, trong lòng không rõ một thịch, vội vàng sửa lời nói: “Bất quá ngươi nói cũng đúng, giết bọn họ cũng không phải là mục đích, lưu bọn họ một mạng chưa chắc không thể.”

Vũ Ảnh cao giọng nói: “Đều lăn ra đây đi, tạm thời tha các ngươi một mạng!”

Mặc Nan Sanh đám người có chút khó có thể tin, trái lại một hồi do dự không quyết định.

Chu nho nhã thấp giọng nói: “Đi ra ngoài đi, ngược lại bão táp bình phong cũng không bảo vệ được chúng ta, hẳn không phải là gạt chúng ta.”

Mười một người lúc này mới thận trọng từ trong gió lốc đi ra, lập tức cảm nhận được trên trăm đạo đằng đằng sát khí ánh mắt, hận không thể đưa bọn họ chém thành muôn mảnh.

Mặc Nan Sanh sắc mặt trắng bệch, nhận thua nói: “Hiểu lầm, chư vị, một chuyện hiểu lầm. Ta không biết là các ngươi, như là biết, coi như cho ta một trăm cái lá gan, ta cũng không dám động thủ a.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 905: Tách Ra Thẩm Vấn, Nam Tử Thần Bí

“Ah, lại là hiểu lầm. Đại nhân, vì để tránh cho lần sau hiểu lầm nữa, ta nhìn vẫn là giết hết bọn họ đi!” Triệu Minh Vũ hướng về Dương Thanh Huyền cố vấn nói.

Mặc Nan Sanh vội la lên: “Lần sau tuyệt sẽ không còn có hiểu lầm. Chư vị đáp ứng rồi buông tha chúng ta, không thể nói không giữ lời a!”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nhìn hắn, nói: “Không phải bỏ qua cho bọn ngươi, mà là nhìn nhìn giá trị của các ngươi, có thể hay không chống đỡ mạng của các ngươi. Như là chống đỡ, tự nhiên có thể sống sót, nhưng nếu là chống đỡ không được, ha ha, cái kia ta cũng không có biện pháp. Chúng ta cũng không thể làm làm ăn lỗ vốn đi.”

Mặc Nan Sanh nói: “Các ngươi muốn như thế nào?”

Dương Thanh Huyền chỉ vào Mặc Nan Sanh, đối với Vũ Ảnh cùng Triệu Minh Vũ nói: “Các ngươi đưa hắn mang tới vừa hỏi.” Sau đó chỉ vào Chu Bân, nói: “Ta dẫn hắn đến một bên hỏi dò.” Sau đó lại đối với Lục Bất Nhiên đám người nói: “Các ngươi tùy tiện mang mấy người đi hỏi dò. Cuối cùng chúng ta lại nhiệt hạch đối với hạ, nếu là có người nói không giống nhau, hoặc là người nào nói thiếu, hừ, chư vị biết rõ làm sao làm.”

Mặc Nan Sanh bọn người là sắc mặt tái nhợt.

Dương Thanh Huyền lại nói: “Như là hỏi không ra vật gì có giá trị, sẽ đưa bọn họ đi lĩnh hộp cơm đi.”

Mười một gã Sở Thiên giúp người, lập tức bị tách ra, từng người bị mấy người mang tới một chỗ địa phương, tiến hành hỏi dò.

Dương Thanh Huyền cùng người đưa đò đệ tử, áp trứ Chu Bân, đồng thời bố trí hạ một đạo kết giới, Dương Thanh Huyền rồi mới lên tiếng: “Nói đi, đem có thể đổi lấy tính mạng ngươi đồ vật nói ra.”

Chu Bân nhìn bốn phía, nhìn phía xa đều là từng đạo từng đạo kết giới, hết thảy Sở Thiên giúp người đều chăn đơn độc cách biệt thẩm vấn, không thể cất giữ ở bí mật.

Hắn phức tạp nhìn Dương Thanh Huyền như thế, cái này rõ ràng chỉ có Tiểu Thiên Vị sơ kỳ, nhưng có thể mạnh mẽ chống đỡ hắn một thu nam tử, thở dài, nói: “Các ngươi muốn biết cái gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chúng ta muốn biết cái gì, vậy thì muốn chính ngươi gây khó dễ, như là cố sự nói không êm tai, ngươi thì phiền toái.”

Chu Bân biến sắc mặt tại chỗ, lập tức hiểu chiêu này nham hiểm, đối phương không hỏi, như vậy chính mình không thể không đem cho rằng là “Bí mật” đồ vật, toàn bộ nói ra.

Hắn nghĩ một hồi nói: “Cái kia ta trước tiên nói chuyện nơi này đi, nói xong ngươi xem một chút có hài lòng hay không.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt hờ hững, nói: “Mà nói a.”

Chu Bân sửa sang lại dòng suy nghĩ, nhân tiện nói: “Hai tháng trước, chúng ta Sở Thiên giúp cao tầng đang đang họp. Bởi vì một năm một lần thí luyện chi địa mở ra sắp đến, chúng ta phải chuẩn bị sẵn sàng chiêu thu người mới. Hàng năm vào lúc này, thí luyện chi địa các bang phái lớn, đặc biệt là chúng ta Sở Thiên, thuỷ triều cùng Ngọc Xuyên tam đại bang phái, liền sẽ bắt đầu khẩn trương.

Lần này cũng không ngoại lệ. Cái kia ngày Mặc Nan Sanh triệu tập chúng ta những cao tầng này, tất cả đều là Thiên Vị trở lên võ tu, ở tổng bộ đóng mở cửa sẽ, thương thảo lần này chiêu thu người mới sự tình. Hội nghị đang mở ra một nửa thời điểm, chúng ta đột nhiên phát hiện, trong phòng nhiều hơn một người."

Dương Thanh Huyền ngắt lời nói: "Là trước kia liền nhiều hơn một người, vẫn là đột nhiên nhiều hơn một người?"

Chu Bân nói: "Đột nhiên nhiều. Toàn bộ Sở Thiên giúp thêm vào Mặc Nan Sanh cùng ta, tổng cộng hai mươi lăm tên Thiên Vị cường giả. Vừa lúc họp ta quét qua một lần, là hai mươi lăm người không sai. Có thể mở ra một nửa, ta trong lúc vô tình lại quét qua một lần, phát hiện biến thành hai mươi sáu người. Lúc đó ta sợ hết hồn, lập tức phát hiện nhà trung ương, ở hai tên cao tầng trong đó, thêm ra không nhận ra người nào hết nam tử. Nam tử kia khuôn mặt đẹp trai, khóe miệng ngậm lấy ý cười nhàn nhạt, dáng vẻ phi phàm, nguyên bản như vậy xuất chúng khí chất, là rất dễ dàng đã bị phát giác. Nhưng chúng ta vẫn cứ không có phát hiện. Liền ngay cả bên người hắn hai tên cao tầng, chưa từng có phát hiện giữa lẫn nhau nhiều hơn một người. Lúc đó ta lập tức đứng lên, chỉ vào người kia quát lên: Ngươi là ai?"

"Lần này liền đem hội nghị cắt ngang, tất cả mọi người cũng sợ hết hồn, tất cả đều hướng về nam tử kia nhìn tới. Trong phòng tổng cộng có hai mươi lăm tên Thiên Vị cường giả, tất cả mọi người thần thức một hồi đem nam tử kia khóa chặt, người biên hai người càng là bày tự chọn thế, bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay. Nam tử bên người một chén trà thơm, đều ở đây uy áp cường đại hạ tự mình bạo nổ mở. Nhưng nam tử kia vẫn như cũ nhẹ như mây gió, mắt chứa ý cười."

Chu Bân sắc mặt có chút nghiêm nghị, nói: "Ta cả đời cũng không thể quên được cặp mắt kia, dường như bầu trời như thế thâm thúy mỹ lệ, bất luận người nào nhìn một chút, không bao giờ quên. Hơn nữa tiếng nói của hắn cực kỳ êm tai, hắn nói: Ta là chư vị bằng hữu. Lúc đó Mặc Nan Sanh giận dữ, quát lên: Bằng hữu gì, ở này giả thần giả quỷ! Người kia vẫn như cũ cười, trả lời: Ta là tới với các ngươi làm ăn."

"Lúc đó chúng ta đều cảm thấy kỳ quái. Ở thí luyện chi địa bên trong, vật phẩm khan hiếm, giao dịch tuy rằng lúc đó có phát sinh, nhưng cũng không nhiều. Hơn nữa cực nhỏ xuất hiện có trọng lượng đồ vật. Mặc Nan Sanh sau khi nghe, ngẩn ra, lại hỏi: Buôn bán gì? Người kia nói: Ta có thể để cho các ngươi tất cả mọi người, đều ở đây cảnh giới bây giờ trên lại vào một tầng. Lúc đó chúng ta vừa nghe, tất cả đều vừa tức vừa cười, một hồi liền cho là hắn là tên lừa đảo. Nếu nói là có thể để cho chúng ta một vị tu vi tiến giai một tầng, hay là còn có người tin, thế nhưng làm cho tất cả mọi người đồng thời thăng cấp, chuyện như vậy nói ra ai tin?"

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: "Nhưng là các ngươi tất cả mọi người... Toàn bộ đều lên cấp?"

Ở gió bão trong mắt trận thời điểm, hắn liền đã nhận ra, Mặc Nan Sanh thực lực cũng không phải là Thái Thiên Vị trung kỳ, mà là Thái Thiên Vị hậu kỳ. Lúc đó cũng không có suy nghĩ nhiều, bởi vì võ giả bất cứ lúc nào đều có thể đột phá, Vân Tụ Cung tin tức lạc hậu một ít cũng là bình thường. Ai có thể nghĩ tới sẽ có nguyên nhân ở bên trong.

Chu Bân gật gật đầu, tiếp tục nói: "Lúc đó Mặc Nan Sanh giận không nhịn nổi, quát lên: Cuồng Đồ! Dám đến Sở Thiên giúp bắt chúng ta tiêu khiển, đây là ngươi tự tìm chết! Nói, liền ra lệnh một tiếng, muốn bắt nam tử kia. Vây quanh ở nam tử kia bên người hai tên võ giả, lập tức ra tay công tới. Nam tử kia cũng không chống cự, chỉ là nhẹ nhàng từ trên ghế đứng lên, đi về phía trước một bước, liền đem hai người công kích né qua."

Dương Thanh Huyền cùng một đám người đưa đò đệ tử, đều là nhẹ nhàng cau lại hạ lông mày. Chu Bân trong miệng nam tử, nói đến hời hợt, nhưng Thiên Vị cấp bậc võ giả, bất kỳ từng chiêu từng thức phía dưới, đều là Phong Thiên khóa địa, sẽ đem bao hàm quy tắc không gian ở bên trong lượng lớn quy tắc khóa lại, làm cho không người nào tránh được trốn. Nam tử kia có thể dễ dàng một bước tránh ra, liền hiển nhiên so với cái này hai tên Thiên Vị cường giả lợi hại nhiều lắm.

Chu Bân nói: “Lúc đó ta vừa thấy nam tử kia dễ dàng tránh ra, liền biết người này cực kỳ lợi hại. Thêm vào hắn không giải thích được xuất hiện, chúng ta bản thân cũng không dám khinh địch, liền bao quát Mặc Nan Sanh cùng ta ở bên trong, tất cả mọi người đồng loạt ra tay. Nhưng bất luận chúng ta làm sao công kích, đều trước sau kề bên không được người kia nửa điểm xiêm y. Toàn bộ bên trong nhà đồ vật toàn bộ đều bị phá hư, đều không thể chạm hắn một hồi. Vào lúc này, ai cũng biết đụng với cực kỳ lợi hại cường giả, liền toàn bộ đều ngừng lại. Mặc Nan Sanh có chút sợ sệt, sợ run tim mất mật hỏi hắn, ngươi rốt cuộc muốn làm gì?”

Chương 906: Nghịch Thiên Trận, Giết Người Sưu Hồn

Chu Bân tiếp tục nói: “Người kia nói: Ta đã nói qua, muốn cùng các ngươi làm ăn. Mặc Nan Sanh hỏi: Buôn bán gì? Người kia nói: Ta giúp các ngươi Tướng cảnh giới toàn bộ tăng lên một tầng, các ngươi cho ta một thứ. Chúng ta trước đều làm hắn là nói bậy, nhưng vào lúc này, nội tâm càng mơ hồ có chút tin, Mặc Nan Sanh hỏi hắn: Món đồ gì? Hắn nói: Sở Thiên giúp trừ các ngươi ở ngoài, tất cả mọi người tinh hồn. Đồng thời các ngươi tăng cao thực lực sau, phải giúp ta trấn thủ một chỗ ba tháng. Lúc đó chúng ta nghe lại, tất cả đều giật mình. Mặc Nan Sanh hỏi hắn, nói: Ngươi muốn tất cả mọi người tinh hồn làm cái gì? Người kia nói: Đây chính là ta chuyện cá nhân, các ngươi chỉ muốn tuyển chọn có làm hay không làm ăn này liền có thể.”

Nguyên Khôi không nhịn được chen lời nói: “Người kia nếu có thực lực như thế, còn với các ngươi buôn bán gì? Trực tiếp đem bọn ngươi đều rút hồn không phải? Hơn nữa dưới tình huống này, căn bản không đến lượt các ngươi lựa chọn chứ?”

Chu Bân nói: “Chúng ta lúc đó cũng cảm thấy kỳ quái. Mặc Nan Sanh hỏi hắn, việc này từ cho chúng ta lựa chọn sao? Người kia nhưng chỉ là cười một cái, nói: Đương nhiên, ta làm ăn, chưa bao giờ ép buộc người khác. Như là các ngươi không đồng ý, ta phải đi tìm Triều Tịch Bang cùng Ngọc Xuyên giúp. Lúc đó sau khi nghe xong, Mặc Nan Sanh liền trầm mặc lại.”

Dương Thanh Huyền vẻ mặt khẽ biến, nói: “Ở là các ngươi cũng đồng ý? Dùng trong bang mạng của tất cả mọi người, trao đổi các ngươi hai mươi lăm người toàn bộ thăng cấp một tầng?”

Chu Bân cười khổ nói: “Đây là Mặc Nan Sanh làm quyết định, hắn là bang chủ.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Trách nhiệm này đẩy thật là tốt, sợ là ngươi nội tâm cũng thì nguyện ý đổi chứ?”

Chu Bân nuốt xuống hạ, sắc mặt hơi trắng bệch, ầy ầy nói: “Chúng ta mặc dù là một cái bang phái, nhưng dù sao cũng là rải rác tàm tạm lên, cũng vậy trong đó cũng không lớn bao nhiêu tình cảm. Hơn nữa tu vi cảnh giới không giống nhau, liền không ở một vòng. Những Thiên Vị kia dưới võ giả, nói thật, ở chúng ta những này Thiên Vị trong mắt cường giả, xác thực cùng giun dế không khác.”

Hoa Chương to như vậy cấp võ giả đều hoàn toàn biến sắc, kinh nộ không ngớt, nhưng rất nhanh liền trấn định lại. Thế giới liền là như thế, đổi lại bọn họ cũng giống vậy, ở bọn họ trước mắt, địa dưới bậc võ giả, làm sao cũng không phải giun dế đây?

Dương Thanh Huyền mắt lạnh nhìn hắn, đạm mạc nói: “Sau đó thì sao?”

Chu Bân bị nhìn thấy kinh hoảng, bận bịu tiếp tục nói: “Sau đó Mặc Nan Sanh cũng đồng ý, hỏi hắn làm sao mới có thể để cho chúng ta tăng lên một tầng cảnh giới. Phải biết có người kẹp lại cảnh giới rất lâu chưa từng có dấu hiệu buông lỏng, tình huống như thế trên căn bản là thiên phú tiêu hao hết, muốn thăng cấp trừ phi có tuyệt cường cơ duyên lớn. Người kia cũng không trả lời, mà là lấy ra một ít kỳ dị tảng đá, như là thủy tinh, nhưng toàn bộ là màu đen, ở bên trong phòng bày xuống một cái trận pháp, để cho chúng ta tiến vào trong trận.”

“Lúc đó chúng ta đều có chút sợ, nhưng nghĩ tới người này thực lực phi phàm, muốn hại chúng ta lời cũng không cần phiền toái như vậy. Liền liền toàn bộ đi vào, dựa theo hắn nói chỗ ngồi xuống, bắt đầu vận khí tu luyện. Những người khác cảm giác gì ta không biết, làm ta nhắm hai mắt lại, bắt đầu vận khí thời điểm, trận pháp liền vận chuyển, một cỗ lực lượng kì dị trực tiếp tràn vào trong cơ thể ta, đem kỳ kinh bát mạch toàn bộ chiếm cứ. Hơn nữa thân thể cũng giống là rót đầy sức mạnh, muốn bành trướng."

"Ta giật mình bên dưới, không dám suy nghĩ nhiều, tiếp tục bấm quyết vận khí. Cũng may lực lượng kia cũng không có gì thương tổn, mà là đem cơ thể ta phạt mao tẩy tủy, đem thân thể bên trong lượng lớn tạp chất toàn bộ thanh trừ, lỗ chân lông cùng kinh mạch toàn bộ mở ra. Cũng không biết trải qua bao lâu, làm ta từ trong tu luyện lúc tỉnh lại, đã từ Tiểu Thiên Vị đỉnh cao, đột phá đến rồi Thái Thiên Vị sơ kỳ. Mà cái khác giúp nội huynh đệ, cũng toàn bộ đều đột phá, có mấy người càng là trực tiếp lên cấp hai tầng."

Dương Thanh Huyền đám người nghe vậy, không khỏi là kinh hãi.

Từ Chu Bân trong miêu tả cũng biết, này tất nhiên là kinh thế hãi tục trận pháp, như là còn không có có hậu di chứng lời, nhất định chính là Nghịch Thiên Trận. Sợ là Trung Ương Đại thế giới bên trong cái kia chút siêu cấp tông môn, chưa từng có loại đáng sợ này tu luyện trận pháp.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Trận pháp kia hình dáng gì, ngươi còn nhớ được?"

Chu Bân lắc lắc đầu, nói: "Không nhớ rõ, lúc đó còn nhớ thật rõ. Nhưng là làm mọi người chúng ta đều sau khi đột phá, trận pháp kia liền tự mình biến mất rồi."

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, Chu Bân vội vàng nói: "Thật sự không nhớ rõ, ta không thể nói láo, bằng không cùng những người khác bàn giao đối lập, ta phải chết chắc."

Dương Thanh Huyền này mới khôi phục vẻ mặt, nói: "Sau đó nữa thì sao?”

Chu Bân lau mồ hôi lạnh, nói: “Lúc đó chúng ta đều đắm chìm ở lên cấp trong vui sướng, rất nhanh liền phát hiện nam tử kia đã không thấy, chỉ lưu lại một không gian tọa độ, để cho chúng ta trấn thủ ở đây ba tháng. Không gian tọa độ tự nhiên chính là hiện ở cái địa phương này. Chúng ta từ trong vui sướng phục hồi tinh thần lại, mọi người ở cùng nhau thương nghị một trận, không có bất kỳ kết quả. Tuy rằng nam tử không thấy, nhưng chúng ta cũng không dám làm trái đáp ứng chuyện của hắn, liền quyết định trấn thủ nơi đây. Mặc Nan Sanh lúc này truyền lệnh xuống, mà lúc này đây, chúng ta mới phát hiện tụ hội ngoài phòng, từ lâu không có một bóng người. Tổng cộng 473 tên Sở Thiên giúp đệ tử, trong đó còn có hơn mười tên ở bế cửa ải sống còn Thiên Vị cường giả, toàn bộ đều biến mất không thấy.”

Dương Thanh Huyền bọn người là sắc mặt khó coi, hơn bốn trăm người, trực tiếp bị bọn họ đầu đầu bán đứng, thành từng cổ thây khô, hơn nữa chết rồi còn bị người lợi dụng.

Hiện tại vấn đề mấu chốt nhất, chính là nam tử kia là ai? Vì sao phải trấn thủ nơi đây ba tháng, chẳng lẽ hắn có thể đoán trước đến hiện tại phát sinh sự tình?

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Này thí luyện chi địa bên trong là có quy tắc hạn chế, lại lực lượng mạnh đều không thể vượt qua Thái Thiên Vị đỉnh cao, như vậy tên nam tử kia nhiều nhất chắc cũng là Thái Thiên Vị đỉnh cao?”

Chu Bân nghĩ một hồi, nói: “Ta đây không biết, căn bản tra không dò ra thực lực hắn sâu cạn. Nhưng cho trực giác của ta là, hơn xa Thái Thiên Vị tột cùng cấp độ.”

Hắn dừng một chút, hỏi: “Không biết đại nhân còn có cái gì muốn biết? Ta nhất định biết gì đều nói hết không giấu diếm.”

Dương Thanh Huyền nhìn một chút những người khác, đều không có gì cũng muốn hỏi, liền nói rằng: “Tạm thời không còn, ta cùng các người tính toán hạ, nhìn ngươi giao phó nội dung thật giả, cùng với có hay không toàn diện. Nếu là có nửa điểm giả tạo, hoặc là bỏ sót cái gì, ngươi liền nhân lúc bây giờ còn có chút thời gian, ăn nhiều một chút tốt đi.”

Chu Bân vội hỏi: “Không dám, tuyệt không dám.”

Ngay sau đó, Dương Thanh Huyền liền đem Chu Bân mang về.

Còn lại người cũng đều thẩm vấn gần đủ rồi, Dương Thanh Huyền cùng Vũ Ảnh đám người kiểm tra hạ, đều là chênh lệch không bao nhiêu.

Vũ Ảnh sắc mặt có chút khó coi, nói: “Nam tử kia rốt cuộc là người phương nào?”

Dương Thanh Huyền liếc mắt một cái Trang Tuyền, nói: “Đại người bộ dáng tựa hồ có hơi thất thần, hẳn là biết nam tử kia là ai?”

Trang Tuyền chân mày nhíu cực sâu, sắc mặt cũng hơi trắng bệch.

Hắn không nói một lời, kinh ngạc đứng ở đó, bỗng nhiên giơ tay lên một trảo, gần nhất một tên Sở Thiên giúp cao tầng lập tức bị một nguồn sức mạnh nhiếp đi qua.

“Ngươi làm cái gì?!”

“A!!”

Tên kia cao tầng kinh nộ không ngớt, nhưng nháy mắt đã bị Trang Tuyền một chưởng đánh tan nát đầu, kêu thảm một tiếng.

Trang Tuyền bên trong cặp mắt yêu dị Thần quang lóe lên, một luồng hắc khí liền tràn vào người võ giả kia trong đầu, trực tiếp sưu hồn phách!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 907: Ngụy Đạo Văn Hiện, Bó Tay Toàn Tập

Tên kia cao tầng đầu bị vỗ bốn vỡ nát thành năm mảnh, óc lóe ra, khuôn mặt vô cùng thê thảm. Đồng thời khuôn mặt bị một tầng hắc khí bao phủ, hồn phách ở hắc khí kia ăn mòn, không ngừng bị phân giải.

Mặc Nan Sanh bọn người là dọa cho phát sợ, tất cả đều ngầm nhắc đến chân nguyên, bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay. Nếu là thật không sống nổi tánh mạng lời, cái kia liền buông tay liều mạng, kéo một ít lót cõng.

Sau một chốc, Trang Tuyền mới thả khống chế, tên kia cao tầng té xuống đất, chết không thể chết lại. Trang Tuyền hai mắt nhắm nghiền, sắc mặt một trận trắng xám, cũng không biết là tiêu hao quá độ, vẫn là nhìn thấy gì làm hắn khiếp sợ nội dung.

Toàn bộ trên sa mạc một mảnh yên tĩnh, chỉ có gió thỉnh thoảng đến về thổi, tất cả mọi người đang lẳng lặng chờ đợi.

Sau một lúc, Trang Tuyền mới mở hai mắt ra, trong con ngươi một mảnh vẩn đục, không thấy rõ vẻ mặt hắn, không cảm tình chút nào hạ lệnh: “Tiếp tục đào.”

Vũ Ảnh đám người muốn hỏi, nhưng lại không dám hỏi, chỉ có thể tùy tùng mệnh lệnh, bắt đầu đào móc.

Dương Thanh Huyền thì lại chẳng cần biết ngươi là ai, trực tiếp ngắt lời nói: “Chậm đã.” Sau đó một đôi mắt nhìn chằm chằm Trang Tuyền, lạnh lùng nói: “Mọi người lên cùng một thuyền, đồng sức đồng lòng, đại nhân có phải là nên đem biết đến đều nói cho chúng ta?”

Trang Tuyền cực kỳ không thích, nhưng bắt hắn lại hết cách rồi, không thể làm gì khác hơn là nói rằng: “Ta vừa lục soát người kia hồn phách, chỉ là muốn nhìn nam tử kia dáng dấp, cùng với trận pháp hình dáng. Nam tử dáng dấp thấy rõ, nhưng trận pháp hình dáng, đã trừ khử ở những người này trong đầu, sợ là tìm không trở về.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Nam tử kia là ai?”

Trang Tuyền lạnh lùng nói: “Ta làm sao biết?”

Dương Thanh Huyền hỏi tới: “Ngươi sưu hồn phía sau, sắc mặt rõ ràng liền biến, còn nói chính mình không biết, làm chư vị là người ngu sao? Như là không nói rõ ràng, phải đào chính ngươi đào, chúng ta ở một bên nhìn.”

Trang Tuyền phất một cái ống tay áo, hừ nói: “Theo ngươi.” Hắn hạ lệnh: “Vân Tụ Cung đệ tử, gia tốc hướng phía dưới đào móc.”

Chỉ cần Dương Thanh Huyền không làm phá hoại, hắn cũng không có vấn đề. Những người khác chỉ huy bất động, Vân Tụ Cung tất cả mọi người vẫn là có thể chỉ huy. Thực sự không được, hắn tự mình động thủ cũng không phải không thể.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, cũng nhẹ rên một tiếng, liền bắt chuyện người đưa đò đệ tử toàn bộ đứng ở bên cạnh mắt lạnh nhìn nhau. Lục Bất Nhiên cùng Liễu Diệc Hoài đám người, nghĩ một hồi, cũng đều đứng ở một bên, không tham dự đào móc. Chỉ còn lại hơn một trăm tên Vân Tụ Cung đệ tử, dọc theo khi trước hố to, hướng về bốn phía cùng phía dưới đào móc.

Rất nhanh, lại có lượng lớn kiến trúc mảnh vỡ xuất hiện, đều là đồng nhất loại thạch tài, mặt trên hoa văn điêu khắc thủ pháp cũng giống như đúc, chỉ có điều khắc vật bất tận tương đồng.

Hơn nữa theo đào móc, còn bất chợt có thây khô nhảy ra, vài tên Vân Tụ Cung đệ tử hơi có chủ kiến, đã bị thây khô đập chết. Sở Thiên giúp mọi người sắc mặt đều không tốt nhìn, những này thây khô dù sao cũng là chính mình đồng môn, tuy nói Thiên Vị bên dưới như giun dế, nhưng tận mắt thấy, nội tâm vẫn có rất lớn xúc động.

Sau nửa canh giờ, hố to bị đào xuống hai, ba ngàn trượng sâu, xuất hiện mấy căn to lớn trụ đá, có vây quanh chi thô, nhưng đều tổn hại không thể tả. Lượng lớn kiến trúc dấu vết trục vừa xuất hiện, hầu như có thể xác định, ở đây trước là cái to lớn hùng vĩ cung điện.

Trang Tuyền hô hấp trở nên dồn dập, hai mắt nhìn chằm chằm phía dưới, một nháy mắt không nháy mắt.

“Có cánh cửa!” Bỗng nhiên truyền đến một tiếng kêu sợ hãi.

Đang dọn dẹp một mảnh kiến trúc thời điểm, ở mấy căn lớn trụ đá lớn phía sau, dọn dẹp ra một phiến cửa đồng đến, mặt trên tất cả đều là lớn chừng quả đấm cửa đinh, bị vùi lấp không biết bao lâu năm tháng, nhưng không hề có một chút rỉ sét, mới tinh như lúc ban đầu.

Trang Tuyền mặt lộ vẻ vẻ mừng rỡ như điên, lóe lên liền xuất hiện ở cái kia cửa đồng trước mặt, hai mắt thả quang, kích động khó có thể tự tin.

Mọi người cũng đều theo sát phía sau, bay xuống ở đó cửa đồng trước mặt, tất cả đều giật mình nhìn. Tuy rằng niên đại xa xưa, nhưng vẫn như cũ còn có thể cảm nhận được từ trên cửa truyền tới hùng vĩ khí tức.

Vũ Ảnh đột nhiên hỏi: “Đại nhân, đây cũng là Dạ Hậu từ trước đến nay, luôn luôn ham muốn tìm kiếm đồ vật sao?”

Mọi người nghe vậy, tất cả đều là chấn động trong lòng.

Trang Tuyền dần dần tỉnh táo lại, nói: “Có thể nói là, cũng có thể nói không phải.”

Vũ Ảnh nhíu mày lại đầu đến, tinh tế tính toán ý tứ của những lời này.

Dương Thanh Huyền nói: “Có thể hay không nói thẳng rõ ràng?”

Trang Tuyền nhìn đại môn kia, trăm mối cảm xúc ngổn ngang thần thái, than thở: “Trước đem đại môn này mở ra, tiến vào sau này hãy nói đi.”

[truyeN cua tui | Net]

Nói, trực tiếp hướng đi đi vào, hai tay các bắt ở một cái đồng đóng đinh, bày tự chọn thế, dùng sức hướng về bên trong đẩy.

Bỗng nhiên, trên cửa có linh quang xuất hiện, hóa thành từng đạo từng đạo đường nét, ở đồng đinh trong đó bơi lội, tạo thành từng cái từng cái kỳ dị như nòng nọc giống như văn tự.

Chữ viết này tất cả đều linh tính mười phần, như là nòng nọc đang khiêu vũ giống như.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, những văn tự này tất cả đều là thượng cổ Tinh Linh văn, hắn không nhịn được con mắt một nháy mắt, hết thảy văn tự liền tự mình tản ra, hóa thành quang lưu, hướng về cửa trung ương hội tụ đi, hình thành một cái to lớn vòng sáng.

Vòng sáng bốn phía như hỏa diễm giống như nhảy lên, lại như là sóng nước khuấy động.

Một đạo bạch mang, tự bên trong kích. Bắn ra, bắn về phía Trang Tuyền.

“Đây là...!”

“A!”

Trang Tuyền hoàn toàn biến sắc, bị tia sáng kia một bắn, cả người giống như run cầm cập giống như run rẩy, sau đó kêu thảm một tiếng, đã bị đánh bay ra ngoài.

Thân thể của hắn ở trên không bên trong trượt mười mấy trượng, rơi trên mặt đất còn không ngừng lùi lại, “Rầm rầm rầm” vội vàng xuất cước dẫm đạp đại địa, mỗi một chân đều đập vỡ tan mặt đất, lúc này mới đem thân thể ổn định.

Mà trên người, một mảnh lưu quang trải rộng, như điện hình cung giống như nhảy lên, giống như là phủ thêm một tầng Kinh Cức, mặt lộ vẻ hết sức vẻ thống khổ.

“Đó là... Ngụy đạo văn?!” Dương Thanh Huyền kinh hãi, một hồi liền nhận ra cái kia vòng sáng.

Chỉ có điều vòng sáng ở đẩy lui Trang Tuyền sau, lần thứ hai hóa thành tảng lớn Tinh Linh văn, sau đó lóe lên không gặp.

“Cái gì? Vừa nãy đó chính là ngụy đạo văn sao?”

“Làm sao cùng Dạ Hậu tuyên bố cho chúng ta đồ án tựa hồ không giống nhau.”

Rất nhiều người lấy ra bản vẽ đến, mặt trên đều là Vân Tụ Cung ban bố nhiệm vụ, tất cả đều rõ ràng chiếu cái kia ngụy đạo văn, cùng trước kia hiện ra, xác thực có chút khác nhau. Nhưng ở trên kết cấu, phóng tầm mắt nhìn, cho người cảm giác đích xác có chút tương tự.

Vũ Ảnh một hồi bay tới Trang Tuyền bên cạnh người, vội la lên: “Đại nhân, ngài không có sao chứ?”

Trang Tuyền ôm thân thể, thống khổ run run một trận. Cái kia lưu quang không ngừng tràn vào trong cơ thể, đem mảng lớn hắc khí nổ ra đến, để hắn đau đến không muốn sống.

Tất cả mọi người giật mình nhìn, nhất thời không biết như thế nào cho phải.

Sau một lúc, Trang Tuyền trên người lưu quang mới bị hóa giải mất. Trang Tuyền hai tay nhanh chóng bấm quyết, một đoàn hắc khí từ trong cơ thể tuôn ra, đem toàn thân gột rửa một lần, lại trở lại bên trong thân thể, trên mặt lúc này mới tầng tầng thở ra một hơi, vẻ mặt nghiêm túc nhìn chằm chằm cái kia to lớn cửa đồng.

Vũ Ảnh nói: “Đại nhân, nếu không phái người về Vân Tụ Cung thông báo Dạ Hậu, liền nói đã tìm được đồ vật, nhìn Dạ Hậu có sao mà yên tĩnh được đứng hàng?”

“Không thể!” Trang Tuyền hoàn toàn biến sắc, kiên quyết phủ quyết, hơn nữa hung tợn nhìn chằm chằm nàng, tựa hồ vẻ mặt không lành.

Vũ Ảnh trong lòng kinh sợ, không dám cùng hắn đối diện, vội vàng cúi đầu.

Trang Tuyền lúc này mới thu chủ đề quang, nhìn phía Dương Thanh Huyền, ngưng tiếng nói: “Muốn đánh mở cánh cửa này, sợ là chỉ có thể dựa vào ngươi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 908: Phá Giải Vòng Sáng, Ngụy Đạo Văn Cộng Hưởng

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, nói: “Ngươi quá coi trọng ta đi, cái kia vòng sáng như là ngụy đạo văn ngưng, lấy tu vi của ta, khả năng chạm chi chết ngay lập tức.”

Trang Tuyền nói: “Tu vi của ngươi đương nhiên phá không mở. Nhưng ngươi lúc trước một quyền kia Đạo ý, còn ở đây ngụy đạo văn bên trên, nếu như có thể lại ra một quyền, tất nhiên có thể phá vỡ.”

Lời này gây nên ngàn cơn sóng, tất cả mọi người là kinh hãi, đều là trong lòng thầm nghĩ: “Cú đấm kia đúng là Đạo ý? Hắn làm sao có khả năng đánh ra Đạo ý đến?!”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Nói rồi cú đấm kia không biết rõ làm sao sự việc, căn bản không khả năng đánh ra quyền thứ hai.”

Trang Tuyền nhíu mày lại đầu, nhớ một trận, nhân tiện nói: “Cái kia liền chỉ còn biện pháp kế tiếp, chính là Tử Diều Hâu, chỉ có nàng mới có thể phá mở này cửa.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đùa gì thế!”

Trang Tuyền theo dõi hắn, lặng lặng nói rằng: “Ta không có nói đùa.”

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu ngắn ngủi tâm niệm trao đổi một chút, liền trả lời: “Xin lỗi, ngươi lại sai rồi. Ta vừa hỏi qua nàng, nàng nói không có cách nào.”

Trang Tuyền sắc mặt có chút khó coi, nói: “Như là hai người các ngươi đều hết cách rồi, cái kia cánh cửa này khả năng liền thật không mở được.”

Mọi người hết đường xoay xở, cũng đứng ở trước cửa đồng, tiến thối lưỡng nan.

Đột nhiên một thanh âm hỏi: “Này trên cửa vòng sáng, đúng là Dạ Hậu muốn tìm ngụy đạo văn sao?”

Nói chuyện là Lôi Vân, hắn ánh mắt lấp lóe, tựa hồ đang suy nghĩ cái gì.

Trang Tuyền liếc mắt nhìn hắn, hai tay chắp sau lưng, không nhịn được trả lời: “Ta cũng không phải Dạ Hậu, sao biết nàng muốn tìm cái gì?”

“Ngươi...”, Lôi Vân bị hận, giận dữ, trọng rên một tiếng, phất tay áo mà đứng.

Vũ Ảnh lấy dũng khí, ôm quyền nói: “Đại nhân, tự nhiên phá không mở này cửa, không bằng phái người...”

“Câm miệng!”

Lời còn không nói chuyện, Trang Tuyền một tiếng hét lớn, cái kia lạnh lùng ánh mắt, hầu như muốn bắn thủng thân thể của nàng, sợ đến nàng câu nói kế tiếp không dám nói nữa đi ra.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên trong lòng hơi động, nói: “Không bằng ta đến thử xem.”

Trang Tuyền mừng lớn nói: “Ngươi rốt cục khai khiếu?”

Dương Thanh Huyền không để ý tới hắn, mà là đem Nguyên Khôi, Hoa Chương chờ năm người triệu tập lại đây, nói: “Lúc trước Mạc Đình nói cho ta, đem này năm quang Lưu Ly giới mở ra, liền có thể cùng ngụy đạo văn cộng hưởng. Như này cửa đồng trên đúng là ngụy đạo văn, hay là có thể dùng năm quang Lưu Ly giới thử một chút, tìm ra bên trong quy tắc xếp thứ tự, sau đó nghĩ biện pháp phân giải hết."

Nguyên Khôi giễu cợt nói: "Ấu trĩ! Phân giải ngụy đạo văn, chuyện như vậy căn bản không khả năng tồn tại." Hắn dừng lại, lại bổ sung: "Mặc dù có, cũng tuyệt không phải chúng ta thực lực như vậy có thể làm."

Dương Thanh Huyền không nhìn cái kia trào phúng, tiếp tục nói: "Hiện tại chỉ có thể lấy ngựa chết làm ngựa sống. Huống hồ tiếp xúc ngụy đạo văn, này chưa nếm không cơ hội ngàn năm một thuở, đối với chư vị tới nói đều là một cơ duyên lớn, các ngươi liền không có một chút xíu ý nghĩ sao?"

Nguyên bản Hoa Chương đám người nội tâm cũng là phản đối, nhưng vừa nghe Dương Thanh Huyền nói như vậy, đều là hai mắt sáng ngời, trở nên hưng phấn, đồng nói: "Tất cả từ đại nhân làm chủ."

Nguyên Khôi cũng là trong mắt xẹt qua tinh mang, không lên tiếng nữa.

Ở dưới con mắt mọi người, Dương Thanh Huyền năm người lượn quanh thành một vòng, từng người bấm quyết.

Trong phút chốc, trên người mỗi người đều sáng lên một đạo vòng sáng, hiện ra năm màu rực rỡ, ở Dương Thanh Huyền quyết ấn xuống, nhanh chóng dung hợp.

Năm vòng hợp nhất, nhất thời hóa thành màu sắc rực rỡ Lưu Ly giới, một hồi tản ra mười trượng, như một khối to lớn mỹ luân mỹ hoán bảo ngọc.

Màu quang không ngừng từ năm người quyết ấn bên trong sinh thành, hòa vào này Lưu Ly trong giới hạn.

Rộng lớn vĩ ngạn khí tức, từ trong đó tản mát ra, kinh sợ toàn trường. Tất cả mọi người là trợn mắt to nhìn, lấy làm kinh ngạc.

“Mở!”

Dương Thanh Huyền khẽ quát một tiếng, trong tay quyết ấn biến đổi.

Cái kia Lưu Ly giới trên đột nhiên lan ra vạn đạo màu quang, kết giới như bị cục đá đã quấy rầy hồ mặt, nháy mắt cửa hàng Triển Thiên Lý.

“Ầm ầm!”

Cường đại hào quang nháy mắt liền đụng vào cửa đồng trên, phát sinh tiếng nổ vang rền.

Hơn vạn bùa văn đột nhiên bị điểm lượng, từ cái này cửa đồng trên phiên bay ra ngoài, trôi nổi hư không, sắp xếp thành một cái khoa đẩu văn.

Những này khoa đẩu văn tiêu tan một hồi, liền hội tụ ở đồng giữa cửa, ngưng tụ thành to lớn vòng sáng, lan ra vô tận sâu xa đại đạo tâm ý, càng cùng cái kia Lưu Ly quang kết giới sản sinh cộng hưởng, đồng thời có nhẹ nhàng dung hợp dấu hiệu.

Dương Thanh Huyền năm người đều là vừa mừng vừa sợ, đồng thời cảm ứng được này ngụy đạo văn tần suất, đều là kích động nói không ra lời.

Phải đại đạo sâu xa, có thể nhòm ngó một, hai giả, không khỏi là có cơ duyên lớn.

Trang Tuyền đám người cũng tất cả đều là hai tay nắm đem mồ hôi lạnh, khẩn trương nhìn.

Mà nhưng vào lúc này, cái kia ngụy đạo văn phía trước, bỗng nhiên xuất hiện vạn ngàn màu quang, dần dần ngưng tụ thành một bóng người, tỏa ra phơi phới nhưng cường đại khí tức, không gặp khuôn mặt.

“Này, đây là...”

Dương Thanh Huyền chờ năm người đều là kinh sợ, lúc trước triển khai năm quang Lưu Ly giới thời điểm, vẫn chưa xuất hiện như vậy hóa hình cảnh tượng.

Cái kia quang nhân tựa hồ cũng không có có ý thức, mà là không ngừng bấm quyết, đánh ra từng đạo từng đạo ánh sáng thần thánh sức mạnh to lớn, khắc ở cái kia ngụy đạo văn trên, đem không ngừng phân giải sụp đổ ra.

“Ầm!”

Một đạo nặng nề thanh âm vang lên, đồng trên cửa ngụy đạo văn vòng sáng, kèm theo vô tận Đạo ý tản ra, tan thành mây khói.

Quang nhân cũng ở đây cỗ trừ khử sức mạnh hạ, thân thể run lên, liền hóa thành điểm điểm huỳnh quang, tán ở trên không bên trong.

Dương Thanh Huyền năm người còn chưa phản ứng lại xảy ra chuyện gì, trên người ánh sáng cũng theo cái kia vòng sáng tản đi, mà toàn bộ biến mất không còn tăm hơi. Liền ngay cả Mạc Đình ấn trên người bọn họ năm đạo vòng sáng ấn, cũng đều toàn bộ không thấy.

Toàn bộ trước cửa đồng, khôi phục một mảnh yên tĩnh.

“Giải khai?!” Trang Tuyền hưng phấn khó có thể tự tin, trong mắt vẫn một mảnh không thể tin tưởng.

Những người còn lại cũng tất cả đều trợn mắt ngoác mồm.

Tình cảnh vừa nãy, quá mức huyễn Lệ Hoa đẹp, trở về bình thường sau, làm cho người ta một loại vô tận trở về chỗ chấn động.

Đặc biệt là Lục Bất Nhiên đám người, từng cái từng cái hai mặt nhìn nhau. Lúc trước cũng còn tốt không có cùng Dương Thanh Huyền bọn họ nổi lên va chạm, bằng không cái này quỷ dị kết giới, sợ là liền trực tiếp muốn mạng của bọn họ.

Hoa Chương đám người mặc dù có chút mờ mịt, nhưng càng nhiều hơn nhưng là hưng phấn. Mấy người đều ở đây cảm ứng bên trong lĩnh ngộ không ít, cảnh giới lung lay muốn động, bất cứ lúc nào đều có thể đột phá.

Dương Thanh Huyền hai hàng lông mày nhíu chặt, nhìn cái kia cửa đồng, ánh mắt có chút ngưng trệ.

Lúc này, bỗng nhiên bóng người lóe lên, Trang Tuyền liền đã tới trước cửa đồng, hai tay các nắm lấy một cái đồng đặt hàng, đột nhiên dùng sức đi phía trước đẩy.

“Ầm ầm ầm!”

Nặng nề thanh âm vang lên, hai miếng to lớn cửa đồng chậm rãi hướng vào phía trong mở ra, một vùng tăm tối mà mốc meo khí tức nhào mặt đi ra.

Dương Thanh Huyền từ trong trầm tư lấy lại tinh thần, hướng về cái kia trong điện nhìn tới, bên trong đen kịt như mực, không chỉ có mắt không thể thấy, liền ngay cả thần thức cũng bị ngăn cách.

Hắn vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, trong đôi mắt kim quang lóe lên, tầm mắt lập tức xuyên thấu hắc ám, thẳng vào bên trong, chỉ thấy bên trong là cái trống rỗng đại điện, trừ một chút trụ đá ở ngoài, không có gì cả.

Lúc này, Trang Tuyền đã không kịp chờ đợi bước vào bên trong. Bước chân của hắn vô cùng trầm ổn, mỗi đi một bước, đều giống như dùng hết toàn bộ khí lực. Hơn nữa bước chân vô cùng nhỏ, bước ra hơn mười bước, còn ở trước cửa không xa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 909: Bạch Hổ Hành Cung, Quyết Định Thanh Tràng

Vũ Ảnh đám người do dự chốc lát, liền vội vàng đi theo vào.

Tuy rằng đại điện che giấu thần thức, nhưng đi vào nhiều người, cũng đều gan lớn lên, từng cái từng cái theo tràn vào, chỉ lo rơi ở phía sau.

Hoa Chương nói: “Đại nhân, chúng ta cũng vào đi thôi?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, thu về Hỏa Nhãn Kim Tình, sắc mặt bình tĩnh dẫn mọi người đi vào trong.

Bởi vì hắn đã thấy rõ trong điện không hề có thứ gì, vì lẽ đó không có những người khác hưng phấn như vậy.

Chỉ là hắn không hiểu, vì sao không hề có thứ gì đại điện, còn cần ở cửa đồng trên bày xuống ngụy đạo văn đáng sợ như vậy cấm chế.

Rất nhanh, mấy trăm người liền trào vào trong đại điện, bọn họ không giống Trang Tuyền như vậy, đi vô cùng trầm ổn, mà là một hồi liền vọt vào, thẳng tới dưới đáy.

Có không ít người càng là trực tiếp một chút nổi lửa đến, đem đại điện chiếu sáng sáng rực.

“Ta thảo, cái gì chưa từng có?!”

“Làm sao sẽ? Lại là trống rỗng không điện?”

“Cung điện này đến cùng là chuyện gì xảy ra, ở thí luyện chi địa bên trong, tại sao có thể có một ngôi đại điện?"

Các loại nghị luận cùng tâm tình, ở trong đại điện tản ra.

Dương Thanh Huyền lại cẩn thận quét qua một lần bốn phía, bao quát cái kia hơn mười cây cột to lớn, đều từng cái nhìn sang. Cái kia chút trên cây cột điêu khắc hoa văn, vạn vật, Tinh Linh tộc văn tự, còn có tinh đấu các loại, vô cùng phiền phức.

Duy nhất có thể khẳng định là, cung điện này là Tinh Linh tộc người lưu lại.

Hầu như hết thảy trên cây cột, đều có Thái Dương Thần Văn.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền còn ở đây chút phức tạp trong bức vẽ, tìm được một ít tinh đấu đồ, bên trong chói mắt nhất, chính là Bạch Hổ thất tinh, lấy hơi trọng thủ pháp điêu khắc ra, cùng xung quanh những ngôi sao kia khác nhau mở.

"Ở đây đúng là Bạch Hổ hành cung sao?"

Dương Thanh Huyền thu chủ đề quang, nhìn phía chạy tới ở giữa cung điện Trang Tuyền, xa xa hỏi.

Tiếng nói của hắn vô cùng to rõ, để thanh âm huyên náo một hồi yên tĩnh lại.

"Bạch Hổ hành cung?!" Tất cả mọi người là giật mình trong lòng, lộ ra vẻ khiếp sợ.

Bạch Hổ hành cung truyền thuyết, mọi người bao nhiêu đều nghe qua, chỉ có điều quá mức mờ ảo. Những người này lại không giống A Đức như thế, cả ngày hao tổn đối với chuyện này.

Vũ Ảnh cũng là kinh hãi, tuy rằng lòng có suy đoán, nhưng không dám chứng thực.

Trang Tuyền dừng bước lại, xoay người lại, miệng giác lộ ra một tia cười khẩy, nói: “Ngươi cảm thấy thế nào?”

“Ta cảm thấy được phải như vậy.”

Dương Thanh Huyền chỉ vào trên trụ đá trải rộng tinh đấu, nói: “Những này Bạch Hổ tinh đấu vô cùng dễ thấy, lại liên tưởng đến Bạch Lộ Châu cái truyền tống trận kia, còn có đại nhân ngươi biểu hiện ra hưng phấn, kích động, hơn nửa là được rồi.”

“Ồ?” Trang Tuyền sửng sốt một chút, lập tức bình phục tâm tình, từ tốn nói: “Xem ra là ta có chút thất thố.”

Dương Thanh Huyền nhìn chung quanh một vòng, nói: “Cung điện này trống rỗng, không nên sẽ có ngụy đạo văn đáng sợ như vậy cấm chế phong tỏa. Đồng thời đại nhân tiến nhập trong điện sau, trên mặt cũng không có có thần sắc thất vọng, trái lại có vẻ hết sức kích động. Xem ra này không đãng bên trong, nên giấu đi chúng ta không có nhận ra được đồ vật.”

Trang Tuyền trên mặt thịt co quắp hạ, nham hiểm nói: “Thật là lợi hại quan sát, tất cả đều là từ ta thất thố tâm tình trên tìm được kẽ hở. Sau đó thì sao? Nói tiếp.”

Dương Thanh Huyền trầm tư một chút, lại nói: “Tương truyền Bạch Hổ hành cung là đi về Ẩn Vũ Điện lối vào, không biết truyền thuyết này thật hay giả?”

“Cái gì!!”

Câu nói này một hồi gây nên ngàn cơn sóng, toàn bộ trong điện người, tất cả đều sôi sùng sục.

“Ẩn Vũ Điện thật tồn tại sao? Cái kia không chỉ là một truyền thuyết sao!”

“Chẳng trách Dạ Hậu luôn luôn ham muốn tìm cái kia ngụy đạo văn, nguyên lai là vì Ẩn Vũ Điện!”

“Trời ạ! Nói như vậy, chúng ta lập tức liền có thể đi vào Ân Vũ Điện?!”

“Ân Vũ Điện... Ân Võ Vương... Bên trong không có ân Võ Vương cùng năm đó vô số cường giả lưu lại bảo tàng chứ?!”

Tâm tình của tất cả mọi người đều kích động, khỏi nói Lục Bất Nhiên, Liễu Diệc Hoài cùng Mặc Nan Sanh đám người, chính là Vũ Ảnh, Triệu Minh Vũ, còn có Vân Tụ Cung đệ tử, Lôi Vân, Nguyên Khôi các loại, không khỏi là kích động khó có thể tự tin.

Trang Tuyền sắc mặt bình tĩnh, nhàn nhạt nghe mỗi người nói một kiểu.

Dương Thanh Huyền cũng là sắc mặt như thường, cũng không có nửa điểm dáng vẻ kích động, đang đợi Trang Tuyền trả lời.

“Ta xưa nay không có đi qua Ân Vũ Điện, không cách nào chứng minh truyền thuyết này thật giả.”

Sau một lúc, Trang Tuyền mới cẩn thận trả lời.

Dương Thanh Huyền vẫn chưa thất vọng, tiếp tục hỏi: “Cái kia ta khi trước vấn đề kia đây? Nơi đây có phải là hay không Bạch Hổ hành cung?”

Trang Tuyền nhớ trận, nói: “Đúng thế.”

“Rào!” Bốn phía lại là vỡ tổ, tâm tình hưng phấn bắt đầu lan tràn.

“Ồ? Vậy này không đãng đại điện, rốt cuộc là phát hiện cái gì, để đại nhân ngươi lúc trước như vậy hưng phấn đây?” Dương Thanh Huyền theo dõi hắn, hỏi.

Trang Tuyền hít một hơi thật sâu, chậm rãi nói rằng: “Này không có quan hệ gì với ngươi, cùng tất cả mọi người không quan hệ.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Lời này bản thân không thành vấn đề, nhưng tất cả mọi người ở trong điện, đại nhân một người hết sức khó tìm vật kia chứ?”

Trang Tuyền gật gật đầu, ánh mắt lóe lên một đạo ánh sáng lạnh lẽo, nói: “Ngươi nói hết sức đúng, vì lẽ đó ta dự định thanh tràng, đem Vân Tụ Cung ở ngoài tất cả mọi người giết.”

Dứt tiếng, toàn bộ trong đại điện đột nhiên trở nên yên tĩnh một cách chết chóc.

“Cái gì?” Có người không phản ứng kịp, sửng sốt một chút.

“Rầm!”

Trong đại điện mổ một cái sôi, tất cả mọi người nhanh chóng di động, tảng lớn hướng về bốn phía tản ra. Mà Vân Tụ Cung đệ tử thì lại ngược lại, nhanh chóng ở Trang Tuyền bốn phía tụ tập, từng cái từng cái cả người mang theo sát khí.

Cái kia chút không phải Vân Tụ Cung đệ tử, ở con ruồi không đầu giống như khuếch tán sau, lập tức ở Dương Thanh Huyền bốn phía hội tụ, trong khoảnh khắc liền tạo thành hai trận doanh lớn, giằng co với nhau.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền phái này trận doanh, tuy rằng tán loạn, nhưng cũng có ba, bốn trăm người, Thiên Vị cường giả cũng không phải số ít. Mà Trang Tuyền cái kia phái trận doanh, chỉ có hơn một trăm Vân Tụ Cung đệ tử, hầu như trình bị bao vây trạng thái.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Đại nhân bây giờ còn dự định thanh tràng sao?”

Trang Tuyền lãnh đạm nói: “Đương nhiên, ta quyết định sự tình, có rất ít thay đổi.”

Dương Thanh Huyền cười nhạo nói: “Làm sao rõ, đem chính các ngươi diệt đi?”

“Ha ha!” Tất cả mọi người là giễu cợt cười ha hả, nguyên bản túc sát bầu không khí, ở nhân số ưu thế tuyệt đối dưới tình huống, cũng đều hóa thành hư không.

Trang Tuyền lạnh nhạt nói: “Nhân số đối với chém giết ảnh hưởng, căn bản là nhỏ bé không đáng kể. Liền coi như các ngươi nhiều gấp bội đi nữa người, cũng chỉ là đám người ô hợp, giun dế chi đám, có thể để làm gì?”

“Ồ? Đại nhân não đường về rất kỳ quái đây.”

Dương Thanh Huyền chầm chậm nói: “Thí luyện chi địa bên trong có song trọng cấm chế, mạnh nhất cảnh giới không cách nào vượt qua Thái Thiên Vị đỉnh cao, coi như đại nhân là Thái Thiên Vị cường giả tối đỉnh, thêm vào ngươi bên người những người này, làm sao tới quét chúng ta những con kiến hôi này? Chẳng lẽ đại nhân đầu óc bởi vì hưng phấn quá đầu, mà hỏng rồi?”

Trang Tuyền nói: “Ngươi nói không sai, chỉ dựa vào một tên Thái Thiên Vị đỉnh cao muốn rõ kho các ngươi, đích xác có chút khó. Nhưng nếu như trở lại một vị đây?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt chợt biến, Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, nhìn chằm chằm Trang Tuyền bên cạnh người cách đó không xa.

Cái kia mảnh trên đất trống không người, bỗng nhiên ra nhiều một đạo cái bóng, từ trên mặt đất chậm rãi hiện lên, giống như là một chu thụ miêu, trong khoảnh khắc trưởng thành lớn mạnh.

Cái kia cái bóng hóa thành một vệt bóng đen, trong tay thêm ra một thanh loan đao đến.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 910: Công Nhiên Phản Bội, Quay Giáo Một Đòn

“Diệp Vô Sát!”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm bóng đen kia, trầm giọng nói.

“Cái gì? Diệp Vô Sát?!”

“Đồ Dạ thủ lĩnh?!”

Cả điện người đều là kinh hãi, danh tự này ở hắc trên biển, sợ là chỉ đứng sau Dạ Hậu tồn tại.

“Khà khà.” Diệp Vô Sát trong miệng phát sinh thấp giọng tiếng cười, làm người sởn cả tóc gáy.

Lần này Vũ Ảnh cũng đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Đại nhân, người này là...”

Trang Tuyền nói: “Ta biết.”

Vũ Ảnh cả kinh nói: “Đó đại nhân...”

Trang Tuyền sắc mặt phát lạnh, lạnh lùng nói: “Làm sao, ta làm việc còn cần hướng về ngươi giải thích sao?”

Vũ Ảnh ổn quyết tâm tự, trấn định nói: “Đương nhiên không cần, nhưng đại nhân cùng với Diệp Vô Sát, đã là công nhiên phản bội Dạ Hậu, tha thứ thuộc hạ khó hơn nữa tùy tùng mệnh lệnh!”

“Há, vậy là ngươi muốn chết đi?” Trang Tuyền lạnh lùng theo dõi hắn, trên người sát khí đại thịnh.

Vũ Ảnh nói: “Công nhiên phản bội Dạ Hậu, không phải là ta muốn chết, mà là đại nhân ngươi a.”

“Ta chết bất tử còn khó biết, nhưng ngươi nhất định là muốn chết.”

Trang Tuyền trong mắt sát khí lóe lên, hai ngón tay đột nhiên điểm ra, vẽ ra trên không trung một đường vòng cung, ở trên không bên trong lóe lên, liền đột nhiên biến mất.

Vũ Ảnh kinh hãi, hóa thành một đạo độn quang, liền hướng Dương Thanh Huyền kích. Bắn đi, vội la lên: “Cứu ta!”

Ở Vũ Ảnh bầu trời, đột nhiên hóa ra một vòng hắc mang, như là mây đen đè xuống. Bên trong xuất hiện chỉ tay, nhanh như Thiểm Điện, kích. Bắn xuống đến, muốn điểm hóa Thương Khung.

Vũ Ảnh độn quang hơi ngưng lại, đã bị chỉ mang hạn chế, độn quang không ngừng tan rã tiêu tan.

Vũ Ảnh mặt xám như tro tàn, ở này Thái Thiên Vị tột cùng một đòn hạ, nàng không có một chút nào sức phản kháng, trơ mắt nhìn cái kia chỉ tay muốn đem chính mình điểm chết, sợ là muốn biến thành tro bụi.

Bỗng nhiên toàn bộ không gian ngừng lại, thời gian sông dài hiện ra.

“Này, đây là...!”

Trang Tuyền giật nảy cả mình, trong mắt nổ bắn ra hoảng sợ tinh mang, rõ ràng cảm giác được thời gian trôi qua trì hoãn.

Không đợi khi hắn phản ứng kịp, trên hư không Vũ Ảnh đã biến mất không còn tăm hơi, chính mình cái kia Nhất Chỉ Sơn Hà, trực tiếp một chút rơi vào khoảng không.

Chỉ thấy chỉ mang ở trên không bên trong loáng một cái, điểm trúng địa phương chính là lúc trước Vũ Ảnh vị trí, đầu ngón tay tiếp theo điểm màu đen sóng gợn tản ra, toàn bộ hư không trừ khử, sau đó liên quan chỉ tay toàn bộ hóa thành không gặp.

Mà Vũ Ảnh đã đến Dương Thanh Huyền bên cạnh người.

Vũ Ảnh mặt không có chút máu, trong mắt tràn đầy kinh ngạc cùng ngạc nhiên, hiển nhiên có chút không bình tĩnh nổi, đối với mình tránh được một kiếp còn có chút hoảng hốt.

“Dương Thanh Huyền!” Trang Tuyền hai con ngươi co rụt lại, mạnh mẽ theo dõi hắn, lạnh giọng nói: “Ta không giết ngươi, nhưng hi vọng ngươi cũng có thể thức thời điểm, không muốn đối địch với ta! Này Bạch Hổ Tinh Cung bên trong bí mật, ta mong muốn cùng ngươi đồng thời chia sẻ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Xin lỗi, ta hết lần này tới lần khác là cái không thức thời người.”

Trang Tuyền tức giận run, cả giận nói: “Cái kia cũng không có biện pháp, chỉ có thể đem ngươi cùng nhau giết!” Hắn chỉ về đằng trước, hạ lệnh: “Hết thảy Vân Tụ Cung đệ tử nghe lệnh, cùng nhau giết, không giữ lại ai!”

Triệu Minh Vũ đám người từng cái từng cái mặt lộ vẻ khó xử, vào lúc này không biết như thế nào cho phải.

Vũ Ảnh nắm lấy thời cơ, vội vàng nói: “Vân Tụ Cung đệ tử nghe lệnh, tru diệt người này cùng Diệp Vô Sát! Người này cùng Diệp Vô Sát câu kết, đã là Dạ Hậu đại địch, chư vị muốn phản bội Dạ Hậu sao?!”

Vân Tụ Cung đệ tử càng là sắc mặt trắng nhợt, toàn bộ đều có chút tay chân luống cuống.

Vũ Ảnh tiếp tục nói: “Triệu Minh Vũ, còn có chư vị, ta phụng Dạ Hậu chi khiến đến thống lĩnh chư vị, mà người này thân phận không rõ, hiện tại lại cùng Diệp Vô Sát câu kết, hiển nhiên là kẻ địch, các ngươi muốn địch ta không phân sao? Ta nhưng là có Dạ Hậu thủ dụ ở chỗ này!”

Nói, lấy ra một khối hắc thiết giống như lệnh bài, ở trong tay giương lên.

Triệu Minh Vũ chấn động trong lòng, lập tức từ nghi hoặc bên trong tỉnh ngộ lại, này Trang Tuyền tựa hồ là Vân Tụ Cung cao tầng, nhưng cũng chỉ là “Tựa hồ” mà thôi, Vũ Ảnh nhưng là hàng thật đúng giá Dạ Hậu phái tới, đồng thời cầm trong tay Dạ Hậu thủ dụ, lúc này cao giọng nói: “Vân Tụ Cung đệ tử, nghe ta hiệu lệnh, tru diệt...”

“Ầm!”

Lời còn chưa dứt, liền phát hiện mình ngực miệng bị bạo nổ mở, Trang Tuyền ở ngoài ba trượng, lăng không một quyền đánh ra, cương mãnh bén nhọn quyền kình, giống như là cắt đậu phụ, phá mở hắn hộ thể chân nguyên.

Triệu Minh Vũ cúi đầu xuống, ánh mắt xuyên qua bộ ngực động, trực tiếp thấy sau lưng cảnh tượng, Diệp Vô Sát bóng người đen nhánh đứng ở đó, hoảng hốt khuôn mặt như là ở khinh thường cười gằn.

Triệu Minh Vũ ý thức một hồi mơ hồ, liền ngã trên mặt đất chết rồi.

“Chi!” Hơn trăm tên Vân Tụ Cung đệ tử, tất cả đều sợ đến tản ra.

“Kháng khiến giả chết!” Trang Tuyền trên người dâng lên lượng lớn hắc khí, hướng về bốn phía phóng xạ, đem hết thảy Vân

Tụ Cung đệ tử tất cả đều bao phủ đi vào.

"A!!"

Mảng lớn tiếng kêu thảm thiết vang lên, những hắc khí kia từ hơn trăm tên đệ tử tai mắt mũi miệng tràn vào đi, trực tiếp xuyên vào bên trong cơ thể.

Hơn trăm người đều là thất kinh, rất nhanh trở nên thống khổ không thể tả, từng cái từng cái ngã trên mặt đất giãy dụa, rên rỉ.

Trang Tuyền trên mặt mang theo vẻ lạnh lùng, trong tay quyết ấn biến đổi, trên người hắc khí ở bầu trời hóa thành năm đạo Hắc Long, vung dưới tay liền hướng Dương Thanh Huyền đám người điên cuồng tập kích đi.

"Không được! Là Ám Dạ lực lượng, mau lui lại!"

Vũ Ảnh kinh hô: "Nếu là bị hắc khí kia vào cơ thể, liền sẽ biến thành tượng gỗ của hắn!"

Dương Thanh Huyền biến sắc mặt, hai tay nhanh chóng bấm quyết, mảng lớn hỏa diễm từ trên thân thể bốc cháy lên, thẳng tới bầu trời, hóa thành một con to lớn màu trắng Thanh Loan, Phượng Tường Cửu Thiên!

"Ầm!"

Thần hỏa ở bầu trời khuếch tán, cùng năm cái Hắc Long đụng vào nhau, đem đầy trời hắc khí ngăn trở. Trong phút chốc, phi long Phượng Vũ, Thanh Loan cùng ngũ long dây dưa, mảng lớn hỏa diễm cùng hắc khí đánh tan, như lưu tinh ngã xuống, rơi hướng tứ phương.

"Ầm! Ầm!"

"A!!"

Không ngừng có người bị ngọn lửa cùng hắc khí bắn trúng, phát sinh quỷ khóc sói tru kêu thảm thiết, toàn bộ đại điện loạn tung lên. Không ít người thấy tình thế không ổn, vội vàng lui về phía sau, muốn rời sân.

“Không được! Đại môn bị tắt đi!”

Vài tên võ giả hoảng sợ kêu to, cái kia tiến vào cửa lớn, chẳng biết lúc nào đóng lại.

Bọn họ liều mạng ra tay đánh ra tuyệt chiêu, muốn nổ ra một con đường. Nhưng phát hiện đại môn kia vẫn không nhúc nhích, hầu như cùng toàn bộ đại điện hòa làm một thể, căn bản là không có cách lay động mảy may!

“Không nên để lại bất kỳ ảo tưởng, không là bọn hắn chết, chính là chúng ta vong! Chỉ có liều chết đánh một trận tử chiến, phương có thể sống!”

Vũ Ảnh lớn tiếng quát, sau đó lấy ra Phất Quang Kính, lơ lửng ở trước người. Nàng đánh ra các loại pháp quyết, in vào trong gương, sau đó thì có ánh sáng màu trắng từ bên trong qua lại đi ra, bắn hướng bốn phía, loé lên rồi biến mất.

Mọi người chỉ cảm thấy nhiệt độ bắt đầu giảm xuống, mặc dù lấy tu vi của bọn họ, đều đã nhận ra ý lạnh.

Trang Tuyền liên tục nhìn chằm chằm vào cái kia bầu trời đại chiến Thanh Loan cùng ngũ long, kinh hãi không thôi. Cái kia thần hỏa hóa ra Thanh Loan, minh du dương, kỳ hành vui sướng, giống y như thật, giống như thật sự bình thường, Hóa Hình khống chế thuật, hơn mình xa.

“Dương Thanh Huyền! Ta đối với ngươi từng bước nhường nhịn, khắp nơi lấy lòng, là có yêu nhân tài tâm ý. Ngươi nhưng quyết tâm muốn cùng ta làm đúng, đã như vậy, cái kia ta cũng không cần lại lo lắng ngươi, theo những này cặn bã cùng nhau hủy diệt đi!”

“Ngũ long thổ châu!” Trang Tuyền nổi giận gầm lên một tiếng, hai tay quyết ấn ở trước người giao hợp.

Năm đạo Hắc Long thân thể run lên, đều là ngẩng đầu lên, phun ra một viên năng lượng màu đen cầu, hướng về thần hỏa Thanh Loan ép tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 911: Tình Thế Nguy Cấp, Một Người Khác

Năm viên năng lượng màu đen cầu vừa ra, lập tức như nhanh như tia chớp phụt lên ra hắc mang, ở bầu trời kết thành một đường, đem Thần Hỏa Thanh Loan áp chế lại.

Toàn bộ trời cao trên hỏa diễm nháy mắt rút nhỏ mấy lần, hai nguồn sức mạnh một hồi mất thăng bằng.

Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn hơi ngưng lại, lập tức cảm nhận được Thần Hỏa Thanh Loan tan vỡ sắp tới, cao giọng nói: “Đều cẩn thận!”

Thanh Loan trên người, ở năm châu dưới áp chế, bắt đầu xuất hiện vô số vết nứt, ngay lúc sắp bạo.

Hơn nữa năm cái Hắc Long cũng biến thành mơ hồ, như là theo Thanh Loan cùng nhau tạc liệt lời, toàn bộ trong đại điện tất cả mọi người cũng bị lan đến đi vào.

Ở nơi này thế ngàn cân treo sợi tóc, Vũ Ảnh lẫm liệt quát to: “Hàn Băng Trận!”

Một luồng khí lạnh không tên ở trên không bên trong xuất hiện, tất cả mọi người cảm thấy nhiệt độ chìm xuống, không có từ trước đến nay liền hàn băng thấu xương, đều là rùng mình một cái.

Vũ Ảnh hai tay của bấm quyết, Như Nguyệt cung tiên tử, cuối cùng một đạo quyết ấn đánh vào Phất Quang Kính bên trong. Kính quang một hồi rọi sáng ra đến, giống như ban ngày.

Không gian bốn phía bên trong, nháy mắt liền xuất hiện vô số kính quang, hoảng hốt một hồi, liền hóa thành đạo đạo hàn băng. Toàn bộ cung điện một hồi rơi vào kẽ băng nứt, cái kia sự lạnh lẽo không chỉ có đông người khó thở, liền ngay cả chân nguyên trong cơ thể cũng vì đó ngưng kết.

Trang Tuyền hoàn toàn biến sắc, hắn bấm quyết hai tay của trên, dĩ nhiên kết ra một tầng băng thật dầy.

Mà càng khiến người ta hoảng sợ là, trên bầu trời tranh đấu Thanh Loan cùng ngũ long, dĩ nhiên vẫn duy trì sắp sửa tạc liệt hình thái, bị đông cứng kết thành tác phẩm nghệ thuật.

Hơn trăm trên mặt đất trên thống khổ giãy giụa Vân Tụ Cung đệ tử, cũng bị từng cái từng cái đông lại, khó có thể nhúc nhích.

Dương Thanh Huyền há to mồm, dại ra ở đó.

Cũng không biết là bị đông lại, vẫn là chấn động kinh trụ.

“Thật là lợi hại Hàn Băng Trận.” Tay phải hắn loáng một cái, liền đem lòng bàn tay Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ thu về.

Hắn vốn định, chờ cái kia Long Phượng nổ lên thời điểm, lấy ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, gánh vác này hủy thiên diệt địa một đòn.

Vũ Ảnh bóng người loáng một cái, liền hướng trước ngã xuống.

Dùng Phất Quang Kính làm là trận nhãn, lấy ra này cường tuyệt Hàn Băng Trận đến, đã hao tổn hết rồi nàng toàn bộ chân nguyên.

Dương Thanh Huyền một bước lên trước, liền đem nàng đỡ lấy, sau đó chậm rãi dìu nàng ngồi xuống, nói: “Ngươi nghỉ ngơi đi, còn dư lại giao cho chúng ta.”

Vũ Ảnh trong lòng rung động, không rõ liền tin. Tuy rằng trước mắt tình thế còn vô cùng nguy cơ, nhưng nội tâm của nàng chính là không rõ tin tưởng, còn dư lại giao cho Dương Thanh Huyền là tốt rồi.

“Ừm.” Nàng gật gật đầu, liền ngồi xếp bằng trên mặt đất, một tay bấm quyết điều tức.

“Vũ Ảnh, ngươi thực sự là làm ta giật mình a. Kim Ngao Đảo Thập Tuyệt Trận, lại bị ngươi nắm giữ thứ hai. Lấy tài năng của ngươi, sợ là có thể đi Kim Ngao Đảo đảm nhiệm được một cung chi chủ.” Trang Tuyền hai tay hơi động, đem trên người hàn băng đập vỡ tan, gương mặt âm trầm muốn chảy ra nước.

“Ha ha, liền ngay cả Đồ Dạ đối với cô nàng này tình báo đều rất ít, tựa hồ là Dạ Hậu bảy tên đệ tử bên trong, một cái tầm thường nhất. Xem ra tình báo trong tay của ta sai lầm a.”

Diệp Vô Sát đứng ở cách đó không xa, hắc tiếng cười gằn. Từ đầu đến cuối, hắn cũng không từng động đậy, giống như là một cái thuần túy người đứng xem, lẳng lặng giống như xem diễn.

“Nhưng này thì có thể có ích lợi gì đây? Ngươi bây giờ chân nguyên tiêu hao hết, này Hàn Băng Trận cũng chỉ có thể nhốt lại nhất thời, các ngươi còn chưa phải là muốn chết?”

Trang Tuyền đầy mặt châm chọc, vung tay phải lên, một mảnh hắc khí lần thứ hai từ trên người kích. Bắn ra, đem cái kia hơn trăm tên Vân Tụ Cung đệ tử toàn bộ bọc lại, đem trên người bọn họ hàn băng hóa giải.

Những Vân Tụ Cung kia đệ tử từng cái từng cái đứng lên, đều là ấn đường biến thành màu đen, khuôn mặt dữ tợn, như là gặp ma.

“Không tốt những người này toàn bộ bị khống chế được!” Lục

Bất Nhiên cả kinh nói: “Làm sao bây giờ?”

Giờ khắc này Dương Thanh Huyền nghiễm nhiên thành mọi người người tâm phúc, hắn nói: “Không cần hoảng sợ, số người của chúng ta là bọn hắn gấp ba bốn lần, chỉ cần đem Trang Tuyền cùng Diệp Vô Sát áp chế lại, những con rối này căn bản không đủ vì là nói.”

“Đúng! Bọn họ chịu đến cấm chế áp chế, bất quá là hai tên Thái Thiên Vị đỉnh cao mà thôi. Chúng ta có mười mấy tên Thiên Vị cường giả, liên thủ lại, coi như là Đế Thiên vị cũng phải quỳ!” Lôi Vân hai tay ôm ở trước ngực, nhìn chằm chằm phía trước lạnh lùng nói rằng.

“Ha ha, chuyện cười, áp chế lại chúng ta? Nếu chúng ta chỉ là phổ thông Thái Thiên Vị tột cùng, hay là còn có thể. Nhưng nói cho ngươi một hiện thực tàn khốc, sức mạnh của chúng ta là vô cùng.”

Tại mọi người kinh ngạc cùng hoảng sợ dưới ánh mắt, Trang Tuyền cười to nói: “Bởi vì ta cùng Diệp Vô Sát thực lực chân thật, đều hơn xa Thái Thiên Vị đỉnh cao a. Chỉ là bởi vì cấm chế áp chế, vì lẽ đó chỉ có thể giáng lâm cái trình độ này sức mạnh lại đây. Nhưng mỗi tiêu hao nhiều hơn một chút, là có thể nhiều hơn nữa giáng lâm một ít. Nói cách khác, trừ phi đem chúng ta bản thể sức mạnh hao tổn không, bằng không thời khắc này chúng ta, liền có thể lấy vĩnh viễn duy trì Thái Thiên Vị đỉnh cao!”

“Cái gì?” Dương Thanh Huyền bọn người là kinh hãi.

“Khà khà, đừng tiếp tục cùng những này cặn bã nhiều lời. Thật vất vả tìm được Bạch Hổ hành cung, dòng máu của ta đã không nhịn được sôi trào. Mau mau thanh tràng những này cặn bã, tốt tra xét hành cung.”

Diệp Vô Sát vung lên loan đao trong tay, nói: “Dương Thanh Huyền giao cho ngươi, còn dư lại tất cả đều cho ta.” Dương Thanh

Huyền cú đấm kia, thật sự là đem hắn làm sợ, không dám tiếp tục chính diện là địch. Như không phải phát hiện Bạch Hổ hành cung lời, hắn liền đến cũng không muốn đến rồi.

“Lần này như thế nào cho phải?” Lục Bất Nhiên bọn người có chút hoảng rồi.

Dương Thanh Huyền hai con ngươi thu nhỏ lại, bình tĩnh nói: “Từ lúc mở này Bạch Hổ hành cung thời điểm, ta thì có một suy đoán, hơn nữa càng ngày càng tin tưởng cái suy đoán này. Hiện tại cùng đường mạt lộ, chỉ có thể đem ngươi bại lộ ra.”

Hắn hai mắt một hồi trợn mở, bắn ra tinh mang, nhìn phía đại điện trong hư không, cao giọng nói: “Đi ra đi, Mạc Đình đại nhân!”

“Cái gì? Mạc Đình?!” Trang Tuyền cùng Diệp Vô Sát tất cả giật mình.

Trong đại điện yên tĩnh, cũng không có bất cứ động tĩnh gì.

Trang Tuyền lạnh giọng nói: “Dương Thanh Huyền, vào lúc này cũng đừng hư trương thanh thế. Một vị dùng mánh lới đầu kéo dài nhận lấy cái chết, chỉ có thể để ta xem thường ngươi.”

Dương Thanh Huyền không để ý tới hắn, mà là nhìn bốn phía hư không, tiếp tục nói: “Từ cái kia năm quang Lưu Ly giới có thể cùng ngụy đạo văn cộng hưởng cộng dung thời điểm, ta liền ý thức được tựa hồ không đơn giản như vậy. Ngụy đạo văn là vật gì? Cường giả lĩnh ngộ đại đạo phía sau, lấy lĩnh ngộ của mình làm trụ cột, mà minh khắc ra đồ vật. Có thể cùng ngụy đạo văn cộng hưởng cộng dung, có thể thấy được cái kia năm quang Lưu Ly giới lợi hại. Chỉ vì thu được Dạ Hậu một chút khen thưởng, mà đem thần thông như thế truyền thụ cho chúng ta năm người, khó tránh khỏi có chút không còn gì để nói đi. Mà ngươi đem vòng sáng chia thành năm phần, để cho chúng ta phân biệt kế thừa một phần, cũng không phải chúng ta không chịu nổi, mà là ngươi không ngờ thần thông tiết ra ngoài, bị trong chúng ta nào đó một người hoàn toàn học chứ?”

Nguyên Khôi cùng Hoa Chương bốn người, còn có còn lại người đưa đò đệ tử, không khỏi là kinh hãi.

Nhưng bốn phía vẫn một mảnh yên tĩnh.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, lại nói: “Mãi đến tận năm quang Lưu Ly trong giới hạn quang nhân xuất hiện, lại tới ngụy đạo văn phá giải sau, chúng ta năm trên người vòng sáng dấu ấn toàn bộ biến mất, ta liền đoán được ngươi giáng lâm nơi này độ khả thi. Trang Tuyền có thể, Diệp Vô Sát có thể, thân là người đưa đò đời Tổng đà chủ ngươi Mạc Đình đại nhân, tự nhiên cũng có thể!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 912: Mạc Đình Hiện Thân, Cũng Vậy Kiềm Chế

Dương Thanh Huyền lời nói xong, toàn bộ trong đại điện một mảnh yên tĩnh.

Trang Tuyền vẫn chưa lại nói châm chọc, mà là sắc mặt ngưng trọng, cảnh giác nhìn chằm chằm bốn phía, tựa hồ bị Dương Thanh Huyền thuyết phục.

Diệp Vô Sát cũng ánh mắt hơi ngưng, loan đao trên lập loè điểm điểm hàn tinh.

Trong hư không truyền đến một đạo thở dài, “Ta vẫn luôn hết sức nhìn cao ngươi, nhưng không nghĩ tới vẫn là coi thường nữa à.”

Âm thanh truyền đến chỗ, một chút huỳnh quang đột nhiên hiện, hoảng hốt bên dưới, liền hóa ra một đạo nam tử bóng người, toàn thân từ quang tụ thành, không ngừng hiển lộ ra chân thân.

Trang Tuyền sắc mặt một hồi trở nên vạn phần khó coi.

Vậy thật thân chậm rãi ngưng tụ, áo xám huyền bào, sắc mặt bình tĩnh, chính là Mạc Đình.

“Mạc Đình đại nhân!” Người đưa đò đệ tử, từng cái từng cái vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ.

Mạc Đình hướng về mọi người cười nhạt, sau đó khá có thâm ý nhìn Dương Thanh Huyền một chút, nói: “Ta quả nhiên không có tìm lộn người.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Tức tìm đúng rồi, lại tìm lộn. Sai ở ta đem ngươi bại lộ ra.”

Mạc Đình nói: “Ta sớm muộn phải hiện thân, chỉ là vấn đề thời gian thôi.”

Trang Tuyền cắn răng nói: “Ta thật hy vọng ngươi một mực đều không ra, từ đầu đến cuối đều giả chết thì tốt biết bao. Hiện tại cũng xấu hổ, nếu đã biết mặt, vậy thì không tránh khỏi đánh một trận.”

Mạc Đình cười khổ nói: “Ta cũng không nghĩ ra được, nhưng Dương Thanh Huyền đều nói đến chỗ này phần lên, ta nào có như vậy da mặt dày?”

Trang Tuyền nói: “Da mặt dày có thể sống sót, da mặt mỏng thường thường mệnh ngắn.”

Mạc Đình châm biếm lại, cười nói: “Diệp Thịnh đại nhân lời này liền ngây thơ, ngươi và ta đều là phân thân ở đây, vì sao lại có chân chính sinh tử? Hơn nữa mọi người đều là Thái Thiên Vị đỉnh cao, một trận chiến bên dưới, căn bản sẽ không có kết quả.”

“Diệp Thịnh? Ám Dạ Tả sử Diệp Thịnh!”

Mọi người đều sợ, tuy rằng đoán được người này là Vân Tụ Cung cao tầng, nhưng thân phận bị Mạc Đình vạch trần đi ra, vẫn là để mọi người cực kỳ khiếp sợ.

Diệp Vô Sát lạnh rên một tiếng, có chút khàn khàn nói rằng: “Mạc Đình huynh, nói cho ngươi một chuyện. Ta hiện tại đã triệu tập toàn bộ Đồ Dạ cao tầng, bất cứ lúc nào đợi mệnh. Chỉ cần Mạc Đình huynh không nể mặt mũi, dám ra tay một hồi, ta lập tức liền xuống khiến, vận dụng toàn bộ Đồ Dạ sức mạnh, diệt trừ người đưa đò ở Biển Đen ba mươi sáu cái cứ điểm. Mạc Đình huynh cảm thấy, lấy người đưa đò sức mạnh, có thể chống lại bao lâu đây?

Mười ngày? Nửa tháng?”

Mạc Đình cười lạnh nói: “Không sát huynh làm sao cũng cùng Diệp Thịnh huynh như thế ngây thơ? Các ngươi Đồ Dạ đã sớm ở Vân Tụ Cung dưới sự giám thị, toàn bộ điều động, sợ là còn chưa tới người đưa đò cứ điểm, cũng đã bị Vân Tụ Cung tiêu diệt. Không tin, không sát huynh có thể thử xem. Đừng tưởng rằng Diệp Thịnh huynh có thể lấy tả hữu Vân Tụ Cung sức mạnh, phải biết ở Biển Đen, Dạ Hậu ý chí bên dưới, hết thảy đều đem ép thành tro tàn.”

“Ngươi...!” Diệp Vô Sát giận dữ, lạnh giọng nói: “Mạc Đình huynh có thể tuyệt đối đừng đánh giá thấp quyết tâm của ta. Vì này Bạch Hổ hành cung bên trong đồ vật, ta có thể để lên toàn bộ Đồ Dạ, để cho chôn cùng. Ngươi cũng có thể sao?”

Mạc Đình lãnh đạm nói: “Nếu không sát huynh u mê không tỉnh, như vậy không có gì để nói. Lần trước ta đi tìm không sát huynh, cái kia một ván còn không có đánh xong đây, đang dễ dàng tiếp tục hạ xuống.”

“Được! Lần trước để cho ngươi đầu cơ trục lợi, thắng nửa chiêu, lần này xem ngươi chết như thế nào!” Diệp Vô Sát ở tại chỗ loáng một cái, liền biến mất không còn tăm hơi.

Mạc Đình khẽ cười một tiếng, tương tự hóa thành một đoàn ánh sáng, lóe lên liền tản ra.

Tất cả mọi người là kinh hãi, từ hai người trong lúc nói chuyện với nhau biết được, nguyên lai lúc trước liền động thủ một lần, hơn nữa còn là Diệp Vô Sát thua nửa chiêu.

Ở toàn bộ Biển Đen, Diệp Vô Sát tên tuổi nhưng là chỉ đứng sau Dạ Hậu tồn tại, mà Mạc Đình nhưng là khiêm tốn nhiều, không nổi danh, không nghĩ tới thực lực lại vẫn ở Diệp Vô Sát bên trên.

Theo hai người biến mất, trên bầu trời bị Hàn Băng Trận đóng băng ngũ long cùng Thanh Loan, đột nhiên liền phá nát mở, toàn bộ hóa thành vụn băng bốc hơi lên rơi.

Ở khung đỉnh một mặt, ánh sáng thần thánh lóe lên, Mạc Đình liền hiển hiện ra, hai tay không ngừng bấm quyết, năm vòng quang ấn ở trước người lần lượt hiện ra.

Mà Diệp Vô Sát thân ảnh lóe ra, loan đao chém một cái, liền đem bầu trời tước đoạn, lưỡi dao trực tiếp xuyên - vào vòng sáng bên trong, một luồng tuyệt cường hắc khí tản mát ra, đặt ở hào quang trên.

Mạc Đình hai tay phất một cái, đem vòng sáng tản đi, tùy ý cái kia loan đao chém trên người tự mình, nhưng chỉ là đem tàn ảnh chém vỡ, chân thân từ lâu xuất hiện sau lưng Diệp Vô Sát, khẽ quát một tiếng, liền ngay cả đập mấy chưởng, đem Diệp Vô Sát thân thể xuyên thủng.

“Ầm! Ầm! Ầm!” Từng đạo từng đạo quang khắc ở không trung nổ ra.

Diệp Vô Sát thân ảnh loáng một cái, hóa thành khói đen tản đi, rất nhanh lại ở phía xa ngưng tụ ra.

Hai người đúng lúc là một sáng một tối, một quang một ảnh, giằng co không xong.

“Giết! Giết hết, không còn một mống!”

Trang Tuyền giơ tay lên, chỉ huy bị khống chế Vân Tụ Cung mọi người, chỉ phía trước một cái.

Dương Thanh Huyền lớn tiếng nói: “Không cần sợ, chúng ta có ưu thế áp đảo, tất thắng không thể nghi ngờ.” Hắn thấy mọi người chột dạ, có lui về phía sau dấu hiệu, vội vàng cao giọng đề chấn sĩ khí.

đọc truyện cù n g http://truyencu a tui.net/

Mọi người lập tức hiểu được, đại điện bị giam, tất cả mọi người ở trên một cái thuyền. Như là thuyền lật, ai cũng đừng nghĩ sống mệnh. Lúc này quyết tâm, liền xông lên phía trước, cùng Vân Tụ Cung đệ tử chém giết cùng nhau.

Trang Tuyền sắc mặt âm trầm, bóng người loáng một cái, liền bước mở chân đến, nhanh chân đi về phía trước. Tiện tay một trảo, năm ngón tay xuyên - vào một tên võ giả áo lót, Ám Dạ khí rót vào đi vào, trực tiếp đem người võ giả kia hắc hóa trạng thái, đã biến thành con rối, nâng đao chém hướng mình người.

Dương Thanh Huyền trong lòng nhảy một cái, trầm giọng quát lên: “Hết thảy Thiên Vị cường giả theo ta đồng loạt ra tay, rình giết Diệp Thịnh, cẩn thận hắn Ám Dạ lực lượng!”

Nói, chính mình liền trước tiên xông lên trên, Lục Dương Chưởng lên, ánh sáng thần thánh như vòng, thanh thế thật lớn đánh xuống, “Ầm ầm!”

Trang Tuyền mặt không biến sắc, giơ tay lên, Nhất Chỉ Sơn Hà điểm hạ, vô số hắc khí tụ thành một đường, chui qua lại, đem Lục Dương Chưởng xuyên thủng. Chỉ lực hóa thành hắc tuyến, thế đi không giảm, dán vào Dương Thanh Huyền trước ngực bắn tới.

Lôi Vân, Nguyên Khôi, Lục Bất Nhiên, Mặc Nan Sanh, Liễu Diệc Hoài đám người, đều là đồng thời ra tay, từ phương vị khác nhau tấn công về phía Trang Tuyền.

“Hừ, một bầy kiến hôi!”

Trang Tuyền đột nhiên một quyền đánh ra, không khí như châu liêm giống như bạo nổ mở, bá đạo kình khí quét ngang tất cả, không gian giống như là vũ khí trong tay của hắn, khuấy động bên dưới, đem năm người toàn bộ ngăn chặn.

“Ầm! Ầm!”

Liên tiếp dẫm đạp vùng đất âm thanh, năm người đều là liều mạng lùi về sau, mạnh mẽ chống đỡ một kích kia, dẫm đến đại địa cùng không gian khuấy động, mới miễn cưỡng chống đỡ lại.

Trang Tuyền hơi nhướng mày, tựa hồ có hơi bất ngờ, ánh mắt quét qua năm người, cười lạnh nói: “Cái đầu lớn một chút giun dế, vẫn như cũ vẫn là giun dế.” Hắn quyền pháp biến đổi, năm ngón tay kéo ra hóa chưởng, vô số phù văn ở lòng bàn tay bốn phía quanh quẩn, sau đó đánh về phía tứ phương.

“Rầm rầm rầm!”

Năm người đều là thân thể cự chiến, giống như là có vạn ngàn chưởng pháp đánh vào người, mỗi một lần đều chấn động đến mức khí huyết khuấy động, thổ huyết không thôi.

Không chỉ có là năm người, cái kia chút hợp lực xông lên Thiên Vị cường giả, cũng tất cả đều bị đánh bay ra ngoài, từng cái từng cái hoảng sợ không thôi.

Trang Tuyền trên mặt mang theo vẻ lạnh lùng, đang muốn lại hạ sát thủ, bỗng nhiên thân thể hơi ngưng lại, trong lòng không rõ nhảy động đậy, ngẩng đầu lên, liền gặp ba trượng ở ngoài, một đám lửa quang bạo mở, hóa ra Dương Thanh Huyền thân ảnh, một chiêu mờ mờ ảo ảo, trang nghiêm vĩ ngạn Long Quyền, trực kích hạ xuống!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 913: Thánh Khí Hàng Nhái, Hình Thức Nhanh Quay Ngược Trở Lại

Trang Tuyền chưởng pháp ngưng lại, liền có vạn ngàn chưởng ảnh một hồi tụ khép lại, lượn quanh ở quanh thân, liền tiến lên nghênh tiếp.

"Ầm!"

Quyền chưởng chạm vào nhau, Dương Thanh Huyền Long Quyền bị Ám Dạ lực lượng áp chế lại, quyền kình không ngừng đổ nát mở.

"Ầm!"

Hắn cả người ảnh loáng một cái, liền biến mất ở chưởng pháp hạ, Trang Tuyền một chưởng trực tiếp thất bại.

"Đồng dạng một quyền, hoàn toàn không có khi trước Đạo ý, quả nhiên lại cũng đánh không ra như vậy một quyền sao?" Trang Tuyền nội tâm vừa mừng vừa sợ.

Một quyền này quyền ý cực mạnh, bá đạo vô cùng, nhưng cũng vẫn còn ở hắn có thể áp chế trong phạm vi. Chỉ cần không ra hiện đáng sợ kia Đạo ý, liền không có gì đáng lo lắng.

Giờ khắc này, cái khác Thiên Vị cường giả lại vọt lên. Lôi Vân sắc mặt hung ác, lạnh giọng nói: "Thái Thiên Vị đỉnh cao mà thôi, ngươi còn coi mình là thần a!"

Trên người hồn quang lóe lên, Linh Long Huyễn Thế liền phá thể ra, hóa thành một đạo Bạch Long, ở hai tay bấm quyết hạ, ở không trung lóe lên, liền hóa thành một đạo điện quang không gặp.

Sau một khắc, Trang Tuyền trước người vô số điện lưu hiện ra, hóa thành ngàn vạn Lôi văn, to lớn điện trường đem Trang Tuyền bọc lại.

“Năm trăm triệu mức độ điện năng!”

“Đảo ngược Tinh Hà!”

“Ầm ầm!”

Cường đại tia lôi dẫn như ngân hà sao chuyển, treo ngược mà xuống, bên trong màu trắng trường mâu kích. Bắn ra, hóa thành trắng bệch Lôi Long, giương nanh múa vuốt.

“Hả? Lôi Đình Cổ Vực Đích tuyệt học sao?” Trang Tuyền lấy làm kinh hãi, một chiêu lợi hại này, ép thẳng tới Thái Thiên Vị đỉnh cao. Hắn không dám bất cẩn, đưa tay hướng về trong hư không một trảo, toàn bộ bốn phía run lên, một thanh đen nhánh đao bị rút ra, ngang trời chém một cái.

“Ầm!”

Thân đao bổ vào sấm sét trên, đem toàn bộ điện trường chém mở, đao khí thẳng vào Thương Khung.

Lôi Vân hoảng hốt, trước mắt một đao này uy năng, chấn nhiếp hắn sợ vỡ mật nứt, cả người sấm sét chi giáp đột nhiên tan rã, bị đao khí chém vào bên trong cơ thể, “Phốc” phun mạnh một ngụm máu tươi, liền hung hăng té xuống đất.

“Đao kia là...!”

Dương Thanh Huyền ẩn nấp ở trên hư không, đang chuẩn bị ra tay đánh lén, gặp lại đến đao kia chớp mắt, nháy mắt hô hấp hơi ngưng lại, liền liền trái tim đều suýt chút nữa ngừng nhảy lên.

Chuôi này hắc đao, lại cùng Vũ Vô Cực trong tay giống như đúc.

Đao khí như màu đen ma quỷ tản mát ra, chấn động khiến người sợ hãi, tất cả mọi người là lạnh cả tim, không dám gần thêm nữa.

“Ba đường hắc đao? Không thể!” Không trung truyền đến Mạc Đình kinh ngạc thốt lên.

Một đoàn năng lượng ở khung trên đỉnh nổ ra, bắn ra hắc bạch song sắc ánh sáng, trong đó trắng quang một hồi hóa thành Mạc Đình, kinh hãi nhìn chằm chằm cái kia trường đao màu đen.

Hắc quang hóa thành Diệp Vô Sát, tương tự nhìn đao kia, trong mắt lập loè tinh mang.

Mạc Đình ngưng tiếng nói: “Đao này là Thánh khí ba đường hắc đao hàng nhái!”

Trang Tuyền khinh thường lạnh rên một tiếng, đem hắc đao đưa ở trước người, lãnh đạm nói: “Mặc dù là hàng nhái, muốn lấy tính mạng các ngươi cũng dễ như trở bàn tay!”

Hắc đao ở Trang Tuyền trong tay, chỉ là một đơn giản nhất lên thủ thế, nhưng tản mát ra đao khí, nhưng kinh sợ toàn trường, liền liền những Vân Tụ Cung kia con rối, cũng một hồi đình chỉ công kích, ngơ ngác đứng tại chỗ.

“Giết!” Trang Tuyền nghiêm ngặt quát một tiếng, hắc đao vung lên, đao khí lấp loé hạ, chém thẳng vào bầu trời.

Mạc Đình lấy làm kinh hãi, đao kia khí chính là hướng về hắn chém tới, vội vàng hóa thành thần mang muốn tránh mở, nhưng phát hiện toàn bộ thân hình đều bị đao khí khóa chặt!

“Oành!”

Mạc Đình chặt chẽ vững vàng đã trúng một đao, giống như là một đoàn hào quang nổ tung, trực tiếp biến mất ở trên cung điện.

“Chi!” Mọi người dọa cho phát sợ, lấy Mạc Đình khả năng, lại bị một đao liền đánh chết.

Bất quá sau một khắc, cái kia chút phá toái hào quang, lại ở cách đó không xa ngưng tụ, hóa thành Mạc Đình thân thể. Chỉ có điều ảm đạm nhiều, hơn nữa Mạc Đình sắc mặt cũng cực kỳ khó coi.

Diệp Vô Sát sắc mặt có chút phức tạp, nói: “Ngươi rốt cục đem chuôi này hắc đao hoàn toàn luyện hóa.”

“Hừ, nếu không có vạn bất đắc dĩ, ta thật không muốn đem nó biểu diễn ra. Hiện tại nếu đều thấy được, vậy thì toàn bộ đi chết đi!” Trang Tuyền lần thứ hai nâng đao, cường đại uy năng không ngừng tăng lên đi tới, toàn bộ đại điện không gian đều ở đây một đao này trong phạm vi.

Liền ngay cả trong hư không Dương Thanh Huyền, đều cảm nhận được một đao này uy thế, như là bổ xuống, sợ là độn không thể độn, tất nhiên muốn bị thương nặng.

“Toàn không chém!”

Trang Tuyền thân thể cùng đao hợp nhất, dùng một cái nhất là thuận lợi tư thế thanh đao bổ đi ra.

Cũng không có thực tế mục tiêu, chỉ là lăng không đánh xuống. Nhưng toàn bộ đại điện rung động, hết thảy không gian tọa độ đều ở đây một đao này đánh chém hạ, giống như là đao khí thế giới, nghiền nát bên trong tất cả!

“Ầm ầm!”

Thiên địa chấn động, vô số tiếng kêu thảm thiết nổi lên bốn phía, mảng lớn máu thịt tung toé.

Gay mũi mùi máu tanh nháy mắt tỏ khắp ở toàn bộ trong điện, mấy trăm người trực tiếp bị một đao kia đánh chết, thực lực hơi mạnh một chút, bị đánh thành hai đoạn, những thế lực kia yếu, thì lại trực tiếp thành thịt nát.

Liền Liên Vân tụ cung đông đảo con rối, cũng ở một đao bên dưới nát tan.

Chỉ có vẻn vẹn không tới trăm người, dựa vào phòng ngự cùng thần thông còn sống, nhưng cũng đều tâm thần rung động, trong mắt một mảnh tuyệt vọng.

Dương Thanh Huyền cũng bị từ trong hư không chém ra, dùng Ngự Phù Thế chặn ở trước người, đối phó một đao, nhưng cũng hổ miệng vỡ toang, khóe miệng tràn ra máu tươi.

Trang Tuyền nhẹ nhàng nhíu mày lại, đao kia “Coong” một tiếng, mũi đao liền rơi trên mặt đất, tựa hồ dùng hết chân nguyên, không còn chút sức lực nào không nhấc nổi.

Mạc Đình quát to: “Hắn bây giờ chân nguyên tiêu hao hết, đang từ đằng xa cách không giáng lâm sức mạnh lại đây, đừng để hắn khôi phục!”

Nói, trực tiếp hóa thành một vệt sáng, nháy mắt đã đến Trang Tuyền trước mặt, một quyền thẳng đập tới.

“Oành!”

Trang Tuyền trước mặt bóng đen lóe lên, Diệp Vô Sát liền từng xuất hiện đến, dùng loan đao đỡ cú đấm kia, cười gằn nói: “Ngươi và ta thắng bại còn không có phân đây, ngươi liền di tình biệt luyến sao?”

“Đáng chết!” Mạc Đình kinh nộ nắm đấm chấn động, đem Diệp Vô Sát áp chế lại, quát to: “Dương Thanh Huyền!”

Không đợi hắn mở miệng, Dương Thanh Huyền từ lâu động.

Thời gian sông dài nhẹ nhàng lưu động, vô số bánh răng một hồi kẹt chớp mắt.

Dương Thanh Huyền dĩ vô pháp bắt giữ tốc độ, nháy mắt xuất hiện sau lưng Trang Tuyền, năm ngón tay hóa thành màu đen vuốt rồng, trực tiếp đánh tan áo lót của hắn, cắm vào!

“Ầm!” Trang Tuyền áo lót bị vuốt rồng phá mở, trái tim nháy mắt liền nát tan, Dương Thanh Huyền rồng cánh tay càng là xâu vào, từ trước ngực dò ra.

Lần này, toàn trường nháy mắt tĩnh mịch, đều là kinh ngạc nhìn.

“Chết, đã chết rồi sao?” Tất cả mọi người trong đầu đều là vấn đề này.

“Không được!” Dương Thanh Huyền bỗng nhiên kinh ngạc thốt lên một tiếng, một luồng mùi chết chóc không tên giáng lâm, hắn gấp vội rút ra vuốt rồng đến, nhưng Trang Tuyền lồng ngực nhanh chóng khép lại, lại đem cánh tay hắn kẹp lại.

“Ha ha, ấu trĩ, thân thể này vốn là lâm thời mượn dùng mà thôi, hoàn chỉnh hay không đối với ta mà nói căn bản không có ảnh hưởng. Ngươi quên ta được thân thể này thời điểm, bộ dáng của nó sao?” Trang Tuyền khóe miệng vung lên cười gằn, trong tay hắc đao “Coong” vừa vang, liền từ trên mặt đất nâng lên, trực tiếp hướng về phía sau bổ tới!

“Xì!”

Đao ảnh ở trên không bên trong loáng một cái, trực tiếp từ trên thân Dương Thanh Huyền chém tới, đem chém thành hai khúc!

“Cái gì?!” Tất cả mọi người là hoảng hốt, một trái tim nháy mắt chìm đến đáy vực, như là Dương Thanh Huyền vừa chết, Mạc Đình lại bị áp chế, bọn họ liền triệt để chết chắc rồi!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 914: Lôi Gia Tổ Tiên

Nhưng Trang Tuyền xuất đao sau, trái lại biến sắc mặt, giật mình xoay người lại.

Chỉ thấy bị bổ ra Dương Thanh Huyền, chỉ là một đạo tàn ảnh, chân thân nháy mắt ở ngoài mười trượng xuất hiện, rơi trên mặt đất lui về phía sau trượt mấy trượng.

Dương Thanh Huyền sắc mặt tái nhợt, hơn nữa trước ngực một đạo sâu đậm vết máu, hiển nhiên là bị chém trúng, bị thương không nhẹ.

Trang Tuyền theo dõi hắn, lạnh lùng nói: “Sinh tử mặt mày hốc hác?”

Hắn cười lạnh nói: “Tiểu tử ngươi vận khí thật là tốt a, nhưng tiếp theo đao, liền không có đi như vậy chở.”

Trang Tuyền hai tay cầm đao, một mảnh hắc khí tỏ khắp mở, chính là “Huyền không chém” thức mở đầu. Đồng thời hắn trên người năng lượng, đang cuồn cuộn không ngừng khôi phục.

Toàn bộ đại điện đều ở một đao này uy thế hạ, người người hoàn toàn biến sắc.

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, vội vàng rơi vào Mạc Đình bên cạnh người, nói: “Làm sao bây giờ?”

Mạc Đình nói: “Ba đường hắc đao là Thánh khí, mặc dù là hàng nhái, cũng kinh thiên động địa, tuyệt đối không phải phổ thông nguyên khí có thể so với. Hơn nữa Diệp Thịnh trong tay cái này hàng nhái, độ chân thực hầu như có năm, sáu phần mười, đừng nói Thái Thiên Vị đỉnh cao, coi như là Đế Thiên vị cũng phải bị chém giết. Ở này thí luyện chi địa bên trong, sợ là hắn đã vô địch rồi.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Nói như vậy, chỉ có thể chờ chết?”

Mạc Đình cười khổ nói: “Nếu là ta năm quang Lưu Ly giới còn có thể phát huy ra uy lực, hay là có thể ngăn trở này hắc đao. Lúc trước không có đem hoàn chỉnh năm quang Lưu Ly giới truyền cho ngươi, ngược lại không phải là sợ thần thông truyền ra ngoài. Mà là ngươi một người thi triển, ta sẽ rất khó đem phân thân ẩn náu bên trong, sợ là sớm đã bị ngươi phát hiện.”

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Bây giờ nói những này để làm gì? Mau mau nghĩ cái cầu sinh phương pháp.”

Mạc Đình mặt lộ vẻ thẹn, nói: “Năng lực ta có hạn, thực sự không nghĩ ra biện pháp, chỉ có thể mong ước các ngươi may mắn.”

Dương Thanh Huyền: “...”

Còn lại người càng là mặt lộ vẻ tuyệt vọng.

Bỗng nhiên, Trang Tuyền phía trước trên mặt đất, xuất hiện một chút thanh mang, lấy tốc độ cực nhanh trên mặt đất đi vòng, trực tiếp vẽ một vòng, đem Trang Tuyền vây nhốt.

Cái kia thanh mang bên trong không ngừng có hình cung quang nhảy ra đến, ẩn chứa cực kỳ mạnh mẽ tràng năng.

Trang Tuyền hoàn toàn biến sắc, chỉ cảm thấy cả người rùng mình, hết thảy đao khí liền bị áp chế ở vòng sáng bên trong, khuếch tán không đi ra.

Mà trong đại điện mọi người, nhưng là cả người buông lỏng, cái kia cỗ lẫm liệt tuyệt vọng áp lực một hồi tiêu tán.

“Là ai?!”

Trang Tuyền nghiêm ngặt quát một tiếng, trong tay hắc đao lóe lên, đang muốn chém ra. Nhưng phát hiện cánh tay hơi ngưng lại, bị một vòng tia điện trói lại.

Chẳng biết lúc nào, hắn trên người liền đi vòng một vòng màu xanh tia điện, giống xà như thế lặc ở trên người, quấn lấy tứ chi, khiến cho không cách nào nhúc nhích.

“Phược Lôi Thuật!”

Lôi Vân ngồi ở xa xa trên đất, khóe miệng cùng trên người tất cả đều là máu tươi, khiếp sợ nhìn cái kia Lôi Quang, trong mắt một hồi nổ bắn ra hưng phấn quang đến.

“Là Lôi Đình Cổ Vực Đích người?” Trang Tuyền sầm mặt lại, lạnh giọng nói: “Có loại liền đi ra, đừng vội lén lén lút lút, cái trình độ này Phược Lôi Thuật, căn bản áp chế không nổi ta!”

Hắn một tay bấm quyết, mảng lớn hắc khí từ trong cơ thể tuôn ra, hóa thành từng mảng từng mảng quang nhận, đem cột ở trên người thanh mang chém gãy. Sau đó hắc đao run lên, thẳng bổ đi ra!

“Oành!”

Lượn quanh ở quanh người hắn trên mặt đất Lôi Quang, bị đao khí quét đi sạch sành sanh, hóa thành vô số nát sét, “Bùm bùm” ở không trung liên tiếp nổ ra.

“Chết!” Trang Tuyền hai con ngươi co rụt lại, bén nhọn ở trên không bên trong đảo qua, sau đó hắc đao tóe tiến vào, hướng về cái kia chút nát sét bên trong thẳng cắm vào.

“Ầm!”

Hắc đao đâm tại không gian một cái cứ điểm trên, một hồi tóe lên tảng lớn ánh đao cùng Lôi Quang. Hắc đao lưỡi dao hạ, trực tiếp hiện ra một cái màu xanh mâm tròn, như khiên giống như đem đao ngăn trở, không hề yếu hạ gió.

Cái kia trên lá chắn Lôi văn tiêu tan, vô số Lôi Quang phác hoạ thành phức tạp trận pháp, nhẹ nhàng chuyển động, tỏa ra vĩ đại hào quang.

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, hai con ngươi một hồi trợn to, lại thấy được một cái Thánh khí hàng nhái!

Hơn nữa cái này hàng nhái hắn trên người cũng có một cái, chính là Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn!

“Ngươi là ai?!” Trang Tuyền trong mắt bắn ra hàn quang, hung tợn hỏi.

Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn trước, một hồi hiện ra một bóng người, đang hai tay bấm quyết, đặt ở cái kia từ quang bàn trên, chống chọi hắc đao.

“Ha, ta là ai đều không quan trọng, quan trọng là... Ngươi giết quá nhiều người rồi.” Người kia tóc dài lay động, khóe miệng vung lên một nụ cười lạnh lùng.

Lôi Vân giãy dụa từ dưới đất đứng lên, kích động nói: “Tổ tiên, Lôi Chiến tổ tiên!”

“Hừm, ta chính là Lôi Chiến, không nghĩ tới trong tộc còn có người nhớ tới ta.” Người kia quan sát tỉ mỉ lại Lôi Vân, có chút ít cảm khái than thở.

“Rầm!” Lôi Vân lúc này quỳ xuống, dập đầu đầu nói: “Tổ tiên đại nhân, ta là của ngài trực hệ huyền tôn Lôi Vân, gặp tổ tiên!”

Rất cung kính dập đầu mấy cái vang đầu.

“Cái gì? Ngươi là của ta trực hệ hậu bối?” Lôi Chiến một hồi khiếp sợ, lập tức mừng như điên nói: “Là ngươi sét luân vẫn là sét nguyên hậu bối?”

Lôi Vân cung kính nói: “Ta là sét nguyên tằng tôn, tổ tiên đến cháu.”

“Ha ha, tốt, được! Nói như vậy, ngươi là của ta đời thứ năm trực hệ hậu bối!” Lôi Chiến có chút kích động, tóc dài theo áo bào cùng nhau đong đưa.

Lôi Vân nói: “Cháu đây lần này đến đây, chính là tìm kiếm tổ tiên, không nghĩ tới tổ tiên thật sự vẫn còn ở người đời, lệnh tôn đây mừng rỡ khó có thể tự kiềm chế.”

Lôi Chiến cười to nói: “Ha ha, tốt, rất tốt! Ngươi rất có hiếu tâm, hơn nữa ta vừa nãy thấy ngươi ra tay, thiên phú cũng cực cao, ta rất cao hứng.”

Lôi Vân nói: “Không biết tổ tiên tại sao lại xuất hiện ở nơi đây, ở đây lại là chuyện gì xảy ra?”

Lôi Chiến nói: “Việc này nói rất dài dòng, chờ có thời gian ta sẽ chậm chậm nói cho ngươi.”

Trang Tuyền hàn nói: “Các ngươi tán gẫu đủ hay chưa? Quả nhiên là Lôi Đình Cổ Vực Đích người, làm sao sẽ xuất hiện ở Bạch Hổ hành cung bên trong?”

Lôi Chiến khẽ mỉm cười, nói: “Diệp Thịnh, không nên quấy rối.”

Trang Tuyền giận dữ, quở trách nói: “Làm càn! Ngươi tính toán thơm bơ vậy sao, dám nói chuyện với ta như vậy? Người khác sợ các ngươi lôi đình cổ vực, ta cũng không sợ!”

Lôi Chiến mỉm cười nói: “Ta biết ngươi không sợ, nhưng câu nói này không phải ta nói với ngươi, mà là người kia để ta nói với ngươi.”

Trang Tuyền cả người run lên, liền ngay cả hắc đao đều có chút bất ổn, cả kinh nói: “Người kia... Là ai... Ở đâu?!”

Lôi Chiến nói: “Người nọ là ai, còn muốn ta nói sao?”

Trang Tuyền trong đôi mắt không ngừng trào hiện kinh sắc, cả giận nói: “Như là muốn nói với ta, hắn vì sao không tự mình đến đây?”

Lôi Chiến nói: “Hắn không thể không không mà.”

Trang Tuyền lạnh lùng nói: “Chính hắn không đến, ta liền không tin. Huống hồ, ta bất quá là giết mấy người mà thôi, này tính là gì hồ đồ?”

Lôi Chiến than thở: “Ngươi giết bao nhiêu người, hắn cũng sẽ không quản. Nhưng lần này việc này lớn, nói vậy ngươi cũng rõ ràng, hắn chắc là sẽ không tùy ý ngươi dính vào.”

Trang Tuyền lạnh giọng nói: “Làm bừa? Hừ, nếu là ta thật muốn làm bừa, hắn bây giờ có thể áp chế ta sao?”

Lôi Chiến xuy thanh nói: “Diệp Thịnh a, ngươi có thể hay không đánh giá quá cao mình? Áp chế ngươi không cần hắn ra tay, ta một người là đủ.”

“Nếu là lại tăng thêm ta đây?” Diệp Vô Sát nhìn chằm chằm Lôi Chiến, mặt âm trầm nói rằng.

Lôi Chiến khinh bỉ nói: “Ta thật giống cũng không phải một người chứ? Ở đây còn có sáu mươi, bảy mươi người, hơn nữa các ngươi thật sự cho rằng, bằng mượn hai người các ngươi, có thể mở ra dẫn tới Ân Vũ Điện đường nối sao?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 915: Phá Tan Cấm Chế

Lôi Chiến vừa nói, cả điện người toàn bộ đều thất kinh.

Mạc Đình cũng kinh hãi nói: “Ẩn Võ Điện lối vào, thật sự ở này Bạch Hổ hành cung bên trong sao?”

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, lấy ra mấy khối linh thạch cực phẩm nắm trong tay, không ngừng thu nạp điều tức. Như thật tồn tại Ẩn Võ Điện lối vào, vậy kế tiếp sợ là lớn hơn nguy cơ muốn lũ lượt kéo đến.

Trang Tuyền cùng Diệp Vô Sát cũng là kinh ngạc bên dưới, trong mắt lóe lên thần sắc kích động.

Diệp Vô Sát hô hấp đều có chút gấp gáp, tương tự nói: “Ẩn Võ Điện đường nối, thật sự ở này sao?”

Lôi Chiến híp mắt, gật đầu cười nói: “Tự nhiên.”

Trong đại điện lạ kỳ yên tĩnh, hoàn toàn không có có một tia âm thanh.

Trang Tuyền đột nhiên thở dài, nói: “Năm đó như là hắn không bảo thủ không chịu thay đổi, mong muốn mang chúng ta đi Ẩn Võ Điện, thời khắc này thế giới, sợ là mặt khác một bộ quang cảnh.”

Lôi Chiến nói: “Mọi việc không có nếu như, hắn có lo nghĩ của mình, làm việc việc tự có nguyên nhân, chỉ có điều các ngươi đều không muốn thông cảm thôi.”

“Ha ha, thông cảm? Ta nên làm gì thông cảm?” Trang Tuyền một hồi liền nổi giận, tâm tình có chút táo bạo, lạnh giọng nói: “Là hắn phụ chúng ta, phụ chúng ta đối với kỳ vọng của hắn! Nếu hắn đã không nhờ vả được, chúng ta tự nhiên chỉ có thể dựa vào chính mình!”

“Không sai. Vật đổi sao dời, năm đó làm sao đã không trọng yếu, quan trọng là... Hiện tại! Chỉ cần chúng ta có thể đi vào Ẩn Võ Điện bên trong, được vật kia, hết thảy đều có thể thực hiện!” Diệp Vô Sát trầm giọng nói, trong thanh âm khó có thể che giấu kích động.

Lôi Chiến khẽ mỉm cười, nói: “Như các ngươi mong muốn, hắn đang vì là mở ra Ẩn Võ Điện đường nối làm chuẩn bị đây. Dù sao tuổi thọ của hắn đã không nhiều lắm, đây là hắn cơ hội cuối cùng, cũng là hắn cầu nhân được nhân cử chỉ. Mà ta, nguyện ý giúp hắn bước cuối cùng này, dù sao ta cũng rất muốn tra tìm Ẩn Võ Điện hình dáng.”

Lôi Chiến nói xong, liền vung tay lên, đem Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn thu hồi, sau đó hướng bốn phía đánh vào các loại quyết ấn.

Trong hư không phát sinh một tiếng ong ong, hiện ra tảng lớn trận quang, hóa ra đủ loại mông mông màn ánh sáng, đem đại điện chiếu sáng muôn màu muôn vẻ.

Ở mảnh này hào quang bên trong, lượng lớn khoa đẩu văn chữ xuất hiện, lâm không bơi lội. Sau đó phân biệt hướng về trên dưới hai cái phương hướng bơi đi, hội tụ thành hai miếng quang kính, như thiên địa giống như vậy, trên dưới trôi nổi, cũng vậy phối hợp.

Quang trong gương có lượng lớn trận tuyến, Hối Minh bất định, biến ảo vô cùng.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, ánh mắt liền rơi vào bên trong, càng là hai cái thật lớn trận pháp thế giới, tự thành lĩnh vực, cuồn cuộn không ngừng, xoay tròn Bất tức.

“Trận pháp này là...” Trang Tuyền hoàn toàn biến sắc, khiếp sợ nhìn.

Lôi Chiến gật gật đầu, nói: “Chính là thực tập này nơi hai tầng cấm chế.”

Tất cả mọi người là kinh hãi, ánh mắt ngưng nhìn sang.

“Thật là mạnh trận lực!” Ngưng Giáp Tử thanh âm truyền đến, mang theo một tia sợ hãi cùng hưng phấn, “Trong trận thế giới, dĩ nhiên tự thành thế giới!”

Dương Thanh Huyền nội tâm cũng là nổ lớn nhảy lên, tự nhiên biết “Tự thành thế giới” là khái niệm gì, tương đương với dùng trận pháp sáng tạo thế giới, viết xuống quy tắc của mình.

Vũ Ảnh cũng đầy là ngạc nhiên, ngơ ngác nói: “Trận pháp này...”

Trang Tuyền ngắm trận pháp kia một trận, than thở: “Hắn là trừ vi kéo ở ngoài, thứ hai có thể đọc hiểu thiên địa bốn mùa sách người.”

Dương Thanh Huyền trái tim bỗng nhiên co rụt lại, trong đôi mắt tuôn ra tinh quang.

Lôi Chiến gật gật đầu, nói: “Tương truyền Tinh Linh tộc có ba đại chí bảo, một chính là Khai Thiên Tích Địa thời gian, cùng thiên địa cùng sinh, tường tận miêu tả vạn vật quy tắc trật tự bảo vật thiên địa bốn mùa sách. Nếu như có thể đọc hiểu bên trong văn tự, liền có thể dòm ngó tận thiên địa vũ trụ giữa vô cùng huyền bí, do đó vượt qua bên ngoài tam giới, không ở trong ngũ hành, thậm chí có thể siêu thoát Bỉ Ngạn, trở lại đạo chi nguyên điểm.”

Diệp Vô Sát nói: “Đáng tiếc sách này, đã ở vi kéo chết rồi thất lạc.”

Lôi Chiến nói: “Tinh Linh bộ tộc hưng thịnh, chính là kèm theo sách này xuất hiện, mà suy yếu, cũng là kèm theo sách này biến mất. Thật là thời gian vậy, mệnh vậy.”

Nói, hắn liền vươn tay ra, đi mò cái kia hai đạo trận pháp.

Trang Tuyền sắc mặt chợt biến, cả kinh nói: “Ngươi muốn làm gì?!”

Lôi Chiến nói: “Này hai cấm chế đã vô dụng.”

Trang Tuyền kinh hãi nói: “Ngươi muốn phá huỷ cấm chế?”

Lôi Chiến gật gật đầu.

“Không thể!” Diệp Vô Sát nổi giận nói: “Như là cấm chế phá huỷ, làm sao ngăn trở Dạ Hậu đi vào?”

Lôi Chiến nhìn hắn nở nụ cười, nói: “Nhưng Ân Võ Điện đường nối ở nơi này hai cấm chế bên dưới, trước không hủy cấm chế lời, thì không cách nào mở ra lối đi.”

Trang Tuyền nghĩ một hồi, nói: “Phá đi. Chỉ cần Ân Võ Điện xuất hiện, còn dư lại tất cả đều không trọng yếu.”

Diệp Vô Sát kinh hãi, nói: “Như là Dạ Hậu đi vào...”

Trang Tuyền nói: “Yên tâm đi, Dạ Hậu vì Cổ Diệu việc, từ lâu sứt đầu mẻ trán, căn bản không để ý tới ngươi. Chỉ cần Ân Võ Điện mở ra, chúng ta được vật kia, tự nhiên cũng sẽ không cần sợ Dạ Hậu.”

Diệp Vô Sát mặt âm trầm, liền không lên tiếng nữa.

Lôi Chiến khẽ mỉm cười, vươn tay ra, năm ngón tay bấm quyết, Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn kích. Bắn ra, một luồng kinh người sấm sét tràng năng vọt ra, như rồng rít gào.

Ở hai đại cấm chế trên, không ngừng có khoa đẩu văn biến ảo ra, trận quang vận chuyển trở nên hơi gấp gáp.

Lôi Chiến sắc mặt trở nên hơi nghiêm nghị, mỗi bấm ra một đạo quyết ấn, từ quang bàn trên Lôi văn liền biến hóa một lần, sau đó xúc động hai đại trận quang tùy theo mà biến.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên nhìn, hắn có thể cảm nhận được cái kia Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn tràng năng mạnh, cách xa ở hắn bên trên.

Hơn nữa Lôi Chiến thủ pháp, là thông qua từ quang bàn tràng năng, quấy rầy hai trận bàn lớn cấm chế, khiến cho mất đi hiệu lực. Dương Thanh Huyền vội vàng nhìn chằm chằm Lôi Chiến mỗi một cái động tác, mạnh mẽ dấu ấn ở trong đầu.

Sau một chốc, cái kia hai lớp cấm chế quang bàn một hồi trở nên hoảng hốt xoay chuyển, "Ầm" một tiếng liền nổ tung mở, hóa thành vô số màu sắc rực rỡ huỳnh quang, như bướm bay lượn.

Lôi Chiến trên mặt mang theo sắc mặt vui mừng, hít một hơi thật sâu, tiện tay trảo một cái, liền đem Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn cất đi.

Tất cả mọi người là sắc mặt ngưng trọng, ở cấm chế phá toái nháy mắt, trái tim "Rầm" nhảy lên. Mỗi người đều biết, bọn họ giờ khắc này thấy, là lịch sử tính một khắc.

Áp chế thí luyện chi địa vô số năm cấm chế, rốt cục phá đi. Như vậy Hải Thiên Nhai tương lai sẽ thành tình trạng gì?

Bọn họ đã không tâm tư suy nghĩ những thứ này, mà là toàn bộ ngừng thở, bởi vì có lớn hơn lịch sử sự kiện sắp phát sinh, chính là Ân Võ Điện!

Dương Thanh Huyền cũng hai tay tràn đầy mồ hôi lạnh, trong lòng thầm nói: “Ân Võ Điện... Thật sự phải xuất hiện sao?”

Hoảng hốt trong đó, ý thức của hắn có chút bồng bềnh, trong đầu không nhìn được hiện ra nam tử mặc áo đen kia thân ảnh, còn có cái kia Tinh Linh tộc nữ tử

Phảng phất ở xa xôi trên bầu trời, cô gái kia dựa vào lan trước, đón tử khí ánh sáng thần thánh, nói: “Ở mảnh này mặt trời ánh sáng thần thánh hạ, lại không ai có ngươi vinh dự một nửa.”

Dương Thanh Huyền cả người một cái giật mình, từ cái kia ý thức đoạn ngắn bên trong phục hồi tinh thần lại.

“Thanh Huyền đại ca cũng cảm ứng được sao?” Bỗng nhiên bên tai truyền đến Tử Diều Hâu thanh âm, nhu hòa bên trong mang theo một tia mê hoặc, còn có kinh hoảng, hỏi: “Nam tử kia cùng nữ tử... Là ai?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 916: Mèo Khóc Chuột, Dứt Khoát Đi Tới

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, ngơ ngác nói: “Ta cũng không biết, có thể... Chỉ là có thể... Là ân Võ Vương cùng vi kéo?”

Hắn trực giác cảm thấy hai người này, cùng mình cùng Tử Diều Hâu có lớn lao liên hệ, cũng không dám hướng về này phương diện nghĩ.

“Hóa ra là bọn họ, ta cũng cảm thấy vậy.” Tử Diều Hâu nhẹ nhàng trả lời.

Dương Thanh Huyền trong lòng không tên run lên, hai người đồng thời cảm ứng được cái gì tựa như

Vân Hải bên trên, một trong suốt Thu Thủy như gương đẩy ra, chiếu rọi thiên thượng nhân gian. Thủy sắc mông lung nơi, sắp đặt múa tạ lầu, tỏa ra ánh sáng lung linh. Xuyên thấu qua trên đài bình gió, mơ hồ có thể thấy được hai đạo phong thái trác trác thân ảnh, ngồi đối diện nhau, cử án tề mi.

Cô gái âm thanh từ sau tấm bình phong truyền đến, du dương mà ôn nhu, “Thử hỏi giang triều cùng nước biển, ngày nào quân tình cùng thiếp tâm?” Nam tử ngâm khẽ nói: “Tướng hận không bằng triều có tin, tương tư bắt đầu cảm thấy hải không phải sâu.”

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu đồng thời chấn động, lập tức từ cái kia cảnh tượng bên trong phục hồi tinh thần lại, nhưng nội tâm nhưng là một trận sôi trào mãnh liệt, khó có thể bình tĩnh.

Dương Thanh Huyền nói: “Có thể hay không thu nạp Cổ Diệu lực lượng nhiều lắm, vì lẽ đó vẫn sản sinh ảo giác?”

Tử Diều Hâu ngơ ngác nói: “Có lẽ vậy… Nhưng là ta lúc trước cũng thu nạp quá rất nhiều Cổ Diệu lực lượng, nhưng chưa bao giờ có những này ảo giác…”

Không đợi hai người suy nghĩ nhiều, theo thí luyện chi địa hai đại cấm chế phá vỡ, toàn bộ đại điện đều rung động, cái kia vô số tàn Chi đoạn Thể, có như trộn xào nguyên liệu nấu ăn, trên mặt đất không ngừng nhảy lên lăn lộn.

Vũ Ảnh sắc mặt trắng bệch, giờ khắc này còn sống sót trong võ giả, chỉ có nàng một vị nữ tử, trước mắt quỷ dị như vậy chán ghét cảnh tượng, không nhịn được liền muốn nôn mửa đi ra.

Dương Thanh Huyền cong ngón tay búng một cái, một đốm lửa từ ngón tay bắn ra, rơi trên mặt đất, “Ầm ầm” một tiếng khuếch tán mở, đem cái kia một số người bị hắc đao chém chết phần vụn thi thể, toàn bộ đốt thành tro bụi.

Những thứ này đều là ở con đường võ đạo trên, chăm chỉ không ngừng đi về phía trước võ giả, tuy rằng bỏ mình, nhưng mèo khóc chuột, duy nhất có thể làm, chính là hết khả năng bảo lưu bọn họ sau khi chết tôn nghiêm.

Lôi Chiến quay đầu lại, quan sát Dương Thanh Huyền vài lần, nhẹ nhàng gõ đầu, sau đó giơ tay lên, lăng không bấm quyết.

Rung động ở giữa cung điện, hiện ra lượng lớn Tinh Linh tộc văn tự, ở trên không bên trong đi khắp. Theo Lôi Chiến trong tay quyết ấn biến hóa, những văn tự này tụ hợp bên dưới, hóa thành một cái quả cầu ánh sáng màu trắng, một hồi tăng lớn mấy lần, trên đạt đến khung đỉnh, hạ ép sát mặt đất mặt.

Trong quang cầu có vô số sắc thái di động, như là có độc lập thiên địa, núi sông, dòng sông. Dương Thanh Huyền trợn to đôi mắt thấy, nhưng bên trong tựa hồ có gió nhẹ lướt qua, đem cái kia chút sắc thái khuấy lên, trở nên mơ hồ không rõ.

Trang Tuyền cả kinh nói: “Tu Di giới tử, trận pháp thế giới! Lại là một cái trận pháp thế giới!”

Lôi Chiến khẽ mỉm cười, nói: “Đây không phải là trận pháp thế giới, là thế giới chân thực cơ cấu, ngươi có thể nói hắn là Tu Di giới tử. Thế giới này, chính là liên thông Bạch Hổ hành cung cùng Ân Võ Điện đường nối.”

Trang Tuyền nuốt xuống hạ, nói: “Hắn đây?”

Lôi Chiến nói: “Hắn liền trong cái thế giới này, chờ chư vị đây.”

Trang Tuyền nói: “Đã như vậy, vậy còn chờ gì.” Nói, liền hướng về quả cầu ánh sáng kia đi đến, một hồi liền ẩn vào bên trong, biến mất không còn tăm hơi.

Còn lại người đều là trong lòng ngẩn ra, không biết có nên vào hay không.

Diệp Vô Sát hơi do dự một chút, bóng người loáng một cái, liền đi vào theo.

Lôi Chiến quay đầu lại nhìn mọi người một chút, khẽ cười nói: “Nguyện tới thì tới, không muốn đến liền trở lại.”

“Tổ tiên!” Lôi Vân gấp kêu một tiếng, nói: “Ta có thể vào không?”

Lôi Chiến nghĩ một hồi, nói: “Như là Ân Võ Điện thật sự mở ra, sẽ gặp phải tình huống thế nào ta cũng không cách nào đánh giá, đến thời điểm sợ là không có cách nào phối hợp ngươi. Như là ngươi có cái này giác ngộ lời, liền đi.”

Lôi Vân không chút nghĩ ngợi, lên đường: “Ta đi.”

Lôi Chiến lộ ra thần sắc vui mừng, khen: “Tốt, đi theo ta.”

Tổ tôn hai người, một trước một sau, cũng đều đi vào trong quang cầu, biến mất không còn tăm hơi.

Còn lại Dương Thanh Huyền đám người, từng cái từng cái do dự bất định.

“Thanh Huyền huynh, ngươi cảm thấy nên đi vào sao?” Lục Bất Nhiên dò hỏi, muốn nghe một chút ý kiến của hắn.

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Bao nhiêu người cả một đời muốn đi vào Ân Võ Điện, đều không thể được. Hiện tại lớn như vậy cơ duyên liền đặt tại chúng ta trước mắt, còn có cái gì đạo lý cự tuyệt? Như là cơ duyên như vậy đều buông tha lời, thành tựu tương lai còn có thể cao bao nhiêu?”

Một lời kinh tâm người trong mộng, còn sống sót võ giả tất cả đều là dồn dập gật đầu.

Mặc Nan Sanh nói: “Chư vị, hiện ở thí luyện chi địa cấm chế bị phá đi, chúng ta cũng không cách nào tiếp tục chờ ở nơi này. Không bằng xông xáo này Ân Võ Điện, nhìn bên trong đến cùng có cái gì, nếu như có thể sống sót đi ra, đồng thời được nhỏ tí tẹo chỗ tốt lời, liền ly khai Biển Đen, đi những địa phương khác xông một phen sự nghiệp đi ra.”

Lục Bất Nhiên cùng Liễu Diệc Hoài đều là gật đầu tán thành.

Ngay sau đó, ở Dương Thanh Huyền mang dưới đầu, đoàn người lần lượt đi vào quả cầu ánh sáng, trong đại điện trở nên không có một bóng người.

Bỗng nhiên, quả cầu ánh sáng kia run rẩy một chút, thể tích trong phút chốc tăng lớn gấp hai!

“Ầm ầm!”

Một tiếng vang thật lớn, toàn bộ đại điện trực tiếp bị quả cầu ánh sáng nổ tung, nổ bốn vỡ nát thành năm mảnh, vô số đá vụn kích. Bắn về phía bốn phương tám hướng.

Không chỉ có là đại điện bị nổ nát mở, liền ngay cả toàn bộ hoang mạc cát vàng, cũng bị chống đỡ ra từng vết nứt, hướng về xa xa diên đưa tới.

Quả cầu ánh sáng kia tránh thoát đại điện ràng buộc sau, lại như là có sinh mạng giống như, một chút điểm lớn lên, không ngừng đem Bắc Mạc xé rách.

…

Vân Tụ Cung bên trong, Vân Hải bên trên.

Tử Dạ côi cút mà đứng, dựa vào lan trước, lặng lặng nhìn cái kia Vân Hải lăn lộn biến hóa, một chút màu quang ở trong tầng mây tụ tán ly hợp, giống như thế sự Vô Thường, biến hóa tự dưng.

Tử Dạ kinh ngạc xuất thần, nỉ non tự nói: “Tướng hận không bằng triều có tin, tương tư bắt đầu cảm thấy hải không phải sâu.”

Bỗng nhiên, một đạo ánh sáng thần thánh tự trong mây mà đến, bay xuống ở lan trước, hóa thành một người đàn ông thân ảnh, sắc mặt ngưng trọng, cả người lộ ra nóng rực khí tức.

“Nhật Dụ, làm sao vậy? Cổ Diệu lại bạo động sao?” Dạ Hậu ngầm thở dài, thu dọn một chút tâm tình, nhìn nam tử kia.

“Ừm. Hơn nữa sức mạnh một lần so với một lần mạnh hơn, ta sợ hắn phá phong ra thời gian, đã gần trong gang tấc.”

Nhật Dụ trên mặt mang theo vẻ sợ hãi, hai mắt liếc hạ Dạ Hậu, hừ nhẹ một hồi, miệt tiếng nói: “Ngươi lại đang suy nghĩ gì?”

Tử Dạ nói: “Không có gì.”

“Hừ, đừng cho là ta không biết, còn đang suy nghĩ cái kia ân Võ Vương chứ? Ta phải nói ngươi quên thân phận mình, vẫn là quá nhớ được bản thân thân phận?” Nhật Dụ ánh mắt có chút lạnh lẽo, thẳng nhìn chằm chằm nàng.

Tử Dạ ánh mắt thu nhỏ lại, có chút lạnh Ngưng Đạo: “Là thì lại làm sao? Ta đối với chuyện này, xưa nay đều không hề che giấu.”

Nhật Dụ giễu cợt nói: “Xem ra ban đầu dứt bỏ chia lìa, cũng không triệt để a.”

Tử Dạ có chút tức giận, hàn nói: “Ta tuy rằng đem Tử Diều Hâu từ trong cơ thể ta chia lìa đi ra ngoài, nhưng vi kéo phong ấn ký ức, nhưng lưu lại nhiều lắm ở ta trong đầu. Lấy tu vi của ta, muốn bài xích rơi những ký ức này căn bản không khả năng.”

Nhật Dụ nói: “Y theo ta nhìn, trên người ngươi không chỉ có vi kéo bộ phận ký ức, càng thêm thừa kế vi kéo tình cảm chứ?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 917: Thiên Địa Dị Biến, Phong Vân Dũng Động

Tử Dạ hoàn toàn biến sắc, tức giận nói: “Nhật Dụ, ngươi nói chuyện càng ngày càng quá phận!”

Nhật Dụ phất một cái ống tay áo, cười lạnh nói: “Nói thật, ngươi cùng Tử Diều Hâu cũng tốt, vi kéo cũng tốt, ân Võ Vương cũng tốt, có như thế nào liên luỵ ta đều không quan tâm. Ta chỉ quan tâm Cổ Diệu chuyện, bây giờ nên làm gì?”

Tử Dạ còn đang tức giận, lạnh lùng nói: “Còn có thể làm sao? Đánh thắng được đánh liền, đánh không lại sẽ chết chứ.”

Nhật Dụ quở trách nói: “Ấu trĩ!”

Tử Dạ mới chậm rãi tiêu trừ tâm tình, cau mày, ở lan trước đi dạo.

Nhật Dụ nói: “Ngươi nói, hắn sẽ xuất hiện sao? Như là Cổ Diệu phá phong, cũng không phải hắn mong muốn thấy cục diện chứ?”

Tử Dạ ngừng lại, hừ lạnh nói: “Hắn xuất hiện thì lại làm sao? Liền ngay cả sinh tử mặt mày hốc hác đều độ cho Tử Diều Hâu, mặc dù còn chưa có chết, cũng đỉnh không được dùng.”

Nhật Dụ nói: “Có thể hắn nắm giữ tiến nhập Ân Võ Điện đường nối, biết rất nhiều chúng ta cũng không biết bí mật, những thứ đồ này đều giá trị vô lượng. Thậm chí ta hoài nghi, ngày khư tăm tích, cũng ở trong lòng bàn tay của hắn.”

Tử Dạ cau mày nói: “Coi như tìm tới ngày khư lại có thể thế nào? Chẳng lẽ ngươi có thể thi triển?”

Nhật Dụ trên người dâng lên một trận phiền não tâm tình, không nhịn được nói: “Vậy ngươi nói nên làm gì?”

Tử Dạ trầm mặc một lát, ánh mắt có chút phập phù, nói: “Ngươi nói... Ân Võ Vương có thể hay không xuất hiện?”

Nhật Dụ sợ hết hồn, sợ hãi nói: “Ngươi nói nhăng gì đó?!”

Tử Dạ nói: “Ta không râu nói. Mấy ngày nay đến, ta một mực suy nghĩ vấn đề này. Lúc trước ân Võ Vương phá mở thời không, đi tìm cứu trị vi kéo phương pháp xử lý. Hiện tại vi kéo về, liền ngay cả Cổ Diệu đều phải quay về, ngươi nói ân Võ Vương, có thể hay không cũng đột nhiên liền xuất hiện?”

Nhật Dụ thừ ra một chút, ngơ ngác nói: “Không đến nỗi có trùng hợp như vậy chứ?” Hắn liên tục lắc đầu, nói: “Ta khuyên ngươi cũng không cần ảo tưởng, nhiều phải nghĩ thế nào đối phó Cổ Diệu, mới là chính sự.”

Tử Dạ nói: “Trước đó vài ngày, ta đi bái phỏng qua Huyền Thiên Cơ. Hắn nói cho ta nói, Cổ Diệu đã vượt xa quá khứ, như là không gánh nổi lời, liền ly khai Biển Đen, để thiên hạ này đi chịu đựng. Đồng thời hắn công khai ta nói, mờ mịt Tinh Cung cái vị kia, có đầy đủ lực lượng có thể trấn áp Cổ Diệu.”

Nhật Dụ hai hàng lông mày nhíu thành “Xuyên” chữ, tựa hồ có hơi không tin, hừ một tiếng, nói: “Nhân Hoàng có thể trấn áp Cổ Diệu? Đùa gì thế! Coi như Cổ Diệu vượt xa quá khứ, Nhân Hoàng cũng kém nhiều lắm đi! Đừng quên, nửa bước Giới Vương Liệt Giai Phi, đều có thể từ Nhân Hoàng trong tay chạy trốn, giữ được tính mạng, lấy Nhân hoàng thực lực muốn trấn áp Cổ Diệu, không khỏi quá si nhân nằm mơ!”

Tử Dạ nói: “Huyền Thiên Cơ vẫn luôn là đạo ảnh mười sáu người bên trong, thần bí nhất một trong mấy người, lời của hắn ta là tin.”

Nhật Dụ mặt âm trầm, nói: “Nói như vậy, ngươi đã có rút đi Biển Đen dự định?”

Tử Dạ lắc đầu nói: “Đó là cuối cùng bất đắc dĩ biện pháp. Hơn nữa ngươi và ta những năm gần đây, lấy ra Cổ Diệu sức mạnh nhiều lắm, như là không đem phong ấn, bất luận đi tới cái nào, Cổ Diệu đều sẽ không bỏ qua cho chúng ta. Đặc biệt là ngươi, bản thân liền là trong cơ thể hắn một đạo Liệt Dương biến thành, là hắn lực lượng một phần, hắn là tuyệt đối không thể bỏ qua ngươi.”

Nhật Dụ sắc mặt vạn phần khó coi.

Hai người không nói gì nhau, bỗng nhiên, Tề Tề ngẩng đầu lên, hướng về cái kia Vân Hải bầu trời nhìn tới.

Nguyên bản một mảnh trời xanh quang đãng Thiên Khung, bỗng nhiên ra nhiều vạn đạo màu quang, bày ra ở dài trên trời, như từng đạo từng đạo tối nghĩa khó hiểu văn tự, như là viết nào đó loại quy tắc.

“Ngụy đạo văn!”

Tử Dạ cùng Nhật Dụ đồng thời kinh ngạc thốt lên, hai người ngạc nhiên bên dưới, vừa mừng vừa sợ.

Tử Dạ vui vẻ nói: “Chẳng lẽ là Vũ Ảnh... Rốt cuộc tìm được Bạch Hổ hành cung?”

Nhật Dụ cả kinh nói: “Này ngụy đạo văn hiện, tựa hồ đang phân giải thí luyện chi địa cấm chế, chẳng lẽ cấm chế phải biến mất?”

Tử Dạ kích động nói: “Cấm chế biến mất, Bạch Hổ hành cung hiện, sau đó chính là Ân Võ Điện! Ta có loại không rõ linh cảm, không chỉ có là Ân Võ Điện phải xuất hiện, liền ngay cả ân Võ Vương...” Câu nói kế tiếp, đã kích động cũng không nói ra được, đầy mắt phức tạp nhìn cái kia màu sắc rực rỡ trời cao.

Nhật Dụ ngơ ngác nói: “Như là ân Võ Vương thật sự đã trở về, vậy dĩ nhiên không cần lo lắng cái gì, nhưng là... Hắn thật sự sẽ trở về sao...”

Bỗng nhiên, một vệt đen ở đỉnh mây xuất hiện, hóa thành vài miếng ám chi vũ linh, bồng bềnh mà tới. Hắc Vũ rơi vào Tử Dạ trước mặt, biến thành vũ Minh chân thân, lên trước cả kinh nói: “Dạ Hậu, này Thiên Tượng...”

Tử Dạ khôi phục cái kia bễ nghễ thiên hạ khí thế, thẳng nhìn chằm chằm Thiên Khung, hai mắt bắn ra tinh mang, “Truyền lệnh xuống, chuẩn bị đi Ân Võ Điện!”

...

Hải Thiên Nhai bầu trời ngụy đạo văn, không ngừng diễn hóa ra ráng màu, lấy Thông Thiên Phong làm trung tâm, hướng về bốn phương tám hướng tản đi, trong phút chốc cửa hàng Triển Thiên Lý.

Tự đệ nhất đảo liên bắt đầu, sau đó ra bên ngoài kéo dài, tất cả mọi người bắt đầu lục tục phát hiện bầu trời vẻ kinh dị.

“Đó là cái gì? Thiên Tượng khác thường, chẳng lẽ có bảo vật xuất thế?”

“Này Thải Vân là từ Hải Thiên Nhai phương hướng khuếch tán tới được, đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

“Thật nhanh khuếch tán tốc độ, chẳng lẽ muốn bao trùm toàn bộ Biển Đen?”

“Lẽ nào Hải Thiên Nhai đã xảy ra chuyện gì?”

Các loại khiếp sợ tâm tình, ở toàn bộ Biển Đen lan tràn, hết thảy võ giả tất cả đều ngẩng đầu lên, nhìn trên bầu trời dị thải, không rõ vì sao.

...

“Đây là... Ngụy đạo văn?!”

Ở bên trong hải, thứ chín đảo liên Thương Mạt Đảo trên, một tên huyền bào nam tử nhìn trời cao, mặt lộ vẻ kinh sợ.

“Cái gì? Ngụy đạo văn?!” Nam tử bên cạnh một vị lụa mỏng che mặt nữ tử, đột nhiên trợn to hai mắt, ngạc nhiên nhìn trời cao, “Ngụy đạo văn phạm vi bao trùm, làm sao sẽ lớn như vậy?” Trên bầu trời từ lâu là một mảnh ráng màu.

Hai người bên cạnh người còn có vài tên võ giả, đồng thời nhìn phía dài ngày.

Huyền bào nam tử nhẹ vân vê hàm râu, ngưng tiếng nói: “Chẳng lẽ là Cổ Diệu tạo thành?”

Nữ tử có chút lo lắng, nói: “Cha, cái kia Cổ Diệu hết sức lợi hại, có thể cùng ân Võ Vương sánh vai, như là phong ấn không được lời, tuyệt đối không nên miễn cưỡng.”

Huyền bào nam tử cười nhạt, yêu thương nhìn mình con gái, nói: “Từ nhỏ đến lớn, ngươi sùng bái nhất người chính là ân Võ Vương. Không chỉ có là ngươi nghĩ mở mang kiến thức một chút, liền ngay cả cha cũng rất tò mò, hết sức nghĩ mở mang kiến thức một chút này Cổ Diệu đây.”

Huyền bào nam tử giở tay giở chân trong đó, thì có một loại đại đạo quy tắc biểu lộ, phảng phất cùng hoàn cảnh chung quanh hoàn toàn hòa làm một thể, tuy hai mà một.

Nam tử chính là Quân Thiên Tử Phủ chưởng môn Thi Diễn, được đưa tin sau lập tức tới rồi, mà nữ tử chính là Thi Ngọc Nhan.

Hoàng Di có chút lo lắng, cung kính nói: "Chưởng môn, bây giờ này Biển Đen quá mức nguy hiểm, thuộc hạ kiến nghị để tiểu thư đi về trước, miễn cho như cũng giống như lần trước như thế, suýt chút nữa..." Thanh âm của nàng run lên, câu nói kế tiếp nói không được nữa.

Nhưng nghĩ tới Thi Ngọc Nhan bị Dương Thanh Huyền đánh trọng thương, rơi vào trong biển nhặt lấy về một cái mạng, cũng không khỏi được trong lòng run rẩy, cắn răng nói: "Sợ là lần sau thì sẽ không có vận tốt như vậy."

Thi Ngọc Nhan vội la lên: "Hoàng Di ngươi loại bỏ. Có cha ở này, ai còn có thể tổn thương ta?" Nàng quả quyết nói: "Ý ta đã quyết, ngươi không muốn nói thêm nữa vô ích."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 918: Người Vì Tiền Mà Chết, Đánh Cược Một Đem

Hoàng Di thở dài, không dám nói nữa.

Thi Diễn nhíu mày lại, khẽ hỏi: “Ngươi có Huyền Nguyên khống Thủy Kỳ ở trên người, đối phương chỉ là một Toái Niết đỉnh cao, cho dù có chí cường Võ Hồn, coi như là Thanh Long Thánh Linh, không có khả năng đem ngươi đả thương chứ? Hắn là làm sao làm được?”

Thi Ngọc Nhan mặt lộ vẻ thẹn, nhưng may là che lại lụa mỏng, không nhìn ra của nàng vẻ khốn quẫn.

Thi Diễn nói: “Ta biết ngươi trời sinh thật mạnh, không thể nào tiếp thu được loại này bị cùng thế hệ đánh bại việc, huống chi đối phương còn thấp hai ngươi đại cảnh giới. Bất quá cũng tốt, chí ít để ngươi biết nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại có ngày.”

Thi Ngọc Nhan xấu hổ nói: “Con gái biết rồi.”

Thi Diễn gật đầu nói: “Hi vọng nhờ vào đó bại một lần, có thể cho ngươi cố gắng tiến lên một bước.”

Hoàng Di không nhịn được nói: “Chưởng môn, tiểu thư sở dĩ bị thua, ngoại trừ đối phương nhiều người, vô liêm sỉ vây công ở ngoài, cái kia Dương Thanh Huyền còn vừa sáng liền...”

Thi Ngọc Nhan sợ quát lên: “Hoàng Di!”

Hoàng Di hơi thay đổi sắc mặt, thở dài.

Thi Diễn lạnh lùng nói: “Vừa sáng nên cái gì? Nói tiếp.”

Hoàng Di mặt lộ vẻ khó xử. Đốc Nghiệp thở dài, cung kính nói: “Bẩm chưởng môn, trước Dương Thanh Huyền dùng đê hèn thủ đoạn, lừa đi rồi tiểu thư Huyền Nguyên khống Thủy Kỳ.”

“Cái gì?!” Thi Diễn kinh hãi, sợ hãi nói: “Cái kia Huyền Nguyên khống Thủy Kỳ cùng ngươi bản mệnh liên kết, cùng một nhịp thở, làm sao sẽ bị lừa đi?”

Thi Ngọc Nhan gặp không dối gạt được, chỉ phải đem tình hình lúc đó nói tường tận một lần.

Thi Diễn không nói một lời, sau khi nghe xong mới trầm giọng nói: “Huyền Nguyên khống Thủy Kỳ đây? Cho ta nhìn một chút. Dương Thanh Huyền vừa biết rồi bảo vật này, làm sao có khả năng vô duyên vô cớ trả cho ngươi, sợ là trong đó có trò lừa.”

Thi Ngọc Nhan cả kinh nói: “Cũng sẽ không, này kỳ cùng tâm thần ta liên kết, cũng không có cảm ứng được dị thường.” Nàng một tay bấm quyết, trước ngực một vệt Thủy Nguyên hiện ra, tỏa ra bảo ánh sáng màu xanh lam. Bên trong có sóng lớn trong trẻo, một mặt Tiểu Kỳ lăng không phấp phới, Thừa Phong Phá Lãng.

Thi Ngọc Nhan nhẹ nhàng vồ một cái, Huyền Nguyên khống Thủy Kỳ liền rơi ở trong tay.

Thi Diễn đem Thủy Kỳ ở trong tay lật mấy lần, đánh vào mấy đạo linh quyết. Bảo kỳ trực tiếp bay ra ngoài, ở trên không bên trong uốn lượn một vòng, lần thứ hai rơi xoay tay lại bên trong.

Thi Diễn lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nói: “Cũng không có phát hiện dị thường. Này kỳ cùng tính mạng ngươi tương tu, vạn vạn không ném được. Nhìn tới vẫn là ta bất cẩn rồi, không nên để ba người các ngươi một mình đi ra, ít nhất cũng phải phái hai tên trưởng lão bảo vệ mới là.”

Thi Ngọc Nhan có chút trách cứ nhìn chăm chú Hoàng Di một chút, biết lần sau lại nghĩ một mình đi ra, sợ là rất khó.

Thi Diễn đem bảo kỳ trả lại cho nàng, nói: “Ngươi cũng đừng trách Hoàng Di, thiên hạ cường giả vô số, cẩn thận một chút đều là tốt đẹp. Cái kia Dương Thanh Huyền chịu đem này kỳ trả cho ngươi, người này quả nhiên không đơn giản.”

Sắc mặt hắn đột nhiên khẽ biến, ánh mắt thoáng nhìn trời cao, kinh ngạc cười nói: “Biển Đen quả nhiên danh bất hư truyền, chỉ là một toà Thương Mạt Đảo, phổ thông, lại liền có thể lấy gặp phải Thiên Vị tột cùng tồn tại đây.”

Thi Ngọc Nhan bọn người là kinh hãi, đồng loạt hướng về trên trời nhìn tới.

Cái gọi là Thiên Vị đỉnh cao, chính là Đế Thiên vị đỉnh cao, khoảng cách Đạo cảnh cách xa một bước.

Ở bát ngát dài trên trời, Thải Vân bên dưới, có hai đạo độn quang nhanh chóng xẹt qua, bên trong là hai tên hoang mang hoảng loạn nam tử, tất cả đều trên mặt mang theo sát khí cùng vẻ ngoan lệ.

Một tên nam tử trong đó con ngươi co rụt lại, bỗng nhiên nhìn chằm chằm phía dưới, cả kinh nói: “Hắc Lam, ngươi vừa nãy có thể có cảm ứng được?”

Một người khác ngưng tiếng nói: “Thiên Khí?”

Người kia trầm giọng nói: “Không phải phổ Thông Thiên khí! Vừa nãy liền ngay cả máu của ta bá đao đều run rẩy một chút, tỏa ra sợ hãi tâm ý!”

“Cái gì?!” Hắc Lam sợ hết hồn, cả kinh nói: “Có phải là nghĩ sai rồi? Huyết bá đao nhưng là liền phổ Thông Thiên khí đều có thể chém mở đỉnh cấp Thiên Khí, có thể để nó rung động... Chẳng lẽ là Thánh khí?”

Người kia kiên quyết phủ quyết nói: “Không thể! Trên đời nào có nhiều như vậy Thánh khí? Hơn nữa mỗi một món đều cũng có chủ, đều là kinh thiên động địa, chúng ta căn bản không chọc nổi tồn tại. Ta đoán có thể là Thánh khí hàng nhái.”

Hắc Lam cả kinh nói: “Vậy chúng ta...”

Người kia tâm niệm nhanh chóng chuyển động, kịp thời lập đoạn nói: “Cướp!”

Hắc Lam giật mình trong lòng, có chút sợ liếc mắt nhìn phía sau, nói: “Hách sâm, ngươi không đang nói đùa chứ? Người kia nhưng là vẫn còn ở phía sau, như là ham muốn bảo vật này bị đuổi kịp...”

Hách sâm trong mắt bắn ra sát khí, nghiêm giọng nói: “Cũng không biết từ đâu ra cao thủ như thế. Bản tọa ngang dọc Biển Đen nhiều năm như vậy, lại bị đuổi chạy trối chết. Bất kể, người chết vì tiền chim chết vì ăn, đánh cược một đem!”

Nói bóng người lóe lên, liền hướng phía dưới lao đi.

Cái kia hắc Lam vội vàng đuổi tới.

Thời gian nháy mắt, hai người này liền xuất hiện ở Thi Diễn bốn người trước người.

Hách sâm nhìn chằm chằm mấy người, trong mắt hàn quang lóe lên, mắt lộ ra kinh sắc, nghĩ thầm: “Đều là Thái Thiên Vị tồn tại, Biển Đen lúc nào thêm ra nhiều như vậy không giải thích được cao thủ đến rồi?”

Cũng còn tốt chỉ là Thái Thiên Vị, hắn nửa phút liền có thể giải quyết, chỉ là ánh mắt rơi trên người Thi Diễn thời điểm, ánh mắt lóe lên vẻ nghi hoặc.

Người này cho hắn một loại cảm giác cao thâm khó lường.

“Nắm đến!” Hách sâm đưa tay ra, lạnh lùng nhìn chằm chằm bốn người, sát khí ở trong ánh mắt ngưng tụ.

“Cái gì?” Thi Diễn cười nhạt một tiếng, nhìn hắn hỏi.

“Hừ, giả trang cái gì? Vừa nãy có bảo vật xuất hiện, bị bản tọa cảm ứng được. Hao tài tiêu tai, chỉ cần giao ra bảo vật, có thể bảo đảm mấy người các ngươi bất tử.” Hách sâm âm lãnh nói, giống như là ăn chắc mấy người.

Thi Diễn từ tốn nói: “Ta người này yêu thích tự lực cánh sinh, bảo đảm bất tử dựa vào chính là mình thực lực, mà không phải là của người khác bố thí.”

Hách sâm cười gằn nói: “Ngu xuẩn không yên, gặp phải ta Huyết Nhận thất sát, còn dám nói khoác không biết ngượng nói dựa vào thực lực mình bảo mệnh?”

“Huyết Nhận thất sát?” Thi Diễn lắc đầu nói: “Chưa từng nghe tới.”

Thi Ngọc Nhan giải thích: “Cha, là ngang dọc ở Biển Đen một sát thủ tổ chức, vô cùng có tên.”

Thi Diễn “Ồ” một tiếng.

Hắc Lam quay đầu lại mong thêm vài lần, tựa hồ vô cùng lo lắng, lo lắng nói: “Đại ca, đừng với bọn hắn dài dòng, giết hết chính là. Như là để người kia đuổi theo, chúng ta liền thật chết chắc rồi!”

Hách sâm một chút đầu, nhìn chằm chằm Thi Diễn mấy người, sát khí lẫm nhiên nói: “Chính các ngươi muốn chết, không oán người được!”

“Coong!”

Trên bầu trời huyết quang lóe lên, một thanh lớn như vậy chiến đao tái hiện ra. Thân đao đỏ tươi muốn rụng, phảng phất vừa người uống huyết, vẽ ra một đạo màu đỏ thẫm đường vòng cung, liền bổ tới.

“Xì!”

Thiên địa vạn vật ở một đao này hạ, màu sắc mất hết, chỉ có một loại đỏ ngầu màu máu nhét đầy càn khôn.

Đao chi lĩnh vực, chém nát vạn vật.

Thi Ngọc Nhan mấy người đều là hai mắt một mù, liền cảm thấy lưỡi đao chạm vào trên da thịt, chính mình muốn tan xương nát thịt.

Hách sâm sắc mặt chợt biến, này chém ra một đao, tựa hồ có hơi không đúng.

Trước mắt bốn người quá mức trấn định, rõ ràng bị đao khí của chính mình bọc lại, trong nháy mắt tiếp theo liền tan xương nát thịt, nhưng cũng mỗi cái trấn định tự nhiên, thật giống hoàn toàn không có quan hệ gì với chính mình.

“Coong!”

Huyết bá đao bỗng nhiên run lên, đầy trời màu đỏ thẫm biến mất, lưỡi đao khó hơn nữa tồn tiến vào mảy may.

Cái kia huyền bào cười chúm chím nam tử, trực tiếp duỗi ra hai ngón tay, đưa hắn thuận buồm xuôi gió huyết bá đạo kẹp lấy.

Nam tử trên mặt cái kia hờ hững như thường nụ cười, khiến hách sâm cùng hắc Lam đều là như rơi vào hầm băng, một trái tim không ngừng chìm vào đáy vực.

“Nguy rồi, lại đá vào tấm sắt!”

Hai người trong nháy mắt, tâm tư giống nhau, sắc mặt so với gan heo càng khó coi hơn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 919: Kinh Thiên Đại Chiến

Thi Diễn trong mắt loé ra vẻ kinh ngạc, nhìn cái kia huyết bá đao, khen: “Không sai, đao này không sai, ta muốn.”

Nói ngón tay nhẹ nhàng rung một cái, toàn bộ thân đao rung động, một vòng đao ý trực tiếp từ mặt trên truyền đến, chấn động tới bát phương.

“Oành!”

Hác Sâm chỉ cảm thấy cánh tay tê rần, hắn bản mệnh tướng tu huyết bá đao liền tuột tay bay ra ngoài. Sau đó Thi Diễn ống tay áo phất một cái, liền cất đi.

Hác Sâm hoàn toàn biến sắc, kinh hãi nói: “Đao, đao của ta... Phốc...”

Tiếng nói vừa nói một nửa, liền một ngụm máu phun ra ngoài.

Chính mình bản mệnh tướng tu nguyên khí, trực tiếp bị xóa đi dấu ấn, thương tổn được chính mình bản thể chân nguyên. Khi lại một lần nữa cảm ứng thời điểm, liền phát hiện không hề có thứ gì, lại cũng không cảm ứng được cái kia huyết bá đao tồn tại.

Hác Sâm một phía dưới như chết hôi.

Có thể dễ dàng hai ngón tay đỡ lấy hắn một đao, đồng thời theo tay gạt đi trên đao dấu ấn, sợ là phổ thông Đạo cảnh đều làm không được đến, hắn tử thanh nghiêm mặt lỗ, run giọng nói: “Ngươi, ngươi rốt cuộc là ai?”

Thi Diễn cười nhạt, hai tay chắp sau lưng, nhẹ giọng ngâm: “Ta muốn hỏi bụi bên trong khách, phù du có thể có mấy năm? Nhất nguyện đem cái kia phong tình vạn chủng, đều xa gửi giang tháng. Cộng nhìn chảy dài nước, đưa năm xưa.”

Hác Sâm chỉ cảm thấy trước mắt hoảng hốt một hồi, thơ tiếng vừa dứt, liền biến ảo cảnh tượng, liền không thấy Thi Diễn bốn người.

Hắc Lam kinh hãi nói: “Lão đại, hắn, hắn rốt cuộc là ai?”

Hác Sâm sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, khóe miệng chảy xuống một chuyến máu tươi, giọng căm hận nói: “Đến cùng xảy ra chuyện gì, tại sao một ít vạn năm không gặp lão quái vật tất cả đều tới Biển Đen?!”

“Hẳn là vì là chuyện này...”

“Ngụy đạo văn?...”

Hác Sâm ngẩng đầu lên, nhìn hà quang vạn dặm trời cao, ngụy đạo văn như biển sâu sóng lớn, lấy đồ án kỳ dị khắc vòm trời, viết đại đạo quy tắc.

Hắc Lam nói: “Lão đại, chớ để ý, chúng ta đi nhanh đi. Người kia không làm được liền phải đuổi tới!”

Hác Sâm sắc mặt bi thảm, khổ sở nói: “Huyết Nhận thất sát cũng chỉ còn sót lại hai người chúng ta, liền ngay cả tổ chức đều bị người tận diệt. Nhất im lặng là, chuyện đến nước này, chúng ta nhưng ngay cả đối phương là ai cũng không biết. Mà bây giờ... Máu của ta bá đao lại không giải thích được bị không biết là ai cướp hết... Trực tiếp tổn thương bản thể của ta chân nguyên, coi như tránh được kiếp nạn này, sợ là cũng không còn cách nào khôi phục ngày xưa quang vinh hết.”

Hắc Lam cắn răng nói: “Trước hết khoan để ý tới, trước tiên tránh được kiếp nạn này lại nói. Tất cả những thứ này đều là cái kia Đạt Sinh làm ra họa. Như không phải hắn tìm chúng ta đi giết Dương Thanh Huyền, cũng sẽ không rơi vào hiện tại loại này thảm cảnh. Chờ tránh được kiếp nạn này, ta nhất định phải đem cái kia Đạt Sinh rút gân lột da, chém thành muôn mảnh!”

Hác Sâm thở dài, nói: “Cũng chỉ có thể như vậy, đi trước đi!”

Hai người đang muốn hóa thành độn quang rời đi, chợt biến sắc mặt, trên mặt cực độ trắng xám cùng tuyệt vọng.

Trên bầu trời chẳng biết lúc nào xuất hiện đại lượng lông chim, trắng toát, như tuyết bay hạ.

Hắc Lam hầu như muốn khóc, “Ban ngày... Làm sao sau đó tuyết?”

Lấy tu vi của bọn họ tự nhiên cảm ứng đến, này Bạch Vũ chính là nào đó loại cực kỳ lợi hại thần thông, hầu như tự thành nhất giới, để cho bọn họ không chỗ có thể trốn.

Kèm theo đầy trời Bạch Tuyết bay xuống, còn có một đạo tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu thân ảnh hoạ thơ ngâm, yểu yểu mà đến, “Nhân sinh khắp nơi biết chuyện gì, ứng với giống như hồng nhạn Đạp Tuyết bùn. Bùn trên ngẫu nhiên lưu chỉ trảo, Hồng Phi cái kia phục tính toán đồ vật.”

Hác Sâm cùng hắc Lam một hồi rơi vào tuyệt vọng, “Rầm” ngồi dưới đất, triệt để bỏ qua chống lại.

...

“Ngụy đạo văn, làm sao sẽ xuất hiện đáng sợ như vậy ngụy đạo văn dị tượng? Chẳng lẽ là...” Ở một cái nào đó trên hòn đảo, A Đức kinh hãi nhìn trời cao, kích động nói: “Chẳng lẽ là...”

Hắn vội vàng hỏi bên người một người đàn ông, “Bạch Hạ, ngươi có thể có cảm ứng?”

Bạch Hạ lần trước bị Dương Thanh Huyền hai câu ba lời liền hãm hại, bị Huyết Nhận sát thủ đuổi giết mấy tháng, mới may mắn thoát được tính mạng. Hắn ánh mắt có chút lấp loé, đáp lại: “Ngạch… Ân… Có… Có…”

A Đức mừng như điên nói: “Cái gì cảm ứng? Có phải là Bạch Hổ hành cung xuất hiện?!”

Bạch Hạ trong lòng “Rầm” nhảy loạn, trên thực tế hắn không có bất kỳ cảm ứng, nhưng nếu là nói ra, chẳng phải là ra vẻ mình hết sức vô năng? Lúc này nghiêm nghị nói: “Có lẽ vậy.”

A Đức đại hỉ, bóng người lóe lên, liền hướng trong phòng chạy đi, lớn tiếng nói: “Nhanh, nhanh chuẩn bị! Bạch Hạ, hoa sen, chúng ta đi tìm Bạch Hổ hành cung!”

…

Ở Biển Đen một phía khác, thứ mười bảy đảo liên, Hắc Diễm Giác.

Đang diễn ra một hồi đại chiến kinh thiên.

Toàn bộ Hắc Diễm Giác hải vực, xuất hiện một đạo bao phủ ngàn dặm vòng xoáy, sóng nước như ánh đao giống như cuốn tước, trong nước xoáy hết thảy sinh linh, đều đều bị cuốn nát tan.

Thỉnh thoảng có phù văn to lớn, từ trong vòng xoáy bay lên, như cung điện giống như hùng vĩ, lấp loé bên dưới liền tiêu tan không gặp.

Một tên bắp thịt như sắt nam tử khôi ngô, trán trên lớn lên một căn tỏa sáng lấp lánh Kim Giác, lẫm liệt đứng ở vòng xoáy bầu trời, tay áo tung bay, hai tay nhanh chóng bấm quyết.

Nam tử mặt xanh nanh vàng, sắc mặt khủng bố, nhưng khóe miệng nhưng ngậm lấy một tia làm người cân nhắc nụ cười.

Bỗng nhiên, hắn trán Kim Giác trên đãng xuất từng đạo từng đạo vòng sáng, ở phía trước mười trượng trên bầu trời hiển hiện ra, đều hóa thành một thanh màu đồng cổ trường mâu, nhưng mà theo sau nam tử quyết ấn một chút, liền hướng trong nước xoáy kích. Bắn đi.

“Xì!”

Trường mâu ở trên không bên trong loáng một cái, liền biến mất không còn tăm hơi.

Toàn bộ vòng xoáy đều giống như dừng lại chớp mắt giống như, sau đó chính là thiên địa không tên run lên, từ trong nước xoáy nổi lên một luồng khó có thể địch nổi khí thế, “Ầm ầm” một tiếng, một đạo tử quang hóa hồng, phóng lên trời.

“Ầm ầm!”

Cái kia tử quang bên trong, chính là bao bọc đồng mâu, hiển nhiên bị chế trụ, thẳng vào phía chân trời.

Mà trong nước xoáy, duỗi ra một con to lớn móng vuốt, năm ngón tay bỗng nhiên nắm chặt, liền đem vòng xoáy liên quan bầu trời biển rộng, cùng nhau xé ra!

Một vị thân đạt đến trăm trượng Ma Thần, đỉnh thiên lập địa, từ bên trong ra.

Ma Thần cái tay còn lại, trực tiếp phá mở sóng nước, chụp vào cái kia mặt xanh nanh vàng nam tử.

Gầy trơ xương trên ngón tay, lập loè vô số màu tím đen lôi quang, như là chí tà chí ác năng lượng, không ngừng từ xương ngón tay bên trong tản mát ra.

Áo bào tro nam tử nhún người trở ra, lóe lên bên dưới, thì tránh mở ngàn trượng.

Sau đó mười ngón bấm quyết, toàn bộ trên mặt biển nhấc lên sóng lớn, trong hư không không rõ loáng một cái, liền một đạo bạch mang hiện ra, hướng về cái kia Ma Thần vọt tới.

Ma Thần sắc mặt chìm xuống, trong ánh mắt ngậm lấy vẻ lạnh lùng, bắt đi ra bàn tay lớn lập tức nắm tay, hướng về cái kia bạch quang trên một đánh, "Ầm ầm" một tiếng, đem đánh nát bấy.

Áo bào tro nam nhân lần thứ hai bấm quyết, ở Ma Thần bốn phía trên bầu trời, không ngừng có bạch quang xuất hiện, từng đạo từng đạo lấp loé không ngớt, đan dệt thành một tấm to lớn quang lưới, giữa trời che chở rơi xuống.

"Đủ rồi! Lão Tử tới đây, là vì giết ngươi, mà không phải đùa với ngươi quá gia gia!" Ma Thần nghiêm ngặt quát một tiếng, bên trong cặp mắt nổ bắn ra ánh sáng lạnh lẽo sát khí, một tay hướng về cái kia quang lưới chộp tới.

Năm ngón tay trên xé ra màu tím đen vết rạn nứt, như năm đạo đánh chém, đón đánh mà lên, đem quang lưới cắt ra một cái lỗ to lớn.

Sau đó Ma Thần nhún người lóe lên, liền từ quang lưới hạ đi ra. Thân thể lớn như vậy như là một ngọn núi cao, lăng không bay tới, một quyền hướng về người áo bào tro kia đánh tới!

"Ầm ầm!"

Toàn bộ bầu trời biển rộng, ở cú đấm này hạ đổ nát, vô tận rít gào cùng tiếng gào thét, từ quyền thế bên trong bắn ra!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 920: Đạo Ảnh Chi Chiến, Hồng Nhạn Chiếu Ảnh

Cái kia áo bào tro nam tử mặt không biến sắc, vẫn như cũ khóe miệng mỉm cười, mười ngón bấm quyết, ở trước người hóa ra vô số tàn ảnh.

Bỗng nhiên, toàn bộ trên mặt biển gió nổi mây vần, từng đạo từng đạo hồng chỉ từ bốn mặt phóng lên trời, ở trời cao trên hóa thành một cái lớn trận đồ lớn, hiện ra Bạch Hổ bóng mờ, trấn áp ở trên vòm trời.

Ma thần quyền thế bị nghẹt, không gian đè xuống đến, phát sinh tiếng gào thét.

Toàn bộ Hắc Diễm Giác, đều ở đây cái kia Bạch Hổ bóng mờ hạ rít gào, lở núi nứt biển.

“Ầm ầm ầm!”

Ma thần một quyền, trở nên tốc độ cực kỳ chầm chậm. Cùng lúc đó, Hắc Diễm Giác trên bảy toà Linh Đảo, toàn bộ rung động, rất nhiều tan vỡ tư thế.

Cái kia bảy đạo hồng quang, chính là từ trong đảo bắn vào vòm trời.

Ở hai người chiến đấu phương xa, Tịch Đại sợ khen: “Vô cùng bạo tay, thật sự là đại thủ bút. Không nghĩ tới này bỏ phế hổ diệu bảy Tinh Trận, lại vẫn có thể khởi động. Chỉ có điều vật này, cũng giữ không nổi Vũ Vô Cực chứ?”

Chỉ thấy Ma Thần chắp hai tay, một mảnh năng lượng phóng ra, hóa thành màu tím đen cột sáng, như một thanh cự kiếm, hướng về cái kia trong hư không Bạch Hổ chém tới.

“Ầm ầm!”

Trận pháp ràng buộc ở chiêu kiếm đó hạ, phát sinh chấn động to lớn, bảy toà Linh Đảo không ngừng sụp đổ, đại lượng đất đá hóa thành mảnh vụn, cuốn vào vô biên sóng biển bên trong.

Bạch Hổ bóng mờ bị tím đen kiếm chém trúng, phát sinh to lớn tiếng gầm gừ, nhưng lại có vẻ cung giương hết đà.

Ma Thần cười lạnh một tiếng, nói: “Coi như là Á Hằng tự mình ở đây bày trận, không có khả năng nhốt lại ta. Ngươi nhặt hắn lưu lại một chút rách nát theo ta chơi, chẳng lẽ ngươi đã đường cùng tận thế sao? Huyền Thiên Cơ!”

Cuối cùng ba chữ cắn rất nặng, theo trận pháp đổ nát mở, đầy trời năng lượng đáng sợ, như là cỗ sao chổi hướng bốn phía ngã xuống, rơi vào vô tận Biển Đen.

Áo bào tro nam tử cười nhạt, không đáng vặn lại, trong tay quyết ấn thay đổi, trán Kim Giác lần thứ hai bắn ra sóng gợn, lăng không hóa ra mở miệng màu vàng kiếm quang, tay phải đẩy một cái liền kích. Bắn ra.

“Đủ rồi!”

Vũ Vô Cực sắc mặt lạnh lẽo, Ma Thần thân thể kịch liệt thu nhỏ lại, biến về nhân thân, tử quang bên trong, một vệt đen kích. Bắn ra, giữa trời chém tới!

“Ầm ầm!”

Toàn bộ vòm trời bị phá mở một lỗ hổng khổng lồ, như một cái vực sâu hoành treo ở trên trời, hết thảy không gian bên trong mảnh vỡ cùng các loại lưu quang, đều bị hút vào.

Liền ngay cả cái kia hơi tàn Bạch Hổ, cũng rốt cục hét thảm một tiếng, thân thể liền một hồi đổ nát, vô số lưu huỳnh bị cuốn đi.

Huyền Thiên Cơ một kiếm, cũng ở đó hắc mang hạ, “Oành” một tiếng nát mở.

Vũ Vô Cực nhấc theo hắc đao, lần thứ hai phất tay, chém ra một cái thẳng tắp đường nối.

Huyền Thiên Cơ ngạc nhiên một hồi, thu hồi trong tay quyết ấn, nhún người liền lùi. Nhưng lối đi kia thẳng tới trước mặt hắn, Vũ Vô Cực bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở trước mặt, một đao chém xuống.

“Xì!”

Huyền Thiên Cơ toàn bộ cánh tay, liên đới bả vai trực tiếp bị chém bay thượng thiên.

Vũ Vô Cực trở tay lại là một đao, đâm thẳng tới, một hồi xuyên. Vào lồng ngực, máu tươi ồ ồ chảy xuống.

Huyền Thiên Cơ vẫn như cũ mỉm cười, giống như bị cắt không phải của hắn thân thể, chỉ là lông mày đại run nhẹ lên, hiển nhiên có chút đau khổ.

“Chơi đủ rồi chứ?” Vũ Vô Cực cười lạnh một tiếng, ánh mắt quét qua phía dưới biển rộng, nói: “Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi đến cùng giấu đi ở nơi nào!”

“Xì!”

Hắc đao nhất chuyển, trực tiếp đem Huyền Thiên Cơ chém thành hai khúc.

Sau đó Vũ Vô Cực tay trái bấm quyết, lăng không vẽ một vòng tròn, cái kia một số người bị chém mở thịt nát, vẫn chưa tản đi, mà là bị một luồng hắc khí khóa lại, hút một cái bên dưới, đều bị nuốt vào trong bụng.

“Hừm, không sai. Quả nhiên là thứ thiệt Kim Giác tộc thân thể, hơn nữa còn là hoàng thất huyết mạch, rất lâu không ăn được như thế đồ đại bổ.”

Vũ Vô Cực liếm một cái môi lưỡi, một đôi giương mắt lạnh lẽo phía dưới, cười lạnh nói: “Như là không ngừng có đồ đại bổ đưa ra, ta ngược lại thật ra không ngại ăn thật ngon ăn!”

Hắc đao ở trong tay run lên, liền hướng phía dưới bổ tới!

“Ầm ầm!”

Toàn bộ hải vực đều bị chém thành hai đoạn, nguyên bản bảy toà Linh Đảo, cũng ở một đao này đao khí hạ, toàn bộ hóa thành nát tan, lại không còn tồn tại nữa!

Tịch Đại ở phía xa than thở: “Đáng tiếc. Hiện nay trên đời, không biết còn có ai có thể bày xuống này hổ diệu bảy Tinh Trận. Như vậy tuyệt cảnh, liền hủy rồi.”

Dời sông lấp biển bên dưới, Vũ Vô Cực trong đôi mắt nổ bắn ra tử mang, nhìn chằm chằm phía dưới đảo qua.

“Coong!”

Ngay ở huyên náo sóng lớn trong tiếng, truyền đến một tiếng kim loại vang lên giòn giã.

đọc truyện với*//truyen C uatui.net/

“Coong! Coong!”

Ngay sau đó lại là mấy tiếng, thật giống xích sắt ở một chút điểm đổ nát giống như. Tiếng vang tiếp tục kéo dài, toàn bộ trên mặt biển sóng lớn, từ từ bình ổn lại.

Vũ Vô Cực giơ đao mà đứng, lặng lặng nghe, vẫn chưa có bất luận động tác gì.

Tịch Đại không ngừng vuốt râu, ánh mắt rơi vào cái kia trên mặt biển, vuốt khẽ ngón tay, tựa hồ đang đoán cái gì.

“Coong! Coong!”

Xiềng xích vỡ nát âm thanh, đang vang lên mười tám sau đó, rốt cục cũng ngừng lại.

Vũ Vô Cực cùng Tịch Đại đều là sắc mặt rùng mình, nhìn chằm chằm biển rộng phía dưới.

Chẳng biết lúc nào, nguyên bản rung chuyển bất an mặt biển cùng bầu trời, một hồi trở nên quỷ dị giống như yên tĩnh, không có một chút xíu âm thanh.

Liền ngay cả gió, đều ngừng trệ ở.

Tịch Đại không nhịn được cả kinh nói: “Cửu tử cửu sinh... Hoàn thành sao?”

Vũ Vô Cực lạnh lùng nói: “Nguyên lai trốn ở tạo hóa ngày trong quan, khó trách ta không tìm được. Rất kỳ quái đây, này tạo hóa ngày quan tài...” Hắn hơi nhướng mày, tựa hồ rơi vào trầm tư, có chút không rõ.

“Làm sao, ngươi nhận ra này tạo hóa ngày quan tài?” Từ dưới mặt biển, truyền đến từng đạo từng đạo nhàn nhạt âm thanh, mang theo một loại khó có thể dùng lời diễn tả được cô quạnh, giống như là từ vô tận thời gian trong phế tích truyền đến.

Vũ Vô Cực sắc mặt trầm ngưng, trong đôi mắt tử mang lấp lóe, bỗng nhiên hút miệng hơi lạnh, thất thanh nói: “Đây là vũ chi tạo hóa ngày quan tài?!”

Tịch Đại cũng là hoàn toàn biến sắc, duỗi ra năm ngón tay đến nhanh chóng bấm quyết, lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh từ trên trán chảy xuống, run giọng nói: “Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

Hải dưới nước, truyền đến một đạo thản nhiên cười gằn, “Ta nhớ được ngươi vừa đã nói, như là không ngừng có đồ đại bổ đưa ra, ngươi không ngại ăn thật ngon ăn? Vậy ngươi liền nếm thử này năm đó tham dự phong ấn Cổ Diệu, đời thứ nhất đạo Ảnh chi Vũ Giả da thịt, là tư vị gì đi!”

“Ầm ầm!”

Mặt biển một hồi nát mở, vô số sóng nước trong khoảnh khắc bị bốc hơi lên hầu như không còn, một đạo to lớn hồng quang phóng lên trời, thẳng vào vòm trời.

Ở đó hồng quang bên trong, một vệt màu trắng bóng người lù lù mà đứng, giáp vàng ngân đao, tư thế hiên ngang.

Nhưng mà cẩn thận mong quá, thân ảnh kia nhưng là sắc mặt trắng bệch cứng ngắc, không giống người sống. Giữa lông mày ngậm lấy nụ cười quái dị, giống như xuân tháng ba trong gió, se lạnh hàn đao.

Vũ Vô Cực đã trợn mắt ngoác mồm.

Tịch Đại cũng há to mồm, tràn đầy kinh sợ, nói: “Này, chuyện này...”

Nam tử kia khóe miệng giương lên, lộ ra cười gằn, tiếng rên nói: “Hồng nhạn chiếu ảnh!”

Trong tay ngân đao loáng một cái, không trung xẹt qua một vệt nhẹ nhàng đao ảnh, không có bất kỳ dấu hiệu, toàn bộ bầu trời đột nhiên "Oanh" một tiếng, đã bị chém thành hai nửa, tự nứt nơi miệng, một đạo to lớn bạch quang bay lướt tới.

Vũ Vô Cực sắc mặt trắng bệch, đần độn nâng đao ở trước người chặn lại.

"Ầm ầm!"

Cái kia bạch quang bị hắc đao ngăn trở, ở phía trước trong vòng trăm trượng phá nát mở, hóa thành một chút điểm lưu huỳnh, ở trên không bên trong lấp loé, như mặt nước sóng nước lấp loáng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 921: Đời Đầu Vũ Giả, Dã Tràng Xe Cát

“Đáng chết! Tại sao lại như vậy?” Vũ Vô Cực cả giận nói: “Đời thứ nhất đạo ảnh mười sáu thân thể của con người, chẳng lẽ đều ở trong tay ngươi?!”

Tức giận bên dưới, hắc đao phát sinh “Ong ong” run rẩy, như tâm tình của hắn ở giờ khắc này giống như.

Nam tử kia thu hồi trong tay chi đao, ánh mắt quét qua, hướng về đầy mặt kinh hãi Tịch Đại hơi gật đầu, lúc này mới đối với Vũ Vô Cực cười nói: “Dĩ nhiên không phải. Năm đó vi kéo chế tạo mười sáu miệng tạo hóa ngày quan tài, dùng để bảo tồn đạo ảnh thi thể, lấy kỷ niệm tình bọn họ Bất Hủ công lao. Nhưng đạo ảnh mười sáu người, ở trận chiến đó hạ có thể cũng không có đều chết đây.”

Vũ Vô Cực cả kinh nói: “Cái kia trong tay ngươi có mấy cổ thi thể?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ba bộ vẫn là bốn cụ? Cũng hoặc là năm cụ? Niên đại quá xa xưa, không nhớ rõ rồi. Mà ta người này cũng rất ít có thu nhặt lấy, cái gì cũng không biết vứt đi đâu rồi.”

“Ha ha, bốn, năm cụ Bỉ Ngạn Giới Vương cảnh thi thể, quả nhiên là đồ tốt! Trong tay ngươi bảo bối có thể thật không ít đây!” Vũ Vô Cực kinh ngạc thần thái, bỗng nhiên trở nên trở nên hưng phấn, trong đôi mắt bốc lên tử mang, cười gằn nói: “Chính như ngươi nói, này đời thứ nhất Vũ Giả, ta thật sự rất muốn ăn thật ngon ăn đây.”

Hắn đem hắc đao nắm chặt, làm một đánh chém tư thế, trong tròng mắt bắn ra hàn quang, mang theo cực độ dữ tợn cùng hưng phấn, liền không giống như là nhân loại sẽ có ánh mắt.

Huyền Thiên Cơ sững sờ, cười khổ nói: “Ngươi cũng thật là cái gì đều ăn a.”

Vũ Vô Cực gằn giọng nói: “Sai rồi, ta rất nhiều thứ đều không ăn. Bởi vì cõi đời này rác rưởi nhiều lắm, mà mỹ vị quá ít!”

Dứt tiếng, hắn liền trực tiếp ở biến mất tại chỗ.

Huyền Thiên Cơ tay phải vồ một cái, đao quang lại ra, đãng xuất một mảnh thật mỏng thủy sắc, giống một dòng sông dài, đem chính mình bảo vệ.

Chính là đời thứ nhất Vũ Giả cuộc đời tuyệt học Ba Quang Bát Nhãn.

“Oành!” Nhưng này thủy quang vừa ra, lập tức bị một đạo hắc khí đâm thủng.

Vũ Vô Cực nhấc theo ba đường hắc đao vọt vào, đánh vào Huyền Thiên Cơ trong tay ngân đao trên, bắn ra hai màu đao quang, kích. Bắn về phía bốn phương tám hướng.

Ngân đao phát sinh “Két” một tiếng, mặt trên xuất hiện nhẹ nhàng vết rách, hoàn toàn bị hắc đao chế trụ.

Huyền Thiên Cơ cũng không có hoang mang, trái lại nở nụ cười, nói: “Vẫn là của ngươi đao càng lợi hại, không khỏi thắng mà không vẻ vang gì, có bản lĩnh thu hồi đao đến, chúng ta so đấu thần thông.”

“So đấu em gái ngươi! Đi chết đi!”

Vũ Vô Cực hét lớn một tiếng, hắc đao đột nhiên đi phía trước tiến dần lên, bên trong truyền đến mãnh thú tiếng, phảng phất có đen nhánh ánh sáng muốn hóa hình ra đến.

Huyền Thiên Cơ trên người giáp vàng cùng ngân đao, đồng thời phát sinh cộng hưởng, ở trên không bên trong đan dệt thành đôi sắc hào quang, bảo vệ thân thể.

Nhưng hắc đao khí thế quá mạnh, ép tới hắn không ngừng lùi lại.

Vũ Vô Cực chiếm cứ trên gió, vẫn chưa cao hứng, mà là chuyển đầu quát lên: “Tịch Đại, bản thể của hắn ở đâu?!”

Tịch Đại sắc mặt khó coi, không ngừng bấm ngón tay tính toán, đầu đầy mồ hôi.

Huyền Thiên Cơ khẽ cười một tiếng, nói: “Cửu tử cửu sinh còn kém cuối cùng một vòng, há có thể cho phép các ngươi phá hoại? Bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là nắm bộ thân thể này cùng các ngươi vui đùa một chút, đùa chơi chết liền ngừng lại.”

Trò cười bên dưới, tay trái bấm quyết, một cái bóng mờ ở phía sau hiện ra, hướng về hắc đao điểm tới.

Vũ Vô Cực kinh sợ, nói: “Thay trời hành đạo?!”

Không dám mạnh mẽ chống đỡ Thiên Đạo, vội vàng dùng sức ép một chút, đem ngân đao đánh bay, thu quay đao về đến.

Huyền Thiên Cơ cười nhạt một tiếng, ngón tay ngừng giữa không trung bên trong, bóng mờ một hồi trở về trong cơ thể.

Sau đó giáp vàng loáng một cái, đã đến mấy trăm trượng có hơn, trực tiếp cất bước, hướng về xa xa đi đến, “Chuyện thú vị sắp phát sinh, tạm thời không chơi với ngươi nữa.”

đọc truyện⁕cùng http://truyencuatui . net/

“Muốn đi?” Vũ Vô Cực giận dữ, đang muốn đuổi theo, lại bị Tịch Đại ngăn lại.

Tịch Đại than thở: “Bản thể hắn không ở đây, ngươi đuổi theo thì có ích lợi gì?”

Vũ Vô Cực cả giận nói: “Trước ăn vị này Vũ Giả thân thể, ta tất nhiên có thể tăng lên một tầng tu vi, đến thời điểm sau đó là giết hắn liền càng dễ dàng.”

Tịch Đại nói: “Bỉ Ngạn Giới Vương cảnh thân thể, thêm vào Huyền Thiên Cơ Võ Hồn, như là muốn đi, sợ là rất khó lưu lại đi. Hơn nữa hiện tại còn có chuyện quan trọng hơn, đang đang phát sinh.”

Hai người trò chuyện bên dưới, Huyền Thiên Cơ biến thành Kim Quang, cũng đã biến mất ở phía chân trời.

Vũ Vô Cực mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Còn có chuyện gì là so với giết Huyền Thiên Cơ là trọng yếu hơn? Như là không vui chút đưa hắn bản tôn tìm ra, chờ hắn hoàn thành cửu tử cửu sinh phía sau, toàn bộ thiên hạ, sợ là lại không ai kềm chế được hắn!”

Tịch Đại than thở: “Huyền giả có tài năng kinh thiên động địa, năng lực quỷ thần khó lường, liền ngay cả ta kinh thế yếu thuật, đều bị hắn lừa dối lừa gạt, muốn tìm ra bản thể của hắn, sợ là rất khó. Nhưng thời khắc này Biển Đen, nhưng có một cơ duyên lớn lao, hay là có thể để từ nơi sâu xa phát sinh một chút biến hóa.”

Vũ Vô Cực nói: “Đừng giả thần giả quỷ, rốt cuộc là chuyện gì, nói thẳng đi.”

Tịch Đại nói: “Nếu là ta lần này không có tính sai, Ân Võ Điện phải xuất hiện.”

“Ân Võ Điện!”

Vũ Vô Cực hoàn toàn biến sắc, một hồi nhìn chằm chằm Huyền Thiên Cơ biến mất phương hướng, trầm giọng nói: “Chẳng lẽ...”

Tịch Đại gật gật đầu, nói: “Huyền giả ở Biển Đen lâu như vậy, nên cũng sớm có cảm ứng, hắn chỗ đi phương hướng, chính là Ân Võ Điện khả năng xuất hiện địa phương.”

Vũ Vô Cực quát lên: “Vậy còn chờ gì? Chúng ta đi mau!”

Hắn phất một cái ống tay áo, liền đem Tịch Đại quấn lấy, hai người hóa thành một vệt sáng, lập tức tại chỗ biến mất.

Hắc Diễm Giác ở trận chiến này bên dưới, hết thảy hòn đảo hầu như hủy hoại trong một ngày, hóa thành một vùng biển mênh mông, không nhìn thấy một khối lục địa.

Qua một trận, nước biển dần dần bình ổn lại.

Dưới mặt nước, phảng phất có một đạo nhân cái bóng, theo sóng nước di động mà lơ lửng không cố định.

“Đời thứ nhất đạo ảnh đều là Bỉ Ngạn Giới Vương cảnh cường giả, lại có bốn, năm cổ thi thể trong tay Huyền Thiên Cơ. Như vậy những này đạo ảnh tạo hóa ngày quan tài, cũng có thể rơi vào Huyền Thiên Cơ trong tay, trong này khẳng định bao hàm thuộc về ta doanh chi tạo hóa ngày quan tài!”

“Chuyến này Biển Đen quả nhiên không uổng công, không chỉ có chiếm được trọng yếu như vậy tin tức, hơn nữa còn gặp gỡ Ân Võ Điện mở ra, thực sự là trời giúp ta vậy.”

“Tục truyền Tinh Linh tộc ba đại chí bảo bên trong, Ám Dạ Chi Đồng cùng Thiên Địa Tứ Thời Thư, đều rơi rớt ở Ân Võ Điện bên trong. Không chỉ có như vậy, còn có vi kéo chế tạo ai ca cùng ngày khư, cũng đều có khả năng ở bên trong. Nếu thật sự là như thế, chỉ cần ta có thể được một cái trong đó, liền có thể cố gắng tiến lên một bước!”

Bóng người có chút kích động, trên mặt biển gợn nước tỏa ra từng đạo từng đạo gợn sóng, nhưng cũng không lâu lắm, liền bình tĩnh lại, mà kỳ hạ lại không thấy được nửa điểm cái bóng.

…

Thí luyện chi địa, Bắc Mạc.

Một đoàn to lớn hào quang, như liệt mặt trời mọc ở phương đông, ở vô tận mênh mông bên trong từ từ bay lên.

Cái kia hào quang không ngừng lớn lên, cắn nuốt bốn phía tất cả, cùng hình thành ban đầu so với, đã không chỉ lớn hơn gấp trăm lần, hơn nữa còn ở lấy quân hành tốc độ trưởng thành.

Bên trong, một cái thế giới thần kỳ đang hình thành, có như sáng thế chi sơ, vạn vật sinh trưởng.

Dương Thanh Huyền đứng ở một cái đen nhánh trên đường đá, nhìn hai bên cảnh tượng không ngừng kéo dài, cây cỏ nẩy mầm, đại địa thức tỉnh, từng đoá từng đoá hoa tươi dưới đất chui lên, tranh nhau mở ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 922: Khai Sáng Thế Giới, Ám Dạ Tộc Khởi Nguyên

“Đây cũng là thế giới mới thành lập lúc cảnh tượng sao? Quá hoảng sợ, muốn lực lượng đáng sợ như thế nào, mới có thể khai sáng xuất thế giới đến.”

Dương Thanh Huyền nhìn bốn phía, kinh thán không thôi.

Thời khắc này trong thiên địa, cũng chỉ còn sót lại một mình hắn, tựa hồ tiến nhập thế giới thời điểm, mỗi người điểm đến đều không giống nhau.

“Đây chỉ là thông qua trận pháp chế tạo ra Tu Di giới tử tiểu thế giới, cùng chúng ta nhà chu ngày Đại thế giới là không giống.” Một cái thanh âm xa lạ ở trong hư không vang lên.

Dương Thanh Huyền tâm thần chấn động mạnh, cả kinh nói: “Ngươi là ai?”

Thanh âm kia nói: “Ngươi có thể gọi ta Á Hằng.”

“Á Hằng!”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình.

“Á Hằng! Đúng là ngươi?!”

Dương Thanh Huyền trong tay Tinh Giới lóe lên, một ánh hào quang kích. Bắn ra, hóa thành Tử Diều Hâu thân ảnh, vội vàng kêu to, hướng về nhìn bốn phía.

“Ha ha, ta không có ở đây trong mấy năm này, Tử Diều Hâu tiến bộ rất lớn đây.” Thanh âm kia tràn đầy hiền lành cùng ôn nhu.

Tử Diều Hâu mũi đau xót, không nhịn được khóc ròng nói: “Á Hằng, ngươi ở đâu? Mau ra đây đi.”

Á Hằng nói: “Ta chân thân không cách nào đi ra, duy trì cái thế giới này sinh ra, cần cuồn cuộn không ngừng năng lượng. Mà chuyện này, một khi bắt đầu, liền không cách nào đình chỉ.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Không cách nào đình chỉ? Vậy thế giới này...”

Á Hằng nói: “Sẽ kéo dài không ngừng bành trướng xuống, sau đó sẽ lần rời xa Biển Đen, bay vào vũ trụ hư không. Hoặc là bị một cái nào đó vị diện hút lại, hình thành ổn định trạng thái, sau đó tự mình diễn biến xuống. Cũng hoặc là, ở hòa vào chu ngày Đại thế giới trước, liền gặp rung chuyển, trực tiếp hủy diệt cũng có thể.”

Dương Thanh Huyền sợ hãi nói: “Vậy thế giới này hình thành ổn định trước, ngươi đều giải thoát không ra ngoài?”

Á Hằng nói: “Đúng, thế giới này khuếch tán phía sau, liền sẽ thu nạp chu ngày đại vũ trụ sức mạnh, tự mình diễn biến bành trướng, triệt để thoát ly ta khống chế. Ta duy nhất có thể làm, chính là hết khả năng gắn bó thăng bằng của nó, hi vọng không muốn ở sinh ra thời gian đổ nát rơi.”

Tử Diều Hâu vội la lên: “Vậy có phải hay không cực kỳ lâu, ta đều không thấy được ngươi?”

Á Hằng cười nhạt nói: “Đúng thế. Bất quá không cần lo lắng cho ta, chỉ muốn thế giới này vẫn còn, ta liền vẫn còn đang.”

Dương Thanh Huyền không nhịn được nói: “Tại sao muốn sáng chế một cái thế giới đến, đem chính mình trói buộc chặt?”

Á Hằng nói: “Ở dài dòng năm tháng trôi qua bên trong, ta sức mạnh còn dư lại không nhiều lắm. Coi như không khai sáng thế giới này, cũng đã đến tận đầu. Trái lại đem tính mạng của chính mình dung nhập vào bên trong thế giới, chính là cùng này Thiên Địa Đồng Thọ. Mà cái này cũng là ta vì là Tinh Linh tộc, điều có thể làm một chuyện cuối cùng."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Đem sinh mệnh hòa vào thế giới, đó không phải là... Bằng đã chết rồi sao?"

Á Hằng thanh âm cười nói: "Mỗi người đối với sinh tử định nghĩa là không giống. Chỉ cần thế giới hình thành, ý thức của ta liền có thể ngủ say trong đó, cuối cùng cũng có thức tỉnh một ngày."

Tử Diều Hâu khóc ròng nói: "Nhất định là ngươi đem Võ Hồn độ cho ta, cho nên mới dẫn đến sinh mệnh biến mất."

Á Hằng an ủi nàng nói: "Việc này không có quan hệ gì với ngươi, chế tạo ra một cái thuộc về Tinh Linh bộ tộc thế giới, là ta từ lâu đã có giấc mơ. Ở điểm cuối của sinh mệnh có thể đi thực tiễn nó, ta rất vui vẻ."

"Tinh Linh bộ tộc thế giới..." Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Cõi đời này, còn có Tinh Linh tộc bộ lạc tồn tại sao?"

Á Hằng nói: "Có, nhưng không nhiều lắm. Tử Diều Hâu, nhiệm vụ của ngươi liền đem tộc nhân dẫn dắt đến này thế giới mới bên trong, ta biết đem thế giới cửa lớn đối ngoại tộc đóng. Lâu dài xuống, cuối cùng có thể lại xuất hiện bộ tộc ta ngày xưa phồn vinh."

Tử Diều Hâu cả kinh nói: "Nguyên lai ta đúng là Tinh Linh tộc người, tất cả những thứ này đến cùng là chuyện gì xảy ra? Cái kia Dạ Hậu đây, Dạ Hậu cũng là Tinh Linh tộc người sao?"

Á Hằng đột nhiên "Khà khà" nở nụ cười, nói: "Dạ Hậu cũng là

Tinh Linh tộc, nhưng nàng có phải là người hay không, ta liền không xác định.” Trong giọng nói lộ ra thấy lạnh cả người.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu đều là trong lòng kinh sợ, lẳng lặng nghe.

Á Hằng tiếp tục nói: “Tinh Linh bộ tộc hưng suy, cùng Thiên Địa Tứ Thời Thư là trói chặt ở chung với nhau, bên trong tường tận ghi lại vạn vật quy tắc, mà có thể đọc hiểu sách này, chỉ có Vương tộc huyết mạch. Năm đó vi kéo vì là phong ấn Cổ Diệu, vận dụng Ám Dạ Chi Đồng, thả ra bên trong sức mạnh đáng sợ, để toàn bộ Ân Võ Điện bên trong võ giả, cảnh giới có bay vọt về chất. Mà loại sức mạnh này, nhưng như bệnh độc như thế lan tràn, lại không cách nào khống chế. Nó cắn nuốt toàn bộ Tinh Linh tộc, cũng cắn nuốt năm đó phong ấn Cổ Diệu những anh hùng. Do đó thế gian nhiều hơn một cái chủng tộc kỳ dị, tên là: Ám Dạ bộ tộc. Trên thực tế, hết thảy Ám Dạ bộ tộc, bất quá là bị Ám Dạ lực lượng ăn mòn linh hồn người đáng thương.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ăn mòn linh hồn? Lẽ nào loại sức mạnh này có cực đại tác dụng phụ?”

Á Hằng thở dài nói: “Loại sức mạnh này, là dùng linh hồn trao đổi mà đến, một khi nắm giữ, đời đời con cháu, đều sắp trở thành Ám Dạ chi nô. Ám Dạ Chi Đồng tuy là Tinh Linh tộc ba đại chí bảo một trong, nhưng cũng là trong thiên hạ tà ác nhất đồ vật, xưa nay đều là bị Vương tộc phong ấn, nghiêm cấm vận dụng. Nhưng vi kéo đánh với Cổ Diệu một trận, nhưng đem này phong ấn mở ra.”

Tử Diều Hâu thần thái không rõ có chút kinh hoảng, run giọng nói: “Vậy sau đó thì sao?”

Á Hằng nói: “Sau đó Cổ Diệu bị phong ấn, nhưng Ám Dạ Chi Đồng cũng lại cũng bế không lên. Cuồn cuộn không ngừng sức mạnh đáng sợ từ trong đó chảy ra, ô nhiễm đại địa, ăn mòn sinh linh. Vào lúc này, vi kéo cũng ý thức được tính cách nghiêm trọng của vấn đề, nhưng sai lầm lớn đã thành, lại không cách nào khoác về. Liền nàng hi sinh chính mình, lấy chính mình vương tộc huyết mạch cùng linh hồn, đem Ám Dạ Chi Đồng lần thứ hai phong ấn."

"Tử Diều Hâu, ngươi làm sao vậy?"

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên kinh sợ, chỉ thấy Tử Diều Hâu chẳng biết vì sao, hai tay bưng đầu lâu, hoảng sợ run lẩy bẩy, như là vô cùng sợ sệt cùng thống khổ.

Hắn vội vã tiến lên, đem Tử Diều Hâu hộ tống ở trong ngực, thất kinh hỏi: "Làm sao vậy?"

Tử Diều Hâu ngẩng đầu lên, sắc mặt tái nhợt, lại có hai hàng nước mắt không cầm được lưu, nghẹn ngào nói: "Ta... Không biết... Ta... Không rõ... Sợ sệt..."

"Không có chuyện gì, không cần sợ hãi. Có ta ở đây, không biết để bất luận người nào thương tổn ngươi." Dương Thanh Huyền nhẹ giọng che chở đạo, ôn nhu vỗ về nàng mái tóc.

"Ừm!" Tử Diều Hâu nặng nề gật đầu, run rẩy thân thể mới bình phục lại, nhưng trong mắt nước mắt, nhưng là khó có thể ức chế lưu, thấm ướt Dương Thanh Huyền bộ ngực xiêm y.

Trên trời truyền đến Á Hằng than thở thật dài tiếng.

Dương Thanh Huyền quay về trời cao trên hỏi: "Về sau nữa đây?"

Á Hằng nói: "Thời đại thượng cổ, Tinh Linh bộ tộc là nhất là chủng tộc mạnh mẽ, đi qua Cổ Diệu chiến dịch sau, liền triệt để suy vong xuống. Nhưng ngoại trừ vi kéo lãnh đạo trực tiếp Tinh Linh tộc thành viên trọng yếu ở ngoài, ở Tam Thập Tam Thiên những địa phương khác, vẫn như cũ có Tinh Linh tộc tồn tại. Trong đó, ở Huyền Linh đại lục miền nam tổ sơn bên trong, liền sinh tồn như vậy một nhánh Tinh Linh tộc. Cùng cái khác Tinh

Linh tộc bất đồng chính là, chi này trong bộ tộc có ba đại chí bảo một trong Bỉ Ngạn kim kiều! Mà ta, chính là sinh ra ở cái kia.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 923: Giải Cứu Vi Lạp, Dị Thể Cùng Căn

“Mất đi đối với Thiên Địa Tứ Thời Thư giải thích, đã không có Tinh Linh vương chỉ dẫn, rải rác ở các nơi trên thế giới Tinh Linh cũng rất nhanh suy nhược xuống, từ từ lui ra vũ đài lịch sử. Mà phải cải biến tình hình này, mấu chốt nhất chính là tìm tới Vương tộc huyết mạch, hoặc giả nói là một lần nữa giải thích ra Thiên Địa Tứ Thời Thư.”

“Năm đó, ta luyện hóa Bỉ Ngạn kim kiều sau, liền thoả thuê mãn nguyện đi tới Biển Đen, bắt đầu điều tra Vi Lạp việc. Vài lần trắc trở bên dưới, rốt cục để ta phát hiện Ân Võ Điện quy tắc, đồng thời tìm được tiến nhập phương pháp.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ngươi tiến vào Ân Võ Điện?” Nhưng lập tức vừa nghĩ, chính mình không phải là nói nhảm sao, bây giờ đường nối chính là Á Hằng mở ra.

Trong đầu hắn linh quang vừa hiện, hỏi: “Cái kia xây dựng Bạch Hổ hành cung tố túc, cũng chính là ngươi?”

Á Hằng nói: “Không sai, ta chính là Bạch Hổ tố túc.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, nói: “Vậy năm đó Vân Mạc Già, Tư Ân, lạc Thiên Ly, ba người đều là ngươi giết?”

Á Hằng kinh ngạc nói: “Làm sao ngươi biết ba người này?”

Dương Thanh Huyền đem Vân Mạc Già chuyện giản lược nói một lần.

Á Hằng cười nói: “Thì ra là như vậy. Ta lúc đó đối với Vân Mạc Già cùng lạc Thiên Ly đích thật là ra đòn mạnh, không nghĩ tới hai người này lại đều trốn, quả nhiên thật sự có tài.”

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, Vân Mạc Già nhưng là Hồng Thủy Cung cung chủ, cũng là danh chấn thiên hạ tồn tại, ở trong miệng hắn cũng bất quá là “Thật sự có tài” mà thôi, cũng không biết Ngưng Giáp Tử nghe đến lời này sẽ là cảm giác gì.

Dương Thanh Huyền hỏi vội: “Cái kia Tư Ân đây?”

Á Hằng nói: “Hắn cùng với ta cùng vì là Bạch Hổ Tinh Túc, tuy rằng không phải đồng nhất đời Thánh Chủ, nhưng ta cảm ơn năm đó Bạch Hổ đại nhân đối với sự giúp đỡ của ta, vì lẽ đó cũng không có làm khó hắn. Chỉ là xóa đi trí nhớ của hắn, liền thả hắn đi.”

“Thì ra là như vậy.” Dương Thanh Huyền trong lòng thầm than, không trách A Đức một mực Hắc Diễm Giác phụ cận tìm kiếm Bạch Hổ hành cung, nguyên lai Tư Ân ký ức bị xóa đi, cứ như vậy, đầu đuôi câu chuyện đều nói xuôi được.

Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Cái kia phía sau đây? Ngươi tiến nhập Ân Võ Điện sau, bên trong nếu thật sự có bảo vật các loại, sợ là cũng bị ngươi quét hụt đi.”

Á Hằng thanh âm có chút cười khổ, nói: “Chờ chính ngươi sau khi tiến vào liền hiểu. Ân Võ Điện thật là xảo đoạt thiên công, ta ở bên trong đợi ba tháng lâu dài, đều khó mà dòm ngó vạn nhất, cuối cùng xúc động cấm chế bị truyền tống đi ra. Thế nhưng ta đã được thứ ta muốn, đó chính là Ám Dạ Chi Đồng.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ám Dạ Chi Đồng hiện tại ở trong tay ngươi?”

Á Hằng không đáp, tiếp tục tự mình nói rằng: “Được Ám Dạ

Chi Đồng sau, ta vẫn đang nghĩ biện pháp giải cứu Vi Lạp, rốt cục để ta nghĩ tới rồi một cái không phải biện pháp biện pháp."

Tử Diều Hâu thân thể mềm mại run lên, tựa hồ cảm ứng được cái gì.

Dương Thanh Huyền đưa nàng bảo vệ càng chặt chẽ, sắc mặt cũng biến thành ngưng trọng, hắn trực giác ý thức được, Á Hằng sau đó nói đồ vật, sẽ cùng Tử Diều Hâu có quan hệ.

Á Hằng nói: "Cái này không phải biện pháp biện pháp, là ta dùng Bỉ Ngạn kim kiều, trực tiếp đưa nàng tiến nhập Luân Hồi."

"Luân Hồi?!" Dương Thanh Huyền kinh hãi, sợ hãi nói: "Đưa vào Luân Hồi là có ý gì? Ngươi giết nàng?"

Á Hằng nói: "Ta một lòng muốn giải cứu nàng, làm sao có khả năng sẽ giết nàng? Bỉ Ngạn kim kiều là Tinh Linh tộc ba đại chí bảo một trong, có thể trực tiếp đưa nàng tiến nhập Luân Hồi chuyển thế. Vì thế, ta ở Biển Đen giết không ít Ám Dạ tộc người, đem sức mạnh của bọn họ thu tập, chế tạo một cái cơ thể mẹ, làm sinh ra Vi Lạp cơ thể mẹ."

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu đều là đầy mặt kinh sợ.

Á Hằng ngừng một trận, tiếp tục nói: "Cái kia cơ thể mẹ tiến hóa cùng trưởng thành, đều tất cả thuận lợi, duy nhất vượt qua ta dự liệu là, này cơ thể mẹ quá hao tổn năng lượng, nhất định phải không ngừng dùng Ám Dạ lực lượng bổ thêm vào đi vào. Ta tuy có Ám Dạ Chi Đồng nơi tay, ở căn bản không dám bắt đầu dùng, chỉ có thể cuồn cuộn không ngừng đem Ám Dạ bộ tộc viết đi vào, làm vì cái này cơ thể mẹ hấp thu chất dinh dưỡng."

"Rốt cục có một ngày, ngay ở toàn bộ Biển Đen Ám Dạ bộ tộc bị ta giết không sai biệt lắm thời điểm, cái này cơ thể mẹ hoàn toàn chín muồi, từ bên trong sản sinh ra một cái bé gái. Lúc đó ta mừng rỡ như điên, biết cái này bé gái chính là Vi Lạp chuyển thế. Liền tỉ mỉ che chở nàng trưởng thành, đồng thời đem bình sinh học đủ đều truyền thụ cho nàng, hi vọng tương lai có một ngày, nàng có thể đem Tinh Linh bộ tộc mang Hướng Huy hoàng.”

“Cô bé này cũng vô cùng không chịu thua kém, đồng thời thiên phú cực cao, mới mười lăm tuổi thời điểm, liền bước chân vào đạo cảnh giới, có thể nói là thiên phú tuyệt đỉnh. Nhưng là sau đó không lâu, ta liền phát hiện không đúng, cô bé này trên người tựa hồ xảy ra vấn đề.”

“Nàng có Tinh Linh bộ tộc hoàng thất huyết mạch không giả, nhưng ở trong cơ thể nàng lại có làm ta khó có thể lý giải được sức mạnh. Những sức mạnh này không chỉ có vô cùng thua mặt, còn có tự mình ý thức, tựa hồ sẽ cùng nàng sản sinh xung đột.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Tinh thần phân liệt?”

Á Hằng nói: “Có thể nói như vậy, nhưng sau đó ta nhưng phát hiện, cũng không phải là đơn giản tinh thần phân liệt. Mà là lúc trước ta tập trung vào mẫu trong cơ thể những Ám Dạ bộ tộc kia oán khí, bọn họ bị ta giết chết, trở thành cơ thể mẹ chất dinh dưỡng, mang theo vô tận oán khí, cùng với các loại vụn vặt ý thức, tất cả đều bị nữ hài hấp thu. Nói cách khác cô bé này, là lấy Vi Lạp linh hồn là bản thể, thu nạp vô số phó thân thể cơ thể sống. Mà cái này cơ thể sống bên trong, bản thể cùng phó thân thể trong đó không ngừng xung đột, đồng thời ngày càng nghiêm trọng.”

“Làm ta phát hiện chuyện này thời điểm, hết thảy đều đã chậm. Cô bé này tu vi và thực lực, đã không kém ta, ta đối với nàng triệt để mất đi khống chế. Mà nàng cũng không phụ lòng cái kia tuyệt cường thiên phú, rất nhanh liền trở thành mảnh này Biển Đen chi chủ.”

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu đồng thời cả kinh nói:

“Dạ Hậu?!”

Á Hằng gật đầu nói: “Cô gái kia chính là Tử Dạ.”

Tử Diều Hâu run giọng nói: “Nguyên lai Dạ Hậu là như vậy tới, vậy sau đó thì sao? Ta, ta lại là chuyện gì xảy ra?”

Á Hằng nói: “Tử Dạ hoàn toàn thoát ly ta khống chế sau, ta trong lúc nhất thời nản lòng thoái chí, liền không muốn sẽ cùng nàng tiếp xúc, một người sống một mình ở này thí luyện chi địa, hy vọng có thể tìm hiểu ra áp chế Tử Dạ phương pháp xử lý. Nhưng để ta tuyệt đối không ngờ rằng chính là, cũng không cần ta đi áp chế, nàng tự thân tu luyện liền ra vô cùng vấn đề lớn.”

“Theo nàng tu vi không ngừng tinh tiến, trên người nàng chủ thể cùng phó thân thể bài xích lẫn nhau, cuối cùng đã tới không cách nào cùng tồn tại mức độ. Liền nàng tìm được ta, để ta giúp nàng. Ta tự nhiên cầu cũng không được. Liền ở hai người chúng ta hợp lực bên dưới, liền đem trên người nàng chủ thể cùng phó thân thể tách ra.”

Dương Thanh Huyền triệt để dại ra ở, Tử Diều Hâu càng là gương mặt mê man.

Á Hằng nói: “Nhìn dáng dấp, ngươi cũng đã đoán được. Tử Dạ trên người chia ra chủ thể, cũng chính là Vi Lạp chân chính linh hồn, chính là Tử Diều Hâu. Mà bây giờ Tử Dạ, chỉ là vô số oán khí cùng tạp niệm ngưng tụ mà thành phó thân thể, vì lẽ đó ta lúc trước nói, ta cũng không biết nàng có phải là người hay không đây.”

“A? Ta, ta là Vi Lạp?” Tử Diều Hâu ngây người như phỗng, kinh ngạc đứng ở đó.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 924: Tìm Về Tự Mình, Hồng Mông Linh Khí

Á Hằng nói: “Đúng, ngươi chính là Vi Lạp. Tinh Linh bộ tộc vua, cũng là Ám Dạ bộ tộc vua. Là trấn áp Cổ Diệu, mở ra Ám Dạ Chi Đồng, ta vương.”

Tử Diều Hâu đôi môi run rẩy, nói không ra lời.

Dương Thanh Huyền cũng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, cảm giác nói không ra lời, che chở Tử Diều Hâu tay càng dùng sức, làm cho nàng càng chặt dựa sát trên người tự mình.

Bỗng nhiên, Tử Diều Hâu nói rằng: “Chuyển thế Vi Lạp, vẫn là Vi Lạp sao?”

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người.

Á Hằng cũng tựa hồ ngây ngẩn cả người, nói: “Đương nhiên là Vi Lạp, ngươi là ta tự tay dùng Bỉ Ngạn kim kiều đưa vào Luân Hồi Vi Lạp. Đồng thời ở ta từ đầu đến cuối chiếu cố hạ lớn lên Vi Lạp.”

Tử Diều Hâu đem Dương Thanh Huyền nhẹ tay nhẹ bẻ mở, sắc mặt có chút hồng hào, có chút kích động nói: “Không, ta là mới sinh mệnh, có chính mình tự ý thức của ta. Mà liên quan với Vi Lạp tất cả, cùng với nàng có tất cả, ta đều quên, cũng sẽ không nắm giữ. Ta sinh mệnh, là từ Dạ Hậu đem ta tách ra bắt đầu.”

Nàng nói chuyện, chính mình cũng bừng tỉnh hiểu, nói: “Vi Lạp là một người, nàng đã chết. Á Hằng ngươi chế tạo ra cơ thể mẹ, đản sinh ra chính là cái kia gọi Tử Dạ nữ hài, là một người khác, nàng cũng đã chết. Bây giờ Dạ Hậu, còn có ta, đều là cô gái kia chia ra, chúng ta không phải là cô gái kia, cô gái kia cũng không phải chúng ta. Chúng ta là hai cái độc lập cơ thể sống. Từ đầu đến cuối, Vi Lạp, cái kia gọi Tử Dạ nữ hài, Dạ Hậu, ta, là bốn người, bốn cái hoàn toàn bất đồng người."

Nghĩ thông suốt sau, Tử Diều Hâu sắc mặt lại không có lúc trước như vậy trắng xám, trong mắt run rẩy ánh mắt, cũng từ từ lắng đọng xuống.

Dương Thanh Huyền rõ ràng cảm thấy trên người nàng chân nguyên gợn sóng hồi phục bình tĩnh, cười nhạt, nhẹ nhàng lôi kéo tay nàng, xa xôi đi qua, hiện tại, tương lai, đều giống như hối tụ vào đúng lúc này, hai người nắm tay, vĩnh viễn không bao giờ tách ra.

Á Hằng thanh âm truyền đến, mang theo một nụ cười khổ, nói: "Của ngươi suy nghĩ này, ta chưa bao giờ nghĩ tới. Nhưng ngươi có thể có tự mình nhận thức, dù cho cùng ta tưởng tượng không giống nhau, ta vẫn là rất vui vẻ. Thậm chí nội tâm nguyên bản đối với ngươi một chút lo lắng, hiện tại cũng không còn sót lại chút gì. Chúc mừng ngươi, Tử Diều Hâu, rốt cục tìm về chính mình."

Tử Diều Hâu nói: "Cám ơn ngươi, Á Hằng." Nàng cười khổ nói: "Nhưng bây giờ, ta đối với ngươi mới vừa nói cái kia chút, vẫn còn có chút không thể nào tiếp thu được, trong đầu không phản ứng kịp."

Á Hằng nói: "Thời gian sẽ để cho ngươi tiếp thu hết thảy."

Tử Diều Hâu nói: "Á Hằng, ta rất muốn lại gặp ngươi một chút."

Ở con đường phía trước, không gian loáng một cái, liền xuất hiện một người đàn ông, người mặc ngân bào, da thịt xanh trắng, dung mạo đẹp trai, một đôi xanh tròng mắt màu xanh lam, như biển rộng giống như thâm thúy ấm áp, đang nhìn Tử Diều Hâu, khóe miệng mỉm cười.

Tử Diều Hâu biết đây chỉ là huyễn ảnh, mũi đau xót, nước mắt không kiềm hãm được chảy xuống.

Á Hằng đem ánh mắt nhìn phía Dương Thanh Huyền, nói: “Tử Diều Hâu liền giao cho ngươi.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Yên tâm đi, cám ơn ngươi cho tới nay chăm sóc.”

Á Hằng cười khổ nói: “Ở hai người các ngươi ở giữa, ta càng ngày càng cảm giác mình là người ngoài. Không nói những này không liên quan, các ngươi nhanh đi thế giới hạt nhân đi, Ân Võ Điện cửa lớn sắp mở ra.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đại môn mở ra? Ân Võ Điện đến cùng ở nơi nào?”

Á Hằng nói: “Ân Võ Điện ở thời không dòng lũ bên trong, trừ phi gặp may đúng dịp rơi vào đi vào, bằng không căn bản là không có có lối vào. Hoặc là có người có thể giải thích ra Thiên Địa Tứ Thời Thư, bằng bản lĩnh tìm tới tiến nhập phương pháp, nhưng khả năng này quá thấp. Mà ta vừa vặn có Bỉ Ngạn kim kiều, thêm vào cơ duyên không cạn, để ta tiếp xúc đạt tới Ân Võ Điện, đồng thời để lại một tọa độ. Thế giới này, chính là lấy Bỉ Ngạn kim kiều làm trụ cột hình thành, mà tọa độ kia điểm, ngay ở thế giới này hạt nhân, Bỉ Ngạn kim kiều bên trên. Ta biết chỉ dẫn các ngươi đi qua, nhưng tiến nhập Ân Võ Điện sau, có thể thu được đến bao lớn cơ duyên, liền tất cả xem hết chính ngươi.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Đa tạ.”

Ngay sau đó dắt tay Tử Diều Hâu, hướng về Á Hằng chỉ thị phương hướng chạy như bay.

Á Hằng nhìn của bọn hắn bóng lưng biến mất, than nhẹ một tiếng, cũng tại chỗ biến mất.

…

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu phi bôn một trận, rốt cục gặp được trắng xóa hoàn toàn mông mông sương lớn, bên trong thỉnh thoảng có Cửu Thải vầng sáng ở trên không bên trong biến ảo ra đến.

Bọn họ biết này sương lớn là thế giới mới thành lập lúc Hồng Mông khí, nếu là ở bên trong tu luyện, vượt qua tất cả tài nguyên.

Chỉ có điều Hồng Mông khí cũng chia đẳng cấp, bên trong thế giới này Hồng Mông khí xem như là tương đối thấp cấp tồn tại, hơn nữa cũng không ổn định.

Cho tới cái kia màu sắc rực rỡ vầng sáng, chính là Bỉ Ngạn kim kiều ánh sáng thần thánh tiết ra ngoài.

Ở trắng xóa trong sương, có mấy đạo bóng người mơ hồ, chính là Lôi Chiến mấy người.

“Ồ? Các ngươi lại nhanh như vậy tìm được này?”

Lôi Chiến thanh âm truyền đến, tràn ngập kinh ngạc.

Chỉ thấy trừ hắn ra, Diệp Vô Sát, Diệp Thịnh, Lôi Vân, đều ngồi xếp bằng ở Hồng Mông khí nội tu luyện.

Dương Thanh Huyền hướng về Lôi Chiến gật đầu ra hiệu, cũng lôi kéo Tử Diều Hâu, ở cách đó không xa tìm một địa phương ngồi xếp bằng xuống, bấm quyết tu luyện.

Đồng thời đem Hoa Giải Ngữ đám người toàn bộ triệu hoán đi ra, cùng thu nạp này Hồng Mông khí, còn có Nghê Ba cũng phóng thích ra ngoài.

Nghê Ba thiên ân vạn tạ, vâng vâng như như, sẽ cùng hạ nhân.

Ở đi theo Dương Thanh Huyền lâu như vậy sau, thái độ từ lâu xảy ra căn bản tính chuyển biến, cung kính dị thường.

Lôi Chiến ánh mắt quét qua mấy người bọn họ, hơi lộ ra kinh ngạc sắc, vẫn chưa quấy rầy.

Cũng không lâu lắm, Vũ Ảnh đám người cũng lần lượt mà tới. Phát hiện Hồng Mông khí sau, đều là vui mừng khôn xiết, vội vàng tìm một chỗ ngồi xếp bằng hạ tu luyện.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên trong lòng hơi động, phát hiện vài tên Tinh Túc cảnh giới cùng chân nguyên trong cơ thể, đều ở đây hắn cảm ứng rõ ràng hạ, Hoa Giải Ngữ, Cổ Hạt, Khổng Linh đều là Tiểu Thiên Vị trung kỳ, Tử Diều Hâu là Tiểu Thiên Vị sơ kỳ.

Hơn nữa bốn người chân nguyên, đều ở đây không ngừng dâng trào lớn mạnh, hướng lên trên một tầng cảnh giới tràn vào.

Hắn ánh mắt kinh ngạc quét qua, phát hiện bọn họ sáu người nhà địa phương, Hồng Mông linh khí muốn nồng nặc nhiều, linh khí bốn phía lại như hơi gió, nhẹ cuốn qua đến, lượn quanh ra một cái khoảng mười trượng vòng tròn, không ngừng xoay tròn.

Dương Thanh Huyền biết cái này nhất định là Á Hằng đang giúp bọn hắn.

Thế giới này nếu là Á Hằng sáp nhập vào tính mạng mình, dùng Bỉ Ngạn kim kiều biến thành, như vậy khống chế bên trong từng cọng cây ngọn cỏ, tự nhiên cũng là là điều chắc chắn.

Rất nhanh, Hoa Giải Ngữ cùng Cổ Hạt liền suất đột phá trước, sau đó hoàn toàn là hồn thể Khổng Linh, cũng theo cùng nhau đột phá, tấn thăng đến Tiểu Thiên Vị hậu kỳ.

❤truy cập http

://truyencu a tui.net để ❤đọc truyện Mà vào thời khắc này, Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu, cũng đồng thời cảm ứng được đột phá thời cơ, cùng bước vào Tiểu Thiên Vị trung kỳ.

Tập thể đột phá tình hình, lập tức dẫn tới mọi người chú ý, đều quăng tới giật mình ánh mắt.

Lôi Vân càng là trong đôi mắt bắn ra ý lạnh, sát cơ hết hiện.

Hắn đứng dậy, đối với Lôi Chiến cung kính nói: “Tổ tiên, này Dương Thanh Huyền cùng cháu đây hơi quá tiết, hơn nữa hắn trên người còn có chúng ta Lôi Đình Cổ Vực Đích Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn hàng nhái, người này thiên phú yêu nghiệt, thủ đoạn phi phàm, y theo cháu đây góc nhìn, người này không lưu lại được.”

Với kill như Naruto sẽ tái hiện trong #11435, main trầm ổn, PK kịch liệt, câu văn tốt, EDIT kỹ, đã Ful

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 925: Mãi Mãi Không Là Địch, Dập Đầu Đầu Nhận Sai

“Ồ?”

Lôi Chiến vừa nghe, sắc mặt lập tức lạnh xuống.

Trước hắn đối với Dương Thanh Huyền còn có mấy phần thưởng thức, nhưng nếu là địch nhân lời, loại này thưởng thức trái lại đã biến thành kiêng kỵ.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Vào lúc này đem quá tiết bày ra, ngươi có sau khi suy tính quả sao? Lôi Vân, xem ra ngươi xử sự năng lực, còn cực đoan ấu trĩ a.”

Hắn có thể thấy, Lôi Vân vẫn luôn ở thận trọng lấy lòng Lôi Chiến, vì vậy điểm ra hắn làm việc ấu trĩ, để Lôi Chiến đối với hắn ấn tượng sản sinh bất mãn.

Quả nhiên, Lôi Vân sắc mặt một hồi liền nhìn, giận dữ nói: “Lấy tổ tiên khả năng, giết ngươi bất quá thời gian nháy mắt, tại sao hậu quả? Ngươi cũng quá đề cao mình đi!”

Lôi Chiến khẽ nhíu mày, cảm thấy vào lúc này gây sự, xác thực không sáng suốt, nhưng mình đến cháu, nhất định là muốn duy trì, lúc này nói rằng: “Dương Thanh Huyền, chỉ cần ngươi lập cái lời thề, đời này đều không cùng ta lôi đình cổ vực là địch, ta liền thả ngươi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta chưa bao giờ cùng người là địch, điều kiện tiên quyết là chưa từng có tiết. Nhưng nếu là lôi đình cổ vực đối địch với ta đây?”

Lôi Vân cười lạnh nói: “Vậy ngươi cũng chỉ có thể nhẫn nhịn.”

Dương Thanh Huyền không để ý tới hắn, trực tiếp nhìn Lôi Chiến, nói: “Cái này cũng là thái độ của ngươi sao?”

Lôi Chiến gật đầu nói: “Lôi đình cổ vực là ngươi không chọc nổi tồn tại. Người yếu, tự nhiên là muốn nuốt giận vào bụng, nghịch lai thuận thụ, nếu không thì chỉ có chết.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nói được lắm.”

Nói xong liền nhắm hai mắt lại, không tiếp tục để ý chuyện ngoại giới.

Lôi Chiến cau mày nói: “Vậy này thề ngươi là phát còn không phát?”

“Hả?” Dương Thanh Huyền mở mắt ra, nói: “Ngươi nói cái gì?”

Lôi Chiến giữa hai lông mày ẩn hiện sắc mặt giận dữ, quát lên: “Ta hỏi ngươi, này thề phát còn không phát?”

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, móc hạ lỗ tai, bắn rớt trong tay tai cứt, từ tốn nói: “Ta lỗ tay này có chút kỳ quái, sẽ tự động loại bỏ một ít rất ngu so, ngươi nói có kỳ quái hay không?”

Lôi Chiến một hồi há to mồm, có chút không dám tin tưởng, đối phương dám hận hắn?

Lôi Vân nhưng là trong lòng mừng như điên, Dương Thanh Huyền động tác này, không khác nào đã bị phán tử hình, cố nén cười, giả bộ cả giận nói: “Tổ tiên, tiểu tử này cuồng vọng vô biên, không coi ai ra gì, thật sự là nợ đánh a.”

Lôi Chiến mặt lập tức như là mây đen che kín, vô biên sát khí một hồi bộc phát ra, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

Bỗng nhiên, một đạo tiếng cười lạnh tự cách đó không xa vang lên, “Ta cá là ngươi giết không được người này.”

Nói chuyện chính là Diệp Thịnh.

Lôi Chiến ánh sáng lạnh lẽo quét qua, xuy thanh nói: “Ngươi là cố ý đến khôi hài sao?”

Diệp Thịnh lạnh lùng nói: “Cũng đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi, hắn bên người người phụ nữ kia, không phải ngươi có thể chọc nổi.”

Lôi Chiến ánh mắt nhất chuyển, lúc này rơi trên người Tử Diều Hâu, cười giận dữ nói: “Ha ha, thiên hạ này, ta Lôi Chiến không chọc nổi người, còn thật không nhiều!”

Diệp Thịnh khinh thường nói: “Theo ngươi.” Nói, lại nhắm hai mắt lại, tu luyện. Tuy rằng thân thể này chỉ có một tia phân thân ở bên trong, nhưng Hồng Mông linh khí diệu dụng vô cùng, vẫn là không nhịn được liều mạng thu nạp.

Vũ Ảnh chờ những người khác cũng đều hiếu kỳ không ngớt, hạ trên đánh giá Tử Diều Hâu, cái này bỗng nhiên ra nhiều tới nữ tử.

Tử Diều Hâu bị mọi người nhìn chằm chằm, có chút cả người khó chịu, thân thể mềm mại nhẹ nhàng động hạ, lại nhạt quyết định, tiếp tục bấm quyết tu luyện, không để ý tới mọi người.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng cười nói: “Chư vị thật là có nhàn, bày đặt này thật tốt tài nguyên không cần, ở này ăn dưa đây?”

Lôi Chiến trong mắt sát khí lóe lên, lạnh giọng nói: “Ngươi nói hết sức đúng, vì lẽ đó... Ngươi nhanh đi chết đi, cho mọi người tiết kiệm một chút thời gian!”

Cái kia thân thể khôi ngô trên, Lôi Quang một hồi lập loè ra đến, mênh mông sét có thể tản ra, chân phải đi phía trước vừa bước ra một bước, cái kia đằng đằng sát khí hai mắt, một hồi liền biến ra kinh ngạc ánh mắt.

Chỉ thấy hắn trên người Lôi Quang chảy xuôi, nhưng kinh ngạc đứng ở đó, trên mặt kinh ngạc biến thành dại ra, có chút sợ hãi quét qua Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu, chật vật nuốt xuống hạ, không được gật đầu, trong miệng phát sinh "Ừ" tiếng trả lời, tràn ngập khiêm tốn.

"Tổ tiên?" Lôi Vân không biết đã xảy ra chuyện gì, khẽ gọi một tiếng.

"Câm miệng!" Lôi Chiến bỗng nhiên xoay đầu lại, phẫn nộ nhìn hắn chằm chằm, quát lên: "Tọa hạ an tâm tu luyện!"

Sau đó cả người khí thế lóe lên, Lôi Quang cất đi, xoay người không nữa đối lập Dương Thanh Huyền.

Biến hóa này làm cho tất cả mọi người đều thất kinh, không rõ vì sao.

Dương Thanh Huyền biết tất nhiên là Á Hằng trong bóng tối giúp đỡ.

"Nhưng là... Tổ tiên... Dương Thanh Huyền..." Lôi Vân càng là cảm thấy có chút không hiểu ra sao, rơi vào trong sương mù, ngơ ngác vội la lên.

"Đùng!"

Nhưng còn chưa có nói xong, đã bị Lôi Chiến một cái tát ở trên mặt, phun ra mở miệng cộng lại máu tươi răng vỡ, liền bay ngược ra ngoài.

Lôi Chiến mặt âm trầm, nham hiểm theo dõi hắn, lạnh giọng nói: “Bản tổ tiên nói, ngươi nghe không hiểu sao?”

“Tổ tiên ta...” Lôi Vân kinh hãi, lại oan ức vừa sợ, không biết Lôi Chiến vì sao tính tình đột biến, nhưng một tát này xác thực đưa hắn đánh thức, gấp vội vàng che mặt, nói: “Vâng, là cháu đây không đúng, tổ tiên đại nhân đừng nóng giận.”

“Hừ!” Lôi Chiến tầng tầng hừ một tiếng, chỉ vào hắn nói: “Từ nay về sau, không được đối địch với Dương Thanh Huyền, không chỉ có là không cho phép ngươi, liền là toàn bộ lôi đình cổ vực đều không cho!”

Lời nói này không chỉ có để Lôi Vân triệt để bối rối, chính là Vũ Ảnh, Nguyên Khôi đám người, cũng từng cái từng cái kinh ngạc đến ngây người.

Chỉ có ở đối mặt tuyệt đối không chọc nổi sức mạnh trước, mới có như vậy cung kính, mới có như vậy nghiêm túc thận trọng.

Mà ở trong mắt Lôi Chiến, liền ngay cả toàn bộ lôi đình cổ vực đều không trêu chọc nổi Dương Thanh Huyền? Này làm cho tất cả mọi người đều không thể để ý giải.

Chỉ có Diệp Thịnh cùng Diệp Vô Sát hai người, khóe miệng hiện ra một nụ cười lạnh lùng.

Diệp Thịnh khó chịu hắn khi trước bá đạo hung hăng, giờ khắc này châm chọc nói: “Lôi Chiến huynh nói rất có lý. Người yếu, tự nhiên là muốn nuốt giận vào bụng, nghịch lai thuận thụ, nếu không thì chỉ có chết.”

Câu nói này trước là Lôi Chiến chính mình từng nói, giờ khắc này bị Diệp Thịnh hận đi ra, không khác nào cực đại tai quang phiến ở trên mặt hắn.

Lôi Chiến sắc mặt như Lôi Quang như thế tái nhợt, âm trầm theo dõi hắn, hai mắt phun lửa.

Trong lòng hắn càng nghĩ càng giận, chính mình nguyên bản đối với Dương Thanh Huyền là có hảo cảm, đều là cái này không hiểu chuyện cháu, hắn trợn lên giận dữ nhìn Lôi Vân, quát lên: “Trước ngươi là thế nào đắc tội Dương Thanh Huyền, mau đi qua dập đầu đầu nhận sai! Như Dương Thanh Huyền không chịu tha thứ cho ngươi lời, liền quỳ không cho lên!”

“A?” Lôi Vân một hồi choáng tại chỗ, đầu đầy mồ hôi.

Dưới con mắt mọi người, nếu là mình quỳ xuống nhận sai, cái kia còn mặt mũi nào ở thiên hạ này hỗn?

Lôi Vân một trận tê cả da đầu, nhưng Lôi Chiến cái kia đằng đằng sát khí ánh mắt, lại để hắn không dám cãi cõng, quỳ xuống là không có khả năng, không thể làm gì khác hơn là đi lên phía trước, ôm quyền chắp tay nói: “Thanh Huyền huynh, trước tiểu đệ nhiều có đắc tội, mong rằng bao dung.”

Tuy là xin lỗi, nhưng gương mặt nhưng quăng tới, hiển nhiên cực độ không cam lòng không muốn.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, vỗ xuống hắn chắp tay, nói: “Chỉ là việc nhỏ, không đáng gì, sau đó đừng tiếp tục phạm là tốt rồi.”

Lôi Vân tức giận thân thể hơi run, nhưng vẫn là mạnh mẽ nhịn xuống, nói: “Đa tạ Thanh Huyền huynh khoan hồng độ lượng.” Nói, lại chắp tay, xoay người đi rồi. Từ đầu đến cuối, đều liếc đầu, không có nhìn Dương Thanh Huyền một chút.

Với kill như Naruto sẽ tái hiện trong #11435, main trầm ổn, PK kịch liệt, câu văn tốt, EDIT kỹ, đã Ful

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 926: Nghịch Thiên Chi Mệnh, Dạ Hậu Đến

Lôi Chiến gặp Dương Thanh Huyền nói chuyện, lúc này mới ưỡn nét mặt già nua, ôm quyền nói: "Thanh Huyền tiểu hữu, trước ta cái kia cháu đây không hiểu chuyện, có chút hiểu lầm cùng không vui, nhưng cái khó được Thanh Huyền tiểu hữu bằng chừng ấy tuổi nhẹ nhàng, liền như vậy khoan hồng lượng lớn, thực sự đáng quý."

Dương Thanh Huyền có chút dở khóc dở cười, ôm quyền nói: "Dễ bàn dễ bàn."

Hắn cũng không muốn cùng Lôi Chiến xung đột, nhưng không nghĩ tới Lôi Chiến càng đối với Á Hằng e ngại đến trình độ như thế.

Lôi Chiến năm đó cùng lạc Thiên Ly là bạn tốt, bởi vì ở trong nhà bế quan tu luyện thần thông, cũng không có theo lạc Thiên Ly cùng đi Biển Đen. Sau đó lạc Thiên Ly bị Á Hằng kích thương, chạy trốn tới lôi đình cổ vực tìm Lôi Chiến, không lâu đã chết rồi. Lôi Chiến dưới sự tức giận, một mình đi tới Biển Đen, sau đó đã bị Á Hằng thu thập, đồng thời bị Á Hằng mạnh mẽ lưu lại, làm tôi tớ sử dụng.

Qua nhiều năm như vậy, Lôi Chiến thân phận vẫn luôn là Á Hằng tôi tớ. Đối với Á Hằng nghe lời răm rắp, nào dám có nửa phần phản kháng. Vừa nãy Á Hằng trực tiếp truyền âm cho hắn, nhất thời đưa hắn sợ choáng váng.

Hiện tại gặp Dương Thanh Huyền không đáng tính toán, lúc này mới tầng tầng thở phào nhẹ nhõm.

Dương Thanh Huyền bên tai bỗng nhiên truyền đến Á Hằng thanh âm, có chút gấp thúc, nói: “Cẩn thận rồi, người càng ngày càng nhiều vào được. Ân Võ Điện mở ra còn có nửa canh giờ, ta sẽ tận lực nhốt lại bọn họ. Nhưng có mấy người... Thực lực còn cao hơn ta, ta giữ không nổi.”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, thực lực vẫn còn ở Á Hằng bên trên tồn tại, chẳng lẽ là Dạ Hậu?

Á Hằng lại truyền âm nói: “Ngoại trừ Tử Dạ ở ngoài, còn có một chút nhân vật mạnh mẽ, không nghĩ tới bọn họ dĩ nhiên cũng tới.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Ai?”

Á Hằng nói: “Đạo ảnh.”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, “Đạo ảnh bên trong người phương nào?”

Á Hằng hơi kinh ngạc, nói: “Làm sao, ngươi với bọn hắn cũng có tiếp xúc?”

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, nói: “Tiếp xúc qua mấy lần.”

Á Hằng một trận không có thanh âm, sau đó kỳ quái nói: “Tiếp xúc mấy lần?”

Dương Thanh Huyền than thở: “Nói rất dài dòng, sợ là trong thời gian ngắn nói không xong.”

Á Hằng nói: “Có thể để ý giải. Tử Diều Hâu có thể trở thành là của ngươi Tinh Túc, có thể thấy được mạng ngươi mấy bất phàm, sẽ có một ít kỳ ngộ cũng không kỳ quái. Thế nhưng ngươi không muốn cùng đạo ảnh đi được gần quá, những người này đều là lưng đeo nghịch thiên chi mệnh người.”

“Nghịch thiên chi mệnh?” Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đây là cái gì?”

Á Hằng nói: “Việc này nói rất dài dòng, chuyện này cùng ân Võ Vương có cửa ải cực kỳ lớn liên.” Hắn một hồi chợt nói: “Ta hiểu được, hẳn là Ân Võ Điện mở ra, trong cõi u minh ẩn chứa số trời, vì lẽ đó nhường đường ảnh vào lúc này xuất hiện. Nói chung ngươi hết khả năng không muốn với bọn hắn dính líu quan hệ, có thể tránh thì tránh. Trước tiên không nói, ta nghĩ tập trung tinh lực mở ra đường nối.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nhưng nội tâm nhưng là cười khổ, thầm nói: “Ta đây điểm cặn bã sức mạnh, cái nào dám cùng bọn họ có liên hệ? Đều là bọn hắn không phải muốn liên lạc với ta, ta cũng muốn trốn a.”

Bỗng nhiên, màu trắng mông mông linh khí bên trong, một đạo Cửu Thải hà quang vọt lên, hóa thành cầu vồng đi về phía trước đi, trực tiếp bến bờ.

Tất cả mọi người cảm ứng được cái gì, tất cả đều từ trong tu luyện phục hồi tinh thần lại, khiếp sợ nhìn.

Cái kia cửu sắc cầu vồng trên, có vạn ngàn phù văn lưu chuyển, dị tượng bốc lên, khí thế rộng rãi.

“Ân Võ Điện muốn mở ra?!” Lôi Chiến kinh sợ, khi trước không vui quét đi sạch sành sanh, thay vào đó là đầy mặt hưng phấn, kích động không thôi.

Hồng Kiều bốn phía, linh khí tan hết, một mảnh hơi sóng lớn, ở dưới chân mọi người hiện ra, trong khoảnh khắc liền hình thành một mảnh mênh mông biển.

Mà cái kia Cửu Thải hồng quang, trong ánh lấp lánh, ngưng tụ thành một tòa kim kiều, ngang qua ở trên biển.

Xa xa hư không, có một mảnh ám sắc, như một đóa mây đen, chậm rãi hạ xuống, ở cầu bến bờ dừng lại.

Xuyên thấu qua hư không, lờ mờ có thể thấy được cái kia ám sắc bên trong, là một phiến rộng lớn vĩ ngạn cánh cửa cực lớn, như sâu không như thế màu xám, không thấy rõ toàn cảnh.

Dương Thanh Huyền cũng tâm thần chấn động mạnh, cái kia như ẩn như hiện sâu không cánh cửa cực lớn, giống như là mở ở trong đầu của hắn, chấn động tâm linh.

Trong óc, không rõ liền xuất hiện tình cảnh đoạn ngắn, đại lượng hào quang, thẩm thấu toàn bộ vô biên cự hải, hỏa diễm như biển nước như thế, đầy rẫy càn khôn, mà từ cái kia sâu không sắc cánh cửa cực lớn bên trong, tuôn ra tảng lớn võ giả, hướng về cái kia huy hoàng trung ương lướt đi.

Dương Thanh Huyền cả người chấn động mạnh, thân thể cự chiến bên dưới, cái kia cảnh tượng liền trong đầu tản đi. Hắn trên trán, có mồ hôi lạnh chảy ròng ròng chảy xuống, nội tâm hoảng sợ tự hỏi: “Đại chiến Cổ Diệu?”

Cái kia cảnh tượng quá mức ngạc nhiên, hắn không dám suy nghĩ nhiều.

Bỗng nhiên, xa xa một ánh hào quang chạy nhanh đến.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, này hào quang, cùng hắn vừa nãy cảnh tượng bên trong thấy khắp nơi Thiên Thần huy có chút tương tự.

Tia sáng kia gần rồi, trực tiếp hóa ra một bóng người, nhìn chằm chằm màu vàng kia cầu vồng cùng cánh cửa cực lớn, lộ ra khiếp sợ cùng vẻ mừng rỡ như điên.

“Mạc Đình đại nhân!” Hoa Chương mừng như điên, vội vàng tiến lên nghênh tiếp.

Toàn bộ người đưa đò tổ chức, cũng chỉ còn sót lại hắn, Nguyên Khôi cùng Dương Thanh Huyền, hiện tại hắn cũng ở Hồng Mông khí trợ lực hạ, bước chân vào Thiên Vị.

Người kia chính là Mạc Đình, nhẹ nhàng gõ đầu, sau đó lại nhìn phía Dương Thanh Huyền, gật đầu ra hiệu. Lần này là bản thể hắn tự thân tới.

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Đại nhân giao cho nhiệm vụ của ta, xem như là hoàn thành.”

Mạc Đình khẽ mỉm cười, nói: “Hoàn thành rất tốt, ta cuối cùng toán không nhìn lầm người.”

Hoa Chương có chút khổ sở, nói: “Bồi ngươi bọn họ...”

Mạc Đình nói: “Sống chết có số, phú quý ở ngày, chỉ có thể nói ở này Ân Võ Điện hạ, cơ duyên của bọn hắn quá nông. Mà ngươi lại là có đại cơ duyên người, có thể nhìn được Ân Võ Điện hình dáng, nhất định phải biết quý trọng.”

Hoa Chương lúc này mới lên mấy phần tinh thần, bận bịu đáp lời: “Phải!”

Mạc Đình lúc này mới đưa ánh mắt về phía cách đó không xa Diệp Thịnh, lạnh lùng nói: “Ngươi giết môn hạ ta chuyện, chờ Ân Võ Điện hành trình sau đó mới cùng ngươi tính sổ.”

Diệp Thịnh phất một cái ống tay áo, khinh thường nói: “Luôn sẵn sàng tiếp đón.”

Bỗng nhiên, Dương Thanh Huyền bên tai truyền đến Á Hằng thanh âm, “Không chọc nổi đến rồi!”

Hắn chấn động trong lòng, triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình, liền hướng xa xa nhìn tới.

Chỉ thấy mấy đạo độn quang, lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ, kích. Bắn mà tới.

Rất nhanh, cái kia độn quang liền rơi vào cách đó không xa, tất cả mọi người là tâm thần run lên, hoảng sợ Tề Tề nhìn tới.

Chỉ thấy cái kia độn quang bên trong, hiển hóa ra ba bóng người. +

Dẫn đầu là một tên hắc y vấn tóc, trên mặt mang theo lụa mỏng nữ tử. Phía sau một người cả người trường bào màu đỏ thắm, tóc nhô thật cao. Tên còn lại nhưng là quấn ở bên trong hắc bào, sắc mặt ôn hòa.

Vũ Ảnh mừng như điên, vội vã tiến lên bái kiến, "Cung nghênh Dạ Hậu!"

Tất cả mọi người là chấn động trong lòng, danh tự này đại biểu toàn bộ Biển Đen có quyền thế nhất người, cũng là nhân vật mạnh nhất.

Tử Dạ cũng không để ý tới Vũ Ảnh, mà là một đôi mắt lạnh, nhìn chằm chằm Tử Diều Hâu, trong ánh mắt đầy rẫy cực kỳ vẻ phức tạp.

Tử Diều Hâu sắc mặt trắng bệch, có chút sợ lui lại mấy bước.

Đặc biệt là biết rõ bản thân mình cùng Tử Dạ quan hệ giữa sau, càng là có loại không rõ tâm tình, khó có thể xử lý tình hình trước mắt.

Dương Thanh Huyền ngang qua một bước, liền đem Tử Diều Hâu hộ tống sau lưng tự mình, một đôi mắt lạnh trở về đi qua.

Tử Dạ lúc này mới thu chủ đề quang, tương tự lạnh lẽo thấu xương ánh mắt, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, lạnh giọng nói: “Ngươi rất tốt!”

Với kill như Naruto sẽ tái hiện trong #11435, main trầm ổn, PK kịch liệt, câu văn tốt, EDIT kỹ, đã Ful

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 927: Cổ Diệu Chi Kiếp, Mượn Lực Của Ngươi

Dương Thanh Huyền cười lạnh, nói: “Ngươi cũng rất tốt.”

Tử Dạ giữa hai lông mày hiện ra một tia tức giận, Dương Thanh Huyền câu nói này nói tới không đến nơi đến chốn, không mặn không nhạt, làm cho nàng vô cùng không thoải mái. Nàng quát lên: “Tránh ra!”

Dương Thanh Huyền cảnh giác nói: “Ngươi muốn làm gì?”

Tử Dạ nói: “Yên tâm, ta sẽ không giết của nàng, chỉ là muốn cùng với nàng nói mấy câu.”

Dương Thanh Huyền đứng ở đó bất động. Cũng không phải là vấn đề tin hay không tin, mà là hắn không thể mạo hiểm như vậy.

Tử Diều Hâu từ phía sau đi ra.

Dương Thanh Huyền sốt sắng, đưa tay đi kéo nàng.

Tử Diều Hâu nhẹ nhàng lắc đầu, ra hiệu hắn yên tâm, lúc này mới mặt hướng Tử Dạ, nói: “Ngươi muốn nói cái gì?”

Vào lúc này, nàng ý thức được chính mình mặc dù sợ, nhưng nhất định phải đứng ra.

Bằng không Dương Thanh Huyền một khi cùng Tử Dạ lên xung đột, hậu quả khó mà lường được, thậm chí Á Hằng cũng có thể bị cuốn vào bị liên lụy, cho nên nàng lấy dũng khí đứng dậy.

“Ồ? Dám đối với ta như vậy nói chuyện, ngươi lá gan không nhỏ a.” Tử Dạ cười lạnh nhìn nàng, nói: “Ở bên ngoài lăn lộn mấy năm qua, biến hóa rất lớn nha.”

“Đúng, ta đã không phải là lấy trước kia cái vâng vâng như như, nhát gan sợ phiền phức Tử Diều Hâu.” Tử Diều Hâu nỗ lực đối mặt Tử Dạ, dừng lại lại nói: “Á Hằng đã đem ngươi và ta việc toàn bộ nói cho ta biết.”

“Cái gì? Hắn đều nói gì?!” Tử Dạ có chút tức giận, trong đôi mắt tuôn ra sát khí.

Dương Thanh Huyền một trái tim nâng lên, trong lòng bàn tay có nhàn nhạt tử khí quanh quẩn, chân nguyên trong cơ thể vận chuyển tới cực hạn. Như là Dạ Hậu đột nhiên làm khó dễ lời, hắn nhất định phải liều mạng một đòn toàn lực, mới có khả năng cứu Tử Diều Hâu.

Lấy tu vi của hắn tự nhiên không thể cùng Dạ Hậu làm đúng, nhưng còn có Á Hằng ở, chắc chắn sẽ không ngồi yên không để ý đến, hắn chỉ cần ở Dạ Hậu đột nhiên làm khó dễ thời điểm, tranh thủ một chút thời gian liền có thể.

Mấy tên khác Tinh Túc cũng cảm ứng được Dương Thanh Huyền thái độ, tất cả đều âm thầm vận chuyển chân nguyên, bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay.

Tử Diều Hâu nói: “Ngươi không cần tức giận, hắn chỉ là đem ngươi và ta việc đều nói cho ta biết.”

Tử Dạ trong mắt vẻ mặt biến ảo không ngừng, một hồi lâu mới bình tĩnh lại, nói: “Á Hằng đây?”

Tử Diều Hâu nói: “Xin lỗi, ta không thể nói cho ngươi.”

Tử Dạ cười lạnh nói: “Hừ, không phải là không muốn gặp ta sao? Không muốn liền không nghĩ, ta cũng không có hứng thú thấy hắn. Nếu hắn cái gì đều theo như ngươi nói, cái kia cũng rất tốt, bớt phiền phức cho ta.” Nàng vươn tay ra, nói: “Đem kiếm kia cho ta.”

Tử Diều Hâu hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Thanh kiếm kia chỉ có ta mới có thể khống chế nó.”

Tử Dạ cười lạnh nói: “Thật sao?” Nàng thu tay về đến, thả lỏng phía sau, nói: “Đã như vậy, phong ấn đó Cổ Diệu việc, liền ngươi đi đi. Không bao lâu nữa, Cổ Diệu liền muốn thức tỉnh. Cố lên, ta ủng hộ ngươi.”

Tử Diều Hâu kinh hãi, sợ hãi nói: “Cổ Diệu thức tỉnh?!”

Không chỉ có là nàng, tất cả mọi người giật nảy mình, không thể tin được. Nhưng lời này là từ Dạ Hậu trong miệng nói ra, tự không biết giả.

Tử Diều Hâu kinh ngạc sống ở đó, không biết làm sao.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Cổ Diệu thức tỉnh, cùng Tử Diều Hâu có có quan hệ gì đâu hệ? Dạ Hậu đại nhân yên tâm, như là Cổ Diệu thức tỉnh lời, ta sẽ dẫn Tử Diều Hâu cao bay xa chạy, không biết làm cho nàng có bất kỳ nguy hiểm nào.”

“Hừ, đi? Cổ Diệu thức tỉnh, nàng có thể đi được rồi chứ?” Bên cạnh cái kia hồng bào dựng thẳng phát nam tử, phất một cái ống tay áo, đằng đằng sát khí nhìn chằm chằm hai người, sau đó chỉ vào Tử Diều Hâu, nói: “Thân phận của nàng ở đó, ngươi cảm thấy Cổ Diệu sẽ bỏ qua cho nàng sao?”

Người này chính là Nhật Dụ.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu đều hoàn toàn biến sắc.

Còn lại người, ngoại trừ Diệp Thịnh cùng Diệp Vô Sát ở ngoài, đều là vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, nhìn từ trên xuống dưới Tử Diều

Hâu, hiếu kỳ thân phận của nàng. Hơn nữa trước Diệp Thịnh cũng đề cập quá, Lôi Chiến không dám trêu Tử Diều Hâu, sau đó, Lôi Chiến quả nhiên không giải thích được liền bị dọa đến nơm nớp lo sợ.

Tử Dạ cũng nói: “Thiên hạ này bất luận người nào cũng có thể đi, chỉ có ngươi không đi được. Ta có ý định một lần nữa phong ấn Cổ Diệu, trên thực tế được lợi lớn nhất người là ngươi, mà không phải ta.”

Tử Diều Hâu khổ sở nói: “Nhưng ngươi không khống chế được kiếm kia, mà lời của ta thực lực không đủ.”

Tử Dạ nhìn nàng, nói: “Vì lẽ đó ngươi phải giúp ta, giúp ta khống chế kiếm kia.”

Tử Diều Hâu trầm mặc không nói.

Còn lại người đều là cực đoan hiếu kỳ, rốt cuộc là làm sao kiếm, lại có thể phong ấn Cổ Diệu? Có mấy người tựa hồ đoán được cái gì, đều là ngạc nhiên thất sắc, khó tin nhìn chằm chằm Tử Diều Hâu nhìn.

Tử Dạ nói: “Việc này ngươi suy nghĩ kỹ một chút đi, ta không biết bức bách của ngươi, bởi vì bức bách cũng vô dụng, còn sẽ chọc cho được có mấy người không cao hứng, tìm ta phiền phức.”

Nhật Dụ nói: “Cổ Diệu như là thức tỉnh, không chỉ có lợi ích của chúng ta bị quấn lấy nhau, liền ngay cả toàn thiên hạ lợi ích đều buộc chung một chỗ. Năm đó ngươi, nhưng là hi sinh rất lớn a.”

Tử Diều Hâu hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Không quan tâm các ngươi cho là như vậy, nhưng ta thủy chung là ta, mà nàng thủy chung là nàng, cũng không phải là một người.”

Nhật Dụ cười nói: “Cổ Diệu sẽ cho là như vậy sao?”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Cổ Diệu thức tỉnh còn bao lâu?”

Nhật Dụ liếc hắn một cái, nói: “Không chừng.” Nếu không có Liệt Tử, cùng với hắn cùng Tử Diều Hâu quan hệ, giống loại tu vi này cảnh giới lâu la, căn bản khinh thường một chiếu cố.

Mạc Đình đột nhiên nói rằng: “Chẳng lẽ này Ân Võ Điện mở ra, chính là ứng với này Cổ Diệu chi kiếp?”

Nhật Dụ nhíu mày lại, không nhịn được nhiều quan sát vài lần Mạc Đình, chỉ cảm thấy người này làm cho người ta một loại cảm giác vô hình, nói không được là cái gì.

“Quản nó này nhiều làm cái gì? Tiến vào trước Ân Võ Điện lại nói. Còn Cổ Diệu, bị phong ấn lâu như vậy, sợ là sức mạnh cũng trôi đi gần đủ rồi chứ? Như là nhấc lên sóng gió, tự có Trung Ương Đại thế giới chứa nhiều cường giả sẽ đến trấn áp. Chúng ta những này tôm nhỏ mét bận tâm cái gì?” Lôi Chiến không nhịn được nói rằng, một đôi mắt thỉnh thoảng nhìn cái kia sâu trống không cánh cửa cực lớn.

“Hừ, ngươi đương nhiên là cái tôm nhỏ mét, chúng ta nói chuyện, ngươi chõ miệng vào?” Nhật Dụ sầm mặt lại, bất mãn nhìn chăm chú đi qua.

Lôi Chiến giận dữ, đang muốn phát hỏa, trên người sấm sét vừa lên, liền cảm thấy một luồng tuyệt cường uy thế lăng không mà đến, trực tiếp chấn động ở trên lồng ngực của hắn, “Phốc” một tiếng phun ra máu tươi, liền bay ngược ra ngoài.

“Tổ tiên!” Lôi Vân ngạc nhiên, đầy mặt kinh sắc.

Chính mình tên này tổ tiên, ở năm đó cũng đã là Đạo cảnh tồn tại, càng bị người một luồng khí thế liền đánh bay? Vậy người này nên có bao nhiêu đáng sợ?

Lôi Chiến ở phía xa bò lên, miệng đầy máu tươi, một mặt sợ hãi.

Nhật Dụ khinh bỉ nói: "Coi như ngươi số may, bản tọa hôm nay tâm tình không tệ, không muốn giết người."

Tử Dạ hừ lạnh nói: "Ngươi tâm tình tốt, ta có thể tâm tình không tốt, có phải là muốn giết mấy người, đến chậm giải hạ tâm tình đây?" Nàng ngước mắt lên liêm, ánh mắt như đao nhìn chăm chú đi ra ngoài, rơi vào Diệp Thịnh cùng Diệp Vô Sát trên người.

Hai người đều là cả người chấn động, như rơi vào hầm băng.

Tử Dạ lạnh lùng nói: "Hai người các ngươi, là tự mình đoạn, vẫn là muốn ta ra tay?"

Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên một đạo tiếng cười vang lên, "Ha ha, Nhật Dụ huynh tâm tình tốt thời điểm, tựa hồ không nhiều đây. Mà Dạ Hậu, vẫn là trước sau như một bá đạo thô bạo a."

Mông lung sương trắng ở ngoài, một đạo bóng người màu vàng óng chậm rãi đạp đến.

Một người giáp vàng ngân đao, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, nhưng lộ ra một vẻ thản nhiên nụ cười.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 928: Cường Giả Tụ Hội, Giun Dế Vẫn Như Cũ

"Ngươi là?" Nhật Dụ hai con ngươi co rụt lại, bắn ra hai đạo màu đỏ thẫm hàn quang, nhìn chằm chằm cái kia tay cầm ngân đao giáp vàng người, hãi tiếng nói: "Thân thể này..."

"Đời đầu Vũ Giả thân thể! Ngươi là... Huyền Thiên Cơ!" Tử Dạ giật nảy cả mình, nói: "Ngươi... Sao lại thế..." Nàng một hồi hoảng nhiên, nói: "Của ngươi lần thứ chín sống lại là giả, chỉ là một danh nghĩa, mục đích đúng là vì luyện hóa này đời đầu Vũ Giả thân thể!"

Huyền Thiên Cơ sờ mũi một cái, cười nói: "Đừng đem ta muốn như thế bẩn thỉu, thân thể này ta đã sớm luyện hóa, chỉ có điều lấy ra bố trí mê trận mà thôi."

Nhật Dụ hừ nói: "Quả nhiên gian trá."

Huyền Thiên Cơ cười nói: "Nhật Dụ huynh lời nói này, chẳng lẽ ta nên đem chân thân bày ra, để kẻ thù chém chết, mới là trung hậu thành thật sao?"

Nhật Dụ nói: "Ít nói nhảm, ngươi có thể nguyện giúp chúng ta phong ấn Cổ Diệu?"

Huyền Thiên Cơ cười nói: "Ta đây điểm bé nhỏ bản lĩnh, nào dám phong ấn Cổ Diệu? Không tự lượng sức lời, này là đời đầu Vũ Giả chân thân sợ sẽ muốn phá huỷ."

Tử Dạ cả giận nói: "Lý do!"

Huyền Thiên Cơ cười khổ nói: “Ngươi hai vị liền làm ta là kinh sợ bao đi, việc này hãy tìm người khác đi làm đi.”

Dứt lời, ánh mắt quét qua trong sân, cuối cùng rơi trên người Dương Thanh Huyền, hơi mỉm cười gật đầu.

Dương Thanh Huyền bị hắn nhìn cả người tê dại, tay chân lạnh lẽo.

Chẳng biết vì sao, ở gặp được hết thảy trong cường giả, bao quát Vũ Vô Cực, Dạ Hậu, Nhật Dụ, mang đến cho hắn một cảm giác, đều xa không có có người trước mắt này đáng sợ.

Miệng kia giác ngậm lấy muôn đời không tan nụ cười, như là một loại miệt thị thiên địa lạnh lùng cùng xem thường.

Tử Dạ bắt lấy Huyền Thiên Cơ ánh mắt, hiếu kỳ nói: “Làm sao, ngươi đối với người này cũng có hứng thú?”

Huyền Thiên Cơ cười nhạt, nói: “Có hứng thú, hơn nữa ta còn có mấy thứ đồ trên người hắn đây. Trước nghĩ thu hồi lại, hiện tại đột nhiên thay đổi chủ ý. Trước hết lưu cái kia đi.”

Lời này quay về Tử Dạ nói, nhưng là nói cho Dương Thanh Huyền nghe, để Dương Thanh Huyền ngạc nhiên một hồi, không hiểu Huyền Thiên Cơ làm sao sẽ bỏ qua cho hắn.

“Ai nói vật kia là của ngươi? Muốn lấy về người, là ta đi. Ta cũng sẽ không để cái kia bảo vật, không công trôi đi ở bên ngoài.” Một đạo thanh âm lạnh như băng truyền đến.

Dương Thanh Huyền cả người run lên, liền cảm thấy thấy hoa mắt, một tấm khuôn mặt dữ tợn xuất hiện, cười gằn hướng về hắn đưa tới bàn tay lớn.

“Vũ Vô Cực!”

Tử Dạ cùng Nhật Dụ đồng thời kinh ngạc thốt lên.

Dương Thanh Huyền người trước mặt, chính là Vũ Vô Cực.

Hắn muốn tránh né một trảo này, nhưng thân thể giống như là đổ chì giống như vậy, căn bản không nhúc nhích được mảy may.

Nội tâm hắn hết sức cay đắng, chính mình một đường khổ tu, từ Thiên Tông học viện một con giun dế thiếu niên, đến bước vào Thiên Vị, nhưng không nghĩ tới vẫn như cũ vẫn là giun dế a.

Lúc này, treo ở không trung màu vàng Hồng Kiều trên, hào quang lóe lên, một đạo hào quang màu vàng kích. Bắn ra, hóa thành vòng sáng hạ xuống, đem Vũ Vô Cực cánh tay cùng thân thể đều bọc lại, lặc lên.

Vũ Vô Cực trên người nổi lên một mảnh màu vàng vầng sáng, khuếch tán mở, đưa hắn hoàn toàn bao lấy, là tốt rồi giống như Huyền Thiên Cơ người mặc giáp vàng.

“Á Hằng, ngươi muốn chết sao?” Vũ Vô Cực vẻ giận dữ lóe lên, nhấc đầu nhìn chằm chằm trên hư không.

Nhưng bầu trời mênh mông cuồn cuộn, sóng biếc vạn dặm, không có bất kỳ hồi âm.

“Hừ, chỉ là một đạo Bỉ Ngạn kim kiều hồng quang, đã nghĩ nhốt lại ta? Chờ ta giết tiểu tử này, lại đem ngươi thế giới này đều bổ, nhìn ngươi dám ở trước mặt ta càn rỡ!” Vũ Vô Cực hai tay dùng sức, một hồi liền đem Kim Quang tránh thoát.

Nhưng hắn bóng người trước mắt loáng một cái, Huyền Thiên Cơ, Tử Dạ, Nhật Dụ, liền phân chia ở bên người hắn, càng là thành trận thế đưa hắn vây nhốt.

“Làm sao, ba người các ngươi cũng muốn tìm cái chết?” Vũ Vô Cực hơi thay đổi sắc mặt, trong mắt bắn ra kinh ngạc hàn mang.

Như là ba người này thật sự ra tay, hắn muốn giết Dương Thanh Huyền, thật vẫn thật khó khăn.

“Không chỉ có là ba người bọn hắn, lại thêm lão phu một cái.”

Chẳng biết lúc nào, ở mấy người ngoài thân, lại thêm một tên chàng thanh niên, sắc mặt lạnh lùng, tay cầm lông vũ.

“Hồng Uyên đại nhân!” Dương Thanh Huyền kinh sợ, lập tức đại hỉ.

Hồng Uyên nhẹ lay động lông vũ, lạnh lùng nhìn chằm chằm Vũ Vô Cực.

Xa xa lại bay tới hai đạo độn quang, rơi sau lưng Hồng Uyên, sắc mặt có chút tái nhợt, hiển nhiên là đuổi quá mau, một hơi không kịp thở. Chính là Huyết Nhận hai người, Hác Sâm cùng hắc Lam, giống như là tùy tùng như thế, lập sau lưng Hồng Uyên.

Trên Thương Mạt Đảo, hai người hoàn toàn bị tuần phục, thành Hồng Uyên tuỳ tùng.

Tử Dạ cả kinh nói: “Thiên Nga Tôn giả?”

Hồng Uyên nhẹ nhàng gõ đầu, ôm quyền nói: “Xin chào Dạ Hậu.”

Tử Dạ bận bịu đáp lễ nói: “Khách khí, không nghĩ tới Thiên Nga Tôn giả cũng giá lâm Biển Đen, không có từ xa tiếp đón.”

Hồng Uyên nói: “Ta bởi vì một chuyện mà đến, không nghĩ tới càng gặp Ân Võ Điện mở ra, thật là cơ duyên. Bất quá ta cùng này Vũ Vô Cực tựa hồ có hơi quan hệ, như là chư vị liên thủ, ta không ngại giúp đỡ một đem, đưa hắn quy thiên.” Trong mắt hắn lóe lên vẻ lạnh lùng.

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Vũ Vô Cực, ngươi xem một chút ngươi, đắc tội rồi bao nhiêu người, như hôm nay thật chết ở nơi này, đó cũng là ngươi thật đáng chết.”

Vũ Vô Cực lạnh lùng nói: “Muốn giết ta? Bằng mấy người các ngươi còn chưa đủ tư cách!” Hắn cười lạnh nói: “Hơn nữa nếu là thật đánh nhau, này Tu Di giới tử thế giới sợ là không chịu nổi chứ? Thế giới đổ nát, Bỉ Ngạn kim kiều mất đi hiệu lực, ai cũng đừng muốn vào Ẩn Võ Điện.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ngươi tìm được một cái sống sót lý do tốt.”

Nhật Dụ nói: “Không sai, chúng ta không sẽ vì giết ngươi, mà lấy hi sinh tiến vào Ẩn Võ Điện để đánh đổi, bởi vì ngươi không đáng cái giá này.”

Vũ Vô Cực giận dữ, lạnh giọng nói: “Nhật Dụ, ngươi thật là đủ tiện.”

Nhật Dụ hai tay ôm ở trước ngực, lạnh lùng nói: “Nhận để, không có ngươi tiện.”

Dương Thanh Huyền nội tâm bách vị tạp trần, một hồi gặp được nhiều như vậy cường giả đỉnh cao, chính mình liền liền tư cách nói chuyện đều không. Còn lại người cũng đều là đồng dạng tâm tình.

“Nếu là như vậy cơ hội hiếm có, mọi người liền đều thả xuống hiềm khích lúc trước, đồng thời nhìn này Ẩn Võ Điện, đến cùng cất giấu cái gì.” Sương trắng bên trong, một ông già cầm trong tay sao trượng, mỉm cười mà đứng.

“Tịch Đại?” Tử Dạ kinh sợ, ngạc nhiên nói: “Người cũng tới rồi.”

Tịch Đại gật đầu cười nói: “Bị Vũ Giả đại nhân chộp tới, không không đi được a.”

Xa xa lại một thanh âm truyền đến, lạnh lùng nói: “Hừ, xem ra này họ Vũ Văn vô cùng làm đủ trò xấu, lấy ta góc nhìn, người này không lưu lại được.”

Mọi người một hồi nhìn tới, một người đàn ông tuổi trung niên, dắt mấy người mà tới.

Nam tử phiêu như xuất trần, khí vũ phi phàm.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, ngạc nhiên nhìn nhau, nam tử kia bên cạnh người, chính là Thi Ngọc Nhan, Đốc Nghiệp cùng Hoàng Di, như vậy nam tử này là...

Tịch Đại cười nói: “Thi Diễn đại nhân cũng tới, hôm nay Biển Đen, thực sự là quần hùng hội tụ nha.”

“Thi Diễn!”

Mọi người thất kinh, chín đại siêu cấp thế lực, Quân Thiên Tử Phủ chưởng môn!

Đạo ảnh cất bước ở đại đạo mặt sau, biết giả không nhiều, Thiên Nga Tôn giả là dị tộc, cảm xúc không sâu, mà chín đại siêu cấp thế lực chưởng môn, nhưng khiến người ta như sấm bên tai, từng cái từng cái kinh hãi không thôi.

Dương Thanh Huyền phát hiện, Thi Ngọc Nhan một đôi mắt to, đang chăm chú nhìn chằm chằm chính mình.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 929: Đoạn Đi Tạp Niệm, Nghi Là Kinh Hồng Chiếu Ảnh Đến

Dương Thanh Huyền nội tâm cười khổ không thôi, phiền phức lũ lượt kéo đến. Trước mắt mấy vị này cường giả cái thế, không có chỗ nào mà không phải là cùng chính mình có các loại liên luỵ.

Cũng may Thi Ngọc Nhan nhìn hắn chằm chằm thêm vài lần sau, liền chuyển qua ánh mắt, nhìn phía trong sân những cường giả kia, trong đôi mắt đẹp dị thải liên tục.

“Hóa ra là Quân Thiên Tử Phủ chủ nhân, khà khà, Quân Thiên Tử Phủ là chuẩn bị từ Trung Ương Đại thế giới xoá tên sao?” Vũ Vô Cực trên mặt mang theo vẻ lạnh lùng, khinh thường châm chọc nói.

“Ha ha, ngươi làm Quân Thiên Tử Phủ là tiềm Vân Tông sao? Mảnh này mênh mông hải, ngươi cũng đã không ra được.” Thi Diễn ngự không mà đến, vài bước bên dưới, sẽ đến Vũ Vô Cực mười trượng bên trong, lạnh lùng giằng co.

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Lại một cái muốn giết Vũ Vô Cực, chư vị nhìn làm sao bây giờ? Vũ Vô Cực này ngu xuẩn, sớm muộn là cũng bị người giết, cải lương không bằng bạo lực, lấy ta góc nhìn, không bằng ngay bây giờ liên thủ đưa hắn lên đường thôi.”

Hồng Uyên gật đầu nói: “Ta tán thành huyền giả cùng Thi Diễn đại nhân ý kiến.”

Nhật Dụ cau mày nói: “Không thể, Á Hằng này Tu Di giới tử thế giới, căn bản không chịu nổi chúng ta mấy người liên thủ.”

Tử Dạ cũng nói: “Giết Vũ Vô Cực tùy thời có thể, nhưng tiến nhập Ân Võ Điện, bỏ qua lần này liền không sẽ có cơ hội nữa.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Các ngươi cũng quá cưu kết liễu, bây giờ kết quả là 3-2, liền để ta tới giúp các ngươi hạ quyết tâm này đi. Chỉ cần chém vỡ này Tu Di giới tử thế giới, đoạn đi các ngươi nhớ nhung, là có thể an tâm giết Vũ Vô Cực.”

Nói, trong tay ngân đao loáng một cái, một mảnh ánh đao ở trên không bên trong như nước tản ra, giống một mặt bình hồ kéo dài tới đi ra ngoài.

Tất cả mọi người nín hơi, cảm nhận được cực mạnh đao chói lọi mắt, đều là trong lòng ngạc nhiên, phảng phất nhúc nhích một hồi, cũng sẽ bị đao kia khí vắt nát tan.

Nhật Dụ cùng Tử Dạ đều là kinh hãi, đồng quát lên: “Dừng tay!”

Hai trên mặt người một mảnh lo lắng, ra tay cũng không phải, không ra tay cũng không phải. Dù cho ra tay ngăn cản Huyền Thiên Cơ, ba người hợp lực bên dưới, tất nhiên cũng là trời long đất lở, nổ nát này Tu Di giới tử.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu đều là sốt sắng, bọn họ biết này Tu Di giới tử, bị Á Hằng đưa cho bao nhiêu kỳ vọng, nếu là bị chém nát, hậu quả khó mà lường được.

“Tẻ nhạt.” Trong hư không truyền đến một đạo lạnh lùng tiếng, “Muốn đánh liền tiến vào Ân Võ Điện đi đánh đi, nơi đó mặt rắn chắc, đừng vỡ vụn thế giới của ta.”

Theo dứt tiếng, mênh mông trên biển nhấc lên sóng lớn, ngang qua bầu trời mênh mông kim kiều loáng một cái không gặp, tất cả mọi người chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, đã bị vô biên Kim Quang bọc lại, toàn bộ không gian theo cái kia ánh vàng phóng lên trời.

Huyền Thiên Cơ cuốn lên ánh đao như nước, một hồi phá nát mở, hắn mặt ngậm mỉm cười, run một cái lưỡi đao, liền đem ngân đao thu hồi, tùy ý cái kia Kim Quang bao phủ chính mình, hướng về trong hư không sâu không cánh cửa cực lớn phóng đi.

“Ầm ầm!”

Lớn trước cửa ám sắc không gian, bị Kim Quang chấn động, như gió cuốn vân dũng, giống như vòng xoáy vậy khuếch tán mở.

Mà ánh sáng màu vàng óng, như một thanh cái dùi, xuyên thẳng. Vào ám sắc bên trong không gian, không ngừng đem không gian kia điểm chen mở.

Ở Kim Quang bên trong mọi người, tất cả đều nín thở, khiếp sợ nhìn về phía trước cái kia sâu không sắc cánh cửa cực lớn, như một tòa núi cao, đứng sững ở hư không vô tận bên trong.

Dương Thanh Huyền trong đầu lần thứ hai xuất hiện cái kia lớn cửa mở ra, vô số cường giả từ trong đó bay ra, cùng cái kia vô tận hào quang cùng hỏa diễm đại chiến cảnh tượng. Một hồi lâu mới phục hồi tinh thần lại, hai tay đã là một mảnh mồ hôi lạnh.

Lúc này, cái kia ánh sáng màu vàng óng, đang lúc mọi người phía sau hóa thành một cái vòng xoáy, không ngừng chuyển động, chính là từ Tu Di giới tử thế giới, dẫn tới mảnh này ám sắc không gian đường nối.

Tử Dạ hít một hơi thật sâu, nói: “Chúng ta đã tới Ân Võ Điện sao?”

Huyền Thiên Cơ nhìn cái kia cánh cửa cực lớn, nói: “Coi như thế đi, ít nhất là đi tới ngoài cửa.”

Bỗng nhiên, từ cái kia sau lưng vòng xoáy màu vàng óng bên trong, lại bay ra sáu tên võ giả, nhưng thực lực chỉ có Toái Niết cảnh.

Sáu người kia vừa xuất hiện, liền giật mình nhìn mọi người, sau đó cẩn thận lùi đến một bên, đem cảnh giác độ nhắc đến đến cao nhất, chỉ lo xảy ra vấn đề gì.

Dương Thanh Huyền biết, sáu người này đều là tiến nhập thí luyện chi địa tu luyện võ giả, trong lúc vô tình xông vào. Theo Tu Di giới tử thế giới mở rộng, xông vào tiến vào võ giả càng ngày sẽ càng nhiều. Hơn nữa thí luyện chi địa cấm chế đã phá, Tử Dạ bọn người lần lượt mà vào, sợ là toàn bộ Biển Đen võ giả, sẽ có hơn nửa đi vào tìm tòi hư thực, đến thời điểm sợ là liền náo nhiệt.

Tử Dạ có chút kích động, nói: “Này cánh cửa cực lớn phải như thế nào mở ra?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Việc này có thể sau đó tái thảo luận, ta nhìn này ám sắc không gian rất ổn định, không bằng trước đem Vũ Vô Cực đại nhân đưa lên đường lại nói?”

Vũ Vô Cực hoàn toàn biến sắc, lần này là thật có chút kinh ngạc, như là mấy người này liên thủ, chính mình sợ là thật phải đóng đời ở đây. Hắn tuy rằng ngông cuồng vô biên, nhưng cũng không ngu ngốc. Huyền Thiên Cơ đám người mỗi một vị, đều cũng có thực lực cùng hắn đơn đả độc đấu, nếu đánh một trận một tự nhiên không sợ, năm đối một, vậy thì thật sự ha ha.

Thi Diễn nói: “Ta nhìn có thể.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Vậy liền đánh đi.” Trong tay ngân quang đồng thời, liền hóa thành đao sông dài, như nước đi.

Một thức đao pháp, hồng nhạn chiếu ảnh.

Vũ Vô Cực cả giận nói: “Huyền Thiên Cơ, đừng vội khinh người quá đáng!” Hắn không dám thất lễ, hai tay sáp nhập, một mảnh tím đen song sắc từ lòng bàn tay lóe ra, chém vào thủy quang sắc ánh đao bên trong, chấn động tới một mảnh bóng mờ, ở trên không bên trong hóa thành Thiên Nga giương cánh.

Hồng Uyên kinh hãi, ngạc nhiên nhìn Huyền Thiên Cơ cái kia thức đao pháp, không nhịn được kêu lên: “Được!”

Chiêu thức này đao pháp, vốn là đời đầu Vũ Giả mô phỏng theo Thiên Nga cất cánh thời gian, xẹt qua mặt nước cái kia loại côi cút thiên thành sáng chế, đem Thiên Nga to lớn hùng vĩ, cao xa chi chí, toàn bộ hòa vào bên trong.

Một đao ra, nghi là kinh hồng chiếu ảnh đến.

Liền ngay cả Hồng Uyên cũng không thể không than thở phi phàm, trong tay lông vũ nhất chuyển, liền đập đi ra ngoài, quát lên: “Hữu Phượng Lai Nghi!”

Cái kia lông vũ giống như là muốn thiêu đốt giống như vậy, vô số hỏa diễm tự bên trong xuất hiện, hóa thành ngàn chim ở rừng, bách điểu triều phượng, vạn năm tụ tán trong đó, tạo thành một cái to lớn ngũ sắc phượng quang, như trời như vòng.

Vũ Vô Cực biến sắc mặt, hai người lần lượt ra tay, hắn cũng đã không còn đường lui, phẫn nộ quát một tiếng, tay trái ở trên không bên trong loáng một cái, một mảnh tử quang ngưng tụ, hóa ra một cái bình bát, hướng về cái kia thần hỏa chụp xuống.

“Ầm ầm ầm!”

Bình bát bản thể ở trên không bên trong phóng đại, chiếu vào vòng sáng trên, bách điểu một hồi bị quản chế, năm phượng Hóa Hình ra, lực kháng Tử Kim chi quang.

Hồng Uyên hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Thánh khí Tử Kim Bát Vu?” Trong tay hắn lông vũ nhất chuyển, lần thứ hai vỗ xuống, quát lên: “Thiên Vũ Lưu Vân!”

Đầy trời ám sắc trong hư không, vô số Bạch Tuyết bay tới, hướng về Vũ Vô Cực bao phủ đi.

“Một đám cặn bã, còn tưởng rằng bản tọa thật sự sợ rồi các ngươi sao?!”

Vũ Vô Cực hai mắt hung mang lóe lên, thân thể một hồi lớn lên, vô số Tử Kim sắc vảy bao trùm toàn thân, tay phải vồ một cái, hắc đao liền tái hiện ra, hướng về cái kia trắng xóa Bạch Tuyết chém tới!

“Ầm ầm!”

Toàn bộ lông trắng bên trong, bị đánh ra một cái khe, vô số lông chim trong khoảnh khắc tan hết.

Xa xa Diệp Thịnh hoảng sợ không thôi, hai con ngươi một hồi trừng thật to, hắn trên người có ba đường hắc đao hàng nhái, không nghĩ tới càng gặp được chính phẩm, chật vật nuốt xuống hạ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 930: Lấy Ba Địch Một, Thời Không Cự Linh

“Ta có hai cái Thánh khí nơi tay, liền coi như các ngươi liên thủ, có thể làm khó dễ được ta?!”

Vũ Vô Cực Ma khí cuồn cuộn ngất trời, trong đôi mắt nổ bắn ra hung mang, đằng đằng sát khí.

Hai cái Thánh khí ở trong tay hắn, phân nắm tay trái tay phải, dường như hai cái thế giới, trấn áp tất cả sức mạnh.

“Thánh khí mặc dù không tệ, nhưng cũng không phải vạn năng.” Thi Diễn bóng người loáng một cái, hai tay bấm quyết, tay áo tung bay, đầy trời trong ám dạ, hóa ra vô số ngôi sao, đồng thời có to lớn tinh quỹ hiển hiện ra.

“Đại đạo diễn biến!”

Vũ Vô Cực sầm mặt lại, quát lên: “Đi chết đi!”

Ba đường hắc đao loáng một cái, một mảnh hắc khí chém ra, vạn sao rung động, ở trong đêm tối lảo đà lảo đảo.

Hắc đao chém nơi, hóa ra vô số đạo văn, đem đêm tối mạnh mẽ xé rách.

Thi Diễn biến sắc, khẽ quát một tiếng, phun ra một ngụm trọc khí, quanh thân có gợn nước hiện ra, cả người tiến nhập một loại cực tĩnh trạng thái, thật giống cùng ngoại giới hoàn toàn cách ly. Có phỉ quân tử, bịt tai thanh tú oánh, sẽ biện như sao.

“Thái Thanh Ngọc Quyết!” Một thức ra, cách xa xôi đêm tối, vô cùng uy năng mênh mông mà đến, đem cái kia ba đường hắc đao ngăn chặn.

Thân đao mãnh liệt rung động một cái, có thượng cổ hung thú tiếng gầm gừ, đồng thời không ngừng ở bầu trời Hóa Hình, nhưng mỗi lần xuất hiện, đều bị đại đạo diễn biến đánh tan, không cách nào ngưng hình.

Vũ Vô Cực hoàn toàn biến sắc, vội vàng vung vẩy hắc đao, nhưng phát hiện bên trên sức mạnh bị áp chế gắt gao, không cách nào phá tan trấn áp.

Mà giờ khắc này, Hồng Uyên lại ra tay.

Trong tay vũ vỗ một cái bay vào trời cao, hóa thành Phượng Điểu chân thân, hí dài bên dưới va trên Tử Kim Bát Vu, tạo nên từng mảng từng mảng hào quang, cùng tuyên truyền giác ngộ ong ong. Kỳ hạ ngũ sắc phượng quang liền sắp không áp chế được nữa.

Huyền Thiên Cơ thì lại nói: “Nhật Dụ, Tử Dạ, đồng loạt ra tay.”

Nhật Dụ nói: “Ta cùng Vũ Vô Cực đều là đạo Ảnh chi người, bao nhiêu cũng có chút tình nghĩa, sao nhẫn tâm liên thủ ép hắn?”

Tử Dạ cũng gật đầu nói: “Không sai, có ba vị liên thủ đủ để, hai ta người ra tay, bất quá vẽ rắn thêm chân.”

Huyền Thiên Cơ cười lạnh nói: “Vào lúc này đấu trí, các ngươi cũng là chút tiền đồ này.”

Nói, không để ý đến bọn hắn nữa, ngân đao đồng thời, liền hướng cái kia hào quang màu tử kim bên trong đánh chém đi.

Ba người liên thủ lại, không chỉ có áp chế Vũ Vô Cực hai cái Thánh khí, liền ngay cả hắn Ma Thần thân, đều không phát huy ra uy lực, nháy mắt rơi vào bị động, vô cùng chật vật.

Mọi người nơi nào thấy qua đáng sợ như vậy chiến đấu, tất cả đều là kinh hãi tột đỉnh, dồn dập hướng về xa xa bỏ chạy, để tránh khỏi bị lan đến.

Mà không lúc đó có võ giả từ cái kia Bỉ Ngạn kim kiều biến thành trong nước xoáy đi ra, cũng đều là sợ đến hồn phi phách tán, có chút gấp bận bịu tránh ra, có chút trực tiếp chạy trở về.

Lôi Chiến đang ở phía xa quan chiến, trên mặt hiện lên vẻ kinh sợ, bỗng nhiên bên tai truyền đến Diệp Thịnh thanh âm, “Lôi Chiến huynh, những người này tất cả đều là Bỉ Ngạn Giới Vương cảnh tồn tại, đứng ở cái thế giới này đỉnh người, ở cùng với bọn họ chúng ta không chiếm được nửa điểm chỗ tốt, không bằng thừa bọn họ loạn đấu, mau đánh mở cửa lớn đi vào, như vậy mới có cơ hội lấy được chỗ tốt.”

Lôi Chiến sắc mặt thay đổi mấy lần, nhất thời gật đầu, hồi âm nói: “Ngươi có thể có mở cửa phương pháp?”

Diệp Thịnh trả lời: “Không có, nhưng nếu cửa lớn ở này, tự nhiên là có thể mở ra. Ta cùng Diệp Vô Sát sợ thực lực không đủ, lúc này mới mời Chiến huynh một đạo.”

Lôi Chiến gặp Diệp Thịnh cùng Diệp Vô Sát ngay ở cách đó không xa nhìn hắn, trầm tư một chút, liền gật gật đầu, bay vút qua.

Tử Dạ sau lưng Ám Dạ hữu sứ Vũ Minh, một mực chú ý Diệp Thịnh động tác, thấy bọn họ hướng về cánh cửa cực lớn đi, thấp giọng nói: “Dạ Hậu, Diệp Thịnh hắn...”

Tử Dạ hơi chuyển đầu, chỉ liếc mắt nhìn, trong ánh mắt liền tràn ngập xem thường, đem đầu chuyển về chiến trường, giễu cợt nói: “Một bầy kiến hôi, tùy ý bọn họ đi thôi. Nếu là bọn họ có thể đem đại môn mở ra, ngược lại cũng đúng là một cái công lớn, đến thời điểm sau đó là giết hắn nhóm không muộn.”

Vũ Minh gật gật đầu, tiếp tục quan sát đến Diệp Thịnh mấy người động tác.

Diệp Thịnh ba người bay thẳng hướng về cái kia cánh cửa cực lớn, rất nhanh sẽ đến trước cửa, ngước đầu nhìn lên, một luồng hạo nhiên uy thế tự trên cửa truyền ra, khiến mấy người đều là không nhịn được cả người cự chiến.

Diệp Vô Sát cả kinh nói: “Cái môn này đến cùng là chuyện gì xảy ra? Chỉ là một phiến tử môn mà thôi, thế nào sẽ có mạnh mẽ như vậy mênh mông sức mạnh to lớn, làm cho tâm thần người không yên.”

Diệp Thịnh liếm môi một cái, hưng phấn nói: “Đây mới là Ấn Võ Điện a!”

Lôi Chiến trong lòng cũng dâng trào, trầm giọng nói: “Trước tiên hợp lực mở ra cửa lớn lại nói!” Nói, liền muốn dùng hai tay đẩy ra cái kia cánh cửa cực lớn.

“Chậm đã!” Diệp Thịnh một hồi đưa hắn ngăn cản, nói: “Cẩn thận trên cửa có vấn đề, vẫn là làm hết sức không muốn tiếp xúc tốt.”

Lôi Chiến hai tay của ngừng giữa không trung bên trong, gật đầu nói: “Ngươi nói đúng.”

Hắn thu tay về đến, nhanh chóng bấm quyết. Trên người Lôi Quang như nước như thế chảy xuống, tự hai chân nhọn tản ra. Sau đó tại thân thể năm trượng ở ngoài, vô số sấm sét ngưng tụ, hóa ra một đạo sét phân chia thân.

Diệp Thịnh cùng Diệp Vô Sát, cũng từng người triển khai thần thông, hóa ra một đạo phân thân đến.

Sau đó ba người bản tôn lùi lại hai mươi trượng, để cái kia ba đạo trên phân thân trước, đẩy ra cái kia sâu không cánh cửa cực lớn.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Ba đạo thân phận, sáu hai tay Tề Tề vỗ vào cái kia trên cửa lớn, đồng thời dùng sức đi phía trước đẩy.

“Oanh” một tiếng, cánh cửa cực lớn tựa hồ run rẩy một chút, mặt trên tạo nên lượng lớn sóng gợn, từng vòng khuếch tán, như nhăn hồ mặt. Sóng gợn tầng tầng lớp lớp chất thành một đống, tổ hợp thành vô số đồ án, chớp mắt tiêu tan.

Ba người lấy làm kinh hãi, vội vàng đem phân thân cho đòi về. Nhưng không rõ, ba người đều là run lên, cảm giác cùng cái kia phân thân hoàn toàn mất đi liên hệ, lại không cách nào khống chế.

“Xảy ra chuyện gì?”

“Không được! Mau lui lại!”

Ba người tâm niệm bay lộn, một hồi liền nhận ra được không đúng, lại không lo được phân thân, vội vàng hướng về phía sau thối lui.

“Ầm ầm!” Trên cửa lớn run lên, cái kia ba đạo phân thân nháy mắt nát tan, một đạo sâu không sắc lớn ảnh từ mặt trên vọt ra, phát sinh tiếng gào kinh thiên động địa.

Toàn bộ ám sắc không gian chấn động mạnh, liền ngay cả cánh cửa cực lớn cũng ở đây hống một tiếng bên dưới, như mặt nước giống như hoảng hốt.

Tất cả mọi người là kinh hãi, Tề Tề hướng về thanh âm kia nhìn tới.

Đó là một đầu cao tới trăm trượng cự thú, sâu mắt rộng ngạch, mặt như viên hầu. Hùng vĩ thân thể bị Trường Mao bao trùm, trong đôi mắt phát sinh khiếp người hàn quang.

Liền ngay cả Huyền Thiên Cơ mấy người, cũng đều nháy mắt dừng tay, giật mình nhìn sang.

Mấy người mặc dù sợ, nhưng vẫn chưa hoảng loạn.

Bởi vì mặc kệ xảy ra chuyện gì, trong thiên hạ có thể uy hiếp được sự tồn tại của bọn họ, ít ỏi.

Cái kia cự thú đứng ở cánh cửa cực lớn trước, có vẻ vô cùng nhỏ bé, nhưng cũng so với người bình thường đại không chỉ gấp mười lần, nhất định phải nhấc đầu ngưỡng mộ.

Tịch Đại cả kinh nói: “Thời không Cự Linh?!”

Huyền Thiên Cơ cũng kinh ngạc nói: “Không nghĩ tới còn có thời không Cự Linh bộ tộc tồn tại, ta còn tưởng rằng tất cả đều tuyệt tích đây.”

Trong tất cả mọi người, kinh hãi nhất dị thường, tâm tình sôi trào mãnh liệt chính là Dương Thanh Huyền!

Bởi vì trước mắt này cự thú, cùng hắn đi tới Thương Khung tinh vực trước, cái kia Côn Lôn Sơn hạ vô tận trong cung, vây quanh vũ quang bàn vạn ngàn cự thú, giống như đúc!

“Nguyên lai vật này, gọi thời không Cự Linh.”

Dương Thanh Huyền ở dại ra phía sau, nội tâm lẩm bẩm nói rằng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 931: Không Gian Áp Chế, Hai Đại Quy Tắc

Huyền Thiên Cơ nói: “Bộ tộc này thiên phú, đồng thời ủng có thời gian cùng không gian hai đại quy tắc, Vương tộc lại có thể tùy ý qua lại ở thời không bên trong, từ nơi này đầu Cự Linh hình thể xem ra, hẳn là Vương tộc không thể nghi ngờ.”

Tử Dạ ngơ ngác nói: “Vật này không sẽ là giữ cửa chứ?”

Tịch Đại cười khổ nói: “Xem bộ dáng là, từ sách cổ ghi chép bên trong, cũng không có nói tới Vi Lạp bắt thời không Cự Linh, luyện hóa thành môn thần chuyện a. Ngươi nói xem, Dạ Hậu đại nhân?”

Tử Dạ ngẩn người một chút, xoay người hừ nói: “Ta làm sao biết.” Trong mắt nàng toát ra vẻ nghi hoặc, nhẹ giọng tự nói: “Nếu là có vật này trấn thủ, cái kia Á Hằng là như thế nào đi vào?”

Tịch Đại nói: “Tương truyền Bỉ Ngạn kim kiều, có thể tiến vào nhập thời không dòng lũ, thẳng tới Bỉ Ngạn. Có lẽ có vòng qua thứ này thần thông cũng khó nói.”

Thi Diễn thở dài một tiếng, nói: “Vạn vật có linh, đại đạo vô cùng.”

Vũ Vô Cực được lợi từ thời không Cự Linh xuất hiện, từ ba người dưới sự vây công thở ra hơi, trong đôi mắt không ngừng nhảy lên hung quang, như là đang suy tư điều gì.

Dương Thanh Huyền từ kinh hãi bên trong lấy lại tinh thần, hỏi: “Vật này... Rất lợi hại phải không?”

Bởi vì thân phận của hắn đặc thù, vài tên cường giả nghe vậy, đều quay đầu lại nhìn hắn một chút.

Tịch Đại cười nói: “Lợi hại tự nhiên là lợi hại, nhưng càng phiền toái chính là, có thời không hai loại thần thông sức mạnh, là rất khó đối phó. Huống chi là Vương tộc, hầu như đem hai loại thần thông nắm giữ được cực hạn. Bất quá có chư vị đại nhân ở, lúc này không Cự Linh coi như lợi hại đến đâu, cũng phải thúc thủ đền tội.”

Nhật Dụ nói: “Vậy còn chờ gì? Mọi người cùng nhau ra tay, trấn áp vật này, Ân Võ Điện cửa thì có thể mở ra.”

Bỗng nhiên, cái kia thời không Cự Linh hai tay hơi động, chỉ là vô cùng động tác thật nhỏ, nhưng bởi vì thân thể quá khổng lồ, nháy mắt đã bị tất cả mọi người cảm giác được.

To lớn kia cánh tay giơ lên, năm ngón tay kéo ra, đối diện mọi người, trên lòng bàn tay tận là quỷ dị hoa văn phức tạp.

Mỗi người đều là trong lòng rùng mình, vạn phần cảnh giác.

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Vũ Vô Cực, ngươi lại tạm thời nhặt lấy về một cái mạng, tiểu tử ngươi vận khí không tệ a.”

Vũ Vô Cực mặt âm trầm hừ hạ, không có lúc trước như vậy càn rỡ.

Bỗng nhiên, thời không Cự Linh mười ngón hơi cong một chút, hướng về lòng bàn tay thu nạp, trình hư cầm trạng thái. Toàn bộ ám sắc hư không đột nhiên chấn động, mỗi người đều cảm thấy ngực miệng bị đá tảng bắn trúng giống như, không nói ra được nặng nề, khí huyết ở trong lồng ngực rung động.

“Phốc!” Có vài tên thực lực hơi yếu võ giả, tại chỗ phun ra một ngụm máu đến.

Dương Thanh Huyền cảm thấy không chỉ có là lồng ngực, liền ngay cả toàn thân đều bị một nguồn sức mạnh vô hình áp chế lại, giống như là muốn nghiền nát tứ chi của hắn cùng ngũ tạng lục phủ.

“Không gian áp chế!”

Chỉ thấy ám sắc hư không, ở thời không Cự Linh mười ngón hạ, không ngừng co rút lại.

Trên hư không hiện ra vô số ô lưới tuyến, giống sóng gợn đung đưa, càng ngày càng gấp tập hợp.

“A!”

“Ầm!”

Một tên võ giả suất không chịu nổi trước, trực tiếp bạo thể mà chết.

Mấy tên khác đồng bạn kinh hãi, đều là doạ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, vội vàng hướng về Kim Quang vòng xoáy phương hướng bỏ chạy, muốn ly khai nơi đây.

Nhưng chỉ là thân thể hơi động, liền đánh vào cứng rắn trên hư không, làm cho nguyên bản là không chống đỡ nổi hộ thể chân nguyên, nháy mắt hỗn loạn, thân thể “Oành” một tiếng nổ tung ra.

Sợ đến còn lại người, ngay cả chạy trốn cũng không dám chạy trốn.

Mà không đoạn có người từ vòng xoáy màu vàng óng bên trong đi ra, đều là mới tới võ giả, không hiểu tình huống, từng có nửa vừa xuất hiện liền bạo thể mà chết. Còn lại một ít thực lực mạnh mẽ, vội vàng vận chuyển chân nguyên, chống lại không gian này áp chế, nhưng cũng đều là sắc mặt trắng bệch, trong mắt tất cả đều là sợ hãi.

Dương Thanh Huyền trên người có Thánh thể địa tương hào quang lưu chuyển, chống chọi không gian kia áp chế. Hắn liếc mắt nhìn bốn phía Tinh Túc, hơi suy nghĩ, một tay bấm quyết, đem mấy người toàn bộ thu về Tinh Giới, kể cả trước thả ra Nghê Ba, cũng thu hồi Tứ Thánh Linh Đồ.

Ở vận dụng Tứ Thánh Linh Đồ thời điểm, Dương Thanh Huyền trong lòng không tên run lên, thật giống Huyền Thiên Cơ hữu ý vô ý liếc qua đi qua, sợ đến hắn cả người bốc mồ hôi lạnh.

Cũng may Huyền Thiên Cơ chỉ là hời hợt ánh mắt quét qua, cũng không có làm khó ý của hắn.

Thời không Cự Linh mười ngón, vẫn còn ở không ngừng hướng về lòng bàn tay uốn lượn co rút lại, mỗi lần ép một phần, toàn bộ không gian áp chế tựu lấy cấp số nhân kéo lên.

Trong cả sân, bất luận là sớm nhất đám kia võ giả, vẫn là sau đó tiến vào, Thiên Vị bên dưới, hầu như nháy mắt đã bị ép thành phấn vụn, hóa thành một đống mảnh vụn, vãi ở trên hư không, trở thành điểm điểm bụi trần, rác rưởi.

Đồng thời theo thời gian đưa đẩy, liền ngay cả thông thường Thiên Vị cường giả cũng mau chi trì không nổi.

Mạc Đình đột nhiên giơ tay lên, lăng không hóa ra một vòng hào quang, đem Hoa Chương bọc lại, đồng thời hướng về Dương Thanh Huyền cùng Nguyên Khôi hô: “Lại đây.”

Dương Thanh Huyền cùng Nguyên Khôi đều là đại hỉ, vội vàng vẩy tay, đem không gian áp chế chen mở, một chút xíu đem thân thể dời đi qua, tiến vào Mạc Đình bày ra hào quang trong kết giới, lúc này mới cảm thấy áp lực buông lỏng, tất cả đều là tầng tầng thở ra một hơi.

Hoa Chương càng là sắc mặt trắng bệch, thất khổng bên trong máu tươi chảy ra, như là Mạc Đình chậm hơn một bước xuất thủ, hắn sợ là đã treo, vội vàng đối với Mạc Đình thiên ân vạn tạ.

Nhật Dụ khẽ ồ lên một tiếng, nhìn Mạc Đình ánh sáng thần thánh kết giới, kinh ngạc nói: “Lực lượng này... Thật là mạnh Cổ Diệu lực lượng.”

Mạc Đình khẽ vuốt cằm nở nụ cười, nói: “Ta ở Hải Thiên Nhai bế quan quá hồi lâu, đối với Cổ Diệu lực khống chế, có cực mạnh tâm đắc.”

Nhật Dụ đầy mặt nghi hoặc, lạnh lùng nói: “Há, thật sao?”

Mạc Đình mỉm cười không được gật đầu, nói: “Ừ, đúng, có rãnh rỗi, kính xin Nhật Dụ đại nhân chỉ điểm nhiều hơn một, hai.”

Nhật Dụ mặt không chút thay đổi nói: “Hừ, chờ lúc rãnh rỗi, ta hiểu rồi.”

Hai người trò chuyện hết sức ngắn gọn, nhưng khiến người ta sinh ra vẻ cổ quái tình tố, tựa hồ này Nhật Dụ đối với Mạc Đình có rất lớn thành kiến.

Tử Dạ cũng khẽ nhíu xung quanh lông mày, người đưa đò cùng Hải Thiên Nhai quan hệ vẫn là cực kỳ tốt, sợ người lạ ra hiểu lầm gì đó đến.

Vũ minh cong ngón tay búng một cái, một chút hắc mang kích. Bắn ra, hóa thành quang ảnh chụp xuống, đem sắp không chống đỡ nổi Vũ Ảnh bọc lại. Vũ Ảnh quăng tới cảm kích ánh mắt.

Tử Dạ nói: “Không gian này áp chế nói có mạnh hay không, nói yếu không yếu, nhưng tổng như vậy tăng lên theo cấp số nhân xuống, cũng không phải biện pháp. Chúng ta cũng nên cho vật này một chút giáo huấn, để hắn ngoan ngoãn tránh ra mới là.”

Huyền Thiên Cơ mỉm cười nói: “Vừa nãy ba người chúng ta cùng Vũ Vô Cực dây dưa, thể lực hao tổn rất lớn, đấu lúc này không Cự Linh, liền phiền phức Tử Dạ cùng Nhật Dụ huynh.”

Thi Diễn cũng gật đầu nói: “Huyền giả nói rất đúng.”

Hồng Uyên cũng nói: “Chính là.”

Nhật Dụ giận dữ, quát lên: “Đấu Vũ Vô Cực là chuyện riêng của các ngươi, mà lúc này không Cự Linh, nhưng là cản tất cả mọi người đạo, cần phải mọi người cộng đồng gánh chịu!”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Nhật Dụ huynh nói rất có lý, nhưng... Ta không nghe ta không nghe.” Nói, đem đầu lay động cùng trống bỏi tựa như.

“Ngươi...!” Nhật Dụ một hồi khí kết, không làm gì được hắn.

Thi Diễn cùng Hồng Uyên làm dứt khoát nhắm mắt lại đến, làm như không thấy, mắt điếc tai ngơ.

Hắn, một bước đầu nhập võng du, hắn dùng phong cách của chính hắn đi lên trên đỉnh cao cùng mỹ nữ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 932: Không Đội Trời Chung, Hỏa Chi Bản Nguyên

Vũ Vô Cực con mắt híp lại, nhấc theo hắc đao nói rằng: “Nhật Dụ huynh, không cần phải để ý đến ba người bọn hắn, ta mặc dù chứng khí hư người yếu, chỉ mong giúp ngươi một tay, chém giết này đầu lông quái.”

Vũ Vô Cực tuy rằng hung hăng càn quấy, nhưng cũng không ngu ngốc, rất nhanh liền nhận rõ tình thế, đồng thời chủ động đứng thành hàng. Chỉ cần lôi kéo Nhật Dụ cùng Tử Dạ, cũng không cần e ngại Huyền Thiên Cơ ba người.

Nhật Dụ tự nhiên biết ý nghĩ của hắn, nhưng vào lúc này, Huyền Thiên Cơ ba người rõ ràng không trông cậy nổi, cũng chỉ có thể phối hợp Vũ Vô Cực, dù sao thêm một cái người, nhiều một phần phần thắng cùng an toàn, lúc này gật đầu nói: “Có vũ huynh giúp đỡ, giết này lông quái tự là điều chắc chắn.”

“Ầm!” Nhật Dụ vừa mới dứt lời, khuôn mặt liền một hồi vặn vẹo, từ lồng ngực nơi tuôn ra nổ vang, sau đó cả người như là bị nổ tung giống như vậy, tảng lớn ánh sáng thần thánh cùng hỏa diễm tứ tán.

“Chi!” Mọi người giật nảy mình.

Chỉ thấy xa xa thời không Cự Linh, tay trái không nhúc nhích, khống chế được toàn trường không gian áp chế tay phải nhưng là ngón trỏ giơ lên, chuyên môn nhằm vào Nhật Dụ tiến hành rồi công kích, hắn tựa hồ nghe đã hiểu nhân ngôn.

Tử Dạ cau mày nói: “Nhật Dụ, làm sao?”

“Thật là mạnh áp chế, ta cả người đều bị nghiền nát.” Cái kia chút tản đi hỏa diễm, vẫn chưa tiêu vong, mà là ở trên không bên trong tụ hợp, lần thứ hai hóa ra Nhật Dụ chân thân, gương mặt kinh hãi.

Mắt gặp cái kia thời không Cự Linh ngón tay cử động nữa, lại điểm rơi xuống, toàn bộ trong hư không xuất hiện một cái có thể thấy được hư tuyến, chính là tạo thành không gian tuyến tính nguyên tố, như một căn hắc ti giống như, ở Cự Linh đầu ngón tay ** khống.

Nhật Dụ nghiêm ngặt quát một tiếng, mười ngón nhanh chóng bấm quyết, một chút minh hỏa tự lòng bàn tay kích. Bắn ra.

“Ầm ầm!”

Hỏa diễm va cái kia hắc tuyến trên, thoáng chốc đã bị nổ tung, hóa thành một cái to lớn hỏa vòng, hướng về bốn phía tản đi.

Không ít võ giả không tránh kịp, kinh hãi bên dưới bị hỏa vòng bắn trúng, kêu thảm một tiếng liền hóa thành bụi bay, trực tiếp chết rồi hơn mười người.

Còn dư lại võ giả mỗi cái sợ run tim mất mật, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy. Ở này cường đại không gian dưới áp chế, chống chọi lực lượng không gian liền hầu như tinh lực hầu như không còn, nơi nào có sức mạnh đi tránh né dư âm nổ?

Cái kia chút còn có sức lực, nỗ lực di chuyển thân thể, tận lực rời xa Nhật Dụ đám người, miễn cho bị lan đến đi vào.

Dương Thanh Huyền tâm trạng ngạc nhiên, cái kia Nhật Dụ đánh ra hỏa diễm, cho hắn một loại khó có thể dùng lời diễn tả được kinh hãi, sức mạnh kia, vẫn còn ở hắn chưởng khống biến dị mấy lần bạch hỏa bên trên.

Mạc Đình cũng nhìn chằm chằm Nhật Dụ, hai con mắt lấp lóe, không biết đang suy nghĩ gì. Hắn bỗng nhiên mở miệng hỏi: “Nguồn sức mạnh này, có phải là rất quen thuộc?”

Dương Thanh Huyền, Nguyên Khôi, Hoa Chương đều kinh ngạc hạ, ba người đồng thời nói rằng: “Cổ Diệu lực lượng!”

Mạc Đình gật gật đầu, mỉm cười nói: “Cái kia các ngươi có phải hay không biết này Nhật Dụ thân phận?”

Ba người đều là lắc đầu.

Mạc Đình nghiêm nghị nói: “Hắn chính là Cổ Diệu trong một tia linh thức, bị người mạnh mẽ rút ra, sau đó dốc lòng bồi dưỡng, cuối cùng huyễn hóa thành cường giả cái thế, cũng là đạo ảnh một trong Nhật Giả.”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, nói: “Hắn chính là đạo ảnh?”

Mà Nguyên Khôi nhưng là ngẩn người một chút, cả kinh nói: “Bị người mạnh mẽ từ Cổ Diệu bên trong rút ra? Là ai có như vậy sức mạnh đáng sợ? Dạ Hậu sao?”

Mạc Đình nói: “Không phải Dạ Hậu, nhưng cùng Dạ Hậu quan hệ không ít, nếu là ta không có đoán sai, hẳn là Bạch Hổ hành cung người xây dựng, đưa chúng ta tới được Bỉ Ngạn kim kiều chủ nhân, năm đó Bạch Hổ tố túc.”

Dương Thanh Huyền giật mình trong lòng, nói như vậy, đó chính là Á Hằng, chuyện này Á Hằng vẫn chưa đề cập quá.

Mạc Đình nói: “Cho nên bây giờ Cổ Diệu bạo động, lo lắng nhất chính là Nhật Dụ cùng Dạ Hậu, bởi vì Nhật Dụ mang đi Cổ Diệu cực đại một phần lực lượng, Cổ Diệu một khi thức tỉnh lời, tất nhiên phải đem hắn nuốt chửng trở lại. Mà Dạ Hậu, nếu là ta suy đoán không sai, nàng cần phải cùng năm đó phong ấn Cổ Diệu Vi Lạp, có vô số liên hệ, cũng là Cổ Diệu tất phải giết người.”

Dương Thanh Huyền giật mình Mạc Đình quan sát cùng năng lực trinh thám, Nhật Dụ chuyện hắn không rõ ràng, nhưng ít ra Dạ Hậu phương diện, nói tới vô cùng đúng, hắn trầm tư một chút, hỏi: “Đại nhân đem những này nói cho ta, không biết là ý gì?”

Mạc Đình tán dương nhìn Dương Thanh Huyền một chút, nói: “Không sai, ta đích xác có thâm ý. Nói cho các ngươi Nhật Dụ cùng Dạ Hậu cùng Cổ Diệu không đội trời chung, liền nói rõ Biển Đen thế cuộc rất có thể sắp thay người lãnh đạo rồi.”

Ba người đều hoàn toàn biến sắc.

Bọn họ vị trí kết giới, là Mạc Đình Võ Hồn thần thông đẩy lên tới, ngoại giới căn bản không nghe được.

Mạc Đình than thở: “Như là Dạ Hậu phong ấn Cổ Diệu thất bại, như vậy toàn bộ Biển Đen, thậm chí thiên hạ thế cuộc, liền khó có thể tưởng tượng. Thế nhưng, đại biến thời gian, đối với cái kia chút có chí người, nhưng chưa nếm không là một chuyện tốt. Chỉ có biến hóa, mới có thể mang đến bay vọt tiến bộ.”

Ba người đều là nghe được như hiểu mà không hiểu.

Dương Thanh Huyền cũng nhíu mày lại, tinh tế suy nghĩ Mạc Đình theo như lời nói.

Lúc này, bốn người bên ngoài kết giới, Nhật Dụ cùng thời không Cự Linh đã giao thủ mấy lần, mỗi một lần đều là hỏa diễm cùng không gian chu tuyến đối oanh, đem hỏa diễm nổ bốn vỡ nát thành năm mảnh, sau đó tai vạ tới mấy cái cá trong chậu.

Bất quá ám sắc bên trong không gian, người tiến vào không ngừng tăng nhanh, nhưng mười phần tám - chín đều là giây treo, còn dư lại một cái, không phải phổ Thông Thiên vị, mới có thể miễn cưỡng sống sót.

Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng hơi động, hỏi: “Mạc

Đình đại nhân, này Nhật Dụ thi triển ra hỏa diễm, là như thế nào tồn tại, tựa hồ vẫn còn ở ta nắm trong tay thần hỏa, cùng với ta đã gặp qua ngũ sắc phượng hỏa bên trên.”

Mạc Đình híp mắt lại, nhìn chằm chằm Nhật Dụ trên người không ngừng bốc lên hỏa diễm, gật đầu nói: “Của ngươi phán đoán rất chính xác, hắn thi triển, chính là Cổ Diệu bản thể bên trong quang diễm.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Quang diễm là cái gì, làm sao lợi hại như vậy?”

Mạc Đình nói: “Đây là hỏa bản nguyên. Trong ngũ hành, hỏa một trong mạch, có ngũ đại bản nguyên hỏa diễm, có thể đốt cháy tất cả, là vì: Quang diễm, Xích Diễm, tử diễm, hắc diễm, tâm diễm. Chúng ta thường gặp nhất hỏa diễm, chính là quang diễm cùng Xích Diễm. Quang diễm là mặt trời chi diễm, chiếu khắp vạn vật. Mà Xích Diễm, chính là chúng ta có thể ngắt lấy hỏa diễm, người phàm thường dùng chi hỏa, chỉ có điều uy năng yếu đi gấp mấy vạn không thôi. Ngươi vừa nãy nói năm phượng chi diễm, chính là Xích Diễm diễn biến, nếu như có thể làm được ngũ sắc phượng hỏa hợp nhất, là có thể hoàn nguyên ra bản nguyên Xích Diễm. Mà ở năm phượng bên trong, có khả năng nhất làm được điểm này, hẳn là Thiên Phượng, mà không phải Thiên Nga. Vì lẽ đó Thiên Nga Tôn giả ngũ sắc phượng quang, so với Nhật Dụ quang diễm đến, vẫn là kém một chút.”

Dương Thanh Huyền nuốt xuống hạ, kinh hãi nói: “Vậy còn có ba loại hỏa diễm đây?”

Mạc Đình nghĩ một hồi, nói: “Cho tới cái kia hắc diễm, nói vậy ngươi cũng sẽ không xa lạ, chính là từ Ám Dạ lực lượng bên trong biến hóa ra một loại đáng sợ hỏa diễm, ở ngũ đại bản nguyên trong lửa, hắc diễm cùng quang diễm là tương hỗ là chính phản tồn tại. Còn tử diễm cùng tâm diễm, ở dưới vùng trời sao này hết sức khó gặp được, ta cũng biết rất ít. Chỉ biết là thập đại chí cường Võ Hồn bên trong, có một vô địch thiên hạ, có thể sử dụng tới tử diễm đến. Bất quá nắm giữ cái này Võ Hồn cường giả cái thế, đã hồi lâu đều không có lộ diện, lấy ta suy đoán, có thể là bỏ mình.”

Hắn, một bước đầu nhập võng du, hắn dùng phong cách của chính hắn đi lên trên đỉnh cao cùng mỹ nữ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 933: Bản Nguyên Chi Hỏa, Trấn Áp Cự Linh

Dương Thanh Huyền nghe được huyết dịch gia tốc, hỏi: “Thập đại chí cường Võ Hồn một trong, không phải kêu thiên hạ có địch sao?”

Mạc Đình “Ừ” một tiếng, nói: “Trước kia là gọi vô địch thiên hạ, phía sau thật giống bị người dạy dỗ, liền sửa lại tên, cụ thể tình hình cụ thể và tỉ mỉ ta cũng không rõ lắm.”

“Ha? Còn có chuyện này?” Dương Thanh Huyền đầy đầu mồ hôi lạnh, tiếp tục hỏi: “Cái kia tâm diễm đây?”

Mạc Đình trầm mặc hạ, nói: “Tâm diễm là năm loại bản nguyên trong ngọn lửa kỳ lạ nhất một loại, nói thật, ta cũng chưa từng thấy. Tương truyền ngọn lửa này sinh ra vào một loại âm dương Ma Thạch bên trong, trình vô sắc trạng thái, rất nhiều năm đều chưa từng xuất hiện, tư liệu cũng cực nhỏ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đại nhân thi triển ra ánh sáng thần thánh cùng hỏa diễm, tựa hồ cũng vậy...”

Mạc Đình gật đầu nói: “Chính là quang diễm, ta Võ Hồn vì là sặc sỡ loá mắt, Cổ Diệu sức mạnh đối với ta mà nói, lại không quá thích hợp.” Hắn liếc mắt nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Ngươi ngọn lửa màu trắng kia, hẳn là đẳng cấp cực cao Xích Diễm, nhưng so với chân chính Xích Diễm lại cách biệt rất nhiều. Này ngũ đại bản nguyên hỏa, nếu như có thể nắm giữ một, liền có thể hoành hành thiên hạ.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Lấy đại nhân góc nhìn, ta cái kia bạch hỏa nên làm sao tu luyện, mới có thể gần tới bản nguyên?”

Mạc Đình nói: “Dung hợp, hết khả năng luyện hóa cùng dung hợp cái khác hỏa chủng, không ngừng tăng lên hỏa diễm độ tinh khiết, tỷ như nhất là đường tắt biện pháp, chính là dung hợp năm phượng chi hỏa, có tỷ lệ nhất định luyện hóa ra Xích Diễm. Nhưng muốn dung hợp năm phượng chi hỏa biết bao khó vậy, liền ngay cả Thiên Nga Tôn giả còn không làm được, ngươi còn kém quá xa. Bất quá lấy thiên tư của ngươi, tương lai thành tựu tại Thiên Nga Tôn giả bên trên cũng chẳng có gì lạ, ngược lại cũng không cần nhụt chí.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Thụ giáo.”

Hai người trò chuyện bên dưới, phía ngoài chiến đấu đã từ từ kịch liệt, hai người từ thử nghiệm tính công kích, bắt đầu tiến vào trạng thái giằng co, vô số ô lưới tuyến ở trong hư không trên dưới bay lượn, đem hết thảy quang diễm toàn bộ cắt mở, nổ thành từng đoá từng đoá đốm lửa tản đi.

Nhật Dụ không ngừng bấm quyết, lấy các loại thủ pháp công kích, muốn lượn quanh mở không gian kia chu tuyến, lúc công kích không Cự Linh bản thể, đều uổng công vô ích.

Thi Diễn cau mày nói: “Lúc này không Cự Linh một mặt áp chế mọi người, một mặt còn có thể cùng Nhật Dụ đấu pháp, quả nhiên thực lực phi phàm, muốn trục xuất nó, trong thời gian ngắn sợ là không làm được.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Đây là thời không Cự Linh bên trong vua giả, tự nhiên lợi hại hơn một chút, bất quá Thi Diễn đại nhân yên tâm, có Nhật Dụ, Tử Dạ cùng Vũ Vô Cực ba người, là không thành vấn đề.”

Thi Diễn gật gật đầu.

Nhật Dụ giao thủ mấy chục chiêu sau, nội tâm càng ngày càng buồn bực, gương mặt âm trầm lợi hại.

Tử Dạ nói: “Vũ Giả đại nhân, nên ra tay rồi.”

Vũ Vô Cực “Ừ” một tiếng, hắc đao đồng thời, liền hướng không gian kia cuộn chỉ chém tới. Vô số cuộn chỉ uốn lượn lại đây, đem thân đao trói lại. Vũ Vô Cực cánh tay run lên, đao khí liền đem những này cuộn chỉ đập vỡ tan.

Theo không gian cuộn chỉ phá nát, toàn bộ ám sắc không gian nháy mắt trở nên hỗn loạn, mấy tên Thiên Vị cường giả, tại chỗ bị đè tan xương nát thịt, liền kêu thảm thiết cũng không kịp phát sinh.

Liền ngay cả Mạc Đình chống đỡ mở hào quang kết giới, cũng chịu ảnh hưởng, kết giới trên hóa ra vô số không gian hoa văn,

Lúc này người người ngạc nhiên, bọn họ phát hiện bất luận trốn xa hơn, chỉ cần ở vùng không gian này hạ, liền lúc nào cũng có thể bị lan đến gần, từng cái từng cái sắc mặt bi thảm, khóc không ra nước mắt.

Theo Vũ Vô Cực ra tay, Tử Dạ cũng một hồi tại chỗ biến mất, giống như là sáp nhập vào này mảnh hắc ám bên trong như thế, hoàn toàn không được tung tích.

Thời không Cự Linh sắc mặt đột nhiên biến đổi, thâm thúy trong tròng mắt bắn ra tàn khốc, cái kia áp chế toàn trường tay trái, năm ngón tay vồ lấy, liền hướng bên cạnh người đánh tới.

“Ầm!”

Một vùng không gian ở hắn dưới nắm tay nổ ra, hiện ra một cái nửa mẫu đại vòng xoáy, hết thảy không gian đều bị đè ép đi vào, toàn bộ hóa thành phấn vụn.

Thời không Cự Linh sắc mặt lại biến, cái kia lớn hơi nhướng mày, thu tay về đến, hướng về hướng ngược lại đánh tới, ở mặt khác một bên, lại nổ ra một vòng xoáy khổng lồ đến.

Mọi người cũng không có bởi vì hắn thu về khống chế mà trở nên ung dung, trái lại hai cái vòng xoáy xuất hiện, để quy tắc không gian càng thêm hỗn loạn, có mấy người trực tiếp phun ra máu, đầy mặt tuyệt vọng nhìn mình bị xé nứt, không ngừng kêu thảm thiết.

Thời không Cự Linh đánh ra quyền thứ hai sau, trên mặt rốt cục lộ ra kinh sợ, mà đúng lúc này, lúc trước đạo kia vòng xoáy trên hư không, truyền đến Tử Dạ thanh âm, "Ngươi lần đầu tiên phán đoán là đúng, chỉ có điều cái trình độ này không gian quyền lực, còn không cách nào đối với ta tạo thành thương tổn thôi."

Vòng xoáy kia trên, một hồi hóa ra Tử Dạ thân ảnh, ngọc phấn giống như trắng tinh hai tay từ cái này áo bào đen bên trong đánh ra, không có bất kỳ kinh người dị tượng, giống như là thông thường bình đẩy ra ngoài, cái kia mười ngón trắng nõn mà thon dài, nhìn rất đẹp.

Nhưng thời không Cự Linh nhưng là hoàn toàn biến sắc, lần thứ nhất trong mắt xuất hiện hoảng loạn, trong nháy mắt, ở hắn đỉnh đầu bầu trời, hóa ra một cái ba bốn trượng vòng sáng màu đen.

Thời không Cự Linh kinh hãi bên dưới, vội vàng chuyển người qua, tay phải bấm quyết, giơ cao khỏi đỉnh đầu, làm thế nâng bầu trời, đem cái kia vòng sáng màu đen ngăn chặn, dung mạo uy mãnh.

Vũ Vô Cực cùng Nhật Dụ đều là cười lạnh một tiếng, Tử Dạ vừa ra tay, lập tức để áp lực của bọn họ giảm nhiều, đều là thân thể lóe lên, liền thuấn di lại đây.

Thời không Cự Linh trong mắt lần thứ hai xuất hiện hoảng loạn, năm ngón tay trái loạn đạn, vô số không gian cuộn chỉ ở quanh thân bay lượn, hướng về bốn phương tám hướng cắt chém đi qua.

“Chết!” Trong hư không, hắc đao đâm thẳng ra, đem cái kia chút cuộn chỉ toàn bộ chém nát, cường đại ánh đao khuấy động mở, như bình hồ triển khai, thẳng tước lại đây.

Mà ở thời không Cự Linh phía sau, một vòng hình tròn quang diễm bỗng nhiên xuất hiện, biến thành Nhật Dụ thân ảnh, một đạo to lớn hỏa cột sáng chớp mắt sinh thành, nghiền ép đi.

“Ầm ầm!”

Thời không Cự Linh bốn phía, vô số cuộn chỉ toàn bộ nát tan, cái kia một tay nâng đỡ vòng sáng màu đen cũng mổ một cái mở, hóa thành một cái nuốt chửng hết thảy hố đen, bỗng nhiên hạ xuống.

Cùng Nhật Dụ hào quang, lẫn nhau thành quang ám song sắc, đem cái kia thời không Cự Linh nuốt chửng.

Mà Vũ Vô Cực ánh đao, càng là thẳng vào cặp kia sắc năng lượng bên trong, đem toàn bộ hư không đều chém vỡ!

“Ầm ầm!”

Ba người liên thủ một đòn, kinh thiên động địa, đảm nhiệm cái kia thời không Cự Linh mạnh hơn, không có khả năng gánh vác được, tại này cỗ sức mạnh hủy thiên diệt địa hạ, triệt để mất đi hình bóng.

Dương Thanh Huyền trong mắt hiện ra một mảnh mờ mịt, lẩm bẩm nói: “Đã chết rồi sao?”

Hoa Chương kinh ngạc đến ngây người vẻ mặt, gian nan nuốt xuống hạ, trong mắt có chút hưng phấn, nói: “Đương nhiên chết rồi, đáng sợ như vậy sức mạnh, trong thiên hạ sợ là không người có thể ngăn.” Có thể may mắn chứng kiến cấp bậc này chiến đấu, hết thảy người may mắn còn sống sót không khỏi là lần cảm thấy hưng phấn.

Mạc Đình liếc Dương Thanh Huyền một chút, nói: “Làm sao, tại sao ngươi sẽ hoài nghi? Hoa Chương nói đúng, ba vị đại nhân này đều là Giới Vương cảnh cường giả, hiện nay trên đời không thể có người gánh vác được. Cho dù là Cổ Diệu, cũng hoặc là mờ mịt Tinh Cung cái vị kia, cũng chưa chắc tiếp được.”

Dương Thanh Huyền hơi lắc đầu, nói: “Hay là cảm giác ta bị sai đi.”

Mạc Đình con ngươi co rụt lại, trực lăng lăng nhìn chằm chằm phía trước, kinh hãi nói: “Xảy ra chuyện gì? Thật chẳng lẽ không chết?!”

Hắn, một bước đầu nhập võng du, hắn dùng phong cách của chính hắn đi lên trên đỉnh cao cùng mỹ nữ.

Chương 934: Thời Gian Chảy Trở Về, Không Gian Nổ Tung

Chỉ thấy trong hư không, đã không có thời không Cự Linh thân ảnh, nhưng Vũ Vô Cực ba người, không chỉ có không có một chút nào ung dung, trái lại hoàn toàn biến sắc, cảnh giác nhìn chằm chằm bốn phía.

Hoa Chương cũng phát hiện ba người sắc mặt không đúng, sợ hãi nói: “Không, không thể còn sống chứ?”

Bên trong vòng chiến, Vũ Vô Cực mặt âm trầm bốn phía nhìn tới, cảnh giác nói: “Vật kia trừ quy tắc không gian ở ngoài, còn nắm trong tay thời gian quy tắc, nếu là ta không có đẩy tính sai, hắn vừa để thời gian chảy trở về ba cái hô hấp trái phải.”

Hắn thường xuyên cùng Huyền Thiên Cơ quá chiêu, đối với thời gian quy tắc đặc biệt mẫn cảm. Cái kia Cự Linh thần thông sức mạnh, vẫn còn ở Hôm Qua Tái Hiện bên trên, trực tiếp đem toàn bộ Ám Dạ không gian bên trong thời gian, chảy trở về ba cái hô hấp, ở đó ba đạo năng lượng còn chưa hình thành cắn giết tư thế trước, thong dong rời đi.

Tất cả mọi người là ngạc nhiên, từng cái từng cái sắc mặt trắng bệch, “Về... Chảy trở về...”, “Còn không có đánh xong sao?”

Có người không nhịn được nghĩ khóc lên.

Dương Thanh Huyền cũng chật vật nuốt xuống hạ, hai hàng mồ hôi lạnh từ tấn giác chảy xuống, “Còn có thể chơi như vậy...”

Mạc Đình giật mình nhìn hắn, hỏi: “Vừa nãy ngươi cảm giác được hắn đem chảy trở về thời gian?”

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu, nhưng lại gật gật đầu, nói: “Có như vậy một chút xíu cảm ứng, cũng không phải là rất mạnh.”

Tiểu kết giới bên trong ba người, đều là há to mồm nhìn hắn, gương mặt khó có thể tin.

Nhật Dụ bóng người nhất chuyển, trầm giọng hỏi: “Huyền Thiên Cơ, ngươi nên bắt được thời gian biến hóa, nhìn thấy hắn ẩn náu vị trí chứ?”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Thời không Cự Linh đối với thời không quy tắc khống chế, xuất thần nhập hóa, lẻn vào hư không lời, rất khó tìm.”

Nhật Dụ cả giận nói: “Thiếu dùng bài này, nói mau hắn giấu đi ở nơi nào!”

Huyền Thiên Cơ từ tốn nói: “Nhật Dụ huynh nói cái gì? Mới vừa nổ tung quá mãnh liệt, lỗ tai ta bị chấn hỏng, nghe không rõ lắm.”

Nhật Dụ tức giận muốn nổ như vậy, trên người quang diễm như mũi kim giống như lấp loé.

Tử Dạ ngưng tiếng nói: “Huyền Thiên Cơ, bây giờ không phải là đùa giỡn thời điểm, thời không Cự Linh chưa trừ diệt, ai cũng đừng muốn vào Ân Võ Điện.”

Huyền Thiên Cơ lúc này mới cười nói: “Nếu Tử Dạ nói rồi, khuôn mặt này ta tự nhiên là muốn bán, còn những người khác mà, ta theo hắn quen biết sao? Mời không cần nói với ta lời.”

Nhật Dụ tức giận khuôn mặt tím bầm, nhưng vào lúc này lại bất tiện phát tác, chỉ có thể một hơi hướng về trong bụng nuốt. Vũ Vô Cực nhưng là trước sau mặt âm trầm, trong mắt ngậm lấy cười gắn.

Huyền Thiên Cơ ánh mắt ở trong hư không đảo qua, trong tay ngân đao loáng một cái, mọi người chỉ cảm thấy trong thiên địa lạnh lẽo, vạn vật toàn bộ soi sáng ở ánh sáng lạnh lẽo hạ.

“Đều chú ý, ta dùng đao ép hắn đi ra, có thể sẽ triệt để đưa hắn kích điên cuồng.”

Dứt tiếng, một đao hồng nhạn chiếu ảnh, liền hướng một chỗ hư không chém tới.

“Rống!”

Ánh đao chưa đến, chỗ kia trong hư không, liền truyền đến tức giận rít gào, cái kia nước như thế đao quang, nháy mắt ở trên không bên trong ngưng trệ ở, giống như là bị định trụ giống như.

Nhưng đây bất quá là mọi người ảo giác, chỉ là cực kỳ nguy hiểm bên dưới, suốt đời tiềm năng đều bị kích thích ra, đối với sự vật trước mắt sản sinh cực tốc phản ứng, liền cảm thấy hết thảy đều chậm.

Lập tức, cái kia loại chậm rãi ảo giác liền biến mất, từ tiếng gầm gừ vị trí hư không, truyền đến một đạo kinh thiên động địa vang vọng, dường như hư không nổ tung, năng lượng đáng sợ hướng về bốn phương tám hướng phóng đi.

truy cậ

p☼http://truyencuatui . net/ để ☼đọc truyện Như nước ánh đao, ở không gian kia nổ tung hạ, hóa thành vạn điểm ánh bạc, một quyển liền biến mất không còn tăm hơi.

Dương Thanh Huyền hai mắt trợn lão đại, này chiêu cùng hắn đã từng Thiên Tông học viện bạn học, Phù Trác “Không gian nổ tung” rất giống nhau, chỉ có điều uy năng phóng đại vô số lần.

Chốc lát trước, thời không Cự Linh ở Vũ Vô Cực ba người hợp kích hạ, suýt chút nữa biến thành tro bụi, vội vàng dụng hết toàn lực chảy ngược rồi thời gian ba hơi thở, ở ba đại chiêu thức còn chưa hình thành cắn giết trước, liền chạy ra ngoài, đồng thời trốn hư không.

Lấy hắn đối với quy tắc không gian giải, chính mình hầu như liền cùng không gian hòa làm một thể, bất động bên dưới căn bản không khả năng bị phát hiện.

Ai biết Huyền Thiên Cơ có thể bắt giữ thời gian cuộn chỉ, trực tiếp cảm ứng được thời gian lui trở về, đồng thời ở dòng lũ thời gian bên trên, rõ ràng nhìn thấy hắn ẩn náu vị trí, lúc này mới một đao đi qua.

Thời không Cự Linh cùng Tử Dạ ba người đấu pháp, vốn là tiêu hao rất nhiều, lại mạnh mẽ đem thời gian chảy trở về, hầu như đã tiêu hao hết toàn bộ sức mạnh, giờ khắc này trước mắt không tránh được, biết hôm nay khó hơn nữa may mắn thoát khỏi, dưới sự tức giận, sinh ra đồng quy vu tận tâm tư, trực tiếp đem vị trí không gian toàn bộ nổ tung, hóa thành từng vòng không gian sóng trùng kích, hướng về bốn phương tám hướng oanh kích đi.

Lấy hắn làm trung tâm, chu vi không biết bao xa, tất cả đều ở đáng sợ không gian nổ tung hạ, hơn phân nửa Thiên Vị cường giả, còn chưa phản ứng lại xảy ra chuyện gì, nháy mắt nổ tan xương nát thịt, trở thành bụi bặm vũ trụ.

Nhưng thời không Cự Linh chính mình cũng không dễ chịu, phát điên bên dưới, thân thể to lớn trên, không ngừng bạo nổ ra máu, ở trên hư không trên ngưng tụ thành từng viên một hạt châu, tùy ý đi ra ngoài.

Mặc dù là Mạc Đình quang diễm kết giới, cũng hoảng hốt một hồi, trực tiếp bị áp súc biến nhỏ hơn một nửa.

Còn dư lại người võ giả kia, không tới một phần ba chống nổi đòn thứ nhất, đây là Huyền Thiên Cơ nhắc nhở bên dưới, mới may mắn sống quá.

Bất quá đa số người, cũng chỉ là sống lâu hai, ba cái hô hấp, ở sau đó cuồn cuộn không ngừng nổ tung bên trong, vẫn là từng cái từng cái bạo nổ thành phấn vụn, chết không táng Sinh chi địa.

“Vật này... Không khỏi thật là đáng sợ chứ?!” Hoa Chương ở bên trong kết giới, sợ đến cả người không ngừng run cầm cập, này sức mạnh đáng sợ, mặc dù không có chính diện chịu đựng, cũng thẳng vào nhân tâm, khắc nhập cốt tủy.

Đặc biệt là nhiều như vậy mạnh mẽ võ giả, trong khoảnh khắc hóa thành bột mịn, cho người đánh vào thị giác quá rung động.

“Cứu ta, mau cứu ta!” Bỗng nhiên bên ngoài kết giới, một người liều mạng chen chúc tới, kêu khóc nói: “Mạc Đình đại nhân, Thanh Huyền đại nhân, mau cứu ta, mau cứu ta à!”

Người kia chính là Sở Thiên giúp Mặc Nan Sanh, khuôn mặt bị vặn vẹo lợi hại, máu me khắp người, gắng gượng chống đỡ cái kia từng vòng xung kích, trong miệng không ngừng nôn ra máu, đầy mặt tuyệt vọng cùng cầu xin.

Lục Bất Nhiên cùng Liễu Diệc Hoài thì lại đã sớm không có kháng trụ, đã không tồn tại nữa.

Hoa Chương nhìn khuôn mặt của hắn, có chút sợ sệt, run giọng nói: “Mạc, Mạc Đình đại nhân, có muốn hay không cứu, cứu hắn?”

Nguyên Khôi giận dữ, một cước đưa hắn đá mở, khiển trách: “Ngươi nói cái gì lời nói ngu xuẩn?! Vào lúc này đâu còn quản người khác? Muốn cứu ngươi chính mình cút ra ngoài cứu!”

Hoa Chương nhất thời ngậm miệng, không dám nói nữa. Mà

Mặc Nan Sanh khuôn mặt, đặt ở kết giới trên, biến hình càng lợi hại hơn, hí lên lực kiệt cầu xin.

"Ầm!" Lại là một vòng nổ tung xung kích lại đây, Mặc Nan Sanh đầu cùng thân thể trực tiếp bạo nổ mở, nổ thành một bãi nùng nước cùng mảnh vỡ, dính vào quang diễm kết giới trên, trong khoảnh khắc bị đốt thành tro bụi.

"Nôn!" Hoa Chương không nhịn được, trực tiếp tại chỗ nôn mửa, trên mặt không có chút hồng hào.

Dương Thanh Huyền cũng cảm thấy hô hấp biến trọng, cả người bốc mồ hôi lạnh, như vậy địa ngục nhân gian cảnh tượng, thực sự không cách nào không xúc động.

Hắn vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về cái kia thời không Cự Linh nhìn tới.

Không gian tạc liệt trung tâm, thời không Cự Linh hai tay duỗi mở, không ngừng tức giận rít gào.

Theo mỗi một lần không gian sóng trùng kích nổ ra, hắn trên người cũng tuôn ra tảng lớn máu tươi, đây là đã tiêu hao hết lực lượng đặc thù, ở dùng sức sống làm nổ quy tắc không gian, muốn cùng mọi người đồng quy vu tận.

Hắn, một bước đầu nhập võng du, hắn dùng phong cách của chính hắn đi lên trên đỉnh cao cùng mỹ nữ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 935: Cự Linh Thân Thể, Bất Ngờ Đoạt Được

“Ai nha, quá tàn nhẫn rồi, đừng đùa, bộ thân thể này rất hiếm có đây, đừng làm tổn hại rồi.” Đang cuồn cuộn không ngừng, kịch liệt không gian nổ tung bên trong, vang lên Huyền Thiên Cơ thanh âm nhàn nhạt.

Chỉ thấy trên hư không hóa ra lượng lớn bánh răng, “Răng rắc răng rắc” vận chuyển, đem cái kia sức nổ áp chế cực kỳ chầm chậm, sau đó cái kia giáp vàng ngân đao thân thể, nâng tay trái lên đến, lâm không kết ấn, đầu ngón tay hóa ra một cái to lớn đạo văn, điểm hạ xuống.

“Ầm ầm!” Đạo kia văn chỗ đi qua, tất cả sức mạnh đổ nát, thời không Cự Linh thân thể ở đạo này văn nghiền ép hạ, mặt lộ vẻ tuyệt vọng cùng không cam lòng gầm nhẹ.

Thi Diễn cả người run lên, ngạc nhiên thất thanh nói: “Thiên Đạo lực lượng?!”

Đường lớn kia hoa văn, cũng không phải là cường giả cái thế khắc vẽ ra đến gần vô hạn đại đạo ngụy văn, mà là chân chính đại đạo chi lực.

Thân là Giới Vương cảnh tồn tại, đối với Thiên Đạo có dị thường trực giác bén nhạy, này đạo văn vừa ra, Thi Diễn, Thiên Nga, Nhật Dụ, Tử Dạ đám người, đều là hoàn toàn biến sắc, chỉ có Vũ Vô Cực đã sớm biết, mặt không hề cảm xúc.

“Ầm!” Đạo văn rơi vào thời không Cự Linh trên người, mảng lớn huyết nhục cùng bộ lông cùng nhau nổ ra, cao trăm trượng thân thể, trở nên máu thịt be bét, toàn thân co giật run rẩy. Đồng thời trên người không ngừng hiển hóa ra đạo văn, hướng về toàn thân lan tràn, Hối Minh ngầm diệt.

Huyền Thiên Cơ một chiêu sau, tựa hồ cũng tiêu hao rất nhiều, nguyên bản là trắng bệch da dẻ, càng lộ vẻ trắng xám trong suốt, hắn quyết ấn vừa thu lại, liền lăng không đạp bước, vừa đưa ra đến lúc đó không Cự Linh trước mặt, một chưởng vỗ tới.

“Đùng” một tiếng, cao trăm trượng Cự Linh thân thể, liền biến mất không còn tăm hơi.

Vũ Vô Cực bọn người là hơi thay đổi sắc mặt, từng cái từng cái giữa hai lông mày ẩn hiện sắc mặt giận dữ. Vũ Vô Cực lạnh giọng nói: “Huyền Thiên Cơ, đấu này Cự Linh, mọi người cùng nhau xuất lực, ta cùng Nhật Dụ, Tử Dạ ba người, càng là công đầu, mà này vô cùng trân quý Cự Linh thân thể lại bị ngươi chiếm được, này có chút không còn gì để nói đi!”

“Há, thật sao? Biết rồi.” Huyền Thiên Cơ từ tốn nói, liền xoay người đi về tại chỗ, sau đó nhắm mắt dưỡng thần.

Vũ Vô Cực trong mắt tức giận phun trào, sát khí đại thịnh, nhưng lại không thể làm gì.

Tử Dạ bận bịu điều đình, nói: “Một bộ thời không Cự Linh thân thể thôi, so với Ân Võ Điện bên trong đồ vật, cũng không tính là cái gì. Mấu chốt là đem cái kia Cự Linh thu thập liền tốt, tiếp theo liền có thể vào truyền thuyết này vị trí.”

Trong sân không khí sốt sắng lúc này mới chậm cởi xuống.

Chỉ có điều vào giờ phút này, trong hư không nổi lơ lửng đại lượng bụi trần, tĩnh đáng sợ. Chỉ còn dư lại Bỉ Ngạn kim kiều vòng xoáy hào quang, vẫn còn ở không ngừng xoay tròn.

Mạc Đình đem kết giới buông ra, hóa thành hỏa tinh tản đi.

Mặt khác một ít bố trí kết giới cường giả, cũng từng người đem kết giới tản đi.

Lúc này, còn bất chợt có người từ Bỉ Ngạn kim kiều tuyền quang bên trong xuất hiện, đều là vô cùng ngạc nhiên nhìn bốn phía, cũng không biết chuyện gì xảy ra, sau đó kinh hãi nhìn cái kia cao vót rộng lớn sâu không cánh cửa cực lớn.

Dương Thanh Huyền đột nhiên con ngươi thu nhỏ lại, nhìn chằm chằm trên hư không một hạt đỏ tươi ướt át hạt châu, hạt châu kia như đá lưu tử giống như vậy, mặt trên xẹt qua nhỏ bé ánh sáng lộng lẫy, giống một hạt đá quý màu đỏ.

Hắn trong lòng kinh hoàng, hạt châu này chính là thời không Cự Linh tinh huyết, ở lấy sinh mệnh làm nổ không gian thời điểm, không ngừng từ trong cơ thể nổ tung đi ra.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, viên kia tinh huyết lập tức rơi vào trong tay, lòng bàn tay cảm thấy man mát, sau đó tinh huyết lóe lên, liền trực tiếp từ lòng bàn tay chui vào.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, vội vàng vận chuyển chân nguyên, phát hiện thân thể cũng không khác thường, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm. Đồng thời hắn xa hơn trong hư không nhìn tới, lại nhìn thấy bốn, năm hạt tiên Huyết Châu tử, vui mừng, một phất ống tay áo, liền đem cái kia chút hạt châu toàn bộ thu lại.

“Làm sao vậy?” Mạc Đình phát hiện hắn khác thường, kỳ quái hỏi.

“Không có gì.” Dương Thanh Huyền nhàn nhạt trả lời một câu, cũng không phải là hắn hết sức ẩn giấu, mà là việc này căn bản khó mà giải thích.

Mạc Đình nhẹ nhàng gõ đầu, cũng liền không hỏi nữa.

Mà ám sắc trong hư không, theo Bỉ Ngạn kim kiều tuyền quang bên trong người đi ra ngoài từ từ nhiều, cũng bắt đầu trở nên ầm ĩ, các loại tinh tế thảo luận.

“Sư tôn!” Đột nhiên một đạo khiếp sợ âm thanh truyền đến, từ Bỉ Ngạn kim kiều tuyền quang bên trong, xuất hiện sáu bóng người, ba nam ba nữ, ánh mắt quét qua toàn trường sau, ngạc nhiên bên dưới, vội vã tiến lên, ở Tử Dạ trước mặt bái hạ.

Theo sáu người một đạo tới, còn có mấy mười tên võ giả, đều là Vân Tụ Cung cường giả, cũng dồn dập bái hạ, cao giọng nói: “Xin chào Dạ Hậu!”

“Rào” một tiếng, cái kia chút phía sau tiến vào võ giả, tất cả đều sôi sùng sục, sợ đến dồn dập lùi về sau, một mặt sợ hãi. Tuy rằng bọn họ đã sớm phát hiện những người này khí vũ bất phàm, nhưng nằm mơ cũng không nghĩ tới, cô gái mặc áo đen này sẽ là Biển Đen người số một Dạ Hậu, đều là dọa cho phát sợ.

Bất quá rất nhanh, bọn họ lại hơi trở nên hưng phấn, như người trước mắt là Dạ Hậu, như vậy phía sau này sâu không cánh cửa cực lớn, vô cùng có khả năng chính là trong truyền thuyết Ân Võ Điện, từng cái từng cái chấn phấn không thôi.

Tử Dạ nhẹ nhàng mở mắt ra, điều tức một hồi chân nguyên, gần như hoàn toàn khôi phục, hời hợt nói: “Các ngươi tới rồi.”

“Đúng thế.” Sáu tên đệ tử đồng thanh đạo, leng keng mạnh mẽ.

Tử Dạ nói: “Đều đứng lên đi.”

Mọi người lúc này mới dồn dập đứng lên.

Vũ Ảnh hướng về sáu người hữu hảo ra hiệu, nhưng sáu người đều là trên mặt mang theo vẻ lạnh lùng, ánh mắt hữu ý vô ý liếc qua nàng, tựa hồ làm như không thấy.

Mọi người đang biết được Tử Dạ thân phận sau, toàn bộ âm sắc trong hư không, lại không ai dám nói chuyện, trở nên cùng lúc trước như thế tĩnh mịch, không có có một tia âm thanh.

Tử Dạ nhìn phía Nhật Dụ đám người, nói: “Chư vị đều gần như hoàn toàn khôi phục đi, này Ân Võ Điện cánh cửa cực lớn, cũng nên mở ra. Mà hết thảy thấy vậy cửa giả, đều có khí vận tại người người.”

Sau đó Tử Dạ ánh mắt nhất chuyển, rơi vào Diệp Vô Sát cùng Diệp Thịnh trên người, lạnh lùng nói: “Trước là các ngươi mở ra cánh cửa cực lớn, gặp phải thời không Cự Linh, lần này vẫn là từ ba người các ngươi đi mở.”

Lôi Chiến hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Ba người?”

Tử Dạ nói: “Ngươi không phải người sao?”

Lôi Chiến gương mặt nghẹn đến đỏ bừng, có chút tức giận nói: “Ta cũng không phải thủ hạ ngươi, bằng gì ra lệnh cho ta?”

Tử Dạ giơ tay lên, liền muốn đập tới.

Lôi Chiến hoàn toàn biến sắc, một luồng mùi chết chóc nháy mắt giáng lâm, hắn đột nhiên tỉnh ngộ lại, đối phương nhưng là Giới Vương cảnh cường giả, chính mình cùng với nàng quật, này không phải là tìm chết sao, vội vàng nói: “Ta mở chính là.”

Tử Dạ này mới đưa tay thả xuống, khẽ nhả một chữ, nói: “Tiện.”

Lôi Chiến một gương mặt già nua đỏ chót, ở dưới con mắt mọi người mất mặt, nhưng dù sao cũng hơn bỏ mệnh tốt. Hắn cùng Diệp Vô Sát, Diệp Thịnh, đều là một mặt bất đắc dĩ cùng cay đắng, hướng về cái kia cánh cửa cực lớn đi đến.

Lôi Vân sắc mặt biến ảo không ngừng, ở phía sau mặt nhìn ba

người.

Đối với người lão tổ này, nội tâm hắn cũng càng ngày càng lạnh. Nguyên bản ở gia tộc trong đấu tranh thất lợi, đến Biển Đen mục đích đúng là vì tìm kiếm tổ tiên, thành vì là chỗ dựa của mình, nhưng giờ khắc này vừa thấy, mặc dù trở lại lôi đình cổ vực, sợ cũng gánh làm không là cái gì tác dụng.

Tất cả mọi người một hồi khẩn trương, tất cả đều mắt nhìn không chớp.

Dương Thanh Huyền âm thầm vận công, một bên luyện hóa cái kia mấy hạt thời không Cự Linh tinh huyết, một bên mắt lạnh nhìn nhau, cẩn thận quan sát cái kia cánh cửa cực lớn.

Ở thời không Cự Linh lĩnh hộp cơm sau, trên cửa kia đồ án chậm rãi trở nên rõ ràng, trên có chu ngày trải qua độ, tích củ Câu cổ, kèm theo mênh mông quy tắc thôi diễn, một vài bức liền hiện ra, làm người hoa cả mắt.

Dương Thanh Huyền tâm thần run lên, trong đầu không rõ hiện ra mẩu ký ức.

Thần cmn hào

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 936: Tạo Vật Quy Tắc, Tinh Không Vũ Trụ

Kéo dài vạn dặm thung lũng, như một bức to lớn cuộn tranh, mang theo bàng bạc nhưng cực tĩnh khí thế. Cao nhất phía trên thung lũng mây tụ mây tan, mây nơi sâu xa có cung điện tọa lạc, bên trên thanh quang khúc xạ, phối hợp vô biên ngôi sao.

Hai bóng người đứng ở cung điện trước, trên khoác ngôi sao, nhìn xuống không địa.

Nam tử thân người mặc áo bào đen, dáng người kiên cường nữ tử thân mặc một bộ nguyệt sắc quần dài, cao quý thanh lệ. Hai người khí chất hỗ trợ lẫn nhau, liền thành một khối.

Nam tử xem chừng cung điện, ngưng tiếng nói: “Ta thường nghe chu ngày trải qua độ, ngày có thể không phải cấp mà thăng, mà không thể được nhỏ bé mà độ, xin hỏi mấy từ đâu đến?”

Nữ tử đôi mắt sáng lấp loé, nói: “Mấy phương pháp xuất phát từ tròn phương, tròn xuất phát từ phương, phương xuất phát từ củ, củ xuất phát từ chín chín tám mươi mốt. Cố gãy củ, cho rằng câu rộng rãi ba, cỗ tu bốn, kính góc năm.”

Nam tử hơi suy nghĩ một chút, hỏi: “Kính góc tức là dây, dây tại sao?”

Cô gái nói: “Câu cổ từng người thừa, ngay cả khai căn trừ chi, tức dây.”

Nam tử gật gật đầu, tiện đà hỏi: “Làm sao chiếm được?”

Nữ tử nở nụ cười xinh đẹp, nói: “Vừa phương chi, ở ngoài nửa một củ, vòng mà cộng bàn, đã thành ba, bốn năm. Hai củ cộng dài hai mươi lăm, là tích củ.”

…

Dương Thanh Huyền cả người run lên, Tử Dạ thanh âm đột nhiên truyền đến, đem hắn trong óc hình tượng đánh tan, phục hồi tinh thần lại.

Tử Dạ nói: “Vi Lạp thông hiểu thiên địa mấy để ý, Tạo Vật quy tắc, này Ân Võ Điện bên trong ẩn chứa toàn bộ Thiên Địa Tứ Thời Thư hàm nghĩa, nếu như có thể nắm giữ học tập, liền có thể tìm tới vượt qua Bỉ Ngạn phương pháp.”

Nhật Dụ nói: “Trên cửa vẽ những thứ đồ này, không phải là vạn vật kết cấu chứ?”

Dương Thanh Huyền từ cái kia chút hình tượng từng cái từng cái nhìn sang, nội tâm kinh hãi khó có thể phục thêm.

Cái kia chút khắc hoạ, từ cơ bản nhất Phương Viên mấy để ý, đến bao nhiêu quy tắc, lại tới thời không trường lực, đi lên trước nữa kéo dài tới thôi diễn, đại lượng chiều không gian cuộn chỉ, đã xem không rõ.

Thi Diễn bọn người là đứng yên mà nhìn, đầy mặt kinh hãi cùng tôn kính, đối với này tiên hiền lưu lại báu vật, nổi lòng tôn kính.

Lôi Chiến ba người, chạy tới cánh cửa cực lớn trước, đều là đầy mặt âm trầm. Ở Tử Dạ cưỡng bức hạ, không thể không tự mình ra tay đẩy ra cái kia cánh cửa cực lớn.

“Ầm!”

Ba người tay vừa chạm tới trên cửa kia, liền cả người chấn động, hoàn toàn bị cửa hút vào, sức mạnh toàn thân không tự chủ được điên cuồng tràn vào, tùy ý bọn họ làm sao giãy dụa, đều không thể tránh thoát.

“Không được! Nhanh, nhanh ly khai!” Diệp Vô Sát thất thanh kêu to, nhưng thân thể trái lại về phía trước, “Ầm” một tiếng thiếp ở trên cửa, bị chăm chú hút lại, hoàn toàn không có cách nào nhúc nhích.

Diệp Vô Sát cùng Diệp Thịnh trên người, bốc lên đại lượng hắc khí, bị cánh cửa cực lớn hút vào. Diệp Vô Sát cùng Diệp Thịnh, từ lâu là thật thân giáng lâm. Mà Lôi Chiến trên người, nhưng là tảng lớn sấm sét tuôn ra, không ngừng bị thôn phệ.

Ba người tất cả đều là sắc mặt tái nhợt, trong mắt tràn ngập tuyệt vọng.

Mà theo ba người sức mạnh bị rút lấy, trên cửa kia vạn vật quy tắc, một chút điểm làm nhạt, ẩn lui xuống đi. Đồng thời có nổ thật to truyền đến, hai phiến môn đang đang chầm chậm mở ra.

Mọi người tất cả đều hút miệng hơi lạnh, con mắt trợn rất lớn, muốn nhìn rõ tình huống bên trong. Nhưng từ một tia trong khe cửa, nhưng chỉ nhìn thấy phía sau vô tận Thiên Khung đêm tối, như một phương vũ trụ.

Mặc dù là Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình, cũng không cách nào nhìn thấy càng nhiều.

Diệp Thịnh thống khổ nói: “Dạ Hậu, cứu ta.”

Tử Dạ phục hồi tinh thần lại, lạnh lùng theo dõi hắn, nói: “Ngươi còn có mặt mũi để ta cứu ngươi?”

Diệp Thịnh run giọng nói: “Ta theo theo Dạ Hậu nhiều năm, không có công lao cũng cũng có khổ lao, đồng thời từ đầu đến cuối, ta đều không có phản bội quá ngươi.”

Tử Dạ lạnh lùng nói: “Lại không nói ngươi một mực cùng Diệp Vô Sát câu kết, liền nói chuyện lần này, cũng đã là tội chết.”

Diệp Thịnh đầy mặt tuyệt vọng, bị hấp ở trên cửa, lại không nói một lời.

Huyền Thiên Cơ nói: “Nhìn dáng dấp, cái môn này là lấy ra võ giả chân nguyên phương có thể mở ra, ba người này đều là Đạo cảnh tồn tại, cũng coi như là còn có thể, mắt gặp đều phải bị hút hết, thời không cánh cửa cực lớn vừa mở ra một đường, cái môn này nếu muốn là hoàn toàn mở ra, cái kia được đánh bao nhiêu người?”

Tử Dạ cũng là phát hiện, xoay người, ánh mắt quét qua phía sau cái kia chút về sau võ giả, nói: “Lên một lượt đẩy ra cửa.”

“Cái gì?!” Những võ giả kia toàn bộ sợ hết hồn, từng cái từng cái lui về phía sau đi.

Tử Dạ nói: “Bản tọa chẳng muốn với các ngươi phí lời, tình huống các ngươi cũng đều nhìn thấy. Ba cái hô hấp bên trong, của người nào tay không có thả ở trên cửa, người đó liền chết đi.”

Nói, một luồng áp lực mênh mông ở trên không bên trong tản ra. Mọi người toàn bộ đều hoàn toàn biến sắc, từng cái từng cái cảm ứng được tử vong phủ xuống, sợ đến như ong vỡ tổ dâng lên đi, liều mạng đẩy cửa.

Những người này tay vừa chạm tới trên cửa, cả người cũng nháy mắt bị hút vào, lượng lớn chân nguyên nhanh chóng trôi qua.

Cái kia trên cửa lớn truyền đến lớn hơn tiếng nổ vang rền, cửa mở ra tốc độ cũng rõ ràng tăng nhanh.

Tử Dạ mấy tên đệ tử, liền dứt khoát đứng ở Bỉ Ngạn kim kiều tuyền quang bốn phía, vừa có mới tới võ giả, bất chấp tất cả, liền trực tiếp chạy tới đẩy cửa.

Diệp Thịnh ba người nhất thời cảm thấy áp lực chợt giảm, cái kia loại sắp bị quất chết cảm giác lập tức chậm giải không ít.

“Ầm ầm!”

Làm cửa mở ra tới trình độ nhất định thời điểm, thời không tựa hồ dừng lại chớp mắt, vậy cường đại hấp thụ lực lượng, nháy mắt biến thành đàn hồi, đem dính ở trên cửa hơn trăm người, toàn bộ bắn bay đi ra ngoài. Mà hai phiến môn nhưng là lấy tốc độ nhanh hơn hướng vào phía trong mở ra mở.

Cái kia hơn trăm người đều bị ngã phi rất xa, từng cái từng cái kêu rên không ngớt, tiếng oán than dậy đất, nhưng cũng không có người nào tử vong, toàn bộ còn sống.

Thời khắc này cánh cửa cực lớn hoàn toàn mở ra, bên trong một vùng sao trời vũ trụ, rõ ràng trình hiện ở trước mặt mọi người.

Tử Dạ sợ hãi nói: “Trong này rốt cuộc là cái gì? Tinh không này vũ trụ, chẳng lẽ là ảo giác?”

Không ai biết, không ai có thể trả lời.

Nhật Dụ hừ nói: “Quản nó chi, sau khi tiến vào liền biết rồi.” Nhưng hắn tuy rằng nói như vậy, lại như cũ đứng tại chỗ, không nhúc nhích.

Tử Dạ đưa tay chộp một cái, đem xa xa năm tên võ giả nhiếp đi qua, sau đó sẽ lâm không bấm quyết, phân biệt đánh vào năm người kia trên người, lại tiện tay vỗ một cái, trực tiếp đem năm người kia đưa vào bên trong.

“A!” Năm người kia hoảng sợ giãy dụa, hoàn toàn không làm nên chuyện gì, đã bị đưa tiến vào, biến mất ở trước mắt mọi người.

Tử Dạ hơi thay đổi sắc mặt, lập tức nói rằng: “Bên trong quả nhiên có thế giới khác, tinh không này vũ trụ chỉ là một đại không mà thôi.”

Nhật Dụ nói: “Nhìn thấy cái gì?”

Tử Dạ nói: “Thành thị, này Ân Võ Điện bên trong là một thành phố.” Nàng dừng lại, lại nói: “Không đúng, phải nói là cung điện, như thành thị giống như to lớn cung điện. Ta ở năm người kia trên người bày ra thần thức, chỉ nhìn thấy một sát na, đã bị thời không cắt đứt.”

Nhật Dụ đại hỉ, kích động nói: “Vậy thì không sai rồi. Năm người kia sau khi tiến vào, cần phải an toàn chứ?”

Tử Dạ gật gật đầu, nói: “Tạm thời không có phát hiện nguy hiểm, đi thôi.”

Nói, một mình nàng trước tiên liền hướng cái kia cánh cửa cực lớn đi đến, đến rồi cửa thời điểm ngừng hạ, hơi do dự một chút, liền bước vào bên trong, toàn bộ thân ảnh nhất thời biến mất không còn tăm hơi.

Nhật Dụ bóng người lóe lên, cũng theo sát phía sau.

Tiếp theo là Vũ Vô Cực, lúc đi quay đầu lại liếc mắt nhìn, ánh mắt rơi vào Huyền Thiên Cơ ba người trên người, sau đó rơi trên người Dương Thanh Huyền, trong con ngươi lập loè sát khí, loáng một cái cũng tiến vào bên trong, không thấy tăm hơi.

Thần cmn hào

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 937: Quan Hệ Rắc Rối, Khi Sư Diệt Tổ

Dương Thanh Huyền bị vũ vô cực nhìn chăm chú trái tim hơi ngưng lại, huyết dịch đều dừng lại chớp mắt, mới tiếp tục lưu động.

“Ha ha, tựa hồ bị theo dõi đây.” Huyền Thiên Cơ bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trước mặt, tấm kia trắng xám không có chút máu khuôn mặt, ngậm lấy nụ cười quái dị, dính vào, nhẹ giọng nói: “Ta bốn Thánh Linh đồ cùng Thiên Thần quyết dùng tốt sao?”

“Chi!” Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, vội vàng liền lùi mấy bước, cùng Huyền Thiên Cơ kéo dài khoảng cách.

“Ha ha!” Huyền Thiên Cơ nở nụ cười, giáp vàng Ngân Đao lóe lên, bóng người liền đã đến cánh cửa cực lớn lối vào, đi thẳng vào.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, hô hấp đều suýt chút nữa đình trệ, đầy tay tất cả đều là mồ hôi lạnh.

Mạc đình kinh ngạc nói: “Ngươi cùng hai người này có quan hệ?”

Dương Thanh Huyền tằng tằng thở ra một hơi, thán nói: “Một lời khó nói hết.”

Mạc đình sắc mặt ngưng trọng, nói: “Vậy ngươi có thể phải cẩn thận, hai người này không có một là dễ trêu. Ta nhìn cái kia vũ vô cực là quyết tâm muốn giết dáng vẻ của ngươi, mà Huyền Thiên Cơ... Dường như giết không phải giết, để người khó có thể dự đoán.”

Dương Thanh Huyền âm thầm ngạc nhiên mạc đình sức quan sát, hai người này mang đến cho hắn một cảm giác, liền cùng mạc đình nhận ra được giống như.

Nguyên khôi không nhịn được cười nói: “Ha ha, đắc tội rồi nói ảnh, nhìn ngươi còn có thể hung hăng bao lâu, sợ là này ân Võ Điện liền không đi ra ngoài được, ha ha.”

“Ngươi chính là Dương Thanh Huyền?”

Đột nhiên một nói lạnh nhạt âm thanh bên tai bên vang lên, Dương Thanh Huyền vội vàng nhấc đầu nhìn tới, chỉ thấy Thi Diễn chẳng biết lúc nào, liền xuất hiện ở trước mặt hắn, đang dùng một đôi mắt sáng, nhìn từ trên xuống dưới hắn.

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, phiền toái lớn cái này tiếp theo cái kia, này vài tên giới vương cảnh tồn tại, ngoại trừ ngày dụ ở ngoài, không khỏi là cùng tự có thiên ty vạn lũ liên quan.

“Gặp Thi Diễn đại nhân.” Dương Thanh Huyền thu dọn một chút tâm tình, gặp Thi Diễn cũng không có ác ý, lập tức hai tay ôm quyền, khiêm cung lễ phép.

Thi Diễn gật đầu nói: “Không sai, tướng mạo cùng thiên phú đều câu giai, không bằng ngươi theo ta một nói. Miễn cho gặp gỡ cái kia vũ vô cực, không cẩn thận nộp mạng.”

Nguyên khôi bọn người là kinh hãi, không hiểu Thi Diễn vì sao phải bảo hộ Dương Thanh Huyền.

Thơ ngọc nhan một đôi mắt đẹp thu nhỏ lại, xẹt qua vẻ phức tạp.

Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, bận bịu nói: “Thi Diễn đại nhân có hảo ý ta tâm lĩnh, nhưng sống chết có số, phú quý ở ngày. Hơn nữa này ân trong võ điện, huyền diệu cực kỳ, vũ vô cực sợ cũng không rảnh tìm ta phiền phức.”

Thi Diễn hơi ngạc nhiên, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền sẽ từ chối hảo ý của hắn.

Nhưng hắn chính là phi thường thế hệ, cười nhạt một tiếng, liền nói: “Nếu ngươi có ý nghĩ của chính mình, vậy ta cũng không tiện miễn cưỡng, chính mình tất cả cẩn thận. Chờ ân Võ Điện hành trình sau, ta thành mời tiểu hữu đến Quân Thiên tử phủ làm khách, không biết có thể có cái này vinh hạnh?”

Mạc đình, nguyên khôi đám người, còn có cái kia hơn trăm tên võ giả, đều là kinh hãi, Thi Diễn tự mình mời, hiện nay trên đời có bao nhiêu người có thể có vinh hạnh đặc biệt này? Bọn họ không hiểu Thi Diễn vì là gì coi trọng như thế thiếu niên này.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Nếu là chuyến này còn sống, có thể cân nhắc.”

Mọi người thất kinh, đều là thầm nghĩ: “Còn có thể cân nhắc?”

Thi Diễn khẽ mỉm cười, nói: “Vậy thì chờ hậu tiểu hữu đại giá.”

Nói xong, liền dẫn thơ ngọc nhan mấy người, tiến vào cái kia ân Võ Điện đi tới.

Hồng Uyên cũng cảm thấy kinh ngạc, hướng về Dương Thanh Huyền xa xa phất tay, nói: “Bảo trọng mình.” Liền đạp bước tiến lên, cũng vào điện đi tới. Đao máu tổ chức hai cái đầu óc, hách sâm cùng hắc Lam, như tùy tùng giống như đi theo phía sau.

Trong lúc nhất thời, ánh mắt của mọi người, hầu như đều rơi trên người Dương Thanh Huyền, hiếu kỳ thân phận của người nọ.

Từng cái từng cái cường giả cái thế, lại đều biết hắn.

Nguyên khôi cũng há to mồm, á khẩu không trả lời được.

Vũ Minh nói: “Vân tụ cung đệ tử, đi theo ta, đừng giảm bớt ban đêm sau quá xa.”

Múa ảnh chờ vài tên nửa đêm đệ tử, vội vàng đi theo phía sau, còn có lượng lớn vân tụ cung cường giả, cũng nối đuôi nhau mà vào, tiến vào cái kia tinh không trong vũ trụ, những người còn lại nhất thời thiếu hơn phân nửa.

Dương Thanh Huyền nhìn mạc đình một chút, nói: “Chúng ta cũng vào đi thôi?”

Mạc đình gật gật đầu.

Dương Thanh Huyền thu dọn một chút tâm tình, còn có nguyên khôi cùng thơ văn hoa mỹ, đều đi theo ở mạc đình bên cạnh người, một nói bước vào cái kia tinh không, biến mất không còn tăm hơi.

Giờ khắc này ám sắc trong hư không, còn thừa lại hơn mười người, đều là bị rút sạch lượng lớn chân nguyên võ giả, có chút gấp bận bịu đi theo vào, có chút ngay tại chỗ ngồi xếp bằng, điều tức khôi phục.

Sét vân nhẹ giọng hỏi nói: “Tổ tiên, chúng ta cũng vào đi thôi?”

Sét chiến đấu đang ngồi xếp bằng điều tức, đột nhiên bạo nổ mở hai mắt, giận nói: “Không nhìn thấy ta ở điều tức sao? Một thân chân nguyên mười đi tám - chín, làm sao đi vào? Đợi ta khôi phục một nửa lại vào.”

Diệp Vô Sát cùng Diệp Thịnh cũng ở cách đó không xa, nhắm hai mắt lại, từng người bấm quyết tu luyện.

Sét vân mặt không hề cảm xúc, gật gật đầu, cung kính nói: “Vâng.” Liền vòng tới sét chiến phía sau, cũng ngồi xếp bằng xuống, hơi nhắm hai mắt lại.

Bất quá mấy hơi thở, sét vân con ngươi hơi trợn mở, xẹt qua một vệt tinh mang.

Sau đó chậm rãi đứng lên, giơ tay lên, linh rồng huyễn thế hóa thành một tia khói trắng, lượn quanh ở trên cánh tay, quay về sét chiến đấu phía sau, lấy khó có thể bắt giữ tốc độ đánh bắn ra.

“Ầm!”

“A!.”

Sét chiến đấu kêu thảm một tiếng, cắt phá trời cao.

Hắn hào không phòng bị, trực tiếp bị sét vân một trảo, đánh mặc thân thể, trước ngực nơi ngột tuôn ra một cái tay đến, đang cầm lấy trái tim của hắn.

Tay kia trên máu me đầm đìa, năm ngón tay đột nhiên nắm chặt, sét chiến đấu trái tim tại chính mình ngay dưới mắt, “Ầm” một tiếng nổ nát.

“Phốc!” Sét chiến đấu kịch liệt phun máu tươi, đầy mắt tuyệt vọng cùng phẫn nộ, rống nói: “Chết tiệt tiểu súc sinh! Ngươi dám khi sư diệt tổ!”

Biến cố này, làm cho tất cả mọi người đều hoảng sợ không thôi, tất cả đều nhìn sang, từng cái từng cái khiếp sợ phi thường.

Diệp Vô Sát cùng Diệp Thịnh cũng bị kinh động, hai người liếc nhau một cái, lạnh lùng nhìn này hai ông cháu.

Sét vân một mặt tái nhợt, âm trầm giọng nói: “Ta khi sư diệt tổ? Ngươi để ta hướng về Dương Thanh Huyền quỳ xuống xin lỗi, có thể có cân nhắc qua cảm thụ của ta? Ngươi là tổ tiên của ta, lại giúp đỡ người khác tới ức hiếp ta, vậy có ngươi còn không bằng không có ngươi!”

“Ngươi...!” Sét chiến đấu bị đánh đâm thủng ngực thang, vỡ vụn trái tim, sức sống ở tiếp tục biến mất, nghe nói sét vân nói như vậy, càng là phẫn nộ bên dưới, phun ra mấy cái huyết đến, ý thức từ từ mơ hồ.

Sét vân lạnh lùng nói: “Còn có, ngươi thân là Lôi Đình cổ khu vực tiền bối, lại bị một cô gái gọi đến gọi đi, dường như vai hề giống như vậy, đem Lôi Đình cổ vực mất hết mặt mũi, ta thực sự là xấu hổ với có như ngươi vậy tổ tiên. Vì lẽ đó, ngươi còn không bằng lấy cái chết tạ tội, đi cổ vực các đời cường giả tiền bối trước mặt sám hối đi thôi!”

“Oanh!” Sét vân nắm đấm chấn động, chân nguyên toàn thân đều rót vào bên trong, một mảnh sóng khí bạo nổ mở, lập tức xé rách sét chiến thân thể, đưa hắn nổ tan xương nát thịt.

Sét vân ánh mắt nhất chuyển, đem sương máu một người trong chứa đồ hoàn vồ tới, thu vào trên người. Sau đó mặt không thay đổi hướng về cái kia cánh cửa cực lớn đi đến, biến mất ở bên trong.

Diệp Thịnh ngưng tiếng nói: “Tiểu tử này là cái tàn nhẫn giác.”

Diệp Vô Sát gật gật đầu, nói: “Ngay cả mình tiền bối đều có thể giết, tương lai tất nhiên là đại ác nhân. Nếu là có cơ hội, có thể mang hắn xóa đi. Nhưng nếu là không có hoàn toàn chắc chắn, cũng không cần đi động đến hắn, miễn cho tương lai bị trả thù.”

Còn lại người cũng đều là hút một cái hơi lạnh, từ trước cái kia máu tanh một màn bên trong phục hồi tinh thần lại, từng người nhỏ giọng nghị luận.

Rất nhanh, mọi người cũng bắt đầu lần lượt tiến nhập cánh cửa cực lớn.

Thần cmn hào

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 938: Lục Đạo Luân Hồi, Tu La Không Gian

“Nơi này là...”

Dương Thanh Huyền theo sau lưng Mạc Đình, bước vào tinh không vũ trụ nháy mắt, hết thảy cảnh tượng chớp mắt biến hóa, chính mình trực tiếp xuất hiện ở một mảnh âm u đáng sợ trên hoang dã, toàn bộ bầu trời hiện ra u tối màu sắc.

“Không phải nói bên trong là thành thị, cung điện sao?” Dương Thanh Huyền trợn tròn mắt, đưa mắt nhìn tới, ngoại trừ quái dị gầy trơ xương đá tảng, bên ngoài bình nguyên, nơi nào có nửa điểm thành thị, cung điện dáng vẻ?

Hơn nữa bốn phía đầy rẫy một luồng làm người hơi thở ngột ngạt, thật giống vô cùng nguy hiểm.

Bất quá hắn ngẩn ra, liền thấy phía trước một đạo độn quang bay lên, bên trong người càng là Vũ Ảnh, vội vàng hét lớn: “Vũ Ảnh!”

Cái kia độn quang nguyên vốn muốn bay đi, nghe được âm thanh ngay ở không trung hơi ngưng lại, xoay người bay nhanh mà tới.

Vũ Ảnh mừng như điên nói: “Dương Thanh Huyền!”

Hai người ở chỗ này gặp gỡ, tự nhiên là đặc biệt cao hứng.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Làm sao chỉ một mình ngươi, những người khác đâu?”

Vũ Ảnh cười khổ nói: “Ngươi không có phát hiện là tùy cơ truyền tống sao? Cái kia Ẩn Võ Điện cánh cửa cực lớn vừa tiến đến, mỗi người đều bị thời không lực lượng cuốn đi, điểm đến là tùy cơ.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Không sai, đích thật là tùy cơ. Đây là địa phương nào? Sát khí như vậy trọng, hơn nữa đưa mắt nhìn tới, nơi nào có cung điện cái bóng.”

Vũ Ảnh thở dài một tiếng, nói: “Sợ là phiền toái. Ta từng nghe Dạ Hậu đã nói, Ẩn Võ Điện bốn phía, có Lục Đạo Luân Hồi, bất kỳ kẻ xâm nhập, trừ phi có thất xảo linh lung tâm, bằng không tất nhiên muốn rơi vào Lục Đạo bên trong. Chỉ có từ Lục Đạo bên trong siêu thoát đi ra, mới có thể đến Ẩn Võ Điện.”

Dương Thanh Huyền một hồi trợn tròn mắt, nói: “Siêu thoát Lục Đạo? Khái niệm này nghĩa là gì. Lúc trước Dạ Hậu không phải đưa năm người đi vào sao, tựa hồ trực tiếp đến Ẩn Võ Điện.”

Vũ Ảnh than thở: “Ta cũng vừa nghĩ thông suốt việc này, Dạ Hậu chính là cái kia thân hoài thất xảo linh lung tâm người. Năm người kia bị Dạ Hậu thần niệm khống chế, vì lẽ đó trực tiếp vòng qua Lục Đạo, tiến vào chủ điện trong không gian.”

Dương Thanh Huyền trầm mặc hạ, nói: “Vậy phải như thế nào siêu thoát Lục Đạo?”

Vũ Ảnh cười nói: “Cái gọi là siêu thoát Lục Đạo, nói hơi lớn, trên thực tế chỉ là một Lục Đạo Luân Hồi đại trận, theo chúng ta bình thường nói Lục Đạo Luân Hồi vẫn có chênh lệch. Nếu là ta không có tính sai, chúng ta nhà không gian này, là Tu La Đạo không gian. Chỉ phải nghĩ biện pháp xông ra đi, liền có tỷ lệ nhất định rơi vào chủ điện không gian. Đương nhiên, cũng có thể lần thứ hai rơi vào cái khác nói. Bất quá có một chút là có thể khẳng định, như là Lục Đạo tu đầy, tất nhiên có thể siêu thoát đi ra ngoài.”

Dương Thanh Huyền có chút ngốc trệ, nói: “Cái kia được bao lâu mới có thể đi vào Ẩn Võ Điện?”

Vũ Ảnh nói: “Trên thực tế, ở đây đã là Ẩn Võ Điện, chỉ là Ẩn Võ Điện bên trong đại trận, biến ảo ra tới Lục Đạo Luân Hồi, chỉ muốn phá trận phía sau mới có thể đi vào. Vận khí tốt dĩ nhiên là nhanh, vận khí không tốt có thể không thể đi ra ngoài đều là vấn đề.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt khó coi nói: “Nói như vậy, Dạ Hậu đã tiến nhập chủ điện. Đợi chúng ta phá trận đi qua, nơi nào còn sẽ có thứ tốt lưu lại?”

Vũ Ảnh nhẹ khẽ thở dài: “Ta cảm thấy được này không phải chúng ta nên suy tính, trái lại không vào chủ điện, chưa nếm không là một chuyện tốt.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nói: “Ngươi là nói nguy hiểm quá to lớn?”

Vũ Ảnh gật gật đầu, nói: “Ẩn Võ Điện bên trong tất nhiên có kinh thiên động địa đồ vật, nhưng mặc dù là Dạ Hậu, như là không có có cơ duyên, không có khả năng được. Nhưng có một chút có thể khẳng định, trong chủ điện ngoại trừ cái kia sáu vị Giới Vương cảnh tồn tại, tất nhiên còn sẽ có lượng lớn Đạo cảnh cường giả tiến nhập. Thậm chí toàn bộ Biển Đen đều sẽ bị lan đến, không ra ba tháng, sợ là sẽ phải có mấy vạn, thậm chí mấy trăm ngàn người đi vào, tràng diện kia có thể tưởng tượng được.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Ngươi nói có đạo lý, vì lẽ đó phá trận muốn cành nhanh càng tốt.” Hắn Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, liền bắt đầu hướng bốn phía nhìn tới, tìm kiếm đi ra ngoài phương pháp.

Vũ Ảnh sửng sốt một chút, sâu xa nói: “Nhìn dáng dấp ngươi là quyết tâm muốn vào chủ điện.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chính là, như là cùng chủ điện bỏ lỡ cơ hội, đời ta đều sẽ có tiếc nuối.”

Vũ Ảnh nói: “Nhưng là, ngươi tiến nhập chủ điện mục đích là cái gì chứ? Không phải là vì thu được cơ duyên, được lực lượng cường đại hơn sao? Này Tu La Đạo bên trong, chính là Ân Võ Điện đại trận biến thành, năng lượng vô cùng, chính là ở đây tu luyện, đã là không phải cơ duyên. Ta vừa nãy thử qua, ở chỗ này tu luyện, tốc độ so với ở Hải Thiên Nhai đều phải nhanh hơn năm lần không thôi.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nhìn nàng nói: “Tốc độ tu luyện nhanh hơn năm lần, tự nhiên làm ta kinh hỉ, nhưng nơi này chính là Ân Võ Điện a, có ít người cả đời, thậm chí là mấy đời con người khi còn sống, tín ngưỡng đều ở đây. Đây cũng không phải là đơn giản tốc độ tu luyện vấn đề. Đổi thành mười năm sau, năm mươi năm sau, thậm chí một trăm năm sau, khi đó Giới Vương cảnh ngươi, hồi tưởng lại bây giờ thời khắc, sẽ hối hận hay không không có đi vào đây?”

Vũ Ảnh thừ ra một chút, lập tức nặng nề gật đầu, nói: “Ngươi nói đúng, ta không nên bị ếch ngồi đáy giếng.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Đi thôi, đi theo ta, đằng trước thật giống có chút không đúng.”

Hai người lúc này hóa thành một đạo độn quang, hướng về phía trước bay đi.

Dương Thanh Huyền dùng Hỏa Nhãn Kim Tình, thấy được phía trước một chỗ không gian, bị mây dày che lấp, có cực mạnh sát khí khuếch tán ra, tựa hồ cực kỳ quái lạ.

Trong chốc lát, hai người liền bay xuống ở một tòa thấp lùn đá lởm chởm quái thạch đỉnh núi, thấy rõ xa xa phía trước cảnh tượng. Cái kia giăng đầy mây đen bên trong, rậm rạp chằng chịt, càng là vô số phi trùng, đếm bằng ức vạn tính toán!

Mà mây đen phía trước, có năm đạo độn quang, đang liều mạng hướng về bên này trốn đến.

Dương Thanh Huyền cùng Vũ Ảnh đều là sợ hết hồn, lúc này phía trước mặt một toà quái thạch trên đỉnh núi, lại vọt lên hai đạo độn quang, cũng là liều mạng chạy trốn.

“Xui xẻo!”

Dương Thanh Huyền mắng một tiếng, hắn Hỏa Nhãn Kim Tình còn ở vào phi thường cấp thấp cấp độ, không thể một hồi thấy rõ toàn bộ, lúc này không lo được này rất nhiều, vội vàng nhấc vung tay lên, một mảnh Lôi Quang phúc lan ra đến, liền hóa ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn.

“Theo ta đi!”

Dương Thanh Huyền khẽ quát một tiếng, cầm lấy Vũ Ảnh, liền bay vào Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn bên trong, “Vèo” một tiếng liền lôi độn đi.

Cái kia chút phi trùng tốc độ mặc dù nhanh, nhưng cũng không kịp lôi độn, rất nhanh đã bị hai người quăng ở phía sau.

Chờ không nhìn thấy phi trùng, Dương Thanh Huyền lúc này mới thu hồi Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, hai người lấy thông thường tốc độ tiến lên, tìm kiếm này một không gian đột phá miệng.

Trên mặt đất ngoại trừ một mảnh hoang vu, chính là đống đống đá lởm chởm quái thạch, cực nhỏ có thể gặp được cây cỏ thảm thực vật, toàn bộ không gian đều ở đè nén trạng thái, tràn đầy sát khí.

Bỗng nhiên, phía dưới một mảnh quái trong đống đá, đột nhiên nổi lên cường quang, đem một đống Thạch Đầu nổ nát tan.

Từ bên trong lao ra một bóng người, đầy mặt hoảng sợ hướng về bầu trời bỏ chạy. Nhưng sau người mị ảnh lóe lên, liền xuất hiện một cái lớn màu xám cự mãng, sinh lần đầu hai chân, hiển nhiên là viễn cổ dị chủng, nháy mắt đuổi kịp hắn.

Người kia trong cơn kinh hoảng, vội vàng lấy ra một đoàn tử quang, ở trên không bên trong hiển hóa ra ngoài, là một chiếc Tử Kim sắc cổ đồng chiến xa, phía trước đang đứng một kim nhân, bấm quyết bên dưới, kim nhân hai con mắt lóe lên, trong miệng liền phun ra một đạo ánh vàng, hóa ra dài hơn mười trượng đánh chém, hướng về cái kia cự mãng vọt tới.

Thần cmn hào

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 939: Thiên Vị Thánh Dược, Quay Giáo Đối Mặt

"Thiên Khí Già lam chiến xa! Từ Hạo Dương sư huynh!" Vũ Ảnh kinh hô một tiếng, nam tử kia chính là hắn một người sư huynh.

Chỉ thấy kiếm kia mang chém ở màu xám cự mãng trên người, hóa ra một đạo thước dài lỗ hổng, lại không có một Tích Huyết chảy ra, mà là có màu xám bạc quang phất qua miệng vết thương, nháy mắt liền chữa trị như lúc ban đầu.

Từ Hạo Dương sợ đến gần chết, chính mình này Già lam chiến xa nhưng là Thiên Khí cấp bậc, một đòn bên dưới, coi như là Thiên Vị cường giả cũng không dám chặn phong mang a, dĩ nhiên chỉ ở này cự mãng trên người cắt ra một chút da.

Hắn vội vàng đem chiến xa vừa thu lại, liều mạng hướng về bầu trời bỏ chạy, hô lớn: "Vũ Ảnh sư muội, nhanh mau cứu ta!"

Vũ Ảnh kinh ngạc thốt lên một tiếng sau, hắn liền thấy trên hư không hai người.

Tuy rằng dưới cái nhìn của hắn, lấy Vũ Ảnh sức mạnh không có khả năng cứu hắn, nhưng nếu là lừa gạt hạ xuống xuất thủ, chí ít có thể chống đối một, hai.

Dầu gì, chỉ cần mình chạy nhanh hơn Vũ Ảnh, cái kia cự mãng khẳng định ăn trước Vũ Ảnh, bao nhiêu có thể cho mình tranh thủ một chút chạy trốn thời gian.

Dương Thanh Huyền cũng giật mình dị thường, nhìn chằm

chằm cái kia cự mãng da trụ, sợ hãi nói: “Cổ Long da?”

Cổ Long da cũng không phải là chỉ một loại sinh vật da trụ, mà là thời kỳ viễn cổ, một loại nắm giữ Long Tộc huyết mạch sinh vật mạnh mẽ da trụ, chỉ cần có thể đạt đến đao thương bất nhập, nước lửa bất xâm, cũng có thể xưng là “Cổ Long da”.

Vũ Ảnh đón Từ Hạo Dương, vội la lên: “Sư huynh mau tới.” Hai tay ở trước người kết ấn, Phất Quang Kính một hồi lấy ra, ở trên không bên trong kính quang lóe lên, liền chiếu xuống.

“Vù!”

Trên mặt kiếng tỏa ra nhẹ nhàng tiếng rung, liền đem cự mãng chiếu rọi ở, khiến cho dừng lại một sát, tốc độ trở nên cực kỳ chầm chậm.

Nhưng Vũ Ảnh nhưng là hoàn toàn biến sắc, từ bảo kính trên phản phệ trở về áp lực, làm cho nàng có chút không thể chịu được.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, vẫy ra một mảnh sét phù, vạn ngàn Lôi Quang đem ba người khẽ quấn, quát lên: “Đi!”

Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn nháy mắt hóa ra, hướng về xa xa kích. Bắn đi.

“Ầm!”

Cự mãng mất đi ràng buộc, phóng lên trời, đem Thiên Khung cùng tảng lớn Lôi Quang cùng nhau xé rách, cũng đã không còn Dương Thanh Huyền đám người bóng người.

Cự mãng ở trên không bên trong bốc lên, rít gào, phát tiết nội tâm không cam lòng.

Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn chớp mắt vạn dặm, rất nhanh liền bay khỏi cự mãng chiếm giữ phạm vi.

Dương Thanh Huyền bấm quyết, đem quang bàn thu hồi, ba người vững vàng rơi trên mặt đất.

Từ Hạo Dương có chút giật mình đánh giá Dương Thanh Huyền, lúc này mới ôm quyền nói: “Đa tạ Vũ Ảnh sư muội cùng vị bằng hữu này giúp đỡ, bằng không ta một người dây dưa cái kia cự mãng, có thể phải hao tổn chút công phu đây.”

http://truyencuatui.net/

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng cau lại hạ lông mày, vẫn chưa nói cái gì, trong lòng nghĩ thầm: “Còn dây dưa? Nếu không phải mình hai người ra tay, tiểu tử ngươi mệnh cũng bị mất, còn dây dưa?”

Vũ Ảnh nói: “Sư huynh làm sao sẽ bị đáng sợ kia quái vật nhìn chằm chằm?”

Từ Hạo Dương thở dài, nói: “Ai, vì một đóa Kim Hồng lan.”

“Kim Hồng lan?!” Vũ Ảnh kinh hãi nói: “Được khen là Thiên Vị Thánh dược một trong, có thể đạp đất đột phá Kim Hồng lan?”

Từ Hạo Dương trong mắt tinh quang lấp lóe, gật đầu nói: “Chính là.”

Vũ Ảnh thở dài, nói: “Đáng tiếc.”

Từ Hạo Dương nói: “Đúng đấy, nếu là ta có thể được cái kia Kim Hồng lan, lập tức liền có thể đột phá đến Thái Thiên Vị hậu kỳ. Bất quá nói đi nói lại, hay là ta Thiên Khí không được, Già lam chiến xa chỉ là miễn cưỡng đạt đến Thiên Khí trình độ, nếu là ta có sư muội Phất Quang Kính, cái đóa kia Kim Hồng lan sợ đã là vật ở trong túi của ta.”

Vũ Ảnh lúng túng nở nụ cười, nói: “Đó là sư tôn đối với ta đích hậu ái.”

Từ Hạo Dương khẽ hừ một tiếng, trên mặt có chút cứng ngắc nói rằng: “Ai nói không phải sao, chúng ta sư huynh muội mấy cái, cái nào thiên phú cùng tu vi không cao bằng ngươi? Sư tôn có phải là vì mở ra Bạch Hổ hành cung, lúc này mới lâm thời đem Phất Quang Kính cho ngươi, sợ là sau đó còn phải trả. Này bảo kính, cuối cùng vẫn là cần phải ban tặng chúng ta trong mấy người một vị mới là.”

Vũ Ảnh có chút khó coi.

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Vị này ngốc..., nha, không, bằng hữu, ta cùng Vũ Ảnh còn có việc trong người, liền không nhiều quấy rầy, sau này còn gặp lại.”

Đối với ngu như vậy - bức, hắn cảm thấy liếc mắt nhìn đều lãng phí thời gian. Nói vung tay lên, một mảnh độn quang liền đem chính mình cùng Vũ Ảnh bọc lại, phá không đi.

Từ Hạo Dương hơi thay đổi sắc mặt, quát lên: “Ta lời còn chưa nói hết đây, vội vã đi cái gì.” Hắn lấy ra Già lam chiến xa, một đạo ánh vàng cắt phá trời cao, trực tiếp ngăn ở độn quang phía trước.

Trên chiến xa người tí hon màu vàng mắt lộ ra hung mang, hai tay bấm quyết, mở mồm ra, liền phun ra một đạo Kim Quang, kích. Bắn mà xuống.

Dương Thanh Huyền cùng Vũ Ảnh đều hoàn toàn biến sắc, lộ ra vẻ giận dữ, ở độn quang quá mót bận bịu tránh ra. Cái kia Kim Quang từ giữa hai người kích. Bắn xuyên qua, chém hụt.

Từ Hạo Dương bóng người lóe lên, liền bay xuống tại trên chiến xa, phất một cái ống tay áo, liền thoải mái ngồi xuống, một bộ cao cao tại thượng dáng vẻ.

Vũ Ảnh cả giận nói: “Sư huynh, ngươi đây là ý gì?”

Từ Hạo Dương đem một cái tay đặt ở cái kia người tí hon màu vàng đầu trên, thần khí mười phần nói rằng: “Vũ Ảnh sư muội, bản sư huynh còn muốn hỏi ngươi là có ý gì đây? Ta lời còn không nói chuyện, ngươi liền vội vã rời đi, không khỏi quá không lễ phép đi.”

Vũ Ảnh tức giận nói: “Thanh Huyền không phải hướng về ngươi nói tạm biệt sao?”

Từ Hạo Dương hừ lạnh nói: “Ta đồng ý sao?”

Vũ Ảnh trầm mặt, cả giận nói: “Sư huynh không đồng ý, chúng ta liền không thể đi rồi?”

Từ Hạo Dương gật gật đầu, đương nhiên dáng vẻ, nói: “Đó là tự nhiên.”

Vũ Ảnh giận dữ, nói: “Sớm biết như vậy, lúc trước sư huynh bị quái vật nhìn chằm chằm, chúng ta thật không nên quản việc không đâu.”

Từ Hạo Dương cười lạnh nói: “Làm càn, ngươi nói nói gì vậy? Thật giống các ngươi không ra tay, ta mượn quái vật kia không có cách nào tựa như? Bất quá tiêu hao thêm một ít thủ đoạn thôi.”

Vũ Ảnh lạnh lùng nói: “Lúc trước không biết là ai gọi cứu mạng tới.”

Từ Hạo Dương mặt đỏ lên, thẹn quá thành giận, quát lên: “Muốn chết!” Đặt ở kim nhân trên đỉnh đầu tay mãnh vỗ một cái, cái kia kim trong dân cư ói nữa một đạo Kim Quang đi ra, mau lẹ cực kỳ, lóe lên liền biến mất ở không trung.

Vũ Ảnh kinh hãi, hai tay nhanh chóng kết ấn, Phất Quang Kính lập tức liền hiện ra, ở trên không bên trong chiếu một cái, liền để cái kia Kim Quang không chỗ che thân. Sau đó vội vàng thân thể lóe lên, liền né qua.

Một thân mồ hôi lạnh chảy ròng ròng ra, như là tốc độ hơi hơi lại chậm một chút, liền trực tiếp bị cái kia ánh vàng chém trúng, sợ là trực tiếp phải bỏ mạng.

Lúc trước nàng đều cho rằng Từ Hạo Dương chỉ là ngang ngược không biết lý lẽ, giờ khắc này mới biết đối phương càng là muốn giết nàng, không khỏi vừa giận vừa sợ, lại khó có thể tin.

Từ Hạo Dương nhìn chằm chằm cái kia Phất Quang Kính, liếm môi một cái, hừ một tiếng nói: “Sư tôn quả nhiên quá bất công, ngươi có tài cán gì, lại đem trọng bảo như thế ban tặng ngươi. Ngược lại ngươi cuối cùng vẫn là phải đóng trả lại, không như bây giờ trước hết cho ta bảo quản đi.”

Vũ Ảnh hít một hơi thật sâu, đem bảo kính chộp vào trong tay, lạnh giọng nói: “Từ Hạo Dương, ngươi đến cùng muốn làm cái gì? Sư tôn cũng không nói muốn ta trả về bảo vật này!”

Từ Hạo Dương giận dữ, quát lên: “Sư tôn không nói, ngươi liền không có nửa điểm tính tự giác sao? Ngươi chiếu chiếu tấm gương này, có thể có nửa phần xứng với bảo vật này?!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 940: Dạy Ngươi Làm Người, Hiếm Thấy Nhiều Quái

Vũ Ảnh hơi hơi bình tĩnh lại, nói: “Ngươi cũng bởi vì bảo vật này, cho nên muốn muốn giết ta? Liền ngay cả mới vừa ân cứu mạng cũng không lo cùng?”

Từ Hạo Dương ung dung thong thả nói: “Lời này của ngươi mười phần sai. Một, bảo vật này vốn là phải là của ta, nếu không có sư tôn muốn ngươi mở ra Bạch Hổ hành cung, cũng sẽ không mạo muội ban tặng ngươi. Hiện tại hành cung đã khai mở, bảo vật cũng nên trả lại cho ta. Coi như sư tôn chưa nói, ngươi cũng nên có cái này tính tự giác. Hai, cái gọi là ân cứu mạng thì càng là lời nói vô căn cứ, cái kia quái mãng ta dù cho không đấu lại, muốn chạy trốn cũng là dễ như trở bàn tay, chỉ là phiền phức một chút thôi, gì đến cứu mạng câu chuyện? Sư muội, chúng ta đồng môn trong mấy người, liền thiên phú của ngươi cùng tu vi yếu nhất, làm người đây, quan trọng nhất là phải tự biết mình. Ngươi cũng đừng ngại sư huynh dông dài, sư huynh đây là đang dạy ngươi làm người như thế nào.”

Vũ Ảnh tức giận thân thể run.

Dương Thanh Huyền không nhịn được cười nói: “Ha ha, một đầu súc sinh, mở miệng thuyết giáo người làm người như thế nào, nghe làm sao lại kỳ cục như vậy đây?”

Từ Hạo Dương quát lên: “Muốn chết!” Hắn năm ngón tay vồ lấy kim nhân đầu lâu, lập tức đổi phương hướng, kim nhân há mồm phun ra một đạo Kim Quang, đồng thời trên chiến xa tỏa ra phù văn, “Ầm ầm ầm” hướng về Dương Thanh Huyền nghiền ép lên đến.

Ở trong mắt hắn, Dương Thanh Huyền bất quá là một thông thường Tiểu Thiên Vị mà thôi, dám nói làm càn, cũng đã là tội chết.

Dương Thanh Huyền khoát tay, một đóa kim liên tự lòng bàn tay bay ra, ở trước người hóa ra hình cung kết giới, như một mặt to lớn quang thuẫn.

“Oành!” Cái kia ánh vàng kích. Bắn ở kết giới trên, chấn hoa sen lay động, Kim Quang bắn ra bốn phía, nhưng chưa đánh tan.

“Cái gì?!” Từ Hạo Dương thừ ra một chút, chỉ thấy Dương Thanh Huyền vẫy tay một cái, lòng bàn tay tựa hồ có hoàng kỳ xẹt qua, kinh hãi nói: “Đó là cái gì bảo vật? Lại có thể để một tên Tiểu Thiên Vị cặn bã, ngăn trở ta Già lam chiến xa một đòn?”

Nghĩ đến bảo vật, trong mắt hắn ánh sáng càng cực nóng, gia tốc xông tới hạ xuống.

“Thanh Huyền, cẩn thận!”

Vũ Ảnh kinh hô một tiếng, sau đó chính là một đạo kính quang phất hạ, chiếu vào Già lam trên chiến xa, làm cho toàn bộ xông tới lực lượng, nháy mắt bị nghẹt, trở nên cực kỳ chầm chậm.

“Đáng chết!” Từ Hạo Dương phẫn nộ quát: “Ngươi lại giúp một người ngoài tới đối phó chính mình sư huynh, xem ra nữ tử hướng ngoại, một chút không giả, hôm nay liền ngay cả cùng ngươi cùng nhau giết, cũng hẳn là thế sư tôn thanh lý môn hộ!”

Già lam chiến trước xe kim nhân, ngón tay hướng về bốn phía vung lên, chớp mắt bay vụt ra vô số đánh chém, đem kính quang phá nát, sau đó khí thế hung hăng vọt ra.

Từ Hạo nhưng mà ánh mắt quét qua, con ngươi đột nhiên co, chỉ thấy phía trước không thấy Dương Thanh Huyền hình bóng, hắn quát lên: “Cút khỏi”

Thứ ba cái “Đến” chữ còn chưa lối ra, liền miễn cưỡng nuốt xuống.

Dương Thanh Huyền chẳng biết lúc nào, càng xuất hiện ở chiến xa của hắn trên, cùng hắn đặt ngang hàng ngồi cùng một chỗ.

Từ Hạo nhưng mà không rõ cả người run lên, lại có hai hàng mồ hôi lạnh chảy xuống, trong lòng chấn động dữ dội nói: “Xảy ra chuyện gì? Hoàn toàn không thấy rõ tiểu tử này tốc độ, làm sao sẽ nhanh như thế?”

Không lo được suy nghĩ nhiều, vội vàng theo Tiểu Kim đầu người trên thu về tay phải, hóa thành lợi trảo liền hướng bên cạnh người chộp tới.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, cánh tay hóa thành Hắc Long, lấy gãy ô mai thủ pháp úp xuống xuống, trực điểm Từ Hạo nhưng mà trên cổ tay huyệt vị.

Từ Hạo nhưng mà kinh hãi, một hồi thu tay về, tay trái liền đẩy tới. Năm ngón tay hư nắm, dưới lòng bàn tay một mảnh Kim Quang, tỏa ra sức mạnh kinh khủng.

Hắn đem chân nguyên áp súc đến mức tận cùng, chỉ cần đối phương vừa tiếp một chưởng này, như vậy Thái Thiên Vị trung kỳ sức mạnh liền sẽ bộc phát ra, dốc hết toàn lực, triệt để đem đối phương áp chế.

Dù sao này bên trong chiến xa quá chật, các loại lợi hại chiêu thức khó có thể triển khai, dốc hết toàn lực là không thể tốt hơn phương pháp xử lý.

Từ Hạo nhưng mà tuy rằng nội tâm ác độc, nhưng người cũng không ngu ngốc, ngược lại vẫn là chiến đấu thiên tài, nháy mắt liền tìm được thích hợp nhất ứng đối phương pháp.

Nhưng luận đánh lộn chém giết, kỹ xảo xảo diệu cùng lâm trận ứng biến, Dương Thanh Huyền còn xa ở trên hắn, cười nhạo một tiếng, ánh mắt lóe lên xem thường, bấm quyết bên dưới, phía sau hồn quang lóe lên, Phá Lạn Vương bỗng dưng ra, một tay đánh tới, cùng Từ Hạo nhưng mà lòng bàn tay Kim Quang chạm nhau, nhất thời cuồn cuộn sức mạnh không ngừng ngói giải khai.

Đồng thời rung cổ tay, Ngự Phù Thế liền mang theo Lôi Quang ra, mau lẹ vô cùng điểm hướng về đối phương nuốt cổ họng.

“Chi!”

Từ Hạo nhưng mà sợ hết hồn, chính mình Thái Thiên Vị trung kỳ sức mạnh, lại bị này không giải thích được Võ Hồn áp chế lại, không cách nào phát huy tác dụng, mà cái kia Ngự Phù Thế quá nhanh, mau giống như là một đạo điện quang, hơi có do dự sợ sẽ chết ở dưới kiếm, sợ đến hắn vội vàng lóe lên, liền từ trên chiến xa xông ra ngoài, độn quang xa mấy chục trượng.

Dương Thanh Huyền một kiếm đâm vào không khí, cũng theo bay xuống chiến xa, đồng thời phất một cái ống tay áo, liền đem chiến xa mạnh mẽ thu vào Tinh Giới, để Khổng Linh dùng đại quang minh kết giới trấn áp.

Từ Hạo nhưng mà vừa trốn ra xa mấy chục trượng, xoay người lại, liền phát hiện mình chiến xa không còn, bắt đầu còn không có gì lo lắng, dù sao mình tâm thần tương tu bảo vật, đối phương coi như mạnh mẽ lấy đi, chính mình cũng có thể khống chế, nhưng bất quá chớp mắt, sắc mặt của hắn trở nên so với gan heo càng khó coi hơn, thất thanh kêu lên: “Ngươi... Ta chiến xa đây?!”

Nhận biết bên dưới, lại hoàn toàn mất đi chiến xa tung tích, đây cơ hồ liền là không có khả năng chuyện. Dù cho cách xa nhau vạn dặm, chí ít cũng có thể có nhỏ bé nhận biết, nhưng giờ khắc này nhưng là Không Không như vậy, cái gì đều không cảm ứng được, thật giống như căn bản là không có có luyện hóa.

Dương Thanh Huyền giả bộ ngu nói: “Ha? Chiến xa? Cái gì chiến xa?” Hắn nhìn trái phải mấy lần, giang hai tay ra đến, nói: “Không thấy.” Sau đó lại hỏi Vũ Ảnh, nói: “Ngươi thấy cái gì chiến xa sao?”

Vũ Ảnh che miệng mà cười, lắc đầu nói: “Không thấy, Từ Hạo nhưng mà sư huynh, ngươi có nghĩ sai rồi?”

“Phốc!” Từ Hạo nhưng mà vừa kinh vừa sợ bên dưới, tức giận phun ra một ngụm máu đến, quát ầm lên: “Các ngươi muốn cướp ta chiến xa! Đây chính là Dạ Hậu đại nhân ban tặng ta Thiên Khí, các ngươi cả gan làm loạn, dù là ai cũng không cứu được các ngươi!”

Hắn khí thế trên người không ngừng kéo lên, nháy mắt liền vọt tới Thái Thiên Vị trung kỳ đỉnh cao, thân thể không rõ có chút bành trướng, từ trong bụng có chung cổ như thế thanh âm truyền ra, chấn trong không khí có có thể thấy rõ ràng sóng gợn.

Vũ Ảnh kinh hãi, nói: “Không được! Là hắn Võ Hồn không cốc hồi âm! Cực kỳ hiếm thấy thanh âm đợt công kích, là toàn bộ phạm vi không khác biệt công kích!”

Từ Hạo nhưng mà cười như điên nói: “Ha ha, biết cũng đã muộn! Kết cục khi đắc tội ta cũng chỉ có chết! Vũ Ảnh, ngươi quả nhiên là tiện nhân, đến chết còn nghĩ ngoài bang người tới đối phó ta, đi chết đi cho ta!”

“Không cốc hồi âm! Giết!”

Từ Hạo nhưng mà hét lớn một tiếng, trên người hồn quang bộc phát ra, không gian kia nháy mắt hóa thành sóng to, ở bốn phía chồng xếp, liền muốn xung kích đi ra ngoài.

Nhưng hết thảy tất cả những thứ này, bất quá hoảng hốt hạ, tất cả sóng âm nháy mắt biến mất, liền ngay cả Từ Hạo nhưng mà trong cơ thể chung cổ tiếng, cũng dừng lại chớp mắt.

“Chi! Tại sao lại như vậy?!” Từ Hạo nhưng mà hoàn toàn biến sắc, lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh từ trên trán chảy xuống, một luồng cảm giác không ổn tại nội tâm sinh sôi.

Đại chiêu vừa muốn sử dụng tới đi, liền đột nhiên bị đánh đoạn, chuyện như vậy, ngoại trừ cái kia chút cường giả cái thế có thể làm được ở ngoài, hắn còn chưa bao giờ từng gặp phải.

“Võ Hồn trấn áp, chưa từng nghe tới sao? Thực sự là hiếm thấy nhiều quái.” Dương Thanh Huyền thanh âm trực tiếp sau lưng hắn vang lên, sau đó kiếm quang lóe lên, liền đâm thủng áo lót của hắn, từ trước ngực xuyên ra ngoài.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 941: Hài Cốt Không Còn, Tương Sinh Tương Khắc

Từ Hạo Dương khuôn mặt không tin, hạ thấp xuống đầu nhìn cái kia xuyên ra trước ngực lưỡi kiếm, sắc mặt sát trắng như tờ giấy, run giọng nói: “Đừng, đừng giết ta...”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi cho rằng ta muốn giết ngươi a? Ta có rãnh rỗi như vậy sao? Còn chưa phải là ngươi tự tìm chết?”

“Ta, ta sai rồi...” Từ Hạo Dương mồ hôi như mưa rơi, máu tươi theo Ngự Phù Thế, ồ ồ chảy xuôi, sinh cơ ở một chút điểm từ trần, hắn ngẩng đầu lên, sợ sệt nói: “Vũ Ảnh sư muội... Cứu, cứu ta...”

Vũ Ảnh thân thể động hạ, đôi môi khẽ nhúc nhích, muốn nói lại thôi, nhưng vẫn là không nhịn được than thở: “Dương Thanh Huyền...”

Dương Thanh Huyền cau lại hạ lông mày, nói: “Hả?”

Từ Hạo Dương đại hỉ, vội hỏi: “Sư muội, hảo sư muội, cảm tạ, cảm tạ thay ta cầu xin, nhanh thay ta van nài, đừng giết ta.”

Vũ Ảnh gật gật đầu, nhân tiện nói: “Ta sư huynh tuy rằng phẩm hạnh đê hèn, nhưng ngươi một kiếm đâm thủng lồng ngực của hắn, cũng coi như là được quả báo trừng phạt. Ngươi cũng đừng lại thiệt mài hắn, trực tiếp một kiếm giết đi.”

Từ Hạo Dương đang lòng tràn đầy mong đợi, sắc mặt vui mừng, chờ Vũ Ảnh nói xong, nụ cười kia nháy mắt liền cứng ngắc ở trên mặt.

Dương Thanh Huyền cười nhạt, nói: “Như ngươi mong muốn.”

Nói, rung cổ tay, Ngự Phù Thế trên tuôn ra đại lượng sấm sét, trực tiếp xuyên thủng Từ Hạo Dương ngũ tạng lục phủ, toàn thân, từ thân thể mỗi cái trong lỗ chân lông tản mát ra.

Từ Hạo Dương nháy mắt là được điện nhân, khuôn mặt vặn vẹo biến hình, lớn tiếng quát ầm lên: “Vũ Ảnh! Ngươi cái này ăn cây táo rào cây sung, vong ân phụ nghĩa súc sinh! Ta chết cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

Vô tận lửa giận cùng sự thù hận ở trên không bên trong khuấy động, theo Từ Hạo Dương sinh mệnh triệt để từ trần, mà tan thành mây khói.

Dương Thanh Huyền tay run một cái, Ngự Phù Thế liền hóa thành hồn quang tản đi. Từ Hạo Dương thân thể trực tiếp từ không trung rơi vào, quăng mạnh xuống đất, một mảnh cháy đen, chết không thể chết lại.

Vũ Ảnh cười khổ nói: “Ta đến cùng làm gì sai? Lòng tốt cứu hắn, hắn nhưng phải giết ta, ngược lại là ta vong ân phụ nghĩa?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Cõi đời này, rất nhiều người tư duy chính là kỳ quái như thế.”

Vũ Ảnh nói: “Ngươi vừa nãy là không phải đã cho ta sẽ xin tha cho hắn?”

Dương Thanh Huyền cười cợt, nói: “Có lẽ vậy.”

Vũ Ảnh nháy mắt, lại nói: “Vậy nếu như ta thật sự xin tha cho hắn, ngươi sẽ bán ta mặt mũi sao?”

Dương Thanh Huyền vừa cười một tiếng, nói: “Có lẽ vậy.”

Vũ Ảnh có chút cáu giận lườm hắn một cái, nói: “Câu trả lời này cũng quá giảo hoạt, quá phu diễn.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đáng tiếc trên đời không có nếu như. Chúng ta đi nhanh lên đi, nhanh chóng tìm tới lối ra, bằng không Ân Võ Điện bên trong thứ tốt, đều phải bị sư phụ của ngươi nắm hết.”

Vũ Ảnh than thở: “Ta đều không trông mong được bảo vật gì. Chỗ này hung hiểm vạn phần, không cẩn thận tiếp theo bỏ mình. Có thể bình thường an an đi ra ngoài ta liền hài lòng rồi.”

Vừa dứt lời, hai người đồng thời ngẩn ra, tựa hồ nghe được thanh âm gì, vội vàng Tề Tề nhìn xuống phía dưới.

Chỉ thấy Từ Hạo Dương thi thể, bị một đoàn khói đen bao phủ, trong khoảnh khắc đã bị ăn mòn chỉ còn dư lại nửa người, lại một cái chớp mắt, cái kia nửa người cũng mất.

“Chi!” Hai người mãnh hít một hơi khí lạnh, hoảng hốt dị thường.

Cái kia khói đen ăn mòn rơi Từ Hạo Dương sau, hóa thành một đường thẳng, đi lên kéo dài.

Cẩn thận nhìn tới, vậy nơi nào là cái gì khói đen, càng là vô số màu đen con kiến, lấy thật nhanh tốc độ hướng về hai người bọn họ chồng chất lại đây.

“Mẹ -, tất cả đều là không giải thích được đồ vật!”

Dương Thanh Huyền sợ ra một tiếng mồ hôi lạnh, cái kia chút con kiến trên người tỏa ra nhàn nhạt sát khí, tuy rằng sức mạnh không mạnh, nhưng thắng ở số lượng rất nhiều, phóng tầm mắt nhìn, khó có thể tính toán, da đầu tê dại một hồi.

Hắn vung tay lên, hóa ra tảng lớn Lôi Quang, đang muốn lấy ra

Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, bỗng nhiên thân thể ngẩn ra, ngẩn người một chút, sắc mặt cổ quái tự nói: “Thật sự?”

Vũ Ảnh sững sờ nói: “Làm sao vậy?”

Dương Thanh Huyền không đáp, đem Lôi Quang tản đi, trong tay Tinh Giới lóe lên, Cổ Hạt liền bay ra, hai mắt liều lĩnh lục quang, một đôi gọng kìm lớn ở trên không bên trong múa tung, có vẻ thập phần hưng phấn.

Sau đó Cổ Hạt mãnh hít hơi, Phương Viên mấy dặm bên trong linh khí phun trào, tất cả đều bị hút tới.

Ở Cổ Hạt thân thể khổng lồ bầu trời, hiện ra một cái ngàn trượng vòng xoáy. Vô số màu đen con kiến lập tức bị hút đi tới, cuốn vào trong nước xoáy, trong khoảnh khắc đem vòng xoáy nhuộm thành màu đen, như một đóa to lớn nấm, xây ở trên vòm trời.

Vũ Ảnh cả kinh há to mồm, ngạc nhiên nhìn này một dị tượng.

Chỉ thấy Cổ Hạt hai mắt liều lĩnh lục mang, hưng phấn thân thể lóe lên, liền bắn vào trong nước xoáy, lập tức bị đen nghịt như kiến bao lấy, hầu như không nhìn thấy thân thể, chỉ để lại một đôi quỷ hai mắt màu xanh lục, như như bảo thạch, không ngừng lập loè tinh mang.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, thì nhìn rõ bên trong cảnh tượng, Cổ Hạt không ngừng há to mồm, cắn nuốt đầy trời hắc kiến. Cái kia chút con kiến bao trùm ở hắn cứng rắn thể xác trên, liều mạng gặm nuốt, lại chỉ có thể ấn ra cực nhỏ dấu vết.

“Vạn vật tương sinh tương khắc, những này đáng sợ hắc kiến, không nghĩ tới nhưng là Cổ Hạt thích nhất đồ ăn.” Dương Thanh Huyền sắc mặt quái lạ, lẳng lặng nhìn.

Tuy rằng Cổ Hạt tốc độ cắn nuốt cực nhanh, nhưng hắc kiến thực sự nhiều lắm, giống một đóa mây đen to lớn, cũng không biết phải bao lâu mới có thể ăn xong.

Hoa Giải Ngữ truyền âm nói: “Thâm Hồng Cổ Hạt vật này, là thời đại thượng cổ lưu truyền xuống dị chủng, cũng chỉ có Ân Võ Điện bên trong những này nhân vật đáng sợ, cùng hắn là một thời kỳ đồ vật, vì lẽ đó ăn cú vị.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Này một bữa ăn no sau, thực lực lẽ ra có thể tăng lên không ít đi. Nhìn dáng dấp muốn ăn xong những này con kiến, sợ là còn muốn hai ba canh giờ.”

Hắn trực tiếp lăng không ngồi xếp bằng, liền bấm quyết tu luyện.

Ở Cổ Hạt khuấy lên Phong Vân hạ, Phương Viên mấy dặm bên trong linh khí toàn bộ vọt tới, tu luyện làm chơi ăn thật.

Vũ Ảnh cũng ở cách đó không xa, lẳng lặng bấm quyết tu luyện.

Hết thảy hắc kiến đều ở đây vòng xoáy sự khống chế, không cách nào thoát ly khỏi đi, chỉ có thể bị ép nhằm phía Cổ Hạt, liều mạng cắn xé, tranh thủ vì là toàn tộc giết ra một con đường sống đến. Như tiếp tục bị ăn đi xuống, nơi này hắc kiến bộ lạc đều xong đời.

Bất đắc dĩ hiện thực quá tàn khốc, theo thời gian trôi qua, trong nước xoáy màu đen kịt không ngừng trở thành nhạt, hắc kiến càng ngày càng ít.

Sau hai canh giờ, Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, giật mình nhấc đầu nhìn tới, vừa nãy trong lòng sinh ra ý nghĩ, Cổ Hạt trực tiếp đột phá đến rồi Tiểu Thiên Vị đại viên mãn.

Phải biết trước đây không lâu, ở Á Hằng sáng tạo ở giữa thế giới, Cổ Hạt dựa vào Hồng Mông linh khí mới xung kích đến Tiểu Thiên Vị hậu kỳ, lúc này mới bao lâu?

Trong nước xoáy con kiến, đã bị ăn đi hai phần ba.

Cổ Hạt thân thể vẫn như cũ bị quấn đen thùi lùi, chỉ lộ ra một đôi lục mang, lập loè yêu quang.

Hoa Giải Ngữ nói: “Vật này sợ là muốn cái thứ nhất nhảy vào Thái Thiên Vị.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Nào có nhanh như vậy? Coi như ăn đi còn dư lại toàn bộ con kiến, cũng không đủ sức mạnh chứ?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Hắn tuy rằng ăn hết hai phần ba, nhưng cũng không có toàn bộ tiêu hóa a. Nếu là ta đoán không sai, hắn chỉ là đem hắc kiến năng lượng ẩn chứa, đơn giản chồng chất ở trong người, sau đó mới là chậm rãi tiêu hóa. Nhưng dù vậy, những này hắc kiến mang đến cho hắn chỗ tốt, cũng đã hướng về đến Đại viên mãn. Như là hoàn toàn tiêu hóa, Thái Thiên Vị căn bản không phải vấn đề. Hơn nữa chúng ta cũng không phải lần đầu tiên xung kích Thái Thiên Vị, chỉ là để thoái hóa cảnh giới từng bước khôi phục thôi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 942: Trong Kết Giới Khu, Ngàn Tỉ Phi Trùng

Hoa Giải Ngữ lại nói: “Chờ cái nào ngày hắn vọt tới Đế Thiên vị, liền có thể biến thành hình người, không cần cả ngày này phó xấu xí dáng vẻ, để ta nhìn ngày ngày buồn nôn.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt cổ quái nói: “Đang yên đang lành, các ngươi lại không ở một cái Tinh Giới bên trong, làm gì ngày ngày đến xem hắn? Lẽ nào…” Dương Thanh Huyền sắc mặt một hồi nhìn.

Hoa Giải Ngữ cả giận nói: “Ngươi đừng loạn tưởng!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta không có loạn tưởng.”

Hoa Giải Ngữ giận dữ, nói: “Ngươi chính là suy nghĩ lung tung!”

Dương Thanh Huyền phủ nhận nói: “Không có.”

Hai người tranh chấp không ngừng, bỗng nhiên một hồi toàn bộ tĩnh âm.

Dương Thanh Huyền hướng về xa xa nhìn tới, chỉ thấy có ba đạo độn quang bay tới, rơi ở xa xa trên một tảng đá lớn, khiếp sợ nhìn bầu trời dị tượng.

Ba người kia bên trong có một người chính là Lôi Vân, con ngươi đột nhiên co, lạnh giọng nói: “Dương Thanh Huyền!”

Hai người khác vô cùng xa lạ, là phía sau mới tiến nhập Lục Đạo kết giới, nhưng cũng có không yếu tu vi.

Ba người ở Tu La Đạo bên trong ngẫu nhiên gặp, liền kết bạn đồng hành, phát hiện nơi này dị thường sau, liền vội vàng tới rồi nhìn nhau.

Dương Thanh Huyền nhã cười nói: "Quả đất tròn, xem ra ngươi ta còn là rất có duyên."

Lôi Vân kiêng kỵ theo dõi hắn, sau đó ngẩng đầu nhìn đầy ngày dị tượng, cả kinh nói: "Đây là ngươi làm ra quỷ?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi nói nhăng gì đấy, ta đứng ở nơi này không hề làm gì cả."

Lôi Vân bên cạnh, một tên thanh sam ông lão, cao giọng nói: "Bằng hữu, ngươi có thể có tìm tới đi ra ngoài phương pháp?"

Dương Thanh Huyền nói: "Không có."

Ông lão kia nghĩ một hồi, nói: "Nơi đây sợ là cái kia Ân Võ Điện bảo vệ kết giới, nhất định phải tìm tới lối ra mới được. Như là không ngại, có thể đồng thời đồng hành."

Dương Thanh Huyền cùng Vũ Ảnh trao đổi hạ ý kiến, nhân tiện nói: "Tốt, nhưng muốn chờ một chút. Bằng hữu ta đang ở này hắc kiến bên trong tu luyện, ước chừng còn có cái đem canh giờ."

Ông lão kia ba người đều là sợ hết hồn, nhìn chằm chằm vòng xoáy bên trong, bị hắc kiến bao lấy Cổ Hạt, còn có cái kia một đôi lục mang, ông lão cả kinh nói: "Đó là... Bằng hữu ngươi?"

Dương Thanh Huyền gật gật đầu.

Ông lão kia sửng sốt một chút, tùy tiện nói: "Nếu là các hạ bằng hữu, loại kia chờ tự nhiên không sao."

Nói, ba người ánh mắt trao đổi hạ, liền đứng ở xa xa, lặng lặng chờ đợi. Đồng thời một mặt quan sát Cổ Hạt cùng hắc kiến tình huống, dù sao hiện tượng như vậy quá khó khăn gặp được.

Cổ Hạt từ đầu đến cuối đều đứng ở cái kia, không nhúc nhích, cũng chỉ là liều mạng nuốt chửng hắc kiến.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình bên dưới, không khỏi trong lòng ngạc nhiên, cái kia chút hắc kiến đối với Cổ Hạt xác ngoài gặm nuốt tuy rằng nhẹ nhàng, nhưng cũng không chịu nổi nhiều kiến, càng bị gặm nhấm thủng trăm ngàn lỗ, không ít hắc kiến tựa hồ chui vào trong cơ thể hắn.

Nếu không có Thánh Chủ đối với Tinh Túc cảm ứng cực mạnh, còn có cặp kia bảo thạch như thế mắt, trước sau sáng ngời lập loè lục quang, hắn thật muốn cho rằng Cổ Hạt đã chết.

Sau nửa canh giờ, toàn bộ vòng xoáy màu sắc, triệt để trở nên làm sáng tỏ, chỉ còn dư lại mấy vạn con còn đang xoay tròn, nhưng rất nhanh cũng bị Cổ Hạt hấp vào bên trong cơ thể, nuốt chửng sạch sẽ.

Theo cuối cùng một con kiến bị ăn vào, đầy trời linh khí hơi ngưng lại, liền như mây khói tản đi, toàn bộ bầu trời trong phút chốc khôi phục thanh minh.

Cổ Hạt thân thể hoàn toàn triển lộ ra, so với bình thường lớn hơn không chỉ gấp đôi, toàn thân rậm rạp chằng chịt, có hơn một nghìn cái kiến động, nhìn làm người nhút nhát.

Dương Thanh Huyền lớn tiếng hỏi: “Ngươi không sao chứ?”

Cổ Hạt không đáp, cái kia bị kiến đục hư thể xác, đột nhiên “Răng rắc” một tiếng, bể nát một khối đi ra, bay vào không trung.

Sau đó “Răng rắc răng rắc” không ngừng, toàn bộ xác ngoài hoàn toàn phá nát mở, một vệt sáng tự phá nát bên trong sinh ra, kèm theo Thái Thiên Vị khí thế tản ra, một cái mới tinh Cổ Hạt liền hiện ra, xác trên hoàn toàn tốt không tổn hại, tỏa ra sáng bóng như kim loại vậy.

Dương Thanh Huyền đại hỉ.

Cái kia thanh sam ông lão cũng xa xa ôm quyền, nói: “Chúc mừng vị bằng hữu này.”

Cổ Hạt vẫn như cũ đứng ngây ra ở đó, nhẹ nhàng lung lay dây thép giống như đuôi dài, hai con mắt lấp loé, tựa hồ đang suy nghĩ cái gì.

Dương Thanh Huyền nói: “Làm sao vậy, ngươi không sao chứ?”

Cổ Hạt cũng không lên tiếng, chỉ là đung đưa cái kìm, ra hiệu hắn yên tĩnh, sau một lúc mới nói: “Đi theo ta.” Xoay người liền hướng một phương hướng đi.

Dương Thanh Huyền sắc mặt cổ quái nói: “Đi cái nào?”

Cổ Hạt nói: “Cái này Tu La Đạo trong kết giới khu, có thể rời đi địa phương. Ta cắn nuốt cái kia chút con kiến, đem trí nhớ của bọn họ cũng tất cả đều tiêu hóa. Những này con kiến linh trí có hạn, đồng thời trường kỳ chiếm giữ một chỗ, trong ký ức cũng không có thứ gì. Nhưng may mà chính là, có trên trăm con hắc kiến là từ những địa phương khác tới được, tựa hồ đến quá không ít địa phương. Ở trong ký ức có một nơi, hình như là trong kết giới khu, nhưng ta không thể trăm phần trăm khẳng định.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, vội hỏi: “Vậy còn không mau dẫn đường!”

Lôi Vân ba người cũng là mừng rỡ không thôi.

Ngay sau đó, mọi người liền cùng sau lưng Cổ Hạt, hóa thành mấy đạo độn quang, hướng về một chỗ phương hướng kích. Bắn đi.

Vũ Ảnh có chút lo lắng bốn phía nhìn, nhẹ giọng truyền âm nói: “Này không phải chúng ta trước tới được phương hướng sao?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Ngươi là lo lắng cái kia cự mãng?”

Vũ Ảnh “Ừ” một tiếng, nói: “Còn có cái kia chút phi trùng. Trực tiếp bị phi trùng truy đuổi cái kia vài tên võ giả, sợ là đã bỏ mình đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ba người này đều là Thái Thiên Vị cường giả, hiện tại Cổ Hạt cũng hướng về đánh tới Thái Thiên Vị, coi như gặp phải cự mãng cùng phi trùng, cần phải cũng có sức đánh một trận. Mấu chốt nhất chính là, như ly khai nơi này trong kết giới khu liền ở phía trước lời, coi như là núi đao biển lửa cũng muốn qua đi a.”

Vũ Ảnh nghĩ một hồi cũng là, nhất thời an tâm.

Không bao lâu, liền bay đến trước cứu viện Từ Hạo Dương địa phương, phía dưới tất cả đều là đống đá vụn, cũng không thấy cự mãng cái bóng.

Lại qua một trận, Dương Thanh Huyền đột nhiên trầm giọng nói: “Mọi người cẩn thận một chút!”

Mấy người tất cả giật mình, Vũ Ảnh hỏi vội: “Làm sao vậy?”

Dương Thanh Huyền chỉ vào phía dưới hoang nguyên, nói: “Nhìn.”

Vũ Ảnh theo nhìn tới, không khỏi hoàn toàn biến sắc, hãi tiếng nói: “Phi trùng?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Có lẽ vậy.” Nói, vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, lại hướng phụ cận mặt đất nhìn tới.

Bộ thi thể kia vô cùng thê thảm, hiển nhiên là từ không trung rơi xuống, trực tiếp rơi vỡ. Nhưng trên người vô số miệng vết thương, tất cả đều thối rữa phát nùng, đã không còn khuôn mặt. Như không cẩn thận phân biệt, đều không nhìn ra là thi thể của con người.

Thanh sam ông lão cả kinh nói: “Cái gì phi trùng?”

Dương Thanh Huyền nói: “Nơi đây chúng ta trước đã tới, một đám phi trùng đuổi theo vài tên võ giả, phía dưới người này sợ sẽ là ngay lúc đó một.”

Lôi Vân cau mày nói: “Bị một đám sâu giết chết, người này cũng đủ phế vật.”

Thanh sam lão giả nói: “Lời cũng không thể nói như vậy, nơi này sinh vật tất cả đều tính chất công kích cực mạnh, như là phi trùng số lượng đủ nhiều lời, coi như là mạnh hơn, sợ cũng khó có thể chống đối. Chúng ta vẫn là mau mau ly khai mảnh này khu vực đi.”

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Chậm.”

Tất cả mọi người là cau mày, vừa định hỏi làm sao chậm, liền toàn bộ đều đổi sắc mặt.

Từ bốn phương tám hướng truyền đến lượng lớn “Ong ong ong” thanh âm, nguyên bản trống trải trên vùng quê, trong phút chốc liền xuất hiện đếm bằng ức vạn kế phi trùng, đem bầu trời đều bao lấy lít nha lít nhít, thành phiến bay nhanh mà tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 943: Viễn Cổ Dị Chủng, Hồng Thủy Cuồn Cuộn Ngất Trời

Dương Thanh Huyền nói: “Cổ Hạt huynh, những này phi trùng ngươi có thể ăn được hay không?”

Cổ Hạt mắt bốc lục quang, lắc đầu nói: “Cũng không phải là hết thảy Trùng Tộc ta đều có thể ăn.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Trùng Tộc? Những thứ đồ này thuộc về Trùng Tộc sao?”

Cổ Hạt nói: “Là Trùng Tộc, bất quá là không có chỉ số thông minh bậc thấp Trùng Tộc, một phần ngàn tỉ cơ hội, mới có một hai con tiến hóa ra thông minh đến, sau đó thăng cấp đi tới. Nhưng toàn bộ Tu La trong kết giới, đều không có cao đẳng Trùng Tộc.”

Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Cái kia hẳn là sẽ không rất lợi hại chứ?”

Cổ Hạt lạnh lùng nói: “Đối với ta mà nói không coi vào đâu, đối với các ngươi cũng không biết.”

Dương Thanh Huyền bật cười khanh khách: “Cái này giả bộ - bức mãn phân.” Nói, tay run một cái, Ngự Phù Thế liền tái hiện ra, hướng về một bên trùng quần bên trong đâm tới.

“Đùng đùng!”

Kiếm khí bao bọc tảng lớn Lôi Quang, nháy mắt kích vào cái kia trùng quần bên trong, mổ một cái mở, Phương Viên trong vòng mấy chục trượng sâu, tất cả đều bị mang tới điện lưu, ở trên không bên trong nhọn run rẩy.

Trừ bỏ bị kiếm khí trực tiếp bổ trúng chém chết mấy con sâu ở ngoài, còn dư lại chỉ là run một cái thì không có sao, trái lại trở nên càng thêm hung bạo, “Ong ong ong” xông lại.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Này có thể không dễ chơi.”

Bỗng nhiên, một đạo tiếng kêu rên vang lên, sau đó chính là tảng lớn Lôi Quang từ bên người xông ra ngoài, như một cột sáng, trực tiếp bắn vào trùng quần bên trong, đột nhiên nổ ra.

“Ầm ầm!”

Trong khoảnh khắc, đếm bằng ức vạn kế sâu, tất cả đều bị Lôi Quang bọc lại.

“100 triệu mức độ...”

“Ba trăm triệu mức độ...”

“Năm trăm triệu mức độ phóng điện!”

Lôi Vân hét lớn một tiếng, trong tay bấm lôi ấn, trên người Lôi Quang tăng lên tới cực hạn, toàn bộ Phương Viên ngàn trượng bên trong, hóa thành một mảnh cuồn cuộn lôi hải, cường đại tràng năng Tinh hoàn từ hắn trên người tản ra, như sóng biển như thế đẩy về phía bốn phương tám hướng.

“Ầm ầm!”

To lớn sấm nổ phía sau, thế năng kịch liệt rơi xuống, đầy trời màu xanh tản đi.

Lượng lớn phi trùng sớm đã bị điện giật chết, vẫn bị từ trường bám vào không trung, giờ khắc này theo điện năng tản đi, dồn dập tung bay hạ xuống, như bồ công anh như thế tát hướng về đại địa.

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Lôi Vân huynh lợi hại, lần này, sợ là giết chết 5% không ngừng đi, trở lại hai mươi lần chúng ta liền được cứu.”

Lôi Vân vốn là tiêu hao rất nhiều, suýt chút nữa không có phun ra một ngụm máu đến, cả giận nói: “Này một chiêu hầu như hao tổn không ta chân nguyên, đừng nói hai mươi lần, chính là hai lần không có khả năng.”

Thanh sam ông lão kinh hãi nói: “Những này phi trùng càng lợi hại như vậy, năm trăm triệu mức độ phóng điện cũng không thể đưa bọn họ toàn bộ điện giật chết.”

Dương Thanh Huyền nói: “Điện năng cường độ hẳn là vậy là đủ rồi, thế nhưng dẫn điện phạm vi quá lớn, phân tán năng lượng. Chỉ có cao nhất một phần ngỏm rồi. Bất quá còn dư lại bao nhiêu cũng bị thương nhẹ đi. Mọi người đồng tâm hiệp lực, muốn xông ra trùng vây không khó lắm.”

“Hừm, giết!” Thanh sam ông lão hét lớn một tiếng, hai tay ở trước người run lên, liền hóa ra tảng lớn tàn ảnh, sau đó cường đại ngân quang ở mười ngón lấp loé, liền bắn ra đi.

“Ầm! Ầm!”

Ngân quang mỗi kích. Bắn một đạo, đều nổ ra khoảng ba trượng quả cầu ánh sáng, đem phạm vi vị trí phi trùng toàn bộ nát tan.

Mặt khác còn một tên ăn mặc người đàn ông trung niên, hai tay ở trước người kéo mở, liền hóa ra một mảnh dải lụa màu giống như hình cung quang, như là một thanh binh khí, quét ngang đi ra ngoài, lúc này tước mất tảng lớn phi trùng.

Đồng thời quang nhận kia không tiêu tan, liền lượn quanh ở bốn phía xoay tròn, không ngừng chém giết phi trùng.

Vũ Ảnh nhưng là hai tay bưng Phất Quang Kính, hướng về hư không chiếu đi, kính quang chỗ đi qua, liền mảng lớn phi trùng run rẩy, lại chiếu bên dưới, liền dồn dập rơi xuống tung bay.

Cổ Hạt nhưng là một hồi xông lên phía trước, không úy kỵ những côn trùng kia đốt, hai cái gọng kìm lớn hướng về không trung không ngừng cắt xuống. Mỗi một kìm xuống, trực tiếp đánh nứt hư không, đem tảng lớn phi trùng mai táng bên trong.

Mà cái kia kiên cố vỏ ngoài, có hoang khí lưu chuyển, để phi trùng không cách nào phá xấu.

Dương Thanh Huyền cũng thu hồi kiếm đến, trực tiếp dùng Lục Dương Chưởng, một chưởng đánh ra, trực tiếp quét sạch nhất phương bầu trời.

Sáu người ra dưới tay, đại chiếm trên gió, rất nhanh sẽ giết hàng trăm triệu phi trùng. Nhưng bốn mặt nhìn tới, vẫn một mảnh đen thùi lùi, phảng phất vô cùng vô tận.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Không tốt những con trùng này số lượng vẫn còn ở tăng nhanh.”

Giờ khắc này sáu người đều bị sâu vây quanh, liền bốn bề phương hướng đều phân không phân rõ được.

Lôi Vân sắc mặt chợt biến, nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi không phải còn có bảo vệ Tinh Túc sao? Kêu ra cùng tác chiến đi.”

Thanh sam ông lão cùng người đàn ông trung niên tất cả giật mình, liếc qua ánh mắt đến, hơi kinh ngạc đánh giá Dương Thanh Huyền, lại vội vàng thu về tâm thần, chuyên tâm chiến đấu.

Dương Thanh Huyền hừ lạnh nói: “Con mắt ngươi đây? Con kia đại bò cạp không chính là ta Tinh Túc?”

Lôi Vân sửng sốt một chút, hừ nói: “Của ngươi Tinh Túc tựa hồ không ngừng này một cái chứ?”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ta có mấy cái Tinh Túc với ngươi có có quan hệ gì đâu hệ? Của ngươi sâu quét sạch sao? Vào lúc này còn có thời gian rảnh rỗi quản chuyện của ta?”

“Ngươi...” Lôi Vân bị hắn hận á khẩu không trả lời được.

Thanh sam ông lão cùng người đàn ông trung niên trong lòng cũng là thầm nói: “Đúng vậy, hắn có mấy cái Tinh Túc, ăn nhập gì tới ngươi? Nhưng lời này làm sao luôn cảm thấy có chút kỳ quái, thật giống nơi nào có chút không đúng.”

Hai người chỉ là thoáng ngờ vực, cũng không rảnh suy nghĩ nhiều, liền vùi đầu vào trong chiến đấu, liều mạng giết địch.

Dương Thanh Huyền vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, một tỏa ra bốn phía, không khỏi hút miệng hơi lạnh, phi trùng nhiều lắm, liền ngay cả Hỏa Nhãn Kim Tình một hồi đều không nhìn thấy tận đầu.

Hắn dọa cho phát sợ, tâm niệm thay đổi thật nhanh hạ, hai tay nhanh chóng bấm quyết, một hồi biến thành Hắc Long chân thân, trương miệng liền phát sinh một đạo Long Ngâm, thẳng vào Cửu Tiêu!

Cường đại sóng âm hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán, chấn động đến mức cái kia chút phi trùng toàn bộ ở trên không bên trong run rẩy, một hồi hỗn loạn lên.

Hắc Long sắc mặt có chút khó coi, Long Ngâm bên dưới, nguyên vốn có thể kinh sợ bọn đạo chích, nhưng đối với mấy cái này phi trùng tựa hồ không có hiệu quả lớn lắm.

Cổ Hạt lớn tiếng nói: “Những này Trùng Tộc tuy rằng đẳng cấp cực thấp, nhưng là cổ thời gian lưu truyền xuống dị chủng, đẳng cấp uy thế vô dụng.”

Hắc Long ngạc nhiên bên dưới, vung tay lên đập chết tảng lớn phi trùng, lại biến về Dương Thanh Huyền, cả kinh nói: “Vậy làm sao bây giờ? Này nhiều lắm, căn bản giết không xong!”

“Ừm...” Cổ Hạt hai mắt lập loè lục quang, nói: “Nếu không... Giết ra một con đường đến chạy trốn đi.”

“Ngu xuẩn, ngươi đã quên Hồng Thủy Trận sao?!” Dương Thanh Huyền bên tai truyền đến Ngưng Giáp Tử thanh âm, nói: “Dùng hồng thủy nhấn chìm những thứ đồ này.”

Dương Thanh Huyền vui vẻ, vỗ mạnh đầu cười nói: “Ta làm sao đã quên, hóa ra một cái sông Hồng, những này phi trùng hơn nửa bay không tới.” Vội vàng lấy ra hồ lô lớn, mười ngón nhanh chóng bấm quyết, tế đi ra ngoài.

Hồ lô lớn ở trên không bên trong nhất chuyển, linh quang hiện ra, liền nghiêng đổ ra tảng lớn hồng thủy, trong chớp mắt liền hóa thành đại dương, hướng về bốn mặt phóng đi.

Những côn trùng kia bị nước một ngập, lúc này tách ra.

Hồng thủy cuồn cuộn ngất trời, ở trên không bên trong hóa thành một cái to lớn viên cầu, đem mấy người toàn bộ bọc lại. Đồng thời nổi lên từng đạo từng đạo nước chi Cự Long, rít gào mà lên.

“Ầm ầm!”

Trên bầu trời, mảng lớn hồng thủy phô khai, bao phủ ngàn dặm, đem toàn bộ phi trùng nhấn chìm.

Cái kia chút phi trùng ở bên trong nước trở nên hành động vô cùng chậm, đồng thời chịu đến nước ăn mòn cùng trận pháp lực lượng áp chế, tuy rằng không chết, nhưng cũng hầu như mất đi sức chiến đấu.

Chương 944: Biến Thành Của Mình, Kết Giới Đường Nối

Vũ Ảnh nhìn khiếp sợ không thôi, than thở: “Ngươi này Hồng Thủy Trận sức mạnh, đã cách xa ở trên mặt ta, thật là đáng sợ a.”

Nàng nói đáng sợ, một lời hai ý nghĩa.

Lôi Vân ba người cũng là vừa mừng vừa sợ.

Dương Thanh Huyền hai mắt bốc lên tinh quang, mừng lớn nói: “Này sâu bị nhốt rồi, hầu như mất đi chiến đấu lực. Chỉ cần khốn hơn mấy canh giờ, sợ là liền muốn hóa thành nùng nước.”

Đúng lúc này, bên tai truyền đến Ngưng Giáp Tử thanh âm, nói: “Ta dạy cho ngươi một bộ pháp quyết, đem những này hồng thủy liên quan phi trùng cùng nhau thu vào bên trong hồ lô.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Thu sạch đi vào? Trực tiếp ở trong hồ lô đem những này phi trùng hóa điệu sao?”

Ngưng Giáp Tử nói: “Những con trùng này là khó được viễn cổ dị chủng, ta đây hồng thủy uy lực không đủ, sợ là còn dung không xong chúng nó, nhưng lại có thể biến thành của mình. Ta thử luyện hóa một chút, nếu như có thể thành công, đến thời điểm thả ra hồng thủy đi, còn có này đếm bằng ức vạn kế phi trùng, tất nhiên uy năng tăng gấp bội.”

Dương Thanh Huyền ngẩn người một chút, bán tín bán nghi nói: “Còn có thể có loại này cách chơi?”

“Phí lời thật nhiều, câm miệng, nghe cho kỹ.” Ngưng Giáp Tử đem một bộ pháp quyết nói ra.

Dương Thanh Huyền chiếu bấm quyết, thủ pháp vô cùng mới lạ, nhưng một bộ quyết ấn đánh xong, đầy trời hồng thủy bắt đầu chảy trở về hồ lô, cái kia chút phi trùng cũng bị tạp ở bên trong, cùng nhau thu về tiến vào.

Toàn bộ quá trình giằng co thời gian uống cạn chén trà, dù sao phi trùng nhiều lắm, biến ảo ra tới hồng thủy thế như đại dương, chảy trở về thời gian hao phí khá dài.

Chờ hết thảy phi trùng cùng hồng thủy quét sạch hết sạch, Dương Thanh Huyền đem hồ lô cất đi. Thanh sam ông lão mấy người nhìn Dương Thanh Huyền ánh mắt đều không đúng, mang theo một tia kiêng kỵ.

Nguyên bản Dương Thanh Huyền cùng Vũ Ảnh, đều chỉ là Tiểu Thiên Vị, dưới cái nhìn của bọn họ bất quá là một giúp đỡ thôi. Nhưng sau trận chiến này, lại không còn sự coi thường.

Cổ Hạt trầm giọng nói: “Ngươi thu rồi cái kia chút phi trùng, cực kỳ không thích hợp. Cái kia phi trùng là thượng cổ dị chủng, cực kỳ cứng rắn khó chơi, hồng thủy sợ là rất khó ăn mòn chúng nó, thậm chí có khả năng đem ngươi cái kia hồ lô lớn đục mặc.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Yên tâm đi, này sâu đối với hồ lô của ta mà nói không coi vào đâu, đối với người khác mà nói cũng không biết.”

Cổ Hạt sửng sốt một chút, hừ nói: “Học ta giả bộ - bức, linh phân. Ta đã nhắc nhở ngươi, đến thời điểm khóc cũng đừng trách ta.”

Nói, thân thể nhất chuyển, nói: “Đi thôi.” Liền tiếp tục ở đi trước dẫn đường, hướng về trong lúc này khu phương hướng đi.

Dương Thanh Huyền bị Cổ Hạt nói có chút lo lắng, hỏi dò

Ngưng Giáp Tử có vấn đề hay không, bị Ngưng Giáp Tử mắng vài câu, lúc này mới yên lòng lại.

Một đám người tiếp tục hướng phía trước bay đi.

Trên đường lại gặp phải không ít võ giả, cũng gia nhập đội ngũ của bọn họ, rất nhanh liền phát triển đến hơn mười người.

Hơn nửa ngày sau, đi tới một chỗ to lớn trên mặt hồ, một chút nhìn không tới biên. Mà ở nước hồ bầu trời, nhưng đứng vững vàng không ít võ giả, có hai mươi, ba mươi người.

Những người kia vừa thấy Dương Thanh Huyền đám người, đều là lộ ra thần sắc kinh ngạc, nhưng khôi phục rất nhanh như thường.

Cổ Hạt ánh mắt nhìn chung quanh một vòng, nói: “Toàn bộ Tu la giới đầu mối, chính là này mặt hồ nước. Cái kia chút con kiến bên trong vài con, chính là từ nơi này hồ nước bên cạnh di chuyển quá khứ, vì lẽ đó có linh tinh nửa điểm nơi này ấn tượng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nhưng là, làm sao thông qua nơi này cách đi đây?”

Vũ Ảnh nhìn cái kia hai mươi, ba mươi người, thấp giọng nói: “Hay là bọn họ biết, nhìn dáng dấp bọn họ tựa hồ đang đợi cái gì, ta đi hỏi một chút đi.”

Nàng lúc này lên trước, ôm quyền cao giọng nói: “Chư vị đại nhân, tại hạ Vân Tụ Cung Vũ Ảnh, xin hỏi nơi đây có hay không có thông đạo rời đi?”

Nàng chỉ có Tiểu Thiên Vị tu vi, mọi người bản nhiều xem thường, nhưng vừa nghe là Vân Tụ Cung người, nhất thời mỗi cái hoàn toàn biến sắc, không dám khinh thị.

“Khanh khách!” Đột nhiên một đạo tiếng cười duyên truyền đến, mang theo cực độ khinh bỉ cùng trào phúng, “Vũ Ảnh sư muội, thực lực thấp kém ngươi, liền chỉ có thể dựa vào sư môn danh tiếng đến lăn lộn sao?”

Cái kia hai mươi, ba mươi người bên trong, một vệt bóng đen xoay người lại, là tên kiều diễm nữ tử, khóe miệng ngậm lấy cười gằn và khinh thường.

“Tiêu tiêu sư tỷ!” Vũ Ảnh kinh sợ, không nghĩ tới nơi đây còn có thể gặp phải sư môn.

Dương Thanh Huyền quét cô gái mặc áo đen kia một chút, chính là lúc trước đã gặp, Tử Dạ môn hạ bảy tên một trong đệ tử.

Tiêu tiêu lắc eo, châm chọc nói: “Có thể đừng gọi ta là sư tỷ, ta biết ngượng ngùng. Giống như ngươi vậy động một chút là mang ra sư môn đến cho mình mặt dài sư muội, ta thật cảm thấy mất mặt đây.”

Xung quanh vài tên nam tử đều là trên trán bốc lên mồ hôi lạnh, nguyên bản gặp tiêu tiêu dung mạo xinh đẹp, vóc người nóng bỏng, đều nổi lên lòng gây rối nghĩ, hiện tại vừa nghe càng là Vân Tụ Cung người, nhất thời sợ đến tà hỏa trong lòng tắt.

Vũ Ảnh cố nén lửa giận, ôm quyền nói: “Sư tỷ nói đúng lắm, sư muội sau đó sẽ chú ý.”

Tiêu tiêu cười gằn không ngớt, khinh miệt đem ánh mắt di chuyển, tựa hồ xem thường lại nhìn nàng.

Dương Thanh Huyền gặp Vũ Ảnh ăn quả đắng, tựa hồ bất tiện hỏi nữa, ở là mình lên trước, ôm quyền nói: “Xin hỏi chư vị, ly khai này kết giới đường nối, có hay không ở nơi này hồ nước bốn phía?”

Những người kia quan sát hắn vài lần, phần nhiều là ánh mắt khinh thường, ngửa đầu nhìn ngày, có chút trực tiếp đem hai tay giao ở sau lưng.

Lôi Vân đám người cũng đều là phẫn nộ hiện ra sắc, bị những người này ngạo mạn thái độ chọc giận.

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, liền thả xuống hai tay, đi thẳng tới một tên Tiểu Thiên Vị hậu kỳ võ giả trước mặt.

Người võ giả kia thân thể êm dịu, da thịt trắng noãn, chớ một cái tiểu râu cá trê, đang ngang cái đầu, gặp Dương Thanh Huyền đi tới, lập tức quát lên: "Ngươi muốn làm cái gì?"

Dương Thanh Huyền không nói hai lời, giơ tay lên, một quyền liền câu đi qua. Toàn bộ không gian loáng một cái, theo quyền của hắn đầu xoay chuyển, như là bị chồng chất.

Người võ giả kia hoảng hốt, vừa kinh vừa sợ, phẫn nộ quát: "Muốn chết!"

Mượt mà cánh tay giương ra, năm ngón tay như ưng, hướng về Dương Thanh Huyền hươi quyền cổ tay trừ đi.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, nắm đấm ở trên không bên trong biến đổi, tương tự hóa thành Ưng Trảo, sử dụng tới đại cầm nã, trói ngược lại cổ tay đối phương.

"Cái gì?!" Người võ giả kia chấn động trong lòng, còn chưa phản ứng lại, cánh tay nơi khớp xương liền truyền đến đau nhức, Dương Thanh Huyền rung cổ tay, liền đem hắn toàn bộ cánh tay tháo trật khớp.

Sau đó không đợi hắn giáng trả, lại một cước bay lên, đầu gối đè ở hắn lồng ngực, mượt mà thân thể mãnh liệt run lên, thịt mỡ run rẩy dữ dội.

"Phốc!" Người võ giả kia phun ra một ngụm máu, xương ngực cùng ngũ tạng lục phủ toàn bộ tổn hại.

Bốn phía võ giả đều là kinh hãi, một tên Tiểu Thiên Vị hậu kỳ cường giả, hai ba lần đã bị một tên Tiểu Thiên Vị trung kỳ võ giả chế phục?

Tiêu tiêu ngẩn người một chút sau, trong mắt loé ra vẻ kinh dị.

Dương Thanh Huyền úp xuống người võ giả kia cánh tay, nói: “Vị đại nhân này, ta mới vừa vấn đề làm phiền ngài trả lời hạ.” Đồng thời bên trái tay vồ một cái, đấu quỷ thần hiển hiện ra, rơi vào người võ giả kia phần gáy trên, nhẹ giọng nói: “Như là trả lời không tốt liền xuống một vị.”

Người võ giả kia sắc mặt trắng bệch, run run nói: “Ta đáp, ta đáp, ly khai này kết giới đường nối, cần phải ở nơi này dưới mặt hồ, một con viễn cổ Rùa khổng lồ trên lưng.”

“Viễn cổ Rùa khổng lồ?” Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Cái kia Rùa khổng lồ ở đâu?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 945: Hủy Người Danh Dự, Đồng Môn Tuyệt Giao

Võ giả nói: "Rùa khổng lồ ở nơi này đáy hồ, tiềm tàng không ra."

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về trong hồ vừa nhìn, quả nhiên gặp được một mảnh bóng đen to lớn, ngủ đông ở phía dưới, phảng phất có sóng ngầm lưu động, đưa hắn linh mục ngăn trở, lại không cách nào nhìn rõ ràng.

Hắn thất kinh hỏi: "Các ngươi làm sao biết lối đi kia ở nơi này Rùa khổng lồ trên lưng?"

Võ giả khổ sở nói: "Trước có vài tên cường giả, trực tiếp thông qua cái kia Rùa khổng lồ trên lưng trận pháp, ly khai này kết giới. Chúng ta một là thực lực không đủ, hai là còn chưa kịp phản ứng, cái kia Rùa khổng lồ dưới cơn nóng giận, liền chìm vào đáy hồ, để cho chúng ta bó tay toàn tập."

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, lại hỏi: "Này Rùa khổng lồ là tu vi gì?"

Võ giả lắc đầu nói: "Không biết, nhìn như rất mạnh, sợ không có gì là có Đế Thiên vị?"

Dương Thanh Huyền nói: "Vậy các ngươi định làm như thế nào? Chờ nó đi ra?"

Võ giả hỏi ngược lại: "Chỉ có thể chờ nó đi ra, bằng không làm sao bây giờ?"

Dương Thanh Huyền nói: “Liền không nghĩ tới dẫn nó đi ra, hoặc là buộc nó đi ra?”

Võ giả sợ hết hồn, nói: “Ngươi là không thấy cái kia Rùa khổng lồ lợi hại, sợ là có Đế Thiên vị tu vi.”

“Ha ha, buộc nó đi ra? Thực sự là nói khoác không biết ngượng!” Một tên gầy đà võ giả, hai tay ôm ở trước người, châm chọc nói: “Ngươi đúng là xuống nước đi buộc nó đi ra, để cho chúng ta mở mang tầm mắt a.”

“Ha ha ha!” Bốn phía một mảnh cười to, đều là khinh miệt nhìn hắn.

Tuy rằng Dương Thanh Huyền xuất kỳ bất ý chế phục một tên Tiểu Thiên Vị hậu kỳ, nhưng hắn cái kia Tiểu Thiên Vị trung kỳ cảnh giới đặt tại cái kia, rất khó khiến người ta để mắt.

Bất quá trong đám người cũng có vài tên Toái Niết cảnh, vẫn là đàng hoàng, không dám cười nhạo.

Tiểu Tiểu cũng nở nụ cười xinh đẹp, lắc eo đi tới, khẽ nhả U Lan.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy một mảnh mùi thơm bay tới, sau đó liền hết sức nhu hòa thoải mái âm thanh lọt vào tai, “Ngươi chính là Dương Thanh Huyền?” Cực kỳ êm tai, cùng lúc trước nói chuyện với Vũ Ảnh thanh âm, hoàn toàn khác nhau.

Dương Thanh Huyền đối với nàng không có cảm tình gì, nhưng cũng lễ phép gật gật đầu.

Tiểu Tiểu lại cười nói: “Ta nghe quá một ít chuyện của ngươi, tuy rằng tu vi thấp một chút, nhưng cũng không tệ lắm, chỉ cần chịu nỗ lực, vẫn có thể gắng sức đuổi theo không ít con cháu thế gia.”

Dương Thanh Huyền từ tốn nói: “Đa tạ cất nhắc.”

Tiểu Tiểu cười duyên một tiếng, nói: “Cái kia Rùa khổng lồ không phải là các ngươi có thể dòm ngó, đến thời điểm ngươi hãy cùng ở ta bên người đi, ta mang ngươi cùng đi ra ở đây. Theo Vũ Ảnh cái kia đồ đĩ, ngoại trừ có thể ăn mấy miệng tinh ở ngoài, liền không có cái khác chỗ tốt gì.”

Vũ Ảnh hoàn toàn biến sắc, “Xoạt” một hồi nhìn, Tiểu Tiểu dù nói thế nào nàng, đều có thể chịu đựng, như vậy sỉ nhục trong sạch sự tình, lúc này nổi giận, chống lại nói: “Sư tỷ, còn xin ngươi đem lời nói rõ ràng ra, không muốn như vậy không minh bạch, khiến người ta không hiểu được!”

Tiểu Tiểu mắt lạnh liếc qua đi, nói: “Ta làm sao không có nói rõ? Căn cứ ta nói biết, này Dương Thanh Huyền là sư tôn vừa ý người, để cho ngươi cực kỳ giám thị hắn. Ngươi ngược lại tốt, sớm bố cục, dùng một ít hạ tiện đối phó tay của đàn ông đoạn đưa hắn xuyên tại người biên. Nhưng mà, sư tỷ cũng không khỏi không khâm phục ngươi, hi sinh thân thể chỗ tốt vẫn là cực đại, sư phụ Phất Quang Kính không phải cho ngươi sao. Bất quá vật kia mấy vị sư huynh tỷ cũng đều là mơ ước, sợ là không có tốt như vậy nắm.”

Vũ Ảnh tức giận nước mắt tràn ra, run giọng nói: “Ngươi ngậm máu phun người!”

Tiểu Tiểu cười khẩy nói: “Ta ngậm máu phun người? Cũng là ngươi chính mình có tật giật mình?”

Vũ Ảnh không nhịn được một hồi lớn tiếng khóc, liều lĩnh xông tới, run giọng nói: “Ngươi phỉ ta thuần khiết, tình đồng môn đến đó hết!” Trong tay hàn quang đồng thời, liền đập tới.

“Hết liền hết, nói được lắm giống ai muốn cùng ngươi làm đồng môn tựa như.” Tiểu Tiểu mặt coi thường, đáy mắt xẹt qua tàn khốc, liền giơ tay lên, bắt được đi tới.

“Ầm!”

Hai người chính diện đối chưởng, cường đại chân nguyên bạo nổ mở. Vũ Ảnh không địch lại, rên lên một tiếng, đã bị đánh bay ra ngoài, khóe miệng tràn ra máu tươi.

Tiểu Tiểu lạnh lùng nói: “Ngươi đã theo ta đã không là đồng môn, ta cũng không có gì hay hạ thủ lưu tình, cái kia chút nguyên vật vốn không thuộc về ngươi, tất cả đều giao trở về đi!”

Bóng người loáng một cái, liền nghiêng người về phía trước.

Bỗng nhiên, một chút kiếm khí sung sướng như gió, từ phía sau phóng tới, làm cho nàng sống lưng mát lạnh. Kinh hãi hạ đột nhiên xoay người, liền hướng kiếm kia phong vỗ tới.

“Ầm!”

Xuất thủ chính là Dương Thanh Huyền, đấu quỷ thần chịu đến cự lực một ngăn trở, khó hơn nữa tồn tiến vào.

Tiểu Tiểu thuận thế mà lên, nắm lấy đấu quỷ thần thân kiếm, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ngươi dám hướng về ta ra tay?!”

Dương Thanh Huyền nói: “Hướng về ngươi ra tay có cái gì có dám hay không? Ngươi coi mình là Dạ Hậu?”

Tiểu Tiểu giận dữ, quát lên: “Đáng chết! Cái kia ta sẽ đưa các ngươi hai con chó này thượng thiên, không đúng, ngươi là Dạ Hậu vừa ý người, ta trước hết giết Vũ Ảnh, lại để cho ngươi quỳ gối ta dưới chân thần phục!” Nàng năm ngón tay dùng sức một bẻ, cả chuôi đấu quỷ thần liền phá nát, hóa thành điểm điểm huỳnh quang.

Sau đó nghiêng người mà lên, nháy mắt đi tới Dương Thanh Huyền trước mặt, tay ngọc nhỏ dài trực tiếp đánh về hắn lồng ngực.

Xung quanh người từ lâu tản ra, tất cả đều là một mặt xem kịch vui dáng vẻ.

Thanh sam ông lão cùng người đàn ông trung niên, đều là đầy mặt làm khó dễ, không biết là có hay không cần giúp đỡ, dù sao một đường đi tới, cũng coi là chiến hữu. Nhưng cô gái này nhưng là Vân Tụ Cung Dạ Hậu đệ tử, bọn họ không trêu chọc nổi.

Gặp cùng đi đến những người kia tất cả đều không có ý xuất thủ, đặc biệt là Lôi Vân, còn mặt mỉm cười nhìn, hai người cũng ngầm thở dài, liếc nhau một cái, bỏ qua ra tay.

Chỉ có một bóng người từ trong đám người chọc tới, chính là Cổ Hạt, cái kia mảnh khảnh vỹ châm, tại thân thể bay ra trước, cũng đã phá không đi.

Tiểu Tiểu vừa muốn khắc ở Dương Thanh Huyền bộ ngực tay ngọc, đột nhiên ngẩn ra, vội vàng chuyển người qua đến, trong tay một đạo ánh sáng lạnh lẽo chém ra, quát lên: “Ở đâu ra hạng giá áo túi cơm, dám đánh lén ta!”

“Coong!”

Đạo kia ánh sáng lạnh lẽo xẹt qua trời cao, đem đuôi bò cạp chém bay, là một thanh tinh xảo chủy thủ, xuất hiện ở Tiểu Tiểu trong tay.

Cổ Hạt đã bay tới bầu trời, hai cái to lớn cái kìm, giữa trời liền kéo rơi xuống.

“Muốn chết!” Tiểu Tiểu giận dữ, chủy thủ trong tay hàn mang như ngọn lửa nhấp nháy, đem hư không cắt ra từng đạo từng đạo lỗ hổng.

Dương Thanh Huyền lãnh đạm nói: “Tìm chết người là ngươi!”

Một mảnh Liệt Dương ở hồ mặt bầu trời uốn lượn, hóa thành một chưởng, như núi lớn đánh xuống.

Tiểu Tiểu hoảng hốt, này đáng sợ uy năng càng không ở cái kia Cổ Hạt đôi kìm bên dưới, nàng chủy thủ chém về phía Cổ Hạt, thân thể lại quay lại, vận dụng hết chân nguyên đánh về cái kia Liệt Dương.

“Ầm ầm!”

Cường đại hỏa diễm nổ ra, một hồi quyển thiên tịch địa, hồ nước nháy mắt bị bốc hơi lên hơn nửa, trình độ mặt có thể thấy rõ ràng hạ xuống.

“Làm sao có khả năng? Tiểu Tiểu thất bại?!” Một tên võ giả kinh hô lên.

Chỉ thấy vậy cường đại trong lúc nổ tung, một đạo bóng hình xinh đẹp bay ra ngoài, không trung bay lả tả một chút điểm máu tươi, như từng đoá từng đoá hoa mai.

“Nàng nhưng là Thái Thiên Vị hậu kỳ cường giả a!” Lúc trước tên kia gầy đà ông lão đầy mặt ngạc nhiên, sợ đến suýt chút nữa không có cắn lưỡi đầu, một mặt không thể tin tưởng.

“Đối phương là hai người liên thủ, không công bằng!”

“Hai người liên thủ thì lại làm sao? Cái kia bò cạp chỉ có Thái Thiên Vị sơ kỳ, thiếu niên kia càng là Tiểu Thiên Vị trung kỳ, hơn nữa Tiểu Tiểu này một chiêu... Tựa hồ càng thua ở to lớn kia Liệt Dương dưới chưởng!”

Mấy người ngạc nhiên phân tích nói.

Chương 946: Rùa Khổng Lồ Hiện Ra, Tiên Thiên Trận Pháp

Dương Thanh Huyền thu về chưởng đến, rên lên một tiếng, khóe miệng tràn ra máu tươi.

Hắn nhẹ nhàng lau lau.

Trên cánh tay mơ hồ truyền đến nóng rực đau, vì một đòn tất thắng, hắn đem tử hỏa hòa vào trong lòng bàn tay, trực tiếp đánh nát Tiểu Tiểu hộ thể chân nguyên, đem phòng ngự của nàng hoàn toàn đánh nát, nhưng cũng tự thương hại tám trăm.

Bất quá bước vào Thiên Vị tới nay, Võ Hồn thiên hạ có địch đối với thân thể phản phệ muốn hơi nhỏ rất nhiều.

Giờ khắc này tất cả mọi người nhìn ánh mắt của hắn, toàn bộ cũng thay đổi. Cái kia lúc trước bị đánh võ giả, càng là sắc mặt trắng bệch, âm thầm vui mừng, cũng còn tốt chính mình thành thật.

Cổ Hạt thu về hai cái gọng kìm lớn, nói: “Sớm biết ngươi sẽ vận dụng cái kia tử hỏa, ta liền không cần xuất thủ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nữ tử này thực lực cực mạnh, như là ngươi không ra tay, vẻn vẹn bằng lời của ta, dù cho dùng tử hỏa, cũng chưa chắc áp chế ở nàng.”

Vũ Ảnh từ đằng xa bay tới, ân cần nói: “Ngươi không sao chứ?” Trên mặt còn treo móc nước mắt.

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Không có chuyện gì.”

Mấy người ánh mắt đều hướng về hồ mặt nhìn tới, vừa nãy Tiểu Tiểu rơi vào trong nước, càng không một tiếng động.

Bỗng nhiên “Ầm” một tiếng vang thật lớn, mặt nước nổ ra, một đạo thất kinh thân ảnh trốn thoát, hoảng sợ hét lớn: “Cứu ta!”

Thanh âm kia thê thảm mà tuyệt vọng, mọi người ngạc nhiên nhìn tới, chỉ thấy trên mặt hồ một mảnh bóng đen to lớn bay lên, đồng thời không gian hoảng hốt một hồi, một cái to lớn *** vọt ra khỏi mặt nước, mở miệng liền đem Tiểu Tiểu cắn vào trong miệng, nuốt xuống.

“Chi!”

Tất cả mọi người là hít một hơi lãnh khí, sợ đến vội vàng hướng về bốn phía chạy trốn, hồ trên mặt trong nháy mắt liền không có một bóng người, chỉ còn dư lại Dương Thanh Huyền, Vũ Ảnh cùng Cổ Hạt.

[❤truyen cua tui @@ N

et] Ba người ngơ ngác nhìn, to lớn kia rùa đen đầu cũng nhìn bọn hắn chằm chằm nhìn, miệng vẫn còn ở một nhúc nhích lập lại, thỉnh thoảng lộ ra hai viên nhọn hàm răng.

Vũ Ảnh sắc mặt trắng bệch, run giọng nói: “Cái kia Tiểu Tiểu...”

Dương Thanh Huyền than thở: “Đang ở trong miệng nó đây, sợ là thành thịt nát.”

“Nôn!” Vũ Ảnh không nhịn được một hồi phun ra ngoài, chỉ cảm thấy trong dạ dày kịch liệt lăn lộn, mật đều mửa đi ra.

Cổ Hạt bị cái kia Rùa khổng lồ nhìn chằm chằm nội tâm sợ hãi, nói: “Tất cả mọi người chạy, chúng ta cũng chạy đi, ta cảm giác vật này ăn xong cô đó, liền muốn ăn chúng ta.”

Vừa mới dứt lời, cái kia Rùa khổng lồ đột nhiên há to mồm, mắt lộ ra hung quang, giơ lên một con trước tay đến mãnh liệt đập xuống.

“Ầm!”

Bầu trời chấn động, Dương Thanh Huyền ba người chỉ cảm thấy vị trí không gian toàn bộ sụp xuống, càng là bị cái kia Rùa khổng lồ một chưởng đập vỡ tan. Sau đó một cổ cường đại vô cùng không gian phong bạo, đem ba người bọn họ quấn lấy, liền bay về phía cái kia rùa đen miệng há to.

“Ngươi này miệng xui xẻo!” Dương Thanh Huyền mắng to.

“Chẳng trách cô đó không hiểu ra sao liền bị ăn sạch, nguyên lai không gian sụp xuống cùng bão táp!” Cổ Hạt hai mắt không ngừng liều lĩnh lục quang, cả kinh nói: “Làm sao bây giờ?”

Dương Thanh Huyền đột nhiên hiếu kỳ nói: “Ngươi xác cứng như thế, cái kia rùa đen cắn động sao?”

Cổ Hạt mắng: “Lúc này là lúc nào rồi, còn hỏi vấn đề này! Này rùa đen là thượng cổ dị chủng, đương nhiên cắn động a! Nhanh nghĩ một chút biện pháp làm sao thoát thân a!”

Ba người ở trên không bên trong xoay tròn, lập tức phải bị hút vào Rùa khổng lồ miệng bên trong, Dương Thanh Huyền một tay bấm quyết, Nhật Nguyệt Tinh Luân ở trước người nổi lên, hóa ra vô số thời gian cuộn chỉ, trong miệng quát lên: “Thời gian a, chậm lại!”

To lớn kia Võ Hồn bóng mờ, ở trên không bên trong hai tay nắm chặt, vô số bánh răng bắt đầu chậm lại.

Dương Thanh Huyền lại trong tay quyết ấn biến đổi, chỗ mi tâm Kiếm Ấn kích. Bắn ra, ở trên không bên trong một hồi hóa ra mấy trăm chuôi nhiều loại bảo kiếm, treo ngược ở trên không bên trong, bắn ra lăng liệt hàn ý.

Sau đó quyết ấn đi phía trước một chút, quát lên: “Kiếm đi!”

Cái kia mấy trăm thanh kiếm ở trên không bên trong loáng một cái, liền toàn bộ bắn - vào Rùa khổng lồ trong miệng.

“Oành!”

Tốc độ thời gian trôi qua nháy mắt khôi phục bình thường, Rùa khổng lồ trong miệng một hồi ngậm mấy trăm thanh kiếm, lăng liệt kiếm khí bộc phát ra, đem miệng cùng toàn bộ bộ mặt nổ nát. To lớn trên đầu nháy mắt là hơn ra trên trăm đạo lỗ hổng, máu me đầm đìa.

Không gian phong bạo nháy mắt mất khống chế, trực tiếp đem Dương Thanh Huyền ba người văng ra ngoài, phân bắn về phía phương vị khác nhau, vứt ra hơn một nghìn trượng xa mới dừng lại.

“Rống!”

Rùa khổng lồ trọng thương bên dưới, lửa giận cuồn cuộn ngất trời, chân trước không ngừng đánh, toàn bộ bên trong hồ nước, toàn bộ sôi trào, đồng thời hơi nước hóa thành từng đạo từng đạo lợi mang, kích. Bắn về phía bốn phương tám hướng, không khác biệt công kích.

“Ầm! Ầm!”

Có vài tên khoảng cách lân cận, thực lực lại thấp kém võ giả, tại chỗ bị lợi mang xuyên thủng. Còn có võ giả trực tiếp bị chẻ thành hai nửa.

“Trốn a!” Có người kêu thảm thiết, liều mạng ra bên ngoài chạy.

“Ầm ầm!”

Vạn ngàn hơi nước bên trong, truyền đến một đạo kinh thiên động địa nổ vang. Sau đó mọi người chỉ cảm thấy bầu trời tối sầm lại, càng là cái kia Rùa khổng lồ bay lên, toàn bộ chân thân hiển lộ trên bầu trời, như một toà di động pháo đài, cũng không biết lớn bao nhiêu!

Cái kia bị kiếm khí xuyên thủng miệng, lần thứ hai kéo ra, nhìn lại một mảnh máu me đầm đìa, vô cùng đáng sợ.

“Oành! Oành!”

Rùa khổng lồ tứ chi không ngừng hướng về bầu trời đánh tới, mỗi một lần đều chấn động đến mức chu vi mấy ngàn trượng sụp xuống, cái kia chút còn không tới kịp chạy thoát võ giả, một hồi rơi vào hư không, sau đó liền bị cuốn tới, hút vào trong miệng ăn đi.

Dương Thanh Huyền đứng ở đằng xa, ngạc nhiên tự nói: “Điều này sao đánh?”

Hắn Hỏa Nhãn Kim Tình quét qua, đã nhìn thấy cái kia như hòn đảo giống như Rùa khổng lồ giáp xác trên, khắc hoạ ra vô số hoa văn, ẩn chứa cực kỳ tối nghĩa phức tạp quy tắc, đồng thời thỉnh thoảng có trận quang lập loè ra đến.

“Tiên Thiên trận pháp?” Ngưng Giáp Tử thanh âm truyền ra, cũng là vô cùng khiếp sợ.

“Cái gì là Tiên Thiên trận pháp?” Dương Thanh Huyền hỏi vội.

“Chính là thiên địa sinh thành, ẩn chứa tinh khiết nhất đại đạo. Này Rùa khổng lồ mỗi một dưới chưởng đi, đều là không gian thần thông, lưng đeo đường hầm không gian, cũng cũng có thể hiểu. Đáng tiếc này Rùa khổng lồ tu vi quá mạnh, nếu như có thể chộp tới nghiên cứu một, hai là tốt rồi.” Ngưng Giáp Tử than thở.

Dương Thanh Huyền nhíu lại, hắn cũng không phải là quan tâm trận pháp, mà là quan tâm làm sao ly khai nơi đây.

Đột nhiên, trong đầu không rõ liền xẹt qua một đạo hình tượng.

…

Vô ngần bờ biển một bên, cát mịn như kim, ấm áp hải triều vỗ nhè nhẹ gọi tới, nhuận thấp bãi cát. Có một nam một nữ hai người ngồi xổm ở một chỗ Sa Khanh trước, đầu rúc vào với nhau, vô cùng chuyên chú nhìn bên trong.

Nơi đó mặt có một con màu xanh vỏ lưng rùa đen nhỏ, tứ chi đánh dài, phần lưng hoa văn rườm rà, nhô đầu ra nhìn hai người, có vẻ linh động đáng yêu.

Nam tử tinh tế xem xét cái kia con rùa đen, kinh ngạc nói: “Không nghĩ tới ngươi còn yêu thích nuôi động vật nhỏ.”

Nữ tử khẽ cười một tiếng, nói: “Xì! Đây không phải là thông thường động vật nhỏ, là cực kỳ khó được Tiên Thiên giáp sư, hắn gọi Tiểu Hôi.”

Nữ tử gõ gõ cái kia rùa đen giáp xác, liền có tảng lớn kim quang lấp loé mà lên, rùa đen tựa hồ không cao hứng, đem đầu cùng tứ chi co rụt lại, là được một cái xác.

Nữ tử cong lên mặt mày, ôn nhu kêu: “Tiểu Hôi Tiểu Hôi.”

…

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, truyền âm nói: “Ngươi cũng cảm ứng được?”

Tử Diều Hâu nhẹ “Ừ” lại, nói: “Cái kia trong hình nữ tử…”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Cũng không biết có phải hay không là Vi Lạp, nếu quả là như vậy, vậy ngươi…"

Tử Diều Hâu chỉ hơi trầm ngâm, nói: "Ta đến thử xem đi."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 947: Tiên Thiên Giáp Sư, Võ Hồn Mất Khống Chế

Tử Diều Hâu từ Tinh Giới bên trong đi ra, nhìn trước mắt to lớn rùa đen, thực sự không cách nào cùng vừa nãy bên trong hình rùa đen nhỏ liên hệ tới.

Bất quá hai cái phần lưng hoa văn, xác thực có chỗ giống nhau, đều cực kỳ rườm rà.

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: "Cái gì là Tiên Thiên giáp sư?"

Tử Diều Hâu cười khổ một tiếng, lắc đầu nói: "Ta nào có biết, ta cũng không phải Vi Lạp."

Dương Thanh Huyền cười nói: "May là ngươi không phải nàng, bằng không nữ nhân quá thông minh, liền phi thường đáng sợ rồi."

Tử Diều Hâu lườm hắn một cái, liền nhìn phía to lớn kia rùa đen, mãnh hít một hơi, hai tay làm thành hình kèn, lớn tiếng kêu lên: "Tiểu Hôi! Tiểu Hôi!"

Cái kia nổi điên Rùa khổng lồ, thân thể đột nhiên chấn động, đang vuốt hư không tứ chi, đột nhiên liền ngừng lại.

Toàn bộ trên bầu trời vòng xoáy phun trào, nhưng cũng không có có một tia âm thanh.

Ngoại trừ ngốc lăng Rùa khổng lồ ở ngoài, còn lại vài tên người may mắn còn sống sót, đã chạy trốn tới xa xa, tất cả đều là gương mặt sợ hãi cùng sống sót sau tai nạn vẻ mặt.

Dương Thanh Huyền hai tay lau vệt mồ hôi, cái kia Rùa khổng lồ tựa hồ quay đầu lại, nhìn phía bọn họ.

Tử Diều Hâu cũng khá là căng thẳng, tiếp tục hô: “Tiểu Hôi.”

“Rống!”

Cái kia Rùa khổng lồ đột nhiên hét lớn một tiếng, không để ý phá toái miệng, hí lên lực kiệt rống to, như là dùng hết toàn lực, mãnh xông lại.

Bầu trời bị vậy cường đại lực bộc phát va chạm, đáng sợ sóng khí cùng không gian vặn vẹo bao phủ tứ phương.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu đều là biến sắc mặt, vội vàng theo tiếng trở ra.

Nhưng này Rùa khổng lồ nháy mắt đã đến trước mặt, một đôi con mắt như đá quý bên trong, đổ rào rào hạ xuống đại giọt nước mắt, như đứt giây dây xích, nước mắt chảy qua chảy máu bộ mặt, hóa thành từng viên một huyết lệ, lăn xuống.

Tử Diều Hâu lấy làm kinh hãi, không nghĩ tới này Rùa khổng lồ sẽ bởi vì một cái tên, mà có lớn như vậy xúc động, nàng nhẹ giọng nói: “Tiểu Hôi.” Một cái tay nhẹ nhàng xoa xoa đi qua.

Dương Thanh Huyền đột nhiên hét lớn: “Cẩn thận!”

Không rõ nguy hiểm để hắn run lên trong lòng, nháy mắt như rơi vào hầm băng. Cái kia loại bản năng trực giác, để toàn thân hắn lỗ chân lông đều lật ngược lại.

“Súc sinh! Muốn chết!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, toàn bộ mặt đều dữ tợn lợi hại, chỉ thấy cái kia Rùa khổng lồ tràn ngập nước mắt trong mắt, đột nhiên bắn ra oán độc cùng sát khí, một con tay trước giơ lên, liền hướng Tử Diều Hâu vỗ tới.

Quy dưới chưởng vô số hoa văn hiển hóa ra ngoài, lòng bàn tay dĩ nhiên cũng là một cái Tiên Thiên trận pháp, nháy mắt đem Tử Diều Hâu bọc lại, phải đem nàng vỗ nát bấy.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền đột nhiên xuất hiện ở Tử Diều Hâu trước mặt, quần áo bị cái kia mãnh liệt chưởng gió thổi “Phần phật” vang vọng, khuôn mặt tái nhợt trên một mặt kiên quyết.

“Thanh Huyền!” Tử Diều Hâu kinh hãi, lôi kéo ống tay áo của hắn, vội la lên: “Đi mau!”

Nhưng Dương Thanh Huyền vẫn không nhúc nhích, một đôi mắt lạnh bên trong nổ bắn ra thấu xương hàn mang, nhìn chằm chằm cái kia rơi xuống cự chưởng, gằn giọng nói: “Súc sinh! Chết!”

Chỗ mi tâm Kiếm Ấn một hồi hiển hóa ra ngoài, hóa thành một thanh vô hình kiếm, phóng lên trời.

Kèm theo toàn bộ mộ kiếm run rẩy, lượng lớn kiếm hồn dưới đất chui lên, đều ở đây Dương Thanh Huyền bên người hiện ra, đãng xuất từng đạo từng đạo kiếm giới, chém bay mà lên.

Tử Diều Hâu cầm lấy Dương Thanh Huyền cánh tay, bỗng chốc bị kiếm khí đánh bay, hoảng sợ không thôi.

Nàng liền lùi lại mấy bước, không dám dựa vào Dương Thanh Huyền gần quá, chỉ cảm thấy kiếm quang thứ mắt, như từng đạo lãnh nguyệt cùng Liệt Dương, luân phiên tỏa ra chấn nhân tâm phách hào quang, chém về phía cái kia Rùa khổng lồ một chưởng.

“Ầm ầm!”

Ở cái kia kiếm khí vô hình chém bay hạ, Rùa khổng lồ bàn tay đình trệ ở trên không bên trong, trong miệng phát sinh chấn nộ tiếng gầm gừ. Tảng lớn máu tươi từ trên bàn tay tung toé đi ra, nếu không có nó cảnh giới đầy đủ cao, thêm vào lại da dày thịt béo, sợ là một cái chân trước sớm đã không có.

Rùa khổng lồ thống khổ quát to một tiếng, liền thu hồi thủ chưởng, lui về phía sau.

Nhưng này từ mộ kiếm bên trong dưới đất chui lên vạn ngàn kiếm hồn, ở trên không bên trong như quần ma loạn vũ, như là mất khống chế giống như vậy, đuổi theo cái kia Rùa khổng lồ chém tới.

Dương Thanh Huyền sắc mặt hết sức trắng xám, nội tâm kinh hãi không thôi.

Hắn nguyên bản không có ý định vận dụng kiếm hồn, mà là nghĩ sử dụng tới Diệt Đạo Long Quyền cùng ba ngàn nghiệp hỏa tới đón đánh một chưởng kia, sau đó sẽ vận dụng Nhật Nguyệt Tinh Luân, đem Tử Diều Hâu cứu đi.

Có thể to lớn kia tử vong nguy cơ hạ, Thái Huyền mộ kiếm một hồi đã bị kích thích ra, hoàn toàn không bị hắn khống chế tuôn ra lượng lớn bảo kiếm, những này kiếm hồn hắn lúc trước chưa từng gặp.

“Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?!” Dương Thanh Huyền vừa sợ vừa nóng nảy, cái kia chút bảo kiếm còn không ngừng tại thân thể bốn phía sinh thành, hóa ra từng đạo từng đạo kiếm quang, chém về phía cái kia Rùa khổng lồ, chính mình hoàn toàn không có thể khống chế.

Liền ngay cả thân thể, đều ở đây cường đại Hồn Ấn sức mạnh hạ, áp chế khó có thể nhúc nhích.

“Thanh Huyền!” Tử Diều Hâu cũng phát hiện không đúng, lo lắng hô to.

“Thân thể ta không động đậy được nữa, này Võ Hồn không bị ta khống chế!” Dương Thanh Huyền thử ngăn trở đoạn cái kia Võ Hồn sức mạnh, nhưng cố gắng thế nào đều không thể thành công.

Rùa khổng lồ ở này đáng sợ kiếm hồn đánh chém hạ, bị buộc từng bước lùi về sau. Nhưng này đôi bảo thạch như thế hai mắt, nhưng là nhìn chòng chọc vào Tử Diều Hâu, như là có vô cùng vô tận oán hận.

“Đây là...” Lôi Vân ở phía xa, kinh hãi nhìn tình cảnh này, trong đầu có điện quang xẹt qua, đột nhiên cả người run lên, thất thanh nói: “Đây là Thái Huyền...”

Lời còn chưa dứt, hắn gấp vội vàng che miệng mình, một mặt sợ hãi.

Còn có một chút còn sống sót võ giả, nhìn cái kia khắp nơi Thiên Kiếm ảnh, tương tự hoảng sợ không thôi.

Bỗng nhiên một đạo thanh âm xa lạ, ở mộ kiếm bên trong vang lên, lạnh lùng nói: “Ngươi là ai?!” Thanh âm kia mang theo một vẻ hoảng sợ cùng chấn động, từ xa xôi chỗ truyền đến.

Dương Thanh Huyền càng là kinh hãi nói: “Cần phải ta hỏi ngươi mới đúng không, ngươi là ai?!”

Thanh âm kia im lặng một hồi, sau đó lạnh giọng nói: “Ta biết ngươi là ai, không nghĩ tới ngươi dĩ nhiên không chết, thật bất khả tư nghị!”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, hỏi vội: “Ngươi biết ta là ai?”

Thanh âm kia lạnh rên một tiếng, nói: “Thực sự là không nghĩ tới a. Khó trách ta gần đây đều là tâm thần không yên, vốn cho là là vắng lặng ở Biển Đen chi uyên Cổ Diệu thức tỉnh, nhưng không nghĩ tới hóa ra là ngươi. Ngươi bây giờ ở nơi nào?"

Dương Thanh Huyền nghe được ra thanh âm kia không có ý tốt, liền lạnh lùng nói: "Ngươi lại ở nơi nào?"

Thanh âm kia cười lạnh nói: "Ngươi cho rằng không nói, ta sẽ không tìm được ngươi sao? Dương gia Võ Hồn tuy là đời đời truyền thừa, có thể xuất hiện ở người khác nhau trên người, nhưng Thái Huyền mộ kiếm nhưng có hết sức kỳ lạ địa phương, toàn bộ vũ trụ trong đó, chỉ có một. Nói cách khác, Thái Huyền mộ kiếm là chúng ta dùng chung chi Võ Hồn a!"

Dương Thanh Huyền trong lòng run lên, lập tức cảm nhận được một luồng sức mạnh vô cùng to lớn, đang ở từ xa xôi nơi tới rồi, phải đem hắn vị trí mảnh này mộ kiếm thế giới chống đỡ phá nát.

Mà vô số kiếm trên đồi, cắm ngược vô số kiếm hồn, trở nên không ngừng run rẩy, phát sinh từng đạo từng đạo kiếm quang, còn có đại lượng kiếm reo.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy cả người đều phải hít thở không thông, hắn có thể đủ rõ ràng cảm nhận được, chỉ cần nguồn sức mạnh kia vừa đến, chính là giờ chết của hắn. Cái cảm giác này, so với đối mặt Rùa khổng lồ một chưởng thời điểm, đều trả phải tới càng thêm tuyệt vọng!

Đúng lúc này, cái kia rung động mộ kiếm bên trong, mờ tối trong thiên địa, đột nhiên thêm ra một đạo bóng người vàng óng, đầu đội Phượng Sí Tử Kim Quan, người mặc khóa hoàng kim giáp, chân đạp Ngẫu Ti Bộ Vân Lý, như một vị Tuyệt Thế Chiến Thần, lâm đứng ở không trung.

#thần đạo đan tôn, lăng Hàn 1 đời đan đạo đế vương trùng sinh bắt đầu lại con đương tu luyen đinh cao

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 948: Vạn Cổ Trường Không, Dẫn Ta Đi Đi

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, sợ hãi nói: “Đây là...”

Cảnh tượng này, hắn cũng không xa lạ gì, lúc trước Thái Huyền mộ kiếm mất khống chế, suýt chút nữa thì tính mạng hắn thời điểm, chính là này yêu hầu ngang trời xuất hiện, đem mộ kiếm đánh nát, cứu hắn một mạng.

Giờ khắc này mộ kiếm lần thứ hai mất khống chế, bầu trời không ngừng mở ra vết rách, đại địa càng là rạn nứt ngàn dặm, mảng lớn kiếm hồn từ kiếm trong mộ đi ra, treo ngược không trung, không ngừng rung động.

Ở xa xôi nơi, một thanh kiếm lớn màu vàng óng, phá không mà đến, chỗ đi qua vạn kiếm thần phục, như kiếm bên trong Đế giả, không dám chặn phong mang.

Cái kia yêu hầu đưa lưng về phía Dương Thanh Huyền ánh mắt, lắc lư cúi đầu, nâng tay phải lên, một mảnh Kim Quang tự trong tay lan ra, hóa thành một căn hai đầu Kim Cô thiết bổng, mặt trên ánh sáng lộng lẫy lấp loé chỗ, có mấy cái chữ tiểu triện chữ lớn: Định Hải Thần trân sắt.

Dương Thanh Huyền trái tim bỗng nhiên co rụt lại, có thể xác nhận không thể nghi ngờ, người trước mắt này chính là cái kia được xưng “Vạn Cổ Trường Không” Yêu Đế không.

Năm đó ở Thiên Tông học viện, từ Thiên Hà nước ti lưu lại bích hoạ bên trong liền biết được, này định Hải Thần trân sắt chính là Thiên Hà đồ vật, bị Yêu Đế không đánh cắp, từ đó làm cho

Vạn Yêu Sơn một trận chiến.

Cái kia nước ti cùng yêu hầu ba chính là trong trận chiến đó, bị đánh nát giới diện ngã xuống.

Chỉ là hắn không biết, trước mắt này Yêu Đế không là thật thân bản thể, vẫn là chỉ là một đạo phân thân, cũng hoặc là cái gì khác.

Chỉ thấy cái kia yêu không, không nói hai lời, biến ảo ra định Hải Thần trân sắt sau, hai tay nắm lấy thiết bổng, liền hướng cái kia đế kiếm tới phương hướng, một côn đánh tới.

“Ầm!”

Bên trong đất trời, chỉ còn dư lại một đạo côn ảnh, hết thảy kiếm hồn đều đều ảm đạm phai mờ, vào đúng lúc này đình chỉ đua tiếng, giống như là bị bóp hô hấp.

Không chỉ có là kiếm hồn, trong thiên địa rung động cũng dừng lại, như đồng thời không bị tĩnh dừng lại.

“Đây là... Không... Không thể!”

Ở xa xôi Bỉ Ngạn, truyền đến cái kia sợ hãi cùng khó tin âm thanh, cái kia vô kiên bất tồi kiếm bên trong Đế giả, cũng ở trên không bên trong hơi ngưng lại, sau đó đã bị to lớn màu vàng côn ảnh bắn trúng, ầm ầm phá nát!

“Ầm ầm!”

Toàn bộ Thái Huyền mộ kiếm bên trong, nháy mắt rơi vào đổ nát, từ chỗ xa xa truyền tới khí tức, bị một côn toàn bộ đánh trở lại, tiêu tán không thấy hình bóng.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy đầu óc một mộng, phun ra một ngụm máu đến, ngưỡng ngày liền hướng quay ngược lại hạ.

…

Mà cùng lúc đó, ở một vùng sao trời hạ, mờ ảo nơi sâu xa, thế giới chi đỉnh, một tên nam tử mặc áo trắng ngồi xếp bằng hư không, chỗ mi tâm toả hào quang rực rỡ Kiếm Ấn, đột nhiên một diệt.

Nam tử đột nhiên mở hai mắt ra, một ngụm máu tươi liền phun ra ngoài, trong mắt lấy làm kinh ngạc.

“Dĩ nhiên là Vạn Cổ Trường Không!”

“Tại sao lại như vậy!”

“Lần này nên làm thế nào cho phải!”

Nam tử mặt âm trầm, nguyên bản nho vận Phong Nhã khí độ, hoàn toàn mất đi, ngẩng đầu lên ngước nhìn tinh không, trong mắt đầy rẫy cực đại nghi hoặc, còn có nôn nóng cùng bất an.

…

Ân Võ Điện, Tu La bên trong kết giới.

Dương Thanh Huyền phun ra một ngụm máu đến, liền ngã ngửa lên trời.

Ở một bên Tử Diều Hâu giật nảy cả mình, vội vã tiến lên đến hắn đỡ lấy, thấy hắn thất khiếu chảy máu, nhất thời dọa cho phát sợ, có chút tay chân luống cuống, hoảng sợ vội vàng kêu lên: “Hoa Giải Ngữ đại nhân, Khổng Linh đại nhân!”

Dương Thanh Huyền trong tay Tinh Giới lóe lên, Hoa Giải Ngữ cùng Khổng Linh đúng lúc đi ra.

Hoa Giải Ngữ dò xét hạ Dương Thanh Huyền thương thế, nói: “Hắn chỉ là tạm thời đã hôn mê, không sao.” Nói, liền đem Dương Thanh Huyền đặt ở Khổng Linh trên lưng, để Khổng Linh vác lấy, nói: “Ngươi thân pháp càng nhanh nhẹn, từ ngươi che chở hắn, chúng ta mở đường, như vậy càng an toàn.”

Xa xa Thâm Hồng Cổ Hạt cùng Vũ Ảnh, cũng bay tới.

Bởi Dương Thanh Huyền ngất đi, cái kia đầy trời kiếm hồn mới biến mất không còn tăm hơi, Rùa khổng lồ bị bức lui mấy ngàn trượng xa, máu me khắp người.

Tử Diều Hâu vội la lên: “Bây giờ nên làm gì?”

Hoa Giải Ngữ nói: “Nhân lúc cái kia rùa đen bị thương, chúng ta mượn sau lưng nó trận pháp ly khai giới này!”

Mấy người trao đổi hạ ánh mắt, liền hướng về cái kia Rùa khổng lồ bay đi.

Lúc này, ngoại trừ may mắn còn sống sót vài tên võ giả, hoàn nguyên nguyên không ngừng có võ giả lại đây. Gặp được xốc xếch bầu trời cùng cả người máu me đầm đìa Rùa khổng lồ, cũng không biết xảy ra chuyện gì, kinh hãi đứng ở đó nhìn.

Lôi Vân cùng thanh sam ông lão đám người, ở ngắn ngủi sau khi ngây ngẩn, cũng tất cả đều phản ứng lại, vội vàng hướng về cái kia Rùa khổng lồ phóng đi.

Thời khắc này Rùa khổng lồ cả người máu tươi, ở trên không bên trong kịch liệt thở hổn hển, nếu không có Thái Huyền mộ kiếm bỗng nhiên bị đánh đoạn, sợ là đã bàn giao ở nơi này, lại không có có sức mạnh chống chọi mọi người, tùy ý Tử Diều Hâu đám người bay tại chính mình giáp xác trên.

Vũ Ảnh hướng về bốn phía nhìn xuống, vui vẻ nói: “Quả nhiên là Tiên Thiên trận pháp.” Nàng cấp tốc lục lọi hạ, liền tìm được chạy môn đạo, từng đạo từng đạo quyết ấn đánh vào bên trong.

Lôi Vân đám người cũng bay lên, nhưng không dám dựa vào bọn họ gần quá.

Vừa nãy Dương Thanh Huyền Thái Huyền mộ kiếm, đem tất cả mọi người chấn nhiếp, nhìn phía Dương Thanh Huyền ánh mắt, tất cả đều là vẻ hoảng sợ.

Rùa khổng lồ trên lưng, trận pháp bị kích hoạt, hướng về ngày trận quang một hồi dâng lên, đem tất cả mọi người toàn bộ bọc lại.

Lúc này, còn có một chút không có ra trận võ giả, cũng vội vàng vọt tới, nhưng một chạm đến cái kia trận quang, đã bị đánh bay ra ngoài, cũng không còn cách nào xâm nhập, nhất thời mỗi cái hối tiếc không thôi.

Tử Diều Hâu đột nhiên xoay đầu lại, phát hiện cái kia Rùa khổng lồ hai mắt, đang nhìn mình chằm chằm, tràn đầy vẻ phức tạp, nhưng càng nhiều hơn nhưng là oán hận.

Nàng không rõ trong lòng hơi động, nghẹ giọng hỏi: “Tại sao muốn giết ta? Tiểu Hôi.”

Rùa khổng lồ cả người chấn động, trận quang bên trong tất cả mọi người tùy theo run run lại, giật mình, còn tưởng rằng muốn xảy ra vấn đề, cho đến cái kia hào quang đưa bọn họ toàn bộ bao lấy, một chút điểm biến mất ở hư không, lúc này mới yên lòng lại.

Ở biến mất một sát, Rùa khổng lồ không rõ liền lệ như suối trào, cái kia đầy mắt oán hận đột nhiên tan hết, hóa thành vô biên oan ức cùng hối hận, càng miệng nói tiếng người, nói: “Tại sao muốn lưu lại ta, lưu lại ta một người, ở này vô tận thời gian trong phế tích. Mang ta đi chung đi thôi, Vi Lạp.”

Rùa khổng lồ nói xong, cái kia đầy mặt ngạc nhiên Tử Diều Hâu, còn có đờ đẫn mọi người, liền hoàn toàn biến mất ở trên mai rùa, không thấy bóng dáng.

Rùa khổng lồ kềm nén không được nữa nội tâm tình cảm, ngửa mặt lên trời gào to một tiếng, thống khổ khóc lớn lên. Nhìn ra bốn phía võ giả, từng cái từng cái ngây người như phỗng, không biết rõ làm sao sự việc.

...

Dương Thanh Huyền đám người, phá không đi sau, trực tiếp xuất hiện ở một khối to lớn trên cỏ.

Mọi người bốn phía nhìn quanh hạ, tất cả đều sắc mặt khó coi lên.

Hoàn toàn không nhìn thấy bất kỳ cung điện, cùng Tử Dạ nói cảnh tượng cách biệt rất xa, hiển nhiên ở đây vẫn còn ở Lục Đạo trong kết giới.

Khổng Linh đem Dương Thanh Huyền để dưới đất.

Hoa Giải Ngữ nói: “Ở đây không biết là nơi nào, nhưng bốn phía vẫn tính an toàn, vừa vặn để Dương Thanh Huyền dưỡng thương, chờ hắn sau khi tỉnh lại chúng ta lại đi.”

Vài tên Tinh Túc đều là gật đầu.

Nhưng Lôi Vân đám người nhưng là nhíu mày lại, bọn họ hiển nhiên không muốn chờ.

Lôi Vân dứt khoát ôm quyền nói: “Non xanh còn đó, nước biếc chảy dài. Mấy vị, cáo từ.” Hắn ánh mắt một tỏa ra bốn phía, lại nói: “Có mong muốn theo ta cùng đi bằng hữu, liền một đạo đi.”

Những võ giả kia nghĩ một hồi, tất cả đều bước ra một bước, đứng sau lưng Lôi Vân.

Lôi Vân khẽ mỉm cười, nội tâm âm thầm đắc ý, ở đây bất kể là Lục Đạo bên trong cái nào một đạo, tất nhiên nguy hiểm tầng tầng, tìm một ít bia đỡ đạn theo chính mình, tương đối liền an toàn hơn nhiều.

#thần đạo đan tôn, lăng Hàn 1 đời đan đạo đế vương trùng sinh bắt đầu lại con đương tu luyen đinh cao

Chương 949: Tử Viêm Hư Không Chủ Nhân, Ân Vũ Vương Chuyển Thế

Hoa Giải Ngữ khoát tay áo một cái, nói: “Không đưa.”

Vũ Ảnh liếc bọn họ một chút, liền thu chủ đề quang.

Tử Diều Hâu chờ Tinh Túc, càng là không nhìn bọn hắn một chút, mắt điếc tai ngơ, có tâm sự đều trên người Dương Thanh Huyền. Còn bọn họ những người ngoài này, có tồn tại hay không cũng không quan hệ.

Lôi Vân đám người cũng cảm nhận được không khí ngột ngạt, Lôi Vân lỗ mũi hừ một tiếng, ôm quyền nói: “Cáo từ!” Xoay người liền đi.

Những võ giả kia cũng vội vàng đi theo.

Dù sao nơi này là Ân Võ Điện bên trong, tất cả mọi người lo lắng tìm kiếm chủ điện, mỗi trì hoãn một phần, cơ hội khả năng liền chớp mắt là qua.

Thảo nguyên rất lớn, nhưng Lôi Vân đám người thực lực mạnh mẽ, rất nhanh liền biến mất ở tận đầu.

Hoa Giải Ngữ dò xét hạ Dương Thanh Huyền tình huống, tay một chạm đến hắn da thịt, liền tính phản xạ rút tay về, cả kinh nói: “Làm sao như thế nóng?!”

Tử Diều Hâu chờ mấy người bị Hoa Giải Ngữ phản ứng giật mình, vội vàng đưa tay tới, chạm ở Dương Thanh Huyền trên da thịt, lập tức ray rức đau, Vũ Ảnh càng là kêu một tiếng, đầy mặt ngạc nhiên.

Tử Diều Hâu nhìn xuống chính mình ngón tay, bị đốt cháy đen.

Hoa Giải Ngữ sợ hãi nói: “Là tử hỏa!”

Lúc này mọi người mới phát hiện, Dương Thanh Huyền bốn phía cỏ dại, tất cả đều chết khô, liền ngay cả đại địa cũng hóa thành cháy đen, đồng thời hướng về bốn mặt khuếch tán, rất nhanh liền bao trùm ngàn dặm.

Mới vừa rồi còn một mảnh Thanh Thanh thảo nguyên, giờ khắc này là được hầu như không còn sinh khí hắc thổ địa, giống như tử địa, vạn vật quạnh hiu.

Dương Thanh Huyền nằm trên đất, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, khí tức phi thường yếu ớt, ngoài ra, nhìn một cái, cũng không có cái khác dị thường.

Vũ Ảnh cả kinh nói: “Cái gì tử hỏa? Có muốn hay không ta dùng Hàn Băng Trận cho hắn hạ nhiệt độ?”

http://truy e ncuatui.net/ Hoa Giải Ngữ lắc đầu nói: “Vô dụng, cái kia là đến từ Tử Viêm Hư Không tử hỏa, có thể đốt cháy vạn vật, phổ thông hàn băng căn bản không dùng. Dương Thanh Huyền thân hoài hai đại chí cường Võ Hồn, sợ là Thái Huyền mộ kiếm đột nhiên gặp sự cố, làm cho nguyên bản Võ Hồn cân bằng bị phá vỡ, thiên hạ có địch trực tiếp chủ đạo thân thể.”

Vũ Ảnh nghe được há to mồm, triệt để ngốc trệ, ngơ ngác nói: “Hai... Hai đại... Chí cường Võ Hồn...”

Tử Diều Hâu vội la lên: “Cái kia bây giờ nên làm gì?”

Hoa Giải Ngữ thở dài, nói: “Sợ là chỉ có dựa vào chính hắn.”

Tất cả mọi người lặng lẽ, biết Võ Hồn việc, chính là người “Tinh, khí, thần, hồn, ý” ngưng, người ngoài rất khó giúp đỡ được việc, trừ phi có kinh thiên vĩ địa đại thần thông.

Tử Diều Hâu quỳ ngồi ở một bên, hai tay kết mười, cầu khẩn: “Thanh Huyền ca ca nhất định không có việc gì.”

Còn lại người cũng đều yên lặng ngồi chờ ở một bên.

Bọn họ thân vì là Thanh Long Tinh Túc, đối với Dương Thanh Huyền tình hình đều có nhất định cảm ứng, tuy rằng hết sức yếu ớt, nhưng tạm thời cũng không có gặp nguy hiểm. Chỉ là như vậy tiếp tục kéo dài, sẽ rất khó nói rồi.

…

“Nơi này là…”

Một mảnh hư không vô tận, không có bất kỳ nguồn sáng, đưa tay không thấy được năm ngón.

Dương Thanh Huyền từ trên mặt đất đứng lên, khiếp sợ bốn phía nhìn tới, liều vận mệnh chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, lại như cũ cái gì cũng không nhìn thấy.

Hắn giơ tay lên, vận chuyển lửa dương chân khí, muốn ở lòng bàn tay nhóm lên hỏa diễm, nhưng phát hiện mỗi lần đều thất bại, căn bản điểm không đốt bất kỳ hỏa.

“Tại sao lại như vậy?!”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, đưa tay chộp một cái, muốn ngưng ra Nam Minh Ly Hỏa Kiếm, nhưng phát hiện chỗ mi tâm hoàn toàn không có Võ Hồn cảm ứng, liền ngay cả Thái Huyền mộ kiếm cũng mất đi liên hệ.

Hắn sắc mặt khó coi lên, hai tay nhanh chóng kết ấn, nghĩ muốn biến thân Thanh Loan, nhưng cũng không thể được, giống như là một thân thần thông đều bỗng nhiên mất đi.

“Không thể! Ở đây là địa phương nào? Ta nhớ được vừa cùng cái kia lớn Quy Chiến đấu, sau đó Thái Huyền mộ kiếm mất khống chế, Yêu Đế để trống hiện, tiếp theo ta đã bất tỉnh.”

Dương Thanh Huyền một chút điểm nhớ lại quá trình, đột nhiên sợ hết hồn, sắc mặt trắng bệch run giọng nói: “Không biết... Không biết ta... Đã chết chứ?!”

“Ầm!”

Ở phía trước, đột nhiên vọt lên một chút màu tím ngọn lửa, một hồi lớn lên.

Ở tử hỏa phía sau, chậm rãi hiển hiện ra một khuôn mặt người đường viền, anh tuấn cùng trầm ổn, xuyên thấu qua màu tím kia mà hư ảo hào quang, một đôi ánh mắt thâm thúy ngưng nhìn sang.

Dương Thanh Huyền lại sợ hết hồn, nhưng giờ khắc này có hỏa, lại gặp được người, chung quy vẫn là so với vô tận đêm đen mạnh, hắn cẩn thận hỏi: “Ngươi... Là ai?”

Cái khuôn mặt này kiên nghị mà đẹp trai, ở tử hỏa chiếu rọi, có chút loang lổ, có chút tang thương.

“Ta... Là Tử Viêm Hư Không chủ nhân.” Cái kia mặt nhìn hắn, mở miệng nói.

“Tử Viêm Hư Không chủ nhân?” Dương Thanh Huyền trong đầu linh quang lóe lên, bỗng nhiên cả kinh nói: “Ngươi là Võ Hồn thiên hạ có địch chủ nhân Thiên Thành Giác?!”

Cái khuôn mặt này nhẹ nhàng gõ đầu, nói: “Ngươi biết ta.”

Dương Thanh Huyền sững sờ một lát, vội hỏi: “Không biết, ta chỉ là nghe được một ít nhỏ vụn nghe đồn, nói Thiên Thành Giác là Tử Viêm Hư Không chủ nhân, cũng là thiên hạ có địch chủ nhân. Có thể nhìn thấy ngươi thật sự là quá tốt, ta có quá nhiều nghi vấn cũng muốn hỏi ngươi."

Cái kia khuôn mặt khẽ mỉm cười, nói: "Ta minh bạch."

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi minh bạch? Ngươi minh bạch cái gì? Không, ngươi không hiểu. Không không, là ta không hiểu. Ngươi cũng không biết ta, ta càng không hiểu ngươi."

Dương Thanh Huyền lo lắng bên dưới, nói có chút nói năng lộn xộn.

Thiên Thành Giác cười nhạt nói: "Ta rõ ràng ngươi, nhưng ngươi không hiểu ta. Ngươi có thể từ xa xôi thời không về tới đây, năm đó ta, cũng liền chết có ý nghĩa."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Ngươi là vì ta mà chết? Tất cả những thứ này đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

Thiên Thành Giác con ngươi híp lại, trở nên hơi bắt đầu ác liệt, ở tử hỏa nhảy lên hạ, khuôn mặt hắn cũng ở biến hóa phức tạp.

Dương Thanh Huyền vội la lên: "Mau nói cho ta biết tất cả những thứ này, ta truy tầm mười mấy năm tất cả những thứ này!"

Thiên Thành Giác nghĩ một hồi, nói: "Nói như thế nào đây, nói chung liền là Nhân Hoàng muốn giết ngươi, ta cứu ngươi, đại để cứ như vậy. Cặn kẽ chi tiết nhỏ, ba ngày ba đêm cũng nói không hết."

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, nói: "Nhân Hoàng tại sao muốn giết ta?!"

Thiên Thành Giác nhìn hắn, nói: "Bởi vì ngươi là người nào đó chuyển thế, Nhân Hoàng không có tự tin có thể áp chế ngươi, vì lẽ đó liền tiên hạ thủ vi cường.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Chuyển thế? Ta là ai chuyển thế?”

Thiên Thành Giác nói: “Có thể để Nhân Hoàng cũng kiêng kỵ như vậy nhân vật, từ cổ chí kim liền không có mấy người. Bây giờ suy nghĩ một chút, phải là Ân Vũ Vương đi.”

Dương Thanh Huyền một trái tim hầu như muốn nhảy tới cổ họng, sợ hãi nói: “Ngươi nói... Ta... Ta là... Ân Vũ Vương chuyển thế?!” Trong đầu hắn một hồi liền xẹt qua nam tử mặc áo đen kia thân ảnh.

Thiên Thành Giác nói: “Quá nửa là không sai, bằng không hắn cũng sẽ không hạ độc thủ như vậy.”

“Ùng ục!” Dương Thanh Huyền hung hăng nuốt xuống hạ, nói: “Tất cả những thứ này đầu đuôi câu chuyện, đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Thiên Thành Giác than thở: “Việc này liên luỵ cực lớn, ngang qua toàn bộ cổ kim mấy đại thời đại nhân quả, ta cũng không cách nào tường tận nói cùng ngươi nghe, bởi vì ta thời gian không nhiều lắm. Ngươi giờ khắc này thấy, là ta lưu tại thiên hạ có địch bên trong một tia thần hồn, điểm ấy tử hỏa một chút cháy hết, ta liền triệt để tiêu tan ở trong thiên địa. Cuối cùng này một chút thời gian, ta muốn đem suốt đời sở học, toàn bộ truyền thụ cho ngươi.”

#thần đạo đan tôn, lăng Hàn 1 đời đan đạo đế vương trùng sinh bắt đầu lại con đương tu luyen đinh cao

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 950: Suốt Đời Tuyệt Học, Cường Địch Xâm Lấn

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Nếu chỉ còn một chút thời gian, vội vàng đem này đại nhân quả nói cho ta đi, ta không cần ngươi truyền thụ suốt đời tuyệt học cho ta.”

Thiên Thành Giác cau mày nói: “Này tại sao có thể? Đây là ta lưu lại cõi đời này duy nhất dấu ấn, ngươi nhẫn tâm gặp ta một chút dấu vết đều không lưu, liền vĩnh viễn tiêu tan thế gian sao?”

Không đợi Dương Thanh Huyền đáp lại, cái kia tử hỏa lóe lên, liền xuất hiện ở Dương Thanh Huyền mi tâm, sau đó dọc theo kinh lạc, hướng về toàn thân lan tràn.

Dương Thanh Huyền đau run rẩy, giống là linh hồn bị quay nướng giống như vậy, hét lớn: “Đau, đau a, nhẹ chút!”

Thiên Thành Giác thanh âm truyền đến, nói: “Từ hôm nay trở đi, ngươi chính là thế hệ này Tử Viêm Hư Không chủ nhân, cũng là Võ Hồn thiên hạ có địch chi chủ.”

Cái kia cảm giác đau ở lấy cấp số nhân tăng lên, Dương Thanh Huyền rất nhanh liền đau nói không ra lời, sau đó liền mất đi tri giác.

...

“Mau nhìn! Võ Hồn Ấn!”

Tử Diều Hâu đột nhiên kinh hô một tiếng, cái thứ nhất phát hiện Dương Thanh Huyền trên mi tâm của, có tử hỏa lấp loé, như một đóa đám mây, nhảy nhót lung tung.

Vũ Ảnh ngừng thở, cả kinh nói: “Đây cũng là chí cường Võ Hồn Ấn sao?”

Hoa Giải Ngữ nhíu mày lại, nói: “Này Võ Hồn Ấn một mực trên vai hắn, hiện tại làm sao chạy đến mi tâm đi tới? Lẽ nào Thái Huyền mộ kiếm triệt để xong đời?”

Tất cả mọi người là một mặt lo lắng, đối với Võ Hồn việc hoàn toàn không hiểu.

Tử Diều Hâu vội la lên: “Hoa Giải Ngữ đại nhân, chúng ta cần phải giúp hắn một chút đi, ta nhìn Thanh Huyền bộ dạng, tựa hồ hết sức thống khổ.”

Hoa Giải Ngữ nói: “Không giúp được, Võ Hồn là người tinh, khí, thần, hồn, ý ngưng, nhất định phải phải dựa vào chính mình đi khắc phục. Chúng ta như là xuất thủ, tất nhiên hoàn toàn ngược lại, sẽ hại hắn.”

Vũ Ảnh cũng an ủi: “Yên tâm đi, Dương Thanh Huyền không có việc gì.”

Nàng nhìn Tử Diều Hâu cái kia lo lắng tâm thái, còn có trước cùng Dương Thanh Huyền thân mật dáng vẻ, nội tâm một trận không nói ra được thất lạc cùng âm u, nhưng vẫn là muốn giả ra Lạc Lạc hào phóng dáng vẻ, an ủi Tử Diều Hâu.

Khổng Linh đột nhiên biến sắc mặt, kêu lên: “Cẩn thận, có người đến!”

Vừa dứt lời hạ, mấy người tất cả đều cảm ứng được, xoay người nhìn tới, chỉ thấy xa xa bay tới mấy đạo độn quang, đang lấy tốc độ cực nhanh di động, thoáng qua liền đến.

Cái kia độn quang bên trong là ba người, hai nam một nữ, đều giống như phi thường dáng vẻ nóng nảy.

Ba người cũng phát hiện phía dưới có người, nhưng không lo được nhìn kỹ, liền muốn bay đi.

Hoa Giải Ngữ kinh sợ, kêu lên: “A Đức tiên sinh.”

Cái kia độn quang ở trên không bên trong run lên, lập tức ngừng lại, cầm đầu nam tử ngạc nhiên nhìn xuống. Ba người chính là A Đức, hoa sen cùng Bạch Hạ.

Bạch Hạ mừng lớn nói: “A Đức đại nhân, ngươi biết bọn hắn? Những người này nhìn thấy được đều thực lực bất phàm, được cứu rồi!”

A Đức đã từng thấy Hoa Giải Ngữ mấy mặt, biết hắn là Dương Thanh Huyền Tinh Túc, cũng không khỏi mừng lớn nói: “Đại nhân cứu chúng ta!” Nói, độn quang lóe lên, ba người liền bay hạ xuống.

Hơn nữa bọn họ cũng phát hiện Dương Thanh Huyền tình huống, hoa sen cả kinh nói: “Thanh Huyền đại ca!” Nàng vội vã tiến lên, đầy mặt lo lắng nói: “Thanh Huyền đại ca làm sao vậy?”

Vũ Ảnh đánh giá hoa sen, trong lòng thầm thở dài, thầm nghĩ: “Xem ra thích hắn nữ tử thật không ít. Chỉ là không biết trong lòng hắn, có thể có mấy người?”

Hoa Giải Ngữ đem hoa sen ngăn cản, nói: “Đừng đụng vào hắn, hắn giờ khắc này ở vào khẩn yếu bước ngoặt, chịu không nổi người ngoài quấy rầy. Các ngươi là chuyện gì xảy ra?”

Vừa hỏi xong, xa xa thì có độn quang đuổi đến, một hồi rơi tại mọi người phía trước, hóa ra một đạo ông lão bóng người.

“Đạt Sinh!” Hoa Giải Ngữ kinh ngạc thốt lên một tiếng.

Ông lão kia chính là Đạt Sinh, một đôi mắt lạnh nhìn chăm chú lại đây, từ A Đức ba người trên người đảo qua, sau đó là Hoa Giải Ngữ, Khổng Linh, Tử Diều Hâu, Vũ Ảnh, Cổ Hạt, cuối cùng rơi trên người Dương Thanh Huyền, hai con ngươi một hồi trợn trừng, hưng phấn mừng như điên nói: “Dương Thanh Huyền?! Ha ha, thực sự là đi mòn gót sắt không tìm thấy, được đến toàn bộ không uổng thời gian!”

Mặt dữ tợn kia lỗ, một hồi vặn vẹo lợi hại, nổ bắn ra sát khí mãnh liệt.

Hoa Giải Ngữ bọn người là một hồi cảnh giác, đồng thời âm thầm lau vệt mồ hôi. Đạt Sinh thân là người đưa đò trưởng lão, thực lực phi phàm, nếu là ở nơi đây khai chiến lời, tất nhiên sẽ lan đến gần Dương Thanh Huyền.

“Có chuyện gì là không có thể ngồi xuống nói? Đạt Sinh trưởng lão, ta nghĩ mọi người giữa lẫn nhau, có phải là có hiểu lầm gì đó? Không bằng cố gắng nói chuyện, đem trái tim kết giải khai, cũng vậy kết giao bằng hữu.” Hoa Giải Ngữ nhắm mắt, mở miệng nói.

Nói xong phía sau, liền ngay cả chính hắn cũng cảm thấy lời này quá giả, làm sao nghe làm sao lúng túng.

“Ha ha, kết giao bằng hữu?! Dương Thanh Huyền tiểu súc sinh này, có thể đem ta cho còn thảm rồi! Hôm nay không sinh bác da hắn, quất hắn gân, áp chế xương của hắn, ta liền không họ Đạt!”

Đạt Sinh lớn tiếng một uống, liền một bước lên trước, khí thế trên người đột nhiên bạo phát, hóa thành từng luồng từng luồng sóng khí nghiền ép lên đi.

Đối với Dương Thanh Huyền hận, hắn đã đạt đến đến mức tận cùng.

Huyết Sát bảy nhận bị Thiên Nga Tôn giả tiêu diệt năm cái sau, toàn bộ Huyết Nhận tổ chức tìm khắp hắn trả thù, một nhà hơn

300 miệng ăn, đều bị tàn sát sạch sẽ.

Liền ngay cả đều là người đưa đò trưởng lão thân đệ đệ Đạt Tông, cũng không thể tránh được một kiếp, chết ở Huyết Nhận thống lĩnh Hác Sâm huyết bá dưới đao.

Món nợ này, hắn không dám đi tìm Huyết Nhận báo, tất cả đều toán ở Dương Thanh Huyền đầu trên.

Sau đó Hải Thiên Nhai biến đổi lớn, thí luyện chi địa mở ra, Ân Võ Điện hiện, hắn cũng vội vàng chạy tới, hy vọng có thể được nhỏ tí tẹo tài nguyên.

Vừa tiến vào Ân Võ Điện tinh không cánh cửa cực lớn, liền trực tiếp rơi xuống này một bên trong kết giới, con ruồi không đầu tựa như bay sau một lúc, liền gặp A Đức ba người, nhất thời giận không chỗ phát tiết, dự định trước hết giết ba người, xem như là thu chút lợi tức.

“Đạt Sinh trưởng lão, mong rằng xem ở Gia sư mặt mũi của, việc này đến đây thì thôi!”

Vũ Ảnh cũng cảm nhận được Đạt Sinh trên người sức mạnh, sợ là đã đến Thái Thiên Vị đỉnh cao, vội vàng đem Dạ Hậu dọn ra, hi vọng có thể kinh sợ đối phương.

Quả nhiên, Đạt Sinh sắc mặt một hồi liền biến, hắn tự nhiên là nhận ra Vũ Ảnh, trên mặt xẹt qua vẻ bối rối, nói rằng: “Vũ Ảnh đại nhân, đây là ta cùng Dương Thanh Huyền trong đó ân oán cá nhân, với các ngươi Hải Thiên Nhai không quan hệ, ngươi chính là tránh ra điểm tốt.”

Vũ Ảnh ôm quyền nói: “Đạt Sinh đại nhân có chỗ không biết, Dương Thanh Huyền chính là sư tôn ta Dạ Hậu bổ nhiệm người, ta phải muốn bảo đảm an toàn của hắn. Bằng không Dương Thanh Huyền như là xảy ra điều gì sai lầm, ta không cách nào hướng về

Dạ Hậu bàn giao, sợ là Đạt Sinh đại nhân cũng không cách nào hướng về Dạ Hậu bàn giao đi.”

Lần này vẫn đúng là đem Đạt Sinh doạ dẫm, đứng tại chỗ, trên mặt lúc trắng lúc xanh, không biết như thế nào cho phải.

Vũ Ảnh tận dụng mọi thời cơ, lại nói: “Như là Đạt Sinh trưởng lão bất kể hiềm khích lúc trước, đem đoạn ân oán này thả xuống, coi như là bán ta một bộ mặt. Đồng thời việc này ta cũng sẽ báo cáo Dạ Hậu, nói vậy sư tôn cũng sẽ đối với Đạt Sinh trưởng lão nhìn với con mắt khác.”

“Ha ha! Được lắm nhìn với con mắt khác!”

Đạt Sinh sắc mặt đột nhiên chìm xuống, cái kia cười lớn lập tức hóa thành vô biên băng hàn, lạnh lùng nói: “Không giết Dương Thanh Huyền, không cách nào dẹp yên trong lòng ta lửa giận! Cho tới Dạ Hậu, hừ, chỉ cần giết quang các ngươi, không lưu sống miệng, Dạ Hậu cũng không biết là ta gây nên. Thực sự không được, ta liền ly khai Biển Đen, khác tìm hắn nơi sống yên ổn! Hôm nay các ngươi chính là lại nói thiên hoa loạn trụy, không có khả năng mạng sống rồi!”

Nói, cái kia đình trệ hạ xuống khí thế, lần thứ hai bạo phát.

Cả người giữa trời loáng một cái, liền vọt lên.

#thần đạo đan tôn, lăng Hàn 1 đời đan đạo đế vương trùng sinh bắt đầu lại con đương tu luyen đinh cao

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 951: Dốc Hết Toàn Lực, Liều Mạng Đánh Giết

Hoa Giải Ngữ quát to: “Tử Diều Hâu, ngươi phụ trách bảo vệ Dương Thanh Huyền, những người khác theo ta lên!”

Mọi người bóng người lóe lên, liền tiến lên nghênh tiếp.

Tử Diều Hâu nhưng là cầm kiếm mà đứng, canh giữ ở Dương Thanh Huyền trước người, bên trái tay kết kiếm quyết, không nháy một cái nhìn chằm chằm Đạt Sinh, bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay.

Bạch Hạ vừa bước ra một bước, trên mặt xẹt qua do dự, rốt cục cắn răng một cái, bóng người nhanh trở về, lùi đến Tử Diều Hâu bên cạnh người, lẩm bẩm nói: “Ta với ngươi đồng thời bảo vệ Dương Thanh Huyền.” Nói xong, mặt đỏ lên.

Tử Diều Hâu liếc hắn một cái, không vui rên một tiếng, cũng là làm hắn không tồn tại.

Hoa Giải Ngữ đám người, ngoại trừ Cổ Hạt ở ngoài, đều là Tiểu Thiên Vị tu vi, nhưng thắng ở nhiều người, đồng loạt ra tay, có thể đồ sộ.

Hơn nữa mỗi người đều không phải là kẻ đầu đường xó chợ, thần thông cực mạnh, chính diện giao phong bên dưới, càng trực tiếp đem Đạt Sinh áp chế trở lại.

Đạt Sinh ở ngắn ngủi kinh hãi sau, cẩn thận cùng mọi người qua mấy chiêu, lúc này mới đem mấy người thực lực toàn bộ mò được rõ ràng, nhất thời cả giận nói: “Một đám cặn bã dạng đồ vật, bản tọa vậy thì đưa các ngươi quy thiên!”

Hắn song chưởng hợp lại, mười ngón nhanh chóng bấm quyết, đánh ra các loại thủ ấn, từng đạo từng đạo rồng lửa tiếng tự quyết ấn bên trong rít gào ra, đánh về phía bốn phương tám hướng.

“Tử Nhạc Long Hỏa Công!”

Đạt đến tiếng hét lớn một tiếng, toàn bộ hư không loáng một cái, như là một ngọn núi cao trấn hạ, ép cho bọn họ ngực miệng khó chịu, chân nguyên khó có thể vận chuyển.

“Đều đi chết đi!”

“Ầm ầm!”

Một mảnh rồng lửa nổ ra, hướng về mấy người hướng về va tới.

Đạt Sinh nhân phẩm tuy rằng không làm sao, nhưng có thể làm được người đưa đò trưởng lão, thực lực xác thực không tầm thường. Dù cho không sánh bằng Huyết Nhận thất sát, nhưng trấn áp vài tên Tiểu Thiên Vị vẫn là dễ như trở bàn tay.

Mấy người ngạc nhiên bên dưới, biết không tránh né được. Hơn nữa quan trọng nhất đó là, một khi tránh ra, ở sau lưng Dương Thanh Huyền liền thảm. Lập tức từng người ra tay, đem hết toàn lực.

Hoa Giải Ngữ trực tiếp sử dụng tới Đế Thiên vị đỉnh cao mới có Pháp Thiên Tượng Địa, A Đức càng là biến ra Uyên Sồ chân thân, từng cái từng cái sử dụng hết sở học.

“Ầm ầm!”

Sáu người liên thủ, cùng cái kia Tử Nhạc Long Hỏa Công chống lại nháy mắt, liền không địch lại bại lui, bị chấn trời cao đẫm máu, từng cái từng cái bay ra ngoài.

Tử Diều Hâu hoảng hốt, ánh kiếm run lên, hóa ra một đạo kết giới, đem xung kích dư âm toàn bộ ngăn trở.

“Ha ha, một bầy kiến hôi, bọ ngựa đấu xe!”

Cát bay đá chạy bên trong, truyền đến Đạt Sinh vui sướng cười lớn, giống như là hồi lâu tới nay ngột ngạt tại nội tâm hậm hực, một hồi toàn bộ phát tiết đi ra, vô cùng khoan khoái.

“Ngăn cản hắn!” Hoa Giải Ngữ hét lớn một tiếng, lần thứ hai ngưng ra Pháp Thiên Tượng Địa, bóng người ở trên không bên trong hoảng hốt bất định, mạnh mẽ đem sức mạnh tăng lên. Đồng thời ánh mắt dán mắt vào Tử Diều Hâu, lo lắng nói: “Ngươi mau dẫn Dương Thanh Huyền đi!”

Lăn lộn Trần Sa bên trong, Đạt Sinh cười gằn không ngớt, châm chọc nói: “Đi? Đi rồi chứ?!”

Hắn đạp bước hướng về Dương Thanh Huyền đi đến, bỗng nhiên trên chân hơi ngưng lại, bị đuôi bò cạp quấn lấy, phía sau đột nhiên xuất hiện một cái to lớn cái kìm, chiếu đầu hắn liền cắt hạ xuống.

“Quỷ mị quỷ quái!” Đạt Sinh cười nhạo một tiếng, dưới chân nhất chuyển, một luồng chân nguyên hóa thành đánh chém bạo nổ mở, đem đuôi bò cạp đánh bay, đồng thời xoay người một quyền, mang theo vô cùng lực lượng mạnh, lấy huyết nhục trực tiếp đối oanh ở kìm bọ cạp tiến lên!

“Ầm!”

Cái kia kìm bọ cạp ở trên không bên trong loáng một cái, mở ra vô số vết rạn nứt, Cổ Hạt thân ảnh cũng từ trong hư không hiển hiện ra, mặt lộ vẻ vẻ thống khổ.

Nhưng dù vậy, vẫn như cũ đã lui, mặt khác một con cái kìm như chiến đao, hoành quét tới.

Mấy người khác nói ra mở miệng chân nguyên, lại vọt lên.

Vũ Ảnh khóe miệng tràn đầy máu tươi, không lo được thương thế, hai tay nhanh chóng kết ấn, một mảnh hàn băng tự Đạt Sinh dưới chân sinh thành, sắp sửa hắn đông kết.

Khổng Linh cũng đôi tay vồ một cái, một mảnh sấm sét như tường, ở trước người nhanh chóng chất đống, cái kia sét có thể kịch liệt kéo lên.

A Đức Uyên Sồ Pháp Thân, hoa sen Chu Tước chi hỏa, đều từ bốn phương tám hướng mà tới.

Đạt Sinh sắc mặt chợt biến, lạnh lùng châm chọc nói: “Một đám kiến càng, làm sao có thể hám cây?”

Nhưng nội tâm hắn vẫn là cực kỳ khiếp sợ, sáu người này đều thần thông không nhỏ, đặt ở Tiểu Thiên Vị cảnh giới bên trong, không có chỗ nào mà không phải là siêu cấp tồn tại. Liên thủ lại mặc dù còn chưa đủ lấy áp chế hắn, nhưng cũng cũng làm hắn vạn phần kiêng kỵ.

“Tất cả đều đi chết đi cho ta!”

Tử Nhạc Long Hỏa Công nháy mắt triển khai ra, sức mạnh thoáng cái đề thăng lên đến mức tận cùng, Phương Viên mấy dặm bên trong, đều có như sơn nhạc trấn áp, Địa hỏa quay nướng.

Đạt Sinh trên người từng đạo từng đạo lưu quang bay lộn, khuôn mặt đều ở đây tử hồng trong đó đan xen, hắn đem suốt đời sức mạnh kích thích ra, hình thành một vòng rồng hỏa tráo, đem sáu người liên thủ lực lượng, tất cả đều che ở quanh thân ngoài ba trượng, đồng thời rồng hỏa áp chế không ngừng lùi lại.

Sáu người đều là lo lắng không ngớt, Vũ Ảnh cùng hoa sen sức mạnh hơi yếu, càng là nôn ra máu, nội thương kịch liệt mở rộng. Nhưng hai người như cũ đầy mặt kiên quyết, thấy chết không sờn đẩy.

Vào lúc này hoàn toàn chính là liều tu vi, không có bất kỳ thủ xảo, như là một khi tan tác, không chết thì cũng phải trọng thương, tái chiến hầu như là không thể nào.

“Coong!” Một đạo kiếm thanh âm vang lên, Tử Diều Hâu xuất kiếm chém tới, đánh vào cái kia rồng hỏa tráo trên, sức mạnh toàn thân cuồn cuộn không ngừng đưa vào kiếm bên trong.

Nhất thời biến thành bảy người liên thủ, để cái kia rồng hỏa tráo ưu thế một hồi giảm mạnh, hình thành yếu ớt cân bằng

A Đức đại hỉ, điên cuồng gào thét nói: “Bạch Hạ, mau ra tay!”

Giờ khắc này bảy người liên thủ, tuy rằng còn nơi ở thế yếu, nhưng đã không nổi bật. Nếu như lại thêm Bạch Hạ, liền có thể chuyển bại thành thắng, nhưng cũng tất nhiên là thắng thảm.

Đạt Sinh hoàn toàn biến sắc, có nằm mơ cũng chẳng ngờ, chính mình đem hết toàn lực, lại bị bảy tên Tiểu Thiên Vị đứng vững, như là cuối cùng người kia lại gia nhập thêm chiến trường, hắn liền nguy hiểm, không khỏi nội tâm sốt sắng, càng thêm liều vận mệnh chuyển tử nhạc trấn áp, rồng hỏa quay nướng.

Bạch Hạ bị cái kia từng vòng gợn sóng đi ra năng lượng, chấn động đến mức tâm thần khuấy động, nghe được A Đức kêu to, càng không nhịn được lùi về sau hai bước, lẩm bẩm nói: “Ta, ta còn là lưu lại nơi này bảo vệ Dương Thanh Huyền đi.”

A Đức sốt sắng, liền vội vàng kêu: “Ngươi mau ra tay, liền là bảo vệ Dương Thanh Huyền! Nếu chúng ta thất bại, tất cả mọi người phải chết!”

Đạt Sinh hét lớn: “Nằm mơ đi! Bản tọa chính là Thái Thiên Vị đỉnh cao, dốc hết toàn lực, chính là đến nhiều hơn nữa Tiểu Thiên Vị, không có khả năng thắng ta!”

Cái kia rồng hỏa tráo lần thứ hai tăng lớn mấy phần, ép tới bảy người không ngừng lùi lại.

“Phốc!”

Liền ngay cả A Đức cũng máu phun phè phè, nếu không gánh được.

Bạch Hạ nguyên bản hết sức cưu kết tâm, gặp A Đức đám người từng cái từng cái thổ huyết, càng thêm không dám lên trước.

Đạt Sinh nội tâm mừng như điên, hắn nhìn ra rồi Bạch Hạ mềm yếu, lần thứ hai hét lớn một tiếng, đem một điểm cuối cùng chân nguyên cũng tăng lên tới, nháy mắt đem cân bằng đánh vỡ!

“Tử Nhạc Long Hỏa!”

“Ầm ầm!”

Một vòng biển lửa khuấy động mở, bảy người hợp lực nháy mắt phá nát.

Đại địa bị trấn áp, rồng hỏa tàn phá, bảy người như diều đứt dây, bị xa xa đánh bay, sau đó ngã xuống đất phun máu phè phè.

“Ha ha!”

Đạt Sinh không nhịn được mừng như điên, dùng sức quá mạnh bên dưới, hắn cũng bị nội thương, nôn ra một ngụm máu đến, nhưng cũng không lo ngại.

“Dương Thanh Huyền! Như thế nào đi nữa cũng ngăn cản không được ngươi hôm nay chết thảm vận mệnh, ta biết đem ác độc nhất hình phạt gia tăng ở trên thân thể ngươi!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 952: Địa Ngục Liệt Hỏa, Vô Tận Hạo Kiếp

Đạt Sinh dữ tợn hướng về Dương Thanh Huyền đi đến, lạnh như băng ánh mắt nhất chuyển, đầu tiên là rơi trên người Bạch Hạ.

“Chi!” Bạch Hạ sợ hết hồn, sợ run giọng nói: “Đừng, đừng giết ta, ta với bọn hắn không phải một phe.”

“Cút!”

Đạt Sinh quát mắng một tiếng, đối với như vậy kẻ vô dụng, giết liền đều lười được giết, nội tâm phát lên vẻ chán ghét.

“Tốt, tốt, ta lăn lộn, ta đây cút ngay...” Bạch Hạ lại mừng như điên không ngớt, có loại như trút được gánh nặng cảm giác, xoay người rời đi.

“Là để cho ngươi cút a! Ai cho ngươi đi rồi?” Đạt Sinh bóng người loáng một cái, liền một cước đá tới, ở giữa Bạch Hạ lồng ngực, chỉ nghe “Răng rắc” mấy tiếng, xương sườn đứt đoạn mất một mảnh.

“A! Phốc!”

Bạch Hạ kêu thảm một tiếng, một ngụm máu tiêu cao bảy thước, liền như diều như thế bay ra ngoài. Chỉ cảm thấy trước ngực đau nhức cực kỳ, ngũ tạng lục phủ đều tan nát tựa như.

Hắn bị đánh bay hơn trăm trượng xa, một đầu ngã xuống đất, nhưng bất quá nháy mắt liền đứng lên, vội vàng hướng về xa xa chạy trốn.

Thậm chí còn có gián đoạn tiếng cười truyền đến, “Ha, ha ha, khặc, khặc ho...”, hiển nhiên bởi vì nhặt lấy về một mạng, vô cùng cao hứng.

“Phi!”

Đạt Sinh phỉ nhổ mở miệng, liền xoay người lại, lau lau rồi máu ở khóe miệng, âm lãnh ánh mắt nhìn chằm chằm nằm dưới đất Dương Thanh Huyền, khuôn mặt từ từ vặn vẹo, lạnh giọng nói: “Khoảng thời gian này tới nay, ta hết thảy tất cả đều hủy hoại trong một ngày, tất cả đều là bái ngươi ban tặng! Mà ngươi bây giờ còn thư thư phục phục nằm trên đất, đáng chết, đáng chết a! Coi như là giết ngươi, ta cũng sẽ không để cho ngươi thư thư phục phục, không biết gì cả chết, ta muốn để cho ngươi tỉnh lại, sau đó một chút xíu bị ta rút gân lột da, hưởng thụ nhân gian Luyện Ngục thống khổ!”

Đạt Sinh phẫn nộ đến rồi cực hạn, giơ tay lên, năm ngón tay như câu, liền hướng Dương Thanh Huyền đầu chộp tới!

“Không muốn a!”

Tử Diều Hâu sốt sắng, không nhịn được khóc lên.

Hoa Giải Ngữ đám người cũng đều sắc mặt bi thảm, liều mạng giãy dụa, muốn đứng dậy, nhưng cũng không làm nên chuyện gì, không thể ra sức, chỉ có thể trơ mắt nhìn Dương Thanh Huyền bị xé.

“Chi!”

Đạt Sinh đột nhiên kinh hô một tiếng, vội vàng thu tay về đến, liền đột nhiên lùi về sau.

Chỉ thấy nguyên bản nằm Dương Thanh Huyền, không biết làm sao liền đứng lên, như cọc gỗ như thế đứng ở cái kia, chỉ là hai mắt nhắm nghiền.

“Giả thần giả quỷ!”

Đạt Sinh vừa giận vừa sợ, càng vì chính mình đột nhiên bị giật mình mà cảm thấy giận dữ và xấu hổ, nhất thời giận dữ hét: “Của ngươi những thủ hạ này cũng đã đèn cạn dầu, ở đó chờ chết, ngươi còn có thể lật xảy ra sóng gió gì đến! Đi chết đi!”

Hắn tự tay lăng không khẽ vồ, không gian mãnh liệt run lên, Phương Viên mấy dặm bên trong đều bị núi cao đè ép, vô số rồng lửa ở trước người uốn lượn, chính là Tử Nhạc Long Hỏa Công bên trong vận chuyển tới cực hạn.

Đạt Sinh nham hiểm hai mắt, nhìn chòng chọc vào Dương Thanh Huyền, tràn ngập oán độc, nội tâm không ngừng tính toán làm sao dằn vặt hắn.

Bỗng nhiên, Dương Thanh Huyền con mắt nhẹ nhàng trợn mở, hai đạo tử mang từ trong con ngươi kích. Bắn ra, đem toàn bộ thiên địa cảnh tượng toàn bộ thu vào mí mắt.

Nhưng hắn với trước mắt Đạt Sinh nhưng làm như không thấy, chỉ là tự nhiên nói ra: “Ta đã xem suốt đời thần thông đều in vào Tử Viêm bên trong, ngươi có thể chậm rãi tiêu hóa, nhưng kế tiếp này chiêu thần thông, nhưng là các đời Tử Viêm Hư Không chủ nhân, đời đời tương truyền đồ vật. Ta hiện đang truyền thụ cho ngươi, ngươi hãy coi trọng, chỉ có lần này.”

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, một mảnh tử hỏa ở song chưởng nhảy lên.

Trong khoảnh khắc, hắn toàn bộ thân hình đều bao phủ ở một tầng tử quang bên dưới, trong mắt cái kia bễ nghễ thiên hạ thần thái, cũng bị tử mang bao phủ, không thấy rõ chân tướng.

Đạt Sinh trái tim bỗng nhiên hơi ngưng lại, không rõ uy thế từ cái này tử hỏa bên trong truyền đến, thì cho hắn khó có thể chống lại tử vong tâm ý, thật giống đối mặt mình không phải một người, mà là một vùng biển mênh mông biển rộng, một mảnh Địa Ngục Liệt Hỏa, hoặc là một vị bách chiến chi thần!

"Không!"

Đạt Sinh hoảng sợ quát to một tiếng, đột nhiên hoảng sợ, càng trong nháy mắt phá hủy hắn ý chí võ đạo, xoay người bỏ chạy. Cái kia vận chuyển đến mức tận cùng Tử Nhạc Long Hỏa Công, nháy mắt liền chuyển hóa thành độn thuật, đem bình sinh tiềm năng toàn bộ phát huy được, không liều mạng mà trốn!

Dương Thanh Huyền sắc mặt vẫn như cũ, hoàn toàn làm người trước mắt là giun dế, thậm chí căn bản là không có nhìn thấy trước mắt có người.

Ngưng tụ tử hỏa hai tay của, đột nhiên nhất chuyển, ở trước người hóa mở, nhẹ giọng nói: "Vô tận hạo kiếp!"

"Ầm ầm!"

Mọi người chỉ cảm thấy không gian chấn động, như là càn khôn phá nát, Sơn Hà điên đảo. Sau đó cái kia yêu dị Tử Viêm, tự Dương Thanh Huyền trong tay hóa mở, phúc tán thiên địa.

Một đạo uy nghiêm thần thánh rồng gầm, từ tử hỏa sinh ra, thẳng vào cửu thiên.

Hoa Giải Ngữ đám người một hồi há to mồm, biến cố bất thình lình, để cho bọn họ có chút không phản ứng kịp. Nhưng rất nhanh liền lấy lại tinh thần, bị này đáng sợ hủy thiên diệt địa chi cảnh rung động.

Tử Viêm chói lọi trong thiên địa, đột nhiên thêm ra một cái to lớn màu tím Viêm Long, qua lại ở hư vô bên trong, thôn thiên phệ địa.

Xa xa Đạt Sinh cả người run lên, còn chưa chạm đến Tử Long, thậm chí tiếng kêu thảm thiết đều không có thể gọi ra, liền trực tiếp hóa thành bụi trần, vĩnh cửu không tồn tại.

“Ầm!”

Cái kia màu tím Viêm Long một sinh ra, ở trên không bên trong xoay tròn, tựa hồ mất đi khống chế, trực trụy đại địa.

Sau đó, một đạo đáng sợ nổ tung truyền mở, liền có tử hỏa nhảy vào Thương Khung, phẫn nộ diệu càn khôn.

“Ầm ầm!” Thiên địa truyền đến rung mạnh, tận thế cảnh tượng không ngừng khuếch tán mở.

Hoa Giải Ngữ đám người nơi nào thấy qua đáng sợ như vậy tràng diện? Từng cái từng cái ngây người như phỗng.

“Ai! Sứ mạng của ta... Kết thúc...”

Tận thế bên trong, truyền đến một đạo cô độc thở dài, sau đó tiêu tán ở trong thiên địa.

Nguyên bản hủy diệt trên bầu trời, đột nhiên xuất hiện một viên to lớn lưu tinh, tha duệ cái đuôi dài đằng đẵng, xẹt qua Thiên Khung. Như là ở hướng về thế nhân tỏ rõ sự tồn tại của nó giống như vậy, sau đó rơi vào cái kia xa xôi không cũng biết thế giới.

Dương Thanh Huyền cái kia lóng lánh tử mang hai mắt, dần dần nhạt hạ, trở về nguyên bản.

Hắn sửng sốt một chút, cả người một cái giật mình, lập tức bị trước mắt thế giới màu tím làm cho khiếp sợ, sợ hãi nói: “Không được! Chạy mau!” Vội vàng vẩy tay, đánh ra tảng lớn sét phù, hóa ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, vội la lên: “Mau tới đây!”

Hoa Giải Ngữ đám người nháy mắt lấy lại tinh thần, cái kia Tử Viêm tạo thành dị tượng, từng vòng sóng nhiệt nhào mặt lại đây, toàn bộ không gian nhiệt độ ở lấy tốc độ đáng sợ tăng lên, sợ là không bao lâu nữa, liền sẽ nướng thành tro tàn.

Dương Thanh Huyền lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, đám đông toàn bộ hút vào, liền nhanh chóng bấm quyết, hướng xa xa bỏ chạy.

Chỉ thấy khắp đại địa, bầu trời, toàn bộ hóa thành màu tím, liền cùng chiêu đó tên giống như vậy, như là đã trải qua “Vô tận hạo kiếp”.

Dương Thanh Huyền đầy mặt kinh hãi, không ngừng nhớ lại chuyện lúc trước, chỉ cảm thấy trong đầu một mảnh ngổn ngang.

Bay một trận, hắn đột nhiên hơi nhướng mày, nhìn chằm chằm phía trước một cái chạy trốn bóng người, kinh ngạc nói: “Cái này không phải... Bạch Hạ huynh sao?”

Tử Diều Hâu hung hăng nói: “Người này rất sợ chết, đừng để ý tới hắn.”

Bạch Hạ bị cái kia màu tím sóng nhiệt đuổi mồ hôi như mưa rơi, da dẻ bề ngoài đã bắt đầu chưng khô. Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn lóe lên, liền từ hắn bầu trời xẹt qua, siêu đến phía trước đi tới.

Bạch Hạ kinh sợ, nhìn cái kia từ quang bàn, đột nhiên phất tay hét lớn: “Cứu ta, nhanh mau cứu ta! Phốc!”

Hắn nguyên bản là bị Đạt Sinh đả thương, cường đẩy một hơi thở chạy, còn chưa đi ra bao xa, đã bị Tử Viêm sóng nhiệt nhào bên trong, đánh chân nguyên trong cơ thể hỗn loạn. Giờ khắc này lại cuồng loạn hô to, rốt cục gợi ra nội thương, phun ra một ngụm máu đến, té xuống.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 953: Nhân Quả Số Mệnh, Suốt Đời Làm Bạn

Hoa sen ở Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn bên trong, quay đầu lại, nhìn Bạch Hạ ngã vào đại địa, không đành lòng. Nhưng lại không nói ra được miệng, để mọi người bất chấp nguy hiểm đi cứu hắn.

A Đức thở dài, nói: “Mỗi người đều có mình số mệnh, đường là Bạch Hạ tự chọn, hơn nữa ta nhìn hắn cũng không phải là đoản mệnh người, nên tự có thiên tướng.”

Hoa sen gật gật đầu, nhưng vẫn như cũ có chút cô đơn.

Hoa Giải Ngữ không nhịn được hỏi: “Dương Thanh Huyền, ngươi vừa nãy cái kia là chuyện gì xảy ra? Này tử hỏa diệu thiên địa lại là chuyện gì xảy ra?”

Tất cả mọi người đem ánh mắt tụ vào lại đây, toàn bộ là tò mò lại khiếp sợ.

Dương Thanh Huyền nghiền ngẫm lại, than thở: “Một lời khó nói hết.”

Trước mắt mấy người này, tuy rằng Vũ Ảnh, A Đức, hoa sen không phải Tinh Túc, nhưng cũng coi như là đồng thời vào sinh ra tử, không có gì có thể giấu giếm.

Liền đem thiên hạ có địch cùng Thiên Thành Giác chuyện nói một lần, chỉ là đem chính mình là Ân Vũ Vương chuyển thế giấu đi.

Dù sao chuyện này quá chấn động không nói, liền ngay cả chính hắn cũng có chút không thể nào tiếp thu được.

Mấy người nghe trợn mắt ngoác mồm, một lát chưa hoàn hồn lại.

Khổng Linh, Cổ Hạt, thậm chí là Tử Diều Hâu, hoa sen, đều không có cảm thấy thế nào, nhưng đối với A Đức, Vũ Ảnh cùng Hoa Giải Ngữ tới nói, chính là rung động thật lớn.

A Đức càng là nuốt xuống hạ, một giọt mồ hôi từ đầu trán chảy xuống, run giọng nói: “Ngươi là nói, Nhân Hoàng muốn giết ngươi?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không phải ta nói, là cái kia Thiên Thành Giác nói. Bất quá... Có thể là thật sự, Nhân hoàng Võ Hồn, có phải là Thái Huyền mộ kiếm?”

Vũ Ảnh nói: “Thái Huyền mộ kiếm chính là thập đại chí cường Võ Hồn một trong, đến cùng ở trong tay ai ta cũng không rõ ràng. Nhưng nếu là nói Nhân Hoàng có lời, ngược lại cũng không kỳ quái, chỉ là của ngươi Võ Hồn...” Câu nói kế tiếp nàng không nói ra được, cũng không biết nói cái gì cho phải.

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Thiên Thành Giác nói ta là thiên hạ có địch chủ nhân, cũng là cái kia Tử Viêm Hư Không chủ nhân. Còn cái kia Thái Huyền mộ kiếm, tựa hồ vẫn còn, chỉ là cảm ứng vô cùng yếu ớt. Đúng rồi, cái kia Tử Viêm Hư Không vậy là cái gì?”

Vũ Ảnh sắc mặt hơi trắng bệch, cả kinh nói: “Ta từng nghe sư tôn đã nói, Tử Viêm Hư Không là một chút Hỏa chi bản nguyên biến hóa ra hư không thế giới, độc lập ở trong vòng ba mươi ba ngày, mờ mịt không còn hình bóng. Ai có thể khống chế tử hỏa, ai chính là hư không chi chủ. Đồng thời mỗi một đời Tử Viêm Hư Không chi chủ, đều là kinh thiên vĩ địa cường giả cái thế.”

“Khống chế tử hỏa à...”

Dương Thanh Huyền âm thầm tự nói, nghĩ đến cái kia vô tận hạo kiếp uy năng, không khỏi trong lòng run lên. Lại nghĩ tới cái kia một tiếng thở dài, Thiên Thành Giác giống như có lẽ đã mất. Lại nghĩ đến hắn là vì chính mình mà chết, nội tâm một trận thần thương.

“Đến cùng là như thế nào nhân quả, để Thiên Thành Giác không tiếc mạng sống cứu ta, mà Nhân Hoàng cùng ta lại đến cùng có quan hệ gì? Ta nhất định phải đem tất cả những thứ này giải khai. Hiện tại duy nhất hai cái manh mối, liền là Nhân Hoàng, còn có gia gia.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nghĩ nói: “Như Thái Huyền mộ kiếm là Dương gia truyền thừa Võ Hồn, cái kia ông nội đâu, có hay không cũng nhận được truyền thừa? Năm năm, gia gia đến cùng đi đâu?”

Vừa nghĩ tới đối địch với Nhân Hoàng, lại nghĩ đến Dương Chiếu không biết tung tích, nội tâm một trận ngổn ngang.

Bỗng nhiên, một cái tay dắt đi qua, nắm thật chặt tay hắn, nhẹ giọng nói: “Mặc kệ của ngươi phía trước là chín đại tông chủ, vẫn là cái thế Nhân Hoàng, ta đều trước sau cùng với ngươi.”

Dương Thanh Huyền run lên trong lòng, nhìn Tử Diều Hâu ánh mắt trong suốt kia, hai người bốn mắt tương đối, lập tức hiện ra Ân Vũ Vương cùng với Vi Lạp hình tượng.

Múa tạ lầu, lưu quang vẽ tòa bên trong, hai người mười ngón liên kết.

“Thử hỏi giang triều cùng nước biển, gì giống như quân tình cùng thiếp tâm?”

“Tướng hận không bằng triều có tin, tương tư bắt đầu cảm thấy hải không phải sâu.”

Tử Diều Hâu ánh mắt có chút mê ly, si ngữ nói: “Ngươi, ngươi là...”

Ở trong mắt nàng, Dương Thanh Huyền cùng trong hình nam tử kia, gần như trùng hợp.

Dương Thanh Huyền nắm chặt tay nàng, ôn nhu nói: “Chẳng cần biết ta là ai, chúng ta đời đời kiếp kiếp cùng nhau.”

Hai người mười ngón chăm chú liên kết, cùng cái kia múa tạ lầu trước hai cái tay, giống như đúc.

http://truyencuatu i .net/

Vũ Ảnh cùng hoa sen ở một bên, đều là len lén cúi đầu, trong mắt sắc thái trở nên lờ mờ.

Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn ở trên không bên trong lóe lên, rất nhanh liền biến mất ở này màu tím trong thiên địa.

...

Màu tím long viêm tạc liệt địa phương, hiện ra một cái hố sâu to lớn, hắc không thấy đáy, vạn thổ tiêu diệt.

Bỗng nhiên, một đạo màu đen mà thon dài bóng người xuất hiện ở trời cao trên, người này trong tròng mắt một mảnh thuần túy màu trắng, lập loè thông suốt hàn quang, chặt chẽ nhìn chằm chằm này vực sâu.

Trường bào màu đen ở nóng bỏng nhiệt độ quay nướng hạ, càng phiên nhiên mà múa.

“Tử Viêm, đến từ Tử Viêm Hư Không sức mạnh, là Thiên Thành Giác sao?”

Người mặc áo đen đứng sững ở trời cao trên, khinh thường bên trong hàn quang lấp lóe, cái kia y giác tung bay múa lên, giống như hắn giờ khắc này tâm tình, khó có thể bình tĩnh.

“Ta còn tưởng rằng Thiên Thành Giác đã chết... Là ai cần hắn vận dụng đáng sợ như vậy sức mạnh đánh giết... Lần này thực sự là chơi thật khá... Tốt nhất đến mấy tên biến thái... Đem Huyền Thiên Cơ cũng giết mới tốt...”

Nam tử đứt quãng tự nói một trận, liền phẩy tay áo bỏ đi.

...

Dương Thanh Huyền đám người bay vút hồi lâu, ở một chỗ bằng phẳng đất hoang trên ngừng lại.

Ngoại trừ Dương Thanh Huyền người yếu chứng khí hư ở ngoài, còn lại người càng là bị thương nặng, phải cần một khoảng thời gian an dưỡng.

Dương Thanh Huyền đem Tử Diều Hâu chờ Tinh Túc thu về Tinh Giới, chỉ còn dư lại Vũ Ảnh, A Đức cùng hoa sen bốn người, đều tự tìm khối to lớn Thạch Đầu, ngồi xếp bằng điều tức.

Dương Thanh Huyền đem Hoang Khôi phóng ra, giấu ở nơi kín đáo, thay mọi người hộ pháp.

Nghê Ba thanh âm cũng truyền đến, nói: “Đại nhân đem ta cũng thả ra đi, ta cũng có thể thay đại nhân hộ pháp. Đại nhân hết thảy có thể tin tưởng ta, ta tuyệt không hai lòng.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, liền gật gật đầu, đem Nghê Ba cũng phóng ra.

Bị giam cầm ở Tứ Thánh Linh Đồ bên trong hơn một năm, Nghê Ba thu được ngắn ngủi tự do, không từ đại hỉ, vội vàng bái tạ nói: “Đa tạ Đại nhân, tại hạ nhất định tận tâm tận lực.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi có thể có phần này tâm, ta hết sức vui mừng. Chờ Ân Võ Điện hành trình sau, ngươi liền trở về tự do đi.”

Nghê Ba mừng như điên không ngớt, càng là thiên ân vạn tạ.

Dương Thanh Huyền lập tức mười ngón bấm quyết, rất nhanh liền nhập định, tiến vào trong tu luyện.

Thiên Thành Giác mạnh mẽ đem công pháp hòa vào tử hỏa, in vào đầu óc hắn, làm cho trong linh đài thỉnh thoảng lờ mờ cảm giác đau đớn. Hơn nữa một ít kỳ dị tin tức, thỉnh thoảng không tên xuất hiện, tất cả đều là một ít công pháp võ kỹ, làm hắn có chút không cách nào thích ứng.

“Xem ra này Thiên Thành Giác cũng là học quán cổ kim thiên tài, chỉ là tham thì thâm, ta còn là đưa hắn ở lại tử hỏa bên trong tin tức đè xuống, một chút xíu thả ra ngoài học tập. Bằng không rất dễ dàng thần kinh thác loạn, thậm chí tẩu hỏa nhập ma.”

Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn biến đổi, đem trong linh đài vô số tin tức, một chút xíu chìm vào đầu óc.

Sau đó, hắn lại vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, điều tiết thân thể trạng thái, chậm rãi cùng cái kia tử hỏa dung hợp, tiếp nhận thiên hạ có địch thành vì chính mình chân chính Võ Hồn.

Nơi vai phải kia hỏa vân dĩ nhiên không gặp, hóa thành chỗ mi tâm một chút tử quang, hừng hực thiêu đốt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 954: Mộ Kiếm Thế Giới, Hỏa Diễm Dung Hợp

Ở trên địa cầu ba mươi năm, cùng với ở Thương Khung tinh vực năm năm này, thiên hạ kia có địch vẫn giống một bộ gông xiềng, hoặc như là một thanh kiếm 2 lưỡi, ở yêu cùng hận trong đó đan dệt, trước sau không thể có tán đồng cảm giác.

Cho tới giờ khắc này, Thiên Thành Giác ý chí tan hết, đem Tử Viêm cùng Nhật Nguyệt Tinh Luân hoàn toàn để lại cho hắn, cái kia loại Võ Hồn dung hợp, mới dần dần dung nhập vào trong linh hồn.

Chỗ mi tâm tử hỏa, không ngừng tản ra ôn hòa sức mạnh, chảy khắp toàn thân.

Đồng thời Dương Thanh Huyền ở trong nhập định, phảng phất tiến vào chu Thiên Vũ trụ bên trong, nhìn nhật nguyệt tinh thần, dòm ngó từ cổ chí kim.

Đó là một loại kỳ dị hoàn cảnh, không vui không buồn, vô ngã vô vật, vô pháp vô tướng, giống như là hoàn toàn dung nhập vào chu ngày Đại thế giới bên trong, hoàn toàn đã không có sự tồn tại của chính mình.

Không biết qua bao lâu, Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng mở hai mắt ra, từ cái kia trong trạng thái đi ra.

Trong mắt có tử mang lóe lên, liền khôi phục bình thường như lúc ban đầu.

Trong tay hắn quyết ấn biến hóa, đem thiên hạ có địch dấu ấn chìm xuống, lại hơi nhắm hai mắt lại, đi nhận biết cái kia Thái Huyền mộ kiếm.

Chỉ cảm thấy linh hồn mờ ảo chỗ, như ẩn như hiện có mộ kiếm tồn tại, hắn một chút xíu đem thần thức hòa vào cái kia Võ Hồn bên trong, rất nhanh liền gặp được mộ kiếm thế giới, chỉ là bên trong một mảnh sa sút, đã không có khi trước hùng vĩ.

Có thể thấy được bị cái kia Yêu Đế một côn, phá hư cực kỳ nghiêm trọng.

Dương Thanh Huyền thần niệm hơi động, mở hai mắt ra, tay phải vồ giữa không trung, một chút kiếm khí chậm rãi ở lòng bàn tay ngưng tụ, không ngừng lớn lên, hóa ra Nam Minh Ly Hỏa Kiếm.

Trên thân kiếm hỏa văn lưu chuyển, có Kỳ Lân phản chiếu bên trên, thần khí hiện ra như thật.

Hắn lúc này mới tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, lộ ra hội ý mỉm cười.

Chỉ cần kiếm không có chuyện gì, liền chứng minh cái kia Thái Huyền mộ kiếm không có chuyện gì.

Dương Thanh Huyền cẩn thận hướng về trên thân kiếm nhìn tới, một chút điểm trắng bệch hỏa diễm tản ra, không từ nhớ tới Mạc Đình đã nói, ngũ đại bản nguyên chi hỏa, chính mình nắm giữ tử diễm, nếu như có thể được năm phượng hợp nhất, liền có thể đản sinh ra Xích Diễm.

Bản thân hắn thì có Thanh Loan chân hỏa, còn sáp nhập vào khống chế lửa Thần Thú Kỳ Lân chi hỏa, cùng với mấy loại quỷ dị biến loại hỏa diễm, lúc này mới tạo thành bây giờ trở nên trắng sắc chân hỏa.

Hắn không khỏi ngẩng đầu lên, hướng về A Đức cùng hoa sen nhìn tới.

Mà đối phương hai người, từ lâu tu luyện điều tức xong xuôi, vết thương trên người khôi phục thất thất bát bát, cũng cảm ứng được Dương Thanh Huyền ánh mắt, đều là kinh ngạc ngưng nhìn sang.

A Đức một hồi cả kinh nói: “Ngày, ngươi lại đột phá?!”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, lúc này mới phát giác tu vi của chính mình, lại ở trong lúc vô tình, liền vọt tới Tiểu Thiên Vị hậu kỳ.

Chính hắn cũng lấy làm kinh hãi, dù sao mới bước vào Tiểu Thiên Vị trung kỳ không lâu.

Vội vàng kiểm tra rồi hạ thân thân thể, phát hiện thật là Tiểu Thiên Vị hậu kỳ. Hơn nữa Nhục Thân cảnh giới, cũng là thực tướng hậu kỳ, đồng thời vô cùng vững chắc.

A Đức cười khổ nói: “Như không phải đi cùng với ngươi lâu, sớm thành thói quen, sợ là đã tự ti đến tuyệt vọng.”

Dương Thanh Huyền nói: “A Đức tiên sinh nói đùa.”

A Đức cùng hoa sen, đều là đem ánh mắt rơi ở kiếm trong tay của hắn trên, cảm thụ được phía trên hiện ra ngọn lửa màu trắng. Hai người đều là tu luyện hệ “Hỏa” thần thông, bị kiếm kia phát cáu văn xúc động chân nguyên, đều là lộ ra vẻ kinh ngạc.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, thành khẩn nói rằng: “Ta đây trên thân kiếm chi hỏa, ngưng tụ Thanh Loan, Kỳ Lân, còn có mấy loại khó được Yêu Hỏa, mới hóa thành trạng thái như vậy. Nếu như có thể có cái khác hỏa chủng tố nhập vào đi, còn có thể đi lên trước nữa tiến hóa. Hai vị đều là thân hoài thần hỏa người, không biết đúng hay không mong muốn giúp đỡ, ta tất nhiên sẽ thanh toán bằng giá trị thù lao, chắc chắn sẽ không để hai vị chịu thiệt.”

“Ha ha.” A Đức đột nhiên cười to, sau đó trầm mặt xuống đến, nói: “Chân hỏa đối với ta hai người mà nói, đích xác rất trọng yếu. Nhưng chúng ta mấy người vào sinh ra tử, so ra mà nói lại đáng là gì? Ngươi lại khách khí như vậy, ta có thể liền trở mặt đi.”

Hoa sen cũng là không được gật đầu, nói: “Một chút chân hỏa mà thôi, không bao lâu nữa là có thể tu luyện trở về.”

Nàng nói đơn giản dễ dàng, nhưng mấy người đều biết, chân hỏa chính là bản mệnh tướng tu chi hỏa, như là mất đi một chút, sợ là ba năm rưỡi đều khó khôi phục.

Dương Thanh Huyền trong lòng cảm động, ôm quyền nói: “A Đức tiên sinh nói như vậy, cái kia ta cũng sẽ không làm kiêu.”

A Đức gật gật đầu, liền hóa thành Uyên Sồ chân thân.

Hoa sen cũng giơ tay bấm quyết, phía sau hiện ra to lớn Chu Tước hình bóng.

Một trắng một đỏ hai đạo chân hỏa, từ hai đại Thần Thú trong miệng thốt ra, một hồi rơi trên Nam Minh Ly Hỏa Kiếm.

“Ầm!” Một tiếng, nguyên bản ổn định hỏa văn đột nhiên nổ tung, đãng xuất cực mạnh gợn sóng, toàn bộ không gian chu vi trăm dặm, nhiệt độ đột nhiên tăng lên.

Bên trong kiếm truyền đến Kỳ Lân rít gào, hiện ra đến mức dị thường phấn khởi.

Trên thân kiếm hư không, nhưng là ba loại hỏa diễm lẫn nhau truy đuổi, biến ảo thành vòng.

A Đức cùng hoa sen cũng kinh nghi bất định nhìn cái kia ba đạo đốm lửa, cảm thụ này cường đại hỏa văn lực lượng, tinh tế lĩnh hội bên trong quy tắc.

Dương Thanh Huyền không ngừng đánh ra quyết ấn, rơi ở ba đóa đốm lửa trên.

Toàn bộ quá trình giằng co mấy canh giờ, cái kia ba đóa hỏa diễm mới dần dần dung hợp, hóa thành một đóa hiện ra màu đỏ yêu dị chi hỏa.

Này hỏa vừa ra, toàn bộ không gian hào phóng quang minh, mỗi người đều không rõ cảm nhận được áp lực thật lớn.

❤đọc

truyện tại http://truyencuatui.ne t / Đặc biệt là A Đức cùng hoa sen, có một loại đến từ linh hồn hoảng sợ, tựa hồ muốn thần phục ở này náo nhiệt bên dưới, nằm rạp lễ bái.

Cũng may ngọn lửa này vừa hiện, đã bị Dương Thanh Huyền pháp quyết dẫn dắt, trực tiếp trở lại bên trong kiếm.

“Coong!”

Toàn bộ Nam Minh Ly Hỏa Kiếm đều phát sinh to lớn tiếng rung, không ngừng giũ ra vạn mảnh kiếm khí màu đỏ, chói lọi thiên địa.

Dương Thanh Huyền vội vàng bấm quyết, chỗ mi tâm dần dần có Thái Huyền mộ kiếm Kiếm Ấn xuất hiện, mới đưa cái kia Nam Minh Ly Hỏa Kiếm áp chế lại, chậm rãi thu lại hào quang, khôi phục bình thường thân kiếm.

Chu vi trăm dặm, tùy theo liền khôi phục bình thường nhiệt độ.

A Đức chật vật nuốt xuống hạ, run giọng nói: “Dung hợp?”

Dương Thanh Huyền đã sớm bị ướt đẫm mồ hôi, sắc mặt bởi vì thoát lực mà có vẻ trắng xám, nhẹ nhàng gõ đầu, nói: “Bước đầu dung hợp, nhưng còn phải tiếp tục luyện hóa, bằng không vô cùng có khả năng sụp đổ ra. Dù sao Uyên Sồ chân hỏa cùng Chu Tước chân hỏa đều không phải là vật phàm. Hơn nữa theo ngọn lửa đẳng cấp càng cao, dung hợp độ khó lại càng lớn.”

Hắn liếc mắt nhìn bên trong kiếm Kỳ Lân, tựa hồ hôn mê đi. Hắn biết là Kỳ Lân không thể chịu đựng này đáng sợ hỏa diễm, lâm vào đang hôn mê. Chỉ cần có thể vượt qua đến, làm như vậy Kiếm Linh nó, hầu như có thể thoát thai hoán cốt.

Tuy rằng Ngũ Phượng Chân Hỏa hợp nhất, mới có thể hóa ra Xích Diễm.

Nhưng bây giờ có Thanh Loan, Uyên Sồ, hơn nữa có bản thân liền không kém gì năm phượng Chu Tước, Kỳ Lân, lại thêm cái khác một ít tạp hỏa, cũng là vật hiếm có.

Bây giờ cách chân chính Xích Diễm cũng không xa.

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Đa tạ hai vị tác thành.”

A Đức cáu giận nói: “Ngươi lại tới nữa rồi. Ngọn lửa này dung hợp bên trong, ta hai người cũng được ích lợi không nhỏ. Đối với hỏa chi quy tắc lĩnh ngộ, đạt tới một cái độ cao mới. Tương lai nếu như có thể tiến thêm một bước nữa, tất nhiên là được lợi từ lần này tham tường.”

Hoa sen cũng là không được gật đầu.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Vậy thì tốt.”

Vừa mới dứt lời, nụ cười trên mặt hắn lập tức ngưng kết, bỗng nhiên chuyển qua đầu, nhìn phía chỗ không xa, quát lên: “Ai?!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 955: Hiểu Thấu Đáo Sinh Tử, Hoa Quỳnh Mới Nở

Ngay ở mấy người không đủ trăm trượng địa phương xa, đứng cạnh một bóng người.

Người kia liền lặng lặng đứng ở đó, tay trụ sao trượng, mặt ngậm mỉm cười. Phảng phất cùng thiên địa hòa làm một thể, cũng không biết hắn đến đây lúc nào, lại đứng bao lâu.

“Ngươi là ai?!”

Sợ hãi nhất chính là Nghê Ba, lóe lên mà lên, hai tay nhanh chóng bấm quyết, linh thể thân đột nhiên lớn lên, hóa thành một cái to lớn con mực, từ bốn phương tám hướng duỗi ra xúc tu, liền muốn đem người kia bọc lại.

Hắn hứa hẹn Dương Thanh Huyền, muốn tận tâm tận lực hộ pháp, nhưng giờ khắc này có người tới gần trước mắt đều không phát hiện, là đối với hắn chức trách rất lớn sai lầm. Dưới tức giận, tuy biết người trước mắt này khẳng định vô cùng không đơn giản, nhưng cũng bất chấp, xuất thủ trước lại nói.

Người kia cười nhạt, cổ tay hơi đổi, sao trượng trên liền có hào quang thả ra, nhẹ giọng ngâm: “Thiên Hành kiện, quân tử lấy không ngừng vươn lên. Địa thế khôn, quân tử lấy hậu đức tái vật.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, đối với Nghê Ba quát lên: “Chậm đã!”

Cái kia đầy trời xúc tu, ở cách người đến ba thước địa phương, toàn bộ ngừng lại. Giống như là đình trệ ở trên không bên trong, không nhúc nhích.

Nghê Ba sắc mặt cực kỳ khó coi, trên trán che kín mồ hôi hột, gương mặt sát trắng như tờ giấy.

Mặc dù không có Dương Thanh Huyền mệnh lệnh, hắn cũng công kích không nổi nữa, đối phương chỉ là đứng ở đó, vô hình trung trường lực, liền đem chính mình áp chế hoàn toàn.

Hắn treo ở không trung, biến ra chân thân, giờ khắc này có vẻ cực kỳ lúng túng, tiến thối lưỡng nan.

Người đến nhìn Dương Thanh Huyền, lại cười nói: “Xin chào tiểu hữu, lão phu bất cẩn, chư vị có thể gọi ta một tiếng Tịch Đại liền có thể.”

Dương Thanh Huyền trong lòng tính toán danh tự này, cảm thấy cực kỳ xa lạ.

Vũ Ảnh bỗng nhiên cả kinh nói: “Mưa lạnh sơn Tịch Đại tiên sinh?”

Người đến gật đầu cười nói: “Dạ Hậu dưới trướng một tên nữ đệ tử cũng nhận ra lão hủ, quả thật vinh hạnh.”

Vũ Ảnh vội vàng ôm quyền, thái độ cung kính nói: “Từng nghe Dạ Hậu nói về quá tiên sinh, nói đương thời có thể xưng tụng trí giả, bất quá rất ít mấy người, tiên sinh xem như là trong đó người tài ba.”

Tịch Đại cười nói: “Xấu hổ.”

Nghê Ba thấy bọn họ chuyện trò vui vẻ, tựa hồ cũng không ác ý, nội tâm mới thở phào nhẹ nhõm, vội vàng thu hồi chân thân, bay rơi xuống.

Dương Thanh Huyền trước gặp hắn, ở thời không lớn ngoài cửa thời điểm, người này tựa hồ cùng Vũ Vô Cực đám người ở đồng thời, nhất thời đối với hắn sinh ra kiêng kỵ tâm ý. Nhưng thấy hắn thần thái Tiêu Sái, tiên phong đạo cốt, lại không giống xấu người, liền khách khí nói: “Hóa ra là Tịch Đại tiên sinh, ngưỡng mộ đã lâu. Không biết tiên sinh tới chuyện gì?”

Tịch Đại nói: “Vô sự, chỉ là vừa lúc bị truyền tống đến này Nhân Gian Đạo, ngẫu nhiên gặp chư vị.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nguyên tới nơi đây là Nhân Gian Đạo? Không biết Tịch Đại tiên sinh đối với này Lục Đạo kết giới hiểu bao nhiêu, lại có thể có đi ra ngoài phương pháp?”

Tịch Đại nói: “Lục Đạo bên trong, không có lặp lại Luân Hồi. Mỗi khi trải qua một đạo, rời đi tỷ lệ liền thêm một phần. Lão hủ đã đã trải qua hai đạo, lại ly khai này Nhân Gian Đạo, tiến nhập chủ điện xác suất liền lớn.”

Dương Thanh Huyền hỏi vội: “Xin hỏi này Nhân Gian Đạo làm sao rời đi?”

Tịch Đại cười nói: “Chư vị như là bất khí, thì đi theo ta đi.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Mời tiên sinh dẫn đường.”

Tịch Đại khẽ mỉm cười, xoay người liền hướng về một phương hướng đi. Hắn vẫn chưa triển khai độn thuật, chỉ là bước đi bên dưới, liền súc địa thành thốn, một bước ngàn dặm.

Dương Thanh Huyền đám người vội vàng hóa ra độn quang, đi theo phía sau.

Nhưng mặc dù là toàn lực độn bay, cũng rất khó đuổi tới Tịch Đại bộ pháp. Dương Thanh Huyền dưới khiếp sợ, lập tức lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, đem mấy người đều thu vào đi vào, lúc này mới đi theo.

Vũ Ảnh bọn người là hai mặt nhìn nhau, hoảng sợ không thôi.

Phải biết Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn chính là lôi độn, mặc dù không bằng mạnh nhất quang độn, nhưng cũng đã là độn thuật tầng thứ tột cùng. Người trước mắt này không nhanh không chậm trên bầu trời cất bước, thản nhiên tự đắc, lại so với lôi độn còn nhanh hơn.

A Đức than thở: “Thiên Cầm bộ tộc bên trong, có Đại Bằng Điểu Vương, đối với phong chi nguyên tố điều khiển đạt tới Hóa cảnh. Tương truyền tu luyện đến mức tận cùng Đại Bằng Điểu Vương, có thể giương cánh bên dưới liền trốn ra chín mươi bốn ngàn dặm. Người trước mắt này mặc dù không có đáng sợ như vậy, nhưng cũng không khác nhau lắm.”

Rất nhanh, mọi người cũng không biết đi rồi bao xa, phía trước Tịch Đại đột nhiên ngừng lại.

Chỉ thấy phía trước trên mặt đất, càng sinh ra một mảnh biển hoa.

Cái kia hoa lá đánh, cánh hoa có màu trắng, liên miên vô cùng không biết có bao nhiêu, thành một mảnh hoa chi hải dương.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Hoa quỳnh?”

Tịch Đại quay đầu lại, gật đầu cười nói: “Nơi này là Nhân Gian Đạo, nhân thân khó được, như ưu hoa quỳnh.”

Dương Thanh Huyền giương mắt nhìn lên, cả kinh nói: “Bọn họ đây là...”

Ở này vô tận màu trắng trong buội hoa, lại có hơn trăm tên võ giả ngồi xếp bằng bên trong, tất cả đều hai tay bấm quyết, đang nhắm mắt vận công, cũng không ít người mặt lộ vẻ vẻ thống khổ, phảng phất ở chịu đựng hành hạ to lớn.

Tịch Đại cười nói: “Lục Đạo bên trong, Nhân Gian Đạo là thiện nghiệp quả báo chi đạo, nhưng vẫn như cũ có bốn khổ: Sinh, lão, bệnh, chết, bọn họ đang ở cùng bốn đau khổ đấu, chỉ cần thoát ly bốn khổ, liền có thể thoát ly này nói.”

Dương Thanh Huyền nhìn tới, phát hiện Lôi Vân đám người cũng đều ngồi xếp bằng bên trong.

Bỗng nhiên, có mấy người trên người phóng ra hào quang, như hoa quỳnh như thế nở rộ, thân thể một chút xíu trở nên trong suốt, liền trực tiếp tại chỗ biến mất.

Thêm có mấy người, cả người run lên, liền thất khiếu chảy máu, đầu lâu tiu nghỉu xuống, trực tiếp tọa hóa.

Vũ Ảnh mấy người đều hoàn toàn biến sắc, trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Dương Thanh Huyền cũng ngạc nhiên hỏi: “Tại sao lại như vậy?”

Tịch Đại nói: “Con người khi còn sống lại như này hoa quỳnh như thế, bất quá ảo ảnh trong mơ. Nhân Gian Đạo bên trong chúng sinh, đều cần trải qua sinh, lão, bệnh, chết, mà chúng ta vũ nhân, nhưng là nghịch thiên mà tu, chỉ có hiểu thấu đáo sinh tử, đạt được giác ngộ, mới có thể qua ải.”

Đang khi nói chuyện, lại có mấy người tại chỗ biến mất, lại có mấy người tọa hóa rơi. Cái kia tọa hóa võ giả thi thể, rất nhanh gục hạ, trở thành hoa phân.

A Đức có chút sợ sệt nói: “Mỗi người đều phải tìm hiểu sao?”

Tịch Đại cười nói: “Tìm hiểu mới có thể qua ải. Hơn nữa tiến nhập này Nhân Gian Đạo giả, đã không có đường lui. Hoặc là ở nơi này trong giới hạn tu hành, nói không chắc cái nào một ngày trực tiếp vượt qua Bỉ Ngạn, dĩ nhiên là có thể đi ra ngoài.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Như là ngay cả sinh tử cũng không thể hiểu thấu đáo, như vậy đạo tâm, làm sao có khả năng vượt qua Bỉ Ngạn?”

“Ha ha.” Tịch Đại không nhịn được cười to nói: “Thanh Huyền tiểu hữu nói rất có lý, xem ra ngươi đã hiểu thấu đáo.”

Dương Thanh Huyền sững sờ, chỉ thấy trên người bắt đầu phóng ra hào quang, thân thể một chút điểm trở nên trong suốt, hắn kinh ngạc nói: “Này, liền đơn giản như vậy?”

Tịch Đại gật đầu nói: “Liền đơn giản như vậy, ngươi cho rằng có bao nhiêu khó khăn?”

Vũ Ảnh đám người cũng đều cả kinh há to mồm, dại ra lại hâm mộ nhìn Dương Thanh Huyền tại chỗ biến mất.

…

“Nơi này là…”

Dương Thanh Huyền từ Nhân Gian Đạo sau khi rời đi, trước mắt loáng một cái, sẽ đến một mảnh âm trầm khu vực, trong không khí di tán một luồng làm người nôn mửa mùi máu tanh.

Cả vùng cùng bầu trời, đều lan ra Tinh hào quang màu đỏ, làm người một trận khó chịu.

Liền ngay cả tất cả mọi thứ, hòn đá, vách núi, cây cối, lưu nước các loại, đều lộ ra nồng nặc sát khí.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 956: Lăng Sương Phiêu Hoa, Tiểu Diêm La Điện

Đã không cần suy nghĩ, Dương Thanh Huyền khổ sở không thôi, thầm nói: “Không biết toàn bộ Lục Đạo đều phải chạy một lần chứ? Ở đây không cần phải nói, tất nhiên là Địa Ngục Đạo.”

Đang nghĩ ngợi, bỗng nhiên dưới chân hơi động, đại địa truyền đến nhẹ nhàng rung động. Một con màu trắng tay khô từ xé rách đại địa, dò xét đi ra, chụp vào chân hắn mắt cá.

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, đầu tiên là bản năng sau lùi một bước, thấy kia tay khô đuổi tới, liền đi phía trước một cước bay đi.

Trong đầu hắn không tên xẹt qua một ít tin tức, càng là mấy loại Thối pháp tuyệt kỹ, dồn dập ở trong đầu hiện ra, đồng thời tinh túy trong đó một hồi liền nắm giữ.

Vốn chỉ là đơn giản một cước đá vào, lại đột nhiên ở trên không bên trong biến ảo Thối pháp, tự mũi chân một hồi lóe ra tử hỏa, “Ầm” một tiếng đá vào cái kia tay khô trên, đem nổ thành phấn vụn.

“A!”

Từ đại địa bên dưới truyền đến thanh âm thống khổ, không chỉ có cái kia tay khô bị tử hỏa cùng lực chân đá thành phấn vụn, hơn nữa một đốm lửa theo cánh tay kia đốt xuống, toàn bộ trên mặt đất khoảng mười trượng, toàn bộ hóa thành đất khô cằn.

Dương Thanh Huyền lại triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về mặt đất nhìn tới.

Chỉ thấy bảy tám trượng sâu địa phương, nằm một bộ tiêu thi, chính là vừa bị hoả táng, đồng thời bốn phía đều có cấu tạo và tính chất của đất đai buông lỏng, lan tràn hướng bốn phía, tựa hồ có một ít gì quỷ quái sợ đến chạy mất.

Dương Thanh Huyền buồn phiền nói: “Đây chính là thường nói kỳ lạ? Bây giờ nên làm gì tốt, này Địa Ngục Đạo phải như thế nào đi ra ngoài? Cũng không biết Vũ Ảnh bọn họ là hay không thông qua phù dung sớm nở tối tàn sát hạch. Mặc dù thông qua, bọn họ cũng chưa chắc sẽ truyền tống đến Địa Ngục Đạo chứ?”

Từ Tu La Đạo đến Nhân Gian Đạo, tất cả mọi người ở một cái trên truyền tống trận, vì lẽ đó điểm đến đều nhất trí, hiện tại liền khó nói.

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, tự nói: “Chờ một ngày, như là một ngày sau còn không người đến, ta liền chính mình tìm đường đi.”

Nói, liền ngồi xếp bằng ở trên hư không, vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, trực tiếp tiến nhập tu luyện.

Nhưng hư không cùng trên mặt đất, thỉnh thoảng có hồng mang lập loè ra đến, mang theo mùi máu tươi nồng nặc, trực tiếp hóa thành ác quỷ hướng về hắn đập tới.

Dương Thanh Huyền bất đắc dĩ đình chỉ tu luyện, hướng về cái kia chút ác quỷ đánh tới.

Hơn nữa chỉ cần vừa ra tay, trong đầu liền không hiểu ra sao hiện ra lượng lớn võ kỹ, trong tay chiêu thức không tự chủ được biến hóa theo lên.

“Ta rõ ràng đem những vũ kỹ này chìm vào Thức Hải, làm sao còn sẽ xuất hiện? Quá bá đạo đi.”

Dương Thanh Huyền hoảng sợ không thôi, đối phó những này cô hồn dã quỷ cũng còn tốt, hơi hơi chậm hơn mấy nhịp cũng không liên quan, nếu là ở cùng cao thủ đối nghịch thời điểm, tùy tiện phân quyết tâm thần, đều là trí mạng.

Giờ khắc này hắn thi triển ra là một bộ “Lăng Sương phiêu hoa chưởng”, này chiêu chưởng pháp cùng hắn Lục Dương Chưởng tuyệt nhiên ngược lại, bất kể là chưởng pháp thuộc tính, vẫn là chiêu thức con đường, đều tương hỗ là điên đảo.

Lục Dương Chưởng ở nhiều lần cải tiến bên dưới, đã là chí dương chí cương, bá đạo vô cùng, chấm dứt mạnh chí dương chân khí rót vào trong lòng bàn tay, phá hủy tất cả.

Nhưng chí cương dịch chiết, bộ chưởng pháp này không chỉ có tiêu hao rất nhiều, hơn nữa giết địch ba ngàn tổn hại tám trăm.

Mà này Lăng Sương phiêu hoa chưởng, thì lại hoàn toàn là nhẹ nhàng mưu lợi con đường, như tơ bông lá rụng, mờ mịt mềm mại.

Nguyên bản này chưởng pháp là thuộc tính “Băng” võ giả tu luyện, nhưng Thiên Thành Giác lại hết sức yêu thích trong đó Lăng Sương ngạo tuyết tâm ý, cùng với phiêu hoa Lạc Tuyết tình, vì vậy đem bộ chưởng pháp này tinh nghiên hạ xuống, đồng thời trong đó phiêu linh chi hoa, đổi thành “Hỏa chi hoa.”

Vì lẽ đó Dương Thanh Huyền thi triển ra, chưởng pháp đi khắp trong đó, có vô số hỏa văn đãng mở, như một tầng thật mỏng màu đỏ lụa mỏng, lượn quanh nơi tay chưởng trong đó. Mà thân pháp của hắn cũng phối hợp cái kia Lăng Sương phiêu hoa tâm ý, nhẹ nhàng phiêu dật, như hồ điệp bay lượn, nhìn rất đẹp.

Dương Thanh Huyền đối với bộ chưởng pháp này lý giải, rất nhanh liền nắm giữ tinh túy.

Hắn bản thân liền là mê võ nghệ, đối với vũ kỹ lý giải ở rất nhiều cường giả bên trên. Hiện tại lại thêm Thiên Thành Giác lưu lại võ kỹ bảo khố, càng là như cá được nước.

Rất nhanh, bốn phía cô hồn dã quỷ đã bị càn quét hết sạch.

Nhưng hắn còn đánh không đã ghiền, ở Phương Viên mấy dặm bên trong du đãng một hồi, đem hết thảy ác quỷ đều sợ đến không dám đi ra, lúc này mới coi như thôi.

Bỗng nhiên, trên hư không ánh sáng lóe lên, một bóng người liền bay rơi xuống.

“Vũ Ảnh!” Dương Thanh Huyền ngạc nhiên kêu một tiếng.

“Dương Thanh Huyền.” Vũ Ảnh cũng đại hỉ, không nghĩ tới còn có thể gặp gỡ.

“Ngươi đột phá khảo hạch?” Dương Thanh Huyền vừa hỏi ra miệng, liền phát hiện mình choáng váng, này không rõ ràng sự tình sao.

“Ừm.” Vũ Ảnh gật gật đầu, tựa hồ nhìn ra cảm giác của hắn, che miệng nở nụ cười.

“A Đức cùng hoa sen, còn có Nghê Ba đây?” Dương Thanh Huyền quan tâm hỏi.

“Ta lúc tới, bọn họ vẫn còn ở rèn luyện bên trong, ta tin tưởng rất nhanh là có thể tới được. Dù sao hiểu thấu đáo sinh tử, đối với một tên võ giả mà nói, cũng không phải việc khó.” Vũ Ảnh trả lời.

Dương Thanh Huyền đem nơi đây phát hiện tất cả tình huống, đại thể nói cùng Vũ Ảnh nghe, sau đó nói: “Chúng ta lại các loại A Đức cùng hoa sen đi.”

Không bao lâu, trong hư không liền hạ xuống hai tia sáng, chính là A Đức cùng hoa sen.

Bốn người gặp lại, đều là mừng rỡ không thôi.

A Đức liếc mắt nhìn bốn phía, cả kinh nói: “Nơi đây là Địa Ngục Đạo?”

Hắn cùng hoa sen đều là sắc mặt quái lạ.

Dương Thanh Huyền nói: “Chính là Địa Ngục Đạo, có gì không đúng sao?”

A Đức cau mày nói: “Chúng ta đột phá sát hạch thời gian, nghe được cái kia Tịch Đại thanh âm, nói để Dương Thanh Huyền đến Địa Ngục Đạo bên trong tìm kiếm Quỷ Vương, hỏi hắn muốn một thanh màu vàng chìa khoá. Ta một mực nghĩ có phải là huyễn thính, bây giờ nhìn lại cũng không giả.”

“Quỷ Vương?” Dương Thanh Huyền cùng Vũ Ảnh, đều là sắc mặt quái lạ, không hiểu Quỷ Vương là cái gì.

Hoa sen vội hỏi: “Ta cũng nghe được, khẳng định không là ảo giác. Hơn nữa hắn còn nói một hồi phương vị cụ thể, nói Quỷ Vương ở tiểu Diêm La Điện bên trong. Tiểu Diêm La Điện ở Địa Ngục Đạo mạn bắc, cũng là ly khai Địa Ngục Đạo trận pháp trung xu.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, lại hỏi: “Nghê Ba đây?”

A Đức cười khổ nói: “Nghê Ba sẽ không tới, cái kia Tịch Đại nói Nghê Ba là khó được pháp, thân thể, hồn ba tu động vật biển, hơn nữa trên người có thượng cổ di truyền ước số, hắn thu đi làm hộ tống Sơn Thần thú.”

“Hộ tống Sơn Thần thú?” Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người.

Hoa sen nói: “Ta cũng nghe được, hơn nữa Tịch Đại nói Nghê

Ba đi theo hắn, so với theo Thanh Huyền đại ca cầu tiến. Tựa hồ Nghê Ba chính mình cũng hết sức vui vẻ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đã như vậy, liền do hắn đi đi. Ngày sau nếu có duyên, còn sẽ có gặp lại ngày. Chỉ là cái này Tịch Đại, quá mức thần bí. Hắn lúc trước cùng Huyền Thiên Cơ đám người ở đồng thời, chỉ sợ cũng có tài năng kinh thiên động địa, năng lực quỷ thần khó lường.”

A Đức nói: “Ta cũng có cái cảm giác này. Vì sao chúng ta mấy người đều là rơi ở Địa Ngục Đạo, đồng thời đáp xuống cùng một nơi, chỉ sợ cũng cái kia Tịch Đại trong bóng tối giở trò quỷ. Cái kia Diêm La Điện cùng Quỷ Vương, ta nhìn vẫn cẩn thận tuyệt vời.”

Vũ Ảnh nói: “Tịch Đại tiên sinh chính là đương thời trí giả, ta từng cùng Dạ Hậu nói về qua mấy lần, đối với hắn vô cùng kính phục.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Này Tịch Đại cũng không đến nổi hại chúng ta, bằng không lấy thực lực của hắn, cũng không cần mượn cái gì Quỷ Vương tay. Chúng ta đi trước cái kia Diêm La Điện nhìn kỹ hẵng nói, chính mình cẩn tắc vô ưu chính là.”

Bốn người lúc này hóa thành lưu quang, liền hướng mạn bắc đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 957: Chém Giết Cự Tích, Gột Rửa Ô Uế

Toàn bộ Địa Ngục Đạo, dọc theo đường đi đều là âm u khủng bố, khắp nơi truyền đến mùi máu tanh cùng sát khí, còn bất chợt có tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Mấy người thậm chí ở trên đường gặp được Hải tộc cường giả thi thể.

Xem ra Á Hằng Tu Di tiểu thế giới đã mở rộng tới trình độ nhất định, sợ là đã khiến cho toàn bộ Biển Đen chấn động, đều rối rít vào được.

Đi ngang qua một tòa Âm Sơn thời gian, bên trong đột nhiên bốc lên một đầu cao trăm trượng quái vật, là một con đứng màu xanh lam bò sát, cả người bao trùm một tầng màu xanh chất nhầy, cái kia cổ ra con mắt màu đỏ bên trong tràn đầy hung khí, vỏ ngoài rách nát chỗ, lộ ra một ít đầu lâu dữ tợn, làm như từ trong cơ thể giãy dụa ra.

Bò sát tản mát ra sức mạnh vô cùng mạnh mẽ, nhưng cũng phi thường hỗn loạn, hơn nữa từ nơi này đáng sợ ngoại hình nhìn lên, tựa hồ là nuốt chửng vô số tiểu quái vật dung hợp lại cùng nhau.

Đồng thời cái kia chút đầu lâu dữ tợn, chủng loại không một, có thú, có yêu, có cầm, có người, còn có các loại không biết là gì gì đó đầu, phóng tầm mắt nhìn, làm người sởn cả tóc gáy, trong dạ dày dời sông lấp biển.

Vũ Ảnh cùng hoa sen hai tên nữ tử, càng là nhịn không được, tại chỗ phun ra ngoài, sắc mặt một mảnh trắng bệch.

Dương Thanh Huyền phi độn thân thể bỗng nhiên hơi ngưng lại, tiện tay liền một kiếm chém đi ra ngoài.

“Ba ngàn nghiệp hỏa!”

Kiếm quang như Trường hồng quán nhật, ở trên không bên trong kích động ra một đạo hẹp dài hoả tuyến, sau đó tay run lên, cầu vồng kiếm tùy theo phân liệt ra, hóa thành vô số hỏa diễm kiếm khí, che ngợp bầu trời.

“Ầm! Ầm!”

Từng đạo từng đạo ánh kiếm chém ở cái kia bò sát trước người âm sát khí trên, tất cả đều bị cản lại.

Nhưng mỗi một đạo vết kiếm, đều ở đây cái kia âm sát khí trên cắt ra một cái màu đỏ thẫm lỗ hổng, đồng thời bắn ra hỏa diễm, hướng về bốn mặt thiêu đốt.

Mấy ngàn ánh kiếm, lít nha lít nhít, đan dệt thành một mảnh lưới lửa, hầu như đem cái kia bò sát bọc lại, kịch liệt tiêu hao năng lượng của nó.

“Xì!”

Không đợi A Đức mấy người ra tay, Dương Thanh Huyền lần thứ hai chém ra một kiếm, lại là một đạo cầu vồng, đi ngang trời.

Lần này kiếm thế vẫn chưa tản ra, trái lại ngưng tụ vô cùng chặt chẽ, khổng lồ hỏa diễm co rút lại thành một đường, xuyên thấu qua cái kia lưới lửa thẳng vào đi vào.

“Híz-khà zz Hí-zzz!”

Bò sát lồi ra Quỷ Nhãn bên trong, màu đỏ con ngươi đột nhiên co lại thành một căn đường dọc. Cái kia hoả tuyến chém vào nó bản thể trên, đi sâu vào. Ánh kiếm cũng còn tốt, trực tiếp nứt ra một đạo huyết miệng, mấu chốt là cái kia Xích Diễm, đốt nó vạn phần thống khổ, không ngừng phun ra lưỡi đầu. Mà đầu lưỡi trên càng là một người đầu, giống như là dung nhập vào bên trong.

Đầu lâu kia trên khuôn mặt, tràn ngập hoảng sợ cùng tuyệt vọng, một đôi chỗ trống đôi mắt vô thần bên trong, tràn đầy không cam lòng.

Hơn nữa người nọ là Vân Tụ Cung đệ tử, trước ở thời không cánh cửa cực lớn trước tựa hồ gặp một chút.

Bò sát ở ói ra mấy lần lưỡi đầu sau, Quỷ Nhãn thẳng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, đánh tới, mà trên người nó cái kia vô số đầu lâu, cũng giãy dụa chia ra đến, từng cái từng cái phát sinh quỷ dị tiếng cười, "Cạc cạc", cũng tha cho ở bò sát xung quanh, quần ma loạn vũ.

"Nôn!"

Vũ Ảnh vốn định ra tay, nhưng vừa thấy này cảnh tượng, sắc mặt lần thứ hai trắng bệch, không nhịn được lại là kịch liệt nôn mửa.

Hoa sen cũng là che miệng, một trận nôn mửa, run giọng nói: "Thanh Huyền đại ca, A Đức tiên sinh, mau giết vật này."

Dương Thanh Huyền lại nổi lên một kiếm, trong hai con ngươi tử mang lóe lên, hai cái đen ngòm con ngươi, đột nhiên hóa thành Tử Viêm nhảy lên, mà một vòng tử hỏa liền ở trên cánh tay tản ra, như là sóng lớn cuốn lấy thân kiếm đi phía trước tiến dần lên.

Hai loại màu sắc chi hỏa, ở trên kiếm đan vào lẫn nhau, cũng vậy không cho.

"Ta lợi dụng này nghiệp hỏa kiếm, chém ngươi tội nghiệt, siêu độ các ngươi!"

Dương Thanh Huyền sắc mặt lạnh lùng, nhìn cái kia bay tới bò sát cùng quần ma, trên người cũng dấy lên song sắc chi hỏa, một kiếm nhanh chóng đánh ra.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ bầu trời ở song sắc hỏa diễm bên dưới, trực tiếp bị xé nứt mở, vô biên nghiệp hỏa một hồi đem quần ma nuốt chửng, phát sinh tảng lớn gào khóc thảm thiết.

Mà to lớn kia kiếm cương, kèm theo hỏa diễm chém ở bò sát trên người, đem sinh sinh chém vỡ!

“Gào!”

Bò sát con ngươi lồi đi ra, gương mặt sợ hãi cùng khó có thể tin, thân thể to lớn trực tiếp bị đánh thành hai nửa, nó hoảng sợ cúi đầu, nhìn mình nửa người dưới không ngừng rời xa.

Trên thực tế nửa người dưới không nhúc nhích, là nửa người trên bay lên, hơn nữa hai cái nửa người trên, đều mang theo nghiệp hỏa, không ngừng nuốt chửng nó.

Cái kia một số người bị dung nhập vào trong thân thể đầu lâu, giờ khắc này từng cái từng cái giãy dụa đi ra, nhưng trong khoảnh khắc đã bị nghiệp hỏa đốt thành tro bụi.

Vũ Ảnh cùng hoa sen đều ngừng nôn mửa, hoảng sợ nhìn tình cảnh này, đầy trời hỏa diễm, giống như pháo hoa, ở này A Tị không kẽ hở bên trong cháy hừng hực.

Đạo kia thon dài bóng người, cầm kiếm mà đứng, lặng lặng đứng ở Thiên Vũ trong đó.

Cái bóng lưng này, sâu sắc khắc ở hai người trong đầu. Vô số năm sau, Dương Thanh Huyền vượt qua Bỉ Ngạn đi, biến mất ở mảnh này bên trong tinh vực. Mỗi làm thiên lôi hạ xuống, dấy lên tru tà nghiệp hỏa thời điểm, hai người đều là không nhịn được nghĩ lên cái này hình tượng, một trận buồn bã ủ rũ.

❤[truyen cua tui đốt n

et] “Đi thôi.”

Rất nhanh, trước mắt ô uế bị nghiệp hỏa gột rửa hết sạch, Dương Thanh Huyền thu hồi kiếm đến, từ tốn nói.

Mấy người lúc này mới phục hồi tinh thần lại, nhưng trong mắt kinh hãi vẫn như cũ không cách nào bình tĩnh.

A Đức cười khổ nói: “Từ nay về sau, ta khó hơn nữa nhìn ngươi hạng thuộc.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Nói cái gì mê sảng đây.”

Bốn người lần thứ hai hóa thành độn quang, hướng bắc mặt kích. Bắn đi.

…

Mấy canh giờ sau, phía trước địa thế từ từ rộng rãi. Như là mênh mông vô bờ hoang nguyên, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy một ít to lớn tảng đá, còn có các loại quỷ quái đồ vật ở bốn phía qua lại.

Vũ Ảnh đột nhiên kinh ngạc thốt lên một tiếng, nói: “Mau nhìn.”

Trên mặt đất, xuất hiện không ít mới thi thể, có hai mươi, ba mươi cụ.

Tuy rằng trước cũng thường xuyên gặp được, nhưng không có như thế dày đặc. Hơn nữa những thi thể này bộ dạng, đều hết sức xa lạ.

Dương Thanh Huyền kiểm tra rồi hạ, nói: “Đều là địa cấp tu vi, chỉ có năm tên Toái Niết cảnh, còn dư lại đều là Tam Hoa cảnh cùng Luân Hải cảnh.”

Vũ Ảnh cả kinh nói: “Như thế mảnh vụn thực lực, vào bằng cách nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Sợ là Ân Võ Điện chuyện, đã chấn kinh toàn bộ Biển Đen. Còn không biết có bao nhiêu người sẽ đi vào, chúng ta phải nắm chặt chút thời gian.”

Mấy người tiếp tục bay về phía trước, dọc theo đường đi nhìn thấy thi thể liền càng nhiều.

Sau đó không lâu, rốt cục nhìn thấy một toà cung điện đứng vững ở phía trước, hắc tường ngói đỏ, tạo hình khuếch đại. Bên trong thỉnh thoảng có thê thảm chí cực tiếng rít chói tai truyền ra, như một đầu nằm phục hung thú, tỏa ra âm u quỷ khí.

Ở cung điện phía bên phải, đứng thẳng một tấm bia đá, trên sách mấy cái quỷ dị chữ lớn: Tiểu Diêm La Điện, lập loè xanh biếc ánh sáng lộng lẫy.

A Đức nói: “Này tiểu Diêm La Điện trong phạm vi mười dặm, khắp nơi là thi thể, ngược lại là này Diêm La Điện bên ngoài, sạch sẽ hết sức.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Dù sao cũng là bề ngoài, nằm một ít thi thể lời quá bất nhã. Chúng ta vào đi thôi.”

Vũ Ảnh cùng hoa sen có chút sợ sệt, đi ở phía sau.

Bốn người đi về phía trước vài bước, liền chạm được hoàn toàn lạnh lẽo hào quang, lấp loé bên dưới, liền biến mất ở ngoài điện.

Sau một khắc, liền trực tiếp xuất hiện ở một chỗ bên trong cung điện, một luồng sức mạnh cực kỳ đáng sợ ngang trời đè xuống.

Toàn bộ trong điện, càng loạn tung lên, đại lượng võ giả ngã trái ngã phải chết ở trên đất, còn có một chút cường giả đang ở cùng quỷ quái chiến đấu.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 958: Độc Nhãn Quỷ Tướng, Giết Không Hết

Một mảnh âm u đáng sợ sắc thái, bao phủ đại điện, bên trong huyết quang tung toé, trên bầu trời nổi lơ lửng lượng lớn quỷ quái.

Thỉnh thoảng có thảm tuyệt nhân hoàn tiếng kêu từ bốn mặt truyền đến.

Dương Thanh Huyền đám người vừa bị truyền tống đến đây, liền bay tới một lớp đỏ sương mù, mang theo cực kỳ mãnh liệt ăn mòn khí, đánh về phía mấy người.

Dương Thanh Huyền kịp thời lập đoạn, tiện tay vung lên, hoàng kỳ tự lòng bàn tay bay lên, tỏa ra kết giới ánh sáng, đem cái kia hồng vụ ngăn trở.

Ở Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ kết giới trên, lập tức che kín một tầng rậm rạp chằng chịt bụi, ở cao tần nhảy lên, làm cho kết giới trên tạo nên tầng tầng ánh sáng.

Mấy người lúc này mới thấy rõ, cái kia bụi phía sau, là một đầu to lớn quỷ vật, toàn thân hắc khí quanh quẩn, che kín ám tử sắc hoa văn, phảng phất không có thực thể.

Cái kia quỷ vật trên người duỗi ra rất nhiều mang chông xúc tu, khó phân rõ khuôn mặt, chỉ có thể nhìn thấy một con to lớn độc nhãn như tinh hồng trăng lưỡi liềm, tỏa ra hung sát lạnh quang.

Mà cách đó không xa một số võ giả thi thể, dính vào này màu đỏ bụi sau, liền trực tiếp mục nát mở, chậm rãi hóa thành nùng nước.

Ở đại điện bốn phía, còn có bốn, năm nhóm người đang cùng đồng dạng đáng sợ quỷ vật chiến đấu, trên đất chất đầy đại lượng tàn Chi đoạn Thể, đã không biết là người vẫn là quỷ quái.

Cũng không biết cung điện này là làm bằng vật liệu gì xây thành, ở đáng sợ như vậy sóng năng lượng hạ, còn hoàn hảo không chút tổn hại.

“Rống!”

Tên kia quay về Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ phun bụi quỷ quái, gặp sự công kích của chính mình vô hiệu, tức giận đạp bước lên trước, một bên phun bụi, một bên giơ lên hai cái tay đến, đột nhiên hướng về kết giới trên nện xuống.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ kết giới run lên, ở bên trong kết giới đỉnh, bị trùng kích cực lớn chấn động ra chín đóa kim liên, biến ảo hào quang, đem xung kích lực lượng gột rửa sạch sẽ.

Vũ Ảnh kinh hãi nói: “Dương Thanh Huyền, cờ này xí là...”

Tự hải ngoại lần thứ nhất gặp được này kỳ, nội tâm thì có nồng nặc nghi hoặc, giờ khắc này định nhãn vừa nhìn, càng là khó nén nội tâm khiếp sợ.

Dương Thanh Huyền cũng không trả lời, chỉ là nhẹ nhàng gõ đầu.

Vũ Ảnh tự nhiên biết, hoảng sợ khó có thể tự kiềm chế.

“Ầm! Ầm!”

Cái kia quỷ quái gặp không thể đánh tan kết giới, càng là vừa kinh vừa sợ, vung lên nắm đấm đến liều mạng nện xuống.

Chín đóa kim liên không ngừng xoay tròn, tuy rằng chịu ảnh hưởng, nhưng cũng hoàn mỹ đem sức mạnh toàn bộ phân giải, để cái kia quỷ quái khó có thể lay động nửa phần.

Lúc này, cách đó không xa lại một tên hình thể và khí chất rất giống nhau quỷ quái, hướng bên này đi tới.

Dương Thanh Huyền đổi sắc mặt, như là đồng thời bị hai đầu loại trình độ này quỷ quái công kích, sợ là đỡ không được mấy lần.

A Đức ánh mắt lóe lên ngoan sắc, nói: “Mau thả kết giới, với bọn hắn liều mạng!”

Dương Thanh Huyền gật đầu, nói: “Tất cả mọi người cẩn thận một chút!”

Nói một tay bấm quyết, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ ở trên không bên trong loáng một cái, liền thu vào trong lòng bàn tay, kết giới đột nhiên biến mất.

Sau đó một đạo kiếm quang liền đi ngang trời, Dương Thanh Huyền đột nhiên ra tay, trực tiếp sử dụng tới mạnh nhất một kiếm, nghiệp hỏa xẹt qua bầu trời, liền đem trước mắt quỷ quái này chém thành hai nửa!

Đồng thời hỏa diễm bắn ra, đem bốn phía một chút tiểu quỷ cũng toàn bộ thiêu chết, nhất thời gào khóc thảm thiết một mảnh.

“Một kiếm chém giết Quỷ Tướng! Người này bất quá là Tiểu Thiên Vị tu vi, làm sao sẽ có thực lực như thế?!”

Không ít võ giả bị chiêu kiếm đó khiếp sợ, đều là bách chiến bên trong quay mặt lại, lộ ra thần sắc. Bất quá càng nhiều hơn nhưng là kinh hỉ, nhiều đến một vị cường viện, hy vọng còn sống liền nhiều mấy phần.

A Đức ba người cũng ở Dương Thanh Huyền xuất kiếm nháy mắt, liên thủ hướng về tên kia đi tới quỷ quái công kích, “Oanh” một tiếng, ba nguồn sức mạnh xông tới ở đó quỷ quái trên người. Dù chưa có thể đánh chết, nhưng cũng đem hắn đẩy lui mấy phần, đồng thời chịu nhất định tổn thương, gào thét không ngớt.

Ba người đều là trong lòng thất kinh, này một chiêu bên dưới, lập tức liền so với cùng Dương Thanh Huyền sự chênh lệch.

Trên thực tế chênh lệch cũng không có bọn họ trong tưởng tượng lớn, chỉ là Dương Thanh Huyền hỏa diễm đáng sợ hơn, có tru tà Đãng Ma hiệu quả, đúng lúc là những này quỷ vật khắc tinh.

“Bằng hữu, những này độc nhãn xúc tu quái, toàn bộ là Quỷ Tướng cấp bậc, giết không hết, chỉ cần có Thiên Vị cường giả ngã xuống, liền sẽ tự động biến thành Quỷ Tướng.”

Một ông già ở giết vài tên thấp cấp quỷ vật sau, liền nhích lại gần.

“Quỷ Tướng? Tự động biến thành?” Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, nói: “Vậy làm sao bây giờ?”

Ông lão kia chỉ vào trước đại điện bưng, nói: “Cái lối đi này đi vào, chính là Diêm La Điện bên trong, Quỷ Vương ngay ở bên trong. Chỉ có giết Quỷ Vương, mới có thể hóa giải tất cả những thứ này nguy cơ. Này tất cả ác quỷ, toàn bộ là Quỷ Vương phái ra.”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm lối đi kia vừa nhìn, trong mắt lập loè ra Kim Quang sáng quắc, tựa hồ nhìn thấy một ít gì, hỏi: “Cái kia Quỷ Vương là tu vi gì?”

Ông lão kia cười khổ lắc đầu nói: “Không biết, nhưng từ nơi này chút Quỷ Tướng tu vi xem ra, cái kia Quỷ Vương... Khả năng vượt qua Thiên Vị.”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, nói: “Vượt qua Thiên Vị, cái kia chẳng lẽ không phải Đạo cảnh?!”

Ông lão kinh ngạc nhìn Dương Thanh Huyền một chút, lập tức khôi phục như thường, nói: “Nhìn bằng hữu thân thủ như vậy cường hoành, lấy Tiểu Thiên Vị hậu kỳ tu vi, là có thể một kiếm chém giết Quỷ Tướng, tất nhiên là môn phái lớn đệ tử, biết Đạo cảnh cũng cũng chẳng có gì lạ. Những này Quỷ Tướng tất cả đều là Thiên Vị cường giả chết rồi biến thành, bất kể là cái gì Thiên Vị, hóa thành Quỷ Tướng sau thực lực đều chênh lệch không bao nhiêu, ở bên trong Thiên Vị trung kỳ dáng vẻ.”

Dương Thanh Huyền lần thứ hai vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, nhìn chằm chằm lối đi kia nhìn một hồi, trầm giọng nói: “Có bao nhiêu người tiến vào?”

Lão giả nói: “Đi vào không ít người, nhưng hiển nhiên cũng chưa thành công. Như là Quỷ Vương chết rồi, những này Quỷ Tướng cùng Quỷ Phó tất cả đều sẽ biến mất. Ở lại bên trong tòa đại điện này, đều là một ít võ giả thực lực thấp kém, đi vào cũng không giúp đỡ được. Hơn nữa cung điện này là đơn hướng truyền tống, từ bên ngoài vào được, liền không có cách nào đi ra. Chỉ có một con đường đi tới hắc.”

Dương Thanh Huyền quan sát ông lão vài lần, nói: “Ngươi hiểu được còn thật nhiều.”

Ông lão khổ sở nói: “Lão hủ ở một bản trong điển tịch gặp này tiểu Lục Đạo về vòng đại trận, lúc đó cũng không để ý, dù sao loại này trong truyền thuyết trận pháp, gặp tỷ lệ cơ bản không có. Có nằm mơ cũng chẳng ngờ, thật trúng độc đắc.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chỉ mong ngươi không có gạt ta, bằng không chờ ta trở về nhất định lấy mạng của ngươi!”

Nói, bóng người loáng một cái, liền hướng lối đi kia phóng đi, đồng thời đối với Vũ Ảnh mấy người quát to: “Các ngươi liền lưu lại nơi này!”

Ông lão kia vội hỏi: “Tự nhiên không dám, tất cả giao cho đại nhân, nhất định phải giết Quỷ Vương a!”

Vũ Ảnh mấy người đều là lớn tiếng nói: “Muôn vàn cẩn thận!”

Dứt tiếng thời gian, Dương Thanh Huyền đã chém giết một đám Quỷ Phó, nhảy vào trong đường nối, biến mất không còn tăm hơi.

Sau một khắc, đi qua quanh co khúc khuỷu đường nối, trực tiếp tiến nhập hoàn toàn trống trải trong cung điện dưới lòng đất, không khỏi bị cảnh tượng trước mắt sợ hết hồn.

Chỉ thấy từng vị to lớn Quỷ Tướng, quay chung quanh ở bốn phía, có tới ba mươi, bốn mươi tôn, đồng thời hướng về trung ương chảy như điên bụi.

Ở đất trống bầu trời, còn bay vòng vòng vô số âm hồn dã quỷ, dường như trong suốt trang sức giống như vậy, tô điểm địa cung này đáng sợ.

Ở trung ương, nhưng là một mảnh mênh mông như hải kết giới, đang khổ cực chống đỡ lấy Quỷ Tướng công kích.

Kết giới kia Dương Thanh Huyền cũng không xa lạ gì, bởi vì trong giới hạn bầu trời, có một mặt màu xanh lam Tiểu Kỳ, không ngừng xoay tròn, tỏa ra Thủy Nguyên lực lượng.

Chương 959: Một Thức Hóa Thân Thuật, Ý Kiến Phân Kỳ

“Thi Ngọc Nhan?”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, kết giới kia bên dưới, bị vây rồi hơn hai mươi người, tất cả đều là Thiên Vị tồn tại, thậm chí còn có Đế Thiên vị cường giả. Nhưng tất cả đều bị những này Quỷ Tướng hợp lực đẩy vào tuyệt cảnh, dựa vào Huyền Nguyên khống Thủy Kỳ đang khổ cực chống đỡ.

Hắn vừa xuất hiện, lập tức bị vài tên Quỷ Tướng phát hiện, một tên trong đó Quỷ Tướng xoay người, trương miệng liền phun ra một mảnh bụi.

Dương Thanh Huyền tay trái ở trước người vẽ tròn, một mảnh hồng quang ở dưới lòng bàn tay tản ra, Xích Diễm như biển, hướng về bụi bên trong vỗ tới. Cái kia Xích Diễm một hồi khuếch tán, đem toàn bộ bụi đều đốt thành tro bụi.

Cái kia Quỷ Tướng sửng sốt một chút, lập tức một quyền đánh tới.

Cái kia nắm đấm như ẩn như hiện, ở hư thực trong đó biến ảo, nhưng bốn phía tạo nên chập trùng kịch liệt sóng gợn, nhưng là không giả.

Dương Thanh Huyền sắc mặt lành lạnh, không có bất kỳ vẻ mặt, chỉ là trong tay phải hỏa diễm lóe lên, một đạo kiếm khí liền chém tới.

Kiếm quang như điện, bốn phía xoay tròn Xích Hỏa, phá mở hư không.

“Ầm!”

Cái kia Quỷ Tướng nắm đấm trực tiếp bị kiếm khí chém nát, các loại âm u quỷ khí cũng ở Xích Hỏa hạ bị thiêu đốt hết sạch.

“A!” Cái kia Quỷ Tướng cánh tay kể cả vai phải cùng nhau nát tan, thống khổ há to mồm, phát sinh trầm thấp mà quỷ dị rên rỉ.

Lần này đã kinh động còn lại Quỷ Tướng, cái kia Xích Hỏa giống như trong đôi mắt của, lập loè yêu dị vẻ, như là ngưng tụ vô số bụi, ở trong đó không có quy tắc điên cuồng vận chuyển.

Phụ cận ba tên Quỷ Tướng, lập tức công kích đi qua.

Một tên trong đó trương miệng phun bụi, một tên đưa tay liền vồ tới, tên cuối cùng nhưng là hai tay ở trước người kết ấn, hóa ra một vòng âm lãnh ánh sáng màu xanh, sau đó xòe năm ngón tay, liền đánh ra mà tới.

Loại cấp bậc này Quỷ Tướng, đối phó một hai con, tự là điều chắc chắn, nhưng ba đầu trở lên liền cực kỳ cật lực.

Hắn trong óc bỗng nhiên linh quang lóe lên, xuất hiện một thức kiếm pháp, thân thể ở trên không bên trong loáng một cái, nháy mắt hóa ra ba đạo tàn ảnh, phân biệt đánh về phía tứ phương.

Nhìn như đồng thời ra ba kiếm, thật chỉ là một thức Hóa Thân Thuật, một thức ra, như ba thức ra.

“Ầm ầm!”

Ba đạo kiếm khí đề cao mà sinh, mang theo ngọn lửa hừng hực, như lửa cùng kiếm bão táp, phân biệt đánh vào ba tên Quỷ Tướng trước người, đem sự công kích của bọn họ ngăn trở.

Dương Thanh Huyền trong lòng ngạc nhiên, loại này phân thân vì là ba võ kỹ, không khỏi quá nghịch thiên rồi chút.

Tuy rằng chỉ có thể phân ra trong nháy mắt, nhưng mỗi đạo phân thân nhưng là có thể đồng thời ra tay, đây mới thật là “Đồng thời”, không có một chút nào khác biệt.

Hơn nữa mỗi một đạo phân thân đánh ra sức mạnh, đều cùng bản thể tương đồng, chỉ có điều khuyết điểm cũng hết sức rõ ràng, để bản thể thể năng cùng chân nguyên lấy không chỉ gấp ba lần tốc độ tiêu hao.

Dương Thanh Huyền ở ngắn ngủi kinh hãi hạ, khẽ nhíu lại xung quanh lông mày. Này thức Phân Thân Thuật tựa hồ cũng không hoàn chỉnh, Thiên Thành Giác cũng chỉ là nắm giữ phân thân trong nháy mắt kỹ xảo, thật giống tu luyện tới cực hạn, có thể thời gian dài phân thân đi ra.

Cái này ý nghĩ chỉ là ở trong đầu vạch một cái quá, cũng không có thời gian tra cứu.

Hắn bóng người loáng một cái, liền bay lượn ra, nhảy vào cái kia Trung Ương Chi Địa.

Thi Ngọc Nhan đám người từ lâu nhìn thấy hắn đi vào, trước cho rằng chỉ là một phổ thông Tiểu Thiên Vị, tất cả đều không ôm hi vọng, cho rằng nhất định là bị miểu sát, ai biết lại có thể phá mở ba tên Quỷ Tướng liên thủ công kích, nhảy vào đến trung ương kết giới phía trên, tất cả đều là vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ.

Thi Ngọc Nhan càng là trong lòng giật mình, không hiểu Dương Thanh Huyền làm sao lợi hại như vậy, nàng vội vàng lớn tiếng nói: “Đánh nhanh giết Quỷ Vương, hắn là toàn bộ tiểu Diêm La Điện người chưởng khống, chỉ có giết hắn đi mới có thể lắng lại tất cả!”

Dương Thanh Huyền nói: “Quỷ Vương ở đâu?”

Thi Ngọc Nhan nói: “Đoàn kia sương trắng bên trong!”

Dương Thanh Huyền đưa mắt nhìn tới, ở vài tên Quỷ Tướng phía sau, khung đẩy xuống phương, xác thực có một đoàn to lớn sương trắng, hắn Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, lại bị cản lại, không thấy rõ tình huống bên trong.

Phía dưới vài tên Quỷ Tướng, gặp Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia sương trắng, lập tức cảnh giác, thê lương rống to, trương miệng liền phun đến bụi.

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, Nam Minh Ly Hỏa Kiếm đâm đi ra ngoài, ở trên không bên trong chém ra một đạo kiếm khí cùng ngọn lửa hừng hực, kéo dài Bất tức.

Hắn đạp hỏa mà đi.

Hai bên âm hồn ác quỷ, tất cả đều bị hỏa diễm ngăn cản ở ngoài, không thể tới gần.

Huyền Nguyên khống Thủy Kỳ bên trong kết giới, tất cả mọi người là một hồi khẩn trương.

Hoàng Di không nhịn được nói: “Tiểu thư, hắn bất quá là Tiểu Thiên Vị hậu kỳ, muốn nói giết Quỷ Vương, quá trò đùa chứ?”

Thi Ngọc Nhan nhìn cái kia chưa từng có từ trước đến nay bóng người, trong mắt nổi lên một vòng gợn sóng, nói: “Bằng không phải làm gì đây? Tiếp tục hao tổn nữa, trừ phi đợi đến cường giả đến cứu viện, bằng không chúng ta chết chắc rồi.”

Bên trong kết giới còn lại võ giả, cũng đều là sắc mặt khó coi, đối với kế tiếp kết cục cũng không lạc quan.

Dương Thanh Huyền ở trên không bên trong đạp hỏa mà đi, phổ Thông tiểu quỷ không dám gần người, nhưng những Quỷ Tướng kia từng cái từng cái kinh hoảng lên, bảy, tám tên Quỷ Tướng trực tiếp đình chỉ công kích Huyền Nguyên khống Thủy Kỳ, lắc mình bay đến Dương Thanh Huyền phía trước, tạo thành một bức to lớn quỷ tường, ngăn cản hắn đi đường.

Thi Ngọc Nhan lập tức cảm thấy Huyền Nguyên khống Thủy Kỳ áp lực chợt giảm, vui vẻ nói: “Chư vị, chúng ta đồng loạt ra tay, yểm hộ cái kia Dương Thanh Huyền. Như là hắn thất bại, chúng ta cũng phải xong đời.”

Bên trong kết giới mọi người, bộ phận nhẹ nhàng gõ đầu, cũng có bộ phận sắc mặt khó coi, cũng không đồng ý.

Một người nói: “Ngọc Nhan tiểu thư đang nói đùa đi, để cho chúng ta yểm hộ một tên Tiểu Thiên Vị lâu la đi giết Quỷ Vương?”

Người này một thân hoa phục, mặt quan như ngọc, một đôi xoi mói trong mắt phượng mang theo kiêu căng, khí thế lộ hết ra sự sắc bén, hiển nhiên khó đối phó. Hắn bên người một tên trên người mặc quần dài màu tím, lãnh diễm diêm dúa lòe loẹt nữ tử cũng mở miệng nói: “Ta sư huynh nói đúng lắm, tại chỗ vị nào không giống như người kia cường? Đem cầu thắng cơ hội ép trên người hắn, đây không phải là tự tìm đường chết sao?”

Không ít người cũng tán thành này lời của cô gái, dồn dập gật đầu.

Thi Ngọc Nhan lạnh lùng nói: “Đã như vậy, nghiên Tuyết đại nhân liền chính mình giết ra ngoài đi, chúng ta đem hi vọng ép ở trên thân thể ngươi được rồi.”

Hai người này chính là Dạ Hậu hai tên đệ tử, khuê anh cùng nghiên tuyết. Nghiên tuyết hơi thay đổi sắc mặt, khinh thường khẽ hừ một hồi, liền nghiêng đầu sang chỗ khác. Hiển nhiên làm cho nàng giết ra ngoài là không chịu, nhưng yểm hộ Dương Thanh

Huyền cũng là không chịu.

Thi Ngọc Nhan nhìn chung quanh một vòng, lãnh đạm nói: “Chư vị là ý tưởng gì ta bất kể, cũng không quản được, nhưng kết giới này là ta bày ra, tha thứ ta muốn triệt bỏ. Mong muốn theo ta đánh cuộc một lần, liền theo ta cùng lên đi. Không muốn, ta cũng không miễn cưỡng.”

Nàng vung tay lên, cái kia màu xanh lam Tiểu Kỳ liền rơi xoay tay lại bên trong, cất đi.

Không ít người con ngươi co rụt lại, nhìn chằm chằm cái kia Tiểu Kỳ, trong con ngươi xẹt qua tinh mang.

Rất nhiều người đã đoán được này mặt cờ xí lai lịch, mặc dù đoán không được, cũng biết tuyệt không phải vật phàm. Nhưng đối phương là Quân Thiên Tử Phủ đại tiểu thư, hơn nữa Thi Diễn ở nơi này Ân Võ Điện bên trong, vì vậy không ai dám động thủ cướp.

Kết giới một diệt, những Quỷ Tướng kia phún ra bụi liền đầy trời mà rơi. Mọi người vội vàng hướng về bốn phương tám hướng lao đi, bằng bản lĩnh của mình tránh né.

Thi Ngọc Nhan nhưng là tay phải nhấc một cái, Man Thần kích liền nắm ở trong tay, vẽ ra một vệt sáng, hướng về Quỷ Vương phương hướng phóng đi.

Vài tên võ giả hơi do dự một chút, cũng theo sát tại bên người.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 960: Quỷ Vương Chân Thân, Đánh Giết Thất Bại

“Dương Thanh Huyền, chúng ta yểm hộ ngươi, nhanh đi đánh giết Quỷ Vương!”

Thi Ngọc Nhan mấy người bóng người loáng một cái, liền cướp ở Dương Thanh Huyền trước mặt, hướng về cái kia Quỷ Tướng tạo thành bức tường người lướt đi.

Những người này nguyên bản đều là Thiên Vị cường giả, chỉ là bị thương không nhẹ, đang tu dưỡng sau một lúc, giờ khắc này tất cả đều lên tinh thần, ra sức một đòn.

Đống kia thành quỷ tường Quỷ Tướng, lập tức bị mấy người tách ra, cùng những Quỷ Tướng kia dây dưa.

Dương Thanh Huyền không nói hai lời, một kiếm đánh ra, đem thân một người đứng đầu Quỷ Tướng chém thành hai khúc, đồng thời vỡ ra được Xích Diễm, đem mấy tên khác Quỷ Tướng cũng đánh bay.

Sau đó bóng người loáng một cái, liền hướng về sương trắng phóng đi.

Cái kia chút yểm hộ hắn võ giả, tất cả đều vừa mừng vừa sợ, này Quỷ Tướng mạnh bao nhiêu bọn họ đều hết sức rõ ràng, muốn một kiếm chém vỡ, mặc dù là Thái Thiên Vị cường giả, cũng khó như lên ngày.

Bọn họ lập tức cảm ứng được Dương Thanh Huyền kiếm khí dưới hỏa diễm phi phàm, tựa hồ chuyên môn khắc chế loại này âm sát quỷ khí, có thể tru tà Đãng Ma. Mặc dù là Quỷ Vương, nếu là bị ngọn lửa này chém trúng, sợ cũng sẽ không dễ chịu.

Mấy người một bên kính phục Thi Ngọc Nhan ánh mắt độc ác, một bên đối với Dương Thanh Huyền hi vọng tăng nhiều.

“Nghiệp hỏa chém tội, tru tà Đãng Ma!”

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, liền xuất hiện ở đoàn kia to lớn sương trắng trước, trong đôi mắt Kim Quang lấp lóe, khoảng cách gần rồi, lờ mờ có thể thấy được bên trong một chút cái bóng.

Nam Minh Ly Hỏa Kiếm kiếm ý nháy mắt tăng lên tới cực hạn, tử hồng song sắc hỏa diễm vòng quanh thân kiếm xoay tròn, chỉ là ngọn lửa sóng khí, liền đem cái kia sương trắng đãng mở tảng lớn.

Trong sương Quỷ Vương cũng tựa hồ cảm ứng được nguy hiểm, có thanh âm thê lương truyền ra, giống như là trẻ mới sinh đang khóc lóc.

Trong cả sân tất cả Quỷ Tướng, như là hứng chịu nỗi sợ hãi ghê gớm, toàn bộ đều ngừng trong tay công kích, tương tự phát sinh thê thảm lại tuyệt vọng tiếng kêu, chiếu cố không được công kích đối thủ, tất cả đều hướng về cái kia sương trắng khu vực phóng đi.

Dương Thanh Huyền chỉ lo đêm dài lắm mộng, vội vàng đem kiếm ý cùng hỏa diễm tăng lên tới cực điểm, liền hướng trong sương bóng người kia chém tới!

“Ầm ầm!”

Sương trắng bị một kiếm chém vỡ, tử hỏa cùng Xích Diễm gột rửa trời cao, đem hết thảy ** quỷ khí thiêu đốt hết sạch.

Đồng thời kiếm ý như núi, chém nát trời cao, vạn sao ẩn lui.

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, sương trắng xua tan bên dưới, trước mắt “Quỷ Vương” càng là một cái béo trắng đứa nhỏ, sáu, bảy tuổi, còn vây quanh yếm đỏ.

Liền ngay cả Thi Ngọc Nhan đám người cũng toàn bộ đều trợn tròn mắt.

Chỉ có điều cái kia mập đứa trẻ trên người, khắp nơi ngưng có khắc hoa văn, vừa nhìn thì không phải là chính kinh nhân gia đứa nhỏ.

Song sắc chi hỏa bị đứa nhỏ trước người quỷ khí ngăn trở, nhưng quỷ khí kịch liệt tiêu hao, đứa nhỏ đầy mặt vẻ dữ tợn, lộ ra hai viên đầy răng nanh, lập loè ra u lãnh hào quang.

“Ầm ầm!”

Song sắc chi hỏa bị ép đến mức tận cùng, một hồi nổ tung mở.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy trên thân kiếm run lên, càng là đứa bé kia nghiêng người lên trước, lấy tay bắt được thân kiếm.

Đồng thời đứa bé kia ngón tay như Bích Ngọc như thế, óng ánh trong suốt, bên trong có màu đen đậm hoa văn, như là mạch máu cùng xương cốt.

“Ầm!”

Lanh lảnh tiếng vang lên, Nam Minh Ly Hỏa Kiếm bị một trảo mà nát, hóa thành điểm điểm huỳnh quang.

Đứa nhỏ một chiêu đắc thủ, thuận thế mà lên, cái kia non nớt bàn tay, ở trên không bên trong vung lên, liền ấn hướng về Dương Thanh Huyền lồng ngực.

“Thẳng thắn!” Dương Thanh Huyền trái tim nhảy lên kịch liệt, như là bị tay bắt được giống như vậy, toàn thân huyết mạch cũng vì đó ngưng lại.

“Biến!” Ngạc nhiên bên dưới, vội vàng một tay bấm quyết, biến thành Sa Chi Thủ Hộ.

“Oành!”

Sa Chi Thủ Hộ nơi tim, đột nhiên nổ tung, toàn bộ trên lồng ngực tuôn ra một cái to lớn động.

Cái kia lõm xuống trong hai mắt, bắn ra khiếp sợ cùng lửa giận, hai tay từ hai bên giơ lên, ở trước người hợp lại, Lục Dương đột nhiên bay lên, hóa thành một cái to lớn quang chi chưởng ấn, ép tới.

Dấu tay kia từ ba màu hào quang tạo thành, bên trong là nhức mắt quang diễm, từ Cổ Diệu lực lượng biến thành, trung gian là Xích Diễm, nhất ở ngoài một tầng nhưng là Tử Viêm, tầng tầng lượn quanh cùng nhau, càng không có nửa điểm vi cùng.

Đây là Dương Thanh Huyền dưới tức giận, đem hết toàn lực một chưởng, không chỉ có là phẫn nộ chi hỏa, hơn nữa còn là ra sức tự vệ.

Hắn cảm giác có dũng khí, như là không thể mau mau ly khai tiểu hài này, sợ là biến thành Sa Chi Thủ Hộ cũng phải chết rồi!

“Lục Dương Khai Thiên!”

“Ầm ầm!”

Đứa bé kia trên mặt lộ ra kinh sắc, tựa hồ hết sức kiêng kỵ ngọn lửa này, không nhịn được lùi về sau nửa bước, non nớt tay nhỏ nắm thành quyền đầu, trực tiếp đánh lại đây!

“Oành!”

Ba diễm ngưng tụ Lục Dương Chưởng ở giữa, càng bị quỷ khí phá mở hang lớn, toàn bộ cự chưởng một hồi nổ tung, như mặt trời nổ tung, chiếu toàn bộ không gian đều một mảnh lóa mắt.

Đại lượng Quỷ Tướng kêu thảm thiết, dồn dập chạy trốn, không dám tới gần.

Loại này miễn cưỡng bị đối phương xé rách Lục Dương Chưởng tình huống, Dương Thanh Huyền vẫn là lần đầu tiên đụng tới, tại chỗ bị phản chấn phun ra máu, khí tức kịch liệt rơi xuống.

Hắn nhân lúc Lục Dương Chưởng tạc liệt nháy mắt, bóng người lóe lên, liền chui đi ra ngoài.

Thi Ngọc Nhan đám người cũng phản ứng lại, từng cái từng cái sốt sắng không ngớt.

Đánh giết Quỷ Vương thất bại, lần thứ hai rơi vào vô giải cục diện, hơn nữa những này Quỷ Tướng đều ứng phó không được, hiện tại lại thêm ra một cái Quỷ Vương.

Tuy rằng thỉnh thoảng có người từ bên ngoài xông tới, nhưng cũng chỉ là như muối bỏ biển, hóa giải một chút mọi người áp lực, không giải quyết được vấn đề căn bản.

Nghiên tuyết không nhịn được châm chọc nói: “Ta đã sớm biết không thể thực hiện được, lần này chơi thật khá chứ? Chọc tới Quỷ Vương, hiện tại ai tới thu thập ván này mặt? Những này Quỷ Tướng mỗi một người đều bạo động.”

Đứa nhỏ đứng trên bầu trời, trong miệng không ngừng phát sinh thanh âm trầm thấp, những Quỷ Tướng kia từ trong kinh hoàng phục hồi tinh thần lại, theo thanh âm chỉ huy, bắt đầu hướng về mọi người công kích.

Một tên võ giả không nhịn được nói rằng: “Mặc dù không công kích Quỷ Vương, Quỷ Vương cũng còn tại đằng kia, sớm muộn sẽ ra tay, hiện tại chí ít để cho kẻ địch đều hiển hiện ra.”

Nghiên tuyết giận dữ, nhìn chằm chằm người võ giả kia, lạnh giọng nói: “Ngươi tính toán thơm bơ vậy sao, cũng có tư cách hận ta?”

Người võ giả kia sắc mặt trắng nhợt, nghĩ đến thân phận của đối phương, mặc dù phẫn nộ không dám nói, hạ thấp xuống đầu cùng Quỷ Tướng chiến đấu, không lên tiếng nữa.

Khuê Anh nói: “Ngọc Nhan tiểu thư, lại dùng cái kia Thủy Kỳ chống đỡ mở kết giới, cho mọi người một chút bước đệm thời gian, bàn bạc kỹ càng một phen đi.”

Thi Ngọc Nhan mặt lộ vẻ khó xử.

Hoàng Di cả giận nói: “Tiểu thư Thủy Kỳ chính là tính mạng tướng tu, vừa nãy lấy ra thời gian không ngắn, đã tiêu hao tiểu thư hơn nửa chân nguyên, mặc dù hiện tại lấy ra, cũng không chống đỡ được bao lâu. Thiệt thòi ngươi đường đường nam nhi, nhưng nghĩ muốn nữ nhân che chở!”

Khuê Anh bị hận trên mặt lúc trắng lúc xanh, nham hiểm nói: “Cái kia Ngọc Nhan tiểu thư, có thể có biện pháp liên lạc với Thi Diễn tiền bối? Như là không có có tiền bối cường giả như thế cứu viện, sợ là mọi người cũng không qua này đóng!”

Thi Ngọc Nhan lắc đầu nói: “Liên lạc không được, này Lục Đạo kết giới quá mức phức tạp, tất cả mọi người là bị tùy cơ truyền tống.” Nàng hướng bốn phía vừa nhìn, lớn tiếng nói: “Chư vị dựa đi tới, ta lại dùng Thủy Kỳ chặn một trận, cho mọi người tranh thủ chút thời gian. Nhưng không hẳn có thể chống đỡ quá lâu, mọi người tốt nhất mau mau nghĩ ra biện pháp giải quyết.”

Nói, chỗ mi tâm Thủy Nguyên lóe lên, liền một mặt màu xanh lam Tiểu Kỳ rơi ở trong tay, không ngừng phóng đại.

Trên lá cờ có sóng lớn dập dờn, rất nhanh hóa ra một vùng biển mênh mông bảo hộ ở bốn phía.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 961: Quỷ Vương Trọng Thương, Song Kỳ Cộng Hưởng

Mọi người vừa thấy, tất cả đều mừng rỡ bay trở về, rơi vào Thủy Kỳ bảo vệ bên trong.

Cái kia chút bạo động Quỷ Tướng, từng cái từng cái con ngươi biến thành đỏ đậm, nhanh chóng công kích tới kết giới, mênh mông trên biển chấn lên đầy trời sóng lớn.

Thi Ngọc Nhan chật vật chống đỡ kết giới, sắc mặt trắng bệch, run giọng nói: “Những này Quỷ Tướng so với trước kia bạo động lợi hại, ta sợ có thể chống đỡ thời gian sẽ càng ngắn hơn, chư vị nhanh ngẫm lại phương pháp thoát thân!”

Tất cả mọi người là hết đường xoay xở, đầy mặt khổ qua dạng.

Dương Thanh Huyền liên tục nhìn chằm chằm vào cái kia Quỷ Vương, ánh mắt lóe lên Kim Quang.

Hắn một mặt điều tức thương thế, một mặt ở không ngừng quan sát cái kia Quỷ Vương trạng thái, tìm kiếm nhược điểm, bỗng nhiên mở miệng nói: “Này Quỷ Vương thật giống bị trọng thương.”

Mọi người sững sờ, cũng đều hướng về cái kia Quỷ Vương nhìn tới, ngoại trừ trên mặt một mảnh nham hiểm vẻ mặt, trên người che kín khủng bố quỷ khí ở ngoài, không nhìn ra điều khác thường gì.

Nghiên tuyết cười lạnh nói: “Ngươi sẽ không phải muốn nói, là bị ngươi đả thương chứ? Khanh khách, thật sẽ cho mình tìm mặt mũi, mất mặt!”

“Oa!” Cái kia Quỷ Vương đột nhiên kéo ra miệng, liền nôn ra một bãi chất lỏng màu xanh lục.

Không chỉ có như vậy, trên người bắt đầu xuất hiện từng vòng quang văn, đầu đuôi liên kết, ở cả người trên hiện ra hiện ra, khiến cho thống khổ dị thường.

Lần này, tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, ngạc nhiên nhìn phía Dương Thanh Huyền, đều là khó có thể tin.

Nghiên tuyết ngẩn người một chút, cũng có chút hoa dung thất sắc. Cái kia Quỷ Vương mạnh bao nhiêu, dù chưa giao thủ, nhưng cũng xa xa có thể cảm nhận được, dưới khiếp sợ, tay phải che miệng nhỏ, không dám lên tiếng nữa. Ánh mắt len lén nhìn về phía Dương Thanh Huyền, tràn ngập kiêng kỵ.

Thi Ngọc Nhan đại hỉ, nói: “Dương Thanh Huyền, còn có thể lại tổn thương hắn một lần sao? Nhìn dáng dấp tựa hồ thương không nhẹ, trở lại một, hai lần hay là liền thắng!”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia Quỷ Vương, lắc đầu nói: “Không phải ta thương hắn, như là không thấy bỏ qua, hắn trên người quang văn là năm thứ năm đại học quang Lưu Ly ấn, ra tay tổn thương hắn người hẳn là Mạc Đình đại nhân. Xem ra lúc trước Mạc Đình đại nhân là từ nơi này rời đi, đồng thời thuận lợi tổn thương Quỷ Vương.”

“Mạc Đình?” Mọi người sững sờ, lộ ra bừng tỉnh vẻ mặt.

Thi Ngọc Nhan có chút thất vọng, nói: “Chẳng trách vẫn luôn không gặp Quỷ Vương ra tay, hóa ra là bị trọng thương.”

Hoàng Di nói: “Nếu không chúng ta trước tiên lui ra ngoài điện, nói vậy sẽ có cuồn cuộn không ngừng võ giả đi vào, chỉ cần đi vào mấy vị Đạo cảnh tồn tại, liền có thể áp chế này Quỷ Vương.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ý tưởng này không sai, nhưng nếu là ta không có đoán sai, lấy Đạo cảnh cường giả năng lực, từ lâu toàn bộ tiến vào.”

Hoàng Di sững sờ, không cách nào phản bác, khác có võ giả cũng chợt nói: “Chẳng trách đợi lâu như vậy, cũng không thấy cường giả lại đây, vị tiểu huynh đệ này nói có lý. Có thể khắc chế Quỷ Vương tồn tại, sợ là từ lâu thuận lợi thông qua.”

Hoàng Di vội la lên: “Cái kia bây giờ nên làm gì?”

Lại trở về cái đề tài này trên, tất cả mọi người là hết đường xoay xở.

“Ầm! Ầm!” Những Quỷ Tướng kia vẫn là liều mạng công kích kết giới, mênh mông trên biển mỗi gây nên một đạo sóng lớn, Thi Ngọc Nhan thân thể liền run rẩy một phần, máu tươi trên khóe miệng không ngừng tràn ra tới.

Hoàng Di lo lắng nói: “Tiểu thư, mau bỏ đi kết giới!”

Dương Thanh Huyền ánh mắt quét qua, bên trong kết giới có mười chín người, toàn bộ đều bị thương không nhẹ, mặc dù là Khuê Anh cùng nghiên tuyết, sắc mặt cũng có chút tái nhợt, thậm chí là tuyệt vọng.

Hắn thở dài một cái, gặp Thi Ngọc Nhan muốn rút lui về kết giới, lập tức truyền âm nói: “Đứng vững, ta giúp ngươi một tay!”

Nói, giơ tay lên, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ biến ảo ra, một hồi đãng xuất chín đóa kim liên, bay vào mênh mông hải.

Mà hoàng kỳ bản thân, cũng nhận được lam kỳ ảnh hưởng, kỳ thân run lên, lan ra trừ tà vàng quang, cùng cái kia ánh xanh dung hợp lại cùng nhau, nhất thời gây nên vạn đóa hoa sen, hoa dưới có ngàn tỉ phù văn, hóa thành một cái mới tinh kết giới.

Thi Ngọc Nhan thân thể run lên, nhưng cũng không phải là bị Thủy Kỳ phản phệ, mà là khiếp sợ khó có thể phục thêm, thất thanh kêu lên: “Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ?!”

Trước mắt cái kia hoàng kỳ theo chiều gió phất phới, cùng mình Huyền Nguyên khống Thủy Kỳ sản sinh nhỏ bé cộng hưởng.

Song kỳ bay lượn trên không trung, lan ra từng vòng lam, vàng quang văn, đều hết sức hòa hài dung hợp lại cùng nhau, tuy hai mà một.

Dương Thanh Huyền cũng là cực kỳ khiếp sợ, hắn chỉ là muốn giúp hạ Thi Ngọc Nhan, không nghĩ tới song kỳ trong đó cũng vậy cộng hưởng, càng sẽ sản sinh như vậy vi diệu hiệu quả.

Hai loại tần số sóng gợn dung hợp lại cùng nhau, hóa ra hoàn toàn mới kết giới, vững như thành đồng vách sắt, lại đem hết thảy Quỷ Tướng công kích, hoàn toàn ngăn trở đỡ được.

Tuy rằng Dương Thanh Huyền cùng Thi Ngọc Nhan, thỉnh thoảng bị chấn động phản phệ, chân nguyên trong cơ thể rung động, nhưng hoàn toàn ở có thể nhịn chịu trình độ.

Còn lại người cũng là nhìn ra sững sờ, đặc biệt nghe Thi Ngọc Nhan kinh ngạc thốt lên một tiếng sau, càng là nhấc lên sóng lớn mênh mông, trợn to mắt lỗ nhìn chằm chằm cặp kia kỳ.

Trước còn có người đối với Thủy Kỳ lai lịch không giải, giờ khắc này nhưng là lại không hoài nghi.

Hơn nữa Thi Ngọc Nhan thân phận đặc thù, có mấy người tức thì biết rõ Thủy Kỳ lai lịch, cũng không dám lỗ mãng, nhưng Dương Thanh Huyền...

Không ít người ánh mắt đã âm trầm xuống, canh chừng Dương Thanh Huyền như mang ở lưng, cảm thấy hết sức khó chịu.

Hoàng Di ngơ ngác nói: “Cờ này... Tiểu thư... Không biết...”

Thi Ngọc Nhan ở khiếp sợ ngắn ngủi sau, rất nhanh liền bình phục lại tâm tình, đồng thời âm thầm trách cứ chính mình bất cẩn, nàng cũng đã nhận ra không ít người bắt đầu đối với Dương Thanh Huyền ánh mắt không quen, thầm nghĩ: “Ta cũng thật là sơ suất, một hồi đem Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ nói ra, lần này phải cho Dương Thanh Huyền rước lấy vô cùng phiền toái. Hắn là vì giúp ta mới lấy ra này kỳ, không nghĩ tới ta nhưng càng là hại hắn. Sau đó nếu là có người gây bất lợi cho hắn, ta mặc dù là liều tính mạng cũng phải giúp hắn.”

Đồng thời nàng lại cảm thấy kỳ quái, thậm chí còn có một tia hiểu ra, vừa muốn nói: “Thái Huyền mộ kiếm Võ Hồn, còn có Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, xem ra thân phận của hắn hẳn không sai. Chỉ là mờ mịt Tinh Cung bên trong đến cùng xảy ra chuyện gì, vì sao người này sẽ lưu lạc ngoại giới? Cũng hoặc là này là Nhân Hoàng đại nhân tại hạ một bàn cờ rất lớn?”

Ngắn ngủi tâm niệm thay đổi thật nhanh, liền phục hồi tinh thần lại, vừa cảm thụ song kỳ bay múa gợn sóng vận quy tắc, cho nàng một loại vô cùng an tường yên tĩnh hài hòa, thật giống như này hai cây kỳ nguyên bản chính là một thể, tuy hai mà một, một bên khác lại lẳng lặng vận chuyển chân nguyên, điều tức thương thế trên người.

Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ nguyên bản chính là một bộ Thánh khí, sinh ra ở trong Hỗn Độn, được thiên địa tạo hóa, vũ trụ huyền bí.

Mặc dù là chia làm Ngũ kỳ, mỗi một kỳ cũng có Thánh khí oai, tru tà tránh lui, “vạn pháp bất xâm”.

“Ùng ục.”

Bỗng nhiên, bên trong kết giới vang lên một đạo nuốt tiếng nuốt nước miếng.

Một tên võ giả mắt bốc tinh quang, nhìn chằm chằm hoàng kỳ, sau đó ánh mắt rơi trên người Dương Thanh Huyền, mở miệng nói: “Đây thực sự là Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ? Trọng bảo như thế, tại sao sẽ ở trên người ngươi?”

Một lời ra, mọi người ánh mắt tất cả đều nhìn sang, tựa hồ quên mất đang ở bốn mặt Sở Ca trạng thái, bên ngoài kết giới mười mấy tên Quỷ Tướng còn đang điên cuồng công kích.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng ánh mắt nhìn chăm chú đi qua, đồng thời từng bước một hướng đi người võ giả kia, lạnh giọng nói: “Bảo vật này là cái gì, cùng với làm sao trên người ta, cần giải thích với ngươi, cũng hoặc là ngươi có tư cách hỏi ta chăng?”

Một lời hạ xuống, trong tay hắn Xích Hỏa dựng lên, liền nháy mắt đập tới.

Chính là Lăng Sương phiêu hoa chưởng.

Vào giờ phút này, như không thôi khí thế như sấm vang chớp giật, đám đông đối với bảo vật tà niệm đè xuống, tất nhiên vô cùng hậu hoạn.

Dương Thanh Huyền tự nhiên biết đạo lý này, kịp thời lập đoạn, một chưởng liền toàn lực làm, bên trong kết giới nhất thời dấy lên đầy trời đốm lửa, bay xuống.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 962: Lòng Mơ Ước, Biện Pháp Cuối Cùng

Người võ giả kia hoảng hốt, chỉ cảm thấy hô hấp hơi ngưng lại.

Hắn có nhòm ngó báu vật chi tâm, nhưng cũng không nghĩ tới Dương Thanh Huyền lại đột nhiên làm khó dễ, bất ngờ không kịp đề phòng, vội vàng nâng hai tay lên tiến lên nghênh tiếp.

Nhưng Lăng Sương phiêu hoa chưởng, nhẹ nhàng phiêu dật, Nhược Phi hoa hái lá, dường như đầy trời chưởng ảnh, khiến người ta khó có thể bắt giữ.

Thêm vào lại là đột nhiên làm khó dễ, bên trong kết giới không gian có hạn, khó có thể né tránh chờ nguyên do, người kia song chưởng đi phía trước vỗ một cái, trực tiếp rơi vào khoảng không, nháy mắt mặt xám như tro tàn. Sau đó trên lồng ngực truyền đến to lớn đau đớn, hộ thể chân nguyên bị trực tiếp đập nát, xương sườn toàn bộ gãy vỡ, ngũ tạng lục phủ như là ở trong liệt hỏa quay nướng, một ngụm máu phun ra ngoài, cả người về phía sau bay đi.

“Ầm!” Người võ giả kia đánh vào kết giới trên, lại té xuống đất, không ngừng phun máu, toàn thân kịch liệt co giật, cũng đứng lên không nổi nữa.

“Ngươi làm cái gì?!” Còn lại võ giả hoảng hốt, một người càng là lớn tiếng quát lên, đối với Dương Thanh Huyền sinh ra cảnh giác cùng địch ý.

Dương Thanh Huyền thu về chưởng đến, ánh mắt lạnh lùng nhìn quét một vòng, nói: “Ta làm cái gì? Chư vị rõ ràng trong lòng. Ta dùng bảo vật bày xuống kết giới bảo vệ chư vị an toàn, ngược lại bị chư vị nhòm ngó, người này chết chưa hết tội. Hiện tại lưu hắn một mạng, cũng là đọc cùng nhau vào sinh ra tử phần trên, không có đuổi tận giết tuyệt thôi. Nhưng nếu là còn có người dám có ý đồ với ta, liền không có vận tốt như vậy.”

Tất cả mọi người là trong lòng rùng mình, đối với bảo vật u mê một hồi tỉnh lại, nhìn cái kia trên đất co quắp võ giả, mặc dù bây giờ không chết, nhưng ở trong môi trường này khẳng định cũng không sống nổi, không khỏi chảy mồ hôi lạnh khắp cả người.

Bên trong kết giới một hồi trở nên trầm mặc.

Thi Ngọc Nhan cũng mở miệng nói: “Đối địch với Dương Thanh Huyền, chính là cùng ta Quân Thiên Tử Phủ là địch.”

Lời vừa nói ra, chúng đều ngạc nhiên, tất cả mọi người đổi sắc mặt.

Như trước khi nói chỉ là Dương Thanh Huyền cá nhân uy hiếp, mọi người cũng chỉ là vào giờ phút này có chút kiêng kỵ, dù sao ngoài có Quỷ Tướng áp lực.

Chỉ cần thay cái hoàn cảnh, mà Dương Thanh Huyền xác thực chỉ có Tiểu Thiên Vị tu vi, mặc dù sức chiến đấu lại làm sao nghịch thiên, không ít người cũng mong muốn đánh cược một đem, liều một lần cơ duyên.

Đến Ân Võ Điện mục đích, bản thân liền là vì liều khí vận cùng cơ duyên, hiện tại một cái Thánh khí đang ở trước mắt, đừng nói áp chế Tiểu Thiên Vị xác suất rất lớn, coi như chỉ có một cơ hội, cũng không ít người sẽ mong muốn thử một lần.

Nhưng bây giờ Thi Ngọc Nhan một mở miệng, tính chất liền thay đổi hoàn toàn, mặc dù giết Dương Thanh Huyền đoạt Mậu Kỷ

Hạnh Hoàng Kỳ, có thể thoát khỏi Quân Thiên Tử Phủ truy cứu trách nhiệm sao?

Thậm chí có mấy người lập tức nghĩ tới, Thi Ngọc Nhan muốn bảo đảm Dương Thanh Huyền mục đích, chính là vì Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ. Nói cách khác này mặt vàng kỳ, đã bị Quân Thiên Tử Phủ theo dõi, mình nếu là ra tay cướp giật, chính là trực tiếp từ Quân Thiên Tử Phủ trong miệng cướp thịt.

Không khỏi từng cái từng cái mặt âm trầm, trong lòng không biết nghĩ cái gì.

Dương Thanh Huyền ngầm ngầm thở phào nhẹ nhõm, rõ ràng cảm giác được mọi người nguyên bản tham lam biểu hiện, bị áp chế rất nhiều. Hắn mở miệng nói: “Hiện tại đối đầu kẻ địch mạnh, vẫn là mau mau nghĩ cái phương pháp thoát thân đi.”

Một tên võ giả nói rằng: “Ngươi có thể có biện pháp gì?”

Người võ giả này là tất cả người trong đó duy nhất một tên Đế Thiên vị cường giả, nói chuyện vô cùng có trọng lượng, nhưng trên người nhưng mang theo dày vô cùng sát khí, trong tay dính máu tươi chắc chắn sẽ không thiếu.

Dương Thanh Huyền trầm tư một chút, nói: “Như là Mạc Đình đại nhân từ nơi này đi qua, chứng minh không cần đánh giết Quỷ Vương là có thể thông qua.”

Tất cả mọi người là sững sờ, tựa hồ trước cũng chưa nghĩ đến điểm này.

Thi Ngọc Nhan cũng là gật đầu nói: “Có để ý, nếu như nhất định phải giết Quỷ Vương mới có thể thông qua, vậy bây giờ Quỷ Vương không chết, chẳng phải là nói tiến vào vào Địa Ngục Đạo võ giả, liền không ai thông qua? Hiển nhiên không đúng.”

Người võ giả kia trầm giọng nói: “Lời tuy như vậy, nhưng những này Quỷ Tướng Quỷ Vương chưa trừ diệt, chúng ta làm sao tìm được thông đạo rời đi? Cái kia chút không giết Quỷ Vương mà ly khai người, chí ít cũng là Đạo cảnh tồn tại, có thể chấn nhiếp những yêu ma này quỷ quái không dám ra tay.”

Dương Thanh Huyền nhìn người võ giả kia, ôm quyền nói: “Không biết vị bằng hữu này tôn tính đại danh, ở thời không lớn ngoài cửa thời điểm, ta thấy các hạ là cùng Thiên Nga Tôn giả cùng đi, ta cùng với Thiên Nga Tôn giả cũng có mấy lần giao tình.”

Người võ giả kia trên mặt co quắp hạ, lạnh giọng nói: “Hừ! Ta theo hắn có thể không có giao tình gì, đúng là với ngươi có đụng chạm không nhỏ.” Hắn dừng một chút, lại nói: “Bất quá cái kia đều là chuyện đã qua, hiện tại tổ chức cũng bị mất, ta cũng không có ý định với ngươi tính toán hiềm khích lúc trước. Bản tọa tục danh, hắc Lam!”

“Chi!” Xung quanh vài tên võ giả đều là hoảng hốt, không nhịn được lui lại mấy bước, cùng hắn kéo dài khoảng cách.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, cười khổ nói: “Hóa ra là Huyết Nhận thất sát đầu lĩnh một trong, vậy sao ngươi sẽ cùng Thiên Nga Tôn giả ở chung với nhau?”

Hắc Lam thở dài, nói: “Huyết Nhận tổ chức đều bị Hồng Uyên đại nhân một nồi đạp, ta cùng Hác Sâm cũng bị hắn thu phục, hiện tại một lòng đi theo hắn, theo đuổi cái kia vô thượng đại đạo.”

Dương Thanh Huyền chợt nói: “Thì ra là như vậy. Thiên Nga Tôn giả tu vi Thông Thiên, hai người ngươi đi theo hắn đúng là so với vẫn làm sát thủ cầu tiến, cũng coi như là một hồi cơ duyên không nhỏ.”

Hắc Lam nhẹ nhàng “Ừ” một tiếng, cũng không biểu hiện, mà là nói rằng: “Hiện tại không đề cập tới những này, đúng là này tiểu Diêm La Điện, làm sao xông qua mới là then chốt.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hết cách rồi, chỉ có thể cứng rắn công. Vừa nãy ta tuy rằng thất bại, nhưng ít ra gặp được Quỷ Vương chân thân, hơn nữa biết hắn bị trọng thương. Lại tổ chức một lần mạnh mẽ tấn công, phần thắng vẫn là cực đại. Hơn nữa hiện tại song kỳ bày xuống kết giới, những này Quỷ Tướng trong thời gian ngắn phá không mở, có thể tiếp tục chờ cường viện đi vào. Dù cho nhiều đến một cái, chúng ta phần thắng cũng có thể thêm một phần.”

Thi Ngọc Nhan nói: “Ta cũng cảm thấy Dương Thanh Huyền nói biện pháp có thể được. Chỉ cần ngăn cản những này Quỷ Tướng thời gian mười hơi thở, chúng ta liền chắc chắn đánh giết cái kia Quỷ Vương.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nhớ tới Thi Ngọc Nhan đáng sợ kia Võ Hồn hiểu ý một đòn.

Mà Thi Ngọc Nhan cũng là nghĩ tới Dương Thanh Huyền loại loại thần thông.

Hai người có cảm giác trong lòng, theo bản năng liếc nhau một cái, sau đó lại cảm thấy lúng túng cực kỳ, vội vàng tách ra ánh mắt.

“Mười cái hô hấp, tuy rằng khó khăn, nhưng cũng chưa chắc không làm được. Ai đi đánh giết Quỷ Vương, ai lại ngăn cản những này Quỷ Tướng?” Khuê Anh trên mặt lập loè yêu dị vẻ mặt, chậm rãi hỏi.

“Ta có thể là một vị, dù sao ta hỏa diễm khắc chế những này quỷ khí. Hắc Lam đại nhân có thể là một vị, hắc Lam đại nhân là ngay trong chúng ta duy nhất Đế Thiên vị cường giả, thực lực tự không cần phải nói. Còn có, ta cảm thấy được Thi Ngọc Nhan tiểu thư có thể là một vị, Quân Thiên Tử Phủ thần thông cái thế, Thi tiểu thư chiến kích càng là dũng mãnh vô song.” Dương Thanh Huyền cẩn thận phân tích nói.

Hắc Lam cũng không có ý kiến.

Thi Ngọc Nhan nghĩ một hồi, cũng nhẹ nhàng gõ đầu. Hoàng Di sốt sắng, nhưng cũng bị Thi Ngọc Nhan đè ép xuống.

Dương Thanh Huyền nói: “Được! Liền như vậy định rồi, mọi người mau mau chuẩn bị một chút, kết giới này lại chống đỡ một phút, chúng ta liền ra tay!”

Mọi người còn lại đều là biểu hiện nghiêm nghị, vội vàng ngồi xếp bằng điều tức, không ít người bắt đầu nuốt phục đan dược.

Tất cả mọi người biết, khả năng này là bọn hắn sống sót rời đi cơ hội duy nhất, như là thất bại, chính là điểm cuối.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 963: Mỹ Nhân Như Ngọc Kiếm Như Cầu Vồng

Bên ngoài kết giới ba mươi, bốn mươi tên Quỷ Tướng, lâu không công phá được, càng ngày càng táo bạo.

Bỗng nhiên, hết thảy Quỷ Tướng đều phát sinh tiếng kêu hoảng sợ, giống là đến từ sâu trong linh hồn gào thét, lan truyền ra vô cùng sợ tâm tình.

Dương Thanh Huyền cùng Thi Ngọc Nhan đồng thời cảm ứng được dị thường, song kỳ hỗn hợp ở dưới kết giới, áp lực rõ ràng nhỏ đi.

Dương Thanh Huyền linh mục lóe lên, nhìn chằm chằm bên ngoài kết giới Quỷ Vương, cả kinh nói: “Cái kia Quỷ Vương phải làm gì?!”

Mọi người lúc này mới phát hiện, từ Quỷ Vương trên người, nổ bắn ra vô số màu xanh đen mạch máu, như một mảnh châm mưa, xuyên. Vào đến những này Quỷ Tướng trong cơ thể, liều mạng lấy ra bọn họ quỷ khí.

Cái kia đứa bé như thế trên gương mặt, che kín dữ tợn cùng âm trầm.

Thông qua mút vào lượng lớn trên người quỷ tướng quỷ khí, Quỷ Vương vết thương trên người đang ở một chút điểm phục hồi như cũ, thỉnh thoảng có quang văn từ bên trong thân thể bức ra, “Ầm” bạo nổ mở một mảnh huyết nhục, sau đó bị quỷ khí chữa trị.

Mọi người đều hoàn toàn biến sắc, lập tức hiểu Quỷ Vương đang làm gì.

Hắc Lam cả kinh nói: “Làm sao bây giờ?!”

Dương Thanh Huyền kịp thời lập đoạn, nói: “Quyết không thể để hắn khôi phục thương thế, nếu không thì không có phần thắng rồi, hiện đang ra tay, không thể đợi thêm nữa!”

Tất cả mọi người là ánh mắt quét qua, giữa lẫn nhau ánh mắt trao đổi hạ, đều là tâm lĩnh thần hội.

Dương Thanh Huyền cùng Thi Ngọc Nhan liếc mắt nhìn nhau, đồng thời bấm quyết, đem hai mặt cờ xí thu lại rồi.

Song kỳ ở trên không bên trong chậm rãi tách ra, có chút lưu luyến đáng vẻ không bỏ.

Trong lòng hai người không tên có loại dị dạng, giống như là này vàng, lam song kỳ, như là bị nào đó loại tâm tình dính dấp.

Đặc biệt là Thi Ngọc Nhan, vừa nghĩ tới thân phận đối phương, không khỏi vẻ mặt hốt hoảng lại, trên hai gò má chiếu ra ửng đỏ, cảm thấy trên mặt nóng lên.

Dương Thanh Huyền bén nhạy đã nhận ra mặt của nàng hồng, cả kinh nói: “Thi tiểu thư, ngươi không sao chứ?”

Thi Ngọc Nhan càng là thẹn đến muốn chui xuống đất, trên gương mặt ửng đỏ đều phải tím bầm, cúi đầu, nhỏ như muỗi tiếng đáp lại: “Không có chuyện gì.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, có chút không yên lòng nói: “Thật sự không có chuyện gì?”

Thi Ngọc Nhan giận dữ và xấu hổ đan xen, cáu giận nói: “Tự nhiên không có chuyện gì!”

Dương Thanh Huyền có chút không hiểu ra sao, không hiểu nàng tính khí làm sao đột nhiên liền biến thành xấu.

Song kỳ kết giới vừa thu lại, đầy trời âm u quỷ khí liền phả vào mặt, hắc Lam quát to: “Đừng làm phiền, ra tay!”

Trước tiên tiện tay bên trong hóa ra một căn đen nhánh roi dài, mặt trên dựng lên hắc khí, như liệt diễm thiêu đốt, bóng người ở trên không bên trong loáng một cái, liền lấy tốc độ cực nhanh hướng về Quỷ Vương đánh tới, đồng thời quát lên: “Yểm hộ!”

Dương Thanh Huyền cùng Thi Ngọc Nhan lập tức theo sát phía sau, hóa thành hai tia sáng, một ngọn lửa hừng hực lửa cháy lan ra đồng cỏ, nhất lưu thương cong nước.

Còn lại người cũng ngay đầu tiên công hướng bốn phía Quỷ Tướng, đưa bọn họ ngăn cản, cho ba người để trống thời gian đến.

“Ầm!”

Hắc Lam roi dài đánh mạnh ở Quỷ Vương trước người, tạo nên tảng lớn sóng gợn, có mấy căn tuôn ra đến mạch máu trực tiếp bị hắc khí đập vỡ tan.

Quỷ Vương nhe răng trợn mắt, trong miệng phát sinh thanh âm thống khổ.

Nhưng này roi dài mặc dù mạnh mẽ, nhưng không bị thương đến bản thể hắn, vẫn còn bị một tầng quỷ khí cản lại.

Hắc Lam đem toàn bộ lực lượng đều rót vào trên roi dài, vô số phù văn ở trên roi lóe lên tiêu tan, ép tới cái kia quỷ khí lăn lộn, nhưng thủy chung không thể đánh tan, thậm chí khó tiến thêm nửa nửa phần!

“Dương Thanh Huyền, của ngươi hỏa!”

Hắc Lam hét lớn một tiếng, trên mặt gân xanh căn căn nổi lên, cắn răng nói: “Sợ là chỉ có của ngươi nghiệp hỏa, mới có thể phá này âm u quỷ khí!”

Không cần hắn nói, Dương Thanh Huyền liền đã một kiếm đến từ trên trời, nghiệp hỏa như cầu vồng, Đãng Ma tru tà!

Cái kia Quỷ Vương con ngươi co rụt lại, bắn ra kinh nộ ánh mắt, nhe răng rống to, hai tay ở trước người bày tự chọn thế, sau đó nắm đấm nắm chặt, trực tiếp bình đẩy ra.

“Ầm ầm!”

Quyền kình cuốn lên to lớn cương phong, hóa thành một đạo rồng màu xanh cuốn, xé rách không gian, xông tới đi, đánh vào cầu vồng kiếm trên.

Cặp kia sắc nghiệp hỏa bị nhanh chóng đánh tan, hình thành từng vòng hỏa văn, soi sáng trời cao.

Quỷ Vương tuy rằng e ngại nghiệp hỏa, nhưng dù sao thực lực ở đó, trực tiếp dùng cảnh giới áp chế nghiệp hỏa, để không thể tới gần người, tuy rằng tiêu hao năng lượng cực nhanh, nhưng cũng là không có cách nào bên trong phương pháp xử lý, đồng thời hiệu quả cũng không tệ lắm, hoàn toàn đem Dương Thanh Huyền chặn lại rồi.

Nhưng lập tức mà đến, nhưng là một cỗ Thanh Lưu, như núi cao lưu nước, Hoành Tảo Thiên Quân.

Thi Ngọc Nhan lấy nữ tử thân, sử dụng tới này cương mãnh thô bạo, nam tử mới dùng chiến kích, cũng không có bất kỳ vi cùng, ngược lại nhiều hơn một cỗ anh khí.

Quỷ Vương sắc mặt giận dữ, lại quát một tiếng, quỷ trên người khí bắn ra, đem hắc Lam cùng Dương Thanh Huyền đều đẩy lui mấy phần, sau đó bên trái tay vồ một cái, như ngọc ngón tay màu xanh, liền đem chiến kích dao nhọn bóp lấy.

Thi Ngọc Nhan hoàn toàn biến sắc, phát hiện cái kia Thanh Ngọc giống như non nớt trên tay nhỏ bé, có vạn cân lực lượng, nhưng mà của nàng chiến kích khó hơn nữa vung lên nửa phần.

Cái kia Quỷ Vương trong mắt sát cơ lóe lên, tay trái đẩy về phía trước, chiến kích liền thuận thế đè ép trở về.

Thi Ngọc Nhan lâm chiến kinh nghiệm cũng vô cùng phong phú, vội vàng buông hai tay ra, sau đó chiến kích từ bên cạnh người chui qua lại. Mình thì không lùi mà tiến tới, trong khoảnh khắc đi tới mấy bước, nghiêng người đến Quỷ Vương trước mặt, xinh đẹp bên trong cặp mắt, đột nhiên trở nên bình tĩnh như nước, không có một chút xíu gợn sóng.

“Thu quang bình phong!”

Một đạo kiếm quang như nước, như tuyết, từ cái kia thêu hoa cúc văn, tán hoa bạch y dáng người trên lấp loé ra.

Mỹ nhân như Ngọc Kiếm như cầu vồng.

Quỷ Vương biến sắc mặt, thầm nói: “Không được!”

Nhưng thế kiếm kia như nước, như quang, đã phá mở âm u quỷ khí, đâm ở trước người mình.

Quỷ Vương kinh hãi, vội vàng thu tay về đến, không lo được Dương Thanh Huyền cùng hắc Lam công kích, hai tay hướng về cái kia bảo kiếm Mộ Hàn Tuyết chộp tới.

Thi Ngọc Nhan hai con ngươi co rụt lại, xẹt qua kiên quyết cùng trấn định, nhẹ giọng kêu: “Dương Thanh Huyền.”

Dương Thanh Huyền thân thể chấn động, tựa hồ trong lòng sinh ra ý nghĩ, vội vàng quay đầu lại.

Chỉ thấy Thi Ngọc Nhan trên người hồn quang long trọng, hóa thành từng đạo từng đạo Hồn Ấn khuếch tán, cái kia Mộ Hàn Tuyết trên lạnh như băng sương, tạo nên lãnh nguyệt giống như hào quang màu xanh.

Dương Thanh Huyền trái tim bỗng nhiên co rụt lại, lập tức hiểu Thi Ngọc Nhan kêu to hắn hàm nghĩa. Nàng muốn triển khai nào sẽ tâm một kích.

Phàm là chiêu này sau khi xuất hiện, thì sẽ toàn thân thoát lực, ở thời gian nhất định bên trong hoàn toàn mất đi sức chiến đấu.

Nàng là muốn hắn bảo vệ nàng.

Dương Thanh Huyền không hiểu Thi Ngọc Nhan tại sao lại gọi mình.

Thi Ngọc Nhan chính mình cũng không hiểu, đổi thành những người khác thân nhân lời, nàng là kiên quyết không dám triển khai chiêu này. Nhưng bây giờ nhưng phát huy ra.

Hơn nữa trong lòng nàng âm thầm cảm thấy kỳ quái, tự mình tiến tới Biển Đen hồi lâu, thêm vào hiện tại tổng cộng từng dùng tới ba lần hiểu ý một đòn, hắn đều ở đây bên người.

Một lần là đối phó Nghê Ba, bị hắn lừa đi rồi Huyền Nguyên khống Thủy Kỳ. Lần thứ hai nhưng là trực tiếp đối phó hắn, hắn chủ động đưa về Huyền Nguyên khống Thủy Kỳ. Mà giờ khắc này nhưng là lần thứ ba, thân phận của hai người từ người qua đường, kẻ địch, biến hóa thành bây giờ chiến hữu.

Hai người tuy rằng tâm niệm thay đổi thật nhanh, nhưng cũng không có quá nhiều thời gian cùng tạp niệm, Mộ Hàn Tuyết trên kiếm quang đột nhiên tăng cao, như ngân chúc thu quang lạnh bình phong.

Cũng như trên bậc lạnh ban đêm, mát mẻ như nước.

Dương Thanh Huyền trường kiếm vừa thu lại, xoay người lại, thanh tuyển trên mặt, mắt sáng mày sao trong đó, lập loè ra màu tím nhàn nhạt hỏa vân.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 964: Hắc Lam Bị Giết, Một Quả Cuối Cùng Thiên Đan

“A!”

Một đạo không phải người không phải thú tiếng kêu thảm thiết vang lên, quỷ dị thê thảm, đâm thủng trời cao.

Hết thảy Quỷ Tướng đều là cả người cự chiến, lần lượt phát sinh tiếng kêu thê thảm, không lo được trước mắt chiến đấu, vội vàng xoay người chạy đi.

Quỷ Vương ở tay không gắng đón đỡ Thi Ngọc Nhan một kiếm hạ, trực tiếp bị tước rớt một cái bàn tay, bên trong phun - bắn ra đại lượng chất lỏng màu xanh biếc. Non nớt trên gương mặt tràn đầy thống khổ cùng phẫn nộ.

Thi Ngọc Nhan một kiếm sau, triệt để thoát ly, Mộ Hàn Tuyết từ không trung rơi xuống, cả người cũng đi xuống cũng.

Quỷ Vương trong miệng phát sinh thê lương tiếng gào, không lo được đau đớn, nhún người mà lên, một cái tay khác đột nhiên chụp vào Thi Ngọc Nhan, muốn lấy nàng tính mạng.

Hắc Lam mừng như điên không ngớt, nắm lấy cơ hội vung lên hắc roi, bỗng nhiên hướng về Quỷ Vương đầu trên đánh tới, đồng thời khẽ quát: “Nhân lúc hắn ốm, đòi mạng hắn!”

Lời ấy là nói với Dương Thanh Huyền.

Chỉ cần Dương Thanh Huyền nghiệp hỏa ra tay, phối hợp hắn hắc roi, nhân lúc Quỷ Vương bị thương cùng mất lý trí thời điểm, đại khái suất có thể đòi mạng hắn.

Cho tới Thi Ngọc Nhan sự sống còn, hắn tự nhiên là bất kể. Thậm chí như là Thi Ngọc Nhan chết rồi, nói không chắc còn có cơ hội lấy được Huyền Nguyên khống Thủy Kỳ.

Nhưng Dương Thanh Huyền cũng không hề bị lay động, mà là bóng người loáng một cái, liền lăng không vượt qua, đem thoát lực rơi xuống Thi Ngọc Nhan ôm vào trong tay.

Hai người bốn mắt tương đối, phảng phất trong thiên địa đều tĩnh lặng lại.

Thi Ngọc Nhan bỗng nhiên cả kinh nói: “Cẩn thận!”

Cái kia Quỷ Vương lợi trảo, liền sau lưng Dương Thanh Huyền, mang theo tức giận sức mạnh, năm căn Bích Ngọc trên ngón tay, đều dấy lên um tùm Lục Hỏa, bỗng nhiên vồ xuống.

Dương Thanh Huyền mi tâm tử hỏa hơi động, giơ tay bấm quyết, bốn phía thời gian hơi ngưng lại.

Ngay ở Quỷ Vương móng vuốt cách hắn sau lưng ba tấc thời gian, Dương Thanh Huyền tốc độ nhanh qua cái kia một trảo tốc độ, phi thân nhanh chóng thối lui.

“Ầm ầm!”

Tất cả vòng quay thời gian, vào đúng lúc này nổ tung.

Quỷ Vương một trảo thất bại, mà hắc Lam roi dài hung hăng đánh vào Quỷ Vương đầu trên, “Oành” nổ nát một mảnh, đem Quỷ Vương cả đầu gõ rơi mất một nửa!

“Ha ha!” Hắc Lam một hồi mừng như điên, nhưng tiếng cười đột nhiên đình chỉ.

Hắn muốn đem cái kia roi dài rút ra, lại đánh mấy đánh xuống, đem Quỷ Vương triệt để đánh nổ. Nhưng bất luận hắn cố gắng như thế nào, roi kia đều giống như bị hấp ở đối phương trong đầu, vẫn không nhúc nhích.

“Tại sao lại như vậy?!”

Hắc Lam kinh hãi, một trái tim không rõ liền rơi xuống đáy vực.

“Không được!” Hắn kinh hô một tiếng, vội vàng bỏ roi, xoay người muốn đi.

Nhưng thân thể nhưng là cứng ngắc ở, bị vô số mạch máu bao lấy, từng căn từng căn xuyên. Vào trong thân thể của hắn.

“Không!” Hắc Lam hoảng hốt, mất tiếng kêu thảm thiết, liều mạng giãy dụa.

Nhưng này chút mạch máu nhưng là càng ngày càng nhiều, tất cả đều là theo cái kia hắc roi bên dưới, từ Quỷ Vương phá toái trong óc chậm rãi lan tràn tới.

Tất cả mọi người kinh hãi ở, nhất thời tay chân luống cuống.

“Không được!”

Dương Thanh Huyền ôm Thi Ngọc Nhan bay xuống ở trong đám người, vội vàng đem Thi Ngọc Nhan đưa cho Hoàng Di ôm lấy, vội la lên: “Như là hắc Lam bị giết lời, thì phiền toái!” Nhưng mà sau đó xoay người liền đi, một kiếm chém về phía Quỷ Vương.

Bỗng nhiên một đạo thân ảnh khổng lồ từ bên hông bay tới, trực tiếp đánh về phía hắn, to lớn kia nắm đấm càng là như hai toà núi nhỏ hạ xuống.

Là một tên Quỷ Tướng phấn đấu quên mình.

Dương Thanh Huyền sắc mặt phát lạnh, kiếm khí như cầu vồng, trực tiếp đem tên kia Quỷ Tướng chém thành hai nửa.

Nhưng trong khoảnh khắc, cái kia chút nguyên bản đờ đẫn Quỷ Tướng, tất cả đều phục hồi tinh thần lại, liều mạng đánh về phía Dương Thanh Huyền.

Lại là mấy kiếm chém ra, mỗi một kiếm trên đều bắn ra nghiệp hỏa, đem gần nhất vài tên Quỷ Tướng chém lùi.

Nhưng tới vây Quỷ Tướng nhiều lắm, đưa hắn bức từng bước lùi về sau, cách này Quỷ Vương trái lại càng ngày càng xa.

Lúc này hắc Lam đã đình chỉ giãy dụa, trên người chân nguyên cùng tinh huyết bị Quỷ Vương rút khô, thành một tầng da người, cắm đầy mạch máu, cùng với một cái sưng to lên đầu.

Mà Quỷ Vương cái kia phá toái đầu lâu, nhưng là khôi phục không ít.

“Hí!” Hắc Lam còn lại da người thân thể, bỗng chốc bị mạch máu tê liệt nát tan.

Quỷ Vương thu về đầy trời mạch máu, giơ tay lên một trảo, một tên Quỷ Tướng liền bay qua, bị hắn năm ngón tay xuyên. Vào đầu óc, mạnh mẽ thu nạp sức mạnh bổ sung chính mình.

Hơn nữa lần này thu nạp khác với lúc đầu, cái kia Quỷ Tướng thân thể kịch liệt khô quắt xuống, Quỷ Vương nguyên bản hài nhi thân thể, không ngừng bành trướng, trở nên cường tráng hơn nữa khủng bố, bắp thịt từng khối từng khối nhô ra.

Hết thảy võ giả tất cả đều dọa sợ, này mới phản ứng được không tốt liều mạng xông lên, cùng Dương Thanh Huyền một đạo giết địch.

Nhưng hết thảy Quỷ Tướng tất cả đều hộ tống ở phía trước, muốn xông tới đánh giết Quỷ Vương, đã không thể nào.

Từ ngoại điện thỉnh thoảng sẽ có võ giả xông tới, nhưng cũng chỉ là như muối bỏ biển.

Hoàng Di bảo vệ Thi Ngọc Nhan ở phía sau, gương mặt lo lắng, đút nàng cắn nuốt một ít đan dược, nhưng chân nguyên triệt để bớt thời gian, cũng không phải là trong thời gian ngắn có thể khôi phục như cũ.

Thi Ngọc Nhan cười khổ nói: "Chung quy hay là đã thất bại, chúng ta sẽ chết tại đây sao?"

Hoàng Di không nhịn được khóc ròng nói: "Sẽ không, tiểu thư yên tâm, chưởng môn ở nơi này Lục Đạo trong kết giới, nhất định sẽ tới cứu ngươi. Hoặc Hứa chưởng môn bây giờ đang ở một nơi nào đó nhìn, chỉ là muốn thử thách một hồi tiểu thư."

Thi Ngọc Nhan cười nhạt, đầy mặt cay đắng, cũng không có đối với sợ hãi tử vong, nhưng lại có cực độ không cam lòng, thở dài nói: "Thật không muốn... Dừng lại ở đây a."

Nàng lặng lặng nằm ở Hoàng Di trong lồng ngực, nhìn về phía trước cái kia quỷ khóc sói tru chém giết, ánh mắt tất cả đều rơi vào đạo kia thon dài bóng người trên, nội tâm có vẻ cực kỳ bình tĩnh.

"Dương Thanh Huyền!" Bỗng nhiên từ ngoài điện chạy tới mấy người, vừa nhìn xuống kinh hãi, vội vàng cũng gia nhập chiến trường.

Chính là Vũ Ảnh, A Đức cùng hoa sen ba người, lâu không gặp Dương Thanh Huyền đi ra, cũng không thấy những này quỷ quái trừ khử, đều là lo lắng không thôi, giết ra khỏi trùng vây chạy vào.

Ba người trực tiếp chạy đến Dương Thanh Huyền bên cạnh người, giúp hắn đem bên cạnh vài tên Quỷ Tướng công kích đứng vững.

Vũ Ảnh gặp Dương Thanh Huyền thân ảnh lảo đà lảo đảo, thất kinh hỏi: “Ngươi không sao chứ?”

Dương Thanh Huyền sử dụng kiếm chống đỡ trên mặt đất trên, khổ sở nói: “Lực kiệt, sợ là phải xong rồi.”

Vũ Ảnh vội la lên: “Đừng nói như thế không cát lợi, cuồn cuộn không ngừng có người đi vào, chỉ cần có thể chống đỡ xuống, nhất định có thể thắng.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Sợ là không có thời gian.”

Hắn nhìn phía xa Quỷ Vương, đã hút hết vài tên Quỷ Tướng, thân thể trở nên dường như Quỷ Tướng giống như vậy, nhưng cũng mạnh hơn nhiều. Cái kia cụt tay cùng nát đầu lâu nhưng là từ lâu khôi phục.

A Đức cũng phát hiện cái kia Quỷ Vương, cả kinh nói: “Thật sự không có cách nào sao?”

“Còn có biện pháp!”

Dương Thanh Huyền trong mắt loé ra tàn khốc, trong tay Tinh Giới loáng một cái, lấy ra một cái hộp ngọc, chậm rãi mở ra, bên trong là một quả tròn xoe đan dược, tỏa ra khí tức kinh người.

Đây là tiểu Hoa Quả Sơn bên trong lấy được Thiên cấp đan dược, không biết tên.

Cho Hoa Thanh một viên làm làm quà sinh nhật, chính mình từng nuốt một viên, áp chế Khổng Linh, giờ khắc này còn sót lại một viên ở trên người.

Dương Thanh Huyền không nói hai lời, liền đem cái kia thiên đan trực tiếp nuốt xuống.

Sau một khắc, một luồng mênh mông sức mạnh, theo hòa tan đan dược hóa mở, chảy vào tứ chi bách hài của hắn.

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, hét lớn một tiếng, liền phóng lên trời.

Đầy trời hỏa quang đại thịnh, bên trong biến hóa ra một con chim thần Thanh Loan, phun ra nghiệp hỏa, hướng về cái kia Quỷ Vương phóng đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 965: Áp Chế Quỷ Vương, Tất Cả Quy Vô

Nghiệp hỏa soi sáng trời cao, đem toàn bộ trong điện chiếu xạ giống như ban ngày.

Tất cả mọi người cùng Quỷ Tướng tất cả giật mình, tất cả đều ngạc nhiên nhìn cái kia Thanh Loan.

Quỷ Vương càng là sắc mặt chìm xuống, trong miệng phát sinh rống giận trầm thấp, đem đang ở thu nạp một đầu Quỷ Tướng đầu lâu vồ nát, liền phóng lên trời, tiến lên nghênh tiếp.

“Ầm!”

Hai người khí tràng trước tiên liền đụng vào nhau, lóe ra cường đại linh áp, đem hư không xé ra từng đạo từng đạo lỗ hổng, hướng về bốn phương tám hướng vọt tới.

Phía dưới đông đảo Quỷ Tướng cùng võ giả, tất cả đều kinh hãi trở ra, phân thành hai phái, xa xa nghỉ chân quan sát.

Dương Thanh Huyền một hồi biến về nhân thân, hai tay bấm quyết, phía sau hóa ra Thanh Loan bóng người, ngủ đông trời cao.

“Bách điểu đến triều!”

Chính là Thanh Loan thiên phú thần thông, đầy trời hóa ra vô số hỏa diễm phù văn, từng đoá từng đoá như đóa hoa sen nở rộ, biến ảo thành bách điểu, như kiếm đi.

Quỷ Vương nghiêm ngặt quát một tiếng, không dám liều nghiệp hỏa, to lớn nắm đấm ngang trời đánh tới, “Ầm ầm” một tiếng, phá xuất một cái hắc động lớn, cắn nuốt tất cả hỏa diễm.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy trong cơ thể chân nguyên nổi khùng, cái kia thiên đan sức mạnh không ngừng chống đỡ mở toàn thân, như là không nhanh chóng tản đi lời, sợ là muốn trực tiếp bạo thể mà chết.

Hắn đem Thanh Loan Pháp tướng vừa thu lại, hóa thân Hắc Long, tương tự là một quyền Lăng Không đánh xuống!

“Đại Diệt Đạo Long Quyền!”

“Ầm ầm!”

Long Quyền oai, cuốn lên khắp nơi Thiên Long văn, đem cái kia hắc động thật lớn tách ra. Vô biên uy thế giáng lâm xuống, nghiền ép tứ phương.

Quỷ Vương giận dữ, gào thét bên dưới, hai tay bỗng nhiên giơ lên, tảng lớn lục mang tự đầu ngón tay tản ra, Tề Tề vỗ tới!

“Ầm!”

Quyền chưởng oai, khiến cho hư không rung động, đáng sợ cuộn sóng đẩy về phía bốn phương tám hướng. Cả kinh trong điện người, quỷ đều sợ, xa xa tránh né.

Hoàng Di sợ hãi nói: “Tiểu tử này làm sao đột nhiên mạnh như vậy?”

Thi Ngọc Nhan cũng giật mình không thôi, nói: “Hắn vừa nãy nuốt một viên đan dược, liền có công lực như vậy. Sợ là nào đó loại trong truyền thuyết thần đan. Không tốt như vậy đan dược tất nhiên sẽ có rất lớn tác dụng phụ, sau đó sợ là muốn giống như ta.”

Còn lại võ giả càng là khiếp sợ không thôi, nhưng cùng lúc lại mừng như điên không ngớt, toàn bộ đều thấy được sống sót hi vọng.

"Lăng Sương Phiêu Hoa Chưởng!"

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, liền nghiêng người mà lên, trực tiếp cùng Quỷ Vương cận chiến, chưởng như phiêu hoa, một chiêu chiêu công kích đi qua.

"Ầm! Ầm!"

Đầy trời đều là hai người chưởng pháp cùng quyền ảnh, tử hỏa cùng lục quang không ngừng đan xen hỗn hợp, ở trên không bên trong giống như pháo hoa nổ ra.

Quỷ Vương càng đánh càng phẫn nộ, càng đánh càng hoảng sợ.

Tuy rằng thực lực của hắn ổn chiếm trên gió, nhưng đối phương nhưng giống là có thêm cuồn cuộn không kiệt sức mạnh, mỗi một chiêu đều như là đem hết toàn lực mới đỡ lấy, nhưng tiếp theo chiêu nhưng hoàn toàn không có lực kiệt dấu hiệu.

Đối với Dương Thanh Huyền mà nói, đừng nói kiệt lực, như là không thể mau chóng đem cái kia thiên đan sức mạnh phát tiết rơi, sợ là muốn trực tiếp bạo thể mà chết. Hắn không chỉ có không có lực kiệt dấu hiệu, trái lại một chiêu vượt qua một chiêu, trường kỳ duy trì ở siêu trình độ bên trên.

Cứ kéo dài tình huống như thế, càng đã biến thành Dương Thanh Huyền đè lên Quỷ Vương đánh, nhìn toàn trường trợn mắt ngoác mồm.

Quỷ Vương trên người khối lớn bắp thịt, không ngừng vỡ ra được, nổ ra màu xanh biếc nùng nước, ở trên không bên trong phát huy tản đi.

"Diệt Đạo Long Quyền!"

Dương Thanh Huyền một cánh tay hóa long, Lăng Không đánh tới.

"Ầm!"

Quỷ Vương đồng dạng một quyền lại đây, trực tiếp bị đánh rơi hạ phong, toàn bộ trên cánh tay phải nổi gân xanh, thân thể khôi ngô run rẩy bị đẩy lui.

Dương Thanh Huyền lần thứ hai năm ngón tay nắm chặt, lại là một đòn Diệt Đạo Long Quyền đánh rơi.

Giờ khắc này thiên đan sức mạnh, hầu như dung hiểu được cực hạn, chân nguyên trong cơ thể dâng trào như biển, chỉ có loại này siêu cấp lớn chiêu, mới có thể chậm giải hắn khó chịu.

Quỷ Vương kinh nộ nghênh đón.

"Ầm!"

Lại là song quyền đối oanh, lần này càng bị đánh bay rơi, trên người huyết nhục không ngừng nổ ra, bị chấn động ở trên vách tường, tuôn ra lượng lớn chất lỏng màu xanh biếc.

Cái kia khuôn mặt dữ tợn, vặn vẹo lợi hại.

Dương Thanh Huyền phát hiện Quỷ Vương thân thể cũng không phải là hỏng mất, mà là ở hoàn nguyên, từ từ khôi phục khi trước hài đồng dáng dấp.

Hắn khá là giật mình, lại liên tục triển khai hai chiêu Diệt Đạo Long Quyền sau, trong cơ thể như núi lửa sức mạnh bình thường mới hơi hơi áp chế lại.

trUyencuatuinet

Hắn Lăng Không đi tới, vươn tay ra, mở miệng nói: "Có người chỉ dẫn ta, hướng ngươi muốn một thanh chìa khoá."

Quỷ Vương cái kia mặt ngẩn ngơ, lập tức “A” rống to, trên người da thịt huyết toàn bộ nổ tung, hoàn toàn khôi phục đứa trẻ thân thể.

Tựa hồ “Chìa khoá” hai chữ kích thích hắn, hung ác hướng về Dương Thanh Huyền rống to, thê lương quỷ tiếng ở toàn bộ trên cung điện vang vọng.

Những Quỷ Tướng kia từng cái từng cái sợ kêu rên, sau đó liều mạng hướng về Dương Thanh Huyền vọt tới.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, lạnh lùng nhìn chằm chằm cái kia Quỷ Vương, lạnh giọng nói: “Ngươi nên có thể nghe hiểu nhân ngôn, mặc dù không thể ngữ, cũng nhất định có biện pháp cùng ta trao đổi đi. Lấy chìa khóa ra, đồng thời mở ra rời đi đường nối, bằng không chết.”

“Ầm” một tiếng, một đoàn tử hỏa ở đầu ngón tay dựng lên, chỉ về Quỷ Vương, tràn đầy uy hiếp.

Quỷ Vương hung tợn theo dõi hắn, tựa hồ cũng không úy kỵ.

Cái kia chút bốn phương tám hướng vọt tới Quỷ Tướng, đã gần trong gang tấc.

Thi Ngọc Nhan đám người đều là kinh hãi, đồng nói: “Không được!”

Dương Thanh Huyền bây giờ là bọn họ chạy trốn duy nhất hi vọng, như là cúp, ai cũng không sống nổi.

Ngay sau đó một đám người vội vàng xông tới, muốn ngăn cản những Quỷ Tướng kia.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trở nên ửng hồng, đan dược lực lượng hao gần nửa, nhưng giờ khắc này vẫn còn ở không ngừng tích trữ, hai tay hắn ở trước người bấm quyết, trên đầu ngón tay tử hỏa tỏa ra yêu dị hào quang, không tên liền làm cho người ta một loại hoảng sợ cảm giác.

“Ngươi đã không chịu lấy chìa khóa ra, lại không muốn mở ra đường nối, vậy không thể làm gì khác hơn là ta tự mình tới tìm.”

Cái kia tử hỏa ở trong tay một hồi phóng đại, như một đóa hoa sen nở rộ, sau đó toàn bộ trong thiên địa yên tĩnh lại, chỉ nghe một đạo thanh âm nhàn nhạt, “Vô tận hạo kiếp.”

“Ầm ầm!”

Hỏa diễm tự Dương Thanh Huyền trên người tỏa ra mở, hóa thành vô biên nghiệp lực, quét ngang đại điện.

Dương Thanh Huyền đầy tràn chân nguyên, vào đúng lúc này cũng đột nhiên bị quất ra không, giống như là mất nước người khô như thế, khuôn mặt một hồi trở nên hết sức khó coi.

“A!” Hắn thống khổ quát to một tiếng, trong cổ họng trực tiếp ho ra máu nữa.

Này vô tận hạo kiếp uy năng mênh mông, nhưng đối với tự thân phản phệ, xa so với lần trước triển khai lúc khủng bố hơn nhiều lắm.

Vô tận hạo kiếp ở thi triển ra mấy cái trong phút chốc, Dương Thanh Huyền liền phun ra một ngụm máu đến, thẳng tiếp bị trọng thương.

Mà bốn phía những Quỷ Tướng kia, còn có dựa vào ở trên vách tường Quỷ Vương, thì lại từng cái từng cái hoảng sợ mở to hai mắt, phát sinh đáng sợ kêu rên.

“Ầm ầm!”

Tử hỏa khuấy động, những Quỷ Tướng kia trong khoảnh khắc liền hóa thành hư vô, liền ngay cả phía sau xông về phía trước võ giả, tất cả đều sợ đến vội vàng lùi về sau, dồn dập sử dụng tới chân nguyên chống đối.

Gần nửa võ giả đỡ không được, trực tiếp ở Tử Viêm hạ biến thành tro bụi.

Liền ngay cả này kiên cố khó tin đại điện, cũng bị hướng về nát khung đỉnh, một đạo tử quang bay lên trời cao.

“Ầm ầm ầm!”

Đáng sợ Tử Viêm tàn phá, dần dần đem đại điện đốt thành tro bụi, tất cả yêu ma quỷ quái, toàn bộ hóa thành hư vô.

Còn sống sót võ giả, tất cả đều là trong lòng run sợ, sợ hãi nhìn cái kia tử hỏa bên trong, lóng lánh bóng người.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 966: Bất Tử Bất Diệt, Vĩnh Viễn Không Bao Giờ Siêu Sinh

“Đáng sợ như vậy uy năng... Đây là Tiểu Thiên Vị cảnh giới sao?” Thi Ngọc Nhan triệt để trợn tròn mắt, bị Hoàng Di dùng một mặt màu vàng tiểu khiên hộ tống ở phía sau, hai mắt một mảnh dại ra.

Không chỉ có là nàng, may mắn còn sống sót số ít người, tất cả đều là cả kinh khó có thể phục thêm, trái tim đều giống như hít thở không thông.

Toàn bộ tiểu Diêm La Điện trực tiếp biến thành tro bụi, lòng đất xuất hiện một cái hơn mười trượng sâu hố to.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng cau lại hạ lông mày, này chiêu vô tận hạo kiếp ở Tu La Đạo thời điểm, trực tiếp nổ ra cái sâu không thấy đáy hố trời, giờ khắc này nhưng chỉ là nổ nát mặt đất hơn mười trượng, có thể thấy được này tiểu Diêm La Điện mức độ kiên cố.

Có quỷ quái cũng đã không thấy bóng dáng, Quỷ Vương cũng triệt để biến thành tro bụi.

Dương Thanh Huyền hơi hơi điều tức hạ chân nguyên, vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về bốn phía nhìn tới. Đột nhiên con ngươi thu nhỏ lại, một chút ánh vàng từ trong ánh mắt bắn ra.

Hắn đưa tay chộp một cái, trong hầm tuôn ra một vật, hóa thành Kim Quang rơi vào trong tay hắn, là một chiếc chìa khóa.

“Đây chính là Tịch Đại nói chìa khoá?”

Cái kia chìa khoá dài ước 7 tấc, toàn thân Kim Quang, cảm giác vô cùng dày nặng, thìa trên nền có một mắt thật to giống như hoa văn, mặt trên khảm nạm đầy bảo thạch, thìa chuôi trên có bảy răng, dài ngắn không một, như là ẩn chứa nào đó loại quy tắc giống như, tỏa ra đạm bạc Kim Quang.

Dương Thanh Huyền không hiểu chìa khóa này để làm gì, xoay tay liền thu vào Tinh Giới.

Hắn hiện tại có chút hơi khó, Quỷ Vương chết rồi, tiểu Diêm La Điện cũng mất, nên làm gì ly khai này Địa Ngục Đạo?

Xoay người lại nhìn mọi người, phát hiện tất cả mọi người còn nơi đang khiếp sợ cùng đang thừ người.

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi không có sao chứ?”

Mọi người lúc này mới từng cái từng cái phục hồi tinh thần lại, nhìn ánh mắt của hắn, đã kinh biến đến mức cực kỳ kính nể. Liền ngay cả Khuê Anh cùng nghiên tuyết, cũng đầy mặt vẻ sợ hãi, có chút hối hận phía trước cay nghiệt.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Hiện tại tiểu Diêm La Điện cũng mất, ai biết làm sao ly khai này Địa Ngục Đạo?”

Thi Ngọc Nhan đứng dậy, hoảng sợ nhìn cái kia hố trời, cả kinh nói: “Tại sao lại như vậy? Cái kia tiểu Diêm La Điện là toàn bộ Địa Ngục Đạo trận pháp trung xu, không thể hủy diệt a, hiện tại trực tiếp mất, sợ là toàn bộ Địa Ngục Đạo...”

Dương Thanh Huyền cũng tinh thông trận pháp, nhất thời hiểu then chốt, thất thanh nói: “Ngươi là nói... Toàn bộ Địa Ngục Đạo đều sẽ không còn? Cái kia toàn bộ Lục Đạo đây?”

Thi Ngọc Nhan nói: “Xem ra ngươi cũng phát hiện vấn đề chỗ ở. Ta lật xem quá lớn số lượng liên quan với Ẩn Võ Điện ghi chép, ở một bản cổ tịch bên trong nói tới quá này tiểu Lục Đạo Luân Hồi trận, là do một tia Luân Hồi khí diễn biến mà đến, hình thành Lục Đạo một vòng tiếp một vòng, sinh sôi liên tục cục diện. Như là phá hủy trong đó một đạo, toàn bộ Lục Đạo đại trận cũng phải phá huỷ."

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: "Lục Đạo đại trận phá huỷ, chưa chắc đã không phải là chuyện tốt, cố gắng liền có thể lấy trực tiếp tiến vào Ẩn Võ Điện."

Thi Ngọc Nhan cười khổ nói: "Nhưng cũng có thể theo trận pháp này đạo tiêu tan ngã xuống."

Mọi người thất kinh, đối với kế tiếp vận mệnh, tất cả đều dâng lên một trận cảm giác vô lực.

Bỗng nhiên, một đạo trầm thấp mà phẫn hận âm thanh truyền đến, nói châm chọc: "Không có Giới Vương cảnh sức mạnh, căn bản không khả năng phá hoại Lục Đạo đại trận."

Thi Ngọc Nhan cả kinh nói: "Ngươi là ai?"

Dương Thanh Huyền cũng cảnh giác, nội tâm dâng lên một trận cảm giác kỳ quái.

Bỗng nhiên, trên mặt đất sáng lên sâu u ánh sáng lạnh lẽo, ở trên không bên trong đan dệt thành một mảnh cảnh tượng kỳ dị, tràn đầy vô tận oán khí.

Cái kia ánh sáng lạnh lẽo hào quang bên trong, chậm rãi ngưng tụ ra một đạo non nớt bóng người, sau đó xoay người lại, càng là Quỷ Vương.

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, "Ngươi còn chưa có chết?!"

Quỷ Vương theo dõi hắn, bên trong cặp mắt lục mang lấp lóe, lạnh lùng nói: “Ta sẽ không chết.”

Ở bên người hắn, cái kia chút lục quang cùng oán ghét, như là từng đạo từng đạo cô hồn dã quỷ, đầy trời du đãng, hơn nữa càng ngày càng nhiều.

Thi Ngọc Nhan hoảng sợ nhìn đại địa, “Lẽ nào này phía dưới...”

Quỷ Vương cúi đầu xuống, nhìn nàng một cái, nói: “Xem ra ngươi đã đoán được, cái kia tiểu Diêm La Điện đích thật là trận pháp trung xu. Tác dụng của nó không chỉ có thể qua lại ở Lục Đạo bên trong, trọng yếu hơn là, trấn áp xây dựng này Địa Ngục Đạo vô số oan hồn.”

Dương Thanh Huyền trong mắt phát lạnh, nói: “Đừng vội đắc ý, ta có thể giết ngươi một lần, tương tự có thể giết ngươi lần thứ hai!”

Quỷ Vương khinh miệt liếc hắn một cái, giễu cợt nói: “Ngươi không có rõ ràng lời của ta, ta mới vừa nói qua, ta sẽ không chết. Ngươi giết chết, chẳng qua là ta tu luyện ra được thân thể thôi. Bản thể của ta, là những này oan hồn ở Địa Ngục Đạo bên trong phiêu đãng vô số năm, ngưng tụ ra. Trừ phi hết thảy oan hồn toàn bộ siêu độ, bằng không ta chính là Bất Tử Chi Thân.”

Dương Thanh Huyền choáng váng, cái kia thế thì còn đánh như thế nào?

Quỷ Vương giơ tay lên, chỉ vào hắn, lạnh lùng nói: “Ngươi đem tiểu Diêm La Điện phá huỷ, hiện tại vô số oan hồn đều đem từ trong địa ngục đi ra, đồng thời từ Lục Đạo bên trong rời đi, toàn bộ Biển Đen, thậm chí tinh vực, đều sẽ phải chịu liên lụy.”

Vũ Ảnh cả kinh nói: “Đừng vội chuyện giật gân, ở đây ở đâu ra nhiều như vậy oan hồn? Coi như thật sự có, trấn áp tại này mấy triệu năm, cũng đã sớm hồn phi phách tán."

Quỷ Vương gật đầu nói: "Xác thực tiêu tán rất nhiều, nhưng bây giờ số lượng, cũng đủ để hủy diệt Biển Đen. Những người này khi còn sống, đều là Biển Đen cường giả, bị Cổ Diệu giết chết. Lúc đó toàn bộ Biển Đen sinh linh đều cơ hồ hủy hoại trong một ngày, oan hồn có bao nhiêu, chính ngươi đánh giá đi. Sau đó Vi Lạp thành lập này Lục Đạo, cũng không phải là vì bảo vệ Ân Võ Điện, trong đó mục đích to lớn nhất, chính là vì dẫn dắt cùng siêu độ những này oan hồn."

Mặt đất xuyên thấu qua bắn ra lạnh quang, không ngừng hướng bốn phía lan tràn.

Trên bầu trời cô hồn dã quỷ bắt đầu tăng nhanh, từ từ đều hóa đi ra, như là không có bất kỳ ý thức, chỉ là đầy rẫy oán khí.

Quỷ Vương giễu cợt nhìn mọi người, cười lạnh nói: "Tuy rằng Quỷ Tướng cũng bị mất, chém giết những này oan hồn đối với các ngươi mà nói dễ như ăn cháo, nhưng các ngươi giết bao nhiêu đây? Năm đó bị Cổ Diệu giết Biển Đen sinh linh, ở Biển Đen một nhiều hơn phân nửa a!"

Tất cả mọi người là dại ra ở, cái kia chút oan hồn bay rơi xuống, lộ ra dữ tợn dáng dấp, bị bọn họ tiện tay vỗ một cái liền tán.

Nhưng chính như Quỷ Vương nói, bọn họ có thể giết bao nhiêu? Biển Đen một nhiều hơn phân nửa sinh linh có bao nhiêu?

Dương Thanh Huyền cũng cảm thấy một trái tim không ngừng chìm xuống dưới, đối mặt địch nhân mạnh đi nữa, hắn cũng có một trận chiến dũng khí, nhưng loại này không có chừng mực giết chóc, nhưng để hắn lâm vào tuyệt vọng.

Quỷ Vương theo dõi hắn, vươn tay ra, lạnh giọng nói: “Chìa khoá, trả lại cho ta.”

Dương Thanh Huyền nói: “Trả cho ngươi có thể, giúp chúng ta ly khai này.”

Quỷ Vương thu tay về đến, cười lạnh nói: “Vậy ngươi liền giữ đi, ngươi chung quy sẽ có bị oan hồn cắn nuốt một ngày, ta chậm rãi chờ là tốt rồi. Thời gian đối với ta mà nói, cũng không tính là cái gì.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Có lẽ ngươi nói đúng, nếu như ngươi thực sự là bất tử thân, như vậy đối phó biện pháp của ngươi vẫn như cũ rất nhiều, tỷ như...”

Hắn đưa tay chộp một cái, tương tự âm u đáng sợ quỷ khí tự lòng bàn tay khuếch tán ra.

Thi Ngọc Nhan đám người giật nảy mình, vội vàng tản ra. Chỉ thấy Dương Thanh Huyền trong lòng bàn tay truyền đến gào khóc thảm thiết, một mảnh âm sát quỷ khí không ngừng tuôn ra, một thanh âm u đáng sợ kiếm chậm rãi ở trong tay hóa thành.

Dương Thanh Huyền khuôn mặt ở đó Lục Hỏa chiếu rọi xuống, cùng Quỷ Vương giống như vô cùng dữ tợn, cười lạnh nói: “Nói thí dụ như... Đem ngươi luyện hóa thành kiếm hồn... Để cho ngươi vĩnh viễn không bao giờ siêu sinh...”

Chương 967: Nung Hóa Kiếm Hồn, Quỷ Tôn

“Chuyện này... Đây là cái gì?!”

Quỷ Vương sợ hết hồn, hoàn toàn mất đi bình tĩnh thong dong, nhìn chằm chằm chuôi này Bách Quỷ Dạ Hành, sắc mặt sợ hãi hốt hoảng.

Thân kiếm toàn thân đen kịt hơi rộng, chuôi bưng làm một dữ tợn xương sọ, bên trên quỷ khí lượn lờ, rãnh nơi hình như có máu tươi ròng ròng.

Cái kia lưu loát trên thân kiếm, khắc bốn cái quỷ dị chữ lớn: Bách Quỷ Dạ Hành.

“Đây là cái gì? Ha ha, đây là ngươi sau đó vĩnh viễn không bao giờ siêu sinh gia a, sau này ngươi liền ở nơi này mặt, mãi đến tận Thiên Lão Thiên Hoang, mãi đến tận vũ trụ hủy diệt, khặc khặc, vui vẻ chứ?”

Dương Thanh Huyền cười gằn một tiếng, Bách Quỷ Dạ Hành ở trên không bên trong loáng một cái, liền đâm tới.

Nơi đó mặt tản mát ra âm u quỷ khí, còn có bách quỷ dữ tợn tiếng, tựa hồ không kém Quỷ Vương.

Liền ngay cả Dương Thanh Huyền bản thân, ở lấy ra này kiếm sau, cũng biến thành một mặt quỷ khí, cả người bị u hỏa quanh quẩn, quỷ dị phi thường.

Mà cái kia Quỷ Vương một mặt non nớt cùng dại ra, giống như là bị làm kinh sợ đứa nhỏ, phản ngược lại càng giống là người.

“Xì! Xì!”

Bách Quỷ Dạ Hành ở trên không bên trong chém ra vài đạo lục mang, mỗi một kiếm đánh ra đều có quỷ tiếng vang vọng trên không trung, đồng thời thân kiếm bốn phía, không rõ hiện ra lượng lớn sóng gợn, như là từng đạo từng đạo vòng xoáy.

Quỷ Vương chẳng biết vì sao, trong lòng đều là không ức chế được kinh hoàng, này trên thân kiếm tất cả hắn cũng không xa lạ gì, nhưng chẳng biết vì sao sinh ra một luồng khó có thể dùng lời diễn tả được hoảng sợ.

Hắn liều mạng lui về phía sau, Dương Thanh Huyền mỗi một kiếm đâm tới, đều để hắn trái tim nghẹt thở một hồi.

Mà cùng lúc đó, đầy trời oan hồn dã quỷ, đều phát sinh tiếng kêu thê thảm, tựa hồ vô cùng sợ hãi. Nhưng này chút dã quỷ tất cả đều giống muỗi giống như vậy, rậm rạp chằng chịt hội tụ ở Dương Thanh Huyền đỉnh đầu bầu trời, chuyển ra một vòng xoáy khổng lồ.

Thậm chí từ trên mặt đất tản ra âm lãnh u quang, cũng mất đi ban đầu phương hướng, hướng về cái kia quỷ kiếm tụ đến.

Dương Thanh Huyền cũng phát hiện này một dị tượng, không khỏi giật nảy cả mình, kiếm trong tay thế vừa chậm.

Bỗng nhiên, hắn con ngươi đột nhiên co, cánh tay không nhịn được run một cái, cái kia trên chuôi kiếm Khô Lâu, chẳng biết lúc nào càng hóa xuất huyết thịt, hình thành một tấm đáng sợ mặt quỷ, âm lệ dữ tợn.

Cặp kia chỗ trống sâu u trong con ngươi, càng là như A Tị không kẽ hở, làm người ta nhìn tới sợ hãi.

Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng hốt, không dám lấy thêm kiếm này, hướng về trên mặt đất cắm xuống, liền buông tay ra.

Trên thân kiếm ánh sáng lạnh lẽo hoảng hốt bên dưới, liền hóa ra một vị to lớn Quỷ Ảnh, như là này kiếm hồn phách, thẳng tới trăm trượng.

Không trung những quỷ kia quái tất cả đều thê lương kêu to, muốn hướng về bốn phía chạy tứ tán.

Nhưng này Quỷ Ảnh sắc mặt âm lệ, hai tay ở trước người bấm quyết, trực tiếp mở mồm ra, thu nạp tứ phương.

Nhất thời trên bầu trời quỷ khí uy nghiêm đáng sợ, hóa thành vòng xoáy khổng lồ phun trào, tất cả oan hồn tất cả đều không ngừng kêu thảm thiết, bị Quỷ Ảnh hút vào trong miệng.

Từ đại địa bên trong tràn ra vô tận ánh sáng lạnh lẽo cùng quỷ khí, tất cả đều hướng về Quỷ Ảnh hội tụ đến, đưa hắn hoàn toàn bao lấy, làm cho chân thân nhìn không rõ ràng.

Nhưng này chút lạnh mang bên trong, nhưng mang theo vô tận hồn phách, tất cả đều thê thảm rống to, bị hút vào Quỷ Ảnh trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, lui mấy bước, có chút không biết làm sao.

Quỷ Vương càng là hoảng sợ không thôi, phát sinh hết sức thống khổ tiếng kêu rên, “Quỷ... Quỷ tôn... Đây là quỷ tôn đại nhân a!”

Quỷ Vương thân thể không ngừng xoay chuyển biến hình, cuối cùng cũng hóa thành hồn phách giống như ánh sáng, bay vào cái kia Quỷ Ảnh ánh sáng bên trong, bị nuốt chửng thu nạp, triệt để không còn tồn tại nữa.

"Quỷ tôn?" Dương Thanh Huyền há to mồm, nhìn to lớn kia Quỷ Ảnh, không biết như thế nào cho phải.

Hiện tại này quỷ tôn đã thành toàn bộ Địa Ngục Đạo trung tâm, từ đại địa bên trong bay ra hết thảy oan hồn, đều bị hắn tham lam nuốt chửng, không một chạy trốn.

Thi Ngọc Nhan run giọng nói: "Dương Thanh Huyền, chuyện gì thế này?"

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Ta cũng không biết, vật này tựa hồ có thể thu nạp oan hồn, hình như là gọi quỷ tôn, các ngươi có ai nghe qua tên này hào?"

"Quỷ tôn?"

Tất cả mọi người đều một mặt mờ mịt.

Thi Ngọc Nhan nhìn chằm chằm trên vùng đất kia Bách Quỷ Dạ Hành, cả kinh nói: "Vật này là ngươi trong kiếm đi ra?"

Dương Thanh Huyền gật gật đầu.

Thi Ngọc Nhan nói: "Vậy ngươi có thể có biện pháp đưa hắn thu trở lại?"

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, ngẩng đầu nhìn cái kia quỷ tôn, nói: "Không rõ ràng, nhưng bây giờ này quỷ tôn ở thu nạp oan hồn, nếu như ta đem thu hồi lời, này Địa Ngục Đạo bên trong oan hồn chẳng phải là chạy vào Biển Đen?"

Thi Ngọc Nhan nói: "Ta biết, nhưng ta muốn hỏi chính là, chờ hắn thu nạp hoàn toàn sau, ngươi còn có thể khống chế hắn sao?"

Dương Thanh Huyền kinh sợ, cũng là lòng vẫn còn sợ hãi.

Này Bách Quỷ Dạ Hành từ sinh ra lên, vẫn cho hắn cực kỳ cảm giác không khoẻ, hiện tại này quỷ tôn là ngay cả Quỷ Vương đều sợ hãi tồn tại, cũng không biết thu nạp rơi này Địa Ngục Đạo oan hồn sau, sẽ là hình dáng gì.

Nếu là mình không có thể khống chế, chẳng lẽ không phải chế tạo ra một cái mạnh hơn kẻ địch?

Hắn một hồi lưỡng nan lên.

Giờ khắc này cắt ngang này quỷ tôn không đúng, không đánh đoạn thật giống cũng không đúng.

Thi Ngọc Nhan nói: “Chậm đợi biến hóa đi, vật này dù sao cũng là từ bên trong kiếm đi ra, mà kiếm là bị khống ngươi Võ Hồn khống chế, cũng không đến nổi xảy ra vấn đề lớn. Như là giờ khắc này cắt ngang hắn, mới đúng là xảy ra vấn đề lớn, toàn bộ Biển Đen đều phải bị liên lụy xuống.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ngươi nói rất có lý.”

Ngay sau đó, liền dứt khoát ngồi xếp bằng ở kiếm kia phía trước, hai tay bấm quyết, điều tức chân nguyên.

Cái kia chút may mắn còn sống sót võ giả toàn bộ đều trợn tròn mắt, không biết như thế nào cho phải, lưu lại không phải, không ở lại cũng không phải.

Truyền tống đầu mối ở nơi này phiến khu vực, đi cũng không rời khỏi Địa Ngục Đạo, chỉ có thể chờ kết quả cuối cùng.

Mọi người lẫn nhau nhìn mấy lần, trao đổi hạ ý kiến, toàn bộ đều lưu lại.

Giờ khắc này, còn bất chợt có võ giả từ đằng xa chạy tới, nhìn thấy cảnh tượng trước mắt đều là giật nảy cả mình, hơi hơi tìm hiểu một chút sau, cũng đều ở phía xa lẳng lặng ngồi xuống.

Dương Thanh Huyền ở thiên đan phát lực hạ, cảm thấy tu vi lại tiến nhanh rất nhiều, trực tiếp đè lên Tiểu Thiên Vị hậu kỳ đỉnh cao, thậm chí chỉ cần hắn mong muốn, hiện tại liền có thể lấy vận công trực tiếp thử nghiệm đột phá.

Nhưng từ sơ kỳ đến trung kỳ, lại tới hậu kỳ, cũng bất quá là ngăn ngắn mấy ngày, như vậy liên tục đột phá, sợ đối với căn cơ tạo thành ảnh hưởng, vẫn là thận trọng một ít vi diệu.

Ngay sau đó liền áp chế cái kia thời cơ đột phá, bắt đầu vững chắc cảnh giới.

Đồng thời không ngừng nhớ lại khoảng thời gian này tới nay, trong đầu xuất hiện qua võ kỹ, cùng mình lúc trước sở học từng cái xác minh, thông hiểu đạo lí.

Địa Ngục Đạo bên trong không có mặt trời mọc mặt trời lặn, vẫn luôn là âm u lạnh ám thế giới, cũng không biết trải qua bao lâu, cái kia quỷ tôn trên người ánh sáng mãnh liệt đến khó lấy mở mắt, giống như là một đoàn to lớn, thẳng tới trăm trượng u quang, không có Linh Mục thần thông, căn bản không thấy rõ bên trong quỷ tôn bóng người.

Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng hơi động, bỗng nhiên mở mắt ra, trong tròng mắt xẹt qua một đạo ánh vàng.

Ở hắn phía trước cắm vào Bách Quỷ Dạ Hành, trên thân kiếm u quang lưu chuyển, không ngừng tỏa ra hàn khí bức người, cách xa nhau xa hơn mười trượng, vẫn như cũ cảm nhận được mũi kiếm phi phàm.

“Này kiếm... Rõ ràng chỉ là kiếm hồn... Tại sao có thể có thực chất cảm giác? Thật giống như một thanh thật sự kiếm xuyên ở phía trước đại địa!”

Dương Thanh Huyền đầy mặt kinh ngạc đến ngây người, hoảng sợ nhìn thân kiếm kia.

Sau đó đột nhiên nhấc đầu, Hỏa Nhãn Kim Tình xuyên thấu u quang, không khỏi hít vào ngụm khí lạnh, “Chi!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 968: Ngưng Hồn Là Thật, Mất Khống Chế

Nguyên bản mơ hồ Quỷ Ảnh, biến thành một cái chỉ có nửa người trên to lớn Khô Lâu.

Cái kia Khô Lâu người mặc trọng giáp, bên trong xương đầu nhìn thấy được không đỡ nổi một đòn, nhưng hay bởi vì quanh thân quanh quẩn khói đen trở nên ngưng tụ cứng cỏi, trống rỗng trong lồng ngực lập loè một đám đỏ sậm hỏa diễm, sáng tắt trong đó, mang đến một loại lớn lao cảm giác nguy hiểm.

“Hóa Hư là thật, ngưng hồn làm thể!”

Trong tai truyền đến Hoa Giải Ngữ tiếng kinh hô, nói: “Ngũ Linh Trường Sinh Quyết bên trong có đề cập quá loại hiện tượng này, là hồn tu cảnh giới cực cao.”

“Không được!”

Dương Thanh Huyền nội tâm không tên run lên, có loại tâm quý cảm giác, vội vàng tiến lên bắt kiếm kia.

“Coong!”

Trên thân kiếm hàn quang lăng liệt, quỷ khí uy nghiêm đáng sợ, một đạo kiếm khí đãng mở, càng cắt vỡ thủ đoạn của hắn, làm cho hắn lùi về sau.

Thi Ngọc Nhan đám người cũng tất cả đều thức tỉnh.

Dương Thanh Huyền nhìn cổ tay trên chảy ra huyết, ngơ ngác nói: “Tại sao lại như vậy?”

Cái kia huyết là màu đỏ tươi, nhưng rất nhanh đã bị nhuộm biến thành màu đen.

Nghĩ đến lúc trước hết thảy chết tại đây dưới kiếm kẻ địch, không có chỗ nào mà không phải là trúng độc đến quỷ nhập vào người, sau đó thê thảm mà chết, sắc mặt hắn một hồi liền trắng bệch, dọa cho phát sợ.

Nhưng cũng còn tốt, cái kia độc tố tựa hồ không nghiêm trọng lắm, trên cổ tay máu tươi chảy sau một lúc, liền khôi phục bình thường đỏ tươi, sau đó kết thành vết máu, chậm rãi liền tự lành.

Đây hoàn toàn được lợi từ hắn tu luyện bảy mươi hai biến thần thông, đối với huyết dịch có cực mạnh luyện hóa khả năng, bất kể là Huyền Hầu, Thanh Loan, Hắc Long, thời không Cự Linh các loại, không có chỗ nào mà không phải là siêu cấp huyết mạch cường giả, Bách Quỷ Dạ Hành trên quỷ độc còn ăn mòn không tới hắn.

Dương Thanh Huyền vận chuyển hạ chân nguyên, xác định toàn thân không việc gì sau, lúc này mới yên lòng lại.

“Dương Thanh Huyền, xảy ra chuyện gì?” Thi Ngọc Nhan tiến lên hỏi.

“Ngươi không sao chứ?” Vũ Ảnh nhìn thương thế của hắn miệng, cũng hết sức quan tâm.

Dương Thanh Huyền ánh mắt đảo qua hai người, than thở: “Ta tạm thời không có chuyện làm, nhưng đợi lát nữa có sao không, cũng không biết.”

Thi Ngọc Nhan nhìn chằm chằm kiếm kia, cả kinh nói: “Này kiếm mất đi sự khống chế?”

Nàng lại ngẩng đầu lên nhìn to lớn kia u quang, chỉ có thể nhìn thấy một cái mơ hồ cái bóng, không cách nào nhìn thấy quỷ tôn chân thân.

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, sắc mặt ngưng trọng.

Thi Ngọc Nhan kinh hãi nói: “Tại sao lại như vậy, của ngươi Võ Hồn không phải...”

Lời của nàng im bặt đi, người ở đây nhiều, hiển nhiên không thích hợp nói ra trước mặt mọi người đến.

Dương Thanh Huyền than thở: “Trong mơ hồ tựa hồ có liên hệ, nhưng lờ mờ, cũng không dám xác định, này kiếm... Sợ là phiền toái.”

Giờ khắc này to lớn u quang bốn phía, từ lâu tụ tập hơn ngàn người, đều là từ bên ngoài tiến vào. Tuyệt đại đa số đều không thấy lúc trước một trận chiến, bắt đầu có chút bạo động cùng bất mãn, các loại tâm tình đàm phán hoà bình luận ở trong đám người lan tràn.

“Đến cùng có thể hay không ly khai? Như là không có bản lĩnh mở ra đường nối cút ngay trứng, để có bản lãnh người trên.” Một tên sắc mặt quỷ dị, trên mặt râu dài kỳ dị Hải tộc người các loại không nhịn được, một mặt oán sắc.

“Có người nói đường nối ở nơi này u quang bên trong, khi nào mới có thể mở ra?” Một tên hoàng sam nữ tử, nhíu mày lại.

“Đem hi vọng ký thác vào này nhóc con trên người, không khỏi quá trò đùa đi, ta nhìn tu vi của hắn, chỉ là Tiểu Thiên Vị hậu kỳ mà thôi.” Một người đàn ông tuổi trung niên, sắc mặt trầm ổn, trên người mơ hồ lộ ra Thái Thiên Vị khí tràng.

Khuê Anh mắt lạnh đảo qua mọi người, hữu ý vô ý hờ hững nói rằng: “Nếu người nào có bản lĩnh mở ra đường nối, chúng ta tự nhiên thích nghe ngóng, ai được ai lên a..., không được đừng **.”

“Hừ, trên liền lên, ta ngược lại muốn xem xem lối đi này có gì quỷ dị!”

Cái kia Hải tộc người sắc mặt lạnh lẽo, liền tiến lên, đồng thời ánh mắt quét qua cái kia hoàng sam nữ tử cùng người đàn ông trung niên, tựa hồ có mời tâm ý.

Hoàng sam nữ tử cùng người đàn ông trung niên hơi do dự một chút, trong lòng mặc dù không muốn làm chim đầu đàn, nhưng mấy ngàn người nhìn đây, thật không tiện lùi bước, cộng thêm thật là chờ không nhịn được, cũng đều đứng dậy, đồng nói: “Chúng ta một đạo nhìn.”

Ba người đi lên phía trước, quan sát tỉ mỉ lại kiếm kia, lại ngẩng đầu nhìn cái kia to lớn u quang.

Hoàng sam nữ tử nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, hỏi: “Trong u quang này chính là đường nối?”

Dương Thanh Huyền cười khổ một tiếng, lắc đầu nói: “Không biết.”

“Cái gì! Không biết?” Người đàn ông trung niên một hồi giận dữ, quát lên: “Cái kia ngươi ở đây hồi lâu là làm cái gì?”

Dương Thanh Huyền lườm hắn một cái, nói: “Làm cái gì? Các ngươi không đều nhìn thấy không? Ta chẳng hề làm gì cả a.”

“Rào!”

Bốn phía một hồi xôn xao, mấy ngàn người đều giận không nhịn nổi, lớn tiếng kêu lên: “Mẹ -, đang đùa chúng ta?”, “Đánh chết tiểu tử này đi, làm lỡ mọi người thời gian!”, “Là ai nói hắn ở mở ra lối đi? Cùng nhau đánh chết!” Cảm xúc phẫn nộ một hồi bộc phát ra.

Ngoại trừ trước cái kia chút gặp Dương Thanh Huyền xuất thủ võ giả, bình tĩnh chờ ở tại chỗ, còn dư lại tất cả đều đi về phía trước vọt tới.

Khuê Anh cùng nghiên tuyết liếc nhau một cái, hai người đều là khóe miệng vung lên khinh thường cười gằn.

Thi Ngọc Nhan gặp người đám xao động, có chút cảnh giác, khiển trách: “Các ngươi muốn làm gì? Có bản lĩnh tự nghĩ biện pháp tìm ra đường nối!”

Cái kia Hải tộc nhìn chằm chằm cái kia u quang nhìn một hồi, đối với hai người khác nói: “Chúng ta đồng thời phá mở này u chỉ nhìn nhìn, bên trong rốt cuộc là cái gì. Tựa hồ cả vùng tinh khí đều bị thu nạp vào đi tới.”

Vũ Ảnh nuốt xuống hạ, nghĩ nói cho bọn họ biết thu nạp không phải đại địa tinh khí, mà là vô tận U Hồn, nhưng nhìn bọn họ một mặt bướng bỉnh dáng vẻ, lời đến bên miệng, vẫn là nuốt xuống đến.

“Tốt, ba người chúng ta liên thủ tìm tòi!” Hoàng sam nữ tử cùng người đàn ông trung niên đều tán thành.

Ba người một đạo bay lơ lửng lên trời, liền từng người ra tay hướng về cái kia u quang đánh tới.

Dương Thanh Huyền thấp giọng nói: “Đều cẩn thận!”

Mang theo Thi Ngọc Nhan cùng Vũ Ảnh đám người, không ngừng lùi về sau.

“Ầm!”

Ba đạo hào quang đánh vào cái kia u trên ánh sáng, chấn động nổi sóng, đồng thời bị công kích địa phương, truyền ra tảng lớn gào khóc thảm thiết, làm người sởn cả tóc gáy.

Xao động mọi người, nghe được này quỷ tiếng, mỗi một người đều hoảng sợ không thôi.

Bỗng nhiên, cái kia u quang bên trong to lớn nửa người Khô Lâu, hai cái tròng mắt ao hãm bên trong, một hồi dấy lên thăm thẳm lục quang, từ lớn chừng hạt đậu không ngừng lớn lên.

Dương Thanh Huyền sợ quát lên: “Không tốt đi mau!”

Lúc này độn quang cuốn một cái, đem Vũ Ảnh đám người tất cả đều bao lấy, liền muốn hướng về xa xa độn bay.

Khuê Anh chờ khi trước võ giả, cũng vẫn chú ý Dương Thanh Huyền động tác, thấy hắn lăng không mà lên, tất cả đều sợ đến gần chết, cũng xoay người rời đi.

Còn lại cái kia chút phía sau tới, ngốc trệ một hồi, đều là dồn dập cau mày.

Có mấy người khinh miệt mắng: “Rác rưởi!”

“A!” Đột nhiên ba đạo tiếng kêu thảm thiết, xé rách trường không.

Chỉ thấy ngự không ở u quang bên ngoài ba người, Hải tộc võ giả, hoàng sam nữ tử cùng người đàn ông trung niên, không rõ liền khuôn mặt đại biến, liều mạng ngắt lấy cổ mình, thất khổng giữa dòng ra chất lỏng màu xanh lục, toàn bộ thân hình đều vặn vẹo biến hình.

Cùng ba người bọn họ thê lương thảm trạng ngược lại là, từng mảng từng mảng “Khặc khặc” quỷ tiếng cười, có hơn trăm, từ ba người trong cơ thể truyền ra, có vẻ quỷ dị phi thường.

“Coong!”

Trên mặt đất cắm vào Bách Quỷ Dạ Hành, bỗng nhiên phát sinh một đạo kiếm thanh âm, sau đó liền kiếm quang lấp lóe, làm người thấy hoa mắt, thật giống có quang ảnh xẹt qua trời cao.

Cái kia ba thân thể của con người “Rầm rầm rầm” bạo nổ vỡ đi ra, nổ thành một bãi đen nhánh nùng nước, ở trên không bên trong bắn nhanh mở.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 969: Hồn Ấn Áp Chế, Đã Từng Đế Vương

"A!"

Cách gần một số võ giả, bị cái kia nùng nước dính lên, thân thể cấp tốc dung giải, mấy hơi thở hạ lên đường tiêu tan bỏ mình, hoàn toàn chết đi.

Này để mọi người một hồi thất kinh.

Bỗng nhiên, đại địa kiếm kia lại vang lên kiếm thanh âm, không trung xuất hiện bách quỷ hoan hô, truyền đến các loại quỷ kêu tiếng, "Ah", "Xì", "Xoạt"...

Sau đó liền ánh kiếm phóng lên trời, vẽ ra trên không trung mấy đạo đánh chém, trực tiếp đem một bọn người chém bảy lẻ tám nát, đẫm máu trời cao.

To lớn kia u quang bên trong, Quỷ Ảnh dần dần lánh hiện ra.

Bách Quỷ Dạ Hành Kiếm trở nên lớn hơn mười lần, bị cái kia xuất hiện to lớn nửa người Khô Lâu nắm ở trong tay, đồng bên trong hai đám u lãnh quỷ hỏa, như nhìn thấu hết thảy ánh mắt, chiếu rọi thế gian.

"Trời ạ! Này là món đồ quỷ quái gì vậy?!"

"Chạy mau!!"

Trong đám người một hồi đại loạn, dồn dập hướng về bốn phía bỏ chạy.

Đã bỏ chạy Dương Thanh Huyền đám người, vẫn chưa đi quá xa, dù sao ở đây quan hệ đến rời đi phương pháp, đều là ở phía xa quay đầu lại nhìn.

Ngoại trừ Dương Thanh Huyền xem sớm gặp Quỷ Tôn chân thân ở ngoài, còn lại người tất cả đều là cả kinh trợn mắt ngoác mồm.

“Đừng chạy! Mọi người trấn định! Chúng ta có hơn ngàn người, bất kể là món đồ quỷ quái gì vậy, đều có thể ứng phó được đến!” Xao động trong đám người, có cường giả cao giọng thở một cái, lúc này mới để hốt hoảng đám người từ từ trấn định.

“Nói không sai, đây chỉ là một quỷ vật mà thôi, chúng ta một đường lại đây, cũng không thiếu gặp. Mọi người đồng tâm hiệp lực áp chế hắn, đường nối cần phải ở nơi này tư nắm trong lòng bàn tay.” Lập tức có võ giả tán thành, mấy ngàn người toàn bộ đều ngừng lại, rải rác vây quanh ở cái kia Quỷ Tôn bốn phía, lộ ra căm thù ánh mắt.

Quỷ Tôn trong mắt lục hỏa “Ầm” nhảy lên một hồi, kiếm thật lớn quang ngay ở không trung loáng một cái, hướng về bốn phương tám hướng chém tới!

“Ầm!”

Toàn bộ hoàn vũ chấn động, cái kia mấy Thiên Võ giả nhỏ yếu thân thể, ở ngắn ngủi đình trệ sau, sẽ tùy bầu trời một đạo phá nát, hóa thành bụi trần.

Một kiếm bên dưới, trực tiếp chém giết mấy trăm người.

Trên bầu trời võ giả còn chưa phản ứng lại, kiếm thứ hai lại đến!

“Ầm!”

Một kiếm này uy năng càng hơn lúc trước, còn sống sót võ giả, trực tiếp biến thành tro bụi hơn ngàn người.

Quỷ Tôn mở mồm ra, mãnh liệt hút một cái.

Không đãng trên bầu trời, đột nhiên xuất hiện cái kia chút người bị giết vong hồn, tất cả đều hoảng sợ kêu thảm, bị hắn mạnh mẽ hút vào trong miệng nuốt vào.

Còn dư vị tựa như trớ tước mấy lần.

“Chi!”

Còn dư lại mấy trăm người, sợ đến hồn phi phách tán, kêu khóc bốn phía chạy trốn.

Dương Thanh Huyền mấy người cũng là tay chân lạnh lẽo, một trái tim nháy mắt rơi xuống thung lũng, đáng sợ như vậy sức mạnh, giết Thiên Vị giống như giết giun dế!

“Chạy mau a! Còn đứng ở này làm cái gì?!”

Hoa Giải Ngữ thanh âm hoảng sợ truyền đến, mới đưa Dương Thanh Huyền đánh thức, bỗng nhiên vung tay lên, liền hiện ra tảng lớn Lôi văn, hóa ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, quát lên: “Đi!”

Nhưng này đầy trời Lôi Quang hơi ngưng lại, giống như hoa quỳnh, từng đoá từng đoá diệt đi.

Trước mắt mấy người bóng đen loáng một cái, liền phát hiện cái kia Quỷ Tôn đã gần trong gang tấc, to lớn Bách Quỷ Dạ Hành Kiếm, nhắm thẳng vào mấy người.

Ở đó kiếm uy cùng Quỷ Tôn uy thế hạ, mấy người đều giống như thân thể đổ chì giống như vậy, khó có thể nhúc nhích mảy may.

Thi Ngọc Nhan kinh hô: “Dương Thanh Huyền!”

Liền hai tay bấm quyết, Huyền Nguyên khống Thủy Kỳ một hồi bay ra, tỏa ra thủy quang sóng lớn.

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu ý, giơ tay liền lấy ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ.

Quỷ Tôn cái kia lục hỏa hai con ngươi co rụt lại, Bách Quỷ Dạ Hành liền chém tới.

“Ầm!”

Thân kiếm từ song kỳ bên trong xuyên qua, sau đó run lên, cường đại kiếm ý tản ra, đem nguyên vốn muốn dung hợp cờ xí từng người đánh bay.

Sau đó Quỷ Tôn cánh tay đưa một cái, đại kiếm liền đâm về phía Dương Thanh Huyền, cái kia lục hỏa chi nhãn cháy hừng hực, tựa hồ vô cùng phấn khởi.

Dương Thanh Huyền trái tim co rụt lại, hô hấp cũng dừng lại, từ lúc sinh ra tới nay chưa bao giờ cách tử vong như vậy tiếp cận, cái kia uy thế của một kiếm, hắn căn bản không thể chống đối.

Mấy chục năm qua khổ tu, càng là như vậy yếu đuối, không chịu được như thế một đòn.

Cái kia kiên cố đạo tâm, chưa từng có từ trước đến nay ý chí, bách chiết không trở về niềm tin, vào đúng lúc này tựa hồ muốn hỏng mất.

Nhưng ngay lúc này, kiếm kia cách chính mình ba thước địa phương xa, bỗng nhiên ngừng lại, như là có một luồng sức mạnh khổng lồ đem áp chế.

“Uống...”

Quỷ Tôn kéo ra đại miệng, phát sinh trầm thấp mà thanh âm phẫn nộ.

Ở trên người hắn, hiện ra một cái kiếm thật lớn hình dấu ấn, như phong ấn giống như vậy, trói lại toàn thân hắn mỗi một gân cốt đầu, thậm chí là mỗi một điểm lực lượng.

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, trợn to hai mắt, thất thanh nói: “Đó là...”

Hắn chỗ mi tâm cũng có Kiếm Ấn lấp loé, cùng cái kia Quỷ Tôn trên người giống như đúc, chỉ có điều nhỏ vô số lần.

Thi Ngọc Nhan cũng sợ hãi nói: “Thái Huyền mộ kiếm Võ Hồn Ấn?”

Dương Thanh Huyền chỗ mi tâm Kiếm Ấn lóng lánh, cái kia tù ở Quỷ Tôn to lớn Kiếm Ấn cũng chuyển động theo, như một tòa lao tù, đem trấn áp.

Dương Thanh Huyền tay chân một trận rét run, lau mồ hôi trên mặt, vẫn là đầy mặt trắng xám, sâu sắc thở ra một hơi, nói: “Cũng còn tốt, tuy rằng mất khống chế, nhưng tựa hồ còn bị áp chế.”

Thi Ngọc Nhan đồng dạng lòng vẫn còn sợ hãi, nói: “Vậy làm sao bây giờ? Cái này áp chế tựa hồ là tự động phát động, cũng không phải là ngươi thả ra chứ?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Là tự động phát động, nhưng có thể phát động, cũng nhất định có thể tự mình phóng thích, chỉ có điều ta không biết thôi.” Hắn đưa tay, sẽ bị đánh bay Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ thu lại rồi.

Giờ khắc này trời cao trên, trừ hắn ra cùng Vũ Ảnh, A Đức, Thi Ngọc Nhan cùng Hoàng Di ở ngoài, từ lâu chạy không có một bóng người.

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia Quỷ Tôn, cười khổ nói: “Tuy rằng trấn áp nó, nhưng làm sao phần kết?”

Chỗ mi tâm Hồn Ấn lóe lên sức mạnh, trong cơ thể hắn cũng ở kịch liệt tiêu hao, cũng không giống như có thể trường kỳ gắn bó xuống.

Cái kia Quỷ Tôn lục hỏa chi đồng bên trong nổ bắn ra tức giận ánh mắt, trong miệng phát sinh một ít thanh âm khàn khàn.

Sau một lúc, thanh âm kia mới trở nên từ từ rõ ràng, giống là đang nói “Khế ước”, “Dấu ấn”...

Dương Thanh Huyền nuốt một ít đan dược, tránh khỏi thể năng bị Thái Huyền mộ kiếm Kiếm Ấn hao tổn không, cái kia tiếp theo thật sự xong đời.

Hắn nhìn chằm chằm Quỷ Tôn nhìn một hồi, thanh âm kia mỗi phun ra một lần, liền rõ ràng mấy phần, đến sau cùng xác thực rõ ràng là đang nói “Dấu ấn, khế ước”.

Hắn không khỏi trong lòng hơi động, mở miệng nói: “Ngươi có thể nghe hiểu ta sao? Có thể giao lưu sao?”

Quỷ Tôn trong mắt lục hỏa dần dần bình tĩnh lại, trong miệng thốt ra rõ ràng nhân ngôn, nói: “Có thể.”

Thi Ngọc Nhan bọn người là vừa mừng vừa sợ.

Đối mặt một cái có thể trao đổi kẻ địch, dù sao cũng hơn một đầu cái gì cũng không biết, chỉ biết được giết hại quỷ quái tốt.

Dương Thanh Huyền cũng là ngầm ngầm thở phào nhẹ nhõm, có thể giao lưu liền áp lực tiểu hơn nhiều, lúc này nói rằng: “Ngươi là ai?”

Quỷ Tôn đồng bên trong lục hỏa lấp lóe, sau một lúc mới nói: “Ta chính là vạn quỷ ngưng tụ đồ vật, đã từng là Quỷ Đế, hiện đã rơi xuống đến nửa cái Quỷ Tôn.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Quỷ Đế, Quỷ Tôn, còn có phía trước Quỷ Vương, này chút đều là vật gì?”

Quỷ Tôn nói: “Là quỷ Hồn Giới một loại phân chia thực lực, lấy cái này tinh vực đẳng cấp đến xem, Quỷ Vương gần như giống như là Đạo cảnh.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 970: Thiên Giới Chi Chủ, Hạo Nhiên Kiếm Ý

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại.

Nhưng Thi Ngọc Nhan nhưng là ngạc nhiên thất sắc, cả kinh nói: “Cái kia Quỷ Tôn cùng Quỷ Đế đây?” Trong thanh âm càng có vẻ run rẩy.

Dù sao nàng là đứng ở thế giới tột cùng nữ tử, phụ thân vốn là Giới Vương cảnh cường giả siêu cấp, đối với võ đạo tin tức có vượt qua thường nhân nhạy cảm.

Dương Thanh Huyền vừa nghe, cũng tựa hồ nghĩ tới điều gì, tương tự khiếp sợ không thôi.

Quỷ Tôn trầm ngâm nói: “Quỷ Tôn cảnh giới, tựa hồ giống như là cái này tinh vực Bỉ Ngạn. Ta khi trước Quỷ Đế cảnh giới, này tinh vực trên tựa hồ không có cảnh giới có thể đối ứng. Cũng hoặc là ta cắn nuốt cái kia chút hồn phách, bên trong tin tức quá ít, cũng không có tìm được.”

Vũ Ảnh cả kinh nói: “Ngươi thu nạp cái kia chút hồn phách ký ức?”

Quỷ Tôn nói: “Là rải rác ký ức, lúc trước cái kia chút chết đi quá lâu hồn phách, cơ bản mất đi ký ức. Vừa thu nạp một ít, tiêu hóa một chút, mới có thể nói ra các ngươi ở đây ngôn ngữ, với các ngươi tiến hành giao lưu.”

Dương Thanh Huyền nuốt xuống hạ, sợ hãi nói: “Ngươi là ý nói, ngươi đã từng là vượt qua Bỉ Ngạn tồn tại?”

"Vượt qua Bỉ Ngạn?" Quỷ Tôn nghĩ một hồi, dùng lạnh lùng mà không có thể tin âm thanh nói rằng: "Bỉ Ngạn tựa hồ chính là Giới Vương cảnh, cái kia bản tọa đỉnh cao lúc sức mạnh, liền là các ngươi nói vượt qua Bỉ Ngạn, ở ngàn tỉ trong tinh vực, đều là chí cao vô thượng tồn tại. Ở đa số không gian vũ trụ bên trong, đem cảnh giới này xưng là thiên giới chi chủ!"

Dương Thanh Huyền mấy người đã cả kinh nói không ra lời.

Bọn họ tự nhiên biết, ở Thương Khung tinh vực, vô số năm trong năm tháng, vượt qua Bỉ Ngạn giả ít ỏi.

Nhưng ở nơi này mảnh trong hắc hải, nhưng đã từng xuất hiện hai vị, đó chính là Cổ Diệu cùng Ân Vũ Vương.

Một lát, Dương Thanh Huyền mới ngơ ngác hỏi: "Ngươi đã lợi hại như vậy, vậy làm sao sẽ ký túc ở này vong kiếm kiếm hồn bên trong?"

Võ Tôn đồng bên trong lục hỏa một hồi đại thịnh, tựa hồ vô cùng tức giận.

Dương Thanh Huyền đám người lập tức cảm nhận được áp lực, trong lòng bàn tay tất cả đều là mồ hôi lạnh.

Nhưng Dương Thanh Huyền hơi hơi trấn định một ít, bởi vì hắn biết giờ khắc này sống sót hi vọng, tất cả Võ Hồn Ấn trấn áp bên trong, sợ sệt cũng không có cách nào.

Trấn áp ở, không cần sợ hãi. Không trấn áp được, sợ sệt cũng phải chết.

Vì lẽ đó hắn trái lại càng thêm trấn định lên, đầu óc không ngừng bay lộn, suy nghĩ mạng sống phương pháp.

Quỷ Tôn ở tâm tình chập chờn sau một lúc, mới dần dần ổn định lại, lạnh lùng nói: "Thiên giới chi chủ sẽ không phải chết sao?

Ta vừa lấy được tin tức bên trong, tựa hồ ở nơi này mảnh trong vùng biển, có một đạo Sơ Dương bị trấn áp. Cái kia Sơ Dương phải là thiên giới chi chủ tồn tại đi."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Sơ Dương? Ngươi nói là Cổ Diệu đi."

Quỷ Tôn gật gật đầu, nói: "Phải như vậy. Vũ trụ to lớn, vô cùng vô tận, vắt ngang vạn ngàn thời không. Thiên giới chi chủ tuy rằng chí cao vô thượng, nhưng cũng không phải là vô địch."

Dương Thanh Huyền nghe được một trận say mê, nhất thời càng quên muốn nói gì, nghĩ một hồi mới hỏi: "Ngươi tại sao muốn giết ta? Ngươi và ta cũng coi như là hữu duyên, không bằng liền như vậy sau khi từ biệt, hữu duyên gặp lại."

Quỷ Tôn lạnh lùng nói: "Không giết ngươi có thể, giải trừ ngươi kiếm kia ý đối với ta áp chế."

Dương Thanh Huyền nói: "Cái này... Ta không biết làm sao giải trừ." Hắn thực sự nói thật, nhưng lập tức thì biết rõ, không có khả năng dễ dàng giải trừ, hắn dừng lại, hỏi: "Ngươi cùng ta Võ Hồn, đến cùng là quan hệ như thế nào?"

Quỷ Tôn hừ nói: "Cụ thể ta cũng không biết rõ. Năm đó này Bách Quỷ Dạ Hành bị người đánh nát, ta vốn là kiếm bên trong chi linh, cũng theo đạo tiêu tan ngã xuống, cùng tiến nhập Thái Huyền ngày bên trong, hóa thành kiếm mộ phần mộ. Từ đây liền trở thành Thái Huyền ngày một phần, bị ủi lên Thái Huyền ngày thế giới dấu ấn. Hiện tại chỉ cần ngươi đem này dấu ấn đã trừ, ta liền thả ngươi đi."

Dương Thanh Huyền đầu óc bay lộn, rất nhanh liền suy nghĩ minh bạch, nói: "Ngươi giết ta, cũng là vì có thể giải trừ dấu ấn chứ? Nhưng có này mộ kiếm lực người cũng không phải ta một cái, chỉ cần giết ta hữu dụng sao?"

Quỷ Tôn nói: “Ngươi rất thông minh, nhưng ta là thông qua ngươi cùng mộ kiếm khế ước đi tới nơi này cái đại thiên vũ trụ, cùng những người khác không quan hệ. Nói cách khác, ngươi là ta cùng Thái Huyền ngày trong đó môi giới, chỉ cần giết ngươi cái này triệu hoán người, ta liền có thể cắt đứt cùng Thái Huyền ngày liên hệ, lấy được tự do lần nữa.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thì ra là như vậy. Nhưng ta cũng không biết giải trừ dấu ấn phương pháp, hơn nữa mặc dù ta thật giải trừ, ngươi cũng nhất định sẽ giết ta đi. Không có bất kỳ suy lý căn cứ, chẳng qua là ta đối với ngươi một loại thuần túy cảm giác.”

Quỷ Tôn một hồi trầm mặc, đồng bên trong lục hỏa lấp lóe, thân thể to lớn bỗng nhiên hơi động, liều mạng giãy dụa mấy lần, cái kia Kiếm Ấn hoảng hốt bất định.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, gấp vội vàng hai tay bấm quyết, ổn định cái kia áp chế.

Quỷ Tôn trong miệng tuôn ra chấn nộ rống to, “Buông, thả ta đi ra ngoài!”

Dương Thanh Huyền trên trán mồ hôi lạnh chảy ròng ròng hạ xuống, nói: “Thả ngươi đi ra, ta chính là chết, làm sao có khả năng làm ra như vậy buồn cười sự tình.”

Quỷ Tôn quát: “Ta có thể thề với trời, tuyệt không giết ngươi!”

Dương Thanh Huyền than thở: “Dù vậy, ta cũng thật không biết phóng thích phương pháp. Hơn nữa ta không có đoán sai, ngươi muốn khôi phục Quỷ Đế cái kia vượt qua Bỉ Ngạn sức mạnh, sợ là muốn thu nạp vô số hồn phách chứ? Cái kia được giết bao nhiêu người?”

Quỷ Tôn nói: “Ngươi như thả ta, ta liền ly khai cái này tinh vực, ngao du vũ trụ. Hừ, muốn khôi phục Quỷ Đế chân thân, sợ là phải đem cái này tinh vực người toàn bộ giết sạch mới gần như.”

đọc truyện tại❤//tr u yencuatui.ne

t/ Dương Thanh Huyền mấy người đều là sợ hết hồn.

Dương Thanh Huyền kinh hãi nói: “Đã như vậy, ngươi chính là trở lại mộ kiếm đi thôi. Ngươi quá nguy hiểm, thế giới này không cho phép ngươi.”

Nói, hai tay nhanh chóng bấm quyết, mi tâm Kiếm Ấn bên trong, có rộng lớn uy lực lan ra, phảng phất toàn bộ mộ kiếm giáng lâm đại địa.

Trên bầu trời hiện ra vạn đạo kiếm quang, đại địa rạn nứt ngàn dặm.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy chân nguyên trong cơ thể nhanh chóng trôi qua, đầu óc giống như là muốn bị xé nứt giống như vậy, toàn bộ mộ kiếm thế giới vọt thẳng xô ra đến, phải đem Địa Ngục Đạo bao trùm!

Thi Ngọc Nhan đám người đều là hoảng sợ không thể phụ gia.

Ở bọn họ bên cạnh người, từng toà từng toà kiếm khâu hiện ra, mặt trên đều cắm ngược vong kiếm chi hồn, như giống như từng ngọn bia mộ.

Tuy rằng âm u đầy tử khí, nhưng lộ ra một luồng lực lượng làm người ta sợ hãi, mỗi một chuôi trên kiếm hồn đều có tuyệt đại cường giả kiếm ý, tản mát ra, nghiền ép nhân tâm.

Mấy người liên tâm nhảy đều dừng lại, bị các loại các dạng Hạo Nhiên Kiếm ý áp chế không thể thở nổi.

“A! Không! Không được!”

Quỷ Tôn phẫn nộ mà thống khổ rống to, nhưng không có biện pháp nào, toàn bộ thân hình bị Kiếm Ấn áp chế hầu như biến hình.

Bách Quỷ Dạ Hành càng là kịch liệt rung động, mặt trên từng đạo từng đạo kiếm quang dập dờn ra, nhưng cũng bị mộ kiếm bên trong vạn kiếm lực lượng trấn áp, phát sinh rên rỉ.

Sau đó Quỷ Tôn không chịu nổi, thân thể to lớn lóe lên, đã bị hút vào bên trong kiếm.

Bách Quỷ Dạ Hành lan ra u lãnh hào quang, vẽ ra trên không trung một đạo cầu vồng, xuyên. Vào vùng đất xa xa.

“Ầm!”

Kiếm ý nổ ra, tứ phương kiếm hồn đều đều đua tiếng run rẩy, từng ngọn kiếm khâu bị ép tới hướng về xa xa dời đi.

Chu vi trong vòng mười dặm, chỉ còn dư lại một toà trọc lốc kiếm khâu, lặng im sừng sững ở đó. Lù lù bất động, phảng phất quân lâm thiên hạ cao ngạo đế vương, lăng nhiên bên trong đất trời, rồi lại cùng đời cách ly.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 971: Lục Đạo Hủy Diệt, Ấn Võ Điện Hiện

Cái kia chút tránh ra kiếm khâu, lần lượt lan ra cường đại ánh kiếm, ở trên không bên trong tranh huy, chống chọi cái kia Bách Quỷ Dạ Hành kiếm ý.

Một hồi lâu mới bình ổn lại.

Dương Thanh Huyền tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, trên mặt tái nhợt không được chảy xuống mồ hôi lạnh, đem bấm quyết hai tay của chậm rãi thả xuống, đã là sức cùng lực kiệt.

Thi Ngọc Nhan đám người từng cái từng cái chật vật nuốt, đã sớm bị ướt đẫm mồ hôi xiêm y, trong mắt tất cả đều là sợ hãi.

Theo Dương Thanh Huyền quyết ấn buông ra, chỗ mi tâm Võ Hồn Ấn chậm rãi biến mất, bốn phía kiếm khâu từng toà từng toà biến mất, toàn bộ không gian hoàn nguyên đến Địa Ngục Đạo thế giới.

Cái kia đầy trời mênh mông kiếm áp, mới hoàn toàn tiêu tan.

“Ùng ục.” A Đức nuốt nói: “Không có, không sao chứ?”

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, ánh mắt khôi phục trong suốt, gật đầu nói: “Tạm thời hẳn là không sao rồi.”

A Đức sửng sốt một chút, nói: “Tạm thời có ý gì, bao lâu là tạm thời?”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ta cũng không biết, Thái Huyền mộ kiếm tạm thời áp chế kiếm kia, có thể áp chế bao lâu ta cũng không biết.”

Vũ Ảnh sợ hãi nói: “Thập đại chí cường Võ Hồn, đều là tồn tại ở trong truyền thuyết, được một liền có thể tranh bá thiên hạ. Không nghĩ tới hôm nay có thể tận mắt mục đích một, Dương Thanh Huyền ngươi thực sự là cơ duyên tốt, hảo khí vận a.”

Dương Thanh Huyền không nói chuyện có thể đáp, là tốt hay xấu, đã không nói được.

Bất kể là thiên hạ có địch, vẫn là Thái Huyền mộ kiếm, đều mang đến cho hắn cực đại sức mạnh cùng cơ duyên, nhưng cũng mấy lần suýt chút nữa thì mạng của hắn.

Thiên hạ có địch phản phệ vấn đề giải quyết, hiện tại Thái Huyền mộ kiếm lại bắt đầu mất khống chế, không chỉ là này Quỷ Tôn chuyện, còn có cái kia Nhân Hoàng.

Dương Thanh Huyền đột nhiên ác độc nghĩ đến, nếu Nhân Hoàng cũng có thể triệu hoán Thái Huyền mộ kiếm, cái kia để này Quỷ Tôn đi giết Nhân Hoàng, không biết sẽ là tình huống thế nào.

Nhưng cái này ý nghĩ chỉ là ở trong đầu chợt lóe lên, bất luận là Quỷ Tôn nửa bước Giới Vương, còn là Nhân Hoàng cái kia mờ ảo chí cao tu vi, đều không phải là hắn bây giờ có thể dòm ngó. Tùy tiện một không cẩn thận, tiếp theo tan xương nát thịt.

“Chúng ta bây giờ nên làm gì? Quỷ Vương triệt để chết rồi, tiểu Diêm La Điện cũng mất, thậm chí ngay cả Địa Ngục Đạo trấn áp oan hồn đều mất ráo, còn có thể ly khai nơi đây sao?”

Thi Ngọc Nhan, một hồi đem Dương Thanh Huyền tâm tư kéo trở lại.

Trước mắt loang loang lổ lổ, liệt địa ngàn dặm, tất cả đều là Thái Huyền mộ kiếm giáng lâm gây nên, đem Địa Ngục Đạo hoàn toàn vỡ ra.

Dương Thanh Huyền hơi hơi điều tức hạ, liền vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng bốn phía nhìn tới.

Chỉ thấy khắp nơi thương di, không chỉ là chu vi phụ cận, liền ngay cả xa xa thế giới, cũng biến thành tối tăm, đại địa rạn nứt, bầu trời tổn hại, núi cao sụp đổ, như một bộ tận thế cảnh tượng.

“Trời long đất lở?!” Dương Thanh Huyền cả kinh nói.

Hắn nhìn thấy cảnh tượng, rất nhanh liền lan tràn đến trước mắt mọi người, to lớn thiên địa đổ nát tiếng, ở toàn bộ thế giới bên trong lan truyền.

Địa Ngục Đạo bên trong võ giả, tất cả đều giống con kiến trên chảo nóng, không đầu con ruồi, chung quanh tán loạn.

Dương Thanh Huyền lúc này quát lên: “Đều cẩn thận chút! Mọi người dựa vào nhau, một khi phát hiện dị thường, Thi Ngọc Nhan, lập tức lấy ra kỳ đến.”

Thi Ngọc Nhan gật gật đầu, mấy người lúc này dựa lưng cõng làm thành một vòng, cảnh giác mà kinh ngạc nhìn bốn phía.

Thế giới như thế này phá toái cảnh tượng, cuộc đời ít thấy, mỗi người đều là lặng im nhìn, này phá nát cho bọn hắn rung động thật lớn, tựa hồ lĩnh ngộ được một ít gì.

Bỗng nhiên không gian loáng một cái, trong phạm vi mấy chục dặm, toàn bộ trở nên hoảng hốt phiêu diêu, thật giống cố định thế giới cái giá bị hủy hoại trong một ngày.

Dương Thanh Huyền sợ quát lên: “Tế cờ!”

Hai mặt Tiểu Kỳ lập tức bay lên, ở trên không bên trong đan vào lẫn nhau hóa ra song sắc kết giới, dung hợp thành một thể, sau đó rơi xuống, đem mấy người bọc lại.

"Ầm ầm!"

Kết giới ở ngoài, hoảng hốt không gian một hồi phá nát, hóa thành một vòng xoáy khổng lồ.

Ở trong nước xoáy, di tán điểm điểm ánh vàng, càng là không gian sau khi vỡ vụn quy tắc phù văn, phóng tầm mắt nhìn vô cùng vô tận.

Dương Thanh Huyền mấy người đều là ngạc nhiên, liều mạng chống đỡ lấy kết giới.

Địa Ngục Đạo phá nát, lực xung kích tựa hồ cũng không lớn, có song kỳ kết giới bảo vệ, mấy người đều bình yên vô sự. Chỉ là tại không gian bên trong đại dương chảy xuôi, thật giống không có giới hạn, không biết sẽ trôi về phương nào.

Cũng không có qua bao lâu, ước chừng hai ba canh giờ.

Cái kia chút phá toái quy tắc phù văn, chậm rãi tiêu tan, không gian vặn vẹo cũng dừng lại.

Bên ngoài kết giới bắt đầu khôi phục sáng sủa trời quang, không gian trở nên cực kỳ ổn định.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, liền thấy được giới ngoại cảnh tượng, kinh ngạc thốt lên một tiếng, "Ân Võ Điện!"

Mấy người đều là tâm thần chấn động, mừng như điên không ngớt.

Dương Thanh Huyền cùng Thi Ngọc Nhan từng người thu rồi kỳ, chỉ thấy thế giới bên ngoài, bích mây vạn dặm, sáng sủa càn khôn.

Ở này cuồn cuộn dưới thế giới phương, là một mảnh thành phố khổng lồ, một toà nguy nga cao vút cung điện, ngay ở cái kia chính giữa thành thị.

“Ân Võ Điện... Đúng là Ân Võ Điện...” Thi Ngọc Nhan lẩm bẩm nói rằng, trong mắt hào quang không ngừng chứa đựng.

Nàng đối với Ân Vũ Vương có rất nhiều giải, lật xem qua mấy tử có thể tìm được toàn bộ tư liệu, giờ khắc này vừa thấy cái kia hùng vĩ đại điện, lập tức liền nhận ra được.

Thậm chí không nhịn được che miệng lại, kích động khóc.

A Đức cũng là gần như, cả người đều run rẩy, mấy đời người tâm nguyện, rốt cục để hắn đạt thành.

Dương Thanh Huyền ở bề ngoài trấn định nhất, nhưng nội tâm nhưng là nhất cuộn sóng phập phồng một cái, phía trên tòa cung điện này cảnh tượng, ngờ ngợ tất cả hoảng hốt trong trí nhớ gặp.

Ánh mắt của hắn có chút mê ly cùng hoảng hốt, phảng phất ở cung điện kia đỉnh, tử khí ánh sáng thần thánh soi sáng bên dưới, có vị nữ tử dựa vào lan trước, “Ở mảnh này mặt trời ánh sáng thần thánh hạ, lại không ai có ngươi vinh dự một nửa.”

Dương Thanh Huyền một cái giật mình, lập tức từ cái kia trong hoảng hốt phục hồi tinh thần lại, nói: “Đi xuống đi.”

Mấy người mới từng cái từng cái từ trong kích động thoát ly, đều là hít một hơi thật sâu, hãy cùng Dương Thanh Huyền hướng về cái kia cung điện khổng lồ bay đi.

Toàn bộ trong thành phố một mảnh yên tĩnh, không có bất kỳ âm thanh cùng sinh linh, giống như là ngủ say ở năm tháng trong trường hà, bị bọn họ trong lúc vô tình xông vào.

Bỗng nhiên, Dương Thanh Huyền hơi nhướng mày, ngừng phi hành, hướng về bầu trời xa xăm nhìn tới.

Nguyên bản trống trải mênh mông trời cao, thỉnh thoảng có bóng người xuất hiện, hơn nữa tốc độ cực nhanh.

Cái kia chút đột nhiên bóng người xuất hiện, đều là chật vật không ngớt, trên mặt còn mang theo thần sắc kinh khủng, một hồi không phản ứng kịp.

Thậm chí có người vừa ra hiện, liền người bị trọng thương phun máu phè phè.

Vũ Ảnh cả kinh nói: “Xảy ra chuyện gì?”

Thi Ngọc Nhan cả kinh nói: “Sợ là... Toàn bộ Lục Đạo đại trận đều băng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không sai, Lục Đạo cũng vậy liên hệ, tương hỗ là dựa vào. Địa Ngục Đạo bên trong oan hồn bị Quỷ Tôn bớt thời gian sau, Địa Ngục Đạo căn cơ liền triệt để mất đi. Địa Ngục Đạo vừa hủy, trực tiếp hủy diệt toàn bộ Lục Đạo.”

Vũ Ảnh thở dài nói: “Thần diệu như thế đáng sợ trận pháp, cái kia Vi Lạp thực sự là thần nhân a.”

Dương Thanh Huyền nói: “Bây giờ không phải là cảm thán cái này thời điểm. Lục Đạo kết giới đổ nát, bên trong may mắn còn sống sót võ giả tất cả đều tới. Hơn nữa phía sau trải qua qua thời không cửa lớn võ giả, liền không cần kinh nghiệm Lục Đạo, có thể trực tiếp tới. Chúng ta mau mau tiến nhập chủ điện đi, đã làm trễ nãi quá lâu, không biết Dạ Hậu những người kia sau khi tiến vào đều như thế nào.”

Mấy người đều là sầm mặt lại, cảm thấy thời gian cấp bách, vội vàng theo sau lưng Dương Thanh Huyền, hóa thành độn quang hướng về cái kia rộng lớn điện to bỏ chạy.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 972: Hận, Sinh Không Gặp Thời

Trước đại điện trống trải quạnh quẽ, lộ ra năm tháng tro bụi, làm người nổi lòng tôn kính.

Dương Thanh Huyền thoáng dừng lại, liền cùng mấy người một đạo bay vào trong điện. Chỉ thấy hào quang lóe lên, liền đem mấy người bóng người nuốt hết.

Sau một khắc, sáu người liền xuất hiện trong đại điện.

Chỉ thấy tứ phương trống rỗng, chỉ có mấy căn màu xám bạc Lăng Vân cây cột, chọc vào Thiên Khung.

Dương Thanh Huyền nhấc đầu nhìn tới, kinh hãi phát hiện cung điện này hoàn toàn không có có khung đỉnh, bầu trời là một mảnh màu đậm Tinh Vân, phảng phất nối thẳng vũ trụ.

Trong đại điện có thể chứa đựng mấy vạn người, như là một toà điểm tướng đài.

Mấy người nhẹ nhàng hướng bốn phía nhìn tới, tiếng lòng run rẩy, như là gặp được năm đó anh hùng thiên hạ đủ tụ tập ở đây, ở Ân Vũ Vương cùng Vi Lạp dẫn dắt đi, cùng chống đỡ Cổ Diệu việc lớn.

Thi Ngọc Nhan hàm răng khẽ mở, than thở: “Hận, Sinh không gặp thời.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nhìn nàng một cái, sắc mặt cổ quái nói: “Ngươi đã biết chân đi, sinh ở lúc đó, lấy tu vi của ngươi sợ là đã thành bia đỡ đạn.”

Thi Ngọc Nhan lông mày đại vừa nhíu, trong mắt loé ra vẻ không vui, hừ nhẹ nói: “Loạn thế anh hùng, cần bại vạn địch mà đứng thiên địa, cái nào có như bây giờ dễ dàng như vậy thoải mái. Năm đó Ân Vũ Vương danh tiếng khắp thiên hạ, đều bằng thực lực. Đi theo cường giả, cùng cường giả chiến đấu, mới là ta hướng tới. Cả đời ta mong muốn, chính là có thể tuỳ tùng người này phía sau, thiên địa không sợ.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Được rồi, ngươi là nữ anh hùng, ta chỉ là một không có lý tưởng xa vời gì hoài bão phàm phu tục tử.”

Thi Ngọc Nhan liếc mắt nhìn hắn, nói: “Ta đối với ngươi câu nói này rất thất vọng. Nguyên bản đối với ngươi ấn tượng cũng không tệ, cảm thấy ngươi là có thể tạo tài, hi vọng ngươi sau đó không muốn nói lời như vậy nữa.”

Dương Thanh Huyền nghĩ thầm: “Không nói liền không nói, có bình tĩnh tháng ngày không biết quý trọng, không phải muốn đi đâu Địa Ngục Hỏa hải mới chua thoải mái, nữ nhân ngu xuẩn.”

Hai người đem ánh mắt từng người gác qua một bên.

Trong đại điện bầu không khí một hồi có chút lúng túng.

Hoàng Di sợ bọn họ làm căng, vội vàng chuyển đề tài nói: “Cung điện này không hề có thứ gì, nhưng bốn phía nhưng là có không ít đường nối, không biết nên tiến vào cái nào?”

Ở đại điện hai bên, mỗi người có bốn đạo cửa đá, mặt trên đều có khắc đơn giản hoa văn, không rõ ý nghĩa.

Dương Thanh Huyền nói: “Này trên cửa phù hiệu, đại biểu là bát quái tâm ý, vừa vặn đối ứng Bát Phiến Môn, chỉ là... Nên từ cái nào đường vào đi đây?”

Mấy người đang Bát Phiến Môn trước nghiên cứu tính toán, ngoại trừ tám cái ngụ ý bất đồng ra, còn lại cũng không có phân biệt.

A Đức nhẹ nhàng đưa tay chạm đến ở "Chuyện khó" cửa bên trên, bỗng nhiên một đạo vàng quang đem bao lấy, nháy mắt liền kéo vào bên trong, biến mất không còn tăm hơi, một chút dấu vết đều không.

"A Đức!" Dương Thanh Huyền hoảng hốt, vội vàng lại đây.

Cửa đá kia đã khôi phục như thường, không có nửa điểm dị dạng, thật giống như vừa nãy là ảo giác.

Nếu không có thiếu một người, mấy người thật sự muốn tưởng là ảo giác.

Hoa sen cũng gấp kêu to, "A Đức đại nhân, A Đức đại nhân!" Nhưng không có một chút nào hồi âm.

Nàng rụt rè vươn tay ra, muốn đi chạm cửa đá kia, nhưng lại không dám.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, nói: "Có thể này Bát Phiến Môn đều gần như, đằng trước người tiến vào chắc cũng là tùy cơ đi vào, chúng ta cũng vào đi thôi."

Nói đưa tay, đẩy ở đó "Chuyện khó" trên cửa, liền một đạo vàng quang bao lấy hắn, xuyên qua đi vào.

Sau một khắc, Dương Thanh Huyền cảnh tượng trước mắt, biến thành một gò núi, xa xa có đạo nhân ảnh đang chạy vội, nhưng cũng không phải là A Đức. Hắn nhìn kỹ, sửng sốt một chút, lại là Vân Tụ Cung Cung Dương Vũ.

Cung Dương Vũ chạy như bay phương hướng là hướng về mặt đông, phía sau cuốn lên khắp nơi Thiên Trần Thổ, cẩn thận nhìn tới, quấn ở trong bụi đất giữa, là một đầu to lớn Địa Long Thú.

Thân thể khổng lồ giống như, mọc ra bốn con nhọn giác, hai hàng giáp lưng như lưỡi dao sắc san sát, tuy rằng tứ chi thô ngắn, nhưng mỗi một bước đều có thể súc địa thành thốn, như màu đen bão như gió.

Dương Thanh Huyền xa hơn nhìn bốn phía, cũng không có tìm được A Đức cái bóng, hơn nữa ở tại chỗ đợi một trận, cho đến cái kia địa Long Hòa Cung Dương Vũ chạy xa, cũng không gặp Thi Ngọc Nhan cùng Vũ Ảnh các nàng.

“Cửa truyền tống là tùy cơ.” Dương Thanh Huyền lúc này phán đoán, một hồi liền đau đầu, vùng quê mênh mông này như thế địa phương, được đi như thế nào?

Hơn nữa Ân Võ Điện tuy lớn, nhưng cũng không như thế lớn, có thể thấy được ở đây không phải ảo thuật chính là không gian độc lập, nhưng bất kể là cái nào loại, đều cơ hồ đưa hắn nhốt lại.

“Một người cũng không có, ta còn là trước tiên tìm cái kia Cung Dương Vũ hỏi một chút đi.”

Nghĩ định sau, liền hướng về Cung Dương Vũ phương hướng bay nhanh đi.

Vừa bay không lâu, liền phát hiện Cung Dương Vũ điều đầu chạy trở về, đồng thời hướng hắn hô lớn: “Nhanh xuất thủ cứu ta, đồng thời giết vật này!”

Ở Dương Thanh Huyền xuất hiện chớp mắt, Cung Dương Vũ liền phát hiện hắn, chỉ có điều trong lúc nhất thời khó có thể thay đổi phương hướng, ở phía trước đổi cái đầu liền chạy trở lại cầu cứu rồi.

Cái kia đầu địa long khí tức mạnh mẽ, vượt xa phổ thông Thái Thiên Vị, sợ là có Thái Thiên Vị tột cùng cảnh giới, mà Cung

Dương Vũ chỉ là Tiểu Thiên Vị hậu kỳ, cùng hiện tại Dương Thanh Huyền như thế, có thể chống đỡ không chết đã kỳ tích.

Dương Thanh Huyền đương nhiên không biết đối mặt gắng chống đỡ một tên Thái Thiên Vị tột cùng tồn tại, mà là cùng theo một lúc chạy, đồng thời hỏi: “Ở đây đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Cung Dương Vũ thể năng từ lâu tiêu hao hơn nửa, thở không ra hơi, cả người là mồ hôi, “Ta cũng không biết, tùy cơ bị truyền đưa tới, liền vây ở chỗ này, sau đó gặp phải như thế một đầu địa long.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, không có bất kỳ tin tức hữu dụng.

Mà đúng lúc này, xa xa bóng người loáng một cái, bỗng dưng xuất hiện một tên người mặc áo đen. Chỉ là xuất hiện chớp mắt, liền một luồng cực mạnh khí tràng tản ra, khiến cho Dương Thanh Huyền cùng Cung Dương Vũ, thậm chí là cái kia đầu địa long đều cả người hơi ngưng lại, dĩ nhiên trực tiếp dừng lại.

Dương Thanh Huyền càng là hoàn toàn biến sắc, này cỗ hoảng sợ khí tràng, cũng không phải Thiên Vị cường giả có thể có.

“Hả? Lại là một không gian bố trí, này Ẩn Vũ Vương thật quá buồn chán.”

Bóng đen kia người oán trách hạ, tựa hồ cực kỳ bất mãn, một đôi mắt lạnh liền nhìn chăm chú lại đây.

Dương Thanh Huyền cùng Cung Dương Vũ đều là cả người run lên, suýt chút nữa thét lên kinh hãi. Người kia trong hai con ngươi, không có bất kỳ màu sắc, thuần như Bạch Tuyết một đôi “Khinh thường”!

“Phi, ba cái rác rưởi!” Bóng đen người vung lên ống tay áo, liền trực tiếp tại chỗ biến mất.

Dương Thanh Huyền cùng Cung Dương Vũ sững sờ một lát, mới đột nhiên ngất lịm lại đây, đồng nói: “Chạy mau a!”

Phía sau cái kia địa long cũng tỉnh táo lại đến, tiếp tục điên cuồng đuổi theo hai người.

Bỗng nhiên hai người một thú thân thể lại là hơi ngưng lại, một cổ vô hình uy thế Lăng Không chụp xuống, đem ba người bọn hắn cặn bã tất cả đều đè ép.

Cung Dương Vũ sắc mặt tái nhợt, nhìn chằm chằm phía trước đột nhiên xuất hiện một bóng người, run giọng nói: “Xảy ra chuyện gì, làm sao nhiều như vậy không giải thích được cường giả?”

Dương Thanh Huyền nhưng là há to mồm, nhìn người đến kia, ngơ ngác nói: “Là ngươi?”

Người kia nhìn lướt qua hoàn cảnh chung quanh, lúc này mới mỉm cười nói: “Là ta, đã lâu.”

Dương Thanh Huyền thở phào nhẹ nhõm, nhưng lại cười khổ nói: “Nhược Phi huynh, ngươi mỗi lần xuất hiện, đều là nằm ngoài dự tính a.”

Người đến lãng mắt tuấn lông mày, tự có một luồng phong thái, chính là cùng Dương Thanh Huyền ở Hoa Thanh sinh nhật yến thượng làm quen Hàn Nhược Phi, cũng là đạo Ảnh chi Liệt giả Liệt Giai Phi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 973: Ta Muốn Hỏi Bụi Bên Trong Khách, Phù Du Có Thể Có Mấy Năm?

Liệt Giai Phi khẽ cười nói: “Bất ngờ không tốt sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, đương nhiên được. Lần trước ngươi bất ngờ xuất hiện, lại từ Dạ Hậu trong tay đem ta cứu lại. Lâu như vậy không gặp, ta còn tưởng rằng ngươi mộ phần đầu cỏ đã cao một mét nữa nha.”

Liệt Giai Phi nói: “Cái kia ta vì cứu ngươi mà chết, ngươi có thể có nghĩ qua báo thù cho ta?”

Dương Thanh Huyền lườm hắn một cái, nói: “Như giết chính là ngươi là Dạ Hậu, ta làm sao báo cừu? Chờ tương lai ta có cơ hội vượt qua Dạ Hậu, biết.”

Liệt Giai Phi cười nói: “Như vậy ta an tâm, không có phí công cứu ngươi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta trước rất tò mò, ngươi có bản lãnh gì có thể từ Dạ Hậu trong tay cứu ta đi ra. Bây giờ nhìn lại, ngươi chí ít cũng là Đạo cảnh tu vi đi, hơn nữa hẳn không phải là thông thường Đạo cảnh tồn tại.”

Liệt Giai Phi nói: “Cứu ngươi bằng vào thuần túy là trí tuệ, dựa vào thực lực ta không phải là Dạ Hậu đối thủ.”

Đối thoại của hai người đem Cung Dương Vũ cả kinh trợn mắt ngoác mồm, phía sau cái kia địa long còn bị kinh sợ ở đó, không dám làm một cử động nhỏ nào.

Dương Thanh Huyền nói: “Hai năm qua ngươi đều chờ cái nào? Một mực Biển Đen?”

Liệt Giai Phi nói: “Nói rất dài dòng, sau đó rảnh rỗi ở tỉ mỉ nói cho ngươi, ta trước tiên mang bọn ngươi rời đi nơi này đi.”

Nói, khoát tay, nhẹ nhàng một chưởng đánh ra.

Cái kia địa long phát sinh bi thảm gào thét, liền trực tiếp giữa trời nát tan, vô số mảnh vỡ vãi ở trên mặt đất.

Không đợi hai người phục hồi tinh thần lại, Liệt Giai Phi lại là cánh tay loáng một cái, ba người liền tại chỗ biến mất.

Sau một khắc, càng là xuất hiện ở một cái trong tiểu hoa viên.

Bên trong vườn thực vật tất cả đều khô kiệt, còn dư lại thô sáp đất đen. Nhưng vườn bố cục phong cách, lại hết sức tinh xảo, dường như ẩn chứa trận pháp.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Đây là nơi nào?”

Liệt Giai Phi lấy ra một bộ sơ đồ phác thảo, đối chiếu lật lên.

Dương Thanh Huyền cùng Cung Dương Vũ đều thất kinh, cùng kêu lên hỏi: “Ngươi có Ân Võ Điện bản vẽ?”

Liệt Giai Phi cười nhạt, nói: “Làm sao có khả năng? Nhưng mấy triệu năm qua, tiến nhập Ân Võ Điện bên trong người cũng không ít, mà ta đã từng vừa vặn gặp qua một vị. Vị kia liền vẽ vài tờ sơ đồ phác thảo cho ta, đồng thời nói cho ta biết một ít tình huống bên trong.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Chẳng lẽ là Á Hằng?”

Liệt Giai Phi kinh ngạc liếc hắn một cái, nói: “Ngươi cũng biết Á Hằng? Xem ra sự tiến bộ của ngươi rất nhanh, có thể gặp được đến Á Hằng, cũng là không nhỏ cơ duyên. Nhưng cho ta này vài tờ đồ người, cũng không phải Á Hằng.”

Dương Thanh Huyền ánh mắt rơi vào cái kia sơ đồ phác thảo trên, vẽ ra một ít phức tạp cấp độ kết cấu.

Cung Dương Vũ gặp Dương Thanh Huyền nhìn trộm, Liệt Giai Phi cũng không hề tức giận, cũng vội vàng tập hợp quá đầu đến, có thể có thêm giải một phần, tỷ lệ sống sót liền sẽ tăng nhiều.

Nhưng phía trên hình vẽ xiêu xiêu vẹo vẹo, hơn nữa cực kỳ phức tạp, lượng lớn xem không hiểu phù văn.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Hoàng Đình Thượng nhân?”

Lần này Liệt Giai Phi cũng giật nảy cả mình, nói: “Ngươi còn biết Hoàng Đình Thượng nhân? Ta quả nhiên không có nhìn lầm ngươi, xem ra từ nơi sâu xa tự có số trời.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, khẽ cau mày, hỏi: “Nhược Phi huynh có thể thấy được quá một đôi mắt toàn bộ trắng như tuyết, không có con ngươi người? Nhưng cũng không phải người đui.”

Liệt Giai Phi lần thứ hai kinh hãi, hỏi ngược lại: “Ngươi đã gặp qua ở nơi nào người này?”

Dương Thanh Huyền lúc này đem vừa nãy việc nói một lần.

Liệt Giai Phi dại ra nói: “Hắn lại cũng tới.” Sau đó liền rơi vào trầm tư.

Dương Thanh Huyền cùng Cung Dương Vũ cũng không dám quấy rầy, hai người lẳng lặng bảo vệ ở một bên.

Liệt Giai Phi trầm ngâm một chút, nói: “Này Ân Võ Điện mở ra, đích thật là những năm gần đây đại sự, đứa kia sẽ đến ngược lại cũng không kỳ quái. Không chỉ có là đứa kia, sợ là sẽ phải có nhiều hơn cường giả phân tranh yểu mà tới. Này Ân Võ Điện bên trong, sợ là khó thái bình.”

Hắn chuyển mà nhìn phía hai người, đặc biệt là nói với Dương Thanh Huyền: “Lấy tu vi của ngươi, ngã xuống xác suất rất lớn, ta kiến nghị ngươi bây giờ liền rời đi.”

Dương Thanh Huyền khẽ cười nói: “Cổ ngữ có nói: Đến đều tới, vẫn là bình tĩnh đi.”

Liệt Giai Phi cười khổ nói: “Ngươi đã phải kiên trì, ta cũng không bắt buộc. Này Ân Võ Điện kết cấu hết sức phức tạp, nhưng đại để chia làm bên trong điện cùng ngoại điện. Ngoại điện có ba tầng, ở tầng cao nhất có thể tìm được tiến vào bên trong điện đường nối. Còn làm sao lên tới tầng thứ ba...”

Hắn lật ra bản vẽ, nói: “Hoàng Đình Thượng nhân cũng không bia quá rõ ràng, thế nhưng nói mỗi một tầng đều có sự khác biệt cảnh tượng, trong đó giấu diếm truyền tống trận. Đồng thời mỗi một chỗ trong cảnh tượng, đều có thể thu được cơ duyên.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta theo ngươi là được rồi.”

Liệt Giai Phi gật đầu nói: “Trước tiên theo ta thử xem đi, chỉ cần không gặp được biến thái không gian tùy cơ, ta đều có thể mang ở ngươi.”

Nói, liền thu hồi sơ đồ phác thảo, bốn phía nhìn tới.

Này trong hoa viên có hai cái cửa miệng, đều dẫn tới mặt khác một toà hoa viên.

Liệt Giai Phi tùy tiện chọn một cái, liền chui qua lại.

Dương Thanh Huyền cùng Cung Dương Vũ đều là theo sát phía sau.

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: “Đúng rồi, mới vừa nói cái kia cái liếc mắt người, rốt cuộc là ai?”

Liệt Giai Phi nói: “Đạo ảnh người trong, xếp hạng thứ mười một chính là cái kia.”

Dương Thanh Huyền kinh hãi nói: “Lại một vị đạo ảnh? Doanh giả?”

Liệt Giai Phi gật gật đầu, nói: “Đạo ảnh nguyên bản là cùng Ân Võ Điện có vô số liên hệ, trong minh minh Thiên Ý, để mấy vị đạo ảnh thành viên ở đây gặp gỡ, cũng cũng chẳng có gì lạ.” Hắn mặt không hề cảm xúc, tiếp tục cất bước đi về phía trước.

Dương Thanh Huyền không biết là, trước mắt vị này Hàn Nhược Phi cũng là đạo Ảnh chi người.

Ba người xuyên qua mấy hoa viên, đi tới một gian trước nhà gỗ nhỏ.

Cái kia nhà gỗ nhỏ cổ điển nhã trí, trên vách tường có dây leo leo lên, tia sáng xuyên thấu qua lá xanh, tung xuống loang lổ quang điểm, nhìn thấy được u tĩnh mỹ hảo.

Liệt Giai Phi nhíu mày lại, nói: “Ở đây Hoàng Đình Thượng nhân cũng chưa từng tới, sơ đồ phác thảo bên trong cũng không ghi chép, vào xem một chút đi.”

Dương Thanh Huyền nhìn bốn bề vài lần, nói: “Làm bằng gỗ trên bậc thang còn có bụi bậm, sẽ không có người đến qua.”

Ba người đều trong lòng hừng hực, một chỗ chỗ không người, vô cùng có khả năng phát hiện bảo vật.

Lúc này đến gần nhà gỗ, đẩy ra “Kẹt kẹt” cửa đến, trực tiếp đi vào.

Bên trong cũng không lớn, chỉ có một cái bàn, một cái băng, một cái bồ đoàn, treo trên vách tường một bức họa.

Ba người ánh mắt đều nhìn về trong tranh, vẽ là một cô gái múa kiếm.

Nhàn nhạt văn chương vô cùng đơn giản, mấy lần liền phác hoạ ra một cô gái tư thế oai hùng, thậm chí cô gái kia kiếm trong tay quyết, cẩn thận nhìn tới đều hết sức thâm ảo, làm người một trận mê muội.

Liệt Giai Phi cả kinh nói: “Vi Lạp?”

Dương Thanh Huyền càng là trong lòng chấn động dữ dội, cô gái kia mặc dù không gặp khuôn mặt, nhưng múa kiếm tư thái nhìn lên, trực tiếp cho hắn một loại Tử Diều Hâu cảm giác.

Nhất thời đối với Á Hằng lại tin thêm vài phần.

Tử Diều Hâu ở Tinh Giới bên trong ngưng mắt nhìn bên ngoài, tương tự khiếp sợ không thôi.

Liệt Giai Phi thở dài nói: “Thật là tinh diệu kiếm chiêu nha.”

Dương Thanh Huyền nhưng là cả người chấn động, trong đầu không rõ hiện ra cảnh tượng.

Trong rừng trúc, thanh khê vờn quanh, như tiếng kêu bội phục vòng.

Nghe hương nhà thuỷ tạ, nam tử chấp bút vẽ Chu Nhan, nhẹ giọng ngâm: “Nhất chịu quên mất muôn vàn hư danh, cầu một thế thanh nhàn. Ta muốn hỏi bụi bên trong khách, phù du có thể có mấy năm?”

Nữ tử múa kiếm, hờ hững cười nói: “Nhất nguyện đem cái kia phong tình vạn chủng, đều xa gửi giang tháng. Cộng nhìn chảy dài nước, đưa năm xưa.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 974: Bút Đi Long Xà, Thần Du Thái Hư

Dương Thanh Huyền tiếng lòng xúc động, không nhịn được đem nam tử kia chấp bút chi thơ ngâm khẽ lối ra, phảng phất có loại xuyên qua thời không cộng hưởng.

Theo câu thơ hạ xuống, cái kia trên bức họa đột nhiên xảy ra biến hóa, múa kiếm nữ tử bên người trống không nơi, từng đạo từng đạo cứng cáp có lực văn chương, như du long đi phượng, một bút bút tái hiện ra.

Liệt Giai Phi cùng Cung Dương Vũ đều thất kinh, lui mấy bước.

Dương Thanh Huyền càng là trợn mắt ngoác mồm, cái kia tinh diệu bút pháp bên dưới, viết ra chính là hắn vừa ngâm tụng chi thơ, mà cái kia chữ viết hình thành, bút đi thái hư, huyền diệu cực kỳ.

Trong chớp mắt, hai hàng thơ tức thành.

Cái kia văn chương còn dính mới nước, một bộ không làm ra dáng vẻ.

Ba người, cùng với Tinh Giới bên trong mấy người, toàn bộ đều trợn tròn mắt, đầu óc một hồi đường ngắn, hoàn toàn không biết suy tính.

Cung Dương Vũ ngơ ngác nói: “Đọc tức thành thơ, đây là cái đạo lí gì?” Hắn dừng lại, cũng mở miệng ngâm: “Trước giường Minh Nguyệt quang, nghi là trên đất sương, nâng đầu mong Minh

Nguyệt, cúi đầu nhớ cố hương.”

Thơ thanh âm hạ xuống, cái kia bức tranh không có bất kỳ phản ứng.

Cung Dương Vũ nhíu mày lại, có chút không tin tà, lại niệm một bài, nói: “Gặt lúa ngày giữa trưa, mồ hôi giọt lúa hạ thổ, ai biết món ăn trên bàn, hạt hạt đều khổ cực.”

Đợi một lát, cái kia bức tranh như cũ không có động tĩnh, phía trên câu giờ dần làm.

Cung Dương Vũ nghĩ một hồi, nói: “Sợ là chỉ có một lần cơ hội, lại bị ngươi chiếm đi.” Trong giọng nói khá có bất mãn.

“Bút đi Long Xà, thần du thái hư!”

Liệt Giai Phi đột nhiên cả kinh nói: “Đây là thái hư thần bút cách viết cùng câu giờ, hẳn là Ân Vũ Vương lưu lại!”

Dương Thanh Huyền lặng lẽ không nói.

Cung Dương Vũ lúc này hai mắt một hồi phóng quang, nhìn chằm chằm cái kia bức tranh, lại không nói Ân Vũ Vương bút tích thực khó được, chính là chiêu thức ấy thái hư bút pháp bút tích thực, giá trị liền khó có thể lường được.

Nhưng hắn tham niệm vừa lên, chữ này vẽ đã bị Liệt Giai Phi lấy xuống, đưa cho Dương Thanh Huyền, nói: “Ngươi thu.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, nói: “Ta?”

Liệt Giai Phi gật đầu cười nói: “Ngươi ngâm thơ tức thành, cùng bức họa này có cơ duyên, đương nhiên nên về ngươi.”

Ở Cung Dương Vũ nóng bỏng dưới ánh mắt, Dương Thanh Huyền tiếp nhận vẽ đến, cầm trong tay cẩn thận chu đáo.

Trong đầu hắn đột nhiên có một kỳ dị ý nghĩ, nếu như mình chính là Ân Vũ Vương, Tử Diều Hâu chính là Vi Lạp, cái kia toàn bộ Ân Võ Điện đều cần phải là của mình, vậy bây giờ những người này... Chẳng phải là đến cướp đồ vật của chính mình?

Cái này ý nghĩ ở trong đầu lóe lên, liền cảm thấy thiệt thòi lớn rồi.

Cung Dương Vũ lạnh lùng nói: "Được tiện nghi, làm sao còn một bộ thiệt thòi chết vẻ mặt? Hừ, làm người phải tránh tham a."

Dương Thanh Huyền mặc kệ hắn, tiếp tục tỉ mỉ này phó đan thanh văn chương.

Liệt Giai Phi nhưng là ở phòng nhỏ bốn phía đánh giá.

Cung Dương Vũ đột nhiên động linh cơ một cái, đem cái kia bồ đoàn cất đi. Hắn lén lút liếc hạ Liệt Giai Phi, thấy hắn không phản đối, nhất thời đem bàn, ghế, cũng cùng nhau cất đi. Trong phòng phàm là có thể lấy đi đồ vật, thu sạch vào chứa đồ nguyên khí.

Đột nhiên, bên ngoài truyền đến huyên náo thanh âm, tựa hồ có người tới gần.

"Kẹt kẹt", cửa bỗng chốc bị đẩy ra, tràn vào năm tên võ giả.

Năm người đều là ngay lập tức nhìn quét trong phòng, gặp trống rỗng hoàn toàn không có một vật, nhất thời vừa giận vừa sợ.

Dương Thanh Huyền một mực tỉ mỉ cái kia bức tranh, tựa hồ có hơi không hiểu dáng vẻ, gặp có người đến, liền đem bức tranh thu hồi.

Này một động tác lập tức rơi vào năm trong mắt người, tất cả đều hung tợn theo dõi hắn.

"Là ngươi?"

Dương Thanh Huyền khá là kinh ngạc, trong năm người, có một người càng là người đưa đò tổ chức trưởng lão, từng ở sát hạch thời gian cố ý áp chế hắn Trần Tường.

“Há, ta nói làm sao như thế nhìn quen mắt đây, ngươi lại còn không chết, cũng thực sự là mệnh lớn.” Trần Tường vuốt râu, một mặt vẻ lạnh lùng theo dõi hắn, còn mang theo một tia trào phúng.

Bốn người khác cũng đều thực lực phi phàm, còn có hai tên tướng mạo quái dị, thân xây vảy giáp, là Hải tộc người.

Một tên trong đó lạc quai hàm nam tử nói: “Trần Tường, người kia là ai?”

Trần Tường ung dung thong thả nói: “Tổ chức chúng ta bên trong một cái ngoại lai đệ tử.”

Lạc quai hàm nam tử khẽ nhíu mày, nói: “Ồ? Cái kia tên đệ tử này...”

Không đợi hắn nói xong, Trần Tường lập tức hiểu ý, khẽ cười nói: “Không cần cho ta mặt mũi, làm như thế nào đến liền làm sao tới.”

Lạc quai hàm nam tử vỗ tay cười to, nói: “Ha ha, Trần Tường trưởng lão quả nhiên nghĩa mỏng mây ngày, hết lòng tuân thủ hứa hẹn, liền ngay cả môn hạ đệ tử cũng không lo.”

Lời nói này quái gở, cũng không biết là khen là phúng, Trần Tường lạnh rên một tiếng, nói: “Chúng ta năm người nếu bàn xong xuôi kết minh, đương nhiên phải lấy minh đoán là chủ. Gặp được bảo vật liền theo lúc trước phương án phân phối. Ta tự nhiên không thể làm việc thiên tư.”

Cái kia hai tên Hải tộc bên trong, cái đầu khá cao cái kia lạnh lùng nói: “Hai người chúng ta muốn chiếm một nửa!”

Trần Tường gật đầu nói: "Theo ước định lúc trước, tự nhiên."

Này hai tên Hải tộc trên người tiết lộ ra ngoài khí tức, vững vàng ở ba tên Nhân tộc bên trên. Này cũng là bọn hắn có thể chiếm một nửa phân lượng nguyên nhân.

Trần Tường ánh mắt đảo qua ba người, Dương Thanh Huyền cùng Cung Dương Vũ đều cơ bản bị không để ý tới, chỉ là có chút kiêng kỵ đánh giá Liệt Giai Phi, tựa hồ không nhìn thấu người này thực lực.

Nhưng hắn cũng có không có gì có thể lo lắng, võ giả giữa kết minh, đều là lấy thực lực làm trụ cột, cũng chính là ngưu tầm ngưu, mã tầm mã, cùng một cấp độ người mới có khả năng tiến tới với nhau, tuyệt không tồn tại cường giả cùng lâu la hợp tác.

Ở hắn cùng mấy người khác xem ra, người này nếu cùng Dương Thanh Huyền, Cung Dương Vũ hợp tác cùng nhau, thực lực khẳng định cũng chính là sàn sàn, nhiều nhất có thể đạt đến Thái Thiên Vị.

Định rồi lên đồng, Trần Tường liền nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, lạnh giọng nói: "Là mình toàn bộ lấy ra, vẫn là muốn bản trưởng lão động thủ?"

Dương Thanh Huyền nói: "Này bên trong nhà gỗ chính là trống rỗng, ta chỉ lấy một bức họa, hơn nữa vô cùng yêu thích, không muốn người khác cùng chung."

Tử Diều Hâu ở Tinh Giới bên trong ngồi xếp bằng tu luyện, sau khi nghe trên mặt không rõ một đỏ.

Trần Tường quát lên: "Ngươi nói lời này, chúng ta sẽ tin sao?"

Dương Thanh Huyền một mặt dáng vẻ không sao cả, nói: "Có tin hay không, tựu xem các ngươi thông minh trình độ."

“Muốn chết! Tiện xương đầu, lần trước tiêu chuẩn thời điểm khảo hạch, bản trưởng lão nên phế bỏ ngươi!”

Trần Tường đưa tay chộp một cái, liền nghiêng người đến Dương Thanh Huyền trước mặt, dường như Phiêu Phiêu một chưởng không có gì Lực đạo, kì thực dùng tám phần mười công lực, coi như là thông thường Thái Thiên Vị cường giả, cũng là một chưởng hẳn phải chết.

Dương Thanh Huyền đang phải ra tay, nhưng phát hiện Liệt Giai Phi chẳng biết lúc nào thuấn di đến bên cạnh người, trong lòng lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Tuy rằng chu vi không gian đều bị cái kia lướt nhẹ một chưởng bọc lại, nhưng hắn biết an toàn.

“Ah, muốn chết!”

Trần Tường cười lạnh một tiếng, giống như sớm có đề phòng, chưởng thế ở trên không bên trong biến đổi, liền bỏ qua Dương Thanh Huyền, đánh về phía Liệt Giai Phi.

Chưởng pháp từ phiêu linh tâm ý, hóa thành Lăng Lệ đến cực điểm, chưởng gió ở bốn phía xoay quanh, giống một thanh chuôi cương đao, cắt chém không gian.

Liệt Giai Phi trặc một chút cái cổ, hời hợt nói: “Chỉ bằng ngươi câu nói này, ngươi phải chết chắc.”

Một con thon dài như trúc tay, nhẹ nhàng lấy ra, toàn bộ lượn vòng như đao chưởng gió, nháy mắt ở trên không bên trong ngưng trệ.

Trần Tường hoàn toàn biến sắc.

Dương Thanh Huyền ở một bên cười nói: “Nhược Phi huynh không cần cho ta mặt mũi, làm như thế nào đến liền làm sao tới.”

Câu nói này vốn là Trần Tường nói, hiện tại hắn đầu đuôi lặp lại một lần.

Truyện Tác Giả VN, #Quang Minh Thánh Thổ, xây dựng thế lực, không não tàn, hãy vào đọc nhanh nào

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 975: Thẳng Tới Vân Phong, Biển Đen Đệ Nhất Trộm

"Đừng vội càn rỡ!"

Trần Tường trong lòng kinh hãi, lúc này mới phát hiện mình đoán sai Liệt Giai Phi thực lực, nhưng hắn vẫn chưa hoang mang, một là thực lực mình đủ mạnh, hai là còn có bốn tên đồng bạn ở phía sau.

Hắn nghiêm ngặt quát một tiếng, trong tay chân nguyên một hồi tăng vọt, trực tiếp đem mười phần công lực đẩy ra, cái kia ngưng trệ kình lực gió, lần thứ hai cắt mở, như vạn trượng sóng lớn, muốn diệt tất cả.

Nhưng hắn hiển nhiên sai rồi.

"Ầm!"

Cái kia tu trúc giống như năm ngón tay cắm ở kình lực gió trên, liền một đạo nặng nề nổ vang, Trần Tường mười phần công lực một đòn, nháy mắt bị ép thành phấn vụn.

Hơn nữa Trần Tường năm ngón tay nắm chặt, đem tạc liệt dư âm đều toàn bộ áp chế lại, sau đó nhẹ nhàng vỗ một cái, trong phòng liền xuất hiện một cái quả đấm lớn đen kịt lỗ nhỏ, đem hết thảy năng lượng đều nuốt chửng đi vào, sau đó sẽ hóa thành hư vô.

Toàn bộ quá trình bất quá chớp mắt, phòng nhỏ lung lay mấy lần, một chút việc đều không. Một tên Đế Thiên vị cường giả công kích, liền quỷ dị như vậy hoàn toàn biến mất.

Trần Tường trên trán lăn xuống mồ hôi lạnh, lập tức ý thức được không ổn, vội vàng lùi về sau.

Nhưng này thon dài năm ngón tay đập vụn chưởng Phong Hậu, liền hướng cổ hắn chộp tới.

“Tích cát thành tháp!”

Trần Tường sợ đến hồn phi phách tán, vội vàng đem Võ Hồn thả ra ngoài, vô số cát mịn ở trên không bên trong ngưng tụ, hóa thành một toà tiểu tháp lượn vòng.

Nhưng này ngón tay thon dài, như vào chỗ không người, trực tiếp xuyên thấu Võ Hồn tháp, bóp ở Trần Tường trên cổ.

“Chi!” Bốn người khác đều là trợn mắt ngoác mồm, từng cái từng cái trừng ra con ngươi đến.

Nhưng con ngươi trợn lên lớn nhất, vẫn là Trần Tường chính mình, mắt hổ giống như trong đôi mắt, tràn đầy sợ hãi cùng tuyệt vọng.

Đầu “Két đạt đến” một hồi, liền nghiêng về một bên, triệt để chết rồi.

Liệt Giai Phi tiện tay đẩy một cái, cái kia phân giải cát tháp, trực tiếp đem Trần Tường thân thể bao lấy, từ nhỏ cửa sổ bay ra ngoài, ngã ở sân phía ngoài bên trong.

Thi thể hoàn toàn bị hạt cát bao trùm, cũng coi như là mồ yên mả đẹp.

Liệt Giai Phi vỗ tay một cái, nói: “Nơi này là Ân Vũ Vương chờ qua địa phương, đừng làm dơ.”

Bốn người kia từng cái từng cái mặt không có chút máu, liền ngay cả hai tên Hải tộc cũng là đại khí không dám thở.

Một người trong đó dứt khoát nói: “Chúng ta đi.”

Bốn người lập tức hướng về ngoài cửa đi.

“Đi? Các ngươi đang giảng chuyện cười chứ?” Liệt Giai Phi thanh âm lạnh lùng vang lên.

Bốn người vừa đi đến cửa ở ngoài, liền cứng lại rồi, liền ngay cả chạy trốn dũng khí đều không.

Có thể như vậy hời hợt giết chết Trần Tường, tuyệt đối là Đạo cảnh cường giả, hơn nữa không sẽ là phổ thông Đạo cảnh.

“Ngươi, ngươi muốn thế nào? Chúng ta nhận thua, chịu thua, có mắt không nhìn được Thái Sơn, mong rằng tha cho ta nhóm một mạng.” Lúc trước tên kia lạc quai hàm nam tử, một mặt trắng xám.

Liệt Giai Phi cười nói: “Ngươi cũng thức thời, các ngươi một đường lại đây, sợ cũng phải một ít thứ tốt chứ? Đều lấy ra ta xem một chút.”

Bốn người cực kỳ không thích, lạc quai hàm nam tử nói: “Không có vật gì tốt.”

Liệt Giai Phi sầm mặt lại, hừ nói: “Quan tâm các ngươi được không được, đem tất cả đồ đáng tiền đều lưu lại, sau đó cút đi. Như là để ta phát hiện các ngươi nhiều ẩn giấu một khối linh thạch, liền trực tiếp chết đi.”

Ở hắn tản mát ra uy thế hạ, hai tên Nhân tộc sắc mặt thay đổi mấy lần, nhưng vẫn là đàng hoàng cởi xuống trên người các loại chứa đồ nguyên khí.

Hai tên Hải tộc nhưng là mặt âm trầm, một người trong đó mở miệng nói: “Ta chính là...”

“Cá nược bộ tộc cặn bã mà, làm sao, các ngươi có ý kiến bất đồng? Có tin ta hay không đem cả bộ tộc các ngươi đều xốc?” Liệt Giai Phi lạnh lùng nói rằng.

Hai tên Hải tộc đang muốn chuyển ra gốc gác của chính mình làm tấm thuẫn, vừa nghe sau lập tức liền héo, cắn răng đem trên người gì đó toàn bộ móc ra.

Liệt Giai Phi điêm lượng hạ, sau đó một chưởng vỗ ra, chính là tên kia mở miệng nói chuyện Hải tộc, “Ầm” một tiếng, không có bất kỳ dấu hiệu, cái kia Hải tộc liền bị đánh nát bấy.

Sau đó một khối màu vàng Thạch Đầu rơi vào Liệt Giai Phi trong tay, hắn nhìn hoảng sợ không thôi ba người, lạnh lùng nói rằng: “Lưu một khối linh thạch đều phải chết, ba người các ngươi không sai, cút đi.”

Ba người lúc này mới như trút được gánh nặng, đều là tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, vội vàng thiên ân vạn tạ liền chạy.

Liệt Giai Phi nhìn xuống trong tay Thạch Đầu, ánh mắt lóe lên vẻ kinh dị, cười lạnh nói: “Lại là vật này, chẳng trách cái kia ngu xuẩn vật liều mạng cũng muốn giữ lại, lần này quả nhiên chết rồi đi.”

Nói, liền đem khối này Thạch Đầu cất đi.

Sau đó cái kia chút thất thất bát bát chứa đồ nguyên khí, nhìn lướt qua sau, liền một mạch ném cho Dương Thanh Huyền, nói: “Ngươi thu.”

Dương Thanh Huyền tự nhiên cao hứng, không khách khí cất đi. Đồng thời thần thức đảo qua phía sau, phát hiện không ít thứ tốt, mừng rỡ không thôi.

Cung Dương Vũ ngốc ở một bên, ngơ ngác nói: “Đại nhân, cũng chia ta điểm chứ?”

Liệt Giai Phi nhìn hắn, chỉ chỉ Trần Tường thi thể.

Cung Dương Vũ sợ hết hồn, lập tức câm miệng.

Dương Thanh Huyền âm thầm buồn cười, nhìn tứ phương cảnh tượng, nói rằng: “Nhược Phi huynh, tựa hồ có hơi không đúng.”

Hắn lấy ra bộ kia vẽ đến, hiện ra ở trước mắt, nói: “Ngươi nhìn, ở đây hẳn là nữ tử múa kiếm địa phương. Trong tranh tuy rằng chỉ đem bối cảnh đơn giản phác hoạ, nhưng cũng không phải bộ dáng bây giờ.”

Liệt Giai Phi vừa nhìn, cũng thật là như vậy. Trong tranh bối cảnh, là một mảnh rừng trúc, mà trước mắt nhưng là một hoa viên.

Hắn chỉ hơi trầm ngâm, nhân tiện nói: “Ta hiểu được.”

Ngay sau đó liền trở lại trong nhà gỗ nhỏ, đóng cửa lại. Dùng ngón tay ở cửa trên lưng nhẹ nhàng vẽ ra, một chút điểm lưu quang ở đầu ngón tay hạ xuống.

Sau đó trên cửa hiện ra một vòng ánh sáng, không ngừng hướng bốn phía khuếch tán.

Liệt Giai Phi lại đem cửa gỗ mở ra, Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, ngoài cửa cảnh tượng đã biến hóa, càng là một mảnh Vân Hải mờ ảo.

Liệt Giai Phi làm đi ra ngoài trước, nói: “Toàn bộ Ân Võ Điện bên trong, khắp nơi ẩn chứa phức tạp không gian kết cấu, không cẩn thận tiếp theo làm mất, theo sát điểm.”

Vân Hải bên trên, cũng không phải là không người, thỉnh thoảng có hào quang lấp lóe, bóng người hạ xuống.

Dương Thanh Huyền ánh mắt chiếu tới chỗ, thì có hai mươi, ba mươi người, hơn nữa đều là thực lực mạnh mẽ, thần thức quét qua đã bị cản lại.

Cái kia hai mươi, ba mươi người cũng phát hiện bọn họ, nhưng ánh mắt tất cả đều hội tụ trên người Liệt Giai Phi, từng cái từng cái lộ ra vẻ kinh ngạc.

Liệt Giai Phi đột nhiên cười to, nói: “Ha ha, đây là tầng thứ ba vân phong, không nghĩ tới trực tiếp liền vòng qua tầng thứ hai.” Hắn nhìn Dương Thanh Huyền, lại cười nói: “Nhờ có ngươi phát hiện cái kia trong bức tranh dị thường.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Tầng thứ ba? Chẳng lẽ không phải trực tiếp đến đội lên?”

Liệt Giai Phi gật gật đầu, nói: “Đến đỉnh, cũng có thể nói còn chưa tới đỉnh. Này vân phong trên có một cái âm ty và trần gian đạo, nối thẳng bên trong điện, nơi đó mới là toàn bộ Ân Võ Điện đất nòng cốt. Tương truyền chỉ có Ân Vũ Vương cùng Vi Lạp đi vào. Nếu nói là này Ân Võ Điện bên trong có cái gì chân chính đồ trọng yếu, nhất định ở đó bên trong trong điện.”

Cách đó không xa một tên lão giả áo bào trắng, giật mình nhìn Liệt Giai Phi, nói: “Nghe các hạ nói như vậy, tựa hồ đối với này Ân Võ Điện khá là giải. Tại hạ Hồ Hải Thượng nhân, không biết các hạ tôn tính đại danh?”

Cung Dương Vũ hơi thay đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Được khen là Biển Đen đệ nhất trộm Hồ Hải?”

Hồ Hải lặng lẽ cười hai tiếng, nói: “Ngươi là Vân Tụ Cung đi, chẳng trách biết lão phu.”

Liệt Giai Phi lạnh nhạt nói: “Quản ngươi cái gì người chim, ta không có hứng thú nhận thức, càng không có hứng thú đem tên nói cho ngươi.”

Truyện Tác Giả VN, #Quang Minh Thánh Thổ, xây dựng thế lực, không não tàn, hãy vào đọc nhanh nào

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 976: Biển Mây Đột Phá, Khó Trái Mệnh Trời

Hồ Hải giận dữ, trên mặt sát khí đại thịnh, nhưng hắn dù sao cũng là cáo già, có thể hỗn đến Biển Đen đệ nhất trộm danh hiệu mà không chết, ngoại trừ có thực lực tuyệt mạnh ở ngoài, đầu óc cũng là một nhân tố trọng yếu.

“Hừ hừ, các hạ hết sức có cá tính, nói vậy không phải Biển Đen người đi.” Hắn cưỡng chế lửa giận, dò hỏi.

“Này có quan hệ gì tới ngươi? Trên đời làm sao nhiều như vậy không giải thích được người? Ngươi không muốn lại nói chuyện với ta, ta không có hứng thú với ngươi kéo.” Liệt Giai Phi nhíu mày lại, liền đem hai tay ôm ở trước ngực, trực tiếp nhắm mắt lại không nhìn hắn.

“Ngươi...!” Hồ Hải tức giận râu ria đứng chổng ngược, khuôn mặt hồng tử.

Ở Biển Đen ngang dọc nhiều năm như vậy, xưa nay không ai dám như thế phất hắn mặt mũi.

Lăng liệt sát khí ở trong mắt hắn lấp loé, trên mặt một bộ biểu tình dữ tợn.

Cung Dương Vũ sợ đến rụt hạ, trốn đến Liệt Giai Phi phía sau. Hắn biết Liệt Giai Phi rất mạnh, nhưng Biển Đen đệ nhất trộm cũng không phải đùa giỡn. Chí ít ở Vân Tụ Cung những năm này, có mấy lần cơ hội gặp được Hồ Hải, hắn đều hết khả năng tránh được.

Dương Thanh Huyền nhưng là gương mặt không đáng kể, này Hồ Hải mạnh hơn cũng nhiều nhất cùng Mạc Đình tương đương, muốn lay động Hàn Nhược Phi khả năng không lớn.

Một là thông qua trực giác của chính mình phán đoán, hai là Hàn Nhược Phi dưới cái nhìn của hắn, ngoại trừ thực lực sâu không thấy đáy ở ngoài, bản thân cũng là trí tuệ người, như là không có có niềm tin tuyệt đối, không biết như vậy hận Hồ Hải.

Hồ Hải một mình tức giận một trận, liền đem lửa giận đè xuống, trên người lộ ra một luồng khí tức âm lãnh, lạnh giọng nói: “Tốt, ngươi rất tốt!” Tầng tầng hừ một tiếng, liền xoay người phẩy tay áo bỏ đi.

Xa xa hai mươi, ba mươi người đều ở đây mật thiết quan tâm bên này, nhìn thấy Hồ Hải ăn quả đắng sau lại không có động thủ, tất cả đều giật mình không thôi, bắt đầu một lần nữa đánh giá Liệt Giai Phi, dồn dập nhíu mày lại đầu, bắt đầu suy nghĩ cái gì.

Dương Thanh Huyền thấp giọng hỏi: “Nhược Phi huynh, hiện tại phải làm gì?”

Liệt Giai Phi mở mắt ra, đảo qua bốn phía, nói: “Chờ. Những người này cũng đều là đang chờ. Cái kia âm ty và trần gian đạo cũng không biết lúc nào mới có thể xuất hiện.”

Đang khi nói chuyện, lại có một vệt sáng bị biển mây phụt lên ra, sau khi hạ xuống hóa ra một bóng người.

Dương Thanh Huyền nhìn tới, dĩ nhiên là Diệp Thịnh.

đọc truyệ

n cùng http://truyenc u atui.net/ Cung Dương Vũ cũng lấy làm kinh hãi, cảnh giác. Diệp Thịnh phản bội Dạ Hậu, hiện tại Vân Tụ Cung người cơ bản đều biết.

Diệp Thịnh sau khi xuất hiện, nhìn biển mây, đầu tiên là mừng như điên, sau đó lại tỉnh táo lại, nhìn khắp bốn phía. Cuối cùng ánh mắt rơi vào Dương Thanh Huyền ba người trên người, xa xa nhìn chằm chằm, vẫn chưa tới gần.

Dương Thanh Huyền về liếc mắt một cái, liền ngồi xếp bằng xuống, điều dưỡng chân nguyên.

Khoảng thời gian này tới nay, cảnh giới từ lâu đặt ở bình cảnh chỗ, tùy thời có thể đột phá, chỉ là vẫn không có lắng xuống cơ hội.

Giờ khắc này Vân Phong trên chờ đợi, lại có Hàn Nhược Phi hộ pháp, lập tức không chút khách khí trực tiếp bắt đầu đột phá.

Bên trong đan điền chân nguyên nhất chuyển, dày tích năng lượng liền dâng lên tuôn ra, kinh mạch toàn thân nhất thời phồng lên, ở quanh thân hình thành một đạo hơi yếu luồng khí xoáy, phát sinh nhẹ nhàng bà sa tiếng.

Liệt Giai Phi ánh mắt ngưng lại, lập tức cười nhạt một tiếng. Hắn sớm liền nhìn ra Dương Thanh Huyền trạng thái, tùy thời có thể đột phá, hiện tại mượn cơ hội này, đích thật là lựa chọn tốt nhất.

Ân Võ Điện bên trong linh khí mặc dù không giống tiên sơn hay cảnh, có thể để người ta tiến triển cực nhanh, nhưng cũng không so với ngoại giới yếu bao nhiêu.

Dương Thanh Huyền quanh thân luồng khí xoáy, từ hơi thở mong manh, hóa thành vòng xoáy, đến lúc sau trực tiếp quán triệt thiên địa. Trong đó thỉnh thoảng truyền ra Phong Lôi thanh âm, mênh mông uy mãnh, còn có “Đùng đùng” bạo nổ xương tiếng, giống rang đậu.

Đây là luyện thể thuật độc hữu chính là đột phá đặc thù, mỗi một lần tiến giai đều là thoát thai hoán cốt.

Cũng không lâu lắm, Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn biến đổi, bốn phía chân nguyên hóa thành cái phễu, như một cái to lớn Bàn Long, trên bầu trời Vân Hải ngủ đông, không ngừng bị hấp vào bên trong cơ thể.

Này một dị tượng kinh động không ít người.

Những người này nguyên bản là ở tẻ nhạt chờ đợi, trong lúc nhất thời hết thảy ánh mắt đều hội tụ trên người Dương Thanh Huyền, lộ ra vẻ trầm tư.

Lấy một tên Tiểu Thiên Vị võ giả cảnh giới, đột phá thời gian là chắc chắn sẽ không có đáng sợ như vậy dị tượng, tất nhiên là tu luyện lợi hại gì thần thông.

Nhất thời trong mắt mọi người bắn ra vẻ tham lam, nhưng vừa nhìn thấy Liệt Giai Phi, cái kia tham niệm lại theo ép xuống.

Liệt Giai Phi lẳng lặng nhìn cái kia Bàn Long khí, mặt không hề cảm xúc, nội tâm nhưng hất nổi sóng.

Lúc trước ở Bất Hủ đại lục, lần đầu gặp gỡ Dương Thanh Huyền thời điểm, chính là phát giác hắn thần thông dị thường, sau đó Biển Đen ngẫu nhiên gặp, càng FF12g26c là gặp được Võ Hồn thiên hạ có địch, nhất thời kết luận người này có đại khí vận tại người, tất nhiên sẽ là khuấy lên cái thời đại này nhân vật then chốt.

Mà giờ khắc này Dương Thanh Huyền, trên người cái kia thần thông chi quang, so với khi đó nhìn thấy mạnh hơn nhiều!

Liệt Giai Phi trong hai con ngươi, có Võ Hồn ánh sáng lộng lẫy xẹt qua, không nhúc nhích nhìn cái kia long khí, trực tiếp bị Dương Thanh Huyền nuốt chửng sạch sẽ.

Toàn bộ biển mây trên phong vân tản đi, khôi phục yên tĩnh.

Dương Thanh Huyền cả người ướt đẫm, đều là phạt mao tẩy tủy, thể thuật đột phá thời gian tống ra tạp chất. Nhưng mà khí tức cả người nhưng là vô cùng rõ Định Tường cùng, phảng phất hoà vào thiên địa.

Sau khi đột phá, hắn vẫn chưa đình chỉ tu luyện, mà là trong tay quyết ấn biến đổi, lại bình tĩnh lại, bắt đầu vững chắc cảnh giới.

Đồng thời Thiên Thành Giác lưu lại võ kỹ, lần thứ hai trong đầu hiện ra, một chút xíu biểu diễn qua đi.

Thiên Thành Giác khống chế Tử Viêm, đối với hệ "Hỏa" thần thông tu luyện cùng lĩnh ngộ cực cao, để Dương Thanh Huyền được ích lợi không nhỏ, đắm chìm trong bên trong không thể tự thoát ra được.

Không biết qua bao lâu, theo một bộ quyền pháp thông hiểu đạo lí, liền từ cái kia nhập định si mê trong trạng thái phục hồi tinh thần lại.

Hắn định nhãn vừa nhìn, biển mây trên có thêm hơn trăm người, không khỏi cả kinh nói: "Ta nhập định đã bao lâu?"

Cung Dương Vũ gương mặt đố kị vẻ mặt, nói: "Bảy ngày."

"Cái gì?!" Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, cho rằng chỉ là ngắn ngủi nhập định, nhưng không nghĩ tới trực tiếp đi qua bảy ngày.

Liệt Giai Phi cười nhạt, nói: "Không có chuyện gì, còn có thể lại vào định bảy ngày, cái kia âm ty và trần gian đạo cũng chẳng biết lúc nào sẽ xuất hiện."

Dương Thanh Huyền hồ nghi nói: "Như là âm ty và trần gian đạo vẫn luôn chưa xuất hiện, cái kia Dạ Hậu bọn họ đi đâu rồi?”

Liệt Giai Phi trầm ngâm nói: “Bọn họ hẳn là vượt qua biển mây, thẳng vào bên trong điện.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Cái kia thứ tốt chẳng lẽ không phải đều bị bọn họ lấy được?”

Liệt Giai Phi nói: “Không có dễ dàng như vậy, tu luyện đến trình độ nhất định, liền có thể không ít Tri Thiên Mệnh. Chúng ta võ tu, tuy là đi ngược lên trời, nhưng cũng khó vi đại đạo số trời. Có lẽ, chỉ có cái kia chút vượt qua Bỉ Ngạn cường giả, mới có thể vượt qua vận mệnh đi.”

Dương Thanh Huyền trầm mặc không nói, nhớ tới cái kia Quỷ Tôn, còn có Cổ Diệu, đều là vượt qua Bỉ Ngạn cường giả, lại như cũ bỏ mình.

Võ đạo con đường này, thật sự có điểm cuối sao?

Không người nào có thể trả lời.

Bỗng nhiên, một bóng người bồng bềnh mà tới, ở này mây mù mênh mông Vân Phong trên, vạt áo Phiêu Phiêu. Như trong mây tiên tử.

Dương Thanh Huyền trong mắt sáng ngời, vội hỏi: “Thi tiểu thư, ngươi cũng lên tới.”

Người kia chính là Thi Ngọc Nhan, nhưng không thấy Hoàng Di, nói vậy còn vây ở phía dưới hai tầng. Nàng xem Dương Thanh Huyền một chút, lạnh nhạt nói: “Chúc mừng ngươi, lại đột phá một tầng.”

Nàng ba ngày trước liền đi tới biển mây, nhưng thấy Dương Thanh Huyền ở tu luyện, liền không có đánh khuấy. Mà Liệt Giai Phi cùng Cung Dương Vũ nàng lại không quen biết, vì lẽ đó vẫn chờ ở phía xa, cũng không đến.

Dương Thanh Huyền nói: “Nhưng so với Thi tiểu thư đến, vẫn là kém xa lắc.”

Thi Ngọc Nhan nói: “Ngươi khiêm nhường, bất kể là thiên phú vẫn là tiềm năng, ngươi đều không kém ta. Hi vọng ngươi có thể quyết chí tiến lên, không muốn chậm trễ tu luyện.”

Truyện Tác Giả VN, #Quang Minh Thánh Thổ, xây dựng thế lực, không não tàn, hãy vào đọc nhanh nào

Chương 977: Âm Ty Và Trần Gian Đạo, Đạo Ảnh Xuất Hiện

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, biết nàng còn đang là lần trước đối thoại cảm thấy bất mãn.

Nhưng nội tâm cũng khá là phiền muộn, chính mình đãi không chậm trễ bất kể nàng chuyện gì? Cần như vậy leng keng chúc chúc sao?

Nhưng hắn vẫn chưa biểu lộ bất mãn, mà là lễ phép trả lời: “Thi tiểu thư nói rất có lý.”

Liệt Giai Phi khẽ mỉm cười, nói: “Chẳng trách thiên phú, tu vi, thần thông đều như vậy cao minh, hóa ra là hưởng danh tiếng thiên hạ mỹ nhân, Quân Thiên Tử Phủ thiên kim đại tiểu thư.”

Thi Ngọc Nhan đã sớm đối với Liệt Giai Phi tò mò, người này cho nàng một loại hoàn toàn nhìn không thấu cảm giác, hỏi: “Vị này chính là...”

Liệt Giai Phi nói: “Ngươi có thể gọi ta Hàn Nhược Phi.”

Thi Ngọc Nhan trong đầu bay lộn, đều không có danh tự này, thử dò xét hỏi: “Nhược Phi tiên sinh sợ không phải hạng người vô danh đi, một thân tu vi khí tức, Ngọc Nhan nhìn không thấu nửa phần.”

Liệt Giai Phi cười nói: “Quân Thiên Tử Phủ cô gái nhỏ, Thái Thiên Vị hậu kỳ đỉnh cao, khoảng cách đại viên mãn cách xa một bước, tùy thời có thể đột phá. Thiên phú như vậy thả mắt Trung Ương Đại thế giới, cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay.”

Thi Ngọc Nhan sợ hết hồn, tu vi của nàng cảnh giới, có Huyền Nguyên Thủy Kỳ sức mạnh che lấp, phổ thông cường giả rất khó nhìn mặc nàng tu vi. Dù cho tu luyện Linh Mục thần thông, nhiều nhất nhìn ra nàng ở Thái Thiên Vị, nghĩ như vậy chính xác một chút nhìn xuyên cảnh giới của nàng, đơn giản là không thể tưởng tượng nổi.

Trong lòng nàng cay đắng, than thở: “Nhược Phi tiên sinh lợi hại, quả nhiên là nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại có ngày.”

Liệt Giai Phi cười nói: “Ngươi không cần tự ti, nói tường tận đến, ta mà là ngươi tiền bối, coi như là Thi Diễn ở trước mặt ta không cũng dám bất cẩn.”

Thi Ngọc Nhan kinh sợ, lập tức hiểu Liệt Giai Phi thân phận, dĩ nhiên là cùng cha mình cùng thế hệ, đồng thời còn dám gọi thẳng tên huý, nhân vật như vậy ở Thương Khung tinh vực bên trong liền không thường thấy. “Hàn Nhược Phi” ba chữ sợ là dùng tên giả. Nàng lập tức hiểu chuyện ôm quyền nói: “Xin ra mắt tiền bối.”

Liệt Giai Phi gật gật đầu.

Thi Ngọc Nhan lại nói: “Không biết tiền bối đối với này biển mây thấy thế nào?”

Liệt Giai Phi nói: “Biển mây bên trên có âm ty và trần gian đạo, dẫn tới bên trong điện, bên trong có Ân Vũ Vương cùng Vi Lạp lưu lại đồ vật.”

Thi Ngọc Nhan đại hỉ, kích động nói: “Thật sự có đồ vật lưu lại sao?”

Nàng cả đời nóng bỏng đeo đuổi cường giả bước chân, góp nhặt hầu như tất cả có thể thu thập được có quan hệ Ân Vũ Vương tư liệu, tâm tình vào giờ khắc này khó có thể dùng lời diễn tả được.

Liệt Giai Phi gật đầu nói: “Có mấy thứ đồ, trăm vạn năm từ chưa từng xuất hiện. Đại để hẳn là ở Ân Võ Điện bên trong.”

Dương Thanh Huyền cũng không nhịn được hỏi: “Là vật gì?”

Liệt Giai Phi cười nhạt, nói: “Chờ tiến vào đi thì biết.”

Phụ cận mấy người, tất cả đều làm bộ tu luyện, trên thực tế sớm đem hai lỗ tai dựng thẳng lên lắng nghe, đều là lộ ra biểu tình thất vọng.

Liệt Giai Phi ánh mắt vô tình hay cố ý liếc qua, lộ ra một tia miệt cười.

Dương Thanh Huyền có chút lo lắng nhìn xuống biển mây trên, người càng tụ càng nhiều, rất nhiều đều là không nhận biết, cũng không nhìn thấy Vũ Ảnh cùng A Đức bọn họ.

“Mau nhìn, có sự dị thường!” Đột nhiên một người kinh hô lên.

Dương Thanh Huyền vội vàng nhìn tới, chỉ thấy biển mây bên trên, nổi lên từng đạo từng đạo ánh sáng màu tím, như là thời gian lưu chuyển, không ngừng kéo dài hướng về xa xa.

Như là một cái đen tối con đường, theo số đông nhân thân bên cạnh xuyên qua, vắt ngang trên bầu trời Vân Hải.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Âm ty và trần gian đạo?”

Liệt Giai Phi nói: “Ta cũng chưa từng thấy, khả năng là được rồi.”

đọc t r uyện ở http://tru y encuatui.net/

Bỗng nhiên, tất cả mọi người chỉ cảm thấy dưới chân một tầng, dường như vạn lần trọng lực gia thân, càng thẳng tắp đi xuống phương rơi xuống.

Dương Thanh Huyền mạnh mẽ nói ra khẩu khí, đưa tay đã bắt hướng về Thi Ngọc Nhan, muốn đỡ lấy nàng. Nhưng phát hiện phản ứng của nàng cũng không so với mình chậm, đã ngự không ở. Cái kia sắp đụng tới đối phương đầu vai tay, cũng khá là lúng túng thu lại rồi.

Thi Ngọc Nhan mặt đỏ lên, nói: “Cảm tạ.”

Dương Thanh Huyền lúng túng cười nói: “Đâu cần phải cảm tạ.”

Liệt Giai Phi nhưng là không có nửa điểm dị thường, bóng người loáng một cái, liền rơi vào cái kia ánh sáng màu tím trên lối đi, con ngươi thu nhỏ lại, nói: “Lối đi này trên không thành vấn đề.”

Dương Thanh Huyền mấy người lập tức bay người lên đi.

Lần này, cái kia hơn trăm người đều toàn bộ bay đến, âm ty và trần gian đạo vô cùng rộng, đứng hơn trăm người cũng không có vẻ chen chúc.

Dương Thanh Huyền quay đầu lại liếc mắt nhìn, phát hiện này màu tím đường nối, trực tiếp xuyên thấu biển mây, thâm nhập đến phía dưới.

Liệt Giai Phi nói: “Đi thôi, không cần quay đầu lại. Phía sau đều là cặn bã, không đáng nhìn.”

Nói, liền đạp lên tử quang đi về phía trước.

Dương Thanh Huyền mấy người vội vàng đuổi tới.

Xung quanh người nghe vậy, đều lộ ra thần sắc cổ quái, nhưng ngẫm nghĩ một chút lại cảm thấy có đạo lý, không ít người nhẹ nhàng gõ đầu.

“Khặc khặc, những lời này là không phải quá ác độc nha, Liệt Tử.” Một đạo âm lãnh âm thanh từ trong biển mây truyền đến.

Liệt Giai Phi chân bước hơi ngưng lại, con ngươi đột nhiên co, trên mặt càng một hồi lộ ra trước nay chưa có nghiêm nghị.

Dương Thanh Huyền kinh hãi đi xuống nhìn tới, Liệt Giai Phi dưới chân của, hiện ra một vệt bóng đen, giống như cùng hắn tự thân cái bóng giống như vậy, thiếp trên Vân Hải. Nhưng này cái bóng nhưng là hai tay ôm ngực, vóc người thấp hơn.

Dương Thanh Huyền cùng Thi Ngọc Nhan đều là một hồi cảnh giác, thầm vận chân nguyên, bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay.

Đây cũng không phải là Liệt Giai Phi cái bóng.

Bởi vì này biển mây bên trên, ngày quang tản mạn, hầu như không nhìn thấy cái bóng. Mà Liệt Giai Phi dưới chân này, nhưng như là đứng ở dưới ánh mặt trời chiếu hình ra.

“Ah, này Ân Võ Điện bên trong, chính là một hồi thịnh hội a, chúng ta bao lâu không có tụ qua?” Liệt Giai Phi hắc tiếng cười nói, vẫn như cũ không nhúc nhích, hai mắt thẳng tắp nhìn phía trước, vẫn chưa nhìn về phía bóng đen kia, nhưng cảnh giác nhưng là nhắc tới cao nhất.

“Lần trước đạo ảnh đại hội, ngươi nhưng là không có tới FFxB90Br đây, ta còn tưởng rằng ngươi chết sớm.” Bóng đen lắc lư hạ, cái kia khuôn mặt bên trên, đột nhiên hiện ra hai con mắt, trình thuần trắng vẻ, như tuyết hoa giống như Vô Hạ, vừa nhìn xuống, tâm thần rung động.

“Chi! Là đạo ảnh!”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, liền lùi mấy bước.

Này khinh thường người, chính là đã từng thấy, bị Hàn Nhược

Phi xưng là “Doanh giả” hắc bào nam tử kia.

Mà từ doanh giả trong miệng biết được, này Hàn Nhược Phi tựa hồ cũng là “Đạo ảnh” ? Tên là “Liệt Tử”.

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, thầm nói: “Thiên Địa Huyền Hoàng, vũ trụ Hồng Hoang, nhật nguyệt doanh trắc, thần túc liệt trương, Hàn Nhược Phi là Liệt giả?!”

Thi Ngọc Nhan cũng là trong lòng ngạc nhiên, nàng tự nhiên biết “Đạo ảnh” là hạng nào tồn tại.

Chỉ nghe Liệt Giai Phi cười nói: “Đích thật là suýt chút nữa chết, bất quá tốt số, còn kém trên một chút như vậy.”

Doanh giả một lát không có hé răng, nói: “Ngươi tu luyện nhưng là không chết thân thể, lấy thân thể trải qua trăm kiếp, thực lực còn đang bình thường Giới Vương bên trên, ta rất hiếu kì, là ai phá huỷ thân thể của ngươi?”

Liệt Giai Phi than thở: “Làm sao, ngươi nghĩ báo thù cho ta? Ta làm sao không biết, quan hệ của chúng ta lại có tốt như vậy?”

Doanh giả cười lạnh nói: “Ngươi cả nghĩ quá rồi, ta chỉ là muốn nghe một chút ngươi bi thảm cố sự, cao hứng cao hứng thôi.”

Bốn phía võ giả tất cả đều là kinh hãi không thôi, nhưng đa số người cũng không biết “Đạo ảnh” tồn tại, chỉ là nghe bọn họ đàm luận, tựa hồ tu vi có thể so sánh với Giới Vương, tất cả đều là dọa cho phát sợ.

Đặc biệt là Hồ Hải, càng là người đổ mồ hôi lạnh, nghĩ đến chính mình lúc trước mạo phạm đối phương, không khỏi cả người run cầm cập.

Hắn chính là từng nghe nói đạo ảnh truyền thuyết người.

Truyện Tác Giả VN, #Quang Minh Thánh Thổ, xây dựng thế lực, không não tàn, hãy vào đọc nhanh nào

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 978: Long Chập Vu Thiên, Doanh Liệt Cuộc Chiến

Liệt Giai Phi than thở: “Cái kia đáng tiếc, ta còn chưa có chết đây, phỏng chừng ngươi là không cao hứng nổi.”

Doanh giả cười lạnh nói: “Không sao, cơ thể ngươi phá huỷ, so với giết ngươi còn để ta cao hứng đây, khặc khặc, nói nhanh lên là ai làm? Đổi ngày ta mời hắn uống mấy chén.”

Liệt Giai Phi mặt không chút thay đổi nói: “Uống mấy chén? Uống nước tiểu sao?”

“Khặc khặc, miệng của ngươi thật là xú, xem ra ta phải hoàn thành người kia chưa xong việc.”

Doanh giả cười giận dữ đạo, cái bóng trên Vân Hải loáng một cái, liền trực tiếp hóa thành bóng người đứng ở phía trước, áo bào đen phần phật, trong hai con ngươi một mảnh trắng bệch như tuyết, tỏa ra sát khí lạnh lẽo.

Liệt Giai Phi sắc mặt chợt biến, đối với Dương Thanh Huyền quát khẽ: “Ngươi hãy đi trước.”

“Đi qua? Ha ha, ở đây tất cả mọi người biết rồi thân phận ta, gặp ta chân thân, còn nghĩ qua đi? Ha ha, Liệt Giai Phi, có phải là thân thể phá huỷ sau, đầu óc cũng hỏng rồi?”

Doanh giả cười dài một tiếng, hai tay hướng về trên đất nhấn một cái, nhất thời tử quang tản ra, hóa thành một cái khoảng mười trượng chân không. Bên ngoài Vân Hải lăn lộn, dần trình vòng xoáy, tựa hồ muốn thu nạp tất cả mây mù sương lâm.

Bất quá chớp mắt, rồi đột nhiên vọt lên một đạo to lớn cây cột, từ Bạch Vân ngưng tụ mà thành, nhưng trong mặt trộn lượng lớn màu xám tro chân nguyên, như như dòng điện lấp lóe.

Mây trụ ngút trời phía sau, liền cúi người hạ xuống, hóa thành một cái to lớn đầu rồng, trên thân thể cũng lăn lộn ra vảy màu xám, giống y như thật.

“Long chập!”

Doanh giả miệt cười một tiếng, cái kia Cự Long liền lao xuống.

Toàn bộ âm ty và trần gian đạo kể cả Vân Hải, đều ở đây cái kia áp lực cực lớn khuếch tán hạ, hình thành một mảnh bão táp.

Trên 84iDAoJ đường mọi người, tuy rằng hoảng sợ, nhưng vẫn chưa hoảng loạn.

Dù sao doanh giả chủ yếu công kích không là bọn hắn, mà bọn họ hơn trăm người đều là cao thủ, muốn đưa bọn họ toàn bộ lưu lại, dưới cái nhìn của bọn họ vốn là si nhân nằm mơ.

Mãi đến tận cái kia Vân Long hạ xuống trăm trượng, đến mọi người đỉnh đầu bầu trời thời điểm, mới cảm nhận được cái kia to lớn vô biên hạo nhiên sức mạnh to lớn, cùng với ngập đầu nguy cơ.

Liệt Giai Phi quát lên: “Đi!”

Mình thì là phía bên phải nắm tay, hai chân cách mặt đất bất quá mấy tấc, to lớn quyền uy ở trước người bạo nổ mở, trực tiếp đem Dương Thanh Huyền đám người chấn động ra âm ty và trần gian đạo, ngũ tạng bên trong khí huyết quay cuồng.

“Phá!”

Liệt Giai Phi khẽ quát một tiếng, Na Phong bạo giống như quyền lực liền đánh ra ngoài.

“Ầm!”

Toàn bộ Vân Long đầu trực tiếp nổ nát, mênh mông Cự Long như tuyết lở như thế phá mở, hướng về bốn mặt sụp xuống, ép hướng về mọi người.

Cái kia mỗi một mảnh nát mây, đều giống như sao băng giống như cứng rắn, mang theo lực tàn phá kinh khủng, đụng đại lượng võ giả thổ huyết.

Có mấy người càng là va chạm bên dưới lên đường tiêu tan ngã xuống.

Dương Thanh Huyền trên người bắp thịt của một hồi nổi lên, biến thành Thanh Giác Man Ngưu, đột nhiên đôi quyền đánh ra, ở phía trước càng hình thành một đạo hình tam giác quyền ảnh.

“Ầm!”

Quyền đánh vào một mảnh nát mây trên, trực tiếp đem đánh nát bấy, hóa thành mây khói quay về thiên địa.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, một hồi tự tin tăng gấp bội, quát lên: “Đi theo ta!”

Lợi dụng thân bảo hộ ở Thi Ngọc Nhan trước mặt, không ngừng đánh ra này cổ quái quyền pháp, đem nát mây nổ nát, mở ra một con đường đến.

Thi Ngọc Nhan rập khuôn từng bước đi theo sau đó, tuy rằng tốc độ chậm chạp, cũng cũng an toàn.

Nàng nhìn cái kia rộng rãi bóng lưng, nội tâm sinh ra cảm giác khác thường.

Trên thực tế này chút nát mây, căn bản giữ không nổi nàng, nhưng đã có người vũ dũng mở đường, nàng cũng lười động thủ.

“Ầm!” Tầng cuối cùng nát vân bị oanh mở, Dương Thanh Huyền biến về nhân thân, thuận lợi vọt ra.

Liệt Giai Phi khóe mắt dư quang thu về, nhẹ nhẹ thở phào nhẹ nhõm.

“Xem ra ngươi đối với tiểu tử kia khá là chăm sóc a, khặc khặc, là của ngươi con riêng sao?” Liệt Giai Phi biểu hiện bị doanh giả bắt được, cái kia một đôi khinh thường nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, bóng người loáng một cái liền tại chỗ biến mất.

Dương Thanh Huyền bị cái kia khinh thường một nhìn chăm chú, chỉ cảm thấy như rơi vào hầm băng, trong đầu “Vù” một hồi, càng mất đi ý thức.

“Có phải là ta con riêng không biết, nhưng ta biết chính là, hắn là gia gia ngươi.” Liệt Giai Phi cười lạnh một tiếng, rốt cục tức giận, mười ngón ở trước người bấm quyết, quát lên: “Dấu tay phong!”

Ở nơi nào đó không trung, một hồi kích. Bắn ra mười đạo chỉ mang, cũng vậy xen kẽ, trình một cái to lớn lăng hình, như to lớn lao tù.

Doanh giả một hồi xuất hiện ở bên trong, càng bị nhốt rồi.

Thi Ngọc Nhan vội vàng vỗ một cái Dương Thanh Huyền cái ót, quát khẽ: “Rõ!”

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, cái kia đờ đẫn hai mắt một hồi khôi phục thanh minh, nhất thời doạ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

Liệt Giai Phi quát lên: “Còn không mau đi!” Hắn trên trán lăn xuống mồ hôi hột, hai tay hơi có chút run rẩy, sợ là giữ không nổi doanh giả đã bao lâu.

Dương Thanh Huyền chắp tay, liền xoay người đi.

Giờ khắc này nát mây toàn bộ bị đánh tan, chạy ra thăng thiên võ giả chỉ còn dư lại hai phần ba, còn dư lại toàn bộ ngã xuống, Thi Cốt cũng bị cái kia nát mây nhập vào Vân Hải, không biết tung tích.

Mọi người lúc này mới người đổ mồ hôi lạnh, lại không dám dừng lại, vội vàng bay về phía trước đi.

truyencuatuine✻t

“Ầm!”

Doanh giả ở lăng hình bên trong, tay không ngón tay giữa mang xé ra, sức mạnh đánh bay trên Vân Hải, nổ lên mười đạo ngút trời mây trụ.

Trước mắt cái kia chút trốn viễn chi người, đã không đuổi kịp, hắn lộ ra vẻ dữ tợn, sát ý tuôn ra, lạnh giọng nói: “Liệt Giai Phi, ngươi để ta rất khó chịu.”

Liệt Giai Phi chê cười nói: “Lời này kỳ quái, ta lúc nào để cho ngươi thoải mái quá tựa như?”

“Vì lẽ đó ngươi tiện nhân này, đi chết đi cho ta!” Doanh giả hai mắt phát lạnh, thuần trắng trong đồng tử bắn ra lệ mang, toàn bộ thế giới đều tựa như mất đi màu sắc.

...

Dương Thanh Huyền cùng Thi Ngọc Nhan theo cái kia âm ty và trần gian đạo độn bay ngàn dặm, nhưng vẫn như cũ cảm nhận được phía sau truyền tới sóng sức mạnh, không khỏi sắc mặt thay đổi.

Dương Thanh Huyền dừng thân lại, có chút lo lắng nhìn phía sau.

Thi Ngọc Nhan nhẹ nhàng thở dài, nói: “Đi thôi, ngươi lo lắng cũng vô dụng. Liệt Giai Phi đại nhân nhất định có thể ứng phó.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Ngươi đối với đạo ảnh có bao nhiêu giải?”

Thi Ngọc Nhan trầm ngâm một chút, nói: “Nghe qua, nhưng hiểu rõ cực nhỏ. Cái tổ chức này phi thường thần bí, thân phận của mỗi người cũng cực kỳ bí ẩn, nhưng tất cả đều là một ít kinh thiên động địa đại nhân vật. Thực lực mạnh, thậm chí có thể chống chọi chín Đại chưởng môn.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Vậy bọn họ xếp hạng, có phải là hay không ấn thật lực tới?”

Thi Ngọc Nhan kinh sợ, lập tức hiểu hắn lo lắng sự tình, lắc đầu nói: “Ta cũng không rõ ràng, nhưng mặc dù là ấn thật lực đến đứng hàng, Liệt Giai Phi cùng cái kia doanh giả cần phải cũng xê xích không nhiều đi.”

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Chỉ mong hắn bình an vô sự đi.”

Hai người xoay người, đang muốn tiếp tục tiến lên, đột nhiên một bóng người đến từ trên trời, ngăn ở hắn trước mặt hai người.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm người kia, lạnh lùng nói: “Hồ Hải?”

Người kia chính là Biển Đen đệ nhất trộm, bị Liệt Giai Phi hận không dám lên tiếng Hồ Hải, giờ khắc này ngoài cười nhưng trong không cười “Hắc” hai tiếng, nói: “Hai vị, may gặp.”

Dương Thanh Huyền một mặt hàn ý, nói: “Không có gì hay may gặp, chúng ta chưa quen thuộc, kính xin tránh ra, chúng ta còn phải tiếp tục chạy đi đây.”

Hồ Hải trên mặt cười trực tiếp cứng lại rồi, lạnh giọng nói: “Ngươi biết mình là đang nói cái gì sao?”

Dương Thanh Huyền ngước mắt lên liêm, lạnh lùng nói: “Làm sao, ngươi lỗ tai không tốt không nghe rõ?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 979: Hồ Hải Làm Khó Dễ, Vô Tận Con Đường

“Không không, ta nghe rõ, là đầu óc ngươi không tốt bằng bạch liền bỏ lỡ tính mạng.” Hồ Hải trên mặt sát khí lóe lên, quát lên: “Ngươi làm chính mình cũng là đạo thân ảnh? Dám nói chuyện với ta như vậy, đi chết đi!”

Bóng người loáng một cái, cũng chỉ còn sót lại một đạo tàn ảnh ở tại chỗ, bị Vân Hải trên gió thổi tán.

“Cẩn thận!”

Dương Thanh Huyền cùng Thi Ngọc Nhan cùng quát lên, hai người đồng thời lóe lên, hướng về hai bên tránh ra.

“Ầm!”

Trước người không gian không tên nổ ra, hướng bốn phía khuấy động. Hồ Hải thân thể từ cái 8DoraSM kia nổ tung bên trong đi ra, khóe miệng ngậm lấy cười gằn, nói: “Thân thủ còn rất nhanh nhẹn mà, xem các ngươi trốn được mấy chiêu!”

“Hổ phách!”

Mười ngón trên vàng quang lóe lên, liền bộ một bộ hổ văn móc câu tay khôi, năm ngón tay thành hổ trảo, sát cơ ở cổ tay trong đó.

“Oành!”

Sau lưng hắn không gian lần thứ hai nổ ra, mượn kinh khủng kia động lực, bóng người vút qua, như ra khỏi nòng như đạn pháo hướng về Dương Thanh Huyền đánh tới.

Nhanh đến không gặp bóng người, nhưng có thể khiến toàn bộ Vân Hải chuyển động.

Bốn phía võ giả một hồi tản ra, tất cả đều trên mặt mang theo châm chọc nhìn.

“Tiểu tử này cũng thật sự dám điên cuồng a, loại tính cách này có thể sống đến bây giờ, thực sự là cái kỳ tích.”

“Trước không phải có tên kia đạo ảnh bảo hộ hắn sao?”

“Chẳng trách không biết trời cao đất rộng, Hồ Hải đại nhân há lại là hắn có thể trêu chọc. Loại này từ nhỏ bị người nuông chiều nuông chiều mầm, vĩnh viễn không thể trưởng thành, để hắn ha ha khổ đầu cũng tốt, nhưng chỉ sợ khổ đầu quá lớn, trực tiếp ăn chết rồi.”

“Hồ Hải nên hạ thủ lưu tình đi, dù sao đạo kia ảnh sức mạnh đặt tại cái kia, như là sau đó đuổi theo, có thể gặp phiền toái.”

“Ai biết được, Hồ Hải nhưng là Biển Đen đệ nhất trộm, trong tay nhuộm không ít con em thế gia huyết, cũng không gặp tông môn nào có thể làm sao hắn.”

“Cũng là, giết liền giết, chỉ cần vừa tiến vào Biển Đen, chính là thiên hạ của hắn, ai cũng không tóm được hắn.”

Bốn phía châm chọc, Dương Thanh Huyền mắt điếc tai ngơ, mà là toàn bộ tinh thần đều tập trung ở nghênh chiến trên, hai tay bấm ngón tay, liền hướng trước điểm tới.

“Xì xì”, hai đạo tiếng xé gió.

Chỉ lực đúng giờ ở Hồ Hải chỉ khôi bên trên, thân hình hắn hơi ngưng lại, liền hiện thân đi ra, đầy mặt giận dữ vẻ.

“Ấu trĩ!” Hồ Hải thân hình như hổ, đi phía trước mãnh liệt va chạm, tay khôi bên trong sóng khí liền trực tiếp đè nát này chỉ lực, đập đến Dương Thanh Huyền trước người.

Bỗng nhiên thời gian vừa chậm, Dương Thanh Huyền tựu lấy như quỷ mị tốc độ biến mất. Hồ Hải hổ phách một đòn, trực tiếp thất bại, đem không gian ầm ầm đập vỡ tan.

"Làm sao sẽ nhanh như thế?" Hồ Hải hoảng hốt, liền cảm thấy được trên cổ có chút mát mẻ mau cảm giác, một đạo kiếm khí không biết từ chỗ nào xuyên ra ngoài.

"Làm càn!" Hắn hét lớn một tiếng, hai tay nắm chặt, trực tiếp sử dụng tới Kim Cương thức, chân nguyên từ trong cơ thể tuôn ra.

"Vù!"

Kiếm khí kia bị hắn hộ thể chân nguyên ngăn trở, đồng thời đè cong, phát sinh kiếm thanh âm tranh tiếng kêu.

"Ầm!"

Mạnh mẻ chân khí tự Hồ Hải trên người bạo nổ mở, khiến kiếm kia thanh âm như đàn đứt dây xé vải giống như, bỗng nhiên rồi dừng.

Dương Thanh Huyền cầm kiếm bị đánh bay, trên Vân Hải lui mấy chục bước xa, mới đứng vững thân thể, một mặt thần sắc.

Ngắn ngủi giao dưới tay, liền thăm dò này Hồ Hải tu vi, chí ít cũng là Đế Thiên vị, thậm chí càng cao hơn, lấy hắn tu vi bây giờ khó có thể lực kháng.

Nhưng hắn có rất nhiều thần thông tại người, đối phương muốn giết hắn cũng ít khả năng.

Hồ Hải mặt âm trầm, tựa hồ cũng phát giác đối phương không đơn giản.

Hơn nữa con mắt thoáng nhìn, bên trái cách đó không xa, Thi Ngọc Nhan tay thuận nắm chiến kích, đang tích góp chân nguyên, bất cứ lúc nào chuẩn bị làm ra một đòn trí mạng.

Cái kia chiến kích trên có thượng cổ Man Hoang khí tức lan ra, cũng kèm theo Thủy Nguyên lưu chuyển, một khi ra tay tất nhiên là kinh thiên động địa.

Hồ Hải sắc mặt âm trầm bất định, nhưng rất nhanh liền khôi phục bình thường, hừ nói: “Tiểu tử, coi như số ngươi gặp may! Bản đại gia hiện tại tạm thời không giết ngươi, nhưng có thể không đi ra này Ân Võ Điện, liền nhìn vận may của ngươi có phải là sẽ kéo dài tiếp. Nghĩ đến bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu cũng có thể thoát ra một tên đạo tặc đến thu gặt mạng ngươi, cái cảm giác này có phải là hết sức chua thoải mái a? Ha ha.”

Hắn có thể đủ ngang dọc Biển Đen thành là thứ nhất đạo tặc, hiểu được lấy hay bỏ cũng là cực kỳ trọng yếu. Bất cứ lúc nào đều biết khó mà lui, tuyệt không cậy mạnh. Huống chi nơi này là Ân Võ Điện bên trong âm ty và trần gian đạo, trời mới biết có như thế nào nguy hiểm phía trước mặt, bảo tồn thực lực rất là trọng yếu.

“Cắt, không khỏi làm cho người rất thất vọng rồi đi, vừa qua khỏi tay một chiêu liền đừng đánh, còn tưởng rằng tiểu tử kia sẽ đẫm máu đây.”

“Hẳn là này Hồ Hải sợ? Đệ nhất trộm tên tuổi như vậy vô năng sao?”

Xa xa hai tên võ giả nhỏ giọng nói thầm.

“Oành!” Một người trong đó đầu lâu đột nhiên nổ ra, sau lưng lộ ra một đầu hổ ảnh, Hồ Hải từ cái kia hổ ảnh bên trong chậm rãi đi ra, tay khôi trên vẫn còn ở Tích Huyết.

“Bản đại gia không phải vô năng, mà là biết khó mà lui. Đối với cho các ngươi loại này không khó, cũng không cần lùi, trực tiếp giết.”

Hồ Hải hững hờ nói.

“Chi!” Mặt khác người võ giả kia sợ đến sợ vỡ mật nứt, vội vàng hóa thành độn quang muốn chạy trốn.

Nhưng nơi nào còn đi, bị Hồ Hải đôi tay vồ một cái, liền giữa trời bị dựng thẳng xé thành hai nửa, giống vứt rác rưởi như thế vứt vào Vân Hải.

“Chi!” Còn dư lại những võ giả kia, tất cả đều dọa cho phát sợ, đều che miệng lại, không dám nghị luận. Một số đông người càng là trực tiếp hóa thành độn quang liền đi, không muốn lưu lại nữa, miễn cho không tên liền rước họa vào thân.

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, thầm nói: “Thật nhanh!”

Vừa nãy Hồ Hải động tác, hắn cũng chỉ là bắt lấy một chút tàn ảnh, như là triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình hoặc là Nhật Nguyệt Tinh Luân, còn có thể cùng đánh một trận, bằng không mấy chiêu bên dưới, vô cùng có khả năng ngã xuống.

Vừa nãy hắn chính là trực tiếp sử dụng tới Nhật Nguyệt Tinh Luân, áp chế thời gian tốc độ, này mới tránh thoát cương mãnh một đòn.

“Tiểu tử, chậm rãi hưởng thụ cái kia loại lúc nào cũng có thể bị người tê liệt vui vẻ đi, ha ha!” Hồ Hải cười dài một tiếng, liền hóa thành độn quang đi.

Thi Ngọc Nhan thu rồi chiến kích, bay rơi xuống, quan tâm nói: “Ngươi không sao chứ?”

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu, nói: “Không có chuyện gì.

Bất quá người này rất mạnh, phải cẩn thận."

Thi Ngọc Nhan nói: "Ta dù sao cũng là Quân Thiên Tử Phủ người, hắn chắc chắn sẽ có kiêng dè, nhưng đối với ngươi thì chưa chắc. Trừ phi Liệt Giai Phi có thể chạy tới. Ngươi tận lực cùng với ta, không muốn ra đi."

Dương Thanh Huyền "Ừ" một tiếng, nhưng lại cảm giác được cuối cùng câu nói này tựa hồ có chút vấn đề, ánh mắt trở nên quái lạ.

Thi Ngọc Nhan cũng giống như đã nhận ra, trên mặt một xấu hổ, cải chính nói: "Ta là nói ở Ân Võ Điện bên trong, tận lực theo ta, ta mới tốt bảo kê ngươi. Ly khai Ân Võ Điện sau, tự nhiên là các bay đồ vật."

Dương Thanh Huyền tà mị cười một cái, nói: "Tự nhiên."

Thi Ngọc Nhan không rõ trong lòng hoảng loạn, thật giống càng giải thích càng nguy rồi cảm giác.

Hai người lập tức không nói chuyện, từng người hóa ra độn quang, đuổi theo những võ giả kia đi.

Âm ty và trần gian đạo không biết dài bao nhiêu, nối tiếp nhau ở này mênh mông vô biên Vân Hải trên, dẫn tới không nhìn thấy cuối phía trước.

Hai người độn bay một trận, đuổi kịp một số võ giả, đưa bọn họ lắc tại sau đầu.

Lại bay không biết bao lâu, hai người tiêu hao thể năng hơn phân nửa, liền hạ xuống tốc độ, ở âm ty và trần gian trên đường chầm chậm tiến lên.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 980: Biển Mây Di Chuyển Quan Tài, Huyền Tinh Khí

Giờ khắc này đã trước sau không gặp người, mênh mông biển mây trên chỉ còn dư lại hai người bọn họ bóng người.

Dương Thanh Huyền khả nghi nói: “Con đường này hẳn là có trò lừa? Thật giống mãi mãi không có tận đầu.”

Thi Ngọc Nhan nói: “Ngươi có thể có nhận biết được không đúng?”

Dương Thanh Huyền mau thả thần thức, lại triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn một hồi, lắc đầu nói: “Cũng không không đúng.”

Thi Ngọc Nhan than thở: “Ta cũng không phát hiện dị thường, tiếp tục dọc theo con đường đi thôi, cũng không biện pháp khác.”

Dương Thanh Huyền vung tay lên, lan ra một mảnh Lôi văn, lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, nói: “Dùng này nguyên khí bỏ chạy, bằng không dựa vào chúng ta độn thuật, cũng không biết năm nào tháng nào có thể đến trong kia điện.”

Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn trên hạ xuống một vòng sét nguyên, đem hai người bao lấy, sau đó hóa thành lưu quang đi.

Mặc dù là Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn độn thuật, cũng bay hơn phân nửa ngày, mới phát hiện một ít dị thường.

Ở hai người ánh mắt có thể đụng phía trước, đứng cạnh hơn mười đạo bóng người, bao quát Hồ Hải cùng Diệp Thịnh các cao thủ tất cả đều ở bên trong, tựa hồ bị món đồ gì chặn lại rồi, không cách nào tiến lên.

Từ quang bàn ở trên không bên trong lóe lên, đem hết thảy Lôi văn vừa thu lại, hai người liền hiển hóa ra ngoài, bay hạ xuống.

Hồ Hải mắt lạnh liếc hạ, nói: “Quả nhiên thật sự có tài, lại liền đuổi theo tới.”

Dương Thanh Huyền không để ý tới hắn, mà là trong đôi mắt hóa ra Kim Quang, mong hướng về phía trước biển mây, không khỏi hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Đây là...”

Chỉ thấy biển mây bên trên, lơ lửng rất nhiều màu xanh nhạt tinh thể, trình hình chữ nhật, dường như quan tài.

Cẩn thận nhìn tới, đích đích xác xác chính là phong giấu đi tử thi quan tài, hầu như đồng nhất to nhỏ.

Mỗi cái trong quan tài mặt đều nằm một người, thần thái không một, có an tường, có dại ra, có sợ hãi, có mê man...

Thi Ngọc Nhan cũng phát hiện, sợ hãi nói: “Những người này là...”

Bỗng nhiên, Dương Thanh Huyền quát to: “Cẩn thận!”

Liền bóng người loáng một cái, chân nguyên trong nháy mắt tăng lên đến cực điểm điểm, nửa biên thân thể đều trực tiếp hóa long, nắm chưởng ra quyền, hướng về Thi Ngọc Nhan phía sau đánh tới.

“Diệt Đạo Long Quyền!”

Một luồng mất đi khí tức, theo năng lượng cuồng bạo bộc phát ra, quyền gió đảo qua chỗ, có lượng lớn Long văn hiện ra.

“Ầm!”

Một đạo kinh thiên động địa nổ vang, sau lưng Thi Ngọc Nhan nổ ra, bốn phía không gian đều là mãnh liệt khuấy động.

Như hổ giống như quyền uy như là đột nhiên xuất hiện giống như, nháy mắt vượt trên cái kia Long văn bảo vệ một quyền, đồng thời dư uy không giảm, vồ giết mà tới.

Dương Thanh Huyền rên lên một tiếng, Long Quyền càng bị đối phương đánh nát, thân thể của hắn lung lay hạ, không có gánh vác, trực tiếp bị đánh bay hơn trăm trượng xa.

Thi Ngọc Nhan cũng ở Dương Thanh Huyền hét lớn sau ngay lập tức độn mở.

“Ha ha, tính cảnh giác vẫn là rất cao sao?”

Hai người trước kia chỗ đứng, đã biến thành Hồ Hải, chính là hắn vừa nãy đánh lén một chiêu, giờ khắc này đang một mặt cơ tiếu nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

“Ta nói rồi, ở này Ân Võ Điện bên trong, ngươi bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu đều phải đề phòng sự công kích của ta, cái cảm giác này rất mỹ diệu chứ?”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng theo dõi hắn, lau chùi miệng giác tràn ra máu tươi.

Nếu không có hắn thân thể mạnh mẽ, vừa nãy cái kia một chiêu hạ, sợ là liền trực tiếp bị thương nặng.

“Cái này Hồ Hải không thể lưu!”

Hắn đáy mắt xẹt qua một tia sát cơ, âm thầm suy nghĩ nói: “Nếu không thì quá nguy hiểm. Nhưng người này sợ là có Đế Thiên vị đỉnh cao, thậm chí là Đạo cảnh sức mạnh, nên làm gì đánh giết?”

Thi Ngọc Nhan cũng lấy ra chiến kích, súc tích chân nguyên, ở một bên lạnh lùng đối lập, bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay.

Hồ Hải cười lạnh nói: “Làm sao, không phục? Không ngại nói cho ngươi, đại gia nhưng là Đế Thiên vị tột cùng NZlHB20j cảnh giới, hai người các ngươi chỉ giun dế muốn giết ta, căn bản không có một chút xíu phần thắng. Chỉ có thể bị ta cho rằng giun dế, tùy ý trêu chọc đùa bỡn, ha ha.”

Hắn tùy ý cười lớn, nhưng nội tâm nhưng là hết sức khiếp sợ. Dương Thanh Huyền ở hắn một quyền hạ lại không chết, còn cùng không có chuyện gì tựa như, vốn là không thể.

Hơn nữa vừa nãy đón đánh chính mình đánh lén một quyền, lại đánh ra long uy, còn có Long văn khuếch tán, đây là Chân Long Pháp thì lại cực cao lĩnh ngộ, đừng nói một tên Tiểu Thiên Vị, coi như là Đạo cảnh cường giả cũng không làm được.

“Người này thật là đáng sợ, tuyệt không có thể lưu!”

Hồ Hải ở cười lớn bề ngoài bên dưới, cũng xuống phải giết âm lãnh quyết tâm.

Hắn có thể sống đến bây giờ, có nhiều nơi đời pháp tắc, một liền là không thể lưu lại gieo vạ.

“Hồ Hải, không nên hồ nháo, hiện tại phải nghĩ biện pháp làm sao vượt qua này Huyền Tinh hải vực.” Một tên tiêm gầy như que củi võ giả lãnh đạm nói.

Người võ giả này tuy rằng gầy đáng sợ, nhưng khí thế trên người cực mạnh, cũng không kém Hồ Hải.

Mặt khác hơn mười người cũng đều quăng tới không vui ánh mắt.

Hồ Hải hắc tiếng nở nụ cười, cũng không muốn đắc tội mọi người, khóe miệng vung lên nụ cười quái dị, nói: “Coi như ta không ra tay, người này sợ cuối cùng cũng chết.”

Cái kia hơn mười tên võ giả toàn bộ đều nhìn Dương Thanh Huyền, thật giống ở tựa như nhìn quái vật.

Thi Ngọc Nhan trong lòng căng thẳng, cũng vội vàng nhìn sang, vẫn chưa phát hiện dị thường gì.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, phát hiện mình đã trôi nổi ở mảnh này quan tài thủy tinh hải vực phía trên.

Tựa hồ có lực lượng kỳ dị từ trong biển tràn ra, hắn cũng đã nhận ra, trên da thịt có chút bạc bẽo, nhìn kỹ, trên cánh tay càng bị màu xanh biếc miếng băng mỏng bao trùm.

Hắn kinh hãi, vội vàng vận chuyển chân nguyên, đem cái kia chút miếng băng mỏng một hồi đập vỡ tan, sau đó bóng người loáng một cái, liền trở về âm ty và trần gian trên đường.

“Cái gì?!” Hơn mười người tất cả đều là kinh hãi, hơn mười con mắt cùng nhau theo dõi hắn, lộ ra khó tin vẻ mặt.

Dương Thanh Huyền cổ quái nhìn của bọn hắn, sờ một cái trên mặt chính mình, cau mày nói: “Làm sao? Trên mặt ta trường hoa?”

Tên kia khô gầy như que củi võ giả hai mắt như ưng, nhìn hắn chằm chằm một trận, mới thở ra một hơi, nói: “Nhìn dáng dấp không thành vấn đề, ngươi là thế nào phá tan cái kia Huyền Tinh khí?”

“Huyền Tinh khí?” Dương Thanh Huyền giờ mới hiểu được, từ trong vùng biển tràn ra lực lượng quỷ dị gọi là “Huyền Tinh khí”, mà bao trùm ở trên cánh tay mình, phải là “Huyền Tinh”.

Hắn bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, nhìn cái kia trên mặt biển lơ lửng lượng lớn quan tài, sợ hãi nói: “Những người này tất cả đều là chết ở Huyền Tinh khí hạ?”

Thi Ngọc Nhan cả kinh nói: “Những người này... Hình như là vừa mới chết không lâu.”

Cái kia quan tài số lượng, vẫn còn ở không ngừng tăng nhanh, tất cả đều là từ dưới mặt biển phương nổi lên.

Dương Thanh Huyền nuốt xuống hạ nước bọt, trong đó có mấy người còn có chút quen mắt, theo thứ tự là Vân Tụ Cung cùng người đưa đò đệ tử.

Diệp Thịnh mở miệng nói: “Này U Minh hải vực phía dưới, chính là tầng thứ hai một chỗ cửa ải, gọi là U Minh sông, phàm là bị nước sông dính lên giả, thì sẽ bị Huyền Tinh khí vào cơ thể, sau đó chết đi. Rơi vào đường sông sau, liền sẽ kết thành này quan tài dáng vẻ bị cuốn đi, không nghĩ tới càng là vọt tới nơi này.”

Gầy gò như trúc nam tử mặt không hề cảm xúc nói rằng: “Trước mắt mảnh này U Minh hải, tản mát ra Huyền Tinh khí xông thẳng Cửu Tiêu, không biết bao nhiêu dặm hải vực đều bao phủ bên trong, chúng ta lo lắng bay không qua.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Lấy chư vị tu vi không đến nỗi đi, cái kia Huyền Tinh khí tuy rằng lợi hại, nhưng cũng không khuếch đại như vậy. Vừa nãy ta hơi khẽ chấn động, liền đem Huyền Tinh nát đi tới.”

Gầy gò như trúc nam tử theo dõi hắn, từng chữ nói rằng: “Đây cũng chính là chúng ta cảm thấy địa phương kỳ quái. Vừa nãy có một vị Đế Thiên vị cường giả, không tin tà muốn vượt tới, bị Huyền Tinh khí vào cơ thể, đã chết ở trên mặt biển.”

Hắn duỗi ra cây gậy trúc giống như ngón tay, chỉ về trong vùng biển một bộ màu xanh biếc quan tài.

Chương 981: Mạnh Mẽ Vượt Qua, Như Băng Mỏng Trên Giày

Dương Thanh Huyền định mắt nhìn đi, sợ hết hồn, người kia khuôn mặt xác thực không xa lạ gì, trước từng thấy, là một vị thực lực mạnh mẽ ông lão, không nghĩ tới càng qua loa chết tại đây U Minh Hải lên.

“Hắn là chết như thế nào?” Dương Thanh Huyền hỏi.

“Chính là mạnh mẽ vượt qua, để Huyền Tinh khí vào cơ thể, sau đó liền treo.” Gầy gò nam tử ánh mắt băng hàn, lãnh đạm nói rằng.

Dương Thanh Huyền ngây dại, ông lão kia chết đi địa phương cũng không quá xa, nói cách khác trên U Minh Hải cũng không có chờ thời gian quá dài. Mà vừa nãy hắn cảm thụ hạ cái kia Huyền Tinh khí, mặc dù có chút quỷ dị, nhưng cũng không phải khắc chế không được.

Diệp Thịnh nói: “Vì lẽ đó chúng ta rất tò mò, ngươi là thế nào khắc chế cái kia Huyền Tinh khí?”

Dương Thanh Huyền thu về ánh mắt, lạnh nhạt nói: “Chỉ là dùng chân nguyên nhẹ nhàng đập vỡ tan Huyền Tinh thôi, không tin có thể chính mình đi thử xem. Mỗi người tình huống không giống nhau, mặc dù ta thật có thể khắc chế này Huyền Tinh, các ngươi cũng chưa chắc không thể.”

Hơn mười tên cường giả đều lâm vào trầm tư, một người trong đó nói: “Khó chúng ta thật sự đánh giá cao này Huyền Tinh khí? Có lẽ cũng không hề tưởng tượng lợi hại, chỉ là người kia chết kỳ lạ, vì lẽ đó chính mình dọa sợ?”

Tất cả mọi người là hết đường xoay xở, tiến thối lưỡng nan.

Biển mây phía dưới thỉnh thoảng có Huyền Tinh quan tài nổi lên, rất nhanh liền chất thành hơn trăm cụ, có chút theo khí lưu đụng vào nhau, phát sinh lanh lảnh lãnh ngạnh bang bang tiếng, làm cho người ta cực đại áp lực trong lòng.

Hồ Hải ho khan hai tiếng, nói: “Mọi người dừng lại ở đây cũng không phải là biện pháp, vị bằng hữu kia mong muốn lại thử một chút, như là không có vấn đề, chúng ta liền mạnh mẽ vượt qua.”

Gầy gò nam tử hừ lạnh nói: “Mệnh đều là mình, ai sẽ mong muốn tự dưng mạo hiểm? Đúng là ngươi như thế trâu bò, có thể lên đi thử xem a.”

Hồ Hải cười gượng hai tiếng, nói: “Vừa nãy chết cái vị kia, tu vi không thể so với ngươi ta yếu bao nhiêu, ta người này trời sinh nhát gan sợ chết, vì lẽ đó liền không đánh cái này trận đầu.”

Hơn mười người ánh mắt trông lại nhìn tới, cuối cùng rơi trên người Thi Ngọc Nhan.

Thi Ngọc Nhan trong lòng căng thẳng, ở âm ty và trần gian trên đường liền lùi mấy bước, cảnh giác.

Gầy gò nam tử nhìn chằm chằm Thi Ngọc Nhan, ánh mắt âm trầm lại, nói: “Cô gái nhỏ này là Thái Thiên Vị tu vi, làm cho nàng đánh trận đầu không thể thích hợp hơn.”

Tên còn lại cũng nhếch miệng cười nói: “Không tồi không tồi, làm cho nàng đi tuốt đàng trước mặt, chúng ta theo sát phía sau. Như là nàng chết rồi, chúng ta liền mau mau đi vòng vèo, như vậy thì an toàn.”

Thi Ngọc Nhan nghe vậy, tức giận cơ hồ muốn bất tỉnh, nổi giận mắng: “Vô liêm sỉ!”

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, liền che ở Thi Ngọc Nhan trước mặt, mắng: “Các ngươi còn muốn một chút Bích Liên sao? Tất cả đều là tiếng tăm lừng lẫy cao thủ, mặt đây?”

Thi Ngọc Nhan trong lòng ấm áp, không nhịn được liền muốn rơi lệ.

Tuy rằng nàng vẫn mạnh hơn, nhưng dù sao cũng là cô gái, lúc nào bị loại này bất công bắt nạt. Hơn nữa những người này một khi thật muốn động thủ, chính mình căn bản không có sức phản kháng.

Hồ Hải một mặt không thèm để ý biểu hiện, hắc tiếng nói: “Mặt trọng yếu vẫn là mạng trọng yếu?”

Diệp Thịnh hai tay ôm ở trước ngực, là bình tĩnh nhất một người, hừ lạnh nói: “Các ngươi sợ là không biết cô gái nhỏ này thân phận đi, nàng là Quân Thiên Tử Phủ ngàn vàng, Thi Diễn con gái. Mà Thi Diễn bản thân ở nơi này Ân Võ Điện bên trong. Không sợ chết có thể thử xem.”

“Cái gì?! Thi Diễn con gái!” Gầy gò nam tử đám người toàn bộ đều đổi sắc mặt.

Hồ Hải trong mắt tinh mang lóe lên, liền thu về.

Gầy gò nam tử than thở: “Lần này có thể không dễ làm, tiểu tử kia không sợ Huyền Tinh khí, cô nàng này lại không thể động vào, này U Minh Hải nên làm sao vượt qua đây.”

“Hừ, không có đạo lý tiểu tử kia đều có thể chống đỡ được, mà chúng ta lại không được.” Một tên hắc y võ giả trên mặt mang theo vẻ lạnh lùng, nói: “Ta cũng không tin cái NgEqJ0I5 này tà!”

Thân thể loáng một cái, quần áo bó màu đen nổ tung, một mảnh ngân quang tỏa ra, Như Nguyệt hoa lưu chuyển.

“Đêm trăng ngân giáp! Món bảo vật này lại trong tay Vạn huynh, có này giáp tại người, tự nhiên không sợ này U Minh Hải.” Gầy gò nam tử trong mắt sáng ngời, chậm rãi nói rằng.

Cái kia ngân giáp trên lập loè nhàn nhạt ánh trăng, hung giáp nơi có sao tháng đồ văn, phảng phất mới từ sông băng nơi sâu xa mò ra giống như vậy, hàn khí đổ xuống.

Vạn anh giơ chân lên, chậm rãi bước lên U Minh Hải, lăng không hư độ.

Mỗi một cước xuống, đều có chân nguyên tản ra, hình thành một cái Phương Thốn ba thước hình tròn cuộn sóng, có thể mang Huyền Tinh khí hữu hiệu cách ly.

Đi rồi hơn mười bước, cái kia hình tròn cuộn sóng dĩ nhiên có bị tinh hóa dấu hiệu, vạn anh mỗi một lần nhấc chân, cái kia cuộn sóng thì trở thành kết tinh, sau đó nát mở.

Gầy gò nam tử nhìn chằm chằm nhìn một hồi, nói: “Xem ra cũng không lo ngại, Huyền Tinh khí hoàn toàn bị Vạn huynh chân nguyên chặn lại rồi. Trước lão đầu ngã xuống, sợ là khác có tình huống.”

Diệp Thịnh cũng nói: “Vạn anh mỗi một bước xuống, tiêu hao chân nguyên cũng không nhiều, chỉ cần trong tay nắm hai khối linh thạch cực phẩm, có thể đúng lúc bổ sung lại.”

“Vậy còn chờ gì, vượt biển đi.”

Một người khác cũng lập tức bước vào U Minh Hải, bắt chước vạn anh bộ pháp, mỗi một bước dưới chân đều lan ra chân nguyên, ngăn trở trong biển Huyền Tinh khí.

Quả nhiên cũng đi rồi mấy trăm trượng xa, không có một chút nào khó chịu.

Gầy gò nam tử cùng Diệp Thịnh chờ hơn mười người, cũng lần lượt vào biển.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại đầu, có chút lo lắng nhìn Thi Ngọc Nhan.

Thi Ngọc Nhan tâm lĩnh thần hội, nói: "Yên tâm đi, cái kia Huyền Nguyên khống Thủy Kỳ cùng tâm thần ta tướng tu, trừ tà tránh lui," vạn pháp bất xâm "."

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Vậy thì tốt rồi, ngươi đi ở ta bên cạnh người, vạn nhất có chuyện gì, ta cũng có thể đúng lúc phối hợp."

Hai người bắt chước vạn anh phương thức, dưới chân khoách tán ra chân nguyên, liền tại đại hải thượng tiến lên. Mỗi một lần giơ chân lên, cái kia tán đi ra chân nguyên liền lập tức kết tinh, sau đó phá nát, có loại như băng mỏng trên giày cảm giác.

Bỗng nhiên, phía trước một tên võ giả truyền đến "A!" Tiếng kêu thảm thiết, cắt phá trời cao.

Tất cả mọi người tâm thần rùng mình, đều nhìn tới.

Chỉ thấy một tên võ giả chân trái "Ầm" một tiếng nổ tung, nổ thành vô số nát tinh, sau đó cả người đằng không bay lên, hai tay kết ấn, hóa ra hình một vòng tròn kết giới, đem chính mình hoàn toàn bọc lại.

Trên mặt người kia lộ ra vẻ thống khổ, hoảng sợ nhìn chằm chằm U Minh Hải bên trong, lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh không ngừng từ đầu trán lăn xuống.

Chân trái nổ tung, hoàn toàn là hắn chủ động làm, chính là tráng sĩ chặt tay, vì cắt đứt Huyền Tinh khí ăn mòn.

Gầy gò nam tử cả kinh nói: “Xảy ra chuyện gì?”

Cái kia đứt chân võ giả hoảng sợ nói: “Trong biển có đồ vật!”

“Oành!”

Vừa dứt lời, U Minh Hải bên trong liền hơi nước nổ ra, một đạo to lớn sóng nước vọt lên, trực tiếp đánh vào người võ giả kia bày ra kết giới trên.

Sóng nước trực tiếp đem kết giới hoàn toàn bao lấy, bên trong truyền đến pha lê giống như tiếng vỡ vụn, còn có người võ giả kia kinh thiên kêu thảm thiết, “Không!”

Ngắn ngủi mà gấp gáp, im bặt đi.

Mọi người tất cả đều trong lòng cự chiến, không dám tiếp tục ngưng lại ở mặt biển, vội vàng bay lên trời. Đồng thời như lúc trước người võ giả kia giống như vậy, bày xuống từng cái từng cái khí cầu giống như kết giới, đem chính mình hoàn toàn bao lấy. Cảnh giác nhìn chằm chằm phía dưới.

Dương Thanh Huyền lơ lửng giữa trời, vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, nhìn chăm chú phía dưới, không khỏi ngược lại hít một hơi lạnh, hãi tiếng nói: “Khuê Xà?!”

Chỉ thấy cái kia biển mây bên dưới, một con cao lớn bóng mờ di động, đầu rắn nhân thân, sinh lần đầu tam giác, người mặc vảy giáp, phần lưng có kỳ, màu xanh biếc lân quang trong mây mù lúc ẩn lúc hiện.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 982: Khuê Xà Hóa Hình, Huyền Tinh Khí Vào Cơ Thể

“Cái gì? Khuê Xà không phải thượng cổ dị chủng sao?!”

“Ngươi xác định thấy là Khuê Xà?!”

Trên bầu trời truyền đến khiếp sợ âm thanh, hơn mười người đều là sắc mặt cực kỳ khó coi.

Dương Thanh Huyền ngưng trọng nói: “Không phải Khuê Xà, là Khuê Xà người giống vậy. Đầu rắn nhân thân, trên trán lớn lên ba chi giác, cả người khoác lớp vảy màu xanh lục.”

Gầy gò nam Fs4p1KIh tử ngạc nhiên thất thanh nói: “Khuê Xà Hóa Hình?! Chẳng trách, chẳng trách ở đây sẽ có Huyền Tinh khí! Tương truyền Huyền Tinh vật này chính là Khuê Xà thổ nạp bên dưới đứng hàng ra ngoài thân thể tạp chất. Vật này là bốn Thánh Linh thời đại liền tồn tại cường đại chủng tộc a, tại sao còn không chết hết?”

Diệp Thịnh nhưng là bình tĩnh nói: “Ân Võ Điện vốn là xây ở trung cổ sơ kỳ, sẽ có lượng lớn thời đại thượng cổ di lưu lại đồ vật cũng chẳng có gì lạ. Hiện tại chí ít biết rồi địch nhân ở cái nào, là ai, so với cái gì cũng không biết cường.”

Vừa nói như thế, mọi người hơi hơi trấn định lại, “Không biết” bản thân mới là sợ hãi nhất.

Thi Ngọc Nhan lo lắng nói: “Nếu như là thượng cổ sơ kỳ lưu lại, cái kia con rắn này chẳng phải là tu luyện mấy triệu năm?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Mỗi cái chủng tộc đều có chủng tộc hạn chế, lại như Bì Bì Hà không cách nào đột phá tới đất cấp như thế, Khuê Xà cũng phải có. Bằng không từ lâu đột phá một giới này, trực tiếp vượt qua Bỉ Ngạn đi.”

Gầy gò nam tử khá có thâm ý nhìn hắn một chút, gật đầu nói: “Không nhìn ra tiểu tử ngươi còn có chút kiến thức, Nhân tộc tuy rằng trời sinh nhỏ yếu, nhưng cũng không có có chủng tộc ràng buộc, tràn ngập vô hạn khả năng. Loại này thượng cổ dị chủng vừa sinh ra liền nắm giữ sức mạnh cực kỳ đáng sợ, nhưng tu luyện tới so với Nhân tộc muốn khó khăn gấp trăm lần không thôi.”

Hắn xoay người, mắt sáng như đuốc, nhìn chăm chú trên người Dương Thanh Huyền, như là ở một lần nữa đánh giá hắn, “Của ngươi Linh Mục thần thông không sai, lại xuyên thấu Huyền Tinh khí, nhìn thấy Khuê Xà chân thân. Điểm ấy liền ngay cả chúng ta đều làm không được đến.”

Dương Thanh Huyền ở con mắt của hắn quang nhìn chăm chú hạ, cũng không có bất kỳ lùi bước, đúng mực trả lời: “Thuật nghiệp có chuyên về một phía, ta bất quá là đối với Linh Mục thần thông tu luyện so sánh tinh chuyên thôi.”

Gầy gò nam tử trong lòng hơi cảm thấy kinh ngạc, hai mắt của hắn bên trong tử quang lóe lên, vận dụng một loại tà mị thần thông, có thể loạn nhân tâm thần, nhưng trên người Dương Thanh Huyền nhưng một chút tác dụng đều không, hắn thu hồi ánh mắt đến, lại hỏi: “Ngươi có thể nhìn ra được cái kia Khuê Xà cảnh giới?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Ngươi quá coi trọng ta.”

Gầy gò nam tử gật gật đầu, liền không hỏi nữa. Lường trước hắn một tên Tiểu Thiên Vị, có thể nhìn ra Khuê Xà hành tích đã là nghịch thiên rồi, không thể lại đòi hỏi cái gì.

Dương Thanh Huyền bề ngoài không chút biến sắc, nội tâm nhưng là nới lỏng, hai tay hơi có chút mồ hôi lạnh. Bị như vậy một tên cường giả tập trung, giống như là bị hung thú tập trung giống như vậy, làm người không rét mà run.

Trên thực tế lấy hắn Hỏa Nhãn Kim Tình thần thông, có thể nhòm ngó tất cả tồn tại, chỉ là hắn tu vi không đủ, phát huy ra được uy lực có hạn.

"Ầm!"

Đang khi nói chuyện, Vân Hải lần thứ hai nổ ra, Phong Vân khuấy lên, hiện ra vòng xoáy khổng lồ.

Từ bên trong bắn nhanh ra hơn mười đạo cột nước, phóng lên trời, ở bầu trời khuếch tán, giống là bị người khống chế như thế, đồng thời công kích tất cả mọi người.

Ở trong nước xoáy, có rắn ảnh đoàn động, một đôi phảng phất đến từ U Minh ánh mắt lạnh lùng, mang theo oán độc ánh mắt, trành thị Vân Hải bên ngoài mọi người, trong miệng phun ra nuốt vào đỏ thắm lưỡi.

"Không được!"

"Cẩn thận!"

Các loại kinh hãi tiếng vang lên, nhưng bởi vì Dương Thanh Huyền nhắc nhở, tất cả mọi người là có sợ bất loạn.

Dương Thanh Huyền hai tay bấm quyết, đem quanh thân kết giới mở rộng, đồng thời thân thể như yến, hướng về bầu trời bay lên, trong tay ngưng tụ ra Lục Dương, mang theo vô biên hỏa lực, đánh về đạo kia kích. Bắn mà đến cột nước.

"Lục Dương Chưởng!"

“Ầm ầm!”

Quả cầu lửa cao tốc xoay tròn, đáng sợ sóng nhiệt tản ra, một mảnh nóng bỏng sương trắng đẩy về phía tứ phương.

Cột nước còn chưa lan đến lại đây, đã bị Lục Dương lực lượng áp chế không ngừng bốc hơi lên, rất nhanh liền lực kiệt.

Dương Thanh Huyền sắc mặt có chút quái lạ, cột nước này lực xung kích cũng không mạnh, trước tên kia đứt chân võ giả, cũng là có Đế Thiên vị tu vi, làm sao vọt một cái bên dưới liền bỏ mình?

Nội tâm hắn cảm thấy khá được không đúng, nhưng lại không nói ra được tại sao, mắt thấy kia cột nước bị Lục Dương Chưởng bốc hơi lên hầu như không còn, cũng không gặp xảy ra tình huống gì.

Mà xa xa những người khác, cũng từng người triển khai thần thông, đem cái kia cột nước áp chế.

Thi Ngọc Nhan nhưng là trực tiếp thả ra Huyền Nguyên khống Thủy Kỳ, trừ tà lui tránh, “vạn pháp bất xâm”.

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, thầm nói: “Cô gái nhỏ này lấy ra này kỳ, sợ là muốn mang đến cho mình phiền toái không nhỏ. Cũng may thân phận của nàng kinh người, hi vọng nàng có thể sớm một chút trở lại cha nàng bên người, bằng không quá nguy hiểm.”

Đang tự định giá, bỗng nhiên tâm thần run lên, sắc mặt trắng bệch đạo, “Tại sao lại như vậy?!”

Chỉ thấy cánh tay của hắn, vạt áo, cái cổ, thậm chí là trên mặt, đều kết ra nhàn nhạt tinh thể.

Băng lạnh như băng cảm giác, cái gọi là Huyền Tinh khí phảng phất thẩm thấu làn da của hắn, xâm nhập vào huyết nhục trong kinh mạch, chân nguyên vận chuyển hạ, vô cùng trệ chậm, lại có ngưng kết bế tắc dấu hiệu.

“Nguy rồi!”

http://t r uyencuatui.net/

Trên mặt hắn chảy ra mồ hôi lạnh, như là không thể lập tức giải quyết, sợ là liền phải bỏ mạng.

Cái kia Huyền Tinh khí ăn mòn tốc độ cực nhanh, rất nhanh liền chảy vào đến rồi ngũ tạng lục phủ, ở trong cơ thể hắn kết ra từng mảng từng mảng thật mỏng tinh thể, liền ngay cả khuôn mặt đều biến thành màu xanh lục.

“Sẽ không cần chết rồi chứ?”

Hắn há to mồm, cảm giác mình thở ra tới khí đều là màu xanh biếc.

“Ầm!” Dương Thanh Huyền năm ngón tay bỗng nhiên nắm chặt, đưa trên cánh tay Huyền Tinh lát cắt đập vỡ tan, sau đó chỗ mi tâm lập loè ra tử hỏa dấu ấn, hỏa diễm theo kinh lạc thiêu đốt, chỗ đi qua, Huyền Tinh khí đều bị đốt thành hư vô.

Nhưng này loại bị tử hỏa quay nướng bỏng, cũng là khó có thể chịu được, Dương Thanh Huyền đau nhe răng trợn mắt, cả người run cầm cập.

Cũng may chỉ là sát thời gian này, tử hỏa gột rửa toàn thân, đem Huyền Tinh khí đốt quang, liền khôi phục như cũ.

Dương Thanh Huyền lại mười ngón bấm quyết, Lục Dương bay lên, uốn lượn ở xung quanh mười trượng bên trong, hóa thành một cái to lớn hỏa diễm bình phong, bảo đảm Huyền Tinh khí lại không cách nào xâm lấn.

Xa xa vài tên võ giả, cũng đều xuất hiện bất đồng trình độ dị thường, mấy người trực tiếp đứt tay đứt cổ tay, đem cái kia Huyền Tinh khí đoạn đi, hoặc là lượng lớn nuốt phục đan dược, đến chống chọi cái kia Huyền Tinh khí.

Ngược lại là Thi Ngọc Nhan trạng thái tốt nhất, Huyền Nguyên khống Thủy Kỳ đem toàn bộ Huyền Tinh khí đều ngăn cách bởi ở ngoài, trừ tà bất xâm.

Dương Thanh Huyền cùng Thi Ngọc Nhan liếc nhau một cái, nhìn thấy giữa lẫn nhau bình an vô sự, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng Dương Thanh Huyền ánh mắt chuyển về thời gian, nhìn phía cái kia Vân Hải, nơi nào còn có Khuê Xà cái bóng, không khỏi sợ hết hồn, lớn tiếng kêu lên: “Mọi người cẩn thận! Cái kia Khuê Xà không thấy!”

Dứt tiếng, hắn bỗng nhiên xoay người, hoảng sợ nhìn về phía trước khoảng trăm trượng, một tên võ giả phía sau, hiện ra một vị thân ảnh cao lớn, có dài hơn một trượng, đầu rắn nhân thân, chính là cái kia Khuê Xà.

Người võ giả kia tựa hồ cũng đã nhận ra, trên mặt trong nháy mắt trắng bệch như tờ giấy, một chút huyết sắc đều không.

Toàn bộ Vân Hải bên trên, thời gian như là dừng lại giống như vậy, tất cả mọi người ánh mắt đều ngạc nhiên nhìn cái kia Khuê Xà, ngay cả hô hấp tiếng đều dừng lại, chỉ có băng hàn sát khí ở không tiếng động tỏ khắp mở.

“Híz-khà zz Hí-zzz.”

Khuê Xà ở người võ giả kia sau lưng, phun ra nuốt vào lưỡi, thâm độc lục đồng híp một cái đường dọc, không có sợ hãi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 983: Một Hồn Song Sinh, Chạy Ra Thăng Thiên

Người võ giả kia nín thở, ở ngắn ngủi hoảng sợ sau, đã bình tĩnh hạ xuống.

Có thể tu luyện đến một bước này, ngoại trừ cái kia chút cả ngày chờ ở tông môn khổ tu, có vô hạn tài nguyên cung ứng con cháu thế gia ở ngoài, tất cả đều là từ sinh tử sát trường từng bước một đi ra.

Hắn biết chỉ cần mình động đậy, lập tức cũng sẽ bị Khuê Xà xé tan xương nát thịt.

Nhưng hắn vẫn di chuyển, giơ tay lên, mười ngón nhanh chóng ở trước người bấm một cái quyết ấn.

“Hí!”

Khuê Xà cánh tay loáng một cái, năm ngón tay liền đánh xuyên hắn sau lưng, trực tiếp từ trước ngực dò ra. Đưa hắn xuyên qua ở trên hư không.

Võ giả toàn bộ thân hình, nháy mắt liền hóa thành màu xanh lam Huyền Tinh, sau đó “Ầm” một tiếng nổ tung, giống một vị bị đánh nát màu xanh lục pha lê, nhỏ vụn bụi trôi về tứ phương.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, nhìn chằm chằm cái kia Khuê Xà bốn phía, Hỏa Nhãn Kim Tình quan sát, tựa hồ Fs1VCApI có bóng mờ lay động.

Quả nhiên, ở võ giả nổ tung chớp mắt, Khuê Xà phía sau ba trượng nơi, lần thứ hai hóa ra người võ giả kia thân ảnh, hai tay kết ấn liền hướng Khuê Xà sau lưng đập tới, “Súc sinh, đi chết đi!”

Khuê Xà tiếng rít một tiếng, xoay người liền một cước đá tới.

“Ầm!”

Quyền cước chạm vào nhau, người võ giả kia thủ ấn bị đánh nát, phun ra một ngụm máu đến, đã bị đánh bay xa mấy chục trượng, mới đứng vững thân thể, không được thổ huyết, nhưng cũng may nhặt lấy trở về một cái mạng.

Gầy gò nam tử trầm giọng nói: “May mà là Ổ Hoành huynh, đổi thành những người khác, vừa nãy một kích kia hạ sợ là đã chết.”

Người còn lại nói: “Hừm, Ổ Hoành huynh Võ Hồn một hồn song sinh, bình thường triển lộ ra đều chỉ là Võ Hồn hóa thân, chân thân chưa bao giờ lộ mặt. Vừa nãy Khuê Xà đánh nát bộ thân thể này, chỉ là của hắn Võ Hồn mà thôi.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới phát hiện, cái kia đồng yên tĩnh công khuôn mặt cùng lúc trước hơi không giống, tựa hồ có vẻ càng trẻ hơn một chút.

Những người này có thể hỗn đến hiện tại, toàn bộ đều không phải là hời hợt hạng người, nếu không có sơ ý bất cẩn, muốn đánh giết rất khó.

Ổ Hoành chùi miệng giác huyết, hai tay bấm quyết, trên người hồn quang lóe lên, bên cạnh người lần thứ hai hiện ra một vị thân thể đến, cùng dung mạo của mình giống như đúc, chính là bị Khuê Xà đánh nát Võ Hồn thân thể.

“Híz-khà zz Hí-zzz!”

Lần này chọc giận tới cái kia Khuê Xà, liên tục ra tay hai chiêu, đều không thể đánh giết đối phương, như là bị rất lớn sỉ nhục giống như, bóng người loáng một cái, ngay ở không trung lưu lại một đạo lục tuyến, không biết tung tích.

Ổ Hoành lớn tiếng kêu lên: “Chư vị đồng loạt ra tay, bằng không ai cũng khó thoát thăng thiên!”

Hắn hai vị thân thể lưng dựa lưng, từng người lấy ra một món binh khí, một bên là đao quang lạnh lẽo, sắc bén xơ xác, một bên là tinh xảo kim chùy, phòng ngự tứ phương.

“Ầm!”

“Ầm!”

Trong hư không lục mang lóe lên, ẩn hiện đầu mối. Cái kia Khuê Xà vây quanh hắn cao tốc xoay tròn, mạnh mẽ công kích giống như là từ bốn phương tám hướng đánh tới, làm hắn luống cuống tay chân, đáp ứng không xuể.

Một tên võ giả “Hắc” tiếng cười nói: “Ổ huynh thần thông quảng đại, đối phó chỉ là một đầu Khuê Xà tự là điều chắc chắn, tiểu đệ liền nhờ ổ huynh chi phúc, đi trước.”

Nói, liền nghênh ngang nở nụ cười, muốn mượn máy móc bỏ chạy.

Ổ Hoành sắc mặt Ám Trầm sốt ruột, phòng ngự bốn phía, nào có tinh thần phân tâm, nội tâm thầm mắng không ngớt, rồi lại không có biện pháp chút nào.

Nhưng này cười dài đột nhiên liền im bặt đi, giống là bị người bóp cái cổ.

Dương Thanh Huyền vội vàng nhìn tới, không khỏi ngạc nhiên thất sắc, chỉ thấy người võ giả kia trước người, đứng cạnh một đầu Khuê Xà, bóp lấy người võ giả kia cổ, đem tóm lấy.

Này đầu Khuê Xà so với trước kia xuất hiện cái kia đầu còn cao lớn hơn mấy phần, hai con ngươi màu sắc hơi tối hạt.

“Cái gì? Khuê Xà không chỉ một đầu!” Hồ Hải kinh hãi đến biến sắc, hắn nguyên bản cũng muốn chạy, nháy mắt liền dừng bước lại, vội vàng đề phòng bốn phía, không dám lộn xộn nữa.

“Hí!” Cái kia Khuê Xà trong miệng lưỡi phun một cái, liền đem người võ giả kia trán đâm cái động, sau đó đem toàn thân tinh hóa, “Ầm” một hồi liền vỡ thành cặn bã, rơi ra Vân Hải.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy sợ nổi da gà, Hỏa Nhãn Kim Tình hướng bốn phía nhìn tới, trừ cái này hai đầu ở ngoài, trong biển mây xuất hiện lượng lớn vòng xoáy, từng cái bên trong đều bốc lên đầu rắn, phun ra nuốt vào lưỡi, thụ đồng bên trong không tiếng động triển lộ sát cơ.

“Chi!”

Không đợi Dương Thanh Huyền lấy lại tinh thần, liền nhìn thấy mấy bóng người bay tựa như chạy trốn, trước tiên chính là Hồ Hải, còn có Diệp Thịnh đám người.

Hắn vội vàng vung tay lên, hóa ra tảng lớn Lôi văn, Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn một hồi lóe ra.

Thi Ngọc Nhan cũng vội vàng dựa đi tới, cô gái vốn là sợ loại rắn này trùng các loại yêu vật, đã sớm doạ đến sắc mặt trắng bệch.

Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn một hồi bọc lại hai người, liền hướng xa xa bỏ chạy.

“Ầm!”

Bỗng nhiên một đạo lục mang tự trong biển bắn ra, đánh vào từ quang bàn trên, đem tảng lớn lôi đình đập vỡ tan, hai người đột nhiên không kịp chuẩn bị, vội vàng trốn ra.

Dương Thanh Huyền vẫy tay, liền đem từ quang bàn thu hồi, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Ở hai người phía trước, xuất hiện một đầu Khuê Xà, trương miệng liền phun ra một mảnh Huyền Tinh khí.

Thi Ngọc Nhan đang muốn lấy ra Huyền Nguyên khống Thủy Kỳ, Dương Thanh Huyền đưa tay ngăn cản nàng, nói: "Ta tới!"

Hai tay ở trước người bấm quyết, một hồi biến thành Thanh Loan, hoa mỹ cánh chim quạt lên bão gió, trong miệng phụt lên ra Xích Hỏa, nhân thể đốt đi qua.

"Ầm ầm!"

Cái kia Xích Hỏa đốt ở Huyền Tinh khí trên, đem toàn bộ ngăn trở.

Đồng thời Thanh Loan toàn thân đều che kín hỏa diễm, từng vòng hỏa văn từ đầu đến cuối tản ra, để Huyền Tinh khí căn bản là không có cách gần người.

Thanh Loan hai cánh khẽ vỗ, nổi lên một mảnh Xích Diễm bão táp, bên trong ngoài có bách điểu đua tiếng, đem nửa bên bầu trời đều đốt thành biển lửa, đem cái kia Khuê Xà một hồi nhốt lại.

Thiên Cầm vốn là Xà Tộc thiên địch, huống chi là năm phượng một trong, cái kia Khuê Xà trên mặt lộ ra kinh sợ, không ngừng "Híz-khà zz Hí-zzz" kêu. Ở xung quanh, hóa ra Huyền Tinh chi tường, đem hỏa diễm ngăn trở, tựa hồ không dám mạnh mẽ chống đỡ.

Thanh Loan thấy thế, đại hỉ, quát khẽ: "Đi!"

Nói phượng vỹ cuốn một cái, đem Thi Ngọc Nhan bao lấy, liền hướng xa xa bỏ chạy.

U Minh Hải trên, chỉ thấy Thanh Loan Hỏa Vũ trời cao, đốt ra một cái thật dài hoả tuyến, theo âm ty và trần gian đạo phương hướng tiến lên.

Hồ Hải đang cùng một đầu Khuê Xà kịch đấu, kinh hãi ngẩng đầu, “Tiểu tử này lại là Thanh Loan chân thân!”

Hai tay hắn quyền khôi bỗng nhiên một đòn, phát sinh Hổ Khiếu Sơn Lâm tiếng, đem cái kia Khuê Xà đánh bay.

Sau đó liền hóa thành hào quang phóng lên trời, trực tiếp ẩn vào cái kia hoả tuyến bên trong, cùng sau lưng Thanh Loan bỏ chạy.

Mấy tên khác võ giả, cũng phát hiện Hồ Hải thủ xảo phương pháp, cũng dồn dập noi theo, nhảy vào Thanh Loan mở ra hoả tuyến, ẩn thân ở trong lửa, để những Khuê Xà kia không dám tới gần.

Thanh Loan quay mắt vừa nhìn, trong con ngươi bắn ra vẻ lạnh lùng.

Nó cố ý thả chậm phi hành, để những Khuê Xà kia toàn bộ đuổi tới, chỉ là không dám tới gần Xích Hỏa.

Chờ hai mươi, ba mươi đầu Khuê Xà đều vây quanh, phân biệt lượn quanh ở hoả tuyến bốn phía phi hành, không dám tới gần, rồi lại không chịu từ bỏ.

Thanh Loan đột nhiên thân thể hơi ngưng lại, biến thành Huyền Hầu, trong đôi mắt nổ bắn ra ánh vàng, mười ngón nhanh chóng bấm quyết.

Tiềm tàng ở hoả tuyến bên trong vài tên võ giả, một hồi liền lộ ra ngoài, mà lượn quanh ở hai bên truy kích Khuê Xà, cũng sửng sốt một chút, lập tức lộ ra âm hàn ánh mắt, từ bốn phía xông lên.

Hồ Hải vừa giận vừa sợ, quát lên: “Tiểu tử, ngươi muốn chết sao?!”

Một gã khác võ giả cũng cả kinh nói: “Xảy ra chuyện gì, là thể lực chống đỡ hết nổi sao?”

Huyền Hầu không đáp, mà là trên người bỗng nhiên hóa ra huyễn ảnh, chính là Thiên Thành Giác lưu lại một phân thành ba công kích bí thuật, tuy rằng chỉ có thể ra tay một lần, nhưng ba chiêu cơ hồ là đồng thời triển khai.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 984: Hộ Cung Đại Trận

Một đạo phân thân trong tay hóa ra tử hỏa cùng Lục Dương, theo âm ty và trần gian đạo phương hướng cuồng kích đi.

Một đạo phân thân hai tay nắm lấy Nhật Nguyệt Tinh Luân, đem thời gian kéo dài hạ xuống.

Cuối cùng một đạo phân thân nhưng là đưa hai tay ra, vãng hai bên chộp tới. Bên trái nắm lấy Thi Ngọc Nhan tay, phía bên phải đột nhiên xuất hiện một người, chính là Tử Diều Hâu, cũng bị Huyền Hầu bắt cổ tay lại.

Tử Diều Hâu khẽ quát một tiếng, chỗ mi tâm Võ Hồn lấp lóe, sức mạnh truyền tới Huyền Hầu trên người, đem quỷ dị kia thân pháp phát động xác suất, một hồi điên cuồng tăng lên.

Sau đó Huyền Hầu hét lớn một tiếng, bóng người loáng một cái, liền theo Lục Dương Chưởng mở ra phương hướng, bắn tới.

“Ầm ầm!”

Chỉ trong nháy mắt, cái kia chút còn chưa phản ứng lại võ giả, liền gặp được phía trước một đám lửa nổ tung, vang lên mấy đầu Khuê Xà tiếng kêu thống khổ.

Sau đó chính là cái kia Huyền Hầu, trực tiếp mang theo hai tên nữ tử, đã đến ngàn trượng ở ngoài!

“Cái gì?”

Bị hơn hai mươi đầu Khuê Xà vi trụ vài tên võ giả, toàn bộ đều ngu mắt, lấy tu vi của bọn họ cảnh giới, lại đều không có thể bắt lấy chuyện gì xảy ra.

Lúc này hết thảy Khuê Xà đều giận dữ gào thét, toàn bộ phun ra tảng lớn Huyền Tinh khí, ở tầng ngoài kết ra một cái lớn như vậy Huyền Tinh kết giới, đem mấy người toàn bộ nhốt lại.

Đồng thời kết giới kia không ngừng thu nhỏ lại, bao quát Hồ Hải ở bên trong vài tên võ giả, tất cả đều là một trái tim chìm vào đáy vực.

...

Huyền Hầu lôi kéo hai nữ, ở trên không bên trong sử dụng tới mấy thân pháp, cũng đã trốn ra mấy vạn trượng xa, hoàn toàn đem Khuê Xà vứt ở sau đầu.

Mấy cái lánh rơi phía sau, Huyền Hầu biến về Dương Thanh Huyền, lại cong ngón tay búng một cái, một chiếc vàng lóng lánh chiến xa tái hiện ra.

Chính là Dạ Hậu đệ tử, Vũ Ảnh sư huynh Từ Hạo Dương Già Lam chiến xa.

Dương Thanh Huyền mang theo hai nữ, trực tiếp ngồi vào bên trong chiến xa.

Xe chỗ ngồi ngồi một người vô cùng rộng rãi, ngồi hai người tương đối thích hợp, ngồi trên ba người, liền có vẻ hơi chen lấn, hơn nữa Dương Thanh Huyền ngồi ở chính giữa, hai nữ ở hai bên, đều có vẻ cực kỳ eo hẹp cùng lúng túng.

Đặc biệt là Thi Ngọc Nhan, cảm thấy Dương Thanh Huyền chen chúc tới, sợ đến hoa dung thất sắc, một hồi liền đứng lên, có chút lời nói không có mạch lạc dáng vẻ, nói quanh co: “Ta, ta đứng cạnh, các ngươi ngồi.”

Tử Diều Hâu cũng là gò má một đỏ, trong khoảng thời gian ngắn không biết nên làm phản ứng gì.

“Khặc, khặc!” Dương Thanh Huyền vẫn chưa phát hiện bọn họ vẻ khốn quẫn, mà là ho khan kịch liệt mấy lần, trực tiếp ho ra một ngụm máu đến.

“Thanh Huyền đại ca!”

“Dương Thanh Huyền!”

Hai nữ tất cả giật mình, lúc này mới đã quên nam nữ chi ngại, vội vàng vây ở bên người hắn.

Thi Ngọc Nhan càng là lấy ra một viên đỏ thắm đan dược, trợ hắn ăn vào.

Dương Thanh Huyền vận công đem cái kia đan dược hóa mở, chỉ cảm thấy ôn hòa cực kỳ, một dòng nước ấm chảy XtCt2TN về phía toàn thân, khô khốc kinh mạch lập tức được tẩm bổ, tinh khí thần khôi phục không ít.

Hắn cười khổ nói: “Vừa nãy dùng sức quá mạnh, liên tiếp triển khai mấy cái đại chiêu, tiêu hao quá độ.”

Tử Diều Hâu dùng khăn giúp hắn lau khô miệng giác huyết, nói: “Đã thoát ly những Khuê Xà kia, cần phải an toàn.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Ta bây giờ thể năng, còn không chống đỡ được Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, chỉ có thể dùng trước này Già Lam chiến xa thay đi bộ phi hành một trận.”

Tử Diều Hâu thấy hắn sắc mặt hoà hoãn lại, thở phào nhẹ nhõm, nhân tiện nói: “Này chiến xa ngồi ba người có chút chen, ta về Tinh Giới bên trong đi.”

Thi Ngọc Nhan vội hỏi: “Không, em gái ngươi bồi Dương

Thanh Huyền ngồi đi, ta trực tiếp dùng ngự không thuật liền tốt.”

Tử Diều Hâu nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Như vậy sao được, nguyên bản ta vẫn chờ ở Tinh Giới bên trong, cũng không lo lắng.”

Thi Ngọc Nhan khẽ mỉm cười, nói: “Dương Thanh Huyền hiện tại bị thương trên người, cần phải có người chăm sóc. Nếu là ta không có nhận thức lỗi, ngươi phải là Hư Thiên Thành bên trong cùng với Dương Thanh Huyền chính là cái kia em gái đi.”

Tử Diều Hâu mặt đỏ lên, ngập ngừng nói: “Chính là.”

Thi Ngọc Nhan lại nói: “Ngươi là của hắn Tinh Túc chứ?”

Tử Diều Hâu “Ừ” một tiếng.

Thi Ngọc Nhan nở nụ cười xinh đẹp, liền đi ra ngoài xe, trực tiếp lấy ngự không thuật phi hành, đi theo Già Lam chiến xa bên cạnh người.

Nàng nụ cười trên mặt như là ngưng kết liễu giống như vậy, cứng ở trên mặt, hóa không mở.

Trong đầu hiện lên ở Hư Thiên Thành thời điểm, lần đầu gặp được Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu thời điểm tình cảnh, còn có vừa nãy Già Lam chiến xa bên trong, Tử Diều Hâu cho Dương Thanh Huyền lau chùi máu tươi một màn, cái kia tiểu tiểu Tâm Tâm, hết sức ân cần dáng vẻ, để lòng của nàng có chút man mát.

Biển mây trên gió, thổi đơn bạc Phù Vân, đơn thuần mà trôi chảy, ở này vô tận trong thời không, chậm rãi phiêu động.

…

Ở âm ty và trần gian đạo tận đầu, có Thủy Vân phù đảo lơ lửng ở lấy vô biên ánh sáng làm bối cảnh hư không hạ, như một trong suốt hồ nước ở đám mây đẩy ra, thật dài thang mây cùng âm ty và trần gian đạo nối liền, đi về một toà uy nghiêm đẹp lạ thường cung điện.

Cung điện kia cấu tạo tinh xảo, toàn thân vì là xanh lam vẻ, bốn góc có treo như diễm dương giống như minh châu.

Mười mấy căn cao lớn Huyền Tinh thần trụ, ở ánh sáng bên dưới, lan ra Như Nguyệt huy giống như trong trẻo lạnh lùng ánh sáng lộng lẫy. Phảng phất là ngày cùng tháng cộng sinh ý cảnh, tỏ rõ vô thượng thần thánh cùng uy nghiêm.

Có hơn ba mươi người quay chung quanh ở cung điện bốn phía, phảng phất định trụ giống như vậy, đều là hai tay bấm quyết, sắc mặt bình tĩnh.

Trên cung điện thỉnh thoảng có hào quang tản mát ra, trình năm màu vẻ, hồng quang lặng yên không tiếng động đẩy tản ra, mang theo ôn hòa nhưng không để ngăn cản uy thế, gột rửa mọi người thân thể.

Ngay những lúc này, sẽ có người biến hóa quyết ấn, thân thể bị cái kia hào quang chấn ở trên không bên trong xoay chuyển, ra bên ngoài thối lui mấy trượng, nhưng rất nhanh lại ổn định lại.

“A a, ta muốn điên rồi! Trận này lúc nào mới có thể phá a!”

Treo ở không trung một người, khuôn mặt từ lãnh khốc một hồi biến thành dữ tợn, trên gương mặt bắt đầu có vảy biến ảo lóe lên, chính là Vũ Vô Cực, tựa hồ ẩn nhẫn đến rồi cực hạn.

Hắn trên người tuôn ra tím đen khí, như dơi tạo thành hải triều giống như vậy, tiếng rít vồ giết tới, nhưng nháy mắt đã bị trên cung điện hào quang gột rửa không còn một mống, mảnh sợi không còn.

Vũ Vô Cực hung hăng quay đầu đi, nhìn chằm chằm phía dưới cách đó không xa Tịch Đại, lạnh giọng nói: “Thiệt thòi ngươi tự xưng là tinh thông thiên văn địa lý, có thể thôi diễn từ cổ chí kim, nguyên lai toàn bộ là đánh rắm, liền một cái hộ cung đại trận đều phá không mở, ta nhổ vào!”

Đầy ngập lửa giận, đều từ nơi này tức giận nước bọt bên trong phun ra ngoài.

Tịch Đại hai tay ở trước người bấm quyết, vẫn luôn nhắm hai mắt, giờ khắc này hơi trợn mở, khẽ cười nói: “Đây là càn khôn định một diệu pháp liên hoa đại trận, từ cổ chí kim còn không nghe nói có ai phá qua.”

Vũ Vô Cực phẫn nộ mà châm chọc nói: “Chính ngươi vô năng, tìm nhiều như vậy mượn miệng làm cái gì? Hiện tại chúng ta bị khốn đốn trong trận, tiến cũng không được, thối cũng không xong, nên làm thế nào cho phải?”

Tịch Đại than thở: “Vi Lạp tài trí thiên phú, gấp trăm lần ở ta, ta cũng không biết làm sao bây giờ, chỉ có thể chờ đợi thiên mệnh.”

Vũ Vô Cực cả giận nói: “Ta mệnh trời em gái ngươi!”

Huyền Thiên Cơ mở mắt ra, cười nói: “Mọi người đều bị vây ở này, đều không hé răng, chỉ ngươi làm trò nhiều? Tiến thối lưỡng nan, lại không thoải mái, ngươi có thể trực tiếp đi chết a.”

Bốn phía Tử Dạ đám người, tất cả đều là bấm quyết đứng yên, không vì là ngoại giới lay động.

Vũ Vô Cực bị hắn mắng hạ, trái lại yên tĩnh lại, không tiếp tục nói nữa, tiếp tục một tay bấm quyết, tìm kiếm phá trận phương pháp.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 985: Ghen Tuông Nảy Sinh, Diệu Pháp Liên Hoa

Âm ty và trần gian trên đường, Già Lam chiến xa cùng một bóng người ở trên không bên trong nhanh như chớp.

Bay ước chừng hơn nửa ngày, Dương Thanh Huyền chân nguyên đã khôi phục như lúc ban đầu, đồng thời ổn bên trong có tiến vào. Có thể thấy được viên thuốc đó giá trị, tuyệt không đơn giản.

Hắn lén lút liếc mắt nhìn chiến xa ở ngoài, đạo kia theo sát màu xanh lam độn quang. Đột nhiên cảm thấy như mang ở lưng, gấp bận bịu xoay đầu lại, phát hiện Tử Diều Hâu đang theo dõi hắn, không khỏi trong lòng hoảng loạn.

“Thi gia đại tiểu thư thật là tốt thấy thế nào.” Tử Diều Hâu ngữ khí hững hờ, nhưng một đôi mắt nhưng thủy chung nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

“Thật sao? Không có làm sao phát hiện.” Dương Thanh Huyền trực lăng lăng nhìn về phía trước, máy móc thức nói, hai tấn trên không ngừng lăn xuống mồ hôi hột.

“Ta nhìn Thi gia đại tiểu thư một người bay thật cực khổ, hay là ta về Tinh Giới đi, để cho nàng đi vào với ngươi vai sóng vai ngồi đi.” Tử Diều Hâu ánh mắt một hồi không nhúc nhích, nói muốn về Tinh Giới, thân thể cũng không động, âm thanh ngược lại càng lạnh hơn.

Dương Thanh Huyền hai tấn mồ hôi lạnh như dòng nước hạ, vạt áo đều ướt cả.

Hắn đột nhiên nhìn chằm chằm phía trước hải vực, giống là tìm được nhánh cỏ cứu mạng giống như vậy, lớn tiếng nói: “Mau nhìn, có đồ vật!”

Tử Diều Hâu lúc này mới vô cùng không tình nguyện di chuyển ánh mắt, theo nhìn tới.

Dương Thanh Huyền mừng rỡ ánh mắt một hồi ngưng trệ, đột nhiên trở nên sợ hãi muôn dạng, lớn tiếng nói: “Cẩn thận! Là Khuê Xà!”

Bỗng nhiên vỗ một cái Già Lam chiến xa trên người tí hon màu vàng, chiến xa đột nhiên ngừng lại, ép tới không khí “Chi chi” nổ vang.

Thi Ngọc Nhan cũng vội vàng ngừng lại.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu ngay lập tức từ bên trong chiến xa bay ra, Dương Thanh Huyền lại vỗ một cái chiến xa, đem cất đi. Sau đó cảnh giác nhìn chằm chằm phía trước.

Hỏa Nhãn Kim Tình bị hắn vận chuyển tới cực hạn, trong đôi mắt một mảnh mông mông ánh vàng.

Chỉ thấy xa xa biển mây trên, tựa hồ có hà quang chiếu rọi, nhưng âm ty và trần gian đạo hai bên, nổi tảng lớn bóng người màu xanh lục, tất cả đều là Khuê Xà, có hơn trăm.

Dương Thanh Huyền cả kinh há to mồm, cảnh giác vẻ mặt trở nên ngạc nhiên, tại chỗ ngây ngẩn cả người, nói: “Này chút Khuê Xà, thật giống chết hết.”

“Chết rồi?” Thi Ngọc Nhan giật mình, cả kinh nói: “Ai giết?”

Vấn đề này vừa nói ra miệng, lập tức liền ý thức được mình vụng về.

Có thể ở phía trước mình, đồng thời giết nhiều như vậy Khuê Xà, cũng chỉ có những Giới Vương kia cảnh tồn tại.

Ba người thận trọng lên trước.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu đều đem kiếm cầm trong tay, Thi Ngọc Nhan nhưng là cầm trong tay chiến kích, cẩn thận một chút ở âm ty và trần gian trên đường tiến lên.

Hai bên Khuê Xà tất cả đều thảm không nỡ nhìn di chuyển trên Vân Hải, trên da kết ra một tầng thật mỏng Huyền Tinh, liền ngay cả toàn bộ mặt biển đều đông kết liễu, giống một mặt to lớn màu xanh lục tấm gương.

Những Khuê Xà kia tử trạng vô cùng thảm, cơ bản đều là một chiêu mất mạng, có bị chém thành hai khúc, có trực tiếp bạo điệu đầu lâu, còn có bốn vỡ nát thành năm mảnh, cũng tìm không đầy đủ thi.

Dương Thanh Huyền cẩn thận nhìn sang, phân tích nói: “Tất cả đều là một chiêu mất mạng, không có ngoại lệ. Hơn nữa này chút Khuê Xà từ hình thể cùng dáng dấp nhìn lên, tựa hồ so với chúng ta lúc trước gặp phải còn muốn hung tàn đáng sợ. Có thể làm được điểm này, chỉ có cái kia chút Đạo cảnh cùng Giới Vương cảnh tồn tại.”

Thi Ngọc Nhan đại hỉ, nói: “Cha ta nhất định ở đằng trước.”

http://truyencua t ui.net/

Dương Thanh Huyền nói: “Không hẳn, nhưng bọn họ nhất định trải qua ở đây, chúng ta đi nhanh đi. Này chút Khuê Xà nhìn thấy được cũng đã chết rất lâu rồi.”

Dương Thanh Huyền lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, đem ba người bao lấy, liền theo âm ty và trần gian đạo chui về phía trước.

Bất quá nửa chén trà nhỏ thời gian, liền ngừng hạ. Dương Thanh Huyền thu hồi Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, hoảng sợ nhìn về phía trước.

Thủy Vân trong đó, hà quang vạn trượng, lơ lửng giữa trời treo trên đảo, bảo điện Linh Lung.

Vô biên ánh sáng chiếu rọi, một cái thang mây nối thẳng trên đảo.

Dương Thanh Huyền trong lòng không rõ run rẩy, Tử Diều Hâu cũng là tâm tình có chút bất ổn, hai người liếc nhau một cái, lúc này nắm tay, mười ngón chăm chú giữ cùng nhau.

Thi Ngọc Nhan bén nhạy đã nhận ra hắn hai người động tác, không khỏi có chút âm u, liền hướng về cái kia thang mây đi đến, nói: “Cha ta nhất định ở trên mặt.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới phục hồi tinh thần lại, vội vàng nói: “Thi tiểu thư, cẩn thận một chút!”

Thi Ngọc Nhan đã đi lên hơn mười bước, cũng không quay đầu lại nói rằng: “Ta hiểu rồi.”

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu chỉ lo nàng sẽ xảy ra chuyện, vội vàng đi theo.

Ba người vừa lên treo đảo, lập tức đem cả tòa cung điện diện mạo tận lãm trong mắt.

“Cha!” Thi Ngọc Nhan gấp kêu một tiếng, liền bay xông tới.

Ở cung điện bốn phía, lơ lửng hơn ba mươi người, đều mười ngón bấm quyết, đứng yên bên trong, như là bị định trụ.

Trong đó một bóng người, mở mắt ra, quát lên: “Đừng tới đây!”

Chính là Thi Diễn, giữa hai lông mày có một luồng thần sắc lo lắng.

Thi Ngọc Nhan ở ngàn trượng ở ngoài vội vàng dừng lại, “Cha, xảy ra chuyện gì?”

Thi Diễn nói: “Này bên trong điện có hộ cung đại trận, hơn nữa còn là trong truyền thuyết càn khôn định một diệu pháp liên hoa đại trận.”

Thi Ngọc Nhan cả kinh nói: “Lẽ nào trận này... Liền cha ngươi đều không phá được?”

Thi Diễn gật đầu nói: “Tục truyền từ cổ chí kim, chưa bao giờ có người phá qua.”

Thi Ngọc Nhan ngây dại, nói: “Vậy phải làm thế nào?”

Thi Diễn thở dài, nói: “Chờ đã, chỉ có thể đợi.” Nói, lại tiếp tục nhắm hai mắt lại, mười ngón bấm quyết.

Trên cung điện không ngừng có hà quang lan ra, gột rửa bát phương, chấn động đến mức mọi người đang không trung xoay tròn.

Dương Thanh Huyền cũng sợ ngây người, hắn quen thuộc cường giả, Huyền Thiên Cơ, Vũ Vô Cực, Thiên Nga Tôn giả, Nhật Dụ, Tử Dạ, thậm chí là Tịch Đại, Mạc Đình, Diệp Vô Sát, còn có một chút không nhận biết, tất cả đều bị nhốt ở bên trong.

Hắn không dám mạo hiểm nhưng mà lại vào, những cường cUgq03m giả này đều không qua được, hắn lại có năng lực gì.

Hắn nắm chặt Tử Diều Hâu tay, đứng ở huyền không đảo biên giới trên, đăm chiêu biện pháp, nhưng tựa hồ cũng không biện pháp có thể tưởng tượng.

Mạc Đình ánh mắt nhìn sang, khẽ cười nói: “Ta quả nhiên không có nhìn lầm người, ngươi lại là kế chúng ta phía sau cái thứ nhất đến.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Cái thứ nhất đến thì có ích lợi gì, tức không vào được, cũng không cứu được các ngươi.”

Mạc Đình nói: “Tất cả tự có cơ duyên, không cưỡng cầu được.”

Bỗng nhiên, Tử Dạ mở mắt ra, như trong đêm tối xẹt qua một vệt hiện ra quang, nhìn chằm chằm Tử Diều Hâu, nói: “Ngươi tới.”

Tử Diều Hâu tay nắm chặt lại, thối ngược một bước, nói: “Ta tại sao muốn lại đây, không tới.”

Tử Dạ cười lạnh nói: “Này càn khôn định một diệu pháp liên hoa đại trận là ngươi bày ra, cũng chỉ có ngươi mới có thể giải khai.”

Lời vừa nói ra, ngoại trừ số ít người ở ngoài, tất cả đều kinh hãi không thôi, hơn ba mươi hai mắt quang cùng nhau nhìn chăm chú lại đây.

Tử Diều Hâu có chút sợ sệt, nắm tay bắt càng chặt hơn. Nhưng nàng lập tức cảm nhận được từ Dương Thanh Huyền dày rộng trong bàn tay truyền tới sức mạnh, nhất thời trấn định không ít, bình tĩnh trả lời: “Ta từ lâu đã nói, người kia là người kia, ta là ta, không muốn đem chúng ta nói làm một.”

Tử Dạ quát lên: “Ngươi nói không phải thì không phải sao? Khách quan tồn tại, há có thể lấy ý chí của ngươi vì là dời đi? Mau tới đây!”

“Không!” Tử Diều Hâu kiên định phủ quyết nói.

Tử Dạ giận tím mặt, trong mắt sát cơ phun ra, lạnh giọng nói:

“Lúc trước nên trực tiếp giết ngươi!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 986: Dạ Hậu Nổi Giận, Phá Trận Phương Pháp

Tử Diều Hâu mặt đỏ lên, lấy dũng khí nói: “Ta không là thủ hạ của ngươi, mời ngươi nói chuyện hãy tôn trọng một chút. Mặc dù thực lực của ngươi mạnh hơn ta, có thể dễ dàng mạt sát ta, nhưng ngươi cũng không có sỉ nhục quyền lợi của ta!”

Tử Dạ sửng sốt một chút, bị nàng một hận sau, có chút không dám tin tưởng, nhưng trái lại bình tĩnh lại, không có lại quát mắng răn dạy.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Từ cổ chí kim, người chỉ có một lần chết. Có thể chết ở cường giả sức mạnh hạ, lại không thể khuất phục ở cường giả dưới dâm uy. Ngươi bất quá là so với Tử Diều Hâu nhiều tu luyện mấy chục năm mà thôi, cũng không có gì đặc biệt hơn người.”

Tử Dạ lần thứ hai bị làm tức giận, “Ngươi tính toán thơm bơ vậy sao, cũng dám giáo huấn ta?”

Tâm tình chập chờn bên dưới, có hắc viêm từ Tử Dạ trong cơ thể lan ra, mang theo thực cốt hàn khí, như đêm đen tản mát ra, nhưng nháy mắt đã bị bảo điện hào quang gột rửa sạch sẽ, không cách nào thành hình.

Dương Thanh Huyền cũng phát hiện này hơn ba mươi người đều bị trấn áp, nội tâm đối với này bảo điện uy năng rất là khiếp sợ, một mặt lạnh lạnh đáp lại nói: “Ta liền dạy dỗ ngươi, không phục?”

“Đáng chết!” Tử Dạ nghiêm ngặt quát một tiếng, hai tay ở trước người đẩy ra, một mảnh hắc viêm từ mười ngón bốc lên, khuếch tán ra, hình thành một đạo thật mỏng kết giới, lại đem bảo điện tản ra hào quang ngăn trở.

Kết giới trên không ngừng đãng xuất màu đen hỏa văn, sóng quang lưu chuyển, cùng cái kia bảo điện uy có NdQ4Atat thể chống đỡ.

Tử Dạ sắc mặt âm trầm như nước, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, giống như là đang nhìn người chết, sau đó nhẹ nhàng bước ra bộ pháp, ra bên ngoài đi mấy bước, muốn từ càn khôn định một diệu pháp liên hoa bên trong đại trận đi ra.

Chỉ có điều mỗi đi một bước, thân thể của nàng liền muốn run rẩy mấy lần, kết giới trên tảng lớn hắc viêm bị hào quang tinh chế, đồng thời phát sinh nhỏ nhẹ “Đùng đùng” tiếng.

Nàng ở hết sức toàn lực cùng này bảo điện hào quang chống chọi, có thể thấy được tru diệt Dương Thanh Huyền tâm chi kiên quyết.

Từ khi trở thành Biển Đen Dạ Hậu tới nay, cho tới bây giờ không ai dám giáo huấn nàng, liền ngay cả Huyền Thiên Cơ, Nhật Dụ đám người, nói chuyện với nàng cũng là khách khí.

Chỉ có một tay đưa nàng “Sáng tạo” cùng “Vun bón” Á Hằng, mới dám nói thẳng “Giáo huấn” hai chữ, hắn Dương Thanh Huyền tính là gì? Cũng dám giáo huấn nàng!

Ở trong mắt Tử Dạ, Dương Thanh Huyền đã là kẻ chắc chắn phải chết, quản hắn có phải hay không cái gì phá cuộc người, cũng khó khăn sống tánh mạng.

Dương Thanh Huyền ngược lại không phải là có ý định giáo huấn nàng, chỉ là nàng thái độ đối với Tử Diều Hâu, để Dương Thanh Huyền rất là căm tức, như là nữ nhân mình yêu thích bị bắt nạt vẫn chưa thể dũng cảm đứng ra, này vẫn tính là nam nhân sao?

Quản ngươi là Đạo cảnh cường giả vẫn là Giới Vương cảnh, dám bắt nạt người đàn bà của ta, nhất định phải chịu đựng lửa giận.

Dương Thanh Huyền một tay nhẹ nhàng đẩy ra Tử Diều Hâu, quát khẽ: “Ngươi đi mau.” Sau đó nhìn chằm chằm Tử Dạ động tác, chậm rãi vận chuyển chân nguyên.

Nội tâm hắn đang nhanh chóng tính toán, Tử Dạ đi ra đại trận kia chí ít vẫn cần chừng mười bước, mỗi gian nan bước ra một bước, Tử Dạ thể năng liền nhanh chóng tăm tích, đợi đến hoàn toàn đi ra ngoài trận thời điểm, tất nhiên sẽ có ngắn ngủi lực kiệt.

Nói cách khác, Tử Dạ xuất hiện ở trận chớp mắt, chính là hắn một đòn toàn lực thời gian.

Cho tới sinh tử, thắng bại, đã quên đi.

Bởi vì kết quả hiển nhiên là hỏng bét, cửu tử nhất sinh, như là quá nhiều đo, ngược lại sẽ ảnh hưởng lòng dạ, suy yếu cái kia liều mạng một kích sức mạnh.

Tử Diều Hâu nở nụ cười xinh đẹp, lấy ra ai ca kiếm, đưa ngang trước người, ôn nhu nói: “Ta làm sao có khả năng đi trước? Muốn chết cùng chết ở đây.”

Dương Thanh Huyền run lên trong lòng, ở bảo điện ánh sáng thần thánh hạ, rọi sáng ra hai cái thon dài bóng người, phảng phất về tới cái kia chết sống có nhau thời đại.

Tử sinh khế rộng, cùng tử cách nói sẵn có.

“Được! Chúng ta liền cùng gặp sẽ này chấp chưởng Biển Đen cường giả, đến cùng mạnh đến mức nào!”

truyencUatui.vn

Dương Thanh Huyền cũng lấy ra kiếm đến, bấm một cái kiếm quyết, Nam Minh Ly Hỏa Kiếm truy cập dựng lên xích hỏa, hóa ra từng vòng hỏa văn, đỏ ngầu ánh sáng đem xung quanh biển mây tô lên thê diễm múc đẹp.

Ai ca kiếm quang như nước, Ly Hỏa khí diễm như núi, song kiếm nhắm thẳng vào Tử Dạ, liền chờ nàng đi ra đại trận, chính là một đòn sấm vang chớp giật.

Tử Dạ sắc mặt, không biết là tiêu hao quá lớn, vẫn còn bị phẫn nộ hỏa khí, âm trầm lợi hại hơn, phảng phất một tầng băng sương ngưng kết ở trên mặt.

Bảo vệ của nàng kết giới vòng sáng, cũng rút nhỏ gấp đôi, hầu như muốn kề sát tới trên da thịt.

“Chà chà, hảo cảm người đâu, bất quá vô dụng a, Dạ Hậu là không đi ra lọt này càn khôn định một diệu pháp liên hoa đại trận. Bằng không nàng sớm liền trực tiếp đi vào, hà tất đi bây giờ đi ra?” Huyền Thiên Cơ nhìn hai người tư thế, không nhịn được cười nói.

Tử Dạ sắc mặt chợt biến, quát lên: “Câm miệng!”

Kết giới vòng sáng cũng theo nàng rung động tâm tình mà kịch liệt rung động, lại là một vòng bảo điện ánh sáng thần thánh chiếu đến, ép tới kết giới kia hoảng hốt bất định.

Tử Dạ sắc mặt cực kỳ trắng xám, rốt cục không chịu nổi, bị ánh sáng thần thánh đánh nát kết giới, gột rửa ở trên người nàng.

Nhưng này ánh sáng thần thánh thật giống chỉ có sức áp chế, cũng không có công kích uy năng. Tử Dạ chỉ là nháy mắt lực kiệt, bị ánh sáng thần thánh quét qua, ngay ở không trung lật vài vòng, trực tiếp bị đẩy trở lại tại chỗ trên.

Tử Dạ tức giận lồng ngực đều phải nổ tung, nhưng cũng một chút biện pháp đều không.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu lần thứ hai lấy làm kinh hãi, này bảo điện ánh sáng thần thánh lực lượng mạnh mẽ, vượt xa ra bọn họ tưởng tượng.

Hai người liếc nhau một cái, thấy kia Tử Dạ xác thực chưa hề đi ra năng lực, lúc này mới đem kiếm cất đi.

Dương Thanh Huyền, Tử Diều Hâu, Thi Ngọc Nhan, ba người đứng trên Phù Không đảo, tiến thối không phải, không biết như thế nào cho phải.

Đột nhiên, Tịch Đại mở mắt ra, cười yêu kiều dáng vẻ, ánh mắt hòa ái rơi trên người Dương Thanh Huyền, hỏi: “Trước ở Địa Ngục Đạo bên trong, để cho ngươi hướng về Quỷ Vương nắm chìa khoá, không biết bắt được không có?”

Dương Thanh Huyền đem chuôi này chìa khoá lấy ra, nâng ở trong tay biểu diễn ra, nói: “Tịch Đại tiên sinh nói nhưng là chuôi này?”

Tịch Đại hai con ngươi co rụt lại, luôn luôn trấn định như thường hắn cũng không nhịn được có chút kích động, luôn miệng nói: “Là chuôi này, là chuôi này, phải là chuôi này, ha ha, không nghĩ tới ngươi lại thật sự mang tới.”

Dương Thanh Huyền nghi ngờ nói: “Chuôi này chìa khoá để làm gì?”

Hắn cầm trong tay ước lượng mấy lần, chìa khóa vật liệu không phải vàng không phải ngọc, cũng không biết là cái gì đúc thành.

Tịch Đại hắc tiếng nói: “Chuôi này chìa khoá, chính là mở ra này bên trong điện then chốt a, chỉ có chìa khóa này mới có thể phá vỡ càn khôn định một diệu pháp liên hoa đại trận."

Trong trận hơn ba mươi người, tất cả đều là cả người run lên, ánh mắt đồng loạt rơi vào cái kia trên chìa khóa, nổ bắn ra hưng phấn ánh sáng lộng lẫy. Vốn cho là không biết muốn khốn bao lâu, không nghĩ tới liền xuất hiện thự quang.

Tử Dạ càng là ngạc nhiên một hồi, sắc mặt âm trầm hơi hơi đẹp đẽ chút.

Dương Thanh Huyền càng là không ngờ rằng, chìa khóa này cư nhiên như thế trọng yếu, hắn trầm tư một chút, hỏi: "Tịch Đại tiên sinh, chìa khóa này ứng với nên sử dụng như thế nào?"

Tịch Đại nói: "Ta cũng chỉ là từ trong sách cổ thấy liên quan với Ân Võ Điện ghi chép, không nghĩ tới chìa khóa này thật tồn tại, bên trong ghi lại một bộ sử dụng phương pháp, ngươi mà nhớ kỹ."

Ngay sau đó, Tịch Đại đem cái kia biện pháp giảng giải đi ra.

Dương Thanh Huyền nghe xong một trận, gật đầu nói: "Ta biết."

Tất cả mọi người là mừng như điên, từng cái từng cái kích động không thôi.

Nhật Dụ càng là vội vã không nhịn nổi, thúc giục: "Biện pháp rất đơn giản, tiểu tử, mau mau giải khai đại trận này!"

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn hắn, nói: "Như là không có có chìa khoá, đại trận này từ cổ chí kim đều không người có thể phá chứ?"

Tịch Đại gật đầu nói: "Đúng thế."

Nhật Dụ nhíu mày lại, nói: "Lẽ nào ngươi muốn coi đây là áp chế, theo chúng ta đàm luận chỗ tốt?"

Dương Thanh Huyền khóe miệng vung lên ý cười, lập tức lại thở dài, nói: “Thơ đại tiểu thư, Mạc Đình đại nhân, Hồng Uyên đại nhân, xin lỗi.”

Trong tay hắn dựng lên một mảnh xích hỏa, trực tiếp đem màu vàng kia chìa khoá đốt thành tro bụi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 987: Phá Huỷ Chìa Khoá, Bi Phẫn Cuộc Chiến

“A?!”

Thi Ngọc Nhan há to mồm, hắn vừa nghe được Dương Thanh Huyền nói chuyện, liền mơ hồ nhận ra được không ổn, nhưng cũng không biết hắn muốn làm cái gì. Sau một khắc, liền trực tiếp gặp được chìa khoá không còn, toàn bộ quá trình nhanh chóng, liền phản ứng đều không.

Bị vây ở trong trận hơn ba mươi người, càng là từng cái từng cái kinh ngạc đến ngây người, liền ngay cả Tịch Đại cũng trợn mắt ngoác mồm, triệt để trợn tròn mắt.

Tịch Đại ngàn tính vạn tính, cũng không tính được Dương Thanh Huyền sẽ chiếc chìa khóa phá huỷ.

Nhật Dụ há to mồm, nghĩ nổi giận hơn mắng người, nhưng nội tâm nhưng không rõ dâng lên cảm giác vô lực, liền mắng cũng không muốn mắng, ngơ ngác đứng ở trong trận pháp.

“Ngươi muốn chết a!”

Một đạo kinh thiên nộ hống truyền đến, chính là cuồng nộ Vũ Vô Cực.

“A! A! Ta muốn giết ngươi!”

Vũ Vô Cực một hồi tuôn ra Ma Thần chân thân, một vị to lớn ma ảnh đứng vững biển mây, đáng sợ chân nguyên ở bốn phía kích động “Đùng đùng” vang vọng, nháy mắt liền rút ra ba đường hắc đao, mạnh mẽ chém hạ xuống.

“Ầm ầm!”

Ánh đao lóe lên, hóa thành một đạo Hắc Long ngang trời ra, mang theo hung ác tức giận, khuấy lên một mảnh phong vân. Đem bảo điện chụp xuống ánh sáng thần thánh xé rách, rít gào mà lên.

“Ầm ầm!”

Lại là một tiếng rung mạnh, Hắc Long bay lên không bất quá chớp mắt, liền có một đạo vô cùng sáng ánh sáng thần thánh dập dờn bồng bềnh mà đến, trực tiếp đem Hắc Long áp chế nổ tung, nổ ra một mảnh màu tím đen tinh tế năng lượng, như kinh lạc như thế ở trong trận khuếch tán.

Đồng dạng lại chỉ là chớp mắt, hết thảy năng lượng dấu vết đã bị gột rửa hết sạch.

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, đối với này hộ cung đại trận lý giải, lại tăng lên một tầng.

Mạc Đình cũng cười khổ không thôi, hậm hực nói: “Ngươi đây không phải là đem ta cũng hại sao.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Xin lỗi ngài. Bên trong trận pháp này ngoại trừ số ít mấy người ở ngoài, đều là một ít tuyệt thế hung ma. Hơn nữa ta như là giải khai đại trận, sợ là sau một khắc sẽ chết ở Dạ Hậu trong tay, ta chết không hết tội, nhưng ta không thể nắm Tử Diều Hâu tính mạng đến mạo hiểm như vậy. Huống hồ ta tin tưởng lấy chư vị đại nhân lực lượng, sớm muộn có biện pháp đi ra. Phá huỷ chìa khoá, cũng chỉ là ta kế tạm thời.”

Mạc Đình thở dài, không biết nói cái gì cho phải. Tuy nói lòng có căm giận bất mãn, nhưng vừa nhìn nhiều như vậy cường giả cái thế bồi tiếp chính mình, ngược lại cũng cảm thấy thú vị. Nội tâm oán giận một hồi thiếu rất nhiều.

Còn có Thiên Nga Tôn giả, nhẹ nhàng nhíu mày lại đầu, cũng không hề nói gì.

“Dương Thanh Huyền! Ta giết ngươi!”

Thi Ngọc Nhan một tiếng giận dữ hét lớn, Man Thần chiến kích liền đâm đi qua.

Chìa khoá bị hủy, cha nàng cũng phải cả đời vây ở này, cho đến chết.

Trừ tức giận ra, còn có một loại bị phản bội vứt bỏ cảm giác, thêm vào trước trong lòng một ít ghen tuông, trong khoảnh khắc toàn bộ bộc phát ra.

Thi Ngọc Nhan cặp kia minh triệt trong đôi mắt to, tràn đầy lửa giận cùng sự thù hận, trong hốc mắt còn có chút ướt át.

Dương Thanh Huyền thầm than một tiếng, tự biết có lỗi với nàng, cũng không muốn ra tay, liền thi triển thân pháp, ở treo trên đảo nhất muội né tránh.

Nhưng Thi Ngọc Nhan tu vi vốn là cao hơn nhiều hắn, mặc dù là nghiêm túc ứng chiến, cũng không bao nhiêu phần thắng, huống hồ hiện tại lòng mang hổ thẹn, đối phương lại lòng sinh phẫn nộ hận, cứ kéo dài tình huống như thế, rất nhanh liền rơi vào hạ phong, ngàn cân treo sợi tóc.

“Ngươi người nữ nhân điên này, dừng tay!”

Tử Diều Hâu đã sớm không nhìn nổi, nâng kiếm Ndf3Ol0v chém tới.

“Ầm!”

Ai ca kiếm chém ở Man Thần kích trên, tuôn ra một mảnh ánh vàng, đã bị Man Thần kích áp chế lại.

Tử Diều Hâu chỉ cảm thấy cánh tay chìm xuống, từ chiến kích truyền lên đến cự lực, ép tới nàng không cách nào nhúc nhích. Vội vàng về kiếm xoay người, liền lui về phía sau.

Thi Ngọc Nhan trong mắt hàn quang lóe lên, chiến kích không tha thứ, run lên bên dưới đâm thẳng mà tới. Kích trước dao nhọn trên hóa ra một mảnh vệt trắng, trình hình quạt chém tới.

“Đủ rồi!” Dương Thanh Huyền khẽ quát một tiếng, dưới chân đạp kỳ dị bộ pháp, một chiêu Lăng Sương Phiêu Hoa Chưởng, liền vỗ vào chiến kích trên, “Ầm” một tiếng đem chiến kích đánh bay.

Thi Ngọc Nhan trong lòng đau xót, xoay người lại nhất chuyển, vẽ ra một cái hình tròn to lớn, liền bổ về phía Dương Thanh Huyền, quát lên: “Ngươi cuối cùng cũng coi như ra tay rồi, hơn nữa còn là vì nàng hướng về ta ra tay! Ngươi vì nàng, không tiếc đem cha ta vây ở trong trận, hiện tại lại vì nàng hướng về ta ra tay!”

Kích pháp thẳng thắn thoải mái, thần dũng cực kỳ.

Đem Thi Ngọc Nhan tính cách cùng tu vi, phát huy vô cùng nhuần nhuyễn, không một chút nào hạ thủ lưu tình.

Thi Diễn nhẹ nhàng cau lại hạ lông mày, suy nghĩ con gái câu nói mới vừa rồi kia, tựa hồ bắt được cái gì.

Dương Thanh Huyền bị buộc toàn lực làm, lấy ra Nam Minh Ly Hỏa Kiếm, cùng Thi Ngọc Nhan chiến đấu, trong lúc nhất thời chiến kích ngang dọc, kiếm khí nổi lên bốn phía.

Từ Hư Thiên Thành lần đầu gặp gỡ, đến cướp đi Huyền Nguyên khống Thủy Kỳ, lại tới đưa về Huyền Nguyên khống Thủy Kỳ, lại tới hiện tại, Dương Thanh Huyền đã từ một cái khó có thể chống chọi Thi Ngọc Nhan lâu la, thành tăng đến có thể công bằng một trận chiến.

Thi Ngọc Nhan có tiếp cận Thái Thiên Vị đại viên mãn tu vi, mà Dương Thanh Huyền đúng lúc là Tiểu Thiên Vị đại viên mãn, hai người cách biệt đầy đủ một đại cảnh giới, vốn là không huyền niệm chút nào chiến đấu, nhưng cũng đánh khó phân thắng bại.

đọc truyện vớ i http://truyen

cuatui . net/ Dương Thanh Huyền toàn thể trên đều rơi vào hạ phong, nhưng cũng có thể kéo chặt lấy đối phương, chiến mà không bại.

Thêm vào Tử Diều Hâu ở một bên, thỉnh thoảng bổ một kiếm đi vào, cho Thi Ngọc Nhan chế tạo phiền phức, làm cho chiến cuộc cứng ở cái kia, trong thời gian ngắn khó có thể phân ra thắng bại.

Bị vây ở trong trận hơn ba mươi người, không có chỗ nào mà không phải là tuyệt đại cường giả, nhãn lực siêu cường, một hồi liền nhìn ra Dương Thanh Huyền thân thủ bất phàm, cực kỳ lợi hại.

Thi Ngọc Nhan tu luyện vốn là tầng cao nhất pháp quyết, thêm vào chính mình thiên tư thông tuệ, đạo tâm kiên định, ở cùng cấp bên trong đều hiếm có địch thủ, mặc dù là Thái Thiên Vị tột cùng võ giả, cũng chưa chắc có thể thắng nàng. Mà giờ khắc này lại bị thấp chính mình đầy đủ một đại cảnh giới Dương Thanh Huyền kéo vào cục diện bế tắc, đánh mãi không xong.

“Thi Diễn ngươi con lợn này, dạy thế nào nữ nhi? Cao hơn nhân gia một đại cảnh giới, lại còn không làm gì được đối phương. Các ngươi Quân Thiên Tử Phủ võ học, thực sự là cứt chó!”

Vũ Vô Cực tức giận đến nghiến răng, không chút khách khí mở miệng liền mắng.

Thi Diễn cũng không lên tiếng, mà là cẩn thận quan sát đến ba người chiến đấu.

Còn lại người cũng đều đối với Dương Thanh Huyền lòng mang oán hận, hi vọng Thi Ngọc Nhan có thể đem chém giết, vốn lấy nhãn lực của bọn họ tự nhiên nhìn ra, sai không ở Thi Ngọc Nhan, mà là Dương Thanh Huyền sức chiến đấu thật là đáng sợ, vượt qua cùng cấp nhiều lắm.

Thi Ngọc Nhan chính mình gấp hơn, nàng biết Dương Thanh Huyền là Thanh Long Thánh Chủ, Tinh Giới bên trong còn có không biết Tinh Túc tồn tại, Dương Thanh Huyền một khi toàn bộ lá bài tẩy đều nhảy ra tới, bại người có thể là nàng.

Một loại sâu sắc hối hận tại nội tâm sinh ra, hối hận chính mình vì sao không cố gắng tu luyện, hiện tại liền một cái Tiểu Thiên Vị đều đánh không lại, hối hận chính mình vì sao phải đến Biển Đen, đem cha cũng liên lụy đi vào.

Trong lòng loạn một cái, trong tay chiêu thức liền rối loạn.

Dương Thanh Huyền lập tức cảm giác được, kiếm thế run lên, vẽ ra trên không trung một đạo hẹp dài hoả tuyến, cuồng kích mà xuống.

“Ầm!”

Thi Ngọc Nhan chiến kích trên Thủy Nguyên lực lượng bị đánh nát, lui về sau một bước, đem hỏa kiếm trên sức mạnh dời đi.

Dương Thanh Huyền nắm lấy cơ hội, xoay người rời đi, lưu lại một câu: “Chuyện lần này xin lỗi, sau này còn gặp lại.”

Nếu chìa khoá bị hủy, ai cũng vào không được bên trong điện, ở đây ở thêm vô ích.

Dương Thanh Huyền kịp thời lập đoạn, mang theo Tử Diều Hâu ngự không mà lên, liền muốn bỏ chạy.

Thi Ngọc Nhan nơi nào chịu để hắn đi, mặc dù biết lưu hắn lại cũng vô dụng, nhưng một lời oán khí ở trong người, dưới chân nhẹ nhàng giẫm một cái, liền nắm kích đuổi theo.

Dương Thanh Huyền vừa đứng dậy, bỗng nhiên Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, liền thấy xa xa mấy cái bóng đen lấy tốc độ cực nhanh độn không mà tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 988: Yên Lặng Xem Biến Đổi, Sự Tình Có Khả Năng Chuyển Biến Tốt

“Không tốt là Hồ Hải, hắn lại không chết!”

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên một hồi, phía sau Thi Ngọc Nhan liền công đi qua, hắn nắm chặt Tử Diều Hâu tay, bóng người loáng một cái, tránh thoát cái kia chiến kích công kích, lần thứ hai bay xuống Phù Không đảo trên.

Hồ Hải mấy người chớp mắt là tới, nhìn thấy bị trận pháp khốn trụ được hơn ba mươi người sau, toàn bộ đều thất kinh, ngự không ở phía xa không dám tới gần.

Theo Hồ Hải cùng nhau tới trước, ngoại trừ Diệp Thịnh, còn có cái kia trên người mặc đêm trăng ngân giáp vạn anh, tiêm gầy như que củi nam tử, còn dư lại không biết là chết rồi, vẫn còn bị khốn ở phía sau.

Dương Thanh Huyền buồn bực không thôi, lại lâm vào cùng Thi Ngọc Nhan khổ chiến, như vậy tiêu hao từ từ không có bất cứ kết quả gì. Nhưng đối phương ép quá bức bách, đồng thời mỗi một lần ánh mắt đụng vào nhau, đều sẽ bị đối phương cái kia hiện ra tia máu cùng căm hận con mắt trành đến hoảng hốt.

“Hai người này không phải vẫn thân thân ngã ngã sao? Làm sao đột nhiên liền trở mặt thành thù, liều mạng tranh đấu? Cô nàng này chiêu chiêu độc ác, rõ ràng cho thấy muốn đối phương tính mạng, không giống như là cạm bẫy.” Phù Không đảo ở ngoài, Hồ Hải nhìn chằm chằm nhìn một hồi, phân tích nói.

Gầy gò như trúc nam tử trầm ngâm nói: “Không có gì không phải là bởi vì nhiều một người nữ nhân duyên cớ?”

Hồ Hải sờ lên cằm, hắc tiếng nói: “Thật có khả năng, tình tay ba rất dễ dàng xảy ra án mạng.”

Vạn anh khinh thường liếc mắt nhìn chiến đấu, ánh mắt rơi ở phía trước trên cung điện, tâm tình có chút dâng trào, “Này chút mảnh vụn sự tình ta không có hứng thú, ta chỉ muốn biết, này bên trong điện làm sao đi vào.”

Hồ Hải lạnh rên một tiếng, cười tà nói: “Không nhìn thấy nhiều cường giả như vậy đều bị vây ở này sao? Trong này còn có chấp chưởng Biển Đen Dạ Hậu đại nhân, khà khà, lấy thủ đoạn của chúng ta muốn đi vào, sợ là không có khả năng lắm.”

Gầy gò như trúc nam tử gật đầu nói: “Yên lặng xem biến đổi đi.”

Chỉ có Diệp Thịnh không nói tiếng nào, Ám Trầm ánh mắt nhìn chằm chằm Tử Diều Hâu nhìn một hồi, sau đó cùng trong trận Diệp Vô Sát trao đổi mấy lần ánh mắt, tựa hồ chiếm được một ít tin tức, nhẹ nhàng nhíu mày lại.

Dương Thanh Huyền bị Thi Ngọc Nhan bức một trận buồn bực, không nhịn được thấp giọng quát lên: “Thơ đại tiểu thư, ngươi trước yên tĩnh một chút. Lấy lệnh tôn tu vi thần thông, còn có Dạ Hậu đám người thực lực, từ lâu Thông Thiên tạo hóa, một tòa trận pháp làm sao có khả năng nhốt được bọn họ? Phá trận ra chỉ là vấn đề thời gian thôi. Ta đem chìa khoá phá huỷ, cũng chỉ là kế tạm thời.”

Thi Ngọc Nhan trong tay chiến kích run một cái, tạm thời đem thế tiến công vừa thu lại, cái kia cửa hàng ngày chiến ý cùng sát khí cũng tiêu tan vô hình. Nàng vốn là thông tuệ chí cực người, khi trước oán ghét cũng phát tiết hơn nửa, giờ khắc này bị Dương

Thanh Huyền một chút, bỗng nhiên hiểu ra lại đây.

Nàng đem chiến kích thu về, nhìn phía Thi Diễn, hỏi: “Cha, ngươi có thể có biện pháp đi ra?”

Thi Diễn lắc lắc đầu, lập tức lại gật gật đầu, nhìn Thi Ngọc Nhan không rõ vì sao.

Thi Diễn than thở: “Ngươi đích xác có chút hướng về di chuyển, càng là vào lúc này, càng cần phải tỉnh táo phán đoán. Này càn khôn định một diệu pháp liên hoa đại trận, từ cổ chí kim chưa bao giờ có người phá qua, muốn đi ra nói nghe thì dễ. Nhưng chúng ta bị nhốt trong trận, thì có sáu vị Giới Vương cảnh cường giả, nguồn sức mạnh này đủ để san bằng trong thiên hạ bất kỳ thế lực nào, coi như là mờ mịt Tinh Cung cũng chưa chắc chống đỡ được. Nếu chúng ta sáu người liên thủ, thật muốn phá đại trận này, ngược lại cũng không khó.”

Thi Ngọc Nhan đại hỉ, vội hỏi: “Vậy các ngươi vì sao không liên thủ phá trận đi ra?”

Thi Diễn hoàn toàn không có cái kia khổ não vẻ, trái lại khẽ mỉm cười, nói: “Hai nguyên nhân, phá đại trận này không phải là trò đùa, chúng ta sáu người liên thủ, tất nhiên là kinh thiên động địa, tự thương hại tám trăm không nói, có thể có khả năng đem bên trong điện cũng cùng nhau phá huỷ, đây là chúng ta không muốn nhìn thấy. Thứ yếu, liên thủ lại, tự thương hại tám trăm, nếu là có người mang trong lòng giả dối, ngầm hạ độc thủ, khả năng thì có ngã xuống nguy hiểm, chúng ta cũng vậy trong đó tín nhiệm không đủ.”

Thi Ngọc Nhan sững sờ nói: “Vì lẽ đó liền... Cương ở nơi này?”

Thi Diễn gật gật đầu.

Hồng Uyên, Nhật Dụ đám người, đều là ánh mắt sáng quắc, sau đó lóe lên đem tinh mang thu vào đáy mắt, cũng không lên tiếng.

Thi Diễn đúng là bọn họ suy nghĩ trong lòng.

Mạc Đình, Diệp Vô Sát đám người nhưng là cười khổ không thôi, lấy thực lực của bọn họ không khỏi là xưng bá nhất phương tồn tại, ở chỗ này nhưng không phát huy ra nửa điểm tác dụng.

Thi Diễn nói: “Ngọc Nhan a, ngươi kích động. Hơn nữa vừa nãy ngươi đánh với Dương Thanh Huyền một trận, ta cũng nhìn rõ rõ ràng ràng. Tuy rằng thiên phú của ngươi không sai, cùng cấp bên trong hiếm có địch thủ, nhưng giờ khắc này cũng hẳn phải biết nhân ngoại hữu nhân, trời cao có trời cao hơn đi.”

Thi Ngọc Nhan có chút xấu hổ, nghiêm nghị nói: “Ta biết rồi, cha.” Trên mặt nàng lại xuất hiện vẻ lo âu, nói: “Nhưng cha như vậy bị nhốt nơi đây, cũng không phải biện pháp a.”

Thi Diễn quỷ bí nở nụ cười, nói: “Không phải biện pháp, chính là biện pháp.”

“Khái khái, trên thực tế, ta cảm thấy được, cần phải có người có thể phá trận.” Tịch Đại đột nhiên xoay người, nhìn phía Huyền Thiên Cơ, ấp a ấp úng nói rằng: “Ngươi nói là đi, huyền giả đại nhân.”

Huyền Thiên Cơ híp mắt cười nói: “Tịch Đại tiên sinh quá đề cao ta.”

Vũ Vô Cực sầm mặt lại, tựa hồ nghĩ tới điều gì, trọng rên một tiếng.

Tịch Đại “Khà khà” nở nụ cười hai tiếng, nói: “Huyền giả đại nhân Võ Hồn thay trời hành đạo, chính là thập đại chí cường Võ Hồn bên trong, đáng sợ nhất hàng đầu Võ Hồn một trong. Thẳng đưa tới Thiên Đạo lực lượng, thay trời hành đạo. Ha ha, thế gian này vạn pháp vạn vật, không có gì không kém Thiên Đạo. Càn khôn định một diệu pháp liên hoa đại trận tuy rằng thần diệu, nhưng cũng không thể siêu thoát Thiên Đạo.”

Huyền Thiên Cơ trợn mắt nói: “Thiên Đạo mịt mờ, ngươi nói dẫn liền dẫn? Huống hồ ta hiện tại chỉ là ký túc ở bộ thân thể này bên trong, đối với Võ Hồn lực chưởng khống cực yếu. Trừ phi bản tôn ở đây, mới có niềm tin chắc chắn phá trận.”

Tịch Đại nhưng chưa từ bỏ ý định, tiếp tục nói: “Theo ta được biết, Vũ Giả đại nhân mặc dù là gửi thân thể ở thế thân bên trong, cũng là có thể triệu hoán Võ Hồn, chỉ là đối với thế thân hao tổn rất lớn thôi.”

Huyền Thiên Cơ cũng không phủ nhận, trực tiếp nói: “Ngươi nói đúng, ta hiện tại cũng có thể dùng thay trời hành đạo, nếu chỉ là ngắn ngủi triển khai không thành vấn đề. Nhưng muốn phá đại trận này, này là đời đầu Vũ Giả thân thể liền triệt để phá huỷ. Nguyên bản phá huỷ cũng không đáng kể, nhưng ta mất đi gửi thân thể, trơ mắt nhìn các ngươi vào bên trong điện được chỗ tốt, ta một người cút về bản tôn trong cơ thể đi? Hừ, Tịch Đại tiên sinh, ta coi ngươi là bạn, ngươi nhưng khi ta là người ngu.”

Tịch Đại bị hận thật không tiện, ngượng ngùng nói rằng: “Cái kia có thể như thế nào cho phải? Nếu không các ngươi sáu vị liên thủ, cộng phá trận này. Liên thủ trước tiên phát cái thề độc, không được có dị tâm.”

Huyền Thiên Cơ nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: “Thề độc ta sẽ không phát, liên thủ ta cũng không biết làm. Bởi vì trận pháp này có thể dễ dàng phá vỡ, chỉ cần người kia muốn.”

Tịch Đại, Nhật Dụ bọn người là không nhịn được cùng kêu lên hỏi: “Ai?”

Huyền Thiên Cơ ánh mắt nhìn phía ngoài trận, rơi trên người

Dương Thanh Huyền, mang theo giảo hoạt nụ cười, “Ta nói có đúng không, Dương Thanh Huyền.”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, nhưng hắn năng lực ứng biến cực mạnh, tại mọi người nhìn chăm chú bên dưới, vẫn như cũ trấn định tự nhiên, từ tốn nói: “Ta không hiểu huyền giả đại nhân đang nói cái gì. Liền các ngươi đều không phá hết đại trận, ta nào có cái này năng lực.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ngươi tự thân không có cái này năng lực, nhưng ngươi có chìa khoá a. Vừa nãy ngươi phá huỷ chuôi này chìa khoá, là giả.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 989: Cả Đời Kẻ Địch

“Cái gì? Giả?” Mọi người đều trợn tròn mắt, đồng thời lộ ra quái lạ cùng thần sắc hoài nghi, dù sao ai cũng chưa từng thấy chìa khoá, chứng minh như thế nào cái kia chìa khoá là giả.

Thi Ngọc Nhan càng là ngạc nhiên, nhìn Dương Thanh Huyền, một bộ kiểm chứng dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy trái tim “Rầm” nhảy lợi hại, trấn định nói: “Ha ha, chuyện cười, ta ở đâu ra cái gì giả chìa khoá. Chìa khoá chỉ có một thanh, hủy chi tắc không.”

Hắn tuy rằng đựng trấn định, nhưng theo dõi hắn đều là những người nào, một hồi liền nhận ra được sự chột dạ của hắn, nhất thời từng đôi ánh mắt trở nên ác liệt mà âm hàn.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trở nên khó coi, hắn cũng biết mình bị nhìn xuyên.

Thi Ngọc Nhan đồng dạng tức giận không ngớt, hung hăng theo dõi hắn.

Tịch Đại sửng sốt một lát, nói: “Huyền giả đại nhân, ngươi là làm thế nào thấy được đó là giả chìa khóa, chẳng lẽ ngươi gặp thật chìa khoá?”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ha ha, thật chìa khoá ta chưa từng thấy. Nhưng ta đối với Dương Thanh Huyền giải, hắn là có ân tất báo người. Hồng Uyên cùng Mạc Đình đều có ân với hắn, hắn đoạn không đến nỗi đưa hai người này đi chết. Thứ yếu, cũng là mấu chốt nhất một chút, hắn là đang nghe xong ngươi giảng giải chìa khóa phương pháp sử dụng sau mới hủy diệt chìa khoá. Nếu là thật muốn hủy đi, vừa sáng cũng sẽ phá hủy, nào có rỗi rãnh nghe ngươi nói phương pháp lại hủy?”

Tịch Đại lúc này mới chợt hiểu, trong miệng liền nói: “Xấu hổ, xấu hổ.”

Về tâm trí cùng mưu lược trên, hắn đối với Huyền Thiên Cơ FVNWluoL là tâm phục khẩu phục.

Dương Thanh Huyền sắc mặt thay đổi mấy lần, ngoại trừ trong trận người ở ngoài, hắn còn nhận ra được vài đạo bất thiện ánh mắt, chính là Hồ Hải mấy người quăng tới.

Tịch Đại lại hỏi: “Hắn tại sao muốn làm bộ phá huỷ chìa khoá? Chính là vì làm tức giận mọi người sao? Lời giải thích này nói không thông chứ?”

Huyền Thiên Cơ nghĩ một hồi, nói: “Vậy thì phải hỏi Dương Thanh Huyền mình, có lẽ... Hắn nghĩ kéo dài thời gian? Nếu là có người biết chìa khoá trên người hắn, tất nhiên là muốn cướp đoạt.”

Dương Thanh Huyền nghe được sợ run tim mất mật, toàn thân rét run, chính mình tất cả bàn tính cùng thủ đoạn, lại đều bị Huyền Thiên Cơ khám phá.

Hắn đích xác là muốn kéo dài thời gian, chờ Liệt Giai Phi cùng doanh giả đến đây, đem cục diện làm loạn. Đồng thời có Liệt Giai Phi ở, càng có khả năng khống ở thế cuộc.

Cái kia chìa khoá ai cũng chưa từng thấy, hắn tùy tiện tìm khối kim loại liền tạo thành chìa khóa dáng vẻ, vốn cho là thiên y vô phùng, nhưng không nghĩ tới vẫn còn bị người nhìn ra.

“Người này thật là đáng sợ!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nghĩ lên Hoa Giải Ngữ đã nói, người này đem là mình cả đời kẻ địch.

"Ừng ục." Hắn nuốt xuống hạ nước bọt, nội tâm cảm thấy một trận vô lực.

Mỗi một lần đối mặt Huyền Thiên Cơ, Dương Thanh Huyền đều so với trước kia lên không ít đài cấp, nhưng nhìn qua tầng tầng mây mù nhìn chăm chú người này, nhưng càng phát cảm thấy sâu không lường được, càng phát có loại cảm giác vô lực.

"Kẻ địch như vậy, có thể đánh bại sao?"

Dương Thanh Huyền để tay lên ngực tự hỏi, đạo tâm đều dao động.

"Chìa khoá nắm đến!"

Ngay ở Dương Thanh Huyền trở nên hoảng hốt thời điểm, gầy gò nam tử bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở trước mặt hắn, duỗi ra sào tre giống như tay, hướng về hắn đòi hỏi chìa khoá.

Dương Thanh Huyền duỗi xoay tay một cái, một viên vàng lóng lánh chìa khoá xuất hiện ở trong tay, bảo khí mười phần. Hắn nhìn chầm chầm Huyền Thiên Cơ, cười lạnh nói: "Nguyên bản ta giữ lại chìa khoá, ngươi còn có đi ra cơ hội, hiện tại... Liền dựa cả vào chính ngươi."

Nói năm ngón tay nắm chặt, cái kia trên chìa khóa lập tức dựng lên Xích Diễm.

"Không!" Thi Ngọc Nhan gấp kêu một tiếng, liền muốn ra tay cướp đoạt lại.

Nhưng này gầy gò nam tử tốc độ càng nhanh hơn, một bước liền cướp ở Dương Thanh Huyền trước người, năm ngón tay một phen, giống như ngày xây hướng về cái kia chìa khoá chụp xuống, đồng thời phẫn nộ quát: “Muốn chết!”

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, chìa khoá ở tại lòng bàn tay, bị Xích Hỏa cùng chân khí bao lấy, nhanh chóng xoay tròn, trực tiếp đập tới.

“Oành!”

Hai người chạm nhau một chưởng, cuồng phách chân khí đặt ở trên chìa khóa, trực tiếp đem đánh nát bấy, hóa thành một mảnh kim phấn, tung xuống tản ra, bị gió vừa thổi liền không thấy hình bóng.

Dương Thanh Huyền thu tay về đến, hừ lạnh nói: “Hiện tại... Chìa khoá là thật không còn.”

Tịch Đại cười khổ nói: “Đều do lão hủ, lòng hiếu kỳ hại chết người.”

“Ha ha.” Huyền Thiên Cơ cười to nói: “Có ý tứ, chư vị, các ngươi làm sao nhìn, là tiếp tục chờ tiếp đây, vẫn là liên thủ phá trận đây?”

Hồng Uyên đột nhiên mở miệng nói: “Phá trận là nhất định phải, nhưng ta nghĩ lại các loại. Này càn khôn định một diệu pháp liên hoa trong đại trận ảo diệu, chư vị cũng nhất định tìm hiểu như đói như khát chứ? Bây giờ có thể để cho chúng ta động lòng đồ vật, đã không nhiều lắm. Nói thật, lại nghỉ ngơi mười năm ta cũng vui vẻ.”

Vũ Vô Cực quát lên: “Ngươi người chim này, ai muốn cùng ngươi ở đây nghỉ ngơi mười năm? Này ảo diệu của trận pháp quá thấp quá nông, chỉ có ngươi loại này Đạo ý cực thấp nhân tài có hứng thú. Bản tọa một phút cũng không muốn đợi.”

Hồng Uyên lạnh nhạt nói: “Ngươi lợi hại, chính ngươi đi nha.”

[truyen cua❤tui dot net] h

ttp:// t ruyencuatui.net Vũ Vô Cực lạnh giọng nói: “Chờ ta đi ra ngoài, cái thứ nhất sẽ giết ngươi. Sau đó đi ngày chi ổ giết còn dư lại những người chim kia!”

Hồng Uyên quát lên: “Câu nói này ngươi đã không phải lần đầu tiên nói rồi, xem ra thật không thể để ngươi sống nữa!”

Hai người đều là ánh sáng lạnh lẽo tương đối, sát cơ không hề che giấu chút nào ở trên mặt lưu chuyển.

Nhật Dụ lớn tiếng nói: “Tất cả chớ ồn ào, Vũ Vô Cực nói đúng, đi ra ngoài trước mới là chuyện khẩn yếu.”

Thi Diễn ngước mắt lên, nói rằng: “Chỉ cần sáu người liên thủ, bất cứ lúc nào cũng có thể đi ra ngoài. Mà trận pháp này hàm nghĩa, lại không có có cơ duyên gặp. Ta so sánh tán thành Hồng Uyên đại nhân.”

Thi Ngọc Nhan cả kinh nói: “Cha...” Nàng không nghĩ tới Thi Diễn lại chính mình không muốn đi ra.

Tịch Đại cười khổ nói: “Hơn nữa các ngươi sáu người liên thủ phá trận, này bên trong điện sợ đều không giữ được.”

Gầy gò nam tử đám người nghe vậy, đều là vừa kinh vừa sợ.

Gầy gò nam tử phẫn nộ nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, lạnh giọng nói: “Đều là trách ngươi, không giết ngươi không đủ để để lộ hận!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Như là Dạ Hậu đám người đi ra, coi như bên trong điện có thể bảo vệ, đồ vật bên trong sẽ có phần của ngươi sao?”

Gầy gò nam tử sửng sốt một chút, cũng lập tức tỉnh táo lại, đứng ở một bên không lên tiếng.

Toàn bộ cục diện liền cương ở nơi này, tất cả mọi người không biết như thế nào cho phải.

Không vào được, lùi lại không cam lòng.

Dương Thanh Huyền ở cùng Thi Ngọc Nhan trong trận chiến ấy, tiêu hao nhiều lắm thể năng, thẳng thắn trực tiếp ngồi xếp bằng xuống, điều dưỡng chân nguyên.

Tử Diều Hâu cũng lặng lặng cùng hắn ngồi cùng một chỗ.

Thi Ngọc Nhan nhìn hai người, nội tâm không nói ra được chua xót, nàng ngầm hỏi mình, "Ta đây là thế nào, trước còn rất tốt, tại sao hiện tại liền mất Phương Thốn? Lẽ nào ta là ưa thích hắn sao?"

Vừa nghĩ đến điểm này, càng có một tia kinh hoảng, vội vàng tự mình phủ định, "Sẽ không, chỉ là bởi vì hắn có Thái Huyền mộ kiếm, ta mới bắt đầu quan tâm hắn."

Gầy gò nam tử cùng Diệp Thịnh đám người, cũng đều đứng ở đằng xa, tìm một địa phương ngồi xếp bằng xuống. Liền ngay cả Hồ Hải cũng không có công kích Dương Thanh Huyền, trở nên vô cùng yên tĩnh.

Sau đó không lâu, lại lục tục có người đến. Nhưng sắc mặt đều không tốt nhìn, trên người mang thương không ít.

Lại phía sau, tới được người liền càng nhiều, khí sắc chờ nếu so với khi trước người tốt chút. Bởi vì cái kia U Minh Hải trên Khuê Xà, ở từng nhóm một võ giả trùng kích vào, toàn bộ bị càn quét sạch sẽ.

Toàn bộ âm ty và trần gian trên đường, ngoại trừ tốn thời gian dài hơn lâu một chút ở ngoài, cơ bản không tồn tại nguy hiểm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 990: Hổ Xuống Đồng Bằng, Hiền Giả Đại Nhân

Không biết qua bao lâu, Phù Không đảo thượng tụ họp hơn trăm người.

Bị vây ở trong trận pháp hơn ba mươi người tất cả đều lặng lặng nhắm mắt bấm quyết, tìm hiểu đại trận này hàm nghĩa, tìm kiếm sơ hở trong đó.

Mới tới mấy người thử muốn từ bên ngoài phá mở đại trận, toàn bộ đều tay trắng trở về, trực tiếp bị đại trận đánh bay. Cũng may trận pháp này chỉ là làm mệt mỏi, tựa hồ cũng không có tính chất công kích, bị đánh bay người cũng đều là hữu kinh vô hiểm.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu nhập định phía sau, Thâm Hồng Cổ Hạt từ Tinh Giới bên trong bò ra, như một khối Thạch Đầu giống như ngủ đông bất động, thay hai người hộ pháp.

Từ khi được Thiên Thành Giác võ học truyền thừa sau, hắn cố ý đem truyền thừa ép vào Thức Hải chi uyên, miễn cho tham thì thâm, trái lại ảnh hưởng đến bây giờ tu hành.

Nhưng phía sau mấy lần ra tay, cái kia chút võ học tinh yếu không ngừng từ Thức Hải vực sâu hiện ra đến, từng bước dung nhập vào hiện hành võ kỹ bên trong, bao quát Lăng Sương Phiêu Hoa Chưởng chờ, đã nắm giữ bảy, tám loại.

Vừa nãy cùng Thi Ngọc Nhan một trận chiến, lại đem những vũ kỹ này một lần nữa lĩnh ngộ một lần.

Lúc này nhập định, lại ở trong óc đem hàm nghĩa toàn bộ tiêu hóa, đạt tới hoàn toàn thông hiểu đạo lí.

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, chỉ cảm thấy hiểu rõ sáng, vạn cảnh giai không.

Hắn đối với vũ kỹ lĩnh ngộ vốn là cực cao, giờ khắc này càng là thông qua đối với Thiên Thành Giác lĩnh ngộ truyền thừa, đem chính mình đối với vũ kỹ lý giải, trực tiếp tăng đến một cái lúc trước khó có thể sánh bằng độ cao.

Dương Thanh Huyền mở mắt ra thời điểm, gặp được không ít bóng người quen thuộc, Vũ Ảnh, A Đức, hoa sen, FWAJbclA Cung Dương Vũ, còn có một chút người đưa đò tổ chức đệ tử, cùng với Vân Tụ Cung người, giống Tử Dạ đệ tử nghiên tuyết, Khuê Anh chờ.

Phù Không đảo người trên, chẳng biết lúc nào tăng cường đến rồi hơn ba trăm người. Hơn nữa xuất hiện các loại cổ quái Hải tộc, tựa hồ tiến vào Hải tộc cường giả một hồi tăng nhiều.

Dương Thanh Huyền cùng mấy người đơn giản chào hỏi, trong lòng không khỏi có chút trầm, hắn ánh mắt từ lâu đảo qua trên đảo, cũng không thấy Liệt Giai Phi, thầm nghĩ: “Lẽ nào Liệt Tử xảy ra vấn đề rồi?”

Con mắt của hắn quang rất nhanh bị những Hải tộc kia hấp dẫn, ngoại trừ hình thù kỳ quái ở ngoài, từng cái từng cái trên người tỏa ra mạnh mẽ khí tràng. Hắn ở Biển Đen mấy năm đều chưa từng gặp này chút lợi hại Hải tộc.

Nhân tộc so sánh với nhau, số lượng trái lại thiếu, đồng thời lùi bước đến một mảnh, tựa hồ không muốn cùng này chút Hải tộc nổi lên va chạm.

“Hôn Sa tộc, lam tôm tộc, cá nược tộc, hấp huyết san hô tộc, không mặt Ngư tộc, hải chu tộc, chà chà, Ân Võ Điện hiện thế, đem bọn ngươi này chút hải sản cũng toàn bộ đều kinh động. Chỉ có điều các ngươi tính là thứ gì, cũng dám nhòm ngó Ân Vũ Vương lưu lại đồ vật.”

Bỗng nhiên một đạo thanh âm lạnh như băng vang lên, mang theo hài hước khiêu khích, còn có không hề che giấu chút nào khinh bỉ, từ trong trận truyền đến.

Dương Thanh Huyền nhìn tới, người nói chuyện chính là Tử Dạ.

“Tử Dạ, ngươi vây ở trong trận, hổ xuống đồng bằng, cũng còn dám nói khoác không biết ngượng!” Cái kia hấp huyết san hô tộc võ giả phẫn nộ quát, hắn toàn thân đỏ tươi, khoác trên người một tầng san hô tựa như áo giáp, đầu cực nhỏ.

Khác Hải tộc cũng đều tức giận, có chút rục rà rục rịch, trên người đều tuôn ra sát khí, hải chu tộc võ giả quát lên: “Có loại đi ra, để ta cực kỳ lãnh giáo một chút, rốt cuộc là không có nhiều cần thể diện, dám tự xưng Biển Đen chi chủ. Danh hiệu này có thể có hỏi qua ta?!”

Tử Dạ cười khinh bỉ, ánh mắt liền xoay chuyển đi qua, hoàn toàn đưa bọn họ không thấy.

Hải tộc người nhất thời tất cả xôn xao, cuồng bạo lên.

“Giết tiện nhân này! Bản tọa đã sớm nhìn nàng không hợp mắt!”

“Khinh người quá đáng! Ta bao la Biển Đen, vô tận tài nguyên, vốn là thượng thiên ban tặng ta Hải tộc Thánh địa, lại bị này tiện tỳ chiếm cứ, không giết không đủ để lắng lại ta chi nộ hỏa!”

Có vài tên Hải tộc trực tiếp ra tay, đánh vào đại trận kia thượng, bị chấn động bay trở về, kinh nộ không ngớt.

Vân Tụ Cung người, mỗi một người đều là sắc mặt khó coi dị thường. Nếu không có này chút Hải tộc khí thế trên người thực sự quá mạnh, sợ là đã sớm ra tay rồi.

Vũ Ảnh giận dữ, đang muốn đứng ra đi, lại bị Dương Thanh Huyền kéo lại, thấp giọng nói: “Đừng xung động.”

“Ha ha, Tử Dạ đại nhân khẩu khí thật là lớn a, nếu lợi hại như vậy, vì sao còn bị vây ở trong trận đây?”

Đột nhiên một đạo tiếng cười khẽ từ đám mây truyền đến, bay lên một đạo cầu vồng, rơi trên Phù Không đảo. Hiển hóa ra ba bóng người, một người cầm đầu râu dài tha địa, thân thể lọm khọm, giống như là cuộn rút thành một đoàn.

Trên mặt che kín rậm rạp chằng chịt nếp nhăn, không có một sợi tóc, nhưng trên đầu nhưng nhô lên một ít bọc nhỏ, đồng thời trán trên có một vòng xúc tu.

Ông lão tay chống gậy trượng.

“Là hiền giả đại nhân!”

Tức giận Hải tộc một hồi khiếp sợ, sau đó mừng rỡ tất cả đều lại đây tham bái, “Bái kiến hiền giả đại nhân!”

Ông lão gậy nhẹ nhàng gõ lại địa, ra hiệu không nên đa lễ.

Chúng Hải tộc lúc này mới từng cái từng cái đứng dậy, vây quanh ở ông lão bên cạnh người, có chút eo hẹp.

đọc truyện ở //truy E ncuatui.net/

Tử Dạ khinh miệt ngước mắt lên liêm, xuy thanh nói: “Hóa ra là hạt hiền giả, liền người cũng tới rồi.”

Hạt hiền giả nói: “Ân Võ Điện hiện thế, thân là Hải tộc hiền giả, tự nhiên là phải tới.”

Tử Dạ lãnh đạm nói: “Ân Võ Điện chính là Ân Vũ Vương lưu lại, với các ngươi có quan hệ gì?”

Hạt hiền giả nghiêm nghị nói: “Tử Dạ đại nhân lời ấy sai rồi. Năm đó cùng chống đỡ Cổ Diệu trong cường giả, ta Biển Đen Hải tộc có thể là đã chiếm hơn nửa. Này Ân Võ Điện bên trong, nhất định có ta Hải tộc tiền bối còn sót lại đồ vật.”

Hải tộc người trước sau không thừa nhận Tử Dạ là Biển Đen chi chủ, vì lẽ đó chưa bao giờ gọi nàng là “Dạ Hậu”, chỉ là xưng là “Tử Dạ đại nhân”.

Tử Dạ cười nói: “Cắt, cãi chày cãi cối. Cho dù có Hải tộc tham chiến, cũng bất quá là lâu la thôi, hiện tại lại muốn phân bảo vật, thực sự là chuyện cười lớn!”

Hải tộc người tất cả đều giận dữ, hạt hiền giả không hề bị lay động, bình tĩnh nói: “Này bên trong trong điện có vô số bảo vật, nhưng mỗi người chỉ có thể lấy một cái, mỗi người dựa vào cơ duyên. Nhân tộc đạt được, ta Hải tộc tự nhiên cũng đạt được.”

Tử Dạ sửng sốt một chút, cả kinh nói: “Này bên trong trong điện tình huống ngươi biết?”

Hạt hiền giả gật đầu nói: “Trong tay ta có một khối năm đó tiền bối lưu lại bia văn, tỉ mỉ ghi lại bên trong điện tình huống. Năm đó đánh với Cổ Diệu một trận bên trong, chết đi cường giả đồ vật, toàn bộ phong ấn tại này bên trong trong điện. Nhưng cũng có trận pháp cấm chế, một khi lấy ra một vật, cũng sẽ bị truyền tống rời đi.”

Lời vừa nói ra, mọi người ồ lên, nhưng càng nhiều hơn nhưng là phấn khởi cùng kinh hỉ.

Hạt hiền giả con ngươi quang, từ màu nâu nhạt từ từ chuyển thâm, ý vị thâm trường nói rằng: “Hơn nữa bên trong còn có hai cái chí bảo, năm đó Ân Vũ Vương sử dụng chiến kích ngày khư, cùng với Vi Lạp sử dụng bảo kiếm ai ca.”

Tử Diều Hâu cả người run lên, trong mắt lộ thần sắc.

Toàn bộ Phù Không đảo thượng càng là sôi sùng sục, các loại thanh âm hưng phấn, liên tiếp.

Ngược lại là trong trận hơn ba mươi người, từng cái từng cái nhíu lên xung quanh lông mày, con ngươi quang lấp lóe.

Dương Thanh Huyền cũng không nhịn được nắm chặt hai tay, nhìn trong kia điện một chút, phảng phất có loại rung động.

Thật giống như yên lặng ngàn vạn năm bằng hữu, đang kêu gọi hắn.

Tử Dạ nhìn chằm chằm hạt hiền giả, nói: “Kỳ quái, ngươi chạy tới này, không phải là vì làm việc tốt, nói cho chúng ta này chút chứ?”

Hạt hiền giả khẽ mỉm cười, con ngươi quang đột nhiên co lại thành một đường, khóe miệng nụ cười trở nên hơi dữ tợn, nói: “Còn nhớ cho ta lời mới vừa nói qua? Mỗi người chỉ có thể lấy một món bảo vật. Để bảo đảm ngày khư cùng ai ca thuận lợi đắc thủ, nhất định phải mức độ lớn nhất thanh tràng. Nói cách khác, nơi này có Nhân tộc, đều phải chết. Mà ta Hải tộc đại quân, chẳng mấy chốc sẽ đến rồi!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 991: Hải Tộc Bạo Động, Đoạt Về Biển Đen

Phù Không đảo trong nháy mắt rơi vào yên tĩnh.

“Rầm!”

Sau đó là bóng người nhốn nháo, từng người làm trận, một hồi tất cả đều cảnh giác, lạnh lùng nhìn chằm chằm này chút Hải tộc, sắc mặt âm hàn.

Ngược lại, những Hải tộc kia thì lại từng cái từng cái hưng phấn không thôi.

“Hiền giả đại nhân, là thật sao? Đại quân sẽ tới?” Không mặt Ngư tộc nam tử kích động thẳng xoa tay.

Hạt hiền giả nhẹ nhàng gõ đầu, ánh mắt liên tục nhìn chằm chằm vào Tử Dạ, cười lạnh nói: “Ta Hải tộc bị Nhân tộc ức hiếp quá lâu, vẫn chính là ở chờ cơ hội này. Đời trước trên bia đá sớm có tiên đoán, ghi chép xuống này một ngày, chính là Ẩn Võ Điện lại một lần nữa ngày. Mà ta vương thượng, giấu tài nhiều năm như vậy, các loại cũng chính là hôm nay a!”

Tử Dạ đột nhiên nở nụ cười, “Khanh khách, Biển Đen vương tên phế vật kia, còn chưa có chết sao? Còn dám tới gặp ta?”

Hạt hiền giả hoàn toàn biến sắc, phẫn nộ quát: “Nhìn ngươi còn có thể cười bao lâu!” Hắn ánh mắt một tỏa ra bốn phía, hạ lệnh: “Hết thảy Hải tộc toàn bộ nghe ta điều khiển, trước đem này chút Nhân tộc giết hết!”

“Phải!”

Một đạo chỉnh tề hét lớn, chấn thiên động địa.

Này chút Hải tộc vốn là hung tàn đến cực điểm, vẫn bị Vân Tụ Cung áp chế, đã sớm chứa một bụng hỏa.

Giờ khắc này nghe nói vương sư lại nổi lên, muốn đoạt về Biển Đen khống chế, đều là nhiệt huyết sôi trào.

Phù Không đảo bữa trước thời gian lâm vào hỗn loạn, Hải tộc cường giả một hồi hướng bốn phía hướng về mở, không cố kỵ hướng về Nhân tộc võ giả ra tay, trong khoảnh khắc liền đánh chết mấy người.

Dương Thanh Huyền lập tức lôi kéo Tử Diều Hâu hướng về đảo ở ngoài bỏ chạy, nhưng sớm có Hải tộc nhìn bọn hắn chằm chằm, thân thể lớn như vậy loáng một cái, liền ngăn ở bọn họ phía trước.

“Các ngươi là mình đoạn, vẫn là muốn ta ra tay?”

Cái kia Hải tộc đầu rất lớn, trình một hình tam giác, giống một đầu hung mãnh quái ngư, con ngươi xoay chuyển hạ, rơi trên người Tử Diều Hâu, hắc tiếng nói: “Nàng có thể không chết, nhưng ngươi muốn.” Lớn ngón tay, chỉ vào Dương Thanh Huyền đầu.

Dương Thanh Huyền cầu khẩn chắp tay nói: “Đại nhân xin thương xót, nàng để cho ngươi, bỏ qua cho ta đi, ta chỉ là một lâu la mà thôi, hiện tại liền đi, chắc chắn sẽ không vọng tưởng Ân Võ Điện bên trong bảo vật.”

“Ha ha.” Cá đầu Hải tộc đắc ý phi phàm há to mồm, hưởng thụ loại này Tài Quyết sinh tử lạc thú, nước miếng văng tung tóe nói: “Không được! Ngươi thân là Nhân tộc, nhất định phải...”

Còn không xong, Dương Thanh Huyền liền thân thể ưỡn một cái, thuận thế một bước lên trước, cái kia vây quanh hai tay của một hồi tách ra, Nam Minh Ly Hỏa Kiếm liền xuyên - vào cằm của hắn, trực tiếp từ to lớn trên đầu xâu vào.

“A!” Cá đầu Hải tộc kêu thảm một tiếng, cả đầu kể cả thân thể, liền bị ngọn lửa đốt thành tro bụi.

Dương Thanh Huyền run tay một cái, thu rồi kiếm.

Này là người thứ nhất bị giết Hải tộc, lập tức đưa tới ngất lịm, vài đạo thân ảnh khôi ngô từ bốn mặt kích. Bắn mà đến, một hồi liền rơi xuống trước mặt hắn, đem đường đi ngăn trở.

Một người trong đó lưng mọc dài kỳ, miệng hơi nhọn, cả giận nói: “Dám giết bộ tộc ta người? Đáng chết!”

Vung tay lên, liền một mảnh thủy quang xuất hiện, hoảng hốt trong đó, cái kia mảnh Thủy Nguyên một hồi nứt mở, hóa thành mười triệu dặm rậm rạp chằng chịt thủy châu, liền điên cuồng kích. Bắn ra.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, Lục Dương đột nhiên hiện, một chưởng đánh ra.

“Ầm ầm!”

Cái kia chút thủy châu còn chưa gần người, liền trực tiếp bị chưởng pháp đánh nát bấy, hoàn toàn bốc hơi lên.

Lại có vài tên Hải tộc vây quanh. Dương Thanh Huyền gặp chạy trốn rất khó, thẳng thắn quay người lại, liền bay trở lại Phù Không đảo thượng, gia nhập chiến đấu.

Hải tộc thực lực tuy rằng lệch mạnh, nhưng trong lúc nhất thời muốn tiêu diệt toàn bộ Nhân tộc cũng không phải chuyện dễ.

Cái kia Hạt hiền giả trên người tỏa ra cường đại nguyên lực gợn sóng, nhưng là chống gậy, đứng ở cái kia không nhúc nhích, phảng phất bốn phía tranh đấu cùng hắn hoàn toàn không quan hệ.

Dương Thanh Huyền sức chiến đấu, ở trên đảo này cũng không tính mạnh, nhưng hắn chủ tu hỏa công, chính là Hải tộc khắc tinh, Nam Minh Ly Hỏa Kiếm triển khai ra, từng đạo từng đạo Xích hỏa kiếm vết như lụa mỏng lượn lờ, cũng cũng để những Hải tộc kia không dám dễ dàng tới gần.

Chủ tu những công pháp khác Nhân tộc thì lại không có may mắn như vậy, bị Hải tộc bức nổi khùng, từng cái từng cái trên người bị thương, cơ hồ là liều mạng trạng thái.

Dương Thanh Huyền nhìn thấy A Đức mấy người cũng rơi vào nguy cơ, lấy ra Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô, hóa ra Hồng Thủy Trận lượn quanh ở quanh thân, đồng thời hướng về mấy người truyền âm quát lên: “Đều lại đây!”

A Đức liều mạng phun ra mở miệng hỏa diễm, đem cuốn lấy mình Hải tộc kinh sợ thối lui, hóa thành Uyên Sồ chân thân, đem hoa sen cuốn một cái, liền vội vàng bay vào Dương Thanh Huyền Hồng Thủy Trận bên trong.

Hồng Uyên ở càn khôn định một diệu pháp liên hoa trong đại trận, mặt mũi bình tĩnh một hồi lộ ra vẻ kinh ngạc, “Uyên Sồ!”

Ngắn ngủi giật mình sau, lại khôi phục yên tĩnh.

Thân hoài năm phượng huyết mạch người mặc dù không nhiều, nhưng cũng cũng không ít, còn chân chính có thể hoàn toàn kích phát huyết mạch, trưởng thành lên thành năm phượng người, một thời đại cũng chưa chắc có một.

“Ha ha, dùng nước trận đến phòng ngự, đầu óc ngươi hãm hại đi!”

Nguyên bản bị Dương Thanh Huyền hỏa kiếm bức không dám gần người Hải tộc, một hồi hai mắt phóng quang, hét lớn một tiếng đánh liền ra song quyền, chấn động vào hồng thủy bên trong.

“Ầm! Ầm!”

Hai đạo cột nước bỗng chốc bị nổ lên, ở trên không bên trong phá nát mở.

Sức mạnh to lớn khuấy động tiến lên.

Dương Thanh Huyền hai tay nhắc đến chưởng, cường đại Xích Diễm ở lòng bàn tay đoàn động, đột nhiên trước mặt vỗ tới!

“Ầm!”

Chưởng lực chấn động, mới đưa đối phương kình khí đánh tan.

Cái kia Hải tộc cười lớn vài tiếng, liền đạp nước mà đi, lăng không hư độ ở sông Hồng Thủy thượng.

Lúc trước bị hắn đánh nát cột nước, hóa thành từng đạo từng đạo khí tia kích. Bắn, lại không có tản đi, mà là ở trên không bên trong đi vòng một vòng, chuyển trở về, giống vô số màu đỏ tàm ti, đem cái kia Hải tộc bao thành kén.

“Chi! Đây là cái gì?!”

Cái kia Hải tộc đột nhiên giật nảy cả mình, phát hiện hồng trong nước, lượng lớn rậm rạp chằng chịt sâu, đem thân thể hắn bao lấy, không ngừng gặm nuốt.

“A!”

Hải tộc hoảng sợ quát to một tiếng, hai tay mạnh mẽ nắm, trên người nguyên lực bạo nổ mở, đem những côn trùng kia toàn bộ đánh bay. Tảng lớn trực tiếp bị đánh chết, dồn dập rơi vào trong nước.

Nhưng ngay sau đó, bốn phương tám hướng sóng lớn xoắn tới, đồng thời trong nước kích. Bắn ra ngàn vạn nước mũi tên. Cẩn thận nhìn tới, này chút mũi tên bên trong tất cả đều sinh sôi sâu.

Chính là ở Tu La Đạo bên trong, bị hồng thủy cuốn đi, sau đó bị Ngưng Giáp Tử luyện hóa không biết tên phi trùng. Hiện tại những con trùng này không chỉ có thể một mình phi hành, còn có thể tiềm thân ở trong nước, lợi dụng nước đỏ yểm hộ tiến hành công kích.

Hồng trong nước, ẩn hiện ra Ngưng Giáp Tử thân ảnh đến, cũng là đầy mặt sắc mặt vui mừng.

Bây giờ Hồng Thủy Trận tuy rằng còn không bằng Kim Ngao Đảo thượng, nhưng hắn vẫn lục lọi ra được một cái con đường mới. Những con trùng này còn có thể tiến hành bồi dưỡng cùng sinh sôi nảy nở, tiếp tục nghiên cứu đi xuống, tương lai vô cùng khả năng sẽ vượt qua Kim Ngao Đảo thượng hồng thủy đại trận.

Cái kia khốn ở bên trong nước Hải tộc kinh hoảng thời gian, Dương Thanh Huyền cũng dựa vào nước đỏ yểm hộ, vừa đưa ra đến sau người, một kiếm liền đánh tan hắn nguyên lực hộ thể, đem trái tim xuyên thủng.

Dương Thanh Huyền thu hồi kiếm đến, đang muốn về trong trận, nhưng thoáng nhìn xa xa, Thi Ngọc Nhan bị hai tên Hải tộc vây công, đã là ngàn cân treo sợi tóc, nếu không có có Huyền Nguyên khống Thủy Kỳ hộ thể, sợ là từ lâu bỏ mình.

“Ngươi nhanh đi cứu nàng đi.” Tử Diều Hâu đứng ở trong trận, cũng phát hiện Thi Ngọc Nhan nguy hiểm.

“Vậy ngươi...” Dương Thanh Huyền có chút ngờ vực, không biết Tử Diều Hâu nói là đang lời còn là nói mát.

Tử Diều Hâu cười khúc khích, nói: “Ta không có dễ giận như vậy, huống hồ ngươi cùng với nàng cũng bất quá là bằng hữu bình thường, đúng không?”

Dương Thanh Huyền cười một tiếng, gật đầu nói: “Đúng, chúng ta chỉ là bằng hữu bình thường.”

Nói, bóng người lóe lên, liền tại chỗ biến mất.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 992: Không Cách Nào Chống Đối, Hồng Thủy Trận Phá

Vây quanh Thi Ngọc Nhan hai tên Hải tộc, hình thể thon dài, đầu dê thân rắn, cũng không có chân, dựa cả vào ngự không thuật phi hành, cùng Khuê Xà có chút tương tự, cũng là Long Xà chi nhánh một loại. Trong tay hai người đều cầm một cái kim ngân chiến phủ, múa mật không ra gió, đem Thi Ngọc Nhan áp chế hoàn toàn ở.

Thi Ngọc Nhan chiến kích quá mức cương mãnh, cực kỳ hao tổn sức mạnh, nguyên bản là cùng với nàng nhỏ hơn thân con gái cũng không xứng. Chỉ là của nàng võ đạo tâm, một lòng theo đuổi cường giả, cho nên mới tuyển dụng giống như Ân Vũ Vương binh khí, đồng thời quanh năm tu luyện một chút đến, cũng hướng tới đại thành.

Dày đặc phủ ảnh bên trong, chiến phủ thỉnh thoảng lấy xảo quyệt góc độ bổ tới, mang theo ác liệt sắc bén sát khí, nhưng ở gần người thời gian, đều sẽ bị Thi Ngọc Nhan trên người ẩn hiện kỳ quang tự động hộ chủ, đem công kích ngăn trở.

Hai tên Hải tộc trong mắt vẻ kinh dị liên tục, liếc nhau một cái, đều biết trên người người này tất có báu vật, trong lòng càng là lửa nóng, ra tay càng nặng càng nhanh hơn.

Một tên trong đó Hải tộc đột nhiên ngừng tay, mạnh mẽ xoay người hét lớn, kim ngân chiến phủ ở trên không bên trong vẽ một vòng tròn, liền đánh về phía sau.

“Ầm!”

Một đạo mạnh mẽ công kích, bị hắn chiến phủ đánh nát.

Đầu dê không từ trợn mắt trừng trừng, nhìn phía xa một cô gái, cầm trong tay thần nỏ sáu tướng, đang đang đánh lén hắn.

Cô gái kia chính là Tử Diều Hâu, nhẹ nhàng nở nụ cười, lần thứ hai đem sáu tương kích phát, lại là một đạo chân không mũi tên bắn tới, nháy mắt xuyên thấu hư không, hàn quang kích phát.

“Xì!”

“Oành!”

Cái kia Hải tộc giận dữ, lại là một búa phách diệt vậy thật không mũi tên. Này mũi tên uy lực nói có mạnh hay không, nói yếu không yếu, đối với hắn không tạo được thương tổn, lại có thể tạo thành quấy rầy. Để Thi Ngọc Nhan một hồi chậm quá khí, đem một người khác Hải tộc chế trụ.

Tên này Hải tộc kinh nộ không ngớt, đang không biết rõ làm sao làm thời điểm, bỗng nhiên một đạo ác liệt chí cực cực nóng cảm giác truyền đến.

Không khí trực tiếp bị đánh mở, sự uy hiếp của cái chết bao phủ xuống.

“Ầm!”

Dương Thanh Huyền hỏa kiếm chém xuống, bị hắn bản năng né qua, nhưng cũng làm mất đi một cái cầm binh khí cánh tay.

Cái kia Hải tộc kêu thảm một tiếng, không lo được tái chiến, vội vàng xoay người bỏ chạy, đồng bạn cũng không để ý.

Dương Thanh Huyền thu kiếm mà đứng, vẫn chưa truy đuổi.

Tử Diều Hâu vội vàng dùng thần nỏ sáu tướng bắn nó, châu liên giống như chân không mũi tên vọt tới. Nhưng này Hải tộc thực lực cực mạnh, tất cả đều bị hắn né qua, chỉ là vô cùng chật vật.

Còn dư lại tên kia Hải tộc, đối với mình đồng bạn gào thét vài tiếng, đã bị trở mình tới được Thi Ngọc Nhan đè lên chết đánh, mấy chiêu bên dưới liền đem hắn chém đầu không trung.

“Cám ơn ngươi.” Thi Ngọc Nhan nắm kích mà đứng, đổ ra mấy viên đan dược nuốt xuống.

“Theo ta tiến vào trận đi.” Dương Thanh Huyền xoay người liền bay về phía Hồng Thủy Trận.

Thi Ngọc Nhan thoáng do dự một chút, cũng đi vào theo.

Giờ khắc này Vũ Ảnh cũng tiến nhập Hồng Thủy Trận bên trong, nhất thời cảm thấy áp lực giảm nhiều. Của nàng vài tên sư huynh sư tỷ, cũng mặt dày vọt vào.

Hồng Thủy Trận trận thế một hồi mở rộng, bên trong tụ tập hơn hai mươi người võ giả, thành kháng địch chủ chiến vòng một trong, trái lại đưa tới càng nhiều Hải tộc vây công.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, điều này hiển nhiên không phải hắn mong muốn thấy cục diện, nhưng vào giờ phút này, cũng xoay chuyển không tới, cũng không thể thu hồi Hồng Thủy Trận, vậy càng là vỡ tan ngàn dặm.

Thỉnh thoảng có võ giả từ âm ty và trần gian trên đường bay nhanh mà đến, có Nhân tộc, cũng có Hải tộc, nguyên bản quá trên đường tới đều bình an vô sự, vừa lên Phù Không đảo, lập tức liền bắt đầu chém giết.

Bỗng nhiên, vẫn đứng lập ở trên đảo không nhúc nhích Hạt hiền giả, chẳng biết lúc nào liền xuất hiện ở Hồng Thủy Trận ở ngoài, giơ tay lên bên trong gậy, thẳng thăm dò trong trận. Nhẹ nhàng một khuấy, toàn bộ Hồng Thủy Trận dập dờn bồng bềnh một hồi, liền hóa ra một vòng xoáy khổng lồ.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, hai tay đánh ra quyết ấn, cái kia Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô một hồi thay đổi lỗ hổng, hướng về cái kia Hạt hiền giả phụt lên ra lượng lớn nước mũi tên.

“Ah.” Hạt hiền giả cười lạnh một tiếng, gậy múa bên dưới, vòng xoáy kia một hồi hóa thành hơn mười trượng đường kính, đem toàn bộ nước mũi tên đều thu nạp vào đi. Toàn bộ Hồng Thủy Trận đều theo hắn múa mà xoay tròn. Dương Thanh Huyền dĩ nhiên cảm giác được đối với trận pháp mất đi khống ở.

“Không được! Nhanh công kích cái kia lão đầu!”

Ngưng Giáp Tử thanh âm truyền đến, trước tiên hóa ra một vị hồng thủy Cự Linh, hai tay nhanh chóng kết ấn, một chiêu bài sơn đảo hải, chính là có cơn sóng thần bao phủ đi.

Dương Thanh Huyền cũng trưởng kiếm nhất run, ba ngàn nghiệp hỏa tùy theo chém ra.

Mặt khác hơn hai mươi người, đều liều mạng chống lại còn lại Hải tộc, hoàn toàn không có cách nào phân B9OPiLyF tâm.

“Ah, bọ ngựa đấu xe.” Hạt hiền giả lại là cười lạnh một tiếng, cái kia gậy nhẹ nhàng đi phía trước tiến dần lên đâm một cái.

Cái kia trong nước xoáy, có một đạo bình che chở xông thẳng mà lên, huyết sắc màn nước tiếp nhận cái kia cơn sóng thần cùng kiếm khí, lại đem hoàn toàn nuốt hết.

“Ầm ầm!”

Theo màn nước sụp đổ, Dương Thanh Huyền cùng Ngưng Giáp Tử liên thủ một đòn, liền bị hóa giải mất, toàn bộ đổ nát.

Ngưng Giáp Tử càng là thân thể loáng một cái, duy trì không ngừng Hóa Hình, trực tiếp bị hấp trở lại trong hồ lô. Mà đầy trời hồng thủy, cũng chịu ảnh hưởng, chảy trở về hồ lô.

Dương Thanh Huyền đột nhiên phun ra một ngụm máu đến, kinh hãi nói: “Thật mạnh!”

Này Hạt hiền giả thực lực, đã vượt xa Thiên Vị.

Dương Thanh Huyền lui mấy bước, suýt chút nữa ngã nhào trên đất, nhìn Hạt hiền giả cái kia Trương Thương lão trên mặt, mang theo một chút khinh miệt xem thường.

Hạt hiền giả cầm gậy, lên trước một bước, đã đến bên cạnh hắn, “Ta đã sớm chú ý tới ngươi, theo Nhân tộc lứa tuổi để tính, ngươi nên vẫn chỉ là thiếu niên đi. Thiên phú như vậy, phi thường đáng sợ, vì lẽ đó không thể để ngươi sống nữa. Có thể để lão phu tự mình ra tay giết ngươi, cũng là vinh hạnh của ngươi.”

Tử Diều Hâu đám người sốt sắng, đều là bỏ lại đối thủ của mình, từ bốn mặt xông lại, tấn công về phía Hạt hiền giả. Nhưng cách Hạt hiền giả không tới ba thước khoảng cách, đã bị một nguồn sức mạnh ngăn trở, khó hơn nữa tồn tiến vào nửa phần.

Hạt hiền giả nở nụ cười, nhẹ nhàng run một cái gậy, sức mạnh vô hình gợn sóng lan ra, Tử Diều Hâu đám người lại như mũi tên như thế bị đánh bay ra ngoài.

“Không được!”

đọc truyện❤cùng http://truyencuatu I .net/

Tử Diều Hâu bay ra trăm trượng xa, thấy kia Hạt hiền giả giơ lên gậy, điểm hướng về Dương Thanh Huyền, kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng một tiếng, điên cuồng bay xuống.

Thi Ngọc Nhan trong lòng cũng là run lên, nàng đồng dạng bị đánh bay trăm trượng, trước mắt cứu viện không vội, nắm lên Man Thần kích liền quăng tới.

Còn có A Đức đám người, từng cái từng cái tim đều nhảy đến cổ rồi.

Hoa sen cũng nhọn kêu ra tiếng.

Nhưng Hạt hiền giả gậy, điểm ra một nửa sau, khoảng cách Dương Thanh Huyền tâm miệng còn có hai cái quả đấm khoảng cách, liền ngưng lại, như là bị ổn định.

Ở bên người hắn, chẳng biết lúc nào đột nhiên thêm ra một bóng người, hai tay chắp sau lưng, trên mặt mi thanh mục tú, giống như một thông thường thanh niên.

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Nhược Phi huynh!”

“Phốc!” Hắn kêu một tiếng sau, lại phun ra một ngụm máu đến. Hạt hiền giả gậy dù chưa chạm được hắn thân thể, nhưng này quẹo vào nguyên lực, đã cách không điểm hạ, tổn thương hắn một chút kinh mạch.

Dương Thanh Huyền vội vàng ngồi xếp bằng xuống, vận công chữa thương.

Có Liệt Giai Phi ở, vạn sự không lo.

“Ầm!”

Hạt hiền giả thu về gậy, nhẹ nhàng vung lên, đem kích. Bắn mà đến Man Thần kích đánh bay, sau đó điểm trên mặt đất trên, nhìn chằm chằm Liệt Giai Phi nói: “Ngươi là ai?”

Liệt Giai Phi nghễ coi hắn một chút, phun ra hai chữ, “Cút đi.”

Hạt hiền giả giận dữ, lạnh giọng nói: “Cút? Ngươi cũng biết lão phu là ai?”

Bốn phía Hải tộc cũng tất cả đều giận không nhịn nổi, vây quanh.

Liền ngay cả xa xa kịch chiến Hải tộc, cũng đã nhận ra cái gì, ném đối thủ, tất cả đều bay tới, đem Liệt Giai Phi, Dương Thanh Huyền đám người bao bọc vây quanh.

Liệt Giai Phi không để ý tới Hạt hiền giả, mà là xoay người nhìn càn khôn định một diệu pháp liên hoa đại trận, nhíu mày lại đầu, tự nói: “Gay go, tại sao là đại trận này, từ cổ chí kim, chưa bao giờ có người phá qua.”

Chương 993: Không Gian Gảy Chấn Động, Thần Dũng Người

Đây hoàn toàn là trần truồng miệt thị, tức giận Hạt hiền giả xanh cả mặt, quanh thân càng là hiện ra một lớp bụi sắc nguyên lực, để Hạt hiền giả khuôn mặt có chút dữ tợn.

Trận pháp bên trong, Huyền Thiên Cơ cười nói: “Hóa ra là Liệt Tử, ta nói làm sao người này có chút quen mắt đây.”

Liệt Tử hừ một tiếng, nói: “Cổ ngữ có nói: Quý nhân hay quên sự tình. Ngươi này quý nhân, tự nhiên dễ quên đồng bạn dáng vẻ.”

“Ha ha.” Huyền Thiên Cơ cười nói: “Không phải ta đã quên, mà là ngươi thay đổi. Chà chà, không chết thân thể cũng đã chết, cảm giác này không dễ chịu chứ?”

Liệt Tử gật đầu nói: “Đích xác không tốt bị. Ta nói, đại trận này là chuyện gì xảy ra, làm sao phá nó?”

Huyền Thiên Cơ lạnh rên một tiếng, nói: “Nếu như ta biết, còn sẽ bị vây ở này sao?”

Liệt Tử nhíu mày lại, nói: “Chỉ có thể nhất lực phá vạn pháp, lấy tu vi của các ngươi, liên thủ lại cũng không thành vấn đề chứ? Nha, ta hiểu được, một khi lấy lực phá trận, này bên trong điện sợ là cũng xong đời.”

Hắn tự mình trò chuyện, hoàn toàn không thấy những Hải tộc kia.

Hạt hiền giả nổi giận đan xen, trong tay gậy nhẹ nhàng run lên, liền hóa thành màu đỏ thẫm, mặt trên có lưu quang hiện ra, đồng thời lan ra tảng lớn hoa văn, như rỉ sắt giống như ở trên không bên trong sinh thành, đồng thời lan tràn đi ra ngoài.

Trên người khí tràng đột nhiên khuếch tán, đem tất cả mọi người che chở vào bên trong.

Dương Thanh Huyền xung quanh lông mày cau lại hạ, nhất thời cảm thấy áp lực cực lớn, như là có núi ép ở trên lưng. Nhưng hắn chỉ là hai tấn chảy xuống mồ hôi lạnh, xung quanh lông mày vặn kết một hồi tản ra, liền khôi phục hờ hững, tiếp tục bấm quyết tu luyện, liền ngay cả hai mắt cũng không từng trợn mở.

Đây là đối với Liệt Giai Phi tuyệt đối tín nhiệm.

Xung quanh vài tên Nhân tộc nhưng là hoảng sợ không thôi, xoay người liền hướng chạy, không dám đùa giỡn lưu lại nơi này khí tràng hạ. Khi bọn họ lao ra xa hơn mười trượng, liền phát hiện trên người áp lực đột nhiên tăng lên gấp trăm lần không ngừng, đến khó có thể gánh chịu trình độ.

“Tại sao lại như vậy?!”

“Ầm! Ầm!”

Có mấy người tại chỗ bị tức ép trực tiếp ép bạo nổ, hóa thành thịt nát cùng sương máu, tán ở trên không bên trong.

đọc t ruyện với ht

tp://truyencuatu I .net Cái kia chút không có chạy mấy bước người, tất cả đều là trong lòng giật mình, phun ra máu, bị trọng thương. Trong này liền bao quát Tử Dạ mấy tên đệ tử, nghiên tuyết cùng Khuê Anh đám người ở bên trong.

Chỉ có cái kia chút chờ ở nguyên địa, trái lại bình yên vô sự.

Hạt hiền giả gằn giọng nói: “Khà khà, ở lão phu khí tràng hạ, mỗi đi một bước, thì sẽ gia tăng gấp đôi khí áp, hai bước chính là bốn lần, ba bước chính là tám lần, cứ thế mà suy ra, cho dù ngươi là tuyệt đại cao thủ, ở khí tràng này hạ chạy không thoát mười bước.”

“Hiền giả đại nhân thần thông cái thế!” Một tên Hải tộc kích động kêu to, tuy rằng hắn cũng ở khí tràng hạ, cảm thấy khó thở, nhưng vẫn là hưng phấn không thôi.

“Hiền giả đại nhân thần thông cái thế!”

“Hiền giả đại nhân thần thông cái thế!”

Đông đảo Hải tộc từng cái từng cái hít thuốc lắc giống như vậy, hoan hô lên. Tiếng kêu gào một đợt cao hơn một đợt, ở vô biên Vân Hải sục sôi vang vọng.

Trái lại Nhân tộc võ giả, từng cái từng cái trên mặt tràn ngập kinh hoảng, trên mặt BBmcW1Sl mang theo kinh sợ, đứng tại chỗ không dám nhúc nhích một hồi.

Hạt hiền giả giơ lên gậy, chỉ vào Liệt Giai Phi, lạnh giọng nói: “Lão phu chính là Biển Đen vương tọa hạ, bảy hiền giả một trong hạt, báo lên tên của ngươi!”

Hải tộc hoan hô làn sóng tiếng ngừng lại.

Thận trọng tự báo họ tên sau, hỏi lại đối phương tục danh, giống như đều là muốn khiêu chiến khúc nhạc dạo.

Hiền giả chính là Hải tộc bên trong có không có gì đại năng lực cường giả xưng hô, toàn bộ Biển Đen, cũng chỉ có bảy người thu được vinh hạnh đặc biệt này, ở Biển Đen địa vị cao, có thể thấy được chút ít.

Phù Không đảo trên Hải tộc tất cả đều là trợn to hai mắt, hưng phấn nhìn, nghĩ mở mang kiến thức một chút hiền giả sức mạnh thực sự.

Bọn họ lo lắng duy nhất chính là, cái kia Nhân tộc quá yếu, Hạt hiền giả động động chỉ đầu sẽ giết.

Liệt Giai Phi vẫn chưa xoay người, vẫn như cũ mặt hướng bên trong điện, tay lấy ra bức tranh, chính là Hoàng Đình lưu lại địa đồ, ở trước người từ từ triển khai, trầm ngâm nói: “Bên trong trong điện phong ấn bảo vật vô số, nhưng cũng có xoay chuyển đại trận, mỗi người chỉ có thể lấy như thế bảo vật, cũng sẽ bị truyền tống đi ra ngoài. Kỳ quái, lúc trước Hoàng Đình là thế nào thông qua này càn khôn định một diệu pháp liên hoa đại trận? Ngoại trừ Bỉ Ngạn kim kiều loại này Thánh khí ở ngoài, không có lý do gì có thể đi vòng qua a.”

Toàn bộ trên đảo chỉ nghe thấy hắn tự lẩm bẩm, tất cả mọi người ngây ngẩn cả người.

A Đức đám người nhưng là đầy đầu mồ hôi lạnh, ở khí tràng này uy thế hạ, vạt áo toàn bộ ướt nhẹp.

Thi Ngọc Nhan cùng Tử Diều Hâu đều là nín hơi, sắc mặt tái nhợt.

Chỉ có Dương Thanh Huyền vẫn như cũ nhắm mắt tu luyện, đối với chuyện ngoại giới hoàn toàn không để ý tới.

Ngắn ngủi yên tĩnh sau, Hạt hiền giả chấn nộ quát to: “Chết!”

Cái kia gậy ở trên không bên trong cuốn một cái, trên đảo mọi người chỉ cảm thấy thân thể run lên, cái kia vô tận khí tràng hoàn toàn bị thu về, tất cả đều rót vào trượng bên trong.

Phù Không đảo trên không gian, hoàn toàn vặn vẹo hạ xuống, lấy Hạt hiền giả trong tay gậy làm trung tâm, tạo thành một cái cực đại cơn xoáy hình, giống như là một căn lò xo bị áp súc tới cực điểm.

Đừng nói công kích, vẻn vẹn là không gian này gảy chấn động, cũng đủ để đem đảo này phá huỷ.

Tử Diều Hâu giơ lên kiếm đến, bảo hộ ở Dương Thanh Huyền trước người, một mặt kiên quyết.

Thi Ngọc Nhan quay đầu nhìn ngồi xếp bằng kia thiếu niên, ở này lôi đình vạn cân bên dưới, vẫn như cũ trấn định tự nhiên, giữa hai lông mày không có có một tia nếp nhăn.

Nàng run lên trong lòng, chợt nhớ tới lời khi trước, được rồi, ngươi là nữ anh hùng, ta chỉ là một không có lý tưởng xa vời gì hoài bão phàm phu tục tử.

Nội tâm của nàng một trận thất lạc, tự giễu nói: “Người huyết dũng, phẫn nộ mà mặt xích mạch dũng người, phẫn nộ mà mặt xanh người cốt dũng, phẫn nộ mà mặt trắng thần dũng người, phẫn nộ mà sắc bất biến. Ta chi đạo tâm, bất quá xương dũng, có thể liều mình lấy nghĩa, sát nhân thành nhân, đã là cực kỳ hiếm có. Nhưng Dương Thanh Huyền bàng nhược vô vật, uyên đình núi cao sừng sững, có thể rút kiếm sinh tử, mặt không biến sắc, mới là thần dũng người. Bất kể là thiên phú vẫn là đạo tâm, ta đều thua.”

Nàng bỗng nhiên có chút hiểu ra, vẻ mặt khôi phục như thường, ở này thế như vạn tấn hạ, thu hồi Man Thần kích, giữa trời ngồi xếp bằng, bấm quyết tu luyện.

Càn khôn định một diệu pháp liên hoa trong đại trận, không ít người nhìn thấy Thi Ngọc Nhan động tác, đều trên mặt lộ ra vẻ kinh dị. Thi Diễn nhẹ nhàng gõ đầu, trong mắt thoáng ánh lên ý cười.

“Dám miệt thị ta oai nghiêm, liền muốn thừa nhận ta chi nộ hỏa! Chết, chính là ngươi kết cục!”

Hạt hiền giả sắc mặt tái nhợt, đã bị áp súc đến mức tận cùng không gian, đang muốn theo cái kia gậy thả ra ngoài, càn quét tất cả.

Nhưng này nắm quải trượng tay phải, run một cái, liền ngoài dự đoán của mọi người ngừng lại.

Toàn bộ trên đảo thời không như là bị định trụ, Liệt Giai Phi trước sau đưa lưng về phía hắn, cẩn thận lật xem Hoàng Đình Thượng nhân lưu lại địa đồ, đối với ngoại giới căn bản ngoảnh mặt làm ngơ.

Mà Hạt hiền giả sắc mặt, từ tái nhợt đã biến thành khiếp sợ, sau đó đã biến thành trắng bệch, trơ trụi trên đầu, bốc lên rậm rạp chằng chịt mồ hôi hột.

Ở sau người hắn, chẳng biết lúc nào nhiều hơn một người.

Lặng yên không một tiếng động, như quỷ quái.

Đừng nói ở này vặn vẹo không gian và khí tràng hạ, coi như là bình thường, không có khả năng xuất hiện chuyện như vậy, hầu như muốn kề sát tới hắn thân thể, mới nhận ra được.

“Ùng ục.” Hạt hiền giả chật vật nuốt xuống hạ, toàn bộ mặt hầu như đều phải tái rồi.

Phía sau người kia “Khặc khặc” cười quái dị một tiếng, “Vừa mới cái kia chết chữ, nói là chính ngươi chứ?”

Người kia cười gằn trên mặt, một đôi đồng mắt trắng nõn như tuyết.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 994: Xanh, Cũng Là Mắt Trắng, Cũng Là Mắt

“Doanh Chính, ngươi còn chưa có chết nha, ha ha.”

Huyền Thiên Cơ nhìn thấy người tới, bỗng nhiên không nhịn được liền nở nụ cười.

Doanh Chính trong hai con ngươi một hồi bắn ra vệt trắng, khuôn mặt hơi hơi vặn vẹo, phẫn nộ quát: “Huyền Thiên Cơ, ngươi thiết kế hại ta, ta với ngươi không đội trời chung!”

Huyền Thiên Cơ bộ dáng ra vẻ vô tội, kinh ngạc nói: “Lời ấy nghĩa là sao? Oan uổng a.”

Doanh Chính giận dữ hét: “Ngươi còn dám nói chính mình oan? Phỏng chừng tiết lộ sai không gian tọa độ cho ta, để ta bị bạch cốt phu nhân đánh trọng thương, thiếu chút nữa thì chết ở Vong Xuyên!”

Mọi người vừa nghe “Bạch cốt phu nhân” bốn chữ, đều là đổi sắc mặt.

Liền ngay cả Vũ Vô Cực đám người, cũng là trong hai con ngươi xẹt qua tinh mang.

Huyền Thiên Cơ dịu dàng mà cười, gật đầu nói: “Có thể từ bạch cốt trong tay phu nhân chạy trốn, xem ra này mấy năm, tu vi của ngươi có tiến bộ a.”

Hắn hoàn toàn là trưởng giả đối với vãn bối giọng nói chuyện, một bộ ân cần dạy dỗ dáng vẻ.

Doanh Chính muốn tức điên, nhưng vẫn là áp chế một cách cưỡng ép lửa giận, nội tâm không ngừng nhắc nhở chính mình, “Tu vi của người này Thông Thiên, mà mưu lược vô song, nhất định phải bình tĩnh, bình tĩnh! Bất kỳ hơi nhỏ tâm tình kẽ hở, cũng có thể bị hắn tiến hành lợi dụng, nhất định phải bình tĩnh!”

Đối với mình nói liên tục ba cái “Bình tĩnh”, mới đưa lửa giận thanh không, khôi phục lạnh lùng bộ dạng.

Hạt hiền giả từ lâu mồ hôi lạnh tràn trề, hắn không biết Doanh Chính là ai, nhưng lại biết bạch cốt phu nhân là ai, có thể từ trong tay trốn ra được, là thế nào nhân vật đáng sợ?

Hắn đột nhiên có chút hoảng rồi, tựa hồ kế hoạch sai lầm. Vốn cho là kẻ địch lớn nhất chính là Tử Dạ cùng Nhật Dụ, chỉ cần áp chế lại hai người này, toàn bộ Biển Đen Nhân tộc đều không đáng sợ.

Hiện tại không chỉ có bị vây ở trận pháp này hơn ba mươi người sâu không lường được, liền ngay cả đột nhiên này nhiều hơn hai người, cũng là không nhìn ra sâu cạn, như đối mặt vực sâu.

Hạt hiền giả trong lòng bỗng nhiên có chút hiểu ra, Liệt Giai Phi vẫn đưa lưng về phía hắn, cũng không phải là khinh bỉ hắn, cũng không phải trang bức hành vi, mà là đích đích xác xác không có đưa hắn để ở trong mắt.

Hắn một trái tim không ngừng hướng về đáy vực chìm.

Hạt hiền giả sắc mặt chìm xuống, gậy ở trên không bên trong khẽ múa, liền cải biến phương hướng, trực tiếp hướng về sau lưng Doanh Chính đâm tới. Đồng thời tay trái vẽ vòng, kết ra lượng lớn chưởng ấn, ở trên không bên trong không ngừng phóng đại, đem phía sau không gian toàn bộ bao phủ.

To lớn nguyên lực gợn sóng ở trên hòn đảo tản ra, giống ngủ say đã lâu mãnh thú đột nhiên thức tỉnh, liền không thể chờ đợi được nữa muốn lan ra uy thế.

Dương Thanh Huyền chịu ảnh hưởng, đột nhiên mở hai mắt ra, bỗng nhiên liền nhìn thấy một đôi vĩnh viễn khó quên con mắt, thuần trắng như tuyết, không nhiễm hạt bụi nhỏ.

Ở đó con ngươi dưới ánh sáng, toàn bộ trong thiên địa đều mất đi màu sắc, biến thành một bức trắng bệch giang sơn như tranh vẽ.

Doanh Chính một tay bấm quyết, lạnh ánh mắt lộ ra vẻ mỉa mai.

Hạt hiền giả công kích trở nên tái nhợt vô lực, đột nhiên thiên địa điên đảo, vạn vật xoay chuyển, cái kia đâm một cái lực lượng, cùng bóng chưởng đầy trời co rụt lại, đều bị khinh thường thu vào.

Trong thiên địa màu trắng, giống thủy mặc giống như biến mất, lưu trở lại cặp kia không phải người trong đôi mắt của.

Dương Thanh Huyền tâm thần chấn động, một cái giật mình, liền phục hồi tinh thần lại, ngắn ngủn chớp mắt, đã là lạnh cả người mồ hôi.

Mà Phù Không đảo trên, bất kỳ biến hóa nào đều không có, chỉ là Hạt hiền giả một đòn toàn lực, không rõ biến mất.

Hạt hiền giả như rơi vào hầm băng, mồ hôi trên đầu như mưa rơi, run giọng nói: “Ngươi, ngươi rốt cuộc là ai?”

Doanh Chính chậm rãi nhắm lại bên trái con mắt, chỉ mở to mắt phải, châm chọc nói: “Xanh, cũng là mắt trắng, cũng là mắt.”

Hạt hiền giả ngốc ngây tại chỗ, há to mồm, liền gặp được

Doanh Chính năm ngón tay vồ xuống. Hắn muốn chạy trốn, nhưng cả người cương trực, một chưởng kia nhìn như tùy ý chầm chậm, nhưng như thiên la địa võng giống như khiến người ta không thể trốn đi đâu được, trực tiếp theo ở trên đỉnh đầu hắn, sau đó chính là đau đớn kịch liệt, sau đó hoàn toàn mất đi tri giác.

Mà ở trong mắt người ngoài, nhưng là Doanh Chính trực tiếp đè xuống Hạt hiền giả đầu, đột nhiên vặn xuống, giống vứt rác rưởi như thế, tiện tay ném ra ngoài.

"Chi chi!"

Hạt hiền giả không đầu thi đứng ở tại chỗ, trên cổ phun ra cao hơn ba thước huyết, rất nhanh liền lưu quang, sau đó ngã trên mặt đất triệt để chết hết.

Bốn phía Hải tộc tất cả đều há to mồm, trong thời gian ngắn chưa hoàn hồn lại.

"Vu chính!"

Thi Diễn đột nhiên biến sắc, trong con ngươi xẹt qua vẻ kinh dị, kinh ngạc nói, "Ngươi là mắt xanh Vu gia vu chính, nắm giữ biến dị hai con ngươi người, vừa sinh ra đã bị cho rằng yêu tà mà lưu vong đi ra ngoài. Không nghĩ tới ngươi lại vẫn không chết."

Doanh Chính bên phải trong mắt loé ra châm biếm, nói: "Hừ, mấy trăm năm trước chuyện, không nghĩ tới còn có người nhớ tới. Thơ Đại chưởng môn, ngươi đều sống rất tốt, tại sao liền chờ đợi ta chết đây? Loại ý nghĩ này cũng không tốt đây."

Mắt trái của hắn cũng từ từ trợn mở, khôi phục bình thường.

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, một hồi nhớ tới Vu Khinh Nguyệt, không nghĩ tới quỷ dị này nam tử, đạo Ảnh chi doanh giả, càng là Vu gia người, đồng thời cái kia khinh thường, là biến dị sau mắt xanh.

Hắn thầm nghĩ: “Từ Doanh Chính mới vừa thủ đoạn xem ra, hẳn là cùng Tụ Lý Càn Khôn một cái đạo lý, đem sự công kích của đối phương toàn bộ thu nạp vào đi, thật là bá đạo đồng thuật.”

“Hiền, hiền giả đại nhân bị giết!”

Một tên Hải tộc hoảng sợ kêu to, sợ đến cả người run lẩy bẩy.

“Không thể, nhất định là giả, ta không tin!”

Còn lại Hải tộc cũng đều sợ hãi muôn dạng, trên đất cái kia nằm không đầu thi, đích đích xác xác là Hạt hiền giả không giả, đây hoàn toàn liền lật đổ bọn họ nhận thức, trực tiếp đánh tan bọn họ đạo tâm cùng tâm lý phòng ngự.

“Chết tiệt Nhân tộc, thậm chí ngay cả hiền giả đại nhân cũng giết, không chết tử tế được a!”

“Vương thượng đại quân lập tức phải đến rồi, nhất định phải san bằng này chút Nhân tộc!”

Ở ngắn ngủi dại ra cùng sợ hãi sau, thanh âm phẫn nộ trên Phù Không đảo nổ ra, tất cả đều là muốn rách cả mí mắt, lời thề muốn báo thù.

“Ồn ào!”

Doanh Chính nhíu mày lại, một tay bấm quyết, hướng về trên đất nhấn một cái, đem một cổ vô hình năng lượng đánh về dưới nền đất.

“Ầm ầm!” Cả hòn đảo nhỏ chấn động một chút, sau đó liền ngừng lại.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, không biết đã xảy ra chuyện gì.

Bỗng nhiên “Ầm ầm ầm” chui từ dưới đất lên tiếng vang lên, trên mặt đất không ngừng duỗi ra Thổ chi bàn tay khổng lồ, đem những Hải tộc kia từng cái từng cái nắm lấy, bỗng dưng bóp chết, sau đó lại nắm thi thể co về đến đại địa bên trong đi.

Toàn bộ quá trình bất quá mấy hơi thở, trên hòn đảo hơn trăm Hải tộc, đều biến mất hết hết sạch.

Chỉ có điều cả vùng đất cấu tạo và tính chất của đất đai, tất cả đều trở nên nới lỏng lỏng lỏng lẻo lẻo.

“Chi!”

Còn dư lại mấy chục hào Nhân tộc, tất cả đều hút miệng hơi lạnh, dọa cho phát sợ.

Này cũng không tránh khỏi thật là đáng sợ chứ?

Trước một chiêu thuấn sát Hạt hiền giả, đều trả có thể tiếp thu, kinh tâm động phách như vậy tràng diện, đồng thời hóa ra trên trăm con to lớn thổ tay, đem hết thảy Hải tộc toàn bộ mai táng đến đại địa bên trong đi, như vậy tinh chuẩn khống chế cùng sức mạnh, đây là người sao?!

Dương Thanh Huyền cũng sắc mặt có chút trắng xám, nhưng hắn cùng đạo ảnh người tiếp xúc hơi nhiều, cũng thì chẳng có gì lạ.

“Chán ghét cá mất ráo.”

Doanh Chính vỗ tay một cái trên bụi bậm, đi thẳng tới trước đại trận, nhìn Liệt Giai Phi bản đồ trong tay, hỏi: “Làm sao bây giờ?”

Giết Hạt hiền giả cũng tốt, giết hơn trăm Hải tộc cũng tốt, dưới cái nhìn của hắn bất quá là nhấc tay việc, hoặc có lẽ là căn bản là không có coi là chuyện to tát.

Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn biến hóa mấy lần, đem một thân chân nguyên khôi phục thất thất bát bát, lúc này mới đứng lên.

Còn lại người từ từ thở phào nhẹ nhõm, biết nhặt lấy trở về một cái mạng.

Nếu không có có như vậy biến thái xuất hiện, đánh với Hải tộc một trận sợ là muốn toàn bộ bàn giao ở nơi này.

Chương 995: Chư Quân Chi Nặc, Phá Trận

Liệt Giai Phi than thở: “Tất cả như thường, chính là đại trận này, không biết nên làm thế nào cho phải.”

Hai người này từ phía trước liều mạng tranh đấu, không biết chuyện gì xảy ra, biến thành bây giờ ở chung hòa hợp.

Doanh Chính trên mặt xẹt qua tàn khốc, nói: “Không bằng chúng ta từ bên ngoài ra tay công kích đại trận này, lan đến gần Ân Võ Điện độ khả thi thì nhỏ hơn nhiều.”

Liệt Giai Phi lắc đầu phủ quyết nói: “Từ bên ngoài công kích, lan đến gần Ân Võ Điện độ khả thi xác thực càng nhỏ hơn. Vậy do mượn hai người chúng ta lực lượng, không hẳn phá mở đại trận này.”

Doanh Chính cười khẩy nói: “Ngươi không khỏi quá đề cao trận pháp này.” Hiển nhiên gương mặt không tin.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nói rằng: “Ta có chìa khoá.”

Nói giơ tay lên, lòng bàn tay ánh sáng lóe lên, liền hóa ra một thanh màu vàng chìa khoá, cùng hắn lúc trước phá huỷ hai thanh, giống nhau đến mấy phần.

Mọi người toàn bộ đều ngây dại.

Vũ Vô Cực giận dữ hét: “Đáng chết, ngươi không phải đưa nó phá huỷ sao?”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Nếu xưa nay không ai thấy qua chìa khóa này, lại sao biết ta phá huỷ chính là thật? Lần thứ nhất bị huyền giả đoán đúng, lại dựa vào cái gì đoán ta lần thứ hai thật giả?”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ha ha, có ý tứ. Ngươi lại cầm trong tay chuôi này phá huỷ, cũng không thể nào tìm chứng cứ thật giả.”

Dương Thanh Huyền nhìn trừng hắn một cái, nói: “Chuôi này nhưng là hàng thật đúng giá thật sự, vì lẽ đó các ngươi muốn tốt với ta một chút, vạn nhất chọc ta mất hứng, ta liền đem thật sự phá huỷ.”

[truyen cua tui @@⁂Net]

Doanh Chính liếm môi một cái, hắc tiếng nói: “Người bạn nhỏ, vậy ngươi bây giờ cao mất hứng đây?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tạm thời còn thật cao hứng, đợi lát nữa cũng không biết.”

Doanh Chính đột nhiên bóng người lóe lên, liền tay không tóm tới.

Liệt Giai Phi xoay người, tương tự là hổ trảo dò ra, một hồi chộp vào Doanh Chính cổ tay trên, quát lên: “Ngươi làm cái gì?”

Doanh Chính khinh thường bên trong xẹt qua tinh mang, trên người khí tức ba động có chút kịch liệt, nói: “Ta nhận ra tiểu tử này đến rồi, vì sao vẫn luôn cảm thấy nhìn quen mắt, hóa ra là hắn! Ha ha, thực sự là đi mòn gót sắt không tìm thấy, được đến toàn bộ không uổng thời gian!”

Liệt Giai Phi trên tay hơi dùng sức, đồng thời một bước lên trước, bả vai đội lên đi qua, đem Doanh Chính đánh bay, quát lên: “Ngươi phát cái gì thần kinh, Dương Thanh Huyền là bằng hữu ta!”

Doanh Chính bị đánh bay bảy tám trượng, ổn định thân thể, cười như điên nói: “Ha ha, bằng hữu? Sợ là không hẳn vậy chứ? Của ngươi Võ Hồn pháp nhãn chiếu ngày, có thể thấy được võ giả tu luyện thần thông sâu cạn, sợ là trên người hắn nhìn thấy vô tận thần hoa, thậm chí là thần thông đỉnh điểm chứ? Chẳng lẽ điều này có ý vị gì ngươi không rõ ràng?”

Dương Thanh Huyền trong lòng giật mình, hắn trên người thần thông không ít, Thiên Thần Quyết không nói, Thanh Dương Võ Kinh, Hư Vô Hoang Thiên Quyết, Ngũ Linh Trường Sinh Quyết, bao quát Thiên Thành Giác truyền thừa những vũ kỹ kia, không khỏi là hàng đầu thần thông. Chính hắn cảm thấy không quen biết Doanh Chính, chẳng biết lúc nào bị hắn để mắt tới.

Liệt Giai Phi chậm rãi nói rằng: “Ta đương nhiên biết, nhưng hắn là bằng hữu ta.”

Doanh Chính hừ lạnh nói: “Hôm nay coi như không vào Ân Võ Điện, ta cũng muốn chiếm được đồ trên người hắn. Như là ngươi muốn ngăn lời của ta, vừa nãy nói điều kiện, liền toàn bộ không còn giá trị rồi.”

Liệt Giai Phi không hề bị lay động, trong trẻo lạnh lùng ánh mắt trấn định nhìn hắn, tiếp tục nói: “Lần thứ ba nói cho ngươi, hắn là bằng hữu ta.”

“Đáng chết!” Doanh Chính giận dữ, có Liệt Giai Phi ngăn trở, muốn từ trên thân Dương Thanh Huyền đạt được Thiên Thần Quyết, liền cực kỳ khó khăn.

Đối với Liệt Giai Phi thực lực hắn có nhất định ước định, một trận đại chiến hạ xuống, mặc dù chính mình có thể thắng, hơn nửa cũng là thắng thảm. Này Phù Không đảo trên cường giả nhìn chung quanh, một khi chính mình bị trọng thương, còn có thể hay không thể bắt được Thiên Thần Quyết không nói, tính mạng cũng chưa chắc giữ được.

Tịch Đại cười khổ nói: “Thật vất vả diệt Hải tộc, bình tĩnh lại, các ngươi lại náo, có thể hay không yên tĩnh biết. Chí ít trước đem đại trận này phá mở, người người lấy món bảo vật, tất cả đều vui vẻ.”

Vũ Vô Cực cũng mở miệng nói: “Doanh Chính, có Liệt Giai Phi ở này, ngươi náo không nổi danh đường. Trước đem đại trận phá mở, lại bàn bạc kỹ càng.” Hắn bị vây ở trong trận, sắp đè nén điên rồi.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Các ngươi nhiều như vậy ngưu bức người, đều muốn tính mạng của ta, xem ra chìa khóa này vẫn là phá huỷ tốt.”

“Đừng, đừng, tuyệt đối đừng!” Tịch Đại vội vàng nói: “Tất cả mọi người tỏ thái độ, sống chung hòa bình, như vậy ngươi thì sẽ không có băn khoăn.”

Vũ Vô Cực hừ một hồi, bên trong lòng có chút buồn bực, nhưng thực sự không muốn lại chờ ở trong trận, liền mở miệng nói: “Chỉ cần ngươi giải khai đại trận này, một tháng bên trong ta đều không hướng về ngươi ra tay.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Mới một tháng?”

Vũ Vô Cực lạnh giọng nói: “Tiểu tử, cũng được voi đòi tiên. Một tháng, đủ ngươi chạy trốn.”

Tử Dạ mở miệng nói: “Ta cũng là, một tháng kỳ hạn.”

Nhật Dụ nói: “Đồng dạng.” Hắn dừng lại, lại nói: “Trên thực tế ta với ngươi cũng không quen, ngươi không chọc đến ta, một tháng sau cũng sẽ không đối phó ngươi.”

Tịch Đại nhìn phía Doanh Chính, hiền hòa cười nói: “Doanh giả đại nhân, ngươi đây?”

Doanh Chính lạnh lùng nói: “Có phá trận hay không mắc mớ gì đến ta? Ta tại sao muốn đồng ý cái gì?”

Tịch Đại mị con ngươi cười, dùng rất có sức dụ dỗ ngữ khí nói: “Không phá trận này, không vào được bên trong điện. Mà bên trong trong điện nhưng là có chiến kích ngày FJQetLlQ khư, thần kiếm ai ca, còn có khả năng khác tồn tại bảo vật đây.”

Doanh Chính trong đôi mắt xẹt qua hừng hực, đối với Ân Vũ Vương lưu lại đồ vật, hắn tự nhiên vô cùng có hứng thú. Nhưng đối với Thiên Thần Quyết, hứng thú càng cao hơn. Chỉ là có Liệt Giai Phi ở, để hắn không cách nào ra tay.

Nhớ sau một lúc, hắn giơ tay lên bỉ hoa hạ, nói: “Hai mươi ngày, trong vòng hai mươi ngày ta không tìm làm phiền ngươi.”

Sở dĩ chọn hai mươi ngày, chính là vì trước ở Vũ Vô Cực đám người đằng trước, có mười ngày từ trên thân Dương Thanh Huyền đạt được Thiên Thần Quyết.

“Được!”

Dương Thanh Huyền một lời đáp ứng luôn, không nữa làm phiền, cẩn thận kích thích trên chìa khóa bảo thạch, nhất thời một mảnh hoa quang tản ra.

Thời khắc này thế cuộc tương đối hắn mà nói, đã là tốt nhất.

Như là trì hoãn tiếp nữa, Hải tộc đại quân tới rồi, sẽ không biết sẽ là kết quả gì.

Hơn nữa biết được bên trong có chiến kích ngày khư sau, nội tâm hắn có loại không rõ rung động, trong đầu thỉnh thoảng sẽ hiện ra một thanh chiến kích hình thái, chỉ là tưởng tượng một chút, liền nhiệt huyết sôi trào, như là xa cách đã lâu lão hữu.

Cái kia trong nội điện, có lão hữu triệu hoán.

Tử Diều Hâu cất giấu kiếm tay phải, cũng không thường run run, như là cảm ứng được cái gì.

Chìa khoá trôi nổi ở trận pháp bầu trời, có cửu khiếu Linh Lung quang tung xuống, toàn bộ đại trận tùy theo xoay tròn, hơn ba mươi người bên cạnh người, hóa ra vạn đóa hoa sen, theo trận quang bay lên, tiêu tan ở trên hư không.

Trận pháp sức mạnh đang nhanh chóng trôi qua, Vũ Vô Cực sầm mặt lại, không kịp chờ đợi liền một đao đánh chém, "Ầm ầm" nổ vang, chấn động diệt vạn Đạo Liên hoa, thân thể như điện thiểm thước, từ trong trận pháp vọt ra, "Ha ha!"

Nhất thời một cổ sát khí khuếch tán, bao phủ toàn bộ Phù Không đảo.

Nhật Dụ cũng hét lớn một tiếng, tay không đem trận quang xé rách, hóa thành một vòng mặt trời đỏ, bay xuống trên đảo.

Đến đây, toàn bộ đại trận triệt để tản đi, hơn ba mươi người toàn bộ thoát vây ra.

Vũ Vô Cực ánh mắt nhất chuyển, rơi trên người Dương Thanh Huyền, cười gằn một tiếng, lại bóng người loáng một cái, liền trực tiếp xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trước mặt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 996: Cường Giả Dấu Ấn, Mênh Mông Vũ Nội

“Vũ Vô Cực, ngươi…” Liệt Giai Phi kinh hãi, vội vàng lắc mình mà tới. Như là Vũ Vô Cực nói không giữ lời, lấy Liệt Giai Phi sức mạnh vẫn đúng là không ngăn cản được hắn giết Dương Thanh Huyền.

Vũ Vô Cực ở đạo Ảnh chi bên trong, cũng là nổi danh hung sát ác thần.

Vũ Vô Cực giơ tay lên, một chưởng đánh về phía Liệt Giai Phi, đồng thời cười lạnh nói: “Yên tâm đi, bản tọa không phải là cái kia nói không giữ lời người.”

“Ầm!” Liệt Giai Phi nhận một chưởng, bị chấn trợt mở hơn mười bước xa, cả kinh nói: “Vậy ngươi…”

Vũ Vô Cực cười gằn nói: “Ta nói không hướng về tiểu tử này ra tay, cũng không nói không làm điểm ký hiệu gì gì đó, bằng không một tháng sau ta như thế nào tìm hắn?”

Nói, giơ tay lên, có chứa tím đen khí chỉ tay liền điểm ở Dương Thanh Huyền vai đầu.

Từ Vũ Vô Cực lắc mình mà đến bắt đầu, Dương Thanh Huyền đã nghĩ chạy trốn, nhưng này cực mạnh sát khí, giống như là núi cao hạ xuống, để hắn khó có thể nhúc nhích, chỉ có thể làm trên thớt thịt cá, mặc người chém giết.

“Xì!”

Dương Thanh Huyền trên bả vai truyền đến đau nhức, đã bị Vũ Vô Cực tím đen khí, thiêu đốt ra một cái hang. Không chỉ có như vậy, càng có lực lượng quỷ dị theo cái kia cửa động chảy vào kinh lạc, trong khoảnh khắc liền lan tràn toàn thân.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy lực lượng kia ở trong người ngưng kết, hóa ra một cái phù văn, đồng thời ở trên trán lánh hiện ra, vừa ẩn mà không có.

Vũ Vô Cực hài lòng thu tay về đến, cười gằn nói: “Lần này an tâm, chân trời góc biển, ngươi đều đi chưa xong.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt tái nhợt.

Tử Dạ cũng đi tới, một tay kết ấn, trực tiếp vỗ vào Dương Thanh Huyền sau lưng, lại là một đạo phù ấn lấp loé tiến vào trong cơ thể hắn. Trong khoảnh khắc, cả người trên da, đều xuất hiện từng đạo từng đạo hoa văn, tương tự là lóe lên một cái rồi biến mất.

Dương Thanh Huyền kinh nộ không ngớt, Tử Dạ lần này sao chép, để hắn ngũ tạng lục phủ đều bị có chút tổn thương.

Tử Dạ lạnh lùng nói: “Ngươi vừa nãy giáo huấn ta, ta còn nhớ đây. Có cái này in vào thân, lên trời xuống đất ngươi đều đi chưa xong, một tháng sau ta sẽ tới tìm ngươi.”

Dương Thanh Huyền đang muốn mở miệng mắng người, đột nhiên cảm giác thấy hai mắt một hồi đâm nhói, liền cảm thấy được trong thiên địa đều rơi vào thuần trắng như tuyết.

Doanh Chính bay xuống ở trước mặt hắn, cùng Dương Thanh Huyền tạm mất tiêu hai mắt kết nối, tròng mắt màu trắng bên trong dần hiện ra một đạo hoa văn, một đôi to lớn khinh thường liền ở Dương Thanh Huyền trong đầu đột nhiên trợn mở.

Sau một khắc, ở trong mắt Dương Thanh Huyền, cũng xuất hiện đồng dạng hoa văn, lóe lên một cái rồi biến mất.

Doanh Chính tròng mắt này mới khôi phục màu trắng, lạnh lùng nói: “Có cái này mắt văn, coi như ngươi hóa thành tro cũng đi chưa xong, hai mươi ngày sau ta sẽ tới tìm ngươi.”

Liệt Giai Phi cả giận nói: “Các ngươi này hơi quá đáng chứ?”

Doanh Chính cười lạnh nói “Quá đáng? Chúng ta tuân thủ nghiêm ngặt thừa nhược, nơi nào quá phận? Ha ha.”

Hắn đắc ý phi phàm, Vũ Vô Cực bọn người là một tháng hứa hẹn, hắn thêm ra thời gian mười ngày, đủ để nhanh chân đến trước.

Nhật Dụ đi lên phía trước, nói: “Tuy rằng ta với ngươi không quen, nhưng nhiều người như vậy đối với ngươi cảm thấy hứng thú, ta cũng xuống cái dấu ấn đi, cảm giác chơi thật vui.”

Nói, giơ tay vỗ một cái, đem một chút ánh sáng đánh vào trong cơ thể hắn. Dương Thanh Huyền thân thể chấn động, chỗ mi tâm ngưng tụ ra một đạo Liệt Dương, sau đó theo kinh mạch chảy vào bên trong cơ thể, khổ không thể tả.

“Phốc!” Rốt cục, ở bốn người từng người in dấu xuống, Dương Thanh Huyền rốt cục bị chấn động ra nội thương, phun ra một ngụm máu đến.

Dương Thanh Huyền trong lồng ngực nhồi vào uất ức, nhưng thì có biện pháp gì? Cường là dao thớt, yếu vì là thịt cá, chính là từ cổ chí kim, vĩnh cửu không đổi chân lý.

Tử Diều Hâu vội vàng đỡ hắn, lo lắng kêu lên: “Thanh Huyền ca ca.”

Liệt Giai Phi tiến lên, nắm lấy Dương Thanh Huyền tay, một cổ chân khí tràn vào trong cơ thể hắn, kiểm tra rồi một lần, không khỏi sắc mặt trắng bệch.

Ngược lại là Dương Thanh Huyền nhìn mở, khẽ cười nói: “Còn có một tháng bên trong, chậm rãi lại nghĩ cách đi.”

Liệt Giai Phi thả tay xuống, gật đầu nói: “Ngươi không cần quá lo lắng, ta biết nghĩ biện pháp.”

Dương Thanh Huyền cảm kích nói: “Đa tạ.”

Trên thực tế, Liệt Giai Phi cũng nguội nửa viên tâm, không biết như thế nào cho phải, chỉ có thể trước tiên an ủi hạ hắn. Chờ ly khai nơi đây sau đó mới bàn bạc kỹ càng.

Thi Ngọc Nhan trở lại Thi Diễn bên cạnh người, ánh mắt lộ ra háo sắc, lôi kéo Thi Diễn cánh tay, muốn nói lại thôi.

Thi Diễn minh bạch ý của nàng, nội tâm thở dài, truyền âm nói: “Không cần quá lo lắng, người này mệnh cách rất cứng, lai lịch bất phàm. Thực sự không được, ta đưa hắn đưa tới mờ mịt Tinh Cung. Có Nhân Hoàng tọa trấn, coi như là đạo ảnh cũng không dám dễ dàng đặt chân.”

Thi Ngọc Nhan lúc này mới yên lòng lại, nghĩ đến Dương Thanh Huyền thân hoài Thái Huyền mộ kiếm, cần phải cùng Nhân Hoàng có quan hệ sâu đạm, đưa tới Tinh Cung, Nhân Hoàng tất nhiên sẽ ra tay.

Trong lòng nàng thầm nói: “Ngươi đã cứu ta, ta cũng để cha giúp ngươi, xem như là còn ân. Trước ta đối với ngươi binh khí đối mặt, sợ là ngươi còn oán ta. Huống hồ ngươi bên người có Tử Diều Hâu ở, cũng sẽ không lại nhớ tới ta. Việc này phía sau, ta liền theo cha về Quân Thiên Tử Phủ đi, từ đây chuyên tâm tu hành, lại không màng thế sự.”

Thi Ngọc Nhan trong lòng đau xót, khổ sở không nói ra được.

Sự chú ý của chúng nhân rốt cục từ trên thân Dương Thanh Huyền di chuyển, nhìn phía cái kia nguy nga đẹp lạ thường cung điện, đều là không nhịn được sôi trào mãnh liệt.

Mỗi người đều đứng lặng yên, không ai dám lên trước một bước.

Tử Dạ có chút phiền muộn, thở thật dài một cái, nói: “Võ Vương, ngươi đi đâu?”

Tất cả mọi người là trái tim co rụt lại, tự nhiên biết nàng nói “Võ Vương” là ai.

Tử Diều Hâu càng là không nhịn được run lên, nhìn Tử Dạ cái kia thần tình tịch mịch, tựa hồ có hơi rõ ràng tâm tình của nàng.

【 truyen cua tui @

@ Net] Các kPxS6Ql nàng vốn là một thể, tuy là nứt ra đi ra, nhưng nơi nào chia lìa như vậy triệt để?

Ở Tử Dạ trong đầu, còn có rất nhiều Vi Lạp cảm xúc cùng ký ức, giống như cùng Tử Diều Hâu cùng Dương Thanh Huyền giống như vậy, thỉnh thoảng sẽ trong đầu lóe lên.

Liệt Giai Phi chầm chậm nói: “Trong lịch sử ghi chép, Ân Vũ Vương vượt qua Bỉ Ngạn cảnh, truy tìm đạo kia chi khởi nguyên đi tới.”

Tử Dạ thở dài, nhẹ nhàng lắc đầu. Nàng tự nhiên biết đây đều là dã sử, Ân Vũ Vương phá không đi, tìm kiếm giải cứu Vi Lạp phương pháp xử lý, đến nay không về.

Nàng than thở: “Đi thôi, nhìn này bên trong trong điện, đến cùng để lại cái gì.”

Tử Dạ trước tiên liền hướng bảo điện đi đến.

Mọi người theo sát phía sau, chỉ lo bỏ lỡ cơ hội.

Bên trong điện toàn thể nhìn sang, là một mảnh tường làm thành không mang vũ trụ.

Trên vách tường tất cả đều là kim hoàng màu lưu ly, có chín chạm khắc gỗ long ngọc trụ, mang theo vô tận uy nghiêm tư thế, đứng vững ở màu trắng xanh phượng văn trên bậc thang, tản ra ra vô biên ánh sáng thần thánh.

Khung đỉnh ngay chính giữa trên có khắc một cái to lớn Thái Dương Thần Văn, phảng phất Kim Ô treo cao. Thần văn bốn phía là năm hành hoa sen, từng đoá từng đoá nở rộ, bên trong nạm vàng châu.

Đang bị to lớn thần văn lâm chiếu trong hư vô, có một phe màu thanh ngọc chiếc kỷ trà, lơ lửng hư không, chiếc kỷ trà trên mặt bàn tỏa ra ôn hòa ánh sáng lộng lẫy, tinh tế bao vây lấy một bức niên đại xa xưa chân dung.

Cái kia vẽ tuy rằng rõ ràng như cũ, văn chương như mới, nhưng không tên làm cho người ta một loại nồng đậm năm tháng cảm giác. Trong tranh là hai người, nam tử một thân huyền y, phong thần tuấn lãng, nữ tử y ôi tại bên cạnh, xinh đẹp vô song.

Hai người cùng tồn tại trong tranh, ánh mắt nhìn nhau, lộ ra một loại sóng vai thiên hạ dũng cảm, cũng có cùng nhau cả đời nhu tình.

Cạnh bức tranh viết lưu niệm nói: “Tướng hận không bằng triều có tin, tương tư bắt đầu cảm thấy hải không phải sâu.”

Cái kia thiết họa ngân câu bên trong, có rõ cuồng sái thoát, phảng phất là điêu khắc trong năm tháng lời thề, Tuyên Cổ Bất Diệt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 997: Mật Luân Không Gian, Thân Hóa Thiên Địa

"Võ Vương!"

Tử Dạ thân thể run lên, cũng nhanh bước tới trước, ánh mắt rơi vào nam tử kia trên mặt anh tuấn, viền mắt một hồi ướt át.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia trong tranh nam tử, xác thực cùng mình giống nhau đến mấy phần.

Trong đầu hiện ra qua vài lần nam tử bóng người, nhưng mỗi lần đều chưa từng thấy hình dáng, mặc dù là hắn ở bên trong cái phòng nhỏ thu bức họa kia, cũng chỉ là Vi Lạp múa kiếm.

Hắn này là lần đầu tiên gặp được Ân Vũ Vương bộ dạng, ánh mắt có chút nóng rực.

Bỗng nhiên, Dương Thanh Huyền tay bị lôi một hồi, đã bị Tử Diều Hâu cầm thật chặt.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng nở nụ cười, hai cái tay thật chặt nắm cùng nhau.

"Thử hỏi giang triều cùng nước biển, gì giống như quân tình cùng thiếp tâm? Tướng hận không bằng triều có tin, tương tư bắt đầu cảm thấy hải không phải sâu."

Tử Dạ tự lẩm bẩm, sắc mặt có chút mê man, nhìn trong tranh Ân Vũ Vương, cái kia dịch thấu trong suốt tròng mắt một hồi ướt át, lăn xuống dưới đại viên nước mắt.

Thi Ngọc Nhan cũng đứng lặng một bên, lẳng lặng nhìn bức họa kia.

Nàng lật xem quá có liên quan với Ân Vũ Vương tất cả tư liệu, đều xưa nay không có một bộ chính diện bức tranh, nàng cũng là lần đầu tiên gặp được Ân Vũ Vương bộ dạng, tương tự lộ si sắc, thật lâu không thể chuyển mở.

Liệt Giai Phi than thở: “Nguyên lai đây chính là Ân Vũ Vương cùng Vi Lạp.”

Tử Diều Hâu ánh mắt từ trên bức họa di chuyển, nhìn ở một bên nghẹn ngào Tử Dạ, nội tâm không nói ra được tâm tình.

Đến cùng ai mới là Vi Lạp? Có lẽ chính như Tử Diều Hâu nói qua, Vi Lạp đã chết, Tử Dạ là Tử Dạ, Tử Diều Hâu là Tử Diều Hâu, các nàng ai cũng không phải Vi Lạp, chỉ có điều đều cùng cái kia gọi Vi Lạp Tinh Linh, sản sinh quá vô số liên hệ.

Tử Dạ trong lòng nhất định còn có Vi Lạp tình cảm, đối với Ân Vũ Vương phần kia quyến luyến, vẫn ẩn sâu ở Tử Dạ nội tâm, cũng không có bị Tử Diều Hâu mang đi.

Tử Dạ lấy tay che miệng, sợ chính mình khóc lên, thu dọn một chút tâm tình, liền đi lên phía trước, phải đem bức tranh đó thu hồi.

Nhật Dụ bận bịu quát lên: “Chậm đã! Này bên trong trong điện, như là lấy đi một vật, sợ là liền muốn rời sân.”

Tử Dạ tay dừng lại ở cái kia bức tranh trước, cứng lại rồi, trên mặt thoáng hiện vẻ giằng co, ánh mắt rơi vào cái kia Ân Vũ Vương trên mặt, có chút không thể tự kiềm chế.

truyencuatui net

“Dạ Hậu!”

Nhật Dụ nghiêm ngặt quát một tiếng, ẩn chứa sóng âm lực lượng, chấn động đến mức Tử Dạ cả người run lên, này mới thu tay về, chỉ có điều nước mắt như cũ nhào tốc chảy xuống.

Nhật Dụ thở phào nhẹ nhõm, nói: “Không muốn hành động theo cảm tình.”

Tử Dạ lui trở về, giữa lông mày còn có chút ngơ ngác, biểu hiện cực độ thất lạc.

Thi Ngọc Nhan còn đang đứng ở đó, ánh mắt trước sau không có rời khỏi Ân Vũ Vương.

Trong đại điện trở nên yên tĩnh, Doanh Chính ngắm nhìn bốn phía, lãnh đạm nói: “Bảo vật đây? Trừ cái này án kiện đài cùng bức tranh, tựa hồ liền không có có đồ vật.”

Trong điện vô cùng đơn điệu, bốn phía chính là không mang vũ trụ, tựa hồ vô cùng vô tận. Mà cung điện này giống như là trôi nổi ở vũ trụ hư không.

Huyền Thiên Cơ liếc mắt nhìn cái kia trong vũ trụ, cười nói: “Là Mật Luân không gian, dùng sức mạnh giả thân thể biến hóa ra Tu Di tiểu thế giới.”

Liệt Giai Phi thân thể chấn động, cả kinh nói: “Không chết thân thể, Bất Diệt Thể?”

Huyền Thiên Cơ gật đầu nói: “Chính là, giống như ngươi thân thể thành Thánh, chỉ có điều vị cường giả này chân chính tu luyện đến Bất Diệt Thánh thể, mặc dù bị Cổ Diệu giết chết, thân thể cũng có thể lưu giữ lại, bị Vi Lạp cải tạo thành này Tu Di tiểu thế giới.”

Dương Thanh Huyền liên tục nhìn chằm chằm vào cái kia bức tranh nhìn, giờ khắc này phục hồi tinh thần lại, nói: “Vậy thế giới này như là diễn hóa ra đi, chẳng lẽ không phải lại là nhất giới?”

Huyền Thiên Cơ hơi lắc đầu, nói: “Này cùng Á Hằng thế giới kia không giống nhau. Thân thể người tu luyện, lấy tự mình làm trung tâm, thân thể chính là vũ trụ, có thể bùng nổ ra không nghèo sức mạnh. Nhưng chung quy chỉ là tự mình tiểu vũ trụ, trừ phi tiến thêm một bước nữa, vượt qua Bỉ Ngạn, mới có thể dung nhập vào chu ngày trong đại vũ trụ. Cái này Mật Luân không gian, chỉ là một phong bế tiểu vũ trụ thôi. Theo thời gian trôi qua, sớm muộn sẽ yên diệt ở năm tháng trong trường hà.”

Dương Thanh Huyền nghe được như hiểu mà không hiểu, chỉ cảm thấy xúc động rất lớn, phảng phất có thứ gì trọng yếu chất chứa ở giữa, chỉ là hắn tu vi không đủ, khó có thể bắt giữ.

Nguyên lực phương pháp tu luyện, đều là thông qua thu nạp linh khí, để kích thích trong cơ thể sức mạnh, không ngừng mở ra thân thể toà này bảo khố. Nghe Huyền Thiên Cơ nói như vậy, tựa hồ vượt qua Bỉ Ngạn sau, liền có thể đem thân thể kể cả đại thiên vũ trụ, như vậy chẳng lẽ không phải cùng Thiên Địa Đồng Thọ, cùng ngôi sao cùng chiếu sáng?

Dương Thanh Huyền có chút há hốc mồm, hoàn toàn npZHxw1 không dám tưởng tượng cái kia là như thế nào tình huống.

Nhật Dụ trầm giọng nói: “Bảo vật đây? Ta chỉ quan tâm cái kia chiến kích ngày khư ở đâu?”

Hắn cùng Tử Dạ đều biết ai ca đã không ở trong điện, ngay ở đồng hành Tử Diều Hâu trong tay, nhưng bọn họ cũng không gấp cướp giật, thậm chí tùy ý Tử Diều Hâu cầm ai ca cũng chưa hẳn không thể, chỉ cần nàng có thể tham dự trấn áp Cổ Diệu.

Mà chiến kích ngày khư, nhưng là Ân Vũ Vương đại bại Cổ Diệu binh khí, cực kì trọng yếu, cũng là bọn hắn chuyến này mục đích chủ yếu.

Liệt Giai Phi nói: “Ở Hoàng Đình trong ghi chép, bảo vật liền phân bố ở này Mật Luân không gian bên trong. Mỗi người chỉ cần chạm được bảo vật, thì sẽ bị truyền tống đi ra ngoài.”

Nhật Dụ giơ tay lên, một đoàn quang diễm liền dọn ra nổi lên, hướng về Mật Luân không gian bên trong chiếu đi, lờ mờ có thể thấy được bên trong có từng cái từng cái hình cầu, đang nhanh chóng xoay tròn, như tinh cầu. Ở quang diễm chiếu rọi xuống, phản xạ ra một chút ánh sáng.

Nhật Dụ trong mắt sáng ngời, thở dài nói: “Khá lắm, mất đi chủ nhân sau, những bảo vật này chịu đến không gian ảnh hưởng, tất cả đều tự mình phong ấn lên, trở thành vật vô chủ.”

Nhật Dụ hướng về cái kia Mật Luân không gian đi đến, quang diễm từ từ chiếu rọi mở, bên trong có hàng ngàn hàng vạn tiểu cầu, vòng quanh toàn bộ đại điện xoay tròn, có thể đồ sộ.

Mỗi một viên tiểu cầu trên, đều tỏa ra sóng sức mạnh kỳ dị, chỉ có điều ngàn vạn gợn sóng đan xen vào nhau, hình thành to lớn cộng hưởng, rất khó lại đơn độc phân biệt ra được.

Không ít người hô hấp trở nên gấp gáp, hai tay có chút lạnh mồ hôi.

Nếu không có có một đám mạnh biến thái người ở này, sợ là đã sớm ra tay cướp lấy.

Ngược lại là Tử Dạ đám người, đều là mặt lộ vẻ khó xử.

Doanh Chính cả kinh nói: “Nhiều như vậy món, được ngày khư cùng ai ca tỷ lệ, hầu như chính là không có.”

Tịch Đại cười nói: “Vậy thì phải xem cơ duyên, như vậy thần vật, vốn là ẩn chứa Thiên Đạo cơ duyên, là của ngươi liền là của ngươi, không là của ngươi cưỡng cầu cũng vô dụng.”

Doanh Chính quát lên: “Câm miệng, ngươi này thần côn. Này bộ lời nói vô căn cứ, ta chưa bao giờ tin. Mạng ta do ta không do trời!”

Hắn hai con ngươi một hồi lập loè vệt trắng, hướng về cái kia hư không vũ trụ nhìn tới, tìm kiếm ngày khư cùng ai ca.

Doanh Chính từ khi ra đời đã bị Vu gia lưu vong, cả đời vận mệnh nhấp nhô.

Bình thường vu gia con cháu, chỉ cần thiên phú không tệ, có thể có được vô số linh thạch, cùng tùy ý chọn lựa công pháp.

Mà đối với Doanh Chính, tất cả những thứ này đều quá mức xa xôi.

Mỗi một khối linh thạch, mỗi một quyển bí tịch, đều là từ đường ranh sinh tử liều đánh trở lại.

Trên căn bản mỗi một tầng tu vi tăng lên, đều là dùng máu tươi cùng mồ hôi nước đổi lấy.

Chính là này cỗ bất khuất vận mệnh đạo tâm, mới để Doanh Chính có hôm nay sức mạnh, trở thành đạo ảnh mười sáu người một trong.

Tịch Đại bị hận, cũng không tức giận, người hiền lành tựa như cười vài tiếng.

Dương Thanh Huyền suy tư một chút Doanh Chính mấy câu nói này, tuy rằng người này hành vi quái lạ, thích giết chóc thành tính, nhưng lời nói này cũng cũng nói rất có đạo lý, lờ mờ cùng mình đạo tâm có chút cộng hưởng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 998: Thời Không Xoay Chuyển, Các Lấy Một Vật

Trong điện yên tĩnh, tất cả mọi người nhìn chăm chú vào cái kia không mang trong vũ trụ tiểu cầu, tâm tình có chút sốt sắng.

Những thứ đồ này tất cả đều là thời đại trung cổ cường giả lưu lại, đồng thời có thể tự mình phong ấn, chứng minh tuyệt không phải vật phàm, mỗi một cái lấy ra, cũng có thể kinh thiên động địa.

Đã có võ giả không nhịn được lên trước, trực tiếp bắt thêm một viên tiếp theo quả đấm lớn tiểu cầu, quấn ở lòng bàn tay chân nguyên bên trong.

Cái kia tiểu cầu kịch liệt rung động, không ngừng đổ nát có hơn xác, bên trong có hoa quang không ngừng bắn ra.

Trong điện tất cả mọi người lẳng lặng nhìn, cái kia chút ánh sáng không ngừng tăng nhanh, Như Nguyệt sắc cùng lưu thủy giống như vậy, đổ xuống mà ra, cuối cùng hoàn toàn hiện đi ra đến, là một thanh mới tháng giống như móc câu.

Người võ giả kia đem móc câu cầm ở trong tay, lập tức cảm nhận được bên trong mênh mông sức mạnh, không khỏi đại hỉ.

Nhưng không gian loáng một cái, người võ giả kia thân ảnh trong phút chốc bị vặn vẹo, lóe lên liền biến mất ở trong điện.

Liệt Giai Phi than thở: “Quả nhiên không sai, là thời không xoay chuyển đại trận.”

Nhật Dụ bọn người nhíu mày lại, như là chỉ có thể lấy một món bảo vật, không lấy được ngày khư, đối với bọn họ mà nói ý nghĩa liền không lớn.

Nhật Dụ ánh mắt quét hạ mọi người, nói: “Các ngươi lấy trước.”

Ý nghĩ của hắn rất đơn giản, chính mình đạt được ngày khư xác suất cũng không lớn, nếu là có người lấy được lời, có ít nhất cái mục tiêu có thể cướp.

Tất cả mọi người là hai mặt nhìn nhau.

Huyền Thiên Cơ cười nhạt một tiếng, nói: “Ngày khư cùng ai ca, ta cũng không có hứng thú gì. Nhưng tương truyền Thiên Địa Tứ Thời Thư, cũng giấu đi ở này trong nội điện, ta ngược lại thật ra rất muốn mượn tới nhìn qua.”

Lời vừa nói ra, lập tức gây nên không nhỏ chấn động.

Thi Diễn cũng sắc mặt thay đổi, nói: “Tinh Linh tộc ba đại chí bảo một trong, ghi lại vạn vật khởi nguyên cùng quy tắc sách thần?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh, làm bộ không biết dáng vẻ.

Diệp Thịnh cùng Diệp Vô Sát sắc mặt hai người khẽ biến, nhìn nhau một cái, đồng thời đối với Huyền Thiên Cơ sinh ra địch ý. Bọn họ tiến vào mục đích chủ yếu, chính là vì cái kia Thiên Địa Tứ Thời Thư,. Nhưng phần này địch ý che giấu xuống, dù sao Huyền Thiên Cơ không là bọn hắn chọc nổi.

Liệt Giai Phi nói: “Vi Lạp trong tay có Thiên Địa Tứ Thời Thư, cùng Ám Dạ Chi Đồng, người sau cần phải bị Á Hằng lấy đi. Còn người trước, nhưng là một chút tin tức cũng không.”

Huyền Thiên Cơ gật đầu nói: “Sách này từ Vi Lạp trong tay đánh rơi, đã có mấy triệu năm không có xuất hiện qua. Như là lần này có thể hiện thế, ý nghĩa của nó to lớn, còn tại đằng kia hai cái binh khí bên trên.”

Nhật Dụ nói: “Cổ Diệu phá phong sắp tới, không quá này quan, hết thảy đều không có ý nghĩa. Ta cùng Tử Dạ mục đích của chuyến này, chính là vì tìm kiếm trấn áp Cổ Diệu đồ vật. Còn những thứ khác, tùy các ngươi lấy đi.”

Thi Diễn nói: “Biển Đen hiện tại ngoại trừ Cổ Diệu ở ngoài, tựa hồ còn có Hải tộc nguy cơ chứ? Trước nghe cái kia Hạt hiền giả nói, tựa hồ phải quy mô lớn xâm chiếm.”

Tử Dạ cười lạnh nói: “Một đám kéo dài hơi tàn ở trong cống ngầm cá, cũng có thể nhảy ra cái gì sóng? Căn bản không cần cân nhắc. Bất quá bảo vệ Hải Thiên Nhai lối vào, tránh khỏi bọn họ tới gần Ân Võ Điện ngược lại thật, bằng không những bảo vật này bị cái kia chút sinh vật cấp thấp lấy đi, ngược lại cũng đúng là một luồng phiền toái không nhỏ.”

Nàng hạ lệnh: “Khuê Anh, nghiên tuyết, Viên hoa, Vũ Ảnh, các ngươi các lấy một món bảo vật ly khai, sau đó về Hải Thiên Nhai tập trung nhân thủ, phái một vạn người đến Ân Võ Điện đoạt bảo, còn dư lại canh giữ ở Ân Võ Điện lối vào, để ngừa Hải tộc tiến nhập.”

“Phải!” Bốn người cùng quát lên, tuy rằng còn muốn chậm rãi chọn, nhưng đã không thể nào. Hơn nữa nhìn dáng vẻ hoàn toàn dựa vào vận khí, chọn cũng không khơi ra tốt đẹp.

Bốn người đi vào cái kia không mang vũ trụ, từng người ra tay lấy một viên tiểu cầu hạ xuống.

Dương Thanh Huyền nhìn tới, chỉ thấy Vũ Ảnh trong tay tiểu cầu nứt mở, bên trong lại là một khối sợi vàng khăn, mặt trên thêu vân văn cùng hồng hoa, nhìn như vật bình thường.

Nhưng này trên khăn có lưu quang toàn chuyển, hồng hoa càng là trông rất sống động, giống như là muốn mọc ra.

Vũ Ảnh không lo được xem xét tỉ mỉ, bóng người loáng một cái, sẽ cùng ba người khác một đạo tại chỗ biến mất.

Bị truyền tống đi chớp mắt, Vũ Ảnh ánh mắt nhìn phía Dương Thanh Huyền, xem như là cuối cùng chào hỏi.

Còn có một chút Vân Tụ Cung đệ tử, cũng bị Tử Dạ hạ lệnh đi lấy bảo vật, nhưng đều không ngoại lệ, cũng không có người lấy ra ngày khư hoặc là bốn mùa sách.

Tử Dạ cũng không vội, chỉ cần giam giữ ở Ân Võ Điện lối vào, trừ một chút Đạo cảnh trở lên cường giả còn có thể tới lui tự nhiên ở ngoài, còn dư lại cũng không thể tiến vào.

Nơi này bảo vật có hơn vạn, nhưng Vân Tụ Cung người cũng không ít, chỉ cần ngày khư cùng bốn mùa sách ở bên trong, sẽ không sợ không chiếm được.

Hơn nữa đám này bảo vật xuất hiện vô cùng đúng lúc, có thể tăng lên toàn bộ Vân Tụ Cung sức mạnh, lấy ứng đối kế tiếp Cổ Diệu nguy cơ.

Nàng vừa liếc nhìn bức họa kia vòng, nghĩ thầm bức họa này cũng phải phái người lấy đi.

Dương Thanh Huyền đi dạo đi vào hư không, hướng về cái kia một ít cầu một chút điểm nhìn sang, hầu như từng cái đều không buông tha. Chờ hắn xem xong một vòng sau, nhíu mày lại, cũng không có gì cảm ứng.

Trước ở càn khôn định một diệu pháp liên hoa đại trận ở ngoài thời điểm, đối lập mặt có cực mạnh cảm ứng, giống như là lão hữu đang kêu gọi hắn giống như vậy, mà bước vào bên trong điện, cái cảm giác này nhưng trái lại biến mất rồi.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, đem vài tên Tinh Túc tất cả đều triệu hoán đi ra, để cho bọn họ cũng có thể lựa chọn bảo vật.

Không ít người đều biết Dương Thanh Huyền là Thanh Long Thánh Chủ, cũng không cảm thấy kỳ quái. Hơn nữa Hoa Giải Ngữ đám người thực lực cũng không mạnh, càng là đưa tới một ít khinh miệt ánh mắt.

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Giải Ngữ huynh, hồi lâu không gặp, thực lực tiến bộ rất lớn nha, chẳng lẽ tu luyện cái gì Linh tộc thần thông bí thuật?”

Dương Thanh Huyền cùng Hoa Giải Ngữ đều là sợ ra mồ hôi lạnh đến, này Huyền Thiên Cơ ánh mắt chi độc ác, quả thực làm người sởn cả tóc gáy.

Hoa Giải Ngữ trấn định hạ, liền lạnh giọng nói: “Ngươi chờ, ngươi và ta cuối cùng cũng có tái chiến ngày!”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Nghe nói như vậy thời điểm, ta còn thực sự có chút mong đợi đấy, nhưng cũng chỉ là mong đợi một sát na. Cố lên đi, có lẽ ngươi thật có thể làm ra chút gì để ta mở mang, cũng nói không chừng đấy chứ.”

Nhưng trên mặt cái kia lạnh nhạt dáng vẻ, hiển nhiên cũng không có coi là chuyện to tát, chỉ là khách khí nói một chút mà thôi.

Hoa Giải Ngữ cũng tự biết hai người thực lực cách biệt to lớn, lạnh rên một tiếng, liền không tiếp tục để ý, trực tiếp bước vào hư không, tìm kiếm bảo vật.

Cổ Hạt trong đôi mắt thả ra lục mang, nhìn một hồi, liền cảm thấy đầu lớn, trực tiếp nhắm mắt lại, vỹ châm vung một cái, liền cuốn thêm một viên tiếp theo tiểu cầu, giữa trời nứt mở.

Càng là một v0d0q3r thanh màu nâu trường thương, thân thương có vòng giữ, mũi thương là sắc bén hình thoi, có kèm hai mảnh cánh mảnh giống như lưỡi dao sắc, thương nơi cuối có sáu viên hạt châu màu đỏ ngòm, kích lan ra một mảnh khí sát phạt.

Cổ Hạt vỹ châm cuốn lên, đem trường thương thả ở trên lưng, liền trực tiếp ẩn vào bên trong cơ thể. Sau đó thân thể của hắn loáng một cái, liền tại chỗ biến mất.

Tinh Túc cùng Thánh Chủ trong đó đều có cảm ứng, hơn nữa Dương Thanh Huyền trong bóng tối cùng vài tên Tinh Túc ước định không gian tọa độ, sau khi rời khỏi đây liền đến tọa độ vị trí hội hợp, ngược lại cũng không sợ tẩu tán.

Sau đó là Khổng Linh, từ trong hư không lấy ra một cái tiểu cầu, xác ngoài không ngừng tróc ra mở, lộ ra một thanh màu thanh ngọc dài thước, mặt trên ngoại trừ phù văn ở ngoài, còn có tinh tế mức độ, dĩ nhiên đúng là một thanh đo đạc thước.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 999: Bức Tranh Khác Thường, Thiên Trảm Thất Thức

Khổng Linh anh tuấn trên gương mặt, tỏa ra diêm dúa ánh sáng, tựa hồ đối với thước đo hết sức hài lòng. Bóng người của hắn cũng tại chỗ biến mất.

Hoa Giải Ngữ nguyên bản nghĩ kỹ tốt chọn một hồi, nhưng nhìn cái kia hơn vạn tiểu cầu lượn vòng, thần thức thăm dò sau khi đi qua, toàn bộ đều không có gì khác nhau, không bao lâu liền từ bỏ. Trực tiếp giơ tay lên, hút tới một viên, chộp vào trong tay.

Tiểu cầu rất nhanh giống vỏ trứng như thế vỡ vụn ra, lộ ra đồ vật bên trong.

Dương Thanh Huyền tò mò nhìn sang, nhưng sửng sốt một chút, bên trong vẫn là cái tiểu cầu, chỉ có điều quang minh trong suốt.

Hoa Giải Ngữ năm ngón tay vồ lấy, cái kia tiểu cầu lập tức tách ra, hóa thành mười tám viên, lượn quanh thành một vòng, là một chuỗi tay châu. Mỗi hạt châu đều là trình hiện màu sắc bất đồng, ở giữa một chút rõ quang, tỏa ra ánh sáng lung linh, xa hoa, phảng phất đem Tinh Thần Phong Ấn ở giữa.

Hoa Giải Ngữ tựa hồ hết sức hài lòng, mừng như điên không ngớt, nụ cười trên mặt còn chưa triển khai mở, cả người đã bị truyền tống đi.

Giờ khắc này Tinh Túc bên trong, chỉ còn lại Tử Diều Hâu.

Dương Thanh Huyền nhìn nàng.

Tử Dạ cùng Nhật Dụ cũng nhìn sang.

Dù sao bọn họ biết Tử Diều Hâu thân phận, có lẽ có thể lấy ra cái gì thứ không tầm thường. Thậm chí được ngày khư cùng bốn mùa sách độ khả thi cũng rất lớn.

Tử Diều Hâu đã nhận ra bọn họ bất thiện ánh mắt, đứng tại chỗ không nhúc nhích, nói với Dương Thanh Huyền: “Ngươi trước lấy.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, ánh mắt trở lại cái kia trên bức họa, bỗng nhiên con ngươi co rụt lại, nhìn chằm chằm bên trong Ân Vũ Vương tay, càng là trùm vào tay khôi.

Hắn nhẹ nhàng nhíu mày lại, cái kia tay khôi giờ khắc này vô cùng dễ thấy, đồng thời mỗi một chi tiết nhỏ đều hoàn toàn triển lộ ra.

Toàn thân trình đen như mực vẻ, khắc rõ màu bạc hoa văn, bao trùm ở trên mu bàn tay, kéo dài ra bốn viên sáng trắng răng nhọn, như Hổ chưởng vuốt rồng. Cùng đốt ngón tay liên kết, có loại máy móc thức vẻ đẹp, phảng phất bất cứ lúc nào có thể tuôn ra năng lượng mạnh mẽ.

Hắn chỉ cảm thấy trước quan sát bức họa này thời điểm, tựa hồ cũng không có tay khôi, nhưng ký ức có chút mơ hồ, không nhớ rõ lắm, không biết là thật không có có, còn là tâm lý của mình tác dụng.

Dương Thanh Huyền trong lòng dâng lên cực mạnh rung động, đi thẳng tới trước bức họa kia, duỗi ra thì đi chạm đến.

“Ngươi làm cái gì? HFpl6PU!”

Tử Dạ nghiêm ngặt quát một tiếng.

Hơn mười con mắt đều nhìn chăm chú đi qua.

Thi Ngọc Nhan cũng trong lòng nhất thời căng thẳng, chỉ lo hắn hủy hoại cái kia bức tranh.

Huyền Thiên Cơ nhưng là ánh mắt lóe lên vẻ kinh dị, khóe miệng vung lên một nụ cười.

Dương Thanh Huyền không hề bị lay động, vẫn như cũ vươn tay ra, vuốt ve Ân Vũ Vương trong tay tay khôi, đột nhiên một hồi liền ấn xuống.

“Ngươi làm cái gì?!” Tử Dạ lại là một thân lợi hại, lắc mình liền muốn đi qua bắt mở hắn.

Liệt Giai Phi một bước lên trước, đem ngăn cản, quát lên: “Dạ Hậu, đừng quên hứa hẹn, không được ra tay với hắn.”

Tử Dạ phẫn nộ quát: “Tránh ra!” Một chưởng liền đập tới.

Còn lại cường giả đều là đổi sắc mặt, bọn họ ngược lại không phải là sợ Dương Thanh Huyền bị giết, mà là sợ Tử Dạ cùng Liệt Giai Phi đánh nhau, phá huỷ này bên trong điện.

Đúng lúc này, cái kia trên bức họa phóng ra dị thải, đem Dương Thanh Huyền cả người hoàn toàn bao lấy.

Vừa nãy cái kia đột nhiên nhấn xuống đi, cũng không phải hắn tự thân gây nên, mà là trực tiếp bị Ân Vũ Vương tay hút vào.

Chỉ thấy trong bức tranh tay khôi, như chất lỏng giống như chảy ra, bao trên tay Dương Thanh Huyền, đều hóa ra.

“Này...”

Tất cả mọi người ngây ngẩn cả người.

Không chỉ có là tay khôi xảy ra biến hóa, liền ngay cả trong tranh đứng sóng vai, dắt tay thiên hạ hai người, cũng phát sinh ra biến hóa, Vi Lạp không biết nơi nào đi tới, chỉ còn dư lại Ân Vũ

Vương một người, càng cùng Dương Thanh Huyền bàn tay giằng co, chặt chẽ dính chặt vào nhau.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy lòng bàn tay có cỗ nóng rực khí tức truyền đến, không ngừng tràn vào trong cơ thể hắn, đi khắp toàn thân.

Đồng thời trong tranh Ân Vũ Vương, đột nhiên mở miệng lời, nói: “Tiếp đó, là ta làm cho này chuôi chiến kích tự nghĩ ra thiên trảm thất thức.”

Dứt tiếng, cái kia trong bức tranh người hoàn toàn biến mất, trống không vẽ đột nhiên bay lên, trôi về không mang vũ trụ, không biết tung tích.

Mà Dương Thanh Huyền trong tay, không rõ thêm ra một thanh chiến kích, trình mực màu xanh nhạt “Bốc” hình chữ, kích đâm sắc bén thon dài, tam đoạn hoành câu liên tiếp loan nguyệt giống như rộng nhận, hạ xuyết Hồng Anh.

“Dĩ nhiên giấu ở trong tranh!”

đọc truyện với http://truyencuatui. ո et/

Tử Dạ kinh hô một tiếng, tràn ngập hưng phấn, lắc mình liền bay vút qua.

Liệt Giai Phi kinh hãi, quát lên: “Đừng quên cam kết của ngươi.”

Tử Dạ nói: “Yên tâm đi, chỉ cần hắn đem chiến kích giao ra đây, ta tuyệt sẽ không làm khó nó.”

Tử Dạ tâm tình thật tốt, tuy rằng được ngày khư chính là Dương Thanh Huyền, chí ít chuôi này chiến kích xuất hiện, hơn nữa chính mình dễ như trở bàn tay.

Vũ Vô Cực bọn người là trong mắt lấp loé tinh mang, tuy rằng bọn họ đối với ngày khư cũng nhất định có nhòm ngó chi tâm. Nhưng Cổ Diệu phá phong sắp tới, Tử Dạ cùng Nhật Dụ tất nhiên phải toàn lực ứng phó cướp giật ngày khư, nếu là mình mạo muội xuất thủ, sợ không có quả ngon để ăn.

Quả nhiên, Nhật Dụ khí tràng hơi tản ra, ở phía trước hình thành một đạo Khí Tường, phòng bị có người cứng rắn xông qua.

Những thế lực kia hơi kém võ giả, cơ bản đều đạt được bảo vật rời đi, chỉ còn dư lại hơn mười người, đều là kinh thiên động địa tồn tại. Mặc dù là Nhật Dụ, giờ khắc này cũng lòng bàn tay là mồ hôi, thận trọng đề phòng.

“Dương Thanh Huyền, đem cái kia chiến kích cho ta!”

Tử Dạ cướp đến Dương Thanh Huyền phía sau, vội vàng vươn tay ra.

Dương Thanh Huyền vẫn mặt hướng Thanh Ngọc án kiện đài, đưa lưng về phía bọn họ, giờ khắc này đột nhiên xoay người lại, chiến kích ở trên không bên trong loáng một cái, liền vẽ ra một đạo Hư quang.

Đồng thời Dương Thanh Huyền khuôn mặt tựa hồ có biến hóa rất nhỏ, trong con ngươi bắn ra hai vệt tinh mang, Lưu Ly giống như thông suốt, sáng, không có có một tia tỳ vết, Như Nguyệt hoa giống như vậy, phảng phất duyệt tận ba ngàn thế giới, chúng sinh.

Tử Dạ kinh trụ, cả người như điện lưu bắn trúng, hoá đá tại chỗ.

Đôi tròng mắt này chỉ cần xem qua một chút, liền làm người cả đời đều khó mà quên được.

“Võ Vương.” Tử Dạ trợn to hai mắt, trước mắt khuôn mặt này, cùng trong trí nhớ đoạn ngắn hoàn toàn dung hợp lại cùng nhau.

Nhưng Dương Thanh Huyền cũng không để ý tới của nàng hô hoán, mà là cầm lấy chiến kích, trong mắt vầng sáng lưu chuyển, quát khẽ: “Đây là thiên trảm thức thứ nhất: Một mạch chấn động Cửu Tiêu!”

Nắm chiến kích tay di chuyển, thậm chí toàn bộ bên trong điện không gian, đều tùy theo mà rung động.

Dương Thanh Huyền hai tay nắm kích, khí tràng cường đại khuếch tán mở, trấn áp bát phương.

Tử Dạ cả người chấn động, phục hồi tinh thần lại, càng cũng bị khí thế kia đẩy lui vài bước, đầy mặt ngạc nhiên, cả kinh kêu lên: “Võ Vương!...”

Dương Thanh Huyền không hề hay biết, chuyên chú nhìn chăm chú trong tay chiến kích, toàn thân toàn ý đều đắm chìm ở này trong vòng nhất chiêu.

Toàn bộ bên trong điện ngoại trừ không mang vũ trụ ở ngoài, cũng không rộng, rất nhanh đã bị một chiêu này thức mở đầu toàn bộ trấn áp.

Nhật Dụ sợ hãi nói: “Dạ Hậu mau lui lại! Hắn bị Ân Vũ Vương thần niệm bám vào người!”

Cái kia bức tranh bên trong, cất giấu dĩ nhiên là Ân Vũ Vương một tia thần niệm!

Ở đối mặt này ngày xưa tuyệt đại cường giả, tất cả mọi người sắc mặt thay đổi, ngoại trừ vài tên Giới Vương cảnh tồn tại ở ngoài, đều lui về phía sau, không dám dựa vào là quá trước.

Nhật Dụ sắc mặt cực kỳ khó coi, cắn răng nói: “Nhanh áp chế hắn, bằng không chiêu thức này chém ra, toàn bộ bên trong điện liền toàn bộ phá huỷ! Ai cùng ta đồng loạt ra tay!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1000: Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu, Hắn Là Ân Vũ Vương

Bên trong trong điện cất giấu vô số bảo vật, như là đại điện hủy đi, những bảo vật này thì sẽ cuốn vào bão táp thời không, tản vào không cũng biết mặt đất bao la, lại không nơi có thể tìm ra.

Đang khi nói chuyện, Nhật Dụ cũng đã giơ tay lên, từ hắn trên người phun ra từng đạo từng đạo quang diễm, không ngừng đi lên trên, tàn lửa bị khung đỉnh Thái Dương Thần Văn thu nạp vào đi, cũng không có thương cùng đến đại điện.

Tử Dạ hít một hơi thật sâu, tuy rằng còn vắng lặng ở đối với Ân Vũ Vương mê luyến bên trong, nhưng lý trí cũng làm cho nàng tỉnh lại, hai tay nhanh chóng bấm quyết, trên người dấy lên ngọn lửa màu đen, cùng Nhật Dụ lẫn nhau chiếu rọi.

Hai người khống chế chính là ngũ đại Hỏa chi bản nguyên bên trong quang diễm cùng hắc diễm, đôi hỏa ở trên không bên trong không ngừng đan xen, cũng vậy lan tràn cũng không ăn mòn, hình thành phân biệt rõ ràng hai loại màu sắc, vô cùng hòa hợp.

Bọn họ trước kia liền diễn luyện quá, vì đối phó Cổ Diệu, điều nghiên không ít liên thủ chiến đấu kỹ xảo.

Còn lại người lẫn nhau thêm vài lần, cũng không có ra tay, trái lại đem ánh mắt đặt ở Dương Thanh Huyền chiến kích trên, phỏng đoán cái kia một thức kích pháp.

Dù sao cũng là Ân Vũ Vương tự sáng tạo ra, trấn áp Cổ Diệu lúc võ kỹ, uy năng to lớn, khó có thể tưởng tượng, mặc dù là Giới Vương cảnh tồn tại, cũng có thể được lợi rất nhiều.

Thi Ngọc Nhan càng là trợn mắt ngoác mồm, nhìn đạo kia anh vũ dáng người, còn có đứng đầu thiên hạ kích pháp, triệt để ngốc trệ.

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

Dương Thanh Huyền khẽ quát một tiếng, hai tay nắm kích đánh xuống, một đạo đen nhánh vết nứt vẽ ra trên không trung, đồng thời truyền đến “Đùng đùng” Phong Lôi tiếng, khí tràng cường đại tản ra, chấn động đến mức hai cỗ hỏa diễm nhanh chóng tách ra.

Mà chiến kích lực lượng, càng là xuyên qua hư không, từ Tử Dạ cùng Nhật Dụ liên thủ lại, bổ ra một cái khe, kình khí mạnh mẽ trực tiếp xuyên thấu qua bên trong điện, từ Phù Không đảo trên bắn hướng thiên không.

“Ầm ầm!”

Hòn đảo trên mặt đất, nứt ra một cái to lớn khe.

Rất nhiều vừa rồi lên đảo võ giả, toàn bộ giật nảy mình, không dám tới gần trong kia điện.

Trong điện đồng dạng kình khí khuấy động, quang diễm cùng hắc diễm hai đại bản nguyên hỏa, ở này một kích bên dưới trực tiếp bị áp chế, tiêu tán hai phần ba không thôi.

Toàn bộ trong đại điện nhiệt độ đột nhiên hạ xuống được, đồng thời mỗi người đều cảm thấy một luồng sắc bén khí đè ở trên người, thật giống tùy tiện động đậy liền sẽ tan xương nát thịt.

Thi Ngọc Nhan trên người Thủy Nguyên hào quang không ngừng lấp loé, liều mạng chống chọi này cỗ áp lực, nhưng vẫn như cũ vẫn là thu rồi nội thương, khóe miệng dật ra máu.

Cho đến Thi Diễn ra tay, một đạo kình khí đánh vào trong cơ thể nàng, để cái kia Huyền Nguyên khống Thủy Kỳ kích phát mạnh hơn uy năng, lúc này mới đem chiến kích sắc bén khí ngăn trở, thương thế ổn định lại.

Tử Diều Hâu nhưng là cánh tay phải không ngừng run run, mơ hồ có kiếm thanh âm truyền ra, tựa hồ đang cùng cái kia chiến kích cộng hưởng, vẫn chưa thu vào khí áp ảnh hưởng, chỉ là tâm tình của nội tâm, sôi trào mãnh liệt.

“Làm sao sẽ mạnh như vậy?!”

Liền ngay cả vài tên Giới Vương cảnh tồn tại, đều là một mặt ngạc nhiên.

Phải biết Dương Thanh Huyền trên người, bất quá là Ân Vũ Vương một tia thần niệm mà thôi, như là bản tôn đích thân tới, cái kia còn có?

Dương Thanh Huyền một kích chém ra sau, giống như là bị định trụ giống như vậy, không nhúc nhích, khóe miệng vung lên một tia không rõ ý cười.

Sau đó không gian loáng một cái, Dương Thanh Huyền cả người liền biến mất ở trong đại điện.

“A? Võ Vương!” Mắt thấy hắn biến mất, Tử Dạ yjnpqHk mới bừng tỉnh lại đây, kinh hô một tiếng, vội vàng vọt tới, đi tới cái kia Thanh Ngọc án kiện trước đài, nơi nào còn có nửa điểm cái bóng.

Nhật Dụ tức giận nói: “Đáng chết! Không chỉ có để tiểu tử kia nhặt giá rẻ, chiếm được ngày khư chiến kích, còn chiếm được Ân Vũ Vương thiên trảm thất thức truyền thừa, đáng chết a!”

Đố kị chi hỏa ở nội tâm hắn cháy hừng hực.

Hắn vốn là Cổ Diệu một tia linh quang, tự mình diễn biến đản sinh ra, tự nhiên biết Ân Vũ Vương thiên trảm thất thức có bao nhiêu đáng sợ.

Tử Dạ kinh ngạc đứng tại chỗ, gương mặt mờ mịt thất thần.

Cho đến Dương Thanh Huyền biến mất, Tử Diều Hâu giấu đi bên tay phải bên trong ai ca, mới bình ổn lại.

Tử Diều Hâu hít một hơi thật sâu, liền bước vào không mang vũ trụ, bắt đầu bắt giữ tiểu cầu.

Bỗng nhiên một vệt bóng đen xẹt qua, liền ngăn ở trước mặt nàng, chính là Tử Dạ, trong một đôi mắt che kín sát ý, lạnh giọng nói: “Ngươi đã sớm biết đúng không đúng?”

Tử Diều Hâu cả kinh lùi về sau vài bước, hỏi: “Biết cái gì?”

Tử Dạ lạnh lùng nói: “Chớ giả bộ, ngươi đã sớm biết hắn là Ấn Vũ Vương đúng không đúng?”

Tử Diều Hâu kinh hãi, nói: “Cái gì? Ai là Ấn Vũ Vương?”

Tử Dạ cả giận nói: “Dương Thanh Huyền! Dương Thanh Huyền chính là Ấn Vũ Vương chuyển thế, ngươi nhất định là đã sớm biết, cho nên mới phải đi cùng với hắn, đúng không đúng?!”

//truyencuatui.net/

Tử Diều Hâu sững sờ nói: “Hắn là Ấn Vũ Vương chuyển thế?”

Tuy rằng trong lòng mơ hồ có suy đoán, nhưng chưa bao giờ dám chứng minh.

Thi Ngọc Nhan cũng là cả kinh há to mồm, đầy mặt dại ra.

Nhật Dụ quát lên: “Dạ Hậu, ngươi thất thố. Dương Thanh Huyền bất quá là ngẫu nhiên được Ấn Vũ Vương truyền thừa mà thôi, là ngươi nội tâm tình cảm quá phong phú, lúc này mới ảo tưởng hắn là Ấn Vũ Vương chuyển thế. Trên thực tế hắn cùng Ấn

Vũ Vương trong đó không có bất cứ quan hệ gì.”

“Không, hắn đúng, hắn nhất định là!” Tử Dạ tranh luận nói: “Ta không biết nhận sai, chỉ có Ân Vũ Vương mới có như vậy hiểu thế gian con mắt, mới có như vậy quân lâm thiên hạ tư thế oai hùng!”

Nhật Dụ môi động hạ, muốn cùng nàng tranh luận, nhưng lại nhịn xuống, than thở: “Ngươi mệt mỏi.”

Liệt Giai Phi cũng nói: “Ân Vũ Vương năm đó là phá không đi, cũng chưa chết, tại sao có thể có chuyển thế đây? Dạ Hậu, ngươi thật sự là mệt mỏi.”

Tử Dạ nói: “Ta bất kể, ta nhận định hắn là, hắn thì nhất định là!”

Tất cả mọi người là khẽ cau mày, dưới cái nhìn của bọn họ, Tử Dạ thần trí đã có chút không rõ, cũng lười tiến thêm một bước nữa kích thích nàng.

Thi Ngọc Nhan nhưng là sắc mặt trắng bệch, hai tay nắm chặt nắm đấm, nội tâm không biết đang suy nghĩ gì.

Nhật Dụ nói: “Việc cấp bách, chính là tìm về Dương Thanh Huyền, đem ngày khư cùng thiên trảm thất thức đoạt thu hồi lại.”

Hắn một tay bấm quyết, đoán cái gì, bỗng nhiên sắc mặt chợt biến, một hồi khó xem, nói: “Nguy rồi! Ta trên người Dương Thanh Huyền bày ra dấu ấn, tựa hồ bị Ân Vũ Vương thần niệm tách ra!”

Vũ Vô Cực cùng Doanh Chính cũng đều là đổi sắc mặt, dồn dập bấm quyết cảm ứng, rất nhanh, sắc mặt của hai người cũng không so với Nhật Dụ đẹp đẽ bao nhiêu.

Doanh Chính càng là không cam lòng, lần thứ hai bấm quyết tính toán, vẫn như cũ không có cảm ứng chút nào.

Tử Dạ ngược lại một hồi yên tĩnh lại, nói: “Không cần thử. Hắn là Ân Vũ Vương chuyển thế, các ngươi này chút lâu la, căn bản cũng không đủ nhìn. Coi như thật tìm tới hắn, cũng là lão Thọ Tinh thắt cổ, tự tìm đường chết.”

Doanh Chính nổi giận mắng: “Dạ Hậu, ngươi trúng tà quá sâu!”

Tử Dạ không để ý tới hắn, mà là nhìn chằm chằm Tử Diều Hâu, trên người lộ ra sát ý vô tận, lạnh giọng nói: “Như là hiện tại giết ngươi, Võ Vương nhất định sẽ trách ta, tạm thời tha cho ngươi một mạng. Thế nhưng Võ Vương là của ta, ta chắc chắn sẽ không để cho ngươi tiện nhân này cướp đi hắn!”

Tử Diều Hâu mím môi không nói lời nào, vòng qua Tử Dạ, hướng đi không mang vũ trụ, một hồi liền lấy một cái tiểu cầu, bác mở sau bên trong hóa ra một thanh màu vàng trường cung đến, thân cung trôi chảy, trình hoàn mỹ hình cung, mặt trên có lồi lõm không hợp quy tắc hoa văn.

Tử Diều Hâu sắc mặt vui vẻ, tựa hồ yêu thích không buông tay, đang lúc mọi người dưới ánh mắt, biến mất ở vũ trụ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1001: Từng Người Rời Đi, Bó Tay Toàn Tập

Trong đại điện lần thứ hai yên tĩnh lại.

Thi Ngọc Nhan cũng từ từ chậm quá thần, trên mặt khôi phục một chút màu máu, chỉ là nội tâm khó hơn nữa bình tĩnh. Dương Thanh Huyền nắm kích mà đứng bức kia tư thế oai hùng, hoàn toàn khắc vào trong đầu của nàng, lái đi không được.

“Ha ha, ngày khư không còn, sợ là Thiên Địa Tứ Thời Thư cũng không ở đây, sự tình trở nên vô vị lên, đi trước, chư vị cáo từ.”

Huyền Thiên Cơ cười ha hả, xoay người muốn đi, bảo vật cũng không lấy.

Nhật Dụ muốn giữ lại hắn, vội hỏi: “Ngươi sao biết Thiên Địa Tứ Thời Thư liền mất?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Mặc dù ở, ta cũng không cho là mình có may mắn này, tiếp tục lưu lại bất quá là lãng phí thời gian.”

Nhật Dụ vội hỏi: “Huyền huynh, bây giờ Cổ Diệu phá phong sắp tới, tiểu đệ cần gấp các bạn trượng nghĩa giúp đỡ. Không chỉ có là giúp tiểu đệ, càng là giúp thiên hạ Thương Sinh.”

Huyền Thiên Cơ phất tay nói: “Dẹp đi đi, ta đây điểm bé nhỏ bản lĩnh, đi đối phó Cổ Diệu, không là muốn chết sao? Đến khắp thiên hạ thương sinh sự tình, tự có thiên hạ Thương Sinh để che.”

Đang khi nói chuyện, liền đã ra khỏi bên trong điện, mất đi hình bóng.

Vũ Vô Cực biến sắc mặt, nháy mắt liền đuổi theo.

Doanh Chính không cam tâm, đi vào không mang vũ trụ, nhìn chằm chằm một cái tiểu cầu, liền tóm tới.

Nhật Dụ vội hỏi: “Doanh huynh, đoạt bảo phía sau, mong rằng đến Hải Thiên Nhai Vân Tụ Cung tụ tập tới.”

Doanh Chính trong tay tiểu cầu tróc ra có hơn xác, càng là một thanh màu xanh nhạt tiểu kiếm, hình như chủy thủ. Sắc mặt của hắn cực kỳ khó coi, hừ nói: “Không có hứng thú.”

Không gian nhất chuyển, liền đem Doanh Chính truyền tống ra ngoài.

Nhật Dụ sắc mặt khó coi lên, một hồi liền rời đi ba tên đạo ảnh, hắn vội la lên: “Dạ Hậu, ngươi cũng nói một chút a.”

Tử Dạ vẫn đứng ở đó, có chút xuất thần, nghe vậy, chỉ là nhàn nhạt nói một câu, “Trời muốn mưa, mẹ muốn đưa người, từ cho bọn họ đi thôi. Huống hồ Võ Vương đã đã trở về, từ nơi sâu xa tự có Thiên Ý, đối với trấn áp Cổ Diệu, ta đã không lo lắng.”

Nhật Dụ cả giận nói: “Ngươi thật sự điên rồi! Ngươi cho ta tỉnh lại đi đi, Dương Thanh Huyền không thể nào là Ân Vũ Vương, hắn bất quá là chiếm được Ân Vũ Vương một tia thần niệm, lúc này mới chống lại ngươi và ta liên thủ một đòn. Để hắn đi đối phó Cổ Diệu, gần không tới Cổ Diệu bên người ngàn trượng bên trong, liền trực tiếp bị quang diễm đốt thành tro!”

Tử Dạ mất hứng liếc mắt nhìn hắn, nói: “Hắn không được, lẽ nào ngươi được không? Hừ.” Nói, liền tức giận phất một cái ống tay áo, trực tiếp hóa thành độn quang, bay khỏi bên trong điện.

Nhật Dụ kinh ngạc đứng ở đó, có chút trợn tròn mắt, một lát mới tỉnh hồn lại, giận dữ hét: “Người điên! Phong nương nhóm! Thật sự điên rồi! Chờ Cổ Diệu vặn hạ đầu của ngươi, ngươi liền biết chết chữ viết như thế nào!”

Hắn tức giận đến nổi trận lôi đình, giận không nhịn nổi, nhưng Tử Dạ đã rời đi, căn bản không nghe được hắn phát hỏa.

Giờ khắc này bên trong trong điện, chỉ còn lại Liệt Giai Phi, Hồng Uyên, Thi Diễn, là hắn còn để mắt.

Nhưng không đợi Nhật Dụ mở miệng, Hồng Uyên liền nhẹ lay động lông vũ, nói: “Ta còn có việc muốn tìm Dạ Hậu hiệp thương, liền không ở thêm, đi trước một bước, chư vị cáo từ.”

Chắp tay, liền bước vào không mang trong vũ trụ, lấy ra một viên tiểu cầu, bác mở sau liền truyền tống ra ngoài.

Thi Diễn cũng ôm quyền nói: “Ta cũng đi trước một bước.”

Sau đó liền mang theo Thi Ngọc Nhan, cũng bước vào vũ trụ, các lấy một viên tiểu cầu.

Thi Ngọc Nhan trong tay tiểu cầu bác mở, bên trong hóa ra một mặt cổ đồng sắc tấm gương, kính mặt thì lại như âm nhạc giống như mát mẻ cực kỳ.

Thi Diễn liếc mắt nhìn con gái trong tay bảo kính, trong mắt kinh ngạc lộ ra sắc mặt khác thường.

Thân ảnh của hai người cũng biến mất ở bên trong trong điện.

Nhật Dụ sắc mặt khó coi tím bầm.

Còn lại cường giả, đều rối rít vội vàng đi vào vũ trụ mênh mông bên trong, tùy tiện chọn một tiểu cầu liền truyền tống rời đi. Miễn cho chờ Nhật Dụ bạo giận lên, trực tiếp dính líu đến mình trên người.

Trong khoảnh khắc, bên trong điện cũng chỉ còn sót lại Liệt Giai Phi, Nhật Dụ cùng Tịch Đại ba người.

Liệt Giai Phi than thở: “Nhật Dụ huynh, ta bị Nhân Hoàng diệt đi thân thể sau, thực lực bây giờ sợ là đạo ảnh bên trong yếu nhất một cái. Phong ấn Cổ Diệu, đúng là khái không có gì có thể giúp.”

Hắn chắp tay, liền lấy tiểu cầu rời đi.

Chỉ còn dư lại Tịch Đại cùng Nhật Dụ.

Nhật Dụ gương mặt sắc mặt giận dữ, giống như là muốn thiêu đốt giống như vậy, nhìn chằm chằm Tịch Đại nói: “Ngươi làm sao không đi?”

Tịch Đại cười một cái, nói: “Nhật Giả đại nhân, theo ý ta, phong ấn Cổ Diệu vẫn còn có thật nhiều biện pháp. Huyền giả đại nhân nói để người trong thiên hạ để che, chưa chắc đã không phải là cái biện pháp tốt. Năm đó Ân Vũ Vương cũng là triệu tập thiên hạ cường giả, mới đưa Cổ Diệu trấn áp.”

Nhật Dụ cả giận nói: “Liền ngay cả này chút tiện nhân đều triệu tập không đến, làm sao còn triệu tập người trong thiên hạ?”

Tịch Đại nghĩ một hồi, nói: “Nếu chiến kích ngày khư vào lúc này xuất thế, chắc là có nhất định đạo lý. Dương Thanh Huyền có thể làm chống đối Cổ Diệu phương pháp xử lý một trong, Dạ Hậu cho là hắn là Ân Vũ Vương chuyển thế...”

Nhật Dụ ngắt lời nói: “Tịch Đại tiên sinh thân là trí giả, sẽ không phải cũng tin tưởng này mụ điên nói chứ?”

Tịch Đại cười không nói.

Nhật Dụ lạnh lùng nói: “Năm đó Ân Vũ Vương phá không đi, làm sao sẽ không tên chuyển thế? Chỉ có điều ở này để lại một tia thần thức, liền để cái kia mụ điên lâm vào điên.”

Tịch Đại nói: “Cái kia Nhật Giả đại nhân có thể lo lắng tới đi tranh mờ mịt Tinh Cung.”

Nhật Dụ trầm ngâm bất định, nói: “Đạo ảnh chuyện, Nhân Hoàng sẽ quản sao?”

Tịch Đại cười nói: “Đây cũng không phải là đạo ảnh chuyện, mà là thiên hạ chuyện. Nói đến, ta cũng rất tò mò, Nhân Hoàng có thể hay không quản đây?”

Trong mắt hắn tạo nên một trận gợn sóng, tựa hồ đối với chuyện này vô cùng cảm thấy hứng thú.

Nhật Dụ nói: “Tốt, liền nghe ngươi một lời, chờ Ân Võ Điện chuyện ổn ybOfrNi định lại, ta liền đi một chuyến mờ mịt Tinh Cung.”

Nói, Nhật Dụ tiện tay trảo một cái, một tên tiểu cầu liền thu hút lòng bàn tay hắn.

Nhật Dụ chân nguyên nhất chuyển, cái kia tiểu cầu xác ngoài liền toàn bộ bóc ra, hóa thành một thanh chín vòng đại đao, hàn quang lăng liệt.

“Rác rưởi!”

“Ầm!”

Nhật Dụ giận không chỗ phát tiết, trực tiếp đem chuôi này đại đao đánh nát bấy, cả người liền biến mất ở trong điện.

Tịch Đại khẽ mỉm cười, cũng hướng về cái kia không mang vũ trụ đi đến.

…

Đời đảo biệt lập, là trong hắc hải vực, thứ hai đảo liên bên trong, một toà cũng không đáng chú ý hòn đảo.

Toàn bộ thứ hai đảo liên, có một phần ba hòn đảo là khu tự do mua bán, đời đảo biệt lập cũng không ngoại lệ, tổng nhân khẩu vẫn duy trì ở ba triệu trên dưới.

Đảo bình thường phi thường náo nhiệt, nhưng đoạn thời gian gần đây nhưng là lượng người đi giảm mạnh, như ong vỡ tổ tràn hướng Hải Thiên Nhai.

Có thể cũng không lâu lắm, cái kia chút chạy mất nhân khẩu lại đã trở về, tựa hồ cũng không có ở Hải Thiên Nhai nhặt được tiện nghi gì, ngược lại là đời đảo biệt lập xung quanh, bắt đầu xuất hiện lượng lớn Hải tộc, hơn nữa có bao vây hòn đảo xu thế.

Tình huống này lập tức gây nên trên đảo võ giả cảnh giác.

Nhưng không hề chỉ là đời đảo biệt lập, tựa hồ toàn bộ thứ hai đảo liên, thậm chí thứ ba, thứ tư đảo liên..., lấy Hải Thiên Nhai làm trung tâm phúc tản ra, mười vạn dặm trong vùng biển, cũng bắt đầu trải rộng Hải tộc.

Khứu giác bén nhạy người lập tức ý thức được đại sự không ổn, rất nhiều thương hội bắt đầu từ giữa hải vực rút đi. Nhưng bắt đầu nhiều lần xuất hiện truyền tống trận bị hủy, thương gia cùng võ giả bị cướp giết sự tình.

Rốt cục, cũng không lâu lắm, cái kia chút vắng lặng ở Biển Đen vực sâu vô số chủng tộc, bắt đầu mạnh mẽ lên đảo, đồng thời hướng về Nhân tộc phát khởi công kích.

Ở đời đảo biệt lập một toà trong núi hoang, một cái ẩn núp trong hang động.

Dương Thanh Huyền đang ngồi xếp bằng, hắn đã không nhúc nhích hơn nửa tháng, trên mặt mọc đầy râu tua tủa, tóc cũng rối bời, còn có một chút trùng xà ở trên người bò tới bò lui, giống như là người chết.

Chương 1002: Ngoan Cố Chống Cự, Trong Động Phương Bảy Ngày

Bỗng nhiên, ngoài động truyền đến kịch liệt tiếng đánh nhau, một đạo chân nguyên kích. Bắn vào, trực tiếp ở Dương Thanh Huyền trước mặt trên đất trống nổ ra.

Dư âm rung động, đồng thời nhấc lên tảng lớn đất đá, đánh trên người Dương Thanh Huyền, thổi hắn tóc dài tản ra, ở phía sau bồng bềnh.

Dương Thanh Huyền trên eo nguyên bản mâm một cái lục Madara xà, sợ đến thân thể co rụt lại, liền chui trở về trong đất.

Lúc này từ bên ngoài chạy vào hai người, một nam một nữ, rất trẻ tuổi, đều là một mặt lo lắng.

Cô gái kia xoay người, ném ra một hàng ám khí, ở trên không bên trong bắn ra bảy màu màu sắc, là bảy cây đinh dài, trông rất đẹp mắt.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Ở ngoài động vang lên kim loại khuấy động tiếng, vừa vặn cũng là bảy lần, hoàn toàn bị cản lại.

“Ha ha, ngoan cố chống cự, vùng vẫy giãy chết!”

Ngoài động vang lên khinh miệt tiếng cười nhạo, ánh sáng loáng một cái, liền một đạo thân ảnh khôi ngô cướp vào trong động, lấy mau lẹ vô cùng tốc độ nhằm phía nữ tử.

“Ầm!” Nữ tử vội vàng giơ tay vận chưởng, đánh ra bên dưới, giống như là đánh vào tấm thép trên, bị phản chấn trở về, cả người bị đánh vào trên vách động, phun ra một ngụm máu.

Sau lưng da thịt cùng xương đầu càng là nát một mảnh, khảm nạm ở trong vách tường, nhưng vẫn là cắn răng vội la lên: “Tiết Chùy đại ca, đi mau!”

Nam tử kinh hãi, không đợi cô gái kia nói chuyện, cũng đã điều đầu phải đi.

Cái kia thân ảnh khôi ngô loáng một cái, một đạo roi dài đánh ra, trực tiếp đánh vào người kia trên lưng, “Đùng” một tiếng, đem nam tử đánh bay trên mặt đất trên, không ngừng thổ huyết.

Hai người lúc này mới thấy rõ, thân ảnh khôi ngô đánh ra ở đâu là cái gì roi, mà là một cái nhỏ dài đuôi, giờ khắc này cuốn tại trên eo, như xà.

Khôi ngô người xoay người lại, gương mặt dữ tợn, da dẻ dường như giáp trụ giống như vậy, trình màu lam đậm, đầu trên dài giác, là một tên cường đại Hải tộc, khí tức lờ mờ ở Thái Thiên Vị trung kỳ.

Trong tay càng là cầm một thanh tinh thiết dĩa ăn, mặt trên lưu lại vết máu.

Hải tộc cường giả cười gằn nói: “Vũ Đồng tiểu thư, theo ta đi một chuyến đi. Chỉ cần lệnh tôn từ bỏ chống lại, để cho chúng ta Hải tộc tiếp quản đời đảo biệt lập, ta bảo đảm sẽ không làm thương tổn các ngươi cha con gái.”

Vũ Đồng mắt lạnh phẫn nộ đúng, phun ra mở miệng mang máu nước bọt.

Hải tộc mặt lạnh xuống, chỉ vào nằm dưới đất Tiết Chùy, nói: “Đây là của ngươi tình lang bầu bạn đi, như là không chịu đi vào khuôn phép…”

“Không, không, ta không phải, ta không phải nàng bầu bạn, ngươi không nên nói lung tung, ngươi có chứng cớ gì?” Tiết Chùy sợ đến trên mặt đất trên liều mạng giãy dụa, hướng về cửa động bò tới, muốn chạy trốn.

Hải tộc vồ giữa không trung, đưa hắn nhiếp ở trong tay, trực tiếp bóp lấy cổ của hắn, đối với Vũ Đồng nói: “Về không quy thuận?”

Vũ Đồng gặp Tiết Chùy vừa nãy cái kia biểu hiện, hoàn toàn không để ý nàng, thậm chí ngay cả quan hệ của hai người đều phủ nhận, trong lòng nhất thời nguội nửa đoạn, cắn răng nói: “Không quy thuận!”

Hải tộc trên mặt xẹt qua sát khí, đột nhiên vừa bấm Tiết Chùy cái cổ, phải đem đầu hắn vặn hạ xuống, thế nhưng bỗng nhiên, tay hắn đột nhiên liền cứng lại rồi, con mắt màu xanh lam bỗng nhiên phóng đại, không thể tin nhìn Tiết Chùy phía sau, ở đó xốc xếch trong một cái góc, lại ngồi xếp bằng một người!

Hải tộc cường giả hoàn toàn biến sắc, cầm lấy Tiết Chùy liền ném tới.

Người kia nhắm chặt hai mắt, cả người lôi thôi không thể tả, như là người chết mà thôi, nhưng nếu như là người sống? Chính mình tiến vào đến như vậy lâu đều không phát hiện, nhất định phải cảnh giác.

“Ầm!”

Tiết Chùy trực tiếp đánh vào người kia trên người, hai người đều té lăn trên đất, trượt ra xa mấy thước, liền va ở trên vách tường.

Tiết Chùy đau “Ôi chao” kêu to, nằm trên mặt đất rên rỉ.

“Cắt, nguyên lai là một người chết.” Hải tộc cường giả thở phào nhẹ nhõm, có chút tức giận mắng: “Nhà nào chó chết chết tại đây, dọa Lão Tử nhảy một cái.”

Đang khi hắn thở phào nhẹ nhõm thời điểm, đột nhiên cả người cứng lại rồi, chỉ thấy cái kia bị đánh bay người, tứ chi động hạ, sau đó chậm rãi từ trên đất đứng lên.

Vũ Đồng nhưng là đại hỉ, nội tâm sinh ra một chút hy vọng. Mắt thấy kia người ngoại trừ trên người lôi thôi, mãn kiểm hồ tra ở ngoài, hết thảy cái khác cũng khỏe. Hơn nữa xốc xếch trên mặt, cạnh giác rõ ràng, như là rửa sạch, tất nhiên là cái mỹ nam tử.

Người này chính là Dương Thanh Huyền, từ Ân Võ Điện bên trong truyền đưa ra sau, vẫn bị Ân Vũ Vương thần niệm khống chế được thân thể, cũng không biết mình làm cái gì, giống như là ngủ một cái rất dài cảm thấy, thật giống ngủ vạn... Năm nhiều.

Hắn cũng không biết mình tại sao lại ở trong sơn động này, đánh giá bốn phía, nhìn xuống Vũ Đồng, lại nhìn xuống Hải tộc cường giả, còn có Tiết Chùy, ánh mắt mê mang không ngừng trở nên thanh minh, các loại sự tình một hồi liền bỗng nhiên nhớ tới.

“Nguy rồi!”

Dương Thanh Huyền kinh hô một tiếng, sau đó hướng về mấy người hỏi: “Bây giờ là thời gian nào?”

Tiết Chùy còn nằm trên mặt đất rên rỉ, Hải tộc cường giả lạnh lùng theo dõi hắn, chỉ có Vũ Đồng miễn cưỡng nhô lên khí lực, nói ra thời gian.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi.

Bây giờ cách hắn ly khai Ân Võ Điện đã có ba tháng, bỏ lỡ cùng mấy vị Tinh Túc thời gian ước định, cũng không biết bọn họ còn ở hay không địa điểm ước định.

Dương Thanh Huyền không lo được cả làm tóc, xoay người muốn đi.

Vũ Đồng sốt sắng, nhấc lên sau cùng chân nguyên, lớn tiếng nói: “Đại nhân, mau cứu ta! Ta là đời đảo biệt lập chủ ti mưa dương con gái. Cha ta đang ở dẫn dắt Nhân tộc cùng Hải tộc chiến đấu, này đầu Hải tộc muốn bắt ta đi uy hiếp cha ta. Nếu là ta cha bỏ qua chống lại, toàn bộ đời đảo biệt lập đều phải rơi vào Hải tộc trong tay!”

Dương Thanh Huyền lúc này mới dừng lại bước chân, nhớ tới trước Hạt hiền giả đã nói, xem ra ba tháng bên trong, Biển Đen đã có biến hóa to lớn. Cũng không biết Ân Võ Điện như thế nào, Dạ Hậu bọn họ thì lại làm sao, còn có Cổ Diệu, có hay không đã phá phong ra?

Đè lên một bụng nghi hoặc, hắn tỉnh táo lại, quan sát một chút cái kia Hải tộc, Thái Thiên Vị trung kỳ cảnh giới.

Bất quá BZxQzeuP Hải tộc am hiểu thuỷ chiến, một khi đổ bộ trên đảo, sức mạnh liền muốn mất giá rất nhiều.

Hắn lúc này phán đoán, tên này Hải tộc sức chiến đấu cần phải ở Thái Thiên Vị sơ kỳ. Mà mình là Tiểu Thiên Vị đại viên mãn, bằng vào thủ đoạn thần thông, muốn đánh giết hắn cũng không khó.

Chính là vào lúc này, Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, trên mặt lộ ra thần sắc cổ quái.

Hắn mười ngón bấm quyết, vận chuyển chân khí chu ngày, một hồi liền ngây dại, ở mất đi trí nhớ ba tháng bên trong, tu vi thì đã xông lên Thái Thiên Vị, đã là Thái Thiên Vị sơ kỳ, thân thể thẳng tới Thánh thể địa tương.

Hải tộc cường giả thấy hắn bấm quyết, cho là hắn phải ra tay, cảnh giác lui một bước, quát lên: “Tiểu tử, ta khuyên ngươi bớt lo chuyện người! Là không phải chỉ bởi vì nhiều mở miệng, buồn phiền đều bởi vì mạnh hơn đầu! Đừng đến thời điểm không biết mình chết như thế nào!”

Hắn cũng nhìn thấu Dương Thanh Huyền cảnh giới tu vi, so với mình thấp một tầng. Nhưng mình ở trên đất bằng chiến đấu muốn ăn thiệt thòi. Tuy rằng không sợ đối phương, nhưng mình có nhiệm vụ trên người, phải sớm điểm bắt Vũ Đồng trở lại, không muốn nhiều gặp phải sự tình đến, cho nên muốn quát lui đối phương.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, thả xuống bấm quyết hai tay của, nói: “Ngươi thật có ý tứ, còn sẽ nói câu đối, Hải tộc bên trong giống như ngươi vậy người có văn hóa không nhiều lắm đâu?”

“Muốn chết!”

Hải tộc cường giả phẫn nộ quát một tiếng, cho rằng Dương Thanh Huyền đang nhạo báng hắn, thân thể khôi ngô loáng một cái, cái kia Tinh Cương cái xiên liền đâm thẳng hạ xuống.

Chương 1003: Nuốt Binh Vào Cơ Thể, Hải Vực Biến Đổi Lớn

“Muốn chết!”

Hải tộc cường giả phẫn nộ quát một tiếng, cho rằng Dương Thanh Huyền đang nhạo báng hắn, thân thể khôi ngô loáng một cái, cái kia Tinh Cương cái xiên liền đâm thẳng hạ xuống.

Dương Thanh Huyền ánh mắt lóe lên vẻ kinh dị, đưa tay chộp một cái, trực tiếp nắm lấy xiên chuôi.

Nhưng Hải tộc sức mạnh quá lớn, thêm vào xung kích lực lượng, cái kia Tinh Cương cái xiên sắc bén vẫn đụng phải thân thể hắn, cũng lại chậm rãi đâm vào đi vào.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, này Hải tộc lực lượng mạnh mẽ, vượt quá hắn tưởng tượng. Nhìn trên thân thể đối phương, hiện ra ánh sáng màu xanh lam nhạt, hẳn là Kình tộc một loại.

Cái kia cái xiên lấy vô cùng chậm tốc độ đâm vào thân thể của hắn, trực tiếp đi vào đến rồi tay cầm.

“Ha ha!” Hải tộc cường giả cười lớn không ngớt, trong mắt lập loè tàn nhẫn vẻ mặt, “Để cho ngươi có đi hay không, một mực muốn lưu lại chịu chết!”

Dương Thanh Huyền xung quanh lông mày nhíu chặc hơn, nhưng đối với Hải tộc cường giả lời ngoảnh mặt làm ngơ, chỉ là nhìn chằm chằm cái kia cương xoa đâm vào thân thể địa phương, cũng không có một giọt máu thịt chảy ra.

Khảm nạm ở vách động bên trong Vũ Đồng, cũng mở to hai mắt, đầy mặt ngạc nhiên.

Cái kia cương xoa phía trước có một dài hơn thước, tất cả đều đi vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể, nhưng không có từ sau lưng xen kẽ đi ra.

Cái kia Hải tộc cũng bỗng nhiên chấn động, tựa hồ phát hiện cái gì, kinh hãi nói: “Thánh thể địa tương, nuốt binh vào cơ thể?! Một mình ngươi loại, lại tu luyện là thể thuật?!”

Dương Thanh Huyền lông mày trên nếp nhăn lúc này mới ung dung mở, khẽ cười nói: “Nguyên lai nuốt binh vào cơ thể là ý này, rất thú vị a, ta cảm giác chuôi này cương xoa hoàn toàn dung nhập vào trong cơ thể ta, thành thân thể chất dinh dưỡng. Bị đâm một xiên, không chỉ có không có tổn thương, trái lại cường đại hơn.”

Nuốt binh vào cơ thể là Thánh thể địa tương tiêu chí, đạt đến đến trình độ này võ giả, có thể trực tiếp nắm binh khí dung vào bên trong cơ thể, tiến hành tu luyện, thu nạp trong binh khí nguyên tố cùng sát khí.

Lúc này thân thể, cũng đã là một cái cực kỳ đáng sợ binh khí.

Hải tộc cường giả kinh hãi, đột nhiên co rúm tay cầm, nhưng trái lại bị Dương Thanh Huyền bắt gắt gao, ngạc nhiên bên dưới chỉ có thể buông tay.

Dương Thanh Huyền đem toàn bộ Tinh Cương cái xiên tay cầm, cũng toàn bộ chậm rãi đẩy vào bên trong cơ thể, hoàn toàn bị thân thể thu nạp.

Hải tộc cường giả khóe mắt co quắp hạ, phẫn nộ quát: “Lẫn lộn đầu đuôi, Nhân tộc thân thể lại tu luyện như thế nào thể thuật, không có khả năng mạnh hơn ta Hải tộc!”

Nói, hét lớn một tiếng liền một quyền vỡ đi qua.

Giờ khắc này niềm tin của hắn bành trướng, mặc dù mình sức chiến đấu ở trên đất bằng bị áp chế, vậy do thân thể lời, chính mình nhưng là địa tương trung kỳ, thêm vào Hải tộc bản thân thiên phú, nghiền ép đối phương hoàn toàn là điều chắc chắn!

Dương Thanh Huyền đồng dạng giơ lên nắm đấm, biến thân Thanh Giác Man Ngưu, trên người bắp thịt của khối khối kéo lên, tỏa ra nguyên lực gợn sóng, đối oanh đi tới.

Hắn muốn nhìn một chút địa tương thân thể, mạnh như thế nào!

"Ầm ầm!"

Hai cái nắm đấm, một lớn một nhỏ, cứng đối cứng, không có bất kỳ đẹp đẽ, hoàn toàn là thuần nguyên lực va chạm.

Không khí trực tiếp bị đè nổ tung, phát sinh tiếng gào chát chúa, hướng bốn phía khuếch tán.

Đồng thời kình khí như đao, đem mặt đất cùng động đỉnh trực tiếp cắt rời mở, bốn mặt trên vách tường cũng tất cả đều là từng đạo từng đạo bị đánh chém dấu vết, thâm nhập vài thước.

"Cái gì?!" Hải tộc cường giả con ngươi lồi lên, hoảng sợ không thể phụ gia.

Quyền của hai người đầu trong đó, còn không ngừng bốc lên "Híz-khà zz Hí-zzz" bạch khí, đây là trực tiếp đem không gian thiêu đốt dấu hiệu.

Thế lực ngang nhau!

Hải tộc cường giả trên trán bốc lên mồ hôi lạnh, chủng tộc của mình thiên phú vốn là ở thân thể cường hãn trên, hơn nữa cao hơn đối phương một cảnh giới, lại đang so liều nguyên lực thời điểm thế lực ngang nhau?

Như là một khi triển khai chiến đấu, Nhân tộc ở võ kỹ trên ưu thế, rất nhanh là có thể áp chế chính mình.

Hắn lập tức ý thức được không ổn.

Hắn ở Hải tộc bên trong cũng là có thân phận địa vị tồn tại, không phải phổ thông lâu la, cũng không ngu xuẩn, lập tức thu về nắm đấm, liền hướng ở ngoài bỏ chạy, muốn đi viện binh.

Dương Thanh Huyền cười nói: "Đến đâu thì hay đến đó. Ta nhìn huyệt động này không sai, phong thủy vô cùng tốt, có thể làm của ngươi dài chôn nơi."

Bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở cái kia Hải tộc phía trước. Một mảnh chói mắt hào quang bay lên, hóa thành Lục Dương, sau đó hội tụ ở trong lòng bàn tay, liền đập tới.

"Lục Dương Khai Thiên!"

"Ầm ầm!"

To lớn chưởng pháp hạ, một vòng quả cầu lửa xoay tròn, đem toàn bộ hang động chiếu sáng trưng, toàn bộ vách núi cùng khung đỉnh, toàn bộ vỡ vỡ đi ra, trực tiếp hóa thành bột mịn.

Cái kia Hải tộc cường giả một trái tim chìm vào đáy vực.

Đối phương không chỉ có võ kỹ cực mạnh, hơn nữa còn là bọn họ Hải tộc kiêng kỵ nhất thuộc tính "Hỏa".

Ngay sau đó đem hết toàn lực, hét lớn một tiếng nhào tới.

"Oành!"

Lục Dương Chưởng đánh vào Hải tộc cường giả trên nắm tay, to lớn hỏa diễm trực tiếp đem nuốt hết, cả người phát sinh tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

“A!”

Hỏa ảnh nhảy lên bên trong, Dương Thanh Huyền trực tiếp thuấn di đến trước người hắn, lại là một chưởng đánh ra, than thở: “Kết thúc.”

Trong lòng bàn tay vô số màu vàng hạt cát trào hiện, như lụa mỏng giống như phiêu hướng bốn phía.

Phương Viên đất đá đất cát, tất cả đều chịu đến dẫn dắt, dồn dập nhảy lên kịch liệt.

“Oành!”

Một chưởng xuyên thấu hỏa diễm, chặt chẽ vững vàng đập ở đối phương lồng ngực.

Hải tộc cường giả trên người Xích Hỏa một hồi tản đi, da dẻ đã sớm bị đốt cháy đen, mà giờ khắc này trúng rồi một chưởng này sau, thân thể bay thẳng đi ra ngoài, ngã xuống đất.

Vũ Đồng hoảng sợ nhìn tới, chỉ thấy thi thể kia héo rút một nửa, nghiêm trọng thoát nước, thành một cổ thây khô.

Hang động ở này hai chiêu hạ, trực tiếp sụp đổ, ánh sáng mặt trời từ bên ngoài chiếu xuống. Vô số tro bụi ở trong ánh sáng nhảy lên, làm không có quy tắc vận động.

Dương Thanh Huyền sửa sang lại mình dung nhan, liền đem Vũ Đồng từ trên vách động cứu lại.

Mà Tiết Chùy ở hang động đổ nát hạ, bị đập bên trong vùi lấp, không biết sinh tử.

Nhưng Vũ Đồng đã không muốn quản hắn, thẳng rời đi.

Từ Vũ Đồng trong miệng biết được, này ba tháng đến xảy ra kịch biến, hết thảy Hải tộc trong một đêm biến thành kẻ địch.

Toàn bộ nội hải hải vực, hơn một nghìn hòn đảo, tất cả đều như đời đảo biệt lập như thế, bị Hải tộc vây công.

Cho đến bây giờ, cũng không biết bao nhiêu hòn đảo bị Hải tộc bắt lại.

Hải Thiên Nhai cũng bị Hải tộc thành nước chảy không lọt, không có bất kỳ tin tức truyền ra.

Thậm chí Hải tộc ở trong vùng biển bày ra không gian bình phong, có thể mang truyền tống trận đường nối cắt đứt, làm cho các đại hòn đảo trở nên tứ cố vô thân.

Dương Thanh Huyền đem Vũ Đồng sau khi đưa về, liền đi tới đời đảo biệt lập truyền tống trận, phát hiện đã toàn bộ bị hủy.

Bất đắc dĩ, hắn không thể làm gì khác hơn là tìm một ít còn sót lại cửa hàng, mua một chút so với khá tỉ mỉ hải đồ, sau đó lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, liền độn bay đi.

Dương Thanh Huyền cùng vài tên Tinh Túc địa điểm ước định, là ở A Đức phía trước cứ điểm, cùng thuộc về ở thứ hai đảo liên di chuyển núi đảo.

Căn cứ hải trên bản vẽ chỉ dẫn, khoảng cách đời đảo biệt lập cũng không quá xa, lấy Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn tốc độ, ước chừng ba ngày trái phải liền có thể đến.

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng ở từ quang bàn trên, lặng lặng nhìn chầm chầm phía dưới biển rộng, sắc mặt cực kỳ trầm trọng.

Trong biển có mảng lớn sinh BZwYJQqV vật di động, phóng tầm mắt nhìn không nhìn thấy một bên, dĩ nhiên đem đời đảo biệt lập vây quanh mấy chục dặm hải vực xa, chiếu tình hình này nhìn, đời đảo biệt lập căn bản không khả năng thủ được.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền vừa rồi trốn ra hơn mười dặm đường biển, đã bị vài đạo đáng sợ thần thức tập trung, trực tiếp từ dưới mặt biển truyền lên, hắn không thể không đem phi hành độ cao điều chỉnh, hết khả năng hướng về bầu trời bay đi.

Nhưng cũng không lâu lắm, liền gặp Hải tộc không gian bình phong, trực tiếp bị ngăn lại!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1004: To Lớn Bình Phong, Chặn Giết

“Không gian tọa độ bảy mươi ba, 326, chín mươi lăm, 1,004, chịu đến cường lực xung kích, có người đang công kích bình phong.”

Ở mênh mông trên biển rộng, một con Rùa khổng lồ di chuyển ở bên trong nước, như là một toà di động hòn đảo, tứ chi vỗ nhè nhẹ mặt nước, chậm rãi về phía trước hoa được.

Ở Rùa khổng lồ bốn phía, kèm theo hơn trăm đầu hải dương cự thú, như là hộ tống giống như vậy, trải rộng ở hai bên cùng phía trước.

Mai rùa trên hoa văn, bị người lấy đại thần thông sửa chữa quá, hình thành một cái mênh mông trận pháp, có ngút trời trận quang phóng xạ, tản vào trời cao.

Thỉnh thoảng có người cho Rùa khổng lồ cho ăn một loại màu xanh nhạt hải sâu, bổ sung Rùa khổng lồ năng lượng, lấy gắn bó trận pháp kia vận chuyển.

Ở Rùa khổng lồ trên lưng, chỉnh tề đứng cạnh hơn trăm tên Hải tộc võ giả, dáng người thẳng tắp, lộ ra cường đại khí tức.

Rùa khổng lồ phần cuối, có một tên gầy đét ông lão mặt hướng biển rộng, ngồi khoanh chân, xanh sẫm trên da trải rộng màu trắng lấm tấm.

“Từ tọa độ nhìn lên, hẳn là từ đời đảo biệt lập trên đi ra cá, sẽ không biết cường độ làm sao, có phải hay không là thẳng thốt chạy trối chết cá nhỏ?”

Một tên sắc mặt trầm ổn, thân mang trọng giáp Hải tộc cường giả đi lên phía trước, nhìn vô tận xa xa, từ tốn nói.

Ông lão hai tay ở trên không trung múa động, bấm ra các loại quyết ấn, chậm rãi nói rằng: “Cường độ áp sát 3 vạn, hẳn là Thái Thiên Vị trung kỳ võ giả, đang đang toàn lực xung kích bình phong.”

“Thái Thiên Vị trung kỳ?” Hải tộc cường giả trầm giọng nói: “Cũng coi như là cái bên trong cá, có thể xông tới sao?”

Lão giả nói: “Phổ thông Thái Thiên Vị trung kỳ là vượt qua không được bình phong che chở, nhưng này bên trong cá có chút lợi hại, đã ở bình phong bên trong lặn trong nước khoảng ba dặm.”

“Ba dặm? Ý là có thể đi qua?” Hải tộc trong mắt cường giả xẹt qua sát khí, nói: “Ta dẫn người đi giải quyết hắn. Bỏ sót một cái bên trong cá cũng không có gì, nhưng chỉ sợ này con cá có mục đích gì tính, cho vương thượng bá nghiệp mang đến phiền phức.”

Nói, hắn kiểm lại mười người, hóa thành một đạo lưu quang, nhanh chóng kích. Bắn đi.

Ông lão vẫn như cũ lặng lặng ngồi ở mai rùa phần cuối, không nhúc nhích.

Rùa khổng lồ chậm rãi hoa được, vỗ nhẹ tứ chi, lung tung không có mục đích tại đại hải thượng nước chảy bèo trôi.

Vào giờ phút này, trong hắc hải vực bên trong, giống như vậy Rùa khổng lồ nhiều đến trăm đầu, trải rộng toàn bộ hải vực. Đem trận pháp thật to bình phong, phóng ở toàn bộ mặt biển, ngăn trở đoạn hết thảy đường hầm vận chuyển.

…

Dương Thanh Huyền giờ khắc này đang ở trên hư không trên bước chậm, một chút điểm đi về phía trước.

To lớn bình phong giống như là nước biển giống như vậy, từ bốn phương tám hướng quăng tới áp lực, diện tích càng lớn vật phẩm, bị ép càng lớn, Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn hoàn toàn không có tác dụng, chỉ có thể dựa vào chính mình gian nan tiến lên.

Hơn nữa mỗi đi một bước, tiêu hao chân nguyên đều là to lớn.

Dương Thanh Huyền điều chỉnh hô hấp, chọn dùng một chủng loại giống như quy tức thuật thổ nạp pháp, hết khả năng giảm thiểu tiêu hao thể năng. Đồng thời trong hai tay đều nắm linh thạch cực phẩm, không ngừng bổ sung BaDDGw8x linh khí.

Bình phong này phạm vi, kéo dài ngàn dặm, lấy trước mặt tốc độ đi quá khứ, ít nhất phải một phút.

Dương Thanh Huyền vừa đi, trong đầu biên nhớ lại cái gì.

Ân Võ Điện bên trong, bị Ân Vũ Vương thần niệm phụ thể sau, sử dụng tới một chiêu “Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu” sau, liền triệt để không còn ý thức.

Sau đó chính là ở đời đảo biệt lập thức tỉnh.

Trong thời gian này ròng rã có ba tháng, tựa hồ chuyện gì xảy ra, nhưng mặc hắn phân cao thấp đầu óc cũng nhớ không nổi đến.

Bất quá cái kia “Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu” võ học tinh yếu, lại sâu sâu in vào ở trong đầu.

Nhưng này thiên trảm thất thức, còn có sáu thức cũng không biết tung tích, trong đầu tìm tòi không đến bất kỳ ấn tượng.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhẹ thở ra một hơi, giơ tay lên, phát hiện cổ tay phải nơi nhiều hơn một vòng thâm không sắc kích văn.

Thần thức quét qua, liền có bén nhọn khí tức đem thần thức cắt rời, không cách nào thấy rõ.

Hắn thở dài, biết trong này chính là chiến kích ngày khư. Dường như Tử Diều Hâu ai ca như thế, tương tự là phong ấn tại trong cánh tay phải.

Dương Thanh Huyền trừng trị tâm tình, chuyên tâm xuyên qua bình phong, lại trong lòng không suy nghĩ bất cứ chuyện gì khác, rất nhanh liền thông qua.

Cái kia loại đáy biển giống như áp lực nhất thời biến mất, toàn thân nhẹ đi.

Dương Thanh Huyền kéo duỗi hạ thân thân thể, cầm trong tay hai khối linh thạch cực phẩm bóp nát, hai đám linh khí liền tản ra, đưa hắn người hầu như hoàn toàn bao lấy, nhưng mấy hơi thở hạ, đã bị hắn thổ nạp sạch sẽ.

Sau đó lại lấy ra mấy khối linh thạch cực phẩm, làm động tác giống nhau. Như vậy có thể bằng nhanh nhất thu nạp trong đó linh khí, nhưng lãng phí cũng là lớn vô cùng.

Nhiều lần mấy lần sau, đem thông hành bình phong thời gian tất cả tiêu hao đều khôi phục.

Sau đó Dương Thanh Huyền nâng tay phải lên, lấy ra một đoàn to lớn hỏa diễm, mắt lạnh nhìn chằm chằm phía trước, nói: “Trốn lâu như vậy, nên đi ra rồi hả?”

Ngọn lửa kia không ngừng xoay tròn, đột nhiên đi về phía trước đập tới.

“Ầm ầm!”

Hỏa diễm ở lực xung kích cực lớn hạ, hóa thành một đạo hoả tuyến kích. Bắn.

Phía trước trên hư không, bỗng nhiên xuất hiện một đám bóng người, thất kinh hiển hiện ra, vội vàng hướng về hai bên né tránh.

“Xì!”

Hỏa diễm từ bọn họ trung gian xuyên qua, sau đó ở trên không bên trong bạo nổ mở, nổ đám người kia vô cùng chật vật.

Dẫn đầu một tên Hải tộc, trên người mặc trọng giáp, chính là từ Rùa khổng lồ trên lần theo mà đến võ giả Mông Lợi, hai mắt nham hiểm nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nói: “Không nghĩ tới ngươi tu luyện Linh Mục thần thông, quả nhiên có vài lần bản lĩnh, chẳng trách có thể thông quá to lớn bình phong, là ta tính sai. Bất quá, tất cả cũng đến đây chấm dứt.”

Mông Lợi tay phải vồ một cái, một thanh đại kiếm ở trong tay hóa ra, chỉ về Dương Thanh Huyền quát lên: “Giết!”

Cái kia mười tên thủ hạ nhất thời đằng đằng sát khí, từ hai bên vọt lên.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình quét qua, này chút Hải tộc tất cả đều là thực tướng cảnh thân thể, cũng chính là Tiểu Thiên Vị tu vi, không đủ vì là căn cứ.

Nhưng giờ khắc này là hải không bên trên, tuy rằng khoảng cách biển rộng có độ cao nhất định, nhưng Hải tộc tùy thời có thể dời non lấp biển, đem mặt biển chuyển tới trên bầu trời đến, phụ trợ chiến đấu.

Như là để Hải tộc vừa tiếp xúc nước biển, sức chiến đấu chí ít trình ba tăng trưởng gấp bội.

Mà Mông Lợi giờ khắc này đang ở hai tay bấm quyết, trong miệng không ngừng thấp giọng lẩm bẩm cái gì, tựa hồ là nào đó loại thần chú. Hạ Phương Nguyên bản bình tĩnh mặt biển, bỗng nhiên thăng nổi sóng, bắt đầu gây sóng gió.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, biết nếu không thể cấp tốc giải quyết này mười tên Hải tộc, phía sau phiền phức liền lớn.

Hắn bóng người loáng một cái, liền nhằm phía nhất một người trước mặt, rút ra Nam Minh Ly Hỏa Kiếm, toàn lực chém tới.

“Ba ngàn nghiệp hỏa, chém tội tru tà!”

“Ầm ầm!”

Tên kia Hải tộc kinh hãi bên dưới, cuống quít nghênh địch, trực tiếp bị một kiếm chém thành hai khúc. Hỏa diễm càng là xuyên thân mà qua, trực tiếp nổ ra.

Không chỉ có đem tên kia Hải tộc nổ tan xương nát thịt, hơn nữa hóa thành ba ngàn đạo thật nhỏ hỏa kiếm, như lưu tinh đầy ngày, đánh về phía mặt khác chín người.

Dương Thanh Huyền kiếm thế khẽ múa, bóng người loáng một cái, lần thứ hai tại chỗ biến mất, lặn trong nước ở đầy trời hỏa kiếm bên trong.

Cái kia chín tên võ giả trong cơn kinh hoảng, quơ nắm đấm, đem cái kia chút hỏa kiếm toàn bộ chấn yên diệt.

“A!”

Bỗng nhiên một tên võ giả kêu thảm một tiếng, đầu lâu liền bay lên, thẳng vào phía chân trời. Chỉ còn dư lại một bộ không đầu thi, hướng về biển rộng rơi xuống.

Mông Lợi sợ quát lên: “Đều cẩn thận! Tốc độ của hắn cực nhanh, hơn nữa còn là điều khiển ngọn lửa cường giả!”

Nháy mắt dưới mắt liền tổn thất hai tên thực tướng cảnh dưới tay, để Mông Lợi tức giận không ngớt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1005: Biển Sâu Cự Thú, Phá Địch

Còn dư lại tám tên võ giả sợ lùi lại mấy bước, tất cả đều đem hộ thể nguyên lực tản ra, ở trên người nghĩ hóa ra một tầng nửa thước dầy nguyên lực áo giáp, giống như một tầng nước màng, đem chính mình hoàn toàn bao lấy.

Một là trung hoà hỏa diễm đánh thương tổn, hai là đề phòng Dương Thanh Huyền cái kia như quỷ mị thân pháp.

Ở Hải tộc bên trong, cũng không thiếu tốc độ cực nhanh chủng tộc, nhưng lần này theo Mông Lợi đi ra, đều là lấy lực lượng sở trường cường giả.

Dương Thanh Huyền giết chết người thứ hai Hải tộc sau, bóng người hiển hóa ra ngoài, thầm nói tiếng “Đáng tiếc”. Nguyên vốn còn muốn nhân lúc loạn nhiều chém giết vài tên Hải tộc, bây giờ nhìn lại không thể thực hiện được.

Hắn trực tiếp nhấc lên kiếm đến, chiếu gần nhất một tên Hải tộc liền chém tới.

Mặt khác bảy tên Hải tộc, đều là chấn nộ xúm lại đi qua, có bốn người ra quyền đánh về phía cái kia Nam Minh Ly Hỏa Kiếm, ba người khác nhưng là vòng tới Dương Thanh Huyền bên cạnh người, trực tiếp oanh kích bản thể của hắn.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, lấy tu vi của hắn cùng thần thông, chém giết tám người này không thành vấn đề, nhưng này ở một bên xem cuộc chiến Mông Lợi, cùng dũng động trong nước biển cất giấu không tên nguy cơ, để hắn không dám khinh thường.

“Ầm ầm!”

Nam Minh Ly Hỏa Kiếm trên bị năm người liên thủ ép một chút, kiếm khí trừ khử, Xích Hỏa cũng toàn bộ kích tản ra.

Chỉ có thể tay trắng trở về, Dương Thanh Huyền đem kiếm nhất thu.

Mặt khác ba người kia liên thủ công kích, đã gần trong gang tấc.

Dương Thanh Huyền tay trái vừa lật, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ hiển hóa ra ngoài, một hồi bay ra hơn mười đóa kim liên, đem cái kia ba nguồn sức mạnh toàn bộ ngăn trở.

“Ầm ầm ầm!”

Ba tên võ giả đều rên lên một tiếng, thật giống Trọng Quyền đánh vào trên tấm sắt, bị phản chấn trở về sóng khí hướng về cánh tay cùng ngực miệng đau đớn.

Dương Thanh Huyền trong mắt xẹt qua tinh mang, nháy mắt đem hoàng kỳ thu hồi, một hóa thành ba, chỉ thấy không trung xuất hiện ba đạo tàn ảnh, đồng thời đâm ra ba kiếm.

Ba đạo tàn ảnh là đi phía trước chuyển tiến một bước, nhân lúc cái kia ba tên võ giả không kịp phản ứng, Nam Minh Ly Hỏa Kiếm như lửa lưỡi giống như phun ra nuốt vào ra, vô cùng tinh chuẩn đâm vào ba người trán.

Sau đó kiếm thế vừa thu lại.

“Xì xì!”

Ba người trên gáy bão ra máu, nhưng bất quá chớp mắt, cả đầu đã bị cháy rụi. Ba bộ thi thể từ không trung trực lăng lăng rơi xuống.

“Chi!” Hải tộc tuy rằng dũng mãnh, nhưng thiếu niên trước mắt này nhưng như sát tinh giống như vậy, tùy ý thu cắt tính mạng của bọn họ. Mười người ra tay, trong chớp mắt liền chết một nửa, còn dư lại năm người cũng sợ vỡ mật nứt, không dám tiến lên nữa.

“Rầm!”

Đột nhiên phía dưới nước biển phát sinh âm thanh lớn, bị cự vật từ phía dưới phá mở.

Một đạo màu đỏ thẫm lưỡi đầu kích. Bắn ra, đem cái kia rớt xuống ba người cuốn lên, liền co trở lại trong miệng, bẹp bẹp lập lại.

Dương Thanh Huyền kinh hãi không thôi, dĩ nhiên là một đầu to lớn ếch, hai tay chống ở trên mặt biển, trực tiếp chiếm đoạt hơn mười mẫu phạm vi.

Nguyên bản là khôi ngô cao lớn Hải tộc, ở trong miệng hắn còn chưa đủ viết hàm răng.

“Là biển sâu cự thú giải tán!”

Năm tên còn sót lại Hải tộc ngạc nhiên kêu, trong thanh âm mang theo một tia e ngại.

Mông Lợi từ không trung bay xuống, đứng ở đó ếch trên đỉnh đầu, hai tay ôm ngực, ánh mắt lóe lên tàn nhẫn vẻ, châm chọc nói: “Nhân loại hèn mọn, đến đây chấm dứt.”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia ếch, trong mắt kim quang lấp lóe, này ếch dĩ nhiên có Đế Thiên vị tu vi, hơn nữa còn không phải phổ thông Đế Thiên vị.

Mông Lợi bản thân cũng là địa tương tột cùng tồn tại.

Hơn nữa giờ khắc này lại là ở đại trên biển, hai cái liên thủ, sợ là liền loài người Đạo cảnh cường giả cũng có thể đánh BalrLb5z một trận.

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, mười ngón ở trước người nhanh chóng bấm quyết, một đoàn lớn chừng hạt đậu tử hỏa ở chỗ mi tâm lóe lên, không ngừng phóng đại.

Trong tay quyết ấn càng là càng lúc càng nhanh, không trung hóa ra trên trăm đạo tàn ảnh.

Mông Lợi sắc mặt chợt biến, lại đã nhận ra một tia nguy hiểm.

Không chỉ có là hắn, liền ngay cả dưới trướng ếch giải tán, hai má nhô lên, hai mắt đỏ tươi, phát sinh “Ục ục” lớn tiếng gào to, như là ở báo động trước.

Nước biển bị ếch khí tràng chấn cuốn lên trăm trượng vòng xoáy.

Không đợi Mông Lợi phát hào mệnh lệnh, giải tán cũng đã không khống chế nổi, “Đùng” một tiếng từ trên mặt biển nhảy lên, đánh về phía Dương Thanh Huyền.

Thân thể to lớn ở trên không bên trong kéo dài tới mở, che kín bầu trời.

Dương Thanh Huyền so sánh với nhau, hầu như cũng chỉ thành một điểm đen, nếu không có trong tay không ngừng bốc lên tử hỏa, hầu như khó có thể nhìn thấy.

Cái kia năm tên Thực Tướng cảnh Hải tộc, sợ đến vội vàng bay trốn.

Nhưng vào lúc này, Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn dừng lại, ngẩng đầu lên, trong đôi mắt càng cũng được một mảnh màu tím biển lửa.

“Tử Viêm, vô tận hạo kiếp!”

Ở Dương Thanh Huyền trong tay, ngưng tụ ra một đóa màu tím đốm lửa, bên trong có Chân Long xoay quanh, phun ra nuốt vào tử hỏa.

“Ầm ầm!”

To lớn Tử Viêm, kèm theo cái kia đóa hoa phá nát, phóng lên trời.

Gặp rồng ở ruộng, hoặc nhảy tại uyên.

Chỉ thấy giải tán trên người bao phủ một tầng thật dầy thanh quang, trong miệng phát sinh thanh âm the thé, liều mạng xông tới.

Mông Lợi cũng hoảng sợ trợn to hai mắt, khó có thể tự tin nhìn về phía trước, to lớn Tử Viêm hóa long, ngút trời xuyên qua địa.

Hắn trên mặt trong nháy mắt không có chút hồng hào, gấp vội rút ra đại kiếm, liều mạng đem nguyên lực rót vào kiếm bên trong, quay về to lớn kia Viêm Long chém tới.

“Ầm ầm!”

Viêm Long mang theo vô biên tử hỏa, đánh vào giải tán trên người. Bao lấy giải tán hào quang màu xanh bên trong, tuôn ra một đạo thật lớn kiếm khí, chém về phía Tử Viêm.

Bầu trời nháy mắt bị đốt thành tro bụi, lớn như vậy hải vực ở trong khoảnh khắc bốc hơi lên.

Toàn bộ thế giới dường như mạt thế giống như vậy, tất cả đều là yêu dị chi tử, không còn có cái khác màu sắc.

“A!”

Tử hỏa bên trong, truyền đến Mông Lợi thống khổ kêu thảm thiết, còn có giải tán tê tâm liệt phế tiếng kêu rên.

Dương Thanh Huyền cả người bị hút hết giống như vậy, vội vàng lấy ra Già Lam chiến xa, ngồi ngay ngắn bên trong.

Chiến xa ở tử hỏa chiếu rọi, cũng tản ra quỷ dị giống như màu vàng, giống như là muốn hòa tan.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, cũng không khỏi nhìn thấy mà giật mình, giải tán thân thể, đã hóa thành một trái cầu lửa thật lớn, ở trên không bên trong lăn lộn, co giật, không ngừng bị đốt thành hư vô.

Cái kia tiếng kêu thảm thiết thống khổ, cũng dần dần suy rơi xuống, cho đến tiêu vong.

Sau đó cái kia hỏa cầu thật lớn từ không trung rơi vào, thẳng vào biển rộng. Chỗ đi qua, nước biển toàn bộ bốc hơi lên, toàn bộ quả cầu lửa trực tiếp rơi đến rồi đáy biển, nổ ra một cái to lớn hố trời.

Toàn bộ thế giới nhiệt độ, đều ở một cái độ cao đáng sợ, Dương Thanh Huyền khô miệng khô lưỡi, không ngừng nuốt nước bọt, đại viên mồ hôi hột như nước lăn xuống.

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn bốn phía, cái kia năm tên Hải tộc không biết là trốn, vẫn còn bị vừa nãy một kích kia dư âm tống táng.

Hắn vài đạo quyết ấn đánh trên Già Lam chiến xa, liền hóa thành lưu quang hướng về xa xa đi.

To lớn như vậy chiến đấu gợn sóng, còn giết Hải tộc một tên Thái Thiên Vị đỉnh cao cùng một đầu biển sâu cự thú, sợ là chẳng mấy chốc sẽ đưa tới Hải tộc lần theo, nơi đây đã không thích hợp ở lâu.

Già Lam chiến xa so với Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn chỗ tốt, chính là hầu như không cần chính mình khống chế, cũng không cần tiêu hao chân nguyên. Chỉ cần có linh thạch, là có thể tự động phi hành, tuy rằng tốc độ chậm một chút, nhưng phi thường thích Hợp Thể lực hư nhược thời điểm sử dụng.

Rất nhanh, liền bay khỏi cái kia to lớn bình phong che chở phạm vi, hướng về di chuyển núi đảo đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1006: Không Nên Hỏi Vấn Đề, Sứ Mệnh

Ở trong hắc hải vực, nổi lơ lửng một toà kỳ dị hòn đảo, toàn bộ từ biển sâu thuỷ tinh nâu tạo thành, tính chất mềm mại, như băng núi như thế phiêu ở trên mặt biển.

Phổ thông biển sâu thuỷ tinh nâu giá trị cực cao, hầu như có thể hối đoái chờ trọng linh thạch cực phẩm, mà trước mắt toà này thuỷ tinh nâu núi diện tích lại có trăm mẫu to lớn, giá trị cao căn bản là không có cách cân nhắc.

Ở trên hòn đảo một khối trống trải khu vực, xây một gian đơn sơ nhà trệt.

Bên trong vô cùng rộng rãi, đủ để chứa đựng hơn ngàn người, rất nhiều gầy nhỏ Hải tộc ở bên trong bận rộn công tác, thu tập các nơi truyền tới tin tức, tiến hành phân kiếm cùng đăng báo.

Ở nhà trệt phía trước, trên ghế thái sư nằm một tên Hải tộc, thân thể lọm khọm, hẹp dài Bạch Mi từ hai bên buông xuống, gương mặt quyện sắc, tựa hồ đang ngủ.

Bỗng nhiên, ở tên này Hải tộc phía trước, một mảnh thủy sắc từ hư không tản ra, hóa thành một mặt thủy kính, bên trong hiển lộ ra một tấm tràn ngập nếp nhăn mặt.

“Lục Qua Thủy Ty, đã xảy ra chuyện gì sao? Càng để cho ngươi không tiếc hao tổn chân nguyên, trực tiếp hình chiếu mười vạn dặm hải vực.”

Trên ghế thái sư Hải tộc mở mắt ra, có chút buông tuồng nói rằng.

Thủy kính bên trong ông lão mở miệng nói: “Hồi bẩm Trà Hiền Giả đại nhân, thứ mười bảy to lớn bình phong có người xông qua.”

Trà Hiền Giả sắc mặt bình tĩnh nói: “Có người xông quá to lớn bình phong không phải là rất bình thường sao?” Hắn cầm lấy một phần bên cạnh tư liệu, lật mấy lần, nói: “Đây là lần thứ năm có người xông qua thứ mười bảy to lớn bình phong, trước cũng không thấy ngươi báo cáo, chẳng lẽ lần này tình huống có chỗ bất đồng?”

Lục Qua Thủy Ty nói: “Chính là, người này không chỉ có xông qua thứ mười bảy bình phong, hơn nữa giết bình phong người thủ vệ Mông Lợi cùng biển sâu cự thú giải tán. Ta cố ý đến hiện trường nhìn một chút, đáy biển bị đập ra một cái hố sâu to lớn, bốn phía tất cả đều là cháy dấu vết. Hẳn là một tên hệ” Hỏa “võ tu, đồng thời hết sức lợi hại.”

Trà Hiền Giả ngón tay không ngừng ở trên tay vịn đánh, trầm ngâm nói: “Nhân tộc so sánh lẫn nhau tộc ta ưu thế, liền ở chỗ hậu thiên năng lực học tập. Tuy rằng tuyệt đại đa số Hải tộc vừa sinh ra liền có Nhân tộc khó có thể địch nổi sức mạnh, nhưng hầu như hết thảy Hải tộc, đều có tự thân cảnh giới ràng buộc. Mà Nhân tộc nhưng thông qua tự mình học tập, tràn đầy vô hạn khả năng, đây mới là nhất là địa phương đáng sợ. Từ cổ chí kim có chủng tộc trong đó, cũng chỉ có năm đó Tinh Linh bộ tộc, nắm giữ đáng sợ như vậy tiềm năng. Mặc dù thứ mười bảy to lớn bình phong phụ cận xuất hiện đáng sợ như vậy cường giả, cũng không vì là kỳ đi. Hắn hướng về phương hướng nào đi?”

Lục Qua Thủy Ty nói: “Hẳn là thứ mười lăm to lớn bình phong che chở phương hướng, bên kia có hai hòn đảo, Nhân tộc đánh dấu vì là di chuyển núi đảo cùng trường điều đảo.”

Trà Hiền Giả gật gật đầu, nói: “Ta sẽ thông báo cho bảo vệ thứ mười lăm to lớn bình phong che chở nước ti ngủ đông trùng, để hắn chú ý một chút. Nếu như có thể tiêu diệt tốt nhất, nếu không thì tùy ý hắn đi, chỉ cần không phá hỏng to lớn bình phong, tất cả đều dễ nói chuyện. Ngươi cái kia, ta liền phái a so với quá khứ, thay thế người thủ vệ chức."

Lục Qua Thủy Ty cau mày nói: "A so với thật giống vừa rồi đột phá đến Thánh thể địa tương chứ?"

Trà Hiền Giả thở dài, nói: "Chấp nhận chống đỡ một hồi, ta người ở bên cạnh tay toàn bộ dời đi ra. Hiện tại Hải Thiên Nhai chiến sự căng thẳng, lại điều đi một nhóm Thánh thể cảnh Hải tộc đi qua."

Lục Qua Thủy Ty lấy làm kinh hãi, nói: "Hải Thiên Nhai như vậy khó gặm sao? Đã vây quanh nhanh ba tháng."

Trà Hiền Giả nói: "Ngươi khi người phụ nữ kia là chỉ là hư danh sao?"

Lục Qua Thủy Ty trầm mặc hạ, đột nhiên hỏi: "Hiền giả đại nhân cảm thấy này chiến có thể thắng sao?"

Trà Hiền Giả biến sắc mặt, lạnh giọng nói: "Lục cơn xoáy, ngươi hỏi không nên hỏi vấn đề!"

Lục cơn xoáy nếp nhăn trên mặt càng sâu, thở dài, nói: "Ta đã sống mấy chục ngàn năm, cái gì đều đã thấy ra. Người phụ nữ kia còn chưa khống chế Biển Đen thời điểm, ta cũng đã là nước ty. Này mấy chục ngàn năm đến bộ tộc ta thịnh vượng phát triển, cùng giữa nhân tộc bình an vô sự. Ta lục cơn xoáy chết không hết tội, nhưng không muốn nhìn lượng lớn vô tội tộc tính mạng người bị thôn phệ. Trà Hiền Giả đại nhân, tràng chiến sự này ngươi cảm thấy có thể thắng sao?"

Trà Hiền Giả nói: "Mỗi người đều có sứ mạng của chính mình cùng trách nhiệm, sứ mạng của ngươi chính là quản chế tốt thứ mười bảy to lớn bình phong, đồng thời vì đó hi sinh, không chối từ. Còn chiến sự thắng bại, không phải ngươi một cái chỉ là nước ti có thể hỏi tới. Có một chút ta có thể khẳng định, Biển Đen là thuộc về Hải tộc, mặc dù thế hệ này Biển Đen vương bất lực binh, tương lai Biển Đen vương cũng nhất định sẽ làm chuyện này. Hơn nữa hiện tại, chưa chắc đã không phải là một cái cơ hội tốt nhất. Còn thắng bại, khà khà, cho dù bại, cũng tất nhiên lay động cô gái kia thống trị. Mà tương lai mấy trăm, mấy ngàn, thậm chí mấy chục ngàn năm, cũng sẽ là một cái hỗn loạn thời đại, cho đến một đời mới Biển Đen vương xuất hiện, thu thập cái cục diện này. Nhưng đó đã không phải là chúng ta có thể nhìn thấy. Ngươi sứ mạng của ta, chính là toàn lực phụ B3DPphX6 trợ thế hệ này Biển Đen vương, cho đến hi sinh.”

Lục cơn xoáy trên mặt trở nên vô cùng bình tĩnh, nhẹ giọng than thở: “Ta hiểu được.”

Toàn bộ màn nước đột nhiên tản ra, hóa thành điểm điểm hơi nước, trực tiếp bị bốc hơi lên phơi khô.

…

Dương Thanh Huyền đánh chết Mông Lợi cùng phất Lạc Hậu, trực tiếp hướng về di chuyển núi đảo phương hướng đi, nhưng hắn cũng không có không có thời gian, mà là vòng tới con đường bên ngoài một toà trên hoang đảo, điều dưỡng chân nguyên.

Cùng mấy vị Tinh Túc thời gian ước định đã vượt qua, cũng không vội ở này nhất thời.

Giữa bọn họ có khế ước cảm ứng, chỉ cần còn đang trong hắc hải vực, liền nhất định có thể tìm tới. Chi cho nên bây giờ hoàn toàn không có cảm ứng, hoàn toàn là bởi vì ngang qua toàn bộ bên trong vực to lớn bình phong gây nên.

Hơn nữa đời đảo biệt lập ngoài có bình phong ngăn trở đoạn, như vậy di chuyển núi đảo có xác suất cũng rất lớn, đến thời điểm khả năng lại là một hồi ác chiến, cho nên khôi phục chân nguyên vô cùng trọng yếu.

Đây là hắn lần thứ hai sử dụng tới vô tận hạo kiếp, uy năng rõ ràng muốn vượt qua lần trước cùng Quỷ Vương cuộc chiến, theo cảnh giới tăng lên, đối với Tử Viêm khống chế cùng võ kỹ lĩnh ngộ, cũng không đoạn bước vào tầng thứ mới.

Nếu nói là lần đầu tiên là y theo dạng vẽ hồ lô, hoàn toàn không có tự mình khái niệm, như vậy lần này triển khai ra, đã có tự mình đối với thần thông lý giải, vượt xa quá khứ.

Nhưng Dương Thanh Huyền cũng rõ ràng, chính mình thi triển ra vô tận hạo kiếp, cùng Thiên Thành Giác vẫn là còn lâu mới có thể so với, bất kể là lý giải trên, vẫn là uy năng trên, đều kém một cái một trời một vực.

Hắn bình tĩnh lại, bốn phía bày đầy linh thạch cực phẩm, sau đó không lâu, thể năng liền khôi phục thất thất bát bát.

Dương Thanh Huyền đứng dậy, liếc mắt nhìn trên tay phải kích văn, năm ngón tay dùng sức nắm chặt, chân nguyên bao lấy cánh tay bên trong chiến kích, chậm rãi đem hiển hóa ra ngoài.

Đầu tiên xuất hiện một phó thủ khôi, tự mình chụp vào trên hai tay, sau đó chiến kích chậm rãi từ trong cánh tay phải bị chân khí bức ra, cho đến hoàn toàn hiện ra.

Dương Thanh Huyền hai tay nắm lấy chiến kích, đây là hắn lần thứ nhất quan sát tỉ mỉ, chiến kích toàn thân trình mực màu xanh lam, hạ xuyết chùm tua (thương) đỏ, nắm ở trên tay, ngoại trừ rất nặng ở ngoài, nhẹ nhàng múa động đậy, thì có “Trống trơn” tiếng rung, vô cùng kỳ dị.

Này chiến kích chất liệu độc nhất vô nhị, là năm đó bắn thủng Sơ Dương Cổ Diệu “Mũi tên” chế tạo, toàn bộ Thương Khung tinh vực bên trong, cũng chỉ có ngày khư cùng ai ca là loại này chất liệu chế thành.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1007: Thứ Mười Lăm To Lớn Bình Phong, Sâu Ngủ Đông

Dương Thanh Huyền đem chân nguyên rót vào ngày khư bên trong, nhất thời cảm thấy to lớn kia trọng lượng có chút chậm giải, lúc này cầm trong tay, múa một bộ kích pháp.

Trong đầu hắn võ học điển tịch vô số, trên thực tế múa chính là một bộ thương pháp, phách, hất, đâm, cản, vỡ, xuyên, bày chờ, thông qua hắn hơi thêm thay đổi, dùng ở chiến kích trên, cũng không vi cùng, làm liền một mạch.

Chỉ có điều này bộ kích pháp triển khai ra, cũng không có có uy năng gì.

Dương Thanh Huyền các loại binh khí đều sử dụng tới, đồng thời nhất định có lý giải, nhưng đối với chiến kích kỹ xảo, hiểu cũng không sâu.

Ý nghĩ của hắn rất đơn giản, trước đem chuôi này chiến kích quen với thuận lợi, lại tìm hiểu cái kia Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu.

Thiên trảm thất thức là Ân Vũ Vương chuyên vì khắc chế Cổ Diệu, mà lĩnh ngộ được tuyệt cường thần thông, uy năng to lớn, không ở vô tận hạo kiếp bên dưới.

Dương Thanh Huyền trong lòng cũng là nóng hừng hực, dự định thời gian sau này, trước tiên toàn bộ dùng để tìm hiểu kích pháp.

Cho tới còn dư lại sáu thức ở đâu, trước tiên không quản được này rất nhiều, học một chiêu là một chiêu.

Ở trên hoang đảo múa luyện hơn phân nửa ngày, cho đến mặt trời lặn, sau đó lại nhật thăng, tờ mờ sáng thự quang chiếu xuống, mới đình chỉ múa luyện.

Này chiến kích rót vào sức mạnh càng nhiều, trọng lượng lại càng nhẹ.

Dương Thanh Huyền trên căn bản nắm trong tay trọng lượng của nó, không đến nỗi thi triển ra bổn thủ bổn cước, ảnh hưởng đối địch.

Hắn đem chiến kích thu vào cánh tay phải, sau đó lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, liền hướng di chuyển núi đảo bỏ chạy.

Quả nhiên, mấy ngày phía sau lại đụng phải to lớn bình phong.

Dương Thanh Huyền sắc mặt có chút khó coi, đoạn đường này lại đây, đều không có gặp đến bất kỳ Nhân tộc cái bóng. Mà trong biển rộng chung quanh có thể thấy được hung mãnh động vật biển, tựa hồ Nhân tộc thế cuộc cực kỳ không ổn.

Có to lớn bình phong chặn ở phía trước, không chỉ có thần thức hoàn toàn ngăn cách, liền ngay cả Hỏa Nhãn Kim Tình tầm mắt, cũng nhận được rất lớn trở ngại, không thấy rõ phía trước hòn đảo tình huống.

Dương Thanh Huyền cảnh giác dò xét hạ bốn phía, cũng không có phát hiện Hải tộc tung tích, hắn cẩn thận bước vào to lớn bình phong bên trong, chầm chậm ngang qua.

Ước chừng qua một phút, từ cái kia thật dầy bình phong bên trong đi ra, tiến vào di chuyển núi đảo hải vực.

Dương Thanh Huyền một hồi đem thần thức hướng về bốn phía tản ra, đồng thời Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn chung quanh bát phương, càng quỷ dị không có phát hiện một tên Hải tộc thân ảnh, thậm chí so với đảo liên bên ngoài hải vực còn muốn yên tĩnh.

Hắn nhíu mày lại, gặp di B3lMfdRR chuyển núi đảo liền ở phía trước, lúc này nhanh bay qua.

Trên đảo cũng yên tĩnh, không có có một tia sinh khí. Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, nhất thời cả người cự chiến, tức giận mặt Khổng Cực độ vặn vẹo.

Chỉ thấy thành thị hoàn toàn bị hủy hoại hầu như không còn, khắp nơi là tường đổ vách xiêu, thảm thiết tranh đấu dấu vết, còn có đầy đất chồng chất thi thể cùng máu tươi.

Nồng nặc gay mũi vị từ bốn phương tám hướng truyền đến, huyết dịch trực tiếp trên mặt đất trên kết ra thật dầy vảy, tảng lớn mảng lớn, đất cằn ngàn dặm.

Nhìn dáng dấp đã bị phá hư một quãng thời gian, những thi thể này đều diện tích lớn có mùi, không chỉ có có Nhân tộc, còn có Hải tộc pha bên trong, các loại ăn mòn sinh vật ở thành đống trong thi thể bò sát, hưởng thụ này trời ban mỹ thực.

Dương Thanh Huyền đi tới A Đức lúc trước chỗ ở, sớm đã thành tro tàn. Lại xác nhận trên đảo tuyệt không nhân chứng sống sau, hắn lại trở về đảo trung ương, nhìn chằm chằm vài đạo hố sâu to lớn nhìn.

http://truyencuatui.net/Cái kia hố sâu Lực đạo mạnh, xuyên qua cả hòn đảo nhỏ, hầu như phải đem đảo xé rách lái tới.

Này chí ít cũng là Đế Thiên vị sức mạnh, chí ít Dương Thanh Huyền tự nhận là không cách nào làm được điểm ấy.

Bỗng nhiên, hắn con ngươi co rụt lại, chăm chú nhìn chằm chằm một cái hố sâu, tựa hồ có vật gì ở lấy tốc độ cực nhanh thăng tới. Là một loại hải tảo tựa như thực vật, toàn thân trình màu đen như mực, lấy tốc độ cực nhanh từ trong hầm bò ra ngoài, đồng thời hướng bốn phía lan tràn đi qua.

Dương Thanh Huyền lẳng lặng nhìn cái kia hải tảo lan tràn đến chân mình hạ, cũng không có né tránh ý tứ, tùy ý cái kia hải tảo theo hai chân bò lên trên thân thể, rất nhanh liền đem hắn cả người hoàn toàn bao lấy.

Không bao lâu, Phương Viên ngàn trượng trong phạm vi, đều bị này hải tảo bao trùm, hơn nữa còn ở lan tràn xuống, như là không có chừng mực.

Bỗng nhiên, Dương Thanh Huyền di chuyển, chân khí nhất chuyển, liền đem trên người hải tảo toàn bộ đánh bay. Đồng thời hắn giơ tay lên, đem một mảnh hải tảo nhiếp vào trong tay, sau khi nhìn kỹ xoa thành bụi phấn, tự nói: “Lại là có thể thu nạp chân nguyên thực vật.”

Hắn liếc mắt nhìn bốn phía, không khỏi có chút giật mình, này hải tảo rất nhiều đem hòn đảo nuốt mất tư thế.

Bỗng nhiên, một vệt đen như điện, không biết từ chỗ nào xé rách mà đến, ở trên không bên trong lóe lên, đem Dương Thanh Huyền thân thể chém thành hai đoạn.

Bất quá hai đoạn thân thể đều ở đây không trung loáng một cái, liền không ngừng vặn vẹo trở thành nhạt, hóa thành khói tản đi.

Sau một khắc, ở mười trượng địa phương xa, không gian chấn động, Dương Thanh Huyền chân thân hiện ra hiện ra, một mặt vẻ lạnh lùng nhìn chằm chằm nơi nào đó hư không, hai tay ôm ở trước ngực, lạnh lùng nói: “Lăn ra đây đi.”

“Quả nhiên thật sự có tài, chẳng trách có thể đi tới nơi này, ha ha, bất quá ở đây cũng sẽ là của ngươi điểm cuối.”

Chỗ kia không gian, bỗng nhiên có trong suốt bóng người lặn trong nước, như nước màng giống như vậy, không ngừng biến hóa ra màu sắc, cuối cùng hóa ra một tên Hải tộc chiến sĩ bóng người, lớn lên ác long giống như đầu, bò sát giống như da dẻ, hình thể ưu khuyết điểm, kéo tròn trịa mập đuôi, lộ ra răng sắc có đại lượng nướt bọt, toàn thể cực kỳ xấu xí.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nhìn hắn, nhưng nội tâm cảnh giác.

Hải tộc bình thường đều có thể bộ phận Hóa Hình, đến thiếu có hình thái của người, mà trước mắt tên này Hải tộc, ngoại trừ hai chân đứng thẳng cất bước ở ngoài, không có một chút xíu hình người, giống như là Nhân tộc yêu hóa trạng thái.

Như vậy Hải tộc giống như đều cực kỳ hung hãn tàn nhẫn.

“Ta là thủ hộ thứ mười lăm to lớn bình phong che chở nước ti Sâu Ngủ Đông, nghe nói ngươi giết Mông Lợi cùng giải tán cự thú, làm sao ta nhìn dáng vẻ của ngươi, chỉ có Thái Thiên Vị sơ kỳ, lẽ nào Mông Lợi đã yếu đến trình độ này sao? Không đúng rồi, coi như Mông Lợi phế vật, còn có giải tán cự thú ở, cũng không phải ngươi một cái Nhân tộc Thái Thiên Vị sơ kỳ có thể chiến thắng, tiểu tử ngươi nhất định ẩn tàng rồi thập sao thứ lợi hại.”

Sâu Ngủ Đông phun ra đỏ tươi lưỡi to đầu, không ngừng liếm thật dầy đôi môi, nướt bọt từ miệng trong khe hở chảy ra, mảng lớn nhỏ xuống. Bò sát giống như bên trong cặp mắt, bắn ra hưng phấn cùng tàn nhẫn ánh mắt.

Dương Thanh Huyền trong lòng cảnh giác, lập tức phán đoán trước mắt này Hải tộc không chỉ có là sức mạnh tuyệt cường, hơn nữa ngay lập tức là có thể phán đoán ra mình một ít hư thực, có thể thấy được thông minh cũng cực cao.

Nội tâm hắn có vô số nghi vấn, cũng không muốn lập tức làm tức giận đối phương, trầm xuống khí tới hỏi: “Này người trên đảo đây?”

Sâu Ngủ Đông cười ha ha, nói: “Ngươi là người mù, không có con mắt sao?”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, trầm giọng nói: “Người trên đảo đều chạy?”

Sâu Ngủ Đông ánh mắt lóe lên giảo hoạt ánh sáng, nói: “Ta hiểu được, ngươi tới đây trên đảo, là bởi vì có quan tâm người, đúng không?”

Dương Thanh Huyền trong lòng khiếp sợ, này Sâu Ngủ Đông thông minh, cùng thô cuồng xấu xí ngoại hình hoàn toàn không được tỷ lệ, sợ là một cái cực kỳ đối thủ khó dây dưa, hắn nghĩ một hồi, liền gật đầu nói: “Đúng.”

Sâu Ngủ Đông cười ha hả nói: “Ngươi hết sức thành thực, như vậy ta có thể nói cho ngươi một ít tin tức, để cho ngươi làm cái rõ ràng quỷ. Nếu như ngươi vừa nãy ở trước mặt ta đùa nghịch mưu mô, liền một chút tin tức cũng đừng nghĩ dụ ra đến. Này người trên đảo chết chết, chạy đã chạy. Ước chừng chết rồi hai phần ba, trốn một phần ba.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1008: Trời Cao Mặc Chim Bay, Chỉ Xích Thiên Nhai

Dương Thanh Huyền sống lưng bốc lên mồ hôi lạnh, tiếp tục hỏi: “Những người kia chạy đi đâu?”

Hỏi ra vấn đề này sau, hắn lập tức cảm nhận được sự ngu xuẩn của mình.

Quả nhiên, Sâu Ngủ Đông cau mày nói: “Ngươi ngốc sao? Chạy trốn tự nhiên là hướng về bốn phía trốn. Hiện tại toàn bộ nội hải hải vực đều bị Hải tộc phong tỏa, này chút chạy trốn nhân loại, có thể có một phần mười đến cái khác hòn đảo liền cám ơn trời đất.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt cực kỳ khó coi, mười ngón chậm rãi nắm tay, lạnh giọng nói: “Cái kia đảo này trên hải tảo lại là chuyện gì xảy ra?”

Sâu Ngủ Đông tiện tay trảo một cái, nhất đại phiến hải tảo đã bị hắn hút tới, bỏ vào trong miệng lập lại ăn vào, tựa hồ vô cùng dư vị, liếm lưỡi to đầu nói: “Đây là biển sâu ma tảo, vô cùng khó được phẩm loại. Nó có thể thu nạp linh khí, là một loại hết sức kỳ quái hải loại. Bám vào linh mạch trên, có thể mang toàn bộ linh mạch hút hết. Ở không có linh khí có thể hấp thời điểm, liền cuộn rút thành đoàn, lặng lặng nằm úp sấp. Một khi có linh khí thu nạp, là có thể nhanh chóng sinh sôi nảy nở.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Vậy những thứ này ma tảo, chẳng lẽ không phải phải đem trên đảo linh khí...” Hắn phóng tầm mắt nhìn, toàn bộ hòn đảo hầu như đều phải bị màu đen như mực đắp lên.

Sâu Ngủ Đông cười nói: “Không sai, hòn đảo này rất nhanh sẽ bị hút hết linh khí, sau đó trở nên tùng khoa cùng yếu đuối, khó có thể chống lại biển khơi thuỷ triều, cuối cùng vận mệnh chính là sụp đổ tan rã, trực tiếp từ trên mặt biển biến mất.”

Dương Thanh Huyền nghĩ tới điều gì, trên mặt trở nên lấy làm kinh ngạc.

Sâu Ngủ Đông nhưng là trên mặt lộ ra phấn khởi vẻ mặt, cười to nói: “Khặc khặc, tựa hồ ngươi nghĩ tới rồi? Hê hê hê, chính là như ngươi nghĩ, lần này vương chiến mục đích, chính là triệt để trục xuất nhân loại, đoạt về Biển Đen. Không chỉ có phải đem Biển Đen Nhân tộc đuổi tận giết tuyệt, liền ngay cả này chút thích hợp Nhân tộc ở hòn đảo, đều phải toàn bộ phá huỷ. Như vậy các ngươi Nhân tộc sẽ thấy không lập thân chỗ. Hê hê hê.”

Dương Thanh Huyền ở ngắn ngủi kinh hãi sau, chậm rãi trấn định lại.

Biển Đen vận mệnh cùng tiền đồ, không phải hắn cái trình độ này lâu la có thể lấy tả hữu, thì nhìn Dạ Hậu cùng hải vương sức mạnh so sánh.

Hắn việc cấp bách, chính là tìm tới mấy vị Tinh Túc, còn có A Đức nhóm bằng hữu, sau đó ly khai Biển Đen.

Từ đây biển rộng mặc cá nhảy, trời cao mặc chim bay.

Cho tới cái gì Hải tộc, Cổ Diệu này chút, liền để cho bọn họ hết thảy gặp quỷ đi thôi.

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Đa tạ báo cho, cáo từ.”

Nói, xoay người rời đi.

“Muốn đi? Ha ha, đầu óc ngươi có hố sao? Lúc này, lại còn ảo tưởng có thể đi? Ngu xuẩn!”

Sâu Ngủ Đông cười nhạo một tiếng, đưa tay đi phía trước một trảo.

“Hí!”

Không gian như giấy trắng giống như vậy, đều bị kình khí vồ nát, hiện ra mảng lớn đổ nát tư thế, đi về phía trước lan tràn.

Dương Thanh Huyền một hồi đã bị nguồn sức mạnh này bao phủ, nửa bước khó đi.

“Khặc khặc!” Sâu Ngủ Đông cười quái dị một tiếng, bóng người loáng một cái, liền xuất hiện sau lưng Dương Thanh Huyền, một quyền đảo đi qua.

“Oành!”

Dương Thanh Huyền thân ảnh trực tiếp nổ tung ra, hóa thành điểm điểm huỳnh quang.

“Cái gì? Tàn ảnh!”

Sâu Ngủ Đông cả kinh nói: “Không thể!”

Ở hắn cường đại quyền kình bao phủ xuống, tuyệt đối không thể không để lại dấu vết bỏ chạy.

Như vậy chỉ có một cái khả năng, đó chính là ở hắn một trảo bên dưới, Dương Thanh Huyền cũng đã không ở tại chỗ, mà hắn nhưng không có một chút nào phát hiện!

Sâu Ngủ Đông khuôn mặt âm trầm đáng sợ, hai con ngươi co lại thành một cái đỏ ngầu đường dọc, chết nhìn chòng chọc xa xa phía trước.

Ở biển trời trong đó, Dương Thanh Huyền thân ảnh côi cút xuất hiện, không nhanh không chậm đi phía trước ngự không mà đi, mỗi đi một bước, đều làm cho người ta như nhanh như chậm cảm giác, không thể phỏng đoán hắn đi về phía trước tốc độ.

Chính là Dương Thanh Huyền lĩnh ngộ Thiên Thành Giác thân pháp thần thông Chỉ Xích Thiên Nhai.

“Đáng chết!”

Sâu Ngủ Đông phẫn nộ quát một tiếng, một quyền đánh ra, đem toàn bộ ngàn trượng không gian toàn bộ đánh nát. Sau đó bóng người loáng một cái, liền tại chỗ biến mất.

Sau một khắc, trực tiếp ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người nổi lên, rít gào một tiếng liền đập xuống đi.

Dương Thanh Huyền mặt không biến sắc, trấn định hướng về bên cạnh bước ra một bước.

Nhìn như tùy ý mà vì là, chỉ có nửa thước bộ pháp, nhưng cùng Sâu Ngủ Đông trong đó khoảng cách, nhưng là không ngừng kéo lớn, mới vừa rồi còn cách xa nhau gang tấc, đảo mắt giống như là cách thiên nhai.

“Đáng chết a!” Sâu Ngủ Đông lại một đánh vồ hụt, hai con ngươi lóe lên bên dưới, hóa thành màu đỏ thẫm, đồng thời lấy hai mắt làm trung tâm, loại này yêu dị màu đỏ thẫm không ngừng hướng về toàn thân lan tràn.

[truyen cua tui Θ© vn

] “Biến thân sao?”

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, lẳng lặng nhìn Sâu Ngủ Đông biến hóa trên người, khí tràng kia ở không ngừng tăng lên, “Thực tướng trung kỳ... Hậu kỳ... Đại viên mãn... Thiên tướng... Thiên tướng trung kỳ!”

Sâu Ngủ Đông theo thân thể biến hóa, cảnh giới cũng không đoạn đi lên đột, rốt cục đạt đến thiên tướng trung kỳ, phương mới dừng lại.

Thánh thể tam cảnh: Địa tương, thực tướng, thiên tướng.

Không ít dị tộc đều tồn tại biến thân năng lực, nhưng cùng hắn bảy mươi hai biến tuyệt nhiên bất đồng, chỉ là đem tự thân phong ấn tiềm năng thả ra ngoài, tương tự với Nhân tộc yêu hóa.

Thời khắc này Sâu Ngủ Đông, không chỉ có là về màu sắc trở nên đỏ đậm, tứ chi cũng rõ ràng lớn một vòng không ngừng, răng nanh trực tiếp dài đi ra, mảng lớn tiên dịch buông xuống nhỏ xuống đến, khí thế trên người càng là trực tiếp ép tới mặt biển giảm xuống trăm trượng.

“Thiên tướng trung kỳ, chân thực sức chiến đấu càng mạnh hơn.”

Dương Thanh Huyền trong lòng rùng mình, liền xác định Sâu Ngủ Đông sức chiến đấu.

Hải tộc tại đại hải thượng sức chiến đấu tăng gấp đôi, mà Sâu Ngủ Đông lại thông tuệ cực kỳ, không phải cái kia loại vô não Hải tộc, Dương Thanh Huyền phán đoán Sâu Ngủ Đông thời khắc này sức chiến đấu có lẽ ép thẳng tới thiên tướng đại viên mãn, cũng chính là Đế Thiên vị đại viên mãn.

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, đem nội tâm gợn sóng trấn định lại, xoay người, tiếp tục đi phía trước không nhanh không chậm đi.

“Vào giờ phút này, còn muốn chạy trốn sao? Hành vi của ngươi đã triệt để chọc FjxqCwdP giận ta, chết!”

Sâu Ngủ Đông nghiêm ngặt quát một tiếng, hai tay kết ấn, hướng về biển rộng đột nhiên vỗ tới.

“Ầm ầm!”

Một đạo màu đen dấu ấn trấn vào trong biển, cuốn lên sóng to gió lớn, xoay tròn ở Sâu Ngủ Đông bốn phía, đưa hắn thân thể hoàn toàn bọc lại.

Xa xa Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy không gian hơi ngưng lại, như là đột nhiên ngưng kết ở. Hắn ngẩng chân trái, lại không cách nào bước ra, liền thu lại rồi.

Đồng thời cúi đầu nhìn phía dưới mặt biển, chẳng biết lúc nào xuất hiện một toà trận pháp thật to, tất cả đều từ phức tạp gợn nước tạo thành, bao trùm ngàn dặm, hóa ra các loại phức tạp đồ án.

Dương Thanh Huyền ngưng mắt nhìn trận pháp kia, bỗng nhiên “Oành” một tiếng vang thật lớn, toàn bộ ngàn dặm đại trận một hồi đổ nát, hóa thành vô biên sóng lớn, điên cuồng gào thét mà lên.

Thoáng chốc, biển trời trong đó, tất cả đều lâm vào vô tận nước chi trong vòng xoáy.

Dương Thanh Huyền trong tay hỏa diễm lóe lên, hóa ra Nam Minh Ly Hỏa Kiếm, tay kết kiếm quyết, một vòng hỏa văn như kết giới tản ra, hình thành một cái khoảng mười trượng không gian, đem cái kia chút hơi nước ngăn trở.

Rất nhanh, trong thiên địa đều bị nước biển bao phủ, giống như cùng đặt mình trong ở trong biển.

Dương Thanh Huyền tay trái không ngừng bấm quyết, trên thân kiếm khuếch tán ra hỏa văn, ở quyết ấn xuống hóa thành từng cái bình hành thẳng tắp, như tia sáng giống như kích. Bắn vào bốn phía trong nước.

Thần thức của hắn bám vào mỗi một đạo hỏa văn trên, tùy theo mà khuếch tán, bên ngoài kết giới bất kỳ nhỏ bé biến hóa, đều rõ ràng ở trong cảm giác.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1009: Như Ngươi Mong Muốn, Sinh Tử Một Đường

Vòng xoáy khổng lồ "Rầm" xoay tròn, vô số sóng nước bốc hơi lên thành khí, không gian ở năng lượng khổng lồ hạ vặn vẹo bất định, Dương Thanh Huyền cầm kiếm mà đứng, không nhúc nhích, lặng lặng cảm ứng tất cả những thứ này.

Trốn ở bên trong nước Sâu Ngủ Đông tràn đầy kinh sắc, hắn liền ẩn thân ở vô tận thủy nguyên lực, dự định tìm kiếm cao nhất vị trí đánh lén Dương Thanh Huyền, chính là sư tử giống khiến thỏ, cũng dùng toàn lực.

Ở trong mắt hắn, Dương Thanh Huyền mặc dù là thỏ, nhưng là cái hết sức lợi hại thỏ. Hắn sớm thu lại ý nghĩ khinh địch, nhưng đối phương khó chơi trình độ, còn đang Sâu Ngủ Đông dự đoán bên trên.

Muốn khống chế được này khắp nơi Thiên Thủy sóng, tiêu hao nguyên lực là vô cùng to lớn. Mà Dương Thanh Huyền chỉ là đem kết giới cùng thần thức tản ra, tiêu hao so với Sâu Ngủ Đông nhỏ hơn nhiều. Trường kỳ giằng co nữa, tất nhiên là Sâu Ngủ Đông chịu thiệt.

Vì lẽ đó Sâu Ngủ Đông di chuyển, không tìm được lỗ thủng đánh lén, liền trực tiếp tấn công ngay mặt. Hắn cao hơn đối phương một cảnh giới lớn nhiều, căn bản không đáng sợ.

"Ầm ầm!"

Vòng xoáy khổng lồ bên trong, truyền đến nổ tung âm thanh.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, chỉ thấy ngay phía trước trong nước xoáy, bay ra một đạo to lớn băng trùy, dường như chiến xa như thế, vọt ra khỏi mặt nước, đối mặt mà tới.

Dương Thanh Huyền kiếm thế đồng thời, có Hỏa Kỳ Lân bóng mờ ở trên kiếm di động, chém tới.

Không trung tạo nên từng vòng kiếm văn, như có như không tản ra.

"Ầm ầm!"

Kiếm khí trực tiếp bổ vào băng trùy trên, phát sinh "Cạc cạc" thanh âm, nổi lên tảng lớn vụn băng, lại không thể nát. Có thể thấy được Sâu Ngủ Đông nguyên lực cách xa ở Dương Thanh Huyền kiếm khí bên trên.

Bất quá kiếm kia lực trên kèm theo Xích Hỏa, đem băng trùy châm đốt, cấp tốc đem hoả táng.

Dương Thanh Huyền rung cổ tay, lại ra một kiếm, "Tranh" một tiếng, màu đỏ thẫm ánh kiếm như Thiểm Điện xẹt qua trời cao, đem phía trước băng khí toàn bộ chém vỡ, quát lên: "Đi ra đi!"

"Như ngươi mong muốn!"

Sâu Ngủ Đông thanh âm lạnh như băng truyền đến, một chữ cuối cùng hạ xuống xong, liền đã đến Dương Thanh Huyền trước mặt, năm ngón tay trực tiếp vồ xuống.

"Thật nhanh!"

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, Nam Minh Ly Hỏa Kiếm ở trong tay run lên, kích động ra mười đóa kiếm hoa tiến lên nghênh tiếp.

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Kiếm hoa ở trên không bên trong toàn bộ phá diệt, trên hư không bị xé ra năm đường vết rạch.

Dương Thanh Huyền lại ra một kiếm, hóa ra ba ngàn nghiệp hỏa.

Khoảng cách gần như vậy, to lớn hỏa diễm phun - bắn ra, bên trong cuốn lấy cắt rời hư không kiếm khí, Phương Viên sổ mẫu bên trong đều bị chiêu kiếm này đè ép.

“Vô dụng, lấy trứng chọi đá!”

Sâu Ngủ Đông cười nhạo một tiếng, càng trực tiếp lấy tay đi bắt kiếm kia.

“Tranh!”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy thân kiếm run lên, càng bị Sâu Ngủ Đông móng vuốt úp ngược lên trên thân kiếm, cũng tóm chặt lấy.

Sâu Ngủ Đông móng vuốt vô cùng sắc bén, không sợ mũi kiếm. Hơn nữa da trụ trên hấp thụ một tầng Thủy Nguyên, chống đối cái kia ngọn lửa hừng hực.

Thủy Nguyên đang nhanh chóng tiêu hao, bốc lên lượng lớn bạch khí, nhưng cũng bị Sâu Ngủ Đông lấy tốc độ nhanh hơn dùng nguyên lực ngưng kết, trái lại đem Xích Hỏa áp chế, theo lợi trảo hướng về trên thân kiếm lan tràn đi.

Dương Thanh Huyền trong lòng thất kinh, Nam Minh Ly Hỏa Kiếm rất nhanh đã bị Thủy Nguyên bao trùm, triệt để mất đi nhiệt độ, bên trong kiếm Kỳ Lân cũng giống là bị đóng băng giống như vậy, cảm giác không tới nửa điểm linh lực.

“Này kiếm cũng là của ngươi dựa dẫm một trong chứ? Mất đi Xích Hỏa cùng kiếm khí, thì tương đương với phế bỏ ngươi một cái tay, ha ha, vốn cho là sẽ càng thú vị chút đây, không nghĩ tới nhanh như vậy liền muốn kết thúc.”

Sâu Ngủ Đông duỗi ra lưỡi dài, dữ tợn liếm đôi môi thật dầy.

“Thú vị chút? Như ngươi mong muốn!”

Dương Thanh Huyền ánh mắt lóe lên cười lạnh vẻ mặt, nắm chặt Nam Minh Ly Hỏa Kiếm nhẹ buông tay, hai tay liền vận chưởng vỗ tới.

Trên hai tay hóa ra tảng lớn màu tím hỏa văn, chỗ mi tâm càng có tử hỏa nhảy lên.

“Lăng Sương Phiêu Hoa Chưởng!”

Dương Thanh Huyền trước người một hồi xuất hiện trên trăm đạo chưởng ảnh, hơn nữa tất cả đều là màu tím như lửa, đem Sâu Ngủ Đông bao phủ.

“Cái gì?!”

Sâu Ngủ Đông giật nảy cả mình, lợi trảo đổ ngược ở Nam Minh Ly Hỏa Kiếm đột nhiên nhẹ đi, liền hóa thành hồn quang tản đi, để hắn móng vuốt thất bại. Ở nơi này ngắn ngủi khe hở chớp mắt, đầy trời tử hỏa như chưởng, đã đem hắn vây lại.

Hơn nữa này tử hỏa chưởng ảnh bên trong, truyền đến làm hắn hít thở không thông nguy hiểm.

Sâu Ngủ Đông dưới sự kinh hãi, gấp vội vàng hai tay bấm quyết, phải đem bốn phía hơi nước hấp thụ lại đây, chống đỡ tử hỏa. Nhưng quyết ấn đồng thời, hắn liền hoàn toàn biến sắc, ở tử hỏa cháy mấy trượng bên trong không gian, nơi nào còn có nguyên tố “Nước” ?

“Ngự Giáp!”

Sâu Ngủ Đông kinh hãi bên dưới, ngắn nhỏ thân thể cường tráng đột nhiên co lại thành đoàn, giống một cái to lớn quả cầu thịt. Da trụ lạp thăng mở, dĩ nhiên có vô số thật nhỏ như đâm móc câu bao trùm ở bề ngoài.

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền đầy trời chưởng ảnh như phiêu hoa mà rơi, toàn bộ đánh ở Sâu Ngủ Đông da trụ trên, chấn động ra từng vòng sóng lửa tứ tán.

Cái kia chút móc câu toàn bộ bị hoả táng rơi, liền ngay cả da trụ cũng không chống đỡ được tử hỏa thiêu đốt, diện tích lớn thối rữa mở, hỏa diễm thẳng vào trong thịt.

“A!”

Sâu Ngủ Đông kêu thảm một tiếng, lọm khọm thân thể bỗng nhiên bắn ra, nháy mắt liền vỡ thẳng tắp, song chưởng cao giơ cao khỏi đỉnh đầu, trực tiếp đánh về Dương Thanh Huyền.

To lớn đau đớn bên dưới, để Sâu Ngủ Đông đem tiềm năng toàn bộ bộc phát ra.

Hơn nữa thời cơ này, chính là Dương Thanh Huyền xuất chưởng phòng thủ hậu phương chống cự thời khắc yếu đuối nhất, như là trễ nữa một sát, Dương Thanh Huyền đều có thể về chưởng phòng ngự.

Sâu Ngủ Đông giả dối khôn khéo, thân kinh bách chiến, ở bị trong nháy mắt, cũng đã đang chờ thời gian này điểm.

“Đi chết đi!”

Thực lực cao hơn đối phương một đại cảnh giới, lại còn bị đánh cả người đau đớn, đối với Sâu Ngủ Đông mà nói, vốn là vô cùng nhục nhã, giận dữ và xấu hổ đan xen bên dưới, chỉ muốn một chưởng đem đối phương tan xương nát thịt.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy dòng máu khắp người đều ngưng kết ở, to lớn chưởng gió như ngày xây giống như vậy, không lọt chỗ nào, trực tiếp xâm nhập đến trong cơ thể, phải đem hắn hoàn toàn xé rách.

Vượt qua một đại cảnh giới thực lực, hơn nữa bắt được thời cơ tốt nhất, Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, chỉ cảm giác mình lâm vào trước nay chưa có to lớn nguy hiểm, khó thoát một kiếp!

“Ầm ầm!”

Đáng sợ FjwWTVnV chưởng pháp rốt cục hạ xuống, chấn động ở biển trời bên trên, đem bầu trời nổ ra một cái to lớn lỗ thủng, sâu không thấy đáy.

Đồng thời cái kia lỗ thủng bốn phía, vô số vết nứt như mạng nhện lan tràn, giống một mặt phá toái lớn cái gương lớn, treo cao ở trên không bên trong.

Đây cũng là thiên tướng trung kỳ một đòn đáng sợ.

Sâu Ngủ Đông nhe răng rên rỉ một tiếng, liền thu tay về đến.

Toàn thân hắn cháy đen một mảnh, toàn bộ da trụ hoàn toàn bị cháy hỏng, liền ngay cả huyết mạch cùng cốt nhục cũng đụng phải to lớn phá hoại.

“Tử Viêm, dĩ nhiên là ngũ đại bản nguyên hỏa một trong Tử Viêm!”

“Chết tiệt tiểu tử! Lại để lại như thế một tay! Khặc, khặc ho!”

Sâu Ngủ Đông đau nhe răng trợn mắt, trong mắt tràn đầy kiêng kỵ, oán giận nhìn chằm chằm phía trước, cắn răng nói: “Có thể sử dụng tới Tử Viêm, còn có đáng sợ như vậy không gian khống chế, thời khắc này ngươi, chính là cuối cùng bản thể sao?!"

"Phốc!" Nói xong, hắn lại phun ra một ngụm máu đến, một đôi mắt dọc màu đỏ tươi như máu.

Ở Sâu Ngủ Đông nhìn chầm chầm phương hướng trên, chẳng biết lúc nào, đứng vững vàng một đầu to lớn uy mãnh hung thú, thân đạt đến trăm trượng, mặt như viên hầu, cả người mọc đầy Trường Mao.

Cự thú kia trạng thái cũng cũng không tốt, tương tự là ho khan liên tục, mỗi ho một hồi, liền muốn phun ra miệng to huyết đến, nhưng một đôi mắt lạnh, thỉnh thoảng lộ ra lạnh lẽo hàn quang.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1010: Hơi Cao Hơn Một Bậc, May Mắn Thắng Được

Vừa nãy nguy hiểm to lớn hạ, Dương Thanh Huyền đã không có thời gian ra chiêu, chỉ có thể biến thân chưa bao giờ thay đổi thời không Cự Linh, đem không gian chồng chất, đem Sâu Ngủ Đông một đòn toàn lực truyền tống đến xa xa.

Đồng thời lại đem tự thân không gian chồng chất, đem tự thân cũng truyền tống đi ra ngoài.

Nhưng Dương Thanh Huyền tu vi có hạn, chiết điệp hai đạo không gian nháy mắt bị Sâu Ngủ Đông xuyên thủng, bộ phận lực lượng hay là xuyên thấu mà qua, oanh kích trên người hắn.

Cũng may hai lớp không gian chồng chất triệt tiêu không ít uy năng, thêm vào biến thân thời không Cự Linh sau, thân thể cường độ cũng nhận được rất lớn bổ trợ, lúc này mới nhặt lấy về một cái mạng.

“Khặc, khặc...”

Thời không Cự Linh liều mạng ho khan, không ngừng nôn ra máu. Thân thể to lớn bên trong, ngũ tạng lục phủ đều bị thương nặng, kinh mạch cũng phá nát hơn nửa, thống khổ không thể tả.

Hắn ở trên không bên trong loáng một cái, liền biến về Dương Thanh Huyền, sắc mặt hết sức trắng xám.

Sâu Ngủ Đông trạng thái cũng không tốt gì, hỏa diễm vốn là Thủy tộc khắc tinh, hơn nữa còn là khoảng cách gần như vậy, bị tử hỏa đập ở trên người, đốt vào bên trong cơ thể, hầu như đem thân thể của hắn cơ năng phá hoại hầu như không còn.

Hai người cứ như vậy xa tương đối mong, từng người điều tức chân nguyên.

Dương Thanh Huyền lấy ra lượng lớn đan dược nuốt vào trong miệng.

Sâu Ngủ Đông nhưng là hai tay bấm quyết, trên mặt biển vọt lên một cột nước, đưa hắn hoàn toàn bọc vào. Hải tộc chỉ cần vừa tiếp xúc biển rộng, tốc độ khôi phục liền tăng nhanh.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, như là ở trên đất bằng, như vậy tương trì xuống, chính mình có thể sẽ chiếm ưu thế, nhưng là ở trên mặt biển, liền tuyệt nhiên ngược lại.

Hắn vung tay lên, một đạo ánh vàng kích. Bắn ra, ở trên không bên trong hóa thành thân ảnh khôi ngô, súc địa thành thốn, nhằm phía Sâu Ngủ Đông.

Sau đó sẽ xoay tay phải lại, lấy ra Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô, từng vòng hồng thủy thả ra ngoài.

Sâu Ngủ Đông con ngươi đột nhiên co, nhìn chằm chằm cái kia nhào tới bóng người, cả kinh nói: “Con rối?”

Mặc dù sợ nhưng vẫn chưa hoảng sợ, bởi vì Thiên Khôi chỉ có Tiểu Thiên Vị sơ kỳ sức mạnh, dù cho trọng thương tại người, cũng sẽ không đối với hắn tạo thành nhiều đại uy hiếp.

Sâu Ngủ Đông mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Liền loại này cấp thấp cái gì cũng dùng đến, ngươi đã hoàn toàn kiềm lừa kỹ năng nghèo sao?”

Nói, hai tay từ trong cột nước duỗi đi ra, Lăng Không một chưởng liền đập tới.

“Oành” một tiếng, đem Thiên Khôi trực tiếp đánh bay, ở trên không bên trong lật mấy cái ngã lộn nhào.

Nhưng Thiên Khôi dừng lại một cái, liền giữ vững thân thể, lại vọt tới.

Đồng thời hồng thủy cuồn cuộn ngất trời, đem Sâu Ngủ Đông hoàn toàn vây nhốt, trong nước không ngừng hóa hình ra các loại hình thái sinh linh, cũng nhào tới trước nối nghiệp nhào đem đi tới.

Sâu Ngủ Đông hơi thay đổi sắc mặt, Lăng Không xuất liên tục mấy chưởng, đem những Hóa Hình kia đập vỡ tan.

Nhưng không chỉ có càng đánh càng nhiều, hơn nữa trong nước còn phát sinh “Ong ong” thanh âm, bốc lên lượng lớn sâu đến.

“Trò mèo! Xem ra ngươi thật sự cùng đường mạt lộ!” Sâu Ngủ Đông trong mắt bốc lên lửa giận, cắn răng quát lên.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, cũng không để ý tới, mà là hai tay bấm quyết, tiếp tục điều dưỡng chân nguyên.

Hắn đương nhiên không trông mong Thiên Khôi cùng Ngưng Giáp Tử có thể đánh giết Sâu Ngủ Đông, chỉ là để cho bọn họ không ngừng quấy rầy Sâu Ngủ Đông, cắt ngang Sâu Ngủ Đông tự mình chữa trị, một mặt để Sâu Ngủ Đông nguyên lực tiêu hao, một mặt để thương thế trên người của hắn chuyển biến xấu, đây mới là Dương Thanh Huyền mục đích to lớn nhất.

Sâu Ngủ Đông cùng Ngưng Giáp Tử cũng đều nội tâm rõ ràng.

Vì lẽ đó Ngưng Giáp Tử cũng không gấp tiến công, đem hồng thủy đại trận tản ra, làm xong chuẩn bị cho chiến đấu kéo dài. Trong vòng ngàn dặm bên trong, đều bị nước đỏ ánh sáng bao phủ, biển trời trong đó hóa thành một mảnh màu máu.

“Đáng chết a!”

“Ầm! Ầm!”

Ở này chút quấy rầy bên trong, Thiên Khôi cho Sâu Ngủ Đông tạo thành phiền phức to lớn nhất.

Sâu Ngủ Đông mỗi lần đánh ra, đều chỉ có thể trên người Thiên Khôi lưu lại một sâu sắc quyền chưởng dấu ấn, nhưng đánh không hỏng nó.

Hơn mười đánh sau, Thiên Khôi hoàn toàn bị đánh biến hình, nhưng còn đang không ngừng chiến đấu.

“Phá giáp!”

“Ầm!”

Sâu Ngủ Đông cũng không còn cách nào chịu đựng, nổi giận gầm lên một tiếng, dùng năm phần mười nguyên lực, lợi trảo trực tiếp xuyên. Vào Thiên Khôi trong cơ thể, từ sau đó cõng chọc tới.

[tru

yen cua tu i 00 vn] Thiên Khôi rốt cục đình chỉ vận động, oai oai cũng tựa ở Sâu Ngủ Đông trên cánh tay.

Dương Thanh Huyền đột nhiên mở hai mắt ra, nổ bắn ra tinh mang, hai tay nhanh chóng kết ấn.

Cái kia Thiên Khôi trên người trận tuyến, toàn bộ nổi lên, như kinh mạch giống như vậy, có đại lượng hoang khí ở trong đó lưu chuyển.

“Không được!”

Sâu Ngủ Đông kinh hoảng nghiêm ngặt quát một tiếng, quát: “Nhân loại hèn mọn, ngươi giở trò lừa bịp!”

Hắn gấp bận bịu rút tay lại.

Nhưng đã quá muộn.

"Ầm ầm!"

Thiên Khôi trong cơ thể tất cả Hoang Thạch toàn bộ cháy hết, tự bạo trận pháp nháy mắt bị xúc động, như Liệt Dương giống như vậy, óng ánh chói mắt.

"A!" Sâu Ngủ Đông kêu thảm một tiếng, toàn bộ cánh tay phải đều bị nổ nát tan, bốn phía cột nước đỏ một mảnh.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, bóng người loáng một cái liền thuấn di đi qua, Nam Minh Ly Hỏa Kiếm giữa trời chém xuống.

Bốn bề hồng thủy cũng gầm hét lên, hóa thành sóng to gió lớn điên cuồng tập kích mà tới.

Bất kể là Dương Thanh Huyền vẫn là Ngưng Giáp Tử, đều là thân kinh bách chiến hạng người, đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, đều là một đòn toàn lực.

"Ầm ầm!"

Kiếm khí cùng hỏa diễm trực tiếp phách trên người Sâu Ngủ Đông, lại bị hồng thủy vọt một cái, lần thứ hai phát sinh tê thanh liệt phế kêu thảm thiết, từ không trung trực trụy xuống.

"Ầm ầm!"

Trùng kích cực lớn tiếng, còn đang biển trời trong đó vang vọng.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, gặp được đáy biển có hồng mang lặn trong nước, biết là Sâu Ngủ Đông không chết, dưới đáy biển chạy trốn.

Hắn nghĩ đuổi theo, nhưng thân thể hơi động, liền phát động nội thương, phun ra một ngụm máu đến, sắc mặt hết sức trắng xám.

“Để nó đi thôi. Lần này coi như không chết, cũng phải không có rơi nửa cái mạng, không có một năm rưỡi nữa, cái kia tổn thương là không lành được.”

Tảng lớn hồng thủy ngưng tụ sau lưng Dương Thanh Huyền, hóa thành Ngưng Giáp Tử dáng dấp, chậm rãi nói rằng.

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, gật đầu nói: “Chạy trốn bỏ chạy đi, ngược lại chúng ta tìm đủ Tinh Túc, liền ly khai Biển Đen, cũng sẽ không bao giờ có cơ hội gặp mặt.”

Ngưng Giáp Tử than thở: “Ngươi liền thấy đủ đi, bắt đầu ta cho rằng ngươi nhất định phải chết. Trận chiến này hạ xuống, vận khí thành phần chiếm đa số, bất quá vận khí cũng là thực lực một phần.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đáng tiếc cái kia Thiên Khôi, mặc dù chỉ là vật chết, nhưng làm bạn lâu, vẫn còn có chút không muốn.”

Ngưng Giáp Tử giễu cợt nói: “Lòng dạ đàn bà.”

Dương Thanh Huyền mặc kệ hắn, phất tay lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, liền độn bay mà đi.

Ra mấy ngàn dặm hải vực sau, rốt cục khó mà chống đỡ được, liền đổi thành Già Lam chiến xa.

Sau một ngày, Dương Thanh Huyền tìm một toà vắng vẻ hoang đảo, ở xác định Phương Viên trong vùng biển đều không có hung thú sau, mới bay hạ xuống.

Hòn đảo này tất cả đều là đá ngầm, chỉ có hơn năm mươi mẫu to nhỏ, cũng không cảm ứng được nửa điểm linh khí, vì lẽ đó hiếm người đến, Hải tộc cũng cực nhỏ sẽ đến.

Dương Thanh Huyền ở trên đảo kiểm tra rồi một lần, trực tiếp lấy ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, cắm ở mười trượng địa phương FpmsTc8J xa, để kết giới tản ra.

Sau đó liền lấy ra lượng lớn linh thạch cực phẩm, chồng chất ở bốn phía, đơn giản bày một Tụ Linh trận, liền bắt đầu tu luyện.

Đánh với Sâu Ngủ Đông một trận, hung hiểm hơn xa cùng Mông Lợi một trận chiến, hầu như toàn bộ thân thể cơ năng đều đổ nát, hắn vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, rất nhanh liền tiến vào đến “Không” trạng thái.

Những Cực phẩm kia linh thạch, không ngừng tràn ra lượng lớn linh khí, theo Dương Thanh Huyền phun ra nuốt vào, ở Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ bên trong kết giới chầm chậm lưu động.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1011: Thiên Lang Đảo Hải Vực, Cự Thú Truy Kích

Sau một tháng, Dương Thanh Huyền mới từ trong nhập định tỉnh lại.

Thương thế trên người còn chưa khỏi hẳn, nhưng đã chữa trị thất thất bát bát.

Bốn phía chất đầy bột màu trắng, tất cả đều là tiêu hao hết linh thạch cực phẩm, tổng cộng tiêu hao hơn vạn viên.

Hắn đứng dậy, hoạt động hạ gân cốt.

Nếu là ở trước đây, như vậy tổn thương chỉ cần hơn nửa tháng là có thể hoàn toàn khôi phục, lần này tiêu hao hơn bốn mươi ngày, mới khôi phục bảy phần mười.

Dương Thanh Huyền khó có thể phát giác cau lại hạ xung quanh lông mày. Đây chính là Thanh Dương Võ Kinh tu luyện đến bình cảnh dấu hiệu.

Như là lại không chiếm được nửa phần sau, không chỉ có tiến độ tu luyện chậm lại, cho đến trì trệ không tiến, thậm chí có khả năng phản phệ thân thể, rơi vào nguy hiểm to lớn.

Bất quá nửa bộ đầu điểm cuối, là ở Đế Thiên vị đỉnh cao, cách hắn còn cách một đoạn.

Dương Thanh Huyền nuốt một ít đan dược, đem còn dư lại một chút thương nhỏ ngăn chặn, liền thu Hạnh Hoàng Kỳ, nhận ra phương hướng, hướng về xa xa bỏ chạy.

Hắn giờ khắc này còn đang thứ hai đảo liên bên trong, cẩn thận phân tích sau, cảm thấy Tử Diều Hâu cùng A Đức đám người, ở lại thứ hai đảo liên độ khả thi rất lớn.

Hải Thiên Nhai bị vây, không thể vào đi, cũng không có đi vào lý do.

Mà các đại đảo liên, thậm chí các đại hòn đảo, đều bị Hải tộc bày ra to lớn bình phong ngăn trở đoạn. Tử Diều Hâu đám người muốn rời đi lời, nhất định phải đột phá mấy đạo to lớn bình phong, mà thông qua cùng Mông Lợi, Sâu Ngủ Đông giao thủ, ước chừng biết rồi trấn thủ to lớn bình phong che chở Hải tộc thực lực, cũng không phải là Tử Diều Hâu đám người có thể dễ dàng đột phá.

Vì lẽ đó Dương Thanh Huyền kết luận Tử Diều Hâu cùng A Đức đám người, phải là ở thứ hai đảo liên bên trong, hơn nữa cần phải ở di chuyển núi đảo phụ cận trên hòn đảo.

Hắn lật nhìn xuống hải đồ, di chuyển núi đảo phụ cận có bảy toà đảo liên, gần nhất một toà là đôi mã đảo.

Một đường Thừa Phong Phá Lãng, đồng thời đánh chết mấy đầu từ trong biển xông tới to lớn động vật biển, rốt cuộc đã tới đôi mã đảo bầu trời.

Dương Thanh Huyền sắc mặt có chút khó coi, toàn bộ đôi mã đảo triệt để luân hãm, tất cả đều bị biển sâu ma tảo mọc đầy, màu đen như mực một mảnh.

Từ đen thùi lùi hải tảo phía dưới, đột nhiên vọt lên một cái màu đen địa long, đầu dê thân rắn, kéo ra bồn máu đại miệng liền hướng về Dương Thanh Huyền cắn tới.

Dương Thanh Huyền vừa ra kiếm, đem từ trên đầu đánh xuống, trực tiếp chém thành hai đoạn.

“Ầm ầm!”

Địa long hai đoạn thi thể từ không trung rớt xuống đi, rơi xuống ở trên hòn đảo, chấn lên tảng lớn bụi bặm, trực tiếp đập một cái hố sâu.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, khiếp sợ nhìn chằm chằm cái kia hố sâu.

Chỉ là địa long thi thể trọng lượng, liền đem mặt đất đánh xuyên trăm trượng sâu. Đảo này địa chất, đã ở biển sâu ma tảo ăn mòn hạ, trở nên yếu đuối không chịu nổi.

Dương Thanh Huyền tấn trên lăn xuống một giọt mồ hôi lạnh, nhìn thấy trước mắt tình cảnh, đúng như Sâu Ngủ Đông nói như vậy, phải đem hết thảy Linh Đảo toàn bộ ăn mòn sạch sẽ, triệt để đoạn đi Nhân tộc đất đặt chân.

Như vậy trận này Biển Đen cuộc chiến, mặc dù Nhân tộc thắng lợi, cũng mất đi tảng lớn hòn đảo, đối với đại dương khống chế đem sẽ trở nên cực yếu.

Nhưng những việc này, tạm thời không phải hắn suy tính.

Hắn quay người lại, cứ tiếp tục hướng về khác một hòn đảo bay đi.

Hơn nửa ngày sau, đến thứ hai hòn đảo Thanh La đảo, cũng là tình huống giống nhau.

Lại bay hai ngày, đi tới di chuyển núi đảo phụ cận tòa thứ ba hòn đảo Thiên Lang đảo hải vực.

Hòn đảo này bị to lớn bình phong ngăn cách ra. Ở to lớn bình phong che chở hai bên, nước biển bị máu tươi nhiễm đỏ, khắp nơi đều nổi lơ lửng thi thể, có Nhân tộc, cũng có Hải tộc, mùi gay mũi tản vào không trung.

Dương Thanh Huyền tay phải nắm tay, ngón trỏ đặt ở huyệt Nhân trung trên.

Tuy rằng thường thấy nơi giết chóc, nhưng thứ mùi này mãi mãi cũng không cách nào thích ứng, trong dạ dày quay cuồng một hồi.

Hắn bay xuống đi, kiểm tra rồi mấy bộ thi thể, nhất thời phán đoán, đều là vừa mới chết không có mấy ngày.

Nội tâm hắn dấy lên một chút hy vọng, bước vào to lớn bình phong bên trong, bắt đầu chật vật qua lại.

Nửa khắc đồng hồ sau, liền chọc tới, tiến vào Thiên Lang đảo hải vực.

Cũng không có người thủ vệ đi ra công kích hắn, hơn nữa Hỏa Nhãn Kim Tình quét qua, bốn phía đều trống rỗng, liền ngay cả động vật biển cũng không thấy một đầu.

Dương Thanh Huyền lập tức hướng về hòn đảo phương hướng đi.

Bay không bao lâu, quả nhiên như hắn đoán giống như vậy, Thiên Lang trên đảo truyền đến năng lượng khổng lồ gợn sóng, chiến đấu còn đang kéo dài.

Trước phương thì có một mảnh điểm đen bay nhanh mà tới.

Là một đám chạy trốn nhân loại, phía sau bị ba con cự thú đuổi theo, ở cự thú trên đỉnh đầu, đứng cạnh không ít hình thù kỳ quái Hải tộc.

Dương Thanh Huyền ngừng lại, lập tức nhìn ra cái kia ba con cự thú thực lực, đều là địa tương sơ kỳ. Ngoài ra, những Hải tộc kia bên trong có bộ phận đạt tới thực tướng, còn dư lại tất cả đều là Thiên Vị bên dưới.

“Đại nhân, cứu mạng, nhanh cứu lấy chúng ta!”

Cái kia chút Nhân tộc liều mạng trốn, không ít người phát hiện Dương Thanh Huyền tồn tại, hơn nữa thần thức tìm tòi bên dưới, sâu không lường được, đều là dấy lên hi vọng, liều mạng độn bay đến, lớn tiếng kêu cứu.

Trước mắt cái kia chút Nhân tộc sẽ bị cự thú đuổi kịp, Dương FpNhFMKZ Thanh Huyền trong mắt hàn quang lóe lên, liền biến thân thành cao trăm trượng thời không Cự Linh, thân thể loáng một cái, liền tại chỗ biến mất.

Sau một khắc, trực tiếp xuất hiện ở một con cự thú phía sau, trong tay biến ra như tường thành giống như bá kiếm, mạnh mẽ chém tới.

“Ầm!”

Không có bất kỳ dấu hiệu, hết thảy Hải tộc, cùng với cự thú tự thân, đều không có thể nhận ra được không gian rung động. Cái kia con cự thú bị thời không Cự Linh bá kiếm nhất chém, đầu trực tiếp bay lên, kể cả đứng ở nó đỉnh đầu những Hải tộc kia, cũng toàn bộ quăng bay ra ngoài.

Thời không Cự Linh lại hai tay cầm kiếm, hướng về không trung dù sao phách mấy lần, đem cái kia chút bay lên Hải tộc đánh chết hơn nửa.

“Chi! Đây là cái gì quái vật?”

“Đừng hoảng hốt, đừng trốn, giết hắn đi!”

Mặt khác hai con cự thú đỉnh đầu Hải tộc, một hồi rối loạn, truy kích bước chân lập tức đình chỉ, các loại âm thanh đều có. Nhưng rất nhanh ngay ở vài tên đầu lĩnh dưới sự chỉ huy trấn định lại, điều khiển cái kia hai đầu quái thú, đánh về phía thời không Cự Linh.

Hai đầu quái thú chỉ là địa tương sơ kỳ, cùng Dương Thanh Huyền không khác nhau chút nào.

Cùng cấp bên trong, Dương Thanh Huyền tự nhiên không có gì lo sợ, dù cho đối phương là tại đại hải thượng.

Thời không Cự Linh trong tay bá kiếm biến mất, bóng người lóe lên, liền hóa thành Thanh Loan, phụt lên ra Xích Hỏa, từ không trung đốt xuống.

“Ầm ầm!”

Hỏa diễm đánh vào cái kia hai đầu quái thú trước người, bị bọn họ nắm lên nước biển, ngưng tụ thành khiên ngăn trở.

Nhưng hỏa diễm vòng quanh đốt mở, đem chu vi ngàn trượng toàn bộ hóa thành biển lửa.

Bất quá chốc lát, trong biển lửa nguyên tố “Nước” liền toàn bộ bốc hơi lên rơi, hai con cự thú trước người Thủy thuẫn cũng một hồi tản đi, hoảng sợ rống to.

Thanh Loan ở trên không bên trong run lên, bay rơi xuống, biến thành Hắc Long, năm ngón tay đột nhiên vỗ một cái, liền đánh vào một con cự thú đỉnh đầu, lợi trảo xuyên. Nhập vào đi.

Phía trên Hải tộc phi bay, chết chết, một hồi liền loạn thành một đống.

Cái kia cự thú gào thét, liều mạng giãy dụa, Hắc Long một hồi đưa nó thân thể quấn lấy, tay trái đột nhiên bóp lấy nó cái cổ, lợi trảo xuyên đâm vào đi vào, dùng sức một bẻ, đem cái kia đầu lâu to lớn liền vặn xuống.

“Ầm!” Thứ hai con cự thú bị giết đầu, ngưỡng mặt ngã vào biển rộng.

Còn dư lại cuối cùng một con cự thú, sợ đến vội vàng xoay người liền đi, không lo được biển lửa thiêu thân, liều mạng hướng về hòn đảo phương hướng chạy đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1012: Vô Cùng Không Lạc Quan, Trên Đảo Ác Chiến

Hắc Long đương nhiên sẽ không để nó chạy thoát, biến về Dương Thanh Huyền chân thân, lấy ra Nam Minh Ly Hỏa Kiếm, một kiếm chém tới.

Như là chính diện đón đánh, cái kia cự thú còn có thể cùng Dương Thanh Huyền tranh đấu mấy hiệp.

Nhưng giờ khắc này một lòng chạy trốn, lưu lại sau lưng to lớn trục bánh xe biến tốc, lại là ở biển lửa trên chạy vội, từ lâu rối tung lên.

Kiếm khí ở biển lửa trên qua lại mà qua, trực tiếp chém ở cự thú kia trên lưng, bão ra máu.

Cự thú lảo đảo mấy lần, không đứng thẳng được.

Dương Thanh Huyền mấy cái lắc mình, liền đuổi theo, bù đắp mấy kiếm, đem triệt để chém giết.

Còn có một chút Hải tộc trong cơn kinh hoảng muốn chạy trốn, nhưng đều bị loài người võ giả vây nhốt, lâm vào đoàn chiến chém giết. Rất nhanh cũng bị Dương Thanh Huyền xông lên, từng cái từng cái diệt trừ.

“Đa tạ Đại nhân ân cứu mạng!”

Một tên Tiểu Thiên Vị cảnh giới ông lão, tiến lên bái tạ.

“Đa tạ Đại nhân ân cứu mạng!” Còn lại người cũng vội vã tiến lên bái tạ, dồn dập hành lễ.

“Không sao.”

Dương Thanh Huyền vung tay lên, một luồng kình khí tản ra, đem bọn họ đều nâng lên, hỏi: “Hiện tại Thiên Lang Đảo tình huống làm sao?”

Ông lão mặt lộ vẻ buồn rầu, nói: “Khởi bẩm đại nhân, vô cùng không lạc quan, hiện nay chiến sự còn đang giằng co, nhưng... Sợ là vô cùng không lạc quan.”

Hắn liên tiếp dùng hai cái “Vô cùng không lạc quan”, ấp a ấp úng, muốn nói lại thôi.

Dương Thanh Huyền nói: “Cứ nói đừng ngại.”

Ông lão lúc này mới thở dài nói: “Thiên Lang Đảo phụ cận mấy cái hòn đảo tất cả đều luân hãm, nhóm lớn võ giả lưu vong đến trên đảo. Hải tộc đây đã là lần thứ bốn tiến công Thiên Lang Đảo. Ở trong trận chiến lần trước, Thiên Lang Đảo chủ ti giải Ngọc đại nhân người bị thương nặng, sợ là kháng bất quá lần này.”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, trái lại mừng thầm, Thiên Lang Đảo có hay không có thể thủ ở cùng hắn quan hệ không lớn, mấu chốt là cuối cùng cũng coi như chiếm được một chút tin tức, phụ cận hòn đảo luân hãm sau, lượng lớn võ giả chạy trốn tới Thiên Lang Đảo, hắn cảm giác có dũng khí, nhất định có người chính mình muốn tìm ở trên đảo.

“Hiện tại hai tộc sức chiến đấu đối với so sánh như nào?” Dương Thanh Huyền quan tâm hỏi.

Ông lão nghĩ một hồi, nói: “Mấy tháng đến đều thế lực ngang nhau, bằng không cũng không chống đỡ được lâu như vậy. Nhưng Thiên Lang Đảo hoàn toàn bị Hải tộc bao vây, tài nguyên từ từ khô cạn, lại không có viện binh, chỉ có một ít cái khác hòn đảo thất bại võ giả sẽ tránh được đến. Đánh lâu bên dưới, Thiên Lang Đảo liền ở vào hạ phong, thêm lần trước nữa giải Ngọc đại nhân người bị thương nặng, sợ là thủ không được bao lâu.”

Dương Thanh Huyền nhìn mọi người một cái, nói: “Các ngươi dự định chạy trốn?”

Sắc mặt của ông lão có chút lúng túng, còn lại võ giả cũng đều cúi đầu.

Dương Thanh Huyền nói: “Chạy trốn cũng cũng không gì đáng trách, này vốn là Vân Tụ Cung cùng hắc Hải Vương tộc trong đó đấu tranh, chúng ta không có cần thiết cuốn vào. Nhưng giờ khắc này toàn bộ trong hắc hải vực, đều bị to lớn bình phong bao phủ, nghĩ muốn chạy trốn lời sợ là không dễ dàng đâu.”

Ông lão có chút xấu hổ, nói: “Nhưng lưu ở trên đảo, cũng là một con đường chết a.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Mọi người đều có chí khác nhau, chư vị xin mời.” Nói, liền muốn hướng về Thiên Lang Đảo phương hướng đi.

Một người đàn ông tuổi trung niên vội la lên: “Đại nhân chậm đã.” Nam tử ôm quyền chắp tay nói: “Không biết đại nhân đối với hiện nay tình thế thấy thế nào, chúng ta chỉ cầu có thể giữ được tính mạng, mong rằng đại nhân chỉ điểm một con đường sáng.”

Dương Thanh Huyền ngừng lại, xoay người nói: “Ta cũng không có đường sáng, ta cũng không biết có thể hay không sống sót ly khai Biển Đen. Vốn lấy chư vị thực lực, nghĩ phải xuyên qua bên trong vực, hi vọng xa vời.”

Người đàn ông trung niên một phía dưới như chết hôi, còn lại người cũng đều sắc mặt khó coi. Bọn họ cũng tự nhiên biết đạo lý này, chỉ là nội tâm còn mang theo một tia may mắn.

Người đàn ông trung niên nói: “Đó đại nhân cảm thấy cho chúng ta nên làm gì tốt?”

Dương Thanh Huyền nói: “Lưu trên Thiên Lang Đảo cùng chống đỡ Hải tộc, họa địa vi lao, bảo vệ hòn đảo, hay là sống sót biện pháp tốt nhất. Hải tộc lâu công Thiên Lang Đảo không xuống, hơn nữa không có viện quân, có thể thấy được những địa phương khác cũng chiến sự căng thẳng. Như là những địa phương khác, tỷ như Hải Thiên Nhai to như vậy có thể có đột phá, nơi này Hải tộc tất nhiên sẽ bị quất ra điều trở lại, đến thời điểm cảnh khốn khó một cách tự nhiên liền hiểu.”

Một cô gái nói: “Như là những địa phương khác cũng không đột phá nổi đây?”

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Cái kia toàn bộ bên trong vực liền triệt để luân hãm, chẳng mấy chốc sẽ lan đến gần ở ngoài vực, sau đó liền là toàn bộ Biển Đen luân hãm, chư vị dĩ nhiên là không sống nổi. Ta chẳng qua là cảm thấy con đường này sống sót độ khả thi càng cao hơn mà thôi. Còn lựa chọn như thế nào, chính là chư vị chuyện của mình.”

Nói xong, liền không tiếp tục để ý mọi người, trực tiếp hướng về Thiên Lang Đảo phương hướng bay đi.

Cái kia chút Nhân tộc từng cái từng cái mặt lộ vẻ khó xử, có một số người kịp thời lập đoạn, vội vàng cùng sau lưng Dương Thanh Huyền, đi vòng về Thiên Lang Đảo, cũng còn có một số ít tiếp tục hướng về xa xa thoát đi.

Dương Thanh Huyền lặng lặng cảm ứng Thanh Long khế ước lực lượng, ở khoảng cách hòn đảo ngàn trượng tả hữu địa phương, khế ước bên trong truyền đến mơ hồ đáp lại, là vỹ túc.

“Là Cổ Hạt Độ Nhược!”

Dương Thanh Huyền trong lòng vui vẻ, lập tức tăng nhanh độn thuật. Khế ước bên trong mơ hồ truyền đến vỹ túc phản ứng, đối phương cũng cảm ứng jRCtPc7 được hắn.

…

Thiên Lang Đảo trên, một đám Nhân tộc đang liều mạng chống đỡ kết giới.

Những người này phần lớn là Toái Niết cảnh cùng Tiểu Thiên Vị tu vi, chỉ có hai tên Thái Thiên Vị trung kỳ võ giả, nhưng cũng đều bị tổn thương.

Ở bên ngoài kết giới, một vị to lớn ba đầu động vật biển, ở không ngừng công kích kết giới. Ba cái đầu đều giống như chó dữ, nhưng trên người che lấp vẩy cá như thế vảy. Ba cái đầu bên trong phân biệt phun ra hỏa diễm, hải thủy và lôi điện, công kích ở kết giới trên, chấn lên sáng chói ngân quang.

Ba đầu động vật biển mỗi công kích một lần, bên trong kết giới võ giả đều phải rung động một cái, đều có người chảy như điên máu tươi. Tập chúng sức người, càng không ngăn được con thú này công kích.

Vài tên Thiên Vị cường giả đều mặt lộ vẻ vẻ ưu lo, biết không chống đỡ được quá lâu, chỉ có thể tận lực chống đỡ, chờ đợi viện quân đến.

Nhưng đại nửa ngày trôi qua, không chỉ có không đợi được viện quân, lại tới nữa rồi một đầu ba cao hơn mười trượng cự thú, thân thể giống như là một bắp thịt, đầu như bọ rùa giống như vậy, phía trên xúc tu không ngừng thả ra Thiểm Điện, kéo dài không ngừng đánh vào kết giới trên.

Hết thảy võ giả đều hoàn toàn biến sắc.

Cái này bọ rùa đầu động vật biển, càng cũng là địa tương sơ kỳ tu vi, hơn nữa thủ đoạn tấn công như thế này, kéo dài không đoạn, rất nhanh toàn bộ kết giới đã bị tia điện bao lấy, để cho bọn họ một chút thở hổn hển cơ hội đều không.

Màu bạc kết giới rất nhanh liền kịch liệt thu nhỏ lại, hầu như vừa vặn đem tất cả mọi người bọc lại, lại không có thừa bao nhiêu không gian.

Một tên Thái Thiên Vị võ giả tuyệt vọng nói: “Không chịu nổi, ta mấy ba lần, rút lui hết kết giới, mọi người từng người chạy trốn đi. Đợi lâu như vậy đều không viện quân, Thiên Lang Đảo sợ là muốn luân hãm.”

Mọi người một trái tim chìm vào đáy vực, đều là sắc mặt bi thảm, như Thiên Lang Đảo luân hãm, bọn họ cũng trốn không thoát. Phụ cận hòn đảo tất cả đều luân hãm, lấy năng lực của bọn họ, tuyệt đại đa số đều không vượt qua nổi to lớn bình phong.

“Một, hai...”

Tên kia Thái Thiên Vị võ giả bắt đầu điểm số, đang muốn mấy ra “Ba” thời điểm, đột nhiên một bóng người ở kết giới bầu trời lánh hiện ra, cơ hồ là cũng trong lúc đó, liền một đạo lăng nhiên kiếm khí, mang theo ba ngàn nghiệp hỏa, phá không đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1013: Trấn Áp Động Vật Biển, Lấy Nhanh Phá Pháp

Bọ rùa hải quái đột nhiên không kịp chuẩn bị, bị kiếm khí chém lên đỉnh đầu, đem mấy căn xúc tu chém xuống, cái kia kéo dài không ngừng lôi đình công kích cũng bị đánh gãy.

“Viện quân! Là viện quân đến rồi!”

Bên trong kết giới, một người đàn ông trợn to hai mắt, hưng phấn kêu lên.

Tên kia Thái Thiên Vị võ giả, lời đến mép “Ba” chữ, cứng rắn nuốt xuống, cũng là lộ ra kinh hỉ.

Nhưng hắn thấy rõ Dương Thanh Huyền tu vi sau, ngắn ngủi hưng phấn sẽ không có. Chỉ là Thái Thiên Vị sơ kỳ, căn bản không thể nào là này hai con cự thú đối thủ.

Cái kia bọ rùa hải quái bị công kích, trong miệng phát sinh tiếng kêu thê thảm, xoay người liền hướng Dương Thanh Huyền vọt tới, như một viên đạn pháo gảy bắn đi.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, Nam Minh Ly Hỏa Kiếm liền ở trong tay biến mất, sau đó hai tay nắm tay, hình thể một hồi biến lớn hơn gấp trăm lần, trở thành bảy, tám trăm trượng cao Hải Hầu Tử, trực tiếp cúi người xuống, đem xông lên bọ rùa hải quái hai tay nắm lấy.

Sau đó một cái thuận thế về phía sau quăng, đem cái kia hải quái rất xa vứt bay ra đi, thả vào phía chân trời, biến thành một cái điểm nhỏ biến mất không còn tăm hơi.

Mọi người: “...”

Ba con cự thú: “...”

Tất cả đều bị này liên tiếp biến hóa khiếp sợ không phản ứng kịp, một cái Nhân tộc đã biến thành Hải Hầu Tử? Hải Hầu Tử trực tiếp đem một đầu địa tương sơ kỳ cự thú bắt lại ném đi?

Có chút không chân thực cảm giác.

Hải Hầu Tử là trong biển sâu số một số hai to lớn động vật biển, so với thời không Cự Linh còn phải cao hơn bảy tám lần không ngừng, hầu như tủng vào trong mây.

Cái kia ba con cự thú cũng bất quá ở bắp chân của hắn phụ cận.

Hải Hầu Tử lần thứ hai khom người xuống, đưa tay đi bắt cái kia ba con cự thú, chỉ cảm thấy tay đau xót, liền thu lại rồi, phát hiện chưởng tâm tiêu một mảnh. Là cái kia ba con cự thú hai cái đầu, phụt lên ra hỏa cùng sấm sét, đốt tay hắn.

Hải Hầu Tử trong cơn giận dữ, giơ chân lên liền đạp lên.

“Ầm ầm!”

Một tiếng tiếng vang kinh thiên động địa, to lớn bàn chân đạp ở ba con cự thú bầu trời, bị cự thú hai cái tay đối phó, cường đại sóng khí hướng về bốn phía tản ra, chấn động ở kết giới trên, lại đem kết giới một hồi phá tan.

“Oành!”

Mảng lớn Nhân tộc đều bị kết giới phá nát lực lượng đánh bay ra ngoài.

Hải Hầu Tử nhíu mày lại, này ba con cự thú tu vi trên mặt đất chọn trúng kỳ, còn ở phía trên hắn, chỉ dựa vào hình thể hoàn toàn không đè ép được đối phương, ngược lại thành to lớn bia ngắm.

Quả nhiên, dưới chân lại truyền tới ray rức đau đớn, bị lôi điện điện.

Hải Hầu Tử vội vàng thu về chân, biến về Dương Thanh Huyền bản thể, từ không trung bay rơi xuống, một kiếm liền chém vụt đi.

“Chi chi!”

Đầy trời sấm sét ở trên kiếm ngưng tụ, hóa xADvOtW ra từng đạo từng đạo Thiểm Điện, kèm theo kiếm khí mà xuống.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Ba con cự thú giơ tay lên, rung đùi đắc ý, ở trước người hóa ra nguyên lực khiên, đem ánh kiếm ngăn trở.

Nhưng ngay sau đó, kiếm thứ hai, kiếm thứ ba lần lượt mà tới.

Ba con cự thú bản thân liền có chứa thuộc tính sấm sét, cái kia tia điện đối với nó tác dụng không lớn. Nhưng Dương Thanh Huyền chỉ là một vị cầu nhanh, đối phương cao hơn hắn ra một tầng cảnh giới, chỉ có thể lấy nhanh phá pháp.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Trong chớp mắt, liền chém ra hơn trăm kiếm, đầy trời chỉ nhìn thấy Kiếm Ảnh cùng sấm sét, giống như là lôi hải điện ngục, kiếm khí ngang dọc, bốn phương tám hướng tất cả đều là chói mắt kiếm quang cùng tia lôi dẫn, chấn lên từng cơn sóng gợn.

Ba con cự thú hoàn toàn bị công kích này chấn động rồi, ba cái đầu tức giận phụt lên ra nguyên lực, hóa thành một cái hình cầu, đem chính mình toàn phương vị bao lấy.

Nhưng nguyên lực cầu trên sóng gợn, giống như là giọt nước mưa nhăn ao nước, tạo nên tảng lớn sóng gợn, trở nên hết sức bất ổn.

Mà Dương Thanh Huyền kiếm, vẫn còn ở không ngừng tăng nhanh. Giống như là có hơn trăm người ở đồng thời xuất kiếm.

Bốn phía tán lạc Nhân tộc võ giả, đều hội tụ tới, vốn là muốn dựng một tay giúp một chuyện, kết quả phát hiện căn bản dựng không vào đi, chỉ có thể rất xa vây xem.

Rốt cục, nguyên lực cầu trên bị một đạo kiếm khí chém ra vết nứt, toàn bộ phòng ngự kết giới tần suất nháy mắt bị đánh loạn, viên cầu ở mấy chục kiếm đánh chém hạ, rốt cục phá nát.

Dương Thanh Huyền kiếm khí cùng sấm sét hỗn cùng nhau, mau mắt thường khó có thể phân biệt, hầu như không có thời gian khoảng cách, liền đã tới ba con cự thú trước người.

“Xì!”

Nháy mắt đâm ra ba kiếm, phân biệt đâm về phía ba cái đầu, điểm ở trán trên mi tâm, bắn mạnh ra máu tươi, nhưng cũng không thể tạo thành vết thương trí mệnh.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, này cự thú bản thể thân thể cường độ, cách xa ở hắn dự đoán bên trên.

“Rống!”

Cự thú liều mạng gào thét, phẫn nộ tới cực điểm, ba cái đầu trên đã chảy đầy máu tươi, càng lộ vẻ dữ tợn, đồng thời phun ra ba vệt sáng, ở trước người dung hợp, sau đó hóa thành một đạo cực quang, bắn hạ xuống.

Dương Thanh Huyền sắc mặt chìm xuống, biến thân hoang thân thể, trong đôi mắt nổ bắn ra tinh mang, một chiêu Lục Dương Chưởng tiến lên nghênh tiếp.

Hoang tộc thể chất hết sức kỳ lạ, muốn vượt xa cùng cấp cường giả, hơn nữa Dương Thanh Huyền mỗi lần biến thân bên dưới, đều có thể vượt qua một tầng.

Giờ khắc này trực tiếp đạt đến địa tương trung kỳ, cùng cái kia ba con cự thú không khác nhau chút nào.

“Ầm ầm!”

Lục Dương Chưởng đem đối phương cực quang đánh nát, cường đại hào quang soi sáng đi qua, cự thú ở trên không bên trong lui lại mấy bước.

Dương Thanh Huyền thừa cơ mà lên, lại ra ba kiếm, phân biệt đâm vào cự thú trên mi tâm ba cái vết kiếm bên trong, rốt cục đánh tan thân thể phòng ngự, từ sau gáy xuyên thấu ra.

“Ầm!”

Cự thú lảo đảo lắc lư hạ thân thân thể, liền ngã trên mặt đất chết rồi.

Dương Thanh Huyền lúc này mới thu kiếm, đi lên phía trước, kiểm tra rồi hạ này cự thú thi thể, cảm thấy khá có giá trị, liền thu vào Tinh Giới bên trong.

Chung quanh võ giả lúc này mới dồn dập lên trước, ôm quyền nói tạ.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng gõ đầu, không mặn không lạt xem như là đáp lễ, nhưng mà ánh mắt nhưng không ngừng chung quanh.

Để những võ giả kia không tìm được manh mối, không biết hắn đang tìm cái gì.

Dương Thanh Huyền mở miệng nói: “Độ như, đi ra đi. Ta biết ngươi trốn ở phụ cận.”

Dứt tiếng, cách đó không xa mặt đất trực tiếp xé rách mở, chậm rãi bò ra ngoài một con bò cạp to lớn, ung dung thong thả nói: “Ngươi không nói ta cũng là muốn đi ra, hơn nữa ta không phải trốn, chỉ là vẫn chờ ở này thôi.”

Dương Thanh Huyền không vui nói: “Ta đang cực khổ giết địch, ngươi cũng không ra hỗ trợ.”

Cổ Hạt nói: “Ta tin tưởng thực lực của ngươi, có thể thu thập cái kia ba đầu chó.”

Chung quanh Nhân tộc đều kinh sợ đến mức há to mồm, không nghĩ tới mặt đất này hạ lại ẩn giấu như thế một đầu bò cạp, hơn nữa nhìn dáng vẻ thực lực cường hoành phi thường.

Dương Thanh Huyền nói: “Trên đảo này trừ ngươi ra ở ngoài, còn có những bằng hữu khác sao?”

Cổ Hạt lung lay đầu, nói: “Sẽ không có có. Chí ít ta không có cảm ứng được mấy tên khác Tinh Túc, còn ngươi cái kia A Đức cùng hoa sen các loại bằng hữu cũng không biết.”

Dương Thanh Huyền nói: “Bọn họ cũng có thể ở trên đảo, bằng không thì phiền toái.”

Hắn giơ tay lên, Tinh Giới trên hào quang lóe lên, liền đem Cổ Hạt thu vào.

Chung quanh võ giả giật mình không nhỏ, nhưng thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân, có bọn họ không nhận ra thần thông thuật số cũng bình thường đến cực điểm.

Một tên Thái Thiên Vị võ giả đi ra liệt đến, ôm quyền nói: “Đại nhân, phụ cận mấy hòn đảo toàn bộ luân hãm, như là ngươi muốn tìm bằng hữu lời, tốt nhất là tìm tới chủ ti đại nhân, để hắn truyền lệnh xuống tìm kiếm, như vậy tìm được xác suất càng to lớn hơn.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1014: Ngăn Cơn Sóng Dữ, Quét Sạch Chiến Trường

Dương Thanh Huyền nói: “Chủ ty ở đâu?”

Người võ giả kia vội hỏi: “Chủ ty đại nhân ngay ở hòn đảo trung ương Chủ Ty Điện phụ cận, bất quá Chủ Ty Điện sợ đã phá huỷ.” Hắn trên mặt lộ ra sâu sắc lo lắng.

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn hắn, FK8htwZ7 nói: “Ngươi sợ là ôm ý tưởng khác đi, tỷ như để ta đi cứu cái kia chủ ty?”

Người võ giả kia sợ hết hồn, gặp tâm tư của chính mình bị nhìn thấu, kinh hồn táng đảm nói rằng: “Đều ở đây trên đảo, mọi người là vận mệnh thể cộng đồng. Như là Thiên Lang Đảo luân hãm, đại nhân mặc dù có thể thoát đi đảo này, cũng khó trốn Hải tộc bày ra vô số to lớn bình phong đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi nói rất có lý.”

Người võ giả kia nghe vậy, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, định nhãn vừa nhìn, liền phát hiện Dương Thanh Huyền đã biến mất không còn tăm hơi, chỉ còn dư lại xa xa một điểm đen.

Một gã khác Thái Thiên Vị cường giả tiến lên, cả kinh nói: “Võ huynh, ngươi nhìn người này là lai lịch ra sao? Rõ ràng chỉ có Thái Thiên Vị sơ kỳ tu vi, cùng ngươi ta cũng như thế, nhưng này sức chiến đấu...”

Nghĩ đến trước Dương Thanh Huyền đại chiến hai con cự thú uy năng, hai người đều là không nhịn được run lên.

Lúc trước người kia than thở: “Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, người này sức chiến đấu sợ đã đạt đến Thái Thiên Vị đỉnh cao, thậm chí là Đế Thiên vị trình độ.”

Phía sau người kia sắc mặt ngạc nhiên, ngơ ngác nói: “Làm sao có khả năng?”

Lúc trước người kia lắc đầu nói: “Không có gì là không thể, tương truyền cái kia chút siêu cấp trong thế lực, đều có cực kỳ lợi hại thần thông bí thuật cùng nguyên khí. Gã thiếu niên này vừa nãy thi triển ra biến thân thuật, liền chưa từng nghe thấy, tất nhiên là ra tự đáng sợ tông môn thế gia.”

Phía sau người kia than thở: “Cũng không biết Thiên Lang Đảo lần này có thể không bảo vệ, chỉ mong có thể chứ.”

...

Dương Thanh Huyền từ lâu bay ra cách xa mấy trăm dặm, không lâu liền đã tới hòn đảo trung ương, đâu đâu cũng có đoạn tuyên tàn vách tường, rách nát khắp chốn.

Đồng thời tùy ý có thể thấy được hai tộc chiến đấu.

Trước hắn còn ra tay mấy lần, cứu không ít người. Nhưng một đường đi qua, như vậy tất cả lớn nhỏ chiến trường nhiều lắm, đều là khốc liệt cực kỳ, cứu không tới.

Liền thẳng thắn bất kể, bay thẳng Chủ Ty Điện.

Ở khoảng cách Chủ Ty Điện mấy ngàn trượng địa phương xa, liền cảm nhận được cực mạnh chiến đấu gợn sóng.

Phía trước có ít nhất trên mười bóng người ở hỗn chiến, Dương Thanh Huyền kinh ngạc một chút, dĩ nhiên nhìn thấy một người quen, Vũ Ảnh.

Dương Thanh Huyền cũng không có tùy tiện lên trước, mà là ẩn náu ở trong hư không, chậm rãi tới gần chiến trường, đồng thời quan sát chiến đấu tình huống.

Vũ Ảnh khởi động Phất Quang Kính, kính quang bắn ra bốn phía, sáp nhập vào trận pháp thần thông, ở trên chiến trường du đấu. Thực lực của nàng xem như là hơi yếu, còn lại chi nhiều người mấy có Thái Thiên Vị tu vi, còn có hai tên Đế Thiên vị cường giả, ở trung ương chiến trường chính trên khốc liệt chém giết.

Nhân tộc phương này là một người đàn ông tuổi trung niên, bạch y tung bay, trong tay một thanh kiếm thép múa bát phương. Đối thủ của hắn là một tên cùng cấp độ Hải tộc, lấy hai tay vật lộn, không ngừng đánh vào kiếm thép trên, chút nào không bị thương.

Thánh thể thiên tướng đã đạt đến Pháp Thiên Tượng Địa trình độ, có thể trực tiếp đem đại đạo quy tắc dung vào bên trong cơ thể, đao kiếm khó làm thương tổn. Hơn nữa tên này Hải tộc hai trảo trình màu đen kịt, như Hắc Long giống như vậy, ít yếu hơn bất kỳ binh khí gì.

Hai người này chính là Thiên Lang Đảo chủ ty Giải Ngọc cùng Hải tộc thống lĩnh.

Ngoài ra còn có bốn, năm nơi chiến trường, cũng đánh khó phân thắng bại.

Dương Thanh Huyền biến thân thời không Cự Linh, dung nhập vào trong không gian, giống nước giống như lan tràn đi qua. Lặng lẽ lặn trong nước đến cái kia Hải tộc thống lĩnh phía sau, nhân lúc hắn chuyên tâm cùng Giải Ngọc đấu thời khắc mấu chốt, đột nhiên từ trong hư không trốn ra, một chiêu Lục Dương Khai Thiên liền đập tới.

“Oành!”

Cái kia Hải tộc thống lĩnh đột nhiên không kịp chuẩn bị, nơi nào gánh vác được Dương Thanh Huyền này một chiêu đánh lén, tại chỗ phun ra máu, đi phía trước té tới.

Giải Ngọc đang lòng như lửa đốt, ở vào cực kỳ nguy hiểm trạng thái, biến cố này để hắn mừng như điên không ngớt, đương nhiên sẽ không buông tha cơ hội này, xuất liên tục mấy kiếm, mau liền giống như một kiếm, đâm vào cái kia Hải tộc thống lĩnh mấy đại yếu huyệt trên, kiếm khí xuyên thấu mà qua, tại chỗ muốn mạng của hắn.

Giải Ngọc cùng Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn nhau, còn không tới kịp cảm tạ, liền gặp Dương Thanh Huyền loáng một cái, hướng về Vũ Ảnh phương hướng đi. Giải Ngọc cũng vội vàng cầm kiếm tiến nhập mấy cái khác chiến trường.

Hải tộc người vẫn chú ý thống lĩnh cuộc chiến, gặp chính mình thống lĩnh bị đánh lén chí tử, đã là sợ run tim mất mật, lại Vô Tâm ham chiến, rất nhanh liền bị Nhân tộc từng cái chém giết.

Vũ Ảnh đối thủ chỉ là một Tiểu Thiên Vị tột cùng tồn tại, nhưng Dương Thanh Huyền vẫn như cũ không có ý định công bằng một trận chiến, hơn nữa ẩn núp đi qua, y theo dạng vẽ hồ lô, từ phía sau lưng đánh lén, một chiêu lấy tính mạng hắn.

“Dương Thanh Huyền!”

Vũ Ảnh đại hỉ, trước Hải tộc thống lĩnh bị đánh lén, nàng liền đã nhận ra cái gì, nhưng không dám xác định, giờ khắc này vừa thấy, vui vô cùng.

Dương Thanh Huyền mỉm cười gật đầu, xem như là chào hỏi.

Vũ Ảnh trăm mối cảm xúc ngổn ngang, ở thứ mười bảy đảo liên thời điểm, trước mắt nam tử này còn chỉ là một không cách nào để chính mình để ý lâu la, giờ khắc này đã thành tăng đến để chính mình mức ngưỡng vọng. Hơn nữa nàng biết, khoảng cách giữa hai người chỉ có thể càng ngày càng lớn. Nghĩ tới đây, không khỏi có chút mất mát.

“Đa tạ Đại nhân ra tay giúp đỡ!”

Giải Ngọc đang giải quyết toàn bộ chiến trường sau, cùng mọi người đồng thời xông tới.

Tuy rằng Dương Thanh Huyền biểu hiện ra tu vi không bằng hắn, nhưng vẫn là khách khí xưng hô một tiếng “Đại nhân”.

“Khách khí.” Dương Thanh Huyền ôm quyền chắp tay, hướng về mọi người đáp lễ.

Giải Ngọc cười nói: “Không nghĩ tới đại nhân cùng Vũ Ảnh đại nhân quen biết, vậy thì càng thêm là người mình.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hiện trên Thiên Lang Đảo chiến sự căng thẳng, không phải nói chuyện trời đất thời điểm đi. Không bằng chúng ta bốn phía tản ra tham chiến, chờ chiến sự sau khi kết thúc lại đến chỗ này gặp nhau.”

Giải Ngọc tự nhiên cầu cũng không được, vội hỏi: “Đại nhân nhắc nhở là, phương pháp này rất hay!”

Ngay sau đó mấy người từng người tản ra, hướng về bốn phương tám hướng chiến trường chạy đi.

Hải tộc bình quân sức chiến đấu ở Nhân tộc bên dưới, nhưng thắng ở số lượng đông đảo, có chút bậc thấp Hải tộc, đến hàng mấy chục ngàn, như nạn châu chấu giống như vây lại, coi như là Đế Thiên vị cũng phải quỳ.

Trừ phi giống Dương Thanh Huyền như vậy, nắm giữ nào đó loại nguyên tố công kích, hoặc là phạm vi lớn công kích thần thông. Mà hỏa diễm mục đích chính là Thủy tộc khắc tinh, triển khai ra, thuận buồm xuôi gió.

Sau hai ngày, Hải tộc đại quân rốt cục thối lui, chí ít hai phần ba bỏ mạng ở Thiên Lang Đảo trên, hơn nữa cao tầng hầu như tổn thất hầu như không còn.

Dương Thanh Huyền trở lại Chủ Ty Điện phụ cận, phát hiện nhiều hơn một tòa cung điện tựa như kiến trúc, vô cùng tinh mỹ nhã trí. Là Vũ Ảnh dùng Tu Di giới tử không gian nguyên khí biến hóa đi ra, tràn đầy nữ tử hương khuê khí tức.

Bên trong chỉ có một chứa đựng hơn trăm người tinh xảo tiểu điện, chỉ có ba bàn lớn ghế tựa, đa số người đều là đứng cạnh, từng cái từng cái sắc mặt xám trắng, không là bị tổn thương, chính là đã tiêu hao hết chân nguyên, bầu không khí có chút ngột ngạt.

Giải Ngọc mời Dương Thanh Huyền cùng Vũ Ảnh ngồi, hai người không chịu, cuối cùng Giải Ngọc ngồi ở phía trên, Dương Thanh Huyền cùng Vũ Ảnh bồi ngồi hai bên.

Dương Thanh Huyền thần thức đảo qua trong điện, tổng cộng bảy mươi ba người, tất cả đều là Thiên Vị cường giả.

Không ít thần thức cũng rơi trên người hắn, tra xét tu vi của hắn, tựa hồ đối với hắn bồi ngồi trên mặt cực kỳ bất mãn.

Dương Thanh Huyền cười nhạt, thu về thần trí của mình, không có thời gian để ý.

Chương 1015: Tình Thế Trước Mặt, Vân Tụ Cung Người Đến

Giải Ngọc sắc mặt ngưng trọng nói: “Ta vừa đem tình báo hội tụ một hồi, trên đảo hết thảy kiến trúc toàn bộ hủy hoại trong một ngày, người phàm mười người chết chín, thương vong khó có thể thống kê. Thiên Vị trở xuống võ giả chết trận gần mười vạn người, Thiên Vị trở lên võ giả chết trận hơn hai ngàn người. FKUAvbpW Hiện tại toàn bộ trên đảo nhân khẩu không đủ 300,000, Thiên Vị trở lên võ giả không đủ 300 người, hơn nữa đều là bị thương tàn binh.”

Số này căn cứ vừa ra, toàn bộ trong điện đều tràn đầy hết sức bầu không khí ngột ngạt, chỉ nghe chung quanh tiếng hít thở nặng nề, không ai mở miệng nói chuyện.

Giải Ngọc lại nói: “Hơn nữa lần này nếu không có Dương Thanh Huyền đại nhân đúng lúc ra tay, đánh chết Hải tộc vài tên thống lĩnh, sợ là hậu quả khó mà lường được, Thiên Lang Đảo có thể không bảo vệ đều khó nói.”

Dương Thanh Huyền trên người lập tức có thêm mấy chục nhiều thần thức, đều đang kinh ngạc đánh giá hắn. Trước cái kia chút không quen cùng bất mãn ánh mắt, cũng đều thoải mái hạ xuống.

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Chủ ty đại nhân nói quá lời.”

Giải Ngọc thở dài, nói: “Ta nói là thật tình, bây giờ Thiên Lang Đảo, là trước nay chưa có suy yếu, như là không có gì các biện pháp lời, sợ là chống đỡ không nổi lần sau.”

Dương Thanh Huyền nói: “Lần này Hải tộc tổn thất cũng cực kỳ nghiêm trọng, trong ngắn hạn cần phải không có năng lực tấn công nữa, có ít nhất mấy tháng kỳ nghỉ dưỡng sức. Ta cho rằng bây giờ then chốt còn tại ở Hải Thiên Nhai có hay không gánh vác được. Như là Hải Thiên Nhai có thể gánh vác, Thiên Lang Đảo là có thể bảo vệ, không gánh nổi lời, khà khà, liền không chỉ là Thiên Lang Đảo muốn chơi xong.”

Giải Ngọc trở nên trầm tư, không ngừng gật đầu, hiển nhiên cũng hết sức tán đồng cái quan điểm này.

Vũ Ảnh mặt rất lo lắng, lo lắng nói: “Cũng không biết sư tôn như thế nào.”

Đột nhiên đại điện bên trong góc, truyền đến một đạo thanh âm khàn khàn, “Yên tâm đi, Dạ Hậu đại nhân nàng rất tốt.”

Trong điện mọi người, tất cả đều là sắc mặt chợt biến, đồng loạt nhìn phía cái kia góc.

Chỉ thấy một tên lão giả râu bạc trắng, trên người bao bọc áo bào đen, sắc mặt bình tĩnh, đứng ở cái kia bất động.

Giải Ngọc giật nảy cả mình, đột nhiên từ ghế ngồi nhảy bắn lên, lấy chính mình Đế Thiên vị tu vi, lại không có phát hiện tên này sự tồn tại của ông lão.

“Không Du trưởng lão!”

Vũ Ảnh cũng đứng lên, nhưng là một mặt mừng rỡ, vội vàng ra khỏi hàng nghênh đón.

Ông lão khẽ mỉm cười, trợn mở đục ngầu con mắt, bắn ra hai vệt tinh mang, “Vũ Ảnh.”

“Không Du trưởng lão không phải đang bế quan sao? Làm sao liền ngài cũng đã kinh động, lẽ nào Hải Thiên Nhai đã nghiêm túc đến trình độ này?”

Vũ Ảnh giật nảy cả mình, đem Không Du dẫn tiến cho mọi người, hóa ra là Hải Thiên Nhai Vân Tụ Cung trưởng lão. Tất cả mọi người vội vàng hành lễ. Giải Ngọc càng là đem Không Du mời vào ghế trên.

“Không chỉ là ta, mười vị trưởng lão đều xuất quan.”

Không Du để mọi người giật nảy cả mình, tương truyền Vân Tụ Cung có mười vị Đạo cảnh tồn tại trưởng lão, chỉ là cực ít có người từng thấy, chỉ có ở Vân Tụ Cung sống còn thời điểm mới ra đến.

Không Du nói: “Lần này chuyện đích xác có chút phiền phức, nhưng cũng không có chư vị nghĩ tới nghiêm trọng như vậy. Chỉ là Hải tộc cũng không gây cho sợ hãi.”

Vũ Ảnh sững sờ nói: “Vậy Hải Thiên Nhai làm sao...”

Không Du con ngươi lúc khép mở, có tinh mang xẹt qua, chậm rãi nói rằng: “Chuyện này cùng Cổ Diệu có quan hệ, Hải tộc đã đầu phục Cổ Diệu.”

“Cái gì?!” Trong điện đều là kinh hãi.

Đối với Cổ Diệu một chuyện, mọi người dù sao cũng hơi nghe đồn, nhưng vẫn không có cắt xác thực chứng cứ, giờ khắc này nghe vậy, đều là nội tâm nhảy lên kịch liệt.

Dương Thanh Huyền bắt đầu lo lắng, không nghĩ tới sau lưng càng phức tạp như thế, muốn tìm Tử Diều Hâu bọn họ, sợ là so với trong tưởng tượng còn muốn khó khăn.

Không Du cười lạnh nói: “Bằng không dựa vào hải vương này điểm hơi mỏng bản lĩnh, nơi nào nhốt được Dạ Hậu.”

Vũ Ảnh nói: “Không Du trưởng lão, vậy làm sao bây giờ?”

Không Du nói rằng: “Ta lần này đi ra, là có nhiệm vụ trên người, chính là phá huỷ Hải tộc bày ra to lớn bình phong. Chỉ cần này chút bình phong vừa vỡ, Hải tộc phong tỏa kế hoạch của chúng ta liền thất bại. Toàn bộ Biển Đen các đại hòn đảo liền có thể thông suốt, đối với chúng nó mà nói, liền triệt để mất đi tiêu diệt của chúng ta khả năng.”

Giải Ngọc có chút câu nệ ôm quyền nói: “Không Du trưởng lão, căn cứ thuộc hạ biết, này to lớn bình phong tựa hồ kéo dài vạn dặm, bao trùm toàn bộ bên trong vực, khó có thể cuối cùng, muốn phá đi, sợ là khó như lên ngày.”

Vũ Ảnh khẽ cười nói: “Giải Ngọc đại nhân không cần lo lắng, nếu Không Du trưởng lão một trước người đến, tất nhiên là chắc chắn.”

Giải Ngọc vội hỏi: “Thì ra là như vậy, là thuộc hạ đường đột.”

Không Du không nhịn được cười khổ, lắc lắc đầu, nói: “Ngươi không có đường đột, ngươi nói phi thường chính xác. Ta không có nửa điểm nắm bắt. Sở dĩ một trước người đến, là bởi vì các trưởng lão khác đều bị Hải tộc cùng to lớn bình phong khốn ở trên đảo. Mà ta Võ Hồn năng lực, phi thường thích hợp đột phá cùng lặn trong nước, dù vậy, ta cũng là hao phí cực đại tâm lực, tại mọi người đồng lòng dưới sự hỗ trợ, mới từ Hải Thiên Nhai vây nhốt bên trong đột phá đi ra.”

Vũ Ảnh ngơ ngác nói: “Nói như vậy, đánh tan to lớn bình phong che chở kế hoạch, cũng không có quá tin tưởng vững chắc?”

Không Du nói: “Không phải kế hoạch không có quá tin tưởng vững chắc, mà là căn bản là không có có kế hoạch.”

Vũ Ảnh một hồi không nói gì.

Đại điện cũng yên tĩnh lại, cũng không biết nói cái gì cho phải.

Dương Thanh Huyền không nhịn được nói rằng: “Mặc dù không có kế hoạch, Không Du trưởng lão đối với này to lớn bình phong cần phải có chút giải chứ?”

Không Du quan sát hắn hai mắt, gật đầu nói: “Rời đảo trước, chúng ta lão gia hỏa này thảo luận rất lâu, đối với này to lớn bình phong có một bước đầu dự phán. Nhất định có một trong khống chế khu, giống như là này to lớn bình phong che chở trái tim, lại sau đó là mỗi bên đại yếu huyệt, trải rộng ở toàn bộ bên trong vực trong biển. Chỉ cần tìm được trái tim đem đánh tan, toàn bộ bình phong cần phải liền mất hiệu lực.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy này trái tim ở nơi nào?”

Không Du than thở: “Ta như là biết, cũng sẽ không ngồi ở đây với các ngươi tán gẫu.”

Vũ Ảnh nói: “Mênh mông biển rộng, muốn tìm một chỗ, đây không phải là mò kim đáy biển sao.”

Mọi người cũng đều không nói, trong điện yên tĩnh lại.

Không Du nói: “Ngược lại cũng không phải hoàn toàn không có manh mối. Hải Thiên Nhai phụ cận bình phong lực lượng là mạnh nhất, Đạo cảnh bên dưới căn bản là qua lại bất quá. Mà ta sau khi ra ngoài, phát hiện những địa phương khác bình phong lực lượng nhỏ yếu nhiều lắm. Như vậy cái này trái tim, hẳn là tới gần Hải Thiên Nhai, bằng không ở giữa hao tổn liền quá lớn. Chí ít cũng có thể ở số một, thứ hai, thứ ba đảo liên bên trong. Căn cứ ta tính toán, ở thứ hai đảo liên bên trong độ khả thi to lớn nhất.”

Giải Ngọc cả kinh nói: “Chẳng trách thứ hai đảo liên đông đảo hòn đảo đều luân hãm.”

Dương Thanh Huyền trong đầu linh quang lóe lên, nói rằng: “Chủ ty đại nhân câu nói này đúng là nhắc nhở ta, như trái tim thật ở thứ hai đảo liên, như vậy Hải tộc tất nhiên muốn dọn dẹp sạch trái tim phụ cận Nhân tộc cứ điểm, để bảo đảm tim an toàn. Chúng ta có phải hay không có thể từ bị thất thủ hòn đảo phân bố, đến tính toán tim vị trí chỗ ở?”

Không Du trong mắt sáng choang, vui vẻ nói: “Đúng rồi! Đây chính là một biện pháp tốt!”

Hắn không khỏi nhiều quan sát Dương Thanh Huyền vài lần, tán thưởng nói: “Người trẻ tuổi, không sai, không sai.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1016: Tìm Kiếm Hạt Nhân, Sơn Vũ Dục Lai

Giải Ngọc cũng là mừng lớn nói: “Thiên Lang Đảo trên có từ bốn phương tám hướng thoát thân người tới, ta đem bọn họ triệu tập lại, thì có thể vẽ ra đại khái luân hãm khu.”

Giải Ngọc lúc này hạ lệnh, đem tại chỗ Thiên Vị cường giả toàn bộ động viên, tán đi ra tìm mỗi bên đảo lớn người, cũng hãy quay trở lại báo cáo.

Không Du, Vũ Ảnh, Giải Ngọc cùng Dương Thanh Huyền, thì lại tọa trấn ở trong đại điện, đem thứ hai đảo liên hải vực địa đồ toàn bộ than mở, bắt đầu miêu tả to lớn bình phong che chở vị trí, cùng với cho luân hãm hòn đảo đánh dấu trên ký hiệu.

Không bao lâu, các đại tin tức đều trên địa đồ đánh dấu ra.

Không Du bọn người là trên mặt mang theo sắc mặt vui mừng, ở thứ hai đảo liên nơi nào đó khu vực, bị năm tòa thật to bình phong bao vây, đồng thời này khu vực bốn phía hòn đảo, chính là nhóm đầu tiên bị thất thủ hòn đảo.

Không Du vỗ một cái bản đồ kia, chỉ vào khối này khu vực, mừng như điên nói: “To lớn bình phong che chở hạt nhân nhất định liền ở ngay đây mặt!”

Giải Ngọc nói: “Nhưng khối này khu vực cũng vô cùng quảng đại, trên dưới phải trái, sợ là có mười vạn trong biển xa, nghĩ phải tìm ra hạt nhân, cực kỳ khó khăn. Hơn nữa chúng ta liền hạt nhân là hình dáng gì cũng không biết. Nếu chỉ là một kiện chìm vào đáy biển bảo vật, vậy càng không thể nào.”

Không Du nghe vậy, nhiệt tình tán hơn phân nửa, ngồi về vị trí, nhìn Dương Thanh Huyền cùng Vũ Ảnh, hỏi: “Các ngươi có thể có biện pháp gì?”

Vũ Ảnh cũng hết đường xoay xở, nàng tự nhiên biết trên bản đồ một khối nhỏ, đặt ở chân thực trong vùng biển là cỡ nào quảng đại một mảnh.

Dương Thanh Huyền trầm tư một chút, nói: “Nếu phải cho to lớn bình phong cung cấp năng lượng, liên tiếp các nơi yếu huyệt, tất nhiên thì sẽ không tiểu. Như thể tích quá nhỏ lời, chí ít chắc cũng là Thánh khí cấp bậc, mới có thể cuồn cuộn không ngừng duy trì ở bình phong tiêu hao.”

Không Du lúc này phủ định nói: “Tuyệt đối không thể là Thánh khí. Mỗi một cái Thánh khí đều ở đây Thánh khí trên bảng tiếng tăm lừng lẫy, không phải biến mất không còn tăm tích, chính là mỗi người có tên chủ. Như hải vương thật sự có Thánh khí, cũng sẽ không cam lòng lấy ra làm hạt nhân.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Vậy thì hẳn là hình thể rất lớn tồn tại, đồng thời có thể cuồn cuộn không ngừng cung cấp nguồn năng lượng. Hay là đáy biển một toà Linh Sơn mỏ quặng. Nhưng bất kể là cái gì, tất nhiên sẽ tỏa ra cực mạnh sóng năng lượng, ta cảm thấy được muốn đem nó tìm ra, cũng không phải là đặc biệt khó. Cho dù có mười vạn dặm hải vực, nếu là có 10 ngàn tên Thiên Vị cường giả phân tán tìm kiếm, không ra một tháng là có thể tìm ra. Nếu như chỉ có ba trăm tên, có lẽ muốn tiêu hao một năm nửa năm.”

Không Du nói: “Không chờ được một năm nửa năm, phá vỡ to lớn bình phong bắt buộc phải làm. Thiên Vị không đủ liền để Toái Niết cảnh đỉnh, cũng chưa đủ liền để Tam Hoa cảnh đỉnh. Giải Ngọc, ngươi ở đây có thể điều động bao nhiêu người? Địa cấp bên trên.”

Giải Ngọc nghĩ một hồi, nói: “Thiên Vị vừa nãy đã thống kê sơ lược qua, là khoảng ba trăm người, địa cấp chi lên, cần phải có hơn ba vạn người.”

Không Du lúc này hạ lệnh, nói: “Được! Ba vạn người toàn bộ cho ta xuất kích, tìm kiếm cái kia chỗ cốt lõi!”

Ngày mai, Thiên Lang Đảo trên, mảng lớn võ giả hóa thành lưu quang, cùng nhau hướng về một phương hướng bay đi.

...

Thứ hai đảo liên nơi nào đó hải vực, từ to lớn biển sâu thuỷ tinh nâu tạo thành trên hòn đảo.

Một toà thông thường đơn sơ nhà trệt, giống như một Cuboit đặt ở rộng rãi trên mặt đất, không có bất kỳ trang sức cùng hoa văn.

Bên trong đại lượng gầy gò Hải tộc, mang mang lục lục, thu nhặt đến từ các nơi tin tức.

“Ầm!”

Trà Hiền Giả đột nhiên từ trên ghế thái sư đứng lên, dưới người cái ghế bởi vì nguyên lực gợn sóng, bỗng chốc bị đánh nát bấy.

Trà Hiền Giả sắc mặt hết sức khó coi, nhìn chăm chú trong tay một phần tin tức, khuôn mặt giống như là sương đả đích gia tử giống như vậy, lạnh giọng nói: “Phía trên này tình huống xác thực sao?”

Hai tên gầy gò Hải tộc đứng ở trước mặt, run lẩy bẩy, “Phù phù” một hồi đều quỳ xuống, một người trong đó sợ hãi nói: “Xác thực... Xác thực... Ta... Chúng ta... Xác định... Hạch thật mấy lần...”

Trà Hiền Giả năm ngón tay vồ lấy, tấm kia ghi lại tin tức ngân bạc một hồi hóa thành bột mịn, sắc mặt của hắn tái nhợt, lớn tiếng quát: “Truyền cho ta mệnh lệnh, đem thứ mười bảy bình phong, thứ 19 bình phong, thứ 22 bình phong, thứ hai mươi ba bình phong, thứ ba mươi mốt bình phong che chở Thủy Ty cùng Thủ Hộ giả toàn bộ cho đòi về!”

Nhà trệt bên trong ngắn ngủi yên tĩnh một hồi, tất cả mọi người đều hoàn toàn biến sắc, sau đó ném riêng mình công tác, chạy lên chạy xuống, bắt đầu nhanh chóng bắt đầu bận túi bụi, truyền đạt mệnh lệnh.

Trà Hiền Giả mặt âm trầm, bóng người loáng một cái, liền biến mất ở trong phòng, sau một khắc trực tiếp xuất hiện ở Mặc Tinh Đảo bầu trời, ngắm nhìn phương xa.

Cương phong phần phật thổi trên người hắn, nhấc lên y giác.

“Hiền giả đại nhân, nếu biết đến địch phương hướng, không bằng ta đi đón đánh bọn họ, ở bọn họ đến biển này vực trước toàn bộ chém giết chính là.”

Trà Hiền Giả phía sau, chẳng biết lúc nào xuất hiện một người đàn ông, toàn thân màu nâu da dẻ, hai tay ôm ở trước người, chỗ mi tâm lớn lên một viên nhắm mắt dọc, ánh mắt này lộ ra lạnh lẽo cùng thần tình khinh thường.

Trà Hiền Giả lặng lặng đứng thẳng, cũng không trả lời.

Nam tử kia nhíu mày lại, nói: “Ngươi là lo lắng ta làm không được nhiệm vụ?”

Trà Hiền Giả thẳng thắn, nói: “Vâng.”

Nam tử giận dữ, buồn bực nói: “Hiền giả đại nhân, ngươi nên rõ ràng thực lực của B0Qt4BXI ta!”

Trà Hiền Giả nói: “Ta tự nhiên biết, chỉ kém nửa bước liền có thể bước vào Đạo cảnh, quét ngang mấy cái Nhân tộc chủ ty đương nhiên không thành vấn đề. Nhưng lần này tới người, sợ là không đơn giản.”

Nam tử tâm tình đè ép xuống, nói: “Làm sao lại không đơn giản? Những cường giả kia cần phải bị vương thượng vây ở Hải Thiên Nhai đi?”

Trà Hiền Giả nói: “Những người này là từ Thiên Lang Đảo đi ra, hơn nữa thẳng đến phương hướng chính là vùng biển này vực, tất nhiên là vì Mặc Tinh Đảo mà tới. Thiên Lang Đảo vừa rồi bị quỷ Ngư tộc vây công, tuy rằng may mắn giữ được, tất nhiên là tổn thương nguyên khí nặng nề, không thể có sức mạnh đến Mặc Tinh Đảo.”

Nam tử hừ lạnh nói: “Quỷ Ngư nhất tộc thực sự là đem chúng ta Hải tộc mặt đều vứt sạch, tiến công một hòn đảo bốn lần, đều là tay trắng trở về, thực sự là rác rưởi!”

Trà Hiền Giả nhíu mày lại, nói: “Theo lý thuyết lần này tiến công hẳn là có thể thành công. Như vậy xem ra, cùng suy đoán của ta không mưu mà hợp a. Thiên Lang Đảo trên nhất định là có cường giả giáng lâm, đánh lui quỷ Ngư tộc, đồng thời tìm đúng Mặc Tinh Đảo phương hướng, muốn phá huỷ to lớn bình phong.”

Nam tử cả kinh nói: “Mặc Tinh Đảo vốn là một toà trôi nổi hòn đảo, là đại nhân dùng đại na di thuật từ Biển Đen vực sâu dời tới được, trôi nổi bất định, Nhân tộc làm sao có khả năng phát hiện?”

Trà Hiền Giả nói: “Có thể tuyệt đối đừng khinh thường Nhân tộc trí tuệ. Ta đoán bọn họ chỉ là biết Mặc Tinh Đảo vị trí hải vực, mà cũng không biết vị trí xác thực. Nhưng dù vậy, Mặc Tinh Đảo bại lộ đã là không thể tránh khỏi.”

Nam tử cả kinh nói: “Không bằng để ta cùng năm vị Thủy Ty cùng đi vào nghênh địch, đưa bọn họ ngăn trở đoạn ở mười vạn dặm hải vực ngoại. Nếu chúng ta thất bại, hiền giả đại nhân còn có đường lùi.”

Trà Hiền Giả thở dài, lắc lắc đầu, nói: “Không có đường xoay sở, cũng không cần quay về.”

Chương 1017: Không Cũng Biết Tương Lai, Tự Mình Bại Lộ

“Tại sao?!” Nam tử khiếp sợ hỏi.

Trà Hiền Giả hỏi ngược lại: “Hải Thiên Nhai bị vây đã bao lâu?”

Nam tử trầm ngâm một chút, nói: “Hơn ba tháng, nhanh bốn tháng.”

Trà Hiền Giả gật gật đầu, nói: “Nhanh bốn tháng, sợ là nhanh đến thắng bại mấu chốt. Toàn bộ nội hải chiến đấu, mỗi bên đảo lớn tranh cướp, kỳ thực đều không quan trọng. Quan trọng là... Hải Thiên Nhai quyết chiến. Chúng ta vây rồi Hải Thiên Nhai bốn tháng lâu dài, mỗi bên phương diện điều kiện đều cần phải thành thục, mà Hải Thiên Nhai cũng có thể không kiềm chế được.”

Nam tử cả kinh nói: “Hiền giả ý của đại nhân là, to lớn bình phong đã mất đi tác dụng?”

Trà Hiền Giả nói: “Không kém bao nhiêu đâu. Bày xuống to lớn bình phong che chở dụng ý, chủ yếu ở chỗ cắt đứt Hải Thiên Nhai cùng ngoại giới liên hệ, sau đó vây công đánh tan bọn họ. Còn các đại đảo liên hòn đảo, chỉ là mang vào tiến công. Chỉ cần Hải Thiên Nhai có thể bắt, toàn bộ Biển Đen chính là của chúng ta.”

Nam tử trầm giọng nói: “Đã như vậy, vậy chúng ta không bằng vứt bỏ to lớn bình phong, trực tiếp đi Hải Thiên Nhai tham chiến.”

Trà Hiền Giả quát lên: “Hoang đường! Một khi bình phong mở ra, toàn bộ bên trong vực Nhân tộc võ giả đều dâng tới Hải Thiên

Nhai, bộ tộc ta chẳng lẽ không phải hai mặt thụ địch? To lớn bình phong mặc dù mất đi tác dụng, cũng phải kiên trì đến cuối cùng.”

“Là!” Nam tử vội vàng khom người đáp lời.

Trà Hiền Giả phất phất tay, nói: “Ngươi đi chuẩn bị, làm tốt chuẩn bị nghênh chiến đi.”

“Là!” Nam tử nghiêm nghị đáp lời, bóng người loáng một cái, liền tại chỗ biến mất.

Trà Hiền Giả đứng chắp tay, lặng lặng nhìn phương xa, bỗng nhiên khóe miệng vung lên một nụ cười, “Tương lai Biển Đen đem là như thế nào dáng dấp? Thật sự có chút mong đợi đấy. Chúng ta những người này huyết, có thể giội rửa ra một cái thế giới hoàn toàn mới sao? Nhưng mặc kệ thế nào, ta hay là không thấy được.”

…

Thứ hai đảo liên nơi nào đó hải vực, mấy vạn người ở hải không bên trên bay nhanh.

Khí tràng cường đại khuếch tán mở, chỗ đi qua, động vật biển toàn bộ lẻn vào vực sâu, bị cái kia khí tràng cường đại trấn áp, không dám ló đầu ra.

Bay hồi lâu, mấy vạn người ở nơi nào đó bầu trời ngừng lại.

Không Du lấy ra hải đồ cùng la bàn, đúng rồi ngồi xuống đánh dấu vị, gật đầu nói: “Theo suy lý tới nói, phải là vùng biển này vực phụ cận. Mọi người tựu lấy cái điểm này làm trung tâm tản ra đi, mỗi người nhớ tới, một khi phát hiện có thể là hạt nhân đồ vật, liền lập tức thả ra tín hiệu.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nói rằng: “Chậm đã! Chúng ta một đường lại đây, cũng không thấy đến cái gì hung mãnh động vật biển, có chút không quá đúng. Mặc dù là qua lại to lớn bình phong che chở thời điểm, cũng không có người thủ vệ.”

Không Du cau mày nói: “Ngươi muốn nói rõ cái gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cảm thấy được cái kia hạt nhân nên ở phụ cận không xa. Đồng thời đối phương rất có thể phát hiện hành tung của chúng ta. Mọi người tốt nhất không nên đi được quá xa, lấy ngàn dặm đường biển vì là cực hạn, như là không có có phát hiện liền lập tức trở về.”

Không Du nghĩ một hồi, nói: “Ngươi nói xác thực có đạo lý, một đường lại đây cũng không thấy đến cái gì động vật biển, ở dưới tình huống trước mắt đích xác có chút không đúng. Nhưng một ngàn dặm hải vực, không khỏi đoản chút đi, đem phạm vi mở rộng đến ba ngàn dặm hải vực, cũng không sai biệt lắm. Như là trong ba ngàn dặm đều không có, liền thay đổi một trong đó lại khuếch tán sưu tầm.”

Giải Ngọc tổng cộng lộ ra ba vạn người, địa cấp trở lên toàn bộ đi ra. Toàn bộ Thiên Lang Đảo xong hoàn toàn - ở vào trạng thái chân không, như là lúc này Hải tộc tiến công, không cần mấy giờ liền có thể lấy hoàn toàn chiếm lĩnh. Nhưng vào lúc này, đã không lo được một hòn đảo.

Ba vạn người lúc này từ đó tâm tản ra, hướng về bốn phương tám hướng đi.

Không Du chỉ tay Dương Thanh Huyền, Vũ Ảnh, Giải Ngọc ba người, nói: “Ba người các ngươi theo ta, đến đằng trước đến xem nhìn.”

Cũng không chờ ba người trả lời, hắn vung tay lên, liền một mảnh độn quang đem ba người bao lấy, lấy tốc độ cực nhanh đi phía trước mặt bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền cảm thụ được này độn quang lực lượng, hùng hồn mà trầm ổn, khiến người ta khó có thể với tới. Bất quá hắn từng cùng Mạc Đình phi độn qua mấy cái hòn đảo, trong mơ hồ vẫn có thể phán đoán ra này Không Du thực lực, tựa hồ không kịp Mạc Đình.

Không Du đột nhiên xoay đầu lại, kinh ngạc nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền trong mắt ánh vàng, nói: “Ngươi này Linh Mục thần thông, tựa hồ có hơi lợi hại.”

Dương Thanh Huyền không ngừng đang nhìn trộm biển sâu cùng xa xa, trả lời: “Thần thông không sự phân chia mạnh yếu, cảnh giới mới có cao thấp khác biệt.”

Không Du sửng sốt một chút, như có điều suy nghĩ gật gật đầu, quan sát lần nữa Dương Thanh Huyền vài lần.

Dương Thanh Huyền trong mắt kim quang hơi động, thẳng nhìn chằm chằm phía dưới, cả kinh nói: “Có động tĩnh!”

Không Du hơi thay đổi sắc mặt, đem độn thuật dừng lại, bốn người lập tức trôi nổi ở trên không trên, đều nhìn xuống phía dưới.

Nguyên bản xanh thẳm biển rộng, trở nên ngũ sắc sặc sỡ, ánh mắt chiếu tới trong vùng biển, lượng lớn các loại Hải tộc tần hiện ra, như là từ trong vực sâu nhảy ra.

Này chút Hải tộc tất cả đều là thấp trí hải loại, nhưng có cực mạnh tính chất công kích. Từ lớn chừng móng tay độc tri, đến nặng trăm tấn bạch tuộc, như là chịu đến thống hơi triệu hoán, trải rộng Thủy vực.

Cường đại hung tính cùng sát khí từ dưới mặt biển phương bắt đầu bay lên, biển trời trong đó lập tức liền sẽ biến thành Tu La sát trường. Đại lượng Nhân tộc võ giả thất kinh, nhưng Dương Thanh Huyền bốn người nhưng là tuyệt nhiên ngược lại, đều lộ ra hội ý mỉm cười.

Không Du thở ra một hơi, ung dung nói: “Nguyên bản còn lo lắng không tìm được vị trí, hiện tại có người tự động đưa tới cửa.”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình mong hướng bốn phía, nói: “Nhất định có cao trí Hải tộc ở tiềm tàng ở nơi nào đó, chỉ cần đem tìm ra ép hỏi, hoặc là trực tiếp sưu hồn, liền có thể tìm tới hạt nhân manh mối.”

Giải Ngọc nhưng là triển khai sóng âm võ kỹ, ở trên không truyền lên thanh âm, để mọi người hội tụ lại đây, chuẩn bị nghênh địch.

Trong lúc nhất thời, 3 vạn võ giả như đầy ngày đầy sao, cũng không phải là nhanh hướng về bốn người phương vị tụ đến.

Mà phía dưới mặt biển ở lên cao không ngừng, đồng thời có trên trăm đạo sóng lớn cuốn ngày mà lên, mỗi một đạo sóng lớn bên trong đều ẩn giấu tảng lớn Hải tộc. Chỉ có ở trong nước biển, chúng nó mới có thể phát huy ra lực chiến đấu lớn nhất.

Không Du khóe miệng lộ ra một tia mỉm cười tàn nhẫn, giơ tay lên chém xuống, đôi môi khẽ nhả nói: “Giết!”

...

“Oành!” Mặc Tinh Đảo trên, to lớn nhà trệt bên trong, Trà Hiền Giả sắc mặt cực kỳ khó coi, một chưởng đánh nát trước người bàn, trong tay một tấm ngân bạc giấy ở nguyên lực thiêu đốt hạ, hoá thành bụi phấn.

Ở Trà Hiền Giả trước người, đứng cạnh hơn mười tên Hải tộc, cầm đầu bốn tên ông lão, tộc loại không một, đều là nhíu mày lại, không rõ vì sao.

Trà Hiền Giả đầy mặt lửa giận, lạnh giọng nói: “Thủy Ty Triết

Tú không nghe chỉ huy, tự ý hành động, tội chết!”

Bốn tên ông lão trong mắt loé ra kinh sắc, nhưng lập tức khôi phục như thường.

Thủy Ty lục cơn xoáy chậm rãi nói: “Tình huống bây giờ phi thường, mong rằng hiền giả đại nhân xử lý khoan hồng, để Triết Tú tương lai lập công chuộc tội.”

“Chính là tình huống phi thường, vì lẽ đó tính chất cực kỳ ác liệt!”

Trà Hiền Giả một mặt âm trầm, giễu cợt nói: “Tương lai? Hắn tự ý dẫn dắt người thủ vệ đi tập kích xâm lấn Nhân tộc, chắc chắn phải chết, còn có thể có tương lai sao?”

Lục cơn xoáy hơi nhướng mày, liền không tiếp tục nói nữa.

Trà Hiền Giả lại nói: “Nguyên bản mười vạn dặm hải vực, Nhân tộc phải tìm được Mặc Tinh Đảo cũng cần tiêu hao thời gian nhất định, chúng ta có thể làm chuẩn bị thật đầy đủ. Hiện tại Triết Tú trực tiếp bộc lộ ra mục tiêu, Nhân tộc chỉ cần rút hết hắn hồn phách chọn đọc tin tức, B0OugoUr rất nhanh liền có thể biết Mặc Tinh Đảo vị trí, thật là ngu không thể thành!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1018: Bày Mưu Nghĩ Kế, Để Lại Dấu Vết

Lục Qua bên cạnh người, một tên da dẻ xanh đen Thủy Ty Phác Chính, sắc mặt bình tĩnh nói: “Triết Tú là có chút nóng nảy, bất quá để hắn tiêu hao một ít Nhân tộc sức mạnh cũng chưa hẳn không thể. Nếu Mặc Tinh Đảo vị trí bại lộ, chúng ta thẳng thắn trực tiếp mở ra mở cửa tới nghênh địch liền tốt. Ta tin tưởng ở hiền giả đại nhân dẫn dắt đi, chúng ta nhất định có thể bảo vệ Mặc Tinh Đảo.”

Trà Hiền Giả ở tức giận sau, tâm tình hơi hơi ổn định chút, gật đầu nói: “Lần này bảo vệ Mặc Tinh Đảo vấn đề cũng không lớn, nhưng lần sau thì chưa chắc. Ta bây giờ có thể làm, chính là kéo một ngày là một ngày, tận lực cho vương thượng tranh thủ thời gian. Các ngươi đều bố trí xuống đi thôi, làm tốt nghênh địch chuẩn bị.”

“Là!”

Bốn tên Thủy Ty, cùng với hơn mười tên võ giả cùng kêu lên đáp lời, sau đó từng người lui ra, phân biệt đi BUnasEBl bố trí.

…

Ở nào đó mảnh hải vực, dòng máu ngàn dặm, trên mặt biển tất cả đều là tảng lớn xác chết trôi, lít nha lít nhít, một chút nhìn không tới biên.

Không Du đang cầm lấy một tên Hải tộc đầu lâu, lấy ra hồn phách của hắn.

Cái kia Hải tộc máu me khắp người, đã là thoi thóp, bị quất ra hồn càng là cả người run cầm cập, kịch liệt run rẩy.

Nhưng cũng không lâu lắm, run rẩy liền ngừng lại, bị Không Du vứt vào biển rộng, giống như là quăng rác rưởi.

Không Du nhắm hai mắt lại, rất nhanh liền trợn mở, bắn ra hai đạo tinh quang, nhìn chằm chằm một cái hướng khác, cười lạnh nói: "Đã biết chúng ta sắp tới sao? Ha ha, tất cả mọi người đi theo ta, sát nhân thành nhân thời điểm đến rồi."

Mọi người đều hoàn toàn biến sắc, nhưng bất quá nháy mắt, liền trấn định lại.

Lọ sành không cách miệng giếng phá, tướng quân khó tránh khỏi trước trận vong, đối với một tên võ tu mà nói, chết trận là tuyệt đại đa số người quy tụ.

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: "Không Du trưởng lão, chiến thắng này toán bao lớn?"

Không Du bình tĩnh nói: "Chúng ta tính toán qua, trấn thủ này to lớn bình phong che chở, hẳn là Hải tộc bảy đại hiền giả một trong Trà Hiền Giả. Bảy đại hiền giả đều là Đạo cảnh tồn tại, Ân Võ Điện ở ngoài chết rồi một tên quần áo vải thô, vây nhốt Hải Thiên Nhai vài tên hiền giả bên trong, chỉ có không có vị này trà. Như là đoán không sai, vị này Trà Hiền Giả thực lực cần phải cùng ta chênh lệch không bao nhiêu, mức độ thấp nhất kéo hắn đồng quy vu tận vẫn là có thể."

Dương Thanh Huyền cảm nhận được Không Du cái kia bình tĩnh dưới bề ngoài quyết tâm, cả kinh nói: "Hải tộc bảy vị hiền giả thực lực cũng đều là Đạo cảnh chứ?"

Không Du gật đầu nói: "Hơn nữa không phải thông thường Đạo cảnh. Hải tộc nhiều lấy tu luyện thân thể làm chủ, đối ứng

Đạo cảnh cảnh giới vì là đạo thân, chia làm: Thần biến, Bất Hủ, dòm ngó thật tam cảnh. Đạo cảnh tam cảnh vì là: Không pháp, Cực Đạo, dòm ngó thật. Hai loại phương pháp tu luyện, trăm sông đổ về một biển, đến cuối cùng đều là tiến nhập dòm ngó thật cảnh, lại phía sau, chính là Bỉ Ngạn."

Không ít võ giả đều là lộ ra vẻ bừng tỉnh, Dương Thanh Huyền cũng là đến vào giờ phút này, mới hiểu được vũ tu toàn bộ cảnh giới, lộ ra nhưng mà vẻ mặt.

Dương Thanh Huyền trong cơ thể huyết có chút ấm áp, nắm chặt hai nắm đấm, nghĩ thầm: "Đạo chi tam cảnh, Bỉ Ngạn Giới Vương, vượt qua Bỉ Ngạn. Cuối cùng sẽ có một ngày, ta biết đến!"

Không Du nói: "Lão phu bế quan nhiều năm, bây giờ là Cực Đạo cảnh đỉnh cao, cái kia Trà Hiền Giả hẳn là Bất Hủ cảnh, mặc dù dựa vào biển khơi ưu thế, muốn vượt qua lão phu cũng rất khó. Còn những thứ khác Hải tộc, liền muốn dựa vào chư vị."

Hắn khách khí ôm quyền chắp tay, vòng một vòng. Tất cả mọi người là vội vàng đáp lễ, không dám bất cẩn.

Giải Ngọc trầm giọng nói: "Mặc dù tan xương nát thịt, cũng phải cổ vũ lão hoàn thành nhiệm vụ, lấy báo Dạ Hậu ơn tài bồi!"

Hơn ba vạn tên trong võ giả, lệ thuộc vào Hải Thiên Nhai người không nhiều, nhưng vào giờ phút này, như là Hải Thiên Nhai thất bại, bọn họ cũng khó trốn một kiếp, vì vậy Đồng Cừu Địch Hi.

Dương Thanh Huyền nói: "Nếu Hải tộc đã phát hiện chúng ta, sợ là đã ở trận địa sẵn sàng đón quân địch. Nhân số chúng ta đông đảo, không bằng phân thành ba tổ, trước, trung, sau, miễn cho một mạch xông lên, rơi vào bọn họ trong kế hoạch của."

Không Du vui vẻ nói: "Phương pháp này rất hay! Lão phu một lòng bế quan tiềm tu, đối với cái này loại vận trù duy ác sự tình cũng không tại được. Liền do ba người các ngươi đến chỉ huy đi.”

Dương Thanh Huyền cùng Vũ Ảnh, Giải Ngọc thương nghị một chút, liền quyết định phân thành ba tổ, từ Dương Thanh Huyền dẫn dắt năm ngàn người đánh trận đầu, Giải Ngọc cùng Không Du dẫn dắt hai vạn người vì là trung lộ, Vũ Ảnh dẫn dắt năm ngàn người vì là đường lui.

Này ba vạn người đều là trải qua mấy lần sinh tử chém giết còn sống sót võ giả, không ít vẫn là phụ cận hải vực, hòn đảo diệt vong sau đào mạng tới được, đều xem như là tinh anh tồn tại, có cực mạnh lâm chiến kinh nghiệm.

Dương Thanh Huyền điểm ra năm ngàn người, liền hóa thành lưu quang, hướng về Mặc Tinh Đảo phương hướng bay đi.

Ba cái đội ngũ rất nhanh liền kéo dài khoảng cách, cũng vậy hô ứng.

Gần nửa ngày sau, ở một mảnh hải vực bầu trời, Dương Thanh Huyền đột nhiên ngừng lại, nhíu mày lại đầu nhìn chằm chằm phía dưới.

“Đại nhân, làm sao vậy?” Phía sau một tên võ giả cẩn thận hỏi, đồng thời cảnh giác bốn phía nhìn tới.

Dương Thanh Huyền chỉ vào phía dưới, nói: “Chỗ này, chính là tên kia Hải tộc trong linh hồn tiết lộ ra ngoài Mặc Tinh Đảo tọa độ.”

“Cái gì?!” Chúng võ giả một hồi tất cả đều cảnh giác.

“Vậy tại sao hòn đảo không còn? Lẽ nào đảo này sẽ di động, hoặc là tên kia Hải tộc để lộ ra tin tức là giả?” Một tên thấp bé ông lão cau mày nghi vấn hỏi.

Dương Thanh Huyền nói: “Tìm tòi linh hồn, khẳng định không giả rồi, trừ phi hắn nhận được tin tức chính là giả. Hẳn là Mặc Tinh Đảo di động.”

Ông lão kia gật đầu nói: “Làm sao bây giờ?”

Dương Thanh Huyền nhìn mọi người, nói: “Này to lớn bình phong là do thuỷ tinh nâu cung cấp năng lượng, lớn như vậy một toà Mặc Tinh Đảo, năng lượng to lớn khó có thể tưởng tượng, không thể biến mất không còn tăm hơi.”

Hắn xoay tay liền lấy ra một khối màu đen tinh thể, biểu diễn cho mọi người nhìn, nói: “Đây chính là thuỷ tinh nâu.” Sau đó đem khối này thuỷ tinh nâu vứt vào trong biển rộng.

“Ầm”, cái kia thuỷ tinh nâu rơi vào trong nước biển, liền chìm xuống. Nhưng chìm ba, bốn mét sau, liền ngừng lại, trôi nổi ở dưới nước ba bốn thước vị trí.

Ông lão một hồi hiểu được, cả kinh nói: “Ý là cái kia hòn đảo là phiêu phù ở trên mặt biển?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “To lớn như vậy một toà thuỷ tinh nâu, nếu như trước kia liền ở nơi này, sớm đã bị người dời đi. Nhất định là sau đó Hải tộc lấy được. Nhưng vật này muốn cuồn cuộn không ngừng cho to lớn bình phong cung cấp năng lượng, tựu không khả năng thu, nhất định là trôi đi, hoặc là chìm vào đáy biển, cũng hoặc là trốn vào hư không. Nhưng như vậy cự vật, nhất định sẽ có cực mạnh sóng năng lượng, lưu lại dấu vết, không biết vị bằng hữu kia đối với sóng năng lượng cảm ứng bén nhạy?”

Âm thanh truyền đạt xuống, mọi người nghị luận sôi nổi, một tên người thanh niên trẻ bay tới, có chút khẩn trương nói rằng: “Ta, ta Võ Hồn tên là: Để lại dấu vết, có thể bắt giữ năng lượng dấu vết.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, nói: “Nhanh thử xem.”

Nam tử kia hai tay bấm quyết, trên da một mảnh hồn quang chảy qua, sau đó chậm rãi mọc ra màu vàng dây leo, lan tràn bốn phía.

Tất cả mọi người là tò mò vây xem, chỉ thấy cái kia dây leo sinh ra trăm nghìn cành, hướng về mặt biển lan tràn đi qua, kết ra một cái to lớn hòn đảo đồ án, đồng thời hướng về nước kéo dài xuống.

Nam tử trên trán chảy xuống mồ hôi nước, nói: “Quả nhiên là một toà năng lượng khổng lồ đảo, là trôi đi.” Cái kia dây leo trên duỗi ra lượng lớn chi nhánh, hướng về một phương hướng lan tràn đi qua.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1019: Hoảng Như Trong Mộng, Ngưu Đao Giết Gà

Dương Thanh Huyền hỏi nam tử, nói: “Có thể lần theo bao lâu?”

Nam tử lau một cái mồ hôi trán, nói: “Nguồn năng lượng khí tức quá khổng lồ, ta Võ Hồn Hóa Hình phạm vi quá lớn, ta điều chỉnh hạ, lẽ ra có thể lần theo đến chỗ cần đến. Căn cứ nguồn năng lượng dấu vết mạnh yếu phán đoán, cái kia hòn đảo tốc độ di động cũng không nhanh.”

Dương Thanh Huyền mừng lớn nói: “Còn có thể dò xét ra tốc độ di động?”

Nam tử gật gật đầu, ngại ngùng nói: “Mặc Tinh Đảo di động sau, lưu lại nguồn năng lượng khí tức ở không ngừng khuếch tán, ta có thể căn cứ khuếch tán tốc độ, để suy đoán ra đại khái hòn đảo tốc độ di động, nhưng không phải quá chuẩn xác thực.”

“Được! Ngươi kiềm chế một BkdmBey1 chút, chúng ta lặng lẽ theo sau.”

Dương Thanh Huyền đám người lúc này che chở tên nam tử này, lấy nhất định tốc độ dọc theo cái kia dây leo phương hướng tiến lên.

Rất nhanh, liền ở xa xa biển trời trong đó, thấy được một cái màu đen điểm nhỏ.

Dương Thanh Huyền lúc này kêu ngừng mọi người, tìm đến hai tên Đế Thiên vị võ giả, thương nghị một phen. Bọn họ tiên phong năm ngàn người, lần thứ hai phân thành ba tiểu đội, từ Dương Thanh Huyền một người trước tiên trước đi tìm hiểu tình huống, phía sau chia làm hai ngàn tổ cùng ba ngàn tổ, phân biệt cách xa nhau hai ngàn trượng cùng ba ngàn trượng, lấy một cái kim tự tháp trận hình đi phía trước đẩy mạnh.

Nguyên bản một ít Đế Thiên vị cường giả, đối với Dương Thanh Huyền chỉ huy có chút mâu thuẫn, giờ khắc này thấy hắn làm gương cho binh sĩ, cũng đều có chút cảm động.

Trên thực tế Dương Thanh Huyền một trước người hướng về, so với nhiều người đi tới dễ dàng hơn. Lấy hắn thủ đoạn thần thông, chỉ cần không gặp Đạo cảnh cường giả, có thể nhốt được người của hắn không nhiều. Mặc dù có đại trận cùng cạm bẫy, lấy hắn đối với trận pháp lý giải, cũng không dễ dàng cạm bẫy đi.

Nếu như có thêm mấy người cùng nhau đi tới, còn phải chiếu cố đồng bạn, hoàn toàn ngược lại.

Không Du đám người ở phía sau theo sát, những thế lực kia khá mạnh võ giả, đều thấy được Dương Thanh Huyền một người trước tiên, không khỏi sắc mặt thay đổi.

Mặc Tinh Đảo trên, Trà Hiền Giả đứng lơ lửng trên không, nhìn bay nhanh mà đến Dương Thanh Huyền, một hồi đổi sắc mặt, kêu lên: “Không được! Ai đi chém giết người này?”

Phía sau một đám Hải tộc võ giả, đều là hai mặt nhìn nhau, có chút không hiểu dáng vẻ.

Trà Hiền Giả bên cạnh người bóng đen lóe lên, hóa ra tên kia nửa bước Đạo cảnh Hải tộc.

Chúng võ giả một thấy người này, đều ôm quyền hành lễ, nói: “A Khắc đại nhân!”

A Khắc cau mày nói: “Người này bất quá Thái Thiên Vị tu vi, vừa tiến vào bố trí của chúng ta, chắc chắn phải chết. Hiền giả đại nhân không cần ngạc nhiên.”

Trà Hiền Giả tức giận nói: “Ngu xuẩn vật! Ta đương nhiên biết hắn đi vào chắc chắn phải chết, nhưng cứ như vậy, bố trí của chúng ta chẳng lẽ không phải toàn bộ bại lộ? Này chút Nhân tộc quả nhiên có chút môn đạo, nhanh như vậy liền đuổi tới, hơn nữa không tiếc hi sinh cá nhân, người này sợ là đã ôm quyết tâm quyết tử, chính là đến một thăm dò hư thực.”

A Khắc cả kinh nói: “Thì ra là như vậy!” Hắn quát lên: “Ai đi chém giết người này?”

Sau lưng Hải tộc võ giả cũng đều hiểu được, nháy mắt toàn bộ ra khỏi hàng, đồng nói: “Ta đi! Ta đi!” Tranh chấp không ngừng.

A Khắc liếc mắt nhìn xa xa, trầm ngâm nói: “Người này bất quá là Thái Thiên Vị sơ kỳ, phái một tên cùng cấp liền có thể.”

A Khắc nhìn phía Trà Hiền Giả, trưng cầu ý kiến của hắn.

Trà Hiền Giả nhẹ nhàng gõ đầu, nói: “Ở đại trên biển, cùng cấp trong võ giả, bộ tộc ta tự nhiên là vô địch.”

A Khắc lúc này điểm ra một tên võ giả, quát lên: “Bối Đa đại nhân, liền từ ngươi đi. Chỉ chỉ được thắng không được bại!”

“Là!” Một tên tám cánh tay Hải tộc đứng ra liệt đến, trên mặt tràn ngập hưng phấn, tám cánh tay toàn bộ ôm quyền, khom người nói: “Ta nhất định xé rách thân thể của người nọ, tuyệt không phụ lòng hiền giả đại nhân cùng A Khắc đại nhân kỳ vọng!”

Cái khác Hải tộc đều lộ ra vẻ mặt thất vọng.

Bối Đa cười lớn một tiếng, liền bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền khoảng cách cái kia Mặc Tinh Đảo năm ngàn trượng tả hữu địa phương, liền ngừng lại, vẫn duy trì nhất định tốc độ, chậm rãi tới gần hòn đảo, cũng không lỗ mãng.

Chờ tiếp cận bốn ngàn trượng tả hữu thời điểm, một chút độn quang liền đằng đằng sát khí trước mặt bay tới, đứng ở hắn phía trước trăm trượng nơi.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, người trước mắt này hẳn là bạch tuộc các loại xúc tu quái Hải tộc, cảnh giới cùng hắn, địa tương sơ kỳ.

Dương Thanh Huyền nhất thời tâm niệm thay đổi thật nhanh, nghĩ tới hai loại khả năng: Một là phía trước có cạm bẫy, Hải tộc chỉ lo hắn bại lộ cạm bẫy, vì lẽ đó phái người đến chặn lại hai là thuần túy khiêu chiến, nghĩ chém giết chính mình lấy chấn sĩ khí.

Bối Đa cao giọng quát lên: “Hèn mọn đồ vật, ngươi là mình chết, vẫn là muốn bản đại gia ra tay?”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ta không muốn cùng não tàn nói chuyện.”

Bối Đa cười gằn nói: “Đó chính là muốn bản đại gia ra tay rồi, tác thành ngươi!”

Tám cánh tay ở trên không bên trong loáng một cái, nhiều giống như là tàn ảnh, Bối Đa đi phía trước vọt một cái, trăm trượng khoảng cách nháy mắt liền đến, tám cánh tay đồng thời kết ấn, từ bốn phương tám hướng đánh tới.

Dương Thanh Huyền thật nhanh chém ra một kiếm, đem bầu trời xé rách, bóng người loáng một cái, liền từ tám mặt quyết ấn bên trong bỏ chạy, bay ngược hơn mười bước.

Sau đó kiếm hồn thu hồi, một hồi biến thành bảy, tám trăm trượng cao Hải Hầu Tử, tay phải đột nhiên tóm tới.

“Cái gì?!”

Không chỉ có Bối Đa giật nảy cả mình, song phương xem cuộc chiến võ giả, tất cả đều là đầy mặt ngạc nhiên.

“Oành!”

Hải Hầu Tử bàn tay khổng lồ đem Bối Đa hoàn toàn nắm lấy, nhếch lên miệng đến dùng sức nắm xuống.

Bối Đa tám cánh tay liều mạng chống đỡ ở to lớn trên ngón tay, khuôn mặt trở nên tái nhợt xám ngắt, tám cánh tay đều run không ngừng, đỡ không được cái kia con khỉ sức nắm, ở không ngừng co rút lại.

“Rống!”

Hải Hầu Tử đột nhiên ngửa mặt lên trời gào to, tay trái một búa chính mình lồng ngực, cuồng bạo nguyên lực khuếch tán mở, chấn động đến mức biển rộng sôi trào.

Mà Bối Đa chống lại rốt cục thất bại, tay phải đột nhiên nắm chặt, liền truyền đến một đạo gấp gáp mà ngắn ngủi tiếng kêu thảm thiết.

“A!”

Mặc Tinh Đảo trên, hết thảy Hải tộc đều là cả người run lên, trái tim kịch liệt co giật một hồi, khuôn mặt tất cả đều biến được khó coi dị thường.

Chỉ thấy cái kia Hải Hầu Tử buông ra tay phải, một đoàn nát bét thịt nát liền rơi xuống khỏi đi, rơi vào trong biển, triệt để mất bóng.

Hải tộc mọi người còn có chút không phản ứng kịp, đều đang đợi Bối Đa đại thắng, nằm mơ cũng không nghĩ tới sẽ là một kết quả như vậy, vừa rồi ra tay một chiêu, đã bị đối phương tạo thành thịt rữa, này để cho bọn họ hoảng như trong mộng.

Hải Hầu Tử bóp dẹp đối phương sau, biến về Dương Thanh Huyền chân thân, tiếp tục hướng về Mặc Tinh Đảo chậm rãi tới gần, động tác vô cùng cẩn thận, cũng không có bởi vì dễ dàng thắng lợi mà thả lỏng cảnh giác.

Trà Hiền Giả rồi mới từ kinh hãi bên trong giật mình tỉnh lại, lớn tiếng quát: “Người này vô cùng bất phàm, cũng không phải phổ thông Thái Thiên Vị sơ kỳ, ốc nạp, ngươi đi chém giết hắn!”

Hải tộc bên trong gây nên nhỏ nhẹ gây rối.

A Khắc cau mày nói: “Ốc nạp là địa tương đỉnh cao, tuy nói này Nhân tộc có chút bất phàm, nhưng khó tránh khỏi có chút ngưu đao giết gà đi?”

Trà Hiền Giả cả giận nói: “Ngưu đao giết gà? Hừ, ngươi phái đi Bối Đa, không chỉ có không có đưa đến nửa điểm tác dụng, còn đem chúng ta Hải tộc mặt đều vứt sạch. Để ốc nạp đi, chính là vì bảo đảm thắng, đem vừa rồi ném quang mặt nhặt lấy về một chút đến!”

Hắn âm mặt lạnh, lạnh giọng nói: “Lại không ngăn được người này lời, hắn liền muốn đi vào đến trận tự bên trong. Tuy rằng sau khi tiến vào chắc chắn phải chết, nhưng cứ như vậy, bố trí của chúng ta liền bại lộ. Vì lẽ đó này chiến nhất định phải thắng, cái này Nhân tộc nhất định phải chết!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1020: Lần Thứ Hai Ngã Xuống, Thay Đổi Sách Lược

Ốc Nạp cười gằn nói: “Hai vị đại nhân yên tâm, ta có thể không sánh được Bối Đa rác rưởi kia, chư vị sẽ chờ xem ta xé nát này nhân loại hèn mọn đi! Ha ha.” Cười lớn một tiếng, liền đã đến ngàn trượng hải ngoại.

“Đứng lại!”

Ốc Nạp thân ảnh che ở Dương Thanh Huyền trước mặt, duỗi tay chỉ vào hắn, lớn tiếng quát lên.

“Tại sao muốn đứng lại?” Dương Thanh Huyền ung dung thong thả mà hỏi.

“...” Ốc Nạp ngây ngẩn cả người, trên mặt lộ ra đờ đẫn vẻ mặt, nghĩ thầm: “Đúng vậy, hắn tại sao muốn đứng lại?”

Trong lúc nhất thời không nghĩ tới lời giải thích, phẫn nộ quát: “Ta để cho ngươi đứng lại liền đứng lại, hỏi nhiều như vậy làm cái gì?!”

Dương Thanh Huyền dừng bước lại, hỏi: “Chẳng lẽ phía trước có cạm bẫy?”

“Không có... Không có!”

Ốc Nạp trong lòng kinh sợ, vội vàng phủ nhận nói, nhưng trên mặt nhưng tràn đầy hoảng sợ sắc.

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, giảo hoạt nháy mắt, “Thật sự không có? Ngươi gạt ta, ta đoán một chút người cạm bẫy kia là bố trí ở đâu, bầu trời, biển rộng, đáy biển, vẫn là Mặc Tinh Đảo mặt trên? Ta đoán nhất định là Mặc Tinh Đảo cung cấp nguồn năng lượng, bố trí ở bốn phía trên mặt biển, đồng thời theo hòn đảo đồng thời chầm chậm di động, đúng không đúng?”

“Đáng chết! Đừng vội đoán!” Ốc Nạp tức giận hét lớn một tiếng, khuôn mặt âm trầm muốn chảy ra nước, nguyên lực từ hắn trên da che kín lỗ nhỏ bên trong lan ra, hóa ra từng cái từng cái vòng xoáy, tạo thành to lớn cương phong ở trên mặt biển xoay tròn, thế không thể đỡ.

Nhưng kịch liệt phản ứng bên dưới, khó nén trong mắt hắn hoảng loạn cùng tức giận.

Mặc Tinh Đảo trên, Trà Hiền Giả khí sắc mặt trắng bệch, giận dữ hét: “Ngu xuẩn vật! Lại là một cái ngu xuẩn vật! Trong vòng vài ba lời, liền đem trận tự bố trí lộ ra ngoài!”

A Khắc sắc mặt cũng khó nhìn, nói: “Ta nhìn không phải Ốc Nạp ngu xuẩn, mà là cái kia Nhân tộc quá giảo hoạt.”

Trà Hiền Giả cắn răng nghiến lợi nói: “Trực tiếp giết cái kia Nhân tộc liền có thể, nói nhảm với hắn nhiều như vậy làm cái gì? Kết quả cái gì đều bị đối phương đoán ra! Tức chết ta rồi!”

“Ah, Ốc Nạp vốn là vụng về hải cẩu, chỉ có một thân sức chiến đấu, thông minh vì là số âm.”

“Coi như chỉ bàn về sức chiến đấu, cũng chỉ thường thôi, vốn là không còn gì khác ngu xuẩn chó.”

Còn lại Hải tộc võ giả, đều là cười lạnh châm chọc lên.

Lục Qua nhíu mày lại đầu, thật dài lông mày tung bay lại, mở miệng nói: “Mặc Tinh Đảo bốn phía có cạm bẫy, sợ là Nhân tộc đã sớm đoán được, chỉ là không thể xác định thôi. Như là đã bại lộ, chúng ta đơn giản mở ra mở cửa tới nghênh địch. Bọn họ sợ ném chuột vỡ đồ, trái lại muốn kiêng kỵ mấy phần.”

Trà Hiền Giả xanh mặt, lạnh giọng nói: “Chờ Ốc Nạp đem cái kia Nhân tộc chém giết sau đó mới nói!”

Trên bầu trời xa xa, Ốc Nạp đem thực lực bộc phát ra sau, Dương Thanh Huyền ngoảnh đầu liền đi.

“Muốn đi? Nằm mơ!”

Ốc Nạp hét lớn một tiếng, liền đuổi tới.

Hắn tướng tột cùng tốc độ, chớp mắt đã đến Dương Thanh Huyền trước mặt, nhưng Dương Thanh Huyền chỉ là nhẹ nhàng bước ra một bước, liền Chỉ Xích Thiên Nhai, cách xa ở thiên nhai ở ngoài.

“Cái gì?!” Ốc Nạp trong lòng nhảy một cái, lập tức ý thức được người này cực kỳ khó chơi. Tuy rằng hắn thông minh ăn khớp không cao, nhưng kinh nghiệm chiến đấu vẫn là vô cùng phong phú, không dám khinh thường, tương tự đem không gian nhất chuyển, liền phi độn ra.

Hai người một trước một sau, ở hải không trên thi triển thân pháp, bất quá từng người bước ra ba, bốn bước, cũng đã là trăm dặm xa.

“Không được!” Ốc Nạp lại trốn ra một bước, đuổi theo Dương Thanh Huyền thân ảnh sau, bỗng nhiên trong lòng cảm giác nặng nề, hoảng sợ nhìn tứ phương.

Bất tri bất giác, hai người đã tiến vào tiên phong đội trung ương, bị trước sau tổng cộng năm ngàn tên Nhân tộc võ giả vây.

Ốc Nạp chỉ lo truy đuổi Dương Thanh Huyền, liều mạng triển khai thân pháp độn thuật, không cẩn thận đã bị Dương Thanh Huyền mang tới trong cống ngầm.

Mặc Tinh Đảo trên.

Trà Hiền Giả: “...”

A Khắc: “...”

Lục Qua hai tóc mai trên chảy xuống mồ hôi hột, nặng nề ho khan vài tiếng, nói: “Có muốn hay không phái người cứu hắn?”

Phía trước truyền đến kinh thiên động địa chiến đấu tiếng, Ốc Nạp nháy mắt bị năm ngàn người vây công, trong đó còn có vài tên Đế Thiên vị cường giả.

Trà Hiền Giả do dự một chút, chiến đấu cũng đã kết thúc, lại cũng chưa thấy Ốc Nạp bóng người, đoán chừng là bị đánh thành tro.

Mặc Tinh Đảo trên Hải tộc võ giả, toàn bộ đều trố mắt nhìn nhau.

“Đại nhân, phái ta đi cho!”

“Đại nhân, phái ta đi!”

Các loại xin đánh thanh âm liên tiếp.

Trà Hiền Giả khuôn mặt âm trầm lợi hại, một hồi lâu mới nói: “Bốn vị Thủy Ty đại nhân, các ngươi có đề nghị gì?”

Thủy Ty Phác Chính nói: “Tên này Nhân tộc quá giảo hoạt, hơn nữa sức chiến đấu kinh người, y theo ta nhìn, nhất định phải phái Thiên Tướng cảnh võ giả, mới có thể bảo đảm không có sơ hở nào.”

Trà Hiền Giả trầm giọng nói: “Thứ mười lăm to lớn bình phong che chở Thủy Ty Sâu Ngủ Đông, vốn là cái người tốt chọn, nhưng lần trước phái đi chấp hành nhiệm vụ sau, liền triệt để không có tin tức, chỉ sợ cũng bỏ mình. Liên tiếp thất lợi a.”

Phác Chính nói: “Không bằng từ ta tự mình ra tay, chém giết người này.”

Trà Hiền Giả do dự một chút, nhìn Lục Qua muốn nói lại thôi dáng vẻ, hỏi: “Lục Qua đại nhân, có lời gì nói thẳng chính là, không cần có lo lắng.”

Lục Qua ôm quyền nói: “Hiền giả đại nhân, lấy ta chi ngu kiến, không bằng yên lặng thủ Mặc Tinh Đảo, không muốn bị bọn họ ảnh hưởng.”

Mặt khác ba tên Thủy Ty đều là nhíu mày lại.

Phác thành rõ ràng không đồng ý, phản đối nói: “Tùy ý bọn họ điều tra lời, Mặc Tinh Đảo bốn phía bố trí sợ là không được hiệu quả. Hơn nữa này chút Nhân tộc giống con ruồi như thế bay tới bay lui, quá đáng ghét, nhất định phải chém giết!”

Mặt khác hai tên Thủy Ty cũng là tán thành phác thành, không ngừng gật đầu.

Trà Hiền Giả nghĩ một hồi, hỏi: “Lục Qua đại nhân, nói một chút ngươi phân tích.”

Lục Qua sắc mặt bình tĩnh phân tích nói: “Mục đích của chúng ta cũng không phải là chém giết bọn họ, mà là giữ gìn to lớn bình phong che chở vận chuyển, bảo vệ Mặc Tinh Đảo. Như là bị này Nhân tộc ảnh hưởng, không ngừng bị bọn họ khiêu khích đi ra ngoài, trái lại bị bọn họ suy yếu sức mạnh. Không bằng tập trung lực lượng bảo vệ Mặc Tinh Đảo, nếu là bọn họ muốn công đảo, tự nhiên sẽ phát động của chúng ta trận pháp danh sách, như là bất công đảo, dĩ nhiên là cầu cũng không được. Kéo dài thời gian đối với chúng ta mà nói là mới có lợi.”

Trà Hiền Giả nói: “Nói có lý, theo ta nghĩ nhất trí. Nếu cạm bẫy đã bại lộ, cũng không cần thiết giấu giấu diếm diếm. Bọn họ có loại liền đến trên đảo một trận chiến đi, không có loại lời chúng ta tự nhiên cũng không cần để ý tới.”

Mọi người nghe vậy, cũng đều cảm thấy có lý, không được gật đầu tán thành.

Trà Hiền Giả lúc này hạ lệnh, tất cả mọi người tại chỗ ngồi xếp bằng tu luyện, điều chỉnh tự thân trạng thái, lấy ứng đối kế tiếp xung kích. Còn cái kia lần thứ hai xâm lấn Dương Thanh Huyền, liền nhắm một mắt mở một mắt, tùy ý hắn đi.

Dương Thanh Huyền về tới Ốc Nạp xuất hiện vị trí, ngừng một trận, gặp Hải tộc không còn động tĩnh, không khỏi kinh ngạc lên.

Nội tâm hắn cũng đoán được mấy phần, khẽ cười nói: “Làm sao, một đám kẻ nhu nhược, không dám trở lại sao?”

A Khắc mở mắt ra, whWooS9 cách mấy ngàn trượng hải vực, sát khí lẫm liệt theo dõi hắn, lạnh giọng nói: “Loại này cấp thấp phép khích tướng, đối với chúng ta hữu dụng không?”

Dương Thanh Huyền cười càng sáng lạn hơn, giơ tay lên, ra dấu một cái. Sau lưng năm ngàn tên tiên phong đội lập tức hiểu ý, tất cả đều bay tới, chỉnh tề đứng thành một cái đội ngũ.

Trà Hiền Giả giật mình trong lòng, tuy rằng hắn không biết Dương Thanh Huyền phải làm gì, nhưng có loại cảm giác xấu dâng lên trong lòng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1021: Khiêu Khích Thành Công, Đại Chiến Trường

“Kẻ nhu nhược!”

“Kẻ nhu nhược!”

“Kẻ nhu nhược!”

Dưới sự chỉ huy của Dương Thanh Huyền, năm ngàn người cùng kêu lên hô lớn, hơn nữa đều đã vận dụng sóng âm võ kỹ, thanh thế rung trời.

Biển rộng đều đỡ không được này đáng sợ sóng âm rung động, trên bầu trời cũng nổi lên từng vòng mắt trần có thể thấy sóng gợn, biển trời rung động cùng nhau, toàn bộ thế giới đều trở nên buồn bực wrL2nGK bất an.

Mặc Tinh Đảo trên võ giả từng cái từng cái phẫn nộ mở hai mắt, nơi nào còn nhập định.

Lục Qua trầm giọng nói: “Đều ngưng thần tĩnh khí, không nên bị khiêu khích.”

Lời tuy như vậy, nhưng này phô thiên cái địa “Kẻ nhu nhược” âm thanh truyền đến, Hải tộc võ giả nơi nào còn ngồi yên, toàn bộ đều đứng lên, từng cái từng cái trợn mắt trừng trừng, trong cơ thể lửa giận phun trào.

“Kẻ nhu nhược!”

“Kẻ nhu nhược!”

Âm thanh lớn còn đang biển trời trong đó gào thét, Hải tộc người trong cơ thể nhiệt huyết cùng lửa giận, không ngừng trên Mặc Tinh Đảo tản ra, toàn bộ hòn đảo cũng biến thành lay động bất ổn.

Trà Hiền Giả vung tay lên, một mảnh kết giới tự bầu trời tản ra, đem toàn bộ hòn đảo đều bao lấy, đem sóng âm hoàn toàn ngăn cách.

Mặc Tinh Đảo lúc này mới ổn định lại, từng cái từng cái bị làm tức giận Hải tộc, từ từ bình phục tâm tình.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, hạ lệnh: “Cười nhạo!”

“Ha ha!” Năm ngàn Nhân tộc võ giả lập tức hiểu ý, từng người tản ra, quay về Mặc Tinh Đảo làm ra các loại nụ cười giễu cợt cùng thô bỉ động tác, từng cái từng cái cười nghiêng ngả méo.

Trà Hiền Giả thất kinh nói: “Không được!” Mặc Tinh Đảo vừa rồi ổn định lại, cái kia cuồng bạo tức giận nguyên lực lại bắt đầu ở trên đảo lan tràn.

Trà Hiền Giả hạ lệnh quát lên: “Đều nhắm mắt lại, không cho nhìn loạn!”

Thủy Ty cùng Thủ Hộ giả đám người, đều xanh mặt, nhìn chằm chằm xa xa các loại trào phúng cùng khiêu khích, sắc mặt càng ngày càng khó coi.

“Đại nhân! Lần này tha thứ khó khó nghe lệnh! Mặc dù biết bọn họ là khiêu khích, nhưng bộ tộc ta chi tôn nghiêm không cho sỉ nhục! Chờ ta giết này đám bọn đạo chích, trở lại nhận tội!”

Một tên Thủy Ty đứng dậy, hắn trán lui về phía sau đến xương cùng, đều là từng cục vảy, ở lửa giận giội rửa hạ, đã từng mảnh từng mảnh dựng ngược.

Trà Hiền Giả cả giận nói: “Dã Mộc! Ngươi...”

Dã Mộc ngoảnh mặt làm ngơ, cao giọng quát lên: “Có huyết tính tộc nhân, theo ta xuất chiến!” Nói, liền phóng lên trời, hướng về Dương Thanh Huyền đám người lướt đi.

Trà Hiền Giả cả kinh nói: “Không được!”

Chỉ thấy Mặc Tinh Đảo trên, mảng lớn Hải tộc bay hướng về mà lên, theo sau lưng Dã Mộc, đồng thời không ngừng tăng nhanh.

Liền ngay cả còn dư lại vài tên Thủy Ty, cũng là trên mặt mang theo sát khí, xuẩn xuẩn dục động.

Trà Hiền Giả biết không ngăn được, thở thật dài một cái.

A Khắc lạnh giọng nói: “Hiền giả đại nhân, ta cũng đồng ý Dã Mộc đại nhân phương pháp. Này chút Nhân tộc quá ghê tởm, không giết không đủ để cho hả giận!”

Trà Hiền Giả vung tay xuống, có chút cụt hứng, than thở: “Xuất kích đi, trận tuyến đã loạn, bố trí toàn bộ không còn giá trị rồi.”

A Khắc ánh mắt lóe lên tinh mang, mừng lớn nói: “Lĩnh mệnh! Đại nhân không cần lo lắng, không cần trận pháp kia cạm bẫy, lấy của chúng ta nhiệt huyết cùng sức chiến đấu, cũng đủ để!” Hắn cho đòi một đám võ giả, liền xông ra ngoài.

Bốn đại Thủy Ty bên trong, cũng chỉ còn sót lại Lục Qua còn đứng tại chỗ.

Dương Thanh Huyền gặp kích tướng có hiệu quả, lập tức hạ lệnh: “Lùi!”

Mặc Tinh Đảo xông lên nổi lên mấy ngàn Hải tộc, trong biển rộng còn có đại lượng hải loại ở dưới nước lặn trong nước, hình thành một mảnh to lớn bóng tối.

Lấy bọn họ năm ngàn người sức chiến đấu, rất khó ngang hàng. Một hồi liền phân tán mở, liều mạng lui về phía sau.

Những Hải tộc kia tất cả đều là lên cơn giận dữ, nơi nào sẽ buông tha bọn họ, ở phía sau mặt theo sát không nghỉ.

Không Du lộ ra hội ý mỉm cười, thở dài nói: “Cái này gọi Dương Thanh Huyền thanh niên, thực sự là cái trí dũng song toàn yêu nghiệt a. Truyền lệnh xuống, đón đánh Hải tộc!”

Giải Ngọc vội vàng cao giọng nói: “Đón đánh! Tất cả mọi người nghe lệnh, đón đánh Hải tộc!”

Hai vạn người đội ngũ, một hồi phấn chấn tinh thần, ở trên không bên trong khuếch tán mở, trình một tấm to lớn cạm bẫy, hướng về phía trước bao vây đi qua.

Dương Thanh Huyền gặp Không Du di chuyển, quyết định nhanh chóng quát lên: “Đều dừng lại, nghênh địch!”

[trUyen cua tui | Net]

Cái kia năm ngàn tiên phong, giờ khắc này đối với Dương Thanh Huyền cực kỳ tín phục, đều rối rít dừng bước lại, xoay người hướng về Hải tộc lướt đi.

Hải tộc xông lên phía trước nhất, đều là sớm nhất một nhóm theo Dã Mộc vọt lên tới, nhân số cũng không nhiều, một hồi liền tiến lên đón năm ngàn người, trực tiếp ở trên không bên trong bị tách ra.

Phần lớn Hải tộc chuẩn bị không đủ, một hồi liền rơi vào cùng Ốc Nạp giống như kết cục, bị rậm rạp chằng chịt công kích oanh tan xương nát thịt.

Dã Mộc chính mình cũng kinh sợ, ở cuồng bạo dưới sự công kích, từ đầy ngập lửa giận bên trong tỉnh lại, vội vàng lùi về sau. Cho đến hậu phương viện quân đến, mới đối phó cục diện. Nhưng trước hết cái kia chút cùng hắn xông lên Hải tộc, cơ bản tử thương hầu như không còn.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền năm ngàn người, cùng Không Du hai vạn người thuận lợi về hợp lại cùng nhau, trình một tấm võng lớn, đem Hải tộc chủ lực toàn bộ vây nhốt.

Toàn bộ chiến trường kéo dài ngàn dặm, ở bát ngát trên biển rộng triển khai, ầm ầm sóng dậy.

Trong biển không ngừng có sóng lớn cuốn lên, bên trong các loại động vật biển tầng ra không nghèo.

Không Du lặng lặng đứng ở ở giữa chiến trường, đứng chắp tay, thẳng nhìn chằm chằm Mặc Tinh Đảo trên Trà Hiền Giả, đem khóa chặt.

Trà Hiền Giả cũng cũng là như vậy, không nhúc nhích.

Hai người đều biết, trận chiến này hạt nhân liền ở ở giữa bọn họ thắng bại. Hai người đều đang chờ, chờ cái này to lớn chiến cuộc rõ ràng hóa. Khi đó mới là cuối cùng quyết chiến.

Vũ Ảnh dẫn sau cùng năm ngàn người, đứng sững ở xa xa quan chiến, cũng không có tham dự vào. Cuối cùng này năm ngàn người cũng là thắng bại then chốt, là Dương Thanh Huyền bày ra then chốt thẻ đánh bạc.

Trà Hiền Giả tự nhiên thấy được này năm ngàn người, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Trung ương chiến đấu tràng diện không ngừng mở rộng, Nhân tộc bày ra lưới cũng bị tách ra mở, tiến vào cực kỳ hỗn loạn cục diện.

Hơn nữa một ít thể hình to lớn động vật biển, công kích bên dưới địch ta không phân, vô cùng dễ dàng ngộ thương đến người mình. Vì lẽ đó chiến trường một khuếch trương lại khuếch trương, đã kéo dài mấy ngàn dặm rộng.

Dương Thanh Huyền cầm trong tay Nam Minh Ly Hỏa Kiếm, dùng thân pháp quái dị qua lại ở trên chiến trường, cũng không cùng Hải tộc chính diện giao chiến, chỉ là không ngừng đánh lén, hầu như mỗi một kiếm hạ xuống, đều phải thu gặt một tên Hải tộc tính mạng.

Trà Hiền Giả ánh mắt từ trên thân Không Du di chuyển, rơi trên người Dương Thanh Huyền, nghiến răng nghiến lợi, hắn triển khai Truyện Âm Thuật, lạnh giọng nói: “A Khắc, ngươi đi giết cái kia Nhân tộc!”

Dương Thanh Huyền bị Trà Hiền Giả ánh mắt một nhìn chăm chú, nhất thời như mang ở lưng, như là ở trong rừng rậm bị mãnh thú nhìn chăm chú vào giống như vậy, để động tác của hắn hơi ngưng lại, lập tức cảnh giác vạn phần. Đồng thời cảm nhận được một luồng cực mạnh sát khí đang nhanh chóng tới gần hắn!

“Xì!”

Không trung lệ mang lóe lên, Dương Thanh Huyền chỗ đứng, đã bị chém thành hai đoạn. Dương Thanh Huyền bằng vào bén nhạy thấy rõ tránh thoát một đòn, đầy mặt ngưng trọng hướng về công kích kia phương hướng nhìn tới.

“Lại tránh thoát, chẳng trách Bối Đa đều không phải là đối thủ của ngươi. Hừ, ta Hải tộc không người, không thể làm gì khác hơn là để ta tự mình tới thu thập ngươi!”

A Khắc thân ảnh từ trong hư không đi ra, một mặt lửa giận cùng sát khí.

Không Du nhíu mày lại, ngón tay hắn nhỏ nhẹ nhảy lên một cái, đem xao động chân nguyên theo đè xuống, tương tự truyền âm cho Giải Ngọc, cấp bách nói: “Cứu Dương Thanh Huyền!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1022: Địa Tướng Hậu Kỳ, Khác Nhau Một Trời Một Vực

Giải Ngọc đang bị vài tên Hải tộc vây công, nghe được mệnh lệnh sau, vội vàng giết ra một con đường đến, hướng về Dương Thanh Huyền dựa vào đi qua.

A Khắc nghễ mắt thấy đến Giải Ngọc, ánh mắt nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, cười lạnh nói: “Hôm nay không ai cứu ngươi!”

Hắn giơ tay vung lên, chói mắt lôi quang từ lòng bàn tay phun ra ngoài, ở trên không bên trong hóa thành một toà Lôi Trận, liền đem Giải Ngọc bọc lại.

A Khắc khinh miệt xoay tay ép một chút, Lôi Trận “Ầm ầm ầm” hạ xuống, như cối xay giống như vậy, nghiền nát hư không.

Giải Ngọc kinh hãi, tay trái bấm một cái kiếm quyết, sức mạnh toàn thân hội tụ ở kiếm thép bên trong, nhún người lóe lên, liền hướng cái kia Lôi Trận bổ tới.

“Ầm ầm!”

Một đòn toàn lực hạ, đem Lôi Trận phá mở một cái chỗ hổng, liền không nghĩ ngợi nhiều được, liều mạng đem ánh kiếm chém vào cái kia chỗ hổng bên trong, đem xé ra. Nhân lúc trận thế hoàn toàn hạ xuống trước, phi độn đi ra ngoài.

“Ầm ầm!”

A Khắc Lôi Trận ở trên không bên trong tản ra, liền hướng bốn phía nổ ra, bất kể là nhân tộc hay là Hải tộc, tảng lớn bị cuốn vào bên trong, trực tiếp oanh đạo tiêu tan ngã xuống.

Giải Ngọc tuy rằng tránh được một kiếp, nhưng cũng bị lan đến gần, ở ngàn trượng ở ngoài phun ra một ngụm máu đến, sắc mặt hết sức trắng xám.

Chung quanh võ giả tất cả đều ngạc nhiên, “Rầm” một hồi liền lan ra một mảnh ngàn trượng khu vực chân không, chỉ còn dư lại A Khắc cùng Dương Thanh Huyền ở bên trong, cũng không ai dám áp vào đi, miễn cho bị vạ lây người vô tội.

Dương Thanh Huyền một mặt cay đắng, hắn cũng muốn trốn, nhưng bất đắc dĩ bị A Khắc khí tức khóa chặt, chỉ cần mình hơi động, tất nhiên chính là lôi đình vạn cân công đánh rớt xuống.

Giải Ngọc cũng phát hiện điểm ấy, đầy mắt sợ hãi, nếu không có A Khắc phân tâm trấn áp Dương Thanh Huyền, vừa nãy một kích kia hạ, chính mình sợ là đã thông báo.

Hắn chật vật phun ra hai chữ đến, “Đạo cảnh!” Sắc mặt có chút tuyệt vọng.

Không Du hoàn toàn biến sắc, cánh tay run một cái, tựa hồ nghĩ ra tay, nhưng nháy mắt liền cảm nhận được Trà Hiền Giả khí tức đè xuống, trên mặt một trận giãy dụa, lúc này mới kìm ở nội tâm rung động.

Trà Hiền Giả đã lâu lộ ra nụ cười, nói: “A Khắc không phải đạo thân, còn kém một đường. Nhưng! Cái này đã đủ rồi. Ở không có Đạo cảnh đạo thân tham dự trong chiến đấu, nửa bước đạo thân có thể thuấn sát tất cả, trở thành cuộc chiến đấu này trí thắng then chốt sức mạnh!”

Không Du liếc mắt nhìn lan tràn vạn dặm hạo đại chiến trường, sắc mặt lành lạnh, nói: “Nửa bước đạo thân không phải là đạo thân, muốn trái phải khổng lồ như vậy chiến đấu, có chút si nhân nằm mơ.”

Trà Hiền Giả cười lạnh một tiếng, nói: “Vậy ngươi hãy mở mắt to ra mà xem nhìn, rốt cuộc là có phải hay không nằm mơ đi.” Hắn hạ lệnh: “A Khắc, giết!”

Không Du con ngươi đột nhiên co, nội tâm cực độ giãy dụa. Như là không tự mình ra tay, Dương Thanh Huyền sợ là chết chắc. Có thể nếu là mình vừa ra tay, Trà Hiền Giả cũng tất nhiên ra tay, có thể không cứu Dương Thanh Huyền còn khó nói, hơn nữa để trận chiến này lâm vào càng thêm không lường được kết cục.

Trong đầu hắn đột nhiên xẹt qua “Sát nhân thành nhân” bốn chữ, là trước khi lên đường mình nói qua, cái kia bất an tâm nhất thời bình tĩnh lại, bỏ qua xuất thủ ý nghĩ.

Trận này lớn chiến đấu lớn bên trong, ai cũng không nắm chắc có thể sống sót. Dương Thanh Huyền là, hắn Không Du cũng là. Tất cả mọi người mục tiêu chỉ có một, đó chính là hoàn thành nhiệm vụ, phá hủy to lớn bình phong!

Trà Hiền Giả bắt được Không Du biểu tình biến hóa, không khỏi khóe miệng vung lên cười gằn.

“Xem ra ngươi đã bị bỏ qua a.”

A Khắc liếm một cái môi lưỡi, liền từng bước một hướng về Dương Thanh Huyền đi đến, cười gằn nói: “Ngươi mới vừa hành động, thật khiến cho người ta chán ghét đây, ta ở muốn làm sao dằn vặt ngươi, mới có thể cho ngươi bị chết thảm nhất. Liền không biết, chính ngươi có thể có ý tưởng gì hay, có thể để ta tham khảo một chút?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Có, tỷ như bắt ngươi khuôn mặt này sượt đến ta đáy giày tới, ta biết rất thống khổ rất khó vượt qua, ngươi có thể thử xem."

"Ha ha, quả nhiên là chết không hết tội người, ta trước tiên bác da của ngươi nói sau đi!"

A Khắc trên mặt giận dữ, liền muốn xông lên, nhưng thân thể vừa động, liền dừng một cái, dừng lại không tiến lên. Trong mắt hắn lộ ra kinh ngạc, Dương Thanh Huyền ở hắn khí tức khóa chặt hạ, trên người sức mạnh ở không ngừng kéo lên, đi lên bạo trùng.

Tuy rằng toàn bộ chiến trường hạo nhiên lớn mạnh, hầu như tất cả mọi người giết không thể tách rời ra, biển trời trong đó chính là một bức to lớn Tu La tràng, nhưng vẫn là có không ít người ánh mắt, hội tụ tụ trong này ngàn trượng chân không phạm vi.

Tất cả mọi người cảm giác kinh ngạc, Dương Thanh Huyền bộ dạng cực kỳ giống ở mạnh mẽ đột phá.

Trên mặt bọn họ đều lộ ra thần sắc quái dị đến, coi như đột phá đến Thái Thiên Vị trung kỳ thì lại làm sao? Cùng Thiên Tướng đỉnh cao kém không phải một chút, căn bản không hề thủ thắng hi vọng.

"Lẽ nào hắn nghĩ trước khi chết cảm thụ một chút Thái Thiên Vị trung kỳ sức mạnh?"

Không ít người trong đầu xẹt qua cái này ý nghĩ, tuy rằng cảm thấy vô căn cứ, nhưng là duy nhất giải thích hợp lý. Dù sao võ tu cả đời, đều là ở hướng về cảnh giới càng cao hơn bước vào.

A Khắc kinh ngạc nói: "Nguyên lực gợn sóng? Lại là pháp thể song tu, chẳng trách sức chiến đấu tăng mạnh, có thể dễ dàng bóp nát Bối Đa."

"Ầm!" Dương Thanh Huyền trên người nguyên lực tuôn ra bên dưới, xé rách cảnh giới bình cảnh, xông thẳng đến Địa Tướng trung kỳ.

Khóe miệng hắn tràn ra máu tươi, mạnh mẽ đột phá trực tiếp dẫn đến thân thể bị thương, giờ khắc này nguyên lực đang nhanh chóng chữa trị thân thể.

“Kéo gần một tầng.” Dương Thanh Huyền lau lau máu tươi trên khóe miệng, hắc tiếng cười nói.

A Khắc nhíu mày lại, cười lạnh nói: “Này thì có ích lợi gì? Con kiến leo lên cây, cũng chỉ là trên cây con kiến, với tới trên bầu trời bay lượn hùng ưng sao?”

Dương Thanh Huyền không đáp, chờ thân thể chữa trị một ít, biến thân hoang thân thể, huyệt vị ở trong người phát sinh thay đổi thật lớn, toàn bộ nguyên lực vận chuyển con đường cũng phải biến đổi.

Địa Tướng trung kỳ cảnh giới, lần thứ hai đi lên vượt qua, thẳng tới Địa Tướng hậu kỳ!

“Lại gần một tầng.” Dương Thanh Huyền trong đôi mắt bắn ra kỳ dị hào quang, khuôn mặt rõ ràng phát sinh ra biến hóa.

“Cái gì?!” Không chỉ có A Khắc lấy làm kinh hãi, hết thảy ánh mắt tập trung ở trên chiến trường võ giả, toàn bộ đều thất kinh.

Nếu nói là lúc trước mạnh mẽ đột phá, tất cả mọi người có thể lý giải, nhưng giờ khắc này đột nhiên lại tăng lên một tầng cảnh giới, liền hoàn toàn vượt ra khỏi tất cả mọi người nhận thức.

Liền ngay cả Không Du cùng Trà Hiền Giả, cũng là cả kinh trợn mắt ngoác mồm.

Bất quá hai người vẻ mặt rất nhanh thì có tuyệt nhiên biến hoá khác, Không Du trong mắt loé ra vẻ kinh dị, tựa hồ dấy lên một tia hi vọng, mà Trà Hiền Giả nhưng là âm trầm lợi hại, mơ hồ cảm thấy có chút không ổn.

Hoang tộc thân thể, ở bách tộc bên trong đều là nhân vật cường đại dị thường.

Thánh thể có tam cảnh: Thực tướng, Địa Tướng cùng Thiên Tướng. Nhưng Hoang tộc ở Thánh thể cảnh nội, còn có một vượt xa Thiên Tướng tột cùng cảnh giới, tên là: Thần Hoang cổ tinh Thánh thể.

Vì lẽ đó Dương Thanh Huyền biến thân hoang thân thể thời điểm, Nhục Thân cảnh giới có thể tự đi đi lên tăng lên một tầng. Như là hắn có thể tu luyện tới Thiên Tướng tột cùng, liền có thể lấy trực tiếp bước vào Thần Hoang cổ tinh Thánh thể, cùng đạo thân chống đỡ được.

A Khắc khuôn mặt trở nên dữ tợn, lạnh giọng nói: “Lại gần một tầng thì lại làm sao? Dù cho lại gần một tầng, cũng bất quá là ở Địa Tướng trong cảnh giới giãy dụa, theo ta nhưng là khác nhau một trời một vực a!”

Hắn lúc này vọt tới.

Dương Thanh Huyền biến thân dưới cái nhìn của hắn tuy a4lVUUZ rằng kỳ quái, nhưng cũng bất quá là một khúc nhạc dạo ngắn mà thôi. Thậm chí giết Dương Thanh Huyền đều chỉ là một khúc nhạc dạo ngắn. Ngăn được toàn bộ chiến trường thế cuộc, mới là sứ mạng của hắn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1023: Gian Nan Một Trận Chiến

Dương Thanh Huyền nín hơi, hai tay nhanh chóng kết ấn, hóa ra Lục Dương Chưởng, cuồng kích đi.

A Khắc mang đến cho hắn một cảm giác, giống như là một ngọn núi chạy như bay tới, không dám bất cẩn.

Một chưởng này bên dưới ẩn chứa hắn mười phần công lực, Địa Tướng hậu kỳ toàn bộ lực lượng, đồng thời Xích Diễm hóa thành Liệt Dương ở ngoài, có một vòng tử hỏa. Hai loại hỏa diễm phân biệt rõ ràng, cũng vậy không dung, nhưng cũng hòa hài chồng chất lên nhau.

A Khắc con ngươi co rụt lại, trái tim đột nhiên co giật một hồi, này để hắn rất là khiếp sợ.

Coi như là một trăm cái Địa Tướng hậu kỳ võ giả, không có khả năng giết hắn, nhưng Dương Thanh Huyền chưởng pháp hạ, nhưng ẩn chứa để hắn tâm quý sức mạnh, võ giả bản năng trực giác để hắn cảm nhận được dị thường nguy hiểm.

“Sấm nổ!”

A Khắc chắp hai tay, một mảnh lôi quang liền từ lòng bàn tay đẩy ra, tiến lên đón đáng sợ kia Liệt Dương.

Nguyên bản hắn chỉ muốn dựa vào sức mạnh liền xé rách Dương Thanh Huyền, nhưng giờ khắc này nhưng trực tiếp vận dụng hệ sét thần thông.

Ở Hải tộc bên trong, có thể khống chế sét, hệ “Hỏa” nguyên tố võ giả cực kỳ ít ỏi, cũng so với phổ thông Hải tộc lợi hại hơn mấy phần.

“Ầm ầm!”

Sấm sét đánh trên Liệt Dương, trực tiếp đem nổ nát tan. Lôi đình thế đi không giảm, như là từng đạo từng đạo màu xanh nhạt rồng, qua lại ở trên không bên trong, đem Dương Thanh Huyền hoàn toàn bao phủ.

Trà Hiền Giả tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ sự lo lắng của chính mình hoàn toàn là lo ngại, hai người cách biệt một cái nhiều đại cảnh giới, nhất lực phá vạn pháp, đối phương căn bản không có lật bàn khả năng. Hắn cười lạnh liếc mắt một cái Không Du, gặp Không Du sắc mặt hết sức khó coi, không khỏi lộ ra hội ý ý cười.

Dương Thanh Huyền hai tay ở trước người vẽ vòng, một mảnh hoang khí tản ra, cái kia chút điên cuồng tập kích mà đến lôi đình bỗng nhiên trở nên vô cùng chậm, như là bị thu lấy giống như vậy, cuối cùng ngừng lại.

A Khắc kinh sợ, nói: “Ngươi cũng biết ngự lôi?” Hắn sầm mặt lại, trong tay quyết ấn biến đổi, quát lên: “Chết!”

“Ầm! Ầm!”

Cái kia một số người bị Dương Thanh Huyền khống ở sấm sét, từng đạo từng đạo ở trên không bên trong nổ ra, hình thành lôi quang cũng vậy chồng chất, giống sóng biển như thế xung kích.

Dương Thanh Huyền rên lên một tiếng, máu tươi liền xông lên yết hầu, không nghĩ ngợi nhiều được, vội vàng lắc mình liền bay trốn đi.

“Ầm ầm!”

Không gian vừa mới chuyển hóa một hồi, hắn vị trí tại chỗ đã bị lôi quang lan đến gần, nổ thành mảnh vỡ.

“Phốc!” Ngàn trượng ở ngoài, Dương Thanh Huyền bóng người lánh hiện ra, liền đột nhiên phun ra một ngụm máu lớn.

Lục Dương Chưởng bị kích phá, cùng với sét có thể lan đến, để hắn trực tiếp liền bị thương.

Dương Thanh Huyền nắm lấy một thanh đan dược, cũng không thèm nhìn tới liền nhét vào trong miệng nuốt vào, đem thương thế ngăn chặn.

“Dĩ nhiên tránh thoát?” Trà Hiền Giả nội tâm kinh sợ, cái kia loại cảm giác xấu lại dâng lên trong lòng.

“Tiểu tử này đến cùng là chuyện gì xảy ra? Coi như là Địa Tướng hậu kỳ, cũng tuyệt đối không thể gánh vác được A Khắc một đòn, đồng thời né tránh đi qua. Hơn nữa ta nội tâm loại bất an này, đến cùng là chuyện gì xảy ra? Coi như hắn tránh thoát một đòn, cũng kiên quyết tránh không khỏi đòn thứ hai, tại sao ta biết có loại này không rõ bất an, đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Trà Hiền Giả có chút hãi hùng khiếp vía, tu luyện đến hắn cái trình độ này, chắc chắn sẽ không vô duyên vô cố xuất hiện không tốt dấu hiệu.

“Vùng vẫy giãy chết!”

A Khắc dưới tức giận, bóng người loáng một cái, chỉ thấy không trung có sấm sét xuyên qua, liền xuất hiện ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, bổ ngang một chưởng gọt đi xuống.

Dương Thanh Huyền tay phải hóa thành vuốt rồng, trói ngược lại A Khắc cổ tay.

“Ầm!”

A Khắc trên cánh tay của, truyền đến cực mạnh sấm sét cùng nguyên lực, đem Dương Thanh Huyền tay một hồi đánh bay.

Dương Thanh Huyền nhân cơ hội lui bảy, tám bước, kéo mở cùng A aD7dylw Khắc trong đó khoảng cách.

Thời khắc này chiến đấu thay đổi trong nháy mắt, hơn nữa cực kỳ nguy hiểm, bất kỳ sơ ý một chút, tiếp theo đưa tới ngã xuống.

Giữ một khoảng cách có thể tăng lên tính an toàn.

A Khắc nghiêng người mà lên, nhanh như thiểm điện, lại là một chưởng tước đi qua.

Toàn bộ không gian trực tiếp bị chém thành hai nửa, cảnh tượng trước mắt trên dưới sai mở di động.

Dương Thanh Huyền một bước Chỉ Xích Thiên Nhai, dù chưa bỏ chạy thiên nhai, nhưng cũng nguy hiểm tránh thoát này chém một cái. Cũng không bỏ mất thời cơ một kiếm đâm tới.

A Khắc vừa kinh vừa sợ, đối phương đến bây giờ còn không chết, cũng đã để hắn tức giận rồi, lại còn dám phản kích, trực tiếp đưa tay hướng về cái kia Nam Minh Ly Hỏa Kiếm chộp tới.

“Oành!”

Trên thân kiếm hỏa diễm lóe lên, bị A Khắc nguyên lực đánh tan.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy trên thân kiếm sức mạnh trôi qua cực nhanh, bị A Khắc lòng bàn tay nguyên lực ngăn trở, khó tiến thêm nữa nửa phần. Liền ngay cả bên trong kiếm Kỳ Lân, cũng nhận được áp chế, phát sinh rít gào trầm trầm.

“Bọ ngựa đấu xe!”

A Khắc cười lạnh một tiếng, năm ngón tay vồ lấy, Nam Minh Ly Hỏa Kiếm “Ầm” một tiếng run rẩy, trực tiếp ở trên không bên trong bị đánh nát.

A Khắc thuận thế mà lên, một chưởng đánh vào Dương Thanh Huyền lồng ngực.

“Oành!”

Dương Thanh Huyền cả thân bị nổ ra, nhưng cũng không có một giọt máu, trồng liền vụ hạ thân đồng thời, hóa thành vô số bão cát.

“Thân hóa nguyên tố?” A Khắc sầm mặt lại, quát lên: “Thủ đoạn nhiều hơn nữa, cũng cuối cùng là giun dế!”

“Sấm vang chớp giật!”

A Khắc đôi tay vồ một cái, tảng lớn sấm sét phóng ra, hướng về cái kia đầy trời bão cát đánh tới.

Hai cỗ nguyên tố gặp gỡ, đầy trời đất cát bị điện quang đánh nát bấy.

A Khắc phía sau đột nhiên xuất hiện một bóng người, Giải Ngọc cầm trong tay kiếm thép, lặng yên đâm tới.

“Giun dế, ngươi cho rằng xích tới gần ta không có phát hiện sao?”

A Khắc cười lạnh một tiếng, xoay tay lại chính là một chưởng, vỗ vào cái kia kiếm thép trên, đem đánh bay, sau đó thuận thế lại ra một chưởng, đánh trên người Giải Ngọc.

“Ầm!”

Giải Ngọc bộ ngực xương sườn nát hết, phun ra một ngụm máu đến, liền ngã vào trong biển rộng.

Hắn vẫn luôn trốn ở phụ cận tìm cơ hội, nhưng không nghĩ tới vẫn là chênh lệch to lớn, thậm chí ngay cả đánh lén đều đỡ không được đối phương một chiêu.

Hắn ở hôn mê trước, hoảng sợ không cách nào truyền lời, nguyên lai Dương Thanh Huyền một mực cùng đáng sợ như vậy đối thủ chiến đấu.

Nếu không có tự mình ra tay, căn bản là không có cách lĩnh hội A Khắc đáng sợ.

Nhưng bất quá là ngắn ngủi ý nghĩ, hắn liền triệt để mất đi tri giác, rơi vào biển rộng.

A Khắc quay đầu lại, con ngươi bỗng nhiên co rụt lại, ngay ở hắn ra tay đối phó giải ngọc nháy mắt, phía trước khoảng trăm trượng địa phương, ngưng tụ ra một cái màu vàng thổ cầu, đường kính ở khoảng ba trượng. Nhưng đầy trời đích thổ nguyên tố còn đang không ngừng hội tụ tới, bám vào tiểu cầu trên người, không ngừng lớn mạnh.

“Ah, thân hóa nguyên tố xác thực lợi hại, nhưng tiếc là, ngươi tu luyện là nguyên tố hệ” đất “, ở này đại trên biển, hoàn toàn là bị áp chế a.”

A Khắc khóe miệng vung lên cười gằn, từng bước một đi lên phía trước, châm chọc nói: “Ta không phải không thừa nhận, ngươi đã làm rất khá. Loại trình độ này tu vi, có thể ở trong tay ta sống đến bây giờ, nhất định chính là kỳ tích. Nhưng xiếc cuối cùng là muốn kết thúc.”

Hắn không cố kỵ đi tới cái kia thổ cầu trước mặt, đem bàn tay phải đặt ở mặt trên, sau đó năm ngón tay vồ lấy.

“Oành!”

Toàn bộ thổ cầu một hồi nổ tung mở, mạnh mẽ nguyên tố hệ “đất” hóa thành Tinh hoàn khuếch tán, chấn động trên người hắn.

A Khắc con ngươi co rụt lại, trái tim đột nhiên co quắp hạ.

Này hệ “Thổ” Tinh hoàn tự nhiên không đả thương được hắn, giống như là gió nhẹ thổi qua tựa như. Nhưng này phá toái thổ cầu bên trong, lại không có Dương Thanh Huyền thân ảnh, mà một luồng hơi thở hết sức nguy hiểm ở phía sau xuất hiện!

Dương Thanh Huyền thanh âm lạnh như băng truyền vào A Khắc trong tai, giống như là tuyên án tử hình giống như vậy, không có bất kỳ tình cảm, “Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1024: Lưỡng Bại Câu Thương, Kỳ Diệu Địa Phương

A Khắc cả người run lên, dĩ nhiên cảm thấy tay chân lạnh lẽo, này năm chữ lọt vào tai thời khắc, cả người như rơi vào hầm băng.

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền cầm trong tay chiến kích, chém ngang hạ xuống.

Toàn bộ thiên địa đều tĩnh lặng lại, chỉ còn dư lại này một kích quỹ tích, ở trên không bên trong xẹt qua.

Tất cả mọi người thấy rõ ràng, nội tâm xẹt qua một loại cảm giác quái dị, thật giống đòn đánh này cũng không thế nào lợi hại, nhưng Dương Thanh Huyền cùng A Khắc sắc mặt, nhưng là cực độ khuếch đại.

Vũ Ảnh đột nhiên che miệng, hai con ngươi trợn lên to lớn, nội tâm một thanh âm kịch liệt vang vọng: Chiến kích ngày khư!

Nàng tuy rằng không thấy Dương Thanh Huyền lấy Thiên Khư Chiến Kích, nhưng đối với Dương Thanh Huyền thần thông có nhiều giải, giờ khắc này vừa thấy này chiến kích xuất hiện, còn có cái kia loại quỷ thần khó lường kích pháp, liền biết cái này nhất định là chiến kích ngày khư.

“Không!”

Này tĩnh mật trong thiên địa, A Khắc thanh âm hoảng sợ đâm thủng trời cao, chỉ thấy hắn cả người chấn động, trong cơ thể tuôn ra từng mảng từng mảng xương đầu, hóa thành một chiếc bạch cốt áo giáp, đồng thời hai tay nắm chặt, sấm sét hóa thành chiến đao, đón đánh mà lên.

"Ầm ầm!"

Hai cái binh khí đụng vào nhau, bùng nổ ra mãnh liệt hào quang, liền ngay cả Trà Hiền Giả cùng Không Du cái trình độ này cường giả, cũng không nhịn được hơi chớp mắt, không cách nào nhìn thẳng.

Nổ kịch liệt từ không trung đãng mở, đem Dương Thanh Huyền cùng A Khắc thân thể hoàn toàn nuốt chửng.

Cường đại hào quang bên trong, Dương Thanh Huyền trong tay Tinh Giới lóe lên, Cổ Hạt tái hiện ra, dùng dài đuôi đem Dương Thanh Huyền thân thể cuốn lên, độn vào trong biển.

Chịu đến kinh khủng này một kích ảnh hưởng, toàn bộ mặt biển đều bị bốc hơi lên rơi hơn nửa.

Cổ Hạt trực tiếp lẻn vào đáy biển bùn cát bên trong, chui vào hơn trăm trượng xa, lúc này mới dừng lại, mở ra một cái đơn giản không gian.

Dương Thanh Huyền sử dụng tới Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu sau, không chỉ có sức mạnh của chính mình bị quất ra không, thân là Tinh Túc Cổ Hạt, cũng liền mang bị rút sạch hơn nửa sức mạnh.

Giờ khắc này Thiên Khư Chiến Kích về tới Dương Thanh Huyền trong cánh tay phải, nhưng hắn cả người lâm vào thoát lực hôn mê.

...

Biển trời bên trên, một kích này lan đến, làm cho toàn bộ kéo dài vạn dặm chiến đấu đều yên tĩnh một sát, sau đó lại mênh mông cuồn cuộn bắt đầu chém giết.

Trên bầu trời xuất hiện mấy ngàn trượng hải vực khu vực chân không, bị sức mạnh trực tiếp lan đến gần hai tộc võ giả, đều biến thành tro bụi.

Không Du cả người chấn động, hắn định nhãn mong trời cao, đã không thấy Dương Thanh Huyền thân ảnh, chỉ còn dư lại A Khắc một người đứng cô đơn ở trên bầu trời, nhưng cũng lệch vị trí ngàn trượng xa.

A Khắc trên người cốt giáp toàn bộ nát tan, da dẻ mở ra từng đạo từng đạo sâu đậm lỗ hổng, thẳng vào bắp thịt cốt tủy.

Hắn thân thể nhẹ nhàng hơi động, liền xé rách toàn thân miệng vết thương, đau khó có thể chịu đựng. Cả người ngoại trừ kịch liệt run cầm cập ở ngoài, còn ho khan lợi hại, mỗi một lần đều phun ra ngụm máu lớn, rất nhanh là được một người toàn máu.

Vũ Ảnh cả người run rẩy, hai tay che miệng lại, đại viên nước mắt lăn xuống.

Thần trí của nàng ở biển trời cùng đáy biển trong đó điên cuồng đảo qua, đều không thể phát hiện Dương Thanh Huyền tung tích, ở đáng sợ như vậy một đòn hạ, chạy ra sinh thiên độ khả thi nhỏ bé không đáng kể.

Nước mắt rất nhanh mơ hồ tầm mắt của nàng.

Không Du ánh mắt càng ngày càng lạnh giá, nhìn chằm chằm cái kia run lẩy bẩy A Khắc, sát khí bay lên trời.

Trà Hiền Giả quát lên: “Dừng tay!”

Hắn bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở A Khắc phía trước, một chưởng thuận thế đánh ra.

“Oành” một tiếng, không gian rung động, đem Không Du âm thầm ra tay một chiêu cản lại.

Hai người ở trên không bên trong lạnh lùng giằng co một trận, Trà Hiền Giả lúc này mới đỡ A Khắc, bay trở lại Mặc Tinh Đảo trên.

Tuy rằng A Khắc thắng, Dương Thanh Huyền hơn nửa tan xương nát thịt, nhưng Trà Hiền Giả sắc mặt không một chút nào đẹp đẽ.

Bởi vì đánh giết Dương Thanh Huyền căn bản là không có có liệt ra tại trong kế hoạch, chỉ là một khúc nhạc dạo ngắn mà thôi. A Khắc nhiệm vụ là muốn quét ngang chiến trường, ngăn được thắng bại. Nhưng bây giờ cái này khúc nhạc dạo ngắn liền đem A Khắc phế bỏ, toàn bộ chiến cuộc trở nên xa không cũng biết.

Không Du sắc mặt âm trầm lợi hại, nhìn chằm chằm này thật lớn chiến trường, trong thời gian ngắn cũng không phân được thắng bại.

Vũ Ảnh càng là nhắm mắt lại, hai tay nắm chặt, nhưng vẫn như cũ không cầm được nước mắt chảy đầm đìa.

Trăm trượng sâu đáy biển bùn cát bên trong, Cổ Hạt bố trí tầng tiếp theo nhàn nhạt kết giới, đem không gian bí mật lên, miễn cho bị cường giả phát hiện. Sau đó sẽ không ngừng dùng cái kìm hóa ra các loại phù văn, đánh vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Cổ Hạt thi triển ra là một loại cực kỳ phiền phức cổ xưa phương pháp chữa thương, đối với người sử dụng bản thân tiêu hao thể năng rất lớn.

Đánh ra hơn trăm bùa văn sau, Cổ Hạt tốc độ liền bắt đầu rõ ràng trở nên chậm.

Mãi đến tận cái cuối cùng phù văn hoàn thành, Cổ Hạt mới mệt mỏi cúi hạ cái kìm, hóa thành lưu quang trở lại Tinh Giới bên trong.

Giờ khắc này Dương Thanh Huyền quanh thân huyệt vị trên, đều in một đạo màu đỏ phù văn, cuồn cuộn không ngừng cung cấp nguyên lực, để sức mạnh ở trong người tự phát vận chuyển, thì tương đương với một người đang ngồi xếp bằng tu luyện.

đọc truyện cùng http://truye n cuatui.net/

Chỉ có điều loại này vận chuyển là bị động. Hơn nữa Cổ Hạt đánh ra phù văn lực lượng có hạn, một khi hao tổn không, vận chuyển cũng là sẽ đình trệ hạ xuống.

Nhưng Dương Thanh Huyền tu luyện Thanh Dương Võ Kinh vô cùng thần diệu, cũng sẽ xuất hiện loại này bị động tự vận chuyển tình huống. Cổ Hạt cũng là muốn thử một chút, đem cái kia Võ Kinh lực lượng kích thích ra, bằng không lấy Dương Thanh Huyền thời khắc này trạng thái hôn mê, sợ là phải ngủ say cái một năm nửa năm mới có thể thức tỉnh.

Ngay ở Dương Thanh Huyền nguyên lực trong cơ thể tự vận chuyển thời gian, Cổ Hạt bố trí không gian trên vách, thỉnh thoảng bốc lên thật nhỏ tán tỉnh, bám vào không gian trên vách, đồng thời xuyên xuyên thấu vào, hóa thành một tia cực nhỏ linh khí, tản vào không trung.

Rất nhanh, tỉ mỉ ngâm nước càng ngày càng nhiều, không gian bên trong linh khí trở nên cực kỳ nồng nặc.

Dương Thanh Huyền nguyên lực trong cơ thể vận chuyển, rất nhanh liền cùng không gian bên trong linh khí nổi lên phản ứng, mỗi một tế bào đều đang phun ra nuốt vào linh khí, đem trọc khí đứng hàng ra bên trong thân thể.

Dần dần, giống như là có một cái Thanh Long ngủ đông ở bầu trời, cùng Dương Thanh Huyền cộng phun ra nuốt vào, cùng vận mệnh.

Cổ Hạt lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, thân là Tinh Túc một trong, có thể cảm ứng rõ ràng đến Võ Kinh lực lượng bắt đầu vận chuyển. Chỉ cần tiếp tục kéo dài, không bao lâu nữa Dương Thanh Huyền là có thể tỉnh lại.

Không ra Cổ Hạt dự liệu, Dương Thanh Huyền chỉ là bị quá độ hút hết tinh khí thần, thêm vào ngày khư phản phệ, lúc này mới lâm vào hôn mê.

Hiện tại có đại lượng linh khí bổ sung, rất nhanh liền từ trong hôn mê tỉnh lại, chính mình ngồi xếp bằng bấm quyết, bắt đầu chủ động thổ nạp tu luyện.

Cái kia linh khí càng là như điên rồng giống như, lượn quanh ở Dương Thanh Huyền quanh thân, thậm chí có mạnh mẽ rót vào người xu thế.

Không biết qua bao lâu, Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy tinh khí thần đã đạt đến chật ních, hắn liên tiếp biến hóa mấy cái quyết ấn, trực tiếp đem Nhục Thân cảnh giới vững chắc ở Địa Tướng trung kỳ, luyện khí cảnh cũng bước vào Thái Thiên Vị trung kỳ.

Dương Thanh Huyền mở hai mắt ra, quét một vòng tứ phương, lại cùng Cổ Hạt ngắn ngủi trao đổi hạ, giờ mới hiểu được trước mặt tình cảnh.

Bất quá hắn cũng không gấp đi ra ngoài, mà là lộ ra thần sắc cổ quái, tự nói: “Theo lý loại thương thế này, không có mấy tháng điều dưỡng là không có khả năng khỏi hẳn. Nhưng nơi này linh khí nhưng cao đáng sợ, thậm chí còn cách xa ở linh tuyền trên, chẳng lẽ nơi này vừa vặn đặt ở Mặc Tinh Đảo năng lượng trận tự trên?”

Cái này ý nghĩ đồng thời, Dương Thanh Huyền hai mắt xẹt qua tinh mang, còn có từng tia từng tia hàn ý ở trong mắt hiện ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1025: Năng Lượng Trận Tuyến, Lẻn Vào Mặc Tinh Đảo

Hắn cẩn thận quan sát không gian trên vách bọt khí, quả nhiên là từ một phương hướng tới được. Bên trái bọt khí dày đặc trình độ hơn xa phía bên phải.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, đem không gian vách tường triệt hồi, sau đó theo năng lượng hướng chảy, dưới đáy biển địa tầng lặn trong nước.

Đi không bao lâu, liền gặp phải cường đại kinh người dòng năng lượng, giống như là đi ngược dòng nước, mỗi một bước đều hết sức gian nan. Nhưng cùng lúc cũng là một loại cực kỳ khó được tu luyện, to lớn thể năng hao tổn, nháy mắt thì có năng lượng khổng lồ bổ sung, gia tốc thân thể tự mình tuần hoàn.

Mặc Tinh Đảo trên, đại nhà trệt bên trong, một tên ông lão áo xám đột nhiên mở mắt ra, “Ồ” một tiếng, nhìn chăm chú lên trước mắt trận pháp danh sách.

Ở phức tạp trận pháp kết cấu bên trong, năng lượng màu xanh theo trận tuyến khuếch tán, như là một bức thật lớn hải lưu đồ. Ở trong đó một cái đầu mối chính trên, năng lượng tuyến phát sinh nhỏ nhẹ phồng lên, như là bị ngăn chặn.

“Hẳn là con nào không có mắt động vật biển tiềm nhập đi vào.” Bên cạnh một tên Hải tộc ông lão nhìn chăm chú một chút, lúc này phán đoán.

Ông lão áo xám im lặng không lên tiếng, nhìn chằm chằm cái kia năng lượng tuyến, phồng lên địa phương đang thong thả tiến lên, hai hàng lông mày của hắn nhíu thành “Xuyên” chữ, trầm giọng nói: “Thật giống có chút không đúng.”

Chung quanh ông lão đều nhìn lại.

Lúc trước người lão giả kia nói rằng: “Hẳn là một đầu lợi hại động vật biển, chiếm được thuỷ tinh nâu năng lượng chỗ tốt, vì lẽ đó được voi đòi tiên, theo năng lượng ngọn nguồn lặn trong nước.”

Ông lão áo xám nói: “Nếu là ở bình thường cũng cho qua, nhưng giờ khắc này nguy cấp tồn vong, cắt không thể bất cẩn. Khế Phu, ngươi mang hai tên chiến sĩ đi xuống xem một chút.”

“Vâng.” Một ông già đứng lên, lúc này xoay người đi.

…

Dương Thanh Huyền cũng không biết mình đã bị phát giác, còn đang năng lượng trên trận tuyến chầm chậm tiến lên. Nếu không có thời kỳ không bình thường, hắn thật muốn ở chỗ này chờ hơn một năm rưỡi nữa, sợ là trực tiếp đã đột phá đến Đạo cảnh.

Hắn thậm chí sinh ra một tên kỳ quái ý nghĩ, “Mình có thể hay không đem này Mặc Tinh Đảo mang đi?”

“Ta nhìn có thể được! Chỉ cần ngươi có thực lực này ăn được, này thuỷ tinh nâu bên trong linh khí, liền ngay cả ta cũng có thể hấp thu, nếu như có thể trường kỳ nuốt chửng thuỷ tinh nâu, ta rất nhanh là có thể khôi phục lại Đế Thiên vị đỉnh cao, sau đó bước vào đạo thân.” Cổ Hạt nghe xong ý nghĩ của hắn sau, cũng nổ lớn động lòng.

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, truyền âm nói: “Coi như thật muốn chuyển, hơn nửa cũng được chờ cái kia Trà Hiền Giả chết rồi mới có cơ hội. Bằng không một tên đạo thân cường giả tọa trấn trên đảo, không thể có cơ hội hạ thủ. Cũng không biết phía ngoài chiến đấu như thế nào.”

Bởi lẻn vào địa tầng quá sâu, thêm vào Mặc Tinh Đảo trên dòng năng lượng, đem chiến đấu sóng sức mạnh hoàn toàn trở cách, Dương Thanh Huyền một chút cũng không dò được tình huống ngoại giới. Đây cũng chính là Không Du đám người tìm tòi không tới nguyên nhân của hắn.

Hắn lại đi về phía trước một trận, bỗng nhiên ngừng lại, trên mặt lộ ra vẻ cảnh giác. Rõ ràng cảm giác được có người đến gần rồi.

Dương Thanh Huyền đem thân thể cuộn rút lên, từ từ tựa ở tầng dưới chót trên, hấp thụ đi tới, đem hết thảy sóng năng lượng đều thu lại, tiến vào trạng thái quy tức.

“Tìm tòi phụ cận ngàn trượng phạm vi, bất kỳ một chút dấu hiệu khả nghi đều không thể bỏ qua.”

Địa tầng bên trong, mười tên Hải tộc võ giả tách ra, vòng quanh này năng lượng trận tuyến dò xét.

Khế Phu chính mình cũng lẻn vào đến năng lượng trong trận tuyến, chầm chậm đi dạo, sưu tầm bên trong dị vật.

Bỗng nhiên, một chút đỏ thẫm hàn quang ở dòng năng lượng bên trong lặn trong nước, trực tiếp bắn vào Khế Phu sau gáy, từ trán trước xuyên thấu đi ra.

Lại sau đó Khế Phu lồng ngực nổ tung, một con Hắc Long trảo dò xét đi ra, đồng thời bóp nát hắn trái tim.

Liền ngay cả địch nhân đều chưa từng nhìn thấy, Khế Phu liền rủ xuống đầu, triệt để chết rồi.

Cổ Hạt thu về đuôi châm, Dương Thanh Huyền cũng từ Khế Phu phía sau đi ra, năm ngón tay xuyên - vào gáy của hắn, tìm tòi bên trong ký ức.

Năng lượng mạnh mẽ lưu tách ra các loại thần thức cùng gợn sóng, mặc dù là Địa Tướng cảnh Khế Phu, cũng chút nào không có nhận ra được đánh lén, làm cho trong bóng tối giết người trở nên cực kỳ đơn giản.

Khế Phu tu vi cùng Dương Thanh Huyền chênh lệch không bao nhiêu, làm cho sưu hồn cực kỳ khó khăn, miễn cưỡng triển khai bên dưới, cũng chỉ tìm ra một ít vụn vặt đoạn ngắn: Một, Mặc Tinh Đảo trên có hoàn chỉnh to lớn bình phong dòng năng lượng động đồ, vì lẽ đó dễ dàng đã nhận ra có người ở phía dưới lặn trong nước, bọn họ là hạ xuống bài trừ dị vật hai, Trà Hiền Giả đã cùng Nhân tộc Đạo cảnh cường giả động thủ, Mặc Tinh Đảo cuộc chiến tiến vào thời khắc mấu chốt ba, trên đảo chỉ còn dư lại một ít tin tức phân kiếm cùng với bình phong che chở quản chế nhân viên, sức chiến đấu vô cùng nhỏ yếu, mạnh nhất cũng chỉ là vài tên Địa Tướng trung kỳ ông lão.

Dương Thanh Huyền sắc mặt âm trầm bất định, tựa hồ đang suy tư điều gì.

Rất nhanh, hắn liền đem Khế Phu thi thể vùi sâu vào địa tầng bên trong, sau đó lén lút tiềm đi, đem mấy tên khác Hải tộc chiến sĩ cũng từng cái đánh lén đánh giết.

...

Mặc Tinh Đảo trên, ông lão áo xám nhìn chằm chằm năng lượng đó trận tuyến, xung quanh lông mày lần thứ hai vặn cùng nhau.

“Ha ha, bế tắc biến mất rồi, hẳn là một con tiểu Hải thú, bị Khế Phu thu thập.” Một gã khác ông lão thoải mái cười to.

Thời khắc này trên trận tuyến, dòng năng lượng động thông suốt.

Một tên lão giả khác gật đầu nói: “Vừa nãy hai cỗ bế tắc dung hợp lại cùng nhau, hẳn là Khế Phu đánh giết động vật biển, hiện tại hẳn là Khế Phu từ trong trận tuyến đi ra, trở về giao nhiệm vụ.”

Hắn phân tích mạch lạc rõ ràng, thật giống như toàn bộ quá trình tận mắt nhìn thấy.

Áo bào tro nam tử trầm giọng nói: “Nếu các ngươi phân tích chính xác, tự nhiên tốt nhất. Nhưng ta cuối cùng có cảm giác bất an, đều cẩn thận chút.”

Mấy tên khác ông lão vẻ mặt không một, tựa hồ có hơi không để ý lắm.

Nhà trệt bên ngoài hòn đảo bầu trời, thỉnh thoảng truyền đến năng lượng khổng lồ gợn sóng, chấn Mặc Tinh Đảo run rẩy. Vài tên ông lão cùng các loại tin tức phân kiếm viên, toàn bộ đều yên tĩnh lại, cùng đợi kết quả cuối cùng.

Đột nhiên, một bóng người chẳng biết lúc nào xuất hiện ở bên trong phòng, trực tiếp hướng về cái kia trận pháp trung xu đi tới.

“Đây cũng là chống đỡ toàn bộ bên trong vực to lớn bình phong che chở trận pháp sao? Chà chà, thật là không nổi kiệt tác đây.”

Người kia dừng bước lại, mong lên trước mắt to lớn bình phong động thái mô hình, cùng với phức tạp trận tự cùng dòng năng lượng tuyến, kinh thán không thôi.

“Chi!” Có người trong nhà tất cả đều là giật nảy cả mình, vội vàng chuyển người qua đến, quát lên: “Ngươi là ai?!”

Đầy phòng mấy trăm tên Hải tộc, càng không có người nào phát hiện người này là như thế nào tiến vào.

“Vâng... Ngươi...!”

Nhà một góc, đang đang ngồi xếp bằng tu luyện A Khắc bỗng nhiên ngất lịm, nháy mắt mở hai mắt ra đến, liền thấy được tấm kia để hắn gặp ác mộng khuôn mặt.

Nhưng mở mắt nháy mắt, Dương Thanh Huyền cũng đã nghiêng người ở trước, cầm trong tay chiến kích, đỉnh nhọn đâm vào A Khắc nuốt cổ họng, từ cái cổ phía sau xuyên thấu ra.

A Khắc hoảng sợ trợn to hai mắt, tràn đầy khó có thể tin cùng tuyệt vọng, trong cổ họng “Ục ục” phát ra âm thanh, làm thế nào cũng nói không ra lời.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, chiến kích run lên, liền đem đầu của hắn tước mất, máu tươi như suối phun giống như tuôn ra, bắn vào trên không.

Hết thảy Hải tộc tất cả đều kinh ngạc sững sờ, dưới cái nhìn của bọn họ không thể chiến thắng A Khắc đại nhân, lại bị người một chiêu chém giết.

Theo A Khắc không đầu thi té lăn trên đất, toàn bộ nhà trệt nội biến được yên tĩnh một cách chết chóc.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1026: Ta Không Là Người Xấu

Dương Thanh Huyền thu hồi chiến kích, mỉm cười nói: “Mọi người không cần sợ, ta không là người xấu.”

Ông lão áo xám lạnh giọng nói: “Hừ! Bất quá là Địa Tướng trung kỳ mà thôi, thừa dịp A Khắc đại nhân trọng thương đánh lén, có gì tài ba!”

Khi thấy rõ Dương Thanh Huyền tu vi cảnh giới sau, mọi người mới trấn định lại. Địa Tướng trung kỳ Hải tộc chiến sĩ, ở đây chí ít còn có năm, sáu người.

Ông lão áo xám vung tay lên, cái kia sáu tên Địa Tướng trung kỳ Hải tộc chiến sĩ liền đem Dương Thanh Huyền vây nhốt.

Không đợi bọn họ hình thành bao vây, Dương Thanh Huyền liền cười lạnh một tiếng, chiến kích lần thứ hai từ cánh tay phải bên trong đi ra, hướng về gần nhất một người quét ngang qua.

Người kia hai tay nhanh chóng bấm quyết, đem không gian xoay chuyển, muốn tránh thoát này một kích.

Nhưng chiến kích cũng không coi lực lượng không gian, chém ra một cái đen nhánh vết nứt, này tên Hải tộc thân thể lắc lư một cái bên dưới, cũng bể thành hai đoạn. Hắn hoảng sợ cúi đầu, phát hiện mình phần eo bị bằng phẳng cắt chém mở, trên người nhỏ nhẹ đi phía trước hoạt động hạ, cùng hạ thân hoàn toàn chia lìa.

Hắn là hạnh phúc, to lớn đau đớn còn tương lai lâm trước, liền triệt để chết rồi, cắt thành hai đoạn ngã trên mặt đất.

“Chi!”

Mặt khác năm tên chiến sĩ sợ hết hồn, đặc biệt là dựa vào Dương Thanh Huyền gần nhất vị kia, đã một quyền đánh tới, bắt đầu công kích. Nghênh tiếp hắn, là một kích đâm thẳng mà tới.

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền đôi tay run một cái, chiến kích ở trên không bên trong xoay tròn, đem tên kia Hải tộc quyền phong cắn nát.

“A!” Hải tộc chiến sĩ kêu thảm một tiếng, cánh tay bị chiến kích thế như chẻ tre cắn nát.

Dương Thanh Huyền nắm lấy chiến kích phần cuối, quét ngang qua.

Hải tộc chiến sĩ dưới sự kinh hoảng, tay trái đột nhiên nắm quyền đánh ra.

“Oành!”

Nguyên lực chấn động ở lưỡi kích trên, đem thân thể đàn hồi, tránh thoát một đòn trí mạng, nhưng tay trái cũng bị chém vỡ, liền vai một đạo bị tước mất.

Dương Thanh Huyền thu lượt chiến đấu kích, thầm nói tiếng “Đáng tiếc”, còn là tự sử dụng chiến kích không đủ thông thạo, lâm chiến kinh nghiệm quá ít, bằng không này hai chiêu bên dưới đủ để lưu lại đối phương. Mặc dù hai chiêu không đủ, còn có thể bù đắp thứ ba chiêu, nhưng mình trì hoãn một hồi, làm cho đối phương chạy trốn.

Toàn bộ nhà trệt bên trong, lần thứ hai rơi vào đáng sợ yên tĩnh, hết thảy Hải tộc đều là sắc mặt tái nhợt.

Một cái đối mặt, liền để hai tên cùng cấp chiến sĩ một chết một bị thương.

Còn dư lại bốn tên Địa Tướng trung kỳ Hải tộc, hoàn toàn bị chấn nhiếp, căn bản không dám tiến lên. Trong này liền bao quát dẫn đầu ông lão áo xám.

“Mọi người không cần sợ, ta không là người xấu.” Dương Thanh Huyền lần thứ hai nói ra câu nói này, khóe miệng vung lên ký hiệu nụ cười.

“Ngươi muốn làm cái gì?!” Ông lão áo xám mặt âm trầm, quát hỏi.

“Ta không muốn làm cái gì.” Dương Thanh Huyền nắm kích mà đứng, chậm rãi nói.

Ông lão áo xám sững sờ, nói: “Ngươi không muốn phá hư này Mặc Tinh Đảo?”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Làm sao có khả năng. Này Mặc Tinh Đảo hùng vĩ như vậy, ẩn chứa như vậy năng lượng đáng sợ, bên trong đất trời sợ cũng chỉ cái này một toà đi, ta làm sao có khả năng hủy hoại nó đây. Tội lỗi, tội lỗi.”

Ông lão áo xám nghi ngờ nói: “Ngươi không là Nhân tộc võ giả sao? Vậy ngươi tới đây mục đích là...”

Dương Thanh Huyền híp mắt cười nói: “Ta là Nhân tộc võ giả. Mặc Tinh Đảo như vậy quý giá, ta hết sức yêu thích, không biết có biện pháp gì hay không, có thể mang hòn đảo này lấy đi? Ta chỉ giựt tiền, không giết người. Thu rồi hòn đảo này ta lập tức liền đi.”

“Chi!” Ông lão áo xám sợ hết hồn, lập tức tức giận nói: “Vô tri tiểu nhi, Mặc Tinh Đảo là hạng nào tồn tại, há lại là như ngươi vậy giun dế có thể dòm ngó!”

Vừa mới dứt lời, chiến kích liền chống đỡ đến rồi hắn mi tâm, Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ngươi nói không sai, ta là giun dế, Mặc Tinh Đảo cũng không phải ta có thể dòm ngó, nhưng ta biết, ngươi nhất định có biện pháp, đúng không?”

Ông lão áo xám sắc mặt trắng bệch, cắn răng nói: “Ngươi giết ta đi!” Nói, không sợ chiến kích, năm ngón tay đi phía trước một trảo, cường đại xé rách lực lượng lượn vòng mà lên.

Đây hoàn toàn là không để ý chính mình sinh tử, căn bản không nhìn chiến kích tồn tại, trực tiếp công kích Dương Thanh Huyền.

“Xem ra ngươi đã làm xong chết giác ngộ!” Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, chiến kích nhoáng lên dưới, đưa ngang trước người, đem cái kia xé rách lực lượng toàn bộ ngăn trở.

Ông lão áo xám vui vẻ, vội vàng nhún người trở ra. Nhưng hắn thân pháp vừa động, liền cảm thấy chỗ mi tâm tê rần, chiến kích trực tiếp đâm xuyên qua đầu của hắn.

“Làm sao sẽ nhanh như thế?” Đây là hắn trước khi chết cái cuối cùng ý nghĩ, rõ ràng thấy hắn thu hồi chiến kích, ông lão gương mặt dại ra cùng khó có thể tin tưởng được.

Dương Thanh Huyền thi triển là một hóa thành ba thần thông, không chỉ có công phòng nhất thể, còn để trống một chiêu, hướng về bên cạnh người một tên Địa Tướng trung kỳ võ giả chém tới.

Này tên ông lão áo xám rõ ràng cho thấy người đầu lĩnh, đã lựa chọn sát nhân thành nhân, như vậy còn dư lại này chút Hải tộc, tất nhiên sẽ lên kịch liệt phản kháng. Đặt tại Dương Thanh Huyền trước mặt, chỉ có tàn sát một con đường.

Nguyên bản Dương Thanh Huyền ngay ở cùng cấp bên trong vô địch, giờ khắc này cầm trong tay chiến kích ngày khư, càng là thế như mãnh hổ, người ngăn cản tan tác tơi bời. Rất nhanh liền đem nhà trệt bên trong thanh tràng, hơn trăm đều Hải tộc thi thể ngã trên mặt đất, máu tươi nhuộm đỏ mặt đất.

Này chút Hải tộc đến chết đều không có đi ra ngoài. Một là Dương Thanh Huyền tốc độ quá nhanh, rất nhanh liền chém giết hết sạch, hai là đảo ở ngoài cũng đã không có một bóng người, mặc dù chạy đi cũng không tìm được cứu binh.

Gay mũi mùi máu tanh ở bên trong phòng lan tràn.

Dương Thanh Huyền sắc mặt tái nhợt, hiện ra một có chút trắng bệch, thu hồi chiến kích, đi tới cái kia trận pháp thật to đầu mối trước mặt.

Nhìn một hồi sau, hắn liền hiểu, Mặc Tinh Đảo tuy rằng đang di động, nhưng vẫn như cũ cùng toàn bộ bên trong vực to lớn bình phong tạo thành một thể, giống trái tim giống như cuồn cuộn không ngừng cung cấp nguồn năng lượng.

“Ngưng Giáp Tử tiền bối, ngươi có thể có biện pháp đem này Mặc Tinh Đảo thu rồi?”

Ngưng Giáp Tử trận pháp trình độ xa ở trên hắn.

Dương Thanh Huyền biết, hiện tại chỉ cần một kích xuống, đem Mặc Tinh Đảo chém vỡ, toàn bộ nhiệm vụ liền hoàn thành. Nhưng vừa đến hắn không phải Vân Tụ Cung người, cũng không lấy hoàn thành nhiệm vụ làm mục đích cuối cùng thứ hai này Mặc Tinh Đảo xác thực vạn phần khó được, nếu như có thể làm đi, đem đến từ mình tự xây thế lực, hoặc là ẩn thế phương ngoại, đều là năng lượng khổng lồ cội nguồn.

Ngưng Giáp Tử nói: “Trận pháp này xác thực là đại thủ bút, nhưng cũng vẻn vẹn là đại thủ bút mà thôi, bản thân cũng không phức tạp, cũng không tinh diệu. Như vậy một toà thuỷ tinh nâu núi, sợ là Biển Đen hình thành ban đầu liền bắt đầu lắng đọng, tích súc vô số năm mới có thể có đáng sợ như vậy tích lũy, hủy chi xác thực đáng tiếc. Hơn nữa ta không có đoán sai, vật ấy mặt trên nhất định có cường giả lưu lại dấu ấn, tùy tiện thu lấy, có thể sẽ gặp phải tai họa ngập đầu."

"Cường giả dấu ấn?!" Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Cụ thể là cái gì?"

Ngưng Giáp Tử hai tay ôm ngực, trầm ngâm nói: "Vật này cũng đã bị tế luyện thành pháp bảo nguyên khí, dựa theo sự quý giá của nó trình độ nhìn, rất có thể là hải vương nguyên khí. Tùy tiện thu lấy, tất nhiên sẽ bắc hải vương phát hiện."

Dương Thanh Huyền nói: "Cái kia bây giờ nên làm gì?"

Ngưng Giáp Tử khóe miệng lộ ra vẻ mỉm cười, nói: "Không cần lo lắng, chơi trận pháp, lão phu là này chút hải sản tổ tông. Ngươi lấy ra Hồng Thủy Trận, đem Mặc Tinh Đảo bọc lại, đem các đại nguồn năng lượng trận tuyến cắt đứt. Lại dùng Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ cách ly không gian, ngăn trở hải vương thần niệm giáng lâm, ta là có thể đem cả hòn đảo nhỏ thu vào Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1027: Vạn Niệm Toàn Diệt, Hải Vương Thần Niệm

Dương Thanh Huyền đại hỉ, nói: “Như vậy rất hay!”

Ngay sau đó liền ở nhà trệt bên trong thi pháp, lấy ra Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô, để hồng thủy cuồn cuộn không ngừng chảy ra, hướng về Mặc Tinh Đảo bốn phương tám hướng đi.

Mà bình bên trong phòng lớn trong trận pháp lớn khu, có thể thấy rõ ràng hết thảy cung cấp nhiên liệu trận tuyến.

Dương Thanh Huyền lại đem Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ cắm ở trận pháp phụ cận, để kết giới một hồi khuếch tán mở, đem toàn bộ hòn đảo bao phủ đi vào.

Rất nhanh, toàn bộ Mặc Tinh Đảo đều biến thành máu đỏ tươi sắc, bị hồng thủy hoàn toàn bao trùm.

Nhưng từ bên ngoài xem ra, lại như cũ là đen như mực như tinh, không có bất kỳ biến hóa nào. Cái này cũng là Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ chế tạo ra ảo giác, trừ phi có cường giả cẩn thận quan sát, bằng không vội vàng thoáng nhìn bên trong, rất khó phát hiện dị thường.

Ở đảo hải ngoại ngày trong đó rơi vào khổ chiến Trà Hiền Giả đám người, căn bản không có nhàn hạ chú ý hòn đảo tình huống. Dưới cái nhìn của bọn họ, mình đã bảo vệ ở tuyến đầu tiên, này chút Nhân tộc căn bản vượt qua không qua.

Mặc dù tình cờ có cá lọt lưới, cũng sẽ bị bốn phía bày ra cạm bẫy nhốt lại. Căn bản là không có nghĩ đến, Dương Thanh Huyền sẽ thông qua dưới đảo bố trí ẩn giấu con đường đi vào.

Này chút ẩn giấu con đường, cũng là trở nên trống không làm duy tu trận pháp đường nối, chỉ có Trà Hiền Giả cùng trận pháp bảo vệ đầu mối vài tên ông lão biết.

Không bao lâu, hồng thủy liền đem tất cả năng lực cung cấp trận tuyến bao trùm, đồng thời xâm nhập đi vào, bắt đầu cắt đứt cung cấp.

Dương Thanh Huyền hai tay nắm kích, một hồi chém ở trận pháp trung xu trên, đem toàn bộ to lớn bình phong che chở “Trái tim” chém thành hai khúc!

“Ầm ầm!”

Một đạo tiếng nổ cực lớn lên, toàn bộ nhà trệt bị nổ nát tan, một đạo cực mạnh năng lượng hóa thành ôm hết cột sáng, phóng lên trời.

Giờ khắc này có bốn mươi chín đóa kim liên tái hiện ra, hướng về cột sáng kia vây lại.

“Ầm ầm!”

Cột sáng liên tiếp phá tan kim liên áp chế, đánh vào Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ kết giới trên, chấn động đến mức toàn bộ thiên địa rung chuyển.

Giờ khắc này đang tại chiến đấu Trà Hiền Giả đám người, đều là cả người chấn động, gấp vội vàng xoay người đầu.

Gặp đến phía dưới trên hòn đảo, từng mảng từng mảng kim quang tản ra, trình hình nửa vòng tròn khuếch tán, nhất thời sắc mặt trắng bệch, liền ngay cả đôi môi đều cơ hồ trong suốt, không có một giọt máu sắc.

“Tại sao lại như vậy?!”

Hải tộc cao tầng tất cả đều là trong lòng cảm giác nặng nề, như rơi xuống vực sâu.

Tuy rằng tạm thời không thấy rõ trên đảo tình huống, nhưng đã bị không rõ kết giới vây, hơn nữa truyền đến đáng sợ như vậy chấn động, không cần nghĩ cũng biết xảy ra vấn đề rồi.

Không Du đám người nhưng là đại hỉ, cười lớn mấy tiếng, ra tay càng tàn nhẫn. Nguyên vốn còn muốn giữ lại thực lực làm đánh lâu dài, nhưng giờ khắc này đem sức mạnh toàn bộ phát huy được.

Tuy rằng Không Du cũng không biết trên đảo đã xảy ra chuyện gì, nhưng hắn biết nhất định là đối với mình có lợi. Có thể là có cường giả lẻn vào tiến vào. Bằng không Trà Hiền Giả đám người sắc mặt không biết khó coi như vậy, như cha mẹ chết.

Vì lẽ đó hắn rất thông minh, nháy mắt liền hiểu, chính mình việc cấp bách chính là áp chế lại Trà Hiền Giả chờ Hải tộc thượng tầng, để cho bọn họ không rảnh bận tâm trên đảo tình huống.

Quả nhiên, Trà Hiền Giả càng đánh càng gấp, chiêu thức bên trong kẽ hở tần xuất, bị Không Du liên tiếp nắm lấy, mấy chiêu trực tiếp đập ở trên người, chấn liên tục thổ huyết.

Nếu không có Trà Hiền Giả là đạo thân thân thể, thêm vào ở tác chiến trên biển, sợ là đã bỏ mình.

Trà Hiền Giả một trái tim chìm vào đáy vực, có chút vạn niệm toàn diệt.

Mà nhưng vào lúc này, trên hòn đảo kết giới bỗng nhiên trở nên ánh vàng rừng rực, như là thừa nhận rồi áp lực thực lớn, toàn bộ hình bán cầu năng lượng kết giới không ngừng bị chống đỡ mở, rốt cục “Ầm” một tiếng nổ tung, nổ thành điểm điểm kim hoa, ở hải không trên nát đi.

Mọi người lúc này mới thấy rõ trên đảo tình huống, nguyên bản màu đen như mực hòn đảo, từ lâu là màu đỏ tươi một mảnh, nơi nào còn có nửa điểm dáng dấp lúc trước?

Vũ Ảnh cả người run lên, trong lòng dấy lên hi vọng, mừng như điên nói: “Hồng Thủy Trận?!”

Không Du cũng phát hiện Dương Thanh Huyền, vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, “Là hắn?!”

Trà Hiền Giả nội tâm cực độ hối hận cùng tức giận, trên đảo cất giấu trận pháp trung xu nhà trệt cũng phá huỷ, không cần phải nói, A Khắc cùng những Hải tộc kia chiến sĩ tất nhiên chết hết, sớm biết như vậy, chính mình lúc trước coi như là liều mạng vừa chết, cũng phải đem này tên không biết đúng hay không trưởng thành Nhân tộc nam tử đánh giết.

Mà Dương Thanh Huyền thời khắc này trạng thái cũng hết sức không tốt trên mặt tái nhợt lăn xuống dưới đại viên mồ hôi hột, cả người đều ở run rẩy kịch liệt, một luồng khó có thể dùng lời diễn tả được uy thế lâm không mà hàng.

Toàn bộ hạo đại trên chiến trường, đều cảm nhận được này uy áp giáng lâm, kinh hãi bên dưới, liền chém giết đều quên, toàn bộ đều ngừng lại.

Không Du hoàn toàn biến sắc, ở luồng áp lực này hạ, mặc dù là hắn, đều cảm thấy cả người vô lực, sinh không nổi một tia chống lại tâm.

Hắn run giọng nói: “Giới Vương?”

Ở toàn bộ Biển Đen, lưỡng quân đối chọi chiến trong doanh trại, có thể tiếp xúc đạt đến cảnh giới này, chỉ có bốn người: Dạ Hậu, Nhật Dụ, Hải Vương, còn có Cổ Diệu.

Mà luồng áp lực này bên trong, đầy rẫy hung ác bá đạo man kính, mang theo dày vô cùng Hải tộc khí tức.

Trà Hiền Giả đôi môi khẽ run lên, “Là vương thượng!”

Không Du trong lòng cảm giác nặng nề, nguyên bản thắng lợi trong tầm mắt, lại có Hải Vương thần niệm giáng lâm. Càng đi về phía trước, lại càng có thể rõ ràng Giới Vương cảnh đáng sợ, căn bản không phải nhân số có thể để bù đắp.

Bất quá hắn hơi an tâm chính là, cái kia Mặc Tinh Đảo nhìn dáng dấp đã phế bỏ, to lớn bình phong sợ cũng chịu ảnh hưởng, chí ít trận chiến này nhiệm vụ là hoàn thành.

“Nhân loại hèn mọn, lại muốn chia sẻ bản Vương Mặc Tinh Sơn! Ngọn núi này nếu là có mảy may tổn thương, các ngươi toàn bộ bộ tộc đền mạng cũng không đủ!”

Kèm theo vậy cường đại uy áp đáng sợ, một đạo lửa giận ngất trời âm thanh tùy theo giáng lâm.

Trên mặt biển sóng to gió lớn, chậm rãi ngưng tụ ra một vị vĩ ngạn bóng người to lớn.

Trà Hiền Giả đám người vội vàng Lăng Không bái hạ, đồng nói: “Tham kiến vương thượng!”

Trà Hiền Giả càng là than thở khóc lóc, nói: “Thuộc hạ đáng chết! Thuộc hạ không có bảo vệ Mặc Tinh Đảo. Mời vương thượng trị tội!”

Dương Thanh Huyền đứng trên Mặc Tinh Đảo, nắm kích mà đứng.

Cái kia uy thế to lớn đè hắn không thở nổi, nhưng một tay cầm kích, vững vàng đứng thẳng lên thân thể, cười lạnh nói: “Mảy may? Không không, ngoại trừ mảy may không có tổn thương ở ngoài, còn dư lại tất cả đều tổn thương."

"Vậy chỉ dùng máu của ngươi, còn có nơi đây hơn hai vạn Nhân tộc huyết, cọ rửa sạch Mặc Tinh Sơn trên khuất nhục." Đạo kia bóng người to lớn không ngừng trở nên giàu có, nhưng cuối cùng vẫn là không thể bản thể giáng lâm, chỉ là một đạo thần niệm Hóa Hình, xen vào hư thực trong đó.

Hải không bên trên, còn sót lại hơn hai vạn Nhân tộc võ giả, đều là run lên trong lòng, nghe thấy được mùi chết chóc.

Hải Vương chậm rãi mở hai mắt ra, quan sát toàn bộ hải vực, hai đạo bén nhọn con ngươi quang, phảng phất lưu tinh xẹt qua trời cao, bắn thẳng đến Mặc Tinh Đảo trên.

Dương Thanh Huyền đem chiến kích chuôi bưng xuyên - vào Mặc Tinh Đảo trên, ổn định thân thể của chính mình, cùng bầu trời kia giống như cường giả mắt đối mắt.

Giờ khắc này Dương Thanh Huyền nội tâm, không có nửa điểm tạp niệm, một mảnh thanh minh.

Hai mắt đối diện bên dưới, không có nửa điểm hoảng sợ, sợ sệt, càng không có nửa điểm lùi bước.

"Chi!" Ngược lại là Hải Vương, thân thể to lớn ở trên không bên trong run lên, lớn tiếng nói: "Là ngươi!"

Đạo này kinh hãi thanh âm, trực tiếp đâm thủng trời cao, đem biển rộng đều cắt rời mở.

Tất cả mọi người cả người run lên, từ Hải Vương thanh âm bên trong, dĩ nhiên nghe được khiếp sợ, nghi vấn, còn có hoảng sợ! Sợ hãi thật sâu!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1028: Đâm Lao Phải Theo Lao, Thuận Lợi Đắc Thủ

Dương Thanh Huyền cảm thấy kỳ quái, chính mình cũng chưa từng thấy Hải Vương, làm sao đối phương thật giống biết hắn tựa như. Hắn cũng nghe được Hải Vương trong thanh âm sợ hãi cùng kiêng kỵ, lúc này đâm lao phải theo lao, cười nói: “Không sai, là ta.”

Hải Vương thân thể to lớn đứng sững ở biển trời trong đó, nguyên bản vĩ đại cực kỳ, giờ khắc này nhưng mất ráo khí thế, thật dài áo bào ở trong gió lạnh rung, trên mặt biển tạo nên một lăn tăn rung động.

Dương Thanh Huyền cố làm ra vẻ, cười lạnh nói: “Làm sao, ngươi muốn ra tay với ta?”

Hải Vương không có trả lời, thân thể to lớn ở trên không bên trong run một cái, trầm giọng nói: “Ta không biết ngài ở chỗ này.”

Toàn bộ Hải tộc tất cả đều xôn xao, một cái “Ngài” chữ giọng tôn kính, liền nói ra quá nhiều đồ vật. Hơn nữa cái kia trong giọng nói, ngoại trừ cung kính ở ngoài, còn có yếu thế ý tứ.

Càng để chúng Hải tộc ngã rơi cằm chính là, không đợi Dương Thanh Huyền trả lời, Hải Vương lại tiếp tục nói: “Nếu ngài ở chỗ này, ta tự nhiên không dám mạo hiểm phạm, liền như vậy cáo từ.”

Cái kia nguy nga vĩ ngạn thân thể, ở trên mặt biển khuếch tán, trở nên hoảng hốt bất định, cuối cùng hoàn toàn phai nhạt xuống, hoàn toàn biến mất không gặp.

Chúng Hải tộc toàn bộ đều ngu mắt, một hồi dại ra ở trên mặt biển.

Không chỉ có Hải tộc người há hốc mồm, Nhân tộc cũng là mỗi cái trợn mắt ngoác mồm. Đều cho rằng phải xong đời, ai biết sẽ có như vậy hí kịch tính một màn.

Dương Thanh Huyền chính mình cũng hoá đá tại chỗ, nhưng hắn rất nhanh liền phản ứng lại, một kích ở trên không bên trong chém ra, Mặc Tinh Đảo trên hiện ra tảng lớn phù văn, đều ở đây kích quang bên dưới bị chém nát tan.

Này chút chính là Hải Vương dấu ấn, Hải Vương liền là thông qua này dấu ấn cảm giác cùng giáng lâm tới được, giờ khắc này dấu ấn một trừ, liền triệt để thành vật vô chủ.

“Ầm ầm ầm!”

Ngưng Giáp Tử cũng nhanh chóng bấm quyết, cuồn cuộn ngất trời hồng thủy lượn quanh ở Mặc Tinh Đảo bốn phía, đem hòn đảo hoàn toàn bao lấy, không ngừng búng mình lên không.

Mặc Tinh Đảo vốn là phiêu phù ở trên mặt biển, là không căn đảo, rất nhanh đã bị hồng thủy nâng lên, bị hút vào đến Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô bên trong.

Ngưng Giáp Tử sắc mặt vui vẻ, thu rồi hồ lô, lóe lên liền ẩn vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Giờ khắc này Trà Hiền Giả đám người mới phản ứng được, Hải Vương vừa nãy cho bọn hắn chấn động thật sự là quá lớn, hầu như hỏng mất bọn họ đạo tâm.

Luôn luôn chí cao vô thượng tồn tại, lại ở này một tên Nhân tộc trước mặt lộ ra khiếp đảm, cuối cùng càng là không đánh mà chạy. Cho đến giờ khắc này, mảng lớn Hải tộc đều như cũ không thể tin được.

Trà Hiền Giả hét lớn: "Mọi người không nên lên coong! Mới vừa lớn ảnh cũng không phải là Hải Vương,

Chỉ là này tên nhân loại hèn mọn biến ảo ra tới bóng mờ lừa gạt mọi người. Mau đem tên kia Nhân tộc giết, quyết không thể để hắn mang đi Mặc Tinh Đảo!"

Thời khắc mấu chốt, Trà Hiền Giả kịp thời quyết đoán, nghĩ ra một cái không phải biện pháp biện pháp, hắn dám khẳng định, vừa nãy cái kia lớn ảnh chính là Hải Vương, nhưng bây giờ vạn bất đắc dĩ, chỉ có thể chọn dùng biện pháp như thế.

Quả nhiên, một gọi phía sau, đại lượng Hải tộc lộ ra vẻ bừng tỉnh, tất cả đều cực kỳ tức giận, gào thét lớn giết hướng về Dương Thanh Huyền.

Trà Hiền Giả trên mặt cũng xẹt qua nồng nặc sát khí, mặc kệ thiếu niên kia là người phương nào, như là hắn có thể để Hải Vương kiêng kỵ, thì càng muốn chém giết ở lập tức. Mặc dù liều mạng tính mạng của chính mình, cũng nhất định phải giết thiếu niên kia.

Nhưng hắn bóng người vừa động đậy, đã bị Không Du ngăn cản.

Không Du cười lạnh nói: “Giữa chúng ta chiến đấu còn chưa kết thúc đây.”

Dương Thanh Huyền thu rồi Mặc Tinh Đảo, chính mình cũng không hiểu vì sao là có thể dọa chạy Hải Vương, gặp Trà Hiền Giả ổn định quân tâm sau, lượng lớn Hải tộc từ thiên sát đến. Hắn đương nhiên sẽ không ngốc đến đi liều mạng, hiện tại không chỉ có phá hủy to lớn bình phong, hơn nữa thuận lợi thu lấy Mặc Tinh Đảo, xem như là vượt mức hoàn thành nhiệm vụ, trực tiếp hóa ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, xoay người liền vượt sóng đi.

Một đạo lôi quang ở trên mặt biển kích. Bắn, nháy mắt liền kéo ra cùng Hải tộc đại quân khoảng cách, biến mất ở hải thiên tận đầu.

Dương Thanh Huyền chạy hơn phân nửa ngày, phát hiện sau lưng Hải tộc còn đang theo sát không nghỉ.

Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn mặc dù nhanh như thiểm điện, nhưng có chút Hải tộc mượn biển rộng lực lượng, triển khai thủy độn cũng cực kỳ đáng sợ, vẫn cắn ở phía sau không thả.

Nhưng cũng may như vậy Thủy tộc không nhiều, hơn nữa thực lực cũng không mạnh mẽ.

Dương Thanh Huyền bay xuống ở một tòa trên hoang đảo, nắm kích mà đứng.

Cái kia chút thủy độn Hải tộc đuổi theo, mới phát hiện mình là dê vào miệng cọp, thời gian ngắn ngủi đã bị chém giết thất thất bát bát.

Dương Thanh Huyền không chút lưu tình, đem này một nhóm truy kích Hải tộc toàn bộ đánh giết sạch, lúc này mới điều cái phương hướng, hướng về mặt khác một chỗ hải vực bỏ chạy.

Phía sau, hắn lại biến đổi mấy lần phương hướng, ra vào mấy hòn đảo, cuối cùng tiến nhập trên xuyên đảo.

Hòn đảo này là thứ hai đảo liên bên trong, số lượng không nhiều không có bị Hải tộc xâm chiếm đảo.

Nhưng ở mấy lần công phòng chiến hạ, trên đảo kiến trúc cũng bị hủy hoại không ít. Trong đảo võ giả toàn bộ đều ở phòng bị trạng thái, phàm là đi vào đều cần trải qua nghiêm khắc thẩm tra.

Hòn đảo xung quanh cũng bị Hải tộc phong tỏa ngăn cản, Nhân tộc căn bản là không có cách thông hành.

Dương Thanh Huyền biến thân thành Bì Bì Hà sau, mới từ phong tỏa nơi nào đó bạc nhược phân đoạn tiềm tiến vào. Lại biến thân thành bản tôn lên đảo.

Trên đảo các loại khói bụi cuồn cuộn, người phàm bình thường đều bị triệu tập lại, ở đường ven biển lên giá bố trí to lớn nỏ mũi tên. Từng toà từng toà địa nỏ pháo đài cửa hàng trên mặt đất, tất cả đều mặt hướng biển rộng.

Này chút nỏ mũi tên trên đầu tên đều lập loè quỷ dị ngân quang, hiển nhiên xức kịch độc. Coi như là đầu mũi tên chất liệu, cũng không phải phổ thông kim loại, có thể phá mở trình độ nhất định Hải tộc da trụ.

Này chút nỏ mũi tên đối với cao cấp Hải tộc tự nhiên không được tác dụng, nhưng chém giết một ít thấp cấp động vật biển vẫn là xoa xoa có thừa.

Hơn nữa cái loại này nỏ pháo đài ở Hải tộc trùng kích vào, hầu như nháy mắt liền sẽ trở thành bia đỡ đạn.

Nhưng hai tộc chiến tranh đã đến mức độ kịch liệt, ngươi không chết thì ta phải lìa đời, một khi Hải tộc lên đảo, những người phàm tục cũng sống không nổi, còn không bằng phát huy điểm nhiệt lượng thừa. Chí ít có thể đánh giết một ít bậc thấp Hải tộc, còn khả năng hấp dẫn bộ phận hỏa lực.

Này chút mắc địa nỏ pháo đài người phàm, từng cái từng cái hai mắt vô thần, mặt không hề cảm xúc, đã biết rồi chính mình con chốt thí vận mệnh. Nhưng ở to lớn chiến tranh cự luân hạ, ngoại trừ tiếp nhận vận mệnh ở ngoài, không có lựa chọn nào khác.

Dương Thanh Huyền thở dài, dưới Thiên đạo, đều là giun dế.

Mặc dù chính mình tu luyện đến Thái Thiên Vị, làm sao cũng không phải một con hơi lớn một chút giun dế, khó có thể tránh thoát vận mệnh ràng buộc.

Nhưng hắn biết trên đảo này người phàm cũng tốt, võ giả cũng tốt, sống sót độ khả thi rất lớn. To lớn bình phong bị phá sau, toàn bộ bên trong vực đường nối mở ra, Hải tộc khó hơn nữa đem các đại hòn đảo cô lập, phân mà đánh tan.

Quả nhiên, không ra Dương Thanh Huyền dự liệu.

Sau ba ngày, vây nhốt trên xuyên đảo Hải tộc, lại phát khởi một lần cuối cùng công kích mãnh liệt sau, bỏ lại hơn vạn Hải tộc chiến sĩ tính mạng, liền lui binh. Vây nhốt chi cục, nghênh nhận mà giải.

Lúc này, Dương Thanh Huyền từ lâu tìm một chỗ chỗ ẩn núp chữa thương, đồng thời khôi phục tự thân thể năng.

“Ngươi đang làm gì?”

Vài ngày sau, khi Hải tộc lui binh, trên xuyên đảo hoàn toàn thoát hiểm sau. Ở một chỗ sơn mạch nơi sâu xa, một khối lộ thiên trên tảng đá lớn, ngồi xếp bằng Dương Thanh Huyền chậm rãi mở hai mắt ra, xẹt qua một tia tinh mang.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1029: Tham Lam Chi Niệm, Con Đường Lựa Chọn

“Khà khà, này Mặc Tinh Sơn luyện vào Hồng Thủy Trận bên trong, có thể làm năng lượng đầu mối, đem toàn bộ Hồng Thủy Trận uy năng tăng lên không chỉ gấp đôi.” Trong thần thức, truyền đến Ngưng Giáp Tử thanh âm.

“Ta có đồng ý đem Mặc Tinh Sơn luyện vào Hồng Thủy Trận sao?” Dương Thanh Huyền trong mắt tinh quang lóe lên, lạnh lùng nói.

“Ta đoán ngươi không biết phản đối. Dù sao tăng lên sức chiến đấu chuyện như vậy, ai cũng sẽ không phản đối.” Ngưng Giáp Tử đáp lại nói.

“Ta là không phản đối tăng lên sức chiến đấu, nhưng ngươi trên Mặc Tinh Sơn bày ra mình dấu ấn, dùng tự lòng ta Thần Tế luyện nó, chuyện này là sao nữa đây?” Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Sẽ không phải là sợ ta phiền phức, tiết kiệm ta ra tay, vì lẽ đó chính ngươi lên đi?”

Ngưng Giáp Tử hoàn toàn biến sắc, lúc đỏ lúc trắng, không biết đáp lại ra sao.

Hắn nhân lúc Dương Thanh Huyền nhập định thời gian, dùng hồng thủy bao lấy Mặc Tinh Sơn, len lén tế luyện một phen, đem chính mình dấu ấn tế trong Mặc Tinh Sơn, vô cùng bí mật. Mặc dù Dương Thanh Huyền kiểm tra cẩn thận cũng khó có thể phát hiện, nhưng không nghĩ tới mình có động tác, đều ở đối phương nắm trong lòng bàn tay.

Dương Thanh Huyền nói rằng: “Mặc Tinh Sơn nắm giữ vô cùng vô tận năng lượng, hầu như chính là một toà Linh Sơn bảo địa, có thể cho ngươi cung cấp đầy đủ năng lượng. Lại thêm đối với Hồng Thủy Trận khống chế, chỉ cần tu vi của ngươi khôi phục lại Đế Thiên Vị, liền có thể thoát ly khống chế của ta, độc lập đi ra ngoài, thậm chí ngược lại cản tay ta, áp chế ta, khống chế ta, ta nói có đúng không?”

Ngưng Giáp Tử sắc mặt cực kỳ khó coi, ngụy biện nói: “Đây chỉ là ngươi mong muốn đơn phương ý nghĩ, ngươi cũng không có đầy đủ chứng cứ!”

“Chứng cứ?” Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, nói: “Ta cần chứng cứ sao?”

Dứt tiếng, Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô liền từ mi tâm bay ra, hóa thành một đạo màu đỏ thẫm độn quang, gấp gáp phá không đi.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, trên bầu trời liền hiện ra tảng lớn Lôi văn, Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn từ hư không hạ xuống, bắn ra vạn đạo lôi đình, đánh trên Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô, đem đường đi của nó cắt đứt.

“Ầm! Ầm!”

Toàn bộ sơn mạch bầu trời, không ngừng truyền đến sét đánh tiếng, chấn hồ lô bốn phía lượn vòng, bỏ chạy không đường. Bên trong vang lên Ngưng Giáp Tử chấn nộ tiếng gào thét.

Dương Thanh Huyền nói: “Không nghĩ tới Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô cũng bị ngươi trong bóng tối lén lút nắm trong tay. May mà chuyện hôm nay bạo đi ra, bằng không tương lai còn không biết là bao nhiêu mầm họa.”

“Buông! Thả ta đi! Ngươi không thể giết ta!”

Bên trong hồ lô, Ngưng Giáp Tử tức giận rít gào, còn mang theo một vẻ hoảng sợ cùng cầu xin, “Ta giúp ngươi nhiều lần như vậy, đã sai lầm rồi lần này, ngươi không thể như vậy vô tình vô nghĩa!”

Dương Thanh Huyền thở dài,

Vung tay lên, đem Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn thu hồi, nhất thời vạn sét biến mất, trên bầu trời khôi phục sáng sủa. Hắn lại một trảo, liền đem Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô cầm ở trong tay, nói rằng: “Ta cũng không có muốn giết ngươi.”

Hồ lô lớn lúc này mới yên tĩnh lại, Ngưng Giáp Tử nói: “Vậy ngươi muốn như thế nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta không muốn như thế nào. Chúng ta từ đầu đến cuối đều là quan hệ hợp tác, cũng không phải là địch đúng. Nhưng ta biết sớm muộn gì ngươi có trở mặt một ngày, chỉ là không nghĩ tới tới nhanh như vậy mà thôi.”

Ngưng Giáp Tử im lặng một hồi, cắn răng nói: “Ngươi nói không sai, ta đích xác là trên Mặc Tinh Sơn động chân động tay. To lớn như vậy một toà bảo tàng, sao có thể khiến người ta thấy không thèm? Phân tích của ngươi toàn bộ đúng, luyện hóa Mặc Tinh Sơn, chỉ cần thời gian nhất định, ta là có thể khôi phục lại Đế Thiên Vị đỉnh cao, với ngươi địa vị ngang nhau, tự mình độc lập đi ra. Dù sao ta đối với thần thông của ngươi cùng sức chiến đấu có thể là rõ như lòng bàn tay. Ngươi có thể có nghĩ qua, bản tọa nhưng là một đời cường giả, Kim Ngao Đảo Hồng Thủy Cung cung chủ, danh chấn thiên hạ tồn tại, có chịu cam tâm vĩnh viễn đành phải ngươi bên dưới, trở thành của ngươi lệ thuộc?!”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Này chút ta tự nhiên đều nghĩ qua, nhưng ngươi không khỏi quá gấp chút chứ?”

Ngưng Giáp Tử thở dài, nói: “Ta đích xác quá gấp, chỉ trách này Mặc Tinh Sơn thật là làm cho người ta trông mà thèm. Cơ hội thoát thân đang ở trước mắt, ta há có thể không vội, không động lòng?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Chính mình tính toán thất bại, trái lại trách đồ vật đến rồi. Ngưng Giáp Tử tiền bối, ý nghĩ của ngươi sai rồi, ta xưa nay liền không nghĩ tới muốn khống chế ngươi, để cho ngươi trở thành lệ thuộc. Là chính ngươi nơi ở trong hoàn cảnh này, không thể không phụ thuộc vào ta. Cái gọi là độc lập đi ra ngoài, ngươi tùy thời có thể đi. Nhưng này Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô ngươi không thể mang đi, Mặc Tinh Sơn cũng không thể.”

Ngưng Giáp Tử cả giận nói: “Mất đi hai món đồ này, ta bất quá là linh thể thân, đi như thế nào?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đây chính là ngươi chuyện của mình.”

Ngưng Giáp Tử trầm mặc không nói.

Dương Thanh Huyền nói: “Trên thực tế, đặt tại trước mặt ngươi chỉ có hai con đường. Hoặc là Ngũ Linh Trường Sinh Quyết tu luyện tới cực hạn, Hóa Hư là thật. Hoặc là tìm một bộ thích hợp cơ thể chính mình. Nhưng đại thế giới, vô cùng tinh vực, muốn tìm một bộ thân thể thích hợp, biết bao khó khăn.”

Ngưng Giáp Tử trầm giọng nói: “Ngũ Linh Trường Sinh Quyết muốn tu luyện tới Hóa Hư là thật, đó là cảnh giới đại thành, hơn nữa cần chống cự hồn phụ trợ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chống cự hồn chính là là Linh tộc cường giả thân thể biến thành, là Linh tộc chi thánh vật, nghĩ phải lấy được sợ không biết dễ dàng. Nhưng ngươi, Khổng Linh, Hoa Giải Ngữ đề tu luyện Ngũ Linh Trường Sinh Quyết, ta tất nhiên là phải nghĩ biện pháp đi kiếm. Chờ trở lại các đại giới diện sau, ta biết nghĩ biện pháp thu thập, dù sao Biển Đen trên tài nguyên có chút thiếu thốn.”

Ngưng Giáp Tử nhớ một trận, than thở: “Ngươi giúp ta tìm cái chống cự hồn đi, ta theo theo ngươi, quyết không lại nổi lên nhị tâm. Cái kia Mặc Tinh Sơn bên trong dấu ấn ta hiện tại liền xóa đi. Bất quá, tương lai nếu là ta muốn ly khai, ngươi cũng không ngăn được ta.”

Dương Thanh Huyền nói: “Có thể. Thế nhưng tương lai ngươi ly khai, nhất định phải tay không rời đi, này Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô là của ta.”

Ngưng Giáp Tử nhíu mày lại, hắn vốn định đem Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô lấy được, nhưng bị Dương Thanh Huyền khám phá tâm tư, trước một bước liền vạch trần, một hồi không biết như thế nào cho phải.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Nói đến hồ lô này cũng là các ngươi Hồng Thủy Cung đồ vật, vật quy nguyên chủ cũng không phải không thể. Chẳng qua là ta thực lực bây giờ thấp kém, hồ lô này còn dùng rất tốt. Chờ cái nào ngày ta bước vào Đạo cảnh hoặc là Bỉ Ngạn thời điểm, trả lại ngươi đã khỏe.”

Ngưng Giáp Tử sắc mặt trắng bệch, cả giận nói: “Đạo cảnh còn nói còn nghe được, còn cái kia Bỉ Ngạn Giới Vương cảnh, đã là nhất giới đỉnh cao, xưng hùng thiên hạ cường giả cái thế, ai cũng không nắm chắc dám nói chính mình là có thể bước vào.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Vậy ngươi liền cẩn thận cầu khẩn đi, bằng không hồ lô này ta liền đem đùa tới chết.”

Ngưng Giáp Tử lại không lời nào để nói, không có Mặc Tinh Sơn cung cấp nhiên liệu, trong ngắn hạn ly khai Dương Thanh Huyền là không có khả năng. Chính như Dương Thanh Huyền nói, Biển Đen trên vật tư thiếu thốn, nghĩ phải lấy được chống cự hồn cũng ít khả năng, chỉ có thể khăng khăng một mực tiếp theo

Dương Thanh Huyền, chờ rời đi Biển Đen lại nói.

Ngay sau đó lên tinh thần đến, liền tự mình chìm vào hồng thủy bên trong tìm hiểu đi.

Dương Thanh Huyền cũng thở phào nhẹ nhõm, biết Ngưng Giáp Tử tạm thời ổn định. Đối với vị cường giả này, hắn cũng vẫn trong lòng có e dè. Bất quá theo tự thực lực ta tăng lên, loại này kiêng kỵ càng ngày càng nhạt.

Hết thảy then chốt, còn tại ở tự mình không ngừng trưởng thành. Bất cứ vấn đề gì, khi ngươi mạnh mẽ sau, liền tự nhiên mà giải, căn bản không lại là vấn đề.

Chỉ cần Dương Thanh Huyền bước vào Đạo cảnh, thu được cường giả tư cách, Ngưng Giáp Tử đi ở, cũng trở nên có cũng được mà không có cũng được.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1030: Phá Pháp Hư Quang, Chủ Ty Lý Nam

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng ở trên tảng đá lớn, hai tay bấm quyết, đem Mặc Tinh Sơn từ Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô bên trong dẫn ra, kiểm tra rồi một lần sau, lúc nãy thu vào Tinh Giới bên trong.

Nhưng hắn cũng không có toàn bộ lấy đi, mà là đánh xuống mẫu đại một khối, ở lại hồng thủy bên trong cho Ngưng Giáp Tử tu luyện dùng.

Dù sao mang đi Mặc Tinh Sơn, Ngưng Giáp Tử công lao cũng lớn vô cùng.

Cổ Hạt vừa nhìn thấy Mặc Tinh Sơn, mừng như điên không ngớt, lúc này bò lên, dùng cái kìm gõ hạ từng cục tinh thạch, kẹp vào trong miệng, “Bẹp bẹp” ăn vào.

Mặc Tinh là nhất là cổ xưa tinh thạch một trong, rất nhiều chủng tộc cũng có thể dùng chung. Đối với Hoang tộc dị thú mà nói, mặc dù không có Hoang Thạch ăn ngon, nhưng cũng là số lượng không nhiều có thể cho chúng nó cung cấp năng lượng đồ vật.

Dương Thanh Huyền làm xong tất cả những thứ này sau, bên phải tay run hạ, trên cẳng tay văng lên màu vàng sậm hư quang, ở trên không bên trong hóa thành chiến kích bóng mờ, sau đó trở nên giàu có, rơi vào trong tay hắn.

Dương Thanh Huyền hai tay nắm kích, lăng không chém một cái, liền một đạo hư quang xẹt qua.

Hắn đem chân nguyên rót vào kích bên trong, đứng ở tảng đá lớn trên diễn luyện. Từng đạo hư quang vẽ ra trên không trung, phối hợp linh động bóng người, đem các loại dài binh chiến pháp, đều dung nhập vào chiến kích bên trong đến.

Cái kia lưỡi kích trên hư quang, không biết là vật gì, tựa hồ có thể chém nát tất cả sức mạnh, có phá pháp kỳ hiệu, ở Mặc Tinh Đảo trong trận chiến ấy biểu hiện càng rõ ràng, để hắn yêu thích không buông tay.

Dương Thanh Huyền đem mình nắm kỹ xảo, đúng mực, thực chiến đều dung nhập vào kích bên trong, huy vũ nửa ngày, cho đến tiêu hao thể năng hơn nửa, lúc này mới dừng lại.

“Đi ra đi, nhìn ta chằm chằm nhìn nửa ngày, không biết mệt sao?” Dương Thanh Huyền thu rồi chiến kích sau, bình phục lại chân nguyên, nhìn chằm chằm hư không nơi nào đó, lạnh lùng nói rằng.

Chỗ kia trong hư không một trận dập dờn bồng bềnh, xuất hiện một người đàn ông tuổi trung niên, trên mặt mang theo kinh sắc, ôm quyền nói: “Thất lễ.”

Dương Thanh Huyền thoáng nhìn người này, lại có Đế Thiên Vị tu vi, sợ là không kém Giải Ngọc, hắn bình tĩnh nói: “Ngươi là Thượng Xuyên Đảo chủ ty Lý Nam?”

Người đàn ông trung niên lại là kinh sợ, lập tức khôi phục bình tĩnh, chắp tay nói: “Chính là tại hạ, mạo muội đến đây, đường đột.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không sao.”

Lý Nam nội tâm không nói ra được quái lạ, người trước mắt này chỉ có Thái Thiên Vị trung kỳ tu vi, chính mình rõ ràng muốn vượt qua hắn, vì sao ở trước mặt hắn nhưng có loại câu nệ cảm giác, thật giống mình mới là người yếu.

Huống hồ Lý Nam vẫn là một đảo chủ ti, cũng là thiên chuy bách luyện bên trong chém giết tới được, ở Hải tộc vây đảo cuộc chiến bên trong, đều trầm ổn dị thường trấn định.

Hắn trầm ngâm một chút, nói: “Ta vừa mới cảm nhận được một luồng cực mạnh sóng năng lượng, vì lẽ đó sang đây xem hạ.”

Dương Thanh Huyền bừng tỉnh bộ dạng, biết Lý Nam cảm ứng được là Mặc Tinh Sơn sóng năng lượng.

Ngay ở hắn đem Mặc Tinh Sơn từ hồ lô lớn bên trong dẫn vào tinh giới thời điểm, bỗng dưng sáng lên một cái, không chỉ có lan ra năng lượng khổng lồ gợn sóng, hơn nữa còn là che kín bầu trời, đem toàn bộ Thượng Xuyên Đảo đều bao phủ non nửa, gợi ra chấn động không nhỏ.

Dương Thanh Huyền từ tốn nói: “Mới vừa xác thực là của ta một ít động tác, bất quá đã không sao. Chủ ty đại nhân mời trở về đi.”

Lý Nam sắc mặt trầm xuống, khá có chút không vui, đương nhiên sẽ không khinh địch như vậy ly khai, lạnh lùng nói: “Nếu là ta không có đoán sai, cái kia năng lượng khổng lồ gợn sóng, hẳn là đến từ nào đó loại bảo vật chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy thì cùng các hạ vô quan.”

Lý Nam hừ một tiếng, từ không trung bay rơi xuống, trực tiếp hướng đi Dương Thanh Huyền, nói: “Ở ta Thượng Xuyên Đảo trên, còn chưa có xuất hiện qua không có quan hệ gì với ta chuyện.”

Hắn Đế Thiên Vị tu vi khí thế, một hồi khuếch tán ra.

Hai người đạp to lớn tảng đá, nháy mắt hóa thành bột mịn. Cỏ cây chung quanh toàn bộ thấp phục trên mặt đất, run run rẩy rẩy, sau đó bị khí thế thổi nhổ tận gốc, ở trên không bên trong nát tan.

Dương Thanh Huyền đứng tại chỗ không nhúc nhích, tùy ý khí thế kia đè ở trên người, một mặt dáng vẻ như không có chuyện gì xảy ra.

“Hừ!”

Lý Nam lạnh rên một tiếng, lăng không đi phía trước đạp bước.

Khí thế kia đột nhiên tăng lên mấy lần, như như gió bão mưa rào đả kích trên người Dương Thanh Huyền, nhưng vẫn như cũ không có lay động người sau mảy may.

“Đế Thiên Vị trung kỳ!”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, lập tức phán đoán ra Lý Nam tu vi cảnh giới, tay phải hắn run lên, chiến kích ngày khư liền đột nhiên xuất hiện, đi phía trước đâm tới.

Ở một tên Đế Thiên Vị cường giả trước mặt, Dương Thanh Huyền tuy rằng không sợ, nhưng cũng không dám bất cẩn, trực tiếp tiên hạ thủ vi cường.

“Xì!”

Chiến kích hư quang ở trên không bên trong vạch một cái, liền đem Đế Thiên Vị khí thế phá mở, nước chảy mây trôi phủ đầu bổ về phía Lý Nam.

Lý Nam giật nảy cả mình, tuy rằng nhìn Dương Thanh Huyền diễn luyện kích pháp hồi lâu, nhưng đều là một ít cực kỳ động tác đơn giản, nằm mơ cũng không nghĩ tới tầm thường này chiêu thức, lại có to lớn như vậy uy năng.

Kinh hãi bên dưới, chiến kích đã đến trán trước.

Lý Nam thân thể nhất chuyển, mạnh mẽ đem không gian vặn vẹo, tránh thoát cái kia hư quang chém một cái. Chiến kích từ trước mặt hắn đánh xuống.

Dương Thanh Huyền một chiêu đắc thủ, đương nhiên sẽ không từ bỏ ưu thế, hai tay nắm kích hoành chém tới.

Lý Nam tâm niệm thay đổi thật nhanh, hắn quan sát Dương Thanh Huyền diễn luyện hồi lâu, đối với hắn kích pháp nhất định có dự phán, thân thể ở trên không bên trong liền chuyển mấy vòng, một hồi liền lóe lên xa hơn mười trượng, tránh thoát đòn thứ hai.

Dương Thanh Huyền hai chiêu đều thất bại, nhưng vẫn chưa đuổi theo, mà là đem chiến kích thu lại rồi.

Hắn cũng không muốn cùng Lý Nam khai chiến, chỉ là triển lộ một chút thực lực của mình, miễn được đối phương coi chính mình dễ ức hiếp.

Lý Nam sắc mặt cực kỳ khó coi, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn một hồi.

Ở hắn thật dài trong tay áo bào, trên cánh tay có máu tươi chảy hạ, nhưng bị hắn dùng chân nguyên ngưng kết, miễn cho nhỏ giọt xuống, tổn hại rồi mặt mũi.

Mới vừa hai chiêu tuy rằng đều tránh được, nhưng này chiến kích hư quang, tựa hồ có thể chém nát tất cả pháp, trực tiếp xuyên thấu không gian, vẫn là đả thương hắn. Tuy rằng thương không nặng, nhưng đã để trong lòng hắn nhấc lên sóng lớn, ngạc nhiên cực kỳ.

Dương Thanh Huyền nắm kích mà đứng, lãnh đạm nói: “Như là không có chuyện khác, đại nhân liền mời trở về đi. Trên đảo sự vụ bận rộn, đại nhân không nên đem thời gian hao tổn ở đây.”

Lý Nam hít một hơi thật sâu, lại chậm rãi thở ra đến, lúc này mới bình phục tâm tình, chậm rãi nói rằng: “Các hạ thật là mạnh sức chiến đấu, hơn xa biểu hiện ra tu vi. Không biết các hạ tôn tính đại danh?”

Dương Thanh Huyền báo họ tên.

Lý Nam trầm ngâm một trận, tựa hồ vẫn chưa nghe qua, nhưng cũng không để bụng, dù sao Biển Đen to lớn, cường giả vô số, không thể toàn bộ nghe qua. Hắn nói: “Trước mặt Biển Đen nguy cấp, các hạ thần thông được, lẽ nào liền không nghĩ tới cho tộc ta ra điểm lực sao?”

Dương Thanh Huyền theo dõi hắn, đột nhiên nở nụ cười, nói: “Ngươi muốn nhận biên ta?”

Lý Nam lắc đầu nói: “Không phải hợp nhất, mà là thành mời.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Ta bế quan một trận, hiện tại Biển Đen là cái gì thế cuộc?”

Lý Nam thấy hắn có hứng thú, không khỏi đại hỉ, mời nói: “Các hạ đi theo ta, chúng ta vừa đi vừa nói chuyện.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, biết tìm kiếm mấy tên khác Tinh Túc, có lẽ còn muốn mượn Vân Tụ Cung cùng các đại hòn đảo chủ ty sức mạnh, liền theo hắn đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1031: Chiến Tuyến Tập Kết, Thiên Lang Đảo Tin Tức

Tự Dương Thanh Huyền tịch thu Mặc Tinh Đảo, phá Hải tộc to lớn bình phong sau, toàn bộ trong hắc hải vực chiến tuyến co lại nhanh chóng, bị tập trung ở Hải Thiên Nhai một đường.

Bình phong bị phá sau, mỗi bên đảo chủ ti rốt cục giữa lẫn nhau có liên lạc, đồng thời nhận được Vân Tụ Cung mệnh lệnh, đi tới Hải Thiên Nhai trợ giúp.

Đồng thời, Hải Thiên Nhai có mấy cái đi về hải vực ranh giới mật đạo, trước có to lớn bình phong ở, có thể tra xét các loại dòng năng lượng động, không dám dễ dàng thông qua.

Ngay ở mấy ngày trước, bình phong phá vỡ sau, Vân Tụ Cung mấy vị trưởng lão từ mật đạo lặn ra, dẫn dắt võ giả từ phía sau công kích Hải tộc, hình thành trong ngoài bao vây tư thế, dành cho Hải tộc trọng thương.

Nhưng Hải tộc thắng ở số lượng rất nhiều, đồng thời từ bốn phương tám hướng triệu tập trở về nhân mã, rất nhanh liền đem mấy tên trưởng lão đội ngũ đánh tan, giải Hải Vương chi vây.

Tức giận dưới Hải Vương, một lần nữa ở đệ nhất đảo liên bốn phía bày ra to lớn bình phong, cắt đứt các loại đường nối, đồng thời hạ lệnh mạnh mẽ công đảo.

Chiến đấu giằng co mấy ngày, Hải tộc liền bị đánh lui, về tới phía trước tình trạng giằng co.

Chỉ có điều này vài lần chiến đấu hạ xuống, để Hải tộc sức mạnh kịch liệt giảm mạnh, có người nói còn có hiền giả ở trong chiến đấu ngã xuống.

Hơn nữa to lớn bình phong bị hủy, để toàn bộ bên trong vực mỗi bên đảo lớn chủ ty liên hệ một mạch, bắt đầu tập kết sức mạnh đi tới Hải Thiên Nhai, hình thành phản công tư thế.

Lý Nam nói: “Nói chung, hiện tại hai tộc cuộc chiến, đã tiến vào giai đoạn thứ hai. Từ phía trước bị nhốt, đến phá vòng vây, đến chủ động công kích, hiện tại lực lượng so sánh đã từ địch cường ta yếu tiến vào tương đối thăng bằng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hải tộc từ đột nhiên làm khó dễ, chiếm hết ưu thế, đến hiện tại cũng vậy cân bằng, xem như là đã thua. Lúc trước chiếm hết ưu thế lại không có thể đánh hạ Hải Thiên Nhai, hiện đang sợ là càng không cách nào.”

[truyen cuа tui ΘΘ vn]

Lý Nam trong mắt loé ra tinh mang, gật đầu nói: “Các hạ phán đoán phi thường tinh chuẩn, ta trước liên lạc mấy tên chủ ty đại nhân, ở cũng vậy trao đổi ý kiến sau, cũng là cho ra giống nhau kết luận. Vì lẽ đó chúng ta ước định sau ba ngày xuất phát, đi Hải Thiên Nhai trợ giúp.”

Dương Thanh Huyền trên mặt xẹt qua không thể phát giác cười gằn, nhẹ giọng nói: “Sau ba ngày? Chư vị chủ ty đại nhân quả nhiên giỏi tính toán. Đi sớm, sợ vừa vặn gặp phải Hải tộc ngoan cố chống cự phản kích. Đi chậm, lại sợ tương lai Dạ Hậu trách tội xuống. Vì lẽ đó sau ba ngày thời gian, vừa vặn không sớm không muộn, vô cùng thích hợp. Chỉ là các ngươi có thể nghĩ đến điểm này, tương lai Dạ Hậu liền sẽ không nghĩ tới sao? Tự xưng là người thông minh, rất dễ dàng chết ở sự thông minh của chính mình dưới. Còn có một chút ta phải nhắc nhở các ngươi, chúng ta có thể đoán được, Hải Vương cũng có thể phán đoán ra được. Giờ khắc này hắn ưu thế mất hết, lại như cũ ở lại đệ nhất đảo liên cùng Hải Thiên Nhai đối lập, sợ là có tính toán gì, vẫn cẩn thận tuyệt vời.”

Lý Nam nghe được trong lòng ngẩn ra, mồ hôi lạnh từ sống lưng chảy xuống, vội vàng ôm quyền nói: “Đa tạ các hạ nhắc nhở. Ta lập tức cùng mấy tên khác chủ ty thương lượng một chút, ngày mai liền xuất phát.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, bình tĩnh sắc mặt bên dưới, che dấu nóng nảy nội tâm.

To lớn bình phong loại bỏ sau, toàn bộ thứ hai đảo liên đều không có cảm ứng được Tinh Túc tồn tại. Mà đang khi hắn bế quan mấy ngày thời điểm, khế ước bên trong tựa hồ có phản ứng, nhưng cũng không lâu lắm lại biến mất.

Từ Lý Nam bên trong cũng biết, Hải tộc lại ở đệ nhất đảo liên thiết trí to lớn bình phong, xem ra cần phải chính là nguyên nhân này, đem trong mơ hồ cảm ứng lại cắt đứt.

Bất kể là ai, có ít nhất Tinh Túc ở Hải Thiên Nhai bên trong, như vậy hắn liền nhất định phải đi!

Ngày mai, mảng lớn võ giả từ Thượng Xuyên Đảo bay khỏi, hướng về Hải Thiên Nhai đi.

Trên đường thỉnh thoảng có thể gặp được Hải tộc bộ lạc, sức mạnh nhỏ yếu liền trực tiếp đánh tan, sức mạnh to lớn, Lý Nam nhưng là chỉ huy mọi người, xa xa tránh ra.

Nhưng cường đại Hải tộc bộ lạc há chịu bỏ qua, truy kích mà lên.

Cứ như vậy vừa đánh biên ngừng biên trốn, đến Hải Thiên Nhai chiến tuyến hậu phương thời điểm, cũng đã là ba ngày sau.

Dọc theo đường đi tiêu diệt bảy cái Hải tộc bộ lạc nhỏ, ác chiến một cái trung đẳng bộ lạc. Đồng thời hội hợp ba cái hòn đảo võ giả.

Đến rồi ước định chiến tuyến địa điểm sau, lại hội hợp năm cái hòn đảo nhân mã.

Lúc này, bao quát Lý Nam ở bên trong, tổng cộng chín tên chủ ty, mười hơn một vạn người, liền bày trận ở Hải tộc phía sau cách xa hai vạn dặm nơi.

Khoảng cách này có tiến có thối, toán là phi thường vừa lúc khi.

Dương Thanh Huyền ở trong đội ngũ cũng không thấy Thiên Lang Đảo nhân mã, không khỏi trong lòng nặng nề.

Chín tên chủ ty ở một chiếc to lớn chiến hạm trên tổ chức hội nghị cấp cao, lớn như vậy vòng tròn phòng hội nghị có thể chứa đựng hơn ngàn người.

Tổng cộng có hai mươi mốt vị Đế Thiên Vị cường giả ngồi ở trung ương. Sau đó là Thái Thiên Vị cường giả, phân tán ngồi năm vòng, ước chừng có bảy mươi, tám mươi người.

Này gần trăm người hầu như chính là thứ hai đảo liên đứng đầu nhất cao tầng.

Dương Thanh Huyền hướng về xung quanh mấy người hỏi thăm Mặc Tinh Đảo đánh một trận tình huống, lấy được biến mất đều là khốc liệt cực kỳ, hầu như hết thảy tham chiến Hải tộc cùng Nhân tộc đều bỏ mình, đúng là đất cằn ngàn dặm, ngã xuống trăm vạn.

Một người nói: “Ta mấy ngày trước đây vừa đi qua cái kia mảnh hải vực, hiện tại còn tản ra kéo dài vạn dặm mùi thối, là dung hợp máu tươi cùng xác thối mùi vị. Trận chiến này rốt cuộc có bao nhiêu người còn sót lại hạ xuống, cũng không người nào biết. Hoặc là... Căn bản là không có người sống.”

Dương Thanh Huyền mặt trầm lợi hại, đầy bụng tâm tư, đối với hội nghị nội dung, thì lại hoàn toàn không nghe lọt tai.

Lúc này, trung ương ngồi hai mươi mốt trên cái bàn tròn, Thiên Lục Đảo chủ ty Bác Duyên xoay người lại, hai mắt nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, lạnh lùng nói rằng: “Ngươi đối với Thiên Lang Đảo tình huống như thế quan hệ, chẳng lẽ ngươi là từ Thiên Lang Đảo trên chiến trường trốn ra được?”

Trong giọng nói mang theo nghiêm khắc cùng nghi vấn, có loại cao cao tại thượng khí thế.

Vừa nãy Dương Thanh Huyền lén lút lén lút hỏi thăm, cũng không có hết sức ẩn giấu âm thanh, hết thảy trò chuyện đều bị hắn nghe được rõ rõ ràng ràng.

Toàn trường hơn trăm hai mắt quang tất cả đều nhìn chăm chú đi qua.

Dương Thanh Huyền đang buồn bực mất tập trung, trên mặt xẹt qua sát khí, lạnh giọng nói: “Ngươi muốn chết sao?!”

Lời vừa nói ra, ngồi đầy khiếp sợ, lộ ra khó tin vẻ mặt.

Một tên Thái Thiên Vị trung kỳ, lại chống đối Đế Thiên Vị cường giả? Hơn nữa nhìn dáng dấp kia của hắn, tựa hồ còn muốn giết người.

“Chẳng lẽ người này lúc trước trong chiến đấu, bị đả thương đầu óc?” Tất cả mọi người là sắc mặt quái lạ, nội tâm nghĩ như vậy đến.

Bác Duyên cũng là sững sờ, lập tức trầm mặt xuống đến, từng chữ lạnh giọng nói rằng: “Ngươi mới vừa nói cái gì, lặp lại lần nữa?”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, từng chữ trả lời: “Ngươi muốn chết sao?”

Lý Nam đang ngồi ở Bác Duyên bên cạnh người, dưới sự kinh hãi, mạnh mẽ lôi kéo đang muốn bùng nổ Bác Duyên, vội vàng nói: “Đối đầu kẻ địch mạnh, không thích hợp nội loạn. Người này là ở tại ta Thượng Xuyên Đảo một tên võ giả, mong rằng Bác Duyên huynh không nên so đo.”

Bác Duyên nắm đấm bị Lý Nam cầm thật chặt, hắn giật mấy lần, vẫn không nhúc nhích, nhất thời cả giận nói: “Lý Nam huynh, ngươi nên vì này tên thủ hạ trở mặt với ta sao?”

Lý Nam cười khổ nói: “Người này chỉ là ở tại Thượng Xuyên Đảo, cũng không phải là thủ hạ ta. Hơn nữa người này sức chiến đấu cực mạnh, là nhân tài hiếm có, mong rằng Bác Duyên huynh lấy đại cục làm trọng.”

Lý Nam nhìn phía mười chín tên khác Đế Thiên Vị cường giả, đặc biệt là mặt khác bảy tên chủ ty, cả mắt đều là cầu viện ánh mắt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1032: Tan Rã Trong Không Vui, Bác Duyên Mục Đích

Mặt khác bảy tên chủ ty hơi liếc mắt nhìn nhau, cũng cảm thấy Dương Thanh Huyền không biết trời cao đất rộng, quá mức cuồng vọng. Nhưng thời khắc này thật là lùc dùng người, hơn nữa Lý Nam mặt mũi của cũng không thể không cấp, liền đều mở miệng khuyên bảo.

Trắng Long đảo chủ ti Thiên Hữu nói rằng: “Giải Ngọc huynh lãnh đạo trận chiến này, ý nghĩa trọng đại, là toàn bộ hai tộc trận chiến chuyển chiết điểm. Chúng ta hôm nay có thể hội tụ ở đây, cũng nhiều thiệt thòi này chiến, phá đi to lớn bình phong. Đáng tiếc Giải Ngọc đại nhân tăm tích không rõ, thật là khiến người lo lắng. Ta nhìn vị tiểu huynh đệ này cũng là nóng ruột mới nói năng lỗ mãng, Bác Duyên huynh, lùc dùng người, đại cục làm trọng.”

Vân Phong đảo chủ ti ôn vui, không được gật đầu, tán thành Thiên Hữu, khuyên giải nói: “Giờ khắc này phải nói đoàn kết, không thích hợp nội đấu.”

Hai người bọn họ lên tiếng, mặt khác năm người cũng cũng bắt đầu khi hòa sự lão.

Bác Duyên lúc này mới đem chân nguyên tản đi, trấn tĩnh lại, lạnh lùng nói: “Ta liền cho chư vị một bộ mặt, tạm thời không cùng tiểu tử này tính toán.”

Trong mắt hắn xẹt qua ánh sáng, tựa hồ lòng vừa nghĩ.

Lý Nam thở phào nhẹ nhõm, cười nói: “Bác Duyên huynh thực sự là chúng ta tấm gương, có như vậy lòng dạ, mọi người đồng tâm hiệp lực, lo gì Hải tộc không lùi.”

Bác Duyên mặc không lên tiếng, hai mắt hơi nhắm lại.

Thiên Hữu nói: “Loại bỏ to lớn bình phong che chở một trận chiến, còn có rất nhiều bí ẩn chưa có lời đáp, như là Giải Ngọc huynh còn đang là tốt rồi, tất nhiên có thể cho chúng ta cung cấp càng nhiều hơn tin tức, có trợ giúp kế tiếp phản công cuộc chiến.”

Lý Nam than thở: “Cái kia chiến trường ta cũng phái người đi điều tra quá, mặc dù không tìm được Giải Ngọc huynh thi thể, nhưng tỷ lệ sống sót thật sự không lớn.”

Ôn vui vẻ nói: “Bất kể như thế nào, Giải Ngọc huynh công lao to lớn, là không gì đáng trách. Còn Giải Ngọc huynh sinh tử tăm tích, chờ tương lai Dạ Hậu nhất định sẽ tra cái rõ ràng.”

Thiên Hữu gật đầu nói: “Không sai, chúng ta hay là trước thảo luận hạ phía sau an bài cùng tiến công đi.”

Dương Thanh Huyền đối với hội nghị nội dung bịt tai không nghe thấy, cả tràng đều là tâm tư tầng tầng. Như Không Du cùng Giải Ngọc thật sự bỏ mình, không khỏi có chút khổ sở. Nhưng hắn càng quan tâm hơn, là bạn tốt Vũ Ảnh sự sống còn, còn có A Đức cùng hoa sen đám người.

Cho tới Tử Diều Hâu chờ Tinh Túc, chí ít không có có nguy hiểm đến tính mạng, bằng không hắn thân là Thánh Chủ, nhất định có thể cảm giác đến.

Nguyên bản cũng không muốn đúc kết đến Vân Tụ Cung cùng Hải tộc tranh chấp bên trong đi, mặc dù là hai tộc tranh, nhưng phóng tầm mắt toàn bộ Thương Khung tinh vực, cũng chỉ là cục bộ lợi ích tranh chấp, cũng sẽ không ảnh hưởng toàn bộ thế giới cách cục.

Bằng không một khi chạm tới Nhân tộc căn bản lợi ích, Trung

Ương Đại thế giới cái kia chút cự phách nhúng tay vào, Biển Đen Hải tộc căn bản không có nửa điểm chống lại lực lượng.

Nhưng từ bây giờ nhìn lại, Dương Thanh Huyền bị cuốn vào tranh chấp nhưng là không thể tránh khỏi.

Rất nhanh, hội nghị liền tản đi.

Dương Thanh Huyền ra hội trường thời gian, bên tai truyền đến Lý Nam truyền âm, “Bác Duyên tuy rằng tạm thời ổn định, nhưng người này tâm cơ cực sâu, hơn nữa có thể làm được chủ ty đều không phải là cá mặn hạng người, chính ngươi cẩn thận nhiều hơn.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, liền rời đi hội trường.

Giờ khắc này toàn bộ trên chiến tuyến, cập bến kéo dài ngàn dặm các loại chiến hạm cùng phi hành nguyên khí, còn có thật nhiều không thích ngồi võ giả, cho mình ngự không ở trên mặt biển, lẳng lặng cùng đợi mệnh lệnh.

Hội nghị thảo luận kết quả, chính là không mạo muội tiến công, chờ đợi tiến một bước tin tức.

Vì lẽ đó toàn bộ đội ngũ liền đình trệ ở trên mặt biển, từng người nghỉ ngơi.

“Ngươi muốn biết Thiên Lang Đảo tin tức?” Đột nhiên, Dương Thanh Huyền bên tai truyền đến âm thanh rất nhỏ, hắn xoay người, ở phía xa trên mặt biển, đứng yên một người đàn ông, hai tay ôm ngực, đang lạnh lùng theo dõi hắn.

Tên nam tử này hắn có chút ấn tượng, cũng là Thái Thiên Vị cường giả, trước ở hội trường từng thấy, thật giống ngồi ở trong một cái góc, cũng không nổi bật.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, truyền âm qua, nói: “Làm sao, ngươi biết?”

Nam tử mặt không hề cảm xúc, nói: “Muốn biết liền đi theo ta.”

Nói, trực tiếp xoay người, hướng về xa xa mặt biển đạp bước đi đến, tốc độ cực nhanh, vài bước bên dưới liền hoành khóa ngàn trượng.

Nơi này võ giả đều là tán tu tập kết, tính kỷ luật cũng không mạnh, bốn phía đi lại rất nhiều. Nhưng chín vị chủ ty liên hợp rơi xuống chết khiến, có thể chung quanh đi lại, nhưng quyết không thể chạy trốn, bằng không giết không tha.

Vì lẽ đó nam tử kia vì để tránh cho hiểu lầm chạy trốn, đi đến phương hướng, là hướng Hải Thiên Nhai.

Dương Thanh Huyền trầm tư một chút, liền đi theo.

Rất nhanh, hai người một trước một sau, liền đi ngàn dặm xa, toàn bộ chiến tuyến đều bị xa xa lắc tại phía sau.

Rốt cục, phía trước người kia ngừng lại, xoay người, không có hảo ý theo dõi hắn, cười lạnh nói: “Ngươi thật đúng là một mãng phu a, cứ như vậy cũng dám tiếp theo ta đi ra.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Ta đã đoán là cạm bẫy, nhưng có lẽ có vạn nhất cơ hội không phải thì sao? Vì này vạn nhất cơ hội, ta còn là mong muốn thử một lần. Giờ khắc này ta rất thất vọng, xem ra trắng đi một chuyến. Không, có lẽ không có uổng phí đi, mà là giết mấy người lại trở về.”

“Ha ha, Thái Thiên Vị trung kỳ mà thôi, ngươi ở đâu ra tự tin?”

Nam tử cười gằn một tiếng, phía sau hắn mặt biển nổ lên ba đạo rồng nước.

Mỗi đạo rồng nước hạ xuống nơi, liền xuất hiện một bóng người.

Trước tiên một người chính là Bác Duyên, phía bên phải một ông già cần bạc trắng, cũng là Thái Thiên Vị tu vi, ở trong hội trường từng thấy.

Bên trái một người thì lại tu vi phổ thông, chỉ có Toái Niết cảnh, sắc mặt trắng bệch, có chút nơm nớp lo sợ bộ dạng.

Nam tử cười lạnh nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, "Bây giờ còn có như vậy tự tin sao?"

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, nói: "Các ngươi dẫn ta đi ra, chắc chắn sẽ không là chỉ cần muốn giết ta, mục đích của các ngươi là cái gì?"

Bác Duyên trong mắt bắn ra tinh mang, lạnh như băng nói: "Quả nhiên thông minh! Không hổ là Mặc Tinh Đảo đánh một trận chủ yếu công thần. Xem ra ta đem cung dã cùng mao hưng thịnh hoài đều mang ra ngoài là chính xác."

Nam tử cùng ông lão kia đều là vẻ mặt hơi động, khẽ vuốt cằm. Bác Duyên nói chính là hai người bọn họ.

Mà tên kia Toái Niết cảnh võ giả, nhưng là vâng vâng như như, hạ thấp xuống đầu, không dám nhìn Dương Thanh Huyền.

"Ta minh bạch." Dương Thanh Huyền nhìn tên kia Toái Niết cảnh võ giả, hỏi: "Mặc Tinh Sơn đánh một trận kết quả làm sao? Không Du, Vũ Ảnh, Giải Ngọc các đại nhân tăm tích đây?"

Người võ giả kia run giọng nói: "Ta không có kiên trì đến cuối cùng bỏ chạy. Ngài lấy đi Mặc Tinh Đảo sau, Hải tộc giống giống như bị điên tiến công. May mà ngài mang đi bộ phận chủ lực, chúng ta mới miễn cưỡng khiêng hạ xuống. Nhưng trận chiến đó trình độ thảm thiết, thực sự khó có thể hình dung. Ta tìm một cơ hội bỏ chạy.”

Hắn trên trán không ngừng bốc lên mồ hôi lạnh, theo hai tóc mai lưu lại, còn đắm chìm trong to lớn kia trong sự sợ hãi. Âm thanh run lẩy bẩy, nhưng tràn đầy đối với Dương Thanh Huyền kính ý.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Nếu sợ sệt, vậy bây giờ tiến quân Hải Thiên Nhai, ngươi tại sao lại muốn tham dự vào?”

“Điểm ấy liền ta tới nói đi.”

Bác Duyên khẽ mỉm cười, không nhanh không chậm nói rằng: “Bởi vì hắn chạy trốn tới Thiên Lục Đảo. Lần này tiến quân ta rơi xuống chết khiến, phàm là trên đảo võ giả, dù cho chỉ là khí Võ Cảnh, cũng phải tham chiến, bằng không liền chết.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Hiện tại ta biết mục đích của ngươi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1033: Bất Ngờ Người, Tiến Thoái Lưỡng Nan

Bác Duyên vươn tay ra, lạnh lùng nói: “Ta chỉ muốn Mặc Tinh Sơn, có thể lưu ngươi một mạng. Dù sao ngươi nhưng là đánh tan to lớn bình phong che chở công thần, có tư cách mạng sống.”

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, nói: “Ta sẽ tin ngươi sao?”

Bác Duyên nghiêm túc nói rằng: “Xác thực không dễ dàng tin, nhưng giờ khắc này ngươi không có lựa chọn nào khác.”

Cung Dã cùng Mao Hưng Hoài từ lâu vòng tới Dương Thanh Huyền phía sau, trình thế đối chọi, đem đường lui của hắn phong tỏa.

Bác Duyên khí thế trên người càng là khuếch tán mở, ở ngàn trượng trong phạm vi hình thành một cái to lớn dòng nước xoáy, như trận pháp giống như vậy, đem Dương Thanh Huyền hoàn toàn khóa chặt.

Tên kia Toái Niết cảnh võ giả hoàn toàn biến sắc, vội vàng hướng về xa xa bỏ chạy.

“Ngươi đã vô dụng, không cần kinh hồn táng đảm chung quanh bôn ba.” Bác Duyên lạnh lùng nói rằng, khóe miệng vung lên một tia nụ cười tàn nhẫn.

Hai mắt của hắn trước sau nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, cũng không có di chuyển một hồi, chỉ là cong ngón tay búng một cái, một đạo kình khí phá không đi, trên mặt biển nhấc lên một luồng sóng nước, trình hình dạng xoắn ốc lượn quanh ở kình khí bốn phía, bắn trúng tên kia Toái Niết cảnh võ giả.

“Oành!”

Người võ giả kia còn chưa kịp kêu thảm thiết, đã bị kình khí đánh giết, sau đó thân thể bị sóng nước xông nát tan, hóa thành tảng lớn tro cặn, rơi vào trong biển.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói: “Hắn đối với ngươi có công, ngươi đều không chút lưu tình giết hắn đi, ta giao ra Mặc Tinh Sơn có thể sống, cười như vậy lời, ngươi cảm thấy ta cần phải tin tưởng sao?”

Bác Duyên liếm một cái đôi môi, cười lạnh nói: “Ngươi cùng hắn không giống nhau, ngươi là tài tử, hắn là rác rưởi. Bản tọa là yêu mới người. Ngươi giao ra Mặc Tinh Sơn, sau đó xin thề trung thành với ta, không chỉ có thể mạng sống, hơn nữa có thể sống rất tốt.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiện tại liền sống rất khá.”

Bác Duyên cười lạnh nói: “Rất nhanh sẽ không tốt.”

Hắn nhìn thấu Dương Thanh Huyền căn bản không có đầu hàng ý tứ, nơi đây tuy rằng khoảng cách chiến tuyến có mấy ngàn bên trong xa, nhưng vẫn như cũ đêm dài lắm mộng.

Bác Duyên trong mắt sát khí lóe lên, hét lớn một tiếng, hai tay kết ấn hướng về mặt biển ép đi.

“Ầm ầm!”

To lớn dòng nước xoáy nháy mắt liền hướng lún xuống, tảng lớn bọt nước ở trên không bên trong dừng lại một sát, liền hóa thành nhọn lăng hình, chẳng có mục tiêu lượn vòng.

Cung Dã cùng Mao Hưng Hoài ở trên mặt biển chạy vài bước, bảo vệ phía sau phương vị.

Nhiệm vụ của bọn họ chính là phòng ngừa Dương Thanh Huyền chạy trốn, còn kết quả của trận chiến này, dưới cái nhìn của bọn họ, căn bản là không có chút hồi hộp nào.

Dương Thanh Huyền hai tay bấm quyết, ở to lớn dòng nước xoáy bên trong, cái kia chút nước cạnh từ bốn phương tám hướng kích. Bắn mà tới. Hắn bóng người loáng một cái, liền hóa thành cao trăm trượng Thời Không Cự Linh, cường đại lực lượng không gian tản ra, hết thảy nước cạnh một hồi liền biến mất không còn tăm hơi.

“Cái gì?!”

Bác Duyên cả người run lên, kinh hãi nhìn chằm chằm dòng nước xoáy bên trong, Dương Thanh Huyền biến thành Thời Không Cự Linh sau, liền trực tiếp biến mất không còn tăm hơi.

Hắn bỗng nhiên cảm ứng được cái gì, vội vàng hướng về xa xa nhìn tới, chỉ thấy mấy ngàn trượng xa trên mặt biển, Thời Không Cự Linh đang đang thản nhiên đạp nước mà đi, đi đến chiến tuyến phương hướng.

Cung Dã cùng Mao Hưng Hoài cũng đã biến sắc, từng cái từng cái lộ ra vẻ kinh ngạc, bọn họ đích xác cảm ứng được không gian rung động, nhưng bất quá là loáng một cái, lại liền để Dương Thanh Huyền đào thoát.

“Đuổi!”

Bác Duyên kinh nộ hét lớn một tiếng, ba người lập tức hóa thành độn quang, điên cuồng đuổi theo.

Thời Không Cự Linh ở trên mặt biển nhàn nhã bước chậm, căn bản không đem ba người để ở trong mắt. Lấy thực lực của hắn muốn chiến thắng ba người cực kỳ khó khăn, nhưng nghĩ muốn chạy trốn lời, coi như là ba cái Bác Duyên ở đó, cũng không giữ được chính mình.

Hơn nữa biến thân Thời Không Cự Linh sau, đối với quy tắc không gian khống chế cùng lý giải, càng ngày càng tăng.

Thế nhưng Thời Không Cự Linh mặt khác một hạng thần thông, đối với thời gian khống chế, hắn lại chỉ có thể nhòm ngó biểu tượng, còn không cách nào lý giải.

Liền dường như Nhật Nguyệt Tinh Luân giống như vậy, chỉ biết là dựa vào Võ Hồn triển khai ra, nhưng đối với quy tắc khống chế cùng lý giải, vẫn như cũ bị chặn ở ngoài cửa.

Thời Không Cự Linh đang không lo lắng đi tới, thân thể to lớn bỗng nhiên chấn động, ở trên mặt biển ngừng lại, lặng lặng đứng ở đó, không nhúc nhích.

Nhìn kỹ lại, Thời Không Cự Linh khắp khuôn mặt là vẻ nghiêm túc, chăm chú nhìn chằm chằm mặt biển, một đôi quỷ dị con ngươi không ngừng phóng đại.

Trong biển một cái to lớn bóng tối, không ngừng từ phía dưới tràn lan lên đến.

“Oành!”

Mặt biển nổ ra, một con màu đỏ thẫm bàn tay to lớn vọt ra khỏi mặt nước, ở trên không bên trong kết ấn, hướng về Thời Không Cự Linh vồ tới.

“Ầm!”

Bàn tay khổng lồ hạ xuống, năm ngón tay nắm chặt.

Không gian trở nên cực kỳ hoảng hốt, rung động bên dưới, Thời Không Cự Linh trực tiếp thuấn di mà đi, xuất hiện ở mấy trăm tấm ở ngoài, đầy mặt kinh sợ.

“Quả nhiên là Thời Không Cự Linh.”

Trên mặt biển vang lên một đạo lạnh lùng thanh âm. Theo bàn tay khổng lồ kia biến mất, chậm rãi hóa thành một lão giả tiên phong đạo cốt, lặng lặng ngồi xếp bằng ở trên mặt biển, một đôi mắt lạnh xuyên thấu hư không, thẳng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

Lúc này Bác Duyên ba người cũng kinh trụ, lập tức dừng bước lại, ở ngàn trượng tả hữu vị trí trận địa sẵn sàng đón quân địch, không dám tùy tiện lên trước.

Thời Không Cự Linh chật vật nuốt xuống hạ, mở miệng nói: “Ngài là… Ngô Lương tiền bối?”

Ông lão sững sờ, đầy mặt nghi hoặc, lại quan sát tỉ mỉ lại Thời Không Cự Linh, trong đầu cũng không có ấn tượng, hơn nữa Thời Không Cự Linh ở Thương Khung tinh vực biến mất rồi hồi lâu, chính mình trước đây khẳng định chưa từng thấy người này, không khỏi cau mày nói: “Ngươi nhận ra ta?”

Thời Không Cự Linh giơ tay bấm quyết, biến về Dương Thanh Huyền chân thân, nói: “Ngô Lương tiền bối, vãn bối từng theo Mạc Đình đại nhân đi tới Hải Thiên Nhai thí luyện. Lúc đó vừa vặn gặp phải tiền bối ở tu luyện. Tiền bối còn nói muốn bắt một ít Toái Niết cảnh cường giả đến ha ha, bồi bổ thân thể.”

Ông lão lúc này chợt nói: “Hóa ra là ngươi. Ta hơi có chút ấn tượng. Chỉ là ngươi…” Hắn sửng sốt một chút, lập tức giận dữ, quát: “Ngươi dám biến thành Thời Không Cự Linh gạt ta!”

Nguyên bản Ngô Lương ở nơi này mảnh trong vùng biển tu luyện, tất cả động tĩnh đều ở đây hắn cảm giác bên dưới. Ngoại giới dù cho huyên náo long trời lở đất hắn cũng sẽ không ra được, nhưng đột nhiên nhận ra được quy tắc không gian, Thời Không Cự Linh xuất hiện, lúc này mới dẫn tới hắn hiện thân.

Hiện tại vừa nhìn là giả, nhất thời giận tím mặt.

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, khổ sở nói: “Tiền bối hiểu lầm, ta chỉ là biến thành Thời Không Cự Linh thoát thân mà thôi, cái nào dám lừa gạt tiền bối.”

Này Ngô Lương thực lực mạnh, còn đang Mạc Đình bên trên. Lúc trước Mạc Đình đem bọn hắn mấy người đi Hải Thiên Nhai thời điểm, gặp phải này Ngô Lương cũng phải rất cung kính.

Ngô Lương lạnh lùng nói: “Hừ, ta bất kể, làm trễ nãi lão phu tu hành, muốn sống từ nơi này rời đi, làm sao cũng được bồi thường ta một hồi.”

Dương Thanh Huyền giờ mới hiểu được, lão già này là muốn mò chỗ tốt, hắn khóc nghèo nói: “Vãn bối chỉ là một cái lâu la, nào có cái gì năng lực bồi thường tiền bối.”

Ngô Lương liếm một cái đôi môi, trong mắt bắn ra tinh quang, hắc tiếng nói: “Đem Mặc Tinh Sơn bồi thường cho ta là tốt rồi.”

Vừa nãy Dương Thanh Huyền cùng Bác Duyên đối thoại, hắn đều nghe rõ rõ ràng ràng.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, Ám đạo không tốt bị lão già này theo dõi Mặc Tinh Sơn, sợ là phiền toái, hắn làm bộ khúm núm, sợ dáng vẻ, chỉ tay Bác Duyên ba người, nói: “Ba vị đại nhân này cũng muốn Mặc Tinh Sơn đây.”

Bác Duyên ba người đều hoàn toàn biến sắc.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1034: Phá Diệt Hồng Lôi, Đồng Giá Trao Đổi

Ngô Lương quay đầu, nghễ coi Bác Duyên ba người một chút, khinh miệt nói rằng: “Ba người các ngươi cũng muốn theo ta cướp Mặc Tinh Sơn?”

Bác Duyên sắc mặt trắng bệch, ôm quyền nói: “Tiền bối, chính là người gặp có phần. Chúng ta cũng không dám tham hơn nhiều, cái kia Mặc Tinh Sơn đủ lớn, phân ba người chúng ta một nửa là tốt rồi.”

Ngô Lương toàn thân đều bao phủ ở một tầng mông lung khí tức phía dưới, hoàn toàn không dò ra hư thực, vốn lấy Bác Duyên phán đoán, có thể là Đạo cảnh cường giả.

Đối mặt đáng sợ như vậy tồn tại, hắn không dám kiên cường, nhưng muốn từ bỏ Mặc Tinh Sơn, lại hết sức không cam lòng, vì lẽ đó thử đưa ra chia đều yêu cầu.

Ngô Lương cười lạnh một tiếng, nói: “Người gặp có phần ta chưa từng nghe tới, kẻ thấy được chết ta ngược lại thật ra nghe qua.”

Hắn giơ tay lên, phía sau lập tức hóa thành một vị to lớn bóng mờ, cả người vảy màu đỏ, sinh lần đầu đôi giác, trợn tròn đôi mắt bên dưới, chỗ mi tâm bắn ra một đạo màu đỏ tươi như máu thiểm điện.

“Chi!”

Bác Duyên ba người sợ đến hồn phi phách tán, cái kia thiểm điện bao phủ không gian hạ, một mảnh tử vong giáng lâm.

“Tiền bối! Tha mạng! Chúng ta cái gì cũng không cần, lập tức đi ngay!”

Bác Duyên hoảng sợ kêu to, lấy hắn Đế Thiên Vị tu vi, ở đó tia chớp uy thế hạ lại không thể động đậy, chỉ có chờ chết phần.

Cung Dã cùng Mao Hưng Hoài càng là kinh ngạc sững sờ, trong đầu trống rỗng.

“Ầm!”

Màu đỏ thiểm điện đánh trên người Bác Duyên, trực tiếp nổ tung mở, uy thế mạnh mẽ đem hai người khác cũng cuốn vào, to lớn sóng biển phóng lên trời, đem ba người phần còn lại của chân tay đã bị cụt đoạn hài giội rửa sạch sẽ.

“Rầm”, sóng lớn hạ xuống, biển rộng nhấc lên sóng lớn, rất nhanh liền bình tĩnh lại. Tốt như cái gì đều không có phát sinh giống như vậy, chỉ là bỗng dưng thiếu ba người.

Dương Thanh Huyền chật vật nuốt một hồi, sắc mặt trắng bệch.

Vừa nãy vị này to lớn bóng mờ, chính là Ngô Lương bản thể, trước Mạc Đình dẫn hắn đi Hải Thiên Nhai thời điểm, từng ở trong hư không vội vàng thoáng nhìn.

Ngô Lương nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Hiện tại không ai theo ta cãi, Mặc Tinh Sơn nắm đến đây đi.” Hắn dừng lại, lại nói: “Vật này nguyên bản chính là Biển Đen, không thuộc về nhân loại các ngươi.”

Dương Thanh Huyền sờ một cái mồ hôi lạnh trên trán, ngượng ngùng nói: “Tiền bối pháp lực Thông Thiên, một chiêu liền diệt Đế Thiên Vị cường giả, tưởng thật được, vãn bối vạn phần kính nể.”

Ngô Lương lạnh lùng nói: “Bớt nịnh hót, thiếu theo ta trái phải nói hắn, hôm nay không giao ra Mặc Tinh Sơn cũng đừng nghĩ đi rồi. Như không phải nể mặt Mạc Đình, ngươi đã thành thịt nát nuôi cá tôm đi!”

Dương Thanh Huyền con ngươi nhất chuyển, nói: “Tiền bối có thể hay không lại một lần nhìn Mạc Đình đại nhân mặt mũi của, trực tiếp thả ta đi đi.”

Ngô Lương nói: “Mạc Đình bộ mặt có tốt như vậy dùng sao? Dùng một lần là đủ rồi. Nhìn ngươi dáng vẻ, tựa hồ hết sức không muốn cái kia Mặc Tinh Sơn nha.”

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Tự nhiên là không thôi, vật kia thì tương đương với vô hạn linh thạch cực phẩm, sợ là toàn bộ bên trong tinh vực đều tìm không ra thứ hai toà, có thể trực tiếp dùng để khai tông lập phái.”

Ngô Lương giễu cợt nói: “Toàn bộ tinh vực đều tìm không ra thứ hai toà? Cắt, ếch ngồi đáy giếng. Lão phu cũng lười giải thích với ngươi cái gì, ta xin hỏi ngươi, ngươi vừa nãy biến thân Thời Không Cự Linh là chuyện gì xảy ra?”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, không dám ẩn giấu, nói: “Vãn bối tu luyện một loại thần thông, thông qua luyện hóa Thời Không Cự Linh tinh huyết, có thể biến thân thành Thời Không Cự Linh.”

Ngô Lương cả người chấn động, hoàn toàn thất thố, kinh hãi âm thanh kêu lên: “Thiên Thần Quyết, bảy mươi hai biến!?”

Dương Thanh Huyền thầm nói: “Không được! Bị lão già này nhận ra, lần này càng chết chắc rồi!” Hắn hai tóc mai lăn xuống dưới mồ hôi hột, ầy ầy nói: “Cái này... Hình như là... Ta cũng không quá nhớ...”

Ngô Lương theo dõi hắn, một hồi lâu mới cười lạnh nói: "Hừ, thiếu ở trước mặt lão phu đùa nghịch hoa chiêu, đối ngươi như vậy không có bất kỳ chỗ tốt. Mặc Tinh Sơn ta có thể không muốn, Thiên Thần Quyết ta cũng sẽ không cướp của ngươi, nhưng ngươi phải giúp ta làm một chuyện."

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, cảnh giác hỏi: "Chuyện gì?"

Lấy Ngô Lương thần thông tu vi còn không làm được sự tình, để hắn đi làm, quá nửa là chịu chết.

Vì lẽ đó Dương Thanh Huyền sắc mặt càng thêm khó coi, sớm biết còn không bằng trực tiếp dứt bỏ rơi Mặc Tinh Sơn, hiện tại không chỉ có bại lộ Thiên Thần Quyết, không làm được mệnh đều nếu không có.

Ngô Lương nói: "Thời Không Cự Linh có thể khống chế thời không lực lượng, ta thấy ngươi vừa nãy chớp mắt biến hóa vị trí, xem ra cũng không giả. Ta muốn thời gian của ngươi thần thông, giúp ta một vấn đề nhỏ. Vừa nãy giết chết cái kia ba cái lâu la màu đỏ thẫm thiểm điện, ngươi cảm thấy thế nào?"

Dương Thanh Huyền nói: "Hết sức lợi hại. Vãn bối đối với hệ sét quy tắc cũng có nhất định giải, nhưng này màu đỏ thẫm thiểm điện nhưng là chưa từng nghe thấy, so với thông thường sấm sét còn cường đại hơn gấp trăm lần không thôi."

Ngô Lương mặt lộ vẻ tự mãn, mỉm cười nói: "Đó là ta tộc thiên phú thần thông phá diệt hồng lôi, nhất định phải từ tộc ta huyết mạch thôi thúc, mới có thể triển khai. Nhưng này phá diệt hồng lôi có chín tầng cảnh giới, cuối cùng một tầng là vì cửu thiên diệt thế hồng lôi, cần sử dụng tới chín loại biến hóa, mà mỗi loại biến hóa lại có 18,000 loại thay đổi nhỏ hóa, mà lấy lão phu kết ấn tốc độ, không cách nào trong khoảng thời gian ngắn hoàn thành này tất cả biến hóa. Coi như ta tu luyện vừa hóa thành chín thần thông, còn chưa đủ.”

Nói, hắn bóng người loáng một cái, trên mặt biển liền nhiều hơn tám bóng người, song song đứng ở trên một sợi dây.

Tám thân ảnh từng người bấm quyết, thần thái không một, giống như là tám bào thai như thế.

Dương Thanh Huyền nhìn trợn tròn mắt, này tám người khí thế trên người cũng hoàn toàn tương tự, cũng không phải là đơn giản ảo thuật, mà là tương tự với hắn một hóa thành ba, nhưng cao thâm hơn, không chỉ có thể phân ra tám tôn thế thân, còn có thể kéo dài bất diệt.

Ở giữa nhất cái kia Ngô Lương vung tay lên, tám cụ phân thân đồng thời trở về trong cơ thể. Hắn ngước mắt lên liêm, nói: “Hiện tại ngươi minh bạch ta muốn ngươi làm cái gì chứ?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Hiểu, tiền bối nghĩ muốn lĩnh ngộ thời gian quy tắc, như vậy liền có thể trong nháy mắt kết ra chín loại biến hóa lớn, sử dụng tới cửu thiên diệt thế hồng lôi.”

Ngô Lương mỉm cười nói: “Trẻ nhỏ dễ dạy. Như là ngươi giúp ta tu luyện thành hồng lôi tầng thứ chín, làm tưởng thưởng, ta có thể cho một giọt tinh huyết cùng ngươi, điều này có ý vị gì, nói vậy ngươi cũng có thể rõ ràng.”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, lộ ra khó tin biểu hiện, nói: “Tiền bối phần lễ này không khỏi quá nặng.”

Một giọt Ngô Lương tinh huyết, mang ý nghĩa Dương Thanh Huyền có thể biến thân Ngô Lương bộ tộc, tương tự sử dụng tới cái kia phá diệt hồng lôi. Tương đương với đem thiên phú thần thông đưa cho hắn.

Ngô Lương nói: “Ta chỉ là theo ngươi chờ giá cả trao đổi mà thôi. Ngươi cũng đừng cao hứng quá sớm, nếu là ta không lĩnh ngộ được thời gian quy tắc, phiền toái của ngươi liền lớn.”

Dương Thanh Huyền bận bịu ôm quyền nói: “Vãn bối nhất định đem hết toàn lực giúp đỡ tiền bối!”

Đối với thời gian quy tắc, Dương Thanh Huyền lĩnh ngộ cũng phi thường thô thiển, còn đang ngưỡng cửa ở ngoài. Vừa vặn mượn cơ hội này tự mình tu luyện một phen.

Ngô Lương vung tay lên, hai người liền trực tiếp biến mất ở trên mặt biển.

Sau một khắc, Dương Thanh Huyền liền phát hiện mình thân dưới đáy biển, đồng thời còn đang không ngừng chìm xuống. Cho đến xuyên thấu đáy biển tầng nham thạch, đến mặt khác một chỗ không có nước không gian.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1035: Xích Sắc Cự Thành, Hồng Máng Bộ Tộc

“Nơi này là…” Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, thế giới trước mắt, một mảnh đỏ chót như máu, bốn phía nham thạch, còn có nhấc đầu thấy bầu trời, đều là hồng thông thông, tràn đầy hỏa diễm nguyên tố.

Ngô Lương nói: “Nơi này là ta Hồng Máng bộ tộc thời đại căn cứ địa Xích Sắc Cự Thành.”

Ở đây trừ qua không gian rộng rãi, toàn thân màu đỏ ở ngoài, cũng không có nửa điểm thành trì dáng vẻ. Ngược lại giống như bị người trong lòng đất khai xuất một vùng không gian.

Cho tới “Hồng Máng” tên, Dương Thanh Huyền càng là chưa từng nghe qua. Nhưng Mạc Đình từng nói, Ngô Lương bộ tộc là mảnh này biển rộng sớm nhất một trong chủng tộc, ngủ say tránh đời ở vực sâu nơi, tính ra, này chút vực sâu tộc quần mới là Biển Đen chủ nhân chân chính.

Ngô Lương nhìn thấu nghi ngờ của hắn, khẽ mỉm cười, cũng không giải thích, dẫn hắn tiếp tục đi về phía trước.

Dương Thanh Huyền thần thức hướng về bốn phía tản ra, này chút vách đá cứng rắn trên, ngoại trừ điên cuồng nguyên tố “Hỏa” ở ngoài, còn có đại lượng nguyên tố hệ “đất”, hệ sét nguyên tố cùng hệ “Kim” nguyên tố, hơn nữa tràn đầy vô cùng lực lượng mạnh.

Nếu như nơi này là thiên địa tự nhiên sinh thành lời, đó đích xác là một phương bảo địa. Nhưng muốn nói là một thành phố, Dương Thanh Huyền vẫn còn có chút không tin.

Hai người đi không bao lâu, sẽ đến một khối rộng rãi khu vực, chỉ có một ít rải rác đá tảng phân bộ trên mặt đất. Cái kia đá tảng hình dạng không một, mặt trên còn có nhàn nhạt tạc vết, niên đại quá xa xưa, đã mơ hồ không rõ.

“Nơi này chính là ta bình thường chỗ tu luyện.”

Ngô Lương bay người lên, trực tiếp ở trên một tảng đá lớn ngồi xếp bằng xuống.

Hắn chỉ chỉ đối diện một khối đá tảng, Dương Thanh Huyền hiểu ý, bay đi tới, cũng đồng dạng ngồi xếp bằng xuống.

Ngô Lương giơ tay bấm quyết, thì trở thành Hồng Máng chân thân, sinh lần đầu đôi giác, trên người che lấp từng khối từng khối to lớn vảy màu đỏ, hình dạng uy mãnh, tản mát ra áp lực thật lớn, khiến lòng người đầu rung động.

“Ngươi nhìn cho rõ, đây chính là phá diệt hồng lôi trước tầng tám Pháp Ấn.”

Ngô Lương hai tay kết ấn, chỗ mi tâm đột nhiên hiện ra mắt dọc, đột nhiên trợn mở, liền bắn ra một đạo màu đỏ thẫm thiểm điện.

Dương Thanh Huyền cẩn thận nhìn tới, cái kia mắt dọc cũng không phải là thực chất tồn tại, mà là một loại pháp nhãn thần thông, ở thụ nhãn bốn phía, che kín phức tạp Lôi văn, ở tại trên trán như hoa văn tản ra.

Hắn đối với Lôi văn lý giải đã phi thường sâu hơn, nhưng loại này hồng lôi hoa văn tựa hồ vô cùng quái dị, cũng không phải là chính thống sấm sét.

Hơn nữa hồng lôi bắn ra trước, cái kia chút Lôi văn vốn là màu đen, bị Hồng Máng tinh lực kích phát, lúc này mới hóa thành màu đỏ thẫm. Ngô Lương toàn thân đều bao phủ ở một tầng nhàn nhạt trong huyết khí.

Đạo kia hồng lôi ở trong hư không lóe lên, liền vô ảnh vô tung biến mất.

Dương Thanh Huyền cảm ứng được cực mạnh không gian rung động, biết là bị Ngô Lương triển khai không gian thần thông xóa sạch.

“Đây là tầng thứ hai, thấy rõ!”

Ngô Lương thanh âm lại vang lên, trong tay quyết ấn nhanh chóng biến hóa, sinh xuất ra đạo đạo tàn ảnh.

Đạo thứ hai hồng lôi bắn ra, so với lần đầu tiên phải cường đại nhiều lắm, cái kia loại chấn nhân tâm phách khí tức nguy hiểm, để Dương Thanh Huyền người đổ mồ hôi lạnh.

Sau đó, Ngô Lương liền không nữa gợi ý, mà là trực tiếp tiến vào tầng thứ ba biến hóa.

Dương Thanh Huyền mở to hai mắt, đem mỗi một tầng biến hóa mạnh mẽ ký ức, bắt đầu còn có thể làm được, nhưng theo Ngô Lương bấm quyết không ngừng biến nhanh, đầu óc liền không đủ dùng, các loại biến hóa một hồi liền rối loạn.

Thẳng đến lúc sau, tinh lực của hắn thoáng cái đề thăng lên, ở trong người điên cuồng phun trào, kéo chân nguyên tán loạn. Rốt cục không có khống chế ở, một ngụm máu liền phun ra ngoài.

Hắn vội vàng nhắm hai mắt lại, ổn định hạ khí huyết, lại mở mắt ra, lẳng lặng nhìn Ngô Lương bấm quyết, giờ khắc này tâm tình không biến hóa nữa.

“Nhìn cho rõ, đây là cuối cùng tầng thứ chín biến hóa!”

Ngô Lương đột nhiên một uống, sắc mặt trở nên trước nay chưa có nghiêm nghị, bấm quyết bên dưới, phân ra tám đạo phân thân, ở trên tảng đá lớn ngồi xếp bằng một vòng, từng người bấm ra bất đồng quyết ấn.

Mỗi một đạo phân thân trong tay quyết ấn, cũng như cùng đại đạo diễn biến, giống quy tắc sông dài, đang lẳng lặng chảy xuôi.

Nhưng chín cái Ngô Lương, đều là sắc mặt càng ngày càng khó coi, sắc mặt trở nên hết sức trắng xám.

“Chín ấn hợp nhất!”

Ngô Lương hét lớn một tiếng, thu Hồi thứ 8 đạo phân thân, Hồng Máng chân thân bên trên, đầu trán càng hóa ra chín con mắt sáng, đồng thời trợn mở, trong mắt đều dựng dục màu đỏ thẫm Lôi Vân.

“Ầm!”

“A!”

Ngô Lương thống khổ quát to một tiếng, cái kia chín đạo Lôi Vân cuối cùng thai nghén thất bại. Ngô Lương toàn thân bị hồng lôi phản phệ, thân thể to lớn trên từng đạo từng đạo sấm sét chảy qua, đem thân thể nổ tung, cả người là huyết.

Ngô Lương rủ xuống đầu, kịch liệt thở dốc, trên thân thể hạ chập trùng.

“Thấy rõ sao?” Sau một lúc, Ngô Lương mới dùng thanh âm trầm thấp hỏi, tựa hồ tổn thương nguyên khí.

“Thấy rõ, nhưng không có nhớ kỹ.” Dương Thanh Huyền như thực chất trả lời: “Cuối cùng thất bại ở chín ấn không cách nào hợp nhất. Loại thần thông này có lẽ cũng không thích hợp phân thân triển khai.”

Ngô Lương ngẩng đầu lên, ánh mắt lóe lên kinh sắc, gật đầu nói: "Ngươi thiên phú rất cao, lại một hồi liền thấy vấn đề chỗ ở. Ta hiện tại cũng đang hoài nghi, căn bản không khả năng chín ấn hợp nhất. Như vậy phải đồng thời sử dụng tới chín loại biến hóa lớn, nhất định phải đem thời gian trì hoãn hạ xuống."

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, đột nhiên nói rằng: "Có đôi lời không biết đúng hay không khi nói."

Ngô Lương cười lạnh một tiếng, nói: "Phí lời cái gì? Có cái gì liền trực tiếp nói!"

Dương Thanh Huyền nói: "Vãn bối trước tiên mạo muội hỏi một câu, tiền bối thời khắc này tu vi cảnh giới là?"

Ngô Lương hơi thay đổi sắc mặt, nhưng rất nhanh liền bình phục lại, từ tốn nói: "Dòm ngó thật đỉnh cao, nửa bước Giới Vương."

Dương Thanh Huyền nói: "Vậy được rồi."

Ngô Lương hơi nhướng mày, nói: "Cái gì gọi là vậy được rồi? Ngươi một lần nói hết lời sẽ chết sao?"

Hắn thần sắc trên mặt đột nhiên sững sờ, như là nghĩ tới điều gì, cả kinh nói: "Ngươi là nói..."

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Chính là. Tiền bối không cách nào sử dụng tới tầng thứ chín biến hóa, cũng không phải là tốc độ không đủ nhanh, hay là đối với quy tắc lý giải còn chưa đủ thấu triệt. Cửu Thiên Diệt Thế Hồng Lôi then chốt hay là ở tu vi cảnh giới, mà không phải bấm quyết tốc độ."

Ngô Lương đầy mặt dại ra, há to mồm, như là hóa đá.

Toàn bộ Xích Sắc Cự Thành đều lâm vào yên tĩnh một cách chết chóc.

“Ho!” Sau một lúc, Ngô Lương một ngụm máu ho ra, sau đó chính là không cầm được ho khan kịch liệt, mỗi một lần đều phun ra tảng lớn máu tươi.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Tiền bối, ngài không có sao chứ?”

Ngô Lương lắc lắc đầu, đột nhiên liền ngửa lên trời cười to, “Ha ha ha!”

“Thực sự là một lời thức tỉnh người trong mộng a!”

Ngô Lương thu liễm nụ cười, lau máu tươi trên khóe miệng, biến về đến lão giả hình thái, đầy mặt cay đắng, “Nguyên lai ta truy tìm chính là biện pháp, vẫn luôn là sai.”

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Chúc mừng tiền bối. Hiện tại phát hiện vấn đề chỗ ở, tu thành tầng thứ chín có hi vọng rồi.”

Ngô Lương thở dài, lắc đầu nói: “Hiện tại trái lại càng không hy vọng. Ta dừng lại ở nửa bước Giới Vương đã bao lâu? Chính ta cũng đã quên. Vốn là muốn bằng vào Cửu Thiên Diệt Thế Hồng Lôi tu luyện, xung kích tầng cuối cùng ràng buộc. Hiện tại mới tỉnh ngộ lại, ta hoàn toàn tráo ngược.”

Ngô Lương biểu hiện hết sức hạ, ngồi xếp bằng ở trên tảng đá lớn, trên mặt ảm đạm không ánh sáng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1036: Họa Địa Vi Lao, Thoát Vây Ra

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, tương tự thân là võ tu, hết sức có thể rõ ràng Ngô Lương tâm tình vào giờ khắc này, hắn an ủi: “Trời không phụ người có lòng, tiền bối chỉ cần không buông tha, chung quy có biện pháp. Có lẽ tìm hiểu thời gian quy tắc, sử dụng tới Cửu Thiên Diệt Thế Hồng Lôi, cũng là một cái biện pháp không tệ.”

Ngô Lương trầm mặc hồi lâu, nói: “Ngươi nói không sai. Nếu như có thể tìm hiểu thời gian quy tắc, có lẽ không chỉ có thể sử dụng tới tầng thứ chín hồng lôi, có lẽ còn có cơ hội bước vào Giới Vương cảnh cũng khó nói.” Hắn nhìn Dương Thanh Huyền một chút, gật đầu nói: “Tiểu tử ngươi không sai.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Chỉ là người bên ngoài rõ ràng thôi.”

Ngô Lương nói: “Nếu là ta thật có thể bước vào Giới Vương cảnh, tự nhiên không thể thiếu chỗ tốt của ngươi. Không chỉ có thể cho ngươi Hồng Máng tinh huyết, còn có thể trợ ngươi đột phá đến đạo thân, làm ngươi giúp ta báo lại.”

Hắn giơ tay lên, một giọt tinh huyết ngay ở đầu ngón tay hình thành, cong ngón tay búng một cái, bắn vào Dương Thanh Huyền mi tâm.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, còn chưa phản ứng lại, cái kia tinh huyết liền theo mi tâm in vào, bắt đầu chảy vào kinh lạc. Hắn vội vàng ngồi xếp bằng xong, nhanh chóng bấm quyết, đem cái kia giọt tinh huyết lực lượng tiêu hóa.

Một luồng đến từ Mãng Hoang viễn cổ uy thế khí tức, từ cái này tinh huyết bên trong hóa mở, xâm nhập đến Dương Thanh Huyền cốt nhục bên trong, chậm rãi cùng thân thể dung hợp.

Toàn bộ quá trình, Ngô Lương đều lặng lặng ngồi ở đối diện, nhìn Dương Thanh Huyền biến hóa trên người.

Cho đến một vệt Hồng Máng tinh lực từ trên thân Dương Thanh Huyền tản ra, sau đó lại thu lại đi vào, Ngô Lương mới lộ ra một tia khó có thể phát giác mỉm cười.

“Đa tạ tiền bối tặng huyết!”

Dương Thanh Huyền vui mừng khôn xiết, cái kia giọt tinh huyết khí tức đã cùng tự thân dung hợp, nhưng huyết dịch vẫn còn chưa hoàn toàn luyện hóa, ẩn chứa dâng trào sinh cơ, hóa thành từng tia tinh lực, lắng đọng ở trong người. Như là hoàn toàn luyện hóa lời, tất nhiên có thể tăng lên cực lớn công lực.

Ngô Lương khoát tay áo một cái, ra hiệu không cần đa lễ, nói rằng: “Thiên Thần Quyết, bảy mươi hai biến, thật là không bình thường thần thông.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Tiền bối tựa hồ đối với bảy mươi hai biến có chút giải?”

Ngô Lương cười khổ một tiếng, nói: “Năm đó ta nhưng là bị Yêu tộc đại thánh, vị kia bị sau người coi là Vạn Cổ Trường Không không đế, trực tiếp bắt sống lấy huyết a.”

Nói đến đây, Ngô Lương khuôn mặt kịch liệt co quắp một cái, trong mắt không hề che giấu chút nào xẹt qua vẻ sợ hãi, tựa hồ chuyện năm đó cho nội tâm của hắn để lại rất lớn bóng ma trong lòng.

Dương Thanh Huyền cả kinh há to mồm, không nghĩ tới lại có như nguồn gốc này. Hắn ngốc tại chỗ, không biết nói cái gì cho phải.

Ngô Lương từ trong hồi ức phục hồi tinh thần lại, nói: “Đó đã là trăm vạn năm trước chuyện. Vị kia Yêu tộc đại thánh cũng đã tăm tích không rõ, không biết đi đâu rồi.” Hắn nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Ngươi chính là ở đây tu luyện đi, Xích Sắc Cự Thành linh khí, so với Hải Thiên Nhai chắc chắn mạnh hơn. Ta cũng phải bế quan một trận, chờ vết thương trên người phục hồi như cũ sau đó mới cùng ngươi một đạo tu luyện, tìm hiểu thời gian này quy tắc.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Không biết tiền bối chữa thương phải bao lâu?”

Ngô Lương nói: “Cửu Thiên Hồng Lôi phản phệ hết sức lợi hại, ta mỗi lần thất bại, đều phải nghỉ dưỡng sức ba bốn tháng.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ba bốn tháng? Vãn bối đồng bạn còn bị vây ở Hải Thiên Nhai bên trong, sợ là không chờ được ba bốn tháng rồi. Không bằng vãn bối đi trước cứu đồng bạn, ba bốn tháng sau đó mới đến cùng tiền bối một đạo tìm hiểu thời gian này quy tắc.”

Ngô Lương sầm mặt lại, không vui nói: “Ngươi muốn đi?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không phải đi, chỉ là đi cứu đồng bạn.”

Ngô Lương lạnh lùng nói: “Hiện tại xá hư vây công Vân Tụ Cung, há lại là ngươi đi vào đi?” Hắn gặp Dương Thanh Huyền không hiểu vẻ mặt, nói: “Xá hư ngay tại lúc này Hải Vương.”

Dương Thanh Huyền giờ mới hiểu được, vội la lên: “Tiền bối kia có biện pháp hay không để ta tiến nhập Hải Thiên Nhai?”

Ngô Lương nói: “Ta mặc dù không tham dự hai tộc tranh, nhưng xá hư nói cho cùng cũng là ta Hải tộc người, ta làm sao sẽ giúp hắn đối đầu đây? Hơn nữa Hải Thiên Nhai chiến sự khốc liệt, bằng hữu ngươi không hẳn còn sống.”

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Nhất định còn sống, ta là thế hệ này Thanh Long Thánh Chủ, bọn họ là ta Tinh Túc, ở bình phong mắc trước, ta có thể cảm ứng được sự tồn tại của bọn họ.”

Ngô Lương hừ nói: “Coi như ngươi nói đúng, ta cũng sẽ không thả ngươi đi. Vạn nhất ngươi chết ở Hải Thiên Nhai, ta đến cái nào lại đi tìm một có thể khống chế thời gian quy tắc người?”

“Ngươi liền an tâm ở này tu luyện, cho đến ta xuất quan mới thôi đi.”

Ngô Lương gặp Dương Thanh Huyền không đạm định, cười lạnh một tiếng, vung tay lên, liền một mảnh hồng mang bắn ra, hóa thành từng chùm sáng, kết thành một cái to lớn lao tù, đem Dương Thanh Huyền cùng khối này đá tảng cùng bọc lại.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, vung chưởng hướng về cái kia lao tù thượng phách đi, lập tức bị một mảnh hồng mang phản chấn trở về, toàn bộ cánh tay đều một trận đau đớn, tê dại.

Hắn cúi đầu, bàn tay của chính mình như là bị kim loại cắt giống như vậy, đồng thời miệng vết thương có đốt cháy dấu vết, cánh tay bên trong nhưng là điện lưu chảy qua cảm giác.

Cái này trong lồng giam lại ẩn chứa Kim, Hỏa, Lôi Tam loại lực lượng nguyên tố.

“Ha ha. Ngươi liền đàng hoàng đợi đi, ta cái này cũng là vì ngươi tốt.” Ngô Lương cười dài một tiếng, liền tại chỗ biến mất.

Dương Thanh Huyền sắc mặt biến được khó coi dị thường.

Như đối phương đúng là nửa bước Giới Vương, bày ra lao tù tuyệt đối không phải mình có thể phá vỡ.

Hắn đem thần thức tản ra, đồng thời sử dụng tới Hỏa Nhãn Kim Tình, quan sát trong phạm vi xác thực không thấy Ngô Lương bóng người. Sợ là Ngô Lương đối với mình lao tù có tuyệt đối tự tin, vì lẽ đó yên tâm rời đi.

Dương Thanh Huyền lấy ra Nam Minh Ly Hỏa Kiếm, một kiếm chém ra, đánh vào to lớn lao tù trên, "Coong" một tiếng, đãng xuất tảng lớn sóng gợn khuếch tán.

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Lại là xuất liên tục ba kiếm, đánh vào lao tù trên, hỏa diễm bắn ra bốn phía. Lao tù trên bao trùm một tầng nhàn nhạt hồng quang, không gặp chút nào kẽ hở.

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, con ngươi thu nhỏ lại. Nhưng bất quá nháy mắt, lại đem toàn thân chân nguyên tản đi, liền ngồi xếp bằng ở trên tảng đá lớn, như là nhận mệnh giống như vậy, nhập định tu luyện.

Ngô Lương cũng lại chưa từng xuất hiện, Dương Thanh Huyền cũng trước sau cũng chưa hề đụng tới.

Sau ba ngày, Dương Thanh Huyền đột nhiên mở hai mắt ra đến, đột nhiên đứng lên, trong con ngươi bắn ra kim quang.

Chân nguyên trên người hắn không ngừng kéo lên, thẳng đến cực hạn, trên cánh tay hư quang lóe lên, chiến kích liền rơi vào trong tay, hai tay nắm kích, đột nhiên đi về phía trước chém tới!

"Ầm ầm!"

Hắn thi triển ra chính là Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!

Cái kia lớn lao tù lớn hoảng hốt một hồi, liền nghe “Ầm” một tiếng, bị chiến kích chém nát mấy căn chùm sáng, bắn ra tảng lớn hồng mang.

Dương Thanh Huyền vui vẻ, vội vàng phi độn ra.

Hắn không dám có chút dừng lại, liền hóa thành một đạo độn quang, hướng về trên bầu trời bay đi.

Tiếp cận tầng cao nhất thời điểm, lần thứ hai một kích chém ra, đem cái kia màu đỏ thẫm cự nham phá mở, “Ầm ầm ầm” liền xé ra một cái khe nứt to lớn, Dương Thanh Huyền vội vàng trốn vào bên trong, rất nhanh liền biến mất không còn tăm hơi.

“Hừ.”

Ngay ở Dương Thanh Huyền chân trước vừa rời mở, lao tù phá nát chỗ, liền truyền đến tiếng hừ lạnh. Ngô Lương thân ảnh một hồi hiển hiện ra, nhìn chằm chằm cái kia khung trên đỉnh khe nứt to lớn, không vui nói: “Đi thì đi, lại đem ta Xích Sắc Cự Thành chém nứt, đây là ý gì?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1037: Luyện Hóa Tinh Huyết, Trước Hướng Về Hải Thiên Nhai

Ngô Lương thu về ánh mắt, nhìn chằm chằm cái kia hư hại lao tù, thần sắc bất định tự nói: “Quả nhiên là chiến kích ngày khư! Hừ, tiểu tử này cũng là trợt đầu hạng người. Đợi ba ngày mới động thủ, đoán chắc ta ở nhập định trong lúc chữa thương, hại ta trắng trắng lãng phí ta ba ngày, một mực trong bóng tối chờ hắn.”

Ngô Lương cười lạnh một tiếng, trong mắt loé ra tinh mang, trầm tư không nói, sau một lúc lại tự nói: “Coi như người này thừa kế Ân Vũ Vương y bát, lại có cái gì tư bản đi theo Cổ Diệu đấu? Á Hằng, ta cảm thấy cho ngươi đúng là cả nghĩ quá rồi. Bất quá ngươi đã mở ra miệng, ân tình ta tự nhiên là muốn trả ngươi. Cái kia một giọt tinh huyết không chỉ có là thuần khiết Hồng Máng tinh huyết, hơn nữa bao hàm ta vô cùng lực lượng mạnh ở bên trong, chỉ cần hắn hoàn toàn luyện hóa, ít nhất có thể tăng lên một cái cấp bậc. Nhưng điểm ấy chút sức mọn, ở Cổ Diệu trước mặt lại đáng là gì? Ngươi cùng Dạ Hậu trong đó, đến cùng đang suy nghĩ gì đấy?”

Ngô Lương nhíu mày lại, vô cùng không giải, rất lâu, mới thở dài, nói: “Chỉ mong tiểu tử này có thể sống sót trở về, ta có thể hay không bước vào Giới Vương cảnh hi vọng, liền ở trên người hắn. Quang là người này tình, cũng đáng cái kia giọt tinh huyết.”

Ngô Lương đem hai tay chắp sau lưng, ở trên không bên trong bước ra một bước, liền biến mất không còn tăm hơi.

...

Dương Thanh Huyền theo địa tầng vết nứt, không ngừng đi lên phi độn.

Không biết qua bao lâu, rốt cục cảm thấy ẩm ướt, chứng minh khoảng cách đáy biển rất gần.

Hắn lấy ra Đấu Quỷ Thần, một kiếm bổ đi ra ngoài, lập tức có đại lượng nước biển rót vào đi vào.

"Rầm", Dương Thanh Huyền lao ra địa tầng, tiến nhập biển rộng rãnh biển.

Một lát sau, liền ra khỏi biển nước, nhận ra phương hướng, hướng về xa xa bỏ chạy.

Thi triển Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu sau, lại dùng chiến kích chém vỡ địa tầng, thêm vào liều mạng bỏ chạy, đã là sức cùng lực kiệt. Nhưng hắn vẫn như cũ không dám dừng lại, trực tiếp chui ra khỏi hơn mười ngàn dặm hải vực, này mới tìm một toà hoang đảo bay hạ xuống.

"Không đúng!" Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng ở trên hoang đảo, nhíu mày lại, tựa hồ mơ hồ cảm thấy nơi nào không đúng, nhưng cũng lại không nói ra được.

"Không nên dễ dàng như vậy chạy trốn. Ngô Lương nhưng là dòm ngó thật đỉnh cao, nửa bước Giới Vương tồn tại, coi như ta chém vỡ lao tù xuất kỳ bất ý. Hắn cũng có đầy đủ thời gian cùng sức mạnh ngăn cản ta chạy trốn."

Dương Thanh Huyền ngẩn người một chút, càng nghĩ càng thấy được không đúng, thật giống như đối phương có ý thả hắn tựa như.

"Không có đạo lý a, nếu là muốn thả ta đi, vì sao lại phải đem ta giam cầm? Lão già này rốt cuộc là tâm tư gì?"

Dương Thanh Huyền nhớ nửa ngày, không có manh mối.

Hơn nữa này Ngô Lương chờ hắn thật là không tệ, cái kia giọt tinh huyết sức mạnh ở trong người cuồn cuộn không ngừng, tỏa ra bàng bạc sức mạnh to lớn, hắn ở trong lồng giam tu luyện ba ngày, đều không thể hoàn toàn luyện hóa.

Giờ khắc này hoang đảo chung quanh không người, hơn nữa Dương Thanh Huyền cũng xác thực kiệt lực.

Ngay sau đó trực tiếp nhập định, bắt đầu vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, đồng thời luyện hóa cái kia giọt tinh huyết tàn lưu lại tinh lực.

Cái kia lắng đọng ở kinh lạc bên trong tinh lực, ngàn vạn tia, mỗi một tia đều ẩn chứa sức mạnh cực kỳ mạnh. Dương Thanh Huyền thận trọng dẫn dắt luyện hóa, rất nhanh liền chìm đắm trong đó.

Sau ba ngày, hết thảy tinh lực bị luyện hóa sạch sẽ.

Dương Thanh Huyền mở hai mắt ra, thật dài thở ra một hơi, đem trong cơ thể trọc khí toàn bộ dứt bỏ.

Tu vi của hắn ở luyện hóa tia máu thứ hai ngày, liền đã đạt đến Thái Thiên Vị hậu kỳ, thân thể cũng là Địa Tướng hậu kỳ.

Giờ khắc này mở miệng thở dài ói xong, cả người lại như thoát thai hoán cốt giống như vậy, rực rỡ hẳn lên.

“Trước sau tổng cộng làm trễ nãi bảy ngày, cũng không biết chín đảo lớn chung một chiến tuyến như thế nào. Nghe Ngô Lương nói, Hải Thiên Nhai bên kia chiến sự cực kỳ khốc liệt, ta theo ở chung một chiến tuyến bên trong cũng không có chút ý nghĩa nào, hay là trước đi Hải Thiên Nhai xem một chút đi, tìm một cơ hội lẫn vào đi vào.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm sau, liền lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, hóa thành một đạo độn quang, hướng về Hải Thiên Nhai phương hướng đi.

Toàn bộ biển rộng gió êm sóng lặng, nhưng trong yên tĩnh, nhưng lộ ra cực mạnh ngột ngạt.

Trong nước hầu như không nhìn thấy bất kỳ Hải tộc, liền ngay cả cá tôm đều không, hầu như thành một mảnh biển chết.

Dương Thanh Huyền bay mấy ngàn dặm sau, liền cảm nhận được trong gió biển truyền tới nhàn nhạt máu tanh.

Này chút mùi máu tanh ở trên mặt biển phiêu đãng mấy tháng, này mấy tháng, không biết bao nhiêu tính mạng táng sinh ở mảnh này hải vực. Nước biển màu sắc trở nên hơi thâm trầm.

Dương Thanh Huyền đột nhiên ở trên không bên trong dừng lại, tựa hồ cảm ứng được cái gì. Hắn đem Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn thu hồi, khẽ ồ lên nói: “Nhiệt độ thấp xuống, là Băng chi nguyên tố sóng năng lượng.”

Cái kia nhàn nhạt băng lực truyền đến, như có như không, nhưng chạy không thoát thần thức của hắn cảm giác.

Dương Thanh Huyền bay xuống ở trên mặt biển, sử dụng tới phiêu dật thân pháp, lướt sóng mà đi, mỗi một bước bên dưới, đều là Chỉ Xích Thiên Nhai.

…

Ở một mảnh trong vùng biển, đứng vững hơn trăm căn to lớn băng trụ, nửa nổi trên mặt biển.

Băng trụ vị trí đối ứng vì sao trên trời, phụ gần ngàn dặm hải vực đều bị đông lại, kết liễu bọt nước hình dạng, như tuyệt đẹp tác phẩm nghệ thuật.

Ở mỗi căn băng trụ trên, đều đứng thẳng một tên Nhân tộc võ giả, tất cả đều cảnh giác nhìn chằm chằm phía dưới.

Ngàn dặm hải vực đông kết, chỉ có trăm căn băng trụ trong đó, lại như cũ bọt nước nổi lên bốn phía, phiêu đãng lượng lớn hàn khí, nhưng không thấy nước biển kết ở.

“Vũ Ảnh sư muội, trận pháp này còn có thể nhốt lại quái thú kia bao lâu?” Một căn băng trụ đỉnh, đứng cạnh một người đàn ông, trường bào màu vàng nhạt, khí chất lẫm liệt, hai mắt chuyển động trong đó, thì có sát khí lấp lóe.

Nam tử gánh vác trường kiếm, đứng thẳng người lên, cả người giống như là một thanh lúc nào cũng có thể sẽ bảo kiếm ra khỏi vỏ, tỏa ra khiến người ta khó có thể đến gần ác liệt.

“Bẩm Đại sư huynh, ước chừng còn có thể chống đỡ nửa khắc đồng hồ.” Mặt khác một căn băng trụ đỉnh, Vũ Ảnh quần áo đong đưa, hai tay ở trước người kết ấn, sắc mặt trắng bệch, hiển nhiên tiêu hao rất lớn.

“Vũ Ảnh sư muội thực sự là thật là thần thông, có thể đem hỏa lăng cùng một toà địa núi lửa trấn áp hai khắc đồng hồ. Xem ra sư tôn thực sự là bất công đây. Lợi hại như vậy thủ đoạn đều chỉ truyền cho ngươi, ta cùng Khuê Anh sư huynh, còn có Đại sư huynh đều chưa từng học được.”

Mặt khác một căn băng trụ trên, Nghiên Tuyết đùa cợt nói rằng, khóe miệng vung lên cười gằn, trong lời nói tràn đầy chanh chua.

Nàng cùng Khuê Anh hai người ở Ẩn Võ Điện bên trong nửa điểm chỗ tốt đều không mò được, chờ bọn hắn thông qua cái kia âm ty và trần gian đạo thời điểm, cả tòa Ẩn Võ Điện đều không cánh mà bay, hoàn toàn mất đi hình bóng. Bọn họ trực tiếp đã bị truyền tống đi ra.

Nói cách khác, ở Ân Võ Điện bên trong chiếm được chỗ tốt, chỉ có mới bắt đầu mấy tốp người, ước chừng ở chừng trăm người trên dưới.

Chờ sau đó hai người biết được Vũ Ảnh cũng phải chỗ tốt, càng là giận không chỗ phát tiết, lòng đố kị đốt người.

Lần này đi ra chấp hành nhiệm vụ trọng yếu, dọc theo đường đi đều đối với Vũ Ảnh chê cười, không có tốt ánh mắt.

Vũ Ảnh tự biết hai người tâm tư, tựu xem như không nghe thấy.

Nghiên Tuyết gặp Vũ Ảnh không để ý tới nàng, càng là lên cơn giận dữ, cùng Khuê Anh trao đổi hạ ý kiến, liền muốn làm khó dễ.

“Được rồi, tất cả im miệng cho ta! Lại nghỉ ngơi nửa khắc đồng hồ, một lần đánh giết cái kia hỏa lăng! Giết hỏa lăng thời điểm làm sao không gặp hai người các ngươi ra huênh hoang?”

Đại sư huynh hơi sinh nghi, hai đạo lạnh lùng ánh mắt nhìn chăm chú lại đây, lập tức sợ đến Nghiên Tuyết cùng Khuê Anh không dám lên tiếng.

Ở Dạ Hậu bảy tên đệ tử bên trong, vị đại sư này huynh thực lực vượt qua sáu người khác nhiều lắm, hơn nữa vẫn luôn là thay Dạ Hậu phát hào ra lệnh, trong mơ hồ thì có rất lớn uy nghiêm.

Nghiên Tuyết đôi móng tay mạnh mẽ bấm vào thịt bên trong, hơi sinh nghi nàng không dám chống đối, lửa giận trong lòng tất cả đều dời dời đến Vũ Ảnh trên người.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1038: Xúc Động Địa Hỏa, Giải Cứu Nguy Cơ

Mặt khác mấy trăm người, đều đứng yên ở cái khác băng trụ đỉnh, nhìn của bọn hắn đồng môn trong đó không hợp, đa số đều nhíu mày lại đầu, chỉ lo nhiệm vụ xảy ra tình huống gì.

Không tới nửa khắc đồng hồ thời gian, Vũ Ảnh đột nhiên hoàn toàn biến sắc, cả kinh kêu lên: “Dưới nền đất truyền đến năng lượng khổng lồ, ta Hàn Băng Trận muốn không phong được!”

Tất cả mọi người đã cảm nhận được lòng đất truyền tới chấn động, tảng lớn đóng băng bị tan rã, hơn trăm căn to lớn băng trụ cũng bắt đầu tan rã, có thậm chí trực tiếp đổ nát.

Vi Sinh Nghi con ngươi đột nhiên co, trên người sát khí liền tản mát ra, lạnh lùng nói: “Là Địa hỏa bị dẫn động, vậy thì sớm nửa khắc đưa súc sinh kia quy thiên đi!”

“Ầm ầm!”

Tảng lớn đóng băng phá nát, nước biển sôi trào, to lớn nhiệt lượng từ phía dưới truyền lên. Toàn bộ mặt biển rất nhanh hóa thành màu đỏ thẫm.

Vũ Ảnh rên lên một tiếng, vội vàng đem trận pháp vừa thu lại, bảo vệ tâm thần.

Như là chậm nữa nửa khắc, khả năng đã bị Địa hỏa thương tổn được. Trong tay nàng quyết ấn biến đổi, cả người bay lên trời, hướng về trên không bay đi. Dưới người băng trụ nháy mắt sụp xuống đổ nát, bốc hơi lên thành hơi nước.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ ngàn trượng mặt nước nổ ra, to lớn hỏa diễm như Liệt Dương bay lên, đem toàn bộ thế giới chiếu thành ban ngày.

Mấy trăm tên võ giả đều là hết sức căng thẳng, ở trên không bên trong từng người tản ra.

Nhưng đã quá muộn, cái kia Địa hỏa phun - bắn ra, một hồi liền đem tất cả mọi người nuốt chửng đi vào.

Nhưng mọi người vẫn chưa bị thương, mà là dùng chân nguyên bảo vệ thân thể, Địa hỏa khó có thể thương tới. Chỉ là chân nguyên tiêu hao có chút nhanh.

Vi Sinh Nghi đứng ở trong ngọn lửa, từ đầu đến cuối cũng không từng động đậy, chỉ là lạnh lùng nhìn chằm chằm phía dưới. Bỗng nhiên trong mắt hắn bắn ra hàn mang, quát lên: “Súc sinh đến rồi, ra tay!”

“Chết!”

“Coong!”

“Chết” chữ hầu như cùng kiếm âm đồng thời gian đánh ra, một đạo to lớn luyện không, đem Địa hỏa chém mở, thẳng vào phía dưới.

[truyen cua Ｔui ʘʘ vn]

Trong ngọn lửa có cái bóng lay động, một cái toàn thân màu đỏ lớn lăng xuất hiện, mở mồm ra, phun ra ngọn lửa hừng hực.

“Ầm!”

Hỏa diễm cùng ánh kiếm va chạm, nổ ra to lớn chùm sáng.

Vi Sinh Nghi một kiếm sau, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Này Địa hỏa vô cùng mãnh liệt, hoàn toàn nuốt chửng thần thức, liền ngay cả ánh mắt đều bị nghẹt. Mà Hỏa Lăng bản thân giống như một đám lửa, ẩn thân ở Địa hỏa phun trào bên trong, căn bản không phát hiện được.

Vi Sinh Nghi giận dữ, quay về mọi người quát lên: “Các ngươi này chút ăn - cứt, sững sờ ở này làm cái gì? Còn không mau sẽ ra tay đem cái kia Hỏa Lăng chém giết!”

Mọi người nhắm mắt, làm bộ ra tay, nội tâm nhưng là tức giận, “Chính ngươi đều tìm không ra, chúng ta làm sao tìm được.”

“A!” Đột nhiên một tên võ giả phát ra tiếng kêu thảm tiếng, đột nhiên ngay ở trong lửa biến mất không còn tăm hơi. Chỉ có một cái to lớn lăng ảnh thoảng qua.

Người chung quanh đều là sắc mặt trắng bệch, biết là bị Hỏa Lăng ăn hết.

Nhưng này kéo dài không ngừng Địa hỏa phun trào bên trong, nơi nào tìm được hầu như cùng hỏa diễm hòa làm một thể Hỏa Lăng?

Nghiên Tuyết kinh hãi nói: “Đại sư huynh, tiếp tục như vậy không phải biện pháp. Trừ phi trước tiên áp chế Địa hỏa, bằng không căn bản giết không được cái kia Hỏa Lăng.”

Khuê Anh cũng nói: “Không bằng chúng ta trước tiên ly khai, chờ này Địa hỏa phun trào xong sau, tới nữa thu thập súc sinh kia. Đến thời điểm nó liền lên trời không đường xuống đất không cửa.”

Vi Sinh Nghi mặt âm trầm, cả giận nói: “Ta tự nhiên biết có thể chờ, nhưng chúng ta có thời gian chờ sao? Nếu là để cho ắt không thể đúng hạn hoàn thành, hậu quả không phải chúng ta có thể gánh nổi!”

Lúc này, lại có vài tên võ giả bị Hỏa Lăng nuốt vào. Mà mọi người liền Hỏa Lăng cái bóng cũng không thấy đến. Khủng hoảng lớn ở Địa hỏa bên trong lan tràn, có chút võ giả một mình hướng về xa xa bỏ chạy, hiển nhiên là sợ vỡ mật.

Vi Sinh Nghi tức giận muốn giết người, giọng căm hận nói: “Trước tiên lui!”

Hắn chính là sát phạt quả quyết, kịp thời quyết đoán hạng người. Biết hao tổn nữa cũng vô ý nghĩa, chỉ có thể tăng cường thương vong, liền dứt khoát trước bỏ qua, lại nghĩ cách.

Đúng lúc này, đột nhiên một đạo to lớn cái bóng đứng sững ở biển trời trong đó, chậm rãi hướng về Địa hỏa tới gần.

Tất cả mọi người đã nhận ra, xoay người nhìn tới.

Xuyên thấu qua ngàn trượng hỏa diễm, nhìn thấy một đầu to lớn Hải Hầu Tử, đang cúi người đến, hai tay thăm dò vào trong lửa. Không đám người phản ứng, liền gặp Hải Hầu Tử hét lớn một tiếng, lại dùng hai tay đem hỏa diễm trực tiếp xé rách!

“Ầm!”

Lan tràn trong biển lửa, lại bị xé ra một cái to lớn lạch trời!

“Hải Hầu Tử... Này Hải Hầu Tử... Lẽ nào...” Vũ Ảnh kinh ngạc đứng ở trong lửa, nhìn cái kia Hải Hầu Tử bộ dạng, cùng trong đầu cái thân ảnh kia không ngừng trùng hợp.

Nàng bỗng nhiên nhận ra được, cách đó không xa Vi Sinh Nghi cầm kiếm tay lung lay hạ, trên mặt sát khí dạt dào, vội vàng hét lớn: “Đại sư huynh, đừng ra tay!”

Vi Sinh Nghi cánh tay run lên, đang muốn chém ra kiếm thế ngừng lại, nhíu mày lại đầu, lộ ra vẻ không hiểu.

Đúng lúc này, cái kia xé rách Địa hỏa Hải Hầu Tử, trong mắt kim quang lóe lên, liền một chưởng dò xét hạ xuống, ở trong lửa một trảo, sau đó giơ lên thật cao.

Chỉ thấy Hải Hầu Tử to lớn mao nhung trong tay, cầm lấy một đám lửa, đang kịch liệt giãy dụa.

Vậy nơi nào là ngọn lửa gì? Chính là dường như hỏa diễm giống như Hỏa Lăng!

Hỏa Lăng tu vi ở Thiên Tướng sơ kỳ, lực lớn vô cùng. Hải Hầu Tử có chút không bắt được, đột nhiên thân thể ngửa ra sau, lại như vứt bóng chày như thế, hung hăng văng ra ngoài.

Một cái hồng quang ở trên không bên trong xẹt qua, rơi vào xa xa biển rộng. Hỏa Lăng hạ xuống nơi, nước biển phát sinh "Chi chi" bốc hơi lên tiếng, dâng lên lượng lớn bọt khí cùng khói trắng.

Vi Sinh Nghi con ngươi co rụt lại, mừng lớn nói: "Nhanh ngăn cản cái kia Hỏa Lăng, tuyệt đối đừng để nó trở lại Địa hỏa bên trong!"

Âm thanh lúc rơi xuống, hắn tự thân đã ở ngàn trượng ở ngoài, như một ánh kiếm hướng về cái kia Hỏa Lăng phương hướng vọt tới.

Hết thảy võ giả đều sẽ ý, vội vàng đuổi chạy tới.

Vũ Ảnh nhưng là kích động không thôi, nhìn đỉnh thiên lập địa Hải Hầu Tử, không ngừng rơi lệ.

Quả nhiên, Hải Hầu Tử biến đổi, nàng liền thấy bóng người quen thuộc.

Vũ Ảnh không nhịn được nức nở nói: "Ngươi quả nhiên còn chưa có chết! Ta liền biết, ngươi nhất định sẽ không chết."

Dương Thanh Huyền từ trong lửa mà đến, nói: "Ta còn lo lắng cho ngươi xảy ra chuyện chứ, không có chuyện gì liền tốt.” Nhẹ nhàng sờ một cái Vũ Ảnh tóc, khẽ mỉm cười.

Vũ Ảnh mũi đau xót, càng khóc dữ dội hơn.

Dương Thanh Huyền nói: “Bây giờ không phải là hồi tưởng thời điểm, cái kia Hỏa Lăng rất mạnh, trước tiên giải quyết rồi trước mắt vấn đề này.”

Hai người hóa thành một đạo lưu quang, liền chui ra khỏi Địa hỏa. Một luồng cực mạnh sóng năng lượng, nhấc lên sóng lớn sóng lớn, phả vào mặt.

Sau đó trên biển rộng liền yên tĩnh lại.

Cái kia Hỏa Lăng đã chết ở trên biển, bị Vi Sinh Nghi một kiếm chém mặc thân thể.

Vi Sinh Nghi đem Hỏa Lăng thi thể thu vào chứa đồ nguyên khí, dù sao đây là cực kỳ khó được vật liệu, thậm chí là có tiền cũng không thể mua được.

Dương Thanh Huyền trong lòng thất kinh, đối với Vi Sinh Nghi nổi lên lòng kiêng kỵ, cái kia Hỏa Lăng nó tiếp xúc qua, bản thân liền là Thiên Tướng sơ kỳ, lại là ở trong biển rộng, sợ là Đế Thiên Vị hậu kỳ võ giả cũng chưa chắc có thể chém giết nó.

Dương Thanh Huyền nghĩ thầm: “Lẽ nào người này là Đế Thiên Vị đại viên mãn?”

Chớp mắt hạ, Vi Sinh Nghi đã đến bên cạnh hắn, một đôi ánh mắt lạnh như băng theo dõi hắn, quan sát sơ lược lại, gật đầu nói: “Ngươi rất tốt.”

Khuê Anh vội vàng lại đây, lấy lòng tựa như giới thiệu: “Đại sư huynh, người này chính là Dương Thanh Huyền!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1039: Lâu La Giác Ngộ, Người Yếu Từ Nhỏ Là Bia Đỡ Đạn

Vi Sinh Nghi sắc mặt chợt biến, nhưng trong nháy mắt liền khôi phục bình thường, hầu như khó có thể phát hiện, nhưng này lạnh lùng hai mắt, nhưng là tinh mang càng tăng lên.

“Nguyên lai sư tôn vẫn muốn người chính là ngươi.”

“Dạ Hậu đang tìm ta?” Dương Thanh Huyền trong lòng nhất thời cảnh giác.

“Nghe nói ngươi ở Ân Võ Điện bên trong chiếm được thứ không tầm thường đây.”

Vi Sinh Nghi trong mắt đãng xuất gợn sóng, tuy rằng sắc mặt vẫn là bình tĩnh như thường, nhưng Dương Thanh Huyền bén nhạy bắt được hắn trên người chân nguyên gợn sóng, chỉ là trong nháy mắt liền tản đi.

Này để Dương Thanh Huyền đối với Vi Sinh Nghi đồng dạng nổi lên lòng kiêng kỵ.

Vi Sinh Nghi lại nói: “Ta lại nghe Vũ Ảnh sư muội nói, ngươi ở to lớn bình phong cuộc chiến bên trong đưa đến tác dụng cực kỳ trọng yếu. Tuy rằng ta cũng không biết tin tức thật giả, nhưng quá nửa là lập công.”

Dương Thanh Huyền nghe được trong giọng nói lạnh lẽo, cũng không biết Vũ Ảnh nói rồi bao nhiêu, như là đem Mặc Tinh Sơn chuyện cũng để lộ lộ ra, sợ là phiền toái, hắn bất động thanh sắc nói rằng: “May mắn mà thôi.”

Vi Sinh Nghi gật gật đầu, như trưởng giả giống như vậy, bình luận nói: “Cường mà không kiêu, rất tốt.” Sau đó hắn ngữ khí nhất chuyển, trở nên sắc bén lên, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nói: “Ta hết sức muốn nhìn ngươi một chút ở Ân Võ Điện bên trong lấy được một số thứ.”

Dương Thanh Huyền đưa tay thả lỏng phía sau, lạnh nhạt nói: “Ta không biết ngươi đang nói cái gì, bất quá tức thì biết rõ, cũng không có gì có thể đáp lại. Đại sư huynh vẫn là mau mau bận bịu nhiệm vụ đi thôi, đừng chậm trễ thời gian.”

Vi Sinh Nghi sầm mặt lại, ánh mắt lóe lên sát khí, lạnh giọng nói: “Ngươi ở trước mặt ta sĩ diện?”

Dương Thanh Huyền không nhanh không chậm nói rằng: “Há, có không?”

Hai người một nhu một vừa, nháy mắt là được giằng co cục diện.

Khuê Anh mừng thầm trong lòng, ước gì hai người đánh nhau, Dương Thanh Huyền thực lực mạnh mẽ, nhưng so với Vi Sinh Nghi tới nói, còn kém một tầng. Chủ yếu nhất là Dương Thanh Huyền cùng Vũ Ảnh đi gần quá, chính mình liền hết sức căm ghét, hắn tưới dầu lên lửa, khiêu khích nói: “Làm càn! Có như ngươi vậy cùng Đại sư huynh nói chuyện sao? Ngươi coi mình là người nào?”

Vũ Ảnh vội la lên: “Đại sư huynh, nhiệm vụ quan trọng, như là làm trễ nãi, ai cũng đảm đương không nổi.”

Dương Thanh Huyền ánh mắt nhìn chằm chằm Khuê Anh, sắc mặt lập tức chìm xuống, lạnh lùng nói: “Ta làm sao cùng Đại sư huynh nói chuyện, là ta theo Đại sư huynh sự việc của nhau. Đúng là ngươi nói chuyện với ta như vậy, chính là ngươi theo ta sự việc của nhau. Ta liền muốn giáo huấn một chút ngươi cái này không biết trời cao đất rộng đồ vật!"

Dứt tiếng, thoáng xoay người, Liệt Dương liền từ trong tay bay lên, một thức ra, Lục Dương Khai Thiên!

Dương Thanh Huyền thân ảnh ở Liệt Dương hạ dần dần trở thành nhạt, như ánh sáng thần thánh giống như chói mắt, khiến người ta nhìn không rõ ràng.

Khuê Anh lập tức cảm thấy to lớn nguy hiểm, sợ đến hồn phi phách tán, hoảng sợ hét lớn: "Đại sư huynh, cứu ta!"

Nhưng Vi Sinh Nghi càng thêm thật lòng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, con mắt một nháy mắt không nháy mắt, đối với Khuê Anh hoàn toàn ngoảnh mặt làm ngơ.

Dương Thanh Huyền hờ hững nói rằng: "Coi như là thay Dạ Hậu, cho ngươi một cái dạy dỗ nho nhỏ. Một chút cũng không có thân là lâu la giác ngộ. Đại người lúc nói chuyện, lúc nào luân gian đến lâu la xen mồm?"

"Ầm!"

Một chưởng đánh ra, Liệt Dương ở hải không trên lượn vòng, to lớn hỏa diễm tản ra, đem Khuê Anh độn quang hoàn toàn nuốt chửng.

"Oành!"

Trong ngọn lửa truyền đến rung mạnh cùng tiếng kêu thảm thiết, một bóng người đổ ra đi, rất xa rơi vào trong biển.

"Sư huynh!" Nghiên Tuyết hoảng hốt, vội vàng bay vào trong biển, đem Khuê Anh vớt lên.

Khuê Anh toàn thân cháy đen, trên người tràn đầy vết rách, chảy ra nồng nặc máu tươi, trong miệng không ngừng nôn ra máu, còn có nội tạng mảnh vỡ, trong mắt tràn đầy sợ hãi cùng nghĩ mà sợ.

Nghiên Tuyết dùng chân nguyên đem Khuê Anh kéo, che mũi, lấy ra một ít đan dược cho hắn trút xuống. Đem vết thương trên người hắn ổn định. Sau đó gọi tới một tên thủ hạ, để hắn phụ trách chăm nom Khuê Anh.

Toàn bộ quá trình, Vi Sinh Nghi cũng không từng động đậy, ánh mắt cũng không có từ trên thân Dương Thanh Huyền di chuyển, cho đến lúc này, mới từng chữ nói rằng: “Coi như sư đệ ta khuyết thiếu quản giáo, sư tôn không có ở, cũng còn có ta cái này làm đại sư huynh. Lúc nào đến phiên ngươi một người ngoài tới ra tay?”

Dương Thanh Huyền thu chưởng sau, trên mặt biển nhiệt độ chậm lại, khẽ mỉm cười, nói: “Đều là người mình, tại sao cái gì người ngoài đây? Đại sư huynh nói như vậy, liền thật sự có chút khách khí.”

Vi Sinh Nghi không còn gì để nói, không biết làm sao phản bác, lạnh lùng nói: “Ngươi rất tốt.” Đây là hắn lần thứ ba nói ra câu nói này.

Vũ Ảnh gặp bầu không khí không có khẩn trương như vậy, kêu một tiếng, “Đại sư huynh.”

Vi Sinh Nghi nói: “Không cần ngươi nhắc nhở ta, ta tự nhiên biết nhiệm vụ tầm quan trọng. Đi thôi, Hỏa Lăng đã trừ, chúng ta có thể trực tiếp theo này đáy biển địa mạch, đến chỗ khu nhiệm vụ.”

Vũ Ảnh hướng về Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi cũng theo chúng ta một đạo đi, có ngươi ở, chúng ta nắm bắt càng to lớn hơn.”

Vi Sinh Nghi nghe vậy, sắc mặt bất biến.

Mặt khác mấy trăm người cũng vây quanh, Khuê Anh trực tiếp bị đánh tàn, Nghiên Tuyết không dám lên tiếng, Vi Sinh Nghi cũng bất động thanh sắc, bọn họ tự nhiên không dám, cũng sẽ không tùy tiện hé răng.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Nhiệm vụ của các ngươi?”

Vũ Ảnh cẩn thận nhìn xuống Vi Sinh Nghi, thấy hắn cũng không lộ vẻ gì, rồi mới lên tiếng: “Lần trước ngươi đem to lớn bình phong loại bỏ sau, Hải tộc lại ở Hải Thiên Nhai ở ngoài bố trí một cái tiểu bình phong tiến hành giam giữ. Cái này địa núi lửa mạch chính là dẫn tới cái kia bình phong che chở mắt trận nơi.”

Dương Thanh Huyền vừa nghe liền hiểu, nói: “Thì ra là như vậy. Lần trước chiến đấu, sau đó tình huống như thế nào? Không Du trưởng lão cùng đối phương hiền giả đây?”

Vũ Ảnh vẻ mặt có chút âm u, nói: “Không Du trưởng lão cùng đối phương một vị hiền giả đồng quy vu tận. Phần lớn chiến sĩ đều bỏ mình.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Tướng quân khó tránh khỏi trước trận vong, nén bi thương.”

Vũ Ảnh buông xuống đầu, nhẹ nhàng gõ lại.

Vi Sinh Nghi lạnh lùng nói: “Phí lời thật nhiều, mặc dù là trưởng lão, chết trận cũng bình thường đến cực điểm. Ngươi đến cùng có đi hay không? Đừng chậm trễ chúng ta thời gian!”

Dương Thanh Huyền nói: “Dẫn đường đi.”

Hắn cũng không muốn đi, nhưng to lớn bình phong không phá lời, hắn cũng không vào được Hải Thiên Nhai.

Vi Sinh Nghi khóe miệng vung lên một tia châm biếm, xoay người liền phá mở biển rộng, hướng về phía dưới địa mạch bay đi.

Dương Thanh Huyền cùng Vũ Ảnh một đạo, còn có mấy trăm tên võ giả, toàn bộ đều theo phía sau.

Cái kia Địa hỏa bị Hỏa Lăng làm nổ, phun trào phía sau, tạm thời ngừng lại. Nhưng trong mặt vẫn là nóng bỏng nhiệt độ cao, làm người cả người bốc mồ hôi. Riêng mình tu vi mạnh yếu liền hiển hiện ra.

Dương Thanh Huyền khẽ cau mày, truyền âm cho Vũ Ảnh nói: “Không ít người liền này địa nhiệt đều đỡ không được, triệu tập lại đây đi phá bình phong mắt trận, không khỏi trò đùa chút chứ?”

Vũ Ảnh lén lút truyền âm nói: “Những người này đều là lần đầu tiên bình phong bị phá sau, rải rác ở Hải Thiên Nhai ngoại giới, bị chúng ta triệu tập lại. Cao thủ không đủ, chỉ có thể chấp nhận dùng. Đại sư huynh ý nghĩ cũng là đưa bọn họ khi bia đỡ đạn.”

Dương Thanh Huyền thầm thở dài, thế đạo chính là như vậy tàn khốc. Trong những người này, sợ là có thể còn sống trở về, một phần ba khả năng đều không.

Nhưng đối với Hải Thiên Nhai nhiệm vụ mà nói, bia đỡ đạn cũng là cần thiết sức mạnh.

Người yếu, từ nhỏ chính là làm bia đỡ đạn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1040: Điệu Hổ Ly Sơn

Địa hỏa địa mạch kéo dài khoảng cách không dài, nhiệt độ cao phía sau địa mạch hoàn cảnh, lại trở nên cực kỳ lạnh lẽo, linh khí mang theo bóng mát khí tức dính trên người, khiến người ta cảm thấy hết sức thoải mái.

Vũ Ảnh truyền âm nói: “Đây là Hải Thiên Nhai phụ cận một cái Băng Tinh mỏ, năng lượng ẩn chứa không sai. Vân Tụ Cung cũng chưa từng khai thác quá, không nghĩ tới đã bị Hải tộc lợi dùng tới. Xem ra Hải tộc đã sớm đem Hải Thiên Nhai, thậm chí là toàn bộ bên trong vực tình huống dò xét rõ rõ ràng ràng.”

Dương Thanh Huyền truyền âm nói: “Tự nhiên đến có chuẩn bị.” Những tin tình báo này trên khống chế cũng là bình thường, loáng thoáng để hắn lo lắng là, Hải Vương cùng Cổ Diệu liên hợp lại cùng nhau. Sợ đây cũng chính là Hải Thiên Nhai bị áp chế nguyên nhân. Bằng không lấy Tử Dạ cùng Nhật Dụ hai sức người, Hải Vương một người tuyệt chống lại hành bất quá.

“Đến rồi!”

Vi Sinh Nghi ở phía trước, đột nhiên khẽ quát một tiếng, âm thanh lui về phía sau truyền đến, mỗi người đều nghe rõ rõ ràng ràng, tốc độ một hồi tất cả đều chậm lại.

Lối đi phía trước, trở nên trống trải, là nhân công đào bới đi ra.

Dương Thanh Huyền cảm nhận được cực mạnh dòng năng lượng động, là trận pháp ở lấy ra Băng Tinh mỏ sức mạnh.

Hắn dùng Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, quả nhiên thấy được hơn mười cái đại trận pháp nhỏ, trải rộng ở phía trước gò đất mang, từ mỗi cái phương hướng thu nạp tinh quáng năng lượng.

Vi Sinh Nghi trực tiếp đi vào trống trải khu vực, cũng không thấy Hải tộc người. Xem ra Hải tộc đối với địa phương này hết sức yên tâm, đều không có phái người trấn thủ.

Trống trải giải đất đỉnh, một cái sâu đậm đường nối dâng tới mặt trên, lờ mờ có thể thấy được lưu động nước biển. Mà ở trong đường hầm, linh khí nồng nặc hầu như muốn hóa dịch, đồng thời hàn khí cũng bị hút tới, lạnh làm người run.

Vũ Ảnh nói: "Chỉ cần đem những trận pháp này phá huỷ, bình phong liền hấp không lấy được năng lượng, một cách tự nhiên liền tản đi.

Mấy trăm võ giả nghe vậy, đều tản ra, chuẩn bị ra tay phá huỷ cái kia chút hấp thụ lực lượng truyền tống trận.

“Chậm đã!”

Vi Sinh Nghi bỗng nhiên một tiếng hét lạnh, để tất cả mọi người ngừng lại.

Vi Sinh Nghi nói: “Này mỏ một người đều không có, hẳn không phải là bình phong che chở chủ yếu nguồn năng lượng điểm. Một khi chúng ta này hủy đi, lập tức đã kinh động Hải tộc. Không chỉ có không phá hư được bình phong, còn sẽ gặp phải bọn họ truy sát. Chúng ta trước tiên từ lối đi này đi tới, đem bình phong che chở to lớn hạt nhân trận pháp phá huỷ, mới là căn bản chi đạo.”

Mọi người lập tức theo trên lối đi đi, đang cùng nước biển nối liền địa phương, có một tầng nhàn nhạt nước màng, đầy rẫy lực lượng kỳ dị. Mọi người từng cái xuyên qua cái kia nước màng, tiến vào đáy biển, phát hiện bốn phía là một mảnh rãnh biển, không gặp bất kỳ cảnh vật gì.

Dương Thanh Huyền nói: “Theo này năng lượng hướng chảy, liền có thể tìm tới hạt nhân trận pháp vị trí.” Này chiêu chính là ở Mặc Tinh Sơn cuộc chiến trước đã dùng qua.

Mọi người dán vào đáy biển lặn trong nước, vượt qua mấy toà khe sau, quả nhiên gặp được một khối trăm mẫu đại đất trống. Là mạnh mẽ đem lồi lõm rãnh biển san bằng, mặt trên có một toà tỏa ra hào quang màu xanh nhạt trận pháp, đem Phương Viên nơi đều chiếu sáng trưng.

Hào quang theo trận lực gợn sóng mà phập phồng bất định, màu xanh nhạt ánh sáng nhẹ ở trước mắt mọi người lúc ẩn lúc hiện, xa hoa.

Mọi người nằm vùng ở rãnh biển bên trong, lặng lặng nhìn chằm chằm.

Trận pháp bốn phía phân bố lượng lớn Hải tộc chiến sĩ, thực lực đều không kém.

Ẩn núp một trận, Vi Sinh Nghi nói: “Ta mang năm mươi người, đi đem những người này dẫn đi. Dương Thanh Huyền, Vũ Ảnh, Nghiên Tuyết, các ngươi mang theo những người còn lại, đem trận pháp phá vỡ.”

Vũ Ảnh cả kinh nói: “Đại sư huynh, ngươi đi dẫn đi cường địch, không khỏi quá nguy hiểm!”

Vi Sinh Nghi cười lạnh nói: “Lẽ nào để cho các ngươi này chút bột phấn đi? Còn không có dẫn đi liền trực tiếp bị diệt. Đừng tức tức oai oai, chuẩn bị sẵn sàng!”

Hắn lúc này điểm năm mươi người liền lao ra. Cái kia bị điểm đến năm mươi người, tất cả đều là mặt không có chút máu. Nhưng vào lúc này, không đến lượt bọn họ không muốn.

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh, cũng không có gì vẻ mặt.

Vi Sinh Nghi lao ra trước, hữu ý vô ý liếc hắn một cái.

“Cẩn thận, có địch tấn công!”

Vi Sinh Nghi đám người lao ra rãnh biển, lập tức bị Hải tộc phát hiện, đại lượng chiến sĩ vây quanh.

Vi Sinh Nghi trường kiếm ra khỏi vỏ, kiếm thật lớn cương phá phong ra, đem trước tiên vài tên Hải tộc trực tiếp chém nát. Phía sau năm mươi tên võ giả cũng ôm quyết tâm quyết tử, giết đi tới, một hồi liền đem Hải tộc đẩy lùi.

Trận pháp bốn phía, ngồi xếp bằng bốn tên ông lão, giờ khắc này dồn dập mở hai mắt ra, nhìn chằm chằm chiến sự.

Bốn tên ông lão đều là hình thể thấp bé, đầu tròn trịa, phía sau vác lấy một cái vỏ cứng, thuộc về quy loại Hải tộc.

Một người trong đó mở miệng nói: “Tướng Phụ, Tướng Phì, hai người các ngươi trước đi tham gia. Tên kia nam tử cầm kiếm là Đế Thiên Vị hậu kỳ, vô cùng vướng tay chân.”

“Là!”

Hai tên Quy tộc ông lão đứng lên, bồng bềnh liền vào chiến trường.

Dương Thanh Huyền cùng Vũ Ảnh đám người còn giấu ở rãnh biển bên trong, đều che giấu cực sâu, không thấy rõ tình huống bên ngoài, toàn bằng Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình, đồng thời không ngừng đem tình hình trận chiến truyền âm cho mọi người.

Dương Thanh Huyền gặp được Tướng Phụ Tướng Phì vào chiến, nhẹ nhàng nhíu mày lại. Cái kia bốn tên Quy tộc lão giả thực lực không dò rõ, bị một tầng nhàn nhạt Giáp quang ngăn trở.

Nhưng từ xuất thủ hai tên ông lão về mặt thực lực nhìn, cần phải ở Địa Tướng trung kỳ dáng vẻ. Ra tay chất phác trầm ổn, thẳng thắn thoải mái, vô cùng chính khí.

Vi Sinh Nghi nhưng là ác liệt đến cực điểm, nhuệ không thể khi, kiếm quang tách nhập, rất nhanh liền đem hai tên Quy tộc ông lão bọc lại.

Nhưng mặt khác năm mươi tên võ giả nhưng ngàn cân treo sợi tóc, bị Hải tộc thành không ngừng lùi lại. Vi Sinh Nghi thỉnh thoảng sử dụng kiếm khí chém tới, thay năm mươi người giải vây, làm cho hai tên Quy tộc trưởng lão có thể thở dốc.

“Tướng về, ngươi đi trợ trận.” Tên kia Quy tộc ông lão lại nói.

“Vâng.” Lại một tên Quy tộc ông lão bồng bềnh lên trước, gia nhập chiến đấu.

Vi Sinh Nghi khống chế được chiến sự, không ngừng hướng về xa xa thối lui, đem ba tên Quy tộc trưởng lão cùng lượng lớn Hải tộc chiến sĩ dẫn đi, rất nhanh liền không thấy bóng dáng.

Chỉ còn lại một tên trưởng lão tĩnh tọa ở trận bên, sắc mặt tường hòa.

Nghiên Tuyết hai tay nắm tay, kích động nói: “Hiện tại chính là lập công thời cơ tốt. Giết này con lão ô quy, phá tan trận pháp, chính là một cái công lớn.” Trên mặt nàng hưng phấn có chút ửng hồng.

Vũ Ảnh nhìn phía Dương Thanh Huyền, dùng ánh mắt trưng cầu ý kiến của hắn.

Dương Thanh Huyền nhưng là cau mày, giữa hai lông mày ẩn hiện vẻ ưu lo.

Nghiên Tuyết thấy hắn dáng dấp, không vui châm chọc nói: “Lúc này, ngươi không biết rất sợ chết chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Quá thuận lợi, luôn cảm thấy có cái gì không đúng.” Nhưng hắn Hỏa Nhãn Kim Tình, nhìn thấu bốn phía hư không, xác thực chỉ còn dư lại một tên Quy tộc trưởng lão cùng rải rác hơn năm mươi Hải tộc chiến sĩ, như là không có có ngoài ý muốn, chính mình phương này xác thực cũng có thể thành công.

Nghiên Tuyết mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Ngươi sợ chết liền đi xa chút, đừng kéo chúng ta chân sau!”

Vũ Ảnh cũng sốt ruột nói: “Của ngươi Linh Mục thần thông vô cùng nhạy cảm, cũng không có vấn đề.”

Nghiên Tuyết quát lên: “Đừng nói nhiều, xuất chiến thôi!”

Nàng lớn tiếng một uống, lập tức bại lộ vị trí, nghĩ không chiến cũng khó khăn. Mấy trăm tên võ giả một hồi từ rãnh biển bên trong giết ra đến, hướng về trận pháp kia phóng đi.

Dương Thanh Huyền chân mày nhíu càng sâu, luôn cảm thấy có chút không đúng, nhưng lại không nói ra được.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1041: Lực Chiến Tướng Võ

Vậy còn dư lại hơn năm mươi tên Hải tộc chiến sĩ, nhìn thấy một hồi lao ra mấy trăm người, đều là thất kinh, vội vã tiến lên nghênh chiến.

Nhưng rất nhanh liền bị Nhân tộc xông vỡ, không ngừng lùi lại, đến rồi trước trận không thể lui được nữa, tất cả đều tử chiến.

Tên kia Quy tộc ông lão ngồi ngay ngắn ở trận pháp trước, đột nhiên bóng người hơi động, liền bồng bềnh mà lên, bay vào chiến trường bên trong, bắt đầu cùng Nhân tộc giao chiến.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, chăm chú nhìn chằm chằm tên kia Quy tộc ông lão. Toàn bộ phòng thủ bình phong che chở Hải tộc trong võ giả, cũng chỉ có một mình hắn là Thiên Tướng cường giả, như là có vấn đề, cũng nhất định là ra trên người hắn.

Nhìn chằm chằm ông lão kia nhìn một hồi, xác thực vào chiến hậu, liền đem Hải tộc bại cục ngăn cơn sóng dữ. Nhưng thực lực cũng bất quá là Thiên Tướng trung kỳ dáng vẻ, vẫn chưa quá mạnh mẽ.

Vũ Ảnh cùng Nghiên Tuyết hai người, liên thủ cùng cái kia Quy tộc ông lão một trận chiến, còn có mấy mười tên Thiên Vị cường giả ở bên cạnh phụ trợ, thỉnh thoảng công kích đến, cũng tạm thời duy trì ở một cái ngắn ngủi cân bằng.

Nhưng Thiên Tướng cường giả cũng không phải là dựa vào số lượng có thể chiến thắng. Rất nhanh cái kia Quy tộc ông lão liền chiếm cứ thượng phong, lấy sức lực của một người đám đông áp chế, không cách nào tới gần trận pháp một bước.

Nghiên Tuyết lớn tiếng kêu lên: “Dương Thanh Huyền, ngươi còn muốn trốn tới khi nào? Còn không mau đi ra!”

Quy tộc ông lão hơi thay đổi sắc mặt.

Đột nhiên một đạo kiếm khí liền đến từ trên trời, thẳng chém Quy tộc trên người lão giả chỗ yếu.

Quy tộc ông lão hét lớn một tiếng, bóng người nhất chuyển, ở quanh thân hóa ra một mảnh Giáp quang kết giới, giống một cái to lớn mai rùa, mặt trên che kín hoa văn.

“Ầm!”

Kết giới kia cản một hồi, đem ánh kiếm chấn động diệt. Nhưng theo sát cái thứ hai lại đến, sau đó kiếm thứ ba, kiếm thứ tư...

Dương Thanh Huyền mau giống như là trong nháy mắt, xuất liên tục gần trăm kiếm, tất cả đều đánh vào cái kia Giáp quang kết giới trên, rốt cục đem “Ầm” một tiếng đánh nát.

Quy tộc ông lão lại hét lớn một tiếng, một đôi bàn tay bằng thịt tiến lên nghênh tiếp, “Ầm ầm” hai tiếng, liên tiếp vỗ vào kiếm trên ánh sáng, tương lai xu thế toàn bộ cản trở lại. Hắn hóa ra Giáp quang kết giới, chỉ là vì chặn một cái công kích, cho mình cơ hội thở lấy hơi.

“Lão phu Tướng Võ, các hạ là?” Quy tộc ông lão sắc mặt ngưng trọng, quát hỏi. Hắn ánh mắt quét hạ bốn phía, kinh hãi không thôi. Cái kia hơn năm mươi tên Hải tộc chiến sĩ toàn bộ chết trận, phơi thây khắp nơi, không ít đều là Dương Thanh Huyền trong bóng tối đánh lén.

Dương Thanh Huyền thở dài, như không phải Nghiên Tuyết đột nhiên kêu to, hắn đã lặn xuống Quy tộc ông lão bên cạnh người, trực tiếp đánh lén. Mặc dù không thể làm thương nặng đối phương, chí ít cũng có thể tiểu thương một hồi.

Hiện tại muốn chính diện nghênh chiến một tên Địa Tướng trung kỳ Hải tộc, hơn nữa còn là ở biển rộng nơi sâu xa, tuy rằng ỷ vào nhiều người có thể thắng, nhưng thương vong tất nhiên không nhỏ.

Dương Thanh Huyền cầm kiếm mà đứng, cất cao giọng nói: “Tại hạ Nhân tộc Dương Thanh Huyền. Mong rằng Tướng Võ đại nhân tránh ra, miễn cho mũi kiếm không có mắt, ngộ thương rồi đại nhân.”

Tướng Võ than thở: “Các hạ lời này, không khỏi quá để lão phu làm khó.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu làm khó dễ, vậy thì lựa chọn không làm khó dễ phương thức đi.” Hắn biết giao thiệp không có kết quả, giữa trời liền một kiếm đâm tới.

“Ầm!” Tướng Võ một đôi bàn tay bằng thịt, trực tiếp đem Nam Minh Ly Hỏa Kiếm kẹp lấy, để Dương Thanh Huyền khó có thể co rúm mảy may.

“Dương Thanh Huyền!” Vũ Ảnh sợ quát một tiếng, chỉ lo Dương Thanh Huyền gặp nguy hiểm, nghiêng người mà lên. Nàng như hành trong tay ngọc, cầm lấy một khối khăn, trực tiếp vỗ đi ra.

Khăn ở nàng lòng bàn tay nhất chuyển, liền trở nên lớn năm lần, mặt trên thêu một đóa đỏ tươi hoa hồng, bốn phía có hồ điệp bay lượn.

Tướng Võ lộ ra vẻ kinh ngạc, trong nháy mắt này hắn lại nghe thấy được mùi hoa, thấy được hồ điệp nhỏ nhẹ đập cánh, cảnh tượng trước mắt theo cái kia khăn hạ xuống, tựa hồ phải thay đổi đi.

“Không gian nguyên khí!?” Tướng Võ kinh hãi, hai tay dùng sức đẩy một cái, đánh bay Dương Thanh Huyền Nam Minh Ly Hỏa Kiếm, lại tay phải nắm tay, vững vàng đánh ra, “Ùng ục ùng ục” tiếng nước ở hắn quyền phong hạ ngưng tụ.

“Thủy Nguyên sóng!”

“Oành!”

Quyền kình cuốn lên Thủy Nguyên, đánh vào trên khăn, trực tiếp đem vậy muốn xuất hiện thiên địa đập vỡ tan. Khăn một hồi mất đi màu sắc, ở bên trong nước tung bay, Vũ Ảnh cũng nhận được phản chấn, phun ra một ngụm máu đến, liền bay ra ngoài.

Nhưng cái này nhàn rỗi, đã cho Dương Thanh Huyền thời gian, tay phải xuất kiếm, một chút Linh Tê chiếu cõi trần. Tay trái nắm chưởng, Lăng Sương phiêu hoa, tử hỏa ở lòng bàn tay bốc lên, liền đập tới.

Tướng Võ kinh hãi, đã tới không kịp ra chiêu, hai tay đưa ở trước người, mười ngón kéo ra.

“Oành!”

Hai người nháy mắt chạm vào nhau, Dương Thanh Huyền kiếm bị Tướng Võ tay trái nắm lấy, nhưng mũi kiếm đã tìm tới, cắt ra liên tiếp máu tươi, theo đỏ ngầu thân kiếm lưu lại.

Tay trái đồng dạng bị Tướng Võ tay phải ngăn trở, tử hỏa bốc lên, không ngừng chước thiêu Tướng Võ nguyên lực.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, này Tướng Võ cảnh giới vững chắc như núi, như vậy ngày thời gian địa lợi người cùng bên dưới ra tay, lại cũng chỉ có thể tiểu thương hắn.

Dương Thanh Huyền đem kiếm cùng chưởng đồng thời đẩy tới, ép tới Tướng Võ không ngừng lùi lại.

Mấu chốt là kiếm kia cùng trong lòng bàn tay hỏa diễm, đốt hắn vô cùng khó chịu, hai tay đều cháy đen, hơn nữa nguyên lực tiêu hao tốc độ cực kỳ đáng sợ.

Tướng Võ lui hơn mười bước, đến rồi trận pháp biên giới, lại không thể lui được nữa. Rốt cục cắn răng chết chịu đựng, tùy ý kiếm kia phong cắt rời bàn tay, tử hỏa đốt cháy cánh tay.

Trên thực tế Dương Thanh Huyền tiêu hao cũng là rất lớn. Nhưng Dương Thanh Huyền ỷ vào nhiều người, dù cho hai người đều đèn cạn dầu, chính mình cũng thắng, vì lẽ đó không cố kỵ đè ép đối với Phương Nguyên lực.

Vũ Ảnh cầm lấy khăn, từ trên mặt đất giãy dụa đứng lên, hí lên kêu lên: “Sư tỷ, nhanh phá trận!”

Nghiên Tuyết bị Dương Thanh Huyền cùng võ tướng tranh đấu kinh trụ, không dám lên trước. Giờ khắc này nghe Vũ Ảnh nói chuyện, nhất thời hai mắt phóng quang, vội la lên: “Đúng! Ta làm sao đã quên, mục đích của chuyến này chính là phá trận!” Nàng hét lớn: “Dương Thanh Huyền, áp chế lại này lão ô quy, những người còn lại theo ta lên, phá trận!”

Hơn trăm tên võ giả tất cả đều tràn tới, đồng thời hướng về trận pháp kia ép tiến vào.

Tướng Võ hoàn toàn biến sắc, con ngươi liều mạng lồi đi ra, đầy mặt sốt sắng, trên trán tuôn ra mồ hôi lạnh.

Dương Thanh Huyền rõ ràng cảm giác được đối phương nguyên lực đột nhiên tăng lên, muốn tránh thoát mình áp chế, thậm chí không tiếc thôi thúc bản mệnh nguyên lực.

Dương Thanh Huyền cũng đem bản mệnh chân nguyên thôi thúc, hóa ra tử hỏa, hung hăng va đập tới.

Hai người đồng thời rên lên một tiếng, đều là khóe miệng tràn ra máu tươi.

Tướng Võ đầy mặt kinh hãi, cắn răng nói: “Làm sao có khả năng?!” Đối phương chỉ là một tên Thái Thiên Vị, không có đạo lý có thể cùng chính mình ráp thành hoà nhau.

Nhưng tuyệt vọng hiện thực liền bày ở trước mắt, không khỏi hắn không tin.

Mắt thấy mọi người liền muốn xông vào trong trận, Tướng Võ lo lắng hét lớn: “Không muốn a!”

Trong trận đột nhiên lam quang lóe lên, hội tụ thành một đạo nhân hình quang ảnh, chậm rãi hiển lộ ra chân thân đến. Cũng là một tên thấp bé ông lão, từ hình thái nhìn lên, cùng Tướng Võ rất giống nhau.

Ông lão vừa xuất hiện, trong đôi mắt tuôn ra sát khí, giơ tay lên vung lên, to lớn Thủy Nguyên giống như chiến xa giống như nghiền ép lên đi.

“Có Nhân tộc, đều đáng chết!”

“Ầm ầm!”

Nghiên Tuyết đám người đứng mũi chịu sào, bị to lớn Thủy Nguyên xông tới.

Nghiên Tuyết tại chỗ bị đánh bay, một vệt to lớn máu tươi ở bên trong nước tản ra. Còn có lượng lớn võ giả tại chỗ bị nghiền nát tan!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1042: Nửa Bước Đạo Thân, Phá Hủy Trận Pháp

Dương Thanh Huyền cả người chấn động mạnh, cái kia Thủy Nguyên tuy rằng không phải đánh về phía hắn, nhưng cũng chịu ảnh hưởng, khóe miệng tràn ra máu tươi. Trái lại Tướng Võ nhưng là sắc mặt bình tĩnh, cái kia Thủy Nguyên Ba động đối với hắn mà nói chút nào không bị thương.

Dương Thanh Huyền lập tức rõ ràng, phiền phức lớn rồi. Chính mình cho tới nay bất an, chính là trước mắt đột nhiên này xuất hiện lão giả.

Hắn vội vàng thu về chưởng kiếm, hướng về phía sau thối lui.

Tướng Võ sức mạnh mất đi cân bằng, đi phía trước lảo đảo mấy lần, liền giữ vững thân thể.

Trên trận pháp ông lão đầy mặt vẻ giận dữ, râu bạc trắng ở trước người bồng bềnh, sau lưng mai rùa cũng lộ ra lợi hại.

Tướng Võ xoay người, bái kiến nói: “Tướng Cổ đại nhân!”

Tướng Cổ trên mặt che kín xanh hồng nhị sắc, cắn răng nghiến lợi nói: “Ngươi lui ra, cố gắng chữa thương.”

Tướng Võ vội hỏi: “Thương thế của ta không nặng, còn có thể chiến đấu.”

Tướng Cổ quát lên: “Để cho ngươi lui ra liền lui ra!”

“Là!” Tướng Võ không dám chống đối, trực tiếp lùi đến một bên.

Tướng Cổ hai tay bấm quyết, đại lượng Thủy Nguyên từ bốn mặt hội tụ lại đây, hóa thành từng cái từng cái nước chi phù hiệu, hòa vào trong cơ thể hắn.

Làm xong tất cả những thứ này sau, hắn mới từ trong trận pháp đi ra, lạnh lùng ánh mắt quét qua mọi người, cuối cùng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, lạnh giọng nói: “Dám thâm nhập hang hổ, liền phải làm tốt bị con cọp ăn hết dự định. Hôm nay liền để toàn bộ các ngươi mai táng ở đây!”

Tướng Cổ thanh âm vô cùng dồi dào, dứt tiếng, toàn bộ đáy biển nước đều kịch liệt gợn sóng, không ngừng lan ra lượng lớn bong bóng.

“Thủy Nguyên Ba!” To lớn âm phù từ Tướng Cổ trong miệng thốt ra.

Tất cả mọi người cảm nhận được áp lực thật lớn, có chút bị thương võ giả, thương thế trên người không ngừng bị xé nứt mở, gào thảm tan nát cõi lòng.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, quát to: “Mau lui lại! Lão quy này là Thiên Tướng đỉnh cao!”

Này cỗ uy áp đáng sợ, cùng ngày đó A Khắc chênh lệch không bao nhiêu!

Tướng Cổ cùng bốn tên Quy tộc ông lão vốn là tiền tuyến chủ lực, bởi vì bị trọng thương, lúc này mới lui xuống, bảo vệ bình phong kết giới.

Đồng thời Tướng Cổ trực tiếp đắm chìm trong trận pháp bên trong không gian, dựa vào cuồn cuộn không ngừng thua đưa tới các loại năng lượng tu luyện, đem vết thương trên người vừa khôi phục lại thất thất bát bát, Dương Thanh Huyền đám người đã tới rồi.

A Khắc là nửa bước Đạo cảnh cảnh giới, này Tướng Cổ chỉ có Đế Thiên Vị đại viên mãn, còn kém một đoạn, nhưng chỉ vì ở đáy nước được trời cao chăm sóc, có thể phát huy ra nửa bước Đạo cảnh thực lực, trong mơ hồ thậm chí còn ở A Khắc bên trên.

Nhưng Dương Thanh Huyền kêu gào lúc này đã muộn, những võ giả kia nơi nào trốn được Thiên Tướng đại viên mãn một đòn toàn lực. Lấy trận pháp làm khởi điểm, toàn bộ ngàn dặm phạm vi đều ở đây Thủy Nguyên xung kích bên dưới!

“Ầm ầm ầm!”

Nước biển bốc lên, lượng lớn võ giả cuốn vào trong đó, trực tiếp bị vắt tan xương nát thịt. Phóng tầm mắt nhìn, khắp nơi tất cả đều là phần còn lại của chân tay đã bị cụt đoạn hài, cùng với các loại máu tươi cùng bã vụn, làm người sởn cả tóc gáy.

Loại này lẫn vào thân thể huyết dịch cùng thịt nát nước trôi xoạt trên người Dương Thanh Huyền, để hắn nguyên bản là trắng bệch mặt, càng trở nên không có chút hồng hào. Trong dạ dày buồn nôn lăn lộn, rất nhanh liền phun ra ngoài.

Tướng Cổ một đòn sau, mấy trăm người tất cả đều biến thành tro bụi, chỉ còn dư lại hơn hai mươi người, thực lực đều ở đây Tiểu Thiên Vị hậu kỳ trở lên, nhưng tất cả đều là hoảng sợ không thôi.

“Hừ, còn sót lại một ít cặn bã, còn phải ta từng cái từng cái ra tay tiêu diệt!” Tướng Cổ sầm mặt lại, hiển nhiên đối với mình vừa nãy chiêu đó hiệu quả cũng không hài lòng. Như là trạng thái toàn thịnh, cũng có thể diệt sạch kẻ địch mới đúng.

Tướng Cổ bóng người hơi động, liền xuất hiện ở một tên võ giả trước mặt, vỗ tới một chưởng, đem tên kia thất kinh võ giả oanh tan xương nát thịt.

“Không được!”

Còn dư lại võ giả tất cả đều kinh hãi, hướng về xa xa chạy đi.

Vũ Ảnh chật vật bay xuống đến Dương Thanh Huyền bên cạnh người, run giọng nói: “Làm sao bây giờ?”

Tướng Cổ cũng không truy kích cái kia chút chạy trốn, nhiệm vụ của hắn chỉ là bảo vệ mắt trận, cũng không đuổi theo đánh. Hắn là mắt trận bảo vệ sau cùng lá bài tẩy, không được ly khai nửa bước. Người ở trận ở, chết trận người vong.

Dương Thanh Huyền nói: “Trước tiên ly khai lại nói, này Tướng Cổ tuy rằng bị thương trên người, nhưng dù sao cũng là dưới đáy biển, sức chiến đấu bổ trợ, chúng ta không dây dưa hơn hắn.”

Mới vừa rồi cùng Tướng Võ so đấu hạ, Dương Thanh Huyền cũng tiêu hao rất nhiều, đồng thời bị thương.

Hắn mang theo Vũ Ảnh, đang muốn bỏ chạy, nhưng có một luồng sức mạnh đáng sợ giáng lâm, Tướng Cổ trực tiếp xuất hiện ở trước mặt hai người.

“Những người khác đều có thể đi, nhưng ngươi không thể!” Tướng Cổ nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, một quyền Thủy Nguyên Ba liền đánh tới.

Trong nước thế giới đột nhiên như là trở nên sền sệt, Tướng Cổ thân thể đều hoảng hốt bất định, hoàn cảnh chung quanh toàn bộ sáp nhập vào cú đấm này bên trong.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, về phía sau đẩy ra Vũ Ảnh, hai tay kết ấn, mi tâm tử hỏa nhảy nhảy ra, toàn bộ bên trong không gian hạ xuống vòng quay thời gian, đem cuộn chỉ ngăn chặn.

Ở trong mắt Dương Thanh Huyền, Tướng Cổ một quyền trở nên cực kỳ chầm chậm, nhưng Tướng Cổ chính mình cũng không thể phát hiện.

Đang chậm rãi thời gian dòng sông bên trong, Dương Thanh Huyền hai tay nhanh chóng kết ấn, trên người dấy lên ngọn lửa hừng hực, như một đoàn năng lượng màu tím, ở không ngừng bành trướng, thậm chí liền ngay cả thời gian đều giống như thiêu đốt.

“Tử Hỏa, Vô Tận Hạo Kiếp!”

Trong tay phức tạp quyết ấn hết sức sắp hoàn thành, hai tay đẩy về phía trước đi. Có Long Ảnh ở trên người xoay quanh, tử hỏa bên trong truyền đến Long Ngâm cửu thiên tiếng.

Tất cả thời gian bánh răng đột nhiên biến mất, Tướng Cổ tốc độ khôi phục bình thường, cú đấm kia vừa vặn đón nhận Tử Viêm chi rồng!

[truyen cu a tui đốt net]

“Cái gì!?” Tướng Cổ con ngươi một hồi phóng đại to lớn, tràn đầy kinh hãi. Kinh hãi Dương Thanh Huyền kết ấn thi thuật tốc độ, kinh hãi một chiêu này uy năng đáng sợ.

Hai nguồn sức mạnh va vào, đã tới không kịp thay chiêu, Tướng Cổ chỉ có thể ở thời khắc cuối cùng tăng cường một chút quyền lực.

“Ầm ầm!”

Viêm Long đem cú đấm kia hoàn toàn nuốt chửng, Tướng Cổ cả người đều bị Tử Viêm nuốt chửng. Toàn bộ đáy biển trong nháy mắt yên tĩnh hạ, vô số Thủy Nguyên trống không tan biến mất, bị đốt thành hư vô.

“Ầm ầm ầm!”

To lớn hỏa diễm hướng về bốn phương tám hướng phô khai, như cự thú giống như cắn nuốt đáy biển tất cả, hết thảy tiếp xúc được ngọn lửa đồ vật, bùn đất, nước, sinh vật đều trong nháy mắt hóa thành “Không”, thật giống chưa từng tồn tại.

Tử hỏa bên trong, Dương Thanh Huyền thân ảnh hoảng hốt lay động, có chút hiu quạnh.

“Không!” Phía trước Tướng Võ kinh hãi một tiếng, đứng ở trước đại trận, liều mạng chống cự lại tử hỏa. Nhưng không chỉ có bị tử hỏa nháy mắt nuốt chửng, sau lưng trận pháp cũng bị châm đốt, năng lượng khổng lồ mổ một cái nứt mở!

“Ầm!”

Một vòng to lớn hào quang, tự đáy biển bay lên, đột phá mặt biển, thẳng vào Thiên Khung!

Toàn bộ hào quang ngàn trượng bên trong, nước biển đều biến mất hết không gặp, như là bị cường đại chiêu thức đánh ra một hố trời.

Mặc dù cái kia hào quang tản đi sau, toàn bộ hải hố vẫn như cũ tồn tại, xa xa nước biển lượn quanh ở xung quanh xoay tròn, chính là rót không tới.

“Dương Thanh Huyền...”

Vũ Ảnh ở phía xa, hai tay che miệng, trân châu giống như nước mắt lăn xuống. Tử hỏa bên trong cái kia xào xạc bóng người, theo hỏa diễm mà rung động, nàng không biết sự sống chết của hắn.

“Ah, ta nguyên bản chỉ muốn trốn một mạng, ai cho ngươi này ngốc - treo đuổi theo ta đánh, hiện tại đáng đời đi? Ha ha.” Tử hỏa bên trong, Dương Thanh Huyền thân ảnh lung lay hạ, sau đó ho kịch liệt, mỗi một lần đều ho ra mảng lớn huyết.

“Ta muốn giết ngươi, ta muốn giết ngươi!”

Ở Dương Thanh Huyền đối diện, Tướng Cổ trung hậu thân thể hiển lộ ra, đã cả người bị đốt đen, giống một khối cọc gỗ đốt thành than cốc, chỉ còn dư lại hai mắt màu đỏ tươi, nổ bắn ra sát khí kinh người!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1043: Nằm Trong Kế Hoạch

“Ngươi vừa nãy giết không được ta, hiện tại cũng đừng suy nghĩ!”

Dương Thanh Huyền lại ho ra búng máu tươi lớn sau, trực tiếp biến thân Hải Hầu Tử, hình thể là Tướng Cổ hơn một nghìn lần lớn, một cước liền đá tới.

Tướng Cổ kinh hãi, vội vàng vận chuyển nguyên lực chống đối, nhưng chỉ cần hơi động lực, liền cả người đau đớn khó chịu, như là vô số dao ở trong người cắt chém, thật dầy trên thân thể, nứt ra từng đạo từng đạo vệt máu.

“Ầm!”

Tướng Cổ không cách nào triển khai nguyên lực, bị Hải Hầu Tử một cước liền đá bay.

Ở phía xa ngã trên mặt đất, thoi thóp Tướng Võ hoảng sợ ngẩng đầu, nhưng hắn đã triệt để vô lực, đừng nói tái chiến, liền ngay cả đứng lên cũng không nổi.

Hải Hầu Tử đưa tay chộp một cái Vũ Ảnh, thân thể to lớn nhảy một cái, liền nhảy ra biển rộng, sau đó biến thành Thanh Loan, giương cánh bay đi.

Một lát sau, thì có lượng lớn Hải tộc chiến sĩ chen chúc mà tới.

Cái kia chút không thể chạy trốn, Nghiên Tuyết đám người, nhìn từ trên trời giáng xuống Hải tộc, từng cái từng cái mặt xám như tro tàn.

…

Thanh Loan tại đại hải thượng bay một trận, lại biến thành Thời Không Cự Linh, lướt sóng mà đi.

Rốt cục cũng không lâu lắm, liền thấy một toà Đá san hô đảo, bay xuống bên trên, biến về Dương Thanh Huyền chân thân, trực tiếp liền khạc ra một búng máu, ngã trên mặt đất ngất đi.

Sử dụng tới Vô Tận Hạo Kiếp sau, liền ở vào lúc nào cũng có thể sẽ tan vỡ trạng thái, mấy lần biến thân cùng bỏ chạy, triệt để hao tổn hết rồi tinh khí thần, ngã trên mặt đất.

Vũ Ảnh vội vàng đi tới, kiểm tra rồi hạ thương thế của hắn, mới thở phào nhẹ nhõm. Lấy ra các loại đan dược, từng cái cho ăn Dương Thanh Huyền ăn vào.

Trên thực tế chính nàng tổn thương cũng rất nặng, nhưng nàng tựa hồ quên mất giống như vậy, cho Dương Thanh Huyền trút xuống mười mấy loại đan dược, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Vũ Ảnh nghỉ ngơi một trận, mình mới nuốt một chút đan dược, ngồi xếp bằng ở Đá san hô đảo trên một tảng đá, điều tức tu luyện. Nhưng nàng không dám quá mức nhập định, bởi vì phải thay Dương Thanh Huyền hộ pháp, loại này không rõ hải vực, lúc nào cũng có thể sẽ xuất hiện nguy hiểm.

Vũ Ảnh lấy ra la bàn cùng hải đồ, định vị một hồi, đột nhiên mừng lớn nói: “Quá tốt rồi! Hóa ra là Hải Thiên Nhai phụ cận hòn đảo, chỉ cần hơn nửa giờ là có thể đến Hải Thiên Nhai!”

Nàng liếc mắt nhìn vẫn còn đang hôn mê bên trong Dương Thanh Huyền, do dự tiếp tục lưu đây là trước tiên về Hải Thiên Nhai đi.

“Nửa canh giờ xác thực rất gần, nhưng cũng rất xa.”

Đột nhiên một đạo thanh âm dễ nghe, sau lưng Vũ Ảnh vang lên.

Vũ Ảnh cả người chấn động, vội vàng chuyển người qua, cả kinh nói: “Đại sư huynh!” Trong giọng nói ngoại trừ khiếp sợ, còn có một tia ngạc nhiên nghi ngờ.

Người sau lưng chính là Vi Sinh Nghi, đứng chắp tay, lặng lặng đứng ở đó, phảng phất cùng biển trời hòa làm một thể, làm cho người ta một loại không tồn tại cảm giác.

Vũ Ảnh trong lòng không rõ nhảy một cái, luôn cảm thấy nơi nào không đúng, nhưng cũng nói không được.

Vi Sinh Nghi nói: “Làm sao, nhìn thấy ta liền mất hứng?”

Vũ Ảnh vội vàng khom người bái kiến, nói: “Không dám, chỉ là Đại sư huynh lời nói mới rồi, có chút đột nhiên, lại có chút khó hiểu.”

Vi Sinh Nghi khó được nở nụ cười, nói: “Ngươi thông minh như vậy, làm sao sẽ khó hiểu đây? Nửa canh giờ, thoáng qua liền qua, nhưng đối với có người mà nói, nhưng là cả đời cũng đi không tới điểm cuối.”

Vũ Ảnh trong lòng chấn động dữ dội, nàng xem gặp Vi Sinh Nghi ánh mắt nhìn phía Dương Thanh Huyền đi, nàng trong lòng “Rầm” nhảy, đột nhiên một hồi suy nghĩ minh bạch, đến cùng nơi nào không đúng!

Là sạch sẽ! Vi Sinh Nghi trên người không nhiễm một hạt bụi, giống như là từ trên trời giáng xuống giống như vậy, căn bản không như là trải qua chiến đấu dáng vẻ.

Vũ Ảnh run giọng nói: “Đại sư huynh, ngươi...”

Vi Sinh Nghi ánh mắt quay lại, từ sát khí lẫm liệt, biến thành khó có thể phát giác khinh bỉ, “Làm sao?”

Vũ Ảnh chật vật nuốt xuống hạ, ổn định tâm tình của nội tâm, nói: “Không có chuyện gì, ta muốn, chúng ta hay là trước về Hải Thiên Nhai đi.”

Vi Sinh Nghi nói: “Ngươi đi trước đi.”

Vũ Ảnh nói: “Được rồi.” Liền đi qua muốn dìu Dương Thanh Huyền, nhưng vừa đi vào Dương Thanh Huyền, liền một đạo kiếm khí bén nhọn phóng tới, Vi Sinh Nghi tiện tay vung lên, một đạo chỉ kiếm cắt rời hư không, đem Vũ Ảnh đường ngăn trở.

“Đại sư huynh...” Vũ Ảnh sắc mặt hết sức trắng xám.

Vi Sinh Nghi thu tay về đến, hai tay chắp sau lưng, từ tốn nói: “Xem ra ngươi đã đoán được tâm tư của ta.”

Vũ Ảnh lớn tiếng nói: “Dương Thanh Huyền hai lần vì là phá bình phong đều lập xuống đại công, ngươi không thể giết hắn!”

Vi Sinh Nghi khinh thường nói: “Ta giết hắn, cùng hắn lập không có lập công không liên quan, ah, ta lại không muốn cướp hắn công lao.”

Vũ Ảnh run giọng nói: “Ngươi là vì...”

Vi Sinh Nghi con ngươi đột nhiên co, bắn ra tinh mang, lạnh lùng nhìn chằm chằm Vũ Ảnh, nói: “Không sai! Ngươi hẳn phải biết đó là vật gì, đây chính là đã từng đánh chết Cổ Diệu thần binh, tuyệt thay thiên hạ Ân Vũ Vương binh khí! Há lại là hắn có tư cách có thể có?”

Vi Sinh Nghi nổi lên tâm tình chập chờn, trong mắt tạo nên ánh sáng nhẹ, hồn sát khí.

Vũ Ảnh mở hai tay ra, ngăn ở Dương Thanh Huyền trước mặt, cốt khí quyết tâm, lạnh giọng nói: “Vì lẽ đó ngươi liền thiết kế làm hại Dương Thanh Huyền đúng không đúng? Ngươi biết trận pháp bảo vệ không ngừng bốn người kia, cố ý để Dương Thanh Huyền đi hãm trận!”

Vi Sinh Nghi kinh ngạc nở nụ cười, nói: “Vũ Ảnh sư muội, ngươi nói này chút chỉ là suy đoán thôi. Bất quá ta có thể minh xác nói cho ngươi, ngươi đã đoán đúng. Bởi vì lão quỷ kia Tướng Cổ chính là ta đả thương, nhưng cũng không nguy hiểm đến tính mạng. Ta nhìn bốn con rùa đen ở đó, liền biết Tướng Cổ cũng nhất định ở. Cho nên mới xung phong nhận việc đi dẫn đi kẻ địch, trên thực tế là vì để Dương Thanh Huyền hãm trận.”

Vũ Ảnh tức giận run, cả giận nói: “Vì thế ngươi không tiếc đem tất cả mọi người tính toán đi vào, để mấy trăm người siêu độ biển rộng!”

Vi Sinh Nghi khẽ nhíu lại xung quanh lông mày, nói: “Vũ Ảnh, đầu óc ngươi tú đậu? Những con kiến hôi kia mệnh, có thể là mệnh sao?”

Vũ Ảnh hít một hơi khí lạnh, cả người run lên, từ nội tâm khó có thể ức chế sinh ra hơi lạnh, lạnh cả người.

Vi Sinh Nghi giễu cợt nói: “Ở mấy cái con kiến hôi đồng môn bên trong, ta vốn là so sánh yêu quý ngươi. Bởi vì thiên phú của ngươi, tâm tính so sánh lẫn nhau mà thôi, đều tương đối dễ dàng ra thành tích. Nhưng cũng không nghĩ tới, đầu óc ngươi bên trong đựng không ít cứt ở bên trong.”

Vũ Ảnh sắc mặt tái nhợt, cắn môi, nội tâm cực độ nôn nóng, chính mình chết không hết tội, nhưng quyết không thể để Dương Thanh Huyền chôn vùi ở này!

Vi Sinh Nghi cười nhạo Vũ Ảnh sau, tựa hồ xem thấu tâm tư của nàng, lãnh đạm nói: “Ta khuyên ngươi vẫn phải chết tâm đi. Coi như Dương Thanh Huyền có thể tỉnh lại, lấy hắn thời khắc này trạng thái lại thêm ngươi, có thể thắng nổi toàn thắng ta sao? Cho tới chạy trốn tới Hải Thiên Nhai, tuy rằng chỉ có nửa canh giờ đường, nhưng ta đã nói qua, nửa canh giờ rất gần, nhưng có người, vĩnh viễn cũng đi không tới!”

Một câu nói này bên trong mang theo lăng liệt sát khí, Vi Sinh Nghi giơ tay lên, một đạo kiếm khí liền từ ngón tay bắn ra.

Vũ Ảnh đã sớm chuẩn bị, Phất Quang Kính ở trước người loáng một cái, liền đem kiếm khí kia ngăn trở, bộ phận hút vào trong gương, bộ phận phản chấn trở lại, còn có một bộ phận bị kính quang trừ khử.

Mặc dù là Vi Sinh Nghi tiện tay một đòn, nhưng cũng không phải Vũ Ảnh chống đỡ được, bị đánh bay ra ngoài, suýt chút nữa ngã vào biển rộng.

Vi Sinh Nghi cười lạnh một tiếng, chắp tay tiến lên, từng bước một hướng đi Dương Thanh Huyền, khinh bỉ nói: “Ta ngược lại muốn xem xem, bây giờ còn có ai có thể cứu ngươi!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1044: Tình Thế Nhanh Quay Ngược Trở Lại

Vi Sinh Nghi giơ tay lên, lạnh như băng nhìn Dương Thanh Huyền một chút, giống như là nhìn tử thi giống như vậy, trên mặt không hề che giấu chút nào khinh bỉ, vung tay lên, một ánh kiếm phá không mà xuống.

“Không!”

Vũ Ảnh thê thảm kêu to, đạo kiếm quang kia giống như là chém trên người tự mình giống như vậy, không nói ra được tâm vắt đau đớn, lạnh cả người.

Bỗng nhiên, Dương Thanh Huyền trước mặt kim quang lóe lên, đánh vào kiếm khí kia trên, đem ánh kiếm đập vỡ tan. Kim quang dư uy không giảm bắn vào trên mặt đất, “Ầm ầm” tản ra, là một quả màu vàng tiểu mũi tên.

Vi Sinh Nghi hoàn toàn biến sắc, lúc này lại là một đạo màu vàng tiểu mũi tên lăng không phóng tới, trực tiếp khóa lại toàn thân hắn chỗ yếu.

“Ở đâu ra hạng giá áo túi cơm!”

Vi Sinh Nghi khẽ quát một tiếng, trường kiếm ra khỏi vỏ, trực tiếp chém về phía cái kia tiểu mũi tên.

Lúc trước chém về phía Dương Thanh Huyền kiếm khí là hắn tiện tay mà vì là, cũng không cường đại, giờ khắc này lăng không một kiếm, nhưng là ẩn chứa hắn tám thành công lực.

“Oành!” Kim quang trực tiếp bị kiếm khí chém nát, nhưng này kim quang nhưng như điện lưu giống như đánh vào trên thân kiếm, tuôn ra liên tiếp quỷ dị phù văn.

Vi Sinh Nghi trong lòng kinh sợ, cảm giác trên trường kiếm trọng lực đột ngột tăng, lại có cầm không vững cảm giác.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền trước người điện quang lóe lên, một đạo Cửu Thải hà quang xuất hiện, khép mở bên dưới, liền quấn lấy Dương Thanh Huyền, hướng về biển rộng bỏ chạy.

“Ở đâu ra nghiệt súc! Nghĩ ở trước mặt ta cứu người, chết đi cho ta!”

Vi Sinh Nghi hoàn toàn biến sắc, hắn lờ mờ có thể thấy được, bao lấy Dương Thanh Huyền đạo kia độn quang bên trong, tựa hồ là một con Khổng Tước. Này Khổng Tước là như thế nào tới, hắn lại hoàn toàn không có phát hiện.

Tức giận bên dưới, đang muốn chém tới thời gian, bỗng nhiên cảm thấy một luồng nguy hiểm từ sau lưng mà đến, liền xoay người lại một kiếm, chém về phía phía sau.

“Ầm!”

Song kiếm chạm vào nhau, đem người sau lưng đẩy lui, định nhãn nhìn tới, bỗng nhiên kinh sợ, nói: “Tử Diều Hâu!”

Cô gái kia về phía sau trượt một trận, giữ vững thân thể, tay phải cầm ai ca kiếm, tay trái cầm một tấm tinh xảo màu vàng tiểu cung, chính là Tử Diều Hâu.

Cho đến giờ khắc này, Vũ Ảnh cái kia quặn đau tâm, mới một hồi nới lỏng giải khai, cả người khóc lớn một tiếng, liền vô lực co quắp trên mặt đất.

Tử Diều Hâu đem tay trái vừa lật, liền đem màu vàng tiểu cung thu hồi, cầm kiếm đưa ngang trước người, nhìn chằm chằm Vi Sinh Nghi nói: “Nếu là ta không nhìn lầm, ngươi là Dạ Hậu đại đệ tử Vi Sinh Nghi. Dạ Hậu tựa hồ đang tìm Dương Thanh Huyền đi, ngươi lại muốn giết Dương Thanh Huyền.”

Vi Sinh Nghi cười lạnh nói: “Dạ Hậu đang tìm Dương Thanh Huyền sao? Hừ, ta làm sao không biết. Huống hồ ngươi con mắt kia nhìn thấy ta muốn giết Dương Thanh Huyền?”

Hắn liếc mắt vừa nhìn, cái kia Khổng Tước đã bao bọc Dương Thanh Huyền, chui ra khỏi mấy ngàn trượng xa, có Tử Diều Hâu ở này kéo chính mình, sợ là rất khó đuổi kịp, không khỏi trong lòng một trận tức giận.

Hơn nữa hắn là tuyệt sẽ không thừa nhận chính mình cùng Dạ Hậu đối nghịch.

Vi Sinh Nghi trong mắt sát ý càng tăng lên, nhìn chằm chằm Tử Diều Hâu kiếm trong tay, lạnh giọng nói: “Dạ Hậu có muốn hay không giết Dương Thanh Huyền ta không biết, nhưng Dạ Hậu tựa hồ đối với ngươi rất đáng ghét đây!”

Tử Diều Hâu nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: “Nàng đối với ta luôn luôn rất đáng ghét.”

“Vì lẽ đó, ngươi liền đi chết đi!”

Vi Sinh Nghi sắc mặt phát lạnh, trở tay một kiếm liền chém ngang mà tới.

Hắn tuỳ tùng Dạ Hậu nhiều năm, tự nhiên biết Tử Diều Hâu kiếm trong tay là vật gì, mất đi ngày khư, có thể được ai ca cũng giống như nhau.

Kiếm kia ngang trời kéo tới, ngay lúc sắp chém trên người Tử Diều Hâu, nhưng không rõ lệch rồi đi qua, chém không.

Vi Sinh Nghi trong lòng chấn động dữ dội, trong đôi mắt tuôn ra kinh sắc.

Tử Diều Hâu ha ha nở nụ cười, nói: “Ngươi cái này cóc ghẻ, lại muốn muốn thương hương tiếc ngọc?” Bóng người loáng một cái, liền hướng mặt biển tung bay đi.

“Như là để cho ngươi đi rồi, ta Vi Sinh Nghi cũng sẽ không dùng ở Biển Đen lăn lộn!”

Vi Sinh Nghi khuôn mặt vặn vẹo, đến miệng con vịt liên tiếp bay đi, hắn còn mặt mũi nào mặt tiếp tục sống. Kiếm quang đồng thời, toàn bộ mặt biển tùy theo vặn vẹo, Phương Viên mấy dặm bên trong, đều bao phủ ở chiêu kiếm này hạ.

Tử Diều Hâu hoàn toàn biến sắc, cảm thấy toàn bộ thế giới hóa thành một kiếm, kéo dài vô cùng kiếm ý từ bốn phương tám hướng mà tới. Mặc dù sự sống chết của nàng mặt mày hốc hác có thể tránh thoát một đòn, nhưng bên trong thế giới này nhưng là vô cùng đánh!

Trong cơn kinh hoảng, gấp vội vàng hai tay cầm kiếm, trong cơ thể đêm đen lực lượng điên cuồng tuôn ra, ai ca kiếm nhất hạ giải phong mở, màu đen sức mạnh như sợi tơ giống như ở trên người bồng bềnh, chống chọi cái kia thế giới của Kiếm.

Vi Sinh Nghi cười lạnh nói: “Như là ngươi có Đế Thiên Vị tu vi, phối hợp này tuyệt thế thần binh, có lẽ có thể cùng ta chống chọi, nhưng bây giờ? Ha ha, chiêu kiếm này hạ, chính là của ngươi điểm cuối!”

Tử Diều Hâu sắc mặt chợt biến, chỉ cảm thấy kiếm ý như núi, từ bốn phương tám hướng vọt tới. Vi Sinh Nghi kiếm trong tay khẽ run, mỗi đè xuống một phần, Tử Diều Hâu trên người hắc khí liền thu nhỏ lại một vòng.

Nhưng Vi Sinh Nghi kiếm trong tay, cuối cùng vẫn là không có đè xuống, ngừng giữa không trung bên trong.

Bởi vì hắn thế giới của Kiếm bên trong, xuất hiện một mảnh lá cây, khoảng mười trượng đại Tiêu Diệp, như là dính vào sóng lớn trên giống như vậy, theo gió phiêu lãng.

Tiêu Diệp trên còn đứng hai người, một nam một nữ.

Nữ tử đi tới Tiêu Diệp phía trước, giơ tay lên, một thanh chiến kích hóa ra, lăng không một kích chém tới. Một đầu mãnh thú rít gào ra, xé rách cái kia thế giới của Kiếm.

Vi Sinh Nghi vội vàng về kiếm, rung cổ tay, một ánh kiếm như dải lụa chém xuống, ở trước người trăm trượng nơi đem cái kia mãnh thú chém mở.

Kiếm khí tiếp tục tại đại hải thượng tàn phá, nhưng Vi Sinh Nghi kiếm thế run lên, đem đầy trời kiếm khí trừ khử, liền thu kiếm mà đứng, nhìn chằm chằm cái kia đại Tiêu Diệp, như gặp đại địch.

Tử Diều Hâu được cứu trợ, cũng nhận ra hai người, vội vã tiến lên bái kiến, nói: “Đa tạ Thi Diễn đại nhân, Ngọc Nhan tiểu thư!”

Thi Ngọc Nhan khẽ mỉm cười, liền thu rồi chiến kích, trở lại Thi Diễn phía sau.

Thi Diễn nhưng là nhiều quan sát Tử Diều Hâu vài lần, lại cười nói: “Tử Diều Hâu cô nương khách khí.”

Thi Ngọc Nhan đột nhiên hỏi: “Dương Thanh Huyền đây? Ngươi có hay không tin tức về hắn?”

Tử Diều Hâu trong lòng một thịch, như nói thật nói: “Hắn bị người này thiết kế hãm hại, hiện tại đã bị Khổng Linh cứu đi Hải Thiên Nhai.”

Dương Thanh Huyền phá vỡ to lớn bình phong sau, Tinh Túc trong đó lập tức cảm ứng được. Tử Diều Hâu cùng Khổng Linh chính là ở Hải Thiên Nhai bên trong, lập tức liền chạy tới. Bất quá nửa canh giờ, liền đã tới rặng đá ngầm.

Mà Khổng Linh đại quang minh kết giới, có thể che lấp chính mình cùng Tử Diều Hâu khí tức, lặng yên không một tiếng động liền tiềm đi qua.

Thi Ngọc Nhan nghe vậy, trên mặt xẹt qua sát khí.

Vi Sinh Nghi nhưng là mồ hôi lạnh thẩm thấu xiêm y, cầm kiếm tay có chút hơi run, hắn tự nhiên biết đối mặt mình là ai, mồ hôi trên mặt như mưa rơi.

Thi Diễn nói: “Không có chuyện gì liền tốt, người này ứng với nên xử trí như thế nào?” Hắn ánh mắt hơi nghễ, nhẹ nhàng gõ trên người Vi Sinh Nghi.

Vi Sinh Nghi chỉ cảm thấy trái tim cứng lại, liền ngay cả hít thở cũng khó khăn, cảm nhận được rất lớn run rẩy, thân thể như run cầm cập như thế run rẩy, “Ta... Ta là Dạ Hậu... Đại đệ tử... Các ngươi... Các ngươi không thể... Không thể giết ta...”

“Rầm!”

Ở Thi Diễn uy thế hạ, Vi Sinh Nghi rốt cục không có gánh vác, hai đầu gối trực tiếp quỳ xuống đất.

Thi Ngọc Nhan lạnh giọng nói: “Cha, người này tâm cơ ác độc, nhìn tướng mạo thì không phải là người tốt, không lưu lại được!”

Tử Diều Hâu sắc mặt quái lạ, nghĩ thầm: Này Vi Sinh Nghi là một nhân tài, nơi nào nhìn ra được không là người tốt? Rõ ràng chính là bởi vì Thanh Huyền quan hệ.

Nghĩ tới đây, nàng trái lại có chút không vui.

Nhưng lại nghĩ đến có thể giết chết Vi Sinh Nghi, diệt trừ một cái Dương Thanh Huyền uy hiếp, cũng không có như vậy mất hứng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1045: Thức Thứ Hai Cứu Cánh Niết Bàn

Vi Sinh Nghi doạ đến sắc mặt trắng bệch, hồn cũng bị mất.

Chính mình thiên tài cả đời, các loại chiến dịch lớn nhỏ vô số, mưu lo vô song, khó hơn nữa khổ nữa quan đều tới rồi, lại muốn thảm chết tại đây?

Thời khắc này, hắn sâu sắc cảm giác được sợ hãi tử vong, cả người nhẫn không ngừng run rẩy.

Thi Diễn khinh miệt liếc mắt nhìn hắn, hờ hững nói rằng: “Hắn là Dạ Hậu đại đệ tử, cũng là bộ tộc ta trong thế lực chiến tướng. Hiện tại hai tộc giao chiến kịch liệt, không thích hợp giết hắn.”

Thi Ngọc Nhan biết phụ thân nói rồi sau, tiếp tục khuyên cũng vô dụng, không khỏi sâu sắc thở dài.

Thi Diễn vung tay lên, liền đem Vi Sinh Nghi đánh bay mấy trăm trượng xa, quát lên: “Cút!”

Vi Sinh Nghi ở trên không bên trong phun ra một ngụm máu đến, trực tiếp rơi vào trong biển. Nhưng Lạc Hải nháy mắt, cả người lại bắn lên, như bay hướng về Hải Thiên Nhai chạy đi.

Tử Diều Hâu gặp Vi Sinh Nghi chạy, nàng cũng không muốn cùng Thi Ngọc Nhan chờ cùng nhau, lúc này ôm quyền nói: “Thi Diễn đại nhân, Ngọc Nhan tiểu thư, đa tạ cứu giúp chi ân. Thanh Huyền vẫn còn đang hôn mê bên trong, ta sợ hắn còn sẽ gặp phải cái khác nguy hiểm, cáo từ trước.”

Thi Diễn mỉm cười vung tay một cái.

Thi Ngọc Nhan nhưng là muốn nói lại thôi, đáy mắt xẹt qua khó có thể phát giác lo lắng.

Tử Diều Hâu bay xuống ở Đá san hô trên đảo, nâng dậy Vũ Ảnh, hai người ngắn ngủi trao đổi hạ, liền hóa thành một đạo lưu quang, hướng về Hải Thiên Nhai đi.

Thi Diễn cha con gái đứng sững ở trên mặt biển, nhìn theo hai người rời đi.

Thi Ngọc Nhan nói: “Cha, cuộc chiến đấu này, chúng ta thật sự không tham dự sao?” Trong giọng nói hơi có chút thất vọng.

Thi Diễn nói: “Mặc dù là giữa hai tộc phân tranh, nhưng nói cho cùng vẫn là Hải Vương cùng Vân Tụ Cung trong đó phân tranh. Liền ngay cả mờ ảo Tinh Cung cái vị kia cũng không có ý định ra tay, chúng ta dĩ nhiên là chỉ xem trò vui liền tốt. Đồng thời ta cũng thật sự rất muốn biết, cuộc động loạn này đem sẽ như thế nào kết thúc.”

Thi Ngọc Nhan im lặng một hồi, lại nói: “Cái kia Dương Thanh Huyền cùng ngày khư đây?”

Thi Diễn nói: “Bảo vật tự có kỳ chủ, như ngày khư thật sự lựa chọn Dương Thanh Huyền, đó chính là Dương Thanh Huyền. Mà Dương Thanh Huyền có thể trưởng thành tới trình độ nào, ta cũng rất chờ mong đây. Như là hắn có thể vượt qua Biển Đen tai nạn này, chuyện tiếp theo, sợ là sẽ phải để danh tự này vang vọng toàn bộ Trung Ương Đại thế giới.”

Thi Ngọc Nhan con ngươi co rụt lại, trong mắt tinh mang lấp lóe, nói: “Cha nói là Thương Khung luận võ sao?”

Thi Diễn gật gật đầu, nói: “Như là Dương Thanh Huyền kiếp nạn này không chết, hắn nhất định sẽ đi tham gia Thương Khung luận võ. Đến thời điểm toàn bộ Trung Ương Đại thế giới, bao quát ba mươi ba hàng đơn vị mặt, lục hợp Bát Hoang bên trong, có cái nào con cháu thế gia là hắn địch thủ?”

Thi Ngọc Nhan kinh hãi, nói: “Cha đối với hắn đánh giá cao như thế? Phải biết hắn hiện tại bất quá là Thái Thiên Vị mà thôi, so với con gái...”

Nàng vốn muốn nói so với con gái còn không đủ, nhưng nghĩ đến Dương Thanh Huyền nghịch thiên kia sức chiến đấu, câu nói này lại thu lại rồi, ngập ngừng nói rằng: “Muốn xưng hùng thiên hạ, đoạt được Thương Khung luận võ người thứ nhất, ít nhất cũng phải đạt đến Đạo cảnh đi. Lưu lại thời gian đã không nhiều lắm.”

Thi Diễn khẽ mỉm cười, nói: “Từ ngươi ở Hư Thiên Thành cùng hắn lần đầu gặp mặt đến hiện tại, mới bao lâu thời gian? Hắn nếu như có thể được ngày khư tán thành, tu thành Ân Vũ Vương thiên trảm thất thức, mặc dù là Đạo cảnh cường giả, cũng phải bị chém giết kích hạ! Hơn nữa đừng quên, hắn còn có Thái Huyền mộ kiếm cùng thiên hạ có địch, này hai cái Võ Hồn liên quan đến bí mật thật không đơn giản a.”

Thi Ngọc Nhan nói: “Con gái chỉ là từ chiêu thức của hắn bên trong suy đoán, chưa chắc đã là thiên hạ có địch.”

Thi Diễn con mắt híp lại, nhẹ giọng nói: “Ngươi miêu tả tử hỏa cùng vòng quay thời gian, cùng thiên hạ có địch vô cùng ăn khớp. Đồng thời hắn thân hoài Thái Huyền mộ kiếm, thân phận này sợ là vô cùng sống động. Chờ đến Thương Khung luận võ, như là này hai đại Võ Hồn bày ra, sợ là muốn chấn động thiên hạ.”

Thi Ngọc Nhan trầm mặc không nói, khắp khuôn mặt là lo lắng.

Thi Diễn nhẹ giọng nói: “Ta cũng rất muốn biết, hai mươi năm trước lần kia giáng lâm, đến cùng xảy ra chuyện gì. Lại không nói thiên hạ phúc lợi cùng thời đại dòng lũ, tựu lấy tư nhân mà nói, đây chính là quan hệ ngươi, nữ nhi bảo bối của ta tương lai hạnh phúc nha.”

Thi Ngọc Nhan cả người run lên, gò má nháy mắt biến đến đỏ bừng.

…

Ở một mảnh thế giới của ánh sáng bên trong, trong thiên địa giống như là chìm nổi vô số sợi vàng, một vị thân ảnh cao lớn ngồi xếp bằng bên trong, trong tay ngắt lấy cổ quái quyết ấn, không ngừng biến hóa.

Bóng người bấm quyết tốc độ rất chậm, nhưng mỗi một lần biến hóa, đều để cái kia chút sợi vàng giống như năng lượng cuộn rút thành phù văn, dung nhập vào bên trong thân thể.

Bỗng nhiên, một đạo thon dài bóng người trực tiếp từ ngoại giới xông vào đi vào.

“Ai?!”

Ngồi xếp bằng kia bóng người một hồi đứng lên, đầy mặt tức giận, cường đại vương giả khí thế tản mát ra.

“Ngươi chính là Hải Vương?” Bóng người kia đứng ở ánh sáng màu vàng óng bên trong, hai tay bao trùm khôi giáp, nắm kích mà đứng.

“Nếu biết là bản Vương, còn dám xông vào nơi đây, còn không mau mau quỳ xuống nhận tội!” Hải Vương giận dữ, đem hai mắt mở thật lớn, lộ ra cái kia hào quang, nhìn chằm chằm xông vào nam tử.

Tức giận khuôn mặt một hồi trở nên kinh ngạc, lập tức càng thêm giận dữ sát khí, quát: “Là nhân loại hèn mọn! Đáng chết! Như vậy vùng đất Thần Thánh, há lại là nhân loại hèn mọn có thể đặt chân!”

Hải Vương giận dữ, một quyền đánh tới.

Nhân loại kia nam tử nắm kích mà đứng, đột nhiên nở nụ cười, nói: “Thực sự là có ý tứ. Năm đó vì cứu vớt Biển Đen bộ tộc, toàn thiên hạ cường giả đều táng đưa vào. Mà bây giờ muốn phục sinh Cổ Diệu, đồng thời cùng Cổ Diệu đồng lưu hợp ô, lại còn là Biển Đen bộ tộc. Chà chà, không bằng năm đó để cho các ngươi chết hết quên đi.”

Nam tử nâng tay phải lên, chiến kích liền đưa ngang trước người.

“Ầm ầm!”

Đáng sợ quyền uy ầm ầm mà qua, đem toàn bộ thế giới màu vàng đều đánh bay. Sau đó hết thảy nổ tung hào quang, đều tới ở giữa sụp xuống đi vào, biến mất vô hình.

Hải Vương nguyên bản cười lạnh khuôn mặt, đột nhiên trở nên ngạc nhiên, cái kia ngạnh kháng hắn một quyền Nhân tộc nam tử, vẫn như cũ nắm kích mà đứng, cái kia thanh tú có chút non nớt trên gương mặt, lóe một tia miệt cười.

“Thì ra là như vậy. Nửa bước giới vương, ngươi là muốn thông qua thu nạp Cổ Diệu lực lượng, đến xung kích giới vương cảnh. Xem ra khá có hiệu quả nha.”

Nhân tộc nam tử khẽ mỉm cười, giơ tay phải lên, cái kia chiến kích thẳng tắp dựng đứng, “Cái kia ta trực tiếp đem của ngươi thăng cấp chém gãy, có thể hay không không tốt lắm đây?”

“Cái gì?!”

Hải Vương nội tâm một trận hoảng loạn, lấy hắn đến gần vô hạn giới vương cảnh tu vi, lại trực tiếp đã bị khí thế của đối phương cho chấn nhiếp.

Ở đối mặt qua vô số trong cường giả, coi như là Dạ Hậu cũng không trở thành như vậy, chỉ có ở đối mặt Cổ Diệu thời điểm, mới sản sinh quá một tia hoảng loạn.

“Này thiếu niên nhân tộc rốt cuộc là ai?” Hải Vương trong cơn kinh hoảng, lại không kịp ngẫm nghĩ nữa, đột nhiên đem hết toàn lực, một quyền đánh ra ngoài.

“Phá Diệt Thâm Uyên!”

Nhân tộc nam tử trên khóe môi, trước sau ngậm lấy cái kia muôn đời không tan mỉm cười, nhẹ giọng nói: “Thiên trảm thất thức thức thứ hai Cứu Cánh Niết Bàn!”

“Ầm ầm!”

Chiến kích lăng không chém xuống, một đạo pháp tắc hư quang phá mở quyền kình, chém trên người Hải Vương, đem cái kia thân ảnh khổng lồ chấn bay lên.

“Phốc!”

Hải Vương phun ra một ngụm máu tươi, đầy mặt sợ hãi, “Không thể!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1046: Lĩnh Ngộ Thức Thứ Hai, Vô Tâm Lỡ Lời

Nhân tộc nam tử nắm kích về phía trước, từ hoảng sợ Hải Vương bên người đi qua, khẽ cười nói: “Đại nhân du hí, tiểu hài tử sang một góc chơi.”

Hải Vương gương mặt sợ hãi cùng tức giận, còn có giận dữ và xấu hổ, nhưng nhìn cái kia Nhân tộc cường giả đi vào kim quang bên trong, nhưng căn bản không dám lên trước. Cho đến cái kia Nhân tộc cường giả bóng người, biến mất ở trong ánh sáng.

Nhưng này cái thanh tú khuôn mặt, nhưng sâu tận xương tủy, khắc vào đầu óc, lại cũng khó quên.

…

Dương Thanh Huyền từ trong ngủ mê tỉnh lại, bỗng dưng mở hai mắt ra, nổ bắn ra một đoàn tinh mang, như lấp lánh tinh hỏa, tụ mà tản đi.

Hắn nhìn chằm chằm trần nhà, cũng không có lưu ý chính mình nhà địa phương, tư duy còn chìm đắm mới vừa rồi trong mộng. Chân thật giống như cùng đã xảy ra.

“Cứu Cánh Niết Bàn…”

Ngoại trừ đưa qua trình ở ngoài, Dương Thanh Huyền còn vắng lặng ở đó thiên trảm thức thứ hai bên trong, “Nguyên nhân tính không, chư pháp thực tướng, Cứu Cánh Niết Bàn…”

Dương Thanh Huyền đột nhiên từ trên giường đá bật lên, trong tay phải hư quang lấp loé, hóa thành chiến kích.

Giấc mộng kia bên trong nắm kích nam tử, rõ ràng chính là chính mình.

Chỉ là cái kia bễ nghễ thiên hạ tư thái, giống như mộng không phải mộng, giống như xa không phải xa, giống như đã từng quen biết rồi lại xa không thể vời.

Hắn học trong mộng chính mình, hai tay nắm kích, đưa ngang trước người, sau đó kích thân kịch liệt loáng một cái, vô số hư quang bay lên, ở trên không bên trong hóa thành từng đạo từng đạo đường vòng cung.

Một loại cảm giác kỳ dị tại nội tâm sinh thành, phảng phất nào đó loại quy tắc, không ngừng dung nhập vào trong cơ thể, theo chân nguyên cùng nguyên lực hai cái tuyến, đầy rẫy toàn thân.

Toàn bộ bên trong nhà đá, đều bị cái kia hư quang rọi sáng, Dương Thanh Huyền lặng lặng vắng lặng ở cảm giác này bên trong. Khống chế được trong tay chiến kích, để tự thân tần suất điều tiết đến cùng chiến kích nhất trí.

“Ta nắm sinh ta tướng, người tướng, mỗi người một vẻ, thọ giả tướng, cách tất cả chư pháp thực tướng, mới có thể độ tất cả khổ ách, Cứu Cánh Niết Bàn.”

Dương Thanh Huyền phúc linh tâm đến, trong tay chiến kích run lên, vô số hình cung quang hóa thành đạo đạo phù văn, hội tụ mà xuống, một kích giữa trời chém tới.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ nhà đá bụi bay yên diệt, một đạo hư quang chém vào không trung, đem thế giới trực tiếp chém vỡ!

To lớn rung động, lập tức đưa tới tiếng kêu hoảng sợ, bốn phương tám hướng truyền đến cường đại khí tức. Dương Thanh Huyền này mới ngất lịm, từ cái kia đối với chiêu thức lĩnh ngộ bên trong lấy lại tinh thần, vội vàng đem ngày khư thu hồi.

Lúc này, đã có bảy, tám người bay xuống trong sân, tất cả đều kiêng kỵ theo dõi hắn.

Hơn nữa vây xem người không ngừng tăng nhanh.

Dương Thanh Huyền giật mình bốn phía nhìn tới, không biết chính mình ở nơi nào.

Một hồi lâu mới hơi hơi rõ ràng, tựa hồ là ở một mảnh khu tu luyện, bốn phía tất cả đều là thành hàng mật thất, hắn vừa nãy một kích bên dưới, không chỉ có đem chính mình mật thất tước mất, liền ngay cả xung quanh hơn mười căn mật thất cũng cùng bị hỏng. Không ít người đều bị tổn thương, còn có mấy người hôn mê bất tỉnh.

Mấy đạo cường đại khí tức rất nhanh lâm không hạ xuống, đưa hắn vây nhốt.

Một người cầm đầu cũng là Đế Thiên Vị cường giả, trong đôi mắt bắn ra ánh sáng lạnh lẽo, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền lạnh giọng nói: “Đây là ngươi làm cho?”

Dương Thanh Huyền nhắm mắt nói: “Sự cố, vô tâm lỡ lời. Có tổn thất ta bồi.”

“Hừ!” Tên kia Đế Thiên Vị cường giả lạnh rên một tiếng, ánh mắt quét hạ bốn phía, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Dương Thanh Huyền vị trí mật thất là đẳng cấp cao nhất, lấy Thái Thiên Vị tu vi, coi như là đỉnh cao, không có khả năng đem mật thất xuyên thủng. Mà bây giờ hắn không chỉ có làm xong rồi, liền ngay cả chung quanh mật thất cũng cùng nhau xui xẻo.

Này tên Đế Thiên Vị cường giả nội tâm thầm đếm một hồi, tổng cộng hủy diệt rồi mười ba căn mật thất. Hắn tóc mai bên trong, khó có thể phát giác chảy ra mồ hôi lạnh. Đáng sợ như vậy sức mạnh, coi như là chính mình cũng không thể nào làm được.

Hắn lại quan sát lần nữa Dương Thanh Huyền vài lần, đích thật là Thái Thiên Vị hậu kỳ, không khỏi nội tâm sợ hãi. Lấy Thái Thiên Vị hậu kỳ có thể làm được đáng sợ như vậy hiệu quả, tất nhiên là nghịch thiên thần thông. Thậm chí hắn cũng hoài nghi căn bản không phải Dương Thanh Huyền làm, khả năng chính chủ đã đi rồi, để Dương Thanh Huyền đi ra đính bao.

Nhưng bất kể là loại tình huống nào, người trước mắt này cũng không tốt đắc tội.

Hắn để người tra nhìn bốn phía người bị thương, may là không chết, lúc này để người đem cái kia chút hôn mê giả dẫn đi chữa thương, sau đó đối với Dương Thanh Huyền nói: “Của ngươi thuê bài nắm đến ta xem một chút.”

Dương Thanh Huyền nào có cái gì thuê bài, ngượng ngùng nói: “Này là bằng hữu giúp ta cho thuê.”

Tên kia Đế Thiên Vị cường giả sắc mặt lập tức thay đổi, bốn phía võ giả cũng một hồi cảnh giác, đưa hắn vây nhốt. Những thủ hạ kia càng là trực tiếp lấy ra binh khí ở trong tay, bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay.

Dương Thanh Huyền không tìm được manh mối, nói: “Này có vấn đề gì không?”

Tên kia Đế Thiên Vị cường giả quát lên: “Không có thân phận bài, liền có thể là Hải tộc gian tế, nếu là muốn tự chứng thuần khiết, liền để ta dùng này thiên thạch khóa lại, theo ta về Vân Tụ Cung thẩm vấn. Như xác thực không phải gian tế, ta lại thả ngươi.”

Hắn lấy ra một cái đen nhánh xiềng xích, từ trong tay buông xuống, tỏa ra cứng rắn mà âm hàn khí tức.

Có thể khóa lại Thái Thiên Vị cường giả đồ vật, cực kỳ bất phàm, đồng thời cái kia trên xiềng xích khắc đầy lượng lớn phù văn, bản thân liền là ngày khí cấp bảo vật khác.

Dương Thanh Huyền đương nhiên sẽ không để hắn khảo ở chính mình, lãnh đạm nói: “Ta có thể tùy các ngươi đi một chuyến, nhưng ổ khóa này, các ngươi vẫn là thu trở về đi thôi.”

“Này có thể không đến lượt ngươi!” Tên kia Đế Thiên Vị cường giả sầm mặt lại, xích sắt liền từ trong tay bay ra, hóa thành một vòng xoáy khổng lồ, hướng về Dương Thanh Huyền trên người chụp xuống.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, hư quang lóe lên, hóa thành tay khôi, lại như cái kia xiềng xích chộp tới.

Năm đó Ngả Vi chế tạo ra ngày khư cùng ai ca sau, này hai thanh thần binh bên trong sức mạnh nhất thời khó có thể khống chế, liền nàng ở ngày khư trên kết hợp một phó thủ khôi, dùng để làm luyện hóa ngày khư lúc bước đệm nguyên khí. Mà mình ai ca kiếm, nhưng là chọn dùng bí pháp, bình thường đem năng lượng phong ấn, chỉ cần có thời điểm lại giải phong đi ra.

Bằng nói Dương Thanh Huyền này trợ thủ khôi, hoàn toàn là vì áp chế ngày khư sức mạnh, khiến cho không làm thương hại tự thân mà chế tạo ra. Sau đó Ân Vũ Vương thích ứng ngày khư sau, cũng không nỡ gỡ xuống này trợ thủ khôi, sử dụng ngày khư thời điểm liền tự nhiên mang.

“Ầm!”

Tay khôi chộp vào xích sắt trên, chỉ cảm thấy cứng rắn dị thường, cũng không có cái khác quá mạnh mẽ cảm giác. Hơn nữa

Dương Thanh Huyền dùng sức nắm chặt, tay khôi trên có nhỏ nhẹ ánh sáng sáng lên, “Ầm” một tiếng vang thật lớn, lại đem xích sắt trực tiếp bắt đoạn!

Bốn phía tay cầm binh khí, muốn vây đánh võ giả, đột nhiên một hồi dừng, sợ đến mặt mũi trắng bệch.

Cái kia xiềng xích là trên trời thiên thạch làm ra, lại có cực mạnh trận pháp gia trì, Đế Thiên Vị bên dưới căn bản không có thể có thể tránh thoát mở, chớ đừng nhắc tới một tay bắt đoạn, coi như là tu luyện thân thể Hải tộc, Thiên Tướng bên dưới đều căn bản không làm được.

Liền ngay cả tên kia Đế Thiên Vị cường giả cũng trợn tròn mắt, nhưng hắn rất nhanh liền trấn định lại, sắp sụp gãy xích sắt vừa thu lại, trầm giọng nói: “Mời cho thấy thân phận.”

Hắn đã phán đoán ra được, Dương Thanh Huyền thực lực ở trên hắn, như là không thức thời, vô cùng có khả năng liền bàn giao ở nơi này.

Bốn phía tất cả đều là thuê mật thất tu luyện võ giả, từng cái từng cái đầy hứng thú nhìn, thấp giọng nghị luận, chờ nhìn Dương Thanh Huyền xui xẻo. Nhưng Dương Thanh Huyền bắt đoạn xích sắt nháy mắt, tất cả mọi người đều ngậm miệng lại, đều lộ ra khiếp sợ cùng khó tin vẻ mặt, lại không ai dám hé răng.

Chương 1047: Tăm Tích Không Rõ, Cảm Giác Kỳ Diệu

Dương Thanh Huyền không đáp, trái lại hỏi: “Hiện tại Hải Thiên Nhai như thế nào?”

Hắn mang theo Vũ Ảnh một đường chạy trốn, cuối cùng hôn mê ở một tòa rặng đá ngầm trên, chuyện về sau liền không nhớ rõ. Hắn nghĩ thầm nhất định là Vũ Ảnh đem chính mình mang về Hải Thiên Nhai, đem mình để vào một cái mật thất, tự thân liền về Vân Tụ Cung phục mệnh.

Tên kia Đế Thiên Vị cường giả trên mặt lộ ra kinh ngạc, lập tức trả lời nói: “Phong tỏa phá mở sau, tổ chức chúng ta một lần phá vòng vây, giết không ít Hải tộc. Hiện tại đường nối đã mở ra, mỗi bên đảo lớn võ giả đang đang chạy tới, rất nhanh là có thể đem Hải tộc triệt để cắn giết.”

Trên mặt hắn tràn đầy sát khí, hiển nhiên đối với Hải tộc hận tới cực điểm.

Chung quanh võ giả cũng tất cả đều là mặt âm trầm, nhìn dáng dấp đều là ăn đau khổ.

Dương Thanh Huyền biết tuyệt không đơn giản như vậy, Hải Vương cùng với Cổ Diệu, cũng không biết là hay không bước chân vào giới vương cảnh.

Hắn hiện tại cũng hiểu, trong mộng cái kia chính mình, có thể là ly khai Ân Võ Điện sau, mất trí nhớ cái kia trong ba tháng chuyện phát sinh. Này cũng vừa hay giải thích, vì sao ở Mặc Tinh Sơn thời điểm, Hải Vương vừa thấy được hắn liền thất thố, lại bị miễn cưỡng dọa chạy.

Lúc đó hắn bị Ân Vũ Vương thần niệm phụ thể, cũng không biết Ân Vũ Vương là nghĩ như thế nào, vì sao không trực tiếp đem Hải Vương chém, kết quả gặp phải nhiều như vậy là không phải.

Từ trong giấc mộng tình huống xem ra, Ân Vũ Vương nghĩ muốn chém giết Hải Vương, cần phải cũng không khó mới là. Cuối cùng Ân Vũ Vương đi vào cái kia kim quang bên trong, chẳng lẽ là phải đối phó Cổ Diệu?

Dương Thanh Huyền trầm ngâm bất định, giấc mộng kia làm một nửa liền tỉnh rồi, cũng không biết phía sau làm sao.

Cái kia Đế Thiên Vị cường giả sắc mặt muốn tốt lắm rồi, từ Dương Thanh Huyền đồng hồ giờ xem ra, hẳn là một mực bế quan, vì lẽ đó không biết chuyện bên ngoài.

Lúc này, một đạo lôi quang chạy nhanh đến, rơi vào trong sân, hóa ra Khổng Linh.

“Thánh Chủ!” Khổng Linh vừa mừng vừa sợ, vội vàng tiến lên nghênh tiếp, “Ngươi đã tỉnh?” Hắn cảnh giác nhìn chằm chằm bốn phía, nói: “Chuyện gì thế này?”

Cái kia Đế Thiên Vị cường giả trong lòng “Hồi hộp” một hồi, “Thánh Chủ” danh xưng này mặc dù không biết là có ý gì, nhưng ít ra mang ý nghĩa bất phàm bối cảnh, xem ra thiếu niên này quả nhiên là không đắc tội nổi tồn tại.

“Khổng Linh?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, lúc này đem sự tình nói một lần.

Khổng Linh vội vàng nắm ra thân phận của chính mình bài đưa cho cái kia Đế Thiên Vị cường giả, sau đó giao nói một chút, đem sự tình bình ổn lại.

Dương Thanh Huyền đem trên người tất cả linh thạch cực phẩm đều thường đi ra ngoài, trên thực tế còn chưa đủ tổn thất, nhưng đối phương cũng không nói thêm cái gì, trực tiếp sự tình.

Dương Thanh Huyền giờ khắc này tác dụng một toà Mặc Tinh Sơn, tự nhiên cũng không thèm để ý này điểm linh thạch.

Chờ tất cả mọi người tản đi sau, Khổng Linh lúc này mới đem Dương Thanh Huyền hôn mê sau sự tình nói một lần.

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, lạnh giọng nói: “Tốt ngươi một cái Vi Sinh Nghi, ta trước liền cảm thấy không đúng trải qua, quả nhiên có cạm bẫy ở bên trong. Lần sau cũng để ta đụng với ngươi!”

Khổng Linh nói: “Vi Sinh Nghi sợ là đã trốn vào Vân Tụ Cung, Vũ Ảnh đại nhân cũng về Vân Tụ Cung.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Tử Diều Hâu đây?”

Khổng Linh nói: “Chúng ta đem Thánh Chủ để vào trong mật thất sau, liền tách ra làm việc. Ta đi tìm hiểu hiện nay Hải Thiên Nhai tình hình, Tử Diều Hâu nhưng là đi thông báo A Đức đại nhân cùng hoa sen tiểu thư.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, nói: “A Đức cùng hoa sen cũng ở trên đảo? Tốt, tốt, xem ra tất cả mọi người không việc gì.”

Khổng Linh nói: “A Đức đại nhân cùng hoa sen tiểu thư ở hòn đảo mặt khác một chỗ, này Hải Thiên Nhai rất lớn, lượn quanh một vòng cũng phải hơn nửa ngày. Vừa nãy Thánh Chủ sợ là đã gây nên Vân Tụ Cung người chú ý, nếu là bọn họ biết được Thánh Chủ thân phận, sợ chắc là sẽ không bỏ qua, không bằng chuyển sang nơi khác, đem thân phận giấu kỹ.”

Dương Thanh Huyền nói: "Ta tới Hải Thiên Nhai bản chính là vì tìm các ngươi. Này Hải Vương cùng Vân Tụ Cung chuyện ta cũng không muốn tham dự đi vào. Chỉ không biết Hoa Giải Ngữ ở nơi nào, khế ước cảm ứng như có như không."

Hắn nhíu mày lại, ở mấy vị Tinh Túc bên trong, Hoa Giải Ngữ tuy rằng cũng là Thanh Long Tinh Túc, nhưng nhưng cũng không là cùng hắn ký kết khế ước, sức cảm ứng cực yếu.

Khổng Linh nói: "Tuy rằng Hoa Giải Ngữ tạm thời tăm tích không rõ, nhưng ít ra là ở trong an toàn."

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: "Nhất định phải tìm tới Hoa Giải Ngữ, bằng không thiếu một người đi như thế nào? Trước tiên tìm một chỗ địa phương không người, ta triển khai cái kia khế ước lực lượng điều tra một hồi."

Hai người lúc này bay khỏi mật thất khu, vì để tránh cho bị Vân Tụ Cung người phát hiện, làm hết sức dọc theo đường ven biển độn bay.

Bởi Hải tộc bao vây là toàn diện, Vân Tụ Cung cũng là ở mỗi cái bờ biển đều thiết lập cứ điểm, tạo thành toàn phương vị không chết điểm phòng ngự.

Rất nhanh, hai người liền bay xuống ở trong một vùng phế tích, bốn phía tất cả đều là đất khô cằn, còn có lượng lớn Nhân tộc cùng Hải tộc thi hài, thấp thoáng ở đống phế tích bên trong.

Hai người tùy tiện tìm một chỗ sạch sẽ một chút địa phương, liền ngồi xếp bằng hư không, bắt đầu vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, câu thông khế ước chi sách.

Khổng Linh bay lên cao trăm trượng không, cảnh giác nhìn chằm chằm tứ phương, vì là Dương Thanh Huyền hộ pháp.

Ở một mảnh mờ mịt bên trong thế giới, khế ước chi sách chậm rãi mở ra, bên trong miêu tả một cái màu xanh Cự Long, từ bảy đạo quang điểm tạo thành khung xương. Trong đó đuôi, Để, tâm, kháng bốn túc ngôi sao tương đối sáng sủa, mà kháng túc tương đối với đuôi, Để, tâm mà nói, nhưng lại muốn ngầm trên một ít.

“Kỳ quái, tại sao lại như vậy?”

To lớn quyển trục trước, Dương Thanh Huyền chậm rãi tái hiện ra, nhìn chằm chằm trong quyển trục “Kháng túc”, trăm bề không được giải. Theo lý như là Hoa Giải Ngữ ở chung quanh lời, nên cùng mặt khác ba cái Tinh Túc giống như sáng sủa mới đúng.

Dương Thanh Huyền đi lên phía trước, duỗi tay sờ xoạng cái kia kháng túc, cảm ứng kỳ vị đưa.

Trong mơ hồ, tựa hồ có thể chạm tới không gian kia vị trí, nhưng nhưng không cách nào chuẩn xác định vị.

Đúng lúc này, từ kháng túc sao bên trong, đột nhiên truyền đến một luồng vô cùng lực lượng mạnh, đem Dương Thanh Huyền tay đánh bay.

“Lực lượng này là... Thanh Dương Võ Kinh!”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, hoảng sợ nhìn tay của mình, vừa rồi đánh bay sức mạnh của chính mình, nhất định là Thanh Dương Võ Kinh không sai!

“Đến cùng là chuyện gì xảy ra? Vì sao trên quyển trục sẽ có Thanh Dương Võ Kinh lực lượng, hơn nữa còn ở ta tu luyện bên trên. Hoa Giải Ngữ hiện tại lại đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt biến ảo không ngừng.

Khế ước kéo ra sau một lúc, Dương Thanh Huyền lại không cách nào khống chế, chỉ có thể mặc cho chậm rãi thu nạp, biến mất ở trắng xóa trong không gian.

“Thế nào rồi?” Khổng Linh bay rơi xuống, một mặt ân cần hỏi dò. Hắn đều là Tinh Túc, đối với Hoa Giải Ngữ cảm ứng cũng là cực yếu.

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu, nói: “Không cách nào định vị.”

Hai người đều hết đường xoay xở.

Rất lâu, Dương Thanh Huyền mới chậm rãi nói rằng: “Có thể, Hoa Giải Ngữ cũng không tại Hải Thiên Nhai.”

Khổng Linh sững sờ, không hiểu Dương Thanh Huyền là như thế nào phán đoán.

Nhưng Dương Thanh Huyền hiển nhiên cũng không có ý định giải thích, nói: “Tìm được trước Tử Diều Hâu bọn họ, lại bàn bạc kỹ càng đi.”

Trên thực tế, hắn cũng không rõ ràng bản thân thế nào sẽ có cái cảm giác này, hơn nữa trực giác cảm thấy Hoa Giải Ngữ lâm vào cảnh khốn khó, nhưng cũng tạm thời không có nguy hiểm tính mạng.

Dương Thanh Huyền sau khi hai người đi, một đạo giáp vàng ngân đao thân ảnh từ trong hư không chậm rãi đi ra, chính là phụ thể ở đời đầu Vũ Giả trên người Huyền Thiên Cơ, trong mắt hắn tràn ngập ý cười, tự nói: “Chà chà, có ý tứ, quá khiến ta giật mình, lại là người nổi tiếng. Bốn Thánh Linh lưu lại công pháp quả nhiên huyền diệu a, ha ha, đúng là ta trước xem thường ngươi, đời trước Thanh Long Thánh Chủ, người nổi tiếng!”

Huyền Thiên Cơ khóe miệng lộ ra cân nhắc nụ cười, đi phía trước bước ra một bước, liền tại chỗ biến mất.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1048: Gặp Lại Tử Dạ, Vạn Cổ Danh Tiếng

Dương Thanh Huyền cảm ứng Hoa Giải Ngữ sau khi thất bại, liền cùng Khổng Linh một đạo, hướng về A Đức cứ điểm bay đi.

Khổng Linh biết A Đức ở vị trí, thêm vào có đối với Tử Diều Hâu cảm ứng, trực tiếp liền hướng hòn đảo một bên khác bay đi.

To lớn Hải Thiên Nhai trên, ngoại trừ đường ven biển thọc sâu mấy trăm dặm phạm vi bị xung kích ở ngoài, những địa phương khác đều hoàn hảo không chút tổn hại.

Tỷ như tủng vào trong mây núi to, từ Vân Tụ Cung trên rơi xuống dưới to lớn kết giới lực lượng, đem Hải Thiên Nhai phần lớn địa phương đều bảo vệ.

Hai người ngồi xếp bằng trên Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, dùng thời gian nửa ngày, vòng quanh Vân Tụ Cung núi to bay một vòng, đi tới Hải Thiên Nhai một đầu khác.

Dương Thanh Huyền ở trên không bên trong đột nhiên bấm quyết dừng lại, đem Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn cất đi, trên mặt xẹt qua vẻ mặt nghi hoặc, sử dụng tới Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về A Đức vị trí trụ sở nhìn tới.

Đó là một cái kéo dài mấy chục dặm dài phố lớn, là Hải Thiên Nhai chủ đạo một trong. Dù chưa gặp phá hoại, nhưng cũng nhận được hai tộc xung đột ảnh hưởng, trên đường người đi đường ít ỏi, hơn nữa cảnh tượng vội vã, cửa tiệm cũng là mười phần chín quan.

Ở Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình hạ, trong vòng mười dặm, hết thảy cảnh tượng nhìn một cái không sót gì.

Khổng Linh nhìn ra Dương Thanh Huyền sắc mặt nghiêm túc bộ dạng, không khỏi hỏi: “Thánh Chủ, làm sao vậy?”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia đường phố nhìn một hồi, lắc đầu nói: “Sợ là Vân Tụ Cung người đã đến.”

“Cái gì?!”

Khổng Linh sợ hết hồn, cả kinh nói: “Làm sao sẽ nhanh như thế? Thánh Chủ ở khu tu luyện làm ra sự tình, bọn họ nhiều nhất cũng là nhìn ta chằm chằm nhóm, không đến nỗi tìm tới A Đức đại nhân chứ? Người tới thực lực làm sao?”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Hẳn không phải là ta gây ra sự tình. Ta không thấy Vân Tụ Cung người, nhưng có thể khẳng định có Vân Tụ Cung người ở.” Hắn sắc mặt ngưng trọng nói: “Có thể tránh ra ta Hỏa Nhãn Kim Tình, sợ là thực lực cực mạnh, có thể là Đạo cảnh tồn tại.”

Khổng Linh nói: “Nếu là như vậy, vậy chúng ta liền không qua.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Tử Diều Hâu cùng A Đức đều bị nhốt rồi, chính là đầm rồng hang hổ cũng lấy.”

Ở A Đức trong sân trong mật thất, Tử Diều Hâu, A Đức, hoa sen mỗi người chiếm lấy một gian, đều đang bế quan tu luyện, trên người nguyên lực ba động vô cùng bình thường, nhìn như không có bất cứ vấn đề gì.

Nhưng chính vì như thế, Dương Thanh Huyền mới cảm thấy không đúng.

Tử Diều Hâu tìm đến A Đức mục đích là thông báo tự mình làm, tại sao sẽ đột nhiên liền bắt đầu bế quan cơ chứ?

Dương Thanh Huyền cùng Khổng Linh bay xuống ở trên đường phố, trực tiếp đẩy cửa mà vào, làm ra âm thanh lớn.

Nhưng trong sân vẫn như cũ yên tĩnh.

Dương Thanh Huyền bước vào bên trong, trực tiếp mở miệng nói: “Đi ra đi, các ngươi muốn thủ người hẳn là ta. Ta tới.”

Trong sân tĩnh hạ, sau đó chính là nhỏ nhẹ gợn sóng, hai bóng người từ trong hư không đi ra.

Dương Thanh Huyền cùng Khổng Linh đều là sầm mặt lại, lộ ra thần sắc.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Dạ Hậu! Vũ Ảnh!”

Hắn tính tới sẽ là Vân Tụ Cung người, nhưng có nằm mơ cũng chẳng ngờ càng là Dạ Hậu đích thân tới. Mà Vũ Ảnh cũng ở, hiển nhiên là Vũ Ảnh tiết lộ hành tung của chính mình.

Vũ Ảnh có chút xấu hổ, hạ thấp xuống đầu.

Nhưng nàng là Dạ Hậu đệ tử, đứng ở Dạ Hậu một bên là chuyện đương nhiên sự tình, Dương Thanh Huyền vẫn chưa trách nàng, mà là ánh mắt rơi trên người Tử Dạ, than thở: “Vì bắt ta chỉ là một tên lâu la, càng để Dạ Hậu đích thân tới, ta cần phải cảm thấy vinh hạnh đây, vẫn là tuyệt vọng đây?”

Có Tử Dạ ở, hắn muốn chạy trốn đi hoặc là chơi ra trò gian gì, hầu như là không có khả năng. Nội tâm liền trực tiếp từ bỏ chống lại, dự định gặp chiêu tháo dỡ chiêu.

Tử Dạ trong ánh mắt tạo nên gợn sóng, cái kia thanh tuyển trên mặt, có xuất trần tuyệt mỹ, như một đóa tiên sen, để người không sinh được khinh nhờn chi tâm.

Dương Thanh Huyền cũng không có e ngại Tử Dạ ánh mắt, cùng nàng bốn mắt tương đối.

Lúc này Dương Thanh Huyền mới phát hiện, Tử Dạ cùng Tử Diều Hâu có rất giống nhau dung nhan, hai người đều là ánh mắt màu sắc cực sâu, tựa hồ dẫn theo tinh linh bộ tộc đặc thù, như thác nước tóc từ sau tai buông xuống.

Chỉ có điều Tử Dạ trên người, lộ ra một luồng nữ tử ít có kiên cường, xen lẫn trong cái kia xuất trần khí chất bên trong, không hề che giấu chút nào bày ra.

Mà Tử Diều Hâu nhưng bình thản nhiều, giống là một khối phác chất Bạch Ngọc, càng tiếp địa khí, càng thực khói lửa nhân gian.

Dương Thanh Huyền còn ở trong mắt Tử Dạ, còn chứng kiến một tia ám sắc, như là đêm đen lực lượng nằm vùng ở trong cơ thể, thỉnh thoảng bày ra.

Này trên người Tử Diều Hâu là chưa từng thấy qua, tuy rằng Tử Diều Hâu trong cơ thể cũng có đêm đen lực lượng, nhưng tựa hồ cùng bản thể hoàn toàn ra đi, vẫn chưa bị kỳ ảnh hưởng.

“Võ Vương.” Tử Dạ ánh mắt ba động hạ, khẽ gọi một tiếng.

Vũ Ảnh đứng sau lưng Tử Dạ, không khỏi thân thể run lên, lộ ra khó tin vẻ mặt.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta nghĩ ngươi ta trong đó có phải là có hiểu lầm gì đó? Tử Diều Hâu không phải Vi Lạp, ta cũng càng không phải là Ân Vũ Vương. Có thể đạt được ngày khư hoàn toàn là một loại trùng hợp.”

Tử Dạ nở nụ cười, nói: “Mặc kệ ngươi có thừa nhận hay không, ngươi chính là Ân Vũ Vương. Ta ở này Biển Đen thượng đẳng dài dòng năm tháng, rốt cục chờ được ngươi.” Trong mắt nàng ánh mắt, từ từ nóng rực lên.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Xin lỗi, ta lặp lại lần nữa, ta không phải Ân Vũ Vương. Huống hồ coi như ta đúng là, thời khắc này năng lực ta thấp kém, Cổ Diệu việc ta thật sự không giúp được gì.”

Tử Dạ khẽ cười nói: “Ngươi không cần tự ti. Ân Võ Điện sẽ vào lúc này mở ra, mà ngươi lại có thể được ngày khư, chính là trong minh minh sắp xếp. Còn Cổ Diệu, ta tin tưởng ngươi có thể bại hắn một lần, là có thể bại hắn lần thứ hai.”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, nói: “Ngươi không biết thật để ta đi cùng Cổ Diệu đánh nhau chứ?”

Tử Dạ lại cười nói: “Không cần lo lắng, ngươi là Ân Vũ Vương, huống hồ còn có ta. Ta biết dường như năm đó như thế, phụ tá sau lưng ngươi, trợ ngươi đi tới vương vị, thành tựu vạn cổ bất thế danh tiếng!”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ngươi điên rồi, ta lại nói lần thứ ba, ta không phải Ân Vũ Vương, ngươi cũng không phải Vi Lạp! Tử Diều Hâu cũng không phải! Ân Vũ Vương cùng Vi Lạp đã không tồn tại, cái thời đại này càng không thể lại tồn tại!”

Tử Dạ lông mày đại cau lại, nhưng lập tức giải khai, ôn nhu nói: “Ngươi nói không sai, Ân Vũ Vương cùng Vi Lạp thời đại đã không tồn tại. Bây giờ là ngươi cùng ta thời đại, ngươi là vua, ta vì là sau, tương lai thiên hạ, không chỉ có là mảnh này Biển Đen, mặc dù là toàn bộ tinh vực, tất nhiên có ngươi vô thượng mũ miện.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Càng nói càng ngoại hạng, ta chỉ là một tiểu nhân vật, cũng không có cái gì cao xa lý tưởng, càng không muốn cái gì mũ miện. Hiện tại chỉ muốn mời ngươi tránh ra, để ta mang theo bằng hữu ly khai Biển Đen. Ngươi muốn chính mình phát rồ không thành vấn đề, chớ liên lụy ta!”

Tử Dạ sắc mặt dần dần lạnh lẽo hạ xuống, trong ánh mắt mơ hồ có lửa giận, nhưng vẫn chưa phát tác, ở Dương Thanh Huyền trước mặt, sự kiên nhẫn của nàng trở nên vô cùng tốt, lãnh đạm nói: “Ngươi muốn cùng với Tử Diều Hâu cũng được, nhưng phải là ta vì là đang, nàng làm thiếp!”

Không chỉ có Dương Thanh Huyền giật mình, Vũ Ảnh cũng là sợ đến hoa dung thất sắc, lời nói này từ Dạ Hậu trong miệng nói ra, hoàn toàn lật đổ nàng đối với Dạ Hậu nhận thức.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1049: Một Trăm Đời Phồn Hoa Quá, Vĩnh Dạ Trường Minh

Tử Dạ lại nói: “Ta cùng nàng vốn là nhất thể, chúng ta dùng chung Vi Lạp hồn phách cùng ký ức. Tuy rằng ta không thích nàng, nhưng có thể nể mặt ngươi khoan dung sự tồn tại của nàng.”

Dương Thanh Huyền chật vật nuốt xuống hạ, nói: “Ngươi cả nghĩ quá rồi. Ta hiện tại chỉ muốn mang bằng hữu ly khai Biển Đen, kính xin tạo thuận lợi.”

Tử Dạ rốt cục nổi giận, trong mắt bắn ra ánh sáng lạnh lẽo, lạnh lùng nói: “Không được! Ngươi là từ cổ chí kim đệ nhất đại anh hùng, cũng là của ta vương! Ngươi nhất định phải ở lại Biển Đen, ở lại ta bên người, thành tựu vạn cổ danh tiếng!”

Nàng chỉ sau lưng một cái mật thất, lạnh giọng nói: “Bằng không ta liền giết bọn họ, bao quát Tử Diều Hâu cũng phải chết!”

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Dạ Hậu, ngươi thật sự điên rồi! Ta chỉ là Thái Thiên Vị hậu kỳ, ngươi để ta đi giết Cổ Diệu, ngươi bệnh thần kinh a! Quá mức ta đem ngày khư cho ngươi đã khỏe!”

Nói, Dương Thanh Huyền tay phải vồ một cái, ngày khư liền xuất hiện ở trong tay, ném tới, nói: “Ta từ bỏ cũng được chứ?”

Tử Dạ đưa tay chộp tới, đầu ngón tay chạm đến ngày khư chớp mắt, liền hét lên một tiếng. Chỉ thấy ngày khư trên văng lên vô số hư quang, ở trên không bên trong nhanh chóng xoay tròn. Tử Dạ một tay bấm quyết, dùng tuyệt lực lượng mạnh cưỡng chế đến.

Nhưng này chiến kích lại như cũ không cách nào khống chế, rung động ra kịch liệt tần suất, cùng Tử Dạ sức mạnh chống chọi.

Tử Dạ sắc mặt có chút tái nhợt, nhưng lập tức nở nụ cười, trái lại vô cùng cao hứng, nhìn Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi trông xem đi? Ngoại trừ Ấn Vũ Vương ở ngoài, lại không có ai có thể khống chế này ngày khư. Ngươi được nó cũng không phải là ngẫu nhiên, mà là trong số mệnh đã định trước!”

Tử Dạ năm ngón tay duỗi một cái, liền đem ngày khư vỗ trở lại.

Dương Thanh Huyền đưa tay bắt về, nắm ở trong tay, cũng không có bất kỳ dị dạng.

Tử Dạ nụ cười trên mặt càng tăng lên, ôn nhu nói: “Võ Vương, theo ta về Vân Tụ Cung đi. Kể từ hôm nay, ngươi chính là này Vân Tụ Cung chi chủ, chưởng quản toàn bộ mênh mông Biển Đen. Thuận ngươi giả sinh, nghịch ngươi giả chết!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt cực kỳ khó coi, muốn nói lại thôi.

Tử Dạ nói: “Không cần nói, sự thực đã chứng minh rồi ta chính xác.” Nàng vung tay lên, một mảnh hào quang chụp xuống, đem Dương Thanh Huyền cùng Khổng Linh hoàn toàn khóa lại, khiến hai người không thể nhúc nhích.

Sau đó khẽ cười một tiếng, liền hóa thành độn quang, đồng thời nói rằng: “Yên tâm đi, Tử Diều Hâu mấy người bọn họ, ta cũng sẽ mời vào Vân Tụ Cung.”

Bên trong tiểu viện một đạo độn quang phóng lên trời, hướng về cái kia trong đảo núi to đi.

Dương Thanh Huyền ở độn quang bên trong, nổi giận mắng: “Mẹ -, nếu ta thực sự là Ấn Vũ Vương, há có thể bị ngươi khống chế, thân bất do kỷ!”

Tử Dạ nói: “Ngươi đừng vội, ngươi đã quên ở Ân Võ Điện bên trong, lấy sức lực của một người chống chọi ta cùng Nhật Dụ sao? Hẳn là thời cơ chưa tới, chờ đến thời cơ thích hợp, ngươi là có thể khôi phục vượt qua Bỉ Ngạn sức mạnh, trấn áp Cổ Diệu.”

Bất luận Dương Thanh Huyền nói thế nào đều vô dụng, Tử Dạ ý chí kiên định lạ thường.

Độn quang rất nhanh liền hướng về vào trong mây, bay về phía Vân Tụ Cung.

…

Vài ngày sau, Dương Thanh Huyền y theo ở lan trước, nhìn Vân Hải bên trên cái kia màu xám tro bầu trời, không ngừng biến đổi màu sắc, thật giống càng ngày càng xa.

“Đó là Á Hằng sáng tạo ra Tinh Linh thế giới, đang ở không cắt thành hình, đồng thời thoát ly Biển Đen lực hút.” Phía sau truyền đến Tử Dạ thanh âm.

tr❊uyencuatuinet

Tử Dạ mặc một bộ màu hồng đào áo khoác, thiếp ở trên người, phác hoạ ra đường cong hoàn mỹ.

Loại này mặc quần áo phong cách vô cùng bình dị gần gũi, thay đổi ngày xưa cái kia lạnh lẽo cô quạnh hình tượng.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, cũng không tiếp lời.

Tử Dạ tự mình nói rằng: “Trên thực tế, ta vẫn luôn hết sức cảm kích Á Hằng, sáng tạo ra ta cùng Tử Diều Hâu. Chỉ tiếc, hắn đối với ta càng ngày càng bài xích.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi liền không nghĩ tới hắn tại sao muốn bài xích ngươi sao?”

Tử Dạ khẽ hừ một tiếng, nói: “Ta liền biết ngươi nghĩ muốn giáo huấn ta, không đề cập tới chuyện này.” Nàng nhìn cái kia mênh mông Thiên Khung, thản nhiên nói: “Á Hằng sáng tạo thế giới này, cũng coi như là hoàn thành hắn cuối cùng tâm nguyện, mà ngươi cũng cuối cùng rồi sẽ là thế giới này vương.”

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Một trăm đời phồn hoa, bất quá trong nháy mắt chớp mắt.”

Tử Dạ sững sờ, đột nhiên “Khanh khách” cười lên, nói: “Ngươi còn nói ngươi không phải Ân Vũ Vương, liền liền giọng nói chuyện cũng cùng hắn giống như đúc.”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Làm sao ngươi biết Ân Vũ Vương giọng nói chuyện?”

Tử Dạ nháy mắt, chỉ vào đầu của chính mình, cười nói: “Ngươi không phải biết đến sao? Ta trong đầu có Vi Lạp ký ức nha, mặc dù cũng không hoàn chỉnh. Nhưng cũng cất giữ lượng lớn Ân Vũ Vương đoạn ngắn.”

Dương Thanh Huyền còn muốn hỏi cái gì, nhưng Tử Dạ đã xoay người đi, chỉ để lại một câu nói, “Hải tộc tựa hồ lại có động tác lớn, ta ở Vĩnh Dạ Điện bên trong triệu tập quần hùng, hi vọng ngươi cũng có thể đến.”

Dương Thanh Huyền nhìn ngoài cung Vân Hải lăn lộn, cái kia càng đi càng xa Á Hằng thế giới, thở dài một tiếng, xoay người liền hướng về vĩnh cửu Dạ Cung đi.

Tử Dạ cho hắn rất lớn tự do cùng đặc quyền, nhưng đem Tử Diều Hâu giam cầm ở Vân Tụ Cung bên trong. Cứ như vậy, hắn liền hoàn toàn không có cách nào rời đi, chỉ có thể mặc cho bài bố. Này hai tộc cuộc chiến, muốn không tham dự sợ là rất khó.

…

Vĩnh Dạ Điện bên trong có Vân Hải chi quang, trường minh vĩnh dạ.

Vân Tụ Cung cao tầng tất cả đều hội tụ một đường, còn có một chút ngoại lai cường giả, chỉ cần thực lực đầy đủ, cũng sẽ bị mời vào điện.

Dương Thanh Huyền gặp được mấy vị người quen, Mạc Đình, Thiên Nga Tôn giả, Vi Sinh Nghi, thậm chí còn có Đồ Dạ thủ lĩnh Diệp Vô Sát, lại cũng ở trong điện.

Khi Dương Thanh Huyền đi vào trong điện thời điểm, một hồi liền hấp dẫn tất cả mọi người ánh mắt.

Tử Dạ thấy hắn đến, vô cùng cao hứng, để hắn ngồi ở vị trí đầu một vị trí. Nhưng Dương Thanh Huyền cự tuyệt, trực tiếp cùng Thiên Nga Tôn giả đám người cùng nhau, chờ ở đại điện một bên.

Hết thảy không phải Vân Tụ Cung cường giả, đều tụ tập ở một bên, Dương Thanh Huyền cũng vui vẻ đi cùng với bọn họ.

Tử Dạ cũng không miễn cưỡng, chí ít Dương Thanh Huyền đến rồi Vĩnh Dạ Điện, liền làm cho nàng rất cao hứng.

Chỉ là Vân Tụ Cung mọi người, đều mặt âm trầm, lén lút liếc nhìn Dương Thanh Huyền trong ánh mắt, tràn đầy địch ý.

Vi Sinh Nghi đúng là sắc mặt bình tĩnh, lại như chưa bao giờ nhận thức Dương Thanh Huyền giống như vậy, đứng yên ở bên trong cung điện, ánh mắt trước sau nhược tức nhược ly nhìn phía trước.

Dương Thanh Huyền tò mò nhỏ giọng, hỏi: “Hồng Uyên đại nhân cũng liên thủ với Dạ Hậu?”

Hồng Uyên mỉm cười nói: “Ta chỉ là đáp ứng rồi Dạ Hậu một chuyện, ở lại Vân Tụ Cung thôi. Cũng không tham dự hai tộc cuộc chiến, trừ phi Hải tộc tấn công lên Vân Tụ Cung ta mới sẽ xuất thủ.” Hắn dừng lại, lại bổ sung: “Đối phó Cổ Diệu, ta cũng sẽ không ra tay.”

Dương Thanh Huyền lúc này hiểu, Hồng Uyên tác dụng liền là bảo vệ Vân Tụ Cung, Hải Thiên Nhai trận địa cuối cùng. Còn đối phó Cổ Diệu, hơi hơi bình thường một chút người, đều sẽ không đáp ứng loại yêu cầu này.

Trừ phi cùng năm đó như thế, toàn thiên hạ cường giả tụ hội, như vậy là một chuyện khác.

Hồng Uyên truyền âm hỏi: “Cái kia chiến kích ngày khư, đã nhận ngươi làm chủ nhân?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu.

Hồng Uyên tuy rằng sớm có suy đoán, nhưng vẫn là hơi lộ ra kinh ngạc, nói rằng: “Vật này là chuôi kiếm 2 lưỡi, như là dùng tốt, có thể trợ ngươi quân lâm thiên hạ, xưng hùng một thời đại. Nhưng nếu là dùng không tốt, tiếp theo là trí mạng độc dược.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1050: Bỉ Ngạn Bên Trên

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Đa tạ Hồng Uyên đại nhân nhắc nhở, ta biết chú ý thêm.”

Hồng Uyên mỉm cười nói: “Ngươi là người thông minh, cũng là có đại cơ duyên người, những việc này ngươi tự nhiên đã nghĩ tới, ta chỉ điểm ngược lại có chút uổng công vô ích.”

Dương Thanh Huyền đang muốn khiêm tốn, lại bị Hồng Uyên ngăn trở, hai người tương đối nở nụ cười.

Dương Thanh Huyền quay đầu hướng về một bên Mạc Đình, ánh mắt nhưng nhìn cách đó không xa một bóng người, khẽ hỏi: “Làm sao Diệp Vô Sát cũng ở?”

Không chỉ có Diệp Vô Sát ở, Vân Tụ Cung trong đội ngũ, đêm đen Tả sử Diệp Thịnh cũng ở, tựa hồ Dạ Hậu cũng không có xử trí bọn họ.

Mạc Đình cười khổ nói: “Hải tộc công kích đối tượng là toàn bộ Biển Đen Nhân tộc, cũng mặc kệ ngươi cái gì bang phái cửa hệ.”

Dương Thanh Huyền nhất thời hiểu, Diệp Vô Sát cũng là bị buộc cùng đường mạt lộ, lúc này mới cùng Tử Dạ liên thủ. Nhưng Tử Dạ sẽ thu lưu hắn, đủ thấy Vân Tụ Cung thế cuộc vô cùng ác liệt.

Không lâu, A Đức cùng hoa sen cũng tới, trực tiếp đứng sau lưng Dương Thanh Huyền.

Lấy thực lực của hai người là không có tư cách tham dự Vĩnh Dạ Điện hội nghị, nhưng Tử Dạ cho bọn hắn tốt quyền hạn, có thể ở Vân Tụ Cung bên trong tự do cất bước.

Dương Thanh Huyền hướng về hai người nhẹ nhàng gõ đầu ra hiệu.

Hồng Uyên ánh mắt rơi vào A Đức trên người, trong mắt ánh sáng lấp lóe, có chút muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn là không có mở miệng.

Tử Dạ đi tới trước điện, xoay người ngồi ở trên vương tọa, cái kia thanh tuyển khuôn mặt trên lập tức lộ ra kẻ bề trên khí chất, dường như quân lâm thiên hạ Đế giả.

“Vừa chiếm được một cái tin tức xấu, xá hư lấy được Biển Đen trong vực sâu viễn cổ bộ tộc chống đỡ. Hiện tại Hải Thiên Nhai bốn phía sóng ngầm phun trào, liền ngay cả Cổ Diệu lực lượng đều suy yếu rất nhiều. Chư vị việc này thấy thế nào?”

Tử Dạ thanh âm xa xôi vang lên, không mặn không nhạt, không có bất kỳ tình cảm, để người bắt giữ không tới nàng thời khắc này tâm tình, liền không cách nào suy đoán ý nghĩ của nàng.

Trong đại điện lâm vào ngắn ngủi yên tĩnh.

Ở trước điện phía dưới, đứng cạnh năm tên khí chất phi phàm cường giả, ngoại trừ một người là trung niên diện mạo ở ngoài, còn lại bốn người đều là trên mặt che kín nếp nhăn, như là từ trong mộ đào lên.

Năm người độc đứng ở trước điện, cùng mọi người phân chia mở, chính là Vân Tụ Cung thập đại trưởng lão bên trong năm vị.

Liền ngay cả đêm đen trái phải khiến Diệp Thịnh cùng Vũ Minh, cũng đứng ở năm người đầu dưới, đồng thời trên mặt mang theo kính ý.

Dương Thanh Huyền ánh mắt quét qua năm người, nhớ tới Không Du, nội tâm không khỏi thầm than.

“Biển Đen vực sâu viễn cổ bộ tộc, lão hủ từng cùng bọn họ tiếp xúc qua một lần, vẫn là ngàn năm trước chuyện. Nói đến, khà khà, lúc đó lão hủ vẫn chỉ là cái Đế Thiên Vị sơ kỳ lâu la, trong lúc vô tình xông vào một tên chủng tộc viễn cổ lãnh địa, thiếu chút nữa thì không có có thể sống sót trở về.”

Trong năm người, một tên trưởng lão thân tử động hạ, chậm rãi nói rằng, cái kia nếp nhăn đầy mặt giống như là vỏ cây giống như vậy, cuộn rút lên, lộ ra một luồng lệ khí cùng sát khí, tựa hồ nhớ lại năm đó mối thù, ẩn sinh lửa giận.

Tử Dạ nói: “Viễn cổ bộ tộc sinh ra vào Biển Đen, nhưng đã sớm thoát khỏi Biển Đen hệ thống, trốn vào Biển Đen vực sâu, không màng thế sự. Cũng không biết xá hư là thế nào đem bọn họ làm ra. Hoa Danh, cái kia chút viễn cổ bộ tộc sức chiến đấu làm sao?”

Tên kia trưởng lão nói rằng: “Năm đó ta tiếp xúc vị kia, bây giờ nghĩ lại, hẳn là Bất Hủ cảnh tồn tại.”

Trong điện mọi người, đa số sắc mặt thay đổi.

Luyện Khí đạo cảnh chia làm: Không pháp, Cực Đạo, dòm ngó thật.

Luyện thể đạo thân chia làm: Thần biến, Bất Hủ, dòm ngó thật.

Bất Hủ cảnh thì tương đương với Đạo cảnh bên trong Cực Đạo cảnh, thêm vào Hải tộc ở trong biển có thể phát huy ra quá mức bình thường sức mạnh, một tên Bất Hủ cảnh Hải tộc ở trong biển rộng, sợ là muốn dòm ngó thật cảnh Nhân tộc mới có thể áp chế ở.

Hoa Danh lại nói: “Bởi vì có qua một lần tiếp xúc, ta đối với Biển Đen trong vực sâu cái kia chút chủng tộc viễn cổ cũng là thêm một tưởng tượng, góp nhặt không ít tư liệu. Này chút chủng tộc là thời đại viễn cổ sinh ra vào Biển Đen, sinh động vu thượng cổ bốn Thánh Thú thời kì, theo bốn Thánh Thú phai mờ mà chìm vào vực sâu, lại không màng thế sự. Lần trước tập thể điều động, vẫn là ba triệu năm trước Cổ Diệu tràng hạo kiếp kia. Thế nhưng ở tràng hạo kiếp kia bên trong, này chút viễn cổ dị tộc vẫn chưa phát huy ra sức mạnh, ngược lại, phản dựng lên tác dụng ngược lại."

Tử Dạ hơi nhướng mày, nói: "Ngươi là nói ở tràng hạo kiếp kia bên trong, bị Cổ Diệu lực lượng ảnh hưởng tâm trí, trở thành quang nô võ giả?"

Hoa Danh gật đầu nói: "Lúc trước rất nhiều quang nô đều là Biển Đen vực sâu viễn cổ dị chủng, ở Cổ Diệu lực phóng xạ hạ, phổ thông Hải tộc đều chết hết. Chỉ còn dư lại chúng nó này chút viễn cổ cường giả, đối phó Cổ Diệu lực vết thương trí mạng, nhưng cũng lượng lớn bị trở thành quang nô, thành Cổ Diệu nô lệ."

Tử Dạ trầm ngâm nói: "Vậy lần này viễn cổ bộ tộc dị động, có thể hay không cũng cùng Cổ Diệu có quan hệ?"

Một gã khác trưởng lão Đổng Hoài Viễn đứng dậy, mở miệng nói: "Ta vẫn luôn đang theo dõi Cổ Diệu sóng sức mạnh, Dạ Hậu suy đoán không phải không có lý, nhưng độ khả thi cũng không lớn. Bởi vì Cổ Diệu sức mạnh từ đầu đến cuối đều là ở suy giảm, tuy rằng cái này suy giảm quá trình thật chậm, nhưng Cổ Diệu cần phải mất đi chế tạo quang nô năng lực, ít nhất là mất đi phạm vi lớn chế tạo quang nô năng lực."

Dương Thanh Huyền đột nhiên mở miệng hỏi: "Lấy Trưởng Lão đại nhân tính toán, Cổ Diệu bây giờ là thực lực ra sao?"

Đổng Hoài Viễn nhìn phía Dương Thanh Huyền, con ngươi thu nhỏ lại, vốn không muốn để ý người trẻ tuổi này, nhưng hắn cũng nghe được một ít có quan hệ Dương Thanh Huyền, cái gì bám váy đàn bà chiếm được Dạ Hậu niềm vui các loại, hơn nữa từ vừa nãy Dạ Hậu đối với người trẻ tuổi này thái độ liền có thể thấy, lời đồn đãi quá nửa là thật sự.

Đổng Hoài Viễn sợ chính mình chậm trễ người này mà dẫn tới Dạ Hậu không nhanh, liền không mặn không lạt nói rằng: “Bỉ Ngạn Giới Vương cảnh đi.”

Dương Thanh Huyền vốn định còn hỏi, nhưng nghe được Đổng Hoài Viễn ngữ khí không đúng, cũng lười hỏi nữa, đáp một câu, “Đa tạ báo cho.”

Tử Dạ nói: “Cổ Diệu rơi vào Biển Đen thời điểm, là vượt qua Bỉ Ngạn cảnh giới. Năm đó hạo kiếp một trận chiến sau, đã bị Ân Vũ Vương đánh rớt tu vi, lại đi qua dài lâu năm tháng thoái hóa, hiện tại chỉ là cao cấp Bỉ Ngạn Giới Vương cảnh. Như là lại quá cái ba triệu năm, sợ là Giới Vương cảnh đều không giữ được.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Giới Vương cảnh cũng có thấp cấp, trung giai, cao cấp phân chia?”

Trong điện người đều là chấn động trong lòng, tất cả đều vểnh tai lên.

Đối với Giới Vương cảnh chuyện, bọn họ cũng không hề biết được, cái cảnh giới này tồn tại, như những đám mây trên trời giống như vậy, có thể thấy được không thể thành, là mảnh này tinh vực hạ chân chính là đỉnh cao.

Mặc dù là Đổng Hoài Viễn các Đạo cảnh cường giả, cũng từng cái từng cái mở hai mắt ra, lập loè tinh mang.

Toàn trường bên trong, có thể trả lời cái vấn đề này, cũng chỉ có Tử Dạ cùng Thiên Nga Tôn giả.

Tử Dạ khẽ mỉm cười, nói: “Đây cũng không phải là cái gì bí mật lớn, dòm ngó thật đỉnh cao sau, có thể lĩnh ngộ nhất giới hết thảy quy tắc, chính là đến Bỉ Ngạn. Mà Bỉ Ngạn bên trên, còn có chín tầng cảnh giới, lấy sao cấp mà phân chia, từ một Tinh Giới vương đến chín Tinh Giới vương, sau đó chính là vượt qua Bỉ Ngạn, trở thành thiên giới chi chủ, ngao du chu Thiên Vũ trụ.”

Tất cả mọi người là cả người chấn động mạnh, không nghĩ tới đều là Giới Vương cảnh, lại cũng có to lớn như vậy sai biệt. Chẳng trách năm đó thân là thiên giới chi chủ Cổ Diệu, có thể tàn phá nhất giới, không gì địch nổi.

Đồng thời, mọi người nhìn về phía Dương Thanh Huyền ánh mắt cũng biến thành càng quái lạ, tựa hồ nhận định hắn bám váy đàn bà. Bằng không lấy Dạ Hậu tính tình, là chắc chắn sẽ không theo người nói điều này.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1051: Biển Đen Vực Sâu, Viễn Cổ Bộ Tộc

Dương Thanh Huyền đồng dạng vô cùng khiếp sợ, không nhìn mọi người quái dị ánh mắt, tựa hồ rơi vào trầm tư, trên mặt có chút dại ra.

Một lát, hắn mới tiếp tục hỏi: “Cái kia thiên giới chi chủ đây? Hay không còn có càng cao hơn?”

Tử Dạ trong mắt lộ ra thần sắc mê mang, lắc đầu than thở: “Ta cũng không biết, từ cổ chí kim, bước vào thiên giới chi chủ cường giả có thể đếm được trên đầu ngón tay. Như là Ân Vũ Vương ở nơi này, ngược lại là có thể hỏi một chút hắn.”

Tử Dạ ánh mắt trở nên thanh minh, nhìn Dương Thanh Huyền trong mắt của, ngậm lấy ý cười.

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, thu về ánh mắt đến, thẳng thắn nhìn phía nó nơi.

Nhưng nội tâm sóng lớn nhưng là khó có thể bình tĩnh.

Trời cao bao nhiêu? Võ tu con đường thật sự sẽ có tận đầu sao?

Không chỉ có là hắn, mỗi người nội tâm đều lâm vào sâu sắc trầm tư.

Dương Thanh Huyền bước vào Thái Thiên Vị hậu kỳ mới không bao lâu, nhưng gần đoạn thời gian đến đã cảm ứng được đại viên mãn ràng buộc. Mà Vân Tụ Cung bên trong tài nguyên hắn có thể không bị hạn chế sử dụng, dự định hội nghị sau khi kết thúc phải đi bế quan, cho đến đột phá đến Đại viên mãn trở ra.

Như vậy một là có thể đầy đủ lợi dụng hiện hữu điều kiện, hai cũng có thể thoát khỏi Tử Dạ người điên giống như dây dưa.

Hồng Uyên đột nhiên mở miệng, trầm giọng nói: “Vừa tới ba sao vì là thấp cấp Giới Vương cảnh, bốn bề giáp giới sáu sao vì là trung giai Giới Vương cảnh, mà bảy đến cửu tinh nhưng là cao cấp Giới Vương cảnh. Mỗi một sao vượt qua cũng khó khăn như lên ngày. Như Cổ Diệu thật sự có cao cấp Giới Vương cảnh, trong thiên hạ có thể chống đỡ người của hắn liền quá ít. Không biết Dạ Hậu đối với Cổ Diệu cảnh giới phán đoán, ở mấy sao vị trí?”

Tử Dạ như nói thật nói: “Cần phải ở thất tinh.”

“Thất tinh!” Hồng Uyên sắc mặt hơi hơi thay đổi, hiển nhiên là một cái mười phần ngưng trọng con số.

Tử Dạ than thở: “Cảnh giới này, đã không phải là chúng ta có thể chống lại. Chỉ hy vọng thủ vững ở Hải Thiên Nhai, hy vọng có thể xuất hiện khả năng chuyển biến tốt.”

Mọi người cũng không biết bảy Tinh Giới vương có bao nhiêu đáng sợ, nhưng lại có thể cảm nhận được Dạ Hậu trên người cái kia cỗ áp lực. Trong lúc nhất thời trong đại điện bầu không khí đều so sánh ngột ngạt.

Đồng thời mọi người cũng đều hết sức tò mò, Dạ Hậu cùng Hồng Uyên cảnh giới là mấy sao, nhưng vấn đề thế này đương nhiên không ai dám hỏi.

Tử Dạ nói: “Nhưng mọi người cũng không cần quá lo lắng, Cổ Diệu tạm thời còn không ra khỏi Biển Đen. Chúng ta chỉ cần ngăn trở Hải tộc tiến công liền có thể. Lần này viễn cổ dị tộc sự tình, ai có không có gì hay kiến nghị?”

Mạc Đình đột nhiên mở miệng nói: “Hồng Máng đại nhân cũng là viễn cổ dị trong tộc một vị, đối với hai tộc cuộc chiến tựa hồ vẫn chưa tham dự. Ta lại cảm thấy có thể tìm Hồng Máng đại nhân tìm chút manh mối.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, trong đầu lập tức hiện ra Hồng Máng thân ảnh, cũng không biết cái kia lão đầu còn ở hay không chờ chính mình.

Tử Dạ nói: “Ta đã phái người đi qua, Hồng Máng tựa hồ rời đi phía trước hải vực, liền ngay cả Xích Sắc Cự Thành cũng không thấy.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Xích Sắc Cự Thành cũng mất? Đó không phải là một phương dưới nền đất không gian sao?”

Tử Dạ cùng Mạc Đình đều hơi kinh ngạc, đồng nói: “Ngươi đi qua Xích Sắc Cự Thành?”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Cùng cái kia lão đầu từng có một đoạn tình cờ gặp gỡ.”

Mạc Đình cổ quái nói: “Vậy thì kỳ quái.” Hắn đối với Hồng Máng cũng có nhất định hiểu rõ, là cái kia loại hoàn toàn không màng thế sự, người sống chớ tiến vào người, rất khó tưởng tượng trong đó tình hình.

Tử Dạ giải thích: “Xích Sắc Cự Thành là thời kỳ viễn cổ Hồng Máng bộ tộc lưu lại thành trì, bị Hồng Máng luyện hóa sau, có thể nuốt vào trong bụng, trở thành một phần của thân thể hắn. Cái này cũng là Hồng Máng bộ tộc độc hữu chính là thiên phú. Đồng thời Hồng Máng bộ tộc ở tại Thượng Cổ dị tộc bên trong có cực kỳ trọng yếu vị trí, nếu như có thể tìm tới Hồng Máng bản thân, có lẽ sự tình có thể hướng về tốt phương hướng phát triển. Nhưng bây giờ Hồng Máng không thấy, chỉ sợ cũng đã nhận ra cái gì, vì lẽ đó sớm rời đi.”

Mạc Đình cười khổ nói: “Vào lúc này, không có trở thành kẻ địch cũng đã là hỗ trợ.”

Tử Dạ than thở: “Ngươi nói đúng.”

Trong điện im lặng một hồi, hữu sứ Vũ Minh tiến lên phía trước nói: “Viễn cổ dị tộc đơn thể năng lực tác chiến cực mạnh, nhưng số lượng cũng không nhiều. Nếu muốn đánh hạ Hải Thiên Nhai, then chốt còn tại ở cái này hộ tống đảo kết giới. Ta cho rằng Hải Vương mời ra viễn cổ dị tộc mục đích, liền là hướng về phía kết giới tới. Như vậy trận chiến đấu tiếp theo, sợ sẽ dị thường máu tanh, lan đến to lớn, thậm chí sẽ vượt qua phía trước hết thảy chiến đấu.”

Tử Dạ nói: “Ta cũng là có băn khoăn như vậy, một khi kết giới bị kích phá, hậu quả khó mà lường được. Mặc dù cuối cùng có thể đẩy lùi Hải tộc, toàn bộ Hải Thiên Nhai kiến trúc sợ là muốn hết hủy hoại trong một ngày, thậm chí có có thể có thể thương tới dưới đảo linh mạch, tạo thành không cách nào bù đắp hậu quả. Vì lẽ đó chuyện lần này muốn gây nên độ cao cảnh giác, tiến một bước theo dõi Hải tộc động tĩnh, tất cả mọi người mỗi người quản lí chức vụ của mình, bất cứ lúc nào làm tốt nghênh chiến chuẩn bị!”

“Là!”

Trên cung điện cùng kêu lên.

Tử Dạ trên mặt lộ ra một tia mệt mỏi, phất tay nói: “Tất cả đi xuống đi, có bất kỳ tình huống gì, ngay lập tức thông báo ta.”

Mọi người thành liệt lui ra.

Tử Dạ vốn muốn gọi ở Dương Thanh Huyền, nhưng thấy Dương Thanh Huyền cũng cùng ở trong đám người, trực tiếp lui ra đại điện, không khỏi thở dài một tiếng.

“Dương Thanh Huyền.”

Ra đại điện sau, Hồng Uyên đột nhiên gọi hắn lại, nói: “Ta có việc với ngươi trao đổi.” Hắn vừa liếc nhìn A Đức, nói: “Gọi bằng hữu ngươi cũng cùng đi đi.”

Dương Thanh Huyền chẳng biết lúc nào, liền cáo từ Mạc Đình, mang theo A Đức cùng hoa sen, cùng theo Hồng Uyên đi tới một chỗ lầu các ở ngoài.

Ở đây hoàn cảnh vô cùng nhã, là chuyên môn phân ra đến cho Hồng Uyên sử dụng, Phương Viên mấy dặm bên trong đều là vùng cấm, bất luận người nào không được tùy ý tiến nhập.

Hồng Uyên trực tiếp mang theo ba người tiến nhập mật thất.

Nói là mật thất, nhưng rộng rãi giống như một ngôi đại điện, bốn mặt không biết là chất liệu gì chế thành, tỏa ra cứng rắn khí tức.

Dương Thanh Huyền đi ở mặt trên, cố ý nắm chân dùng sức giẫm lên một cái, dĩ nhiên một chút dấu vết đều không lưu lại.

Này để hắn rất là khiếp sợ, lấy hắn thời khắc này tu vi sức mạnh, coi như là ngày khí bị hắn oanh kích bên dưới, đều có khả năng lưu lại dấu.

Bất quá ngẫm lại cũng là bình thường trở lại, cũng chỉ có nơi như thế này, mới thích hợp Hồng Uyên cường giả như vậy tu luyện.

Mấy người đi tới mật thất trung ương, Hồng Uyên xoay người lại, nhìn A Đức nói rằng: “Ngươi là trên người có Uyên Sồ huyết mạch đúng không.”

A Đức có chút sốt sắng, nhưng cũng không ẩn giấu, gật đầu nói: “Khởi bẩm đại nhân, đúng thế.”

Hồng Uyên gật gật đầu, nói: “Khó được. Năm Phượng huyết mạch tản vào thiên địa, ta phát hiện qua không ít nắm giữ huyết mạch võ giả. Nhưng tiếc là, sức mạnh huyết thống đều cực yếu, có thể đạt đến ngươi tầng thứ này, biến thân Uyên Sồ, vẫn là lần đầu tiên gặp được.”

A Đức ôm quyền nói: “Đại nhân quá khen. Toàn bằng tổ tiên lưu lại dư ấm che chở.”

Hồng Uyên khẽ mỉm cười, nói: “Ngươi có thể có nghĩ trở lại Thiên Cầm bộ tộc?”

A Đức sửng sốt một chút, nhíu lại đầu lông mày, nói: “Tại hạ không dám nói dối, chuyện như vậy chưa bao giờ nghĩ tới, dù sao ta là Hải tộc thân, bất quá là trong huyết mạch chảy xuôi Uyên Sồ huyết thôi.”

Dương Thanh Huyền cũng có chút say rồi, không nghĩ tới Hồng Uyên tìm A Đức lại là vì chuyện này.

Hồng Uyên tựa hồ cũng chưa từ bỏ ý định, khẽ cười nói: “Nắm giữ Uyên Sồ huyết mạch, đó chính là Thiên Cầm bộ tộc. Hơn nữa phải đem Uyên Sồ sức mạnh huyết thống phát huy đến cực hạn, cũng nhất định phải tu luyện thích hợp năm phượng công pháp. Ngươi theo ta về Thiên chi ổ là lựa chọn tốt nhất.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1052: Trao Đổi Tâm Đắc, Nuốt Chửng Bạch Hỏa

A Đức hơi có chút động lòng, hắn đối với chủng tộc lòng trung thành cùng tán đồng cảm giác cũng không cường. Hiện tại Hồng Uyên ném ra thẻ đánh bạc để hắn tựa hồ khó có thể từ chối.

Hồng Uyên trực tiếp lấy ra hai viên thẻ ngọc màu vàng óng, nói: “Trong này ghi lại là Uyên Sồ tiền bối lưu lại hai bộ công pháp, theo thứ tự là Khống Hỏa Thuật cùng phi độn thuật, nhất định phải có Uyên Sồ chân thân mới có thể triển khai. Ở Thiên Cầm bộ tộc bên trong cũng là đứng đầu tồn tại. Ngươi cầm trước tu luyện, còn có muốn hay không trở về Thiên Cầm bộ tộc, có thể mang đến lại nói.”

A Đức có chút ngất, đem thẻ ngọc cầm trong tay. Thu rồi vật này, nghĩ không trở về cũng khó. Nhưng trong mặt ghi lại công pháp xác thực để hắn động lòng, lại không nỡ trả lại, thở dài, ôm quyền nói: “Đa tạ Hồng Uyên đại nhân.” Liền cất đi.

Hồng Uyên lúc này mới hài lòng nở nụ cười, nói: “Ta lần này gọi hai vị đến đây, ngoại trừ để A Đức về Thiên Cầm bộ tộc ở ngoài, còn có một việc, chính là liên quan với Ngũ Phượng Chân Hỏa.”

Dương Thanh Huyền cùng A Đức đều là trong lòng hơi động.

Dương Thanh Huyền càng là sắc mặt thay đổi, tựa hồ đoán được cái gì. Ngũ Phượng Chân Hỏa hợp nhất, liền có thể hóa ra hỏa chi ngũ đại bản nguyên một trong Xích Hỏa, cũng chính là ngọn lửa hồng.

Hắn Xích Hỏa đã dung hợp Thanh Loan, Uyên Sồ, Kỳ Lân, Chu Tước các thần hỏa, khoảng cách Xích Hỏa cũng cách biệt không xa, nếu như có thể được Hồng Uyên Thiên Nga chân hỏa, vô cùng có khả năng hoàn thành ngọn lửa hồng tiến hóa, trực tiếp luyện ra Hỏa chi bản nguyên.

Quả nhiên, Hồng Uyên mở miệng nói: “Ở ta biết năm phượng trong huyết mạch, có thể hóa ra chân hỏa, đồng thời như hai vị giống như tinh thuần cực nhỏ.” Hắn nhìn Dương Thanh Huyền, trong mắt lấp loé tinh mang, nói: “Đặc biệt là như Dương Thanh Huyền như vậy, đem chân hỏa tiến hóa, càng là gần như không tồn tại. Thanh Huyền của ngươi ngọn lửa hồng chi hỏa, đã ở trên ta.”

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Đại nhân quá khiêm nhượng, vãn bối ngọn lửa hồng sao dám cùng đại nhân sánh ngang.”

Hồng Uyên cười nói: “Quá khiêm tốn chính là ngươi, không phải ta. Luận uy năng, của ngươi ngọn lửa hồng tự nhiên không cách nào cùng ta so với, nhưng đây chỉ là chênh lệch cảnh giới mang tới hồng câu thôi. Nhưng luận phẩm chất, của ngươi ngọn lửa hồng xác thực ở trên ta. Ngoại trừ Thanh Loan cùng Uyên Sồ ở ngoài, sợ là còn sáp nhập vào không ít cái khác hỏa diễm chứ?”

Hồng Uyên ánh mắt rơi vào hoa sen trên người, tựa hồ có ý riêng.

Dương Thanh Huyền cũng không ẩn giấu, nói: “Đúng, cái kia ngọn lửa hồng đã hỏa chủng bên trong, dung hợp Thanh Loan, Uyên Sồ, Chu Tước, Kỳ Lân chờ chủ yếu hỏa chủng, còn có một chút cái khác không biết tên hỏa chủng cũng có chút ít dung hợp. Nhưng trước phẩm chất đều không cao, tạp hợp lại cùng nhau, mới có bây giờ phẩm chất.”

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, một chuỗi ngọn lửa hồng lập tức ở đầu ngón tay dựng lên, hồng hộc thiêu đốt.

Hồng Uyên con ngươi đột nhiên co, chăm chú nhìn ngọn lửa kia. Trong đôi mắt không rõ liền bay lên hai đạo ánh sáng màu trắng, chính là Thiên Nga màu trắng phượng hỏa, đầy rẫy toàn bộ con ngươi.

Dương Thanh Huyền, A Đức, hoa sen ba người tu vi đều có giới hạn, thi triển ra chân hỏa phẩm chất cũng có hạn, mà cái kia Kỳ Lân nhưng chỉ là đổ nát kiếm hồn, kèm theo hỏa diễm cũng so với khi còn sống suy yếu nhiều lắm.

Nhưng dù vậy, mấy loại bất đồng phẩm chất chân hỏa dung hợp lại cùng nhau, sinh ra ngọn lửa hồng cũng là phi thường đáng sợ.

Hồng Uyên nhìn chằm chằm cái kia ngọn lửa hồng nhìn một hồi, không nhịn được nuốt hạ nước bọt, nói: “Phẩm chất chí ít ở ta chân hỏa gấp đôi trở lên! Có thể hay không... Cho ta một chút...”

Đưa ra yêu cầu này sau, hắn mặt già đỏ ửng, có chút không dễ chịu.

Dù sao mình là cao nhân tiền bối, là bộ tộc dài, tu vi cảnh giới tướng so với đối phương càng là một trời một vực. Hồng Uyên hô hấp đều có chút không tự nhiên, tràn ngập lúng túng cảm giác.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng nở nụ cười, ngón tay giữa nhọn ngọn lửa hồng bóp tắt, ôm quyền nói: “Kính xin Hồng Uyên đại nhân chỉ giáo. Ta cũng đối với đại nhân Thiên Nga chân hỏa nhòm ngó đã lâu.”

Vừa nói như thế, lập tức hóa giải Hồng Uyên lúng túng. Hồng Uyên cười to nói: “Ha ha, tốt, tốt, ta liền dùng bạch hỏa trao đổi các ngươi chân hỏa.”

Tuy rằng Dương Thanh Huyền hỏa chủng bên trong sáp nhập vào A Đức cùng hoa sen hỏa diễm, nhưng đối với Hồng Uyên mà nói, cũng không như trực tiếp lấy ra Uyên Sồ cùng Chu Tước hỏa chủng tới hiệu quả tốt. Dù sao Dương Thanh Huyền dung hỏa thuật không cách nào cùng Hồng Uyên so với.

Cho tới Hồng Uyên bạch hỏa, bên trong cũng hiện ra một tia hồng mang, cũng không phải là sớm nhất hồn nhiên Thiên Nga chân hỏa. Ở việc tu luyện của hắn trong năm tháng, cũng nuốt chửng dung hợp quá không ít cường đại hỏa chủng, tiến hành rồi nhất định tiến hóa.

Ngay sau đó bốn người từng người triển khai hỏa diễm, ở trong mật thất trao đổi, dung hợp, đồng thời giao lưu riêng mình luyện hỏa tâm đắc.

Hồng Uyên thân là bộ tộc dài, Giới Vương cảnh cường giả, ở luyện trên lửa cũng là trong thiên hạ ít có cường giả đỉnh cao, đem các loại kỹ xảo cùng tâm đắc không giữ lại chút nào chia sẻ đi ra, nghe được Dương Thanh Huyền ba người như si mê như say sưa, rất nhiều thể hồ quán đỉnh cảm giác.

Dương Thanh Huyền tiếp xúc được Giới Vương cảnh cường giả không ít, nhưng cũng là lần đầu tiên nghe cái cảnh giới này cường giả Hoẳng Pháp giảng đạo, giống như đại đạo thanh âm, hãm sâu bên trong không thể tự thoát ra được.

Hồng Uyên đang giảng giải trong quá trình, cũng đang không ngừng tự mình quy nạp, tổng kết cùng suy nghĩ, tăng lên, tương tự là tiền lời không nhỏ.

Không biết qua bao lâu, Dương Thanh Huyền mới chậm rãi phục hồi tinh thần lại.

Trong mật thất đã không thấy Hồng Uyên thân ảnh, mà A Đức cùng hoa sen vẫn như cũ một mặt dại ra, giống hoá đá giống như ngồi xếp bằng trên mặt đất, còn chưa từ đạo kia pháp bên trong phục hồi tinh thần lại.

Dương Thanh Huyền cũng không tiện quấy rầy hai người, chọn một chỗ khá xa đất trống, bắt đầu tu luyện, nghiệm chứng Hồng Uyên nói, đồng thời sẽ được Thiên Nga chân hỏa dung nhập vào mình ngọn lửa hồng bên trong.

Cái kia Thiên Nga chân hỏa đẳng cấp cực cao, một khi sau khi xuất hiện, Dương Thanh Huyền liền cảm nhận được chính mình ngọn lửa hồng bên trong run rẩy. Đồng thời theo bạch hỏa tới gần, cái kia ngọn lửa hồng không ngừng hướng về bốn phía né tránh, tựa hồ hết sức e ngại.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại đầu, hai tay nhanh chóng kết ấn, hai đám lửa bị mạnh mẽ đụng vào nhau, nổ ra một vòng sóng khí, đánh úp về phía bốn phương tám hướng.

Bên trái giữa ngón tay Tinh Giới nhất thời lóe lên, Cổ Hạt kích. Bắn ra, rơi vào trong mật thất, đôi kìm vung lên, liền hóa ra một mảnh kết giới, đem cái kia sóng khí ngăn trở, miễn cho xung kích ở A Đức cùng hoa sen trên người.

Dương Thanh Huyền hướng về hắn đầu đi một cái ánh mắt khích lệ, khen: “Làm được!”

Cổ Hạt hừ một tiếng, nói: “Mỗi lần đều phải ta lau cho ngươi cái mông.”

Dương Thanh Huyền cười mắng: “Buồn nôn! Cút!”

Nhưng nụ cười trên mặt hắn rất nhanh liền tản đi, trở nên nghiêm nghị cực kỳ.

Cái kia đụng vào nhau hai đám lửa cũng không thể rất tốt dung hợp, ngược lại là lấy Thiên Nga chân hỏa làm chủ, cắn nuốt cái kia ngọn lửa hồng.

Dương Thanh Huyền nhanh chóng bấm quyết, khống chế được cái kia ngọn lửa hồng, hóa thành một đoàn lớn hỏa, đem bạch hỏa bao lấy, phản nuốt xuống.

Nhưng ngay lúc này, bạch hỏa bên trong tuôn ra cường đại uy năng, chấn động bên dưới, cái kia ngọn lửa hồng liền nổ tung mở, tán loạn thành vạn điểm hỏa tinh.

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, như là dung hợp thất bại, không chỉ có bạch hỏa sẽ trở về hư không, hoàn toàn lãng phí. Hơn nữa hắn ngọn lửa hồng cũng sẽ nhờ đó bị tổn thương lớn, trực tiếp hạ thấp phẩm chất.

Dương Thanh Huyền bóng người bay lên trời, biến thành Thanh Loan, liền hướng cái kia bạch hỏa nuốt chửng đi qua, dự định lấy tự thân vì là đỉnh lô, luyện hóa bạch hỏa.

Hắn có Địa Tướng hậu kỳ thân thể, có thể trực tiếp nuốt binh vào cơ thể, coi như là Địa Khí, thậm chí thấp này một ít ngày khí cũng có thể trực tiếp nuốt, hóa thành chất dinh dưỡng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1053: Biến Thân Năm Phượng, Chiến Sự Khẩn Cấp

Thanh Loan hé miệng đến, mở miệng liền đem cái kia bạch hỏa nuốt vào.

“Hổn hển!” Toàn bộ Thanh Loan thân thể, đều hóa thành toàn thân màu trắng, toàn bộ mật thất bị chiếu sáng một mảnh huyễn trắng.

Hồng Uyên dù sao cũng là Giới Vương cảnh tồn tại, dù cho một chút chân hỏa cũng không phải Dương Thanh Huyền có thể tùy tiện chống lại.

“A!” Thanh Loan kéo ra miệng, thống khổ quát to một tiếng, hầu như liền phun ra mở miệng khói trắng, kèm theo đốt cháy mùi vị.

Nhưng Thanh Loan dù sao cũng là năm phượng một trong, nếu là bị hỏa diễm cháy rụi, vậy thì đúng là chê cười.

To lớn loan thân giương cánh ở bên trong mật thất đã xoay quanh một vòng, liền biến về Dương Thanh Huyền chân thân, ngồi xếp bằng ở trên hư không, vận chuyển Võ Kinh, chống chọi cái kia bạch hỏa lực lượng.

Dương Thanh Huyền sắc mặt lúc đỏ lúc trắng, ở đỉnh đầu bầu trời thỉnh thoảng có hỏa văn hiện ra, bao phủ xuống, đem toàn thân hắn đều đặt trong biển lửa.

Nửa cái mật thất, tất cả đều hóa thành biển lửa.

Cổ Hạt giơ lên cái kìm, ở trên không bên trong vẽ mấy cái phù hiệu, đánh vào bên trong kết giới, đem toàn bộ biển lửa đều đứng vững.

Theo thời gian một chút điểm chuyển dời, Cổ Hạt trong mắt lục mang dần dần trở tối, cuối cùng khôi phục cái kia lười biếng dáng vẻ, nằm trên mặt đất không nhúc nhích.

Hắn biết thời điểm nguy hiểm nhất đi qua, Dương Thanh Huyền thân thể đã thích ứng cái kia bạch hỏa quay nướng, hai loại bất đồng hỏa diễm bắt đầu ở Dương Thanh Huyền trong cơ thể dung hợp.

Toàn bộ mật thất hiện ra kỳ dị cảnh tượng, lấy Cổ Hạt kết giới làm trung tâm, một mảnh là nóng bỏng biển lửa giàn giụa, sóng nhiệt cuồn cuộn ngất trời một mảnh là yên tĩnh mật thất, A Đức cùng hoa sen hai người còn đắm chìm trong Hồng Uyên giảng thuật đại đạo Hoẳng Pháp bên trong, thật lâu không bình tĩnh nổi.

Đại hỏa thiêu bảy ngày, mới chậm rãi yếu đi.

Ngày hôm đó, hết thảy hỏa diễm đột nhiên hơi ngưng lại, như là thời gian ngừng lại một sát, sau đó liền như sóng biển giống như hướng về trung tâm một đoàn ngọn lửa hồng tuôn tới.

Cái kia ngọn lửa hồng đốt như một khối đẹp lạ thường bảo ngọc, nửa trong suốt, bên trong lờ mờ có thể thấy được Dương Thanh Huyền thon dài bóng người.

Toàn bộ quá trình không quá nửa khắc, hết thảy hỏa diễm bị thu nhận hết sạch, Dương Thanh Huyền thân ảnh hoàn toàn từ hồng ngọc bên trong bày ra.

Dương Thanh Huyền một tay bấm quyết, nhắm hai mắt lại, ở vững chắc cảnh giới.

Qua hai canh giờ, mới mở mắt ra, ánh mắt như Tinh Tử lấp loé, nháy mắt dưới mắt, hết thảy phóng ra ngoài tinh khí nháy mắt thu lại, khôi phục bình thường.

Cổ Hạt trong lòng “Hồi hộp” một hồi, đem kết giới tản đi, thất kinh hỏi: “Đột phá?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, lại cười nói: “Không chỉ có dung hợp bạch hỏa, để ta ngọn lửa hồng tiến thêm một bước, sợ là cách chân chính bản nguyên hỏa diễm cũng không kém lắm. Hơn nữa Hồng Uyên đại nhân ở bạch hỏa bên trong ẩn chứa sức mạnh, cũng bị ta toàn bộ hấp thu, luyện thể cùng luyện khí, đều đạt tới đại viên mãn!”

Dương Thanh Huyền dài thở dài một hơi, kéo dài không dứt, có loại ý khí phấn phát cảm giác.

Thái Thiên Vị đại viên mãn phía sau, chính là Đế Thiên Vị, có thể hoành hành thiên hạ cảnh giới.

Năm đó Dương Chiếu để hắn đạt đến Thiên Vị sau đó mới đi tìm hắn, cũng là bởi vì Thiên Vị mới có tư cách cất bước thiên hạ, Thiên Vị dưới giun dế liền đàng hoàng chờ ở nhà, không nên ra ngoài mất mặt dâng mạng.

Mà Đế Thiên Vị nhưng là có hoành hành thiên hạ sức mạnh, hầu như hết sức khó gặp được địch thủ.

Bởi vì tu vi đến rồi Đạo cảnh, cơ bản đều là chúa tể một phương, hoặc là tông môn trưởng lão, đa số sẽ chọn bế quan tu luyện, xa Ly Trần đời, để cầu đột phá đến cảnh giới cao hơn.

Cho tới Giới Vương cảnh, có thể gặp phải xác suất hầu như chính là linh.

Vì lẽ đó cất bước thiên hạ trong cường giả, trên căn bản lấy Đế Thiên Vị làm đầu.

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn A Đức cùng hoa sen, không khỏi cười khổ, hai người lại còn trong lúc trầm tư, còn không có từ đường lớn kia Hoẳng Pháp lĩnh ngộ bên trong đi ra.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, chấp nhận Cổ Hạt hút vào Tinh Giới bên trong, sau đó lặng yên rời đi mật thất, miễn cho quấy rầy hai người.

Hồng Uyên chỗ ở, đối mặt Vân Hải, thỉnh thoảng có ánh sáng đột ngột hiện, cảnh sắc vô cùng mê người.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nhún người đồng thời, thì trở thành Thanh Loan, ngao du ở Vân Hải bên trên, bay qua quỹ tích, hóa thành bảy màu hà quang tản ra.

Bỗng nhiên, Thanh Loan ở trên không bên trong nhất chuyển, thì trở thành Uyên Sồ, cái kia tương tự chính là phượng giả khí tức tản mát ra, khiến cho toàn bộ tầng mây sóng lớn lăn lộn, như là nước chảy biến hoá hình hình thái.

Uyên Sồ giương cánh mà bay, ngao du cửu thiên.

Sau một lúc, Uyên Sồ trong miệng phát sinh hí dài, rõ thổi phượng thanh âm gột rửa, xuyên thấu tầng tầng Vân Hải.

Sau đó Uyên Sồ lại run cánh biến đổi, hóa thành Thiên Nga, ngàn dặm cộng nấn ná.

“Nhân sinh khắp nơi biết chuyện gì, ứng với giống như Phi Hồng Đạp Tuyết bùn. Bùn trên ngẫu nhiên lưu chỉ trảo, Hồng Phi cái kia phục tính toán đồ vật.”

Vân Hải bên trên, truyền đến lượn lờ thơ tiếng, một bóng người đạp sóng mà tới.

Thiên Nga ở trên không bên trong run lên, biến về Dương Thanh Huyền chân thân, tiến lên nghênh tiếp, ôm quyền nói:

“Hồng Uyên đại nhân.”

Người tới chính là Hồng Uyên, trên mặt khó che giấu khiếp sợ, cười nói: “Nguyên lai ngươi hỏi ta cùng A Đức muốn một giọt tinh huyết, càng là có biến hóa này thần thông, thật sự là quá kinh người! Nếu không có tận mắt nhìn thấy, thật là không thể tin tưởng. Ngươi vừa nãy biến thân Thiên Nga, hoàn toàn không có kẽ hở, thật giống như đúng là một con Thiên Nga giống như! Từ cổ chí kim như sao chổi giống như đảo qua vùng đất trong cường giả, tự hồ chỉ có một loại thần thông cùng này gần gũi!”

Dương Thanh Huyền nói: “Đại nhân suy đoán, sợ là 8- chín không cách mười.”

Hồng Uyên kinh ngạc đến ngây người nói: “Dĩ nhiên là thật sự! Cái kia trên người ngươi cơ duyên, vượt xa sự tưởng tượng của ta!”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Vãn bối luôn luôn vận khí vẫn được, nhưng rất nhiều lúc vận khí lại không quá được.”

Thương Khung Tinh Vân, võ giả hạo như Tinh Hải, mỗi một vị võ tu người, cả một đời cũng chưa chắc có thể gặp được một tên Đạo cảnh cường giả, chớ đừng nhắc tới Giới Vương cảnh.

Mà Dương Thanh Huyền từ Thiên Tông học viện bắt đầu, liền liên tiếp gặp phải đạo ảnh người, sau đó Tử Dạ, Á Hằng, Hồng Uyên..., đồng thời muốn... Nhất mạng là, trong này có một nửa là kẻ thù của hắn...

Vận may như thế này cũng là không có người nào.

Hồng Uyên từ trong khiếp sợ phục hồi, khôi phục cái kia không câu chấp dáng dấp, cười ha ha nói: “Không phải phàm nhân, tự nhiên là có phi phàm chi gặp. Hi vọng tương lai ngươi có thể thủ vững bản tâm, không muốn bị lạc chính mình.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt thay đổi, thật lòng ôm quyền nói: “Vãn bối nhất định sẽ!”

Hồng Uyên hài lòng gật gật đầu, hâm mộ nói rằng: “Năm phượng bên trong, ngươi đã có thể biến hóa ba, như là tương lai nếu có cơ hội, mặt khác hai phượng tinh huyết ta cũng tranh thủ giúp ngươi làm ra. Ta cũng hết sức nghĩ mở mang kiến thức một chút, một nhân thân hoài năm phượng thần thông, sẽ là như thế nào một bộ quang cảnh.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, vội vàng chắp tay nói: “Đa tạ tiền bối!”

Hồng Uyên lại nói: “Ta tới này, là muốn nói với ngươi một chuyện. Hải tộc đã hướng về Hải Thiên Nhai khởi xướng tấn công. Viễn cổ bộ tộc lực lượng xác thực đáng sợ, lần này chí ít phái ra mười tên trở lên dòm ngó thật cảnh, tất cả đều là viễn cổ bộ tộc cường giả.”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, cả kinh nói: “Phải làm sao mới ổn đây, Hải Thiên Nhai thủ ở sao?”

Hồng Uyên sắc mặt có chút quái lạ, nói: “Trên thực tế, là Dạ Hậu để ta tới tìm ngươi. Hắn nói đẩy lùi viễn cổ bộ tộc, nhất định phải dựa dẫm sức mạnh của ngươi.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, tức giận nói: “Cái kia mụ điên, cả thiên huyễn muốn ta là Ân Vũ Vương chuyển thế. Nếu ta thực sự là Ân Vũ Vương chuyển thế, trước hết đánh nàng một trận, trị một chút của nàng não tàn!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1054: Gặp Lại Á Hằng

Hồng Uyên cười nói: “Ngươi có thể đủ đạt được chiến kích ngày khư, không chừng thật cùng Ân Vũ Vương có chút quan hệ đây. Cái kia Dạ Hậu gọi ngươi, ngươi có đi hay là không?”

“Không đi!” Dương Thanh Huyền kiên quyết từ chối.

Hồng Uyên nói: “Như là ngươi rời đi Biển Đen, tràng chiến sự này tự nhiên không có quan hệ gì với ngươi. Nhưng giờ khắc này ngươi trên Vân Tụ Cung, hơn nữa đồng bạn của ngươi cùng Tử Diều Hâu cũng đều trên Vân Tụ Cung. Như là Hải Thiên Nhai kết giới bị phá, toàn bộ trên đảo lớn tính mạng như con kiến hôi phá diệt không nói, sợ là ngươi tự thân lợi ích cũng sẽ phải chịu liện lụy.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt trầm xuống, nói: “Coi như ta đi, ta có thể đỡ được này chút viễn cổ dị chủng sao?”

Hồng Uyên cười nói: “Ai biết được, nhưng Dạ Hậu ngược lại thật chờ đợi ngươi đi. Chí ít ngươi ở đây, nàng có thể an lòng một ít. Nàng một cô gái, lấy sức một người khống chế Biển Đen, chống lại Hải tộc, kỳ thực cũng là rất mệt mỏi. Hơn nữa Dạ Hậu để ta cho ngươi biết, Vĩnh Dạ Điện bên trong có người quen của ngươi ở, ngươi gặp được hắn sẽ rất vui vẻ.”

“Người quen? Vui vẻ?” Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, vui vẻ nói: “Chẳng lẽ là Tử Diều Hâu?”

Hồng Uyên lắc đầu nói: “Ta không biết.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, cái kia ta liền đi một chuyến, nhìn cũng không sao.”

Hắn lập tức hóa thành độn quang, hướng về Vĩnh Dạ Điện đi. Còn tham dự chiến đấu, chống lại viễn cổ dị chủng, nhưng là hắn căn bản không suy tính sự tình.

...

Vĩnh Dạ Điện bên trong, trống rỗng đại điện, chỉ có Tử Dạ một vắng người ngồi ở trên điện, nhìn trung ương một cái to lớn bóng nước, mặt trên không ngừng chiếu ra toàn bộ Hải Thiên Nhai các nơi tình hình trận chiến.

Hải tộc chia ba mươi sáu đội, trình hình tròn không góc chết vây công Hải Thiên Nhai. Toàn bộ đường ven biển trên ngọn lửa chiến tranh lan tràn, chiến tuyến không ngừng hướng về trong đảo co rút lại.

Dương Thanh Huyền đến đến đại điện sau, cũng không có hé răng, mà là yên lặng nhìn một hồi chiến sự, nội tâm cũng phi thường khiếp sợ. Hắn chờ ở Vân Tụ Cung bên trong, hoàn toàn không cảm giác được chiến đấu, nhưng không nghĩ tới ngoại giới đã là khốc liệt như vậy.

Ba mươi sáu đội Hải tộc bên trong, đều có hình thể quái dị Đạo cảnh cường giả, cùng với thể tích to lớn động vật biển, không ngừng trùng kích đường ven biển. Lượng lớn Nhân tộc võ giả như con kiến hôi bị càn quét, từ Vân Tụ Cung tung xuống kết giới cũng ở không ngừng co rút lại.

Nhìn một hồi, Dương Thanh Huyền sắc mặt đã cực kỳ trắng xám.

Hắn không thể không gặp người chết, chính mình giết người cũng không phải số ít, nhưng trước mắt hình tượng này, hãy cùng giả giống như vậy, hàng loạt bó lớn võ giả đưa mạng đi tới, lấy thân thể máu thịt chống đối Hải tộc cự luân.

Rốt cục không nhìn nổi, Dương Thanh Huyền tức giận nói: “Ngươi gạt ta tới đây, chính là vì để ta nhìn cái này? Sau đó tốt để ta động lòng trắc ẩn, xông lên chống lại này chút viễn cổ dị chủng, sau đó sẽ bị bọn họ đánh thành bùn nhão? Ngươi liền cao hứng?”

Tử Dạ than thở: “Ta không có lừa ngươi, ta cũng không muốn cho ngươi đi đối phó viễn cổ dị chủng, mà là ngươi một vị bằng hữu nói ngươi có thể, mà ta tin tưởng hắn.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ta làm sao không nhớ rõ ta có loại này ngốc - bức bằng hữu?”

“Khặc, khặc ho.”

Trong hư không truyền đến một trận lúng túng ho khan, ở Tử Dạ phía trước, chậm rãi ngưng tụ ra một bóng người, “Là ta tiến cử ngươi.”

Dương Thanh Huyền kinh trụ, nói: “Á Hằng? Ngươi không phải đã...”

Nam tử kia chính là Á Hằng, chỉ có điều cũng không phải là thực thể, như là một đạo hư quang, mỉm cười nói: “Ngươi cảm thấy ta đã chết? Ta chỉ là lấy tự thân trở thành thế giới mắt trận, vẫn chưa chết đi, chí ít hiện tại vẫn chưa chết đi. Nhưng ta không có có sức mạnh ly khai tự nghĩ ra thế giới, chỉ là một cái bóng mờ phóng xuống đến thôi.”

Dương Thanh Huyền ngẩn người một chút, trầm giọng nói: “Coi như ngươi bỏ ra bóng mờ, cũng không cần thiết giựt giây ta đi chịu chết chứ? Ta đã cho ta nhóm là bằng hữu.”

Á Hằng mỉm cười nói: “Đúng, chúng ta vẫn luôn là bằng hữu.”

Dương Thanh Huyền hừ nói: “Vậy thì thật là kỳ quái bằng hữu quan hệ.”

Á Hằng theo dõi hắn, nói rằng: “Không có gì lạ, bởi vì lúc trước ta cũng không biết ngươi là Ân Vũ Vương chuyển thế.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt lập tức chìm xuống, quát khẽ: “Á Hằng, ngươi cùng nữ nhân này như thế điên rồi sao?”

Á Hằng khẽ cười nói: “Ta không có điên. Nhìn ngươi dáng vẻ tựa hồ phi thường mâu thuẫn chuyện này, không liên quan, chúng ta liền không nói chuyện cái này.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt lúc này mới hơi hơi chuyển biến tốt, nói: “Coi như ta là Ân Vũ Vương chuyển thế, hiện tại lại có sức mạnh nào đi đối phó Hải tộc này chút dị chủng? Chớ đừng nói các ngươi kỳ vọng ta đối phó Cổ Diệu.”

Á Hằng nói: “Cổ Diệu chuyện cơ duyên còn chưa tới đến, đến thời điểm ngươi là có thể hiểu, còn cơ duyên kia là cái gì, ta cũng cũng không biết.”

Á Hằng vốn là Giới Vương cảnh tồn tại, giờ khắc này lấy thân là trận, sáng tạo thế giới, đối với Thiên Đạo cảm ngộ cách xa ở Tử Dạ đám người bên trên. Hắn loáng thoáng đã nhận ra Cổ Diệu chuyện then chốt trên người Dương Thanh Huyền, nhưng nhưng cũng không biết là cái gì.

Á Hằng lại nói: “Lại nói này viễn cổ dị chủng chuyện, đột phá then chốt liền trên người Hồng Máng. Hồng Máng vốn là này chút viễn cổ dị chủng Vương tộc, ở thời đại viễn cổ, chính là Hải Vương.”

t ruy cập http://truyencu a tui.net/ để đọc truyện❤

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, tựa hồ có hơi bừng tỉnh, nói: “Cái kia Hồng Máng một chuyện...”

Á Hằng mỉm cười nói: “Đích thật là ta an bài, cái kia giọt tinh huyết, cùng với hồng lôi thần thông. Không chỉ có đối với ngươi có chỗ tốt cực lớn, đối với Hồng Máng Tôn giả bản thân, tương tự cũng là cơ duyên. Các ngươi gặp gỡ, là đôi thắng cục diện.”

Dương Thanh Huyền trầm mặc lại, sau một lúc mới nói: “Coi như ta biến thân Hồng Máng, cái kia chút viễn cổ dị tộc có thể nghe ta lui binh sao?”

Á Hằng nói: “Ta đây cũng không biết. Lấy sự nhanh trí của ngươi, cần phải có biện pháp. Chí ít trừ ngươi ra, xác thực không tìm được tốt hơn chỗ để đột phá.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Ngươi trước đây liền đã nhận ra viễn cổ dị chủng dị động?”

Á Hằng cũng không phủ nhận, gật đầu nói: “Ta giờ khắc này hòa vào thế giới, phiêu phù ở Biển Đen bầu trời, đối với trong hắc hải phát sinh lớn sự kiện lớn, đều nhất định có cảm ứng. Muốn chờ hoàn toàn thoát khỏi Biển Đen lực hút, hoặc là cùng Biển Đen đạt đến một cái mới tinh cân bằng sau, loại cảm ứng này mới có thể làm nhạt xuống. Cho nên ta sẽ hiện thân ở đây giúp đỡ Tử Dạ, cũng là bởi vì ta không hy vọng Biển Đen xảy ra vấn đề. Bằng không để Cổ Diệu cùng xá hư thắng, bọn họ sợ là sẽ phải đối với ta cái này mới sáng tạo ra thế giới cảm thấy hứng thú, mà ta cũng không có sức mạnh ngăn cản bọn họ xâm lấn.”

Dương Thanh Huyền lập tức liền hiểu Á Hằng suy tính, như là Hải Thiên Nhai luân hãm, sợ là Á Hằng sáng tạo tân thế giới cũng sẽ thảm bị Hải Vương cùng Cổ Diệu chà đạp.

Dương Thanh Huyền vừa liếc nhìn to lớn kia bóng nước bên trong, vô số võ giả bằng tốc độ kinh người chết thảm, thở dài nói: “Ta thử xem đi!”

Từ đầu đến cuối, Tử Dạ đều không nói lời nào, giờ khắc này mới lộ ra nụ cười vui mừng, nói: “Ta thay ngươi lược trận. Tình huống thông thường ta không thể ra tay, xá hư vẫn luôn nhìn chằm chằm ta hướng đi, nếu là ta xuất thủ, xá hư cũng sẽ lập tức tham chiến, do đó diễn biến thành cuối cùng quyết chiến. Đây là ta cùng xá hư đều không muốn thấy. Bởi vì hắn đang chờ, mà ta cũng đang chờ, chúng ta đều cần thời gian, đều cần tiếp tục hao tổn nữa.”

Dương Thanh Huyền cũng không biết bọn họ đang chờ cái gì, nhưng giống như có điều ngộ ra, nói: “Ta hiểu được. Ta nhất định sẽ đem hết toàn lực!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1055: Đến Chiến Trường

Tử Dạ vung tay lên, chính là na di thuật thần thông, Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy thiên địa loáng một cái, sau một khắc, ba người liền xuất hiện ở Vân Hải bên dưới, một tòa mô hình nhỏ Phù Không đảo trên.

Toà này Phù Không đảo bề ngoài bị san bằng, thành lập thành một toà to lớn quảng trường, có ba, bốn trăm mẫu diện tích, mặt trên bố trí hơn mười cái truyền tống trận, là Hải Thiên Nhai chiến trường tổng chỉ huy.

Từ trên hòn đảo phóng tầm mắt tới, có thể không góc chết nhìn thấy toàn bộ chiến trường. Lượng lớn cường giả liền là thông qua trên đảo truyền tống trận, trực tiếp chuyển vận đến các lộ trên chiến tuyến.

Mà cùng Phù Không đảo tương ứng, nhưng là trong đại dương một mảnh cá voi đám, có trên trăm con, mỗi đầu đều ở đây trăm tấn trở lên, cứ như vậy phân tán mở, bao quanh Hải Thiên Nhai, khí thế hết sức kinh người.

Dương Thanh Huyền lần thứ nhất gặp được này cá voi đám thời điểm liền sợ hết hồn, hướng về trên mặt biển kéo dài mở, trực tiếp có mấy chục trong biển xa. Giờ khắc này trình hình tròn đem Hải Thiên Nhai bao vây, giống như là một đóa màu xanh thăm thẳm lớn hoa, ở trên mặt biển múc phóng.

Hết thảy cá voi bên trong, có một đầu cao lớn nhất uy mãnh, thể tích càng là cái khác cá voi bảy tám lần, phiêu phù ở khoảng cách Hải Thiên Nhai mười hải dặm tả hữu địa phương, chính là Hải tộc đại bản doanh, Hải Vương xá hư vị trí nơi đóng quân.

Hiện nay chiến trường tổng chỉ huy là Đổng Hoài Viễn, sắc mặt cực kỳ khó coi, gặp Tử Dạ lại đây, cũng chỉ là tính cách tượng trưng gật gật đầu, ánh mắt lại tìm đến phía chiến trường.

Tử Dạ mở miệng hỏi: “Hoài Viễn trưởng lão, hiện nay tình hình trận chiến như thế nào?”

Đổng Hoài Viễn tâm tình cực sai, thoáng nhìn Tử Dạ, lại nhìn thấy Dương Thanh Huyền, càng là giận không chỗ phát tiết, xanh mặt nói: “Tình hình trận chiến không đang ở trước mắt sao? Dạ Hậu đại nhân cần phải trong lòng hiểu rõ.”

Tử Dạ ngược lại không có tức giận, một là Đổng Hoài Viễn bối phận cực cao, hai là loại này tình hình trận chiến hạ, dù là ai cũng sẽ không có tốt tính. Nàng xoay người hỏi hướng về Á Hằng cùng Dương Thanh Huyền, nói: “Các ngươi nhìn ứng với nên làm thế nào cho phải?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tổng cộng có bao nhiêu viễn cổ dị chủng phát động rồi?”

Đổng Hoài Viễn nghe vậy, càng là nổi giận, quát lên: “Tiểu tử ngươi muốn gạt gió, muốn tiêu khiển, lăn xa điểm! Ở đây không phải ngươi hóng gió địa phương!”

Trong lời nói không một chút nào khách khí, thậm chí mơ hồ vận dụng Đạo cảnh uy thế, chấn không gian “Ầm ầm” vang vọng.

Lần này Tử Dạ rốt cục đổi sắc mặt, quát lên: “Đổng Hoài Viễn, xin ngươi chú ý hạ thái độ của ngươi. Thanh Huyền là tới giúp chúng ta phá địch.”

“Ha ha! Dạ Hậu, tha thứ lão phu nói thẳng, luôn luôn anh minh thần vũ ngài, đã hoàn toàn bị tiểu tử này cho mê hoặc! Hắn ngoại trừ sẽ động miệng lưỡi, sẽ bám váy đàn bà lừa gạt nữ nhân ở ngoài, còn biết cái gì? Phá địch, ngài là đang giảng chê cười sao? Ngươi biết đã chết bao nhiêu chiến sĩ sao? Đến bây giờ còn chưa tỉnh ngộ? Còn tiếp tục như vậy, không cần Cổ Diệu đi ra, Hải Thiên Nhai liền muốn luân hãm!”

Đổng Hoài Viễn đem đầy ngập lửa giận một mạch phát tiết ra ngoài, mặc dù mình cũng cảm nhận được không thích hợp, nhưng cũng không có ý dừng lại, một hơi toàn bộ phát tiết xong.

Tử Dạ sắc mặt cực kỳ khó coi, đặc biệt là tiên trước nói “Bám váy đàn bà lừa gạt nữ nhân” thời điểm, trên mặt sát khí trực tiếp bạo đi ra, này không nổi bật liền là đang nói nàng sao, nhưng nghe đến phía sau, sát ý mới chậm rãi thu lại, bất quá sắc mặt vẫn là âm trầm như nước.

Ngược lại, Dương Thanh Huyền nhưng là từ đầu đến cuối đều không có vẻ mặt gì, Đổng Hoài Viễn nhìn hắn không hợp mắt hắn cũng biết, nhưng đây là Đổng Hoài Viễn chuyện của chính mình, hắn không có có nghĩa vụ biểu hiện để Đổng Hoài Viễn nhìn hắn hợp mắt.

Cho tới bao nhiêu chiến sĩ chết trận, vậy thì càng không có quan hệ gì với hắn. Tuy rằng nhìn nhóm lớn Nhân tộc võ giả bị quét ngang, nội tâm không ngừng bị xúc động, nhưng hắn cũng không phải là Chúa cứu thế, càng cứu được không đời nghĩa vụ.

Chỉ có điều vì bằng hữu, vì Tử Diều Hâu, vì Á Hằng, hắn nhất định phải đem hết toàn lực bảo vệ Hải Thiên Nhai, đây mới là hắn đi tới nơi này tổng chỉ huy đảo ước nguyện ban đầu.

Dương Thanh Huyền đối với Đổng Hoài Viễn rít gào ngoảnh mặt làm ngơ, tiếp tục hỏi: “Hoài Viễn trưởng lão, một cùng điều động bao nhiêu viễn cổ dị chủng, tu vi tình huống lại là như thế nào?”

Đổng Hoài Viễn sững sờ, rộng rãi trên khuôn mặt, hai đạo hoành nhíu mày một cái, Dương Thanh Huyền bình tĩnh có chút ra ngoài ý hắn đoán, thêm vào vừa rồi rít gào một trận, nội tâm lửa giận cũng phát tiết gần đủ rồi, tâm tình rất nhanh liền tỉnh táo lại, tuy rằng nội tâm còn không duyệt, nhưng nghĩ một hồi, đã nói nói: “Đang ở công thành tổng cộng có bốn mươi tám vị viễn cổ dị chủng cường giả, đã bị chém giết sáu tên, thực lực phân bộ ở thần biến cùng Bất Hủ cảnh, tạm thời không thấy dòm ngó thật cảnh cường giả, nhưng này Hải Vương trong đại bản doanh, cần phải có dòm ngó thật cảnh viễn cổ dị chủng cường giả.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chém giết sáu tên, cũng coi như là không nhỏ thành tích.”

Đổng Hoài Viễn khóe miệng co quắp động hạ, lửa giận lại đốt tới, gầm hét lên: “Vô tri! Ngươi cũng biết của chúng ta tổn thất lớn bao nhiêu?”

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói: “Ta không có hứng thú biết.”

Đổng Hoài Viễn giận dữ, đang muốn động thủ đem tiểu tử này đập bay, thân thể vừa lay động hạ, liền cảm thấy cực mạnh sát khí đem chính mình khóa chặt.

Tử Dạ lạnh giọng nói: “Hoài Viễn trưởng lão, thân là chiến trường tổng chỉ huy, bất cứ lúc nào đều phải tỉnh táo. Như ngươi vậy chỉ có thể dẫn đến càng bết bát kết quả.”

Đổng Hoài Viễn chấn động trong lòng, lửa giận lập tức tiêu tan hơn phân nửa, lúc này mới không lên tiếng, tiếp tục mặt âm trầm, nhìn chằm chằm phía dưới chiến trường.

Á Hằng lăng không đi ra đài chỉ huy, nhìn mênh mông phía dưới, khói thuốc súng nổi lên bốn phía, sau đó xoay người lại nói với Dương Thanh Huyền: “Hồng Máng bộ tộc chính là viễn cổ dị chủng bên trong vương giả, bản thân có chứa kinh sợ xa Cổ Tộc bầy uy thế, ngươi trước chọn một tên cường giả thử xem đi. Nếu là không được, liền lập tức trở về, không nên miễn cưỡng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta thử xem đi. Chỉ là... Còn lại bốn mươi hai tên đạo thân tồn ở, coi như ta có thể đánh bại một tên, số lượng này vậy...” Hắn thở dài nói: “Sự do người làm, ta thử trước một chút chém giết một tên thử xem.”

Đổng Hoài Viễn cười giận dữ nói: “Ha ha, chỉ bằng ngươi, còn muốn chém giết một tên đạo người...”

Nói còn chưa dứt lời, liền kẹt ở trong cổ họng, bởi vì hắn nhìn thấy Dương Thanh Huyền đã hóa thành độn quang, bay xuống Phù Không đảo, hướng về một chỗ chiến tuyến đi vội vã.

Đổng Hoài Viễn cười nhạo ngưng kết ở trên mặt, chậm rãi trở nên nghiêm nghị.

Mặc kệ Dương Thanh Huyền là khoác lác vẫn là giả bộ - bức, chí ít hắn thật sự trên chiến trường, như vậy thì nên cho dư tôn trọng, dù cho đi tới là khi bia đỡ đạn, cái kia cũng đáng làm người tôn kính bia đỡ đạn.

Đổng Hoài Viễn lại nhìn phía dưới sắc bình tĩnh Tử Dạ, nội tâm kinh ngạc khó có thể đánh giá, không nhịn được hỏi: “Dạ Hậu đại nhân, tiểu tử này thật có thể chống đỡ viễn cổ dị chủng?”

Tử Dạ lạnh lùng nói: “Câm miệng của ngươi lại nhìn kỹ chính là! Chuyện hôm nay, tạm thời không cữu, nếu là có lần sau, thì đừng trách bản tọa không khách khí!”

Đổng Hoài Viễn sắc mặt một hồi trắng bệch, lúc này mới nhớ tới Dạ Hậu uy nghiêm cùng thủ đoạn, không khỏi người đổ mồ hôi lạnh đến.

Hơn nữa hắn nhìn từ từ nhỏ đi, cuối cùng hóa thành một điểm đen Dương Thanh Huyền, nghĩ thầm: “Tiểu tử ngươi ngàn vạn lần ** phải sống trở về a, bằng không như là ngươi chết, ta sợ là trốn không thoát bị giận chó đánh mèo kết cục, không làm được được cho ngươi chôn theo.”

Đổng Hoài Viễn mặt tái nhợt trên gò má, lăn xuống dưới hai hàng mồ hôi nước.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1056: Thiếu Niên Kia

To lớn Vương Kình trên lưng, kéo một toà hoa lệ cung điện.

Ở trước điện bố trí yến hội, bày bày đặt đại lượng tửu thủy trân quả, hai người chủ khách ngồi xuống, uống rượu quan chiến.

Xá Hư nâng chén nói: “Lấy Giới Tượng đại nhân góc nhìn, này Hải Thiên Nhai kết giới bao lâu có thể phá?”

Tân tịch ngồi một tên toàn thân màu xanh nhạt nam tử khôi ngô, tướng mạo xấu xí, lớn tiếng nói rằng: “Này Hải Thiên Nhai chiếm cứ vị trí là Biển Đen một chỗ Chân Long Chi Nhãn, trực tiếp lấy ra Biển Đen lực lượng chống mở kết giới. Tuy rằng bộ tộc ta chiến sĩ liên tiếp đẩy mạnh, nhưng gặp phải chống lại cũng là cực kỳ ngoan cường, muốn triệt để phá hủy kết giới này, sợ là còn muốn lâu bền khổ chiến.”

Xá Hư mở miệng làm một chút rượu trong chén, mỉm cười nói: “Giới Tượng đại nhân quan sát cùng ta gần như nhất trí. Trừ phi là trước tiên phá vỡ này Chân Long Chi Nhãn. Nhưng phá mở Chân Long Chi Nhãn, một là đánh đổi quá lớn, hai là sẽ thay đổi toàn bộ Biển Đen linh khí hướng chảy, tạo thành khó có thể lường được hậu quả. Ai, như là trước đây có được đại nhân giúp đỡ, này Hải Thiên Nhai đã sớm bắt lại.”

Giới Tượng hờ hững nói rằng: “Tất cả tự có nhân duyên, chỉ có thể nói lúc trước thời cơ chưa tới thôi. Kỳ thực lấy Hải Vương sức mạnh, phá hủy toàn bộ Hải Thiên Nhai vậy là đủ rồi. Chúng ta biển sâu Cổ Tộc bất quá là thêm gấm thêm hoa thôi.”

Xá Hư ngượng ngùng mà cười, chỉ là nụ cười có chút chất phác, nhợt nhạt uống một hớp rượu, thở dài nói: “Sự kiện kia không có phát sinh trước đây, ta cũng cho là như vậy. Nhưng bây giờ ta, nội tâm hết sức thấp thỏm a.”

Giới Tượng đem chén rượu thả xuống, kinh ngạc nói: “Rốt cuộc là chuyện gì? Ta thấy Hải Vương mấy lần muốn nói lại thôi, lại bất tiện hỏi đến. Nhưng bây giờ nếu ta biển sâu Cổ Tộc tham dự vào, tựa hồ cũng có quyền biết.”

Xá Hư gật gật đầu, mặt lộ vẻ vẻ ưu lo, nói: “Cổ Diệu đại nhân thoát vây thời gian, so với dự tính chậm mấy tháng, thậm chí khả năng còn muốn càng lâu, ngươi cũng biết là vì sao?”

Giới Tượng mí mắt giật lên, nói: “Nhật Dụ? Có người nói người này là từ trên thân Cổ Diệu sinh ra ra, lấy đi Cổ Diệu không ít sức mạnh, đối với Cổ Diệu vô cùng quen thuộc. Có hắn ở không ngừng tăng cường phong ấn, rất lớn trì hoãn Cổ Diệu xuất thế.”

Xá Hư trên mặt lộ ra khinh thường dáng vẻ, khinh bỉ nói: “Hắn? Hắn là cái thá gì, tối đa chỉ là một cái phiền phức mà thôi, chỉ cần Cổ Diệu đại nhân vừa ra đời, trong thiên địa lại không hắn chỗ dung thân.”

Giới Tượng nói: “Cái kia Hải Vương lo lắng chính là Tử Dạ người phụ nữ kia?”

Xá Hư lắc đầu nói: “Cũng không phải, nữ nhân này thực lực ta đã sớm mò rõ rõ ràng ràng, tuy rằng đơn đả độc đấu ta không phải nàng đối thủ, nhưng Hải tộc thắng ở nhiều người. Dùng ngàn tỉ tính mạng điền vào đi, nàng chính là mạnh hơn cũng được treo. Huống hồ có Cổ Diệu đại nhân làm hậu thuẫn, hai người này ta căn bản là không để vào mắt.”

Giới Tượng trong lòng nghĩ thầm: “Ngươi đều không phải người ta đối thủ, còn không đem người gia để ở trong mắt? Chỉ ngươi này mãng phu, chẳng trách Biển Đen sẽ bị người phụ nữ kia nắm giữ nhiều năm như vậy.”

Hắn đương nhiên sẽ không đem suy nghĩ trong lòng nói ra, mà là tò mò nói: “Cái kia Hải Vương lo lắng rốt cuộc là cái gì? Chẳng lẽ là...”

Giới Tượng hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Chẳng lẽ là Nhân tộc đương đại Đế giả, tọa trấn Trung Ương Đại thế giới cái vị kia?!”

Xá Hư hơi thay đổi sắc mặt, tựa hồ đối với Nhân Hoàng cũng cực kỳ kiêng kỵ, nhưng vẫn như cũ lắc đầu nói: “Theo ta được biết, Nhật Dụ xác thực đi qua mờ ảo Tinh Cung, nhưng vẫn chưa có thể thỉnh cầu Nhân Hoàng. Nói cách khác tràng chiến dịch này, chẳng qua là ta Biển Đen bộ tộc cùng Vân Tụ Cung phân tranh, cũng không dính đến hai tộc lợi ích.”

Giới Tượng sắc mặt lúc này mới hơi hơi chuyển biến tốt, gật đầu nói: “Như nay Nhân tộc thế lớn, khống chế tinh vực phần lớn tài nguyên, như là gây nên hai tộc tranh đấu, không phải chúng ta Biển Đen có thể gánh nổi. Chiếu Hải Vương nói như vậy, tức không là Nhân Hoàng, như vậy chúng ta chỉ cần có Cổ Diệu lá bài này, Vân Tụ Cung cần phải không thể chống chọi mới là a. Rốt cuộc là chuyện gì khiến Hải Vương như vậy mặt ủ mày chau?”

Xá Hư đem chén rượu mạnh mẽ quăng ở trên bàn, trực tiếp vây quanh đi vào, cắm thẳng chén miệng, “Là một người thiếu niên, thiếu niên nhân tộc, một vị Nhân tộc nắm kích thiếu niên!”

“Nắm kích thiếu niên?” Giới Tượng nhíu lại đầu lông mày, lẳng lặng nghe, hắn biết tất nhiên còn có đoạn sau.

Xá Hư nhìn chằm chằm xa xa Hải Thiên Nhai chiến trường, trong đôi mắt bắn ra hàn mang, đáy mắt xẹt qua một chút sợ hãi, nói: “Ta hoàn toàn nhìn không thấu thiếu niên kia tu vi, vẻn vẹn một chiêu liền để ta hoàn toàn không có cách nào chống đối. Cổ Diệu chính là bị thiếu niên kia tăng cường phong ấn, mà tu vi của ta cảnh giới kéo dài đến hiện tại mới đột phá, cũng là bái thiếu niên kia ban tặng!”

Giới Tượng kinh hãi, sợ hãi nói: “Hải Vương trước nhưng là nửa bước giới vương, đạo thân tột cùng tồn tại, có thể một chiêu bại ngươi, đối phương chí ít cũng là giới vương. Hơn nữa có thể làm được Nhật Dụ đều không làm được sự tình, tăng mạnh Cổ Diệu phong ấn, như vậy thiếu niên này tu vi cần phải còn đang Nhật Dụ cùng Tử Dạ bên trên!”

Xá Hư gật gật đầu, than thở: “Đáng tiếc đến hiện tại, đối với thiếu niên kia tư liệu còn không biết gì cả. Cho đến trước đây không lâu, thứ hai đảo liên phụ cận, ta Mặc Tinh Sơn bị người thu lấy, ta một tia phân thân giáng lâm đi qua, lại gặp được tên kia nắm kích thiếu niên.”

Giới Tượng nghe được Xá Hư trong thanh âm sợ hãi, cau mày nói: “Hải Vương có ý tứ là, thiếu niên kia xuất hiện cũng không phải là ngẫu nhiên, hơn nữa còn ở Vân Tụ Cung nhất phái trong trận doanh?”

Xá Hư gật đầu nói: “Đúng, khẳng định ở!”

Giới Tượng nói: “Nếu là bọn họ có đáng sợ như vậy cường giả, thêm vào Nhật Dụ cùng Tử Dạ, tương đương với có ba tên Giới Vương cảnh tồn tại, vì sao không trực tiếp phản kích chúng ta. Giờ khắc này Nhật Dụ ở áp chế phong ấn, như là thiếu niên kia cùng Tử Dạ liên thủ, Hải Vương lúc trước sợ là không thể chịu được chứ?”

Xá Hư con ngươi thu nhỏ lại, nói: “Đây cũng chính là ta nghi hoặc chỗ không hiểu. Lấy thiếu niên kia lực lượng, nếu là thật muốn giúp đỡ Vân Tụ Cung, một mình đến đây là có thể lấy ta thủ cấp, cũng không cần phiền toái như vậy a.” Hắn khuôn mặt không giải.

Giới Tượng nói: “Vì lẽ đó Hải Vương cũng không cần quá lo lắng, như là thiếu niên kia tới thật, ta cũng hết sức nghĩ mở mang kiến thức một chút đây!”

Giới Tượng thân truy cập tuôn ra hung quang, nhưng nháy mắt lại thu hẹp trở lại, thật giống như chuyện gì đều không có phát sinh.

Nhưng bốn phía võ giả, từng cái từng cái mặt xám như tro tàn, giống như là từ trước quỷ môn quan đi rồi một chuyến. Mà có vài tên võ giả, nhưng là thất khiếu chảy máu, tại chỗ liền ngã xuống, trực tiếp bị sát khí giết chết!

Đúng lúc này, Giới Tượng đột nhiên cả người chấn động, đột nhiên đứng lên, trong đôi mắt nổ bắn ra tàn khốc, hướng về Hải Thiên Nhai phương hướng nhìn tới!

Chỉ thấy một tên biển sâu Cổ Tộc cường giả, có người thường bảy tám lần thân thể, ở trên không bên trong trực lăng lăng rớt xuống.

Vương Kình trên Hải tộc võ giả đều là trong lòng giật mình, lại một tên biển sâu Cổ Tộc cường giả bỏ mình!

“Đó là...!”

Giới Tượng đột nhiên kinh hô một tiếng, như là gặp ma!

Trước cũng có sáu tên cường giả ngã xuống, thực lực thậm chí còn ở người cường giả này bên trên, cũng không thấy hắn như vậy thất thố.

Giới Tượng khí thế trên người trực tiếp đem yến hội chấn vỡ nát tan, liền ngay cả tọa hạ Vương Kình bị đau, cũng không nhịn được gào kêu một tiếng, ở trên mặt biển chập trùng.

Xá Hư càng là trong lòng chấn động dữ dội, bởi vì hắn thấy được Giới Tượng thân thể đang khẽ run!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1057: Bại Lộ Mục Tiêu

“Giới Tượng đại nhân, làm sao vậy?!”

Hải Vương một bên hỏi, vừa hướng cái kia biển sâu Cổ Tộc cường giả ngã xuống phương hướng nhìn tới, chỉ thấy một đầu to lớn giống vậy Hồng Mao quái vật, ở gào gào kêu to, giữa hai tay mơ hồ có sấm sét hiện ra.

“Đây là...” Hải Vương cũng cả người chấn động, tựa hồ nhận ra quái vật kia, sợ hãi nói: “Hồng Máng!?”

Giới Tượng nghe được hai chữ này, thân thể lần thứ hai run lên, thất thanh nói: “Đúng là Hồng Máng bộ tộc! Hồng Máng không phải đã tuyệt tích sao?!” Trong âm thanh của hắn mang theo một tia kinh hãi.

Xá Hư bỗng nhiên bắt đầu lo lắng, hắn cũng biết Hồng Máng bộ tộc ở thời kỳ viễn cổ là biển sâu Cổ Tộc vương giả, đối với biển sâu Cổ Tộc có áp chế tính tác dụng.

Hắn biết ở Hải Thiên Nhai phụ cận, có Hồng Máng cường giả tồn tại, nhưng phái người tìm quá, lại không có đoạn sau. Có nằm mơ cũng chẳng ngờ cái kia Hồng Máng lại sẽ giúp Hải Thiên Nhai.

Một tia cảm giác xấu ở Xá Hư nội tâm lan tràn.

...

Hồng Máng đánh chết tên kia biển sâu Cổ Tộc sau, một hồi tự tin tăng nhiều.

Vây công Hải Thiên Nhai kết giới bốn mươi hai tên biển sâu Cổ Tộc, Dương Thanh Huyền cố ý tìm một tên thực lực hơi yếu, chỉ có thần biến sơ kỳ tồn tại đi đánh lén, ở biển sâu Cổ Tộc trên người, đen nhánh kia sắc nguyên lực, vừa chạm tới màu đỏ sấm sét, nháy mắt liền bị kích phá, sau đó lôi điện chi lực thế như chẻ tre đánh vào người cường giả kia trong cơ thể, đối với hắn tạo thành tổn thương to lớn.

Chờ cái kia biển sâu Cổ Tộc phản ứng lại thời điểm, Hồng Máng trực tiếp lấy hồng lôi hóa đao, cắt nát người cường giả kia trái tim.

Đổng Hoài Viễn một mực treo trên phù đảo quan sát, một hồi kinh điệu cằm, ngơ ngác nói không ra lời, “Này... Này...”

Tử Dạ thở phào nhẹ nhõm, lộ ra hội ý mỉm cười.

Á Hằng nhưng là bừng tỉnh bộ dạng, gật đầu nói: “Hồng Máng hồng lôi, quả nhiên là biển sâu dị chủng màu đen nguyên lực khắc tinh.”

Dương Thanh Huyền đánh giết một tên biển sâu cường giả sau, vẫn chưa tiêu hao quá lớn năng lượng, hắn trực tiếp biến về chân thân, hóa thành độn quang, hướng về một gã khác biển sâu cường giả lẻn đi.

Có thể đánh lén giết chết, tuyệt không chính diện ứng chiến. Huống hồ còn có bốn mươi mốt tên cường giả, có thể không giết sạch lại không nói, có thể chém một người là một người.

“Là hắn!”

Ở Hồng Máng biến về Dương Thanh Huyền chân thân thời điểm, Xá Hư so với Giới Tượng càng thất thố hét lên một tiếng, “Là hắn! Dĩ nhiên là hắn! Hắn quả nhiên đến rồi!”

Giới Tượng đang muốn hỏi “Hắn” là ai, trong đầu linh quang lóe lên, nhất thời hiểu được, sợ hãi nói: “Này... Chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Hắn rốt cuộc là nhân tộc hay là Hải tộc?!”

Tuy rằng Xá Hư nói thiếu niên kia cũng cực kỳ đáng sợ, nhưng Giới Tượng nội tâm nhưng hi vọng người nọ là thiếu niên kia, mà không phải Hồng Máng. Bởi vì nếu là thiếu niên lời, dù cho cảnh giới mạnh hơn, hắn cũng dám ở một trận chiến, mà đối phương như là Hồng Máng...

Giới Tượng trên trán lăn xuống dưới mồ hôi lạnh, phảng phất cảm nhận được cái kia từ viễn cổ tới nay, liền đắm chìm trong trong xương đẳng cấp uy thế.

Xá Hư cùng Giới Tượng đều là sắc mặt cực kỳ khó coi, con mắt không nháy một cái nhìn chằm chằm phía trước.

Cho đến lại một tên biển sâu Cổ Tộc cường giả, ở không phòng bị chút nào tình huống bị Dương Thanh Huyền đánh lén chí tử, lúc này mới làm hai người lạnh cả người mồ hôi.

Xá Hư hét lớn: “Giết hắn đi! Thứ mười lăm chiến khu tập trung tất cả sức mạnh, giết cái kia Hồng Máng! Giết thiếu niên kia!”

Hắn không biết nên gọi Dương Thanh Huyền Hồng Máng vẫn là thiếu niên, thẳng thắn hai cái đồng thời gọi.

Âm thanh gây nên cuồn cuộn ngất trời sóng biển, trực tiếp đẩy đưa đến đường ven biển trên.

Thứ mười lăm trên chiến tuyến Hải tộc đại quân tất cả đều tưởng giết hai cái người, bọn họ ánh mắt quét một vòng, vẫn chưa thấy cái gì thiếu niên, chỉ là có một đầu to lớn Hồng Mao quái vật, trong lòng biết này nhất định chính là Hồng Máng, hết thảy sức chiến đấu nhất thời hướng về Dương Thanh Huyền hội tụ tới.

Thứ mười lăm trên chiến tuyến Nhân tộc đại quân toàn bộ đều thở phào nhẹ nhõm, nhân cơ hội nghỉ ngơi.

Nhưng từ trên đài chỉ huy trực tiếp truyền xuống Đổng Hoài Viễn mệnh lệnh, yểm hộ cái kia Hồng Máng. Liền thứ mười lăm trên chiến tuyến Nhân tộc còn chưa thở dốc, lại xông lên trên, chỉ có điều biến phòng ngự là chủ động công kích.

Nguyên bản Dương Thanh Huyền đánh lén đứng thứ nhất biển sâu Cổ Tộc thời điểm, vẫn chưa gây nên động tĩnh gì. Cho đến trộm tập sát người thứ hai, lúc này mới gây nên phụ cận biển sâu Cổ Tộc khiếp sợ, thêm vào Xá Hư rít gào, lập tức liền náo loạn lên.

“Hồng, Hồng Máng Đế Tôn?!” Lúc này thì có biển sâu Cổ Tộc cường giả mắt choáng váng.

“Đây sẽ không là thật sao? Hồng Máng đế tộc không phải từ lâu phai mờ trong lịch sử sao?” Khủng hoảng tâm tình bắt đầu ở biển sâu trong cổ tộc lan tràn.

Trên đài chỉ huy, Đổng Hoài Viễn lấy ra một cái trận bàn, mặt trên có chính xác kim chỉ nam cùng mức độ. Cái kia kim chỉ nam không ngừng hướng về quay lại, ở một cái so sánh thấp vị trí ngừng lại.

Đổng Hoài Viễn mặt lộ vẻ vui mừng.

Cái kia kim chỉ nam biểu hiện là kết giới cường độ, ở biển sâu Cổ Tộc rối loạn sau, kết giới cường độ rõ ràng yếu đi, nói rõ bị áp lực trở nên yếu đi.

Hắn vẫn đều chú ý tới kết giới cường độ, nếu như đạt đến trăm phần trăm, kết giới liền sẽ phá nát. Vừa nãy trực tiếp từ 80% hạ thấp 50%, hàng bức gần một nửa.

Tử Dạ ánh mắt nhưng là phóng tầm mắt tới hướng về xa xa Vương Kình, đem Xá Hư cùng Giới Tượng mặt tái nhợt lỗ nhìn một cái không sót gì, không nhịn được “Khanh khách” nghênh gió mà

cười.

Tiếng cười không có bất kỳ che dấu nào, theo ngày gió bồng bềnh mở, truyền vào mỗi người chiến sĩ trong tai, cũng truyền vào bốn mặt Hải tộc trong tai. Xá Hư sắc mặt càng là âm trầm lợi hại.

Giới Tượng trầm giọng nói: “Hải Vương, nhất định phải của ngươi chiến sĩ ra tay, đem cái kia Hồng Máng đánh giết, bằng không phiền phức liền lớn. Hồng Máng bộ tộc đối với chúng ta có trời sinh Đế giả khắc chế!”

Xá Hư mặt âm trầm không nói lời nào, Dương Thanh Huyền mang đến cho hắn hoảng sợ thật sự là quá lớn, hắn còn hi vọng Giới Tượng có thể giúp hắn đánh giết Dương Thanh Huyền.

Hai người liếc nhau một cái, đều thấy được với nhau tâm tư, tất cả đều là sắc mặt cực kỳ khó coi.

Giới Tượng nói: “Tu vi của tiểu tử này nhìn thấy được bất quá là Thái Thiên Vị mà thôi, cũng không phải Hải Vương nói cái kia nắm kích thiếu niên.”

Xá Hư rên khẽ một tiếng, thầm nói: “Có phải là nắm kích thiếu niên, ta còn không có ngươi rõ ràng?” Nhưng Giới Tượng là hắn thật vất vả mời tới, đương nhiên sẽ không nói như vậy, mà là khách khí nói: “Người này hẳn là tu luyện nào đó loại ảo thuật, biến ảo thành Hồng Máng mà thôi, cũng không phải là thật sự Hồng Máng, đại nhân không cần sợ. Cũng có thể dễ dàng đánh giết.”

Hai người lẫn nhau từ chối, đều không muốn đi đối mặt Dương Thanh Huyền.

Chung quanh võ giả toàn bộ đều trố mắt nhìn nhau, sắc mặt hết sức cổ quái, hoàn toàn không hiểu một cái thông thường thiếu niên nhân tộc, tại sao lại khiến Biển Đen hai vị mạnh nhất tồn tại như vậy kiêng kỵ.

Dương Thanh Huyền gặp chính mình bại lộ, buồn bực không thôi, tuy rằng hồng lôi có thể dễ dàng phá vỡ biển sâu Cổ Tộc màu đen nguyên lực, nhưng có thể dễ dàng chém giết hai tên biển sâu Cổ Tộc cường giả, chủ yếu vẫn là dựa vào đánh lén.

Ở như vậy hỗn loạn dưới chiến trường, thêm vào chính mình thực lực thấp kém, này chút biển sâu Cổ Tộc căn bản không đưa hắn để ở trong mắt, dù cho gần người cũng chưa nhiều chú ý. Này mới đưa đến họa sát thân.

Giờ khắc này Dương Thanh Huyền hoàn toàn bại lộ ở trên chiến trường, hết thảy biển sâu Cổ Tộc cũng đều có đề phòng.

Dương Thanh Huyền thở dài một tiếng, biết cơ hội đánh lén không còn, lúc này lấy ra Nam Minh Ly Hỏa Kiếm, giết ra một con đường, hướng về đài chỉ huy thối lui.

Nhưng bốn bề Hải tộc được mệnh lệnh, điên cuồng tràn lên, phải đem hắn chém giết ở đây.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1058: Đạo Thân Ra Tay, Mầm Họa

Dương Thanh Huyền giơ kiếm chém một cái, liền ngưng ra hơn một nghìn đạo kiếm khí, đều mang theo ngọn lửa hừng hực, toàn bộ kiếm khí phạm vi bao phủ bên trong, giống như là một tấm kiếm khí ngưng tụ thành lưới lửa, tỏa ra chói mắt màu đỏ lưu quang.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Lượng lớn Hải tộc đứng mũi chịu sào, bị kiếm khí chém trúng, phát sinh tảng lớn kêu thảm thiết. Hàng trăm hàng ngàn Hải tộc trực tiếp bị chém thành hai đoạn, hoặc là trên người dấy lên xích diễm, vô cùng thê thảm.

Này chút Hải tộc đều là tương đối thấp cấp, sau khi nhận được mệnh lệnh liền vọt lên.

Mà cái kia chút thực lực mạnh mẽ Địa Tướng, Thiên Tướng, thậm chí Đạo Thân cường giả, trí tuệ cũng so với phổ thông Hải tộc cao hơn, nghe được Xá Hư mang theo kinh hoảng rít gào mệnh lệnh, mặc dù không dám cãi cõng, nhưng cũng đều nhiều hơn tưởng tượng, trốn ở một đám bia đỡ đạn phía sau quan sát.

Kết quả Dương Thanh Huyền một kiếm, chém ra ba ngàn nghiệp hỏa, trực tiếp cắt lấy gần nghìn tên các thức Hải tộc tính mạng. Tuy rằng chém giết phần nhiều là bia đỡ đạn, nhưng hiệu quả xác thực dị thường kinh người, đem chung quanh hai tộc võ giả tất cả đều chấn nhiếp.

Chính là Dương Thanh Huyền chính mình cũng ngẩn ra, nhưng lập tức hắn liền biết, này tử thương Hải tộc bên trong, mạnh nhất cũng chỉ là Địa Tướng sơ kỳ, còn dư lại tất cả đều là bia đỡ đạn.

Hắn trường kiếm vừa thu lại, liền hóa thành độn quang hướng về đài chỉ huy bay đi.

Phía sau ở sát na tĩnh mịch sau, lại khôi phục kinh thiên chém giết, hai tộc người lần thứ hai hỗn chiến với nhau.

Đột nhiên, một luồng hơi thở hết sức nguy hiểm từ trời rơi xuống, “Ầm ầm ầm” từ hắn đỉnh đầu trên áp chế lại.

“Đạo Thân!”

Dương Thanh Huyền giật mình trong lòng, lập tức đã nhận ra địch nhân cảnh giới, loại đáng sợ này uy thế cũng không phải Thiên Tướng cảnh có thể thi triển ra.

Ở cái kia uy áp phía trước, đứng thẳng một tên cả người vảy, toàn thân màu xanh nhạt Hải tộc, lồng ngực nhưng là một mảnh tinh dịch cá, trình một cái tâm chữ.

Cái kia mênh mông uy thế, chính là từ này tên Hải tộc dưới nắm tay đánh ra.

Dương Thanh Huyền thân thể hơi ngưng lại, nháy mắt liền ngừng lại, trực tiếp biến thành Thời Không Cự Linh, nhoáng lên dưới, liền ở tại chỗ biến mất, bằng Không Hoành dời ngàn trượng.

Rất nhiều trong mắt cường giả, chỉ nhìn thấy không gian đường cong phát sinh cực mạnh xoay chuyển, người cường giả kia một quyền trực tiếp liền rơi vào khoảng không!

“Ầm!”

Dương Thanh Huyền lúc trước chỗ đứng, trực tiếp nổ nát mở, không gian sóng năng lượng kịch liệt khuếch tán. Trong vòng mấy trăm trượng võ giả, tất cả đều bị cuốn vào, thân thể bị đè ép nát tan.

“Cái gì?! Cú pháp đại nhân ngượng ngùng nắm đấm thép lại rơi vào khoảng không!”

“Tiểu tử kia trực tiếp thay đổi không gian, lướt ngang đi ra ngoài, nhưng là... Ở ngượng ngùng nắm đấm thép bên dưới, làm sao có khả năng xoay chuyển không gian?!”

“Chỉ có hai trường hợp: Một là tiểu tử kia đối với không gian quy tắc lĩnh ngộ đạt tới kinh người trình độ, cách xa ở cú pháp đại nhân bên trên hai chính là tiểu tử kia sức mạnh ở cú pháp đại nhân bên trên, vì lẽ đó có thể dễ dàng phá mở ngượng ngùng nắm đấm thép không gian phong tỏa.”

“Nhưng bất kể là loại tình huống nào, đều nói rõ tiểu tử này thực lực, đủ để cùng cú pháp đại nhân một trận chiến a! Hắn không phải chỉ có Địa Tướng tu vi sao?!”

Trên chiến trường, thứ mười lăm, mười sáu, mười bảy chiến khu chiến đấu hầu như ngưng lại, đều khiếp sợ nhìn tình cảnh này.

“Đúng đấy, hắn không phải chỉ có Địa Tướng đại viên mãn tu vi sao?”

Vương Kình trên lưng, Xá Hư cũng đầy là kinh hãi, không hiểu tự nói.

Giới Tượng sắc mặt âm trầm đáng sợ, cắn răng nói: “Là Thời Không Cự Linh, hắn biến thân Thời Không Cự Linh! Trời ạ, chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Ta hiểu được, tiểu tử này không phải Hồng Máng, chỉ có điều có thể biến thân Hồng Máng mà thôi. Nhưng là loại này biến thân, tuyệt không chỉ là ngoại hình thay đổi, mà là trực tiếp có sau khi biến thân thần thông cùng thiên phú! Loại đáng sợ này thủ đoạn...”

Xá Hư cả người chấn động, tựa hồ nghĩ tới điều gì, hoảng sợ nói: “Trăm vạn năm trước, chấn nhiếp toàn bộ thời đại trung cổ cái vị kia Yêu tộc Đại Đế...”

Giới Tượng trên mặt trong nháy mắt trắng xám, trở nên không có chút hồng hào.

“Thời Không Cự Linh?” Tử Dạ đám người cũng đều là ngây ngẩn cả người.

Tử Dạ lộ ra hồ nghi dáng vẻ, “Bảo vệ Ân Võ Điện thời không cửa lớn vị kia?”

Á Hằng gật đầu nói: “Có lẽ vậy, Ân Võ Điện ở ngoài, cái kia Thời Không Cự Linh ngã xuống trước, cả người tinh huyết toàn bộ tan hết, tiểu tử này chiếm được một viên.”

Tử Dạ sững sờ nói: “Chiếm được tinh huyết liền có thể biến thân? Này... Thật bất khả tư nghị.”

Á Hằng khẽ mỉm cười, nói: “Lúc trước ta phát hiện chuyện này thời điểm, cũng là phi thường khiếp sợ đây. Ngươi là có hay không còn nhớ, ở trăm vạn năm trước, đem Tam Thập Tam Thiên cùng sáu đại Thủy vực khuấy lên trời đất xoay vần, sở hướng phi mỹ vị kia Yêu tộc Đại Đế, tựa hồ có một loại cực kỳ đáng sợ biến thân thần thông, gọi là bảy mươi hai biến, Dương Thanh Huyền vô cùng có khả năng học là cái này.”

Tử Dạ cả kinh nói: “Ngươi là nói hắn chiếm được Yêu Đế trống không truyền thừa?”

Á Hằng nói: “Đây chỉ là ta một loại suy đoán, độ khả thi rất lớn.”

Chính là bởi vì ở Ân Võ Điện bên trong, Á Hằng gặp được

Dương Thanh Huyền biến thân thần thông, này rồi sau đó tìm tới Hồng Máng Ngô Lương, để hắn dành cho một giọt tinh huyết chuyện.

Đổng Hoài Viễn ở một bên, nghe được trong lòng chấn động dữ dội, hắn tự nhiên biết Yêu Đế truyền thừa ý vị như thế nào.

Không chỉ là quan hệ đến một vị cường giả tuyệt thế sinh ra, hơn nữa vô cùng có khả năng lay động toàn bộ Yêu tộc. Dương Thanh Huyền có lẽ sẽ bị Yêu tộc không chết không thôi truy sát.

Dù sao vị kia Yêu tộc Đại Đế, không gần như chỉ ở Yêu tộc trong lịch sử là gần như không tồn tại mạnh mẽ, thậm chí là Thương Khung tinh vực, từ cổ chí kim hết thảy trong cường giả, đều có thể có tên tuổi.

Tuy nói Yêu tộc đã ẩn lui một ngẫu, nhưng thân là thời đại trung cổ tám đại cường tộc một trong, thực lực xưa nay đều là không thể nghi ngờ. Một khi toàn bộ xuống núi, đối với toàn bộ tinh vực đều là rất lớn chấn động.

Tử Dạ cùng Á Hằng tự nhiên cũng nghĩ đến điểm ấy, sắc mặt của hai người đều bình tĩnh lại, suy tư về trong đó quan hệ lợi hại.

Dương Thanh Huyền tránh thoát một đòn sau, nhìn cái kia quyền uy tạo thành ảnh hưởng, trực tiếp đem trong vòng trăm trượng không gian cùng sự vật toàn bộ nát tan, không khỏi sắc mặt trắng bệch.

Nếu không có hắn biến thân Thời Không Cự Linh, đối với không gian khống chế đạt tới trình độ đáng sợ, vừa nãy một kích kia hạ, mặc dù không chết, cũng phải lột da.

Dương Thanh Huyền không dám lưu lại, lần thứ hai sử dụng tới không gian thần thông, hướng về tổng chỉ huy đài bỏ chạy.

“Muốn đi? Đem mệnh lưu lại đi!”

Cú pháp một quyền thất bại, đã là vô cùng phẫn nộ, hắn là Bất Hủ cảnh cường giả, lại một quyền bên dưới bị Địa Tướng cảnh chạy trốn, hơn nữa còn là ngay ở trước mặt vô số người mặt, nhất định chính là vô cùng nhục nhã.

“Ha ha, muốn người khác lưu mệnh, vẫn là lưu lại chính ngươi đi.”

Một đạo lạnh nhạt âm thanh vang lên, cú pháp phía trước hào quang lóe lên, như liệt nhật lâm không. Bên trong biến ảo ra một bóng người, trực tiếp liền một cước đá ra.

Cú pháp dưới tức giận, tương tự một cước đạp tới.

“Ầm!” Hai người trong nháy mắt chạm vào nhau hạ, liền từng người đánh bay.

Cú pháp trực tiếp lui mấy trăm trượng xa, mà người kia chỉ là lui mười mấy trượng, lập tức phân cao thấp!

“Là Mạc Đình đại nhân!”

Trong nhân tộc truyền đến một mảnh mừng như điên kêu gọi.

“Ngươi là ai?!” Cú pháp giận dữ gầm hét lên.

“Ha ha, ngươi điếc sao? Xung quanh nhiều người như vậy gọi ta Mạc Đình, ngươi đều không nghe thấy?” Mạc Đình cười nhạt, trên người hào quang lưu chuyển, giống như trên bầu trời mặt trời.

Cú pháp một trái tim chìm xuống, trước mắt này tên Nhân tộc nam tử, tu vi dĩ nhiên ở trên hắn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1059: Ám Dạ Chi Đồng, Màu Đỏ Sấm Sét

Dương Thanh Huyền đã nhận ra Mạc Đình ra tay, thở phào nhẹ nhõm, lấy Mạc Đình thực lực, chỉ cần không gặp Giới Vương cảnh tồn tại, ở trên chiến trường có thể tới lui tự nhiên.

Hắn vừa thở ra một hơi, liền cả người như rơi vào hầm băng, một luồng hết sức cảm giác bất an trong lòng đầu dâng lên. Toàn bộ không gian trên, tựa hồ bị ngưng kết ở, hết thảy không gian đường cong đều trong nháy mắt đông kết.

Dương Thanh Huyền tứ chi trở nên hết sức mất cảm giác, hắn chật vật quay đầu, chỉ thấy đứng cách đó không xa một tên Hải tộc, cá đuôi nhân thân, khóe miệng vung lên một tia trào phúng, hai tay kết ấn.

Toàn bộ không gian đều đặt mình trong ở đáng sợ nhiệt độ hạ, hầu như liền ngay cả quy tắc đều phải đông kết liễu.

“Hừ, lại cướp ở ta đằng trước ra tay rồi, ngươi chính là sửa không được yêu nổi tiếng tật xấu a, Giao băng.”

Phía trên Dương Thanh Huyền khoảng trăm trượng, không gian loáng một cái, đi ra một tên Hải tộc nam tử, tựa hồ không bị nhiệt độ ảnh hưởng, đạp bước mà xuống.

“Hừ, còn nói ta đây, ngươi không phải trước đây mai phục lên, muốn ra huênh hoang sao?” Giao băng khinh thường nhổ một tiếng.

“Muốn nói ra huênh hoang, hẳn là cú pháp trước hết chứ? Bất quá hắn đá vào tấm sắt, lúc này mới tiện nghi chúng ta.” Giao băng phía sau, cũng bỗng dưng xuất hiện một tên Hải tộc, trong mắt tràn đầy châm chọc.

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, nội tâm cay đắng, liên tiếp từ bốn phương tám hướng đi ra hơn mười tên Hải tộc, tất cả đều là cái kia chút viễn cổ dị chủng, đều là Đạo Thân trở lên tồn tại. Từng cái đều có đánh năng lực giết được hắn, hiện tại trực tiếp đưa hắn bao vây.

Giới Tượng đứng trên Vương Kình, hét lớn: “Một đám ngu xuẩn vật! Đợi làm cái gì? Mau giết hắn!”

Dương Thanh Huyền nhấc lên chân nguyên, trực tiếp biến thân Hồng Máng, hét lớn một tiếng, giữa hai lông mày kéo ra một chiếc mắt nằm dọc, điên cuồng hồng lôi từ trong mắt kích. Bắn ra, lưu biến toàn thân.

Cái kia sấm sét như nước, hội tụ ở trong hai tay của hắn, thế năng không ngừng xếp cao.

“Rống!”

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, hai tay ở trước người kết ra một cái lôi ấn, hồng lôi phóng lên trời, đem này một mảnh Băng Phong thế giới hướng về mở!

Hết thảy vụn băng nháy mắt bị đánh nát bấy.

Dương Thanh Huyền trên người ràng buộc một hồi biến mất, hắn đột nhiên hóa thành lôi quang, liền hướng trên bỏ chạy.

Bốn phía biển sâu Cổ Tộc đang muốn động thủ, bị hắn đột nhiên biến thân sợ hết hồn, hơn nữa Hồng Máng bản thân Đế giả khí tức, đối với tâm thần của bọn họ sản sinh kinh sợ, càng ngốc trệ một hồi.

Nhưng theo Dương Thanh Huyền phi độn, này chút Đạo Thân cường giả mỗi một người đều phản ứng lại.

“Hừ, như là để cho ngươi chạy trốn, chúng ta biển sâu Cổ Tộc còn mặt mũi nào mặt sống ở trên đời?” Một tên Hải tộc cười lạnh một tiếng, thân thể loáng một cái, liền đuổi kịp Dương Thanh Huyền, giữa trời một chưởng quay phim lại.

Cái kia chưởng thế như biển rộng lăn lộn, tuy rằng không ngừng bị hồng lôi phá mở, nhưng dù sao cũng là Đạo Thân tồn tại, nguyên lực cuồn cuộn không dứt, vẫn cứ đem hồng lôi ép xuống.

“Ầm!”

Dương Thanh Huyền cả người run lên, trên người Hồng Mao căn căn dựng thẳng lên, bị một chưởng kia mạnh mẽ đè xuống, lại lui trở về mọi người trong vòng vây.

Dương Thanh Huyền cười khổ một tiếng, khóe miệng tràn ra một tia máu tươi, nghĩ thầm: “Lần này sợ là phải đóng thay ở nơi này.”

Tử Dạ một mực trên không nhìn chằm chằm, cho đến tên kia Hải tộc cường giả xuất chưởng, đem Dương Thanh Huyền đè xuống sau, sắc mặt như che chở băng sương, lạnh giọng nói: “Ra tay!”

Đổng Hoài Viễn kinh hãi nói: “Dạ Hậu đại nhân, không thể!”

Như là Tử Dạ xuất thủ, tất nhiên sẽ dẫn tới Hải Vương ra tay, vậy thì diễn hóa thành có bài tẩy ra hết cuối cùng chiến đấu.

Nhưng Tử Dạ nơi nào sẽ nghe hắn, đã bay hạ xuống.

Đổng Hoài Viễn ngốc trệ một hồi, vội vàng bôn ba, hí lên lực kiệt hét lớn: “Xuất chiến! Tất cả mọi người xuất chiến! Sống hay chết, nhất cử ở chỗ này!”

Vương Kình trên lưng, Xá Hư trong đôi mắt tuôn ra tinh mang, lạnh giọng nói: “Cái kia tiện nữ nhân rốt cục ra tay rồi! Tất cả mọi người theo ta tiến lên!”

Xá Hư cùng Giới Tượng hai người, càng là nhoáng lên dưới, vạn trượng khoảng cách nháy mắt tới gần, trực tiếp xuất hiện ở Tử Dạ trước mặt, song song ra tay công tới.

Tử Dạ sắc mặt phát lạnh, phẫn nộ quát: “Cút đi!”

Trên người dựng lên hắc viêm, ở lòng bàn tay phân hoá thành một con rồng một con phượng, đồng thời đánh về phía hai người.

“Ầm ầm!”

Ba người chạm nhau một chưởng, Xá Hư cùng Giới Tượng đồng thời bị đánh bay. Đặc biệt là Giới Tượng, thống khổ quát to một tiếng, liều vận mệnh khí chống lại, mới đưa trong lòng bàn tay hắc hỏa ép diệt.

Tử Dạ đầu cũng không về, liền hướng Dương Thanh Huyền bay đi.

Xá Hư hai con ngươi một hồi hóa thành đỏ đậm, hét lớn: “Cùng tiện nhân kia liều mạng!”

Thân thể của hắn một hồi hóa thành trăm trượng, như người khổng lồ giống như đứng vững ở trong thiên địa, toàn bộ biển rộng đều đang gầm thét, cái kia chút bậc thấp Hải tộc, càng là toàn bộ nằm rạp hạ xuống, run run rẩy rẩy.

Giới Tượng cũng hét lớn một tiếng, hóa thành một cái cao trăm trượng cự vật, trên người che kín từng cái từng cái lỗ tròn, Trường Tị như một cái đáng sợ nguyên khí, ở trên không bên trong cuốn một cái, liền hướng Tử Dạ đánh tới.

Xá Hư ngửa mặt lên trời gào to, một quyền từ cửu thiên hạ xuống, gầm hét lên: “Mau giết tiểu tử kia!”

Chẳng biết vì sao, Giới Vương cảnh Tử Dạ, cho hắn kiêng kỵ đều kém xa Dương Thanh Huyền sâu. Hay là trong đầu cái kia nắm kích thiếu niên ấn tượng, quá sâu tận xương tủy, mỗi khi nhớ tới, đều là nội tâm một trận sợ hãi.

Tử Dạ rốt cục đổi sắc mặt, ở hai đại cao thủ hợp kích hạ, nàng hai tay nhanh chóng kết ấn, phía sau đột nhiên xuất hiện một đóa to lớn đóa hoa màu đen, toàn bộ bầu trời đều tối sầm, như là một vòng xoáy khổng lồ, vô tình nuốt chửng tất cả.

Xá Hư cùng Giới Tượng đồng thời chấn động mạnh, hai người đều là nội tâm dâng lên một trận cảm giác vô lực, khó tin nhìn cái đóa kia đóa hoa màu đen trên, như là bất cứ lúc nào muốn bị gió thổi đi giống như thiếu nữ.

Á Hằng bình tĩnh quan sát tất cả những thứ này, trong mắt không có bất kỳ gợn sóng, cho đến to lớn kia trong đóa hoa trung tâm, như con mắt giống như trợn mở một đường con mắt, lúc này mới để Á Hằng trong mắt nổi lên gợn sóng.

Tử Dạ trên người sức mạnh đến từ Ám Dạ Chi Đồng, là ngay cả năm đó Vi Lạp cũng không cách nào nắm trong tay sức mạnh, nhưng giờ khắc này vì cứu Dương Thanh Huyền, nhất định phải nháy mắt đẩy lùi hai người trước mắt, Tử Dạ cũng không kịp nhớ này rất nhiều.

Dương Thanh Huyền cũng rất là chấn động, tựa hồ cái kia con mắt ở nơi nào đã từng thấy.

Trên chiến trường tất cả âm thanh toàn bộ trừ khử, chỉ còn dư lại cái đóa kia lớn hoa lặng lặng chập chờn, con kia con mắt thật to, từ trợn mở một đường, chậm rãi mở ra, đến mở ra một ngón tay khe hở, như là vừa tỉnh ngủ giống như vậy, có chút lơ là mông lung.

Nhưng tất cả mọi người đều là lòng sinh sợ hãi, phảng phất cái kia con mắt mở ra nháy mắt, liền sẽ đem toàn bộ thiên địa nuốt vào đi. Liền ngay cả Xá Hư cùng Giới Tượng cường giả như vậy, ở cái kia con mắt bên dưới đều lạnh rung phát run.

“Hả?”

Á Hằng đột nhiên kinh ngạc ngẩng đầu, xa xa một đạo hồng quang bắn nhanh mà đến, nhanh như thiểm điện, nháy mắt liền xông vào thế giới màu đen bên trong.

Tử Dạ con ngươi co rụt lại, hai tay quyết ấn biến đổi, cái kia sắp mở ra con mắt, trực tiếp dừng lại, chậm rãi lại nhắm lại.

Mọi người chỉ cảm thấy cả người nhẹ đi, cái kia loại áp chế cảm giác một hồi tiêu tan hoàn toàn không có.

Nhưng hào quang màu đỏ kia bắn vào đi vào, tại chỗ đem một tên hướng về Dương Thanh Huyền xuất thủ biển sâu Cổ Tộc đánh nát bấy, sau đó cái kia hồng mang nổ tung, hóa thành một luồng đáng sợ bão táp, lấy Dương Thanh Huyền làm trung tâm biển sâu Cổ Tộc tất cả đều bị cuốn vào trong đó.

Hồng mang một hồi khuếch tán mở, thôn thiên phệ địa!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1060: Trả Nhân Tình, Áp Lực

Dương Thanh Huyền kinh hãi nhìn trước mắt cảnh tượng, cái kia chút đạo thân tồn tại biển sâu Cổ Tộc, ở này hồng quang hạ nháy mắt đã bị vắt nát tan, hầu như không có bất kỳ chống lại.

Hắn kinh ngạc tự nói: “Hồng lôi...”

Hào quang màu đỏ kia, càng là từng tia một lôi đình, phảng phất từ cửu thiên rơi xuống.

Sau đó một đạo thanh âm lạnh như băng từ trong hư không truyền đến, “Một đám rác rưởi, thấy Hồng Máng Đế Tôn, lại còn dám ra tay? Thời gian trôi đi quá lâu, các ngươi này chút cặn bã đã quên mất tộc ta đáng sợ chứ?”

Dương Thanh Huyền mừng lớn nói: “Ngô Lương đại nhân.”

Cái kia hồng lôi xuất hiện thời điểm, hắn liền lờ mờ đoán được, giờ khắc này nghe thanh âm, quả nhiên chính là Ngô Lương.

Đồng thời thời khắc này hồng lôi vòng xoáy, bao phủ toàn bộ thiên địa, liền ngay cả Vân Tụ Cung trên kết giới, cũng run run rẩy rẩy, rất nhiều không chống đỡ nổi dấu hiệu.

Này sấm sét không khác biệt công kích, hai tộc người đều bị mạt sát lên tới hàng ngàn, hàng vạn. Còn dư lại liều mạng hướng về xa xa chạy trốn, sợ bị hút vào.

Giới Tượng từ lâu biến trở về chân thân, ở thanh âm kia hạ hoảng sợ run rẩy.

Xá Hư sắc mặt cũng cực kỳ khó coi, chỉ thấy hồng lôi bên trong, chậm rãi hiện ra lượng lớn hồng mỏm đá, như là không ngừng phá không mà đến, ở trước mắt từ từ triển khai.

Dương Thanh Huyền kinh sợ đến mức há to mồm.

Cái kia chút hồng mỏm đá trình hiện tốc độ cực nhanh, rất nhanh liền thể hiện ra một toà nguy nga hùng vĩ thành lớn, tất cả đều từ to lớn hồng mỏm đá tạo thành, kéo dài ngàn dặm, trôi nổi ở toàn bộ biển trời bên trên, cùng xa xa mờ ảo Vân Tụ Cung xa tướng chiếu rọi.

Dương Thanh Huyền khó có thể tin, thanh âm khàn khàn nói: “Màu đỏ thẫm... Thành lớn...”

Theo thành lớn xuất hiện, hết thảy hồng lôi bão táp tản đi, biển trời trong đó tham chiến song phương nhân số, càng thiếu mất một nửa không ngừng!

Thành lớn bên dưới, Ngô Lương thân ảnh nổi lên, bất quá cũng không phải là Hồng Máng chân thân, mà là ông lão kia hình tượng.

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, chỉ cảm thấy Ngô Lương trên người xảy ra biến hóa cực lớn, nhưng lại không nói ra được. Hắn vô cùng thông minh, nhất thời liền biết, mừng lớn nói: “Ngô Lương đại nhân, ngươi đột phá?”

Ngô Lương cười hì hì, cái kia lúc xuất hiện đầy người sát khí lập tức tản đi, gật đầu nói: “Vừa nãy cái kia một đạo hồng lôi, chính là tầng thứ chín diệt thế hồng lôi.”

Dương Thanh Huyền vội vàng ôm quyền nói: “Chúc mừng đại nhân, chẳng trách uy năng đáng sợ như thế.”

Xá Hư gặp hai người trò chuyện, một bộ bạn vong niên bộ dạng, một trái tim không ngừng chìm xuống dưới.

Giới Tượng đã sớm kinh ngạc sững sờ, hắn mang ra ngoài dưới tay, ngoại trừ cú pháp cách khá xa, chỉ là ở hồng lôi hạ bị oanh trọng thương ở ngoài, còn dư lại tất cả đều biến thành tro bụi.

Ngô Lương nói: “Bởi vì của ngươi mấy câu nói, để ta ngộ hiểu, sẽ thành chính quả. Vừa nãy cái kia một đạo chín tầng diệt thế lôi đình, xem như là đưa cho ngươi báo lại.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đại nhân có lòng.”

Ngô Lương hừ nói: “Ta người này không muốn thiếu người nhân tình. Trước cho một giọt tinh huyết, là còn Á Hằng ân tình. Vừa nãy cái kia một đạo hồng lôi, là trả nhân tình của ngươi. Từ đây ta và các ngươi không ai nợ ai.”

Hắn nói xong, còn cố ý ngẩng đầu lên, nhìn chăm chú một chút treo trên phù đảo Á Hằng.

Á Hằng khẽ mỉm cười, gật đầu nói: “Tự nhiên.”

Dương Thanh Huyền cũng vội vàng nói: “Đây là tự nhiên.”

Ngô Lương ánh mắt lúc này mới rơi trên người Giới Tượng, lạnh lùng nói: “Ân tình trả hết, món nợ cũng nên quên đi. Giới Tượng, ngươi thật là to gan, gặp được Hồng Máng chân thân lại còn dám ra tay!”

Giới Tượng đầy đầu mồ hôi lạnh, ở Ngô Lương thiên nhiên uy thế hạ, thân thể khôi ngô cũng nhịn không được run rẩy, trực tiếp lăng không quỳ xuống, run giọng nói: “Vương thượng thứ tội, ta cho rằng Hồng Máng bộ tộc từ lâu phá hư đi, nhất thời bị ma quỷ ám ảnh, chịu này Xá Hư đầu độc, kính xin vương thượng thứ tội!”

Xá Hư vừa giận vừa sợ, mạnh mẽ trừng mắt Giới Tượng. Nhưng Giới Tượng bò lổm ngổm thân thể, căn bản cũng không dám nhấc đầu.

“Hừ, chậm rãi lại tính sổ với ngươi!”

Ngô Lương vung tay lên, một đạo hồng mang liền kích. Bắn ra, thẳng vào Giới Tượng trong cơ thể.

Giới Tượng kêu thảm một tiếng, trên người không ngừng bắn ra lôi quang, ở trên không bên trong lăn lộn, thống khổ dị thường. Cái kia hồng mang lại lóe lên, Giới Tượng liền tại chỗ biến mất, bị tóm vào Xích Sắc Cự Thành.

Xá Hư tại chỗ há hốc mồm, Giới Tượng nhưng là dòm ngó thật đỉnh cao, nửa bước giới vương tồn tại, thêm vào viễn cổ cự lực thiên phú, đủ để chống chọi phổ thông giới vương, lại một chiêu không có phế đem hắn bắt đi.

Ngô Lương gặp được Xá Hư vẻ mặt, lạnh lùng nói: “Làm sao, ngươi không phục?”

Xá Hư nuốt xuống hạ, không biết trả lời như thế nào.

Ngô Lương cười lạnh một tiếng, vung tay lên, cái kia thành lớn “Ầm ầm ầm” vang vọng sau, liền biến mất ở trên trời. Chính hắn cũng đứng chắp tay, hướng về chỗ hư không đi đến.

Vài bước bên dưới, bóng người trở nên cực kì nhạt.

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Đại nhân, ngươi đi cái nào?”

Ngô Lương thanh âm truyền đến, nói: “Ly khai vực sâu quá lâu, cũng là nên trở lại nhìn. Cũng không biết bây giờ vực sâu, bị này chút bột phấn làm thành dạng gì.”

Dương Thanh Huyền biết lưu không được hắn, nhìn theo Ngô Lương biến mất ở biển trời trong đó.

Xưa nay đến đi, không quá nửa khắc thời gian, cái kia hồng lôi bão táp chấn động, Xích Sắc Cự Thành chấn động, cùng với Giới

Tượng bị thu phục chấn động, đều làm cho tất cả mọi người chưa hoàn hồn lại, hàng nhái như trong mộng.

Bỗng nhiên một tiếng kinh thiên rít gào vang vọng, “Lùi!”

Xá Hư hét lớn một tiếng, xoay người liền đem không gian xoay chuyển, một bước liền về tới Vương Kình trên lưng.

Bốn bề kình đám bắt đầu khuếch tán, rời xa Hải Thiên Nhai.

Chiến trường Hải tộc võ giả đều là kinh hãi bên dưới, vội vàng hướng về biển rộng chạy.

Nhân tộc võ giả đuổi theo chém một trận, giết mấy trăm tên thấp cấp Hải tộc, cứ nhìn bọn họ tràn vào biển rộng, hướng về bốn phía tản đi.

Đổng Hoài Viễn đi tới Tử Dạ phía sau, thấp giọng hỏi: “Dạ Hậu đại nhân, cứ như vậy buông tha Xá Hư sao?”

Biển sâu Cổ Tộc toàn quân bị diệt, giờ khắc này là đánh giết Xá Hư thời cơ tốt nhất.

Hơn nữa tất cả mọi người nhìn ra rồi, Xá Hư căn bản liền không phải là đối thủ của Tử Dạ. Vừa nãy như không phải Ngô Lương mạnh mẽ xông vào đi vào, sợ là Xá Hư cùng Giới Tượng cũng đã lĩnh hộp cơm.

Nhưng Tử Dạ sắc mặt cũng không tốt, chỉ là từ tốn nói: “Để hắn đi đi.” Sau đó ánh mắt nhìn phía Dương Thanh Huyền, lúc này mới nhu hòa một ít, mỉm cười nói: “Khổ cực ngươi.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ngươi không sao chứ?”

Tuy rằng Tử Dạ sắc mặt bình tĩnh, nhưng Dương Thanh Huyền nhưng trực giác cảm thấy một tia không đúng, đặc biệt là như vậy bắt giết Xá Hư cơ hội tốt nàng đều bỏ qua, tựa hồ có chút ẩn tình.

Lúc này ánh sáng lóe lên, Á Hằng hư thân thể liền xuất hiện ở hai người bên cạnh người, đối với Tử Dạ nói: “Ngươi đi về nghỉ ngơi đi. Mạnh mẽ thôi thúc Ám Dạ Chi Đồng, cái kia sức mạnh không phải ngươi có thể gánh.”

Tử Dạ gật gật đầu, xoay người nói: “Hoài Viễn trưởng lão, ở đây liền từ ngươi khắc phục hậu quả.”

Nói, liền lóe lên, hóa thành một vệt đen, tại chỗ biến mất.

Đổng Hoài Viễn giờ mới hiểu được, Tử Dạ vừa nãy triển khai đáng sợ kia chiêu thức, tuy rằng còn chưa ra tay, cũng đã bị thương, chẳng trách sẽ bỏ qua tuyệt cao chém giết Xá Hư cơ hội.

Dương Thanh Huyền nhìn Tử Dạ tại chỗ biến mất, chân mày nhíu sâu hơn.

Á Hằng đột nhiên nở nụ cười, nói: “Có phải là rất có áp lực?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không hiểu ra sao, ta có áp lực gì?”

Á Hằng nói: “Nếu như không phải là vì cứu ngươi, Tử Dạ chắc là sẽ không vận dụng Ám Dạ Chi Đồng, vật kia liền ngay cả Vi Lạp đều không nắm được. Coi như là giới vương, không cẩn thận cũng sẽ bị nuốt chửng đi vào, triệt để rơi vào hắc ám.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1061: Lo Lắng, Khí Vận

Dương Thanh Huyền ngây tại chỗ.

Đổng Hoài Viễn đám người nhìn ánh mắt của hắn, ý tứ sâu xa. Chỉ có điều đã không có khi trước châm chọc và khinh thường, dù sao Dương Thanh Huyền dùng thực lực chứng minh rồi giá trị của chính mình.

Mạc Đình khẽ cười nói: “Trước tiên về Vân Tụ Cung nói sau đi. Hải tộc trong ngắn hạn không biết trở lại xâm chiếm, có thể có một cái so sánh thư thích nghỉ ngơi quá trình.”

Xá Hư chạy trốn, biển sâu Cổ Tộc toàn quân bị diệt, đối với Hải tộc mà nói, là cực kỳ trọng đại thương tích. Muốn khôi phục như cũ là rất khó.

Lần tấn công kế tiếp, sợ là...

Hết thảy cao tầng lập tức nghĩ tới vấn đề này, không khỏi trong lòng cảm giác nặng nề, lần sau Hải tộc tới nữa, sợ sẽ là Cổ Diệu xuất thế thời gian, trận chiến cuối cùng thời điểm!

Này chiến tuy rằng thắng lợi, nhưng trước mắt nhìn tới, khắp nơi tiêu điều, đại lượng đồng bạn chết trận.

Đặc biệt là Ngô Lương cái kia một hồi, trực tiếp quét sạch hơn phân nửa võ giả, đem hai tộc chiến sĩ toàn bộ trọng thương.

Nhưng tài nghệ không bằng người, thì có biện pháp gì đây, ai dám đi tìm Ngô Lương báo thù?

Thêm vào đối với tương lai trận chiến cuối cùng lo lắng, mỗi người đều tâm tình rất nặng.

Trở lại Vân Tụ Cung sau, Dương Thanh Huyền liền trực tiếp tiến nhập đỉnh mây Long Địa tu luyện.

Cái gọi là “Long Địa”, chỉ là biển mây một phần, nhìn bề ngoài đi không khác nhau gì cả, nhưng là từ toàn bộ Biển Đen linh khí thai nghén mà thành.

Hải Thiên Nhai ép trên Chân Long Chi Nhãn, chính là dẫm nát Biển Đen linh khí tiết điểm trên, ở vô số năm trời quang mây tạnh hạ, lúc này mới ở núi to biển mây trên, tạo thành một mảnh “Long Địa”.

Này Long Địa bên trong, linh khí nồng nặc trực tiếp hóa thành chất lỏng, giống một mảnh hồ nước, hoặc như là bầu trời tấm gương, tinh khiết không nhiễm một hạt bụi.

Long Địa là chỉ có Tử Dạ mới có thể đi vào địa phương, bất kỳ người nào khác dám to gan tự tiện vào, đều là một con đường chết.

Mà Dương Thanh Huyền nắm giữ quyền hạn tối cao, mặc dù là tiến nhập Long Địa, cũng không ai dám ngăn cản.

Dương Thanh Huyền đứng ở đó bầu trời giống như hồ nước trước mặt, đột nhiên nghĩ lên ở Hắc Diễm Giác thời điểm, gặp được Tử Dạ tắm tình cảnh đó.

Hắn cổ quái nói: “Hóa ra là từ nơi này phản chiếu đi qua.”

Hắn đi vào trong hồ, lập tức cảm nhận được kinh người linh khí xâm nhập da thịt, theo kinh mạch chảy khắp toàn thân. Loại này linh khí nồng độ chi thuần, lại vẫn ở linh trên suối vàng!

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu được, Tử Dạ có thể áp chế

Biển Đen nhiều năm như vậy, tu vi cường tuyệt một phương, cùng mảnh này Long Địa là kiên quyết không phân ra.

Một người thiên phú cao đến đâu, không có tư nguyên lời, cũng là công dã tràng.

Mỗi bên đại thế gia tông môn, có thể kéo dài vạn năm bất diệt, trọng yếu nhất vẫn là tài nguyên.

Dù cho một đời nhị đại môn sinh trong hàng đệ tử, không ra khỏi thiên tài tuyệt thế, cũng có thể dựa vào tư nguyên chồng chất tiếp tục kéo dài, không đến nỗi rơi xuống quá thảm. Cho đến thiên tài xuất hiện, liền có thể lần thứ hai rực rỡ hào quang.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn đi vào trong hồ, để cái kia linh dịch chi nước ngâm không có đỉnh đầu của chính mình, trong kinh mạch nháy mắt thì đạt đến linh khí no cùng, ở Võ Kinh con đường hạ chậm rãi vận chuyển, gột rửa toàn thân.

Võ Kinh vận chuyển con đường trên, thất tinh vị trí từng cái lóe lên, như là bảy tòa bảo khố, không ngừng hút vào linh khí, phảng phất không có tận đầu.

Mà ở thất tinh vị trí lóe sáng thời điểm, Dương Thanh Huyền phía sau hiện ra Long Ảnh, như ẩn như hiện, hoảng hoảng hốt hốt, cũng hư cũng thật.

Cổ Hạt, Khổng Linh, Tử Diều Hâu, đều rõ ràng cảm nhận được Võ Kinh lực lượng.

Ở Vân Tụ Cung nơi nào đó, phồn hoa như gấm, bốn mùa như mùa xuân.

Một toà bên trong vườn, Tử Diều Hâu đang ngồi xếp bằng tu luyện, ai ca kiếm trôi nổi ở trước người của nàng, không ngừng tỏa ra màu đen sức mạnh, đưa nàng toàn thân đều bao phủ lại.

“Thanh Huyền!” Tử Diều Hâu đột nhiên kinh sợ, cảm ứng được khế ước lực lượng, cả người chấn động, lập tức từ vậy tu luyện bên trong đi ra.

Nhưng rất nhanh liền rối loạn tâm thần, bị ai ca trên thân kiếm kiếm lực phản phệ, kinh hãi bên dưới, vội vàng biến hóa quyết ấn, bài trừ tạp niệm, lúc này mới đem màu đen kia lực lượng ổn định.

“Thanh Huyền, ngươi chính là cuốn vào Vân Tụ Cung cùng Cổ Diệu phân tranh sao?” Tử Diều Hâu hai mắt nhắm lại, xung quanh lông mày chăm chú nhíu lại.

…

Ở mênh mông biển mây một mặt, mặt trời hào quang chiếu rọi, một tên toàn thân bao bọc hắc bào nam tử, ở trong mây đi dạo. Mỗi một cước đạp, đều có ánh sáng chín màu lan ra.

Đột nhiên, nam tử ngừng lại, đứng sững ở tại chỗ, bên trong hắc bào xẹt qua một vệt tinh mang, nhìn chằm chằm phía trước.

Đâm đầu vào, là một tên giáp vàng ngân đao nam tử, khóe miệng mỉm cười. Cái kia một thân nguyên khí, ở dưới mặt trời ánh sáng xán lạn, từ từ rực rỡ.

Giáp vàng ngân đao nam tử đi mấy bước, ngay ở áo bào đen nam tử trước người ngừng lại, hai người lẳng lặng giằng co.

Áo bào đen nam tử thấp trầm giọng, nói: “Ta chẳng cần biết ngươi là ai, tránh ra!”

Giáp vàng ngân đao nam tử đột nhiên nở nụ cười, thanh âm thản nhiên ở trên mây đãng mở, “Người nổi tiếng a, đã bao nhiêu năm, ngươi chính là như thế xoa. Nếu ta xuất hiện ở trước mặt ngươi, ngươi tự nhận là còn giấu ở sao? Nguyên bản biết được ngươi không chết, ta còn cao hơn hưng thịnh một trận đây, cho rằng sẽ có chuyện lý thú. Bây giờ nhìn lại, thật làm ta thất vọng đây.”

Áo bào đen nam tử trong đôi mắt nổ bắn ra hàn quang cùng sát khí, thân thể run một cái, nhưng rất nhanh lại đem sát khí hơi thu lại, hai con mắt hào quang thu ở áo choàng bên trong, chậm rãi nói rằng: “Huyền Thiên Cơ, ta cùng trước ngươi ân oán liền để nó đi qua, mối thù này ta cũng không muốn báo. Từ đây ngươi là ngươi, ta là ta, mỗi bên không liên hệ, mong rằng ngươi không muốn lại xuất hiện ở trước mặt ta!”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ngươi đây là ở cúi đầu trước ta sao?”

Người nổi tiếng im lặng một hồi, nói: “Coi như thế đi. Dù sao thực lực của ngươi đặt tại cái kia, ta còn là tự biết mình. Thế nhưng! Nếu như ngươi thật không thức thời, ta mặc dù không địch lại ngươi, cũng sẽ không để cho ngươi dễ chịu! Ta hi vọng ngươi có thể tin tưởng, ta có thực lực như vậy!”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ta không tin ngươi có thực lực như vậy, nhưng phía sau ngươi người kia, có lẽ có thể có.”

Người nổi tiếng hai con ngươi đột nhiên co, quát lên: “Ngươi đã đã đoán được đằng sau ta người phương nào, liền thức thời điểm tránh ra!”

Huyền Thiên Cơ chầm chậm nói: “Ta không chỉ có đoán được ngươi người sau lưng là ai, cũng đoán được ngươi mục đích của chuyến này. Bất quá tựa hồ mục đích của ngươi đã hoàn thành đi, làm sao còn lưu lại ở Hải Thiên Nhai? Ta đoán một chút nữa, chà chà, có phải là vì Dương Thanh Huyền.”

Người nổi tiếng hai vai run lên, hiển nhiên tâm tình của nội tâm ba động lợi hại, trầm giọng nói: “Ngươi sẽ không can thiệp ta đi?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Này có thể khó nói. Bởi vì ta đối với Dương Thanh Huyền cũng rất có hứng thú nha. Đúng là ngươi, kỳ quái, các ngươi cùng vì Thanh Long Thánh Chủ, làm sao ngươi một bộ thù sâu như biển dáng vẻ. Dáng dấp kia, giống như là muốn đi giết người nha.”

Người nổi tiếng tầng tầng hừ một tiếng, nói: “Mỗi một đời Thánh Chủ chỉ có thể có một người! Hắn chính là tranh đoạt ta khí vận người, tự nhiên không thể để hắn lưu trên đời này! Năm đó ta ở tiểu Hoa Quả Sơn bày xuống thủ đoạn, chính là vì đạt được bảo vật bên trong, kết quả bị hắn nhặt lấy được tiện nghi. Nguyên bản cái kia bảy mươi hai biến phải là của ta!”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Cõi đời này nào có cái gì nguyên bản việc? Nguyên bản ngươi nên là chết, không cũng còn sống không? Sống sót liền phải biết quý trọng, không muốn lại đi làm cái kia tìm chết việc.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1062: Biết Khó Mà Lui, Sơn Vũ Dục Lai

Người nổi tiếng cả giận nói: “Ngươi là ý nói ta đang tìm cái chết?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Gần đủ rồi.”

Người nổi tiếng bỗng nhiên đề tài nhất chuyển, nhìn chằm chằm Huyền Thiên Cơ nói: “Ngươi cái kia Tứ Thánh Linh Đồ chế tạo xong?”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ngươi làm sao quan tâm tới cái này đến rồi? Tuy rằng luyện chế ra, nhưng bốn thánh lực quá yếu, uy năng còn không bằng nửa cái Thánh khí, có chút kê lặc. Bất quá, nếu là không đoạn có người nổi tiếng ngươi như bây giờ thánh lực rót đi vào, cuối cùng vẫn là có thể luyện chế thành nhân vật đáng sợ, thậm chí vượt qua Thánh khí.”

Người nổi tiếng tựa hồ bị xúc động chỗ đau, thấp giọng gầm hét lên: “Đáng chết! Ngươi quá phận!”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ta nói là sự thực, một chút cũng không quá đáng. Nếu là ta không có đoán sai, phía sau ngươi người nghĩ sự tình, chắc cũng là cái này đi.”

“Huyền Thiên Cơ! Ngươi muốn chết a!”

Người nổi tiếng phẫn nộ không ngớt, áo bào đen ở tức giận hạ như mây giống như phun trào, một đạo ánh quyền liền lấp loé ra, như lưu tinh xẹt qua Vân Hải.

Ánh quyền trên đồng thời kèm theo rồng rít gào!

“Diệt Đạo Long Quyền!”

Người nổi tiếng đột nhiên ra tay, đồng thời bảy đạo hào quang kích. Bắn ra, hóa thành bảy bóng người rơi xuống, đem Huyền Thiên Cơ vây nhốt, đồng loạt ra tay.

Huyền Thiên Cơ cười nhạt, cũng không gắng đón đỡ cái kia ánh quyền, mà là Ứng Thân trở ra. Ở tám người liên thủ, thành thạo điêu luyện.

“Đây cũng là ngươi mới tìm đến bảy tên Tinh Túc sao? Ngoại trừ Giải Ngữ huynh ở ngoài, còn dư lại đều rất xa lạ, hơn nữa vàng thau lẫn lộn a.”

Hoa Giải Ngữ cũng ở trong bảy người, mặt không hề cảm xúc, một chưởng hướng về Huyền Thiên Cơ vỗ tới, Phá Lạn Vương ở sau lưng tái hiện ra, đem thiên địa quy tắc toàn bộ phân giải.

“Chớ còn coi khinh hơn người!” Một cô gái áo đỏ nghiêm ngặt quát một tiếng, mười ngón bên trong phát sinh tiếng gào chát chúa, đâm thẳng mà lên.

Mặt khác năm người cũng mỗi bên ra tuyệt học, vây công tới.

Huyền Thiên Cơ bay người lên, một cước đem hai người đá mở, sau đó ở trên không bên trong quay một vòng, liền nghe “Tranh” một tiếng, ngân đao ra khỏi vỏ, chém ra một vòng ánh đao, ép tới.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Ánh đao quang như liệt nhật lấp loé, trực tiếp đem bảy tên Tinh Túc toàn bộ đánh bay. Cuối cùng thân đao dán sát người nổi tiếng Long Quyền tiến lên!

“Ầm!”

To lớn long uy nổ tung, hai người đều là đứng tại chỗ.

Chỉ có điều người nổi tiếng sắc mặt cực kỳ khó coi, nghiến răng nghiến lợi, mà Huyền Thiên Cơ vẫn như cũ nhẹ như mây gió, cười nói: “Vô vị!”

Ngân đao chấn động, phát sinh “Ong ong” tiếng rung, người nổi tiếng chỉ cảm thấy quyền cốt đau nhức, toàn bộ thân hình đều như bị xé vậy.

Hoảng hốt hạ, không đợi hắn lùi về sau, trên đao liền truyền đến rộng lớn cự lực, một hồi đưa hắn đánh bay.

Sau đó ngân đao nhất chuyển, chói mắt hào quang lóe lên, Huyền Thiên Cơ liền tại chỗ biến mất.

Người nổi tiếng lui xa mấy chục trượng, mới giữ vững thân thể, nhưng đao khí nhưng là trực tiếp ép vào bên trong cơ thể, làm vỡ nát kinh mạch của hắn cùng phủ tạng, một ngụm máu liền phun ra ngoài, sắc mặt nháy mắt trở nên trắng bệch.

Nhìn chằm chằm Huyền Thiên Cơ biến mất địa phương, mặt âm trầm.

“Thánh Chủ!”

Vài tên Tinh Túc vội vàng vây quanh, cũng không dám hé răng.

Tên kia cô gái áo đỏ nói: “Người kia đi rồi?”

Người nổi tiếng cắn răng nói: “Sớm muộn có một ngày, ta muốn đưa hắn chém thành muôn mảnh!”

Cô gái nói: “Thánh Chủ hiện tại bị thương, đối phó Dương Thanh Huyền sự tình không bằng theo sau?”

Người nổi tiếng trầm tư một chút, gật đầu nói: “Cũng tốt, đi trước.”

Ánh mắt của hắn rơi trên người Hoa Giải Ngữ, lạnh lùng nói: “Giải Ngữ, ta biết ngươi cùng Dương Thanh Huyền có giao tình, nhưng đừng quên, ta mới là của ngươi Thánh Chủ.”

Hoa Giải Ngữ im lặng không lên tiếng, trên mặt không có bất kỳ vẻ mặt.

Người nổi tiếng khẽ hừ một tiếng, phất tay liền đem bảy tên Tinh Túc thu vào Tinh Giới, hóa thành độn quang đi.

Không bao lâu, một đạo lôi quang tự xa xa bay nhanh mà đến, rơi trên Vân Hải, chính là Dương Thanh Huyền.

Hắn hồ nghi hướng về bốn phía nhìn tới, dùng Hỏa Nhãn Kim Tình cẩn thận quan sát đến mỗi một chi tiết nhỏ.

“Hoa Giải Ngữ, đến cùng xảy ra chuyện gì?”

Dương Thanh Huyền mặt âm trầm, đã nhìn thấu bốn phía có dấu vết đánh nhau, Vân Hải trên lưu chuyển quy tắc, như này dài vạn dặm không trên cương phong, thổi làm người tâm tư ngổn ngang.

Bản ở Long Địa tu luyện hắn, đột nhiên cảm ứng được Hoa Giải Ngữ tồn tại, liền nháy mắt liền chạy như bay tới, không nghĩ tới vẫn là chậm một bước.

❤[truyen cua tui @@ Net]

Cổ Hạt nói: “Tiểu tử này từ đến đem tới cho ta cảm giác liền vô căn cứ, lần sau tìm tới hắn, nhất định phải mạnh mẽ đánh hắn một trận, cho hắn chút dạy dỗ!”

Dương Thanh Huyền cảm ứng được Cổ Hạt khí tức có chút hỗn loạn, hiển nhiên cũng là quan tâm đến cực điểm. Ngược lại Khổng Linh liền bình tĩnh như nước, không có có bất kỳ gợn sóng tâm tình gì.

Dương Thanh Huyền nói: “Hiện nay có thể khẳng định là, Hoa Giải Ngữ tạm thời còn không có nguy hiểm. Loại này thần xuất quỷ một sự tình, không giống như là một mình hắn làm được, cần phải có đồng bọn. Kỳ quái, hắn chính là đời trước Thanh Long Tinh Túc, cùng thời đại người đều chết gần hết rồi, sẽ có cái gì đồng bọn đây? Chỉ là Ấn Võ Điện bên trong thất tán ba tháng, tìm được đồng bọn? Không hiện thực a.”

Cổ Hạt nói: “Ta đoán nhất định là thực lực của hắn thấp kém, bị người đã khống chế.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ta cũng nghĩ như vậy. Nhưng kỳ quái là, vì sao hắn cảm ứng như có như không, mặc dù bị khống chế, cũng có thể có thể cảm ứng được mới đúng vậy.”

Cổ Hạt hừ lạnh nói: “Trời mới biết đây.”

Dương Thanh Huyền thở dài một tiếng, cũng không biết như thế nào cho phải, không thể làm gì khác hơn là về Long Địa tiếp tục tu luyện.

Lần thứ hai vận chuyển Võ Kinh thời điểm, quả nhiên đã không cảm giác được Hoa Giải Ngữ tồn tại. Hoặc có lẽ là cái kia loại cảm ứng vô cùng yếu ớt, căn bản không cách nào bắt giữ.

Đỡ lấy thời kỳ, toàn bộ Hải Thiên Nhai đều hết sức yên tĩnh.

Ngược lại, trong hắc hải vực cái khác hòn đảo nhưng là phiền phức không ngừng, lần lượt bị đến lượng lớn Hải tộc công kích.

Nhưng xuất động tất cả đều là bậc thấp Hải tộc. Tựa hồ là Hải tộc một loại chiến lược, lợi dụng về số lượng ưu thế, không ngừng tiến hành quấy rầy. Cũng không cầu thủ thắng, mục đích chỉ là để cho ngươi không cách nào nghỉ ngơi.

Trận chiến này hơi lấy được vô cùng hiệu quả tốt, ngoại trừ Hải Thiên Nhai bên ngoài hòn đảo, đều lâm vào vĩnh viễn khổ chiến. Tuy rằng thương vong cũng không lớn, nhưng là ở không ngừng tiêu hao ngươi.

Mà giờ khắc này, ở Biển Đen nơi nào đó không gian.

Một mảnh lóa mắt hào quang bên trong, một tên nam tử áo bào đỏ ngồi xếp bằng, một tay bấm quyết ở trước người, như là nhập định.

Ở trước người hắn, là ánh sáng vô tận, đâm làm người không mở mắt nổi.

“Ngu xuẩn kẻ phản bội, ta rốt cục đợi đến cái ngày này!”

Hào quang bên trong đột nhiên vang lên một đạo vĩ ngạn âm thanh, như đại đạo âm, chấn nhiếp nhân tâm.

Nam tử mặc áo hồng cả người run lên, đầy mặt sợ hãi, chỉ thấy cái kia hào quang bên trong duỗi ra một con to lớn tay đến, chụp vào hắn.

Nam tử mặc áo hồng nhún người nhảy một cái, liền lui thật nhanh ngàn trượng xa, hoảng sợ nói: “Làm sao có khả năng? Này phong ấn lực rõ ràng vẫn còn, một chút cũng không có suy yếu a!”

Bàn tay to kia thất bại sau, ở trên không bên trong lóe lên, liền hóa thành ngàn tỉ hào quang, như một tấm to lớn lưới, đột nhiên xuất hiện ở nam tử mặc áo hồng bầu trời, đem hoàn toàn bọc lại.

“Hừ, ấu trĩ, ngươi cho rằng cái trình độ này phong ấn có thể áp chế ta sao? Mấy tháng trước ta liền có thể lấy phá phong ra, như không phải nên người chết kia, ta căn bản không cần chờ lâu mấy cái tháng! Cho tới ngươi mấy tháng qua công phu, hoàn toàn là không công a, lâu la.”

Hào quang bên trong hiện ra một tên khôi ngô nam tử, trong tròng mắt lập loè hồng mang, cùng này vô tận Sơ Dương hòa làm một thể.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1063: Cổ Diệu Xuất Thế

Nam tử vừa xuất hiện, liền cho nam tử mặc áo hồng áp lực cực lớn.

Nam tử mặc áo hồng cả người cự chiến, liền ngay cả một trận chiến tâm cũng bị mất, run giọng nói: “Đại nhân, đừng có giết ta, để ta trở thành ngài trung thật nhất nô bộc đi! Ta vốn là ngài thân thể một phần a, ta không muốn bị hủy diệt!”

Nam tử cười lạnh nói: “Ngươi trở về đến ta bản thể liền có thể, tại sao hủy diệt?”

Nói, liền duỗi ra bàn tay lớn, hướng về nam tử mặc áo hồng chộp tới.

“Không!”

“Ta không muốn chết, ta với ngươi liều mạng!”

Nam tử mặc áo hồng hét lớn một tiếng, hai tay kết ấn, trên đỉnh đầu lập tức xuất hiện một vòng mặt trời, toàn thân ánh sáng đều hóa nhập chưởng bên trong, đập tới.

“Ầm!”

Cái kia bàn tay khổng lồ bị quyết ấn ngăn chặn, nam tử mặc áo hồng kinh hỉ hạ, vội vàng xoay người hóa thành độn quang đi.

“Nhật Dụ, nếu Cổ Diệu đại nhân đi ra, há còn ngươi nữa sống sót cơ hội?”

Một đạo khổng lồ Pháp Tướng xuất hiện ở bên trong không gian này, chính là Hải Vương Xá Hư, trong tay cầm một cái lục lạc vàng, liền ném xuống.

Lục lạc vàng trên vô số phù văn bay lên, Xá Hư hét lớn một tiếng, sức mạnh to lớn đập xuống, cái kia lục lạc vàng càng là nháy mắt biến lớn mấy lần, đem nam tử mặc áo hồng đường đi toàn bộ ngăn trở.

Nhật Dụ hoảng hốt, giận dữ hét: “Xá Hư, cho bản tọa cút đi!”

Một quyền như trời, đánh vào lục lạc vàng trên, phát sinh to lớn “Loảng xoảng” vang, toàn bộ không gian đều bị chấn động đến mức sóng gợn nổi lên bốn phía, vô cùng không ổn định.

Lục lạc vàng “Vèo” một tiếng, liền biến trở về to bằng bàn tay, linh khí mất hết.

Xá Hư cũng ở nguyên khí phản chấn hạ, phun ra một ngụm máu đến, một mặt vừa giận vừa sợ.

Ngay tại giây phút này, Cổ Diệu đã đến Nhật Dụ phía sau, đầy mặt châm chọc duỗi hai tay ra, một hồi đem Nhật Dụ từ phía sau ôm lấy, nhu thân nói: “Từ trên người ta rơi xuống thịt a, ngoan Bảo Bảo, trở về đến bản tọa trong cơ thể đến đây đi.”

“Không!”

Nhật Dụ hoảng sợ kêu to, chỉ cảm thấy cả người sức mạnh đang kịch liệt trôi qua, không ngừng bị sau lưng Cổ Diệu rút đi.

Nhưng bất luận hắn giãy giụa như thế nào đều không làm nên chuyện gì.

Xá Hư thu hồi lục lạc vàng, đầy mặt hưng phấn nhìn tình cảnh này, ôm quyền nói: “Chúc mừng Cổ Diệu đại nhân xuất thế!”

…

Khoảng thời gian này tới nay, Dương Thanh Huyền vẫn luôn đắm chìm trong Long Địa bên trong tu luyện, thậm chí không có mạo một hồi ngâm nước, hoàn toàn tiến vào trạng thái nhập định, tùy ý thân thể thu nạp cái kia mênh mông linh lực.

Không biết qua bao lâu, trong cơ thể chân nguyên tích lũy đến rồi trình độ cực kỳ đáng sợ, một lần lại một lần cọ rửa thân thể.

“Làm sao sẽ nhanh như thế? Đây là muốn xung kích Đế Thiên Vị sao?”

Dương Thanh Huyền nhắm hai mắt, trong đầu xẹt qua khiếp sợ.

Tuy rằng Long Địa linh khí hoảng sợ nồng nặc, nhưng hắn vừa đột phá đến Thái Thiên Vị đại viên mãn không lâu, khoảng cách đỉnh cao hẳn còn có khoảng cách rất xa mới đúng.

Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng hơi động, thầm nói: “Ta hiểu được, là Cổ Diệu lực. Này Long Địa linh dịch là Biển Đen linh mạch thai nghén ra, bên trong ẩn chứa cực mạnh Cổ Diệu lực. Ta ở Biển Đen ngây ngô quá lâu, đối với Cổ Diệu lực đã tập mãi thành quen, trên thực tế nguồn sức mạnh này một mực ảnh hưởng tu vi tăng trưởng. Biển Đen được khen là dễ dàng nhất đột phá Thiên Vị địa phương, cũng chính vì như thế. Chỉ là ngây ngô quá lâu, bị chính mình bỏ quên.”

Dương Thanh Huyền nghĩ định sau, liền từ từ cảm nhận được trong linh dịch ẩn chứa Cổ Diệu lực. Cùng cái kia liệt nhật giống như vậy, không ngừng tư dưỡng kinh mạch cùng thân thể, ấm áp hết sức thoải mái. Cùng linh dịch lạnh lẽo, hình thành hoàn toàn bất đồng trải nghiệm.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền chủ tu thuộc tính “Hỏa”, Cổ

Diệu lực đối với hắn có ích so với kia linh dịch còn phải tới đại.

Theo một chút điểm nóng rực sức mạnh bị hấp vào bên trong cơ thể, trong đan điền sung mãn chân nguyên càng thêm phồng lên, kinh mạch toàn thân cũng bắt đầu sưng phù bành trướng.

Dương Thanh Huyền hít sâu một cái, biết đúng là muốn xung kích Đế Thiên Vị.

Hắn không dám bất cẩn, vội vàng tĩnh tâm an thần, đem toàn bộ tinh thần đều tập trung ở công pháp trên, quan sát bên trong bản thân chân nguyên cùng trạng thái, một lần lại một lần vận chuyển Võ Kinh, để cái kia sung mãn sức mạnh tiếp tục chồng chất.

Không bao lâu, Dương Thanh Huyền thân thể liền bắt đầu nóng rực, dường như linh dịch nhiệt độ thoáng cái đề thăng lên, nguyên tố "Hỏa" ở trong người tán loạn, để thân thể lờ mờ nóng lên.

Mà nhưng vào lúc này, Thái Thiên Vị bình cảnh như một bức tường giống như, bị Dương Thanh Huyền trong cơ thể mênh mông sức mạnh trực tiếp xung kích mở.

"Ầm!"

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy cả người đau xót, hết thảy xương cốt đều tan vỡ rồi tựa như, hoàn toàn mất đi đối với thân thể tri giác, cả người suýt chút nữa co quắp xuống.

Nhưng cũng may cái kia loại mất khống chế trạng thái chỉ là nháy mắt, toàn thân cảm giác trở về. Sức mạnh như là từ từng cái trong lỗ chân lông tuôn ra, trở lại khô khốc trong kinh mạch, lại tụ hợp vào đan điền, dòng nước nhỏ róc rách cuối cùng thành biển.

Ngoại trừ đau nhức cùng mệt ở ngoài, Dương Thanh Huyền cảm thấy chính là nóng, vô tận nóng rực, như là đặt ở trên lửa quay nướng.

“Xảy ra chuyện gì? Coi như là trong cơ thể ta nguyên tố” Hỏa “quá mức dồi dào, cũng không trở thành như vậy nóng chứ?”

Dương Thanh Huyền vẫn như cũ ngâm ở linh dịch bên trong, cho đến giờ khắc này, mới chậm rãi mở mắt ra, nhìn bốn phía, không khỏi giật nảy cả mình.

Nguyên bản mát mẻ như nước, dịch thấu trong suốt linh dịch, chẳng biết lúc nào đã biến thành màu đỏ nhạt, như là làm tan hỏa màu sắc.

“Đây là ta tạo thành sao?”

Dương Thanh Huyền nghi ngờ không thôi, sử dụng tới Hỏa Nhãn Kim Tình, lúc này mới phát hiện toàn bộ Long Địa đều là như vậy, cũng không phải hắn đột phá tạo thành.

Hơn nữa này chút hỏa màu sắc giống nhau, tinh tế cảm ứng đi qua, chính là Cổ Diệu lực.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một lát, giờ mới hiểu được đột phá của mình, càng là linh dịch này biến dị tạo thành.

“Chẳng trách trong nhập định liền vẫn cảm thấy nhiệt độ đang tăng lên, ta còn tưởng rằng là vấn đề của chính mình.”

Dương Thanh Huyền tiếp tục vắng lặng ở trong linh dịch, thu nạp linh khí cùng Cổ Diệu lực, sau nửa canh giờ, lúc này mới đem Đế Thiên Vị sơ kỳ cảnh giới vững chắc xuống.

“Này Long Địa linh dịch là Biển Đen linh mạch thai nghén mà thành, Cổ Diệu sức mạnh thẩm thấu đến nơi này, sợ là có biến cố lớn, cách trận chiến cuối cùng không xa. Chỉ là... Có thể thắng sao?”

Dương Thanh Huyền bên trong lòng thấp thỏm, chậm rãi trợn mở con mắt, bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, liền bay người lên, hướng về vĩnh dạ đại điện phương hướng đi.

Đúng lúc này, cái kia trong linh dịch bỗng nhiên duỗi ra một con to lớn tay đến, tỏa ra đâm nhói mắt người ánh sáng, chụp vào Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, cái tay này hoàn toàn do Cổ Diệu lực ngưng tụ thành, hắn không dám bất cẩn, trên tay phải hư quang lóe lên, giữa hai tay liền hiện ra tay khôi, sau đó nắm lấy chiến kích, trực tiếp chém tới.

Chính là thiên trảm thất thức thức thứ nhất Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!

“Ầm ầm!”

Chiến kích hư quang chém ở bàn tay lớn trên, trực tiếp đem chém thành hai khúc, vỡ vụn thành vô số hào quang, tản vào không trung.

“Ha ha ha, Ân Vũ Vương, giữa chúng ta món nợ nên quên đi!”

Cái kia hào quang tản đi thời gian, truyền đến Cổ Diệu cuồng vọng tiếng gầm gừ.

Sau đó toàn bộ Vân Hải trên trở nên tĩnh lặng.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia linh dịch hồ nhìn, kim quang điểm điểm hạ, hồ nước đã kinh biến đến mức làm sáng tỏ, hỏa diễm màu sắc giống nhau toàn bộ cũng bị mất.

Hắn biết mới vừa bàn tay lớn, cũng không phải là Cổ Diệu chân thân, mà là thông qua Chấn Long mắt xâm nhập tiến vào một ít sức mạnh. Nếu là bản thân, hắn hiện tại đã nằm chết.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1064: Hồn Vũ, Ngục Đấu

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về bốn phía quét tới, xác định không có gặp nguy hiểm, lúc này mới đem chiến kích thu vào tay phải.

Giờ khắc này trên mặt hồ vàng chói lọi, chính là Cổ Diệu lực sau khi vỡ vụn mạ vàng, hiện ra ở hồ mặt bầu trời, nhìn ra có chút chói mắt.

Dương Thanh Huyền chớp mắt mấy cái, đột nhiên cảm giác thấy hơi khác thường, này chút mạ vàng ở trong đầu không ngừng hiện ra, thể hiện ra khác cảnh tượng đến.

...

Nắm kích thiếu niên đẩy lùi Xá Hư sau, khẽ cười một tiếng, liền hướng về cái kia thế giới màu vàng óng bên trong đi đến.

Dương Thanh Huyền tâm thần cự chiến, cái kia thế giới màu vàng bên trong cực mạnh nhiệt độ cùng năng lượng như nước thủy triều nước vọt tới. Hắn càng chân thiết cảm nhận được.

Nhìn thấy trước mắt, cũng không phải là hình tượng đơn giản như vậy, thật giống như chính mình bám thân ở này nắm kích thiếu niên trên người, cùng hắn cùng trải qua tất cả những thứ này, đáng sợ kia Sơ Dương sức mạnh, trong tay chiến kích chân thực cảm giác, không không biểu hiện hắn chính là nắm kích thiếu niên.

Chỉ bất quá hắn chỉ có ý thức cùng ngũ giác giác quan thứ sáu, nhưng không cách nào khống chế thân thể này, tùy ý hắn hướng đi Sơ Dương nơi sâu xa.

“Ân Võ Vương!”

Phía trước truyền đến từng chữ tiếng gầm gừ, mang theo vô cùng phẫn nộ cùng run rẩy, toàn bộ quang thế giới ở này ba chữ hạ, trở nên hoảng hốt di động.

Nắm kích thiếu niên ngừng lại, một đôi mắt nhìn chăm chú phía trước, cười nói: “Chúng ta lại gặp mặt, bạn cũ.”

Cái thanh âm kia im lặng một hồi, theo bốn phía không gian rung động bằng phẳng, mới lạnh giọng nói: “Không nghĩ tới ngươi còn để lại một tia thần thức.”

Dương Thanh Huyền nghĩ thầm: “Quả nhiên là Ân Võ Vương thần thức.”

Tuy rằng hắn không muốn thừa nhận mình là Ân Võ Vương chuyển thế, dù sao hắn chính là hắn, Ân Võ Vương là Ân Võ Vương, hai người đều là cá thể độc lập, nhưng nội tâm không thể không càng ngày càng tiếp thu hiện thực này.

Ân Võ Vương cười nói: “Lúc trước coi là tốt thời gian, lưu lại này đạo thần thức, còn có thể lại phong ấn ngươi một lần. Như vậy lại có thể áp chế ngươi trăm vạn năm.”

“Nằm mơ! Bằng ngươi một đạo thần thức cũng muốn phong ấn ta? Tuyệt đối không thể!”

Hào quang bên trong truyền đến to lớn tiếng gầm gừ, sau đó một bó kim quang bắn ra, hầu như đem toàn bộ quang hải phá mở.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy ngũ giác giác quan thứ sáu đều nghẹt thở ở, “Đây cũng là cao cấp Giới Vương cảnh sức mạnh sao? Tử Dạ nói Cổ Diệu sức mạnh ước chừng ở bảy Tinh Giới

Vương cảnh, chỉ là uy thế, liền muốn để ta hít thở không thông.”

Ân Võ Vương chiến kích vung lên, đem cái kia kim quang ngăn trở.

Một đạo thân ảnh khôi ngô tái hiện ra, hóa thành ba đầu sáu tay bộ dạng, sáu tay đủ bấm quyết hạ, lại là một đạo vĩ ngạn chùm sáng, như là thật từ trời rơi xuống, bao phủ bát phương!

Ân Võ Vương hai tay nắm kích, xoay tròn hạ, một mảnh hư quang không ngừng thả ra ngoài, “Xì xì” tiếng xé gió vang lớn, xé rách bốn phía ánh vàng.

“Lại chỉ là một tia thần thức, tức chết ta rồi! Coi như đem ngươi nghiền nát tan, cũng khó tiêu tan ta mối hận trong lòng! Chờ ta đem mảnh này tinh vực người tất cả đều giết sạch, lại đi tìm ngươi báo thù!”

Cổ Diệu mặt âm trầm, sáu thủ quyết ấn đã thành, cái kia cột kim quang đột nhiên bao phủ xuống trên người Ân Võ Vương.

“Ha ha, ngươi không cũng chỉ là một đạo phân thân sao?”

Ân Võ Vương cười nhạt một tiếng, Cổ Diệu bản thể còn đang trong phong ấn, Dương Thanh Huyền rõ ràng cảm ứng được, giờ khắc này chiến kích trên sức mạnh bị thúc đến đến rồi cực hạn, cái kia không ngừng tản ra hư quang, giống hạt giống bồ công anh, phảng phất linh hồn vũ giả, ở phiên nhiên múa lên.

“Thiên trảm thức thứ ba Hồn Vũ!”

Cái kia chút hư quang ở trên không bên trong ngưng trệ, nháy mắt hóa thành một đạo to lớn kích quang, như đại giống như quạt gió xoay tròn, thanh thế kinh người xông vào chùm sáng trên, không ngừng đem chém mở!

“Ầm ầm ầm!”

Hai nguồn sức mạnh kịch liệt đối kháng, chùm sáng không ngừng bị hư quang chém nát.

Dương Thanh Huyền ý thức trên người Ân Võ Vương, cảm nhận được này sức mạnh hủy thiên diệt địa, nội tâm chấn động khó có thể dùng lời diễn tả được.

Ân Võ Vương đột nhiên nhấc chân, đi phía trước bước ra một bước.

“Cái gì?!” Cổ Diệu hoàn toàn biến sắc, sợ hãi nói: “Ngươi lại còn có thể...”

Lời còn chưa dứt, Ân Võ Vương thân thể loáng một cái, liền biến mất ngay tại chỗ. Cái kia hai cỗ va chạm nhau lực nháy mắt tan rã, hóa thành vô số nát quang tản đi.

Mà đúng lúc này, một đạo hư quang phá mở quang hải, liền gặp được chiến kích ngày khư đâm thẳng mà ra.

“Thiên trảm thức thứ tư Ngục Đấu!”

Không có bất kỳ đẹp đẽ, chính là đơn giản đâm một cái mà lên, đem sức mạnh toàn thân đều hội tụ tụ vào một điểm, hóa thành cái này đơn giản nhất một thức.

“Không thể!”

Cổ Diệu kinh hãi đan xen, giận dữ hét: “Ngươi chỉ là một tia thần thức mà thôi a!”

“Ầm!”

Chiến kích đâm trên người Cổ Diệu, trực tiếp đưa hắn xé thành phấn vụn.

Ân Võ Vương thu lượt chiến đấu kích, cái kia vân đạm phong khinh thần thái rốt cục không thấy, có vẻ hơi trắng xám, nhưng cũng có vẻ hơi ung dung.

Ân Võ Vương nhấc theo chiến kích, tiếp tục từng bước một hướng về kim quang bên trong đi đến.

…

Đến đây, Dương Thanh Huyền cả người run lên, từ hình tượng kia bên trong phục hồi tinh thần lại.

Hắn đã là mồ hôi lạnh thấm ướt toàn thân, ướt nhẹp, như là mới từ trong nước đi ra. Ân Võ Vương cùng Cổ Diệu giao chiến chấn động, còn tại nội tâm vung không đi.

Chỉ là người lạc vào cảnh giới kỳ lạ, liền đã hoàn toàn thoát lực.

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, bay đến một mảnh biển mây trên, khoanh chân ngồi xuống, điều tức chân nguyên.

Trong đầu ngoại trừ hai người đại chiến kinh hãi ở ngoài, còn có Cổ Diệu cái kia ba đầu sáu tay thần thông, cùng với Ân Võ Vương thi triển ra thiên trảm thất thức.

“Hồn Vũ.”

“Ngục Đấu.”

Dương Thanh Huyền nói thầm này hai cái danh từ, sau đó nhớ lại Ân Võ Vương triển khai lúc từng giây từng phút, bởi vì hắn ngũ giác giác quan thứ sáu hoàn toàn ở Ân Võ Vương trên người, vì lẽ đó đối với này hai thu trải nghiệm cực kỳ sâu sắc.

Dương Thanh Huyền thử triển khai, nhưng hơi động chân nguyên, lập tức cảm nhận được không còn chút sức lực nào. Lúc này mới cười khổ một tiếng, quên mình đã kiệt lực.

Hắn tĩnh tọa trên Vân Hải, lấy ra một khối Mặc Tinh, một chút điểm khôi phục chân nguyên.

Cái kia linh dịch hồ không dám lại đi xuống, chỉ lo sinh ra biến số gì.

Sau hai ngày, Dương Thanh Huyền từ trong nhập định đi ra, bắt đầu tu luyện cái kia thiên trảm thất thức. Lại hao nửa ngày thời gian, móc ra một ít cửa ngõ sau, liền hướng về vĩnh dạ đại điện đi.

Cái kia hai thức kích pháp tinh túy nắm giữ còn có điều khiếm khuyết, nhưng thời gian ko chờ ta, đã không có thời gian.

Đi tới vĩnh dạ đại điện thời điểm, bên trong trống rỗng, chỉ có Vũ Ảnh ngồi xếp bằng trong điện.

Vũ Ảnh mở hai mắt ra, phức tạp nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Dạ Hậu để ta ở loại này ngươi. Cổ Diệu khả năng đã xuất thế.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta biết.”

Vũ Ảnh sửng sốt một chút, nói: “Ngươi biết?” Nàng lập tức cười khổ, nói: “Nhật Dụ đại nhân đã chết.”

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, sợ hãi nói: “Nhật Dụ chính là Giới Vương cảnh cường giả, Đạo Ảnh Nhật Giả, làm sao lại chết rồi? Cổ Diệu giết?”

Vũ Ảnh gật đầu nói: “Chính là Cổ Diệu gây nên. Nhật Dụ đại nhân vốn là Cổ Diệu bên trong đản sinh một tia linh thức, sau đó từ từ lớn lên cường giả.”

Này chút vốn là cơ mật, là Tử Dạ nói cho nàng biết, làm cho nàng chuyển cáo Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia Tử Dạ hiện tại người đâu?”

Vũ Ảnh nói: “Nhật Dụ đại nhân chết rồi, Dạ Hậu đi đem chuyện này thông báo Đạo Ảnh người.”

Dương Thanh Huyền sững sờ, cau mày nói: “Thông báo Đạo Ảnh người? Có cần không?”

Vũ Ảnh lắc đầu nói: “Ta cũng không biết. Nhưng Dạ Hậu cho rằng cái này có thể là cơ hội, cũng có thể kéo một ít Đạo Ảnh cường viện đến cũng khó nói. Dù sao Đạo Ảnh thành lập, cùng Cổ Diệu là không phân ra.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1065: Gặp Mặt, Đạo Ảnh

Dương Thanh Huyền hồ nghi nói: “Vào giờ phút này, đi đâu mà tìm Đạo Ảnh người, chẳng lẽ Tử Dạ không ở Vân Tụ Cung?”

Vấn đề này vô cùng nghiêm trọng, đại nạn trước mặt, nếu như Tử Dạ không ở Vân Tụ Cung, tất nhiên nhân tâm di động, Nhân tộc sợ là không đỡ nổi một đòn.

Vũ Ảnh cũng biết trong đó ý nghĩa, hoàn toàn biến sắc, nói: “Tự nhiên là ở! Dạ Hậu có liên hệ Đạo Ảnh phương pháp xử lý, chỉ là cần thời gian.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Vậy bây giờ toàn bộ Hải Thiên Nhai là tình huống thế nào, có thể ngăn cản Cổ Diệu sao?”

Vũ Ảnh cười khổ nói: “Ngươi cho là thế nào?”

Dương Thanh Huyền nói thẳng không kiêng kỵ: “Nếu như Nhật Dụ vẫn còn, cùng Tử Dạ liên thủ, có lẽ mọi người còn có nhất định tự tin. Hiện tại Nhật Dụ đều treo, thành Cổ Diệu liên thủ với Xá Hư xu thế, nếu ta còn nói có thể thắng, liền là thuần túy không chịu trách nhiệm nói bậy.”

Vũ Ảnh im lặng một hồi, nói: “Dạ Hậu để ta chuyển cáo ngươi, tất cả lấy tính mạng làm trọng. Nếu như ngươi cảm nhận được nguy hiểm, liền trực tiếp ly khai đi, đi càng xa càng tốt.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, nói: “Đây là Tử Dạ nói?”

Vũ Ảnh gật gật đầu, vẻ mặt một mảnh âm u.

Nàng là Tử Dạ đệ tử, đối với Tử Dạ, đối với Vân Tụ Cung đều có khó có thể dứt bỏ cảm tình.

Vũ Ảnh đột nhiên một hồi khóc, trừu khấp nói: "Dương Thanh Huyền, van cầu ngươi, van cầu ngươi mau cứu sư phụ của ta, mau cứu Vân Tụ Cung!"

Dương Thanh Huyền lộ ra thay đổi sắc mặt sắc, than thở: "Nếu là có thể, ta mong muốn cứu Vân Tụ Cung, vốn lấy năng lực của ta, ngươi cảm thấy ta có thể làm được không?"

Vũ Ảnh khóc rống nói: "Ta không biết. Nhưng sư phụ nói ngươi là Ân Võ Vương chuyển thế, nhất định có đạo lý. Ngươi không muốn ly khai Vân Tụ Cung có được hay không? Phía sau câu nói kia ta vốn không muốn chuyển đạt của ngươi, chính là không hy vọng ngươi bỏ chiến đi."

Dương Thanh Huyền trầm mặc, sau một lúc mới nói: "Tử Diều Hâu đây? Dẫn ta đi gặp nàng."

Vũ Ảnh tựa hồ sớm đoán được hắn sẽ đưa ra yêu cầu này, này mới ngừng tiếng khóc, đứng dậy, nói: "Ngươi đi theo ta."

Hai người lần lượt đi ra đại điện, bay vào Vân Hải nơi sâu xa.

Sau đó không lâu, lại là một đám mây đỉnh kiến trúc bày ra, như tiên các.

Dương Thanh Huyền khá là giật mình, thần trí của mình lại hoàn toàn xuyên thấu mảnh này kiến trúc, nếu không có con mắt nhìn thấy, bằng không căn bản không phát giác ra.

Khó trách hắn ở Vân Tụ Cung lâu như vậy, có thể rõ ràng cảm thấy Tử Diều Hâu tồn tại, nhưng thủy chung không cách nào định vị.

Vũ Ảnh đánh ra mấy đạo pháp quyết, phía trước lưu quang loáng một cái, mở ra một cái lỗ hổng, hai người bay vào bên trong, cái kia lỗ hổng lại tự mình khép lại.

Giờ khắc này, Dương Thanh Huyền bay xuống ở hành lang uốn khúc trên, mới chính xác định vị ra Tử Diều Hâu vị trí.

“Thanh Huyền!”

Tử Diều Hâu sớm có phát hiện, từ bên trong bay chạy đến.

Hai người gặp lại, bốn con tay thật chặt bắt cùng nhau, ngưng mắt nhìn đối phương.

Giờ khắc này yên hà bao phủ, đan dệt ra một mảnh sóng quang kiều diễm.

Vũ Ảnh đứng ở một bên, kinh ngạc nhìn hai người, nội tâm không nói ra được tư vị.

Tử Diều Hâu nói: “Nhất định là Tử Dạ dùng ta uy hiếp ngươi, ngươi mới có thể lưu lại nơi này địa phương nguy hiểm.”

Dương Thanh Huyền nói: “Có Tử Dạ nguyên nhân, cũng có ta tự thân nguyên nhân. Tử Diều Hâu, ta có rất nhiều lời muốn nói với ngươi.”

Hai người dắt tay liền hướng tiên các hoa uyển bên trong đi đến.

Lưu lại Vũ Ảnh một người đứng ở hành lang uốn khúc trên, có chút đột ngột, theo tới cũng không phải, không theo tới cũng không phải. Rất lâu, chỉ còn dư lại nội tâm một tiếng thở dài, theo cái kia Vân Hải trên gió lạnh thổi đi.

“Cái gì? Nhật Dụ bị Cổ Diệu giết!”

Tử Diều Hâu nghe được tin tức này, giật nảy cả mình, cả người đều dại ra ở.

Dương Thanh Huyền không nghĩ tới nàng sẽ có lớn như vậy phản ứng, gật đầu nói: “Hiện tại Tử Dạ đi tìm Đạo Ảnh nhờ giúp đở. Trước Nhật Dụ đi qua mờ mịt Tinh Cung tìm Nhân Hoàng, tựa hồ cũng không có tác dụng. Cũng không biết Đạo Ảnh đối với Cổ Diệu sự tình là thái độ gì. Nhưng ta đối với này cũng không lạc quan, bằng không bọn họ đã sớm nên có người đến, mà Nhật Dụ trước cầu viện đối tượng cũng sẽ không là Nhân Hoàng.”

Tử Diều Hâu ngơ ngác nói: “Tử Dạ chỉ sợ cũng dốc toàn lực.”

Dương Thanh Huyền nắm lên tay nàng, nói: “Ngươi bây giờ ly khai Hải Thiên Nhai.”

Tử Diều Hâu hai vai run lên, cả kinh nói: “Vậy còn ngươi?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta muốn lưu lại nữa nhìn. Bất quá ngươi yên tâm, ta không có việc gì. Một khi xuất hiện vượt qua năng lực ta chuyện, ta ngay lập tức sẽ ly khai.”

truyencUatui.vn

Tử Diều Hâu nói: “Ngươi đang gạt ta. Cổ Diệu không phải đã vượt qua ngươi năng lực rồi sao?”

Dương Thanh Huyền càng nhất thời im lặng, không biết nên trả lời như thế nào.

Tử Diều Hâu nói: “Ngươi đi đi, hiện tại nên rời đi là ngươi.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, tựa hồ nghe ra trong lời nói không đúng, kinh ngạc nói: “Ta đi? Vậy còn ngươi?”

Tử Diều Hâu chán nản nói: “Tuy rằng ta cùng Tử Dạ không hợp, nhưng ngươi đừng quên, ta chung quy là cùng nàng là nhất thể, nghiêm chỉnh mà nói, ta cũng là Vân Tụ Cung người a!”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ngươi căn bản không xem như là Vân Tụ Cung người, Tử Dạ nhưng là mấy lần muốn giết ngươi.”

Tử Diều Hâu cười khổ nói: “Không thể không giết sao. Tử Dạ cùng Nhật Dụ cho nên phải chống lại Cổ Diệu, là bởi vì Cổ Diệu sẽ không bỏ qua bọn họ. Mà ta cùng Vi Lạp cũng có vô số liên hệ, Cổ Diệu cũng sẽ không bỏ qua cho ta.”

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, nhẹ nhàng đưa nàng ôm vào trong ngực, nói: “Vậy chúng ta liền đồng thời lưu lại đi. Bởi vì Cổ Diệu cũng sẽ không bỏ qua cho ta. Bởi vì ta là Ân Võ Vương a.”

Tử Diều Hâu cả người run lên, nhưng rất nhanh liền đem gò má dán sát cái kia ngực rộng trên, cảm thụ được sự yên tĩnh hiếm có này.

Thử hỏi giang triều cùng nước biển, gì giống như quân tình cùng thiếp tâm?

Tướng hận không bằng triều có tin, tương tư bắt đầu cảm thấy hải không phải sâu.

…

Ở một mảnh u ám bên trong không gian, có đủ mọi màu sắc huy quang, như điểm điểm lưu huỳnh, ở trong hư không chầm chậm lưu động.

Bỗng nhiên này chút lưu huỳnh sửa sang lại sắp hàng, giống gợn nước giống như xoay tròn, đem này u ám không gian một hồi chiếu sáng sủa.

Không gian trung ương, lơ lửng một tòa Thanh Đồng Tinh Quỹ, tỏa ra nhàn nhạt huy quang. Phía dưới có hậu thổ vì nâng, bốn phía kỳ diệu lơ lửng lượng lớn ngôi sao.

Ở Thanh Đồng Tinh Quỹ phía trước, đột nhiên hiện ra một đôi màu trắng đồng mắt, lóe lên hạ, dường như muốn dòm ngó tận vạn vật.

Cái kia khinh thường chủ nhân dần dần trở nên rõ ràng, chính là Doanh Chính, sắc mặt lạnh lùng đứng ở một vùng không gian bên trong, như là gang tấc gần, nếu như cùng thiên nhai xa, làm cho không người nào có thể dự đoán.

Ở Doanh Chính bốn phía, cùng với tinh quỹ mặt khác phương hướng, không ngừng có ngân hà giống như lưu huỳnh hiện ra, ngưng tụ thành từng cái từng cái thâm thúy vị diện vòng xoáy, diễn hóa ra Tam Thập Tam Thiên kết cấu.

Từng cái huỳnh lưu vòng xoáy trung ương, đều chậm rãi xuất hiện một bóng người, như là trực tiếp sừng sững ở vũ trụ vị diện, này chút bóng người theo vị diện gợn sóng, giữa lẫn nhau không ngừng xoay tròn, tụ hợp, nhưng thủy chung không biết trùng hợp.

“Thực sự là khó được nha, Thiên giả lại sẽ triệu tập chúng ta, chắc là ra chuyện lớn bằng trời.” Một đạo thon dài bóng người tự nhiên nói ra.

“Mọi người lên một lần tụ tập, vẫn là tiểu Trương gia nhập thời điểm đi, đã bao lâu?” Một người khác nói rằng.

“Hai mươi năm cả.” Vị diện trong nước xoáy, một tên vóc người hơi nhỏ hơn thân ảnh lạnh lùng nói rằng.

“Đúng, hai mươi năm. Lần đó mặc dù là Trương Tam gia nhập, nhưng lại là vì một món khác đại sự. Gần đây bên trong tinh vực lại có gì không bình thường động tĩnh sao? Lại đáng giá đem chúng ta toàn bộ gọi đến.” Trước người kia nói.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1066: Nguyệt Hồn, Ăn Canh

Doanh Chính khinh thường lóe lên, đột nhiên nói rằng: "Chẳng lẽ là..."

Nửa phần sau lời đột nhiên muốn nói lại thôi.

Trong vũ trụ sao trời, yên tĩnh một sát, một đạo thanh âm lạnh như băng truyền đến, "Doanh Chính, ngươi ăn - phân sao? Nói được nửa câu sẽ không có."

Doanh Chính trong mắt sát khí lóe lên, hừ lạnh nói: "Trí chướng, chính ngươi không biết nhìn sao? Tựa hồ có người không."

Thanh âm kia hồ nghi hạ, nói: "Thiên Giả, Nhật Giả."

Toàn bộ bên trong không gian lần thứ hai rơi vào yên tĩnh.

"Ha ha, Nhật Dụ cái kia lâu la, sẽ không chết chứ?"

Nhìn có chút hả hê âm thanh, ở một đạo Tinh Vân trên vang lên, thân ảnh thon dài kia từ từ hiển lộ ra, trên mặt mang theo trêu tức, chính là Vũ Vô Cực, giễu cợt nói: "Mới vừa ở Biển Đen phân biệt không lâu, lẽ nào cái kia lâu la bị Cổ Diệu giết?"

Một thanh âm khác lạnh như băng nói rằng: "Chết một người ngu xuẩn vật, còn không đến mức tốn công phu gọi chúng ta lại đây. Có người nói Biển Đen gần đây có chút động tĩnh, hình như là Cổ Diệu xuất thế, đúng là có thể bởi vì chuyện này."

Doanh Chính ánh mắt tìm đến phía một vệt bóng đen, "Huyền

Thiên Cơ, ngươi từ trước đến giờ bày mưu nghĩ kế, trí dũng song tuyệt, ngươi đúng là nói một chút, là có chuyện gì?”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ta nghĩ hạ, ngoại trừ Biển Đen rung chuyển ở ngoài, tựa hồ không có việc lớn gì.”

Đạo kia thân ảnh gầy nhỏ chủ nhân, Trương Tam đột nhiên hỏi: “Nhật Dụ thật đã chết rồi?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Nói vậy đúng là chết rồi.”

Thanh âm lạnh như băng kia nói: “Đó hơn phân nửa là Biển Đen chuyện.”

Vũ Vô Cực phủi miệng đến, nói: “Ta còn tưởng rằng có chuyện tốt gì, Biển Đen cái kia hỗn loạn, ta không có hứng thú. Chư vị, đi trước.”

Vũ Vô Cực đang muốn xoay người rời đi, đột nhiên một đạo ngân quang tự một mảnh trong tinh hà bay lên, ở này u ám trong hư không phóng đại, đem toàn bộ thế giới đều chiếu lên sáng sủa.

Ngân quang bên trong chậm rãi xuất hiện một bóng người, đứng ở hết thảy ngân hà, phảng phất tay cầm nhật nguyệt tinh thần, một đôi mắt lạnh chăm nom cõi trần.

Vũ Vô Cực chân bước một hồi dừng lại.

Thiên Giả ánh mắt hơi thu lại, khí tức cả người đều thu vào Hắc Bào bên trong, phóng tầm mắt nhìn, cái kia áo choàng bên trong là vô số lưu huỳnh vòng xoáy, giống như là ngân hà vũ trụ.

Tại vị này cường giả cái thế đằng trước, hết thảy kiêu căng khó thuần Đạo Ảnh thành viên, tất cả đều thu liễm tính cách, yên tĩnh lại.

“Huyền Thiên Cơ đoán không sai, triệu tập chư vị lại đây, chính là vì Biển Đen sự tình.” Thiên Giả bên trong hắc bào, chậm rãi truyền ra thanh âm trầm ổn.

Tất cả mọi người lặng lặng nghe, chờ nghe tiếp.

Thiên Giả lại nói: “Nhật Dụ bị giết, Cổ Diệu xuất thế. Hai chuyện này đủ để chấn động thiên hạ, đặc biệt là người sau, tuy rằng Trung Ương Đại thế giới những tông môn kia không có động tĩnh, nhưng kì thực đều đang chăm chú tình thế phát triển.”

Thanh âm lạnh như băng kia hỏi: “Cái kia Thiên Giả có ý tứ là?”

Thiên Giả thanh âm không có bất kỳ tâm tình, trầm ổn nói rằng: “Ta dự định giúp đỡ Dạ Hậu trấn áp Cổ Diệu, đồng thời tuyển người bù đắp Nhật Giả vị trí.”

Cái kia lạnh lẽo chủ nhân của thanh âm cau mày nói: “Ta thực sự không nhìn ra trấn áp Cổ Diệu ý nghĩa. Tuy nói Đạo Ảnh là bởi vì trấn áp Cổ Diệu mà thành lập, nhưng đó đã là mấy triệu năm trước chuyện. Bây giờ Đạo Ảnh cùng lúc mới thành lập thời gian, đã tuyệt nhiên bất đồng.”

Thiên Giả nói: “Nguyệt Hồn lời không sai, trấn áp Cổ Diệu đối với chúng ta xác thực ý nghĩa không lớn, nhưng Dạ Hậu mong muốn dùng Ám Dạ Đồng đến giao đến lượt chúng ta ra tay đây?”

“Ám Dạ Đồng?”

Mấy người đều vang lên khiếp sợ âm thanh.

Nguyệt Hồn cũng là khá là kinh ngạc, nói: “Tinh linh bộ tộc ba đại chí bảo một, Ám Dạ Đồng? Nguyên lai vật ấy trong tay Dạ Hậu, khó trách.”

Vũ Vô Cực động dung nói: “Ám Dạ Đồng ở Thánh khí trên bảng xếp hạng thứ tám, chỉ đứng sau thiên địa đôi bảng, liền ngay cả năm đó Vi Lạp đều khống chế không được, coi đây là trao đổi, xác thực đáng giá ra tay một lần.”

Thiên Giả nói: “Chư vị không biết ai có hứng thú, mong muốn đi đổi về vật ấy.”

Trương Tam nói: “Ta ngược lại thật ra có hứng thú, nhưng Nhật Dụ đều treo, ta đi hơn nửa cũng được treo.”

Những người còn lại đều là im lặng không lên tiếng.

Thiên Giả nói: “Để bảo đảm không có sơ hở nào, ta dự định phái ra chí ít ba người đi chấp hành việc này.”

Vũ Vô Cực cau mày nói: “Ba người? Không khỏi quá đề cao Cổ Diệu đi. Nhật Dụ là mình rác rưởi, cũng không nên dùng loại rác rưởi này thực lực để cân nhắc chúng ta.”

Thiên Giả nói: “Vậy là ngươi muốn đơn độc tiến về phía trước?”

Vũ Vô Cực lặng lẽ cười một tiếng, khoát tay nói: “Đêm đen lực mặc dù có thú, nhưng đối với ta vô dụng, chuyện này ta thuần làm xem trò vui là tốt rồi.”

Thiên Giả bên trong hắc bào, ngân quang lưu chuyển, chậm rãi nói rằng: “Nguyệt Hồn, ngươi có thể có hứng thú?”

Nguyệt Hồn trầm ngâm một chút, nói: “Việc này có thể tính ta một người. Ta cũng rất có hứng thú gặp gỡ Cổ Diệu, đồng thời gặp một hồi cái kia được khen là Vi Lạp chuyển thế Biển Đen chủ đây.”

Thiên Giả nói: “Cái kia thật tốt, có ngươi xuất thủ, lại phái một người liền có thể.”

Tuy rằng to lớn kia bên trong hắc bào không có có thân ảnh, chỉ là ngân quang hội tụ, nhưng mỗi người đều cảm giác được tựa hồ có một đôi mắt trên người tự mình đảo qua.

Trương Tam có chút khiếp nhược mà hỏi: “Cái kia, nếu Nguyệt Hồn đại nhân tiến về phía trước, ta có thể hay không đi theo uống chút canh?”

Thiên Giả gật đầu nói: “Cũng tốt, có ngươi làm phối hợp, việc này không sơ hở tí nào.”

“Khặc, khặc ho, chuyện này, ta cũng có chút hứng thú đây. Không bằng ta cũng theo Nguyệt Hồn cùng Trương Tam một đạo, uống chút canh là tốt rồi.” Huyền Thiên Cơ đột nhiên nở nụ cười, đem yên tĩnh đánh vỡ.

Hắn một mở miệng, lập tức dẫn tới hơn mười người ánh mắt đều hội tụ lại đây, lập loè các loại ngờ vực.

“Ồ? Vậy rất tốt. Lần này ta liền càng yên tâm.”

Thiên Giả thanh âm chậm rãi vang lên, không có bất kỳ tình cảm, hoàn toàn đoán không ra hắn đinh chút tâm tư.

Vũ Vô Cực trong mắt ánh sáng lạnh lẽo điểm điểm, khóe miệng ngậm lấy một tia trào phúng.

Doanh Chính đột nhiên nói rằng: “Huyền Giả đại nhân có hứng thú, ta cũng đột nhiên có điểm hứng thú, không ngại nhiều hơn nữa ta một người ăn canh chứ?”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Vậy thì phải hỏi Nguyệt Hồn.”

Nguyệt Hồn lạnh giọng nói: “Tùy các ngươi, nhưng ta thích độc lai độc vãng, các ngươi muốn làm gì không có quan hệ gì với ta, chỉ cần đừng quấy rầy ta là tốt rồi.”

Trương Tam cười khổ nói: “Tháng người đại người tức giận, không mang theo ta chơi.”

Nguyệt Hồn nói: “Cút.” Sau đó lạnh lùng nói: “Nếu như không còn có cái khác sự tình, ta liền đi trước.”

Nói, thân ảnh thon dài kia dần dần chìm vào Tinh Hà, biến mất không còn tăm hơi.

Trương Tam sờ sờ đầu, ngượng ngùng nói: “Liền đi, ta còn tưởng rằng mọi người hồi lâu không gặp, có thể ngồi xuống đến đồng thời tuốt cái xuyến gì gì đó.”

Theo Nguyệt Hồn rời đi, lại có mấy bóng người biến mất trong tinh không.

Thiên Giả tựa hồ nhíu mày lại, nói: “Chuyện ta tình còn không xong, làm sao lại đi rồi?”

Có mấy người cũng đang phải rời đi, nghe vậy, lúc này mới dừng lại.

Thiên Giả nói: “Cái tiếp theo sự tình, chính là Nhật Giả ứng cử viên.”

Trương Tam cười to nói: “Ha ha, cuối cùng cũng coi như có người tư lịch muốn so với ta thấp, ha ha.”

Một người hỏi: “Thiên Giả đại nhân có ứng cử viên phù hợp sao?”

Thiên Giả nói: “Có một người ta lại cảm thấy thích hợp, nhưng phải xem hắn kế tiếp tạo hóa.”

Doanh Chính đột nhiên nói rằng: “Tử Dạ?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1067: Lo Lắng, Toái Không Tiễn

Thiên Giả nói: “Dạ Hậu thực lực xác thực phù hợp, nhưng nữ tử này tự có mạng của nàng mấy, không phải nàng.”

Doanh Chính liền không lên tiếng nữa, tựa hồ đối với Nhật Giả ứng cử viên cũng không để ý.

Lại có mấy người cảm thấy vô vị, trực tiếp biến mất trong tinh không.

Thiên Giả than thở: “Tất cả giải tán đi.”

Nói xong, đầy trời ánh bạc trở nên tinh tế linh tinh, như là không gian tan vỡ giống như vậy, to lớn kia Hắc Bào cũng tại phá toái bên trong hóa đi.

Huyền Thiên Cơ cùng Vũ Vô Cực đám người cũng lần lượt ly khai.

Giờ khắc này, trong tinh không chỉ còn lại hai bóng người, từ đầu đến cuối đều không có nói một tiếng, chỉ là lẳng lặng lắng nghe.

Một người trong đó đột nhiên nói rằng: “Ly Thương huynh, tựa hồ lòng có suy nghĩ?”

Thân ảnh kia nói: “Ngươi đối với chuyện này thấy thế nào?”

Liệt Giai Phi nói: “Nói thật, việc này ta cũng rất có hứng thú, nhưng giờ khắc này ta là hữu tâm vô lực. Bất quá việc này lại quan hệ ta một vị bằng hữu, dù cho uống không được canh, ta cũng dự định yên lặng nhìn tình thế phát triển, lúc cần thiết, cũng sẽ nhúng một tay đi vào.”

Túc Ly Thương kinh ngạc nói: “Ngươi cũng có hứng thú? Ha ha, nguyên bản ta đối với chuyện này là hết sạch hứng thú, nếu tất cả mọi người có hứng thú, cái kia ta cũng có chút hứng thú được rồi.”

Liệt Giai Phi cau mày nói: “Nhiều người như vậy tràn vào trong chuyện này, ta lo lắng sẽ sinh ra bất ngờ chuyện bưng.”

Túc Ly Thương nói: “Ngươi là đang lo lắng cái gì đây?”

Liệt Giai Phi nói thẳng không kiêng kỵ: “Tự nhiên là bằng hữu của ta.”

Túc Ly Thương nói: “Xem ra ngươi vị bằng hữu này bất phàm nha.”

Liệt Giai Phi nói: “Nếu Ly Thương huynh nguyên bản không hứng thú, cũng không cần lại tham dự vào.”

Túc Ly Thương cười nói: “Đạo Ảnh những người này, tất cả đều là không lợi lộc không dậy sớm. Mà trong đó ta nhất nhìn không thấu mấy người, Huyền Thiên Cơ cùng Nguyệt Hồn đều là, nếu bọn họ đều có hứng thú, ta tự nhiên cũng là hứng thú nồng nặc.”

Liệt Giai Phi không còn gì để nói, nội tâm tràn ngập lo lắng.

Huyền Thiên Cơ, Nguyệt Hồn, Doanh Chính, Trương Tam, Túc Ly Thương đều chuẩn bị đi hướng về Biển Đen, còn có cái kia chút không có tỏ thái độ, cũng không biết nội tâm có chủ ý gì, nếu như Dương Thanh Huyền bại lộ ở trong mắt những người này, sợ là phiền phức liền lớn.

Hơn nữa hắn càng thêm lo lắng một chút, liền ngay cả Thiên

Giả ánh mắt cũng nhìn về Biển Đen, Dương Thanh Huyền thân phận cùng bí mật, có thể giấu diếm được người này sao?

Toàn bộ Đạo Ảnh bên trong, nếu nói là thần bí nhất người, Thiên Giả tất nhiên xem như là một.

Túc Ly Thương đột nhiên cười to nói: “Ha ha, nhìn dáng dấp ngươi là thật hết sức lo lắng a, càng như vậy, ta lại càng có hứng thú. Xem ra ta được lập tức lên đường, tiến về phía trước Biển Đen, ha ha.”

Ở Liệt Giai Phi lạnh lùng nhìn dưới ánh mắt, Túc Ly Thương cười lớn rời đi.

Liệt Giai Phi thở dài một cái, vung tay lên, liền biến mất trong tinh không.

Rất nhanh, cái kia chút lượn vòng lưu huỳnh, chậm rãi lại hóa thành điểm sáng năm màu tản ra, toàn bộ không gian lần thứ hai chìm vào tịch diệt, Thanh Đồng Tinh Quỹ như một đầu viễn cổ cự thú, cũng ẩn vào không gặp.

...

Vân Tụ Cung, tiên các hoa uyển bên trong, bỗng nhiên một đạo sắc bén phóng lên trời, thẳng vào cửu tiêu.

Vũ Ảnh vẫn canh giữ ở hoa uyển ở ngoài, nghe thấy bên trong truyền đến binh khí chấn động, giật nảy cả mình, vội vàng đi vào, lại bị cảnh tượng trước mắt nhìn sững sờ.

Chỉ thấy Thiên Khư cùng ai ca, hai cái binh khí ở trên không bên trong lẫn nhau tụ hợp, tỏa ra Long Phượng hòa minh thanh âm, còn có vô số hư quang, như *** tản ra, nhảy vào phía chân trời.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu nhưng là từng người bấm quyết, khống chế được với nhau binh khí.

Vũ Ảnh khiếp sợ hạ, càng là buồn bã ủ rũ, thầm nghĩ: “Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu mới là xứng một đôi.”

Hai cái thần binh ở không trung không ngừng lấp loé, tần suất gợn sóng hoàn toàn nhất trí.

Tử Diều Hâu đột nhiên cả kinh kêu lên: “Mau nhìn!”

Dương Thanh Huyền nhấc đầu nhìn tới, chỉ thấy binh khí ánh sáng thần thánh trên, mơ hồ hiện ra một đạo hư quang, như là một nhánh đồng thau cổ mũi tên, dựng đứng ở bầu trời.

Cổ mũi tên xuất hiện chớp mắt, vô số phù văn tản ra, hai cái thần binh đột nhiên bị áp chế, “Tranh” một tiếng từng người đánh bay.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu đều chịu đến to lớn rung động, đồng thời phun ra một ngụm máu đến, trực tiếp bị “Mũi tên khí” chấn thương.

Mà cái kia cổ mũi tên cũng là loé lên rồi biến mất.

“Tử Diều Hâu, ngươi không sao chứ!”

Dương Thanh Huyền tay phải truyền đến đau nhức, cái kia Thiên Khư kích văn ở trên cánh tay không ngừng lóe lên, dường như bàn ủi ấn, đau lạnh cả người mồ hôi.

Mà Tử Diều Hâu tình hình liền bết bát hơn, ai ca kiếm trực tiếp đi vào trong cơ thể nàng, cả người đều bị hắc khí quanh quẩn, giống như là muốn rơi vào vô biên vực sâu.

“Ngồi xếp bằng xuống, tĩnh tâm an thần!”

Dương Thanh Huyền không lo được thương thế của chính mình, vội vàng vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, cùng Tử Diều

Hâu tâm tâm tương thông, đem Võ Kinh lực cuồn cuộn không ngừng truyền vào Tử Diều Hâu trong cơ thể, áp chế cái kia đêm đen lực.

…

Ở Vân Tụ Cung phía dưới Biển Đen nơi sâu xa, đột nhiên truyền đến một tiếng hoảng sợ rít gào, chấn toàn bộ biển rộng run rẩy, vô số sinh linh kinh hoảng.

“Là mũi tên! Là chi kia mũi tên!”

Cổ Diệu ngồi xếp bằng ở trong vực sâu, dung hợp Nhật Dụ sức mạnh, bỗng nhiên liền cả người cự chiến, cảm nhận được một luồng đến từ sâu trong linh hồn hoảng sợ.

“Làm sao sẽ, không thể a, không thể!”

Cổ Diệu gầm thét một tiếng, mới dần dần tỉnh táo lại, trong tròng mắt bắn ra làm người sợ hãi sát ý, “Coi như Ân Võ Vương trả lại như cũ chi kia mũi tên, không có chuôi này cung, cũng là uổng công!”

Nghĩ thông suốt điểm ấy sau, cái kia cuồng bạo tâm tình mới chậm rãi bình phục lại.

Xá Hư thì lại là thủ hộ tại không gian ở ngoài, đối mặt Cổ Diệu không rõ kinh nộ có chút không biết làm sao.

…

Cũng trong lúc đó, Phiêu Miểu Tinh Cung.

Ở vạn sao điểm chuế bên dưới vòm trời, Dương Vân kính ngửa nhìn thiên tượng, đột nhiên nhíu mày lại.

Hắn vung tay lên, một mảnh kim quang từ hư không hạ xuống, hóa thành một bản to lớn sách, chậm rãi lật mở, chính là thiên địa đôi bảng, bên trong có vô số tên lập loè ra hiện.

Dương Vân kính lại đánh vào một đạo quyết ấn, bay vào thiên địa đôi bảng.

Cảm ứng được, đôi trên bảng bay lên một mảnh ánh vàng, cùng trên hư không triển khai, từ trên xuống dưới, sắp hàng một ít phù văn màu vàng.

Ở thứ tám được vị trí, thình lình viết: Thiên địa đôi bảng bốn chữ.

Dương Vân kính con ngươi đột nhiên co, hướng về thứ tám phía trước nhìn tới, cái kia chút văn tự từng cái đều ẩn chứa cực mạnh quy tắc, mặc dù mạnh như hắn, đọc lên đến cũng cực kỳ vất vả.

Ở thứ bảy vị trí, ba cái màu vàng kiểu chữ hoảng hoảng hốt hốt, cũng không chân thực, bất cứ lúc nào cũng có thể muốn tản đi.

Dương Vân kính hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Toái Không Tiễn!”

Cái kia ba cái màu vàng văn tự, xuất hiện ở hiện sau một lúc, hoảng hốt bất định, cuối cùng vẫn là không thể hiện hình mà ra, phá nát đi.

Toàn bộ trên bảng danh sách vị trí, nháy mắt liền phát sinh biến hóa, thiên địa đôi bảng từ thứ tám, về tới thứ bảy.

Dương Vân kính vung tay lên, đem thiên địa đôi bảng thu hồi, sắc mặt âm trầm bất định.

Ánh mắt của hắn tìm đến phía tinh không xa xôi, hoặc như là nhìn phía xa xôi Biển Đen.

Ở là đồng thời, toàn bộ bên trong tinh vực, nắm giữ Thánh khí cường giả, hoàn toàn cảm ứng được Thánh khí bảng biến hóa, đều là khiếp sợ dị thường.

Trong thiên hạ cường giả vô số, có năng lực đủ luyện chế ra Thánh khí tồn tại cũng chẳng có gì lạ.

Nhưng lần này Thánh khí cảm ứng, nhưng là vô cùng khá cao, thậm chí có không ít cường giả dựa vào tự thân lực, đều không cách nào thấy rõ cái kia xuất hiện Thánh khí tên.

Bất quá giây lát sau, cái kia Thánh khí tên liền đột nhiên tản đi, bảng danh sách xếp hạng khôi phục lúc trước.

Liền đông đảo cường giả dồn dập dự tính, là có người đang luyện chế tuyệt thế thần binh, chỉ có điều cuối cùng thất bại, dã tràng xe cát.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1068: Chấn Động, Thánh Khí Bảng

Vân Tụ Cung bên trong, Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu hai tay giằng co, chân nguyên hòa làm một thể, hóa thành một cái to lớn khí tràng, thẳng tới mười trượng.

Hắc khí ở trên người hai người không ngừng quanh quẩn, cùng cái kia Võ Kinh lực kháng hành.

Vũ Ảnh khẩn trương đứng ở đằng xa, chỉ có tâm, nhưng không giúp được gì, chỉ có thể âm thầm cầu khẩn.

Mười trượng khí tràng bên trong, hầu như toàn bộ hóa thành màu đen, Tử Diều Hâu trên mặt không ngừng lộ ra dữ tợn Pháp tướng.

Dương Thanh Huyền Võ Kinh vận chuyển sau, có thất tinh Long Đồ ở phía sau hiện ra, Cổ Hạt, Khổng Linh sức mạnh cũng bị thu nạp lại đây, hình thành một cái cộng hưởng tràng.

Tử Diều Hâu mi tâm không ngừng dần hiện ra “Tâm” chữ, chân nguyên cùng cái kia Thanh Long thất tinh đồ chậm rãi hòa làm một thể.

Đến đây, Thanh Long thất tinh hào quang hình thành cộng hưởng, lẫn nhau chiếu rọi, đem đêm đen lực áp chế xuống.

Vũ Ảnh ở một bên nhìn căng thẳng vạn phần, cho đến toàn bộ hắc khí đều trở lại Tử Diều Hâu trong cơ thể, bị ai ca kiếm hấp về, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Dương Thanh Huyền cũng là đầy người ướt đẫm mồ hôi, sắc mặt tái nhợt.

Hắn nguyên bản là bị Thiên Khư chấn thương, giờ khắc này càng là thương thế tăng thêm, khóe miệng tràn ra máu tươi.

“Ngươi không sao chứ?” Vũ Ảnh vội vã tiến lên, lấy ra khăn giúp hắn lau chùi khóe miệng.

Dương Thanh Huyền khoát tay áo một cái, ra hiệu chính mình không có chuyện gì, sau đó kiểm tra cẩn thận một lần Tử Diều Hâu tình huống, xác nhận không ngại sau, lúc này mới thở ra một hơi.

Sau đó mình lấy ra mấy khối Mặc Tinh, hai tay bấm quyết, nhắm mắt tu luyện, đem nội thương áp chế xuống.

Cổ Hạt cùng Khổng Linh cũng hầu như lực kiệt, ở Tinh Giới bên trong điều tức.

Vũ Ảnh kinh ngạc cầm khăn ở trong tay, mặt trên dính một khối máu tươi, như hoa đào nở rộ, nhìn có chút hoảng hốt.

“Thực sự là làm người giật mình a, lại diễn hóa ra Toái Không Tiễn.”

Một thanh âm ở hoa uyển bên trong vang lên, Á Hằng từ trời rơi xuống, lấy hình chiếu tư xuất hiện ở mấy người trước mặt.

Dương Thanh Huyền rồi mới từ trong nhập định đi ra, vội vàng đứng dậy, lên trước chắp tay, nói: “Á Hằng tiên sinh.”

Á Hằng nhìn hắn, vô cùng tán thưởng, nói: “Ngươi có thể đem đêm đen lực áp chế xuống, vô cùng.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Thiếu một chút liền thất bại, số may mà thôi. Đúng rồi, Á Hằng tiên sinh mới vừa nói Toái Không Tiễn là vì sao vật? Chẳng lẽ chính là Thiên Khư cùng ai ca cùng reo vang thời gian biến hóa ra chi kia đồng thau cổ mũi tên?”

Á Hằng gật đầu nói: “Chính là chi kia mũi tên. Năm đó Cổ Diệu rơi vào Biển Đen, trên người chính là mang theo chi kia mũi tên tới. Nói cách khác, chi kia mũi tên là vực ngoại cường giả bắn giết Cổ Diệu mũi tên. Đẳng cấp cao, thậm chí còn ở thiên địa đôi trên bảng.”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, hắn tự nhiên biết Đạo Thiên địa đôi bảng ý vị như thế nào, cả kinh nói: “Cái kia mũi tên đã như vậy lợi hại, năm đó Vi Lạp vì sao phải đem phân giải khai?”

Á Hằng cười khổ nói: “Mũi tên là không thể đơn độc dùng, không có cung, làm sao điều động mũi tên? Huống hồ ngay lúc đó thời gian quá ngắn, Ân Võ Vương muốn muốn lĩnh ngộ chi kia mũi tên, sợ là rất khó. Cho nên mới đem mũi tên tách ra, đánh tạo thành ai ca cùng Thiên Khư. Không nghĩ tới đã nhiều năm như vậy, mũi tên hồn vẫn như cũ không chết a.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nói như thế, liền coi như chúng ta diễn luyện chiến pháp, diễn hóa ra Toái Không Tiễn, cũng không có tác dụng gì?”

Á Hằng nói: “Theo lẽ thường suy đoán là không có tác dụng gì. Nhưng có lẽ có ít cơ duyên cũng khó nói. Dù sao Toái Không Tiễn vào lúc này xuất hiện, xác thực để người mơ màng dồn dập a.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Năm đó Ân Võ Vương cùng Vi Lạp đều không cách nào điều động này mũi tên, hiện tại chỉ là một đạo tàn ảnh, sợ là càng vô dụng. Cái gọi là cơ duyên, rất nhiều lúc chỉ là trùng hợp mà thôi.”

Á Hằng bất trí hay không, nói rằng: “Ngươi nói có nhất định đạo lý. Có hay không có thể sản sinh tác dụng ta không biết, nhưng đối với ngươi sẽ sản sinh phiền phức, nhưng là sắt ván đã đóng thuyền tử chuyện.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Phiền toái gì?”

Á Hằng nói: “Toái Không Tiễn xuất hiện, trực tiếp tạo thành Thánh khí bảng gợn sóng. Sợ là tinh vực hạ, hết thảy Thánh khí chủ nhân, cũng đã đã nhận ra.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Thánh khí bảng gợn sóng? Rốt cuộc là chuyện ra sao?”

Á Hằng chậm rãi nói rằng: “Cái gọi là Thánh khí, chính là sáp nhập vào nhất giới quy tắc, có Địa, Thủy, Hỏa, Phong khởi xướng lực. Như vậy nguyên khí, đã gần như ở đạo. Mà ở toàn bộ Thương Khung tinh vực bên trong, từ cổ chí kim, tự mình đản sinh, hoặc là cường giả khai sáng Thánh khí, ở một trăm trở lên.”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, sợ hãi nói: “Hơn trăm món Thánh khí?!”

Á Hằng mỉm cười nói: “Trên thực tế rốt cuộc có bao nhiêu, không ai biết, bởi vì Thánh khí bảng chỉ có thể biểu hiện trước một trăm. Ngươi cũng không cần quá mức giật mình, này chút Thánh khí là chỉ tồn tại ở bên trong tinh vực, chịu đến tinh vực quy tắc cảm ứng, hiện ra ở Thánh khí trên bảng. Trong đó có ít nhất năm phân bốn Thánh khí rải rác ở tinh vực các nơi, không biết tung tích. Bây giờ mỗi bên đại môn phái cùng cường giả đương thời trong tay có Thánh khí, cũng là ba mươi, bốn mươi món.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ba mươi, bốn mươi món cũng phi thường đáng sợ.”

Á Hằng lườm hắn một cái, nói: “Từ cổ chí kim từng sinh ra bao nhiêu vị diện, bao nhiêu cường giả? Như không phải lượng lớn Thánh khí ở lịch sử trong năm tháng bị hủy, tích lũy được, sợ là có hơn một nghìn món không ngừng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy những thứ này liên quan gì tới ta? Tại sao ta biết có phiền phức?”

Á Hằng nói: “Thánh khí bảng sẽ thu nhận xếp hạng thứ 100 Thánh khí, mà mỗi một lần Thánh khí bảng gợn sóng, đều sẽ khiến cho các đại Thánh khí chủ nhân cảm ứng. Nếu như ngươi chế tạo ra một cái Thánh khí, không có xếp vào trong bảng, tự nhiên không đáng kể. Hoặc là xếp hạng so sánh sau, cũng ảnh hưởng không lớn. Nhưng lại thiên cương mới biến hóa ra chính là Toái Không Tiễn. Trực tiếp xuất hiện ở Thánh khí bảng thứ bảy vị trí, đem thiên địa đôi bảng đều đẩy tới người thứ tám. Khà khà, sợ là toàn bộ bên trong tinh vực, tất cả Thánh khí chủ nhân đều chấn động.”

Dương Thanh Huyền ngẩn ngơ, nháy mắt liền hiểu mức độ nghiêm trọng của sự việc, sợ hãi nói: “Thế nhưng mũi tên cũng không có chân chính đi ra a.”

Á Hằng nói: “Vì lẽ đó bảng danh sách ba động một chút, lại hồi phục nguyên vị. Mà Toái Không Tiễn ba chữ, đã tiến nhập tinh vực cường giả đỉnh cao trong mắt.”

Dương Thanh Huyền hai tóc mai chảy xuống mồ hôi lạnh, ngượng ngùng nói: “Coi như là người thứ bảy, đằng trước còn không có sáu vị sao? Cũng không cần như vậy chấn động đi.”

Á Hằng lườm hắn một cái, nói: “Thiên địa đôi bảng là đương kim thời đại xuất hiện Thánh khí bên trong, đẳng cấp cao nhất. Đằng trước sáu vị đều chỉ là tồn tại ở trong truyền thuyết, tuy rằng Thánh khí bảng cảm ứng được, nhưng chỉ có thể nói còn ở đây mảnh bên trong tinh vực, còn tăm tích nơi nào, căn bản không thể nào biết được.”

Dương Thanh Huyền há to miệng, càng thêm ý thức được không ổn.

Một hồi xuất hiện một cái xếp hạng thiên địa đôi bảng trước mặt Thánh khí, đưa tới chấn động có thể tưởng tượng được. Mà hết thảy cảm ứng được ba động người, tất cả đều là Thánh khí chủ, không có chỗ nào mà không phải là đứng ở thời đại này tột cùng tồn tại. Như là người như vậy tìm tới cửa, đừng nói toàn bộ đến, chính là đến một cái hai cái, mình cũng phải quỳ.

Á Hằng nhìn hắn dáng dấp sốt sắng, bỗng nhiên nở nụ cười, nói: "Ha ha, ngươi cũng không cần quá lo lắng. Vừa nãy chỉ là để ngươi minh bạch chuyện ảnh hưởng. Dù sao Thánh khí bảng khôi phục tại chỗ, mọi người cũng đều biết Toái Không Tiễn không có hình thành. Trừ phi có cực đoan tẻ nhạt người, mới có thể đến tìm hiểu nguyên do. Còn dư lại hơn nửa không có động tác."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1069: Đệ Nhất Thánh Khí, Thiên Mệnh Tối Cao

Dương Thanh Huyền thở phào nhẹ nhõm, than thở: “Ngươi thực sự là dọa ta.”

Á Hằng mỉm cười nói: “Thánh khí bảng sự tình ngươi minh bạch là được, ta cũng không nghĩ tới ngươi nhanh như vậy liền sẽ lan đến gần Thánh khí bảng. Theo lý mà nói, có thể có được một cái trên bảng Thánh khí cũng đã là ngày đại tạo hóa, ngươi lại diễn hóa ra Toái Không Tiễn, ha ha, sợ là Nhân Hoàng đều phải giật mình.”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, nghĩ đến Nhân Hoàng Dương Vân kính, một trái tim nhất thời nâng lên, hỏi hắn: “Thiên địa đôi bảng chính là ngày Thánh khí, ghi lại toàn bộ bên trong tinh vực địa cấp Thiên Vị hết thảy cường giả, đều chỉ có thể xếp hạng thứ bảy, cái kia trước mắt vị trí thứ sáu rốt cuộc là cái gì?”

Á Hằng cười hì hì, nói: “Cái kia vị trí thứ sáu đều là truyền thuyết thứ tầm thường, ngươi đời này hơn nửa cũng không thể gặp phải, liền không cần suy nghĩ.”

Dương Thanh Huyền buồn phiền nói: “Ngươi cứ như vậy nhìn chết ta?”

Á Hằng cười nói: “Không phải nhìn chết, mà là sự thực. Đồng thời Thiên Khu cùng ai ca, bản thân cũng là Thánh khí cấp bậc, ngươi có thể chính mình cảm ứng thiên địa đôi bảng, kiểm tra trước mặt xếp hạng. Thế nhưng tu vi không đủ, là không nhìn thấy đằng trước tên.”

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Ta cũng có thể cảm ứng được Thánh khí bảng?”

Á Hằng cười cợt, lúc này truyền thụ một bộ phương pháp cho hắn.

Dương Thanh Huyền lấy ra Thiên Khư, giữ trên hai tay, sau đó tay trái bấm quyết, không ngừng đánh vào kích thân.

Một đạo hư quang tự chiến kích tăng lên trên lên, hóa thành một mặt màu vàng phong bi, ở trên hư không trên hiện ra di động, biến ảo ở hư thực, mặt trên có chói mắt văn tự, như từng đạo từng đạo quang nhận bắn thẳng đến hạ xuống.

Đột nhiên “A” một tiếng hét thảm, Vũ Ảnh phun ra một ngụm máu đến, bưng hai mắt, mặt lộ vẻ thống khổ sắc.

Á Hằng nói: “Ngươi tu vi không đủ, cũng không có Thánh khí hộ thân, không nên nhìn Thánh khí bảng.”

Vũ Ảnh vội vàng ngồi xếp bằng xuống, đóng chặt lại con mắt, vận khí điều tức.

Dương Thanh Huyền trong hai con ngươi một hồi lập loè ra Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về cái kia Thánh khí bảng nhìn tới, phảng phất là một mảnh vòng xoáy màu vàng óng, điên cuồng hấp xả thần thức của hắn cùng chân nguyên.

Hai tay hắn cầm thật chặt Thiên Khư, lúc này mới đem thần thức ổn định, bằng không cũng tất nhiên là như Vũ Ảnh giống như kết cục.

Nhưng dù vậy, cái kia vòng xoáy màu vàng óng bên trong văn tự, từng cái từng cái như đại đạo pháp thanh âm, đụng nhau tâm thần của hắn cùng hai mắt, Hỏa Nhãn Kim Tình bên trong tràn ngập tơ máu, trở nên một mảnh đỏ đậm.

Á Hằng thanh âm tại bên người vang lên, “Ngươi lần đầu triển khai, có thể hóa ra Thánh khí bảng cũng đã vô cùng được, không nên miễn cưỡng nhận thức phía trên kia chữ, ngày sau còn dài.”

Dương Thanh Huyền ngoảnh mặt làm ngơ, đột nhiên hét lớn một tiếng, trên người nguyên lực bộc phát ra, hai tay đột nhiên nắm chặt chiến kích, tất cả kim quang xông tới nháy mắt bị ngăn trở!

Ngay tại giây phút này, Dương Thanh Huyền rốt cục thấy rõ màu vàng kia phong bi trên một hàng chữ: Thứ hai mươi ba, Thiên Khư!

Cái nhìn này, liền đã tiêu hao hết hắn toàn bộ lực lượng, cả người nháy mắt lực kiệt, không đứng thẳng được, trực tiếp đi phía trước ngã chổng vó.

Á Hằng vung tay lên, một nguồn sức mạnh êm ái đưa hắn ngăn cản, cười nói: “Tốt mạnh hơn tính tình. Bất quá có thể đi đến một bước này võ giả, cái nào không phải mạnh hơn.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Vẫn là quá yếu a, chỉ nhìn rõ Thiên Khư bài vị.”

Á Hằng nói: “Đã rất mạnh.”

Hắn là ăn ngay nói thật, lần thứ nhất cảm ứng được Thánh khí bảng, là có thể thấy rõ Thánh khí xếp hạng, này rất nhiều Thánh khí chủ bên trong, cũng là không thấy nhiều.

Dương Thanh Huyền thu hồi Thiên Khư, chậm rãi ngồi xuống, nhẹ nhàng thổ nạp chân nguyên, khôi phục khí lực.

Đột nhiên, Vũ Ảnh mạo muội hỏi: “Á Hằng đại nhân, ngài cảm thấy Hải Thiên Nhai lần này, có thể thủ ở sao?”

Dương Thanh Huyền cũng mở mắt ra, lặng lặng nghe.

Á Hằng sắc mặt trở nên hơi nghiêm nghị, nói: "Ta tới đi vào đi tìm Ngô Lương, hi vọng hắn có thể lại ra tay một lần, nhưng Ngô Lương từ chối ta. Hắn nói cũng không phải là mặt của ta mặt không đủ, mà là ta bộ mặt còn không có có lớn đến để hắn đi chịu chết mức độ."

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, cái này đích xác như là Ngô Lương tính tình, "Liền ngay cả Ngô Lương đại nhân cũng bi quan như vậy."

Á Hằng gật đầu nói: "Nhật Dụ vốn là từ Cổ Diệu trong cơ thể chia ra Giới Vương cảnh cường giả, bây giờ bị Cổ Diệu nuốt chửng đi trở về. Cổ Diệu tu vi ít nhất có thể cao lên tới tám sao. Tám Tinh Giới vương, phóng tầm mắt toàn bộ tinh vực, có thể chống đỡ người ít ỏi."

Vũ Ảnh không nhịn được nói: "Tại sao Trung Ương Đại thế giới những cường giả kia không đến? Năm đó trấn áp Cổ Diệu chết rồi nhiều người như vậy, bọn họ hiện tại đối với Cổ Diệu xuất thế là có thể thờ ơ không động lòng sao? Nếu như Hải Thiên Nhai luân hãm, bọn họ cũng tất nhiên bị bắt hạ chiến trường a."

Vũ Ảnh trong thanh âm mang theo một tia oán giận.

Á Hằng nói: "Ngươi sai rồi, bây giờ Cổ Diệu đã không phải là năm đó Cổ Diệu. Bây giờ Cổ Diệu cũng không có vì họa một phương, cũng không phải không thể chiến thắng. Nhân Hoàng cần phải có mình suy tính. Nếu như Cổ Diệu còn như năm đó như vậy, tất nhiên trốn không thoát bị trấn áp vận mệnh. Dù sao hắn đã không thể quay về thiên giới chủ."

Dương Thanh Huyền nói: "Cái kia Hải Thiên Nhai đột phá miệng ở đâu? Lấy trước mặt tình huống nhìn, căn bản không có thể có thể đỡ được Cổ Diệu. Phần thắng của chúng ta ở đâu?"

Á Hằng đứng chắp tay, nhìn xa xa Vân Tụ Cung, chậm rãi nói rằng: “Đạo Ảnh.”

Dương Thanh Huyền không nhịn được nhổ nước bọt nói: “Liền cái kia đám ngu xuẩn vật, ngoại trừ Liệt Tử ở ngoài, từng cái từng cái kiêu căng khó thuần, tự cho mình cực cao, dựa vào bọn họ trấn áp Cổ Diệu, có thể được không?”

Á Hằng nói: “Đạo Ảnh thành lập, cùng Cổ Diệu có chặt chẽ không thể tách rời quan hệ. Tuy rằng tuổi tác đã lâu, từ lâu không là năm đó đơn thuần Đạo Ảnh, nhưng Đạo Ảnh sứ mệnh trước sau chưa từng thay đổi, cái này cũng là Ân Võ Vương thành lập Đạo Ảnh ước nguyện ban đầu. Thêm vào Tử Dạ nếu như chịu lấy ra Ám Dạ Đồng, ta tin tưởng Đạo Ảnh bên trong sẽ có người động tâm.”

“Đạo Ảnh sứ mệnh? Ước nguyện ban đầu?” Dương Thanh Huyền thất kinh hỏi: “Là cái gì?”

Á Hằng cổ quái nhìn hắn, cười nói: “Chính ngươi cũng không biết sao? Ân Võ Vương điện hạ.”

Dương Thanh Huyền mặt tối sầm lại, nói: “Nếu ta là Ân Võ Vương, hiện tại trước hết đánh ngươi một trận.”

Á Hằng cười nói: “Đạo Ảnh mười sáu người, đều gánh vác mệnh cách, nghịch thiên mạng mệnh cách. Giống như là đại đạo cái bóng, cất bước ở quang phản diện. Trên thực tế bọn họ cùng lúc trước Cổ Diệu như thế, đều là nghịch thiên cải mệnh người a.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ngươi nói ta có chút bị hồ đồ rồi, cái gì là nghịch thiên mệnh? Mà Ân Võ Vương ước nguyện ban đầu vậy là cái gì, không phải là vì trấn áp Cổ Diệu sao.”

Á Hằng nói: “Cũng có thể nói như vậy, ngươi cũng biết Cổ Diệu là như thế nào rơi vào tinh vực?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, nói: “Còn có thể làm sao rơi vào, tự nhiên là từ vực ngoại tinh không rơi tới được.”

Á Hằng lắc đầu nói: “Hắn là xuyên qua rồi một cánh cửa, đi tới Thương Khung tinh vực.” Trong mắt hắn ánh sáng đột nhiên trở nên trở nên sắc bén, từng chữ nói: “Mà cánh cửa kia, chính là Thánh khí trong bảng xếp hạng thứ nhất, được khen là Vận Mệnh Môn Thiên Mệnh Tối Cao!”

Dương Thanh Huyền triệt để ngây dại, ngơ ngác nói: “Vận Mệnh Môn... Thiên Mệnh Tối Cao... Đây là cái gì?”

Á Hằng lắc lắc đầu, nói: “Ta cũng không biết. Nhưng ta biết Cổ Diệu là từ Thiên Mệnh Tối Cao bên trong đi ra. Gặp cái này đệ nhất Thánh khí, sợ là chỉ có Cổ Diệu cùng Ân Võ Vương.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1070: Tiên Thiên Linh Bảo

Dương Thanh Huyền ngơ ngác nói: “Đệ nhất Thánh khí... Một cánh cửa?”

Á Hằng cau mày nói: “Vật ấy được khen là Vận Mệnh Môn, ta lật tung rồi sách cổ, cũng không có xác thực tư liệu. Duy nhất có thể khẳng định là, Thánh khí trên bảng vị thứ nhất bốn chữ, chính là: Thiên Mệnh Tối Cao!”

Vũ Ảnh đột nhiên nói rằng: “Ta từng nghe sư phụ đã nói, mỗi một quãng thời gian, thì sẽ có mệnh trời người xuất hiện. Nhận mệnh trời, chưởng Càn Khôn, trở thành một đời bá chủ. Mà Ân Võ Vương, chính là cái thời đại kia mệnh trời người.”

Á Hằng nói: “Tử Dạ lời giải thích không sai, Ân Võ Vương chính là mệnh trời người, cùng cái kia Thánh khí trên bảng vị thứ nhất Thiên Mệnh Tối Cao có vô số liên hệ. Không chỉ có là Ân Võ Vương, mỗi một đời mệnh trời người đều như thế.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Nếu nói là Ân Võ Vương là mệnh trời người, cùng Thiên Mệnh Tối Cao có liên hệ, cái kia Cổ Diệu lại là chuyện gì xảy ra, sẽ từ môn kia bên trong xuất hiện?”

Á Hằng nói: “Năm đó ta được đến Bỉ Ngạn kim kiều sau, liền trực tiếp mở ra tiến nhập Ân Võ Điện đường nối, thẳng vào bên trong điện. Các ngươi gặp được bên trong điện trống rỗng, trên thực tế rất nhiều tư liệu là bị ta lấy đi. Cho tới về sau Hoàng Đình Thượng nhân, tuy rằng cũng tiến nhập Ân Võ Điện, nhưng không có được cái gì đồ vật.”

Nói đến đây, khóe miệng hắn vung lên một nụ cười, cũng không biết là đắc ý vẫn là trào phúng.

Dương Thanh Huyền cùng Vũ Ảnh đều lặng lặng nghe.

Á Hằng tiếp tục nói: “Trong đó bao gồm một ít Vi Lạp lưu lại ghi chú, trong đó nói tới Ân Võ Vương kế thừa mệnh trời, nhưng cũng muốn đi ngược lên trời. Liền Thiên Mệnh Tối Cao liền chế tạo ra Cổ Diệu, muốn hủy diệt Ân Võ Vương.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc đến ngây người nói: “Không phải trước tiên có Cổ Diệu xuất hiện, mới hoàn thành Ân Võ Vương sao?”

Á Hằng cười khổ nói: “Những quan hệ này, không là năm đó kinh nghiệm bản thân người, ai nào biết đây? Cổ Diệu xuất hiện tuyệt đối không phải ngẫu nhiên, nhưng đến cùng làm sao, ta cũng rất muốn biết đây. Hơn nữa, cái này hoặc giả chính là giải khai bí ẩn tốt nhất cơ hội, bởi vì năm đó mấy vị người trong cuộc, Cổ Diệu, Ân Võ Vương, Vi Lạp nhưng là đều ở đây a.”

Ánh mắt của hắn tựa như cười mà không phải cười nhìn Dương Thanh Huyền, lại nhìn còn trong tu luyện Tử Diều Hâu.

Đột nhiên một thanh âm truyền đến, “Cổ Diệu giống như là che ở Ân Võ Vương trước mặt một con cờ, ngăn trở hắn trở thành mệnh trời người, vượt qua Bỉ Ngạn quân cờ. Mà con cờ này thiết lập, chính là mệnh trời gây nên.”

Hoa Uyển vợ ảnh lóe lên, Tử Dạ liền hiện thân mà ra.

“Sư tôn!” Vũ Ảnh vội vàng bái hạ.

Tử Dạ sắc mặt có chút tái nhợt, tựa hồ tiêu hao rất nhiều, có chút quyện sắc. Nhưng thần thái nhưng là không tệ.

Á Hằng vui vẻ nói: “Đạo Ảnh đồng ý?”

Tử Dạ gật gật đầu, nói: “Lấy Nguyệt Giả cầm đầu Đạo Ảnh, sẽ tới mấy người. Nhưng rốt cuộc là mấy người, bọn họ cũng không biết.”

Á Hằng cau mày nói: “Cổ Diệu cắn nuốt Nhật Dụ, sợ là thực lực muốn đi vào tám Tinh Giới vương. Nếu như thông thường Đạo Ảnh thành viên, sợ đến cũng không hiệu nghiệm.”

Tử Dạ lạnh lùng nói: “Cái kia Nguyệt Giả nếu dám đến, bao nhiêu trong lòng hiểu rõ. Bằng không Ám Dạ Đồng cũng không phải dễ cầm như vậy.”

Nàng trong mắt loé ra một vệt sát khí, sau đó nhìn phía Tử Diều Hâu, nhẹ nhíu mày lại.

Á Hằng nói: “Vậy ngươi thật dự định đem Ám Dạ Đồng giao ra?”

Tử Dạ nói: “Vật này cũng không biết là họa hay phúc, Vi Lạp khống chế không được, ta cũng khống chế không được, ném cho Đạo Ảnh, không hẳn không là một chuyện tốt.”

Á Hằng than thở: “Vật ấy dù sao cũng là Tinh Linh tộc ba đại chí bảo một, mặc dù có chút đáng tiếc, nhưng cũng chưa chắc đã không phải là cái biện pháp tốt.”

Dương Thanh Huyền lo lắng nói: “Ta từ đầu đến cuối đều cảm thấy Đạo Ảnh những người kia không dựa dẫm được, vẫn cẩn thận tuyệt vời.”

Tử Dạ mỉm cười nói: “Ta biết chú ý.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, muốn muốn nói cái gì nữa, nhưng vẫn là nhịn được.

Á Hằng nói: “Mới vừa nói đến Thiên Mệnh Tối Cao chuyện, chẳng lẽ ngươi có tư liệu gì?”

Tử Dạ than thở: “Ta cũng không rõ ràng lắm, Vi Lạp ký ức lưu lại không nhiều, thêm vào Nhật Dụ là Cổ Diệu trong cơ thể đản sinh ra linh trí, cũng tựa hồ cảm ứng được một ít gì. Cái này Thánh khí thật là đáng sợ, hết khả năng không nên đi nhiễm.”

Á Hằng nói: “Thánh khí bảng sáu vị trí đầu Thánh khí, đều chỉ là một cái tên, cũng không có người nào thực sự được gặp. Chúng ta muốn nhiễm chỉ sợ cũng rất khó. Bất quá... Thân là Ân Võ Vương cùng Vi Lạp chuyển thế các ngươi... Có thể phải cẩn thận chút ít.”

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói.

Tử Dạ nhưng là “Khanh khách” nở nụ cười, cũng không để ý lắm, “Bị Thiên Mệnh Tối Cao tuyển chọn người, cũng không biết là họa hay phúc.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: “Thánh khí trong bảng, có thể có một cái Thánh khí gọi là Thiên Hà trấn đáy Thần trân? Hình như một cây gậy sắt, hai đầu Kim Cô.”

Á Hằng cùng Tử Dạ đồng thời hoàn toàn biến sắc, hai người hơi liếc mắt nhìn nhau, Á Hằng trầm giọng nói: “Ngươi sao biết Thiên Hà trấn đáy Thần trân?”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Ta ở mấy bức trên bích hoạ từng thấy.” Lập tức hắn đem Thiên Tông học viện bên trong, gặp phải Thiên Hà Thủy Ty cùng yêu khỉ ba chuyện đơn giản giảng thuật một hồi.

Á Hằng lúc này mới nói: “Nguyên lai ngươi có cơ duyên như thế. Nói như thế, ngươi cái kia bảy mươi hai biến thuật, cũng là bởi vậy mà đến?”

Dương Thanh Huyền cũng không phủ nhận, nhưng cũng không có trực tiếp thừa nhận.

Tử Dạ nói: “Khai thiên tích địa thời gian, Hỗn Độn một mảnh, cũng không có sáu đại Thủy vực, chỉ có Thiên Hà. Khi đó liền ngay cả Tam Thập Tam Thiên tinh vực kết cấu cũng còn chưa hình thành. Cái kia trấn đáy Thần trân chính là cân bằng Thủy vực Tiên Thiên linh bảo. Sau đó theo thiên địa diễn biến, mới chậm rãi đản sinh ra sáu đại Thủy vực, nhưng vật ấy vẫn luôn ở lại Thiên Hà bên trong, mịt mờ. Cho đến trăm vạn năm trước, kèm theo Yêu Đế không cùng nhau xuất thế. Vật ấy ở Thánh khí trên bảng xếp hạng thứ ba vị.”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, không nghĩ tới cái kia thiết bổng lại xếp hạng như vậy khá cao. Nhưng nghĩ lại, là Yêu Đế trống không binh khí, đứng hàng thứ ba cũng cũng chẳng có gì lạ.

Á Hằng nói: “Trên thực tế, thiên địa đôi bảng thu nạp toàn bộ Thương Khung tinh vực linh khí, là vị thứ nhất ngày Thánh khí. Mà xếp hạng nó trước nguyên khí, đều là ở Thương Khung tinh vực kết cấu xuất hiện trước, liền sinh ra vào vũ trụ này vị diện, chúng nó lại có thể coi vì Tiên Thiên linh bảo.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Cái kia Toái Không Tiễn cũng là Tiên Thiên linh bảo?”

Á Hằng gật đầu nói: “Đúng, có thể một mũi tên bắn giết năm đó Cổ Diệu tồn tại, cũng chỉ có Tiên Thiên linh bảo.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, trong lòng tựa hồ có chút nghi hoặc.

Tử Dạ quan tâm nói: “Ngươi vừa huyễn hóa ra Toái Không Tiễn, còn bị thương trên người, đừng nghĩ trước những chuyện này, cố gắng đem tổn thương dưỡng cho tốt. Bằng không đại chiến đồng thời, thì càng khó khỏi rồi.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ta liền lưu lại nơi này Hoa

Uyển bên trong, cùng Tử Diều Hâu một đạo tu luyện.”

Tử Dạ hơi thay đổi sắc mặt, giữa hai lông mày ẩn hiện vẻ giận dữ.

Á Hằng một hồi kéo nàng, nói: “Đi thôi.”

Tử Dạ lạnh như băng nhìn chăm chú Tử Diều Hâu một chút, lúc này mới phất tay áo mà đi.

Vũ Ảnh vội vàng hóa thành độn quang, đi theo.

Á Hằng cười khổ một tiếng, ở tại chỗ hóa thành vạn điểm lưu huỳnh, chậm rãi trừ khử.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một trận, liền ở Tử Diều Hâu trước mặt ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu tu luyện.

Đối với Đạo Ảnh, hắn vẫn cực kỳ kiêng kỵ, đặc biệt là thân hoài bảy mươi hai biến, đã thành Vũ Vô Cực cùng Doanh Chính trong mắt thịt.

Tương lai đường nhiều lắm không biết, mà Dương Thanh Huyền thực lực quá yếu, căn bản không cách nào trái phải vận mệnh. Chỉ có thể rập khuôn từng bước, ở các loại cảnh khốn khó cùng kỳ ngộ bên trong, nhanh chóng trưởng thành.

“Thái Huyền mộ kiếm bên trong Yêu Đế không rốt cuộc là một nhân vật ra sao? Thu nạp vạn ngàn kiếm hồn địa phương, thế nào sẽ có trống không dấu vết. Hắn là chân thân ở bên trong, vẫn chỉ là một tia thần thức?”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến cái kia nguy nga như núi bóng người, ngơ ngác có chút nhập thần.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1071: Bão Táp, Cổ Diệu Bất An

Đệ nhất đảo liên, trên mặt biển, hai bóng người đứng lặng ở rặng đá ngầm trên.

Cái kia rặng đá ngầm đã sớm bị phá nát, chỉ còn dư lại mấy khối rải rác tảng đá, còn hơi hơi lộ ra mặt nước.

Hai người như Tinh Đình Điểm Thủy giống như, nhẹ nhàng đứng ở mặt trên.

Gió biển thổi vào, nhấc lên hai người chéo áo, sóng lớn ở phía dưới xoay quanh, nhưng thủy chung không thể thấm ướt nửa điểm xiêm y.

Một người trước mặt tay cầm sao trượng, tựa hồ run run lại, trượng trên Tinh hoàn trên dưới đong đưa, phát sinh thanh thúy “Loảng xoảng làm” tiếng, vô cùng dễ nghe.

“Đến.”

Tịch Đại khẽ mỉm cười, nhìn biển khơi ánh mắt, không ngừng triển lộ ra sắc thái.

Phía sau một người không có thực thể, chỉ là hồn quang ngưng, nhưng lại hết sức chân thực, vội vàng hỏi: “Cái gì đến, ai tới?”

Chính là ở Ân Võ Điện bên trong, bị Tịch Đại dọn dẹp Nghê Ba.

Hai người liền hãy còn đứng ở nơi này có nửa tháng lâu, Nghê Ba từ lâu thiếu kiên nhẫn, nhưng lại không dám hỏi nhiều.

“Bão táp.” Tịch Đại trả lời.

“Bão táp?”

Nghê Ba đầy mặt nghi vấn, nói: “Đợi nửa tháng, bão táp đã tới ba lần đi.”

Tịch Đại khẽ mỉm cười, cũng không trả lời.

Nhưng vào lúc này, Nghê Ba lộ ra ngạc nhiên sắc, nhìn phía trước biển rộng, nguyên bản gió êm sóng lặng mặt biển, đột nhiên một bắt đầu rơi xuống tảng lớn bong bóng, cuộn sóng tất cả đều như đánh nát mâm ngọc, nổi lên bong bóng cá như thế màu trắng.

Nghê Ba hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Đây là...”

Chỉ thấy phía trước nước biển màu sắc không ngừng biến sâu, đột nhiên một mảnh nước biển nổ ra, một con to lớn xúc tu duỗi đi ra, đánh về phía hai người.

Đồng thời ở mấy trăm trượng địa phương xa, nhô lên một cái sườn núi, là một cái bạch tuộc đầu, lộ ra hai cái là đèn lồng mắt, đằng đằng sát khí mắt nhìn phía trước.

Nghê Ba ngẩn người một chút, cười lạnh nói: “Nghiệt súc, muốn chết!”

Hắn vốn là con mực loại Hải tộc, đối với chương loại cá cũng không có hảo cảm.

Nghê Ba đang phải ra tay, lại nghe thấy sao trượng “Loảng xoảng” một thanh âm vang lên, một mảnh màu vàng kim kết giới liền bao phủ rặng đá ngầm.

“Oành!”

Bạch tuộc xúc tu đánh vào kết giới trên, trực tiếp bị đánh nát bấy.

Nhưng này bạch tuộc tựa hồ cũng không nghĩ thu tay lại, trái lại đèn lồng đại trừng mắt lên, hơn trăm xúc tu từ trong biển duỗi đi ra.

“Rầm rầm rầm!”

Hết thảy xúc tu đều không ngoại lệ, tất cả đều bị lồng ánh sáng đập vỡ tan, cho đến bạch tuộc xúc tu toàn bộ ngốc, một căn không dư thừa.

Cái kia bạch tuộc lúc này mới sợ, phát sinh một tiếng cổ quái tiếng kêu, liền vội vàng lẻn vào đến trong nước.

Nghê Ba cười lạnh nói: “Đối phó loại này cặn bã, thuộc hạ ra tay chính là, sao làm phiền đại nhân.”

Tịch Đại mỉm cười.

Nghê Ba đột nhiên sững sờ, trong mắt bắn ra kinh sắc, nhìn phía cái kia bạch tuộc biến mất địa phương, chỉ thấy một mảnh nước biển như suối phun dâng lên, bốc lên một cái to lớn đầu, trong miệng đang cắn cái kia chạy trốn bạch tuộc, bẹp mấy lần liền nuốt xuống.

Cái kia trên đầu mọc ra lông cỏ, mặt hiện lên màu nâu, vô cùng dữ tợn, hai mắt hung mãnh nhìn chằm chằm rặng đá ngầm.

“Chi!” Nghê Ba sợ hết hồn, không nhịn được run cầm cập một hồi, liền hướng phía sau co, cả kinh nói: “Cá heo yêu!”

Đúng lúc này, cá heo yêu bốn phía, nước biển không ngừng nổ ra, tuôn ra đủ loại cổ quái động vật biển, tất cả đều tỏa ra cường đại khí tức.

Nghê Ba sắc mặt trắng bệch, hoảng sợ nói: “Xảy ra chuyện gì?”

Này chút động vật biển nhìn chằm chằm rặng đá ngầm nhìn mấy lần, liền xoay người, hướng về xa xa bơi đi, như là căn bản không đem bọn họ để ở trong mắt.

Nghê Ba khiếp sợ há to mồm, ở hắn ánh mắt chiếu tới nơi, trong biển không ngừng nhảy ra các loại nhân vật mạnh mẽ, đều là hướng về đồng nhất phương hướng mà đi, mà cái hướng kia...

Nghê Ba dùng sức hợp lại miệng, cả kinh nói: “Hải Thiên Nhai!”

Tịch Đại gật gật đầu, nói: “Bão táp rốt cuộc đã tới.”

Nghê Ba nói: “Đại nhân, vậy chúng ta là giúp bên nào?”

Tịch Đại cười nói: “Bên nào cũng không giúp, chúng ta chỉ là người đứng xem. Lẳng lặng nhìn này vận mệnh dòng lũ, lái về phía trước.”

Nghê Ba một mặt cái hiểu cái không dáng vẻ.

...

Biển Đen nơi sâu xa, Cổ Diệu thế giới trước, Xá Hư cung kính nói: “Đại nhân, đã theo mạng của ngài khiến, bắt đầu toàn diện chuẩn bị chiến đấu.”

Thế giới màu vàng bên trong truyền đến ngắn gọn đáp lại, “Được.”

Xá Hư cung kính đứng ở đó, đợi một trận, không có hạ văn, cảm thấy có chút lúng túng, không nhịn được hỏi: “Đại nhân, ta không hiểu, vì sao không chờ hoàn toàn dung hợp Nhật Dụ, lại ra tay một lần tiêu diệt Hải Thiên Nhai đây?”

Bốn phía yên lặng một hồi, tựa hồ Cổ Diệu cũng không mong muốn trả lời.

Nhưng sau một chốc, vẫn có âm thanh truyền tới, nói: “Khoảng thời gian này tới nay, ta vẫn luôn tâm thần không yên, sợ là sẽ phải có xảy ra chuyện lớn. Vì lẽ đó để cho ngươi triệu tập đại quân tiến công, chính là muốn nhìn một chút sự thái biến hóa phát triển, do đó tìm ra cái kia không yên nguyên nhân."

Xá Hư sửng sốt một chút, ngượng ngùng cười nói: "Đại nhân nói nở nụ cười, lấy ngài thời khắc này tu vi, đừng nói Tử Dạ cái kia tiện tỳ. Coi như là tung hoành tinh vực, cũng hiếm có địch thủ."

Cổ Diệu nói: "Ngươi đừng khinh thường anh hùng thiên hạ. Năm đó ta chính là thiên giới tu vi, đều thảm bị bại trận, huống hồ là hiện tại."

Xá Hư nói: "Năm đó không giống nhau, năm đó có Ân Võ Vương, bây giờ còn có ai? Hơn nữa Nhân Hoàng đối với Biển Đen chuyện căn bản cũng không quan tâm."

Cổ Diệu tầng tầng hừ một tiếng, nói: "Cái này cũng là ta bất an nguyên nhân một."

Xá Hư nhíu mày lại, nói: "Thuộc hạ không giải, vì sao Nhân Hoàng không quan tâm, đại nhân còn sẽ cảm thấy bất an? Là sợ bọn họ có trò lừa sao?"

Cổ Diệu lạnh lùng nói: "Bản tọa năm đó rơi vào Biển Đen, dẫn tới quần hùng thiên hạ tụ tập, cùng bản tọa là địch. Mà bây giờ xuất thế, này trong thiên hạ cường giả đều chẳng quan tâm. Điều này có ý vị gì?"

Xá Hư còn không giải, theo bản năng hỏi: "Ý vị như thế nào?"

Cổ Diệu quát lên: "Ngu xuẩn vật! Mang ý nghĩa bản tọa ở trong mắt bọn họ, căn bản bất thành uy hiếp a!"

Xá Hư ngây dại, giật mình ở tại chỗ, nghĩ một hồi còn đích thật là đạo lý này, như Nhân Hoàng cảm thấy Cổ Diệu là uy hiếp, sợ là sớm dẫn người đến trấn áp. Nói như vậy, cái kia Nhân hoàng tu vi, lẽ nào...

Xá Hư không rõ run lên, lần thứ nhất cảm nhận được đến từ Trung Ương Đại thế giới đáng sợ.

Cổ Diệu lạnh lùng nói: “Nhưng cũng không cần quá lo lắng, chờ bản tọa tiêu diệt Hải Thiên Nhai, giết Ân Võ Vương cùng Vi Lạp sau, lại sẽ đi gặp cái thời đại này, vùng sao trời này cường giả, xem bọn họ đến cùng có bao nhiêu cân lượng!”

Xá Hư vội hỏi: “Là! Lấy tu vi của đại nhân, Nhân Hoàng những người kia khẳng định không phải là đối thủ.”

Cổ Diệu nhíu mày lại, chỉ cảm thấy này vỗ mông ngựa cực kỳ đông cứng, nghe được không phải rất thoải mái, hừ một hồi, liền huy thối liễu Xá Hư.

Chờ Xá Hư đi rồi, thế giới màu vàng bên trong Cổ Diệu chậm rãi mở mắt ra, ngừng dung hợp tu luyện, hai hàng lông mày nhíu vô cùng chặt chẽ, tự nói: “Loại bất an này đến cùng là chuyện gì xảy ra, cũng không phải tới tự Trung Ương Đại thế giới, mà như là mịt mờ bên trong, khó có thể dự đoán vận mệnh.”

Hắn nhớ một trận, không nói ra được buồn bực, lập tức đem tạp niệm bài trừ, tiếp tục tu luyện.

Nhật Dụ sức mạnh trở về 8- chín, đón lấy chính là xung kích tám sao giới vương thời khắc trọng yếu, không cho có nửa phần sai lầm. Chỉ cần có thực lực tuyệt đối, bất kỳ bất an gì đều sẽ theo tiêu trừ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1072: Tu Luyện, Bán Ra Thánh Khí Dự Định

Biển mây đỉnh, Dương Thanh Huyền khôi phục thể năng sau, Tử Diều Hâu cũng từ điều tức bên trong tỉnh lại, hai người liền ở lại Hoa Uyển nội tu luyện.

Dương Thanh Huyền lấy ra đại lượng Mặc Tinh, ở Hoa Uyển bốn phía bày xuống trận pháp, đem toàn bộ uyển bên trong chế tạo như linh tuyền.

Từ lần trước ngưng hóa ra Toái Không Tiễn sau, hai người liên thủ đối với binh khí khống chế càng ngày càng thông thạo. Nhưng là bất kể thế nào dung hợp, cũng không có xuất hiện nữa Toái Không Tiễn.

Thực lực của hai người trong đoạn thời gian này đều nhanh chóng tăng trưởng, hơn nữa thỉnh thoảng sẽ xuất hiện năm đó mẩu ký ức, từng giây từng phút, đều ở đây trong lúc lơ đãng lóe lên.

“Nguyên lai thật sự có chuyển thế Luân Hồi chuyện như vậy, thật kỳ quái a.” Dương Thanh Huyền đối với mình thân thế, càng thấy mộc mạc mê ly.

“Đương nhiên là có. Tất cả có thường vật, nếu như không chiếm được giải thoát, tất nhiên muốn ở Lục Đạo bên trong xoay chuyển.” Tử Diều Hâu vô cùng khẳng định nói.

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, đối với Lục Đạo cùng Luân Hồi nói, hắn thủy chung là bán tín bán nghi.

Khoảng thời gian này, Dương Thanh Huyền đem Đế Thiên Vị sơ kỳ cảnh giới trở nên vững chắc, sau đó liền cân nhắc thiên trảm thất thức, rốt cục đem bốn thức đầu kích pháp hoàn toàn dung hợp quán thông.

Cho tới thiếu hụt cái kia ba thức, trời mới biết ở nơi nào, cũng không biết còn có thể hay không xuất hiện.

Cũng hoặc là chính mình liền vĩnh viễn chỉ có thể bốn thức?

Nghĩ tới đây, Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy tức xạm mặt lại, cái kia Ân Võ Vương không khỏi quá không chịu trách nhiệm.

Thời gian sau này, Dương Thanh Huyền liền lật xem Thiên Thành Giác lưu lại công pháp võ thuật, từ trong đó tìm kiếm thích hợp mình tu luyện, đồng thời cảm ngộ đối với võ đạo lĩnh ngộ.

Thiên Thành Giác tiền kỳ công pháp võ thuật thập phần lớn tạp, hãy cùng Dương Thanh Huyền tự thân kiếp trước giống như vậy, cái gì cũng có thiệp cập, hầu như chính là một toà võ học bảo khố.

Nhưng ở về sau trong tu luyện, hoàn toàn là lấy phối hợp Võ Hồn “Thiên hạ có địch” làm chủ, bao quát Lăng Sương Phiêu Hoa Chưởng, Vô Tận Hạo Kiếp tất cả đều là lấy Tử Viêm làm trụ cột thi triển chiêu thức.

Dương Thanh Huyền lại ở Thiên Thành Giác công pháp trong ký ức, nhảy ra khỏi mấy bộ võ kỹ, lại là vận dụng thời không chu tuyến, có đại na di,, thời gian yếu thuật,, tinh không bí pháp,.

Cái kia đại na di, bên trong, nói chính là không gian thật lớn dời đi, tu luyện tới cực hạn, có thể mang một thành một quốc gia, trực tiếp bay lên không dịch chuyển.

Đổi ở trước kia, Dương Thanh Huyền là tuyệt sẽ không tin tưởng có loại này di sơn đảo hải bí pháp. Nhưng kiến thức quá chứa nhiều cường giả thần thông sau, đối với này nhưng là tin tưởng không nghi ngờ.

Cái kia thời gian yếu thuật, kể lại chính là thời gian kết cấu, cùng với thời gian bí pháp.

Thời gian là trong thiên địa xưa nhất quy tắc một, ở khai thiên tích địa thời gian, cùng thế giới cùng sinh ra, đồng thời tuân thủ “Bảo toàn năng lượng”, ở không có ngoại lực quấy rầy thời gian cuộn chỉ thời điểm, thời gian vĩnh viễn về phía trước, là tạo thành vũ trụ cơ bản quy tắc nguyên tố một.

Mà tinh không bí pháp,, nhưng là giảng thuật một ít vũ trụ cơ bản cơ cấu, cùng các đại nguyên tố tạo thành quan hệ, là đại đạo lý luận cơ sở, cùng Thiên Địa Tứ Thời Thư sách, có tương tự nơi, đối với cảm ngộ đại đạo có tác dụng vô cùng trọng yếu.

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Dương Thanh Huyền ngoại trừ cơ bản tu luyện đả tọa ở ngoài, toàn bộ đều đắm chìm ở này ba quyển sách trong tham ngộ.

Mà Tử Diều Hâu cũng tiến bộ cực nhanh, đặc biệt là nàng thân hoài “Sinh tử mặt mày hốc hác”, không có bất kỳ đột phá cản trở, chỉ cần dùng linh khí không ngừng tưới, là có thể một đường tiếp tục trưởng thành.

Ở Dương Thanh Huyền hoàn toàn nắm giữ thiên trảm bốn thức thời điểm, Tử Diều Hâu cũng mạnh mẽ đột phá đến rồi Thái Thiên Vị đại viên mãn, để Dương Thanh Huyền cùng hai gã khác Tinh Túc trợn mắt ngoác mồm.

Dương Thanh Huyền ngơ ngác nói: “Coi như là mạnh mẽ tưới linh khí, không có khả năng như vậy mãnh liệt a!”

Tử Diều Hâu sau khi đột phá hiển nhiên bị nội thương, khóe miệng chảy máu tươi, cười nói: “Ta cùng với ai ca kiếm là nhất thể, hoặc có lẽ là ta chính là ai ca kiếm vỏ kiếm. Chỉ cần kiếm bên trong đêm đen lực tràn vào trong cơ thể ta, liền có thể làm việc cho ta, không ngừng đi lên đột phá. Nhưng tác dụng phụ cũng là cực kỳ rõ ràng, một khi đêm đen lực tràn vào quá nhiều, ta liền sẽ vĩnh cửu rơi hắc ám, triệt để mất đi thần trí, trở thành ban đêm nô."

Dương Thanh Huyền kinh hãi nói: "Đáng sợ như vậy sức mạnh, ngươi lại cũng không nên dùng."

Tử Diều Hâu khẽ mỉm cười, sắc mặt có chút tái nhợt, nói: "Ta biết chú ý."

Nàng biết hai người chỉ có cộng đồng tiến bộ, mới có thể tốt hơn cùng nhau, nếu như cùng Dương Thanh Huyền kéo mở chênh lệch quá xa, liền không cách nào đuổi tới bước tiến của hắn, cùng hắn đồng thời kề vai chiến đấu.

Dương Thanh Huyền cũng không biết tâm tư của nàng, lại ba dặn dò một phen, lúc này mới coi như thôi.

Cổ Hạt cũng đạt tới Thái Thiên Vị hậu kỳ, hắn trước liền cao hơn Tử Diều Hâu hai cái cảnh giới, hiện tại phản mà lạc hậu một cảnh giới. Hắn xem xong Tử Diều Hâu sau khi đột phá, yên lặng nằm úp sấp trên Mặc Tinh Sơn ăn Mặc Tinh, chỉ có điều sức ăn trực tiếp tăng lên gấp đôi.

Khổng Linh tương đối bình tĩnh, đã là Thái Thiên Vị trung kỳ, tiếp tục tu luyện Ngũ Linh Trường Sinh Quyết.

Chờ Tử Diều Hâu khôi phục thương thế sau, Dương Thanh Huyền đem cái kia xúc động Thánh khí bảng bí pháp dạy dỗ cùng nàng.

Tử Diều Hâu hiếu kỳ hạ, lợi dụng ai ca kiếm xúc động Thánh khí bảng, nhìn được ai ca kiếm xếp hạng người thứ hai mươi tư, vừa lúc ở chiến kích Thiên Khư sau.

Hơn nữa bất luận hai người cố gắng như thế nào, đều chỉ có thể nhìn thấy tự thân tên Thánh khí, đối với bên cạnh xếp hạng cũng khó thấy rõ. Không chống đỡ được bao lâu, liền hai mắt đâm nhói, tinh lực tiêu hao hết.

Sau đó, Dương Thanh Huyền lại lấy ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ cùng Tứ Thánh Linh Đồ, nhìn đạt được đừng xếp hạng người thứ mười một cùng thứ chín mươi bảy vị.

Vào giờ phút này, hắn mới dám kết luận mình Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ trăm phần trăm là thật.

Đối với cái kia Tứ Thánh Linh Đồ, hắn tâm có suy nghĩ.

Cái này Thánh khí là Huyền Thiên Cơ chế tạo, mặc dù mình dùng qua mấy lần, nhưng cũng không dám hoàn toàn luyện hóa, chỉ lo xảy ra vấn đề.

Hơn nữa lờ mờ nhớ tới, Huyền Thiên Cơ đã nói, Tứ Thánh Linh Đồ bởi vì thu nạp bốn Thánh Chủ sức mạnh quá yếu, cũng không có đạt đến Thánh khí trình độ, chỉ là một chuẩn Thánh khí. Nếu như không ngừng rót vào bốn thánh lực, còn có thể đi lên tiến hóa, thậm chí đạt đến ngày Thánh khí trình độ.

Nhưng là mới vừa rồi bí pháp cảm ứng bên trong, nhưng hiển hóa ra Thánh khí bảng, đồng thời xếp hạng thứ chín mươi bảy vị, vừa vặn tiến nhập trước một trăm. Chứng minh Tứ Thánh Linh Đồ ở nương theo hắn trong khoảng thời gian này, chiếm được tiến hóa.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nghĩ lên lần kia cùng Huyền Thiên Cơ gặp gỡ, đối phương cười xưng tạm thời phóng tại chính mình này, tương lai lại lấy trở lại.

Cái kia sau, Dương Thanh Huyền sẽ thấy không có dám sử dụng này Linh Đồ. Bây giờ nhìn lại, Huyền Thiên Cơ đem Tứ Thánh Linh Đồ phóng chính mình này, chẳng lẽ là vì Linh Đồ cảm ứng Thanh Long lực, sau đó được tiến hóa?

Dương Thanh Huyền càng nghĩ càng thấy được có thể, nhưng tốt tại chính mình cũng không có bị này Linh Đồ ảnh hưởng, tựa hồ cũng không có gì tổn thất.

Hắn đem Linh Đồ nâng ở trên lòng bàn tay phương, chăm chú nhìn nửa ngày, tâm niệm thay đổi thật nhanh thầm nghĩ: “Nếu Huyền Thiên Cơ sớm muộn phải lấy về, cái kia ta lưu ở trên người cũng vô dụng, không bằng tìm một cơ hội bán đi, có thể kiếm lời một số lớn linh thạch.”

Cái này ý nghĩ sau khi xuất hiện, liền có chút hưng phấn, này bằng với không bản trọng tài.

Thánh khí bán ra, tất nhiên muốn dẫn tới thiên hạ chấn động, trời mới biết có thể bán bao nhiêu linh thạch.

Chỉ có điều người mua phỏng chừng phải xui xẻo, khó thoát Huyền Thiên Cơ lần theo.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1073: Cuối Cùng Quyết Chiến, Yên Ba Điếu Đồ

Bất quá Dương Thanh Huyền lại nghĩ đến, phàm là mua được Thánh khí, chắc chắn sẽ không là Vô Danh thế hệ, đang dễ dàng cho Huyền Thiên Cơ tìm chút phiền toái.

Sẽ không biết này Thương Khung tinh vực bên trong, nhà ai thương hội gánh nổi lên bán ra Thánh khí buôn bán.

Dương Thanh Huyền đem Tứ Thánh Linh Đồ thu hồi, khóe miệng không nhịn được vung lên vẻ mỉm cười.

Cái nụ cười này vừa vặn rơi vào Tử Diều Hâu trong mắt, nhẫn không vấn đạo: “Ngươi cười cái gì?”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Nghĩ đến một cái chuyện thú vị, cũng không biết có thể không thực hiện.”

Hắn lại nghĩ đến thân mình trên cái kia không trọn vẹn Thiên Địa Tứ Thời Thư,, nếu là Vi Lạp, nên cho Tử Diều Hâu. Nhưng giờ khắc này ở Hải Thiên Nhai bên trong, nếu như mạo muội lấy ra lời, bị Á Hằng hoặc là Tử Dạ phát hiện thì phiền toái.

Nhớ một trận, vẫn là nhịn được không có tại chỗ lấy ra.

Tử Diều Hâu đang muốn hỏi tới đáy là cái gì chuyện thú vị, đột nhiên hai người đều là tâm thần rùng mình, hướng về xa xa Vân Tụ Cung nhìn tới.

Chỉ thấy Vân Tụ Cung ở ngoài biển mây bồng bềnh, như là bị cương phong mãnh liệt thổi quát, toàn bộ tản ra, đem Vân Tụ Cung toàn cảnh đều lộ ra.

Mà này cương phong, chính là từ núi to phía dưới truyền đến.

Hai người tất cả giật mình, bọn họ tự nhiên biết Vân Tụ Cung vị trí cao bao nhiêu, từ phía dưới truyền tới gợn sóng có thể thổi tan nơi này biển mây, đủ thấy cái kia ba động kịch liệt.

“Lẽ nào khai chiến?”

Hai người liếc nhau một cái, liền vội vàng hướng về Vân Tụ Cung phương hướng bay đi.

Chỉ thấy núi to bốn phía, kết giới như là thác nước từ Vân Tụ Cung tung xuống, đem cả hòn đảo nhỏ toàn bộ bao trùm.

Ở bên ngoài kết giới, bố trí đại lượng chiến hạm cùng võ giả, toàn bộ Vân Tụ Cung gốc gác toàn bộ dời ra ngoài.

Mà bọn họ đối mặt, là vừa nhìn vô tận, lít nha lít nhít, đem toàn bộ mặt biển cùng bầu trời đều bao trùm ở, nhiều có chút không chân thực Hải tộc.

“A!” Tử Diều Hâu liếc mắt nhìn, liền sợ đến kêu lên một tiếng sợ hãi, cả người nổi da gà.

Dương Thanh Huyền cũng là sắc mặt trắng bệch, biết đây là dày đặc hình hoảng sợ chứng, nhiều lắm, trước mắt Hải tộc nhiều để người tê cả da đầu.

Hai người vội vàng bay xuống đến cái kia treo trên phù đảo, Tử Dạ cùng Á Hằng đều ở đây, còn có Hồng Uyên, cùng với Vân Tụ Cung tất cả Đạo cảnh cường giả, đều là sắc mặt ngưng trọng nhìn chằm chằm bốn phía.

Dương Thanh Huyền mở miệng hỏi: “Chuyện gì thế này?”

Tử Dạ liếc mắt nhìn hắn, lại nhìn Tử Diều Hâu, tựa hồ cực kỳ không thích, mặt lạnh lỗ không nói lời nào.

Hồng Uyên cười khổ nói: “Biển trời đều bị vây lại, cảm giác Hải Vương đem toàn bộ Biển Đen Hải tộc đều mang tới.”

Đổng Hoài Viễn trầm giọng nói: “Cùng dự tính một chút không kém, đúng là trận chiến cuối cùng. Xá Hư đem lão bản toàn bộ dời ra, liền ngay cả Bì Bì Hà loại phế vật này đều vận đến chiến trường.”

Dương Thanh Huyền nhìn xuống phía dưới, ở đảo lớn đường ven biển trên, quả nhiên có đại lượng Bì Bì Hà từ trong biển đi ra, xông về phía trước, thành phiến bị diệt rơi.

Đây hoàn toàn là bia đỡ đạn nhân vật.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nội tâm dâng lên một trận lửa giận.

Hắn cùng Bì Bì Hà bộ tộc có tiếp xúc qua, mình còn có thể biến thân Bì Bì Hà đây, đối với bộ tộc này dù sao cũng hơi cảm tình.

“Chết tiệt Xá Hư! Đáng chết!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt tái xanh, cắn răng cả giận nói.

Tử Dạ bọn người cảm thấy kỳ quái, không hiểu hắn làm sao đột nhiên một hồi đã nổi giận.

Ngoại trừ Bì Bì Hà loại này thuần bia đỡ đạn ở ngoài, còn có lượng lớn Hải tộc dâng lên bờ, trùng kích kết giới.

Đổng Hoài Viễn thỉnh thoảng nhìn trong tay la bàn, kết giới kia năng lực chỉ thị khí, đã sắp đến tám mươi mức độ. Lần trước đạt đến tám mươi mức độ, vẫn là biển sâu Cổ Tộc liên hợp điều động tạo thành.

Đổng Hoài Viễn trầm giọng nói: “Dạ Hậu đại nhân, chúng ta cũng đều ra tay đi, bằng không tiếp tục như vậy, kết giới nhánh xanh không được bao lâu!”

Tử Dạ mặt không hề cảm xúc, chậm rãi nói rằng: “Tiếp tục chờ. Tin tức ta lấy được, Cổ Diệu cũng chưa hề hoàn toàn dung hợp Nhật Dụ, làm sao đột nhiên liền tấn công. So với chúng ta dự tính thời gian sớm không ít, lẽ nào xuất hiện biến cố gì? Này chút Hải tộc tuy nhiều, tất cả đều là lâu la bia đỡ đạn, đừng nói Cổ Diệu, liền ngay cả Xá Hư cùng còn dư lại vài tên hiền giả đều không thấy tăm hơi.”

Đổng Hoài Viễn nói: “Đích xác có chút kỳ quái.”

Hắn vừa liếc nhìn mức độ, cũng không có lên trên nữa tăng, nhân tiện nói: “Cái kia tiếp tục chịu đựng một trận đi. Chí ít trước tiên gánh vác này chút bia đỡ đạn.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên xoay người rời đi.

Tử Dạ cùng Tử Diều Hâu đồng thời kinh hô: “Ngươi đi cái nào?”

Dương Thanh Huyền lạnh giọng nói: “Bây giờ nhìn không nổi nữa, ta đi tham chiến, có thể giết bao nhiêu giết bao nhiêu!”

Tử Diều Hâu vội hỏi: “Ta với ngươi đi!”

Hai người dắt tay nhau bay lên, hướng về kết giới kia ở ngoài mà đi.

Tử Dạ kinh ngạc đứng tại chỗ, nhìn thân ảnh của hai người, nội tâm một trận cô đơn.

Nàng làm sao không muốn cùng Ân Võ Vương kề vai chiến đấu, nhưng nàng là Dạ Hậu, là Vân Tụ Cung chủ nhân, nhất định phải lưu lại nơi này.

Tử Dạ trước mắt có chút hoảng hốt, phảng phất gặp được cái kia anh vũ dáng người, chấp bút vẽ Chu Nhan: “Nhất chịu quên mất muôn vàn hư danh, cầu một thế thanh nhàn. Ta muốn hỏi bụi bên trong khách, phù du có thể có mấy năm?”

Trên mặt nàng dâng lên một vệt đỏ ửng, hơi thở như hoa lan, nỉ non tự nói: “Nhất nguyện đem cái kia phong tình vạn chủng, đều xa gửi giang tháng. Cộng nhìn chảy dài nước, đưa năm xưa...”

...

“Ngạch, bên kia thật là náo nhiệt a, nhiều như vậy hải sản, toàn bộ nấu chín lời, không biết muốn ăn nhiều lâu.”

Ở đệ nhất đảo liên, nơi nào đó trên mặt biển, quang ảnh lóe lên, một tên Hắc Bào nam tử liền tái hiện ra, hai chân giẫm ở bên trong nước, nhìn Hải Thiên Nhai phương hướng, thật giống đang suy tư có thể ăn nhiều lâu.

“Đừng nói nhảm, vội vàng đem Cổ Diệu tìm ra, xong kết nhiệm vụ rời đi.”

Cách đó không xa trên hư không, lần thứ hai xuất hiện một tên Hắc Bào người, hai tay xuyên tại trong túi, treo lơ lửng giữa trời, tựa hồ không muốn rơi xuống, nhiễm cái kia mãnh liệt nước biển.

“Khà khà, tuy rằng Nguyệt Hồn đại nhân thực lực trên ta, thế nhưng loại này mò kim đáy biển chuyện, hay là ta Trương Tam so sánh thích hợp a.”

Trương Tam được nước cười to vài tiếng, liền cúi người xuống, duỗi ra một cái tay, vén tay áo lên sau liền thăm dò vào trong tay.

Cái kia mặt nước chỉ là lên hơi có chút nhỏ nhẹ gợn sóng, cũng không có biến hóa quá lớn.

Sau một lúc, Trương Tam nhíu mày lại, nói: “Cá lớn không có, cá nhỏ đúng là một đống lớn.” Nói, trực tiếp đưa tay từ trong nước lấy ra ngoài.

Thế nhưng ở năm ngón tay trên, tựa hồ có màu vàng sợi tơ.

Theo Trương Tam cánh tay thu về, nước biển bỗng nhiên nổ ra, liên tiếp Hải tộc lần lượt vọt ra khỏi mặt nước, nhưng từng cái đều cả người mang huyết, trên người yếu hại đều bị màu vàng sợi tơ xuyên thấu, đều không ngoại lệ tất cả đều chết hết.

Trong lúc nhất thời, hơn trăm Hải tộc thi thể, cứ như vậy chìm nổi ở trên mặt biển, đem này một mảnh hải vực nhuộm đỏ.

Nguyệt Hồn nhíu mày lại, không vui nói: “Này chút cặn bã câu đi lên làm gì?”

Trương Tam ngượng ngùng nở nụ cười, nói: “Có thể hay không chúng ta đi lộn địa phương, Cổ Diệu không ở đây mảnh trong vùng biển? Này chút hải sản đã là chung quanh đây mạnh nhất.”

Nguyệt Hồn lạnh lùng nói: “Ta còn tưởng rằng của ngươi Yên Ba Điếu Đồ có thể cử đi điểm công dụng, không nghĩ tới quả nhiên là rác rưởi. Cút, không muốn đi cùng với ta.”

Trương Tam ưỡn một tấm mặt nhăn nhó, ầy ầy nói: “Để ta lại thử, lần này đem phạm vi mở rộng gấp mười lần!”

Nói, năm ngón tay như câu, trên đầu ngón tay lập loè màu vàng hồn quang, nhanh chóng xen vào mặt nước.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1074: Vạn Vật Lữ Quán, Đệ Nhất Trận Pháp Sư

Trương Tam lúc trước là sợ trực tiếp gặp gỡ Cổ Diệu, vì lẽ đó Yên Ba Điếu Đồ tìm tòi phạm vi không dám khuếch trương quá lớn, lần này trực tiếp đem phạm vi mở rộng gấp mười lần.

Rất nhanh, Trương Tam liền trên mặt mang theo sắc mặt vui mừng, cười nói: “Ha ha, tìm được!”

Tay hắn ở dưới mặt nước một trảo, trực tiếp hít đi ra.

“Ầm!”

Toàn bộ mặt biển kịch liệt rung động, một đạo to lớn rồng nước bị Trương Tam trực tiếp rút ra, sau đó ở trên không bên trong “Ầm” một tiếng nát mở.

Trên mặt biển hóa ra một cái vòng xoáy khổng lồ, vạn điểm Kim Ti Tuyến ở vòng xoáy trên lấp loé.

Trương Tam đứng yên một thước mặt biển nhưng là gió êm sóng lặng, trong tay hắn năm ngón tay gảy liên tục, trước người hóa ra một đạo Võ Hồn bóng mờ, là một vị áo tơi câu đồ, cần câu thẳng tắp duỗi hướng về phía trước, chầm chậm đem màu vàng sợi tơ từ trong nước xoáy rút ra.

“Lớn mật! Là người phương nào dám ở này gây sóng gió!”

Trong nước xoáy truyền đến một đạo khiếp sợ gào thét.

Trương Tam cười to nói: “Ha ha, yên tĩnh ở thẳng bên trong lấy, không ở cong bên trong cầu, không là kim lân, chỉ câu vương hầu! Đi ra đi!”

Cái kia câu tơ ở trên không bên trong loáng một cái, mấy bóng người từ trong nước xoáy bay ra, trực tiếp rơi vào Trương Tam cùng Nguyệt Hồn bốn phía.

Trương Tam vừa thu lại cần câu, Võ Hồn bóng mờ trở lại trong cơ thể, chỗ mi tâm Hồn Ấn loé lên rồi biến mất.

Hắn ánh mắt quét qua, rơi ở một người trong đó trên người, cau mày nói: “Ngươi là Cổ Diệu? Làm sao như thế xoa?”

Người kia chính là Hải Vương Xá Hư, cùng năm tên hiền giả đang bế quan tu luyện một loại trận pháp thần thông, đột nhiên không gian nháy mắt hỗn loạn, một căn lưỡi câu rơi xuống, đem toàn bộ không gian trực tiếp câu đi rồi.

Sáu người đều là kinh nộ không ngớt.

Xá Hư giận dữ hét: “Các ngươi là người phương nào?!”

Nguyệt Hồn nói: “Nhìn dáng dấp hẳn là Hải tộc người đi.”

Trương Tam cau mày nói: “Hải tộc? Nói như vậy lại không tìm được?” Hắn chỉ vào Xá Hư quát lên: “Cổ Diệu đây? Để hắn đi ra nhận lấy cái chết!”

Xá Hư cả giận nói: “Các ngươi là Hải Thiên Nhai mời tới người?”

Trương Tam nói: “Không kém bao nhiêu đâu, chúng ta thời gian rất quý giá, không rảnh cùng mấy người các ngươi cặn bã kéo, trực tiếp gọi Cổ Diệu đi ra nhận lấy cái chết.”

Xá Hư cả giận nói: “Muốn chết!”

Hắn nháy mắt ra hiệu, mặt khác năm tên hiền giả từng người bấm quyết, năm người dưới chân lập tức có sóng gợn tản ra, sau đó lẫn nhau nối liền cùng nhau, hợp thành một cái thật lớn trận pháp, đem Trương Tam vây nhốt.

Cái kia trên mặt nước từng vòng hoa văn khuếch tán, giống như pháo hoa mỹ lệ, rung động lòng người.

Đồng thời hoa văn tụ hợp tản ra, phảng phất một trăm đời khách qua đường, trong nháy mắt chớp mắt, mơ hồ có một luồng thời gian sức mạnh đang chầm chậm trôi qua.

Trận pháp này tên là “Vạn vật lữ quán”, chính là ẩn chứa thời gian quy tắc trận pháp, bản là dùng để đối phó Tử Dạ dùng.

//truyencuatui.net/

Mấy người bị sợi vàng câu đi ra, liền thần giao cách cảm dựa theo trận pháp phương vị rơi xuống, giờ khắc này hai tay bấm quyết, trận pháp liền tự mình khởi động.

Trương Tam bị kinh ngạc, chỉ thấy bốn phía trên mặt biển thi thể, ở lấy tốc độ cực nhanh mục nát, da dẻ tất cả đều thối rữa rơi, giống như vỏ cây già bác rơi xuống, càng là thời gian gia tốc trôi qua.

Xá Hư cười gằn nói: “Bản Vương tu luyện trận pháp, đang lo không ai thí nghiệm đây, vừa vặn bắt ngươi khai đao tế cờ!”

Trương Tam giật mình khuôn mặt, đột nhiên hóa giải khai, lộ ra một nụ cười, nói: “Cổ Diệu đây? Hỏi nhiều như vậy biến, còn không có nói cho ta biết chứ.”

Xá Hư quát lên: “Không biết sống chết! Động thủ!”

“Ầm ầm” một tiếng, Xá Hư trực tiếp biến thành Pháp Thiên Tượng Địa, to lớn một quyền từ không trung đánh rơi, như thiên thạch rớt xuống, không ngừng ở trên không bên trong ma sát, dấy lên ngọn lửa hừng hực.

Mặt khác năm tên hiền giả, biết khó khăn không phải người thường, không dám bất cẩn, đều là biến hóa quyết ấn, ở trận pháp bầu trời loáng một cái, liền ngưng tụ ra một thanh quang cự kiếm, mặt trên lập loè sóng thời gian văn, giống như nước đãng mở.

Cự kiếm loáng một cái, liền hướng Trương Tam chém tới.

Không trung xẹt qua dòng lũ thời gian, giống như là muốn đem hết thảy đều yên diệt trong năm tháng.

Trương Tam ánh mắt híp lại, cười nói: “Lại là năm tháng kiếm, chà chà, ở trước mặt bổn tọa chơi trận pháp, ha ha, múa rìu qua mắt thợ!”

Trương Tam cười lớn một tiếng, hai tay nhanh chóng bấm quyết, sau đó kéo ra, hai bàn tay ở giữa hoa văn rắc rối phức tạp, trực tiếp bình đẩy ra ngoài.

Toàn bộ bốn phía không gian loáng một cái, liền biến hóa cảnh tượng, biển trời hoàn toàn biến mất, tất cả mọi người nháy mắt lâm vào vô tận không gian vũ trụ.

Từng đạo từng đạo giăng khắp nơi quy tắc cuộn chỉ, tại không gian bên trong kéo dài tới, cho đến vô cùng xa xa.

Cái kia năm tháng kiếm chém về phía Trương Tam, nhưng như là đã trải qua vạn vạn năm, nhưng thủy chung cách biệt một thước, không cách nào tới gần.

Liền ngay cả Xá Hư một quyền, cũng ở tầng tầng vũ trụ quy tắc hạ, cách Trương Tam càng ngày càng xa.

“Tại sao lại như vậy?!”

Xá Hư hoàn toàn biến sắc, một trái tim bỗng nhiên chìm xuống.

Bỗng nhiên quyền của hắn đầu truyền lên đến đau nhức, đánh vào một mảnh hư vô không gian trên, dường như đánh vào trên tấm sắt, “Oanh” một tiếng bạo nổ mở.

Cái kia chút quyền thượng hỏa diễm, “Chi” một tiếng liền hướng bốn phương tám hướng lan tràn, hóa thành biển lửa nuốt chửng mà lên, đem Xá Hư to lớn Pháp Thiên Tượng Địa châm đốt, bất quá một cái nháy mắt, liền thành một cái to lớn hỏa nhân, đứng lặng ở vũ trụ mịt mờ, rọi sáng bốn phía.

“A!”

Xá Hư hoảng sợ kêu to, không ngừng vung ra quyền đến, muốn muốn phá công kích diễm cùng vũ trụ này ràng buộc.

Cái kia năm tên hiền giả cũng là trợn mắt ngoác mồm, từng cái từng cái con ngươi lồi đi ra, năm tháng kiếm chập chờn hạ, đã vượt qua không mấy năm ánh sáng, năm người nhanh chóng già đi, từng người phun ra một ngụm máu, liền phong hoá làm bụi trần, trực tiếp bị thổi tan, tan biến tại trong thiên địa.

Năm tháng kiếm lay động hạ, rốt cục “Ầm” một tiếng tản đi, lại không còn tồn tại nữa.

Mà Trương Tam từ đầu đến cuối đứng ở cái kia, Hắc Bào ở trong ánh lửa chập chờn, khóe miệng vung lên một chút khinh miệt cười gằn.

Đột nhiên Nguyệt Hồn thanh âm vang lên, nói: “Huyền Cơ diệu kế, ảo diệu vô cùng. Diễn biến càn khôn thuật, bên trong giấu đi hỗn độn mấy. Trong thiên hạ có thể thôi diễn ra trận pháp như thế, sợ là chỉ có... Ta biết ngươi là ai.”

Trương Tam hơi thay đổi sắc mặt, ngượng ngùng cười nói: “Khà khà, Nguyệt Hồn đại nhân thật tinh tường, không cẩn thận liền lộ vùi lấp.”

Nói hắn năm ngón tay vồ lấy, toàn bộ càn khôn vũ trụ nháy mắt tản đi, Xá Hư to lớn pháp thân thống khổ kêu rên, biến về chân thân, xa xa rung đi ra ngoài.

Cảnh tượng trở lại biển trời, Xá Hư trên người nơi nào có nửa điểm hỏa diễm? Chỉ là lập loè vô số quy tắc tuyến, giống như là muốn bị cắt thành bốn vỡ nát thành năm mảnh.

Trương Tam đưa tay vỗ một cái, cái kia chút quy tắc cuộn chỉ vị trí, tuôn ra tảng lớn máu tươi. Xá Hư trực tiếp biến thành một người toàn máu, ngã vào trên mặt biển, không biết sống chết.

Nguyệt Hồn vẫn chắp tay ở trên không bên trong, lạnh lùng nói rằng: “Có thể đem Thập Tuyệt Trận thôi diễn đến mức tận cùng, tiến nhập đại đạo quy tắc, cũng chỉ có hiện nay đệ nhất trận pháp sư, Vân Hải Giới Kim Ngao Đảo đảo chủ, mười cung đầu.”

Trương Tam hắc tiếng nói: “Không cẩn thận để Nguyệt Hồn đại nhân nhìn ra thân phận, không như Nguyệt Hồn đại nhân cũng đem thân phận nói cho ta, nếu không thì quá không công bằng.”

Nguyệt Hồn lạnh lùng nói: “Nếu không muốn chết, liền mau mau làm chính sự.”

Trương Tam cười mỉa hai tiếng, bóng người loáng một cái, liền rơi vào Xá Hư bên cạnh người, ngồi xổm xuống, chà chà nói rằng: “Trong miệng làm sao bốc lên nhiều máu như vậy, còn có thể nói chuyện được sao? Thân, đừng chết a, ngươi còn không có nói cho ta Cổ Diệu ở chỗ nào!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1075: Vấn Đề Thiếu Niên, Tình Thế Mất Khống Chế

Xá Hư hai mắt vô thần, trong miệng không ngừng bốc lên bọng máu, sau khi nghe càng là khạc ra một búng máu, tê thanh nói: “Các ngươi không có kết quả tốt, Cổ Diệu đại nhân nhất định sẽ báo thù cho ta, đem bọn ngươi chém thành muôn mảnh!”

Trương Tam sắc mặt đột nhiên lạnh xuống, lạnh giọng nói: “Hỏi ngươi mấy lần? Tất cả đều cho ta hỏi một đằng trả lời một nẻo, ngươi là trí chướng sao? Cút!”

Trương Tam đứng lên, một cước đá vào Xá Hư trên đầu, “Ầm” một tiếng đem đầu hắn đá nát, thân thể cũng bay ra ngàn trượng xa, ở trên mặt biển đánh ra vô số nước phiêu, sau đó chìm vào đáy biển, triệt để chết rồi.

“Liền biết hai người các ngươi không làm được sự tình. Trương Tam Yên Ba Điếu Đồ chỉ có thể câu ra so với mình tu vi thấp tồn tại, Cổ Diệu thực lực hơn xa cho ngươi, làm sao có khả năng tìm ra được? Này không bày rõ ra là ở lãng phí thời gian, ở này diễn kịch sao? Hai cái làm trò tinh.”

Trên mặt biển thêm ra một cái hình chiếu, chậm rãi từ trong nước thăng lên, trong đôi mắt một mảnh thuần trắng trong suốt, chính là Doanh Chính, một mặt cười gằn.

Trương Tam cả giận nói: “Ngươi này mắt mù, ngươi có gan đến nha!”

Nguyệt Hồn giễu cợt nói: “Lần trước ta nghe nói, có người bị Huyền Thiên Cơ lừa gạt đi bạch cốt phu nhân khuê phòng, kết quả bị người đánh bể trứng, tè ra quần trốn, không biết là ai nha.”

Doanh Chính cả giận nói: “Nguyệt Hồn! Ngươi muốn chết!”

Cái kia hai con ngươi màu trắng bên trong quang mang kỳ lạ lóe lên, toàn bộ thế giới đều trở nên mất đi sắc thái, Nguyệt Hồn cái bóng trực tiếp bị ánh vào đồng bên trong.

Từ bốn phương tám hướng trong hư không đi ra vô số hư quang, hóa thành quy tắc khóa, đem Nguyệt Hồn trói gô.

Nguyệt Hồn lạnh giọng nói: “Ngược lại ngươi một đôi mắt mù, xem ra là không muốn, cái kia ta liền trực tiếp cho ngươi móc xuống đi!”

Thân thể nhẹ nhàng loáng một cái, “Ầm” một tiếng, hết thảy xiềng xích toàn bộ nát đi, sau đó giơ tay lên bấm quyết, đầu ngón tay một đạo lưu quang vẽ ra, liền kích. Bắn ra.

Cái kia lưu quang ở Doanh Chính trong con ngươi không ngừng phóng đại, đem toàn bộ thất sắc thế giới cắt rời. Cái kia một đôi thuần trắng trong con ngươi, dĩ nhiên xuất hiện vết trầy, bỏ ra một chút nhỏ nhẹ Huyết Châu.

Doanh Chính người đổ mồ hôi lạnh, trong tay quyết ấn biến đổi, vội vàng khép lại hai mắt, vô số chân nguyên ở trong tay hóa ra, mười ngón như câu, hướng về đạo kia lưu lồng ánh sáng đi.

“Ầm!”

Lưu quang bắn vào Doanh Chính chân nguyên bên trong, một hồi nổ ra.

Doanh Chính hai cái cánh tay buông xuống, không lo được thương thế vội vàng lùi về sau.

Cái kia hai mắt nhắm chặt bên trong, càng là chảy xuống hai hàng máu tươi.

Nguyệt Hồn cười lạnh một tiếng, “Nói rồi đào con mắt của ngươi, còn muốn chạy trốn?” Loáng một cái hạ, liền xuất hiện sau lưng Doanh Chính, duỗi ra hai căn ngón tay thon dài, khu hướng về Doanh Chính khuôn mặt.

Bỗng nhiên một đạo ngân quang xẹt qua, một thanh điêu khắc đầy hoa văn ngân đao ngột xuất hiện ở Nguyệt Hồn cái kia hai ngón tay trên, chém xuống.

Nguyệt Hồn kinh sợ, vội vàng thu về ngón tay của chính mình.

Ngân đao chém xuống không.

Doanh Chính cũng nhân cơ hội bóng người lóe lên, liền trốn ra ngoài mấy trăm trượng, sắc mặt hết sức trắng xám.

Doanh Chính lần thứ hai mở hai mắt ra, hai con ngươi màu trắng bên trong, che kín màu máu, còn có tràn ngập sợ hãi. Vừa nãy nếu không có cái kia ngân đao xuất hiện, con mắt của chính mình liền thật muốn bàn giao ở nơi này.

Nguyệt Hồn cách đó không xa, xuất hiện một đạo giáp vàng ngân đao thân ảnh, chính là Huyền Thiên Cơ, cười nói: “Quá máu tanh, quá bạo lực, bây giờ nhìn không nổi nữa.”

Nguyệt Hồn lạnh giọng nói: “Không nhìn nổi, có thể tự đâm hai mắt a!”

Nguyệt Hồn hai ngón tay như câu, liền đào hướng về Huyền Thiên Cơ hai mắt.

Huyền Thiên Cơ cười nhạt, ngân đao đưa ngang trước người, quay về cặp kia chỉ gọt xuống.

“Ầm!”

Nguyệt Hồn hai ngón tay ở trên không bên trong loáng một cái, đập vào thân đao mặt sau, một luồng đáng sợ linh áp nổ ra, "Ầm ầm" một tiếng, hai người từng người bị đẩy lui.

Nguyệt Hồn trong mắt ánh sáng lạnh lẽo lấp loé, nhìn chằm chằm Huyền Thiên Cơ nhìn một hồi, lúc này mới toàn bộ thu lại đi vào.

Đối với Huyền Thiên Cơ hắn vẫn luôn có kiêng kỵ, hơn nữa vừa nãy một chiêu hạ, cũng không dò ra đối phương sâu cạn.

Càng để hắn buồn bực là, Huyền Thiên Cơ bất quá là mượn dùng một thân thể, coi như mình giết hắn, cũng chỉ là giết chết một đạo phân thân mà thôi.

Đồng thời Huyền Thiên Cơ ở suy nghĩ của hắn trong đó, là dùng để ngăn được thiên địa Tôn giả nhân vật, chính mình cũng không muốn cùng hắn là địch.

Nguyệt Hồn đưa tay thả lỏng phía sau, nhìn chăm chú một chút Doanh Chính, hừ nói: "Hai tròng mắt của ngươi tạm thời ở lại ngươi trên mặt. Lần sau nhớ tới dài một chút con mắt, đừng đắc tội ta nữa."

Nói, liền đem hai tay giao ở sau lưng, hướng về xa xa mà đi.

Trương Tam vội vàng đuổi tới, kêu lên: "Nguyệt Hồn đại nhân, chờ ta."

Nguyệt Hồn thân ảnh đã biến thành một điểm đen, thanh âm lạnh như băng ở phía xa vang lên, "Ngươi đối với ta đã vô dụng, lăn xa điểm, chớ theo ta!"

Hai người rất nhanh liền biến mất ở hải tận đầu.

Huyền Thiên Cơ lúc này mới xoay người, nhìn Doanh Chính cười nói: "Đó là một người điên, ngươi ngàn vạn lần ** chớ chọc hắn, bằng không thật sự sẽ chết."

Doanh Chính mặt âm trầm, lạnh giọng nói: "Huyền Thiên Cơ, ngươi hãm hại ta một lần, đã cứu ta một lần, xem như là hòa nhau rồi."

Huyền Thiên Cơ cười nói: "A? Ta hãm hại ngươi? Ngươi đang khôi hài chứ? Chính ngươi trộm hãy nghe ta nói, làm sao thành ta hãm hại ngươi, không hiểu ra sao a."

Doanh Chính cả giận nói: "Ngươi...!"

Huyền Thiên Cơ bất đắc dĩ giang hai tay ra, nói: "Ta sẽ nói cho ngươi biết một chuyện, Cổ Diệu không phải là dễ đối phó như vậy."

Doanh Chính trầm ngâm nói: "Ngươi là ý nói, để Nguyệt Hồn đánh trận đầu, để hắn cùng Cổ Diệu đánh nhau chết sống?"

Huyền Thiên Cơ cười nói: "Ngươi nghĩ cũng thật nhiều, xem ra ngươi người này tâm tư không thuần, là cái xấu người a."

Doanh Chính ôm quyền nói: "Đa tạ báo cho. Ta hiểu được. Hừ, ta liền trong bóng tối chờ đợi, chờ Nguyệt Hồn đánh đến trọng thương một khắc, chính là hắn ra đi thời gian! Muốn đào con mắt của ta, ta liền muốn đào hắn ba hồn bảy vía, để hắn vĩnh viễn không bao giờ siêu sinh!"

Doanh Chính trong đôi mắt nổ bắn ra vô tận sát khí, thuần trắng trong con ngươi tô điểm một ít máu tươi, có vẻ càng quỷ dị đáng sợ. Sau đó bóng người loáng một cái, liền biến mất ở trên mặt biển.

Huyền Thiên Cơ cười nói: "Ai nha, thật phiền phức, đều là một đám vấn đề thiếu niên a."

Hắn cũng nhấc theo ngân đao, hướng về Hải Thiên Nhai phương hướng đi đến.

…

Hải Thiên Nhai bốn phía, vẫn là nối liền đất trời Hải tộc, đang điên cuồng công kích, căn bản không biết Hải Vương cùng năm vị hiền giả đã chết.

Thậm chí còn có đại lượng Hải tộc được mệnh lệnh sau, ở trên đường chạy tới.

Dương Thanh Huyền liên thủ với Tử Diều Hâu giết một trận, hai mắt đều giết đỏ, nhưng Hải tộc không thấy ít đi, trái lại ở tăng nhanh.

Theo thể năng tiêu hao, hai người bắt đầu có chút không xong.

Dương Thanh Huyền trực tiếp biến thành Thời Không Cự Linh, hét lớn một tiếng, phá mở bốn phía công kích, triển khai đại na di thuật, mang theo Tử Diều Hâu bay đến bên ngoài kết giới, đánh ra pháp quyết, đem thân thể tan vào.

Hai người trở lại treo trên phù đảo, đã là cả người mang huyết.

Tử Dạ bận bịu đến đón, quan tâm nói: “Ngươi không sao chứ?”

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu, trầm giọng nói: “Sự tình hơi không khống chế được, tiếp tục như vậy căn bản không phải biện pháp. Toàn bộ Biển Đen Hải tộc tựa hồ cũng bị điều động, liền toán nhân thủ của chúng ta nhiều gấp bội đi nữa, kết giới lại mạnh hơn mười lần, chỉ sợ cũng không ngăn nổi.”

Đổng Hoài Viễn cũng mặt lộ vẻ buồn rầu, cái kia la bàn mức độ trên, kết giới chỉ thị đã đạt đến chín mươi, lại tiếp tục đi lên tăng vọt lời, kết giới liền muốn phá.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1076: Toàn Bộ Xuất Chiến, Thiên Đô Vị Trí

Mạc Đình nói: “Hiện tại Hải tộc phái ra còn tất cả đều là bia đỡ đạn, nhưng bọn họ số lượng thực sự nhiều lắm. Lấy ta thấy, có Dạ Hậu lưu thủ Hải Thiên Nhai liền có thể, những người còn lại toàn bộ điều động, trước đem kết giới bảo vệ lại nói.”

Đổng Hoài Viễn hiển nhiên cũng là ý này, mong đợi nhìn Tử Dạ.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta nhìn có thể được, nếu như Hải Thiên Nhai chịu đến uy hiếp, còn có Hồng Uyên đại nhân ở. Trừ phi Cổ Diệu ra tay, bằng không Vân Tụ Cung căn bản không cần lo lắng.”

Tử Dạ gật đầu nói: “Ngươi đã cũng nói như vậy, vậy thì làm như vậy đi, tất cả mọi người xuất chiến!”

Ra lệnh một tiếng, Đổng Hoài Viễn đám người đại hỉ, hơn mười tên Đạo cảnh cường giả từ lâu không nhịn được, dồn dập phát sinh thét dài, giống như ưng kích trường không, nhảy vào chiến trường.

Cái kia chút sau cùng thủ vệ, cũng đều tiếp theo đi tới.

Trong khoảnh khắc, treo trên phù đảo cũng chỉ còn sót lại rất ít mấy người.

Có Đổng Hoài Viễn đám người tham chiến, tình thế một hồi liền phát sinh ra biến hóa, các loại kinh thiên động địa đại thần thông triển khai ra, Hải tộc bia đỡ đạn rất nhanh liền tiêu diệt hơn nửa, không ngừng bị bức ép ra Hải Thiên Nhai.

Tử Dạ nhíu mày được sâu hơn, vào giờ phút này còn không thấy Xá Hư cùng Cổ Diệu, liền ngay cả một tên hiền giả cũng không thấy.

Dương Thanh Huyền nhìn thấu sự lo lắng của nàng, an ủi: “Chớ suy nghĩ quá nhiều, lấy chậm đợi chiến liền tốt. Chỉ cần chúng ta chính mình bất loạn, bọn họ có nhiều hơn nữa âm mưu cũng vô dụng.”

Tử Dạ nhẹ nhàng nở nụ cười, gật đầu gật đầu.

Đột nhiên Hồng Uyên khẽ quát một tiếng, nói: “Ai?” Lạnh lùng ánh mắt, hướng về hư không nhìn tới.

Một bóng người từ trong hư vô đi dạo đi ra, bay xuống ở treo trên phù đảo, mỉm cười nói: “Chư vị, hồi lâu không gặp.”

“Liệt Tử.”

“Giai Phi huynh.”

“Đạo Ảnh Liệt Giai Phi!”

Vài tiếng bất đồng xưng hô đồng thời vang lên.

Liệt Giai Phi hướng về mọi người từng cái gật đầu ra hiệu.

Tử Dạ sắc mặt trở nên hơi khó coi, nói: “Đạo Ảnh liền phái ngươi một trước người đến?”

Liệt Giai Phi cười nói: “Làm sao, Dạ Hậu nhìn thấy ta không quá cao hứng? Có phải là cảm thấy lấy ta lực khó kháng Cổ Diệu?”

Tử Dạ nói: “Chính ngươi cảm thấy thế nào?”

Liệt Giai Phi cười khổ nói: “Đích thật là đánh không lại. Bất quá yên tâm đi, chấp hành nhiệm vụ không phải ta, là Nguyệt Giả. Nếu là ta không có đoán sai, còn sẽ có mấy người đến, đến thời điểm sợ là có chút rối loạn.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Còn có ai?”

Đột nhiên một đạo thanh âm lạnh như băng, không biết từ chỗ nào truyền đến, “Hỏi nhiều như vậy làm cái gì? Cổ Diệu đây, trực tiếp đem Cổ Diệu vị trí nói cho ta là được.”

Mọi người đều sợ, vội vàng hướng về trôi nổi đảo một góc nhìn tới, một tên Hắc Bào nam tử chẳng biết lúc nào, lặng yên không tiếng động liền xuất hiện ở cái kia, càng lừa gạt được tất cả mọi người thần thức.

Liệt Giai Phi cười nói: “Đến, vị này chính là Nguyệt Giả Nguyệt Hồn.”

Tử Dạ vừa mừng vừa sợ, Nguyệt Hồn bày ra thực lực, để nội tâm của nàng an tâm một chút không ít, nói rằng: “Hóa ra là Nguyệt Hồn đại nhân. Cổ Diệu ở nơi này Hải Thiên Nhai ở dưới một chỗ không gian độc lập bên trong.”

Nguyệt Hồn nói: “Cụ thể tọa độ.”

Tử Dạ trầm ngâm một chút, liền nói ra một chuỗi chữ số.

Nguyệt Hồn lúc này mới xoay người, mặt hướng biển rộng, nhảy lên một cái, hóa thành một đạo điểm đen, hướng về Hải Thiên Nhai phía dưới rơi xuống.

Tử Dạ cả kinh nói: “Chỉ một mình hắn sao? Cổ Diệu là cao cấp giới vương, sợ không phải một người có thể địch.”

Liệt Giai Phi nói: “Không cần lo lắng, còn có mấy người cùng đi, sẽ không biết đến chưa có. Có lẽ đã đến, chỉ là không có hiện thân thôi.”

Tử Dạ nói: “Cũng là, Nguyệt Hồn đại nhân nếu có lòng tin như vậy, ta cũng không cần lo lắng cho hắn cái gì, ngồi chắc đài chỉ huy là tốt rồi.”

Nguyệt Hồn cùng Liệt Giai Phi xuất hiện, để Tử Dạ tâm một hồi liền bình tĩnh lại.

Coi như Đạo Ảnh đánh không lại Cổ Diệu, liều cái lưỡng bại câu thương vẫn là có thể, cái kia áp lực của mình cũng tất nhiên giảm nhiều.

Liệt Giai Phi đi tới Dương Thanh Huyền bên cạnh người, thấp giọng nói: “Ngươi phải cẩn thận, Huyền Thiên Cơ cùng Doanh Chính cũng đều tới. Thậm chí sẽ còn có những thứ khác Đạo Ảnh thành viên. Nếu là ta không có đoán sai, Trung Ương Đại thế giới những tông môn kia cũng sẽ không nhàn rỗi.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Yên tâm đi, ta sẽ lưu ý.”

Hắn cũng đã sớm chuẩn bị, một khi Hải Thiên Nhai thế cuộc rối loạn, liền trực tiếp biến thành Bì Bì Hà, hướng về trong biển khoan một cái, ai có thể tìm được hắn?

Liệt Giai Phi đột nhiên cả kinh nói: “Ngươi liền bước vào Đế Thiên Vị?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ngươi cảm thấy nhanh hơn vẫn là chậm?”

Liệt Giai Phi đen xuống mặt đến, hỏi ngược lại: “Ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Thanh Huyền lặng lẽ cười hai tiếng.

Liệt Giai Phi nói: “Hơn nữa ta nhìn ngươi khí tướng, vô cùng trầm ổn, cảnh giới dị thường vững chắc, hẳn là tu luyện Thanh

Dương Võ Kinh nguyên nhân. Thánh Linh bảo điển, quả nhiên là trong thiên hạ cao cấp nhất công pháp."

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: "Ta Thanh Dương Võ Kinh chỉ có nửa bộ đầu, ta từng nghe người ta nói qua, Võ Kinh nửa phần sau ở chín tầng đều, không biết Giai Phi huynh cũng biết cái kia chín tầng đều ở nơi nào?"

"Cái gì?!"

Liệt Giai Phi sợ hết hồn, cả kinh nói: "Ngươi nghe ai nói?"

Dương Thanh Huyền nói: "Đã từng một vị Thanh Long Tinh Túc, Cửu Khanh."

"Hóa ra là hắn!" Liệt Giai Phi nói: "Người này ta nghe quá. Hơn nữa bốn Đại Bảo điển đều là tàn khuyết không đầy đủ chuyện ta cũng có nghe thấy, không nghĩ tới Thanh Long bảo điển hạ nửa khuyết càng là ở chín tầng đều, này có thể có chút phiền phức."

Dương Thanh Huyền không nhịn được hỏi: "Này chín tầng đều đến cùng ở nơi nào? Vì sao ta lật biến các loại điển tịch đều chưa từng thấy qua đôi câu vài lời miêu tả?"

Liệt Giai Phi nói: "Chín tầng đều là một chỗ Yêu tộc cổ di tích, thành danh ở thời đại thượng cổ, ở Thiên Hà bên trong, mịt mù không thể tìm ra. Bây giờ biết chỗ này cổ di tích người không nhiều lắm."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Thiên Hà bên trong?" Hắn một hồi có chút đau đầu.

Liệt Giai Phi gật đầu nói: "Có chút phiền phức. Nhân tộc tuy rằng chưởng quản Tam Thập Tam Thiên, tọa trấn Trung Ương Đại thế giới. Nhưng có nhiều chỗ vẫn là vùng cấm, rất khó tiến nhập. Thiên Hà cùng Vong Xuyên chính là hai nơi vùng cấm, bên trong sống động đại lượng dị tộc người. Nhân tộc ở bên trong cũng không được hoan nghênh.”

Dương Thanh Huyền buồn phiền nói: “Võ Kinh hơn nửa khuyết chỉ có thể chống đỡ đến Đế Thiên Vị đỉnh cao, không cách nào tiến thêm một bước nữa, may là khoảng cách đỉnh cao còn xa.”

Liệt Giai Phi nói: “Ngươi chính là nhanh chóng chuẩn bị sẵn sàng đi, lấy thiên phú của ngươi, sợ là không xa. Ngày khác ngươi muốn đi Thiên Hà thời điểm, kêu lên ta, cùng ngươi cùng nhau đi.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, nói: “Đa tạ.”

Có Liệt Giai Phi, đạt được Võ Kinh hạ nửa khuyết cơ hội liền lớn hơn.

Liệt Giai Phi cười nói: “Không cần khách khí.”

Ngay ở hai người trong lúc nói cười, bên ngoài kết giới Hải tộc, đã bị Đổng Hoài Viễn đám người đánh lui, toàn bộ trở về đến lớn hải.

Nhưng từ bốn phương tám hướng vọt tới Hải tộc, vẫn không thấy ít, vẫn còn đang anh dũng xung kích.

Cái kia chút bậc thấp Hải tộc, ở Đạo cảnh cường giả thần thông hạ, thành phiến hủy diệt, nhìn Dương Thanh Huyền tê cả da đầu, giống như là không chân thực hình ảnh, cái kia từng cái từng cái sinh mạng, dường như bụi trần giống như vậy, bị đại gió vừa thổi, liền hoàn toàn tán đi.

Dương Thanh Huyền rốt cục không nhịn được, kêu lên: “Tiếp tục như vậy không phải biện pháp chứ? Nếu là muốn giết tới ngừng mới thôi, sợ là Biển Đen sinh linh muốn tàn sát một nửa! Thương thế kia vong khốc liệt, so với năm đó Cổ Diệu còn còn đáng sợ hơn a!”

name... Truyện hay, hấp dẫn người đọc, gái ít, ít yy... Truyện đã Full

Chương 1077: Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc, Đại Đạo Di Âm

Tử Dạ đám người cũng đều nhíu mày lại.

Các nàng nhìn lâu cũng là chết lặng, cũng không nghĩ tới Dương Thanh Huyền vấn đề, thậm chí căn bản là không có nghĩ tới những thứ này bia đỡ đạn mệnh cũng là mệnh.

Hồng Uyên nói: “Dương Thanh Huyền nói đúng, như vậy tiếp tục giết hoàn toàn không phải biện pháp.”

Tử Dạ giễu cợt nói: “Nhưng những thứ đồ này, chết không hết tội.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đây cũng không phải là xích huyết ngàn dặm, mà là vạn dặm. Như vậy tiếp tục giết, tạo thành sát nghiệt quá nặng. Cần phải đem Hải Vương tìm ra, đem chém giết thị chúng, có lẽ có thể để này chút điên cuồng Hải tộc dừng lại đến.”

Tử Dạ cười lạnh nói: “Nhưng Xá Hư phế vật kia, vẫn núp ở phía sau mặt không dám ra đây, liền ngay cả một tên đạo người Hải tộc cũng không thấy. Sách lược của bọn hắn rõ ràng chính là chiến thuật biển người, dùng này chút rác rưởi đến tiêu hao chúng ta.”

Liệt Giai Phi than thở: “Dương Thanh Huyền vừa nói như thế, ta mới phản ứng được, khả năng phiền toái. Hải Vương Xá Hư cùng vài tên hiền giả, đã bị trương người chém giết. Hiện đang sợ là không ai có thể hiệu lệnh này chút Hải tộc.”

"Xá Hư chết rồi?" Dương Thanh Huyền bọn người là ngây ngẩn cả người.

Tử Dạ cũng ngẩn ra, nói: "Nhanh như vậy liền chết, cái kia này chút Hải tộc tấn công ý nghĩa ở đâu?"

Liệt Giai Phi cau mày nói: "Đã không có ý nghĩa, nhưng cũng không ai có thể ngăn cản."

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình, nhìn phía bốn mặt hải vực, rậm rạp chằng chịt Hải tộc vẫn còn ở không ngừng hội sư, Hải Thiên Nhai chính là cái lò nung lớn, tập trung vào đi vào liền nháy mắt bị nấu chảy vì tro tàn.

Đang kéo dài chiến đấu hạ, đổng hoài thụy đám người cũng bắt đầu xuất hiện vẻ mỏi mệt.

Tử Dạ ngơ ngác nói: "Làm sao bây giờ?" Xá Hư đột nhiên tử vong, làm cho nàng đột nhiên có chút hoảng hốt.

Dương Thanh Huyền nói: "Không bằng mấy vị liên thủ triển khai đại na di thuật, đem Hải Thiên Nhai trên Nhân tộc toàn bộ bỏ chạy. Này chút Hải tộc công chiếm tới sau, phát hiện không người tự nhiên cũng là lui."

Đọc Thiên Thành Giác lưu lại đại na di, sau, hắn biết cường giả cái thế không gian thần thông, đủ để đem một thành một vực trực tiếp dịch chuyển.

Tử Dạ lạnh lùng nói: "Đùa gì thế? Tuyệt đối không thể. Thà rằng giết sạch này chút vật mọn, cũng không thể để cho bọn họ ô nhiễm Hải Thiên Nhai."

"Ta ngược lại thật ra có cái biện pháp."

Vẫn không có lên tiếng Á Hằng, đột nhiên mở miệng nói, "Ta dùng Bỉ Ngạn kim kiều từ tân thế giới bên trong dẫn hạ một con đường, đem này chút Hải tộc thu vào ta tân thế giới bên trong đi.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Phương pháp này có thể được lời, tự nhiên là tốt. Nhưng Á Hằng sức mạnh của ngươi...”

Á Hằng khẽ mỉm cười, nói: “Chỉ là giáng lâm mấy cái Thông Thiên cấp mà thôi, không có gì đáng ngại. Huống hồ này chút giết chóc cũng nhìn ta có chút tê cả da đầu.”

Hắn giơ tay bấm quyết, đang muốn đi triển khai thần thông, bỗng nhiên nhíu nhíu mày một cái, khẽ ồ lên một tiếng, ngẩng đầu lên nhìn phía xa xa.

Không chỉ có là Á Hằng, Tử Dạ đám người đều là rùng mình, ánh mắt cùng nhau hướng về Vân Hải nhìn tới.

Tử Dạ lạnh lùng quát lên: “Là ai? Đi ra!”

Hải Thiên Nhai bầu trời xa xa, một vệt hồng hà lóe lên mà tới, đem Vân Hải phá mở, chiếu rọi mà xuống, hóa thành hồng quang khuếch tán, đem một vực toàn bộ nhuộm đỏ.

“Thanh giản khúc, bích tùng âm một khách hà tiều, một khách nghe đàn gặp tự ngày, như gặp đạo tâm.”

Hà quang bên trong truyền đến sáng sủa thanh âm, hóa ra một đạo nam tử bóng người, lẫm liệt mà đứng, quan sát cái kia chúng sinh, thấp kém như kiến.

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, không rõ có xúc động.

Hắn cảm giác kỳ quái, chính mình rõ ràng chưa từng thấy người này, thế nào sẽ có loại cảm giác quen thuộc.

Tử Dạ bọn người nhìn chằm chằm nam tử kia, giờ khắc này Cổ Diệu xuất thế, Biển Đen thành toàn bộ tinh vực tiêu điểm, trời mới biết Biển Đen trên, đến cùng giấu bao nhiêu người.

"Ha, hắn làm sao cũng tới?"

Biển Đen nơi nào đó, Huyền Thiên Cơ đang ngồi xếp bằng đám mây, đột nhiên cười nói: "Quá ngoài ý muốn."

Doanh Chính đứng tại bên người, một đôi mắt dòm ngó tận thế gian, cau mày nói: "Người kia là ai? Ba sao giới vương tu vi, không đơn giản a."

Huyền Thiên Cơ nói: "Người này cùng ta rất có ngọn nguồn, năm đó đột nhiên mất tích, không nghĩ tới gặp lại thời gian, lại thì có ba sao giới vương tu vi, xem ra này mấy năm cơ duyên không cạn. Ân, chắc là vì Thanh Long Thánh Linh sự tình tới."

Doanh Chính nói: "Vì Dương Thanh Huyền?"

Huyền Thiên Cơ gật đầu nói: "Có thể đi."

Nam tử ánh mắt mang theo một tia thương xót, nhìn cái kia như hạt bụi như thế thấp kém Hải tộc, thành phiến bị xóa đi, thở dài nói: "Không nghe thấy Thương Sinh khóc thảm, không nghe thấy Khổ hải vô biên, vậy hãy nghe ta một khúc Cửu Tiêu Thiên Ba, hóa thập phương pháp thanh âm, chiếu khắp đại thiên thủy nguyệt."

Nam tử nâng tay phải lên, mười ngón như hành.

Khẽ gảy hạ, một đạo màu đỏ cuộn chỉ vẽ ra trên không trung, bắn ra giác thanh âm.

"Coong!", toàn bộ bầu trời đều theo chấn động, sau đó hiển hóa ra lượng lớn quy tắc cuộn chỉ, lấy địa vì đàn, lấy ngày vì dây.

Nam tử lại tay trái quét qua, tiếng đàn Hóa Hình, như càn khôn gợn sóng, tự Cửu Tiêu mà đến, mà kỳ mà huyền. Phảng phất đại đạo âm, từ đầu ngón tay chảy ra, chạy về phía Thương Hải.

Dương Thanh Huyền cả người run lên, thất thanh kêu lên: “Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc! Thần Nhạc!”

Đàn kia thanh âm rơi xuống, treo trên phù đảo tất cả mọi người là vẻ mặt lẫm liệt, lộ ra kinh sợ.

Dương Thanh Huyền càng là trong lòng thanh âm quy tắc khuấy động, có lả lướt âm cổ từ trong cơ thể truyền ra.

Hắn vội vàng bấm quyết, bay ra một đạo hư quang, hóa thành Cửu Tiêu Hoàn Bội, ở trước người nhanh chóng xoay tròn, cũng kèm theo thiên địa chấn động, truyền ra đồng dạng cong thanh âm.

“Quả nhiên là Thần Nhạc!”

Không chỉ có là Cửu Tiêu Hoàn Bội trên vui vẻ khí tức, còn có Thanh Long khế ước trên cảm ứng, đều cho thấy người trước mắt chính là Thần Nhạc.

Nhưng này đầu Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc, so với Dương Thanh Huyền sở học phức tạp hơn cùng rộng lớn nhiều lắm, trong cơ thể mình khí huyết, cũng ở đó tiếng đàn hạ chấn động, rất nhiều rối loạn khí thế.

Bỗng nhiên một cái tay vỗ xuống Dương Thanh Huyền sau lưng, đem cái kia xao động khí tức ngăn chặn.

Dương Thanh Huyền lúc này mới người đổ mồ hôi lạnh, nói: “Đa tạ.”

Tử Dạ khẽ mỉm cười, nói: “Ta không thích ngươi đối với ta khách khí như vậy. Tiếng đàn này ẩn chứa càn khôn đại đạo, độ thập phương chúng sinh, đối với võ giả không chỉ có vô hại, trái lại hữu ích. Nhưng đối với ngươi nhưng tựa hồ có hơi dị thường, chẳng biết vì sao.”

Dương Thanh Huyền nói: “Bởi vì ta học được khúc này, cảm ứng được, khá là chấn động.”

Tử Dạ nói: “Thì ra là như vậy, ta nghe ngươi xưng hô người này vì Thần Nhạc, chắc là nhận thức.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Cũng không quen biết, nhưng rất có ngọn nguồn.”

Tử Dạ liếc mắt nhìn cái kia theo thanh âm quy tắc tự mình chấn động Cửu Tiêu Hoàn Bội, tựa hồ hiểu cái gì, nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Ngươi phóng không tâm tình, tùy ý tiếng đàn gột rửa cả người, thì sẽ không bị kỳ ảnh hưởng.”

Dương Thanh Huyền lập tức ngồi xếp bằng, chiếu Tử Dạ làm, quả nhiên liền không nữa bị đàn kia thanh âm ảnh hưởng. Trái lại sở học mình, cùng trước mắt sóng âm kết hợp lại, từng cái xác minh, không ngừng có cảm ngộ mới.

“Ồ. Đạo âm?”

Tử Dạ đầy mặt kinh ngạc, Dương Thanh Huyền trên người, theo đàn kia thanh âm gột rửa, không ngừng hiện ra pháp sóng âm văn, đang cảm ngộ đại đạo.

Liệt Giai Phi sững sờ nói: “Cảm ngộ đại đạo là Đạo cảnh võ giả mới có thể đạt tới cảnh giới, hắn mới Đế Thiên Vị mà thôi, tại sao lại như vậy?”

name... Truyện hay, hấp dẫn người đọc, gái ít, ít yy... Truyện đã Full

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1078: Lại Xuất Hiện Cõi Trần, Cổ Diệu Xuất Thế

Hồng Uyên đám người cũng đều là ngây dại, nhìn kỹ Dương Thanh Huyền trên người không ngừng tản mát ra đạo văn, đích thật là cảm ngộ đại đạo thời gian mới có dấu hiệu, hơn nữa là cảm ngộ cực sâu.

Tử Dạ trong mắt tràn ngập yêu thương, cười nói: “Hắn là Võ Vương chuyển thế, tự nhiên không thể dùng phàm phu tục tử để cân nhắc.”

Liệt Giai Phi nhẹ nhàng nhíu mày lại, cũng không hề nói gì.

Hồng Uyên nhẹ lay động lông vũ, nhìn Vân Không bên trong nam tử mặc áo trắng, nói: “Vừa nãy Dương Thanh Huyền gọi người này Thần Nhạc, có thể biểu diễn ra như vậy huyền Diệu Âm cường giả, vì sao chưa từng nghe qua?”

Mấy người khác cũng đều mặt lộ vẻ nghi ngờ sắc.

Tử Dạ nói: “Người này tu vi lờ mờ bất định, hòa vào đại đạo, nhưng cũng không có cho người cảm giác nguy hiểm. Hẳn là cấp thấp Giới Vương cảnh, ở một sao đến ba sao. Thiên hạ cường giả biết bao nhiều, có chút ẩn thế cao nhân cũng chẳng có gì lạ.”

Thần Nhạc Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc để Dương Thanh Huyền cảm ngộ đại đạo, đối với Dương Thanh Huyền tu vi có chỗ tốt cực lớn. Vì lẽ đó Tử Dạ đối với Thần Nhạc rất có hảo cảm.

Á Hằng nhìn phía Hải Thiên Nhai phía dưới, sát khí ngất trời ở khúc âm hạ từ từ khuếch tán, Hải tộc trên người lệ khí ở không ngừng tiêu giảm, tựa hồ công kích cũng chậm lại.

Liền ngay cả Đổng Hoài Viễn chờ Nhân tộc, cũng giật mình dừng công kích lại, yên lặng nhìn biến hóa.

Á Hằng cả kinh nói: “Thật là lợi hại đại đạo di âm, lớn tiếng không chấn động rào mà chảy khắp nơi, nhỏ giọng không yên diệt mà không nghe thấy.”

Dương Thanh Huyền trên người, càng là ở khúc âm hạ càng là đạo âm tần hiện, trước người Cửu Tiêu Hoàn Bội không ngừng biểu diễn, từng vòng hào quang tản ra, cùng đường lớn này di âm phù hợp.

Nhân tộc võ giả từng cái từng cái khiếp sợ nhấc đầu nhìn tới, ở tiếng đàn hạ không chỉ có Hải tộc lui bước, liền ngay cả trong lòng bọn họ sát khí cùng lệ khí, cũng bị gột rửa sạch sẽ.

Hồng Uyên lắc lông vũ, nói rằng: “Người này bất kể là ai, cứu vô số tính mạng, lần này công lao không cạn.”

Biển trời, ngoại trừ Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc ở ngoài, hết thảy giết chóc toàn bộ trừ khử, thành phiến Hải tộc bắt đầu hướng về lui trở về đi, chìm vào biển rộng.

Nhân tộc võ giả cũng trở về Hải Thiên Nhai trên, ở tiếng đàn gột rửa hạ dưỡng thương điều tức.

Hai tộc người, lại tiến nhập ngắn ngủi tường hòa yên tĩnh, cùng khi trước giết chóc cảnh tượng hoàn toàn điên đảo, làm cho tất cả mọi người đều không kịp chuẩn bị.

Một lát sau, vẫn tĩnh tọa Dương Thanh Huyền đột nhiên di chuyển, hay tay vung lên, cái kia Cửu Tiêu Hoàn Bội liền trở lại hai đầu gối trên, mười ngón tay của hắn đi theo tiết tấu chuyển động, dĩ nhiên cũng biểu diễn lên.

Đồng dạng Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc, hoàn toàn phù hợp.

Dương Thanh Huyền trước sau nhắm hai mắt lại, đắm chìm trong này khúc âm hạ, không có bất kỳ tạp niệm, hoàn toàn quên mất tự mình, trên mặt toát ra tường hòa biểu hiện.

Tử Dạ bọn người biết hắn là tiến vào đại đạo di âm bên trong, đã nhòm ngó liễu chân nói.

Mấy người đều là hai mặt nhìn nhau, này không chỉ có là Đạo cảnh mới có dấu hiệu, hơn nữa muốn đạt đến dòm ngó Chân Đạo cảnh, mới có thể sinh ra dấu hiệu.

Không biết qua bao lâu, Dương Thanh Huyền trong tay chỉ pháp đột nhiên loạn một cái, ngón trỏ "Tranh" một tiếng, đem dây đàn chọn đoạn, một giọt máu tươi tung toé đi ra.

Sau đó toàn bộ thiên địa tiếng đàn "Vù" một tiếng, trực tiếp đem toàn quy tắc cắt ngang, vắng lặng ở trong đó người phảng phất chịu đến sợ ngủ đông, tất cả đều run cầm cập một hồi, một tiếng mồ hôi lạnh sợ ra.

"Xảy ra chuyện gì?!"

Tử Dạ kinh sợ, giương mắt nhìn lên.

Nếu như không có nguyên do, cái kia Thần Nhạc là tuyệt đối không thể gảy sai, giờ khắc này Dương Thanh Huyền cùng đại đạo di âm hầu như hòa làm một thể, một khi phạm sai lầm, tất nhiên sẽ bị trọng thương.

Quả nhiên, Dương Thanh Huyền nhíu mày thành một đường, khóe miệng dật ra máu.

Đúng lúc này, mặt biển "Oanh" một tiếng nổ ra, một cỗ sức mạnh kinh khủng phóng lên trời, liền ngay cả treo trên phù đảo đều cảm nhận được đất rung núi chuyển.

Một vệt hào quang hầu như hóa long, nhảy vào cửu tiêu.

Thần Nhạc mặc dù không phải đứng mũi chịu sào, nhưng cũng bị lan đến, đáng sợ nhiệt độ cùng Liệt Dương trực tiếp đưa hắn đốt thành hỏa nhân.

Nhưng sau một khắc, ngọn lửa kia bị đánh mở, Thần Nhạc không mất một sợi tóc, mặt không thay đổi bóng người lóe lên, liền tại chỗ biến mất.

Hải Thiên Nhai kết giới lắc động đậy, lại có phá toái dấu hiệu.

Lượng lớn Nhân tộc võ giả một khắc trước còn vắng lặng ở tuyệt vời huyền âm bên trong, sau một khắc sẽ khóc ngày đập đất, không ít bị quang diễm đánh biến thành tro bụi.

Dương Thanh Huyền cũng là tâm thần rung động, đột nhiên vỗ một cái Cửu Tiêu Hoàn Bội, “Ầm” một tiếng, lại đem bảo đàn nổ nát tan, chính mình cũng phun ra một ngụm máu đến, tổn hại rồi tâm mạch!

Tử Dạ gấp vội vàng lấy ra một viên đan dược, cho Dương Thanh Huyền nuốt xuống.

Sau đó mệnh lệnh tất cả mọi người lui lại, vội vàng rời xa vùng biển này vực. Cổ Diệu xuất thế hạ, sợ là Giới Vương cảnh trở xuống võ giả, đều không đỡ nổi một đòn.

Tử Diều Hâu vội vàng đỡ Dương Thanh Huyền, hướng về xa xa rút đi.

Tử Dạ càng là hạ lệnh, để Đổng Hoài Viễn đám người tận tất cả sức mạnh bảo vệ Dương Thanh Huyền.

“Bọn đạo chích thế hệ, cũng dám động thổ trên đầu Thái Tuế, hôm nay bản tọa xuất thế, vừa vặn bắt ngươi tế cờ!”

Trong biển sâu truyền đến Cổ Diệu thanh âm.

Cái kia vô tận quang diễm hạ, một đạo Hắc Bào bóng người hoảng hốt bất định, trên người khí tức cực kỳ hỗn loạn, chính là Nguyệt Hồn, hiển nhiên bị thương.

Ở Nguyệt Hồn phía trước ngàn trượng nơi, một đoàn so với liệt nhật còn muốn huy hoàng hỏa diễm từ từ thiêu đốt, một vị cao to thân ảnh khôi ngô từ bên trong đi ra.

Thời khắc này, toàn bộ Biển Đen đều cơ hồ nín thở.

Toàn bộ thế giới ánh mắt, đều tập trung tại vị này nhân vật trong truyền thuyết trên người.

Bất kể là Biển Đen trên, vẫn là ở tinh không xa xôi, ba mươi ba trong giới hạn rất nhiều cường giả cảnh, đều có người triển khai đại thần thông, khóa giới nhìn chăm chú.

“Vùng biển này không khí, còn thật khiến cho người ta hồi ức đây.”

Cổ Diệu nhắm hai mắt lại, tận tình hưởng thụ nước biển, không khí, ánh sáng mặt trời, trên mặt lộ ra thỏa mãn ý tứ hàm xúc.

Nguyệt Hồn lạnh rên một tiếng, khạc ra một búng máu, con mắt Như Nguyệt sắc giống như băng hàn.

Cổ Diệu ánh mắt quét vào bốn phía hư không, lạnh lùng nói: “Nhiều như vậy con chuột tới đón tiếp bản tọa xuất thế sao? Muốn trong bóng tối đánh lén bản tọa đây, vẫn chỉ là làm một người khán giả quá xem qua nghiện? Nhưng bất kể là cái nào, nếu đã tới Biển Đen, bản tọa đương nhiên phải cố gắng chiêu đãi một chút các ngươi.”

Trong hư không không ít bóng người đều hơi rung nhẹ, hiển nhiên là bị kinh sợ doạ.

Tử Dạ sắc mặt cực kỳ khó coi, trầm giọng nói: “Nguyệt Giả bị thương, quả nhiên không địch lại. Giai Phi đại nhân, Hồng Uyên đại nhân, hai vị có thể nguyện cùng ta đồng loạt ra tay? Chỉ cần vượt qua lần này cửa ải khó, điều kiện gì đều dễ nói.”

Liệt Giai Phi cười khổ nói: “Việc này ta thực sự vô năng vô lực.”

Hắn thân thể hủy diệt, gửi thân thể ở kim sợi tiên y bên trong, sợ là đỡ không được Cổ Diệu một quyền.

Hồng Uyên cũng lắc đầu nói: “Xin lỗi, bất kỳ điều kiện gì đều không đáng được lão phu dùng mạng đi đổi.”

Tử Dạ sớm đoán được là kết quả này, nhưng sắc mặt vẫn là càng thêm khó coi.

Liệt Giai Phi nói: “Dạ Hậu không cần nóng lòng, theo ta được biết, Đạo Ảnh còn có mấy vị tồn tại đến. Cần phải ở chờ cơ hội. Hơn nữa ta nhìn Cổ Diệu bộ dạng, tựa hồ muốn cùng toàn bộ hắc trên biển cường giả là địch. Hư không chỗ tối, hẳn còn có không ít cáo già.”

Tử Dạ cắn răng nói: “Người khác chung quy không dựa dẫm được, hơn nữa cái kia chút cáo già hơn phân nửa là muốn chiếm tiện nghi. Là địch là bạn đều còn chưa biết!”

Liệt Giai Phi khẳng định nói: “Chí ít ở Cổ Diệu bị trấn áp trước, hẳn là hữu, chí ít không phải địch.”

name... Truyện hay, hấp dẫn người đọc, gái ít, ít yy... Truyện đã Full

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1079: Cổ Diệu Chiến (1): Yêu Đế Cổ Châu

“Ầm!”

Ngay ở bọn họ trò chuyện, treo trên phù đảo lại là kịch liệt rung động.

Cổ Diệu đột nhiên liền ra tay rồi, một quyền đánh về Nguyệt Hồn, như là đánh ra một vòng mặt trời, ở trên mặt biển lượn vòng, đem toàn bộ thế giới đều nuốt chưa tiến vào.

Quyền uy chưa đến, Nguyệt Hồn liền cảm nhận được rất lớn sức hút, thân thể không nhịn được đi phía trước nghiêng. Hơn nữa bết bát nhất chính là, ở loại này Liệt Dương lực hạ, thần thông của mình cùng chân nguyên giống như là bị áp chế.

Ở thời khắc nguy cấp này, Nguyệt Hồn trái lại tỉnh táo lại, hai tay không ngừng kết ấn, một loại huyền ảo sức mạnh nơi tay ấn bên trong tản ra.

Lúc này một viên hạt châu xuất hiện ở Nguyệt Hồn trước người, sau đó là quả thứ hai, quả thứ ba,..., ở ngắn ngủn chớp mắt, tổng cộng hiện ra ba mươi sáu viên hạt châu, màu sắc khác nhau, liền ngay cả to nhỏ cũng kém đừng rất lớn, hiển nhiên cũng không phải là một bộ.

Này ba mươi sáu viên hạt châu nhẹ nhàng rung động, phảng phất không bị khống chế.

Nhưng trong đó có một viên to bằng nắm đấm trẻ con, thông suốt như ngọc, như một khối ngọc cốt giống như, bên trong tràn ra nhỏ bé bóng loáng, đem còn dư lại hạt châu toàn bộ xuyên thấu, nối liền thành vòng.

Sau đó hết thảy hạt châu đều trở nên bất động, lan ra một tầng màn ánh sáng, dường như tấm khiên.

Toàn bộ hải dương đều ở đây Cổ Diệu một quyền hạ bốc hơi lên, nhưng Nguyệt Hồn nhưng sắc mặt bình tĩnh, phảng phất lão tăng nhập định, đối với này ba mươi sáu viên hạt châu cực kỳ tự tin.

“Đây là...” Xa xa Huyền Thiên Cơ há to mồm, tựa hồ cực kỳ giật mình.

“Đây là cái gì?” Doanh Chính vội vàng hỏi, có thể để Huyền Thiên Cơ đều khiếp sợ đồ vật, khắp thiên hạ sợ là không nhiều lắm. Cho dù là Thánh khí, cũng sẽ không để hắn lộ ra như vậy kinh sợ.

Huyền Thiên Cơ con ngươi thu nhỏ lại, nhìn chằm chằm hạt châu kia nói: “Quả nhiên là thật sự. Này ba mươi sáu viên Yêu Đế Cổ Châu, lại ở trong tay hắn. Có vật ấy ở, Cổ Diệu có lẽ thật có thể bị hắn trấn áp cũng khó nói.”

Doanh Chính tựa hồ nghĩ tới điều gì, hoàn toàn biến sắc, miệng kia dài đến đủ để nhét vào dưa hấu, hoảng sợ nói: “Yêu Đế Cổ Châu?! Tại sao sẽ ở trong tay hắn!”

Vừa nghĩ tới chính mình trước đây không lâu còn cùng Nguyệt Hồn đối đầu, không khỏi sắc mặt một hồi trắng bệch.

“Ầm ầm!”

Cổ Diệu một quyền, rốt cục đánh vào hạt châu kia kết trái quang thuẫn trên, kinh khủng linh áp rung động mở. Trong vòng ngàn dặm bên trong, tất cả đều chịu ảnh hưởng.

Hải Thiên Nhai kết giới nháy mắt đổ nát, Tử Dạ đám người đứng nghiêm trôi nổi đảo cũng nổ tung mở, trực tiếp nổ thành bụi phấn.

Tử Dạ sắc mặt cực kỳ khó coi, nguồn sức mạnh này rung động hạ, Hải Thiên Nhai núi to bắt đầu xuất hiện vô số vết nứt, sợ là mình ở lại nhiều năm đại bản doanh, lần này là không giữ được.

Nội tâm của nàng thở dài một tiếng, cùng Hồng Uyên đám người một đạo lui về phía sau đi.

Bây giờ còn quản cái gì đại bản doanh, có thể giữ được tính mạng, vượt qua khổ sở chính là vạn hạnh.

Dương Thanh Huyền ở Đổng Hoài Viễn đám người bảo vệ hạ, cũng không có bị thương. Mà những Vân Tụ Cung kia Nhân tộc võ giả, cách gần đó xem náo nhiệt, liền kêu thảm thiết cũng không kịp, liền toàn bộ biến thành tro bụi.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nhìn này sức mạnh đáng sợ, hắn nhưng lạ kỳ bình tĩnh, không có một chút sợ hãi cùng sợ sệt, trái lại cảm thấy lực lượng này vô cùng ôn hòa.

Hắn giơ tay lên, chạm đến những Liệt Dương kia dư âm, một chút xíu hào quang như đom đóm, thâm nhập đến trong da của hắn, nhưng mà sau khi ngưng tụ ra dòng nước nhỏ róc rách, ở trong kinh mạch cất bước.

Đây chính là từ trước đến nay vẫn hấp thu Cổ Diệu lực, thuộc về hỏa bản nguyên, quang diễm sức mạnh.

Giờ khắc này Cổ Diệu tự mình triển khai ra, bị Dương Thanh Huyền tại chỗ hấp thu, bù đắp được trực tiếp bế quan khổ tu mấy năm.

Dương Thanh Huyền vội vàng ngồi xếp bằng hư không, đối với phía trước có một không hai chiến nhắm mắt làm ngơ, vận chuyển

Thanh Dương Võ Kinh, thu nạp cùng tiêu hóa bốn phía Cổ Diệu lực, cũng là Sơ Dương lực.

Quả nhiên, vận chuyển vài vòng Võ Kinh sau, trước đây không lâu lắng nghe đại đạo di âm thời gian, bị mạnh mẽ cắt ngang bị thương rất nhanh là tốt rồi. Tu vi còn ổn bên trong có tiến vào.

Đổng Hoài Viễn đám người từng cái từng cái như gặp đại địch, Vi Sinh Nghi liếc mắt một cái Dương Thanh Huyền, ôm quyền nói: "Trưởng lão, chúng ta lại cách xa một chút đi, ở đây quá nguy hiểm."

Một đám trưởng lão cùng Vân Tụ Cung cường giả đều rối rít gật đầu, đồng thời bắt đầu lùi về sau.

Đổng Hoài Viễn liếc mắt nhìn Dương Thanh Huyền, lộ ra thần sắc khó khăn.

Dương Thanh Huyền mở mắt ra, nói: "Các ngươi lùi, ta không lùi."

Đổng Hoài Viễn nói: "Dạ Hậu để ta bảo vệ ngươi an toàn, ngươi đây là để cho chúng ta làm khó dễ."

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, Đổng Hoài Viễn lời không sai, nhưng hắn thực sự không muốn lùi, như vậy cơ hội ngàn năm một thuở nếu như bỏ lỡ, ít nhất phải mấy năm, thậm chí trên mười năm khổ tu mới có thể bù đắp lại.

"Các ngươi lùi lại đi. Dương Thanh Huyền ta đi bảo vệ là tốt rồi."

Một thanh âm truyền đến, chính là Mạc Đình, mặt nở nụ cười.

Dương Thanh Huyền cùng hắn ánh mắt vừa giao nhau, lẫn nhau đều lập tức hiểu, Mạc Đình cũng cùng hắn, ở này Cổ Diệu dư âm hạ, được lợi rất lớn.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Có Mạc Đình đại nhân ở, chư vị có thể yên tâm.”

Đổng Hoài Viễn lúc này mới mang theo Vân Tụ Cung người xa xa lùi lại, không dám lưu lại tại chỗ.

Tử Diều Hâu không chịu đi, ép ở lại ở Dương Thanh Huyền bên người. Dương Thanh Huyền nghĩ đến có Mạc Đình ở, không đến nỗi gặp nguy hiểm, liền làm cho nàng để lại.

Mạc Đình nói: “Đây là cơ hội ngàn năm một thuở. Cường lực sát thương lớn ta biết thay ngươi ngăn trở, có thể lớn bao nhiêu thu hoạch, liền xem hết chính ngươi.”

Mạc Đình trong đôi mắt lập loè vẻ hưng phấn, hiển nhiên hắn thu hoạch của mình, so với Dương Thanh Huyền còn lớn hơn.

Cổ Diệu một đòn sau, trên mặt biển hào quang tản ra.

Có Sơ Dương lực ở, rất nhiều người ánh mắt không cách nào xâu vào, giờ khắc này mới nhìn rõ ràng, Nguyệt Hồn vẫn như cũ sừng sững ở tại chỗ, một hồi đều không động, thậm chí cái kia ba mươi sáu viên hạt châu kết khiên ánh sáng vẫn còn, chỉ là yếu ớt rất nhiều.

“Chi! Làm sao có khả năng, thật sự tiếp nhận?!”

Bốn phía trong hư không, không khỏi là rất là chấn động.

Lúc này mới có người bắt đầu nhìn kỹ Nguyệt Hồn trong tay hạt châu, dồn dập suy đoán cái kia là vật gì.

Liền ngay cả Cổ Diệu chính mình, cũng ngẩn người một chút, có chút khó có thể tin tưởng được.

Doanh Chính ở phía xa dại ra nói: “Thật sự... Quả nhiên là thật sự Yêu Đế Cổ Châu...”

Huyền Thiên Cơ cười khổ nói: “Đây chính là Yêu tộc thánh vật a, kỳ thần thánh trình độ thậm chí còn ở bảy mươi hai biến trên. Nguyệt Hồn có thể thật là to gan, đem hạt châu này bạo lộ ra, sợ đúng là muốn gây nên Yêu tộc động đất.”

Mặt khác một bên, Á Hằng cũng là hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Chi! Dĩ nhiên là Yêu Đế Cổ Châu! Chẳng trách có thể ngăn trở Cổ Diệu một đòn!”

Tử Dạ sắc mặt hơi nghi hoặc một chút, hỏi: “Yêu Đế Cổ Châu là cái gì, tên có chút quen thuộc, có thể một hồi không nhớ ra được.”

Á Hằng trầm giọng nói: “Đây là ba mươi sáu vị Yêu tộc Đại Đế Nội Đan, hoặc là di cốt.”

Tử Dạ cùng Hồng Uyên đồng thời sợ hết hồn.

Hai người trên thực tế cũng nghe qua Yêu Đế Cổ Châu, chỉ là trong lúc nhất thời không thể nhớ tới, lúc này mới hiểu được đó là đáng sợ dường nào một món đồ.

Á Hằng nói: “Yêu Đế Cổ Châu cũng không phải là nguyên khí, nhưng cũng so với nguyên khí còn còn đáng sợ hơn. Ba mươi sáu vị Yêu tộc Đại Đế tinh hoa ngưng, có thể so với Tiên Thiên linh bảo. Mà cái viên này lớn nhất cổ châu, chính là được xưng Vạn Cổ Trường Không, một Triêu Phong tháng, cùng không đế cùng nổi danh tháng đế lưu lại. Cũng chính là bởi vì có tháng đế hạt châu này, mới có thể đem mặt khác ba mươi lăm viên cổ châu trấn áp, hình thành một cái hoàn mỹ mà đáng sợ binh khí!”

name... Truyện hay, hấp dẫn người đọc, gái ít, ít yy... Truyện đã Full

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1080: Cổ Diệu Chiến (2): Hỏa Bản Nguyên, Sơ Dương

Tử Dạ cùng Hồng Uyên đều là xiết chặt hai tay, lòng bàn tay chảy ra mồ hôi lạnh.

Yêu tộc là Thương Khung tinh vực sinh ra tới nay, nhất là cổ xưa chủng tộc một, trường thịnh không suy.

Ở lịch sử trong hồng lưu, từng xuất hiện vô số Đại Đế, dường như trên bầu trời lóng lánh ngôi sao, chòm sao óng ánh.

Tuy rằng mỗi một thời đại chúa tể, chưa chắc là Yêu tộc Đại Đế, nhưng chủng tộc này lấy cường nhận sức sống, từ viễn cổ sinh ra ban đầu, vẫn ở chúng sinh đỉnh, kéo dài vạn vạn năm.

Mặc dù ở kim cổ lấy Nhân tộc làm đầu, thống ngự toàn bộ tinh vực, nhưng Yêu tộc chiếm giữ địa, vẫn là Nhân tộc không dám tự tiện vào cấm địa.

“Nhìn dáng vẻ của ngươi tựa hồ rất giật mình a?”

Nguyệt Hồn đột nhiên vung lên khóe miệng, nhìn Cổ Diệu trong mắt, xẹt qua châm chọc vẻ mặt, “Ngươi bất quá là xưng bá một thời đại đồ cổ thôi. Mà Thương Khung tinh vực, từ viễn cổ sinh ra tới nay, từng có vô số thời đại, vô số xưng bá một đời cường giả. Mà ngươi ở những cường giả này bên trong, cũng chỉ thường thôi, coi như là khá lắm rồi nhân vật. Còn ảo tưởng cùng năm đó như thế, cần một vực người đến trấn áp ngươi, liền không khỏi ngây thơ. Ở đương thời dưới vùng trời sao này, có thể trấn áp người của ngươi, không nên quá nhiều a. Mà không đúng dịp là, ta chính là một!”

Nguyệt Hồn tiếng nói lạnh lẽo, trong mắt châm chọc vẻ mặt chuyển hóa thành bén nhọn ánh sáng, hai tay quyết ấn biến đổi, ba mươi sáu viên cổ châu ở trước người hóa mở, hình thành một cái đường kính khoảng ba trượng vòng tròn, mỗi một viên trên hạt châu đều lập loè một cái Yêu tộc cổ văn, tối nghĩa khó hiểu.

Theo Nguyệt Hồn trong tay quyết ấn nhanh chóng biến hóa, ba mươi sáu viên cổ châu kịch liệt rung động, bên trong tuôn ra hủy thiên diệt địa khí tức đáng sợ.

Mỗi một viên hạt châu phía sau, đều có cường giả cái thế bóng mờ ngồi xếp bằng, đều là đã từng quát tháo vùng thế giới này bá chủ.

Mạc Đình cả kinh nói: “Không được! Đi mau!”

Lại không lo được thu nạp Cổ Diệu lực, trên người hào quang lóe lên, liền đem Dương Thanh Huyền bao lấy, hướng về xa xa bỏ chạy.

Lấy hắn quang độn tốc độ, cơ hồ là trong nháy mắt vượt qua nghìn dặm.

Mà ở Hải Thiên Nhai bốn phía cường giả, không khỏi là hoàn toàn biến sắc, bắt đầu bay ngược.

Tử Dạ trong lòng quặn đau một hồi, biết Hải Thiên Nhai triệt để xong, thở dài một tiếng, cũng không thể không lùi.

Nguyệt Hồn chiêu này còn chưa thả ra, cái kia sức mạnh hủy thiên diệt địa cũng đã để hết thảy cường giả cảm nhận được hoảng sợ, sợ bị lan đến đi vào, vội vàng lui ra.

Huyền Thiên Cơ cười khổ nói: “Chiêu này vừa ra, sợ là muốn hủy diệt nhất giới. Sáu đại Thủy vực từ nay về sau, sợ là muốn biến thành năm lớn. Hơn nữa Thủy vực mất đi cân bằng, sáu nước hội tụ địa Vân Hải Giới cũng phiền toái. Vân Hải Giới một khi xảy ra vấn đề, Tam Thập Tam Thiên cân bằng theo đánh vỡ.”

Doanh Chính ngơ ngác nói: “Mặc kệ nó, chính là tinh vực nổ, cũng không quan chuyện ta. Chỉ là hạt châu này... Có lợi hại như vậy sao?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Này ba mươi sáu viên Yêu Đế Cổ Châu, mỗi một vị Yêu Đế lúc còn sống tu vi đều ở đây thất tinh Giới Vương cảnh trở lên. Dù cho chỉ là một quả hạt châu lực lượng hoàn toàn thả ra ngoài, đều đủ để nổ hư nhất giới. Ha ha, bất quá nhất để ta cảm giác hứng thú là, Nguyệt Hồn chân thân, hóa ra là hắn.”

“Hắn? Là ai?!”

truyencuatuinet

Doanh Chính vội hỏi.

Huyền Thiên Cơ lắc đầu nói: “Việc này tương lai lại nói.”

Doanh Chính sắc mặt âm trầm bất định, lạnh rên một tiếng, nói: “Không nói liền không nói. Bất kể là ai, hiện tại bộc lộ ra ba mươi sáu viên Yêu Đế Cổ Châu, lại khiến người ta đoán được thân phận, thực sự là cái trí chướng a.”

Huyền Thiên Cơ mỉm cười nói: “Không, hắn không phải trí chướng.”

Doanh Chính cau mày, không vui nói: “Không phải trí chướng là cái gì? Biết thân phận của hắn, là có thể đào ra quá khứ của hắn, như vậy thì có thể tìm tới sơ hở của hắn, thậm chí dẫn ra kẻ thù của hắn. Này chiến hậu, Nguyệt Hồn liền nguy hiểm.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ngươi nói không sai, nhưng đó chỉ là nhằm vào người yếu mà nói. Nguyệt Hồn không phải trí chướng, là cường giả, đủ để xưng bá một đời cường giả. Vì lẽ đó hắn mới không kiêng kỵ như vậy. Dù cho bại lộ Yêu Đế Cổ Châu thì lại làm sao? Dù cho bại lộ thân phận thì lại làm sao? Lấy thực lực của hắn, thiên hạ này ai dám đi chạm hắn?”

Doanh Chính ngây ngẩn cả người, cười lạnh nói: “Nói hắn thật giống liền vô địch rồi tựa như. Còn có thiên địa Tôn giả đây? Còn có Phiêu Miểu Tinh Cung Nhân Hoàng đây? Thậm chí trung cổ bách tộc bên trong, cũng không có thiếu cường giả cái thế ẩn nấp trên thế gian. Này mấy triệu năm qua, ngoại trừ cái kia rất ít mấy vị, ai lại dám nói chính mình vô địch?”

Huyền Thiên Cơ mỉm cười, lẳng lặng nhìn xa xa Nguyệt Hồn hai tay kết ấn.

Ngoại trừ cái viên này Yêu Đế tháng lưu lại cổ châu ở ngoài, mặt khác ba mươi lăm viên cổ châu phía sau, đều hiển hóa ra một vị Đại Đế bóng mờ, ngồi xếp bằng ở biển trời, tản mát ra khí tức chấn động diệu cổ kim.

“Điên rồi! Điên rồi! Này cỗ hơi thở, thật muốn hủy diệt nhất giới! Ta cái kia Vân Hải Giới phiền toái!”

Xa xa trên hư không, Trương Tam đầy mặt dại ra, ở Nguyệt Hồn sử dụng tới cổ châu sau, Cổ Diệu cũng thân hóa Sơ Dương, đại nhật như vòng, toàn bộ thế giới đều rơi vào một mảnh ánh vàng bên trong, như là về tới khai thiên tích địa ban đầu, vũ trụ Hỗn Độn không phân.

Chính như Huyền Thiên Cơ nói, nếu như Biển Đen bị hủy, sáu nước mất thăng bằng, như vậy sáu nước hội tụ địa Vân Hải Giới tất nhiên đứng mũi chịu sào, Trương Tam Kim Ngao Đảo sợ là phiền phức lớn rồi.

“Cho rằng dựa vào ngoại vật là có thể cùng bản tọa chống chọi? Ấu trĩ đến cực điểm! Không chỉ có bộc lộ ra sự bất lực của ngươi, còn có cực độ vô tri a!”

Cái kia kim quang bên trong, thân ảnh to lớn giơ tay lên, vô số ánh vàng hòa tan vào, điên cuồng áp súc.

Biển Đen trên, toàn bộ thế giới đều tối sầm.

Một khắc trước còn chói mắt không mở mắt nổi, nháy mắt biến thành hoàng hôn, sau đó bắt đầu là đêm đen.

Chỉ ở cái kia Cổ Diệu trên lòng bàn tay, có một hầu như hóa thành thực chất quả cầu ánh sáng.

Biển Đen trên biến mất không chỉ có là tia sáng, còn có nhiệt độ. Dương Thanh Huyền bay khỏi cách xa mấy ngàn dặm, trong cơ thể huyết dịch cũng như cùng đóng băng giống như vậy, lạnh run rẩy.

Mạc Đình càng là hoàn toàn biến sắc, Cổ Diệu cái kia một chiêu không chỉ có hút hết trong thiên địa ánh sáng, nhiệt độ, liền ngay cả trong cơ thể hắn quang diễm, nhiệt độ cũng bị hút đi.

Dương Thanh Huyền đồng dạng cảm nhận được, nguyên tố “Hỏa” một chút điểm từ trong cơ thể tràn ra, hướng về Cổ Diệu bay đi, liền ngay cả ngũ tạng lục phủ, cốt tủy đều trở nên lạnh.

Trong thiên địa không ngừng đóng thành băng, toàn bộ trong hắc hải vực hầu như đều đông lại.

Liền ngay cả ngoại vực nước biển, cũng bắt đầu hướng ra phía ngoài đông kết.

Nguyệt Hồn hoàn toàn biến sắc, lúc trước cái kia thần sắc nhẹ nhõm một hồi hoàn toàn không có. Mặc dù có ba mươi sáu viên Yêu Đế Cổ Châu ở trước người, cũng không ngăn được từ cái kia chùm sáng bên trong truyền tới lực hủy diệt, làm hắn một trận sợ hãi.

“Làm sao sẽ mạnh như vậy?!”

Nguyệt Hồn gương mặt âm trầm lợi hại, hai tay bấm quyết tốc độ nhanh hơn.

Cái kia ba mươi sáu viên trên hạt châu bóng mờ, đồng thời bấm quyết, rộng lớn sức mạnh to lớn ở châu trước không ngừng chồng chất, Yêu Đế lực càng trình cấp số nhân lật lên trên!

Không chỉ có là Nguyệt Hồn kinh hãi, bốn phía xem cuộc chiến võ giả không khỏi là trong lòng cự chiến.

Cổ Diệu giờ khắc này ngưng chùm sáng, hiện ra "Hỏa" hình thái, hoan hô nhảy lên.

Mạc Đình hoảng sợ nói: "Bản nguyên hỏa, biến thành ngũ đại hình thái một, Sơ Dương!"

Dương Thanh Huyền cũng cảm nhận được, giờ khắc này Cổ Diệu trên người tản mát ra đã không phải là "Sức mạnh", mà là "Quy tắc", Cổ Diệu bản thân liền là "Hỏa" quy tắc biến thành!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1081: Cổ Diệu Chiến (3): Đại Thừa Vô Lượng Kinh

Mạc Đình chật vật nuốt xuống hạ, chỉ cảm thấy khô miệng khô lưỡi, đồng thời rồi lại lạnh lẽo thấu xương, “Vũ trụ đản sinh nguyên tố quy tắc, hoả táng vì năm: Quang diễm, hắc diễm, tử diễm, ngọn lửa hồng, tâm diễm. Mà quang diễm tự sinh ra ban đầu hình thái, chính là Sơ Dương. Cổ Diệu bản thân liền là Sơ Dương hóa thân a!”

Xa xa Huyền Thiên Cơ cũng trợn to mắt, cười ha ha nói: “Có chút kích thích a, nếu như nhất giới hủy, mờ ảo Tinh Cung cái vị kia còn ngồi yên sao?”

Doanh Chính hỏi: “Ai có thể thắng?”

Huyền Thiên Cơ híp mắt nhìn một hồi, cười nói: “Nguyệt Hồn sợ là phiền toái.”

Doanh Chính sợ hãi nói: “Ba mươi sáu vị Yêu Đế sức mạnh, đều không trấn áp được Sơ Dương?!”

Huyền Thiên Cơ nói: “Tự nhiên không trấn áp được. Sơ Dương có thể sánh ngang thiên giới cảnh. Bất quá hai người đều là chỉ là danh nghĩa thôi.”

Gặp Doanh Chính không giải, Huyền Thiên Cơ tiếp tục nói: “Cổ Diệu đã sớm rớt xuống thiên giới cảnh, này chiêu cũng không phải là Sơ Dương chân thân, chỉ là đến gần vô hạn Sơ Dương mà thôi. Cho tới Nguyệt Hồn cái kia ba mươi sáu vị Yêu Đế, cũng bất quá là Yêu Đế lực thôi, cùng Yêu Đế chân thân vẫn không thể thường ngày mà nói a. Đây là hai đại hàng nhái quyết đấu, nhưng rất có nhìn đầu a, Nguyệt Hồn này chiêu thần thông, như là...”

Hắn đột nhiên ngừng lại, rơi vào trầm tư, trong mắt không ngừng lập loè hào quang.

Doanh Chính không còn gì để nói, “Hàng nhái quyết đấu...”

Nguyệt Hồn trước người Yêu Đế không ngừng bấm quyết, cái kia chút thủ ấn lẫn nhau chồng chất, uy năng tấn mãnh lật lên trên. Mà Nguyệt Hồn phía sau, tương tự hiện ra một vị vĩ đại bóng người, hai tay hợp ở trước người.

Toàn bộ thế giới đột nhiên đình chỉ.

Biển Đen xung quanh hết thảy cường giả, đều là trái tim kịch liệt nhảy một cái, như là nghẹt thở ở, tất cả đều trợn to hai mắt.

Sau đó Nguyệt Hồn hai tay đi phía trước đẩy đi, ba mươi sáu viên cổ châu trên phát sinh “Ong ong” tiếng rung, bị thôi thúc đến rồi cực hạn, một luồng sức mạnh hủy thiên diệt địa, lan tràn bốn phía mở.

Cổ Diệu đem cái kia Sơ Dương cũng ép rúc vào cực hạn, trên mặt tái nhợt một mảnh dữ tợn, lạnh giọng nói: “Bọn đạo chích thế hệ, đầu thai đi thôi!”

“Ầm ầm!”

Cái kia Sơ Dương đập xuống, hóa thành vô tận hào quang, thôn thiên phệ địa!

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy hai mắt một mù, đồng thời lỗ tai một điếc, lại mất đi ngũ giác giác quan thứ sáu. Tử Diều Hâu ở bên người hắn cũng không dễ chịu, không rõ liền hết sức ngột ngạt, thật giống thân thể muốn nứt mở.

Mạc Đình liều mạng triển khai chân nguyên, đem hai người bảo vệ. Không gian bốn phía toàn bộ phá nát, như là rơi vào vô biên vực sâu.

Dương Thanh Huyền vội vàng lấy ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, một đóa kim liên đem ba người nâng đỡ, lúc này mới chống lại này sức mạnh dư âm. Nhưng không bao lâu, kim liên phá nát, hoàng kỳ linh khí mất hết, lại trở về trong cơ thể.

Tử Diều Hâu càng là hôn mê đi, thất khiếu chảy máu, Dương Thanh Huyền vội vàng đem hắn thu vào Tinh Giới, biến thân hoang thân thể.

Không biết qua bao lâu, phảng phất thời gian cũng bể nát.

Ở này thời gian dài dằng dặc trong trường hà, cũng hoặc là chỉ là nháy mắt.

Dương Thanh Huyền phun ra một ngụm máu lớn đến, trong cơ thể kinh mạch phá nát hơn nửa, khí tức một hồi rơi xuống đến cực điểm điểm.

Hắn ánh mắt nhìn tới, bốn phía là vô tận đêm đen, nhưng cũng tràn đầy nóng bỏng lưu huỳnh, ở trên không bên trong bay loạn.

Có mấy đạo lưu huỳnh va hắn trên người, trên da phát sinh “Chi chi” đốt cháy khét vị, đau nhe răng trợn mắt.

Toàn bộ hư không mịt mờ cũng bị mất người.

Mạc Đình cũng không biết tung tích.

Dương Thanh Huyền lấy ra một ít đan dược nuốt vào, ổn định hạ thương thế.

Cũng không biết Cổ Diệu cùng Nguyệt Hồn một trận chiến như thế nào, tự vừa nãy cái kia hủy thiên diệt địa một đòn đến hiện tại, qua bao lâu?

Dương Thanh Huyền sử dụng tới Hỏa Nhãn Kim Tình, còn cảm thấy trong mắt một trận đâm nhói, mờ mịt chung quanh đều không thấy bóng người.

Hắn kiểm tra rồi hạ nội thương, ngoại trừ thân thể bị nghiêm trọng xé rách ở ngoài, cũng không lo ngại. Mà những thịt này thương thế trên người, ở Võ Kinh vận chuyển hạ, tự mình chữa trị cực nhanh.

“Thanh Huyền, ngươi ở đây! Cũng còn tốt không có chuyện gì!”

Trên hư không quang ảnh lóe lên, Tử Dạ liền xuất hiện ở bên người hắn, sợ bóng sợ gió một trận dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền hỏi vội: “Tình hình trận chiến như thế nào? Cổ Diệu đây? Nguyệt Giả đây?”

Tử Dạ hơi thay đổi sắc mặt, lắc đầu nói: “Toàn bộ Biển Đen bọn họ đánh xuyên qua, đã qua nửa giờ, không gặp hai người bóng người.”

Dương Thanh Huyền dại ra nói: “Biển Đen phá huỷ?”

Tử Dạ nói: “Hủy hơn phân nửa đi, không có toàn bộ hủy. Có cường giả bày ra trận pháp, đem một kích kia dư âm che ở bên trong vực. Toàn bộ bên trong vực triệt để phá huỷ.”

Dương Thanh Huyền khiếp sợ không thôi, bên trong vực cơ hồ là Biển Đen hạt nhân, kéo dài không biết bao rộng lớn, lại còn nói hủy sẽ phá hủy, cái kia Biển Đen đúng là gần như xong đời.

Hắn vừa tò mò nói: “Là ai có thần thông như vậy thủ đoạn, có thể mang một kích kia dư âm ngăn trở?”

Tử Dạ nói: “Ta cũng không rõ ràng là ai, đoán nghĩ chắc là Trung Ương Đại thế giới những người kia. Không làm được là

Nhân Hoàng tự mình ra tay.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt thay đổi mấy lần, như là Nhân Hoàng đến, chính mình sợ là phiền phức lớn rồi.

Tử Dạ lúc trước còn lo lắng Hải Thiên Nhai, hiện tại liền cặn bã cũng bị mất, trái lại một trái tim để xuống, đưa mắt nhìn bốn phía, nói: “Nguyệt Hồn cùng Cổ Diệu đều còn ở bên trong vùng không gian này, sợ là vừa nãy một kích kia hạ, đều tự bị thương, không biết trốn đã đi đâu. Ngươi liền theo ở ta bên người, bằng không quá nguy hiểm.”

Nàng lấy ra một ít đan dược đến, cho ăn Dương Thanh Huyền ăn vào, sau đó vận chuyển chân nguyên, giúp Dương Thanh Huyền hóa mở đan dược, đả thông kinh mạch, trợ hắn chữa trị thân thể.

Tử Dạ sức mạnh kéo dài không dứt, như nước sông yên lặng lưu, Dương Thanh Huyền không nói ra được thoải mái, cái kia chút bị xé nứt nội ngoại thương miệng, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được đang khép lại.

Dương Thanh Huyền đang cực độ hưởng thụ thời gian, đột nhiên trên người chân nguyên hơi ngưng lại, Tử Dạ sức mạnh toàn bộ đoạn đi, sau đó không gian loáng một cái, chính mình đã bị Tử Dạ mang theo, hóa thành lưu quang chạy như bay.

“Cổ Diệu xuất hiện!”

Dương Thanh Huyền đang còn muốn hỏi thời điểm, bên tai truyền đến Tử Dạ thanh âm.

Lúc này Dương Thanh Huyền mới nhìn thấy phía trước một bóng sáng, bên trong lấp loé mà ra Cổ Diệu cái kia thân ảnh khôi ngô, Cổ Diệu mặt không âm trầm lợi hại, trên người hết sức chật vật.

“Lăn ra đây! Ngươi không phải muốn trấn áp bản tọa sao? Làm sao cùng giun dế giống như trốn đằng đông nấp đằng tây? Rác rưởi! Hôm nay không giết ta, tương lai sẽ thấy không có cơ hội!”

Cổ Diệu hai mắt như là mặt trời chói chang, hướng về bốn phía hư không nhìn tới, tìm kiếm Nguyệt Hồn tung tích. Hùng vĩ âm thanh ở này đen nhánh trong thế giới truyền mở, rung động nhân tâm.

“Nguyệt Hồn thất bại?!”

Không ít người cũng không biết cái kia một thu kết quả, giờ khắc này nghe thấy Cổ Diệu rít gào, mới trong lòng sáng tỏ.

Huyền Thiên Cơ khá là kinh ngạc, tự nói: “Lại thất bại. Ba mươi sáu vị Yêu Đế Cổ Châu, thêm vào hắn chân thân của mình, lại thêm cái kia chiêu thần thông, cơ hồ là sự tồn tại vô địch, làm sao sẽ bại đây? Nguyệt Hồn nhược điểm đến cùng ở đâu?”

Doanh Chính xuất hiện ở Huyền Thiên Cơ bên cạnh người, gương mặt kinh sợ, nói: “Nguyệt Hồn vừa nãy cái kia chiêu, tựa hồ đem Yêu Đế Cổ Châu uy năng chồng chất hai mươi tám lần?!” Trong thanh âm mang theo vẻ run rẩy.

Huyền Thiên Cơ nói: “Chính là. Mỗi một viên hạt châu không chỉ có đại diện cho một viên Yêu Đế cái thế tu vi, đồng thời cũng là vũ trụ mấy, đang thi triển thời điểm có thể đem uy năng lẫn nhau lan truyền chồng chất. Tu luyện đến mức tận cùng lời, có thể chồng chất ba mươi sáu lần, cũng chính là đem công kích vượt lên ba mươi sáu lần. Đừng nói là Cổ Diệu, coi như là năm đó Ân Võ Vương, trúng vào Nguyệt Hồn một chiêu ba mươi sáu lần công kích, cũng được xong đời.”

Doanh Chính sắc mặt cực kỳ khó coi, trầm giọng nói: “Này chiêu thần thông, ta tựa hồ có nghe thấy…”

Huyền Thiên Cơ gật đầu nói: “Chính là ghi chép trên Thiên

Thần Quyết thiên thứ sáu Đại Thừa Vô Lượng Kinh!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1082: Cổ Diệu Chiến (4): Vân Khí Áp Hư Lan

Doanh Chính hút mạnh miệng hơi lạnh, trên mặt dâng lên một mảnh ửng hồng, càng là có chút kích động, cánh tay cũng hơi rung nhẹ lại.

Huyền Thiên Cơ nhìn hắn cười nói: “Làm sao, ngươi muốn cướp?”

Doanh Chính hỏi ngược lại: “Thiên Thần Quyết trên thần thông, ai không muốn cướp?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Nhưng thần thông cũng như bảo vật, tự có kỳ mệnh mấy cùng chủ nhân, cường không cầu được.”

Doanh Chính sắc mặt có chút quái lạ, đột nhiên cười to nói: “Ha ha, mệnh số? Huyền Thiên Cơ, này hai cái từ từ trong miệng ngươi nói ra, không cảm thấy kỳ quái sao?”

Huyền Thiên Cơ sửng sốt một chút, cười khổ một tiếng.

Doanh Chính trên mặt tràn đầy khinh thường, hừ nói: “Nếu như tin mệnh, thì sẽ không gia nhập Đạo Ảnh. Chúng ta đều là nghịch thiên mệnh người a!”

Hắn dừng lại, lại trầm giọng nói: “Vừa nãy Nguyệt Hồn làm sao sẽ bại đây? Nếu là ta không nhìn lầm, Nguyệt Hồn đã là thất tinh giới vương, thêm vào cái kia ba mươi sáu viên Yêu Đế Cổ Châu, cùng này Đại Thừa Vô Lượng Kinh, chồng chất hai mươi tám lần sức mạnh, Cổ Diệu làm sao có khả năng gánh vác được?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Đây cũng chính là ta đang suy tư địa phương. Nguyệt Hồn trên người nhất định xảy ra vấn đề gì, là nhược điểm của hắn vị trí, lúc này mới không có có thể thắng được Cổ Diệu. Nhưng này nhược điểm đến cùng là cái gì chứ?”

Hai người đồng thời rơi vào trầm tư.

Doanh Chính một đôi khinh thường bên trong, bắn ra mênh mông hào quang, hướng về trong hư không quét tới, tìm kiếm cái kia Nguyệt Hồn bóng người.

Đột nhiên giơ tay lên, đầu ngón tay bấm ra một đạo ánh bạc, như Diệp Tử giống như mạch lạc lưu chuyển.

Huyền Thiên Cơ nói: “Nếu như ra tay rồi, ngươi cùng Nguyệt Hồn thù liền không chết không thôi.”

Doanh Chính con ngươi co rụt lại, lãnh đạm nói: “Ta cùng hắn, đã không chết không thôi.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Chỉ cần ngươi chịu lùi, hắn sẽ không làm khó của ngươi. Ngươi phải suy nghĩ cho kỹ, đây là người thất tinh giới vương, còn tu luyện Đại Thừa Vô Lượng Kinh nhân vật đáng sợ.”

Doanh Chính cười lạnh nói: “Nói lui, ta thì không phải là Doanh Chính.”

Nói, đầu ngón tay Ngân Diệp một phen, liền kích. Bắn mà ra, đi vào hư không.

Sau một khắc, ngàn dặm bên ngoài trên hư không lóe lên ánh bạc, cái kia Ngân Diệp biến ảo mà ra, như lôi điện giống như hướng về bốn phương tám hướng kích. Bắn, toàn bộ hư không như một cái lớn như vậy thân thể, vô số ngân quang như kinh mạch lưu chuyển, đem hư không chiếu Ngân Sương đầy trời.

Cái kia vô số màu bạc kinh mạch trung tâm, một đạo Hắc Bào bóng người lung lay hạ, cả giận nói: “Doanh Chính, ngươi muốn chết!”

Cái kia Hắc Bào bóng người chính là Nguyệt Hồn, kinh nộ hạ, xúc động nội thương, phun ra một ngụm máu tươi.

Đầy trời ánh bạc chớp mắt liền tắt, nhưng Cổ Diệu đã phát hiện Nguyệt Hồn thân ảnh, lóe lên liền đến, quát lên: “Đi chết đi!”

Cổ Diệu một quyền đánh ra, toàn bộ hư không lõm vào, như là lưu tinh ở trên bình diện đè ra một cái hố.

Nguyệt Hồn chỉ cảm thấy cả người xương cốt “Kẽo kẹt” vang vọng, muốn bị ép tới vỡ vụn.

Doanh Chính hai mắt một mảnh vệt trắng, cười lạnh nói: “Có ta khinh thường ở, vùng hư không này bên trong lại không ngươi chỗ ẩn thân. Ngươi liền an an tâm tâm chết ở Cổ Diệu trong tay đi.”

Nguyệt Hồn toàn thân run cầm cập tựa như run rẩy, khuôn mặt trở nên trắng bệch cực kỳ, cái kia anh tuấn khuôn mặt đột nhiên hóa thành dữ tợn, hét lớn một tiếng, yêu khí mạnh mẽ từ trong cơ thể rít gào mà ra, tương tự một quyền đón lấy Cổ Diệu.

Sau lưng Nguyệt Hồn, hóa ra to lớn yêu ảnh, bốn phía vặn vẹo không gian nháy mắt bị đè cho bằng, hết thảy Sơ Dương lực toàn bộ đàn hồi trở lại.

“Ầm ầm!”

Hai quyền va đập, hư không nổ tung.

Nguyệt Hồn lần thứ hai phun ra một ngụm máu đến, khí tức rơi xuống đến cực điểm điểm, người như lá rụng bay linh, về phía sau bay đi.

Cổ Diệu thân thể khôi ngô cũng lung lay mấy lần, tựa hồ bị thương không nhẹ, nhưng rất nhanh liền ổn định, gằn giọng nói: “Giun dế, ở bản tọa Sơ Dương hạ hóa thành bụi trần đi! Đây chính là con kiến hôi số mệnh!”

Cổ Diệu giơ tay lên, năm ngón tay như đao đánh xuống.

Một đạo ngàn trượng Liệt Dương gào thét mà ra, đem hư không rọi sáng, đồng thời chém nát thế gian tất cả!

Nguyệt Hồn trong mắt rốt cục lộ ra kinh hoảng, vừa nãy cái kia chiêu đại thừa vô lượng, liền hầu như hao tổn hết rồi toàn bộ của hắn chân nguyên. Sau đó lại mạnh mẽ vận khí, đối oanh Cổ Diệu một quyền. Hiện tại toàn thân xương cốt cơn đau, nửa bên thân thể hầu như không còn tri giác, căn bản không năng lực lại chịu đựng này một chiêu.

Cái kia Liệt Dương như lửa, đem thân thể của hắn đều chiếu hầu như trong suốt.

Đột nhiên một chút hơi yếu ánh vàng, không hề bắt mắt chút nào, không biết từ chỗ nào kích. Bắn mà đến, là một quả thật nhỏ kim châm, đột phá không gian ràng buộc, đâm vào Nguyệt Hồn trong cơ thể.

Nguyệt Hồn thân thể khẽ run lên, cái kia kim châm đâm vào hắn huyệt quan nguyên, mang đến một chút lạnh như băng cảm giác, sau đó theo kinh mạch đi khắp toàn thân, không chỉ có không có bất kỳ khó chịu, trái lại trợ hắn vận chuyển chân nguyên, đả thông một ít kinh mạch bế tắc.

Mà cái kia kim châm phần cuối, có mắt thường khó có thể phát giác sợi tơ, đem Nguyệt Hồn toàn thân quấn chặt lấy. Sau đó cái kia sợi tơ kéo một cái, toàn bộ không gian đều hãm xuống, trực tiếp ở Cổ Diệu Sơ Dương chém xuống biến mất.

“Ầm ầm!”

Cổ Diệu Sơ Dương một đòn, đảo qua trời cao, đánh về phía vô cùng xa phía trước, nhưng rơi vào khoảng không.

Mà ở mấy ngàn dặm ở ngoài, Trương Tam đưa tay chộp một cái, Yên Ba Điếu Đồ cần câu vung một cái, Nguyệt Hồn cùng toàn bộ không gian đều bay ra.

Trương Tam trong tay quyết ấn biến đổi, Yên Ba Điếu Đồ thuộc về vào bên trong cơ thể.

Nguyệt Hồn chỉ cảm thấy trong cơ thể kim châm cùng sợi tơ một hồi biến mất, đồng thời cái kia loại lực kiệt sắp chết cảm giác không còn, sắc mặt hắn chất phác, nói một tiếng: “Cảm tạ.”

Trương Tam nói: “Đừng cảm tạ, đi nhanh lên đi!”

Một mảnh ánh vàng đem hai người bọc lại, liền hóa thành độn quang hướng về xa xa mà đi.

Truyện Của Tui . net

“Đáng chết!” Cổ Diệu nổi giận gầm lên một tiếng, trên người tuôn ra kim quang, mãnh liệt lấp loé hạ, liền tại chỗ biến mất.

Sau một khắc, liền xuất hiện ở mấy ngàn dặm ở ngoài, đuổi sát mà đi.

Doanh Chính khinh thường bên trong lửa giận lấp lóe, lạnh giọng nói: “Chết tiệt Trương Tam!”

Hắn đang muốn đuổi theo, lại bị Huyền Thiên Cơ đưa tay ngăn cản.

Doanh Chính quát lên: “Làm cái gì? Tránh ra! Hôm nay không giết Nguyệt Hồn, liền thật sự hậu hoạn vô cùng!”

Huyền Thiên Cơ cười khổ nói: “Bình tĩnh điểm, Nguyệt Hồn cùng Trương Tam trốn không thoát đâu.”

Doanh Chính nhíu mày lại, lộ ra thần sắc hoài nghi.

Huyền Thiên Cơ nói: “Ngươi dùng khinh thường nhìn chung quanh một chút, nhìn toàn bộ trong hắc hải vực.”

Doanh Chính run lên, dừng thân lại, một tay bấm quyết, đem khinh thường thôi thúc đến mức tận cùng, đem lục hợp Bát Hoang toàn bộ đập vào mi mắt.

Chỉ thấy hư không mịt mờ, vô biên hải vực tận đầu, có đại lượng mây quang chìm nổi, đem phá toái hải giới mịt mờ khí áp ở.

Doanh Chính cả kinh nói: “Đây là... Trận pháp?”

Huyền Thiên Cơ gật đầu nói: “Có người bày ra đại trận, đem toàn bộ trong hắc hải vực đều cuốn lại. Không chỉ còn lại sóng rung động không đi ra, người ở bên trong cũng đi không xong.”

“Ha?” Doanh Chính không tự chủ nở nụ cười một tiếng, giễu cợt nói: “Dùng đại trận vây vây nhốt chúng ta? Trong thiên hạ ở đâu ra như vậy kẻ ngu dốt, này bên trong vực bên trong, không có chỗ nào mà không phải là trấn áp nhất phương cường giả cái thế, ai có bản lĩnh đồng thời trấn áp được? Ha ha, cười chết ta rồi!”

Huyền Thiên Cơ hờ hững nói rằng: “Trận này tên là Vân Khí Áp Hư Lan.”

Doanh Chính nụ cười một hồi ngưng kết ở trên mặt, chuyển thành khó tin kinh sợ, ngạc nhiên thất thanh nói: “Chín vạn dặm trên bầu trời, tụ từ cổ chí kim ngôi sao sức mạnh to lớn, dựng dục ra tinh không trận thứ nhất?!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1083: Cổ Diệu Chiến (5): Ba Đại Nguyên Hỏa Cân Bằng

Huyền Thiên Cơ gật đầu nói: “Trận này vẫn luôn ở mờ ảo Tinh Cung, xem ra Nhân Hoàng sớm có bố trí.”

Doanh Chính sắc mặt khó coi nói: “Nhân Hoàng không biết có âm mưu gì chứ? Lẽ nào hắn muốn đem thiên hạ cường giả một lưới bắt hết?”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Cái này cũng không đến nổi. Nếu thật là có này đọc con, liền thật sự quá ngu. Nếu như hắn là loại này trí chướng, hắn cũng là làm không được Nhân Hoàng. Dương Vân kính ước nguyện ban đầu hẳn rất đơn giản, chính là duy trì sáu trình độ hành, để tránh khỏi lan đến toàn bộ tinh vực vị diện kết cấu.”

Doanh Chính sắc mặt này mới dễ nhìn một ít, hừ lạnh nói: “Nói như thế, Cổ Diệu bị giết trước, chúng ta là không ra được.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Cũng không nhất định. Chỉ có thể nói phân tranh kết thúc trước, dường như khó đi ra. Có lẽ Cổ Diệu đem chúng ta giết tất cả, Dương Vân kính cũng là sẽ mở ra trận pháp. Hắn lo lắng chỉ là lan đến Tam Thập Tam Thiên, còn ai chết ai sống, hắn có thể cũng không phải là để ý như vậy.”

Doanh Chính không lên tiếng nữa, chỉ là một đôi mắt trắng, chăm chú nhìn Cổ Diệu cùng Trương Tam bỏ chạy phương hướng. Ở nội tâm hắn, Cổ Diệu chết không chết cũng không quan hệ, Nguyệt Hồn là nhất định phải chết, bằng không chính mình liền phiền phức lớn rồi.

Bên trong vực hư không nơi nào đó, Dương Thanh Huyền một đôi Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn chằm chằm Cổ Diệu chiến đấu phương hướng, đột nhiên trong mắt kim quang tối sầm lại, liền nhắm lại.

Tử Dạ đã nhận ra, vội vàng quan tâm nói: “Làm sao vậy?”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Khoảng cách quá xa, này Linh Mục thần thông đối với ta tiêu hao rất nhiều, có chút không chịu nổi.”

Nói, liền ngồi xếp bằng hư không, vận chuyển Võ Kinh.

Thời khắc này trong hư không, đâu đâu cũng có Sơ Dương nổ tung sau lưu huỳnh. Tử Dạ mở ra một mặt kết giới, đem cái kia chút lưu huỳnh cùng yêu lực toàn bộ ngăn trở.

Dương Thanh Huyền để Tử Dạ đem kết giới rút lui mở, có ý thức đi thu nạp lưu huỳnh lực.

Cái kia một chút xíu lưu huỳnh va vào trên người chớp mắt, có chút cháy đâm nhói, nhưng rất nhanh liền chảy vào bên trong cơ thể, theo kinh mạch vận chuyển, chuyển hóa vì sức mạnh của chính mình, chìm vào đan điền.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền trong tay quyết in lại, sáng lên một chút chùm sáng, rọi sáng xung quanh khoảng mười trượng. Đầy trời lưu huỳnh như là chịu đến cảm ứng, đều dựa vào mà đến, dồn dập tràn vào trong cơ thể hắn.

Dương Thanh Huyền xung quanh một hồi trở nên sáng sủa mà hào quang, như một đoàn ngày mai, hắn tĩnh tọa bên trong, phía sau chậm rãi tụ ra Long Ảnh, càng là màu vàng kim nhàn nhạt.

Tử Dạ thầm nói: “Võ Vương đối với Sơ Dương lực thu nạp trình độ vô cùng khủng bố, đồng thời chuyển hóa suất cũng cực cao, ngoại trừ bản thân thiên phú ở ngoài, cần phải cùng hắn công pháp tu luyện cũng là cùng một nhịp thở. Nếu như lần này có thể đánh giết Cổ Diệu, đem Cổ Diệu trên người Sơ Dương lực toàn bộ rút ra lấy ra, rót vào Võ Vương trong cơ thể, có thể trợ hắn trực tiếp nhảy nhảy Thiên Vị đại cảnh giới, nhảy vào Đạo cảnh, thậm chí càng cao hơn."

Tử Dạ trong mắt tinh quang lấp lóe, hướng về xa xa Cổ Diệu nhìn tới, lại đồng thời mong hướng bốn phía, quan sát cái kia Vân Khí Áp Hư Lan trận pháp lưu động.

Dương Thanh Huyền thì lại hoàn toàn đắm chìm trong Sơ Dương ấm áp bên trong, cái kia từng đạo từng đạo lưu huỳnh rất nhanh liền chữa trị toàn thân hắn vết thương, sau đó chuyển hóa thành chân nguyên, chìm vào đan điền.

Hắn nguyên bản lửa dương chân khí, cũng ở Sơ Dương sức mạnh hạ không ngừng chuyển hóa, trong đan điền hình thành một cái lớn chừng quả đấm chùm sáng, giống một đám lửa cháy hừng hực.

Mà nhưng vào lúc này, bên trong đan điền lực lượng khác tựa hồ chịu đến cảm ứng, đều đều hiển hiện ra đến, chùm sáng mặt khác hai vị trí trên, một cái xuất hiện ngọn lửa hồng, một cái khác xuất hiện tử diễm, hình thành tam giác cân bằng.

Chỉ có điều tử diễm nhất là hùng hồn lạnh lẽo, thứ yếu là ngọn lửa hồng, rõ liệt cực nóng, quang diễm ngược lại là yếu nhất một cái, lờ mờ mỏng manh, như một cái tân sinh trẻ mới sinh, gào khóc đòi ăn.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, cảm nhận được trong đan điền dị dạng, có chút không biết làm sao.

Ngũ đại hỏa bản nguyên, có ba cái ở trong cơ thể hắn sản sinh ra hạt giống, đồng thời hình thành vi diệu cân bằng. Cái này ở từ cổ chí kim võ giả trong tu luyện, đều là cực kỳ hiếm thấy.

Bất kể là hắn lật xem qua điển tịch, vẫn là Thiên Thành Giác lưu lại công pháp trong bảo khố, đều không có tương tự ghi chép.

Không chỉ có là hỏa bản nguyên ba đại đều hóa, còn có một chút những thứ khác quái lạ sức mạnh, lượn quanh ở mồi lửa bốn phía, như sao điểm điểm, nếu như huỳnh quang chập chờn.

Có chân nguyên, nguyên lực, hoang khí, sấm sét, hư quang..., còn có một chút như ẩn như hiện sức mạnh, Dương Thanh Huyền cảm giác hạ, giật mình không nhỏ, càng là Thánh khí trên tản mát ra thế giới lực.

Hắn trên người có Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, chiến kích Thiên Khư, Tứ Thánh Linh Đồ, ở thân thể tu luyện tới Địa Tướng sau, liền có thể nuốt binh vào cơ thể, thu nạp binh khí lực để bản thân sử dụng.

Chỉ là hắn tiếp xúc được thân thể công pháp cực nhỏ, ngoại trừ Thanh Dương Võ Kinh ở ngoài, cũng chỉ có Hư Vô Hoang Thiên Quyết, mà này hai bản đều là chí cao luyện thể thuật, đối với nuốt binh vào cơ thể bộ phận miêu tả cực nhỏ.

Hắn Thánh thể trong lúc vô tình liền thu nạp Thánh khí sức mạnh, lắng đọng ở trong đan điền, bình thường cũng không có cảm ứng, mà giờ khắc này ở ba đại bản nguyên hỏa chiếu rọi xuống, hiện ra giống mà ra, hóa thành điểm điểm ánh vàng, ở bản nguyên hỏa bốn phía lấp loé.

Trên thực tế, nuốt binh vào cơ thể mặc dù ở tu luyện thân thể thời đại viễn cổ, cũng chỉ có môn phái lớn, gốc gác sâu đậm thế gia mới có thể tu luyện. Bởi vì đối với binh khí yêu cầu cực cao, mỗi một lần nuốt binh, thì tương đương với nuốt phục thiên tài địa bảo, võ giả bình thường nơi nào nuốt lên?

Hơn nữa hiệu quả còn không bằng nuốt phục thiên tài địa bảo.

Đồng thời những môn phái này bên trong truyền nhân đệ tử, nuốt cũng không phải là binh khí thực thể, mà là phương diện binh khí bộc lộ ra ngoài “Binh khí”, như vậy liền có thể cuồn cuộn không ngừng sử dụng binh khí, không biết một lần báo hỏng.

Này tựu yêu cầu tu luyện pháp này người, nhất định phải có cực mạnh binh khí nương theo tại người, mới có thể tỏa ra có thể thỏa mãn tu luyện “Binh khí”. Vì lẽ đó nuốt binh vào cơ thể công pháp, chỉ ở cái kia chút hàng đầu trong môn phái mới có.

Dương Thanh Huyền trong lúc vô tình, liền thu nạp Thánh khí lực, đây là hắn vạn vạn không nghĩ tới. Đáng tiếc hắn khuyết thiếu loại này công pháp, bằng không lại có thể mở ra một cái tu luyện đường tắt.

Giờ khắc này Dương Thanh Huyền bên trong đan điền đông đảo sức mạnh to lớn, như tinh hệ bên trong Hằng Tinh, vòng quanh ba đại hỏa nguyên xoay tròn, hình thành một cái chúng tinh phủng nguyệt cân bằng cục diện.

Ở này cân bằng hạ, đại lượng Sơ Dương lực theo thổ nạp tràn vào kinh mạch, đi khắp toàn thân, cuối cùng hòa vào mồi lửa bên trong quang diễm bên trong, đối với này yếu nhất một phần tiến hành bổ dưỡng.

Dương Thanh Huyền kiểm tra cẩn thận hạ toàn thân trạng thái, không chỉ có không có bất cứ vấn đề gì, trái lại cảm nhận được trước có triển vọng mạnh mẽ, lúc này mới yên lòng lại, tiếp tục vận chuyển Võ Kinh, thu nạp Sơ Dương.

Ngay ở Dương Thanh Huyền nhập định thời gian, Tử Dạ lông mày đại khẽ nhíu, thấp giọng nói: “Là ai? Đi ra đi!”

Ở phía sau hai người, quang ảnh tụ hợp hạ, hóa ra một vệt màu trắng bóng người, ánh mắt như tuyết, nhìn chằm chằm quang diễm bên trong tĩnh tọa Dương Thanh Huyền, con ngươi màu đen đột nhiên co rút lại.

Tử Dạ có chút đề phòng, hướng về Dương Thanh Huyền tới gần một bước, rồi mới lên tiếng: “Ngươi gọi Thần Nhạc?”

Thần Nhạc ánh mắt ngưng, cũng không phải là Sơ Dương, mà là Dương Thanh Huyền vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh hạ, sau lưng cái kia con kim long.

Tử Dạ gặp Thần Nhạc không đáp, giữa hai lông mày xẹt qua tức giận.

Đổi thành ở bình thường thời gian mà nói, đã sớm một cái “Cút” chữ cửa ra. Nhưng giờ khắc này chỉ lo ảnh hưởng đến Dương Thanh Huyền, vẫn là nhịn được trong lòng không vui, chỉ là ánh mắt lạnh dần.

Chương 104: Cổ Diệu Chiến (6): Thập Diệt Thập Tuyệt, Rơi Vào Thiên Phạt

Thần Nhạc nhìn một hồi sau, cái kia trong trẻo lạnh lùng ánh mắt thu về, trở nên hơi lờ mờ, khôi phục như thường.

Tử Dạ lạnh lùng nói: “Nhìn đủ rồi?”

Thần Nhạc gật gật đầu, nói: “Nhìn đủ rồi.”

Tử Dạ nói: “Nhìn đủ rồi, có thể lăn.”

Thần Nhạc giơ tay lên, ngón tay hướng về trong hư không một nhóm, dây thanh âm như là nước chảy, chảy nhỏ giọt mà ra, gột rửa nhân tâm.

Tử Dạ lại bước ra một bước, che ở Dương Thanh Huyền trước người, nhưng trước sau không có ra tay.

Bởi vì đàn kia thanh âm gột rửa, tràn đầy yên tĩnh tường hòa, không chỉ có không có bất kỳ sát khí, trái lại để nàng sát ý trong lòng giảm mạnh.

Tử Dạ lúc này mới hơi hơi thả điểm tâm.

Bởi vì có sát tâm người, là gảy không ra như vậy hòa hài dây thanh âm.

Thần Nhạc tiện tay một nhóm sau, liền ngừng lại, nói rằng: “Ta là đời trước Thanh Long Tinh Túc Tâm Túc.”

Tử Dạ hồ nghi nói: “Đời trước?”

Thần Nhạc gật đầu nói: “Đời trước Thanh Long Thánh Chủ người nổi tiếng dưới trướng Tâm Túc.”

Tử Dạ nói: “Ta không quen biết cái gì người nổi tiếng, đối với bốn Thánh Linh chuyện cũng biết cực nhỏ. Ngươi chỉ phải nói cho ta của ngươi ý đồ đến, cùng với đối với Dương Thanh Huyền là tốt hay xấu là được rồi.”

Thần Nhạc nói: “Là tốt.”

Tử Dạ nói: “Là như thế nào tốt pháp?”

Thần Nhạc nhìn Dương Thanh Huyền một chút, nói: “Thanh Dương Võ Kinh nửa phần sau ở chín tầng đều, chờ hắn sau khi tỉnh lại ngươi nói cho hắn biết, ta cùng Cửu Khanh là cùng nhau, ta tại Thiên đô chờ hắn.”

Nói xong, liền xoay người bồng bềnh mà đi.

Tử Dạ nhìn chầm chầm Thần Nhạc thân ảnh biến mất ở trên hư không trên, nhẹ nhàng cau lại hạ lông mày, ngưng tiếng tự nói: “Chín tầng đều, Yêu tộc Thánh địa?”

Nàng liếc mắt nhìn Dương Thanh Huyền, âm thầm trầm ngâm nói: “Võ Kinh hạ nửa khuyết nhất định phải chiếm được. Chỉ là lấy Võ Vương năng lực bây giờ, muốn muốn vượt qua Thiên Hà, đi đến ngày đều sợ là rất khó đi. Việc này trước tiên không nói cho hắn, chờ chém giết Cổ Diệu sau, ta tự mình đi một chuyến ngày đều, đem cái kia Võ Kinh hạ nửa khuyết lấy về.”

Nghĩ định sau, Tử Dạ cười nhạt, liền ngồi xếp bằng ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, thay hắn hộ pháp. Đồng thời nghiêm mật giam khống Cổ Diệu nhất cử nhất động.

...

Xa xa Trương Tam bao bọc Nguyệt Hồn, chớp mắt vạn dặm, bỗng nhiên phía trước mây quang lóe lên, đem cái kia độn quang ngăn trở, Trương Tam thân ảnh đánh vào mặt trên, bị phản chấn trở lại.

“Kết giới?”

Trương Tam kinh sợ, có thể ở chỗ này bày xuống kết giới, đồng thời ngăn trở mình, tất nhiên không phải bình thường.

Nhưng hắn tự xưng là là đệ nhất thiên hạ Trận pháp sư, cũng không có nhiều hoang mang, mà là bước lên trước, đi vào cái kia mây quang bên trong.

“Đây là... Vạn cổ bất diệt tinh quang?”

Trương Tam lập tức nhận ra trước mắt đại trận, sắc mặt một hồi trắng bệch.

Nguyệt Hồn đứng ở một bên, cũng phát hiện Trương Tam sắc mặt không đúng, kinh ngạc nói: “Trong thiên hạ còn có có thể làm khó của ngươi trận pháp?”

Trương Tam chậm rãi phun ra năm chữ, nói: “Vân Khí Áp Hư Lan.”

Nguyệt Hồn sững sờ, cũng sống ở đó.

Này năm chữ, liền đại diện cho trong tinh không đệ nhất trận, coi như là hắn thất tinh giới vương, cũng không dám vọng ngôn liền nhất định có thể phá.

Trương Tam nói: “Ta thử xem, lẽ ra có thể phá mở!”

Đấu đạo lĩnh ngộ đạt đến Hóa cảnh, Trương Tam có tuyệt đối tự tin, chỉ là thời gian...

Phía sau đã có thể cảm nhận được Cổ Diệu áp sát.

Hắn giang hai tay ra, hướng về cái kia mây quang ép tới, vô số quy tắc tự lòng bàn tay diễn biến mở, phía trước nhất thời có vạn sao lấp loé, dường như tiến nhập vũ trụ thời không.

Này chút tinh quang, chính là đại trận ngàn tỉ năm đến thu nạp sức mạnh.

Trương Tam mắt sáng như đuốc, ở trên trời sao đi dạo, hai tay không ngừng đánh ra quyết ấn, bốn phía có vô số phù văn bay lên, mở ra một cái tinh lộ.

“Thật là cường đại nhận thức, lại có thể lấy ra môn đạo. Tiểu bối, ngươi là người phương nào?”

Ngôi sao bên trong, truyền đến một đạo cổ xưa âm thanh.

Trương Tam cười nói: “Đâu chỉ lấy ra môn đạo, cho ta một ít thời gian, ta có thể phá hư trận này.”

“Nói khoác không biết ngượng!”

Thanh âm kia mang theo một vẻ tức giận, toàn bộ tinh không biến đổi, vạn sao lấp loé hạ, biến mất ở hoàn vũ.

Một đạo mờ mịt bạch quang tự Thương Khung sinh thành, rơi vào Trương Tam trước mặt, hóa ra một tên lão giả áo bào trắng. Cái kia áo choàng trên thêu màu vàng vạn tinh đồ.

“Tiểu bối, lùi cho ta!”

Ông lão sắc mặt chìm xuống, không hỏi ngọn nguồn liền song chưởng đẩy ra, ép hướng về trận Pháp Giới bên trong.

Trương Tam đồng dạng song chưởng xuất hiện nhiều lần.

“Ầm ầm!”

Hai người thân thể đồng thời một trận, ở trên hư không trên liền lùi lại hơn mười bước xa, đều là một mặt giật mình nhìn chằm chằm đối phương, hiển nhiên với nhau thực lực đều vượt ra khỏi chính mình dự tính.

Trương Tam cả kinh nói: “Tinh Cung tam tiên nhị lão?”

Lão giả áo bào trắng sợ quát lên: “Có trận pháp như thế nhận thức, lại có tu vi như thế cảnh giới, chắc chắn sẽ không là Vô Danh thế hệ, báo lên của ngươi tên đến!”

Trương Tam mắng: “Báo em gái ngươi! Lão tử cũng bị ngươi hại chết!”

Làm lỡ hạ, Cổ Diệu đã tới phía sau, cái kia hủy thiên diệt địa nhiệt độ cùng hào quang kèm theo quyền phong mà tới, toàn bộ kết giới đều bị đè lồi đi ra ngoài.

Lão giả áo bào trắng hoàn toàn biến sắc, hai tay kết ấn, vỗ vào kết giới trên, đem cái kia Cổ Diệu lực ngăn trở.

Mà Trương Tam kẹp ở giữa hai người, ngũ tạng lục phủ đều xoay thành một đoàn.

“Mẹ ngươi -!”

“Nộ Đãng Sơn Hà!”

Trương Tam hét lớn một tiếng, áo bào bị chân nguyên chấn như cứng như sắt thép cứng rắn, nhấc lên một quyền, liền hướng sau lưng Cổ Diệu đánh tới!

“Ầm ầm!”

Cổ Diệu như trời một quyền, đem Trương Tam quyền uy toàn bộ nuốt hết, vô số Sơ Dương như kiếm, bắn vào Trương Tam trong cơ thể, đưa hắn áo bào cùng thân thể toàn bộ xé rách.

Trương Tam hóa thành huyết nhân.

Cổ Diệu trong mắt phát lạnh, nói: “Ta hiểu được, hóa ra là Đạo Ảnh người, lại còn không chết hết!”

Cổ Diệu hít một hơi thật sâu, tuy rằng khí diễm cuồn cuộn ngất trời, nhưng trên người quang diễm nhưng nhún nhảy có chút kịch liệt, hiển nhiên bị thương không nhẹ.

Nguyệt Hồn giơ tay lên, ở trước người bấm quyết, ngưng tụ sức mạnh.

Kinh mạch của hắn hầu như tận đoạn, bấm quyết hai ngón tay, mơ hồ có yêu khí ngưng tụ, nhưng cũng khi thì tán loạn.

Nguyệt Hồn sắc mặt một mảnh trắng bệch.

Đây là bao nhiêu năm qua cũng chưa từng có suy yếu cùng bất lực.

“Vừa vặn dùng các ngươi hèn mọn huyết, đến cung nghênh bản tọa tái hiện cõi trần.”

Cổ Diệu hướng về Trương Tam nhanh chân đi đi, trên người sát khí hầu như như là thật.

Trương Tam cúi thấp xuống đầu, lặng lặng đứng ở trời cao trên, tùy ý trên người huyết như mặt nước chảy xuống, hóa thành từng viên từng viên Huyết Châu, bay vào hư không.

Cổ Diệu đi tới trước người hắn, thương hại mà châm chọc cười nhạo nói: “Thiêu thân lao đầu vào lửa, chỉ chết một đường.” Nâng tay phải lên đến, liền nhỏ nhen lại đi.

Liệt Dương như dao, thẳng chém Trương Tam đầu.

“Oành!”

Đột nhiên Trương Tam nâng tay trái lên, năm ngón tay như câu, lại đem Cổ Diệu tay phải nắm lấy, đồng thời bấm đi vào Cổ

Diệu cổ tay, đem đạo này đánh chém hoàn toàn cản lại.

Cổ Diệu hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Ngươi...!”

Trương Tam chậm rãi ngẩng đầu, gương mặt đã là máu me đầm đìa, nhưng hai con mắt như óng ánh ngôi sao, cười thầm: “Nguyệt Hồn đại nhân nói không sai, mảnh trời này hạ có thể trấn áp người của ngươi, thật sự không nên quá nhiều a!”

Cái kia trên thân thể chảy đầy máu tươi, giờ khắc này càng hóa thành từng cái từng cái phù hiệu, lẫn nhau liên tiếp, đồng thời hướng về hư không lan tràn.

Lấy Trương Tam cùng Cổ Diệu làm trung tâm, trong khoảnh khắc hóa ra một toà trăm trượng huyết trận.

“Lấy ta máu, vòng đi vòng lại, hóa Thập Diệt Thập Tuyệt, rơi vào Thiên phạt!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1085: Cổ Diệu Chiến (7): Thiên Đạo Huyết Kiếm, Tam Tiên Nhị Lão

Trận pháp kia lấy Trương Tam huyết mà dẫn, nạp Thương Khung hoàn vũ lực, diễn biến trận pháp cực hạn.

Trương Tam cùng Cổ Diệu bốn phía, có đạo văn lưu chuyển, diễn lại tối nghĩa khó hiểu quy tắc lực, đem hai người hoàn toàn bao lấy, dường như muốn lấy thân dung vào đại đạo.

Cổ Diệu có chút hoảng rồi, cả giận nói: “Dừng tay! Lẽ nào ngươi muốn cùng ta đồng quy vu tận?!”

“Ha? Đồng quy vu tận? Ngươi cả nghĩ quá rồi, mạng của lão tử nhưng là đáng tiền hết sức a, ai với ngươi đồng quy vu tận? Trí chướng! Đi chết đi!”

“Đại đạo Thiên phạt!”

Trương Tam giơ tay lên, vô số máu tươi xoay tròn, loáng thoáng có ánh sáng phá mở Thương Khung, hóa thành một thanh to lớn huyết kiếm, thẳng chém mà xuống!

Cái kia huyết kiếm toàn thân từ vô số máu tươi phù văn tạo thành, đại diện cho đại đạo quy tắc.

Huyền Thiên Cơ kinh hãi nhìn cái kia huyết kiếm, “Trận pháp cực hạn, lấy huyết Tế Thiên, hóa ra đại đạo kiếm, Trương Tam thực sự là thiên tài hiếm có trên đời a!”

Doanh Chính cũng là trong hai con ngươi hào quang lấp loé, chăm chú nhìn chằm chằm phía trước.

“Ầm ầm!”

Cổ Diệu bị đường lớn kia huyết kiếm chém một cái, kêu thảm một tiếng, thân thể tại chỗ nổ tung ra, hóa thành vô số chùm sáng, ở trong thiên địa lượn vòng. Bên trong không ngừng truyền ra thống khổ rít gào.

Trương Tam một kiếm sau, trăm trượng máu tươi tan hết, cả người triệt để hư thoát, lui về phía sau ngã xuống.

Nhưng này hư không mịt mờ, cũng không có trọng lực, Trương Tam thân thể lẳng lặng nổi lơ lửng, khí tức yếu ớt.

Nguyệt Hồn cũng từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, gấp vội vàng đi tới, kiểm tra rồi hạ Trương Tam tổn thương, sau đó lấy ra một cái hộp ngọc, ngón trỏ khẽ vuốt đi qua, một mảnh lưu quang xẹt qua sau, hộp đột nhiên mở ra.

Bên trong bày đặt một đoạn cây khô, uốn lượn không ngay ngắn, trình nhạt màu xanh nhạt.

Nguyệt Hồn lấy ra cây khô, đặt ở Trương Tam bên miệng, cây khô phần cuối, đột nhiên có linh quang đột ngột hiện, chậm rãi ngưng tụ ra một giọt đỏ tươi nhũ dịch, nhỏ vào Trương Tam trong miệng.

Sau đó cây khô một hồi liền hóa thành tro bụi.

Trương Tam đôi mặt một hồi ửng hồng, cả người nảy lên, cả kinh nói: “Đây là...”

Nguyệt Hồn bình tĩnh nói: “Thương Long huyết.”

Trương Tam cả kinh kiểm tra rồi hạ trên người mình tổn thương, lại tốt hơn hơn nửa, liền ngay cả chân nguyên đều khôi phục không ít, hắn ngơ ngác nói: “Vì sao chính ngươi không dùng?”

Nguyệt Hồn nói: “Thương thế của ta với ngươi tình huống không giống nhau. Ngươi là mất máu quá nhiều, dùng này Thương Long huyết không thể thích hợp hơn.”

Trương Tam trầm mặc lại, muốn nói cái “Tạ” chữ, nghĩ một hồi vẫn là nuốt trở vào.

Nguyệt Hồn nhìn phía xa bị chia ra Sơ Dương, còn có Cổ Diệu cái kia tức giận rít gào, mặt lộ vẻ vẻ ưu lo, nói: “Chúng ta quá khinh thường Cổ Diệu.”

Trương Tam nói: “Đừng động nhiệm vụ, trước tiên bảo mệnh đi.”

Hai người biết Cổ Diệu còn chưa có chết, nhưng bọn họ đã không có lại chiến lực.

Trương Tam xoay người, quay về kết giới kia hét lớn: “Mau đánh mở kết giới, chúng ta đừng đánh, mẹ ta gọi ta về nhà ăn cơm!”

Bên ngoài kết giới lão giả áo bào trắng lạnh rên một tiếng, nói: “Hóa ra là vô ác không tha Đạo Ảnh đồ, nếu bản tọa gặp được, há có thể cho ngươi nhóm đi rồi?”

Sau lưng lão giả đột nhiên xuất hiện một mảnh kim quang, bên trong tuôn ra lượng lớn võ giả, chiều cao bất đồng, nữ có nam có, đứng thành một hàng. Mỗi người trên người đều tỏa ra cường đại khí tức.

Trương Tam hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Lão bất tử, ngươi muốn làm cái gì?”

Ông lão đối với những người kia nói: “Các ngươi bảo vệ kết giới, ta đi vào chém giết này Đạo Ảnh hai người.”

Phía sau một người đàn ông cả kinh nói: “Động Hư đại nhân, không thể a, trận pháp này nhất định phải có ngài tự mình chủ trì.”

Một cô gái cũng mở miệng nói: “Hai vị này Đạo Ảnh người đã bị thương nặng, để cho chúng ta đi vào là tốt rồi.”

Ông lão trầm giọng nói: “Các ngươi không được. Giới Vương cảnh tồn tại, coi như bị thương cũng không phải là các ngươi đối phó.”

Trương Tam cả giận nói: “Động Hư, Động Chân, Động Huyền, quả nhiên là Tinh Cung tam tiên nhị lão bên trong! Ngươi ngứa - tý, đáng chết!”

Mắt thấy kia Động Hư không ngừng bấm quyết, tinh lộ ở dưới chân phô khai, bóng người chậm rãi hòa vào ánh sao, liền muốn xuyên thủng kết giới lại đây. Trương Tam vừa nãy cùng hắn chạm nhau một chưởng, biết đối phương tu vi thần thông quyết không lại chính mình hạ.

Đột nhiên Động Hư chân bước hơi ngưng lại, một thanh âm tự bên ngoài kết giới truyền đến, từ xa đến gần, như là ở vô cùng xa xa, nhưng thoáng qua lại ở bên cạnh, để người hoàn toàn không có cách nào dự đoán chủ nhân của thanh âm kia ở đâu.

“Động Hư đại nhân chậm đã, lưu lại tọa trấn kết giới, từ ta hai người đi vào liền có thể.”

Động Hư kinh ngạc nói: “Các ngươi cũng tới?”

Xa xa hào quang lóe lên, phá mở vô tận ảm đạm bầu trời, hóa ra hai đạo lưu quang, như kiếm mang giống như qua lại mà tới.

“Ta muốn theo gió quay về, lại chỉ lầu quỳnh điện ngọc, chỗ cao lạnh lẽo vô cùng, múa lên biết rõ ảnh, gì giống như ở nhân gian.”

Trong đó một vệt sáng rơi xuống, hóa thành một tên bạch y người đàn ông trung niên, tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu.

Tinh Cung mọi người vừa thấy, vội vã tiến lên bái hạ, gặp qua Phong Cẩn Du đại nhân!"

“Bụi đất vàng tản mạn gió tiêu điều, mây sạn quanh co đăng Kiếm Các. Cho dù thanh minh không mưa sắc, trong mây nơi sâu xa cũng dính áo.”

Một đạo khác bóng người hóa ra, nhạt màu trường bào tung bay, cầm trong tay ngọc kiếm, mặt ngậm mỉm cười.

Hai người đều là trung niên dáng dấp, khí vũ phi phàm.

Gặp qua Vân Hành Liệt đại nhân!"

Tinh Cung mọi người vội vàng bái kiến.

Động Hư nói: “Các ngươi làm sao tới?”

Vân Hành Liệt khẽ mỉm cười, nói: “Ta hai người phụng Nhân Hoàng mệnh, cố ý tới rồi.”

Động Hư trong mắt xẹt qua một tia kinh dị, nhưng trên mặt vẫn chưa biểu lộ ra, mà là cười nói: “Có hai người ngươi ở, tất nhiên là không thể tốt hơn. Vốn cho là chỉ là trấn áp Cổ Diệu, không nghĩ tới lại phát hiện không ít Đạo Ảnh nghiệp chướng, xem như là thu hoạch không cạn.”

Phong Cẩn Du nói: “Đạo Ảnh Vũ Vô Cực giết chết Tiềm Vân Tông cả nhà, cướp đoạt Tiềm Vân Tông trấn tông bảo khuy nhai, vẫn tăm tích không rõ. Hôm nay bắt này chút Đạo Ảnh người, có lẽ chính là cái đột phá miệng.”

Vân Hành Liệt ánh mắt hướng về quét mắt nhìn bốn phía, mỉm cười nói: “Cũng không có thiếu bạn cũ ở đây.”

Phong Cẩn Du ánh mắt lấp loé, có tử ngất hóa ra, nhẹ giọng nói: “Bắc cung trời giá rét, Minh Thần đỉnh, Tử Phủ Hoa Uyển, Đao Chủ, còn có một chút khuôn mặt xa lạ.”

Vân Hành Liệt ôm quyền, hướng bốn phía hư không chắp tay một vòng, cao giọng nói: “Mời chư vị bằng hữu lược trận.”

Bốn phía cũng không đáp lại.

Vân Hành Liệt khẽ mỉm cười, liền cầm trong tay ngọc kiếm, cùng Phong Cẩn Du liếc nhau một cái, liền hướng về bên trong kết giới đi đến.

Một mảnh tinh quang ở hai người dưới chân lót đường, chớp mắt vạn dặm.

Bên trong kết giới, tất cả mọi người là đổi sắc mặt.

Tử Dạ đầy mặt lo lắng, nhìn chằm chằm cái kia bị Thiên Đạo huyết kiếm chém mở Cổ Diệu, hóa thành hơn trăm cái hỏa đoàn ở trên không bên trong lượn vòng, hình thành một mảnh ngân hà giống như kỳ cảnh.

Cái kia chút hỏa đoàn đầu tiên là không gãy vỡ mở, phân giải thành Hỏa vực, lại sau đó lại không ngừng dung hợp tụ lại.

Tử Dạ biết Cổ Diệu cũng chưa chết, chỉ là trở về đến mới bắt đầu trạng thái, rất nhanh là có thể khép lại.

“Lấy Cổ Diệu trạng thái bây giờ, nếu như Dạ Hậu xuất thủ, tất nhiên có thể xoá bỏ hắn.” Một thanh âm sau lưng Tử Dạ vang lên, chậm rãi hóa ra Liệt Giai Phi thân ảnh.

Tử Dạ nói: “Có lẽ có thể, có lẽ không thể.”

Liệt Giai Phi nói: “Chí ít đáng giá thử một lần.”

Tử Dạ liếc mắt nhìn xa xa, cái kia ở tinh quang bên trong đồng hành Phong Cẩn Du cùng Vân Hành Liệt, hừ lạnh nói: “Nếu như không có Tinh Cung những người này, có lẽ bản tọa liền ra tay rồi. Nhưng bây giờ... Tựa hồ rất vi diệu a.”

Tử Dạ cúi đầu, liếc mắt nhìn bên người Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền vẫn như cũ trong tu luyện, trong hư không lưu huỳnh một chút xíu bay vào bên trong cơ thể, bị hắn hút vào đan điền, hòa vào quang diễm bên trong.

Chương 1086: Cổ Diệu Cuộc Chiến (8): Khó Bề Phân Biệt

Tự Cổ Diệu bị Trương Tam chém nát sau, toàn bộ trên hư không nhiệt độ tăng lên dữ dội, cái kia chút lưu huỳnh cũng biến thành mạnh mẽ, giống khói lửa như thế bay loạn, dường như muốn đem toàn bộ hư không châm đốt.

Dương Thanh Huyền cảm ứng được biến hóa của ngoại giới, đầu lông mày khẽ nhíu một hồi, mi tâm nổi lên nếp nhăn. Nhưng bất quá chốc lát, cái kia nếp nhăn liền hóa giải khai, trở về bình tĩnh.

Tử Dạ đột nhiên nói rằng: "Liệt Tử, nếu như đem cái kia ngân hà bên trong một đóa Sơ Dương chộp tới, trực tiếp rót vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể, ngươi nói sẽ có tình huống thế nào?"

Liệt Giai Phi sững sờ, cả kinh nói: "Họa phúc khó liệu, ngươi không biết thật muốn làm như vậy chứ? Đốt cháy giai đoạn chưa chắc là chuyện tốt. Dương Thanh Huyền thời khắc này tốc độ tu luyện đã quá sắp rồi."

Tử Dạ nói: "Là không chậm. Nhưng Cổ Diệu là Sơ Dương biến thành, chính là thuần chính nhất Hỏa chi bản nguyên đều hóa, chỉ cần Thanh Huyền thân thể có thể gánh vác được, tất nhiên hữu ích vô hại."

Liệt Giai Phi nói: "Nhưng trước mắt ngươi Cổ Diệu, đã không thuần. Tự ba triệu năm trước rơi vào Biển Đen bắt đầu, Cổ Diệu liền có chứa cực mạnh tâm tình tiêu cực. Cái này cũng là ảnh hưởng toàn bộ Biển Đen thua mặt lực lượng, Dạ Hậu cần phải so với ta càng rõ ràng.”

Tử Dạ nói: “Ta đương nhiên biết rõ. Nhưng ngươi không có phát hiện sao? Dương Thanh Huyền căn bản không bị này tâm tình tiêu cực ảnh hưởng. Hắn tuy rằng không có Thất Khiếu Linh Lung Tâm, nhưng loại bỏ tâm tình tiêu cực năng lực, nhưng không kém ta.”

Liệt Giai Phi nói: “Dương Thanh Huyền tình huống đích xác không thể dùng lẽ thường đến độ lượng. Nhưng ta cho rằng Dạ Hậu cần phải cân nhắc, coi như không có Sơ Dương lực lượng rót vào người, lấy hắn như bây giờ tốc độ xuống đi, nhảy vào Đạo cảnh cũng là rất nhanh. Đốt cháy giai đoạn, trước sau để người không yên lòng a.”

Tử Dạ do dự, nhìn xa xa ngân hà bên trong, vô số quang diễm lưu chuyển.

Lại hạ thấp lai lịch, hai con ngươi co hơi, ở thu nạp lượng lớn Sơ Dương lực lượng sau, Dương Thanh Huyền tu vi bắt đầu xung kích Đế Thiên Vị trung kỳ.

Tử Dạ thở dài, tạm thời bỏ qua nội tâm xung động ý nghĩ.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền xung kích bình cảnh khẩn yếu bước ngoặt, nàng cũng không cách nào ly khai, nhất định phải ở đây hộ pháp.

…

Xa xa Phong Cẩn Du cùng Vân Hành Liệt đã vượt qua tinh lộ, từ cái kia Vân Khí Áp Hư Lan bên ngoài kết giới đi vào.

Hai người bước vào trong giới hạn, sau lưng vạn năm tinh quang chớp mắt tiêu tan, khôi phục một mảnh mờ mịt màu trắng.

Trương Tam cùng Nguyệt Hồn nhất thời cảm thấy áp lực cực lớn, vết thương trên người mơ hồ có tăng thêm xu thế, hai người thậm chí lui lại mấy bước, lấy tránh mũi nhọn.

Trương Tam cả giận nói: “Các ngươi không hợp nhau Cổ Diệu, hướng về phía chúng ta tới làm cái gì?”

Vân Hành Liệt liếc mắt nhìn cái kia màu lửa đỏ ngân hà, thu về ánh mắt, hờ hững nói rằng: “Cổ Diệu bị phong ấn ở Biển Đen ba triệu năm, chính là hắn năm xưa giết chóc quá nặng kiếp số. Hôm nay phá phong mà ra, chính là cơ duyên đến rồi.”

Phong Cẩn Du nói: “Nhân gia mới vừa từ trong phong ấn đi ra, không hề làm gì cả, đã bị các ngươi đánh trọng thương, chẳng lẽ chúng ta cũng phải với các ngươi cùng một giuộc?”

“Này...”

Lời nói này nói Trương Tam á khẩu không trả lời được, hơn nữa nghe vào tựa hồ là cái lý này.

Trương Tam đầu óc linh quang, đột nhiên phản bác: “Đã như vậy, vậy chúng ta cũng không hề làm gì cả, các ngươi hướng về phía chúng ta tới làm cái gì?”

Phong Cẩn Du nói: “Tiềm Vân Tông cả nhà là các ngươi giết chứ?”

Trương Tam nói: “Việc này ta cũng có nghe thấy, tựa hồ là Vũ Vô Cực đứa kia làm ra.”

Phong Cẩn Du gật đầu nói: “Đó không phải là.”

Trương Tam cả giận nói: “Là ngươi - muội a! Vũ Vô Cực làm sự tình, quản chúng ta có quan hệ gì đâu? Tinh Cung người, chẳng lẽ muốn giận cá chém thớt?”

Phong Cẩn Du nói: “Các ngươi là một tổ chức. Bắt trước các ngươi, lại bức ra hắn đến.”

“Dối sai!”

Trương Tam giận dữ, mắng: “Ta xem các ngươi chính là tìm một mượn miệng làm ngụy trang, muốn được âm mưu gì câu coong!”

Phong Cẩn Du nói: “Theo ngươi bêu xấu, công đạo tự tại nhân tâm.”

Hắn không tiếp tục nói nữa, trực tiếp giơ tay lên, hai ngón tay loáng một cái, thì có lệ mang ở đầu ngón tay lấp loé, bóng người tiến lên một bước, liền xuất hiện ở Trương Tam trước người, điểm hướng về chỗ yếu hại của hắn.

Phong Cẩn Du chiêu thức vô cùng văn nhã, giở tay giở chân trong đó, đều lộ ra một loại hờ hững thanh thản.

Mặc dù cái kia một chỉ điểm ra, đều có như nhàn gõ quân cờ, để người không cảm giác được nửa điểm sát khí.

Nhưng Trương Tam không phải là cái cảm giác này, ở đằng kia chỉ một cái bao phủ xuống, mới có thể cảm nhận được này chỉ tay lực đáng sợ. Nếu như Trương Tam thời điểm toàn thịnh, tự nhiên không sợ. Nhưng giờ khắc này thân thể suy nhược, nào dám chặn Tinh Cung nhị lão một đòn.

Trương Tam nghiêm ngặt quát một tiếng, thân thể quỷ dị giống như xoay chuyển, dĩ nhiên tránh đi.

Nhưng này chỉ tay vẫn như cũ xé rách trường không, ở trước ngực hắn lưu lại một đạo sâu đậm lỗ hổng, máu tươi bay ra.

Phong Cẩn Du mặt không biến sắc, bóng người nhất chuyển, lại ra chỉ tay.

Chỉ mang như kiếm, bao phủ Trương Tam toàn thân chỗ yếu, kích. Bắn mà xuống.

Mặt khác một bên, Vân Hành Liệt cũng đem Ngọc Kiếm cầm trong tay, hướng về Nguyệt Hồn đánh tới. Trên vỏ kiếm Vô Phong, nhưng có lượng lớn phù văn giải phong đi ra, như gạch mộc giống như tầng tầng bóc ra từng mảng, ngọc khí tung hoành.

Nguyệt Hồn kinh hãi, nếu như hắn không có bị thương, trực tiếp đưa hai người này quy thiên cũng không phải là cái gì việc khó, nhưng giờ khắc này căn bản không có sức phòng ngự. Chỉ có thể thân hóa độn quang, hướng về phía sau né tránh.

Nhưng này Ngọc Kiếm thông linh, bất luận hắn độn quang làm sao lấp lóe, đều xoay quanh ở bầu trời, trực tiếp đánh rơi xuống.

“Ầm!”

Một tiếng lanh lảnh vang vọng.

Chỉ thấy một thanh ngân đao đến từ trên trời, đâm vào ngọc khí bên trong, đem tảng lớn phù văn chém vỡ, đồng thời va trên Ngọc Kiếm.

Hai cái binh khí phóng ra óng ánh hào quang, lẫn nhau áp chế, phát sinh rợn người thanh âm, đâm người màng tai.

Hào quang hạ, một đạo kim giáp bóng người cánh tay run lên, ngân đao nhất thời chuyển động, có vạn đạo ngân lưu bắn ra, đem Ngọc Kiếm đánh bay.

Vân Hành Liệt hơi thay đổi sắc mặt, dĩ nhiên lui về sau một bước, khiếp sợ nhìn chằm chằm cái kia kim giáp người trong, quát lên: “Ngươi là ai?”

Kim giáp người không đáp, mà là ngân đao lại vung, chém về phía một bên Phong Cẩn Du.

Phong Cẩn Du đang đem Trương Tam đẩy vào tử lộ, trên đầu ngón tay hiện ra một thanh Kiếm Ảnh, đột nhiên phát hiện đao khí kéo tới, vội vàng biến hóa phương hướng, cái kia ưu nhã tư thái, tựa hồ rối loạn nháy mắt, chỉ tay mang theo kiếm uy chém ở đao quang trên.

"Ầm!"

Hai người đều rung một cái, từng người tách ra.

Trương Tam được cứu trợ, vội vàng trốn đi qua, ôm quyền nói: "Huyền Thiên Cơ đại nhân! Đa tạ!"

Phong Hành Liệt lạnh lùng nói: "Nguyên lai lại là Đạo Ảnh người, quả nhiên là một ổ rắn chuột, xem ra các ngươi lần này dốc hết toàn lực nữa à! Còn có người đây? Gọi bọn họ cùng đi ra ngoài!"

Huyền Thiên Cơ thu đao mà đứng, khẽ cười nói: "Lấy Tinh Cung tình báo năng lực, tự nhiên biết chúng ta không có tới mấy người. Nếu là thật đều đã tới, ngươi còn dám tới sao? Bây giờ nói lời này, ngươi hảo ý nghĩ?"

Phong Hành Liệt trên mặt hơi đỏ lên, nhưng nháy mắt liền qua, hừ lạnh nói: "Không biết cái gọi là!"

Huyền Thiên Cơ nói: "Ta rất hiếu kì, Nhân Hoàng đại nhân đến cùng đang suy nghĩ gì đấy? Muốn muốn diệt trừ Đạo Ảnh, hầu như là không có khả năng, điểm ấy Nhân Hoàng đại nhân chính mình cũng có thể rõ ràng. Lẽ nào để cho các ngươi đến bày làm ra vẻ? Cũng không đúng vậy, trước mặt mọi người, đây không phải là mua dây buộc mình sao? Cũng hoặc là giết Trương Tam cùng Nguyệt Hồn, cho Vũ Vô Cực một cái kinh sợ? Này cũng không giống là Nhân Hoàng làm sự tình. Chà chà, thật khiến cho người ta hiếu kỳ đây."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1087: Cổ Diệu Cuộc Chiến (9): Lấy Một Địch Ba

Phong Hành Liệt quát lên: “Nhân Hoàng đại nhân ý nghĩ, há lại là ngươi có thể đoán? Lấy các ngươi Đạo Ảnh thường ngày hành động, hôm nay chết tại đây Biển Đen trên hư không, cũng là có tội thì phải chịu.”

Trương Tam cả giận nói: “Ngươi nói chết thì chết, ngươi nói có tội thì phải chịu liền có tội thì phải chịu? Ngươi coi mình là Thiên Đạo a? Ngốc - treo!”

Phong Hành Liệt sắc mặt chìm xuống, trong tay Ngọc Kiếm giơ lên, vô số phù văn bay ra, lượn quanh ở trên kiếm bay lượn xoay tròn.

Phong Cẩn Du cũng là tay kết kiếm quyết, một thanh bảo kiếm bóng mờ ở quyết ấn bên trong như ẩn như hiện.

Hai người từng người ra chiêu, lập tức hình thành khí tràng cường đại.

Trương Tam cùng Nguyệt Hồn đều là bị thương trên người, bị cái kia kiếm ý va chạm, thân thể liền không tự chủ được lui về phía sau.

Huyền Thiên Cơ ngân đao đưa ngang trước người, nói: “Hai vị lùi xa một chút, để tránh khỏi bị lan đến lại đây.”

Trương Tam lo lắng nói: “Ngươi một người, hai người bọn họ, có chắc chắn hay không?”

Huyền Thiên Cơ thở dài, nói: “Nếu như là lấy một chọi hai cũng còn tốt, chỉ sợ lấy một địch ba nha.”

Trương Tam hồ nghi nói: “Ba?”

Huyền Thiên Cơ không đáp, chỉ là bóng người nhất chuyển, không để ý Phong Cẩn Du cùng Vân Hành Liệt ở phía sau, một đao liền hướng hư không bổ tới.

Ngân quang chỗ đi qua, không gian chém nứt, hiện ra Doanh Chính thân ảnh cùng kinh sợ.

Doanh Chính ở trên không bên trong lóe lên, tránh thoát ánh đao, trong mắt bắn ra vẻ giận dữ, quát lên: “Huyền Thiên Cơ!”

Nguyệt Hồn trong mắt nổ bắn ra điểm điểm sát khí, biết Doanh Chính là hướng về phía mình tới. Thời khắc này thật là ám sát chính mình thời cơ tốt nhất, nếu như qua này kiếp, Doanh Chính sợ là lại không cơ hội.

Huyền Thiên Cơ than thở: “Ngươi đừng quên Nguyệt Hồn mục đích của chuyến này, là Thiên Giả hạ đạt nhiệm vụ. Hắn bị Cổ Diệu hoặc là Tinh Cung người giết chết, ngươi sẽ không sao. Nhưng nếu là đang thi hành trong nhiệm vụ bị ngươi giết chết, Thiên Giả sợ là sẽ không bỏ qua cho ngươi.”

Doanh Chính cả giận nói: “Vừa nãy nếu như ngươi không cứu hắn, hắn đã bị Vân Hành Liệt giết!”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Xin lỗi, ta nhìn Tinh Cung nhị lão lớn lối như vậy, có chút không thoải mái, thân thể này không nghe sai khiến liền ra tay rồi.”

Doanh Chính lạnh giọng nói: “Nói cho cùng, ngươi chính là muốn bảo đảm Nguyệt Hồn?”

Huyền Thiên Cơ gật đầu nói: “Có thể hiểu như vậy.”

Doanh Chính nói: “Được! Thì nên trách không được ta!”

Một luồng to lớn sức mạnh từ Doanh Chính trong cơ thể tuôn ra, trực tiếp bốc lên, ở bầu trời hóa thành một thanh to lớn màu vàng chiến phủ.

Doanh Chính thân thể cũng cao lớn lên mấy phần, vạt áo toàn bộ mở ra, gân xanh như rễ cây như thế bàn ở trên người, khinh thường bên trong che kín huyết sắc một chút.

…

Vân Khí Áp Hư Lan ở ngoài, hư không nơi nào đó, một người đàn ông cả người run lên, trong tròng mắt lập loè ra thanh mang, nhìn chằm chằm Doanh Chính chân thân, trên mặt lộ ra thần sắc.

Nam tử tay phải cầm sắt chặt chẽ, ở trên mu bàn tay vô số kim quang hội tụ, hóa ra một cây chiến phủ hình thái.

Theo năm ngón tay buông ra, màu vàng kia chiến phủ cũng tiêu tan không gặp.

“Làm cho người rất giật mình, Đạo Ảnh bên trong lại có Vu gia người.”

Phía sau nam tử truyền đến một đạo trống rỗng âm thanh.

Nam tử vẫn chưa quay đầu lại, nhưng trên mặt nhưng nổi lên vẻ giận dữ, lạnh giọng nói: “Đao Hạo Quân, sống lâu như vậy, ngươi rốt cục chán sống!”

Phía sau thanh âm kia nói: “Ta có nói sai sao?”

Nam tử mặt âm trầm, cả giận nói: “Sai không sai, liên quan gì đến ngươi? Ta vu gia sự, lúc nào đến phiên ngươi tới miệng lưỡi thị phi?”

Thanh âm kia cười nói: “Nói như thế, quả nhiên là sự thật. Ta nhớ được trước đây thật lâu, Vu gia có trời sinh khinh thường khác loại, bị cho rằng Tà linh từ bỏ. Nếu là ta nhớ không lầm, lúc đó cái kia khác loại bị hút hết Vu gia huyết mạch, ném Minh Thần nhai. Chà chà, lại còn không chết, đồng thời tu luyện trở về sức mạnh huyết thống, thật là đáng sợ. Người này cũng còn là trưởng bối của ngươi chứ? Vu Hiền."

"Chết!"

Vu Hiền phẫn nộ quát một tiếng, xoay người lại chính là một quyền.

Trên mu bàn tay chiến phủ khoảnh khắc hóa ra, như Liệt Dương ánh vàng, đem toàn bộ hư không xé rách.

Mà đối diện nhưng là một thớt luyện không nhảy vào Cửu Tiêu, sau đó toàn bộ thiên địa yên tĩnh lại, ánh sáng như ngân hà rơi cửu thiên, là một thanh to lớn đao hình, thẳng bổ xuống!

"Ầm ầm!"

Hai đạo sức mạnh hủy thiên diệt địa va chạm, toàn bộ hư không bị xé nứt mở, xuất hiện một đạo to lớn khe, nằm ngang ở dài vạn dặm không trên.

Vu Hiền đối diện, rãnh một đầu khác, là một người đàn ông bày tự chọn xu thế, khóe miệng vung lên cười gằn.

Động Hư cao giọng nói: "Hai vị đại nhân, mong rằng cho Tinh Cung một chút mặt mũi, không muốn ở này gây sự. Thế cục bây giờ đã quá phức tạp, hai vị trầm ở điểm khí."

Vu Hiền nhìn chằm chằm Đao Hạo Quân nhìn một hồi, lạnh giọng nói: "Lần này trước tiên bỏ qua ngươi!"

Đao Hạo Quân lúc này mới thu về tư thế, khẽ cười nói: "Luôn sẵn sàng tiếp đón."

Đi qua hai người này nháo trò, trong hư không không ít người đều là âm thầm lắc đầu, sau đó ánh mắt tiếp tục nhìn phía Vân Khí Áp Hư Lan trong giới hạn.

Bất quá Doanh Chính hóa ra Vu gia huyết mạch chân thân, xác thực để không ít người khiếp sợ không thôi.

Vu gia vị kia khinh thường truyền thuyết, ở Trung Ương Đại thế giới rất nhiều bên trong môn phái đều có truyền lưu.

Mà giờ khắc này để cho bọn họ càng khiếp sợ hơn chính là, Huyền Thiên Cơ lại muốn lấy sức lực của một người, chống chọi Doanh Chính, Phong Cẩn Du cùng Vân Hành Liệt ba người.

Doanh Chính trước tiên liền một búa bổ xuống, cái kia Liệt Dương phủ nội hàm ngậm cực mạnh hỏa, kim hai loại nguyên tố, có khai thiên tích địa uy năng.

Vân Hành Liệt cùng Phong Cẩn Du hai người cũng đồng thời ra tay, song kiếm ở trên không bên trong cùng sáng hô ứng, kiếm khí tung hoành.

Ba đại cường giả liên thủ một đòn hạ, Phong Vân biến sắc, liền ngay cả giới ngoại mọi người, đều nín thở.

Huyền Thiên Cơ nhưng là không chút hoang mang, giơ tay bấm quyết, một vệt đỏ tươi tự lòng bàn tay bay ra, nhất thời bốn phía âm dương hỗn loạn, ngũ hành điên đảo.

“Ầm ầm!”

Ba đạo công kích lần lượt phách cách Diễm Quang Kỳ trên, đem cái kia kỳ quang dị tượng đập vỡ tan.

Đồng thời quang kỳ ở trên không bên trong cự chiến, phạm vi bao phủ thu nhỏ lại hơn nửa.

Huyền Thiên Cơ cũng nhận được xung kích, khóe miệng chảy xuống một chuyến máu tươi, nhưng thủy chung mỉm cười.

Phong Cẩn Du kinh hãi nói: “Cách mặt đất Diễm Quang Kỳ?! Vật này tại sao sẽ ở trong tay ngươi?!”

Huyền Thiên Cơ phản tay vồ một cái, đem quang kỳ thu hồi, cười nói: “Đã quên, có thể là Nhân Hoàng đưa cho ta chứ?”

Thừa dịp Phong Cẩn Du cùng Vân Hành Liệt khiếp sợ thời khắc, Huyền Thiên Cơ vung tay lên, đem Nguyệt Hồn cùng Trương Tam bao lấy, liền hóa thành độn quang mà đi.

Doanh Chính cùng Vân Hành Liệt cùng quát lên: “Đừng chạy!”

Chỉ thấy Huyền Thiên Cơ chạy trốn phương hướng, chính là cái kia Cổ Diệu đổ nát nơi, hóa thành độ lửa ngân hà, còn ở trên hư không không ngừng lưu chuyển.

Doanh Chính kinh nộ hét lớn một tiếng, liền đuổi tới.

Vân Hành Liệt cùng Phong Cẩn Du hơi do dự, liếc nhau một cái trao đổi hạ ý kiến, cũng dắt tay nhau mà đi.

Liệt Giai Phi cả kinh nói: “Huyền Thiên Cơ phải làm gì? Không sẽ là đám đông dẫn vào đến Cổ Diệu Sơ Dương bên trong thế giới chứ?”

Vừa nói xong, Huyền Thiên Cơ thân ảnh loáng một cái, liền biến mất ở cái kia độ lửa ngân trong sông.

Sau đó Doanh Chính cùng Tinh Cung nhị lão cũng đuổi tiến vào.

Đông đảo cường giả, bất luận giới nội giới ngoại, toàn bộ đều trố mắt nhìn nhau.

Cái kia Cổ Diệu vỡ vụn thành hỏa chi ngân hà, giống như một thế giới hoành ở trên hư không, nhưng kì thực cũng chưa tử vong. Lúc trước mấy người đều đuổi tiến vào, tương đương với trực tiếp tiến vào Cổ Diệu trong cơ thể.

Bọn họ tuy rằng có thể thấy rõ một ít mặt ngoài đồ vật, tỷ như vô số hỏa huỳnh cùng chùm sáng lượn vòng, nhưng càng thâm nhập tình huống lại bị Sơ Dương lực lượng ngăn trở, nhìn không rõ ràng.

Tử Dạ cũng là nhăn lại đầu lông mày, có chút rục rà rục rịch.

Mà giờ khắc này, Dương Thanh Huyền thân thể đột nhiên lắc lư hạ, đột nhiên mở hai mắt ra, cái kia vô số quang diễm ở trong người hội tụ, rốt cục giải khai bình cảnh, bước vào Đế Thiên Vị trung kỳ!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1088: Cổ Diệu Cuộc Chiến (10): Pháp Thiên Tượng Địa

Vô số lưu huỳnh từ bốn phương tám hướng bay tới, không trở ngại chút nào lọt vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể, vững chắc cảnh giới mới tu vi.

Không bao lâu, cái kia mới đan điền đã bị quang diễm tràn ngập, Dương Thanh Huyền trên người xẹt qua vô số phù văn.

Màu vàng Chân Long bóng mờ nhoáng lên dưới, phát sinh một tiếng rồng gầm, liền biến mất không còn tăm hơi.

Sau đó, ở Dương Thanh Huyền mi tâm nơi có màu vàng hồn quang lấp loé mà ra, sau lưng hắn xuất hiện một đoàn to lớn bóng mờ, không ngừng bành trướng, đứng vững bên trong đất trời.

Đế Thiên Vị cường giả thần thông, đem Võ Hồn cụ hiện ra Pháp Thiên Tượng Địa!

Tử Dạ cùng Liệt Giai Phi đều không có gì quá to lớn vẻ mặt, bởi vì Pháp Thiên Tượng Địa loại thần thông này, dưới cái nhìn của bọn họ vốn là trò trẻ con.

Giới nội ngoại đông đảo cường giả, cũng không có tâm sự quan tâm một cái Thiên Vị cặn bã, đều là triển khai mỗi bên loại thần thông, muốn nhìn rõ cái kia hỏa chi ngân hà bên trong cảnh tượng.

Thậm chí có một ít trong giới hạn cường giả, tỷ như Hồng Uyên, Mạc Đình, Diệp Vô Sát, Diệp Thịnh, Á Hằng hình chiếu các loại, đều xuất hiện ở cái kia hỏa chi ngân hà xung quanh, hướng về bên trong phóng tầm mắt tới.

Chỉ có ngoại lệ là, đứng ở ngoại giới Vu Hiền, nhưng là một đôi mắt xanh, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền Pháp Thiên Tượng Địa, lộ ra vẻ khiếp sợ.

Sáu năm trước, ở Huyền Dạ đại lục tiểu Hoa Quả Sơn bên trong, lúc đó Dương Thanh Huyền bị Huyền Thiên Cơ cùng Vũ Vô Cực bắt cóc, rơi vào bão táp thời không thời điểm, hắn mắt xanh thấy Dương Thanh Huyền, chỉ có Nguyên Võ trung kỳ tu vi.

Mới thời gian sáu năm, liền từ một cái Nguyên Võ cảnh cặn bã thành tăng đến Đế Thiên Vị trung kỳ, tốc độ như thế này mặc dù phóng ở Trung Ương Đại thế giới, cái kia chút sở hữu vô số tài nguyên cường đại tông môn, đều cơ hồ là không có khả năng.

Vu Hiền trong mắt thanh mang lấp lóe, không biết đang suy nghĩ gì.

Tự năm đó Dương Thanh Huyền rơi vào bão táp thời không, hắn mắt xanh liền bắt được Dương Thanh Huyền tung tích, nhưng chỉ lo Huyền Thiên Cơ cùng Vũ Vô Cực nhận ra được manh mối, những năm gần đây vẫn luôn đang âm thầm quan sát, cũng không có xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trước mặt.

Không nghĩ tới lúc gặp lại, Dương Thanh Huyền đã không phải tay mơ ngày trước.

Vu Hiền hai tay chắp sau lưng, lẳng lặng nhìn Dương Thanh Huyền diễn biến Pháp Thiên Tượng Địa, mặt không hề cảm xúc.

Bởi vì mặc dù là Đế Thiên Vị, ở bọn họ Vu gia xem ra cũng cũng không coi vào đâu.

Tu luyện thiên phú cố nhiên trọng yếu, nhưng một vị cường giả cái thế sinh ra, ngoại trừ phải có thiên phú ở ngoài, còn muốn có to lớn cơ duyên. Hết thảy có thể bước vào Đạo cảnh tồn tại, không khỏi là thiên tư trác tuyệt, đồng thời khí vận gia thân. Cho tới Giới Vương cảnh, vậy càng là phượng lông lân giác, ngàn tỉ người bên trong cũng khó sinh ra một.

Nói cách khác, ở trong mắt Vu Hiền, Đế Thiên Vị còn chưa đáng kể.

Chí ít nữ nhi của hắn, là chắc chắn sẽ không gả cho một vị chỉ là Đế Thiên Vị cặn bã.

“Hả? Đó là...”

Vu Hiền đột nhiên biến sắc mặt, cái kia bình tĩnh trên mặt mũi, xuất hiện vẻ kinh hãi, mắt xanh bên trong tinh quang chớp động một cái, bắn ra hai đạo lệ mang.

Liền ngay cả Tử Dạ cùng Liệt Giai Phi, cũng là đột nhiên sững sờ ở.

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền diễn biến Pháp Thiên Tượng Địa bên cạnh người, lần thứ hai ngưng tụ ra một đoàn hồn quang, hóa thành đồng dạng bóng người to lớn, đứng lặng ở trong thiên địa!

“Hai vị Pháp Thiên Tượng Địa?!”

“Hai cái Võ Hồn?!”

Tử Dạ đám người đều là kinh hãi.

Hơn nữa từ cái kia Pháp Thiên Tượng Địa khí thế trên, này hai đại Võ Hồn không phân cao thấp, không hề tầm thường.

Đặc biệt là Tử Dạ chờ biết Dương Thanh Huyền thân hoài Thái Huyền mộ kiếm người, càng là kinh hãi vạn phần, như trong đó một vị Pháp Thiên Tượng Địa là mộ kiếm biến thành, như vậy mặt khác một vị lại là chuyện gì xảy ra, lại có thể cùng mộ kiếm chống chọi?

Thân hoài đôi Võ Hồn người trong lịch sử cũng không phải chưa từng xuất hiện, chỉ có điều cực nhỏ, đồng thời cuối cùng khó có thành tựu.

Bởi vì muốn đem một cái Võ Hồn tu đến mức tận cùng, cũng đã muốn nghịch thiên cơ duyên và khí vận, đồng thời tu hai cái cơ hồ là tự tuyệt võ đường.

Đồng thời hai cái Võ Hồn trừ phi là đẳng cấp chênh lệch không bao nhiêu, đồng thời tu đi tới. Bằng không trong đó một cái trở nên mạnh mẽ sau, thì sẽ đem một cái khác Võ Hồn cắn nuốt mất, bổ sung chính mình. Cũng có người căn cứ loại này đặc tính, sáng tạo ra nhiều Võ Hồn công pháp tu luyện, nhưng cuối cùng cũng bị phản phệ mà chết, thậm chí chính mình cũng bị Võ Hồn nuốt lấy.

Vì lẽ đó trong lịch sử đem hai cái Võ Hồn đồng thời tu luyện đến mức tận cùng tình huống, dị thường hiếm thấy.

Liệt Giai Phi sửng sốt một chút, chỉ là đầu lông mày khẽ nhíu một cái, nội tâm cũng không quá sóng lớn, tựa hồ đoán được cái gì.

Vu Hiền càng là nội tâm dâng lên sóng to gió lớn, trước nghe nói Vu Khinh Nguyệt đã nói, Dương Thanh Huyền thân hoài Thái Huyền mộ kiếm cùng thiên hạ có địch, còn bán tín bán nghi, giờ khắc này xem ra là xác nhận không thể nghi ngờ!

Hắn mắt xanh bên trong tuôn ra lệ mang, sắc mặt trầm xuống, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

Mà giới ngoại nơi nào đó trên hư không, Thi Diễn cùng Thi Ngọc Nhan song song lộ ra thần sắc, nhìn chằm chằm cái kia hai vị Pháp Thiên Tượng Địa.

Thi Ngọc Nhan nhẹ giọng nói: “Cha...”

Thi Diễn nói: “Có thể chống chọi mộ kiếm, xem ra là thiên hạ có địch không thể nghi ngờ. Người này tồn tại quá mức khác thường, sợ có yêu dị. Yên lặng nhìn hắn trưởng thành đi.”

Thi Ngọc Nhan khẽ cắn môi đỏ, lộ ra khổ sở thần thái.

Mà cái khác giới nội giới ngoại cường giả, khinh miệt đảo qua Dương Thanh Huyền sau lưng Pháp Thiên Tượng Địa, đều là lộ ra khinh thường khinh bỉ vẻ mặt.

Đồng thời tu luyện hai vị Võ Hồn, không khác nào tự tuyệt võ đường, căn bản không có tiền đồ.

Tử Dạ nhìn cái kia hai vị Pháp Thiên Tượng Địa, tựa hồ nhớ ra cái gì đó, ngơ ngác nói: “Thái Huyền mộ kiếm?”

Liệt Giai Phi nhẹ nhàng gõ đầu, nói: “Chính là.”

Tử Dạ môi động hạ, tựa hồ muốn nói lại thôi, cái kia liễu diệp giống như đuôi lông mày bên trong, ẩn hiện vẻ ưu lo.

Liệt Giai Phi quan sát được Tử Dạ thần thái, khẽ thở dài: “Vì lẽ đó ta cũng không đồng ý đối với hắn đốt cháy giai đoạn. Hắn trên người dị số nhiều lắm.”

đăng nhập //truyencu a tui.net/ để đọc tru y ện

Phổ thông song tu Võ Hồn, cũng đã là dị số, hiện tại hai cái chí cường Võ Hồn ở trên người, liền ngay cả Tử Dạ cùng Liệt Giai Phi chờ Giới Vương cảnh tồn tại, cũng không biết như thế nào cho phải.

Bỗng nhiên, Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn biến đổi, hai vị Pháp Thiên Tượng Địa đồng thời ở trong hư không biến mất. Trên người ánh vàng cũng tận số nội liễm đi vào, khôi phục như thường.

Dương Thanh Huyền thở ra thật dài khẩu khí, liền đứng dậy, trong mắt tinh quang lóe lên mà qua, mở miệng nói: “Vừa nãy không có khống chế lại, hai cái Võ Hồn toàn bộ bày ra, không biết rước lấy phiền phức chứ?”

Liệt Giai Phi nói: “Cũng không đến nổi. Tu luyện hai cái Võ Hồn mặc dù không thường thấy, nhưng cũng không vì là kỳ. Huyền Thiên Cơ không phải thân hoài hai cái Võ Hồn sao, chỉ có điều...”

Dương Thanh Huyền cắt ngang hắn, an ủi: “Vừa nãy các ngươi nói ta cũng đều nghe. Không cần lo lắng, chí ít nhìn trước mắt đến, thân thể ta cũng không có khác thường. Ta tin tưởng tương lai cũng sẽ không có. Huyền Thiên Cơ có thể làm được đôi Võ Hồn đủ thân, ta cũng có thể.”

Liệt Giai Phi nói: “Nhưng ngươi độ khó so với Huyền Thiên Cơ còn muốn lớn hơn. Hắn chỉ có một chí cường Võ Hồn, mà là hai ngươi. Tương lai đường, nhất định phải ổn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đa tạ Giai Phi huynh quan tâm, ta hiểu rồi.”

Hắn ánh mắt nhất chuyển, nhìn xa xa độ lửa ngân hà, cả kinh nói: “Đây là Cổ Diệu biến thành?”

Tử Dạ nói: “Cổ Diệu bị trương người chém nát, sau đó Tinh Cung cùng Đạo Ảnh người toàn bộ tiến vào.” Hắn đem chuyện phát sinh mới vừa rồi, đơn giản giảng thuật một hồi.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Nói như vậy, Nhân Hoàng cũng tới?”

Võng du hay main không yy không não tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Chương 1089: Cổ Diệu Cuộc Chiến (11): Rơi Vào Tuyệt Cảnh

Liệt Giai Phi như có điều suy nghĩ liếc mắt nhìn hắn, nói: "Nhân Hoàng có tới hay không không rõ ràng, nhưng Nhân hoàng ánh mắt nhất định là nhìn về vùng sao trời này."

Tử Dạ lo lắng nói: "Thanh Huyền, ngươi cùng Nhân Hoàng trong đó, đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

Dương Thanh Huyền trong mắt loé ra giễu cợt cười, nói: "Ta cũng rất muốn biết đây!"

Liệt Giai Phi đột nhiên nói rằng: "Việc này ta ngược lại thật ra có nghe thấy, nhưng biết chi không rõ, sợ nói dối suy đoán của ngươi, chờ ta có tiến một bước xác nhận sau, sẽ nói cho ngươi biết."

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi là sợ thực lực ta không đủ, sau khi biết ngược lại sẽ muốn chết chứ?"

Liệt Giai Phi cười khổ một tiếng, nói: "Chạy không thoát con mắt của ngươi, có phương diện này lo lắng, nhưng cũng không hẳn vậy. Đợi ngươi bước vào Giới Vương cảnh sau, ta lại đem suy nghĩ trong lòng nói cho ngươi."

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Giới Vương cảnh? Hừ, có quá trình này, ta đã sớm chính mình tra rõ rõ ràng ràng. Huống hồ Giới Vương cảnh là dễ vào như vậy sao. Thương Khung tinh vực ngàn tỉ vạn Nhân tộc, không dưới ức vạn võ giả, bao nhiêu Giới Vương cảnh? Không có thiên đại khí vận, sợ là thiên phú cao đến đâu cũng vô dụng."

Liệt Giai Phi nói: “Thế nhưng không có Giới Vương cảnh, tùy tiện đụng vào việc này...”

“Được rồi! Giai Phi huynh ý tứ ta minh bạch, đã như vậy, cái kia không cần nói nhiều.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt có chút âm trầm, vang lên năm đó Dương Chiếu lưu lại thư, một cái Thiên Vị để hắn đuổi nhiều năm như vậy, hiện tại Liệt Giai Phi lại muốn làm một giới vương đi ra, cái kia được truy tìm tới khi nào?

Hắn hiện tại có Đế Thiên Vị tu vi, cảm nhận được trước có triển vọng mạnh mẽ, đồng thời bên trong đan điền ba đạo mồi lửa sinh sôi liên tục vận chuyển, cho hắn cực mạnh tự tin.

Không cần bao lâu, sợ là là có thể bước vào Đạo cảnh, đến thời điểm tất cả mọi chuyện, tất cả đều từ tự mình tiến tới để lộ!

Liệt Giai Phi thấy hắn như vậy cố chấp, cười khổ không thôi.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia hỏa chi ngân hà, chậm rãi nói rằng: “Ta cần Cổ Diệu sức mạnh.”

Tử Dạ kinh sợ, nói: “Ngươi không biết cũng muốn đi vào chứ?”

Dương Thanh Huyền than thở: “Ta cần sức mạnh, đã không muốn đợi thêm nữa!”

Hắn trên người hỏa diễm dấy lên, cả người hóa thành một đạo lưu huỳnh, liền hướng cái kia hỏa chi ngân hà kích. Bắn mà đi.

“Chờ ta!”

Tử Dạ vội vàng đuổi theo.

Liệt Giai Phi thở dài một tiếng, cũng đuổi mà lên.

Ba người thoáng qua đã đến cái kia hỏa chi ngân hà bầu trời, hướng về bên trong nhìn tới, là một mảnh vực sâu giống như thế giới của “lửa”, bên trong có vô số tất cả lớn nhỏ chùm sáng, ở bốn phía bay lượn, cực nóng khí ép lên bầu trời, làm người mong mà sợ hãi bước.

Nhưng Dương Thanh Huyền nhưng là mặt lộ vẻ mừng như điên, cái kia nóng bỏng khí tức, tràn vào kinh mạch của hắn, làm trong đan điền nguyên hỏa hưng phấn nhảy lên.

Không chỉ là quang diễm, còn có tử diễm cùng ngọn lửa hồng, cũng phát sinh vui sướng tín hiệu, được ích lợi không nhỏ.

Cùng hắn tương đồng cảm thụ còn có Hồng Uyên, Mạc Đình chờ võ giả hệ “Lửa”.

Chỉ có điều những người này cũng chỉ là đứng ở ngân hà biên giới hút vào Cổ Diệu lực lượng, cũng không có đi sâu vào.

Bởi vì này chút sóng nhiệt bên trong, ngoại trừ mênh mông nguyên tố “Hỏa” ở ngoài, còn có Cổ Diệu tâm tình tiêu cực, cần phải có cực mạnh định lực mới có thể chống đối.

Chỉ có Tử Dạ thất xảo Linh Lung tâm, cùng Dương Thanh Huyền thân thể không bị ảnh hưởng.

Thời khắc này ngân hà bên trên, tụ tập hơn trăm người, tất cả đều là Hải Thiên Nhai trong trận chiến ấy may mắn còn sống sót võ giả, bao quát một ít mạnh mẽ chưa chết Hải tộc, cũng không nhịn được đi ra xem trò vui.

Dương Thanh Huyền sử dụng tới Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về ngân hà trong vết nứt nhìn tới, chỉ thấy đại lượng hỏa đoàn bên trong, không ngừng có hỏa Tinh Bạo ra, tựa hồ có vô cùng lực lượng mạnh ở bên trong tàn phá, phá hư bên trong kết cấu.

http://truyencuatui.ne t / “Ầm ầm!”

Đột nhiên toàn bộ ngân hà một bạo nổ, không có có bất kỳ triệu chứng nào hướng về bên trong sụp đổ, chỉ thấy một vệt hoả hồng ở trời cao thượng tán mở. Hết thảy đứng ở biên giới quan sát người, một hồi liền lõm vào, bị ngọn lửa hừng hực nuốt hết.

Dương Thanh Huyền bị một nguồn sức mạnh hấp dẫn, “ầm ầm” Một tiếng liền đánh vào một cái to lớn chùm sáng trên, sau đó bị sa vào.

Cái kia chùm sáng như bùn chiểu giống như vậy, hãm ở bên trong tứ chi hoạt động khó khăn. Không chỉ có là tứ chi, liền ngay cả chân nguyên vận chuyển đều hết sức mất công sức.

Ở ngoại giới mọi người nhìn lại, giống như là cái kia ngân hà đột nhiên nổ tung, nháy mắt khuếch trương lớn 3-4 lần, thẳng tới vạn dặm xa xôi.

“Xảy ra chuyện gì? Cổ Diệu nổ tung?!”

Động Hư chờ Tinh Cung người, đều là trợn to hai mắt, chăm chú nhìn chằm chằm.

Một người đàn ông nói: “Nhất định là Phong Cẩn Du cùng Vân Hành Liệt trưởng lão ở bên trong cùng Đạo Ảnh ác chiến, lúc này mới đem Cổ Diệu đánh nát. Vừa nãy đứng ở ngân trên sông những võ giả kia, sợ là hơn nửa đều xong đời chứ?”

Tên còn lại cười lạnh nói: “Không biết tự lượng sức mình, nhưng phải đứng gần như vậy, xong đời cũng là tự tìm.”

Một cô gái hỏi: “Cổ Diệu đã chết rồi sao?”

Trước hết người kia nói: “Cổ Diệu chính là Sơ Dương biến thành, sợ là không có dễ dàng chết như vậy. Bất quá bây giờ bị đánh nát thành vô số quang diễm, sợ là cách chết cũng không xa.”

Dương Thanh Huyền bị vây ở một đoàn quang diễm bên trong, phát hiện mình vẫn chưa bị thương, mà là toàn thân bị đầm lầy giống như quang bao lấy, khiến không lên nửa điểm khí lực.

Không chỉ có như vậy, hắn còn cảm nhận được trong cơ thể chân nguyên chảy ra ngoài, như là bị rút ra ngoài!

“Tại sao lại như vậy? Này quang diễm ở lấy ra ta sức mạnh?!”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, đột nhiên ý thức được không ổn.

Hắn lần thứ hai triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình, xuyên thấu qua quang diễm cách trở, nhìn phía xa xa.

Ở toàn bộ hỏa chi ngân hà bên trong, còn có đại lượng quang diễm, trong đó không ít đều bao vây lấy võ giả, cùng hắn, ở ngân hà bên trong bồng bềnh chìm nổi.

Những võ giả kia cũng ở quang diễm bên trong giãy dụa, nhưng cũng không làm nên chuyện gì.

Dương Thanh Huyền thấy được cách hắn cách đó không xa một người, chính là Vi Sinh Nghi, đầy mặt hoảng sợ ở trong hỏa diễm múa lên bảo kiếm, nhưng thủy chung chém không ra đến.

“Lẽ nào đây là...”

Dương Thanh Huyền trong lòng giật mình, đột nhiên nghĩ tới một khả năng.

Có lẽ đây không phải là Đạo Ảnh cùng Tinh Cung người kịch đấu sinh ra nổ tung, mà là Cổ Diệu chính mình gây nên, mục đích đúng là vì nuốt chửng bọn họ, sau đó rút lấy sức mạnh?

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, liền không thể ức chế tin.

Bởi vì hắn chân nguyên ngay ở không ngừng trôi qua.

Đồng thời bất kể là hắn, vẫn là Vi Sinh Nghi, mới vừa rồi nổ tung bên trong đều không hữu thụ nửa điểm tổn thương, lấy Cổ Diệu uy năng mà nói, điều này hiển nhiên là không hiện thực.

“Phiền toái, Cổ Diệu thật hắn - mẹ biết chơi a.” Dương Thanh Huyền sắc mặt hơi trắng bệch, không chỉ có là chân nguyên bị rút lấy, liền ngay cả lượng nước cũng ở một chút điểm khô cạn.

“Cũng không biết Đạo Tử ban đêm cùng Giai Phi huynh như thế nào, mới vừa nổ tung hạ bọn họ cũng cùng nhau hãm vào. Lửa này chi ngân hà có vạn dặm chi rộng, sợ là Cổ Diệu có ý định đưa bọn họ dời đi, lấy ta Hỏa Nhãn Kim Tình thị lực lại không nhìn thấy.”

Dương Thanh Huyền ánh mắt chiếu tới trong phạm vi, chỉ có linh tinh mười mấy người, người hắn quen biết bên trong ngoại trừ Vi Sinh Nghi ở ngoài, tất cả đều không ở.

“Lấy Tử Dạ, Giai Phi huynh cùng Hồng Uyên Tôn giả thực lực, Cổ Diệu muốn muốn lấy ra sức mạnh của bọn họ sợ là không có dễ dàng như vậy. Nhưng cũng có thể cũng bị nào đó loại lợi hại thần thông nhốt lại. Muốn muốn thoát khốn, sợ là còn phải dựa vào chính mình.”

Dương Thanh Huyền vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, phát hiện chân nguyên dường như hồ dán tựa như, lưu động cực kỳ chầm chậm.

Một khắc đồng hồ trôi qua, đều trả chưa tuần hoàn một lần, nhưng thể năng lại bị rút đi non nửa.

Võng du hay main không yy không não tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1090: Cổ Diệu Cuộc Chiến (12): Trúng Tà

“Mẹ -! Lần này chết chắc rồi!”

Dương Thanh Huyền lại thử mấy loại biện pháp, đều là không thể ra sức, liền ngay cả bên trong đan điền ba loại mồi lửa, cũng nhún nhảy cực kỳ chầm chậm.

Hắn liếc mắt nhìn xa xa Vi Sinh Nghi, hầu như đình chỉ phản kháng, trôi nổi ở quang diễm bên trong, một chút xíu uể oải.

“Muốn rút lấy Cổ Diệu lực lượng, kết quả bị Cổ Diệu hấp thu.”

Dương Thanh Huyền lại từ chối mấy lần, giơ tay lên bấm quyết, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ ở trong tay xuất hiện, hóa thành một đóa Thanh Liên khuếch tán mở.

Cái kia quang diễm nhất thời bị Thanh Liên chống mở, xuất hiện một phương tiểu không gian.

Dương Thanh Huyền cả người khó chịu lập tức biến mất rồi.

Hắn mừng như điên nói: “Ha ha, cũng là ngươi hữu hiệu, không hổ là Thánh khí!”

Nhưng rất nhanh lại buồn rầu, tuy rằng Thanh Liên tạo ra quang diễm, nhưng vẫn như cũ bị quang diễm bao vây lấy, không cách nào phá lái đi ra ngoài.

Dương Thanh Huyền cẩn thận quan sát bốn phía, rất nhanh lại phát hiện một cái tình huống, bốn phía chùm sáng bất luận to nhỏ, đều ở đây hỏa chi ngân hà bên trong bay lượn, làm hai cái chùm sáng đụng vào nhau thời điểm, sẽ lẫn nhau tiến hành dung hợp, cũng nhất định có tỷ lệ đập vỡ tan trong đó một cái.

Nát chính là cái kia liền sẽ nổ tung mở, biến thành vô số lưu huỳnh.

Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, như là chỗ ở mình chùm sáng bị nổ nát, là có thể đi ra. Hơn nữa có Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ bảo vệ chính mình, không đến nỗi bị thương nặng.

Hơn nữa hắn phát hiện càng là to nhỏ khác nhau hai cái chùm sáng chạm vào nhau, tiểu chính là cái kia phá toái tỷ lệ rất lớn.

Dương Thanh Huyền dùng Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về bốn phía quét tới, rốt cục đã chọn một cái thể tích là mình chùm sáng gấp mười lần tả hữu to lớn chùm sáng, sau đó nỗ lực vung lên Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, hướng về cái kia to lớn chùm sáng dời đi.

Cách đó không xa, Vi Sinh Nghi tuyệt vọng nằm ở chùm sáng bên trong, sắc mặt tái nhợt, hai mắt chỗ trống vô thần.

Đột nhiên một vệt thần thái ở trong mắt hắn xẹt qua, liều mạng xanh khởi thân thể, làm ra kêu gọi động tác.

Vi Sinh Nghi thấy được sinh long hoạt hổ Dương Thanh Huyền, trong lòng dâng lên một chút hy vọng. Nhưng Dương Thanh Huyền nhưng cho hắn làm một cái vĩnh biệt thủ thế, để hắn một lần nữa rơi vào tuyệt vọng, một mặt oán độc nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, quát ầm lên: “Ta chết cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

Dương Thanh Huyền nhìn hắn chủy hình, biết hắn đang nói cái gì, giễu cợt nói: “Không hiểu ra sao, cũng không phải ta giết chính là ngươi, làm sao đem cừu hận chuyển đến ta lên trên người? Bệnh thần kinh, đi chết đi!”

Nói, thụ cái ngón giữa, liền tiếp tục cố gắng hướng về cái kia to lớn chùm sáng dời đi.

Cái kia chùm sáng bản thân cũng ở lấy một định quy tắc vận động, rất nhanh liền đánh tới.

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, đem chân nguyên tăng lên đến cực điểm điểm, toàn bộ rót vào Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ bên trong, để tránh khỏi chùm sáng bị đụng nát thời điểm lan đến gần trên người.

“Ầm ầm!”

Hai cái chùm sáng va chạm một hồi, Dương Thanh Huyền vị trí chùm sáng bị đè ép biến hình, nhưng cũng không có phá nát, mà là bắt đầu hòa tan vào.

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, nếu là bị hòa vào gấp mười lần đại chùm sáng bên trong, sống sót hi vọng liền thấp hơn.

“Ha ha, chết, chết a! Theo ta cùng chết a!”

Vi Sinh Nghi điên cuồng gầm thét lên, khắp khuôn mặt là ác độc mừng như điên, nhìn có chút hả hê trừu động thân thể.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh lại tâm tình, Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về hai cái chùm sáng biên giới nhìn tới. Ở dung hợp trong quá trình, hai cái chùm sáng biên giới là không ngừng xé rách, cũng chưa đoạn dung hợp, cũng không phải là toàn thể một khối!

“Thời gian, yên lặng!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, chỗ mi tâm tử hỏa lóe lên, vô số vòng quay thời gian xuất hiện, đem chùm sáng dung hợp thời gian chậm lại, áp súc đến hầu như bất động trạng thái.

Lúc này hai cái chùm sáng trong đó nối liền khe hở thì càng thêm có thể thấy rõ ràng.

Dương Thanh Huyền đem Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ vừa thu lại, sau đó Ngự Phù Thế khoảnh khắc chém ra.

Một chút hạo nhiên khí, ngàn dặm sung sướng gió!

“Chi chi chi!”

Ngự lôi kiếm từ hỏa chi trong khe hở xẹt qua, bắn ra tảng lớn lôi quang, đem hai cái chùm sáng hoàn toàn chém nứt mở.

Dương Thanh Huyền vị trí tiểu quang đoàn mất đi sức mạnh cân bằng, xuất hiện vô số da bị nẻ hoa văn, đồng thời này chút phá toái quang diễm, lại tự mình ngưng kết thành từng cái từng cái càng ít chùm sáng, hóa thành lưu huỳnh bắn ra bốn phía.

Ở này kịch biến trong quá trình, Dương Thanh Huyền thấy rõ toàn bộ quá trình, nhưng trên thực tế bất quá là trong nháy mắt chớp mắt, thậm chí so với chớp mắt còn thiếu, hết thảy quá trình đều chỉ là nháy mắt, thời gian hầu như không có đi tới.

Dương Thanh Huyền lần thứ hai lấy ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, bay ra mấy chục đóa kim liên.

“Ầm ầm!”

Thời gian cuộn chỉ biến mất, đáng sợ sức nổ đánh vào kim liên kết giới trên, đem Dương Thanh Huyền xa xa đánh bay ra ngoài.

“Ha ha, thành công!”

Kim liên ở trên không bên trong nát một mảnh, nhưng kết giới như cũ hoàn chỉnh.

Dương Thanh Huyền chẳng qua là cảm thấy khí huyết khuấy động, tiêu hao có chút đại. Hắn đem Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ vừa thu lại, sau đó khinh miệt liếc mắt nhìn trợn mắt hốc mồm Vi Sinh Nghi, liền bay đi.

Không lâu, lại nhìn thấy một cái bị chùm sáng bao người ở, đang bên trong liều mạng giãy dụa.

Dương Thanh Huyền nhận ra người này, chính là Hải Thiên Nhai một tên trưởng lão Hoa Danh, từng ở vĩnh dạ chi điện gặp.

“Hoa Danh trưởng lão đừng hoảng hốt, ta tới cứu ngươi.”

Dương Thanh Huyền lấy ra Ngự Phù Thế, xuất liên tục mấy kiếm, toàn bộ chém vào chùm sáng bên trong.

Kiếm quang ác liệt, kèm theo cực mạnh lực xuyên thấu, đem bao lấy Hoa Danh chùm sáng hoàn toàn xé rách ra.

Chùm sáng nổ ra, Hoa Danh bị đốt thành một hỏa nhân, liều mạng vận công áp chế, đem hết thảy quang diễm đều đập tắt.

“Đa tạ Thanh Huyền đại nhân!”

Hoa Danh rất là cảm kích, không lo được mình bị đốt thành than đen tựa như chật vật, vội vã tiến lên ôm quyền.

Dương Thanh Huyền nói: “Dễ như ăn cháo. Không nghĩ tới Cổ Diệu lại đáng sợ như thế, lửa này chi ngân hà vực sâu thật giống có một luồng hướng vào phía trong sức hút, tựa hồ không dễ dàng đi ra.”

Hoa Danh nói: “Giới Vương cảnh cường giả, cũng có thể tự mình mở ra không gian. Rất nhiều người cường giả thân thể chính là một vùng không gian.”

Dương Thanh Huyền nhớ tới Ân Võ Điện bên trong, cái kia tồn trữ vô số bảo vật bí tàng không gian, chỉ sợ cũng cùng loại này giống như.

Hoa Danh lại nói: “Cổ Diệu bị Đạo Ảnh trương người kiếm chém nát, tuy rằng diễn hóa ra qua không gian, nhưng e sợ không sống nổi quá lâu.”

Hoa Danh lúc nói, trên mặt lộ ra vẻ dữ tợn, phảng phất có một đoàn hắc khí ở quanh quẩn.

Dương Thanh Huyền khẽ nhíu lại lông mày, chỉ cảm thấy cái kia dữ tợn thần thái vô cùng hung ác, nhưng nghĩ tới hắn suýt chút nữa bị Cổ Diệu giết chết, sẽ có như vậy sự thù hận cũng là nhân chi thường tình.

Nhưng Hoa Danh cái kia dữ tợn dáng vẻ như là ngưng kết ở giống như vậy, không ngừng sâu sắc thêm, toàn bộ mặt đều có chút biến hình.

Dương Thanh Huyền không nhịn được nói: “Hoa Danh trưởng lão, ngươi làm sao vậy, sắc mặt của ngươi tựa hồ không tốt lắm.”

“Ta không có gì a, sắc mặt? Sắc mặt làm sao vậy?”

Hoa Danh ngạc nhiên dáng vẻ, trong mắt lập loè nghi hoặc, nhưng rất nhanh đã bị hung mang thay thế, đồng thời lấy tay vuốt mặt của mình, vậy được vì là dị thường quỷ dị.

“Trưởng lão, ngươi trúng tà!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên bóng người loáng một cái, một chút hạo nhiên khí, ngàn dặm sung sướng gió, Ngự Phù Thế lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ đâm tới.

“Xì!”

Mũi kiếm đâm vào Hoa Danh nơi tim, không quá nửa chỉ rộng, đã bị một nguồn sức mạnh ngăn trở, khó tiến thêm nữa mảy may.

Hoa Danh một cái tay đột nhiên nắm lấy thân kiếm, khuôn mặt đã biến hình hoàn toàn mất hết nhân dạng, bây giờ nhìn đi ngũ quan đều vặn vẹo cùng nhau, cái kia duy nhất còn có thể nhận trong miệng, phát sinh tức giận rít gào, “Ngươi lại muốn giết? Thân là đồng bạn, ngươi lại muốn giết ta?!”

Võng du hay main không yy không não tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1091: Cổ Diệu Cuộc Chiến (13): Mèo Khóc Chuột, Phô Trương Thanh Thế

Dương Thanh Huyền than thở: “Hoa Danh trưởng lão, xin lỗi, ta cuối cùng là không ai cứu ngươi. Không nghĩ tới Cổ Diệu lợi hại như vậy, ở chém nát quang diễm cứu ngươi lúc đi ra, bên trong cơ thể ngươi cũng đã lây dính Cổ Diệu tà lực.”

“A? A... A...!”

Hoa Danh tựa hồ còn có một tia thần trí, mở lớn miệng đến thống khổ kêu rên, “Cứu ta... Dương Thanh Huyền cứu ta...”

Nhưng này vẻ thống khổ rất nhanh đã bị dữ tợn thay thế, hung hãn nói: “Rõ ràng chính là ngươi muốn giết ta, nhưng tìm này rất nhiều mượn miệng, ta cũng muốn giết ngươi!”

Hoa Danh thân thể đi phía trước ưỡn một cái, muốn muốn tới gần Dương Thanh Huyền, tùy ý cái kia Ngự Phù Thế xuyên - vào nơi tim, một chút điểm xâu vào.

Dương Thanh Huyền nhìn chầm chầm Ngự Phù Thế đâm vào địa phương, máu tươi rất nhanh nhuộm dần Hoa Danh toàn thân, nhưng Hoa Danh không chỉ có không có bất kỳ thống khổ, trái lại khóe miệng không ngừng vung lên tà ác cười gằn.

“Đây chính là quang nô sao?” Dương Thanh Huyền thở dài, trên mặt khôi phục rất nhanh bình tĩnh.

“Ngươi muốn giết ta, ta cũng muốn giết ngươi!”

Hoa Danh đột nhiên rít gào một tiếng, đi phía trước một bước dài chạy tới, Ngự Phù Thế trực tiếp xuyên thấu hắn trái tim, mũi kiếm mang theo máu tươi từ sau lưng bão ra.

Nhưng Hoa Danh không có bất kỳ thống khổ, trực tiếp đánh về phía Dương Thanh Huyền, hai ngón tay như mãnh thú lợi trảo đánh xuống, “Đi chết đi!”

“Người phải chết là ngươi!”

Dương Thanh Huyền năm ngón tay buông lỏng, Ngự Phù Thế nhất thời hóa thành hồn quang tản đi. Dưới chân hắn một bước Chỉ Xích Thiên Nhai, cùng Hoa Danh lợi trảo bất quá gang tấc, nhưng trong nháy mắt cách xa ở thiên nhai.

“Xì!”

Hoa Danh mười ngón thất bại, vẽ ra mười đạo màu đỏ thẫm dấu ngón tay ở không trung.

Dương Thanh Huyền thân ảnh dĩ nhiên không gặp.

Sau một khắc, Dương Thanh Huyền thanh âm tự Hoa Danh phía sau truyền đến, “Ta vừa nói sai rồi, ngươi đã chết, hiện tại đưa ngươi thuộc về bụi.”

Dương Thanh Huyền chưởng pháp đồng thời, ở bốn phía dấy lên từng đoá từng đoá màu tím hỏa diễm, kèm theo chưởng pháp đập xuống.

“Rầm rầm rầm!”

Hoa Danh vừa rồi biến thành quang nô, thân thể còn vô cùng cứng ngắc trì độn, đầu óc cũng không đủ linh quang, trực tiếp trúng vào hơn trăm chưởng, toàn thân các đại yếu hại đều bị tử hỏa đánh vào, toàn bộ thân hình cùng tứ chi nháy mắt báo hỏng, đồng thời trên người dấy lên hừng hực tử diễm.

“Ầm ầm!”

Hoa Danh ngay ở tử diễm hạ bị đốt thành tro bụi.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, mặt lộ vẻ vẻ lo âu. Hoa Danh không chỉ là trở nên trì độn, hơn nữa trong cơ thể chân nguyên hoàn toàn bị hút hết, cũng chính là sức mạnh mất hết, bằng không một tên Đạo cảnh cường giả, không thể khinh địch như vậy bị hắn chém giết.

“Như là tất cả mọi người sức mạnh đều bị Cổ Diệu bớt thời gian...”

Dương Thanh Huyền đột nhiên bay về phía trước đi, lại gặp được một cái bao bọc võ giả chùm sáng, xuất kiếm đem chém nát.

Bên trong võ giả từ lâu không còn tính mạng, vừa ra tới liền giương nanh múa vuốt nhào tới.

Dương Thanh Huyền lại ra một kiếm, đem này tên quang nô chém thành bảy, tám đoạn, bắn mạnh ra đại lượng máu tươi, vừa dính vào Nhiễm Hỏa diễm liền bốc hơi lên rơi.

“Quả nhiên không còn chân nguyên!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt càng ngày càng nghiêm nghị.

“Dương Thanh Huyền!” Đúng lúc này, một đạo kinh nộ tiếng gầm gừ từ phía sau vang lên, càng là Vi Sinh Nghi.

Dương Thanh Huyền xoay người, chỉ thấy nguyên bản anh tuấn Tiêu Sái, phong thái bất phàm Vi Sinh Nghi, đã thành người khuôn quỷ dạng, toàn thân lộ ra Cổ Diệu dị lực, giương nanh múa vuốt.

Sau lưng Vi Sinh Nghi, không ngừng có không gian rung động, từng người từng người quang nô bị truyền đưa tới, rất nhanh liền tụ tập hơn mười tên.

Dương Thanh Huyền trầm giọng quát lên: “Cổ Diệu! Ngươi đang giở trò quỷ gì?!”

Trước ngân hà nổ tung, chỉ có hơn trăm người rơi hạ xuống, hiện tại một hồi liền truyền đến hơn mười người, rõ ràng cho thấy Cổ Diệu hết sức nhằm vào hắn.

Nhưng kỳ quái là, nếu như Cổ Diệu hữu tâm giết hắn, dễ như ăn bánh, làm sao sẽ phiền toái như vậy, vứt một ít căn bản không tạo thành uy hiếp quang nô lại đây?

Ngay ở Dương Thanh Huyền không nghĩ ra thời điểm, Vi Sinh Nghi đám người tất cả đều đánh tới, trong miệng chảy dung nham như thế tiên dịch, toàn thân đều lộ ra tà khí.

Dương Thanh Huyền một kiếm đem Vi Sinh Nghi chém thành hai khúc, sau đó lại là mấy kiếm, chém ra ba ngàn nghiệp hỏa, đem hết thảy quang nô toàn bộ đánh chết, đốt thành tro bụi.

Hắn yên lặng nhắm mắt lại, lần thứ hai mở ra thời điểm, trong mắt xẹt qua một chút giận dữ.

Tuy rằng Vi Sinh Nghi cùng hắn từng có rất nhiều quan hệ, thậm chí là sinh tử mối thù, nhưng đối phương cũng là thiên tài hơn người, khí vũ bất phàm hạng người, gọi là rồng phượng trong đám người.

Nhưng cũng rơi vào như vậy thấp kém kết cục, không có một chút nào tôn nghiêm chết đi, để Dương Thanh Huyền cảm thấy một tia mèo khóc chuột.

“Hừ, Ân Võ Vương, hết sức phẫn nộ sao? Người yếu như kiến, không chính là như vậy dùng sao?”

Trên hư không, truyền đến Cổ Diệu thanh âm.

Đồng thời ở phía trước, hiển hóa ra một vị thân ảnh khôi ngô, chính là Cổ Diệu.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, nói: “Cổ Diệu, ngươi rốt cuộc muốn làm gì?!”

Cổ Diệu miệt cười nói: “Ha ha, Ân Võ Vương, ngươi đang giảng chê cười sao? Các ngươi mỗi một người đều muốn giết ta, ta đương nhiên là ở giết các ngươi a!”

Lời này Dương Thanh Huyền không cách nào phản bác, quát hỏi: “Những người khác thế nào rồi?!”

Cổ Diệu nói: “Bọn họ đều rất tốt.” Khóe miệng hắn vung lên một vệt cười quái dị, nói: “Ha ha, bọn họ có thể đều là của ta chất dinh dưỡng a. Ta tự nhiên sẽ chăm sóc thật tốt bọn họ, quan tâm bọn hắn, bảo vệ bọn họ.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Làm sao có khả năng? Ngươi đã bị chém thành phấn vụn, làm sao còn có áp chế Giới Vương cảnh cường giả sức mạnh?!”

“Ha ha, nát tan? Ngươi cũng thực sự là quá coi thường ta! Cái kia Thiên Đạo huyết kiếm xác thực lợi hại, nhưng cũng bất quá là đem ta phân giải thôi. Ta vốn là Sơ Dương biến thành, đại biểu chính là hỏa chi quy tắc, chính là ba ngàn đại đạo một hóa thân, thử hỏi thế giới này có sức mạnh nào là có thể giết chết đại đạo quy tắc sao?!”

Cổ Diệu gương mặt khinh bỉ, lời nói này nói Dương Thanh Huyền trợn mắt ngoác mồm.

Cổ Diệu lại nói: “Bằng không ngươi cho rằng năm đó ngươi, tại sao chỉ là đem ta trấn áp, mà không phải giết chết? Ha ha, ta chính là đại đạo quy tắc đều hóa, thử hỏi ngươi có thể giết chết được gió, giết chết được mưa, giết chết được sấm sét sao?”

Dương Thanh Huyền triệt để dại ra ở, càng không biết làm sao.

Đúng đấy, Hỏa chi bản nguyên chính là đại đạo quy tắc, đều hóa ra Cổ Diệu, Cổ Diệu cùng đại đạo là một mạch kế thừa, giết thế nào đến chết? Lẽ nào chỉ có thể lần thứ hai đưa hắn trấn áp?

Nhưng là, như vậy quái vật khổng lồ, một thế giới, nên làm gì trấn áp, ai có thể trấn áp đây?

Dương Thanh Huyền nhìn Cổ Diệu khóe miệng nâng lên châm biếm, chỉ cảm thấy nội tâm một trận vô lực.

Cổ Diệu theo dõi hắn, cười lạnh nói: “Ân Võ Vương, ngươi liền cẩn thận ở nơi này, chờ ta đem sức mạnh của bọn họ toàn bộ bớt thời gian, khôi phục thương thế sau, trở lại cố gắng dằn vặt ngươi! Ngươi không phải nói muốn đưa ta một cái lễ vật sao? Ta rất chờ mong đây! Ha ha! Trước ta còn không rõ, nhưng bây giờ rõ ràng, lễ vật của ngươi sẽ là của ngươi đầu người a! Ha ha, ta hết sức yêu thích, ta biết cố gắng nhận lấy, ha ha!”

“Lễ vật? Lễ vật gì?”

Dương Thanh Huyền gương mặt mê hoặc không giải.

Cổ Diệu chỉ là châm chọc nhìn hắn, không nói gì nữa.

“Không đúng!” Dương Thanh Huyền đột nhiên quát lên: “Ngươi giờ khắc này nhất định là hư tới cực điểm, bằng không tuyệt sẽ không để mặc cho ta ở này! Nếu chỉ là trước đây đã nghĩ dằn vặt lời của ta, cũng sẽ không phái cái kia chút vô dụng quang nô tới giết ta! Cổ Diệu, ngươi đang hư trương thanh thế!”

Võng du hay main không yy không não tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1092: Cổ Diệu Cuộc Chiến (14): Tự Mình Chiến Đấu

Cổ Diệu quang ảnh lắc lư hạ, hiển nhiên là bị Dương Thanh Huyền vạch trần, tâm tình nổi lên kịch liệt gợn sóng, khuôn mặt cũng biến thành âm trầm khủng bố.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ngươi cũng không phải là loài người, không biết áp chế cùng ẩn giấu tâm tình của chính mình a. Vẻ mặt này biến hóa, đã đem hết thảy tin tức đều tiết lộ cho ta.”

Cổ Diệu lạnh giọng nói: “Ngươi phóng - rắm! Ta muốn giết ngươi không quá phận phút sự tình, chỉ là không muốn để ngươi chết sớm như vậy thôi! Chỉ là Đế Thiên Vị cặn bã, căn bản cũng không đủ ta nhìn!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ha ha, cái kia trước để quang nô tới giết ta nói thế nào? Nha, lời của ngươi đúng là nhắc nhở ta. Chứng minh ngươi bây giờ liền Đế Thiên Vị sức mạnh đều không phân ra được. Chà chà, xem ra Tử Dạ cùng Huyền Thiên Cơ bọn họ đem ngươi làm cho quá chừng a. Trước Hoa Danh còn không bị ngươi xâm nhiễm thời điểm đã nói, chia ra thành thế giới, ngươi cũng là cách chết không xa!”

“Phóng - rắm!” Cổ Diệu lớn tiếng rít gào, trên người sức mạnh không ngừng tăng lên, muốn giết Dương Thanh Huyền mà yên tâm.

Nhưng này sức mạnh kéo lên một trận, Cổ Diệu sắc mặt liền đại biến, trong mắt loé ra một tia thần sắc hốt hoảng, sức mạnh nháy mắt uể oải xuống.

Dương Thanh Huyền cười to nói: “Ha ha, quả nhiên không ngoài sở liệu của ta! Cổ Diệu a, ngươi đây là có nhiều hận ta, liều mạng suýt chút nữa nổ chết nguy hiểm, cũng phải rút ra sức mạnh tới giết ta sao?”

Cổ Diệu thân ảnh trở nên trong suốt, vừa nãy mạnh mẽ lấy ra sức mạnh, tựa hồ để hắn lâm vào không ổn hoàn cảnh, hung tợn nhìn chăm chú Dương Thanh Huyền một chút, liền tại chỗ biến mất.

Dương Thanh Huyền trong mắt ý cười chậm rãi thu lại, trở nên ngưng trọng.

Vừa nãy hắn là cố ý kích thích Cổ Diệu, muốn dò ra một điểm hư thực, quả nhiên cùng mình đoán không kém.

Cổ Diệu toàn bộ lực lượng hẳn là dùng để áp chế những Giới Vương cảnh kia cường giả, đồng thời ở vào vô cùng khẩn yếu cùng nguy hiểm bước ngoặt.

Này để lộ ra hai cái tin tức, một là Cổ Diệu rất có thể muốn treo hai là những Giới Vương cảnh kia tồn tại rất có thể muốn treo.

Nếu như là người sau, mấy tên Giới Vương cảnh cường giả bị Cổ Diệu hút hết sức mạnh, như vậy Cổ Diệu không chỉ có thể nháy mắt khôi phục, hơn nữa toàn bộ hắc trên biển, sợ là lại không có địch thủ.

“Cổ Diệu thời khắc này chân thân ở đâu? Tử Dạ Huyền Thiên Cơ bọn họ lại ở nơi nào?”

Dương Thanh Huyền dùng Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về bốn phía nhìn tới, không ngừng tìm kiếm mọi người bóng người, nhưng không thu hoạch được gì.

“Này quang chi ngân hà không gian cũng không lớn, chỉ là có lực lượng cắn nuốt, để người không bay ra được. Đúng rồi, chỉ cần ta dọc theo cái kia lực cắn nuốt đi, liền có thể tìm tới Cổ Diệu hạt nhân.”

Dương Thanh Huyền nghĩ định sau, liền mau thả thần thức, cảm thụ được cái kia lực hấp dẫn hướng chảy, nhanh chóng đi vào.

Không bao lâu sau, phía trước liền truyền đến sức mạnh đáng sợ gợn sóng, cũng không phải là Cổ Diệu lực lượng, mà là võ giả chân nguyên gợn sóng.

“Xảy ra chuyện gì?” Dương Thanh Huyền dừng bước lại, thất kinh nói: “Chẳng lẽ còn có người ở chiến đấu?”

Cái kia sóng sức mạnh cực mạnh, hơn nữa có thể ở Cổ Diệu trong cơ thể tranh đấu, chắc chắn sẽ không là người bình thường, tất nhiên là Giới Vương cảnh tồn tại.

truy

encuatui.vn❤ Dương Thanh Huyền tăng nhanh tốc độ, bay nhanh sau một lúc, quả nhiên gặp được bóng người tràng động, ở trong ánh lửa lóng lánh.

“Đó là...”

Chỉ thấy ở hỏa chi ngân hà trung tâm, Huyền Thiên Cơ đang cùng Doanh Chính, còn có hai tên cầm kiếm cường giả kịch đấu.

Trước hắn nghe xong Liệt Giai Phi giới thiệu, biết cái kia hai tên nam tử cầm kiếm là Tinh Cung nhị lão, Phong Cẩn Du cùng Vân Hành Liệt.

Bốn người ở Cổ Diệu trung tâm đánh không thể tách rời ra, chân nguyên gợn sóng như sóng biển giống như không ngừng đãng hướng về tứ phương, xa xa đẩy ra, bị Cổ Diệu quang diễm thu nạp vào đi. Mà ở bốn người chiến đấu xa xa, Cổ Diệu chân thân thân đạt đến trăm trượng, ngồi xếp bằng hư không, hai tay duỗi ở trước người, năm ngón tay hướng lên trời kéo ra.

Ở năm căn to lớn ngón tay bốn phía, lẩn quẩn lượng lớn chùm sáng, to nhỏ không đều, mỗi cái chùm sáng bên trong đều bao bọc một cái võ giả, Tử Dạ, Liệt Giai Phi, Hồng Uyên, Nguyệt Hồn, Trương Tam bọn người ở.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, nhất thời thấy rõ Cổ Diệu sức mạnh hướng chảy.

Huyền Thiên Cơ bốn người mỗi tranh đấu một chiêu, thì có đại lượng chân nguyên bị bốn phía thu nạp đi, sau đó lan truyền đến Cổ Diệu trong cơ thể, dùng để trấn áp Tử Dạ đám người.

Dương Thanh Huyền lớn tiếng nói: “Huyền Thiên Cơ, đừng đánh! Cổ Diệu đang mượn trợ sức mạnh của các ngươi phục sinh!”

To lớn Cổ Diệu chân thân đột nhiên nổi lên hai mắt, bắn ra vô tận sát khí.

Huyền Thiên Cơ bốn người vẫn như cũ không có ngừng tay dấu hiệu.

Huyền Thiên Cơ một thanh ngân đao múa mật không ra gió, ngăn trở ba người phô thiên cái địa công kích, hoàn toàn không có sức đánh trả, cười khổ đáp lại nói: “Ngươi cho rằng ta không biết? Ngươi cho là bọn họ ba cái không biết?”

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, nói: “Vậy các ngươi còn đánh?”

Huyền Thiên Cơ một bên lùi, một bên trả lời: “Làm sao không đánh? Cổ Diệu phục không phục sinh cùng ba người bọn hắn chuyện gì? Bọn họ một cái muốn giết Nguyệt Hồn, hai cái muốn giết Đạo Ảnh, không ai muốn giết Cổ Diệu a. Trấn áp Cổ Diệu vẫn chính là ngươi cùng Dạ Hậu chuyện, còn có Nguyệt Hồn chuyện, theo chúng ta lại không liên quan.”

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Vậy các ngươi cũng đừng tăng thêm phiền phức a, muốn đánh cút ra ngoài đánh!”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ngươi với bọn hắn nói một chút, bọn họ đồng ý ta đương nhiên cũng đồng ý a.”

Trong khi nói chuyện, Huyền Thiên Cơ một chiêu không cẩn thận, bị Phong Cẩn Du bên vai trái nơi đâm trúng, kiếm khí phá mở kim giáp, bắn mạnh ra một vòi máu tươi.

Nhưng Huyền Thiên Cơ vẫn như cũ mặt mỉm cười, cũng không để ý lắm, trong tay đao pháp như bông miên nước sông, không có bất kỳ rối loạn dấu hiệu, hai chiêu phía sau, lại đem xu hướng suy tàn dời trở về, duy trì cái kia không thắng không bại cục diện.

Mà Doanh Chính ba người nhưng hiển nhiên có chút không trầm được.

Cổ Diệu một mực thu nạp sức mạnh của bọn họ không sai, nếu như chờ Cổ Diệu khôi phục, đem Tử Dạ bọn người giết, vậy thì phiền phức lớn rồi.

Bọn họ tuy rằng không tham dự phong ấn Cổ Diệu, nhưng cũng không muốn để Cổ Diệu mạng sống a.

Huống chi Cổ Diệu một khi khôi phục, bắt bọn họ khai đao tỷ lệ rất lớn, đến thời điểm liền thật đem mình bồi tiến vào.

Vì lẽ đó ba người công kích càng đánh càng nhanh, đã nghĩ sớm một chút giết Huyền Thiên Cơ.

Kiếm khí cùng phủ quang ở không gian của “Lửa” bên trong tung hoành, đan dệt thành lưới.

Mà Huyền Thiên Cơ nhưng là không chút hoang mang, xuất đao tốc độ lúc nhanh lúc chậm, nhìn thấy được cực kỳ cật lực, nhưng vẫn bất bại. Hơn nữa trên người bị ba người đâm ra không ít miệng vết thương, máu tươi đem kim giáp thấm ướt, nhưng cũng một mặt dáng vẻ không sao cả.

Dương Thanh Huyền đồng dạng không nói gì, loại này tầng độ chiến đấu, hắn muốn tham dự vào, cũng là hữu tâm vô lực.

Dương Thanh Huyền đưa tay hướng về trước người một trảo, chiến kích Thiên Khư nổi lên, ở trên không bên trong xoay tròn, một chiêu liền hướng Cổ Diệu chém tới!

Chỉ cần đem Cổ Diệu phá mở, đem Tử Dạ đám người cứu ra, quản bốn người bọn họ làm sao đánh, quản bọn họ ai chết ai sống, đều không có quan hệ gì với chính mình.

Dương Thanh Huyền hai tay nắm kích, một chiêu Cứu Cánh Niết Bàn, thẳng chém Cổ Diệu thiên linh cái.

“Làm càn!”

Cổ Diệu hét lớn một tiếng, mở miệng liền phun ra một vệt hào quang, như nhanh như tia chớp kích. Bắn mà đi.

Ngay ở Cổ Diệu xuất thủ chớp mắt, hai cái tay cánh tay không tự chủ được trên dưới run rẩy, cái kia mười ngón quả cầu ánh sáng, bên trong khốn trụ được võ giả cũng phát giác cơ hội tốt, đều là liều mạng giãy dụa, muốn muốn thoát vây mà ra.

Đặc biệt là Tử Dạ vài tên Giới Vương cảnh tồn tại, càng là thi xuất toàn lực, có bốn, năm cái chùm sáng, nhanh chóng lớn lên, cũng bị xanh phá.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1093: Cổ Diệu Cuộc Chiến (15): Mình Tăng Đối Phương Giảm

Dương Thanh Huyền kinh sợ, cảm thấy Cổ Diệu phun ra quang diễm, hầu như có Đạo cảnh sức mạnh, vội vàng đem toàn bộ lực lượng đều rót vào Thiên Khư bên trong.

"Ầm ầm!"

Chiến kích đem quang diễm chém mở một đạo tỉ mỉ cái khe nhỏ, nhưng hoàn toàn vô dụng, sức mạnh đáng sợ oanh kích trên người Dương Thanh Huyền, đưa hắn đánh bay.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy toàn thân ngàn tỉ con kiến ở cắn xé, quang diễm xé rách làn da của hắn, xuyên vào bên trong cơ thể. Còn có cái kia loại Cổ Diệu dị lực, trực tiếp tiến nhập ngũ tạng lục phủ, muốn muốn ảnh hưởng tâm trí của hắn, đưa hắn biến thành quang nô.

Nhưng chẳng biết vì sao, Dương Thanh Huyền thân thể thật giống như tinh khiết Vô Hạ, Cổ Diệu dị lực không ngừng bị hóa giải khai, cuối cùng không còn sót lại chút gì.

Liền ngay cả quang diễm bản thân, ngoại trừ xé rách thân thể vô cùng đau đớn ở ngoài, vẫn chưa cho hắn tạo thành thực chất tính thương tổn, cái kia chút tiến nhập kinh mạch nguyên tố "Hỏa" trái lại bị hút vào đan điền, tẩm bổ ba đại hỏa nguyên.

Dương Thanh Huyền có chút sững sờ, bị đánh một cái đánh, trái lại thực lực có chút tăng lên, sắc mặt hắn trở nên cổ quái.

Cổ Diệu đang gầm thét một đòn sau, lập tức liều mạng áp chế Tử Dạ đám người, lần thứ hai đem lòng bàn tay lượng lớn chùm sáng áp chế xuống. Trong đó có mấy cái chùm sáng bên trong người rốt cục không chịu nổi, hoàn toàn từ bỏ chống lại, bị hút hết chân nguyên, biến thành quang nô.

Sau đó mấy cái quang nô bị đưa đến Dương Thanh Huyền trước mặt, giương nanh múa vuốt xông lên.

Dương Thanh Huyền nói một tiếng “Tẻ nhạt”, một kích đi qua, trực tiếp đem này vài tên quang nô trực tiếp đưa lên ngày.

Kỳ thực chân chính quang nô là phi thường cường đại, tuy rằng thực lực không bằng lúc trước, nhưng cũng sẽ không thay đổi như vậy cặn bã. Mấu chốt là Cổ Diệu vì khôi phục tự thân sức mạnh, đưa bọn họ toàn bộ hút hết.

Dương Thanh Huyền một kích sau, lần thứ hai bay người lên, hướng về Cổ Diệu chém tới.

“Ầm!”

Cổ Diệu lại là kéo ra phun ra một vệt hào quang, lần này so với lần trước còn cường đại hơn mấy phần, đánh trên người Dương Thanh Huyền, lại đưa hắn đánh bay.

Mà Tử Dạ đám người giãy dụa vẫn luôn không ngừng lại quá, để Cổ Diệu trăm trượng chân thân run rẩy kịch liệt, nghiến răng nghiến lợi, “Chết tiệt!”

May mà Huyền Thiên Cơ bốn người tranh đấu càng ngày càng kịch liệt, bị Cổ Diệu hút đi chân nguyên cũng càng ngày càng nhiều, mới miễn cưỡng đem Tử Dạ mấy người áp chế.

Dương Thanh Huyền đem trên người quang diễm bị hấp vào bên trong cơ thể sau, rõ ràng cảm giác được thực lực đang tăng lên, hơn nữa trên da miệng vết thương cũng lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được đang khôi phục ‘.

“Cái cảm giác này không sai a.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt quái lạ, kiểm tra rồi hạ thân thân thể, xác thực không có bất cứ vấn đề gì, lần thứ hai nhắc đến kích chém bay mà đi.

Cổ Diệu kinh hãi không thôi, hắn hai lần ra tay, đều là Đạo cảnh sức mạnh, mặc dù diệt giết không được Dương Thanh Huyền, chí ít cũng có thể làm thương nặng đối phương mới là, có thể nhìn trước mắt đến, nhưng là không mất một sợi tóc, mà đi còn sống lại mạnh mẽ.

“Xảy ra chuyện gì?”

Cổ Diệu nội tâm cảm thấy rất ngờ vực, mắt thấy kia chiến kích liền muốn chém ở trên đầu, chỉ có thể lần thứ hai nhấc lên mở miệng quang diễm, ói ra đi ra ngoài, đem Dương Thanh Huyền đánh bay.

“Lại là này dạng...”

Cổ Diệu con ngươi co rụt lại, chỉ thấy Dương Thanh Huyền bề ngoài tuy rằng bị xé thủng trăm ngàn lỗ, nhưng quang diễm toàn bộ bị thu nạp vào đi, không bao lâu trên da miệng vết thương liền trục vừa hồi phục lại, tốt như cái gì sự tình đều không phát sinh như thế.

Càng để hắn một trái tim chìm vào thung lũng, lòng sinh tuyệt vọng, là Dương Thanh Huyền cái kia thỏa mãn vẻ mặt, lại như làm một lần bảo kiếm tựa như.

“Tiểu tử này đang thu nạp ta quang diễm!”

Làm Dương Thanh Huyền lần thứ hai nắm kích chém lúc tới, Cổ Diệu rốt cục tỉnh ngộ lại, giận không nhịn nổi. Cổ Diệu chỗ mi tâm lóe lên, một đạo phân thân nhất thời xông ra ngoài, một quyền đón lấy chém tới Dương Thanh Huyền.

Cái kia phân thân có Đế Thiên Vị tột cùng thực lực, mới từ Cổ Diệu trong cơ thể chia lìa, chân thân mười ngón quả cầu ánh sáng liền không khống chế nổi.

Cổ Diệu chân thân hét lớn một tiếng, hai tay hướng về trên hư không một trảo, "Ầm, ầm, ầm" liên tiếp nổ vang, hơn mười cái chùm sáng bị bóp nát, từng cái từng cái võ giả chấn động bay ra ngoài, bị hắn mãnh liệt hút một cái, trực tiếp hút vào trong miệng, lập lại nuốt vào.

Cái kia hơn mười cái đều là Đạo cảnh cùng Đế Thiên Vị tột cùng tồn tại, không chỉ có Hải Thiên Nhai người, còn có Hải tộc người, bất chấp tất cả, toàn bộ ăn hết.

Như vậy nhai nuốt vào hiệu quả, kém xa dùng quang diễm bớt thời gian, nhưng Cổ Diệu cũng không kịp nhớ này rất nhiều, ăn đi hơn mười cái cường giả sau, trên người sức mạnh đột ngột tăng, lại một lần nữa đem Tử Dạ đám người áp chế xuống.

Mà Dương Thanh Huyền cùng cái kia Cổ Diệu phân thân đúng rồi một chiêu, từng người bị đánh bay.

Cổ Diệu phân thân trên nắm tay, tuy rằng cũng có quang diễm, nhưng thu nạp hiệu quả cũng không lớn.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, chiến kích vẽ một vòng tròn, mang theo phong vân tư thế, quét ngang mà đi.

Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!

Chính là thiên trảm thất thức thức mở đầu, cũng là khí thế uy năng lớn nhất một chiêu, trực tiếp đem quang diễm thế giới xé rách ra một đạo khe, chém vụt mà đi.

“Ầm ầm!”

Cổ Diệu phân thân lại ra một quyền, bị Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu chém rơi một cánh tay, phát sinh tức giận rít gào.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Muốn muốn bảo đảm nhất định có thể giết ta, sợ là không pháp Đạo cảnh cũng không làm được đi, trừ phi là Cực Đạo hoặc là dòm ngó thật cảnh, chỉ khi nào tách ra lợi hại như vậy phân thân, ngươi tất nhiên không trấn áp được trong lòng bàn tay người.”

Nói chuyện xong, lại là một chiêu Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu, hướng về cái kia Phân Thân Trảm đi.

“Ầm ầm!”

Cái kia phân thân lại bị tước mất một cái bả vai, dữ tợn gầm thét lên, “Ân Võ Vương, đáng chết a!”

Cổ Diệu phân thân đột nhiên hóa thành một cái chùm sáng, liền bay lao xuống, càng là muốn tự bạo chính mình.

Dương Thanh Huyền vội vàng lùi về sau, Cổ Diệu phân thân nổ tung đi ra quang diễm mình có thể hay không hấp thu không chắc chắn, vẫn cẩn thận là hơn.

“Ầm ầm!”

Một đại đoàn cường quang nổ tung, đem Dương Thanh Huyền hoàn toàn nuốt chửng đi vào.

Tử Dạ một viên tim nhảy tới cổ rồi, liều mạng thôi thúc phía sau hắc ám sắc lớn hoa, cùng Cổ Diệu lực lượng chống chọi.

Liệt Giai Phi cùng Hồng Uyên đám người, cũng đều sắc mặt khó coi.

Bọn họ một đám Giới Vương cảnh cường giả, bị Cổ Diệu giống sủng vật giống như đóng lại, thật sự là mất hết mặt mũi.

Nguyệt Hồn cùng Trương Tam miễn cưỡng chỉ có thể tự vệ.

Nguyệt Hồn dùng ba mươi sáu viên Yêu Đế Cổ Châu lượn quanh thành một vòng, đem mình bảo vệ.

Trương Tam nhưng là ngồi ở trong trận pháp, tương tự cùng Cổ Diệu lực lượng ngăn cách, hai người đều là sắc mặt trắng bệch, không biết còn có thể kiên trì bao lâu.

Cổ Diệu chân thân hung hăng nhìn chằm chằm phía trước, cái kia phân thân nổ tung chỗ, ánh sáng chậm rãi tản ra. Dương Thanh Huyền thân ảnh hiển lộ ra, đứng ở một đóa kim liên bên trên, bị Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ bảo vệ, không có bị nửa điểm tổn thương.

Bất quá hoàng kỳ vừa ra, lập tức dẫn tới mọi người chú ý, không ít người đều hơi biến sắc mặt.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Cổ Diệu, ngươi còn có thủ đoạn gì nữa? Sử hết ra.”

Cổ Diệu cái kia lạnh lùng ánh mắt, đột nhiên biến thành vẻ châm chọc, cười nhạo nói: “Ngươi nhất định đang nghĩ, muốn chặn đánh giết ta rất khó. Nhưng thông qua không ngừng khiêu khích, phân tán ta sức mạnh, có thể để Vi Lạp cùng Đạo Ảnh người tự cứu mà ra, đúng không?”

Dương Thanh Huyền không rõ trong lòng kinh sợ, trực giác cảm thấy không ổn.

Cổ Diệu đột nhiên cười nói: “Ha ha, ngươi cho rằng ta vừa nãy đạo kia phân thân tự bạo là vì cái gì? Vì giết ngươi sao? Ngươi có thể thu nạp ta quang diễm lực lượng, ta lại dùng quang diễm giết ngươi, ta chẳng lẽ không phải trí chướng?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1094: Cổ Diệu Cuộc Chiến (16): Toàn Bộ Luân Hãm

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ngươi cho rằng ngươi rất thông minh sao?”

Cổ Diệu cả giận nói: “Trí chướng người là ngươi! Nhìn xem ngươi bốn phía đi, ha ha!”

Cái kia tạc liệt Cổ Diệu phân thân, vẫn chưa hóa thành lưu huỳnh tản đi, mà là ở Dương Thanh Huyền ngoài mấy trăm trượng không gian, hình thành một cái hình tròn to lớn bình phong, lấy hỏa sương mù tình thế tồn tại.

“Không được!”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, lập tức phản ứng.

Cổ Diệu cười lạnh nói: “Hiện tại mới phát hiện, chậm!”

Hắn quyết ấn đồng thời, quát lên: “Thu!”

To lớn bình phong nháy mắt thu nhỏ lại, vô số hỏa sương mù từ bốn phương tám hướng đè xuống, hóa thành một cái chùm sáng đem Dương Thanh Huyền bao lấy.

Dương Thanh Huyền lần thứ hai về tới cảm giác đình trệ kia bên trong, thân thể hoạt động khó khăn, liền ngay cả chân nguyên vận chuyển cũng khó khăn, chân nguyên không ngừng bị rút lấy đi ra ngoài.

Cổ Diệu ngón trỏ tay phải vẽ một cái, cái kia chùm sáng bay qua, cùng Tử Dạ bọn họ giống như vậy, treo ở Cổ Diệu trên lòng bàn tay, năm ngón tay trong đó.

“Ha ha ha! Ân Võ Vương, lần này nhìn ngươi còn làm sao gây sóng gió!”

Cổ Diệu cười lớn không ngớt, trôi đi quá nhiều sức mạnh mà có chút sắc mặt tái nhợt, rốt cục có một chút hồng hào, lập loè hưng phấn ánh sáng lộng lẫy.

Dương Thanh Huyền năm ngón tay hư nắm, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ liền từ lòng bàn tay bay ra, hóa ra một mảnh kết giới, đem quang diễm chống mở, chính mình đứng bên trong.

Cổ Diệu theo dõi hắn, lạnh giọng nói: “Nguyên lai trên người ngươi có như vậy bảo vật, chẳng trách có thể thoát vây mà ra, nhưng không có lần thứ hai. Chờ lực lượng ngươi tiêu hao hết chi khắc, chính là chết thời gian.”

Dương Thanh Huyền trước thoát vây, là lợi dụng hai cái chùm sáng chạm vào nhau sinh ra khe hở ly khai, giờ khắc này chùm sáng hoàn toàn bị Cổ Diệu khống chế ở lòng bàn tay, căn bản di động không mở.

Hắn ánh mắt nhìn phía Tử Dạ cùng Liệt Giai Phi đám người, đều là vẻ mặt buồn thiu.

Dương Thanh Huyền thở dài, những người này nếu như có biện pháp, sớm cũng thoát vây rồi. Hiện tại chỉ có thể hi vọng Huyền Thiên Cơ bốn người.

Mà bốn người kia vẫn còn ở liều mạng chém giết, căn bản không có dừng tay dự định.

Huyền Thiên Cơ sớm đã thành huyết nhân, kim giáp trên từng mảng từng mảng loang lổ màu máu, nhưng trong tay chiêu thức lại như cũ ác liệt, không có buông lỏng chút nào.

Cổ Diệu ở khống chế lại Dương Thanh Huyền sau, bình tĩnh lại, tiếp tục lấy ra mọi người sức mạnh, đặc biệt là Huyền Thiên Cơ bốn người chiến đấu dư âm, không ngừng dung giải ở bốn phía trong không gian, tư dưỡng thân thể của hắn.

Tử Dạ đám người cũng đều một lần nữa yên tĩnh lại, chờ đợi mới cơ duyên.

Dương Thanh Huyền một mặt chống đỡ lấy kết giới, một mặt lấy ra lượng lớn Mặc Tinh, trực tiếp ngồi xếp bằng ở Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ bên trong kết giới tu luyện.

Hắn nhìn trong tay Mặc Tinh, hắc bên trong mang theo nồng nặc màu xanh lục, vô cùng óng ánh, nhưng nhưng không cách nào xuyên thấu qua quang. Dương Thanh Huyền đột nhiên bẻ xuống một khối nhỏ, trực tiếp nhét vào trong miệng, “Răng rắc răng rắc” cắn nát nuốt vào.

Những Mặc Tinh kia cơ hồ là từ năng lượng kết tinh thành thể rắn, nhai nát nuốt phục sau, Dương Thanh Huyền đầu tiên là cảm thấy trong dạ dày một trận lạnh lẽo. Mặc Tinh quanh năm trầm tích dưới đáy biển, xâm nhiễm nước biển hàn khí.

Nhưng không bao lâu, linh khí tản mát ra, liền đem hàn khí xua tan, toàn bộ trong dạ dày một trận ấm áp, mà ngũ tạng lục phủ cùng kinh lạc cũng đem những linh khí này thu nạp, trực tiếp hòa vào đan điền.

“Có thể được!”

Dương Thanh Huyền trong lòng vui vẻ, liền lấy ra đại lượng Mặc Tinh, từng hớp lớn ăn vào.

Hắn đột nhiên sẽ sản sinh ăn Mặc Tinh ý nghĩ, một là nuốt binh vào cơ thể thần thông, hai là ngày ngày nhìn Cổ Hạt nằm úp sấp trên Mặc Tinh Sơn ăn, chính mình cũng muốn thử.

Nuốt Mặc Tinh mang đến tốc độ tu luyện, so với trực tiếp thu nạp bên trong linh khí nhanh hơn nhiều.

Liền xuất hiện một bộ cảnh tượng kỳ quái, Cổ Diệu trên lòng bàn tay mấy chục chùm sáng, người ở bên trong toàn bộ đều trợn mắt hốc mồm nhìn Dương Thanh Huyền ăn Mặc Tinh.

Liền ngay cả Cổ Diệu cũng hơi trợn mở một đường ánh mắt, tầng tầng hừ một tiếng. Hắn đối với Dương Thanh Huyền không dám thư giản chút nào, vẫn luôn phân một tia thần thức đang chăm chú.

Dương Thanh Huyền miệng lớn nuốt Mặc Tinh sau, chống đỡ kết giới sức mạnh rất nhanh được bổ sung, hơn nữa ổn bên trong có tiến vào.

Tuy rằng bị Cổ Diệu nhốt lại, nhưng hắn hiện tại cũng không vội vã.

Bởi vì Huyền Thiên Cơ bốn người đánh tiếp nữa, chung quy sẽ cùng Cổ Diệu sản sinh xung đột. Chỉ cần có thể chịu đựng cái thời gian đó, chính là tốt nhất thoát khỏi cơ hội.

Mà cùng hắn bằng hữu quen thuộc, Tử Dạ, Liệt Giai Phi, Hồng Uyên đám người, chịu đựng được đều không là vấn đề. Chính là còn dư lại những võ giả kia, mỗi nhiều hơn một khắc, là hơn ngã xuống mấy người, nhưng cũng không có cách nào.

Dương Thanh Huyền suy đoán hết sức chính xác, Cổ Diệu cùng Huyền Thiên Cơ bốn người đều ở đây lẫn nhau mật thiết quan tâm.

Đặc biệt là Doanh Chính cùng Tinh Cung nhị lão, chủ yếu là bọn họ hùng hổ doạ người, vì lẽ đó vẫn đang chú ý Cổ Diệu sức mạnh khôi phục tình huống, nếu như một khi vượt qua bọn họ dự tính lời, thì không khỏi không từ bỏ giết Huyền Thiên Cơ, miễn cho cuối cùng bị quản chế ở Cổ Diệu.

Doanh Chính đối với Nguyệt Hồn là ý quyết giết, bằng không Nguyệt Hồn qua hôm nay, tuyệt sẽ không bỏ qua hắn.

Cho tới Tinh Cung nhị lão ý nghĩ thì lại đơn giản nhiều, ở bảo toàn tình huống của chính mình hạ, có thể bắt Đạo Ảnh người thì lại nắm, không bắt được cũng cho qua. Bọn họ chỉ là phụng mệnh hành sự, không cần thiết đem tính mạng của chính mình cũng trộn vào.

Hơn nữa Huyền Thiên Cơ vết thương trên người càng ngày càng nhiều, kim giáp cũng tổn hại không thể tả, mảng lớn máu tươi bão bắn ra, nhìn thấy được lúc nào cũng có thể sẽ ngã xuống.

Nhưng Doanh Chính ba người nhưng là vừa giận vừa sợ, bởi vì Huyền Thiên Cơ loại này lúc nào cũng có thể sẽ ngã xuống trạng thái, đã duy trì rất lâu rồi, đao trong tay mang nhưng một điểm cũng không yếu bớt hạ xuống.

“Đến cùng là chuyện gì xảy ra?” Ba người đều có chút mộng bức.

“Ta nhớ được vóc người này thân thể không phải Huyền Thiên Cơ bản tôn, bị thương đối với hắn không có có ảnh hưởng, điểm ấy còn nói còn nghe được. Nhưng này cuồn cuộn không dứt sức mạnh, không có giảm bớt chút nào, chuyện này là sao nữa?” Doanh Chính nội tâm một trận lo lắng.

Đột nhiên Vân Hành Liệt hét dài một tiếng, Ngọc Kiếm biến đến đỏ bừng như máu, ở trên không bên trong xuất liên tục mấy kiếm, tạo thành một cái kiếm thật lớn phù, điên cuồng chém mà xuống!

Phong Cẩn Du cũng kiếm quang run lên, đột nhiên đem thế năng tăng lên, đồng thời hóa ra trăm kiếm, kích. Bắn mà đi.

Huyền Thiên Cơ đao thế vừa thu lại, đưa ngang trước người, chậm rãi vẽ một vòng tròn, gây nên một mảnh ánh bạc.

Này một chiêu đã dùng hết vô số lần, bách phát bách trúng. Trên thực tế Huyền Thiên Cơ chiêu thức cực kỳ đơn giản, nhưng cũng phi thường hữu hiệu, tới tới đi đi cứ như vậy mấy chiêu, phòng thủ, phòng thủ, lại phòng thủ. Bởi vì ở ba người liên thủ, hắn căn bản không có giáng trả lực lượng.

“Ầm!”

Hai người liên thủ một đòn, nổ nát Huyền Thiên Cơ ánh đao, đưa hắn chấn động đến mức từng bước lùi về sau, phá toái kim giáp trong vết nứt, lại tràn ra không ít huyết.

Doanh Chính hơi thay đổi sắc mặt.

Hắn khinh thường bên trong hiện ra vô số phù văn, vẫn luôn đang quan sát bốn phía sức mạnh kết cấu.

Mới vừa rồi Tinh Cung nhị lão xuất kiếm sau, Cổ Diệu sức mạnh chiếm được rõ ràng tăng lên, tuy rằng không thể khôi phục tám Tinh Cảnh giới thực lực, nhưng đã bắt đầu đối với bọn họ tạo thành uy hiếp.

Trong tay hắn chiến phủ chậm lại, trực tiếp ẩn tay cõng, quát lên: “Đừng tiếp tục đánh! Cổ Diệu sức mạnh có chút không đúng!”

Tinh Cung nhị lão đồng thời nhíu mày lại, hắn đang chuẩn bị ra kiếm thứ hai, nghe vậy đều là ngẩn ra, hướng về bốn phía nhìn tới.

“Ha ha! Một đám ngu xuẩn vật, hiện tại mới phát hiện không đúng sao? Chậm!”

Cổ Diệu tiếng cười điên cuồng ở hỏa chi ngân hà bên trong vang lên, đột nhiên một luồng sức mạnh hủy thiên diệt địa hướng về Huyền Thiên Cơ bốn người cuồng quyển mà đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1095: Cổ Diệu Cuộc Chiến (17): Luận Đạo

Doanh Chính khinh thường đột nhiên co rút lại, trong mắt trong thế giới, vô số hỏa chi phù văn đột nhiên tăng gấp bội, Cổ Diệu trên người sức mạnh, lấy cấp số nhân đi lên tăng lên.

“Làm sao sẽ?!” Doanh Chính hoàn toàn biến sắc, nhất thời hiểu cái gì, khẽ quát một tiếng, trong tay chiến phủ bay ra, liền hướng trong hư không chém tới.

“Ầm ầm!”

Thịnh đại phủ quang ngút trời triệt địa, đem liệt dương chém mở, bổ ra một cái sâu đậm đường nối.

Doanh Chính bóng người loáng một cái, liền nhảy vào lối đi kia bên trong, sau đó liệt dương lần thứ hai khép lại.

Phong Cẩn Du cũng phản ứng lại, kinh hô: “Không được! Cổ Diệu vẫn ẩn núp sức mạnh!”

Cái kia sóng thần giống như liệt dương, hình thành long quyển, đem ba người bọn họ bao bọc vây quanh, đồng thời không ngừng co tiểu không gian, đè ép bọn họ kết giới, không bao lâu nữa thì sẽ bị thôn phệ.

Cổ Diệu cười lạnh nói: “Một đám trí chướng! Bản tọa hiện ra sức mạnh, chỉ là khôi phục một phần ba, còn có hai phần ba hòa vào tuần này Thiên Hỏa chi ngân hà bên trong. Mà này ngân hà, cũng là ta bản tôn biến thành a. Trên thực tế ta sức mạnh trước đây liền đầy đủ trấn áp các ngươi, chỉ có điều vì cầu ổn, lúc này mới ẩn nhịn đến bây giờ."

Hắn giơ tay lên, năm ngón tay hư nắm.

Không trung lập tức xuất hiện hiện ra một đám lửa hừng hực, không ngừng kéo dài mở, hóa thành một chiếc to lớn bàn tay ánh sáng, nhanh chóng thăm dò vào hư không.

"Ầm ầm!"

Cái kia bàn tay ánh sáng nửa đoạn trước đi vào hư không, đột nhiên truyền đến rung mạnh, sóng gợn mạnh mẽ tự trong hư vô khoách tán ra. Toàn bộ bàn tay ánh sáng kịch liệt lay động.

Cổ Diệu trên mặt lộ ra vẻ châm chọc, năm ngón tay bấm quyết, đi về phía trước một điểm.

Cái kia bàn tay ánh sáng trên lập tức hóa ra vô số quy tắc phù văn, chầm chậm từ trong hư không dò ra, tay năm ngón tay trên cầm lấy một cái liệt dương quả cầu ánh sáng, Doanh Chính bị trói buộc ở trong đó.

Cổ Diệu cười lạnh nói: "Nếu bản tọa ra tay rồi, còn muốn chạy trốn? Đích thật là ngủ say quá lâu, để cho các ngươi hoàn toàn quên mất ta đáng sợ a."

Doanh Chính sắc mặt tái nhợt, một đôi khinh thường bên trong nổ bắn ra lửa giận.

Nhưng bất luận hắn giãy giụa như thế nào, này bao bọc hắn chùm sáng, gặp cường tắc cường, một mặt áp chế sức mạnh của hắn, một mặt thu nạp hắn chân nguyên.

Lúc này hắn đột nhiên có chút hiểu ra, vì sao năm đó tụ tập thiên hạ cường giả lực lượng, mới đưa người này phong ấn trấn áp.

Tuyệt không chỉ là chênh lệch về cảnh giới, còn có sức chiến đấu cùng mưu lược trí tuệ trên chênh lệch.

Từ Nguyệt Hồn chấn thương Cổ Diệu, lại tới Trương Tam đánh nát Cổ Diệu, cho bọn hắn một loại hết sức đáng sợ ảo giác, để cho bọn họ cảm thấy Cổ Diệu chỉ thường thôi, cuối cùng dẫn đến hậu quả khó có thể dự liệu.

Mà Nguyệt Hồn cùng Trương Tam xác thực cho Cổ Diệu tạo thành thương tổn to lớn, chỉ có điều phân giải làm thế giới của “lửa” sau, lại thu nạp lượng lớn võ giả chân nguyên, cùng với Huyền Thiên Cơ bốn người tranh đấu gợn sóng, đã phục hồi như cũ hơn nửa.

Mình giảm đối phương tăng, Huyền Thiên Cơ bốn người chém giết hồi lâu, đã sớm tiêu hao hơn nửa thể năng, giờ khắc này bị Cổ Diệu đột nhiên làm khó dễ, quay giáo một đòn, đều có chút không ứng phó kịp, khó lòng phòng bị.

Doanh Chính bị nhốt rồi, Tinh Cung nhị lão cũng là hoàn toàn biến sắc, từng người sử dụng tới kiếm quyết, đem cái kia phô thiên cái địa liệt dương chém nát.

Hai người quanh thân như là có một nguồn kiếm khí bão táp, hóa thành độn quang liền chạy ra ngoài.

“Cổ ngữ có nói, đến đều tới, liền nhạt quyết định đi.”

Cổ Diệu cười nhạo một tiếng, mở miệng liền phun ra một cái to lớn liệt dương, đem bốn phía hỏa diễm hút vào bên trong. Liệt dương không tăng phản co, biến thành đường kính khoảng ba trượng.

Toàn bộ ngân hà bên trong ánh sáng ảm đạm xuống, thật giống đều bị hút vào quang cầu này bên trong.

Đột nhiên quả cầu ánh sáng một hồi không gặp, không có có bất kỳ triệu chứng nào tại chỗ biến mất. Sau một khắc liền xuất hiện ở ngàn dặm có hơn, ngăn ở Tinh Cung nhị lão trước người.

“Cái gì?!”

Nhị lão đều là kinh hãi, vội vàng xuất kiếm, hai đạo kiếm ảnh ở trên không bên trong hợp lại, hóa thành một đạo kiếm thật lớn hình, hướng về quả cầu ánh sáng kia chém tới!

“Ầm ầm!”

Quả cầu ánh sáng bị đánh mở, vô biên Cổ Diệu lực lượng nổ tung, quyển thiên tịch địa, đem hai người hoàn toàn nuốt chửng đi vào.

Ở Hỏa Chi Ngân Hà bên ngoài, bất kể là Vân Khí Áp Hư Lan giới nội giới ngoại, tất cả mọi người nhìn chằm chằm này ngân hà.

Bày trận Tinh Cung người đều có chút nóng nảy.

Nhưng ngân hà bên trong bị Cổ Diệu lực lượng ngăn trở, thêm vào cách một toà Tinh Cung đệ nhất trận, thần thức căn bản không thăm dò vào được.

Có chút trong giới hạn võ giả không nhịn được bay lên, vừa tới gần khoảng trăm trượng, đã bị to lớn hấp dẫn kéo một cái, rơi vào bên trong, lại không có đi ra.

Liền lại không ai dám đi qua, tất cả đều quan sát từ đằng xa.

Đột nhiên Hỏa Chi Ngân Hà bên trong hào quang tối lại, để mọi người thư giản lòng căng thẳng, vội vàng nhìn tới.

Không bao lâu, bên trong liền nổ lên chói mắt cường quang, nhưng bất quá chốc lát, liền tắt xuống. Làm cho toàn bộ ngân hà bên trong hào quang, càng thêm lờ mờ.

Động Hư nhíu mày lại, mặt âm trầm, nội tâm cũng mơ hồ có chút táo bạo.

Đối với tình huống bên trong không biết gì cả, mà bố trí này Vân Khí Áp Hư Lan, tiêu hao linh thạch cực phẩm khó có thể tính toán.

Vân Khí Áp Hư Lan là ở Phiêu Miểu Tinh Cung bên trên, thu nạp ngàn tỉ năm tinh quang ngưng tụ ra đại trận, lấy chu thiên tinh đấu vì là cội nguồn sức mạnh, căn bản không phải nhân lực có thể bày ra.

Động Hư chỉ là đem đại trận hình chiếu lại đây, dù vậy, tiêu hao linh thạch cực phẩm cũng nhiều vô cùng, đủ để để phổ thông tông môn trợn mắt ngoác mồm.

“Động Hư đại nhân, Phong Cẩn Du cùng Vân Hành Liệt hai vị đại nhân đi vào đã lâu, sẽ sẽ không xảy ra chuyện? Không bằng phái chúng ta vào xem xem?” Động Hư phía sau một cô gái mở miệng nói.

“Nếu là bọn họ gặp chuyện không may, phái các ngươi đi thì có ích lợi gì? Tiếp tục chờ đợi xem. Cũng nhanh có kết quả. Này Hỏa Chi Ngân Hà đang biến hóa.”

Động Hư trầm giọng nói rằng, hai mắt nhìn chằm chằm cái kia ngân hà, tinh mang chuyển động.

Ngân hà đích thật là đang biến hóa, không chỉ có bên trong ánh sáng tối lại, liền ngay cả diện tích cũng bắt đầu lấy tốc độ cực nhanh co rút lại, không biết điều này có ý vị gì.

Ở ngân hà vươn, trăm trượng cao Cổ Diệu bàn hư mà ngồi, đôi tay trên lòng bàn tay, còn lơ lửng hơn hai mươi cái chùm sáng, Doanh Chính, Phong Cẩn Du, Vân Hành Liệt cũng đều thình lình ở bên trong.

Doanh Chính ba người đi qua một phen giãy dụa sau, liền dần

dần bỏ qua, ngồi xếp bằng bên trong, chống chọi cái kia lấy ra lực lượng.

Cổ Diệu cười lạnh nói: “Đây là Sơ Dương bên trong ẩn chứa đại đạo tan rã lực lượng, có thể mang tất cả sức mạnh cùng vật chất hồi quy bản nguyên. Bị này tan rã lực lượng bao người ở, chỉ có thể không ngừng bị hòa tan. Bất luận thân thể, kinh lạc, chân nguyên các loại, vô năng may mắn thoát khỏi. Mà hòa vào đại đạo bên trong sức mạnh, thì sẽ bị ta thu nạp tiêu hóa. Bởi vì ta chính là đạo chi một hóa thân.”

Ở Cổ Diệu phía trước, Huyền Thiên Cơ đứng lặng hư không, máu me khắp người, trong tay nhấc theo ngân đao, thở dài nói: “Đích xác rất khó chơi a. Thiên hạ mọi loại pháp, không khỏi là đại đạo diễn biến, chỉ cần cùng Thiên Đạo dính lên một chút quan hệ, đều là cực kỳ chuyện phiền phức.”

Cổ Diệu nói: “Vì lẽ đó các ngươi căn bản không khả năng thắng ta. Bởi vì không có ai thắng Thiên Đạo!”

Huyền Thiên Cơ nói: “Lời này có sai lầm bất công. Đạo hóa làm một, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật. Vạn vật không khỏi là đại đạo diễn biến. Nói trắng ra là, ai mà không đại đạo sở sinh, đại đạo nuôi đây? Ba ngàn pháp môn đều là một đạo, mà đạo không phân chia cao thấp, dựa vào cái gì ngươi liền càng cao thượng, càng trâu bò một điểm?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1096: Cổ Diệu Cuộc Chiến (18): Ba Triệu Năm Tử Cục

Dương Thanh Huyền đang ăn Mặc Tinh, nghe nói lời này, đột nhiên trong lòng ngẩn ra, phảng phất có lĩnh ngộ.

Hắn đột nhiên nghĩ lên Thiên Địa Tứ Thời Thư bên trong ghi lại: "Đạo người, vạn vật căn bản, vạn tượng nguyên nhân, sinh sôi liên tục. Vạn vật chính là đạo một trong thân thể."

Dương Thanh Huyền trong lòng khiếp sợ, Huyền Thiên Cơ nói, cùng Thiên Địa Tứ Thời Thư bên trong ghi chép, lại nhất trí.

Lẽ nào hắn xem qua Thiên Địa Tứ Thời Thư? Cũng hoặc là chính mình ngộ ra cảm giác?

Cổ Diệu nói: "Ba ngàn đại đạo, không phân chia cao thấp, nhưng có xa gần khác biệt. Ta cách đạo chi bản nguyên, bất quá chỉ vài thước khoảng cách. Mà các ngươi này chút cặn bã, nhưng là cách xa ở thiên nhai, chung thân vô vọng nhìn được đại đạo nguồn gốc."

Huyền Thiên Cơ nói: "Vừa nghĩ gang tấc, vừa nghĩ thiên nhai, bất quá vừa nghĩ, lại có gì xa gần khác biệt? Ngươi tuy là đạo chi diễn biến, nhưng cách đạo pháp càng ngày càng xa."

"Làm càn!" Cổ Diệu giận dữ, quát lên: "Ngươi có tư cách gì cùng bản tọa luận đạo?! Ở bản tọa đại đạo sức mạnh to lớn hạ, đem chân nguyên tu vi giao ra đây, sau đó liền đi chết đi!"

Cổ Diệu đưa tay chộp một cái, một mảnh quang diễm ở bốn phía sinh thành, xoay tròn bên dưới hóa thành vầng sáng, hướng về Huyền Thiên Cơ trên người bao phủ xuống.

Huyền Thiên Cơ đứng lặng bất động, cười nói: “Sống và chết, cũng là vạn pháp vạn tượng, lại có sợ gì?”

Cổ Diệu nhíu mày lại, trào phúng nói: “Sau đó mệnh cũng bị mất, ta nhìn ngươi còn làm sao theo ta luận đạo!”

Vầng sáng đem Huyền Thiên Cơ hoàn toàn bao lấy, sau đó lóe lên, liền bay xuống đến Cổ Diệu trên lòng bàn tay.

“Ha ha ha!”

Cổ Diệu cười lớn không ngớt, vào giờ phút này, Hỏa Chi Ngân Hà bên trong tất cả mọi người ở hắn nắm trong bàn tay. Trong đó không thiếu Giới Vương cảnh cường giả. Chỉ cần đem những người này sức mạnh toàn bộ thu nạp tiêu hóa, đừng nói khôi phục thương thế, coi như lên trên nữa đột phá cũng không là vấn đề.

“Đem toàn bộ các ngươi sau khi hấp thu, lại đem bên ngoài những người kia toàn bộ nuốt chửng. Tiếp theo chính là nuốt chửng cái này bên trong tinh vực tất cả mọi người, ta liền có thể khôi phục đến thiên giới chi chủ tu vi, ha ha ha.”

Cổ Diệu trên mặt một trận hưng phấn, hai tay quyết ấn không ngừng biến hóa.

Chùm sáng bên trong mọi người đồng thời đổi sắc mặt, đều nhận ra được sức áp chế đột nhiên tăng.

Có vài tên Đạo cảnh cường giả rốt cục đỡ không được, mặt lộ vẻ vẻ thống khổ, rất nhanh liền chết ngất, bị hút hết sức mạnh, biến thành xác chết di động.

Trương Tam không nhịn được mắng: “Doanh Chính, Phong Cẩn Du, Vân Hành Liệt, ba người các ngươi cặn bã, người ngu ngốc, rác rưởi, rác rưởi, hiện tại xong chưa? Cũng phải treo, xem các ngươi còn được nước, còn đánh nữa hay không!”

Chùm sáng có thể mang thông thường âm thanh ngăn cách, nhưng Trương Tam thanh âm nhưng là truyền ra, rõ ràng tiến nhập mỗi người trong tai.

Doanh Chính ba người đều là một mặt âm trầm, không lên tiếng.

Liệt Giai Phi nói: “Huyền Thiên Cơ, ngươi là Đạo Ảnh bên trong, nhất để ta nhìn không thấu một trong mấy người. Ta nhìn ngươi mặt không lo sắc, có phải là còn có cái gì hậu chiêu?”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Thời khắc này ta cũng không phải là bản thể, đương nhiên mặt không lo sắc, chết thì chết, nhiều lắm bản tôn nhiều hơn nữa tu luyện mấy năm, đem nguyên khí bù đắp lại, có cái gì tốt lo lắng.”

Cổ Diệu biến sắc, tầng tầng hừ một tiếng.

Liệt Giai Phi cười khổ nói: “Lẽ nào ngươi thấy chúng ta toàn quân bị diệt, thờ ơ không động lòng?”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ha ha, làm sao sẽ thờ ơ không động lòng đây? Ta nhìn hết sức sung sướng đây. Đại chiến như vậy, cả đời cũng khó gặp được mấy lần a.”

Trương Tam hét lớn: “Huyền Thiên Cơ đại nhân, nghĩ một chút biện pháp mau cứu ta à, ta không muốn chết a.”

Huyền Thiên Cơ cười nhạt nói: “Kỳ thực mọi người trong lòng đều biết, muốn muốn phá này Đại đạo pháp tắc, cũng không phải là không có cách nào, chỉ là không nỡ mà thôi. Cam lòng cam lòng, có bỏ mới có được a.”

Vài tên Giới Vương cảnh cường giả đều là hơi thay đổi sắc mặt.

Cổ Diệu cũng là đổi sắc mặt, nhưng lập tức lộ ra một tia trào phúng, cười nhạo nói: “Có bỏ thì có được làm được, nhưng liều mình vì người khác, ai có thể làm được đây?”

Dương Thanh Huyền trong lòng hiếu kỳ, hỏi: “Này Cổ Diệu đại đạo tan rã lực lượng, nên làm gì loại bỏ?”

Huyền Thiên Cơ liếc mắt nhìn hắn, cười nói: “Ngươi không được. Đạo cảnh cực hạn, chính là lĩnh ngộ nhất giới quy tắc, do đó nhìn được đại đạo nguồn gốc, mà Bỉ Ngạn Giới Vương cảnh chính là lĩnh ngộ đại đạo nguồn gốc lực lượng. Bằng tự thân đã bắt đầu hòa vào đại đạo, gần tới ở đạo chi diễn biến. Tu hành mục đích cuối cùng, chính là trở về đạo chi bản nguyên. Tới Giới Vương cảnh trình độ, chính là tiến nhập trở về đường nối.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Cái kia thiên giới chi chủ, có phải là trở về bản nguyên?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ta đây thì không rõ lắm, phải hỏi hỏi cái này vị Cổ Diệu đại nhân. Người ở chỗ này trong đó, chỉ có hắn đã từng là thiên giới cảnh.”

Cổ Diệu hừ một tiếng, khóe miệng vung lên châm chọc vẻ mặt, đương nhiên sẽ không cho Dương Thanh Huyền giải thích.

Tử Dạ bọn người đang lẳng lặng lắng nghe, gặp Cổ Diệu không muốn trả lời, không khỏi có chút thất vọng.

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy ngươi nói này chút, cùng cam lòng có quan hệ gì?”

Huyền Thiên Cơ ngưng tiếng nói: “Giới Vương cảnh đã là chiếm được đại đạo chi lực, cùng Cổ Diệu đại đạo tan rã cùng thuộc về ở đạo chi bản nguyên diễn biến, chỉ cần Giới Vương cảnh cường giả mong muốn tự mình hi sinh, liền có thể phá mở đều là đại đạo chi lực tan rã.”

Dương Thanh Huyền nhất thời hiểu, hóa ra là muốn Giới Vương cảnh cường giả tự mình hi sinh, chẳng trách không ai làm được.

Liệt Giai Phi có chút không cam lòng, hỏi: “Ngoại trừ tự mình hi sinh ở ngoài, liền không có cách nào sao?”

Huyền Thiên Cơ khẽ cười nói: “Biện pháp tự nhiên là có, nhưng các ngươi chưa chắc có.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: “Vậy ngươi thay trời hành đạo đây? Có thể hay không phá mở đường lớn này tan rã?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Đương nhiên có thể. Ta thay trời hành đạo, là thay thế Thiên Đạo bản thân a, chính là hạ xuống một tia Thiên Đạo lực lượng bản nguyên. Đại thế giới, hoàn vũ bên trong không ai có thể ngăn cản. Đáng tiếc cái kia sức mạnh chỉ có một tia, không hẳn có thể lớn bao nhiêu hiệu quả. Trương Tam Thiên Đạo huyết kiếm lại kém hơn, nhưng cách bản nguyên sợ cũng không xa. Bất quá lấy Trương Tam thời khắc này sức mạnh, sợ là khó hơn nữa sử dụng tới một kiếm.”

Trương Tam cười khổ nói: “Nếu là có thể, ta đã sớm xuất kiếm. Hiện tại đừng nói công kích, có thể bảo vệ không chết liền vạn hạnh.”

Chém ra Thiên Đạo huyết kiếm sau, Trương Tam liền hầu như đèn cạn dầu, may mà phục dụng Nguyệt Hồn Thương Long huyết, này mới khôi phục hơn nửa. Giờ khắc này miễn cưỡng có thể gánh vác Cổ Diệu đại đạo tan rã lực lượng.

Huyền Thiên Cơ lại nói: “Nguyệt Hồn Đại Thừa Vô Lượng Kinh là Thiên Thần Quyết bên trong một phần, tương tự ẩn chứa Thiên Đạo lực lượng, có thể phá diệt vạn pháp. Nhưng Nguyệt Hồn giờ khắc này... Khà khà... Có thể tự vệ là tốt lắm rồi.”

Nguyệt Hồn sắc mặt tái nhợt, rên lên một tiếng.

Dương Thanh Huyền nội tâm chấn động dữ dội, ngạc nhiên nhìn tới, đây là hắn nghe lần thứ hai đến Thiên Thần Quyết tin tức, không nghĩ tới cái kia một đòn kinh thiên động địa, lại là Thiên Thần Quyết trên ghi lại thần thông.

Có thể cùng mình bảy mươi hai biến sánh ngang, có thể tưởng tượng được kỳ uy có thể.

Cổ Diệu cười lạnh nói: “Ha ha, nói rồi nhiều như vậy. Vẫn là không làm nên chuyện gì a, nói trắng ra là, chính là một cái tử cục.”

Tất cả mọi người trở nên trầm mặc, ai nguyện ý hi sinh chính mình, đi tác thành cho hắn người đâu?

Huyền Thiên Cơ trên mặt đột nhiên lộ ra nụ cười cổ quái, vô cùng thích ý cùng ung dung, còn mang theo một tia cực kỳ mong đợi cuồng nhiệt, nói với Cổ Diệu: “Ngươi nói đúng, đây là một cái tử cục. Chỉ có điều ván cờ này bày ba triệu năm, mà người chết là ngươi a!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1097: Cổ Diệu Cuộc Chiến (19): Binh Giải, Thời Không Dòng Lũ

Cổ Diệu nội tâm không rõ chìm xuống, phẫn nộ quát: “Người chết là ta? Ha ha, ngươi điên rồi sao. Chẳng lẽ trước khi chết, bởi vì to lớn hoảng sợ mà dẫn đến thần kinh loạn sai rồi?”

Huyền Thiên Cơ không đáp, mà là ngẩng đầu lên, trong mắt ngậm lấy ý cười, tự nói: “Đã đến giờ.”

Cổ Diệu quát lên: “Là giờ chết của ngươi đến rồi đi!”

Không biết vì sao, Huyền Thiên Cơ thần thái cùng lời nói, cho hắn một loại cực độ bất an, loại bất an này phảng phất đến từ sâu trong linh hồn, sau đó lan tràn đến toàn thân, phải đem hắn một điểm điểm nuốt lấy.

Loại bất an này không có bất kỳ nguyên nhân, chỉ là theo Huyền Thiên Cơ, mà không tên giáng lâm.

“Ngươi muốn làm gì?!”

Cổ Diệu bỗng nhiên chấn động toàn thân, hoảng sợ nhìn chăm chú trên lòng bàn tay, Huyền Thiên Cơ trên người bắn ra từng đạo từng đạo kim quang, kèm theo ngân đao chém ra, đem bao bọc hắn quang diễm đánh tan.

Huyền Thiên Cơ trên người bắt đầu trở nên trong suốt, kim giáp cùng máu tươi đều tiêu tan sạch, chậm rãi từ cái kia quang diễm bên trong đi ra.

Tử Dạ đám người cũng đều thất kinh.

Liệt Giai Phi sợ hãi nói: “Binh giải?! Huyền Thiên Cơ, ngươi rốt cuộc muốn làm gì?”

Cái gọi là binh giải, chính là đem tự thân lấy nhất định quy tắc giải tán mở, đồng thời có thể thu được cùng tự thân cảnh giới đối ứng đại đạo chi lực.

Nói cách khác, chỉ có Giới Vương cảnh cường giả mới có thể sử dụng tới binh giải.

Mà binh giải phía sau, chính là ngã xuống.

Trương Tam mừng lớn nói: “Ha ha, Huyền Thiên Cơ đại nhân uy vũ, liều mình lấy nghĩa, lấy tự thân binh giải tới cứu chúng ta!”

Còn lại người, tuy rằng khiếp sợ ở Huyền Thiên Cơ binh giải, nhưng không khỏi là ẩn chứa cực mạnh chờ mong, từng cái từng cái hai mắt phóng quang.

Tinh Cung nhị lão cũng ngầm ngầm thở phào nhẹ nhõm, đầy mặt chờ mong.

Cổ Diệu giận dữ, gầm hét lên: “Ngu xuẩn vật! Coi như ngươi binh hiểu chính mình, không có khả năng giết được ta!”

Cổ Diệu trên lòng bàn tay, dâng lên từng đạo vòng xoáy, hóa thành vô số quang nhận, kích chém mà đi. Muốn phải đem Huyền Thiên Cơ chém giết ở binh giải trước.

Lấy Cổ Diệu sức mạnh bây giờ, tuy rằng không sợ hắn binh giải, chỉ khi nào Huyền Thiên Cơ dùng cái này một đòn toàn lực, liền triệt để hủy diệt rồi kế hoạch của hắn, sợ là chỉ có thể phẫn nộ mà đi.

Những Cổ Diệu kia quang nhận toàn bộ xuyên qua Huyền

Thiên Cơ thân thể, như vào không có gì nơi.

Cổ Diệu sắc mặt một hồi khó coi, Huyền Thiên Cơ thân thể đã hóa giải lái tới.

“Cổ Diệu đại nhân, hiểu lầm, ta cũng không định giết ngươi a, giết chính là ngươi có một người khác.”

Huyền Thiên Cơ đột nhiên nở nụ cười, hai tay bấm quyết, phía sau hóa ra một đạo Võ Hồn, không ngừng tăng cao, đứng vững ở ngân hà bên trong, chính là Hôm Qua Tái Hiện đều hóa ra Pháp Thiên Tượng Địa.

Hỏa Chi Ngân Hà bên trong, bỗng nhiên tối lại, ở Hôm Qua Tái Hiện bốn phía, lập loè ra vô số cường quang, như là sấm vang chớp giật, từ xa xôi thiên ngoại qua lại mà đến, giống như là muốn đánh tan tầng tầng quy tắc bình phong.

Mặc dù ở ngoại giới, Động Hư đám người đều là kinh hãi, nhìn phía cái kia Hỏa Chi Ngân Hà bầu trời, đột nhiên nổi lên Tinh Vân giống như sương trắng, xoay chầm chậm.

Trong sương có cường quang lóng lánh, không ngừng chấn động vào cái kia ngân hà bên trong.

Toàn bộ trong giới hạn đều ở đây nổ vang chấn động, Vân Khí Áp Hư Lan trên có sóng quang hiện ra.

“Đã đến giờ sao...”

Trong giới hạn nơi nào đó, sao trượng chập chờn, tỏa ra leng keng thanh âm.

Tịch Đại một mặt nghiêm túc nhìn ngân hà bầu trời, cái kia xoay tròn Tinh Vân.

Nghê Ba đã sớm bị này Thiên Đạo sức mạnh to lớn rung động sợ mất mật, run run nói: “Thời gian? Thời gian nào... Đại nhân... Cái kia... Cái kia Tinh Vân là cái gì?”

Tịch Đại gỡ xuống chòm râu, trang nghiêm nói rằng: “Thời không dòng lũ!”

“Thời không dòng lũ?!”

Hỏa Chi Ngân Hà bên trong, Cổ Diệu cũng là một mặt kinh hãi, khó tin nhìn chằm chằm bầu trời cái kia ép hạ đáng sợ hơn Tinh Vân, kéo dài vạn dặm, không nhìn thấy tận đầu.

Cổ Diệu trên lòng bàn tay, cái kia một số người bị chùm sáng bao lấy các cường giả, cũng cả đám trợn mắt há mồm.

Thời không dòng lũ cùng bão táp thời không không giống nhau, bão táp thời không chỉ là dòng lũ bên trong nổi lên cơn bão nhỏ mà thôi, giống như cùng sông lớn bên trong một đóa bọt nước, nhưng lúc này không dòng lũ nhưng là toàn bộ sông lớn, coi như là Giới Vương cảnh cường giả bị cuốn vào bên trong, đều phải chết.

Cổ Diệu quát ầm lên: “Ngươi điên rồi sao? Lại đem thời không dòng lũ triệu hoán đến! Không, không thể, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?! Coi như là Giới Vương cảnh tột cùng tồn tại, không có khả năng triệu hoán thời không dòng lũ a!”

Tâm thần rung mạnh bên dưới, lòng bàn tay chùm sáng khó hơn nữa khống chế, từng cái từng cái nổ tung mở, hơn mười tên cường giả toàn bộ thoát vây.

Nhưng vào giờ phút này, tất cả mọi người mặt xám như tro tàn.

Từ trong nhà giam đi ra, lại tiến nhập một cái lớn hơn ngục giam. Hơn nữa cái này ngục giam so với phía trước lao tù đáng sợ hơn. Tinh Vân bên dưới, bao phủ toàn bộ ngân hà, không thể trốn đi đâu được.

Vân Hành Liệt giận dữ hét: “Huyền Thiên Cơ! Mau dừng tay!”

Hắn Ngọc Kiếm giữa trời đồng thời, liền chém tới, trực tiếp từ Huyền Thiên Cơ trên người xuyên qua, không có để lại bất cứ dấu vết gì.

Vân Hành Liệt một phía dưới như chết hôi.

Binh hiểu quá trình không cách nào nghịch chuyển, Huyền Thiên Cơ đang lấy binh giải lực lượng, tiếp dẫn thời không dòng lũ.

Trương Tam vẻ mặt đưa đám, nghẹn ngào nói: “Lần này thật muốn xong, sớm biết vừa nãy không gọi ngươi cứu mạng, trực tiếp đem mọi người cứu chết rồi.”

Huyền Thiên Cơ đối với thanh âm của mọi người ngoảnh mặt làm ngơ, ngước nhìn cái kia thời không dòng lũ, lộ ra sợ hãi than vẻ mặt, chà chà khen: “Thiên Địa vi lô này, Tạo Hóa vì là công phu. Âm dương vì là than này, vạn vật vì là đồng.”

Hắn cúi đầu xuống, đi phía trước một bước đi ra, liền vượt qua mười mấy trượng khoảng cách, đi tới Dương Thanh Huyền bên cạnh người, lại cười nói: “Ta vương, chuẩn bị xong chưa?”

Dương Thanh Huyền đang đờ đẫn nhìn cái kia Tinh Vân, vô số hào quang như lôi điện giống như xé rách ngân hà, bị Huyền Thiên Cơ đột nhiên một gọi, sợ hết hồn, cả kinh nói: “Chuẩn bị? Chuẩn bị cái gì?!”

Dương Thanh Huyền ánh mắt một hồi nhìn thấy Huyền Thiên Cơ mắt, bốn mắt tương đối, phảng phất có điện quang xẹt qua, Dương Thanh Huyền cả người run lên, trong đầu phảng phất địa chấn giống như vậy, ý thức một hồi nổ tung, một bức cảnh tượng theo tới.

…

Vân Hải Huyền Phong bên trên, sương mù nặng nề, có như tiên cảnh.

Áo bào đen nam tử đưa ra một vật đến, nói: “Ta đi rồi, ngươi đem chiếc hộp này mở ra, bên trong có áp chế thiên địa Tôn giả đồ vật.”

Nam tử mặc áo trắng hơi chần chờ, đem hộp tiếp vào trong tay, ngón cái vuốt ve cái kia bảo hạp trên hoa văn, lạnh nhạt nói: “Ngươi để lại áp chế thiên địa Tôn giả biện pháp, cái kia cõi đời này người phương nào có thể áp chế ta đây?”

Áo bào đen nam tử nói: “Áp chế của ngươi, tự có Thiên Đạo.”

“Thiên Đạo sao? Đừng quên, ta chính là thay trời hành đạo người a.” Nam tử mặc áo trắng cười nhạo.

Áo bào đen nam tử định mắt thấy hắn, nói: “Nếu như Thiên Đạo giết không chết được ngươi, ta sẽ còn trở lại.”

Nam tử mặc áo trắng nói: “Vì là một người phụ nữ, đáng giá không?”

Áo bào đen nam tử nói: “Đáng giá.”

“Cắt, thật nhàm chán. Áp chế thiên địa Tôn giả, ta một người là đủ rồi. Cái hộp này, gặp quỷ đi thôi.”

Nam tử mặc áo trắng tiện tay đem hộp ngọc kia ném vạn trượng Vân Hải, mang theo coi rẻ thiên địa lạnh lùng cùng xem thường, xoay người mà đi.

Áo bào đen nam tử cau lại hạ lông mày, chỉ thấy cái hộp kia rơi xuống Vân Hải, đột nhiên lóe lên ánh bạc, tựa hồ bị dòng lũ cuốn đi.

Áo bào đen nam tử Hắc Đồng, đột nhiên co rút lại, bắn ra tinh

mang.

…

Dương Thanh Huyền cả người chấn động mạnh, từ trí nhớ kia bên trong thức tỉnh, đã là một thân mồ hôi lạnh.

Hắn mạnh mẽ địa ngẩng đầu lên, trong mắt lập loè kim quang, sắc mặt trắng bệch nhìn chằm chằm bầu trời thời không dòng lũ.

Ở mênh mông Tinh Vân trung ương, có một màu trắng điểm nhỏ, phảng phất là một cái hộp ngọc, đang qua lại mà đến!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1098: Cổ Diệu Cuộc Chiến (20): Lễ Vật

Dương Thanh Huyền mặt không có chút máu, rất khó đem trước mắt thấy tất cả những thứ này, cùng vừa rồi trong đầu hình tượng kia liên hệ tới.

Huyền Thiên Cơ hơi xúc động bộ dạng, khẽ thở dài: “Cái hộp ngọc này, bị vứt vào thời không dòng lũ, xuyên qua ba triệu năm a. Hiện tại vật quy nguyên chủ.”

Tất cả mọi người trợn mắt ngoác mồm, chỉ thấy một cái màu trắng hộp ngọc từ thời không dòng lũ bên trong rớt xuống, rơi vào Dương Thanh Huyền trước người, bên trên bảo làm vinh dự phồng, hình như có cảm ứng.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, liền đem hộp ngọc kia nâng ở trong tay.

Mặt trên di chuyển quang lưu chuyển hoa văn, cùng trong đầu của chính mình thấy giống như đúc.

Dương Thanh Huyền chật vật nuốt xuống hạ, rất khó lý giải cùng tin tưởng hết thảy trước mắt.

Cổ Diệu cả người chấn động mạnh, nhìn chằm chằm hộp ngọc kia quát: “Đó là cái gì?!”

Không có từ trước đến nay, cái hộp kia cho hắn một loại cảm giác hết sức nguy hiểm. Hắn cuối cùng đã rõ ràng rồi chính mình phía trước bất an đến từ nơi nào.

“Ân Võ Vương! Quả nhiên vẫn là ngươi a! Đáng chết!”

Cổ Diệu nghiến răng nghiến lợi, trong tròng mắt phun ra lửa, sát khí mãnh liệt bao phủ mà đi.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, ngẩng đầu nhìn Cổ Diệu một chút, bỗng nhiên trong đầu ký ức xẹt qua, lần thứ hai hiện ra một bộ cảnh tượng.

...

“Thiên Trảm thức thứ tư Ngục Đấu!”

“Ầm ầm!”

Vô tận hào quang bên trong, thiếu niên cùng Cổ Diệu đối oanh một chiêu, theo năng lượng khổng lồ nổ tan, hai người từng người đánh bay.

“Không thể!”

Cổ Diệu kinh hãi đan xen, giận dữ hét: “Ngươi chỉ là một tia thần thức mà thôi a!”

“Ầm!”

❤đọc truyện với http://t r uyencuatui.net/

Chiến kích đâm trên người Cổ Diệu, trực tiếp đưa hắn xé thành phấn vụn.

Thiếu niên thu lượt chiến đấu kích, cái kia vân đạm phong khinh thần thái rốt cục không thấy, có vẻ hơi trắng xám, nhưng cũng có vẻ hơi ung dung.

Thiếu niên nhấc theo chiến kích, tiếp tục từng bước một hướng về kim quang bên trong đi đến.

“Ta thừa nhận ngươi rất mạnh, ba triệu năm trước ta thua cho ngươi, ba triệu năm sau ta vẫn như cũ không phải đối thủ của ngươi. Nhưng ngươi không giết chết được ta. Ba triệu năm trước giết không chết, hiện tại cũng không được!”

Kim quang nơi sâu xa, truyền đến Cổ Diệu tiếng gầm gừ.

Thiếu niên đột nhiên dừng bước, khẽ cười nói: “Nhiều năm không gặp bạn cũ, không muốn gặp mặt liền đàm luận sinh a chết, nhiều không may mắn.”

Cổ Diệu nặng nề lạnh rên một tiếng, từ bên trong thế giới truyền đến vô tận sát ý.

Thiếu niên hơi lắc đầu, nói: “Ta này đến cũng không phải là muốn giết ngươi. Đây chỉ là ta ở lại chiến khư trên một tia thần thức, chẳng mấy chốc sẽ tản đi. Vốn là muốn truyền thừa Thiên Trảm thất thức, nhưng tiếc là... Không có thời gian.”

Cổ Diệu lạnh giọng nói: “Ngươi đến cùng muốn làm cái gì?!”

Thiếu niên khẽ cười nói: “Chỉ là kéo dài hạ ngươi giải phong xuất thế thời gian thôi.”

Cổ Diệu giễu cợt nói: “Chút thương thế này, ta chỉ cần mấy cái tháng là có thể tự lành, mà ngươi không sống nổi mấy tháng.”

Thiếu niên cười nhạt, nói rằng: “Ta muốn, chính là này thời gian mấy tháng. Đến thời điểm ta biết đưa ngươi một cái lễ vật, hi vọng ngươi sẽ thích.”

Thiếu niên bóng người bắt đầu trở thành nhạt, biến mất ở thế giới màu vàng óng bên trong, lưu lại một nụ cười nhàn nhạt, kéo dài không thay đổi.

...

Dương Thanh Huyền ngơ ngác nói: “Lễ vật, lẽ nào...”

Hắn lại cúi đầu liếc mắt nhìn trong tay hộp ngọc, phía trên di chuyển quang lưu chuyển, khí tức giống vực sâu giống như sâu thẳm, như muốn đem người thu nạp vào đi.

Tử Dạ đám người đứng ở Dương Thanh Huyền trước mặt, thay hắn ngăn trở Cổ Diệu sát khí.

Huyền Thiên Cơ thân ảnh, bắt đầu binh giải hóa đi, như một điểm điểm huỳnh quang, tách ra ngoài, cuối cùng tản vào trong thiên địa.

Cùng thiếu niên kia giống như vậy, lưu lại một nhẹ nhàng mỉm cười.

Tử Dạ vội vàng nói: “Mau đánh mở nhìn bên trong là cái gì! Nhanh không có thời gian!”

Cái kia thời không dòng lũ không ngừng đè xuống, bắt đầu tiến nhập Hỏa Chi Ngân Hà, nếu như tất cả mọi người bị cuốn vào, cửu tử nhất sinh, có thể không mạng sống liền phải dựa vào thiên ý.

Dương Thanh Huyền đưa tay mò ở hộp ngọc kia hoa văn trên, đột nhiên một luồng khó có thể dùng lời diễn tả được sức mạnh từ bên trong hộp ngọc truyền ra, thẳng vào trong cơ thể hắn, giống như là muốn đem kinh mạch toàn bộ xé rách.

“A!!”

Dương Thanh Huyền thống khổ vạn phần, nguồn sức mạnh kia nhảy vào ngũ tạng lục phủ, toàn thân, sau đó rót vào não đỉnh!

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy trong đầu kịch liệt rung động, dường như nổ tung giống như vậy, cả người nhất thời mất đi tri giác.

Dương Thanh Huyền đầu tiu nghỉu xuống, một tay nâng hộp ngọc, một tay đặt bên trên, cứ như vậy đứng ở cái kia, không nhúc nhích.

Cổ Diệu thấy thế, vừa mừng vừa sợ, điên cuồng tấn công mà tới.

Tử Dạ, Liệt Giai Phi, Hồng Uyên đám người vội vàng bay người lên, đem Cổ Diệu công kích ngăn trở.

Nhưng bất quá giây lát chốc lát, mấy người liền không địch lại, liên tục lùi về phía sau.

Phong Cẩn Du cùng Vân Hành Liệt liếc nhau một cái, trao đổi cái ánh mắt, liền từng người bay người lên, hướng về phương hướng khác nhau mà đi.

Phong Cẩn Du một kiếm như gió, gia nhập Tử Dạ đám người chiến đoàn, vây công Cổ Diệu.

Vân Hành Liệt nhưng là bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, quát lên: “Đem cái hộp kia nắm đến!”

Hắn cũng không biết trong hộp là cái gì, nhưng nghĩ đến nhất định là kinh thiên động địa bảo vật, không nhịn được sinh ra lòng cướp đoạt.

Tử Dạ đám người kinh hãi, nổi giận mắng: “Vân Hành Liệt, đê tiện!”

Nhưng Vân Hành Liệt một cái tay đã mò xuống, chụp vào hộp ngọc kia.

Đột nhiên một cái tay duỗi tới, đem Vân Hành Liệt tay chặn đứng.

Vân Hành Liệt trong lòng giật mình, quát lên: "Ngươi làm cái gì?!"

Cái tay kia, chính là Dương Thanh Huyền.

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền còn rủ xuống đầu, không biết tình huống thế nào, nhưng cũng năm ngón tay như câu, đem Vân Hành Liệt cổ tay trói lại, khiến cho không thể động đậy.

"Làm cái gì?"

Dương Thanh Huyền trong miệng phát sinh thanh âm cổ quái, "Hì hì, ngươi hỏi ta làm cái gì? Liền ngươi này rác rưởi, cũng muốn cướp đồ vật của ta?"

Vân Hành Liệt không có từ trước đến nay liền một trận sợ hãi, nội tâm dâng lên vô tận hoảng sợ.

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, trên mặt bao phủ một tầng màu đen khí tức, hai mắt như đuốc, tràn đầy tà ác hào quang.

Vân Hành Liệt bị Dương Thanh Huyền âm lãnh kia con mắt một nhìn chăm chú, sợ đến liều mạng giãy dụa, muốn muốn chạy trốn đi. Nhưng tay phải nhưng là bị bắt vẫn không nhúc nhích.

Nhưng Vân Hành Liệt cũng là thân kinh bách chiến, kiên quyết dứt khoát hạng người.

Ở Dương Thanh Huyền cái kia tà ác dưới ánh mắt, đã sợ đến hồn phi phách tán, cứu sống sức mạnh để hắn một hồi kích phát rồi tiềm năng, "Ầm" một tiếng, dùng chân nguyên đem chính mình cánh tay phải đập vỡ tan, sau đó bóng người loáng một cái, liền chui ra khỏi mấy ngàn trượng xa.

"Phi, rác rưởi!"

Dương Thanh Huyền đem Vân Hành Liệt tàn cánh tay ném xuống, phun một bãi nước miếng, khinh miệt mắng: “Cặn bã.”

Vân Hành Liệt ở mấy ngàn trượng ở ngoài, sắc mặt trắng bệch, trong lòng mặc dù phẫn nộ, nhưng càng nhiều hơn là thở phào nhẹ nhõm. Dương Thanh Huyền cho hắn uy thế thật là đáng sợ, liền ngay cả Nhân Hoàng cũng không thể có uy thế như vậy.

“Đêm đen lực lượng?!”

Tử Dạ quay đầu lại vừa nhìn, đột nhiên hít một hơi khí lạnh, một viên trong lòng cảm giác nặng nề.

Giờ khắc này Dương Thanh Huyền trên mặt, bao phủ một tầng hắc mang, liền ngay cả con ngươi cùng giữa hai lông mày, đều có đêm đen lực lượng lưu chuyển.

“Tại sao lại như vậy?!”

Tử Dạ kinh ngạc đứng ở đó, có chút không biết làm sao.

Năm đó vì đối phó Cổ Diệu, Vi Lạp vận dụng đêm đen lực lượng, phía sau liền không cách nào thu thập, chính mình rơi vào vĩnh dạ hắc ám.

Này rồi sau đó tự mình phong ấn, cùng với Á Hằng lấy ra Ám Dạ Chi Đồng, sáng tạo ra Tử Dạ cùng Tử Diều Hâu.

Mà giờ khắc này Dương Thanh Huyền, hiển nhiên không phải Dương Thanh Huyền chính mình, giống như là rơi vào hắc ám Ân Võ Vương!

Tử Dạ không tên run sợ, “Cái kia bên trong hộp ngọc, rốt cuộc là cái gì?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1099: Cổ Diệu Cuộc Chiến (21): Lưu Vân Tàng Lân Vũ

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, sắc mặt có chút dữ tợn, nhìn chằm chằm hộp ngọc kia ở lòng bàn tay dựng đứng, không ngừng xoay tròn, lượng lớn ngọc phù từ trên cái hộp giải phong đi ra.

Hộp ngọc độ dài cũng từ từ tăng trưởng, đến khoảng một trượng dừng lại.

Dương Thanh Huyền trong mắt nổ bắn ra vẻ hưng phấn, liếm một cái môi lưỡi, trong cổ họng phát sinh "Hì hì" thanh âm, một mặt tà khí lẫm liệt.

"Ầm ầm!"

Trên hộp ngọc phù văn toàn bộ giải khai, một hồi nổ nát, đáng sợ cường quang từ bên trong kích. Bắn ra, soi sáng tứ phương.

Mọi người tất cả đều nhắm hai mắt lại, bị tia sáng kia chiếu mắt đau đớn.

Tử Dạ đang kinh hãi hạ, chỉ thấy ánh sáng bên trong, là một thanh màu bạc trường cung, thân cung như loan nguyệt giống như vậy, sắc bén trôi chảy, trên vẽ lưu vân kim văn, cũng lấy vảy rồng Phượng Vũ tô điểm, có mũi tên dây ba căn, phun ra phong mang.

"Lưu Vân Tàng Lân Vũ!"

Tử Dạ la thất thanh, trong đầu không ngừng có mảnh vỡ ký ức vọt tới.

Nàng thống khổ hai tay ôm đầu, đầu giống như là muốn nổ tung giống như vậy, một điểm điểm tiếp nhận chuôi này cung tin tức, ánh mắt nhìn cái kia lưu vân lóe lên trường cung, còn có hầu như vào tà Dương Thanh Huyền, trong mắt toát ra thần sắc sợ hãi.

“Cung đến!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, cái kia màu bạc trường cung một hồi rơi vào trong tay, bùng nổ ra hủy diệt sức mạnh, chấn động tới tứ phương!

“Ầm ầm!”

Toàn bộ hư không rung động, Dương Thanh Huyền thân thể cũng hoảng hốt bất định, ở cung thần sức mạnh hạ không ngừng vặn vẹo.

“A!”

Dương Thanh Huyền mặt Khổng Cực độ dữ tợn, Lưu Vân Tàng Lân Vũ kịch liệt rung động, khí thanh âm như gợn nước hướng về bốn phương tám hướng đẩy ra, hắn nắm cung cánh tay run lẩy bẩy.

Không chỉ có như vậy, Lưu Vân Tàng Lân Vũ bên trong truyền đến lượng lớn hắc khí, tràn vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể, xâm nhiễm người.

“Dương Thanh Huyền, mau buông xuống cung kia!”

Tử Dạ kinh hô một tiếng, liền bay tới.

Dương Thanh Huyền nhe răng trợn mắt, thân thể nhất chuyển, Lưu Vân Tàng Lân Vũ tùy theo chấn động, liền có một vòng sóng gợn đãng mở.

“Oành!”

Tử Dạ vừa bay đến, bị cung gợn sóng chấn động, càng phun ra một ngụm máu, bay ngược ra ngoài.

Dương Thanh Huyền đầy mặt tà khí, Lưu Vân Tàng Lân Vũ bên trong xông ra hắc khí, càng là đưa hắn đoàn đoàn bao lấy, cái kia giữa hai lông mày, ngưng tụ ra một đoàn ngọn lửa màu đen nhảy lên, không nói ra được hắc ám yêu tà.

“Ha ha, bất thế ma cung, Lưu Vân Tàng Lân Vũ!”

Dương Thanh Huyền cười lớn không ngớt, cả người hầu như cùng hắc ám cùng cung thần hòa làm một thể.

Ở Lưu Vân Tàng Lân Vũ xuất hiện chớp mắt, Cổ Diệu liền đã chấn kinh đến rồi cực hạn, một trái tim đột nhiên ngưng đập, toàn bộ không gian đều ngưng trệ ở.

“Không thể! Tuyệt đối không thể, này cung tại sao lại ở đây nhất giới xuất hiện! Không thể! Ta không tin!”

Cổ Diệu hoảng sợ gầm thét lên, trong thanh âm khó có thể che giấu nội tâm hắn hết sức khủng hoảng.

Dương Thanh Huyền nắm cung mà đứng, cái kia loại rung động từ từ yếu đi, người cùng trên cung tần suất từ từ hướng tới nhất trí.

Trên cung tản mát ra cường quang, chiếu Dương Thanh Huyền sắc mặt cực kỳ yêu dị.

Dương Thanh Huyền khinh miệt ngước mắt lên liêm, nhìn Cổ Diệu châm chọc nói: “Yên tâm đi, đây không phải là chuôi này cung, chỉ là Vi Lạp y theo Toái Không Tiễn, phản đẩy ra cung thần, tên là Lưu Vân Tàng Lân Vũ. Bất quá nhìn sắc mặt của ngươi, chuôi này Lưu Vân Tàng Lân Vũ, cùng bắn giết chính là ngươi chuôi này cung giống nhau y hệt a.”

Cổ Diệu trên mặt một mảnh trắng bệch, giận dữ hét: “Hóa ra là hàng nhái! Lại dám trêu chọc ta! Không thể tha thứ! Hết thảy đi chết đi cho ta!”

Cổ Diệu năm ngón tay hóa thành to lớn móng vuốt, hướng về nắm vào trong hư không một cái, liền móc lên vô biên Liệt Diễm, như biển gầm điên cuồng đập tới, uy thế xuyên qua ngày triệt địa.

Tử Dạ bọn người là kinh hãi, ở này sức mạnh hủy thiên diệt địa trước, liền coi như bọn họ Giới Vương cảnh cường giả, cũng không dám mạnh mẽ chống đỡ.

Cái kia chút Đạo cảnh tồn tại, càng là ở Cổ Diệu xuất thủ chớp mắt, liền từ lâu lẩn đi rất xa.

“Làm sao sẽ mạnh như vậy?”

Tử Dạ bọn người rõ ràng cảm giác được Cổ Diệu sức mạnh không đúng, tựa hồ khôi phục bị Trương Tam đánh nát trước sức mạnh.

Dương Thanh Huyền cả người dấy lên hắc diễm, đứng lặng ở trời cao trên, giá cung ở trước, hai ngón tay kéo bắn cung dây.

Hình trăng lưỡi liềm thân cung một hồi đầy đặn, vảy rồng nổ lên, Phượng Vũ lay động, một mũi tên bỗng dưng ngưng hiện, chiếu rọi ra lưu vân hà quang.

“Ầm ầm!”

Cái kia mũi tên bị mây tía mang theo, phá không mà đi, một hồi đi vào lửa sóng bên trong, đem cái kia Liệt Diễm bạo nổ mở, quy về hư vô.

Tất cả mọi người là tâm thần chấn động, khó tin nhìn tình cảnh này.

Cổ Diệu quát ầm lên: “Tại sao lại như vậy? Không thể! Đây chỉ là một trương bắt chước giả cung mà thôi, đồng thời ngươi không có mũi tên a!”

Dương Thanh Huyền giễu cợt nói: “Ngươi mắt mù sao? Đây không phải là mũi tên là cái gì?”

Nói, lần thứ hai kéo bắn cung dây, vảy rồng lần thứ hai nổ lên, một mũi tên bỗng dưng mà sinh, mặt trên che kín đại đạo phù văn.

“Vèo!” Lại là một mũi tên vọt tới.

“Đáng chết! Ta không tin!”

Cổ Diệu trong mắt trào hiện điên cuồng, toàn bộ cánh tay đều hóa thành hỏa diễm, nháy mắt phồng lớn mấy lần, một quyền bên dưới, như Kim Ô đập xuống.

Quyền phong hình thành một đạo trong suốt sắc bình che chở, “vạn pháp bất xâm”.

“Ầm ầm!”

Mũi tên bắn ở Cổ Diệu quyền phong trên, trực tiếp đánh tan, đem Cổ Diệu toàn bộ cánh tay đều xuyên thủng.

Hỏa Chi Ngân Hà bên trong, không người không phải ngạc nhiên nhìn nhau.

Vân Hành Liệt càng là sắc mặt tái nhợt, bưng chính mình đoạn đi bả vai, trong lòng không biết là gì tư vị.

Liệt Giai Phi cả kinh nói: “Cái kia rốt cuộc là cái gì cung? Càng lợi hại như vậy!”

Tử Dạ đầy mặt lo lắng, nói: “Năm đó Vi Lạp căn cứ Toái Không Tiễn trên lưu lại khí tức cùng kết cấu, đẩy ngược ra cung uy năng cùng kết cấu, do đó chế tạo ra Lưu Vân Tàng Lân Vũ. Nhưng ở chế tạo trong quá trình, các loại vật liệu cùng sức mạnh, đều không thể phối hợp Toái Không Tiễn, vì lẽ đó đem đêm đen lực lượng rót vào bên trong, tăng lên cung phẩm chất. Cuối cùng thành công, nhưng là một thanh tà ác chi cung! Liền ngay cả Ân Võ Vương cũng không cách nào trấn áp chuôi này cung sức mạnh, vì để tránh cho chính mình rơi vào hắc ám, vì lẽ đó Ân Võ Vương đem phong ấn. Sau đó mới có Vi Lạp đem Toái Không Tiễn phân giải, chế tạo ra Thiên Khư cùng ai ca."

Liệt Giai Phi giơ tay lên, ở trước người bấm quyết, trên hư không chậm rãi hiện ra một tấm bảng vàng, vô số phù văn lóng lánh.

Ở thứ mười vị trí cho thấy một chuyến mới chữ nhỏ: Lưu Vân Tàng Lân Vũ.

Toàn bộ Thánh khí bảng đều vì thế mà chấn động, ở Lưu Vân Tàng Lân Vũ sau khi xuất hiện, tất cả đều lui về phía sau chuyển vị, vô số ánh sáng lưu chuyển.

Liệt Giai Phi cả kinh nói: "Lại có thể chế tạo ra xếp hạng thứ mười Thánh khí! Năm đó Vi Lạp mạnh như thế nào?!"

Thánh khí bảng vừa hiện sau, ngay ở không trung biến mất.

Nhưng dư người tất cả đều nhìn rõ ràng, từng cái từng cái trên mặt mang theo kinh sợ.

Từ cổ chí kim, có thể chế tạo ra Thánh khí cường giả không phải số ít, nhưng đều là yên lặng Vô Danh, khó có thể lên bảng. Xếp hạng thứ mười, không có chỗ nào mà không phải là Tiên Thiên linh bảo, hoặc là ngày Thánh khí.

Có thể dựa vào sức một người chế tạo ra Thánh khí, đồng thời bước lên mười vị trí đầu, căn bản chưa từng nghe thấy.

"Dương Thanh Huyền!!"

Cổ Diệu gào thống khổ, nứt toác giống như cảm giác từ cánh tay phải truyền đến, theo hoảng sợ mà đến là vô tận phẫn nộ.

Dương Thanh Huyền miệt cười nói: “Lễ vật này, ngươi có hài lòng không?”

Nói, liền hướng về Cổ Diệu đi đến, lần thứ hai giơ lên cung đến, một bước một mũi tên, mang theo nhuệ không thể đương chi lực.

Toàn bộ thiên địa một mảnh khuých tịch, phảng phất ngoại trừ mũi tên truyền ra giết hết khí, chỉ còn dư lại này doanh khắp thiên địa Thải Vân lưu huy.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1100: Cổ Diệu Cuộc Chiến (22): Diệt Thế Sống Lại

Cổ Diệu thân thể bị cái kia mũi tên không ngừng bắn thông suốt, một điểm điểm Sơ Dương ở trên thân thể bạo nổ mở. Trăm trượng cao to lớn hình người bắt đầu chia giải, có sụp đổ dấu hiệu.

Dương Thanh Huyền một bước một mũi tên, đột nhiên bước chân ngừng lại, khẽ ồ lên nói: “Hả?”

Cổ Diệu ở trúng rồi hơn mười mũi tên sau, cái kia thần sắc tức giận ngược lại không thấy, trở nên không Biên Ninh yên lặng, chỉ là trong đôi mắt sát ý cùng kiên quyết, không giảm mà lại tăng.

Hơn nữa ở hào quang ngưng tụ trên thân thể, dấy lên trong suốt quang diễm, đưa hắn hoàn toàn bao lấy, giống như Dương Thanh Huyền trên người hắc diễm.

Hai người cách xa nhau ngàn trượng, giằng co với nhau.

Hai loại hỏa diễm xa tướng chiếu rọi, quang diễm lớn như liệt nhật, hắc diễm tiểu như u tháng.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, trào phúng nói: “Ngươi này hi sinh cũng rất lớn a.”

Cổ Diệu yên tĩnh trên mặt, xẹt qua một chút tức giận, lạnh giọng nói: “Ba triệu năm thời gian, ba triệu năm nhân quả! Lúc trước ta nên binh giải về Sơ Dương nguồn gốc, đem ngươi cùng toàn bộ tinh vực đều nổ! Có ba triệu năm thời gian, đầy đủ ta tu luyện đã trở về!”

Dương Thanh Huyền nói: “Một khi binh giải, chính là vô tận ngủ say. Mặc dù là Sơ Dương hóa thân ngươi, cũng chưa chắc có thể tỉnh nữa đến.”

Cổ Diệu phẫn nộ đến: “Đây đều là ngươi buộc ta!”

Theo rung động tâm tình, Cổ Diệu trên người quang diễm cháy hừng hực, ngân hà không gian không ngừng sụp xuống, hết thảy quang diễm cũng không phải là nhanh ngưng tụ đến, tràn vào trong cơ thể hắn.

Cổ Diệu thân thể bắt đầu bành trướng, vạn đóa lửa khói tung bay thiên địa, nháy mắt đem cái kia Thải Vân lưu huy xua tan sạch sẽ.

Lại ở nháy mắt hội tụ thành một cái to lớn Thái Dương, ở bên trong đất trời đoàn toàn, chói lọi hoàn vũ.

Dương Thanh Huyền rốt cục đổi sắc mặt, trên người hắc diễm bị chèn ép lơ lửng không cố định, khuôn mặt âm trầm lợi hại.

Hắn giơ lên Lưu Vân Tàng Lân Vũ, hai ngón tay làm nổi lên dây cung, một mủi tên ở trên cung ngưng tụ, nhưng bất quá chớp mắt, liền “Ầm” một tiếng nát mở.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại.

Ở trước mắt uy thế hạ, trước cường độ mũi tên đã không thể có thể gây tổn thương cho Cổ Diệu, muốn bắn giết binh hiểu Cổ Diệu, chỉ có sức mạnh mạnh hơn.

Hắn lại thử hai lần, vẫn như cũ không cách nào ngưng tụ ra mạnh hơn mũi tên.

Lần thứ bốn thời điểm, mũi tên ngưng tụ đến mức tận cùng, liền bắn ra ngoài.

“Xì!”

Một mảnh lưu huy ở bốn phía tản ra, cái kia mũi tên thẳng vào Cổ Diệu trong cơ thể, đã bị vô tận Sơ Dương nuốt hết, không có nửa điểm gợn sóng.

“Vô dụng, Sơ Dương không chết, trong thiên địa này lại không ai có thể áp chế ta.”

Cổ Diệu thanh âm từ cái kia trong huy hoàng truyền ra, một vầng mặt trời chói chang tự sâu trong hư không chậm rãi bay lên, đem toàn bộ ngân hà chen nát tan.

Dương Thanh Huyền bóng người đen nhánh, ở này cường quang chiếu rọi xuống, như nhỏ bé một điểm.

“Đó là cái gì?!”

Giới nội giới ngoại, tất cả mọi người đầy mặt ngạc nhiên.

Trước mắt này vầng mặt trời chói chang, cùng cái kia Thái Dương không khác nhau chút nào, thậm chí càng ánh sáng nhiều.

Uy áp kinh khủng kèm theo sóng nhiệt cùng hào quang, từ trên thân Cổ Diệu từng vòng khuếch tán, chấn động ở trên người mọi người, chấn động ở đen nhánh trên hư không, chấn động ở Vân Khí Áp Hư Lan kết giới trên.

“Ầm ầm!”

“Ầm ầm!”

Mỗi một vòng sóng nhiệt, đều giống như Cổ Diệu hô hấp, rít gào.

Liệt Giai Phi kinh hãi nói: “Hắn không sẽ là muốn tự bạo chứ?”

Ở này cực cao nhiệt độ hạ, mọi người nhưng là cả người bốc ra cảm giác mát mẻ, vật này một khi tự bạo, đừng nói toàn bộ Biển Đen, sợ là gần nhất hai đại vị diện đều sẽ bị lan đến, đến thời điểm thật đúng là Tam Thập Tam Thiên một tai nạn.

Giới ngoại, Động Hư bỗng nhiên hét lớn: “Gia cố kết giới! Tất cả mọi người đồng loạt ra tay, đem kết giới gia cố!”

Khí tràng cường đại từ trên người hắn tản mát ra, tóc bạc trực tiếp tán ở phía sau loạn bay, hai tay liều mạng kết ấn, đánh vào trong kết giới.

Tinh Cung người một hồi tản ra, như một bức tường tựa như lập ở trên hư không, từng người ra tay gia cố kết giới.

Cái gọi là gia cố, bất quá là đem mờ ảo Tinh Cung trên đại trận, hoàn toàn dời đi lại đây, ngăn chặn Cổ Diệu sóng nhiệt.

Động Hư sắc mặt vạn phần khó coi, đáng sợ như vậy uy năng nếu như nổ tung, sợ là dưới bầu trời sao đệ nhất trận cũng không ngăn được. Vậy hắn chủ này trận người, cũng chắc chắn phải chết.

Động Hư kêu lớn: “Chư vị bằng hữu, sau đó nếu là có biến cố, kính xin đồng loạt ra tay, áp chế Cổ Diệu. Bảo đảm tinh vực an ủi!”

Thi Diễn thanh âm từ trong hư không truyền đến, mang theo một tia thấu xương lạnh lẽo, nói rằng: “Trước Đạo Ảnh người chém giết Cổ Diệu, lại bị các ngươi hoành nhúng một tay. Không giết Cổ Diệu cũng cho qua, còn đuổi theo Đạo Ảnh người đánh, hiện tại rốt cục xảy ra vấn đề rồi chứ? Giờ khắc này nghĩ đến tinh vực an ủi, không cảm thấy chậm sao?”

Trong bóng tối, Thi Diễn thân ảnh đi dạo mà ra, Thi Ngọc Nhan theo sát phía sau.

“Chính phải chính phải, Động Hư đại nhân ra sân thời điểm, một chiêu liền đem Đạo Ảnh tiểu tử kia đánh lui. Còn có Phong Cẩn Du cùng Vân Hành Liệt hai vị đại nhân, đều là khí vũ phi phàm, đánh cái kia Đạo Ảnh Huyền Giả đầy đất chạy. Chỉ cần ba vị đại nhân lại ra tay, cỏn con này Cổ Diệu sợ gì?”

Mặt khác một chỗ trên hư không, Đao Hạo Quân lấp loé mà ra, gương mặt châm chọc.

Đao Hạo Quân đứng ở đó, như là một thanh tức ra chưa ra bảo đao, trên người thỉnh thoảng bắn ra đáng sợ đao khí, xé rách hư không.

Bọn họ đều là đứng ở nơi này mảnh tinh vực đỉnh phong nhân vật, tự nhiên không muốn tinh vực xuất hiện rung động, miễn cho lan đến lợi ích của chính mình.

Động Hư mặt đen lại, đè nén nội tâm lửa giận, cao giọng nói: “Chư vị, là đúng là sai hiện tại tranh luận cũng không ý nghĩa. Hay là trước giải quyết trước mắt tai họa tuyệt vời.”

Thi Diễn nói: “Cổ Diệu đã ở từ từ từ bỏ linh thức, binh giải về Sơ Dương nguồn gốc. Như là nếu như vậy, chúng ta phải đối mặt chính là một cái thiên giới cảnh Cổ Diệu.” Hắn ánh mắt hơi đổi, ngưng tiếng nói: “Lúc này, Nhân Hoàng đại nhân ở đâu? Hắn lại không tới sao?”

Động Hư hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Nhân Hoàng đại nhân bày mưu nghĩ kế, tự có suy tính. Nên lúc tới tự nhiên sẽ đến. Không phải tới, đương nhiên sẽ không đến.”

Lời nói này, Thi Diễn bọn người là nhíu lại đầu lông mày.

Theo Cổ Diệu trở về Sơ Dương, uy thế mạnh mẽ chấn động đến mức tất cả mọi người liều mạng lùi về sau, không dám tới gần người.

“Thanh Huyền, đi mau!”

Tử Dạ đẩy to lớn kia ánh sáng, phi thân mà lên, hai tay từ phía sau ôm Dương Thanh Huyền eo, vội la lên: “Đi nhanh đi! Cổ Diệu binh giải sau, thì sẽ rơi vào trạng thái ngủ say. Chúng ta chỉ cần không chết, liền thắng.”

Dương Thanh Huyền trên người không ngừng bốc lên ngọn lửa màu đen, cùng Tử Dạ hầu như hòa làm một thể, ở vậy cường đại liệt nhật hào quang hạ, lộ ra nhỏ bé bất lực.

“Đi? Đã không đi được.”

Dương Thanh Huyền cầm trong tay trường cung, yêu dị hai mắt nhìn chằm chằm phía trước, bình tĩnh nói: “Sơ Dương đại biểu sinh, cũng có thể đại biểu chết. Mà lần này, Thái Dương soi sáng đến địa phương, liền là tử vong đất khô cằn.”

Tử Dạ ngẩn ra, nói: “Vậy làm sao bây giờ? Lấy sức mạnh của chúng ta, mặc dù chạy không thoát thiên địa hủy diệt, cũng có ít nhất lực tự bảo vệ.”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Biển Đen phá nát, Sơ Dương lực lượng chiếu rọi tứ phương, lân cận mấy đại vị mặt cùng mặt khác ngũ đại Thủy vực đều sẽ phải chịu liện lụy. Đến thời điểm Tam Thập Tam Thiên kết cấu mất thăng bằng, thì sẽ rơi vào trọng cấu.”

“Trọng cấu?” Tử Dạ cả kinh nói: “Cái gì là trọng cấu?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt lạnh lùng, từng chữ nói: “Diệt thế sống lại!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1101: Cổ Diệu Cuộc Chiến (23): Tử Vi Chập Chờn, Đã Là Năm Ánh Sáng

“Diệt thế sống lại?!”

Trong giới hạn xa xa, Nghê Ba trừng lớn hai mắt, sợ hãi nói: “Đại nhân, ngài, ngài mới vừa nói cái gì?”

Tịch Đại thở dài, Tinh hoàn chập chờn lay động, “Cổ Diệu binh giải chính mình, trở về nguồn gốc. Đồng thời Thương Khung tinh vực ở va chạm hạ, sẽ dẫn đến ngàn tỉ sinh linh đồ thán, Tam Thập Tam Thiên kết cấu đổ nát. Tinh vực kết cấu sẽ tiến nhập gây dựng lại. Một lần này tai nạn, sẽ so với ba triệu năm trước đáng sợ hơn.”

Nghê Ba ngơ ngác nói: “Này... Này nên làm gì?”

Hắn vốn là Thủy tộc sinh vật, ở này cường đại hào quang hạ đã bị nướng đau đến không muốn sống.

...

“Thi Diễn đại nhân! Không thể đi a!”

Giới ngoại, Tinh Cung một cô gái áo đỏ, vội vàng ngăn ở Thi Diễn cha con gái trước người, một chân quỳ xuống, “Khẩn cầu đại nhân lưu lại, trấn áp Cổ Diệu!”

Thi Diễn im lặng nhìn nàng, mở miệng nói: “Tử kinh, ngươi bước vào dòm ngó thật đỉnh cao đã bao lâu?”

Tử kinh nói: “Khởi bẩm đại nhân, ba mươi năm.”

Thi Diễn nói: “Chỉ có ba mươi năm, chẳng trách không cảm ứng được thiên diễn biến hóa. Ngươi hỏi một chút Động Hư đi, Cổ Diệu đã không cách nào trấn áp.”

“Cái gì?!” Tử kinh kinh hãi, một đôi mắt nhìn Động Hư.

“Thi Diễn nói không sai. Cổ Diệu binh giải sau chính là Sơ Dương, đừng nói Biển Đen, chính là Thương Khung tinh vực cũng đỡ không được Sơ Dương va chạm. Thiên Đạo quy tắc đã đang biến hóa.”

Đao Hạo Quân mặt lộ vẻ buồn rầu, trầm giọng nói: “Biển Đen là khẳng định không giữ được. Nếu như để nguồn sức mạnh này lan đến mở, phá vỡ Tam Thập Tam Thiên kết cấu, sợ là Trung Ương Đại thế giới cũng muốn hủy diệt đi. Động Hư, vào lúc này Nhân Hoàng đây?”

“Không sai! Chỉ có Nhân hoàng thiên địa đôi bảng, nạp tinh vực lực lượng, mới có thể trấn áp ở Sơ Dương.”

Hư không bên trong, đi ra một vị cao gầy ngân bào ông lão, sắc mặt tái nhợt, khí tức băng hàn xơ xác, quanh thân có nhàn nhạt màu trắng hàn khí, đem mây mù đều đông kết, mỗi một bước hạ, đều sẽ có một đóa sương hoa ngưng kết mà thành.

Đao Hạo Quân nói: “Bắc Băng Dương, ngươi rốt cục hiện thân.”

Bắc Băng Dương mặt không hề cảm xúc, lạnh lùng nói: “Ta có hiện thân hay không không trọng yếu, quan trọng là... Làm sao bây giờ? Tổng thể bị Tinh Cung người chơi hỏng rồi. Sợ là muốn khắp thiên hạ đến chịu đựng hậu quả xấu.”

Động Hư da mặt co quắp hạ, nói: “Cũng không thể nói như vậy. Cổ Diệu sẽ biến thành bộ dáng này, cùng Đạo Ảnh có chặt chẽ không thể tách rời quan hệ. Hơn nữa hiện tại lung tung chỉ trích cũng không ý nghĩa, vẫn là mau mau nghĩ một biện pháp, lắng lại trận này tai họa đi.”

Bắc Băng Dương lạnh lùng nói: “Lắng lại? Thiên Đạo quy tắc đều đang diễn hóa, sợ là muốn diệt thế trọng sinh. Chính ngươi cũng là Giới Vương cảnh tồn tại, lẽ nào liền không có cảm ứng sao? Hừ, bất quá là ở lừa mình dối người đi.”

Thi Diễn nói: “Nhân hoàng thiên địa đôi bảng, chính là tinh vực sinh ra ban đầu thì có ngày Thánh khí, bên trong ẩn chứa toàn bộ một vực đại đạo quy tắc. Như là Nhân Hoàng ra tay, đem thiên địa đôi bảng sức mạnh đều kích thích ra, có lẽ có thể thay đổi đại đạo diễn hóa, cứu lại vô số Thương Sinh.”

Động Hư cắn răng nói: “Ta cũng không biết Nhân Hoàng đại nhân hành tung. Hiện tại như thế nào tìm hắn. Nhưng động tĩnh lớn như vậy, Nhân Hoàng đại nhân tất nhiên sẽ cảm ứng được đi!”

Một tên Tinh Cung nam tử nói: “Động Hư đại nhân, vậy này Vân Khí Áp Hư Lan, còn muốn duy trì sao?”

Hiện đang duy trì đại trận kết giới, đã là số lượng cao tiêu hao, bọn họ Tinh Cung mọi người, càng là liều mạng rót vào chân nguyên.

Bắc Băng Dương lạnh lùng nói: “Đương nhiên muốn duy trì! Vân Khí Áp Hư Lan là đạo thứ nhất bình phong, nếu như huỷ bỏ, hậu quả càng thêm không thể tưởng tượng nổi!”

Động Hư bên trong lòng có chút giãy dụa, liếc mắt nhìn Bắc Băng Dương cùng Đao Hạo Quân đám người sắc mặt, rốt cục vẫn là không có hé răng. Vào lúc này nếu như huỷ bỏ trận pháp, sợ là muốn trêu chọc nhiều người tức giận, hậu quả khả năng càng nghiêm trọng.

Giờ khắc này Hỏa Chi Ngân Hà đã hoàn toàn sụp xuống, toàn bộ trong giới hạn bị Cổ Diệu sức mạnh chiếu sáng hào quang một mảnh. Trong giới hạn may mắn còn sống sót võ giả, tất cả đều liều mạng ra bên ngoài chạy.

Tinh Cung người cũng không ngăn trở, từng người bấm quyết, mở ra từng cái từng cái đường nối, làm cho tất cả mọi người có thể trốn sinh ra.

Phong Cẩn Du cùng Vân Hành Liệt cũng đi ra, đều là một mặt âm trầm.

Mọi người chỉ Vân Hành Liệt chỉ còn dư lại một cánh tay, đều là kinh hãi.

Động Hư hỏi: “Bên trong đến cùng ra sao, ngươi cánh tay này... Cổ Diệu chém?”

Vân Hành Liệt mặt đỏ lên, nhẹ rên một tiếng, cũng không nói lời nào.

Thi Diễn đột nhiên cao giọng nói: “Tịch Đại tiên sinh, ngươi cũng ở bên trong? Nhanh mau ra đây đi!”

Chỉ thấy Tịch Đại từ đằng xa mà đến, một bước vạn dặm, ở trên hư không trên qua lại. Nghê Ba nhưng là dùng hết toàn lực, theo sát phía sau.

Tịch Đại đi tới kết giới nơi, cười nói: “Lão phu liền không ra ngoài. Nếu như Sơ Dương nổ tung, lấy thực lực của lão phu, nhiều một đạo kết giới, thiếu một đạo kết giới, đều là phải chết.”

Giới ngoại người, toàn bộ đều đổi sắc mặt.

Nếu như Tịch Đại đều như vậy, vậy có mấy người sống được hạ xuống?

Thi Diễn nói: “Tịch Đại tiên sinh tính toán tài tình không bỏ sót, trước mắt tai họa, có thể có sinh cơ?”

Tịch Đại vuốt râu, chậm rãi nói rằng: “Huyền Thiên Cơ mở ra thời không dòng lũ, liền là sinh cơ vị trí.”

Tất cả mọi người không rõ vì sao.

Nhưng từ Hỏa Chi Ngân Hà bên trong đi ra, đều biết là chuyện gì xảy ra.

Hồng Uyên trầm giọng nói: “Ý là, sinh cơ trên người Dương Thanh Huyền. Nhưng này Lưu Vân Tàng Lân Vũ, hoàn toàn không đủ để áp chế Cổ Diệu a!”

Thi Ngọc Nhan nghe vậy, hoàn toàn biến sắc, tràn đầy kinh sợ, vội la lên: “Dương Thanh Huyền làm sao vậy?”

Tịch Đại thở dài, nói: “Cái này lựa chọn, ba triệu năm, chung quy là phải làm.”

...

“Chung quy trốn không qua một kiếp này.”

Dương Thanh Huyền thở dài một tiếng, trên mặt cái kia yêu dị biểu hiện, đột nhiên biến mất không còn tăm hơi. Toàn thân thiêu đốt hắc diễm, toàn bộ trào vào bên trong cơ thể, hóa thành mi tâm một điểm sa.

Tử Dạ run giọng nói: “Ngươi là... Võ Vương...”

Dương Thanh Huyền nhìn Tử Dạ, nói: “Vi Lạp, còn nhớ Thời Vũ bên dưới vách núi trận mưa kia sao?”

Tử Dạ cả người run lên, bất tri giác đã rơi lệ đầy mặt, nhẹ giọng nói: “Võ Vương, đúng là ngươi!”

Dương Thanh Huyền vuốt Tử Dạ đầu trán, nói: “Tử Vi chập chờn, đã là năm ánh sáng."

Dương Thanh Huyền tay đứng ở Tử Dạ trên mi tâm của, ngón tay hơi điểm nhẹ.

Tử Dạ biểu hiện trở nên hoảng hốt, một luồng ba động kỳ dị tự mi tâm đãng mở, ý thức liền bị bớt thời gian.

Trên người nàng sáng lên ám sắc hoa văn, trải rộng ở trên da thịt trắng như tuyết, có loại diêm dúa cấm kỵ vẻ đẹp.

Những văn lộ kia bên trong chảy xuôi năng lượng cực kỳ mạnh mẽ, dần dần hướng về mi tâm hội tụ mà đi, cuối cùng ở trên trán hình thành một cái ám tử sắc Thái Dương Thần Văn.

Thần văn vừa hiện, mênh mông lâu dài khí tức một hồi tản ra, phảng phất chất chứa ám dạ tinh thần.

Cái kia thần văn lồi hiện ra, thụ đồng trợn mở, tán chiếu vô biên ánh sáng thần thánh.

Tử Dạ biểu hiện trở nên cực kỳ thống khổ, sắc mặt trắng bệch, hai mắt nhắm nghiền, trên trán dần dần hiện lên mồ hôi hột, "Võ Vương, ngươi làm cái gì? Không muốn, không muốn"

"A!!"

Tử Dạ rốt cục không chống đỡ nổi, thống khổ hét dài một tiếng.

Theo một trận tử quang nổ tung, cái kia Thái Dương Thần Văn liền tự giữa chân mày tái hiện ra, hóa thành một cái màu tím thụ đồng, lạnh như băng quan sát thiên địa này.

Dương Thanh Huyền đem Tử Dạ đỡ lấy, nói: "Rơi vào A Tị Vô Gian, ta một người là đủ rồi!"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1101: Cổ Diệu Cuộc Chiến (24): Thiên Thu Nghiệp, Vạn Cổ Tên

“Không muốn...”

Tử Dạ hơi thở mong manh, thân thể giống như là bị tróc ra, chỉ còn dư lại một bộ xác không.

Dương Thanh Huyền chỗ mi tâm hắc diễm lóe lên, đêm đen lực lượng như bão tố, điên cuồng bắn ra, bắn vào cái kia ám tử sắc thụ đồng bên trong.

Một vệt sáng từ tử đồng bên trong bắn ra đến, đầu chiếu hướng về Dương Thanh Huyền mi tâm, nồng nặc lại chói mắt tử mang đánh vào tấm kia tuấn tú trên mặt, phảng phất Tà ma sinh ra ban đầu, không chính không tà.

Tử đồng không ngừng bị hắc diễm dẫn dắt, chầm chậm xích tới gần. Nhưng giữa hai người, rồi lại có một cổ cường đại sức đẩy vắt ngang.

Sức mạnh khổng lồ mâu thuẫn trực tiếp ngột ngạt thiên địa, như một vòng màu đen Thái Dương, vọng tưởng thoát ly vũ trụ quy tắc, thẳng tới trung tâm.

Dương Thanh Huyền thân thể ở này sức mạnh to lớn hạ run rẩy, trán nổi gân xanh lên, phảng phất khó có thể chịu đựng trọng, vẫn như cũ ở liều mạng kiên trì.

“Thanh Huyền, không được!”

Đột nhiên một người di chuyển quang Lược Ảnh, che ở Dương Thanh Huyền trước mặt, thay hắn nhận hạ rộng lớn sức mạnh to lớn.

Màu trắng váy phấp phới theo gió, người kia tóc mai tán loạn mở, ba búi tóc đen như thác nước mà rơi.

“Tử Diều Hâu?!” Dương Thanh Huyền kinh sợ, đưa tay đẩy nàng, quát lên: “Ngươi tới đảo cái gì loạn!?”

Tử Diều Hâu đem Dương Thanh Huyền tay nắm lấy, vội la lên: “Ta không có quấy rối, ta nhớ ra rồi, Ám Dạ Chi Đồng là bộ tộc ta thánh vật, chỉ có thông qua vương tộc hiến tế có khả năng sử dụng. Ngươi thì không cách nào nắm trong tay, ba triệu năm trước ngươi cũng đã thử qua!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nở nụ cười, nói: “Ta cũng không cần khống chế nó, chỉ cần nó cho ta đầy đủ lực lượng là được.”

“Như vậy ngươi sẽ chết!” Tử Diều Hâu khóc, liều lĩnh nhào lên, đem Dương Thanh Huyền ôm chặt lấy.

“Chết, bất quá là khác vừa mới bắt đầu.” Dương Thanh Huyền nhẹ vỗ về Tử Diều Hâu tóc dài, nói: “Sau khi ta chết, vô số người liền có thể lấy sinh. Kèm theo mảnh này Sơ Dương hào quang, từ cổ chí kim, chứng minh ta đã từng tới.”

“Nếu như vậy, cái kia mang ta đi chung đi thôi. A Tị Vô Gian hạ, suốt đời làm bạn. Ta vương.”

Tử Diều Hâu đột nhiên đình chỉ gào khóc, trên người lấp loé hồn quang, phảng phất có một bóng người tróc ra mà ra.

Mà một bên Tử Dạ trên người, cũng là xuất hiện đồng dạng ánh sáng, Như Nguyệt sắc hào quang màu xanh, trong sáng Vô Hạ.

Hai đạo hồn quang vu trường không trên lẫn nhau dung hợp.

“Đó là...”

Giới ngoại người, không bất đại kinh.

Đặc biệt là Liệt Giai Phi chờ biết Đạo Tử ban đêm, Tử Diều Hâu nhân duyên người, đều là đổi sắc mặt.

Thi Diễn ngưng tiếng nói: “Đúng là... Vi Lạp sao?”

Ở Dương Thanh Huyền trước người, giáng lâm một đạo tuyệt thế dáng người, da thịt trắng như tuyết hiện ra nhàn nhạt xanh lam vẻ, vô cùng mịn màng. Một đầu tóc bạc vuông góc bên hông, Giao tiêu như thế quần áo Vô Phong mà phát động.

Nữ tử đôi mắt đẹp thâm thúy, giữa lông mày có Tử Dạ cùng Tử Diều Hâu cái bóng, rồi lại hoàn toàn là một người khác.

Hai người bốn mắt một đôi.

“Vi Lạp, ngươi tới rồi. Ta hi vọng ngươi tới, vừa hy vọng ngươi đừng đến.”

Vi Lạp ngâm ngâm nở nụ cười, nói: “Thời Vũ nhai trận mưa kia sau, có ngươi Võ Vương ở địa phương, liền có ta hình ảnh theo.”

Vi Lạp vươn tay ra, hai người mười ngón nắm thật chặt cùng nhau.

Tử đồng bên dưới, Ám Lôi như điện thiểm, như huyễn dồn dập, Tử Vi chập chờn năm ánh sáng, không biết chiều nay gì tịch, chỉ có mười ngón khấu chặt.

Thời khắc này, phảng phất về tới Thời Vũ trên vách núi lần đầu gặp gỡ.

Tích tí tách, giống như mờ mịt lụa trắng.

Thiên cổ bao nhiêu sự tình, đều ở đây một mảnh trong tiếng mưa, bức rèm che mà rơi, hóa thành không đáng chú ý bọt nước.

Quân hỏi ngày về không có kỳ, Ba sơn ban đêm mưa phồng thu trì. Gì làm cộng kéo cửa phía tây chúc, nhưng lời Ba sơn ban đêm mưa thời gian.

Vi Lạp phi thân mà xuống, cùng Dương Thanh Huyền chặt chẽ dính chặt vào nhau.

Trong tay của hai người hư quang lóe lên, bay ra hai đạo dài binh, ở trên không bên trong lượn vòng, bắn ra vạn đạo hà quang, càng cùng cái kia tử đồng cùng Sơ Dương chống chọi.

Dương Thanh Huyền đem Vi Lạp ôm vào trong ngực, nhẹ giọng nói: “Từ đây Hải Giác Thiên Nhai, trên dưới cổ kim, vĩnh viễn không chia cách.”

Vi Lạp nhẹ nhàng nở nụ cười, hòa vào Dương Thanh Huyền thân thể, hai người ở đồng nhất thời không hạ trùng điệp.

Vi Lạp hai tay bấm quyết, đêm đen tử đồng chịu đến chủ nhân cảm hoá, không ngừng tới gần Dương Thanh Huyền, hòa vào mi tâm của hắn.

Kinh khủng đêm đen lực lượng, đem Dương Thanh Huyền trường bào xé rách, cổ đồng trên trên da thịt, không ngừng có màu tím đen đại đạo phù văn, ở sớm tối tiêu tan.

Dương Thanh Huyền giơ lên Lưu Vân Tàng Lân Vũ, tay phải giơ lên cao, quát lên: “Mũi tên đến!”

Không trung hai đạo dài binh phát sinh leng keng âm cổ, lan ra từng vòng hư quang, dường như hai đạo ngân hà, tương dung với nhau.

Lưu Vân Tàng Lân Vũ trên, vảy rồng nổ lên, lông trắng như cánh tản ra, chiếu rọi ra lưu vân hà quang.

Bầu trời ai ca cùng chiến khư, hai đạo lưu vân vòng xoáy lẫn nhau dung hợp, đè ép ra đáng sợ linh áp, xé rách ngàn dặm trời cao.

Ở này diệt thế giống như linh áp hạ, một nhánh cổ đồng sắc dài mũi tên bóng mờ, không ngừng ẩn hiện.

“Đó là... Toái Không Tiễn!”

Giới ngoại mọi người, từng cái từng cái sắc mặt tái nhợt, khẩn trương lòng bàn tay tất cả đều là mồ hôi lạnh.

Mấy ngày trước Thánh khí bảng chấn động, Toái Không Tiễn xuất hiện một sát liền biến mất không còn tăm hơi, chư thiên cường giả không có gì không ngờ vực, giờ khắc này mới gặp - hình dáng, hiểu nhân quả.

Thi Ngọc Nhan càng nhẫn không ngừng run rẩy, cái kia trắng bệch trên gương mặt, dâng lên một trận ửng hồng, hô hấp biến đến mức dị thường gấp gáp.

Theo hai cái dài binh biến mất, tan rã, Toái Không Tiễn lần thứ hai Hóa Hình mà ra, thiên địa thay đổi sắc mặt.

Cổ Diệu hào quang bị cái kia Tiễn ý xua tan, giống như một vệt tà dương, lộ ra màu máu như thế lờ mờ, chiếu vào vô biên trong đêm tối.

Thánh khí trên bảng lần thứ hai chấn động, từ thứ năm thiên địa đôi bảng bắt đầu, hết thảy xếp hạng toàn bộ lui về phía sau.

Cổ mũi tên rơi xuống, Dương Thanh Huyền tay phải bắt mũi tên, khoát lên cung thần trên.

Lưu Vân Tàng Lân Vũ trên, vảy rồng không thể chịu đựng mũi tên uy năng, san sát nổ tung mở, Phượng Vũ dấy lên ngọn lửa màu đen, không ngừng vang lên Long Ngâm Phượng Minh.

Vi Lạp thân ảnh cùng Dương Thanh Huyền trọng chồng lên nhau, hai tay nâng đêm đen tử đồng, đem chính mình hiến tế. Lực lượng vô tận từ tử đồng bên trong dâng trào ra, rót vào Dương Thanh Huyền toàn thân.

Hắc diễm đem hai người bao lấy, sau đó hướng về bốn phía rắc mà đi, như to lớn cánh chim, dường như muốn đốt sạch thiên địa này.

“Thiên thu nghiệp!”

“Vạn cổ tên!”

Dương Thanh Huyền trong đôi mắt nổ bắn ra hắc mang, hai ngón tay kéo dây cung, lấy sức toàn thân kéo mở, từng chữ cắn răng quát lên: “Bất thế bá nghiệp tất cả thuộc về bụi!”

“Ầm ầm!”

Lưu Vân Tàng Lân Vũ bị kéo lại trăng tròn, toàn bộ cung tiễn đều đầy đặn.

Ba căn màu trên dây cung tuôn ra Long Ngâm Phượng Minh thanh âm, hóa ra Thiên Long cổ phượng bóng mờ, ở cung thần hai bên, kèm theo hắc diễm lưu chuyển.

“Xì!”

Toái Không Tiễn bắn ra, phá nát thời không, yên diệt vạn pháp, thẳng vào Sơ Dương trung tâm.

Tất cả mọi người là một viên tim nhảy tới cổ rồi, chịu nhịn mũi kim giống như chói mắt hào quang, đem hai con ngươi trợn đến to lớn nhất.

“Ầm ầm!”

Sơ Dương bề ngoài cấp tốc nổ ra, nhộn nhạo lên từng vòng ánh sáng thần thánh, bắn về phía tứ phương.

“Không!”

Trong thiên địa vang lên Cổ Diệu thanh âm, mang theo sâu sắc bi ai cùng không cam lòng, giống bất khuất hào phóng bi ca, thẳng tố thương thiên.

Tất cả ánh sáng và nhiệt độ, đều bị cái kia một mũi tên vọt tới. Sơ Dương nhiệt độ chợt giảm xuống, hào quang trở nên âm lãnh lờ mờ, giống như trong ngày mùa đông trắng hếu Thái Dương.

Cổ Diệu không ngừng binh giải, hướng về vũ trụ thâm không rơi xuống.

Ba triệu năm nhân quả, vô số qua lại, vô tận tương lai, cũng như bụi yên diệt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1102: Bất Hủ Ban Đầu Tâm, Thánh Khí Lảng Tránh

Cùng lúc đó, cái kia bắn thủng Sơ Dương mũi tên, ở trời cao trên phân giải, hóa thành hai đạo lưu quang, kích. Bắn về phía vô biên hư không.

Một luồng vô hình mũi tên lực không tiêu tan, bắn ở Vân Khí Áp Hư Lan kết giới tiến lên!

“Ầm ầm!”

Toàn bộ thiên địa rung động, từ xưa tới nay, dưới bầu trời sao đệ nhất trận, bị Toái Không Tiễn tàn dư mũi tên lực bắn trúng, trực tiếp vỡ vỡ đi ra, hóa thành vô tận tinh quang.

“Phốc!”

Động Hư đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, giống diều đứt dây bay ngược ra ngoài.

Hắn là chủ trận người, toàn bộ ngũ tạng lục phủ cùng kỳ kinh bát mạch ở này chấn động hạ phá nát, trực tiếp ngất đi.

Còn lại Tinh Cung người, bao quát Phong Cẩn Du ở bên trong, toàn bộ phun máu phè phè, toàn bộ đánh bay.

Chỉ có Vân Hành Liệt, bởi vì gãy một cánh tay, một mực điều tổn thương, vì lẽ đó không có tham dự gia cố kết giới, tránh thoát một kiếp.

Vân Khí Áp Hư Lan đại trận vừa vỡ, toàn bộ giới nội giới ngoại dung hợp, mây khói tản đi, tinh quang phai mờ. Cảnh tượng trước mắt nhìn càng chân thực.

Ở Sơ Dương dư huy chiếu rọi xuống, Dương Thanh Huyền thân ảnh đứng lặng ở trong thiên địa, như vương giả giống như bá tận hoàn vũ, tuy rằng trên người chân nguyên gợn sóng không còn, nhưng cũng có loại lăng nhiên xơ xác, để người không dám tới gần.

Ở cách đó không xa, Tử Diều Hâu cùng Tử Dạ hai người, rốt cục không chống đỡ nổi, phân biệt tản ra, rơi hướng vô biên đại địa.

Xa xa Liệt Giai Phi bóng người loáng một cái, liền thuấn di mà tới, một nguồn sức mạnh bỗng dưng mà lên, đem Tử Dạ cùng Tử Diều Hâu đều ngăn cản.

Liệt Giai Phi đứng ở ngàn trượng ở ngoài, càng cũng không dám tới gần, nuốt xuống một hồi nước bọt, hướng về Dương Thanh Huyền cách không hỏi: “Ngươi, không có sao chứ?”

“Ầm!”

Dương Thanh Huyền trong tay Lưu Vân Tàng Lân Vũ, đột nhiên nổ tung, lần thứ hai hóa ra Thiên Long cổ phượng bóng mờ, rên rỉ bên dưới, liền hóa thành trong thiên địa bụi trần.

Thánh khí nổ tung lực lượng khuấy động vạn dặm.

Liệt Giai Phi hoảng hốt, một hồi dùng độn quang bao lấy hai nữ nhân, lại hóa ra tiên lũ ngọc y.

“Ầm ầm!”

Dư âm chấn động ở ngọc trên áo, Liệt Giai Phi sắc mặt có chút quái lạ, sau đó liền lộ ra kinh sợ.

Thánh khí bạo nổ hủy, bình thường đều có thể rung động nhất giới, mà Lưu Vân Tàng Lân Vũ ở Thánh khí trên bảng xếp hạng thứ mười, bạo nổ hủy lúc sức mạnh so với dự đoán muốn nhỏ hơn nhiều.

Chứng minh cung thần bên trong sức mạnh đã hoàn toàn tiêu hao hết, tự mình bị hỏng.

Xa xa mọi người cũng đều đã nghĩ đến điểm ấy, từng cái từng cái không khỏi kinh hãi.

Vận dụng Toái Không Tiễn, Ám Dạ Chi Đồng, Lưu Vân Tàng Lân Vũ ba cái đỉnh cấp Thánh khí, đồng thời ở Ân Võ Vương cùng Vi Lạp thần niệm hợp lực hạ, đem hết toàn lực, mới đưa Sơ Dương Cổ Diệu đánh giết.

"Mau nhìn! Đó là...!"

Vu Hiền một đôi mắt xanh chăm nom cõi trần, kinh hãi nhìn chằm chằm phía trước.

Ở Dương Thanh Huyền trên người, hai đạo trong suốt bóng người dắt tay hướng về vòm trời tận đầu bay đi.

Nam tử tư thế hiên ngang, nữ tử Thanh Linh tuyệt mỹ, sóng vai thiên địa hào hùng bên trong, càng có bất thế ôn nhu lưu luyến.

Phảng phất Phượng Hoàng gắn bó, bay lượn ở không.

Bỗng nhiên trong đó, liền hoàn toàn biến mất không gặp.

Đao Hạo Quân cả kinh nói: "Ân Võ Vương cùng Vi Lạp?"

Bắc Băng Dương trầm giọng nói: "Là Ân Võ Vương cùng Vi Lạp ở lại nơi trần thế dấu ấn, cũng rốt cục tan theo gió sao?"

Thi Ngọc Nhan nghe vậy, ngơ ngác nhìn lên bầu trời, không rõ đã nghĩ khóc, rốt cục không nhịn được khóc lên.

Nàng cũng không biết mình vì sao phải khóc, chính là không nhịn được, nước mắt không ngừng mơ hồ tầm mắt, rất nhanh liền thấm ướt xiêm y.

Cũng may chú ý của mọi người đều trên người Dương Thanh Huyền, cũng không có người chú ý tới nàng.

Thi Ngọc Nhan lén lút đem nước mắt lau khô, nhìn trời cao trên sừng sững bóng người kia, không rõ liền vì đó đau lòng, nàng rất muốn đi qua đưa hắn ôm, giống như lúc trước Vi Lạp cùng Ân Võ Vương ủng cùng nhau như vậy.

Nàng lo lắng Dương Thanh Huyền an ủi, không biết hắn thời khắc này tình hình.

Nàng lén lút đem nước mắt lau khô, hỏi: “Cha, tất cả đều kết thúc sao?”

Dứt tiếng, đột nhiên trước phương thiên không trên dị biến sinh ra.

Nguyên bản xa xa rơi hướng Thiên Vũ Cổ Diệu, đột nhiên viêm hỏa lại đốt, ảm đạm ánh sáng đột nhiên sáng lên, phóng ra chói mắt bạch quang, không ngừng lớn mạnh.

Cuối cùng ở một tiếng ong ong bên trong, biến ảo làm Cực Quang một điểm, biến mất trong thiên địa.

Mọi người đều là hoàn toàn biến sắc.

Trương Tam sắc mặt hết sức trắng xám, hãi tiếng nói: “Lẽ nào Cổ Diệu còn chưa có chết!?”

Đao Hạo Quân nói: “Không thể! Vân Khí Áp Hư Lan đều bị bắn thủng! Thanh âm mới rồi là khí bao hàm lực lượng, là Thánh khí!”

Bắc Băng Dương giơ tay lên, đánh ra một mảnh pháp quyết, trên hư không kim quang lấp loé, hóa ra Thánh khí bảng.

Mọi người vội vàng nhìn tới, bảng danh sách bên trên, Toái Không Tiễn cùng Lưu Vân Tàng Lân Vũ đều biến mất, Ám Dạ Chi Đồng vẫn còn, chỉ có điều từ thứ tám vị trí dời đến thứ chín, mà giờ khắc này thứ tám được trên, rõ ràng viết: Bất hủ ban đầu tâm!

Vu Hiền kinh hãi nói: “Cổ Diệu trước khi chết, bất khuất không cam lòng bất hủ ý chí, sắp chết đi sau Sơ Dương, trực tiếp diễn biến thành Thánh khí!”

Thi Diễn ngẩng đầu, ngước nhìn vòm trời, nói: “Thiên Đạo diễn biến trở về mới bắt đầu, đại kiếp nạn đã qua, tất cả đều kết thúc. Chỉ là cuộc chiến đấu này ý nghĩa ở đâu? Ai có thể có chân chính đáp án? Cổ Diệu hóa Sơ Dương, trở về đạo chi bản thân, ban đầu tâm bất diệt, cũng coi như là kết cục tốt nhất.”

Tất cả mọi người là trầm ngâm bất định, ba triệu năm nhân quả chấm dứt, mà Thánh khí bảng mười vị trí đầu, nhưng nhiều hơn một cái bất hủ ban đầu tâm, cũng không biết là tốt hay xấu.

Đột nhiên Thi Ngọc Nhan kinh hô: “Dương Thanh Huyền! Dương Thanh Huyền đây?!”

Trước Dương Thanh Huyền lập trên hư không, đã biến rảnh rỗi đãng một mảnh, không có tung tích gì nữa.

“Tại sao lại như vậy? Không thể!”

Vu Hiền một bước lên trước, sẽ đến Dương Thanh Huyền trước vị trí, đồng thời mắt xanh dấy lên, nhìn phía bốn phương tám hướng.

Nhưng đồng thuật đi tới chỗ, hoàn toàn không gặp Dương Thanh Huyền hình bóng.

Đao Hạo Quân cả kinh nói: “Không có đạo lý a! Không thể ở chúng ta nhiều người như vậy ngay dưới mắt, biến mất không còn tăm hơi!”

Liệt Giai Phi càng là lo lắng, nói: “Ta vừa nãy nhìn phía hắn một khắc đó, tựa hồ vẫn còn đang hôn mê bên trong, vẫn chưa khôi phục thần trí, tuyệt đối không thể vô duyên vô cớ biến mất, rốt cuộc là ai đưa hắn đã lấy đi!?”

Thi Diễn cau mày nói: “Lời nói này có vấn đề. Thiên hạ ngày nay, coi như là Nhân Hoàng không có khả năng ở chúng ta ngay dưới mắt, bất động thanh sắc đem người lấy đi chứ?”

Liệt Giai Phi nói: “Ý ngươi là, Dương Thanh Huyền chính mình rời đi?”

Thi Diễn chân mày nhíu sâu hơn.

Muốn nói Ân Võ Vương dấu ấn còn ở đó, có lẽ có khả năng. Nhưng bây giờ Dương Thanh Huyền, đã suy yếu tới cực điểm, thậm chí ngay cả ý chí thanh tỉnh đều không, tuyệt đối không thể chính mình lặng yên không tiếng động rời khỏi.

Nhưng muốn nói bị người uy hiếp lời...

Mọi người ở đây, chắc chắn sẽ không có người tin.

Bởi vì vì thiên hạ, còn không người có như vậy bản lĩnh, có thể tại nhiều như vậy Giới Vương cảnh cường giả trước mặt lén lút cướp người.

Vu Hiền nói: “Tịch Đại tiên sinh, vừa nãy ngươi có thể có nhìn thấy Dương Thanh Huyền làm sao biến mất?”

Tịch Đại gỡ xuống chòm râu, nói: “Chỉ nhìn thấy một vệt đen. Không cần lo lắng, nếu là ta không có đoán sai, hẳn là Thánh khí tự bảo vệ mình.”

“Thánh khí tự bảo vệ mình?” Tất cả mọi người là không giải.

Tịch Đại nói: “Vừa nãy Toái Không Tiễn, Ám Dạ Chi Đồng cùng Lưu Vân Tàng Lân Vũ hợp lực, đem Cổ Diệu đánh giết. Mà Cổ Diệu hóa thành bất hủ ban đầu tâm, đãng xuất cường đại khí bao hàm lực lượng. Dương Thanh Huyền trong cơ thể Ám Dạ Chi Đồng cảm ứng được cường đại địch ý, vì lẽ đó tự mình lảng tránh. Dù sao mới vừa trong trận chiến ấy, Lưu Vân Tàng Lân Vũ đều hủy diệt, sợ là Ám Dạ Chi Đồng cũng nhận được trọng thương.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1104: Vương Giả Vinh Quang

Thi Diễn nói: “Thì ra là như vậy, nếu như Thánh khí tự mình gây nên, thêm vào chúng ta lại bị bất hủ ban đầu tâm hấp dẫn, đúng là có thể tránh được mọi người ánh mắt.”

Vu Hiền nói: “Giờ khắc này Ám Dạ Chi Đồng liền trên người Dương Thanh Huyền, này Thánh khí lực lượng quá mạnh, coi như là Giới Vương cảnh cường giả cũng rất khó khống chế, họa phúc khó liệu a.”

Vu Hiền đứng chắp tay, nhìn phương xa, một mặt trầm ngâm. Trong mắt thỉnh thoảng có thanh quang xẹt qua, không biết đang suy nghĩ gì.

Liệt Giai Phi càng là lộ ra lo lắng.

Hắn liếc mắt nhìn hôn mê Tử Dạ cùng Tử Diều Hâu, giờ khắc này Dương Thanh Huyền tăm tích không rõ, chỉ có thể trước tiên chăm sóc tốt này hai nữ nhân, chờ tương lai hơn nữa.

Vân Tụ Cung võ giả, ở trường hạo kiếp này bên trong tử thương hơn nửa, mười đi chín.

Thậm chí toàn bộ Biển Đen sinh linh, đều thảm bị đồ thán.

Bất kể là Nhân tộc, vẫn là Hải tộc, đều tổn thương nguyên khí nặng nề.

Mấu chốt nhất là Biển Đen vị diện gặp nghiêm trọng phá hoại, toàn bộ thế giới quy tắc đều bị đánh nát, không có mấy chục ngàn năm thậm chí càng lâu thời gian, sợ thì không cách nào khôi phục.

Hơn nữa mặt khác ngũ đại Thủy vực tất nhiên chịu ảnh hưởng, đối với toàn bộ Thương Khung tinh vực đều là một lần rất lớn rung động.

Hồng Uyên nói: “Lần này hạo kiếp, có thể so với ba triệu năm trước, chỉ có hơn chứ không kém. Nếu không có Ân Võ Vương cùng Vi Lạp tự mình hi sinh, sợ là chư vị ở đây, cũng không chạy khỏi hạo kiếp.”

Tất cả mọi người trầm mặc không nói.

Bọn họ đều là cường giả cái thế, chúa tể một phương, đều là đứng ở nơi này mảnh tinh vực tột cùng người, mà hạo kiếp đến thời gian, nhưng là như thế suy nhược vô lực.

Tịch Đại nói: “Ngày xưa bởi vì, hôm nay quả. Võ Vương cùng Vi Lạp vinh quang, đã theo Cổ Diệu dư huy, vãi hướng vùng đất này. Hai người dắt tay mà đi, chắc chắn hóa thành vạn cổ ngôi sao, chiếu sáng người tới đường.”

Liệt Giai Phi than thở: “Thiên thu nghiệp, vạn cổ tên, bất thế bá nghiệp tất cả thuộc về bụi. Chư vị, ta đi trước một bước.”

Nói, liền vung tay lên, đem Tử Diều Hâu cùng Tử Dạ đều bao lấy, hóa thành một đạo to lớn lưu quang, ở trên không bên trong lóe lên liền biến mất không còn tăm hơi.

Thời khắc này Hải Thiên Nhai, đã không còn tồn tại nữa. Toàn bộ trong hắc hải vực, đều cháy đen một mảnh, không có nửa giọt nước biển.

Liền ngay cả Hải Thiên Nhai bầu trời, Á Hằng chế tạo ra tân thế giới, cũng bị trọng thương, mờ mịt một mảnh, không ngừng có thế giới lực lượng tiết ra ngoài.

Giống loại này mở mang thế giới sự tình, tuy rằng kinh thiên động địa, nhưng chỉ cần đạt tới Giới Vương cảnh, lĩnh ngộ đạo chi nguồn gốc, là có thể làm được.

Từ cổ chí kim, không biết có bao nhiêu thế giới sinh ra, lại biến mất.

Vì lẽ đó tại chỗ cường giả, thật cũng không không quá để ý.

Trên bầu trời, phần nhiều là Tinh Cung người, tất cả đều bị nát mây mũi tên mũi tên khí bắn bị thương, Động Hư càng là rơi vào hôn mê, không rõ sống chết.

Vân Hành Liệt bởi vì gãy một cánh tay, không có gia trì kết giới, phản mà tránh được một kiếp, nói với mọi người: “Lần này hạo kiếp, nhờ có chư vị đồng tâm hiệp lực, mới có thể hóa giải. Cái kia Dương Thanh Huyền lai lịch không rõ, nghi hoặc tầng tầng, nhất định phải đưa hắn tìm ra. Mong chư vị có thể phối hợp Tinh Cung, khắp thiên hạ sưu tầm người này.”

Thi Diễn một đời bá chủ, đều là đầu lông mày khẽ nhíu, lập tức khinh miệt hừ một tiếng, liền quay mặt đi.

Tức không đáp ứng, cũng không phản đối, liền làm không nghe thấy.

Đối với Tinh Cung, bọn họ bao nhiêu sẽ cho mấy phần mặt mũi, không đến nỗi lạnh lùng như vậy từ chối.

Nhưng lần này hạo kiếp, nếu không có có Dương Thanh Huyền, bọn họ chính là đứng mũi chịu sào, đại khái suất biến thành tro bụi. Đối với Vân Hành Liệt, đều là không rõ trong lòng giận dữ.

Cho nên trực tiếp phật hắn bộ mặt.

Vân Hành Liệt có chút lúng túng, đang muốn nói gì, đột nhiên một đạo cường đại kình phong kéo tới, kim quang lóe lên, không có bất kỳ dấu hiệu, liền bắn vào hắn áo lót, xuyên thủng mà ra!

“Phốc!”

Vân Hành Liệt đột nhiên phun ra một ngụm máu đến, liền đi về phía trước rơi xuống.

“Vô liêm sỉ tiểu bối! Ngươi...! Lại đánh lén!”

Vân Hành Liệt đột nhiên quay đầu lại, chỉ thấy Trương Tam một mặt vẻ lạnh lùng, giơ ngón tay lên quay về hắn, trên mặt sát ý lẫm liệt.

“Vô liêm sỉ tiểu bối? Ah, ha ha.”

Trương Tam cười lạnh một tiếng, trên mặt lộ ra hài hước vẻ mặt, chà chà nói rằng: “Ta chính là vô liêm sỉ tiểu bối, ta liền đánh lén, làm sao vậy? Không phục? Ngươi không phải mới vừa hết sức treo sao? Không phải muốn giết chúng ta Đạo Ảnh người sao?”

Cái kia hài hước biểu hiện bên dưới, là ẩn giấu vô tận sát ý.

Trương Tam đầu ngón tay loáng một cái, Võ Hồn tuôn trào ra, màu vàng thẳng câu ở Vân Hành Liệt bốn phía lượn vòng, bắn ra vạn điểm kim quang.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Vân Hành Liệt vội vàng ngọc kiếm ra khỏi vỏ, ở trước người múa mật không ra gió, đem những công kích kia toàn bộ ngăn trở.

Kim, xanh song sắc hào quang không ngừng lấp loé luân phiên hạ, Vân Hành Liệt trên người bị bắn trúng nhiều chỗ, máu tươi từng đạo từng đạo bão bắn ra.

Kỳ thực Vân Hành Liệt tu vi, bản không đến nỗi như vậy suy nhược. Nhưng ở Hỏa Chi Ngân Hà bên trong, cùng Huyền Thiên Cơ kịch đấu tiêu hao hơn phân nửa thể năng. Sau đó lại bị Cổ Diệu trấn áp, lại sau đó lòng tham phát lên, bị Dương Thanh Huyền đập vỡ tan cánh tay phải, từ lâu là nội thương tầng tầng.

Vừa nãy lại bị Trương Tam đột nhiên đánh lén một chiêu, kích phá Khí Hải tâm huyệt, để tu vi càng là rơi xuống đến thung lũng.

Trương Tam tuy rằng bị Cổ Diệu kích thương, nhưng dùng Thương Long huyết sau, thể năng khôi phục hơn nửa. Phía sau một mực dốc lòng điều dưỡng, vừa nãy cái kia chiêu đánh lén, nhìn như nhẹ, kì thực mưu đồ đã lâu. Một chiêu đắc thủ sau, cũng đã chắc chắn thắng.

Vân Hành Liệt vừa đánh vừa lui, phía sau bạo huyết tốc độ không ngừng tăng nhanh, màu xanh ngọc kiếm cũng quơ múa chậm chậm lại.

“Chư vị đại nhân, cứu ta!”

Luôn luôn hắn tâm cao khí ngạo, không thể không hướng về Thi Diễn đám người cầu cứu.

“Ngọc Nhan, tính một chút canh giờ, Tử Phủ Nam Uyển quả trám hoa sắp chạy. Chúng ta trở về đi thôi. Nếu như bỏ lỡ hoa kỳ, liền muốn lại chờ sang năm.” Thi Diễn xoay người, nói với Thi Ngọc Nhan.

Thi Ngọc Nhan có chút thất thần, trong đầu vẫn quanh quẩn Dương Thanh Huyền xuất tiễn bắn giết Cổ Diệu tình cảnh đó, còn có Ân Võ Vương dắt Vi Lạp tay, từ đây ngao du thái hư, trên dưới cổ kim.

Nàng tâm tình hết sức hạ, nghĩ Dương Thanh Huyền, lo lắng không ngớt, nhẹ giọng nói: “Tất cả nghe cha.”

Thi Diễn làm sao không rõ ràng tâm tư của nàng, nội tâm thầm than một tiếng, nắm Thi Ngọc Nhan tay, hóa thành độn quang mà

đi.

Đao Hạo Quân vỗ đầu một cái, kêu lớn: “Ai nha, ta làm sao đã quên! Sáng nay nấu trà còn không có uống đi! Ta nghe người ta nói, trà không thể qua đêm, cũng không biết thật giả. Đuổi không quay về uống, liền lãng phí. Chư vị, cáo từ!”

Hắn hướng về mọi người chắp tay chắp tay, hoàn một vòng, liền khóe miệng mỉm cười, bước mở hai chân, một bước biến mất trên Thiên Vũ.

Vân Hành Liệt không ngừng bị Trương Tam kim câu bắn thủng thân thể, ngọc kiếm quơ múa càng ngày càng yếu, nội tâm lo lắng, nhưng chư thiên cường giả, tất cả đều làm như không nhìn thấy, không nghe thấy, từng cái từng cái tìm mượn miệng đi rồi.

Lúc này tình huống đột nhiên trở nên trở nên tế nhị.

Cổ Diệu bị giết, cường địch không còn tồn tại nữa, các loại mâu thuẫn liền bắt đầu nổi lên mặt nước.

Nguyệt Hồn âm lãnh nhìn chăm chú Doanh Chính một chút, ánh mắt lại đảo qua Tinh Cung người, lạnh giọng nói: “Lần sau gặp lại thời gian, liền là giờ chết của các ngươi!”

Nguyệt ảnh tây tà, liền tan rã trên bầu trời.

“Lần sau? Hừ, ngươi cho rằng ngươi lần này đi rồi chứ?!”

Doanh Chính trào phúng một tiếng, mở mắt ra, trắng đồng bên trong bắn ra vô tận sát ý.

Toàn bộ không gian đột nhiên ngưng lại, như là bị đồng thuật giam lại. Sau đó hết thảy cảnh tượng trở nên không chân thực, như là từng cái từng cái hình tượng hợp lại mà thành, ngổn ngang vô chương.

Anh Lập đã xuất quan!!! Tránh ra cho anh Lập thể hiện nào. #Phàm Nhân Tu Tiên Chi Tiên Giới Thiên

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1105: Cái Thứ Hai Đại Sự

Doanh Chính lại tay phải nắm chặt, trên mu bàn tay phủ ảnh đột nhiên hiện, Hóa Hình mà ra. Sức mạnh to lớn trực tiếp để cái kia chút hoảng hốt hình tượng xuất hiện vô số vết rạn nứt.

Hắn biết lần này không giết Nguyệt Hồn, chính mình liền nguy hiểm.

Cái kia ba mươi sáu viên Yêu Đế Cổ Châu phối hợp Đại Thừa Vô Lượng Kinh một đòn, chính mình tuyệt đối không thể chống đỡ được.

Trở xuống quyết tâm phải giết.

Cái kia bị khinh thường khốn trụ được Nguyệt Ảnh, không ngừng lay động, lần thứ hai hóa ra Nguyệt Hồn thân thể, hai tay bấm quyết, ba mươi sáu viên Yêu Đế Cổ Châu tái hiện ra.

Nguyệt Hồn hai mắt như nước, lạnh lùng nhìn nhau Doanh Chính khinh thường, hai tay quyết ấn không ngừng điệp cộng vào.

Khổng lồ yêu khí khuếch tán mở, đem khinh thường bên trong hình tượng, toàn bộ đập vụn.

Toàn bộ trên bầu trời, thời không yên tĩnh lại.

Trương Tam con ngươi co rụt lại, dừng tay lại bên trong công kích, hết thảy sợi tơ toàn bộ quấn quanh ở trên cánh tay, hai ngón tay mang theo kim câu, hơi xoay người.

Doanh Chính hoàn toàn biến sắc, trái tim không rõ “Rầm” nhảy lên, sau đó cứng lại, quát lên: “Trương Tam, ngươi cũng muốn chết phải không?!”

Sau lưng cái kia lăng liệt hàn ý, để đáy lòng của hắn sợ hãi nguy hiểm, chính là từ Trương Tam trên người truyền tới.

Trương Tam chầm chậm nói: “Ta cùng Nguyệt Hồn đại nhân cùng nhau tới, cũng không thể một người trở lại a. Bằng không Thiên Giả đại nhân hỏi thời điểm, ta khó trả lời đây.”

Doanh Chính lạnh giọng nói: “Ngươi đang dùng chính mình uy hiếp ta, còn đang dùng Thiên Giả uy hiếp ta?”

Trương Tam khẽ cười nói: “Tùy tiện a, cái nào hữu hiệu, liền dùng cái nào.”

Doanh Chính khí xanh cả mặt, bị hai tên Đạo Ảnh người trước sau vây nhốt, nếu như ra tay đánh giết Nguyệt Hồn, sợ là cũng phải chết ở Trương Tam trong tay.

Bầu không khí một hồi ngột ngạt tới cực điểm.

Vân Hành Liệt từ thảm thiết dằn vặt bên trong giải thoát đi ra, vội vàng hóa thành một đạo độn quang, liền hướng xa xa bay đi, muốn muốn trốn khỏi này.

Xa xa Thiên Cung người, thả ra một chiếc to lớn phi hành Huyền Khí, giống là một quả bầu dục quả, nổi bồng bềnh giữa không trung. Mặt trên vẽ ra trăm nghìn đạo trận pháp, vận chuyển không thôi.

Bọn họ gặp được Vân Hành Liệt chịu đòn, đều là trong lòng lo lắng, nhưng cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

Tuy rằng Trương Tam trạng thái hạ, nhưng cũng không phải bọn họ có thể chống lại.

Mà Tinh Cung duy nhất còn dư lại hai tên Giới Vương cảnh cường giả, Động Hư ngất đi, khó đoán sống chết, Phong Cẩn Du cũng bị thương nặng, tự lo không xong.

Giờ khắc này gặp Vân Hành Liệt chạy trốn, lúc này mới từng cái từng cái thở phào nhẹ nhõm. Đồng thời sắc mặt âm trầm nhìn chằm chằm Trương Tam, tính toán sau đó tính sổ.

Trương Tam ánh mắt nhìn chằm chằm Doanh Chính, nhưng khóe miệng nhưng vung lên một hơi khí lạnh cười gằn, “Đến cũng vội vã, đi cũng vội vã, ngươi đã như vậy đuổi, cái kia ta liền tiễn ngươi chầu trời nhé.”

Trên cánh tay phải sợi tơ một hồi giải phong, ở trên không bên trong loáng một cái, đã không thấy tăm hơi. Đồng thời hai ngón tay giữa kim câu cũng biến mất theo.

Sau đó một căn cần câu xuất hiện ở trong tay, dùng sức lôi kéo. Toàn bộ trên hư không hóa ra một cái vòng xoáy khổng lồ, sợi tơ nhanh chóng thu nạp.

“Chết tiệt Đạo Ảnh! Lại dám giết ta, ta muốn ngươi chôn cùng!”

Từ bên trong vòng xoáy kia truyền đến Vân Hành Liệt gào thét rít gào.

Trương Tam Yên Ba Điếu Đồ, có thể mang chu vi bên trong người, vật, thậm chí không gian đều trực tiếp câu đi lên.

Vòng xoáy kia bên trong bay lên một thanh to lớn ngọc kiếm, mặt trên khảm nạm vô số bảo thạch, trình Tinh Trận sắp xếp, tỏa ra hoa mỹ ánh sáng.

Kinh khủng kiếm khí như sóng đào mãnh liệt, lan tràn bốn phía xuống.

Mà kiếm chi phong mang, nhưng là đem Trương Tam trực tiếp khóa chặt!

Trương Tam hoàn toàn biến sắc, toàn thân hồn quang nổ ra, hai tay pháp quyết bỗng nhiên đồng thời, sau đó một tay chỉ trời, hóa ra một cái có răng màu xanh vòng sáng.

Vô số chân nguyên từ Trương Tam trên người dâng lên, rót vào cái kia vòng sáng bên trong. Như là một thanh chìa khoá ở bầu trời chầm chậm xoay tròn, mỗi chuyển động đậy, thì có trận văn ở bốn phía gây dựng lại, trong khoảnh khắc phồng thành trăm trượng đường kính.

Hai người đều là dùng hết toàn lực, đem sức mạnh tăng lên đến đỉnh cao.

Chỉ có điều trong vòng xoáy Vân Hành Liệt, nhưng là đem tiềm năng sinh mạng toàn bộ thiêu đốt, lấy Giới Vương cảnh tu vi tiến hành binh giải.

Chu thiên cường giả đều hoàn toàn biến sắc, một tên Giới Vương cảnh binh giải, coi như là Cổ Diệu đều có thể bị trọng thương!

Tất cả mọi người "Rầm" một hồi tản ra, trực tiếp trốn xa vạn dặm.

Liền ngay cả Doanh Chính cùng Nguyệt Hồn, cũng trong nháy mắt tách ra, không dám ở nơi này đáng sợ uy thế hạ lưu lại.

"Nhất Kiếm Nhập Vân!"

Ngọc kiếm phía sau, truyền đến Vân Hành Liệt lạnh lùng nghiêm nghị tiếng quát, mang theo sự phẫn nộ cực độ cùng kiên quyết, thề giết Trương Tam!

"Ầm ầm!"

Óng ánh ngọc kiếm, như núi lớn chém xuống!

Trương Tam hét lớn một tiếng, hai tay quyết ấn đột nhiên thay đổi, to lớn màu xanh vòng sáng tiến lên nghênh tiếp.

“Ầm ầm!”

Hủy thiên diệt địa khí thế đánh bay.

Vòng sáng trước tiên ở trên không bên trong phá nát, ngọc kiếm trên cũng xuất hiện vô số vết rạn nứt, nhưng vẫn như cũ như núi chém xuống.

Vào thời khắc này, Trương Tam trước mặt đột nhiên xẹt qua một bóng người, hai tay ấn quyết trên, hóa ra ba mươi sáu viên Yêu Đế Cổ Châu, rối ren phức tạp quyết ấn không ngừng chồng chất, một thức đại thừa vô lượng vỗ ra!

“Ầm ầm!”

Tầng cuối cùng xung kích đãng mở, ngọc kiếm ở trên không bên trong phá nát, hóa thành bụi trần.

Nhưng ba người sức mạnh xông tới, trực tiếp đem toàn bộ bầu trời nổ tung, xuất hiện một cái lớn vô cùng không gian vực sâu, ngang qua ở trời cao trên, như một viên thâm thúy hắc nhãn, lạnh như băng quan sát thế gian.

“Nguyệt Hồn đại nhân!”

Trương Tam phun ra một ngụm máu đến, đưa tay đã bắt ra các loại đan dược, toàn bộ hướng về trong miệng nhét, sau đó nuốt vào. Không đợi phong ba dừng lại, liền trực tiếp đỡ lấy Nguyệt Hồn, độn quang lóe lên nhảy vào hắc động kia vực sâu.

Hai người đều là trọng thương tại người, như tiếp tục lưu lại, sợ là khó giữ được tính mạng. Hắc động kia vực sâu tuy rằng đáng sợ, nhưng sống sót cơ hội có thể so với lưu lại cao hơn.

Vì lẽ đó nhân lúc loạn sớm cho kịp rời đi, tẩu vi thượng sách.

Doanh Chính hoàn toàn biến sắc, khinh thường hướng về trong hư không tìm tòi, bên trong là vũ trụ mịt mờ, vô số vị diện lực lượng, nơi nào còn có Trương Tam cùng Nguyệt Hồn cái bóng?

“Đáng chết!”

Doanh Chính vừa vội vừa phẫn nộ, nhưng không thể làm gì. Dù cho hắn cũng nhảy vào này hố đen vực sâu, có thể tìm được hai người tỷ lệ hầu như không có.

“Vân Hành Liệt đại nhân!”

Phi hành Huyền Khí trên, chứa nhiều cường giả bi thương hô to.

Trước mắt tất cả những thứ này dưới cái nhìn của bọn họ, hoàn toàn liền không chân thực.

Tinh Cung tam tiên nhị lão, hưởng danh tiếng thiên hạ, là chân chính đứng ở thế giới tột cùng nhân vật, mỗi một lần xuất hiện, đều sẽ dẫn tới muôn người chú ý, như truyền kỳ.

Mà chính là nhân vật như vậy, giờ khắc này nhưng ở bọn họ trước mắt bỏ mình.

Phong Cẩn Du cùng Vân Hành Liệt tương giao nhiều năm, hai người một đạo tìm hiểu công pháp, cộng đồng bế quan, ấn chứng đại đạo.

Giờ khắc này gặp lão hữu ngã xuống, nguyên bản là thân thể trọng thương lần thứ hai phun ra mở miệng tâm huyết, ngất đi tại chỗ.

Phi hành Huyền Khí ở dư âm trong chấn động, duy trì mấy hơi thở, liền phá nát rơi, vô số cường giả bị hất bay đi ra ngoài, tiếng kêu thảm thiết một mảnh.

Có vài tên thương thế nhẹ hơn cường giả, đem Phong Cẩn Du cùng Động Hư bảo vệ, liều mạng chống lại bão táp. Nếu như hai vị đại nhân này cũng chết thảm, cái kia Tinh Cung sức mạnh một hồi sẽ bị lột bỏ một phần ba.

Thiên Vũ bên trong, cường giả khắp nơi đều là khiếp sợ không tên.

Đạo Ảnh giết Tinh Cung nhị lão một trong Vân Hành Liệt, chuyện này sợ là sẽ phải trở thành Cổ Diệu đền tội phía sau cái thứ hai đại sự, chấn động thiên hạ.

Anh Lập đã xuất quan!!! Tránh ra cho anh Lập thể hiện nào. #Phàm Nhân Tu Tiên Chi Tiên Giới Thiên

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1106: Bụi Bặm Lắng Xuống, Trừ Ta Ra

Bắc Băng Dương thét dài thở dài, nói: “Hành Liệt huynh, làm sao lại nghĩ như vậy không mở, kịch liệt như thế đây? Đệ đang phải ra tay cứu huynh, nhưng chậm một bước a!”

Bắc Băng Dương liên tiếp thở dài, bi thống chí cực dáng vẻ.

Thiên Vũ bên trên, tất cả mọi người là đầy vẻ khinh bỉ, thầm mắng: Ảnh đế! Vân Hành Liệt bị thảm ngược thời điểm, từng cái từng cái làm bộ không nhìn thấy, hiện tại người đã chết, liền chạy ra ngoài khóc vài tiếng, chảy chút nước mắt.

Trong nhân thế bách thái bi thương, khái là tốt hơn nếu này.

“Mau nhìn, đó là cái gì? Vân Hành Liệt đại nhân!”

Đột nhiên một tên Tinh Cung võ giả hô to, trong thanh âm tràn đầy kinh hỉ.

Mọi người đều là chấn động, hoảng sợ nhìn chằm chằm hắc động kia không gian trên, một đạo cả người nhuốn máu thân thể, lặng lặng đứng lặng ở đằng kia, không nhúc nhích.

Bắc Băng Dương cả kinh nói: “Hành Liệt huynh?”

“Ha ha, không sai, không sai. Thật xa chạy tới, một chút chỗ tốt đều không mò được, thiếu chút nữa đem mệnh ném ở đây. Lão thiên cuối cùng cho ta bồi thường một bộ Giới Vương cảnh thi thể, cũng coi như là có cái viên mãn kết cục.”

Một tiếng cười quái dị ở Vân Hành Liệt thi thể truyện sau ra, sau đó liền một đạo trường bào cái bóng hiện ra, trong hai mắt lập loè thần sắc hưng phấn.

Người đến sắc mặt trắng bệt, giống như là người chết giống như vậy, không có bất kỳ màu máu, nhưng yêu dị duỗi ra lưỡi đỏ, liếm một cái đôi môi, trong cổ họng phát sinh “Chà chà” thanh âm.

Hắn vung một cái ống tay áo, Vân Hành Liệt thi thể liền biến mất ở hố đen trên. Sau đó hắc bào nhân cái bóng bị vô hạn kéo dài, cho đến biến mất không còn tăm hơi.

“Không được! Vân Hành Liệt đại nhân thi thể bị người đánh cắp!”

Tên kia Tinh Cung người kinh hãi hô to, nhưng cũng không thể ra sức, thậm chí người đến là ai cũng không biết.

Mặt khác cái kia chút may mắn còn sống sót Tinh Cung võ giả, cũng đều là sắc mặt trắng bệch, trên người mọi người quanh quẩn một loại chưa bao giờ có cảm giác bị thất bại.

Doanh Chính nhìn chằm chằm người kia biến mất địa phương, lạnh rên một tiếng, liền xoay người rời đi.

Người kia chính là Đạo Ảnh chi túc người Túc Ly Thương.

Vẫn luôn không thấy hắn hiện thân quá, hóa ra là không thấy thỏ không thả chim ưng, không có lợi không ra tay.

Một bộ Giới Vương cảnh cường giả thi thể, giá trị cao có thể tưởng tượng được.

Vu Hiền ánh mắt nhất chuyển, nhìn Doanh Chính rời đi phương hướng, cũng bồng bềnh đi theo. Doanh Chính sắc mặt trầm xuống, khóe miệng vung lên cười gằn, càng chạy càng xa.

Hai người một trước một sau, biến mất ở trời cao trên.

“Ai!”

Tịch đại không rõ thở dài một tiếng, sao trượng ở trong tay loảng xoảng coi như vang, cũng hướng về xa xa đi đến.

Nghê Ba vội vàng đuổi tới, kêu lên: “Đại nhân, chúng ta đi đâu?”

Tịch đại đạo: “Về nhà, hàn Vũ Sơn.”

Theo hai người rời đi, Thiên Vũ bầu trời không ngừng có độn quang lấp loé, cường giả khắp nơi mắt gặp nhân quả đã xong, đều là không kịp chờ đợi rời đi, đúng lúc chuẩn bị sẵn sàng, lấy ứng đối tương lai biến hóa.

Biển Đen vị diện biến đổi lớn, tất nhiên lan đến phụ cận vị diện cùng mặt khác ngũ đại Thủy vực, thậm chí ảnh hưởng Tam Thập Tam Thiên kết cấu, vô số tông môn thế gia sẽ phải chịu liên lụy.

Thánh khí trên bảng xuất hiện bất hủ ban đầu tâm, chính là vật vô chủ, bay vào trong thiên địa, tất nhiên dẫn tới chư thiên cường giả tìm khắp tứ phía.

Vân Hành Liệt bị Đạo Ảnh người giết chết, Tinh Cung nhất định không biết giảng hoà, nếu như Tinh Cung cùng Đạo Ảnh khai chiến, tất nhiên sẽ đem thế giới khuấy long trời lở đất.

Cuối cùng, cái kia bắn giết Cổ Diệu, được Ám Dạ Chi Đồng Dương Thanh Huyền, tiến nhập chư thiên cường giả tầm mắt, tất nhiên muốn gây nên một phen sưu tầm.

Bất kể là Dương Thanh Huyền bản thân, vẫn là cái kia Ám Dạ Chi Đồng, đều là nóng bỏng tay tồn tại.

…

Một toà u ám vòm trời, hiện ra Chu Nhan giống như màu máu, lập loè trong trẻo bạch quang. Màu xám tro sương mù quanh quẩn ở trong trẻo lạnh lùng ban đêm, như mãnh thú giống như ở trong gió gào thét.

Ở thảm đạm dưới ánh sao, trong sương một con đường thẳng vào bầu trời.

Hai bên trong sương mù, thỉnh thoảng có oan hồn dã quỷ giống như khuôn mặt sinh thành, phát sinh rít gào trầm trầm, sau đó lại tản đi.

Đột nhiên, một mảnh hào quang màu vàng óng trên Thiên Vũ lấp loé mà xuống, cường đại kiếm khí tương tinh không chém mở, dưới quang huy, càng là vạn kiếm trải đường.

Kiếm lộ thẳng tới đường nối, đem âm trầm sương mù toàn bộ xua tan.

Một đạo bồng bềnh bóng người, ở vạn kiếm trên đi dạo, hai tay chắp sau lưng.

Ở lối đi phía trước, bỗng nhiên xuất hiện một vòng tối nghĩa khó hiểu màu xanh lục phù văn, mỗi một chữ trên bùa đều phát sinh ác quỷ giống như thanh âm.

Sau đó lục chỉ từ bốn mặt bắn nhanh mà đến, lượn quanh ở phù văn bốn phía, hóa thành một mặt dữ tợn mặt quỷ màu đen tấm khiên, đánh rơi xuống ở trên lối đi.

“Ầm ầm!” Một tiếng, cường đại khiên lực kích. Bắn, chấn động đến mức đất rung núi chuyển, đem vạn kiếm ánh kiếm ngăn trở.

Nam tử thu lại kiếm khí, hai chân hạ xuống trên lối đi, lãnh đạm nói: “Ngươi không cần đối với ta biểu lộ ra địch ý, ta biết quan hệ giữa chúng ta là kẻ địch chứ không phải bạn, vì lẽ đó không cần làm điều thừa.”

Quỷ diện tấm khiên truyện sau đến rít lên một tiếng, chấn không khí lăn lộn, “Đã như vậy, còn không mau cút đi!”

Nam tử nói: “Ta tới này là phải nói cho ngươi một cái tin.”

“Ha ha, ta vậy mới không tin ngươi có cái gì tốt tâm, cố ý chạy tới nói cho ta cái gì chuyện hư hỏng. Ân, nếu là ta không có tính sai, hẳn là Cổ Diệu xuất thế chứ? Lẽ nào ngươi bị Cổ Diệu đánh chạy trối chết?”

Hắc khiên phía sau truyền đến giọng châm chọc, nói: “Ha ha, ta cảm ứng được trên người ngươi tựa hồ có tổn thương a, lẽ nào ta đã đoán đúng?”

Nam tử khuôn mặt co quắp hạ, lãnh đạm nói: “Cổ Diệu xác thực xuất thế. Nhưng ta còn không đến mức nguyên do bởi vì cái này cố ý tới gặp ngươi. Ta muốn nói cho ngươi biết là, Thiên Hà trấn đáy Thần trân khả năng xuất thế.”

“Không thể!”

Hắc khiên sau thanh âm một hồi trở nên thê thảm mà gấp gáp, quát lên: “Ngươi nơi nào có được tin tức?!”

Nam tử nói: “Ta không cần nhận được tin tức, ta đích xác bị hơi có chút tổn thương, ngươi không có cảm ứng sai.”

Thanh âm kia sợ hãi nói: “Ngươi là bị Thiên Hà trấn đáy Thần trân đả thương?!”

Nam tử trầm ngâm nói: “Vâng, cũng hoặc là không phải. Ta là ở Thái Huyền mộ kiếm bên trong, gặp được Vạn Cổ Trường Không cùng Thiên Hà trấn đáy Thần trân, cũng không biết là chân thân vẫn là phân thân.”

Thanh âm kia có chút sững sờ, nói: “Yêu Đế không tại sao sẽ ở Thái Huyền ngày bên trong?”

Nam tử sắc mặt trở nên âm trầm, lạnh rên một tiếng, nói: “Ta cũng rất muốn biết đây. Hiện tại ngươi minh bạch ta tới đây mục đích chứ?”

Hắc khiên sau yên lặng một hồi, sau đó âm thanh truyền ra, nói: “Ta biết, là vì Nhân Quả Tứ Đế, nhưng ta rất có trách nhiệm nói cho ngươi, hết hy vọng đi.”

Nam tử trên mặt hiện ra vẻ giận dữ, tức giận nói: “Nếu thật là Thiên Hà trấn đáy Thần trân xuất thế, đó chính là đại loạn mới bắt đầu. Mà duy nhất có thể trấn áp được Thiên Hà trấn đáy Thần trân, cũng chỉ có Thánh khí trên bảng trước hai vị. Xếp hạng thứ nhất Thiên Mệnh Tối Cao, cùng thứ hai Nhân Quả Tứ Đế! Tuy rằng ngươi và ta trong đó có bài xích, nhưng ngươi cũng không muốn nhìn đã có trật tự bị đánh nát, Tam Thập Tam Thiên rơi vào hỗn loạn đi.”

Hắc khiên sau thanh âm nói rằng: “Nhân Quả Tứ Đế không phải ngươi muốn tìm liền có thể tìm được. Thánh khí tự có số mệnh, lẽ nào điểm ấy ngươi còn không có hiểu thấu đáo sao?”

Nam tử tức giận hừ nói: “Ta tự nhiên biết Thánh khí tự có số mệnh, nhưng ta chưởng quản thiên địa đôi bảng, tìm hiểu đạo chi bản nguyên, chính là một vực chi chủ. Cùng Thánh khí như thế, đều là đến gần vô hạn đại đạo người. Đồng thời đối với Thánh khí quỹ tích cũng có thể cảm ứng một, hai. Trong thiên hạ, trừ ta ra, còn có ai xứng đáng nắm giữ Nhân Quả Tứ Đế?”

Anh Lập đã xuất quan!!! Tránh ra cho anh Lập thể hiện nào. #Phàm Nhân Tu Tiên Chi Tiên Giới Thiên

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1107: Hai Mươi Viên Linh Đàn Đan

Hắc khiên sau thanh âm lãnh đạm nói: “Chấp niệm quá nặng, liền cách ước nguyện ban đầu càng xa hơn. Mà đối với sai lầm của mình ước định, cũng đem là ngươi thất bại nguyên nhân.”

“Hừ, ta như thất bại, cũng sẽ là của ngươi thất bại. Ngươi không chỉ có không ủng hộ ta, còn khắp nơi cùng ta đối đầu. Nếu là thật có một ngày như vậy lời, ngươi sẽ hối hận.”

Nam tử lạnh lùng nở nụ cười, nhưng lập tức lộ ra bễ nghễ thiên hạ khinh bỉ, châm chọc nói: “Bất quá ngươi yên tâm, ta sẽ không thất bại.”

Nam tử vung tay lên, liền bay lên vạn ánh kiếm, phóng lên trời. Nam tử bóng người hoảng hốt bên dưới, ngay ở kiếm quang bên trong biến mất.

Trên lối đi lần thứ hai bị âm hối sương mù bao phủ.

...

Bảo miền nam, ngoài thành, nhạn núi đổ.

Núi non trùng điệp run rẩy, tú lệ thanh u, linh khí dồi dào.

Đột nhiên hai đạo khiên quang, trình xanh, hồng nhị sắc, từ đằng xa bay tới, thẳng vào trong núi.

Là một nam một nữ, nam một thân màu xanh lam cẩm bào, mặt quan như ngọc nữ tướng mạo ôn nhu, giữa hai lông mày lộ ra một luồng thanh tú, hai người ước chừng hai mươi mấy tuổi, như là con cháu thế gia.

Nam tử nhìn trái phải lại, núi cao sông dài, bốn bề vắng lặng, trong mắt bắn ra vẻ hưng phấn, xoay người liền không kịp chờ đợi hướng về cô gái kia nhào tới, đem nữ tử ôm, một đôi tay bắt đầu trên dưới đi khắp.

Nữ tử gò má một đỏ, tốn sức đem nam tử đẩy ra, đi tới một bên, cúi đầu.

Nam tử không vui nói: “Tình muội, không phải nói được rồi cho ta sao? Sao, hiện tại lại muốn đổi ý?” Nam tử sắc mặt trở nên âm trầm, lộ ra bất thiện ánh mắt.

Nữ tử ngượng ngùng vội la lên: “Ta đều cùng ngươi tới đây, làm sao sẽ đổi ý. Chỉ là... Nhân gia từ chưa bao giờ làm việc này, có chút thẹn thùng thôi.”

Nam tử ánh mắt lúc này mới trở nên hiền lành lên, đi lên trước, từ phía sau đem nữ tử ôm ở, trên tay phạm vi so với trước kia nhỏ hơn chút ít, nói rằng: “Chớ sợ chớ sợ, trước lạ sau quen.”

Nữ tử e thẹn nói: “Còn có hai về?”

Nam tử đưa nàng lâu càng chặt, phản ứng cũng kịch liệt lên, nói: “Đương nhiên, từ nay về sau ngươi chính là ta người. Đương nhiên còn có hai về, ba về, đến một trăm về.”

Nữ tử bị sờ trên mặt có chút mê ly, thở gấp nói: “Nhiều như vậy về, cái kia ta không phải bị thua thiệt? Nếu không Từ công tử ngươi nhiều hơn nữa cho ta mười viên Linh Đàn Đan, như vậy Tình nhi liền cả đời đều là người của ngươi.”

Tay của nam tử không ngừng bị nữ tử ngăn trở, tổng không sờ tới chỗ mấu chốt, có chút nóng nảy, nói: “Tình muội cũng quá tham đi, cái kia Linh Đàn Đan nhưng là để Toái Niết cảnh cường giả đều thèm thuồng đan dược, không phải là đậu tương đây, đầy đường đều có. Một viên giá trị chí ít ở ba ngàn linh thạch thượng phẩm, mười viên chính là 3 vạn. Huống hồ tình muội ngươi tu vi bây giờ, cũng một hồi không dùng được nhiều như vậy. Chờ tương lai ngươi bước vào Toái Niết cảnh, ta tự nhiên sẽ cho nhiều ngươi tài nguyên, còn sẽ dẫn tiến ngươi tiến vào diễm Vân Tông.”

Nữ tử trên mặt lộ ra thừa nhận vẻ mặt, tóm chặt lấy tay của nam tử, không để nam tử tiến thêm một bước, thở dốc nói: “Thật chứ? Nhưng ta mới Tam Hoa hậu kỳ, khoảng cách Toái Niết còn xa, mà ta thiên tư chế ngự, không có Linh Đàn Đan căn bản không cách nào nữa tinh tiến. Từ công tử ngươi muốn là thật yêu thích Tình nhi, sẽ thấy cho Tình nhi mười viên đi, Tình nhi có thể là tới nay đều chưa từng làm việc này.”

Nam tử nghe nói đối phương là chim non, nội hỏa một hồi càng thêm dồi dào, nhưng nghĩ tới mười viên Linh Đàn Đan, ánh mắt lộ ra đau lòng vẻ mặt, mạnh mẽ hạ quyết tâm, đáp ứng nói: “Được!”

Lúc này mới cảm giác tay của cô gái buông lỏng, tay của nam tử liền thuận lợi đi vào trong quần áo, bóp nữ tử một trận đau đớn, ở này núi sâu rừng già bên trong tùy ý kêu.

Nam tử không kịp chờ đợi đè lên.

Ba giây sau.

Hai người nhanh chóng cầm quần áo mặc.

Nữ tử gặp nam tử sắc mặt không đúng, khiếp nhược ôn nhu nói: “Từ công tử, ngươi làm sao vậy, dáng vẻ không vui?”

Nam tử sửa sang lại quần áo, hừ một tiếng, mặt âm trầm, nói: “Ngươi không phải nói ngươi lần thứ nhất làm việc này sao? Làm sao không phải chim non?”

“Ta... Ta cũng không biết...”

Nữ tử cúi đầu, có chút sợ sệt, không dám nhìn thẳng nam tử ánh mắt, nói nhỏ: “Nhân gia nói là... Lần thứ nhất tại dã ngoại...”

Nam tử nội tâm một trận lửa giận, bỏ ra hai mươi viên Linh Đàn Đan, lại chơi cái giày rách.

Tiếng đàn bà như đường vân nhỏ, thấp giọng nói: “Từ công tử, cái kia mười viên Linh Đàn Đan đây? Hiện tại cho Tình nhi đi.”

Nam tử cười lạnh một tiếng, nói: “Hiện tại cho? Trên người ta không mang. Chờ lần sau lại cho ngươi đi.” Nội tâm nhưng là một trận cười gằn, mắng: Giày rách, còn muốn Linh Đàn Đan, cút ngay!

Nữ tử mặt không hề cảm xúc, làm theo hạ tóc, nói: “Hi vọng Từ công tử có thể hết lòng tuân thủ hứa hẹn, bằng không Từ công tử ba giây, Tình nhi bảo đảm không cho phép sẽ nói ra ngoài.”

Nam tử hoàn toàn biến sắc, nháy mắt liền trắng bệch, trong mắt bắn ra hai đạo sát khí.

Nữ tử bỗng nhiên lùi về sau, đột nhiên dưới chân một uy, hướng về trên đất nhìn tới, không khỏi lấy làm kinh hãi, nói: “Từ Chân, mau nhìn!”

Từ Chân ánh mắt một nhìn chăm chú, sát khí kia nhất thời hoàn toàn không có, tương tự lộ ra sắc mặt khác thường, chỉ thấy trong rừng rậm, Liễu Tình dưới chân đạp, là một chiếc chết đi thỏ.

Nguyên bản con thỏ chết cũng không có gì, nhưng này thỏ nhưng chết quái dị, toàn thân bị một nguồn sức mạnh nhuộm đen kịt, bị Liễu Tình giẫm một cước sau, bên trong trực tiếp chảy ra máu đen đến.

Hai người hướng về bốn phía nhìn tới, phát hiện trong rừng rậm còn chết rồi không ít động vật, sài sói, côn trùng, chim chờ, toàn bộ là đồng dạng cái chết.

Từ Chân sắc mặt nghiêm túc nói: “Có tình huống.”

Ngay sau đó quên mất Linh Đàn Đan cùng ba giây chuyện, hai người bắt đầu ở trong rừng rậm tìm tòi, dọc theo cái kia chút chết đi động vật phương hướng, một đường đi rồi ba, bốn dặm, rốt cục ở một chỗ trong khe núi, phát hiện một người nằm trên đất, toàn thân bị hắc khí bao phủ.

Liễu Tình nhát gan, núp ở phía sau mặt, khiếp nhược nói: “Người này sống hay chết?”

Từ Chân cẩn thận đứng ở đằng xa, nhìn một hồi sau nói: “Như là bị thương, không biết sống chết. Hắc khí kia có chút quái lạ, giống như độc không phải độc.”

Liễu Tình trong mắt sáng ngời, xẹt qua vẻ hung ác, nói: “Ngươi nói người này trên người sẽ có hay không có bảo vật?”

Từ Chân từ nhỏ là thế gia xuất thân, sau lại được thuận lợi đưa tới diễm Vân Tông, xưa nay cũng không lo tài nguyên tu luyện.

Mà Liễu Tình nhưng là ở bình dân xuất thân, từ nhỏ ở tàn khốc trong hoàn cảnh lớn lên, đối với tài nguyên ngắt lấy, so với người bình thường nhạy cảm nhiều.

Hắc khí kia quanh quẩn ở đằng kia người bốn phía, đặc biệt là bầu trời, như sương chầm chậm xoay tròn, ở giữa thật giống một viên con mắt tựa như nhìn bọn hắn chằm chằm.

Liễu Tình trực giác cảm thấy người này trên người nhất định có bảo vật.

Nàng đột nhiên nói rằng: “Từ công tử, ta nhớ được ngươi quãng thời gian trước đã nói, thượng tầng vị diện có tin tức truyền xuống, nói có hai cái bảo vật xuất thế, để diễm Vân Tông lưu ý hạ, một có tin tức liền báo lên, có kinh người khen thưởng.”

Từ Chân nói: “Xác thực có có chuyện như vậy, không nghĩ tới ngươi còn nhớ.” Từ Chân trong giọng nói, mang theo trào phúng ý tứ hàm xúc, hắn hiện tại đối với Liễu Tình một điểm hảo cảm đều không.

Liễu Tình cũng không để ý tới, nhìn chằm chằm cái kia lượn quanh khói đen, tiếp tục nói: “Ta nhớ được Từ công tử nói, cái kia hai cái bảo vật một sáng một tối, quang hình như Thái Dương, ám dường như con mắt?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1108: Rơi Vào Đêm Đen, Phong Ấn Phương Pháp

Từ Chân sửng sốt một chút, lúc này mới quan sát tỉ mỉ cái kia khói đen, trầm ngâm nói: “Không đến nỗi trùng hợp như vậy chứ? Thượng tầng vị diện tông môn cũng là dị thường coi trọng việc này. Nhưng diễm Vân Tông bên trong các trưởng lão ngược lại không có không quá để ý, bởi vì cái kia hai cái bảo vật cũng không ai biết ở nơi nào xuất thế, Tam Thập Tam Thiên to lớn như thế, xuất hiện ở bảo miền nam trong phạm vi khả năng chẳng nhiều lắm. Càng không thể vừa khéo như thế, đã bị ngươi và ta đụng với.”

Liễu Tình nhớ một trận, nói: “Nhưng này trong hắc vụ biến thành dáng vẻ, xác thực giống như là con mắt a. Hơn nữa tin tức không phải nói, ánh mắt kia có thể sẽ cùng một người tuổi còn trẻ nam tử ở một chỗ sao?”

Từ Chân nhìn chằm chằm khói đen nhìn một hồi, lại nhìn xuống trên đất nam tử kia, khuôn mặt bị khói đen lượn quanh ở, nhìn không rõ ràng.

Hắn nhớ một trận, nói: “Ta nghe các trưởng lão nói, cung cấp đầu mối khen thưởng kinh người, không chỉ có mười cái ngày khí, trăm viên đế đan, hơn nữa còn có mười cái tiến nhập thượng tầng tông môn tiêu chuẩn.”

Liễu Tình nghe được gò má đỏ ửng, hô hấp đều có chút dồn dập, nói: “Nếu như có thể tiến nhập thượng tầng tông môn, tốc độ tu luyện của chúng ta ít nhất phải nhanh hơn gấp đôi không thôi.”

Từ Chân cũng có chút động lòng, hung hãn nói: “Trước tiên bất kể, nói không chắc thật sự liền tìm vận may!”

Hắn liếm một cái môi lưỡi, trong mắt sát khí lóe lên, xoay tay liền xuất hiện một thanh nhũ phi đao màu trắng, như là nào đó loại động vật xương cốt, chém tới.

“Xì!”

Phi đao vẽ ra trên không trung một vệt đen, là chém ra vết nứt không gian, thẳng vào khói đen bên trong.

Nhưng trong chớp mắt, cái kia phi đao liền biến mất không thấy, không có bất kỳ cái bóng, giống như là bị khói đen cắn nuốt.

Từ Chân trừng lớn hai mắt, hoảng sợ khó có thể tin tưởng được, hắn liền ngay cả phi đao là thế nào biến mất cũng không thấy đến.

Liễu Tình cả kinh nói: “Cái kia ngọn phi đao... Là diễm Vân Tông trưởng lão ban tặng của ngươi Cực phẩm Địa Khí chứ?”

Từ Chân một mặt hàn khí, trừng Liễu Tình một chút, nghĩ thầm: Nữ nhân này không lưu lại được, lại đối với ta bảo vật cùng lời ta từng nói nhớ tới rõ rõ ràng ràng.

Nhưng hắn giờ khắc này, càng nhiều hơn chính là đối với cái kia khói đen ngạc nhiên, cái kia phi đao thật là Cực phẩm Địa Khí.

Bởi vì trong tông môn có vị trưởng lão là hắn thân thúc thúc. Đồng thời vị kia thân thúc thúc không có dòng dõi, vô cùng đại khả năng sẽ đem hắn cho làm con nuôi đi qua, lúc này mới ưu ái rất nhiều, vừa vào tông môn thì cho một cái Cực phẩm Địa Khí.

Nằm mơ cũng không nghĩ tới, lần thứ nhất dùng để ứng chiến, phản ứng đều không sẽ không có!

Từ Chân trên mặt đột nhiên kinh sợ, chỉ vào trong khói đen mặt, kêu lên: “Tình muội mau nhìn!” Dưới chân nhưng là lui về phía sau đi.

Liễu Tình sợ nhìn tới, ngoại trừ cái kia con mắt tựa như đồ vật, tựa hồ không có gì.

Đột nhiên nàng trên lưng tê rần, càng là bị Từ Chân đánh lén một chưởng, phun ra một ngụm máu đến, liền bay thẳng cái kia trong hắc vụ.

“Đồ đê tiện! Còn muốn ta hai mươi viên Linh Đàn Đan, đi chết đi!”

Từ Chân khóe miệng vung lên một tia được như ý vui vẻ.

Liễu Tình bay vào trong hắc vụ sau, kêu thảm một tiếng, vô số hắc khí tràn vào trong cơ thể nàng, trong khoảnh khắc liền đem nàng rót đầy, liền ngay cả thất khổng bên trong đều tràn ra hắc khí đến.

Nhưng thân thể cũng không có rơi xuống đất, mà là lơ lửng giữa không trung, trên mặt tuy rằng tràn đầy thần sắc thống khổ, thật giống trong thời gian ngắn cũng không chết được.

Từ Chân không rõ cảm thấy lạnh cả tim, lại lui lại mấy bước, kêu lên: “Chẳng lẽ này khói đen, đúng là thượng tầng tông môn muốn tìm bảo vật?”

Hắn càng nghĩ càng nóng lòng, xoay người liền muốn về tông môn báo tin đi.

Bỗng nhiên không trung lệ mang lóe lên, một đạo hắc quang chém vụt mà tới.

Từ Chân sợ hết hồn, Toái Niết cảnh trực giác để hắn cảm thấy nguy hiểm, đột nhiên tung hoành trốn một chút, lấy cực kỳ bén nhạy thân pháp nhoáng tới.

Từ Chân lại quay đầu lại vừa nhìn, nhất thời dọa cho phát sợ.

Chỉ thấy Liễu Tình đã từ cái kia trong hắc vụ đi ra, trong tay cầm hắn Cực phẩm Địa Khí cốt đao, khuôn mặt dữ tợn hướng về hắn bổ tới.

“Tình muội, mau dừng tay!”

Từ Chân ngoài miệng nói, nhưng trong tay nhưng là không lưu tình chút nào mặt, một thức chân nguyên vắt Sát Quyền, hắn mạnh nhất võ kỹ liền đánh tới.

“Ầm ầm!”

Liễu Tình trong tay cốt đao chấn động, cường đại kình khí bạo nổ mở, hai người đồng thời bay ngược về đằng sau.

Liễu Tình khóe miệng tràn ra máu tươi, cũng là đen kịt như mực, nhưng trong mắt nhưng lộ ra quỷ dị sát khí, lần thứ hai nâng đao chém tới.

“Tiện nhân kia làm sao sẽ mạnh như vậy?!”

Vừa nãy một chiêu hạ, Từ Chân tuy rằng chiếm thượng phong, nhưng hắn chính là Toái Niết sơ kỳ a, mà đối phương chỉ có Tam Hoa hậu kỳ.

Hơn nữa Liễu Tình trên người cho hắn một loại vô cùng cảm giác bất an, hơn nữa hắc khí kia còn tại đằng kia nhân thân trên quanh quẩn, cũng không biết là hay không sẽ sinh ra biến hóa gì đó.

Nghĩ tới đây, Từ Chân lại Vô Tâm ham chiến, vừa đánh vừa lui, nhân cơ hội hóa thành độn quang mà đi. Liễu Tình nghiêm ngặt quát một tiếng, cũng hóa ra màu đen độn quang, đuổi tới.

Qua một trận, nằm ở hắc khí phía dưới người kia trên người, đột nhiên vang lên giọng nam, “Để hai người kia rời đi, không biết có vấn đề chứ? Vừa nãy nghe bọn họ nói, tựa hồ thượng tầng vị diện tông môn đang tìm Thánh Chủ.”

Một đạo khác âm thanh “A” lại, không nhanh không chậm nói rằng: “Biển Đen đánh với Cổ Diệu một trận, khiếp sợ thiên hạ, đều ở đây tìm Dương Thanh Huyền có gì kỳ quái đâu. Sẽ không biết đây là cái nào vị diện, bọn họ nói thượng tầng vị diện lại là cái nào?”

Đối thoại hai người, chính là Khổng Linh cùng Cổ Hạt.

Khổng Linh nói: “Nhìn dáng dấp ở đây hẳn không phải là khu không người, không bằng chúng ta mang Thánh Chủ ly khai, tìm mấy người hỏi một chút tình huống.”

Cổ Hạt nói: “Hắn bộ dáng này làm sao mang động? Ám Dạ Chi Đồng sức mạnh tiết ra ngoài, vừa chạm vào chạm hắn, sợ là sẽ bị xâm nhiễm.”

Khổng Linh lo lắng nói: “Vậy làm sao bây giờ, nếu là bị người phát hiện thì phiền toái.”

Cổ Hạt nghĩ một hồi, nói: “Nếu không như vậy đi, ngươi và ta liên thủ, nhìn xem có thể hay không đem những này tiết lộ ra ngoài đêm đen lực lượng áp chế trở lại.”

Khổng Linh nói: “Được!”

Dương Thanh Huyền trong tay Tinh Giới trên, thanh quang lóe lên, kích. Bắn mà ra, từ hắc khí kia bên trong phá trở nên trống không, hóa ra Khổng Linh cùng Cổ Hạt thân thể.

Cổ Hạt nói: “Ta dạy cho ngươi một bộ phong ấn phương pháp, ngươi mà nghe rõ.”

Ngay sau đó, Cổ Hạt truyền miệng một bộ pháp quyết. Hắn tự thời đại trung cổ Hoang tộc lưu truyền tới nay, hiểu được rất nhiều cổ thời gian bí pháp.

Chờ Khổng Linh học được sau, hai người từng người tách ra, bắt đầu triển khai bí pháp, phong ấn cái kia đêm đen lực lượng.

Cổ Hạt đôi kìm ở trên không bên trong không ngừng quơ, hoang khí ngưng tụ thành từng cái từng cái cổ quái phù hiệu, đánh vào đến trong hắc vụ.

Khổng Linh nhưng là nhanh chóng bấm quyết, trên người lôi quang lấp loé, cũng là từng tia một sấm sét kích. Bắn vào đi.

Sức mạnh của hai người vừa chạm tới cái kia khói đen, lập tức khuếch tán mở, hóa thành tàm ti như thế dây nhỏ, lóe lên liền ấn trên người Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền từ đầu đến cuối nhắm hai mắt, trên thân thể không ngừng có hoang khí cùng sấm sét lấp loé, từ toàn thân lưu đến đỉnh đầu, sau đó co lại thành một vòng, hóa thành một cái lớn chừng ngón tay cái Hoang tộc dấu ấn, ở mi tâm loé lên rồi biến mất.

Hai người không ngừng thi pháp, một lát sau, quanh quẩn ở không trung hắc khí quả nhiên có thu liễm, co rúc lại không chỉ gấp đôi.

Cổ Hạt đại hỉ, vội vàng nói: “Chống đỡ lại, tăng nhanh tốc độ!”

Hoang khí cùng sấm sét càng hung mãnh tràn vào Dương Thanh Huyền trên người, ở hắn đầu trán hóa ra phong ấn.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền trên mi tâm của đột nhiên mắt dọc vừa hiện, trợn trừng mở, trong mắt bắn ra một đạo làm người sợ hãi ánh sáng lạnh lẽo, lạnh như băng nhìn chằm chằm nơi trần thế!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1109: Diễm Vân Tông, Quỷ Đầu Phiên

“Không được! Đi mau!”

Cổ Hạt đột nhiên lớn tiếng kêu sợ hãi, không rõ liền lạnh cả người, như rơi xuống vực sâu.

Hắn cùng Khổng Linh còn chưa phản ứng lại, Dương Thanh Huyền mi tâm mắt dọc bên trong bắn ra hai vệt đen, thẳng vào bên trong cơ thể của bọn họ, sau đó con ngươi khinh miệt nhắm một cái, hai người nhất thời ở biến mất tại chỗ không gặp.

Bị phong ấn đi xuống khói đen, lần thứ hai tỏ khắp đi ra, phạm vi so với trước kia còn lớn hơn không ít.

Cổ Hạt cùng Khổng Linh một hồi rơi vào vô tận thâm hắc, hai chân rơi trên mặt đất, nhưng khó có thể nhận ra bốn phía, thần thức cũng không có một chút nào tác dụng.

Khổng Linh cả kinh nói: “Độ như đại nhân, đây là cái nào?”

Cổ Hạt cười khổ nói: “Lần này phiền phức lớn rồi. Nơi này là Ám Dạ Chi Đồng nội bộ không gian. Trừ phi Dương Thanh Huyền tỉnh lại, đồng thời khống chế lại Ám Dạ Chi Đồng, mới có thể thả chúng ta đi ra ngoài. Bằng không đời này cũng phải chờ ở nơi này.”

Khổng Linh há to mồm, không lời nào để nói, nguyên vốn còn muốn thử phá mở không gian, nghe Cổ Hạt nói chuyện, liền triệt để bỏ qua.

Muốn phá mở Thánh khí bảng thứ chín tồn tại? Sợ là Giới Vương cảnh đều làm không được đến. Hắn tự nhiên cũng sẽ không phí công.

Hai người lúc này ngồi tại không gian bên trong, tu luyện.

Cũng may cùng Dương Thanh Huyền trong đó cảm ứng liên hệ vẫn còn, đồng thời bên trong không gian này đêm đen lực lượng, cũng không có tập kích bọn họ, để cho bọn họ yên tâm không ít.

Dương Thanh Huyền cứ như vậy lặng lặng nằm ở đó, cái kia chút đêm đen khí từ mi tâm trào ra, theo hô hấp của hắn tiến vào trong cơ thể, đi khắp toàn thân.

Đồng thời trên da không ngừng có màu đen đạo văn xuất hiện, như là nước chảy cất bước.

Mà ở Dương Thanh Huyền bên trong đan điền, cái kia mồi lửa kết cấu bên trong, nhiều hơn một đóa hắc diễm, cùng mặt khác ba diễm lẫn nhau chống chọi, hấp dẫn, hình thành một cái mới cân bằng.

Lực lượng khác như như chúng tinh phủng nguyệt, phân tán bốn phía, cộng đồng tạo thành Dương Thanh Huyền đan điền Khí Hải.

Sau ba ngày, nhạn núi đổ bầu trời bay tới nhóm lớn độn quang, có hơn mười đạo, như là cỗ sao chổi bắn vào sơn cốc.

“Thúc thúc, chính là này, mau nhìn!”

Từ Chân dẫn một đám võ giả thật nhanh ở tại trong rừng qua lại, rất nhanh là đến Dương Thanh Huyền trước mặt.

Thúc thúc hắn là Diễm Vân Tông trưởng lão Từ Hoa, một bộ nam tử trung niên trang phục, cùng mấy tên khác trưởng lão lên trước, cẩn thận chu đáo Dương Thanh Huyền trên người dị tượng.

Liễu Tình bị một tên Tiểu Thiên Vị võ giả bắt, phong ấn kinh mạch toàn thân, mặt không có chút máu đứng ở đó.

Đêm đen lực lượng vào cơ thể mới bắt đầu giai đoạn, thần thức linh trí toàn bộ bị chiếm cứ, kèm theo đêm đen lực lượng chảy vào toàn thân, đưa nàng cải tạo thành đêm đen một mạch, thần trí mới từ từ khôi phục như cũ.

Giờ khắc này bị bắt ở, tự biết khó bảo toàn tánh mạng, không nhịn được lưu lại nước mắt.

Từ Hoa cẩn thận nhìn chằm chằm cái kia khói đen nhìn một hồi, sau đó nhìn phía mấy tên khác trưởng lão, nói: “Chư vị cảm thấy thế nào?”

Diễm Vân Tông chưởng môn Diễm Vân Tử nói: “Cũng không biết có phải hay không, này trong hắc vụ cũng không có có mắt như thế hình dạng, Phần Thiên Tông cho nhắc nhở quá ít. Bất quá người trẻ tuổi này trên người có quỷ dị là khẳng định.”

Từ Chân vội vàng nói: “Lần trước khi ta tới, xác thực có mắt như thế vòng xoáy, lần này khói đen lại làm lớn ra vài lần, vì lẽ đó nhìn không rõ ràng. Không tin có thể hỏi tiện nhân này.” Hắn chỉ vào Liễu Tình, chỉ lo mọi người cho là hắn nói dối tình báo.

Từ Hoa gật đầu nói: “Sẽ có biến hóa là bình thường. Mặc kệ cái này có phải hay không Phần Thiên Tông muốn tìm người trẻ tuổi cùng Huyền Khí, người này xuất hiện ở bảo miền nam Diễm Vân Tông phạm vi, chúng ta liền được quản trên một ống. Nếu thật là người muốn tìm cùng đồ vật, vậy chúng ta nhưng là phát đạt rồi. Từ Chân, ngươi lần này công lao không nhỏ.”

Diễm Vân Tử cùng mấy tên khác trưởng lão cũng đều là gật gật đầu.

Phần Thiên Tông cho khen thưởng dị thường phong phú, trước

Từ Chân nói tới cái kia chút chỉ là cung cấp đầu mối khen thưởng, nếu như có thể tìm được lời, khen thưởng càng là không chỉ gấp mười lần.

Từ Chân mừng như điên, vội vàng nói: “Nhờ có chưởng môn, thúc thúc, còn có chư vị trưởng lão vun bón! Từ Chân nhất định đem hết toàn lực, máu chảy đầu rơi vì là Diễm Vân Tông làm việc! Thúc thúc, tiện nhân kia làm sao bây giờ?”

Từ Hoa liếc mắt một cái, nhân tiện nói: “Giết đi. Giữ lại làm gì?”

Liễu Tình sắc mặt một hồi trắng bệch, càng khóc dữ dội hơn.

Từ Chân thấy nàng lê hoa đái vũ dáng vẻ, nhớ tới ba ngày trước ở chỗ này quấn - miên, không khỏi có phản ứng, nói: “Thúc thúc, không bằng giao cho ta xử lý chứ?”

Từ Hoa nói: “Theo ngươi.”

Từ Chân đại hỉ, nói: “Đa tạ thúc thúc!” Không nhịn được liếm đôi môi.

Một tên trưởng lão nói: “Chúng ta trước đem này khói đen lấy đi, đem người trẻ tuổi kia làm ra xem một chút chứ?”

Diễm Vân Tử nói: “Ta nhìn này khói đen cực kỳ quái lạ, thử trước một chút áp chế đi. Nếu là không được...” Hắn trong mắt loé ra một tia hàn quang, nói: “Nếu là không được, liền đem người trẻ tuổi kia chém thành hai đoạn, những hắc khí này tự nhiên sẽ hóa đi. Ngược lại Phần Thiên Tông cũng không nói muốn sống muốn chết.”

Còn lại trưởng lão đều là gật đầu.

Từ Hoa lăng không đánh ra mấy đạo pháp quyết, trên người bay ra một cây phiên, lâm không phấp phới, ánh sáng hào phóng, hướng về hắc khí kia bên trong phóng đi.

“Ta đây quỷ đầu phiên chính là ngưng tụ ba mươi sáu vị Thiên Vị cường giả hồn phách luyện chế mà thành, có thể dời non lấp biển. Ta hơi hơi sự khống chế sức mạnh, miễn cho quá mạnh mẽ, vạn nhất đem tiểu tử này nghiền nát tan, tổn thương Phần Thiên Tông muốn tìm bảo vật, vậy thì phiền toái.”

Từ Hoa khống chế được quỷ đầu phiên, đánh ra mấy đạo pháp quyết, liền bay vào hắc khí bên trong. Trên lá cờ ánh sáng lóe lên, giống như là ánh nến nhảy vào trong gió, một hồi liền diệt, sau đó phiên không thấy.

Từ Hoa: “...”

Diễm Vân Tử: “...”

Một đám người đứng ở Dương Thanh Huyền trước mặt, không có bất kỳ âm thanh, đang chờ quỷ đầu phiên rực rỡ hào quang, nhưng cái gì cũng không có phát sinh.

Từ Hoa trên trán bốc lên tảng lớn mồ hôi lạnh, đột nhiên phun ra một ngụm máu đến, kêu thảm một tiếng, liền hướng quay ngược lại đi.

Cái kia quỷ đầu phiên là hắn bản mệnh tương tu nguyên khí, đột nhiên sẽ không có, một điểm liên hệ cũng bị mất, giống như là một cánh tay đột nhiên không còn giống như vậy, toàn thân chân nguyên đột nhiên bạo loạn, nháy mắt liền chấn thương ngũ tạng lục phủ!

“Phốc!”

Từ Hoa búng máu này phun thời gian, so với Từ Chân bắn thời gian còn dài, một thân khí huyết hầu như phụt ra sạch sẽ, ngã trên mặt đất, cả người co giật.

“Thúc thúc!”

“Từ Hoa trưởng lão!”

Tất cả mọi người là kinh hãi, vội vàng vây lại.

Diễm Vân Tử hoàn toàn biến sắc, lạnh lùng nói: “Hắc khí kia thật là lợi hại, trực tiếp tịch thu Từ Hoa trưởng lão nguyên khí, cắn trả hắn bản tôn. Chư vị, liên thủ bố trí bát phương quy nguyên trận!”

Vài tên trưởng lão lập tức ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người tản ra.

Diễm Vân Tử trong tay thêm ra một cây phất trần, hướng về trong hư không quét qua, nhất thời hóa ra một cái biển lửa, cháy hừng hực.

Mấy tên khác trưởng lão, còn có vài tên đệ tử nòng cốt, tám người liên hợp tổ trận. Từng vòng hồng mang khuếch tán mở, cả toà sơn mạch linh khí đều điên cuồng tụ lại mà đến, hội tụ vào trong trận, chậm rãi ngưng tụ thành một thanh hỏa diễm nhận.

Từ Hoa chính là Thái Thiên Vị sơ kỳ cường giả, sử dụng tới bản mệnh nguyên khí, ở hắc khí kia hạ đều không đỡ nổi một đòn, để Diễm Vân Tử đám người cảm thấy một tia không ổn.

Cho nên trực tiếp lấy ra trong tông môn mạnh mẽ nhất trận, tập hợp tám sức người, diễn hóa này bát phương quy nguyên Hỏa Diễm Đao.

Diễm Vân Tử bản thân liền là Đế Thiên Vị sơ kỳ tồn tại, này Hỏa Diễm Đao mặc dù là Đế Thiên Vị trung kỳ cường giả, cũng có thể một đao chém giết.

Chương 1110: Pháp Thiên Tượng Địa, Hoàn Mỹ Ngọc Bội

Cả tòa nhạn đoạn sơn linh khí đều bị quất tới, bát phương quy nguyên Hỏa Diễm Đao thẳng tới trăm trượng, khí thế kinh người, vô số núi rừng cùng động vật, ở này đao khí hạ bị đánh chết, lượng lớn núi đá bị nghiền nát tan.

Đúng lúc này, nguyên bản bị ngọn lửa chiếu sáng ánh sáng bầu trời, bỗng nhiên tối lại. Hỏa Diễm Đao phía sau, một vị to lớn bóng mờ ở sơn mạch bầu trời hiện ra, chân đạp đại địa, đỉnh đầu bầu trời.

Hư ảnh kia giơ tay lên, năm ngón tay khép lại giơ lên cao, toàn bộ cánh tay phảng phất hóa thành một thanh thần kiếm, thẳng chém mà xuống!

“Ầm ầm!”

Bát phương quy nguyên Hỏa Diễm Đao ở chiêu kiếm này hạ, đột nhiên đổ nát, hóa thành vô số múa quả lửa bắn ra bốn phía.

Diễm Vân Tử đám người đều là tâm thần chấn động mạnh, tất cả đều phun ra máu, từng cái từng cái đánh bay ra ngoài.

“Pháp Thiên Tượng Địa! Là Pháp Thiên Tượng Địa!”

Diễm Vân Tử hoảng sợ kêu to, “Thiếu niên này là Đế Thiên Vị, hơn nữa ngưng luyện ra Pháp Thiên Tượng Địa!”

Kinh hãi bên dưới, nguyên bản bị thương tâm thần bị thương lần nữa, lại là một ngụm máu lớn phun ra.

Chính hắn cũng là Đế Thiên Vị cường giả, bất quá chỉ là sơ kỳ. Khoảng thời gian này tới nay một mực tu luyện Pháp Thiên Tượng Địa, cũng bất quá là mơ hồ có ngưng tụ dấu hiệu, khoảng cách loại này hầu như đạt đến thực tướng trình độ, còn cách biệt một trời một vực!

Từ cái kia Pháp Thiên Tượng Địa trên người tản mát ra lẫm liệt kiếm ý nhìn, sợ là đã đến Đế Thiên Vị hậu kỳ, thậm chí tột cùng trình độ.

Diễm Vân Tử một trái tim run rẩy lợi hại, nội tâm hết sức hối hận.

Phần Thiên Tông tiêu tốn giá thật lớn người muốn tìm cùng vật, há có thể là hời hợt hạng người? Đều tự trách mình quá tham lam, muốn muốn tham công, nếu như trước đây liền lên báo lên lời, hiện tại không chỉ có thu được chỗ tốt to lớn, hơn nữa không cần rơi vào như vậy thảm thiết tình hình.

Nhưng đã quá muộn, Diễm Vân Tử liếc mắt nhìn bốn phía, mặt khác bảy người cũng đều bị chấn thương không nhẹ. Những đệ tử còn lại càng là kinh sợ đến mức trợn mắt ngoác mồm, kinh ngạc đứng ở đó không biết làm sao.

Pháp Thiên Tượng Địa một chưởng bổ xuống sau, ở sau lưng trên bầu trời, đột nhiên xuất hiện tinh quang điểm điểm, rất nhanh khuếch tán, che kín toàn bộ Thiên Khung.

“Đây là ban ngày, tại sao có thể có tinh quang?”

Tất cả mọi người là kinh sợ, không rõ cảm thấy đáy lòng rét run, Hỏa Diễm Đao bị kiếm khí đập vỡ tan sau, toàn bộ núi rừng đều dấy lên ngọn lửa hừng hực, nhưng cũng không cảm giác được chút nào ấm áp.

Diễm Vân Tử sắc mặt đột nhiên trắng bệch, hoảng sợ nói:

“Kiếm! Đó là kiếm! Đầy trời đều là kiếm a! Chạy mau!”

Trên bầu trời tinh quang óng ánh lấp loé, không ngừng đè ép xuống, mọi người lúc này mới phát hiện, ở đâu là ngôi sao gì sao, càng là từng chuôi bảo kiếm tản mát ra lăng liệt kiếm quang!

Vạn kiếm như mưa chém xuống, bao phủ cả vùng.

Tất cả mọi người là mặt xám như tro tàn, một trái tim thẳng vào kẽ băng nứt.

Diễm Vân Tử hóa thành độn quang mà đi, vừa bay ra ngàn trượng xa, liền bị một tầng kiếm khí vô hình chấn thương, phun ra máu.

Toàn bộ ngàn trượng trong phạm vi, tất cả đều hóa thành thế giới của Kiếm!

“Ầm ầm ầm!”

Toàn bộ nhạn núi đổ đều mưa kiếm đánh nát, Diễm Vân Tông người tiếng kêu rên liên hồi, nhưng rất nhanh thanh âm lại biến mất, tất cả đều hóa quy về không.

Một lát sau, cao hơn mặt biển ngàn trượng núi cao, bị san thành bình địa.

Trên mặt đất tất cả đều là kiếm chi vết rạn nứt, như là một tòa vùng đồng bằng hoang mộ phần.

“Rầm!”

Trong thiên địa yên tĩnh lại sau, chỉ nghe một đạo quỳ xuống đất tiếng, Liễu Tình như kỳ tích còn sống, vạn kiếm bên dưới, cắn nát tất cả trong trời đất, nhưng cũng cũng không có đả thương được nàng.

Mắt thấy tất cả mọi người cùng qua đời làm bụi trần, nàng đầu óc triệt để đường ngắn mộng điệu, toàn thân một điểm tri giác đều không, cũng không biết mình là sống hay chết, giờ khắc này tứ chi quỳ trên mặt đất, run lẩy bẩy, mới cảm thấy mình còn giống như sống sót.

Nàng hoảng sợ ngẩng đầu lên, nơm nớp lo sợ nhìn về phía trước, sơn mạch bị hủy sau, ở một tòa hầm kiếm bên trong, thiếu niên kia vẫn như cũ bị hắc khí bao bọc, lặng lặng nằm ở đó, tốt như cái gì sự tình đều chưa từng xảy ra.

Liễu Tình sợ đến khóc, liều mạng che miệng, chỉ lo phát ra thanh âm, nhưng nước mắt nhưng là điên cuồng tuôn ra, cả người run run lợi hại.

Nàng muốn chạy trốn, nhưng hai chân như nhũn ra, đứng lên cũng không nổi, căn bản không biết rõ làm sao trốn.

Cái kia Pháp Thiên Tượng Địa ở một chiêu phá huỷ sơn mạch sau, lần thứ hai giơ tay lên, ngưng ra chỉ tay, trên đầu ngón tay lập loè đáng sợ kiếm ý, từ trên hư không điểm rơi xuống.

“Không!”

Liễu Tình sợ đến sợ vỡ mật nứt, cái kia kiếm ý trên lạnh lẽo khí, làm vỡ nát xiêm y của nàng, toàn thân bị cắt ra trăm nghìn thương thế miệng, từ trên mặt đất chấn động bay ra ngoài.

Cho đến rất xa té xuống đất, mới phát hiện chiêu kiếm đó cũng không phải là chém hướng mình, mà là điểm hướng về hắc khí kia quanh quẩn ở dưới thiếu niên.

Đột nhiên, thiếu niên chỗ mi tâm dựng thẳng con ngươi vừa mở, bắn ra một tia hắc mang, đón lấy kiếm khí.

“Ầm ầm!”

Hai nguồn sức mạnh chạm vào nhau bên dưới, tỏa ra đáng sợ linh áp, như gương mặt khuếch tán.

Đồng thời hắc mang rõ ràng chiếm cứ thượng phong, không ngừng đem về sức mạnh đẩy.

Pháp Thiên Tượng Địa chỉ tay kiếm ý hiện ra đổ nát tư thế.

“Ầm ầm!”

To lớn rung động lại vang lên, kiếm ý rốt cục phá nát, Pháp Thiên Tượng Địa ở trên không bên trong lắc lư mấy lần, trở nên lờ mờ, cuối cùng ở hắc mang trùng kích vào, vu trường không trên biến mất không còn tăm hơi.

Ám Dạ Chi Đồng bên trong bắn ra châm chọc vẻ mặt, chậm rãi khép kín trên.

truyencu⁕atuinet

Dương Thanh Huyền sắc mặt yên tĩnh dị thường, thật giống hoàn toàn không biết chuyện của ngoại giới.

Tiết lộ ra ngoài đêm đen lực lượng ở đã trải qua này một chuyện phía sau, lại làm lớn ra vài lần, mịt mờ ở trời cao trên, thỉnh thoảng có tử quang lấp loé, nồng nặc như là mưa gió đến trước mây đen, thanh thế hùng vĩ lại âm trầm ngột ngạt.

Nhưng vào lúc này, Dương Thanh Huyền giữa ngón tay Tinh Giới lóe lên, một đạo nhỏ bé vệt trắng phá bắt đầu hãm hại sương mù, bắn vào Thiên Khung, mang ra thật dài đuôi quang.

Cái kia vệt trắng ở trên không bên trong ngừng lại, hết thảy đuôi quang tản đi, hiện hình mà ra, là một khối màu trắng ngọc bội, thuần khiết hoàn mỹ, bình thường, mặt trên tiềm hành phác hoạ ra một cái hình rồng.

Dương Thanh Huyền mi tâm mãnh liệt run lên, Ám Dạ Chi

Đồng trợn trừng mở, bắn ra kinh người ánh sáng, phảng phất nhìn thấy gì làm người khó tin sự tình.

Ngọc bội kia trên long hình như là đang chầm chậm bơi lội, biểu hiện cuốn rúc vào một chỗ, sau đó triển khai mở, long hình dĩ nhiên không gặp, mà là hóa thành một loại hỗn loạn phức tạp phù hiệu, như là nào đó loại đại đạo quy tắc.

Sau đó một đạo bạch quang tự trong ngọc bội bắn ra, ở trên bầu trời khuếch tán mở, chính là cái kia loại đại đạo quy tắc hình chiếu.

Dương Thanh Huyền mi tâm thụ đồng lại run một cái, quanh thân trăm trượng đường kính hắc khí lật lên sóng lớn, dường như đốt mở nước, không ngừng sôi trào, thậm chí trong khoảnh khắc liền rút nhỏ hai phần ba, càng là có chút sợ hãi.

Trên bầu trời ánh sáng lộng lẫy, lượn quanh ở bên dưới ngọc bội phương xoay tròn, vô số bất quy tắc đường cong quanh quẩn cùng nhau, hóa thành một cái tối nghĩa khó hiểu văn tự, cùng trên ngọc bội biến hóa lẫn nhau chiếu rọi.

Cái kia văn tự từ hình chữ nhìn lên, dường như viễn cổ sơ kỳ, khai thiên tích địa thời gian liền có “Diệt” chữ.

Theo “Diệt” chữ xuất hiện, một luồng hủy thiên diệt địa khí tức phả vào mặt.

Xa xa Liễu Tình nhìn này không cách nào hiểu cảnh tượng, triệt để dại ra ở, phảng phất trong lòng có cảm giác, nghĩ đến mình đau khổ nhân sinh, vô thường nhân duyên, không khỏi bi thương từ tâm đến, mắt nước mắt lưng tròng chảy xuống.

Mà ở cái kia “Diệt” chữ dưới ánh sáng, làm cho nàng phảng phất chiếu gặp ngũ uẩn giai không, diệt đi nhân sinh khổ bởi vì quả đắng, chứng được cực lạc, trong lúc nhất thời lại có hiểu ra.

Chương 1111: Thức Tỉnh, Khó Bề Phân Biệt

“Ầm ầm!”

“Diệt” chữ ánh sáng rốt cục rơi xuống, chiếu đang lăn lộn hắc khí trên, hết thảy hắc khí kịch liệt co rút lại, như là một đầu run rẩy mãnh thú, trốn vào Dương Thanh Huyền mi tâm, Ám Dạ Chi Đồng bên trong hóa ra một tia đỏ như máu, đột nhiên đem con mắt nhắm lại, sau đó loé lên rồi biến mất.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng cau lại hạ đầu lông mày, khôi phục lại bình tĩnh khuôn mặt.

Trên bầu trời khối này Bạch Ngọc, lúc này mới thu liễm toàn bộ hào quang, rớt xuống đến, rơi vào Dương Thanh Huyền bên cạnh người.

Liễu Tình lúc này mới thấy rõ thiếu niên này dáng dấp, mặc dù trắng xám thon gầy, có chút chật vật bệnh trạng, nhưng mà loạn dưới tóc, ngũ quan đẹp trai, khí chất bất phàm, càng có được nhìn rất đẹp.

Nàng ngẩn ra, ánh mắt lại rơi vào cái viên này trên ngọc bội, chỉ thấy đẹp Ngọc Vô Hạ, nhưng nhưng hết sức bình thường, cùng bình thường vương tôn công tử bên hông bội ngọc không có khác biệt lớn.

Kiến thức mới vừa cảnh tượng đáng sợ, nàng đương nhiên không biết ngốc đến cho rằng này là một khối phổ thông ngọc, nội tâm sinh ra một tia tham lam, nhưng trong nhấp nháy thì có vô cùng hoảng sợ tự trong lòng tuôn ra, đưa nàng tham lam đè xuống.

Liễu Tình cả người run run một cái, nhìn bốn phía chật vật đổ nát cảnh tượng, giờ mới hiểu được mình còn có thể sống sót, là có nhiều may mắn.

Nàng lại nhìn xuống thân thể của chính mình, trên mặt xẹt qua e thẹn, vội vàng làm ra một bộ quần áo mặc vào, liền liều mạng chạy xa, cũng không tiếp tục muốn lâu thêm một khắc.

Dương Thanh Huyền cứ như vậy lặng lặng nằm ở đó, không bao lâu, ngón tay khẽ run hạ, sau đó một chút xíu thần thức cùng tinh thần chậm rãi trở về.

Không lâu, bầu trời rơi xuống mưa to, tích tích lịch lịch đánh vào trên mặt hắn.

Dương Thanh Huyền mở mắt ra, nhìn vô tận thâm thúy Thiên Vũ, nhíu mày thành “Xuyên” chữ, nhớ trong đầu một điểm một giọt trở về.

Tự Huyền Thiên Cơ gọi đến thời không dòng lũ, rơi xuống Ân Võ Vương chính là cái kia hộp ngọc, bị Lưu Vân Tàng Lân Vũ bên trong hắc khí tập kích, sau đó Vi Lạp hiện thân, tử đồng vào cơ thể, một mũi tên bắn thủng Cổ Diệu, phá vỡ Vân Khí Áp Hư Lan.

Lại sau đó Ân Võ Vương cùng Vi Lạp dấu ấn tiêu tan ở vòm trời.

Lại tới Cổ Diệu hóa bất hủ ban đầu tâm, Ám Dạ Chi Đồng lẩn tránh bất hủ ban đầu lòng phong mang rời đi, một vài bức hình tượng, tất cả đều ở trong đầu xẹt qua.

“Tử Diều Hâu!”

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên ngồi dậy, nghĩ đến Vi Lạp sau khi xuất hiện, Tử Diều Hâu không biết như thế nào. Đồng thời trong đầu hắn Tử Diều Hâu dáng người, dần dần hóa thành một gã khác nữ tử Tử Dạ.

Dương Thanh Huyền nhăn lại đầu lông mày, đem Tử Dạ cái bóng xua tan, vội la lên: “Không biết Tử Diều Hâu hiện tại như thế nào!”

Hắn trương nhìn bốn phía một cái, nhìn đầy đất thương di, không biết đã xảy ra chuyện gì, trong lòng hiện lên vẻ kinh sợ.

“Không cần lo lắng Tử Diều Hâu, nàng cùng Tử Dạ đều bị Liệt Giai Phi mang đi, nhất định là không có vấn đề. Ngươi chính là lo lắng nhiều hạ chúng ta đi, phải nghĩ thế nào đem chúng ta cứu ra.”

Thân thể bên trong truyền đến Cổ Hạt thanh âm.

Dương Thanh Huyền nghe nói Liệt Giai Phi mang đi hai nữ nhân, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, sau đó sắc mặt có chút quái lạ, hắn phát hiện Cổ Hạt cùng Khổng Linh cũng đã không ở, nhưng cũng ở thân thể mình thảo luận lời.

Cổ Hạt nói: “Không nên giật mình, không cần thối lại, chúng ta bị Ám Dạ Chi Đồng nhốt lại.”

Dương Thanh Huyền vội vã bàn ngồi xuống, vận chuyển trong cơ thể chân nguyên, lúc này hắn hoảng sợ phát hiện, bên trong đan điền mình nguyên hỏa kết cấu, lại đã biến thành Tứ Tướng cân bằng, nhiều hơn hắc diễm.

Nghĩ đến đầu đuôi câu chuyện, cũng là khiếp sợ một hồi, sau đó liền bình thường trở lại.

Kiểm tra một chút đan điền cũng không khác thường sau, Dương Thanh Huyền khống chế được chân nguyên, cẩn thận đi khắp chu thiên, kiểm tra thân thể các nơi tình huống, cuối cùng hội tụ ở mi tâm, quả nhiên phát hiện tối đen như mực sức mạnh.

Nhưng chân nguyên hoàn toàn không có cách nào tới gần, thần thức một chút điều tra, liền bị sức mạnh kinh khủng nuốt chửng, vô ảnh vô tung biến mất.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Ta làm sao đem các ngươi lấy ra?”

Cổ Hạt nói: “Ngươi đem này nguyên khí luyện hóa, là có thể thả chúng ta đi ra.”

Dương Thanh Huyền mặt đen lại nói: “Đây chính là Ám Dạ Chi Đồng, phải có tinh linh bộ tộc vương giả huyết mạch mới có thể hơi hơi điều động, liền ngay cả Vi Lạp cùng Ân Võ Vương đều không thể hoàn toàn khống chế, ta làm sao có khả năng luyện hóa.”

Cổ Hạt nói: “Ai nha, ngươi vừa nói như thế, ta hết sức tuyệt vọng a. Ở Hư Thiên vực bị vây trăm vạn năm, chẳng lẽ lại phải ở chỗ này bị nhốt trăm vạn năm?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tính mạng các ngươi không ngại là tốt rồi, ta chậm rãi nghĩ biện pháp đi, trước tiên ly khai nơi quỷ quái này lại nói. Đây là địa phương nào, khắp nơi thương di, đại địa hoàn toàn thay đổi, giống như là xảy ra một hồi đáng sợ ác chiến tựa như.”

Cổ Hạt nói: “Còn không phải là rồi.”

Ngay sau đó, Cổ Hạt đem Từ Chân cùng Liễu Tình lại đây, chính mình cùng Khổng Linh giúp hắn áp chế Ám Dạ Chi Đồng, sau đó Diễm Vân Tông người lại đây, lại sau đó Pháp Thiên Tượng Địa xuất hiện, cùng với ngọc bội kia áp chế Ám Dạ Chi Đồng chờ sự tình, cặn kẽ giảng thuật một lần, nghe Dương Thanh Huyền trợn mắt ngoác mồm.

Lúc này, Dương Thanh Huyền mới phát hiện bên cạnh mình màu trắng ngọc bội, thập ở trong tay, trước sau lật xem qua một lần, cũng không có phát hiện dị dạng.

Hắn đem chân nguyên rót vào đi vào, cũng không biến hóa chút nào.

Không tin tà bên dưới, lại vận dụng chân hỏa thiêu đốt, vẫn là không có bất kỳ phản ứng.

Khối ngọc bội này là Dương Chiếu lúc rời đi cho hắn, đi theo chính mình nhiều năm như vậy, cũng không gặp từng có bất kỳ biến hóa nào, lúc này tại sao sẽ đột nhiên lên phản ứng? Mà chính mình lại không tìm được bất kỳ môn đạo.

Căn cứ Cổ Hạt nói, ngọc bội kia hẳn là một cái hết sức lợi hại nguyên khí mới đúng, hơn nữa có thể áp chế Ám Dạ Chi Đồng...

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên kinh sợ, lớn tiếng nói: “Làm sao có khả năng? Ám Dạ Chi Đồng là Thánh khí trên bảng mười vị trí đầu tồn tại, một khối này ngọc bội làm sao có khả năng làm được?!”

Cổ Hạt buồn phiền nói: “Ta làm sao biết, ta nếu như biết ngươi có trọng bảo như thế trong người lời, ta cũng sẽ không ngây ngốc ra tay, sau đó bị Ám Dạ Chi Đồng bắt tiến vào. Ngươi nhiều tìm tòi hạ ngọc bội kia, nhìn xem có thể hay không tìm tới đem ta làm được phương pháp xử lý.”

Dương Thanh Huyền mắng: “Ngươi này ngu xuẩn vật, bị bắt cũng tốt, tiết kiệm trong ngày thường vướng bận.”

“Ta thảo, ngươi còn là người hay không a? Một điểm lòng thông cảm cũng không có.” Cổ Hạt lớn tiếng mắng.

Dương Thanh Huyền đem tiếng mắng của hắn tự động loại bỏ, bình tĩnh lại tâm tình, bắt đầu tu luyện Võ Kinh. Giờ khắc này tình trạng của hắn cũng không có rất tốt, trong cơ thể chân nguyên mặc dù chưa hề hoàn toàn khô cạn, nhưng cũng chỉ còn lại một hai phần mười.

Hắn tu luyện một phút, liền từ trong nhập định đi ra, mắng câu “Xui xẻo!”

Toàn bộ trong phạm vi mấy ngàn dặm, linh khí đều bị Diễm Vân Tông người triển khai bát phương quy nguyên Hỏa Diễm Đao hút hết.

Ở đây vốn cũng không phải là tu luyện bảo địa, Dương Thanh Huyền nhập định một phút, cái gì linh khí đều không hút tới.

Hắn lấy ra Mặc Tinh, bắt đầu hướng về trong miệng nhét, từng miếng từng miếng nhai nuốt xuống, tốc độ so với ở linh tuyền trên tu luyện còn nhanh hơn.

Hơn nữa Tinh Giới bên trong Mặc Tinh, đầy đủ hắn ăn được Giới Vương cảnh.

Dương Thanh Huyền vừa suy tính, các loại sự thái phát triển cùng đầu đuôi câu chuyện, lập tức khẩn yếu nhất chính là đi đến cao cấp đại lục, thậm chí Trung Ương Đại thế giới, giải khai khối này Bạch Ngọc lai lịch, tìm kiếm Dương Chiếu.

Đồng thời nghĩ biện pháp đi đến Thiên Hà, tìm cái kia chín tầng đều, tìm Võ Kinh nửa phần sau.

Còn có trên người mình các loại bí ẩn, như chính mình thực sự là Ân Võ Vương chuyển thế, tại sao lại sẽ cùng Nhân Hoàng dính líu quan hệ? Hai mươi năm trước hồn phách của chính mình vì sao lại sẽ chia ra làm hai, một nửa đi Địa Cầu?

Trong lúc vô tình, Dương Thanh Huyền ăn hơn nửa ngày Mặc Tinh, sức mạnh khôi phục không ít.

Lúc này hắn đột nhiên cảnh giác, bầu trời xa xa bay tới tảng lớn độn quang, lít nha lít nhít lại có hơn trăm.

Hắn hơi thay đổi sắc mặt, biết những người này đến hơn nửa cùng chính mình có quan hệ.

Giờ khắc này thể năng chỉ có hai ba phần mười, mắt gặp chạy trốn cũng khó, hắn động linh cơ một cái, liền đã biến thành Bì Bì Hà, đứng dậy, run rẩy hướng về xa xa đi đến.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1112: Kinh Động Thiên Hạ

Đi chưa được mấy bước, trăm đạo độn quang từ trời rơi xuống, đem đường đi của hắn ngăn cản.

Độn quang bên trong hóa ra lần lượt từng bóng người, đều là sắc mặt ngưng trọng, khí tức cường đại.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, đám người kia trang phục không một, trên người công pháp tu luyện cũng không tận tương đồng, hẳn là thuộc về ở môn phái khác nhau, nhưng tu vi đều hết sức cao cường, Đế Thiên Vị trở lên thì có hơn mười người.

Mạnh nhất một người lại có Đế Thiên Vị hậu kỳ thực lực.

Dương Thanh Huyền thu liễm Hỏa Nhãn Kim Tình, hạ thấp xuống đầu, lộ ra sợ dáng dấp.

Này hơn trăm người ánh mắt đảo qua hắn trên người, liền đem hắn bỏ quên, thần thức ở trong vòng ngàn dặm bên trong không ngừng tra xét, đều là vẻ mặt căng thẳng.

Một vị râu bạc trắng áo tím ông lão nhìn này tàn tạ khắp nơi, mắt lộ ra thần sắc, nói: “Cả tòa nhạn núi đổ đều bị san thành bình địa, liệt địa ngàn dặm, thật là đáng sợ kiếm có thể!”

Một vị khác sắt mặt râu quai nón người đàn ông trung niên nhưng là cười trên sự đau khổ của người khác, này tiếng cười nói: “Xem ra Diễm Vân Tông cao tầng toàn bộ lĩnh hộp cơm.”

Còn có một vị áo vải thanh niên, ngũ quan bình thường, nhưng khí tức thâm hậu, suy nghĩ nói: “Lẽ nào thật sự là Phần Thiên Tông người muốn tìm cùng đồ vật?”

Áo vải thanh niên nhìn phía tu vi cao nhất người kia nói: “Xích Hoàng đại nhân, người xem đây?”

Xích Hoàng đại nhân chính là cái kia Đế Thiên Vị hậu kỳ vị kia, thể trạng to lớn khôi ngô, đầy đầu tóc đỏ, khuôn mặt co quắp hạ, cắn răng nói: “Tạm thời không thể hạ luận đoạn, nhưng có thể là. Diễm Vân Tử đáng chết a!”

Râu quai nón hỏi: “Vậy làm sao bây giờ?”

Xích Hoàng mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Diễm Vân Tử chết không hết tội, chuyện này Phần Thiên Tông đã biết rồi. Đang phái người thông qua vị diện truyền tống trận lại đây. Căn cứ nói đến là Chu trưởng lão!”

Râu quai nón kinh hãi nói: “Chu trưởng lão?! Chu trưởng lão là giúp đỡ tông chủ thân ca ca, có người nói tu vi vẫn còn giúp đỡ tông chủ bên trên! Dĩ nhiên sẽ đích thân đến đây?!”

Ông lão mặc áo tím kinh ngạc nói: “Xích Hoàng đại nhân, Phần Thiên Tông muốn tìm rốt cuộc là thứ gì, thì là người nào? Dĩ nhiên coi trọng như vậy?”

Xích Hoàng trong mắt ánh sáng lấp loé không yên, chậm rãi nói rằng: “Theo ta được biết, không chỉ có là Phần Thiên Tông, còn có giản thủy tông, trước vực sâu tông, ba hợp cửa các loại, hầu như hết thảy Bảo Quang đại lục hạng nhất thế lực, cũng đã hướng về trung cấp dưới đại lục phát ra tin tức, khen thưởng cũng không so với Phần Thiên Tông thiếu.”

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, mắng thầm: “Tại sao vậy, ta bị khắp thiên hạ truy nã?”

Râu quai nón sắc mặt chợt biến, nói: “Ý là, đây là dính đến Bảo Quang đại lục nhất giới chuyện?”

http://truye

ncua t ui.net/

Xích Hoàng lắc đầu nói: “Không chỉ có là Bảo Quang đại lục, còn có Huyền Linh đại lục, Càn Nguyên đại lục, Tinh Dã đại lục, đều ở đây tìm tòi người kia cùng hai cái bảo vật. Ta càng nghe được tin tức nói, đây là từ Trung Ương Đại thế giới cái kia cửu đại môn phái bên trong truyền xuống nhiệm vụ.”

Áo vải thanh niên cả kinh nói: “Chín đại tông môn!? Cái kia chẳng lẽ không phải là khắp thiên hạ tìm tòi?”

Xích Hoàng gật gật đầu, nói: “Đúng, ta còn nghe được tiếng gió, tựa hồ cùng Biển Đen đánh một trận sự tình có quan hệ. Tên kia người thanh niên trẻ gọi Dương Thanh Huyền, lai lịch thân phận không rõ, hắn trên người mang theo màu đen đồ vật, hình như là Ám Dạ bộ tộc đồ vật. Cho tới cái kia vòng sáng giống như vật phẩm, cũng không biết. Mặt trên cho tin tức quá ít.”

Dương Thanh Huyền mặt trực tiếp đen kịt lại, quả nhiên là khắp thiên hạ truy nã hắn, lần này phiền toái. Bất luận làm cái gì đều không tiện.

Nhưng nghĩ lại, lại cảm thấy không sao, chính mình sẽ bảy mươi hai biến, quá mức ngày thiên biến thành Bì Bì Hà, như thường cất bước thiên hạ.

Áo vải thanh niên ánh mắt trầm ngưng, nói: “Biển Đen một trận chiến quá mức kinh hãi, sợ là kim cổ khai sáng tới nay, nhất là chuyện trọng đại món. Cổ Diệu bị giết, liền ngay cả Tinh Cung nhị lão một trong Vân Hành Liệt, cũng chết ở Biển Đen.”

Xích Hoàng trầm mặc một chút, nói: “Ta nghe đến một loại nghe đồn, thật giống cái kia Cổ Diệu... Là được kêu là Dương Thanh Huyền trẻ tuổi người đánh chết.”

Trong sân một hồi yên tĩnh lại, tất cả mọi người ngây ngẩn cả người.

Áo vải thanh niên “Ha ha” nở nụ cười, nói: “Làm sao có khả năng. Này cái gì Dương Thanh Huyền chưa từng nghe qua, có tài cán gì lại có thể đánh giết Cổ Diệu? Thế gian sự tình, phần nhiều là nghe sai đồn bậy, không thể tin, không thể tin.”

Mấy người còn lại đều là dồn dập gật đầu, hiển nhiên không tin việc này.

Xích Hoàng khẽ hừ một tiếng, nói: “Không nói chuyện chuyện này, loại chấn động này thiên hạ đại sự, cách chúng ta quá xa. Vẫn là suy nghĩ thật kỹ, làm sao nghênh tiếp Chu trưởng lão đến đi. Chúng ta ảnh lưu giới phát hiện Dương Thanh Huyền cùng bảo vật màu đen tung tích, tuy rằng không thể xác định, nhưng cũng không có ngay lập tức đăng báo, mà là Diễm Vân Tông tự ý hành động, dẫn đến Dương Thanh Huyền cùng bảo vật không biết tung tích, trách nhiệm này, chúng ta này chút ảnh lưu giới tông môn, sợ là ai cũng đảm đương không nổi. Chu trưởng lão chuyến này tất nhiên tức giận, Diễm Vân Tông nhất định phải không tồn tại nữa, nhưng chúng ta... Lại có thể có quả ngon để ăn sao?”

Râu quai nón buồn phiền nói: “Này quan chúng ta chuyện gì? Nhận được tin tức sau, chúng ta ngay lập tức lại tới. Trừ cái này cái Thủy tộc người ở ngoài, cái gì đều không.”

Xích Hoàng than thở: “Chu trưởng lão không biết nghe ngươi giải thích. Hơn nữa đây là từ chín đại tông môn truyền xuống nhiệm vụ, sợ là Chu trưởng lão cùng giúp đỡ tông chủ đều muốn bị liên lụy.”

Vừa nói như vậy, tất cả mọi người là mặt không có chút máu, tựa hồ dự cảm được đáng sợ hậu quả.

Ông lão mặc áo tím nói: “Suy nghĩ nhiều vô ích, chúng ta liền đến chỗ này chờ Chu trưởng lão đi. Cái kia chín đại tông môn, cũng không nên sẽ rất không nói lý.”

Xích Hoàng gật đầu nói: “Chỉ có thể như vậy.”

Râu quai nón nói rằng: “Cái này Bì Bì Hà, cũng cùng nhau giao cho Chu trưởng lão.”

Dương Thanh Huyền đang muốn đi, râu quai nón nói chuyện sau, lập tức có một tên võ giả ngăn cản đường đi của hắn, quát lên: “Lưu lại!”

Dương Thanh Huyền thầm mắng không ngớt, nhưng trên mặt hay là hại sợ bộ dạng, run run nói: “Chư vị... Chư vị đại nhân... Ta cái gì cũng không biết, cái gì đều chuyện không liên quan đến ta a, van cầu chư vị đại nhân cho đi tiểu nhân.”

“Cho đi? Ha ha, cho ta thành thật đợi!” Cái kia cản đường võ giả, cũng có Tiểu Thiên Vị trung kỳ tu vi, hét lớn một tiếng, quắc mắt nhìn trừng trừng.

Xích Hoàng nhíu mày lại, luôn cảm thấy có chút không đúng, thầm nói: “Ở đây tại sao sẽ đột nhiên xuất hiện một tên Thủy tộc?”

Bảo miền nam mặc dù là trọng yếu truyền cứ điểm, thỉnh thoảng sẽ có Thủy tộc người xuất hiện, nhưng nơi này cách quốc nội còn có mấy trăm dặm khoảng cách, đồng thời bốn phía không người, lại ở nhạy cảm như vậy địa phương, không khỏi lệnh người ta nghi ngờ.

Xích Hoàng hướng Dương Thanh Huyền chiêu lại tay, nói: “Ngươi tới.”

Dương Thanh Huyền lọm khọm tiểu chạy tới, cầu khẩn nói:

"Đại nhân, cầu xin đại nhân cho đi."

Xích Hoàng lạnh lùng nói: "Ngươi làm sao sẽ xuất hiện ở cái địa phương này?"

Dương Thanh Huyền nói: "Tiểu nhân nguyên bản ở bảo miền nam ngoài thành tìm linh thảo, đột nhiên nghe được tiếng vang kinh thiên động địa, liền liền chạy tới nhìn. Nhưng cái gì cũng không phát hiện."

Xích Hoàng hoàn toàn biến sắc, nói: "Ngươi nghe thấy được tiếng vang?"

Dương Thanh Huyền nói: "Đúng, ngay ở hai ngày trước, nghe thấy được tiếng vang. Nhưng chờ tiểu tới sau, cái gì cũng không thấy đến, chính là trước mắt này phó quang cảnh."

Râu quai nón quát hỏi: "Hai ngày trước lại tới, tại sao còn chờ ở này không đi?"

Còn lại người đều là lòng sinh nghi hoặc, lượng lớn bất thiện ánh mắt, lạnh như băng đầu đi qua.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1113: Không Tìm Đường Chết Sẽ Không Phải Chết

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng cười nói: “Là hai ngày trước nghe được tiếng vang, tiểu nhân chỉ có Chân Võ cảnh tu vi, cũng sẽ không bay, chạy tới muốn một chút thời gian. Hơn nữa... Nghe thanh âm kia quá vang dội, có chút sợ sệt, vì lẽ đó tới được chậm chút. Kỳ thực tiểu nhân vừa tới không lâu.”

Xích Hoàng nghĩ một hồi, lời giải thích này nhưng cũng nói được, hắn cười lạnh một tiếng, ngoắc nói: “Đến gần đến chút.”

Dương Thanh Huyền trên trán chảy xuống hai hàng mồ hôi lạnh, ngượng ngùng nói: “Đại nhân sẽ không muốn đột nhiên ra tay giết ta đi?”

Xích Hoàng “Ha ha” cười to nói: “Ngươi chỉ là Bì Bì Hà, có tài cán gì đáng giá bản tọa ra tay giết? Quá đề cao ngươi!”

Dứt tiếng, Xích Hoàng đưa tay chộp một cái, Dương Thanh Huyền liền bay vào hắn lòng bàn tay, năm ngón tay bóp ở Dương Thanh Huyền trên bả vai, một tia chân nguyên từ lòng bàn tay tràn ra, vòng quanh Dương Thanh Huyền du chạy một vòng, sau đó sẽ đẩy một cái, đem Dương Thanh Huyền đẩy ra.

Vừa đến vừa đi, bất quá sát công phu kia.

“Hừ, quả nhiên là Chân Võ cảnh cặn bã!”

Xích Hoàng một mặt ghét bỏ cùng khinh bỉ, lại chẳng muốn nhìn Dương Thanh Huyền một chút, khinh bỉ phất phất tay, để hắn cút đi.

Dương Thanh Huyền cúi người gật đầu liền hướng xa xa chạy, một trái tim rơi xuống đất.

Đi ngang qua râu quai nón nam tử bên cạnh người thời điểm, râu quai nón đột nhiên lạnh như băng cười khẩy nói: “Ở đây chạy trở về thành đi, đối với ngươi loại này cặn bã mà nói quá phiền toái, hay là ta trực tiếp tiễn ngươi chầu trời nhé!”

Bốn phía không khí ngưng lại, như là đông lại.

Râu quai nón giơ tay một chưởng, bên trên thanh quang di động, hàn khí đi khắp, khinh miệt đập đi qua.

Lấy cái nhìn của hắn, Chân Võ cảnh lâu la, cơ hồ là vừa chạm vào chết ngay lập tức.

“Ai, nguyên bản không muốn gây chuyện, một mực đã có người yêu thích muốn chết. Cõi đời này chính là não tàn nhiều lắm. Cổ ngữ có nói, không tìm đường chết sẽ không phải chết. Không oán được ta!”

Thanh âm lạnh như băng từ Dương Thanh Huyền tiếng truyền lên ra, một khắc trước còn Chân Võ cảnh Bì Bì Hà, trên người đột nhiên phát tuôn ra làm người khó tin khí tức, bén nhọn ra bên ngoài tản đi.

Râu quai nón cả người chấn động, nội tâm không nói ra được không tên cảm giác, cả kinh nói: “Ngươi...!”

Tuy rằng hắn không biết rõ làm sao sự việc, nhưng cũng biết sự tình có biến, nguyên bản êm ái một chưởng trên, thanh quang bỗng nhiên tăng lên dữ dội, hóa thành một toà Thanh Sơn đập hạ xuống!

Dương Thanh Huyền hơi xoay người, trong đôi mắt sát khí lẫm liệt, một quyền lật đổ mà ra.

Đầu quyền trên một điểm chói mắt ánh sáng dấy lên, mặc dù như đom đóm hạt đậu giống như vậy, nhưng sáng ngời làm cho không người nào có thể lơ là.

Tia sáng kia lớn dần, hóa thành lửa khói nhảy nhót, nóng rực nguyên tố “Hỏa” tự cái kia trong ánh sáng tản mát ra, đem cái kia Thanh Sơn xé rách!

“Ầm ầm!”

Sóng nhiệt đẩy ra, bão gió khuếch tán.

Hai người va chạm hạ, Thanh Sơn nháy mắt bị đánh nát bấy.

Dương Thanh Huyền quyền thế không giảm, đánh từ xa ở râu quai nón trên người, đập vỡ tan ngũ tạng lục phủ của hắn, cả người như diều đứt dây, bay ngược ra ngoài.

Một quyền Trấn Sơn Hà!

“Không thể!”

Râu quai nón hai chân sau khi hạ xuống, kịch liệt bay ngược, trên mặt đất trên hóa ra hai đạo sâu đậm dấu vết, cắm thẳng đầu gối.

“Phốc!”

Vừa kinh vừa sợ hạ, trong cơ thể trọng thương tiến một bước chuyển biến xấu, cộng lại nội tạng mảnh vỡ, một ngụm máu ngửa lên trời phun ra ngoài, liền rủ xuống đầu, càng ngất đi!

“Chi!”

Trong sân hơn trăm người, tất cả đều bị này biến cố đột nhiên cả kinh đầu óc choáng váng, có chút chậm không tới.

Cái kia Bì Bì Hà lọm khọm thân thể, đã cứng lên, hóa thành gầy gò không kềm chế được bóng người.

Dương Thanh Huyền vốn là Thiên Tướng trung kỳ, giờ khắc này trực tiếp biến thân hoang thân thể, đạt đến Thiên Tướng hậu kỳ sức mạnh, thân thể một quyền có thể Phấn Toái Chân Không.

Mặc dù là Đế Thiên Vị hậu kỳ, cũng không dám tùy ý đỡ lấy. Mà cái kia râu quai nón chỉ là Đế Thiên Vị sơ kỳ, thấp hai cái cảnh giới, thêm vào bất cẩn khinh địch, bị một quyền chấn động phế cũng là hợp tình hợp lý.

Râu quai nón giống như là bị người cắm trên mặt đất, như dương liễu giống như buông xuống, trên người chẳng biết lúc nào bao trùm một tầng cát vàng, như là năm tháng trôi qua, đã hong gió giống như.

“Khá lắm! Lại dám lừa gạt lão phu, giết! Giết!”

Xích Hoàng phản ứng đầu tiên, tuôn ra sợ hãi rống! Sau đó nhanh chóng một chưởng đánh ra, trực tiếp vận dụng toàn bộ lực lượng, dẫn dắt sức mạnh đất trời.

Cuồng mãnh cương khí biến ảo thành Phong Lôi, bao phủ mà đi.

Dương Thanh Huyền một quyền đánh tan râu quai nón, mặc dù là hắn cũng không cách nào làm được, tuy rằng Dương Thanh Huyền có đánh lén mưu lợi hiềm nghi, nhưng nhất lực phá vạn pháp, có thể làm được cái trình độ này, tuyệt đối không phải Chân Võ cảnh Bì Bì Hà có thể vì là.

Thêm vào chính mình lúc trước rõ ràng dò xét tu vi của người này, lại hoàn toàn bị giấu diếm được đi.

Các loại dấu hiệu, để Xích Hoàng vừa giận vừa sợ, đồng thời trong lòng sinh ra mạnh nhất cảnh giác, vừa ra tay chính là toàn bộ công lực!

“Tiếng gió sấm dậy!”

Xích Hoàng hét lớn một tiếng, cái kia Phong Lôi hóa thành to lớn bóng mờ người khổng lồ, ở bầu trời kết ấn, đột nhiên đánh xuống!

Trong lòng bàn tay ẩn chứa cuồng mãnh Phong Lôi lực lượng, trực tiếp đem không khí đều ép thành một cái nửa trong suốt khí màn, một dưới lòng bàn tay, trấn áp núi rừng, vặn vẹo thiên địa!

“Ầm ầm ầm!”

Phong Lôi tiếng không ngừng phun trào, ở trời cao trên nổ tung.

Xích Hoàng có Đế Thiên Vị hậu kỳ tu vi, thi triển ra chính là Pháp Thiên Tượng Địa!

Dương Thanh Huyền trong mắt loé ra vẻ ác lạnh, như cuồng phong chưởng phong chi hạ, càng áo bào bất động.

Hắn thể năng chưa hoàn toàn khôi phục, hơn nữa một chiêu đánh lén râu quai nón sau, thể năng mười đi chín, ở tu vi tương đối Xích Hoàng một đòn toàn lực hạ, cảm giác vất vả.

“Ầm ầm!”

Xích Hoàng một đòn, hoàn toàn oanh trên người Dương Thanh Huyền, một hồi đem thân thể của hắn nổ tung, phun ra thành vạn điểm đất cát, hướng về bốn phương tám hướng bắn tán, bay lả tả rơi trên mặt đất.

Xích Hoàng con ngươi co rụt lại, lộ ra khiếp sợ cùng vạn phần cảnh giác vẻ mặt.

Bốn phía võ giả ở sau khi ngây ngẩn, nhưng là từng cái từng cái thở phào nhẹ nhõm.

Áo vải thanh niên càng là vỗ tay cười nói: “Xích Hoàng đại nhân tu vi lại tinh tiến một bước, lại một chiêu thuấn sát cùng cấp, thật đáng mừng.”

Xích Hoàng hét lớn: “Một đám trí chướng! Người kia còn chưa có chết, đều cẩn thận một chút!”

“Cái gì? Còn chưa có chết?!”

Mọi người dưới khiếp sợ, cũng không quá tin tưởng, bọn họ tận mắt nhìn thấy, rõ ràng bị đánh thành bã vụn.

Áo vải thanh niên nhưng là cúi đầu, nhìn cái kia chút đất cát, lộ ra thần sắc ngạc nhiên.

Đột nhiên dưới chân hắn đất cát tảng lớn bay lên, ở trên không bên trong xoay tròn, đem hình thành bão cát, trực tiếp đem áo vải thanh niên bọc vào, hướng về trên bầu trời phóng đi.

“A! Không!”

Thê lương tiếng gào ở đất cát bên trong truyền ra, áo vải thanh niên liều mạng đánh ra chưởng pháp.

“Rầm rầm rầm!”

Lúc trước còn có thể đem bão cát xuyên thủng, nhưng ba năm chiêu sau, cả người bên trong đều rót đầy hoang khí, trên người bị một tầng cát vàng bao lấy, dần dần mất đi sinh cơ.

Bão cát ở trên không bên trong dừng lại, hết thảy Trần Sa tản đi, chậm rãi ngưng tụ ra Dương Thanh Huyền bộ dạng, áo vải thanh niên thì lại đã biến thành một vị cát dũng, từ không trung rơi rụng, ngã xuống đất bốn vỡ nát thành năm mảnh.

“Chi!”

Toàn trường hoảng hốt, từng cái từng cái tại chỗ sợ choáng váng.

Bất kể là râu quai nón, vẫn là áo vải thanh niên, đều là Đế Thiên Vị cường giả, lại tất cả đều chết ở một chiêu bên dưới!

Mà Xích Hoàng Đế Thiên Vị hậu kỳ tồn tại, vừa nãy một đòn toàn lực, đều không thể đánh giết người này!

Xích Hoàng cũng hoảng sợ nói: “Ngươi... Ngươi rốt cuộc là ai?!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1114: Phong Tuyết Thành, Thiên Phong Điện

Lấy Dương Thanh Huyền thực lực, nếu như thể năng đều ở đây, biến thân hoang thân thể, coi như là cùng cấp Đế Thiên Vị hậu kỳ cũng có thể chém giết, nhưng bây giờ tiêu hao thể năng lợi hại, đối đầu Xích Hoàng cực kỳ cật lực.

Hắn lơ lửng giữa không trung, lạnh lùng nhìn chằm chằm phía dưới, lạnh giọng nói: “Ta có ý định bỏ qua cho bọn ngươi, các ngươi lại tự tìm đường chết, thực sự là không oán ta được!”

Xích Hoàng hoảng sợ nói: “Ngươi là Dương Thanh Huyền!”

Dương Thanh Huyền cũng không phủ nhận, lấy ra bó lớn Mặc Tinh, trực tiếp ăn vào, trong miệng phát sinh “Răng rắc răng rắc” thanh âm.

“Chi!”

Phía dưới người, tất cả đều là sắc mặt trắng bệch, phảng phất danh tự này có vô cùng uy năng, dĩ nhiên sợ đến từng cái từng cái lui về phía sau.

“Hắn chính là cái kia bắn chết Cổ Diệu Dương Thanh Huyền?!”

“Đó chỉ là nghe sai đồn bậy, hắn mới bây lớn tuổi, làm sao có khả năng làm được!”

Tuy rằng cũng không tin Dương Thanh Huyền có thể giết Cổ Diệu, nhưng rất lớn hoảng sợ vẫn là tại mọi người trong lòng quanh quẩn, lái đi không được.

Xích Hoàng càng là sắc mặt trắng bệch, đối với Biển Đen việc, hắn biết đến so với người khác đều phải nhiều. Cổ Diệu đích thật là Dương Thanh Huyền bắn giết, nhưng trong đó tựa hồ có ẩn tình, hắn cũng không biết là chuyện gì xảy ra.

Đây đều là thượng tầng vị diện Phần Thiên Tông tông chủ giúp đỡ nói cho hắn biết.

Giờ khắc này gặp Dương Thanh Huyền không tốn sức chút nào giết râu quai nón cùng áo vải thanh niên, cái kia quanh quẩn ở quanh thân hoang khí phảng phất ăn mòn vạn vật, chút nào không kém hắn, nội tâm càng là sinh ra vô cùng hoảng sợ.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, vồ giữa không trung.

Một tên võ giả kêu thảm một tiếng, đã bị hắn hút tới, nắm lấy yết hầu.

Sau đó cường đại hồn lực quét qua, liền rót vào người võ giả kia trong đầu, đập vỡ tan hắn Thức Hải, trực tiếp tìm tòi linh hồn của hắn.

“A! A!”

Người võ giả kia kêu thảm thiết mấy tiếng sau, trực tiếp buông tha giãy dụa, tứ chi cùng đầu buông xuống, đã chết.

Đây là ghi chép ở Thiên Thành Giác trong võ học một loại vô cùng bá đạo Sưu Hồn Thuật.

Dương Thanh Huyền nhất thời đem toàn bộ đầu đuôi câu chuyện đều rõ ràng trong lòng.

Giờ khắc này khoảng cách Cổ Diệu cuộc chiến đã qua ba tháng, lấy Tinh Cung cùng chín đại siêu cấp thế lực dẫn đầu, khắp thiên hạ đều ban bố nhiệm vụ sưu tầm hắn, còn có Ám Dạ Chi Đồng, bất hủ ban đầu tâm.

Dương Thanh Huyền danh tự này đã đến không người không biết, không người không hiểu mức độ, hắn hiện tại xem như là Thương Khung tinh vực đứng thứ nhất người.

Hắn hiện tại vị trí vị diện, là một chỗ gọi Ảnh Lưu đại lục trung cấp vị diện, bên trong tông môn nhiều phụ thuộc vào Bảo Quang đại lục Phần Thiên Tông.

Mà Phần Thiên Tông lại phụ thuộc vào Trung Ương Đại thế giới đao vực.

Càng để Dương Thanh Huyền không tưởng được là, Biển Đen cuộc chiến không chỉ có phá hủy Biển Đen thế giới cơ cấu, hơn nữa lan đến gần phụ cận mấy đại vị mặt.

Trong đó bị ảnh hưởng lớn nhất có: Bất hủ vị diện, hoang cổ vị diện, Cửu Tiêu vị diện, Tu Di vị diện chờ, ảnh hưởng nghiêm trọng đến rồi vị diện thế năng cùng vị diện bên trong linh khí hướng đi.

Này chút vị diện bên trong tông môn cũng sinh ra rất lớn hoảng sợ cùng bất an. Hiện nay này mấy đại vị mặt đều nằm ở kết cấu cùng bởi vì rung động bên trong.

Nhưng đây không phải là hắn suy tính sự tình, hắn hiện tại chỉ muốn nhanh đi hướng về Trung Ương Đại thế giới, một là vì ở cao hơn vị diện thế năng nội tu luyện, hai là vì hỏi thăm khối này Vô Hạ ngọc bội manh mối.

Đem những tin tức này đều thu vào trong đầu sau, Dương Thanh Huyền đem tên kia võ giả bị chết như rác rưởi giống như ném xuống đất, ánh mắt lóe lên vẻ khinh bỉ, ánh mắt quét qua phía dưới mọi người.

“Chi!”

Theo ánh mắt của hắn điểm quá, tất cả mọi người đều câm như hến, không chỉ có không ai dám lên trước, trái lại đều lui lại mấy bước.

Dương Thanh Huyền hai tay chắp sau lưng, đứng lơ lửng trên không, cười lạnh nói: “Nếu là tới tìm ta, hiện tại bản công tử ở nơi này, các ngươi đúng là đến a.”

Một trận yên tĩnh.

Dương Thanh Huyền vươn tay ra, ở trong hư không chậm rãi vẽ vòng, sóng gợn từ ngón tay hóa ra, một vùng thế giới, hiện ra đại lượng không gian cuộn chỉ, như một tấm võng lớn, ngang qua ở trong thiên địa.

“Hắn phải làm gì?”

Ảnh Lưu đại lục những tông môn này cường giả, tất cả đều hai tay ngắt đem mồ hôi lạnh, cảnh giác đề phòng.

Xích Hoàng sắc mặt càng là khó coi tới cực điểm. Dương Thanh Huyền thời khắc này động tác, như là nào đó loại phạm vi lớn công kích bí pháp, nhưng hắn vẫn không nhìn ra chút nào đầu mối.

Xích Hoàng lòng sinh đề phòng, âm thầm lo lắng, không biết cái kia Chu trưởng lão khi nào sẽ tới.

Dương Thanh Huyền không nhanh không chậm, ở trên không bên trong sinh ra lượng lớn quy tắc đường cong sau, ánh mắt động tìm kiếm cái gì, sau đó giơ tay lên, chỉ vào không trung, “Coong!” Một tiếng vang vọng, hoàn toàn lấy quy tắc vì là dây, phát sinh một tiếng sợ ngủ đông.

Ầm ĩ thanh âm chói tai, như sóng lớn phun trào, hướng về bốn phương tám hướng đãng mở.

Xích Hoàng cả người run lên, hoàn toàn biến sắc, sợ quát lên:

"Không được! Đi mau!"

t ruy cập //truyencuatui . net

/ để đọc truyệ n Nội tâm không tên liền sinh ra một chút sợ hãi, thân hóa độn quang, lóe lên liền hướng xa xa chạy trốn.

Mặt khác hơn trăm tên võ giả càng là dọa cho phát sợ, tiếng kêu rên liên tục, trăm đạo độn quang tung hoành, rất nhanh liền làm chim muôn bay tán ra.

Dương Thanh Huyền một chỉ điểm ra sau, lập tức thu lại rồi, đầy trời quy tắc ẩn vào hư không.

Hắn trực tiếp từ không trung bay xuống, sắc mặt tái nhợt dị thường, biến về Nhân tộc chân thân, càng không nhịn được phun ra một ngụm máu.

Giết liền hai tên Đế Thiên Vị cường giả, lại bị Xích Hoàng đánh tan hoang thân thể, sau đó mạnh mẽ triển khai âm luật võ kỹ sợ ngủ đông, đem địch nhân doạ lui, đã là trọng thương tại người.

Cái kia sợ ngủ đông thanh âm, là mô phỏng theo Thần Nhạc lấy địa vì là đàn, lấy ngày vì là dây sau, lĩnh ngộ được một đạo kỹ xảo.

Nhưng chỉ có thể trong thời gian ngắn thu hút tâm thần người ta, Xích Hoàng có Đế Thiên Vị hậu kỳ tu vi, chẳng mấy chốc sẽ phản ứng lại chính mình phô trương thanh thế.

Dương Thanh Huyền không đợi thương thế ổn định, liền lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, hướng về hướng ngược lại bỏ chạy.

Quả nhiên, cũng không lâu lắm, liền gặp một đạo màu xanh độn quang như sấm mà đến, "Ầm ầm" một tiếng rơi xuống, chính là Xích Hoàng, đầy mặt vẻ giận dữ, quát ầm lên: "Đáng chết! Dám lừa gạt ta! Chết! Chết a!"

...

Sau ba ngày, Dương Thanh Huyền biến thân thành Thanh Giác Man Ngưu, đi ở Phong Tuyết Thành bên trong.

Dùng Nhân tộc bản tôn, cũng hoặc là Bì Bì Hà, sợ làm cho phiền phức. Cái này Thanh Giác Man Ngưu hình tượng sử dụng cực nhỏ, hơn nữa Ảnh Lưu đại lục bên trong, thỉnh thoảng có Yêu tộc vãng lai, cũng không sẽ quá để người chú ý.

Phong Tuyết Thành là Ảnh Lưu đại lục mấy đại vị mặt truyền tống địa một trong.

Hắn dự định trực tiếp đi Trung Ương Đại thế giới, chỗ kia người tài ba cường giả vô số, nhất định có người nhận ra khối này Vô Hạ ngọc bội, có lẽ còn có thể trực tiếp tìm tới Dương Chiếu, giải khai mình thân thế bí ẩn.

Dương Thanh Huyền đi một hồi sau, liền tới đến Thiên Phong Điện, chưởng quản vị diện đại truyền tống trận địa phương.

Thiên Phong Điện cũng không lớn, từ Hắc Thạch xây dựng, chu tường vây hộ tống, trên có gạch lưu ly ngói, trầm ổn đại khí.

Trước điện trên quảng trường, chính là vãng lai rộn ràng.

Vừa vào trong điện, có thể cảm nhận được từng tia từng tia khí lạnh, không gian bên trong so với bên ngoài nhìn thấy được còn rộng lớn hơn mấy lần.

Mười mấy căn trụ đá hàng ngũ kỳ quái trận pháp, phía trên buông xuống chín rắn, các ngậm lấy một cái màu đỏ loét Bảo khí, có cường giả khí tức mơ hồ tự đầu rắn trên thẩm tách đi ra.

Dương Thanh Huyền hơi cảm giác hạ, liền hướng về bên trong cung điện mà đi.

Ở ở giữa nhất thừa trọng trên trụ đá, mang theo một cái Thanh Ngọc phiến đá, mặt trên không ngừng có thâm hụt tái hiện ra, thay đổi truyền lại một ít tin tức, bao quát vị diện truyền tống giá cả cùng một ít chú ý sự hạng chờ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1115: Vị Diện Phong Tỏa, Tứ Hải Thương Hội

Dương Thanh Huyền nhìn xuống vị diện truyền tống giá cả, không từ cười khổ.

Từ Ảnh Lưu đại lục đến trong bọn họ cấp vị diện, cần một triệu linh thạch trung phẩm, đến cao cấp vị diện muốn năm triệu linh thạch trung phẩm.

Trung cấp đại lục không có nối thẳng Trung Ương Đại thế giới đường nối, nhất định phải từ cao cấp vị diện trung chuyển.

Năm triệu linh thạch trung phẩm cũng không nhiều, nhưng Dương Thanh Huyền trên người nhưng là một khối linh thạch đều không có, chỉ có Mặc Tinh.

Mặc Tinh tuy rằng đáng giá, có thể sánh vai linh thạch cực phẩm, nhưng không dễ xài. Nếu như đổi, vô cùng có thể đưa tới hoài nghi. Chỉ có thể nghĩ biện pháp bán ra một ít vật phẩm, may là ở Biển Đen lượm không ít thi thể.

Hắn lấm lét nhìn trái phải, muốn nhìn một chút có hay không có thu mua vật phẩm địa phương, đột nhiên nghe được một trận la hét tiếng.

Ở phía trước cách đó không xa, tụ một đám người, đều trên người mặc hồng y phục hắc giáp, đeo Thiên Phong Điện tiêu chí, trong đó một người trẻ tuổi ở cùng một tên tóc đỏ đại hán tranh chấp.

“Cái gì? Phong tỏa vị diện?”

Cái kia tóc đỏ đại hán, trong đôi mắt bắn ra sắc mặt giận dữ, nói: “Lẽ nào có lí đó! Vị diện truyền tống quan hệ đến ngàn tỉ người, há lại là nói phong tỏa là có thể phong tỏa? Là người phương nào bá đạo như vậy!?”

Người trẻ tuổi từ tốn nói: “Là Phần Thiên Tông, Giản Thủy Tông, Lâm Uyên Tông, Tam Hợp Môn các nhất lưu thế lực liên hợp ở dưới mệnh lệnh, phong tỏa Ảnh Lưu đại lục hết thảy vị diện đường hầm vận chuyển. Làm sao, ngươi không phục?”

Tóc đỏ đại hán há to mồm, triệt để không còn tính khí, ngơ ngác nói: “Này... Tại sao lại như vậy? Khó đạo xảy ra đại sự gì?”

Những người còn lại cũng đều mộng ở.

Những tông môn này, trên căn bản liền đại biểu toàn bộ Bảo Quang đại lục, đại biểu một cái cao cấp vị diện hàng đầu sức mạnh, ai dám không phục?

Người trẻ tuổi giễu cợt nói: “Ta làm sao biết? Mau mau tản đi đi. Nếu là có không phục, có thể ở loại này thượng vị mặt người lại đây, ở trước mặt với bọn hắn đối lập.”

Ai dám trêu chọc những tông môn này người, đều là từng cái từng cái lắc đầu thở dài, chỉ có thể ly khai.

Tóc đỏ đại hán cũng thở dài, thẳng lắc đầu, xoay người rời đi.

Đám người rất nhanh liền giải tán lập tức.

Phong tỏa vị diện truyền tống trận chuyện cũng không phải lần đầu tiên phát sinh, ở trong vòng ba mươi ba ngày thường xuyên sẽ có xuất hiện, nhưng giống như vậy phong tỏa nhất giới chuyện, là cực kỳ hiếm thấy.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, liền trầm ngâm một trận, cũng theo đám người tản đi.

Bảo Quang đại lục cường giả phong tỏa giới này vị diện, nhất định là hướng về phía hắn tới. Xem ra trong thời gian ngắn là không thể rời.

Nhưng Dương Thanh Huyền một chút cũng không lo lắng, hắn có bảy mươi hai biến thần thông, trừ phi đối phương giống Liệt Giai Phi như vậy, có năng lực cực kỳ đặc thù, bằng không không thể tìm được ra hắn.

Đánh với Xích Hoàng một trận thời điểm bị thương, bây giờ còn chưa khôi phục. Dừng lại một quãng thời gian cũng tốt, vừa vặn đem thương thế điều dưỡng hạ, lại hối đoái một ít linh thạch.

Phong Tuyết Thành làm đại lục vị diện giao thông chỗ then chốt, thương hội san sát, có hơn trăm.

Dương Thanh Huyền ở trong thành xoay chuyển vài vòng sau, đi tới một nhà cửa hàng mặt tinh xảo thương hội trước, mặt trên viết vài cái chữ to: Tứ Hải thương hội.

Hắn đứng ở cửa hàng trước mặt, hồi tưởng lại ở Hư Thiên Thành thời điểm, Tứ đại công tử đứng đầu Triệu Hàng, liền là đến từ Tứ Hải thương hội, hơn nữa còn là đích hệ tử tôn.

Tứ Hải thương hội là đến từ Trung Ương Đại thế giới lớn hình thương hội, quy mô cùng thế lực cách xa ở Đại La thương hội bên trên, chi nhánh trải rộng toàn bộ Tam Thập Tam Thiên.

“Vị này Yêu tộc bằng hữu, là muốn mua mua vật gì không?”

Dương Thanh Huyền đang nhớ lại, phía sau tránh ra một tên nam tử mặc áo xanh, tướng mạo bình thường, khí chất bình thường, phóng trong đám người vô cùng không nổi bật.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Các hạ từ Thiên Phong Điện tuỳ tùng ta tới đây, thực sự là thật kiên nhẫn, rốt cục không nhịn được hiện thân sao?”

Nam tử kia trên mặt xẹt qua kinh sợ, lập tức cười khổ nói: “Không nghĩ tới sớm bị bằng hữu phát hiện. Bằng hữu là đến từ Yêu tộc Đại Lực Ma Ngưu một nhánh chứ?”

Dương Thanh Huyền mặt không thay đổi nói rằng: “Có chuyện gì nói thẳng, ta người này không thích chuyển hướng lau giác.”

Nam tử cười nói: “Đại Lực Ma Ngưu bộ tộc, đều là người thẳng tính. Nếu như không chê, bằng hữu có thể nguyện bên trong ngồi một chút?”

Gặp Dương Thanh Huyền không hiểu dáng vẻ, nam tử cười nói: “Ta chính là này Tứ Hải thương hội người. Ta chỗ này có trà ngon rượu ngon, hơn nữa Ảnh Lưu đại lục tạm thời bị đóng, bằng hữu sợ là trong lúc nhất thời cũng không đi được.”

Dương Thanh Huyền xoay người rời đi, nói: “Xin lỗi, ta không có uống trà quen thuộc.”

Nam tử vội hỏi: “Bằng hữu, ta có biện pháp có thể rất nhanh ly khai Ảnh Lưu đại lục.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới dừng lại bước chân.

Nam tử tiếp tục nói: “Đóng kín vị diện đường hầm vận chuyển chuyện, ta cũng là vừa biết đến. Nhưng ta nhận được tin tức so với ngươi biết nhiều. Trên thực tế, Ảnh Lưu đại lục vị diện đường hầm vận chuyển cũng chưa hoàn toàn đóng, dù sao vị diện giữa lưu thông là đại sự cỡ nào, mặc dù là cao cấp vị diện hàng đầu tông môn, cũng không dám tự ý phong ấn đường nối. Chẳng qua là đem truyền tống điều kiện đề cao mà thôi.”

Dương Thanh Huyền xoay người lại, hỏi: “Muốn điều kiện gì?”

Nam tử cười nói: “Một, truyền tống phí dụng lật gấp mười lần hai, nhất định phải có người đảm bảo. Mà chúng ta Tứ Hải thương hội, liền là có tư cách đảm bảo thế lực.”

Tứ Hải thương hội thế lực trải rộng thiên hạ, coi như là Bảo Quang đại lục cái kia chút hàng đầu tông môn, cũng không dám dễ dàng đắc tội. Vì lẽ đó cho ra truyền tống tư cách cùng điều kiện.

Giống Tứ Hải thương hội như vậy, tổng bộ ở Trung Ương Đại thế giới thế lực cũng không có thiếu, đều là Bảo Quang đại lục hàng đầu thế lực muốn lẩn tránh.

Nhưng bởi hạn chế dòng người, làm cho lượng lớn truyền tống phí dụng trải phẳng đến cá nhân đầu trên, liền cao hơn không chỉ gấp mười lần. Cũng may những thế lực này cũng không cho phép chút tiền lẻ này.

Lúc này, Dương Thanh Huyền mới khẽ mỉm cười, nói: “Kỳ thực ta cũng là yêu trà người.”

Hai người nhìn nhau nở nụ cười, liền đi vào Tứ Hải thương hội.

Nam tử đầu tiên tự giới thiệu mình, gọi Triệu Uy, là Tứ Hải thương hội ở Ảnh Lưu đại lục người phụ trách.

Dương Thanh Huyền lập tức đối với Triệu Uy thân phận có nhất định ước định, có thể phụ trách một cái trung cấp vị diện toàn bộ công việc, này Triệu Uy ở Tứ Hải thương hội bên trong thân phận chắc chắn sẽ không thấp, thậm chí còn cần phải ở Triệu Hàng bên trên.

Dương Thanh Huyền thì lại là cho cái giả danh chữ, gọi A Đức.

Hai người trước sau ngồi xuống, lập tức có người đưa tới rượu ngon trà ngon, quỳnh tương hoa quả tươi, đều là linh khí bức người.

Dương Thanh Huyền hơi hơi ăn một trận, đối ẩm mấy chén.

Triệu Uy mới nói: “A Đức huynh nếu là tính tình chính trực thoải mái người, ta cũng sẽ không vòng vo. Tứ Hải thương hội chuyện làm ăn trải rộng thiên hạ, có thể nói là phong phú toàn diện, A Đức huynh cũng phải có nghe thấy. Nhưng gần đây nhận một tay tờ khai, bản thương hội mặc dù có, nhưng cũng không nhiều, mà đối phương nhu cầu số lượng lại hết sức to lớn."

Dương Thanh Huyền theo hỏi: "Cái gì tờ khai?"

Triệu Uy ánh mắt nheo lại, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, từng chữ nói: "Hỗn Nguyên sắt!"

Dương Thanh Huyền sắc mặt không thay đổi, nội tâm nhưng là nhanh chóng suy nghĩ, từ Triệu Uy bên trong có thể suy luận ra, này Hỗn Nguyên sắt cần phải cùng Đại Lực Ma Ngưu bộ tộc có quan hệ, bằng không sẽ không tìm trên chính mình.

Hắn làm bộ bình tĩnh bộ dạng, bất động thanh sắc ăn mấy cái trái cây, rồi mới lên tiếng: "Việc này tại hạ không thể ra sức."

Triệu Uy trong lòng thầm nói: "Này đầu Man Ngưu đúng là giữ được bình tĩnh, không một chút nào như là tính tình nóng nảy người. Ta nói ra Hỗn Nguyên sắt sau, thần thái của hắn lại không thay đổi chút nào, xem ra là một nhân vật."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1116: Định Cực La Bàn

Triệu Uy dò xét tính nói: “Giá cả dễ bàn, hoặc là lấy vật đổi vật cũng được. Tứ Hải thương hội to lớn, tất nhiên sẽ có các hạ thứ cần thiết.”

Dương Thanh Huyền trong lòng biết bàn lại đi xuống khả năng liền muốn lộ vùi lấp, cái kia Hỗn Nguyên sắt là cái gì hắn cũng không biết, liền giả vờ cao thâm, không tiếp Triệu Uy, trực tiếp chuyển đổi đề tài hỏi: “Lúc trước các hạ nói có biện pháp ly khai Ảnh Lưu đại lục?”

Triệu Uy trong lòng cười gằn, thầm nghĩ: “Nếu như đàm phán trên, ta Tứ Hải thương hội Triệu Uy công tử còn thua ngươi một đầu Man Ngưu, cái kia ta cũng không cần lăn lộn.”

Hắn gõ nhẹ mặt bàn, nói: “Ly khai Ảnh Lưu đại lục đảm bảo, chúng ta Tứ Hải thương hội có thể mở. Đồng thời rời đi gấp mười lần linh thạch chúng ta cũng giúp bằng hữu ra một nửa. Làm đưa cho bằng hữu màu đầu, làm sao?”

Dương Thanh Huyền làm bộ dáng vẻ trầm tư, nội tâm thầm nói: “Lão Tử liền Hỗn Nguyên sắt là cái gì cũng không biết, làm sao đáp ứng ngươi, chẳng lẽ là Đại Lực Ma Ngưu bộ tộc đặc sản?”

Trên thực tế hắn đoán hết sức chính xác, chính là Đại Lực Ma Ngưu bộ tộc chiếm giữ địa, đặc sản Hỗn Nguyên sắt. Nhưng mặc dù là Đại Lực Ma Ngưu một tộc nội bộ, Hỗn Nguyên sắt cũng là quý giá dị thường tồn tại.

Dương Thanh Huyền nói: “Vật này ta cũng làm không được bao nhiêu.”

Triệu Uy mặt lộ vẻ vui mừng, vội vàng đứng lên, ôm quyền nói: “Không cần bằng hữu thu mua, chúng ta nhu cầu số lượng có chút lớn, hi vọng bằng hữu có thể dẫn tiến một hồi quý tộc tộc trưởng.”

Dương Thanh Huyền trợn Đại Ngưu mắt, nói: “Chỉ là dẫn tiến?”

Triệu Uy nói: “Chỉ là dẫn tiến.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Tốt, ta đáp ứng. Làm sao dẫn tiến?”

Triệu Uy đại hỉ, nói: “Theo bằng hữu là xong, lúc nào thuận tiện, liền lúc nào dẫn tiến.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Được.”

Triệu Uy nói: “Ta lập tức để người chuẩn bị. Ta cũng là mới vừa ở Thiên Phong Điện lấy được biến mất, phong tỏa sau lần thứ nhất truyền tống ở sau ba ngày, bằng hữu có thể ở bản thương hội ở tạm.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Làm phiền.”

Ngay sau đó Triệu Uy làm người chuẩn bị tốt phòng nhỏ, cực kỳ chiêu đãi. Dương Thanh Huyền còn đổi một ít nguyên khí, đều là Biển Đen võ giả ngã xuống sau, hắn thuận lợi góp nhặt một ít, trao đổi mấy vạn linh thạch cực phẩm.

Chờ Dương Thanh Huyền trở về phòng sau, một tên quản gia từ bên ngoài đi vào.

Triệu Uy nói: “Thương lão, ngươi cảm thấy người này làm sao?”

Thương lão nói: “Lấy quan sát của ta, người này tuy là Đại Lực Ma Ngưu bộ tộc, nhưng là Đại Lực Ma Ngưu bàng chi Thanh Giác Man Ngưu, cũng không phải là ma trâu trực hệ.”

Triệu Uy nhíu mày lại, nói: “Vậy ngươi cảm thấy hắn dẫn tiến việc có hay không tin cậy?”

Thương lão nghĩ một hồi, nói: “Khó nói.”

Triệu Uy nói: “Nói thẳng không sao.”

Thương lão nói: “Yêu tộc là đặc biệt chú trọng huyết thống đẳng cấp chủng tộc, theo lý thuyết hắn một đầu Thanh Giác Man Ngưu, là không có tư cách yết kiến Đại Lực Ma Ngưu tộc trưởng. Nhưng người này nhưng có chút đặc biệt, bởi vì vì là thực lực của hắn đủ mạnh, liền ngay cả ta cũng nhìn không thấu hắn tu vi. Hơn nữa hắn đổi cái kia chút nguyên khí, đều là có giá trị không nhỏ, vừa nhìn chính là từ trên người kẻ địch đi lấy đến. Nói rõ trong tay người này nhuốm máu rất nhiều, sợ là tên sát tinh.”

Triệu Uy kinh dị nói: “Liền ngay cả Thương lão đều nhìn không thấu người này? Hoặc là tu vi của hắn vượt qua Thương lão, hoặc là có hộ thể nguyên khí tại người. Ân, nghe Thương lão vừa nói như thế, ta đại để hiểu. Đám kia Hỗn Nguyên sắt tờ danh sách vô cùng trọng yếu. Ta nghe nói người mua không chỉ có hướng về chúng ta rơi xuống đơn, đồng thời còn hướng về mộ tuyết thương hội, Phong Ẩn thương hội, Vân Sơn thương hội đồng thời rơi xuống đơn. Có người nói Phong Ẩn thương hội dự định triệu tập cường giả, tiến về phía trước diệt Pháp Giới Vạn Yêu Sơn, có thể đàm luận liền đàm luận, không thể đồng ý liền cướp.”

Thương lão trên mặt lộ ra kinh sợ, nói: “Phong Ẩn thương hội điên rồi? Đại Lực Ma Ngưu bộ tộc trong lịch sử cũng là có quá uy danh hiển hách, từng sinh ra cao cấp giới vương chủng tộc.”

Triệu Uy trong mắt lóe lên hàn mang, lạnh lùng nói: “Yêu tộc thực lực bây giờ, cũng không ai biết. Đương nhiên, ta tự là hy vọng Phong Ẩn thương hội đoàn diệt. Này đơn đặt hàng sự tình việc này lớn, nhưng không thể hoàn toàn đặt cửa ở cái này gọi A Đức Thanh Giác Man Ngưu trên người, còn phải mặt khác nghĩ cách.”

Thương lão trầm ngâm nói: “Như là thiếu gia cảm thấy người này vô căn cứ, không bằng liền…”

Triệu Uy cắt ngang hắn, hờ hững nói rằng: “Một cái truyền tống tiêu chuẩn, mấy triệu linh thạch trung phẩm thôi, mưa bụi cũng không tính là. Người này nói không chắc hữu dụng trên thời điểm đây.”

Thương lão vội hỏi: “Vâng, còn là thiếu gia thấy xa.”

…

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng ở trong phòng, chậm rãi vận chuyển chân nguyên, chữa trị trên người nội thương.

Tứ Hải thương hội quả nhiên có tiền, bên trong nhà bốn góc, đều bố trí Tụ Linh trận pháp, nho nhỏ một gian sương phòng, liền linh khí dồi dào, không kém gì thông thường Linh Sơn bảo địa.

Ở bảo miền nam ở ngoài cùng Xích Hoàng đám người một trận chiến sau, hắn mấy ngày liền bôn ba, một khắc đều không có nghỉ ngơi. Chỉ là lợi dụng Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ sức mạnh che lấp thương thế cùng tu vi.

Giờ khắc này chậm rãi đem linh khí dẫn vào bên trong cơ thể, từng lần từng lần một ở trong kinh mạch đi khắp.

Bởi vì là Tứ Hải thương hội địa bàn, Dương Thanh Huyền trước sau duy trì Thanh Giác Man Ngưu hình thái, cũng không có nuốt chửng Mặc Tinh, chỉ là bình thường nhất thu nạp linh khí.

Nhưng hắn đã là Đế Thiên Vị trung kỳ tu vi, thổ nạp bên dưới, bốn góc linh khí, lập tức hóa thành trường long, ngang qua mà đến, chui vào trong cơ thể hắn.

…

Ở thương hội trong một gian mật thất, trung ương bày bày đặt một cái to lớn la bàn, mặt trên có các loại con số đánh số, cùng với mấy chục viên kim chỉ nam.

Triệu Uy cùng Thương lão nhìn chằm chằm trong đó thứ mười một đánh số, phía trên kim chỉ nam ở lấy nhất định tốc độ đi lên tăng lên, hai người đều là sắc mặt nghiêm nghị.

Không bao lâu, cái kia kim chỉ nam liền trực tiếp đánh tới trên cùng, run lên bên dưới, liền bắt đầu xoay chuyển.

Thương lão trầm giọng nói: “Quả nhiên là Đế Thiên Vị! Nhìn dáng dấp hẳn là trung hậu kỳ bộ dạng.”

Triệu Uy khẽ mỉm cười, nói: “Này đầu Man Ngưu, cho rằng đem tu vi giấu ở, ta cũng không có biện pháp dò xét sao? Này Định Cực la bàn có thể rõ ràng cho thấy linh khí lưu động tốc độ, dùng cái này đến suy đoán võ giả đối với thiên địa linh khí thổ nạp số lượng, do đó tính toán ra tu vi.”

Thương lão nói: “Nếu như Đế Thiên Vị hậu kỳ, ở Đại Lực Ma Ngưu bộ tộc bên trong, chí ít cũng là bên trong cao tầng tồn tại.”

Triệu Uy gật đầu nói: “Xem ra Hỗn Nguyên thiết sự tình cũng không phải là toàn bộ Vô Mi mắt a.”

Thương lão nói: “Ta nhìn này Man Ngưu niên kỉ, cần phải cũng vô cùng trẻ tuổi, chỉ cần không ngã xuống, tương lai tiền đồ giống như cẩm. Công tử ánh mắt quả nhiên lợi hại.” Một cái nịnh nọt không mất thời nghi đưa lên, vừa lúc đúng lúc.

Triệu Uy hài lòng gật đầu nói: “Tu vi này đã hết sức đáng sợ. Nếu như có hi vọng xung kích đạo cảnh, liền càng đáng giá chúng ta tiêu tốn đại khí lực chiêu mộ.”

Triệu Uy nhìn chằm chằm cái kia la bàn, trong mắt ánh sáng lấp lóe, ở không ngừng suy tư điều gì.

…

Sau ba ngày, Dương Thanh Huyền vết thương trên người tốt gần phân nửa.

Triệu Uy trước đây liền phái người đến thỉnh an, hai người ngồi chung một xe, hướng về Thiên Phong Điện đi.

“A Đức huynh khí thế rất tốt a.”

“Nhờ có Tứ Hải thương hội tài nguyên, ba ngày để ta được ích lợi không nhỏ.”

“Ha ha, A Đức huynh khách khí.”

Triệu Uy câu có câu không tán gẫu, đột nhiên lấy ra một viên thẻ ngọc màu trắng, đưa cho Dương Thanh Huyền, nói: “Sau ba tháng, ở Trung Ương Đại thế giới bên trong đều, có một hồi to lớn buổi đấu giá. Không biết A Đức huynh có thể có hứng thú?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1117: Đỉnh Cấp Buổi Đấu Giá

Dương Thanh Huyền khá là kinh ngạc, tiếp nhận cái kia thẻ ngọc màu trắng, đặt ở đầu trán, thần thức quét qua, không khỏi hoàn toàn biến sắc.

Sau đó đầy mặt đều là vẻ khiếp sợ, vẫn giằng co thời gian uống cạn chén trà.

Dương Thanh Huyền đem thẻ ngọc chậm rãi thả xuống, không ức chế được nội tâm chấn động, bên trong liệt kê hơn trăm món vật phẩm, có hơn nửa chưa từng nghe qua, nhưng biết đến cái kia non nửa bên trong, không có chỗ nào mà không phải là có một không hai kỳ trân, liền ngay cả ngày khí, thiên đan vật như vậy, ở bên trong đều cực kỳ phổ thông.

Triệu Uy một mực quan tâm Dương Thanh Huyền thần thái, mỉm cười nói: “A Đức huynh cảm thấy thế nào?”

Dương Thanh Huyền nuốt xuống hạ, chấn động nói: “Này sợ là Thương Khung tinh vực cao cấp nhất buổi đấu giá chứ?”

Triệu Uy nội tâm thu được một tia thỏa mãn, đắc ý nói: “Đây là từ Tứ Hải thương hội cùng mặt khác mấy nhà thương hội liên hợp cử hành buổi đấu giá, mỗi năm đều có một lần.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, nói: “Đồ vật bên trong làm sao đều không yết giá?”

Triệu Uy cười nói: “Tất cả đều là cao cấp đồ vật, bảo vật vô giá, vì lẽ đó không hề chắc giá cả. Hơn nữa không ít thứ khả năng đập không đi ra.”

Gặp Dương Thanh Huyền một mặt không giải, Triệu Uy giải thích: “Rất nhiều thứ là khách nhân buông tha đến bán đấu giá, bọn họ cũng không muốn muốn linh thạch, mà là hy vọng lấy vật đổi vật, đổi lấy chính mình vật cần thiết. Nếu như đổi không được, liền sẽ thu hồi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thì ra là như vậy.”

Trong mắt hắn tinh quang lóe lên bất định, tựa hồ đang suy nghĩ gì.

Triệu Uy thấy hắn dáng dấp, thử dò xét nói: “Chẳng lẽ A Đức huynh cũng có đồ vật muốn bán đấu giá?”

Dương Thanh Huyền trầm tư không nói.

Trên thực tế, cuộc bán đấu giá này đối với hắn lực hấp dẫn cực lớn.

Bên trong có thật nhiều Đế Thiên Vị, thậm chí Đạo cảnh cũng có thể tăng lên công lực cùng vững chắc cảnh giới đan dược, những thứ này là Dương Thanh Huyền nhất là khao khát.

Sức mạnh, sức mạnh mới là hết thảy căn nguyên!

Hắn hiện tại muốn nghĩ hết tất cả biện pháp, nhắc đến tăng sức mạnh của chính mình.

Hơn nữa món đồ đấu giá bên trong còn rất nhiều cổ quái kỳ lạ, chưa bao giờ nghe đồ vật, thậm chí còn có Đạo cảnh cấp bậc bộ máy con rối, đều để hắn tim đập thình thịch.

Nhưng nhất để hắn quan tâm là hai việc: Một, như vậy to lớn buổi đấu giá, tất nhiên sẽ tụ tập toàn bộ bên trong đều, thậm chí toàn bộ Trung Ương Đại thế giới vị diện cường giả, cái kia khối Vô

Hạ ngọc bội có lẽ sẽ có người nhận ra hai, hắn trên người còn có Huyền Thiên Cơ Tứ Thánh Linh Đồ, vật kia giữ lại cũng là mối họa, không bằng thừa cơ hội này ra tay rơi.

Triệu Uy lại nói: “Này chút chỉ là sơ kỳ vật phẩm, chúng ta định ra năm trăm món vật phẩm tiến hành bán đấu giá, đến thời điểm sẽ phân thành năm cái khu, một hồi khó được thịnh hội, A Đức huynh mặc dù không tham dự, cũng có thể tới xem một chút.”

Dương Thanh Huyền trực tiếp hỏi: “Triệu huynh, buổi đấu giá này trên có thể có Thánh khí bán ra?”

Triệu Uy suýt chút nữa phun ra máu, liên tục lắc đầu, nói: “A Đức huynh, hỏi lời này..., làm sao có khả năng sẽ có Thánh khí! Nếu như ngươi có Thánh khí, ngươi sẽ lấy ra bán không?”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Từ cổ chí kim, cường giả vô số, lưu lại Thánh khí cần phải không phải số ít đi. Coi như làm một hai kiện tiền lời, chắc cũng là bình thường chí cực a.”

Triệu Uy cười khổ nói: “A Đức huynh nghĩ tới quá đơn giản. Thánh khí ngoại trừ là siêu cấp binh khí ở ngoài, còn cùng Đạo cảnh cường giả cảnh giới lĩnh ngộ cùng một nhịp thở, không biết có người bán.”

Dương Thanh Huyền lộ ra hết sức cảm thấy hứng thú bộ dạng.

Triệu Uy tiếp tục nói: “Thiên phú của mỗi người là không giống, có thể bước vào Đạo cảnh, tự nhiên là vạn người chưa chắc có được một. Nhưng mặc dù là Đạo cảnh cường giả, thiên phú cũng có phân chia cao thấp, cơ duyên cũng có to nhỏ khác biệt. Có Đạo cảnh cường giả kẹt ở nơi nào đó, chung thân vô vọng tinh tiến, lúc này Thánh khí liền lộ ra rất là trọng yếu.”

Dương Thanh Huyền trong lòng nhảy một cái, lập tức hiểu ý tứ của những lời này, nói rằng: “Ngươi là nói, Thánh khí có thể nhường đường cảnh cường giả tăng cường lĩnh ngộ?”

Triệu Uy cười nói: “Không sai, A Đức huynh cũng là cực kỳ người thông minh, một điểm liền biết. Thánh khí bên trong ẩn chứa đại đạo nguồn gốc lực lượng, tương đương với một cái tiểu thiên địa. Đạo cảnh cường giả tu luyện, cảm ngộ vũ trụ đại đạo. Nếu như đến thiên phú cực hạn, còn có một biện pháp có lẽ có thể tinh tiến, chính là lấy Thánh khí thay thế vũ trụ, tiến hành cảm ngộ. Từ cổ chí kim lưu lại Thánh khí xác thực không ít, nhưng Đạo cảnh cường giả liền càng nhiều. Ở to lớn buổi đấu giá trên, cũng không phải là không có Thánh khí từng xuất hiện, chỉ có điều... Khà khà...”

Dương Thanh Huyền nói: “Chỉ tuy nhiên làm sao?”

Triệu Uy sắc mặt trở nên nghiêm nghị, trầm giọng nói: “Chỉ có điều mỗi lần đều gợi ra mưa máu gió tanh.”

Dương Thanh Huyền nội tâm thở dài, xem ra bán ra Tứ Thánh Linh Đồ chuyện, nhất định phải mặt khác nghĩ biện pháp.

Triệu Uy cũng không biết tâm tư khác, tự mình nói rằng: “Nếu thật sự có Thánh khí xuất hiện, sợ là muốn mời cửu đại thế lực người đến đây tọa trấn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Bên trong ngọc giản này bảo vật, không có chỗ nào mà không phải là thiên địa kỳ trân, muôn vàn khó khăn cầu được. Coi như không mời cửu đại thế lực, sợ bố trí phòng ngự cũng cách biệt không xa đi.”

Triệu Uy cười nói: “Đó là tự nhiên. Chúng ta mời là Huyền Minh Ngụy gia.”

Dương Thanh Huyền nghi vấn hỏi: “Huyền Minh Ngụy gia?”

Triệu Uy sửng sốt một chút, lập tức kinh ngạc cười nói: “Ta ngược lại thật ra đã quên, A Đức huynh là Yêu tộc người, khả năng đối với Trung Ương Đại thế giới không phải quá giải. Ngụy gia ở bên trong đều cũng là đứng đầu thế lực, hơn nữa là Thánh Linh huyết mạch."

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, hỏi: "Cái nào nhánh huyết mạch?"

Triệu Uy nói: "Huyền Vũ một nhánh. Đồng thời Ngụy gia sức mạnh huyết thống cực mạnh, là Thánh Linh trong thế gia cực kỳ hiếm thấy tồn tại."

Dương Thanh Huyền nói: "Cái gọi là Thánh Linh thế gia, là tiên tổ bên trong từng xuất hiện Thánh Linh, sau đó con cháu trong huyết mạch, liền sẽ có chứa Thánh Linh lực lượng. Nhưng huyết mạch cũng không phải là then chốt, then chốt vẫn là bốn Thánh bảo điển. Ngụy gia Huyền Minh bảo bùa chú,, sợ là bảo tồn so sánh hoàn chỉnh."

Triệu Uy ngẩn người một chút, tinh tế một suy tư, không được gật đầu nói: "Điểm ấy ta ngược lại thật ra không có suy nghĩ sâu sắc quá, nghe A Đức huynh vừa nói như thế, đích thật là có chuyện như vậy. Xem ra A Đức huynh đối với bốn Thánh Linh hiểu rõ không ít a."

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, cũng chưa trả lời, mà là chuyển đổi đề tài, nói: "Buổi đấu giá này hết sức có ý tứ, ta hết sức muốn đi gặp một phen, làm phiền Triệu Uy huynh dẫn đường."

Triệu Uy trong lòng vui vẻ, đầy miệng đồng ý.

Sau đó, bắt đầu cùng Dương Thanh Huyền kéo một ít Yêu tộc cùng Đại Lực Ma Ngưu chuyện. Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, trái phải ứng phó một chút, thì làm giòn nhắm mắt lại, trực tiếp đả tọa tu luyện.

Triệu Uy một bụng phiền muộn, mặc lên nửa ngày, nói cái gì đều không dụ ra đến, trái lại bị đối phương bộ đi không ít liên quan với thương hội cùng buổi đấu giá tin tức.

Nội tâm hắn thầm nói: Đều nói Đại Lực Ma Ngưu bộ tộc là tính tình ngay thẳng, không có lòng dạ, tin tức này là ai nói cho ta biết? Ta có câu mmp không biết có nên nói hay không.

Không lâu, xa mã đã đến Thiên Phong Điện trước.

Nguyên bản rộn ràng đại điện thay đổi trống rỗng.

Thiên Phong Điện đệ tử từ lâu cung kính ở một bên đám người.

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn, tiếp đãi bọn hắn, chính là ngày nào trào phúng tóc đỏ đại hán người trẻ tuổi. Chỉ bất quá khi đó vênh mặt hất hàm sai khiến, một mặt ngạo mạn. Giờ khắc này ở Triệu Uy trước mặt, nhưng là cầu khẩn nhiều lần, khúm núm nịnh bợ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1118: Hai Mươi Bốn Cầu Minh Nguyệt Dạ

“Triệu công tử, tiểu nhân phụng điện chủ chi mệnh, ở đây chờ đợi.”

Người trẻ tuổi kia trên mặt mang theo cười lấy lòng, cúi người gật đầu nói rằng.

Triệu Uy mặt không hề cảm xúc, thậm chí đều không nhìn người trẻ tuổi kia một chút, mà là cười quay về Dương Thanh Huyền, dùng tay làm dấu mời, nói: “A Đức huynh trước tiên.”

Dương Thanh Huyền cũng không khách khí, đi ở đằng trước.

Ba người xuyên qua đại điện, đi tới một chỗ lớn sân rộng, ngưỡng mộ là Thương Khung, bốn phía lấy Cực Quang vây hộ tống, nhìn thấy được rộng lớn vô ngần.

Nền đá trên mặt khắc rõ một cái truyền tống đại trận, bốn phương tám hướng đều có ngọc trụ trấn áp, mặt trên khắc họa phù văn, phồn đẹp nghiêm túc.

Ở trận pháp bên đứng cạnh rất ít mấy người, đều là một mặt vẻ lạnh lùng.

Mỗi người đều có cực cao thân phận bối cảnh, là Bảo Quang đại lục không muốn đắc tội, tất cả đều có truyền tống tư cách.

Dương Thanh Huyền ba người đi tới sau, những người đó ánh mắt Triệu Uy trên người đánh giá, sau đó rơi trên người Dương Thanh Huyền, liền nhẹ rên một tiếng, lạnh lùng dời đi ánh mắt, không tiếp tục để ý.

Những người này đều là hạng người tâm cao khí ngạo, đã nhận ra Triệu Uy thân phận, mà Dương Thanh Huyền một tên Yêu tộc, tuy rằng không dò ra thực lực sâu cạn, nhưng cũng khó vào pháp nhãn bọn họ.

Triệu Uy cũng đem mấy người này thu vào đáy mắt, cười lạnh, liền làm như không thấy.

Thiên Phong Điện người trẻ tuổi kia lấy lòng nói: “Triệu công tử, vị này Yêu tộc đại nhân, mời trực tiếp vào trận đi, người đều đến đông đủ.”

Triệu Uy nhẹ nhàng gõ đầu, vẫn như cũ để Dương Thanh Huyền trước tiên mời.

Tên kia Thiên Phong Điện trẻ tuổi người trong tâm âm thầm kinh ngạc, nhìn phía Dương Thanh Huyền ánh mắt lập tức tràn đầy kính nể, không biết này tên Yêu tộc là người phương nào, lại có thể gây nên Tứ Hải thương hội Triệu Uy công tử khách khí như vậy.

Dương Thanh Huyền cùng Triệu Uy, còn có mặt khác những người kia, lần lượt đi vào trong trận.

Trên mặt đất truyền tống trận sáng lên ánh sáng nhẹ, từ từ long trọng, cùng cái kia ngọc trụ trên hàn hào quang ánh, ngưng hóa thành vô số màu vàng ký tự.

Một luồng khổng lồ không gian năng lượng không ngừng tích góp, ở ký tự bao vây lấy mọi người thời gian, như cột nước giội rửa mà xuống, một mảnh hào quang chói mắt rơi xuống, trong trận pháp lấy lại không bóng người.

Tương ứng, bảo quang vị diện nào đó truyền tống địa giới, một mảnh màu vàng ký tự rơi ra, ngưng hóa thành lúc trước những người này dáng người.

Mặt khác những người kia trước tiên liền ra trận pháp, vội vội vàng vàng rời đi.

Dương Thanh Huyền cùng Triệu Uy trực tiếp ở truyền tống địa giới làm thủ tục, liền xếp hàng tiến về phía trước Trung Ương Đại thế giới.

Lần này truyền tống người rất nhiều, hơn nữa tiêu hao linh thạch dị thường đáng sợ.

Bởi vì từ thấp xu thế có thể đột phá đến cao thế năng, cần sức mạnh hơn xa từ cao đến cùng.

Sau một hồi, Dương Thanh Huyền liền xuất hiện ở Trung Ương Đại thế giới nơi nào đó truyền tống địa giới.

Dương Thanh Huyền từ truyền tống địa giới đi ra ngoài, ở đây cũng là một cái đại điện, rường cột trạm trổ, vàng son lộng lẫy, khung trên đỉnh là một bộ dữ tợn to lớn bách quỷ đồ, hung tàn dữ tợn, vô cùng sống động.

Nhất để Dương Thanh Huyền kinh hãi không phải đại điện hùng vĩ, mà là tiến nhập Trung Ương Đại thế giới sau, trong cơ thể chân nguyên như là chịu đến một luồng vô hình áp chế, trên thân thể thật giống có phụ trọng.

Trong cơ thể hắn chân nguyên đột nhiên ngưng lại, sau đó mãnh liệt bạo phát một hồi, khuếch tán ra, lại tùy theo vừa thu lại, trở về trong cơ thể.

Cái kia cỗ thế năng nháy mắt liền như không giống như vậy, Dương Thanh Huyền trực tiếp liền thích ứng uy thế như vậy.

Chỉ có điều chân nguyên ở trong người bạo động quá mạnh, nhỏ nhẹ thả ra ngoài, liền ngay cả che lấp tu vi Mậu Kỷ Hạnh

Hoàng Kỳ, cũng kỳ quang lay động.

Triệu Uy con ngươi đột nhiên co, ánh mắt lóe lên một tia tinh mang, nhưng nháy mắt liền khôi phục bình thường, bình tĩnh hỏi: “A Đức huynh, làm sao vậy?”

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu, nói: “Không có chuyện gì.”

Triệu Uy nói: “A Đức huynh là ly khai Trung Ương Đại thế giới quá lâu đi, vì lẽ đó một hồi không thể thích ứng thế năng kém.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Chính là.”

Hắn từ Huyền Dạ đại lục đến trung cấp vị diện, lại tới cao cấp vị diện, tuy rằng cũng có thiên địa thế năng chênh lệch, nhưng cũng xa không có lần này rõ ràng.

Chẳng trách Trung Ương Đại thế giới là cường giả nơi tụ tập, ở như vậy thiên địa thế năng hạ, đột phá tu vi so với ở Tam Thập Tam Thiên dễ dàng nhiều.

Triệu Uy từ tốn nói: “Tứ Hải thương hội tổng bộ cách đây không xa, A Đức huynh nếu như không có chuyện, có thể theo ta một đạo, buổi đấu giá còn có ba tháng lại bắt đầu, khoảng thời gian này tất nhiên còn sẽ có lượng lớn trân phẩm xuất hiện.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, nói: “Ta có việc trong người, liền không đánh khuấy Triệu Uy huynh. Sau ba tháng, tất nhiên sẽ đúng giờ đến đây.”

Triệu Uy nghĩ một hồi, gật đầu nói: “Vậy cũng tốt.”

Lập tức lấy ra một tấm lệnh bài cho Dương Thanh Huyền, nói: “Đây là ta môn khách lệnh, cầm tấm lệnh bài này tùy thời có thể đến Tứ Hải thương hội tìm ta. A Đức huynh nếu như có nhu cầu gì giúp một tay, tỷ như bán đấu giá bảo vật gì, nhất định phải tới tìm ta nha.”

Dương Thanh Huyền tiếp nhận lệnh bài liếc mắt nhìn, trên đó viết một cái "Triệu" chữ, liền cất đi, ôm quyền nói: "Nhất định."

Triệu Uy lúc này mới hướng về Dương Thanh Huyền chắp tay, nhưng mà sau đó xoay người rời đi.

Dương Thanh Huyền đến truyền tống địa giới quay một vòng, có không ít cửa hàng bán ra các loại giản dị vật phẩm cùng thẻ ngọc, hắn mua đại lượng có quan hệ Trung Ương Đại thế giới tư liệu.

Lúc này mới đối với toàn bộ tinh vực có nhất định giải.

Thương Khung tinh vực, Nhân tộc trong phạm vi, có một siêu chín mạnh, quân lâm thiên hạ.

Mà ở này thập đại siêu cấp tồn tại ở ngoài, còn có hai mươi bốn gia đỉnh cấp thế lực, như ngôi sao trên trời giống như vậy, trải rộng tinh vực, được gọi là "Hai mươi bốn cầu Minh Nguyệt Dạ".

Này hai mươi bốn gia đỉnh cấp thế lực, ở Trung Ương Đại thế giới có mười tám gia, được gọi là tam tông chín phái sáu thế gia, còn dư lại ở ngoài Lục gia trải rộng ở ngũ đại cao cấp vị diện.

Dương Thanh Huyền tiếp xúc qua Nguyên Khôi, chính là tam tông một trong Chiến Lăng Tông.

Mà Tứ Hải thương hội mời tới Thánh Linh Ngụy gia, chính là sáu thế gia một trong.

Kim Ngao Đảo là ở ngoài Lục gia một trong, ở cao cấp vị diện Vân Hải Giới.

Cao cấp vị diện Càn Nguyên đại lục Tiềm Vân Tông, cũng thuộc về đỉnh cấp thế lực, ở thẻ ngọc ghi chép bên trong viết: Tông diệt nguyên nhân: Bất tường từ thế lực mới Xích Tiêu tông thay thế được vị trí.

Từ đời thứ nhất Nhân Hoàng ngày không cách nào khai sáng nay cổ thời đại tới nay, Nhân tộc võ đạo hưng thịnh, một siêu chín cường hai mươi bốn tông, hình thành chưa bao giờ có mạnh mẽ cục diện, kinh sợ bách tộc, diệu cổ thước kim.

Bây giờ Nhân Hoàng vì là đời thứ mười một, tọa trấn ở mờ ảo Tinh Cung.

Dương Thanh Huyền lại đem thẻ ngọc quét đọc qua một lần, thần thức dừng lại ở đằng trước đối với thập đại siêu cấp thế lực giới thiệu, trong đó thình lình viết: Nam Vực tuyền tiêu hàng khuyết, Vu gia.

“Khinh Nguyệt.” Dương Thanh Huyền yên lặng đọc lên danh tự này, trong đầu xẹt qua Vu Khinh Nguyệt thân ảnh, còn có ở Thiên Tông học viện thời gian quang cảnh, nội tâm trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

“Ngươi bây giờ khỏe không?” Dương Thanh Huyền ánh mắt mong hướng phía nam, ngọc giản trong tay ở không cẩn thận dùng sức hạ, “Ầm” một tiếng hóa thành nát tan.

Dương Thanh Huyền cười khổ một tiếng, lại mua một phần thẻ ngọc, liền bồng bềnh mà đi.

Trung Ương Đại thế giới nắm giữ đông đảo vị diện truyền tống trận, một siêu chín cường hai mươi bốn tông đều có xuống dưới vị diện truyền tống trận. Ngoài ra, thế lực khác, thậm chí là các đại thương hội, đều sẽ thành lập mình truyền tống trận, có chút dùng riêng, có chút bán ra ngoài.

Dương Thanh Huyền giờ khắc này vị trí truyền tống địa giới, tên là chưa hết thành, là một toà lấy truyền tống cùng thương mại làm chủ thành trì.

Trong thành một nửa là truyền tống địa giới, ngoại trừ đi về hạ cấp vị diện ở ngoài, còn có thể nối thẳng bốn vực, cùng với bên trong đều cơ hồ toàn bộ chủ thành.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1119: Tứ Hải Bát Phương Điện

Bên trong đều phồn hoa nhất, tông môn san sát, nhân tài cường thịnh, liền ngay cả mạnh nhất Tinh Cung, cũng ẩn thân ở bên trong đều sao vũ hạ, chỉ có điều mờ mịt không còn hình bóng.

Nhưng toàn bộ bên trong đều tài nguyên, đều bị các đại tông môn chia cắt. Phổ thông tán tu võ giả muốn muốn thu được tương đối khá tài nguyên tu luyện, cũng chỉ có thể nương nhờ vào tông môn, hoặc là hướng về tông môn mua.

Chưa hết trong thành thì có đại lượng mật thất tu luyện cho thuê, cùng hạ cấp vị diện gần như, mật thất chia làm thượng trung hạ ba chờ, giá cả không một.

Thượng đẳng mật thất tu luyện năm trăm linh thạch cực phẩm một ngày, trung đẳng ba trăm, hạ đẳng một trăm.

Dương Thanh Huyền không thiếu tiền, trực tiếp mướn thượng đẳng mật thất, bao rồi ba tháng.

Dẫn tới công nhân viên cùng lui tới võ giả liếc mắt.

Này để hắn một hồi lòng sinh cảnh giác, Trung Ương Đại thế giới cường giả vô số, chính mình có tiền cũng không thể quá chiêu diêu.

Lấy tư liệu cùng mật thất chìa khoá sau, liền vội vã rời đi.

Thượng đẳng mật thất sau khi tiến vào, lại có trăm mẫu diện tích, không hề có thứ gì.

Dương Thanh Huyền dựa theo tư liệu chỉ dẫn, đem bên trong mật thất chín tòa Tụ Linh trận toàn bộ mở ra, nhất thời cuồn cuộn không ngừng linh khí tràn vào đi vào, rất nhanh liền đem không gian rót đầy.

Cái gọi là thượng trung hạ ba chờ, ngoại trừ diện tích lớn tiểu ở ngoài, chính là Tụ Linh trận hơn quả, cùng với linh khí lưu động tốc độ cùng số lượng.

Thượng đẳng mật thất có thể cung cấp đến Đế Thiên Vị tột cùng võ giả tu luyện, không biết cảm thấy linh khí không đủ.

Còn có một loại Cực phẩm mật thất, có thể cung cấp Đạo cảnh cường giả tu luyện, chỉ có điều chưa hết thành không có. Cái kia loại Cực phẩm mật thất tiêu hao rất nhiều, giá cả cũng là con số trên trời.

Dương Thanh Huyền đem bên trong mật thất linh khí rót đầy sau, liền hít một hơi thật sâu, ngồi xếp bằng xuống, thả lỏng chính mình. Để toàn thân đều ngâm ở linh khí này bên trong, sau đó vận chuyển Võ Kinh, chữa trị trên người nội thương.

Tự Biển Đen một trận chiến sau, vẫn hôn mê, nội thương vô số. Đến Ảnh Lưu đại lục cùng Xích Hoàng đám người một trận chiến sau, càng là thương thế tăng thêm, thêm vào một đường bôn ba, hầu như suy yếu tới cực điểm.

Chỉ là hắn xảo diệu dùng Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ kỳ quang, đem tình trạng của chính mình ẩn giấu, để người không nhìn ra đầu mối.

Giờ khắc này linh khí hóa dịch, ở trên không bên trong xuất hiện Cửu Long hình thể, bị cuồn cuộn không ngừng hấp vào bên trong cơ thể, ói nữa nạp ra đến, không nói ra được thoải mái.

Sau ba tháng, hắn trên người nội thương hoàn toàn khôi phục, thẳng tới Đế Thiên Vị trung kỳ đỉnh cao.

Nhưng ở trung kỳ đỉnh cao trên, nhưng rõ ràng cảm ứng được cường đại cách trở, để hắn ở khó có thể tồn tiến vào.

Thân thể cũng đạt tới Thiên Tướng trung kỳ đỉnh cao, lại làm sao thu nạp linh khí, cũng chỉ là như muối bỏ biển, không cách nào buông lỏng bình kia cổ.

Dương Thanh Huyền tính toán buổi đấu giá thời gian, liền dừng lại tu luyện, đem mấy năm qua này tất cả mọi chuyện ở trong đầu dọn dẹp một lần, đặc biệt là các loại võ kỹ học tập cùng lĩnh ngộ.

Lúc trước ở Biển Đen thời điểm, cường giả nhiều lắm, đặc biệt là Cổ Diệu sau khi xuất thế, Giới Vương cảnh đầy đường đi, hắn chỉ là Đế Thiên Vị căn bản không đủ nhìn.

Nhưng ra Biển Đen, đến Ảnh Lưu đại lục, mới lần thứ nhất cảm giác được thành quả tu luyện rõ rệt.

Ở trọng thương dưới tình huống, trong cơ thể chân nguyên mười đi bảy, tám, thế nhưng chém giết cùng cấp cũng chỉ là trong nháy mắt sự tình. Mặc dù đối đầu Đế Thiên Vị hậu kỳ Xích Hoàng, cũng thành thạo điêu luyện, một chiêu sợ ngủ đông đem đối phương kinh sợ thối lui.

Giờ khắc này hắn Đế Thiên Vị trung kỳ đỉnh cao, biến thân hoang thân thể, thẳng tới hậu kỳ đỉnh cao, mặc dù đối đầu Đế Thiên Vị đại viên mãn tột cùng cường giả, cũng có sức đánh một trận.

Nói cách khác, Đạo cảnh bên dưới, đã không làm gì được hắn.

Dương Thanh Huyền dọn dẹp hạ dòng suy nghĩ, Thiên Thành Giác lưu lại võ kỹ dấu ấn, đang một điểm điểm bị hắn tiêu hóa. Giờ khắc này hắn võ ý lĩnh ngộ, đã không kém gì Đạo cảnh cường giả.

Duy nhất để hắn hữu tâm kết là, Ân Võ Vương lưu lại Thiên Trảm thất thức, chỉ học sẽ bốn thức, còn có ba thức tăm tích không rõ.

Hơn nữa chiến kích Thiên Khư, cũng ở một trận chiến sau hóa thành lưu quang, bắn về phía vô biên Thương Khung, không biết tung tích.

Dương Thanh Huyền lấy ra Triệu Uy cho hắn món đồ bán đấu giá sách, ở trước người chậm rãi triển khai.

Món đồ bên trong lại đổi mới rất nhiều, hắn theo chậm rãi nhìn sang, không khỏi sửng sốt một chút, chỉ thấy mới tăng thêm vật phẩm bên trong, lại có Vạn Lôi Từ Quang Bàn, đồng thời phía sau tiêu chú một hàng con số: Hàng nhái, 30%.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, 30% đại diện cho nắm giữ nguyên Thánh khí 30% sức mạnh, cái này đã phi thường đáng sợ.

Hắn mặc dù có vài món Thánh khí tại người, nhưng một phần trăm uy năng đều không phát huy ra được.

Mặc dù là Giới Vương cảnh cường giả, cũng chưa chắc có thể đem một cái Thánh khí phát huy đến trăm phần trăm.

Nói cách khác, đối với võ giả bình thường mà nói, nắm giữ hoàn chỉnh Thánh khí, cùng nắm giữ uy năng 30% Thánh khí, khác nhau cũng không phải là quá to lớn.

Dương Thanh Huyền tiếp tục xem cái kia sách, ngoại trừ Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn ở ngoài, còn có vài món Thánh khí hàng nhái, uy năng cơ bản ở năm phần trăm đến 30% trong đó, cái kia Vạn Lôi Từ Quang Bàn toán là mạnh vô cùng.

Bởi vì Vạn Lôi Từ Quang Bàn hàng nhái, phần nhiều là lôi đình cổ vực chính mình chế tạo, cũng là cổ kim tới nay, hàng nhái nhiều nhất một loại Thánh khí, bất kể là về số lượng, vẫn là chế tạo công nghệ trên, đều ở đây các loại Thánh khí hàng nhái bên trong tài năng xuất chúng.

Dương Thanh Huyền tiếp tục theo cái kia sách nhìn xuống, ánh mắt rơi vào một cái vật phẩm trên, hơi hơi dừng lại, trên đó viết đỉnh cấp ngày khí: Chiến kích trắng uyên.

Hắn hướng về cái kia trên sách ngọc một điểm, nhất thời một vệt hào quang tản ra, ở trên hư không trên hiện ra một thanh chiến kích hình dạng: Toàn thân trắng bạc, lưỡi dao sắc nơi vì là hình chữ thập, kích thân trên quấn quanh Hồng Long, vẽ lấy Vân Hải đồ văn, đồng thời phần cuối kéo dài tới ra một căn mọc gai đến, dường như Phi Hồng tàn ảnh.

Này chiến kích lấy công vì là trên, không hề đón đỡ chỗ, cùng Thiên Khư so với quá mức sắc bén kiên cường, nhưng cũng uy lực mạnh mẽ.

Chí ít thiếu Thiên Khư dưới tình huống, có thể miễn cưỡng dùng để thay thế.

Hắn nhớ một trận, liền không biết này chiến kích chủ nhân có tiếp nhận hay không linh thạch giao dịch. Mà hắn trên người linh thạch cũng không đủ, phải nghĩ biện pháp hối đoái một ít Mặc Tinh đi ra ngoài.

Dương Thanh Huyền đem sách ngọc thu hồi, rất nhanh đem mật thất lui, phải đi hướng về truyền tống địa giới.

Buổi đấu giá ở bên trong đều Vạn Tượng Thành, là Tứ Hải thương hội cùng Phong Ẩn thương hội phạm vi thế lực, cũng là Huyền Minh Ngụy gia chiếm giữ nơi.

Lần này buổi đấu giá từ Tứ Hải thương hội cùng Phong Ẩn thương hội chủ sự, lại liên hiệp mặt khác hơn mười vợ con thương hội, cùng tham gia, ở toàn bộ bên trong đều đều xem như là một lần việc trọng đại.

Khoảng thời gian này, đi đến Vạn Tượng Thành dòng người vô cùng to lớn, không chỉ có muốn xếp hạng đáng kể đội, hơn nữa truyền tống phí trực tiếp tăng gấp đôi.

Dương Thanh Huyền trong lòng chạy qua 10 ngàn dê đầu đàn đà, sau ba ngày, rốt cục đạt tới Vạn Tượng Thành.

Trong thành một mảnh phồn hoa khắp nơi, toàn bộ Thương Khung đều bị một tầng kết giới bao phủ, cao lớn kiến trúc như rừng mà đứng, từng cái đều đại khí hào hoa phú quý.

Đường phố đầu đường hầm đuôi khắp nơi có thể thấy được to lớn uy mãnh thạch tượng, đứng sững ở hắc phách thạch trên mặt đất, như từng cái từng cái trấn thủ thành trì hộ vệ, tỏa ra khiếp người khí thế.

Vãng lai võ giả cũng đều thực lực mạnh mẽ, tu vi cao đến đáng sợ, mỗi trong mười người thì có hai, ba cái là Thiên Vị cường giả.

Sàn đấu giá ở Tứ Hải Bát Phương Điện, này điện kết cấu là một cái to lớn vây lầu, toàn thân lấy hắc tường ngói đỏ làm nhạc dạo, đại khí hào hoa phú quý. Ở giữa có hình năm cạnh tế đàn, tế đàn năm cái giác quay về năm cái thạch tượng, nửa người trên đứng thẳng, như muốn nhấc đề mà rơi, vòi voi ở tế đàn bầu trời xoay cùng nhau, rơi xuống kết giới, đem Tứ Hải Bát Phương Điện cách ly thành rưỡi cái phân khu.

Bởi hạng vật phẩm rất nhiều, đạt tới hơn 900 món, mặc dù phân thành ngũ đại khu, cũng phải một tuần nhiều thời giờ mới có thể chụp xong.

Chương 1120: Hội Viên Quý Khách, Thánh Khí Thanh Âm

“Tham gia buổi đấu giá nhất định phải có Tứ Hải thương hội hoặc là Phong Ẩn thương hội thẻ khách quý. Một trăm linh thạch cực phẩm công việc một tấm, chính là cấp một quý khách hội viên, phàm là ở hai nhà thương hội mua vật phẩm, có thể đánh chín giờ bớt năm chục phần trăm. Đồng thời sau đó có thể vô hạn loại này tham dự buổi đấu giá.”

Cửa điện lớn trước, một tên công nhân viên ngăn cản Dương Thanh Huyền, cầm trong tay một đống card thủy tinh mảnh.

Dương Thanh Huyền nội tâm lại chạy qua dê đà, mặt âm trầm, nói: “Làm một tấm.”

Cái kia công nhân viên cười nói: “Đại nhân, ta vừa nhìn ngài chính là con cháu thế gia, khí vũ phi phàm. Ngươi làm trương cấp hai thẻ khách quý đi. Ba trăm linh thạch cực phẩm, đồng thời đưa ba trăm linh thạch cực phẩm xông tới ngài trong thẻ. Sau đó có thể trực tiếp quẹt thẻ tiêu phí. Tương đương với miễn đi làm thẻ phí, tương đương với kiếm lời một trăm linh thạch cực phẩm.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, gật đầu nói: “Tốt, vậy thì làm một tấm cấp hai.”

Công nhân viên nở nụ cười, nói: “Đại nhân ngài đừng vội, lại nhìn một chút cấp ba. Lần đầu sung mãn một ngàn linh thạch cực phẩm đưa năm trăm, hơn nữa sau đó ở Tứ Hải thương hội mua sắm toàn bộ bớt tám phần trăm, tràng đầy một ngàn linh thạch cực phẩm lui nữa còn một trăm, hơn nữa đưa ba tấm chống đỡ giá cả khoán, không thể chồng chất sử dụng. Nhưng ở mới tháng, trăng tròn, lập xuân, tiểu mãn, tiểu thử, tiết sương giáng, tuyết lớn, cùng với hội trưởng đại nhân sinh nhật ngày ấy, có thể gấp đôi bành trướng.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Gấp đôi bành trướng là có ý gì?”

Công nhân viên nói: “Chính là tăng gấp đôi chống đỡ giá cả. Ta cho nữa ngài năm tấm bó đuốc thẻ, ngài có thể đưa cho bằng hữu, như vậy bằng hữu ngài đến làm thẻ liền có thể lấy có rất lớn ưu đãi. Hơn nữa chúng ta bây giờ còn có sung trị đưa tốt lễ hoạt động, ngài ở thẻ hội viên bên trong hướng về một trăm linh thạch cực phẩm, liền có thể lấy đưa sáu mươi tiêu phí khoán, nhưng nhất định phải một lần dùng hết. Đương nhiên, còn có càng ưu đãi, nếu như ngài công việc một tấm cấp bốn thẻ khách quý, lần đấu giá này biết vật phẩm, mỗi đập một cái liền giảm hai trăm linh thạch cực phẩm, mở thẻ liền phản hồi một trăm, còn có thể dùng năm mươi chống đỡ giá cả khoán, nếu như ngài lại sung trị một ngàn ở trong thẻ, lại có thể hưởng thụ bảy giờ bớt năm chục phần trăm ưu, tràng đầy một ngàn chúng ta lui nữa năm mươi.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, nói: “Các ngươi tổng cộng có cấp mấy quý khách?”

Công nhân viên cười nói: “Ta chỗ này có thể mua được cấp năm hội viên thẻ khách quý, có thể hưởng thụ vừa đứng thức tiêu phí cùng trải nghiệm thức mua sắm, là đắt tân mang đến mới tinh tiêu phí khái niệm cùng tu luyện trải nghiệm. Ngài chỉ cần dùng cấp năm hội viên thẻ khách quý quét hình chúng ta Tứ Hải thương hội huy hiệu, ngoại trừ có thể hưởng thụ trước mặt cái kia chút phục vụ ở ngoài, còn có thể khai thông tuần tra, mua, dự định, thậm chí vượt vị diện thanh toán chờ công năng, còn có thể... Khà khà... Ở Tứ Hải thương hội giải trí hội sở tiêu phí, cũng có thể giảm 50%, ngươi hiểu.”

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại rồi, nghĩa chính ngôn từ nói: “Ta không hiểu, ta còn chỉ là con nít, đừng ô nhiễm ta. Đến một tấm cấp một thẻ khách quý là tốt rồi!”

Mua sắm thẻ sau, tiến nhập Tứ Hải Bát Phương Điện, nối thẳng trung ương quảng trường khổng lồ.

Cái kia quảng trường mặt đất vì là hôi màu xanh, có chút hơi chập trùng, ở ngay phía trước có một to lớn tảng đá giống đầu, phảng phất ở ngẩng đầu thét dài, vòi voi trên mang theo quyển trục như thế màn hình. Toàn bộ quảng trường giống như là đem một đầu tức giận Cự Tượng chôn trong đất, bán đấu giá tịch như là vây chặt con voi to tường thấp.

Bên trong từ lâu là biển người đông nghịt, đều ở đây so sánh trên màn ảnh vật phẩm tư liệu.

Đồng thời trong tay mỗi người có một cái sách.

Dương Thanh Huyền nhìn chung quanh một chút, liền lấy ra mình sách đến, chậm rãi triển khai.

Đột nhiên nhíu mày lại, sách trên vật phẩm sắp xếp trình tự đã bất đồng, cái kia chiến kích trắng uyên cùng Vạn Lôi Từ Quang Bàn xếp hàng nhất đằng trước, đồng thời phía dưới tất cả đều là công kích cùng tốc độ, loại hình phòng ngự nguyên khí đề cử.

Hắn nhíu mày lại, lập tức hiểu rõ ra, chính mình trước trọng điểm chú ý qua này hai cái vật phẩm, vì lẽ đó bị Tứ Hải thương hội ghi chép vật phẩm của mình yêu thích, liền đem lượng lớn tương quan vật phẩm đẩy đưa ra.

Hắn đột nhiên cảm thấy có chút choáng váng đầu, chẳng trách Tứ Hải thương hội là đứng ở thế giới tột cùng thương hội, này thương mại thủ đoạn, liền khiến cho nó thương hội khó có thể với tới.

Sách trên vật phẩm vẫn còn ở không ngừng biến hóa.

Bởi vì không ngừng có mới món đồ đấu giá đi vào, vì khống chế số lượng cùng chất lượng, nhất định phải có món đồ đấu giá không ngừng bị chen ra ngoài.

Dù vậy, món đồ đấu giá số lượng hay là xông phá một ngàn số lượng.

Dương Thanh Huyền đột nhiên ngẩn ra, hơi thay đổi sắc mặt, nhìn chằm chằm bên trong sân một bóng người, chậm rãi đi tới.

Người kia dung mạo đẹp trai, biểu tình âm trầm, người mặc khiêm tốn Hắc Bào, lại là đêm đen Tả sử Diệp Thịnh!

Biển Đen trong trận chiến ấy, Hải Thiên Nhai chín phần mười người toàn bộ chết trận, chỉ có một ít cao tầng cùng vận khí tốt đệ tử may mắn còn sống. Diệp Thịnh chính là Đạo cảnh cường giả, tự nhiên cũng còn sống.

Dương Thanh Huyền không chút biến sắc, đứng ở cách đó không xa, vừa nhìn sách nhỏ, vừa quan sát Diệp Thịnh hành động.

Sau đó không lâu, lại tới nữa rồi một người, là Diệp Vô Sát.

Hai người đều là tu luyện đêm đen công pháp, xem như là Ám Dạ bộ tộc người, hội ngộ sau, Diệp Vô Sát mở miệng nói rồi mấy câu nói, hai người liền đồng thời hướng về một chỗ sàn bán đấu giá đi đến.

Dương Thanh Huyền trầm tư một chút, cũng đi theo.

Hai người này lúc trước đều là Á Hằng dưới tay, sau đó bởi vì phân kỳ, đi lên con đường khác. Một người trở thành Dạ Hậu dưới tay, một người phản đối Dạ Hậu.

Nhưng giờ khắc này Ám Dạ bộ tộc ân oán, tinh linh bộ tộc ân oán, Biển Đen ân oán, đều theo Cổ Diệu cái chết, mà tan thành mây khói.

Hải Thiên Nhai cũng đã không còn tồn tại nữa.

Hai người tới Trung Ương Đại thế giới nhưng cũng nói được.

Dương Thanh Huyền theo hai người tiến nhập đông bắc góc trên một cái sàn bán đấu giá, gặp hai người ngồi ở khá cao vị trí, hắn ở cách đó không xa phía sau, cũng tùy tiện ngồi xuống.

Nhìn dáng dấp hai người đến có chuẩn bị, hẳn là hướng về phía cái nào đó vật phẩm, sẽ không biết là vật gì.

Hiện tại sách trên vật phẩm có hơn một nghìn món, Dương Thanh Huyền cũng lười tỉ mỉ lật.

Ở năm cái sàn bán đấu giá trên, đồng thời sẽ cho thấy mặt khác bốn cái hội trường bán đấu giá đồ vật, như vậy có thể để khách nhân tùy ý lưu động, làm cho mỗi một cái món đồ đấu giá đều chiếm được tối đại hóa giá trị.

...

Ở Tứ Hải Bát Phương Điện bên trong, một gian hoa lệ thư thích trong sương phòng.

Triệu Uy đang nhìn chằm chằm một cái quả cầu thủy tinh nhìn, bên trong rõ ràng chiếu ra Dương Thanh Huyền bộ dạng. Ở Dương Thanh Huyền xuất hiện thời điểm, trên mặt hắn rõ ràng thở phào nhẹ nhõm.

Thương lão cung kính đứng ở một bên, mở miệng nói: “Này A Đức tựa hồ đang theo dõi cái kia hai người quần áo đen.”

Triệu Uy gật đầu nói: “Này hai người quần áo đen không đơn giản, trên người không có bất kỳ sóng sức mạnh. Trung Ương Đại thế giới nhân tài đông đúc, xuất hiện một ít không biết lai lịch cao thủ cũng không kỳ quái. Nhưng nếu cùng A Đức có quan hệ, chúng ta đương nhiên phải cố gắng tra một chút.”

Thương lão nói: “Được rồi, ta đây liền phái người xuống, hỏi thăm hạ cái kia hai tên người quần áo đen lai lịch.”

Triệu Uy nói: “Tuyệt đối đừng đánh rắn động cỏ.”

Thương lão mỉm cười nói: “Ta làm việc, công tử xin yên tâm. Nhất hỏi thăm nhiều không ra đồ vật, chắc chắn sẽ không sợ động đến bọn hắn.”

Triệu Uy gật đầu nói: “Như vậy cũng tốt. Bách tộc tranh bá thời đại, Đại Lực Ma Ngưu bộ tộc đã từng xuất hiện một vị cao cấp giới vương. Nếu không có gặp được Vạn Cổ Trường Không, ngang dọc cổ kim không chi Đại Đế, vị kia Đại Lực Ma Ngưu vương sợ là liền trở thành một đời Yêu Đế.”

Thương lão thở dài nói: “Bất kỳ một vị cường giả, cùng không đế sinh ở cùng một thời đại, đều là bất hạnh.”

Triệu Uy tiếp tục nói: “Vị kia Đại Lực Ma Ngưu vương đã từng để lại một cái từ Hỗn Nguyên sắt chế tạo Thánh khí giết phá Man Hoang chùy. Cái này Thánh khí kèm theo vương giả rời đi, mà biến mất ở trong dòng sông lịch sử. Nhưng ở nơi này A Đức trên người, ta nhưng là cảm ứng được Thánh khí thanh âm!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1121: Kiêm Thính Vạn Lại, Đêm Đen Tuần Không

Triệu Uy trên mặt xuất hiện vẻ hưng phấn ửng hồng.

Thương lão nói: “Này đầu Man Ngưu chỉ là Đại Lực Ma Ngưu tộc bàng chi, tu vi bất quá Đế Thiên Vị, hắn làm sao có thể cho tới giết phá Man Hoang chùy đây?”

Triệu Uy không vui nói: “Làm sao, ngươi hoài nghi ta Võ Hồn kiêm nghe mọi âm thanh? Bất kỳ dị thường nào âm thanh cũng không chạy khỏi ta Võ Hồn.”

Thương lão vội hỏi: “Thuộc hạ không dám.”

Triệu Uy nói: “Này A Đức trên người có Thánh khí là khẳng định, của ngươi hoài nghi cũng không phải không có lý, chẳng lẽ là cái khác Thánh khí?”

Thương lão nói: “Hiện đang suy đoán cũng quá sớm. Trước tiên để thuộc hạ đi hỏi thăm hạ hai vị kia người quần áo đen lai lịch, cũng tiện thể hỏi thăm một chút này Thanh Giác Man Ngưu lai lịch, chí ít có thể tra ra này Man Ngưu từ nơi nào đến.”

Triệu Uy phất tay nói: “Ngươi đi đi.”

Hắn dừng lại, đột nhiên lại nói: “Ngươi để giám phẩm sư chú ý một chút. Trước này A Đức hỏi qua ta, buổi đấu giá trên có hay không có Thánh khí bán ra, lẽ nào hắn muốn bán đi Thánh khí?”

Triệu Uy lập tức bị ý nghĩ này của mình sợ hết hồn, cười khổ lắc lắc đầu, không có ai sẽ muốn muốn bán đi Thánh khí.

...

Dương Thanh Huyền lật xem sách nhỏ, phía trên vật phẩm bắt đầu dựa theo khu vực phân chia, hắn vị trí đông bắc giác khu vực vì là khu thứ ba.

Khu thứ ba đồ vật, lấy công pháp cùng thẻ ngọc làm chủ, xen kẽ một ít phối hợp công pháp nguyên khí.

Dương Thanh Huyền ánh mắt đột nhiên dừng lại, ở khu thứ ba có một cái món đồ đấu giá, tên là: Đêm đen tuần không, phía sau đánh dấu vì là: Đêm đen bí thuật, tinh linh văn.

Hắn thầm nghĩ: “Chẳng lẽ Diệp Thịnh cùng Diệp Vô Sát chính là vì này bản bí thuật?”

Có thể trên đẳng cấp này buổi đấu giá, chắc chắn sẽ không là Phàm phẩm.

Bởi vì Tứ Hải cùng gió ẩn loại này đại thương hội, đều có khắp thiên hạ đứng đầu nhất giám phẩm sư đối với vật phẩm tiến hành giám định, nếu như không có đạt đến nhất định đẳng cấp, là không có khả năng xuất hiện ở đây.

Đối với đêm đen lực lượng, Dương Thanh Huyền kiêng kỵ bên dưới, cũng rất là tò mò.

Dù sao hết thảy hạt nhân, Ám Dạ Chi Đồng còn ở trong cơ thể mình, tuy nói ngọc bội tạm thời đem cái kia tử đồng trấn áp xuống. Nhưng bảo đảm không cho phép lúc nào lại đi ra. Mà ngọc bội lai lịch cùng phương pháp sử dụng, chính mình hoàn toàn không biết gì cả.

Buổi đấu giá rất nhanh lại bắt đầu, là một tên ông lão mặc áo tím chủ trì.

Ông lão kia khuôn mặt nghiêm nghị, người mặc sắt màu xanh áo vải, thân hình cường tráng, sau lưng có chút hơi gù, như thua núi cao, nhưng tỏa ra trầm ổn khí thế mạnh mẽ, phảng phất Bất Động Như Sơn, động lại có lôi đình vạn cân.

Dương Thanh Huyền tâm thần rùng mình, thầm nói: “Huyền Minh Ngụy gia!”

Hắn tuy rằng chưa từng thấy người của Ngụy gia, nhưng khí tràng này cho hắn một loại cảm giác quen thuộc, liền cùng Tứ Thánh Linh Đồ bên trong Huyền Vũ Thánh Linh hồn giống như đúc.

Ông lão mặc áo tím thả ra hơi thở của chính mình, chính là vì kinh sợ mọi người.

Ở ông lão mặc áo tím xuất hiện đồng thời, sàn bán đấu giá bầu trời, thỉnh thoảng có cường đại khí tức xẹt qua. Cùng ông lão mặc áo tím kia khí tức ra tự đồng nguyên, đều là Huyền Minh người của Ngụy gia.

Bên cạnh mấy người nhỏ giọng ở nói thầm, một người nói: “Toàn bộ Ngụy gia, ngoại trừ lưu thủ cửa chùa sức mạnh ở ngoài, toàn bộ đều xuất động. Không biết hai đại thương hội cho bọn hắn bao nhiêu linh thạch.”

Người còn lại nói: “Muốn muốn thỉnh cầu loại này thế gia, đã không phải là vấn đề linh thạch. Ngoại trừ các loại đỉnh cấp vật phẩm ở ngoài, hẳn còn có đại lượng điều kiện. Thậm chí ta nghe nói Phong Ẩn thương hội hội trưởng con gái, đều cùng Huyền Minh Ngụy gia đám hỏi.”

Lúc trước người kia nói: “Như vậy thế lực lớn trong đó thông gia, cũng cũng qua quýt bình bình.”

Buổi đấu giá bắt đầu sau, kiện món đồ thứ nhất liền tranh đoạt vô cùng kịch liệt.

Tuy rằng món đồ đấu giá có hơn một nghìn món, nhưng không có chỗ nào mà không phải là kỳ trân dị bảo, hơn nữa đến buổi đấu giá người càng nhiều, ở mười vạn trở lên. Bình quân 100 người mới có thể vỗ một cái.

“Phía dưới này bản đêm đen tuần không,, là Thiên giai công pháp đỉnh cấp. Giống như giống loại trình độ này công pháp bí thuật, đều là các đại thế gia tông môn bí mật bất truyền. Nhưng này bản nhưng có chút đặc thù, là Ám Dạ bộ tộc bí thuật, nhưng là tinh linh văn viết thành.”

Ông lão mặc áo tím đem trang bị đêm đen tuần không, hộp ngọc nâng ở trong tay, nhìn chung quanh mọi người, nói: “Không biết chư vị ở đây, có hay không có hứng thú? Này bản bí pháp chủ nhân, hy vọng có thể đổi lấy một bản Nhân tộc Thiên giai công pháp đỉnh cấp, bổ một ít linh thạch cũng có thể.”

Lập tức có người kêu quái dị nói: “Cắt! Điên rồi sao, dị tộc công pháp đổi bản tộc? Cái này cần nhiều não tàn nhân tài nghĩ ra được?!”

Bên dưới nhất thời một mảnh trào phúng cùng chửi bậy.

Ông lão mặc áo tím cũng không tức giận, mỉm cười nói: “Ta đã nói qua, có thể bổ linh thạch chênh lệch giá. Hơn nữa sàn bán đấu giá bên trong, thì chưa chắc không có Ám Dạ bộ tộc bằng hữu.”

Dương Thanh Huyền ánh mắt lấp lóe, nhìn Diệp Thịnh cùng Diệp Vô Sát, quả nhiên bắt đầu châu đầu ghé tai, hai tay bỉ hoa. Hai người này mặc dù không phải vì bộ công pháp kia mà đến, chí ít cũng là phi thường coi trọng.

Quả nhiên, Diệp Thịnh trực tiếp nhỏ giọng, biến đổi một bộ tiếng nói, kêu lên: “Dùng Nhân tộc Thiên giai trung cấp công pháp, lại thêm một ít linh thạch trao đổi, chẳng biết có được không?”

Ông lão mặc áo tím nói: “Đề nghị này ta không làm chủ được, không biết vật phẩm chủ nhân có nguyện ý hay không tới?”

Lúc này, sàn bán đấu giá hàng trước, một tên người áo bào tro đứng lên, ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người hạ đi tới bàn đấu giá.

Này tên người áo bào tro dẫn theo mặt nạ bằng đồng xanh, để người không thấy rõ hắn hình dáng. Đồng thời trên người có che dấu hơi thở bảo vật, thần thức đảo qua, liền liền giống như người bình thường.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, không khỏi thầm giật mình, cái kia mặt nạ bằng đồng xanh cũng là vật phi phàm, thậm chí ngay cả hắn Hỏa Nhãn Kim Tình đều bị chặn lại rồi.

Người áo bào tro đi tới bàn đấu giá, hướng về ông lão mặc áo tím một điểm đầu, liền đem đêm đen tuần không, nhận lấy, sau đó nhìn chung quanh một vòng mọi người, nhìn Diệp Thịnh nói: “Thiên giai trung cấp công pháp ta không thiếu.”

Diệp Thịnh nói: “Vậy cũng hay không hoàn toàn tiếp nhận linh thạch? Cuộc bán đấu giá này bên trong, Nhân tộc Thiên giai công pháp đỉnh cấp cũng có ba bộ, có linh thạch, không lo không mua được.”

Người áo bào tro nhẹ rên một tiếng, nói: “Nói đơn giản dễ dàng, chỉ sợ không mua được. Thuần linh thạch, ngươi mong muốn ra bao nhiêu?”

Diệp Thịnh nhìn phía ông lão mặc áo tím, hỏi: “Đại nhân cảm thấy trị giá bao nhiêu?”

Ông lão mặc áo tím mỉm cười nói: “Lão phu cũng không phải là giám phẩm sư, không cách nào định giá. Nhưng trong lịch sử dùng thuần linh đá mua Thiên giai công pháp đỉnh cấp chuyện cũng không phải là chưa từng xuất hiện. Ước chừng ở 100 năm trước liền từng xuất hiện một lần. Ngay lúc đó giá tiền là năm trăm triệu linh thạch cực phẩm."

"Chi!"

Trong sân nháy mắt yên tĩnh lại, đều là cảm nhận được thấy lạnh cả người.

Năm trăm triệu linh thạch cực phẩm là khái niệm gì, tuyệt đại đa số người đều một hồi lâu không phản ứng kịp.

Dương Thanh Huyền cũng đổi sắc mặt, hắn tuy rằng sở hữu Mặc Tinh Sơn, không ngừng năm trăm triệu linh thạch cực phẩm, nhưng thật muốn toàn bộ gõ mở, phỏng chừng cũng chỉ là hai mươi, ba mươi ức bộ dạng.

Vốn cho là được Mặc Tinh Sơn sau, mình không phải là tinh vực thủ phủ, phỏng chừng cũng kém không xa.

Bây giờ mới biết, nghèo nghèo hạn chế sự tưởng tượng của chính mình, cái kia Mặc Tinh Sơn thật phải hao phí đi ra ngoài, cũng chỉ đủ mua mấy bản Thiên giai công pháp đỉnh cấp.

Diệp Thịnh sắc mặt cũng có chút khó coi.

Dương Thanh Huyền phát hiện Diệp Thịnh vươn tay phải ra đầu ngón tay, ở cùng Diệp Vô Sát lén lút khoa tay.

Cuối cùng, Diệp Thịnh cắn răng nói: "Ta nguyện ra năm trăm triệu linh thạch cực phẩm, không biết các hạ là hay không nguyện bán?!"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1122: Hắn Đến Từ Biển Đen

Toàn trường đều kinh hãi, bao quát ông lão mặc áo tím cùng người áo bào tro kia.

Dương Thanh Huyền nhưng là rất bình tĩnh, Diệp Thịnh thân là đêm đen Tả sử, Diệp Vô Sát lại là Đồ Dạ thủ lĩnh, hai người qua nhiều năm như thế, tích lũy linh thạch cực phẩm có năm trăm triệu nhưng cũng nói được.

Chỉ có điều thuần dùng linh thạch mua quý trọng như thế vật phẩm chuyện, đã rất lâu không có xảy ra.

Một là bởi vì năm trăm triệu linh thạch cực phẩm không phải người bình thường cầm ra được, cho dù là tông môn thế gia, muốn muốn một hồi thuyên chuyển năm trăm triệu linh thạch đi ra, cũng là không nhỏ sự tình.

Hai là đại thể cường giả đỉnh cao, đều không vui tiếp nhận linh thạch. Bởi vì đồ cực phẩm, đều là có tiền cũng không thể mua được.

Trong sân an tĩnh một lát sau, người áo bào tro mới lên tiếng: “Hơi chờ.” Sau đó nhìn phía trong thành, cao giọng nói: “Có bằng hữu mong muốn dùng Thiên giai công pháp đỉnh cấp để đổi sao? Ta mong muốn bổ một ít chênh lệch giá.”

Hiển nhiên Diệp Thịnh giá cả để hắn động lòng, nhưng vẫn là càng muốn đổi lấy Thiên giai công pháp đỉnh cấp, nếu là không có, sẽ cùng Diệp Thịnh giao dịch.

Diệp Thịnh cũng không gấp, hai tay ôm ở trước người, lặng lặng chờ.

Thiên giai công pháp ẩn chứa đại đạo chi lực, nhất định phải có cực mạnh chất môi giới cùng sức mạnh, mới có thể chế tác thành công. Tỷ như Dương Thanh Huyền nắm giữ Lăng Sương Phiêu Hoa Chưởng, Vô Tận Hạo Kiếp, Thiên Trảm thất thức chờ công pháp, nhưng cũng không cách nào đem võ kỹ dấu ấn đến chất môi giới bên trong bán ra.

Trừ phi là một ít cấp thấp võ kỹ, dấu ấn lên liền dễ dàng nhiều.

“Thiên giai công pháp đỉnh cấp ta không có, nhưng ta muốn dùng một món đồ khác trao đổi, các hạ có lẽ sẽ có hứng thú.”

Dương Thanh Huyền từ chỗ ngồi đứng lên, trên mặt đồng dạng dẫn theo một tấm mặt nạ.

Hắn vốn là biến thân Thanh Giác Man Ngưu, lại mang một trương mặt nạ da người, liền càng không thể nhận được hắn.

Người áo bào tro lạnh lùng nói: “Ngoại trừ Nhân tộc Thiên giai công pháp đỉnh cấp ở ngoài, thứ khác ta không có hứng thú.”

Diệp Thịnh nguyên bản âm lãnh ánh mắt, một hồi biến thành trào phúng.

Dương Thanh Huyền nói: “Lời cũng đừng nói quá sớm, liền sợ ngươi này bản đêm đen tuần không, còn chưa đủ.”

Hắn đứng dậy, trực tiếp tiêu sái trên sàn đấu giá, sau đó đánh ra mấy đạo pháp quyết, đem chính mình cùng người áo bào tro hoàn toàn bọc lại.

Tình huống như thế ở sàn bán đấu giá cũng thời gian thường gặp được, chính là sợ có người thần thức quá mức mạnh mẽ, đem một ít không muốn bại lộ bảo vật nhòm ngó đi qua.

“Không thể!!”

Đột nhiên, bên trong kết giới truyền đến người áo bào tro tiếng kêu hoảng sợ, một hồi đâm thủng toàn bộ sàn bán đấu giá không khí. Làm cho tất cả mọi người đều cả người chấn động.

Rốt cuộc là thứ gì, lại sẽ cho người thất thố như thế?

Diệp Thịnh hoàn toàn biến sắc, trực giác để hắn cảm thấy không ổn, cùng Diệp Vô Sát nhìn nhau như thế, đều thấy được lẫn nhau trong mắt lo lắng.

Dương Thanh Huyền bày ra kết giới tản đi, chỉ thấy người áo bào tro cả người kích động, trong đôi mắt hầu như phun ra quang đến, cơ hồ là gầm hét lên: “Ngoại trừ đêm đen tuần không, ở ngoài, ngươi còn muốn cái gì?!”

Dương Thanh Huyền đôi môi khẽ nhúc nhích, nói rồi mấy món đồ.

Người áo bào tro mang theo mặt nạ bằng đồng xanh, không thấy rõ thần sắc của hắn, nhưng bên trong cặp mắt nhưng là bắn ra hai đạo hầu như thực chất ánh sáng, lấp loé không yên.

Diệp Thịnh cao giọng nói: “Bằng hữu, ta chỗ này giá cả còn có thể thương lượng lại. Ngoại trừ năm trăm triệu linh thạch cực phẩm ở ngoài, còn có thể tăng cường rất nhiều thứ. Tỷ như âm gân linh, sét tiêu trảo, Lưu Ly linh uấn hoa chờ.”

Những thứ đồ này không có chỗ nào mà không phải là kỳ trân dị bảo, hơn nữa phần nhiều là sinh ra từ Biển Đen, đại lục hiếm thấy, giá cả càng là ở vốn có trên căn bản đi lên.

Nhưng người áo bào tro nhưng là chẳng quan tâm, liền như không nghe gặp tựa như, đối với Dương Thanh Huyền so với vạch mấy cái, ra hiệu có vài thứ hắn không có.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Chờ ngươi thu thập đủ, tới tìm ta nữa đi. Buổi đấu giá kết thúc trước, ta cũng sẽ ở này Tứ Hải bát phương trong đại điện.”

Nói, không để ý mọi người tò mò ánh mắt, liền trở về vị trí trên.

Người áo bào tro cảm xúc có chút kích động, nhìn chòng chọc vào Dương Thanh Huyền, giống như là phải đem hắn ăn đi. Cuối cùng cái kia ánh mắt thu liễm, xoay người cũng xuống sàn đấu giá.

Diệp Thịnh còn đứng ở vị trí, cảm thấy hết sức lúng túng.

Ông lão mặc áo tím cười nói: “Rất ý tứ một hồi giao dịch, hơn nữa xác thực để lão phu hiếu kỳ đây. Bất quá vị bằng hữu này, là ngươi chủ động bỏ qua bán đấu giá, cũng không phải là hội trường không có bán ra. Nên giao thủ tục phí vẫn phải là giao.”

Người áo bào tro nói: “Yên tâm, chắc chắn sẽ không kém!”

Trận này bán đấu giá, chỉ là đông đảo bán đấu giá bên trong một cái khúc nhạc dạo ngắn, rất nhanh buổi đấu giá lại tiến vào dị thường kịch liệt giai đoạn.

Chỉ có điều ở Tứ Hải Bát Phương Điện nào đó gian sương phòng bên trong, Triệu Uy nhẹ giọng ghi nhớ: “Âm gân linh, sét tiêu trảo, Lưu Ly linh uấn hoa...”

Thương lão cũng đã truyền đạt nhiệm vụ sau đã trở về, tương tự nhíu lại đầu lông mày, nói: “Những thứ đồ này đều không phải là đại lục bảo vật, hẳn là sinh ra từ sáu đại Thủy vực. Đặc biệt là cái kia Lưu Ly linh uấn hoa, là Biển Đen đặc sản, có thể nhắc tới Đạo ý lĩnh ngộ, quý giá dị thường. Hiện thế dự trữ không biết vượt qua mười đóa, mỗi một đóa giá trị đều ở đây 50 triệu linh thạch cực phẩm trở lên.”

Triệu Uy cả kinh nói: “Lẽ nào hai người này... Đến từ Biển Đen?”

Thương lão gật đầu nói: “Vô cùng có khả năng, bằng không rất khó có Biển Đen trân phẩm. Hơn nữa hẳn là đến từ Biển Đen cao tầng.”

Triệu Uy sắc mặt bỗng dưng có chút khó coi, thậm chí lộ ra một tia trắng xám, trầm giọng nói: “Biển Đen một trận chiến, Cổ Diệu đền tội, Dạ Hậu tăm tích không rõ, Hải Thiên Nhai cao tầng cũng bốn vỡ nát thành năm mảnh, hai người này chẳng lẽ chính là Hải Thiên Nhai cao tầng? Nếu như Hải Thiên Nhai cao tầng, thì cũng chẳng có gì. Nhưng này A Đức... Theo dõi bọn họ là có ý gì?”

Thương lão sửng sốt một chút, nói: “Công tử có phải là nghĩ tới điều gì?”

Triệu Uy hít một hơi thật sâu, nói: “Trong đầu của ta tựa hồ nghĩ tới một ít gì, nhưng đều là bắt giữ không tới, thật giống như mò tới bề ngoài, nhưng không bắt được trọng điểm. Luôn cảm thấy có cái gì chuyện rất trọng yếu, lại luôn là không bắt được.”

Thương lão nói: “Công tử trí mưu, quan Tuyệt Thiên hạ, nhất định sẽ nghĩ ra được.”

Triệu Uy lắc đầu nói: “Ngươi không cần nịnh hót ta. Ta tuy rằng không phải hạng người ngu dốt, nhưng nếu luận thông minh, ở Trung Ương Đại thế giới còn không xếp hạng tới danh hiệu. Hiện tại chí ít có một việc là có thể khẳng định. Này A Đức trên người nhất định có Thánh khí, đồng thời hắn vừa nãy dùng để giao dịch điều kiện, liền có thể là Thánh khí. Bằng không người áo bào tro kia không biết như vậy thất thố. Hơn nữa này A Đức khẳng định cũng cùng Biển Đen, thậm chí Ám Dạ bộ tộc có quan hệ.”

Nói xong, Triệu Uy đột nhiên sững sờ ở, kinh ngạc chờ ở tại chỗ, sắc mặt một hồi trắng bệch, thất thanh kêu lên: “Cái này A

Đức... Biển Đen... Đêm đen... Hắn không sẽ là...”

Lập tức, cái kia thất thố vẻ mặt liền khôi phục như cũ, lắc đầu liên tục nói: “Sẽ không, chắc chắn sẽ không. Này A Đức trăm phần trăm là Yêu tộc, coi như hắn có thể che lấp bên ngoài, ta Võ Hồn kiêm thính vạn lại, là chắc chắn sẽ không nghe lầm.”

Nhưng chẳng biết vì sao, hắn đầu trán nhưng là che kín từng viên mồ hôi hột.

Thương lão ngắn ngủi sửng sốt một chút, liền phản ứng lại, cười khổ nói: “Nếu thật là người kia lời, cũng không biết là họa hay phúc.”

Triệu Uy nói: “Người kia chấn động thiên hạ, toàn bộ tinh vực cường giả đỉnh cao đều đang tìm hắn. Mặc dù là cơ duyên cực lớn, nhưng cùng lúc cũng là nguy hiểm cực lớn. Như A Đức thực sự là Dương Thanh Huyền, chúng ta ngàn vạn muốn tránh thật xa, vạn vạn chọc không được! Nhưng may là hắn không phải, ta Võ Hồn chắc là sẽ không nghe lầm!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1123: Trên Đời Chuyện Bi Thảm Nhất

Dương Thanh Huyền tự nhiên không biết mình đã khiến cho Triệu Uy rất lớn chú ý, trở lại chỗ ngồi không lâu sau, Diệp Thịnh cùng Diệp Vô Sát liền đi tới, trực tiếp ở hắn hai bên ngồi xuống, đưa hắn kẹp ở giữa.

“Bằng hữu, ta nghĩ chúng ta tất yếu nhận thức một chút.” Diệp Vô Sát đầu tiên mở miệng nói.

Dương Thanh Huyền nội tâm âm thầm buồn cười, thầm nghĩ: Chúng ta quen biết đã rất lâu rồi.

Hắn đồng thau dưới mặt nạ, phát sinh hừ lạnh một tiếng, trước tiên cho hai người một điểm tư thái.

Trên thực tế hắn cũng hết sức tò mò, cái kia đêm đen tuần không, rốt cuộc là bí pháp gì, sẽ lệnh hai người như vậy lưu ý.

Diệp Thịnh cùng Diệp Vô Sát tuy rằng ở Biển Đen hoành hành vô kỵ, nhưng ở đây dù sao cũng là Trung Ương Đại thế giới, hơn nữa còn là đỉnh cấp buổi đấu giá bên trong, hai người cũng không dám xằng bậy.

Mặc dù là tùy ý ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người ngồi xuống, hai người lập tức nhận ra được có cường đại khí tức từ trong hư không xuyên thấu đi ra, trực tiếp đưa hắn hai người khóa chặt.

Diệp Thịnh thay đổi hạ sắc mặt, liền khôi phục bình thường, thấp giọng nói rằng: “Bằng hữu, mọi việc không muốn làm được quá tuyệt, cho chúng ta một điểm không gian, điều kiện đều dễ nói.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi nói không gian, là chỉ cái gì?”

Diệp Thịnh nói: “Ta không biết bằng hữu vì sao đối với cái kia đêm đen tuần không, cảm thấy hứng thú, lẽ nào bằng hữu cũng là Ám Dạ bộ tộc người?”

Diệp Thịnh lúc nói chuyện, liên tục nhìn chằm chằm vào Dương Thanh Huyền hai mắt, nhưng cũng thất vọng rồi, không có nhìn ra bất kỳ đầu mối nào.

Diệp Thịnh tiếp tục nói: “Cái kia đêm đen tuần không, có thể mấy người đồng thời tìm hiểu, bằng hữu nếu như vỗ xuống lời, xin cho ta hai người mượn đọc một phen. Chúng ta mong muốn ra nhất định linh thạch.”

Dương Thanh Huyền nói: “Có thể.”

Diệp Thịnh cùng Diệp Vô Sát đại hỉ, nhưng còn không có chờ hai người cao hứng bao lâu, lại nghe Dương Thanh Huyền nói: “Một người năm trăm triệu linh thạch cực phẩm.”

“Kèn kẹt két.”

Hai người bốn con nắm đấm, đồng thời cầm xương vang.

Nếu không có sân bãi hạn chế, sợ là đã nổi lên giết người!

Diệp Vô Sát lạnh giọng nói: “Các hạ biết trên đời sự tình bi thảm nhất là cái gì không?”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Là cái gì?”

Diệp Vô Sát nói: “Linh thạch có, mệnh lại không!”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Sai rồi. Trên đời chuyện bi thảm nhất, là linh thạch vẫn còn, nhưng đêm đen tuần không, không còn.”

Diệp Vô Sát tức giận nói: “Ngươi...!” Khí thế trên người, theo phẫn nộ mà bộc phát ra.

Trong khoảnh khắc, sàn bán đấu giá bầu trời, hơn mười đạo thần thức mạnh mẽ một hồi đưa hắn khóa chặt. Thậm chí có cực mạnh uy thế xuyên thấu hư không mà ra, như là một đầu mãnh thú hung quang, nhìn chằm chằm Diệp Vô Sát.

Diệp Thịnh hơi lắc đầu, ra hiệu hắn không nên khinh cử vọng động.

Diệp Vô Sát chính mình cũng là sắc mặt trắng bệch, nếu như vừa nãy nổi lên, sợ là phô thiên cái địa công kích đáng sợ đã đem hắn đánh bể.

đọc truyện cùn g http:// t ruyencuatui.net

Diệp Vô Sát mặt âm trầm, đem khí tức toàn thân toàn bộ thu lại, cái kia trong hư không hơn mười đạo khí tức, lúc này mới sau đó tiềm giấu đi.

Dương Thanh Huyền đứng dậy, xoay người rời đi, “Không bồi các ngươi chơi, muốn nhìn cái kia đêm đen tuần không,, một người năm trăm triệu linh thạch cực phẩm, đừng nói ta không cho ngươi nhóm cơ hội.”

Lạnh trong lúc cười, liền rong chơi mà đi.

Tứ Hải Bát Phương Điện trung ương, một toà to lớn quảng trường, cũng là dòng người phun trào.

Ở đây ngoại trừ đỉnh phong màn ảnh khổng lồ có thể quan sát sàn đấu giá cảnh ở ngoài, còn có Tứ Hải cùng gió ẩn hai nhà đại thương hội bán tràng, người đến người đi, qua lại không dứt.

Bởi Dương Thanh Huyền ở khu thứ ba trên đài đấu giá từng xuất hiện, thêm vào hắn Yêu tộc thân phận, lập tức dẫn tới không ít người chú ý.

Dương Thanh Huyền trái phải quan sát Tứ Hải cùng gió ẩn hai nhà thương hội bán tràng, sau đó liền trực tiếp đi vào Phong Ẩn thương hội.

Chẳng biết vì sao, hắn đối với cái kia Triệu Uy trước sau mang trong lòng kiêng kỵ.

Thêm vào căn bản không cách nào dẫn tiến hắn đi gặp Đại Lực Ma Ngưu tộc vương, vì lẽ đó nội tâm có chút lẩn tránh.

“Nơi này có giám phẩm sư sao? Ta có đồ vật muốn muốn giám định.”

Thương hội bên trong nguyên bản an bài lượng lớn cô tiếp khách, nhưng người thực sự nhiều lắm, căn bản không giúp được. Dương Thanh Huyền liền trực tiếp tìm tới một tên đồng nghiệp hỏi dò.

“Có có.”

Tiểu nhị kia bận bịu quay đầu lại, nhiệt tình hỏi: “Xin hỏi đại nhân muốn giám định cái gì? Không đồng cấp vật phẩm khác, giá cả bất đồng. Ít lưu ý đồ vật lại càng phải đắt chút.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta muốn giám định một khối ngọc bội.”

Đồng nghiệp nói: “Đây coi như là ít lưu ý. Trước tiên giao một trăm khối linh thạch cực phẩm. Chờ giám phẩm đại sư xem qua sau, nếu như trân phẩm, đại sư tự nhiên sẽ đánh giá, đồng thời còn muốn bổ giao nhất định linh thạch.”

Dương Thanh Huyền lấy ra một trăm khối linh thạch cực phẩm, đưa tới, nói: “Ta muốn giám định ngọc bội, không có thực vật, chỉ có sao chép, không biết có được hay không?”

“Chỉ có sao chép?” Đồng nghiệp sửng sốt một chút, nói: “Ngươi đem sao chép cho ta, ta đi hỏi một chút. Bất quá, nếu như giám phẩm đại sư nhìn, này một trăm linh thạch cực phẩm sẽ không có.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tự nhiên.” Hắn đem linh thạch từ trong hộc tủ đẩy qua, đồng thời lấy ra một tờ tờ giấy, phía trên là ngọc bội sao chép, ngọc sáu cái mặt toàn bộ đều in lên.

Đồng nghiệp nhìn xuống, khẽ cau mày một cái. Hắn ở Phong Ẩn thương hội cũng thời gian không cạn, đối với vật phẩm nhất định có năng lực giám thưởng. Khối ngọc này sao chép thực sự bình thường không có gì lạ, vốn là một khối phổ thông ngọc mà!

Nhưng nếu khách nhân giao tiền xong, hắn tự nhiên là muốn đi theo quy trình, đưa cho giám phẩm đại sư nhìn.

Đồng nghiệp để Dương Thanh Huyền hơi chờ, liền chui vào cửa hàng phía sau.

Chuyến đi này chính là mấy giờ.

Dương Thanh Huyền thật cũng không có thiếu kiên nhẫn, đứng ở đó ăn Mặc Tinh, lật tay một cái, sẽ cầm Mặc Tinh hướng về trong miệng nhét, sau đó “Bẹp bẹp” ăn vào, tốc độ cực nhanh, người khác cũng không thấy rõ hắn ở ăn cái gì.

Chẳng qua là cảm thấy hiếu kỳ, sẽ không nhịn được xem thêm vài lần.

Rốt cục, tiểu nhị kia từ phía sau đi ra, biểu tình trên mặt hết sức cổ quái, trên dưới đánh giá Dương Thanh Huyền, như là một lần nữa xem kỹ hắn giống như vậy, sau đó hai tay ôm quyền, cung kính nói: “Vị đại nhân này, xin mời vào.”

Dương Thanh Huyền “Ừ” một tiếng, liền dừng lại ăn Mặc Tinh, trực tiếp hướng về thương hội phía sau đi đến.

Nội tâm hắn dấy lên tha thiết hi vọng, biết chắc có triển vọng.

Nếu như tiểu nhị kia đi đến liền đi ra, sợ là cái kia một trăm khối linh thạch cực phẩm liền đổ xuống sông xuống biển. Đi lâu như vậy, lại từ tiểu nhị kia sau khi ra ngoài thái độ liền nhìn ra được, nhất định là có giám phẩm đại sư nhận ra ngọc bội kia!

Dương Thanh Huyền nội tâm không tên kích động, thậm chí đi ở đằng trước, ngón tay đều khẽ run.

Khối ngọc bội này là Dương Chiếu lưu lại, cùng mình thân thế cùng một nhịp thở, chỉ cần có người nhận ra vật ấy, liền có thể lấy tìm hiểu nguồn gốc, đem sau lưng hết thảy đều đào móc ra.

Đi không bao xa, sẽ đến một toà hội đường.

Tứ Hải Bát Phương Điện vô cùng to lớn, ngoại trừ trung ương quảng trường cùng ngũ đại bán đấu giá khu ở ngoài, còn có các loại tinh xảo thiết kế kiến trúc khảm nạm bên trong.

Đồng nghiệp đi tới hội đường trước, trở nên vô cùng câu nệ, khom người dùng tay làm dấu mời, nói: “Đại nhân, hoằng rộng lớn sư ở bên trong chờ đợi.”

“Hoằng xa?” Dương Thanh Huyền chưa từng nghe qua, nhưng hắn từ tiểu nhị về mặt thái độ có thể thấy, nhất định là không phải phàm nhân, gật gật đầu, trực tiếp đi suốt tiến vào hội đường, hai tay đẩy một cái, cửa liền mở ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1124: Đại Sư, Ngươi Mặt Cũng Không Muốn Rồi?

Trong hội đường diện trang hoàng hào hoa phú quý, xung quanh bày bày đặt sơn thủy bình phong.

Trung ương đốt một cái đầu thú lư đồng, lượn lờ khói trắng bay lên.

Một ông già đang ngồi ở vị trí đầu, râu tóc bạc phơ, thân mặc một bộ giấu đi màu đỏ bào phục, uy nghiêm bên trong lại hiện ra mấy phần hòa ái thân cận, vuốt vuốt trong tay một thanh đoản kiếm, nhìn thấy được thanh thản hờ hững. Nhưng ánh mắt nhưng là du ly bất định, hiển nhiên mất tập trung.

Ông lão vừa thấy Dương Thanh Huyền, lập tức đứng lên, nói: “Ngươi đã đến rồi!”

Dương Thanh Huyền đi lên trước, ôm quyền chắp tay nói: Gặp qua Hoằng Viễn đại sư."

Hoằng Viễn cười to nói: “Ha ha, không cần khách khí.” Lên trước nắm Dương Thanh Huyền tay, khách khí lôi kéo hắn ở trên đầu an vị.

Hoằng Viễn đem đoản kiếm để lên bàn, thân thể hơi nhích lại gần, hỏi: “Tiểu huynh đệ cái kia sao chép là từ chỗ nào có được?”

Dương Thanh Huyền ánh mắt rơi vào trên đoản kiếm kia, thân kiếm dài hẹn mười lăm tấc, chuôi kiếm là hình chữ thập, cũng mở song nhận, phóng tầm mắt nhìn, cũng không có có chỗ kỳ lạ gì.

Nhưng Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, ánh vàng ở đáy mắt xẹt qua, lập tức có thể cảm nhận được trên thân kiếm kia có kỳ quái vận quy tắc truyền ra, thậm chí là sát khí bức người.

Trước mắt này Hoằng Viễn, tuy rằng không nói gì, nhưng từ hắn ăn mặc, bảo kiếm phẩm chất, cùng với hắn thời khắc này thái độ, có thể thấy được hai giờ: Một, này Hoằng Viễn địa vị không thấp, thực lực không tầm thường. Hai, hắn nhất định nhận ra khối ngọc bội kia.

Dương Thanh Huyền kiềm chế lại nội tâm kích động, bình tĩnh nói rằng: “Đại nhân nhận ra khối ngọc bội kia?”

Hoằng Viễn tha thiết ánh mắt ngưng trệ hạ, lập tức trở nên lấp loé, cười hì hì, liền ngồi ngay ngắn thân thể, vuốt râu nói rằng: “Tựa hồ có chút ấn tượng, nhưng không quá chắc chắn. Tiểu hữu vật này là từ đâu ra?”

Hai người cũng không chịu trước tiên mở miệng, thăm dò lẫn nhau.

Dương Thanh Huyền trong lòng cười gằn, theo miệng liền nói: “Ta vốn là Đại Lực Ma Ngưu bộ tộc, quanh năm ở diệt Pháp Giới nội tu luyện. Lần này tới bên trong đều, trong tộc có bằng hữu nhờ ta mang vật ấy tới làm giám định.”

Hoằng Viễn ngây ngẩn cả người, một hồi lâm vào trầm tư.

Hắn vốn cho là Dương Thanh Huyền trên người liền dẫn có ngọc bội kia, nhưng trước mắt người này mặc dù có đeo mặt nạ, nhưng hai căn màu xanh sừng trâu thình lình bắt mắt, hiển nhiên là Yêu tộc người.

Hơn nữa Ngưu Yêu bộ tộc chi nhánh tuy nhiều, nhưng đều lấy đôn hậu ngay thẳng trứ danh, hi hữu có tâm cơ hạng người. Dương Thanh Huyền vừa nói như thế, đúng là để Hoằng Viễn tin hơn phân nửa.

Hoằng Viễn cầm lấy trên bàn đoản kiếm, thưởng thức một trận, hỏi: “Khối ngọc bội này ở bằng hữu ngươi trong tay?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta đây cũng không biết, bằng hữu chỉ là nắm tấm này sao chép đồ cho ta.”

Hoằng Viễn sắc mặt càng thêm khó coi.

Dương Thanh Huyền ánh mắt nhẹ nhàng rơi vào trên đoản kiếm kia, Hoằng Viễn trên mu bàn tay gân xanh căn căn vỡ lên, tựa hồ nội tâm bắt đầu nóng nảy.

Dương Thanh Huyền một hồi sinh ra cảnh giác, thử dò xét hỏi: “Đại sư, ngọc bội kia hết sức quý giá sao?”

Hoằng Viễn nói quanh co “Ừ” lại, hiển nhiên không muốn quá nhiều trả lời, mà là đang suy tư cái gì.

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm mắng không ngớt, chỉ hơi trầm ngâm, liền giả vờ tức giận đứng dậy, lớn tiếng nói: “Đại sư, nếu gọi ta lại đây, vì sao rồi lại không nói lời nào? Ta nhưng là nộp một trăm khối linh thạch cực phẩm! Nếu như không muốn đánh giá, đều có thể đem linh thạch lùi trả lại cho ta, ta mặt khác tìm một nhà đi!”

Hoằng Viễn rồi mới miễn cưỡng nở nụ cười, đứng dậy, nói liên tu: “Không có vội hay không. Tiểu hữu bình tĩnh đừng nóng. Nếu cầm của ngươi linh thạch, tự nhiên là muốn giám định, khối ngọc này mà...”

Hoằng Viễn đem sao chép cầm trong tay, làm bộ nhìn một phen, nói: “Thật không đơn giản a.”

Dương Thanh Huyền mặt đều đen, nhìn Hoằng Viễn dáng dấp như vậy, quá nửa là không tính nói thật, hơn nữa mưu đồ hắn ngọc độ khả thi rất lớn.

Hắn thần thức lặng yên thả ra, hướng về bốn phía khuếch tán, đáy mắt bên trong kim quang lóe lên xẹt qua. Liền phát hiện toàn bộ hội đường đều bị kết giới ngăn lại.

Hắn trong lòng cười lạnh một tiếng, liền đem Hỏa Nhãn Kim Tình cùng thần thức thu hồi, làm bộ không biết gì cả dáng vẻ.

Hoằng Viễn chậm rì rì nói: “Tựa hồ ở trong điển tịch từng thấy, hình như là cổ ngọc, có giá trị không nhỏ. Ngươi bằng hữu kia vẫn còn ở diệt Pháp Giới Vạn Yêu Sơn bên trong?”

Dương Thanh Huyền “Ừ” một tiếng, nói: “Đương nhiên.”

Hoằng Viễn đột nhiên cười nói: “Chúng ta Phong Ẩn thương hội gần đây đang định đi một chuyến diệt Pháp Giới Vạn Yêu Sơn, hơn nữa đang muốn cùng các ngươi Đại Lực Ma Ngưu bộ tộc đàm luận chút chuyện, không biết bằng hữu có thể hay không dẫn tiến một hồi?”

Lại là dẫn tiến?

Dương Thanh Huyền nghĩ thầm: “Đại Lực Ma Ngưu bộ tộc cứ như vậy nổi tiếng?”

Hắn nói rằng: “Dẫn tiến ai?”

Hoằng Viễn nói: “Quý tộc trâu vương cùng ngươi vị bằng hữu kia.”

Dương Thanh Huyền phất tay nói: “Thôi, không có đánh giá ra ngọc này giá trị. Bằng hữu ta hơn nửa không cao hứng, cũng sẽ không muốn gặp ngươi nhóm.”

Hoằng Viễn chấn động trong lòng, vội hỏi: “Cái kia Ngọc Chân ở bằng hữu ngươi trong tay?”

Dương Thanh Huyền hừ lạnh nói: “Nếu đại sư không nhận ra này ngọc, ta tự nhiên là không thể trả lời!”

Hắn ôm quyền chắp tay, liền giả vờ phải rời đi bộ dạng.

Hoằng Viễn sắc mặt trầm xuống, xẹt qua giãy giụa vẻ mặt, đoản kiếm trong tay hơi run lên, tạo nên một đạo đỏ sẫm, thẳng đâm tới, quát lên: “Nếu không thể trả lời, vậy thì đi chết đi!”

Giữa hai người cách nhau gang tấc, một vệt hồng mang ngang qua mà tới.

Dương Thanh Huyền không chút hoang mang đi phía trước đạp ra một bước, bóng người xoay chuyển bên dưới, liền đi thẳng đến sẽ trong nội đường, tránh thoát chiêu kiếm đó.

Gần trong gang tấc, lại vượt xa thiên nhai.

Hoằng Viễn hoàn toàn biến sắc, không nghĩ tới chính mình đột nhiên làm khó dễ, lại bị đối phương tránh khỏi.

Dương Thanh Huyền còn lúc ở bên ngoài, hắn liền phái người kiểm tra Dương Thanh Huyền tu vi, xác nhận là Đế Thiên Vị trung kỳ không thể nghi ngờ.

Nghĩ tới đây Man Ngưu tuy rằng ngay thẳng, nhưng cũng thận trọng, nhất thời lạnh rên một tiếng, thân thể ở tại chỗ loáng một cái, giống như một viên đạn pháo bắn ra đi, trở tay cầm lấy đoản kiếm, đâm về phía Dương Thanh Huyền.

“Đại sư, này là vì sao? Không khỏi có mất phong độ chứ?”

Dương Thanh Huyền cười lạnh, cũng không né tránh, trực tiếp giang hai tay ra, liền hướng trước chộp tới, là bình thường nhất bắt thức.

“Vì sao? Ha ha, tự nhiên là vì mạng ngươi, vì khối này ngọc a!”

Hoằng Viễn triệt để không biết xấu hổ, trong đôi mắt bắn ra động vật giống như tham lam cùng hung ác ánh mắt, trong miệng phát sinh gào thét.

Đoản kiếm đâm xuống, Dương Thanh Huyền tay đã khoát lên Hoằng Viễn tiểu trên cổ tay, nắm lấy dùng sức đẩy một cái, đem Hoằng Viễn xung kích ngăn trở.

Trên mặt đất Kim Cương để trần phát sinh “Ầm ầm” chấn động, phá nát một mảnh, trực tiếp hóa thành bột mịn.

Nhưng hội đường lại như cũ bình an vô sự, hiển nhiên bị kết giới củng cố.

“Ha ha, toà này hội đường ta bày ra đồng la trận, coi như là Đạo cảnh cường giả ở bên trong tranh đấu, hoàn toàn cũng không nghe thấy.”

“Ha ha, đại sư, ngươi mặt cũng không muốn rồi?”

Dương Thanh Huyền nghe nói sau, nhất thời yên tâm.

Trước mắt này Hoằng Viễn bất quá là Đế Thiên Vị trung kỳ tu vi, cùng hắn không khác nhau chút nào. Hắn lo lắng nhất chính là tranh đấu bị bên ngoài nghe thấy, đem Phong Ẩn thương hội cùng người của Ngụy gia đưa tới. Nghe được có thể ngăn cách Đạo cảnh xung kích sau, không khỏi nở nụ cười.

Chỉ có điều này Hoằng Viễn sức mạnh thực sự rất lớn, liền ngay cả tu luyện thể thuật hắn, đều cảm thấy hai tay cực kỳ cật lực.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1125: Khống Giết Toàn Trường

“Lẽ nào hắn cũng tu luyện thể thuật?” Dương Thanh Huyền nghĩ thầm, nhưng lập tức lại phủ nhận, Hoằng Viễn trên người không có một chút nào thể thuật dấu hiệu.

“A!!”

Hoằng Viễn khuôn mặt không tối hóa xuống, gào thét trong miệng lại nước miếng văng tung tóe, to lớn hồn quang bốc lên, hóa thành một đầu mọc đầy gai nhọn con nhím, lơ lửng giữa không trung, móng trước không ngừng dẫm đạp, hai mắt hung sát nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, tựa hồ muốn xông tới hạ xuống!

“Hóa ra là Thú Võ Hồn, hơn nữa còn là Thú Võ Hồn bên trong lấy lực lượng sở trường con nhím.”

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, vận chuyển Hư Vô Hoang Thiên Quyết, hai tay mạnh mẽ một trảo, một mảnh hoang khí tự lòng bàn tay tản ra, theo Hoằng Viễn cánh tay ăn mòn đi tới.

“Cái gì? Này là yêu thuật gì?!”

Hoằng Viễn kinh hãi, chỉ cảm thấy hai tay bắt đầu trở nên khô ráo, lượng nước nháy mắt liền bốc hơi lên không còn, hơn nữa trở nên khô ráo trì độn.

Hắn vội vàng muốn đẩy mở Dương Thanh Huyền, nhưng phát hiện đối phương khí lực so với mình còn lớn hơn. Muốn muốn thu tay về đến, nhưng cũng kéo không nhúc nhích, sốt sắng bên dưới quát: “Còn không mau ra tay!”

Hội đường hai bên, đột nhiên các xuất hiện một tấm bùa vàng, “Xì” một tiếng liền đốt thành tro bụi, sau đó hai bóng người lâm không mà hiện.

Bên trái một người gầy gò thấp bé, giơ tay bấm quyết, một mảnh sấm sét ở trong tay hóa ra, không nói hai lời liền trực tiếp hóa thành Phi Long rít gào, nổ xuống mà tới.

Phía bên phải một người nhưng là thân hình cao gầy đầy đặn nữ nhân võ giả, tay phải hướng về phía sau một trảo, liền vung ra một viên to lớn bốn góc bay cạnh, phong mang như đao, bổ về phía Dương Thanh Huyền mệnh môn.

Hai người đồng dạng đều là Đế Thiên Vị trung kỳ võ giả, không nói một lời liền giết người!

Dương Thanh Huyền cười nói: “Nguyên lai còn có con kiến, dùng Ẩn Thân Phù ẩn giấu, khó trách ta không có phát hiện.”

Hai tay hắn đẩy một cái, đem Hoẳng Viễn đánh bay, sau đó thu tay về đến, ở trước người nhanh chóng bấm quyết.

“Bát Hoang Quy Vô!”

Dương Thanh Huyền cánh tay nhanh chóng sa hóa lớn mạnh, song quyền đánh tới, vô số hoang khí tùy theo như sóng đẩy ra, bài sơn đảo hải, phảng phất hoang cổ hung thú.

Cái kia sấm sét rơi vào trong cát, “Ầm ầm” một tiếng vang trầm thấp, càng bị toàn bộ nuốt hết.

Mà to lớn kia bốn góc bay cạnh, cũng phát sinh “Rầm rầm rầm” vuốt nhẹ tiếng, sau đó bị cuồng sa đánh biến hình, linh khí mất hết!

Hai người chiêu thức nháy mắt bị Bát Hoang Quy Vô nuốt hết, hai người thậm chí đều không kịp phản ứng, cái kia cuồng sa cùng kinh khủng quyền lực, hoang khí, liền toàn bộ oanh trên người tự mình, phun ra một ngụm máu đến, bay ngược ra ngoài!

“Ầm!”

“Ầm!”

Hai thân thể của con người đánh vào hội đường trên vách tường, bị cường đại kết giới ngăn trở, tầng tầng ngã xuống khỏi đến, phun máu phè phè, trong mắt tất cả đều là kinh hãi cùng hoảng sợ.

Dương Thanh Huyền quyết ấn vừa thu lại, đứng tại chỗ.

Giờ khắc này hắn mặt nạ trên mặt đã nát tan, Ngưu Đầu cũng đã biến thành Hoang tộc người khuôn mặt, ngũ quan thâm thúy kiên cường, da thịt cũng thay đổi vì là cổ đồng vẻ.

Đứng ở hội đường bên trong, phảng phất hắn mới là nơi đây chủ nhân chân chính, giơ tay nhấc chân liền có thể khống giết toàn trường.

“Ngươi... Ngươi rốt cuộc là ai?!”

Hoẳng Viễn hai cái cánh tay vẫn còn ở run lẩy bẩy, đại lượng chân nguyên rót vào sau, mới đưa hoang khí xua tan hơn nửa, nhưng cũng khu không tiêu tan sợ hãi của nội tâm.

Hoẳng Viễn lúc này mới ý thức tới, làm tự mình nói bày xuống đồng la trận thời điểm, đối phương khóe miệng mỉm cười là chuyện gì xảy ra.

“Ta? Ta là tới giám định cái kia sao chép tiểu hữu a.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, lấy sức mạnh của hắn, đủ để nghiền ép bất kỳ cùng cấp. Huống hồ biến thân hoang thân thể sau, cao hơn nữa ra đối phương một cấp.

Giờ khắc này hoang khí khuếch tán ra, kinh sợ ba người không dám nhúc nhích.

Hoằng Viễn run giọng nói: “Ngươi... Ngươi không phải Đại Lực Ma Ngưu tộc... Ngươi thậm chí không phải Yêu tộc... Ngươi là trong truyền thuyết Hoang tộc người?!”

Dương Thanh Huyền ánh mắt lạnh lẽo, nói: “Đừng tức tức oai oai, khối ngọc bội kia đến cùng là lai lịch gì?”

Hoằng Viễn sửng sốt một chút, trên mặt hoảng sợ dần dần hóa mở, đột nhiên nở nụ cười, “Ha ha, ta hiểu được. Khối này ngọc nhất định ở trên thân thể ngươi, ha ha, ta liền không nói cho ngươi!”

Hoằng Viễn hai tay mạnh mẽ nắm chặt, đem hoang khí đánh tan, sau đó lấy ra mấy viên đan dược, nuốt xuống, nhai nát ăn vào.

Toàn bộ quá trình bình tĩnh thong dong, khôi phục đại sư phong độ.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi hết sức tự tin.”

Hoằng Viễn hoạt động hạ hai tay, hắc tiếng nói: “Người lớn nhất hoảng sợ là không biết, đối với không biết hoảng sợ. Hiện tại ta đã biết ngươi là Hoang tộc người, cũng không sao có thể sợ hãi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nhưng ta cao hơn ngươi một cấp a, lẽ nào ngươi cảm giác mình có thể vượt cấp giết ta?”

Hoằng Viễn ánh mắt lóe lên một tia tàn nhẫn, lạnh giọng nói: “Vì ngọc bội kia, ngươi cũng biết ta vừa nãy nuốt dùng là cái gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tăng lên công lực đan dược.”

Hoằng Viễn trong mắt hiện ra vài sợi tơ máu, hung hãn nói:

"Không sai! Là Cửu Văn Thăng Đạo Đan! Có thể để tu vi của ta cảnh giới trong khoảng thời gian ngắn tăng lên dữ dội một cấp! Nhưng hậu quả nhưng là cực kỳ đáng sợ, thậm chí có khả năng ảnh hưởng đến võ đạo căn cơ, đây đều là ngươi buộc ta! Nếu như sản sinh bất kỳ bất lương hiệu quả, tất cả đều là ngươi làm hại!"

Hoẳng Viễn hai mắt biến đến đỏ bừng, giống như là kết huyết hải thâm cừu.

Dương Thanh Huyền ánh mắt hơi đổi, chỉ thấy té xuống đất hai người, cũng đều đứng lên, từng người nuốt một viên đồng dạng màu sắc đan dược, đều là một mặt kiên quyết.

Dương Thanh Huyền cười nói: "Đồ vô liêm sỉ, thực sự không nghĩ ra cái gì từ đến mắng các ngươi, mời tại chỗ nổ tung được không"

"Nhanh đem ngọc bội giao ra đây cho ta!"

Hoẳng Viễn hét lớn một tiếng, không chỉ có là hai mắt, trên mặt gân xanh cũng tất cả đều hóa thành màu máu, hướng về toàn thân lan tràn đi. Khí thế đột nhiên liền tăng lên dữ dội đến Đế Thiên Vị hậu kỳ.

Hai bên hai tên võ giả, cũng là đồng dạng trạng thái, khí thế mạnh mẽ như núi nghiền ép lên đến.

Hội đường bên trong tất cả mọi thứ, từ lâu hóa thành bột mịn.

"Đi chết đi!"

Hoẳng Viễn nháy mắt nổi lên, Võ Hồn con nhím trên gai nhọn, căn căn như châm, khổng lồ hồn lực bao trùm hạ xuống, phảng phất cùng chủ nhân hòa làm một thể.

Hai người khác cũng đều khí tức tăng vọt, trên người nhô lên màu đỏ huyết quản, một nhân thủ nắm sấm sét, như lưới bao phủ xuống, tên còn lại quanh người hiện ra vạn ngàn Tiêu ảnh, như hồ điệp phiên bay, nhảy nhót sát phạt.

Dương Thanh Huyền tay phải nắm tay, không lùi mà tiến tới, hắn biểu hiện u lãnh, trên khuôn mặt hiện ra màu đen vảy rồng, thoáng qua liền bao trùm ở nửa cái thân thể.

Vô biên uy áp kinh khủng, từ trên thân Dương Thanh Huyền phát tán ra.

“Diệt Đạo Long Quyền!”

Một luồng mất đi khí tức, theo năng lượng cuồng bạo bộc phát ra, quyền uy đạt đến chỗ, cuốn lên khắp nơi Thiên Long văn. Vô biên uy thế giáng lâm xuống, nghiền ép tứ phương.

“Oành!”

Dương Thanh Huyền một quyền vung lên, khổng lồ Long Ảnh cắn xé trên con nhím, quyền uy xuyên thấu Hoằng Viễn hồn quang, trực tiếp đập về phía kỳ tâm miệng.

Toàn bộ quá trình bất quá nháy mắt, nhưng theo Hoằng Viễn, cú đấm kia áp đảo thời không, ngưng kết Vĩnh Hằng.

Hắn trên người hồn quang một trận run rẩy, con nhím thê lương rít gào một tiếng, liền tan vỡ vỡ ra được.

Hoằng Viễn khí tức một hồi uể oải, tâm huyết phun ra, cả người bay ngược ra ngoài, sinh tử không rõ.

Hai người khác công kích sắp tới, Dương Thanh Huyền tay trái vừa lật, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ hiển hóa ra ngoài, chặn ở trước người.

Màu vàng kỳ quang một hồi tăng vọt, từ trong đó một hồi bay ra hơn mười đóa kim liên, như Phù Du giang trên biển, mang theo phóng túng giống như tràng năng, đem cái kia hai nguồn sức mạnh toàn bộ ngăn trở.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1126: Chấn Động Bát Phương

“Ầm ầm ầm!”

Kim liên thưa thớt, hai người kia sét cùng hồ điệp Tiêu cũng bị tràng năng đánh tan. Song phương thế tiến công đều bị hóa giải, chỉ chừa dư uy không tiêu tan, dập dờn bồng bềnh đi ra ngoài.

Đối mặt ba tên Đế Thiên Vị hậu kỳ cường giả, Dương Thanh Huyền không dám bất cẩn, vì lẽ đó giết tặc bắt vua, trực tiếp trước tiên phế bỏ Hoằng Viễn. Lại dùng Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ chống được một đòn, giờ khắc này cũng chỉ còn sót lại hai người.

Hắn ánh mắt phát lạnh, hai người không khỏi rùng mình một cái, nội tâm không tên sinh ra hoảng sợ.

“Không được! Hoằng Viễn đại nhân chết rồi, chạy mau a!”

Một người trong đó đột nhiên liền đạo tâm tan vỡ, hoảng sợ quát to một tiếng, vừa chạy ra ngoài.

Một người khác thấy tình thế không ổn, cũng vội vàng thu tay về đến, hóa thành độn quang bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền sắc mặt phát lạnh, đem Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ thu vào trong lòng bàn tay, sau đó đi phía trước bước ra một bước.

Hai tay hắn bấm quyết, thân truy cập có tử hỏa bốc lên, mang theo kinh khủng uy năng cùng nhiệt độ, hướng bốn phía rắc mà đi.

“Phốc!”

Không khí chung quanh một hồi bạo nổ mở, hai người kia sững người lại, chỉ cảm thấy trên đỉnh đầu có chỉ bàn tay khổng lồ chộp tới, muốn bóp nát trái tim.

Toàn bộ hội đường, một hồi rơi vào biển lửa trong địa ngục.

Dương Thanh Huyền khuôn mặt bị cái kia tử hỏa soi sáng, nhận ra không rõ, chỉ chừa hai mắt thanh minh, nhàn nhạt nhìn hai người.

“Tử Hỏa, Vô Tận Hạo Kiếp!”

Trong tay phức tạp quyết ấn hết sức sắp hoàn thành, hai tay đẩy về phía trước đi. Vô tận tử hỏa bao phủ hướng về hai người, trong biển lửa truyền đến Long Ngâm cửu thiên tiếng, thoáng qua liền đem hai người chiếm đoạt, thiêu thành hư vô.

Chiêng đồng trận bị này năng lượng khổng lồ giội rửa, khó hòng duy trì, cùng toàn bộ hội đường cùng nổ tung ra, nháy mắt thuốc lá tiêu.

Dương Thanh Huyền sắc mặt tái nhợt, vội vàng quyết ấn đồng thời, đem đầy trời tử hỏa thu vào bên trong cơ thể.

Nếu như tử hỏa lan tràn đi ra ngoài, đem rất nhiều cường giả đưa tới, hắn hơn nửa liền muốn bàn giao ở nơi này.

Mặc dù là hiện tại, Hỏa Nhãn Kim Tình dưới sự vận chuyển, cũng gặp được bốn phương tám hướng có người vọt tới.

Hội đường bị hủy, toàn bộ chu vi nơi đốt thành hư vô, rất lớn chấn động là không giấu được, đã chấn kinh hơn phân nửa cái hội trường.

Cái kia nhanh chóng mà đến khí tức bên trong, càng không thiếu Đạo cảnh cường giả!

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, đem gần chết Hoẳng Viễn bắt đi qua, liền vứt vào Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô bên trong, sau đó bóng người loáng một cái, lấy Chỉ Xích Thiên Nhai bộ pháp, tại chỗ biến mất.

Rất nhanh, cơ hồ là hắn chân trước mới vừa đi, phía sau liền truyền đến chấn nộ tiếng gầm gừ.

Toàn bộ Phong Ẩn thương hội đệ tử, đều ở đây cái kia rít gào bên dưới nơm nớp lo sợ.

Dương Thanh Huyền ly khai Phong Ẩn thương hội sau, không dám lại lấy Thanh Giác Man Ngưu hình thái gặp người, dù sao hắn ở Phong Ẩn thương hội cửa hàng trước đợi hồi lâu, rất nhiều người đều nhận ra hắn.

Giờ khắc này trực tiếp biến thân Hắc Long yêu nhân, thân hình thon dài, trán sinh cơ giác, trên da thịt bao trùm lân giáp, ngũ quan trở nên như đao gọt giống như thâm thúy, hai mắt chuyển động hạ, lộ ra một luồng hung sát chi khí, bên người người đô tị nhi viễn chi, không ai dám tới gần.

Dương Thanh Huyền sau khi ra ngoài, chỉ thấy nhóm lớn mọi người dâng tới Phong Ẩn thương hội bên kia, hiển nhiên là chấn động quá to lớn. Thậm chí không ít người từ ngũ đại bán đấu giá phân biệt ra xem trò vui.

Dương Thanh Huyền nhưng là ngược lại, hướng đi trung ương quảng trường, ánh mắt của hắn không rõ từ trên người một người đảo qua, người kia chính là Triệu Uy.

Triệu Uy khắp khuôn mặt là trầm tư, vầng trán thật chặt nhíu chung một chỗ, nhìn chằm chằm Phong Ẩn thương hội phương hướng, tựa hồ có khó khăn gì.

Cho đến Dương Thanh Huyền ánh mắt đảo qua hắn, mới bản năng nhìn tới.

Hai người nhẹ nhàng đối diện một hồi, liền từng người tách ra.

Triệu Uy đầu lông mày nếp nhăn sâu hơn, về quay đầu, nhìn Dương Thanh Huyền đi xa bóng lưng, trong lòng không rõ kỳ quái.

Nhưng Võ Hồn kiêm nghe mọi âm thanh nói cho hắn biết, cái kia Hắc Long yêu nhân đích thật là Hắc Long hóa thân, mắt gặp tất cả chân thực, cũng không có bất kỳ che dấu nào.

Chỉ là Triệu Uy bản tâm, tổng cảm thấy thật giống bỏ lỡ cái gì.

Hắn đem tạp niệm của nội tâm bài trừ, tiếp tục nhìn chằm chằm Phong Ẩn thương hội phương hướng.

Hắn vẫn luôn đang theo dõi Dương Thanh Huyền, gặp được Dương Thanh Huyền tiến nhập Phong Ẩn thương hội sau, không dằn nổi liền đuổi tới. Vốn lấy thân phận của hắn, không tiện trực tiếp đi vào, vì lẽ đó một mực bên ngoài theo dõi.

Cho tới giờ khắc này phát sinh lớn chấn động mạnh, đã khiến cho toàn bộ sàn bán đấu giá cường độ thấp khủng hoảng.

Triệu Uy nội tâm lo lắng, “Cái kia A Đức tại sao vẫn chưa ra? Chẳng lẽ Phong Ẩn thương hội cũng phát hiện người này là Đại Lực Ma Ngưu tộc, vì lẽ đó đưa hắn để lại?”

Trước nghe được tình báo, Phong Ẩn thương hội dự định thâm nhập diệt Pháp Giới Vạn Yêu Sơn, tìm kiếm Đại Lực Ma Ngưu bộ tộc, thậm chí không tiếc động võ, như vậy phát hiện cùng chụp xuống A Đức độ khả thi liền rất lớn.

Triệu Uy khuôn mặt âm trầm cực kỳ, A Đức sinh tử hắn cũng không để ý, dù cho này một đơn Hỗn Nguyên thiết chuyện làm ăn không làm được, đều không có giờ khắc này phẫn nộ!

Cái kia A Đức nhưng là quan hệ một cái Thánh khí a!

…

Dương Thanh Huyền nhưng là tùy tiện tìm một gian bán đấu giá khu, không lo lắng ngồi xuống.

Bán đấu giá trong vùng người vẫn là vô cùng nhiều, rất nhanh thì có âm thanh lớn ở toàn bộ Tứ Hải Bát Phương Điện vang lên, nói cho mọi người thanh âm mới vừa rồi chỉ là một hồi bất ngờ, tuyệt không có bất kỳ nguy hiểm, để mọi người không cần khủng hoảng.

Lại qua một trận, quả nhiên không có có chuyện, lòng của mọi người cũng là an định lại.

Dương Thanh Huyền hơi khép hờ mắt, đem một tia thần thức dò vào Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô, đều hóa thành hình người, xuất hiện ở vô tận hồng thủy bên trên.

Cái kia hồng thủy cuồn cuộn, tỏa ra hết sức gay mũi ăn mòn vị, mặt trên còn có đại lượng phi trùng xoay quanh, phát sinh “Ong ong ong” thanh âm, làm người một trận buồn bực.

Ngay ở Dương Thanh Huyền phía trước, Ngưng Giáp Tử thân ảnh nổi lên, trong tay nhấc theo cái kia Hoẳng Viễn.

Dương Thanh Huyền nói: “Không chết đi?”

Ngưng Giáp Tử hắc tiếng nói: “Suýt chút nữa chết, bất quá lại được ta cứu sống, còn có thể sống bao lâu cũng không biết.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, đi lên phía trước, kiểm tra Hoẳng Viễn trạng thái.

Ngưng Giáp Tử nói: “Dự định thẩm vấn vẫn là sưu hồn?”

Dương Thanh Huyền nhìn xuống Hoẳng Viễn trạng thái, nói:

"Lục soát đi, nhìn hắn dáng vẻ đã hôn mê bất tỉnh, hơn nửa xét hỏi không ra cái gì."

Ngưng Giáp Tử nói: "Ngươi mà cẩn thận chút, hắn dù sao cũng là Đế Thiên Vị trung kỳ cường giả, đối với loại này tồn đang tiến hành sưu hồn, vô cùng nguy hiểm."

Dương Thanh Huyền nói: "Yên tâm, ta không có việc gì."

Hắn giơ tay lên, trực tiếp dùng ngón cái đặt tại Hoẳng Viễn mi tâm, sau đó triển khai bí thuật.

Cường đại hồn lực trực tiếp rót vào Hoẳng Viễn mi tâm.

"A!!"

Hoẳng Viễn đột nhiên ngẩng đầu, trợn trừng hai tròng mắt mở, hét lớn: "Muốn sưu hồn ta, đi chết đi!"

Hắn trên người vô số hồn quang bay lên, lần thứ hai ngưng tụ thành con nhím dáng dấp, trên lưng gai nhọn căn căn nổ ra, càng là đem hết toàn lực một đòn!

Nguyên lai hắn từ lâu tỉnh lại, biết Dương Thanh Huyền nhất định sẽ lục soát hắn hồn phách, tra tìm ngọc bội kia tin tức, lúc này mới chuyên tâm bất động, chuẩn bị ra sức một đòn, để cầu đường sống!

Người bị ép vào tuyệt cảnh thời điểm, tiềm năng là khổng lồ nhất.

Con nhím tụ hình phía sau, gầm thét lên trùng kích vào đến.

Ngưng Giáp Tử kinh hãi nói: "Cẩn thận!"

Dương Thanh Huyền mặt không biến sắc, đặt tại Hoẳng Viễn mi tâm ngón cái vẫn chưa buông ra, chỉ là tay trái bấm quyết, trên hư không kiếm ảnh lóe lên, khổng lồ hồn lực khuếch tán, "Ầm ầm" một tiếng, liền đem cái kia con nhím đập vỡ tan!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1127: Sao Chép Đồ

“A!!”

Hoằng Viễn kêu thảm một tiếng, bên trong cặp mắt tràn đầy khó tin vẻ mặt, tràn ngập phẫn nộ cùng không cam lòng.

Hắn yết hầu động mấy lần, phát sinh một điểm thanh âm yếu ớt, cẩn thận nghe qua, là bốn chữ: “Võ Hồn trấn áp...”

Sau đó Hoằng Viễn nhắm hai mắt lại, liền khí tức hoàn toàn không có, triệt để chết rồi.

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, khổng lồ hồn lực nháy mắt phá tan Hoằng Viễn Thức Hải, điên cuồng tìm kiếm trí nhớ của hắn.

Người chết rồi, Thức Hải đang nhanh chóng tiêu tan, nếu như tay chậm, liền thất bại trong gang tấc!

“Oành!”

Đột nhiên Dương Thanh Huyền ngón cái hơi dùng sức, trực tiếp ấn xuống, đem Hoằng Viễn trán đập vỡ tan, cả đầu đều nổ tung mở, huyết tương phun ra, thành một bộ không đầu thi.

Ngưng Giáp Tử đem không đầu thi vứt vào hồng thủy bên trong, vội la lên: “Như thế nào?”

Dương Thanh Huyền thân ảnh trở nên hết sức hoảng hốt, hiển nhiên mới vừa sưu hồn, dùng hết sức mạnh của hắn, trực tiếp ở hồng thủy bầu trời tản đi.

Tứ Hải Bát Phương Điện bên trong, thứ năm bán đấu giá khu.

Dương Thanh Huyền cái kia khép hờ hai mắt đột nhiên trợn mở, bắn ra một đường ánh sáng, sau đó lại chậm rãi nhắm lại. Cả người tinh thần xuống dốc không phanh, trở nên hết sức suy yếu.

…

Tứ Hải Bát Phương Điện bên trong, Phong Ẩn thương hội khu vực, một gian hội đường bên trong.

“Ngươi còn nhớ được người kia dáng dấp, cùng với cái kia ngọc sao chép đồ?”

Phong Ẩn thương hội hội trưởng Khương Dục Luân, một mặt âm trầm, nhìn chằm chằm quỳ gối trong nội đường đồng nghiệp, từng chữ nói rằng.

Tiểu nhị kia câm như hến, run lẩy bẩy, không được gật đầu, nói: “Nhớ tới nhớ tới, tiểu nhân ở thương hội làm hơn mười năm, nhãn lực này tự nhiên là luyện ra.”

Hội đường nổ tung, Hoằng Viễn cùng hai tên Đế Thiên Vị trung kỳ cường giả biến thành tro bụi, để Phong Ẩn thương hội rất là tức giận, rất nhanh liền tra được này tên đồng nghiệp cùng Dương Thanh Huyền trên người.

Khương Dục Luân dặn dò dưới tay nói: “Lấy giấy và bút đến.”

Lập tức có người bưng tới giấy bút mực, tiểu nhị kia dính mực nước, một bên suy nghĩ một bên trên giấy phác hoạ.

Công đường hơn mười người ngồi ở hai bên, lẳng lặng nhìn hắn vẽ.

Nhóm này tính toán cũng cũng trấn định, đại khí không dám thở, hạ bút mạnh mẽ, rất nhanh liền đem Dương Thanh Huyền cái kia Thanh Giác Man Ngưu dáng dấp phác hoạ ra đến, mặc dù không hoàn mỹ lắm, nhưng cũng giống nhau đến bảy tám phần.

Khương Dục Luân nhìn chằm chằm cái kia Thanh Giác Man Ngưu, hỏi: “Ai nhận ra người này sao?”

“Ồ, ta ngược lại có chút ấn tượng.”

Khương Dục Luân trưởng tử, Phong Ẩn thương hội người thừa kế hợp pháp thứ nhất Khương Dận, kinh ngạc nhìn bức kia đồ, tinh tế suy tư.

“Đích xác có chút nhìn quen mắt. Đến buổi đấu giá Yêu tộc cũng không nhiều, hơn nữa Yêu tộc người, phân loại nhiều, thân thể đặc thù rõ ràng. Chỉ cần xem qua một chút, cơ bản rất khó quên.” Dưới trướng một người đàn ông cũng lộ ra thần sắc hồ nghi.

“Ta nhớ ra rồi!”

Khương Dận đột nhiên lớn tiếng nói: “Là đập đêm đen tuần không, người kia! Lúc đó người kia dẫn theo mặt nạ, nhưng này đầu trên đôi giác, còn có thân thể đặc thù, chính là cái bộ dáng này, sẽ không sai!”

Khương Dận vô cùng khẳng định.

Khương Dục Luân nhíu mày lại, nói: “Có rõ ràng như thế thân thể đặc thù, còn mang cái gì mặt nạ? Cái kia đêm đen tuần không, bán mất?”

Dưới trướng người còn lại nói: “Bản công pháp này chủ nhân phải thay đổi lấy Nhân tộc Thiên giai đỉnh cấp võ kỹ, không có giao dịch thành công. Bất quá này Thanh Giác Man Ngưu tựa hồ lấy ra so với đêm đen tuần không, càng thứ lợi hại, để công pháp kia chủ nhân thèm chảy nước miếng. Nói là một bản đêm đen tuần không, còn chưa đủ hối đoái.”

Khương Dục Luân ánh mắt lạnh xuống, trầm giọng nói: “Lập tức sưu tầm này Thanh Giác Man Ngưu, còn có cái kia đêm đen tuần không, chủ nhân!”

“Là!”

Dưới trướng người kia đứng dậy, ôm quyền chắp tay, liền trực tiếp đi ra.

Khương Dận quay về quỳ dưới đất đồng nghiệp nói rằng: “Tiếp tục vẽ ngọc bội kia sao chép.”

“Phải phải!”

Đồng nghiệp vội vàng cầm bút lên, trầm tư một trận, hắn trên giấy vẽ vài tờ, sau đó lại bỏ quên, một lần nữa lên vẽ, trên mặt không ngừng lộ ra thần sắc suy tư, hiển nhiên sao chép hết sức phức tạp, mặc dù hắn trí nhớ vô cùng tốt, cũng rất khó một hồi toàn bộ vẽ ra.

Ở thử mười mấy tấm bản nháp sau, mới hữu mô hữu dạng vẽ một ít đường nét.

Đồng nghiệp hai mắt phóng quang, hiển nhiên là đúng rồi, hưng phấn tiếp tục vẽ ra đi.

Khương Dục Luân nhìn chằm chằm cái kia phức tạp đường nét hoa văn, đầu trán nhíu thành “Xuyên” chữ, sắc mặt không ngừng âm trầm. Đột nhiên Khương Dục Luân hét lớn một tiếng, “Dừng lại!”

Sợ đến tiểu nhị kia kêu thảm một tiếng, đem bút ném xuống đất, run lẩy bẩy.

Hắn chính là một cái bình thường người, nơi nào trải qua ở Khương Dục Luân đột nhiên một uống.

Khương Dận kinh ngạc nói: “Cha, làm sao vậy?”

Khương Dục Luân sắc mặt mười phần ngưng trọng, phất tay nói: “Tất cả mọi người đi ra ngoài.”

Tất cả mọi người là ngây ngẩn cả người, có chút không tìm được manh mối.

Khương Dận lòng tràn đầy nghi vấn, nhưng xưa nay biết Khương Dục Luân tính khí, nếu người nào dám chất vấn lời, tất nhiên rước lấy mầm họa.

Khương Dận đối với mọi người phất phất tay, liền phải rời đi.

Khương Dục Luân ngoắc nói: “Dận nhi, ngươi lưu lại.”

Khương Dận sửng sốt một chút, liền lưu lại, ra hiệu những người khác đi trước.

Tiểu nhị kia không dám đứng dậy, tứ chi nằm trên mặt đất, chó bò đi ra ngoài.

Khương Dục Luân trầm giọng nói: “Dận nhi, ngươi đi sẽ đường môn quan trên. Đồng thời bày xuống đồng la kết giới.”

Sau khi nói xong, Khương Dục Luân đi lên trước, ngồi xổm người xuống, vỗ vỗ tiểu nhị kia bả vai, hòa ái nói rằng: “Ngươi cũng lưu lại.”

“A?” Tiểu nhị kia ngẩn người một chút, không rõ vì sao, nhưng vội vàng gật đầu, nói: “Phải phải.”

Khương Dục Luân nói: “Ngươi đi tiếp tục đem ngọc bội kia sao chép vẽ xong.”

“Được rồi.”

Đồng nghiệp trong lòng rõ ràng, nhất định là cái kia sao chép có vấn đề. Bằng không Hoằng Viễn đại sư không đến nỗi biến thành tro bụi, hội trưởng đại nhân cũng không trở thành sốt sắng như vậy.

Trong đầu của hắn hiện ra cái kia Yêu tộc người dáng dấp, buồn cười chính mình lúc trước còn nhìn không nổi hắn, cho rằng chỉ là phổ thông ngọc bội, thực sự là mắt chó coi thường người khác.

Đồng nghiệp bò trở lại trung ương, lấy lại bình tĩnh, cầm lấy họa bút tiếp tục vẽ ra đi.

Chỉ có điều càng đến phía sau, liền vẽ càng loạn, càng lộ nhiều sai sót, xoá và sửa cũng càng nhiều.

Cuối cùng, làm sao vẽ đều giống như không đúng, đồng nghiệp trên trán không ngừng bốc lên mồ hôi lạnh, sau lưng đều ướt nhẹp.

“Được rồi, không cần vẽ.” Khương Dục Luân chậm rãi nói rằng, sau đó nhắm hai mắt lại, cứ như vậy trực tiếp ngồi ở vị trí đầu, không biết đang suy nghĩ gì.

“Hội trưởng đại nhân, ta, ta, tiểu nhân đáng chết, tiểu nhân đáng chết, tiểu nhân thật sự không nhớ rõ.”

Tiểu nhị kia vẻ mặt đưa đám, “Rầm rầm rầm” dập đầu đầu.

Khương Dục Luân cũng không để ý tới, sau một lúc mới mở hai mắt ra, nhìn tiểu nhị kia, hỏi: “Đứng lên đi. Có thể nhớ kỹ này chút, ngươi đã rất giỏi rồi. Ngươi tên là gì? Làm đã bao lâu?”

Đồng nghiệp lúc này mới đứng lên, trên trán tràn đầy máu tươi, cẩn thận trả lời nói: “Tiểu nhân gọi từ lỗi, từ chín tuổi lên ngay ở thương hội làm việc vặt, hiện nay đã mười sáu năm.”

Khương Dục Luân gật đầu nói: “Ngươi không sai. Ký ức mạnh như thế, hơn nữa hết sức khôn khéo lanh lợi, bây giờ còn chỉ là một đồng nghiệp, là ta phương diện quản lý sai lầm rồi.”

Đồng nghiệp sợ hết hồn, một trái tim loạn tung tùng phèo, không hiểu Khương Dục Luân là có ý gì.

Khương Dận cũng vô cùng kinh ngạc, không hiểu phụ thân đây là thế nào, nhưng hắn biết nhất định cùng khối ngọc bội kia có quan hệ.

Khương Dục Luân lại nói: “Khối ngọc này sao chép, trừ ngươi ra, còn có những người khác xem qua sao?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1128: Hoa Thiên Cổ Lục, Diệt Đế Ấn

Từ Lỗi vội vã lắc đầu, nói: “Không có, tuyệt đối không có!”

Khương Dục Luân gật gật đầu, nói: “Khổ cực ngươi. Nhà ngươi còn có người nào sao?”

Từ Lỗi không rõ ý nghĩa, đàng hoàng nói: “Còn có cái tuổi già phụ thân, cũng là thương hội đồng nghiệp, lui xuống. Ta còn có phòng người vợ, hai đứa bé, một cái sáu tuổi, một cái bốn tuổi.”

Khương Dục Luân lại gật đầu nói: “Được rồi, của ngươi cha già, người vợ, hai đứa bé, ta đều sẽ sắp xếp cẩn thận.”

Nói thanh âm chưa rơi, liền thân hình lóe lên, xuất hiện ở Từ Lỗi trước mặt, bàn tay dựng lên Từ Lỗi vai.

Từ Lỗi sững sờ, còn chưa phản ứng lại, chỉ cảm thấy một luồng ý lạnh thấu xương từ vai đầu hướng về toàn thân phát tán, nháy mắt niêm phong lại ngũ giác.

Cả người bị bông tuyết bao trùm, biến thành một chiếc màu xanh lam tượng băng, trên mặt còn ngưng kết thần sắc mờ mịt.

Khương Dục Luân trong tay một chút thúc lực, cái kia tượng băng liền nổ lớn nổ ra, biến thành cực kỳ nhỏ bông tuyết bụi, ở dưới ánh sáng dường như kim cương giống như lóng lánh, lay động rơi ra.

Từ Lỗi cả người liền yên diệt ở đằng kia bụi bên trong, hài cốt không còn.

Khương Dục Luân biểu hiện lãnh đạm, thu tay lại thả lỏng phía sau, cái kia đầy phòng tung bay tinh bụi hơi ngưng lại, nhanh chóng tiến vào Khương Dục Luân da dẻ, bị hắn thu nạp hết sạch.

Một người tồn tại dấu vết, hoàn toàn bị lau giết sạch.

Khương Dận từ đầu đến cuối đều ở một bên nhìn, mặt không hề cảm xúc, Khương Dục Luân hỏi Từ Lỗi bao nhiêu thời điểm, là hắn biết Từ Lỗi muốn chết.

Chỉ bất quá hắn không hiểu, hỏi: “Cha, khối ngọc này rốt cuộc là cái gì, cư nhiên như thế thận trọng. Hơn nữa liền ngay cả Hoằng Viễn đại sư cũng hãm tiến vào. Còn mặt khác đáp hai tên Đế Thiên Vị trung kỳ cường giả.”

Trung Ương Đại thế giới tuy rằng cường giả vô số, nhưng đối với một nhà thương hội mà nói, Đế Thiên Vị cũng là hiếm có sức mạnh trung kiên.

Khương Dục Luân đưa tay chộp một cái, đem Từ Lỗi vẽ cuối cùng một tờ giấy nhiếp vào trong tay, còn lại giấy bản tất cả đều tự mình bốc cháy lên, giữa trời hóa thành tro tàn.

Khương Dục Luân nhìn chằm chằm cái kia giấy bản, ánh mắt một hồi trở nên thẳng tắp, giống như là có vô cùng sức hấp dẫn, để hắn khó hơn nữa ly khai nửa phần.

Khương Dận tò mò đảo qua cái kia chút thác văn, mặc dù có chút phức tạp, tựa hồ cũng không đơn giản, nhưng cũng không trở thành để Khương Dục Luân thận trọng như thế đi.

Một hồi lâu, Khương Dục Luân lúc này mới thở ra một hơi, trong mắt khôi phục thần quang, thở dài một tiếng.

Khương Dận không nhịn được hỏi: “Cha, ngọc bội kia rốt cuộc là thứ gì?”

Khương Dục Luân không đáp, trái lại hỏi: “Dận nhi a, từ khi gia gia ngươi khai sáng Phong Ẩn thương hội đến nay, từ bừa bãi Vô Danh đến danh dương thiên hạ, cũng có hơn 200 năm. Ngươi cảm thấy, chúng ta Phong Ẩn thương hội tương lai ở đâu?”

Khương Dận nghĩ một hồi, nói: “Ta nhớ được cha đã nói, thương hội có tiền nữa, cũng chỉ là khoản của cải. Chỉ có khai tông lập phái, đem của cải chuyển hóa thành sức mạnh, mới xem như là thật sự vững chắc xuống.”

Khương Dục Luân vui mừng gật đầu, nói rằng: “Không sai. Tự gia gia ngươi trong tay, khai tông lập phái chính là chúng ta mục tiêu lớn nhất. Đương nhiên, bây giờ Phong Ẩn thương hội, so với Tam Thập Tam Thiên vị diện những tông môn kia phải mạnh mẻ hơn nhiều. Nhưng mục tiêu của chúng ta, là trở thành tam tông chín phái sáu thế gia như thế tồn tại.”

Khương Dận tự tin nói: “Lấy trạng huống trước mắt tiếp tục phát triển, tương lai không hẳn không có khả năng.”

Khương Dục Luân đi qua đi lại, sau một lúc mới dừng lại, nói: “Hiện tại liền có một cơ hội xuất hiện ở trước mắt. Nếu như có thể thành công, có lẽ chúng ta Phong Ẩn thương hội có thể vượt qua hai mươi bốn phái, nhảy một cái trở thành một siêu chín cường như vậy tồn tại.”

Khương Dận sợ đến từ trên cái băng đứng lên, hãi tiếng nói: “Cha, ngươi không nói đùa chớ? Chẳng lẽ là khối này ngọc?”

Khương Dục Luân gật gật đầu, đem tay phải bình nâng, có màu xanh thẫm hàn băng khí tức mịt mờ mà ra, ở trên lòng bàn tay phương ngưng tụ thành một chiếc thẻ ngọc dáng dấp.

Sau đó Khương Dục Luân tay trái bấm quyết, đánh ra một đạo pháp ấn.

Cái kia màu xanh thẫm băng giản bề ngoài “Ầm” một tiếng phá nát, lộ ra bên trong thẻ ngọc màu vàng óng, rơi vào Khương Dục Luân trong tay, đưa cho Khương Dận.

“Đây là...”

Khương Dận vạn phần kinh ngạc, này kim giản khắc văn phiền phức, khí tức cường đại thâm ảo, phảng phất thu nạp vạn ngàn vũ trụ tại trong đó, liền ngay cả hắn cũng chưa từng thấy, cái này còn là lần đầu tiên gặp được.

Khương Dục Luân ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve kim giản, nói: “Này kim giản là gia gia ngươi lưu lại, bên trong mức độ lớn nhất ghi lại thiên địa kỳ trân.”

Khương Dận tựa hồ nghĩ tới điều gì, cả kinh nói: “Chẳng lẽ đây chính là Thiên Hoa cổ sao lục,, ta vẫn có nghe nói bộ này kim sách ở chúng ta thương hội. Nhưng xưa nay đều cho rằng là lời nói vô căn cứ, không nghĩ tới là thật!”

Khương Dục Luân hắc tiếng nói: “Bên ngoài cái kia chút chỉ là vô căn cứ mà thôi.”

Khương Dận kích động tiếp nhận Thiên Hoa cổ sao lục,, sau đó cẩn thận đem thần thức dò vào bên trong, có thể trông thấy một mảnh màu vàng trong không gian, nổi lơ lửng hơn một tỷ to lớn trang sách, bên trong ghi chép phân loại, phong phú toàn diện, trong lúc nhất thời khó có thể cuối cùng.

Trong đó có một nguyên khí phân loại, bên trong ghi lại nguyên khí lại có mấy vạn, làm người hoa cả mắt, mắt không kịp nhìn.

Khương Dận thân thể bỗng nhiên chấn động, bỗng nhiên gặp được một tổ ngọc bội, thân thể hắn nhất thời cứng ngắc ở.

Sau một lúc, Khương Dận thần thức từ kim giản bên trong lúc đi ra, cả người đầu óc trống rỗng, thật lâu không bình tĩnh nổi.

“Cha, lẽ nào đây là thật?” Khương Dận sắc mặt tái nhợt.

“Tự nhiên không giả.”

“Nhưng là...”

Khương Dận muốn nói điều gì, lại đột nhiên không biết nên nói cái gì cho phải, theo bản năng nói, “Nếu thật là ngọc bội kia, vượt qua hai mươi bốn gia, thật không phải là mộng a.”

Khương Dục Luân ánh mắt trở nên ác liệt mà sắc bén, song quyền nắm chặt, nội tâm lửa nóng nói rằng: “Đương nhiên! Đây chính là Nhân Quả Tứ Đế một trong Diệt Đế Ấn a!”

Khương Dận cũng có chút kích động, trên mặt hiện ra hồng mang, nói: “Nhưng là, chỉ là diệt đế, chỉ có một phần tư a.”

Khương Dục Luân nở nụ cười, nói: “Ha ha, Dận nhi, ngươi chấp nhất. Thiên hạ ngày nay, xuất hiện Thánh khí bên trong, uy năng cường đại nhất liền là Nhân hoàng thiên địa đôi bảng, cùng toàn bộ Thương Khung tinh vực liên hệ với nhau, cùng một nhịp thở. Nhưng mặc dù là Nhân Hoàng, có thể phát huy ra thiên địa đôi bảng bao nhiêu sức mạnh? Có thể có hai phần ba sao? Ta hết sức hoài nghi. Mà Thánh khí trên bảng xếp hàng thứ hai Nhân Quả Tứ Đế, nếu như ngươi có thể đem phát huy ra một phần tư uy năng, hai mươi bốn trong nhà ai cũng là ngươi địch thủ?”

Khương Dận hưng phấn nói: “Cha, bây giờ nên làm gì?”

Khương Dục Luân thu liễm nụ cười, ngưng tiếng nói: “Việc này quan hệ quá lớn, nhất định phải bàn bạc kỹ càng. Nếu Diệt Đế Ấn sao chép xuất hiện, chứng minh Diệt Đế Ấn đã tái hiện nhân gian. Chúng ta theo manh mối này mò xuống đi, trước đem cái kia đầu Thanh Giác Man Ngưu tìm ra!”

Khương Dận nặng nề gật đầu, nói: “Được! Ta lập tức phát động tất cả mọi người đi tìm. Hơn nữa Thanh Giác Man Ngưu là Đại Lực Ma Ngưu tộc một nhánh, có lẽ còn có thể thông qua đường dây này, đem cái kia đơn đặt hàng hoàn thành.”

Khương Dục Luân mắng: “Ngươi cái này đồ con lợn! Đều lúc này, còn suy nghĩ gì đơn đặt hàng! Chỉ cần có thể được Diệt Đế Ấn, coi như toàn bộ thương hội đều bồi tiến vào, cũng sẽ không tiếc! Kể từ hôm nay, đem hết thảy thương hội nghiệp vụ đều thu nạp, đình chỉ các loại mở rộng, để phòng ngự làm chủ. Tất cả của chúng ta bộ tinh lực, đều phải đặt ở Diệt Đế Ấn đường dây này tiến lên!”

“Là!”

Khương Dận vội vàng đáp lời, sau đó hai cha con lại thương nghị hạ, liền vội vội vàng vàng rời đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1129: Người Đời Khổ Hải, Thân Thế Thành Câu Đố

Dương Thanh Huyền đang ngồi ở khu thứ năm sàn bán đấu giá, đối với toàn trường ồn ào mắt điếc tai ngơ, âm thầm vận công điều tức, đồng thời chậm rãi ăn Mặc Tinh, khôi phục thể năng.

Giờ khắc này, Dương Thanh Huyền cảm xúc từ lâu từ sóng lớn bên trong khôi phục lại yên lặng, tinh tế suy tư về mỗi một chuyện.

Từ Hoằng Viễn tàn tạ trong ký ức, đã biết rồi chính mình khối ngọc bội kia, dĩ nhiên là Thánh khí bảng xếp hàng thứ hai vị Nhân Quả Tứ Đế trong đó một khối, cũng chính là “Khổ, tụ tập, diệt, đạo” bốn đế ấn một trong.

Nhân sinh thế gian, tất cả đều khổ. Tất cả có triển vọng pháp, như ảo ảnh trong mơ, vạn ngàn khả năng, là vì “Vô lượng” sinh sinh diệt diệt, là vì “Vô thường”.

Khổ đế vô lượng vô thường, tụ tập đế vọng sinh buồn phiền, diệt đế sinh tử mắc mệt, đạo đế có kỷ cương pháp môn.

Bốn đế tụ tập một, thì lại có thể đoạn diệt nhân duyên, thoát ly khổ hải.

Nên biết tin tức này thời điểm, nội tâm sóng lớn khó có thể tưởng tượng.

Thánh khí mạnh như thế nào, hắn cũng rõ ràng là gì.

Vạn Cổ Trường Không Thiên Hà trấn đáy Thần trân bắn giết

Cổ Diệu Toái Không Tiễn, Lưu Vân Tàng Lân Vũ, Ám Dạ Chi Đồng Vũ Vô Cực Tam Đồ Hắc Đao chính mình có Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, Chiến Kích Thiên Khư Tử Diều Hâu ai ca Thi Ngọc Nhan Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ Huyền Thiên Cơ Tứ Thánh Linh Đồ các loại.

Những thứ này đều là hắn nắm giữ hoặc là từng tiếp xúc được, tự nhiên rõ Bạch Thánh khí đáng sợ.

Mà Thánh khí bảng xếp hạng người thứ hai tồn tại, đây là thế nào một loại khái niệm?

Dương Thanh Huyền bối rối hồi lâu, mới dần dần phục hồi tinh thần lại.

Chính mình thân hoài Diệt Đế Ấn, lại có Thái Huyền mộ kiếm chi Võ Hồn, hơn nữa đồng dạng họ Dương, cùng Nhân Hoàng rốt cuộc là quan hệ như thế nào?

Hiện tại chính mình thân thế lại liên luỵ ra Nhân Quả Tứ Đế loại này nhân vật đáng sợ, này quan hệ giữa sợ là vô cùng ít người biết, tìm kiếm Dương Chiếu manh mối này, tựa hồ lại đứt đoạn mất.

Dương Thanh Huyền đem qua lại các loại cùng hiện tại xỏ xâu, rất nhiều tuyến tựa hồ trở nên rõ ràng, nhưng lại như cũ mờ mịt không còn hình bóng, không bắt được mạch lạc.

Hắn khôi phục một nửa thể năng, liền từ ghế ngồi đứng dậy, hướng về trung ương quảng trường đi đến.

Lúc này chấn động đã hoàn toàn lắng lại, đại đa số người đều vắng lặng tại đấu giá bên trong, thậm chí đều quên vừa mới phát sinh quá cái gì.

Ở trung ương quảng trường, Dương Thanh Huyền gặp được người áo bào tro, đang vội vã chạy tới thứ hai bán đấu giá khu.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, chỉ thấy to lớn trên màn ảnh, hiện lên thứ hai bán đấu giá khu đang tại đấu giá chiến kích trắng uyên, chính là hắn hướng về người áo bào tro yêu cầu đồ vật.

Ngoài ra, còn có diệt họa đan cùng sạch bao hàm dịch, đều là Đế Thiên Vị cường giả khao khát tăng cao tu vi thần dược, có giá trị không nhỏ.

Dù sao cũng dùng Tứ Thánh Linh Đồ cùng đối phương trao đổi, nhân cơ hội muốn nhiều hơn ít đồ làm màu đầu.

Hơn nữa từ giá trị tới nhìn, vẫn là người áo bào tro chiếm đại tiện nghi.

Dương Thanh Huyền đang muốn đi tới Tứ Hải thương hội, đột nhiên mắt sáng lên, chỉ thấy hai tên nam tử vội vàng tiến vào thứ hai bán đấu giá khu, đi phương hướng cùng người áo bào tro nhất trí.

Trung ương quảng trường người đến người đi, ngũ đại bán đấu giá khu cũng ra ra vào vào, nguyên bản cũng không có gì kỳ quái. Nhưng chẳng biết vì sao, Dương Thanh Huyền luôn cảm thấy người áo bào tro kia tựa hồ bị theo dõi.

Hắn cũng xoay người, trực tiếp tiến về phía trước thứ hai bán đấu giá khu.

Quả nhiên, cái kia hai tên nam tử an vị ở người áo bào tro cách đó không xa, hơn nữa ánh mắt thỉnh thoảng điểm quá người áo bào tro.

“Phiền toái, hai người này là Phong Ẩn thương hội!”

Dương Thanh Huyền rất nhanh liền biết, nhăn lại đầu lông mày.

Chuyện đầu đuôi câu chuyện, thoáng suy đoán một hồi, liền đoán tám -9 không cách mười.

Dù sao mình lúc trước Thanh Giác Man Ngưu hình tượng, quá mức đột xuất. Dù cho hiện tại biến thân Hắc Long người, cũng là phi thường bắt mắt.

Lúc này, hắn lại gặp được hai đạo bóng người quen thuộc đi vào, chính là Diệp Thịnh cùng Diệp Vô Sát, xem ra hai người cũng không hề từ bỏ, tương tự đang ngó chừng cái kia áo bào tro nam tử.

Dương Thanh Huyền chỉ hơi trầm ngâm, trước hết ly khai.

Buổi đấu giá vừa rồi tiến hành hai ngày, một phần ba thời gian đều vẫn chưa tới, cùng người áo bào tro cơ hội tiếp xúc còn rất nhiều. Chỉ có điều Thanh Giác Man Ngưu thân phận ở này Tứ Hải Bát Phương Điện bên trong thì không cách nào dùng.

Dương Thanh Huyền ly khai thứ hai bán đấu giá khu, đi tới Tứ Hải thương hội bán tràng.

“Tìm người?” Bán tràng đồng nghiệp vừa nghe, sửng sốt một chút.

“Làm sao, các ngươi không phải có tìm người nghiệp vụ sao?” Dương Thanh Huyền nhíu nhíu mày lại, hỏi ngược lại.

“Đối với đúng, có.” Đồng nghiệp lập tức phục hồi, khách khí nói.

Bất kỳ một nhà thương hội đều có đầu mối mua bán chuyện làm ăn, chỉ bất quá bây giờ chính là buổi đấu giá thời gian, Dương Thanh Huyền yêu cầu có chút không đúng lúc.

Đồng nghiệp cầm một chiếc thẻ ngọc cho Dương Thanh Huyền, nói: “Sắp sửa tìm người tin tức ghi dấu ấn vào đi, chúng ta lại căn cứ tình huống thu lấy phí dụng. Đương nhiên, ngài ra tiền càng nhiều, chúng ta cũng lại càng nặng coi.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, liền đem Dương Chiếu dáng dấp chờ tin tức dấu ấn bên trong.

Đồng nghiệp kiểm tra sau, sắc mặt có chút khó coi, hắc tiếng nói: “Đại nhân, liền một người dáng dấp vóc người, còn có họ tên, cùng với ở Huyền Dạ đại lục ở mười lăm năm, không còn có cái khác tin tức, này..., phải biết, toàn bộ Thương Khung tinh vực, có vạn vạn ức nhân khẩu, võ giả số lượng cũng lấy ngàn tỉ tính toán a.”

đọc t R uyện ở http://tru

ye n cuatui.net/ Dương Thanh Huyền trầm mặc không nói, đối với Dương Chiếu, hắn hiểu rõ cũng cũng không nhiều, huống hồ chung đụng mười lăm năm trong đó, chính mình vẫn chỉ là một đạo tàn hồn, thần trí cực thấp, liền ngay cả Dương Chiếu tu vi cũng không rõ ràng.

Đồng nghiệp nói: “Coi như ta cho ngài ban bố nhiệm vụ, hơn nửa cũng là một cái chết nhiệm vụ, chìm xuống không biết hiện ra mảnh vụn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta ra mười triệu linh thạch cực phẩm.”

Đồng nghiệp: “...”

“Coong”, trong tay thẻ ngọc rơi xuống đất, suýt chút nữa rớt bể.

Đồng nghiệp gấp vội vàng nhặt lên, run giọng nói: “Ngài, ngài mới vừa nói bao nhiêu? Ta, lỗ tai ta tiện, không nghe được quá rõ ràng.”

Dương Thanh Huyền lấy ra một cái túi đựng đồ, bên trong tất cả đều là Mặc Tinh, vứt tại trên quầy, nói: "Nhìn này chút Mặc Tinh trị giá bao nhiêu, toàn bộ làm tìm người phí dụng."

Đồng nghiệp thần thức đảo qua túi đựng đồ kia, sắc mặt hơi trắng bệch, kích động nói: "Ngài, ngài hơi chờ, ta để công tử lại đây!"

Dương Thanh Huyền một phát bắt được hắn, nói: "Không cần, ngươi mở một tấm biên lai nhận cho ta là tốt rồi. Người này tu vi khẳng định ở Thiên Vị bên trên, vô cùng có khả năng ở cao cấp vị diện hoặc là Trung Ương Đại thế giới, ta có tin tức nhiều như vậy."

Nửa khắc sau, Dương Thanh Huyền liền từ Tứ Hải thương hội bên trong đi ra, biến mất ở trong đám người.

Mười triệu linh thạch cực phẩm đánh đổi, tất nhiên sẽ gây nên không nhỏ chấn động. Coi như cuối cùng không tìm được Dương Chiếu, cũng có thể được không ít manh mối. Thậm chí có thể suy đoán ra mình thân thế lai lịch.

Dương Thanh Huyền trở lại thứ hai bán đấu giá khu, tìm một chỗ ngồi xuống, giờ khắc này đang tại đấu giá chiến kích trắng uyên.

Dương Thanh Huyền ánh mắt tìm đến phía bán đấu giá trung ương, cái kia trắng uyên vì là hình chữ thập chiến kích, toàn thân trắng bạc, kích trên người có Hồng Long quấn quanh, cũng vẽ lấy Vân Hải đồ văn, phần cuối kéo dài tới ra một căn mọc gai đến, toàn thể sắc bén kiên cường.

Bên cạnh bày đặt một cái ngọc bài, trên đó viết đơn giản giới thiệu: Đỉnh cấp ngày khí, trọng 576 cân, 400 năm trước, từ dòm ngó thật cảnh luyện khí đại sư mây nhai chế tạo.

Chuôi này chiến kích tuy rằng khẳng định không bằng Thiên Khư, nhưng cũng là lập tức tốt nhất đồ thay thế.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1130: Nhất Định Phải Đồ Vật

Thiên Trảm thất thức là Ân Võ Vương đối công đánh võ kỹ mạnh nhất lĩnh ngộ, mà thân là Ân Võ Vương chuyển thế hắn, Thiên Trảm thất thức không thể nghi ngờ là tốt nhất chiến kỹ.

Nhưng nếu là chiến kích cũng bị mất, làm sao còn triển khai.

Càng để Dương Thanh Huyền cực kỳ buồn bực là, Ân Võ Vương truyền thụ xong bốn thức liền biến mất rồi, còn dư lại ba thức để hắn đi nơi nào tìm.

Sàn bán đấu giá kịch liệt tranh giá, đem Dương Thanh Huyền tâm tư kéo trở lại.

“190 triệu!”

“Hai trăm triệu!”

“230 triệu!”

Rất nhanh, giá cả liền kéo theo ba trăm triệu, báo giá tiếng mới bắt đầu giảm thiểu.

Đỉnh cấp Thiên khí, là chỉ đứng sau Bán Thánh khí tồn tại, có thể làm bất kỳ buổi đấu giá then chốt đồ vật. Mặc dù là lập tức trận này thật lớn buổi đấu giá bên trong, cũng là đứng đầu món đồ đấu giá.

Người áo bào tro báo mấy lần giá cả, đều bị vung tới, hơn nữa tựa hồ người mua thực lực cực mạnh.

Người áo bào tro vừa vội vừa phẫn nộ, đứng dậy, lớn tiếng quát: “Ta ra hai cái cao cấp Thiên khí, lại thêm ba trăm triệu linh thạch cực phẩm!”

Lần này đem tất cả thanh âm đều ép xuống.

Cao cấp Thiên khí cùng đỉnh cấp Thiên khí tuy rằng cách biệt rất xa, nhưng hai cái cao cấp Thiên khí, chí ít 100 triệu linh thạch cực phẩm là đáng giá. Như vậy cái giá này liền vượt qua bốn trăm triệu.

Trong sân bắt đầu xuất hiện một ít huyên náo thanh âm, đều ở đây nhỏ giọng thảo luận.

Lúc này, từ bên ngoài sân lại đi vào mấy người, trực tiếp tiêu sái đến sàn bán đấu giá góc, lặng lặng ngồi xuống.

Dương Thanh Huyền ánh mắt hơi liếc qua, nhìn gặp người tới chính là Triệu Uy, còn có một ông già. Hai người an vị sau, ánh mắt cũng rơi vào người áo bào tro trên người.

Hơn nữa Triệu Uy tựa hồ có cảm ứng, kinh ngạc đem ánh mắt liếc qua đến, cùng Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn nhau.

Dương Thanh Huyền cười nhạt, thu về con mắt của mình quang, thoải mái dựa vào ghế, nhắm mắt dưỡng thần.

Triệu Uy nhẹ nhàng nhíu mày lại, suy tư điều gì.

Thanh Giác Man Ngưu đột nhiên biến mất, để Triệu Uy cũng đem sự chú ý đặt ở người áo bào tro trên người.

Nếu như cái kia Thanh Giác Man Ngưu không chết, tất nhiên sẽ tìm người áo bào tro giao dịch đêm đen tuần không,, cái này cũng là Triệu Uy hiện nay có thể tóm lại con đường duy nhất.

Người áo bào tro nằm mơ cũng không nghĩ tới, mình đã bị hai đại thương hội người đồng thời theo dõi.

“480 triệu!” Lại có người mở miệng báo giá.

Người áo bào tro giận dữ, mặt nạ bằng đồng xanh bên trong, bắn ra hai đạo giết người ánh mắt, lạnh giọng nói: “Hai cái cao cấp Thiên khí, thêm bốn trăm triệu linh thạch cực phẩm!”

Cái này đã vượt qua Thiên giai công pháp đỉnh cấp giá tiền.

Năm trăm triệu đi lên giá cả vừa ra, lập tức áp chế tất cả âm thanh và kiêu ngạo, lại không ai hé răng.

Người áo bào tro trên người khí tức hoảng hốt bất định, trong mắt hung quang ở đây bên trong quét qua, cuối cùng rơi vào được kêu là giá cả 480 triệu nhân thân trên, hận không thể xé nát đối phương!

Trong bóng tối trấn thủ Ngụy gia người, đều là khẩn trương nhìn chằm chằm người áo bào tro, làm tốt bất cứ lúc nào xuất thủ chuẩn bị. Năm đại bán đấu giá khu, tại mọi thời khắc cũng có thể bạo phát xung đột, bọn họ nhất định phải ngay lập tức trấn áp. Toàn bộ Ngụy gia liền để lại trông coi sức mạnh, còn dư lại toàn bộ điều động, dù vậy, vẫn như cũ cảm thấy áp lực rất lớn, không dám có chút phân tâm thất lễ.

Chủ trì bán đấu giá là Ngụy gia một ông già, gọi Ngụy mồm đá, híp mắt cười nói: “Chúc mừng vị bằng hữu này, thu được đỉnh cấp Thiên khí, chiến kích trắng uyên, tin tưởng chuôi này chiến kích sẽ cho bằng hữu thực lực mang đến bay vọt về chất, chúc mừng.”

Người áo bào tro trong mắt hung mang đến thời khắc này đều trả không có tản đi, tầng tầng hừ một tiếng, liền tiến lên giao hàng vật phẩm cùng linh thạch, đem chiến kích trắng uyên lấy về.

Triệu Uy sắc mặt trở nên hơi nghiêm nghị, song quyền nắm chặt.

Thương lão hơi cảm thấy kinh ngạc, truyền âm nói: “Công tử, làm sao vậy?”

Triệu Uy truyền âm trả lời: “Nếu là ta không có đoán sai, này chiến kích trắng uyên chính là cái kia A Đức thứ cần thiết. Người áo bào tro đưa hắn vỗ xuống, tất nhiên là đền bù giá cả. Một bản đêm đen tuần không,, cộng thêm một cái chiến kích trắng uyên, giá tiền này đã vượt qua 1 tỉ linh thạch cực phẩm. Nếu như còn có vật phẩm khác, ta càng ngày càng dám khẳng định, A Đức cùng này áo bào trắng người bàn xong xuôi giao dịch đồ vật, tất nhiên là Thánh khí!”

Thương lão bừng tỉnh, không được gật đầu, biểu thị tán đồng.

Mặt khác Phong Ẩn thương hội bên kia, Khương Dục Luân phụ tử cũng đang khẩn trương nhìn chằm chằm người áo bào tro.

Hai cha con nhìn nhau như thế, đẩy nữa trắc đầu đuôi câu chuyện, đều là cảm thấy khiếp sợ không gì sánh nổi.

Khương Dận thất thanh nói: “Lẽ nào cái kia Thanh Giác Man Ngưu đáp ứng trao đổi đồ vật, là diệt đế cổ ngọc?”

Khương Dục Luân trầm giọng nói: “Như cái kia Man Ngưu không biết Diệt Đế Ấn giá trị, đúng là thì có thể. Bằng không chắc chắn sẽ không đổi. Tiếp tục quan sát. Hiện tại Man Ngưu không thấy, chỉ còn dư lại người áo bào tro này một đầu manh mối, quyết không thể đứt đoạn mất!”

Khương Dận gật đầu nói: “Cha, ta nhìn Triệu Uy cũng tại đấu giá khu, hẳn là bọn họ cũng phát hiện cái gì? Cái kia Man Ngưu ra trận ghi chép ta tra xét, là mua Tứ Hải thương hội quý khách thẻ hội viên.”

Khương Dục Luân điên cuồng nói rằng: “Tất cả đều có thể. Hừ, Tứ Hải thương hội ta đã sớm nhìn bọn họ không hợp mắt. Nếu như đối với chuyện này theo chúng ta xung đột, coi như toàn bộ thương hội đều liều rơi, ta cũng muốn chiếm được cái kia Diệt Đế Ấn!”

…

Thứ hai bán đấu giá trong vùng, người áo bào tro được chiến kích trắng uyên sau, cũng không hề rời đi, mà là tiếp tục kiên nhẫn chờ đợi.

Bởi vì Dương Thanh Huyền muốn đồ vật, còn có Diệt Họa Đan cùng Tịnh Uẩn Dịch.

Diệt Họa Đan là Thiên Vị cảnh giới bên trong đan dược tốt nhất một trong, có thể trực tiếp tăng lên Đế Thiên Vị cường giả tu vi, đồng thời không có tác dụng phụ. Giá trị cao khó có thể cân nhắc, thông thường chỉ có cái kia vài đại tông cửa thế gia dòng chính hậu bối, mới có thể hưởng dụng.

Dù sao võ tu một đường, theo đuổi vô thượng đại đạo, vốn là việc nghịch thiên, cần trải qua các loại kiếp nạn cùng khổ tu. Mà chỉ phục dùng đan dược là có thể tăng lên công lực, đi nơi nào tìm chuyện tốt này? Vì lẽ đó Diệt Họa Đan vẫn là trên thị trường lưu thông đắt tiền nhất đan dược một trong.

Lần này hội trường xuất hiện Diệt Họa Đan, tổng cộng chín viên, các đại con cháu thế gia từ lâu làm nóng người, không kiềm chế được.

Người áo bào tro nhưng là ánh mắt âm trầm, sợ là dưới mặt nạ khuôn mặt cũng hết sức khó coi. Nhưng nghĩ đến cái kia Thánh khí, vẫn là hít một hơi thật sâu, bình tĩnh lại.

Diệt Họa Đan cùng Tịnh Uẩn Dịch, hắn nhất định phải được!

Dương Thanh Huyền cũng cảm nhận được người áo bào tro cái kia không an tĩnh khí tức, không khỏi cười khổ, nghĩ thầm: “Nếu như hắn biết Tứ Thánh Linh Đồ phía sau còn có Huyền Thiên Cơ như vậy một vị sát tinh, có thể hay không tức giận tại chỗ nổ tung?”

Hắn đột nhiên có chút thương cảm lên người áo bào tro, cảm giác mình quá không hiền hậu.

Nhưng này chiến kích trắng uyên cùng Diệt Họa Đan, Tịnh Uẩn Dịch, đều là mình cần, cũng chỉ có thể oan ức hạ người áo bào tro này, nếu như tương lai nếu có cơ hội, lại cẩn thận bồi thường một hồi hắn.

Cũng hoặc là người áo bào tro này có bản lĩnh đem Huyền Thiên Cơ dấu ấn xóa đi cũng khó nói, dù sao trong vòng ba mươi ba ngày, cường giả vô số, nhất sơn vẫn còn so sánh nhất sơn cao, Huyền Thiên Cơ cũng không phải vô địch thiên hạ.

Dương Thanh Huyền lúc này thu về tâm tư, bắt đầu nghĩ làm sao hoàn thành giao dịch, cùng với thuận lợi thoát thân.

Giờ khắc này, Diệt Họa Đan bắt đầu đấu giá.

“Chín viên Diệt Họa Đan, ta muốn! 50 triệu linh thạch cực phẩm!” Một tên con cháu thế gia đứng dậy, lớn tiếng ra giá.

“Chi!” Toàn trường đều hít vào ngụm khí lạnh, đây là muốn giết chết a!

Người áo bào tro càng là cả người run lên, suýt chút nữa không có ngất đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1131: Diệt Họa Đan, Giải Giáp Công Thâu

Diệt Họa Đan giá trị, thông thường cũng là ở 2,3 triệu linh thạch cực phẩm trái phải, chín viên gộp lại, cũng là hơn 20 triệu có thể làm được. Một hồi báo lên 50 triệu, cơ hồ là gấp bội.

Dương Thanh Huyền phát hiện người áo bào tro kia tay đều là run, đổi lại là Dương Thanh Huyền chính mình, sợ cũng được run đi.

“Là Công Thâu gia người. Ta nhận ra, là Công Thâu gia Cửu công tử Công Thâu Khánh.”

“Hóa ra là sáu thế gia người, hơn nữa còn là sáu trong thế gia có tiền nhất giải giáp Công Thâu, chẳng trách như vậy hào khí! Chỉ là sáu thế gia cũng thiếu Diệt Họa Đan sao?”

“Công Thâu Khánh là Công Thâu gia nổi bật nhất mấy vị tiểu bối một trong, liền hắn đều thiếu Diệt Họa Đan, có chút không bình thường.”

“Ha ha, có cái gì không bình thường. Chư vị lẽ nào đã quên Thương Khung luận võ sao?”

Nguyên bản huyên náo hội trường, “Thương Khung luận võ” bốn chữ vừa ra, lập tức trở nên yên tĩnh lại, tựa hồ không bình thường chiếm được giải thích hợp lý, trở nên bình thường.

“Thì ra là như vậy. Xem ra mười năm một lần Thương Khung luận võ, lại đem phi thường náo nhiệt.”

“Chẳng trách gần đây tài nguyên khan hiếm, trên thị trường phàm là có thể tăng lên công lực đan dược hầu như quét đi sạch sành sanh. Nguyên lai sáu thế gia đều ở đây tảo hóa.”

“Không chỉ có là Diệt Họa Đan, lúc trước bán đấu giá một ít đan dược, đều là dị thường giá cả thành giao. Ha ha, trước ở Thương Khung luận võ trước tổ chức cuộc bán đấu giá này, Tứ Hải cùng Phong Ẩn thương hội lần này có thể kiếm được.”

Các loại tiếng bàn luận truyền vào Dương Thanh Huyền trong tai, không khỏi kinh ngạc phi thường.

Đối với Thương Khung luận võ, hắn biết cũng không nhiều, chỉ biết là đây là một việc trọng đại, toàn thiên hạ thanh niên võ giả đều sẽ nhảy nhót tham gia, mỗi mười năm tổ chức một lần, khen thưởng vô cùng phong phú. Không nghĩ tới sáu thế gia cũng coi trọng như thế cuộc tỷ thí này.

“60 triệu!”

Mọi người ở đây thấp giọng nghị luận, đồng thời cho rằng Công Thâu Khánh khẳng định thắng được thời điểm, một tiếng báo giá đâm thủng hội trường, đem tất cả thanh âm đều ép xuống.

Hết thảy ánh mắt đều nhìn về cái kia “60 triệu”, là một tên ngũ quan dài nhỏ tuấn mỹ nam tử, người mặc lửa đỏ áo bào, mặt trên khắc Vạn Thú đồ, cả người lộ hết ra sự sắc bén, Trương Dương như kiếm.

Công Thâu Khánh hoàn toàn biến sắc, quát lên: “Công Thâu Khuông!”

“Công Thâu Khuông? Hóa ra là Công Thâu gia Tam công tử!”

“Huynh đệ trong nhà tranh chấp? Không cần thiết đi, nếu như truyền ra ngoài, nhiều làm mất mặt Công Thâu gia a.”

“Ta nghe nói Công Thâu gia lập tức sẽ xác lập kế thừa thuận vị, chắc chắn sẽ lấy lần này Thương Khung luận võ thứ tự vì là tham khảo.”

“Hừm, cũng chỉ có như vậy, mới có thể để sáu thế gia người không để ý mặt mũi, ở trước công chúng huynh đệ tranh chấp.”

Công Thâu Khuông lười biếng cười lạnh, lạnh giọng nói: “Không lớn không nhỏ, Tam ca cũng không gọi?”

Công Thâu Khánh nói: “Tam ca? Ngươi gặp có cướp đệ đệ đồ vật ca ca sao?”

Công Thâu Khuông nhỏ dài con mắt liếc chéo hắn, tràn đầy ý uy hiếp, nói: “Phía trước hộ tống mạch huyền đan, dung linh tiên thảo, còn có huyền tẫn tinh thạch, đều là ngươi đập đi, này Diệt Họa Đan làm sao cũng nên để cho Tam ca đi.”

Công Thâu Khánh cười lạnh nói: “Lưu? Nơi này cũng không phải là trong nhà, ta cũng không phải lỗ tan, tất cả lấy quy tắc nói chuyện. 70 triệu!”

Công Thâu Khuông chà chà hai tiếng, hơi lắc đầu than thở: “Chúng ta Công Thâu gia ra ngươi một cái như vậy đứa trẻ chẳng ra gì cháu, thực sự là gia tộc sỉ nhục, 80 triệu!”

Công Thâu Khánh cả giận nói: “Ta không cùng ngươi đấu khẩu, có bản lĩnh Thương Khung luận võ trên gặp cao thấp! 100 triệu!”

Công Thâu Khuông lạnh giọng nói: “120 triệu!”

Hai người tranh đấu tương đối, giá cả rất nhanh liền xông lên 100 triệu.

Công Thâu Khuông 120 triệu giá cả báo sau khi ra ngoài, toàn trường yên tĩnh một cách chết chóc, không hề có một chút âm thanh, liền ngay cả Công Thâu Khánh cũng ngây dại.

Dương Thanh Huyền đều hai tay ngắt đem mồ hôi lạnh, cảm thấy thế giới này điên rồi.

Kích động nhất chính là chai này Diệt Họa Đan chủ nhân, ở hội trường trong một góc khác, không ức chế được run rẩy.

Ngụy Nham cười khổ nói: “Công Thâu gia giàu nứt đố đổ vách, quả nhiên danh bất hư truyền. Nếu như chúng ta Ngụy gia cũng có tiền như vậy là tốt rồi.”

Sáu đại thế gia lẫn nhau quan hệ giữa như gần như xa, nhưng trong bóng tối nhưng là cạnh tranh vô cùng kịch liệt, Ngụy Nham bên trong cất giấu một tia châm chọc.

Công Thâu Khuông tựa hồ cũng có chút hối hận, sắc mặt cực kỳ khó coi, giễu cợt nói: “Cửu đệ, làm sao vậy, héo? Nam nhân không thể... Nhất chuyện chính là héo a, ha ha.”

Công Thâu Khánh phục hồi tinh thần lại, cười lạnh, nói: “Không phải Cửu đệ héo, mà là Cửu đệ đột nhiên nghĩ đến, Tam ca thiên phú tu vi cực thấp, thông minh lại vô cùng thê thảm, nếu như không có đan dược phụ trợ, đời này cũng cứ như vậy. Cửu đệ nghĩ đến đây, không đành lòng, cho nên muốn muốn, này Diệt Họa Đan vẫn là tặng cho Tam ca đi. Ai để cho chúng ta đồng xuất một mạch đây.”

Công Thâu Khuông giận dữ, “Ngươi!...” Mặt đều khí tử.

Nghĩ đến 120 triệu mua chín viên Diệt Họa Đan, một trái tim đều đang nhỏ máu.

Đúng lúc này, người áo bào tro cơ hồ là gầm thét lên quát: “120 triệu lẻ một khối linh thạch cực phẩm!”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, chỉ thấy người áo bào tro kia đứng lên, hai mắt đều đỏ, thân thể run lợi hại.

“Xoạt xoạt”, toàn trường ánh mắt một hồi hội tụ lại đây, đều là kinh sợ đến mức há to mồm.

Chỉ có Triệu Uy cùng Khương gia phụ tử sầm mặt lại, càng thêm tin chắc chính mình nội tâm phán đoán, cái kia Thanh Giác Man Ngưu cùng người này trao đổi đồ vật, nhất định là Thánh khí, bằng không chắc chắn sẽ không ra loại này vốn gốc.

Công Thâu Khuông ở ở một thuấn sau, cười ha ha, dùng tay làm dấu mời, nói: “Nếu vị bằng hữu này yêu thích, vậy thì tặng cho vị bằng hữu này đi.”

Áo bào tro người sát khí trên người khó có thể ức chế tản ra, cố nén lửa giận đi tới sàn bán đấu giá, đem bình kia Diệt Họa Đan giao cắt xuống.

Dương Thanh Huyền lau đem mồ hôi lạnh trên trán, đồng thời đối với người áo bào tro này thân phận cũng cảm thấy tò mò, người bình thường tuyệt đối không thể có tài sản như vậy.

Dương Thanh Huyền cần ba món đồ, chiến kích Bạch Uyên cùng Diệt Họa Đan đã ở người áo bào tro trên người, còn sót lại Tịnh Uẩn Dịch, đó là ở Ngũ Uẩn Thụ cành lá trên ngưng tụ ra giọt sương, ngoại trừ có thể tăng cường công lực ở ngoài, còn có thể tăng cao đại đạo lĩnh ngộ, giá trị cao chắc chắn sẽ không ở Diệt Họa Đan hạ.

Ngũ Uẩn Thụ chính là trong truyền thuyết Thần Thụ, trên cây kết trái ngũ uẩn đạo quả có thể mang bước vào Đạo cảnh tỷ lệ tăng lên mười phần trăm.

Đây đối với bất kỳ võ giả mà nói, đều là nghịch Thiên Thần vật. Nhưng trên thị trường cũng xưa nay chưa từng xuất hiện Ngũ Uẩn Quả tin tức, tương truyền chỉ ở cái kia chút đỉnh cấp trong tông môn sẽ có lưu giữ.

Một viên Ngũ Uẩn Quả, hầu như có thể tạo nên một tên Đạo cảnh cường giả, đối với hàng đầu tông môn mà nói, cũng là cực kỳ trọng yếu vật tư.

Mà Ngũ Uẩn Thụ cành lá trên ngưng tụ giọt sương, cũng ẩn chứa một ít ngũ uẩn lực lượng, tuy rằng cũng hiếm thấy, nhưng ở một ít đỉnh cấp buổi đấu giá trên vẫn có thể gặp được tung tích.

Tịnh Uẩn Dịch bán đấu giá ở khu thứ năm, hơn nữa so sánh thấp.

Nhưng người áo bào tro kia đã âm u đầy tử khí dựa vào nằm ở trên ghế, cả người vô lực, như là không còn hồn.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng nở nụ cười, rời đi trước thứ ba bán đấu giá khu, từ tình huống trước mắt xem ra, người áo bào tro kia đối với Tứ Thánh Linh Đồ là tình thế bắt buộc, nếu như không giành được Tịnh Uẩn Dịch, sợ là nổi lên giết người đều có khả năng.

Diệt Họa Đan đấu giá xong sau, Công Thâu thế gia hai vị công tử cũng lần lượt rời sân, đi đến cái khác sàn bán đấu giá.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1132: Đạo Cảnh Con Rối

Lần này buổi đấu giá trên, có không ít cao cấp bộ máy con rối, thậm chí là Đạo cảnh cấp bậc tồn tại, đều là Công Thâu thế gia người lấy ra bán, đổi lấy linh thạch hối đoái tài nguyên tu luyện, cũng may Thương Khung luận võ vọt tới trước đâm một phen.

Khi biết Thương Khung luận võ tin tức sau, Dương Thanh Huyền phát hiện sàn bán đấu giá trên, đích xác rất nhiều thanh niên nhan tuấn, ăn mặc xa hoa, khí chất bất phàm, xuyên toa ở các buổi đấu giá lớn trong sân, ra tay xa hoa, chuyên môn nhằm vào cái kia chút ngắn hạn có thể đề cao tu vi đan dược đồ bổ, hoặc là một ít uy năng rất lớn nguyên khí, phụ khí tiến hành thu mua.

Công Thâu thế gia con rối ở trên đấu giá hội cũng đưa tới rất lớn chấn động, đều là cái kia chút thanh niên nhan tuấn ở cướp đập.

Công Thâu thế gia đệ tử đem những con rối này thả ra, cũng không lo lắng người mua sẽ dùng để đối phó chính mình. Dù sao mình nhà con rối, cũng giải tính năng, rõ ràng nhược điểm, thậm chí sẽ còn có hậu thủ ở lại bên trong.

Ngược lại, mua đi thanh niên nhan tuấn có thể dùng chúng nó quét ngang luận võ đại hội, thay Công Thâu gia đệ tử quét sạch rất nhiều cản trở, chính là một lần hai được chuyện.

Bộ kia Đạo cảnh con rối ở thứ tư bán đấu giá khu đập, rất nhanh liền chen đầy, thậm chí là nước chảy không lọt.

Ngụy gia đem vượt qua một nửa sức mạnh đều triệu tập đến nơi này cái bán đấu giá khu, để ngừa xuất hiện tình huống.

Dương Thanh Huyền cũng ngồi ở thứ tư sàn bán đấu giá, cũng không nhìn thấy người áo bào tro, cũng không thấy Triệu Uy cùng Phong Ẩn thương hội người. Xem ra hai nhà này thương hội đối với Đạo cảnh con rối cũng không có hứng thú, mà là chết nhìn chăm chú người áo bào tro.

Này là Đạo cảnh con rối vì là gấu hình, thân thể tròn trịa, tứ chi đầy đặn, êm dày da lông chia làm hai màu trắng đen, mặt gấu trên đẩy hai cái khổng lồ tức cười vành mắt đen, tràn đầy nghiêm nghị, nhìn thấy được hàm hậu đáng yêu, nhưng là tỏa ra cự phong giống như thâm hậu khí tức, có loại vi diệu tương phản manh.

Dương Thanh Huyền thấy thời điểm, sửng sốt một chút, đây không phải là Hùng Miêu sao?

Sách nhỏ trên có tỉ mỉ ghi chép: Con rối a bảo, không pháp sơ kỳ, có nhất định linh trí.

Dương Thanh Huyền khá là giật mình, trở nên trầm tư.

Hắn Hoang Khôi Thiên Hoang, ở Biển Đen di chuyển núi đảo cùng Sâu Ngủ Đông trong trận chiến ấy tổn hại, phía sau khôi lỗi thuật nghiên cứu liền ngưng lại.

Mấy năm trước, ở ly khai Huyền Dạ đại lục thời điểm, cùng Thanh Hạp Cốc Khôi lỗi sư Tra Tư Vũ từng có giao lưu, lúc đó liền nói tới giải giáp Công Thâu thế gia, đồng thời cũng nói tới đôi câu vài lời linh trí khôi lỗi sự tình, lúc đó cảm thấy đó là cực kỳ xa xôi sự tình, không nghĩ tới bây giờ thật sự đã được kiến thức Công Thâu thế gia.

“Công Thâu thế gia con rối a bảo, không pháp sơ kỳ cảnh giới, mỗi lần một đòn toàn lực, tiêu hao một triệu linh thạch cực phẩm. Một lần có thể bỏ thêm vào năm triệu linh thạch cực phẩm, tương đương với toàn lực triển khai năm lần. Khà khà, chư vị đều biết, Thương Khung luận võ lập tức lại bắt đầu, trẻ tuổi bên trong, có thể chống đỡ được không pháp cảnh năm đánh, sợ là ít ỏi.”

Người chủ trì đem cái kia Hùng Miêu con rối giới thiệu một lần, sau đó vô cùng thông minh điểm xuống Thương Khung luận võ. Lập tức để đông đảo con cháu thế gia nội tâm lửa nóng.

Mặc dù không có Thương Khung luận võ, một chiếc Đạo cảnh tồn tại con rối, cũng là các số lớn mạnh tranh cướp đối tượng.

“Năm trăm triệu linh thạch cực phẩm!”

Người chủ trì vừa nói xong, lập tức có người không kịp chờ đợi kêu ra.

Phía sau toàn bộ hội trường đều rơi vào ngắn ngủi yên tĩnh, cũng không phải là năm trăm triệu quá cao, mà là bão táp dưới ngắn ngủi áp chế, sau đó khó có thể ức chế nhiệt tình liền tuôn trào ra, một loạt báo giá trực tiếp đem giá cả xông lên tám trăm triệu!

Đỉnh cấp Thiên khí cũng mới hơn năm tỷ giá cả, theo lý thuyết Đạo cảnh con rối, hơn nữa còn là sơ kỳ, là không nên vượt qua đỉnh cấp Thiên khí. Nhưng con rối thắng ở dùng tốt, thuận tiện, tương đương với bỗng dưng thêm ra một cái Đạo cảnh giúp đỡ. Mà Thiên khí còn được chính mình tâm Thần Tế luyện, cũng không biết có thể phát huy ra bao nhiêu uy năng đến.

Giá cả vọt qua tám trăm triệu sau, âm thanh liền nhỏ, trở nên lưa thưa tự nhiên.

Có thể lấy ra cái giá này, đã không phải là phổ thông tông môn.

Đại lượng con cháu thế gia đều là cười khổ lắc đầu, không thể làm gì.

Nếu như đặt ở bình thường, như vậy một chiếc con rối cũng là tám trăm triệu mức cao nhất, chỉ là lập tức Thương Khung luận võ, một hồi liền nâng cao giá cả.

Dương Thanh Huyền đối với con khôi lỗi này cũng vô cùng có hứng thú, chỉ là giá tiền này... Để sở hữu Mặc Tinh Sơn chính hắn đều cảm thấy một trận vất vả. Hắn phát hiện Công Thâu Khánh cũng ở hội trường, đồng thời trên mặt tràn đầy ánh mắt đắc ý, con khôi lỗi này hơn nửa cùng hắn có quan hệ.

Dương Thanh Huyền cũng không vội vã, nếu như cuối cùng giá cả thực sự quá bất hợp lí liền từ bỏ, hắn lặng lặng dựa vào ghế, nghe giá cả kia không ngừng đi lên trên.

“845 triệu!”

“846 triệu!”

“850 triệu!”

“855 triệu!”

Giá cả lấy mấy triệu phạm vi đi lên nhảy, ra giá âm thanh càng ngày càng ít, cuối cùng tập trung ở ba người trên người.

Một nhân hình miện cao to anh khí, tuổi gần bất hoặc, là núi xa tông tông chủ Vạn Hùng một nhân dạng miện bình thản, khí tức nội liễm, là vạn tầng cửa môn chủ Lục Phi Nguyên một người ục ịch ngốc đầu, trọng tải đáng sợ, là hồng múc tông Thiếu tông chủ Kim Nham Đào.

“Vạn Tông chủ, Lục môn chủ, như vậy tranh hạ đi, khi nào là tận đầu? Không bằng bán ta cái mặt mũi, ngày khác giang hồ gặp lại, tất nhiên có báo lại.” Kim Nham Đào vỗ về quạt giấy, cười ha hả nói.

“Ah, ta bán mặt mũi ngươi, vậy ai bán ta mặt mũi đây? Này

Hùng Miêu a bảo ta là muốn định rồi!” Vạn Hùng trợn lên giận dữ nhìn lại đây, lạnh giọng nói.

Lục Phi Nguyên nhưng là không nghe thấy hai người đối thoại tựa như, trực tiếp báo giá nói: “860 triệu!”

Vạn Hùng cùng Kim Nham Đào đồng thời đổi sắc mặt.

Kim Nham Đào sắc mặt một hồi âm hàn, cả giận nói: “Tốt ngươi một cái Lục Phi Nguyên, rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, thù này xem như là kết! 870 triệu!”

Lục Phi Nguyên lạnh lùng nhìn lại đây, lạnh nhạt nói: “Hồng múc tông chỉ là một tam lưu tông môn, các ngươi tông chủ ở trước mặt ta cũng không dám bất cẩn, ngươi có tư cách gì theo ta kết thù?” Trong lời nói, toát ra không hề che giấu chút nào miệt thị.

Kim Nham Đào giận dữ, đột nhiên đứng lên, gầm hét lên: “Bán đấu giá sau khi kết thúc đừng đi, ngoài cửa gặp!”

Lục Phi Nguyên không thèm để ý, trực tiếp báo giá nói: “880 triệu!”

Vạn Hùng trầm mặc lại, tựa hồ thối lui ra khỏi tranh cướp, cái giá này đã vượt ra khỏi hắn năng lực chịu đựng.

Kim Nham Đào cũng là đôi mặt đỏ chót, nội tâm hết sức giãy dụa. Lần này Thương Khung luận võ, thành tích đối với hắn mà nói trọng yếu vô cùng, hắn đang định hướng về tam tông một trong Xích Tiêu tông tông chủ con gái cầu hôn, đập xuống này Hùng Miêu a bảo, không chỉ có thể tăng lên Thương Khung luận võ thứ tự, nổi bật hơn mọi người, hơn nữa làm sính lễ lời, người tông chủ kia con gái tiện tay đến bắt giữ, đối với hồng múc tông cũng là có lợi ích to lớn.

Kim Nham Đào chợt cắn răng một cái, trong mắt nhỏ xẹt qua kiên quyết vẻ, cơ hồ là quát: “Chín trăm triệu!”

Con số này vừa ra, hắn tựa hồ hao tổn hết rồi toàn bộ lực lượng, toàn thân thịt mỡ rung động, sắc mặt tái nhợt, đại viên mồ hôi hột lăn xuống, trực tiếp tê liệt trên ghế ngồi, trong đôi mắt một trận vô thần.

Lục Phi Nguyên trầm ngâm hồi lâu, cho đến người chủ trì hô ba lần giá cả sau, mới thở dài một tiếng, hơi nhắm mắt, xem như là bỏ qua.

Người chủ trì hô ba lần giá cả, đang muốn xao định thời điểm, Dương Thanh Huyền đột nhiên mở miệng nói: “Chín trăm triệu lẻ một khối.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1133: Cao Cấp Khế Ước, Tịnh Uẩn Dịch Bán Đấu Giá

Thanh âm này đột nhiên xuất hiện, lập tức trêu đến toàn trường chú ý, bao quát Công Thâu Khánh ở bên trong tất cả mọi người, tất cả đều nhìn sang.

Khi bọn họ nhìn thấy đấu giá là một tên dị tộc người sau, toàn bộ đều sửng sốt hạ.

Dù sao này là Nhân tộc chủ đạo nay cổ thời đại, một là dị tộc người địa vị không cao, phải chịu kỳ thị, hai là dị tộc nhân đại nhiều nghèo nghèo, có thể lấy ra chín trăm triệu linh thạch cực phẩm, có chút không thể tưởng tượng.

Kim Nham Đào đột nhiên phun ra một ngụm máu, cả người run run hạ, liền hai mắt trắng dã, hôn mê đi.

Cái kia một khối linh thạch, trở thành ép vỡ hắn cuối cùng rơm rạ.

Dương Thanh Huyền Hắc Long hình thái vốn là làm người khác chú ý, lần này càng là tụ tập toàn bộ ánh mắt, trong đó lượng lớn đều không có ý tốt, bắt nạt hắn là dị tộc người.

Dương Thanh Huyền căn bản không nhìn mọi người ánh mắt, đang chủ trì người ra giá ba lần, lại không người trả lời sau, nghênh ngang đi lên phía trước, dùng Mặc Tinh làm đánh giá giá trị, tiến hành rồi giao hàng.

Chín trăm triệu linh thạch cực phẩm, đem toàn bộ Mặc Tinh Sơn cắt đi một phần tư, Dương Thanh Huyền cũng một trận đau lòng, chỉ cảm thấy trong lòng đang nhỏ máu.

Hắn đem A Bảo thu vào Tinh Giới, liền về được vị trí trên, lười biếng nhắm hai mắt lại, làm cái gì sự tình cũng chưa từng xảy ra.

Bán đấu giá lập tức tiến hành được mục tiếp theo.

Khu thứ bốn tăng cao người đám, bắt đầu tản đi.

Nhưng rất nhiều người liên tục nhìn chằm chằm vào Dương Thanh Huyền, tựa hồ muốn đánh hắn chủ ý.

Dương Thanh Huyền cũng biết, chính hắn một Hắc Long hình thái, sợ là không tốn thời gian dài. Bất kể là ở Tứ Hải thương hội dùng mười triệu linh thạch cực phẩm tìm người, vẫn là giờ khắc này dùng chín trăm triệu lẻ một khối linh thạch mua A Bảo, đều quá mức chiêu diêu.

“Vị bằng hữu này, chúc mừng.”

Đột nhiên một thanh âm truyền đến, Dương Thanh Huyền hơi mở hai mắt ra, liền nhìn thấy Công Thâu Khánh cái kia hội ý mỉm cười.

Dương Thanh Huyền liếc hắn một hồi, cứ tiếp tục nhắm hai mắt lại, không thèm để ý.

Công Thâu Khánh tự đòi vô vị, khuôn mặt tươi cười lập tức chìm xuống, lạnh rên một tiếng, liền phất tay áo mà đi.

Dương Thanh Huyền tự mình lấy ra một viên thẻ ngọc màu xanh đặt ở trên trán, là giao hàng A Bảo thời điểm lấy được sử dụng nói rõ, dùng thần thức quét tiến vào.

Bên trong có liên quan với A Bảo nói rõ tường tận.

Cẩn thận xem một lần sau, Dương Thanh Huyền không khỏi cười khổ, cái kia cái gọi là cấp thấp linh trí, hóa ra là sáp nhập vào một con mèo yêu hồn phách, đưa nó cùng con rối luyện chế ở cùng nhau.

Này con Hùng Miêu khôi lỗi linh trí, có thể để nó ở lúc không có người, chính mình tìm kiếm linh thạch ăn, đem mình bỏ thêm vào đầy. Chức năng này cơ bản không có tính thực dụng.

Nhưng còn có một chỗ tốt cực lớn, chính là không cần luyện hóa con rối, chỉ cần ở mèo yêu hồn bên trong lưu lại dấu ấn, liền có thể thông qua khống chế mèo yêu hồn, để đạt tới khống chế khôi lỗi mục đích.

Cái này cũng là loại này con rối vô cùng được hoan nghênh nguyên nhân trọng yếu.

Dương Thanh Huyền đem thần thức xâm nhập vào A Bảo trong cơ thể, lập tức cùng mèo kia yêu hồn ký kết một cái chủ tớ hiệp định. Thông thường chủ tớ hiệp định nguyên bản vô cùng cấp thấp, nhưng hắn ký kết thời điểm, trực tiếp liền xuất hiện Thánh Linh lực lượng, từng cái từng cái tối nghĩa khó hiểu khế ước phù hiệu xuất hiện, in vào mèo kia yêu hồn trên, ký thành đẳng cấp cực cao khế ước.

Sau đó, hắn liền đắm chìm trong ngọc giản kia bên trong, quen thuộc A Bảo các loại tính năng cùng kỹ xảo, còn có một chút cơ bản cấu tạo giảng giải. Tuy rằng kỹ thuật trên yếu điểm không nhiều, nhưng cũng so với trên thị trường rất nhiều bộ máy con rối tư liệu thâm ảo hơn khó hiểu.

Làm Dương Thanh Huyền đem tất cả tư liệu cùng kỹ xảo đều rõ ràng trong lòng sau, đã là hai ngày sau.

Thứ tư bán đấu giá khu người vẫn như cũ không ít, nhưng toàn bộ bán đấu giá từ từ tiến nhập kết thúc.

Dương Thanh Huyền đánh giá hạ thời gian, liền đứng dậy tiến về phía trước thứ năm bán đấu giá khu, Tịnh Uẩn Dịch bán đấu giá gần như muốn bắt đầu.

Hắn mới vừa đi ra thứ tư bán đấu giá khu, liền gặp Triệu Uy cùng Thương lão đâm đầu đi tới.

“Vị bằng hữu này, ta là Tứ Hải thương hội người, ta gọi Triệu Uy.” Triệu Uy mặt ngậm mỉm cười, nhiệt tình tự giới thiệu mình.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, biết chắc có Tứ Hải thương hội người liên tục nhìn chằm chằm vào chính mình, chờ chính mình sau khi đứng dậy liền lập tức chạy đi thông báo Triệu Uy, hắn ôm quyền khách khí nói: “Nguyên lai Triệu Uy công tử.”

Triệu Uy cười nói: “Bằng hữu lưu lại một ngàn vạn linh thạch cực phẩm tìm người, lại lấy chín trăm triệu chụp được Đạo cảnh con rối, tác phẩm to lớn, dòng dõi phong phú, làm người ước ao.”

Dương Thanh Huyền lắc đầu than thở: “Nơi nào hơn được Tứ Hải thương hội công tử.”

Triệu Uy trong lòng hơi cảm thấy kinh ngạc, giống như dị tộc người tính khí thái độ đều không tốt, hơn nữa này Hắc Long người một mặt hung ác tướng, nói như thế nào khách khí như thế, ngược lại có chút tương phản.

Dương Thanh Huyền lại nói: “Triệu công tử đến đây, không phải là muốn theo ta nói chuyện phiếm chứ?”

Triệu Uy thầm cười khổ, này Hắc Long người không chỉ có nói chuyện văn nhã khách khí, hơn nữa lời nói sắc bén, ngược lại giống như lòng dạ cực kỳ lợi hại người, hắn vội hỏi: “Tự nhiên không phải, chỉ là muốn đến nhận thức cùng kết giao một phen.”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng gật đầu, cười nói: “Vậy bây giờ biết. Ta còn muốn chạy đi mua đồ, liền không cùng Triệu công tử trò chuyện nhiều, xin lỗi.”

Dương Thanh Huyền chắp tay, liền hướng về thứ năm bán đấu giá khu đi đến.

Triệu Uy ngây tại chỗ, nhíu mày lại, tự nói: “Kỳ quái, này Hắc Long người đem tới cho ta cảm giác, làm sao giống như vậy A Đức?”

Thương lão nói: “Công tử lo xa rồi đi. Có lẽ hai người đều là Yêu tộc, vì lẽ đó cảm giác có chút tương tự.”

Triệu Uy nhẹ nhàng gõ đầu, đầu lông mày triển khai một ít, nói: “Hẳn là đi.”

…

Dương Thanh Huyền đi tới thứ năm bán đấu giá khu, rất nhanh ngay ở hàng trước tìm được người áo bào tro kia, đang mặt âm trầm ngồi ở đó nhắm mắt dưỡng thần, như hóa đá giống như vậy, thật giống hồi lâu đều không có động tĩnh.

Mà theo dõi người áo bào tro Phong Ẩn thương hội mấy người, cũng tại đấu giá trong vùng.

Sau đó không lâu, Triệu Uy cùng Thương lão cũng đi vào.

Tịnh Uẩn Dịch bán đấu giá, cũng đưa tới oanh động không nhỏ.

Ngũ Uẩn Thụ chính là trong truyền thuyết Thần Thụ, chỉ ở trong điển tịch gặp ghi chép, ai cũng chưa từng thấy hình dáng. Này Tịnh Uẩn Dịch tại sao? Cũng là một điều bí ẩn đoàn.

Cái kia chút dự định tham gia Thương Khung luận võ con cháu thế gia, đương nhiên sẽ không buông tha trận này bán đấu giá.

“Chai này Tịnh Uẩn Dịch có ba mươi sáu giọt, đi qua ba vị đánh giá đại sư giám định, đích đích xác xác là Ngũ Uẩn Thụ trên ngưng tụ ra giọt sương. Không chỉ có ẩn chứa thiên địa tinh hoa, còn có một tia ngũ uẩn lực lượng, có thể tăng cường Đạo ý lĩnh ngộ, là vạn phần khó được đồ vật.”

Người chủ trì trong tay kéo một cái mỡ dê bình ngọc, hai mắt thả ra quang đến, thậm chí nhịn không được liếm một cái môi lưỡi, hắc tiếng nói: “Mặc dù là lão phu, cũng rất muốn đây.”

Người chủ trì ánh mắt nhìn chung quanh một vòng bốn phía, ha ha cười nói: “Không bằng liền do lão phu trước tiên ra giá đi. Trên quy tắc cũng không có nói người chủ trì không được tham dự bán đấu giá. Ta ra 100 triệu linh thạch cực phẩm.”

Bên trong hội trường mọi người là dồn dập nhíu mày lại, thấp giọng nghị luận, thương thảo này Tịnh Uẩn Dịch giá trị.

Người áo bào tro cho đến giờ khắc này, mới mở hai mắt ra, ánh mắt như một thanh lưỡi dao sắc, rơi vào cái kia mỡ dê trên bình ngọc, hít một hơi thật sâu.

Sắc mặt tái nhợt theo này một luồng linh khí hút vào, chậm rãi trở nên hơi hồng hào, khô đét da dẻ cũng tỏa ra ánh sáng lộng lẫy, giống như là vắng lặng ở ngủ đông bên trong người, đột nhiên tỉnh lại.

Triệu Uy cùng Thương lão, Khương thị phụ tử, lập tức lên tinh thần, nhìn chằm chằm người áo bào tro.

Dương Thanh Huyền ánh mắt cũng nhìn sang, lộ ra hội ý mỉm cười.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1134: Vạn Kiếp Tháp Hàng Nhái

Tứ Hải Bát Phương Điện một gian sương phòng bên trong.

Khương Dận kích động nói: “Rốt cục lại có động tĩnh, mục tiêu của lần này là Tịnh Uẩn Dịch!”

Khương Dục Luân trong mắt tinh quang bắn mạnh, cũng là ánh mắt không nhúc nhích nhìn chằm chằm.

Khương Dận nói: “Chỉ là chúng ta tìm biến toàn bộ Tứ Hải Bát Phương Điện, cũng không thấy đến cái kia Thanh Giác Man Ngưu. Có thể hay không đã chết? Cùng Hoằng Viễn đồng quy vu tận.”

Khương Dục Luân nói: “Không thể! Như là đồng quy vu tận, chí ít không gian chứa đồ sẽ lưu lại. Nào sẽ đường di chỉ trên, là bị một loại đáng sợ lửa cháy bừng bừng đốt cháy thành hư vô. Cái kia loại hỏa... Thật là đáng sợ, sợ là Hỏa chi bản nguyên diễn hóa ra năm đại hỏa nguyên một trong.”

Trong mắt hắn xẹt qua sợ hãi vẻ mặt, hắn tu luyện là hệ “băng” thần thông, hỏa diễm đang là khắc tinh của hắn, huống chi là gần tới ở bản nguyên hỏa chủng.

Khương Dục Luân cắn răng nói: “Cái kia Thanh Giác Man Ngưu nhất định còn sống, chỉ là lấy một loại kỳ dị phương thức dấu đi.”

Khương Dận lo lắng nói: “Buổi đấu giá lập tức phải kết thúc, nếu như tìm không ra cái kia Man Ngưu, manh mối liền muốn gảy.”

Khương Dục Luân trầm giọng nói: “Cho nên phải nhìn chằm chằm người áo bào tro này, nhất định phải chết tập trung! Cái kia Man Ngưu nhất định sẽ tìm đến người áo bào tro này đổi đổi đồ vật!”

…

Thứ năm bán đấu giá khu, Tịnh Uẩn Dịch giá cả đã nhảy lên tới bẩy trăm triệu, ở lấy triệu phạm vi đưa lên tăng.

Người chủ trì đã thối lui ra khỏi tranh cướp, cái giá này hắn không chịu đựng nổi.

Trên thực tế Tịnh Uẩn Dịch đến cùng trị giá bao nhiêu tiền, không ai nói được chuẩn. Bởi vì vật này cực nhỏ xuất hiện, đối với tu vi cùng Đạo ý tăng lên hiệu quả làm sao, cũng không có người nào biết.

Lúc đó hối đoái đêm đen tuần không, thời điểm, Dương Thanh Huyền cũng chỉ là y theo ký ức thuận miệng nói mấy cái tăng lên công lực đồ vật, nhưng cũng không nghĩ tới quý trọng như thế.

Cũng thua thiệt có người áo bào tro đập xuống, bằng không dựa vào hắn lời của mình, cái kia Mặc Tinh Sơn sợ là muốn cắt ra đi một nửa không thôi.

Giờ khắc này ở tranh đoạt trong mấy người, thì có người áo bào tro ở bên trong, chậm rãi lấy một triệu làm cơ số, không ngừng đưa lên tăng.

Dương Thanh Huyền đối với người áo bào tro này thân phận càng ngày càng tò mò.

“Tám trăm triệu!”

“801 triệu.”

“805 triệu.”

Thưa thớt âm thanh ở bên trong hội trường vang lên, trên thực tế lên năm trăm triệu giá cả vật phẩm cũng không nhiều, đều sẽ khiến cho không nhỏ coi trọng.

Người áo bào tro không nhúc nhích ngồi tại chỗ, máy móc thức hướng về xách giá cả.

Hắn mấy lần ra tay xa hoa, cũng đã sớm dẫn tới không ít người chú ý.

Giá cả hết sức nhanh hơn chín trăm triệu, nhưng đuổi giá cả thanh âm liền không có ngừng quá.

Triệu Uy nghe được nhíu mày lại, này Tịnh Uẩn Dịch hắn cũng chỉ là nghe qua mà thôi, đối với công hiệu làm sao cũng không có xác thực ghi chép, không nghĩ tới càng tốt như vậy bán. Người áo bào tro cũng cho qua, ngoài ra còn có một tên không dễ thấy cung trang nữ tử, khăn che mặt, cũng ở không nhanh không chậm kêu giá cả.

“880 triệu.”

“888 triệu.”

“910 triệu.” Cái kia cung trang cô gái che mặt trực tiếp đem giá cả đi lên nhảy 25 triệu.

Trong sân nhất thời yên tĩnh lại.

Người áo bào tro hai mắt một hồi lại hóa thành đỏ chót, lòng giết người đều có, cái kia thanh âm bình tĩnh biến mất rồi, trở nên thương lão mất tiếng, run run rẩy rẩy đưa tin: “920 triệu!”

Cung trang nữ tử nói: “930 triệu.”

Người áo bào tro gầm hét lên: “950 triệu!”

Cung trang nữ tử liếc mắt một cái lại đây, lập tức đưa tin: “960 triệu.”

Giờ khắc này, đã không có thanh âm khác, chỉ còn dư lại hai người bọn họ đang ra giá. Trong sân an tĩnh dị thường, hầu như tất cả mọi người mất đi năng lực suy tính, này Tịnh Uẩn Dịch thật sự đáng tiền như vậy sao?

Người áo bào tro “Ầm” một tiếng, vô lực ngồi trở lại trên ghế, cả người như là co quắp rơi mất.

Dương Thanh Huyền thầm nói: “Hắn sẽ không bỏ qua đi?”

Đúng lúc này, người áo bào tro lại từ vị trí nhảy lên, đi thẳng tới bán đấu giá trung ương, xoay tay phải lại, một cái hình thù kỳ lạ binh khí lấp loé bên dưới, nổi lên, tầng tầng vỗ lên bàn, quát ầm lên: “Bán Thánh khí Thánh khí Vạn Kiếp Tháp hàng nhái, hối đoái chai này Tịnh Uẩn Dịch!”

“Chi!”

Toàn trường thở một hơi lãnh khí, từng cái từng cái ngây người như phỗng.

Thánh khí Vạn Kiếp Tháp, chính là Thánh khí trên bảng xếp hạng ở hơn năm mươi vị tồn tại.

Từ cổ chí kim, Thánh khí mấy ngàn hơn vạn, nhưng có thể xâm nhập Thánh khí bảng tồn tại, không có chỗ nào mà không phải là kinh thiên động địa binh khí.

Người áo bào tro lấy ra hàng nhái, là một chiếc tinh xảo đặc sắc bảo tháp lưu ly, tám giác tầng mười ba, tháp trên đỉnh có Huyền Quy tháp sát, gánh vác ngửa tháng, tỏa ra sáng trong hào quang màu xanh, bảo khí trấn áp toàn trường.

Người chủ trì cũng dại ra ở, trạng huống như vậy tuyệt đối không ngờ rằng, một lát mới nói: “Chư vị hơi nghỉ ngơi một chút, cho mời đánh giá đại sư.”

Rất nhanh, thì có ba tên ông lão được mời tới, đi tới bàn đấu giá đối với cái kia Vạn Kiếp Tháp hàng nhái tiến hành giám định.

Dưới đài càng là sôi sùng sục, nghị luận nổi lên bốn phía, tất cả mọi người ánh mắt đều rơi vào người áo bào tro trên người.

Người áo bào tro nhưng là dường như chết rồi một nửa, nhắm hai mắt, yên lặng ngồi ở đó. Mặt nạ bằng đồng xanh hạ không thấy rõ mặt mũi.

Hội trường bên trong, Diệp Thịnh cùng Diệp Vô Sát cũng vẫn luôn ở, hai người đồng dạng khiếp sợ liếc nhau một cái, sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi.

Có thể lấy ra Bán Thánh khí, tuyệt đối không phải kẻ đầu đường xó chợ.

Diệp Thịnh trên người Tam Đồ Hắc Đao hàng nhái, Dương Thanh Huyền trên người Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô, cũng đều là Bán Thánh khí.

Cái kia cung trang mỹ nữ ánh mắt lấp loé, không biết đang suy nghĩ gì.

Dương Thanh Huyền càng là lòng sinh cảnh giác, người áo bào tro này của cải vượt ra khỏi hắn dự tính, như vậy hai người giao hàng vật phẩm thời điểm, có thể hay không xuất hiện tình trạng gì?

Dù sao đồ vật giá trị không cách nào đánh giá, ra tay giết người vốn là trong chớp mắt chuyện.

Ba vị đánh giá đại sư đều là toàn bộ tinh vực đứng đầu nhất tồn tại, rất nhanh liền giám định ra này món hàng nhái chất lượng, một người trong đó nói: “Độ chân thực ở 20%, cũng coi như là Bán Thánh khí. Chỉ có điều cái này hàng nhái hư hại, nhưng vẫn không có chữa trị.”

Người chủ trì đem ánh mắt nhìn phía người áo bào tro, tựa hồ ở tìm chứng cứ.

Người áo bào tro mở hai mắt ra đến, lạnh giọng nói: “Coi như hư hại, cũng vẫn là Bán Thánh khí!”

Một vị đánh giá đại sư gật đầu nói: “Không sai, vẫn là Bán Thánh khí. Ta ba người cho vật này định giá...”

Người áo bào tro đột nhiên một uống, ngắt lời nói: “Không cần đánh giá, ta dùng vật này đổi bình kia Tịnh Uẩn Dịch! Chẳng biết có được không?!”

“Cái gì?!” Toàn trường một hồi xôn xao, đây cũng quá phá của chứ?

Không ít người càng là hai mắt đỏ chót, trong này có bao nhiêu chênh lệch giá a! Có tiền cũng không phải tao đạp như vậy a!

Dương Thanh Huyền nhưng là hơi thay đổi sắc mặt, tựa hồ nghĩ tới điều gì, trong mắt tinh mang lấp lóe.

Nếu như nắm cái này Bán Thánh khí quy ra tiền, vật phẩm có thể sẽ bị hai nhà thương hội thu mua đi. Nhưng nếu là trực tiếp chống đỡ vật, chính là Tịnh Uẩn Dịch chủ nhân thu được.

Dương Thanh Huyền nghĩ thầm: “Người áo bào tro này sợ là đã hỏng mất, làm xong giết người cướp của chuẩn bị.”

Bởi vì từ hai nhà thương hội trong tay cướp hồi binh khí, độ khó so với từ một nhân thủ bên trong cướp về lớn hơn nhiều.

Lúc này người chủ trì cao giọng nói: “Có được hay không, được để Tịnh Uẩn Dịch chủ người nói chuyện, cho mời Tịnh Uẩn Dịch chủ nhân tới.”

Tại mọi người trợn mắt ngoác mồm bên dưới, cái kia đi tới bàn đấu giá Tịnh Uẩn Dịch chủ nhân, lại chính là cái kia cung trang cô gái che mặt!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1135: Mộc Dương Trấn, Hoa Nở Bỉ Ngạn

“Cái gì? Bản thân nàng lên ào ào giá cả, này phạm quy đi?!”

“Quy củ trên chưa nói không cho chính mình lừa giá cả, ngược lại thương hội thu là tỉ lệ trích phần trăm, bản thân nàng đấu giá xuống cũng được theo tỉ lệ giao tiền.”

“Nói cũng phải, như vậy thương hội thì sẽ không quản.”

Ở một mảnh thổn thức trong tiếng, cái kia cung trang cô gái che mặt từ từ đi tới bàn đấu giá. Dương Thanh Huyền lúc này mới cẩn thận quan sát cô gái này, mặt mày tinh xảo đẹp đẽ, hạnh con ngươi như Hàn Đàm giống như trong suốt không gợn sóng, hiển nhiên nội tâm vô cùng bình tĩnh.

Đồng thời mỗi đi một bước, liền có thể ở quanh thân hình thành một luồng kỳ lạ tràng năng, như mây mù được quá, có thể thấy được võ ý lĩnh ngộ cực cao.

Người áo bào tro hai mắt đỏ chót, không hề che giấu chút nào bắn ra hai đạo sát khí. Cái kia giống như chết yên tĩnh con mắt hạ, là càng ngày càng không áp chế được lửa giận.

Người chủ trì ha ha cười nói: “Vị bằng hữu này, ngươi cảm thấy vụ giao dịch này làm sao?”

Cung trang nữ tử vươn tay ra, da thịt như tuyết, sờ về phía cái kia Vạn Kiếp Tháp hàng nhái, đến nửa thước nơi, trên tháp có thanh quang khuếch tán, đem tay của cô gái ngăn trở.

Cung trang nữ tử thu tay về đến, nhẹ giọng nói: “Như ba vị đại sư giám định như vậy, này hàng nhái có chính phẩm hai phần mười uy lực, nhưng có vết nứt ở bên trong, bất quá dùng để đổi chai này Tịnh Uẩn Dịch ngược lại cũng đúng là đủ rồi.”

Người chủ trì nói: “Bằng hữu kia là đồng ý?”

Cung trang nữ tử gật gật đầu, liền vung tay lên, đem Vạn Kiếp Tháp hàng nhái thu vào trong tay áo, xoay người trở lại chỗ ngồi.

Toàn bộ quá trình đều thanh đạm như nước, không hề lay động.

Mà người áo bào tro nhưng là dọn ra một hồi lên trước, cơ hồ là xông lên bàn đấu giá, đem Tịnh Uẩn Dịch lấy đi, trên người chân nguyên lưu động kèm theo tâm tình chập trùng, lệnh không gian phát sinh nhẹ nhàng vặn vẹo, một đôi mắt lạnh càng là nhìn chòng chọc vào cái kia cung trang nữ tử, nội tâm đã đem nàng hành hạ một trăm lần.

Huyền Minh Ngụy gia người, đều là khẩn trương nhìn chằm chằm người áo bào tro, chỉ lo hắn đột nhiên nổi lên.

Người chủ trì mỉm cười nói: “Một lần rất ý tứ giao dịch đây, chúc mừng hai vị các được cần thiết. Phía dưới muốn bán đấu giá là chiến hạm bay mông. Này chiến hạm ở Trung Ương Đại thế giới cũng có danh tiếng không nhỏ, lấy tốc độ tăng trưởng, trên có kết giới, phối hợp hơn ba mươi nơi công kích trận pháp, có thể Công có thể Thủ.”

Kèm theo chủ trì thanh âm của người vang lên, Tịnh Uẩn Dịch chuyện xem như là bỏ qua, mọi người rất nhanh bắt đầu cướp đánh bay mông.

Người áo bào tro cùng cung trang nữ tử tranh cướp tuy rằng đặc sắc, nhưng cũng chỉ là sân đấu giá lớn ở dưới một đóa bọt sóng nhỏ, dù sao loại này đỉnh cấp buổi đấu giá trên, liên lụy đến năm hồ Tứ Hải, toàn bộ Tam Thập Tam Thiên, cường giả vô số, bảo vật vô số.

Dương Thanh Huyền ở người áo bào tro được Tịnh Uẩn Dịch sau, trước hết đứng dậy, rời đi thứ năm bán đấu giá khu.

Triệu Uy nhìn bóng lưng của hắn, nhíu mày lại, tuy rằng đối với này Hắc Long người cảm thấy rất hứng thú, nhưng giờ khắc này việc cấp bách vẫn là chặt chẽ nhìn chăm chú người áo bào tro.

Dương Thanh Huyền đi thẳng về phía trong điện điểm truyền tống.

Hắn cùng người áo bào tro ước định địa điểm giao dịch ở bên trong đều một chỗ tên là mộc dương trấn nhỏ, khoảng cách Vạn Tượng Thành có mười xa vạn dặm.

Trung Ương Đại thế giới diện tích vô cùng vô tận, mặc dù là Thiên Vị cường giả, nếu như chỉ dựa vào bay trên trời, cuối cùng cả đời sợ cũng không tha cho một vòng.

Bên trong thế giới các loại thành trì trấn nhỏ, càng là đếm không xuể, không ít địa phương liền ngay cả truyền tống trận đều không. Đại đa số phàm một đời người một đời cũng là chờ tại chính mình ra đời địa phương, chỉ có tu luyện võ đạo, mới có thể đi ra ngoài.

Mộc Dương Trấn chính là một toà không đáng chú ý trấn nhỏ, chỉ vì ở Vạn Tượng Thành phóng xạ trong vùng, mới xây dựng một tòa mô hình nhỏ truyền tống trận, nhưng cũng chỉ cùng Vạn Tượng Thành thành lập truyền tống liên hệ.

Dương Thanh Huyền tiến nhập truyền tống khu vực sau, rõ ràng cảm giác được phía sau truyền tới vài đạo lăng nhiên sát ý, không khỏi âm thầm cười gằn.

Bởi vì buổi đấu giá liên quan đến lợi ích cùng xung đột quá lớn, vì để tránh cho giữa các võ giả sản sinh xung đột, vì lẽ đó đỉnh cấp sàn bán đấu giá đều thiết lập truyền tống trận, thậm chí có thể vượt vị diện truyền tống, trực tiếp đi về Tam Thập Tam Thiên, lấy lẩn tránh theo dõi truy sát.

Đồng thời truyền tống trận có thể đơn độc sử dụng, chỉ cần ngươi ra giá nổi tiền.

Giống như đấu giá được tâm nghi vật phẩm, có giá trị không nhỏ, lập tức liền sẽ ly khai sàn đấu giá, lẩn tránh là không phải. Giờ khắc này buổi đấu giá còn chưa kết thúc, truyền tống khu vực cũng chẳng có bao nhiêu người.

Dương Thanh Huyền nộp đầy đủ linh thạch, bao tiếp theo cái truyền tống trận sau, rất nhanh liền biến mất ở trong trận.

Sau đó không lâu, liền xuất hiện ở Mộc Dương Trấn bên trong.

Vì không đưa tới chú ý, từ Mộc Dương Trấn truyền tống khu lúc đi ra, liền biến trở về Nhân tộc bản tôn.

Trấn nhỏ an bình tường hòa, phòng xá nghiễm nhiên, Thiên Mạch giao thông, ăn mặc mộc mạc đám người ở đá xanh trải liền con đường trên ngang qua.

Dương Thanh Huyền tìm một toà tửu quán ngồi xuống, chậm rãi uống ít rượu, chờ người áo bào tro kia.

Thôn trấn cũng không lớn, ước chừng hơn mười vạn người miệng, hơn nữa Dương Thanh Huyền một đường đi ra, luyện võ gặp được không ít, nhưng phần nhiều là dừng lại ở Võ Cảnh, địa cấp, Thiên Vị hầu như không thấy được.

Hắn nhẹ nhàng thả ra một tia Thiên Vị khí tức, lấy người áo bào tro năng lực, muốn ở như vậy một trấn nhỏ bên trong đưa hắn tìm ra, là chuyện dễ dàng.

Đồng thời Dương Thanh Huyền đối với người áo bào tro kia sinh ra một tia lòng kiêng kỵ, vì lẽ đó tạm thời không được biến thân Thanh Giác Man Ngưu, dự định tùy cơ ứng biến.

Vừa uống mấy non rượu, Dương Thanh Huyền cầm cái chén tay liền ngừng ở giữa không trung, hơi hơi nhíu mày.

Hắn đem chén rượu thả xuống, hướng về trên đường nhìn tới.

Vài đạo thần thức mạnh mẽ từ truyền tống khu vực phương hướng truyền đến, không cố kỵ ở trong trấn nhỏ sưu tầm, đồng thời thực lực đều không kém.

Thời gian nháy mắt, thì có ba người đàn ông tiến nhập tửu quán, đưa hắn vây nhốt.

Chính là ở Tứ Hải Bát Phương Điện bên trong, theo dõi hắn tiến nhập truyền tống khu vực sau, lộ ra sát khí ba người.

Một người trong đó khung vuông mặt, trừng mắt mắt lạnh lẽo một người dầu đầu phấn mặt còn một người nhưng là vóc người khôi ngô ba người đều là Đế Thiên Vị trung kỳ tồn tại, âm lãnh bề ngoài hạ lộ ra làm người hết sức khó chịu hàn ý.

Tửu quán bên trong khách nhân cảm thấy sợ sệt, trong khoảnh khắc liền chạy sạch, liền ngay cả chưởng quản cùng đồng nghiệp cũng chạy.

Dương Thanh Huyền thầm mắng Tứ Hải cùng Phong Ẩn thương hội, nhất định là thương hội tiết lộ hành tung của hắn, bằng không ba người này không thể lần theo lại đây.

Không nghĩ tới đỉnh cấp thương hội cũng sẽ làm chuyện như vậy, bán tin tức khách hàng!

Cái kia mặt chữ điền người, mặt không hề cảm xúc, ánh mắt thẳng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, cứng ngắc kêu lên:

"Lên!"

Dương Thanh Huyền đem rượu trong chén uống một hơi cạn sạch, không coi ai ra gì tiếp tục rót một chén, lại uống một hơi cạn sạch.

Cái kia dầu đầu phấn mặt người, lộ ra âm u tàn nhẫn cười gằn, "Ha ha, muốn chết!"

Nói, chính là bấm tay thành trảo, chụp vào Dương Thanh Huyền vai đầu, trên tay hòa hợp một đoàn hắc khí, đem không khí ăn mòn chi chi vang vọng, hiển nhiên là vật kịch độc.

Dương Thanh Huyền đáy mắt phát lạnh, xẹt qua vẻ lạnh lùng, quát lên: "Muốn chết chính là bọn ngươi!"

Tay vỗ một cái mặt bàn, một tầng kình khí bắt đầu sinh, trực tiếp từ trên mặt bàn rung đi ra ngoài, ngăn trở người trung niên một trảo, cả cái bàn cũng nổ lớn bạo nổ mở.

Dương Thanh Huyền lại vung tay lên, chén rượu "Ầm" một tiếng nổ tung, bên trong tửu thủy ngưng băng, hóa thành kiếm khí phân tranh chém mà ra.

"Xì! Xì!"

Ba người kinh hãi, đều là nhún người né tránh.

Phấn mặt nam tử càng là đứng mũi chịu sào, Dương Thanh Huyền ở lấy rượu hóa kiếm sau, trực tiếp một chưởng hướng về hắn đập đi qua.

Cái kia chưởng pháp phiêu phiêu ôn nhu, như từng đoá từng đoá sương hoa ở trên không bên trong tỏa sáng, giống như là mở ở phần mộ trên Bỉ Ngạn Hoa, muốn siêu độ vong hồn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1136: Biến Thân Giết Người

Mặt trắng nam tử hút miệng hơi lạnh, hãi tiếng kêu lên: “Không thể!”

Một chưởng kia bên dưới, vô số sương hoa ở bốn phía nở rộ, càng để hắn sinh ra không thể chống đối, không chỗ có thể trốn tâm ý.

Chính mình nhưng là Đế Thiên Vị trung kỳ a, thanh niên này chỉ là Tiểu Thiên Vị mà thôi, làm sao có khả năng sử dụng tới đáng sợ như vậy một chưởng?!

Không kịp nghĩ kĩ, mặt trắng nam tử khuôn mặt trướng màu đỏ bừng, dĩ nhiên thôi thúc bí pháp, toàn bộ cánh tay đều biến thành xanh tím vẻ, bắp thịt phồng lên bên dưới, gân xanh nổi lên. Một mảnh cường thịnh độc quang tản mát ra, có độc xà bóng mờ ở cường quang bên trong hình thành.

Độc xà kia trong mắt bích quang lấp loé, kéo ra miệng lớn, theo phấn mặt nam tử một chưởng nhào giết ra ngoài.

Độc khí đem không khí nhuộm dần thành một mảnh tinh liệt mùi, không gian đều bị ăn mòn xuất ra đạo đạo vết rạn nứt. Nhưng mà cái kia chưởng khí nhược sương hoa, lạnh lùng như cũ sạch sẽ, phảng phất có thể tinh chế giống như vậy, độc khí không có gì không nhượng bộ lui binh.

“Oành!”

Song chưởng đụng vào nhau, sương hoa bay ra, rắn độc hí lên!

To lớn rắn ảnh không được vặn vẹo, tiếp theo một cái chớp mắt liền tán loạn thành nồng nặc độc khí, bị cơn bão năng lượng thổi tan hết sạch.

Mặt trắng nam tử kêu thảm một tiếng, phun ra một ngụm máu đến, liền bay ngược ra ngoài.

Tuy rằng bị thương, nhưng một cái mạng tạm thời bảo vệ.

Hai người khác đồng thời hoàn toàn biến sắc, tráng hán khôi ngô sợ quát lên: “Tiểu tử này không phải Tiểu Thiên Vị! Hắn ẩn tàng rồi khí tức!”

Khung vuông mặt vừa giận vừa sợ, quát: “Coi như là Đế Thiên Vị, cũng được quỳ xuống! Đồng loạt ra tay giết hắn đi!”

Sau đó trong tay hàn quang lóe lên, liền xuất hiện một cái màu bạc trắng lưu tinh chùy, vòng ở trong tay vù vù vang vọng, lan ra một vòng cuồng mãnh cương phong, nháy mắt đem toàn bộ tửu quán oanh biến thành tro bụi.

Tráng hán rít gào một tiếng, hình thể không ngừng nở lớn, hóa thành không phải gấu không phải Gấu ngựa mãnh thú, trực tiếp một quyền đánh tới, bá đạo như hổ!

Mặt trắng nam tử phun ra một ngụm máu, nhưng lại cắn răng một cái, lần thứ hai nghiêng người mà lên, lấy tay vì là đao, một vòng độc quang ở trên lòng bàn tay lấp loé, hoành bổ xuống!

Ba người liên thủ lại, sóng khí như biển, đem phụ cận kiến trúc toàn bộ đẩy nát tan.

Dương Thanh Huyền đáy mắt xẹt qua sát ý, một đạo ánh lửa ở trong tay bốc lên, theo hai tay khép mở, biến thành ba đóa đoàn toàn lửa dương, nóng rực nhiệt độ phát tán ra, nướng người hai gò má đau đớn.

“Tam Dương Trục Nhật!”

Ba đạo lửa dương xoay quanh mà đi, lôi ra một đạo hoa mỹ đuôi quang, đem ba người công kích toàn bộ ngăn trở.

“Ầm ầm!”

Theo một trận nổ tung sóng lửa, ba người công kích toàn bộ yên diệt ở hỏa dưới biển.

“Phốc!”

Mặt trắng nam tử lúc trước bị bị thương nặng, giờ khắc này lại ra sức một đòn, càng là phun ra một ngụm máu đến.

Hai người khác cũng không tốt gì, bị chấn động đến mức liên tiếp lui về phía sau, trong cơ thể khí huyết quay cuồng.

Ba người một mặt sợ hãi, sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, quanh thân sát khí từ lâu hoàn toàn không có, hóa thành chân nguyên khuấy động.

Dương Thanh Huyền sắc mặt âm trầm lợi hại, tuy rằng thắng một chiêu nửa thức, nhưng bốn phía nhìn tới, trong vòng mấy dặm hóa thành đất khô cằn.

Toàn bộ trấn nhỏ không có hơn phân nửa, mảng lớn người phàm hoảng sợ hướng về xa xa chạy trốn, tiếng khóc liên tục. Vừa nãy cái kia một chiêu bên dưới, không biết chết rồi bao nhiêu người.

Hắn mặc dù không phải là cái gì lòng từ bi, nhưng chuyện như vậy vẫn là làm hắn vô cùng tức giận. Nguyên bản bình tĩnh trong con ngươi, sát khí tiệm khởi.

Ba người khác cảm nhận được sát khí của hắn, đều là sắc mặt cực kỳ khó coi. Vốn cho là là quả hồng mềm, ai biết càng là khối sắt bản.

Từ vừa nãy một kích kia hiệu quả đến xem, đối phương chắc cũng là Đế Thiên Vị trung kỳ, cùng ba người bọn họ tương đương, chỉ có điều sức chiến đấu cực mạnh, có thể lấy một địch ba!

Khung vuông mặt nam nhân là ba người đầu lĩnh, mở miệng nói: “Bằng hữu, chỉ là một chuyện hiểu lầm. Chúng ta là tìm đến một tên Hắc Long yêu nhân, không biết bằng hữu có hay không có gặp được? Nếu là có nhìn thấy lời, phiền phức báo cho chúng ta manh mối, chắc chắn hậu tạ.” Hắn ôm quyền chắp tay, rất cung kính.

Dương Thanh Huyền trong mắt sát khí dần dần hóa mở, cau mày nói: “Hắc Long yêu nhân? Các ngươi nói chính là hắn sao?” Nói chỉ tay một cái phía trước.

Ba người kinh hãi, vội vàng quay đầu lại.

Nhưng vạn dặm trời quang, nhất bích như tẩy, nơi nào có cái gì Hắc Long yêu nhân cái bóng?

“Không được!”

Khung vuông mặt hét lớn một tiếng, không rõ liền cả người run lên, như là rơi vào vực sâu không đáy, cả người không rõ cảm thấy lạnh lẽo.

Chưa bao giờ có nguy hiểm từ đáy lòng lan tràn mở, chỉ là một hô hấp công pháp, hắn liền một con chân bước chân vào Quỷ Môn Quan.

“Không tốt? Chỗ nào không tốt, ta cảm thấy rất tốt a.”

Dương Thanh Huyền thanh âm lạnh như băng ở hắn bên tai xa xôi vang lên, khung vuông mặt chỉ cảm thấy sau lưng truyền đến tê liệt cảm giác, đau tận xương cốt.

Sau đó đã nhìn thấy một con đen nhánh vuốt rồng, liền từ trước ngực dò xét đi ra, trên long trảo có vảy màu đen ở yêu dị lấp loé, làm người chấn động cả hồn phách, cái kia trảo bên trong càng là nắm hắn trái tim, "Ầm" một tiếng ở trước mắt hắn bắt thành phấn vụn.

"Phốc!"

Phun ra một ngụm máu tươi, khung vuông mặt quát: "Ngươi... Ngươi chính là..."

Dương Thanh Huyền đã biến thân Hắc Long, đưa cánh tay dò ra, không đợi hắn nói chuyện, tay phải nắm đầu của hắn, trực tiếp vặn xuống, giống rác rưởi giống như ném xuống.

Một bộ gáy trào máu không đầu thi từ không trung rơi xuống.

Biến cố này, để hai người khác cả người chấn động mạnh, như rơi vào hầm băng.

Ngắn ngủi sau khi ngây ngẩn, tráng hán kia sợ hãi rống nói: "Chạy mau!"

"Vèo" một tiếng, hai người trực tiếp triển khai bí thuật bỏ chạy, hơn nữa vô cùng thông minh, lại là hoàn toàn hướng ngược lại.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, Tinh Tử giống như ánh mắt trở nên u tối lại, thân hình hơi động, liền hóa thành Thanh Loan, ngọn lửa nóng bỏng ở trời cao giường trên triển khai.

Thanh Loan chim thần hai cánh vỗ một cái, nhấc lên một mảnh hỏa chi cương phong, thoáng qua ngàn dặm!

Cái kia phấn mặt nam chỉ cảm thấy một cỗ kinh khủng sóng nhiệt từ đằng sau đẩy mạnh lại đây, không từ quay đầu lại liếc mắt nhìn, lập tức sợ đến hồn phi phách tán.

Trên trời dưới đất, không chỗ không phải biển lửa!

Thanh Loan treo cao hỏa trên biển, trong đôi mắt bắn ra lạnh lùng ánh mắt, miệng nói tiếng người, “Sao băng mưa lửa!”

Cánh chim một phiến, tiện huề mang sóng lửa trùng điệp, như lưu tinh mà rơi.

“Ầm ầm!”

To lớn lưu tinh hỏa, giống thiên thạch vũ trụ giống như vậy, phá mở tầng tầng hư không, đánh rơi.

Phấn mặt nam tử một trái tim chìm vào đáy vực, liên tiếp bị trọng thương, căn bản là khó hơn nữa chống chọi này Thanh Loan thiên phú thần thông, nháy mắt liền rơi vào tuyệt vọng, bị cái kia lưu tinh hỏa nuốt chửng, đốt thành tro bay.

Dương Thanh Huyền một chiêu thuấn sát phấn mặt nam tử sau, đem khắp nơi Thiên Hỏa diễm thu vào bên trong cơ thể, biến về Dương Thanh Huyền chân thân. Sau đó nhìn chằm chằm một gã khác chạy trốn tráng hán.

Tráng hán kia đã ở phía chân trời, hóa thành một cái hạt vừng giống như điểm đen.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, liền nhìn rõ ràng, sau đó một tay bấm quyết, thân thể nhanh chóng bành trướng, hóa thành cao hai mươi, ba mươi trượng Thời Không Cự Linh, chỗ mi tâm linh quang lóe lên, liền trực tiếp xoay chuyển không gian, na di đi qua!

“Cái gì?!”

Tráng hán kia gặp Dương Thanh Huyền truy kích phấn mặt nam tử đi, còn coi chính mình tránh được một kiếp, đang âm thầm vui mừng, nhưng không nghĩ không gian hơi ngưng lại, một luồng hủy thiên diệt địa quyền uy từ trong hư không truyền đến.

Sau đó liền gặp được một chiếc to lớn yêu quái, nhe răng trợn mắt xuất hiện, đồng thời một quyền đập mạnh hạ xuống!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1137: Trao Đổi Vật Phẩm, Lần Theo Mà Đến

Tráng hán không né tránh kịp, chỉ có thể nhắm mắt một quyền nghênh đón.

"Ầm ầm!"

Đôi quyền chạm nhau bên dưới, dĩ nhiên rung động ra thời không lực lượng, tráng hán toàn bộ cánh tay đều bị không gian phong bạo vắt nát tan!

"A!"

Tráng hán kêu thảm một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, khí tức cả người nháy mắt uể oải xuống.

Thời Không Cự Linh đi phía trước bước ra một bước, liền trực tiếp bắt hắn lại yết hầu, nâng lên, miệng nói tiếng người nói: "Ngươi là thế nào lần theo tới được?"

Tráng hán đầy mặt sợ hãi, lúc này mới biết trước mắt yêu quái này, lại chính là người kia, sợ đến cả người run rẩy, run run nói: "Chúng ta hối lộ phụ trách truyền tống người, cho hắn một trăm linh thạch cực phẩm, hắn liền nói cho của ngươi truyền tống chỗ cần đến."

"Chết tiệt!"

Thời Không Cự Linh tức giận mắng một tiếng, năm ngón tay bỗng nhiên nắm chặt, "Oanh" một tiếng vang thật lớn, tráng hán kia trực tiếp ở trong tay hắn nổ thành bột mịn.

“Hóa ra là thương hội dưới tay một mình bán tin tức, ngược lại không phải là thương hội chính thức gây nên.”

Thời Không Cự Linh biến về Dương Thanh Huyền, một mặt như có ngộ ra bộ dạng.

Giết ba người sau, Dương Thanh Huyền đem túi đựng đồ của bọn họ thu sạch tới.

Ba tên Đế Thiên Vị võ giả dòng dõi, Dương Thanh Huyền vẫn là để ý.

Được Mặc Tinh Sơn sau, vẫn cho là mình là người có tiền, mãi đến tận lần đấu giá này sẽ, mới hiểu được nghèo nghèo hạn chế sự tưởng tượng của chính mình. Hơn nữa Mặc Tinh Sơn cũng tốn mất một phần tư còn nhiều, không thể miệng ăn núi lở, nhất định phải bắt đầu nghĩ biện pháp kiếm tiền.

Hiện tại nhất để Dương Thanh Huyền lo lắng chính là, không chỉ có là chính mình hành tung bị bán. Nếu hành tung của hắn sẽ bị bán, như vậy người áo bào tro hành tung cũng nhất định sẽ bị bán đi, từ người áo bào tro ở trên đấu giá hội nhiệt độ đến xem, tới cường giả liền không sẽ đơn giản như vậy.

Dương Thanh Huyền tập trung ý chí, thân pháp lấp loé bên dưới, liền trở lại trấn nhỏ bầu trời.

Giờ khắc này toàn bộ trấn nhỏ đã phá huỷ hơn nửa, trong không khí nhiệt độ mới vừa rồi Thanh Loan chân hỏa quay nướng hạ trở nên cực cao, lượng lớn kiến trúc trực tiếp tự dấy lên đến.

Phòng ốc sụp đổ, cây cỏ thành tro, cuồn cuộn khói đen bao phủ ở trên tiểu trấn phương, một mảnh đất trời đen kịt bên trong, vô số người dựa vào Quất sắc ánh lửa lạc lối chạy trốn.

Dương Thanh Huyền đứng yên ở không trung, nhìn con kiến hôi người phàm, nội tâm không tên phiền muộn, nhớ tới câu nói kia: Thiên địa bất nhân dĩ vạn vật vi sô cẩu, Thánh Nhân bất nhân lấy bách tính vì là chó rơm.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, vội vàng về xoay người, chỉ thấy mấy ngàn trượng ở ngoài, một bóng người khoảnh khắc mà tới, nháy mắt dưới mắt liền xuất hiện ở trong vòng trăm trượng, chính là người áo bào tro kia, mang theo mặt nạ bằng đồng xanh, không nói ra được dữ tợn yêu dị.

Người áo bào tro đồng dạng nhìn hắn, ánh mắt lộ ra vẻ nghi hoặc, đồng thời ánh mắt nhanh chóng đảo qua phía dưới, cuối cùng lại trở lại Dương Thanh Huyền trên người.

Thời khắc này Dương Thanh Huyền là Nhân tộc thân phận, hắn cùng với người áo bào tro nhìn nhau một hồi, liền giơ tay bấm quyết, biến thành Thanh Giác Man Ngưu.

Người áo bào tro con ngươi co rụt lại, bắn ra vẻ hưng phấn, trầm giọng nói: “Ngươi đã đến rồi!”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Vật của ta muốn đây.”

Người áo bào tro giơ tay lên vung lên, một cái túi đựng đồ liền kích? Bắn tới.

Dương Thanh Huyền giữa trời tiếp được, sắc mặt cực kỳ nghiêm nghị.

Đối phương dám khinh thường như vậy, nói rõ có lòng tin tuyệt đối áp chế chính mình, không sợ chính mình giở trò lừa bịp.

Dương Thanh Huyền thu về tâm tư, dùng thần thức quét qua, thẻ ngọc đêm đen tuần không,, chiến kích Bạch Uyên, Diệt Họa Đan cùng Tịnh Uẩn Dịch đều lặng lặng nằm ở bên trong túi trữ vật, một điểm không giả.

Người áo bào tro tâm tình có chút chập trùng, hít một hơi thật sâu, vươn tay ra, nói: "Cái kia Tứ Thánh Linh Đồ đây?"

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: "Yên tâm, đương nhiên sẽ không kém."

Nói, một tay ở trước người bấm quyết, chỗ mi tâm ánh sáng lóe lên, lập tức có tứ thánh chi lực xuất hiện, Linh Đồ kích? Bắn mà ra, rơi vào Dương Thanh Huyền trên bàn tay phương.

Người áo bào tro hô hấp đều dừng lại, trong hai mắt nổ bắn ra tinh mang.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, ở người áo bào tro kích động chớp mắt, trên người khí tức một hồi không có ẩn giấu ở, bị Dương Thanh Huyền thăm dò tra được mảy may, là Đạo cảnh lực lượng!

Dương Thanh Huyền xoay tay vỗ một cái, Tứ Thánh Linh Đồ liền hướng người áo bào tro kích? Bắn mà đi, hắn nói: "Kiểm hàng đi."

Người áo bào tro hưng phấn hú lên quái dị, trong đôi mắt hóa thành màu máu, đưa hai tay ra đi đem Linh Đồ tiếp được, nâng ở trên bàn tay phương, cảm nhận được Linh Đồ bên trong truyền tới khí bao hàm lực lượng, còn có bốn thánh khí hơi thở, kích động cả người run cầm cập, "Ha ha ha ha!"

Một hồi lâu, người áo bào tro đều bình phục không quyết tâm yên lặng, tiếng cười trước sau liền không có từng đứt đoạn.

Dương Thanh Huyền cũng lặng lặng đứng ở không trung nhìn hắn.

Lại qua một trận, người áo bào tro mới dừng lại cười đến, đem Linh Đồ thu vào bên trong cơ thể, trong mắt bắn ra hài hước biểu hiện, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi hết sức tự tin a, lại không có chạy."

Dương Thanh Huyền khẽ cười một tiếng, nói: "Cũng không phải là ta không muốn chạy, mà là chạy thoát sao?"

Người áo bào tro trong mắt ngưng tụ sát ý, lạnh lùng nói: "Ngươi nói chạy không thoát... Là chỉ cái gì?"

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói: "Đều lúc này, còn giả trang cái gì ngốc?"

Người áo bào tro ánh mắt lóe lên vẻ kinh ngạc, gật gật đầu, nói: "Trực giác của ngươi hết sức nhạy cảm, cái trấn nhỏ này đã bị bao vây."

Dương Thanh Huyền nói: "Bọn họ đều là theo dõi ngươi tới."

Người áo bào tro mắng: "Chết tiệt thương hội, đem bản tọa hành tung cho tiết lộ!"

Dương Thanh Huyền hừ lạnh nói: "Không hẳn, có thể tới chính là thương hội người."

Người áo bào tro nhíu mày lại, lập tức lại tản ra, phảng phất căn bản không để ở trong lòng, mà là vươn tay ra, nói: "Thông minh, đem mới vừa đồ vật giao trả lại, cố gắng còn có thể bảo vệ một cái mạng nhỏ."

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Ngươi chắc chắn ở giết ta sau đó mới phá vòng vây?"

Người áo bào tro khinh miệt cười nói: "Tự nhiên! Ngươi bất quá là Đế Thiên Vị trung kỳ cặn bã, còn hai nhà thương hội người, ha ha, tương tự là một đám gà đất chó sành."

Hai tay hắn nắm lấy nhau ở trước người, khóe miệng lộ ra cười gằn, tự tin không nói được thong dong.

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, hai tay nắm tay, từng vòng khí thế từ trên người khuếch tán mở, hình thành lăng liệt bão táp, lạnh giọng nói: “Vậy ngươi có thể thử xem!”

Dương Thanh Huyền vừa dứt lời, không gian xung quanh đột nhiên liền phát sinh ra biến hóa.

Phía trước bóng mờ lóe lên, một đạo to lớn quyền ảnh hiện ra, người áo bào tro kia đã động thủ. Mà người áo bào tro lúc trước chỗ đứng, từ lâu không có một bóng người.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, lại có thể ở hắn ngay dưới mắt lặng yên không tiếng động ra tay, đây cũng không phải là phổ thông Đạo cảnh cường giả có thể làm được!

“Bát Hoang Quy Vô!”

Vô số cuồng sa vọt tới, ngưng tụ ở Dương Thanh Huyền đầu quyền trên, đáy mắt kim quang lóe lên, liền bắt được người áo bào tro thân ảnh, trực tiếp đánh đi qua!

“Ồ?” Trong hư không truyền đến người áo bào tro kinh ngạc âm thanh.

“Ầm ầm!”

Bát Hoang Quy Vô thức thẳng vào hư không, đem cái kia quyền ảnh đánh nát, đồng thời đem người áo bào tro thân ảnh đánh đi ra, đem đẩy lui ngàn trượng xa.

Dương Thanh Huyền một thức ra, sắc mặt trở nên cực kỳ nghiêm nghị.

Vừa nãy hắn biến thân hoang thân thể, đã đem sức mạnh tăng lên đến Đế Thiên Vị hậu kỳ đỉnh cao, một đòn toàn lực bên dưới, lại chỉ là đem đối phương đẩy lùi!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1138: Lạch Trời Chu Vi

Dương Thanh Huyền biết gặp phiền toái lớn, một đòn phía sau, cũng chưa ham chiến, mà là hóa thành độn quang hướng về xa xa bay đi.

Toàn bộ trấn nhỏ đều bị bao vây, còn rất nhiều cường giả ở phụ cận nhòm ngó, dựa vào cái gì để một mình hắn đánh.

Người áo bào tro trên người tràn đầy bụi bặm, tay áo bào không ngừng vung lên, đem bụi bậm đập tan, cả kinh nói: “Hoang tộc thần thông?”

Mắt gặp Dương Thanh Huyền không nói hai lời bỏ chạy, cười lạnh nói: “Còn đi được rồi chứ?”

Người áo bào tro mở hai tay ra, như ưng kích trường không, đuổi sát mà tới.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình quét qua, ở bốn phía trong hư không, có ít nhất hai mươi, ba mươi người, hắn định nhãn vừa nhìn, liền hướng về trong đó yếu nhất một cái phân đoạn phóng đi.

Trong cái hướng kia là hai tên Đế Thiên Vị sơ kỳ võ giả, hơn nữa cách được khá xa, coi chính mình ăn dưa hết sức an toàn, không nghĩ tới hết thảy đều Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình hạ, trước mắt Dương Thanh Huyền cùng người áo bào tro trước sau vọt tới, đều là giật nảy cả mình, sợ đến vội vàng từ trong hư không trốn ra.

“Đừng để cho bọn họ chạy trốn!”

Mấy cái khác phương hướng trên, bóng người liên tiếp lóe lên, vội vàng đuổi tới.

Bọn họ vốn định chờ Dương Thanh Huyền cùng người áo bào tro đánh lưỡng bại câu thương lại xuất hiện, hai người trước mắt muốn chạy trốn, lúc này mới hoang mang hoảng loạn đi ra.

Trong đó có Triệu Uy cùng Thương lão, còn có Khương thị phụ tử, cùng với tảng lớn theo dõi người áo bào tro võ giả.

Triệu Uy cùng Khương thị phụ tử đều là nội tâm ngày chó, bọn họ lúc tới đã đi xuống mệnh lệnh, cấm chế người phía sau truyền tống đến Mộc Dương Trấn, nhưng tựa hồ không hiệu quả gì.

Bọn họ không biết là, cái kia phụ trách truyền tống người, chỉ cần có tiền chuyện gì đều làm được. Thu rồi những người này tiền, dự định làm xong vụ này liền cao bay xa chạy.

Dương Thanh Huyền thấy phía trước có hai người chặn đường, nhưng chỉ là Đế Thiên Vị sơ kỳ, cười lạnh một tiếng, một chiêu Lục Dương Chưởng liền mịt mờ mà lên, chuẩn bị đập tới.

Đúng lúc này, hắn cả người hơi ngưng lại, không tên cảm thấy một luồng áp lực thật lớn.

Phía trước hai tên Đế Thiên Vị sơ kỳ võ giả cũng đổi sắc mặt, hoảng sợ nhìn Dương Thanh Huyền phía sau.

Dương Thanh Huyền vội vàng thu về chưởng đến.

Chỉ thấy trên bầu trời, một cái màu đen vòng tròn không ngừng mở rộng, nháy mắt đem toàn bộ trấn nhỏ đều vây tiến vào, vòng tròn bên trong phóng ra màn ánh sáng màu đỏ, hóa thành một đạo bình che chở, đem toàn bộ đất trời đều nhuộm thành toàn màu đỏ tươi.

Ở đằng kia hồng quang bên dưới, bầu trời vỡ vụn, đại địa sụp đổ, liền không khí đều ngưng trệ hạ xuống, một nguồn áp lực mất đi khí tức chậm rãi khuếch tán.

Tất cả mọi người bị bao phủ ở bình phong này bên trong.

Người áo bào tro cũng dừng lại, quét Dương Thanh Huyền một chút sau, liền đưa ánh mắt về phía cái kia hắc hoàn.

Ở cường đại như vậy nguyên khí bao phủ xuống, trong thời gian ngắn ai cũng đừng muốn chạy trốn đi.

“Khương hội trưởng, thủ đoạn cao cường a, liên tục hố chu vi đều sử xuất ra.”

Triệu Uy nhìn cái kia hắc hoàn, lạnh lùng nói rằng, ở bề ngoài không có gì biểu hiện, nhưng một trái tim nhưng là không ngừng chìm xuống.

Có Khương Dục Luân ở, hắn muốn cướp đoạt Thánh khí thì phiền toái. Trước liền phát hiện Phong Ẩn thương hội người nhìn chăm chú vào người áo bào tro, nhưng không nghĩ tới Khương thị phụ tử sẽ đích thân ra tay.

Lạch trời chu vi bên trong, còn có hơn hai mươi người võ giả, tất cả đều là khí tức cường đại, tu vi thấp nhất cũng có Đế Thiên Vị, còn có vài tên Đạo cảnh tồn tại.

Khương Dục Luân cười lạnh một tiếng, thậm chí đều không nhìn Triệu Uy như thế.

Triệu Uy chỉ là Tứ Hải thương hội rất nhiều công tử bên trong so sánh vượt trội một vị, mặc dù là thuận vị người thừa kế, cũng không tư cách trực tiếp cùng hắn đối thoại. Nói cách khác, Triệu Uy chỉ là cùng con trai của hắn một cấp bậc.

Khương Dận châm chọc nói: “Nếu nhận ra lạch trời chu vi, còn không mau nhanh chóng rời đi.”

Trong lời nói, cái kia loại khinh bỉ cùng cảm giác ưu việt biểu lộ không thể nghi ngờ.

Triệu Uy khí xanh cả mặt. Thương lão ở một bên không ngừng ám chỉ, để hắn trấn định, nhất định phải trấn định. Lúc này mới đè nén lửa giận, không nói tiếng nào.

Khương Dục Luân mắt lạnh nhìn bốn phía, ôm quyền chắp tay nói: “Chư vị, hôm nay ta Khương Dục Luân ở đây làm việc, hi vọng chư vị đều có thể cho chút thể diện. Phong Ẩn thương hội tất nhiên sẽ ghi nhớ phần ân tình này. Đồng thời, ta cũng sẽ không để chư vị đi một chuyến uổng công. Mỗi người đều có thể được mười triệu linh thạch cực phẩm.”

Tất cả mọi người là sững sờ, lập tức lộ ra nét mừng.

Đặc biệt là cái kia vài tên Đế Thiên Vị cường giả, cùng ngày hố chu vi xuất hiện thời điểm, bọn họ liền biết lần này chạy không, giờ khắc này nghe nói có thể thu được mười triệu linh thạch cực phẩm, còn có thể bán Phong Ẩn thương hội một bộ mặt, đều là mừng tít mắt.

Một người trong đó vui vẻ cười nói: “Không nghĩ tới Khương hội trưởng cũng tới, nếu Khương hội trưởng mở ra cái này miệng, mặt mũi tự nhiên là cấp cho.”

Tên còn lại cũng khách khí nói rằng: “Ta bắt linh thạch lập tức rời đi, tuyệt không quấy rầy nửa phần.”

[truyen cua tui ✪@ Net]

Khương Dận lập tức lên trước, phân mấy người linh thạch. Khương Dục Luân đem lạch trời chu vi đánh mở một cái lỗ hổng, để mấy người lần lượt rời đi.

Khương Dận đi tới Triệu Uy trước mặt, hài hước lấy ra một cái linh thạch túi chứa đồ, nói: “Cầm, đi thôi.”

Triệu Uy tức giận cả người run, tàn nhẫn tàn nhẫn lườm hắn một cái, liền xoay người rời đi.

Tuy rằng hắn mơ ước cái kia Thánh khí, nhưng người ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu. Nếu như cường lưu lại lời, không làm được mệnh cũng bị mất.

Triệu Uy trước khi đi quét Dương Thanh Huyền một chút, nhẹ nhàng nhíu mày lại, luôn cảm thấy người này vô cùng nhìn quen mắt, lại nhất thời nhớ không nổi ở đâu gặp.

Rất nhanh, đám người liền đi tán, ngoại trừ Dương Thanh Huyền, người áo bào tro, còn có Khương thị phụ tử ở ngoài, chỉ còn lại hai người đứng ở trong vòng.

Một người trong đó là Công Thâu Khánh, một người khác càng là đấu giá Tịnh Uẩn Dịch tên kia cung trang nữ tử.

Hai người đứng ở lạch trời chu vi bên trong, đối với Khương thị phụ tử điều kiện không hề bị lay động.

Khương Dục Luân giữa hai lông mày xẹt qua sắc mặt giận dữ, tên kia cung trang nữ tử là lai lịch ra sao hắn không rõ ràng, nhưng Công Thâu Khánh nhưng là biết đến.

Khương Dục Luân ôm quyền nói: “Khánh công tử, kính xin tạo thuận lợi.”

Công Thâu Khánh nhíu mày lại, quan sát vài lần Dương Thanh Huyền, như có nghĩ bộ dạng. Cái kia cụ con rối Hùng Miêu A Bảo tuy rằng đập bán mất, nhưng mà bên trong lại để lại một chiêu hậu chiêu, có thể thông qua bí pháp nhận biết được.

Giờ khắc này cảm ứng rõ ràng đến A Bảo liền trên người

Dương Thanh Huyền.

Nhưng Dương Thanh Huyền rõ ràng là Nhân tộc, vỗ A Bảo chính là Hắc Long, này quan hệ trong đó hắn có chút kỳ quái.

“Lẽ nào cái kia Hắc Long bị người này giết?”

Nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có loại khả năng này.

Công Thâu Khánh ôm quyền nói: “Nếu là Khương hội trưởng muốn làm sự tình, chút mặt mũi này vẫn là cấp cho. Bất quá, ta nghe người ta nói, Phong Ẩn thương hội tựa hồ cất chứa một cái nguyên khí, tên là: Không Nhiên Đăng!”

Khương thị phụ tử hoàn toàn biến sắc.

Khương Dận cả giận nói: “Khánh công tử, yêu cầu này hơi quá đáng đi!”

Công Thâu Khánh mỉm cười nói: “Dận huynh hiểu lầm. Ta chính là như thế nào đi nữa không có tự biết mình, không có khả năng bỗng dưng đòi hỏi a. Tại hạ mong muốn ra mười triệu linh thạch cực phẩm, cho thuê ba tháng. Không biết Khương hội trưởng cùng dận huynh cảm thấy thế nào?”

Khương Dục Luân trầm giọng nói: “Ba tháng? Khánh công tử là vì Thương Khung luận võ chứ?”

Công Thâu Khánh gật đầu nói: “Chính là. Khương hội trưởng cần phải cũng có nghe thấy, lần này luận võ đối với chúng ta này chút Công Thâu con em của thế gia mà nói, quá trọng yếu, trực tiếp quan hệ đến người thừa kế thuận vị xếp thứ tự.”

Khương Dục Luân trầm tư một trận, nhân tiện nói: “Được. Ta đáp ứng ngươi.”

Chương 1139: Bạch Ngự Tiên Quyết

Công Thâu Khánh đại hỉ, ôm quyền nói: “Đa tạ! Ta đi ngay.”

“Chậm đã!”

Khương Dục Luân đột nhiên đem Công Thâu Khánh gọi lại, nói: “Giải giáp Công Thâu thế gia con rối, nổi tiếng thiên hạ, người mua đổ xô tới. Ta biết Công Thâu thế gia cùng Thiên Hương thương hội kết minh, chế định bọn họ đại diện bán ra. Nếu như khánh công tử tương lai có thể trở thành là gia chủ...”

Công Thâu Khánh ngắt lời nói: “Ta tổ mẫu là đời trước Thiên Hương thương hội hội trưởng con gái, cũng là thế hệ này Thiên Hương thương hội hội trưởng chi tỷ, chuyện này muôn vàn khó khăn thực hiện.”

Khương Dục Luân ha ha cười nói: “Ta nói là tương lai. Công Thâu thế gia đồng lứa nhỏ tuổi bên trong có khả năng nhất cầm quyền chính là khánh công tử, Công Thâu thông cùng Công Thâu ẩn giấu. Tha thứ lão hủ nói thẳng, từ ngoại giới xem ra, nhất trí đều cho rằng Công Thâu giấu đi chiến thắng tỷ lệ rất lớn.”

Công Thâu Khánh sắc mặt có chút khó coi, hừ một tiếng, khinh bỉ nói: “Công Thâu giấu đi có bản lãnh gì? Chỉ có điều ỷ vào hắn mẫu gia là bà sa Thiên Phong người!”

Trong giọng nói mặc dù xem thường, nhưng giữa hai lông mày nhưng tràn đầy lo lắng.

Khương Dục Luân nở nụ cười, nói: “Nhưng nếu là có ta Phong

Ẩn thương hội toàn lực chống đỡ khánh lời của công tử, coi như không thể ép Công Thâu giấu đi một đầu, chí ít có thể ngang hàng cái chênh lệch này.”

Gặp Công Thâu Khánh có chút động lòng, Khương Dục Luân tận dụng mọi thời cơ nói: “Phong Ẩn thương hội đương nhiên không thể cùng bà sa Thiên Phong so với, nhưng ta nhưng là toàn lực ủng hộ ngươi. Công Thâu giấu mẫu thân bất quá là bà sa Thiên Phong một tên trưởng lão con gái, lấy được chống đỡ cùng cường độ, cũng không thể cùng ta đánh đồng với nhau.”

Công Thâu Khánh trong đôi mắt thả ra tinh mang, nặng nề gật đầu, đáp ứng nói: “Được! Nếu là ta có thể trở thành là đệ nhất thuận vị, tương lai Công Thâu thế gia con rối đường dây tiêu thụ, nhất định lấy ngươi Phong Ẩn thương hội làm chủ!”

“Được! Ha ha.”

Khương thị phụ tử cùng Công Thâu Khánh tất cả đều vui vẻ.

Công Thâu Khánh nói: “Nếu đều là người mình, không bằng liền để vãn bối lưu lại, trợ hội trưởng một chút sức lực, ta nhìn người áo bào tro này cùng cô gái này, đều là khó gặm hạng người a.”

Khương Dục Luân vội hỏi: “Việc này không nhọc công tử nhọc lòng, tự chúng ta xử lý liền có thể.”

Việc này dính đến Nhân Quả Tứ Đế, Khương thị phụ tử đương nhiên không muốn để người ngoài nhúng tay.

Công Thâu Khánh nghĩ một hồi, liền gật đầu nói: “Người hội trưởng kia đại nhân chính mình cẩn thận rồi.” Nói, liền ôm quyền chắp tay, từ lạch trời chu vi bên trong đi ra ngoài, hóa thành độn quang ly khai.

Đến đây, lạch trời chu vi bên trong cũng chỉ còn sót lại Dương

Thanh Huyền, người áo bào tro, cung trang nữ tử cùng Khương thị cha con.

Khương Dục Luân ánh mắt lại tìm đến phía cái kia cung trang nữ tử, ôm quyền nói: “Vị bằng hữu này, không biết là ý gì?”

Cung trang nữ tử dùng thanh âm dễ nghe nói rằng: “Các ngươi làm chuyện của các ngươi, không cần để ý tới ta. Ta chỉ là tùy ý nhìn thôi.”

“Hừ!” Người áo bào tro tầng tầng hừ một tiếng, lạnh giọng nói: “Tùy ý nhìn? Ngươi cho rằng ngươi còn đi được rồi chứ?” Trong thanh âm tràn đầy trêu tức cùng cười gằn, tựa hồ đã ăn chắc đối phương.

Cung trang nữ tử cũng không nói nhiều, liền lặng lặng đứng ở đó, tựa hồ hoàn toàn không nghe thấy, trong mắt ánh mắt như nước, vô cùng đẹp đẽ.

Dương Thanh Huyền không rõ cảm thấy bên trong tâm có chút phiền phức, cái kia cung trang nữ tử thỉnh thoảng đánh giá hắn, dường như muốn đưa hắn từ ở ngoài đến bên trong triệt để nhìn thấu.

Hắn Hỏa Nhãn Kim Tình lấp lóe, đem cô gái kia dưới khăn che mặt dung nhan nhìn rõ rõ ràng ràng, cô gái kia ngũ quan sinh cực đẹp, nhỏ dài chân mày to bên dưới, một đôi tiễn thủy mặc con ngươi, bình tĩnh trong suốt, mình có thể trăm phần trăm khẳng định, tuyệt chưa từng thấy nữ tử này.

Nhưng đối phương nhưng như là nhận ra hắn.

Dương Thanh Huyền ngăn chặn nội tâm kinh ngạc, hai tay đều nắm một khối linh thạch, chầm chậm vận chuyển chân nguyên, khôi phục thể năng, mặc kệ thế cuộc phát triển như thế nào, trước đem thể năng khôi phục lại đỉnh cao lại nói.

Khương Dục Luân sắc mặt cũng khó nhìn, nhìn chằm chằm cô gái kia, hừ lạnh nói: “Nói như vậy, chính là không bán lão hủ mặt mũi?”

Cung trang nữ tử lúc này mới nở nụ cười, nói: “Khương hội trưởng mặt mũi của tự nhiên đáng giá, nhưng ngươi cũng nghe thấy, là người áo bào tro này không chịu thả ta.”

Người áo bào tro trầm giọng quát lên: “Đương nhiên không phóng! Ngươi trước đem Vạn Kiếp Tháp giao ra đây, ta suy nghĩ một chút nữa có hay không để cho ngươi đi.”

Cung trang nữ tử ha ha cười lên, nói: “Ngươi cũng lòng quá tham, câu nói này bao hàm ý tứ quá hiểm ác. Không chỉ có muốn không công muốn về Vạn Kiếp Tháp, sợ là liền tiểu nữ tử mệnh ngươi đều muốn. Chà chà, thật lòng tham, bao nhiêu người đạo tiêu tan ngã xuống, cũng là bởi vì một cái tham chữ a.”

“Hừ, ngươi phí lời thật nhiều! Nếu không chịu giao, cái kia liền trực tiếp đi chết đi!”

Người áo bào tro ánh mắt một hồi lạnh lùng nghiêm nghị, trên người sát khí tiệm khởi.

Một luồng như có như không gợn sóng phát tán đi ra ngoài, xung quanh không gian hơi rung động, đem người áo bào tro kia khí tức biến mất, hoàn toàn không có cách nào bắt giữ.

Người áo bào tro hai mắt nhìn chằm chằm phía trước, bước ra một bước, liền bước vào hư không.

Cung trang nữ tử sau lưng hiện ra một đạo vết lốm đốm, một con màu trắng hổ trảo từ đó bắt được đi ra, không tiếng động giữ hướng về nữ tử đầu lâu.

Cái kia hổ trảo bên trong có hoang cổ tâm ý, ẩn chứa cường bạo phát lớn lực, phảng phất một trảo bên dưới, có thể đem núi cao bóp nát.

Cung trang nữ tử trên lòng bàn tay hiện ra một đạo như mặt nước khí lưu, bên trên hoa đào tỏa sáng, từng đoá từng đoá lượn vòng, duy mỹ bên trong sát cơ ám phục.

Nàng trở tay một chưởng, mạnh mẽ đánh về hổ trảo.

“Hoa đào lưu thủy!”

Cái kia như mặt nước khí lưu một hồi mãnh liệt bắt đầu chảy xuôi, như hồng thủy tuôn trào mà đi, trên đó hoa đào ngưng tụ thành một cái chặt chẽ hoa cầu, đánh vào cái kia hổ trảo trảo tâm, một hồi bạo nổ mở.

“Oành!”

Cuồng mãnh khí lưu mang theo phồn hoa, thổi thiên địa, màu hồng cánh hoa bay lả tả.

Người áo bào tro thân ảnh nổi lên, nửa bên thân thể đều biến thành hoa râm, che kín hổ văn, cả người lộ ra hổ gầm chấn động núi rừng tâm ý.

Dương Thanh Huyền cùng Khương thị phụ tử đều hoàn toàn biến sắc.

Đặc biệt là Dương Thanh Huyền, trong đôi mắt tràn đầy kinh sắc, đồng thời nội tâm sáng tỏ một chuyện. Vì sao người áo bào tro gặp được Tứ Thánh Linh Đồ, sẽ kích động như thế, thậm chí không tiếc dùng mình Bán Thánh khí đi hối đoái Tịnh Uẩn Dịch.

Nguyên lai người áo bào tro này tu luyện là Bạch Ngự Tiên Quyết a!

Dương Thanh Huyền ở Biển Đen thời điểm, gặp Bạch Hổ Thánh Linh Bạch Hạ, tuy rằng chưa từng có nhiều giao lưu, nhưng hoa sen nhưng là đem Bạch Ngự Tiên Quyết quyển thứ nhất khẩu thuật cho hắn, hiểu một ít Bạch Hổ Thánh Linh hàm nghĩa.

Giờ khắc này người áo bào tro trên người tản mát ra khí tức, cùng Tứ Thánh Linh Đồ bên trong Bạch Hổ lực lượng rất giống nhau, cùng cái kia Bạch Ngự Tiên Quyết bên trong ghi lại công pháp cũng có thể xác minh lẫn nhau!

Dương Thanh Huyền tựa hồ nghĩ tới điều gì, hai tay ôm ở trước ngực, tay phải kéo cằm, cau mày trầm tư.

Người áo bào tro mặt nạ bằng đồng xanh hạ, nổ bắn ra hai đạo đỏ thẫm ánh mắt, nhìn chằm chằm cung trang nữ tử, lạnh giọng nói: “Quả nhiên thật sự có tài, nhưng cũng bất quá sống thêm chớp mắt!”

Theo hét lạnh tiếng rơi xuống, hắn bóng người lại lần nữa ẩn nấp ở trong hư không, vạn ngàn vết lốm đốm đột nhiên hiện ra, như vạn ngàn kính mặt, lẫn nhau soi sáng phóng, đem cung trang nữ tử vây ở bên trong.

Cung trang nữ tử biểu hiện bất động, nhưng ánh mắt nhưng là trở nên ác liệt, tựa hồ ý thức được chiêu này lợi hại.

Này chút lăng kính hầu như ngăn lại hết thảy độn cửa, đồng thời lẫn nhau trong đó đều có cảm ứng, có thể khẳng định là hôi pháo người giấu ở một cái nào đó cạnh trong gương.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1140: Tiện Nhân Chính Là Lập Dị, Toản Thạch Tinh Trần

Cung trang nữ tử hai tay nhanh chóng bấm quyết, trên người có hơi nước mịt mờ mà lên, hóa thành một cái bóng nước, vây hộ tống bốn phía.

Phía trên một cái nào đó lăng kính bỗng nhiên lấp loé u quang, ngập đầu sát khí chính là bao trùm hạ xuống. Cùng lúc đó, hết thảy cạnh trong gương đều là nổ bắn ra chói mắt kim quang, lẫn nhau đầu chiếu.

Ở đằng kia thịnh đại kim quang bên dưới, mây cùng sương mù đều tiêu tan, đem cung trang nữ tử khí tức toàn phương vị khóa chặt lại.

Một con Hổ chưởng đánh xuống.

Sắc bén sát khí bao vây lấy cung trang nữ tử, bùng nổ ra cường thịnh sức gió, đem cung trang nữ tử quần áo gợi lên.

Nhưng mà cung trang nữ tử nhưng là cũng chưa hề đụng tới, phảng phất bỏ qua chống lại.

“Oành!”

Hổ chưởng giấu hồ sơ mà xuống, trực tiếp đem thân ảnh của cô gái bóp nát liên miên mảnh hoa đào.

Dương Thanh Huyền cùng Khương thị phụ tử đều là mí mắt giật lên.

Dương Thanh Huyền càng là đáy mắt kim quang lóe lên, lập tức lộ ra một nụ cười.

Sau một khắc, cung trang nữ tử liền xuất hiện ở ngoài trăm trượng, cười ha hả nói: “Khương hội trưởng, mau đánh khai thiên hố chu vi, ta biết lợi hại rồi, ta đi.”

Khương Dục Luân một mặt khiếp sợ ở người áo bào tro lợi hại, một mặt nội tâm mắng thầm: “Tiện nhân chính là lập dị”, nhưng thấy cô gái này thân thủ bất phàm, không nghĩ nàng lưu lại, vội vàng đánh ra pháp quyết, để lạch trời chu vi mở ra một cái vết nứt.

Nữ tử cười dài một tiếng, bóng người loáng một cái liền đi ra ngoài.

Kẽ hở kia đột nhiên hợp lại, đem đuổi tới người áo bào tro ngăn trở.

Người áo bào tro giận dữ, một cái hổ quyền đánh tới, quyền phong bên dưới Hổ Khiếu Sơn Lâm!

“Oanh” một tiếng, hổ quyền bị lạch trời chu vi kết giới ngăn chặn, thậm chí phản chấn trở về.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy thiên địa rung động, chu vi mấy ngàn trượng bên trong xuất hiện màu đỏ bình phong, một cái to lớn hắc vòng ở trên không bên trong xoay tròn, lại biến mất không gặp.

Người áo bào tro con ngươi đột nhiên co, lập loè ra tinh mang, xoay người lại nhìn chằm chằm Khương Dục Luân, lạnh giọng nói: “Ngươi cũng muốn chết phải không?!”

Khương Dục Luân cười ha ha, nói: “Bằng hữu bình tĩnh đừng nóng, lão hủ có mấy vấn đề muốn thỉnh giáo một chút.”

Người áo bào tro ngẩng đầu, nhìn bốn phía bình phong kết giới, trong mắt ánh sáng lấp lóe, không biết đang suy nghĩ gì.

Khương Dục Luân cũng không gấp, nhìn phía Dương Thanh Huyền, mỉm cười nói: “Vị tiểu hữu này, nhưng là vị kia Thanh Giác Man Ngưu phái tới?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, tâm niệm thay đổi thật nhanh, lập tức hiểu, này Khương Dục Luân mục đích và những người khác không giống nhau.

Những người khác chỉ là đơn thuần lần theo người áo bào tro, muốn muốn cướp đoạt hắn món đồ trên người. Mà Khương thị phụ tử nhưng là biết Thanh Giác Man Ngưu sao chép đồ, sợ là vì cái kia bốn đế ngọc mà tới.

Hắn tâm niệm thay đổi thật nhanh, làm sao cũng không thể thừa nhận bốn đế ngọc trên người tự mình, bằng không chân trời góc biển đều trốn không thoát đuổi giết.

Dương Thanh Huyền hỏi ngược lại: “Là thì lại làm sao, không phải thì lại làm sao?”

Khương Dục Luân vẫn vẫn duy trì mỉm cười, nói: “Là cùng không phải tạm thời không trọng yếu như vậy, cái kia đổi cái vấn đề đi, các ngươi vừa rồi đồ giao dịch là cái gì? Hoặc có lẽ là, ngươi dùng cái gì đổi?”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Quả nhiên là vì bốn đế ngọc mà tới.” Hắn không chút biến sắc, híp mắt cười nói: “Ngươi cảm thấy thế nào?”

Khương Dục Luân cười ha ha, nhưng nụ cười kia rất nhanh liền ngưng kết, trực tiếp chuyển thành dữ tợn, điềm nhiên nói: “Có thể hối đoái đêm đen tuần không,, chiến kích Bạch Uyên, Diệt Họa Đan cùng Tịnh Uẩn Dịch, sợ không phải Thánh khí chứ?!”

Người áo bào tro khuôn mặt co quắp hạ, trong mắt tuôn ra hàn mang.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Không sai, chính là Thánh khí! Nhưng đã giao cho vị này áo bào tro bằng hữu, cái kia Thánh khí từ bốn bộ phân tổ thành, chỉ có điều cũng không hoàn chỉnh, mà là có chút không trọn vẹn.”

Tứ Thánh Linh Đồ là do tứ thánh chi lực tạo thành, cũng không hoàn mỹ, đích thật là không trọn vẹn không giả.

Nhưng nghe ở Khương thị phụ tử trong tai, nhưng có như sấm đánh, hai cha con đều là kích động run rẩy.

Khương Dục Luân càng là phong độ cũng không cần, quát ầm lên: “Nhanh! Mau đem cái kia Thánh khí cho ta!”

Hai cha con hướng về người áo bào tro áp sát, không che giấu chút nào sát khí trên người.

Người áo bào tro giận dữ, quát lên: “Các ngươi điên rồi sao! Thân là thương hội người, làm sao có mặt làm ra giết người đoạt bảo chuyện đến?!”

Khương thị phụ tử đâu còn quản cái gì mặt không mặt, người áo bào tro không có phủ nhận cái kia Thánh khí trên người hắn, nghe vào Khương thị phụ tử trong tai, chính là thừa nhận, nhất thời gầm thét lên xông lên!

“Ta bất kể! Nhanh cho ta, nhanh cho ta!”

Khương Dục Luân ánh mắt đỏ chót, tràn đầy vẻ kích động, cuồn cuộn sát khí theo cường thịnh hàn khí trải rộng ra, đem trong không khí hơi nước đông thành từng cái từng cái nhỏ bé băng châu.

Bây giờ Khương Dục Luân, gần như điên cuồng.

Hắn giơ tay vung lên, vô số băng châu liền như bão táp đoàn toàn hội tụ, ngưng tụ thành một thanh băng đao, quay về người áo bào tro chính là bổ tới.

“Hàn Băng Liệt Khung!”

Băng đao bên dưới, thiên địa đóng băng!

Người áo bào tro giơ tay ngưng tụ một cái gương ánh sáng ở trước người, phá miệng mắng: “Đáng chết!”

“Oành!”

Băng đao cắt ở trên mặt kiếng, vô số nát băng tung toé, chỉ cắt mở một vết nứt.

Nhưng này quang kính cũng là vang lên kèn kẹt, muốn không chịu nổi.

Khương Dục Luân trong mắt xẹt qua sắc mặt vui mừng, nói: “Dận nhi, giúp ta!”

Khương Dận nghe vậy, thân hình lóe lên đến người áo bào tro phía sau, xoay tay móc ra một thanh kiếm đến, quay về người áo bào tro sau lưng đâm giết tới.

Bén nhọn mũi kiếm cách da thịt bất quá tấc ly, bị một mặt đột nhiên xuất hiện quang kính chặn lại rồi.

Mũi kiếm không ngừng đè xuống, thân kiếm cong lên thành một cái nguy hiểm độ cong, bị người áo bào tro trở tay một chưởng đập đoạn.

Người áo bào tro giận dữ cười nói: “Vô dụng!”

Khương Dận cũng không ham chiến, vô cùng dứt khoát thối lui.

Hắn chỉ là đưa đến đánh lén tác dụng, phối hợp Khương Dục Luân, chân chính sát chiêu ở Khương Dục Luân trong tay.

Cái kia băng đao nổ lớn vỡ vụn thành vô số bụi, óng ánh lóe sáng, nằm dày đặc thiên địa, đem cả vùng không gian liền đóng băng ở, để ngừa người áo bào tro lại qua lại hư không, tung tích khó tìm.

Khương Dục Luân lóe lên tại chỗ biến mất, bông tuyết hạt bụi nhỏ bên trong, vang lên một tiếng điên cuồng hét lạnh.

“Toản Thạch Tinh Trần!”

Một quyền bên dưới, bão gió điên cuồng làm, thiên địa chập chờn, gây nên một tiếng tức giận hổ gầm.

…

Dương Thanh Huyền thấy bọn họ một lời không hợp liền động thủ, tất nhiên là vô cùng mừng rỡ, bóng người loáng một cái, đã đến lạch trời chu vi biên giới.

Hỏa Nhãn Kim Tình hạ, ba người tu vi triển lộ không thể nghi ngờ, người áo bào tro cùng Khương Dục Luân đều là Cực Đạo cảnh tồn tại, hai người thực lực tương đương. Mà Khương Dận chỉ là Đế Thiên Vị hậu kỳ, ở một bên bổ lậu, thỉnh thoảng đánh lén mấy chiêu.

Dương Thanh Huyền gặp ba người bọn họ trong thời gian ngắn là không phân được thắng bại, cũng lười để ý bọn họ, xoay người bắt đầu suy nghĩ phá mở kết giới.

Hắn đưa tay phải ra, nhẹ nhàng ép tới, lập tức có hồng quang hiện ra, trên lòng bàn tay cảm thấy một trận đâm nhói, cái kia lực phản chấn cực mạnh, đưa hắn thân thể chấn động lùi lại mấy bước.

Hắn ngẩng đầu nhìn một cái ngày nào hố chu vi, từ khí bao hàm lực lượng nhìn lên, vật ấy mặc dù không phải Thánh khí, cũng là Bán Thánh khí tồn tại.

Lấy người áo bào tro Cực Đạo cảnh tu vi, vừa nãy một đòn bên dưới đều không thể phá mở kết giới này.

Dương Thanh Huyền trầm tư một trận, muốn phá mở này lạch trời chu vi cũng không phải không có cách nào.

Đầu tiên là khí bao hàm áp chế, lấy ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, khẳng định có thể áp chế lạch trời chu vi, nhưng bại lộ hoàng kỳ, liền phiền toái hơn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1141: Kinh Khủng Suy Đoán, Tử Viêm. Phá Giáp

Thứ yếu có thể dùng không có gì không đốt tử hỏa, hắn vừa nãy chạm đến kết giới thời điểm, ước chừng lường được hạ sức mạnh, chỉ cần mình triển khai tử hỏa một đòn toàn lực, chí ít có thể phá mở một cái đào mạng lối ra.

Nghĩ định phía sau, trái lại không vội, trực tiếp ở kết giới biên giới ngồi xuống, điều tức tu luyện.

Trên thực tế sức mạnh của hắn đã khôi phục hơn nửa, chỉ là đang chờ Khương thị phụ tử cùng người áo bào tro đại chiến kết quả. Nếu như hiện đang mạo muội phá mở kết giới chạy trốn, như vậy ba người hỏa lực khẳng định hướng về trên người mình đánh tới.

Lại qua một trận, Dương Thanh Huyền sức mạnh khôi phục được đỉnh cao.

Nhưng Khương thị phụ tử cùng người áo bào tro đại chiến, còn đang kịch liệt tiến hành.

Khương thị phụ tử tu luyện đều là hệ “băng” thần thông, đem toàn bộ không gian bên trong nhiệt độ kéo thấp đến dưới 0, mặc dù là Dương Thanh Huyền thân thể bốn phía, đều thỉnh thoảng kết ra băng hoa.

Mà người áo bào tro kia hoàn toàn biến thành hổ thân, công kích hung ác ác liệt, quanh thân di động cùng ra quyền bên dưới, đều kèm theo hổ gầm.

Hai người càng đánh càng kịch liệt, lâm vào sinh tử đấu cục diện.

Khương Dận kiếm nát sau, cầm trong tay một cây chiến thương, thỉnh thoảng từ bên cạnh đánh lén lại đây.

Nhìn như hoà nhau dưới cục thế, người áo bào tro bắt đầu yếu dần hạ phong.

Dương Thanh Huyền ánh mắt liên tục nhìn chằm chằm vào người áo bào tro, cẩn thận quan sát hắn mỗi một chiêu quyền pháp, cùng với khí thế quanh người các loại biến hóa tình huống.

Bởi vì người áo bào tro này là Đạo cảnh tầng thứ hai Cực Đạo cảnh, như vậy trong tay hắn Bạch Ngự Tiên Quyết tuyệt không chỉ nửa bộ.

Thánh Linh thế gia ở Thương Khung tinh vực từ từ sự suy thoái, chỉ có hai mươi bốn cầu Minh Nguyệt Dạ bên trong Huyền Minh Ngụy gia vẫn tính là duy trì ở đỉnh cao. Nhưng chưa từng nghe qua còn có Cực Đạo cảnh Bạch Hổ Thánh Linh tồn tại.

Người áo bào tro Thần Thông cảnh giới, so với hắn biết đến Bạch Ngự Tiên Quyết bộ thứ nhất hiển nhiên cao hơn rất nhiều.

Trong lòng hắn sinh ra một cái ý nghĩ cổ quái, lúc trước Huyền Thiên Cơ luyện chế Tứ Thánh Linh Đồ thời điểm, cũng là bởi vì bốn Thánh Linh sức mạnh quá yếu, mà trước mắt người áo bào tro này sức mạnh rõ ràng cao hơn Huyền Thiên Cơ bắt bốn Thánh Linh.

Là Huyền Thiên Cơ không tìm được người này, vẫn là người này gần đây mới ló đầu ra?

Trong lòng hắn bỗng nhiên chấn động, đột nhiên nghĩ đến một cái từ trại chăn nuôi!

Hoa sen chính là từ "Chu Tước trại chăn nuôi" bên trong bồi dưỡng ra được, như vậy có "Chu Tước trại chăn nuôi", có thể hay không còn có "Bạch Hổ trại chăn nuôi", thậm chí là "Huyền Vũ trại chăn nuôi" ?

Nếu quả thật nếu có, lại là người nào ở thao túng chuyện này?

Đều là bốn Thánh Linh một trong, mèo khóc chuột, Dương Thanh Huyền nội tâm ngoại trừ phẫn nộ ở ngoài, còn có một tia sợ hãi.

Gặp người áo bào tro cùng Khương thị phụ tử đấu gần đủ rồi, trên người hai người đều mang thương bị thương, Dương Thanh Huyền lúc này mới đứng dậy, đi thẳng tới kết giới biên giới.

Hắn đưa tay phải ra, nhẹ nhàng đặt ở kết giới trên, nhất thời một vòng sóng gợn ở dưới lòng bàn tay khuếch tán, là kết giới giam cầm lực lượng, đưa hắn lòng bàn tay nhẹ nhàng gảy mở.

Trường bào ở chân nguyên vận chuyển hạ nhẹ nhàng tung bay.

Bàn tay cùng kết giới trong đó đạt đến một cái thích hợp khoảng cách sau, Dương Thanh Huyền nghiêm ngặt quát một tiếng, trong mắt loé ra ngoan sắc, kinh khủng nhiệt lượng tự thân trên bốc lên, quay nướng thiên địa.

Một điểm ngọn lửa màu tím u nhiên dấy lên, ánh lửa từ từ cường thịnh, ở này đỏ thẫm trong kết giới, phảng phất một mảnh tỏa sáng ở vùng đất tử vong Bỉ Ngạn Hoa, cấp tốc mở rộng đi ra ngoài.

"Tử Viêm, phá giáp!"

Dương Thanh Huyền một chưởng đè xuống, vạn ngàn hỏa diễm ngưng tụ vào lòng bàn tay, mạnh mẽ đặt ở kết giới trên.

"Ầm ầm!" Một cao chừng một người chỗ hổng bị đánh đi ra, Dương Thanh Huyền cũng nhận được phản chấn, liền lùi mấy bước, khóe miệng tràn ra một tia máu tươi.

To lớn màu đen vòng tròn ở trên không bên trong hiện ra, phát sinh kịch liệt rung động.

Cái kia lỗ hổng bốn phía đều trả có tử hỏa thiêu đốt, nhưng cũng ở lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được nối liền.

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, liền độn đến giới ngoại.

“Cái gì? Không thể!”

Khương thị phụ tử kinh hãi, đặc biệt là Khương Dục Luân, tâm thần rung động hạ, trong tay tiết tấu vừa chậm, bị người áo bào tro phản kích một chưởng, lâm không đánh tới.

Khương Dục Luân kinh nộ hạ hét dài một tiếng, xung quanh nhiệt độ đột nhiên hạ xuống được, vô số tinh bụi bám vào ở trên cánh tay, biến thành cánh tay giáp cùng tay khôi, cuồng mãnh một quyền chính là đập tới.

“Ầm ầm!”

Hai người một chưởng đối oanh, từng người bay mở.

Kinh khủng sóng khí xung kích ở lạch trời chu vi trên, trực tiếp phản phệ Khương Dục Luân tâm thần.

“Phốc!”

Khương Dục Luân phun ra một ngụm máu tươi, hai tay vội vàng đánh ra quyết ấn.

Chu vi kết giới bình phong ở trên không bên trong lóe lên, liền hóa thành hồng mang gom vào hắc hoàn bên trong, bay xuống vào trong tay hắn.

Nếu kết giới bị phá, Dương Thanh Huyền chạy ra, vậy này lạch trời chu vi liền tác dụng không lớn, thẳng thắn thu lại rồi.

Khương Dận vội vã tiến lên, đỡ lấy Khương Dục Luân, “Cha, ngươi không sao chứ!”

Khương Dục Luân ngoảnh mặt làm ngơ, mặt âm trầm, một đôi mắt lạnh nhìn chòng chọc vào người áo bào tro, quát: “Mau đem Thánh khí cho ta!”

Người áo bào tro cũng bị thương không nhẹ, áo choàng trên máu đỏ tươi điểm điểm, như từng đoá từng đoá hoa mai, cười lạnh nói: “Không thể nói lý!”

“Nếu như vậy, cái kia liền không oán được ta!”

Khương Dục Luân một mặt kiên quyết, lấy ra một viên quả đấm lớn màu vàng đan dược, trong mắt lộ ra vẻ điên cuồng, trực tiếp nhét vào trong miệng, liền nuốt xuống.

Khương Dận biểu hiện trở nên vô cùng sợ sệt, run giọng nói: “Cha… Đó là… Đó là…”

Khương Dục Luân nuốt đan sau, điềm nhiên nói: “Không lo được này rất nhiều!” Tay hắn chỉ tay Dương Thanh Huyền, lạnh giọng nói: “Ngươi đi đem người kia giết. Người áo bào tro này ta tới giết!”

“Vâng, là!”

Khương Dận nội tâm sợ hãi, dĩ nhiên có chút không dám tới gần cha của chính mình, được lệnh sau có loại như nhặt được đại xá cảm giác, vội vàng hướng về Dương Thanh Huyền chạy đi.

Dương Thanh Huyền cùng người áo bào tro đều là âm thầm giật mình, Khương Dục Luân ở nuốt đan sau, nguyên bản Cực Đạo cảnh tu vi, tựa hồ không ngừng đi lên kéo lên.

Tăng lên dữ dội tu vi đan dược có rất nhiều loại, nhưng một là với thân thể người thương tổn rất lớn, giống trước Hoằng Viễn nuốt dùng Cửu Văn Thăng Đạo Đan hai là chỉ đối với thấp cảnh giới hữu dụng, cảnh giới càng cao, hiệu quả của đan dược càng yếu.

Giống Khương Dục Luân giờ khắc này nuốt dùng đan dược, có thể để Cực Đạo cảnh tu vi tăng lên dữ dội, hầu như chưa từng nghe thấy.

Nhưng Phong Ẩn thương hội kinh doanh nhiều năm, tài lực thông thiên, có một ít Cực phẩm cất giấu cũng chẳng có gì lạ.

Người áo bào tro trong hai mắt lộ ra tức giận biểu hiện, mặt nạ bằng đồng xanh trên đều nhuộm là huyết, ở biến thân Bạch Hổ sau, càng lộ vẻ dữ tợn, hét lớn một tiếng, một thức hổ phác triển khai ra, liền xông về Khương Dục Luân.

Dương Thanh Huyền thì lại lặng lặng đứng tại chỗ, hắn thể năng từ lâu khôi phục đỉnh cao, tuy rằng phá khai thiên hố chu vi bị thương nhẹ, nhưng cũng không ngại phong nhã.

Gặp Khương Dận vọt tới, không khỏi cười lạnh một tiếng, nói: “Muốn chết sao?”

Khương Dận cười to nói: “Ha ha, muốn chết? Nói ra câu nói này ngươi, mới thật sự là muốn chết đi!”

Hắn ánh mắt chìm xuống, trong tay hàn quang lóe lên, một thanh trường thương ngưng tụ trong tay, đâm thẳng mà đi!

Không trung phát sinh nhọn tiếng nổ vang, cả phiến hư không ở đằng kia phong mang bên dưới trở nên vặn vẹo, bén nhọn uy thế nghiền ép lên đi.

Dương Thanh Huyền không trốn không né, hoang khí ở trong người bạo phát, nháy mắt tràn ngập kinh mạch toàn thân, hai tay nhanh chóng quyết ấn, vỗ ra, quát lên: “Bát Hoang Quy Vô!”

“Ầm ầm!”

Mạnh mẽ hoang khí một hồi tản ra, mang theo vô tận hoang vu khí tức, đem thiên địa ăn mòn thành một mảnh mênh mông.

Khương Dận một thương đâm vào hoang khí bên trong, liền bị thôn phệ không thấy hình bóng.

Chương 1142: Một Chiêu Miểu Sát, Gặp Lại Diệp Thịnh

“Cái gì?! Không thể!”

Khương Dận hét lớn một tiếng, trong thanh âm mang theo sợ hãi cực độ cùng run rẩy.

Cái kia hoang khí giống như hoang cổ cự thú giống như vậy, trực tiếp đánh tan phong mang, đưa hắn trường thương vắt nát tan.

Sau đó hoang khí uy thế không giảm, hóa thành cuồng phong, như bài sơn đảo hải mà đến, toàn bộ oanh trên người Khương Dận.

Cái kia gió cường thịnh, không nhìn cốt nhục vỏ ngoài, liền linh hồn cũng có thể mặc xuyên thấu qua.

Khương Dận trong cơ thể giống như rang đậu phát sinh “Đùng đùng” tiếng nổ, kinh mạch cùng xương cốt đều bị đập vỡ tan, một ngụm máu còn chưa phun ra ngoài, đã bị cuồng sa rót vào trong miệng, cả người cơ hồ bị phong hoá, giống một khối tảng đá giống như từ không trung ngã xuống.

Hắn cùng người áo bào tro đánh dây dưa đã lâu, mặc dù chỉ là đánh lén, nhưng cũng cẩn thận từng li từng tí một, chỉ lo một không cẩn thận liền bị diệt, tiêu hao thể năng một điểm không như Khương Dục Luân thấp, từ lâu không phát huy ra Đế Thiên Vị hậu kỳ thực lực.

Khương Dục Luân gặp Dương Thanh Huyền bất quá là Đế

Thiên Vị trung kỳ, con trai của chính mình tu luyện rất nhiều thần thông bí pháp, còn có các loại nguyên khí đan dược tại người, đối phó bất quá là chuyện dễ như trở bàn tay, nằm mơ cũng không nghĩ tới một chiêu liền bị xuống đất ăn tỏi rồi.

Dương Thanh Huyền thu về hai tay, lạnh lùng nhìn Khương Dục Luân một chút, xoay người rời đi.

Không đi nữa, sợ sẽ không đi được.

Khương Dục Luân nuốt đan sau đã là Cực Đạo cảnh tột cùng thực lực, đang đè lên người áo bào tro đánh, nếu như phát điên lên tới đối phó chính mình, liền thật đi chưa xong.

Đột nhiên Dương Thanh Huyền thân thể hơi ngưng lại, liền dừng lại ở không trung, hoàn toàn biến sắc.

Ở hắn phía trước, xuất hiện một đạo bóng người quen thuộc.

…

Khương Dục Luân gặp con trai của chính mình bị giây, cũng không biết sinh tử, sốt sắng bên dưới, để người áo bào tro chậm một hồi.

Người áo bào tro đã máu me khắp người, vội vàng điều đầu liền chạy.

Đột nhiên không trung hắc mang lóe lên, từ trong hư không một đạo đánh chém bổ đi ra.

“Xì!”

Người áo bào tro hít vào một ngụm khí lạnh, như ở bình thường thời gian mà nói, đánh lén như vậy hoàn toàn có thể tránh ra. Nhưng lúc này sức mạnh mười không còn chín, gào thét bên dưới vội vàng xoay chuyển thân thể, bằng Không Hoành dời!

Hắc mang dán vào thân thể của hắn đi qua, chém xuống hắn một cánh tay.

“Đáng chết a!” Người áo bào tro rít gào một tiếng, lập tức bóng người lấp lóe, lui mấy trăm trượng xa.

“Khà khà.”

Trên hư không, chậm rãi hiện ra một vệt bóng đen, cầm trong tay to lớn liêm đao, như Tử Thần giống như đứng ở không trung.

Người áo bào tro hai mắt phun ra lửa giận, một trái tim nhưng đột nhiên rơi vào đáy vực.

Khương Dục Luân cũng là hoàn toàn biến sắc, nhìn chằm chằm đột nhiên xuất hiện hai người.

Chém xuống người áo bào tro cánh tay là Diệp Vô Sát, mà xuất hiện ở Dương Thanh Huyền phía trước nhưng là Diệp Thịnh.

“Thực sự là quả đất tròn a. Cái kia Thanh Giác Man Ngưu là biến hóa của ngươi đi.”

Diệp Thịnh nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, trong mắt tràn ngập vẻ phức tạp.

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi có thể từ Biển Đen sống sót trở về, không dễ dàng a.”

Tru

yện Của Tui . net Diệp Thịnh một hồi giận dữ, thân thể lung lay hạ, nhưng rất nhanh trấn định lại.

Diệp Vô Sát cầm trong tay liêm đao, đứng ở đàng xa trên bầu trời, lấy đao chỉ vào người áo bào tro cùng Khương Dục Luân, để ngừa bọn họ đột biến, nghe vậy quát lên: “Mau giết tiểu tử này, nói nhảm với hắn cái gì!”

Diệp Thịnh ngưng tiếng nói: “Ám Dạ Chi Đồng ở trên thân thể ngươi?”

Dương Thanh Huyền khẽ cười nói: “Làm sao, ngươi muốn muốn? Có thể cho ngươi.”

Diệp Thịnh cùng Diệp Vô Sát hai người đều là thân thể chấn động, lộ ra sợ hãi lại thần sắc tham lam.

Nhưng hai người liếc mắt nhìn nhau, đều thấy lẫn nhau trong mắt nghiêm nghị.

Ám Dạ Chi Đồng liền ngay cả Ân Võ Vương đều không thể điều động, nếu là bọn họ có được lời, sợ cũng là một con đường chết.

Hai người nháy mắt có hiểu ra, trên mặt vẻ tham lam lần lượt xua tan, khôi phục thanh minh. Đồng thời phát hiện lòng bàn tay đã là một mảnh mồ hôi lạnh, sắc mặt có chút tái nhợt.

Diệp Vô Sát lạnh giọng nói: “Khá lắm! Câu nói đầu tiên suýt chút nữa để cho chúng ta nhập ma!”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Là chính các ngươi muốn nhập ma, cùng ta có quan hệ gì đâu? Thật sẽ tìm mượn miệng.”

Nội tâm hắn có nỗi khổ không nói được, cái kia Ám Dạ Chi Đồng ở trên người giống như là quả bom hẹn giờ, không chừng lúc nào liền xảy ra vấn đề. Hơn nữa Cổ Hạt cùng Khổng Linh vẫn còn ở đồng bên trong, chẳng biết lúc nào có thể đi ra.

Diệp Vô Sát nói: “Diệp Thịnh, Dương Thanh Huyền không lưu lại được, nếu như không giết hắn, tương lai phải là họa lớn!”

Diệp Thịnh sắc mặt thay đổi mấy lần, song quyền nắm chặt, lại có vẻ run rẩy.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng theo dõi hắn, lạnh giọng nói: "Ám Dạ Chi Đồng ngay ở trong cơ thể ta, các ngươi có thể thử xem, có thể hay không đem xúc động. Đến thời điểm không chỉ có ngươi và ta sẽ bị nuốt hết, cả vùng, đều đem bao phủ tại đêm tối bên dưới."

Đại địa có hay không bao phủ tại đêm tối bên dưới, cùng hai người bọn họ không quan hệ.

Nhưng bị đêm đen nuốt hết, thêm vào Dương Thanh Huyền thân phận đặc thù, xác thực để cho hai người vô cùng kiêng kỵ.

Diệp Thịnh trầm giọng nói: "Đem đêm đen tuần không, giao ra đây, sau đó ngươi liền có thể đi!"

Nói ra câu nói này, tựa hồ rơi xuống rất lớn quyết tâm.

Diệp Vô Sát môi khẽ nhúc nhích, muốn nói điều gì, nhưng vẫn là nhịn được.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, hỏi: "Đêm đen tuần không, rốt cuộc là cái gì?"

Diệp Thịnh nói: "Là một bộ Tinh Linh tộc bí pháp, nhưng cũng cùng Ám Dạ bộ tộc có quan hệ." Hắn nghĩ một hồi, lại nói: "Là một đời nào đó tinh Linh Vương nhòm ngó Ám Dạ Chi Đồng sau lấy được lĩnh ngộ. Mặt trên ghi lại mấy hạng lợi hại thần thông."

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nói: "Tức là như vậy, tha thứ ta không thể cho ngươi. Ta có hai vị bằng hữu bị vây ở đồng bên trong, đang tìm giải cứu phương pháp. Này đêm đen tuần không, là ta trước mắt duy nhất hi vọng!"

Diệp Thịnh lạnh lùng nói: "Không lưu lại bí pháp, ngươi đi được rồi chứ?"

Dương Thanh Huyền tranh đấu tương đối, nói rằng: "Ngươi nếu như động thủ, liền liền chuẩn bị chịu đựng bị thôn phệ hậu quả đi. Ám Dạ Chi Đồng đáng sợ, ngươi nên so với ta càng rõ ràng.”

Đối thoại của hai người, rơi vào người áo bào tro cùng Khương Dục Luân trong tai, cả kinh trợn mắt ngoác mồm.

Bọn họ đương nhiên biết Ám Dạ Chi Đồng là cái gì, đều há to mồm, đầy mặt dại ra.

Trên người một người làm sao có khả năng có nhiều như vậy Thánh khí?

Nhưng Khương Dục Luân tâm niệm thay đổi thật nhanh, hắn vốn là kiêu hùng hạng người, vừa nãy nuốt phục đan dược sau thần trí hơi hơi không rõ, giờ khắc này đối mặt Diệp Vô Sát khí tức cường đại, dần dần tỉnh lại, trong lòng chấn động dữ dội, nháy mắt liền đoán được Dương Thanh Huyền thân phận!

Hắc trên biển, Dương Thanh Huyền bắn giết Cổ Diệu, vận dụng ba cái kinh thiên động địa Thánh khí, người ngoài có lẽ không rõ ràng trong đó nội tình, nhưng làm hàng đầu thương hội hội trưởng, đối với trong trận chiến đó chi tiết nhỏ vẫn là biết so với khá tỉ mỉ.

Khương Dục Luân không rõ cả người run lên, có loại sợ hãi khó tả tại nội tâm lan tràn, chính mình chọc dĩ nhiên là như vậy một vị sát tinh!

Người áo bào tro nhiều năm ở vào bế tắc trạng thái, tin tức không bằng Khương Dục Luân linh thông, trong mắt đan xen vẻ phức tạp, không biết đang suy nghĩ gì.

Bầu không khí cứng ở cái kia, Dương Thanh Huyền nói rằng: “Chờ ta đem bí pháp tìm hiểu một chút sau, nếu như cứu được không bạn ta biện pháp, liền cho các ngươi.”

Diệp Thịnh có chút động lòng, này dù sao cũng là một biện pháp. Mà là là trước mặt không có cách nào hạ phương pháp xử lý.

Diệp Vô Sát nhưng là hừ lạnh nói: “Đợi ngươi hiểu rõ, được chờ tới khi nào? Tinh Linh Vương lưu lại đồ vật, há lại là dễ dàng như vậy tìm hiểu?”

Đúng lúc này, người áo bào tro đột nhiên “Ha ha” cười lớn một tiếng, “Đến! Chủ người đến! Các ngươi chết chắc rồi!”

Truyện quá hay

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1143: Thiên Địa Dị Biến, Chạy Ra Đường Sống

Mọi người sắc mặt đại biến, nhấc đầu hướng về xa xa nhìn tới.

Chỉ thấy trên thiên mạc mở ra một đạo đen nhánh vết nứt, từ đó có thể nhìn thấy ngôi sao vũ trụ, sấm sét bổ ra ngàn dặm, tiết ra năng lượng nhấc lên bão gió, toàn bộ đất trời ảm đạm phai mờ, trở nên ngột ngạt Hỗn Độn.

Người áo bào tro dữ tợn cười lớn, thậm chí có chút bệnh trạng khua tay múa chân, nói: “Ha ha, chủ người đến! Các ngươi đều phải chết!”

Diệp Vô Sát lạnh lùng liếc hắn một cái, loan đao trong tay hiện ra, chém giết tới.

Một đao kia hời hợt, nhưng mang ra phải giết phong mang.

Ánh đao màu đen khom như câu tháng, không hề có một tiếng động lướt qua không gian.

Người áo bào tro cười lớn im bặt đi, toàn bộ khuôn mặt trở nên dại ra, yết hầu nơi hiện ra một đạo huyết tuyến, lập tức đầu lăn xuống.

Diệp Vô Sát trào phúng một tiếng, “Ồn ào!”

Người áo bào tro phần gáy trên phun ra máu tươi, trực lăng lăng ngã xuống.

Cái kia đầu rơi trên mặt đất, mặt nạ bóc ra, lộ ra bên trong trắng xám mà tràn đầy vết sẹo mặt, xấu xí đến cực điểm. Cái kia đã mất đi hào quang trong mắt, tất cả đều là phẫn nộ, không dám cùng oán độc.

Dương Thanh Huyền vồ giữa không trung, áo bào tro trên người túi chứa đồ liền lăng không nhiếp ra, hướng về hắn bay tới.

Khương Dục Luân cả người run lên, hai mắt như đao nhìn chằm chằm túi đựng đồ kia, trong miệng phát sinh như dã thú gào thét, bóng người loáng một cái liền nhào tới, đem túi đựng đồ kia cướp vào trong tay, sau đó tựa như điên vậy “Ha ha” cười lớn.

Diệp Vô Sát trong mắt phát lạnh, liêm đao ở trên không bên trong xẹt qua, một vòng đen nhánh mới tháng hiện ra.

Khương Dục Luân mắt nhìn xung quanh, sớm có phòng bị, hét lớn một tiếng, tay trái liền đánh tới.

Trên cánh tay hiện ra một tầng sắt thép giống như ánh sáng lộng lẫy, như là nào đó loại tay khôi Hóa Hình, “Oanh” đánh vào cái kia mới trên mặt trăng, đem yên diệt, nhưng tự thân cũng nhận được xung kích, bị phản chấn mở.

Diệp Vô Sát lại phải ra tay, bị Diệp Thịnh ngăn lại, quát lên: “Trước tiên đối phó người đến!”

Diệp Thịnh thân thể loáng một cái, liền xuất hiện ở ngàn trượng ở ngoài, một thanh hắc đao từ hư không bên trong hiện ra, nắm ở trong tay quay về dị tượng kia thẳng chém mà xuống!

“Ầm ầm!”

Toàn bộ vòm trời bị một đao này chém vỡ, vô số dị tượng tự đao mang kia hạ bị phân giải, này khóa khu vực đại truyền tống tựa hồ trực tiếp bị chặt đứt!

Đúng lúc này, cái kia hư không vô tận bên trong, đột nhiên duỗi ra một con to lớn hắc thủ, vô số màu đen lôi quang nơi tay bốn phía lấp loé, đột nhiên chụp vào hắc đao.

Diệp Thịnh hoàn toàn biến sắc, cái kia hắc thủ bao phủ vòm trời, từng tia một uy thế rơi xuống, càng để hắn không thể động đậy!

Diệp Vô Sát sợ hãi rống nói: “Không được! Là giới vương!”

Hắn sắc mặt trắng bệch, trong tay hàn mang lóe lên, chính là vô số hắc khí nổi lên, bám vào ở liêm đao bên trên.

Hắc khí kia như dao, như là đem bộ phận lưỡi rút ra dài phóng lớn mấy lần, đi phía trước chém một cái, vạch qua địa phương, không gian đều bị cắt một đường đen ngòm vết nứt, thật lâu khó có thể khép lại.

Diệp Thịnh đồng dạng hắc đao lại nổi lên, một đạo ngang dọc thiên địa ánh đao chém vụt mà ra, mang theo cuồng mãnh sát khí, chém về phía cái kia bàn tay khổng lồ.

“Oành!”

Hai cái chạm vào nhau, kinh khủng dư âm quét ngang đi ra ngoài, tảng lớn không gian vỡ vụn, cả phiến thiên không che kín sâu thẳm kinh khủng vết rạn nứt, một bộ tận thế chi cảnh.

Diệp Vô Sát cùng Diệp Thịnh chịu đến phản chấn, đều là bị đánh bay lui ra, phun ra ngụm máu lớn.

Cái tay kia bị cản lại, tựa hồ mất đi xé rách không gian thời cơ, hành lang lực lượng đột nhiên đè xuống, trấn áp thiên địa.

Nhưng này hắc thủ vẫn chưa từ bỏ giãy dụa, hơi nắm chặt hạ, tảng lớn hắc mang phun ra ngoài, trực tiếp bóp nát một chỗ không gian.

“Ầm ầm ầm!” Nổ vang không dứt bên tai.

Trên bầu trời vết nứt không ngừng mở rộng, cái kia hắc thủ lại chế trụ lực lượng không gian, không ngừng đem hành lang xé rách mở, liền muốn vượt vực mà tới.

Ở Diệp Vô Sát rống to “Giới vương” thời điểm, Dương Thanh Huyền liền lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, một mảnh lôi quang đem chính mình bao lấy, lóe lên liền tại chỗ biến mất.

Khương Dục Luân cũng hoảng sợ nhìn cảnh tượng kì dị trong trời đất, vội vàng ôm lấy chính mình sinh tử không biết nhi tử, cũng hóa thành độn quang mà đi.

Kinh khủng kia bên trong đất trời, một đạo nhỏ nhẹ vàng quang lóe lên, lộ ra cái kia cung trang thân ảnh của cô gái, tương tự hoảng sợ nhìn cái kia bầu trời đen nhánh cùng lớn đại hắc thủ, cả kinh nói: “Đây là...”

Nữ tử sầm mặt lại, một tay bấm quyết, thân thể liền hóa thành từng đoá từng đoá cánh hoa, tại chỗ biến mất, sau một khắc, liền trực tiếp xuất hiện ở mấy ngàn trượng ở ngoài.

Dương Thanh Huyền điều khiển Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn ở phía chân trời lao nhanh, rất nhanh liền rời đi Mộc Dương Trấn vị trí khu vực.

Nhưng cuồn cuộn không ngừng chân nguyên gợn sóng vẫn là từ đằng sau truyền đến.

Hắn không dám dừng lại, lấy tốc độ nhanh nhất về phía trước điên cuồng bay.

Cho đến sau ba ngày, sức cùng lực kiệt, lại nuốt mấy viên đan dược, chạy nữa ba ngày, gặp được một toà mênh mông thành lớn, lúc này mới thu rồi Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, bay tới bên dưới thành, nộp nhất định linh thạch vào thành.

...

Ngay ở Dương Thanh Huyền đám người trốn chạy phía sau, cái kia hắc thủ chủ nhân phảng phất vô cùng tức giận, một cỗ sát khí từ trong vết nứt nổ bắn ra đến, xuyên thấu thời không, khóa chặt lại hai người.

Diệp Vô Sát một hồi toàn thân rét run, như đọa kẽ băng nứt.

Sát khí này chi múc, mang theo uy áp kinh khủng, để người khó sinh lòng kháng cự.

Diệp Thịnh nhưng là yên lặng nắm chặt hắc đao, mạnh mẽ kiềm chế lại trong lòng ý sợ hãi.

Sâu thẳm con mắt nhìn chằm chằm cái kia tiết ra vô biên sức mạnh to lớn vết nứt, vi mang lấp loé.

Cái kia hắc thủ hướng phía dưới cầm nắm mà đến, một luồng hắc mang tự lòng bàn tay khuếch tán ra, cường thịnh ánh sáng vỡ bờ thiên địa, đem mấy ngàn trượng không gian phân thành lĩnh vực.

Lần này không thể nghi ngờ tăng nhanh toàn bộ vết nứt không gian tan vỡ tốc độ.

Toàn bộ màn trời trở nên một mảnh đen nhánh, năng lượng trong thiên địa đều ngừng trệ hạ xuống, lâm vào quỷ dị khuých tịch bên trong, chỉ có sát khí nồng đậm ở không hề có một tiếng động lăn lộn.

Vô cùng ban đêm giáng lâm, giết chóc sắp nổi lên.

Diệp Vô Sát trong mắt xẹt qua một tia kiên quyết, thân hình một hồi biến mất, lại ở ngàn trượng ở ngoài lóe ra, trong tay liêm đao phóng lớn mấy lần, loan nguyệt giống như trên lưỡi đao có hồng quang lóe lên.

Cái kia giữa hồng quang lan ra tinh lực, sắc bén âm sát.

“Huyết Hà!”

Diệp Vô Sát phẫn nộ quát một tiếng.

Một đạo màu máu đỏ ánh đao u nhiên sáng lên, như màu đỏ Tinh Hà ngang qua trời cao.

Diệp Thịnh nhưng là sau lưng dấy lên hắc viêm, cửa hàng Triển Thiên Lý.

Ngọn lửa màu đen ẩn nấp ở này vô cùng đêm trong lĩnh vực, hóa thành vạn ngàn lưu hỏa, đem không gian thiêu đốt ra từng cái từng cái hư vô chỗ trống.

Hắn đem hơi thở của chính mình triệt để dung hợp đi vào, súc tích hắc viêm bên trong năng lượng, trên lòng bàn tay ngưng tụ ra một cái quả cầu ánh sáng màu đen, uy năng lớn dần.

Nhưng tự thân khí tức càng là dần dần uể oải hạ xuống.

Theo hắn một chưởng đánh ra, cái kia tiểu cầu xoay tròn bay xoay qua chỗ khác, đem không gian thiêu đốt ra một cái hư vô quỹ tích.

Hai cổ cường thịnh công kích quấn quýt lấy nhau, nhấc lên kinh thiên chấn động, đập về phía cái kia hắc thủ.

Này hai chiêu rơi đến bất luận một nơi nào đều sẽ bị là sơn hà đổ nát, thiên địa tịch diệt. Nhưng công kích rơi xuống trong bóng tối, nhưng như là thủy châu nhỏ vào sắt trong nước, chỉ bốc lên từng tia từng tia hơi nóng.

Cái kia hắc thủ bỗng nhiên nắm chặt, từng cái từng cái phức tạp phù văn phiên bay mà ra, hóa thành xiềng xích, trực tiếp đem đao mang kia cùng lưu hỏa bóp nát.

Năng lượng kinh khủng bão gió tàn phá ở vô cùng ban đêm trong lĩnh vực, cọ rửa hai người thân thể, đem xương cốt toàn thân đập nát.

Diệp Thịnh cùng Diệp Vô Sát phun ra một ngụm máu tươi, mạnh mẽ ổn định thân hình, đều là lòng sinh tuyệt vọng, ở sức mạnh tuyệt đối trước mặt, một luồng cảm giác vô lực tự nhiên bay lên.

Truyện quá hay

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1144: Ba Đại Bí Thuật

Cái kia hắc thủ cũng nhận được xung kích, vết nứt không gian từ từ nhỏ dần, tinh thần lực điên cuồng đổ xuống, toàn bộ bầu trời giống như vũ trụ sơ khai Hỗn Độn thời kì, đâu đâu cũng có tàn phá bất an năng lượng.

Diệp Vô Sát hai mắt đỏ đậm, hung tợn mắng: “Tiên sư nó, muốn để lão tử chết, ngươi cũng đừng muốn lấy lòng!”

Hắn khí tức không ngừng kéo lên, hủy thiên diệt địa khí thế bộc phát ra, muốn tự bạo binh giải.

Diệp Thịnh đồng dạng dữ tợn nói: “Đúng! Muốn giết ta hai người, coi như là giới vương, cũng muốn làm ra lưu lại một bàn tay giác ngộ!”

Hắn cũng bắt đầu binh giải tự thân, điểm điểm hắc viêm từ trên người bay lên, ngột ngạt thiên địa.

“Cắt!” Hoàn vũ bên trong, tựa hồ truyền đến một tiếng khinh thường cười gằn.

Cái kia hắc đầu ngón tay lấp loé huỳnh quang, khinh miệt chỉ điểm một chút hạ, hết thảy bạo ngược năng lượng đều ngưng trệ hạ xuống.

Binh hiểu quá trình trực tiếp trong chăn đoạn, sinh ra lớn có thể cũng bị cái kia hắc mang phân giải hết sạch.

Cái kia hắc trong tay sinh ra phù văn, đánh vào hai người thân thể, loé lên rồi biến mất. Diệp Vô Sát cùng Diệp Thịnh đều là toàn thân năng lượng bị dung giải như thế, cả người một hồi mất đi ý thức.

Vòm trời bên trên vết nứt hẹp dần, không gian hành lang triệt để sụp đổ.

Cái kia hắc thủ lại là chỉ điểm một chút đến, hai giờ hắc mang đem Diệp Thịnh bao vây lấy, lập tức đem hai người trực tiếp kéo vào vết nứt không gian bên trong, cùng bao phủ chân trời hắc mang cùng biến mất.

Hào quang rơi ra, toàn bộ vòm trời không hề có thứ gì, khôi phục thanh minh.

Nguyên bản Mộc Dương Trấn, triệt để không còn dấu vết, giống như là trên mặt đất lưu lại một đạo vết sẹo.

...

Dương Thanh Huyền liền chạy sau sáu ngày, từ lâu sức cùng lực kiệt, sau khi vào thành liền nghe được mật thất tu luyện vị trí, trực tiếp đi mướn một gian thượng đẳng mật thất tu luyện.

Hắn liền này thành lớn tên đều còn không biết, liền tiến vào trong tu luyện.

Lấy hắn tu vi cảnh giới hiện tại, thượng đẳng mật thất nồng độ linh khí cũng đã không đủ, chính mình lấy ra đại lượng linh thạch cực phẩm cùng Mặc Tinh, đặt ở trước người, đồng thời thu nạp hai loại linh khí, đều dễ dàng chuyển hóa thành chân nguyên, ở trong người đi khắp, cuối cùng chìm vào đan điền.

Từ khi bên trong đan điền đản sinh ra bốn loại mồi lửa sau, Dương Thanh Huyền cũng cảm giác được tốc độ tu luyện tinh tiến vô cùng chầm chậm, phảng phất đại lượng linh khí đều bị bốn đại hỏa nguyên hấp lấy đi, để cho hắn sử dụng bộ phận cực nhỏ.

Nhưng cùng lúc, ở đã trải qua một loạt chiến đấu sau, Dương Thanh Huyền cũng phát hiện chân nguyên kéo dài tính trở nên cực mạnh. Trước đây nghiền ép ba vị cùng cấp, liền hầu như tiêu hao hơn nửa, mà bây giờ nhưng là dễ như ăn cháo, giở tay giở chân trong đó liền trấn áp cùng cấp.

Mặc dù là cao một cấp tồn tại, biến thân hoang thân thể sau cũng là một chiêu trấn áp, hơn nữa tiêu hao cực nhỏ.

Tựa hồ cái kia mồi lửa bên trong, có lửa dương lực lượng cuồn cuộn không ngừng bổ sung đi ra. Giống như là đại bên trong đan điền một cái tiểu đan điền.

Hơn nữa trôi nổi ở mồi lửa bốn phía cái kia chút kỳ dị sức mạnh, hoang khí, sấm sét các loại, cũng rõ ràng được tăng cường.

Dương Thanh Huyền tâm tư chuyển động hạ, một vòng mênh mông linh khí ở bên trong kinh mạch đi khắp chu thiên, cuối cùng hội tụ đan điền, quả nhiên hơn nửa bị mồi lửa hút đi, chỉ còn dư lại phần nhỏ ở lại bốn phía.

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, như vậy lời nói tu vi tinh tiến liền chậm vô cùng, tuy rằng cảnh giới biến đến mức dị thường vững chắc, nhưng ít ra muốn so với người khác chậm hai phần ba.

Bất quá hắn cũng không có nửa điểm nhụt chí, cơ sở vững chắc là chuyện tốt, chỉ cần không ảnh hưởng võ đạo thiên phú, tất cả cũng không quan hệ, nhiều nhất so với người khác càng khắc khổ gấp đôi là tốt rồi.

Huống hồ hắn còn có thể muốn biện pháp khác, tỷ như đan dược cùng thiên tài địa bảo. Giờ khắc này trên người thì có Diệt Họa Đan cùng Tịnh Uẩn Dịch, không biết có thể tăng lên bao nhiêu tu vi.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh lại, từng lần từng lần một thổ nạp linh khí, rốt cục ở hai ngày phía sau, đem hầu như khô đét đan điền lần thứ hai tràn ngập, Đế Thiên Vị trung kỳ cảnh giới cũng nhận ra được rõ ràng có tăng tiến.

Tốt nhất tu luyện cùng lĩnh ngộ vẫn là ở trong thực chiến.

Từ trên con đường tử vong lần lượt giãy dụa trở về, mới là nhanh nhất tiến bộ phương thức.

Dương Thanh Huyền khôi phục trong cơ thể sau, từ trên người lấy ra hai cái mỡ dê bình ngọc, một lớn một nhỏ, đặt ở trước người, chính là Diệt Họa Đan cùng Tịnh Uẩn Dịch.

Dương Thanh Huyền khôi phục thể năng sau, lấy ra một viên thẻ ngọc màu vàng óng, mặt trên có nhỏ bé hoa văn, vô cùng tinh xảo. Ở ngọc giản hai đầu lờ mờ có thể thấy được Thái Dương Thần Văn, dùng tinh diệu thủ pháp tuyên khắc lên, như không xem xét tỉ mỉ thì không cách nào phát hiện.

Hắn dùng thần thức xâm nhập bên trong, lượng lớn văn tự ở trên hư không trên nổi lên, quả nhiên là tinh linh văn, hơn nữa còn là thời đại viễn cổ nhất là cổ xưa như vậy.

Dương Thanh Huyền từng chữ từng chữ phẩm từng đọc đi, hắn đối với Tinh Linh tộc chữ viết nắm giữ cùng lý giải, ở hiện nay trên đời cũng coi như là xếp hạng hàng đầu.

Đem toàn bộ văn tự tỉ mỉ đọc một lần sau, Dương Thanh Huyền nhăn lại lông mày, rất nhiều nơi tối nghĩa khó hiểu, không rõ bất cẩn.

Hắn lại bình tĩnh lại tâm tình, lại tinh tế phẩm đọc một lần.

Lần này đem văn trung nội dung quan trọng nắm giữ 50-60%, toàn văn thật giống cũng không phải gì đó thần thông yếu thuật, mà là một vị tinh Linh Vương người đối với Ám Dạ Chi Đồng lý giải cùng miêu tả.

Diệp Thịnh nói đây là người tinh Linh Vương nhòm ngó Ám Dạ Chi Đồng sau lấy được lĩnh ngộ, ngược lại cũng không giả.

Dương Thanh Huyền lại kiên trì đọc mấy lần, rốt cục đem toàn văn lĩnh ngộ bảy tám phần mười.

Nguyên lai này bản đêm đen tuần không,, là một bản ghi chú, viết chính là vị kia tinh Linh Vương quan sát Ám Dạ Chi Đồng sau tâm đắc lĩnh ngộ, bên trong đích xác ghi lại mấy loại bí pháp, nhưng cũng đều cùng Ám Dạ Chi Đồng có quan hệ, Diệp Thịnh bọn họ lấy đi cũng không cố ý nghĩa.

Bên trong bí pháp có ba cái, một cái tinh Linh Vương triển khai ra, đem ý thức cùng sức mạnh thăm dò vào đến Ám Dạ Chi Đồng bên trong, tiến hành quan sát cùng nghiên cứu bí pháp, gọi là “Dạ hành” một cái lợi dụng Ám Dạ Chi Đồng sức mạnh, ở trong người sinh ra hắc viêm, đồng thời cho mình sử dụng bí pháp, gọi là “Ban đêm lâm” người cuối cùng là trực tiếp khởi động Ám Dạ Chi Đồng tiến hành công kích, gọi là “Ban đêm săn”

Nhưng ở đêm đen tuần không, bên trong, ở ban đêm săn bí thuật phía sau, viết một cái “Cấm” chữ.

Cũng ở bên cạnh có một hàng chữ nhỏ ghi chú rõ, ý là đêm đen lực lượng chính là thua mặt sức mạnh, mà Ám Dạ Chi Đồng là mở ra này thua mặt lực lượng cửa lớn, không có thiên giới cảnh giới căn bản không cách nào khống chế, mạo muội thi triển, sẽ vĩnh cửu rơi hắc ám.

Dương Thanh Huyền muốn đến bây giờ Ám Dạ bộ tộc, chính là Vi Lạp mạo muội sử dụng Ám Dạ Chi Đồng, mới đưa đến đêm đen lan tràn đại địa. Nhưng mặc dù là có thiên giới cảnh giới, mạnh như Ân Võ Vương, vẫn như cũ không cách nào áp chế cái này Thánh khí.

Hiện ở Ám Dạ Chi Đồng liền ở trong cơ thể hắn, nghĩ đến thân mình trong cơ thể có thêm một món đồ như vậy bom hẹn giờ, liền một trận tê cả da đầu.

Dương Thanh Huyền lại đem thẻ ngọc nhiều lần nhìn mấy lần, đối với vẫn còn không hiểu cái kia chút văn tự tiến hành cân nhắc, đang so so sánh chắc chắn sau, liền bắt đầu y theo mặt trên nói, tu luyện bí thuật dạ hành.

Dạ hành chỉ là một loại đem ý thức cùng sức mạnh lẻn vào đồng bên trong bí pháp, bản thân cũng không cần xúc động Ám Dạ Chi Đồng sức mạnh, chỉ là một loại câu thông thủ đoạn.

Dương Thanh Huyền chậm rãi đem chân nguyên ngưng tụ ở Ám Dạ Chi Đồng bốn phía, hai tay bấm ra một cái quái lạ quyết ấn, sau đó lấy thời gian nhất định quy tắc biến hóa quyết ấn.

Trong mi tâm chân nguyên lập tức ở Ám Dạ Chi Đồng xung quanh xoay tròn, phân hoá ra từng tia khí tức, như sợi tóc giống như đi khắp, chậm rãi bám vào Ám Dạ Chi Đồng bề ngoài, đồng thời xâm nhập đi vào.

Truyện quá hay

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1145: Mộng Linh Thành

Ám Dạ Chi Đồng chỉ là nhẹ nhàng xúc động hạ, con mắt vẫn chưa trợn mở.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, đồng thời thở phào nhẹ nhõm, tiếp tục trong tay quyết ấn triển khai.

Rất nhanh, đại lượng chân nguyên liền tiến vào đến tử đồng bên trong, đồng thời thần thức cũng khuếch tán đi vào.

Bên trong là mênh mông vô bờ đen kịt, giống như là một cái thế giới hắc ám, không có bất kỳ ánh sáng, không nhìn thấy bất cứ sự vật gì, chỉ có hắc, vô tận hắc.

Dương Thanh Huyền dùng thần thức truyền âm, nói: “Độ như, Khổng Linh, các ngươi có ở đây không?”

Hoán vài tiếng, mới vang lên Khổng Linh thanh âm, “Thánh Chủ, chúng ta ở.”

Độ như cũng lười biếng nói rằng: “Làm sao vậy? Lại gặp phải phiền toái gì? Chúng ta nhưng là bị vây ở Ám Dạ Chi Đồng bên trong, không giúp được ngươi, chính ngươi tự cầu nhiều phúc đi.”

Dương Thanh Huyền mắng: “Ngu xuẩn vật, Lão Tử đi vào Ám Dạ Chi Đồng bên trong đến, nghĩ biện pháp mang bọn ngươi đi ra ngoài.”

“Thập, cái gì?!”

Độ như sợ hết hồn, âm thanh lập tức phấn chấn lên, kêu lên:

“Thật sự? Nhanh, nhanh mang chúng ta đi ra ngoài, vây ở chỗ này sống không bằng chết, đợi tiếp nữa, ta biết điên mất!”

Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn biến đổi, sử dụng tới khế ước lực lượng, lập tức ở trong bóng tối vô tận cảm giác được độ như cùng Khổng Linh hai người.

Ba người thần thức lập tức đan xen vào nhau.

Dương Thanh Huyền nói: “Chuẩn bị xong, ta mang bọn ngươi đi ra ngoài, buông lỏng toàn thân, tuyệt không nên chống cự ta sức mạnh. Giờ khắc này Ám Dạ Chi Đồng còn đang ngủ say bộ dạng, nếu là bị hắn cảm ứng được không thích hợp, ba người chúng ta đều phải xong đời.”

Độ như cùng Khổng Linh đều có chút sốt sắng.

Dương Thanh Huyền đồng dạng căng thẳng, sắp tối được bí thuật ở trong đầu quá qua một lần, sau đó nhanh chóng bấm quyết. Từng đạo từng đạo ám sắc sóng gợn ở mi tâm càn quét mở, trung ương chậm rãi hiện ra một viên mắt dọc.

Cái kia con ngươi chưa trợn mở, thì có một ánh hào quang bắn ra, rơi ở phía trước trên mặt đất, hóa ra độ như cùng Khổng Linh thân ảnh.

Đúng lúc này, cái kia con ngươi xúc động hạ, chậm rãi trợn mở một đường.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, bấm quyết tốc độ tăng nhanh gấp đôi, đồng thời đem xâm nhập vào đồng bên trong chân nguyên cùng thần thức toàn bộ chém gãy, ở tử đồng bốn phía sức mạnh cũng nháy mắt ẩn lui.

Cái kia lười biếng một đường ánh mắt, tựa hồ liếc hạ cõi trần, lại chậm rãi nhắm lại.

Dương Thanh Huyền lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, thả xuống hai tay, đã là một thân mồ hôi lạnh.

“Oa ha ha! Rốt cục đi ra!”

Độ như cao hứng khua tay múa chân, so với ở Hư Thiên vực bị nhốt trăm vạn năm xuất thế còn cao hơn hưng thịnh.

Dù sao ở Hư Thiên vực thời điểm, hắn là ngủ say, không đáng kể. Mà ở Ám Dạ Chi Đồng bên trong, đen kịt một màu, nhưng làm thế nào cũng ngủ không được.

Khổng Linh cũng là mặt mỉm cười, ánh mắt sáng quắc.

Nhưng độ như cao hứng mấy lần, liền không cao hứng bất nổi, trực tiếp hóa thành một đạo quang, bay về Tinh Giới bên trong, bắt đầu miệng to nuốt chửng Mặc Tinh.

Ở gặp phải Dương Thanh Huyền thời điểm, Dương Thanh Huyền là Nguyên Võ cảnh đại viên mãn, hắn là Toái Niết cảnh đỉnh cao, cao đối phương bốn cái cảnh giới bây giờ Dương Thanh Huyền là Đế Thiên Vị trung kỳ, hắn là Thái Thiên Vị hậu kỳ, bị phản siêu ba cái cảnh giới.

Độ như ở thời đại trung cổ, cũng là bò cạp đỏ vua, hạng người tâm cao khí ngạo. Há chịu cam tâm chịu làm kẻ dưới.

Dương Thanh Huyền mỉm cười, nhớ tới ở Hư Thiên vực gặp phải độ như thời điểm quang cảnh, không khỏi trong lòng sinh ra một tia ấm áp. Con đường đi tới này, hai người đồng sinh cộng tử, tạo lập được thâm hậu tình bạn.

“Ngươi cũng trở lại tu luyện đi.”

Dương Thanh Huyền nói với Khổng Linh, tay trái vung lên, liền đem Khổng Linh hút vào Tinh Giới bên trong.

Giờ khắc này hai tên Tinh Túc thực lực từ từ bị hắn kéo mở, nếu như cũng chưa gắng sức đuổi theo, đối với chính bọn hắn mà nói cũng là áp lực lớn lao.

Dương Thanh Huyền giải cứu hai tên Tinh Túc sau, lần thứ hai lấy ra đêm đen tuần không,, lại không sót một chữ đọc qua một lần, bắt đầu suy tư cái kia “Dạ Lâm” cùng “Dạ Liệp”.

Hắn trong đầu hiện lên một cái cảnh tượng, ở Hải tộc vây công Hải Thiên Nhai thời điểm, chính mình biến thân Hồng Máng cùng biển sâu dị tộc đại chiến, Tử Dạ vì cứu mình, không tiếc vận dụng Ám Dạ Chi Đồng sức mạnh, hiện ra một đóa to lớn màu đen chi hoa, có thôn thiên phệ địa khả năng.

Cảnh tượng lúc đó, cùng này Dạ Lâm bên trong miêu tả dị tượng giống nhau y hệt.

Cũng không biết Tử Dạ là mình lĩnh ngộ được, vẫn phải là đến rồi cổ tinh Linh Vương một ít truyền thừa cùng nhắc nhở.

Dương Thanh Huyền xoắn xuýt luôn mãi, có muốn hay không tu luyện này “Dạ Lâm”, rốt cục vẫn là lựa chọn từ bỏ.

Hiện tại gượng ép tu luyện, hậu quả khó liệu.

Dù cho muốn tu luyện, cũng chờ chính mình bước vào Giới Vương cảnh sau đó mới nói.

Hắn trên người có công pháp đều trả chưa luyện đến mức tận cùng, Ngũ Linh Trường Sinh Quyết, Hư Vô Hoang Thiên Quyết, Thanh Dương Võ Kinh, còn có Thiên Thành Giác lưu lại những bí pháp kia yếu thuật, càng là hạo như biển khói.

Ở bước vào Giới Vương cảnh trước, có thể đem hiện nay đang học đủ bộ nắm giữ, cũng đã là thành tựu không nhỏ.

Dương Thanh Huyền nhịn được đối với Ám Dạ Chi Đồng kích động, về tới chính mình bản trên đường tới.

Hắn lấy ra hai cái mỡ dê bình ngọc, một lớn một nhỏ, đặt ở trước người, chính là Diệt Họa Đan cùng Tịnh Uẩn Dịch.

Diệt Họa Đan năng lượng cùng hiệu quả có công nhận ước định, là Đế Thiên Vị võ giả nhất khao khát đan dược một trong, mặc dù là Đạo cảnh sơ kỳ, không pháp cảnh cường giả, cũng đổ xô tới.

Mà cái kia Tịnh Uẩn Dịch, thì lại chỉ ở trong tài liệu từng thấy, trên thực tế rất ít người được.

Dương Thanh Huyền đổ ra một viên Diệt Họa Đan, đặt ở lòng bàn tay, tròn trịa như châu, linh quang cảm động, sau đó vứt vào trong miệng, trực tiếp nuốt xuống.

Một luồng ôn hòa nhưng cường thịnh năng lượng tự trong bụng hóa mở, nháy mắt chảy về phía toàn thân, kinh mạch toàn thân bị giội rửa gột rửa, liền cốt nhục đều chiếm được tẩm bổ.

Dương Thanh Huyền vừa mừng vừa sợ, kinh sợ đến mức là này Diệt Họa Đan ẩn chứa sức mạnh, vượt ra khỏi dự tính của hắn. Lấy hắn thời khắc này tu vi cảnh giới, có thể để hắn cảm nhận được cường đại đan dược, đã vô cùng hiếm hoi.

Dương Thanh Huyền vội vàng trầm tĩnh lại, vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, chầm chậm hấp thu thuốc kia lực.

Sau ba ngày, mới đưa cái này Diệt Họa Đan dược lực hoàn toàn hấp thu.

Dương Thanh Huyền lần thứ hai mở hai mắt ra thời điểm, tràn đầy kinh hỉ cùng hưng phấn.

Nguyên bản tăng trưởng vô cùng chậm cảnh giới, dĩ nhiên rõ ràng cảm thấy tinh tiến.

120 triệu linh thạch cực phẩm giá trị, mặc dù có chút đắt, nhưng xác thực hiệu quả bất phàm.

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Dương Thanh Huyền lục tục đem mặt khác tám viên Diệt Họa Đan cũng từng cái nuốt phục.

Một tháng sau, hắn mới từ bên trong mật thất đi ra.

Lúc này đã là Đế Thiên Vị trung kỳ đỉnh cao, kẹt ở cái kia tầng bình cảnh trên, trong lúc nhất thời không cách nào đột phá.

Lúc này, Dương Thanh Huyền mới biết chính mình tới thành lớn gọi: Mộng Linh Thành, cũng là bên trong đều thành trì một trong, tuy rằng lao nhanh lục nhật mới đến, nhưng khoảng cách Vạn Tượng Thành kỳ thực cũng không rất xa.

Chỉ là Trung Ương Đại thế giới thực sự quá lớn, lấy Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn tốc độ lao nhanh lục nhật, cũng chỉ là đến rồi một toà lân thành mà thôi.

Mộng Linh Thành bên trong hoang vắng, linh khí trình độ so sánh lẫn nhau giống như vậy, lại láng giềng Vạn Tượng Thành, bị Vạn Tượng Thành hút đi rất nhiều người miệng, so với Vạn Tượng Thành thanh tĩnh rất nhiều.

Dương Thanh Huyền đi ở Mộng Linh Thành trên đường phố, suy tư về trong tu luyện vấn đề xuất hiện.

Hắn vốn là muốn trực tiếp dùng Tịnh Uẩn Dịch, nhìn có thể không một lần đột phá Đế Thiên Vị trung kỳ bình cảnh, nhưng cứ như vậy liên tục nuốt đan quá nhiều, tuy nói Diệt Họa Đan tác dụng phụ nhỏ bé không đáng kể, nhưng dựa vào đan dược tăng lên cảnh giới, vẫn là khuyết thiếu vững chắc, cần thời gian nhất định tiến hành củng cố.

Truyện quá hay

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1146: Thiên Tông Võ Quán, Bát Âm Huyền Chỉ

Thứ yếu Tịnh Uẩn Dịch hiệu quả không biết, sẽ sản sinh như thế nào tình huống khó có thể dự liệu, vì lẽ đó hắn dự định trước tiên làm vững chắc cảnh giới, nếu như còn không có thể đột phá lời, suy nghĩ thêm dùng Tịnh Uẩn Dịch.

Chờ đột phá đến Đế Thiên Vị hậu kỳ sau, liền nghĩ biện pháp đi đến Thiên Hà, tìm cái kia Võ Kinh hạ bộ.

Mộng Linh Thành bên trong lấy người phàm làm chủ, võ giả cường đại cũng ít khi thấy, mặc dù có cũng chỉ là loại lâm thời chờ một hồi, hoặc là làm trung chuyển, cửa hàng loại hình cung cấp võ giả nhu cầu cũng đều là một ít chưa từng nghe tới tiểu hình thương hội.

Trung Ương Đại thế giới Linh Sơn bảo địa đã sớm bị các đại tông môn chiếm cứ, muốn muốn hưởng thụ Cực phẩm tài nguyên, cũng chỉ có thể bỏ tiền từ một ít tông môn hoặc là thương hội mua.

Dương Thanh Huyền định tìm một toà chủ thành, thuê một gian Cực phẩm mật thất, dùng để đột phá bình cảnh.

Đột nhiên, khi đi ngang qua quẹo cua một cái nơi thời điểm, Dương Thanh Huyền chân bước ngừng lại, ngạc nhiên nhìn khúc quanh một gian cửa hàng.

Này cửa hàng có chút rộng lớn, so với cái khác cửa hàng mặt muốn xa hoa không ít, cái này cũng là đặt ở Mộng Linh Thành mới lộ ra cao cấp, nếu như ở Vạn Tượng Thành, cũng chỉ là một gian trung đẳng cửa hàng mặt.

Để Dương Thanh Huyền dừng bước lại, là cửa hàng trên mặt treo bảng hiệu, trên đó viết bốn chữ: Đại La thương hội.

Trong đầu hắn xẹt qua Hoa Linh Hoa Thanh hai tỷ muội dáng dấp, thầm nói: “Không biết này hai tỷ muội hiện tại như thế nào.”

Hắn đang muốn vào xem xem, đột nhiên sững sờ ở, chỉ thấy thương hội bên trong đi ra một ông già, toàn thân quấn ở bên trong hắc bào, chỉ lộ ra một đôi có chút thương lão lại hết sức có thần hai mắt, tu vi ở Tam Hoa cảnh đỉnh cao, từ thương hội sau khi ra ngoài, liền hướng quẹo trái tiến vào một cái ngõ nhỏ.

Dương Thanh Huyền cất bước, đi theo.

Ông lão kia đi chỉ chốc lát, mãi đến tận một cái vắng vẻ vị trí, xoay người tiến nhập một gian sân.

Dương Thanh Huyền nhấc đầu nhìn tới, trước viện môn viết bốn chữ: Thiên Tông võ quán.

Dương Thanh Huyền đứng ở trước cửa, nội tâm dâng lên khó có thể ức chế gợn sóng, một hồi lâu mới phục hồi tinh thần lại, đi thẳng vào.

Bên trong là một chỗ khá lớn sân, phía trước nhất là một mảnh đất trống, từ vô cùng cứng rắn xanh thép đá xây thành, có thể chịu đựng cực mạnh xung kích. Tiền thính đại môn đóng chặc, hai hàng lầu các chỉnh tề lui về phía sau đứng hàng đi. Lớn như vậy một cái sân, nhưng cũng không gặp người nào.

Một cô thiếu nữ ngồi ở trong viện, có chút phờ phạc, gặp có người đến, vội vàng lên tinh thần, tiến lên phía trước nói: “Ngươi muốn luyện võ sao?”

Dương Thanh Huyền đánh giá thiếu nữ, ước chừng mười lăm mười sáu tuổi dáng vẻ, Nguyên Võ trung kỳ.

Tu vi như thế đặt ở Thiên Tông học viện, đó là thiên tài tuyệt thế. Nhưng ở Trung Ương Đại thế giới, căn bản cũng không đủ nhìn.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Luyện võ luyện thế nào?”

Thiếu nữ lập tức lên tinh thần, lấy ra một tờ bảng để lên bàn, sát có chuyện lạ lật lên, nói: “Thiên Tông võ quán quanh năm chiêu thu học viên, yêu cầu phẩm hạnh đoan chính, trí lực bình thường. Học tập nội dung có: Luyện khí, luyện thể, võ đạo lý luận, binh khí, thực chiến các loại. Còn có hơn một nghìn loại công pháp có thể chọn tu luyện. Người phàm lớp một năm một trăm linh thạch trung phẩm, khí võ lớp một năm ba trăm linh thạch trung phẩm, Linh Võ lớp một năm năm trăm khối linh thạch trung phẩm, Chân Võ lớp một năm tám trăm linh thạch trung phẩm, Nguyên Võ lớp một năm 1,200 khối linh thạch trung phẩm. Bất luận báo cái nào lớp, đều có thể miễn phí biếu tặng tương ứng võ kỹ hai bản.”

Nàng gặp Dương Thanh Huyền không có vẻ mặt gì, vội vàng lại nói: “Còn có bảo đảm quá lớp, chính là bảo đảm ngươi có thể thăng cấp, chỉ có điều phí dụng thì càng quý giá, gần như ở năm lần bộ dạng. Nếu như không có quá, hết thảy linh thạch toàn bộ trả lại.”

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, nội tâm không rõ cảm thấy một trận ấm áp, nói rằng: “Vừa mới tiến vào cái vị kia trưởng lão đây? Ta muốn tìm hắn.”

Thiếu nữ hơi thay đổi sắc mặt, lập tức lộ ra căm thù thái độ, cảnh giác nói: “Ngươi muốn làm cái gì?!”

Dương Thanh Huyền nói: “Khương Dịch trưởng lão là của ta cố nhân, ta muốn gặp gỡ hắn.”

Thiếu nữ quát lên: “Nguyên lai ngươi là đến gây sự!” Không nói hai lời, liền khẽ quát một tiếng tấn công, hơn nữa thiếu nữ tay phải bấm ngón tay, trong không khí mơ hồ có toàn quy tắc lan ra, “Xì” một tiếng liền điểm đi qua.

Dương Thanh Huyền không khỏi thấy buồn cười, thiếu nữ này thi triển dĩ nhiên là Bát Âm Huyền Chỉ bên trong Tiêu Dao chỉ, hơn nữa từ chỉ pháp thức mở đầu cùng võ ý nhìn lên, vẫn còn ở năm đó Khanh Bất Ly bên trên.

Dương Thanh Huyền trong đầu một hồi nhớ tới Thiên Tông học viện Tàng Thư Lâu bên trong, cùng Khanh Bất Ly giao thủ, tìm hiểu này Bát Âm Huyền Chỉ quá trình.

Dưới chân hắn ngang qua một bước, liền nhẹ nhàng nhoáng tới, thiếu nữ một điểm thất bại.

Thiếu nữ sửng sốt một chút, có chút khó có thể tin.

Mình Tiêu Dao chỉ có tám phần hỏa hầu, coi như là thông thường yêu thú cũng một điểm sẽ chết, cùng cấp bên trong, có thể thắng được mình ít ỏi.

Trước mắt nam tử này trên người không có nửa điểm chân nguyên gợn sóng, nhìn như một tên người phàm bình thường, hơn nữa vừa nãy né tránh bộ pháp cũng tùy ý đến cực điểm, chẳng lẽ là vận khí?

Thiếu nữ không tin tà, không tức nỗi lại quát một tiếng, nhìn lại lại là một chiêu Tiêu Dao chỉ điểm đi qua.

Dương Thanh Huyền cười đi một bước nữa, lại né qua.

Thiếu nữ hoàn toàn biến sắc, lúc này mới ý thức được không ổn. Nhớ tới sư phụ bình thường thường nói, làm ngươi nhìn không thấu một cá nhân tu vi thời điểm, hoặc là người phàm bình thường, hoặc là tu vi hơn xa cho ngươi, hoặc là trên người đối phương có mang bảo vật. Trước mắt nam tử này hiển nhiên là sau hai loại một trong.

Thiếu nữ hét lớn một tiếng, nói: “Người quấy rối đến!”

Tiểu viện sau trong kiến trúc, truyền đến một tiếng hét lớn, “Dữu Ninh đừng sợ, chúng ta tới trợ ngươi!”

Ngay sau đó không trung bóng người lấp lóe, bảy bóng người bay nhanh mà tới.

Dương Thanh Huyền nhìn tới, thanh nhất sắc tất cả đều là người trẻ tuổi, tất cả hai mươi tuổi trong vòng, hơn nữa đều có Nguyên Võ cảnh tu vi.

Thiếu nữ mừng lớn nói: “Các ngươi đã về rồi!”

Một tên thiếu niên trong đó lớn tiếng nói: “Bày trận!”

Thiếu nữ vội vàng gia nhập trong bảy người, bóng người vòng quanh Dương Thanh Huyền biến hóa.

Một người khác thiếu niên quát to: “Chết tiệt xấu người, dám đến phá quán! Coi như ngươi xui xẻo, đụng phải chúng ta Thiên Tông tám tử, coi như là địa cấp Luân Hải cảnh, hôm nay cũng được để lại!”

Thiếu niên tay trái vẽ vòng, cánh tay giơ lên, hai ngón tay khép lại điểm ra, như du long ở trên không bên trong hành tẩu.

Dương Thanh Huyền ngốc tại chỗ, trong lúc nhất thời trăm mối cảm xúc ngổn ngang, thiếu niên kia thi triển ra lại là Cú Mang Chỉ.

Dương Thanh Huyền tâm tư về tới Thiên Tông học viện ở ngoài, Thần Âm Sơn hạ nghênh Long Đàm, cùng Lục Giang Bằng một đạo tu luyện Cú Mang Chỉ tháng ngày.

Lúc này hắn cũng nhìn ra rồi, mặt khác bảy tên thiếu niên cũng đều là từng người bấm quyết, liên thủ thi triển là Bát Âm Huyền Chỉ trận.

Năm đó Thiên Tông bảy lão vì đối phó Tô Tinh, gượng ép tu luyện Bát Âm Huyền Chỉ, mỗi người chỉ tay, mà đợi tám chỉ hợp nhất, lực áp địa cấp. Nhưng tiếc là sau đó biến số quá lớn, năm quốc thi đấu bên trong tiểu Hoa Quả Sơn chiến dịch, đem hết thảy đều cắt đứt. Mà mình vận mệnh, cũng là từ cái kia tiểu Hoa Quả Sơn bắt đầu.

Trước mắt này tám vị thiếu niên, thấp cũng có Nguyên Võ sơ kỳ, cao đã có Nguyên Võ hậu kỳ, đối với chỉ pháp lĩnh ngộ vẫn còn ở năm đó Thiên Tông bảy lão bên trên.

Dương Thanh Huyền bốn phía chỉ khí ngang dọc, không khỏi cười dài một tiếng, lòng háo thắng nổi lên, đem tu vi áp chế ở Nguyên Võ trung kỳ, hay tay vung lên, liền một chiêu Cú Mang Chỉ nhấn tới.

Truyện quá hay

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1147: Gặp Lại Cố Nhân

Cú Mang Chỉ đối với Cú Mang Chỉ, hơn nữa hai người tu vi kỳ cổ tương đương.

Dương Thanh Huyền hai ngón tay ở trên không bên trong loáng một cái, bất kể là chiêu thức thủ pháp, hay là tốc độ uy năng, đều cùng thiếu niên kia giống như đúc, chỉ có điều nhưng làm cho người ta một loại càng trôi chảy cảm giác.

Phảng phất này chỉ tay nên là như vậy, mà thiếu niên kia thi triển, nhưng là vẽ hổ thành chó.

Thiếu niên rất là khiếp sợ, hắn tu luyện này chỉ tay có ba năm nhiều thời gian, mỗi ngày mỗi đêm đều đắm chìm ở này chỉ tay bên dưới, sư phụ nói chính mình đối với này chỉ một cái lý giải, đã vượt qua hắn, gần như hoàn mỹ, có thể ở người trước mắt này đồng dạng chỉ tay hạ, giống như là Lý Quỷ thấy Lí Quỳ.

Thiếu niên đột nhiên trong tay bị đau, tương tự là Cú Mang Chỉ, chính mình lại bị đối phương điểm trúng đốt ngón tay, đại thống kêu một tiếng, vội vàng thu tay về đến.

Lúc này, mặt khác bảy tên thiếu niên cũng đồng loạt ra tay, bảy chỉ ở trên không bên trong tụ hợp, phối hợp thiên y vô phùng, hiển nhiên tám người liên thủ tu luyện đã lâu.

Dương Thanh Huyền cười dài một tiếng, bóng người loáng một cái, liền ngay cả ra bảy chỉ, dường như bảy đạo dây đàn ở trên không bên trong xẹt qua, hiện ra hào quang bảy màu.

Mỗi một vị thiếu niên đều ngạc nhiên thất sắc, phát hiện một đạo cùng mình giống nhau như đúc chỉ kình lực phá không mà đến!

Không, không đúng! Không phải giống như đúc, nếu như nói đối phương chỉ pháp là chỉ tay phá càn khôn lời, mình chỉ tay liền là con nít đâm mì vắt, căn bản không thể so sánh!

“A! A!”

Liên tiếp tiếng gào to vang lên, bảy người phân biệt bị đau, đều là bị đồng dạng chỉ pháp điểm ở đốt ngón tay trên, đau nhe răng trợn mắt.

“Người nào dám ở lần nữa gây sự!”

Hét dài một tiếng từ viện sau trong kiến trúc truyền ra, tiếng hú như sấm sét cuồn cuộn, hiện ra người tu vi cực mạnh.

Bất quá nháy mắt dưới mắt, trong viện là hơn ra một người.

Dương Thanh Huyền hướng về người kia nhìn tới, cũng bất quá hai mươi mấy tuổi tuổi, hơn nữa tựa hồ ở đâu gặp.

“Là Tiền Tiểu Khôi học trưởng!”

Dữu Ninh vừa nhìn thấy mặt, nhất thời đại hỉ, khoanh tay chỉ chạy tới, kêu lên: “Người nọ là đến phá quán. Hơn nữa hắn học trộm điều nghiên chúng ta võ quán Bát Âm Huyền Chỉ, vô liêm sỉ đến cực điểm!”

Mặt khác bảy người cũng vội vàng chạy đến Tiền Tiểu Khôi phía sau.

“Hừ, tốt ngươi một cái ác ôn, một mặt muốn phá quán, một mặt lại học trộm võ công của chúng ta!” Tiền Tiểu Khôi phá miệng liền mắng.

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Ta muốn gặp Khương Dịch trưởng lão.”

Tiền Tiểu Khôi quát lên: “Muốn gặp Khương Dịch trưởng lão, trước tiên quá ta đây quan!”

Tiền Tiểu Khôi trên người khí tức bộc phát ra, thẳng tới Tam Hoa sơ kỳ, tay phải ở trước người một tấm, hóa thành ám tử sắc, liền nghiêm ngặt quát một tiếng đập tới.

“Liệt địa ấn!”

Dương Thanh Huyền thở dài, đưa tay chộp một cái, liền đem Tiền Tiểu Khôi cổ tay trói lại, nói: “Các ngươi đã không thông bẩm, cái kia ta liền chính mình đi gặp.”

Tiền Tiểu Khôi trong lòng hoảng hốt, chính mình mạnh nhất một chiêu, lại như vậy hời hợt bị đối phương bắt giữ, một điểm chỗ trống để né tránh đều không có.

Nghĩ đến đối đầu càng là lợi hại như vậy, không khỏi một trái tim rơi vào đáy vực, thầm nghĩ “Xong.”

Nhưng trong nháy mắt, hắn con ngươi đột nhiên co, trái tim đột nhiên co quắp một cái, người trước mắt này mắt sáng mày sao, cạnh giác rõ ràng, càng cùng trong ký ức người kia tám phần tương tự, lộ ra càng thành thục hơn thận trọng.

Tiền Tiểu Khôi kinh hãi nói: “Ngươi là...!”

Năm đó nội viện sát hạch, ở huyền Long Sơn cổ dưới điện, chúng nhiều bạn học bị Tả Tuấn vòng giết, rơi vào hoàn toàn tuyệt vọng, là người kia lấy một chiêu Lục Dương Khai Thiên, chém vỡ độc khí, cho mọi người lấy hi vọng, đem tất cả mọi người cứng rắn từ Quỷ Môn Quan cứu trở về!

Mà tấm kia có chút non nớt khuôn mặt, cùng trước mắt này thành thục khuôn mặt hoàn toàn trọng chồng lên nhau.

Tiền Tiểu Khôi liền là năm đó được cứu vớt đồng thời tiến vào bên trong viện một trong những học sinh, vĩnh viễn không có khả năng quên tình cảnh đó!

“Oành!”

Đúng lúc này, hậu viện truyền đến rung mạnh, một cổ cường đại kình khí phóng lên trời, đem tảng lớn kiến trúc phá hủy. Càng có sóng khí quét ngang mà đến, Dữu Ninh bọn người là kinh sợ thối lui, ở đằng kia sóng khí trùng kích vào, dĩ nhiên không đứng thẳng được.

Sau đó một tiếng phách lối cười dài thẳng vào phía chân trời, “Thiên Tông võ quán, kể từ hôm nay liền không còn tồn tại nữa!”

“Ầm! Ầm!”

Hai đạo trầm giọng vang lên, liền gặp bầu trời nhuốm máu, hai bóng người bay vụt hạ xuống, ngã xuống đất trượt ra xa mấy chục trượng, xanh thép gạch trên mặt đất vẽ ra hai đạo màu đỏ tươi vết máu.

“Khương Dịch trưởng lão!”

“Tô ban đêm trưởng lão!”

Dữu Ninh kinh hô một tiếng, bi phẫn chạy tiến lên.

[truyeN cua tui @@ Net]

Mấy tên đệ tử khác cũng đều kinh nộ không ngớt, vội vàng phía trước đứng thành một hàng, từng người ngón tay bấm quyết, quay về cái kia khí tức đáng sợ phương hướng, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Nhưng bảy người trong mắt không khỏi là sợ hãi sợ sệt.

Dương Thanh Huyền đem Tiền Tiểu Khôi tay thả xuống, liếc mắt nhìn ngã xuống đất hai người, chính là Khương Dịch cùng U Dạ. U Dạ trải qua tiểu Hoa Quả Sơn chiến dịch sau, cũng là đổi trở lại hắn bản tính.

Tiền Tiểu Khôi run giọng nói: “Dương... Dương Thanh Huyền...”

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, cắt đứt hắn tiếp tục nói, mặt âm trầm kia trên, như là ngưng tụ một tầng băng sương.

“Không biết tự lượng sức mình, cấp thấp vị diện tới được cặn bã, cũng muốn ở Trung Ương Đại thế giới đặt chân, cực kỳ buồn cười! Loại này siêu cấp vị diện, không phải là các ngươi này chút cặn bã có thể đợi địa phương. Để cho các ngươi cút hồi hương hạ không nghe, vậy thì lăn đi Diêm Vương cái kia đưa tin đi, ha ha ha ha!”

Từ phá toái hậu viện trong kiến trúc, kèm theo cường đại khí tức, chậm rãi đi tới một người đàn ông tuổi trung niên, sắc mặt gầy gò âm lãnh, hài hước nhìn mọi người, hưởng thụ cái kia loại phán quyết cuộc đời hắn chết lạc thú, liếm liếm đôi môi.

Bảy tên Thiên Tông võ quán đệ tử đều là cả người run rẩy, tuy rằng bày trận, nhưng ở cái kia khí tràng cường đại hạ, vẫn là không ngừng lùi lại.

Người đàn ông trung niên bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở Dữu Ninh bên cạnh người, một phát bắt được Dữu Ninh hai vai, khặc khặc cười nói: “Ha ha, còn có cái tốt nữu, ta thích nhất hành hạ đến chết ngươi cô nàng như vậy.” Nói, càng duỗi ra lưỡi đỏ, hướng về Dữu Ninh trên mặt liếm đi.

“Mau dừng tay!” Mấy tên thiếu niên đều tức giận, vội vàng vây công lại đây.

Nhưng bọn họ liền nam tử trung niên động tác đều không thấy rõ, ở đâu là đối thủ.

Dữu Ninh càng là kinh ngạc sững sờ, cả người run cầm cập, nước mắt ba ba lưu.

Khương Dịch cùng Tô ban đêm trên mặt đất trên từ chối hạ, muốn đứng lên, nhưng đột nhiên phun ra máu tươi, lần thứ hai ngã chổng vó.

Tất cả mọi người nội tâm đều rơi vào một mảnh tuyệt vọng, ngoại trừ Tiền Tiểu Khôi ở ngoài.

Tiền Tiểu Khôi biết Dương Thanh Huyền nhất định sẽ ra tay, nhưng hắn cũng không thấy Dương Thanh Huyền ra tay, liền chỉ nghe nam tử trung niên tiếng kêu thảm thiết!

“A!”

Người đàn ông trung niên đã buông lỏng ra Dữu Ninh, hai tay che miệng lại, máu tươi từ giữa kẽ tay chảy ra, nhỏ giọt xuống đất.

Hắn vừa nãy duỗi ra lưỡi đầu đi liếm mặt của cô gái, nhưng phát hiện lưỡi đầu đột nhiên không còn cảm giác, bộ dạng phục tùng buông xuống mắt vừa nhìn, phát hiện mình lưỡi đầu đã không còn, sau đó chính là ray rức đau đớn thê thảm.

Này như mộng giống như tình cảnh, nếu không có liền phát sinh trên người tự mình, là thế nào cũng sẽ không tin.

Người đàn ông trung niên che miệng, hồi ức tình cảnh mới vừa rồi, cái gì đều không có phát sinh, lưỡi của mình đầu cứ như vậy không rồi!

Ánh mắt của hắn đột nhiên mắt lé trên mặt đất trên, gặp được một đoạn đỏ tươi lưỡi đầu, còn phun đầy huyết, đúng là mình, đoạn nơi miệng bằng phẳng, là bị lợi khí tước gãy.

Nhưng là có ai có thể ở miệng mình bên trong, lặng yên không tiếng động đem lưỡi đầu tước mất?

Lúc này, người đàn ông trung niên mới phát hiện trong sân, có một vị không hợp nhau thanh niên!

Truyện quá hay

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1148: Khai Sơn Võ Quán, Hoàng Thuyên

"A... A a...!"

Người đàn ông trung niên che miệng, ừ ngô ngô, chỉ còn dư lại nửa đoạn lưỡi đầu, nói không ra lời.

Giờ khắc này nằm dưới đất Khương Dịch cùng Tô Dạ, cũng quăng tới khiếp sợ ánh mắt, lập tức hai người lần lượt nở nụ cười, đều là phát sinh "Khà khà" thanh âm, mặc dù trọng thương không cách nào nhúc nhích, nhưng cũng không nói ra được vui vẻ, trên mặt vô cùng ung dung.

Tô Dạ giãy dụa xanh khởi thân thể, đứt quãng nói: "Ngươi, ngươi đã đến rồi. Nhanh, nhanh đi võ trường!"

Người đàn ông trung niên miệng đầy là huyết, nhưng cũng cười gằn nói: "Ha ha, võ, võ trường đã xong đời, ha, ha ha..."

Hắn mỗi nói mở miệng lời, liền phun ra một ngụm máu đến, hơn nữa đọc từng chữ mơ hồ không rõ.

Dương Thanh Huyền tiện tay trảo một cái, người đàn ông trung niên đã bị nhiếp vào trong tay, liền nhìn đều lười được liếc hắn một cái, giống như vậy Tiểu Thiên Vị sơ kỳ rác rưởi, Trung Ương Đại thế giới đầy đường đều là, tiện tay liền dùng năm ngón tay xuyên. Vào người đàn ông trung niên trán, triển khai Sưu Hồn Thuật.

"A a!" Người đàn ông trung niên kịch liệt run rẩy, trong miệng phun ra máu, rất nhanh liền hai mắt vô thần, ngã trên mặt đất đã biến thành ngớ ngẩn.

Dương Thanh Huyền trong mắt bắn ra vô tận lửa giận cùng sát khí, hướng về Khương Dịch ôm quyền nói: “Khương trưởng lão, ta đi một chút sẽ trở lại!” Lóe lên liền tại chỗ biến mất.

Chỉ còn dư lại trợn mắt hốc mồm võ quán mọi người.

Liền ngay cả Khương Dịch cùng Tô Dạ, cũng hoảng sợ không thôi.

Lúc trước Dương Thanh Huyền cùng sáu lão tách ra thời điểm, bất quá là Luân Hải cảnh hậu kỳ.

Sáu lão cùng Tô Dạ đám người, dựa vào Đại La thương hội sức mạnh, từ cấp thấp vị diện đi tới Trung Ương Đại thế giới, vốn cho là thông qua chính mình nỗ lực tu luyện, đã rút nhỏ cùng Dương Thanh Huyền sự chênh lệch.

Đặc biệt là Tô Dạ đám người, dồn dập bước vào Toái Niết cảnh, tu vi ép thẳng tới Thiên Vị, càng là tự tin hơn gấp trăm lần.

Tô Dạ còn mộng tưởng có một ngày tái ngộ Dương Thanh Huyền, có thể cùng đánh một trận. Thậm chí trận chiến này cảnh tượng, vô số lần trong đầu hiện ra.

Nhưng giờ khắc này hình ảnh trước mắt, để hắn triệt để ngây người như phỗng.

Tuy rằng cũng từng nghĩ đến lấy Dương Thanh Huyền thiên phú, khả năng đã bước vào Thiên Vị, nhưng hắn thân hoài Yêu Long huyết mạch, biến thân phía sau có thể tăng cường sức chiến đấu, mặc dù Dương Thanh Huyền bước vào Thiên Vị, cũng vẫn như cũ có lực đánh một trận.

Nhưng trung niên nam tử kia như rác rưởi giống như bị chỉnh đốn cảnh tượng, để hắn triệt để tuyệt vọng, biết giữa hai người chênh lệch đã là hồng câu, đời này sợ là đều không thể truy đuổi.

Tô Dạ cười khổ không thôi, ho kịch liệt hạ, lại phun ra mấy ngụm máu tươi.

Khương Dịch minh bạch tâm tư của hắn, lắc đầu than thở: “Hắn, đúng là yêu nghiệt a. Chúng ta cùng hắn chênh lệch chỉ có thể càng ngày càng lớn, không tồn tại súc tiểu sự tình...”

Tiền Tiểu Khôi cũng từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, vội vàng quá tới kiểm tra Tô Dạ cùng Khương Dịch vết thương trên người.

Dữu Ninh cho đến giờ khắc này, mới hiểu được là thanh niên kia cứu mình, nàng khẩn trương thần kinh chậm rãi buông ra, vạt áo sớm đã ướt đẫm, hỏi vội: “Khương Dịch trưởng lão, người nọ là ai?”

Mặt khác thất tử cũng đều vểnh tai lên, vô cùng khiếp sợ và hiếu kỳ.

Khương Dịch cười khổ nói: “Sư phụ của ngươi cùng Lục Giang Bằng thường thường sẽ đề cập một người.”

“A!”

Dữu Ninh há to mồm, cả kinh nói: “Là hắn!”

Mặt khác bảy người cũng đầy mặt dại ra, chỉ có Tiền Tiểu Khôi, lộ ra vui mừng cười.

Không chỉ có là Khanh Bất Ly cùng Lục Giang Bằng, còn có lượng lớn từ Thiên Tông học viện tới được đệ tử, đều là sẽ ở trong lúc lơ đãng nói tới cái này người, đồng thời trên mặt mỗi người đều là vô hạn ngóng trông cùng kính ý.

Chỉ có võ quán mới thu đệ tử, đối với cái tên đó chưa bao giờ nhỏ nhen ở chiếu cố, mười mấy tuổi bước vào Nguyên Võ cảnh, ở Trung Ương Đại thế giới chỗ nào cũng có, ai cũng sẽ không coi là chuyện to tát.

Đặc biệt là Thiên Tông tám tử như vậy người tài ba, trò giỏi hơn thầy, đối với vị kia Nguyên Võ cảnh truyền kỳ học trưởng, càng không có gì kính ý.

Không nghĩ tới hôm nay gặp mặt, thậm chí cũng không thấy hắn làm sao ra tay, liền giết trong nháy mắt Thiên Vị cảnh giới.

Mà tám người nhớ tới vừa nãy cùng với đối địch, đối phương ở đồng dạng cảnh giới sức mạnh hạ, thi triển ra Bát Âm Huyền Chỉ, hoàn toàn thuấn sát chính mình, lúc này mới ý thức được tự thân sự hạn chế.

[truyen cu a tui đốt net]

Chính mình này điểm buồn cười thiên phú cùng sức mạnh, không khác nào ếch ngồi đáy giếng, làm trò cười cho thiên hạ.

Dữu Ninh đột nhiên cả kinh nói: “Trưởng lão, học trưởng, dương... Dương Thanh Huyền học trưởng một mình hắn, ứng phó lại đây sao? Đối phương có thể là toàn bộ khai sơn võ quán, sau lưng còn có ngự hư tông chỗ dựa a!”

Khương Dịch cũng trên mặt lộ ra vẻ ưu lo, đối với Tiền Tiểu Khôi nói: “Mau đỡ ta lên, ta đi Đại La thương hội tìm giúp đỡ!”

Tiền Tiểu Khôi cùng Thiên Tông tám tử vội vàng đỡ Khương Dịch cùng Tô Dạ hai người, hướng về Đại La thương hội chạy đi.

...

Mộng Linh Thành ở ngoài, ở một chỗ phía trên vùng bình nguyên, tọa lạc các loại kiến trúc.

Những kiến trúc này có đại điện lầu các, có tu luyện tràng, Tàng Thư Các còn có một chút lớp học, tổng diện tích hơn 500 mẫu, là cái loại nhỏ trường học mô hình.

Tuy rằng kích thước không lớn, nhưng công năng đầy đủ hết.

Trên đài tỷ võ, có hai tên thiếu niên đang luận bàn, xung quanh vây quanh một vòng đệ tử quan sát.

Cái kia hai tên thiếu niên đánh khó bỏ khó phân, một tên trong đó lam bào thiếu niên, trong tay nắm một cây ngân thương, bỗng nhiên dưới chân phát lực, nghiêng người mà lên.

Cổ tay hắn xoay chuyển, ngân thương ở trong tay hoa một cái nửa hình cung, một tiếng rít tự mũi thương vang lên, đâm thẳng mà đi.

Người thiếu niên tư thế hiên ngang, cười nói: “Ăn ta một chiêu!”

Đối thủ cũng bị gây nên chiến ý, phía sau có Võ Hồn ánh sáng lên, bám vào ở trên hai tay.

“Oành!”

Lạnh khí giao tiếp, kình khí bộc phát.

Hai người đều chỉ là Chân Võ cảnh tu vi, rất nhanh đánh đến không thể tách rời ra.

Đột nhiên không trung một trận vang trầm, dường như sét đánh, “Ầm ầm” một tiếng, sau đó chính là bầu trời trở tối, mới vừa rồi còn ngày mai sáng sủa, đột nhiên một hồi liền tối tăm vô quang, như là nhật thực.

Chủ trì tỷ võ là một tên chàng thanh niên, vội vàng hướng về trên bầu trời nhìn tới.

Chỉ thấy tầng tầng mây đen đè xuống, bên trong ẩn chứa sát khí mãnh liệt, trực thấu hạ xuống!

“Ha ha! Khanh Bất Ly, Thiên Tông võ quán cặn bã nhóm, đi ra chịu chết đi!”

Từ trong mây đen bên trong truyền đến phách lối cười lớn, sát khí còn như thực chất rơi xuống, bao phủ ở mỗi một tên võ giả trong lòng, hầu như đông kết cốt tủy.

“Là khai sơn võ quán người!”

Trên võ đài đánh nhau hai tên thiếu niên ngừng lại, một mặt sợ hãi.

Bốn phía học sinh cũng đều sôi sùng sục, huyên ồn ào lên, từng cái từng cái sợ hãi muôn dạng, cái kia cỗ sát khí ngưng tụ lại, ẩn chứa vô cùng mùi chết chóc, giống như là muốn giết bọn họ!

Tên kia chủ trì tỷ võ chàng thanh niên phẫn nộ quát: “Hoàng Thuyên! Hiện thân đi, lén lén lút lút tính là gì cẩu vật!”

Trong mây đen truyền đến tiếng rống giận dữ, mắng: “Trần Chân, con mẹ nó ngươi - mới là cẩu vật đây! Mặc ngươi mạnh miệng, ta hôm nay muốn đem bọn ngươi từng cái từng cái xé nát tan!”

Trong mây đen dị quang xẹt qua, hơn mười đạo bóng người bay vụt hạ xuống.

Người tới đều là một thân ngầm áo bào màu đỏ, khí thế cường thịnh. Dẫn đầu một cái thon gầy nam tử, xương gò má đột xuất, mắt tam giác, khóe miệng ngậm lấy cười gằn.

Chính là khai sơn võ quán quán chủ Hoàng Thuyên!

Ở võ trường bên trong một dãy nhà, kèm theo hét lớn tiếng vang lên, tương tự là hơn mười đạo ánh sáng bắn ra, một hồi sẽ đến võ đài bầu trời, cùng khai sơn võ quán mọi người đối lập!

Hoàng Thuyên nhìn chằm chằm cái kia hơn mười người, cười lạnh một tiếng, hai tay ôm ở trước ngực, khinh bỉ nói: “Khanh Bất Ly, cho các ngươi thêm một cái cơ hội cuối cùng. Võ quán hết thảy học viên cùng vật tư đều lưu lại, sau đó các ngươi này chút bậc thấp vị diện tới bậc thấp người, toàn bộ cút cho ta!”

Cầm đầu một ông già, chính là Khanh Bất Ly, trầm giọng nói: “Hoàng Thuyên, chuyện lần trước đã nói tới đủ hiểu, chúng ta Thiên Tông võ quán, mặc dù không gây sự, nhưng cũng không sợ sự tình, nếu như ngươi lần nữa tương bức, liền đừng trách chúng ta không khách khí!”

Hoàng Thuyên cơ cười nhạo nói: “Ngươi có thể tuyệt đối đừng khách khí với ta, một hồi động thủ ta sợ thật không tiện.”

Khanh Bất Ly sắc mặt cực kỳ khó coi, đối phương lần này thế tới hung hăng, hơn nữa vẻ không có gì sợ. Đồng thời hơn mười người bên trong, còn có ba đạo khuôn mặt xa lạ, tất cả đều tỏa ra âm lãnh mà cực mạnh khí tức.

Hoàng Thuyên miệt cười nói: “Sẽ nói cho ngươi biết một tin tức tốt, các ngươi cũng không cần về Mộng Linh Thành. Bởi vì trăm dặm thụy đã đi các ngươi Võ Viện. Mà trăm dặm thụy vừa rồi đột phá đến Thiên Vị, ha ha ha!”

Khanh Bất Ly đám người đều là hoàn toàn biến sắc.

Lục Giang Bằng quát lên: “Ngươi đây là muốn chém tận giết tuyệt?!”

Trăm dặm thụy là khai sơn võ quán phó quán chủ, vẫn là Toái Niết tột cùng sức mạnh, nếu chỉ là Toái Niết tột cùng, Võ Viện bên trong có Khương Dịch cùng Tô Dạ, còn có Thiên Tông tám tử có thể bày xuống Bát Âm Huyền Chỉ trận, còn có lực đánh một trận.

Nhưng Thiên Vị...

Thiên Tông võ quán cao tầng, từng cái từng cái mặt như băng sương, nghiến răng nghiến lợi.

Khanh Bất Ly kịp thời quyết đoán, lạnh giọng nói: “Được! Chúng ta vấp ngã, lập tức lui ra Mộng Linh Thành, nhưng các ngươi không được thương tổn bất luận người nào!”

“Ha ha, hiện tại vừa nghĩ đến nói điều kiện với ta, không cảm thấy chậm sao?” Hoàng Thuyên cười như điên nói: “Ta cho trăm dặm thụy ở dưới mệnh lệnh là, nam một quy tắc chém giết, nữ xấu xí cũng đã giết, xinh đẹp liền lưu lại. Ta dự định ở Mộng Linh Thành bên trong làm cái thanh lâu, này chút có một ít tu vi em gái, sợ là sẽ phải rất được hoan nghênh.”

“Ha ha ha ha!” Khai sơn võ quán hơn mười người, tất cả đều gian âm cười lớn không ngừng, hết sức hèn mọn.

Một người trong đó ánh mắt càng là ở Thiên Tông võ quán một tên nữ nhân trưởng lão trên người đánh giá, không được liếm lưỡi đỏ, tên kia nữ nhân trưởng lão chính là Âm Dao, trong mắt bắn mạnh sát khí lạnh lẽo, bốn phía mơ hồ có hơi nước hiện ra.

Hoàng Thuyên xoay người, đối với người kia ôm quyền hành lễ, lấy lòng nói: “Giả đại nhân, người xem cái này nữu làm sao? Toái Niết tột cùng đại mỹ nhân, chính là ta theo ngài đề cập quá cái vị kia.”

Cổ Chấn Cương vuốt râu cười nói: “Không tồi không tồi, một hồi hủy diệt tên nhà quê này căn cứ sau đó, liền đem cô nàng này đây mang về.”

Hoàng Thuyên cười xòa nói: “Cấp thấp vị diện đúng là nuôi người, ta thấy bọn họ võ quán còn có mấy cái tốt em gái. Lư đại nhân cùng Địch đại nhân cũng có thể mang mấy vị trở lại thưởng thức thưởng thức, có lẽ có không giống mùi vị đây.”

“Ha ha ha ha!” Lại là một trận âm tà tiếng cười.

Khanh Bất Ly đầy mặt nghiêm nghị, Hoàng Thuyên cực lực lấy lòng ba người kia, chính là hắn nhìn không thấu tu vi người xa lạ!

“Âm tặc! Đáng chết!”

(Tác giả chú: Dốc sức làm thanh âm cái này chữ, chỉ cần vừa đưa ra đến, cả chương đều sẽ bị che đậy, ta cũng là không lời nào để nói.)

Âm Dao tức giận đến run, cắn môi đỏ, mặt cười âm hàn, xung quanh hơi nước bốc lên, như lĩnh vực không ngừng mở rộng, dưới bầu trời, càng tích tí tách bay lên mưa phùn đến.

“Âm Dao.”

Y Khôn vừa muốn ngăn cản, bị Khanh Bất Ly ngừng lại.

Âm Dao bóng người loáng một cái, biến mất ở trong mưa. Sau đó chính là một đạo Mạn Lệ dáng người, một hồi xuất hiện ở Cổ Chấn Cương phía trước, như trong mưa tiên tử, một chưởng đánh ra.

Một đạo kiếm khí bỗng dưng sinh thành, chỉ thấy cái kia vạn ngàn nước mưa ngưng tụ làm kiếm, đuôi kéo ngân quang, đánh mạnh mà đi!

Cổ Chấn Cương cười lạnh một tiếng, ánh mắt lóe lên, khinh miệt giơ tay một chưởng vỗ ra.

“Oành!”

Màu tím chưởng quang đập nát mưa kiếm, bắn ra quanh co sấm sét chi quang.

Mạnh mẽ sóng năng lượng đi ra ngoài, càng một hồi đem cái kia Vũ chi lĩnh vực phá vỡ.

Hắn trên lòng bàn tay có sức mạnh sấm sét, ở đánh tan mưa kiếm phía sau, uy thế không giảm, tiện đà bắn trúng Âm Dao thân thể, đưa nàng đánh bay ra ngoài.

Y Khôn thân hình hơi động, tiếp được Âm Dao, đỡ nàng đứng vững.

Cổ Chấn Cương tùy ý liếc mắt một cái, miệt cười nói: “Liền trưởng lão đều là thực lực như vậy, loại này học viện còn có cần thiết tồn tại sao?”

Hắn quơ quơ hai vai, thả lỏng gân cốt, nói: “Không bằng liền để lão phu thay thế phá huỷ đi!”

Theo dứt tiếng, một đạo kình khí vòng vòng khuếch tán ra.

“Ầm ầm ầm!”

Cuồng mãnh cương phong đem toàn bộ luận võ trường một hồi nghiền nát, lượng lớn lôi quang tự lòng bàn tay bắn ra đến, kích vào tứ phương trong kiến trúc, đem toàn bộ nổ hư.

Thiên Tông võ quán đệ tử, từng cái từng cái sợ hãi vạn trạng bốn phía thoát thân, thậm chí có mấy người bị lôi điện bắn trúng, tại chỗ nổ chết.

“A! Chạy mau a!”

Trong khoảnh khắc, toàn bộ Thiên Tông võ trường một mảnh gào khóc thảm thiết, thoát thân bôn ba.

Khanh Bất Ly kinh hãi nói: “Tiểu Thiên Vị hậu kỳ?! Ngươi là ngự hư tông người!”

“Ha ha, còn có chúng ta, cũng là ngự hư tông đệ tử nội môn!”

Lư sướng cùng địch mây kiệt cũng đứng ra, đem khí thế trên người khuếch tán mở, lập tức cho Khanh Bất Ly đám người mang đến áp lực cực lớn.

Lục Giang Bằng tức giận nói: “Tiểu Thiên Vị trung kỳ!”

Mới tới ba người, dĩ nhiên là một cái Tiểu Thiên Vị hậu kỳ, hai cái Tiểu Thiên Vị trung kỳ!

Thiên Tông võ quán một đám trưởng lão, tất cả đều mặt xám như tro tàn, Âm Dao càng là mặt không có chút máu, thậm chí nghĩ đến trực tiếp tự sát, để tránh khỏi rơi vào trong tay đối phương, nhận hết làm nhục.

“Ha ha ha ha!” Hoàng Thuyên càng là cười lớn không ngớt, khuôn mặt đều có chút biến hình, điềm nhiên nói: “Ta sớm nói qua cho các ngươi, ta là ngự hư tông đệ tử ngoại môn, các ngươi những hương ba lão này lại còn dám ở ta ngay dưới mắt mở võ quán, quả nhiên là tìm cái chết!”

Hoàng Thuyên ôm quyền khom người, cực điểm lấy lòng nói: “Ba vị đại nhân, chuyện lần này làm phiền.”

Cổ Chấn Cương khẽ cười nói: “Yên tâm đi, nắm tiền tài của người cùng người tiêu tai. Huống hồ ngươi tuy là đệ tử ngoại môn, nhưng cũng coi như là đồng môn, chúng ta giúp ngươi ra điểm lực, cũng là nên.”

Hoàng Thuyên mừng lớn nói: “Ha ha, đa tạ đa tạ. Sau đó hàng năm cho ba vị đại nhân cung phụng, nhất định không phải ít!”

Những câu nói này nghe vào Thiên Tông võ quán trong tai mọi người, không khác nào sấm sét giữa trời quang, một trái tim thẳng rơi xuống đáy cốc.

Nguyên bản Thiên Tông võ quán thực lực vẫn còn ở khai sơn võ quán bên trên, Khanh Bất Ly cùng Lục Giang Bằng đều là Tiểu

Thiên Vị sơ kỳ tồn tại, mà đối phương chỉ có Hoàng Thuyên một người là Tiểu Thiên Vị sơ kỳ.

Nhưng đối mặt Hoàng Thuyên không ngừng khiêu khích gây sự, Thiên Tông võ quán đều đại độ dung nhịn xuống.

Một là cân nhắc đến làm võ quán không dễ, hai là mình là ngoại lai khách, mà đối phương là địa đầu xà, vẫn là Mộng Linh Thành ba đại tông môn một trong ngự hư tông đệ tử ngoại môn, vì lẽ đó vẫn ôm dàn xếp ổn thỏa thái độ, hy vọng có thể sống chung hòa bình, tốt phát triển.

Nhưng không muốn cái kia Hoàng Thuyên không đem trái tim nghĩ đặt ở làm võ quán trên, mà là từng bước đối với bọn họ tiến hành đè ép.

Có thể Thiên Tông võ quán có hai tên Thiên Vị cường giả tọa trấn, Hoàng Thuyên cũng nhất thời không có cách, vì lẽ đó hai năm qua đều bình an vô sự, mặc dù có một ít xung đột nhỏ, đều rất dễ dàng đã bị hóa giải.

Nhưng vạn vạn không nghĩ tới là, người hiền bị bắt nạt, ngựa hiền bị người ta cưỡi, Thiên Tông võ quán từng bước nhường nhịn, nhưng đổi lấy diệt quán tai họa!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1149: Cùng Sinh Tử, Cùng Chết Sống

Hoàng Thuyên ánh mắt lóe lên âm lãnh vẻ, vì thỉnh cầu này ba tên đệ tử nội môn, hắn chính là thi triển tất cả vốn liếng, liền ngay cả mình một người muội muội hai cô con gái, đều đưa qua, xem như là rơi xuống vốn gốc.

Nghĩ đến rốt cục đem Thiên Tông võ quán đánh đổ, sau đó toàn bộ Mộng Linh Thành liền hắn một nhà võ quán, nhất thời tâm tình thư sướng.

Khanh Bất Ly đám người thì lại mỗi cái mặt xám như tro tàn.

Bọn họ vẫn nhường nhịn tránh lui, chính là sợ ngự hư tông người, không nghĩ tới lại làm sao nhường nhịn, nên tới vẫn phải tới.

Khanh Bất Ly trầm giọng nói: “Chư vị trưởng lão, trận chiến ngày hôm nay, sợ là lại không may mắn thoát khỏi!”

Lục Giang Bằng cười to nói: “Ha ha, từ Huyền Dạ đại lục một đường đi đến nơi này, thế giới này ta cũng coi như là kiến thức qua, chết cũng không tiếc.”

Âm Dao gật đầu nói: “Chết một lần mà thôi, phàm là võ giả, lại có ai sợ qua cái này chết chữ?”

Còn lại người cũng đều lộ ra kiên quyết tử chí.

Khanh Bất Ly nhất thời hào khí can vân, lớn tiếng nói: “Được! Vậy chúng ta liền dắt tay cùng ngự hư tông người đấu một trận, để cho bọn họ mở mang kiến thức một chút chúng ta Huyền Dạ đại lục võ giả, cũng không phải dễ khi dễ như vậy!”

“Thề sống chết bảo vệ võ quán!”

Hết thảy trưởng lão cùng quát lên, thả xuống sinh tử sau, cũng chỉ còn sót lại cùng võ quán cùng chết sống quyết tâm!

Hoàng Thuyên uy nghiêm đáng sợ cười gằn nói: “Đã như vậy, vậy thành toàn cho các ngươi! Giết, nam giết hết! Nữ xấu xí cũng giết hết!”

“Là!”

Hơn mười tên khai sơn võ quán trưởng lão cuồng tiếu tản ra, hướng về Thiên Tông võ quán đệ tử lướt đi.

Khanh Bất Ly quát lên: “Cản bọn họ lại!” Đồng thời quát to: “Mọi người đi mau, hướng về Mộng Linh Thành phương hướng trốn, sau khi vào thành bọn họ cũng không dám động thủ!”

đọc t

ruyện với http://tru y encuatui.net/ Trong thành có ba đại tông môn liên hợp ban bố pháp lệnh, không nỡ đánh người bị đánh chết người, nếu không thì là cùng ba đại tông môn chống lại. Mặc dù là khai sơn võ quán, cũng không dám công nhiên làm trái quy tắc, ở trong thành trắng trợn giết chóc.

Y Khôn chờ trưởng lão cũng lập tức phân tán mở, đón nhận khai sơn võ quán mọi người, bọn họ trước đã giao thủ qua vài lần, lẫn nhau đều biết.

Cổ Chấn Cương quát lạnh: “Còn dám dựa vào địa thế hiểm trở chống lại, thực sự là chết không hết tội!”

Khanh Bất Ly cả giận nói: “Lẽ nào chống lại đều sai rồi? Thực sự là khinh người quá đáng!”

Cổ Chấn Cương cười lạnh nói: “Người yếu, nên ngoan ngoãn bị giết, chống lại chính là không biết thời vụ.”

Khanh Bất Ly lười nói nữa, thân hình hơi động, một luồng vô hình lĩnh vực mở rộng đi ra ngoài, giơ tay lên, lập tức hóa thành hai ngón tay điểm ra.

Chỉ tay Yêu Nguyệt trên, có nhàn nhạt hào quang màu xanh ở đầu ngón tay sáng lên, một vòng quang ảnh trôi nổi trong đó, phảng phất sáng tháng giữa trời.

Khác chỉ tay Tiêu Dao, nhưng là nhẹ nhàng phiêu dật, thanh tao lịch sự thanh tuyển, dường như hoa bên trong hồ điệp, qua lại mà đi.

Bước vào Thiên Vị phía sau, Khanh Bất Ly đối với Bát Âm Huyền Chỉ nắm giữ đã là như hỏa thuần tình, hai ngón tay cùng xuất hiện bên dưới, Như Nguyệt hạ hồ điệp, sát cơ mơ hồ.

Tề Dực thì lại ở bên người hắn, phụ trợ một chỉ điểm ra, lượn quanh lên nhàn nhạt khói trắng, như băng sương che ở chỉ trên mặt, hàn ý phát tán ra, đóng băng một tấc không gian.

Chính là Bát Âm Huyền Chỉ bên trong hàn nhân chỉ.

Ngô Hạo cùng Lục Giang Bằng đồng dạng gia nhập vòng chiến, từng người sử dụng tới Vô Ảnh Chỉ cùng Cú Mang Chỉ.

Mấy người liên thủ tác chiến, còn là năm đó phối hợp vô số lần Bát Âm Huyền Chỉ trận càng thành thạo, không trung chỉ mang đan xen, gây nên tầng tầng khí áp, một hồi khuếch tán mở.

Trong đó Khanh Bất Ly cùng Lục Giang Bằng tu vi của hai người mạnh nhất, chỉ tay bên dưới, hầu như yếu điểm phá núi sông.

Cổ Chấn Cương cười lạnh, hai tay nắm lấy nhau, bấm quyết trước người, sau lưng một trận ánh sáng sáng lên, xuất hiện một đạo gấu trắng bóng mờ.

“Rống!!”

Gấu trắng mở miệng rít gào, kinh khủng sóng khí phát tán đi ra ngoài, trong không khí tràn đầy tất tất ba ba điện lưu thanh âm.

Cổ Chấn Cương lại bàn tay hơi nắm chặt, cái kia gấu trắng bóng mờ cùng trong không khí lôi quang tụ tập lại đây, ở trước người hóa thành một đạo trường mâu, mũi mâu trên điện lưu phun ra.

Nhấc vung tay lên, trường mâu kia càng hóa thành bốn đạo hư ảnh, phân biệt hướng về năm người vọt tới.

“Ầm! Ầm!”

Liên tiếp tiếng nổ tung ở trên không bên trong vang lên, bốn vị trưởng lão chỉ tay, đều bị đánh tan.

Cổ Chấn Cương điện mâu như sơn băng hải tiếu, che ngợp bầu trời mà ra, đem võ quán tảng lớn kiến trúc trực tiếp phá hủy.

Khanh Bất Ly bọn người là phun ra máu, bị đánh bay ra ngoài.

Bốn người đều là ngạc nhiên, liên thủ lại, hơn nữa còn là quen thuộc nhất Bát Âm Huyền Chỉ phối hợp, lại đều đỡ không được đối phương một chiêu?

Thiên Vị bên trên, mỗi một tầng chênh lệch càng to lớn như thế sao?!

Không chỉ có là bốn người bọn họ, Âm Dao, Y Khôn, Trần Chân đám người, cũng ở đối đầu Hoàng Thuyên, lư sướng cùng địch mây kiệt sau, bị trực tiếp đánh cho tàn phế, một cái đối mặt liền rơi xuống trên, triệt để không có lực đối kháng.

Khanh Bất Ly một trái tim chìm vào đáy vực, vốn cho là tử chiến bên dưới, bao nhiêu có thể chống chọi một, hai, chí ít bảo vệ một ít học sinh, để cho bọn họ thuận lợi rút đi, không nghĩ tới phe mình sức mạnh nháy mắt liền sụp đổ tan rã, căn bản không phải một cái cấp số lượng trên.

Còn lại người cũng mặt xám như tro tàn, rơi vào tuyệt vọng. Trung Ương Đại thế giới tông môn có bao nhiêu đáng sợ? Có thể ở vào tình thế như vậy khai tông lập phái, có thể thấy được chút ít.

“Ha ha, mọi người không cần chạy trốn, chỉ cần gia nhập ta khai sơn võ quán, liền có thể giữ được không chết! Hơn nữa các ngươi cũng đều nhìn thấy, Thiên Tông võ quán này chút cặn bã căn bản không có có bản lãnh gì, chỉ có thể dạy hư học sinh, ta chính là khai sơn võ quán quán chủ, sư từ ngự hư tông, là Mộng Linh Thành đệ nhất võ quán, mọi người gia nhập vào, là tuyệt sẽ không sai.”

Hoàng Thuyên đứng ở không trung cười lớn, giương nanh múa vuốt.

“Không. Ta không gia nhập khai sơn võ quán, ta muốn ở lại Thiên Tông võ quán. Quán chủ cùng trưởng lão đối với ta gia có ân, mẹ ta bệnh chính là bọn họ chữa xong. Các ngươi là xấu người, mạnh mẽ xông vào người khác địa bàn, đoạt người ta đệ tử, rắp tâm liền bất chánh, ta chết cũng sẽ không gia nhập võ quán các ngươi!”

Một tên Chân Võ cảnh thiếu niên quật cường từ dưới đất bò dậy, không có gì lo sợ chỉ vào trên bầu trời, đầy mặt kiên quyết, đang là trước kia ở trên lôi đài tỷ võ cầm thương thiếu niên.

Những đệ tử còn lại đều sợ run tim mất mật nhìn hắn, nguyên bản một ít đã khuất phục hoặc là sắp khuất phục đệ tử, đều là đầy mặt vẻ sợ hãi, không biết gã thiếu niên này đón lấy sẽ là như thế nào vận mệnh.

Võ quán trên tựa hồ yên tĩnh một sát.

Hoàng Thuyên trên mặt cười gằn dần dần trở nên âm hàn, bay xuống ở tên thiếu niên kia trước mặt, lạnh giọng nói: “Ngươi nói cái gì? Lặp lại lần nữa!”

Thiếu niên kia lúc này mới cảm thấy to lớn uy thế, sợ đến đôi môi run, trên mặt hào không có chút máu, thậm chí sợ nước mắt đều “Ào ào” lưu, “Ta, ta...”

Hoàng Thuyên nói: “Ngươi tốt nhất nghĩ rõ ràng lại nói, đây là ngươi một cái cơ hội cuối cùng, như nói sai rồi, liền cũng không nói gì nữa cơ hội.”

Uy hiếp trắng trợn hạ, thiếu niên kia hai chân run run lợi hại, hầu như đều đứng không yên.

Trần Chân máu me khắp người, ngay ở thiếu niên kia cách đó không xa, cắn răng lớn tiếng nói: “Từ tử hào, mau trả lời ứng với hắn, mau trả lời ứng với hắn gia nhập khai sơn võ quán a!”

Từ tử hào run rẩy một trận, trong cổ họng phát sinh “Ùng ục ùng ục” thanh âm, lớn tiếng nói: “Ta không gia nhập! Ta chết cũng không vào! Các ngươi khai sơn võ quán đều là người xấu!”

Âm thanh vang dội tại phá toái võ quán truyền lên đãng, rõ ràng truyền vào trong tai mỗi người, trên mặt đất yên lặng có thể nghe châm.

Trước tin nhắn đẩy văn sau, có độc giả hỏi: Thái Huyền mộ kiếm đi về Thái Huyền ngày, thiên hạ có địch đi về Tử Viêm Hư Không, vậy có phải hay không từng cái chí cường Võ Hồn đều là đi về một cái cùng với tương quan không gian lối vào?

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1150: Pháp Thiên Tượng Địa

Lạnh lùng gió từ trên phế tích thổi qua, từ tử hào bên người bạn học, không không cảm thấy một trận hơi lạnh thấu xương.

Có vài tên bạn học nữ trực tiếp che miệng, “Ô ô” khóc lóc, cũng không dám phát ra âm thanh, sợ cả người run.

Ở Thiên Tông võ quán ở ngoài, một bóng người lặng yên mà tới, hai tay chắp sau lưng, nghe cái kia có chút non nớt, nhưng cũng rõ ràng, vang dội, thanh âm kiên định, không khỏi khẽ cười nói: “Đứa nhỏ này...”

Trên thực tế, chính hắn cũng mới hai mươi xuất đầu, liền như ông cụ non bộ dạng.

Hoàng Thuyên âm lãnh lạnh giọng nói: “Đây là ngươi tự tìm chết, có thể không oán ta được! Các ngươi tất cả đều mở to hai mắt nhìn cho rõ, Khai Sơn võ quán tôn chỉ chính là thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết!”

Trần Chân hét lớn: “Súc sinh! Có bản lĩnh giết chúng ta, không muốn đối với hài tử động thủ!”

Hoàng Thuyên giễu cợt nói: “Giết các ngươi? Đương nhiên muốn giết, ta trước tiên đem những này không biết thời vụ trí chướng quét đi lại nói, thế giới này to lớn như thế, có triệu tỉ tỉ người, nhưng cũng không có trí chướng sinh tồn thổ nhưỡng!”

“Trí chướng, đi chết đi!”

Hoàng Thuyên bước ra một bước, toàn bộ mặt đất ầm ầm phá nát, sau đó một chưởng đập ngang đi ra ngoài, sắp sửa thiếu niên kia tan xương nát thịt!

“Ầm!”

Hắn Tiểu Thiên Vị sơ kỳ sức mạnh, một chưởng đập xuống, toàn bộ không khí trực tiếp bị đánh bạo nổ, đáng sợ kình khí ở chưởng gió hạ khuếch tán, bao phủ tất cả!

“Không muốn a!” Trần Chân kêu thảm một tiếng, bi phẫn không ngớt, hai tay liều mạng chùy trên mặt đất trên, tràn đầy máu tươi, nước mắt cùng huyết hỗn cùng nhau.

Hoàng Thuyên trước người từ lâu không có bóng người, một tên Chân Võ cảnh hài tử, ở như vậy một chưởng hạ, tất nhiên đã biến thành tro bụi.

Khanh Bất Ly bọn người tim như bị đao cắt, thống khổ không ngớt.

Chỉ có Hoàng Thuyên còn trực lăng lăng đứng ở đó, đầy mặt nghi hoặc.

Vừa nãy hắn một dưới lòng bàn tay, thật giống cũng không hề đánh trúng thiếu niên, nhưng thiếu niên xác thực không thấy, hẳn là biến thành tro bụi mới đúng, nhưng vì cái gì không hề đánh trúng cảm giác đây?

“Ha ha, dù sao chỉ là Chân Võ cảnh, cần phải quá cặn bã, vì lẽ đó nháy mắt biến thành tro bụi.”

Hoàng Thuyên tự mình an ủi nghĩ.

Nhưng hắn xoay người thời điểm, cả người có như điện đánh, từ tử hào lại ở phía sau hắn, hoàn hảo không chút tổn hại!

“Là ai? Là ai, đi ra!”

Cổ Chấn Cương cũng phát hiện vấn đề, hoàn toàn biến sắc, khiếp sợ hướng về bốn phía rống đi.

Nhưng toàn bộ võ quán trên phế tích, yên tĩnh, căn bản không có người, cũng không âm thanh.

Từ tử hào chính mình cũng đầy mặt ngạc nhiên, kinh ngạc đứng ở đó, không rõ vì sao.

Hoàng Thuyên đáy lòng bốc lên một trận ý lạnh, không rõ liền cảm thấy không ổn, sợ quát lên: “Ai đang giở trò quỷ, đi ra! Là ai ở lén lén lút lút, có loại đi ra!”

Dứt tiếng, liền một cổ cường đại cương phong phả vào mặt, đột nhiên không kịp chuẩn bị oanh ở trên người.

“Oành!”

Hoàng Thuyên phun ra mở miệng thước cao máu tươi, cả người bay ngược ra ngoài, lại lần nữa rơi xuống đất thời điểm, mặt đất vẽ ra một đạo huyết sắc sẹo sâu, toàn bộ thân hình đều vặn vẹo không ra hình thù gì.

Cái kia cương phong không mạnh không yếu, vừa vặn tốt xuyên thấu thân thể của hắn, trực tiếp đập vỡ tan toàn thân, nhưng không tổn thương ngũ tạng lục phủ.

Hoàng Thuyên trên mặt đất kịch liệt co giật, không ngừng ho ra máu nữa, trong miệng phát sinh đáng sợ tiếng kêu rên, không nói ra được to lớn thống khổ, nhưng lại nhất thời không chết được.

“Chi! Là ai?!”

Cổ Chấn Cương ba người cùng còn lại Khai Sơn võ quán võ giả đều là hoảng hốt.

“Trên bầu trời có người!”

Cổ Chấn Cương đột nhiên hoảng sợ kêu một tiếng, cơ hồ là gầm hét lên, “Theo ta đồng loạt ra tay!”

Có thể lặng yên không tiếng động một chiêu nghiền ép Hoàng Thuyên, loại tu vi này cảnh giới, không thể so với hắn kém đi nơi nào, vô cùng có khả năng cũng là Tiểu Thiên Vị hậu kỳ võ giả, thậm chí là Tiểu Thiên Vị đại viên mãn cũng có thể!

Dứt lời, Cổ Chấn Cương thân hình nổi lên, một căn to lớn điện mâu hiện lên ở trong tay, có tới chín trượng dài.

Mũi mâu trên sấm vang chớp giật, nguyên tố “Sét” tỏ khắp ở trên không bên trong, rất nhiều tiểu bối chịu ảnh hưởng, toàn thân tê dại, tóc dựng lên.

Võ Hồn gấu trắng càng là hiển hiện ra, trực tiếp che ở trên người.

“Ngự Hư Tông ở đây làm việc, người nào dám náo? Đi chết đi!”

Cổ Chấn Cương hét lớn một tiếng, thân hình ngừng giữa không trung, đem điện mâu hướng về cái kia thâm thúy vòm trời ném ra ngoài.

Ở trong cái hướng kia, đã nhận ra có sóng sức mạnh.

Cùng lúc đó, Lư Sướng cùng Địch Vân Kiệt cũng là ra tay, Lư Sướng tay cầm đao phủ, hóa ra to lớn phủ ảnh, lấy phá núi tư thế chém tới.

Địch Vân Kiệt đấm ra một quyền, quyền quang tăng vọt bên dưới, tản ra kình khí đánh bay Phong Vân, đánh về vòm trời.

Ngự Hư Tông chính là Mộng Linh Thành ba thế lực lớn một trong, bất kể là ai cũng muốn cho bọn họ một chút mặt mũi, Cổ Chấn Cương mấy người bình thường đi đến chỗ nào đều là cao cao tại thượng, ngông cuồng tự cao tự đại.

Có Ngự Hư Tông đại nhân đang này, còn lại Khai Sơn võ quán trưởng lão càng là không kiêng dè gì, từng cái từng cái khí tức tăng vọt, tiếp ngay cả ra tay.

Ở loại này mãnh liệt thế tiến công hạ, toàn bộ bầu trời đều trở nên vặn vẹo, dường như thế giới tận thế.

Thiên Tông võ quán đệ hoảng sợ nhìn, ở này sức mạnh đáng sợ hạ sợ run tim mất mật.

Nhưng mà, ngay ở Cổ Chấn Cương đám người ra sức một đòn, sử dụng tới mạnh nhất một thức liên thủ thời gian, cái kia vĩ ngạn vòm trời bên dưới, dĩ nhiên có chút điểm tiếng cười khẽ.

Phảng phất là lơ đãng, thấy được chuyện gì buồn cười.

Lập tức, hơn mười người liên thủ một đòn, không tên ngay ở không trung đình trệ, thật giống như bị chế trụ.

Cổ Chấn Cương cả người cự chiến, con ngươi bỗng nhiên trợn mở, chỉ thấy ánh sáng sương khói trong đó, có vô số kiếm khí dâng lên, lực áp sức mạnh của bọn họ!

Mà cái này còn không là đáng sợ nhất, đáng sợ nhất, để hắn sợ run tim mất mật chính là, những kiếm khí kia tụ mà không tán, ở Cửu Tiêu bên trên hóa ra một cái to lớn bóng mờ, đỉnh đầu Thương Khung, chân đạp đại địa!

“Ầm ầm ầm!”

Chỉ là bóng mờ hình thành, còn không có bất kỳ động tác gì, cũng đã đem cái kia lôi quang đánh bay, mọi người liên thủ một đòn liền gần như tan vỡ!

Hư ảnh khuôn mặt nhìn không rõ ràng, ngược lại ánh sáng vĩ đại mà đứng.

Võ quán trên phế tích, Thiên Tông đệ tử từng cái từng cái kinh hãi dị thường, chưa từng gặp qua như vậy cảnh tượng đáng sợ?!

Chỉ thấy hư ảnh kia chậm rãi nắm chưởng, sau đó năm ngón tay thư giãn, liền hời hợt đè ép xuống.

“Ầm!”

Cổ Chấn Cương điện mâu nháy mắt đổ nát, Lư Sướng phủ ảnh, cùng Địch Vân Kiệt quyền quang, trong khoảnh khắc biến thành cặn bã, trực tiếp ở một chưởng kia bên dưới, tán loạn thành hư vô.

Còn lại hơn mười người công kích càng là gà đất chó sành giống như đổ nát, không đáng mỉm cười một cái.

Nhưng này nhẹ nhàng một chưởng đập vỡ tan công kích sau, sức mạnh kinh khủng vẫn như cũ che đè xuống, Cổ Chấn Cương ba người đứng mũi chịu sào, đều là cả người run lên, cổ họng đầu ngòn ngọt chính là một ngụm máu tươi giữa trời phun ra, bị cái kia năm ngón tay hạ tuôn ra khí lưu đánh bay ra ngoài, cả người xương cốt “Đùng đùng” bể nát hơn nửa.

“Pháp Thiên Tượng Địa! Trời ạ, là Đế Thiên Vị Pháp Thiên Tượng Địa a!”

Cổ Chấn Cương hoảng sợ tiếng gào to, như giết lợn!

Hắn bị thương nặng nhất, không chỉ có chân nguyên cùng Võ Hồn nổ tung, liền ngay cả đạo tâm cũng thuận theo đổ nát, cả người té xuống đất, không đứng thẳng được, từ chối mấy lần, tứ chi quỳ xuống đất, run lẩy bẩy.

Lư Sướng cùng Địch Vân Kiệt, còn có hơn mười tên Khai Sơn võ quán trưởng lão, càng là xa xa ngã xuống đất, không rõ sống chết!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1151: Học Sinh Dương Thanh Huyền, Gặp Chư Vị

Biến cố này, bất quá trong chớp mắt, làm cho tất cả mọi người trợn mắt ngoác mồm!

Võ quán một điểm cuối cùng kiến trúc, bị một kích này sóng khí ép thành nát tan, triệt để thành phế tích.

Một mảnh yên tĩnh không có tiếng người, lá rụng có thể nghe.

Cổ Chấn Cương tứ chi quỳ rạp dưới đất, toàn thân run run lợi hại, như chó nhà có tang giống như vậy, ngửa lên trời nhìn vòm trời, run giọng nói: “Pháp Thiên Tượng Địa, là Pháp Thiên Tượng Địa! Cái nào vị đại nhân, là vị nào đại nhân?”

Còn lại người càng là dọa cho phát sợ, này Pháp Thiên Tượng Địa trên tản mát ra uy thế, thậm chí còn ở Ngự Hư Tông tông chủ bên trên.

“Phốc!”

Cổ Chấn Cương quá mức hoảng sợ bên dưới, lại đột nhiên phun ra một ngụm máu lớn, sau đó nằm sấp trên mặt đất, sợ hãi muôn dạng, “Là vị nào đại nhân giá lâm? Tại hạ Ngự Hư Tông hộ pháp, đại nhân có phải là có hiểu lầm gì đó?”

Cái kia Pháp Thiên Tượng Địa như núi lớn nguy nga xa xưa, lặng lặng đứng ở cái kia, đối với mấy thanh âm của người chẳng quan tâm.

Cổ Chấn Cương cùng Hoàng Thuyên bọn người là can đảm phá nát, doạ được mất hồn, chẳng lẽ là Thiên Tông võ quán mời tới giúp đỡ?

Nhưng Hoàng Thuyên đám người rất nhanh liền bỏ ý nghĩ này, nếu như Thiên Tông võ quán có đáng sợ như vậy giúp đỡ, cũng sẽ không bị bọn họ bắt nạt lâu như vậy rồi.

Nếu muốn nói dùng tiền mời người, vậy thì càng không có thể, nếu muốn thỉnh cầu cấp bậc này cường giả, tuyệt đối là Thiên Tông võ quán nhánh không trả nổi con số trên trời. Nếu như Thiên Tông võ quán có số tiền này, trực tiếp ở trong thành mở quán là tốt rồi, cũng không cần chạy đến ngoài thành đến.

Hơn nữa quan sát Khanh Bất Ly đám người sắc mặt, cũng đều là một mặt mộng bức bộ dạng, hiển nhiên không nhận ra người đến.

Nghĩ thông suốt phía sau, Hoàng Thuyên cùng Cổ Chấn Cương đều hơi hơi trấn định một ít, nhất trí cho rằng là chuyện hiểu lầm.

Nhất định là vừa nãy Hoàng Thuyên muốn giết thiếu niên kia, bị một tên đi ngang qua cường giả vừa vặn đụng với, thấy ngứa mắt này mới ra tay.

Cổ Chấn Cương hung hăng trợn mắt nhìn một chút Hoàng Thuyên, lúc này hắn hơi hơi thuận điểm khí, chống đỡ lấy thân thể, lớn tiếng nói: “Tại hạ Cổ Chấn Cương, chính là Ngự Hư Tông hộ pháp, đang ở chỗ này làm việc, kính xin đại nhân tạo thuận lợi! Châm chước một chút, tất có hậu báo!”

Khanh Bất Ly vội vàng đi về phía trước vài bước, đối với hư ảnh kia ôm quyền chắp tay, rất cung kính nói rằng: “Đa tạ tiền bối xuất thủ cứu giúp, tại hạ Thiên Tông võ quán quán chủ Khanh Bất Ly, vô cùng cảm kích!”

Khanh Bất Ly cùng Hoàng Thuyên đám người nghĩ tới một khối, nhất định là đi ngang qua cường giả thấy ngứa mắt mới ra tay.

Mà người cường giả này là bọn hắn giờ khắc này duy nhất được cứu hi vọng, nếu như có thể đánh động người cường giả này xuất thủ, Thiên Tông võ quán liền trốn khỏi một kiếp, bằng không vẫn như cũ chạy trời không khỏi nắng.

Vì lẽ đó Khanh Bất Ly thái độ, cung kính dị thường.

Lục Giang Bằng cũng nghĩ đến điểm ấy, cường đẩy lên trọng thương thân thể, run rẩy đi lên phía trước, ôm quyền nói: “Đa tạ tiền bối xuất thủ cứu giúp, tại hạ Thiên Tông võ quán trưởng lão Lục Giang Bằng, hi vọng tiền bối có thể...”

Nói, liền muốn hai đầu gối quỳ xuống khẩn cầu.

Quan hệ toàn bộ quán tánh mạng của mấy trăm người cùng tiền đồ, quỳ xuống thì lại làm sao.

Nhưng một luồng lực lượng vô danh, đem thân thể của hắn ngăn cản, mà những lời ấy đến giống như, cũng im bặt đi, như là kẹt ở trong cổ họng.

Lục Giang Bằng kinh hãi trợn to hai mắt, khó tin nhìn trên bầu trời, miệng há cũng không còn cách nào hợp lại, “Ngươi...”

Cái kia nguy nga Pháp Thiên Tượng Địa dần dần tản đi, trên vòm trời xuất hiện một vòng Cực Quang, như cầu vồng khuếch tán.

Ở đằng kia sáng chói trong vầng sáng, Lục Giang Bằng gặp được một tấm khuôn mặt tinh xảo, con ngươi đen như như lưu ly thanh minh Vô Hà, khí tức nhạt như núi xa sương mù, nếu như này mênh mông bầu trời giống như thâm thúy.

“A! Ngươi là...”

Thiên Tông học viện trong đám người, liên tiếp phát sinh khó tin khiếp sợ tiếng.

Khanh Bất Ly, Âm Dao, Trần Chân, Tô Anh đám người, tất cả đều là ngây người như phỗng, phảng phất trong mộng.

Âm Dao càng là đại viên nước mắt lăn xuống, nhưng rất nhanh liền nín khóc mỉm cười, “Ngươi rốt cục đã trở về.”

Trên bầu trời, cái kia Pháp Thiên Tượng Địa dần dần tản đi, ngưng tụ ra một tấm thanh tuyển khuôn mặt, lặng lặng quan sát phế tích.

Cái kia mặt trên có từng cái từng cái quen thuộc khuôn mặt, mỗi gương mặt đều làm nổi lên hắn một đoạn hồi ức, Lục Giang Bằng, Khanh Bất Ly, Tề Dực, Ngô Hạo, Y Khôn, Âm Dao, Trần Chân, Tô Anh, ĐoÀn Vỉ Vỉ, Đỗ Nhược, không có gì Lam, Ngả Vi, Mạnh Thụy, Nhạc Cường, Ôn Ôn, Thiến Thiến, Phương Thần, tiêu gió...

Đồng dạng, này chút mặt cũng đều ở ngưng mắt nhìn hắn, có khiếp sợ, có kinh hỉ, có kích động, càng có người che miệng lại, thấp giọng “Ô ô” khóc.

Thiên Tông võ quán cái kia chút đệ tử mới thu, toàn bộ đều ngạc nhiên nhìn không trung gương mặt đó, cùng với quán trưởng, trưởng lão cùng các học trưởng biểu tình biến hóa, đều không tìm được manh mối.

Dương Thanh Huyền đem Pháp Thiên Tượng Địa vừa thu lại, trong con ngươi vầng sáng ở trên không bên trong tản đi, cả người bay rơi xuống, trực tiếp tiêu sái đến Khanh Bất Ly cùng Lục Giang Bằng chờ trước mặt trưởng lão, tại mọi người cực độ dưới khiếp sợ, hai đầu gối quỳ xuống, dập đầu mấy cái vang đầu, cao giọng nói: “Học sinh Dương Thanh Huyền, gặp viện trưởng đại nhân, gặp chư vị trưởng lão!”

Võ quán đệ tử, không khỏi là ngạc nhiên khiếp sợ, từng cái từng cái ngây người như phỗng, đầu óc hoàn toàn hóa đá, không cách nào suy nghĩ.

Khanh Bất Ly đám người kích động khó có thể dùng lời diễn tả được, nói liên tục: “Được!”

Lục Giang Bằng càng là lão lệ tung hoành, lau nước mắt nói: “Tốt, tốt, ngươi rốt cục đã trở về.”

Tề Dực thở dài nói: “Ngươi bây giờ tu vi, đã đến chúng ta không cách nào hiểu trình độ.”

Dương Thanh Huyền lần thứ hai bái hạ, dập đầu đầu nói: “Không có Viện trưởng cùng chư vị trưởng lão dốc lòng vun bón, thì sẽ không có học sinh hôm nay.”

Thiên Tông võ quán học viên không khỏi là nhiệt huyết sôi trào, bọn họ từ nhỏ đã ở Trung Ương Đại thế giới lớn lên, tầm mắt cùng nhận thức so với Huyền Dạ đại lục ra đời học sinh cao hơn nhiều, tự nhiên nghe nói qua Pháp Thiên Tượng Địa đại thần thông, không khỏi là dị thường phấn chấn kích động.

Như vậy tuyệt đỉnh cao thủ càng là ra từ đám bọn hắn võ quán, trong lúc nhất thời đều là mừng như điên, đối với võ quán tự tin đạt đến đỉnh điểm.

Cổ Chấn Cương đám người thiếu chút nữa ngất đi, gặp được Dương Thanh Huyền hướng về Khanh Bất Ly đám người quỳ xuống thời điểm, một trái tim cũng theo cái kia quỳ một cái mà triệt để phá nát, biết lần này thật sự xong đời chết chắc rồi.

“Tốt, tốt, mau đứng lên, mau đứng lên!”

Khanh Bất Ly cùng Lục Giang Bằng hai người vội vã tiến lên, một tả một hữu đem Dương Thanh Huyền đỡ, đều là kích động nói không ra lời.

Dương Thanh Huyền nói: “Chờ học sinh trước đem này chút cặn bã quét dọn sạch sẽ, lại cùng mọi người ôn lại.”

Cổ Chấn Cương bồ trên mặt đất trên dập đầu đầu, khóc tang nói: “Đại nhân tha mạng, đại nhân tha mạng, tiểu nhân cũng chỉ là chịu đến Hoàng Thuyên đầu độc, nhất thời bị ma quỷ ám ảnh, kính xin đại nhân khai ân. Tiểu nhân mong muốn dâng toàn bộ tài sản, để cầu bảo toàn tính mạng, cầu xin đại nhân khai ân a!”

Lư Sướng đám người cũng đều vội vàng giãy dụa quỳ xuống, không được dập đầu đầu.

Mấy trăm học sinh đều là há to mồm nhìn, mới vừa rồi còn ngông cuồng tự cao tự đại, hung hăng tám mặt Thiên Vị cường giả, giờ khắc này giống như chó nhà có tang giống như vậy, thế giới thực sự là biến hóa quá nhanh, mau để người không ứng phó kịp.

Hoàng Thuyên mới vừa rồi còn ở ảo tưởng có không thể nào mượn Ngự Hư Tông sức mạnh chống chọi trước mắt này tên Đế Thiên Vị, nghe Cổ Chấn Cương nói như vậy sau, trực tiếp tuyệt vọng nằm trên mặt đất, cùng chết gần đủ rồi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1152: Thiên Tông Võ Quán Hi Vọng

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ta giết ngươi, tương tự có thể đạt được ngươi toàn bộ tài sản, cũng không cần thả ngươi phiền toái như vậy rồi!”

Dương Thanh Huyền nội tâm lửa giận, đã đốt đến rồi cực hạn.

Bằng không bình thường chấn nộ lời, trực tiếp giở tay giở chân liền diệt này chút cặn bã, chính là bởi vì khí không chịu được, cảm thấy giết bọn họ quá tiện nghi, cho nên mới bắt bí đúng lúc, không có trực tiếp lấy tính mạng bọn họ.

Cổ Chấn Cương khóc lóc run giọng nói: “Tha mạng, đại nhân tha mạng a. Nếu như giết ta, Ngự Hư Tông nhất định sẽ tìm đến đại nhân phiền toái. Hi vọng đại nhân không nhìn tăng mặt nhìn Phật mặt, lưu tiểu một mạng người!”

Vào giờ phút này, hắn duy nhất có thể bằng vào nhánh cỏ cứu mạng chính là Ngự Hư Tông.

“Đúng rồi, ngươi không nói ta suýt chút nữa còn đã quên. Quang giết các ngươi mấy cái này cặn bã, thực sự khó tiêu mối hận trong lòng của ta! Trước tiên lưu các ngươi mấy cái mạng chó, ta ngược lại muốn tìm Ngự Hư Tông tông chủ cố gắng nói chuyện một chút!”

Dương Thanh Huyền trong mắt loé ra vẻ lạnh lùng, vung tay lên, liền đem Cổ Chấn Cương ba người cùng Hoàng Thuyên thu vào Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô bên trong, căn dặn Ngưng Giáp Tử đừng để cho bọn họ chết rồi.

Cổ Chấn Cương mấy người chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, việc này một khi ảnh hưởng đến tông môn, không chỉ có là bọn họ dòng dõi tính mạng xong đời, liền ngay cả người nhà cũng phải theo xong đời.

Ngưng Giáp Tử thần thức đảo qua ba trên người tổn thương, hắc tiếng nói: “Khá lắm, đứt đoạn mất toàn thân bọn họ xương cốt cùng kinh mạch, nhưng không có một chỗ là vết thương trí mệnh, sợ là ngươi một đã sớm suy nghĩ xong muốn lưu tính mạng bọn họ trên Ngự Hư Tông đi.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, nói: “Liền ngươi nói nhiều.”

Khanh Bất Ly đám người chỉ cảm thấy trước mắt loáng một cái, đã không thấy tăm hơi Cổ Chấn Cương ba người, đều là khiếp sợ không thôi, không biết ba người bọn họ đi đâu rồi.

Dương Thanh Huyền lại giơ tay lên, một tia lửa dương chân khí ở lòng bàn tay ngưng tụ, muốn đưa còn dư lại cái kia hơn mười tên Khai Sơn võ quán trưởng lão ra đi. Lục Giang Bằng vội vàng ngăn cản, nói: “Không thể lỗ mãng, những người này cùng Ngự Hư Tông có quan hệ sâu đạm, nếu như giết bọn họ, sợ Ngự Hư Tông chẳng mấy chốc sẽ tìm tới cửa. Chúng ta giáo huấn bọn họ một phen cũng là phải, nói vậy bọn họ sau đó không dám tiếp tục đến nháo sự.”

Dương Thanh Huyền nghe vậy, trong lòng một trận khổ sở, trong mắt sát ý sâu hơn.

Từ trên thân Lục Giang Bằng lo lắng cũng có thể thấy được, đây là bị Khai Sơn võ quán khi dễ lâu, vì lẽ đó sợ gây chuyện, vẫn im hơi lặng tiếng sống sót.

Dương Thanh Huyền an ủi: “Lục trưởng lão yên tâm, coi như Ngự Hư Tông không tìm đến ta, ta cũng phải tìm bọn họ cố gắng nói chuyện tâm tình. Cho tới mấy người này, nếu dám gây chuyện với ta nhóm Thiên Tông võ quán, tự nhiên là đã sớm làm xong siêu sinh chuẩn bị.”

Ở Lục Giang Bằng cùng Khanh Bất Ly đám người ngạc nhiên hạ, Dương Thanh Huyền một chiêu Lục Dương Chưởng, liền đem cái kia hơn mười tên trưởng lão oanh không còn sót lại một chút cặn.

Đến ở dòng dõi của bọn họ cũng không muốn, bởi vì loại trình độ này võ giả trên người cũng sẽ không có vật gì tốt, Dương Thanh Huyền còn không lọt mắt. Muốn thứ tốt, cũng muốn đi tìm Ngự Hư Tông đòi hỏi.

Khanh Bất Ly không nhịn được hỏi: “Hoàng Thuyên mấy người bọn hắn đây?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta đã đưa bọn họ thu vào một cái nguyên khí bên trong, để cho bọn họ sống thêm chốc lát, đến thời điểm trên Ngự Hư Tông tìm bọn họ tông chủ đối chất đi!”

Khanh Bất Ly bọn người là hoảng hốt, có thể thu vào người sống nguyên khí, hầu như chỉ ở trong điển tịch gặp chỉ tự nói ghi chép.

Lục Giang Bằng than thở: “Lão đủ nói đúng, ngươi đã trưởng thành đến chúng ta khó có thể hiểu trình độ. Ngươi đã không sợ Ngự Hư Tông, chúng ta tự nhiên cũng là tin tưởng.”

Còn lại Thiên Tông võ quán đệ tử hưng phấn sau khi, trên mặt còn là có không ít lo lắng, Ngự Hư Tông là Mộng Linh Thành ba đại tông môn một trong, dưới cái nhìn của bọn họ là bầu trời giống như tồn tại.

Âm Dao nói: “Ngươi có thể trở về quá tốt rồi, chỉ là này võ quán...”

Nhìn trước mắt đầy đất phế tích, nghĩ đến trong hai năm qua khổ cực nỗ lực hầu như hủy hoại trong một ngày, Âm Dao không nhịn được rơi lệ.

Khanh Bất Ly than thở: “Người không có chuyện gì là tốt rồi, võ quán không còn có thể tái kiến.”

Lục Giang Bằng nói: “Dương Thanh Huyền đã trở về, mọi người cần phải thật vui vẻ mới đúng, làm sao tất cả đều là mặt mày ủ dột dáng vẻ, các ngươi hơi quá đáng đi!”

Tề Dực cười nói: “Ha ha, chính là, nơi đây không phải chỗ nói chuyện, chúng ta về thành trước nói sau đi.”

Khanh Bất Ly cao giọng nói: “Các đệ tử nghe, bởi vì đột phát nguyên nhân, võ quán tạm thời ngừng kinh doanh ba tháng, mọi người từng người trở lại chính mình khổ luyện. Ba tháng phía sau, ta sẽ phái người thông báo mọi người, nhất định sẽ thuận lợi khai trương!”

Chúng đệ tử nguyên bản đều tâm ý nguội lạnh, nhưng Dương Thanh Huyền ngang trời xuất thế đưa cho bọn họ vô tận hi vọng, mỗi một người đều làm nóng người, cao giọng nói: “Viện trưởng đại nhân xin yên tâm, chúng ta nhất định sẽ nỗ lực tu luyện!”, “Đúng, chúng ta muốn hướng về Dương Thanh Huyền học giống nhau, trở thành Đế Thiên Vị cường giả!”

Cái kia gọi từ tử hào thiếu niên, càng là hưng phấn hai mặt đỏ chót, nắm chặc nắm đấm. Dương Thanh Huyền không nghĩ tới chính là, một viên mơ ước hạt giống, ngay ở trong lúc lơ đãng chôn trồng xuống.

Dương Thanh Huyền phát hiện chúng đệ tử nhìn phía ánh mắt của hắn, toàn bộ đều tràn đầy tha thiết hi vọng cùng kính ý, có chút nữ đệ tử càng là hai mắt biến thành đào tâm, để Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi.

“Lão đại!”

Trần Chân kềm nén không được nữa, tiến lên cho Dương Thanh Huyền ôm một cái, còn lại học viên cũng là tràn tới, đem Dương Thanh Huyền thành nước chảy không lọt.

Lục Giang Bằng quát to: “Đừng làm rộn, đều đừng làm rộn! Trước tiên trở về rồi hãy nói!”

Nơi đây khoảng cách Mộng Linh Thành có hơn sáu mươi dặm đường, đối với Nguyên Võ cảnh võ giả mà nói tự nhiên không coi vào đâu, dùng ngự không thuật trong khoảnh khắc liền có thể đến, nhưng đối với Nguyên Võ dưới võ giả, đặc biệt là phàm nhân, liền được tiêu hao một quãng thời gian rất dài.

Mà võ quán mỗi ngày đều sẽ an bài hai vị trưởng lão trong bóng tối hộ tống bọn họ.

Bởi vì thành trì ở ngoài lúc nào cũng có thể xuất hiện nguy hiểm, thường thấy nhất chính là một ít cấp thấp mãnh thú yêu thú, thậm chí khả năng có giặc cướp giết người cướp của các loại.

Dương Thanh Huyền đánh ra một mảnh sét phù, vô số lôi quang bao phủ xuống, đem tất cả mọi người bao lấy, lóe lên bên dưới cũng đã xuất hiện ở trong thành.

Phần lớn đệ tử còn không có phục hồi tinh thần lại, nhìn bốn phía quen thuộc cảnh tượng, bàng như trong mộng giống như không chân thực.

Khanh Bất Ly chờ trưởng lão đều là kinh hãi liếc nhau một cái, tất cả đều khiếp sợ dị thường.

Bọn họ đều là Toái Niết hoặc là Tiểu Thiên Vị tồn tại, nhưng không có một chút nào chống cự lực lượng đã bị Dương Thanh Huyền hút vào nguyên khí bên trong mang đi, như đối phương là địch nhân lời, nháy mắt liền bỏ mạng.

Khanh Bất Ly đám người liên tục cười khổ, lúc này mới bắt đầu dần dần rõ ràng, Dương Thanh Huyền đến cùng mạnh cỡ bao nhiêu, đều là vừa mừng vừa sợ.

Dữu Ninh đám người ở trong sân thay Khương Dịch cùng Tô Dạ chữa thương, nghe được tiếng vang, tất cả đều chạy đến nhìn. Đồng thời lén lút đem ánh mắt liếc nhìn Dương Thanh Huyền, một lần nữa đánh giá vị này trong truyền thuyết học trưởng.

Trần Chân đám người đem đông đảo đệ tử xua tan sau, lúc này mới lần lượt đi vào trong sân, mọi người tìm một gian chưa bị phá hư mật thất, tường tận tự thuật.

Nguyên lai Dương Thanh Huyền cùng sáu lão còn có Độc Cô Tín ở Thiên Tinh đại lục chia lìa sau, sáu lão cùng Độc Cô Tín liền dựa vào Đại La thương hội cấp cho tài nguyên tiến hành tu luyện, mấy năm sau, bảy người đều đột phá đến rồi Toái Niết cảnh, Khanh Bất Ly cùng Lục Giang Bằng càng là song song bước vào Thiên Vị.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1153: Tâm Huyết Hủy Diệt Sạch, Đòi Hỏi Bàn Giao

Liền bảy người liền bắt đầu muốn đem Thiên Tông học viện di chuyển đến trung cấp, thậm chí là cao cấp vị diện.

Mà Khanh Bất Ly lại có lớn hơn dã tâm.

Năm xưa hắn du lịch thiên hạ, đi qua Trung Ương Đại thế giới, thậm chí quan chiến quá Thương Khung luận võ.

Lần này đột phá Thiên Vị sau, một hồi tự tin hơn gấp trăm lần, thêm vào Đại La thương hội tài nguyên cung cấp, liền có ý nghĩ, dự định đem Thiên Tông học viện một bước đáo vị trực tiếp di chuyển đến Trung Ương Đại thế giới đi.

Bảy người thương nghị bên dưới, đều vô cùng hưng phấn, rất nhanh liền áp dụng.

Thiên Tông học viện ở Huyền Dạ đại lục Thương Nam Quốc, là sánh vai hoàng thất tồn tại, mà đi hướng về Trung Ương Đại thế giới sau, chỉ là truyền tống phí đều tập hợp không ra đến, vẫn là dựa vào Đại La thương hội tiếp tế, rồi mới miễn cưỡng đem thành viên trọng yếu chuyển tới Trung Ương Đại thế giới.

Nhưng Đại La thương hội đối với bọn họ tiếp tế cũng không phải không bị ngăn chặn cảnh, đặc biệt là theo Hoa Thanh Hoa Linh bế quan tu luyện, thương hội người đối với bọn họ cũng càng ngày càng không có sắc mặt tốt, dẫn đến đừng nói trùng kiến học viện, coi như là muốn trở lại Huyền Dạ đại lục, cũng không đủ linh thạch.

Vào lúc này, học viện xây không nổi, không thể làm gì khác hơn là trước tiên xây cái võ quán, dù sao Trung Ương Đại thế giới, người phàm triệu tỉ tỉ, đều có hướng về Võ chi tâm.

Thiên Tông võ quán thành lập sau, rốt cục hiểu xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch vẻ khốn quẫn, Đại La thương hội sắc mặt cũng hơi hơi đẹp đẽ một ít, chí ít không biết lấy không.

Ngay ở tất cả hướng về tốt, hưng thịnh hưng thịnh hướng về quang vinh thời khắc, Hoàng Thuyên đột nhiên xuất hiện.

Hoàng Thuyên vốn là Ngự Hư Tông đệ tử ngoại môn, bởi tuổi tác quá lớn, vẫn vào không được nội môn, vì lẽ đó bỏ qua võ đạo của mình tinh tiến con đường, bắt đầu vì tương lai hậu thế tính toán, liền ngay ở Ngự Hư Tông bên trong phạm vi quản hạt, Mộng Linh Thành cũng xây cái võ quán.

Nhưng Hoàng Thuyên bản thân không có gì sinh nở người kinh nghiệm, vì lẽ đó chuyện làm ăn vẫn đều không tốt, một cách tự nhiên liền đối với Thiên Tông học viện này chút ngoại lai hòa thượng sinh ra địch ý.

Năm lần bảy lượt khiêu khích cùng chống lại hạ, mâu thuẫn rốt cục càng lúc càng lớn, dẫn đến đến rồi một mất một còn trình độ.

Vì lẽ đó Dương Thanh Huyền vừa tới Võ Viện, nói với Dữu Ninh muốn gặp Khương Dịch thời điểm, Dữu Ninh liền cho rằng là Khai Sơn võ quán người, vì lẽ đó một lời không hợp liền động thủ.

Dữu Ninh đôi mặt đỏ lên, xấu hổ mai phục đầu đi.

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy vì sao võ quán muốn xây ở ngoài thành đây? Cũng là bị Hoàng Thuyên bức ra sao?”

Khanh Bất Ly lúng túng nói: “Đây cũng không phải, là tự chúng ta muốn dời ra ngoài. Mộng Linh Thành bên trong tấc đất tấc vàng, mua muốn hơn mười vạn linh thạch cực phẩm một huề, lấy Thiên Tông học viện tài lực căn bản không chịu đựng nổi, cho dù là thuê cũng không chịu nổi, mặc dù có Đại La thương hội cứu tế, cũng rất khó duy trì. Huống hồ cũng không thể dựa vào người ta trợ giúp mở võ quán đi.”

Dương Thanh Huyền thở dài một cái, không nghĩ tới Thiên Tông học viện cảnh ngộ, trở nên quẫn bách như vậy.

Khanh Bất Ly than thở: “Đều tại ta, được voi đòi tiên, một hồi không có cân nhắc biết mình thực lực, liền mạo muội mang theo mọi người đi tới Trung Ương Đại thế giới, kết quả rơi vào trình độ như vậy.”

Hắn còn có đôi lời không nói ra, cái kia ngay tại lúc này muốn trở về, liền ngay cả lộ phí cũng bị mất.

Dữu Ninh khéo léo ngồi ở Khanh Bất Ly bên cạnh người, lẩm bẩm nói rằng: “Sư phụ, làm sao có thể trách ngươi đây, đều là Khai Sơn võ quán bọn họ mấy chuyện xấu.”

Trần Chân kích động nói: “Hiện tại lão đại đã trở về, chúng ta không cần sợ Ngự Hư Tông!”

Lục Giang Bằng lo lắng nói: “Thanh Huyền, tuy rằng tu vi của ngươi đã phi thường đáng sợ, có thể sử dụng tới Pháp Thiên Tượng Địa loại này thần thông, hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của chúng ta. Nhưng này Ngự Hư Tông tông chủ trầm hư, cũng là Đế Thiên Vị cường giả, có thể không đắc tội, chúng ta vẫn là tận lực đừng đắc tội đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Lục trưởng lão, Thiên Tông võ quán tại sao lại xuất hiện hôm nay tình hình?”

Lục Giang Bằng sững sờ, lập tức trở nên trầm mặc.

Dương Thanh Huyền ý tứ hắn hiểu được, một vị nhường nhịn xuống cũng không phải là biện pháp.

Dương Thanh Huyền nói: "Đánh thắng được liền chống lại, đánh không lại liền đi người, một muội khoan dung, chỉ có thể dẫm vào hôm nay vết xe đổ." Hắn cười lạnh nói: "Còn nữa, chỉ là Đế Thiên Vị, ta giờ khắc này vẫn đúng là không để vào mắt."

Mọi người đều sợ, mặc dù biết Dương Thanh Huyền vượt xa quá khứ, nhưng cũng không nghĩ tới hắn có thể không nhìn Đế Thiên Vị tồn tại.

Dương Thanh Huyền thời khắc này tu vi là Đế Thiên Vị hậu kỳ, biến thân hoang thân thể sau, liền có thể đạt đến Đế Thiên Vị đại viên mãn, mà cùng cấp bên trong hắn cơ hồ là sự tồn tại vô địch.

Dương Thanh Huyền đứng dậy, nói: "Ta đi một chút sẽ trở lại, để Ngự Hư Tông cho một bàn giao!" Trong giọng nói ẩn chứa không thể nghi ngờ sát khí!

Trần Chân hưng phấn đi theo đến, nắm chặt nắm đấm, hét lớn: "Ta cũng đi! Tuy rằng ta khả năng không giúp được gì, nhưng đặc sắc như vậy chiến đấu, ta không nên bỏ qua!"

Lục Giang Bằng khiển trách: "Hồ đồ! Ngươi ngồi xuống cho ta, không cho đi! Ngươi đi không giúp được gì không nói, coi như bị chém chết chúng ta cũng không đáng kể, nhưng chỉ sợ cho Thanh Huyền thêm phiền!"

Còn lại trưởng lão đều là không được gật đầu, trong miệng nói rằng: "Đối với đúng, chính ngươi chết không liên quan, đừng liên lụy Thanh Huyền."

Trần Chân nghẹn mặt đỏ, mắng: "Các ngươi thật..."

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, đè lại Trần Chân bả vai, nói: "Ta đi một chút sẽ trở lại, không bao lâu nữa."

Nói, trong mắt bốc lên nhiếp nhân tâm phách hàn ý, lóe lên liền biến mất ở trong mật thất.

Mọi người vừa bị ánh mắt của hắn một nhiếp, sợ đến trong lòng chấn động dữ dội, chớp mắt liền không thấy bóng dáng, toàn bộ đều trố mắt nhìn nhau, chưa từng có ai nhìn thấy hắn là như thế nào rời đi.

Lục Giang Bằng lo lắng nói: “Chỉ mong không có chuyện gì.”

Khanh Bất Ly nói: “Yên tâm đi. Hắn làm việc, lúc nào lỗ mãng quá? Nếu hắn nói không thành vấn đề, liền nhất định không thành vấn đề!”

Lục Giang Bằng gật gật đầu, nhưng vẫn là ức chế không được lo lắng.

Dữu Ninh vội vàng lôi kéo Khanh Bất Ly, nói lầm bầm: “Sư phụ, nhanh nói cho ta một chút vị này Thanh Huyền học trưởng chuyện.”

Khanh Bất Ly cười khổ nói: “Ngươi không phải vẫn đối với Dương Thanh Huyền danh tự này cực kỳ phản cảm sao?”

Dữu Ninh sốt sắng, dậm chân nói: “Nơi nào có! Sư phụ ngươi muôn ngàn lần không thể nói lung tung!”

Khanh Bất Ly bọn người là cười to.

Trong mật thất, có hai đạo xuất trần tuyệt đẹp bóng người, hai người liếc mắt nhìn nhau, đều là nhìn thấy trong mắt đối phương sự bất đắc dĩ cùng cười khổ.

Lúc trước ở Thiên Tông học viện thời gian, đều bị thiếu niên tuyệt đại tư thế oai hùng hấp dẫn, trong lòng liền lưu lại một Đạo Ảnh tử. Sau đó chênh lệch càng lúc càng lớn, tuy rằng rất khó đuổi theo đi, nhưng vẫn lòng mang một đường ước ao. Mới gặp lại thân ảnh kia thời điểm, phát hiện đã càng thêm xa không thể vời, cái kia một tia ước ao cũng triệt để phá bể nát.

Đặc biệt là Tô Anh, nghĩ đến lúc trước chính mình tới cửa đi hối hôn, mà giờ khắc này...

Nội tâm trăm mối cảm xúc ngổn ngang, càng là người thường khó có thể lĩnh hội.

...

Ngự Hư Tông tọa lạc tại một toà lâu dài bên trong dãy núi, bên dưới có Mộng Linh Thành hai đại linh mạch một trong.

Nguyên bản hiểm trở địa thế, bị Ngự Hư Tông trực tiếp tiêu diệt trên đỉnh ngọn núi, thành lập lầu các cung điện, từ trên bầu trời đi xuống nhìn tới, lộ ra uy nghiêm bàng bạc, khí thế hùng vĩ.

Bỗng nhiên trên bầu trời lôi quang lóe lên, “Ầm ầm” một tiếng, hư không đã bị đánh nát, vô số sấm sét bắn ra đến, hướng về bốn mặt kích. Bắn.

Sau đó không gian hơi ngưng lại, phát sinh nhẹ nhàng xoay chuyển, hết thảy tia lôi dẫn lại thu nạp đi vào, hiển hóa ra một đạo trẻ tuổi bóng người, trên bàn tay đang nâng một phương sét bàn, nhanh chóng xoay tròn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1154: Trấn Áp Toàn Trường

Dương Thanh Huyền đem Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn vừa thu lại, âm lãnh ánh mắt hướng về trong dãy núi nhìn tới, bên trong tròng mắt vàng chói lọi, nhìn thấu tầng tầng trở ngại, thẳng vào Ngự Hư Tông trong đại điện.

Bất quá chớp mắt, Dương Thanh Huyền đã thu ánh mắt, giơ tay lên, trên cánh tay trở nên thanh quang lòe lòe, từng khối từng khối vảy rồng tự đầu quyền bắt đầu lan tràn, bao trùm nửa cái thân thể.

“Rống!”

Một đạo rồng gầm, tiếng chấn động cửu tiêu!

Dương Thanh Huyền phía sau, Thiên Khung bên trên, phảng phất có to lớn Thanh Long hiện ra.

“Diệt Đạo Long Quyền!”

“Ầm ầm!”

Thanh Long Thánh Linh phải giết hàm nghĩa, dùng Đế Thiên Vị trung kỳ đỉnh cao sức mạnh đánh ra, trực tiếp hóa long mà xuống!

Ngự Hư Tông đại trận hộ sơn nháy mắt bị mở ra, sáng lên bảy tầng hào quang, tầng tầng khuếch tán, đem toàn bộ tông môn bảo vệ.

Nhưng này Long Quyền kình khí, rít gào mà xuống, chỉ là khí áp liền đem cái kia bình phong ép tới biến hình.

“Ầm ầm!”

Bảy tầng ánh sáng, càng không thể ngăn một hồi! Trực tiếp tán loạn rơi, hóa thành điểm điểm huỳnh quang, bị Long Quyền kình khí cuốn một cái, biến mất không còn tăm tích.

Mà Long Quyền lực lượng không giảm, nhắm Ngự Hư Tông chủ điện mà đi!

“Lớn mật! Người nào dám tới đây ngang ngược!”

Trong đại điện truyền đến một tiếng chấn nộ rít gào, toàn bộ cửa điện “Oanh” một tiếng phá nát, vô số ánh sáng kích. Bắn mà ra, đều là Ngự Hư Tông đệ tử.

Trước tiên một nhân đại uống, quắc mắt nhìn trừng trừng bên dưới, nhìn chằm chằm phía trước.

Cái kia trên mặt vẻ giận dữ, lập tức hóa mở, biến thành kinh ngạc, sau đó sẽ biến thành sợ hãi, hãi tiếng quát: “Đây là cái gì?!”

Chỉ thấy cái kia quyền kình hóa long, rít gào mà xuống, xông tới mặt.

Người nọ là Ngự Hư Tông phó tông chủ ngô quảng, là Ngự Hư Tông hai Đại Đế Thiên Vị một trong cường giả, cảm ứng được sơn môn đại trận bị phá, tức giận bên dưới lao ra muốn giết người, nhưng phát hiện đâm đầu vào cú đấm này, sức mạnh hơn mình xa!

“Phá Giáp Quyền!”

Ngô quảng ngạc nhiên bên dưới, không có chốc lát chần chờ, nháy mắt đem chân nguyên tăng lên tới cực hạn, đem suốt đời tu vi toàn bộ rót vào quyền bên trong, điên cuồng oanh mà đi!

Nếu như hắn lánh tránh thoát, không chỉ có sơn môn chủ điện muốn hủy hoại trong một ngày, phía sau đệ tử sợ cũng phải tuẫn táng đi vào.

“Ầm ầm!”

Nhưng mặc dù là hắn có hộ tông chi tâm, lại không có hộ tông lực lượng. Phá Giáp Quyền nháy mắt đã bị Long Quyền nuốt hết, toàn bộ sơn mạch địa thế ở cú đấm này hạ bị phá mở, vô số kiến trúc hủy hoại trong một ngày.

Ngô quảng cả người bị Long Quyền bắn trúng, bay ngược đánh vào trong chủ điện.

Chủ điện thuận thế oanh sụp xuống, đưa hắn vùi sâu vào bên trong, không rõ sống chết.

Vô số Ngự Hư Tông đệ tử đều là doạ đến sắc mặt trắng bệch, bay vào không trung, hoảng sợ nhìn Thiên Vũ bên trên, cái kia Liệt Dương chiếu rọi thân ảnh, có như thiên ngoại người.

“Ầm ầm!”

Đột nhiên trong dãy núi truyền đến trời long đất lở âm thanh, một đạo hoa quang phóng lên trời, trực tiếp khuếch tán thành ánh sáng năm màu, ngưng tụ thành một vị to lớn Pháp Thiên Tượng Địa.

“Tông chủ! Là tông chủ!”

Ngự Hư Tông đệ tử mừng như điên kêu to, “Tông chủ đến! Lần này được cứu rồi!”

“Người phương nào dám to gan phạm ta Ngự Hư Tông, lần này tất nhiên gọi hắn có đi không về!”

Không ít đệ tử hai tay nắm tay, đầy mặt căm giận, một bộ xem kịch vui dáng vẻ.

Nhưng này chút tu vi khá cao trưởng lão cùng hộ pháp, trên mặt nghiêm nghị không giảm bớt chút nào. Bởi vì bọn họ biết phó tông chủ ngô quảng cũng là Đế Thiên Vị cường giả, nhưng không ngăn được người kia một đòn, rơi vào sinh tử không rõ. Tông chủ Trầm Hư bất quá là Đế Thiên Vị trung kỳ, so với ngô quảng cao một cấp, chưa chắc là cái kia Liệt Dương chiếu rọi hạ nam tử đối thủ.

“Người tới người phương nào? Vì sao phạm ta Ngự Hư Tông!”

Cái kia Pháp Thiên Tượng Địa bóng mờ bên trong, truyền đến Trầm Hư thanh âm phẫn nộ, chính mình đang lúc bế quan bên trong, không muốn bị quấy nhiễu cắt ngang, mà đi ra vừa nhìn, toàn bộ sơn môn hầu như toàn bộ hủy, nội tâm chấn động cùng phẫn nộ có thể tưởng tượng được.

Dương Thanh Huyền không đáp, giơ tay bấm quyết, chỗ mi tâm ánh kiếm lóe lên, vô số Kiếm Hồn ở trên không bên trong lan ra kiếm huy, tương tự ngưng tụ thành một vị Pháp Thiên Tượng Địa, cẩn thận nhìn tới, cái kia hư thực trong đó trạng thái, như là từ vô số Kiếm Hồn ngưng tụ thành, giở tay giở chân trong đó, liền tỏa ra kiếm ý bén nhọn.

Trầm Hư cả người cự chiến, đáng sợ như vậy Pháp Thiên Tượng Địa, vừa nhìn liền so với hắn hàng bình thường cao cấp hơn nhiều, không đợi khi hắn phản ứng kịp, đối phương Pháp Thiên Tượng Địa liền một quyền vung ra, quyền quỹ ở trên không bên trong hiện ra, liền giống như một chuôi bảo kiếm tuyệt thế, đến từ trên trời, thẳng vào hắn Pháp Thiên Tượng Địa trong cơ thể.

“A!”

“Ầm ầm!”

Một chiêu chưa ra, mình Pháp Thiên Tượng Địa liền đột nhiên đổ nát, hóa thành vô số hồn quang tản đi. Mà đối phương Pháp

Thiên Tượng Địa một quyền ở dưới quyền kình, sức mạnh không giảm, giữa trời tán thành vô số mưa kiếm, bao phủ mà xuống.

"Ầm ầm ầm!"

Toàn bộ Ngự Hư Tông trên, vô số kiếm quang nổ lên, sơn mạch ở này mưa kiếm bên dưới bị chém nhánh linh phá nát.

"Tiền bối! Đại nhân! Dừng tay, mau dừng tay a!"

Trầm Hư vội vàng đi ra, giữa trời ôm quyền, cả người run run rẩy rẩy.

Thời khắc này cảnh tượng, để hắn khóc không ra nước mắt.

Nhưng hắn chính là thông minh hạng người, đối phương tuy rằng ra tay tàn nhẫn, đem Ngự Hư Tông tông môn hủy hoại trong một ngày, nhưng từ đầu đến cuối cũng không từng giết một người, nhìn dáng dấp hẳn là ở cho hả giận, nhưng cũng không phải tà ác hạng người.

Cũng không biết chính mình lúc nào đắc tội rồi như thế một tên nhân vật đáng sợ.

Chẳng lẽ là hiểu lầm?

Nếu quả thật là hiểu lầm, Trầm Hư thật muốn khóc, trận này tổn thất đối phương là không có khả năng sẽ thường.

Pháp Thiên Tượng Địa đấm ra một quyền sau, cũng là tiêu tan ở trong thiên địa, Dương Thanh Huyền lúc này mới phất một cái ống tay áo, từ cái kia Liệt Nhật dư huy hạ, chậm rãi bay xuống.

Toàn bộ sơn mạch trên phế tích, mấy ngàn trên vạn người tất cả đều sắc mặt trắng bệch, hoảng sợ nhìn vị sát tinh này, càng thêm khiếp sợ ở người này tuổi, bất quá hai mươi mấy tuổi, càng tu luyện ra đáng sợ như vậy Pháp Thiên Tượng Địa, chẳng lẽ là cái gì siêu cấp thế gia đệ tử nòng cốt?

Nghĩ như vậy, mọi người càng là câm như hến.

Giờ khắc này ngô quảng cũng tại mọi người dưới sự giúp đỡ, từ chủ điện phế tích bên trong đi ra, đã là cả người trọng thương, đầy mắt hoảng sợ.

Trầm Hư vội vàng đi lên phía trước, rất cung kính bái hạ, run giọng nói: “Không biết Ngự Hư Tông nơi nào đắc tội tiền bối, đưa tới tiền bối tức giận như vậy.”

Dương Thanh Huyền vung tay lên, Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô ở trên không bên trong lóe lên, liền phụt lên ra bốn bóng người, té xuống đất, như bùn nhão giống như co quắp.

Cái kia Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô lóe lên sau, liền biến mất không còn tăm hơi.

Trầm Hư đám người càng là trong lòng cự chiến, loại này có thể thu nạp người không gian nguyên khí, không phải Thánh khí cũng là Bán Thánh khí tồn tại, càng thêm ấn chứng phía trước ý nghĩ, dọa cho phát sợ.

Nhưng hắn dù sao vẫn là nhất tông chi chủ, đối phương đến bây giờ còn không giết người, chứng minh không thể không có đường xoay sở. Trầm Hư hơi hơi trấn định quyết tâm Thần, liền hướng trên đất nhìn tới, nhíu mày lại, nhìn một hồi mới nhận ra cái kia mặt đã biến hình Cổ Chấn Cương, Lư Sướng cùng Địch Vân Kiệt cũng hơi có chút ấn tượng, còn Hoàng Thuyên thì lại là hoàn toàn không có ấn tượng.

Trầm Hư một trái tim đột nhiên chìm xuống, lúc trước còn tưởng rằng có thể là hiểu lầm, giờ khắc này gặp được chính mình tông môn đệ tử bị đối phương nhận ra đến, lập tức ý thức được không là hiểu lầm, sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Bốn người này là các ngươi Ngự Hư Tông chứ?”

Trầm Hư không dám nói dối, nơm nớp lo sợ chỉ vào bốn người kia trả lời: “Người này tên là Cổ Chấn Cương, là tệ phái hộ pháp. Hai người này hình như là Lư Sướng cùng Địch Vân Kiệt, là tệ phái đệ tử nội môn. Còn dư lại cái kia, tiểu nhân mắt vụng về, không nhận ra được.”

Chương 1155: Người Là Dao Thớt, Cắt Đất Đền Tiền

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy thì đúng rồi.”

Trầm Hư nội tâm phát khổ, nhắm mắt nói: “Không biết mấy người này làm sao đắc tội đại nhân.”

Dương Thanh Huyền điềm nhiên nói: “Ta chẳng muốn về ngươi, ngươi tự mình hỏi bọn hắn sao.”

Trầm Hư vâng vâng như như đáp ứng, xoay người nhìn trên đất bốn người thời gian, đã là đầy mặt sát khí cùng lửa giận, hận không thể đem bốn người nuốt người.

Hắn một bước lên trước, đem Cổ Chấn Cương từ trên mặt đất nâng lên, gầm hét lên: “Đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Cổ Chấn Cương cả người co quắp, run rẩy liên tục.

Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô bên trong, Ngưng Giáp Tử vì bảo đảm bốn người không chết, dùng bí pháp rót vào người, giờ khắc này bốn người trong cơ thể trong kinh mạch, bơi không phải chân nguyên, mà là hồng thủy, chống đỡ lấy thân thể của bọn họ không chết, nhưng loại đau khổ này, nhưng là người thường khó có thể tưởng tượng.

Cổ Chấn Cương thống khổ run rẩy, trong miệng mơ hồ không rõ nói rồi một trận, tuy rằng đứt quãng, có chút không tiếp, nhưng Trầm Hư xem như là toàn bộ nghe rõ, một trái tim thật lạnh thật lạnh, mạnh mẽ đẩy một cái, đem Cổ Chấn Cương ném xuống đất, quát: “Súc sinh! Bốn người các ngươi súc sinh, lại làm ra loại vết thương này ngày hại người sự tình, cho tông môn chọc đại họa!"

Giận dữ bên dưới, không đợi bốn người phản ứng, Trầm Hư liền nhảy lên một cái, đột nhiên lăng không dẫm đạp hạ xuống!

"Ầm!"

Một dấu chân to lớn rơi xuống, trực tiếp đem bốn người giẫm thành thịt nát, mặt đất xuất hiện một cái vết chân hình dạng, hãm hạ mấy trượng sâu. Bốn người thịt rữa đã cùng bùn đất hỗn cùng nhau, hoàn toàn không phân rõ.

Trầm Hư tức đến run rẩy cả người, quát: "Người đâu! Đem Cổ Chấn Cương bốn người gia quyến toàn bộ bắt lại, chờ đợi xử lý!"

Lập tức có người vội vàng đi làm.

Dương Thanh Huyền hai tay chắp sau lưng, đứng lẳng lặng.

Trầm Hư cúi đầu, nhắm mắt ôm quyền nói: "Ngự Hư Tông quản giáo không nghiêm, môn hạ đệ tử đắc tội đại nhân, chết chưa hết tội, mong rằng đại nhân bao dung, bất kể hiềm khích lúc trước."

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: "Ý của ngươi là, chuyện này cứ tính như vậy?"

Trầm Hư một trái tim loạn tung tùng phèo, run run nói: "Toàn bằng đại nhân xử trí!"

Trên thực tế, Dương Thanh Huyền sức mạnh nghiền ép bọn họ toàn bộ tông môn, người là dao thớt ta vì là thịt cá, không bằng đối phương xử trí cũng không được, câu nói này hoàn toàn là dư thừa. Nhưng nói ra biểu đạt mình một chút mong muốn bị xử trí quyết tâm, lấy giảm thiểu trong lòng đối phương lửa giận.

Dương Thanh Huyền nói: "Sư môn ta ở Mộng Linh Thành làm võ quán, bị ngươi tông môn đệ tử nháo trò, tổn thất rất lớn.”

Trầm Hư vội vàng nói: “Ngự Hư Tông mong muốn gánh chịu tất cả tổn thất, bồi thường gấp đôi.”

Trầm Hư nội tâm chạy qua dê đà, nghĩ thầm: “Lấy thực lực của ngươi, còn mở cái gì võ quán? Trực tiếp khai tông lập phái đều có thể. Không sẽ là cố ý tìm cái lý do đến ta Ngự Hư Tông lường gạt chứ?”

Dương Thanh Huyền khẽ nhíu mày, nói: “Gấp đôi?”

Trầm Hư sửng sốt một chút, vội vàng nói: “Gấp ba, năm lần, nha, không, gấp mười lần!” Hắn nhìn Dương Thanh Huyền sắc mặt, không ngừng tăng cường bội số, nhưng Dương Thanh Huyền sắc mặt vẫn như cũ không có đẹp đẽ một điểm.

Dương Thanh Huyền nói: “Gấp trăm lần.”

“A?!”

Trầm Hư cả người run run hạ, cũng không biết cụ thể tổn thất lớn bao nhiêu, cắn răng nói: “Tốt, liền gấp trăm lần!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngoài ra, còn phải bồi thường sư môn ta mười triệu linh thạch cực phẩm tổn thất tinh thần.”

“Chi! Mười triệu linh thạch cực phẩm?!”

Lần này không chỉ có Trầm Hư run run mấy lần, ngô quảng cùng hết thảy trưởng lão đều sắc mặt cực kỳ khó coi.

Bọn họ ở Mộng Linh Thành là xưng vương xưng bá tồn tại, có thể ở Trung Ương Đại thế giới hoàn toàn chính là diễn viên quần chúng hình tông môn, mười triệu linh thạch cực phẩm là bọn hắn toàn bộ tông môn mấy năm chi tiêu.

Nhưng Trầm Hư cùng Dương Thanh Huyền ánh mắt vừa đối mắt, lại run run hạ, vội vàng đáp ứng nói: “Tốt, tốt, mười triệu linh thạch cực phẩm, chúng ta bồi!”

Dương Thanh Huyền gật đầu một cái nói: “Ngoài ra, sư môn ta còn rất nhiều đệ tử bị thương.”

Trầm Hư vội hỏi: “Ngự Hư Tông phụ trách toàn bộ chữa khỏi.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Chữa khỏi? Những đệ tử này sợ sẽ lưu lại võ đạo căn cơ trên tổn thương, há lại là tùy tiện là có thể trị hết? Nhất định phải có linh mạch trường kỳ tẩm bổ mới được. Như vậy đi, liền ở chỗ đó, mở ra một khối vùng cấm, làm sư môn ta đệ tử dưỡng thương nơi, liền một ngàn mẫu đi.”

Dương Thanh Huyền tùy ý chỉ tay, dãy núi kia bảo tồn vẫn tính hoàn chỉnh, cũng không có bị kiếm khí cùng Long Quyền phá hoại.

Nhưng Ngự Hư Tông người tất cả đều là hoàn toàn biến sắc, từng cái từng cái mặt xám như tro tàn.

Trầm Hư cũng dại ra ở, khối này sơn mạch phía dưới, chính là Mộng Linh Thành hai đại linh mạch một trong. Dương Thanh Huyền cũng là dùng Hỏa Nhãn Kim Tình phát hiện, vì lẽ đó vừa mới động thủ bên dưới, đều tránh được linh mạch hướng đi.

Nếu như cái kia mảnh hạt nhân linh mạch phân ranh giới cắt đi ra, cái kia Ngự Hư Tông vẫn là Ngự Hư Tông sao?

Trầm Hư lặng lẽ không nói, một trận mới khóc tang nói: “Đại nhân, bồi nhiều hơn nữa linh thạch ta cũng mong muốn. Nhưng này khối linh mạch nơi, là toàn bộ Ngự Hư Tông hạt nhân linh khí vị trí. Nếu như hoa cắt đi ra, Ngự Hư Tông sẽ thấy không phải Ngự Hư Tông, hầu như chỉ còn trên danh nghĩa.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Nếu như không hoa cắt ra đến, Ngự Hư Tông liền ngay cả tên đều sẽ không tích trữ. Bất quá các ngươi những hương ba lão này thật sự cho rằng ta lưu ý loại này Tiểu Linh mạch? Hừ, vẽ ra một ngàn mẫu vùng cấm, cho sư môn ta dùng năm mươi năm liền có thể. Năm mươi năm sau, quay về ngươi Ngự Hư Tông hết thảy."

Ngự Hư Tông chân núi linh mạch, Dương Thanh Huyền cũng không để ý, chỉ là trước tiên tìm một nơi thu xếp hạ Lục Giang Bằng đám người. Cho hắn năm mươi năm, nhất định có thể lên đỉnh đỉnh cao, đứng ở nơi này một mảnh tinh vực đỉnh, đến thời điểm lại tìm một chỗ Linh Sơn bảo địa thu xếp sư môn. Hoặc là chính mình khai tông lập phái, đều không gì không thể.

Trầm Hư sửng sốt một chút, lập tức đáp ứng nói: "Tốt, năm mươi năm!"

Chỉ là năm mươi năm, ngao một ngao cũng liền đi qua. Trước tiên đem vị sát tinh này đưa đi lại nói, giống như này sát tinh nói, nếu như hôm nay không thể thỏa mãn hắn, Ngự Hư Tông liền ngay cả tên đều không còn, cái nào còn có cái gì thật?

Dương Thanh Huyền lại nói: "Sư môn ta mới từ cái khác vị diện di chuyển lại đây không bao lâu, trong tay vật tư khuyết thiếu. Trước tiên hướng về Thẩm Tông chủ mượn một nhóm nguyên khí đi."

Lời hắn trở nên hơi hơi khách khí điểm, nhưng Trầm Hư nhưng là hầu như té xỉu, run giọng nói: "Nguyên khí bản Tông cũng vô cùng khiếm khuyết a!"

Dương Thanh Huyền nơi nào quản hắn, chỉ nói: "Thiên khí hai mươi món, Địa Khí một trăm món, cái khác phổ thông nguyên khí ba ngàn món. Ngươi đừng nói không bỏ ra nổi, không bỏ ra nổi có thể dùng linh thạch đi mua a. Còn nữa, chúng ta cũng không phải cướp của ngươi, chỉ là mượn mà thôi. Nếu như điểm ấy vật tư đều không muốn mượn, hừ, cái kia chuyện hôm nay nhưng là không còn xong!”

Trầm Hư sắc mặt trắng bệch, Địa Khí cùng phổ thông nguyên khí còn dễ nói, nhưng này Thiên khí, hắn toàn bộ Tông Thượng hạ cũng chưa chắc có hai mươi món, hơn nữa đều là vật có chủ.

Trầm Hư chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, suýt chút nữa không đứng thẳng được ngã chổng vó, “Nếu như đại nhân lại không có điều kiện khác, cái điều kiện này ta cũng nên!”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, hiền hòa nói rằng: “Thẩm Tông chủ này nói gì vậy. Ta hôm nay chỉ là đến đòi cái công đạo thôi, cũng không phải bắt nạt các ngươi. Huống hồ sau đó hai phái người cùng nhau, muốn tương thân tương ái, ở chung hòa thuận mới là. Ta người này rất dễ nói chuyện, không có gì điều kiện khác, cứ như vậy đi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1156: Khiếp Sợ Tin Tức

“Cái này còn kêu dễ nói chuyện?!”

Trầm Hư há to mồm, khóc không ra nước mắt.

Cũng may Dương Thanh Huyền giữ uy tín, nói xong phía sau, liền trực tiếp tại chỗ biến mất.

Chỉ để lại một câu lời lạnh như băng trên đỉnh núi, “Nếu như còn có lần sau, cõi đời này tuyệt sẽ không còn có Ngự Hư Tông!”

Ngữ khí băng hàn thấu xương, không thể nghi ngờ.

Trầm Hư cả người chấn động, lúc này mới cảm thấy mới vừa Dương Thanh Huyền ngữ khí ôn hòa, thái độ bình thường, xác thực xem như là dễ nói chuyện.

Ngự Hư Tông người đều là tay chân lạnh lẽo, cái kia loại hết sức khó chịu uy thế cảm giác, theo Dương Thanh Huyền rời đi mà biến mất, vất vả dung vừa thở một hơi, nhưng Trầm Hư một câu nói lại để cho bọn họ như rơi vào hầm băng, đối với Cổ Chấn Cương bốn người sinh ra vô cùng sự thù hận.

“Kể từ hôm nay, hết thảy trưởng lão cung cấp cắt giảm năm phần mười, đệ tử nòng cốt cung cấp cắt giảm sáu phần mười, nội môn đệ tử cung cấp cắt giảm bảy phần mười, đệ tử ngoại môn cung cấp cắt giảm tám phần mười.”

Toàn bộ núi người trong môn, không khỏi là một trái tim thật lạnh thật lạnh.

Cắt giảm cung cấp, trực tiếp ảnh hưởng tu luyện, thêm vào hạt nhân linh mạch bị người chiếm cứ, Ngự Hư Tông thực lực, năm mươi năm bên trong đều phải đi xuống dốc.

Nhưng việc đã đến nước này, không có biện pháp chút nào.

Dương Thanh Huyền trở lại Mộng Linh Thành bên trong, đem kết quả hướng về Khanh Bất Ly đám người nói một lần, nghe mọi người trợn mắt ngoác mồm, thật lâu chưa hoàn hồn lại.

Lục Giang Bằng lo lắng nói: “Như vậy sẽ sẽ không quá đáng? Nếu như tương lai bọn họ trả thù...”

Dương Thanh Huyền nói: “Quá đáng? Việc này nếu không có đúng dịp, đã bị bọn họ hại chết. Không có đem toàn bộ tông môn đều diệt đi, liền thì không muốn gây nên quá chấn động mạnh. Dù sao Trung Ương Đại thế giới cường giả vô số, vẫn là biết điều tuyệt vời. Cho tới trả thù, liền càng không cần lo lắng. Chỉ cần chúng ta không ngừng đi về phía trước, đưa bọn họ rất xa lắc tại sau đầu, liền vĩnh viễn không cần lo lắng.”

Khanh Bất Ly lại cười nói: “Thanh Huyền nói đúng. Chúng ta có thời gian năm mươi năm, thêm vào Mộng Linh Thành địa mạch tài nguyên, còn có cái kia chút nguyên khí, đầy đủ chế tạo ra một cái so với Ngự Hư Tông càng cường đại hơn thế lực đi ra!”

Còn lại trưởng lão cũng đều hưng phấn không thôi, đối với tương lai tràn ngập ước mơ.

Trần Chân cười đễu nói: “Lão đại ngươi làm sao không đem bọn họ tông môn võ kỹ cũng đều đưa đến? Ngự Hư Tông như vậy môn phái, khẳng định có không ít Thiên cấp công pháp.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngự Hư Tông cái kia chút công pháp, ta còn không lọt mắt. Đến thời điểm ta biết lưu lại một chút tốt hơn.”

Hắn định dùng thời gian mấy tháng, đem Thiên Thành Giác lưu lại võ kỹ dấu ấn ra một hai bộ.

Chỉ là Thiên giai cấp thấp công pháp lời, chọn dùng một ít thượng đẳng môi giới, lấy thực lực bây giờ của hắn vẫn là có thể làm được.

“Lưu lại?” Trần Chân bắt được then chốt từ, cả kinh nói: “Lão đại, ngươi còn muốn đi?”

Những người còn lại cũng đều khẩn trương nhìn Dương Thanh Huyền, bầu không khí trong lúc nhất thời có chút lạnh túc.

Dương Thanh Huyền khẽ cười nói: “Ngự Hư Tông linh mạch cũng không phải là tốt nhất, ta dự định lại đi bốn phía du lịch một hồi, tranh thủ tìm tới tốt hơn Cực phẩm linh mạch, đến thời điểm mọi người cùng nhau chuyển tới, làm lại đem học viện xây lên. Hơn nữa ta bây giờ tu luyện đến bình cảnh trên, cần một bộ công pháp hạ nửa khuyết, hiện nay manh mối ở Thiên Hà bên trên, ta dự định mấy ngày nữa liền tiến về phía trước Thiên Hà.”

“Thiên Hà?!”

Khanh Bất Ly cả kinh nói: “Tục truyền Thiên Hà bên trong, đều là đến Dương Thần nước, võ giả bình thường căn bản không cách nào đặt chân. Bất quá lấy Thanh Huyền thời khắc này tu vi tự nhiên là điều chắc chắn. Nhưng càng là hiểm cảnh, lại càng có không thể tưởng tượng nổi việc, tất cả phải cẩn thận.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Xin nghe viện trưởng đại nhân giáo huấn.”

Khanh Bất Ly bắt hắn lại hai tay, nhấn xuống đến, cười khổ nói: “Ta đã không có gì có thể dạy của ngươi. Bất quá Thương Khung luận võ sắp tới, ngươi thật sự không tính tham gia sao?”

Dương Thanh Huyền phát hiện Khanh Bất Ly ánh mắt có chút quái lạ, trong lòng khẽ nhúc nhích, kinh ngạc nói: “Này Thương Khung luận võ là cái gì? Ta tại sao muốn tham gia?”

Khanh Bất Ly sững sờ, sững sờ một lát, nói: “Ngươi không biết?”

Dương Thanh Huyền sờ lên cằm, trầm ngâm nói: “Không biết kỳ quái sao? Bất quá gần đây không ít chuyện, xác thực có rất nhiều người ở chuẩn bị chiến tranh Thương Khung luận võ.”

Khanh Bất Ly cùng Lục Giang Bằng đám người liếc mắt nhìn nhau, đều là sắc mặt quái lạ.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, luôn cảm thấy có cái nào không đúng, hỏi tới: “Đến cùng làm sao vậy?”

Âm Dao mở miệng nói: “Thanh Huyền, lần này Thương Khung luận võ người thắng, ngoại trừ có thể thu được thường quy khen thưởng ở ngoài, còn có...” Nàng lời nói một trận, nghĩ một hồi, còn là tiếp tục nói: “Còn có... Khinh Nguyệt.”

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, trong đôi mắt nổ bắn ra lệ mang, lớn tiếng nói: “Ngươi nói cái gì? Còn có Khinh Nguyệt là có ý gì?!”

Âm Dao ở hắn một uống xong, sắc mặt nháy mắt trắng bệch, càng bị uy thế chấn nhiếp khí tức, nói không ra lời.

Khanh Bất Ly vội hỏi: “Xem ra Thanh Huyền là thật không biết, không cần phải gấp, chúng ta mà tọa hạ từ từ nói.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới ý thức được sự thất thố của mình, vội vàng thu lại khí thế, nói xin lỗi: “Âm Dao học tỷ, đắc tội rồi.”

Âm Dao lắc lắc đầu, cười khổ nói: “Nào có, ngươi này là phản ứng bình thường, là ta tu vi quá yếu.” Nàng cùng Tô Dạ, Tô Anh đám người liếc nhau một cái, đều là cười khổ không thôi, tu vi cách biệt quá lớn, liền ngay cả nói chuyện cũng có vấn đề.

Khanh Bất Ly nói: “Thanh Huyền ngươi trước bình tĩnh. Căn cứ tin tức ta lấy được, lần này Thương Khung luận võ động tĩnh, tựa hồ so với dĩ vãng bất kỳ lần nào đều đại. Cũng là bởi vì Vu gia đã tin tức truyền ra, dự định vì là Vu Khinh Nguyệt thẩm định tuyển chọn vị hôn phu, lần này luận võ người thắng trận, liền có thể ôm đẹp mà về.”

Dương Thanh Huyền cả người đều dại ra ở, như rơi vào hầm băng, chỉ cảm thấy tứ chi không rõ rét run, trái tim giống là bị người mạnh mẽ bắt được giống như vậy, sắc mặt tái nhợt nói: “Không thể!”

Lục Giang Bằng bọn người là trong lòng thầm than, nhẹ nhàng lắc đầu.

Tin tức này sau khi ra ngoài, bọn họ vẫn còn đang suy đoán, cái này Vu Khinh Nguyệt có phải hay không đã từng Thiên Tông học viện cái vị kia, nhìn dáng dấp xác nhận không thể nghi ngờ.

Thập đại siêu hung hăng lực một trong tuyền tiêu đan khuyết, xoay quanh ở mảnh này tinh vực đỉnh cao nhất tồn tại, như núi non hoàn toàn giống nhau pháp ngước nhìn.

Dương Thanh Huyền tuy rằng thực lực không tầm thường, vượt xa khỏi bọn họ tưởng tượng, nhưng dưới cái nhìn của bọn họ, muốn muốn so với vai tuyền tiêu đan khuyết, vẫn là kém quá xa.

Khanh Bất Ly nói: “Ta cũng là từ Đại La thương hội lấy được tin tức, hoặc là này Vu Khinh Nguyệt, không phải đối phương Vu Khinh Nguyệt? Cũng hoặc là tin tức sai lầm?”

Dương Thanh Huyền lặng lặng đứng ở đó, sắc mặt cực kỳ khó coi, bóng người nhất chuyển liền đi ra ngoài, nói: “Ta đi một chút sẽ trở lại!”

Khiếp sợ như vậy thiên hạ tin tức, các đại thương hội từ lâu bán điên rồi, đều kiếm bộn rồi một bút.

Một lát sau, Dương Thanh Huyền trong tay cầm bốn, năm phần tư liệu, tất cả đều giới thiệu chuyện này, có thể vững tin không thể nghi ngờ là sẽ không sai.

Dương Thanh Huyền đôi tay vồ một cái, bốn, năm phần tư liệu toàn bộ hóa thành phấn vụn, hắn lặng lặng trôi nổi ở trời cao trên, ngước nhìn tuyền tiêu đan khuyết phương hướng, trong đôi mắt một mảnh vẩn đục, không nhìn ra nội tâm suy nghĩ.

“Khinh Nguyệt, ngươi bây giờ như thế nào?”

Rất lâu, Dương Thanh Huyền tự lẩm bẩm, nói: “Ta sẽ không để cho ngươi gả cho người khác. Này Thương Khung luận võ số một, chính là ta Dương Thanh Huyền!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1157: Thương Khung Luận Võ, Trời Cao Bao Nhiêu?

Cho tới giờ khắc này, Dương Thanh Huyền mới bắt đầu đem ánh mắt quan tâm đến Thương Khung luận võ trên.

Hắn đem các đại thương hội tư liệu đều xem một lần, đối với Thương Khung luận võ cũng có một khá là rõ ràng nhận thức.

Cái gọi là Thương Khung luận võ, chính là từ mờ ảo Tinh Cung chủ trì một hồi liên quan đến toàn bộ Trung Ương Đại thế giới cùng Tam Thập Tam Thiên vị diện võ đạo việc trọng đại.

Mỗi hai mươi năm một lần.

Sớm nhất ước nguyện ban đầu cùng mục đích, chính là vì kiểm nghiệm Nhân tộc trẻ tuổi võ giả thực lực, thúc đẩy bản tộc võ đạo phát triển, lấy giữ gìn Nhân tộc địa vị thống trị.

Đối với chiến thắng người trẻ tuổi có cực cao khen thưởng, lấy cổ vũ toàn thiên hạ tuổi trẻ tuấn kiệt dự thi.

Nhưng sau đó theo Nhân tộc lớn mạnh, đã hoàn toàn nắm trong tay toàn bộ tinh vực, lại không có khả năng xuất hiện lật đổ Nhân tộc thống trị sức mạnh sau, cái này tỷ võ phạm vi liền khuếch trương càng to lớn hơn, không ít dị tộc vì thu được được thưởng, cũng đều tham dự vào.

Chỉ có điều dị tộc dự thi, sẽ phải chịu càng nghiêm khắc quản khống cùng giám thị.

Cho tới Thương Khung luận võ khen thưởng, cũng là dị thường phong phú.

100 người đứng đầu võ giả, cũng có thể thu được một viên Vô Hạ đạo văn đan.

Đạo văn đan là do lĩnh ngộ đại đạo cường giả, đem đại đạo lĩnh ngộ điêu khắc ở thiên đan trên, làm cho trong nội đan kết cấu phát sinh biến hóa, hiện ra vô số đạo văn.

Võ giả nuốt vào sau, liền có thể lĩnh ngộ bên trong Đạo ý.

Chỉ có điều cường giả đối với đại đạo lĩnh ngộ không giống nhau, chạm đạo văn cũng có sâu có cạn, thậm chí còn có thác loạn tình huống xuất hiện, mạo muội nuốt phục, vô cùng có khả năng xuất hiện phản phệ thậm chí tẩu hỏa nhập ma.

Là một loại nguy hiểm cùng mê hoặc đều rất lớn đan dược.

Mà Vô Hạ đạo văn đan, nhưng là trăm phần trăm an toàn đan dược, thông thường chỉ có dòm ngó Chân Đạo cảnh, thậm chí Giới Vương cảnh mới có thể chế tạo ra Vô Hạ đạo văn đan.

Như vậy một viên đan dược giá trị, vạn kim khó cầu, trên thị trường càng là có tiền cũng không thể mua được.

Mà năm mươi vị trí đầu võ giả, còn có thể thu được một lần bị giới vương chỉ điểm cơ hội.

Trước ba mươi võ giả, lại tăng một hạng khen thưởng, có thể thu được một cái đỉnh cấp Thiên khí, ở Tinh Cung trong bảo khố tùy ý chọn.

Đối với rất nhiều võ giả mà nói, thu được giới vương chỉ điểm cơ hội, tầm quan trọng xa lớn hơn nhiều so với thu được một cái đỉnh cấp Thiên khí.

Nhưng Thương Khung luận võ ban đầu tâm chính là vì thúc đẩy võ đạo phát triển, vì lẽ đó ngón tay giữa điểm máy móc sẽ phần thưởng này đặt ở năm mươi vị trí đầu.

Có thể vọt tới mười vị trí đầu, ở thu được trở lên hết thảy tưởng thưởng đồng thời, còn có thể thu được chí cao khen thưởng, cũng là để hết thảy tông môn thế gia đệ tử xu chi nhược vụ nguyên nhân tìm hiểu thiên địa đôi bảng cơ hội!

Đối với mười vị trí đầu võ giả, Nhân Hoàng sẽ cho thời gian ba tháng, để cho bọn họ tìm hiểu thiên địa đôi bảng.

Cơ hội như vậy, mặc dù là chín đại tông chủ, hai mươi bốn gia chưởng môn, hoàn toàn lòng sinh nhòm ngó.

Vốn lấy tuổi của bọn họ cùng địa vị, tự nhiên không thể đến dự thi, không ném nổi cái này người.

Đây là Tinh Cung sáng tạo tới nay, vì thúc đẩy Nhân tộc võ đạo phát triển, từ một đời nào đó Nhân Hoàng sáng lập xuống võ đạo giải thi đấu.

Chính là mỗi hai mươi năm một lần, đản sinh này 100 người, ở dài dòng lịch sử năm tháng bên trong, thôi động Nhân tộc võ đạo phát triển, khai sáng kim cổ Nhân tộc thịnh vượng cục diện.

Mà bây giờ chín đại tông chủ, hai mươi bốn gia chưởng môn, còn có vô số kinh thiên động địa đại nhân vật, không khỏi là từ Thương Khung luận võ giải thi đấu bên trong thoát dẫn ra.

Không chỉ là Công Thâu thế gia đem giải thi đấu làm người thừa kế thuận vị phán xét tiêu chuẩn, làm như vậy tông môn không biết phàm mấy.

Mà lần này Vu gia đem Vu Khinh Nguyệt hôn nhân đẩy ra ngoài, cùng Thương Khung luận võ quấn lấy nhau, lại ở Trung Ương Đại thế giới bên trong nhấc lên sóng to gió lớn.

Tông môn cùng thế gia trong đó thông gia thường thường sẽ có, nguyên bản cũng chẳng có gì lạ, thập đại siêu cấp thế lực cùng hai mươi cầu Minh Nguyệt Dạ quan hệ giữa càng là nhằng nhịt khắp nơi, rất khó nói rõ ràng.

Nhưng Vu Khinh Nguyệt nhưng cùng cái kia chút không giống nhau.

Bởi vì Vu Khinh Nguyệt là Vu gia gia chủ Vu Hiền con gái, mà Vu Hiền chỉ có một đứa con gái như vậy, tương lai mặc dù không thể kế thừa Vu gia ngôi vua, cũng tất nhiên là Vu gia cao tầng, có thể trở thành Trung Ương Đại thế giới kinh sợ nhất phương tồn tại.

Ai có thể lấy được Vu Khinh Nguyệt, liền là chân chính cùng Vu gia dựng đăng nhập vào, hơn nữa còn là đầu mối chính.

Cái kia chút râu ria không đáng kể thông gia cùng đây hoàn toàn không thể so sánh.

Tin tức từ tuyền tiêu hàng khuyết sau khi ra ngoài, toàn bộ tinh vực các thế lực lớn cao tầng toàn bộ đều chấn động. Thậm chí cái kia chút ẩn thế không ra thế gia, cũng đem mơ ước ánh mắt đầu đến rồi Thương Khung luận võ trên.

Đại đạo diễn hóa, võ đạo hưng thịnh, rất nhiều tông môn nguyên bản là rục rà rục rịch, mơ ước hai mươi bốn cầu Minh Nguyệt Dạ vị trí, cùng với đứng đầu tài nguyên tu luyện.

Lần trước Càn Nguyên đại lục Tiềm Vân Tông toàn tông bị diệt, thiên hạ khiếp sợ, vì tranh cướp cái này trống ra môn phái tiêu chuẩn, toàn bộ Càn Nguyên đại lục đều nhấc lên mưa máu gió tanh, cuối cùng Xích Tiêu tông giết mở đường máu, trên đỉnh vị trí.

Dù vậy, Xích Tiêu tông cũng là tổn thương nguyên khí nặng nề, trực tiếp thu hẹp tông môn nghiệp vụ, tiến nhập nửa phong bế trạng thái, nghỉ ngơi lấy sức.

Muốn muốn ở này thế giới tàn khốc bên trong tranh chấp một vị trí, không biết có bao nhiêu khó khăn.

Nhưng nếu như có thể dựng lên Vu gia cái này cùng đầu mối chính, liền nhất phi trùng thiên.

Dương Thanh Huyền đem hết thảy tin tức ở trong đầu quá qua một lần, Thương Khung luận võ cái kia chút khen thưởng đối với hắn mà nói cũng vô cùng có sức hấp dẫn, nhưng so với Vu Khinh Nguyệt thuộc về mà nói, liền không đáng mỉm cười một cái.

Chỉ là này Thương Khung luận võ từ Tinh Cung chủ trì, hắn mạo muội hiện thân lời, chẳng lẽ không phải bị Nhân Hoàng tóm gọn?

Dương Thanh Huyền trong đầu xẹt qua mấy loại ẩn giấu thân hình phương pháp xử lý, đều cảm thấy không thích hợp, muốn muốn gạt quá giới vương dưới tồn tại vẫn còn có thể, muốn muốn trực tiếp đã lừa gạt giới vương, thậm chí Nhân Hoàng nhân vật như vậy, hầu như là không có khả năng.

Trừ phi vận dụng Ám Dạ Chi Đồng, tu luyện cái kia “Dạ Lâm” bí thuật, lấy Thánh khí lực lượng đến che giấu thân phận mình, như vậy mới có thể giấu diếm được giới vương. Nhưng nếu như vậy, vô cùng có khả năng bị giới vương nhận biết được Ám Dạ Chi Đồng Thánh khí khí bao hàm.

Cuối cùng một loại biện pháp, cũng chỉ có thể biến thân dị tộc, lấy dị tộc thân phận tham gia.

Nhưng ở Biển Đen cuộc chiến bên trong, hắn bảy mươi hai biến đã bại lộ ra, nếu như thăng cấp đến cuối cùng, các loại thần thông bí thuật phân tranh ra, bị nhìn thấu độ khả thi cũng rất lớn.

Nhớ một trận sau, Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy dị thường đau đầu.

Nhưng rất nhanh, Dương Thanh Huyền liền đem này đau đầu chuyện quên đi, cùng toàn thiên hạ tuổi trẻ tuấn kiệt chinh chiến, chỉ là ngẫm lại, liền làm hắn nhiệt huyết sôi trào, đạo tâm tăng mạnh!

Trời cao bao nhiêu?

Có lẽ rất nhanh liền có thể biết.

Dương Thanh Huyền thu liễm tâm tư, liền hóa thành một đạo lưu quang, hướng về Thương Khung võ quán mà đi.

Hắn việc cấp bách là muốn sắp xếp cẩn thận võ quán mọi người, sau đó đem Thương Khung luận võ quy tắc hiểu rõ ràng. Mỗi một giới tỷ thí đều là không giống.

Khanh Bất Ly đám người đang đang lo lắng Dương Thanh Huyền, sợ hắn tìm hiểu tình huống sau làm ra cái gì chuyện manh động đến.

Nhưng Dương Thanh Huyền lúc trở lại, nhưng là ý khí phấn phát, ánh mắt như nước, lạnh trong yên tĩnh lộ ra một luồng cạnh tranh Bá Thiên ở dưới hào hùng.

Trần Chân sững sờ nói: “Lão đại, ngươi không sao chứ.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Ta trước tiên mang mọi người đi Ngự Hư Tông. Tiếp đó, ta liền phải chuẩn bị này Thương Khung luận võ chuyện.”

Chương 1158: Linh Tâm Sáng Rực

Lục Giang Bằng cả kinh nói: “Thanh Huyền, chúng ta đều biết ngươi bây giờ vô cùng được, nhưng này Thương Khung luận võ, hội tụ là toàn thiên hạ cường giả, thậm chí bao gồm mười đại tông môn, hai mươi bốn gia nhân vật như vậy, coi như ngươi đi tham gia, muốn muốn đoạt được đệ nhất cưới về Khinh Nguyệt, cũng hầu như không có khả năng a!”

Dương Thanh Huyền trong mắt lập loè tinh mang, lại cười nói: “Trời cao bao nhiêu? Không thử một lần làm sao mà biết đây?”

Khanh Bất Ly bọn người mặt lộ vẻ vẻ ưu lo, cảm thấy hắn bị kích thích tẩu hỏa nhập ma, nhưng nghĩ lại, đi tham gia Thương Khung luận võ cũng không có gì không tốt. Cố gắng lấy Dương Thanh Huyền thực lực, có thể chen vào 100 người đứng đầu, đó cũng là cơ duyên lớn lao.

100 người đứng đầu trẻ tuổi tuấn kiệt, ngoại trừ có thể thu được một viên Vô Hạ đạo văn đan ở ngoài, còn có thể vang danh thiên hạ, được các đại môn phái thưởng thức cùng mời chào.

Nếu như có thể tiến nhập hai mươi bốn gia, thậm chí là mười mạnh, đối với Dương Thanh Huyền cũng có khó có thể lường được chỗ tốt.

Trong lòng mọi người đều là nghĩ như vậy, tuy rằng cứ như vậy, sẽ không có thể trở lại Thiên Tông học viện.

Lục Giang Bằng vỗ vỗ Dương Thanh Huyền bả vai, ngữ trọng tâm trường nói: “Cố lên, chúng ta đều yêu quý ngươi. Mặc dù thua cũng không có gì, ngươi đã là chúng ta Thiên Tông học viện lớn nhất kiêu ngạo!”

Khanh Bất Ly bọn người là dồn dập gật đầu.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Đều còn chưa bắt đầu so với, liền nói ủ rũ lời. Ta trước tiên mang mọi người đi Ngự Hư Tông đi, còn dư lại thời gian chuẩn bị đã không nhiều lắm.”

Nói, Dương Thanh Huyền lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, đám đông bao lấy, tại chỗ biến mất.

Đem Thiên Tông học viện mọi người thu xếp ở Ngự Hư Tông sơn mạch sau, vì phòng ngừa xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, Dương Thanh Huyền cố ý để Khổng Linh cùng Cổ Hạt lưu thủ sơn môn, mình thì là hướng về chúng sư trưởng đồng môn cáo từ, tiến về phía trước lớn hơn thành trì.

Khoảng cách Thương Khung luận võ còn lại hơn một tháng thời gian, hắn trước tiên muốn tìm một toà thành lớn báo danh, sau đó ở còn dư lại trong tháng này, đột phá đến Đế Thiên Vị hậu kỳ, như vậy luận võ chiến thắng nắm bắt càng lớn hơn.

Cho tới dấu ấn Thiên giai công pháp sự tình, tạm thời không kịp làm, liền dẫn Cổ Hạt cùng Khổng Linh trên Ngự Hư Tông, “Mượn” ba bản Thiên giai cấp thấp công pháp đi ra, đầy đủ Khanh Bất Ly bọn họ tu luyện.

Làm xong tất cả những thứ này sau, Dương Thanh Huyền liền một mình tiến về phía trước Vạn Tượng Thành, thông qua nữa Vạn Tượng Thành đi vòng đi đến Vân Trung Thành.

Vân Trung Thành là bên trong đều chủ thành một trong, quy mô cùng phồn vinh trình độ, vẫn còn ở Vạn Tượng Thành bên trên.

Nếu đem Trung Ương Đại thế giới thành trì phân chia đẳng cấp lời, Vân Trung Thành xem như là cấp một chủ thành, Vạn Tượng

Thành chỉ có thể coi là trên là cấp hai thành trì, Mộng Linh Thành, sợ chỉ có thể đánh giá đến cấp bốn.

Dương Thanh Huyền đi tới Vân Trung Thành sau, nhất thời giật nảy cả mình, bị vùng này sự rộng lớn, nhân khẩu chi nhiều chấn động kinh trụ.

Hơn nữa trên đường lui tới người, không thiếu Thiên Vị cường giả.

Thật ứng với câu nói kia: Thiên Vị đầy đường đi, Địa cảnh nhiều như chó.

Trên đường lượng lớn người phàm cùng võ giả cửa hàng trộn chung, vô cùng náo nhiệt.

Các cửa hàng lớn trước cửa, đều đánh ra Thương Khung luận võ ghi danh quảng cáo. Dương Thanh Huyền biết một chút, nguyên lai các đại thương hội cũng có thể thay thế báo danh.

Dương Thanh Huyền quay một vòng, tìm một nhà không đáng chú ý thương hội, trên đó viết: Bụi cỏ thương hội.

Quy mô cực nhỏ, chỉ có một năm thước rộng tiệm của, trước cửa cũng lập một tấm bảng, viết: Thương Khung luận võ chỗ ghi danh.

Dương Thanh Huyền đi thẳng vào đi, bên trong chỉ có vài tên thấp cấp võ giả đang chọn mua đan dược.

“Ta muốn ghi danh Thương Khung luận võ.”

Dương Thanh Huyền lập tức đem mấy người toàn bộ ánh mắt hấp dẫn lại đây, đều là kinh ngạc nhìn từ trên xuống dưới hắn.

“Hả?” Đồng nghiệp sửng sốt một chút, lập tức lấy ra một quyển sách, bắt đầu tiến hành đăng ký, hỏi: “Họ tên.”

“Ừm... Lý Huyền.”

“Quê quán.”

“Cái gì? Này cũng phải viết? Viết Huyền Dạ đại lục đi.”

“Ngạch? Cấp thấp vị diện tới?”

Đồng nghiệp nhíu mày lại, tiếp tục mặt không thay đổi tiếp tục viết tờ khai, nhưng trên mặt lộ rõ ra thần sắc khinh thường, hỏi: “Tuổi tác?”

“Hai mươi hai.”

“Tu vi.”

“Thiên Vị.”

“Ngạch? Bậc thấp vị diện lại có thể tu luyện tới Thiên Vị?!” Đồng nghiệp ngẩn người một chút, trên mặt thần sắc khinh miệt nhất thời không còn, hỏi: “Chủng tộc?”

“... Nhân tộc.”

Đồng nghiệp rất mau đem bảng điền xong, sau đó cho Dương Thanh Huyền một khối nhũ bạch sắc ngọc bội, nói: “Ngọc bội kia thu xong, là ngươi dự thi bằng chứng, nếu như làm mất đi thì phiền toái. Giao nộp 1,100 khối linh thạch cực phẩm tiền ghi danh.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Mắc như vậy? Chỉ là báo cái tên mà thôi.”

Đồng nghiệp hừ lạnh nói: “Chúng ta thương hội chỉ kiếm lời một trăm khối phí dịch vụ, một ngàn này khối là muốn cho Tinh Cung. Tổ chức việc trọng đại, còn có 100 người đứng đầu khen thưởng, này chút lông dê từ từ đâu tới? Còn chưa phải là từ các ngươi này chút dê trên người ra. Chúng ta thương hội phí dịch vụ là tiện nghi nhất, đổi những đại thương hội kia, chí ít cũng là ba năm trăm.”

Dương Thanh Huyền thầm thở dài, một ngàn linh thạch cực phẩm chính là mười triệu linh thạch trung phẩm, phổ thông tông môn võ giả hoặc là một ít tán tu, liền ngay cả dự thi tiền đều không.

Nhưng nghĩ lại, chút tiền này đều tập hợp không ra võ giả, hơn nửa không có khả năng đạt được thứ tự.

Tinh Cung làm như vậy chưa chắc là muốn 媷 lông dê, chỉ là thiết lập một ngưỡng cửa, đem lượng lớn tầng dưới chót võ giả bài trừ ở ở ngoài, miễn cho người nào đều tham dự vào. Nếu như toàn thiên hạ người trẻ tuổi đều tới chơi, cái kia so với đến lần tiếp theo cũng không sánh bằng xong.

Dương Thanh Huyền cầm lấy ngọc bội, xoay người rời đi.

Bước ra cửa tiệm thời điểm, còn nghe thấy sau lưng truyền đến cái kia vài tên thấp cấp võ giả khinh miệt tiếng thảo luận, “Thấp cấp độ mặt cũng muốn tham gia Thương Khung luận võ?”, “Tiểu tử này trên người làm sao nhiều linh thạch như vậy? Thấp cấp độ mặt lúc nào trở nên như thế giàu có?”, “Ta nhìn linh thạch này quá nửa là lai lịch không rõ.”

Dương Thanh Huyền dừng bước lại, về xoay người.

Cái kia vài tên nhai đầu lưỡi võ giả nhất thời sắc mặt trắng bệch, cả người run lên một cái, một người sợ đến hai chân như nhũn ra, “A” kêu thảm một tiếng, khố xia trực tiếp bị nước tiểu ướt một mảnh.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, ánh mắt chuyển hướng tiểu nhị kia, nói: “Ta suýt chút nữa quên hỏi, tỷ võ địa điểm là ở đâu?”

Đồng nghiệp trái tim mãnh liệt co giật một hồi, vừa nãy Dương Thanh Huyền chỉ là một xoay người, thì dường như có kiếm khí ánh đao rơi xuống, xuyên thấu thân thể của bọn họ, đây chính là cường giả uy thế.

Đồng nghiệp vội vàng ôm quyền, rất cung kính nói rằng: “Bẩm đại nhân, hết thảy tin tức đều ở đây ngọc bội kia bên trong, có bất kỳ kịp thời thông báo, trong ngọc bội đều sẽ có biểu hiện.”

Dương Thanh Huyền nhảy ra ngọc bội nhìn mấy lần, cảm giác đích xác có chút bất đồng, hiếu kỳ nói: “Có chút trong ngọc bội có khắc trận pháp, có thể làm được bất cứ lúc nào đưa tin. Nhưng Thương Khung luận võ, vô số kể võ giả tham gia, muốn muốn làm như vậy tinh chuẩn thông báo mỗi người, sợ là rất khó chứ?”

Đồng nghiệp nói: “Đại nhân có chỗ không biết, này chút dự thi trên ngọc bội, đều có một tia Thánh khí lực lượng.”

Dương Thanh Huyền mặt lộ vẻ kinh sắc.

Đồng nghiệp nói: “Đây là từ một đời nào đó Nhân Hoàng liền lưu truyền xuống Thánh khí, tên là: Linh tâm sáng rực, là chuyên môn vì là Thương Khung luận võ mà tạo ra, vẫn luôn trấn thủ ở Tinh Cung bên trong. Cái này Thánh khí thần diệu vô biên, đồng thời liên hệ hết thảy dự thi võ giả, chính là trong đó một hạng năng lực.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1159: Ngũ Uẩn Thụ, Thánh Khí Phản Phệ

Dương Thanh Huyền thầm than, từ cổ chí kim, bao nhiêu thiên tài tuyệt diễm hạng người, có thể luyện chế Thánh khí, đó là một loại như thế nào tồn tại? Đối với hiện tại hắn mà nói, căn bản không thể nào tưởng tượng được.

Dương Thanh Huyền không cần phải nhiều lời nữa, xoay người liền rời đi.

Sau đó không lâu, hắn liền ở trong mây trong thành thuê một gian Cực phẩm mật thất, bắt đầu xung kích Đế Thiên Vị hậu kỳ.

Khi biết Vu Khinh Nguyệt tin tức sau, Dương Thanh Huyền bắt đầu là tức giận, không giải, lo lắng, mà bây giờ hoàn toàn bình tĩnh lại tâm tình, chỉ có một chấp niệm, đó chính là đạt được luận võ số một, quyết không thể để Vu Khinh Nguyệt gả cho người khác.

Chí ít cái này nhất định là Vu gia ý chí, mà không phải Khinh Nguyệt ý chí của chính mình.

Cực phẩm mật thất nồng độ linh khí, còn đang bình thường linh trên suối vàng, phí dụng cũng là dị thường kinh người đắt giá, nhưng ngoại trừ thực lực bản thân ở ngoài, linh thạch các loại đã không ở Dương Thanh Huyền cân nhắc trong phạm vi.

Đang vận chuyển mấy lần Võ Kinh sau, đem khí tức tăng lên tới cực hạn, Dương Thanh Huyền lấy ra bình kia Tịnh Uẩn Dịch, toàn bộ đổ vào trong miệng, liền nuốt vào.

Một loại khó tả cảm giác từ trong dạ dày lan tràn ra, xâm nhập kỳ kinh bát mạch.

Hơn nữa lấy dạ dày làm trung tâm, một luồng hơi lạnh ý lạnh theo kinh lạc đi khắp, truyền khắp toàn thân.

Loại này lạnh trực thấu linh hồn, để Dương Thanh Huyền kịch liệt đánh mấy cái lạnh run.

Tịnh Uẩn Dịch là Ngũ Uẩn Thụ cành lá trên giọt sương, có chứa lạnh vô cùng thuộc tính, thông suốt linh hồn, bất quá cũng may Dương Thanh Huyền hồn phách mạnh mẽ, hồn quang ở chỗ mi tâm lóe lên, liền một luồng ấm áp lan tràn mở, đem cái kia hàn khí trục xuất.

Sau đó hắn vận chuyển Võ Kinh, để Tịnh Uẩn Dịch sức mạnh theo Võ Kinh kinh lạc đồ đi khắp, không ngừng hấp vào bên trong cơ thể. Dương Thanh Huyền có loại cảm giác kỳ quái, thật giống này Tịnh Uẩn Dịch sức mạnh có sống mệnh giống như vậy, kéo theo cả người tổ chức đều sống lại, dường như toả sáng tân sinh.

Mà cùng lúc đó, Dương Thanh Huyền ý thức không rõ có chút mơ hồ, trong đầu hiện ra một viên Thần Thụ cái bóng, cái kia Thần Thụ lơ lửng ở Cực Quang bên trong, có mười người ôm hết chi thô, to lớn tán cây che kín bầu trời, buông xuống tảng lớn màu xanh biếc cây mây, đều là tản ra nhàn nhạt ánh sáng thần thánh.

“Ngũ Uẩn Thụ?!”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, hắn đang chuẩn bị xung kích Đế Thiên Vị hậu kỳ, đột nhiên ý thức phân tán, là cực kỳ nguy hiểm chuyện, vội vàng đem tâm thần tụ lại trở về, hai tay không ngừng bấm quyết, ổn định tâm thần.

“Ầm ầm ầm!”

Kinh lạc trong sức mạnh, ở Tịnh Uẩn Dịch dưới sự kích thích, như sông lớn dâng trào, một đợt cao hơn một đợt, tầng tầng lớp lớp đi phía trước đẩy mạnh.

Dương Thanh Huyền tập trung tinh thần, không ngừng điều khiển nguồn sức mạnh này xung kích bình cảnh.

Ước chừng xông tới hơn trăm lần sau, ở Tịnh Uẩn Dịch hoàn toàn tiêu hóa hết dưới tình huống, rốt cục “Ầm ầm” một tiếng ở trong đầu vang vọng, xương cốt toàn thân “Bùm bùm” nổ tung, càng là phá sau sống lại!

Dương Thanh Huyền đột nhiên mở hai mắt ra, bắn ra một đạo kim quang.

Hai tay quyết ấn biến đổi, phía sau hiện ra hai vị nhàn nhạt Võ Hồn bóng mờ, lóe lên liền thu vào bên trong cơ thể.

Sau đó Dương Thanh Huyền thu về quyết ấn, hai tay nắm chặt, quyền cốt bên trong truyền đến nặng nề lôi bạo tiếng, càng là thân thể nổ vang, từng tầng từng tầng kim quang ở trên da xẹt qua.

“Hô!” Dương Thanh Huyền tầng tầng thở ra một hơi, lòng tràn đầy vui mừng.

Trước đối với Tịnh Uẩn Dịch hiệu dụng vô cùng hoài nghi, không nghĩ tới còn tại chính mình mong muốn bên trên.

Giờ khắc này hắn bước vào Đế Thiên Vị hậu kỳ, Thiên Tướng hậu kỳ, cảnh giới vô cùng vững chắc, không có một chút nào thăng cấp sau cảm giác suy yếu, trái lại cảm thấy tinh thần tăng gấp bội, còn có thể lên trên nữa xung kích một trận.

Dương Thanh Huyền lần thứ hai ngồi xếp bằng xuống, tiếp tục ở đây loại bốc đồng hạ tu luyện.

Rất nhanh, hắn liền thích ứng Đế Thiên Vị hậu kỳ cảm giác, thổ nạp trong đó, linh khí tiêu hao đều là lúc trước nhiều gấp mấy lần.

Cái này cũng là Dương Thanh Huyền pháp thể song tu mới có tình huống, phổ thông Đế Thiên Vị hậu kỳ tuy rằng tinh tiến rõ ràng, nhưng ở linh khí thổ nạp tiêu hao, chắc chắn sẽ không có như vậy khoa trương chênh lệch.

Mấy ngày phía sau, Tịnh Uẩn Dịch sức mạnh bị hoàn toàn tiêu hóa hết.

Dương Thanh Huyền mở hai mắt ra, trong con ngươi ánh sáng lấp loé, nhớ lại lúc trước trong đầu xuất hiện Ngũ Uẩn Thụ bóng mờ.

Chỉ là cành lá trên một ít giọt sương, là có thể nắm giữ đáng sợ như vậy sức mạnh, nếu như trên cây kết ra Ngũ Uẩn Quả, đó đúng là loại nào nhân vật đáng sợ.

Dương Thanh Huyền trong cổ họng phát sinh “Ừng ực” nuốt tiếng, nhưng Ngũ Uẩn Thụ đều chỉ là tồn tại ở trong truyền thuyết, đi đâu mà tìm Ngũ Uẩn Quả?

Dương Thanh Huyền nghĩ đến bán đấu giá chai này Tịnh Uẩn Dịch tên kia cung trang nữ tử, không biết là thân phận như thế nào, chai này Tịnh Uẩn Dịch lại là nơi nào có được, vì sao lại muốn bán đi?

Nhớ nửa ngày cũng không có kết quả, đành phải thôi.

Dương Thanh Huyền nhảy ra khối này luận võ ngọc bội, cảm ứng một hồi, bên trong vẫn như cũ không có bất kỳ tin tức.

Liền Dương Thanh Huyền thu hồi ngọc bội, lấy ra cái viên này đêm đen tuần không, thẻ ngọc, bắt đầu thử tu luyện Dạ Lâm Thuật.

Nếu như có thể sử dụng tới Dạ Lâm, mượn dùng đêm đen lực lượng che giấu diện mục của mình, giới vương bên dưới hầu như không có khả năng nhìn ra chính mình hình dáng.

Chỉ có điều Ám Dạ Chi Đồng xếp hạng thứ mười, bên trong sức mạnh cực kỳ quỷ dị đáng sợ, một không cẩn thận thì có thể bị sa vào. Nhưng tình thế bức bách, đã không lo được này rất nhiều.

“Khinh Nguyệt, ngươi chờ ta!”

Đã từng phần kia tình cảm chân thành, một hồi ấm áp toàn thân.

Đối với Vu Khinh Nguyệt, đối với Tử Diều Hâu, đến cùng cái nào càng thích?

Dương Thanh Huyền cũng không biết, cũng không muốn biết, hắn chỉ biết là vì là các nàng, chính mình tan xương nát thịt cũng sẽ không tiếc!

Đem Dạ Lâm Thuật cẩn thận nghiền ngẫm đọc mấy lần sau, Dương Thanh Huyền lúc này mới bắt đầu tu luyện, đem thần thức một điểm điểm hội tụ ở mi tâm, hướng về đáng sợ kia tử đồng bên trong xâm nhập, bắt đầu cùng Thánh khí câu thông.

Tế luyện nguyên khí bước thứ nhất chính là câu thông, nắm giữ nguyên khí gợn sóng tần suất, hiểu rõ nguyên khí cấu tạo cùng tính năng, sau đó không ngừng cùng tự thân phối hợp, đạt đến hoàn toàn dung hợp.

Nhưng Thánh khí ngươi muốn phải hoàn toàn nắm giữ nó gợn sóng tần suất, thậm chí nói rồi giải nó cấu tạo cùng tính năng, hầu như là không có khả năng chuyện, chỉ có thể bộ phận đạt đến.

Mà bộ phận này đạt tới bao nhiêu, quyết định ngươi có thể sử dụng bao nhiêu Thánh khí lực lượng.

Dương Thanh Huyền y theo trong ngọc giản ghi lại bí thuật, đem đêm đen lực lượng dẫn vào bên trong cơ thể, tự mi tâm khuếch tán, bắt đầu hướng về toàn thân đi khắp.

Nhưng vào lúc này, bên trong đan điền bốn đại hỏa nguyên bên trong, màu đen chi hỏa mãnh liệt nhảy lên, dường như trái tim giống như vậy, một tấm co rụt lại.

Dương Thanh Huyền đột nhiên không kịp chuẩn bị, cái kia đêm đen lực lượng nhất thời không bị khống chế, đem kinh mạch xanh đến cực hạn, hướng về mồi lửa rót vào.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, này đêm đen lực lưu động tốc độ, đã hoàn toàn vượt qua hắn đã khống chế. Trên da che kín kinh lạc giống như hoa văn, lan tràn đến toàn thân, toàn bộ toàn thân trên, toàn bộ khoách tán ra nhàn nhạt hắc khí.

Dương Thanh Huyền còn không có có nhận ra được là, phía sau hắn xuất hiện một đoàn màu đen khí tức, không ngừng lăn lộn, chậm rãi ngưng tụ thành một cành hoa nụ hoa, nụ hoa chờ phóng.

“Xong, còn chưa có đi luận võ, liền muốn treo ở nơi này!”

Đêm đen lực lượng càng ngày càng mạnh, chỗ mi tâm tử đồng dần dần mở mắt ra, ở khởi đầu mất khống chế chớp mắt, Dương Thanh Huyền có nghĩ qua cắt đứt nguồn sức mạnh này, nhưng đột nhiên đoạn đoạn, tất nhiên sẽ gặp phản phệ, rơi xuống trọng thương, vì lẽ đó thoáng do dự một chút, không nghĩ tới một ý nghĩ sai lầm, liền phát triển đến rồi triệt để mất khống chế!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1160: Tử Đồng Bên Trong Thanh Âm, Minh Thần Nhai

"Hổn hển!"

Dương Thanh Huyền trong cơ thể hắc diễm nháy mắt mở rộng, từ bên trong đan điền tuôn ra, đem hắn cả người đều châm đốt.

Phía sau cái kia cành màu đen búp hoa đột nhiên động một hồi, tầng tầng lớp lớp cánh hoa giãn ra, một con sâu thẳm màu đen thụ đồng dứt khoát ở trung ương, đột nhiên mở mắt ra, như ẩn giấu ở trong đêm tối rắn độc giống như vậy, đem Dương Thanh Huyền toàn bộ nuốt chửng đi vào.

Đến đây, trong mật thất triệt để mất đi Dương Thanh Huyền cái bóng, chỉ có một to lớn tử đồng, lơ lửng giữa không trung, trong tròng mắt bắn ra quỷ dị ánh sáng.

Tử đồng ánh mắt lạnh lẽo, hàn khí lẫm liệt nhìn chằm chằm phía trước, đột nhiên cái kia con mắt lóe lên một cái, bắn ra vẻ kinh dị.

Ngay ở con ngươi bên trong, Dương Thanh Huyền đã hôn mê đi, chỉ có điều một mảnh trơn bóng như ngọc bạch quang đem toàn thân hắn bao lấy, để cái kia đêm đen lực lượng không cách nào tập kích thân thể.

Bạch quang bên trong tràn đầy kinh văn lấp loé, phảng phất có Phạn âm đang ngâm xướng.

"Ồ?"

Tử đồng trong hư không, truyền tới một đạo cực kỳ kinh ngạc âm thanh, mang theo vẻ khiếp sợ, “Nhân Quả Tứ Đế?”

Thanh âm kia run lên một cái, vô tận đêm đen lại yên tĩnh lại, không biết qua bao lâu, cái kia thanh âm già nua lại vang lên, “Nguyên lai chỉ là bốn đế một trong Diệt Đế Ấn.”

“Nam tử này cũng không phải là ta Tinh Linh tộc người, Ám Dạ Chi Đồng tại sao sẽ ở hắn trên người? Lúc trước cô bé kia Tử Dạ đi đâu rồi?”

Âm thanh xa xôi nhiên nhiên, tràn đầy nghi hoặc.

Vô số đen nhánh đêm đen lực lượng ở Dương Thanh Huyền bốn phía phun trào, phát hiện hoàn toàn không có cách nào ăn mòn sau, rốt cục tự mình tản đi.

Dương Thanh Huyền cứ như vậy lặng lặng trôi nổi ở tử đồng trong không gian, bị diệt đế ngọc hào quang bao phủ.

Thời gian từng giờ trôi qua, cũng không biết trải qua bao lâu.

Làm Dương Thanh Huyền lần thứ hai lúc tỉnh lại, phát hiện mình nằm ở trong mật thất.

Hắn mở hai mắt ra, nhìn mật thất trần nhà, nhíu mày lại, cẩn thận nghĩ một hồi, mới nhớ lại lúc trước việc, nhất thời người đổ mồ hôi lạnh, vội vàng từ trên mặt đất nhảy cẫng lên.

Dương Thanh Huyền lập tức bàn ngồi xuống, vận chuyển chân nguyên, kiểm tra toàn thân trạng thái.

Một lát sau, mới chậm rãi mở hai mắt ra, lộ ra vẻ nghi hoặc.

Hắn thời khắc này thân thể cường đại trước đó cưa từng có, không có một tia dị thường, hơn nữa chân nguyên hùng hậu liền không giống như là vừa bước vào Đế Thiên Vị hậu kỳ, thật giống ở cảnh giới này trên tồn tại đã lâu.

Không chỉ có như vậy, bên trong đan điền bốn đại hỏa nguyên, tựa hồ lớn mạnh một phân.

Đồng thời bốn loại hỏa nguyên lực số lượng là đủ bước tăng trưởng, thật giống lẫn nhau trong đó đều có thể lẫn nhau kéo.

Trên thực tế, bốn hỏa vốn là đồng quy, ra tự một loại nguyên tố đại đạo diễn biến.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một trận, không được giải, lần thứ hai cẩn thận kiểm tra một chút Ám Dạ Chi Đồng, phát hiện an tĩnh nằm ở mi tâm bên trong, như là ngủ say giống như vậy, không có bất kỳ dị thường.

Hắn lần thứ hai triển khai Dạ Lâm Thuật, dùng thần thức xâm nhập đi vào, đối với Thánh khí tiến hành câu thông.

Phát hiện lần này dị thường thuận lợi, rất nhanh liền phù hợp Ám Dạ Chi Đồng tần suất, đem bên trong sức mạnh chậm rãi dẫn ra.

Dương Thanh Huyền cũng coi như là dị thường gan lớn hạng người, đổi thành những người khác, ở đã trải qua vừa nãy một kiếp sau, sợ sẽ cẩn thận nhiều. Nhưng hắn không hề nghĩ ngợi, cứ tiếp tục thử nghiệm triển khai Dạ Lâm. Bởi vì thời gian cấp cho hắn đã không nhiều lắm.

Đêm đen lực lượng theo kinh lạc lưu biến toàn thân, bên trong đan điền hắc hỏa “Xì” nhảy lên, vô cùng dồi dào. Toàn bộ trong cơ thể đều tràn đầy này cỗ hắc ám sức mạnh, nhưng linh đài trong thần thức, dị thường thanh minh, không có bất kỳ tạp niệm cùng sa đọa tâm ý.

Ở Dương Thanh Huyền bốn phía, nở rộ ra từng đoá từng đoá màu đen hoa nhỏ, rất nhanh che kín toàn bộ mật thất, đem linh khí đốt một cái mà không. Mật thất trên vách tường, đủ để chịu đựng Đạo cảnh cường giả một kích vật liệu, chợt bắt đầu hòa tan.

…

“Không xong!” Ngay ở Dương Thanh Huyền tu luyện Dạ Lâm thời điểm, Vân Trung Thành khu tu luyện phụ trách quản lý linh khí lưu lượng đệ tử, đột nhiên kêu to lên.

Đệ tử kia trợn mắt lên, nhìn trong đó một căn mật thất linh khí lưu lượng mức độ, con ngươi đều phải rơi ra ngoài, “Làm sao sẽ tiêu hao nhanh như vậy? Nhanh, nhanh thông báo Hách đại nhân!”

[truyen cua tui

.☼net] http://truyencuatui.net/

Lập tức có đệ tử nhanh chóng chạy đi thông báo.

Phút chốc, một tên ông lão áo xám vội vã lánh hiện ra.

“Hách đại nhân, mau nhìn! Đã đạt đến Tụ Linh trận cực hạn, cái này bên trong mật thất tiêu hao tốc độ…” Đệ tử kia chỉ vào mức độ, trên trán mồ hôi lạnh chảy ròng ròng lăn xuống.

Hách họ ông lão đồng dạng khiếp sợ không thôi, một mặt thần sắc, “To lớn như vậy linh khí tiêu hao tốc độ, sợ là dòm ngó thật cảnh cường giả mới có thể làm được, bên trong là ai?!”

Sớm đã có đệ tử lật xem thuê ghi chép, nói: “Là một tên gọi Lý Huyền trẻ tuổi người.”

“Người trẻ tuổi?” Hách họ ông lão lạnh rên một tiếng, nói: “Quá nửa là thi triển dịch dung bí thuật, các ngươi không nhìn thấu mà thôi, cái gì người trẻ tuổi có thể tu luyện tới dòm ngó thật cảnh? Hừ!”

Hách họ ông lão hết sức không thích, nhưng nghĩ lại, tự lẩm bẩm: “Chẳng lẽ là cái gì con cháu thế gia ở bên trong tu luyện đại thần thông bí thuật, vì lẽ đó hết sức tiêu hao linh khí? Bây giờ là Thương Khung luận võ thời điểm, trong thiên hạ tuổi trẻ tuấn kiệt hội tụ bên trong đều, nhưng cũng nói được.”

Tên kia phụ trách đệ tử nói: “Hách đại nhân, làm sao bây giờ? Ở như vậy tiêu hao từ từ, không chỉ có đơn này buôn bán lỗ vốn, thậm chí sẽ ảnh hưởng đến toàn bộ khu tu luyện linh khí cung cấp mạch lạc.”

Hách họ ông lão trầm giọng nói: “Dùng linh thạch cực phẩm viết!”

“Cái gì?” Tên đệ tử kia lấy làm kinh hãi, nói: “Đại nhân...”

Hách họ ông lão sầm mặt lại, quát lên: “Không nghe thấy lời của ta sao? Chẳng lẽ còn muốn ta lặp lại một lần? Đối phương nếu bỏ tiền, thuê mật thất, chúng ta nhất định phải phụ trách, dành cho phục vụ tốt nhất. Coi như là mua bán lỗ vốn, nếu nhận, liền được làm tiếp!”

Đệ tử kia vội hỏi: “Vâng, là, thuộc hạ hiểu. Này chính là mình hẹn pháo, rưng rưng cũng được đánh xong.”

Nói xong, tên đệ tử kia lập tức triệu tập một đám người, đi vận chuyển linh thạch cực phẩm, chuyên môn thành lập một cái tụ linh chuyển vận trận, đem linh khí đơn độc truyền tống cho căn mật thất kia.

...

Ở Trung Ương Đại thế giới Nam Vực, nơi nào đó Thiên Khung bên trên, tinh vực bên dưới.

Có sương trắng bốc lên, tử khí di chuyển quan, giống như Tiên cảnh.

Ở tuyền tiêu giáng khuyết tử quang sương trắng bên dưới, có một toà sâu không thấy đáy vách núi, tên là Minh Thần Nhai.

Tương truyền Vu gia huyết mạch lực lượng, chính là bắt nguồn từ này Minh Thần Nhai bên trong, vách núi bốn phía ngàn dặm, đều vì cấm địa, bất luận người nào đều không tự tiện vào.

Vu Hiền một bộ thanh y, đứng chắp tay ở trên vách núi, mặt rất lo lắng nhìn trên vách núi mây mù, trường bào bị gió thổi bay phần phật, hắn nhưng hãm tại chính mình trong trầm tư, không hề hay biết.

“Gia chủ, trở về đi thôi. Thương Khung luận võ cũng nhanh muốn bắt đầu, Tinh Cung truyền đến Ngọc Thư, thành mời chúng ta nghị sự.”

Vu Hiền phía sau một ông già, là Vu gia Đại quản gia Vu sơn, khuôn mặt năm tháng vòng tuổi, từ lâu không nhìn ra tuổi tác của hắn, đứng yên trong gió, rất cung kính nói rằng.

“Dương Vân kính không phải là bởi vì Vân Hành Liệt chuyện, tức giận với ta sao? Tại sao lại đến gọi ta nghị sự.”

Vu Hiền không mặn không nhạt nói, trên mặt không có bất kỳ vẻ mặt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1161: Phong Nguyệt Chi Sách, Tử Khí Di Chuyển Quan

Vu Sơn nói: “Lần này chủ trì tỷ võ là tam tiên nhị lão bên trong Động Chân.”

Vu Hiền nói: “Ngươi thay ta đi một chuyến đi.”

Vu Sơn ôm quyền nói: “Tôn pháp chỉ.” Hắn thả xuống hai tay, lại nói: “Tiểu thư việc... Gia chủ đã định đoạt, liền không nên suy nghĩ nhiều.”

Câu nói này nói tới cực kỳ mạo phạm, nhưng ở toàn bộ Vu gia, cũng chỉ có Vu Sơn dám như vậy nói với Vu Hiền lời.

Bởi vì ở Vu Hiền vẫn là thiếu niên thời điểm, Vu Sơn cũng đã là Vu gia Đại quản gia, liền ngay cả phụ thân của Vu Hiền, đời trước Vu gia chi chủ, đối với Vu Sơn cũng là kính trọng rất nhiều.

Vu Hiền than thở: “Không nghĩ tới nàng càng tu luyện thành phong nguyệt chi sách,, thực sự là tạo hóa trêu ngươi. Sớm biết như vậy, năm đó ta làm sao cũng sẽ không đưa nàng nhốt vào Minh Thần nhai.”

Vu Hiền trên mặt lộ ra hối hận cùng vẻ thống khổ.

Vu Sơn bình tĩnh nói: “Phong nguyệt chi sách, là khắc vào Minh Thần bên dưới vách núi có tình ngày bên trong sách cấm. Nguyên bản là không thuộc về ta Vu gia đồ vật. Chính là là năm đó vu khuyết tổ tiên mang về trong tộc, sáng tạo ra có tình bầu trời, đem trấn áp. Vu gia các đời tiền bối bên trong, không thiếu thiên tài tuyệt diễm hạng người, đã tiến vào có tình ngày chí ít cũng hơn ngàn người, nhưng chưa bao giờ có một người lĩnh ngộ quá này phong nguyệt chi sách.”

Vu Hiền đầy mặt thống khổ, hơi nhắm con ngươi lại, hỏi: “Vu Sơn, Nguyệt nhi còn có thể cứu sao?”

“Cứu?” Vu Sơn nhíu mày lại, cái kia nếp nhăn đầy mặt lập tức dường như giun như thế nhúc nhích, vô cùng đáng sợ, chậm rãi nói rằng: “Tiểu thư đó cũng không phải vấn đề, tại sao cứu nói chuyện? Gia chủ mạnh mẽ đưa nàng có tình chém gãy, trái lại mới là lệnh lo lắng của ta.”

Vu Hiền bạo nổ mở hai mắt, xẹt qua một điểm màu xanh, đầy mặt sương lạnh, cả giận nói: “Năm đó vu tước tổ tiên sự tình, lẽ nào ngươi quên rồi sao?!”

Vu Sơn trầm mặc lại, nói: “Vu tước tổ tiên tu vi tự là không cần phải nói, Vu gia từ thành lập đưa đến hôm nay, vu tước tổ tiên chí ít có thể đứng vào năm vị trí đầu. Nhưng chuyện này ta nghiền ngẫm quá hồi lâu, đồng thời lật xem lượng lớn tổ tiên ghi chú, lời nói mạo muội bất kính lời, ta cho rằng là vu tước tổ tiên nóng lòng cầu thành, hoặc là rắp tâm nhập ma, này mới đưa đến tu luyện thất bại, lấy trí dã tràng xe cát. Dù sao này phong nguyệt chi sách, là ghi chép ở Thiên Thần Quyết, trên một phần, là sẽ không có vấn đề. Lão nô ý nghĩ cùng gia chủ vừa vặn ngược lại, Khinh Nguyệt có thể lấy tình chữ nhập đạo, tìm hiểu có tình phong nguyệt, chính là nàng thiên đại tạo hóa, cần phải làm cho nàng tiếp tục tu luyện xuống mới là a, mà không phải đưa nàng lập gia đình, đem nàng có tình chém gãy.”

Vu Hiền trên mặt tức giận phun trào, quát lên: “Việc này không cần nói nữa! Ta chắc chắn sẽ không để Nguyệt nhi dẫm vào năm đó vu tước vết xe đổ. Này phong nguyệt chi sách một khi tu luyện, liền không cách nào dừng lại. Ta muốn chém gãy nàng đối với Dương Thanh Huyền có tình, đứt đoạn mất công pháp của nàng!”

Vu Sơn lo lắng nói: “Thiên Thần Quyết, vượt qua bên ngoài tam giới, không ở trong ngũ hành, mỗi một phần đều tự có vô cùng cơ duyên lớn, gia chủ muốn muốn áp chế Thiên Thần Quyết, cơ duyên, sợ là sẽ phải xúc động Thiên Cơ, dẫn hạ mầm họa.”

Vu Hiền lạnh lùng nói: “Vì lẽ đó ta mới đưa Nguyệt nhi gả cho Thương Khung luận võ người số một. Kim cổ tới nay, mỗi một đời luận võ số một, không khỏi là có đại khí vận tại người. Chỉ có loại này khí vận, mới có thể cùng Thiên Thần Quyết, cơ duyên chống chọi. Đồng thời, cũng chỉ có như vậy hưởng danh tiếng thiên hạ vinh quang, mới xứng làm ta Vu Hiền con rể.”

Dứt lời, liền phất tay áo mà đi.

Vu Sơn thở dài một tiếng, tràn đầy bất đắc dĩ.

Ngay ở hai người sau khi rời đi không lâu, Minh Thần nhai bầu trời, bỗng nhiên sáng lên một đạo thanh quang, nháy mắt tỏ khắp đến toàn bộ đất trời, hùng vĩ mênh mông.

Một đôi to lớn mắt xanh ở mênh mông bên trong hiện ra, chậm rãi trợn mở con mắt, hút vào vạn ngàn tử khí, toàn bộ bầu trời mây khói toàn bộ hội tụ lại đây, hóa thành biển sâu như thế vòng xoáy, che đậy cả ngọn núi nhai.

Cái kia mắt xanh bắn ra thần quang có tới vạn dặm, hình thành một cái thanh quang kết giới, để người không thấy rõ mây mù chi cảnh, chỉ có thể lờ mờ nhìn thấy ở Vân Sơn biển mây mù nơi sâu xa, có một bóng người nhàn nhạt, đang đang ngồi xếp bằng điều tức.

Nửa ngày sau, toàn bộ tử khí bị thu nạp hết sạch, theo mắt xanh chậm rãi khép lại, thanh quang tán loạn, một cỗ gợn sóng vô hình gột rửa đi ra ngoài, thiên địa một mảnh thanh minh.

Bóng người kia cũng rốt cục rõ ràng.

Là một tên dáng người yểu điệu nữ tử, ngũ quan tinh xảo tuyệt mỹ, nhưng là biểu hiện lãnh đạm, không đau khổ không vui, người mặc thuốc lá màu tím la quần, lụa trắng bồng bềnh thời gian, lờ mờ có thể thấy được trên da thịt trắng như tuyết, có nhàn nhạt màu xanh khắc văn, bình tăng thêm mấy phần diêm dúa lẳng lơ.

Cô gái này càng là Vu Khinh Nguyệt, giờ khắc này khí tức mờ ảo không định, cùng ngày Địa Tướng thông, cường đại lệnh người không thể bắt giữ.

“Có tình phong nguyệt, đạo là vô tình lại có tình.”

Vu Khinh Nguyệt than nhẹ một tiếng, bóng người liền ẩn vào giữa thiên địa này.

…

Chiến Lăng Tông, một toà tinh xảo bên trong lầu.

Một tên cung trang phụ nhân, mặt ngậm mỉm cười, nói rằng: “Khôi đây, lần này ngươi nuốt ba đầu Thao Thiết á loại, Phỉ thú đã thành tăng đến không thể tưởng tượng nổi trình độ. Mà giờ khắc này xuất quan, chính là thời cơ a.”

Ở phụ nhân trước mặt, chính là Nguyên Khôi, trên người xích - trần, lộ ra cường tráng bắp thịt của, có một đầu màu đỏ hình thú hoa văn, in vào trên lưng, khuôn mặt dữ tợn.

“Mẹ, ngươi yên tâm! Lần này Thương Khung luận võ, ta nhất định có thể tiến vào mười vị trí đầu!”

Nguyên Khôi khắp khuôn mặt là tự tin, có loại tranh hùng thiên hạ khí thế.

Cung trang phụ nhân vui vẻ nói: “Ngươi có thể có này tự tin, cũng không uổng phí mẫu thân mấy năm qua này vun bón. Phải biết vì chuẩn bị cho ngươi đan dược cùng hung thú, mẹ cơ hồ là vận dụng toàn bộ tài nguyên, tông môn có mấy phái trưởng lão đã cực kỳ bất mãn.”

Nguyên Khôi cười lạnh nói: “Mẹ, xin yên tâm. Lần này Thương Khung luận võ, xem ta giết vào mười vị trí đầu, để này chút lão thất phu toàn bộ câm miệng!”

Cung trang phụ nhân vui mừng liên tục, kích động nói: “Nếu như ngươi có thể tiến vào mười vị trí đầu, không chỉ có thể để những lão tặc kia câm miệng, liền ngay cả mẹ cũng trên mặt có ánh sáng, ở tông môn địa vị có thể càng thêm vững chắc. Cái kia vài tên nhược tức nhược ly trưởng lão, mẹ cũng có thể mượn cơ hội lôi kéo tới, hình thành ngươi ở trong tông sức mạnh.”

Nguyên Khôi mắt lộ ra hàn quang, gật gật đầu nói: “Yên tâm đi, mẹ. Ta bước thứ nhất chính là đoạt được luận võ mười vị trí đầu, hừ, nếu như mười thế lực lớn không có gì thiên tài hạng người, thậm chí lấy đệ nhất cũng chưa chắc không thể!”

Cung trang phụ nhân cười nói: “Ngươi nha, chính là mắt cao hơn đầu, có thể đi vào mười vị trí đầu chính là thiên đại tạo hóa. Còn số một, nếu như đoạt được số một, cưới Vu Khinh Nguyệt, ta sợ Chiến Lăng Tông vị trí Tông chủ, muốn cách thế hệ truyền xuống, nhảy qua mẹ đời này, trực tiếp truyền cho ngươi.”

Nguyên Khôi trong mắt loé ra vẻ kinh dị, hung hăng nói: “Mẹ, ta biết hết sức! Cái kia chút ngăn cản ta lão thất phu, chờ tương lai ta từng cái từng cái trừng trị bọn họ, nhất định đưa bọn họ nhổ tận gốc!”

Nguyên Khôi hai tay nắm tay, cái kia khuôn mặt dữ tợn như cái kia Phỉ thú giống như vậy, đầy người hung sát chi khí không hề che giấu chút nào bộc phát ra.

Trong đầu đồng thời hiện ra Dương Thanh Huyền thân ảnh, hắn giờ khắc này có loại dục vọng mãnh liệt, nội tâm kêu gào: “Dương Thanh Huyền, ngươi nhất định phải tới Thương Khung luận võ a! Ta chờ vặn hạ đầu của ngươi, triệt để đem ngươi đạp ở dưới chân, vừa báo nhục trước!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1162: Ngũ Sắc Lôi Đan, Bế Quan Tu Luyện

Lôi đình cổ vực, một ngôi đại điện trên.

Một tên ông lão mặc áo xanh đứng ở trên đài cao, ánh mắt trong trẻo lạnh lùng ngưng mắt nhìn phía dưới, toàn bộ cổ vực bên trong thế hệ tuổi trẻ, toàn bộ đều tụ tập ở này.

Ông lão sắc mặt ủ dột, chậm rãi nói: “Lại đến Thương Khung luận võ thời điểm, nhớ tới lần trước luận võ, trước một trăm bên trong chúng ta cổ vực chỉ có bốn người, hừ, thực sự là mất hết mặt mũi! Lần này, các ngươi làm sao cũng muốn xông vào năm người đi, nếu không thì tất cả đều đừng đã trở về, chúng ta cổ vực không ném nổi cái này người!”

Một đám đệ tử câm như hến, cũng không dám hé răng.

Ông lão mặc áo xanh hừ lạnh nói: “Lôi Tinh, Lôi Kinh vũ, sét minh, sét lạc, sét diêm, các ngươi năm cái nếu người nào thất thủ, cũng không cần về cổ vực!”

“Là!” Năm đạo âm thanh vang dội ở trên cung điện vang lên, đều là anh khí bộc phát.

Ông lão mặc áo xanh lúc này mới hài lòng gật gật đầu, chậm lại ngữ khí, nói: “Vì để cho các ngươi thuận lợi tiến nhập trước một trăm, ta cho mỗi người các ngươi một viên Ngũ Sắc Lôi Đan.”

“Chi!” Trong đại điện một trận rút ra hơi lạnh thanh âm, từng đôi trong ánh mắt, đều là lộ ra vẻ hâm mộ.

Ngũ Sắc Lôi Đan, đối với hệ sét võ tu mà nói, là lớn lao thuốc bổ. Viên thuốc này từ năm loại lôi thuộc tính cường giả liên thủ luyện chế mà thành, không chỉ có thể trực tiếp tăng cao tu vi, còn có thể tăng cường hệ sét Đạo ý lĩnh ngộ.

Năm người hợp luyện, nhất định phải tâm ý tương thông, tu vi gần gũi, tìm như vậy năm tên lôi tu đi ra, hơn nữa muốn đẳng cấp không thấp, cũng chỉ có lôi đình cổ vực mới phải làm đến. Nhưng lập tức liền ở lôi đình cổ vực bên trong, cũng là quý giá dị thường.

Các đệ tử đều ước ao ghen tị nhìn Lôi Tinh năm người.

Ông lão mặc áo xanh nói: “Tất cả lên bị đan đi.”

“Là!” Năm người đại hỉ, vội vàng ra khỏi hàng.

“Chậm đã!” Đột nhiên một đạo lạnh lùng tiếng quát, đem tặng đan cắt ngang, một thanh âm từ ngoài điện truyền đến, lạnh lùng nói: “Ta cảm thấy được này Ngũ Sắc Lôi Đan, ta Lôi Vân có tư cách hơn thu được!”

Ông lão mặc áo xanh nhíu mày lại, đem vật cầm trong tay năm cái hộp ngọc buông ra, không tỏ rõ ý kiến khẽ cười một tiếng, “Ồ?”

Lôi Tinh năm người nhưng là hoàn toàn biến sắc, phẫn nộ nhìn chằm chằm điểm ở ngoài, Lôi Tinh lạnh giọng nói: “Lôi Vân, ngươi bế quan bế đầu óc xảy ra vấn đề chứ? Dám cùng chúng ta năm người tranh cướp tiêu chuẩn? Ngươi đã không biết chết chữ viết như thế nào sao?!”

“Ha ha, các ngươi? Ta nhưng là không ngừng ở bên ngoài chém giết, tìm kiếm cơ duyên, mấy lần cửu tử nhất sinh từ bên bờ tử vong giãy dụa trở về cường giả. Với các ngươi này chút cả ngày chờ ở nhà ấm bên trong Bảo Bảo không thể giống nhau.”

“Lôi Vân, ngươi quả nhiên tu luyện hỏng rồi đầu óc!”

Lôi Tinh nghiêm ngặt quát một tiếng, bóng người nổi lên, liền hóa thành một tia chớp, kích - bắn về phía ngoài điện, "Liền để ta đây cái làm ca ca, cố gắng dạy dỗ ngươi đạo lý làm người! Tiện thể sửa chữa đầu óc của ngươi!"

Lôi quang từ hắn trên người phát tán mà lên, toàn bộ thân hình đều hóa thành một cái sấm sét quả cầu ánh sáng, đùng đùng đùng đùng lóe hồ quang, trong không khí nguyên tố "Sét" càng là thô bạo lên.

Đúng lúc này, ngoài điện đột nhiên đánh vào một đạo quyền quang, tay cầm vạn ngàn cuồng lôi, một hồi đặt ở Lôi Tinh trên người. Cái kia cuồng lôi bên trong, hiển hóa ra một khối Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, lan ra mãnh thú giống như cuồng bạo khí tức.

Ông lão mặc áo xanh con ngươi co rụt lại, lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Ở đằng kia chói mắt sấm sét quyền quang bên dưới, Lôi Tinh giống như đom đóm cùng Hạo Nguyệt.

"Ầm!" Lôi quang nổ ra, hình thành một mảnh kinh khủng sấm sét tràng năng, cuốn lên bão táp. Lôi Tinh trên người lôi quang lấp loé mấy lần, liền vỡ vỡ đi ra, cả người miệng phun máu tươi, bay ngược ra ngoài.

Hết thảy đều ở trong điện quang hỏa thạch, đầy trời lôi đình bị cái kia Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn vừa thu lại, sau đó rơi vào một tên chàng thanh niên trong tay, bị thu vào bên trong cơ thể.

Thanh niên kia quanh thân có nhàn nhạt lôi quang gợn sóng, nhưng mà một thân lệ khí đã là hoàn toàn ẩn đi ở không, đối với cường thịnh năng lượng đã đến thu phóng tự nhiên mức độ, chính là Lôi Vân.

Hắn chẳng biết lúc nào đã xuất hiện ở bên trong cung điện, ôm quyền đối với ông lão mặc áo xanh kia nói: “Tam trưởng lão, này Ngũ Sắc Lôi Đan…”

Ông lão mặc áo xanh giơ tay cắt ngang hắn, trong mắt ngậm lấy ý cười, nói: “Không cần nói, ngươi có thể đem Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn tế luyện đến trình độ như thế, xem ra thiên phú của ngươi cùng nỗ lực đều rất khen. Lôi Tinh cái viên này Ngũ Sắc Lôi Đan là của ngươi.”

Lôi Vân mừng như điên, nói: “Đa tạ Tam trưởng lão!”

Lôi Tinh nhưng là đầy mặt oán độc, không nhịn được lại phun ra một ngụm máu đến, triệt để ngất đi.

Lôi Kinh vũ, sét minh bọn bốn người, trong ánh mắt đều lộ ra sợ hãi cùng vẻ kiêng dè.

…

Tử Phủ Hoa Uyển.

Ở đây nở rộ đủ các loại kỳ hoa dị thảo, có đình đài nhà thuỷ tạ, lưu ở ở giữa, một toà như ngọn núi mật thất yểm ở đằng cỏ màu nâu non phía sau, nhìn thấy được cổ điển rất khác biệt, thâm thúy thanh u.

Thi Diễn nhìn cái kia đóng chặt cửa động, thân thiết hỏi: “Ngọc Nhi còn đang bế quan sao?”

Hoàng Di hơi ấp lễ nói: “Bẩm chưởng môn, đúng thế. Từ khi Biển Đen trở về phía sau, tiểu thư vẫn đang bế quan.”

Thi Diễn thăm thẳm than thở: “Xem ra Cổ Diệu cuộc chiến cho nàng xúc động rất lớn a.”

Hoàng Di dự sẵn ý tứ hàm xúc không rõ sợ ra mồ hôi lạnh, bận bịu cười nói: “Tiểu thư vốn là hiếu thắng người, ở Biển Đen kiến thức tuyệt đại cường giả phong thái, đối với nàng xúc động rất lớn."

Thi Diễn lạnh rên một tiếng, nói: "Y theo ta nhìn, đối với nàng xúc động lớn hơn là Dương Thanh Huyền đi."

Hoàng Di trong lòng hơi động, không dám lên tiếng, khúm núm nói: "Ân Võ Vương là tiểu thư kính trọng nhất người, tiểu thư Man Thần kích cùng màn Hàn Tuyết, chính là đuổi theo Ân Võ Vương Thiên Khư cùng ai ca, ai biết Cổ Diệu một trận chiến, có thể gặp được thật sự Võ Vương cùng Vi Lạp, đối với tiểu thư xung kích có thể tưởng tượng được."

Thi Diễn trong mắt không từ nhiễm phải một vệt vẻ rầu rỉ, trầm giọng nói: "Ngọc Nhi hiện tại nhất định đem Ân Võ Vương cùng Dương Thanh Huyền cho rằng cùng một người đi. Như vậy nàng đem đuổi theo Dương Thanh Huyền chân bước đi tới sao?"

Lập tức sâu sắc nhìn mật thất một chút, thở dài một tiếng, liền xoay người rời đi.

Hoàng Di hơi run run, tự lẩm bẩm: "Dương Thanh Huyền không phải là Ân Võ Vương chuyển thế sao, chẳng lẽ không là cùng một người sao..."

Trong mật thất, Thi Ngọc Nhan mở mắt ra, bình tĩnh trong con ngươi dâng lên gợn sóng.

[truyen cua tui @@ Net]

Phía ngoài nói chuyện nàng đều nghe được, mờ tối trong hoàn cảnh bên trong, đôi mắt sáng cũng theo trầm xuống, nhiễm phải một chút u buồn, sau đó lại nhắm mắt lại tiếp tục tu luyện.

...

Huyền Linh đại lục, Linh Vụ Tông.

Nguy nga dưới ngọn núi, một mảnh hoa trong ruộng, có một toà rất khác biệt đình. Xung quanh lấy sa mạn xúm lại, một trận gió nhẹ thổi qua, như ẩn như hiện bên trong, có thể thấy được La Nghiệp đang đứng sau lưng Lâm Linh Tử, xoa bóp cho nàng.

La Nghiệp nhẹ nhàng ấn lại Lâm Linh Tử vai đầu, siểm cười quyến rũ nói: “Chỉ cần lần này Thương Khung luận võ, ngươi có thể tiến vào trước 500, ta lập tức với ngươi thành hôn.”

Lâm Linh Tử ánh mắt một mảnh kiên định, tự tin mà cười, vuốt La Nghiệp tay nói: “Yên tâm đi, ta đã đem ngọc hàm công tu luyện đến đại thành, đồng thời đã là Tiểu Thiên Vị đại viên mãn tu vi, đừng nói trước 500, trước một trăm cũng là dễ như trở bàn tay!”

La Nghiệp đầy mặt hưng phấn, ánh mắt lóe lên tàn khốc, thầm nghĩ: “Ta bất kể ngươi là La Phi cũng tốt, Dương Thanh Huyền cũng tốt, chỉ mong Thương Khung luận võ thời điểm đừng để ta đụng tới ngươi, bằng không ta nhất định để Lâm Linh Tử giết ngươi!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1163: Bách Tộc Hội Tụ, Trấn Điếm Chi Bảo

Theo Thương Khung luận võ thời gian gần tới, toàn bộ Tam Thập Tam Thiên đều náo nhiệt lên.

Hầu như hết thảy ở Trung Ương Đại thế giới chủ thành, đều là dòng người không dứt, đạt tới một cái bão hòa trạng thái. Trong thành không chỉ có nhiều hơn rất nhiều tuổi trẻ võ giả, thanh niên tuấn kiệt, liền ngay cả thường ngày hiếm thấy dị tộc, cũng bắt đầu phân tranh hiện.

“Trăm vạn năm trôi qua, mảnh này đã từng vô số cường giả tranh bá thổ địa, càng trở nên như vậy phồn vinh.”

Trung Ương Đại thế giới, Tây Vực chủ thành một trong vạn Tuyền Thành, một tên yêu dị xinh đẹp nữ tử, đang cùng một tên khóe mắt mang theo vết máu nam tử đi dạo mà đi, cô gái kia thân thể kiều mị, chậm rãi thở dài hạ, khí tức nhưng là không nói ra được cổ xưa cường thịnh, để người không dám tới gần, chính là Trùng Mẫu tiện tay hạ.

Kha Lạc ánh mắt không quen, Nhân tộc càng là phồn thịnh hắn càng là phẫn nộ, oán hận nói: “Năm đó nếu như không có chủng tộc khác cùng chúng ta tranh bá, vùng đất này sớm chính là chúng ta Trùng Tộc thiên hạ, đồng thời chúng ta nhất định sẽ kiến thiết so với Nhân tộc càng tốt hơn.”

Côn Na lắc lắc đầu, thở dài một tiếng, nhìn này phồn thịnh chi đô, rơi vào trầm tư.

Kha Lạc lạnh lùng nhìn chằm chằm bốn phía, trong mắt tràn đầy xem thường vẻ, lại nói: “Nhân tộc nhược điểm chính là tuổi thọ, mặc dù có rất nhiều cường giả, nhưng đều không sống được lâu nữa đâu, tất nhiên là liên tiếp bị thời gian mai táng, mà bộ tộc ta cường giả tuổi thọ, nhưng cao hơn nhiều Nhân tộc.”

Côn Na hơi nhíu mày, nói: “Ngươi làm sao đều là nhìn chằm chằm khuyết điểm của người khác? Nếu thật sự như ngươi nói, cái kia trăm vạn năm đến đều chưa từng nhất thống thiên hạ cục diện, vì sao bị Nhân tộc làm xong rồi?”

Kha Lạc trong lòng không phục, nói: “Thuộc hạ cảm thấy đây là khí vận vấn đề, thiên đạo bất công.”

Côn Na trên mặt trào hiện sắc mặt giận dữ, lạnh lùng nói: “Ngu xuẩn vật! Theo ta lâu như vậy, trải qua trăm vạn năm kiếp nạn, nhưng vẫn là như vậy không Khai Khiếu. Khó trách ta tộc không thịnh hành, chính là có thêm ngươi loại này ngu xuẩn vật!”

Kha Lạc một hồi toàn thân phát lạnh, nơm nớp lo sợ nói: “Thuộc hạ vọng ngôn, mời mẫu trên trị tội!”

Côn Na lạnh lùng nhìn hắn, nói: “Tội của ngươi không phải vọng ngôn tội, mà là ngu xuẩn tội! Nhân tộc tuy rằng không có thân thể mạnh mẽ, cũng không có dài dòng tuổi thọ, nhưng bọn họ lại không có chủng tộc thiên phú hạn chế, đây là đáng sợ dường nào một chuyện a! Chỉ cần không ngừng phồn diễn sinh sống, nhân khẩu có đủ nhiều, tài nguyên đầy đủ phong phú, liền tất nhiên sẽ theo tỷ lệ nhất định đản sinh ra giới vương, thậm chí là nhân vật càng đáng sợ. Đây đối với bất luận chủng tộc nào mà nói, đều là không có khả năng chuyện.”

Kha Lạc sắc mặt âm trầm, cau mày không nói, mặc dù không dám nói, nhưng rõ ràng cũng không phục.

Côn Na nhìn hắn dáng vẻ, thở dài, nói: “Tỷ như sự thông minh của ngươi, có thể chính là tộc ta thiên phú nào đó hạn chế.”

Kha Lạc lúng túng nở nụ cười, không dám đáp lại.

Sau một khắc, hai người bóng người loáng một cái, liền trực tiếp bước vào hư không, biến mất ở trên đường.

…

Vân Trung Thành, khu tu luyện.

Dương Thanh Huyền tự nhiên không biết mình tu luyện ban đêm lâm, sẽ khiến cho khu tu luyện lớn như vậy chấn động.

Hắn đang một lần lại một lần thi triển ban đêm lâm bí thuật, đem Ám Dạ Chi Đồng bên trong sức mạnh cấp lấy ra, biến hoá để cho bản thân sử dụng.

Từng đoá từng đoá màu đen hoa nhỏ ở trên không bên trong ngưng tụ lại tán, không ngừng tiêu hao hắn chân nguyên, bên trong mật thất linh khí đã sớm tiêu hao sạch sẽ, trở nên cực kỳ ngột ngạt.

Nhưng rất nhanh, linh khí lại cuồn cuộn không ngừng thua đưa vào.

Dương Thanh Huyền thở phào nhẹ nhõm, nghĩ thầm: “Không hổ là Cực phẩm mật thất, tiền này không có phí công hoa.”

Hắn biến hóa hạ quyết ấn, trì hoãn tốc độ tu luyện, một mặt tham lam hút vào linh khí, bổ sung trong cơ thể mình tiêu hao.

Vài ngày sau, Dương Thanh Huyền đã có thể thông thạo nắm giữ trình độ nhất định đêm đen lực lượng, đồng thời đem bên trong đan điền hắc viêm ngưng tụ mà ra.

Như vậy, người ngoài mò về thần thức của hắn, đều sẽ bị hắc viêm nuốt chửng sạch sẽ, như hố đen giống như vậy, hoàn toàn không có cách nào dò ra sâu cạn.

Dương Thanh Huyền lúc này mới thu rồi bí pháp, đứng dậy, liền ra mật thất.

Dương Thanh Huyền không biết là, theo hắn đi ra mật thất, công việc lùi đặt hàng thuê, khu tu luyện mấy chục hai mắt quang đều ở đây xuyên thấu qua thủy kính, ánh mắt phức tạp theo dõi hắn, tất cả mọi người đều thở phào nhẹ nhõm.

Dương Thanh Huyền ra khu tu luyện sau, phát hiện Vân Trung Thành so với dĩ vãng càng náo nhiệt hơn lên.

Hắn lấy ra ngọc bội, thần thức dò vào đi vào, không khỏi kinh sợ, nguyên lai bên trong đã có thêm mấy cái tin tức, mà chính mình vẫn luôn trong tu luyện, không có đã nhận ra.

Bất quá cũng may cái kia chút tin tức đều là trở xuống loại rác rưởi này tin tức, cũng không ảnh hưởng dự thi.

“Khiếp sợ! 90% chín người cũng không biết sự tình! Giá gốc năm triệu linh thạch cực phẩm chém nguyên đao 30% ưu đãi, còn có nhiều đặc sắc hơn, tất cả Tứ Hải thương hội!”

“Khiếp sợ! Không nghĩ tới sẽ là như vậy! Lần này Thương Khung luận võ hoạt động từ trăm được thương hội tham dự tài trợ, trăm được thương hội là của ngài lựa chọn tốt nhất! Không chuyển không có võ đạo tâm!”

“Khiếp sợ! Mười đại tông chủ toàn bộ đều sợ ngây người! Đại La thương hội, vẫn bị mô phỏng theo, chưa bao giờ bị vượt qua càng!”

“Nam nhân nhìn biết trầm mặc, nữ nhân nhìn biết rơi lệ! Phong Ẩn thương hội lại toàn trường nửa giá!”

“Xin chào, ta là đời thứ nhất Nhân Hoàng ngày không cách nào, kỳ thực ta cũng chưa chết, ta ở bên trong đều nơi nào đó ẩn giấu mười cái Thánh khí, 5000 tỉ linh thạch cực phẩm. Ta hiện tại cần hai ngàn linh thạch cực phẩm quay vòng, mời đến sao được ngân hàng tư nhân tồn đến Bành Đại Bảo trong trương mục liền có thể, này là bằng hữu ta tài khoản. Tồn lại đây sau, ta lập tức dẫn ngươi đi lấy Thánh khí, đồng thời để cho ngươi làm đời kế tiếp Nhân Hoàng.”

Dương Thanh Huyền cau mày, đem hết thảy tin tức đều đọc qua một lần, mới tìm ra một cái hữu dụng, thiếu chút nữa thì nhấn chìm ở rác rưởi trong tin tức.

“Thương Khung luận võ báo danh đã toàn bộ kết thúc, mời ở mùng một tháng sau, đến nơi vĩnh cửu phong thành, tiến hành vòng thứ nhất thi đấu chọn.”

Dương Thanh Huyền tính thời gian một chút, còn có năm ngày, ngược lại không gấp.

Hắn ở trong mây thành đi dạo hai ngày, tìm tới một nhà nồng nhiệt hỏa thương hội, nhà này thương hội quy mô khá lớn, bên trong hàng hóa đầy đủ hết, linh lang khắp nơi, nói không chắc có thể tìm tới cái gì tốt vật.

Bỗng nhiên hắn sáng mắt lên, ánh mắt rơi vào một tấm tinh xảo mặt nạ bằng đồng xanh trên.

Cái kia mặt nạ có thể che lại trên nửa gương mặt, khắc dữ tợn ác quỷ, phác hoạ có kim ngân nhị sắc đồ văn, u đá quý màu xanh lục như rỉ đồng xanh giống như vậy, mang đến thương cổ thâm thúy cảm giác.

Mặt nạ tuy rằng tinh xảo, nói cho cùng cũng là mặt nạ mà thôi, giờ khắc này đặt ở thương hội nổi bật nhất vị trí, hiển nhiên bất phàm, hơn nữa thần thức dò xét qua đi, có thể cảm ứng được cái kia mặt nạ có chút đáp lại.

“Đại nhân, đây chính là bổn điếm trấn điếm chi bảo, cao cấp nguyên khí, khoảng cách đỉnh cấp chỉ là kém một đường. Hơn nữa có người nói khối này mặt nạ đều là dùng đỉnh cấp vật liệu, chỉ là luyện chế thời điểm chẳng biết vì sao sai lầm, rớt xuống cấp một, quá mức đáng tiếc.”

Thương hội đồng nghiệp có chút ít cảm khái giới thiệu.

Dương Thanh Huyền ánh mắt ở trên mặt nạ kia đảo qua, trong mắt ánh vàng điểm điểm, hắn cũng nhìn thấu tấm mặt nạ này bất phàm, bên trong khắc ba ngàn cái trận pháp, dĩ nhiên có mấy trăm cái hắn chưa từng gặp.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình xuyên thấu qua cái kia mặt nạ, quan sát nó bên trong cấu tạo cùng trận pháp kết cấu, ở mặt nạ bên trong một cái không dễ thấy địa phương, mơ hồ có một cái “Ba” chữ.

“Ba?” Dương Thanh Huyền trong lòng bỗng nhiên hơi động, chẳng biết vì sao, trong đầu hiện lên Trương Tam thân ảnh, cái kia đỉnh cao Trận pháp sư.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1164: Thanh Nha Quỷ Phương, Đấu Loại Bắt Đầu

Dương Thanh Huyền hỏi: “Này mặt nạ là từ nơi nào đến?”

Đồng nghiệp suy nghĩ nói: “Không biết ra tự tay người nào, tựa hồ là từ cao cấp vị diện thu mua được, từ chế tạo thời gian nhìn lên, hẳn là mấy trăm năm nay giữa đồ vật.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, hỏi: “Nếu là cao cấp nguyên khí, nên có tư liệu chứ?”

Đồng nghiệp vội hỏi: “Có, đại nhân hơi chờ. Bất quá trong tài liệu có cấm chế, võ giả bình thường thần thức xuyên thấu bất quá, nhưng đại nhân khí vũ phi phàm, khẳng định không thành vấn đề.”

Đồng nghiệp rất nhanh từ bên trong bưng ra một cái hộp, xóa đi phía trên bụi bặm.

Hiển nhiên là rất lâu không ai hỏi tới.

Bởi vì là cao cấp nguyên khí có giá trị không nhỏ, mà cái mặt nạ này còn là cao cấp nguyên khí bên trong cao cấp nhất cái kia loại, sử dụng tất cả đều là đỉnh cấp vật liệu, càng là giá cả cao hơn một bậc.

Nhưng người nào sẽ hoa đỉnh cấp nguyên khí tiền, đi mua một cái không thể tăng lên sức chiến đấu mặt nạ?

Vì lẽ đó Sí Hỏa thương hội chỉ là dùng để cho rằng nơi này phân điếm trấn điếm chi bảo, cũng chưa hề nghĩ tới thật sẽ có người mua.

Đồng nghiệp vỗ vỗ cái kia phủ đầy bụi hộp, từ bên trong nâng lên một viên thẻ ngọc màu trắng, đưa cho Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền thần thức quét qua, nhẹ "Ồ" một tiếng, trên thẻ ngọc quả nhiên có cấm chế, nhưng cũng không mạnh, lấy hắn Đế Thiên Vị tu vi đủ để ung dung thăm dò vào đi vào.

Nhưng để Dương Thanh Huyền tò mò là, cái kia cấm chế vô cùng xảo diệu, thưởng thức sau một lúc, càng yêu thích không nỡ rời tay.

Dương Thanh Huyền ở trên trận pháp trình độ cũng không cạn, theo cái kia cấm chế quan sát đi, chậm rãi càng rơi vào trầm tư.

"Đại nhân? Đại nhân?"

Tiểu nhị kia gọi liền gọi tiếng, đem Dương Thanh Huyền từ trong trầm tư kéo trở về.

Đồng nghiệp cười nói: "Đại nhân cầm mai ngọc giản này, nhìn nhanh một giờ."

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi kinh, không nghĩ tới thời gian trôi qua nhanh như vậy. Lập tức đem thẻ ngọc phóng về bên trong hộp, nói: "Này mặt nạ ta mua."

Đồng nghiệp sửng sốt một chút, cả kinh nói: "Đại nhân thật muốn mua?"

Dương Thanh Huyền nói: "Làm sao, các ngươi phóng này không bán?"

"Không không, chỉ là quá đột nhiên, ta đây phải đi gọi chưởng quỹ đến." Đồng nghiệp vội vàng chạy vào phía sau.

Một lát sau, Dương Thanh Huyền liền từ Sí Hỏa thương hội đi ra.

Bỏ ra 30 triệu linh thạch cực phẩm mua một tấm mặt nạ, cái giá này ở rất nhiều người xem ra có lẽ không đáng.

Nhưng mà đối với Dương Thanh Huyền mà nói, ngọc giản kia trên cấm chế liền vô cùng có ý tứ, thêm vào cái kia mặt nạ, xa xa cực kỳ đáng giá.

Mấy canh giờ sau, Dương Thanh Huyền liền đem ngọc giản kia trên cấm chế giải khai, thu được nội dung bên trong.

Tấm mặt nạ này là từ Vân Hải Giới Kim Ngao Đảo chảy ra, còn là ai luyện chế mà ra, trong ngọc giản cũng lời nói không rõ, chỉ là kinh ngạc vào trong đó trận pháp kết cấu, người thứ nhất thu gom người tìm mấy vị trận pháp đại sư lại đây, đều không thể từng cái phá giải.

Tấm mặt nạ này tên là Thanh Nha Quỷ Phương.

Dương Thanh Huyền ** mặt trên cái kia như là “Ba” chữ như thế hoa văn, tuy không pháp xác định, nhưng cũng có loại cực mạnh trực giác, để hắn cảm thấy này mặt nạ chính là ra tự Trương Tam tay.

Chỉ có điều Dương Thanh Huyền cũng không biết Trương Tam thân phận.

Dương Thanh Huyền nghĩ thầm: “Có này Thanh Nha Quỷ Phương cùng ban đêm lâm thuật, muốn che dấu thân phận liền dễ dàng hơn nhiều.”

“Chí ít khi tiến vào trước ba mươi, thậm chí mười vị trí đầu trước, cũng không dễ dàng bại lộ.”

“Cho tới mười vị trí đầu sau, chỉ cần mình lấy được hạng nhất, để Khinh Nguyệt hôn ước mất đi hiệu lực, còn dư lại, sống hay chết, là tốt hay xấu, cũng không sao cả.”

Dương Thanh Huyền đem Thanh Nha Quỷ Phương mang lên mặt, trực tiếp thẳng hướng về truyền tống khu vực mà đi.

“Vĩnh cửu phong thành!”

Dương Thanh Huyền nộp linh thạch, liền theo rất nhiều tuổi trẻ võ giả cùng tiến vào trong truyền tống trận.

Cái kia chút phụ trách truyền tống người, sắc mặt cổ quái nhìn hắn, nói: “Chính mình cẩn thận một chút.”

“Cẩn thận một chút? Có ý gì?”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nhưng này truyền tống người vẫn chưa quá giải thích thêm.

Trận pháp bên trong có hơn năm mươi người, tất cả đều là tuổi trẻ võ giả.

Tựa hồ trong thành rơi xuống cấm lệnh, nghiêm cấm không phải dự thi nhân viên tiến về phía trước vĩnh cửu phong thành. Ở Dương Thanh Huyền nghĩ đến, có phải là vì hòa dịu vĩnh cửu phong thành tắc.

Theo trận quang dâng lên, một chuyến hơn năm mươi người, toàn bộ biến mất ở Vân Trung Thành.

Người phụ trách kia lắc đầu than thở: “Này một nhóm, cũng không biết có thể có mấy người sống sót.”

Dương Thanh Huyền lặng lặng nhắm hai mắt lại, tùy ý thân thể bị không gian lôi kéo, lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ di động.

Loại này vượt qua truyền tống đối với hắn mà nói từ lâu xe nhẹ chạy đường quen.

Bỗng nhiên, “Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, một luồng cực mạnh nổ tung tại bên người phát sinh, cường đại lực lượng không gian như bình chướng giống như trực áp lại đây.

Dương Thanh Huyền mí mắt giật lên, loại này không gian rung động đối với hắn mà nói, cũng không coi vào đâu, chỉ là nội tâm kinh ngạc, vì sao truyền tống sẽ gặp sự cố?

Chẳng lẽ là vĩnh cửu phong thành có biến?

Ý nghĩ này rất nhanh liền đứng hàng trừ đi, Thương Khung luận võ trọng địa, ai dám gây sự?

Dương Thanh Huyền không kịp suy nghĩ nhiều, giơ tay một chưởng, liền đem cái kia xông tới mà đến không gian rung động ngăn trở.

“Ầm ầm!”

Rung động liền như sóng biển giống như vậy, xông vào hắn lòng bàn tay phía trước, sau đó khoách tán ra vô số sóng gợn, hướng về bốn phía tản đi, rất nhanh liền trừ khử không còn hình bóng.

Bốn phía rất nhiều người trực tiếp bị chấn động oanh phun máu phè phè, kêu rên tiếng kêu thảm thiết một mảnh.

Dương Thanh Huyền bên cạnh người mấy người, doạ đến sắc mặt trắng bệch, run run lợi hại, đều đối với hắn đầu đi thần sắc cảm kích.

Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng hơi động, nhớ tới lúc trước cái kia phụ trách truyền tống người nói “Chính mình cẩn thận một chút” là có ý gì.

Lẽ nào người kia đã sớm biết có rung động?

Giờ khắc này hơn năm mươi người đều trôi nổi ở trong hư không, cũng không phải là đơn giản không gian rung động, mà là đường hầm vận chuyển bị lực lượng vô danh mạnh mẽ cắt đứt, lúc này mới sản sinh không gian rung động, đưa bọn họ đánh tan.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rút lại, kim quang ở đáy mắt xẹt qua, nơi đây không gian tựa hồ sinh ra biến hóa kỳ quái.

“Chuyện gì? Lại truyền tống thất bại?!”

“Có phải là tiến nhập vĩnh cửu phong thành quá nhiều người, vì lẽ đó đem không gian chen sụp đổ?!”

“Đây cũng quá đùa chứ? Trọng yếu như vậy luận võ, lại xuất hiện đáng sợ như vậy sai lầm!”

Các loại sợ hãi cùng thanh âm phẫn nộ nổi lên bốn phía, ở này hư không vô tận bên trong, như là không thể tìm tới đầu mối không gian đi ra ngoài, khả năng liền muốn vĩnh cửu Táng Hư hết rồi!

Không ít người nơi nào gặp được tình huống như vậy, đều doạ đến sắc mặt trắng bệch.

Dương Thanh Huyền nhưng là trấn định nhiều, năm đó từ Hư Thiên vực tiến về phía trước Thiên Tinh đại lục trong đường nối, bị Huyền Thiên Cơ dùng Chúc Long mạnh mẽ cắt đứt truyền tống, thậm chí dẫn đến trước đây Thanh Long Tinh Túc Cửu Khanh, vì cứu hắn mà chết.

Nhất để Dương Thanh Huyền lo lắng không phải không ra được, mà là không cách nào đúng hạn chạy tới vĩnh cửu phong thành, vậy thì thật sự thấy quỷ.

“Ha ha, một đám cặn bã, xem các ngươi dáng vẻ kinh hoảng, liền dáng vẻ ấy, còn muốn tới tham gia luận võ?”

Gãy lìa đường nối trong hư không, một tên vác lấy bảo kiếm công tử ca cười nhạo không ngớt.

Chỉ thấy hắn giơ lên nâng lên một chút, một cái la bàn liền xuất hiện ở lòng bàn tay, sau đó chân giẫm lên một cái, xuất hiện một đôi kỳ dị giầy, khóe môi nhếch lên nụ cười khinh miệt, liền rong chơi cười to, hướng về xa xa đi đến.

Mỗi đi một bước, giầy bốn phía trận văn di động, có lực lượng không gian khuếch tán.

Một bước bên dưới, liền vượt qua ngàn trượng khoảng cách!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1165: Hư Không Hoành Độ

“Khà khà.”

Trên hư không lại truyền tới mấy tiếng cười khẽ, không chỉ có là tên kia đeo kiếm nam tử, còn có hơn mười người, cũng đều rối rít lấy ra la bàn cùng giầy, sau đó hướng về đồng nhất phương hướng đi đến.

Đều là một bước ngàn trượng, cái kia chút giầy cùng la bàn, nhìn thấy được như là lượng lớn sản xuất ra nguyên khí.

Dương Thanh Huyền ánh mắt quét qua, tổng cộng mười chín người, đều là lần này trang bị, còn dư lại đều là một mặt mộng bức.

Một tên trong đó công tử quay đầu lại, khinh miệt nhìn mọi người một chút, giễu cợt nói: “Một đám quỷ nghèo, lẽ nào một chút tin tức đều không được sao? Cái này đã Thương Khung luận võ cửa thứ nhất, trước đến vĩnh cửu phong thành võ giả đều gặp đối đãi giống vậy, vì lẽ đó tin tức rất nhanh liền truyền ra. Mấy nhà đại thương hội đều đặc biệt nhằm vào cửa ải này, đẩy ra chỉ la bàn cùng hư không giày.”

“Cái gì? Này, đây không phải là dối trá sao?” Một tên mộng mặt nam tử tức giận nói.

“Cắt, dối trá? Thân là một tên võ giả, tin tức thu thập cũng là năng lực một trong, cùng với mua chỉ la bàn cùng hư không giày, đều cần không rẻ tài lực, những thứ này đều là một tên võ giả tổng hợp sức mạnh.”

Người công tử kia miệt cười nói: “Thương Khung luận võ trọng yếu như vậy sự tình, các ngươi đều không muốn nhiều tìm chút thời giờ quan tâm một hồi, giờ khắc này bị loại bỏ cũng là bình thường.”

Một người khác công tử châm chọc nói: “Đi nhanh đi, cùng này chút liền tin tức đều không linh thông cặn bã nói chuyện này để làm gì? Đam lầm thời gian của chúng ta. Liền để cho bọn họ ở này trong hư không hóa thành tro tàn đi.”

“Ha ha, cũng là, cùng này đám liền sắp phải chết người, không có gì có thể nói.”

Người công tử kia cười lớn một tiếng, liền xoay người mà đi, một bước ngàn trượng, chẳng mấy chốc sẽ biến mất ở tận đầu.

Dương Thanh Huyền đánh giá này mười chín người, đích thật là đã sớm chuẩn bị, mới vừa hư không rung động, mặc dù là Tiểu Thiên Vị võ giả cũng chịu trình độ nhất định tổn thương, mà này mười chín người mỗi cái đều có chiến giáp tại người, nhưng lại không có một người bị thương.

Dương Thanh Huyền thầm than một tiếng, vừa nãy cái kia lời của công tử tuy rằng cay nghiệt, nhưng cũng nói không sai, hỏi thăm tin tức cùng tài lực cũng là thực lực một trong, hắn cất bước, liền đi theo qua, đồng thời nói rằng: “Mọi người chớ ngẩn ra đó, chỉ cần đuổi tới liền có thể.”

Còn lại người lập tức phản ứng, không cam lòng lạc hậu như ong vỡ tổ vọt tới.

Mỗi đi vài bước, mọi người ngọc bài thì có phản ứng.

Dương Thanh Huyền lấy ra ngọc bài liếc mắt nhìn, nhiều hơn một cái tin tức, “Dự thi thành viên: Lý huyền, đã đến nơi vĩnh cửu phong thành hư không phạm vi, cửa thứ nhất sát hạch bắt đầu, trong vòng một tháng đến nơi vĩnh cửu phong trong thành, không cho phép sử dụng phi hành nguyên khí, bằng không tính ra cục."

"Một tháng?" Rất nhiều người đều phát sinh thanh âm giật mình, "Làm sao phải lâu như vậy?"

Dương Thanh Huyền cũng khá là kinh ngạc, lấy hắn phán đoán, từ Vân Trung Thành truyền đưa ra, đã sắp đến vĩnh cửu phong thành mới đúng, làm sao sẽ phải thời gian một tháng?

Lúc này cái kia mười chín người đã càng chạy càng nhanh, đem đa số người đều lắc tại phía sau.

Hơn nữa hắn Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, cái kia mười chín người đều là liều mạng khởi động hư không giày, có mấy người thậm chí bắt đầu nuốt đan, liều mạng đuổi, thật giống thời gian một tháng không đủ tựa như.

"Mẹ -, làm sao nhanh như vậy?! Đi thong thả một ít sẽ chết a?"

Phía sau hơn ba mươi người liều mạng truy đuổi, có chút tại không gian trong chấn động liền bị thương, rất nhanh đã bị kéo xuống, trực tiếp lạc lối ở này vô tận trong vũ trụ.

Dương Thanh Huyền một tay bấm quyết, đem thần thức hướng về bốn mặt tìm kiếm, giống như đại dương khuếch tán đến cực hạn, cảm thụ nơi này quy tắc không gian, quả nhiên phát hiện một ít thành tựu.

Có người triển khai quảng đại thần thông, đem không gian cuộn chỉ kéo dài, làm cho ban đầu khoảng cách, phóng không chỉ lớn hơn gấp trăm lần.

Nói cách khác, nguyên bản khoảng cách một hồi làm lớn ra hơn trăm lần.

Nếu như phương hướng sai rồi một cái, liền trống đánh xuôi, kèn thổi ngược, không thể đuổi được.

Hơn nữa từ không gian lạp thăng phương hướng trên, Dương Thanh Huyền đoán được đi về vĩnh cửu phong thành phương hướng, quả nhiên cùng cái kia mười chín tên đệ tử la bàn nhất trí.

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, liền đuổi tới.

Thi đấu cấm phi hành nguyên khí, mọi người chỉ có thể liều thể năng, mà này mười chín người toàn bộ đều mặc hư không giày, mình giảm đối phương tăng, rất nhanh liền xuất hiện chênh lệch, bị lôi ra một đạo hồng câu, đồng thời càng kéo càng xa.

“Hừ, chính mình đi vẫn là quá mệt mỏi a, các ngươi thoải mái lâu như vậy, cũng nên để bản công tử hưởng dùng một chút đi?”

Một tên theo sát võ giả, phát hiện thể lực không chống đỡ nổi sau, trong mắt sát ý dạt dào, trực tiếp lặng yên ra tay, một đao liền đi về phía trước một tên võ giả trên người bổ tới, muốn cướp hắn hư không giày cùng chỉ la bàn!

“Ngươi dám đối với bản công tử động thủ?!” Cái kia bị chém người, lập tức cảm giác được, kinh nộ không ngớt, gào thét lớn xoay người lại chính là một quyền, “Ầm” chấn động ở trên thân đao, ánh sáng lấp loé.

Này vừa ra tay, lập tức gây nên mặt khác mười tám người cảnh giác, đều là hét dài một tiếng, càng phát chân đi phía trước lao nhanh.

Mà tên kia bị người đánh lén, thì lại lâm vào khổ chiến.

Lúc này, lại có vài tên người theo đuổi xông lên, lòng tràn đầy lửa giận bộc phát ra, đồng loạt ra tay cướp giật.

“A!”

Người ít không đánh lại đông, tên kia bị đánh lén võ giả kêu thảm một tiếng, liền đẫm máu trời cao, bị người ngang eo chém gãy.

Chỉ la bàn cùng hư không giày nhất thời thành vật vô chủ, bảy, tám người đều là mù quáng, vội vàng xông lên cướp giật.

Đằng trước mười tám người đã đi mất dạng, này một phần chỉ la bàn cùng hư không giày thành bọn họ hy vọng duy nhất.

Bảy, tám người từ liên thủ lại, nháy mắt biến thành địch đúng, lẫn nhau công tới.

Đột nhiên một đạo chói mắt Cực Quang đè ép xuống, chỉ có chỉ tay độ lớn, nhưng ép tại mọi người chiến đấu dư âm trên, nhưng là giống như là cắt đậu phụ xuyên. Nhập xuống đi.

Sau đó Cực Quang khuếch tán, nóng bỏng khí tức đãng mở, một hồi đem tám người toàn bộ đánh bay.

“Ầm ầm!”

Hơi thở kia là một luồng lửa dương chân khí, khuấy động bên dưới, ở giữa liền hiển hóa ra một bóng người.

Chính là Dương Thanh Huyền, đôi tay vồ một cái, liền đem hư không giày cùng chỉ la bàn toàn bộ thu vào trong lòng bàn tay.

Tám người kia đều là vừa giận vừa sợ.

Sớm nhất ra tay đánh lén người kia, càng là giận không nhịn nổi, nhưng Dương Thanh Huyền vừa nãy một triệu ra tay, liền đem hắn chấn nhiếp, biết chính mình khẳng định không phải là đối thủ, mười ngón đột nhiên nắm chuôi đao, lạnh giọng nói: “Chúng ta giết người, ngươi cướp đồ, đây không khỏi không còn gì để nói chứ?!”

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Tất cả thực lực nói chuyện, không có gì không nói được. Như có, vậy thì đánh tới.”

Tám người đều là đổi sắc mặt, nhưng lại biết lời ấy không sai, hết thảy đều là thực lực nói chuyện, không khỏi giận mà không dám nói gì.

Cái kia cầm đao người tức giận nói: “Chí ít ngón tay giữa la bàn lưu cho chúng ta, cho chúng ta lưu một tia hi vọng đi!”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, liền đem chỉ la bàn ném tới, có hư không giày, hắn rất nhanh là có thể đuổi kịp đằng trước mười tám tên võ giả. Còn nữa, hắn có thể quan trắc đến không gian hướng đi, tự nhiên không lo lắng đi nhầm phương hướng.

Cái kia cầm đao người sửng sốt một chút, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền thật sự sẽ đem chỉ la bàn cho hắn, sửng sốt một chút, lập tức mừng lớn nói: “Đa tạ!”

Dương Thanh Huyền không cần phải nhiều lời nữa, mặc vào hư không giày, lập tức nhanh chóng cất bước, thoáng qua liền biến mất ở phía trước.

Chương 1166: Đến Nơi Vĩnh Phong Thành

Này hư không giày tốc độ cũng không so với Dương Thanh Huyền độn nhanh chóng, nhưng thắng ở dùng ít sức, có thể rất lớn tiết kiệm thể năng.

Nếu là muốn chạy đi một cái tháng, mặc dù hắn là Đế Thiên Vị không có khả năng chịu đựng được.

Dùng hư không giày sau, chân nguyên tiêu hao chỉ là khi trước một phần năm không tới.

Cái kia ủng bên trong khắc hơn ba mươi loại nhỏ trận pháp, tất cả đều là tăng tốc dùng.

Đi rồi bốn, năm ngày, rốt cục đuổi kịp đằng trước mười tám người.

Mười tám người cũng không phải kề vai sát cánh, mà là xuất hiện so sánh chênh lệch lớn, đệ nhất cùng thứ mười tám chênh lệch cách xa hàng vạn dặm.

Dương Thanh Huyền đuổi theo thứ mười tám người sau, hơi hơi thả chậm chút tốc độ, bởi vì hắn phát hiện này hư không giày chất lượng cũng không khá lắm, đi lâu như vậy, mặt trên khuếch tán ra tần suất trở nên vô cùng bất quy tắc.

Dương Thanh Huyền tính thời gian một chút, đem tốc độ trì hoãn, hãy cùng ở thứ mười tám nhân thân sau, không nhanh không chậm.

Đột nhiên, đằng trước người kia kêu thảm một tiếng, hư không giày “Oành” liền nổ tung một chiếc, trực tiếp đưa hắn chân trái nổ máu me đầm đìa.

“Ủng! Giày của ta!”

Người kia hoảng sợ kêu to, trên mặt lăn xuống dưới mồ hôi hột đến, chân bị thương vẫn là thứ yếu, đã không có hư không giày, tỷ thí thế nào thi đấu thắng được?

Người kia trước sau vừa nhìn, ánh mắt liền rơi trên người Dương Thanh Huyền, sau đó dời xuống đến Dương Thanh Huyền chân trên, lộ ra vẻ ngoan lệ.

“Ủng cho ta!”

Người kia nghiêm ngặt quát một tiếng, liền thân thể lướt ngang lại đây, một trảo giữa trời vồ xuống.

“Ồn ào!”

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, trực tiếp vỗ xuống đi, giống như đập ruồi, đem người kia nháy mắt đánh bay, trực tiếp biến mất ở nơi sâu xa trong vũ trụ, lại càng không biết sinh tử.

Phía trước mấy người nguyên bản mang theo xem kịch vui thần thái, trên mặt hài hước vẻ mặt nháy mắt liền dại ra ở, sợ đến run lên một cái, vội vàng đi phía trước chạy, như gặp sát tinh.

Một chưởng đem người vỗ không thấy hình bóng? Đây là cái gì đáng sợ cảnh giới?!

Một người vội vàng bên dưới, hư không giày gia tốc, “Oành” một tiếng cũng thuận theo nổ tung.

“A!” Người kia kêu thảm một tiếng, lập tức khuôn mặt trở nên dữ tợn, hướng về một người khác nhào tới.

“Đáng chết, muốn cướp giày của ta, đi chết đi!”

Hai người rất nhanh đấu tại một cái.

Dương Thanh Huyền đối với loại tranh đấu này không có hứng thú chút nào, hai người đều chẳng qua là Toái Niết cảnh, hắn lấy tốc độ đều đặn từ hai người bên cạnh người thông qua, trực tiếp về phía trước mà đi.

Đấu đá hai người đều là ở Dương Thanh Huyền đi qua thời điểm, trong tay chiêu thức chậm lại, trái tim co giật một hồi, đem đề phòng nhắc đến đến cao nhất.

Mãi đến tận Dương Thanh Huyền hoàn toàn sau khi đi qua, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, tiếp tục điên cuồng bắt đầu chém giết.

Kế tiếp tiến lên bên trong, thỉnh thoảng có người ủng nổ tung, sau đó đến cướp đoạt mặt khác võ giả ủng.

Cũng có không có mắt sẽ đoạt đến Dương Thanh Huyền đầu trên, đều là bị một chưởng đánh bay.

Rất nhanh, cái kia chút lạc hậu liền dần dần không thấy được.

Chỉ còn dư lại Dương Thanh Huyền chờ tám người ở trước nhanh chóng cất bước.

Đột nhiên, một tên nam tử áo bào xanh đột nhiên dừng bước lại, chân phải đá một cái, “Ầm” một tiếng, hư không giày tại chỗ nổ nát rơi.

Chân phải của hắn không có thương tổn được mảy may.

Sáu người khác thấy thế, đều là vui vẻ, mỗi nhiều đào thải một người, chính mình thắng được nắm bắt lại càng lớn.

Cái kia nam tử áo bào xanh lạnh rên một tiếng, ánh mắt quét qua, liền đột nhiên hướng về một tên nam tử mặc áo trắng vỗ tới.

“Đồ không có mắt, dĩ nhiên chọn ta!”

Nam tử mặc áo trắng giận dữ, ở nam tử áo bào xanh ủng tạc liệt thời điểm, tất cả mọi người cảnh giác. Bởi vì mất đi ủng, muốn muốn bảo đảm thắng được lời, cũng chỉ có thể tranh đoạt.

Nam tử mặc áo trắng tay trái vẽ vòng, liền một đạo thú hống truyền ra, tiến lên nghênh tiếp. Uy thế đem nam tử áo bào xanh áp chế hoàn toàn ở!

Dương Thanh Huyền ánh mắt hơi ngưng, nhẹ rên một tiếng.

Cái kia nam tử áo bào xanh trên người đeo che dấu hơi thở ngọc bội, nhưng làm sao giấu giếm được hắn Hỏa Nhãn Kim Tình? Nam tử áo bào xanh là Thái Thiên Vị sơ kỳ tu vi, mà nam tử mặc áo trắng kia bất quá Tiểu Thiên Vị hậu kỳ, căn bản không có phần thắng.

“Ầm!”

Quả nhiên, một dưới lòng bàn tay, nam tử mặc áo trắng phun ra một ngụm máu đến, đầy mặt kinh hãi.

Nam tử áo bào xanh lại một chiêu xung kích về phía trước, trực tiếp đánh vào nam tử mặc áo trắng lồng ngực, đập vỡ tan ngũ tạng lục phủ của hắn, đem tính mạng hắn thu gặt, lúc này mới lấy đối phương ủng, phi nước đại mà đi.

Nam tử mặc áo trắng thi thể trôi nổi ở trong hư không, hướng về xa xa tung bay đi.

Sáu người khác đều là đáy mắt lộ ra kinh sợ, gặp nam tử áo bào xanh đuổi theo, tất cả đều hướng về hai bên tản ra, không dám cùng hắn đi tại một cái.

Dương Thanh Huyền ánh mắt khôi phục trong suốt, bình tĩnh đi về phía trước.

Trong lòng nghĩ thầm: "Người này cũng là một nhân vật hung ác, bất động thì thôi, hơi động giết người. Đoạt đối phương ủng, giống như là kết đại thù, thẳng thắn hoặc là không làm, sạch sẽ gọn gàng lấy tính mạng người ta. Đồng thời từ đầu đến cuối, này nam tử áo bào xanh liền một tiếng chưa cổ họng, người như vậy làm việc vô cùng tàn nhẫn nhất cay.

Nhưng Dương Thanh Huyền vẫn chưa quá Vu Phóng ở trong lòng, bởi vì tu vi trên chênh lệch to lớn, này thanh bào người lại làm sao lòng dạ độc ác thủ đoạn ác độc, cũng không thể uy hiếp được hắn.

Thời gian từng giờ trôi qua.

Ở trước mặt nhất bảy người, rất nhanh lại rơi xuống bốn người, chỉ còn dư lại Dương Thanh Huyền, thanh bào người, cùng với một tên khôi ngô đại hán.

Rốt cục, lại đi hơn hai mươi ngày sau, thấy được đường nối điểm cuối, hình một vòng tròn ánh sáng thình lình ở phía trước.

Ba người đều là đại hỉ, nhanh hơn dưới chân bộ pháp, nhảy vào ánh sáng kia bên trong.

“Hô!”

Ngắn ngủi bạch quang chói mắt phía sau, tầm nhìn lần nữa khôi phục thanh minh.

Dương Thanh Huyền đem hư không giày đá bay, này ủng đã vô dụng.

Hắn định mắt nhìn trước mắt thành trì, trung tâm cao mà bốn phía thấp phẳng, lầu các cung điện như rừng giống như tầng tầng xếp đi tới, con đường giống mạng nhện giống như đan dệt ở giữa, Tứ Thông Bát Đạt.

Cả tòa thành thị nhìn thấy được như núi non giống như nguy nga bao la.

Chính là Vĩnh Phong Thành!

Vĩnh Phong Thành cũng không lớn, lấy Trung Ương Đại thế giới tiêu chuẩn để cân nhắc lời, ước chừng thuộc về cấp bốn thành trì. Cho tới tại sao lại bị chọn làm luận võ nơi, cũng không ai biết.

Lúc này, ngọc bội lại có tin tức.

Dương Thanh Huyền xoay tay vừa nhìn, “Người dự thi lý huyền, hai mươi ba ngày đi hết hư không nói, đến nơi Vĩnh Phong Thành, hoàn thành cửa thứ nhất sát hạch. Dành cho mười ngày thời gian nghỉ ngơi, sau mười ngày mở ra cửa ải thứ hai sát hạch.”

“Ha ha, tới trước người nghỉ ngơi trước, có thời gian mười ngày, đầy đủ chúng ta khôi phục thể năng, đồng thời mua một ít đan dược bổ sung.”

Khôi ngô đại hán ôm quyền, hướng về hai người chắp tay, mặt tươi cười.

Nam tử áo bào xanh khó được lộ ra nụ cười, ôm quyền nói: “Mọi người có thể ở cùng trên một sợi dây lại đây, cũng coi như là hữu duyên. Không bằng lẫn nhau kết giao bằng hữu, tỷ thí kế tiếp bên trong cũng tốt chiếu ứng lẫn nhau.”

“Việc này rất tốt.” Khôi ngô đại hán đồng ý nói.

Dù sao toàn thiên hạ hàng đầu thịnh thế, vô số hạng người kinh tài tuyệt diễm đều sẽ trước tới tham gia, cho bọn hắn áp lực cực lớn. Mặc dù những người này ở đây tông môn thế gia bên trong hoành hành ương ngạnh, giờ khắc này cũng không dám hung hăng, ước gì nhiều kết minh vài bằng hữu.

Nam tử áo bào xanh nhìn phía Dương Thanh Huyền, ôm quyền nói: “Vị bằng hữu này tu vi sâu không lường được, tại hạ Lương Hồng, bội phục chặt chẽ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Xin lỗi, ta độc lai độc vãng quen rồi, liền không với các ngươi một đạo.”

Nói, ôm quyền chắp tay, liền xoay người mà đi.

Lương Hồng ngây tại chỗ, lập tức ánh mắt chìm xuống, lạnh giọng nói: “Ngu xuẩn vật! Không biết cân nhắc!”

Chương 1167: Lĩnh Ngộ Trận Pháp, Linh Tâm Thông Minh

Dương Thanh Huyền mới không có thời gian với bọn hắn mất không, cái kia Lương Hồng bất quá Thái Thiên Vị sơ kỳ, khôi ngô đại hán càng chỉ có Tiểu Thiên Vị đỉnh cao, căn bản không cùng một cấp bậc.

Dương Thanh Huyền một thân một mình ở Vĩnh Phong Thành bên trong hành tẩu, thời gian mười ngày nói dài cũng không dài lắm, bảo ngắn cũng không ngắn lắm, hắn muốn tìm một chỗ khôi phục thể năng, lại làm hết khả năng mua một ít đan dược bổ sung vật.

Thương Khung luận võ thi đấu hình thức cùng hắn trong tưởng tượng có chút không giống, sợ không đơn thuần là đơn giản luận võ, khả năng còn sẽ có các loại cửa ải sát hạch, nhất định phải nhiều chuẩn bị một ít vật phẩm.

Đồng thời Dương Thanh Huyền còn muốn làm quen một chút này Thanh Nha Quỷ Phương mặt nạ, hắn hiện tại chỉ là đơn giản mang lên mặt, đối với hết sức nhiều chức năng còn không rõ lắm giải, thời gian mười ngày vẫn là vô cùng cấp bách.

Vĩnh Phong Thành tựa hồ vì gánh vác tỷ thí, đã sớm chuẩn bị, bên trong thành người phàm rời đi hơn nửa, còn dư lại cũng đều cơ hồ đóng cửa không ra. Đúng là các lộ thương hội mở san sát nối tiếp nhau, phóng tầm mắt nhìn tất cả đều là.

Liền ngay cả hắn quen thuộc Tứ Hải thương hội, Phong Ẩn thương hội, Đại La thương hội, liền mở ra hơn mười cái cửa hàng mặt không thôi. Còn có cái khác hoa cả mắt thương hội, toàn bộ Vĩnh Phong Thành hoàn toàn thành một toà loại lâm thời “Thương đô”.

Dương Thanh Huyền bay rơi xuống, tiến vào một nhà Tứ Hải thương hội, dự định mua một ít nhanh chóng bổ sung thể lực “Hồi Khí Đan”, cùng cấp tốc chữa thương “Cửu Chuyển Thiên Đan”.

Bên trong rực rỡ muôn màu các loại vật phẩm, càng lấy đan dược làm chủ.

Đã có không ít võ giả ở trong đó mua sắm, đều là so sánh thử quy tắc không rõ lắm giải người, ở vượt qua hư không sau, lập tức cùng Dương Thanh Huyền nghĩ đến cùng nhau đi.

“Chi!” Một người trong đó hút miệng hơi lạnh, hãi tiếng nói: “Giá tiền này...”

Một người khác càng là cả giận nói: “Cửa không phải viết giảm 50% sao?!”

Đồng nghiệp híp mắt cười nói: “Đích thật là giảm 50% a, giá gốc một ngàn linh thạch cực phẩm một viên, hiện tại bán năm trăm.”

Dương Thanh Huyền nghe vậy, sợ hết hồn, cái kia Hồi Khí Đan bình thường cũng là năm mươi linh thạch cực phẩm một hạt, lấy hắn tu vi bây giờ, một lần muốn nuốt phục bảy, tám viên mới hữu hiệu, theo cái giá này...

Dương Thanh Huyền sắc mặt trầm xuống, đang định phất tay áo mà đi, mặt khác đổi một nhà khác, dù sao Vĩnh Phong Thành bên trong hiện tại đưa mắt nhìn tới, tất cả đều là thương hội.

Lại nghe người võ giả kia than thở: “Được rồi, năm trăm liền năm trăm, tuy rằng cũng hố, nhưng so với những địa phương khác đỡ hơn một chút.”

Người khác kia cũng nói: "Hiện tại Vĩnh Phong Thành bên trong hết thảy thương hội giá hàng tất cả đều lật gấp mấy chục lần, này Tứ Hải thương hội Hồi Khí Đan, chỉ lật gấp mười lần, xem như là nhân từ."

Dương Thanh Huyền chân bước ngừng lại, nội tâm chạy qua 10 ngàn dê đầu đàn đà.

Một lát sau, Dương Thanh Huyền liền ra Tứ Hải thương hội, sắc mặt cũng không dễ nhìn.

Hồi Khí Đan cùng Cửu Chuyển Thiên Đan cũng mua rồi không ít, còn có một chút đan dược khác, các loại đều bổ sung hơn trăm viên, tốn hao linh thạch là bình thường hơn mười lần.

Còn có thật buồn bực chính là, hắn trên người linh thạch không đủ, dùng Mặc Tinh hoặc là vật phẩm chống đỡ giá cả, giá cả cũng chỉ có bình thường một phần ba không tới.

Vừa đến vừa đi, thiệt thòi mấy không chỉ gấp mười lần.

Giờ khắc này trên đường không ít võ giả, từ thương hội ra ra vào vào, tất cả đều là sắc mặt cực kỳ khó coi.

Này chút thương hội tất cả đều là ăn thịt người không nôn xương cốt, đợi cơ hội liền mạnh mẽ doạ dẫm một bút. Dương Thanh Huyền nhớ lại ở Hư Thiên vực bên trong, trên căn bản chính là cái này hình thức.

Dương Thanh Huyền thở dài, thế đạo hiểm ác, có thể thấy được chút ít.

Vĩnh Phong Thành bên trong cũng có mật thất tu luyện, cùng hắn dự đoán như thế, giá cả lật năm mươi lần, lượng lớn tuổi trẻ võ giả tụ tập ở khu tu luyện bên ngoài, đều là chửi ầm lên, căm giận không ngớt.

Nhưng cũng có rất nhiều con cháu thế gia, được nước nộp linh thạch, liền trực tiếp đi vào tu luyện.

Đối với những thế gia này con cháu mà nói, chút linh thạch này so với Thương Khung luận võ thành tích, không đáng một phơi.

Dương Thanh Huyền cũng thuê một gian thượng đẳng mật thất tu luyện, đã là Vĩnh Phong Thành bên trong cao nhất cách thức mật thất. Nên hoa tiền vẫn phải là hoa, tỉnh không được.

Hắn trước tiên là từng viên nuốt phục Hồi Khí Đan, bổ sung thể năng.

Ước chừng ăn hơn ba mươi viên sau, trong cơ thể rốt cục hình thành một luồng đáng sợ luồng khí xoáy, nhảy vào kinh mạch toàn thân bên trong, bổ sung sức mạnh.

Ước chừng hoa hơn nửa ngày, đem thể năng điều tiết trở về đỉnh cao.

Dương Thanh Huyền lúc này mới hái lấy mặt nạ xuống, đem thần thức xâm nhập bên trong, cẩn thận nghiên cứu.

Trên mặt nạ tổng cộng khắc ba ngàn tòa trận pháp, lít nha lít nhít, trong trận có trận, phức tạp vạn phần, các loại công năng cũng không một... Mà... Luận, vô cùng tinh xảo.

Liền ngay cả công kích, phòng ngự, ẩn giấu, ảo thuật, chữa thương chờ công năng đều mang vào bên trong, nhất định chính là một cái toàn năng nguyên khí.

Dương Thanh Huyền nhớ tới ở hắc trên biển thời gian, Trương Tam diễn dịch trận pháp cực hạn, lấy Thiên Đạo huyết kiếm chém mở Cổ Diệu, liền ngay cả dưới trời sao đệ nhất trận Vân Khí Áp Hư Lan, cũng không cách nào nhốt lại Trương Tam.

Loại này kinh thế hãi tục sức mạnh cùng năng lực lĩnh ngộ, đủ để quan Tuyệt Nhất thay mặt.

Trên thực tế Dương Thanh Huyền đoán không lầm, khối này mặt nạ chính là Trương Tam từ nhỏ luyện chế, mục đích đúng là muốn đem hết thảy trận pháp sức mạnh đều hội tụ một thể.

Độ khó to lớn, khó có thể tưởng tượng, chính vì như thế, Trương Tam ở cuối cùng dã tràng xe cát, luyện chế thất bại, trực tiếp để mặt nạ đẳng cấp rơi xuống, lúc này mới trong cơn tức giận ném đi.

Cũng không biết bị ai nhặt được, bán đi ra.

Dương Thanh Huyền càng nghiên cứu, càng thấy được thú vị vô cùng, thậm chí để Ngưng Giáp Tử cùng đi ra ngoài, hai người cộng đồng nghiên cứu.

Chỉ có điều Dương Thanh Huyền cùng Ngưng Giáp Tử, cũng không biết Trương Tam thân phận, chỉ biết được Trương Tam là quan Tuyệt Nhất thay Trận pháp sư.

Không biết qua bao lâu, đang thưởng thức mặt nạ Dương Thanh Huyền, đột nhiên xoay tay vừa nhìn, trên ngọc bội đến tin tức mới, “Tất cả mọi người ở trong vòng ba canh giờ tiến nhập Thánh khí linh tâm thông minh, bằng không coi là bị loại.”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, vội vàng thu hồi Ngưng Giáp Tử, đem Thanh Nha Quỷ Phương mang lên mặt, liền xông ra mật thất. Hắn căn bản cũng không biết linh tâm thông minh ở đâu.

Nhưng ra mật thất sau, nhất thời thở phào nhẹ nhõm, chỉ thấy Vĩnh Phong Thành bầu trời, hiện ra một mảnh bảy màu cực quang.

Ở cực quang nơi sâu xa, một cái thật dài sạn đạo trôi nổi ở mặt trên, không biết từ chỗ nào lên, cũng không biết tận đầu, bắt đầu cùng kết cục biến mất ở trong hư không.

Vĩnh Phong Thành bên trong, vô số võ giả bay lên trời, hướng về cái kia cực quang bên trong bay đi, ở trên không bên trong loáng một cái, liền không thấy bóng dáng.

Dương Thanh Huyền tự không cam lòng lạc hậu, bóng người loáng một cái, đã đến ngàn trượng trên không, sau đó cảm nhận được một luồng cực mạnh lực lượng không gian hấp dẫn, hoảng hốt bên dưới, đã bị hút vào Thánh khí bên trong.

Bên trong là vô tận hư vô đêm đen, không có bất kỳ quang, thần thức cũng không dò ra đi, nhưng xung quanh tất cả đều là thanh âm huyên náo, hiển nhiên đầy người.

Dương Thanh Huyền âm thầm thán phục, này linh tâm thông minh đến cùng dung mạo ra sao đều không thấy rõ, chỉ đã được kiến thức một cái cực quang cùng này vô tận vũ trụ.

Đột nhiên, ở bầu trời hiện ra một đạo hình tròn vầng sáng, có quang chi bậc thang từ mặt trên khuếch tán hạ xuống, như bay thác giống như rơi thẳng cửu thiên.

Nhất thời toàn bộ không gian vũ trụ trở nên quang minh trong suốt, vô số người bóng người cũng nổi lên.

Cái kia quang cái thang nguyên lai là một Kim tự tháp, không biết sinh trưởng bao xa, vừa mới đến mọi người dưới chân.

Lúc này, tất cả mọi người vội vàng lật cái kia ngọc bài, mặt trên xuất hiện một đạo tin tức, “Cửa ải thứ hai, từ Thông Thiên Tháp trên đi ra ngoài, 100 người đứng đầu qua ải.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1168: Thông Thiên Tháp, Mười Vạn Lần Trọng Lực

“Cái gì? Chỉ lấy một trăm tên?!”

Trong đám người truyền đến tiếng kêu sợ hãi, lập tức gây nên không nhỏ gây rối.

Liền ngay cả Dương Thanh Huyền cũng khá là khiếp sợ, phải biết 100 người đứng đầu đều cũng có Vô Hạ đạo văn đan tưởng thưởng, lẽ nào vậy thì quyết thắng ra chừng một trăm?

Ngay ở hắn thời điểm kinh ngạc, bên người vang lên một đạo giọng châm chọc, “Các ngươi đều cả nghĩ quá rồi, chúng ta bây giờ tham gia chỉ là cuộc thi dự tuyển mà thôi. Cái kia chút chân chính đại tông môn, đại thế gia là không cần dự tuyển. Cũng hoặc là lúc ghi tên, nộp là mười vạn linh thạch cực phẩm tiền ghi danh, cũng không cần tham gia dự tuyển. Chư vị đều là nộp một ngàn linh thạch cực phẩm chứ?”

Dương Thanh Huyền không nhịn được nói: “Có thể lúc ghi tên, thương hội cũng không có nói còn có mười vạn linh thạch cực phẩm a!”

Người kia liếc hắn một cái, giễu cợt nói: “Vậy ngươi nhất định là đi tiểu thương hội. Tinh Cung chỉ đem dự thi tiêu chuẩn cấp phát cho Thập gia đỉnh cấp thương hội, còn dư lại tiểu thương hội chỉ có chuyển vận cuộc thi dự tuyển tiêu chuẩn. Nói vậy ngươi là tham tiện nghi, đi tiểu thương hội đi.”

Dương Thanh Huyền: “...”

Chẳng trách toàn bộ Vĩnh Phong Thành bên trong đệ tử trẻ tuổi, cũng không thấy đến mấy cường giả, chỉ có năm, sáu cái Thái Thiên Vị tồn tại. Hóa ra là nguyên nhân này, chân chính cường giả tất cả đều không ở đây!

“Mẹ ngươi -!”

Dương Thanh Huyền giỏi nhịn đến đâu, cũng không nhịn được chửi ầm lên.

Lúc này vô số người đã xông lên Thông Thiên Tháp, liều mạng chạy lên đi.

Cái kia trên tháp tựa hồ có cực mạnh cấm chế, không cách nào triển khai ngự không thuật, chỉ có thể dựa vào hai chân chạy.

Cũng may Thông Thiên Tháp đủ lớn, có hơn mười vạn người dâng lên đi, cũng không có quá chen chúc, hơn nữa chạy sau một lúc, mọi người đều là đổi sắc mặt, trên bậc thang Trọng Lực lĩnh vực, dĩ nhiên lấy tốc độ cực nhanh tăng lên!

Ước chừng đi rồi mấy cái đài cấp sau, tất cả mọi người phát hiện, gần như một cái đài cấp chính là gấp đôi trọng lực!

Chạy mấy ngàn cái đài cấp sau, chính là mấy ngàn lần trọng lực, ép tới toàn thân xương cốt đều “Kẽo kẹt” vang vọng.

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, hai mắt nhìn ngang phía trước, bắt đầu còn có chút chen chúc, đi rồi mấy vạn cái đài cấp sau, người liền dần dần ít đi hạ xuống.

Dù sao có thể chịu đựng vạn lần trọng lực võ giả không nhiều.

Nhưng cái trình độ này đối với hắn mà nói, cũng không coi vào đâu, rất nhanh, hắn liền đi tới trong đám người người thứ nhất, xa xa dẫn trước phía sau.

"Ồ, tiểu tử này..."

Trên bầu trời Vĩnh Phong Thành, hai tên ông lão hai tay bấm quyết, mặt hướng mà đứng, đang đang khống chế linh tâm thông minh, một người trong đó nhỏ nhẹ kinh ngạc một hồi.

Một tên lão giả khác nói rằng: "Thông Thiên Tháp tổng cộng mười vạn đài cấp, cũng chính là mười vạn lần trọng lực, nhất định phải có Thiên Vị tu vi, mới có thể chịu được. Hơn nữa muốn thoát dẫn mà ra, tiến nhập trước một trăm, sợ ít nhất cũng phải bên trong Thiên Vị mới được. Tiểu tử này đi như vậy ung dung... Chẳng lẽ là Đế Thiên Vị tồn tại?"

Lúc trước lão giả kia nói: "Đế Thiên Vị? Không có khả năng lắm đi. Ngoại trừ mười siêu hai mươi bốn gia ở ngoài, nơi nào sẽ có Đế Thiên Vị tiểu bối, cho dù có, cũng sẽ không tới tham gia cuộc thi dự tuyển."

Mặt khác người lão giả kia ánh mắt lấp lóe, nói: "Hắn mỗi một bước đều hết sức trầm ổn mạnh mẽ, đi rồi hơn chín vạn cái nấc thang, lại là đều nhanh, này... Ta hiểu được, hắn tu luyện là thể thuật."

"Thể thuật?" Lúc trước ông lão kia chợt nói: "Thì ra là như vậy. Có thể đem thể thuật tu luyện đến Thiên Tướng, không khỏi thật là đáng sợ đi."

Mặt khác lão giả kia nói: "Cái này ở đồng lứa nhỏ tuổi bên trong xác thực phi thường hiếm thấy. Bất quá ta càng tò mò hơn là, trên mặt hắn mang là cái gì mặt nạ, lại đem thần trí của chúng ta đều chặn lại rồi, không cách nào dòm ngó mặt mũi."

Lúc trước lão giả kia nói: "Hừm, tiểu tử này thật có chút không đơn giản. Chà chà, liền không biết lần này luận võ, có hay không có thể đi vào trước một trăm? Đúng là đáng giá vừa nhìn."

Mặt khác ông lão kia khẽ mỉm cười, nói: “Trước một trăm? Rất khó a. Bây giờ võ đạo hưng thịnh, cường giả xuất hiện lớp lớp. Không nói thập cường hai mươi bốn gia, chính là còn dư lại những thế lực kia, đều ra không ít yêu nghiệt hạng người. Hơn nữa lần này tham gia luận võ nhân số, đạt tới từ trước tới nay cao nhất phong, cũng không có thiếu dị tộc tham gia. Nếu như có thể tiến vào trước một trăm, tất nhiên là tương lai khiếp sợ thiên hạ đại nhân vật.”

Lúc trước vị lão giả kia than thở: “Không phải là, quang cuộc thi dự tuyển nhân viên thì có hơn một trăm cái khu thi đấu, trải rộng đông, tây, nam, bắc, trung, thậm chí ngũ đại cao cấp vị diện đều cho khu thi đấu tiêu chuẩn. Đừng nói trước một trăm, chính là trước một ngàn, tương lai cũng có thể khai tông lập phái nhân vật.”

Dương Thanh Huyền tự nhiên không biết hai vị lão giả thảo luận, cũng không biết dự thi người nhiều như thế, càng không biết nơi đây chỉ là linh tâm thông minh một vệt hình chiếu, chỉ là bỏ ra Thông Thiên Tháp, tiến hành đơn giản sàng lọc.

Hơn nữa Vĩnh Phong Thành vị trí bên trong đều, lúc này mới cho nhiều một ít tiêu chuẩn, sàng ra 100 người. Cái khác đông, tây, nam, bắc bốn vực, bao quát ngũ đại cao cấp vị diện, từng cái khu thi đấu thắng được tiêu chuẩn, vẫn chưa tới một trăm.

Dương Thanh Huyền mỗi một bước tốc độ đều hết sức đều đều, rất nhanh liền đi tới nhất đẳng trước.

Phía sau hắn còn có mấy mươi người, tất cả đều vừa đi vừa nghỉ, tràn đầy hoảng sợ nhìn hắn.

Đặc biệt là cái kia Lương Hồng cùng khôi ngô đại hán, cũng ở đây mấy chục người bên trong.

Hai người vẫn luôn cho rằng Dương Thanh Huyền tu vi không khác mình là mấy, cho tới giờ khắc này, mới phát hiện mình nghĩ lầm rồi, hơn nữa tựa hồ sai lợi hại.

Lương Hồng sắc mặt cũng hơi trắng bệch, cũng không biết là mệt, vẫn là đột nhiên nhận ra được Dương Thanh Huyền thực lực, làm hắn có chút khiếp sợ sợ hãi.

Dương Thanh Huyền rất nhanh liền đi đầy mười vạn bước, trực tiếp tiến nhập đỉnh phong vòng sáng bên trong, lập tức chịu đến lực lượng không gian lôi kéo, nhoáng lên dưới, liền xuất hiện trên bầu trời Vĩnh Phong Thành, Cực Quang bên trên.

[truyen cua Tui | Net]

Hai tên ông lão đối diện hắn mỉm cười, một người trong đó nói: “Chúc mừng tiểu hữu, thu được thứ ba mươi chín cuộc thi dự tuyển khu đứng thứ nhất.”

Dương Thanh Huyền mặt đen lại, may mà hắn đeo mặt nạ, đối phương không thấy được, bất mãn hừ một tiếng, nói: “Này cuộc thi dự tuyển còn có mấy trận?”

Một tên trong đó ông lão vuốt râu cười nói: “Đã kết thúc. Đón lấy chính là sáu giải thi đấu khu hỗn hợp thi đấu. Từ Trung Ương Đại thế giới đông, tây, nam, bắc bốn vực, còn có bên trong đều, cùng với ngũ đại vị diện tạo thành ở ngoài vực, làm sáu giải thi đấu khu. Mỗi cái khu thi đấu người thắng, phương có thể đi vào cuối cùng trường thi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hỗn hợp thi đấu làm sao tiến hành?”

Một tên lão giả khác khẽ cười nói: “Tiểu hữu liền đến Vĩnh Phong Thành bên trong nghỉ ngơi cho tốt đi, đã đến giờ, danh ngạch kia trên ngọc bội thì sẽ có vẻ thị.”

Lúc này, những người khác cũng bắt đầu lục tục từ linh tâm thông minh Cực Quang bên trong đi ra.

Sau đó không lâu, liền đầy 100 người.

Hai tên ông lão nhanh chóng đánh ra quyết ấn, toàn bộ Cực Quang loáng một cái, ngay ở không trung biến mất không còn tăm hơi.

Dương Thanh Huyền đám người đều là đổi sắc mặt, một người hỏi: “Cái kia hơn mười vạn người đây?”

Một ông già khẽ cười nói: “Yên tâm đi, chỉ là đưa bọn họ chuyển đến Vĩnh Phong Thành ở ngoài mà thôi. Vĩnh Phong Thành chỉ là một tòa thành nhỏ, quá nhiều người sẽ chật chội.”

Dương Thanh Huyền biết đây là người xuất sắc đãi ngộ, chính mình này 100 người đã thu được hỗn hợp thi đấu tư cách, vì lẽ đó ở hai vị này ông lão trong mắt, mới hơi có tí tẹo giá trị.

Cho tới cái kia ném tới ngoài thành hơn mười vạn người, phải làm gì thì đi làm đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1169: Đại La Thương Hội, Triều Âm Ý Ở Trong Lời

Này 100 người đều là vẻ mặt không một, có đắc ý, đắc chí có cau mày, rơi vào trầm tư có sầu lo, mèo khóc chuột, ai có thể bảo đảm mình không phải là cuộc kế tiếp người thất bại đây?

Dương Thanh Huyền nhưng là ánh mắt bình tĩnh.

Xuất sắc hơi Thái pháp tắc sinh tồn, hắn từ lâu hiểu rõ ở tâm, cũng không có quá to lớn tâm tình chập chờn.

Hai tên ông lão đều bén nhạy bắt được ánh mắt của hắn, liếc mắt nhìn nhau, đều thấy được lẫn nhau trong mắt tán thưởng.

Hai người không khỏi nhiều quan sát Dương Thanh Huyền vài lần, có thể trở thành cuộc thi dự tuyển khu đứng thứ nhất, chỉ cần không ngã xuống, tương lai cũng không phải hời hợt hạng người.

Sau đó mới hai tay bấm quyết, từng người mỉm cười, liền biến mất ở trên vòm trời.

100 người lúc này mới thanh tĩnh lại, có Tinh Cung cường giả ở này, cho trong lòng bọn họ áp lực vô hình.

“Tại hạ Lâm Tiêu Thành Mộng Trường Tông Nguyễn Trạch, may mắn kết bạn chư vị bằng hữu. Có thể tiến nhập cuộc thi dự tuyển khu thi đấu trước một trăm, cái thành tích này cũng đủ để kiêu ngạo. Không biết chư vị có hay không nể mặt, liền để tại hạ làm chủ, hôm nay tốt sum vầy, cũng coi như là chúc mừng một hồi.”

Một tên thân mặc áo bào trắng, tiêu sái anh tuấn nam tử bắt đầu phát sinh mời.

“Không sai, sáu giải thi đấu khu, tổng cộng lấy khoảng năm ngàn người. Những tông môn kia thế gia, trực tiếp báo danh tiến nhập hỗn hợp cuộc so tài, có người nói có hơn một vạn người. Gộp lại cũng là hai vạn người. Chứng minh chúng ta ở trẻ tuổi bên trong, ít nhất là trước 20 ngàn cao thủ.”

Một gã khác trên người mặc lam dùng gầy lùn nam tử mỉm cười nói. Hiển nhiên trước 20 ngàn cái thành tích này, hắn cũng hết sức hài lòng.

Rất nhiều tông môn thế gia, đều lấy Thương Khung luận võ thành tích đến sát hạch con cháu, ngoại trừ rèn luyện bọn họ, sát hạch tu vi của bọn họ ở ngoài, còn có một mục đích, chính là luận võ bên trong, có thể kết bạn rất nhiều cùng chính mình gần như tầng thứ cường giả.

Đây là một bút rất lớn giao thiệp tài nguyên, ở tương lai bên trong thế giới, sẽ phát huy ra tác dụng không nhỏ.

Vì lẽ đó áo bào trắng nam tử đề nghị một hồi, rất nhiều người đều phụ họa, dồn dập tự giới thiệu, bắt đầu lẫn nhau kết giao.

Dương Thanh Huyền nhưng là trong lòng chạy qua 10 ngàn dê đầu đàn đà, một cái khu thi đấu thì có hơn triệu người khổ cực chém giết, mới đạt được một trăm vị thắng được suất. Mà cái kia chút giao tiền, chỉ cần mười vạn linh thạch cực phẩm, liền có thể trực tiếp tiến vào hỗn hợp thi đấu, nhất định chính là ngày - chó!

Dương Thanh Huyền không biết là, bên trong đều thắng được suất vẫn tính cao, mặt khác mấy giải thi đấu khu ít hơn.

Nhưng đối với tuyệt đại đa số võ giả mà nói, một ngàn linh thạch cực phẩm miễn cưỡng còn có thể kiếm ra đến, mười vạn linh thạch cực phẩm mấy người lấy ra được?

Hắn tiếp xúc được đều là thập cường hai mươi bốn gia, hoặc là Tứ Hải gió ẩn như vậy đỉnh cấp thương hội, mấy chục triệu linh thạch cực phẩm đều tùy tiện ra tay, nhưng đối với toàn bộ Tam Thập Tam Thiên ngàn tỉ vạn võ giả mà nói, một ngàn linh thạch cực phẩm cũng đã là thiên văn sổ tự.

Dương Thanh Huyền tự nhiên không có hứng thú cùng những người này kết giao, trực tiếp xoay người, liền biến mất ở trời cao trên.

Trăm người bên trong, không ít ánh mắt đều nhìn hắn biến mất phương hướng, lộ ra sâu sắc vẻ kiêng dè.

Dương Thanh Huyền sau khi rời đi, cũng không có trực tiếp đi tu luyện, mà là ở Vĩnh Phong Thành bên trong quay một vòng, nhìn thấy một cái bảng hiệu, liền bay hạ xuống.

Cái kia cửa hàng kích thước không lớn, rất nhiều cửa hàng trong đó cũng không xuất chúng, màu trắng lầu các đỏ thắm cửa lớn, cửa đầu tinh kỳ tung bay, trên đó viết bốn chữ lớn "Đại La thương hội".

Dương Thanh Huyền chỉ hơi trầm ngâm, liền đi vào.

Hắn bây giờ việc cấp bách, vẫn là lấy tăng cao thực lực làm chủ.

Thương Khung luận võ như vậy thật lớn thanh thế, cũng cho hắn không nhỏ áp lực. Lấy hắn thời khắc này tu vi, Đạo cảnh bên dưới cơ bản đều trả có thể ứng phó, nhưng nếu là gặp gỡ Đạo cảnh giới cấp bậc tồn tại đây?

Tuy rằng trong thời gian ngắn xung kích Đế Thiên Vị đại viên mãn ít khả năng, nhưng mỗi tăng lên một điểm lực lượng, đoạt giải quán quân phần thắng liền đại nhất phân.

"Đại nhân, hoan nghênh hoan nghênh, xin mời vào!"

Trong cửa hàng hầu như không ai, đồng nghiệp gặp có người đi vào, vội vã tiến lên nghênh tiếp.

Thật vất vả đến đầu cừu con, tháng này tiền thưởng phải dựa vào hắn!

[truyen cua tui đốt net]

Dương Thanh Huyền đánh giá bên trong, tuy rằng cửa hàng mặt không lớn, nhưng hoàn toàn là vì Thương Khung luận võ chuẩn bị, món đồ bên trong không ít, hơn nữa cũng rất cao cấp.

"Đại nhân, lẽ nào ngài là... Thông qua cuộc thi dự tuyển khảo hạch?" Đồng nghiệp mắt sắc, phát hiện Dương Thanh Huyền khí chất phi phàm, mà lúc này đây toàn bộ trong thành đều yên tĩnh, chỉ có thông qua sát hạch mới có thể giữ lại.

Dương Thanh Huyền không đáp, trực tiếp hỏi: "Có thể không thay ta liên lạc một chút Hoa Hâm đại nhân." Hắn dừng lại, lại nói: "Hoa Linh cùng Hoa Thanh cũng được."

Ở đồng nghiệp kinh hãi dưới ánh mắt, Dương Thanh Huyền lấy ra năm đó Hoa Hâm cho hắn khối này Đại La lệnh, đặt ở trên bàn.

Đồng nghiệp tay run rẩy cầm lấy khối này Đại La lệnh, sau khi xác nhận không có sai lầm, sắc mặt nghiêm nghị nói: "Đại nhân hơi chờ, ta đi mời chưởng quỹ đi ra."

Rất nhanh, Dương Thanh Huyền liền được thỉnh mời đến một gian hoa lệ trong sương phòng, một tên cẩm y ông lão cung kính đứng ở một bên.

"Này triều âm ý ở trong lời là Đại La thương hội đặc biệt truyền âm nguyên khí, toàn bộ thương hội không tới một trăm món, mỗi một cái cũng có thể có một cơ hội trực tiếp liên hệ hội trưởng, cũng là trong nội bộ thương hội một loại đặc quyền tượng trưng. Lão hủ năm xưa làm thành một món làm ăn lớn, bị hội trưởng đại nhân ban thưởng một cái, không nghĩ tới hôm nay liền phát huy được tác dụng.”

Cẩm y ông lão chỉ vào trên mặt bàn một vị la bàn tựa như nguyên khí, giải thích cặn kẽ nói.

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Quý giá như thế, làm phiền chưởng quỹ.”

Ông lão vuốt râu cười nói: “Công tử khách khí. Công tử vừa có Đại La lệnh tại người, lại thông qua Vĩnh Phong Thành khu thi đấu cuộc thi dự tuyển, tự nhiên đáng giá lão hủ vận dụng này nguyên khí. Công tử xin chờ.”

Nói, ông lão liền ngón tay ngưng tụ kim quang, ở không trung vẽ ra một đạo phù văn màu vàng, đánh vào triều âm ý ở trong lời.

“Vù” một thanh âm vang lên, chấn lên cửu sắc dây quang, sau đó hóa thành kim quang chiếu rọi, kim chỉ nam nhanh chóng xoay tròn, cuối cùng vững vàng đứng ở một cái phương vị.

Ông lão hít một hơi thật sâu, biểu hiện hết sức căng thẳng, hai tay lau vệt mồ hôi, nói: “Đã đem thông tin thỉnh cầu truyền đạt đến họp lớn lên, sẽ không biết hội trưởng liệu sẽ có chuyển được.”

Vừa dứt lời hạ, cái kia triều âm ý ở trong lời trên kim quang bên trong, chậm rãi ngưng tụ ra một Đạo Ảnh tử.

Tuy rằng mơ hồ, nhưng Dương Thanh Huyền lại nhận được, chính là Hoa Hâm bóng lưng.

“Kim đồng Ngô Đồng, có chuyện gì muốn trực tiếp liên hệ ta? Vĩnh Phong Thành hiện tại chính là Thương Khung luận võ cuộc thi dự tuyển khu thi đấu chứ? Chẳng lẽ xảy ra đại sự gì?” Hoa

Hâm thanh âm từ bên trong truyền đến.

Nếu không có Vĩnh Phong Thành thời khắc này địa vị đặc thù, Hoa Hâm cũng sẽ không lập tức hiện thân, hắn đang lúc bế quan trong đó, là mạnh mẽ cắt ngang tu luyện tiếp thông đưa tin đường nối.

Kim đồng Ngô Đồng là tên của ông lão, vội vàng ôm quyền nói: “Bẩm hội trưởng, là vị này...”

“Dương Thanh Huyền!”

Không đợi kim đồng Ngô Đồng nói xong, Hoa Hâm cái bóng liền hoàn toàn hiển hiện ra, một chút nhìn thấy bên cạnh Dương Thanh Huyền, thất thanh kêu lên.

Cái kia trên mặt vẻ khiếp sợ, giống như là ngưng kết ở như vậy.

Dương Thanh Huyền mỉm cười ôm quyền, nói: “Hoa Hâm đại nhân, mấy năm không gặp, có khoẻ hay không.”

Hoa Hâm ngốc trệ một lát, mới phục hồi tinh thần lại, huy thối liễu kim đồng Ngô Đồng, ngưng trọng dặn dò: “Ngươi đi ra ngoài trước, không cho bất kỳ người nào vào, đem đề phòng tăng lên tới cao cấp nhất. Đồng thời, quên mất hiện tại nhìn thấy tất cả, liền làm cái gì sự tình đều chưa từng xảy ra!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1170: Tình Vị Trí Chung, Hỗn Chiến Tin Tức

Kim Đồng Ngô cả người run lên, lập tức rõ ràng chuyện tầm quan trọng, hơn nữa “Dương Thanh Huyền” danh tự này, tựa hồ có hơi quen tai, hắn trong lúc nhất thời cũng nhớ không nổi đến, vội vàng khom người đáp lời: “Là!” Liền lui xuống.

Hoa Hâm chờ Kim Đồng Ngô đi rồi, lúc này mới ánh mắt thu về, đánh giá Dương Thanh Huyền, sắc mặt phức tạp, nói: “Đúng là ngươi.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Hội trưởng đại nhân rất bất ngờ?”

Hoa Hâm nói: “Thật bất ngờ, nhưng suy nghĩ kỹ một chút, cũng không có như vậy ngoài ý muốn. Lấy thực lực của ngươi, tới tham gia Thương Khung luận võ cũng cũng bình thường. Chỉ là... Hiện tại các đại tông môn thế gia đều đang tìm ngươi, hoặc có lẽ là đều muốn bắt ngươi, ngươi giờ khắc này hiện thân, không phải tự chui đầu vào lưới sao?”

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Không lo được này rất nhiều, có thể đi một bước là một bước đi. Ta trước đem cái kia đệ nhất thứ tự lấy xuống, còn dư lại cũng không quản được.”

Hoa Hâm sửng sốt một chút, hắc tiếng nói: “Là vì Vu Khinh Nguyệt chứ?”

Dương Thanh Huyền cũng không phủ nhận, gật gật đầu.

Hoa Hâm nói: “Mặc dù ngươi có lòng này, nhưng là luận võ đệ nhất thứ tự, khó tránh khỏi có chút quá khó khăn."

Dương Thanh Huyền trong mắt hàn mang lóe lên, nói: "Hội trưởng đại nhân cảm thấy ta không đủ phân lượng?"

Hoa Hâm bị hắn ánh mắt một nhìn chăm chú, đáy lòng lại vô hình sinh ra hàn ý, trong đầu bỗng nhiên nhớ tới, vì sao khắp thiên hạ đều đang tìm hắn?

Tương truyền người này ở Biển Đen, vận dụng ba cái Thánh khí, bắn giết Cổ Diệu, nếu như đồn đại vì là thật sự, đừng nói Thương Khung luận võ số một, sợ là đệ nhất thiên hạ đều có một hồi tư cách!

Nghĩ tới đây, Hoa Hâm bên trong lòng có chút sợ hãi, vội hỏi: "Dĩ nhiên không phải, chỉ là có độ khó nhất định thôi. Hơn nữa vấn đề lớn nhất, là ngươi không cách nào che giấu thiên hạ mắt, Dương Thanh Huyền thân phận tất nhiên sẽ bạo lộ ra."

Dương Thanh Huyền than thở: "Tình vị trí chung, mặc dù vạn ngàn người ta tới rồi."

Hoa Hâm sửng sốt một chút, không khỏi thở dài một tiếng, nhớ tới mình hai cô con gái, nội tâm một trận cay đắng.

Dương Thanh Huyền lên tinh thần, ôm quyền nói: "Hội trưởng đại nhân, lần này ta tới tìm ngươi, chính là vì luận võ việc. Ta cần phải có thể tăng lên lực lượng đan dược, càng nhiều càng tốt."

Hoa Hâm gật đầu nói: "Ta cũng đoán được. Chỉ là Thương Khung luận võ trước, thương hội chuẩn bị tồn kho, đều bán gần đủ rồi. Hiếm có một ít Cực phẩm, cũng đều cung phụng cho Đại La tiên sơn."

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Đại La tiên sơn? Đại La thương hội cùng quan hệ của bọn họ là..."

Hoa Hâm nói: “Đại La thương hội là Đại La tiên sơn phụ thuộc thương hội. Trên thực tế, ta cũng coi như là Đại La tiên sơn đệ tử.”

Dương Thanh Huyền khá là kinh ngạc, hắn bây giờ mới biết Đại La thương hội tầng quan hệ này.

[truyen cua

tui đốt net] Đại La tiên sơn chính là hai mươi bốn cầu Minh Nguyệt Dạ một trong, thuộc về Trung Ương Đại thế giới tam tông chín phái sáu trong thế gia chín phái một trong, tư lịch sâu xa, là hai mươi bốn cầu Minh Nguyệt Dạ bên trong cực kỳ môn phái thần bí một trong.

Dương Thanh Huyền than thở: “Thì ra là như vậy, vậy thì không đánh khuấy hội trưởng đại nhân.”

Thương Khung luận võ vừa ra, Đại La thương hội cất giấu sợ là đều bị Đại La tiên sơn lấy đi, mà hắn bây giờ Đế Thiên Vị hậu kỳ cảnh giới, đan dược thông thường căn bản cũng không hữu hiệu.

Hoa Hâm vội hỏi: “Ngươi không cần thất vọng, ta lại nghĩ cách giúp ngươi xem một chút, tranh thủ có thể thu thập được một ít thích hợp vật phẩm của ngươi. Hơn nữa chuyện này ta biết lén lút tiến hành, vận dụng riêng ta sức mạnh thủ đoạn, miễn cho bị tông môn phát hiện, gây bất lợi cho ngươi.”

Dương Thanh Huyền cảm kích nói: “Đa tạ!”

Hoa Hâm trầm ngâm một chút, nói: “Chỉ là có một việc, cần phiền phức ngươi hỗ trợ một hồi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Mời hội trưởng nói thẳng.”

Hoa Hâm nói: “Cái kia ta liền nói thẳng. Lần này Thương Khung luận võ, Hoa Linh cùng Hoa Thanh cũng sẽ tham dự, hi vọng ngươi có thể chiếu cố nhiều hơn. Đối với ở tên của các nàng lần, ta cũng không có ý kiến gì, chỉ cần người bình an liền tốt.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Các nàng cũng tham gia?”

Trong đầu nhất thời hiện ra dáng vẻ của hai người, dung mạo tuyệt mỹ, thành thục ôn uyển Hoa Linh, cùng hạnh con ngươi liếc nhìn, hoạt bát linh động Hoa Thanh.

Mấy năm không gặp, không biết hai tỷ muội hiện tại như thế nào, có hay không có biến hóa, mà tu vi lại đạt đến đến trình độ nào.

Hoa Hâm than thở: “Ta đây hai cô con gái... Ai...”

Dương Thanh Huyền nói: “Không biết phía sau thi đấu đem lấy như thế nào hình thức tiến hành, nếu như có thể chăm sóc đến, mặc dù hội trưởng đại nhân không nói, ta cũng sẽ hết sức.”

Hoa Hâm nói: “Cuộc kế tiếp là sáu giải thi đấu khu hỗn hợp thi đấu, ta đã chiếm được tin tức, đem ở tận thế hẻm núi cử hành. Quy tắc rất đơn giản, đi vào phía sau, ai có thể lưu đến cuối cùng, liền thắng.”

Dương Thanh Huyền không giải, nói: “Lưu đến cuối cùng? Đó không phải là trốn đi là tốt rồi?”

Hoa Hâm cười khổ nói: “Ngươi nghĩ quá đơn giản. Lần này trực tiếp tham gia hỗn hợp cuộc so tài con cháu thế gia, có hơn một vạn người, mà từ cuộc thi dự tuyển bên trong quyết thắng đi ra, có hơn mấy ngàn người, gộp lại đại khái ở hai vạn người bộ dạng. Mà hỗn hợp cuộc so tài quy tắc, chính là hai vạn người đi vào, không ngừng bị loại bỏ bị loại, cuối cùng còn dư lại năm ngàn người thì lại thắng được. Cho tới trốn đi... Ha ha..., bên trong cốc không ngừng sẽ có đáng sợ đồ vật xuất hiện, các ngươi có thể sống động phạm vi càng ngày sẽ càng tiểu. Tinh Cung chắc là sẽ không để cho các ngươi thư thư phục phục cất giấu.”

Dương Thanh Huyền đem Hoa Hâm suy nghĩ một chút, đại thể liền hiểu tình huống.

Loại này quy tắc khảo hạch là một tên võ giả năng lực tổng hợp, thực lực, thông minh, tài lực, tình thương các loại, nói chung liền là bất kể dùng bất luận là thủ đoạn gì: Người thắng làm vua!

Hoa Hâm nói: “Ta biết thu thập một ít thích hợp vật phẩm của ngươi, còn có tận thế thung lũng tư liệu, cùng với tiến nhập hẻm núi sau tìm kiếm Hoa Linh Hoa Thanh phương pháp xử lý. Lấy tốc độ nhanh nhất đưa đến Vĩnh Phong Thành đến.”

Vĩnh Phong Thành giờ khắc này là đóng trạng thái, nhưng đối với Hoa Hâm mà nói, đưa ít đồ đi vào cũng không phải là cái gì việc khó.

Dương Thanh Huyền nói: “Hỗn chiến phía sau đây? Quyết thắng ra năm ngàn người, phía sau lại là như thế nào tỷ thí?”

Hoa Hâm lắc đầu nói: “Phía sau ta cũng không biết. Ở tận thế hẻm núi tiến hành hỗn hợp thi đấu, vẫn là từ Đại La tiên sơn truyền ra tin tức, đồng thời tìm được chứng minh chính là, tận thế hẻm núi đã bắt đầu phong bế, liền vì hạ cuộc tỷ thí.”

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, bọn họ này chút tham gia cuộc thi dự tuyển, còn đang đợi tin tức. Mà này chút danh môn thế gia, liền đã biết tin tức, đồng thời có thể nhằm vào tỷ thí tiến hành các loại chuẩn bị.

Tỷ như căn cứ tận thế thung lũng quy tắc, có thể bố trí đại lượng phòng ngự tính nguyên khí cùng ẩn giấu tính nguyên khí.

Phổ thông tán tu, hoặc là cấp thấp môn phái võ giả, cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn người khác ăn gà.

Dương Thanh Huyền lại cùng Hoa Hâm đại thể nói chuyện một trận, cái kia nguyên khí triều âm ý ở trong lời đã kích phát đến rồi cực hạn, rốt cục không chống đỡ nổi, “Ầm” một tiếng nổ nát, lúc này mới kết thúc trò chuyện.

Ở Đại La thương hội tổng bộ, trong một gian mật thất.

Hoa Hâm nhìn Dương Thanh Huyền thân ảnh ở nguyên khí bầu trời biến mất, cười khổ một tiếng, tự nói: “Cùng người này đi như vậy tiếp cận, ta đây là đang đùa với lửa sao?”

Sau đó Hoa Hâm lại thở dài, nói: “Đáng thương lòng cha mẹ trong thiên hạ a. Vì này hai tỷ muội an toàn, ta lén lút cho Đại La tiên sơn cái kia chút đệ tử dự thi chuyển vận các loại tài nguyên, còn không đổi được một cái sắc mặt tốt. Lần này có Dương Thanh Huyền ở, hết thảy đều có thể yên tâm.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1171: Tận Thế Hẻm Núi

Dương Thanh Huyền ở kết thúc cùng Hoa Hâm trò chuyện sau, liền ở Kim Đồng Ngô an bài xuống, tìm một căn mật thất tu luyện.

Mặt khác thắng được chín mươi chín người, tương tự tìm một ít mật thất tu luyện, nhưng giá cả nhưng là đắt tiền đáng sợ, có chút võ giả thực sự chưa đóng nổi phí dụng, mấy người thuê chung một gian.

Vài ngày sau, Dương Thanh Huyền đang trong tu luyện, đột nhiên ngọc bội có phản ứng, mặt trên truyền đến một đạo tin tức, “Trong vòng bảy ngày chạy tới tận thế hẻm núi, tiến hành sáu giải thi đấu khu hỗn hợp thi đấu. Không có bất kỳ quy tắc nào khác, có thể sử dụng tất cả thủ đoạn, cuối cùng lưu lại năm ngàn người thắng được. Mỗi người có thể lĩnh một viên Truyền Tống Phù, làm thủ đoạn bảo mệnh. Xé rách bùa vàng nháy mắt, là có thể truyền tống đi ra ngoài. Nhưng nếu gặp gỡ sức mạnh to lớn, bùa vàng cũng có thể mất đi hiệu lực.”

Quả nhiên cùng Hoa Hâm nói giống như đúc.

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, cường đại thế gia ở loại này trong khảo hạch biểu hiện ra sức mạnh có thể thấy được chút ít.

Không chỉ có là tin tức linh thông trên, trang bị cùng đan dược tiếp tế trên, còn có loại này hỗn chiến hình thức, tông môn thế gia rõ ràng chiếm ưu, cho dù là tùy cơ truyền tống vào đi, những tông môn này thế gia cũng có biện pháp có thể tụ tập cùng một chỗ.

Tỷ như một môn phái hơn mười người tụ tập cùng một chỗ, như vậy đồng thời lưu lại độ khả thi liền vô cùng lớn.

Mà tán tu cùng nghèo treo võ giả, cơ bản cũng là bia đỡ đạn.

Dương Thanh Huyền ra mật thất, Kim Đồng Ngô từ lâu ở đại sảnh chờ đợi, thấy hắn đến, gấp vội vàng lấy ra một cái túi đựng đồ, rất cung kính đưa tới.

Dương Thanh Huyền nói một tiếng “Khách khí”, liền đem túi chứa đồ mở ra, dùng thần thức đảo qua.

Bên trong dĩ nhiên có hơn trăm loại đan dược, sợ là mấy năm đều ăn không hết. Còn có các loại phụ trợ tính nguyên khí, phù văn các loại, liền ngay cả linh thạch cực phẩm cũng ném mười triệu khối đi vào.

Kim Đồng Ngô lại lấy ra một chiếc thẻ ngọc, đưa cho Dương Thanh Huyền.

Trên thẻ ngọc bày ra cấm chế, Dương Thanh Huyền lấy tay nhẹ nhàng một vệt, liền đem cái kia cấm chế sát trừ, sau đó thần thức thăm dò tiến vào.

Bên trong là liên quan với tận thế thung lũng một ít tin tức:

Nguyên lai này tận thế hẻm núi vị trí Trung Ương Đại thế giới vùng phía tây, là một chỗ vắng lặng cấm địa. Bên trong đầy rẫy nuốt sao bão táp cùng cực từ thật quang, võ giả bình thường dính lên chết ngay lập tức.

Không chỉ có như vậy, còn có vạn lỗ sâu quật, âm thực thi khí, huyễn ma yêu cốt chờ đáng sợ đồ vật.

Hẻm núi rộng lớn cực kỳ, ngang dọc có mấy trăm ngàn dặm xa.

Thi đấu không thời hạn, cuối cùng lưu lại năm ngàn người tức là thắng được.

Hơn nữa thẻ ngọc phía dưới còn đơn giản giới thiệu một chút tận thế thung lũng lai lịch, ở thời đại trung cổ, ở đây đã từng là Yêu tộc cùng Dạ Xoa tộc một nơi chiến trường, đánh cho trời long đất lở, Ám Nhật vô quang, toàn bộ thế giới dường như tĩnh mịch.

Vì lẽ đó sau đó thì có danh tự này: Tận thế hẻm núi.

Dương Thanh Huyền đem mấy thứ đều thu hồi, hướng về Kim Đồng Ngô cáo từ sau, liền tiến về phía trước Vĩnh Phong Thành truyền tống nơi.

Toàn bộ đường phố đều vắng ngắt, thành trì còn chưa bỏ lệnh cấm, chỉ chờ bọn hắn này 100 người rời đi, thì sẽ khôi phục như thường.

Từ đó đều đến vùng phía tây, thuộc về vượt qua vượt vực truyền tống trận phạm vi, tiêu hao năng lượng ít ở vượt vị diện truyền tống bên dưới. Dương Thanh Huyền đám người phân ba đợt lần, truyền tống đến bên trong đều chủ thành Ung đô thành, tái mở động siêu cấp vượt vực truyền tống trận, tiến về phía trước vùng phía tây.

Đến nơi vùng phía tây một toà chủ thành sau, sau đó liền truyền tống đến khoảng cách tận thế ngoài hẻm núi một chỗ đất trống, là Tinh Cung lâm thời dựng xây to lớn truyền tống trận.

Dương Thanh Huyền truyền tống đến ngoài hẻm núi thời điểm, đã hội tụ khoảng một vạn người.

Hắn ánh mắt quét qua, không khỏi thầm giật mình, từ khắp thiên hạ chém giết đi lên cường giả, quả nhiên cùng trước Vĩnh Phong Thành tranh tài võ giả bất đồng.

Này hơn một vạn người bên trong, liền không có Thiên Vị trở xuống tồn tại.

Hơn nữa đều là tụ ba tụ năm tụ tập cùng một chỗ, có chút tông môn con cháu thế gia, càng là hơn mười người tụ thành một đống, trên y phục có rõ ràng tông môn huy hiệu.

Đồng thời ở trong đám người nhìn thấy mấy khuôn mặt quen thuộc.

Dương Thanh Huyền đang quan sát mọi người thời điểm, mọi người đồng dạng cũng đang quan sát hắn.

Đặc biệt là Thanh Nha Quỷ Phương đem tất cả mọi người thần thức đều ngăn trở thời điểm, càng là gây nên những người trẻ tuổi tuấn kiệt rất hiếu kỳ.

Nhưng bất luận những người này dùng như thế nào thần thức, bí thuật tra xét, đều hoàn toàn bị Thanh Nha Quỷ Phương ngăn lại, ngoại trừ cái kia thâm thúy con ngươi cùng thon dài bóng người ở ngoài, lại thăm dò không ra bất kỳ tin tức.

“Cắt, kẻ xấu xí nhiều tác quái, chẳng lẽ có cái gì người không nhận ra đồ vật?”

“Ở ta Du gia Trọng Đồng hạ, còn muốn ẩn Tàng Chân thân, ha ha, nằm mơ!”

“Nhìn hắn một mình đến đây, một người đồng bạn đều không, sợ là thấy nhiều thiên tài như vậy, nội tâm sợ sệt, cho nên mới mang một mặt nạ đi, ha ha!”

Có vài tên tuổi trẻ võ giả không phục, trong lòng sinh ra ngạo khí, hai tay bấm quyết, triển khai bí thuật tra xét Dương Thanh Huyền - hình dáng.

Cái kia Du gia người, hai mắt càng là không ngừng phóng đại, đen kịt như mực, trở nên như đèn lồng giống như vậy, vô cùng doạ người.

Dương Thanh Huyền đáy mắt xẹt qua sắc mặt giận dữ, tùy ý dò xét người khác hình dáng, nguyên bản chính là tối kỵ, nhưng không cho mấy người này một chút giáo huấn, không có mắt người càng ngày sẽ càng nhiều.

Dương Thanh Huyền chỗ mi tâm hắc diễm lóe lên, nhất thời đem hết thảy quăng tới thần thức cùng bí pháp toàn bộ nuốt chửng đi vào.

Trong giây lát này, hắn giống như là một cái hắc động lớn, không cố kỵ cắn nuốt tất cả.

Cái kia chút lưu trên người hắn thần thức, lập tức rơi vào vực sâu không đáy, như là không có tận đầu. Không chỉ có như vậy, hắc diễm thiêu đốt lực lượng theo cái kia chút thần thức phương hướng phản phệ đi qua.

“A!”

Vài đạo tiếng kêu thảm thiết liên tiếp vang lên, cái kia chút triển khai bí thuật trẻ tuổi võ giả, không khỏi là sợ hãi kêu to. Nhìn Dương Thanh Huyền trong ánh mắt, tràn đầy hết sức hoảng sợ.

Mà tên kia du gia con cháu, càng là hai mắt tối sầm lại, nên cái gì cũng không nhìn thấy!

“A! Con mắt của ta!”

Du gia đệ tử kêu thảm một tiếng, lảo đảo nghiêng ngã chạy mở, không dám tiếp tục làm càn.

Trên thực tế, ngoài hẻm núi là một mảnh thật lớn hoang mạc. Đông đảo đệ tử tụ tập địa phương, từ lâu dính vào máu tươi, có ít nhất hai mươi, ba mươi cụ thi thể nằm dưới đất.

Đều là trước kia liền xảy ra xung đột, sau đó trực tiếp mở giết chết.

Toàn bộ ngoài hẻm núi tựa hồ là không có quy tắc, không quản lý trạng thái, các đệ tử đều cẩn thận, sợ mình không cẩn thận ngã.

Vừa nãy tra xét Dương Thanh Huyền những người kia, cũng là nhìn hắn một thân một mình dễ ức hiếp, cho nên mới trắng trợn không kiêng dè.

Có tiền lệ này sau, những người còn lại trong lòng đều sinh ra một tia kiêng kỵ, biết người này không dễ trêu, hết khả năng tránh ra.

Nhưng Dương Thanh Huyền biết cũng không phải là không quản lý, hắn Hỏa Nhãn Kim Tình quét qua, liền phát hiện bốn phía có không ít không gian nguyên khí, bên trong che giấu lượng lớn khí tức, hơn nữa ở hoàn vũ trên cao không, càng có Đạo cảnh cường giả khí tức, như ẩn như hiện.

Hẳn là Tinh Cung người phụ trách, chỉ là chẳng muốn quản lý thôi.

Nhưng Dương Thanh Huyền biết, chẳng muốn quản lý cũng không phải là không quản lý, nếu là mình ra tay giết người, hơn nửa cũng sẽ bị quản lý. Vì lẽ đó chỉ là dùng hắc diễm thiêu đốt mấy cái nhòm ngó người thần thức, đơn giản dạy dỗ một chút thì thôi.

“Tiểu tử này có ý tứ. Tấm kia quỷ diện, liền ngay cả thần trí của ta đều không thăm dò vào được, thật là kỳ quái nguyên khí a.”

Trên hư không, một người đàn ông hai tay ôm ngực, kinh ngạc nhìn Dương Thanh Huyền, đối với bên cạnh người một ông già hỏi: “Ngươi có thể nhìn ra tiểu tử này sâu cạn sao?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1172: Quần Anh Tụ Tập

Ông lão kia ánh mắt hơi ngưng, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn một hồi, lắc đầu cả kinh nói: “Cái kia mặt nạ... Lại sẽ sản sinh huyễn quang, thần trí của ta một không cẩn thận, suýt chút nữa bị sa vào!”

Nam tử gật đầu nói: “Này mặt nạ mặc dù không phải đỉnh cấp nguyên khí, chí ít cũng là cao cấp. Có thể có được loại này nguyên khí, hơn nửa có chút nội tình, sẽ không biết tại sao là một thân một mình đến đây. Kết quả để Du gia cùng mấy cái không có mắt bị thiệt lớn.”

Lão giả ánh mắt trở nên cực kỳ lười biếng, khẽ cười nói: “Tinh vực to lớn, không thể đánh giá. Mỗi thời mỗi khắc đều có người kỳ quái nhô ra, vì lẽ đó cũng không vì là kỳ.”

Nam tử gật gật đầu, giơ tay lên, đánh ra mấy cái linh quyết, trình vòng tròn khuếch tán, sau đó bên trong xuất hiện một quyển kim sách.

Nam tử đem kim sách cầm trong tay, chậm rãi mở ra, liếc mắt nhìn, nói: “Từ truyền tống trật tự nhìn lên, người này hẳn là Vĩnh Phong Thành cuộc thi dự tuyển khu đứng thứ nhất, gọi là: Lý Huyền.”

“Lý Huyền?” Ông lão ngâm khẽ một tiếng, nói: “Có thể trở thành cuộc thi dự tuyển khu số một, bản thân liền không đơn giản đây.”

Nam tử nhẹ nhàng nở nụ cười, đem kim sách phóng về tuyển quang bên trong, sau đó giơ tay đẩy một cái, liền biến mất ở trước người.

Làm xong tất cả những thứ này sau, mới cười nói: “Chỉ là cuộc thi dự tuyển khu thi đấu đệ nhất, còn không đáng cho ngươi ta quan tâm.”

Hai người nhìn nhau nở nụ cười, liền không tiếp tục nói nữa, tiếp tục khép hờ mắt, nghỉ ngơi lấy sức.

…

Ngoài hẻm núi trên đất trống, Dương Thanh Huyền vừa cho mấy cái không có mắt một chút giáo huấn, lúc này đột nhiên có âm thanh kêu lên sợ hãi, “Chiến Lăng Tông! Là Chiến Lăng Tông ngày mới tới!”

To lớn trên truyền tống trận, một mảnh tuyền quang xuất hiện, lộ ra hơn hai mươi người võ giả bóng người. Đều là đồng dạng trang phục, trước ngực chớ kí hiệu, mang trên mặt thượng vị tông môn cảm giác ưu việt, khinh miệt đảo qua mọi người.

“Cắt! Treo cái gì treo, mỗi một người đều là loại này treo nổ ngày dáng dấp, không phải là sinh ra so với chào mọi người một điểm à? Nhìn bọn họ có thể đạt được cái gì thành tích!”

“Ai, những tông môn này thế gia, cái nào không phải như thế? Ngươi không thấy trước Sa bà Thiên Phong đệ tử, càng là lỗ mũi hướng lên trời, ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn chúng ta một chút. Này chút Chiến Lăng Tông đệ tử, chí ít còn lỗ mũi là đối với của chúng ta.”

Trong đám người truyền đến các loại nghị luận, càng nhiều hơn nhưng là bất mãn, xem thường, thậm chí là địch ý.

Dương Thanh Huyền giương mắt nhìn sang, không khỏi sửng sốt một chút, ở Chiến Lăng Tông trong hàng đệ tử, lại thấy được

Nguyên Khôi.

Hơn nữa Nguyên Khôi một mặt lạnh lẽo, tuy rằng cũng ăn mặc Chiến Lăng Tông đệ tử trang phục, nhưng tựa hồ cùng mặt khác những đệ tử kia có chút hiềm khích, cô lạnh đứng ở một bên.

Chiến Lăng Tông tiên phong người, là một tên trên người mặc mực Lam Y bào người đàn ông trung niên, tên là phó hồng, thần thức đảo qua toàn trường, chỉ ở mấy người trên người thoáng dừng lại hạ, liền thu lại rồi, nói: “Chúng ta tìm một chỗ địa phương đi nghỉ đi.”

Dương Thanh Huyền rõ ràng nhận ra được phó hồng ánh mắt trên người hắn sinh ra dừng lại, thậm chí còn cảm nhận được một luồng phong mang.

Thương Khung luận võ bên trong, từng cái đối thủ mạnh mẽ đều là kẻ thù của chính mình.

Phó hồng mang theo Chiến Lăng Tông người đi tới xa xa trên một miếng đất trống, sau đó lấy ra một cái không gian nguyên khí, trực tiếp triển khai mở, lên đỉnh đầu hóa thành mâm tròn giống như Bảo khí.

Cái kia mâm tròn khẽ run, nhất thời một mảnh lôi quang phóng xuống đến, đưa bọn họ toàn bộ bao lại, lập tức ánh sáng hơi thu lại, liền trốn vào hư không, ở trước mắt mọi người biến mất không còn tăm hơi.

Làm như vậy chỗ tốt, có thể mang tông môn sức mạnh yểm ẩn đi, tránh khỏi bị người ta nhòm ngó quấy rầy. Đồng thời đem chính mình cùng mọi người ngăn cách, cũng để tránh khỏi sản sinh mâu thuẫn, phát sinh xung đột không cần thiết.

Dù sao ở đây tụ tập toàn bộ là thiên tài hạng người, lẫn nhau trong đó không người nào phục người nào.

Đặc biệt là thập cường hai mươi bốn trong nhà, cạnh tranh càng là đạt đến mức độ kịch liệt, một lời không hợp thì có thể động thủ giết người.

Dương Thanh Huyền giờ mới hiểu được, bốn mặt trên đất trống nhận biết được cái kia chút không gian nguyên khí, tất cả đều là tông môn thế gia bày ra. Như vậy đạt tới nhân số liền không ngừng trước mắt này một vạn người, cũng không biết đến bao nhiêu.

Đúng lúc này, lại một tiếng thét kinh hãi vang lên, “Là Đại La tiên sơn người!”

Dương Thanh Huyền đang định nhắm mắt tu luyện, nghe vậy lần thứ hai mở hai mắt ra, truyền tống trận tuyền quang bên trong, xuất hiện mười ba tên đệ tử.

Hắn con ngươi co rụt lại, liền gặp được Hoa Linh cùng Hoa Thanh hai tỷ muội.

Hai tỷ muội đều là người mặc thuốc lá màu hồng la quần, mái tóc đen suôn dài như thác nước tán ở phía sau, giống nhau đến bảy tám phần.

Bất quá Hoa Linh lông mày đại ôn nhu, Hoa Thanh hạnh con ngươi sáng sủa, mặc dù cùng trước đây so sánh lẫn nhau thành thục rất nhiều, nhưng vẫn không kịp Hoa Linh ý nhị.

Hơn nữa hai tỷ muội thực lực ở hắn Hỏa Nhãn Kim Tình hạ, liếc mắt một cái là rõ mồn một.

Hai tỷ muội đều là Tiểu Thiên Vị trung kỳ, hơn nữa mang đến cho hắn một cảm giác, Hoa Thanh thực lực tựa hồ vẫn còn ở Hoa Linh bên trên.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên gặp được cố nhân, không khỏi cảm khái vạn phần.

Đại La tiên sơn mọi người biểu hiện, muốn so với Chiến Lăng Tông trầm ổn nhiều, từ truyền tống trận sau khi ra ngoài, cũng trực tiếp hướng về xa xa đi đến, dự định tìm một chỗ an đâm xuống đến.

Hoa Linh nhưng là không ngừng hướng về bốn phía nhìn tới, tựa hồ đang tìm cái gì.

Làm ánh mắt của nàng cùng Dương Thanh Huyền tương đối thời gian, cả người kịch liệt run một cái, vội vàng dùng tay che miệng nhỏ, thiếu chút nữa thì thất thố.

“Tỷ tỷ, làm sao vậy?” Hoa Thanh phát hiện Hoa Linh dị thường, quan tâm hỏi.

Hoa Linh lắc lắc đầu, thu ngoái đầu nhìn lại sắp tới, nhưng nội tâm nhưng là khó có thể ức chế sóng lớn mãnh liệt.

Hoa Hâm ở cùng Dương Thanh Huyền tiếp xúc sau, liền đem tin tức này chuyển cáo Hoa Linh, nhưng cũng không có nói cho Hoa Thanh, miễn cho nàng tuổi nhỏ xung đột, tiết lộ Dương Thanh Huyền hành tung cùng thân phận, hỏng rồi đại sự.

Mặc dù là lấy Hoa Linh trầm ổn, khi nghe đến chuyện này thời điểm, vẫn là khiếp sợ không thể tự khống chế, liên tục mấy ngày đều đầy bụng tâm tư dáng vẻ.

Hoa Thanh nhẹ nhàng cau lại lông mày, nói: “Tỷ tỷ ngươi có phải là có chuyện gì hay không gạt ta? Này mấy ngày ta đều nhìn ngươi tâm tư không yên, mất ăn mất ngủ bộ dạng.”

Hoa Linh trong lòng hơi hoảng sợ, không nghĩ tới em gái sức quan sát mạnh như thế, nàng vội vàng miễn cưỡng nở nụ cười, che giấu nói: “Còn không phải là bởi vì Thương Khung luận võ, như vậy việc trọng đại, tỷ tỷ quá khẩn trương.”

Hoa Thanh vẫn như cũ cau mày, hiển nhiên không quá tin tưởng.

Nàng tựa hồ đã nhận ra cái gì, lanh lợi ánh mắt hướng bốn phía nhìn tới, đảo qua Dương Thanh Huyền thời điểm, thoáng sửng sốt một chút, chân mày nhíu sâu hơn.

Nhưng Dương Thanh Huyền - hình dáng bị ngăn trở, vóc người cũng so với ngày xưa muốn thon dài hoàn mỹ nhiều, Hoa Thanh tự nhiên không nhìn ra cái gì.

Hơn nữa Hoa Thanh ánh mắt quét lúc tới, Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng nở nụ cười, liền nhắm hai mắt lại.

Hoa Thanh nhìn một vòng sau, vẫn chưa phát hiện cái gì, lúc này mới thu về ánh mắt đến.

Hơn nữa đại lượng tuổi trẻ võ giả, nhìn chằm chằm tỷ muội các nàng trong ánh mắt, đều mang theo tham lam ánh mắt, này làm cho nàng cực kỳ căm ghét.

Trên thực tế, thiếu niên người, ngoại trừ ham mê nữ sắc ở ngoài, nguyên nhân trọng yếu hơn hay là bởi vì Đại La tiên sơn địa vị thân phận. Nếu như có thể được Đại La tiên sơn nữ đệ tử lọt mắt xanh, chí ít có thể thiếu phấn đấu năm mươi năm.

Vì lẽ đó làm Hoa Thanh ánh mắt đảo qua mọi người thời điểm, đông đảo nam tính võ giả không khỏi là tranh nhau lộ ra vẻ lấy lòng.

Nhưng tiếc là Hoa Thanh đối với bọn họ ngoại trừ căm ghét ở ngoài, sẽ thấy không có bất kỳ ý nghĩ.

Trái lại chẳng biết vì sao, Hoa Thanh trong đầu đột nhiên xẹt qua một bóng người, nàng hít một hơi thật sâu, nội tâm thản nhiên thở dài, nói: “Thanh Huyền đại ca, giờ khắc này ngươi ở đâu?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1173: Ngọc Diện Nhân, Toàn Long Đan

“Hoa Thanh sư muội, làm sao vậy?”

Đại La Tiên Sơn trong hàng đệ tử, một tên gọi Lăng Phi nam tử khẽ cười nói: “Sư muội không cần quá sốt sắng, Hoa Hâm sư thúc nhiều lần căn dặn chúng ta, phải chăm sóc kỹ lưỡng hai vị sư muội. Có chúng ta ở đây, tất cả không có việc gì.”

Một người khác quần áo xốc nổi, tướng mạo đường đường đệ tử nói rằng: “Lăng Phi sư đệ nói rất đúng, chỉ cần có ta tương ở thần ở, hai vị sư muội liền nhất định không có việc gì.”

Hoa Linh cùng Hoa Thanh, không chỉ cho phép miện vô cùng tốt, hơn nữa tu vi không sai, mấu chốt hơn là Hoa Hâm khống chế Đại La thương hội hết thảy tài nguyên. Nếu như có thể cưới đến này hai tỷ muội, không chỉ có thể hưởng tề nhân chi phúc, còn có cuồn cuộn không ngừng tu luyện vật tư cung cấp, nhiều chỗ tốt, có thể sánh ngang thông gia cái khác thế gia.

Hoa Thanh mặt cười trực tiếp âm hàn hạ xuống, chân mày nhíu càng chặt, đối với cái này chút đồng môn đệ tử lấy lòng, nội tâm của nàng cũng là cực kỳ phản cảm.

Hoa Linh thì lại xử sự chững chạc nhiều, vội vàng cười một tiếng nói: “Đa tạ mấy vị sư huynh, tỷ muội chúng ta vô cùng cảm kích.”

Đại La Tiên Sơn dẫn đầu đệ tử càng nói nhàn nhạt liếc qua đến một chút, nhẹ rên một tiếng, nói: “Đừng nói nhảm, chuẩn bị sẵn sàng dự thi đi. Lần này đệ tử dự thi đều không đơn giản. Nếu như không hoàn thành sư môn giao phó chỉ tiêu, trở về thì chờ hình phạt gia thân đi!”

Chúng đệ tử vừa nghe hình phạt gia thân, đều là hơi thay đổi sắc mặt, thu hồi ung dung thần thái, sắc mặt ngưng trọng.

Liền ngay cả Hoa Linh Hoa Thanh, cũng là nắm chặt tay ngọc, có chút sốt sắng.

Đại La thương hội đệ tử rất nhanh cũng biến mất ở trong tầm mắt mọi người, biến mất nháy mắt, Hoa Linh lần thứ hai lén lút liếc qua đến ánh mắt, cùng Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn nhau.

Dương Thanh Huyền mỉm cười gật đầu.

Tình cảnh này, nhưng vừa lúc bị Hoa Thanh nhìn thấy, Hoa Thanh trong đôi mắt lập loè ra khốn đốn ánh sao.

Đại La Tiên Sơn đệ tử bày xuống kết giới sau khi biến mất, Dương Thanh Huyền liền nhắm hai mắt lại, không coi ai ra gì tu luyện.

Bất kể là hai mươi bốn thế gia, vẫn là thập cường, cũng hoặc là thỉnh thoảng xuất hiện dị tộc, cũng sẽ không tiếp tục gây nên hắn hứng thú. Bởi vì hắn muốn, là trấn áp toàn trường, cướp đoạt số một!

Như vậy chỉ cần chưa từng có từ trước đến nay bước vào liền có thể, còn dự thi người là ai, đã không trọng yếu.

Không biết qua bao lâu, Dương Thanh Huyền đột nhiên tâm thần chấn động, phảng phất có cỗ vô cùng lực lượng mạnh tra xét qua đến, lại muốn nhìn thấu hắn trên mặt nạ kết giới, nhòm ngó hắn bản tôn.

“Là ai?!”

Giật mình bên dưới, Dương Thanh Huyền vội vàng mở hai mắt ra, chỗ mi tâm hắc diễm lóe lên, đem cái kia nhòm ngó lực lượng toàn bộ cắn nuốt mất.

Đối phương tựa hồ cực kỳ giật mình, đem bí pháp thu về.

Dương Thanh Huyền lúc này mới nhìn chăm chú đi qua, chỉ thấy ngoài trăm trượng, đứng thẳng một vị áo bào trắng người, rộng lớn bào phục bên dưới, mơ hồ có thể thấy được linh lung có hứng thú tư thái, khí chất thâm thúy rõ tuyệt, như không hề lay động.

Cô gái này một tấm kim tơ bạch ngọc mặt nạ dán vào ở trên mặt, mặt trên mạ vàng vẽ phượng, tinh xảo tuyệt mỹ, thần thức không cách nào xuyên thấu nửa phần.

Dương Thanh Huyền một tay bấm quyết, đáy mắt xẹt qua kim quang, triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình dò xét đi qua.

Đối phương tựa hồ sớm có phòng bị, một điểm sáng trăng thanh huy tự đầu ngón tay dấy lên, tản ra ánh sáng nhẹ mông lung bao phủ ở quanh thân, phảng phất cõng đối với ánh trăng, lấy ánh trăng che đậy hình dáng.

Dương Thanh Huyền chỉ nhìn thấy một mảnh sương mù, càng không có cách nào nhìn được nửa điểm tin tức.

Cái kia Ngọc Diện Nhân ánh mắt lạnh lẽo, xoay người liền đi.

Dương Thanh Huyền nội tâm không tên run lên, lờ mờ cảm thấy người này rất tinh tường, nhưng cũng nhớ không nổi là ai.

Hắn thầm thở dài nói: “Quả nhiên thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân, là ta khinh thường anh hùng thiên hạ.”

Nội tâm của hắn nhiều hơn một lau nghiêm nghị.

Giờ khắc này, ngoài hẻm núi người lại thêm hơn mấy ngàn, thi thể trên mặt đất đã gia tăng rồi hơn mười cụ.

Đột nhiên, một thanh âm từ phía chân trời truyền đến, “Hỗn hợp cuộc so tài chênh lệch thời gian không nhiều bắt đầu rồi, không chờ nữa. Không có tới toàn bộ toán bỏ quyền.”

Kèm theo âm thanh rơi xuống, là một tên trường bào nam tử, ngự không đứng ở trăm trượng cao địa phương, mắt lạnh nhìn chằm chằm phía dưới, trong ánh mắt lộ ra một vẻ miệt cười.

“Cái gì? Không phải còn có một ngày sao? Bằng hữu ta còn chưa tới đây!”

“Đúng vậy, khoảng cách quy định thời gian còn giống như một trời ơi.”

Trong đám người gây nên không nhỏ gây rối, dồn dập nghi vấn.

Trường bào nam tử cười lạnh một tiếng, nói: “Khoảng cách quy định thời gian là còn một ngày, nhưng vì chờ các ngươi này chút cặn bã tỷ thí, ta đã làm trễ nãi mấy ngày tu luyện. Mà lần này hỗn hợp cuộc so tài quan chủ khảo chính là ta, vì lẽ đó ta quyết định sớm bắt đầu. Làm sao, các ngươi ai có ý kiến gì không?”

Như vậy thô bạo lý do, một hồi cũng làm người ta đám sôi sùng sục, các loại bất mãn cùng chửi bậy.

Một tên mập mạp thanh niên mắng to: “Đây cũng quá không chịu trách nhiệm chứ? Tinh Cung nếu phái ngươi tới chủ trì, ngươi cũng phải theo quy định làm việc, mà không phải tùy ý làm bậy.”

“Ba ba ba!”

Trường bào nam tử nhẹ nhàng vỗ tay đập khen, nói: “Vị này mập huynh nói không sai. Hiện tại ta tuyên bố, vị này mập huynh mất đi tư cách dự thi, cút đi.”

“Cái gì?!”

Vị kia mập mạp thanh niên kinh sợ, trên mặt thịt mỡ đều doạ thanh, run giọng nói: “Ngươi... Ngươi tại sao có thể như vậy!”

Trường bào nam tử khẽ cười một tiếng, đưa tay chộp một cái, mập mạp kia thanh niên thân thể liền bay lên trời, bị ném về cách đó không xa truyền tống trận.

Trường bào nam tử lại đánh ra một đạo quyết ấn, không vào trận bên trong, trận quang nhẹ nhàng lóe lên, mập mạp thanh niên thân thể liền biến mất không thấy.

“Khởi động trận pháp bên trong một cái tiểu truyện đưa đơn nguyên, ta cũng không biết cái kia mập huynh bị truyền tống đi nơi nào. Có lẽ ở trong hư không không ra được cũng có thể. Để cho chúng ta đồng thời mong ước hắn vận may đi.”

Trường bào nam tử trên mặt mang mỉm cười mê người, hai tay khoanh thiếp ở trước ngực, làm một cái cầu nguyện dáng vẻ, sau đó thả xuống hai tay, ôn nhu nói: “Còn ai có ý kiến?”

Mọi người: “...”

Trường bào nam tử mỉm cười nói: “Nếu tất cả mọi người không có ý kiến, như vậy bắt đầu tranh tài đi. Quy tắc ta còn là đơn giản cùng mọi người nói hạ, ngược lại thời gian lâu như vậy đều bị trì hoãn, cũng không thèm để ý nhiều trì hoãn một hồi.”

“Tận thế thung lũng tư liệu, không ít người đã thu mua, không thu mua toán chính các ngươi xui xẻo. Chỉ cần chờ ở bên trong, cuối cùng còn dư lại năm ngàn người là thắng ra. Trên ngọc bội sẽ biểu hiện còn lại nhân số. Đồng thời, vì cho mọi người tăng cường một điểm tính tích cực, thỉnh thoảng sẽ có diệt họa đan, Toàn Long Đan, ngày khí các loại vật phẩm hạ xuống, đồng thời trên ngọc bội cũng sẽ biểu hiện rớt xuống địa điểm. Khà khà…”

Trường bào nam tử sau cùng tiếng cười, làm người một trận sởn cả tóc gáy.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, lập tức ý thức được quy củ này chỗ đáng sợ, một khi có Toàn Long Đan, ngày khí các loại vật phẩm từ trên trời giáng xuống lời, tất nhiên sẽ dẫn ra mưa máu gió tanh, tăng cường nhân viên tỉ lệ đào thải.

Còn lại võ giả cũng không phải người ngu, tương tự nghĩ tới trong đó then chốt.

Ngày khí cùng diệt họa đan quý giá tự không cần phải nói, cái kia Toàn Long Đan giá trị vẫn còn ở diệt họa đan bên trên, chính là dùng “Long khí” luyện chế mà thành, là một loại Đạo cảnh cường giả có thể vô hạn dùng, tăng cường Đạo ý lĩnh ngộ cùng tu vi tuyệt diệu đan dược.

Thậm chí ở đứng đầu Đạo cảnh trong cường giả, Toàn Long Đan thay thế linh thạch cực phẩm, trở thành chủ yếu lưu thông tiền.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1174: Hỗn Chiến Bắt Đầu, Kim Lũ Yêu Liên

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nhìn cái kia trường bào nam tử, tựa hồ có hơi ấn tượng. Hắn rất nhanh liền nghĩ tới, từng ở Biển Đen cuộc chiến bên trong vội vàng liếc qua.

Lúc đó trường bào này nam tử ở Tinh Cung cả đám trong đó, vô cùng không nổi bật, chắc cũng là cái diễn viên quần chúng nhân vật.

Không nghĩ tới ở này cứ như vậy treo.

Dương Thanh Huyền thầm nói: “Treo ngươi một cái lông a, làm sao đối mặt Cổ Diệu thời điểm liền thành một đống - cứt?”

Đương nhiên, hắn không biết đem lời nói này đi ra, bằng không chính mình phải chết chắc, mập mạp kia huynh chính là dẫm vào vết xe đổ.

Trường bào nam tử cười dài nói: “Một đám lâu la, thuộc cho các ngươi biểu diễn bắt đầu rồi!”

Hắn vung tay lên, nhất thời một mảnh bảo quang lưu động, ở trong thiên không hóa thành một cái hình bát giác trận khí.

Cái kia trận khí đoàn toàn lên, phát sinh ong ong tiếng rung, ở đằng kia khí Âm chi hạ, hư không truyền đến vô số ngọc thạch vỡ vụn giống như thanh âm, những tông môn kia thế gia bố trí kết giới, toàn bộ nát tan, triển lộ ra hàng ngàn hàng vạn bóng người.

Cái kia khí thanh âm lại tiếng kêu một tiếng, tất cả mọi người đều thân hóa lưu quang, bị cái kia trận khí thu nạp vào đi.

Sau một khắc, Dương Thanh Huyền liền phát hiện mình xuất hiện bên trong cốc.

Hơn nữa trước người ánh sáng màu vàng lóe lên, liền hóa ra một tấm phù văn, chậm rãi bay xuống.

Hắn cầm trong tay vừa nhìn, mặt trên in vài đạo không gian pháp ấn, vô cùng phiền phức, không phải phổ thông phù lục sư làm được.

Đây chính là bảo mệnh dùng Truyền Tống Phù, một lần muốn chế tác hơn hai vạn tấm loại này phù, phí tổn cao căn bản không thể nào tưởng tượng được.

Xem ra quả nhiên là lông cừu mọc trên thân cừu, Tinh Cung vì trận luận võ này, cũng cũng chịu xài tiền.

Dương Thanh Huyền giương mắt nhìn lên, địa thế gồ ghề hiểm trở, đâu đâu cũng có núi cao cùng đoạn nhai. Trên mặt đất khe nứt ngang dọc, cây cỏ không sinh. Mấy toà núi lửa thỉnh thoảng phun trào khỏi màu đỏ dung nham, nồng đậm tro núi lửa phiêu phù ở các nơi.

Bầu trời một mảnh tối tăm trầm thấp, đem lẽ ra bao la tầm nhìn hạn chế ở trong vòng mấy dặm.

Quả nhiên là một mảnh tận thế cảnh tượng.

Hơn nữa địa hình như vậy, đối với Hỏa Nhãn Kim Tình tạo thành nhất định chế ước.

Dương Thanh Huyền lấy ra ngọc bội liếc mắt nhìn, mặt trên biểu hiện vào cốc nhân số: 20 ngàn 3,320 người.

Hơn nữa nhân số như vậy không có mấy lần liền vượt lên rồi, đã biến thành 20 ngàn 3,294 người.

Mới trong nháy mắt, thì ít rơi mất hai mươi sáu người.

Dương Thanh Huyền không khỏi tò mò, này hai mươi sáu người là chuyện gì xảy ra, vừa vào cốc liền kết thúc.

Nếu quy tắc tranh tài là lưu đến cuối cùng người thắng, vậy chỉ cần cố gắng sống tiếp là đủ rồi.

Dương Thanh Huyền dự định tìm được trước Hoa Linh Hoa Thanh hai tỷ muội, sau đó tìm một chỗ trốn đi, tránh khỏi tranh chấp.

Phía trước đoạn nhai bên dưới, tựa hồ có một hang động, nếu như đi vào mở mang cái không gian đi ra, lại bày một kết giới trốn vào, ai có thể tìm được chính mình?

Hơn nữa còn có thể dành thời gian tu luyện.

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, liền hóa thành độn quang đi phía trước bão đi.

Trong phút chốc, sẽ đến cái kia đoạn nhai hạ, quả nhiên là một to lớn hang động, bên trong còn có nhũ thạch thác, bước vào, liền cảm thấy một luồng khí âm hàn phả vào mặt.

Dương Thanh Huyền đi rồi ước chừng nửa dặm bộ dạng, liền thấy ở giữa một cái to lớn dung thực cái phễu đất trũng, trình nhũ bạch vẻ, cũng không biết bao nhiêu năm mới có thể hình thành loại này kỳ cảnh.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia đất trũng nhìn một hồi, cúi người đến, nhẹ nhàng bốc lên một khối thạch nhũ đặt ở lòng bàn tay quan sát.

Sau đó hai tay xoa một cái, đem cái kia thạch nhũ mài thành bụi phấn.

Chỉ thấy lòng bàn tay có hơi yếu vệt trắng, đồng thời một luồng nhỏ nhẹ linh khí từ da dẻ xâm nhập đi vào, thẳng tới kinh mạch, sau đó đi khắp toàn thân.

Dương Thanh Huyền trong mắt sáng lên vẻ kinh dị, nhẹ “Ồ” một tiếng.

Này chút thạch nhũ cực kỳ giống thiên tài địa bảo “Vạn năm linh nhũ”, nếu như đúng là vạn năm linh nhũ...

Dương Thanh Huyền hướng về bốn mặt nhìn tới, cái này cần có bao nhiêu? Chính mình chẳng lẽ không phải giàu to?

Phát tài vẫn là thứ yếu, then chốt này vạn năm linh nhũ, cũng là tăng cao tu vi, hữu ích vô hại báu vật.

Chỉ là đối với hắn Đế Thiên Vị cảnh giới hiệu quả cực yếu, nhưng là yếu hơn nữa cũng không chịu nổi số lượng nhiều a!

Dương Thanh Huyền lại bốc lên một khối màu trắng thạch nhũ, trực tiếp bỏ vào trong miệng nuốt vào, quả nhiên liền hóa thành một luồng quỳnh tương, chảy vào trong dạ dày, chuyển hóa thành tinh thuần nhất linh khí, khuếch tán đến toàn thân.

“Lần này thật sự phát đạt! Đem này một sơn động linh nhũ ăn đi, ít nhất được nhảy vào Đạo cảnh đi!”

Dương Thanh Huyền kiềm chế lại nội tâm kích động, tiếp tục dọc theo sơn động đi vào trong.

Giống loại này Linh Sơn phúc địa, chắc chắn sẽ không chỉ sinh ra một loại thiên tài địa bảo, tất nhiên còn sẽ có cái khác vật cộng sinh. Mà ở trong môi trường này mọc ra từ vật cộng sinh, càng sẽ là thứ không tầm thường.

Quả nhiên, đi không bao xa, mới gặp lại một cái dung thực đất trũng, so với bắt đầu cái kia còn muốn lớn hơn.

Mà để Dương Thanh Huyền khiếp sợ là, này đất trũng trung ương, mọc ra một cây tịnh đế kim liên.

Hai đóa Liên Hoa cao vút đứng ở nước bùn bên trên, song trọng cánh hoa trùng điệp giãn ra, trình tiền mặt sắc, diệp mạch như sợi bạc chảy xuôi, tinh xảo tuyệt luân. Hai đóa Liên Hoa bất kể là hình thái cùng nở rộ trình độ, liền diệp mạch đều tương đồng. Bất quá một đóa vì là ám kim vẻ, khác một đóa vì là vàng ròng vẻ.

“Kim Lũ Yêu Liên! Đây là Kim Lũ Yêu Liên!”

Bên tai truyền đến Ngưng Giáp Tử sợ hãi rống tiếng, “Trời ạ, ta dĩ nhiên thấy được trong truyền thuyết Kim Lũ Yêu Liên! Làm sao có khả năng? Vật này cần phải đã ở thời kỳ viễn cổ liền tuyệt tích a!”

“Nhanh, nhanh đi hái xuống a, còn chờ cái gì!”

Ngưng Giáp Tử cảm xúc kích động dị thường, hơn nữa cấp bách, “Này Kim Lũ Yêu Liên ở bây giờ thiên địa linh khí hạ đã sinh trưởng không ra ngoài. Ta dám đánh cuộc, cái này nhất định là duy nhất trong thiên địa một cây, thu nạp này toàn bộ hang động linh khí mới đản sinh ra một cây! Coi như là giới vương, gặp được hoa này cũng điên cuồng hơn!”

Dương Thanh Huyền đáy mắt lập loè ánh vàng, hướng về cái kia Kim Lũ Yêu Liên nhìn tới, tuy rằng nội tâm cũng vô cùng không bình tĩnh, lại không có mất lý trí, trái lại càng thêm bắt đầu cẩn thận, ánh mắt nhìn phía động đá bốn phía.

Ngưng Giáp Tử vội la lên: “Này tận thế hẻm núi nói lớn không lớn, có hơn hai vạn người đi vào, ngươi cũng chưa hái lời, sợ là chẳng mấy chốc sẽ có người đến, đến thời điểm thì phiền toái.”

Tiếng nói của hắn vừa ra, Dương Thanh Huyền liền nghe được bên ngoài truyền đến huyên náo tiếng bước chân của, hơn nữa còn không chỉ một người.

“Vạn năm linh nhũ, đúng là vạn năm linh nhũ!”

Bên ngoài truyền đến mừng như điên tiếng kêu sợ hãi, “Phát tài, chúng ta phát tài!”

Có bảy tám đạo âm thanh đều là mừng rỡ không thôi.

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn cái kia Kim Lũ Yêu Liên, vẫn chưa vội vã trên đi hái, trái lại lùi đến một bên, cẩn thận dán vào vách động, đem chính mình thân hình giấu kỹ.

Ngưng Giáp Tử nổi giận mắng: “Ai nha, vội chết ta! Ngươi làm sao như thế làm phiền, quả nhiên có người đến đi!”

Dương Thanh Huyền không nói, mà là hai mắt hơi ngưng, nhìn chằm chằm cái kia Kim Lũ Yêu Liên, tựa hồ đang suy nghĩ gì.

“Từ sư đệ, nhìn ngươi chút tiền đồ này. Chúng ta võ tu người là vì phát tài sao? Có này chút vạn năm linh nhũ, tu vi của chúng ta lại tăng lên một đại cảnh giới đều không phải là mộng a!”

“Không sai, Bốc sư huynh nói đúng, là ta cách cục nhỏ!”

“Mọi người đừng xem thường, cái này động quật nếu chúng ta có thể đi vào, tự nhiên còn có những người khác cũng có thể đi vào. Trạng huống trước mắt, một là phòng ngừa những người khác đi vào, hai là nghĩ biện pháp làm sao đem những này linh nhũ đào đi.”

“Đúng, Diêu sư huynh nói đúng.” Một đám người phụ họa.

“Từ sư đệ, Bốc sư đệ, hai người các ngươi nhìn chằm chằm cửa động, nếu là có những môn phái khác đệ tử, lập tức phát sinh tín hiệu. Nếu như một mình võ tu, trực tiếp giết.”

“Là!” Từ, Bốc hai người lập tức lên tiếng trả lời.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1175: Xích Vĩ Huyễn Đồng

Rất nhanh, Dương Thanh Huyền liền nghe hai đạo tiếng bước chân hướng về xa mà đi, còn lại tiếng bước chân của nhưng là hướng vào phía trong mò vào.

Sau đó không lâu, liền vang lên một tiếng thét kinh hãi, kinh ngạc nói: “Đây là... Liên Hoa?”

Dương Thanh Huyền lúc này mới thấy rõ đám người kia dáng dấp, đều là một thân áo bào màu tím, eo trắng thắt lưng ngọc, đầu đội lau ngạch, huy chương trước ngực trên là một cây trường cung.

Môn phái này tựa hồ nghe đã nói, nhưng trong lúc nhất thời không nhớ ra được.

Người cầm đầu tướng mạo bất phàm, bội kiếm hào hoa phú quý, bị người bao vây, hiển nhiên là vị kia Diêu sư huynh, đầy mặt ngạc nhiên nhìn Kim Lũ Yêu Liên, lập tức lộ ra vẻ tham lam, hưng phấn nói: “Song sinh Liên Hoa! Quá hiếm thấy, mặc dù không biết là cái gì, nhưng dài ở loại địa phương này, chắc chắn sẽ không là phàm vật!”

Một tên cái đầu thấp bé khỏe mạnh đệ tử, ngập ngừng nói: “Nhưng là này Liên Hoa chỉ có một cây, coi như tách ra cũng là hai đóa, chúng ta nhiều người như vậy... Nếu không ngao thành chất lỏng, mỗi người uống một chút?”

Những đệ tử còn lại đều sắc mặt quái lạ, không dám lên tiếng.

Vấn đề này quá nhạy cảm, hơn nữa nhìn cái kia Diêu sư huynh sắc mặt, từ tham lam hưng phấn, sau khi nghe liền bắt đầu biến thành đen, cũng không ai dám hé răng.

“Ha ha, Kim sư đệ, ngươi vào tông môn đã bao lâu?” Diêu sư huynh cười lạnh một tiếng, sắc mặt khó coi mà hỏi.

Tên kia thấp bé khỏe mạnh đệ tử lập tức cảm nhận được hàn ý, ngập ngừng nói: “Ba, ba năm lẻ hai cái tháng...”

Diêu sư huynh lên trước ôm vai hắn vai, mặt dán vào, cười lạnh nói: “Ha ha, ba năm lẻ hai cái tháng, có muốn hay không đem này đóa Liên Hoa toàn bộ cho ngươi ăn a?”

“Không không, không muốn, từ bỏ!” Kim sư đệ sợ đến thân thể run run một cái, vội vàng run giọng nói.

“Cầm ăn mà, hai đóa đều cho ngươi ăn, đừng khách khí.” Diêu sư huynh ngoài cười nhưng trong không cười, nhưng cũng để người cảm thấy một luồng lạnh xuyên thấu qua linh hồn hàn ý.

“Ta, ta sai rồi, ta không nên vọng tưởng phân chia đồ ăn Diêu sư huynh song sinh Liên Hoa, Diêu sư huynh dẫn dắt chúng ta tham gia luận võ, nếu như không có Diêu sư huynh, chúng ta sớm đã bị đào thải. Ta thật đáng chết, lại sinh ra vọng tưởng chi tâm.”

Kim sư đệ vội vàng đập chính mình cái tai quang, cúi đầu xin lỗi nhận sai.

Diêu sư huynh này mới đưa tay từ Kim sư đệ trên vai chuyển mở, ánh mắt chuyển hướng mấy người khác, nói: “Các ngươi có muốn hay không ăn chung ăn?”

“Không không không, không muốn không muốn, này song sinh Liên Hoa, nhất định là Diêu sư huynh, cũng chỉ có Diêu sư huynh mới xứng dùng ăn. Chúng ta ăn này chút vạn năm linh nhũ là tốt rồi.”

Còn lại sáu người đều là liên tục lắc đầu phất tay, biểu thị chính mình tuyệt không muốn ăn.

Diêu sư huynh trên mặt xẹt qua vẻ khinh miệt cùng nanh sắc, ánh mắt một lần nữa nhìn phía cái kia Kim Lũ Yêu Liên, trong mắt lộ ra ánh mắt cuồng nhiệt.

Nhưng Diêu sư huynh dù sao cũng là sư huynh, kiến thức rộng rãi, bốn phía ngắm một cái, cảnh giác nói: “Kim sư đệ, ngươi đi giúp ta đem cái kia Liên Hoa mang tới. Cẩn thận một chút chớ tổn thương nhành hoa, đó cũng là vật trân quý.”

“Vâng, sư huynh!”

Kim tên béo vừa không cẩn thận đắc tội rồi sư huynh, đang ảo não chính mình tình thương thấp, sợ là lúc sau tránh không được muốn làm khó dễ, nghe vậy nhất thời đại hỉ, có một cái biểu hiện cơ hội lập công, lập tức hướng về cái kia yêu liên đi đến.

Bước tiến của hắn rất nhanh, ngự không ở đất trũng trên, đi tới cái kia Liên Hoa bên, cẩn thận cúi người, một trận mua bán lại sau, liền đem Liên Hoa liền căn đào.

“Diêu sư huynh, được rồi!”

Kim tên béo xoay người, cầm trong tay yêu liên, lòng tràn đầy vui mừng.

Nhưng Diêu sư huynh đám người đều hoàn toàn biến sắc, hoảng sợ quát to một tiếng, “Chi! Đây là cái gì?!”

Kim tên béo cầm trong tay nơi nào còn là cái gì Liên Hoa, lại là một cái Hoàng Kim Mãng, mà đầu trình tam giác, mục hàm độc quang, bát đến lớn bằng thân rắn đã lặng yên theo cánh tay của hắn, cuốn lấy hắn nửa biên eo người.

Lúc này kim tên béo cũng phát giác không đúng, bỗng nhiên nhìn tay phải của mình, vừa vặn cùng con rắn kia đầu bốn mắt tương đối, “A!”

Kim tên béo nháy mắt sợ đến hồn phi phách tán, kêu thảm một tiếng, đã bị đầu rắn mở miệng nuốt vào, to lớn tráng thân thể hơn nửa tiến vào rắn trong miệng. Con rắn kia ở nuốt một hồi, liền đem cả người ăn tiến vào.

“Là yêu xà! Mọi người không cần sợ, đồng loạt ra tay giết nó!”

Diêu sư huynh kịp thời quyết đoán, hét lớn một tiếng, tay phải ở trước người một trảo, liền hiện ra một thanh chiến cung, nháy mắt kéo căng dây, dựng mũi tên bắn ra ngoài.

“Chỉ là Tiểu Thiên Vị hậu kỳ yêu xà, không cần sợ, cho ta hướng về!” Diêu sư huynh quát to.

Vài tên đồng bạn vừa nghe là Tiểu Thiên Vị hậu kỳ, nhất thời tăng lên đảm, bọn họ mỗi người đều là Thiên Vị cường giả, Diêu sư huynh càng là Thái Thiên Vị tồn tại.

Yêu xà cho sợ hãi của bọn hắn nháy mắt biến mất rồi, mấy người càng là rút bội kiếm ra liền vọt tới.

Yêu xà nuốt lấy kim tên béo sau, thân thể loáng một cái, kéo ra miệng lớn, mở miệng một tiếng, trực tiếp đem xông lên ba người cũng ăn hết.

“A?!” Ba người còn lại vừa lấy ra cung đến, ngốc ngốc tại chỗ, không phải Tiểu Thiên Vị hậu kỳ sao? Làm sao mở miệng một tiếng lợi hại như vậy?

Một người trong đó đột nhiên quay đầu lại, phát hiện Diêu sư huynh đã chạy xa.

“Diêu sư huynh ngươi...”

Tên đệ tử kia nhất thời toàn thân lạnh lẽo, lập tức ý thức được cái gì, vội vàng ném trường cung liền hướng chạy.

Nhưng này yêu xà đã vọt tới, thân thể vung một cái, liền đem ba người đều cuốn lên, trực tiếp đưa vào trong miệng, nuốt vào đi.

Yêu xà ánh mắt nhìn chăm chú một hồi Diêu sư huynh bóng lưng, cũng không có đuổi theo.

Mà là từ từ chuyển xoay người lại thân thể, vòng tại đất trũng bên trên, phun ra lưỡi, tiêu hóa vừa nãy ăn hết mấy người, đồng thời ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm một phương hướng, trong mắt tràn đầy kiêng kỵ.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh đem tất cả đặt ở trong mắt, mười ngón chậm rãi nắm chặt, cùng yêu xà bốn mắt tương đối, chiến ý không ngừng nổi lên.

Ngưng Giáp Tử sững sờ một lát, mới nói: “Nguyên lai ngươi từ lâu xem thấu tất cả. Đây là Xích Vĩ Huyễn Đồng, có thể sử dụng tới cực mạnh ảo thuật, ai, đem ta cũng lừa.” Trong âm thanh của hắn tràn đầy cụt hứng.

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu không có ta có Hỏa Nhãn Kim Tình, sợ cũng phải trúng chiêu, vật này không khỏi thật là đáng sợ!”

Ngưng Giáp Tử nói: “Ngươi nhìn tròng mắt của nó, trong suốt như nước, chỗ sâu trong con ngươi sinh kim liên huyễn ảnh, chính là trời sinh ảo thuật trận pháp. Này tên Xích Vĩ Huyễn Đồng, cũng là bởi vậy mà tới. Ngươi cẩn thận chút. Vừa nãy những ngững người kia cung thần cửa. Cái kia Diêu sư huynh thực sự là vô liêm sỉ, hắn nhất định nhìn thấu này Xích Vĩ Huyễn Đồng thực lực, tự biết không địch lại, vì lẽ đó lừa gạt đồng môn đi tới chặn một hồi, mình thì bắn một mũi tên bỏ chạy. Quá vô sỉ. Sau đó nếu là có cơ hội để ta gặp gỡ, tất nhiên muốn đưa hắn đi gặp Diêm Vương!”

Ngưng Giáp Tử cũng không phải gì đó người lương thiện, nhưng cũng bị cái kia Diêu sư huynh chán ghét.

Dương Thanh Huyền nhưng là hít một hơi thật sâu, nhìn chằm chằm cái kia Xích Vĩ Huyễn Đồng, từng chữ nói: “Đế Thiên Vị đỉnh cao!”

Giờ khắc này Xích Vĩ Huyễn Đồng sức mạnh cũng đang nhanh chóng kéo lên, trong khoảnh khắc thì đạt đến đỉnh điểm, một đôi đồng con ngươi càng là lan ra quỷ dị lục mang, không ngừng trùng kích Dương Thanh Huyền tâm thần.

“Tâm thần công kích!”

Ngưng Giáp Tử dưới sự kinh hãi, lập tức cười ha hả, “Ha ha, con rắn này muốn ngã xuống! Tâm thần công kích vốn là vô cùng thủ đoạn lợi hại, rắn này dựa vào này chiêu, sợ là Đạo cảnh cường giả cũng phải ngã xuống. Nhưng chỉ có ngươi tên biến thái này, thân hoài hai đại chí cường Võ Hồn, lực lượng linh hồn cường đại khó có thể tưởng tượng!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1176: Cự Xà Bóng Mờ, Pháp Thiên Tượng Địa

Trong khi nói chuyện, Xích Vĩ Huyễn Đồng hai mắt biến ảo đến rồi cực hạn, từng làn từng làn tấn công bằng tinh thần lao nhanh mà ra.

Dương Thanh Huyền từ đầu tới cuối duy trì cùng Xích Vĩ Huyễn Đồng đối diện, nhưng trong con ngươi lại lộ ra vẻ kinh hoảng, giống như là muốn bị sa vào.

Nhưng qua một trận, Dương Thanh Huyền trong đôi mắt vẫn là dáng vẻ kinh hoảng, cũng không có nửa điểm biến hóa, ngược lại là Xích Vĩ Huyễn Đồng trong mắt, nổi lên kinh hoảng.

Bởi vì tấn công bằng tinh thần cần muốn tiêu hao rất nhiều tâm thần, mặc dù là Xích Vĩ Huyễn Đồng loại này Đế Thiên Vị tột cùng tồn tại, đang sử dụng quá lâu sau, thể năng cũng sẽ đỡ không được.

Nguyên bản gặp Dương Thanh Huyền dáng vẻ kinh hoảng, Xích Vĩ Huyễn Đồng hung tợn không ngừng tăng mạnh công kích, muốn muốn một lần đánh tan đối phương tâm thần, sau đó nhân cơ hội đem đối phương nuốt lấy.

Có thể là mình ảo thuật thi triển nửa ngày, tâm thần tiêu hao hơn nửa, đối phương vẫn là cái kia hoảng sợ dáng vẻ, nhưng không có nửa điểm sẽ bị đánh tan dấu hiệu, trái lại đầu óc của chính mình trở nên hơi chóng mặt, nhanh nếu không gánh được.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền cái kia thần sắc kinh hoảng đột nhiên trở nên thanh minh, thậm chí xẹt qua một tia trào phúng, bóng người loáng một cái, liền tại chỗ biến mất.

Xích Vĩ Huyễn Đồng giật nảy cả mình, nhất thời biết mình bị lừa rồi!

Nhân loại kia căn bản cũng không e ngại tâm thần công kích, cố ý làm bộ sợ dáng vẻ, chính là muốn tiêu hao tâm thần mình, chính mình không cẩn thận, quả nhiên liền trúng kế!

Sau một khắc, Dương Thanh Huyền liền xuất hiện ở Xích Vĩ Huyễn Đồng bầu trời, trong mắt hàn quang bắn ra, giơ tay lên liền tát đập xuống, tảng lớn kiếm khí từ lòng bàn tay tuôn ra, bắn thẳng đến xuống!

“Trường Hà Tiệm Lạc Hiểu Tinh Trầm!”

Kiếm khí bên trong, chậm rãi ngưng tụ ra Ngự Phù Thế cái bóng, hóa thành thần kiếm thẳng chém xuống!

Tảng lớn tia điện lượn quanh ở trên thân kiếm xoay tròn, như một phương lôi hải điện ngục.

“Xỉ vả!”

Xích Vĩ Huyễn Đồng trong con ngươi xẹt qua thần sắc, rắn đuôi vung một cái, toàn bộ thân hình liền uốn éo, trong nháy mắt đi phía trước đi vòng quanh trăm mét.

“Oành!”

Kiếm khí kia thất bại, mạnh mẽ chém vào mặt đất, bổ ra một đạo đen ngòm vết kiếm.

Nhưng lập tức kiếm quang hơi ngưng lại, trực tiếp từ trên mặt đất rút lên, hướng về Xích Vĩ Huyễn Đồng bỏ chạy phương hướng đuổi chém mà đi!

“Oành!”

Xích Vĩ Huyễn Đồng thân thể quá lớn, hơn nữa trong động đá vôi không gian nhỏ hẹp, rốt cục chạy không thoát, bị vạn đạo lôi quang chém trúng, cả người thẳng bay lên, mang theo to lớn hồ quang, đánh vào trên vách động!

"Ầm ầm ầm", một trận đất rung núi chuyển.

Dương Thanh Huyền từ trong hư không đi ra, trường kiếm trong tay bên trên, che kín màu tím lôi hồ.

Điện quang tỏa ra tấm kia người hiền lành trẻ tuổi trên khuôn mặt, sâm sâm ý cười.

Xích Vĩ Huyễn Đồng ngã xuống đất, lập tức bàn thành một đoàn, hung tợn nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nhưng này thụ đồng bên trong, hiện ra vẻ sợ hãi.

Mới vừa chiêu kiếm đó, đạo thứ nhất chủ công kích bị nó tránh thoát, mà đạo thứ hai phó công kích chém ở trên người, thân thể xé rách ra lỗ hổng, chảy ra dòng máu màu vàng óng, nhưng tổn thương cũng không nặng.

Chỉ là Xích Vĩ Huyễn Đồng khí diễm cùng chủ động bị đánh rớt, đã biến thành bị động đối phó với địch, từ thân thể của nó không ngừng cuộn rút trên cũng có thể thấy được, đây là một loại như lâm đại địch tự mình phòng ngự trạng thái.

Loại này đỉnh cao rắn độc, có lẽ về mặt trí tuệ không bằng nhân loại, nhưng chúng nó có trời sinh bản năng chiến đấu, chiến đấu trí tuệ không một chút nào người thua loại.

Chỉ có điều gặp được Dương Thanh Huyền cái này thông minh siêu cao tồn tại, lúc này mới ở hiệp một dưới sự công kích, liền chịu thiệt hại lớn.

"Xỉ vả!"

Xích Vĩ Huyễn Đồng lưỡi phun một cái, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền trong con ngươi, có kim liên ở nơi sâu xa xoay chuyển, lan ra thăm thẳm lục quang.

đọc tru Y ện tại http://truyencuatui.n

et/ Theo lục mang tiệm thịnh, ấp ủ thành từng vòng bão táp tinh thần.

“Súc sinh này, quả nhiên có trí khôn!”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, lập tức cảm ứng được chiêu này đáng sợ.

Hơn nữa càng để hắn kinh hãi là này Xích Vĩ Huyễn Đồng bản năng chiến đấu, ở khí diễm vừa bị chém xuống, bất quá mấy hơi thở, liền lập tức lần nữa nhặt chiến đấu chủ động.

Đây là cực kỳ cách làm chính xác, bởi vì nơi này là Xích Vĩ Huyễn Đồng địa bàn, bàn hằng không biết bao nhiêu năm tháng, hơn nữa tu vi lại cao hơn Dương Thanh Huyền một cấp, như không nghiền ép đối phương đánh, tiếp theo rơi vào bị động khổ chiến.

Những thứ này đều là gây bất lợi cho Xích Vĩ Huyễn Đồng nhân tố, vì lẽ đó phải tận hết sức chủ động xuất kích, đồng thời đem chiến đấu tập trung trong khoảng thời gian ngắn kết thúc!

Vì lẽ đó Xích Vĩ Huyễn Đồng nháy mắt hiểu được, đem sức mạnh toàn thân hội tụ ở hai con ngươi trên, trực tiếp phát khởi đáng sợ bão táp tinh thần!

“Ầm ầm ầm!”

Hai đóa kim liên tự huyễn đồng bên trong hóa ra, như một trận gió lốc, theo Xích Vĩ Huyễn Đồng một tiếng hí lên, chính là cuồng tảo mà đi.

Bão táp chỗ đi qua, không gian rung động, đại địa da bị nẻ.

Xích Vĩ Huyễn Đồng đây là liều mạng sào huyệt từ bỏ, cũng phải đánh giết con người trước mắt!

Vô số cát bay đá chạy đều bị thu nạp vào đi, biến thành hai cái quanh co cự xà, thân thể ở hư thực trong đó, thông thiên triệt địa, gào thét vồ giết tới.

“Đây là...”

Dương Thanh Huyền rất là khiếp sợ, “Pháp Thiên Tượng Địa?!”

Cái kia hai con cự xà hư thực hình bóng, chính là Xích Vĩ Huyễn Đồng tinh thần lực biến thành, cùng Pháp Thiên Tượng Địa rất giống nhau.

Dương Thanh Huyền thân hóa lá rụng, bồng bềnh trở ra, đồng thời một tay bấm quyết, sau đó xoay tay kéo ra, một đạo vàng quang kích. Bắn mà ra, ở trên không bên trong theo chiều gió phất phới.

“Hổn hển!”

Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ hóa thành dài một trượng rộng, trên lá cờ từng đoá từng đoá kim liên nở rộ, một tầng màu vàng kết giới hóa ra khoảng năm trượng, bao phủ xuống.

“Ầm ầm!”

“Ầm ầm!”

Hai đạo cự xà Pháp Thiên Tượng Địa, cuốn lấy vô số cát đá đánh rơi, oanh kích trên người Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, chấn lên Liên Hoa xoay tròn, ánh vàng vạn trượng!

Dương Thanh Huyền một tay bấm quyết, đứng ở bên trong kết giới lù lù bất động.

Xích Vĩ Huyễn Đồng công kích tuy rằng ác liệt, nhưng muốn muốn phá mở Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, còn kém một cấp độ.

Đáng sợ như vậy, dùng tinh thần lực hóa ra Pháp Thiên Tượng Địa công kích, không thể kéo dài, chỉ cần Xích Vĩ Huyễn Đồng sức mạnh một yếu, chính là nó vẫn mệnh thời gian.

Dương Thanh Huyền đầy mắt uy nghiêm đáng sợ, lộ ra vẻ châm chọc.

Xích Vĩ Huyễn Đồng trong lòng sốt sắng, đồng trung kim sen bay lộn, khống chế được cái kia hai cái hư thực cự xà cuồng kích, nhưng thủy chung phá không mở kết giới kia.

Giờ khắc này trời đất sụp đổ, toàn bộ động đá hoàn toàn bị dư âm phá hủy.

Động đá ở một tòa bên dưới ngọn núi, theo bên trong động sức mạnh khuấy động, cả ngọn núi đều mở ra, không ngừng hướng về bốn phía nát đi.

Có một ít đi ngang qua luận võ đệ tử, gặp được cảnh tượng trước mắt, biết có người ở bên trong đấu pháp, đều điều đầu chuyển đi, hoặc là cảnh giác núp ở phía xa, không dám lên trước.

Diêu sư huynh cùng từ, bốc hai người, cũng giấu ở cao vạn trượng không trên, quan sát phía dưới, không dám xuống.

Diêu sư huynh càng là vô cùng khiếp sợ, không biết người nào ở trong động cùng cái kia Xích Vĩ Huyễn Đồng đánh, chính mình ở bên trong thời điểm rõ ràng không có ai.

Hắn toàn bộ mặt đều âm trầm biến thành màu đen, lập tức nghĩ tới trong động sớm ẩn giấu người, nếu là như vậy, chính mình hại đồng môn sự tình, chẳng phải là bị phát giác?

Diêu sư huynh hít một hơi thật sâu, lạnh giọng nói: “Hai vị sư đệ, chuẩn bị sẵn sàng. Chờ cái kia yêu xà cùng kẻ xấu đi ra, chúng ta liền đem hết toàn lực một đòn, cần phải đưa bọn họ đều đánh giết! Này một người một rắn, đều là sát hại Kim sư đệ bọn họ hung thủ!”

Từ, bốc sắc mặt hai người cũng hết sức khó coi, nội tâm sợ sệt cực kỳ, nhưng không dám chống đối Diêu sư huynh mệnh lệnh, đều là gật đầu tán thành.

Ba người đều lấy ra bản thân cung tiễn, lôi ra trăng tròn, thẳng nhìn chằm chằm cái kia hang động, bất cứ lúc nào chuẩn bị giết người!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1177: Đánh Giết Diêu Sư Huynh

“Ầm ầm!”

Ngọn núi đột nhiên từ bên trong nứt toác mở, một cái to cở miệng chén to lớn yêu xà từ bên trong xông ra ngoài, càng là sợ hãi dáng vẻ, hướng về phía chân trời bỏ chạy.

Nguyên lai cái kia Xích Vĩ Huyễn Đồng công kích sau một lúc, thể năng cùng tinh thần lực kịch liệt giảm xuống, biết không cách nào phá mở nhân loại này nguyên khí, hơn nữa từ nhân loại kia trong trẻo lạnh lùng trong đôi mắt, thấy được làm nó sợ hãi đồ vật.

Xích Vĩ Huyễn Đồng kịp thời quyết đoán, thẳng tiếp thu Pháp Thiên Tượng Địa thần thông, thân thể vung một cái, liền đánh nứt ngọn núi, từ bên trong trốn thoát, muốn bỏ động mà đi.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nở nụ cười, nói: “Bây giờ còn muốn đi?”

Thu rồi hoàng kỳ, bóng người loáng một cái, liền đuổi theo, đồng thời Ngự Phù Thế múa cái kiếm thế, đầy trời lôi đình hội tụ đến.

“Đi ra! Đi ra! Sư huynh, mau nhìn, một người một rắn!” Từ sư đệ hoảng sợ kêu to, hai tay càng có chút run rẩy.

“Chết tiệt yêu xà, dám giết ta đồng môn, xem ta bắn giết ngươi!” Bốc sư đệ trong cơn kinh hoảng, lập tức trấn định lại, bọn họ khoảng cách yêu xà cực xa, không có gì phải sợ, đem cung thần kéo đến cực hạn!

“Chậm đã! Trước hết giết người kia!”

Diêu sư huynh con ngươi co rụt lại, uy nghiêm đáng sợ lạnh giọng nói: “Kẻ nhân loại này mới là giết chết Kim sư đệ bọn họ chân chính hung thủ! Yêu xà chỉ là đồng lõa.”

“A?”

Từ, bốc hai người ngẩn người một chút, nhưng không có thời gian suy nghĩ nhiều, lập tức đổi phương hướng, một mũi tên hướng về Dương Thanh Huyền vọt tới!

“Xì! Xì!”

Liên tiếp ba đạo tiếng xé gió vang lên, sắc bén mũi tên đâm xuyên mà đi.

Cái kia mũi tên lấp loé màu xanh lam mũi tên quang, hóa thành một con chim xanh bóng mờ, hót vang bên dưới, không gian hơi rung động.

Dương Thanh Huyền sắc mặt chìm xuống, trong tay Ngự Phù Thế tụ tập vạn ngàn tia lôi dẫn, đang muốn chém về phía Xích Vĩ Huyễn Đồng, chợt thấy ba mủi tên phá không mà đến, không khỏi trong lòng kinh sợ.

Hơn nữa nháy mắt hắn liền nhận ra ba người này, đặc biệt là cái kia Diêu sư huynh.

Diêu sư huynh trong mắt của che kín sát ý, hận không thể đem Dương Thanh Huyền trừ chi mà yên tâm.

Dương Thanh Huyền nháy mắt liền biết, khóe miệng cong lên một nụ cười lạnh lùng, quát lên: “Muốn chết!”

Cầm kiếm bên phải tay run một cái, bỏ qua Xích Vĩ Huyễn

Đồng, mà là hướng về trên không nơi ba người chém tới!

“Trường Hà Tiệm Lạc Hiểu Tinh Trầm!”

Vô số tử xà giống như lôi quang ở dưới kiếm khuếch tán, xé rách trường không!

“Ầm ầm!”

Cái kia mũi tên hóa chim xanh, phát sinh bi thương gào thét, nháy mắt phá nát.

Kiếm ý không tiêu tan, tác động vô biên tiếng sấm, toàn bộ thiên địa cũng vì đó tối sầm lại, vạn sao ẩn lui!

Trốn ở bốn phía võ giả, không khỏi là hoàn toàn biến sắc, kinh hãi nhìn thiên địa dị tượng này!

“Đây là cái gì kiếm? Càng dẫn động vạn ngàn lôi đình!”

“Người này là ai? Một thân một mình, cũng không phải là tông môn con cháu thế gia, sao mạnh như thế?!”

Các loại khiếp sợ âm thanh ở trong hư không liên tiếp vang lên.

Dương Thanh Huyền cái kia trong trẻo lạnh lùng con mắt, cùng xanh nha quỷ phương vẻ mặt dữ tợn, một hồi liền sâu sắc in vào mọi người đầu óc, thậm chí là khắc nhập cốt tủy.

Không ít người võ giả trên bội kiếm, đều phát sinh “Đùng đùng” hồ quang tiếng, càng bị trong trời đất này sấm sét từ hoá, mang theo điện lưu.

Từ, bốc hai người càng là sợ đến hồn phi phách tán, gấp vội vàng hai tay bấm quyết, đẩy lên một mảnh bình phong.

Kim lam sắc bình phong chặn ở trước người, hai người hơi an tâm một chút.

Từ sư đệ kêu lên: “Diêu sư huynh, làm sao bây giờ?”

Mà nhưng mà nhưng không có gì hồi âm.

Từ, bốc hai người bắt đầu lo lắng, không kịp ngẫm nghĩ nữa xảy ra chuyện gì, Dương Thanh Huyền kiếm khí liền ngang dọc mà đến, không tốn sức chút nào xuyên thấu bình phong, như bẻ cành khô giống như đâm vào từ, bốc hai người thân thể, đưa bọn họ nuốt hết.

“Ầm ầm!”

Trên bầu trời một mảnh sấm vang chớp giật.

Từ, bốc hai người chết nháy mắt, cái kia vô thần trong con ngươi mới phản chiếu ra Diêu sư huynh chạy trốn bóng lưng.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nhìn chằm chằm Diêu sư huynh trốn chạy bóng người, sắc mặt phát lạnh, nói: “Giống như ngươi vậy bại hoại, đã không có tư cách sống ở trên đời này!”

Hắn một tay bấm quyết, trực tiếp hóa thành Thời Không Cự Linh.

Không gian xoay chuyển hạ, súc địa thành thốn, thoáng qua sẽ đến Diêu sư huynh phía sau.

Tay giơ lên, một điểm Quất hào quang màu đỏ u nhiên dấy lên.

Diêu sư huynh coi chính mình chạy ra rất xa, lại không tính mạng chi lo lắng, dù sao có hai tên sư đệ vì hắn ngăn cản, còn có yêu xà làm mồi, lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Sau đầu đột nhiên truyền đến một mảnh nhiệt độ nóng rực, mang theo giết chết khí tức, để hắn một hồi tê cả da đầu.

Không còn kịp suy tư nữa, thân hình nhanh quay ngược trở lại hạ, trực tiếp xoay người, một mũi tên liền bắn ra.

“Xì!”

Mũi tên hóa thành chim bằng, đập cánh mà đi, nhưng là tập trung vào một mảnh màu đỏ thẫm biển lửa, dường như thiêu thân lao đầu vào lửa giống như vậy, thoáng qua đã bị đốt thành tro bụi.

Hỏa diễm niêm phong lại bốn phương tám hướng, to lớn Thời Không Cự Linh từ trong lửa đi ra.

Diêu sư huynh sợ đến sợ vỡ mật nứt, trực tiếp liền giữa trời quỳ xuống, dập đầu đầu nói: “Tha mạng! Đại nhân tha mạng a! Chúng ta là muốn bắn giết cái kia yêu xà, cũng không phải là mạo phạm đại nhân!”

Thời Không Cự Linh cười lạnh nói: “Ngươi vô ý mạo phạm ta, nhưng ta muốn mạo phạm ngươi a.”

Nói, bàn tay lớn đi phía trước một trảo, không gian hơi ngưng lại.

Nằm rạp ở phía trước Diêu sư huynh một phía dưới như chết hôi, đột nhiên cúi đầu, xoay tay vừa nhìn, lòng bàn tay truyền tống bùa vàng lại bị lực lượng không gian chế trụ!

Lần này hắn thật sự sợ đến hồn phi phách tán, nguyên bản hi vọng quỳ xuống dập đầu đầu, kéo dài chút thời gian kích phát bùa vàng bảo mệnh. Ai biết bị đối phương một chút nhìn thấu, động thủ trước đem bùa vàng áp chế, lần này thật sự có chạy đằng trời.

“Tha mạng! Đại nhân tha mạng! Tha tiểu nhân một mạng đi! Tiểu nhân trên có mẹ già, dưới có còn nhỏ...”

Diêu sư huynh liều mạng dập đầu đầu như đảo, khóc ròng ròng.

Nhưng nháy mắt, lời liền im bặt đi, gương mặt sợ hãi cùng dại ra, trong hai mắt chỉ còn dư lại vô tận hoảng sợ.

Thời Không Cự Linh lạnh lùng một tiếng, nói: “Ai mà không trên có mẹ già, dưới có còn nhỏ đây?”

Thời Không Cự Linh đưa tay vỗ một cái, Diêu sư huynh thân thể liền “Oành” một tiếng nổ tung, bắn ra vô số hỏa diễm, giống như pháo hoa tản ra.

Biến cố này, làm bốn phía võ giả toàn bộ đều câm như hến, trốn ở trong hư không run lẩy bẩy.

Có mấy người thậm chí lặng yên lấy ra bùa vàng, một khi tình thế lời không đúng liền lập tức chạy trốn.

Thời Không Cự Linh nhìn chằm chằm yêu xà chạy trốn phương hướng, tiếng hừ lạnh.

Bị Diêu sư huynh trì hoãn một hồi, liền để cái kia yêu xà trốn xa.

Thời Không Cự Linh trong đôi mắt lộ ra hung mang, hai tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, vô số không gian cuộn chỉ bị kéo ra ngoài, lượn quanh ở quanh thân lượn vòng.

Sau đó bóng người loáng một cái, trực tiếp mạnh mẽ vượt qua vạn dặm, trong khoảnh khắc liền đuổi kịp Xích Vĩ Huyễn Đồng!

“Xỉ vả!”

Xích Vĩ Huyễn Đồng thân thể bỗng nhiên hơi ngưng lại, trong miệng lưỡi không ngừng phát sinh “Thử thử” tiếng, càng mang theo gấp gáp cùng thanh âm run rẩy.

Vốn cho là chạy ra sinh thiên, ai biết nhân loại kia dĩ nhiên biến thân thành quái vật, lướt ngang vạn dặm!

Hơn nữa này trên người quái vật tản mát ra khí thế khủng bố, như là từ thời đại Hoang cổ xuyên qua mà đến hung thú, trực tiếp để Xích Vĩ Huyễn Đồng dọa cho phát sợ.

Nhưng sau một khắc, càng để Xích Vĩ Huyễn Đồng dọa sợ chuyện xuất hiện.

Thời Không Cự Linh trong tay quyết ấn đồng thời, hình thể lại lớn mấy phần, bộ lông toàn bộ nhuộm đỏ, dáng dấp và khí tức hoàn toàn thay đổi, đã biến thành Hồng Máng cự thú!

Hồng Máng hét lớn một tiếng, một bước lên trước, đem trợn mắt hốc mồm Xích Vĩ Huyễn Đồng nắm ở trong tay, ghìm lại huyễn đồng 7 tấc.

Sau đó chỗ mi tâm hồng lôi như biển, phát sinh “Ầm ầm” vang vọng, cái kia sét có thể ngưng tụ tới trình độ nhất định, “Oanh” một tiếng cuồng kích mà đi.

Mọi người nhớ tới bỏ phiếu oa, phiếu đề cử, vé tháng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1178: Thu Phục Huyễn Đồng, Âm Thực Nơi

Hồng Máng mặt trước mắt bầu trời, toàn bộ phá nát tan.

Cái kia một đạo hồng lôi, sợ phá trời cao.

Hồng Máng nắm lấy Xích Vĩ Huyễn Đồng nhẹ buông tay, lôi quang liền đánh vào trường xà 7 tấc tiến lên!

“Oành!”

Xích Vĩ Huyễn Đồng cả người run lên, thống khổ quanh quẩn trên không trung, 7 tấc nơi trực tiếp bị nổ tung, dòng máu màu vàng óng cùng thịt rữa bay ngang.

Hồng Máng trợn mắt răng nanh, chỗ mi tâm lần thứ hai ngưng tụ hồng lôi, giống một đoàn quả đấm lớn vòng xoáy, không ngừng tỏa ra lôi quang gợn sóng.

Lúc này Ngưng Giáp Tử thanh âm đột nhiên vang lên, nói: “Này cái gì đã bị nổ 7 tấc, trong thời gian ngắn không chết cũng khó khôi phục. Không bằng thu vào hồ lô của ta bên trong, nói không chắc có thể đem thuần phục.”

Dương Thanh Huyền đầu lông mày chìm xuống, chỗ mi tâm đích lôi mang lúc này mới tản đi, sau đó biến về Dương Thanh Huyền chân thân, lấy ra Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô, đem này Xích Vĩ Huyễn Đồng thu vào.

Ngưng Giáp Tử nói: “Đế Thiên Vị đỉnh cao đã là Xích Vĩ Huyễn Đồng chủng tộc hạn chế, nó ở cảnh giới này trên không biết bồi hồi bao nhiêu năm tháng. Nếu muốn tiến thêm một bước lời, nhất định phải thoát thai hoán cốt, biến hóa thân rồng mới được. Nhưng nói nghe thì dễ, trừ phi có cơ duyên to lớn, hoặc là nghịch thiên bảo vật giúp đỡ."

Dương Thanh Huyền nói: "Trước tiên thu đi, nếu như có thể thuần phục lời, đem tới xem một chút có biện pháp gì hay không giúp nó. Nếu như thuần phục không được, quá trận liền uống máu ăn thịt. Này rắn là vật đại bổ, đang dễ dàng giúp ta xung kích Đạo cảnh."

Cái kia Xích Vĩ Huyễn Đồng tựa hồ có thể nghe hai người truyền âm, ở bên trong hồ lô kịch liệt run run hạ, thân thể chặt chẽ bàn cùng nhau, khí tức cực kỳ hạ.

Dương Thanh Huyền hóa thành một đạo lưu quang, bay trở lại bị phá hư núi đổ nơi, chỉ thấy có mấy đạo nhân ảnh đang nhanh chóng thu thập vạn năm linh nhũ.

Đang là trước kia núp ở phía xa nhìn trộm, gặp Dương Thanh Huyền giết Diêu sư huynh ba người, lại đuổi theo Xích Vĩ Huyễn Đồng sau, lập tức chạy đến chiếm tiện nghi.

Giờ khắc này vừa thấy Dương Thanh Huyền trở về, một người trong đó "A" kêu thảm một tiếng, sợ đến quay đầu chạy, trong tay thu thập vạn năm linh nhũ mỡ dê bình ngọc cũng không cần, trực tiếp ném xuống đất.

Mấy người khác cũng đều là như là gặp ma, kêu to chạy trốn, đem tốc độ phát huy đến cực hạn.

Có một người thậm chí cắn phá lưỡi đầu, phun ra một ngụm tinh huyết đến, dùng bí pháp thôi thúc huyết thuật, hóa thành hồng quang mà đi.

Trong nháy mắt, bỏ chạy không có bóng người.

Dương Thanh Huyền một mặt vô tội.

Hắn lấy ra Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô đến, bắt đầu thu thập linh nhũ.

Này Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô cũng là món Bán Thánh khí, vô cùng thực dụng không gian nguyên khí, không bao lâu, liền đem còn sót lại xuống vạn năm linh nhũ thu thập hết sạch.

Trước những người kia cướp quá mạnh, linh nhũ phá hư có chút lợi hại, nhưng phần lớn vẫn là lưu giữ lại đến.

Dương Thanh Huyền thu thập xong sau, liền quay người lại, hướng về xa xa bỏ chạy.

...

Tận thế thung lũng bên ngoài, tụ tập một đám võ giả, có hơn mấy trăm người, đều là khẩn trương nhìn một cái to lớn quả cầu ánh sáng màu vàng óng.

Quả cầu ánh sáng kia huy hoàng óng ánh, từ vô số phù động tên tạo thành, đường kính đạt đến khoảng mười trượng.

Cái kia chút tên ở cầu bên trong biến ảo lăn, làm cho hình cầu tiền đồ xán lạn như trời.

Mà ở quang cầu bầu trời, không ngừng có tên tuổi từ phía dưới treo nổi lên, sau đó lớn lên, trở thành nhạt, cuối cùng biến mất trên bầu trời.

Này chút trồi lên tên, chính là bị loại bỏ.

Hoặc là khởi động bùa vàng truyền tống, hoặc là trực tiếp dâng mạng.

Cái kia mấy trăm tên võ giả, đều là các đại tông môn thế gia đại biểu, thỉnh thoảng nhìn quả cầu ánh sáng, các có suy nghĩ, mỗi người có vẻ mặt.

Đột nhiên, ba cái tên từ trong quang cầu tái hiện ra, “Diêu tu vi”, “Từ ôn vĩ đại”, “Bói toán”.

“A!”

Một người đàn ông tuổi trung niên đôi mắt đỏ bừng, khuôn mặt dữ tợn nhìn chằm chằm quả cầu ánh sáng kia, quát ầm lên: “Là ai?! Là ai giết ta cung thần cửa đệ tử!”

Đến đây, hỗn hợp thi đấu mới một ngày thời gian, hắn cung thần cửa chín tên đệ tử dự thi liền toàn quân bị diệt, hơn nữa một cái đều không trốn ra được, bị giết mà chết!

Người đàn ông trung niên tức đến nổ phổi, chân nguyên ở trên người vô cùng không ổn định lưu động, một tấm màu vàng trường cung bóng mờ, ở trên người hư thực biến ảo, tỏa ra khí tức kinh khủng.

Xung quanh một số võ giả, tất cả đều tránh ra, lộ ra một khối khu vực chân không, miễn cho không cẩn thận chạm vào mốc đầu.

“Ha ha, cung thần cửa cái kia chín cái cặn bã, như không phải nộp đủ rồi tiền, cái nào có tư cách dự thi? Đoàn diệt cũng là trong dự liệu, chuyện hợp tình hợp lý a.” Một gã khác mặt thẹo nam tử, xuy thanh cười lạnh nói.

Nam tử trên mặt một đạo sâu đậm khủng bố Đao Ba, từ đầu lông mày cho đến cằm, thâm nhập khoảng tấc.

Hắn mang trên mặt châm chọc cùng nhìn có chút hả hê vẻ mặt, làm cho đạo kia vết sẹo mở ra, càng quỷ dị hơn khó coi.

“Hình phong, là ngươi, nhất định là các ngươi đao Hồn Tông đệ tử làm!”

Người đàn ông trung niên gào thét một tiếng, trên người màu vàng trường cung hóa thành thực thể, tại chỗ gỡ xuống, dựng mũi tên chỉ về nam tử mặt thẹo, đầy ngập lửa giận.

Màu vàng kia phương diện cung tên, từng vòng sóng gợn khuếch tán, sức mạnh lấy cấp số nhân tăng lên!

“Càn rỡ!”

Đột nhiên một đạo thanh âm lạnh như băng vang lên.

Người đàn ông trung niên phía sau, chẳng biết lúc nào liền xuất hiện một bóng người, chính là chủ trì tranh tài tên kia Tinh Cung nam tử.

Cung thần cửa người đàn ông trung niên này kinh hãi, không đợi hắn giải thích, Tinh Cung tên nam tử kia liền đưa tay chộp một cái, sau đó vỗ ra.

“Oành!”

Cung thần cửa người đàn ông trung niên “A” kêu một tiếng, thân thể đã bị đánh bay, thẳng vào cái kia to lớn trong truyền tống trận, lóe lên liền không gặp.

“Ồn ào!”

Tinh Cung nam tử lạnh rên một tiếng, ánh mắt quét qua mọi người, nói: “Để cho các ngươi không nên tới nhìn, nhất định phải đến. Tùy tiện chết mấy người thì không chịu nổi, bỗng dưng cho ta tăng thêm phiền phức. Ai lại quấy rối, thì không phải là đưa đi, mà là đưa Diêm Vương vậy đi.”

Mấy trăm tên võ giả, đều câm như hến, im lặng không lên tiếng.

Không ít người lộ ra nhìn có chút hả hê mỉm cười, đao Hồn

Tông hình phong càng là mở cái miệng rộng, cười hắc hắc.

Tinh Cung nam tử cảnh cáo hạ mọi người sau, liếc mắt nhìn cái kia to lớn quả cầu ánh sáng, con ngươi thu nhỏ lại, tự nói: “Còn hơn hai mươi hai ngàn người, cái này cần so với tới khi nào? Không như bây giờ liền vứt chút bảo bối đi vào, để cho bọn họ tàn sát lẫn nhau.”

Nam tử khóe miệng vung lên một tia hài hước cười gằn.

...

Tận thế hẻm núi, một mảnh hoang vu nơi trên.

Thổ địa cháy đen, đại địa da bị nẻ, thỉnh thoảng có dung nham phụt lên mà ra, trong không khí di tán mùi gay mũi.

Một đám tướng mạo quái dị quái vật vây nhốt hai cô bé.

Những quái vật kia nhìn kỹ lại, mặt xanh nanh vàng, thân thể tàn khuyết không đầy đủ, ngoại trừ một chút có thể phân biệt ra Yêu tộc ở ngoài, duy nhất điểm giống nhau chính là mục nát.

Trên người quái vật da tróc thịt bong, lộ ra xương trắng ơn ởn, thối rữa da thịt treo ở bạch cốt bên trên, gió từ thịt thối xương cốt trong đó xuyên qua, phát sinh phong minh thanh.

Này chút Yêu tộc sớm đã chết tuyệt, vẫn còn có thể động, có tới hơn trăm số lượng, đồng thời gào thét bên dưới, trống rỗng trong hốc mắt sáng lên hồng quang, khí thế kéo lên, nhìn thấy được uy nghiêm đáng sợ đáng sợ.

Bị vây lại hai cô bé từ lâu sắc mặt tái nhợt, trong đôi mắt tràn ngập sợ hãi.

Này chút thi quái liền là năm đó Yêu tộc cùng Dạ Xoa tộc đại chiến sau, mai táng ở chỗ này người chết, thi thể hủ mà không hóa, thêm vào âm thực khí xâm nhiễm, hóa thành thi quái.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1179: Khống Thi Mao Gia

Bị vây lại hai cô bé đều là một thân thuốc lá màu hồng la quần, dung mạo tinh xảo đẹp đẽ, giống nhau đến bảy tám phần.

Chính là Hoa Thanh Hoa Linh hai tỷ muội.

Hai tỷ muội lưng dựa lưng, tay cầm trường kiếm, nhìn từ từ đến gần Yêu tộc thi quái, đều là trên mặt hào không có chút máu.

Hoa Linh run giọng nói: “Không bằng... Chúng ta bóp nát bùa vàng...”

“Không được!”

Hoa Thanh bên trong đôi mắt đẹp xẹt qua ngoan sắc, cắn răng nói: “Nếu đều tới, liền nhất định phải đạt được thành tích, bằng không thà chết không về!”

Kiên quyết bên dưới, Hoa Thanh đem chân nguyên vận trong tay bên trong, cường thịnh chưởng gió tụ lại, phát sinh ánh sáng màu tím, đem trong không khí thi khí gột rửa ra.

Hoa Linh mặt cười âm hàn, khí thế ác liệt tự dưới chân bốc lên, gợi lên gấu quần lay động.

Nàng trường kiếm vung lên, tay ngọc xoay chuyển bên dưới, múa kiếm thành hoa.

“Thình thịch!”

Mấy đạo công kích đánh vào thi quái đám, tảng lớn thi quái trực tiếp nổ nát, thịt nát cùng xương gãy từ bầu trời rơi ra.

Hoa Linh cùng Hoa Thanh liếc mắt nhìn nhau, đều là vừa mừng vừa sợ.

Vui chính là này thi quái dĩ nhiên kém như vậy, kinh sợ đến mức cũng là này thi quái làm sao kém như vậy?

“Rống!”

Ngay ở hai người kinh ngạc trong đó, bên trong đất trời truyền đến một tiếng gào thét, rơi dưới đất thịt nát đột nhiên run run rẩy rẩy nhúc nhích, sau đó điên cuồng bay lên, ở trên không bên trong không ngừng dung hợp, tạo thành một cái mới tinh to lớn thi quái.

“Này...”

Hai tỷ muội trực tiếp trợn tròn mắt, cảnh tượng như vậy chưa từng gặp qua?

Này to lớn thi quái toàn thân bố trí đầy mắt cùng tay và chân đây, giống như là này chút tàn Chi đoạn Thể thô lậu đóng dính lại, liếc mắt nhìn tựu khiến người sởn cả tóc gáy, toàn thân run.

“Nôn!”

Hoa Thanh rốt cục đỡ không được, thân thể khom xuống, miệng to nôn mửa, trên mặt toàn bộ không có chút máu.

Buồn nôn vẫn chỉ là thứ yếu, này thi quái sức mạnh tựa hồ hơn xa lúc trước, con ngươi nhất chuyển, liền duỗi ra lợi trảo, trực tiếp đánh về phía hai nữ nhân, bên trên lập loè độc thi lục quang, cắt ra không khí.

“Cẩn thận!”

Hai nữ đồng thời gian kinh ngạc thốt lên một tiếng, từng người xuất kiếm, đánh vào cái kia thi quái lòng bàn tay.

“Ầm ầm” hai tiếng, kiếm khí càng bị cái kia thi quái vồ nát.

Hai nữ nhân hoảng hốt, vội vàng xoay người, tránh thoát một đòn.

Trên mặt đất nhất thời có thêm mấy đạo sẹo sâu, đồng thời lại có mười mấy bộ thi quái từ bên dưới bò ra ngoài.

Hoa Thanh mặt không có chút máu, run giọng nói: “Này đại thi quái tựa hồ dung hợp hết thảy thi quái sức mạnh, tại sao lại như vậy?”

Hoa Linh vội la lên: “Hơn nữa cuồn cuộn không ngừng có mới thi quái đi ra, ở đây đến cùng là địa phương nào a? Muội muội, dùng bùa vàng đi!”

To lớn kia thi quái đôi mắt đỏ bừng, nhìn chằm chằm hai nữ nhân, trong miệng phát sinh trống rỗng âm thanh.

Một luồng khí thế bức người từ trên người nó lan ra, mới ra tới cái kia chút thi quái phảng phất có thể nghe nó điều lệnh, đều là phát sinh khó nghe gào thét, vang lên liên miên.

Hoa Linh cùng Hoa Thanh chăm chú dựa vào nhau, nhìn rậm rạp chằng chịt bầy thi, đặc biệt là cầm đầu cao to thi quái, hoảng sợ bên dưới, đều có chút tuyệt vọng.

“Khặc khặc, hai cái như nước trong veo cô nương, chết rồi rất đáng tiếc a.”

Đột nhiên, bầy thi truyền ra ngoài đến một đạo rợn cả tóc gáy âm thanh, Hoa Linh Hoa Thanh đều là cả người run lên, không ức chế được hoảng sợ tại nội tâm lan tràn.

Chỉ thấy xa xa trên một sườn núi, đứng cạnh một người đàn ông, ngũ quan tinh xảo Tuấn Dật, chỉ có điều da thịt vì là hôi xanh vẻ, hai mắt hãm sâu, một tầng màu đen thi khí mịt mờ ở trên mặt, nhìn thấy được âm trầm đáng sợ

“Ngươi là người phương nào?” Hoa Thanh nghiêm ngặt quát một tiếng, cho mình đánh bạo, đồng thời hai tay liên tiếp đánh ra, đánh vào cái kia chút thây khô trên, đưa bọn họ đẩy lui.

Hoa Linh nhưng là ở ngắn ngủi sợ sệt sau, vui vẻ nói: “Mao gia! Là Mao gia sư huynh! Nhanh cứu lấy chúng ta!”

Hoa Thanh sắc mặt cũng chuyển mừng, khống thi Mao gia, chính là Trung Ương Đại thế giới sáu thế gia một trong, cùng Đại La tiên sơn cùng thuộc về ở hai mươi bốn cầu Minh Nguyệt Dạ.

Tuy rằng hai mươi bốn gia lẫn nhau là cạnh tranh quan hệ, nhưng Hoa Linh hai tỷ muội thân phận nhưng có chút đặc thù.

Hoa Linh vội la lên: “Mao gia sư huynh, ta là Đại La thương hội hội trưởng Hoa Hâm con gái, còn hi vọng sư huynh ra tay giúp đỡ, tương lai tất có hậu báo!”

Đại La tiên sơn cùng mặt khác hai mươi ba gia thiếu có ân oán, là so sánh trung lập môn phái, một lòng tu luyện.

Mà Đại La thương hội càng là cùng chư cửa chư phái quan hệ vô cùng tốt.

Dù sao cũng là người làm ăn, hoà thuận thì phát tài, làm người là đệ nhất chuyện quan trọng.

Vì lẽ đó Đại La thương hội cùng khống thi Mao gia trong đó, cũng có lui tới làm ăn, Hoa Linh nhớ tới thương hội trả cho Mao gia cung cấp quá không ít các đời cường giả thi thể.

“Yêu, hóa ra là Hoa Hâm hội trưởng hai vị ngàn vàng, ta nói làm sao có chút quen mắt đây. Chà chà.” Nam tử kia cười quái dị nói: “Không biết hai vị tiểu thư, có hay không có vị hôn phu?”

đọc truyện ở //truyen C uatui.net/

Hai tỷ muội đều là mặt đỏ lên, lập tức hiện ra tức giận.

Như vậy thẳng hỏi cô gái, đã là xích luo trần - đùa giỡn.

Nam tử tiếp tục nói: “Ta Mao Kim sau đó, ở Mao gia trong đệ tam đại đệ tử, cũng coi như là người tài ba. Nếu như hai vị tiểu thư mong muốn cùng ta ban đêm tháng hoa triều, không chỉ có là cường cường liên hợp, đối với lẫn nhau đều mới có lợi. Hơn nữa lấy thân thủ của ta, phải đối phó này chút chỉ là Thi Quỷ, căn bản là điều chắc chắn.”

“Lưu manh!”

Hoa Thanh giận dữ, quát mắng một tiếng, trong mắt phun ra lửa giận, quát lên: “Không nghĩ tới Mao gia người như vậy đê hèn! Ta thà rằng chết trận cũng sẽ không hướng về ngươi cầu cứu!”

Nàng trong tay trái chưởng gió mịt mờ, hào quang màu tím đột nhiên nổi lên, hóa thành một thanh trường đao.

Trong tay phải nhưng là xuất hiện một thanh trường kiếm, thân kiếm sáng như tuyết, phong mang tỏa sáng.

Nàng thân thể mềm mại nhanh quay ngược trở lại hạ, cả người như như con thoi đâm tới, một đao một kiếm phong mang nghiền ép lên đi, mạnh mẽ chui vào cái kia cao to thi quái bụng.

“Oành!”

Ở đao kiếm khí cắn giết bên dưới, vô số thịt vụn tung toé mà ra, khó hơn nữa thành hình.

Cái kia cao to thi quái lùi về sau vài bước, trong bụng thịt thối rung động, nhưng khó có thể bù đắp.

“Có hiệu quả!”

Hoa Linh Hoa Thanh liếc mắt nhìn nhau, đều là ở trong mắt đối phương nhìn thấy sắc mặt vui mừng. Lập tức hai nữ đều là vắt giết tới, thân thể mềm mại ở bầy thi bên trong qua lại, rõ ** người.

Mao Kim sau đó yên lặng nhìn, con ngươi sắc dần dần âm trầm lại, cười lạnh một tiếng.

Này chút thi quái nguyên bản chính là hắn lấy ra, hắn ở trong tay áo bấm quyết, một điểm hắc khí chui vào lòng đất, nháy mắt động đất run rẩy, xuất hiện vô số vết nứt.

Mấy trăm con thi quái từ đó chui ra, dĩ nhiên tại lẫn nhau gặm nhấm!

Trong nháy mắt, lại ra đời mười mấy con cao to thi quái.

Hai tỷ muội nhìn trợn mắt ngoác mồm, khắp khuôn mặt là tuyệt vọng tình.

“Khặc khặc, này táng thi nơi còn thật biết điều a, phía dưới chôn giấu bao nhiêu thi thể đây? Khặc khặc, Hoa gia em gái, vẫn là mau mau hướng về ta cầu cứu đi, chỉ cần các ngươi đáp ứng theo ta tốt, ta lập tức liền xua tan này chút thi quái, cứu các ngươi đi ra, ha ha ha!”

Mao Kim sau đó cười lớn không ngớt, đôi trong mắt lóe lên một tia trêu tức.

Trong lòng hắn tính toán, nếu như này hai tỷ muội như cũ không chịu luồn cúi, sau đó hắn liền âm thầm ra tay, đem hai tỷ muội tính toán, sau đó bá vương ngạnh thương cung, đến thời điểm liền không đến lượt các nàng không theo.

“Hừ!” Mao Kim sau đó đê hèn nghĩ, thậm chí ở này táng thi đáng sợ địa phương, cũng không nhịn được liếm môi, hạ - thân có phản ứng.

Hoa Thanh cùng Hoa Linh liếc nhau một cái, thấy được lẫn nhau trong mắt tuyệt vọng, như này mù mịt bầu trời, nặng vô cùng.

Nhưng vào lúc này, giữa bầu trời bỗng nhiên vang lên một tiếng sấm, theo sát Liệt Nhật bay lên, mang đến vô tận kim quang lóng lánh, đem cái kia đầy trời mù mịt xua tan, một mảnh ánh nắng sớm tung xuống, làm cho người ta dư vô tận hi vọng.

Một đạo rộng lớn có lực âm thanh, từ cái này hào quang bên trong xuyên thấu truyền đến, “Tam Dương Trục Nhật!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1180: Lục Thần Hợp Thể, Một Chưởng Trấn Áp

Theo hét nhỏ tiếng phá mây mà đến, vô biên chói mắt kim quang hạ, ba đóa Kim Ô đoàn chuyển rũ xuống rơi, kéo ra hoa mỹ quang đuôi, mạnh mẽ nhập vào cương thi đám, lập tức bỗng nhiên bạo nổ mở.

“Ầm!”

Một cái biển lửa lan tràn, càn quét quần ma! Nhiệt độ nóng rực đem trong không khí âm hàn thi khí xua tan sạch sẽ.

Hỏa diễm tan hết sau, bên trong đất trời một mảnh thanh minh, chỉ còn dư lại Hoa Thanh Hoa Linh hai nữ, ngơ ngác đứng tại chỗ, đờ đẫn nhìn lên bầu trời.

Ở biển lửa kia ngọn nguồn, đứng cạnh một tên Hắc Bào nam tử, trên mặt mang theo xanh Đồng Quỷ mặt nạ, lạnh lùng mà cười.

Nam tử chỗ đứng, thi khí lui tránh, vạn quỷ bất xâm.

“A!”

Hoa Linh cả người run lên, không nhịn được che miệng, nước mắt không được chảy xuống, nhưng là vui sướng nước mắt.

Hoa Thanh cũng là dại ra ở, trợn to hai mắt, nhìn cái kia Liệt Dương trong vầng sáng nam tử, chính là tiến nhập hẻm núi trước xanh nha mặt nạ nam.

Từ đây khắc tỷ tỷ trong thần thái có thể thấy được, nam tử này nhất định là các nàng nhận thức.

“Ai? Là ai?! Dám xấu chuyện tốt của ta!”

Mao Kim sau đó hét lớn một tiếng, tức giận bốc khói trên đầu, phẫn nộ nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, vô tận sát ý từ trên người dâng lên.

Dương Thanh Huyền bay rơi xuống, nhấc vung tay lên, một mảnh lửa dương chân khí tự trong tay khuếch tán mở, đem hết thảy khí âm uế, cùng cái kia chút mục nát hài cốt quét đi sạch sành sanh, ở chu vi trong vòng trăm trượng, đãng xuất một mảnh sáng sủa càn khôn.

Hoa Thanh thấp giọng hỏi: “Tỷ, hắn là ai?”

Hoa Linh lúc này mới kềm chế kích động của mình, hư thanh nói: “Không cần nói chuyện, sau đó ngươi sẽ biết.”

Hoa Thanh cáu giận trừng tỷ tỷ một chút, liền an tĩnh đứng ở một bên.

Chẳng biết vì sao, này xanh mặt nam tử sau khi xuất hiện, liền làm cho nàng cảm thấy vô cùng an toàn cùng yên tĩnh, thật giống chỉ cần bóng lưng này đứng ở cái kia, liền vĩnh viễn không biết gặp nguy hiểm.

Loại an toàn này cảm giác, là một loại đến từ sâu trong nội tâm cảm giác, không có bất cứ lý do nào.

“Ngươi là ai? Dám to gan nhúng tay chuyện của ta, ngươi cũng biết ta là người như thế nào?!”

Mao Kim sau đó giận dữ hét, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, đồng thời hai tay nhanh chóng bấm quyết, đại địa không gãy vỡ mở, vô số thi quái lần thứ hai hiện ra đến, vây quanh ở hắn bên người, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Hoa Linh đột nhiên kinh hô một tiếng, nói: “Ta hiểu được! Hóa ra là ngươi! Tỷ muội chúng ta cố gắng tiêu sái ở này, đột nhiên đã bị thi quái đánh lén, nhất định là ngươi ở sau lưng điều khiển!"

Mao Kim sau đó nhẹ rên một tiếng, cũng không phủ nhận, trên mặt vẻ dữ tợn, càng lộ vẻ âm u.

Dương Thanh Huyền hai tay chắp sau lưng, lãnh đạm nói: "Không biết ngươi là ai, cũng không muốn biết, càng không có hứng thú biết. Ta duy nhất biết đến sự tình, nếu như ngươi còn chưa cút, chẳng mấy chốc sẽ là người chết."

"Ha ha! Người chết, ha ha! Đã lâu không nghe thấy tốt như vậy cười chê cười!"

Mao Kim sau đó giận dữ cười, quát lên: "Vậy thì nhìn một chút ai mới là người chết!" Hắn trên người một mảnh thi khí tuôn ra, hóa thành vô số màu đen phù văn.

"Rầm rầm rầm!"

Phù văn kia nối liền hàng ngàn hàng vạn xiềng xích, rậm rạp chằng chịt đâm vào trong đất.

Lập tức phù văn xiềng xích hơi động, phát sinh "Loảng xoảng làm" thanh âm, mỗi một cái khóa đỉnh, đều xuyên thủng một cái cấp thấp thi quái.

Xiềng xích đem thi quái kéo bay đến, ở trên không bên trong chồng chất, nháy mắt liền tạo thành một cái cao mấy chục trượng to lớn thi quái.

"Lục Thần Hợp Thể thi quái vương! Ô ô ô ô ô!"

"Ha ha ha ha!"

To lớn kia thi quái từ vô số phần vụn thi thể tạo thành, lồng ngực nơi một cái không gian thật lớn, Mao Kim sau đó liền ẩn thân bên trong, cách dùng quyết khống chế được thi quái, đột nhiên một quyền nổ xuống!

"Bây giờ nhìn một chút, đến cùng ai lập tức biến thành người chết!"

Thi quái một quyền, như núi nhạc mà rơi, vạn ngàn thi khí đoàn tụ mà đến, bám vào một quyền kia bề ngoài, vô số khói đen tỏ khắp đi ra ngoài, âm thực một mảnh.

Hơn nữa quyền uy hiển hách, khiến cho thiên địa rung động âm u.

Dương Thanh Huyền nhẹ hơi ngước mắt lên, mặt không hề cảm xúc, này Mao Kim sau đó bất quá Thái Thiên Vị hậu kỳ tu vi, ở trong mắt hắn căn bản không đáng nhắc tới.

Tùy tiện nhấc xoay tay một cái, năm đóa lửa dương tự trong tay bay lên, dường như năm viên Thái Dương, treo ngừng trên không trung.

Thoáng chốc một mảnh kim quang trục xuất hắc ám, rơi khắp nơi thiên địa.

"Ngũ Dương Diệu Không!"

Khẽ quát một tiếng, cái kia năm đóa lửa dương ở trên không bên trong hội tụ, cuối cùng hóa thành to lớn một chưởng, cuồng chụp mà đi.

"Ầm ầm!"

Quyền chưởng giao tiếp, kinh khủng cương phong mang theo cháy sóng trải rộng ra.

Cái kia thi quái nắm đấm, ở Ngũ Dương Diệu Không bên dưới, phát sinh "Đùng đùng" nổ tung tiếng, sau đó "Oanh" một tiếng vang thật lớn, trực tiếp đổ nát mở.

Vạn ngàn thịt nát bay tung tóe, bị cái kia sóng lửa một quyển liền đốt thành hư vô.

“Không thể!!”

Mao Kim sau đó hoảng sợ quát to một tiếng, trong thanh âm tràn ngập sợ hãi cực độ cùng run rẩy, trơ mắt nhìn cái kia năm dương lực lượng, đánh vào to lớn thi thể trên, đồng thời đưa hắn nuốt hết!

“Ầm ầm!”

“A!”

Vô biên trong biển lửa, truyền đến Mao Kim sau đó kêu thảm thiết cùng kêu rên, đâm thủng trời cao.

Hoa gia hai tỷ muội đều là há to mồm, kinh hãi nhìn, đầu óc đều hoàn toàn hóa đá.

Tuy rằng bọn họ đều nhận định Dương Thanh Huyền có thể thắng, nhưng cũng không nghĩ ra là như vậy ung dung thoải mái, giở tay giở chân bên dưới, liền đem một tên Thái Thiên Vị hậu kỳ cường giả trấn áp!

Hơn nữa trấn áp vẫn là sáu thế gia một trong khống thi Mao gia.

Phải biết con cháu thế gia, so với đẳng cấp võ giả mà nói, càng có có tài nguyên trên ưu thế.

Hoa Thanh càng là ngơ ngác đứng ở đó, trong lòng một thanh âm không ngừng vang lên, “Hắn là ai? Hắn là tu vi gì cảnh giới?”

Không ai có thể trả lời nàng.

Trước mắt cái kia cao mấy chục trượng to lớn trong ngọn lửa, thi quái thân thể không ngừng đổ nát vỡ vụn, biến thành bột mịn.

Một đạo nám đen bóng người lăn xuống, xa xa té ra ngoài.

"Không, không thể!"

Mao Kim sau đó từ dưới đất bò dậy, cả người cháy đen mang huyết, cái kia lửa dương chân khí cùng bọn họ Mao gia âm thi khí tương hỗ là khắc chế.

Dương Thanh Huyền một dưới lòng bàn tay, trực tiếp phá hủy kinh mạch của hắn, liền ngay cả đan điền đều tràn ngập nguy cơ.

Mao Kim sau đó hoảng sợ hướng về xa xa bỏ chạy.

"Ta vừa nãy cũng đã nói, ngươi không cút thì sẽ là người chết. Lời nói ra, là không có có thu hồi."

Dương Thanh Huyền đi phía trước bước ra một bước, liền Chỉ Xích Thiên Nhai.

Loáng một cái, đã đến Mao Kim sau đó bên cạnh người.

"Đừng, đừng giết ta! Đừng giết ta à! Ta là khống thi Mao gia người, ngươi nếu như giết ta, toàn bộ Thương Khung tinh vực, đều sẽ không còn có ngươi đất dung thân!"

Mao Kim sau đó sợ hãi muôn dạng, ở Dương Thanh Huyền uy thế hạ run lẩy bẩy.

Giờ khắc này hắn mới hiểu được chết là một kiện đáng sợ dường nào sự tình, hắn không muốn chết.

Dương Thanh Huyền vẫn chưa trực tiếp ra tay, mà là ngẩng đầu lên, mong hướng về phía trước nơi nào đó.

Mao Kim sau đó đồng dạng phát hiện, một luồng giống nhau khí tức từ xa đến gần mà đến, rất nhanh sẽ đến trước mặt.

Là một cái trắng xám tuấn mỹ thiếu niên, mặt mày thanh tịnh, thân người mặc lam bào, đang từ trong hư không bước ra, trong phút chốc liền hiện thân đi ra.

“Tam ca, Tam ca! Cứu ta, nhanh mau cứu ta!”

Mao Kim sau đó vừa nhìn thấy mặt, nhất thời mừng như điên không ngớt, “Ha ha, Tam ca đến, ta không cần chết!”

Hắn sờ soạng lần mò hướng về người kia chạy đi, cười lớn liên tục, “Tam ca của ta là Mao gia đời này bên trong người mạnh nhất, ngươi dám động ta, sau đó Tam ca đánh chết ngươi sau, ta biết đem ngươi luyện thành thây khô, vĩnh viễn bị ta nô dịch, ha ha ha!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1181: Thi Bạo, Liều Mình Cứu Giúp

Mao Kim sau đó lảo đảo nghiêng ngã chạy đến người kia bên cạnh người.

Khống thi Mao gia trẻ tuổi bên trong thiên tài số một mao Tiểu Sơn, mặt âm trầm, ánh mắt quét hạ toàn trường, đại khái liền biết sự tình chuyện gì xảy ra, giơ tay lên, một cái tát liền đem Mao Kim sau đó đập bay rơi.

“Phốc!”

Mao Kim sau đó phun ra một ngụm máu, ngã ầm ầm trên mặt đất rên rỉ, không bò dậy nổi, run rẩy nói: “Tam ca...”

Mao Tiểu Sơn lạnh giọng nói: “Tận cho ta Mao gia mất mặt!”

Mao Kim sau đó nằm trên mặt đất, không dám đáp lại.

Mao Tiểu Sơn lúc này mới ngẩng đầu lên, lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nói: “Ta Mao gia người, dù cho có mất mặt chẳng ra gì, nhưng lúc nào đến phiên người ngoài đến quản dạy?”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Ngươi hiểu lầm, ta không phải quản giáo hắn. Ta có thể không có thời gian rảnh rỗi, cũng không rỗi rãnh quản giáo một cái rác rưởi. Ta chỉ là đưa hắn đi gặp Diêm Vương mà thôi.”

“Ha ha, được lắm gặp Diêm Vương! Ta mao Tiểu Sơn mấy năm không ở bên ngoài mặt đi lại, lại không biết trong thiên hạ nhiều hơn ngươi như thế số một thanh niên tuấn kiệt. Cũng được, hôm nay trước hết dạy ngươi một điểm đạo lý làm người, để ngươi chết có giá trị.”

“Thi lên!”

Mao Tiểu Sơn hai ngón tay khép lại, hướng về trên đất chỉ tay, nhất thời đại địa da bị nẻ, vô số thi quái từ bên trong chui ra, trong khoảnh khắc đem Dương Thanh Huyền vây nhốt.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, này mao Tiểu Sơn trên người dĩ nhiên có Đế Thiên Vị khí tức, nhưng cũng bị thi khí bao phủ, hơn nữa còn có bảo vật tại người, để hắn trong lúc nhất thời càng không nhìn thấu.

Này hai mươi bốn gia đệ tử tu vi cùng thần thông, quả nhiên không thể khinh thường.

Này chút thi quái đều chỉ là địa cấp thực lực, không đáng mỉm cười một cái, nhưng giờ khắc này nhưng tỏa ra làm hắn khiếp đảm khí tức, tựa hồ vô cùng nguy hiểm.

Mao Tiểu Sơn khóe miệng vung lên cười gằn, khẽ nhả hai chữ, nói: “Thi bạo!”

Dương Thanh Huyền sững sờ, lập tức hoàn toàn biến sắc.

Năm đó ở tiểu Hoa Quả Sơn, hắn từng gặp Huyền Thiên Cơ triển khai Khống Thi Thuật, trong đó liền có “Thi bạo” này một thần thông, đủ để kinh thiên động địa!

Quả nhiên, một cỗ hủy diệt đất trời khí tức, liền từ cái kia chút thi quái trên người truyền ra.

“Cẩn thận!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, không lo được tự thân an nguy, một bước bên dưới, sử dụng tới Chỉ Xích Thiên Nhai bộ pháp, sẽ đến Hoa gia tỷ muội trước người, hét lớn một tiếng, thân thể bỗng nhiên lớn lên, hóa thành trăm trượng cao Hải Hầu Tử, cúi xuống thân đến, đem hai tỷ muội bảo vệ!

"Ầm ầm!"

Một mảnh đáng sợ tiếng nổ tung ở trên mặt đất vang vọng.

Dương Thanh Huyền bốn phía thi quái, tất cả đều châu liên nổ tung, lan ra lượng lớn năng lực đáng sợ cùng độc thi sau, liền hóa thành thuốc lá tiêu.

Đồng thời có ác quỷ kêu rên tiếng, từ này chút thi quái thân thể bên trong phát sinh, kèm theo nổ tung khí lưu, không ngừng ở trên không bên trong tản ra, phảng phất A Tị Luyện Ngục.

Còn có một chút biến dị thi quái, cũng không phải là trực tiếp nổ tung, mà là gào thét nhào lên, bái ở Hải Hầu Tử thân thể, không ngừng cắn xé, sau đó bị dư âm nổ mạnh vọt một cái, lại nổ ra!

"Ầm! Ầm!"

Hải Hầu Tử tuy có trăm trượng thân, nhưng nơi nào gánh vác được loại này tự bạo, trên người da thịt từng mảng từng mảng bị nổ tung, đau nhe răng trợn mắt, đầy mặt vẻ mặt thống khổ.

Hoa gia tỷ muội ở Hải Hầu Tử thân thể khổng lồ che chở cho, bình yên vô sự.

Nhưng kinh khủng kia thi bạo uy năng, vẫn có thể sâu sắc đủ cảm nhận được.

Đồng thời Hải Hầu Tử thân thể run rẩy, độc thi mù mịt, cùng với đất trời bốn phía hỗn loạn tưng bừng, đều nói cho hai tỷ muội cái kia thi bạo có bao nhiêu đáng sợ.

Hoa Thanh ngẩng đầu lên, mở to hai mắt, trong suốt ánh mắt xuyên thấu qua cái kia thi mai, bỗng nhiên trông thấy Hải Hầu Tử cặp kia dữ tợn mắt to.

Thú trong mắt tràn ngập thống khổ cùng vẻ dữ tợn, còn có Hải Hầu Tử bản thân dã tính cùng hung bạo, nhưng Hoa Thanh con ngươi kịch liệt mở lớn, thanh tú khuôn mặt trở nên dại ra.

Cặp kia thú mắt phía sau, phảng phất là một đạo vô cùng quen thuộc linh hồn, như là xuyên qua rồi tầng tầng thời không, trở lại bao giờ bất hủ vị diện Ngọc Minh Thành bên trong.

Có một vị thiếu niên ngăn cơn sóng dữ, cứu mình ở trong nước lửa có một vị thiếu niên tại chính mình mười sáu tuổi sinh nhật yến thượng, lấy ra hoàn mỹ cấp thiên đan, khiếp sợ bốn toà có một vị thiếu niên theo đuổi võ đạo, chí tình chí thánh, dứt khoát tiến về phía trước Biển Đen.

Đó là một đạo xào xạc bóng người, đứng ở bên trong đất trời, chống đỡ núi đá lưu hỏa, một bộ trường bào, nhàn nhạt mà cười.

Từ đây, ở Hoa Thanh trong lòng, liền in dấu thật sâu ấn xuống này một bóng người, liền thời gian cũng không thể đem sa hóa.

“Thanh Huyền đại ca! Ngươi là Thanh Huyền đại ca!”

Hoa Thanh “Oa” một tiếng khóc lên, tựa hồ tất cả oan ức đều tìm được một cái phát tiết miệng.

Hoa Linh chăm chú đem Hoa Thanh ôm lấy, không nhịn được rơi lệ đầy mặt.

“Thanh Huyền đại ca! Thanh Huyền đại ca, ngươi làm sao biến thành hầu tử, ô ô ô!”

Hoa Thanh khóc ròng ròng, ôm thật chặt Dương Thanh Huyền thân thể, cảm nhận được phần kia dày rộng, phần kia ấm áp.

Phía ngoài tiếng nổ mạnh như cũ oanh liệt, như chú máu tươi theo Hải Hầu Tử thân thể chảy xuống, trên mặt đất một mảnh đỏ tươi.

Nghe xong Hoa Thanh, Dương Thanh Huyền mặt đen lại, cái kia vẻ thống khổ tựa hồ giảm bớt không ít.

Không biết qua bao lâu, thi bạo thanh âm mới dừng lại, bốn phía thi khí mới bắt đầu xua tan, trở nên sáng một ít.

“Ồ, biến thân thuật? Còn là nói đây mới là của ngươi chân thân? Chà chà, lại có thể chịu đựng ở của ta thi bạo mà không chết, ngươi vẫn đúng là thật sự có tài a. Chẳng trách lông kim sau đó sẽ bị ngươi nghiền ép.”

Hải Hầu Tử phía sau truyền đến mao Tiểu Sơn thanh âm, chỉ có điều trong thanh âm thiếu phía trước khinh bỉ, có thêm vẻ khiếp sợ.

Hải Hầu Tử hít một hơi thật sâu, đột nhiên mộng xoay người sang chỗ khác, gào thét lớn một quyền liền đánh vào hư không!

“Ầm!”

Đáng sợ quyền lực rung động ra, đem hư không hoàn toàn đánh nát, một đạo tiềm hành bóng người bị nổ ra.

“Cốt thuẫn!”

Thân ảnh kia chính là mao Tiểu Sơn, trước nói chuyện bất quá là vì phân tán Dương Thanh Huyền chú ý, tốt trốn ở trong hư không tiến hành đánh lén.

Mao Tiểu Sơn biết chính mình Thi Bạo Thuật đáng sợ, có thể hoàn toàn chịu đựng một đòn không chết, coi như là chính bản thân hắn đều làm không được đến!

Tại thời điểm này, liền hoàn toàn thu hồi khinh bỉ chi tâm, vận dụng tất cả thủ đoạn, bao quát giương đông kích tây, cùng tiềm tàng đánh lén chờ.

Bất quá hắn vẫn chưa lo lắng quá mức, dù cho Dương Thanh Huyền thực lực mạnh hơn hắn, ở thừa nhận rồi thi bạo sau, cũng tuyệt đối không thể lại phiên bàn, chẳng qua là phải nhiều hao tổn một ít thủ đoạn mà thôi.

Mao Tiểu Sơn trước người, không ngừng có màu trắng xương cốt biến ảo ra đến, ngưng kết thành một mặt tấm khiên, phía trước là chín cái khô lâu tạo thành đáng sợ đồ án, đem thân thể của hắn hoàn toàn ngăn trở.

“Ầm ầm!”

Hải Hầu Tử một quyền đánh vào trên lá chắn, phát sinh tảng lớn “Răng rắc” thanh âm, lại đem tấm khiên đánh nát một mảnh!

“Không, không thể!”

Mao Tiểu Sơn kinh hãi quát to một tiếng, tấm thuẫn này trên xương cốt, tất cả đều là Đạo cảnh cường giả chết rồi biến thành thi hài cô đọng mà thành.

Coi như là Đế Thiên Vị tột cùng một đòn, cũng có thể đỡ đến.

Ngay ở mao Tiểu Sơn bừng tỉnh không biết làm sao thời điểm, Hải Hầu Tử bóng người loáng một cái, biến nhỏ đi rất nhiều, nhưng cũng so với Dương Thanh Huyền chân thân càng lớn hơn một vòng, một đạo đáng sợ hơn quyền phong, phát sinh tiếng gào chát chúa, phá không mà đến!

“Diệt Đạo Long Quyền!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1182: Cốt Thuẫn Thuật, Nhảy Dù Toàn Long Đan

Âm hối bên trong đất trời, một quyền bên dưới, rồng gầm cửu thiên, mây khói lăn lộn.

Dương Thanh Huyền đã biến thành long thân, long khí nổ tung hạ, trường bào lăn lộn, có thể thấy được vô số đen nhánh vảy bao trùm toàn thân.

Mao Tiểu Sơn hoảng hốt, ở một quyền này khóa chặt hạ, hắn càng không chỗ có thể trốn!

“Tại sao lại như vậy? Hắn bị ta thi bạo thuật oanh tạc, vừa nãy lại vung ra một quyền đánh nứt ta cốt thuẫn, làm sao có khả năng còn có đáng sợ như vậy sức mạnh?!”

Mao Tiểu Sơn trong cơn kinh hoảng, không kịp suy nghĩ nhiều, hai tay nhanh chóng bấm quyết, đánh vào cốt thuẫn bên trong.

Một mảnh bạch quang tự tấm khiên bên trong bay lên, đồng thời phía trước chín cái khô lâu, trong miệng phát sinh “Trống trơn” khàn giọng tiếng.

Bạch quang ở phía trước lăn lộn bên dưới, biến thành một cái to lớn màu trắng khô lâu, hai mắt liều lĩnh lục hỏa.

“Là Mao gia Cửu Quỷ cốt thuẫn thuật!”

Nằm ở phía xa trên đất Mao Kim sau đó, hai mắt trợn to bên trong, một mảnh đố kị cùng oán ghét, “Không nghĩ tới Thái Thượng trưởng lão đem này Cửu Quỷ cốt thuẫn thuật cũng truyền cho hắn! Quả nhiên là quá bất công a!"

Mao Kim sau đó nội tâm sự thù hận tăng nhiều, hận Dương Thanh Huyền, hận Mao Tiểu Sơn, cũng hận Mao gia Thái Thượng trưởng lão.

"Ầm!"

Nhưng để Mao Tiểu Sơn cùng Mao Kim sau đó hoảng hốt chính là, cái kia Long Quyền trực thấu màu trắng khô lâu, như bẻ cành khô giống như đem đập vỡ tan.

Mao Tiểu Sơn trước người cốt thuẫn "Ầm ầm" một tiếng, triệt để biến thành bột màu trắng, bị Long Quyền khí tức cuốn một cái, vô ảnh vô tung biến mất.

"Oành!"

Cốt thuẫn bị hủy, Long Quyền còn dư lại uy năng trực tiếp đánh vào Mao Tiểu Sơn trên người, đem đánh bay ra ngoài.

Không trung quăng tung xuống một mảnh máu tươi.

Mao Tiểu Sơn thân thể như diều đứt dây, quăng mạnh xuống đất, lôi ra trăm trượng dài chói mắt vết máu.

Dương Thanh Huyền thu rồi biến thân cùng nắm đấm, trở lại Nhân tộc bản tôn.

Hắn trên người mảng lớn vết thương, máu me đầm đìa, không ngừng nhỏ xuống đi.

"Thanh Huyền đại ca!"

Hoa Thanh quát to một tiếng, vội vàng bay lên trên không, từ phía sau đem Dương Thanh Huyền ôm lấy, buồn vui đan xen.

"Khái khái."

Dương Thanh Huyền ho khan vài tiếng, xanh nha quỷ phương bên trong thấm ra máu, nói: “Chiến đấu còn không có kết thúc, cái kia Mao Tiểu Sơn còn chưa có chết, có chuyện chờ một hồi hãy nói.”

Dương Thanh Huyền đem Hoa Thanh đẩy ra, bóng người lóe lên, liền bay xuống mặt đất, hướng về Mao Tiểu Sơn đi đến.

Hoa Linh kinh hãi, hãi tiếng nói: “Dương Thanh Huyền, hắn là khống thi Mao gia người, không giết được!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, nói: “Hoa Linh, ngươi là ngày đầu tiên nhận thức ta sao?”

Hoa Linh sửng sốt một cái, bỗng nhiên nhớ tới quãng thời gian trước liên quan với Dương Thanh Huyền nghe đồn, liền ngay cả Cổ Diệu đều có thể giết, thiên hạ này còn có cái gì là hắn không giết được?

Hoa Thanh trong mắt hiện ra lành lạnh vẻ, nói: “Thanh Huyền đại ca nói đúng! Hai người này đáng ghét đến cực điểm, cũng đã muốn giết chúng ta, còn lưu tính mạng của bọn họ làm cái gì!”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, hết sức tán đồng Hoa Thanh, xoay người hướng đi Mao Tiểu Sơn.

“Dương... Dương Thanh Huyền?!”

Mao Tiểu Sơn đầy mặt sợ hãi, sợ không ngừng rút lui, nhìn cái kia xanh nha quỷ phương đáng sợ tạo hình, giống như cùng thấy Tử Thần.

Dương Thanh Huyền nói: “Lời ta từng nói, xưa nay đều chắc chắn.”

Mao Tiểu Sơn sửng sốt một chút, không hiểu hắn chỉ.

Bỗng nhiên chỉ nghe thấy một tiếng hét thảm, chỉ thấy Mao Kim sau đó bị Dương Thanh Huyền cách không nhiếp khởi, hoảng sợ kêu to, “Cứu ta, Tam ca cứu ta, mau cứu ta!”

Mao Tiểu Sơn vội hỏi: “Mao Kim sau đó không có mắt, đắc tội rồi Thanh Huyền đại nhân, tự nhiên đáng chết. Ta trước có nhiều mạo phạm, mong thứ tội.”

Mao Tiểu Sơn nội tâm hơi hơi trấn định chút.

Chỉ cần không phải giết hắn, cũng không cần hoảng sợ, chết lại mấy cái Mao gia người cũng không quan hệ.

Hơn nữa hắn đem tên Dương Thanh Huyền ghi dấu ấn vào đầu óc, chỉ cần thi đấu vừa kết thúc, lập tức thỉnh cầu bên trong gia tộc cao thủ đánh chết.

Một là báo thù rửa hận, hai là tránh khỏi ở phía sau trong tranh tài, thành vì mình chướng ngại vật.

Mao Tiểu Sơn đáy lòng dâng lên sát ý mãnh liệt cùng cười gằn, thầm nghĩ ngươi mạnh hơn cũng chỉ là một người, làm sao theo ta toàn bộ Mao gia đối đầu!

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, chỉ là nhẹ nhàng gõ lại đầu, sau đó năm ngón tay vồ lấy, “Ầm” một tiếng, Mao Kim sau đó ngay ở không trung nổ thành thịt nát, tán lạc xuống.

Nghe đồng bạn mình mùi máu tanh không khí, Mao Tiểu Sơn mặt không biến sắc, trái lại “Khà khà” cười làm lành vài tiếng.

Dương Thanh Huyền trong đôi mắt một mảnh vẩn đục, không thấy rõ tâm tư của hắn.

Trên thực tế Dương Thanh Huyền từ lâu sinh sát tâm, chỉ là hắn Hỏa Nhãn Kim Tình thoáng nhìn đến Mao Tiểu Sơn tay phải, đang nắm bắt tấm kia truyền tống bùa vàng.

Lấy Mao Tiểu Sơn thực lực, chính mình cũng không nắm chắc ở đối phương triển khai bùa vàng trước đánh chết.

Nhưng vào lúc này, phía trên đột nhiên truyền đến tiếng xé gió, một đạo hào quang màu đỏ thẳm, kéo cái đuôi dài đằng đẵng, hướng về mấy người vị trí rơi đến!

“Đó là...”

Dương Thanh Huyền đám người tất cả giật mình, chỉ thấy cái kia hồng mang bên trong, càng là một quả màu đỏ thẫm đan dược, ẩn chứa cường đại dược lực, như thiên thạch giống như rơi rụng!

“Ầm!”

Màu đỏ đan dược rơi vào đại địa, nổ ra một mảnh ánh sáng, hướng về bốn phía khuếch tán.

Uy năng càng không kém gì một tên Thiên Vị cường giả một đòn!

Hoa Thanh cả kinh kêu lên: “Là Toàn Long Đan! Nhảy dù Toàn Long Đan!”

Dương Thanh Huyền xoay tay vừa nhìn, trên ngọc bội xuất hiện một trăm cái điểm đỏ, như là tinh quang giống như vậy, lóe lên chợt lóe, phân bố ở toàn bộ tận thế hẻm núi.

Có chút điểm đỏ lấp loé mấy lần, liền biến mất không thấy.

Chứng minh là bị người thu đi.

Mà bên người mình cách đó không xa, ở đằng kia đan dược rớt xuống địa phương, trên ngọc bội xác thực biểu hiện có cái điểm đỏ lóe lên lóe lên.

Dương Thanh Huyền trong đôi mắt tuôn ra tham lam ánh mắt, “Khà khà” nở nụ cười, dưới chân giẫm một cái, liền muốn cúi xuống xông tới thu đan.

Mao Tiểu Sơn liên tục nhìn chằm chằm vào Dương Thanh Huyền ánh mắt cùng động tác, cho đến giờ khắc này mới tầng tầng thở phào nhẹ nhõm. Nắm bắt bùa vàng ngón tay, cũng không tự chủ được thanh tĩnh lại.

Đột nhiên, Mao Tiểu Sơn cả người run lên, một luồng khó có thể dùng lời diễn tả được nguy hiểm từ đáy lòng lan tràn mở.

Không có bất kỳ dấu hiệu, cũng chỉ là võ giả bản năng.

Đế Thiên Vị cường giả đối với thiên địa cảm ngộ đều là sâu đậm, loại bản năng này so với bất kỳ cảm giác đều phải vững chắc chính xác nhiều!

“Ngươi…!”

Mao Tiểu Sơn hoảng hốt, chỉ thấy chạy đi thu đan Dương Thanh Huyền, không biết làm sao liền cải biến phương hướng, càng hướng về hắn mà đến, một bước bên dưới, liền Chỉ Xích Thiên Nhai.

Mao Tiểu Sơn hoảng sợ vội vàng đi nắm bùa vàng, nhưng ngạc nhiên phát hiện thân thể của chính mình phảng phất ngưng trệ giống như vậy, động tác vô cùng chầm chậm.

Không chỉ có là động tác, còn có chân nguyên lưu động, thậm chí là tư duy, đều trở nên vô cùng chậm, vô cùng chậm.

“Là thời gian!”

Mao Tiểu Sơn bên trong bắt đầu lo lắng, một trái tim rơi vào vực sâu không đáy.

Đối phương dĩ nhiên là có thể khống chế thời gian cường giả?!

Cái này đáng sợ ý nghĩ ở trong đầu lóe lên, hắn liền thấy một đoàn màu tím hỏa diễm, như như là hoa tuyết, ở bốn phía nở rộ.

“Lăng Sương Phiêu Hoa Chưởng!”

Đây là Mao Tiểu Sơn nghe được mấy chữ cuối cùng.

Dương Thanh Huyền mấy chưởng cùng xuất hiện, đệ nhất chưởng liền vỗ vào Mao Tiểu Sơn trên vai phải, đem trọn cái cánh tay phế bỏ, miễn cho hắn xúc động bùa vàng. Còn dư lại mấy chưởng, tất cả đều đánh vào hắn chỗ hiểm quanh người trên.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Mao Tiểu Sơn toàn bộ thân hình trên dấy lên tử hỏa, liền đánh bay ra ngoài, rất nhanh bị đốt không còn một mống, hoàn toàn từ phía trên thế giới này biến mất rồi, không còn sót lại một chút cặn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1183: Lôi Vân Dự Tính, Mao Gia Chấn Động

Hoa gia hai tỷ muội nhìn trợn mắt ngoác mồm.

Các nàng cũng là nhìn thấy Dương Thanh Huyền chạy đi thu đan, nhưng một cái chớp mắt, liền gặp được Mao Tiểu Sơn thân thể bay lên, sau đó hóa thành tro tàn.

Toàn bộ quá trình là chuyện gì xảy ra đều không thấy rõ.

Hai tỷ muội miệng nhỏ khẽ nhếch, ngơ ngác đứng ở đó, không biết nguyên do.

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, liền bay đi cái kia Toàn Long Đan rơi xuống địa phương, nhặt lên viên thuốc đó, nói: “Đi thôi, ở đây chẳng mấy chốc sẽ có người đến!”

Dù sao một viên Toàn Long Đan hạ xuống địa phương, trên ngọc bội đều cho thấy, tất nhiên sẽ đưa tới tự tin cường giả.

Mà Dương Thanh Huyền giờ khắc này bị thương tại người, không có cần thiết theo người liều mạng.

Nói, hắn giơ tay bấm quyết, hóa ra một mảnh lôi quang, trực tiếp đem chính mình cùng Hoa gia hai tỷ muội bọc lại, sau đó hóa thành lưu quang, tại chỗ biến mất.

Quả nhiên, cũng không lâu lắm, thì có một đạo lôi quang kích. Bắn mà đến, ở trên không bên trong “Đùng đùng” tản ra, hóa ra một người đàn ông thân ảnh.

Cái kia trong tay nam tử cầm ngọc bội, sắc mặt trở nên âm trầm, hừ nói: “Lại bị người nhanh chân đến trước!”

Trên ngọc bội biểu hiện điểm đỏ, trước đây không lâu vừa vừa biến mất.

Nam tử sau đó liếc mắt nhìn bốn phía cảnh tượng, nhất thời hoàn toàn biến sắc.

Mao Tiểu Sơn thi bạo nổ ra to lớn hố, như một cái đen nhánh con mắt, hiện ra ở trên mặt đất, như là không nói nhìn chăm chú, ở nhìn hắn chằm chằm.

Nam tử con ngươi thu nhỏ lại, bỗng nhiên ngẩng đầu lên, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền rời đi phương hướng, tựa hồ còn có thể lờ mờ gặp được tia lôi dẫn đuôi.

Nam tử ánh mắt lộ ra vẻ ngạc nhiên nghi ngờ, lấy ra một khối màu trắng la bàn, ở trước người mở ra.

La bàn trên có hơn hai mươi đạo thanh quang biểu hiện, đang hướng về một phương hướng tụ lại.

“Không phải người của gia tộc. Nhưng vừa nãy đạo kia đuôi, xác thực như là Vạn Lôi Từ Quang Bàn tản mát ra.”

Nam tử trầm ngâm một chút, tự nói: “Bất quá ta Lôi gia Vạn Lôi Từ Quang Bàn, hàng nhái nhiều lắm, chảy vào phía ngoài cũng không ít. Trước ở Biển Đen, cái kia dương...”

Nam tử bỗng nhiên cả người run lên, ngốc trệ một sát, đến miệng ba trực tiếp dừng lại.

“Lẽ nào... Lẽ nào vừa nãy người kia là...”

Nam tử nhất thời gầm hét lên: “Dương Thanh Huyền! Là ngươi, nhất định là ngươi!” Hắn trên người tâm tình chập chờn rất lớn.

Nam tử này chính là Lôi Vân, ở Biển Đen giết mình tổ tiên Lôi Chiến, giật đối phương Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, sau đó chuyên tâm tu luyện, đem Lôi Chiến từ quang bàn hoàn toàn luyện biến hoá để cho bản thân sử dụng, một lần đột phá đến rồi Đế Thiên Vị trung kỳ.

Sau đó lại tại gia tộc ngũ sắc sét đan cùng lượng lớn tài nguyên phụ trợ, thành công thăng cấp đến Đế Thiên Vị hậu kỳ.

Trở thành Lôi gia tiểu bối bên trong số một số hai kiệt xuất.

Nhưng Lôi Vân nội tâm, luôn luôn cũng không thể quên tìm Dương Thanh Huyền báo thù rửa nhục.

Hắn đời này lớn nhất thất bại cùng khuất nhục, chính là ở Biển Đen bị Dương Thanh Huyền đánh như chó mất chủ!

đọc truyện với❊http://truyencuatui.net

Lôi Vân thu hồi tâm tình cùng lửa giận, cẩn thận bay rơi xuống, bắt đầu quan sát này thảm không nỡ nhìn chiến đấu dấu vết.

“Loại trình độ này sóng năng lượng, là Đế Thiên Vị! Đáng chết, tiểu tử này lại cũng hướng về đánh tới Đế Thiên Vị!”

Lôi Vân sắc mặt âm trầm giống đánh một tầng sương, ở từng cái chiến đấu trên dấu vết cẩn thận quan sát.

“Đối thủ cũng không yếu, không phải chỉ một người. Ước chừng dáng vẻ của hai người, cùng Dương Thanh Huyền qua mấy chiêu liền bị diệt.”

Lôi Vân từng bước một đi phía trước suy luận, lại căn cứ không trung bồng bềnh sóng năng lượng tiến hành các loại phán đoán.

"Là khống thi Mao gia người! Chẳng trách, chẳng trách có thể cùng Dương Thanh Huyền tranh đấu mấy chiêu. Trong không khí di tán ăn mòn mùi vị, còn có long khí, hỏa diễm. Quả nhiên là Dương Thanh Huyền, chỉ có cái kia giống như đáng sợ tử hỏa, mới có thể đem Mao gia người đốt hài cốt không còn."

Lôi Vân sắc mặt âm hàn, mười ngón nắm tay, chỉ giáp hầu như bấm tiến vào trong thịt, lạnh giọng nói: "Tiểu tử này quả nhiên vô pháp vô thiên. Căn bản là không có đem cái gì thập cường hai mươi bốn gia để ở trong mắt! Ai chống đỡ ở trước mặt hắn đều là bị trấn áp kết cục! Hừ, đáng chết!"

Lôi Vân nghĩ tới chính mình tại Biển Đen chịu khuất nhục, gương mặt dữ tợn lợi hại, lạnh giọng nói: "Dương Thanh Huyền, này khuất nhục ta muốn gấp trăm lần trả cho ngươi!"

Nói, một mảnh sét phù lấp loé, Lôi Vân bóng người lóe lên, liền hóa thành lưu quang kích. Bắn, càng hướng về Dương Thanh Huyền phương hướng đuổi theo.

...

Ở một mảnh màu đỏ thẫm trên đất, thỉnh thoảng có lôi quang lấp loé mà đến, rất nhanh liền hội tụ hơn hai mươi người đệ tử, cùng một màu tất cả đều là cổ vực người của Lôi gia.

Lôi Kinh Vũ nhìn chăm chú trong tay màu trắng la bàn, ngưng tiếng nói: "Hai mươi sáu người, còn kém Lôi Vân, nói cẩn thận ở này hội họp, hắn làm sao càng chạy càng xa?"

La bàn trên, hơn hai mươi đạo quang điểm đều tụ ở một chỗ, hội tụ thành một cái to lớn chùm sáng, chỉ có một cái điểm sáng, ở không ngừng rời xa.

Lôi Tinh mặt âm trầm, lạnh giọng nói: "Mắt không kỷ luật! Có lẽ là hắn cảm giác mình ghê gớm, xem thường ở cùng với chúng ta đi!”

Lôi Kinh Vũ mặt không hề cảm xúc, thu hồi la bàn, nói: “Nếu Lôi Vân không đến, vậy thì do hắn đi đi. Ở đây trước sau rộng rãi, đồng thời tràn ngập hệ” Mộc “nguyên tố, thích hợp ta Lôi gia võ kỹ triển khai. Chúng ta liền ở ngay đây đóng quân lại. Trừ phi có người có thể mang chúng ta nhổ tận gốc, bằng không, hừ, chúng ta cổ vực Lôi gia liền toàn bộ lên cấp.”

Lôi gia người lập tức bắt đầu đóng trại, đồng thời ở bốn Chu Bố hạ các loại kết giới trận pháp.

…

“Không! Không thể! Tại sao lại như vậy?!”

Ở một mảnh âm trầm trong rừng rậm, mở ra mảng lớn đất trống đến, bên trên tọa lạc đen kịt đắt tiền cung điện, vô số trắng hếu linh phiên tung bay ở mờ tối màn trời bên dưới.

Một gian hình như quan tài gỗ trong kiến trúc, truyền đến một ông già kinh nộ tiếng gào thét.

Chính giữa quan tài, biến ảo ra một cái quả cầu ánh sáng, chính là tận thế ngoài hẻm núi cái quang cầu kia hình chiếu. Chỉ cần giao nộp một bút không rẻ phí dụng, liền không cần đi ngoài hẻm núi chờ đợi, Tinh Cung sẽ phái người đem quả cầu ánh sáng hình chiếu lại đây.

Giờ khắc này trong đại sảnh, tất cả mọi người Mao gia người tất cả đều hoàn toàn biến sắc, hoảng sợ nhìn chằm chằm quả cầu ánh sáng kia. Chỉ thấy Mao Tiểu Sơn cùng lông kim sau đó hai cái tên chậm rãi bay lên, sau đó ở trên không bên trong lớn lên, cuối cùng tản đi.

“Bị loại bỏ? Này…” Một tên khuôn mặt gầy đét ông lão cả kinh nói: “Lấy Tiểu Sơn khả năng, ai có thể đào thải hắn?”

Một gã nam tử khác sắc mặt khó coi, lạnh giọng nói: "Bất kể là ai, tìm ra cái này người, hoặc là tông môn đến, bọn họ phải chết chắc!"

Cái kia khuôn mặt gầy đét lão giả nói: "Sợ không phải thập cường người? Mộc trưởng lão, ngài cảm thấy thế nào?"

Trong đại sảnh, tất cả mọi người đều yên tĩnh lại, đồng loạt nhìn phía trên đầu ngồi người lão giả kia, gặp ông lão kia sắc mặt cực kỳ khó coi, đều không dám lên tiếng nữa.

Trong điện bầu không khí lộ ra càng nghiêm nghị.

Mộc trưởng lão sắc mặt, so với bất luận người nào đều phải trắng bệch, thậm chí đặt ở trên tay vịn cánh tay không nhịn được run một cái.

Mộc trưởng lão hít một hơi thật sâu, lạnh giọng nói: "Ngút trời, ngươi lập tức đi điều tra hạ, Tiểu Sơn có chưa hề đi ra."

"Chi!" Bên trong đại đường người nghe vậy, không khỏi là sợ hãi đến cả người run lên, mỗi cái hoàn toàn biến sắc.

Bọn họ chỉ là muốn đến Mao Tiểu Sơn bị loại bỏ, ai cũng không hướng về cái kia phương diện suy nghĩ.

Dù sao lấy Mao Tiểu Sơn năng lực, thêm vào truyền tống bùa vàng, mặc dù không địch lại đối phương, muốn từ tận thế bên trong cốc đi ra vẫn dễ như trở bàn tay sự tình.

Bị mộc trưởng lão nhắc nhở một hồi sau, người ở chỗ này tất cả đều như đứng đống lửa, như ngồi đống than.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1184: Giải Khai Tâm Kết

Mao Thiên Túng nhanh chóng chạy vội đi ra ngoài.

Trong đại sảnh rất nhanh bị một luồng bất tường khí tức bao phủ.

Mao Tiểu Sơn không phải là thông thường Mao gia đệ tử, chính là gia chủ nhất mạch dòng chính, càng là Mao gia vị kia thần bí nhất Thái Thượng trưởng lão tự mình dạy nên đệ tử.

Nếu như Mao Tiểu Sơn xảy ra vấn đề rồi, vậy thật là Mao gia động đất.

Rất nhanh, Mao Thiên Túng liền bay chạy trở lại, sắc mặt kia so với ngâm ở thuốc trong nước thi thể càng khó coi hơn!

Mộc trưởng lão cả người run run một cái, chỉ cảm thấy trước mắt biến thành màu đen.

“Tra! Tra cho ta! Nhất định phải tra ra là ai làm!”

Mộc trưởng lão hí lên lực kiệt gầm thét lên, một hồi to lớn phong ba bắt đầu ở Mao gia ấp ủ.

...

Tận thế ngoài hẻm núi, trong một vùng hư không.

Tinh Cung tên nam tử kia đột nhiên mở hai mắt ra, nhẹ nhàng nhíu lại, khá là giật mình nói: “Mao Tiểu Sơn chết rồi?”

Lúc này, ở bên người hắn hóa ra một ông già đến, tương tự sắc mặt có chút nghiêm nghị, nói: “Chẳng lẽ là gặp phải nuốt sao bão táp hoặc là cực từ thật quang?”

Nam tử lắc đầu, nói: “Ta một mực quan trắc bên trong cốc Thiên Tượng, cho tới bây giờ, chỉ có một chỗ địa phương xuất hiện cực từ thật quang, nhưng đó là chuyện lúc trước, cùng Mao Tiểu Sơn ngã xuống thời gian không chính xác.”

Ông lão vuốt râu, nói: “Lần này Mao gia vị lão tổ tông kia muốn ngồi không yên.”

Nam tử khẽ cười một tiếng, nói: “Mặc kệ nó. Nếu phái tới dự thi, chẳng lẽ còn muốn bảo đảm hắn không chết? Ai mà không từ đường ranh sinh tử giãy dụa tới được. Sinh thì lại tiến giai, chết thì lại tan thành mây khói. Mao gia tự nhiên rõ ràng quy tắc này. Muốn gây chuyện không thể, nhiều nhất đem tên kia đánh chết Mao Tiểu Sơn người tìm ra hả giận thôi.”

Ông lão cau mày nói: “Có thể đánh giết Mao Tiểu Sơn, chỉ sợ cũng thập cường hai mươi bốn nhà, không nên náo ra sóng gió lớn đến mới tốt.”

Nam tử nói: “Tài nghệ không bằng người, chết chưa hết tội. Mao gia ở đâu ra mặt náo?”

Ông lão thở dài, bóng người lóe lên, liền biến mất ở trong hư không.

Nam tử nhìn quả cầu ánh sáng kia một chút, tiếp tục nhắm hai mắt lại tu luyện.

…

Dương Thanh Huyền đánh giết Mao gia hai người sau, thôi thúc Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, phi bôn cực xa.

Cho đến thể lực không chống đỡ nổi, lúc này mới ngừng rơi xuống, tùy tiện tìm một chỗ rừng rậm, sau đó tự mình mở ra cái sơn động, tiến vào bên trong tu dưỡng.

Hoa gia hai nữ vốn là muốn phải cố gắng ôn chuyện một phen, nhưng thấy Dương Thanh Huyền thương thế không nhẹ, cũng không dám quấy rầy, tự mình ở bên ngoài sơn động đảm đương nổi hộ pháp trách nhiệm.

Dương Thanh Huyền lấy ra lượng lớn đan dược, nuốt vào, trước tiên khôi phục thể năng, đồng thời khống chế thương thế kia khuếch tán.

Mao gia Thi Bạo Thuật cực kỳ lợi hại, nguyên lý giống như là một tên võ giả trực tiếp tự bạo, chỉ có điều võ giả chết rồi, sức mạnh tản đi hơn nửa, ở lại thi năng lượng trong cơ thể không nhiều.

Nhưng thi thể này trải qua rất tục hoàn cảnh tẩm bổ, thu nạp các loại cổ quái sức mạnh, lại sẽ một lần nữa đản sinh ra thi khí.

Tự bạo bên dưới, cái kia chút âm thực mục nát sức mạnh tùy theo thả ra ngoài, hình thành damage increase.

Nhưng cũng may Dương Thanh Huyền thân thể mạnh mẽ, đối với thi khí là hoàn toàn chống lại.

Có thể tự bạo lực lượng hay là tổn thương da thịt của hắn xương cốt.

Phía sau cùng Mao Tiểu Sơn đánh nhau bên trong, nhiều lần vận dụng đại tiêu hao chiêu thức, sức mạnh toàn thân đã mười đi bảy, tám.

Nếu như cũng chưa điều dưỡng chữa thương, ở tận thế hẻm núi trong hoàn cảnh này, hiểu ra trên nguy hiểm, liền vô cùng có khả năng bị loại bỏ bị loại.

Dương Thanh Huyền từ Hoa Hâm cho hắn đan dược bên trong, nhặt lấy ra hơn mười loại, từng nhóm lần ăn vào.

Sau đó vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, đan dược nháy mắt liền phân giải khai, hóa thành tinh thuần nhất sức mạnh, đi khắp toàn thân.

Lấy Dương Thanh Huyền thân thể trình độ cường hãn, không cần bao lâu, là có thể hoàn toàn khôi phục như lúc ban đầu.

Bên ngoài hang, Hoa gia hai tỷ muội nhưng là một khắc không dám hời hợt, cảnh giác quan sát bốn phía, thay Dương Thanh Huyền hộ pháp.

Các nàng còn lấy ra một ít trận bàn, ở bốn phía bày xuống một ít tiểu kết giới.

Làm xong tất cả những thứ này sau, mới hơi hơi thở phào nhẹ nhõm.

Hoa Thanh ánh mắt ôn nhu nhìn hang núi kia, có chút trách cứ nói tỷ tỷ, “Ngươi một đã sớm biết người đeo mặt nạ này là Thanh Huyền đại ca, dĩ nhiên không nói cho ta, giấu cho ta thật là khổ a.”

Hoa Linh cười khổ không thôi, nói rằng: “Đây là cha ý tứ. Dương Thanh Huyền ở Biển Đen gây ra động tĩnh lớn như vậy, khắp thiên hạ đều đang tìm hắn. Ngươi tâm tư đơn thuần, tính tình chính trực suất, không cẩn thận để lộ ra đến, nguy hiểm nhưng lớn rồi.”

Hoa Thanh gật đầu nói: “Ngươi cùng cha lo lắng không sai. Nhưng nếu là sự tình quan Thanh Huyền đại ca lời, ta là tuyệt cũng không xằng bậy.”

Hoa Linh sửng sốt một cái, nhìn muội muội trên mặt cái kia kiên nghị vẻ mặt, không khỏi nội tâm thở dài.

Lại không nói Dương Thanh Huyền cùng Vu Khinh Nguyệt có liên luỵ không ngừng liên hệ, chỉ bằng Dương Thanh Huyền thời khắc này tu vi cảnh giới, ở trẻ tuổi bên trong hiếm có địch thủ, tương lai võ trên đường, càng là không thể thiếu hồng nhan tri kỷ làm bạn.

Muội muội mình này một khối tình si, thật có thể có đáp lại sao?

Hoa Thanh đột nhiên nói rằng: “Ta biết tỷ tỷ cùng cha vẫn luôn hết sức lo lắng ta. Nhưng ta minh bạch chuyện của chính mình. Thanh Huyền đại ca như vậy ưu tú, bên người nhất định sẽ không thiếu hồng nhan tri kỷ. Ta cũng chưa hề nghĩ tới phải đem Thanh Huyền đại ca độc chiếm. Chỉ cần... Chỉ cần Thanh Huyền đại ca trong lòng, thoáng có một chút điểm vị trí của ta, ta liền đủ hài lòng.”

Hoa Thanh khuôn mặt, hơi khô liên quan ngượng ngùng.

Hoa Linh ngây ngẩn cả người, không nghĩ tới em gái của chính mình về mặt tình cảm, càng đã nghĩ tới như vậy thấu triệt.

“Đúng đấy, yêu thích một người, cũng không nhất định muốn cùng với hắn.”

“Chỉ cần hắn vui vẻ là được rồi.”

Hoa Linh ở trong lòng lặng lẽ tự nói, vẫn xoắn xuýt ở tâm tình cảm, cũng giống như tiêu tan giống như vậy, tìm được đáp án.

Thời khắc này, Hoa Linh càng cũng có loại không rõ ung dung, nhìn phía cái kia hang động trong ánh mắt, ngậm lấy vô hạn nhu tình.

Hoa Thanh nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: “Tỷ tỷ, dù cho chỉ là mỗi ngày như vậy bồi bạn hắn, ta cũng rất vui vẻ a.”

Hai tỷ muội mười ngón liên kết, nhìn nhau nở nụ cười.

Dương Thanh Huyền cũng không biết hai tỷ muội tâm tư biến hóa, hoàn toàn vắng lặng ở Võ Kinh trong tu luyện.

Tuy rằng còn chưa đạt đến Thiên Vị đỉnh cao, nhưng hắn đã bắt đầu cảm nhận được Võ Kinh không trọn vẹn ràng buộc, ở đằng kia rộng rãi đại đạo phía trước, như là xuất hiện một mảnh tối tăm, đem thông hướng về con đường phía trước cắt đứt.

Ba ngày sau, Dương Thanh Huyền thương thế trên người liền hoàn toàn phục hồi như cũ.

Nhưng hắn vẫn chưa đình chỉ tu luyện, mà là lấy ra cái viên này nhảy dù Toàn Long Đan, đặt ở lòng bàn tay cẩn thận quan sát.

Toàn Long Đan ở trong chứa long khí, cần cao cấp Luyện đan đại sư mới có thể chế tác thành công. Đồng thời Luyện đan đại sư tự thân tu vi nhất định phải đạt đến Đạo cảnh, có thể nói là quý giá đến cực điểm.

Cũng chỉ có như vậy đan dược, mới có thể làm người dự thi liều lĩnh cướp giật.

Bằng không lấy thập cường hai mươi bốn nhà thực lực, căn bản chẳng muốn điều động, trực tiếp xây cái nơi đóng quân, liền có thể lấy an toàn kề đến thắng được.

Dương Thanh Huyền ánh mắt có chút hừng hực, đây chính là Đạo cảnh cường giả nuốt vào, đều có thể tinh tiến công lực đan dược, càng là Đạo cảnh trở lên cường giả giao lưu vật tư thời gian sử dụng đồng tiền mạnh.

Ba ngày nay bên trong, phục dụng không ít Hoa Hâm cho hắn linh đan.

Tuy rằng công lực có tinh tiến, nhưng vô cùng yếu ớt, chỉ có thể nói có chút ít còn hơn không.

Muốn muốn tiến thêm một bước lời..., Dương Thanh Huyền không nói hai lời, liền đem cái viên này Toàn Long Đan trực tiếp nhét vào trong miệng, nguyên lành nuốt xuống.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1185: Toàn Long Đan Oai, Bị Người Lần Theo

Theo đan dược vào bụng, một luồng khí tức mát mẽ tản ra, nháy mắt liền làm cho tâm thần người chấn động, vô cùng thoải mái.

Đan dược hóa giải mở, không chỉ có sức mạnh to lớn chảy vào toàn thân, cọ rửa hắn Đế Thiên Vị hậu kỳ kinh mạch, hơn nữa ở trong đan điền, càng hiện ra một tia long khí, phảng phất một cái Chân Long xoay quanh, rung động ra cường đại long uy!

“Chi!”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, không ngừng có long uy từ đan điền bên trong khuếch tán, tràn vào toàn thân, như nước sông chạy chồm, quyết chí tiến lên!

Dương Thanh Huyền vừa mừng vừa sợ, vội vàng vận chuyển Võ Kinh, hóa giải cái kia long uy lực lượng.

Đổi thành võ giả bình thường, long khí có thể tăng cao tu vi, tăng cường Đạo ý lĩnh ngộ, nhưng đối với hắn mà nói, nhưng là như hổ thêm cánh, hiệu quả tăng gấp bội!

Ở Thanh Dương Võ Kinh dưới sự dẫn đường, cái kia long khí sức mạnh càng là bành trướng như biển, từng vòng chấn động trong cơ thể khí huyết cùng chân nguyên, kinh mạch toàn thân đều bị mở rộng mấy phần, cái kia tu vi cảnh giới như là vụt lên từ mặt đất, càng thẳng tắp đi lên kéo lên!

“Hô!”

Quá trình này ước chừng giằng co ba canh giờ, cái kia Toàn Long Đan dược lực mới tiêu hao hết, bị Dương Thanh Huyền hoàn toàn hấp thu, chuyển hóa thành trong cơ thể sung doanh năng lượng.

Dương Thanh Huyền tu vi cảnh giới, dĩ nhiên rõ ràng cảm giác được tăng lên, so với Hoa Hâm cho hắn những đan dược kia mạnh không biết bao nhiêu lần.

“Toàn Long Đan! Thứ tốt!”

Dương Thanh Huyền phấn chấn bên dưới, càng không nhịn được hét dài một tiếng, một cổ khí tức cường đại lan ra, trong miệng càng phát sinh Long Ngâm, kích động sóng âm nháy mắt lao ra hang động.

Hoa gia hai tỷ muội đang ngoài động hộ pháp, nghe được tiếng rồng ngâm, đều là sắc mặt đại biến.

Trong núi rừng càng là chấn động tới một mảnh loài chim, hốt hoảng bay xa. Mảng lớn tẩu thú nằm ở trên đất run lẩy bẩy, có chút càng là trực tiếp hù chết tại chỗ.

Hai tỷ muội vội vàng chạy vào trong động.

Hoa Thanh kêu lên: “Thanh Huyền đại ca, ngươi không sao chứ?”

Dương Thanh Huyền lúc này mới thu rồi âm thanh, cười to nói: “Ha ha. Ta có thể có chuyện gì. Cái kia Toàn Long Đan quả nhiên không phải bình thường, lấy ta thời khắc này tu vi, nuốt phục sau đều có thể cảm nhận được rõ ràng tinh tiến. Nếu như có thể ăn 180 mai, sợ là có thể trực tiếp nhảy vào Đạo cảnh.”

Hoa Linh cười khổ nói: “180 viên... Sợ chỉ có Tinh Cung cùng cửu đại môn phái mới cầm được ra.”

Hoa Thanh mối tình thầm kín nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Thanh Huyền ca ca, có thể hay không đem mặt nạ của ngươi hái xuống cho ta nhìn một chút.” Trong thanh âm dĩ nhiên mang theo vẻ sốt sắng.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Tự nhiên có thể.” Tay phải đồng thời, liền bỏ đi mặt nạ trên mặt.

Hoa Thanh sáng mắt lên, lập tức nhìn sững sờ.

Đây là một tấm thanh tuyển gương mặt đẹp trai, Kiếm Mi nhập tấn, mắt như sao, khóe miệng ngậm lấy một tia muôn đời không tan nụ cười, cùng trong trí nhớ cái kia có chút non nớt khuôn mặt, hoàn mỹ dung hợp lại cùng nhau.

Hoa Linh cũng là đóng chặt hô hấp, con mắt nháy mắt đều không nháy mắt, tham lam nhìn trước mắt nam tử.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Nhìn đủ rồi chưa.” Tay phải lại một phóng, đem mặt nạ đeo đi tới.

Hai nữ đều cảm thấy trước mắt tối sầm lại, rất có chưa từng xem bộ dạng.

Hoa Thanh không ngừng nói: “Đẹp như vậy mặt, vì sao phải dùng quỷ diện che khuất đây.”

Hoa Linh nói: “Muội muội, đừng hồ đồ. Thanh Huyền đại ca lúc này thân phận, nếu là bị người phát giác, là khủng khiếp đại sự.”

Hoa Thanh nuốt hạ lưỡi đầu, nghịch ngợm nói: “Ta tự nhiên biết, chỉ là tùy tiện nói một chút mà thôi.”

Dương Thanh Huyền nhìn hai tỷ muội, dáng ngọc yêu kiều, trên người tỏa ra xử nữ thanh thuần mùi thơm, không nhịn được có chút mơ màng, nhưng rất nhanh liền trấn định lại, đem tạp niệm ném ra sau đầu.

Dương Thanh Huyền đột nhiên ánh mắt ngưng lại, nói: “Là ta bất cẩn rồi. Vừa nãy thét dài bên dưới, dĩ nhiên đưa tới không ít con ruồi.”

Hai tỷ muội tất cả giật mình, lấy tu vi của các nàng, cũng không có cảm ứng được cái gì.

Ba người lập tức từ động ** đi ra, trong rừng rậm vẫn là mọi âm thanh yên tĩnh, không có bất kỳ dị thường.

Ánh sáng mặt trời xuyên thấu qua lá cây giữa rừng rậm chiếu xuống, một mảnh tường hòa.

Hoa gia tỷ muội từng người cầm trong tay bảo kiếm, cảnh giác tứ phương.

Dương Thanh Huyền đáy mắt ánh vàng quét qua, hừ lạnh nói: “Chúng ta đi!”

Nói, vung tay lên, một mảnh ánh sáng liền đem hai tỷ muội bao lấy, trực tiếp phóng lên trời, hướng về xa xa bỏ chạy.

Cái kia ẩn ở trong hư không nhòm ngó người, thực lực cũng không yếu.

Dương Thanh Huyền tuy rằng không sợ, nhưng cũng không muốn cùng đối phương nổi tranh chấp.

Nhưng là không có bay bao lâu, Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, chỉ thấy trong hư không càng qua lại ra một thanh màu đỏ cự đao, mang theo chém thiên liệt địa tư thế, hướng về hắn chém tới!

“Hừ, bọn chuột nhắt, rốt cục ra tay rồi sao?!”

Dương Thanh Huyền độn quang lóe lên, ở trên không bên trong dừng, sau đó tay trái tay phải phân biệt nắm lấy hai tỷ muội, nhìn như nhẹ nhàng đi phía trước một bước đi ra, không gian lấy một định quy tắc xoay chuyển, vừa vặn tránh ra một đao kia!

“Ầm ầm!”

Màu đỏ cự đao ở trên không bên trong loáng một cái, chém xuống đến, trực tiếp chém vỡ đại địa!

Đao ảnh thẳng không xuống đất mặt, đáng sợ vết nứt không ngừng đi phía trước kéo dài, càng không nhìn thấy tận đầu!

Dương Thanh Huyền dưới chân đi một bước nữa, liền mang theo hai nữ bay xuống đến mặt đất, nhìn chằm chằm kẽ hở kia hai mắt, sinh ra một vệt nghiêm nghị.

Nếu là mình một thân một mình lời, tự nhiên không đáng kể, nhưng bây giờ dẫn theo Hoa gia hai tỷ muội, động thủ lên liền nhiều hơn rất nhiều lo lắng.

Nếu như đem hai tỷ muội thu vào Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô, sợ là bằng rời đi tận thế hẻm núi, trực tiếp tỷ thí liền phế bỏ.

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, nguyên bản bầu trời trong xanh, bỗng nhiên trở nên tối lại.

U ám ánh sáng bên trong, hoảng hốt có bóng người biến hóa, hư thực bất định.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Nếu đều động thủ, làm sao cũng không dám hiện thân? Đi ra cho ta!”

Hắn hét lớn một tiếng, hai tay bấm quyết, Nam Minh Ly Hỏa Kiếm nháy mắt hiển hiện ra, ở kiếm quyết dưới sự chỉ dẫn biến thành lớn gấp trăm lần, gào thét hướng về bầu trời chém tới!

Vô biên biển lửa tự trên thân kiếm khuếch tán, một hồi cửa hàng Triển Thiên Lý.

Có Kỳ Lân trên bầu trời chạy chồm rít gào, tiếng chấn động cửu thiên!

Lúc này, trên bầu trời mây mù bốc lên, từ đó xuất hiện một con to lớn hắc trảo, giống như thú không phải thú, mang theo nồng nặc mây khói, điên cuồng đấu giá xuống.

Cái kia dưới vuốt hình thành cường đại sức gió, tảng lớn núi rừng bị phá hủy, liền mặt đất đều bị hất bay.

“Oành!”

Cái kia hắc trảo tầng tầng đập trên Nam Minh Ly Hỏa Kiếm, vô biên hỏa diễm cùng mây khói bộc phát ra, dường như hơi nóng giống như tỏ khắp thiên địa.

Hắc trảo không ngừng kìm mà xuống, bị cái kia ánh kiếm một hồi chém vào.

“Ầm!”

Cái kia hắc trảo rốt cục không chống đỡ nổi, bạo nổ vỡ đi ra, hóa thành mây khói tản đi.

Nam Minh Ly Hỏa Kiếm kiếm thế hướng về vào trong mây, “Ầm ầm” một tiếng, liên quan mây khói cũng cùng nhau triển khai, thẳng vào Cửu Tiêu.

Toàn bộ bầu trời nhất thời trở nên thanh minh.

Ở hắc trảo bị phá sau, một bóng người chậm rãi hiển lộ ra.

Đó là một tên dị tộc thanh niên, thân hình thon dài, ăn mặc thú giáp, ngũ quan yêu dị đẹp trai, mái tóc màu đen như thác nước, tùy ý tán ở phía sau, nhìn thấy được có mấy phần nhu nhược.

Nhưng mà da thịt vì là thâm hắc vẻ, chân khớp khuỷu tay nơi đều thịt tươi đâm, ở trên trán mọc ra một căn thật dài thịt giác, phía sau bỏ rơi một cây ốm dài đuôi, khí tức cũng như núi cao mây mù giống như mờ mịt, để người khó có thể nhận ra.

Thanh niên ngơ ngác đứng ở trời cao bên trên, một đôi con ngươi màu xanh lam sẫm nhìn chằm chằm phía dưới, nhiễm phải khiếp sợ cùng vẻ hoảng sợ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1186: Dạ Xoa Tộc, Đáng Sợ Biến Thân

“Dạ Xoa?!”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, người trước mắt này dáng dấp, cùng các loại đồ phổ bên trong ghi lại Dạ Xoa tộc hình tượng hoàn toàn nhất trí.

Hơn nữa năm đó ở Thiên Tông học viện thời điểm, có một Vân Xuyên học viện gọi cao tới đứa nhỏ đến khiêu khích, chính là thân hoài Dạ Xoa tộc huyết mạch, ở lúc đó đưa tới chấn động không nhỏ.

Tuy rằng Dạ Xoa là trung cổ bát cường tộc một trong, nhưng bây giờ dấu vết lưu lại cực nhỏ, mặc dù ở bên trong đều một ít bên trong tòa thành lớn, thường thường có thể gặp được dị tộc cái bóng, nhưng cũng hiếm có Dạ Xoa tộc thân ảnh.

Giờ khắc này ở tận thế trong hẻm núi, thình lình gặp được Dạ Xoa tộc cường giả, để hắn cảm giác khiếp sợ.

Hoa Linh Hoa Thanh càng là song song cầm kiếm, như gặp đại địch.

Kia Dạ Xoa cường giả khí thế, đã cho các nàng khó có thể tưởng tượng áp lực, hai tỷ muội đều là sắc mặt trắng bệch, thậm chí hiện ra sợ hãi.

Dương Thanh Huyền hướng về hai tỷ muội nhẹ nhàng khoát tay áo một cái, ra hiệu các nàng đi xa chút.

Hai tỷ muội lập tức rõ ràng, chính mình lưu lại nơi này hoàn toàn chính là gánh nặng, lúc này thu kiếm xoay người, đi về phía trước chui cách xa mấy chục dặm.

Kia Dạ Xoa căn bản là không có nhìn hai tỷ muội một chút, một đôi con ngươi màu xanh lam sẫm nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, một nháy mắt không nháy mắt.

Đột nhiên, Dạ Xoa trên người mây khói dựng lên, cả người liền tại chỗ biến mất.

Dương Thanh Huyền đột nhiên hai tay nắm tay, cảnh giác hướng về bốn phía nhìn tới, trong mắt Hỏa Nhãn Kim Tình lấp lóe, sau đó xoay tay vỗ một cái, hướng về nơi nào đó hư không mạnh mẽ đánh tới.

Một đạo tử hỏa ở lòng bàn tay đoàn động, hóa thành ánh lửa khuếch tán.

“Ầm!”

Chỗ kia hư không trực tiếp bị đánh nát, đỏ tím màu sắc trên bầu trời tản ra.

Từ nát không bên trong, lộ ra một đôi khiếp sợ tròng mắt màu lam, hai tay khoanh ở trước người, đem ngọn lửa kia dư âm ngăn trở, sau đó nghiêm ngặt quát một tiếng, khom chỉ vì là trảo, thẳng bổ xuống!

“Ầm!”

Dương Thanh Huyền xoay tay liền lấy ra Đấu Quỷ Thần, chặn ở trước người, đem Dạ Xoa lợi trảo gánh vác, chấn động bên dưới, lui mấy trăm trượng xa.

Kia Dạ Xoa nghiêm ngặt quát một tiếng, thân hình nổi lên, giữa trời một trảo, vô số mây khói tụ tập mà đến, hóa thành một con Kỳ Lân Tí, hướng về Dương Thanh Huyền cuồng chụp mà đi.

Toàn bộ không gian đều bị cái kia Kỳ Lân Tí vặn vẹo, sức mạnh đáng sợ từ đó khuếch tán ra, đem không gian xung quanh toàn bộ nổ tung!

“Đến hay lắm!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, này Dạ Xoa tu vi sợ cũng có Đế Thiên Vị hậu kỳ, thậm chí cao hơn, cường đại quyền uy một hồi kích phát rồi trong cơ thể hắn ý chí chiến đấu.

Tay phải mạnh mẽ nắm chặt quyền, một mảnh long khí ầm ầm tản ra, toàn bộ nửa phải thân đều hiện ra đen nhánh vảy, cường đại quyền uy hóa thành cuộn sóng, trực áp đi tới!

“Diệt Đạo Long Quyền!”

“Ầm ầm!”

Trong quyền phong hóa ra Chân Long cái bóng, rít gào mà lên, đột nhiên cắn xé ở đằng kia Kỳ Lân trên, một tiếng kinh thiên địa động nổ vang, hai đạo hư ảnh đồng thời nổ tung, hủy diệt quyền phong phản chấn trở lại.

Hai người đều ở đây trong sóng gió liền lùi mấy bước, càng là thế lực ngang nhau!

Hoa Thanh Hoa Linh tỷ muội một viên tim nhảy tới cổ rồi, căng thẳng vạn phần.

Dương Thanh Huyền thu về thân rồng, cười gằn nói: “Trở lại!”

Dứt tiếng, một cái biển lửa từ phía sau dựng lên, Dương Thanh Huyền một bước về phía trước, hóa thành Thanh Loan hí lên, to lớn cánh phượng triển khai, dùng lợi trảo đột nhiên tóm tới.

Dạ Xoa con ngươi đột nhiên co, sợ hết hồn, trước mắt Thanh

Loan chân thật như vậy, không hề giống là giả!

Dạ Xoa tứ chi thu nhỏ lại, thân thể nhẹ nhàng xoay chuyển, hậu bối nhô thật cao, “Xì” một tiếng, càng phá cõng mà ra một đôi đen nhánh cánh chim, che kín bầu trời.

Cánh chim mặt trên vô số phức tạp đồ án, tiếng gào chát chúa từ Dạ Xoa trong miệng phát sinh, đôi tay vồ một cái, nắm chặt một đôi dao găm, cánh chim một phiến, liền quay về Thanh Loan vọt tới!

“Oành!”

“Oành!”

Hai cái to lớn người chim ở trên không bên trong liên kích, không ngừng bùng nổ ra ánh sáng, gột rửa trời cao.

Dương Thanh Huyền đúng rồi mấy chiêu, lợi trảo đã bị chủy thủ kia vết cắt, không khỏi kinh hãi.

Năm phượng thân thể mạnh, không đang bình thường Yêu tộc bên dưới, vạn khí khó làm thương tổn, cái kia hai cây chủy thủ nghĩ đến cũng không phải phàm vật, có thể tổn thương hắn.

Gặp Dạ Xoa lại vọt tới, Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, liền biến thân Hồng Máng, hai tay bấm quyết, chỗ mi tâm hồng lôi ngưng tụ, đột nhiên đánh ra ngoài!

“Oành! Oành! Oành!”

Liên tiếp kích. Bắn ra bảy tám đạo hồng lôi, đem bầu trời nổ tung, như là một mảnh như máu hoàng hôn.

Dạ Xoa nội tâm hoảng sợ không thôi, hai tay nắm chặt chủy thủ, màu xanh nhạt ánh mắt nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, lạnh giọng nói: “Thiên Thần Quyết thứ chín thiên, bảy mươi hai biến?!”

Hồng Máng cười lạnh một tiếng, nói: “Ngươi cũng là có mắt quang.” Chỗ mi tâm hồng quang đại phóng, lại là một đạo hồng lôi kích điên cuồng kích mà đi.

“Ầm!”

Dạ Xoa không dám gắng gượng chống đỡ cái kia hồng lôi, hai cánh lóe lên, liền né qua.

Lại là liên tiếp hồng lôi phóng tới, đem bầu trời không ngừng nổ tung. Như từng đoá từng đoá đỏ tươi khói hoa ở trên không bên trong nở rộ.

Dạ Xoa kinh nộ không ngớt, bảy mươi hai thay đổi thần thông hắn cũng có nghe thấy, không nghĩ tới càng lợi hại như vậy khó chơi.

Tả thiểm hữu tị sau một lúc, hồng lôi đột nhiên ngừng lại.

Dạ Xoa đi phía trước nhìn tới, phát hiện Hồng Máng đã không ở tại chỗ, cả kinh nói: “Không được!”

Nhưng cùng với trong nháy mắt, sau lưng liền truyền đến một trận ray rức đâm nhói, “A!”

Dương Thanh Huyền một kiếm chém ở hắn xương bả vai trên, thâm nhập mấy tấc, chính là cánh chim cùng thân thể tương liên địa phương, hầu như phải đem hắn lông cánh chém xuống!

Dạ Xoa gào thét một tiếng, hai cánh lại cuốn lên, thân thể mạnh mẽ chuyển, một con cánh vai lại như cự đao, lui về phía sau bổ ngang!

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, giơ chân lên đạp một cái, đá vào Dạ Xoa trên đầu, đưa hắn đá bay đi ra ngoài.

“A!!”

Dạ Xoa tức giận điên cuồng hét lên một tiếng, bị người một cước đá vào trên đầu, như vậy vô cùng nhục nhã, thân là Dạ Xoa bộ tộc vương thất, là không thể chịu đựng.

Dạ Xoa ngũ quan nháy mắt trở nên dữ tợn hung ác, toàn thân lân vũ từng mảnh từng mảnh lật lên, trình tím đen vẻ, bao trùm ở tất cả da thịt.

Tứ chi nhưng là không ngừng rút ra dài, sau lưng như núi nhỏ giống như nhô lên, hai cánh vỗ bên dưới, cuốn lên lượng lớn cương phong, cả người trực tiếp trở nên lớn gấp đôi!

Dương Thanh Huyền giật mình nhìn hắn toàn bộ biến thân quá trình, đối với Dạ Xoa bộ tộc hắn hiểu rõ cũng không nhiều. Mặc dù năm đó đã giao thủ đứa nhỏ cao tới, cũng chỉ là nắm giữ Dạ Xoa tộc huyết mạch mà thôi.

Đối với ở trước mắt như vậy biến thân, cảm thấy vô cùng bất ngờ.

Hơn nữa để hắn khiếp sợ không thôi chính là, Dạ Xoa tu vi ở biến thân bên trong liền không ngừng kéo lên, rất nhanh đạt tới Đế Thiên Vị đỉnh cao, đồng thời vẫn chưa đình chỉ, vẫn còn tiếp tục đi lên phồng, chỉ là phạm vi bắt đầu thu nhỏ lại.

“Lẽ nào hắn muốn bước vào Đạo cảnh?!”

Dương Thanh Huyền bị ý nghĩ này sợ hết hồn, tuy rằng Dạ Xoa lực lượng tăng lên phạm vi rất là rút nhỏ, nhưng Dạ Xoa giờ khắc này đã là Đế Thiên Vị đỉnh cao, dù cho lại tăng lên một điểm điểm, đều vô cùng có khả năng bước vào cái cảnh giới kia!

“Dám nhục nhã ta, ta muốn dùng máu của ngươi đến cọ rửa mới vừa sỉ nhục!”

Dạ Xoa điên cuồng hét lên một tiếng, xanh thẳm trong đôi mắt nổ bắn ra vô tận sát ý, lửa giận mãnh liệt. Bầu trời đều ở đây cái kia khí thế mạnh mẽ hạ chiến hạt dẻ.

Đúng lúc này, trên đường chân trời truyền đến kịch liệt không gian rung động, lệnh hai người đồng thời cả người run lên.

Toàn bộ thiên địa không rõ trở nên tối tăm, sau đó là năng lượng đáng sợ điên cuồng tàn phá ra.

“Đây là... Xảy ra chuyện gì?”

Dương Thanh Huyền cùng Dạ Xoa giật nảy mình, nhấc đầu hướng về bầu trời nhìn tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1187: Từ Cực Chân Quang, Thôn Tinh Phong Bạo

Chỉ thấy màn trời đổ nát, mảng lớn thâm hắc vết rách hiện ra, đem bầu trời hoa thành vô số mảnh vỡ. Cái kia từng mảnh từng mảnh vòm trời, dường như bình phong khúc chiết uốn lượn, vô số lôi hỏa tự trong vết nứt trút xuống.

Một luồng cực kỳ cuồng bạo khí tức bắt đầu lan tràn, thoáng qua liền tràn ngập trong thiên địa, kinh khủng uy có thể giáng lâm xuống.

“Tại sao lại như vậy?”

Toàn bộ cảnh tượng, giống như là trời long đất lở, hoặc như là có tuyệt cường cao thủ ở giao thủ, đem thiên địa đánh tan!

Nhưng vào lúc này, kẽ hở kia bên trong phun ra nuốt vào ra một đạo ngàn dặm Cực Quang, thuần túy xuyên thấu qua Minh Quang huy, như một tầng bình phong giống như, chậm rãi tung bay, vô cùng mỹ lệ.

Hai người giật mình một sát, cái kia Cực Quang đột nhiên trở nên mãnh liệt, hóa thành vô số đạo mưa ánh sáng, trình tiên nữ tán hoa giống như kích? Bắn mà xuống.

Hào quang qua bầu trời, giống như là hòa tan. Ánh sáng rơi ở trên mặt đất, càng là trực tiếp liệt địa ngàn dặm, đem địa tầng một điểm điểm tan rã thành bụi phấn.

“Ầm! Ầm!”

Đồng thời mỗi một vệt sáng rơi xuống, đều phải đập vỡ tan không gian, trong thiên địa hết thảy cảnh tượng, đều tùy theo vặn vẹo.

“Từ Cực Chân Quang!”

Dương Thanh Huyền kinh hô một tiếng.

Kia Dạ Xoa cơ hồ là bản năng phản ứng, toàn thân lân vũ nổ lên, cánh chim điên cuồng phiến, hóa thành độn quang nháy mắt ngàn dặm, liền hướng xa xa trốn chạy mà đi.

Dương Thanh Huyền nơi nào còn dám lưu, nháy mắt biến thành Thời Không Cự Linh, lóe lên liền xuất hiện ở Hoa Thanh Hoa Linh bên cạnh người, dùng bàn tay lớn nắm lên hai người, liền quay chuyển không gian, hướng về xa xa bỏ chạy.

Hắn chân trước mới vừa đi, liền một bó ánh sáng đánh rơi, đem vừa nãy chỗ đứng oanh nát tan, miếng ngói không còn.

Hoa Thanh Hoa Linh bị Dương Thanh Huyền kẹp ôm, vừa bắt đầu còn có vô cùng ngượng ngùng.

Nhưng mà quay đầu lại vừa nhìn sau, trong đôi mắt đẹp cũng chỉ còn sót lại vô tận sợ hãi.

Toàn bộ đất trời bên trong không gian đều vặn vẹo, giống là một khối bị người vặn chặt vải vóc, sáng lạng Cực Quang như dải băng quanh quẩn, trong đó một mảnh trắng đen Hỗn Độn, giống như trở về đến rồi vũ trụ Hồng Mông thời kì.

Cuối cùng, vùng không gian kia đang bị oanh tan tành sau, bỗng nhiên bạo nổ mở.

“Ầm ầm!”

Có thể hào quang lấy tốc độ ánh sáng khuếch tán, đem thiên địa hoàn toàn nuốt hết.

Sau đó diệt thế giống như bão táp bao phủ bát phương, quét ngang toàn bộ khu vực.

Hết thảy đều hóa thành bột mịn.

Thời Không Cự Linh cảm nhận được sau lưng nóng rực cùng năng lượng xung kích, phảng phất đem sau lưng da tất cả đều lột xuống giống như vậy, đau nhe răng trợn mắt.

Cái này còn chỉ là Cực Quang dư âm bão táp, nếu như chính diện bị đánh trúng lời, sợ là nói thẳng tiêu tan ngã xuống.

Ước chừng chạy ra khỏi mấy ngàn dặm, Thời Không Cự Linh mới ngừng lại, thả xuống Hoa Thanh Hoa Linh tỷ muội.

[truyen cu A tu

i @@ Net] Dương Thanh Huyền biến về chân thân, quay đầu lại, kinh hãi nhìn phía sau, vừa nãy Từ Cực Chân Quang xuất hiện địa phương, toàn bộ thiên địa đều rơi vào Hỗn Độn, vạn vật không còn!

Hoa Thanh hoảng sợ nói: “Đây chính là tận thế hẻm núi hai đại nguy hiểm Thiên Tướng một trong, Từ Cực Chân Quang sao? Lại đáng sợ như thế, sợ là Đạo cảnh cường giả đều không thể gánh vác được đi!”

Hoa Linh sắc mặt trắng bệch, nói: “Không biết cái kia Thôn Tinh Phong Bạo lại là cảnh tượng như thế nào.”

Dương Thanh Huyền cũng là thổn thức không ngớt, hơn nữa nội tâm hắn sinh ra một cái cổ quái ý nghĩ.

Ở Thiên Thành Giác lưu lại võ học dấu ấn bên trong, có một đoạn liên quan với Từ Cực Chân Quang miêu tả, là trong thiên địa từ lực biến thành quang phổ, có thể phá diệt vạn pháp, hết sức lợi hại.

Đồng thời có người tu luyện ra quá Từ Cực Chân Quang loại đáng sợ này đồ vật.

Dù cho là của mình bốn loại mồi lửa, đơn độc mà nói, so với Từ Cực Chân Quang còn muốn kém hơn một bậc. Trừ phi là năm hỏa hợp nhất, hóa ra lúc ban đầu đạo chi hỏa nguyên, mới có thể thắng quá cái kia Từ Cực Chân Quang.

Hoa Thanh đột nhiên nói rằng: “Cũng không biết quái vật kia thế nào rồi, hi vọng không có chạy thoát, bị Từ Cực Chân Quang chém giết.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Lấy kia Dạ Xoa thực lực, lẽ ra có thể an toàn chạy thoát.” Hắn nụ cười trên mặt thu lại, ngưng tiếng nói: “Nhưng không nghĩ tới lại có lợi hại như vậy dị tộc dự thi. Này tên Dạ Xoa, ở trong tộc chắc cũng là người tài ba đi.”

Lúc này, mặt đông phía chân trời trên, xuất hiện nhất điểm hồng mang, phát sinh Long Ngâm giống như tiếng xé gió, như giống như sao băng rơi rụng, kích? Bắn về phía xa xa đại địa.

“Toàn Long Đan!”

Ba người đồng thời kinh ngạc thốt lên một tiếng, sau đó lật mở trong tay ngọc bài, quả nhiên trên ngọc bài hiện ra lượng lớn điểm sáng màu đỏ, giống tiên nữ tán hoa như thế, rơi ra toàn bộ hẻm núi.

Có chút quang điểm còn chưa rơi xuống, liền trực tiếp biến mất.

Chứng minh là bị người thu đi.

Dương Thanh Huyền nuốt xuống hạ, quát lên: “Đi!”

Một mảnh lôi phù đánh ra, đem hai tỷ muội bao lấy, liền hóa thành độn quang mà đi.

Toàn Long Đan chỗ tốt hắn còn dư vị vô cùng, nhìn chằm chằm cái kia Toàn Long Đan rơi xuống phương hướng, trong lòng thậm chí sinh ra một ít to gan ý nghĩ.

Tinh Cung mỗi lần nhảy dù một trăm viên Toàn Long Đan, những đan dược này vẫn chưa biến mất, mà là bị võ giả chiếm được. Nếu là mình từng cái từng cái lục soát quá khứ, luôn có thể nhảy ra mấy viên đến.

Dương Thanh Huyền trong mắt bắn ra vẻ hưng phấn, tăng nhanh độn thuật. Hắn thậm chí lờ mờ có thể nhìn thấy, có đại lượng bóng người đang hướng về cái viên này Toàn Long Đan tới gần.

...

Ở một mảnh bao la khu vực, bầu trời đột nhiên không có có bất kỳ triệu chứng nào liền tối lại.

Tiếp theo chính là bên trong không gian truyền đến “Ầm ầm” thanh âm, giống như sét không phải sét.

Vô số ô lưới tuyến ở trời cao trên nằm dày đặc, bắt đầu trở nên không hợp quy tắc, thậm chí vặn vẹo.

“Chuyện gì thế này?”

Trên mặt đất, mấy cái không gian trong kiến trúc, chạy ra hơn mười tên võ giả, tất cả đều là Lôi gia đệ tử.

Nơi này là bọn họ dựng trại đóng quân địa phương, mỗi người đều dẫn theo thoải mái không gian Huyền Khí, đồng thời ở bốn phía bố trí trận pháp kết giới, trên căn bản chờ đến tranh tài kết thúc là không có vấn đề.

“Ầm ầm!”

Ngay ở sét gia con cháu kinh ngạc thời gian, trên bầu trời tất cả ô lưới tuyến toàn bộ vặn vẹo, giống như con thoi xoay tròn, một luồng khó có thể dùng lời diễn tả được sức mạnh kinh khủng, từ đen nhánh vũ trụ, trực trụy Thương Khung!

“Ầm!”

Toàn bộ thế giới nháy mắt đổ nát, trái phải bất kỳ dấu hiệu. Tất cả vạn vật đều bị nguồn sức mạnh kia hút vào, trong thiên địa rơi vào hỗn loạn tưng bừng.

“Không được! Là Thôn Tinh Phong Bạo! Chạy mau!”

Lôi Kinh Vũ hét lớn một tiếng, toàn thân “Bùm bùm” sấm sét nổi lên, sau đó liền lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn.

Hơn hai mươi người sét gia con cháu trên người tất cả đều sấm sét lấp loé, có xanh, có lam, có hồng, có trắng, các loại sắc thái không một... Mà... Luận.

Sau đó có mấy người vừa rồi lấy ra sấm sét, liền “A” kêu thảm một tiếng, toàn bộ thân hình bị hút đi tới, bay thẳng vào trong bão tố, biến mất không còn tăm hơi!

“Chi!” Còn dư lại Lôi gia đệ tử, từng cái từng cái sợ đến đi đứng như nhũn ra, không lo được ra lệnh, liền trực tiếp hướng về xa xa bỏ chạy.

Lôi Kinh Vũ đồng dạng sắc mặt tái nhợt, sợ hãi rống nói: “Trốn! Chạy mau, không tiếc bất cứ giá nào chạy trốn! Phía sau lại nghĩ cách tụ tập!”

Hắn câu nói này nói xong, người ngay ở mấy ngàn trượng ở ngoài.

Lôi gia đệ tử nháy mắt làm chim muôn bay tán ra, hướng về bốn phương tám hướng bỏ chạy.

Bất quá chớp mắt, Lôi gia đệ tử lưu lại cái kia chút không gian kiến trúc, đều không ngoại lệ, toàn bộ nháy mắt hóa thành bụi bay, như tan thành mây khói.

Toàn bộ không gian hoàn toàn phá diệt, bão lớn lực lượng từ trong hư không nổi lên, không ngừng ở trong thiên địa xoay tròn, càng lúc càng lớn, cắn nuốt hết thảy tất cả.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1188: Máy Thiên Kinh Địa Vĩ, Thực Lực Nói Chuyện

Ở mặt khác một chỗ trên đất bằng, một đám trên người mặc màu nâu quần áo đệ tử, đang tụ tập cùng nhau tu luyện.

Sách lược của bọn hắn cùng lôi đình cổ vực như thế, đều là đồng môn ôm đoàn, kề đến thắng được liền có thể.

Đột nhiên, một tên ngồi xếp bằng trên không phóng gió đệ tử đột nhiên mở hai mắt ra, quát lên: “Có tình huống!”

Kịch liệt không gian rung động từ đằng xa truyền đến, sau đó chính là động đất run rẩy, cùng với yêu khí mạnh mẽ tỏ khắp mở.

Hơn mười người lập tức bay lên, cảnh giác hướng về phía trước nhìn tới.

Chỉ thấy địa trên bình diện, hai tên võ giả nhanh chóng chạy tới, phía sau bị một đầu to lớn quái vật hình người đuổi theo.

“Cứu mạng, nhanh cứu lấy chúng ta!”

“Trên người chúng ta bảo vật toàn bộ cho các ngươi!”

Hai tên võ giả một thấy phía trước có người, hơn nữa còn không chỉ một vị, biết là tông môn tử đệ, nhất thời đại hỉ, liều mạng cuồng hô.

Một tên đệ tử nhìn phía bọn họ dẫn đầu sư huynh, thấp giọng hỏi: “Uông sư huynh, muốn không muốn ra tay?”

Dẫn đầu Uông sư huynh cười lạnh nói: “Bọn họ bị quái vật giết, bảo vật tự nhiên cũng thuộc về chúng ta. Quái vật này vừa nhìn chính là thông minh thấp hèn, tổng không biết cướp bọn họ bảo vật đi.”

“A!”

Trong khi nói chuyện, cái kia hai tên võ giả đã bị quái vật đụng ngã, trong miệng truyền đến tiếng kêu thê thảm, trực tiếp đã bị quái vật kia phân thây.

Chúng đệ tử đều là sắc mặt hơi trắng bệch.

Lúc trước tên đệ tử kia nói: “Uông sư huynh, quái vật này thật giống có chút lợi hại...”

Uông sư huynh mặt âm trầm, hừ nói: “Yên tâm, hắn cách chúng ta còn xa. Hơn nữa chúng ta nhiều người như vậy, sợ cái gì?”

Còn chưa có nói xong, một người đệ tử khác mạnh mẽ địa kinh hô một tiếng, “Uông sư huynh, quái vật kia không thấy!”

Tất cả mọi người là cả người rung động, một đạo lăng liệt sát khí lặng yên bao phủ lại đây, một con màu xanh đậm lợi trảo đột nhiên xé rách hư không.

“Xì!”

Uông sư huynh đột nhiên không kịp chuẩn bị, đầu đã bị vặn xuống, máu tươi như suối phun giống như tuôn ra.

Một vị cao ba, bốn trượng quái vật đột nhiên xuất hiện ở bọn họ trung gian.

“A! Chạy mau a!”

Chúng đệ tử ở ngắn ngủi kinh ngạc sau, tất cả đều sợ đến hồn phi phách tán, vội vàng bốn phía chạy trốn.

“Rống!” Quái vật một tiếng rống to, dài mấy trượng cánh tay vẩy đi ra, trực tiếp đem hai tên đệ tử đánh nát bấy.

Một lát sau, không trung liền truyền đến từng trận kêu thảm thiết, máu tươi từng mảng từng mảng tiên rơi trên mặt đất, nhuộm đỏ đại địa.

…

Ngoài hẻm núi, trong hư không nam tử nhìn quả cầu ánh sáng kia, khóe miệng vung lên một tia cười khẽ, nói: “Máy thiên kinh địa vĩ đầu sau khi tiến vào, hiệu quả rất rõ ràng a.”

Trong quang cầu tên điên cuồng bay lượn, không ngừng trào ra, tiêu tan ở trên không bên trong.

Ngoài hẻm núi không ngừng có vàng quang lấp loé, mỗi một lần đều rơi xuống một tên đệ tử, tất cả đều là sắc mặt trắng bệch, nhìn phía xa tông môn sư trưởng toàn bộ đang nhìn mình, từng cái từng cái xấu hổ cúi đầu.

Những thứ này đều là vì bảo mệnh, kích phát rồi Truyền Tống Phù.

Nhưng còn rất nhiều tên biến mất rồi, người cũng lại không có đi ra.

Trong hư không ông lão mang tới hạ mí mắt, nói: “Máy thiên kinh địa vĩ có thể thay đổi núi sông địa thế, có thể gợi ra không gian bên trong tất cả nhân tố không ổn định, vùi đầu vào tận thế trong hẻm núi, thật là như hổ thêm cánh.”

Nam tử gật đầu nói: “Máy thiên kinh địa vĩ đầu sau khi tiến vào, Từ Cực Chân Quang cùng Thôn Tinh Phong Bạo cũng bắt đầu quy mô lớn xuất hiện.”

Lão giả nói: “Không chỉ có như vậy, sợ là rất nhiều ẩn núp tại trong hạp cốc dị thú quái loại, cũng sẽ phải chịu liện lụy, rục rà rục rịch.”

Nam tử cười nói: “Ha ha, như vậy không phải cũng có thể tăng nhanh thi đấu tiến độ sao?”

Ông lão cũng là khẽ mỉm cười, nhẹ nhàng lắc lắc đầu, lại nhắm hai mắt lại tu luyện, một khắc cũng không muốn trì hoãn.

...

Ở một mảnh trên hoang dã, tụ họp ba mươi, bốn mươi người, tất cả đều vây quanh trung ương một người đàn ông.

Sát ý chồng chất, từ mỗi người trên người tản mát ra, đem nam tử kia khóa chặt.

Nam tử trên mặt hào không có chút máu, vô lực biện giải, “Ta, ta cũng vừa đến, cũng không thấy Toàn Long Đan, hay là... Đừng đừng, đừng nhúc nhích tay, ta giao ra đây!”

Nam tử mới nói được một nửa, liền cảm thấy hơi lạnh thấu xương, như là một con chân đạp vào quỷ môn quan, vội vàng lời nói nhất chuyển, đồng thời đưa tay móc ra một viên đan dược, hiện ra ở trước mắt mọi người.

Tất cả mọi người là thân thể chấn động, không nhịn được đi về phía trước một bước, con mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm cái kia đan dược.

Nam tử nói: “Đan dược ở đây, không nên tìm ta rồi!”

Nói, đem Toàn Long Đan hướng về trên không ném đi, xoay người rời đi.

Mấy bóng người lập tức bay lên trời, lướt về phía cái kia đan dược.

Còn có người trực tiếp xoay chuyển không gian, để cái kia đan dược hướng về một phương hướng kích. Bắn xuyên qua.

“Triệu Dân, ngươi muốn chết!”

Một tên nam tử mặc áo hồng quát lên, hai tay ở trước người tạo thành chữ thập, liền hóa ra một mảnh ánh đao, hướng về khác một người đàn ông đầu trên lột bỏ.

Vị kia gọi Triệu Dân nam tử khoảng cách đan dược gần đây, lặng lẽ cười một tiếng, khuôn mặt dữ tợn dữ tợn, xoay tay lại cũng là một đao.

“Ầm!”

Song đao rung động, cuộn sóng đẩy ra.

Triệu Dân thân thể hơi ngưng lại, lập tức bị những người khác đoạt trước tiên. Trong đó một đạo gầy nhỏ bóng người, vô cùng linh xảo, giống rắn như thế ở trên không bên trong bơi lội, cái kia chút vặn vẹo không gian càng không cản hắn nổi.

“Ha ha, Toàn Long Đan là của ta rồi!”

Thân ảnh kia đột nhiên một hồi dài ra, đột nhiên đem Toàn Long Đan nắm ở trong tay, nhỏ dài thân thể nháy mắt lại gảy về nguyên trạng.

Nhưng còn chưa cao hứng chốc lát, nụ cười liền cứng ngắc ở trên mặt, hoảng sợ cúi đầu, phát hiện mình phần eo đã bị chém thành hai đoạn, huyết tuyến trồi lên, sau đó bắn mạnh ra lượng lớn máu tươi.

Nắm Toàn Long Đan tay vô lực buông ra, thân thể biến thành hai đoạn rơi xuống.

Toàn Long Đan rơi vào một tên nam tử khôi ngô trong tay, trong tay nhấc theo một thanh u lãnh kiếm, hài hước mắt lạnh đảo qua trời cao, “Một đám cặn bã, đối với thực lực của chính mình khó đạo tâm bên trong liền không có một điểm bức mấy sao? Này Toàn Long Đan có thể là các ngươi có thể mơ ước?”

“U lãnh kiếm Mai Phi Trầm!”

Trong đám người có người hoảng sợ kêu một tiếng, vừa định xông lên phía trước cướp giật, lập tức dừng lại thân thể, vội vàng lùi về sau.

“Cái gì? Hắn chính là một người một kiếm, giết sóng biếc sẽ cả nhà Mai Phi Trầm?!”

“Có người nói hắn đã là Thái Thiên Vị tột cùng tồn tại, ở Trung Ương Đại thế giới trẻ tuổi bên trong, thanh danh hiển hách.”

“Có truyền thuyết hắn là cô vụ nhai một vị trưởng lão con riêng.”

Hơn bốn mươi người đều là ngừng trên không trung, không dám lên trước, nhìn chằm chằm Mai Phi Trầm trong tay u lãnh kiếm, nội tâm một trận run rẩy.

Mai Phi Trầm hắc tiếng cười lạnh nói: “Dạng gì thực lực, làm dạng gì sự tình, như vậy mới có thể sống càng lâu.”

Tất cả mọi người là sắc mặt trắng bệch, không dám phản bác, nhưng lại không dám lên trước, kinh ngạc đứng ở đó.

“Ba ba ba!”

Một trận tiếng vỗ tay vang lên, truyền đến một đạo tiếng cười sang sãng, “Vị bằng hữu này nói không sai. Dạng gì thực lực làm dạng gì sự tình. Cái viên này Toàn Long Đan, ta cũng hết sức yêu thích đây. Tự cao thực lực không tệ, đến tập hợp tham gia trò vui.”

Mọi người vội vàng xoay người nhìn tới.

Mai Phi Trầm hoàn toàn biến sắc, cảnh giác nhìn chằm chằm phía trước, bên ngoài trăm trượng, đi bộ mà đến một nam hai nữ ba bóng người.

Nam tử một thân huyền y, dáng người kiên cường, trên mặt mang một tấm xanh Đồng Quỷ mặt nạ, che lại hơn nửa gương mặt, một đôi mực con ngươi thâm thúy u ám, khí tức toàn thân thâm hậu, để người không thể phỏng đoán.

Hai tên nữ tử hai bên trái phải đứng ở nam tử bên cạnh người, đều là một thân thuốc lá màu hồng la quần, ngũ quan giống nhau đến mấy phần, đều là giống nhau tuyệt mỹ xuất trần.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1189: Con Đường Phát Tài

“Cái kia hai cái mỹ nữ, hình như là Đại La tiên sơn người.”

“Hừm, ta cũng từng gặp. Là Đại La thương hội hội trưởng hai vị ngàn vàng, chà chà, muốn có thể lấy được bọn họ liền có phúc phần.”

“Này răng xanh mặt quỷ nam là ai? Thần bí hề hề.”

“Hơn nửa cũng là Đại La tiên sơn đi.”

“Hừm, cũng chỉ có Đại La tiên sơn đệ tử, mới đối phó Mai Phi Trầm. Bất quá Đại La tiên sơn chỉ là hai mươi bốn trong nhà, cô vụ nhai nhưng là thập cường một trong a.”

Mọi người đang sôi nổi nghị luận thời điểm, liền không tự chủ hướng về bốn phía tránh lui, lộ ra một khối to lớn chiến trường.

Mai Phi Trầm liếm môi một cái, lộ ra vẻ dữ tợn, lại như dã thú tương phùng, rơi vào hạ phong trái lại biểu hiện càng trở nên hung hãn.

Mai Phi Trầm giơ lên kiếm đến chỉ vào Dương Thanh Huyền, lạnh giọng nói: “Ngươi cũng muốn đến thử xem thực lực của chính mình?!”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Nếu như thử một ít thực lực liền có thể được Toàn Long Đan, có gì không thể?”

“Muốn chết!”

Mai Phi Trầm trải qua quát một tiếng, trường kiếm trong tay trên ngân quang lưu chuyển, như ánh trăng trút xuống, theo một cổ cường thịnh chiến ý bày vẫy ra, bên trong đất trời, một mảnh hào quang màu xanh gợn sóng.

"Bạch Xà Ngự Không!"

Dứt lời bóng người hơi động, chính là một kiếm đâm tới.

Kiếm thanh âm boong boong, Bạch Xà hí lên, cùng kiếm khí mang theo cương phong đồng loạt quay về Dương Thanh Huyền cuồng quyển mà đi.

"Nguồn sức mạnh này... Cũng không phải Thái Thiên Vị đỉnh cao!"

"Đế Thiên Vị! Mai Phi Trầm thì đã là Đế Thiên Vị!"

Bốn phía võ giả tất cả đều sắc mặt ngạc nhiên, từng cái từng cái vui mừng chính mình vừa nãy không có mất lý trí xông lên.

[truyen cua tUi | Net

] Tiến nhập Đế Thiên Vị, là có tư cách xung kích trước một trăm, thậm chí năm mươi vị trí đầu tồn tại.

Phải toàn bộ Thương Khung tinh vực, cường giả không biết phàm mấy, Thương Khung luận võ đừng nói trước một trăm, mặc dù là trước một ngàn, đều chính là kinh sợ một mảnh tồn tại.

Nhưng lệnh tất cả mọi người đều trợn mắt hốc mồm sự tình xuất hiện, cái kia răng xanh mặt quỷ nam trực tiếp đưa tay phải ra, chụp vào Mai Phi Trầm Lãnh U Kiếm.

"Ầm!"

Thịt trảo cùng lạnh kiếm đụng nhau, càng phát sinh như kim loại thanh âm.

Mai Phi Trầm ánh mắt lộ ra hoảng hốt vẻ, kiếm thế nhất chuyển, lại là mấy kiếm đổ ập xuống chém xuống đến.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Mai Phi Trầm trước người tràn đầy kiếm ảnh, như một tấm rậm rạp chằng chịt lưới che chở rơi xuống.

Nhưng Dương Thanh Huyền trảo nhưng là vô cùng chầm chậm, mỗi một lần đều chộp vào vừa lúc đúng lúc, lệnh Mai Phi Trầm không cách nào công kích.

Hoa Thanh Hoa Linh hai tỷ muội nhưng là quyến rũ đứng ở hai bên, khẽ tựa vào Dương Thanh Huyền bên cạnh người, mặt ngậm mỉm cười, ở loại này kịch đấu tràng diện bên dưới, lại có loại phá lệ phong tình.

Tại chỗ hết thảy võ giả, tất cả đều nuốt nước bọt, một bên bị kịch liệt tranh đấu chấn động, một bên lại bị hai tỷ muội phong tình lay động, đều là tiện sát không ngớt.

Nhưng mỗi người đều hiểu, muốn hưởng thụ loại này phong tình tiền đề, là có dùng thịt trảo mạnh mẽ chống đỡ Mai Phi Trầm Lãnh U Kiếm thực lực.

“Thái Ất ngâm!”

Mai Phi Trầm lâu công bên dưới, không khỏi sốt sắng, kiếm thế một hồi bộc phát ra, nháy mắt hóa thành vạn ngàn Bạch Xà hí lên, một đạo to lớn Bạch Xà bóng mờ bàn ở trên trời.

Nháy mắt lại quy về bên trong kiếm, cùng kiếm khí kia cùng chém vụt mà ra.

Toàn bộ đất trời rơi vào dưới ánh trăng thuỷ triều giống như tràng năng bên trong, một đạo quán triệt thiên địa ánh kiếm chém ra, đem không gian ra một đường rãnh thật sâu khe.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, năm ngón tay vồ lấy, lòng bàn tay liền phóng ra đâm mắt người mục đích cường quang, tất cả mọi người một hồi hai mắt đâm nhói, nháy mắt mù mắt.

“Nhất Khí Trùng Viêm Dương!”

Hời hợt bên dưới, liền một chưởng đẩy tới.

Vô biên hỏa diễm phun ra, ở giữa một cái nóng bỏng quả cầu ánh sáng, giống như một phiên bản thu nhỏ mặt trời, kéo ra lóa mắt sóng lửa.

“Ầm!”

Lãnh U Kiếm cùng lửa dương đụng vào nhau, cái kia nóng rực hỏa diễm một hồi bạo nổ mở, bỏng mắt bạch quang đem ánh kiếm tách ra.

“Không thể!”

Mai Phi Trầm hoảng sợ quát to một tiếng, cái kia hỏa sói thế đi không giảm, hung hăng đập trên người tự mình, liền phun ra một ngụm máu đến, bay ngược ra ngoài.

Ánh lửa trong hoảng hốt, Mai Phi Trầm trong lòng hoảng hốt, không lo được thương thế, bóng người lóe lên đã nghĩ chạy trốn.

Đồng thời, nội tâm dâng lên vô số nghi vấn, người trước mắt này rốt cuộc là ai?

Đại La tiên sơn mạnh nhất không ngoài dẫn đầu đệ tử càng nói, nhưng nghe nói cũng chỉ là Đế Thiên Vị trung kỳ tu vi, tuyệt đối không thể như người trước mắt này giống như vậy, bỗng dưng bàn tay bằng thịt nghiền ép chính mình.

Hắn biết đối phương hoàn toàn không có sử dụng thực lực, chỉ là đứng ở một cái cực cao độ cao quan sát chính mình, dường như khi còn bé cùng phụ thân luyện kiếm, phụ thân hời hợt tiếp theo kiếm của mình chiêu, cái kia căn bản không phải luận võ, mà là chỉ điểm.

Mà người trước mắt này, giống như chỉ điểm giống như vậy, đứng tại chính mình khó có thể ngưỡng vọng trên độ cao, vỗ nhè nhẹ tiếp theo chưởng, liền đem toàn bộ của hắn sức mạnh cùng tôn nghiêm phá hủy!

“Muốn đi? Ha ha, lưu lại Toàn Long Đan liền có thể, hơn nữa ta nhìn ngươi thanh kiếm này cũng không tệ, cùng nhau lưu lại đi.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, năm ngón tay tóm tới.

Toàn bộ không gian hơi ngưng lại, đã bị ngưng kết ở.

Mai Phi Trầm một trái tim ngã vào đáy vực, biết cũng chưa quyết định lời, liền là chết!

Hắn quát to: “Hạ thủ lưu tình, ta tất cả đồ đều cho ngươi!”

Nói, Lãnh U Kiếm cùng một ít chứa đồ nguyên khí đều lấy xuống, đột nhiên ném đi.

Dương Thanh Huyền sau khi nhận lấy, thần thức quét qua, Toàn Long Đan xác thực ở bên trong, hơn nữa còn có rất nhiều không rẻ đan dược cùng vật phẩm, nhất thời mừng rỡ không thôi, phất tay nói: “Ngươi có thể đi.”

Mai Phi Trầm một trái tim đang nhỏ máu, sắc mặt giống sương đánh quả cà, nhưng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Đối phương có thể tha mình một lần, đã là nhặt lấy về một cái mạng.

Hắn không nói hai lời, xoay người liền bỏ chạy, trong phút chốc liền chỉ còn dư lại một đạo ánh sáng, biến mất ở phía chân trời.

Dương Thanh Huyền thu hồi Mai Phi Trầm đồ vật, ánh mắt nhìn phía xung quanh hơn bốn mươi người, nói: “Các ngươi thì sao? Lưu lại tất cả mọi thứ liền có thể đi.”

“A?!”

Hơn bốn mươi người đều là lấy làm kinh hãi, hai mặt nhìn nhau.

Bọn họ chỉ là vây xem ăn dưa mà thôi, sớm biết chính mình cũng phải bị cướp, làm sao cũng sẽ không lưu lại a.

Hoa Thanh không nhịn được “Ha ha” cười lên, thon thả nhẹ lay động bên dưới, trông rất đẹp mắt.

Dương Thanh Huyền ánh mắt chìm xuống, quát lên: “Muốn cái gì vẫn là đòi mạng?”

“Đòi mạng đòi mạng...”

Hơn bốn mươi người đều là sắc mặt trắng bệch, dồn dập gỡ xuống chứa đồ nguyên khí, ném cho Dương Thanh Huyền, sau đó cũng không quay đầu lại chạy mất.

Hoa Thanh che miệng cười nói: “Tới tham gia Thương Khung luận võ, tất cả đều là các môn các phái cốt lõi nhất đệ tử tinh anh. Bên trong môn phái để bảo đảm an toàn của bọn họ cùng thứ tự, đều là dùng hết khả năng dành cho, Thanh Huyền đại ca nếu như càn quét một vòng, liền thật sự giàu to.”

Dương Thanh Huyền hắc tiếng cười nói: “Ta cũng chính là nghĩ như vậy.”

Hoa Thanh Hoa Linh đều là không còn gì để nói, đặc biệt là Hoa Thanh, chỉ là thuận miệng nói mà thôi, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền thật sự đánh ý đồ này.

Hoa Linh có chút lo lắng nói: "Nếu thật muốn cướp đoạt lời, hết khả năng tránh ra thập cường hai mươi bốn gia, bằng không sau đó bị bọn họ truy cứu tới, liền thật sự phiền phức lớn rồi."

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Muốn cướp liền lấy được như vậy tông môn thế gia, mới kiếm tiền. Bằng không còn dư lại quỷ nghèo, có cái gì có thể cướp? Cho tới sau đó truy cứu, cũng cho bọn họ có bản lãnh này."

Hoa Linh sững sờ, nhất thời nhớ tới, trước mắt nam tử này, nhưng là liền Cổ Diệu đều có thể giết người a!

Dương Thanh Huyền thu rồi tất cả mọi người "Cung phụng", nhân tiện nói: "Đi thôi."

Nói, liền ngự không mà đi.

Hai tỷ muội vội vàng đuổi theo, Hoa Thanh nhìn phía trước bóng người, càng là trong lòng dâng lên ngọt ngào tâm ý, không từ cười một tiếng nói: "Thanh Huyền ca ca, nhanh nói cho ta một chút ngươi là thế nào bắn giết Cổ Diệu."

Ba người thoáng qua liền biến mất tung tích.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1190: Hỏa Chi Tinh Linh, Tam Nguyệt Phiêu Hỏa

Một chỗ đầm lầy nơi, tràn đầy hoang vu vắng lặng, trong không khí phiêu tán nồng nặc chướng khí, chỉ có một chỗ chu vi nơi là thanh minh.

Cái kia chu vi bên trong có một nam hai nữ, một đạo nhàn nhạt kim quang bình phong đem ba người bọc lại.

Dương Thanh Huyền vừa đem Toàn Long Đan nuốt vào, đang đang ngồi xếp bằng tu luyện, hấp thu dược lực.

Hoa Thanh cùng Hoa Linh ở một bên hộ pháp, một bên cảnh giác hoàn cảnh chung quanh, một bên lặng lẽ nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, đều là sắc mặt trở nên hồng.

Sau một lúc lâu, Dương Thanh Huyền chậm rãi mở mắt ra, thở dài một hơi, kéo dài không dứt, phảng phất vô cùng vô tận.

Khí tức nội tại quanh thân đoàn toàn, lờ mờ hóa thành long hình, cũng nương theo có trầm thấp tiếng rồng ngâm.

Là Dương Thanh Huyền cố ý giảm thấp xuống tiếng rồng ngâm, bằng không như lần trước như thế, đem một tên Dạ Xoa cường giả như thế đưa tới, thì phiền toái.

Rốt cục, không biết qua bao lâu, một hơi hoàn toàn nôn tận.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy thiên địa đổi mới hoàn toàn, tai mắt đều nhạy cảm hơn một ít, hai tay nắm chặt quyền, liền có ngàn vạn cân lực ở trên cánh tay khuấy động, chấn không gian đều “Ong ong” vang vọng.

“Toàn Long Đan, quả nhiên là đồ tốt!”

Dương Thanh Huyền lần thứ hai khen lớn, dùng quả thứ hai Toàn Long Đan, lại không có có ảnh hưởng tu luyện hiệu quả.

Thông thường mà nói, đan dược đều có dược hiệu giảm dần tác dụng, nhưng Dương Thanh Huyền dùng quả thứ hai, hiệu quả cùng lần thứ nhất giống như đúc.

Hoa Linh cười nói: “Cũng chỉ có Thanh Huyền đại ca như vậy thể phách mới có thể liên tiếp dùng Toàn Long Đan, bằng không mặc dù là Đạo cảnh cường giả, cũng không dám dùng như vậy nhiều lần.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ngươi là nói ta nuốt dùng tốc độ nhanh?”

Hoa Linh gật đầu nói: “Toàn Long Đan bên trong ẩn chứa sức mạnh cực kỳ đáng sợ, đặc biệt là cái kia một tia long khí, mặc dù là Đạo cảnh cường giả cũng phải thời gian khá lâu mới có thể tiêu tan hóa điệu. Nhưng ta nhìn Thanh Huyền đại ca, tựa hồ long khí đối với thể chất của ngươi có cực mạnh lực tương tác, dễ như trở bàn tay liền tiêu hóa.”

Dương Thanh Huyền cười khẽ không ngớt, chính mình chính là Thanh Long Thánh Linh, này long khí nhưng là vật đại bổ, trực tiếp nuốt xuống liền tiêu hóa, được lợi vô cùng.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Này Toàn Long Đan muốn bao nhiêu linh thạch một viên?”

Hắn dự định chờ sau khi rời khỏi đây, đem giành được đồ vật toàn bộ bán ra, làm hết khả năng mua loại này Toàn Long Đan, chỉ dựa vào ăn là có thể ăn Đạo cảnh.

Hoa Linh cùng Hoa Thanh liếc mắt nhìn nhau, đều là cười khổ không thôi.

Hoa Thanh nói: “Thanh Huyền ca ca là không phải nhìn Tinh Cung mỗi lần đều có thể bỏ ra một trăm viên, vì lẽ đó cảm thấy này Toàn Long Đan hết sức tiện nghi?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tiện nghi đương nhiên sẽ không, nhưng ít ra không biết đắt tiền quá bất hợp lí chứ?”

Hoa Thanh gật đầu nói: “Xác thực không phải hết sức thái quá, bởi vì các mặt của xã hội trên căn bản là không có bán.”

“Cái gì?” Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nói: “Liền ngay cả Thánh khí đều có bán ra khả năng, Toàn Long Đan làm sao sẽ không có bán?”

Hoa Thanh nói: “Thánh khí cuối cùng là ngoại vật, mà Toàn Long Đan liền nói cảnh cường giả công lực đều có thể tăng lên. Giống như chỉ có thể lấy vật đổi vật. Nếu nói là linh thạch là Thiên Vị trở xuống cường giả đồng tiền mạnh, như vậy Toàn Long Đan chính là Đạo cảnh cường giả đồng tiền mạnh.”

Hoa Linh gật đầu nói: “Vật này tác dụng phụ cực nhỏ, các đại thương hội hội trưởng, chính mình cũng đều là võ tu cường giả, gặp phải Toàn Long Đan phản ứng đầu tiên chính là mình nắm đến ăn, nơi nào cam lòng đi bán?”

Hoa Thanh lại nói: “Vì lẽ đó Tinh Cung mỗi một lần nhảy dù phí tổn, đại khó có thể tưởng tượng.”

Hoa Linh nói bổ sung: “Ngươi nhìn Tinh Cung mỗi lần tổ chức Thương Khung luận võ tựa hồ hết sức kiếm tiền, nhưng rốt cuộc là doanh là thiệt thòi, vẫn đúng là không nhất định chứ.”

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, xem ra kế hoạch của chính mình phải dẹp.

Đã như vậy, vậy thì thừa dịp còn ở trong cốc, nhiều cướp mấy viên lại đây.

Dương Thanh Huyền đem kim quang kết giới tản đi, phất tay liền một mảnh độn quang đem hai tỷ muội bao lấy, đang muốn bỏ chạy, đột nhiên từ bốn phương tám hướng vang lên lượng lớn “Ong ong” tiếng, vô số sâu hội tụ thành đoàn, phô thiên cái địa quét tới.

Hai tỷ muội đều là đáy mắt xẹt qua một vẻ bối rối, cô gái sợ nhất này chút trùng loài rắn đồ vật, hơn nữa này chút phi trùng vừa nhìn chính là trình độ nguy hiểm cực cao, không nhịn được liền dựa sát trên người Dương Thanh Huyền, lúc này mới cảm thấy ấm áp cùng an toàn.

“Không cần sợ, một ít cấp thấp côn trùng thôi.”

Dương Thanh Huyền vung tay lên, liền một mảnh hỏa diễm đập tới.

“Hổn hển!”

Ngọn lửa hừng hực ở trên không bên trong lan tràn, đem hết thảy côn trùng đều châm đốt, trong đầm lầy tựa hồ có thể gas thân thể, nháy mắt liền đốt một đám lớn.

“Không được! Phía dưới là cái Khí Hải!”

Trong khi nói chuyện, “Ầm ầm ầm” thanh âm từ dưới đất truyền đến, phóng tầm mắt nhìn, toàn bộ đầm lầy toàn bộ châm đốt, đáng sợ hỏa diễm từ phía dưới vọt lên, kèm theo tiếng nổ mạnh bao phủ tất cả!

Dương Thanh Huyền không dám bất cẩn, nhớ tới Từ Cực Chân Quang cùng Thôn Tinh Phong Bạo, lúc này lấy ra hoàng kỳ, một mảnh kết giới đem ba người bọc lại.

Hỏa diễm xông vào Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ kết giới trên, chấn tảng lớn kim liên xoay tròn, nhưng nhưng không cách nào phá tan.

Hoa Thanh một mặt si mê nhìn bên ngoài, vỗ tay khen: "Đẹp quá trong lửa thế giới a."

Ngọn lửa kia kỳ ảo nhảy nhót, như Tà Dương ở dưới mặt biển, thủy triều lên xuống, tản ra ấm áp nhiệt độ. Quất hào quang màu vàng tựa hồ có thể chiếu vào trong lòng của người ta, xua tan che đậy ở trong lòng mù mịt.

Đột nhiên, kết giới nhỏ nhẹ chấn động một cái, chỉ thấy một đầu tròn vo quái vật nằm úp sấp ở bên ngoài kết giới, dùng đầu óc đánh vào kết giới.

Quái vật kia ngoại hình cùng viên cầu gần như, toàn thân che lấp màu vàng óng lông tơ, dường như một cái cỡ lớn con gà con thằng nhóc, một đôi màu đỏ thú đồng nước long lanh nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, tràn đầy mơ ước vẻ.

Dương Thanh Huyền tản ra hỏa diễm vô cùng tinh khiết, để nó thèm chảy nước miếng.

Hoa Linh cả kinh nói: "Đây là Phiêu Hỏa Linh Miêu, là một loại sinh ra ở trong ngọn lửa tinh linh, chúng nó trong cơ thể đựng Nội Đan, vô cùng quý giá. Này đầu hỏa chi tinh linh chí ít cũng là Thái Thiên Vị. Nó cảm ứng được trên người ngươi mồi lửa, muốn phải chiếm đoạt ngươi."

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Không biết sống chết súc sinh."

Lúc này đem hoàng kỳ vừa thu lại, giơ tay chính là đấu Quỷ Thần hóa ra, một điểm hạo nhiên khí chém vụt mà đi.

Cái kia Phiêu Hỏa Linh Miêu trong mắt loé ra vẻ hoảng sợ, toàn thân bộ lông nổ lên, trong miệng phát sinh ho đàm như thế tiếng rống giận dữ, một đạo cột lửa chính là phun ra ngoài.

“Ầm!”

Kiếm khí chém vỡ cột lửa kia, rơi xuống Phiêu Hỏa Linh Miêu trên người.

Linh miêu hét lên một tiếng, mao nhung nhung biểu bì một hồi đổ nát, giống khí cầu như thế nổ tung ra, hóa thành hỏa diễm tung bay.

Phiêu Hỏa Linh Miêu vốn là tự trong ngọn lửa sinh ra, tự nhiên trở về hỏa diễm.

Dương Thanh Huyền nhấc tay vồ một cái, liền đem một viên màu vàng Nội Đan nhiếp vào trong tay, nâng ở lòng bàn tay, để xuống hai tỷ muội trước mặt.

Cái kia Nội Đan toàn thân màu vàng, óng ánh êm dịu, ở bề ngoài có màu lửa đỏ hoa văn, tỏa ra nóng rực khí tức đến, nhìn rất đẹp.

Hoa Linh cười nói: “Này Nội Đan tên là Tam Nguyệt Phiêu Hỏa, bên trong ẩn chứa hệ” Hỏa “năng lượng vô cùng tinh khiết, đối với người tu luyện rất có ích lợi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái này đối với ta mà nói không có tác dụng, liền đưa cho các ngươi đi.”

Trong cơ thể hắn có bốn đại hỏa nguyên, toàn bộ bên trong đất trời có thể để hắn mơ ước hỏa chủng, hầu như không tồn tại, trừ phi là thần bí nhất thứ năm tâm diễm.

Hoa Linh cùng Hoa Thanh đều là nhìn chằm chằm viên kia Nội Đan, trong đôi mắt đẹp sóng quang chuyển động, nhìn thấy được vô cùng muốn muốn, bất quá đều thật không tiện độc chiếm.

Hoa Thanh nói: “Cái này Tam Nguyệt Phiêu Hỏa vẫn là tỷ tỷ cầm đi, ta trước đây thu được Thanh Huyền ca ca thiên đan, bảo lưu đến nay đều chưa từng dùng qua đây.”

Lại như thế xoắn xuýt xuống cũng không có ý nghĩa, chỉ là tăng thêm lúng túng mà thôi.

Hoa Linh gật đầu nói: “Tốt, vậy ta liền tạm thời nhận.”

Dương Thanh Huyền đem Tam Nguyệt Phiêu Hỏa đưa cho Hoa Linh, sau đó liền chém vỡ biển lửa, độn quang cuốn lên hai nữ, ngút trời mà đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1191: Tàn Sát, Nhảy Dù Thiên Khí

Dương Thanh Huyền mang theo hai nữ, ở tận thế bên trong cốc chạy vội một trận, trên đường gặp phải không ít võ tu, toàn bộ cướp tinh quang, chỉ để lại truyền tống bùa vàng cho bọn họ.

Liền, có một răng xanh mặt quỷ nam tử, mang theo hai cô gái tại trong hạp cốc cướp bóc sự tình, rất nhanh liền truyền ra, lệnh ai ai sinh ra sợ hãi.

Mà cùng Dương Thanh Huyền bất đồng chính là, tại trong hạp cốc xuất hiện mấy vị sát tinh, có lẽ là ngại đào thải tốc độ quá chậm, bắt đầu ở trong cốc thanh tràng, nhìn thấy một quy tắc xoá bỏ, liền ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không cho.

Vì lẽ đó bên trong cốc nơm nớp lo sợ võ giả, thà rằng gặp phải răng xanh mặt quỷ, chỉ cần rủi ro là có thể tiêu tai, nếu như gặp phải mặt khác mấy vị, mệnh cũng phải không có.

Mà Dương Thanh Huyền cũng ở lượng lớn tài nguyên rót vào hạ, tu vi càng ngày càng tăng.

Hắn thân thể mạnh mẽ, không sợ các loại độc dược, vì lẽ đó nuốt đan vào cơ thể một chút vấn đề đều không.

Hai nữ cùng ở bên người hắn, ở sự chỉ điểm của hắn cùng dạy dỗ hạ, sức chiến đấu cũng không ngừng tăng lên.

Ngày hôm đó, ba người chạy vào trong một khu rừng rậm rạp, đột nhiên mùi máu tươi nồng nặc truyền đến, làm ba người tất cả giật mình.

Theo cái kia mùi máu tươi, phi bôn chốc lát, liền nhìn thấy rừng rậm trung ương, hoàn toàn thành một mảnh chân không, hơn mười bộ thi thể ngổn ngang nằm ở trong bùn đất, khắp nơi là hoa mai như hoa một dạng máu tươi loang lổ, toàn bộ tràng diện vô cùng thê thảm.

Hoa Linh cả kinh nói: “Là Liệt Hỏa Tông, dĩ nhiên toàn quân hủy diệt!”

Hoa Thanh nói: “Liệt Hỏa Tông mặc dù không thuộc về hai mươi bốn gia, nhưng ở Trung Ương Đại thế giới cũng coi như là tiếng tăm lừng lẫy môn phái. Rốt cuộc là ai tàn nhẫn như vậy? Đây đã là phát hiện lần thứ ba tru diệt.”

Dương Thanh Huyền ở mấy bộ thi thể bay lên hạ, nói: “Là thuần túy tàn sát, những đệ tử này chứa đồ nguyên khí đều ở đây, cũng không phải là cướp giật. Hơn nữa cùng hai lần trước gặp phải, ở giết người phương diện chiêu thức rất giống nhau. Xem ra trong khu vực này xuất hiện giết người biến thái.”

Hoa Linh nói: “Nhìn những thi thể này, sẽ không có chết bao lâu. Cái kia giết người biến thái có thể hay không ở ngay gần?”

Nói, chính mình giật nảy mình, vội vàng hướng về Dương Thanh Huyền tới gần.

Hoa Thanh cười nói: “Có Thanh Huyền ca ca ở này, ngươi sợ cái gì? Không có gì không phải cố ý mượn cơ hội sẽ dựa sát Thanh Huyền ca ca?”

Hoa Linh mặt đỏ lên, cáu giận nói: “Cô gái nhỏ ngươi nói nhăng gì đó?!”

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền xoay tay vừa nhìn, trên ngọc bài xuất hiện đại lượng màu xanh quang điện, ở toàn bộ tận thế hẻm núi trong phạm vi tản ra.

“Nhảy dù Thiên khí!”

“Trời ạ! Một trăm món Thiên cấp Huyền Khí!”

Hai nữ xuất thân thương hội, thường thấy các loại thiên tài địa bảo, linh dược kỳ trân, nhưng đối với một trăm món Thiên khí, vẫn là cả kinh trợn mắt ngoác mồm.

Dương Thanh Huyền đối với Thiên khí phản ứng cũng không mãnh liệt, còn không có Toàn Long Đan đối với hắn sức hấp dẫn đại. Dù sao cũng là hắn trên người có Thánh khí người.

Mặc dù là Thiên khí, cũng có đỉnh cấp Thiên khí chiến kích Bạch Uyên tại người.

Này chút nhảy dù Thiên khí, trên căn bản đều là cấp thấp.

Nhưng Dương Thanh Huyền nhưng híp mắt, nhìn chằm chằm trong đó một cái điểm sáng màu xanh, sau đó ngẩng đầu lên, nhìn mặt tây phương hướng.

Hoa Thanh cũng cả kinh nói: “Chính là đó, chúng ta có muốn hay không đi cướp?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đi, bất quá lần này không muốn quang minh chính đại xuất hiện, lặng lẽ ẩn núp đi qua.”

Hoa Thanh không giải, hỏi: “Tại sao?”

Dương Thanh Huyền nhìn chung quanh một vòng bốn phía, ánh mắt có chút mù mịt, nói: “Những người này vừa mới chết không lâu.”

Hoa Thanh sửng sốt một chút, trong đầu bỗng nhiên lóe lên, liền hiểu rõ ra, kinh hãi nói: “Thanh Huyền ca ca có ý tứ là, cái kia tên sát tinh cũng sẽ tới?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Cái kia tên sát tinh ở nơi này phiến khu vực, phía trước có Thiên khí bỏ ra, bất kể là cướp đồ vẫn là giết người, đều là cơ hội cực kỳ tốt.”

Hoa Linh có chút bận tâm nói: “Vậy chúng ta còn đi không?”

Dương Thanh Huyền cười gằn nói: “Đương nhiên đi! Hơn nữa nếu là sát tinh, trên người khẳng định có không ít thứ tốt, nói không chắc còn có thể nhảy ra Toàn Long Đan đây! Hắn là sát tinh, chúng ta làm sao không phải là?”

Hai tỷ muội nhìn nhau nở nụ cười, chỉ cảm thấy có nam tử này ở, trên đời liền không có leo không được khó khăn.

Ba người lúc này che dấu hơi thở, ẩn núp hướng về cái kia Thiên khí rơi xuống phương hướng chạy đi.

…

“10093 người, đào thải hơn phân nửa.”

Tận thế ngoài hẻm núi, Tinh Cung nam tử nhìn chằm chằm ngọc bài, sau đó vừa liếc nhìn bên ngoài, cau mày nói: “Thật giống này mấy ngày người chết có chút nhiều a.”

Lão giả nói: “Có thiên kinh địa duy nghi chế tạo phiền phức, người chết nhiều là bình thường.”

Nam tử trầm giọng nói: “Ta là nói… Có phải hay không là vị kia xảy ra vấn đề?”

Ông lão cả người chấn động, hai mắt đột nhiên trợn tròn, cả kinh nói: “Không đến nỗi chứ? Nếu như vị kia xảy ra vấn đề, sự tình nhưng lớn rồi!”

Nam tử bộ dạng phục tùng trầm ngâm nói: “Ai biết được, hắn trên người phong ấn hẳn rất vững chắc a.”

Trong hư không khôi phục yên tĩnh, hai người đều lặng lẽ không nói, nhưng giữa hai lông mày nhưng ẩn hiện vẻ ưu lo.

…

Dương Thanh Huyền ba người tiềm hành một trận, liền tới đến cái kia Thiên khí điểm đến, Hoa Thanh Hoa Linh nhưng là ở trên người đánh ẩn giấu phù, núp trong bóng tối quan sát tình huống.

Cái kia Thiên khí ngoại hình như một cây thước giống như vậy, toàn thân làm mực lục vẻ, tản ra Bích Hải giống như sóng quang.

Thỉnh thoảng bị thả vào không trung, bị mọi người tranh cướp.

Này chút tranh cướp người thực lực cũng không phải là rất mạnh, chỉ có vài tên Thái Thiên Vị tồn tại. Chỉ là thỉnh thoảng có người gia nhập vào chiến trường bên trong.

Rất nhanh đã có người đẫm máu trời cao, một bị thương nặng, lập tức liền lấy ra truyền tống bùa vàng, từ biến mất tại chỗ.

Lúc này, Hoa Thanh đột nhiên thấp giọng kinh ngạc thốt lên, nói: “Là Đại La tiên sơn!”

Xa xa chạy tới hơn mười đạo bóng người, chính là Đại La tiên sơn người, một hồi liền khuếch tán mở, đem tranh đấu mọi người vây nhốt.

Mỗi cái Đại La tiên sơn đệ tử khóe miệng, đều là vung lên mỉm cười khinh bỉ, một loại cao cao tại thượng cảm giác ưu việt tự nhiên mà sinh ra.

Bên trong sân tranh đấu lập tức ngừng lại, tất cả mọi người là sắc mặt cực kỳ khó coi.

Dù cho tên kia cầm trong tay Thiên khí võ giả, tương tự mặt âm trầm.

Càng nói liếc mắt nhìn cái kia màu xanh đậm thước đo, chà chà khen: “Lại là trung cấp Thiên khí, làm cho người rất giật mình. Ta còn tưởng rằng sẽ là cấp thấp đây.”

Cái kia cầm trong tay Thiên khí võ giả cắn răng nói: “Trước tiên người chiếm được nắm, các ngươi Đại La tiên sơn chính là hai mươi bốn cầu Minh Nguyệt Dạ một trong, sẽ không làm trắng trợn cướp đoạt chuyện đến đây đi!”

Càng nói khẽ mỉm cười, nói: “Đương nhiên sẽ không.”

Người võ giả kia sửng sốt một chút, lập tức mừng như điên, một trái tim nhất thời để xuống.

Càng nói lại nói: “Bởi vì đều là đối phương chắp tay hiến đi lên, không cần chúng ta ra tay, gì đến cướp đoạt nói chuyện? Ta muốn vị bằng hữu này cũng là biết lý lẽ, không biết để cho chúng ta ngoại lệ cướp giật chứ?”

“Ha ha ha!” Bốn phía Đại La tiên sơn đệ tử đều là cười lớn.

Lúc trước lấy lòng quá Hoa Thanh đệ tử Lăng Phi, càng là mở miệng uy hiếp nói: “Nếu như để cho chúng ta phá lệ, liền không chỉ là cướp giật đơn giản như vậy!”

Người võ giả kia tức giận đến mức cả người run run, cầm thước đo tay đều đang run rẩy.

Càng nói mỉm cười nói: “Bằng hữu, ngươi còn trẻ, tương lai đường còn dài lắm. Không nên bởi vì một cây thước mà làm mất mạng.”

Người võ giả kia giận không nhịn nổi, nhưng lại không dám phát tác, hung hăng đem thước đo hướng về càng nói ném đi!

Đúng lúc này, hư không đột nhiên "Oanh" bạo nổ mở một cái chỗ hổng, một đạo đen nhánh vết nứt dữ tợn hiện.

Mạnh mẽ bão táp điên cuồng tràn vào, một hồi đem cái kia thước đo định ở giữa không trung.

Lập tức một con khô gầy tái nhợt tay dò xét hạ xuống, đem cái kia thước đo nắm lấy. Hư không tùy theo kèn kẹt mở ra, một luồng khí tức đáng sợ hạ xuống.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1192: Cầu Chùy Được Chùy, Sát Tinh

“Ai? Là ai?!”

Biến cố này, làm cho tất cả mọi người đều là giật nảy cả mình.

Đặc biệt là Đại La tiên sơn đệ tử, càng là giận không nhịn nổi, dĩ nhiên có người dám tiệt hồ bọn họ!

Từng cái từng cái lấy ra binh khí, nhắm thẳng vào ở giữa người kia.

Cái kia người tay cầm ngọc thước, ngũ quan tuy tinh xảo đẹp trai, nhưng là trắng xám như tờ giấy, người mặc hai màu trắng đen trường sam, tóc cũng là nửa trắng nửa đen, đầy người sát khí.

Dương Thanh Huyền cả người chấn động mạnh, lộ ra khó tin vẻ mặt, nếu không có tiềm tàng ở phía xa, sợ là muốn thất thanh gọi ra!

Cái kia trường sam nam tử một đôi con ngươi đen không hề thần thái, mang theo vô tận hờ hững, chỉ ở Dương Thanh Huyền tâm tình chập trùng kịch liệt thời điểm, ánh mắt tựa hồ hơi ngưng một hồi, đảo qua Dương Thanh Huyền ba người chỗ ẩn thân, sau đó lại khôi phục hờ hững.

Càng nói lạnh giọng nói: “Vị bằng hữu này, xin hỏi là môn phái nào?”

Trường sam nam tử không đáp, đứng im lặng ở đằng kia.

Lăng Phi giận dữ, múa cái kiếm hoa, một điểm điểm kiếm khí dập dờn bồng bềnh mở, xung kích ở trường sam nam tử trên người, quát lên: “Vưu sư huynh hỏi ngươi lời, ngươi điếc rồi!”

Trường sam nam tử mắt điếc tai ngơ, giống như là đập con ruồi giống như vậy, sau đó tát, liền theo Lăng Phi kiếm khí phương hướng đẩy tới.

“Cẩn thận!”

Càng nói hét lớn một tiếng, lập tức phát hiện một chưởng này lợi hại.

Lăng Phi kinh hãi bên dưới, không tránh kịp, trường kiếm trong tay càng bị một chưởng này đập vỡ tan, cường đại chưởng phong càng là nhập vào cơ thể mà qua, hắn hầu như không có bất kỳ chống đối năng lực, thân thể run một cái, liền kinh ngạc ở đằng kia cứng lại rồi.

Đại La tiên sơn những đệ tử còn lại đều là kinh hãi, tất cả đều quơ binh khí, khóa lại trường sam nam tử.

Càng nói cảm giác không đúng, cả kinh kêu lên: “Lăng Phi!”

“Lăng Phi!”

Càng nói lại kêu một câu.

“Oành!”

Lăng Phi thân thể không có bất kỳ dấu hiệu, trực tiếp ở tại chỗ nổ tung, thịt bọt máu tươi bắn tung tóe.

“A!”

Hoa Thanh không nhịn được kêu một tiếng.

Nhưng trận này mặt quá mức ngạc nhiên, cũng không có người quan tâm nàng, Đại La tiên sơn đệ tử càng là mỗi cái hoảng sợ kêu to, “Lăng Phi a!”

Nhưng Lăng Phi đã không còn, chỉ còn dư lại một đôi chân cùng tay, từ không trung rơi xuống.

“Ra tay! Giết!”

Càng nói kinh nộ hét lớn một tiếng, sau lưng hai cánh triển khai, trong tay xuất hiện một thanh búa lớn, điên cuồng phách mà đi.

“Hình Thiên. Khai Sơn!”

Cái kia búa lớn trên hàn quang lấp loé, bắn mạnh sát cơ, quay về trường sam bọn nam tử mặt bổ tới.

Những đệ tử còn lại đồng dạng sử dụng tới tuyệt học, trong lúc nhất thời các loại ánh sáng đan dệt thành lưới, đem trường sam nam tử hoàn toàn bọc lại.

Trường sam nam tử mặt không hề cảm xúc, đối với này đầy trời công kích tựa hồ làm như không thấy, giơ tay lên, một vòng ánh sáng tự trên tay lan ra, từ từ mở rộng, lập tức một chưởng đánh ra.

“Ầm ầm!”

Chưởng phong đem thiên địa khí xu thế đều áp chế hoàn toàn ở, mạnh mẽ cương phong chính là giội rửa đi qua.

Càng nói phủ quang hơi ngưng lại, đã bị vỗ nát bấy, cả người chịu đến rung mạnh, phủ đầu suýt chút nữa tuột tay bay ra.

Còn lại Đại La tiên sơn đệ tử càng là không chống đỡ được, từng cái từng cái kêu thảm bị đánh bay.

Mọi người liên thủ lại, càng không thể ngăn ở một đòn?!

Trường sam nam tử bóng người loáng một cái, Thiên khí dài thước ở trong tay, như kiếm giống như đánh ra, không trung vẽ ra từng đoá từng đoá ánh sáng.

Một mảnh sóng biếc dập dờn bên trong, hàn quang thỉnh thoảng lấp loé mà lên, lại có ba tên Đại La tiên sơn đệ tử bị thu tính mạng.

“Chi!”

Những đệ tử còn lại sợ đến hồn phi phách tán, lập tức phát giác giữa lẫn nhau thực lực chênh lệch.

Cái kia chút tranh cướp Thiên khí không phải Đại La tiên sơn đệ tử, càng là hóa thành chim muôn bay tán ra, nhanh chóng hướng về xa xa bỏ chạy.

Tất cả mọi người trong đầu đều hiện ra một cái từ: Sát tinh!

Gần đây tại trong hạp cốc lưu truyền sôi sùng sục, giết người không chớp mắt biến thái.

Đại La tiên sơn đệ tử cũng âm thầm kêu khổ, làm sao sẽ gặp được này sát tinh, hơn nữa thực lực như vậy cường hoành.

Trước bọn họ vẫn còn ở trêu đùa, nói nếu là gặp gỡ sát tinh đó, tất nhiên phải cho hắn một bài học, cho hắn biết hai mươi bốn nhà lợi hại.

Ai nghĩ đến, càng cầu chùy được nện cho.

Trường sam nam tử thân thể hơi đổi, càng bỏ qua công kích Đại La tiên sơn đệ tử, một thước hóa ra, chính là một đạo sóng biếc như dao, ngang trời mà ra.

Màu xanh biếc mỏng nhận chém mở thời không, dĩ nhiên đem xa xa chạy trốn đánh chết bảy, tám người.

Mọi người kinh hãi hạ, trường sam nam tử nhẹ nhàng loáng một cái, liền tại chỗ biến mất, chỉ để lại nhỏ nhẹ không gian rung động tản ra.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, hai tay nắm chặt, càng không tự chủ được khẩn trương.

“A!” Xa xa truyền đến vài đạo liên tiếp kêu thảm thiết, hơn nữa không phân phương hướng, hết thảy chạy trốn đệ tử, tất cả đều bị trường sam nam tử đuổi theo đánh giết.

Càng nói hoàn toàn biến sắc, sợ quát lên: “Không được! Hắn muốn giết quang chúng ta!” Thấy mọi người dọa cho phát sợ, lập tức lại nói: “Không cần hoảng sợ! Người này tạm thời không có ra tay với chúng ta, không phải là kiêng kỵ chúng ta sao? Chỉ cần cẩn thận ứng phó, không có việc gì!”

Bốn phía tiếng kêu thảm thiết lên này đối phương phục, để càng nói lời lộ ra như vậy tái nhợt vô lực.

Ai nấy đều thấy được, tạm thời không có ra tay với bọn họ, là bởi vì bọn hắn không có trốn, trường sam nam tử mục đích là đem tất cả mọi người đánh giết.

Hoa Thanh từ lâu hai tay mồ hôi lạnh, không nhịn được nắm lấy Dương Thanh Huyền cánh tay, nhẹ giọng nói: “Thanh Huyền đại ca, cứu cứu bọn họ đi.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu.

Đại La tiên sơn những đệ tử này tính mạng không có quan hệ gì với hắn, nhưng nếu Hoa Thanh lên tiếng, tự nhiên là phải cứu.

Dương Thanh Huyền nhìn phía Hoa Linh, đột nhiên hỏi: “Cái kia trường sam nam tử, ngươi là có hay không nhìn quen quen cảm giác?”

Hoa Linh thân thể chấn động, cả kinh nói: “Thanh Huyền đại ca cũng cảm thấy nhìn quen mắt?”

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Ngươi cũng cảm thấy nhìn quen mắt lời, như vậy thật sự nên là hắn.”

Hoa Linh ngơ ngác nói: “Nhưng là... Hắn không phải bỏ mình sao?”

Dương Thanh Huyền trong mắt tràn ngập nghi hoặc, nói: “Đây cũng chính là ta cảm thấy địa phương kỳ quái. Năm đó tiểu Hoa Quả Sơn một trận chiến, Huyền Tẫn Châu cùng Huyền Thiên Cơ đối với chiêu một đòn hạ, dư âm chấn động toàn bộ quảng trường, tất cả mọi người hóa thành thuốc lá tiêu. Đường một buồm hắn không thể có thể sống sót a.”

Hoa Linh cau mày nói: “Thanh Huyền đại ca xác thực gặp được đường một buồm thi thể sao?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Không có. Lúc đó cho là ở trong dư âm hóa thành thuốc lá tiêu, hơn nữa tình huống khẩn cấp, cũng không có nhìn kỹ.”

Hoa Linh nói: “Nếu chưa thấy thi thể, có lẽ liền không chết?”

Dương Thanh Huyền trong mắt hay là không tin bộ dạng.

Ở trường sam nam tử xuất hiện chớp mắt, lấy tâm tính của hắn cùng đạo tâm, đều suýt chút nữa vỡ thủ.

Trường sam này nam tử tuy rằng khuôn mặt và khí chất đều thay đổi rất lớn, nhưng ở Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình hạ, vẫn là nhìn thấu đường một buồm dáng dấp.

Thêm vào Hoa Linh quen biết cảm giác, liền có thể xác nhận không thể nghi ngờ, trước mắt này sát tinh, bốn phía giết người biến thái điên cuồng, chính là năm xưa Thiên Tông học viện cùng trường bạn tốt, được khen là tứ cường một trong đường một buồm.

Chỉ là năm đó đường một buồm xảy ra chuyện thời điểm, chỉ có Nguyên Võ cảnh tu vi, giờ khắc này lần thứ hai xuất hiện, nhưng là có thêm không kém gì Đế Thiên Vị tu vi, đồng thời tâm tính khí chất thay đổi hoàn toàn.

Những năm gần đây đến cùng xảy ra chuyện gì?

Hắn năm đó lại là như thế nào sống sót?

Dương Thanh Huyền hai tay nắm chặt, hướng về cái kia liên tiếp vang lên tiếng kêu thảm thiết nhìn tới, trong mắt một mảnh vẩn đục, nhưng rất nhanh lại trở nên thanh minh kiên định.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1193: Năm Xưa Cùng Trường, Binh Qua Đối Mặt

Xa xa tiếng kêu thảm thiết rất nhanh liền biến mất rồi.

Trong thiên địa yên lặng lá rụng có tiếng, Đại La tiên sơn đệ tử tất cả đều là sắc mặt trắng bệch, nơm nớp lo sợ, như là dê đợi làm thịt.

Mặc dù là Vưu Ngôn, cũng đại viên mồ hôi lạnh từ đầu trán lăn xuống, toàn thân áo choàng sớm đã ướt đẫm.

Đột nhiên, một tên Đại La tiên sơn đệ tử kêu thảm một tiếng, “Cứu mạng a!”

Lộ Nhất Phàm chẳng biết lúc nào liền xuất hiện ở trước mặt hắn, thân hình thoắt một cái bên dưới, tái nhợt tay đưa tới, chụp vào đệ tử kia đầu lâu.

Tên đệ tử kia càng sợ đến không thể động đậy, đạo tâm tan vỡ, trong miệng phát sinh “Ô ô” tiếng khóc.

“Tưởng Vu Thần, mau tránh a!”

Vưu Ngôn hét lớn một tiếng, sau lưng hồn quang ngưng hai cánh kích phát đến mức tận cùng, đột nhiên giơ lên cao chiến phủ, lần thứ hai bổ tới.

Nhưng làm sao hắn tốc độ không nhanh, căn bản cứu viện không vội.

Hơn nữa coi như hắn xông lên, vừa lại thật thà có thể cứu Tưởng Vu Thần sao?

Vưu Ngôn nội tâm một trận cay đắng, thầm nói: Hôm nay Đại La tiên sơn muốn triệt để ngã ở nơi này.

Nhớ nhung trong đó, chỉ thấy Lộ Nhất Phàm tay dừng lại, ngay ở Tưởng Vu Thần trước mặt nửa thước nơi, chẳng biết vì sao ngừng lại.

Lộ Nhất Phàm thu tay về, chỉ là hời hợt hóa chưởng vì là đao, hướng về Vưu Ngôn bay tới phương hướng đập ngang mà đi.

Một mảnh sắc bén ánh sáng, theo chưởng đao cắt rời không gian mà đi, chấn động ở Vưu Ngôn phủ đầu trên, lại đem lớn như vậy lưỡi búa to nổ nát, Vưu Ngôn cũng phun mạnh một ngụm máu tươi, bay ngược ra ngoài.

Trong đầu hiện lên một cái ý nghĩ: Làm sao có khả năng mạnh như vậy?!

“Vưu Ngôn sư huynh!”

“Tưởng Vu Thần sư huynh!”

Hai đạo cô gái âm thanh bỗng dưng mà đến, “Các ngươi không có sao chứ!”

Hoa Linh Hoa Thanh đột nhiên xuất hiện, vội vàng đỡ hai người ly khai chiến trường, bay đến xa xa.

Lộ Nhất Phàm cũng chưa đuổi theo, một chưởng đánh ra sau, liền đứng chắp tay, cái kia xám trắng sắc mặt trên, càng nhăn lại đầu lông mày.

Còn lại Đại La tiên sơn đệ tử, bản không dám chạy trốn chạy, gặp Hoa Thanh Hoa Linh mang theo Vưu Ngôn cùng Tưởng Vu Thần chạy cách xa mấy dặm, lúc này mới cường tráng lên đảm, vội vàng chạy gấp tới.

Vưu Ngôn đang kinh hãi bên dưới, nói: “Hoa Thanh Hoa Linh, các ngươi tại sao lại ở đây?”

Hoa Thanh nói: “Ta vẫn cùng bằng hữu ta cùng nhau. Gặp được tên sát tinh này xuất hiện, liền để bằng hữu ta mau mau ra tay. Trước Lăng Phi sư huynh ngã xuống quá nhanh, bằng hữu ta cũng cứu viện không vội rồi.”

“Bằng hữu ngươi?”

Đại La tiên sơn đệ tử đều là sững sờ.

Đối với hai tỷ muội thân phận bọn họ tự nhiên là rõ ràng, Thương Khung luận võ trước, Hoa Hâm cố ý nâng bọn họ chăm sóc hai tỷ muội. Nếu là có bằng hữu gì có thể kinh sợ sát tinh đó, còn cần bọn họ chăm sóc sao?

Vưu Ngôn giật mình nhìn tới, lúc này mới phát hiện sát tinh đó phía trước, xuất hiện một đạo thon dài bóng người, mang theo xanh nha quỷ phương mặt nạ.

Dương Thanh Huyền cùng Lộ Nhất Phàm, này một đôi năm xưa cùng trường, ở một cái khác thời gian, ở một nơi khác, gặp nhau lần nữa.

Chỉ có điều Lộ Nhất Phàm trong mắt, tràn đầy mê hoặc, tựa hồ vẫn chưa có thể nhận ra Dương Thanh Huyền.

Lộ Nhất Phàm nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền mắt, giữa hai lông mày nếp nhăn sâu hơn, cặp con mắt kia, cho hắn một loại cực kỳ cảm giác quen thuộc, làm thế nào cũng nhớ không nổi.

Lộ Nhất Phàm trong miệng phát sinh một tiếng gào trầm trầm, mặt lộ vẻ vẻ thống khổ.

Dương Thanh Huyền nhẹ giọng nói: “Lộ Nhất Phàm.”

Danh tự này tựa hồ cực kỳ mẫn cảm, một hồi liền xúc động Lộ Nhất Phàm thần kinh, cái kia lạnh sát con ngươi nháy mắt trợn trừng, mặt trên che kín tảng lớn tơ máu.

“A!!”

Lộ Nhất Phàm hét lớn một tiếng, hướng về phía Dương Thanh Huyền chính là vỗ tới một chưởng!

“Ầm ầm!”

Dưới bàn tay, vô số tinh tế vân tay kéo dài mà phồng, xúc động bốn phía lực lượng không gian, chu vi trong vòng mấy trăm trượng, toàn bộ than sụp xuống, đều phải cô đọng ở một chưởng này bên trong!

“Thật mạnh!”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, Lộ Nhất Phàm một chưởng này không có bất kỳ đẹp đẽ, hoàn toàn là dựa vào chân nguyên nổ ra, càng không ở Đế Thiên Vị hậu kỳ bên dưới!

“Lẽ nào hắn là Đế Thiên Vị đại viên mãn?!”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, không lo được suy nghĩ nhiều, lập tức biến thân hoang thân thể, hai tay nhanh chóng bấm quyết, đánh đi tới!

“Bát Hoang Quy Vô!”

“Ầm ầm!”

Song chưởng xung đột lẫn nhau, vô số như tê liệt kình phong bắn ra bốn phía, hai người quanh thân mấy ngàn trượng phạm vi, một hồi liền hóa thành chân không.

Kình khí mạnh mẽ không giảm, đồng thời xông lên tận trời, hình thành một đạo cường quang.

Xa xa Đại La tiên sơn mấy người, nội tâm hoảng sợ tột đỉnh.

Dương Thanh Huyền càng là nội tâm chấn động, biến thân hoang thân thể chính hắn, đã là Thiên Tướng đại viên mãn thân thể, lên trên nữa, chính là Hoang tộc bên trong Thần Hoang cổ tinh thân thể.

Ở Lộ Nhất Phàm cánh tay cùng trên lòng bàn tay, bao bọc một tầng nhàn nhạt hồn quang, như áo giáp.

“Võ Hồn?”

Dương Thanh Huyền trong lòng xẹt qua cảm giác kỳ quái, ở Thiên Tông học viện mấy năm, xưa nay cũng không biết Lộ Nhất Phàm Võ Hồn là cái gì, liền ngay cả đồng thời tham gia năm quốc thi đấu, đồng thời ở tiểu Hoa Quả Sơn bên trong trải qua sinh tử, đều chưa từng gặp đối phương Võ Hồn.

“Trở lại!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, đột nhiên thu về hai tay, lại ra một quyền, “Tuyệt sát, hoàng quyền!”

Chính là ghi chép ở Thiên Thành Giác võ học trong trí nhớ chiêu thức, Dương Thanh Huyền triển khai ra, cánh tay một hồi bành trướng mấy lần, quyền kình càng là như bảo tháp giống như đánh rơi xuống!

Trong mắt hắn kim quang nhưng là nhìn chằm chằm Lộ Nhất Phàm, thấy kia hồn quang bắt đầu phụ thể sau, nhất thời tay trái bấm quyết, chỗ mi tâm ánh kiếm lấp loé, phía sau hóa ra Pháp Thiên Tượng Địa, hồn lực như nước thủy triều, điên cuồng đè tới!

“Võ Hồn trấn áp!”

Lộ Nhất Phàm trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, toàn thân mình hồn lực như là bị rất lớn áp chế, nhưng bất quá chỉ là trong nháy mắt, cái kia loại áp chế đã bị hồn của hắn lực phá tan, lần thứ hai ở trên cánh tay ngưng tụ ra hồn áo giáp!

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng hốt, từ khi học được Võ Hồn trấn áp tới nay, còn chưa bao giờ thất thủ quá!

“Ầm ầm!”

Lộ Nhất Phàm lại là đấm ra một quyền, quyền của hai người đầu chạm vào nhau bên dưới, bùng nổ ra đáng sợ kình khí, đồng thời từng người bị đẩy lui.

Cho tới giờ khắc này, Dương Thanh Huyền đã có thể xác định, Lộ Nhất Phàm tu vi ở Đế Thiên Vị đại viên mãn, thậm chí là đến gần vô hạn Đạo cảnh.

Bởi vì thể tu võ giả có thể nghiền ép cùng cấp khí tu, hơn nữa Lộ Nhất Phàm cùng hắn chiến làm hoà nhau, có thể thấy được đã vượt qua Đế Thiên Vị đại viên mãn, khoảng cách Đạo cảnh sợ là cách một con đường.

“Hắn là tu luyện thế nào?”

Dương Thanh Huyền cực kỳ kinh hãi, chính mình đã trải qua cửu tử nhất sinh, bao nhiêu cơ duyên, mới vọt tới Đế Thiên Vị hậu kỳ.

Chỉ có điều Lộ Nhất Phàm dung nhan, thần thái, khí tức, đều xảy ra thay đổi long trời lỡ đất, trên người hắn cố sự, có lẽ cũng không thể so với chính mình thiếu.

Liên kích hai quyền sau, đều là tay trắng trở về. Lộ Nhất Phàm tựa hồ tĩnh táo một hồi, lơ lửng giữa không trung, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng nở nụ cười, vỗ xuống bụi bậm trên người, nói: “Bạn học cũ, có khoẻ hay không.”

Tựa hồ “Bạn học cũ” ba chữ lại kích thích hắn, Lộ Nhất Phàm con ngươi trợn trừng, “A” hét lớn một tiếng, bên trong thân thể “Oanh” một tiếng, bùng nổ ra đáng sợ hồn quang.

Cái kia hồn quang vì là sáng long lanh tím đen vẻ, ẩn chứa vô hạn tinh không, sáng lạng tinh hệ tồn tại ở bên trong.

Lưu động bên dưới, biến ảo ra một đầu mãnh thú to lớn. Ngoại hình như Hắc Báo giống như vậy, chỉ có điều mọc ra ba đuôi. Hố đen giống như hai mắt gắt gao tập trung Dương Thanh Huyền, phát sinh một tiếng cuồng bạo tiếng kêu.

“Đây là…”

Dương Thanh Huyền rất là kinh hãi, này là lần đầu tiên gặp được Lộ Nhất Phàm Võ Hồn, không nghĩ tới càng là như vậy siêu tuyệt bất phàm.

“Thôn Phệ Tinh Không! Đây là cùng của ngươi Thái Huyền mộ kiếm như thế, được gọi là thập đại chí cường Võ Hồn một trong Thôn Phệ Tinh Không a!”

Dương Thanh Huyền bên tai, truyền đến Ngưng Giáp Tử tiếng kêu hoảng sợ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1194: Thôn Phệ Tinh Không, Không Trở Về Được Nữa Rồi

“Thập đại chí cường Võ Hồn... Thôn Phệ Tinh Không...”

Dương Thanh Huyền đầy mặt dại ra, hắn thân hoài hai đại chí cường Võ Hồn, tự nhiên biết “Thôn Phệ Tinh Không” là cái gì.

Đó là một loại không cách nào tự mình trưởng thành Võ Hồn, nhất định phải thông qua nuốt chửng ngoại lai Võ Hồn, chuyển hóa vì là sức mạnh của chính mình. Loại này Võ Hồn trưởng thành liền là thông qua không ngừng nuốt chửng, hơn nữa vĩnh cửu vô cấm chế.

Ngưng Giáp Tử nói: “Ta minh bạch ngươi này bạn học là chuyện gì xảy ra, nhất định là nuốt có thêm Võ Hồn, vì lẽ đó cắn trả bản thể, làm cho hiện tại loại này thần trí không rõ dáng vẻ.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Vậy phải thế nào làm?”

Ngưng Giáp Tử hắc tiếng nói: “Ta cái nào biết rõ làm sao làm. Liên quan với chí cường Võ Hồn, ta cũng chỉ là nhận ra thôi. Khó trách hắn không ngừng giết người, nguyên lai là vì Thôn Phệ Võ Hồn.”

Dương Thanh Huyền đáy lòng bốc lên rùng cả mình, Lộ Nhất Phàm đến cùng giết bao nhiêu người?

Ngưng Giáp Tử tựa hồ đoán được ý nghĩ của hắn, lạnh lùng nói: “Đế Thiên Vị đỉnh cao, chà chà, này ăn Võ Hồn sợ thì không cách nào tính toán đi. Bất quá đây chính là chí cường Võ Hồn a, hi sinh không thể tránh được! Cái kia vô số hài cốt, chính là cái này Võ Hồn leo lên tột cùng đài cấp a!”

Dương Thanh Huyền mặt âm trầm không lên tiếng, lặng lặng lơ lửng giữa không trung, nhìn phía trước đáng sợ kia Võ Hồn tàn phá trời cao.

Lộ Nhất Phàm sắc mặt tựa hồ trở nên bình tĩnh rất nhiều, cái kia lạnh sát trong con ngươi, dần dần khôi phục một chút tính người ánh sáng.

Lộ Nhất Phàm nhìn Dương Thanh Huyền, đột nhiên nở nụ cười.

Dương Thanh Huyền sững sờ, vội la lên: “Lộ Nhất Phàm, ngươi thanh tỉnh?”

Lộ Nhất Phàm gật gật đầu, cái kia cười chúm chím trong ánh mắt, dĩ nhiên có chút óng ánh lấp lóe.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, nói: “Quá tốt rồi!” Liền muốn bay tiến lên.

Lộ Nhất Phàm đột nhiên quát lên: “Đừng tới đây!”

Hắn tự tay cản lại, một mảnh hồn lực như biển, khuấy động mà ra, hóa thành tường đồng vách sắt.

Dương Thanh Huyền bị cái kia hồn lực chấn động, lại lui trở về vị trí ban đầu trên, cả kinh nói: “Ngươi làm cái gì?!”

Lộ Nhất Phàm cũng không trả lời, trên mặt tràn đầy vô hạn quyến luyến, tựa hồ đang nhớ lại qua lại.

“Năm đó tiểu Hoa Quả Sơn bên trong, trận kia rung động bên dưới, ta coi chính mình chết chắc rồi. Ai biết nguy cơ bước ngoặt, Phù Trác dùng hắn lột bỏ lực lượng không gian, đem chúng ta tất cả đều tước mất. Dù vậy, ta cũng không có còn có thể sống mạng hi vọng, nhưng có nằm mơ cũng chẳng ngờ, dĩ nhiên còn sống. Hơn nữa còn có thể ở sinh thời, nhìn thấy ngươi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hóa ra là Phù Trác. Cái kia Phù Trác đây?”

Lộ Nhất Phàm lắc lắc đầu, nói: “Vừa tiến vào hư không, ta liền cùng Phù Trác thất lạc.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia những năm gần đây ngươi là thế nào qua, lại là ở đâu tu luyện? Sao sẽ trở nên như vậy... Thích giết chóc?”

“Thích giết chóc? Ha ha ha ha.”

Lộ Nhất Phàm cười lớn, trong ánh mắt có trong suốt đồ vật, bồng bềnh đi ra.

Dương Thanh Huyền trong lòng rùng mình, tựa hồ có thể cảm nhận được Lộ Nhất Phàm nội tâm phần kia trầm trọng.

Hắn nói: “Lộ Nhất Phàm, theo ta trở về đi. Thiên Tông học viện tất cả mọi người vẫn còn, viện trưởng đại nhân vẫn còn, Lục trưởng lão cũng vẫn còn, Ngả Vi nàng cũng vẫn còn ở đó.”

Lộ Nhất Phàm cả người chấn động, run rẩy nói: “Ngả Vi...”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Ra hẻm núi sau, ta dẫn ngươi đi thấy mọi người.”

“Không! Ta không đi!”

Lộ Nhất Phàm đem hết toàn lực gào thét, bộ mặt của hắn bắt đầu trở nên dữ tợn, trong mắt cuồn cuộn tối tăm hàn khí, “Cùng trường tình nghĩa, liền dùng này một chiêu, hoa cái viên mãn dấu chấm tròn đi! Từ nay về sau, ta cũng không tiếp tục là Lộ Nhất

Phàm, đi qua các loại đều lại không có quan hệ gì với ta! Mọi người, ta cũng sẽ không đi gặp!”

Lộ Nhất Phàm dữ tợn nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, cắn hàm răng “Răng rắc” vang lên, “Bởi vì... Ta không trở về được nữa rồi!”

Sau lưng hắn hồn quang không ngừng cùng hắn giao hòa vào nhau, cuối cùng bao trùm lên một tầng hắc giáp giống như hồn quang, bên trên hàn quang lạnh lẽo, hơi sao xa vời, sau lưng kéo ba căn báo đuôi.

Hắn trong con ngươi nhuộm thấm vẻ điên cuồng, khom tay thành trảo, tay khôi trên lợi trảo lấp loé hàn mang, mạnh mẽ bão táp lực lượng ở trong tay hắn mịt mờ, cuối cùng mở rộng thành tinh hệ giống như vòng xoáy, một trảo chính là điên cuồng đấu giá xuống.

“Sao hán xán lạn!”

Trảo mang cắt phá trời cao, kéo ra tàn ảnh hóa thành một cái ngân hà, trong đó tinh quang óng ánh, mỹ lệ vô cùng.

Dường như muốn đem toàn bộ thiên địa đều xuyên qua, điên cuồng bổ xuống.

Dương Thanh Huyền trong mắt xẹt qua vẻ đau xót, lập tức nắm tay thành quyền, vô tận Tử Viêm phun ra, nháy mắt đem ngàn dặm không gian giao cho biển lửa.

“Vô Tận Hạo Kiếp!”

Một quyền mạnh mẽ oanh kích mà ra, quyền phong chỗ đi qua, vạn vật đều bị đốt sạch.

“Ầm!”

Quyền trảo kết nối, như là Tinh Hà tập trung vào biển lửa, hoặc như là vô tận màu tím hỏa diễm cọ rửa Tinh Hà.

Đây là Luyện Ngục giống như ngôi sao biển rộng.

Ở chìm đắm giây lát phía sau, kinh khủng uy năng ầm ầm bạo nổ mở, hướng về bốn phía rắc mà đi, nháy mắt bao phủ thiên địa. Không gian vỡ tan rung động, vạn dặm hóa thành hư vô, hai người đều bị cái kia Thôn Thiên diệt địa giống như dư âm nuốt chửng đi vào.

Đại La tiên sơn đệ tử từng cái từng cái sắc mặt ngạc nhiên, trước mắt này sức mạnh đáng sợ, là Đế Thiên Vị có thể làm được sao?

Vưu Ngôn càng là hai tay nắm chặt, mười ngón đều bấm vào trong thịt.

Thân là thiên chi kiêu tử, Đại La tiên sơn trẻ tuổi bên trong người tài ba, nhưng giống dân chạy nạn như thế chạy trốn, đem chiến trường lưu cho người khác.

Chuyện này với hắn mà nói, là lớn lao đạo tâm xung kích.

Hoa Thanh chỉ cảm thấy trước mắt có chút mê muội, hai tay che miệng lại, hoảng sợ nhìn phía trước.

Vốn cho là Thanh Huyền đại ca khẳng định tay đến bắt giữ, dễ như ăn cháo liền có thể lấy trấn áp này sát tinh. Liền như lúc trước những tông môn kia con cháu thế gia như thế, chỉ cần Thanh Huyền đại ca vừa ra tay, không khỏi là bó tay chịu trói.

Có thể làm mộng cũng không nghĩ tới, này sát tinh lại đáng sợ như thế, lấy tu vi của nàng, liền ngay cả hai người đối chiến dư âm đều xông vào không nổi.

Hoa Linh vỗ vai của nàng vai, an ủi: “Yên tâm đi, hắn nhất định không có việc gì."

Trên thực tế, Hoa Linh gì nếm không là đang an ủi mình?

Nhìn phía cái kia hạo kiếp bên trong trong ánh mắt, tràn đầy lo lắng.

"Hoa Thanh sư muội, ngươi bằng hữu kia... Rốt cuộc là ai a?"

Tưởng Vu Thần nơm nớp lo sợ mà hỏi.

Nghĩ đến tiến nhập hẻm núi trước, chính mình vỗ bộ ngực bảo đảm, chỉ cần có chính mình tại, là có thể bảo đảm hai tỷ muội không việc gì, nhất thời một trận mặt đỏ xấu hổ.

Mọi người ở đây lo lắng không dứt thời điểm, một đạo thon dài bóng người, ở đằng kia hạo kiếp dư huy bên trong chậm rãi hiện thân, bước chậm đi ra.

"Chi!"

Mỗi người đều cảm nhận được áp lực cực lớn, ở đáng sợ kia tử hỏa dư huy hạ, căn bản không thấy rõ người kia hình dáng. Nếu như đi ra chính là sát tinh đó...

Đại La tiên sơn đệ tử mỗi cái sắc mặt trắng bệch, càng không nhịn được lui về phía sau đi.

"Xanh!..."

Thân ảnh kia từ từ hiển hiện ra, Hoa Thanh thấy rõ người tới hình dáng, không nhịn được hưng phấn kêu to, nhưng bỗng nhiên cảnh giác, thở ra một chữ sau liền vội vàng che miệng lại.

Hoa Linh cũng đột nhiên thở phào nhẹ nhõm, miệng cười trục mở, nói: "Ngươi xem đi, ta nói sẽ không có chuyện gì đi!"

Đại La tiên sơn đệ tử thấy người tới là cái kia răng xanh mặt quỷ, tương tự thở phào nhẹ nhõm, từng cái từng cái không nhịn được cao hứng nở nụ cười.

Vưu Ngôn vội vã tiến lên, ôm quyền nói: “Đa tạ bằng hữu ra tay giúp đỡ, tại hạ vô cùng cảm kích!”

Chương 1195: Lưỡng Bại Câu Thương, Nguyên Khôi Xuất Hiện

Dương Thanh Huyền biểu hiện có chút cô đơn, khoát tay nói: “Không đáng nhắc đến.”

Vưu Ngôn nở nụ cười, nói: “Ân cứu mạng, có thể nào không đáng nhắc đến? Không biết sát tinh đó...”

Dương Thanh Huyền than thở: “Hắn đi rồi.”

Vưu Ngôn nội tâm mãnh liệt nhảy một cái, sát tinh đó không chết, bọn họ sẽ trả có gặp phải khả năng, Đại La tiên sơn đệ tử từng cái từng cái sắc mặt đều không tốt nhìn.

Dương Thanh Huyền tựa hồ không muốn nhiều lời, nói: “Các ngươi đi thôi, chúng ta cũng đi rồi.”

Nói, hướng về Hoa gia tỷ muội vẫy tay, liền phải rời đi.

Vưu Ngôn con ngươi nhất chuyển, vội vàng nói: “Bằng hữu xin dừng bước! Ân cứu mạng không ai không dám quên, ta chỗ này vừa vặn có viên có được Toàn Long Đan, làm hơi mỏng báo đáp.”

Dương Thanh Huyền đang muốn đi, vừa nghe có Toàn Long Đan, lập tức ngừng lại, hắc tiếng nói: “Này sao được đây?”

Nhưng trong đôi mắt nhưng là thần sắc tham lam, một điểm ngượng ngùng dáng vẻ đều không.

Vưu Ngôn cười khổ không thôi, Toàn Long Đan vật này, dù là ai gặp được đều sẽ muốn muốn. Chính mình cũng là thật vất vả, thêm vào vận khí vô cùng tốt, lúc này mới được một viên.

Đem Toàn Long Đan cho Dương Thanh Huyền sau, Vưu Ngôn lại nói: “Hoa Linh Hoa Thanh hai vị sư muội phụ thân từng căn dặn chúng ta, phải chăm sóc thật tốt hai vị sư muội. Hiện tại nếu gặp nhau, tự nhiên là không thể tách ra. Hai vị sư muội đi đâu, chúng ta cũng là theo đi đâu.”

“Đúng đúng đúng, Vưu sư huynh nói rất đúng. Hai vị sư muội đi đâu, chúng ta cũng là theo đi đâu.” Những đệ tử còn lại lập tức hiểu ý, tất cả đều mặt mày hớn hở phụ họa.

Hoa Linh Hoa Thanh làm sao không hiểu, bọn họ là sợ gặp lại sát tinh đó.

Nhưng dù sao cũng là đồng môn, cũng không tiện cự tuyệt, mà là cố vấn tựa như nhìn Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền đem Toàn Long Đan cất đi, cũng không nói ra mấy người ý đồ, nói rằng: “Vừa nãy người kia bị ta đả thương, đồng thời khôi phục một ít thần trí, không biết lại giết người lung tung. Ta thói quen độc lai độc vãng, liền không cùng mọi người cùng nhau. Hoa Linh Hoa Thanh có thể tìm về tông môn, có các ngươi chiếu cố các nàng, ta cũng hết sức yên tâm. Chư vị, tạm biệt.”

Nói, không đợi mọi người đáp lại, cũng không lo hai tỷ muội kêu sợ hãi, liền hóa thành một đạo lôi quang, ở trên không bên trong lóe lên, biến mất không còn tăm hơi.

“Xanh!... Lý Huyền, Lý Huyền ca ca!”

Hoa Thanh gấp thẳng giậm chân, không nhịn được khóc lên, “Đừng bỏ lại ta nhóm a!”

Hoa Linh ôm em gái bả vai, nói: “Ngốc em gái, đừng khóc. Cũng không phải sinh ly tử biệt. Cái này còn ở Thương Khung luận võ bên trong a, tỷ thí kế tiếp còn dài lắm, tự có lúc gặp lại.”

Vưu Ngôn cũng là phiền muộn cực kỳ, không nghĩ tới một viên Toàn Long Đan cũng không thể đổi lấy Dương Thanh Huyền lưu lại, chỉ phải than thở: “Chúng ta đi nhanh lên đi, trước tiên ly khai mảnh này khu vực, miễn cho gặp lại sát tinh đó.”

Đại La tiên sơn đệ tử lập tức lấy ra phi hành nguyên khí, cấp tốc hướng về xa xa bay đi.

...

Dương Thanh Huyền độn bay một trận, đi tới một chỗ trên sườn núi, bay xuống.

Sắc mặt của hắn đột nhiên trở nên trắng bệch, trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi, trong mắt tràn đầy thần sắc.

“Đạo cảnh! Không nghĩ tới Lộ Nhất Phàm thả ra Võ Hồn sau, có thể có Đạo cảnh sức mạnh!”

Mới vừa một đòn hạ, Tử Viêm thương tích đối phương, chính hắn cũng bị Lộ Nhất Phàm trọng thương.

Cái này cũng là hắn vì sao đem Hoa Thanh Hoa Linh ở lại Đại La trong hàng đệ tử nguyên nhân.

Giờ khắc này bị thương nặng, nếu như gặp gỡ chút gì, tự thân đều khó bảo toàn, càng không lực chăm sóc Hoa Linh Hoa Thanh hai nữ.

Dương Thanh Huyền ở trên sườn núi chạy vội một trận, rốt cục thể lực không chống đỡ nổi, ngồi xếp bằng xuống. Lấy ra các loại đan dược chữa trị vết thương, từng cái nuốt vào.

Đan dược ăn nhiều tác dụng phụ, chính là dược hiệu biến thấp.

Dương Thanh Huyền tìm nơi khe núi, trực tiếp đem mặt đất đánh bay, mở ra một cái không gian, sau đó trốn đi vào.

Đồng thời đem Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ bố trí ở ở ngoài.

Đồng thời tế ra đạo cảnh con rối Hùng Miêu A Bảo, để nó ẩn thân ở một khối trong núi đá, thay mình hộ pháp.

Làm tốt tất cả những thứ này sau, mới lấy ra cái viên này Toàn Long Đan, nuốt vào trong bụng.

Bắt đầu vận chuyển Võ Kinh, điều dưỡng sinh lợi.

Toàn Long Đan vừa xuống bụng, quen thuộc kia rộng lớn cảm giác mạnh mẽ ở trong đan điền hiện ra, sau đó đi khắp toàn thân.

Long khí nhưng là bị hắn một hồi liền nuốt chửng sạch sẽ, hòa tan vào thân thể bên trong, không nói ra được thoải mái, những vết thương kia thật giống một hồi tự lành hơn phân nửa tựa như.

Dương Thanh Huyền lặng lặng tu luyện, hoàn toàn cùng ngoại giới cách ly.

Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ kết giới thấp thoáng hạ, một điểm khí tức cũng không truyền ra đi.

Mà hắn nhưng có thể thông qua Hùng Miêu A Bảo mắt, rõ ràng nhìn ngoại giới.

Thỉnh thoảng có võ giả ở trên không bên trong bay tới bay lui, vẫn chưa dừng lại.

Ngày dời tháng đổi, thời gian từng giờ trôi qua.

Cho đến giờ khắc này, trên ngọc bội biểu hiện người còn có hơn bảy ngàn người, Dương Thanh Huyền tính toán lại quá nửa tháng, thì có thể kết thúc.

Một hồi hẻm núi hỗn hợp thi đấu, sẽ không biết tống táng bao nhiêu thiên tài.

Phía sau tỷ thí còn không biết có bao nhiêu hung hiểm.

Dương Thanh Huyền trong đầu hiện ra Vu Khinh Nguyệt thân ảnh, qua nhiều năm như vậy, thân ảnh kia vẫn chưa mơ hồ, trái lại trở nên càng thêm rõ ràng.

“Vô luận như thế nào, ta nhất định phải được số một!”

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, đem tâm tình của nội tâm áp chế xuống, toàn tâm vùi đầu vào trong tu luyện.

Vài ngày sau, thương thế bên trong cơ thể rốt cục được rồi bảy tám phần.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền mở hai mắt ra, kinh ngạc khẽ ồ lên một tiếng.

Xuyên thấu qua Hùng Miêu A Bảo mắt, hắn gặp được một trước một sau hai đạo độn quang bay nhanh mà đến, tựa hồ ở lẫn nhau truy đuổi.

Đằng trước đạo kia độn quang vô cùng lo lắng, hơn nữa còn giống như bị thương, phía sau đạo kia độn quang bên trong người, Dương Thanh Huyền lại còn nhận thức, là Nguyên Khôi.

Hai người ăn mặc đồng dạng trang phục, hiển nhiên đều là Chiến Lăng Tông đệ tử.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền nhớ tới đằng trước người kia, tựa hồ là Chiến Lăng Tông tiên phong, gọi Phó Hồng.

“Ầm!”

Phó Hồng bay rơi xuống, chấn lên một mảnh cát bay đá chạy, trong tay lạnh lùng Kiếm Nhất chuyển, liền hướng sau lưng Nguyên Khôi đâm tới!

“Ah, biết không thể trốn đi đâu được, vì lẽ đó bé ngoan nhận lấy cái chết sao?”

Nguyên Khôi thân ảnh tái hiện ra, cười gằn bên dưới, một luồng sức mạnh đáng sợ liền từ trên người hắn phóng lên trời, phía sau hiện ra màu đỏ thẫm Phỉ thú, một trảo về phía trước vỗ tới!

“Ầm ầm!”

Kiếm khí ở Phỉ thú dưới móng nhọn, nháy mắt liền bị vồ nát.

Nguyên Khôi càng là hét lớn một tiếng, vô tận năng lượng từ trong cơ thể rít gào mà ra, tay phải nắm tay hướng về trên mặt đất một Ầm!

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Một mảnh châu liên giống như nổ tung rung động đi qua, vọt lên từng đạo từng đạo hồng mang.

Phó Hồng trên mặt mang theo vẻ giận dữ, lần thứ hai kiếm thế run lên, không gian hơi lung lay hạ, vô số uy năng liền tụ lại mà đến, rơi ở trên kiếm, hóa ra một đạo cầu vồng đánh ra đi!

“Oành!”

Quyền kiếm chạm vào nhau, Phó Hồng liền lùi lại mấy bước, phun ra một ngụm máu đến.

Nguyên Khôi đứng tại chỗ, chỉ là một phất ống tay áo, Võ Hồn chi quang đột ngột hiện, đem hết thảy dư âm toàn bộ lấy đi, không có bị đến bất cứ thương tổn gì.

Nguyên Khôi lạnh lùng cười nói: “Ha ha, ngoan cố chống cự, cần gì chứ?”

Phó Hồng cả giận nói: “Là Thao Thiết! Của ngươi Phỉ thú bên trong ẩn chứa có Thao Thiết lực lượng! Đáng chết a, lại bị ngươi tìm được Thao Thiết nuốt chửng!”

Dương Thanh Huyền cũng là cảm giác kinh ngạc, Nguyên Khôi thực lực xác thực mạnh mẻ rất nhiều, tuy rằng vẫn là Đế Thiên Vị sơ kỳ, nhưng này Phỉ thú sức mạnh, lại tựa hồ như thẳng tới hậu kỳ.

Hắn đang cảm thấy kỳ quái đây, hóa ra là cắn nuốt Thao Thiết dị chủng.

Thao Thiết cũng là Chân Long một trong, cùng năm đó đã gặp Chúc Long như thế, đều là long tử.

Chương 1196: Dạ Xoa Lan Tư, Liền Ngươi Giết Được?

Nguyên Khôi cười lạnh nói: “Ngươi chớ xía vào ta nuốt cái gì, vẫn là quản tốt chính ngươi đi. Lại cho ngươi một cơ hội, đem Dạ Xoa lệnh lấy ra, lại quỳ xuống nhận sai, liền có thể tha cho ngươi không chết.”

Lúc này, trên bầu trời lại bay tới mấy đạo độn quang, rơi vào hai người bên cạnh người.

Đều là thống một ăn mặc, tất cả đều là Chiến Lăng Tông đệ tử.

Phó Hồng đại hỉ, vội vàng nói: “Mọi người tới thật đúng lúc, gần cùng ta hợp lực đem này tặc tử đánh giết!”

Tới tám người tất cả đều sắc mặt quái dị.

Một người trong đó cười lạnh nói: “Phó Hồng, ngươi cũng đừng không biết phân biệt. Nguyên Khôi sư huynh nhưng là vì muốn tốt cho ngươi, lấy thực lực của ngươi, có tư cách gì nắm kia Dạ Xoa lệnh?”

Một người khác nói: “Chính là. Luận thực lực cùng tư cách, chúng ta chỉ phục Nguyên Khôi sư huynh. Ngươi đáng là gì? Không muốn mua dây buộc mình.”

Phó Hồng kinh hãi, gương mặt xanh mét muốn phun ra lửa.

“Tốt, được! Các ngươi... Các ngươi...”

Phó Hồng tức giận nói không ra lời, tự biết không thể cứu vãn, không thể làm gì khác hơn là lấy ra Dạ Xoa lệnh, hung hăng ném

tới.

Dương Thanh Huyền chỉ thấy được cái kia là một khối màu bạc ngân bài, mặt trên che kín hoa văn, tựa hồ có Dạ Xoa đồ án.

Nguyên Khôi trong mắt xẹt qua vẻ vui mừng, đưa tay chộp một cái, liền đưa lệnh bài tiếp được, nhìn mấy lần sau, vô cùng vui vẻ cất đi.

Phó Hồng lạnh giọng nói: “Hiện tại ngươi hài lòng chưa?”

Nguyên Khôi khẽ mỉm cười, nói: “Tự nhiên là hài lòng.”

Phó Hồng nói: “Cái kia ta có thể đi?”

Nguyên Khôi dùng tay làm dấu mời, giễu cợt nói: “Xin cứ tự nhiên.”

Phó Hồng tức giận hừ, hất tay phải đi.

Nhưng ngay ở sát na xoay người, Nguyên Khôi đáy mắt xẹt qua một tia lệ mang, giơ tay một quyền chính là oanh kích mà ra, bên trên hắc mang nổ ra, bị ép thành một cái nửa hình cung, sát khí phun ra.

“Biên cảnh nổ tung.”

“Oành!”

Phó Hồng sau lưng bị đánh lén, hơn nữa còn là Nguyên Khôi sát chiêu, hình cung quang trực tiếp đâm thủng ngực mà qua, nổ tung ra!

“Ngươi... Không giữ lời hứa! Súc sinh!”

Phó Hồng cúi đầu, từ bộ ngực bên trong cửa hang, thấy được phía sau Nguyên Khôi cười gằn, nổi giận gầm lên một tiếng, khuôn mặt không cam lòng, liền hai đầu gối quỳ một cái, sau đó ngã trên mặt đất chết rồi.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nhìn tất cả những thứ này, nội tâm không có nửa điểm sóng lớn.

Lấy hắn đối với Nguyên Khôi hiểu rõ, sẽ giết Phó Hồng là tất nhiên.

Chiến Lăng Tông các đệ tử từng cái từng cái câm như hến.

Một người trong đó cao giọng nói: “Phó Hồng không biết tự lượng sức mình, tự chịu diệt vong, là hắn đáng đời!”

“Đối với đúng, tự chịu diệt vong, đáng đời!”

Những đệ tử còn lại cũng đều vội vàng đáp lời, cười rạng rỡ.

Nguyên Khôi nói: “Các ngươi cũng chớ nói lung tung, Phó Hồng sư huynh là không cẩn thận bị Từ Cực Chân Quang bắn trúng mới chết.”

Mấy tên đệ tử lập tức phản ứng, vội hỏi: “Đúng đúng đúng, là bị Từ Cực Chân Quang giết chết, thực sự là đáng tiếc a.”, “Ta thấy cái kia Từ Cực Chân Quang chiếu xuống, để Phó Hồng sư huynh cẩn thận một chút, hắn chính là không nghe, ai.”

Mấy người đầy mặt tiếc hận, bàn luận Phó Hồng nguyên nhân cái chết.

Nguyên Khôi cười lạnh một tiếng, lấy ra khối này Dạ Xoa lệnh, cẩn thận nhìn một hồi, ánh mắt lại đi bốn phía quét hạ, nói: “Phải là chung quanh đây.”

Đúng lúc này, vô tận trong đêm tối, lặng yên hạ xuống một Đạo Ảnh tử, không có bất kỳ tiếng động, như U Linh.

Thật giống này cái bóng nguyên bản chính là đêm một phần.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, trong lòng hoảng hốt, này đáp xuống người, chính là kia Dạ Xoa tộc nam tử.

Chỉ có điều chính mình trốn ở này hồi lâu, lại không có phát hiện hắn là thế nào tới!

Bất quá chính mình nhòm ngó phía ngoài ánh mắt, chỉ có thể thông qua Hùng Miêu A Bảo, không cách nào vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, bằng không Dạ Xoa tuyệt đối không thể tránh thoát con mắt của mình quang.

Chỉ là này Dạ Xoa cùng Chiến Lăng Tông người làm sao sẽ tiến tới với nhau?

Dạ Xoa giáng lâm xuống, hai chân vẫn chưa rơi xuống đất, mà là lơ lửng giữa không trung, lạnh lùng nói: “Dạ Xoa tộc vương tử, Lan Tư.”

Nguyên Khôi trong lòng kinh sợ, không nghĩ tới người tới càng là Dạ Xoa tộc vương thất, hắn cảnh giác nói: “Ngươi tới đây đã bao lâu?!”

Lan Tư hai tay ôm ngực, khinh miệt liếc mắt nhìn hắn, hừ nói: “Ngươi trước khi tới, ta liền đã đến.”

Nguyên Khôi sắc mặt thay đổi mấy lần, lạnh giọng nói: “Nói như vậy, ngươi đều thấy được một ít không nên nhìn?”

Lan Tư giễu cợt nói: “Giết chóc đồng môn, đối với nhân loại các ngươi mà nói, không phải chuyện rất bình thường sao? Ta thấy cùng không nhìn thấy, cũng không có quan hệ. Ta tới chỉ là làm chánh sự, không có hứng thú biết, càng không có hứng thú tố cùng đồng môn của các ngươi tranh.”

Nguyên Khôi này mới có chút ung dung, nói: “Dạ Xoa lệnh ta đã mang đến.”

Lan Tư hừ nói: “Ta đã nhìn thấy, lệnh bài nắm đến cho ta.”

Nguyên Khôi cảnh giác nói: “Ta làm sao biết ngươi không biết cầm lệnh bài liền chạy?”

Lan Tư cả giận nói: “Ngươi làm ta và các ngươi nhân loại như thế hèn hạ vô sỉ? Cái kia tổ điện liền ở phụ cận đây, chỉ có hai tấm lệnh bài hợp nhất, lại dùng Dạ Xoa máu kích hoạt, mới có thể chân chính tìm ra tổ điện.”

Nguyên Khôi nghĩ một hồi, liền đưa lệnh bài ném tới. Đồng thời liếc mắt ra hiệu, ám chỉ những đệ tử khác tản ra, trình hình cung bao vây đi qua, để tránh khỏi kia Dạ Xoa chạy trốn.

Lan Tư đối với mấy cái này làm như không thấy, tiếp nhận lệnh bài sau, trong mắt lộ ra vẻ vui mừng, sau đó nhảy ra một viên đồng dạng lệnh bài, chẳng qua là màu vàng.

Hai cái lệnh bài vừa tiếp cận chính là phát sinh nhàn nhạt ánh sáng nhẹ, sản sinh cộng hưởng.

Lan Tư đem hai cái lệnh bài ghép lại cùng nhau, bắn ra kim ngân nhị sắc ánh sáng, phóng lên trời, đi vào đen ngòm phía chân trời bên trong.

Sau đó, hai tay hắn nhanh chóng bấm quyết, không ngừng đánh vào trong hư không, hóa ra từng cái từng cái phù văn to lớn, như yên hỏa giống như khuếch tán.

Hùng Miêu A Bảo liền chôn dấu tại một cái đá tảng bên trong, chỉ lộ ra hai mắt.

Dương Thanh Huyền thông qua đôi mắt này, nhìn cái kia phức tạp Dạ Xoa phù văn, một chút xíu nhớ trong đầu.

Bởi vì hắn phát hiện này Dạ Xoa phù văn, cùng chủng tộc khác phi thường bất đồng, duy nhất giống nhau là, đều ẩn chứa đại đạo tâm ý.

Lan Tư thi triển một bộ pháp quyết sau, đột nhiên ngừng lại, sau đó đưa tay chộp một cái, một luồng mây khói như dải lụa mà ra, trực tiếp đem hai tên Chiến Lăng Tông đệ tử cuốn lên, phân biệt chộp vào hai tay bên trong, bóp lấy cổ của bọn họ.

Hai tên đệ tử hoảng hốt, liều mạng giãy dụa, gào thét, nhưng cổ bị bóp ở, hoàn toàn nói không ra lời, khuôn mặt nghẹn đến đỏ bừng.

Nguyên Khôi sợ phẫn nộ quát: “Ngươi làm cái gì?!”

Lan Tư cười lạnh một tiếng, hai tay dùng sức một trảo, “Ầm ầm” hai tiếng, hai tên đệ tử đầu đã bị bóp vỡ, máu tươi như suối phun giống như tuôn ra.

Làm người khiếp sợ hiện tượng xuất hiện, cái kia hai đạo cột máu như là bị dẫn bằng xi-phông giống như vậy, hướng về trời cao bắn mạnh mà đi, thẳng vào cái kia trong đêm tối.

Lệnh bài kia lập tức hóa xuất huyết sắc, đem bầu trời xâm nhiễm.

Lan Tư tà ác nở nụ cười một tiếng, lần thứ hai giơ tay, lại đem một tên đệ tử nhiếp vào trong tay, bắt hắn lại cái cổ.

“Cứu, cứu ta a! Nguyên Khôi sư huynh!”

Tên đệ tử kia liều mạng giãy dụa, từ trong cổ họng bỏ ra mấy câu nói đến.

Nguyên Khôi phẫn nộ quát: “Thả xuống ta đệ tử trong môn phái! Ngươi không phải nói muốn Dạ Xoa bộ tộc dòng máu hiến tế mới được sao?”

Lan Tư cười hì hì, âm tà nói: “Lời của ta nói ngươi liền tin?

Bất quá là lừa gạt lừa ngươi mà thôi. Dùng ta cao quý chính là Dạ Xoa bộ tộc huyết dịch đương nhiên có thể, hơn nữa một giọt là đủ rồi. Nhưng ở đây có nhiều như vậy rác rưởi ở, có thể dùng đến hiến tế, ta vì sao không sử dụng đây? Huống hồ cái gì Chiến Lăng Tông đệ tử, ha ha, liền ngươi giết, ta không thể giết được?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1197: Tổ Điện, Dạ Ma Thiên

Nguyên Khôi hai tay ngón tay giữa xương cầm nổ vang, trên mặt một mảnh tái nhợt.

“Sư huynh… Nguyên Khôi sư huynh… Cứu ta… Cứu ta…”

Tên đệ tử kia sợ run rẩy, không ngừng cầu cứu.

Lan Tư an ủi hắn nói: “Không cần sợ hãi, chỉ là rất đau một hồi, sau đó thì không có sao.”

“Oành!” Một tiếng, tên đệ tử kia đầu cũng nổ tung mở, máu tươi bị lệnh bài hút đi tới.

“Chi!” Mặt khác năm tên Chiến Lăng Tông đệ tử sợ đến hồn phi phách tán, vội vàng hướng về xa xa bỏ chạy.

Lúc này, lệnh bài kia rốt cục phát sinh ra biến hóa, huyết sắc trời cao trên Phong Vân khuấy lên, một phiến hư không hóa thành vòng xoáy, phụt lên ra làm người run sợ năng lượng.

Sau đó, một đạo ám sắc bình phong bay xuống, như màn che giống như hướng về hai bên mở rộng mở, biến thành một đạo cao tới trăm trượng to lớn quang môn.

Cái kia quang môn trình hiện đen như mực vẻ, khắc rõ Dạ Xoa tộc đồ đằng, hai bên trái phải đều là Dạ Xoa tộc chiến sĩ hình tượng. Hai cái Dạ Xoa trung ương kéo món đồ gì, đã thiếu hụt.

Lan Tư một đạo phù ấn đánh ra, hai quả kia lệnh bài từ không trung rơi xuống, phân biệt rơi vào cái kia hai cái Dạ Xoa đồ án trong tay.

Nhất thời, toàn bộ quang môn kịch liệt rung động, tỏa ra thương cổ uy nghiêm khí tức!

Rất nhanh, cửa lớn tựu đình chỉ chấn động, ở dưới bầu trời đêm chậm rãi mở ra, bên trong liên tiếp hư không, làm cho không người nào có thể nhìn xuyên.

Lan Tư trên mặt hiếm thấy xuất hiện vẻ hưng phấn, đi tới cửa một bên, ** trên cửa hoa văn, tự lẩm bẩm: “Đây cũng là ta Dạ Xoa tộc tổ tiên lưu lại tổ điện a! Tổ tiên truyền thừa, sẽ vì ta mở ra dẫn tới tương lai cửa!”

Dứt lời, trực tiếp đi suốt vào môn kia bên trong, thân hình đi vào trong hư không.

Nguyên Khôi nghiêm ngặt quát một tiếng, “Đứng lại!” Liền hóa thành một đạo độn quang, đuổi tiến vào.

Cái kia vốn đã chạy xa năm tên Chiến Lăng Tông nam tử, trao đổi lẫn nhau lại ánh mắt, chợt cắn răng một cái, cũng đi vào theo.

Bầu trời đêm một hồi trở nên tinh ích, chỉ còn dư lại đạo kia Dạ Xoa quang môn, đứng lặng ở trên không bên trong.

Đúng lúc này, trên một tảng đá lớn, hai cái đen nhánh Ban Điểm, đột nhiên đi lên nhấc lên, càng là hai cái con ngươi tử.

Sau đó trên tảng đá “Bùm bùm” mở ra vô số vết rạn nứt, vỏ đá một điểm điểm bác rơi xuống, lộ ra bên trong trắng đen xen kẽ A Bảo bóng người.

Dương Thanh Huyền yên lặng lấy ra một ít đan dược nuốt vào, thương thế trên người của hắn khôi phục mười phần 8- chín, còn kém cuối cùng một đường, còn cần một chút thời gian.

Kia Dạ Xoa tổ trong điện sợ không biết đơn giản, trực tiếp đi vào, tất nhiên là một trường ác đấu.

Vì lẽ đó Dương Thanh Huyền không chút hoang mang, nhẹ nhàng một chưởng bổ ra, đem đại địa xé ra một cái nhỏ bé vết nứt, tinh quang chiếu rọi xuống đến, hắn trong tròng mắt kim quang lấp lóe, ngưng nhìn ra ngoài.

Chỉ thấy cái kia quang chi cửa phía sau, cũng không phải là hư không vô tận, mà là một toà rộng lớn đại điện, ẩn giấu ở màn đêm bên dưới, phảng phất chính là này màn đêm một phần, không cách nào phân cách.

Dương Thanh Huyền nhắm hai mắt lại, tiếp tục vận chuyển Võ Kinh, chữa trị trong cơ thể cuối cùng một tia tổn thương.

Mà Hùng Miêu A Bảo nhưng là hai mắt trợn trừng, “Oành” một tiếng liền đạp đi lên, hóa thành lưu quang nhảy vào cái kia tổ trong điện.

A Bảo là có linh trí con rối, cùng Dương Thanh Huyền ký kết cao đẳng khế ước.

Đồng thời Dương Thanh Huyền hồn lực, trong cùng thế hệ ngoại trừ Lộ Nhất Phàm ở ngoài, sợ là lại không ai có thể vượt qua hắn.

Vì lẽ đó Dương Thanh Huyền thần niệm phụ trên người A Bảo, cùng một đều thân ngoại hóa thân hầu như không khác.

A Bảo vừa vào đại điện, liền nghe hai tiếng kêu thảm thiết, phía trước huyết quang lóe lên, hai tên Chiến Lăng Tông đệ tử liền đầu người rơi xuống đất. Hơn nữa trên cổ phun ra máu tươi, vẫn chưa tiên vào hư không, mà là bị đại điện hấp thu sạch sẽ.

Dương Thanh Huyền trong lòng thất kinh nói: “Cung điện này là sống!”

Liền giống như một món vận chuyển nguyên khí, còn có không gian rung động đãng mở.

“Dạ Xoa tộc tạp chủng, đi chết đi!”

Chiến Lăng Tông đệ tử đã cùng Lan Tư khai chiến, Nguyên Khôi trên người Phỉ thú phun trào, không ngừng duỗi ra lợi trảo cùng Lan Tư liều mạng.

“Biên cảnh nổ tung!”

“Ầm ầm!”

Nguyên Khôi một chưởng đánh ra, Phỉ thú hồng mang hóa ra lợi trảo, cùng Lan Tư chạm nhau một chưởng, lẫn nhau từng người đánh bay.

Lan Tư hét dài một tiếng, lấy ra đôi cái muỗng, lần thứ hai xung phong đi tới.

Còn có ba tên Chiến Lăng Tông đệ tử, đều là hoảng sợ lượn quanh phía bên ngoài, thỉnh thoảng ra tay đánh lén, cho Lan Tư tạo thành quấy nhiễu.

Dương Thanh Huyền không thèm để ý bọn họ tranh đấu, ánh mắt ở trong điện quét qua, liền gặp đại điện phía trước, đứng vững một vị hơn trăm trượng cao Dạ Xoa tượng lớn.

Cái kia tượng lớn sinh lần đầu đôi giác, quỷ diện răng nanh, tay trái ở trước người nắm một căn cây khô giống như quyền trượng, tay phải nhưng là nâng ở trước người, mặt trên đặt vào ba cái hộp ngọc.

To lớn cánh chim ở sau lưng triển khai, phóng xuống đêm đen giống như bóng tối.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia ba cái hộp ngọc, trong mắt hàn mang lóe lên. A Bảo một tay bấm quyết, đem hơi thở của chính mình ẩn giấu, từ từ trốn vào hư không, hướng về kia Dạ Xoa bàn tay phải lặn trong nước mà đi.

Rất nhanh, A Bảo liền xê dịch đến Dạ Xoa tượng lớn trước người, từ trong hư không trốn ra, xòe năm ngón tay, liền hướng cái kia ba cái hộp ngọc chộp tới.

Đột nhiên, Dạ Xoa tượng lớn lật bàn tay một cái chuyển, cái kia hộp ngọc nhất thời biến mất không còn tăm hơi, trái lại một cái cổ quái phù văn xuất hiện ở lòng bàn tay, tỏa ra sức mạnh đáng sợ.

“Không được! Có cạm bẫy!”

Dương Thanh Huyền nói thầm một tiếng, A Bảo hai con ngươi co rụt lại, cũng không còn cách nào lặn trong nước ẩn thân, giơ tay lên, thô ngắn trên ngón tay dần hiện ra một vòng ánh sáng, mạnh mẽ chiếu phù văn kia nhấn tới.

Kia Dạ Xoa tượng lớn khuôn mặt nhìn không rõ ràng, lòng bàn tay phù văn sau khi xuất hiện, trong đôi mắt liền nổ bắn ra như bảo thạch hồng mang, một luồng khí tức đáng sợ khuếch tán mở.

Dương Thanh Huyền đột nhiên cảm thấy bốn phía cảnh tượng chợt biến, hóa thành một cái thuần túy đen kịt không gian, phía trước chỉ có một to lớn chưởng ấn, như núi lớn bay tập kích mà đến!

“Ầm ầm!”

A Bảo chỉ tay lực lượng ở bàn tay khổng lồ kia hạ đổ nát, đáng sợ chưởng phong trực tiếp phá nát không gian, đem A Bảo toàn bộ thân hình đều cuốn vào, sau đó mạnh mẽ quăng bay đi!

“Oành!”

A Bảo hóa thành một đạo thẳng tắp, bị vỗ vào Dạ Xoa tổ điện trên vách tường, sau đó chậm rãi rơi xuống trên, không nhúc nhích, giống là chết.

Lan Tư cùng Nguyên Khôi bọn người là kinh sợ đến mức trợn mắt ngoác mồm.

Ở A Bảo xúc động bẫy rập thời điểm, Lan Tư kinh sợ đến mức một trái tim đều phải nhảy ra cổ họng. Nhưng sau đó biến hóa để hắn khiếp sợ không gì sánh nổi, rất nhanh thì trở thành mừng như điên, “Ha ha! Là Dạ Ma Thiên, ta còn tưởng rằng chỉ là một vị tổ tượng, không nghĩ tới là Dạ Ma Thiên!”

Mừng như điên bên dưới, Lan Tư không lo được cùng Nguyên Khôi tranh đấu, vội vàng hướng về cái kia tượng lớn bay đi.

Tượng lớn hình thái phát sinh ra biến hóa, tay trái vẫn như cũ cầm quyền trượng, nhưng nửa phải thân thể nhưng là nghiêng về phía trước, bày thành một cái chộp tư thế.

Nguyên Khôi kinh hãi không thôi, ánh mắt nhìn lướt qua A Bảo, liền khẩn trương nhìn chằm chằm Lan Tư cùng tượng lớn.

Vừa nãy cái kia tượng lớn một chưởng uy năng hắn cũng cảm nhận được, tuyệt đối là Đạo cảnh sức mạnh, đổi lại là hắn, vừa nãy một chưởng kia hạ sợ đã tan xương nát thịt.

Dương Thanh Huyền cũng là hoảng hốt không ngớt, kiểm tra rồi hạ A Bảo thân thể, lại bị đánh nứt quá bán. Tuy rằng còn có thể miễn cưỡng đứng lên, nhưng uy năng đã không đủ hai ba phần mười.

Dương Thanh Huyền thẳng thắn để A Bảo nằm trên đất giả chết, nhìn Lan Tư cùng tượng lớn động tác, yên lặng nhìn chuyện diễn biến.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1198: Thân Ngoại Hóa Thân, Người Thứ Ba

“Dạ Ma Thiên! Thuỷ tổ đại nhân thân ngoại hóa thân Dạ Ma Thiên a!”

Lan Tư bay tới tượng lớn trước người, giữa trời bái hạ, dập đầu mấy cái vang đầu, cao giọng thì thầm: “Dạ Xoa bộ tộc vương thất huyết mạch người thừa kế Lan Tư, chuyên tới để khấu kiến tổ tiên. Khẩn cầu tổ tiên ban tặng sức mạnh, chấn hưng ta Dạ Xoa bộ tộc.”

Rất cung kính làm xong lễ nghi, Lan Tư đứng dậy, chậm rãi bay tiến lên.

Dạ Ma Thiên tựa hồ chịu đến cảm ứng, thân thể to lớn thu về, khôi phục lại khi trước đứng tư thế, đồng thời xoay tay phải lại, cái kia ba cái hộp ngọc lần thứ hai xuất hiện ở lòng bàn tay.

“Ha ha! Ta Dạ Xoa bộ tộc chí bảo, chỉ có cao quý chính là Dạ Xoa tộc huyết mạch mới có thể kế thừa a!”

Lan Tư cười lớn, đột nhiên hướng về cái kia ba cái hộp ngọc chộp tới.

Ngay lúc ngón tay chạm tới hộp ngọc nháy mắt, một đạo thanh âm lạnh như băng truyền đến, “Biên Cảnh Tạc Liệt!”

“Chi chi!” Một đạo hình cung quang như điện, qua lại mà đến, trực tiếp ở Dạ Ma Thiên cùng Lan Tư trong đó nổ ra!

“Ầm ầm!”

Lan Tư dưới tức giận, trái phải vung lên chủy thủ, một đạo hàn mang bắn ra, cùng cái kia hình cung quang chạm vào nhau, trùng kích cực lớn sóng khuếch tán, đem hai người đều đẩy lui.

Dạ Ma Thiên trong tay ba cái hộp ngọc, càng là chấn động vào trời cao, ở tổ điện bầu trời lượn vòng.

“Đáng chết!” Lan Tư rống to một tiếng, đột nhiên triển khai hai cánh, bắn về phía tổ điện bầu trời.

Nguyên Khôi tự không cam lòng lạc hậu, cười gằn một tiếng, “Đã không có cái kia tượng lớn cạm bẫy, bảo vật này nhưng là người gặp có phần a!” Nói, Phỉ thú đột nhiên mở rộng đi ra, tương tự bóng người loáng một cái liền vọt tới.

A Bảo lặng lặng nằm trên đất, nhìn chằm chằm đại điện bầu trời lượn vòng ba cái hộp ngọc, còn có hai người kịch đấu.

Hộp ngọc kia dài ngắn không một, cũng không biết đựng gì thế đồ vật, nhưng tất nhiên là cực kỳ trọng yếu.

Toàn bộ Dạ Xoa tổ điện, thần bí trình độ chỉ có Ân Võ Điện ở trên. Mà cái kia Dạ Ma Thiên tượng lớn, càng là thứ cực kỳ đáng sợ. Trong hộp ngọc đương nhiên sẽ không là phàm vật.

Tổ ngoài điện đêm tối hạ, đại địa trong cái khe, Dương Thanh Huyền chậm rãi mở hai mắt ra, Hỏa Nhãn Kim Tình trực tiếp xuyên thấu tổ điện cấm chế, nhìn thấy bên trong cảnh tượng.

Sau đó thân hít một hơi, bốn phía lượng lớn linh thạch cực phẩm hóa thành bụi bay.

Trong cơ thể cuối cùng một tia tổn thương hoàn toàn khép lại, bóng người loáng một cái, liền liệt địa mà ra, hướng về tổ điện bay lượn mà đi.

Lan Tư cùng Nguyên Khôi đang đấu khó phân thắng bại.

Lan Tư hoàn toàn mất đi khi trước thong dong ung nhã tư thái, quát ầm lên: “Mọi cách ngăn cản ta, hôm nay không giết ngươi, khó tiêu mối hận trong lòng của ta!”

Nói, ngũ quan bắt đầu trở nên hết sức dữ tợn hung ác, toàn thân vảy lật lên, bao trùm toàn thân. Thân thể thật giống như dưới đất chui lên măng, “Bùm bùm” bên dưới liền lớn lên hơn hai lần!

Nguyên Khôi hoàn toàn biến sắc, thầm nói: “Không được!”

Này Lan Tư sức mạnh theo biến thân đột nhiên tăng lên dữ dội, càng vọt tới Đế Thiên Vị tột cùng trình độ!

Nguyên Khôi không dám ở lâu, vội vàng xông về tổ điện khung đỉnh đi lấy hộp ngọc.

“Muốn chết!”

Lan Tư biến thân phía sau, hét dài một tiếng, kinh khủng sóng âm trực tiếp khuếch tán, đem không gian đè ép ra từng vết nứt, trình mạng nhện giống như tản đi.

Nguyên Khôi thân thể chịu đến lớn lao lực cản, giữa trời hơi ngưng lại.

Sau đó chính là một luồng sức mạnh càng đáng sợ hơn bao phủ tới, dường như muốn chấn động rạch nứt trường không, phá nát tất cả!

“Quỷ Vực Kinh Hống!”

Lan Tư trong lòng bàn tay mây khói phun ra, nháy mắt tỏ khắp toàn bộ đại điện, nồng nặc mây khói giống như giao chất giống như vậy, để ở trong đó người khó có thể động tác.

Lập tức hắn một chưởng đánh ra, cái kia mây khói hóa thành một con rắn như thế quái vật, quỷ diện dữ tợn, sát khí bỗng nhiên, quay về Nguyên Khôi cắn xé mà đi.

“Không thể! Làm sao sẽ mạnh như vậy, dĩ nhiên là Đế Thiên Vị đỉnh cao!”

Ở dưới sự nguy hiểm đến sống chết, Nguyên Khôi cũng đỏ hai mắt, trong miệng phát sinh như dã thú rít gào, cái kia Phỉ thú giữa trời hóa ra, hình thành một đầu Thao Thiết bộ dạng, nhưng là ba cái đầu, kêu rên không ngớt.

Là ba cái Thao Thiết á loại oán khí, ngưng tụ ở Phỉ thú trong cơ thể, giờ khắc này bộc phát ra, tỏa ra hủy thiên diệt địa khí tức!

Nguyên Khôi lại hai tay bấm quyết, trên người trong tay áo khoách tán ra từng vòng cường quang, như sóng văn đẩy mạnh.

“Biên Cảnh Tạc Liệt!”

“Tụ Lý Càn Khôn!”

Mạnh nhất hai chiêu đồng thời kích thích ra, đón nhận Lan Tư Quỷ Vực Kinh Hống!

“Ầm ầm!”

Hai người đều là phát huy ra Đế Thiên Vị tột cùng sức mạnh, đáng sợ uy năng nháy mắt tràn ngập toàn bộ đại điện.

Ba tên Chiến Lăng Tông đệ tử dưới sự kinh hoảng, nhanh chóng hướng về điện chạy ra ngoài, nhưng vẫn như cũ chậm một bước, bị dư âm cuốn vào, kêu thảm thiết bên dưới tan xương nát thịt.

Toàn bộ đại điện đều kích động sức mạnh kinh khủng.

Chỉ có cái kia Dạ Ma Thiên xung quanh, hoàn toàn không có hữu thụ đến ảnh hưởng chút nào.

Mà tổ điện khung trên đỉnh ba cái hộp ngọc, cũng giống như đặt mình trong ở mặt khác không gian, quanh thân lưu chuyển một luồng thanh khí, đem dư âm đứng hàng mở.

Lan Tư cùng Nguyên Khôi đều là thân thể lung lay hạ, liền từng người đẩy lui.

Nhưng Nguyên Khôi nhưng là phun mạnh một ngụm máu tươi, hiển nhiên thương thế càng nặng, trong mắt tràn đầy sợ hãi.

Lan Tư cũng nhận được xung kích, trong cơ thể khí huyết quay cuồng, một ngụm máu dâng tới nuốt cổ họng, bị hắn cưỡng chế đi, cười gằn nói: “Đê tiện Nhân tộc cặn bã, có thể chết ở này tổ trong điện, là ngươi đời này lớn nhất vinh dự!”

Dứt lời, cánh chim màu đen kéo ra, to lớn bóng tối liền bao phủ toàn bộ đại điện.

Nguyên Khôi một trái tim đột nhiên chìm xuống dưới.

Đột nhiên, Lan Tư nhọn quát to một tiếng, âm thanh đâm người màng tai phá nát, tràn đầy sự phẫn nộ cực độ cùng sát khí, “Nhân loại hèn mọn! Mau buông xuống hộp ngọc!”

Nguyên Khôi chấn động trong lòng, đột nhiên nhấc đầu nhìn tới.

Chỉ thấy cao ngất khung trên đỉnh, một đạo thon dài bóng người, mang theo răng xanh mặt quỷ, lăng không hư độ, dễ như ăn bánh liền đem ba cái hộp ngọc thu vào trong lòng bàn tay, hay tay vung lên liền biến mất không còn tăm hơi.

“A!”

Lan Tư há to mồm, cái kia ba cái hộp ngọc biến mất chớp mắt, giống như là hắn trái tim bị đào giống như vậy, điên cuồng hét lên vọt lên.

Nhất để Lan Tư lo lắng không dứt là, cái này răng xanh mặt quỷ nhân loại cùng hắn từng giao thủ, đối phương khó chơi trình độ vẫn còn ở Nguyên Khôi bên trên. Bị hắn lấy đi hộp ngọc, muốn lại muốn phun ra liền thiên nan vạn nan!

Nhưng này ba cái hộp ngọc quan hệ tổ điện bí mật cùng Dạ Xoa tộc lực lượng truyền thừa, cho dù chết cũng nhất định phải đoạt về!

Nguyên Khôi nhưng là trong mắt xuất hiện nghi hoặc, chỉ cảm thấy này răng xanh mặt quỷ người hết sức quen thuộc, hắn theo bản năng liếc mắt nhìn đại điện góc, cái kia Hùng Miêu A Bảo cũng không thấy.

Nội tâm nhất thời sáng tỏ, cái kia Hùng Miêu con rối là này răng xanh mặt quỷ người thả ra thăm dò gió, phá tan Dạ Ma Thiên phía trên cạm bẫy sau, đã bị người này thu hồi.

Nguyên Khôi nội tâm hết sức kinh hãi, chứng minh này răng xanh mặt quỷ người vẫn luôn đang theo dõi nhìn bọn hắn chằm chằm, bằng không không đến nỗi trùng hợp như thế. Cái kia điều này cần như thế nào tu vi, mới có thể không bị hắn cùng Dạ Xoa Lan Tư phát hiện?

Ngay ở Nguyên Khôi dưới khiếp sợ, Lan Tư đã xông lên khung đỉnh, lại là một chiêu Quỷ Vực Kinh Hồng đánh ra, mây khói hóa thành đáng sợ rắn ảnh, cắn xé mà tới.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, năm ngón tay vồ lấy, một mảnh lóa mắt hào quang ngưng tụ ở lòng bàn tay, hóa thành Lục Đạo Liệt Dương lượn vòng, đem toàn bộ Dạ Xoa tổ điện chiếu sáng giống như ban ngày.

Dạ Ma Thiên tượng lớn rõ ràng hiển hóa ra ngoài, tựa hồ ở này Liệt Dương hạ cũng lộ ra hết sức khó chịu, mặt dữ tợn trên phảng phất có tức giận hiện ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1199: Thực Lực Nghiền Ép, Ngươi Dựa Vào Cái Gì?

“Lục Dương Khai Thiên!”

Dương Thanh Huyền khẽ quát một tiếng, Lục Đạo lửa dương ở trước người ngưng tụ, hóa thành như sơ dương giống như quả cầu lửa, đoàn toàn mà xuống.

“Chi! Ngươi là Dương Thanh Huyền!!”

Nguyên Khôi hai mắt một hồi trợn trừng, nhìn trước mắt này quen thuộc chiêu thức, khiếp sợ trong đầu không cách nào suy nghĩ.

Hắn là dựa vào Võ Hồn tính đặc thù, thông qua nuốt chửng ba đầu Thao Thiết á loại mới xung kích đến bây giờ trình độ.

Mà Dương Thanh Huyền đây? Hắn dựa vào cái gì?!

Nguyên Khôi vừa giận vừa sợ, một điểm cũng không nghĩ tới Dương Thanh Huyền xuất hiện, trực tiếp cứu hắn một mạng, mà là nội tâm dâng lên vô tận lòng đố kị, hận đến nghiến răng.

“Ầm ầm!”

Sơ dương như lửa, đánh vào cái kia Quỷ Vực trên, đem hết thảy hắc ám toàn bộ châm đốt, đem trong đại điện tất cả khí âm uế quét đi sạch sành sanh.

Đại điện bốn phía, đều dấy lên ngọn lửa hừng hực, chiếu sáng Dương Thanh Huyền thân ảnh, cực kỳ dài nhỏ.

“Mau đem tổ vật trả lại cho ta!”

Lan Tư khuôn mặt đều vặn vẹo biến hình, khàn cả giọng gầm thét lên, bay xông lại.

Trong hai tay dao găm lóe lên, như bên trong cung điện hai viên răng nanh, cắn xé mà xuống.

“Tổ vật? Ha ha, đã bao nhiêu năm? Những thứ kia sớm biến thành vật vô chủ, ai lấy trước được liền là của ai.”

Dương Thanh Huyền khẽ cười một tiếng, tay trái thả lỏng phía sau, tay phải bỗng dưng một trảo, Nam Minh Ly Hỏa Kiếm rơi xuống, quét ngang đi ra ngoài.

“Ba ngàn nghiệp hỏa!”

“Oành!”

Một kiếm ngăn trở đôi cái muỗng, cường đại dư âm rung động mở.

Gầm thét ngọn lửa hồng ở Lan Tư trên người xé rách, làm hắn thống khổ không ngớt.

Nam Minh Ly Hỏa Kiếm trên hóa ra Kỳ Lân bóng người, gầm thét lên hai tay nắm lấy đôi cái muỗng, không ngừng trùng kích Lan Tư thân thể, đưa hắn đánh bay.

“Oành!”

Kiếm cùng đôi cái muỗng trên bùng nổ ra cường đại ánh sáng, hai người từng người đẩy lui, dĩ nhiên thế lực ngang nhau!

“Giao ra tổ vật a! Sát sát sát!”

Lan Tư một hồi mù quáng, bay xông lên, đôi cái muỗng như răng nanh kéo ra, ở trên không bên trong nhanh chóng múa, đâm ra từng đạo từng đạo nhập vào cơ thể hàn quang.

Lan Tư hai cánh trên có cường đại phong hệ lực lượng, giương cánh bên dưới tốc độ cực nhanh, căn bản không cách nào bắt giữ.

Tảng lớn mây khói ở hắc dực chấn động xuống nổ tung, toàn bộ đại điện nhất thời mê man ở một luồng mây khói chi bên trong.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Liên tiếp binh khí chạm vào nhau tiếng ở trên không bên trong vang lên.

Dương Thanh Huyền một tay cầm kiếm, múa ra từng đạo từng đạo hào quang, đan dệt thành gió thổi không lọt võng kiếm, đem hết thảy công kích đều cản lại.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình xuyên thấu tầng tầng hư không, con ngươi đen nơi sâu xa không ngừng tràn ra điểm điểm màu vàng, giống như trong đêm tối Kim tinh sáng lên, óng ánh mỹ lệ.

Mặc cho Lan Tư tốc độ nhanh hơn nữa, cũng không thể thoát khỏi hắn hai mắt.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Trong nhấp nháy, lại là trăm chiêu đi qua.

Nồng nặc mây mù che đậy hai người bóng người, chỉ có thể nhìn thấy trong đó màu đỏ thẫm kiếm quang không ngừng chớp hiện, óng ánh như pháo hoa. Đồng thời lại thỉnh thoảng tuôn ra to lớn sát khí, âm lãnh như sát.

Nguyên Khôi ở một bên kinh hãi nhìn, khắp nơi khiếp sợ, đột nhiên có loại to lớn cảm giác bị thất bại ở đáy lòng bốc lên.

Hắn không tiếc bất cứ giá nào mới làm ra ba đầu Thao Thiết dị chủng, vốn cho là nuốt chửng phía sau, liền ngạo tuyệt đương đại cùng thế hệ. Không nói đạt được Thương Khung luận võ số một, chí ít mười vị trí đầu là sắt ván đã đóng thuyền tử chuyện.

Ai nghĩ đến, ở như thế một toà bên trong cung điện cổ, liền gặp phải hai cái ở trên hắn cùng thế hệ.

Kia Dạ Xoa dị tộc lại không nói, Dương Thanh Huyền từ Biển Đen bắt đầu, sức chiến đấu vẫn nghiền ép chính mình. Vốn cho là gặp nhau lần nữa thời điểm, liền là đối phương giờ chết. Nhưng vạn vạn không nghĩ tới, chính mình liều mạng như vậy, vẫn như cũ vẫn còn bị đối phương nghiền ép!

Nguyên Khôi trong khoảng thời gian ngắn, lại có chút hoảng hốt cụt hứng.

Dương Thanh Huyền cùng Lan Tư chém giết đã đến mức độ kịch liệt, Lan Tư hai mắt đỏ đậm, càng đánh càng táo bạo, cuối cùng hoàn toàn mất đi kết cấu, liền dựa vào tốc độ cùng vẻ quyết tâm ở liều.

Dương Thanh Huyền thì lại vừa vặn ngược lại, nội tâm càng phát bình tĩnh.

Mỗi một kiếm đâm ra, giống như là đang diễn luyện giống như vậy, đem kiếm ý phát huy đến cực hạn.

Một nhanh một chậm, nhất động nhất tĩnh, một sáng một tối.

Hai loại tuyệt nhiên ngược lại phong cách, tuyệt nhiên ngược lại sức mạnh, đại diện cho hai loại cực hạn, không ngừng ở trên không bên trong sản sinh va chạm.

“Oành!”

Nóng rực hỏa diễm muốn nổ tung lên, mang theo âm hối mây khói hướng về bốn mặt phóng đi.

Lan Tư trong mắt xẹt qua vẻ điên cuồng, to lớn cánh chim bỗng nhiên một phiến, cả người cùng chủy thủ kia sắc bén khí dung hợp lại cùng nhau, đâm thủng không gian mà tới.

“Át hành vân!”

“Chít chít!”

Chỗ đi qua, không gian đều cắt rời phá nát, phát sinh thanh âm chói tai.

Lan Tư cả người sát khí, tốc độ vượt qua tốc độ ánh sáng, dường như trượt trong đêm đen như con dơi vậy, xung phong mà đi.

Dương Thanh Huyền thu kiếm mà đứng, cánh tay phải vừa nhấc, nhất thời sa hóa lớn mạnh, lan ra vô hạn thê lương khí tức, như là một đầu hoang cổ cự thú đang chầm chậm thức tỉnh.

“Bát Hoang Quy Vô!”

Dương Thanh Huyền đấm ra một quyền, vô tận hoang khí tùy theo giội rửa đi ra ngoài, đem cái kia mây khói đánh tan, phong hoá vạn vật.

“Oành!”

Viễn cổ giống như đích thực hoang vu khí, cùng cái kia sắc bén khí mạnh mẽ chạm vào nhau, năng lượng kinh khủng bạo nổ mở, ở phía trên tòa đại điện này vang vọng.

Cung điện này khoảnh khắc lảo đà lảo đảo, chấn động ở vách tường bốn phía, tỏa ra già nua âm cổ khí bao hàm.

“Ong ong!”

Không ngừng khí bao hàm rung động hạ, hai bóng người từ cái kia sóng khí bên trong bắn ngược mà ra.

“Phốc!”

Lan Tư rốt cục không thể gánh vác, phun ra một ngụm máu đến. Cái kia loại biến thân trạng thái kịch liệt héo rút, biến trở về bình thường chân thân.

Dương Thanh Huyền cũng là trong cơ thể khí huyết rung động, khóe miệng tràn ra một đạo máu tươi.

Theo đại điện khí bao hàm rung động suy nhược, toàn bộ trong điện đột nhiên yên tĩnh lại, rơi vào một loại kỳ diệu yên tĩnh và cân bằng.

Lan Tư một đôi phẫn nộ mắt thẳng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, một nháy mắt không nháy mắt.

Mà Dương Thanh Huyền nhưng là cảnh giác Lan Tư, còn phải đề phòng Nguyên Khôi.

Nguyên Khôi nhưng là biểu hiện có chút hoảng hốt, to lớn cảm giác bị thất bại để hắn lộ ra hết sức cụt hứng.

Nhưng vào lúc này, một trận lăng liệt hàn khí từ ngoài điện kéo tới, dường như cương đao thổi qua trời cao, càng làm người da dẻ có chút đau đớn.

Từ ngoài điện nhảy vào hơn mười tên đệ tử, thanh nhất sắc trang phục, ở trước ngực khắc một thanh thần đao dáng dấp.

Dương Thanh Huyền nhìn lướt qua, thầm nói: “Là đao vực đệ tử.”

Từ hỗn hợp thi đấu bắt đầu đến hiện tại, còn có thể bảo tồn như vậy hoàn chỉnh nhân viên, sợ cũng chỉ có thập cường hai mươi bốn nhà.

Nguyên Khôi hơi thay đổi sắc mặt, nhìn chằm chằm đao vực người, cái kia vẻ chán nản lập tức quét đi sạch sành sanh, trong ánh mắt lộ ra lạnh lẽo.

“Quả nhiên là một đại điện.”

Trước tiên một người, là đao vực lần này đệ tử dự thi thủ lĩnh đao cảnh hoán, hắn ánh mắt như đao, đảo qua đại điện, khá là giật mình rơi trên người Dạ Ma Thiên, sau đó thu về ánh mắt, nhìn chằm chằm trong sân ba người.

Những đệ tử còn lại càng là phân tán mở, đem đại điện lối vào ngăn chặn.

Đao cảnh hoán lạnh lùng đảo qua ba người, bên phải tay nắm chặt bên hông bội đao, lạnh giọng nói: “Đem trong điện được bảo vật toàn bộ lấy ra, sau đó quỳ ở một bên, chờ đợi xử lý.”

Đỉnh cấp tông môn cái kia loại bá đạo cùng hung hăng ép người, biểu lộ ra không thể nghi ngờ.

Đao cảnh hoán giống như cùng trên người bọn họ khí thế, cùng với trong tay bội đao giống như vậy, tỏa ra lăng liệt hàn ý, phải đem đối phương tôn nghiêm, khí thế, thậm chí là nhân cách hoàn toàn chém nát.

Một tên đệ tử chỉ vào Nguyên Khôi nói: “Cảnh hoán sư huynh, này người thật giống như là Chiến Lăng Tông đệ tử.”

Đao cảnh hoán cười lạnh nói: “Chiến Lăng Tông thì lại làm sao? Hai mươi bốn gia có thể cùng chúng ta đao vực đánh đồng với nhau sao? Không quỳ người, giết chết không cần luận tội!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1200: Làm Rối, Bá Đao Nhất Trảm

Dương Thanh Huyền cùng Lan Tư đều ngoảnh mặt làm ngơ, lẫn nhau nhìn chằm chằm đối phương, cảnh giác đối phương đột nhiên ra tay.

Bởi vì Dương Thanh Huyền cầm ba cái hộp ngọc, Lan Tư là vô luận như thế nào đều sẽ không bỏ qua cho hắn.

Nguyên Khôi nhưng là giận dữ, quát lên: "Muốn chết!"

Hắn đang một bụng lửa giận, đột nhiên đã bị Đao Cảnh Hoán đốt, cả người như là nổ tung giống như vậy, Phỉ thú điên cuồng hiển hóa ra ngoài, gào thét lớn xông lên trên!

"Chi! Đế Thiên Vị!"

Đao Cảnh Hoán hoảng hốt, vội vàng quát lên: "Bày trận!"

Hơn mười tên đệ tử lập tức tản ra, hai tay ở trước người bấm quyết, sau lưng đều là một trận màu trắng hồn ánh sáng lên, hóa thành từng chuôi hình dạng khác nhau đao, treo ngược ở trên không bên trong.

Đao vực đệ tử, tất cả đều là đao hình Võ Hồn.

"Vù!"

Cái kia mười mấy chuôi Võ Hồn đao phát sinh ong ong tiếng rung, từ từ liền thành một vùng, sản sinh cộng hưởng.

Đao Cảnh Hoán quát lên: "Thay hình đổi vị!"

Hơn mười người lập tức tản ra, cũng không cùng Nguyên Khôi trực tiếp va chạm, đem chính diện chiến trường để cho Đao Cảnh Hoán, bọn họ hướng về hai bên tản đi.

Nhưng lẫn nhau trong đó đao hồn lại tựa hồ như có cảm ứng, trực tiếp đem đao khí kéo mở, như một tấm võng lớn, hướng về Nguyên Khôi trùm tới.

Đồng thời Đao Cảnh Hoán trong tay bấm quyết, đạo đạo phù văn đánh vào trong đao, trong con ngươi hàn quang lóe lên, phẫn nộ quát: “Vô ý đao rơi!”

Giữa không trung hóa ra một thanh cự đao, thẳng bổ xuống!

Nguyên Khôi lúc này mới kinh sợ, trái tim mãnh liệt co giật một hồi, phát hiện mình đã rơi vào đao trận bên trong. Bốn phương tám hướng hơn mười chuôi đao toàn bộ chém xuống.

“Tụ Lý Càn Khôn!”

Nguyên Khôi phẫn nộ quát một tiếng, phất một cái ống tay áo, một mảnh hồn quang khuếch tán, đem hết thảy đao khí đều hút vào. Lại tay trái vỗ một cái, Phỉ thú lực lượng toàn bộ tuôn ra, ở trước người hóa thành một mặt đỏ sắc quang thuẫn.

“Ầm ầm!”

Đao Cảnh Hoán một đao bổ vào cái kia trên lá chắn, cản trở một hồi, liền đem đập vỡ tan.

Nguyên Khôi cảm thấy xuyên thấu tim ý lạnh, cái kia đao thế không giảm, trực tiếp rơi vào hắn thân, đau quát to một tiếng, trước ngực liền ấn ra máu, ướt nửa biên xiêm y.

Một đao này cũng lập tức để Nguyên Khôi tỉnh táo lại, không lại liều lĩnh, mà là hét lớn một tiếng, trực tiếp một chưởng đánh về bên cạnh người, tìm kiếm tu vi kia thấp nhất đệ tử lướt đi.

Nhưng hơn mười tên đệ tử nháy mắt đổi vị trí, bóng người lấp lóe bên dưới, lập tức hội tụ ba tên đệ tử ở Nguyên Khôi trước người, đồng loạt xuất đao chém tới.

Đồng thời cái khác phương vị đệ tử cũng đồng thời ra tay, lần thứ hai kết thành một mảnh lưới đao, giữa trời chụp xuống.

Đao Cảnh Hoán cười gằn nói: “Chiến Lăng Tông cặn bã, cũng dám ở ta đao vực trước mặt nhảy nhót. Này không phải là mình muốn chết sao? Có thể không oán ta được hạ sát thủ!”

Nguyên Khôi vừa giận vừa sợ, quát lên: “Muốn giết ta, chí ít nắm mấy cái mạng để đổi!”

[truyen cua tui @✪ Net]

Nguyên Khôi muốn rách cả mí mắt, trong tay không ngừng bấm quyết, tuôn ra tảng lớn hồn quang, Phỉ thú lần thứ hai biến ảo ra ba đầu Thao Thiết hình tượng, ở trời cao trên gào thét.

“Nổ! Nổ! Cho ta nổ tung!”

Nguyên Khôi không ngừng đánh ra quyết ấn, hướng về Đao Cảnh Hoán vỗ tới, gầm hét lên: “Biên Cảnh Tạc Liệt!”

Đao Cảnh Hoán quát lên: “Hợp đao!”

Hơn mười tên đệ tử lập tức đổi trận, một cái to lớn màu bạc trận pháp ở đao vực đệ tử dưới chân bay lên, phát sinh bén nhọn hàn quang, khổng lồ đao khí ở tại trên mịt mờ, thấu xương chiến ý phát tán ra.

Mười mấy thanh đao chi Võ Hồn ở giữa không trung không ngừng dung hợp, cuối cùng hóa thành một thanh khổng lồ ngân đao, ở đao mang kia bên dưới, hơn mười người đệ tử đều là lan ra như thế khí tức, phảng phất là cùng một người.

Đao Cảnh Hoán trong tay bấm quyết, đạo đạo phù văn đánh vào trong đao, trong con ngươi hàn quang lóe lên, phẫn nộ quát: “Bá Đao Nhất Trảm!”

Cái kia giữa không trung đại đao, đột nhiên thay đổi ánh đao, một luồng quét ngang hư không khí thế điên cuồng tuôn ra.

“Ầm ầm!”

Cự đao chém ở Phỉ thú trên người, mạnh mẽ năng lượng thổi đi ra ngoài, dư âm như sóng đẩy ra.

“A!”

Nguyên Khôi hét lớn một tiếng, cả người bay ngược ra ngoài, xa xa ngã tại đại điện trên vách tường, phun ra mấy ngụm máu tươi, triệt để mất đi sức tái chiến.

Dương Thanh Huyền ánh mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, Nguyên Khôi thực lực bản ở Đao Cảnh Hoán bên trên, nhưng Đao Cảnh Hoán dựa vào đao trận nhưng là một đao bại đi Nguyên Khôi.

Này đao vực đao trận, ẩn chứa cực mạnh trận ý, đồng thời hơn mười tên đệ tử triển khai ra, thích làm gì thì làm, như cá được nước, hiển nhiên diễn luyện hồi lâu.

Cũng không biết đao vực thường ngày liền phải chăm chỉ diễn luyện, vẫn là lâm thời vì Thương Khung luận võ mới chuẩn bị.

Nhưng này chút đều không trọng yếu.

Đao Cảnh Hoán thu đao sau, cười lớn mấy tiếng, ánh mắt nhất chuyển, hơn mười tên đệ tử lập tức hiểu ý, đem Dương Thanh Huyền cùng Lan Tư bao vây lại.

Dương Thanh Huyền nhếch miệng nở nụ cười, hài hước nhìn Lan Tư, nói: “Ngươi tới hay là ta đến?”

Lan Tư lạnh rên một tiếng, đối với đao vực người làm như không thấy, lạnh giọng nói: “Đem tổ vật giao trả lại cho ta!”

Đao Cảnh Hoán cùng chúng đồng môn đều là ánh mắt nhất chuyển, đồng loạt rơi trên người Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, nói: “Cái gì tổ vật? Bảo vật rõ ràng đều ở trên thân thể ngươi, đúng là ngươi đều lấy ra cho ta a.”

Đao vực mọi người ánh mắt lần thứ hai chuyển về, đồng loạt rơi vào Lan Tư trên người.

Lan Tư biết đây là Dương Thanh Huyền gây xích mích, cười lạnh một tiếng, mắng: “Nhân loại ti bỉ!”

Nói hét dài một tiếng, không để ý đao vực người vây kín, kéo ra cánh chim, hướng về Dương Thanh Huyền đập tới.

“Còn muốn đánh, tác thành ngươi!”

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, Nam Minh Ly Hỏa Kiếm lần thứ hai hiện ra, cường đại kiếm ý khuếch tán mở.

“Chi! Đế Thiên Vị! Lại là hai tên Đế Thiên Vị!”

Đao Cảnh Hoán hít một hơi khí lạnh, sợ hết hồn, trong tay cầm đao đều suýt chút nữa bất ổn.

Hắn một đường rèn luyện lại đây, dựa vào chính mình sức mạnh mạnh mẽ cùng đao trận, thần cản giết thần, ma chặn giết ma, trắng trợn không kiêng dè, cho nên mới phải có vừa vào đại điện liền để mấy người quỳ xuống hiến vật quý bá đạo.

Nằm mơ cũng không nghĩ tới, cung điện cổ này bên trong ba người, dĩ nhiên tất cả đều là Đế Thiên Vị, hơn nữa về mặt khí thế xem ra, tất cả đều không kém gì chính mình.

Hơn nữa hai người này trong mắt hoàn toàn liền không có hắn, hoàn toàn một bộ không nhìn dáng vẻ.

Không khỏi lên cơn giận dữ, lạnh giọng nói: “Giết! Toàn bộ giết cho ta!”

Hơn mười tên đệ tử lần thứ hai xuất đao, trên người mỗi người đều hiện ra các kiểu đao chi Võ Hồn, một hồi hoa cả mắt.

Đao Cảnh Hoán cũng là một đao lại nổi lên, quát lên: “Hợp đao! Bá Đao Nhất Trảm!”

Một thanh to lớn quang đao, ở trên không bên trong hợp thành, chém vụt mà xuống.

Dương Thanh Huyền khẽ cười một tiếng, một tay bấm quyết, vòng quay thời gian ở quanh thân hiện ra, thời gian một hồi chậm lại mấy lần.

Dương Thanh Huyền xa hơn bên cạnh bước ra một bước, liền súc địa thành thốn, Chỉ Xích Thiên Nhai, càng tránh ra một đao kia phạm vi bao phủ.

Trên thực tế Đao Cảnh Hoán chém Nguyên Khôi thời điểm, hắn liền lặng yên lưu ý, đối với này hợp đao trận có nhất định giải.

Làm đao mang kia chém xuống thời điểm, hắn đoán chắc tốt nhất tránh né thời gian, sử dụng tới Võ Hồn cùng thân pháp, bước ra một bước mà ra, làm cho toàn bộ đao trận hạ chỉ còn lại Lan Tư một người.

“Chi! Cái gì?!”

Lan Tư hoảng hốt, hắn một bên cùng Dương Thanh Huyền du đấu, vừa chú ý Đao Cảnh Hoán hợp đao. Gặp Bá Đao rơi xuống, cho rằng hai người đều là không thể tránh khỏi, chỉ có thể liên thủ chống lại.

Lấy hai sức người chống chọi Bá Đao tự nhiên không thành vấn đề, nhưng một cái chớp mắt, Lan Tư phát hiện chỉ còn lại tự mình một người!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1201: Tuyệt Đối Áp Chế, Kiếm Lâm Đại Địa

“Đáng chết! Nhân loại ti bỉ a!”

Lan Tư gào thét một tiếng, hai cánh đột nhiên kéo ra, mặt trên cánh đâm căn căn căng thẳng, sức mạnh toàn thân tăng lên tới cực hạn.

“Át hành vân!”

Đôi cái muỗng đột nhiên vung vẩy, đánh chém đi qua!

“Ầm ầm!”

Bá Đao chém ở đôi cái muỗng trên, Lan Tư mạnh mẽ gánh vác, hai con mắt màu xanh lam bên trong phun ra vô tận lửa giận, gào thét lớn, “A a!!”

Đao Cảnh Hoán quát lên: “Tăng lên đao ý!”

Chúng đệ tử dồn dập biến hóa quyết ấn.

Không trung to lớn đao quang rốt cục rơi xuống, đem Lan Tư chống lại chém nát tan.

“Ầm ầm!”

Một thanh to lớn đao ảnh chém ở Lan Tư trên người, hắn phát sinh một tiếng nhọn kêu thảm thiết, liền bay ngược ra ngoài. Cùng Nguyên Khôi không khác nhau chút nào, đánh vào tổ điện trên vách tường, mạnh mẽ phản chấn trở về, rơi trên mặt đất phun máu phè phè.

Lan Tư trước người toàn màu đỏ tươi chói mắt huyết, vết đao thâm nhập trước ngực, huyết nhục lộn một vòng đi ra, vô cùng đáng sợ.

Lan Tư giãy dụa đứng lên, trong mắt một mảnh dữ tợn cùng hung ác, trong miệng không ngừng phát sinh gào trầm thấp.

Đao Cảnh Hoán cười gằn nói: “Ha ha, cung giương hết đà, sau đó trở lại lấy mạng của ngươi.”

Nói ánh mắt nhất chuyển, cuối cùng rơi trên người Dương Thanh Huyền.

“Ta một đường lại đây, nghe nói có một mang theo răng xanh mặt quỷ người, chuyên môn cướp đoạt tiền tài, là cái mười phần sát tinh, nói đúng là ngươi đi?”

Đao Cảnh Hoán trong mắt của lập loè ánh sáng lạnh lẽo, giễu cợt nói: “Ngươi quả nhiên có chút thực lực. Nếu như vừa nãy cùng kia Dạ Xoa đồng thời liên thủ, có lẽ ta còn sẽ có chút phiền phức, cần phải tốn nhiều một ít tay chân mới có thể trừng trị ngươi, nhưng bây giờ mà, ha ha!”

Đao Cảnh Hoán vung tay lên, hơn mười tên đệ tử lập tức tản ra, đem Dương Thanh Huyền vây nhốt.

Đao Cảnh Hoán cười gằn nói: “Nếu như ngươi quỳ xuống dập đầu đầu, đồng thời đem trong điện bảo vật hai tay dâng, ta có thể cân nhắc tha cho ngươi một mạng.”

Dương Thanh Huyền hai tay chắp sau lưng, lạnh nhạt nói: “Từ đầu đến cuối, đều là một mình ngươi ở này léo nha léo nhéo, làm trò thật nhiều.”

“Ngươi... Đáng chết a!”

“Xuất đao!”

Đao Cảnh Hoán phẫn nộ quát một tiếng, trước tiên một đao ra khỏi vỏ, như một dải lụa ngang trời, trực tiếp quay về Dương Thanh Huyền bổ tới.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, hóa ra đấu Quỷ Thần, đâm thẳng mà ra.

"Oành!"

Đao kiếm chạm vào nhau, vô biên sắc bén khí nổ ra, dư âm hướng về bốn phía đẩy đi, phảng phất có thể dẹp yên hư không.

Đao Cảnh Hoán hơi thay đổi sắc mặt, quát lên: "Di Hình Hoán Ảnh!"

Bốn phía hơn mười tên Đao Vực đệ tử, lập tức vòng quanh Dương Thanh Huyền chạy như bay, từng mảng từng mảng đao quang từ bốn phương tám hướng chém tới, đan dệt thành một tấm gió thổi không lọt lưới đao.

Dương Thanh Huyền một tay bấm quyết, giơ cao khỏi đỉnh đầu, quát lên: "Kiếm đến!"

Một luồng bàng bạc kiếm khí từ trên người tản ra, hóa ra vô số kiếm ảnh, cùng cái kia chút đao quang đụng vào nhau.

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Muôn vàn đao kiếm đan dệt, từng đạo từng đạo sắc bén khí tức khuếch tán.

Theo Đao Vực những đệ tử kia không ngừng đổi vị trí, Dương Thanh Huyền cũng chân đạp bộ pháp, căn cứ trận vị biến hóa mà phát động.

Trong khoảng thời gian ngắn, toàn bộ trong đại điện đều là đao kiếm ngang dọc, ác liệt khí như thủy ngân cuồn cuộn trên mặt đất, không trừ một nơi nào bao phủ không gian.

Nguyên Khôi cùng Lan Tư đều là ngồi xếp bằng trên mặt đất, một bên điều tức khôi phục nguyên khí, vừa chú ý Dương Thanh Huyền tình hình trận chiến. Nếu như Dương Thanh Huyền cũng thua, ba người bọn họ thì phiền toái.

Vận mệnh đã là như thế thần kỳ, mới vừa rồi còn liều mạng tranh đấu, mạnh mẽ chém chết đối phương kẻ địch, hiện tại một hồi biến thành vận mệnh cùng, quấn vào cùng trên một sợi thừng châu chấu.

Cũng may Dương Thanh Huyền kiếm khí không giảm, hơn nữa bộ pháp tinh diệu, mỗi di động một bước, đều để đao trận không cách nào đem uy năng phát huy được. Hơn mười tên đệ tử hầu như chính là chém lung tung trạng thái, tất cả đều bị hắn quanh thân kiếm khí ngăn trở.

“Hợp đao!”

Đao Cảnh Hoán đánh mãi không xong, kinh nộ hét lớn một tiếng.

Chúng đệ tử dồn dập bấm quyết, một mảnh đao ảnh ở trên không bên trong đổi chiều, hóa ra thủy ngân giống như hào quang, chậm rãi ngưng tụ thành một thanh to lớn Bá Đao.

Đao Cảnh Hoán khuôn mặt dữ tợn, quát lên: “Đi chết đi! Bá Đao Nhất Trảm!”

Đao quang ở trên không bên trong nhất chuyển, liền điên cuồng gào thét mà xuống!

Lan Tư cùng Nguyên Khôi đều là hai mắt trợn to, trong lòng vô cùng sợ hãi.

Hai người đều là thua ở một đao này hạ, nếu như Dương

Thanh Huyền cũng không ngăn nổi lời, ba người bọn họ liền chết đến nơi.

Dương Thanh Huyền hai chân hơi điểm, lui về phía sau nửa bước, một tay bấm quyết, chỗ mi tâm ánh kiếm lấp loé mà ra, ở trên không bên trong hóa ra từng đạo từng đạo kiếm ảnh.

Toàn bộ trong đại điện cảnh tượng bắt đầu trở nên tối tăm, dường như một mảnh hoang vu đại địa, đột nhiên giáng lâm.

Thời không thật giống đình chỉ một sát.

Lan Tư cùng Nguyên Khôi đều là chấn động trong lòng, đưa mắt nhìn tới, vô số Kiếm Hồn cắm ngược ở trên mặt đất, kéo dài đến vô cùng xa xa, giống như là một mảnh kiếm thật lớn mộ địa!

Nguyên Khôi nội tâm chấn động dữ dội, hoảng sợ nói: “Này... Đây là...”

Ở Biển Đen thời điểm, hắn liền đã từng bị Dương Thanh Huyền trấn áp quá Tụ Lý Càn Khôn, lúc đó đối với Dương Thanh Huyền Võ Hồn còn có điều hoài nghi, giờ khắc này gặp được cảnh tượng như vậy, nơi nào còn có thể không hiểu!

Kết trận Đao Vực đệ tử, càng là mỗi cái cảm nhận được lớn lao cảm giác ngột ngạt, nội tâm một trận run rẩy, ngưng tụ đao hồn từng người run rẩy, dĩ nhiên có tan rã dấu hiệu.

Đao Cảnh Hoán càng là nội tâm chấn động dữ dội, hoảng sợ nói: “Thái Huyền mộ kiếm! Không, không thể! Bá Đao Nhất Trảm, chém chém chém! Giết hắn đi!”

Ngưng tụ ở trận pháp bầu trời Bá Đao, chính là chúng đệ tử đao ý Võ Hồn ngưng, ở Thái Huyền mộ kiếm uy thế hạ, đã là run run rẩy rẩy, sắp vỡ không thành đao.

Dương Thanh Huyền ánh mắt lạnh lùng nghiêm nghị, quát khẽ: “Võ Hồn trấn áp! Kiếm lâm đại địa!”

“Ầm ầm!”

Trận trên Bá Đao, rốt cục ở mộ kiếm to lớn uy thế hạ, ầm ầm nát đi, tán thành vô số hồn quang, tiêu tan ở bên trong cung điện.

Đao Vực đệ tử, thậm chí là Đao Cảnh Hoán chính mình, nháy mắt mất đi cùng Võ Hồn liên hệ, hoàn toàn bị trấn áp lại!

Sau đó, vạn kiếm ở mộ kiếm trên dồn dập run rẩy, không ngừng bùng nổ ra kiếm reo thanh âm cùng tuyệt thế kiếm ý, vô số chuôi kiếm dựng lên, lập loè sắc bén kiếm quang, lít nha lít nhít hàng ngũ ở trời cao bên trên.

Uy áp kinh khủng khuếch tán ra, như là quân lâm đại địa, vạn vật nằm rạp.

“A!!”

Đao Vực đệ tử trong miệng không ngừng phát ra tiếng kêu thảm tiếng, ở đằng kia kiếm ý bên dưới, không gặp kiếm quang, thân thể bọn họ trên liền cắt rời xuất ra đạo đạo vết kiếm, bắn mạnh ra máu tươi.

“Không tốt muốn chết, chạy mau a!”

Một tên đệ tử gấp vội vàng lấy ra bùa vàng, nếu muốn kích phát truyền tống đi ra ngoài.

Nhưng phù quang lóe lên, trực tiếp ở trong tay cháy hết, nhưng không có nửa điểm tác dụng, đệ tử kia còn đứng tại chỗ.

Cái khác Đao Vực đệ tử cũng dồn dập noi theo lấy ra bùa vàng, nhưng đều không ngoại lệ, tất cả đều mất hiệu lực!

Nguyên Khôi con ngươi đột nhiên co, cả kinh nói: “Là cung điện này! Này kỳ dị đại điện, đem không gian truyền tống chế trụ!”

“Tha mạng! Tha mạng a! Đại nhân tha mạng a!”

Đao Vực chúng đệ tử lần này thật sự cuống lên, từng cái từng cái sợ đến hồn phi phách tán, xưa nay đều là chúa tể người khác vận mệnh, chưa từng bị người khác chúa tể quá vận mệnh?

Đám người chờ đều vội vàng quỳ xuống dập đầu đầu, khẩn cầu mạng sống.

Nhưng Dương Thanh Huyền căn bản không hề bị lay động, trong đôi mắt lộ ra làm người sợ hãi ý lạnh.

Vô cùng kiếm ý dễ dàng xuyên thấu Đao Vực đệ tử thân thể, đem huyết nhục cùng kinh mạch toàn bộ chém gãy!

“A! A!”

Mảng lớn kêu thảm thiết vang lên, sau đó quy về thuốc lá tiêu.

Chỉ còn dư lại Đao Cảnh Hoán một người, không ngừng dùng bảo đao chống đỡ kiếm ý, phát sinh “Rầm rầm rầm” kim loại tiếng va chạm, tay trái nắm bắt mất đi hiệu lực bùa vàng, trên mặt một mảnh sợ sệt cùng tuyệt vọng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1202: Tổ Tiên Lực Lượng, Trung Cổ Bí Văn

“Đại nhân, đại nhân hạ thủ lưu tình! Là ta không đúng, có mắt không tròng mạo phạm đại nhân, tha mạng a!”

Đao Cảnh Hoán một bên chống đỡ kiếm ý, một bên cầu xin chịu thua.

“Sinh có mắt không tròng, vừa vặn lại cho ngươi một cái cơ hội sống lại a.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng một tiếng, trong mắt không có một chút nào đồng tình, trong tay quyết ấn biến đổi, bên trong đại điện vạn kiếm cùng kêu, hết thảy trên kiếm hồn kiếm ý, tất cả đều đem Đao Cảnh Hoán khóa chặt.

“Ầm!”

Một mảnh kiếm ảnh trên người Đao Cảnh Hoán nổ ra, càng là vạn kiếm hóa ra kiếm khí, đồng loạt đưa hắn chém thành thịt nát, tảng lớn tinh lực ở trên không bên trong tản ra.

Sau đó, đầy trời kiếm ảnh tản đi, xen vào vô biên mộ kiếm đại địa.

Cái kia chút mới mẻ thi thể cùng mùi máu tanh, cho mảnh này kiếm mộ phần địa, tăng thêm mấy lau màu sắc.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, chỗ mi tâm Võ Hồn ẩn lui, toàn bộ mộ kiếm bắt đầu ở trong điện tiêu tan, từng ngọn kiếm mộ phần biến ảo mà đi.

Không lâu lắm, kiếm ý như nước thủy triều nước biến mất, toàn bộ gom vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể, chỉ còn dư lại trên đất một ít thi thể, máu tươi cùng thịt nát.

Trong đại điện nhất thời rơi vào hoàn toàn tĩnh mịch.

Lan Tư cùng Nguyên Khôi đều là sắc mặt tái nhợt.

Nguyên Khôi tự nhiên biết cái kia Thái Huyền mộ kiếm là cái gì Võ Hồn.

Lan Tư tuy rằng không có Võ Hồn, nhưng Nhân tộc chí cường thập đại Võ Hồn tên, cùng với một ít đặc thù đều vẫn là rõ ràng.

Đặc biệt Đao Cảnh Hoán đã hô lên Thái Huyền mộ kiếm.

Hai người đều là sắc mặt trắng hếu nhìn Dương Thanh Huyền, nội tâm một mảnh tuyệt vọng.

Bắt đầu hi vọng Dương Thanh Huyền thắng, nhưng không nghĩ tới càng thắng như vậy ung dung, Đao Vực đệ tử treo sau, bọn họ đồng dạng cũng được treo.

Hai người cũng đều lấy ra truyền tống bùa vàng, ở này Dạ Xoa tổ trong điện hoàn toàn biến mất, đều là nội tâm cực kỳ cay đắng.

Dương Thanh Huyền từ không trung bay xuống đại địa, ánh mắt đảo qua hai người, sau đó hai tay cùng xuất hiện, một chưởng đập tới.

Lan Tư cùng Nguyên Khôi kinh hãi, từng người vãng hai bên né tránh. Nhưng Dương Thanh Huyền chưởng gió sớm đã khống chế một vùng không gian, nơi nào tránh quá.

“Oành! Oành!”

Hai người đều là bị chấn động ra một ngụm máu đến, mạnh mẽ ngã ở trên vách tường.

“Ngươi… Ngươi làm cái gì?!” Lan Tư kinh nộ quát to một tiếng, trừng lớn hai mắt.

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền mười ngón hư nắm, một luồng lăng không nhiếp lực hiện ra, đem bọn họ trên người hai người chứa đồ nguyên khí đều tóm tới.

Lan Tư chứa đồ nguyên khí là một cái tinh xảo dây xích tay, Nguyên Khôi thì còn lại là ba cái nhẫn.

Hai người nơi nào có nửa điểm phản kháng khả năng, chỉ có thể trơ mắt nhìn bị lược đoạt.

Đừng nói cướp quang ngươi, coi như lúc này giết ngươi, cũng không thể nói gì được.

Dương Thanh Huyền đem nguyên khí thu rồi sau, lại một phất ống tay áo, đem trên mặt đất những Đao Vực kia đệ tử chứa đồ nguyên khí cũng toàn bộ cất đi.

Lan Tư sắc mặt âm trầm đáng sợ, trong miệng phát sinh rít gào trầm trầm, nhưng nhưng không thể làm gì.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, mặc kệ hắn, mà là hướng đi đêm đó cao chọc trời.

“Đứng lại! Thuỷ tổ đại nhân thân ngoại hóa thân, há lại là ngươi loại này đê tiện Nhân tộc có thể dính!”

Lan Tư một hồi giằng co, trong ánh mắt tràn đầy sắc mặt giận dữ, hí lên lực kiệt gầm thét lên.

“Ồn ào!”

Dương Thanh Huyền đầu cũng không quay lại, trở tay một chưởng liền đem Lan Tư đánh bay.

Lan Tư “Oành” một tiếng chấn động ở trên vách tường, chảy xuống, trong đại điện lúc này mới an tĩnh.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm đêm đó cao chọc trời quan sát một trận, đưa tay ra, phải đem vật này thu vào Tinh Giới.

Nhưng một điểm lực lượng tự lòng bàn tay khuếch tán ra sau, bỗng nhiên ngất lịm, thầm nói: “Không được!”

Từ ban đêm cao chọc trời trên người truyền đến một luồng cắn trả cực mạnh, thật giống như một toà yên lặng núi lửa, đột nhiên sống quá.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, sắc mặt trầm ngưng hạ xuống.

Nghĩ đến A Bảo đều bị vật này một chưởng đạp nát, nào còn dám lưu, vội vàng hóa thành độn quang, xoay người rời đi.

Đang hướng ra đại điện chớp mắt, Dương Thanh Huyền cảm nhận được phía sau truyền đến sóng biển giống như sức mạnh mãnh liệt, cùng với xuyên thấu qua nhập cốt tủy sát ý, khiến cho hắn lạnh cả người.

Bên trong còn truyền đến Lan Tư tiếng cười điên cuồng, “Ha ha, tổ tiên lực lượng, là tiên tổ lực lượng! Giết chết ngươi cái này nhân loại hèn mọn!”

Dương Thanh Huyền không dám trì hoãn, trong tay quyết ấn đồng thời, nháy mắt biến thành Thiên Nga, giương cánh mà lên.

“Ầm ầm!”

Ngay ở Dương Thanh Huyền rời đi nháy mắt, Dạ Xoa tổ trong điện truyền đến một đạo kinh thiên động địa vang vọng, toàn bộ bốn phía không gian, đều hiện ra vô số vết rạn nứt.

Nhưng Dương Thanh Huyền đã bay ra mấy ngàn trượng xa, giương cánh lại rung lên, lại là vạn trượng khoảng cách, đoàn toàn Cửu Tiêu, ngao du trời cao.

Mấy canh giờ phía sau, đã đã rời xa Dạ Xoa tổ điện, đồng thời xác nhận không ai theo dõi sau, lúc này mới biến về bản tôn, bay rơi xuống.

Đang cùng Lan Tư trong trận chiến ấy, chịu một ít tổn thương, lại thôi phát Thái Huyền mộ kiếm trấn áp Đao Vực đao hồn trận, thêm vào giết người, cướp giật, chạy trốn, dưới đường đi đến, cũng cực kỳ không chịu nổi.

Dương Thanh Huyền rơi ở trên một đỉnh núi, ngồi xếp bằng điều tức một trận.

Lúc này mới lấy ra Dạ Xoa tổ trong điện được chứa đồ nguyên khí.

Đầu tiên là lấy ra Lan Tư cái kia cái vòng tay, trình ám kim vẻ, khảm nạm có mười viên đỏ tươi như máu giọt giống như hạt châu, trong đó lăn lộn mây khói, phảng phất phong ấn cực kỳ lợi hại sức mạnh.

Dương Thanh Huyền khá là kinh ngạc, lúc đó bắt vào tay liên thời điểm liền cảm thấy không đơn giản, nhưng cũng không có nhìn kỹ, bây giờ nhìn lại, so với dự đoán còn phức tạp hơn.

Đưa tay liên cầm trong tay thưởng thức sau một lúc, xác nhận cấm chế phía trên chính mình phá giải không được, Dương Thanh Huyền liền một chưởng bổ ra, trấn áp tại mười viên hạt châu màu đỏ trên, muốn muốn nhất lực phá vạn pháp, dùng đơn giản nhất thô bạo phương thức đem cấm chế loại bỏ.

Nhưng không tưởng được xảy ra chuyện, lực cấm chế này so với hắn dự đoán còn cường đại hơn, dĩ nhiên đưa hắn một chưởng đánh bay, một mảnh đỏ đậm ánh sáng lên, phóng ra vô biên hoa văn ở trên không bên trong.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, những hoa văn kia bên trong tất cả đều là trung cổ bí văn, hắn nhận ra non nửa. Bởi vì vì tất cả trung cổ bí văn, tất cả đều là từ thượng cổ Tinh Linh tộc bên trong biến hóa ra.

Cái kia non nửa bí văn tựa hồ là ghi chép bỏ lệnh cấm thuật.

Dương Thanh Huyền xoay tay phải lại, liền đem dây xích tay thu vào Tinh Giới bên trong.

Dây xích tay làm ra động tĩnh quá lớn, rất dễ dàng bị bốn phía võ giả bắt lấy, đưa tới phiền phức.

Dương Thanh Huyền nhớ một trận, cái kia dây xích tay trước hết phóng Tinh Giới bên trong, chờ ra hẻm núi sau lại nghĩ cách phá giải.

Hắn lại lấy ra Nguyên Khôi, Đao Cảnh Hoán cùng Đao Vực một đám đệ tử chứa đồ nguyên khí, từng cái từng cái mạnh mẽ phá mở không gian, thần thức quét qua.

Thập cường hai mươi bốn nhà đệ tử quả nhiên giá trị bản thân không ít, là hắn đoạt lấy dự thi trong võ giả thịnh soạn nhất, đại lượng Thiên khí, đan dược, các loại thiên tài địa bảo, thậm chí công pháp bí thuật, có hơn trăm.

Nhất để Dương Thanh Huyền mừng rỡ như điên chính là, ở Đao Cảnh Hoán chứa đồ nguyên khí bên trong, còn tìm ra ba viên Toàn Long Đan, Nguyên Khôi chứa đồ nguyên khí bên trong cũng có hai viên!

“Ha ha, năm viên Toàn Long Đan!”

Dương Thanh Huyền mừng như điên cười to nói: “Cũng không biết này hai cái não tàn vì sao không trực tiếp nuốt vào, hiện tại ngược lại tiện nghi ta!”

Có này năm viên Toàn Long Đan, xung kích Đế Thiên Vị đại viên mãn nắm bắt liền vô cùng lớn.

Đến thời điểm biến thân Hoang thể, liền có thể tu thành Hoang Thần Cổ Tinh Thể, Đạo cảnh bên dưới người số một.

Thậm chí coi như là Đạo cảnh, cũng có sức đánh một trận!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1203: Ba Cái Hộp Ngọc, Gặp Lại Người Ấy

Không biết Nguyên Khôi cùng Đao Cảnh Hoán không dùng nguyên nhân, cũng không phải là não tàn, mà là Toàn Long Đan uy lực quá mạnh, ngoại trừ Dương Thanh Huyền loại này thân thể đại thành, thêm vào bản thân có thể nuốt chửng long khí ở ngoài, võ giả bình thường trong thời gian ngắn căn bản không dám dùng nhiều.

Huống hồ là ở tận thế hẻm núi loại địa phương nguy hiểm này, một khi nuốt đan tu luyện, gặp phải đột phát trạng huống lời tiếp theo xong đời.

Vì lẽ đó bên trong cốc võ giả, phàm là cướp giật đến Toàn Long Đan, đều là chờ sau khi rời khỏi đây lại nuốt phục tu luyện, ngoại trừ Dương Thanh Huyền ở ngoài, lại không một người sẽ tại chỗ ăn.

Dương Thanh Huyền kềm chế trực tiếp nuốt Toàn Long Đan kích động, đem Dạ Xoa tổ trong điện ba cái hộp ngọc lấy ra, ở trước người triển khai.

Hắn dùng nhẹ tay nhẹ ** ở thứ một cái hộp ngọc trên, lập tức cảm nhận được một nguồn sức mạnh lưu chuyển, là trên hộp ngọc cấm chế, đồng thời hộp trên mặt hiện ra các loại hoa văn, phiền phức khó nhận thức.

Dương Thanh Huyền đưa tay đặt ở mặt khác hai cái trên hộp ngọc, cũng là xuất hiện tình huống giống nhau.

Hắn nhẹ nhàng nhíu mày lại, phải lấy lực phá pháp, nghiền nát này ba cái hộp ngọc một chút vấn đề đều không.

Nhưng căn bản không biết bên trong là cái gì, như là linh dịch các loại đồ vật, phá hết phong ấn thì phiền toái.

Dương Thanh Huyền hai tay bấm quyết, vận chuyển chân nguyên hội tụ ở hai mắt trên, dùng Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới.

Màu vàng tuyền quang ở trong đôi mắt xoay tròn, ánh mắt từng tầng từng tầng xuyên thấu hộp ngọc, trong mắt mê man không ngừng khuếch tán mở, rốt cục thấy rõ bên trong hộp hình dáng.

Thứ một cái hộp ngọc bên trong, bốn mặt hộp trên vách hiện đầy hơn mười trận pháp, một vòng tiếp một vòng. Đồng thời có cường đại trận quang ở bên trong hộp biến ảo thành xiềng xích, phong ấn trung ương một cái màu đỏ thẫm vật phẩm.

Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn biến đổi, hét lớn một tiếng, cuồn cuộn không ngừng chân nguyên tràn vào hai mắt, kim quang lấp loé bên dưới, trong ánh mắt hiện ra lượng lớn tơ máu, đem Hỏa Nhãn Kim Tình thôi phát đến rồi cực hạn.

Rốt cục thấy rõ cái kia màu đỏ thẫm đồ vật, càng là một giọt màu đỏ tươi máu tươi, ngưng tụ thành giọt nước hình dạng, bị bên trong hộp trận pháp khóa lại!

Dương Thanh Huyền kinh sợ, thu rồi Hỏa Nhãn Kim Tình thần thông, toàn thân chân nguyên từ trong đôi mắt rút lui về, nhất thời cảm thấy con mắt đâm nhói, sắc mặt tái nhợt.

Hắn bây giờ còn chỉ có thể đem Hỏa Nhãn Kim Tình phát huy đến một cái trung đẳng trình độ, muốn muốn tiến một bước phát huy lực lượng, liền vượt qua năng lực của hắn phạm vi.

Dương Thanh Huyền nhắm hai mắt, hai tay kết ấn điều tức.

Đồng thời nội tâm nghĩ thầm: “Một giọt tinh huyết, cho là Dạ Xoa thuỷ tổ lưu lại, hiện tại lại tiện nghi ta. Dạ Xoa bộ tộc thần thông cùng thân thể, đều cực kỳ đáng sợ, nếu như tăng cường biến hóa này, đối với sức chiến đấu của ta tăng lên có rất lớn giúp ích.”

Dương Thanh Huyền nội tâm mừng thầm, điều tức sau một lúc, y theo biện pháp giống vậy, nhòm ngó mặt khác hai cái hộp ngọc.

Mặt khác hai cái bên trong hộp ngọc đồ vật liền đơn giản nhiều.

Trong đó một cái bên trong hộp ngọc là một đoàn hơi vàng ánh sáng, lấy đồng dạng bí pháp phong ấn, không biết là vật gì.

Cái cuối cùng trong hộp ngọc, nhưng là một cái thẻ ngọc màu vàng óng.

Dương Thanh Huyền đem ba cái hộp ngọc trọng mới cất đi, đợi đến ly khai tận thế hẻm núi sau, trước hết luyện hóa cái kia giọt tinh huyết, lại nhìn một chút trong ngọc giản ghi lại là cái gì, cuối cùng lại đi nghiên cứu một chút đoàn kia vàng quang là vật gì.

Sau đó, hắn liền lấy ra một viên Toàn Long Đan, không cố kỵ liền ăn vào.

Hơi thở quen thuộc ở trong người hóa giải mở, bị toàn thân cơ thịt xương cốt từng cái thu nạp.

Cũng không lâu lắm, tổn thương trong cơ thể là tốt rồi thất thất bát bát, đồng thời thực lực ổn bên trong có tiến vào.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, hắn loáng thoáng cảm nhận được Đế Thiên Vị đại viên mãn bình cảnh, nếu như lại dùng bốn viên xuống, khẳng định có tiểu mấy thành đột phá nắm bắt.

Đúng lúc này, không trung đột nhiên bay tới một chiếc hoa cầu.

Cái kia kiệu hoa vô cùng ngắn gọn, bốn góc phân biệt có một viên chuông bạc coong, lấy lụa mỏng xanh vây ra một vùng không gian, nhưng là mơ mơ hồ hồ, làm cho không người nào có thể nhìn thấu.

Kiệu hoa bốn phía, đứng thẳng sáu tên võ giả, đều là ngự không mà đi, bảo vệ ở kiệu hoa bốn phía.

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, con ngươi đột nhiên co, kiệu hoa bên cạnh có một người hắn là nhận được, chính là Quân Thiên Tử Phủ Đốc Nghiệp. Mà Dương Thanh Huyền trong mắt ánh vàng lóe lên, lập tức đem trong kiệu người kia thấy rõ.

“Lớn mật! Người nào dám dùng bí thuật nhòm ngó tiểu thư nhà ta!”

Trước kiệu hoa một tên phấn mặt nam tử, ở trên không bên trong cúi đầu xuống, dùng lạnh như băng ánh mắt nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, quát lên.

Kiệu hoa nhất thời dừng ở không trung, sáu tên võ giả, bao quát Đốc Nghiệp ở bên trong, đều là quan sát hạ xuống.

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn kiệu hoa, trực tiếp đứng dậy, xoay người rời đi.

“Đứng lại!”

Cái kia phấn mặt nam tử nghiêm ngặt quát một tiếng, cường đại sát khí từ trời rơi xuống, đem Dương Thanh Huyền khóa chặt, gằn giọng nói: “Dùng bí thuật nhòm ngó tiểu thư nhà ta, liền muốn đi?”

Dương Thanh Huyền không đáp, tiếp tục bước nhanh, vài bước bên dưới, cũng đã ngàn trượng xa.

“Muốn chết!”

Phấn mặt nam tử giận dữ, gặp Dương Thanh Huyền không để ý tới hắn, nhất thời lên cơn giận dữ.

Quân Thiên Tử Phủ đệ tử, đi tới chỗ nào không phải làm người kính nể, chưa từng bị loại này mắt lạnh?

Phấn mặt nam tử nghiêm ngặt quát một tiếng, liền hóa thành một bó thẳng tắp sợ điện, Liệt Không đuổi theo Dương Thanh Huyền, “Ta Quân Thiên Tử Phủ hồi lâu không ở bên ngoài mặt đi lại, thế nhân đã không nhìn ta Tử Phủ uy danh sao?”

đăng nhập http://truyencuatui.net/ để

đọc truyện Phấn mặt nam tử nhấc tay vồ một cái, liền đánh xuống, quát lên: “Thần Ưng Trảo!” Một tia sắt hào quang màu xám ở trên không bên trong xẹt qua.

Dương Thanh Huyền lúc này mới dừng lại bước chân, xoay người lại, cười lạnh nói: “Uy danh? Nếu thật đã từng có, cũng là bị ngươi đệ tử như vậy ném quang.”

Nói, tay phải ở trên không bên trong vạch một cái, liền đập tới.

“Oành!”

Song chưởng tấn công, khí tức đem hư không đè ra cuộn sóng như thế hoa văn.

Phấn mặt nam tử giận dữ, quát lên: “Muốn chết!”

Hét dài một tiếng, nam tử hai tay đột nhiên dài ra, bắp thịt thật giống toàn bộ ẩn lui, xương cốt trên lập loè ra tảng lớn hào quang màu vàng óng, xé rách đập xuống.

“Oành!”

Dương Thanh Huyền lại là lơ đãng một chưởng, đem phấn mặt nam tử công kích ngăn trở.

Phấn mặt nam tử thẹn quá thành giận, trong mắt sát cơ phun ra, mặt trên còn có tiểu thư đang nhìn, cái này người có thể vạn vạn không ném nổi, gào thét một tiếng lại vọt lên.

“Chiến Ưng Toái Trảo!”

“Oành! Oành! Oành!”

Đầy trời đều xuất hiện dài ưng thân ảnh, không ngừng từ bốn phương tám hướng tập kích đến, ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người đánh ra từng vòng sóng gợn.

Nhưng Dương Thanh Huyền lù lù bất động, tay trái thả lỏng phía sau, chỉ dựa vào mượn một con tay phải, không ngừng biến ảo ra chưởng ảnh, đem đầy trời công kích ngăn trở.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền chưởng pháp vô cùng bồng bềnh nhạt dật, cùng phấn mặt nam tử cái kia liều mạng chém giết nôn nóng hoàn toàn khác nhau, làm cho người ta một loại tông sư khí độ.

Kiệu hoa chung quanh năm người, tất cả đều nhìn ngây ngẩn cả người.

Nếu nói là Dương Thanh Huyền tu vi ở phấn mặt nam tử bên trên, lấy lực trấn áp, bọn họ đều sẽ không cảm thấy kỳ quái.

Dù sao tinh vực to lớn, người có tài vô số.

Mặc dù là Quân Thiên Tử Phủ, không có khả năng nói chính mình vô địch.

Vì lẽ đó tùy tiện đi ra một người có thể trấn áp bọn họ, đều toán là bình thường.

Nhưng Dương Thanh Huyền giờ khắc này hiện ra tu vi, mới Thái Thiên Vị hậu kỳ, cùng cái kia phấn mặt nam tử giống như đúc, hoàn toàn dựa vào chiêu thức võ ý, dùng một cái tay liền trấn áp cùng cấp!

Kiệu hoa bên năm người, đều là hoàn toàn biến sắc.

Liền ngay cả kiệu hoa bên trong, đều truyền đến Thi Ngọc Nhan nhẹ giọng kinh ngạc.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1204: Tình Này Đáng Đợi Thành Hồi Ức

Đốc Nghiệp không nhịn được nói rằng: “Này xanh nha người mặt quỷ quả nhiên thật sự có tài, chẳng trách sẽ bị truyền vì là sát tinh. Ta nhìn ôn lương muốn ăn thiệt thòi rồi.”

Kiệu hoa bên trong truyền đến Thi Ngọc Nhan thanh âm, “Nếu ngươi là cái kia Thái Thiên Vị hậu kỳ, ngươi có thể thắng quá này xanh nha quỷ diện?”

Đốc Nghiệp sững sờ, lập tức rơi vào trầm tư.

Bốn người khác cũng đều liếc mắt nhìn nhau, cười khổ lắc đầu.

Cái kia xanh nha quỷ diện chưởng pháp bình thường không có gì lạ, chỉ là phiêu dật hờ hững, nhưng cũng đem chưởng pháp võ ý phát huy đến bọn họ khó có thể hiểu độ cao, một cái tay đem cùng cấp ung dung nghiền ép.

Thi Ngọc Nhan nói: “Người này nếu như không môn không phái, có thể thu nạp đến Tử Phủ đến.”

Năm người đều là ánh mắt lộ ra vẻ kinh dị.

Đốc Nghiệp nói: “Vừa là tiểu thư nói như vậy, đó chính là người này tạo hóa. Ta đi để ôn lương dừng lại đi.”

Đốc Nghiệp lúc này quay về phía dưới quát lên: “Dừng tay!”

Cái kia phấn mặt nam tử hết sức nổi giận, lại huy động liên tục mấy trảo, đều không thể đánh tan Dương Thanh Huyền chưởng pháp phòng ngự, chỉ có thể hung hăng giậm chân một cái, liền lui trở về. Chỉ có điều đầy mặt đỏ bừng, tựa hồ làm mất đi rất lớn mặt.

Đốc Nghiệp nhìn Dương Thanh Huyền, không tên trong lòng ngẩn ra, người này cho hắn một loại cảm giác quen thuộc kỳ dị, hắn ngăn chặn nội tâm dị dạng, mở miệng nói: “Lại đây.”

Dương Thanh Huyền im lặng lắc lắc đầu, những tông môn này con cháu thế gia, cao cao tại thượng quen rồi, theo miệng liền đối với người vung đến uống đi.

Hắn hai tay chắp sau lưng, xoay người tiếp tục đi về phía trước, không tiếp tục để ý những người này.

Lần này, mặc dù là Đốc Nghiệp tính khí tốt hơn một chút người, cũng không nhịn được vẻ giận dữ đầy mặt.

Mấy người khác đồng dạng trầm mặt xuống đến, giống như vậy bọn họ Quân Thiên Tử Phủ cho thể diện mà không cần người, vẫn đúng là là lần đầu tiên gặp.

Đốc Nghiệp đang muốn nổi giận, đột nhiên phía sau màn kiệu loáng một cái, một đạo thuần trắng thân ảnh liền ngự không mà ra, như giẫm lưu tinh.

“Tiểu thư!”

Sáu người đều là kinh hãi, vội vàng đi theo.

Thi Ngọc Nhan thân ảnh bồng bềnh như tiên, từ không trung bay rơi xuống.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy sau lưng một đạo hơi thở quen thuộc mà tới, đồng thời mang theo hết sức bén nhọn khí tức, nhất thời hiểu được, dưới chân càng là bộ pháp giẫm lên một cái, Chỉ Xích Thiên Nhai, nhoáng lên dưới liền kéo lớn ngàn trượng xa.

//truyencuatui.ne t /

Thi Ngọc Nhan mang mạng che mặt, một đôi ánh mắt lạnh lùng ngưng mắt nhìn tấm lưng kia, đột nhiên yêu kiều quát một tiếng, một luồng lăng liệt khí từ trên người khuếch tán ra.

Man Thần kích theo tiếng mà ra, tỏa ra hí lên khí bao hàm, đâm thẳng Dương Thanh Huyền sau lưng.

Thi Ngọc Nhan quát lên: “Lưu lại!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên dừng bước lại, đột nhiên xoay người, xanh nha quỷ diện trên cặp kia con ngươi mắt, nhìn chăm chú đi qua.

Hai người bốn mắt giao tiếp, Thi Ngọc Nhan cả người run lên, thất thanh cả kinh kêu lên: “Ngươi là...!”

Cái kia Man Thần kích ở Dương Thanh Huyền trước ngực nửa thước nơi, đột nhiên ngừng lại.

Chiến kích trên sát khí khuếch tán mở, thổi Dương Thanh Huyền tóc mai tung bay.

Thi Ngọc Nhan nắm chiến kích tay ở run rẩy kịch liệt, trong đôi mắt tràn đầy không thể tin.

Dương Thanh Huyền không nói hai lời, tay phải hướng về bên cạnh người một trảo, một vòng khí mang khuếch tán, hóa xuất chiến kích Bạch Uyên, sau đó hai tay nắm kích, bày mở một cái tư thế quét ngang mà đi.

Thi Ngọc Nhan hai con ngươi nháy mắt phóng đại, trong cơ thể huyết dịch không ức chế được sôi trào, “Là ngươi! Đúng là ngươi!”

Nói, vội vàng thu về kích đến, đưa ngang trước người.

“Oành!”

Bạch Uyên đánh đãng trên Man Thần, chấn Thi Ngọc Nhan hai tay nứt gan bàn tay, Man Thần kích càng tuột tay bay lên trời cao.

“Tiểu thư!”

Đốc Nghiệp sáu người hoảng hốt, vội vàng lao xuống, quát: “Dừng tay!”

Bạch Uyên mang theo mạnh mẽ kình phong, thổi trên người Thi Ngọc Nhan, tóc mai như thác nước tản ra, cái kia yểm mặt lụa mỏng hơi lên, lộ ra cái kia dung nhan tuyệt thế.

Thi Ngọc Nhan nhưng là một nháy mắt không nháy mắt, ngưng mắt nhìn người trước mắt, trong ánh mắt lại có lệ quang lấp lóe.

Man Thần kích rơi vào cách đó không xa, xuyên thẳng ở trên mặt đất.

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu! Là Võ Vương Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

Thi Ngọc Nhan trong mắt giọt nước mắt lăn xuống, châu bên trong phản chiếu bóng người, nhưng càng ngày càng xa.

Chỉ có một đạo thanh âm đạm mạc, theo theo gió mà đến, rõ ràng truyền lọt vào trong tai, “Tình này đáng đợi thành hồi ức, chẳng qua là lúc đó đã ngơ ngẩn.”

“Tình này đáng đợi thành hồi ức, chẳng qua là lúc đó đã ngơ ngẩn...”

Thi Ngọc Nhan tự lẩm bẩm, nhìn cái kia đi xa cái bóng, cùng hắc trên biển tấm kia dung nhan, hoàn toàn chồng vào nhau.

“Tình này... Nhưng ta làm sao quên được...”

Nàng không rõ trong lòng quặn đau.

“Tiểu thư, tiểu thư, ngươi không sao chứ?!”

Sáu người phi nước đại mà đến, gặp Thi Ngọc Nhan mặt lộ vẻ vẻ thống khổ, Đốc Nghiệp giận dữ, lạnh giọng nói: “Chết tiệt tiểu nhân! Các ngươi đuổi theo người kia, giết chết không cần luận tội!”

“Là!”

Ôn lương chờ năm người đồng thời sắc mặt tái xanh, xoay người liền đi.

“Đứng lại! Không cho đi!”

Thi Ngọc Nhan nghiêm ngặt quát một tiếng, trong thanh âm mang theo không thể nghi ngờ uy nghiêm cùng quát mắng, tựa hồ động thật sự giận dữ.

Đốc Nghiệp sững sờ nói: “Tiểu thư, ngươi...”

Thi Ngọc Nhan khoát tay áo một cái, đưa tay chộp một cái, đem Man Thần kích nhiếp về, cất đi, xoay người nói: “Đi thôi.”

Trong thanh âm mang theo một loại cô đơn cùng bi thương.

Đốc Nghiệp sững sờ ở cái kia, hắn tuỳ tùng Thi Ngọc Nhan lâu nhất, hiểu rõ Thi Ngọc Nhan các loại. Có thể chưa từng gặp nàng như vậy, ngoại trừ ở Biển Đen thời điểm...

“Biển Đen?!”

Đốc Nghiệp cả người cự chiến, mạnh mẽ xoay người, nhìn phía Dương Thanh Huyền rời đi phương hướng, trong đầu nhớ lại vừa mới đối diện thời gian ánh mắt, cặp kia như sao thần giống như con mắt!

Chẳng trách cho hắn một loại cảm giác quen thuộc.

Dĩ nhiên là hắn!

Đốc Nghiệp khuôn mặt khó có thể tin tưởng được, rồi lại không thể không tin.

Mặt khác năm người đều là hết sức không giải, từng cái từng cái buồn bực đầu, cùng sau lưng Thi Ngọc Nhan.

...

Dương Thanh Huyền bay xa sau, bay xuống ở trên một cái cây, dựa vào thân cây, khe khẽ thở dài.

Trong đầu nhanh chóng xẹt qua Biển Đen lúc các loại.

Nhưng hắn đã có Tử Diều Hâu, còn có Vu Khinh Nguyệt, lại không cách nào tiếp nhận người khác.

Mặc dù là Tử Diều Hâu cùng Vu Khinh Nguyệt, lẫn nhau cũng không biết sự tồn tại của đối phương.

Hai người này không khỏi là kinh tài tuyệt diễm tồn tại, nếu như lẫn nhau biết được, còn không biết sẽ náo xảy ra chuyện gì đến.

Dương Thanh Huyền nghĩ tới việc này, liền cảm thấy cực kỳ đau đầu, làm sao có khả năng lại đi kết nạp người thứ ba?

Dương Thanh Huyền thở dài, hắn lấy ra ngọc bội vừa nhìn, không khỏi kinh sợ, mặt trên biểu hiện nhân số chỉ còn dư lại 5,043 người.

Nói cách khác, lại có thêm bốn mươi ba người tỷ thí liền muốn kết thúc.

Dương Thanh Huyền trong lòng có chút phiền muộn, hắn còn không muốn so sánh với thử kết thúc, hi vọng ở thêm mấy ngày, nói không chắc còn có thể làm mấy viên Toàn Long Đan đi ra.

Nhưng không như mong muốn, chỉ là phiền muộn một cái công phu, trên ngọc bội nhân số mất đi mấy cái.

Dương Thanh Huyền thở dài, liền muốn bay lên không rời đi, đột nhiên trong mắt kim quang lóe lên, chỉ thấy phía trước không gian rung động, có võ giả đang bay nhanh mà đến, thả ra vô cùng lực lượng mạnh.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái hướng kia nhìn một hồi, quả nhiên, rất nhanh liền xuất hiện bóng người, phía trước là một tên cô gái mặc áo lam, đang bị bảy người truy sát.

Cái kia cô gái mặc áo lam sắc mặt trắng bệch, là mười lăm mười sáu tuổi Tiểu la lỵ, ngũ quan tinh xảo, lớn chừng bàn tay trên khuôn mặt vẫn là có chút non nớt ngây ngô.

Nhưng mà vóc người nhưng là vô cùng no đủ, linh lung có hứng thú, để người nhìn một cái, thì sẽ hô hấp hơi ngưng lại.

Cái kia la lỵ liều mạng chạy, trong đôi mắt đều sắp khóc ra lệ đến.

Dương Thanh Huyền ngốc trệ một hồi, lập tức từ trên cây khô đứng thẳng, lẫm liệt khí tức từ trên người tản ra, bóng người nhẹ nhàng loáng một cái, liền tại chỗ biến mất.

Cái này la lỵ hắn nhất định phải xuất thủ cứu.

Bởi vì cái kia la lỵ thôi thúc toàn bộ chân nguyên thoát thân bên dưới, hóa ra một đôi mắt xanh.

Là Vu gia người!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1205: Bỗng Nhiên Sóng Lên, Hất Múa Cõi Trần

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở cái kia la lỵ phía trước, hai tay ôm ở trước người.

Cái kia la lỵ lao nhanh bên dưới, chân khí từ từ không chống đỡ nổi, chậm lại.

Phía sau bảy người đều là trúc xanh lục bào, thoáng qua đuổi theo, một người cầm đầu cười gằn nói: “Khà khà, Vu Lâm, lần này nhìn ngươi chạy trốn nơi đâu.”

Vu Lâm thân thể mềm mại run rẩy, nổi giận mắng: “Từ Ngôn Dụ, ngươi đê tiện!”

Từ Ngôn Dụ cười lạnh nói: “Thắng chính là thắng, thua thì thua, tại sao đê tiện nói chuyện?”

“Khà khà!” Sáu người khác cũng đều theo cười gằn.

Từ Ngôn Dụ gặp Vu Lâm tốc độ chậm lại, trong mắt hàn mang lóe lên, liền lấy ra một cái quạt giấy, giữa trời thi triển mở đập tới.

Trong quạt một mảnh hào quang sáng lên, lớn lên theo gió.

Vô số đao gió tự trong quạt bắn ra, hóa thành một đạo long quyển, cắt rời tầng tầng không khí, quay về Vu Lâm cuồng kích mà đi.

Vu Lâm nghe được phía sau nhọn tiếng xé gió, sắc mặt tái nhợt, nước mắt đều phải rớt xuống.

Nàng đột nhiên dừng thân thân thể, nhưng mà sau đó xoay người, hai tay bấm quyết, trong mắt tỏa ra xanh huy, ở đằng trước ngưng tụ ra một cái hình tròn thanh quang, chặn ở trước người.

Chỉ là này thanh quang so với to lớn kia đao gió, lộ ra càng bạc nhược.

"Ầm ầm!"

Đao gió chém ở thanh quang trên, Vu Lâm kêu thảm một tiếng, môi đỏ một tấm phun ra một ngụm máu tươi, lảo đảo nghiêng ngã liền lùi lại hơn mười bước, vẫn là té lăn trên đất, nước mắt "Đổ rào rào" tảng lớn rơi trên mặt đất.

Nguyên bản cùng đồng môn cùng nhau bình an vô sự, chỉ bởi vì mình ham chơi, một người chạy mở, kết quả gặp được cực từ thật quang, không liều mạng mà trốn, thật vất vả tránh thoát một kiếp, lại ở suy yếu nhất thời điểm gặp gỡ Khôn Ha Thần Điện những người này.

Khôn Ha Thần Điện cùng tuyền tiêu giáng khuyết đều là thập cường một trong, đồng thời xưa nay không cùng.

Trước hai phái người ở trong cốc gặp gỡ, đánh liền một hồi, bị Vu gia đệ tử chém giết ba người, Từ Ngôn Dụ bảy người cong đuôi trốn.

Hiện tại đột nhiên gặp phải lạc đàn Vu Lâm, đương nhiên sẽ không buông tha.

Hơn nữa Vu Lâm đang tránh né cực từ thật quang bên trong tiêu hao lượng lớn thể năng, chính là suy yếu nhất thời điểm, trực tiếp đúng rồi trên Từ Ngôn Dụ.

Không có đánh hai chiêu, liền liều mạng chạy trốn.

Mắt gặp Từ Ngôn Dụ bảy người cười gằn xích tới gần, hơn nữa lờ mờ nghe được một ít “No đủ”, “Cú vị”, “Thoải mái một thanh” chờ từ ngữ, càng là nội tâm sinh ra tuyệt vọng, không nhịn được thấp giọng “Ô ô” khóc.

“Trước tiên phế bỏ này la lỵ tu vi, các anh em lại cẩn thận sung sướng, làm chết cô nàng này, xem như là thay chết đi sư huynh đệ báo thù!”

Từ Ngôn Dụ nghiêm ngặt quát một tiếng, nhảy lên một cái, trong tay quạt giấy cùng nhau, một đạo ác liệt vô cùng hào quang kích. Bắn mà xuống, hướng về Vu Lâm đan điền điểm tới.

Vu Lâm kêu thảm một tiếng, liền tuyệt vọng nhắm mắt lại chờ chết.

“Ầm!”

Đột nhiên một luồng tiếng nổ mạnh truyền đến, Vu Lâm chỉ cảm thấy nhiệt độ một lít, toàn thân không nói ra được ấm áp.

Giật mình bên dưới, chỉ thấy trời cao trên một mảnh hỏa diễm nổ ra, nóng bỏng sóng lửa đem cái kia chút đao gió bao phủ hết sạch, mỹ lệ cực kỳ, dường như khói lửa xán lạn.

Vu Lâm mở to hai mắt, khiếp sợ nhìn.

Cái kia trong ngọn lửa, hiện ra một đạo thon dài bóng người, mang theo xanh nha quỷ diện, đứng chắp tay.

Vừa nãy chạy trốn bên dưới, của nàng mắt xanh liền quan sát được người này ở phía trước. Nhưng hắn chỉ là một thân một mình, hơn nữa Từ Ngôn Dụ đám người là Khôn Ha Thần Điện đệ tử, người bình thường căn bản không dám trêu, vì lẽ đó cũng chưa hề nghĩ tới này người mặt quỷ có thể cứu nàng.

“Lớn mật! Người nào dám quản ta Khôn Ha Thần Điện việc!”

Từ Ngôn Dụ gặp có người ra tay, giận tím mặt.

Sáu người khác đang thèm nhỏ dãi bên trong, gặp có người làm phá hoại, càng là giận không nhịn nổi, gấp quát lên: “Sư huynh, giết hắn đi chính là, có gì tốt hỏi!”

Từ Ngôn Dụ so với sáu người khác thận trọng một ít, cảm thấy Dương Thanh Huyền bất phàm, nhưng cũng không cho là Dương Thanh Huyền sẽ là mình mấy người đối thủ, lúc này duỗi ra ba ngón, gằn giọng nói: “Cho ngươi ba hơi thở thời gian, nếu như không cút liền chết!”

Dương Thanh Huyền đứng chắp tay, hờ hững nói rằng: “Ồn ào, ở cho mình tăng thêm làm trò sao?”

“Muốn chết!”

Từ Ngôn Dụ nổi giận gầm lên một tiếng, cánh tay vừa nhấc, cái kia quạt giấy liền điểm đi qua, ở trên không bên trong như trường xà bơi lội, đồng thời mấy chục đạo long quyển tương ứng mà lên, quán triệt thiên địa.

Dương Thanh Huyền thân hình khẽ nhúc nhích, hai tay quyết ấn, vận chuyển Hư Vô Hoang Thiên Quyết.

“Ầm ầm!”

Một luồng mênh mông hoang vu khí, thoáng qua chính là cuồng quyển mà ra, đầy rẫy toàn bộ đất trời, trong nháy mắt thì có Thiên Hoang Địa Lão, vạn vật âm u tâm ý.

“Ầm ầm ầm!”

Hoang khí gột rửa địa phương, cái kia chút long quyển đều là tan vỡ tứ tán.

Cường thịnh công kích, cứ như vậy tán loạn ở một hơi thở trong đó.

“Cái gì?!”

Từ Ngôn Dụ sắc mặt ngạc nhiên, có chút không dám tin tưởng.

Chính mình nhưng là Đế Thiên Vị sơ kỳ cường giả, vừa nãy một đòn hạ dù chưa dùng toàn lực, nhưng cũng tuyệt không phải phổ thông Thiên Vị có thể kế tiếp.

Cho tới Dương Thanh Huyền tu vi, hắn căn bản không nghĩ tới có thể là Đế Thiên Vị.

Bởi vì ngoại trừ thập cường hai mươi bốn gia ở ngoài, hắn căn bản không cho rằng còn có người ngoài có thể như vậy sớm bước vào Đế Thiên Vị.

Dương Thanh Huyền một triệu ra tay, tay trái thả lỏng phía sau, tay phải giữa trời một trảo, kiếm quang lấp loé, Đấu Quỷ Thần hiển hiện ra.

Dương Thanh Huyền nâng kiếm tiến lên một bước bước ra, thân pháp quái dị lóe lên, liền tại chỗ biến mất.

Sau đó, một đạo sáng sủa thơ tiếng, ngay ở Khôn Ha Thần Điện đệ tử trong đó vang lên.

“Một ngàn khoảnh, đều kính sạch, cũng bích phong.”

Kèm theo thơ tiếng mà lên, còn có ác liệt kiếm quang, ở trên không bên trong loáng một cái, liền bắn mạnh ra một mảnh máu tươi, một tên đệ tử phản ứng đều không, đầu liền lăn xuống dưới đi.

“A?!”

Khôn Ha Thần Điện đệ tử tất cả đều dại ra ở đằng kia, có chút về bất thần.

Rõ ràng nhìn thấy tên đệ tử này chết rồi, nhưng bởi vì chết quá tùy ý, thậm chí là quá khó mà tin nổi, cho bọn họ một loại hoảng hốt cảm giác, cảm thấy cũng không chân thực.

Nhưng lập tức vang lên thơ thanh âm, đem sáu người tất cả đều từ trong mộng kéo về.

“Bỗng nhiên sóng lên, hất múa một lá chim sáo đá.”

Dương Thanh Huyền kiếm thế một hồi, Đấu Quỷ Thần ở trên không bên trong xẹt qua, múa ra một vòng kiếm quang, như là sóng nước hướng về một người đệ tử khác đẩy đi.

“Càn rỡ!”

Tên đệ tử kia phẫn nộ quát một tiếng, tương tự một kiếm đánh ra, nhưng mà vừa tiếp xúc bên dưới, “Oành” một tiếng, toàn bộ cả người lẫn kiếm, đã bị Đấu Quỷ Thần kiếm ý đánh nát bấy, hóa thành vô số thịt nát nổ ra.

Chiêu kiếm đó nhìn như nhu tình như nước, nhưng ngậm lấy cương mãnh vô cùng kiếm ý, căn bản không phải tên đệ tử này chống đỡ được.

“A? Phạm sư đệ!”

Còn dư lại năm người, này mới phản ứng được, tất cả đều hút miệng hơi lạnh, biết gặp gỡ sát tinh!

Dương Thanh Huyền hờ hững xoay người, bộ pháp loáng một cái, lại chém một kiếm, “Có thể cười lan đài công tử.”

“Xì!”

Gió tê tiếng vang lên, hai tên đệ tử không có bất kỳ phản ứng, liền phát hiện mình yết hầu bị cắt, máu tươi kích. Bắn ra, nghe tới giống như là gió tê như thế.

"A? Này…!"

Hai người đệ tử đều là gấp vội vàng che cái cổ, nhưng nơi nào dừng được huyết, hoảng sợ nói: "Cứu, cứu ta, sư huynh!"

Nói xong, đầu liền ngột lăn xuống, hai cỗ không đầu thi rơi xuống.

"Chi!"

Biến cố này, để Từ Ngôn Dụ cùng còn dư lại hai tên đệ tử như rơi xuống vực sâu.

"Đế Thiên Vị! Hắn là Đế Thiên Vị a!"

Từ Ngôn Dụ hét lớn một tiếng, thần sắc trên mặt có chút điên cuồng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1206: Khôn Ha Thần Điện, Hạo Nhiên Kiếm Ý

Vào giờ phút này, Từ Ngôn Dụ mới dám xác nhận Dương Thanh Huyền tu vi.

Bọn họ Khôn Ha Thần Điện bảy tên đệ tử bên trong, chỉ có hắn là Đế Thiên Vị sơ kỳ, sáu người khác tất cả đều là Tiểu Thiên Vị cùng Thái Thiên Vị, nơi nào chống đỡ được Dương Thanh Huyền kiếm!

“Khốn kiếp! Nhanh ra tay giết hắn!”

Từ Ngôn Dụ muốn rách cả mí mắt, trên người thô bạo khí dâng mạnh, đem hoảng sợ đè xuống, trong tay quạt giấy lại nổi lên, một mảnh đao gió bao trùm bên trên, toàn bộ ngày mà phun trào.

Vô số hồn quang đều tụ hợp vào cái kia bảo phiến bên trong, ở bầu trời hiện ra một đầu mãnh thú cái bóng.

Dương Thanh Huyền ánh mắt như nước, cũng không hề bị lay động, từ đầu tới cuối duy trì ưu nhã cầm kiếm, tay trái thả lỏng phía sau, giống như là ở chính mình trong đình viện bước chậm ngâm thơ.

"Khá cười cho Lan Đài công tử

Chịu thua hơi sáo mạnh Trang Sinh."

Lại là một câu thơ thanh âm, kèm theo kiếm thế nhất chuyển, hướng về còn dư lại hai tên đệ tử vạch tới.

Giờ khắc này Dương Thanh Huyền người cùng kiếm hợp nhất, ở vào một loại cực kỳ vi diệu trạng thái, giở tay giở chân trong đó, một tiếng một kiếm, đều có thể vì là nói.

Hắn sung sướng kiếm ý, ở đây khắc hầu như đạt tới đỉnh cao.

Vu Lâm càng là nhìn sững sờ, đáng sợ như vậy kiếm ý cùng thân pháp, mặc dù là ở tuyền tiêu giáng khuyết chư vị đồng môn sư huynh đệ, không có khả năng đạt đến a.

Cũng không phải là Từ Ngôn Dụ mấy người quá kém, mà là người trước mắt này quá kinh khủng!

“Hắn rốt cuộc là ai a?”

Vu Lâm kinh ngạc sống ở đó, mắt xanh bên trong một mảnh mê man.

Cái kia Thanh Nha Quỷ Diện trên ẩn chứa cực kỳ phức tạp trận pháp, liền ngay cả của nàng mắt xanh đều không nhìn ra.

Vu Lâm cũng không dám quá đáng thôi thúc mắt xanh, miễn cho gây nên người này phản cảm cùng khó chịu, quay đầu lại trở nên gây bất lợi cho chính mình.

Hơn nữa nàng một trái tim khiêu động lợi hại, người trước mắt này thân pháp cùng kiếm ý, cùng cái kia thơ tiếng hoàn mỹ dung hợp lại cùng nhau, gần như ở đạo, làm nàng không rõ nổ lớn động lòng.

Khôn Ha Thần Điện còn dư lại hai tên đệ tử, vốn định thôi thúc bùa vàng chạy trốn, nhưng nghe gặp Từ Ngôn Dụ một tiếng giết lệnh, đều là chợt cắn răng một cái, quát: “Đừng vội khinh thường chúng ta!”

Một người đem tiềm năng phát huy đến cực hạn, một quyền đánh tới.

Tên còn lại nhưng là lấy ra một thanh đồng thương, điên cuồng đâm mà lên.

Hai người đều là Thái Thiên Vị trung kỳ, Đồng Cừu Địch Hi bên dưới, đem tiềm năng phát huy đến cực hạn, không gian "Ầm ầm ầm" bị nổ tung mở, khí tràng cường đại điên cuồng đẩy qua.

"Ầm ầm!"

Nhưng liên thủ lực lượng, cũng không có một chút nào tác dụng, bị Hạo Nhiên Kiếm ý chém một cái, toàn bộ trời cao đều bị cắt rời mở, hai tên đệ tử đủ ngực bị chém gãy, chết không nhắm mắt từ không trung rơi xuống.

"A? A!!"

Từ Ngôn Dụ càng là điên cuồng, liều mạng khởi động mình Võ Hồn cùng Thiên khí bảo phiến, Khôn Ha Thần Điện chết cũng chỉ còn sót lại một mình hắn, này để hắn nháy mắt xù lông.

Coi như là cùng tuyền tiêu giáng khuyết ác chiến, cũng không xuất hiện thảm trọng như vậy tình huống.

Bọn họ nhưng là chín đại siêu cấp thế lực một trong Khôn Ha Thần Điện a!

Rốt cục, năng lực đáng sợ ở trên không bên trong hội tụ mà thành, bảo phiến hoàn toàn mở ra, một đầu thượng cổ dị thú ở trong bão tố điên cuồng hét lên, Từ Ngôn Dụ đem sức toàn thân rót vào bên trong, được ăn cả ngã về không!

"Đi chết đi! Đạp nát thiên địa!"

"Ầm ầm!"

Bão táp tuôn ra mà rơi, đại địa tại này cỗ uy thế hạ, ầm ầm phá mở, từng cái từng cái đáng sợ vết nứt không ngừng lan tràn bốn phía.

Cho đến giờ khắc này, Dương Thanh Huyền vẫn như cũ thờ ơ không động lòng, vắng lặng ở đằng kia kiếm ý bên dưới.

Giết cuối cùng Khôn Ha Thần Điện cuối cùng hai tên đệ tử sau, kiếm ý vén lên, đi phía trước bước ra một bước, đâm về phía cái kia vô biên bão táp.

Đồng thời đọc lên cuối cùng hai câu, “Một điểm hạo nhiên khí, ngàn dặm sung sướng gió!”

Dương Thanh Huyền chỗ mi tâm Võ Hồn run lên, cường đại kiếm ý từ trên người bắt đầu khuếch tán, như là có vô cùng Kiếm Hồn đua tiếng, toàn bộ tràn vào Đấu Quỷ Thần bên trong.

Vô biên kiếm ý lăng nhiên ở trong thiên địa, chém vào bão táp!

“Ầm ầm!”

Toàn bộ bão táp nháy mắt mở ra, một đạo lăng nhiên kiếm ý xông lên tận trời, tính tình cương trực càn quét trời cao!

“A! Không!”

Từ Ngôn Dụ kêu thảm một tiếng, thân thể kể cả cái kia bảo phiến cùng nhau nổ tung mở, bị kiếm thế thổi đi, hoàn toàn biến mất không còn hình bóng.

Giờ khắc này, Dương Thanh Huyền mới con ngươi co rụt lại, từ cái kia Hạo Nhiên Kiếm ý bên trong phục hồi tinh thần lại, nhìn chăm chú trong tay Đấu Quỷ Thần.

Phảng phất trong khoảnh khắc chém giết Khôn Ha Thần Điện bảy người, chỉ là bé nhỏ không đáng kể chuyện.

Trên thực tế, Dương Thanh Huyền xác thực không cảm thấy trọng yếu bao nhiêu, trái lại trong tay Đấu Quỷ Thần, không ngừng lập loè hồn quang, tựa hồ so với trước kia phải mạnh mẽ hơn nhiều.

Giống như là tàn phá Kiếm Hồn ở tự mình chữa trị.

“Thật sự... Là ở chữa trị sao?”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc đứng ở đó, nhìn kiếm trong tay.

Hắn cuối cùng sử dụng tới cái kia một điểm hạo nhiên khí thời điểm, mộ kiếm bên trong vạn kiếm cùng kêu, vô cùng sức mạnh tràn vào Đấu Quỷ Thần bên trong, như là đem này tàn hồn kiếm tỉnh lại.

Dương Thanh Huyền nhăn lại đầu lông mày, lại nghĩ đến chôn sâu ở trong mộ kiếm Bách Quỷ Dạ Hành, chuôi này đáng sợ quỷ kiếm, chỉ là huyễn hóa ra Quỷ Đế, để hắn đến nay không dám vọng dùng.

Thái Huyền mộ kiếm bên trong tựa hồ cũng không có thiếu bí mật, là hắn đã không có hiểu a.

“Cám ơn ngươi đã cứu ta.”

Một đạo dễ nghe dễ nghe tiếng truyền đến, ôn nhu mềm nhũn, nghe được hết sức thoải mái.

Vu Lâm đang mở to hai mắt, không nháy một cái nhìn Dương Thanh Huyền, cái kia một đôi mắt xanh trừng trừng, mười phần khả ái.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền không rõ nuốt xuống hạ, này tiểu la lỵ đằng trước làm sao lớn như vậy?

Hắn lập tức đem tạp niệm đứng hàng đi, khẽ mỉm cười, nói: “Không cần nhìn ta chằm chằm nhìn, mặc dù là của ngươi mắt xanh, tu vi không đủ, cũng nhìn không thấu ta đây mặt nạ.”

“Ồ.”

Vu Lâm chớp mắt một cái con ngươi, liền khôi phục bình thường Hắc Đồng, nhưng khóe miệng lại lộ ra cổ quái mỉm cười.

Bởi vì mắt xanh là Vu gia truyền thừa pháp nhãn, có rất nhiều loại năng lực khác nhau, đồng thời có sự phân chia mạnh yếu.

Vu Lâm là Vu gia hậu bối bên trong bấm tay đệ nhất thiên tài, bằng không cũng sẽ không tuổi như vậy liền tham gia Thương Khung luận võ, thiên phú cao mạnh hơn Vu Khinh Nguyệt nhiều lắm.

Mà Vu Lâm mắt xanh, càng là Vu gia trẻ tuổi bên trong hiếm thấy hoàn mỹ thân thể, hầu như nắm giữ toàn bộ sức mạnh.

Mới vừa nhòm ngó bên dưới, Vu Lâm đã đem Dương Thanh Huyền tướng mạo nhìn rõ rõ ràng ràng, trong lòng thầm nói: “Hắn dài đến tốt như vậy nhìn, tại sao còn muốn mang mặt nạ đây?”

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: “Khinh Nguyệt... Vu Khinh Nguyệt... Nàng có khỏe không?”

Vu Lâm sững sờ, kinh ngạc nói: “Ngươi biết ta chị họ? Chẳng lẽ, chẳng lẽ ngươi là vì nàng mà tới tham gia luận võ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Nguyên lai ngươi là nàng em họ.”

Vu Lâm nặng nề gật gật đầu, nói: “Chị họ không biết phạm vào chuyện gì, bị đặt ở Minh Thần Nhai hạ bị khổ đây!”

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, song quyền đột nhiên nắm chặt, trong đôi mắt nổ bắn ra giết người hàn khí.

Vu Lâm sợ hết hồn, càng không nhịn được lui một bước, cả kinh nói: “Ngươi, ngươi muốn làm gì?”

Dương Thanh Huyền nghĩ thầm, Vu Khinh Nguyệt dù sao cũng là Vu Hiền con gái, làm không biết hại nàng, lúc này mới hơi an tâm một điểm, đồng thời cũng nghĩ đến Vu Khinh Nguyệt tại sao lại bị đặt ở Minh Thần Nhai hạ, quá nửa là cùng mình có quan hệ, không khỏi lòng sinh hổ thẹn.

Dương Thanh Huyền nói rằng: "Ngươi giúp ta nói cho Khinh Nguyệt, một điểm linh tê chiếu cõi trần, ta nhất định sẽ đoạt được này tỷ võ vô địch!"

Ngày đó ở Thiên Tông học viện, chính mình ngộ kiếm, sáng chế chiêu này, chính là Vu Khinh Nguyệt cho hắn lấy tên, chỉ cần nói chuyện, đối phương tự nhiên sẽ rõ ràng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1207: Thiên Quyết Thành, Mười Hai Thiên Quân

Vu Lâm ngây ngẩn cả người, ngơ ngác nói: “Hóa ra là ngươi muốn kết hôn ta chị họ.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, cũng không hề nói gì, mà là vung tay lên, đem Khôn Ha Thần Điện đệ tử để lại chứa đồ nguyên khí thu sạch đến, liền xoay người mà đi.

Vu Lâm vội vàng nói: “Đúng rồi, ta còn không biết tên của ngươi đấy. Nhìn thấy ta chị họ, làm sao nói với hắn a.”

Dương Thanh Huyền thân ảnh thoáng qua trở nên cực nhỏ, chỉ có một thanh âm truyền đến, “Ngươi nói cho hắn biết, một điểm linh tê chiếu cõi trần, nàng tự nhiên liền hiểu.”

Trong chớp mắt, Dương Thanh Huyền liền biến mất không thấy.

Vu Lâm chờ ở tại chỗ, đột nhiên nội tâm không rõ có chút không.

...

Ly khai Vu Lâm sau, Dương Thanh Huyền còn muốn thừa dịp một chút thời gian cuối cùng, lại tìm mấy cái tông môn thế gia mò ít đồ.

Nhưng đột nhiên thân thể hơi ngưng lại, liền chịu đến một luồng lực lượng không gian áp chế.

Cái kia sức mạnh cũng không phải là rất mạnh, có thể dễ dàng loại bỏ, nhưng Dương Thanh Huyền cũng không nhúc nhích, chỉ thấy phía trước không gian lóe lên, phân phối cho mỗi một người truyền tống bùa vàng đột nhiên liền tự mình khởi động, một luồng truyền tống lực lượng đem bao phủ.

Dương Thanh Huyền thở dài, phát tài ngày thật tốt kết thúc.

Sau một khắc, liền xuất hiện ở một toà phố xá sầm uất bên trong, chính mình trực tiếp đứng ở trên đường phố, hai bên người đến người đi võ giả, qua lại không dứt.

Đối với hắn đột nhiên xuất hiện, chung quanh võ giả đều là sợ hết hồn, quái dị nhìn hắn vài lần, toát ra kính phục cùng vẻ hâm mộ.

Lúc này, ngọc bội lại có phản ứng, Dương Thanh Huyền lật mở vừa nhìn, mặt trên biểu hiện tam hành tin tức: Một, Thương Khung luận võ người dự thi Lý Huyền, thông qua tận thế hẻm núi hỗn hợp thi đấu, thăng cấp năm ngàn tên hai, ở Thiên Quyết Thành nghỉ ngơi một tháng, sau đó mở ra ngàn cường cuộc chiến ba, trong vòng một tháng này, không được ly khai Thiên Quyết Thành, bằng không làm bỏ quyền xử lý.

Dương Thanh Huyền thu hồi ngọc bội, đang chuẩn bị ly khai, nhưng phát hiện xung quanh vây xem người của hắn càng ngày càng nhiều.

Một tên hồng mặt cẩm y ông lão lên trước chắp tay, lại cười nói: “Lão hủ đồ hàn hái, chính là Thiên Quyết Thành địa hổ đường chưởng môn, thành mời bằng hữu đến làm khách.”

Gặp Dương Thanh Huyền có chút ngờ vực, đồ hàn hái nói: “Ba ngày trước, toàn thành liền được tin tức, Thương Khung luận võ năm ngàn cường tướng sẽ đến Thiên Quyết Thành chờ một tháng. Ha ha, hi vọng bằng hữu có thể nể nang mặt mũi làm khách.”

Thương Khung tinh vực, ba mươi ba đại vị mặt, rộng lớn vô biên, nhân khẩu vô số kể, mặc dù là võ giả cũng có ngàn tỉ vạn, năm ngàn cường đang bình thường tông môn trong mắt, đã là đỉnh ngày tồn tại.

“Đồ hàn hái! Đừng cho là ta không biết tâm tư của ngươi, ba ngày trước để cho ngươi hai cô con gái xuất quan, cố ý tìm người ăn mặc hoa chi chiêu triển, chính là vì hôm nay kéo một cái kim quy tế!”

Một gã khác ông lão từ trong đám người vây quanh đến, chỉ vào đồ hàn hái quát mắng, sau đó đối với Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Lão phu Thiên Long cửa chưởng môn ruộng hồng sóng, dưới gối có mười mấy đứa con gái, mỗi cái vượt qua này đồ hàn hái hai cái xấu quả bí đao. Đại nhân không bằng đến ta Thiên Long cửa làm khách.”

Đồ hàn hái nhất thời xù lông, giận dữ hét: “Ruộng hồng sóng, ngươi cái kia chút con gái có mấy cái là ngươi ruột thịt? Cái kia ba nữ đây ruộng hoa lan còn chưa kết hôn đã bị người làm lớn cái bụng. Hừ, có thể thấy được kỳ tha nữ nhi cũng là cá mè một lứa! Không tuân thủ đàn bà!”

Ruộng hồng sóng gương mặt phồng tím bầm, hai người rất nhanh xé bức đến cùng một chỗ.

Bốn phía lại thỉnh thoảng có địa phương tông môn thế lực đại lão ra tới mời.

“Đại nhân, nhà ta cô gái là toàn thành nổi danh khuôn mặt đẹp ngoan ngoãn, từ tám tuổi đến tám mươi đều có, tùy ý đại nhân chọn.”

“Đại nhân, đến ta phá núi cửa làm khách đi, ta không chỉ có còn có ba cô con gái chờ gả trong khuê phòng, hơn nữa bên trong trưởng lão, hộ pháp, gia gia đều có mấy đứa con gái, nhất định sẽ có đại nhân hài lòng.”

“Đại nhân, đại nhân, ta thúy thuốc lá cốc tất cả đều là nữ, đại nhân vừa ý người đó chính là ai, dù cho nhìn trúng lão thân, lão thân cũng đi theo.”

“Đại nhân, lão bà ta năm đó là Thiên Quyết Thành tứ mỹ một trong, ta làm cho nàng cách đến cùng đại nhân.”

“Đại nhân, đại nhân...”

Bốn phía nhiệt tình võ giả càng ngày càng nhiều, tất cả đều chen tới, ba chân bốn cẳng bắt Dương Thanh Huyền, muốn kéo dài tới chính mình bên trong, tranh thủ leo lên một mối liên hệ.

Dương Thanh Huyền mặt đen lại, nhẹ nhàng vận chuyển chân nguyên, đám đông đánh bay, sau đó bóng người loáng một cái, liền tại chỗ biến mất.

Toàn bộ Thiên Quyết Thành bên trong, khắp nơi đều ở diễn ra tình huống như thế.

Thiên Quyết Thành ở Trung Ương Đại thế giới bên trong đều, thuộc về cấp ba loại thành trì, trong thành đỉnh cấp võ giả ít ỏi, mặc dù có Đế Thiên Vị đỉnh cao nhân vật như vậy, cũng sống cao tuổi rồi lão quái vật, trong ngày thường đều là bế quan không ra.

Đột nhiên có thêm năm ngàn tên trẻ tuổi người mạnh nhất, hết thảy tông môn cùng võ giả một hồi đều sôi trào, nghĩ các loại biện pháp, tranh thủ đem con gái của chính mình đưa ra đi, trèo điểm quan hệ.

Liền ngay cả nữ tính võ giả, cũng bị nhóm lớn các công tử ca đuổi theo.

Vu Lâm ở trên đường phố liều mạng trốn, phía sau theo một đại đám khuôn mặt đẹp trai, ăn mặc hoa lệ công tử.

“Tiểu tỷ tỷ, đừng chạy a. Ta là thiên ngoại thư viện Viện trưởng con trai, trong nhà ở Thiên Quyết Thành có mười gian nhà, ta chỉ thích một mình ngươi.”

“Ta là Ngọc Thiền Tông phó tông chủ trưởng tử, từ nhỏ tu luyện Nam Dương Công, một đêm chín lần dễ như ăn bánh.”

“Bọn họ nói những ta kia đều có, nhà, Nam Dương Công, hơn nữa ta còn rất tuấn tú a!”

Vu Lâm mặt đỏ lên tím bầm, trong mắt tràn đầy vẻ nổi giận, rất nhanh liền chui vào trong đám người, không biết tung tích.

Dương Thanh Huyền đang không lo lắng ngồi ở một gian quán trà nội phẩm trà, nhìn Vu Lâm từ ngoài cửa sổ đường phố chạy qua, không khỏi thấy buồn cười.

…

Ở Thiên Quyết Thành bầu trời, vạn dặm hư không xa.

Đột nhiên không gian lay động, hóa ra năm bóng người, đều là khí thế ác liệt.

Trước tiên một người tay cầm một căn đen nhánh gậy, mặt trên mang theo chuông bạc Bạch Phàm, sắc mặt âm trầm muốn chảy ra nước.

Năm người đều là một thân rộng lớn áo bào màu đen, mặt trên xăm lên màu trắng khô lâu cùng linh phiên.

“Hóa ra là khống thi Mao gia Mộc trưởng lão, may gặp may gặp.”

Một thanh âm tự phía trước truyền ra, lập tức đi ra một người đàn ông, ôm quyền nói: “Tại hạ Tinh Cung Hạng Lăng.”

Năm người đều là hơi thay đổi sắc mặt, tên Hạng Lăng bọn họ đều nghe qua, là Tinh Cung mười hai Thiên Quân nhân vật ở bên trong, chỉ đứng sau tam tiên nhị lão tồn tại.

Nhưng năm người vẫn là âm trầm băng hàn, thậm chí sát ý đều bị kích động ra đến, tâm tình hết sức bất ổn.

Mộc trưởng lão lạnh giọng nói: “Hạng Lăng, này Thiên Quyết Thành đều bị kết giới bọc lại, là có ý gì?!”

Hạng Lăng nói: “Đây là luận võ quy củ, hiện nay quyết thắng đi ra năm ngàn cường tất cả bên trong. Bày xuống kết giới này, cũng là vì bảo vệ bọn họ.”

“Bảo vệ?” Mộc trưởng lão mặt đều vặn vẹo, tê thanh nói: “Vậy ai tới bảo vệ ta Mao gia đệ tử? Ta Mao gia thiên tài số một Mao Tiểu Sơn ở tận thế hẻm núi ngã xuống, tên hung thủ này nhất định phải tra được!”

Hạng Lăng mặt không biến sắc, bình tĩnh nói: “Luận võ quy củ, cũng không có nói không thể giết người.”

“Ha ha! Giết người? Giết người khác ta bất kể, nhưng giết Mao Tiểu Sơn, đây chính là chúng ta Thái Thượng trưởng lão đích truyền hậu bối a. Nếu như Thái Thượng trưởng lão xuất quan, việc này liền không cách nào thông báo!”

Mộc trưởng lão tức đến nổ phổi nói, đầy mặt lửa giận.

Hạng Lăng ánh mắt lạnh lùng, nhẹ giọng nói: “Đây là ngươi Mao gia việc, nếu như không thua nổi, lúc trước liền không nên tới dự thi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1208: Không Thua Nổi, Như Vậy Túc Danh

“Hảo oa, Hạng Lăng, ngươi dĩ nhiên nói ta Mao gia không thua nổi! Cho ta tránh ra, ta hôm nay nhất định phải tìm ra hung thủ đến!”

Mộc trưởng lão đã giận điên lên, nếu như không tìm ra hung thủ, chờ cái kia Thái Thượng trưởng lão vừa ra, sợ là muốn trực tiếp bắt hắn lột da.

Trong tay mộc rẽ xoay ngang, liền đánh tới.

Bốn người khác cũng từng người tách ra, đem Hạng Lăng vây nhốt, đồng loạt ra tay.

Hạng Lăng hoàn toàn biến sắc, quát lên: “Mao Mộc, ngươi điên rồi! Dám phá hoại Thương Khung luận võ quy tắc, đến thời điểm toàn bộ Mao gia đều bàn giao không được!”

Hạng Lăng thân pháp nổi lên, trong chớp mắt, xuất liên tục năm chưởng, phân biệt đánh về năm người.

“Rầm rầm rầm!”

Liên tiếp chưởng lực nổ tung, mạnh mẽ đem Mao gia năm người đẩy lui.

Mao Mộc trong tay gậy chìm xuống, suýt chút nữa tuột tay bay ra, người cũng ở trên không bên trong liền lùi mấy bước.

Lần này, năm người đều hoàn toàn biến sắc, bình tĩnh lại.

Mao Mộc trong lòng giật mình, mười hai Thiên Quân tên, quả nhiên danh bất hư truyền.

Hạng Lăng lạnh lùng nói rằng: “Lui về đi, không nên nháo chuyện, bằng không hậu quả có thể so với chết một người Mao Tiểu Sơn nghiêm trọng nhiều.”

Mao Mộc một phía dưới như chết hôi, biết vô luận như thế nào cũng không vào được kết giới này.

Lúc này, trên bầu trời lại ẩn hiện ra không ít người, tất cả đều khí tức cực mạnh, thanh nhất sắc mặt âm trầm.

Toàn bộ là chết đệ tử nòng cốt, giận muốn báo thù.

Gặp Mao gia năm người đều ăn xẹp, càng không dám lên trước, nhưng lùi cũng không phải, tụ tập ở giữa trời cao bên trên.

Hạng Lăng ánh mắt quét qua, lạnh lùng nói: “Ta vẫn là câu nói kia, không thua nổi tựu đừng tới. Cái nào một lần Thương Khung luận võ, không nên chết cái hơn mấy ngàn vạn người? Bỏ mình một là thực lực không đủ, hai là số mệnh như vậy, oán ai?”

“Ha ha, nói được lắm. Nói chung một câu nói, chết rồi đúng là đáng đời đúng không? Như vậy Hạng Lăng, ngươi đi chết đi cho ta!”

Trên hư không truyền đến một đạo thanh âm lạnh như băng, lập tức một vệt hàn quang tự phía chân trời xuất hiện, không ngừng phóng đại, trình một thanh cự đao dáng dấp, như trời phạt mà rơi.

Bên trên mênh mông đao uy thông thiên triệt địa, sắc bén khí cắt nát hư không, toàn bộ thiên địa phảng phất đều sợ hãi run rẩy, trở nên ảm đạm phai mờ.

Ở đằng kia thịnh đại quang đao bên dưới, là bị ánh đao chém thành một mảnh hư vô đen thui.

Hạng Lăng sắc mặt biến đổi lớn, trong tay một thanh kiếm bản to xuất hiện, chính là tiến lên nghênh tiếp.

“Gột rửa Tinh Hải!”

Hắn kiếm bản to vung vẩy mà ra, trên người phát tán ra thâm hậu kiếm ý, cuồng mãnh kiếm khí phun mạnh ra đi, hóa thành vô biên Tinh Hải.

“Oành!”

Đao mang kia chém một cái chém vào Tinh Hải bên trong, tuôn ra năng lượng kinh khủng dư âm, một hồi đãng mở.

Ngày mà sa vào ngắn ngủi khuých tịch bên trong, chỉ có bôn hội vô biên tinh hà hóa thành sặc sỡ mà rơi.

“Đao... Hạo Quân!”

Hạng Lăng phun ra một ngụm máu đến, bay ngược ra ngoài, trên người nứt toác ra vô số đường vết rạch, máu tươi kích. Bắn, khí tức nháy mắt rơi xuống đến cực điểm điểm.

“Cái gì? Là Đao Vực chi chủ?!”

Bốn phía võ giả toàn bộ giật nảy mình, “Lẽ nào Đao Vực cũng có đệ tử bỏ mình?”

đọc❤truyện ở http

://truyencua t ui.net/ Mao Mộc năm người đang kinh hãi bên dưới, nháy mắt đại hỉ, nếu là có Đao Hạo Quân xuất thủ, phá tan kết giới này dễ như trở bàn tay.

“Hừ, lại đỡ được ta một đao, các ngươi mười hai Thiên Quân ngược lại là có thể.”

Thanh âm kia lần thứ hai truyền đến, sau đó quang ảnh loáng một cái, Đao Hạo Quân liền xuất hiện ở bên ngoài kết giới, mặt âm trầm, một chưởng hướng về Hạng Lăng bổ tới, muốn lấy tính mệnh của hắn.

“Càn rỡ!”

Một đạo hét lớn tiếng vang lên, kết giới trên hiện ra ánh sáng năm màu, một ông già nháy mắt xuất hiện, trong tay cầm một căn hỏa thiêu côn tựa như binh khí, giữa trời đánh xuống đến.

Binh khí kia ở trên không bên trong lóe lên, thả ra vô tận hào quang, đem Đao Hạo Quân cùng Hạng Lăng toàn bộ bao phủ đi vào.

“Động Chân lão quỷ!”

Đao Hạo Quân nanh quát một tiếng, không dám bất cẩn, thu hồi chưởng đến, lại ra một đao!

“Coong!”

Giữa bầu trời vẽ ra kinh khủng ánh đao, chém ở cái kia hỏa thiêu côn trên.

“Ầm ầm!”

Sức mạnh đáng sợ rung động mở, hết thảy võ giả tất cả đều ngạc nhiên trở ra.

Hai người này nhưng là đương kim thiên hạ, chân chính đỉnh cao bên trong đỉnh cao, mặc dù là dư âm, cũng lúc nào cũng có thể muốn tính mạng người!

Cái kia hỏa thiêu côn bị ánh đao chém xuống hào quang, rơi vào Động Chân trong tay.

Lại có năm người tự bên trong kết giới đi ra, đứng sau lưng

Động Chân. Một tên trong đó nữ tử, cũng là mười hai Thiên Quân một trong tử kinh, đỡ Hạng Lăng, trên mặt ẩn hiện ra lửa giận.

Năm người này đều là mười hai Thiên Quân bên trong nhân vật, cùng chung mối thù nhìn chằm chằm Đao Hạo Quân.

Lại thêm Động Chân, đầy mặt sát khí, Đao Hạo Quân cũng không dám tùy ý làm bậy, lạnh rên một tiếng, nói: "Hôm nay kết giới này, ta là đi vào định rồi!"

"Khà khà, định rồi?" Động Chân giận dữ cười, khiển trách: "Thương Khung luận võ quy củ, là thập cường hai mươi bốn gia định, hiện tại ngươi muốn phá hư quy củ? Hừ, Thương Khung luận võ từ thành lập lên đến nay, cho tộc ta cuồn cuộn không ngừng chuyển vận cường giả, mới có hôm nay chi vững chắc định vị. Phá hoại luận võ, chính là lấy bộ tộc ta là địch. Đao Hạo Quân, ngươi thật sự suy nghĩ kỹ sao?"

Đao Hạo Quân hoàn toàn biến sắc, quát lên: "Động Chân lão quỷ, đừng vội cho ta bộ chụp mũ! Ta Đao Vực đệ tử ở tận thế hẻm núi toàn bộ ngã xuống, hung thủ kia ta nhất định phải tìm ra!"

Bốn phía võ giả đều là sợ hết hồn, hai mặt nhìn nhau.

Ai có bản lĩnh này, có thể diệt Đao Vực toàn bộ đệ tử, cũng hoặc có lẽ là ai có can đảm này, dám diệt Đao Vực toàn bộ đệ tử?

Động Chân lạnh lùng nói: "Hạng Lăng nói không sai, không thua nổi cũng đừng chơi, ta khuyên ngươi hay là trở về đi thôi."

Tử kinh nói rằng: "Nói không chắc là bị cực từ thật quang loại đáng sợ này dị tượng giết."

Đao Hạo Quân lạnh lùng nói: "Ta môn hạ đệ tử chết như thế nào, ta biết không có ngươi biết không?"

Động Chân quát lên: "Đao Hạo Quân, nếu như ngươi lại cố tình gây sự, liền đừng trách ta không khách khí!"

"Ha ha!" Đao Hạo Quân lên tiếng cười lớn, lạnh lùng nói: "Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi là như thế nào không khách khí pháp."

Động Chân cười lạnh nói: "Ngươi cho rằng ta nói không khách khí, là muốn với ngươi động thủ? Hừ, ta biết để Tinh Cung trực tiếp trừng phạt ngươi Đao Vực, đoạn đi hết thảy vật tư cung cấp. Ai dám với ngươi Đao Vực vãng lai, chính là cùng ta Tinh Cung là địch. Đồng thời toàn thiên hạ đả kích ngươi Đao Vực đệ tử. Ta dám nói không cần mười năm, liền có thể đem ngươi Đao Vực áp chế đến so với hai mươi bốn gia còn không bằng mức độ."

Đao Hạo Quân hoàn toàn biến sắc, trong lúc nhất thời càng nói không ra lời.

Tinh Cung có năng lực như vậy, hơn nữa Động Chân tuyệt đối có quyền lợi như vậy.

Nếu chỉ là đánh một trận lời, hắn cũng không úy kỵ Động Chân, nhưng nếu là toàn diện chèn ép Đao Vực, thật sự không cần mười năm, thì sẽ mất đi siêu cấp thế lực địa vị.

Động Chân phất tay nói: "Chuyện hôm nay, ta không tính toán với các ngươi, đều trở về đi thôi. Thương Khung luận võ quy củ, không cho bất luận người nào phá hoại. Bằng không ta vừa nói cùng bản tộc là địch, không phải là đùa giỡn."

Hết thảy võ giả đều là mặc không lên tiếng.

Nếu là bị tròng lên cùng bản tộc là địch mũ, vậy thì phiền toái, đem sẽ tao ngộ đến toàn thiên hạ truy sát cùng trấn áp, ai cũng cứu không được.

Đao Hạo Quân sắc mặt âm trầm bất định, hướng về hư không nơi nào đó liếc mắt nhìn, hừ nói: "Kình Thuấn, kẻ nhu nhược!"

Dứt lời, liền phất một cái ống tay áo, xoay người mà đi.

“Kình Thuấn?”

Mọi người lại là sợ hết hồn, vội vàng nhìn phía cái hướng kia, hoàn toàn cảm giác không ra bất kỳ tồn tại.

Kình Thuấn chính là Khôn Ha Thần Điện chủ nhân, lẽ nào Khôn Ha Thần Điện cũng chết sạch người?

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1209: Gặp Lại Hoa Hâm

Mao Mộc bọn người là có chút ngạc nhiên, thập cường bên trong, đã có hai đại tông môn xảy ra vấn đề rồi, bọn họ những tông môn này chết mấy người lại đáng là gì?

Huống hồ Đao Hạo Quân đều lui, Kình Thuấn cũng không dám đi ra, bọn họ muốn gây chuyện tâm, nháy mắt tắt không thấy hình bóng.

Ở Động Chân cùng năm vị Thiên Quân lạnh như băng ánh mắt nhìn chăm chú hạ, tất cả mọi người đều câm như hến, vội vàng hóa thành độn quang rời đi, không dám tiếp tục muốn gây sự sự tình.

...

Thiên Quyết Thành bên trong, một mảnh phi thường náo nhiệt.

Trên đường tất cả đều là bốn phía chạy như bay võ giả, năm ngàn cường bị chung quanh vây đỡ, đều là tránh không kịp.

Nhưng cũng có một số ít võ giả, cực kỳ hưởng thụ loại đãi ngộ này, đối với mấy cái này môn phái nhỏ ba kết, ai đến cũng không cự tuyệt.

Dương Thanh Huyền lấy xuống mặt nạ, thoáng hóa hạ trang, mới yên tâm ở trên đường cất bước.

Lấy hắn che dấu hơi thở thủ đoạn, này năm ngàn cường bên trong có thể nhìn thấu hắn tu vi, có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Hắn giống như là một người bình thường người phàm, ở trên đường đi dạo một vòng, tìm tới địa phương Đại La thương hội, trực tiếp đi vào.

“Lý Huyền ca ca!”

Vừa bước vào thương hội, liền nghe Hoa Thanh thanh âm hưng phấn.

Hai nữ chẳng biết lúc nào tới thương hội, trực tiếp tiến lên đón.

Dương Thanh Huyền vi lăng, nói: “Ta thoáng cải biến dung mạo của chính mình, ngươi làm sao nhận ra?”

Hoa Thanh cười nói: “Con mắt là cửa sổ của linh hồn, ta nhận ra Lý Huyền ca ca con mắt a.”

Hoa Linh cũng là cười không nói.

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, đem trên mặt trang điểm da mặt xóa đi, lộ ra vốn là khuôn mặt.

Hoa Linh nói: “Chúng ta truyền đưa ra sau, liền trực tiếp tới thương hội. Càng Ngôn sư huynh bọn hắn cũng đều đến, tất cả bên trong nghỉ ngơi. Muội muội không chịu đi nghỉ ngơi, vẫn ngồi ở cửa hàng trước cửa chờ ngươi, nói ngươi nhất định sẽ tới. Quả thật là đến.”

Dương Thanh Huyền càng là không nói gì, nói: “Ta xem các ngươi khí tức có chút suy yếu, có phải là gặp chuyện gì?”

Hoa Thanh vội vàng nói: “Lý Huyền đại ca đi rồi sau, chúng ta liền gặp yêu thú đám. May mà càng Ngôn sư huynh bọn họ thực lực không tầm thường, lúc này mới hữu kinh vô hiểm.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Vậy thì tốt rồi, bằng không ta liền thật sự thẹn đối với Hoa Hâm đại nhân.”

Hoa Linh nói: “Lý Huyền đại ca theo chúng ta đến đây đi, phụ thân đang chờ với ngươi truyền âm đây.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hoa Hâm đại nhân chưa có tới sao? Ta nghĩ đến đám các ngươi hai tỷ muội đều ở đây Thiên Quyết Thành, Hoa Hâm đại nhân nhất định sẽ chạy tới đây.”

Hoa Linh cười khổ nói: “Phụ thân xác thực nghĩ đến. Nhưng bây giờ toàn bộ Thiên Quyết Thành đều ở đây Tinh Cung phong ấn bên dưới, bất luận người nào đều không được đi vào.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, liền rõ ràng Tinh Cung làm như thế đạo lý, gật gật đầu, liền theo hai tỷ muội đi vào trong cửa hàng.

Xuyên qua đơn giản đình viện sau, ba người đi tới một gian sương phòng bên trong.

Hoa Linh lấy ra một cái trận bàn, kích thích ra, đặt ở hiên nhà một góc. Nhất thời một mảnh kết giới lực lượng tản ra, đem toàn bộ phòng nhỏ bao phủ.

Như vậy có thể cách ly võ giả bình thường nhòm ngó.

Đương nhiên, nếu như gặp gỡ đại năng giả, loại này trận bàn nhỏ đưa đến tác dụng cũng không đại.

Sau đó, Hoa Linh lại lấy ra một vật đến, chính là Đại La thương hội chuyên dụng đưa tin nguyên khí triều âm ý ở trong lời.

Chỉ có điều so với lần trước ở vĩnh cửu phong thành, kim đồng Ngô Đồng trong tay cái này muốn đẹp tinh xảo nhiều.

Hoa Linh đem nguyên khí kích hoạt, không trung nhất thời xuất hiện đủ mọi màu sắc dây thanh âm, thật giống có người đang khảy đàn.

Cũng không lâu lắm, tất cả thanh âm dừng lại, ở nguyên khí bầu trời, chậm rãi hóa ra Hoa Hâm cái bóng.

“Cha!”

Hai nữ đồng thời để cho nói.

Hoa Hâm mặt mỉm cười, gật gật đầu, sau đó nhìn phía Dương Thanh Huyền, ôm quyền nói: “Đa tạ Thanh Huyền công tử thay lão phu chăm sóc tốt hai nữ. Bằng không lần này tận thế hẻm núi kiểm tra, các nàng tỷ muội sợ là muốn thảm gặp bất trắc.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Đại nhân nói quá lời. Lấy Đại La tiên sơn đệ tử thực lực, muốn muốn hộ tống các nàng tỷ muội chu toàn, cũng là chuyện dễ dàng.”

Hoa Hâm cười không nói, hắn từ lâu cùng hai tỷ muội thông qua tin tức, hiểu rõ bên trong cốc không ít chuyện.

Biết Dương Thanh Huyền là hết sức khiêm tốn nói như vậy, nếu như không có Dương Thanh Huyền, đừng nói hai tỷ muội, cái kia Đại La tiên sơn chúng đệ tử cũng phải xong đời.

Hoa Hâm nói: “Căn cứ tin tức ta lấy được, lần này tận thế thung lũng luận võ, số người chết có chút siêu mong muốn. Liền ngay cả thập cường hai mươi bốn trong nhà, đều có không ít thương vong, thậm chí có chút còn toàn diệt.”

Dương Thanh Huyền mí mắt nhẹ nhàng một chọn, lại khôi phục bình thường, lặng lặng nghe.

Hoa Hâm tiếp tục nói: “Không ít tông môn thế gia đều vô cùng tức giận, tựa hồ muốn muốn tới Thiên Quyết Thành gây phiền phức, tuần tra hung thủ, nhưng tất cả đều bị Tinh Cung người chặn đi trở về. Có người nói trong này còn bao gồm Đao Vực chi chủ Đao Hạo Quân, cùng với Khôn Ha Thần Điện chi chủ Kình Thuấn.”

Hoa Linh Hoa Thanh đều hoàn toàn biến sắc, cùng kêu lên cả kinh nói: “Hai nhà này đệ tử toàn diệt?”

Hoa Hâm gật gật đầu, sắc mặt ngưng trọng nói: “Tin tức ta lấy được là như vậy, cụ thể làm sao thì không rõ lắm. Nhưng ít ra cũng là tổn thất nặng nề. Không biết người phương nào có thực lực như vậy, cũng có như vậy can đảm, dám cắn giết Đao Vực cùng Khôn Ha Thần Điện đệ tử. Những thứ khác, hai mươi bốn trong nhà cũng không có thiếu bị thương nặng.”

Dứt lời, Hoa Hâm khá có thâm ý liếc mắt nhìn Dương Thanh Huyền, hắn đã từ hai tỷ muội trong miệng biết được, Dương Thanh Huyền giết mao gia con cháu, đồng thời cướp bóc không ít tông môn thế gia.

Gặp Dương Thanh Huyền cũng không có quá to lớn vẻ mặt, vì vậy tiếp tục nói rằng: “Liên quan với Thanh Huyền công tử chém giết cái kia hai tên Mao gia đệ tử, Mao Kim sau đó còn không đáng kể, nhưng này Mao Tiểu Sơn...”

Hoa Hâm sắc mặt không khỏi có chút ngưng trọng.

Dương Thanh Huyền từ tốn nói: “Cái kia Mao Tiểu Sơn làm sao?”

Hoa Hâm nói: “Cái kia Mao Tiểu Sơn chính là Mao gia Thái Thượng trưởng lão Mao Hình đích hệ tử tôn, hơn nữa là từ Mao Hình tự mình chỉ điểm giáo dục. Có người nói này Mao Tiểu Sơn thiên phú, cũng là Mao gia trong hậu bối cao nhất một người, bị đưa cho rất lớn hi vọng. Trên căn bản là tương lai Mao gia chỉ định người nối nghiệp. Hiện tại bỏ mình, toàn bộ Mao gia trên dưới, đều cực kỳ chấn động.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Cái kia Mao Hình là tu vi gì?”

Hoa Hâm nói: “Bất tường. Năm đó Mao Hình chính là Đạo cảnh tột cùng nhân vật, nhiều năm như vậy ẩn lui bế quan, ngoại giới thậm chí có đồn đại hắn đã chết. Nhưng ta biết người này cũng chưa chết, mà là chuyên tâm tu luyện, cũng không biết là hay không bước chân vào Giới vương.”

“Giới vương...”

Dương Thanh Huyền nói thầm hai chữ này, như là có ma lực giống như vậy, cấp cho hắn vô cùng sức hấp dẫn, trong mắt tinh mang lóe lên một cái.

Hoa Thanh Hoa Linh hai tỷ muội nhưng là mặt khác một phen cảm thụ, nội tâm như là đè ép một khối không cách nào chuyển đi to lớn tảng đá, sắc mặt đều hơi trắng bệch.

Hoa Thanh ngập ngừng nói: “Thanh Huyền ca ca, nếu không này luận võ đừng tham gia, hiện tại trực tiếp ly khai Thiên Quyết Thành. Tam Thập Tam Thiên to lớn, cái kia Mao Hình không thể tìm được của ngươi.”

Dương Thanh Huyền cười nhạt, nói: “Yên tâm đi, ta không có việc gì. Muốn giết ta Giới vương nhiều lắm đấy, không để ý lại thêm một cái.”

Hoa Hâm cũng là nói nói: “Thanh Huyền công tử chính là có đại khí vận người, chỉ cần cẩn thận làm việc, sẽ không có chuyện. Huống hồ việc này cũng chỉ có chúng ta mấy người biết được, cái kia Mao Hình không hẳn tra ra được.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1210: Giao Dịch Dưới Đất

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, đối với mao hình chuyện cũng không có quá để ở trong lòng, chuyển mà nói rằng: “Ta có một chuyện, muốn mời Hoa Hâm đại nhân giúp một chuyện.”

Hoa Hâm vội hỏi: “Thanh Huyền công tử quá khách khí, có chuyện nói thẳng, chỉ cần ta có thể làm được, định làm đem hết toàn lực.”

Hắn lời này ngược lại không phải là khách sáo, mà là Dương Thanh Huyền biểu hiện ra thực lực cùng tiềm năng, đã đáng giá hắn toàn lực kết giao.

Chỉ cần Dương Thanh Huyền không ngã xuống, tương lai nhất định là phải đứng ở vùng trời này đỉnh phong nhân vật.

Đối với cái này dạng tiền cảnh, Hoa Hâm mong muốn toàn lực đi đánh cược.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Lần này hẻm núi hỗn hợp thi đấu, ta nhặt được không ít tốt vật phẩm, muốn xuất thủ đổi chút tài nguyên.”

Hoa Hâm lập tức hiểu, cười khổ nói: “Công tử yên tâm, một chút vấn đề đều không. Chỉ là bây giờ còn đang trong tỷ thí, hơn nữa rất nhiều đệ tử thiên tài ngã xuống, các đại tông môn đều đang truy xét hung thủ. Vào lúc này ra tay đồ vật sợ sẽ gây ra một số phiền phức.”

Hoa Hâm nói, đột nhiên một trận, trong mắt sáng ngời, vui vẻ nói: “Ta làm sao đã quên! Vừa vặn có một cơ hội tuyệt hảo! Cuộc kế tiếp tỷ thí ở sau một tháng, các đại thương hội dự định liên thủ ở Thiên Quyết Thành tổ chức một cuộc bán đấu giá, nhân cơ hội kiếm một món tiền. Chỉ là Thiên Quyết Thành bị đóng chặt quá nhanh, chờ các đại thương hội biết nghỉ ngơi địa điểm là Thiên Quyết Thành thời điểm, đã bị kết giới ngăn lại, hiện tại chính là muỗi đều không vào được. Vì lẽ đó Thiên Quyết Thành bên trong các đại thương hội vật tư là cực kỳ khan hiếm.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ý của đại nhân, là để ta ở trên đấu giá hội ra tay? Cái kia chẳng lẽ không phải rõ ràng hơn?”

Hoa Hâm mỉm cười nói: “Yên tâm đi, chỉ cần kiếm tiền, đã có người dám mạo hiểm như vậy. Cõi đời này có ánh sáng là phải có bóng đêm, có thương hội, thì có giao dịch dưới đất. Thiên Quyết Thành bên trong hàng đầu vật tư khuyết thiếu, gần đây giao dịch dưới đất đã ở có động tác. Chỉ cần ngươi cầm được ra đồ vật, coi như là từ Tinh Cung đi ra, bọn họ cũng dám ăn.”

Hoa Linh nói: “Không sai, ta vừa nhận được tin tức. Thiên Quyết Thành giao dịch dưới đất, đang khua chuông gõ mõ thu thập các loại vật tư, bất luận lai lịch, một quy tắc giá cao thu mua. Chính là định ở trên đấu giá hội kiếm một món lớn.”

Hoa Hâm nói: “Đại La thương hội ở Thiên Quyết Thành chuyện nghi, toàn bộ từ Hoa Linh phụ trách. Mang Thanh Huyền công tử đi giao dịch dưới đất chỗ sự tình, liền Hoa Linh ngươi làm đi.”

Hoa Linh cười nói: “Cái này tự nhiên.”

Hoa Thanh vội hỏi: “Ta cũng muốn đi!”

Hoa Linh cùng Dương Thanh Huyền, đều là nhẹ nhàng nở nụ cười.

Hoa Hâm nói: “Thanh Huyền công tử, có thể còn có yêu cầu gì, chỉ cần Đại La thương hội có thể làm được, tất nhiên toàn lực chống đỡ.”

Dương Thanh Huyền nụ cười trên mặt dần dần thu lại, ngưng tiếng nói: “Còn có một việc, ta cần một cái tốt nhất mật thất. Một tháng sau, ta muốn xông vào Đế Thiên Vị đại viên mãn!”

“Chi!” Hoa gia cha con gái ba người, tất cả đều là đổi sắc mặt, trong mắt thậm chí toát ra một tia sợ hãi.

Dương Thanh Huyền thiên phú thật sự là quá mức doạ người, từ Thiên Tông học viện đến hiện tại, từ bừa bãi Vô Danh đến danh chấn thiên hạ, bất quá thời gian mấy năm.

Luận từ cổ chí kim đại nhân vật bên trong, có thể nhanh chóng như vậy lớn lên, cũng ít ỏi.

Hoa Hâm sắc mặt nghiêm nghị, nói: “Ta để người không tiếc tất cả tài nguyên, trong thời gian ngắn nhất dựng một toà cực phẩm mật thất tu luyện.”

Dương Thanh Huyền vuốt cằm nói: “Đa tạ.”

Mấy người lại khách sáo vài câu, rồi rời đi phòng nhỏ.

Đại La tiên sơn đệ tử nghe nói Lý Huyền đến, đều là vội vàng ra nghênh tiếp, cám ơn.

Càng nói đối với Dương Thanh Huyền thân phận hết sức hiếu kỳ, nhưng hai câu ba lời bên dưới, làm sao đều bộ không ra tin tức, trái lại bị Dương Thanh Huyền bộ đi không ít Đại La tiên sơn bí ẩn.

Càng nói nhất thời biết rồi người này lợi hại, không dám nói nhiều nữa lời.

Sau đó, Hoa Linh Hoa Thanh tỷ muội, liền dẫn Dương Thanh

Huyền đi chỗ đó giao dịch dưới đất.

Ba người đều quấn ở một loại đặc chế Hắc Bào bên trong, mặt trên dùng Kim Ti Tuyến thêu đại lượng hoa văn, như đám mây giống như vậy, lẫn nhau trước sau nối liền, là một loại kỳ dị ngăn cách thần thức điều tra trận pháp.

http:// t ruyencuatui.net/Dương Thanh Huyền cảm thấy khá được kinh ngạc, loại trận pháp này đồ văn, ở trong nhân tộc cực kỳ hiếm thấy.

Dương Thanh Huyền cùng Ngưng Giáp Tử truyền âm trao đổi một phen, đều nhất trí cho rằng đây là dị tộc trận pháp bí thuật.

Nhưng xác thực phi thường hữu hiệu, mặc dù là Dương Thanh Huyền mạnh mẽ như vậy thần thức, cũng không cách nào nhìn ra trong hắc bào Hoa Linh tỷ muội.

Mặc dù vận dụng Hỏa Nhãn Kim Tình, dù cho thôi phát đến mức tận cùng, cũng chỉ có thể nhìn rõ một ít đại khái đường viền, không cách nào dòm ngó tận hình dáng.

Dương Thanh Huyền thầm thở dài, một là cảm thán này Hắc Bào thần bí, hai là cảm giác than mình thực lực hay là quá thấp, Hỏa Nhãn Kim Tình thần thông như vậy, ở trong tay hắn cũng không phát huy ra mấy phần mười uy lực.

Giao dịch dưới đất vị trí một chỗ đơn sơ trong phòng.

Ba người sau khi tiến vào, Hoa Linh lấy ra một mặt kỳ dị lệnh bài, đã bị ăn mặc đồng dạng phục sức Hắc Bào người đưa vào một cái mật đạo.

Ước chừng đi rồi nửa canh giờ, vừa mới đến một toà trống trải trong kiến trúc, bên trong tất cả đều là Hắc Bào kim văn người, ước chừng có bốn mươi, năm mươi người.

Hoa Linh truyền âm nói: “Dĩ vãng này giao dịch dưới đất một năm cũng không mở được mấy lần, đồng thời không bao nhiêu người. Liền này mấy ngày, nhân số một hồi đột nhiên tăng, hơn nữa mỗi ngày đều sẽ tân tiến đến không ít người.”

Phía trước dẫn đường người, rất mau đem bọn họ dẫn vào đến một cái bên cạnh một cái trong sương phòng.

Bên trong vô cùng đơn sơ, chỉ có một cái bàn cùng một cái ghế nằm.

Sau đó không lâu, một ông lão đẩy cửa mà vào.

Ông lão kia người còng lưng, mang trên mặt một tấm người chết da, nhìn thấy được nhăn nhúm, làm người vô cùng căm hận khó chịu.

Ông lão thoải mái hướng về trên ghế nằm nằm một cái, liền nhếch lên chân đến.

“Nghe nói các ngươi có không ít thứ tốt phải ra tay?” Ông lão dùng thanh âm cổ quái nói, hiển nhiên làm âm thanh xử lý.

Dương Thanh Huyền cảm ứng không ra tu vi của lão giả, sợ là trên người còn có cái khác ẩn giấu tính nguyên khí.

Hơn nữa nơi này không thích hợp vận dụng Hỏa Nhãn Kim Tình, nếu là bị đối phương cảm giác được chính mình tại nhòm ngó, vậy thì bỗng dưng sinh ra thị phi.

Dương Thanh Huyền hiện tại chỉ muốn đem đồ vật ra tay, sau đó bình tĩnh lại tâm tình, dùng một tháng này xung kích Đế Thiên Vị đại viên mãn.

Dương Thanh Huyền không nói hai lời, đem một cái túi đựng đồ ném tới.

Ông lão tiếp ở trong tay, thần thức quét qua, dọn ra một hồi, ông lão kia dĩ nhiên bạo nhảy dựng lên, trên mặt người chết trên da, trực tiếp ấn ra bản tôn trên gương mặt khiếp sợ.

Bất quá lập tức lóe lên một cái rồi biến mất, lại khôi phục tấm kia người chết nghịch ngợm, không nhìn ra vẻ mặt.

Nhưng ông lão ánh mắt khó thể tin, đã tiết lộ nội tâm của hắn.

"Những thứ đồ này... Khà khà... Treo nổ trời ạ!"

Ông lão cười gượng hai tiếng, trong mắt khiếp sợ, chậm rãi ngưng tụ thành tinh mang, tràn đầy phức tạp.

Dương Thanh Huyền nói: "Có thể ăn hạ?"

Ông lão dùng thần thức từng cái quét qua, sau đó nằm ở trên ghế, nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại, không biết đang suy nghĩ gì.

Sau một lúc, ông lão lại mở mắt ra, từ trong túi chứa đồ lấy ra một thanh bội đao, sau đó lại là một thanh... Rất nhanh, lấy ra sáu mươi bảy món đồ, chồng để lên bàn.

"Những vật này là Đao Vực cùng Khôn Ha Thần Điện, ta không dám ăn, còn dư lại muốn."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1211: Hành Gia, Chủ Hàng Là Ai

Dương Thanh Huyền híp hạ hai mắt, nói: “Bao nhiêu linh thạch?”

Ông lão hai tay đầu ngón tay ở trước người không ngừng gõ, nhớ sau một lúc nói: “50 triệu linh thạch cực phẩm.”

Không đợi Dương Thanh Huyền nói chuyện, Hoa Linh liền cười lạnh một tiếng, nói: “50 triệu? Không biết các hạ là hay không có thể làm chủ giao dịch?”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, Hoa Linh thanh âm lại là giọng nam, mặc dù biết là làm qua xử lý, nhưng luôn cảm thấy dị thường kỳ quái.

Ông lão mí mắt chớp chớp, nói: “Đương nhiên có thể làm chủ. Bằng không lão hủ đi ra với các ngươi nói chuyện gì?”

Hoa Linh gật gật đầu, nói: “Có thể làm chủ là tốt rồi. Hiện tại một, hoặc là cho một có thể tiếp nhận thực giá hoặc là hai, không cần nói chuyện, đám này hàng, tự chúng ta chậm rãi tiêu hóa.”

Ông lão trong mắt tinh mang lóe lên, hắc tiếng nói: “Xem ra các hạ cũng là hành gia a.”

Hoa Linh mỉm cười nói: “Không cần tìm hiểu ta hư thực, trực tiếp mở thực giá đi.”

Ông lão biết gặp được trong nghề cao thủ, trên mặt cười gượng có chút ngưng kết, trong mắt không ngừng lóe lên tinh

mang.

Bên trong nhà bầu không khí có chút yên lặng.

Sau một lúc, ông lão mới duỗi ra ba cái ngón tay, nói: “Bẩy trăm triệu, bẩy trăm triệu linh thạch cực phẩm.”

Hoa Linh nghĩ một hồi, cũng không trả lời, mà là đem ánh mắt rơi về những Đao Vực kia cùng Khôn Ha Thần Điện vật phẩm trên, nói: “Này chút đây? Đừng nói với ta ăn không vô, mở ra của ngươi giá cả đến. Ta biết các ngươi nhất định ăn ở dưới.”

Ông lão con ngươi thu nhỏ lại, bắn ra một đạo khó có thể phát giác vẻ kinh dị, bắt đầu một lần nữa đánh giá cái kia chút nguyên khí.

Hắn đích xác có con đường có thể ăn, nhưng tùy tiện ăn hết, tất nhiên sẽ dẫn này trước mắt ba người này hoài nghi. Bởi vì trên đời dám ăn thập đại siêu cấp môn phái hàng lậu thế lực thật không nhiều.

Nhưng người trước mắt này đối với bọn họ tựa hồ vô cùng giải, hẳn là nhà ta thương hội cao cấp nhân viên.

Vì lẽ đó ông lão cũng sẽ không căng thẳng, nhớ một trận, nói: “Trên đời có thể ăn đám này hàng người không nhiều, mạo hiểm cũng là rất lớn. Ta nguyện ra mười hai ức linh thạch cực phẩm thu.”

Dương Thanh Huyền hơi hơi nhíu mày, biết mười hai trăm triệu giá cả phi thường thấp.

Hắn đã tham gia Vạn Tượng Thành buổi đấu giá, đỉnh cấp Thiên khí Bạch Uyên đánh ra giá tiền là hai cái cao cấp Thiên khí thêm bốn trăm triệu linh thạch cực phẩm. Này chút nguyên khí bên trong, đỉnh cấp Thiên khí liền có một cái, còn có cái khác các loại Thiên khí mười bốn món, cùng với lượng lớn Địa Khí. Nếu như phóng ở trên đấu giá hội, ít nhất là năm tỉ trở lên giá trị.

Hoa Linh trầm ngâm không nói, hiển nhiên cái giá này ở hợp lý trong phạm vi, chỉ là hơi thấp.

Chính như ông lão nói, có thể ăn đám này hàng thế lực không nhiều, về giá cả dĩ nhiên là được nhịn.

Hoa Linh nhớ một trận, nói: “Mười hai ức quá ít, 2 tỉ.”

Ông lão cười hì hì, nói: “1,5 tỉ, vượt qua cái giá này, cũng không cần nói chuyện.”

Hoa Linh đem ánh mắt nhìn phía Dương Thanh Huyền, cố vấn ý kiến của hắn.

Dù sao hàng này không phải là của nàng, nàng không làm chủ được.

Mà Dương Thanh Huyền cũng biết, cái giá này ở Hoa Linh nội tâm là công nhận, chính mình càng không thể nói ra còn cao hơn Hoa Linh giá cả, liền cũng gật gật đầu.

Hoa Linh truyền âm nói: “Nếu như Thanh Huyền đại ca không gấp lời, đám này hàng chúng ta có thể giữ lại tương lai chậm rãi lại ra, ít nhất có thể ra đến năm tỉ trở lên.”

Dương Thanh Huyền hồi âm nói: “Không cần, thời gian cũng là phí tổn. Hơn nữa để Đại La thương hội ra đám này hàng, nguy hiểm cũng rất lớn.”

Hoa Linh điểm xuống đầu, liền đối với lão giả kia nói: “Thành giao.”

Ông lão trong mắt tinh mang lúc này mới khuếch tán mở, lộ ra vô cùng cao hứng, cười ha ha nói: “Giao dịch vui vẻ.”

Nói, vỗ xuống tay, một tên thủ hạ đi vào.

Ông lão dặn dò vài câu, cái kia tên thủ hạ liền chạy đi lấy linh thạch.

Lão giả dáng dấp có vẻ hơi ung dung, nằm ở trên ghế, không lo lắng nói rằng: “Ba vị còn có cái khác không tiện xuất thủ đồ vật, cũng có thể giao cho ta đây đến. Tỷ như này chút nguyên khí… Ha ha… Khẳng định còn có đan dược, vật phẩm, các loại quý giá dị bảo chứ?”

Lời của hắn hết sức rõ ràng, nếu có thể lấy được này chút nguyên khí, như vậy những đệ tử này trong tay vật phẩm khác, tự nhiên cũng là rơi vào trong tay các ngươi.

Dương Thanh Huyền nói: “Xin lỗi, những thứ đó tự chúng ta đều dùng tới.”

Ông lão gật gật đầu, nói: “Nói cũng phải. Có thể nuốt dùng đồ vật, ăn vào thì không có sao. Này chút nguyên khí nhưng là ăn không hết, chỉ có thể nắm tới xử lý.”

Rất nhanh, thủ hạ kia liền mang đến một cái trữ vật giới tử.

Ông lão đặt lên bàn, đẩy tới.

Dương Thanh Huyền cầm lấy cái kia cái nhẫn, là một cái đầu thú đồ án, mặt trên không có cấm chế, thần thức quét qua, quả nhiên là hai mươi hai ức linh thạch cực phẩm.

Lúc này gật gật đầu, đem giới tử cất đi.

Ông lão ánh mắt quét qua ba người, đột nhiên cười nói: “Không biết đám này hàng chủ nhân là vị nào, có được hay không tiết lộ hạ?”

❤đọc

truyện tại //t R uyencuatui.net/ Hoa Linh cảnh giác đến:

“Ngươi có ý gì?”

Ông lão mỉm cười nói: “Không có ý gì. Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, đám này hàng khởi nguồn, nhất định là tận thế hẻm núi đi. Có thể thu hoạch nhiều như vậy vật phẩm, vị trẻ tuổi này thật đúng là cường đại làm người kính nể a. Chúng ta giao dịch dưới đất hết sức mong muốn cùng người tuổi trẻ như vậy làm bạn.”

Trên thực tế, ông lão từ vừa nãy Hoa Linh trong ánh mắt, liền đã biết rồi Dương Thanh Huyền là chủ hàng, ánh mắt vô cùng tha thiết nhìn Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu như lần sau còn có muốn tiêu hóa hàng, ta sẽ trở lại sở giao dịch. Chỉ có điều này hai mươi hai ức linh thạch cực phẩm, hẳn đủ ta tiêu tốn một trận.”

Ông lão cười nói: “Ha ha, hoan nghênh hoan nghênh. Bất quá theo cảnh giới tăng lên, tu luyện nhưng là càng ngày càng hao tổn tiền nha. Ngươi chẳng mấy chốc sẽ phát hiện, kỳ thực hai mươi hai ức cũng rất ít.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, hỏi: “Ở đây có thể có Toàn Long Đan bán?”

“Toàn Long Đan?” Ông lão tựa như cười mà không phải cười, nói: “Đương nhiên là có. Đừng nói Toàn Long Đan, coi như là đạo văn đan cũng có.”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, nói: “Không phải nói loại đan dược này là đồng tiền mạnh, trên thị trường không biết có lưu thông sao?”

Ông lão kiêu ngạo nói rằng: “Trên thị trường là hiếm có lưu thông, nhưng hiếm có cũng không phải là không có, hơn nữa chúng ta đây cũng không phải là thành phố mặt. Toàn Long Đan 1 tỉ linh thạch cực phẩm một viên, đạo văn đan năm tỉ một viên.”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, nói: “Các ngươi ăn thịt người a!”

Lão giả nói: “Đây chính là Toàn Long Đan cùng đạo văn đan giá cả, không có ai ép buộc ngươi mua. Đúng rồi, sẽ nói cho ngươi biết một cái tin, lấy thiên tư của ngươi cùng thực lực, chỉ cần không ngã xuống, tương lai có lẽ có thể sử dụng trên. Chúng ta sở giao dịch không chỉ có Toàn Long Đan cùng đạo văn đan bán ra, coi như là Thánh khí, cũng có thể lấy được.”

Lần này không chỉ có là Dương Thanh Huyền đổi sắc mặt, liền ngay cả Hoa Linh Hoa Thanh, cũng không nhịn được thân thể khẽ run.

Hai tỷ muội đồng thời kinh hô: “Thánh khí?! Cái này không thể nào!”

Ông lão cười hắc hắc nói: “Cõi đời này không có không thể sự tình. Chỉ có điều tin tức này đối với các ngươi mà nói, có lẽ tạm thời không dùng được. Nhưng có thể ở tận thế trong hẻm núi thu hoạch nhiều như vậy vật tư, tương lai chỉ cần không ngã xuống, lẽ ra có thể dùng tới.”

Ông lão xoay tay phải lại, một khối làm bằng bạc lệnh bài xuất hiện ở trong tay, đưa tới, nói: “Đây là chúng ta sở giao dịch giấy thông hành, có các loại nhu cầu, tùy thời có thể lại đây.”

Chương 1212: Ngân Bài Giấy Thông Hành, Thực Lực Đột Phá

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn, cùng Hoa Linh trong tay khối này có chút bất đồng.

Toàn thân màu bạc, có quỷ dị đồ văn phù điêu, trung gian là một đầu dữ tợn cự thú, bên cạnh là một vòng vặn vẹo quái dị ký tự, phía dưới rơi một viên hạt châu màu bạc cùng anh lạc, cũng không biết là làm bằng vật liệu gì làm thành, cầm trong tay vô cùng có trọng lượng.

Hoa Linh cả kinh nói: “Ngân bài!”

Lão giả nói: “Chính là ngân bài. Cái này cũng là lão hủ có thể phát thả ra ngoài đẳng cấp cao nhất giấy thông hành.”

Dương Thanh Huyền nhớ tới Hoa Linh khối này giấy thông hành là thông thường màu xám, xem ra này ngân bài cao cấp hơn một chút.

Hơn nữa này bài trên hoa văn đồ án, nhìn thấy được cũng không giống là Nhân tộc đồ vật.

Nội tâm hắn không khỏi có chút suy đoán.

Thêm vào này Hắc Bào trên các loại đồ án cấm chế, lờ mờ để người cảm thấy giao dịch này chỗ thế lực sau màn cùng dị tộc có quan hệ.

Dù sao trong nhân tộc, dám đem Đao Vực cùng Khôn Ha Thần Điện hàng lậu ăn hết thế lực cực nhỏ.

Nhưng đúng là sẽ là dị tộc sao?

Dương Thanh Huyền cười nhạt, những thủ đoạn này hay là che dấu tai mắt người cũng khó nói, đương nhiên cũng không bài trừ đúng là dị tộc, nói chung chính là cho người một loại đoán không ra cảm giác.

Hắn đem ngân bài nhận lấy, nói: “Ta hiểu được, đa tạ.”

Nói, liền không lưu lại nữa, cáo từ ông lão, mang theo hai tỷ muội cùng nhau rời đi.

Ra sở giao dịch sau, Dương Thanh Huyền dùng Hỏa Nhãn Kim Tình điều tra, phát hiện cũng không có người theo dõi, lúc này mới yên lòng lại.

Đồng thời đối với giao dịch này sinh ra cực mạnh tính cảnh giác.

Nếu là bọn họ phái người theo dõi lời, Dương Thanh Huyền ngược lại sẽ cảm thấy này thế lực không đủ tư cách.

Nhưng tại chính mình triển lộ ra nhiều như vậy hàng lậu sau, đồng thời mang đi hai mươi hai ức linh thạch cực phẩm, đối phương cũng vô cùng tuân thủ giao dịch quy tắc, vẫn chưa phái người theo dõi tìm hiểu, có thể thấy được giao dịch này đích thật là làm đại sự địa phương.

Đối với thế lực sau màn, không khỏi có chút ngạc nhiên cùng kiêng kỵ.

Cố vấn quá Hoa Linh sau, Hoa Linh cũng không biết, chỉ biết được giao dịch này vẫn liền tồn tại, so với bọn họ Đại La thương hội lịch sử còn phải xa xưa hơn nhiều lắm.

Lịch sử dòng lũ cuồn cuộn về phía trước, ở Thương Khung tinh vực vùng trời này hạ, bao nhiêu thế lực Đại Lãng Đào Sa, tới tới đi đi, sóng lên sóng xuống. Trái lại giống như vậy sâu căn ở trong bóng tối thế lực, càng dễ dàng sống lâu dài.

Dương Thanh Huyền tạm thời không tính cùng giao dịch này đã phát sinh cái gì liên hệ, trở lại thương hội sau, liền trực tiếp tiến nhập mật thất tu luyện.

Hoa Linh điều dụng toàn bộ tài nguyên, lấy tốc độ nhanh nhất, cao nhất kiến tạo đẳng cấp, xây dựng một cái năm mẫu tả hữu tu luyện không gian.

Mật thất linh khí cung cấp năng lực cực mạnh, hầu như chính là ở đốt linh thạch cực phẩm.

Dương Thanh Huyền đem Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ lấy ra, bố trí xuống một đạo kết giới, lúc này mới cẩn thận đem Dạ Xoa tổ điện lấy được một cái hộp ngọc lấy ra.

Chính là cái kia phong ấn máu tươi hộp ngọc.

Dương Thanh Huyền đem nâng ở trong tay, trên hộp ngọc tỏa ra mông lung hào quang, tựa hồ ở mâu thuẫn hắn tiếp xúc.

Dương Thanh Huyền một tay bấm quyết, một điểm kim quang ngưng hiện tại đầu ngón tay, dần dần biến ảo thành một cái màu vàng ký tự, hướng về trên hộp ngọc điểm hạ xuống.

Trên hộp ngọc cấm chế bị xúc động, thoáng chốc một mảnh màu đỏ ánh sáng lên, ở bề ngoài có vô số cái tinh xảo trận pháp tái hiện ra, chống đỡ màu vàng kia ký tự.

Nhưng này cấm chế dù sao quá rất nhiều năm, trên đó năng lượng trôi đi, ở tiếp xúc bên dưới, liền “Phốc” một tiếng vỡ thành sặc sỡ, tiêu tan không gặp.

Hộp ngọc kia trở nên ảm đạm xuống, Dương Thanh Huyền đem hộp ngọc kia mở ra, liền thấy một giọt tinh huyết huyền không bên trong, tản ra yêu hào quang màu đỏ, một luồng hung ác khí tức từ đó truyền ra, thương cổ sâu xa, kèm thêm như ác quỷ vậy tiếng rống giận dữ.

“Dạ Xoa tộc tinh huyết, hơn nữa còn là viễn cổ Dạ Xoa dòng máu!”

Dương Thanh Huyền trong mắt tinh mang lấp lóe, hưng phấn cùng phức tạp đan xen vào nhau.

Dù sao tùy tiện nuốt chửng huyết dịch chuyện như vậy, vẫn còn có chút kiêng kỵ. Bây giờ phổ thông yêu huyết cũng còn tốt, loại này viễn cổ dị tộc đại năng máu, tùy tiện ăn vào không làm được liền gặp sự cố.

Nhưng cũng may hắn đối với mình thể phách có cực mạnh tự tin, do dự chỉ là một cái thoáng qua, liền đem tinh huyết nuốt vào.

“Ầm!”

Tinh huyết vừa tràn vào trong bụng, một luồng vang trầm tiếng liền từ trong cơ thể phát sinh, Dương Thanh Huyền rõ ràng cảm giác được cái kia tinh huyết ở trong lồng ngực bạo nổ mở, nháy mắt tràn vào trong huyết mạch, cùng mình tiên Huyết Tướng mâu thuẫn.

“Nguy rồi, là bài xích!”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, lập tức cảm thấy không ổn,

Dạ Xoa tộc tinh huyết ẩn chứa năng lượng khổng lồ, cùng hắn nguyên bản huyết dịch sản sinh bài xích, một luồng đau đớn kịch liệt theo huyết dịch bơi lội ở toàn thân.

Dương Thanh Huyền phát hiện trên da của chính mình, hiển hiện ra tảng lớn màu đỏ thẫm kinh lạc, tuy rằng đau đớn, nhưng lại không phải không thể chịu đựng.

Ngay sau đó bấm quyết ở trước người, vận chuyển Võ Kinh, đem thần thức hòa vào tự mình không gian, hoàn toàn quên mất trên người đau khổ, lấy thân thể lực lượng một chút xíu dung giải cái kia tinh huyết.

Cũng không biết trải qua bao lâu, làm Dương Thanh Huyền lần thứ hai lấy lại tinh thần thưởng thức thời điểm, trên da thịt dây hồng hoàn toàn biến mất, trong cơ thể chân nguyên như một cái nước chảy xiết thác nước, điên cuồng phun trào.

“Đây là... Đế Thiên Vị đại viên mãn bình cảnh!”

Dương Thanh Huyền vừa mừng vừa sợ, hắn chỉ là muốn luyện hóa tinh huyết, tu luyện bảy mươi hai biến.

Nhưng không nghĩ tới cái kia giọt máu bên trong ẩn chứa sức mạnh cực kỳ đáng sợ, luyện hóa bên trong liền trực tiếp đem tu vi của hắn cảnh giới, tăng lên tới Đế Thiên Vị hậu kỳ đỉnh cao, đồng thời tự phát ở trong người trùng kích bình cảnh.

Giọt tinh huyết này hiệu quả, chí ít tương đương với ba viên trở lên Toàn Long Đan.

Dương Thanh Huyền không dám lãng phí cơ hội này, vội vàng bàn ngồi xuống, đồng thời lấy ra một viên Toàn Long Đan nuốt xuống.

Đan dược vừa vào bụng, sức mạnh quen thuộc bắt đầu lan tràn, tụ hợp vào thác nước kia bên trong, cọ rửa bình cảnh.

“Ầm!”

Trong cơ thể truyền đến một tiếng vang trầm thấp, lại như cửa bị mở ra giống như vậy, cả người dường như tân sinh.

Không đơn thuần chỉ là lực lượng tăng lên, cảm giác thưởng thức cũng nhạy cảm rất nhiều, cường thịnh khí tức từ trên người hắn phát tán mà ra, khí mạch giữa dòng chảy sung doanh năng lượng, phảng phất giở tay giở chân trong đó, liền có thể đổ nát sơn mạch, rung động mây xanh, mỗi lần hít thở đều là cùng thiên địa quy tắc tương quan liên hệ.

“Đế Thiên Vị đại viên mãn!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên mở hai mắt ra, bắn ra hai đạo vui sướng ánh sáng.

Đánh quá trình so với hắn trong tưởng tượng dễ dàng nhiều, này đều nhờ vào cái viên này tinh huyết hiệu quả, lại thêm một viên Toàn Long Đan, liền nước chảy thành sông, tự nhiên mà qua.

Dương Thanh Huyền khóe miệng vung lên vẻ mỉm cười, một tay bấm quyết, một điểm hắc khí từ trong cơ thể tiêu tán mà ra, ở sau lưng hóa thành một cái Dạ Xoa tộc hư tượng, sau đó tiêu tan không gặp.

Hắn lại quyết ấn biến đổi, quát lên: “Biến!”

Một tầng màu đen lân giáp đột nhiên từ dưới da thịt nhảy ra, tản ra hào quang màu tím.

Cả người thân hình rút ra dài đến hai trượng cao, sinh lần đầu đôi giác, lưng mọc hai cánh, khuôn mặt trở nên dữ tợn như quỷ, dài đuôi nhẹ nhàng vung vẩy bên dưới, liền đem không gian rút ra một cái khe.

Dương Thanh Huyền có thể cảm nhận được thân thể này đáng sợ, hai tay nắm chặt, một cỗ kinh khủng khí âm hàn nhập vào cơ thể mà ra, ở quanh thân hình thành một mảnh cuồng bạo tràng năng, ầm ầm tản ra, rung động ở Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ kết giới trên, kích thích ra vạn đóa kim liên.

Chương 1213: Thần Hoang Cổ Tinh Thể, Kế Hoạch Của Ngươi

Dương Thanh Huyền vận chuyển quyết ấn, đem Dạ Xoa pháp thân biến đổi, biến về bản tôn.

Trầm ngâm bên dưới, lần thứ hai bấm quyết, quát lên: “Biến!”

Lần này biến thành chính là Hoang tộc thân thể, thân hình so với trước lại lần nữa cao to mấy phần.

Sa hóa bề ngoài hạ, hiện đầy màu xanh nhạt khắc văn, như từng cái từng cái nối liền cùng một chỗ ngôi sao, phát sinh hào quang màu u lam, tản ra khí tức như hoang cổ mờ ảo, nếu như biển sâu mênh mông.

Dương Thanh Huyền hơi nắm tay, cảm thụ được trong cơ thể mênh mông sức mạnh, càng là xông thẳng Đạo cảnh, thậm chí có thể nói chạm tới Đạo cảnh bình phong, chỉ có điều bị một tầng không nhìn thấy sức mạnh cho đè ép xuống.

“Đây cũng là Thần Hoang Cổ Tinh Thể sao? Quả nhiên là đạo dưới hạ thể mạnh nhất thân thể!”

Dương Thanh Huyền biến trở về bản tôn, trong mắt tinh quang lấp lóe.

Hoang tộc thân là trung cổ tám đại cường tộc một trong, quả nhiên không phải không có đạo lý.

Cái này cũng là chủng tộc thiên phú mang tới ưu thế cự lớn.

Một chủng tộc mạnh yếu, ngoại trừ mũi nhọn nhất sức chiến đấu ở ngoài, Thiên Vị cảnh giới là trụ cột vững vàng.

Mà Hoang tộc Thiên Vị cường giả, nếu so với cùng cấp cao hơn một cấp, thậm chí Thiên Vị đỉnh cao có thể chống chọi người khác Đạo cảnh sơ kỳ, chủng tộc như vậy không xưng bá mới lạ.

Dương Thanh Huyền biến về bản tôn sau, lấy ra ngọc bội liếc mắt nhìn, mặt trên không có bất cứ động tĩnh gì, bấm ngón tay tính toán thời gian, vừa qua khỏi đi nửa tháng.

Hắn món đồ trên người tất cả đều sửa sang lại, Khôn Ha Thần Điện đệ tử trên người, cũng nhảy ra khỏi hai viên Toàn Long Đan, hiện tại tổng cộng có bảy viên ở trên người, đủ để để tu vi của hắn tiến thêm một bước nữa.

Chỉ có điều Dương Thanh Huyền tạm thời có chút lo lắng, bởi vì đến rồi Đế Thiên Vị đại viên mãn sau, liền mang ý nghĩa Thanh Dương Võ Kinh đi tới tận đầu, nhất định phải có hạ nửa khuyết Võ Kinh.

Chờ Thương Khung luận võ sau khi kết thúc, liền tiến về phía trước Thiên Hà, tìm cái kia nửa khuyết Võ Kinh.

Chỉ có điều Thương Khung luận võ này kiếp, có thể trốn được sao?

Mình nếu là đạt được số một, tất nhiên muốn đối mặt đương đại Nhân Hoàng. Nhưng nếu là có đệ nhất thân phận ở, Nhân Hoàng muốn giết hắn cũng sẽ có điều lo lắng đi.

Dương Thanh Huyền đem tạp nhạp tâm tư bài trừ, hiện đang suy nghĩ gì đều là dư thừa, quyết chí tiến lên là được rồi.

Hắn lấy ra một cái tinh xảo dây xích tay, đặt ở lòng bàn tay xem xét tỉ mỉ, chính là từ Lan Tư trên người giành được, lúc trước không thể phá tan cấm chế, hiện tại có hoàng kỳ kết giới, có thể yên tâm lấy lực phá pháp.

Dương Thanh Huyền đưa bàn tay bao trùm lên đi, một đoàn hào quang màu vàng óng ở trên lòng bàn tay mịt mờ, lập tức chậm rãi ép xuống.

Dây xích tay trên cái kia mười hai viên hạt châu đều là tuôn ra huyết quang, phát sinh dữ tợn âm thanh, trong đó sương mù lan tràn, mười hai đạo quái thú bóng mờ treo trồi lên, quay về Dương Thanh Huyền vồ giết mà đi.

Dương Thanh Huyền lạnh rên một tiếng, dưới chưởng kim quang loáng một cái, vô tận hỏa diễm phun ra, đốt cháy vạn vật.

Cái kia 12 cái quái vật bóng mờ vừa chạm tới biển lửa kia, đều là thống khổ hí lên lên, thân thể không ngừng nóng chảy, cuối cùng tiêu tan thành không.

Mà ở cái kia dây xích tay bên trên, mười hai viên hạt châu màu đỏ ngòm nháy mắt bạo nổ mở, toàn bộ dây xích tay phảng phất phát sinh răng rắc giống như mở khóa thanh âm, vậy mạnh mẽ lực bài xích triệt để tiêu tan.

Một mảnh hư vô không gian, chậm rãi ở Dương Thanh Huyền trước mặt liền hiện ra.

“Không gian này nguyên khí có chút ý nghĩa, bên trong cư nhiên như thế rộng lớn, sợ là đỉnh cấp nguyên khí.”

Dương Thanh Huyền đem Hỏa Nhãn Kim Tình thăm dò vào hư vô kia bên trong, muốn muốn sưu tầm vật phẩm.

Đúng lúc này, đột nhiên một đạo hét lớn tiếng từ trong mặt truyền ra:

“Dừng tay!”

Toàn bộ không gian cũng vì đó chấn động, lại là Lan Tư thanh âm.

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình bên dưới, gặp không gian kia bên trong chầm chậm ngưng tụ ra một bóng người, đem toàn bộ hư vô xé nát, phải xuyên qua mà ra, chính là đầy mặt vẻ giận dữ Lan Tư.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, lập tức cảm nhận được vô biên sát khí, toàn bộ dây xích tay bên trong tầng không gian tầng sụp xuống phá nát.

Liền ngay cả hoàng kỳ trong kết giới, đều bị chấn động ra mạng nhện như thế hoa văn.

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên liền lùi lại, đồng thời bấm quyết, đem Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ thu vào trong lòng bàn tay.

Lan Tư thân thể đã hoàn toàn qua lại mà tới, cái kia con mắt màu xanh lam, tuôn ra cực kỳ hàn ý.

Nhưng để Dương Thanh Huyền bất ngờ chính là, đối phương dĩ nhiên không hề động thủ.

Chỉ là kinh ngạc một hồi, Dương Thanh Huyền liền nghĩ thông suốt, nơi này là Thiên Quyết Thành bên trong, đã có Tinh Cung kết giới trấn thủ, tự nhiên cũng có Tinh Cung cường giả tọa trấn.

Nếu như Lan Tư mạo muội xuất thủ, trừ phi có thể nháy mắt xoá bỏ chính mình, bằng không một khi gây nên tranh đấu, tất nhiên là trời long đất lở, nửa cái Thiên Quyết Thành đều phải phá huỷ.

Đây là Tinh Cung võ giả chắc chắn sẽ không dễ dàng tha thứ sự tình.

Hơn nữa Lan Tư là dị tộc thân phận, đến thời điểm nói không chắc làm xảy ra chuyện gì đến.

Vì lẽ đó Lan Tư xuất hiện giữa trời sau, chỉ là nhìn chòng chọc vào Dương Thanh Huyền, cũng không có tiến một bước động tác.

Dương Thanh Huyền cười mỉa một tiếng, nói: “Cái kia dây xích tay thật không tệ, bí thuật này cũng hết sức kỳ lạ.”

Đó là Dạ Xoa bộ tộc không gian bí thuật, chế tạo chứa đồ nguyên khí, đều là ba năm cái thành một bộ, lẫn nhau tương thông.

Lan Tư làm mất đi dây xích tay sau, vội vàng từ một món khác nguyên khí bên trong mở ra không gian, đem hết thảy vật phẩm đều lấy đi, sau đó lưu lại một sợi thần thức ở trong đó, liền chờ Dương Thanh Huyền phá mở dây xích tay, liền có thể ngay lập tức qua lại đi ra.

Đợi nửa tháng, rốt cục xuất hiện.

Lan Tư tức giận theo dõi hắn, lạnh giọng nói: “Mau đem cái kia ba cái hộp ngọc cho ta!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Hộp ngọc? Cái gì hộp ngọc?”

Lan Tư khí sắc mặt tái xanh, cướp cũng không phải, không cướp cũng không phải, sức mạnh đáng sợ ở trên người lưu chuyển, một hồi lâu mới ngăn chặn nội tâm lửa giận, thân thể mặt ngoài sức mạnh cũng thuận theo mà tán.

“Cái kia ba cái hộp ngọc đối với ta mà nói vô cùng trọng yếu, mở ra kế hoạch của ngươi, ta chuộc về.”

Lan Tư khôi phục bình hòa thái độ, tỉnh táo nói.

Một cái nơi này là Thiên Quyết Thành, tranh đấu tất nhiên gây nên Tinh Cung nhìn kỹ. Thứ hai lấy Dương Thanh Huyền thực lực, coi như thật sự ra tay, chính mình cũng cướp không về.

Hơn nữa hắn cẩn thận quan sát, kinh hãi phát hiện, giờ khắc này Dương Thanh Huyền trên người tiết lộ ra ngoài khí tức, so với ở tận thế trong hẻm núi còn cường đại hơn.

“Lẽ nào hắn đột phá?”

Nghĩ đến điểm này, Lan Tư càng là một viên trong lòng cảm giác nặng nề đi, dĩ nhiên có chút đạo tâm bất ổn.

Nguyên vốn cho là mình thực lực, đủ để quét ngang Nhân tộc trẻ tuổi, có nằm mơ cũng chẳng ngờ, chính mình mới xuất đạo, liền bị trong nhân tộc một cái không có danh tiếng gì tiểu bối áp chế.

Này để hắn khiếp sợ không gì sánh nổi, thậm chí là một vẻ hoảng sợ.

Lẽ nào Nhân tộc thật sự cường đại như này?

Dương Thanh Huyền cũng không biết Lan Tư tâm tư, mà là làm phiền nói: “Cái kia ba cái hộp ngọc không sai, ta không bán.”

Lan Tư sắc mặt trắng bệch, cố nén lửa giận cùng khuất nhục, cắn răng nghiến lợi nói: “Bao nhiêu tiền ta đều cho ngươi!”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Thật sự? Cái kia đi tới 1000 tỉ linh thạch cực phẩm đi.”

“A a!!”

Lan Tư tức giận run, trên người vảy toàn bộ nổ lên, nếu như mạnh mẽ nhịn xuống, sợ là đã sớm bạo khởi, “Ngươi, ngươi bắt ta mở xoạt!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta không có bắt ngươi mở xoạt, xem ở ngươi có thành ý như vậy mặt trên, chuyện giao dịch có thể cân nhắc. Bất quá ta có thể nói cho ngươi, ba cái hộp ngọc ta phá tan rồi một cái, đồng thời đã sử dụng. Hiện tại cũng chỉ còn sót lại hai cái, ngươi xác định còn muốn chuộc về sao?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1214: Hộp Ngọc Tác Dụng, Hai Việc

“Cái gì?! Ngươi, ngươi mở ra một cái?!”

Lan Tư sắc mặt so với sương đánh quả cà càng khó coi hơn, hầu như đều muốn khóc lên, “Ngươi, đáng chết a, đáng chết!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt lạnh lẽo, lạnh giọng nói: “Đáng chết em gái ngươi a, cho lão tử câm miệng! Trong miệng ngươi ói nữa ra một cái ta không thích nghe từ, bản công tử liền tha thứ không phụng bồi.”

Lan Tư tựa hồ có hơi sợ, không lên tiếng nữa, sắc mặt cực kỳ khó coi.

“Ngươi mở ra là cái nào một cái hộp ngọc?”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Bên trong phong ấn một giọt Dạ Xoa tinh huyết chính là cái kia, tinh huyết đã bị ta ăn.”

Lan Tư con ngươi chợt biến, cả kinh nói: “Vậy ngươi...”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Không sai, ngươi cũng biết ta tu luyện bảy mươi hai thay đổi.”

Lan Tư cả người run lên, một bộ muốn khóc vẻ mặt.

Nhưng việc đã đến nước này, hắn một mặt cụt hứng, nói: “Còn dư lại hai cái hộp ngọc, đối với ngươi mà nói trợ giúp cũng không lớn, giao dịch cho ta đi.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Có thể nói chuyện, ta đối với giao dịch cũng cảm thấy rất hứng thú. Nhưng vấn đề ở chỗ, ngươi là có hay không có thể cầm được ra thứ mà ta cần.”

Lan Tư hỏi: “Ngươi cần gì?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Ta tạm thời không có gì mong muốn.”

Lan Tư nói: “Cái kia ta cho ngươi nhất định linh thạch, ngươi muốn muốn cái gì, có thể chính mình đi mua.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ngươi bắt ta mở xoạt? Dạ Xoa thuỷ tổ lưu lại bảo vật, há lại là linh thạch có thể trao đổi? Ngươi nói cho ta biết trước đêm đó cao chọc trời là chuyện gì xảy ra, hai cái hộp ngọc này cùng đêm đó cao chọc trời tựa hồ có quan hệ nhất định chứ?”

Lan Tư hoàn toàn biến sắc, trong mắt loé ra một đạo tinh quang, nhưng rất nhanh trở nên vẩn đục.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Muốn muốn dựa dẫm vào ta lấy đi đồ vật, cũng không cần đùa nghịch hoa chiêu, đêm đó cao chọc trời cùng Dạ Xoa tổ điện hiện tại cần phải ở trong tay ngươi đi.”

Lan Tư mặt âm trầm, gật đầu nói: “Xác thực ở trong tay ta. Nguyên bản chính là thuỷ tổ lưu lại đồ vật, chỉ có thuần khiết Dạ Xoa tộc huyết mạch mới có thể thu lấy. Ban đêm cao chọc trời là thuỷ tổ đại nhân thân ngoại hóa thân, cụ nhất định có linh trí. Mà cái kia ba cái hộp ngọc... Chính là khống chế thân ngoại hóa thân then chốt!”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Một giọt tinh huyết, một tia tàn hồn, một chiếc thẻ ngọc, chà chà, chẳng lẽ là muốn phục sinh thuỷ tổ?”

Lan Tư sợ hết hồn, cả giận nói: “Hộp ngọc ngươi toàn bộ mở ra?!”

Dương Thanh Huyền nói: “Không cần kích động, ta chỉ là dùng Linh Mục thần thông thua thiệt bên trong đồ vật, cũng không có đánh mở.”

Lan Tư quát lên: “Không thể! Hộp ngọc kia trên có thủy tổ dấu ấn, không thể nhìn ra mặc!”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ngươi nói như vậy, ta cảm thấy được này nói chuyện liền không có cách nào tiếp tục nữa, ngươi đi đi.”

Lan Tư tự biết lỡ lời, vội vàng nói: “Xin lỗi, là ta nhất thời quá nóng lòng.”

Hắn gặp Dương Thanh Huyền sắc mặt không nhanh, vội vàng giải thích: “Này ba món đồ, là dùng để khống chế ban đêm cao chọc trời. Tinh huyết bên trong ẩn chứa là thủy tổ sức mạnh, có thể khống chế ban đêm cao chọc trời. Tàn hồn thì lại là dùng để để ban đêm cao chọc trời thức tỉnh, có thể đem lực lượng hoàn toàn kích thích ra. Cái kia chiếc thẻ ngọc, nhưng là ghi lại liên quan với ban đêm cao chọc trời hết thảy tin tức. Nhưng dùng là Dạ Xoa bí thuật, ngươi đọc không hiểu.”

đọc truyện Tại http://truy

encuatui.net Dương Thanh Huyền nói: “Vậy bây giờ mất đi tinh huyết, mặc dù được mặt khác hai vật, ngươi thì lại làm sao khống chế đêm đó cao chọc trời đây?”

Lan Tư hít một hơi thật sâu, than thở: “Dạ Xoa hoàng thất chính là thuỷ tổ một mạch, nói cách khác, trong cơ thể ta vẫn như cũ ẩn chứa thủy tổ máu tươi, chỉ là không có như vậy tinh khiết mà thôi. Cũng nhất định có khả năng khống chế ban đêm cao chọc trời.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hiểu.”

Hắn trầm ngâm một trận, nói: “Ta bây giờ đích xác có chút cần việc, phi thường vướng tay chân, muốn mượn dùng các ngươi Dạ Xoa sức mạnh.”

Lan Tư sửng sốt một chút, nói: “Chuyện gì?”

Dương Thanh Huyền không đáp, hỏi ngược lại: “Hiện tại Dạ Xoa bộ tộc thực lực làm sao?”

Lan Tư cả giận nói: “Ngươi hỏi cái này làm gì?!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta muốn mượn dùng là ngươi bộ tộc lực lượng, mà không phải sức mạnh của ngươi. Nói thật, thực lực của ngươi còn không bằng ta, có cái gì có thể mượn dùng.”

“Cái gì? Bộ tộc lực lượng!”

Lan Tư giận không nhịn nổi, quát lên: “Ngươi chớ quá mức, lại muốn muốn ta bộ tộc thay ngươi ra sức!”

Dương Thanh Huyền nói: “Hai cái thuỷ tổ đồ vật, ta cảm thấy rất giá trị. Đêm đó cao chọc trời như là hoàn toàn thức tỉnh, sợ là có Giới vương lực lượng chứ? Bỗng dưng cho các ngươi Dạ Xoa tộc tăng tăng thêm một tên Giới Vương cảnh cường giả. Cuộc mua bán này chẳng lẽ không đáng giá sao?”

Lan Tư nỗi lòng vô cùng không bình tĩnh, trên mặt lộ ra dáng vẻ rất đắn đo.

Dương Thanh Huyền lại nói: “Ngươi thân là Dạ Xoa tộc hoàng tử, thuyên chuyển bộ tộc lực lượng, mặc dù có độ khó, cũng sẽ không quá khó khăn đi. Trung cổ tám tộc ta đều có chỗ hiểu qua, Dạ Xoa tộc nhưng là hoàng quyền uy vọng rất cao chủng tộc.”

Lan Tư trầm giọng nói: “Vậy cũng phải nhìn là làm chuyện gì!”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Hai cái hộp ngọc, đổi hai việc. Một, ta muốn các ngươi Dạ Xoa bộ tộc đem hết toàn lực bảo đảm tính mạng của ta.”

“Hả?”

Lan Tư gương mặt ngạc nhiên, ngây ngẩn cả người, nói: “Có người muốn giết ngươi?”

Dương Thanh Huyền “Ừ” một tiếng, nói: “Có chút phức tạp. Ta vẫn luôn mang theo xanh nha quỷ phương mặt nạ, liền thì không muốn để người nhận ra ta tới. Nhưng nếu là cướp đoạt luận võ đệ nhất, thân phận liền không dối gạt được.”

Lan Tư như có ngộ ra gật gật đầu, nói: “Cái kia muốn người giết ngươi là?”

Dương Thanh Huyền ánh mắt ngưng lại, nhìn xa xa, một lát mới nói: “Ta cũng không biết, có lẽ là Nhân Hoàng.”

“Chi!”

Lan Tư sợ hết hồn, cả kinh nói: “Ngươi, ngươi là ai? Nhân Hoàng tại sao muốn giết ngươi?”

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu, nói: “Cụ thể tình hình cụ thể và tỉ mỉ ta cũng không rõ ràng. Nhân Hoàng muốn giết ta cũng chỉ là suy đoán của ta thôi, có lẽ sẽ không giết cũng khó nói.”

Lan Tư sắc mặt âm trầm lại, lạnh lùng nói: “Ý của ngươi là, để cho chúng ta Dạ Xoa toàn tộc, thay ngươi đi chặn Nhân Hoàng? Ngươi đùa gì thế!”

Dương Thanh Huyền nói: “Như là Nhân Hoàng thật muốn giết ta, ở lúc mấu chốt, Dạ Xoa bộ tộc có thể đứng ra, Nhân Hoàng tất nhiên sẽ có kiêng kỵ. Hắn chắc chắn sẽ không vì giết ta, mà bốc lên hai tộc trận chiến.”

Lan Tư cả giận nói: “Có thể vạn nhất nâng lên đây?”

Dương Thanh Huyền liếc xéo hắn một chút, hừ nói: “Đó chính là đánh cuộc. Bằng không ngươi muốn dễ dàng được thuỷ tổ đồ vật?”

Lan Tư Đốn thời gian không lời nào để nói, rơi vào trầm tư.

Này cuộc đánh cá khó tránh khỏi có chút to lớn.

Chính như Dương Thanh Huyền nói, Nhân Hoàng quá nửa là phải băn khoăn. Có thể vạn nhất thế hệ này Nhân Hoàng là người điên lời...

Lan Tư sắc mặt âm trầm có chút đáng sợ.

Bây giờ Dạ Xoa tộc, tuy rằng khôi phục không ít nguyên khí, nhưng vẫn như cũ không cách nào cùng trung cổ thời điểm toàn thịnh so với. Một khi cùng Nhân tộc lên xung đột, hậu quả khó mà lường được.

Dương Thanh Huyền nói: “Việc này ngươi không cần nhanh như vậy trả lời chắc chắn ta. Ngược lại khoảng cách luận võ kết thúc còn có một quãng thời gian. Nhưng ta có thể khẳng định nói cho ngươi, nếu như không đáp ứng cái điều kiện này, thuỷ tổ đồ vật ta là chắc chắn sẽ không trao đổi. Bởi vì đại họa ở trước, như là không có thể giải quyết lời, bất kỳ vật phẩm gì đều không thể lệnh ta động lòng.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1215: Chữa Trị A Bảo

Lan Tư cắn răng nói: “Còn có một điều kiện đây?”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Điều kiện thứ hai tuy rằng cũng có chút khó, nhưng so với cái thứ nhất mà nói, nguy hiểm nhưng là không lớn lắm. Ta tu luyện là Thánh Linh công pháp, nhưng cũng chỉ có hơn nửa khuyết.”

Lan Tư sững sờ nói: “Thanh Dương Võ Kinh?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ngươi cũng đoán được.”

Lan Tư sắc mặt cũng không so với trước kia đẹp đẽ, cả giận nói: “Như là điều kiện thứ nhất ta còn có thể một đánh cuộc, cái điều kiện này liền hoàn toàn là xả đạm! Thiên hạ to lớn, ta đi nơi nào cho ngươi tìm Võ Kinh hạ nửa khuyết!”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Ngươi không cần nóng lòng, nếu như không hề có một chút đầu mối lời, ta không có khả năng hướng về ngươi đưa ra cái điều kiện này. Ta đã có Võ Kinh hạ nửa khuyết manh mối.”

Lan Tư cười lạnh nói: “Cái kia cũng tất nhiên là thiên nan vạn nan, không phải tốt như vậy lấy đi!”

Dương Thanh Huyền nói: “Này ta còn thật không biết, bởi vì chỗ đó ta chưa bao giờ đi qua. Võ Kinh hạ nửa khuyết, ngay ở Thiên Hà nơi nào đó.”

Lan Tư sửng sốt một chút, theo bản năng hỏi: “Thiên Hà nơi

nào?”

Dương Thanh Huyền ở trong mật thất đi vài bước, đứng chắp tay, nhìn vô tận xa xa, nói: “Chờ ngươi quyết định giao dịch, đồng thời giúp ta hoàn thành chuyện thứ nhất sau, ta sẽ nói cho ngươi biết.”

Lan Tư cả giận nói: “Nếu là ở căn bản không lấy được địa phương, cái kia ta chẳng lẽ không phải bị ngươi hãm hại?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ngươi thấy ta giống là bẫy người người sao?”

Lan Tư lạnh giọng nói: “Không giống! Ngươi vốn là!”

“Ha ha.” Dương Thanh Huyền cười nói: “Nếu như thay ta chặn Nhân Hoàng chuyện như vậy đều làm được, còn có chuyện gì là không làm được? Ngươi suy nghĩ thật kỹ xuống đi. Hai chuyện này trực tiếp quan hệ đến tính mạng của ta cùng tiền đồ, nếu như tính mạng cùng tiền đồ cũng bị mất, ngươi coi như cho nhiều hơn nữa linh thạch cùng bảo vật, cũng vô dụng thôi.”

Lan Tư sắc mặt cực kỳ khó coi, màu xanh thẳm trong mắt, sát khí phun trào.

Hiển nhiên điều kiện quá hà khắc rồi, hoàn toàn vượt ra khỏi dự tính của hắn.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi cũng không cần nghĩ từ ta đây cướp giật. Mặc dù các ngươi Dạ Xoa tộc đại năng giả giáng lâm, luận võ trong lúc cũng là không có cơ hội. Mà luận võ phía sau, như Nhân Hoàng thật muốn giết ta, ta là sống không tới luận võ sau. Mà cái kia hai cái hộp ngọc, hoặc là ở trong tay ta phá huỷ, hoặc là bị Nhân Hoàng cầm. Ha ha, vật này nếu như rơi vào Nhân Hoàng trong tay, muốn muốn lấy trở về độ khó, sợ là sẽ phải so với ta hai cái điều kiện này còn muốn hà khắc.”

Lan Tư giống như là bị sương đánh quả cà, cả người đều một trận vô lực.

Hắn đích xác nghĩ đến để trong tộc đại năng lại đây, đem Dương Thanh Huyền xóa bỏ. Nhưng chính như Dương Thanh Huyền nói, luận võ trong lúc là không có cơ hội. Còn nếu là Nhân Hoàng hướng về Dương Thanh Huyền ra tay rồi, thì càng không có cơ hội.

Nhưng là... Đối mặt Nhân Hoàng...

Lan Tư sắc mặt càng thêm tái nhợt.

Dương Thanh Huyền phất tay nói: “Ngươi suy nghĩ thật kỹ đi, cũng không cần vội vã trả lời chắc chắn ta.”

Nói, liền lưu lại sững sờ Lan Tư, trực tiếp mà đi.

“Khà khà, ngươi này chiêu thật là độc a, nếu như có thể đem Dạ Xoa bộ tộc kéo tới lời, Nhân Hoàng sợ là phải nhức đầu.” Bên tai truyền đến Ngưng Giáp Tử thanh âm lười biếng.

Dương Thanh Huyền đã đi ra mật thất, than thở: “Ta cũng chẳng còn cách nào khác chuyện.”

Ngưng Giáp Tử nói: “Ngươi cảm thấy cái kia Lan Tư sẽ đáp ứng không?”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy thì muốn xem đêm đó cao chọc trời lực hút, có đáng giá hay không hắn đi mạo hiểm như vậy.”

Ngưng Giáp Tử gật đầu nói: “Ngươi đã tận lực. Đúng rồi, con rắn kia thuần phục gần đủ rồi, ngươi có muốn hay không cùng hắn ký kết cái khế ước? Vật này có Đế Thiên Vị tột cùng sức mạnh, đồng thời Long Xà một thể, nếu như có thể được một điểm rồng tức giận, vô cùng có khả năng đột phá chủng tộc ràng buộc, đạt đến Đạo cảnh.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Thu làm Tinh Túc là không được, nhưng phổ thông cao cấp khế ước có thể. Chỉ là cao cấp khế ước, nó không cách nào hấp thu ta Thanh Long lực lượng. Bất quá, nói đến long khí, ta ngược lại thật ra nghĩ tới Toàn Long Đan.”

Ngưng Giáp Tử nói: “Toàn Long Đan có thể thử một lần, chỉ là ngươi bỏ được sao?”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Nếu như có thể thêm ra một tên Đạo cảnh giúp đỡ, bỏ qua một, hai viên Toàn Long Đan thì lại làm sao?”

Nói, liền trực tiếp lấy hai viên Toàn Long Đan, vứt vào Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô.

Ngưng Giáp Tử nắm lấy hai viên đan dược, trong mắt tinh mang lấp lóe, cười nói: “Quả nhiên có quyết đoán. Có muốn hay không trước tiên ký kết cái khế ước? Ta sợ vật kia nếu như bước vào Đạo cảnh, liền không tốt ký hợp đồng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không cần. Vừa vừa bước vào đạo người rắn, đối với ta không có bất kỳ uy hiếp.”

Ngưng Giáp Tử nói: “Được! Ta liền thử một lần.”

Nói, liền chìm vào bên trong hồ lô hồng thủy bên trong, lại không có bất kỳ âm thanh.

Dương Thanh Huyền ly khai mật thất sau, liền tới đến Đại La thương hội, thu mua một ít vật liệu.

Hoa Linh Hoa Thanh tỷ muội cũng đang bế quan bên trong, nhưng trong cửa hàng chưởng quỹ cùng đồng nghiệp đều được mệnh lệnh, không tiếc bất cứ giá nào thỏa mãn Dương Thanh Huyền các loại yêu cầu.

Rất nhanh, Dương Thanh Huyền liền mang theo một đống vật liệu, về tới trong mật thất.

Bên trong mật thất không có một bóng người, Lan Tư cũng đã rời đi.

Dương Thanh Huyền lần thứ hai lấy ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, sau đó gọi ra Hùng Miêu A Bảo.

Hắn đối với khôi lỗi lý giải, tuy rằng không bằng Công Thâu thế gia, nhưng cũng đạt tới trình độ cực cao.

Dương Thanh Huyền lần thứ hai lấy ra A Bảo sử dụng nói rõ, cẩn thận nghiền ngẫm đọc qua một lần, sau đó rơi vào trầm tư.

Trong ngọc giản tuy rằng không có luyện chế nói rõ, nhưng lại có thể căn cứ các loại năng lực, đến đẩy ngược nó luyện chế kết cấu.

Dương Thanh Huyền ** A Bảo trên người đạo kia chưởng ấn, trực tiếp hãm sâu xuống, hơn một nửa cái thân thể đều phá nứt ra rồi.

Bên trong trận pháp cũng phá huỷ non nửa, làm cho A Bảo toàn bộ uy năng, trực tiếp hạ xuống bảy phần mười không ngừng, hiện tại liền ngay cả Đế Thiên Vị tột cùng sức mạnh đều không phát huy ra được.

Dương Thanh Huyền đem cái kia chút phá toái địa phương từng cái bẻ mở, đem toàn bộ trận pháp hoa văn tất cả đều khắc hoạ ở trên vách tường cùng trên đất, một chút xíu thôi diễn, hoàn thiện.

Đem kết cấu sờ gần như sau, liền bắt đầu dùng ngọn lửa hồng rèn đúc rèn luyện, đem thu thập tới vật liệu dung giải, chữa trị A Bảo thân thể, đồng thời dấu ấn trên trận pháp đi.

Vài ngày sau, A Bảo thân thể hoàn toàn chữa trị, nhìn không ra bất kỳ bị thương dấu vết.

Nhưng Dương Thanh Huyền nhưng là xạm mặt lại, lại lại tế luyện một phen A Bảo sau, nguyên bản đạo cảnh sơ kỳ tu vi, lại rơi vào Đế Thiên Vị đỉnh cao.

“Công Thâu thế gia cơ quan yếu thuật quả nhiên đáng sợ!”

Dương Thanh Huyền một mặt bất đắc dĩ, hắn đã hết toàn lực, nhưng A Bảo cảnh giới vẫn là rơi xuống, “Xem ra muốn hoàn toàn chữa trị, vẫn phải là từ Công Thâu thế gia trên người nghĩ biện pháp.”

Dương Thanh Huyền trầm tư một trận, tạm thời cũng không có biện pháp gì tốt, chỉ phải đem A Bảo thu vào Tinh Giới, sau đó đem vách tường cùng trên mặt đất các loại trận đồ đều xóa đi, liền ra mật thất.

Giờ khắc này, Thiên Quyết Thành các đại thương hội cùng giao dịch dưới đất ấp ủ đã lâu buổi đấu giá, rốt cục bắt đầu rồi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1216: Tính Mạng Giá Cả

Dương Thanh Huyền vừa ra mật thất, phát hiện Hoa Linh Hoa Thanh hai tỷ muội đã sớm ở ở ngoài chờ.

Hoa Thanh vừa nhìn Dương Thanh Huyền, trên mặt lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc, lập tức mừng lớn nói: “Chúc mừng Thanh Huyền ca ca thăng cấp đột phá!”

Hoa Linh tu vi so với muội muội còn muốn yếu một ít, nghe vậy đồng dạng đại hỉ không ngớt.

Trên thực tế, Hoa Thanh cũng nhìn không thấu Dương Thanh Huyền tu vi, chẳng qua là cảm thấy khí thế cùng trước kia hoàn toàn bất đồng. Chỉ là liếc mắt nhìn, liền để chính mình chấn động trong lòng.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ta ngược lại thật ra đã quên che dấu hơi thở.”

Nói, liền thầm vận pháp quyết, cái kia loại Đế Thiên Vị đại viên mãn cảm giác ngột ngạt, nháy mắt liễm vào bên trong cơ thể, lại không nửa phần dị thường, phóng tầm mắt nhìn, giống như là người bình thường như thế.

Hoa Thanh nói rằng: “Thanh Huyền ca ca thời khắc này thực lực, coi như là đối mặt Đạo cảnh cường giả, cũng có sức đánh một trận, nhất định có thể nắm quán quân. Nếu như Khinh Nguyệt tỷ tỷ biết, nhất định sẽ rất vui vẻ đi.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Cũng không biết Khinh Nguyệt hiện tại như thế nào.”

Hoa Thanh cười nói: “Đổi thành ta là Khinh Nguyệt lời của tỷ tỷ, giờ khắc này không biết sẽ có nhiều hạnh phúc đây. Có một nam tử, đem sẽ đánh bại người trong cả thiên hạ đến cưới chính mình. Đãi ngộ như vậy, từ cổ chí kim cũng không mấy người.”

Dương Thanh Huyền nói: “Trong thiên hạ hào kiệt vô số, bây giờ nói nắm quán quân còn sớm.”

Hoa Linh nghe được muội muội trong lòng cái kia tia cay đắng cùng bất đắc dĩ, bản thân nàng làm sao cũng không phải như vậy? Vội vàng nói: “Trước tiên đừng động những thứ này, buổi đấu giá cũng nhanh muốn bắt đầu, chúng ta nhanh đi đi.”

Ba người lúc này mới hướng về sàn bán đấu giá đi đến.

Hội trường là một cái có thể chứa đựng khoảng ba vạn người phòng khách.

Nhưng Hoa gia tỷ muội vẫn chưa mang Dương Thanh Huyền đi vào, mà là đi vào cách đó không xa một dãy nhà bên trong.

Hoa Linh cười nói: “Cái kia buổi đấu giá trên đều không có vật gì tốt, chân chính thứ tốt, vẫn là trong này. Nơi này là giao dịch dưới đất cử hành, thành mời Đế Thiên Vị trở lên người dự thi, hoặc là các đại tông môn con em của thế gia. Có tư cách tiến vào, chắc chắn sẽ không là nhân vật bình thường.”

Kiến trúc này trước cửa lạnh nhạt, tựa hồ cũng chẳng có bao nhiêu người.

Ba người mặc vào cái kia sợi vàng Hắc Bào, đi qua hai cái hành lang uốn khúc, này mới thấy được một vị trung niên. Ở Hoa Linh đưa ra giấy thông hành sau, liền đưa bọn họ dẫn vào một gian phòng khách.

Bên trong càng đã ngồi bốn mươi, năm mươi người, thanh nhất sắc đều là Hắc Bào bọc thân, hoàn toàn không nhìn ra hình dáng.

Trước tiếp đãi qua Dương Thanh Huyền ông lão, tựa hồ cũng không sợ người nhận ra, vẫn là mang một tấm người chết da, nhàn nhã ngồi ở vị trí đầu.

Ông lão tay biên bày đặt một thanh màu đen ống sáo, bên trên khắc màu vàng xà văn, khí tức quỷ dị, theo bên trong đại đường khí lưu, phát sinh rắn tiếng kêu giống như yếu ớt tiếng hí, nhưng làm cho toàn bộ hội đường sản sinh rung động.

Dương Thanh Huyền cùng Hoa gia tỷ muội tất cả giật mình, đây chính là Dương Thanh Huyền ra rơi cái này đỉnh cấp nguyên khí, là từ Đao Vực đệ tử Đao Cảnh Hoán trên người lục soát ra.

Không ít người đối với cái này nguyên khí tựa hồ vô cùng cảm thấy hứng thú, đều đang thấp giọng trao đổi, đối với ba người bọn họ đến đây làm như không thấy.

Bởi vì cho mọi người đều khoác Hắc Bào, không thấy rõ hình dáng, lại thỉnh thoảng sẽ có người đi vào, vì lẽ đó không có gì hay quan sát.

Dương Thanh Huyền ba người đi tới phòng hội một bên, tìm ba cái ghế liền trực tiếp ngồi xuống.

Một người mở miệng nói: “Nếu là ta không có đoán sai, này đem ống sáo tên là tử đằng rắn, là ra tự Đao Vực. Chà chà, Đao Vực hàng lậu cũng dám lấy ra bán, giao dịch này quả nhiên danh bất hư truyền.”

Ông lão không mặn không nhạt hớp miếng trà, để ly xuống, nói: “Ta không biết vị bằng hữu này là ai, xin cứ ngươi ít một chút phí lời, muốn đập liền đập, không đập cút ngay trứng.”

Người võ giả kia giận dữ, thân thể thoáng động hạ, nhưng vẫn là nhịn xuống, tầng tầng hừ một tiếng.

Một người khác mở miệng nói: “Tám trăm triệu linh thạch cực phẩm.”

Ông lão lắc lắc đầu, cười nói: “Vị bằng hữu này cũng lầm chứ? Ta đây là bán đấu giá, không phải với ngươi cò kè mặc cả, giá quy định 1,5 tỉ, một khối linh thạch cũng không thể thiếu. Phải biết cái này tử đằng rắn, là có thể trực tiếp sử dụng nguyên khí, cũng không cần làm sao tế luyện. Phía sau mấy trận trong khảo nghiệm đem phát huy ra bao nhiêu tác dụng, chính các ngươi cần phải rõ ràng.”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, hắn toàn bộ hơn trăm món nguyên khí đóng gói, mới bán hai mươi hai ức. Giao dịch này qua tay một cái liền 1,5 tỉ.

Dương Thanh Huyền mặt đen lại, nhưng không ai thấy được.

Hoa Linh tựa hồ nhìn thấu tâm tư của hắn, truyền âm nói: “Đây là chuyện không có cách giải quyết, đám này nguyên khí, chỉ có sở giao dịch ăn được, cái khác thương hội ăn, cần rất lâu hoạt động.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, tự nhiên biết đạo lý này.

Trên thực tế đám này nguyên khí hắn có thể triển khai nuốt binh vào cơ thể thần thông, toàn bộ chính mình tiêu hóa hết.

Hơn nữa nguyên khí đều là ra tự thế gia tông môn, đẳng cấp đều không thấp.

Chỉ là nuốt lấy những binh khí này, có thể lớn bao nhiêu hiệu quả? Nội tâm hắn không chắc chắn, liên quan với nuốt binh vào cơ thể ghi chép thực sự quá ít.

Vì lẽ đó cân nhắc bên dưới, vẫn là cầm đổi lấy linh thạch, lại mua đan dược tới ổn thỏa.

“Tốt, vậy thì 1,5 tỉ!”

Người võ giả kia cắn răng đáp lời, trực tiếp đứng lên, nhìn chung quanh một chút.

Còn lại người đều là hơi lắc đầu, hiển nhiên không chấp nhận cái giá này. Người võ giả kia lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, đi lên trước cùng ông lão tiến hành rồi giao hàng.

Người võ giả này đem Tử Đằng Xà thu vào giới tử, liền xoay người trực tiếp rời đi, tựa hồ cũng không muốn dừng lại.

Tử Đằng Xà tuy rằng không cần quá nhiều tế luyện, nhưng cũng không có nghĩa là hoàn toàn không cần tế luyện, mà cuộc kế tiếp tỷ thí thời gian lập tức phải đến rồi, hắn được chạy trở về tế luyện một hồi.

Lúc này, có tên võ giả mở miệng nói: “Có hay không có trị liệu hóa Huyết Thần chưởng dược vật?”

Lời vừa nói ra, trong sân không ít người đều là thân thể khẽ nhúc nhích, hiển nhiên là lấy làm kinh hãi.

Hóa Huyết Thần chưởng chính là sáu thế gia một trong có đàn thế gia bất truyền thần thông, xem ra người này cùng có đàn thế gia gợi lên xung đột.

Ông lão cười hì hì, nói: “Đương nhiên. Hóa Huyết Thần chưởng một khi bị đánh vào bên trong cơ thể, tựa như ruồi bâu lấy mật, không ngừng hóa giải võ giả tinh huyết, muôn vàn khó khăn trị liệu. Nhưng trong tay ta vừa vặn có viên huyết dung đan, là hóa Huyết Thần chưởng khắc tinh.”

Người võ giả kia mừng như điên, vội vàng nói: “Nhanh cho ta!”

Ông lão không chút hoang mang hớp miếng trà, mới nói: “2 tỉ.”

“Phốc!” Người võ giả kia trực tiếp phun ra một ngụm máu đến, quát ầm lên: “Cái gì?! Bao nhiêu tiền?”

Lão giả nói: “2 tỉ linh thạch cực phẩm.”

Người võ giả kia thân thể lung lay mấy lần, muốn ngã chổng vó, giận dữ hét: “Huyết dung đan ở trên thị trường, nhiều nhất cũng sẽ không vượt qua 30 triệu a!”

Ông lão ung dung thong thả nói: “Ngươi cũng biết đó là trên thị trường, ta chỗ này cũng không phải thương hội, cũng không phải thiện đường. Cái giá này không phải huyết dung đan giá cả, mà là ngươi mạng giá cả. Ngươi phải biết, trúng rồi hóa Huyết Thần chưởng không chữa trị, một tháng sau võ đạo căn cơ liền sẽ bôn hội, coi như ngươi không chết, tương lai cũng khó hơn nữa có tiến bộ.”

Ông lão khẽ mỉm cười, mỗi một câu nói đều đâm vào người võ giả kia trong lòng, tiếp tục nói: “Ngươi hẳn phải biết, võ đạo căn cơ băng, sẽ có hậu quả gì không. Ở trong tông môn địa vị, tài nguyên, tương lai tiền cảnh, đều hóa thành hư không.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1217: Cơ Quan Khôi Lỗi Thuật

Người võ giả kia đạo tâm triệt để tan vỡ, cả người rõ ràng cảm thấy khí tức rơi xuống, run giọng nói: “Ta mua, ta mua! Nhưng là ta không có có nhiều linh thạch như vậy.”

Ông lão mỉm cười nói: “Không sao, ngươi có thể nắm nguyên khí hoặc là vật phẩm khác làm đặt cọc.”

Người võ giả kia phàn nàn nói rằng: “Nguyên khí thế chân, phía sau tỷ thí ta làm sao bây giờ?”

Ông lão vuốt râu cần, hắc tiếng cười nói: “Tỷ thí trọng yếu vẫn là mạng trọng yếu? Bất quá chúng ta sở giao dịch cũng không phải tuyệt tình như vậy. Ngươi có thể bán chịu, chỉ cần ký cái khế ước, lại đúng hạn trả tiền trả lợi tức là tốt rồi.”

Người võ giả kia nói: “Được! Ta ký, ta trả lợi tức!”

Thêm ra một ít linh thạch, dù sao cũng hơn bản mệnh nguyên khí không có tốt. Có này nguyên khí ở, còn có thể lại chém giết một phen, hướng về một ít tốt hơn thứ tự. Như vậy về tông môn lời, khen thưởng cũng nhiều hơn, có thể để bù đắp cái này huyết dung đan tổn thất.

Ông lão cười vỗ tay một cái, nói: “Mang vị đại nhân này đi ký khế ước, đồng thời nắm một viên huyết dung đan cho hắn.”

Lập tức có một người trung niên đi vào, đem người võ giả kia mang rời khỏi đi ra ngoài.

Dương Thanh Huyền nhìn lão giả kia khóe miệng, lộ ra mỉm cười đắc ý, biết sự tình tuyệt không sẽ đơn giản như vậy, người võ giả này sợ là muốn hoàn toàn bị sở giao dịch ép khô.

Vậy còn khoản lợi tức trời mới biết là bao nhiêu.

Từ ba chục triệu vật phẩm bán được 2 tỉ, liền biết lợi tức hơn nửa so với nắm nguyên khí trả nợ còn đáng sợ hơn.

Bên trong đại sảnh lập tức yên lặng đáng sợ, tựa hồ tất cả mọi người bị giao dịch này chấn động kinh trụ, cái này cần có bao nhiêu hắc a? Bọn họ còn dám tiếp tục giao dịch sao?

Ông lão tựa hồ nhìn thấu mọi người tâm tư, hắc tiếng nở nụ cười, nói: “Chư vị không cần lo lắng. Ta vừa nãy đã nói qua, cái kia đan dược là cứu hắn mệnh dùng, tự nhiên không thể nắm đan dược bản thân giá cả mà tính. Vị võ giả kia có thể cùng tư nước có đàn người chống chọi, có thể thấy được bản lĩnh, lẽ nào như vậy tính mạng còn không đáng 2 tỉ sao? Còn nữa, chúng ta sở giao dịch cái gì cũng là công khai ghi giá, chắc chắn sẽ không ép mua buộc bán.”

Mọi người này mới yên tâm lại, chỉ cần không ép mua buộc bán, chính mình mong muốn giao dịch cũng không trách được người khác.

Huống hồ giao dịch này vô cùng thần bí, các loại đưa vào hoạt động cùng chi tất nhiên rất lớn, vào lúc này không nhân cơ hội kiếm bộn, lúc nào mò?

Ông lão tiếp tục nói: “Chư vị không muốn ảnh hưởng tâm tình, chúng ta tiếp tục đi.”

Sau đó, ông lão lại lấy ra không ít thứ tốt, trong đó cũng bao quát vài món Dương Thanh Huyền cung cấp nguyên khí.

Đồng thời buổi đấu giá này vô cùng phân tán, võ giả lẫn nhau trong đó cũng có thể tiến hành giao dịch, thế nhưng sở giao dịch muốn lấy ra 50% giao dịch phí.

Bao quát không ít người trực tiếp hướng về ông lão đưa ra cần thiết, trên căn bản đều có thể được thỏa mãn, chỉ là giá cả cao có chút thái quá.

“Không tri giao Dịch bên trong, có hay không có một ít liên quan với bộ máy con rối đồ vật.”

Lúc này, phòng khách bên trong góc một thanh âm vang lên.

Câu hỏi chính là Dương Thanh Huyền, rước lấy không ít ánh mắt.

Ông lão cũng nhìn sang, hắc tiếng cười nói: “Đương nhiên là có. Chỉ có điều vị bằng hữu này nói quá sơ lược.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cao cấp hơn khôi lỗi thuật, càng cao cấp hơn càng tốt, tốt nhất là Đạo cảnh bên trên.”

“Đạo cảnh!”

Bên trong đại sảnh lập tức gây nên không nhỏ gợn sóng.

Lão giả nói: “Đạo cảnh con rối, 90% trở lên đều là ra tự Công Thâu thế gia. Vị bằng hữu này muốn là Công Thâu thế gia cơ quan khôi lỗi thuật đi, hơn nữa còn là liên quan đến Đạo cảnh bộ phận.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Đúng.”

Ông lão trầm ngâm một trận, ngón tay không ngừng gõ mặt bàn, sau đó tay trái hướng về nắm vào trong hư không một cái, một cái trữ vật giới tử liền xuất hiện ở trong tay, than mở cho mọi người nhìn, nói: “Này là trước kia một người bạn bán cho bản sở giao dịch giới tử.”

Dương Thanh Huyền ngưng mắt nhìn tới, chỉ thấy cái kia giới tử như là màu đen đậm thuần sắt, nhưng mặt trên nhưng nạm một cái màu xanh đậm Đại Bảo đá, mà sắt trên người buộc vòng quanh hai cái nông cạn chữ: Công Thâu.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Công Thâu gia đệ tử nhẫn chứa đồ tử?”

Ông lão gật đầu nói: “Chính là, cũng là từ tận thế trong hẻm núi đi ra. Bên trong có một ít con rối cùng thẻ ngọc, cũng có thể thỏa mãn yêu cầu của ngươi.”

Nói, cong ngón tay búng một cái, cái kia giới tử liền kích. Bắn mà tới.

Dương Thanh Huyền một thanh nắm ở trong tay, giới tử trên cấm chế đã bị phá mở, thần thức dễ dàng quét tiến vào.

Chỉ thấy giới tử bên trong đặt vào ba cái cái giá, chỉnh tề bày bày đặt các loại vật liệu, con rối, nguyên khí, đan dược bình ngọc cùng thẻ ngọc chờ.

Lão giả nói: “Ta không ngại nói thẳng, này cái nhẫn là Công Thâu gia trong các đệ tử trẻ tuổi, kiệt xuất nhất mấy tên đệ tử bên trong, người này tên một chữ một cái khuông chữ, cũng đã chết ở tận thế hẻm núi.”

“Cái gì? Công Thâu Khuông chết rồi!”

Tin tức này, đưa tới chấn động không nhỏ.

Bất quá rất nhanh cũng là yên tĩnh lại.

Coi như là thập cường đều có treo, hai mươi bốn nhà người treo cũng là phi thường bình thường.

Dương Thanh Huyền đều là trong lòng hơi kinh, nhớ tới ở Vạn Tượng Thành buổi đấu giá trên, Công Thâu Khuông cùng Công

Thâu Khánh tranh đấu, nhưng không nghĩ liền đã chết.

Lão giả nói: “Vị bằng hữu này, bên trong có thể có thứ ngươi muốn?”

Dương Thanh Huyền nói: “Thẻ ngọc nhiều lắm, tạm thời không biết. Bên trong con rối cũng đều là Đạo cảnh dưới.”

Ông lão gật đầu nói: “Công Thâu Khuông là có Đạo cảnh khôi lỗi, hẳn là ở trong chiến đấu hư hại. Này cái nhẫn ngươi xem một chút có muốn hay không đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Bao nhiêu tiền?”

Ông lão nghĩ một hồi, nói: “Đồ vật bên trong ta cũng còn không có sửa lại, giá trị bao nhiêu khó nói. Như vậy đi, ngươi cho năm tỉ thì lấy đi đi.”

Dương Thanh Huyền không nói hai lời, trực tiếp đem giới tử ném trở lại.

Ông lão ngây ngẩn cả người, nói: “Làm sao, chê đắt? Không biết các hạ bao nhiêu tiền mong muốn tiếp thu?”

Dương Thanh Huyền nói: “Vượt qua 1 tỉ cũng không cần gọi ta.”

Ông lão cười nói: “1 tỉ? Coi như là phóng các mặt của xã hội đi tới, bên trong những con rối này còn chưa hết 1 tỉ đi.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, đã nói nói: “Con rối ngươi giữ lại, ta chỉ cần bên trong cái kia chút thẻ ngọc, đóng gói năm trăm triệu cho ta.”

Ông lão gõ mấy lần ngón tay, trầm tư một trận, nói: “Công Thâu Khuông chính là Công Thâu thế gia gia chủ đích hệ tử tôn, ở trong gia tộc phải chịu sủng ái. Cái kia chút trong ngọc giản mặt hơn nửa ghi lại Công Thâu gia bí mật bất truyền, chí ít 2 tỉ.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Đã như vậy, vậy ngươi liền giữ lại làm tín ngưỡng đi.”

Ông lão nhíu mày lại, giao dịch đến hiện tại, lần thứ nhất có người kiên quyết như thế không muốn.

Phía trước giao dịch, tuy rằng đều chê đắt, đều chí ít sẽ cò kè mặc cả.

Mà trước mắt vị này, tựa hồ quả quyết xuất kỳ điểm.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta chỉ là muốn mua chút khôi lỗi tư liệu đến nghiên cứu một chút thôi. Không có khả năng này mấy ngày liền làm cho ra kết quả. Mặc dù là mua, cũng là sau trận đấu nghiên cứu lại. Đã như vậy, tới chỗ nào mua không phải như thế? Nhất định phải mua các ngươi sở giao dịch? Ha ha, năm trăm triệu linh thạch cực phẩm, nhiều một khối ta cũng không cần.”

Ông lão nghe vậy, cũng không hề tức giận, trái lại như có ngộ ra gật gật đầu, nói: “Đã như vậy, vậy thì năm trăm triệu cầm đi đi.”

Nói, đem giới tử bên trong thẻ ngọc toàn bộ lấy ra, ném cho Dương Thanh Huyền.

“Cái gì?” Người ở chỗ này tất cả đều nhìn choáng váng, giao dịch đến hiện tại, liền không có không lỗ lã, người trước mắt này là người thứ nhất để sở giao dịch thỏa hiệp.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1218: Quy Tắc Tranh Tài, Bảo Vệ Ta Phương Thủy Tinh

Dương Thanh Huyền ngầm ngầm thở phào nhẹ nhõm, trên thực tế những ngọc giản này hắn phi thường muốn muốn, dù cho bị tiểu chém một đao đều được, mẹ - trực tiếp báo cái năm tỉ đi ra, nhất định chính là muốn đòi mạng, làm sao không có khả năng đáp ứng, lúc này mới thái độ cường ngạnh đội lên trở lại.

Dương Thanh Huyền cũng không nghĩ tới đối phương lại sẽ đáp ứng.

Trên thực tế ông lão cũng là làm ra các loại cân nhắc sau, cảm thấy năm trăm triệu gần đủ rồi. Nếu như những ngọc giản này hiện tại không có ra, tương lai lại bán năm trăm triệu độ khả thi liền không lớn.

Dương Thanh Huyền lấy ra năm trăm triệu linh thạch cực phẩm, nhưng về cho ông lão, liền đem cái kia chút thẻ ngọc thu hồi.

Lúc này, Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng hơi động, hỏi: “Đắt sở giao dịch có thể có hoàn chỉnh Thánh Linh bảo điển?”

Ông lão sửng sốt một cái hạ, “Này...”

Hắn cười khổ nói: “Có thật nhiều vật quý giá, lão phu quyền hạn cũng không đủ. Nhưng hoàn chỉnh Thánh Linh bảo điển cái này, có thể vẫn đúng là không có. Nhưng không trọn vẹn hẳn là có, không biết bằng hữu có hay không cần?”

“Hả? Lại có không trọn vẹn Thánh Linh bảo điển, không biết là cái kia Thánh Linh bảo điển, lại có bao nhiêu?” Dương Thanh Huyền tò mò hỏi.

Lão giả nói: “Việc này ta muốn điều tra một chút mới có thể xác thực trả lời. Một tháng sau, bằng hữu có thể dựa vào lệnh bài thông hành, ở bất luận cái nào sở giao dịch phân bộ bàn bạc sau, liền có thể được đáp án.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, vậy thì làm phiền.”

Nói, liền đứng dậy, muốn rời đi.

Bởi vì trên hội giao dịch mặc dù có không ít thứ tốt, nhưng giá cả thật sự là quá đen, đã không phải là mua thịt, hoàn toàn là cắt mạng ngươi.

Ông lão đột nhiên nói rằng: “Bằng hữu tạm dừng bước. Ta còn có một vật muốn bán đấu giá, chính là cuộc kế tiếp tỷ thí thăng cấp tiêu chuẩn.”

“Cái gì?!”

Lời vừa nói ra, lập tức gây nên oanh động không nhỏ.

Toàn bộ bên trong đại sảnh, lục tục không ngừng có người đi vào, đã đạt đến hơn trăm người.

Nghe nói có thăng cấp tiêu chuẩn bán, đều là sôi sùng sục.

Dương Thanh Huyền đồng dạng giật mình không thôi, lẽ nào thận trọng như thế tỷ thí, lại cũng có tấm màn đen?

Một tên võ giả không nhịn được hỏi: “Hạ cuộc tranh tài là cái gì cũng không biết, làm sao bảo đảm thăng cấp?”

Ông lão khoát tay áo một cái, ra hiệu mọi người im lặng, sau đó nói: “Hạ tràng quy tắc tỷ thí đã xảy ra rồi. Ngay ở Thánh khí linh tâm sáng rực bên trong, lấy họp thành đội phương thức tiến hành, năm người làm một tổ. Có thể mời bằng hữu, cũng có thể để Thánh khí tùy cơ họp thành đội. Mỗi một người thu được vô cùng liền có thể thắng được.”

Hoa Thanh vội hỏi: “Như thế nào quy tắc?”

Lão giả nói: "Họp thành đội phía sau, Thánh khí linh tâm sáng rực sẽ đem đội ngũ của các ngươi tùy cơ phối hợp tiến hành quyết chiến. Quy tắc chính là...

Một, thắng được đội ngũ, mỗi người có thể thu được một phân. Thất bại đội ngũ thì lại mỗi người giữ một phân.

Hai, thắng lợi một phương biểu hiện tốt nhất người, mặt khác lại thêm một phân.

Ba, ở thời điểm tranh tài có thể giết người, nhưng nếu là ở trong tranh tài giết người vượt qua bảy vị, thì sẽ bị Thánh khí khóa chặt vì là sát thần, trực tiếp giữ một phân.

Bốn, mỗi thắng liên tiếp một hồi, lại nhiều hơn một phân.

Thánh khí linh tâm sáng rực sẽ tùy cơ cho chư vị phân phối cảnh tượng địa đồ, mỗi một tổ đội ngũ đều phải bảo vệ một toà đạo uẩn Thủy Tinh. Thủy Tinh bị hủy thì lại toán thất bại. Mỗi đánh thắng một hồi, có thể yêu cầu thoát ly đội ngũ mặt khác họp thành đội, cũng có thể ở lại trong đội ngũ, tiếp tục tiến hành cuộc kế tiếp. Cho đến thu được vô cùng, liền có thể thắng được. Năm ngàn người bên trong lấy một ngàn người."

Quy tắc vừa ra, toàn trường xôn xao.

Các loại nghị luận sôi nổi, ngữ khí đều hết sức nghiêm nghị.

Sở giao dịch sau lưng có thế lực, sớm một ít hỏi thăm ra quy tắc cũng chẳng có gì lạ, vì lẽ đó không ai hoài nghi sự chân thật của nó.

Huống hồ vật này rất nhanh sẽ bị công bố, không có làm giả ý nghĩa.

Một tên võ giả kêu lên: “Ta hiểu được, các ngươi bán ra thăng cấp tiêu chuẩn, chính là có cường đại đội ngũ, có thể bảo đảm mang người thăng cấp.”

Ông lão lại cười nói: “Không sai.”

Người võ giả kia lại nói: “Vạn nhất không có thăng cấp đây? Chuyện như vậy không cách nào bảo đảm đi!”

Lão giả nói: “Nếu như không có thăng cấp, hoặc là trên đường xuất hiện chuyện ngoài ý muốn tử vong, thì lại gấp mười lần bồi thường!”

Bên trong sân võ giả, rốt cục không cách nào bình tĩnh.

Cuộc kế tiếp nhưng là ngàn cường cuộc chiến, nếu như có thể đạt được thứ tự trở về, đối với mình ở trong tông môn tiền đồ, có không thể lường được trợ giúp.

Một tên võ giả hỏi: “Thăng cấp tiêu chuẩn bao nhiêu tiền một cái?”

Lão giả nói: “Năm tỉ.”

“Chi!” Bên trong đại sảnh đều là rút ra hơi lạnh thanh âm, một đám người phẫn nộ mắng lên, “Người bình thường căn bản không bỏ ra nổi nhiều tiền như vậy!”, “Này rõ ràng chính là cướp đoạt mà!”, “Năm tỉ, còn không bằng giết ta đi!”

Ông lão cũng không phân phân rõ, mỉm cười vuốt râu, chờ âm thanh tiểu xuống sau, mới chậm rãi nói rằng: “Nguyên bản vậy thì rất là công bằng buôn bán, chà chà, đây chính là Thương Khung luận võ bảo đảm thăng cấp a, có thích mua hay không. Hơn nữa có thể không cần một lần trả hết. Nếu là có ý đồ, có thể tới báo danh. Chúng ta sẽ đối với người mua tu vi, thiên phú, gia tộc bối cảnh làm một cái ước định, cho các ngươi phát hành bất đồng tỷ lệ vay. Cao nhất có thể vay được 80%. Như vậy tiền của các ngươi thì sẽ không khẩn trương như vậy.”

Lần này, thanh âm của mọi người lại nhỏ không ít.

Nếu là có thể vay linh thạch, ngược lại là có thể thử một lần, chính mình đạt được thứ tự sau, sẽ chậm chậm trả.

Có một tên võ giả hỏi: “Vay lãi suất là bao nhiêu?”

Ông lão híp mắt, cười nói: “Cái này đều tốt đàm luận, cũng căn cứ không cùng người tình huống thực tế, chúng ta sẽ dành cho thích hợp của ngươi lãi suất, có nhu cầu lời, có thể tiến một bước đàm luận.”

Hắn nhìn trong sân một chút, đặc biệt là cái kia chút thờ ơ không động lòng người, ánh mắt trên người bọn họ đảo qua, nói: “Bởi vì phải bán ra thăng cấp tiêu chuẩn, vì lẽ đó chúng ta đồng thời cũng chiêu bao quá đội ngũ. Nếu là có chi đội ngũ kia bảo đảm chính mình có thể qua, lại muốn kiếm chút đỉnh tiền, có thể hướng về bản sở giao dịch bán ra vị trí.”

Dương Thanh Huyền không nhịn được hỏi: “Mang một người quá, có thể kiếm lời bao nhiêu?”

Ông lão vuốt râu cười to, nói: “Ha ha, chí ít 2 tỉ, hoặc là càng nhiều.”

Tất cả mọi người là thầm mắng không ngớt, Quỷ Hút Máu, một nửa đều không được chia!

Dương Thanh Huyền cũng là không nói gì, nhưng không khỏi có chút động lòng, 2 tỉ linh thạch cực phẩm, cũng là con số phi thường đáng sợ.

Ông lão hỏi: “Vị bằng hữu này có thể có hứng thú?”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, Hoa Thanh Hoa Linh hai tỷ muội nhất định là phải dẫn, nếu như trở lại hai cái rác rưởi, sợ xuất hiện chuyện ngoài ý muốn. Lấy tình huống trước mắt nhìn, mang một cái rác rưởi có lẽ có thể được.

Hắn nghĩ một hồi, nhân tiện nói: “Một viên Đạo Văn Đan, hoặc là năm viên Toàn Long Đan, nếu như sở giao dịch cho cái giá này, ta có thể mang một chỗ.”

Bên trong đại sảnh võ giả cũng không nhịn được nhìn lại.

Chỉ có điều tất cả mọi người đặt mình trong ở sợi vàng bên trong hắc bào, nhìn cũng nhìn không ra thành tựu.

Lão giả mắt tam giác híp lại, nói: “Cái điều kiện này có thể là có chút cao, dung lão hủ suy nghĩ một chút.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Ta còn sẽ lại tới một lần nữa. Nếu là nguyện ý trả lời, xin mau sớm chuẩn bị sẵn sàng.”

Nói, liền không lưu lại nữa, mang theo Hoa Linh Hoa Thanh tỷ muội rời đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1219: Cơ Quan Khu Trục, Đạo Cảnh Lực Lượng

Ly khai sở giao dịch sau, Dương Thanh Huyền đối với sở giao dịch nhận thức lại càng tiến lên một bước.

Có thể ngay lập tức cho tới hạ cuộc tranh tài quy tắc, người sau lưng tuyệt không đơn giản.

Cho tới bán ra thăng cấp tiêu chuẩn chuyện như vậy, Tinh Cung coi như biết rồi cũng sẽ không quản.

Bởi vì họp thành đội là tự do, lại không người ép buộc ngươi tổ.

Thứ yếu, của cải cũng là thực lực một trong, ngươi có Tiền Thông ngày, có thể mua được tất cả chỉ tiêu, đó cũng là bản lãnh của ngươi.

Còn nữa, tổ chức Thương Khung luận võ, thiết trí các loại cửa ải mục đích, chính là muốn khảo sát võ giả năng lực tổng hợp. Bao quát giao thiệp, của cải, thông minh các loại.

Hay không chỉ là thuần túy tỷ võ lời, trực tiếp bố trí võ đài đánh là đủ rồi, cũng không cần thiết trí ra nhiều như vậy hạng mục đến.

Dương Thanh Huyền sau khi trở về, lần thứ hai tiến nhập trong mật thất, nghiền ngẫm đọc cái kia chút mua được thẻ ngọc.

Ngàn cường trận chiến thời gian liền sắp đến rồi, hiện tại tu luyện cũng tăng cường không được bao nhiêu thực lực, không bằng thử lại đem A Bảo tu sửa một hồi.

Hắn lấy ra cái kia chút thẻ ngọc, trong nháy mắt trôi nổi ở xung quanh, quyển trục triển khai mở, tỏa ra nhàn nhạt huy quang, đều là chút thâm ảo tối tăm văn tự.

Dương Thanh Huyền từng cái từng cái nhìn quét mà qua.

Bỗng nhiên hắn tầm mắt dừng lại, trong mắt tuôn ra ngạc nhiên ánh sáng.

Một cái màu đen quyển trục, bên trên có đồ có văn tự, là một con cơ quan chuẩn, Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm nhìn một hồi, phát hiện cũng là Đạo cảnh con rối, mặt trên tỉ mỉ ghi lại phương pháp luyện chế.

Dương Thanh Huyền không khỏi đại hỉ, đem những ngọc giản khác thu hồi, đem cái kia thẻ ngọc màu đen nhiếp vào trong tay, cẩn thận nghiền ngẫm đọc.

Giống Công Thâu Khuông loại này con cháu, ở trong gia tộc thuộc về tinh nhuệ, coi như vẫn chưa thể luyện chế Đạo cảnh con rối, nhưng tay đầu nhất định sẽ có Đạo cảnh khôi lỗi phương pháp luyện chế, lấy cung cấp bình thường học tập tìm hiểu.

Khôi lỗi ngoại hình đều chỉ là biểu hiện, nội hạch đồ vật mới là trọng yếu nhất.

A Bảo cùng cơ quan này chuẩn đều là Đạo cảnh, bên trong tất nhiên có lượng lớn tương thông đồ vật.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn đắm chìm trong nghiên cứu bên trong, rất nhanh liền đem cơ quan này chuẩn hạt nhân tinh yếu rõ ràng trong lòng, nhất thời phát hiện chính mình chữa trị A Bảo thời gian tồn tại vấn đề.

Hắn thu hồi thẻ ngọc, đem A Bảo thả ra ngoài, sau đó hai tay bấm quyết, một đoàn ngọn lửa màu vàng óng bốc lên, hướng về cái kia Hùng Miêu A Bảo bao vây mà đi.

Rõ liệt hỏa diễm, tỏa ra nóng rực nhiệt lượng, dường như muốn đốt sạch vạn vật.

A Bảo mặt không thay đổi tùy ý ngọn lửa kia xuyên vào bên trong cơ thể, đầy mặt nghiêm nghị nhìn Dương Thanh Huyền, giống như là đối với người sau cực hạn tín nhiệm.

Hỏa diễm chui vào phía sau, không ngừng thiêu đốt nung đốt bên trong kết cấu.

A Bảo trong cơ thể kỳ dị kim loại không ngừng bị nung đốt biến hình, ở Dương Thanh Huyền sự khống chế, trở nên vừa khớp.

Cuối cùng chính là bộ máy con rối chỗ sâu nhất khu trục, ở Dạ Xoa tộc bên trong cung điện, trực tiếp bị đêm đó cao chọc trời đập vỡ tan.

Khu trục tương đương với loài người đan điền hoặc là Khí Hải, liên quan đến toàn bộ cơ quan hoạt động, bên trên minh khắc vô số trận bàn, có năng lực số lượng gia trì có phòng ngự bảo vệ, càng nhiều là vì yểm hộ khu trục bản thân tồn tại.

Khu trục trên trận pháp tổ hợp là bộ máy con rối bộ phận cốt lõi nhất, cũng là Công Thâu gia bộ máy con rối bí mật lớn nhất, Dương Thanh Huyền trước chữa trị A Bảo, chính là ở này khu trục trên xuất hiện nhỏ bé sai lệch, này mới đưa đến A Bảo cảnh giới rơi xuống một tầng.

Ngọn lửa màu vàng óng bao vây lấy khu trục, Dương Thanh Huyền một bên khống chế được hỏa diễm, đem khu trục nung đốt, một lần nữa liền kết lên. Một bên hai tay bấm quyết, vô số phù văn từ đầu ngón tay bay lên, chui vào A Bảo trong cơ thể, chữa trị những pháp trận kia.

Thời gian từng giờ trôi qua.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn đắm chìm trong chữa trị trong quá trình, đối với chuyện bên ngoài hoàn toàn không kém.

Không biết qua bao lâu, cuối cùng một đạo trận pháp tu luyện, Dương Thanh Huyền thu liễm lại trong mắt kim quang, đem quyết ấn mau thả, đồng thời nặng nề thở phào nhẹ nhõm.

Vô số hỏa diễm từ A Bảo trong cơ thể chui ra, tiêu tan trong thiên địa.

Thời khắc này A Bảo, vẫn là bộ kia không buồn không vui bộ dạng, nhưng mà tản ra khí tức, nhưng là tuyệt nhiên bất đồng!

“Đạo cảnh! Ha ha!”

Dương Thanh Huyền không nhịn được cười to, “Những ngọc giản này, đáng giá.”

Không chỉ có đem A Bảo hoàn toàn chữa trị, đồng thời để hắn đối với khôi lỗi lý giải nhận thức, đạt tới một cái độ cao hoàn toàn mới.

Dương Thanh Huyền thử để A Bảo ra mấy chiêu, cùng mình đối với luyện một phen, đích đích xác xác là Đạo cảnh tu vi, chữa trị không có một chút nào lỗ thủng.

Ngay ở Dương Thanh Huyền đem A Bảo thu vào giới tử, dự định tiếp tục lúc tu luyện, đột nhiên đem ngọc bội lấy ra, lật mở vừa nhìn.

Mặt trên rốt cuộc đã tới tin tức, xuất hiện đại lượng văn tự, tỉ mỉ giới thiệu ngàn cường cuộc chiến tỷ thí tình huống.

Quả nhiên cùng sở giao dịch ông lão nói nhất trí, chỉ có điều muốn tỉ mỉ rất nhiều.

Mỗi cuộc tỷ thí bên trong muốn phá hủy đạo uẩn Thủy Tinh, sẽ sản sinh rất lớn đạo uẩn phóng xạ, ở phóng xạ trong phạm vi, có thể mang phe địch nhân viên cảnh giới tu vi áp chế một cấp.

Cứ như vậy, phòng ngự trở nên càng dễ dàng, phá hoại nhưng là càng khó.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nếu là bị áp chế một cấp tu vi, hắn cũng chỉ có thể phát huy ra Đế Thiên Vị hậu kỳ sức mạnh. Thế nhưng lại biến thân Hoang thể, tương tự có thể trở lại Đế Thiên Vị đại viên mãn.

Toàn bộ tỷ thí qua trình bên trong, chỉ cần không gặp Đạo cảnh cường giả, liền đánh đâu thắng đó không gì cản nổi.

Lúc này trong đầu hắn đột nhiên nghĩ đến một người, chính là Dạ Xoa Lan Tư, nếu như có thể đem Lan Tư kéo vào đội ngũ, lấy sức mạnh của hai người, mang tới Hoa Thanh Hoa Linh tỷ muội, lại mang một cái rác rưởi, qua cửa cũng không có vấn đề.

Dương Thanh Huyền lập tức đưa tới Đại La thương hội đồng nghiệp, để cho bọn họ đi tìm Lan Tư, cho mình thông tin, đồng thời cũng tốt hỏi thăm một chút Lan Tư liên quan với hai chuyện kia tình huống.

Ngàn cường trận chiến tỷ thí quy tắc sau khi ra ngoài, toàn bộ Thiên Quyết Thành đều sôi trào.

Hết thảy năm ngàn mạnh võ giả, đều là điên cuồng tìm kiếm đồng đội, hy vọng có thể dựng thượng hạng đội ngũ.

Tông môn tử đệ trong đó, tự nhiên là cường cường liên hợp.

Cái kia chút lạc đàn võ giả, thì lại tự phát cử hành một hồi hội nghị, bắt đầu chung quanh họp thành đội, không ngày không đêm liền ngâm mình ở hội nghị bên trong, lôi kéo đội ngũ.

...

Dương Thanh Huyền ở trong mật thất tiềm tu, lại nuốt một viên Toàn Long Đan.

Ngàn cường cuộc chiến vẫn chưa mang đến cho hắn bao lớn áp lực, nhưng muốn đoạt được luận võ số một, vẫn là áp lực không nhỏ.

Thêm vào phải đối mặt Nhân Hoàng cùng Võ Kinh hạ khuyết hai việc, tương tự để hắn lòng mang sầu lo.

Toàn Long Đan tiến vào vào bên trong cơ thể sau, hóa giải mở, cái kia mênh mông năng lượng rất nhanh đã bị thân thể thu nạp, lại chuyển vì là tinh khiết nhất lực lượng, chìm vào đan điền.

Đúng lúc này, trong lòng hắn chợt có cảm giác, giơ tay bấm quyết, Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô ở trên lòng bàn tay hiển hóa ra ngoài.

Trong mắt kim quang lấp loé, trông thấy bên trong hồ lô kia hồng thủy cuồn cuộn ngất trời, Ngưng Giáp Tử đang cùng Xích Vĩ Huyễn Đồng kịch đấu.

Xích Vĩ Huyễn Đồng hình dạng xảy ra thay đổi cực lớn, thân hình như rồng khổng lồ, đồng thời trên lân phiến kim quang gợn sóng, phần cuối sinh ra vòng vòng màu đỏ tươi vòng tròn, cộng mười tám nói.

Trên đầu sinh ra màu bạc đôi giác đến, không ngừng phụt lên khói độc, một đôi Hoàng Kim đồng bên trong có bóng mờ không ngừng biến ảo, để người không từ hãm sâu trong đó.

“Đạo cảnh!”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nhìn chằm chằm bên trong hồ lô thời khắc này huyễn đồng, quả nhiên là Đạo cảnh lực lượng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1220: Đột Phá Ràng Buộc, Hóa Thân Làm Rồng

Ngưng Giáp Tử liều mạng khởi động hồng thủy, hóa hình ra từng cái từng cái người khổng lồ, cùng với các loại hình thái, đồng thời hồng trong nước có lượng lớn phi trùng “Ong ong” loạn tiếng kêu, các loại sức mạnh ở bên trong khuấy động.

Nhưng đều không ngoại lệ, hết thảy Hóa Hình đều không thể tới gần Xích Vĩ Huyễn Đồng, từng vòng sức mạnh vô hình khuếch tán mở, đem cái kia chút hồng thủy đập vỡ tan.

“Quan sát lâu như vậy, còn không mau tiến vào đến giúp đỡ, ta áp chế không nổi hắn!”

Ngưng Giáp Tử vận dụng toàn bộ lực lượng, lần thứ hai ngưng tụ ra một cái trăm trượng cao người khổng lồ, chính là Hải Hầu Tử hình thái, hướng về cái kia Xích Vĩ Huyễn Đồng chạy đi, sau đó gào thét lớn.

Xích Vĩ Huyễn Đồng đột nhiên hé miệng đến, phun ra mở miệng hồng thủy, ở trên không bên trong biến ảo thành đao, kích. Bắn mà đi!

“Ầm ầm!”

Hải Hầu Tử bị một đao chém nát, thân thể to lớn ngã xuống.

Ngưng Giáp Tử lần thứ hai bấm quyết, Hải Hầu Tử hai nửa thân thể giữa trời bạo nổ mở, hóa thành vô số dài ưng, ở trên không bên trong bay loạn, xông về Xích Vĩ Huyễn Đồng.

Loài chim là loài rắn thiên địch, như lúc trước, Xích Vĩ Huyễn Đồng có lẽ sẽ tại nội tâm có chút ngột ngạt.

Nhưng giờ khắc này, nó đột phá tới Đạo cảnh sau, chính là phá vỡ chủng tộc ràng buộc, gần như hóa long, trong hai con ngươi sinh ra một tia cười lạnh trào phúng.

Coi như là thật sự dài ưng cũng không có gì lo sợ, huống hồ thời khắc này chỉ là một ít hồng thủy Hóa Hình.

Xích Vĩ Hoàng Kim đồng bên trong kim quang lóe lên, không có bất kỳ động tác, đầy trời dài ưng “Rầm rầm rầm” tự mình nổ tung, hóa thành vô số thủy châu kích. Bắn.

Ngưng Giáp Tử sắc mặt tái nhợt, ở trên không bên trong liền lùi mấy bước, hồn thể lại có chút bất ổn.

Xích Vĩ đột nhiên “Tê” một tiếng, liền tại chỗ biến mất.

Mà Ngưng Giáp Tử không gian chung quanh, như là đột nhiên bị ngưng trệ ở, đồng thời phát sinh “Đùng đùng” tiếng nổ, thật giống như bị bộc chiếu lóng trúc, tầng tầng phá mở.

Một luồng tử vong nguy hiểm bỗng nhiên dâng lên trong lòng, Ngưng Giáp Tử hét lớn: “Ngươi - muội -! Còn không mau ra tay, ta phải gió à!”

Đúng lúc này, cái kia lóng trúc tiếng nổ đột nhiên ngừng dừng lại.

Hết thảy không gian “Loảng xoảng làm” một tiếng phá nát rơi, như một chiếc gương bị phá vỡ.

Ngưng Giáp Tử bị cầm cố nháy mắt biến mất, trong cơn kinh hoảng bỗng nhiên lùi về sau.

Mà trong hư không, lập tức hiển lộ ra Xích Vĩ thân ảnh, một đôi Hoàng Kim đồng bên trong xẹt qua kinh sắc.

Chỉ thấy Ngưng Giáp Tử lúc trước vị trí, xuất hiện một vị béo mập bóng người, một căn mao nhung nhung thô ngón tay cách không điểm tới, càng quay về con mắt của nó!

“Hí!”

Xích Vĩ Huyễn Đồng lập tức bị chọc giận tới, Hoàng Kim đồng là toàn thân nó ngoại trừ tính mạng ở ngoài thứ trọng yếu nhất, cũng là chủ yếu sức mạnh khởi nguồn, động ánh mắt nó cùng giết nó không khác.

Toàn thân vảy lúc này nổ lên, gào thét một tiếng ngưng tụ ra vô cùng sức mạnh, hóa thành ánh sáng kích. Bắn xuyên qua!

“Oành!”

Cái kia chỉ tay nhất thời bị ngăn trở, chỉ kình lực hóa thành tiếng hú, đem bốn phía toàn bộ xé rách.

“Ầm ầm!”

Sức mạnh nổ tung mở, chấn động đến mức không gian điên đảo, hồng thủy rít gào.

Xích Vĩ Huyễn Đồng cũng bị đẩy lui, cảnh giác nhìn chằm chằm phía trước, lúc này mới thấy rõ mập mạp kia cái bóng, là một đầu Hùng Miêu, mặt không hề cảm xúc, mèo trong mắt loé ra vẻ lạnh lùng nhìn mình chằm chằm.

“Híz-khà zz Hí-zzz!”

Xích Vĩ Huyễn Đồng quay về Hùng Miêu tê mấy lần, âm thanh liền im bặt đi.

Bởi vì ở gấu mèo bên cạnh người, lần thứ hai biến ảo ra một bóng người.

Xích Vĩ toàn bộ trái tim co rụt lại, mặt lộ vẻ vẻ hoảng sợ, lại lui lại mấy bước.

Tuy rằng cái này Nhân tộc nam tử chỉ có Đế Thiên Vị tột cùng khí tức, nhưng chẳng biết vì sao, nhưng như khắc tinh giống như vậy, lệnh nội tâm nó sinh ra vô cùng Hoảng Sợ.

Dương Thanh Huyền hai tay chắp sau lưng, lãnh đạm nói: “Ta có thể để cho ngươi đột phá chủng tộc ràng buộc, hóa thân làm rồng, tương tự cũng có thể đem ngươi trấn áp, đánh rơi về rắn, vĩnh viễn không bao giờ siêu sinh. Quy thuận ta, cũng hoặc là diệt vong!”

“Hí hí hí!”

Xích Vĩ Huyễn Đồng phun ra lưỡi, một đôi mắt vàng bên trong tràn đầy chống lại cùng vẻ phức tạp, hiển nhiên Dương Thanh Huyền nó nghe hiểu.

Không muốn quy thuận, nhưng cũng cực kỳ sợ hãi.

Lúc này, Xích Vĩ trong hai con ngươi hàn quang lóe lên, tựa hồ kiên định quyết tâm, muốn muốn liều chết một kích, cường đại tinh thần lực ở đồng bên trong hóa thành màu vàng sóng gợn, trực tiếp thả ra ngoài, trong khoảnh khắc bao phủ toàn bộ hồng thủy không gian, Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô cũng vì đó rung động, phát sinh “Trống trơn” khí thanh âm.

Dương Thanh Huyền ánh mắt phát lạnh, quát lên: “Muốn chết!”

Chỗ mi tâm hỏa vân bốc lên, một mảnh tử hỏa từ trong cơ thể bốc lên, ở trên hư không trên khuếch tán.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, nơi lòng bàn tay Tử Viêm vui sướng nhảy lên, không ngừng ngưng tụ ra long hình.

Xích Vĩ tấn công bằng tinh thần nhảy vào chu vi trong vòng trăm trượng, đã bị tử hỏa hoàn toàn nuốt chửng, căn bản không gần được Dương Thanh Huyền thân.

Vốn là ưu thế lớn nhất tấn công bằng tinh thần, vốn có hai cái chí cường Võ Hồn Dương Thanh Huyền trước mặt hoàn toàn bị áp chế.

“Ngươi đã lựa chọn diệt vong, ta liền làm lãng phí hai viên Toàn Long Đan. Bất quá ngươi xông vào Đạo cảnh, nhưng ngươi xà đảm rắn can lấy ra ăn, bao nhiêu có thể vãn hồi điểm sự tổn thất của ta.”

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, liền thuấn di đến Xích Vĩ trước người, tràn đầy tử hỏa tay hóa thành lợi trảo, hướng về Xích Vĩ 7 tấc tóm tới.

“Híz-khà zz Hí-zzz!”

Xích Vĩ sợ đến hồn phi phách tán, nhọn kêu, một bên bay trốn một bên xin tha, tỏ thái độ mong muốn khuất phục.

Dương Thanh Huyền trong tay tử hỏa, ở khoảng cách thân rắn ba thước nơi địa phương ngừng lại, mắng: “Bị coi thường!”

Sau đó lăng không bấm quyết, đánh ra vài đạo quyết ấn, vỗ vào Xích Vĩ trên người, ẩn vào nó trong da biến mất không còn tăm hơi.

Xích Vĩ nào dám trốn, ở tại chỗ run lẩy bẩy, tùy ý Dương Thanh Huyền cho nó hạ cấm chế, ký kết khế ước.

Làm xong tất cả những thứ này, Xích Vĩ Huyễn Đồng thân thể cuốn rúc vào một chỗ, rủ xuống đầu, phờ phạc.

Dương Thanh Huyền dùng Thánh Linh khế ước cho nó cao đẳng khế ước, muốn muốn phản kháng hầu như là không có khả năng, trừ phi Dương Thanh Huyền chủ động giải trừ, bằng không cả đời đều phải mặc cho chỉ huy.

Xích Vĩ Huyễn Đồng phát hiện điểm này sau, nơi nào còn có tâm tình, toàn bộ giống như cùng chết giống như vậy, trên người màu vàng óng cũng biến thành ảm đạm xuống.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ngươi cũng chớ không biết đủ, nếu như ngươi không cam lòng, có thể đi chết a, lại không người ngăn ngươi.”

Xích Vĩ Huyễn Đồng run run hạ, đầu càng co tiến vào.

Biết chính mình có thể nhặt lấy về một cái mạng, đã hết sức không dễ dàng. Hơn nữa còn ở đối phương dưới sự giúp đỡ đột phá chủng tộc ràng buộc, bước chân vào Đạo cảnh, càng là vạn năm khó gặp cơ hội.

Đồng thời Long Tộc tuổi thọ thật dài, chỉ cần mình khổ tu chịu đựng đi, người trước mắt này loại cuối cùng cũng có mọc cánh thành tiên một ngày, đến thời điểm cũng là khôi phục tự do rồi.

Nghĩ tới đây, Xích Vĩ Huyễn Đồng nội tâm khoan khoái hơn nhiều.

Thậm chí sinh ra một tia cảm kích, nếu không phải là trước mắt nam tử này dùng đan dược trợ chính mình đột phá, lấy Xà Tộc tuổi thọ mà nói, cũng không biết còn có thể cố gắng nhịn mấy năm liền muốn “thân tử đạo tiêu”.

Nói đến, chính mình có thể gặp được trên đối phương, ngược lại cũng đúng là một hồi cơ duyên.

Xích Vĩ Huyễn Đồng nghĩ thông suốt sau, liền lộ ra thần phục vẻ mặt, nơm nớp lo sợ tỏ thái độ trung tâm.

Ngưng Giáp Tử mặt âm trầm, xông lên mạnh mẽ đá nó mấy đá, trực tiếp đem Xích Vĩ đá vào hồng thủy bên trong. Xích Vĩ chìm xuống, không dám mạo hiểm đầu.

Dương Thanh Huyền lúc này mới nhìn phía Ngưng Giáp Tử, hỏi: “Ngươi không sao chứ?”

Ngưng Giáp Tử buồn phiền nói: “Không có chuyện gì. Không bao lâu nữa là có thể khôi phục. Này Ngũ Linh Trường Sinh Quyết thật là không tệ, chỉ là thiếu ngự hồn, chung quy bị hạn chế.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1221: Lan Tư Họp Thành Đội, Dạ Xoa Tộc Quyết Định

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Đúng, ngự hồn vật này, ta ngược lại thật ra đã quên.” Hắn vỗ đầu một cái, nói: “Ta trước tiên tìm Hoa Linh hỏi một chút, nếu như làm không tới, lại đi tìm giao dịch dưới đất, bọn họ vậy hẳn là sẽ có.”

Ngưng Giáp Tử nói: “Cái này giao dịch dưới đất ngươi phải cẩn thận một chút. Ở ta còn là Hồng Thủy Cung cung chủ thời điểm, liền nghe nói qua giao dịch này chỗ sự tình. Nhiều năm như vậy, vẫn như cũ tồn tại, hơn nữa tựa hồ sức mạnh cường đại hơn.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, lại hỏi: “Ông lão kia ngươi có thể nhìn ra được tu vi?”

Ngưng Giáp Tử lắc đầu nói: “Không nhìn ra sâu cạn, hẳn là Thiên Vị bên trên.”

Dương Thanh Huyền ngưng tiếng nói: “Thiên Vị bên trên, đó chính là Đạo cảnh. Tùy tiện một toà ba, bốn tuyến thành trì, thì có Đạo cảnh cường giả tọa trấn, ngươi cảm thấy khả năng sao?”

Ngưng Giáp Tử trong lòng kinh sợ, nói: “Ngươi muốn nói cái gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Coi như là thập cường thế lực, không có khả năng ở mỗi tòa thành trì bên trong bày xuống Đạo cảnh cường giả tọa trấn. Vì lẽ đó cái này lão đầu nhất định là ở phong thành trước tiến vào. Nói cách khác, giao dịch dưới đất trước đây liền được tin tức, vì lẽ đó vội vội vàng vàng để lão giả này tiến vào trước thành đến chủ trì công tác.”

Ngưng Giáp Tử đầy mặt nghiêm nghị, nói: “Ngươi là nói này giao dịch dưới đất cùng Tinh Cung có quan hệ?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Ta cũng không có nói như vậy, có hay không có quan hệ không tốt hạ luận đoạn. Dù sao Thương Khung luận võ tuy là Tinh Cung chủ trì, nhưng cũng là toàn thiên hạ tông môn giám thị. Muốn muốn làm chút gì mờ ám là rất khó. Ta chỉ là muốn nói, giao dịch này phi thường không bình thường. Ở phía sau tiếp xúc bên trong, ta biết tận lực cẩn thận.”

Ngưng Giáp Tử nói: “Chính là. Lấy sự nhanh trí của ngươi cùng mưu lo, làm không sẽ sai lầm.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, vẫy tay, đem Hùng Miêu A Bảo thu vào giới tử, liền xoay người rời đi hồ lô, trở lại trong mật thất.

Giờ khắc này hắn nắm giữ Thần Hoang Cổ Tinh Thể, có thể cùng Đạo cảnh sơ kỳ chống chọi.

Lại có Đạo cảnh tồn tại A Bảo cùng Xích Vĩ, chẳng khác gì là ba tên Đạo cảnh cường giả, cướp đoạt vô địch nắm bắt lại lớn mấy phần.

Lúc này, phái đi ra ngoài Đại La thương hội đệ tử cũng quay về rồi, Lan Tư theo đệ tử kia cùng nhau tới trước, đáp ứng rồi Dương Thanh Huyền họp thành đội yêu cầu.

Đồng thời cũng khép lại tin tức mới.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Hai chuyện kia suy tính như thế nào?”

Lan Tư khôi phục lúc trước cái kia loại tao nhã bình tĩnh tư thái, chỉ là gặp lại đến Dương Thanh Huyền thời điểm, sẽ không nhịn được trở nên cảnh giác.

Hắn phức tạp nhìn Dương Thanh Huyền một chút, nói: “Nếu như không có suy nghĩ kỹ càng hai chuyện kia, ta cũng sẽ không theo tới rồi.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, nói: “Cái kia là đồng ý?”

Lan Tư gật gật đầu, nói: “Ta đã cùng trong tộc câu thông qua, tổ tiên đồ vật quá là quan trọng, không cho phép có sơ xuất. Thế nhưng đáp ứng ngươi hai điều kiện, chúng ta cũng có một quá mức điều kiện.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Yêu cầu của các ngươi vẫn đúng là nhiều.”

Bất quá hắn giờ khắc này tâm tình vô cùng tốt, có Dạ Xoa tộc giúp đỡ, hai chuyện này tỷ lệ thành công liền rất lớn, lúc này hỏi: “Điều kiện gì?”

Lan Tư trầm ngâm một chút, nhân tiện nói: “Chúng ta muốn của ngươi một ân tình.”

“Ân tình?” Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, không nghĩ tới Lan Tư sẽ nhắc đến cái này.

Lan Tư trên mặt ửng đỏ, nói: “Trong tộc tặng lại trở về tin tức, đối với ngươi đánh giá là rất cao. Nếu như có thể được Thanh Dương Võ Kinh hạ nửa khuyết, như vậy ngươi thành tựu tương lai liền khó có thể lường được. Nếu bộ tộc ta nguyện ý giúp ngươi chống lại Nhân Hoàng, tìm kiếm Võ Kinh, việc này toán là phi thường lớn. Hỏi ngươi muốn một cái nhân tình, cũng không tính qua phân đi.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Ta hiểu được, các ngươi là ở đầu tư ta.”

Lúc trước Phong Ẩn thương hội hội trưởng Khương Dục Luân cùng Công Thâu Khánh giao dịch, chính là đầu tư Công Thâu Khánh, chờ mong Công Thâu Khánh tương lai có thể trở thành là gia chủ.

Dạ Xoa tộc thời khắc này cách làm cũng gần như.

Lan Tư nói: “Có thể nói như thế. Trên thực tế giữa chúng ta nguyên bản cũng không thù hận, huống hồ ngươi còn hút ăn bộ tộc ta bắt đầu tộc dòng máu, theo ta tộc trong đó cũng không nhỏ ngọn nguồn.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Tốt, ta đáp ứng ngươi!”

Đối với Dương Thanh Huyền mà nói, hoành ở trước mắt hai cửa ải đại nạn, nếu như vượt bất quá, chính là nhân sinh điểm cuối, cũng sẽ không có cái gì tương lai.

Lan Tư rõ ràng thở phào nhẹ nhõm bộ dạng, cười nói: “Như vậy ta cũng tốt hướng về trong tộc giao soa. Cuộc kế tiếp ngàn cường cuộc chiến, chỉ cần có hai người chúng ta liên thủ, dù cho lại dựng ba cái rác rưởi đi vào, cũng không khẩn yếu.”

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, nói: “Vì lẽ đó cái kia ba cái tiêu chuẩn, hai cái cho bằng hữu ta, còn có một bị ta bán mất.”

Lan Tư sững sờ, lập tức cười khổ lắc đầu, nói: “Ta đối với thân phận của ngươi rất tò mò đây, có thể tu luyện ra một thân thần thông, làm sao cũng sẽ không là thiếu tiền đi.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Không nói chuyện cái đề tài này.”

Từ Thiên Tông học viện đi ra, một đường sờ soạng lần mò, vào sinh ra tử, mới hỗn cho tới bây giờ tu vi cảnh giới, đạt được như vậy địa vị cùng của cải, mỗi một khối linh thạch đều là liều mạng chém giết tới.

Nhớ lúc đầu ở Thiên Tông học viện thời điểm, vì mấy khối linh thạch hạ phẩm phải đi làm sinh tử nhiệm vụ.

Loại này tình cảm, Lan Tư như vậy hoàng thất rất khó lý giải, vì lẽ đó Dương Thanh Huyền cũng lười nhiều lời.

Hai người lại thoáng đơn giản trao đổi hạ, Lan Tư liền tự động rời đi.

Dương Thanh Huyền nhưng là tiến về phía trước giao dịch dưới đất.

Ông lão kia từ lâu ở chờ đợi, thấy hắn đến, rõ ràng thở phào nhẹ nhõm, cười khổ nói: "Ta còn tưởng rằng ngươi đừng tới."

Dương Thanh Huyền nói: "Có tiền ta tự nhiên sẽ đến, không ai sẽ cùng tiền không qua được."

Ông lão vuốt râu cười nói: "Chúng ta liền thích như ngươi vậy thiếu tiền võ tu. Người một khi thiếu tiền, liền sẽ có việc cầu người. Có việc cầu người, sẽ có nhược điểm."

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Người thiếu tiền, ngoại trừ có thể cầu người ở ngoài, còn có thể giết người."

Lão giả nói: "Nhưng ngươi không phải cái kia loại vì tiền người giết người. Bằng không ngươi liền không cần bỏ ra bán số người."

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, lời này để hắn không cách nào phản bác.

Ông lão cười nói: "Tiêu chuẩn ta đã thay ngươi bán rồi. Nhưng Đạo Văn Đan quá mức quý giá, liền năm viên Toàn Long Đan đi. Chờ thăng cấp phía sau, thì sẽ giao phó cho ngươi."

Dương Thanh Huyền xua tay một cái chỉ, nói: "Không chấp nhận sau đó thanh toán. Hiện tại cho ta, bằng không không bàn nữa."

Ông lão cau mày nói: "Không có quy củ như vậy đi, vạn nhất thăng cấp thất bại thì sao?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ta sẽ không thất bại."

Ông lão ngây ngẩn cả người, nhíu mày thành "Xuyên" chữ, Dương Thanh Huyền thái độ vô cùng cứng rắn, để hắn cảm thấy có chút vướng tay chân. Hơn nữa Dương Thanh Huyền biểu lộ ra khí thế, cũng để hắn cảm thấy vô cùng không tốt đàm luận.

Chẳng biết vì sao, ông lão đối với Dương Thanh Huyền không rõ liền sinh ra một loại tín nhiệm, đang suy tư sau một lúc, liền ném ra một cái hộp ngọc, nói: "Năm viên Toàn Long Đan. Nếu như thất bại, gấp mười lần bồi thường cho sở giao dịch. Bằng không, tự gánh lấy hậu quả!"

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, liền đem hộp ngọc nắm ở trong tay, nhẹ nhàng mở ra liếc mắt nhìn, liền lần thứ hai khép lại, khẽ cười nói: "Yên tâm đi, ngươi sẽ chờ rác rưởi kia lên cấp tin tức đi."

Ông lão gật gật đầu, nói: "Họp thành đội đêm trước, ta biết để hắn tới tìm ngươi, ám hiệu chính là: Quân địch còn có năm giây đến chiến trường!"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1222: Mao Gia Thủ Đoạn

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại nói: “Ám hiệu liền không thể đơn giản điểm?”

Lão giả nói: “Tỷ như đây?”

Dương Thanh Huyền năm ngón tay nắm tay, cười gằn nói: “Tỷ như: Nghiền nát nó!”

Lão giả nói: “Không thể.”

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, nhẹ rên một tiếng, liền xoay người mà đi.

Ông lão nhìn bóng lưng hắn rời đi, nụ cười trên mặt chậm rãi ngưng kết, lộ ra nghiêm nghị cùng vẻ ngưng trọng, trầm tư nói: “Lý Huyền, Lý Huyền, tốt tên xa lạ, người này rốt cuộc là ai?”

Lúc này, từ phòng khách ở ngoài bước chậm tiến vào một người trung niên, ở ông lão trước người một chân quỳ xuống, ôm quyền nói: “Hồi bẩm thu chủ, thuộc hạ tra được hai việc: Một, này Lý Huyền hẳn là dùng tên giả, tên thật tạm thời bất tường. Hai, Mao gia người ở tận thế bên trong cốc triển khai chiêu hồn quỷ thuật, tra ra đánh giết Mao Tiểu Sơn người chính là Lý Huyền. Giờ khắc này Mao gia người đã mua được Thiên Quyết Thành bên trong hai đại cao thủ lá hồng cùng bước tranh nhưng mà, để cho bọn họ ở trong thành liền đem Lý Huyền giải quyết đi.”

Ông lão ánh mắt lộ ra vẻ hài hước, cười lạnh nói: “Lá hồng cùng bước tranh nhưng mà đã ẩn cư nhiều năm, ở trong thành bế quan tu luyện, lại bị Mao gia lợi ích thuyết phục. Chà chà, vừa vặn dùng hai người bọn họ đi thử một chút này Lý Huyền. Nếu như ngay cả này quan đều không qua được, cũng sẽ không hi vọng hắn dẫn đội lên cấp, cái kia năm viên Toàn Long Đan có thể phải thu hồi lại.”

“Là!” Người trung niên trong mắt hàn quang lóe lên, liền xoay người rời đi.

…

Dương Thanh Huyền trở lại Đại La thương hội, muốn tìm Hoa Linh trao đổi ngự hồn việc, nhưng không thấy hai tỷ muội hình bóng.

Chưởng quỹ nói rằng: “Hai vị tiểu thư cùng Đại La tiên sơn các đại nhân bị thành chủ lá hồng chi mời, đi vào dự tiệc.”

Dương Thanh Huyền hồ nghi nói: “Lá hồng?”

Chưởng quỹ nói: “Lá hồng đại nhân chính là Thiên Quyết Thành thành chủ, chỉ có điều ẩn cư nhiều năm, không màng thế sự. Ẩn cư trước lá hồng đại nhân là Đế Thiên Vị tột cùng cường giả, hiện tại đột nhiên xuất quan, sợ đã bước vào Đạo cảnh.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, Thương Khung luận võ như vậy thịnh thế, toàn thiên hạ tuổi trẻ tuấn kiệt đều tụ tập ở Thiên Quyết Thành. Thân là thành chủ lá hồng, đi ra mời tiệc thập cường hai mươi bốn gia, nhưng cũng nói được.

Hắn trực tiếp hướng về mật thất đi đến, dự định ở ngàn cường cuộc chiến trước lại nuốt phục một viên Toàn Long Đan.

Ngay ở bước vào mật thất chớp mắt, thân hình nhất thời ngưng lại, một luồng bén nhọn khí tức nháy mắt đem khóa chặt.

Khí thế kia xa xưa như núi lớn, tỏa định không chỉ là hắn, mà là toàn bộ chu vi không gian.

Dương Thanh Huyền nhấc đầu nhìn tới, mật thất trung ương ngồi xếp bằng một ông già, hai tay bấm quyết ở trước người, đóng chặt hai mắt.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, bất động thanh sắc nói rằng: “Đạo cảnh?”

Ông lão đột nhiên trợn trừng hai mắt, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn một hồi, lộ ra vẻ ngưng trọng, gật đầu nói: “Quả nhiên bất phàm.”

Ông lão trong tay quyết ấn biến đổi, toàn bộ trong mật thất “Oanh” một tiếng, phảng phất không gian bị đánh nát, hết thảy kiến trúc nháy mắt hóa thành bột mịn, biến thành một mảnh hư vô.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, chỉ cảm thấy trên người áp lực đột nhiên tăng lớn hơn gấp trăm lần không ngừng, ép tới toàn thân hắn xương cốt “Kẽo kẹt” vang vọng.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, nói: “Thật không có lễ phép a, tùy tiện xông vào người trong nhà, không nói tiếng nào liền ra tay. Ngươi này đem tuổi, tất cả đều sống chó trên người sao? Giáo dưỡng đây? Nếu như không có, liền để ta người trẻ tuổi này đến dạy dỗ ngươi đạo lý làm người đi!”

Nói, khí thế trên người đồng thời, cốt nhục bên trong khuấy động ra đáng sợ nguyên lực, giống một tòa máy quạt gió, không ngừng rít gào ra gió tê, cắt rời không gian chung quanh.

Cái kia cỗ núi cao uy thế theo Dương Thanh Huyền sức mạnh nổi lên, không ngừng bị đỉnh trở lại, trên hư không hiện ra lượng lớn rậm rạp chằng chịt mạng nhện vết rạn nứt.

“Càn rỡ!”

Ông lão khiếp sợ ở Dương Thanh Huyền sức mạnh, nhưng cùng lúc bị lời của đối phương tức giận không nhẹ, khuôn mặt đỏ bừng lên, râu tóc ở trên mặt loạn bay, quát lên: “Nói không biết lựa lời tiểu bối, chết đi!”

Ông lão phất một cái ống tay áo, gầy đét móng vuốt đánh ra, trên da lóe lên một tầng hào quang màu xanh nước biển, như gió xoáy gào thét mà đi!

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, quát lên: “Ỷ lão bán lão, nhìn xem rốt cục là ai chết!”

Năm ngón tay nắm chặt, trên nắm tay bùng nổ ra sức mạnh khổng lồ, đem không gian đè xuống đến, sụp xuống thành một cái quả cầu ánh sáng, điên cuồng đánh tới.

“Ầm ầm!”

To lớn quyền kình đem không gian đánh nổ, đồng thời năm ngón tay khe hở bên trong, kích? Bắn ra tảng lớn ánh kiếm, như tiên nữ tán hoa, đồng thời ở trước nắm đấm phương ngưng tụ thành một đạo kiếm hình, chém vào trong gió lốc!

“Ầm!”

Cuồng bạo quyền kiếm đem cái kia bão gió xé rách, đồng thời kiếm hình cũng bị gió tê lực lượng đập vỡ vụn.

Dương Thanh Huyền cùng ông lão đều cảm nhận được cực mạnh lực phản chấn, đều là miễn cưỡng chống đỡ lấy, cũng không lui lại một bước.

Ông lão rên lên một tiếng, trong mắt lộ ra thần sắc kinh hãi, “Tiểu bối, ngươi chỉ là Đế Thiên Vị mà thôi, làm sao có thể gánh vác lão phu một đòn?!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ta chỉ là đem người khác giở âm mưu quỷ kế thời gian dùng vào tu luyện, cả ngày trộm gà bắt chó tu vi có thể tinh tiến đi đến nơi nào?”

“Đáng chết! Nhìn lão phu Đại Bi Thủ!”

Ông lão tức giận cả người xù lông, nổi giận gầm lên một tiếng, toàn bộ thân hình nổi lên, một chưởng đập thẳng mà xuống.

Lòng bàn tay ra hiện ra một đoàn vòng xoáy màu tím, không ngừng phóng đại, như Tinh Hà giống như phải chiếm đoạt tất cả!

“Bát Hoang Quy Vô!”

Dương Thanh Huyền lẫm liệt một uống, biến thân Hoang tộc, thân thể không ngừng bành trướng, cứng rắn cất cao mấy tấc, song chưởng bấm quyết vỗ tới.

“Ầm!”

Cuồng bạo hoang khí nhảy vào cái kia trong tinh hà, đem vòng xoáy màu tím đảo loạn, hai cỗ sức mạnh kinh khủng không ngừng lẫn nhau xung kích, cuối cùng nổ tung ra!

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền cùng ông lão đều là từng người đẩy lui.

Dương Thanh Huyền ở trên hư không trên liền lùi lại năm bước, đem lực phản chấn tan mất.

Ông lão lui năm bước sau, gương mặt lỗ trướng màu đỏ bừng, vậy cường đại lực phản chấn còn chưa hoàn toàn tháo xong, nhưng thấy Dương Thanh Huyền chỉ lùi năm bước, hắn một hơi mạnh mẽ đi xuống đất ép, không cho phép chính mình lui nữa.

Rốt cục, cường chống đỡ kết quả chính là chấn thương nội phủ cùng kinh mạch, một ngụm máu tươi xông lên cổ họng, lại bị hắn cường nuốt xuống.

Lão giả trong mắt tràn đầy khiếp sợ, thậm chí có một chút sợ hãi.

Đối phương đúng là ở dùng Đế Thiên Vị tột cùng thực lực, liều mạng hắn Đạo cảnh sơ kỳ.

Nếu như Dương Thanh Huyền vận dụng cái gì đáng sợ nguyên khí hoặc là công pháp, ông lão nội tâm đều có thể tiếp thu, mà giờ khắc này là hoàn toàn tu vi so với liều, lại là chính mình rơi xuống hạ phong?!

Dương Thanh Huyền thu lại hoang khí, một đôi ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chú lại đây.

Hắn sở dĩ cùng ông lão liều mạng, cũng là muốn kiểm nghiệm một hồi Thần Hoang Cổ Tinh Thể uy lực, quả nhiên không ở Đạo cảnh sơ kỳ bên dưới.

Đúng lúc này, một luồng khí tức nguy hiểm từ phía sau truyền đến, đưa hắn khóa chặt.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, lạnh giọng nói: “Xem ra trộm gà bắt chó không chỉ một a.”

Cũng không biết là khí huyết dâng lên, vẫn là ông lão hơi cảm thấy xấu hổ, một gương mặt già nua đỏ bừng lên, phẫn nộ quát: “Đừng vội càn rỡ! Hôm nay nếu như không đem ngươi trấn áp, tương lai thật sự chính là vô pháp vô thiên!”

Dương Thanh Huyền bị cái kia cỗ hơi thở khóa chặt sau, không nhúc nhích, giờ khắc này giơ tay lên, kiếm khí bắt đầu ở lòng bàn tay xoay quanh khuếch tán, lãnh đạm nói: “Cái gì bọn chuột nhắt, tất cả đều cùng đi ra ngoài đi!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1223: Bất Quá Bọn Chuột Nhắt, Nào Dám Càn Rỡ

“Hừ, tiểu bối, chúng ta nể tình ngươi tu luyện không dễ, không nhịn xuống sát thủ. Chỉ cần ngươi từ bỏ chống lại, đi theo chúng ta, có lẽ còn có thể tiếp tục sống.”

Phía sau truyền đến một đạo thanh âm lạnh như băng, tương tự lộ ra tang thương, cũng là một ông già.

Dương Thanh Huyền tĩnh táo hạ, châm chọc nói: “Ta vẫn luôn sống rất tốt, tại sao muốn đi với các ngươi? Các ngươi là ai?”

Phía sau thanh âm kia trầm mặc lại, liền mở miệng nói: “Lão phu Diệp Hồng.”

Mới vừa xuất thủ người lão giả kia nhưng là lạnh lùng nói: “Bản tọa Bộ Tranh nhưng mà!”

Dương Thanh Huyền con ngươi hơi ngưng, nói: “Diệp Hồng?” Hắn lập tức hiểu, chợt nói: “Ngươi đem Đại La tiên sơn người mời đi, nguyên lai là vì đối phó ta.”

Sau lưng Dương Thanh Huyền trăm trượng chỗ hư không, chậm rãi hiện ra một ông già, sắc mặt hờ hững, hai mắt vẩn đục vô quang, “Ngươi đã đã biết rồi, là lựa chọn tiếp tục chống lại đây, hay là thúc thủ chịu trói? Nói thật, sức chiến đấu của ngươi vượt qua ta cùng tranh nhưng mà huynh dự tính.”

Dương Thanh Huyền châm chọc nói: “Nếu không như vậy, sợ là vừa tiến đến đã bị lão già này nghiền ép đi.”

Bộ Tranh nhưng mà giận dữ, trước ngực phập phồng lợi hại.

Diệp Hồng bình tĩnh nói: “Hết cách rồi, ai cho ngươi ở tận thế hẻm núi chém giết Mao gia thiên tài số một đệ tử Mao Tiểu Sơn đây.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới hiểu.

Bộ Tranh nhưng mà hung hãn nói: “Mao gia người có thể là đã ra lễ trọng mua người của ngươi đầu a!”

Diệp Hồng nhẹ nhíu mày lại, hòa khí nói: “Chỉ cần ngươi từ bỏ chống lại đi theo chúng ta, lấy hai người chúng ta cùng Mao gia giao tình, thay ngươi nói tốt một chút, muốn bảo đảm ngươi một mạng cũng không khó.”

Bộ Tranh nhưng mà cũng đột nhiên lấy hơi, nói: “Đúng đấy, ngươi giết Mao gia đệ tử, tất nhiên là không chết không thôi cục diện. Coi như ngươi có thể tránh thoát lần này, có thể tránh lại lần sao? Mao gia bí pháp yếu thuật lợi hại bao nhiêu, ngươi nên rõ ràng. Đến thời điểm không chỉ có là chính ngươi gặp xui xẻo, còn có thân nhân của ngươi, sư môn đều phải liên quan gặp xui xẻo, sao phải khổ vậy chứ?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Các ngươi nói rất có lý.”

Diệp Hồng cùng Bộ Tranh nhưng mà đều là vui vẻ, cho rằng thuyết phục hắn.

Dù sao Dương Thanh Huyền thực lực đặt tại cái kia, mạnh mẽ trấn áp lời vô cùng vướng tay chân. Tuy rằng bốn phía bày ra lượng lớn kết giới, có thể để tránh cho gợn sóng truyền đi, nhưng không chừng vạn nhất liền xảy ra sơ suất, bị Tinh Cung người phát hiện, liền phiền phức lớn rồi.

Dương Thanh Huyền lại nói: “Chỉ là các ngươi có thể cùng Mao gia nói chuyện buông tha ta một mạng, không khỏi quá đề cao bản thân đi? Liền ngay cả ta đều không có đem các ngươi để ở trong mắt, Mao gia thân là hai mươi bốn gia một trong, sẽ đem các ngươi để ở trong mắt? Ha ha, lấy chính mình làm rễ hành, thật sẽ cất nhắc chính mình.”

“A a, đáng chết!”

Lần này không chỉ có là Bộ Tranh nhưng mà tức điên, liền ngay cả Diệp Hồng cũng là mặt âm trầm, giận tím mặt, “Ngươi đã lựa chọn chết, đừng trách... A a, đáng chết a!...”

Diệp Hồng phát hiện mình còn chưa có nói xong, Dương Thanh Huyền cũng đã di chuyển, một bước Chỉ Xích Thiên Nhai, đi thẳng đến Bộ Tranh mặc dù bên cạnh, Lăng Sương Phiêu Hoa Chưởng liền đập tới.

Bộ Tranh nhưng mà bốn phía hiện ra lượng lớn tử hỏa, đoàn tụ mà tới.

Dương Thanh Huyền chưởng pháp như từng đoá từng đoá sương hoa tỏa sáng, tiêu sái phiêu dật, trong thời gian ngắn càng bắt giữ không tới dấu vết, dường như từ bốn phương tám hướng đánh tới như thế.

Đồng thời cái kia chưởng phong chi hạ, Tử Viêm nhảy lên, như từng cái rắn độc theo dõi hắn nuốt thè lưỡi, cho hắn một loại hơi thở cực kỳ nguy hiểm.

Bộ Tranh nhưng mà hoảng hốt, vội vàng xoay người, dưới chân đạp ra một bộ hư không bước, muốn muốn né tránh rơi này chút Tử Viêm.

Lúc này, đột nhiên một luồng khí tức đáng sợ không có bất kỳ dấu hiệu, ngay ở Bộ Tranh nhưng mà nội tâm trào hiện. Chỉ thấy trong hư không, một cái mập mạp cái bóng như ẩn như hiện, nhấn một ngón tay.

“Đại Bi Thủ!”

Bộ Tranh nhưng mà dưới sự kinh hoảng, vội vàng ra chiêu, hướng về hư ảnh kia chỉ tay vỗ tới.

Dương Thanh Huyền năm ngón tay nắm chặt, hết thảy tử hỏa hội tụ đến, hóa thành một đóa to lớn sương hoa, lăng không hạ xuống.

“Ầm ầm!”

Ba nguồn sức mạnh oanh cùng nhau, tuôn ra đáng sợ sóng lớn, nhưng là hướng về một phương hướng đẩy đi, đem Bộ Tranh nhưng mà nuốt hết!

“A! Không”

Bộ Tranh nhưng mà thừa nhận rồi Dương Thanh Huyền cùng A Bảo hợp lực một đòn, đột nhiên phun ra một ngụm máu đến, tảng lớn tử hỏa càng là trực tiếp đánh vào bên trong cơ thể, thiêu đốt kinh mạch cùng ngũ tạng lục phủ.

Lúc trước cùng Dương Thanh Huyền đối với chiêu bên dưới, vì mặt mũi mà áp chế một cách cưỡng ép phản chấn, làm cho trong cơ thể vốn là bị thương, giờ khắc này càng là mảng lớn tổn thương ở trong người bị xé nứt, đau đến không muốn sống.

Diệp Hồng hoảng hốt, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền ra tay như vậy quả quyết tàn nhẫn, hét lớn một tiếng, “Thằng nhãi ranh đừng vội hành hung thể hiện!” Liền bắn mạnh mà tới.

Nhưng một đạo kim quang lấp loé, Diệp Hồng hai con ngươi đột nhiên trợn mở, liền gặp được một đóa to lớn màu vàng Liên Hoa, mở ra từng mảng từng mảng lá cây, tùy ý ra lượng lớn linh khí.

“Đây là...”

Diệp Hồng kinh sợ, đột nhiên cái kia Liên Hoa loáng một cái, liền tảng lớn tấn công bằng tinh thần vọt tới, trực tiếp chấn động vào đầu óc của hắn.

“A!”

Diệp Hồng tôi không kịp đề phòng, bị Xích Vĩ Huyễn Đồng dùng tinh thần lực đánh lén thành công, trong óc bị bão táp tinh thần tàn phá, liều mạng ôm đầu.

Xích Vĩ Huyễn Đồng to lớn màu vàng thân thể rồi mới từ không trung hiện ra, bên trong cặp mắt không ngừng bắn ra màu vàng sóng gợn, đem Diệp Hồng áp chế hoàn toàn ở.

Đây là cùng Dương Thanh Huyền ký kết khế ước phía sau trận chiến mở màn, vì cho chủ nhân lưu lại một cái ấn tượng tốt, bán mạng triển khai toàn lực, từng vòng tấn công bằng tinh thần, như sóng biển giống như cuồn cuộn không dứt, đem Diệp Hồng Thức Hải chấn phá nát không thể tả.

Sau đó Xích Vĩ Huyễn Đồng “Tê” một tiếng, liền xông lên, dùng thân thể đem Diệp Hồng cuốn lên, kéo ra miệng lớn liền nuốt xuống.

Bộ Tranh nhưng mà thấy thế, sợ đến hoá đá tại chỗ.

Hắn bị Dương Thanh Huyền cùng A Bảo công kích sau, lập tức đến rồi bên bờ sinh tử, liền trông cậy vào Diệp Hồng lại đây cứu giúp, mở hai mắt ra chớp mắt, nhìn thấy chính là Diệp Hồng được ăn một màn, cả người triệt để ngốc trệ, trong đầu trống rỗng.

Chính mình cùng Diệp Hồng nhưng là Thiên Quyết Thành chỉ có hai tên Đạo cảnh cường giả a, tu luyện bao nhiêu năm, mới ở các loại tài nguyên cùng cơ duyên chồng chất hạ bước vào Đạo cảnh.

Đây là hai người bước vào Đạo cảnh sau lần thứ nhất ra tay, hơn nữa còn là liên thủ, lại không có hai chiêu đã bị một cái không có danh tiếng gì trẻ tuổi người hoàn toàn nghiền ép?

Bộ Tranh nhưng mà đã có chút hoảng hốt, chỉ cảm thấy thế giới này có chút không chân thực, quá giả.

Thế nhưng trên người tử hỏa cháy đâm nhói, để hắn nháy mắt liền tỉnh lại.

Chỉ có điều Dương Thanh Huyền cùng A Bảo lần thứ hai một đòn, đem hoàn toàn mất đi sức đề kháng hắn oanh nát tan.

Đánh chết hai người sau, Dương Thanh Huyền đem A Bảo cùng Xích Vĩ cho đòi về Tinh Giới bên trong.

Chính hắn cũng khá là giật mình, cho dù là Thiên Vị đỉnh cao, cùng Đạo cảnh sơ kỳ cũng là cách một cái rãnh trời, hầu như khó có thể vượt qua.

Chính mình lại dễ dàng như vậy liền mạt sát hai tên Đạo cảnh, để hắn cũng có chút khó chịu.

Không biết chính hắn một đường từ sinh tử chiến trường chém giết tới được, mà Bộ Tranh nhưng mà cùng Diệp Hồng nhiều năm bế quan, tuy rằng trên cảnh giới đi, nhưng sức chiến đấu nhưng rõ ràng nhất khiếm khuyết.

Thêm vào Xích Vĩ cùng A Bảo giúp đỡ, ba hai chiêu bên dưới giải quyết bọn họ, tự là điều chắc chắn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1224: Lợn Đồng Đội, Ngươi Có Phải Là Muốn Chết Hay Không

Giết Bộ Tranh nhưng mà cùng Diệp Hồng sau, Dương Thanh Huyền bắt đầu quan sát bốn phía, đích thật là bị tầng tầng kết giới khóa lại.

Chính mình lúc tiến vào bất cẩn rồi, này chút kết giới hoàn toàn ẩn giấu ở trong hư không, sau đó đồng thời kích thích ra, hình thành cực mạnh phong tỏa.

Bất quá cái này cũng là gậy ông đập lưng ông.

Dương Thanh Huyền một quyền hướng về hư không đánh tới, một tiếng vang thật lớn truyền đến, chính là nổ lớn phá toái âm thanh.

Sau đó lại là đấm ra một quyền, tiếp theo một quyền.

Hướng về bốn phương tám hướng đánh tới hơn trăm quyền, mới đưa có kết giới toàn bộ đập vỡ tan, khôi phục được thế giới hiện thực.

Đại La thương hội kiến tạo mật thất đã hủy hoại trong một ngày, liền ngay cả gạch bể còn lại ngói đều không thấy được, hoàn toàn thành bột mịn.

“Hừ, Mao gia, lần này chết liền không chỉ là Mao Tiểu Sơn!”

Dương Thanh Huyền phất tay áo mà đi.

…

Giao dịch dưới đất bên trong, ông lão lắng nghe tình báo mới nhất, khóe miệng hơi vung lên, nói: “Bộ Tranh nhưng mà cùng Diệp Hồng quả nhiên bị chỉnh đốn sao? Chà chà, cái này Lý Huyền, xem ra là có thể chen vào mười vị trí đầu ứng cử viên a. Chỉ cần vận khí không phải quá cõng, mang theo người kia thăng cấp nên vấn đề không lớn. Chỉ là hắn triệt để kể tội Mao gia, liền thật sự không một chút nào lo lắng sao?”

Ông lão thu liễm nụ cười, sắc mặt trở nên hơi nghiêm nghị, tựa hồ đang trầm tư cái gì.

…

Sau ba ngày, Thiên Quyết Thành trên một cái quảng trường, năm ngàn người từ lâu chuẩn bị ổn thỏa.

Khắp thành võ giả đều cơ hồ tràn tới, quan sát trận này thịnh thế.

Ở thành trì bầu trời, hiện ra một mảnh bảy màu tường vân, bao phủ vạn dặm Thương Khung, toả ra hào quang màu xanh.

Từ trong mây kéo dài ra vô số thật dài sạn đạo, không biết từ chỗ nào lên, cũng không biết thông tới đâu, bắt đầu cùng tận đầu đều biến mất ở trong hư không.

Cùng ban đầu ở Vĩnh Phong Thành rất giống nhau, chỉ có điều càng hùng vĩ hơn huy hoàng.

Linh tâm sáng sủa khí bao hàm lực lượng hoàn toàn khuấy động ra, khắp thành võ giả đều chịu đến cảm ứng, phát hiện tự thân nguyên khí đang run rẩy rên rỉ.

Dương Thanh Huyền cùng Hoa Linh Hoa Thanh, còn có Lan Tư, từ lâu tụ tập cùng một chỗ.

Hoa Thanh nhìn một hồi bầu trời, cau mày nói: “Mua lên cấp danh ngạch người kia, thế nào còn chưa tới?”

Dương Thanh Huyền nói: “Mặc kệ nó, không có bàn bạc lên, cũng là vấn đề của đối phương. Cái kia năm viên Toàn Long Đan ta sẽ không lui.”

Hoa Thanh tỷ muội đều là gật gật đầu.

Lan Tư nhưng là một mặt không đáng kể, việc không liên quan tới mình bộ dạng, lạnh như băng đứng ở một bên.

Lúc này, trong đám người đột nhiên vang lên một đạo thanh âm cao vút, “Quân địch còn có năm giây đến chiến trường!”

Dương Thanh Huyền mấy người đều nhìn tới, chỉ thấy một người mặc xanh ngọc quần áo tên béo, giơ cao một đoạn củ cải trắng như thế cánh tay đứng ở trong đám người.

Mập mạp kia trắng nõn nà, dáng dấp đúng là đòi mừng, nỗ lực trừng lớn bị thịt dồn chung một chỗ mắt nhỏ ở trong đám người tìm kiếm.

“Quân địch còn có năm giây đến chiến trường, ôi chao, quân địch còn có năm giây đến chiến trường ôi chao.”

Tên béo chen mở đám người, nhìn bốn phía, một bộ tìm người dáng dấp.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm mập mạp kia, Hỏa Nhãn Kim Tình quét qua, liền đem mập mạp này tu vi nhìn rõ rõ ràng ràng, chỉ có Thái Thiên Vị sơ kỳ.

Bất quá so với Hoa Thanh Hoa Linh, cao hơn trên không ít.

Hơn nữa Thái Thiên Vị sơ kỳ lẫn vào năm ngàn mạnh, cũng cũng qua loa.

“Quân địch còn có năm giây đến chiến trường, ôi chao, quân địch còn có năm giây đến chiến trường ôi chao."

Tiếng của tên béo càng ngày càng cao, giống như là ý chí chiến đấu sục sôi gà trống, con ngươi ở trong đám người vội vàng quét nhìn.

Bỗng nhiên ánh mắt của hắn ngừng rơi vào một cái khí tức mạnh mẽ người áo tím trên người, linh xảo chen mở đám người đến gần, một mặt thần bí thấp giọng nói: "Huynh đệ, quân địch còn có năm giây đến chiến trường."

Người áo tím kia cụp mắt liếc mắt nhìn hắn, khinh bỉ nói: "Bệnh thần kinh."

Nói xong cũng một mặt chê đi ra ngoài.

"Không phải a..."

Tên béo bị người mắng, cũng không thấy chút nào có vẻ tức giận, tiếp tục sinh long hoạt hổ kêu lên, "Quân địch còn có năm giây đến chiến trường này!"

Hoa Thanh đỏ mặt, phun tiếng nói: "Cùng kẻ ngu tựa như, mắc cở chết người."

Lan Tư cũng sắc mặt khó coi, thấp trầm giọng nói: "Không sẽ là tên mập mạp chết bầm này chứ?"

Trước mắt mập mạp kia càng đi càng gần, âm thanh một đợt so với một đợt cao, hầu như đem toàn trường ánh mắt đều hấp dẫn lại đây.

Dương Thanh Huyền tuy rằng đeo mặt nạ, nhưng vẫn cảm thấy mất mặt, cúi đầu xoay người, nói với Hoa Linh: "Ngươi đi đem hắn kéo qua."

Hoa Linh càng là giận dữ và xấu hổ, nói: "Ta không đi. Ta một cô gái nhà, còn muốn điểm mặt đây.”

Dương Thanh Huyền quay đầu nhìn về Lan Tư.

Lan Tư khuôn mặt “Xoạt” một hồi liền hắc chìm, thấp giọng quát: “Đánh chết ta ta cũng không đi.”

Dương Thanh Huyền duỗi ra hai ngón tay, ra hiệu hai cái hộp ngọc, hỏi: “Từ bỏ?”

“Ngươi...”

Lan Tư tức giận phát điên, trực tiếp đi lên trước, đột nhiên vỗ một cái mập mạp kia sau gáy, không đợi tên béo phản ứng, giống kéo lợn chết tựa như, đem hắn kéo đi qua.

Dương Thanh Huyền cùng Hoa gia tỷ muội vội vàng tản ra, làm bộ không nhận thức hai người bọn họ dáng vẻ.

Tên béo bị đau, nhưng vừa nhìn Lan Tư đầy mặt sát khí bộ dạng, tựa hồ cảm thấy sự cường đại của hắn, vui vẻ nói: “Đồng đội! Ngươi chính là ta đồng đội, cuối cùng cũng coi như tìm tới đội ngũ!”

Lan Tư cảm giác được tất cả mọi người ở đối với bọn họ chỉ chỉ điểm điểm, gương mặt cực kỳ âm trầm, lạnh giọng nói: “Câm miệng cho ta! Muốn muốn quá quan liền câm miệng, bằng không vừa vào khu thi đấu, ta cái thứ nhất liền trước hết giết ngươi!”

Tên béo sợ hết hồn, gấp bận bịu che miệng lại không dám lên tiếng nữa, nhưng mà một đôi mắt vẫn là dán Lan Tư, một bộ ôm bắp đùi không nỡ buông ra dáng vẻ.

Xung quanh người một chút liền biết Lan Tư chính là mập mạp kia người muốn tìm, không từ thấp cười rộ lên.

Qua một trận, đám người quan tâm thiếu, tên béo mới thấp giọng nói: “Ta gọi Phan hải tinh, các hạ là? Làm sao lại hai người chúng ta, còn có người đấy?”

Lan Tư lần thứ hai quăng tới lạnh như băng ánh mắt, “Ngươi thật sự muốn chết!”

Tên béo nhận ra được Lan Tư sát khí, lập tức im miệng, đàng hoàng đi theo Lan Tư phía sau.

Rất nhanh, trên bầu trời một cổ khí tức cường đại khuếch tán mở, từ cái kia nồng nặc tường vân bên trong, chậm rãi đi ra một cô gái, chính là mười hai Thiên Quân một trong Tử Kinh, ánh mắt lạnh lùng quét qua phía dưới, từ tốn nói: “Họp thành đội người, hợp dùng một đạo độn quang tiến nhập linh tâm sáng rực liền có thể. Không có họp thành đội, sau khi tiến vào Thánh khí sẽ tự mình cho các ngươi xứng đôi.”

“Lại bắt đầu sao? Ha ha, từ lâu các loại nhiệt huyết sôi trào!”

Trong đám người truyền đến một tiếng cười lớn, liền gặp được một mảnh độn quang phóng lên trời, bên trong bao bọc một đám trang phục tương đồng người, hiển nhiên là đồng nhất tông môn.

Lúc này trên quảng trường độn quang kích? Bắn, như tảng lớn khói lửa tỏa sáng, trông rất đẹp mắt.

Dương Thanh Huyền cũng vung tay lên, một mảnh lôi quang đem Hoa gia tỷ muội bọc lại.

Lan Tư đột nhiên một trảo tên béo, liền nhảy vào trong ánh sáng.

Dương Thanh Huyền lại bấm niệm pháp quyết, độn quang liền phóng lên trời, hướng về cái kia linh tâm sáng rực biến thành hào quang bên trong bay đi.

“Hả?” Mười hai Thiên Quân một trong Tử Kinh, lạnh lùng nhìn đông đảo bóng người bay vào Thánh khí, đột nhiên ánh mắt ngưng lại, nhìn chằm chằm một đạo độn quang bên trong Dương Thanh Huyền, thần trí của nàng càng bị cái kia xanh nha quỷ phương cản lại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1225: Khí Bao Hàm Áp Chế, Đẩy Bạo Nổ Thủy Tinh

“Này mặt nạ...” Tử Kinh còn muốn vận dụng bí thuật điều tra một phen, nhưng là độn quang lóe lên, liền biến mất ở màu trong mây, không có tung tích gì nữa.

Tử Kinh nhíu mày lại, tựa hồ có chút trầm tư.

...

“Oa, dĩ nhiên có hai cái tiểu thư xinh đẹp tỷ!”

Phan Hải Tinh vừa thấy Hoa Linh Hoa Thanh, con mắt nhất thời sáng lên.

“Câm miệng!”

“Oành!”

Lan Tư một cái câu quyền, đánh vào Phan Hải Tinh trên bụng của. Phan Hải Tinh cả người lọm khọm xuống, cuộn rút thành một đoàn tròn thịt, khuôn mặt càng là trướng màu đỏ bừng.

Nhưng rốt cục an tĩnh lại.

Năm người trước mắt quang cảnh rất nhanh biến ảo lên, mây mù phía sau, là một mảnh rộng lớn vô ngần không gian, hào quang màu xanh từ ngày rơi ra, trong đó lơ lửng vô số bình đài, có tới mấy chục.

Bình đài trình hình tròn, đứng sừng sững một vị cao lớn võ giả tượng đá.

Tượng đá bấm quyết nhắm mắt, bảo hộ màu đỏ bào phục.

Ở tượng đá đằng trước, đứng thẳng một tòa màu đỏ Thủy Tinh tháp, tỏa ra áp chế giống như khí bao hàm, bao phủ toàn bộ bình đài.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, hướng về bốn phía nhìn tới, liền đem hết thảy cảnh tượng thu vào đáy mắt, hết thảy này chút tất cả đều là biến ảo ra tới, bên trong đất trời đầy rẫy Thánh khí khí bao hàm lực lượng.

Giống như ban đầu ở Vĩnh Phong Thành thời gian, huyễn hóa ra Thông Thiên Tháp như thế.

Chỉ có điều từng cái ảo thuật cảnh tượng bên trong, đều có Thánh khí lực lượng.

Dương Thanh Huyền ánh mắt trông về xa xa, cảm ứng rõ ràng đến khoảng trăm dặm, có đồng dạng cường đại Thánh khí lực lượng.

“Ở đây chính là địa phương chiến đấu sao? Thật đẹp trai, thật bá đạo a! Thánh khí linh tâm sáng rực quả nhiên không nổi, không hổ là xếp hạng thứ hai mươi Thánh khí.”

Cái kia thân rộng thân thể mập tên béo đầy mặt thán phục, tấm tắc bốn phía chạy, chạm đến những Thủy Tinh kia cùng kiến trúc.

Dương Thanh Huyền liếc mập mạp kia một chút, không khỏi quan sát lần nữa hắn mấy lần.

Dương Thanh Huyền nắm giữ Thánh khí, tự nhiên biết linh tâm sáng sủa xếp hạng, ở Biển Đen một trận chiến sau, mười vị trí đầu mạnh mẽ xuyên. Vào bất hủ ban đầu tâm, làm cho hết thảy Thánh khí bài vị đều tới lui về phía sau, linh tâm sáng rực thời khắc này thứ hạng là người thứ mười chín.

Nhưng cái này gọi Phan Hải Tinh tên béo nhìn thấy được đạo tâm xốc nổi, đầy người thịt mỡ, làm sao cũng biết linh tâm sáng sủa xếp hạng? Xem ra bối cảnh xác thực không đơn giản.

Trên thực tế, có tiền mua thăng cấp danh ngạch, chắc chắn sẽ không đơn giản.

Dương Thanh Huyền đã thu năm viên Toàn Long Đan, cũng không biết mập mạp này cho sở giao dịch ra bao nhiêu tiền.

Hoa Thanh thấy kia đạo uẩn Thủy Tinh đẹp đẽ, không nhịn được đi tới chạm đến, từng trận ấm áp sức mạnh truyền vào trong tay, vui vẻ nói: "Thật thoải mái a. Ta cảm giác ở này Thủy Tinh phóng xạ trong phạm vi, toàn bộ sức mạnh đều đang tăng lên."

Phan Hải Tinh vội hỏi: "Đây là đương nhiên. Ta phương Thủy Tinh không chỉ có áp chế đối phương một tầng tu vi công hiệu, còn có thể cực nhanh khôi phục thương thế. Vì lẽ đó đạo uẩn Thủy Tinh dễ thủ khó công. Bất quá, lấy bốn vị chi có thể xác định là không có vấn đề rồi."

Phan Hải Tinh cười hắc hắc mấy lần, trên mặt thịt mỡ liền tỏa sáng mở.

Lan Tư nhìn Dương Thanh Huyền một chút, nói: "Làm sao làm? Chúng ta đồng thời xông tới phá hủy bọn họ Thủy Tinh, vẫn là phân thành hai nhóm, một nhóm lưu thủ, một nhóm tiến công?"

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, nói: "Tạm thời không biết thực lực đối phương, không tốt phán đoán. Phương pháp ổn thỏa nhất chính là lưu lại nơi này, chờ đối phương đến tiến công, sau đó từng cái từng cái trấn áp xuống. Như vậy đối phương đạo uẩn Thủy Tinh phụ cận liền không người, chúng ta có thể dễ dàng phá vỡ."

Phan Hải Tinh nói: "Cái phương pháp này tốt, ổn thỏa. Nhưng có một khuyết điểm, chính là thời gian. Trận này ngàn cường cuộc chiến, ai trước hết thu được vô cùng, người đó liền thắng được. Đầy một ngàn người sau, còn dư lại toàn bộ thất bại.”

Dương Thanh Huyền lấy ra ngọc bội liếc mắt nhìn, mặt trên quả nhiên có người mấy thống kê, thắng được nhân số: Linh.

Dương Thanh Huyền nói: “Đã như vậy, vậy chúng ta liền không chờ nữa. Lan Tư, ngươi cùng ba người bọn họ lưu thủ ở này, ta đi trước mò xuống hư thực.”

“Được.”

Lan Tư đáp ứng một tiếng, liền trực tiếp ngồi xếp bằng hư không, tiến vào mình tu luyện bên trong thế giới.

Hắn thân là Dạ Xoa tộc vương tử, luôn luôn kiêu ngạo cực kỳ. Ngoại trừ Dương Thanh Huyền ở ngoài, Hoa Thanh tỷ muội cùng Phan Hải Tinh căn bản không vào mắt của hắn, giống như là không khí.

Dương Thanh Huyền lại dặn dò hạ Hoa gia tỷ muội, liền bóng người lóe lên, hóa thành độn quang mà đi.

Có Lan Tư trấn thủ, thêm vào đạo uẩn Thủy Tinh có thể mang đối phương tu vi đè xuống một cấp, cơ bản không tồn tại vấn đề.

Hơn nữa toàn bộ chiến trường bất quá mấy trăm dặm, dù cho vạn nhất thật xảy ra vấn đề, chạy về cũng đủ rồi.

Bất quá trong chốc lát, Dương Thanh Huyền liền cảm thấy cả người hơi ngưng lại, một mảnh màu xanh nhạt kết giới đem bao phủ, trong cơ thể tu vi càng bị miễn cưỡng đè xuống một cấp, đã biến thành Đế Thiên Vị hậu kỳ.

“Quả nhiên, đây đã là đạo uẩn Thủy Tinh phóng xạ phạm vi sao?”

Dương Thanh Huyền trở nên cảnh giác, đồng thời tăng nhanh độn thuật.

Phía trước cảnh tượng rất nhanh liền liền hiện ra, cùng mình phía kia gần như giống nhau, chỉ có điều Thủy Tinh lực lượng cùng kết giới bao phủ đều là nhàn nhạt màu xanh lam.

Địch đối với song phương đặc thù, chính là lấy hồng lam song sắc vì là đánh dấu.

Năm tên võ giả đang ngồi xếp bằng ở đạo uẩn Thủy Tinh phía trước, trình một chữ đứng hàng mở, chờ đợi đại địch dáng vẻ.

[truyen cua tu

i 00 vn] Bọn họ áp dụng chính là Dương Thanh Huyền trước nói sách lược, lấy đạo uẩn Thủy Tinh tháp làm căn cứ, chỉ thủ chớ không tấn công, chờ kẻ địch tập kích, mượn đạo uẩn Thủy Tinh tháp sức mạnh, tướng địch phương trấn áp lại, sau đó sẽ đi tập kích tháp.

Như vậy tuy rằng tốn thời gian lại làm phiền, nhưng đích thật là là ổn thỏa nhất phương thức.

“Cẩn thận! Địch nhân đến!”

Ngồi ở ở giữa nhất người kia, đột nhiên bạo mở hai mắt ra, nghiêm ngặt quát một tiếng.

Bốn người khác lập tức cảnh giác, đồng loạt mở hai mắt ra, vẻ cảnh giác lập tức biến thành ngạc nhiên, nhìn về phía trước phóng xạ trong vùng, cô linh linh đứng cạnh một vị mang theo xanh nha quỷ phương nam tử.

“Một người?”

“Giở trò quỷ gì? Mọi người cẩn thận bốn phía, đừng trúng kế!”

“Đích thật là một người, đạo uẩn Thủy Tinh thượng hội có phản ứng.”

“Ha ha, nhất định là đánh ra đến dò đường, nhưng nhưng không cẩn thận đi sâu vào. Cũng hoặc là người này chính là cái não tàn, vừa vặn cho chúng ta cơ hội!”

“Không sai! Bắt trước người này, còn lại bốn cái liền không đáng sợ!”

Năm người đều là đại hỉ, cấp tốc lệch vị trí, đem Dương Thanh Huyền bao bọc vây quanh.

Trong đó mạnh nhất một người cũng chỉ là Thái Thiên Vị trung kỳ, cười lạnh nói: “Là chính ngươi đền tội, vẫn là muốn chúng ta động thủ?”

Dương Thanh Huyền cũng không để ý tới năm người, mà là giương mắt hướng về đạo kia bao hàm Thủy Tinh tháp nhìn tới, sau đó bóng người lóe lên, liền trực tiếp xẹt qua năm người, tại chỗ biến mất.

“Không tốt cẩn thận!”

“Người đâu?!”

“Chi! Thật nhanh thân pháp, người đi đâu đây?!”

Càng không có người nào thấy rõ Dương Thanh Huyền động tác.

Vị kia Thái Thiên Vị trung kỳ đột nhiên bỗng dưng quay đầu lại, sợ hãi rống nói: “Không được! Hắn đang đẩy tháp!”

Năm người ngạc nhiên nhìn tới, chỉ thấy Dương Thanh Huyền một chưởng giơ lên, vô số hào quang tự lòng bàn tay tản mát ra, nổ ra một đạo cực kỳ lóa mắt Liệt Dương, đánh vào đạo kia bao hàm Thủy Tinh tiến lên!

“Ầm!”

Một đạo nặng nề vang vọng, Thủy Tinh trên tháp nhất thời “Bùm bùm” xuất hiện vô số vết rạn nứt.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Ồ, càng như vậy kiên cố?”

Hắn giơ tay lên, đang muốn lại ra một chưởng, chỉ thấy cái kia Thủy Tinh trên “Két” một tiếng, mấy mảnh vụn bay ra, sau đó “Oanh” một tiếng, rốt cục bạo nổ mở.

Vô số màu xanh nhạt tinh khối, theo lam quang nháy mắt tăng vọt mà bay tán chung quanh, mạnh mẽ bão táp đẩy tản ra đến, nửa biên luận võ đài đều là vẻ vang mỹ lệ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1226: Một Vùng Bốn, Toàn Trường Tốt Nhất

“Cái gì? Liền nát... Làm sao có khả năng...”

Năm người toàn bộ đều sợ ngây người mặt, bị Thủy Tinh nổ tung thời điểm ánh xanh chiếu rọi một mặt mộng bức.

Toàn bộ thế giới phảng phất ảm đạm đi.

“Không!”

Tên kia Thái Thiên Vị trung kỳ võ giả hoảng sợ quát to một tiếng, thân thể của hắn cùng bốn người khác liền cùng nhau tại chỗ biến mất.

Dương Thanh Huyền cũng cảm nhận được Thánh khí lực lôi kéo, cũng không có chống lại, tùy ý nguồn sức mạnh kia đem chính mình thu đi.

Sau một khắc, liền xuất hiện ở một cái khoảng mười trượng hình tròn trong không gian, Hoa Linh Hoa Thanh, Lan Tư, Phan Hải Tinh cũng cùng nhau đồng thời xuất hiện.

Lan Tư một mặt kinh ngạc, nói: “Giải quyết rồi?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu.

“Oa, một vùng bốn!” Phan Hải Tinh hưng phấn kêu to, trong mắt tràn đầy ngôi sao nhỏ, tiến lên nắm Dương Thanh Huyền tay, kích động nói: “Nguyên lai ngươi mới là đội ngũ lão đại. Tiểu đệ Phan Hải Tinh, mời chiếu cố nhiều.”

Dương Thanh Huyền đưa tay rút ra, nhàn nhạt nói một tiếng, “Lý Huyền.”

“Đúng mực, Thắng không kiêu, Bại không nản, thái sơn băng vu mặt mà không biến sắc, không hổ là lão đại!”

Phan Hải Tinh giơ ngón tay cái lên, liều mạng vuốt mông ngựa.

Dương Thanh Huyền mặc kệ hắn, mà là đem ngọc bội lấy ra vừa nhìn, mặt trên biểu hiện: Lý Huyền, thắng một hồi, được một phân, biểu hiện tốt nhất, được một phân, trước mặt tổng điểm hai phần.

đọ

c truyện tạ i http://truyencuatui.ne T / Mà bốn người khác, đều là các một phân.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Biểu hiện tốt nhất có thể đạt được nhiều một phân, nếu là ta trước tiên tích đầy hết sức lời, chẳng lẽ không phải trước hết thắng được?”

Phan Hải Tinh nói: “Đúng vậy, vì lẽ đó lão đại ngươi nhất định không thể đi trước. Cuối cùng là ai phá hủy đạo uẩn Thủy Tinh, liền nhớ ai là toàn trường tốt nhất, khen thưởng một phân. Phía sau trong tỷ thí, đạo uẩn Thủy Tinh lưu cho chúng ta phá hủy đi.”

Hắn khuôn mặt vẻ khẩn cầu.

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Tốt, thì ra là vậy.”

Phan Hải Tinh nhanh chóng tính toán, nói: “Mỗi thắng liên tiếp một hồi, lại sẽ nhiều hơn một phân. Phía sau ba trận toàn thắng, đồng thời đều để cho ta tới đẩy tháp, ta liền trực tiếp thắng được.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi đứng ở bên, ta trước đưa hai vị em gái thắng nổi đi, sau đó mới là ngươi.”

Phan Hải Tinh híp mắt, ngượng ngùng cười nói: “Phải, phải, tự nhiên cần phải để hai vị tiểu thư tỷ trước tiên thắng.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Muốn ở này chờ bao lâu mới có thể tiến nhập cuộc kế tiếp?”

Dương Thanh Huyền đã xác định cái này Phan Hải Tinh chắc chắn sẽ không đơn giản, tuy rằng tu vi chỉ có Thái Thiên Vị, nhưng thấy hắn đối với linh tâm sáng rực cùng quy tắc tranh tài hiểu rõ, bối cảnh nhất định bất phàm.

Phan Hải Tinh lắc đầu nói: “Không biết, kỳ quái, theo lý hẳn là lập tức tiến nhập cuộc kế tiếp. Dù cho muốn khôi phục thực lực, ở mấy phe đạo uẩn Thủy Tinh phóng xạ bên trong, tốc độ khôi phục sẽ cực nhanh, không nên ở lại xứng đôi trong không gian a.”

Dương Thanh Huyền vung lên áo bào, liền trực tiếp ngồi xếp bằng xuống tu luyện.

Phan Hải Tinh đáy mắt xẹt qua vẻ kinh hãi, tựa hồ bị Dương Thanh Huyền tranh đoạt từng giây tu luyện cho xúc động.

Mỗi một vị thiên tài tuyệt thế sinh ra, tuyệt không chỉ là thiên phú cùng tài nguyên, còn có xa như vậy siêu thường nhân chăm chỉ cùng nỗ lực.

Lan Tư cũng không nói hai lời, liền ngồi xếp bằng xuống, tay bấm quyết ấn.

…

Ở Thiên Quyết Thành bầu trời, cái kia cửu sắc đám mây bên trên, gần như thái hư.

Mãnh liệt cương phong đến về đoàn toàn, đem hư vô đều chém gió phong hoá.

Nhưng có hơn mười người ngồi xếp bằng bên trên, gió mạnh thổi qua thân thể của bọn họ, đều trở nên khàn khàn không hề có một tiếng động, liền ngay cả áo bào đều không thể khuấy lên nửa phần.

Tử Kinh đột nhiên mở mắt ra, tay bấm quyết ấn, đánh vào phía trước trong hư vô.

Từ Cửu Thải mây tía bên trong, chậm rãi bay lên một gốc cây Thủy Tinh cổ thụ, bất quá hai thước đến cao, tán cây xanh ngắt muốn rụng, hoảng nếu thật.

Cái kia cổ thụ tản ra nhàn nhạt huy quang, buông xuống vạn ngàn cây mây, thẳng Thông Vân bưng, một luồng mát mẽ khí tức, theo cường đại khí bao hàm gợn sóng gột rửa đi ra ngoài.

Này cổ thụ chính là linh tâm sáng sủa bản thể.

Nguyên bản cửa này người chủ trì là Hạng Lăng, bởi vì bị Đao Hạo Quân đả thương, vì lẽ đó từ nàng tiếp nhận chủ trì vị trí.

Tử Kinh quyết ấn không ngừng đánh vào linh tâm sáng rực bên trong, mặt trên rất nhanh liền hiện ra một mảnh cảnh tượng, hiển hóa ra Dương Thanh Huyền năm người vị trí không gian, cùng với năm người bộ dạng, đều nhìn rõ ràng.

Mặt khác hơn mười người cũng đều rối rít mở hai mắt ra.

Một người trong đó kinh ngạc nói: “Làm sao nhanh như vậy liền đẩy ngã một toà Thủy Tinh?”

Tử Kinh trầm ngâm nói: “Đích thật là nhanh nhất. Nguyên bản ngàn cường trận chiến quyết đấu là nháy mắt xứng đôi, nhưng hiện nay chỉ có đội ngũ này cùng chiến bại chi kia không rảnh rỗi. Mà xứng đôi nguyên tắc bên trong, gặp qua đội ngũ không biết lại gặp gỡ. Vì lẽ đó hai chi đội ngũ đều tiến vào chờ đợi trạng thái.”

Một người cau mày nói: “Cái kia cuộc kế tiếp, đội ngũ này gặp phải cường giả độ khả thi liền quá lớn. Bởi vì hạ hai chi đội ngũ đi ra, nháy mắt thì sẽ cùng bọn họ xứng đôi. Nếu như cường cường gặp gỡ, khó tránh khỏi có chút bất công.”

Tử Kinh nói: “Cường cường gặp nhau xác suất chỉ có một nửa. Huống hồ toàn bộ quy tắc là tích phân chế, lưỡng cường tương ngộ thất bại, chỉ là rơi một phân mà thôi, chỉ cần có thực lực, ở phía sau so đấu bên trong còn có thể kiếm về.”

Người võ giả kia đồng ý nói: “Không sai, khí vận nguyên bản chính là thực lực một phần.”

Tử Kinh nhìn cái kia không gian bên trong Dương Thanh Huyền, chân mày nhíu sâu hơn.

Tuy rằng Dương Thanh Huyền mang theo xanh nha quỷ phương, lại bị linh tâm sáng rực trực tiếp cách rời đi, nhưng chẳng biết vì sao, Dương Thanh Huyền tổng cho nàng một loại cảm giác quen thuộc.

Một tên võ giả đột nhiên kêu lên: “Lại có đội ngũ đi ra!”

Tử Kinh tâm tư thu về, hướng về cái kia cổ thụ nhìn tới, xứng đôi trong không gian nhất thời lại thêm ra hai chi đội ngũ.

Nàng mắt sáng lên, sắc mặt khẽ nhúc nhích, thầm nói: “Là bọn hắn, Lý Huyền lần này phiền toái.”

Người võ giả kia cũng nhận ra trong đó thắng được đội ngũ, cười nói: “Là Công Thâu thế gia. Xác thực, ở trận này ngàn người cuộc chiến bên trong, Công Thâu thế gia đội ngũ, nhưng là mười vị trí đầu đại nhiệt môn a.”

Một gã khác võ giả cũng gật đầu nói: “Công Thâu thế gia có hai chi đội ngũ, tất cả đều trang bị Đạo cảnh con rối, hợp lại, đừng nói mười vị trí đầu, chính là đệ nhất cũng có thể.”

Tử Kinh nói: “Công Thâu thế gia đem lần này luận võ nhìn rất nặng, đem quyết định người thừa kế thuận vị. Vì lẽ đó các phái các hệ đều đem lá bài tẩy toàn bộ bày ra. Lần này luận võ cuộc chiến, Công Thâu thế gia tất nhiên là muốn rực rỡ hào quang.”

Tử Kinh con ngươi thu nhỏ lại, ngay ở nàng trong khi nói chuyện, đối chiến xứng đôi đã hoàn thành, Lý Huyền năm người đối chiến Công Thâu thế gia.

Chung quanh võ giả đều là thổn thức không ngớt.

Một tên võ giả than thở: “Lý Huyền chi đội kia ngũ phải gặp tai ương, thông minh liền từ bỏ chống lại, trực tiếp khấu trừ một phân, chờ đợi một hồi. Từ bọn họ trước tiên thắng được tình huống đến xem, muốn thắng được còn không khó khăn. Sợ là sợ đám người kia không biết thời vụ, cùng Công Thâu thế gia người liều mạng, bị nghiền ép trọng thương, phía sau cũng thì phiền toái.”

Những người còn lại đều là không điểm đứt đầu, đều là tán thành cái này quan niệm.

Tử Kinh lặng lẽ không nói, nhìn hai đội nhân mã từ cái kia xứng đôi bên trong không gian biến mất.

Nàng hơi hất cằm lên, nghĩ thầm: “Cái kia Lý Huyền thật sự thất bại sao? Khi bọn họ phát hiện đối thủ là Công Thâu thế gia thời điểm, sẽ làm ra lựa chọn như thế nào đây?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1227: Đại Đạo Quy Tắc, Các Đời Nhân Hoàng

Đáng tiếc linh tâm sáng rực chính là đời thứ hai Nhân Hoàng chế tạo, bên trong ẩn chứa vô cùng mạnh mẽ năng lực tự kiềm chế.

Từ đời thứ hai Nhân Hoàng lui về phía sau, sẽ thấy không có ai có thể hoàn chỉnh khống chế cái này Huyền Khí.

Bên trong rất nhiều huyền bí đến nay chưa bị người chưởng khống.

Trận này ngàn cường cuộc chiến, thân là tổng chiến chủ trì Tử Kinh, cũng chỉ có thể nhìn thấy đến xứng đôi trong không gian cảnh tượng, không cách nào tiến thêm một bước nữa.

Cái này cũng là đời thứ hai Nhân Hoàng cố ý ở Thánh khí bên trong thiết trí cản trở.

Bởi vì Thương Khung luận võ ước nguyện ban đầu, là vì thúc đẩy Nhân tộc võ đạo phát triển, khai quật một đời lại một đời người mới, vững chắc Nhân tộc địa vị thống trị.

Mà luận võ trong quá trình, khảo lượng không chỉ là tu vi võ đạo, còn có giao thiệp, tài lực, trí tuệ, bối cảnh, thậm chí là khí vận các loại.

Nói chung chính là một câu nói: Người thắng làm vua.

Mà ở toàn bộ luận võ trong quá trình, thiên hạ tuổi trẻ tuấn kiệt tất nhiên là lá bài tẩy ra hết, tranh cướp cái kia một tịch vị trí.

Đời thứ hai Nhân Hoàng vì để tránh cho tương lai có người lợi dụng linh tâm sáng rực, nhìn trộm các đại môn phái võ học bí thuật, thậm chí là tư nhân bí ẩn, vì vậy đem linh tâm sáng rực chế tạo huyền diệu cực kỳ, để bất luận người nào đều không thể hiểu thấu đáo bên trong quy tắc, chỉ có thể nắm giữ bộ phận.

Đồng thời ở Tinh Cung lưu lại Thánh khí yếu thuật bên trong, cũng chỉ có một ít cơ bản sử dụng phương pháp, càng là gia tăng rồi hoàn toàn khống chế linh tâm sáng sủa độ khó.

Đồng thời Thánh khí không phải là vật phàm, một tên võ giả cả một đời có thể tận chưởng một cái cũng đã là vạn hạnh. Các đời Nhân Hoàng, càng là đem tinh lực chủ yếu đặt ở thiên địa đôi bảng khống chế trên.

Vì lẽ đó tự đời thứ hai Nhân Hoàng phía sau, Tinh Cung lại không có ai có thể hoàn toàn khống chế cái này Thánh khí.

Theo Dương Thanh Huyền cùng Công Thâu thế gia tiến nhập chiến trường sau, bắt đầu không ngừng có đội ngũ tiến nhập xứng đôi không gian, tiến hành tùy cơ xứng đôi.

...

“Nơi này là...”

Dương Thanh Huyền nhìn cảnh tượng chung quanh, đưa phóng Thủy Tinh bình đài từ nham thạch tạo thành, bên dưới có đạo đạo dòng chảy dung nham chảy, đem bình đài phân thành vô số nham thạch đạo, xung quanh một mảnh bể nước lớn nhỏ màu đỏ dung nham, tỏa ra nhiệt độ nóng bỏng.

Phan Hải Tinh kêu lên: “Đổi bản đồ!”

Ở trong mắt Dương Thanh Huyền, này hết thảy tất cả, đều chẳng qua là ảo giống thôi.

Hắn có thể cảm ứng rõ ràng đến linh tâm sáng rực tản mát ra mạnh mẽ khí bao hàm, gột rửa tại không gian mỗi một chỗ địa phương.

Thậm chí là trước mắt đạo uẩn Thủy Tinh...

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, xem chừng đạo uẩn Thủy Tinh, đem Hỏa Nhãn Kim Tình kích phát đến mức tận cùng, to lớn Thủy Tinh ở trước mắt không ngừng hư hóa, chậm rãi biến thành vô số quy tắc phù văn, vô số loại phức tạp tổ hợp, từng cái trong đầu trình hiện.

“Đại đạo quy tắc, từ vô số đạo văn ngưng tụ mà thành đạo uẩn Thủy Tinh tháp, đồng thời ở này chút đạo văn bên trong, những văn tự này là...”

Dương Thanh Huyền đột nhiên hai mắt đâm nhói, không nhịn được nhắm hai mắt lại, lại có giọt nước mắt từ khóe mắt lăn xuống, đau rát đau.

“Đó là thượng cổ tinh linh văn a!”

Dương Thanh Huyền nội tâm rung mạnh, trong cơ thể huyết không nhịn được nóng lên.

Đó là thượng cổ tinh linh bộ tộc, dùng để viết đại đạo văn tự!

Đạo chi vì là vật, duy hoảng duy hốt, hốt này hoảng này, trong đó có giống hoảng này hốt này, trong đó có vật.

Nguyên bản đại đạo là không thể miêu tả tồn tại, nhưng thượng cổ Tinh Linh tộc đại năng, nhưng thông qua thiên tài hiếm có trên đời, miêu tả đại đạo vận chuyển đồ án, do đó sáng tạo ra vạn vật chữ viết cơ sở thượng cổ tinh linh văn.

Lấy thượng cổ tinh linh văn là ở gần nhất đại đạo văn tự.

Tứ Thời Thiên Địa Thư bên trong văn tự, chính là thuần phác nhất nguồn gốc tinh linh văn, mỗi một chữ đều là miêu tả đại đạo mà minh khắc ra.

Giờ khắc này Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình thấy đạo uẩn Thủy Tinh bên trong, ngoại trừ đại đạo minh văn ở ngoài, còn có vô số thượng cổ tinh linh văn, hai cái nối liền cùng nhau, huyễn hóa ra trước mắt Thủy Tinh tháp.

“Năm đó chế tạo linh tâm sáng rực Thánh khí Nhân Hoàng, lại nắm giữ thượng cổ tinh linh văn, hắn rốt cuộc là ai?”

Dương Thanh Huyền nội tâm khiếp sợ không gì sánh nổi.

Bất kỳ trong điển tịch, đối với các đời Nhân hoàng ghi chép đều hết sức ít ỏi, tựa hồ đây là một loại cấm kỵ.

Dù cho đương đại Nhân Hoàng Dương Vân kính, cũng chỉ có đứng đầu tông môn thế gia, mới hiểu được danh tự này.

Dương Thanh Huyền từ Huyền Dạ đại lục bắt đầu, liền chung quanh thu thập điển tịch ghi chú, muốn muốn nhất toàn diện hiểu rõ thế giới này, nhưng cũng đều không có đóng ở Tinh Cung cùng Nhân hoàng ghi chép.

Duy nhất ở trên sách sử để lại tên chỉ có đời thứ nhất Nhân Hoàng ngày không cách nào.

Phía sau các đời Nhân Hoàng, đều chỉ có đại số cùng Nhân hoàng xưng hô, cùng với ghi lại một ít đại sự kinh thiên động địa.

Này linh tâm sáng rực là cái nào một đời Nhân Hoàng lưu lại, cái kia thay Nhân Hoàng tên gọi là gì, Dương Thanh Huyền đều không biết gì cả.

“Lão đại, ngươi có muốn hay không nghỉ ngơi một hồi lại ra tay. Ngược lại lấy thực lực của lão đại không vội, trên một thanh phá hủy phe địch Thủy Tinh còn không bao lâu, hiện tại vừa lúc ở này đạo uẩn Thủy Tinh hạ nghỉ ngơi một chút, khôi phục thể năng.”

Phan Hải Tinh một mặt lấy lòng bộ dạng, nói với Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, thầm nghĩ mập mạp này tựa hồ cũng không đơn giản, biết đến đồ vật rất nhiều, hỏi hắn: “Liên quan với này linh tâm sáng rực, ngươi hiểu bao nhiêu?”

Phan Hải Tinh sửng sốt một chút, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền lại đột nhiên hỏi như vậy, hắn trầm tư một chút, nói: “Hiểu rõ cũng không phải là rất nhiều. Cái này Thánh khí cực kỳ nổi danh, ở Tinh Cung truyền thừa Thánh khí bên trong, ngoại trừ thiên địa đôi bảng ở ngoài, là thuộc danh tiếng của nó lớn nhất. Dù sao mỗi lần Thương Khung luận võ đều cần dùng đến.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, này nói rồi bằng chưa nói.

Phan Hải Tinh hết sức nhìn sắc mặt nghe lời nói biết người, lập tức phát hiện Dương Thanh Huyền cau mày, vội vàng cười xòa nói: “Khà khà, bất quá về cái này Thánh khí, ta còn biết một ít ngoại giới không biết tình huống. Tục truyền là đời thứ hai Nhân Hoàng tạo ra, vì để tránh cho luận võ mất đi công bằng hợp lý, vì vậy ở Thánh khí bên trong bày lượng lớn huyền diệu, từ đời thứ hai Nhân Hoàng phía sau đến nay, lại không người nào có thể toàn diện khống chế cái này Thánh khí, đều chỉ có thể lợi dụng cái này Thánh khí bộ phần năng lực.”

“Đời thứ hai Nhân Hoàng? Không người khống chế?”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, Ám đạo mập mạp này quả nhiên không đơn giản, hắn lại hỏi: “Đời thứ hai Nhân Hoàng là ai? Tại sao lại không người khống chế?”

Phan Hải Tinh lộ ra dáng vẻ trầm tư, ở Thủy Tinh bên cạnh đi qua đi lại, giải thích: “Đời thứ hai Nhân Hoàng tồn tại thời gian phi thường sâu xa, hầu như vẫn là thời đại trung cổ, cùng đời thứ nhất Nhân Hoàng ngày không cách nào quan hệ vô cùng mật thiết. Đối với đời thứ hai Nhân hoàng thân phận, từng có rất nhiều suy đoán, nhưng không có một đúng số. Có thể nói như vậy, đời thứ hai Nhân hoàng thân phận, ở các đời Nhân Hoàng bên trong, là thần bí nhất mấy cái một trong. Cho tới vì sao không người khống chế, ngoại trừ đời thứ hai Nhân Hoàng thiết trí xuống lượng lớn huyền diệu ở ngoài, chính là Tinh Cung các đời Nhân Hoàng, đều chủ yếu tế luyện thiên địa đôi bảng, cái này Thánh khí liền gác lại.”

Dương Thanh Huyền chân mày nhíu sâu hơn, nói: “Còn thần bí nhất mấy cái một trong? Từ đời thứ nhất Nhân Hoàng ngày không cách nào cho tới bây giờ, cũng bất quá trải qua mười một đời mà thôi.”

Phan Hải Tinh đột nhiên tà mị cười, hắc tiếng nói: “Không sai, tổng cộng mười một đời Nhân Hoàng, liền không có đơn giản tồn tại. Ngươi cho rằng đương đại Nhân Hoàng làm sao? Nếu là ta đoán không sai, đương đại Nhân Hoàng cũng đủ để xếp vào này thần bí nhất một trong mấy người.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1228: Lòng Có Mãnh Hổ, Thần Cản Giết Thần

“Đương đại Nhân Hoàng?!”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, liền ngay cả Hoa Linh Hoa Thanh tỷ muội, còn có Lan Tư cũng đều vểnh tai lên lắng nghe.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm Phan Hải Tinh, lạnh lùng nói: “Nơi này là linh tâm sáng rực bên trong, sợ là hành vi của chúng ta cùng trò chuyện, Tinh Cung người đều quan trắc đến đi. Vọng nghị Nhân Hoàng, ngươi sẽ không sợ rước lấy là không phải sao?”

“Ha ha, lão đại, yên tâm đi.”

Phan Hải Tinh vỗ vỗ Dương Thanh Huyền cánh tay, cười nói: “Ta sớm liền hỏi thăm rõ ràng. Tinh Cung người thì không cách nào quản chế linh tâm sáng rực nội bộ. Bọn họ đối với linh tâm sáng sủa nắm giữ, chỉ có một ít dễ hiểu vận dụng mà thôi.”

Dương Thanh Huyền bất động thanh sắc hỏi: “Ồ? Đã như vậy, vậy ngươi đúng là nói một chút, đương đại Nhân Hoàng làm sao thần bí?”

“Ngạch... Cái này...”

Phan Hải Tinh tựa hồ có hơi lo lắng, ấp a ấp úng nói, “Thần bí chính là... Ngạch... Dáng vẻ rất thần bí... Ngạch...”

Dương Thanh Huyền đột nhiên ánh mắt nhất chuyển, nhìn chằm chằm xa xa, cười lạnh nói: “Cẩn thận rồi, kẻ địch đã đến!”

Hắn vừa liếc nhìn Phan Hải Tinh, nói: “Ta đối với vấn đề này cảm thấy rất hứng thú, ngươi suy nghĩ thật kỹ trả lời thế nào ta, bằng không ta có thể không xác thực bảo đảm an toàn của ngươi.”

Phan Hải Tinh kinh sợ, vội hỏi: “Lão đại, ngươi nhưng là thu rồi tiền a!”

Dương Thanh Huyền cười hì hì, nói: “Lấy tiền là bảo đảm ngươi thăng cấp, có thể chưa nói bảo đảm ngươi an toàn thăng cấp. Nói thí dụ như thiếu rơi mất tứ chi thăng cấp, hoặc là bạo điệu đan điền thăng cấp, cũng đều là thăng cấp a.”

Phan Hải Tinh: “...”

Dương Thanh Huyền ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm phía trước, nói: “Đều cẩn thận một chút, người tới thực lực không kém!”

Vừa dứt lời hạ, phía trước trên bầu trời liền xuất hiện ba người, toàn thân thanh nhất sắc màu đen trang phục, mặt trên có màu xanh lam bánh răng hoa văn, lẫn nhau cắn hợp, nhìn thấy được đầy người nghiêm cẩn chi gió.

Phan Hải Tinh cả kinh nói: “Giải giáp Công Thâu!”

Tới ba người là Công Thâu thế gia Công Thâu Thông, Công Thâu Ngự, Công Thâu Ất.

Trong đó tu vi cao nhất chính là Công Thâu Ngự, Đế Thiên Vị trung kỳ, hai người khác đều là Đế Thiên Vị sơ kỳ.

Công Thâu Thông lạnh như băng nói rằng: “Nếu nhận ra chúng ta, liền cho các ngươi một cái bất tử cơ hội, chính mình phá hủy Thủy Tinh đi, miễn cho chúng ta động thủ, cái kia bị phá hủy liền không chỉ là Thủy Tinh.”

Ván trước bọn họ chính là lấy ra thân phận sau, bức bách đối phương chính mình phá hủy Thủy Tinh.

Giải giáp Công Thâu ở sáu trong thế gia, được công nhận thực lực đệ nhất.

Thậm chí có đồn đại nói giải giáp Công Thâu ở toàn bộ hai mươi bốn trong nhà đều là đứng hàng vị thứ nhất, thực lực không thua ở chín đại siêu cấp tông môn.

Phan Hải Tinh sắc mặt vô cùng không dễ nhìn, cắn răng nói: “Tốt, chúng ta đẩy, tự chúng ta đẩy tháp!”

Hắn nhìn Dương Thanh Huyền một mặt vẻ lạnh lùng, vội vàng nháy mắt, đồng thời thấp giọng nói rằng: “Không cần thiết với bọn hắn liều mạng. Linh tâm sáng sủa quy tắc, chỉ cần gặp lần trước sau, thì sẽ không gặp lại lần thứ hai. Chúng ta dành thời gian chịu thua, nhanh đi cái khác đội ngũ trên người đem phân kiếm về.”

Công Thâu Thông cười lạnh nói: “Coi như ngươi thức thời vụ.”

Công Thâu Ất giễu cợt nói: “Không biết thời vụ lại có thể làm sao đây? Hoặc là thức thời vụ, hoặc là chết, đơn giản như vậy lựa chọn, ta muốn tất cả mọi người biết rõ làm sao chọn.”

Lan Tư quay đầu nhìn về Dương Thanh Huyền, chờ ý kiến của hắn.

Dương Thanh Huyền mặt không thay đổi nói rằng: “Đối với trận này điểm, ta nhìn cũng không phải là rất nặng, thua thắng kỳ thực không có quan hệ.”

Phan Hải Tinh thở phào nhẹ nhõm, chỉ sợ Dương Thanh Huyền nhất thời kiên cường, muốn không mở muốn ác chiến, vậy thì thật sự phiền toái.

Có thể liều quá lại không nói, một là làm trễ nãi thời gian, hai là vạn nhất bị đả thương hoặc là đánh chết, kế tiếp đối chiến thì phiền toái.

Hắn chính là ra tiền, thắng bại không đáng kể, then chốt ở chỗ thắng lợi thăng cấp.

Công Thâu Thông khinh miệt cười lạnh nói: “Nếu thức thời, còn không mau chính mình đẩy tháp, làm lỡ chúng ta thời gian!”

Dương Thanh Huyền ung dung thong thả nói: “Thế nhưng, quy tắc tranh tài là gặp lần trước sau, thì sẽ không gặp lại lần thứ hai. Nói cách khác, đem các ngươi nghiền nát cơ hội chỉ có lần này, làm sao có thể dễ dàng buông tha đây?”

Công Thâu thế gia ba người đồng thời đổi sắc mặt.

Công Thâu Thông quát lên: “Ngươi nói cái gì?!”

Sát khí từ trên thân Dương Thanh Huyền bốc lên, cười gằn nói: “Ta nói, nhân sinh gian nan như vậy, đối với vượt qua ngươi chỉ số thông minh sự tình, cũng không cần đuổi theo căn hỏi đáy!”

Bóng người lóe lên, liền phóng lên trời, hướng về Công Thâu thế gia ba người đánh tới.

Chiến kích Bạch Uyên ở Dương Thanh Huyền tay phải, múa ra một đạo thương hoa, sau đó hóa ra tầng tầng lớp lớp cuộn sóng, thẳng quét mà đi.

“Thức thứ hai Cứu Cánh Niết Bàn!”

Một đạo hư quang như biển, dập dờn mà đi, dường như muốn chém nát tất cả điên đảo giấc mơ, Cứu Cánh Niết Bàn.

“Không được! Hắn là Đế Thiên Vị tồn tại!”

Vẫn không có lên tiếng Công Thâu Ngự bỗng nhiên hét lớn một tiếng, mồ hôi lạnh từ ba người trên người nhô ra.

Này một kích lực lượng vượt xa bọn họ nhận thức, mang đến tử vong nguy hiểm.

Dù cho thường ngày trạng thái mạnh nhất, không có khả năng gánh vác đáng sợ như vậy một kích, huống hồ giờ khắc này còn bị phe địch Thủy Tinh áp chế. Công Thâu Ngự chỉ còn dư lại Đế Thiên Vị sơ kỳ tu vi, Công Thâu Thông cùng Công Thâu Ất càng là chỉ có Thái Thiên Vị đỉnh cao.

“Huyền Thiết khiên giáp!”

Công Thâu Ngự tốc độ nhanh nhất, giơ tay lên, vô số thiết bài từ trên cánh tay bay ra, lượn quanh ở trước người lượn vòng, đồng thời lấy nhất định quy tắc hợp lại, hóa thành một mặt đen kịt khiên tròn, phòng ngự mười trượng phạm vi.

“Ầm ầm!”

Bạch Uyên một kích, đánh ở trên khiên, vô số giáp sắt trận phù nổ tung, cự thuẫn “Oanh” một tiếng nổ tung, vô số thiết bài đánh bay.

Công Thâu Ngự ba người hoảng hốt, ở trên không bên trong liên tiếp lui về phía sau, đều là mặt lộ vẻ kinh sắc.

Tuy rằng lá bài tẩy của bọn hắn còn rất nhiều, nhưng Dương Thanh Huyền trên người lộ ra tới cái kia cỗ quyết chí tiến lên, đánh đâu thắng đó không gì cản nổi khí thế, nhưng là chấn nhân tâm phách.

“Từ đây khắc bắt đầu, chiến trường từ ta một người chủ động làm thịt!”

Dương Thanh Huyền nắm kích về phía trước, mỗi bước ra một bước, dưới chân thì có bạch quang khuếch tán.

“Được! Lòng có mãnh hổ!”

Phan Hải Tinh hai mắt phóng quang, hưng phấn vỗ tay kêu to: “Thần cản giết thần!”

Lan Tư cũng là con ngươi đột nhiên co, trong mắt bắn ra lạnh sát ánh sáng, bị Dương Thanh Huyền trên người chiến ý ảnh hưởng, trong cơ thể huyết dịch không ngừng sôi trào.

Công Thâu Ngự sắc mặt trắng bệch, lạnh giọng cả giận nói: “Ngươi rất mạnh, nhưng Công Thâu thế gia, là ngươi không chọc nổi người!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, nói: “Đã như vậy, vậy các ngươi liền làm quỷ đi thôi!”

Bạch Uyên lại nổi lên, nhắm thẳng vào Thương Thiên, hòa hợp chân nguyên khí như lụa mỏng giống như lượn lờ ở chiến kích bốn phía, lại có hồng mang nhàn nhạt từ bốn mặt ngưng tụ đến, tràn vào kích bên trong.

Sau đó một đạo nhỏ nhẹ tiếng rung truyền ra, Bạch Uyên phát sinh khí bao hàm lực lượng.

Màu đỏ đạo uẩn Thủy Tinh trên tháp phóng xạ ở dưới sức mạnh, càng hóa thành từng cái từng cái đạo văn, cùng Bạch Uyên sản sinh cộng hưởng.

“Thức thứ tư Ngục Đấu!”

Dương Thanh Huyền vung kích mà xuống, hư quang bốn phía bao bọc màu đỏ sức mạnh, như ngục bên trong gầm thét mãnh thú, muốn xé nát tất cả!

“Con rối Thiên Sư!”

Công Thâu Ngự hét lớn một tiếng, ở đằng kia Ngục Đấu bên dưới, toàn thân hắn tóc gáy nổ lên, biết lại không lộ ra nhãn, liền thật sự thành quỷ!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1229: Thuấn Sát, Ba Tôn Đạo Cảnh Con Rối

Một luồng Mãng Hoang hung mãnh khí tức, từ Công Thâu Ngự trong cơ thể truyền ra.

Một đầu sư tử đầu ưng người cao đại khôi lỗi xuất hiện ở Công Thâu Ngự trước người, con rối lưng mọc hai cánh, bên trên lấy lưỡi dao sắc vì là vũ, vỗ bên dưới cương phong cuốn lên, nhìn thấy được vạn phần hung hãn.

Công Thâu Ngự một đạo quyết ấn đánh vào cái kia Thiên Sư trên, quát lên: “Công kích!”

Thiên Sư thú trong con ngươi một hồi lấp loé lam quang, tuôn ra cuồng mãnh sát khí, sau lưng nó phảng phất có thể nhìn thấy một đầu hùng sư bóng mờ, tương tự là có linh hồn.

Cái kia Thiên Sư nổi giận gầm lên một tiếng, chính là cánh chim vỗ, một hồi bay lên mà lên, cùng Ngục Đấu đụng vào nhau.

“Oành!”

Ưng Trảo bên dưới, tỏa sáng mở một cái màu xanh nhạt trận pháp, không được xoay chuyển, mãnh liệt năng lượng giội rửa mà đi.

“Ầm!”

Cường hãn năng lượng nổ tung ra, kình khí hướng bốn phía thổi mà đi.

Dương Thanh Huyền cùng cái kia Thiên Sư từng người lùi lại.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, thầm nói: “Đạo cảnh!”

Công Thâu Thông cùng Công Thâu Ất cũng chậm một hồi, dồn dập cho đòi ra con rối của mình.

Công Thâu Thông quát lên: “Hỉ Dương Dương!”

Một đạo bạch quang ở trước người chợt vang lên, không được tăng vọt ngưng tụ, hóa thành một con rối thân ảnh.

Cái kia con rối ngoại hình là một đầu Công Dương, dê đầu buông xuống, móng trước không ngừng đạp đất, chạc giống như dê giác hướng về phía Dương Thanh Huyền, muốn nỗ lực mà tới.

Công Thâu Ất quát lên: “Sơn pháo!”

Một con to lớn xuyên sơn giáp xuất hiện ở Công Thâu Ất trước mặt, trên lưng che lấp màu vàng lân giáp, có tới ba trượng dài, giống như Tiểu Sơn.

Ba tôn con rối bảo vệ ở ba người trước mặt, dường như ba toà không thể vượt qua núi lớn, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

Hơn nữa đầy mắt tất cả đều là sát khí, tỏa ra khí thế ngút trời, như vật sống, đều là Đạo cảnh!

Công Thâu Ngự uy nghiêm đáng sợ cười gằn nói: “Hiện tại ngươi biết chọc không chọc nổi người đi, hiện tại coi như ngươi quỳ xuống xin tha, cũng không có cơ hội sống sót!”

“Thiên Sư, công kích!”

“Hỉ Dương Dương, công kích!”

“Sơn pháo, công kích!”

Ba người liên tiếp hét lên, Thiên Sư bay lên trời, miệng phun lửa gảy, Hỉ Dương Dương cùng sơn pháo đều là xông tới mà tới.

Ba tôn con rối, tất cả đều bùng nổ ra vô cùng lực lượng mạnh, giống như là biển gầm nghiền ép lên đến, liền ngay cả Thủy Tinh tháp tản ra kết giới ánh sáng, đều ở nguồn sức mạnh này hạ phát sinh vặn vẹo gợn sóng.

Phan biển trời cả kinh kêu lên: “Tất cả đều là Đạo cảnh con rối! Công Thâu thế gia quả nhiên giàu nứt đố đổ vách!”

Dương Thanh Huyền khẽ cau mày, này ba bộ con rối ở đạo uẩn Thủy Tinh tháp phóng xạ hạ, vẫn như cũ bảo lưu lại hoàn chỉnh sức mạnh, không bị ảnh hưởng chút nào.

Công Thâu thế gia ở cuộc tỷ thí này bên trong, xác thực chiếm hết các loại có lợi điều kiện.

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, thì trở thành Thời Không Cự Linh, đón ba tôn con rối đi đến, chỉ có điều một bước bên dưới, sẽ xuyên toa thời không, tại chỗ biến mất.

Ba tôn khôi lỗi công kích nháy mắt thất bại.

Tất cả mọi người là sững sờ, khôi lỗi thông minh tuy rằng cực thấp, nhưng thực lực nhưng là thứ thiệt Đạo cảnh. Ba tôn Đạo cảnh con rối liên thủ dưới sự công kích, không gian bị phong toả gắt gao, không thể trốn được a.

Lan Tư nhưng là con ngươi bắn mạnh ánh xanh, chăm chú nhìn phía trước.

Ngay ở Công Thâu thế gia ba người bên cạnh người, đột nhiên một luồng sức mạnh hủy thiên diệt địa xông ra ngoài, Thời Không Cự Linh nửa người từ trong hư vô dò ra, tay phải nắm lấy Bạch Uyên, quét ngang mà tới!

“Hồn Chi Vũ!”

Ở Bạch Uyên xuất hiện chớp mắt, toàn bộ không gian đều vì thế mà chấn động, tần suất trong nháy mắt liền cùng Bạch Uyên hướng tới nhất trí, toàn bộ thế giới đều tựa như hóa thành một kích, vô số chết chi vong hồn vui mừng tước múa lên.

“Chi!” Công Thâu thế gia ba người tất cả đều hít một hơi khí lạnh, cảm thấy khắp cả người phát lạnh, bóng tối của cái chết một hồi đem ba người bao phủ!

“Bạch Thiết Giáp!”

“Huyền Binh Đồng Thuẫn!”

“Khai Sơn Tí!”

Công Thâu Ngự ba người hoảng sợ rống to, đem trên người giáp sắt cơ quan tất cả đều thả ra ngoài.

Công Thâu Ngự trước người hóa ra một vị cao hơn hai trượng màu trắng máy móc giáp, vừa vặn đem thân thể của hắn hoàn toàn ngăn trở.

Công Thâu Thông đồng khiên trình bạch cầu hình, đem thân thể hắn bọc lại.

Công Thâu Ất nhưng là cánh tay biến lớn gấp ba, bị tầng tầng giáp sắt bao lấy, đưa ngang trước người ngăn trở chỗ yếu.

“Ầm!”

Một tiếng kinh thiên động địa nổ vang, ba người hoàn toàn bị kích lồng ánh sáng ở, vô số hư mang ở quang thế giới bên trong bay lượn.

“Rầm rầm rầm!”

Tiếng nổ kịch liệt ở ba người trên người vang vọng, trắng giáp cùng đồng khiên liên tiếp phá nát mở, Công Thâu Ngự cùng Công Thâu Thông bị chấn bay ngược.

Nhưng này sát công phu kia, hai người liền đem Thiên Sư cùng Hỉ Dương Dương cho đòi trở về, phòng ngự ở bên người mình.

Chỉ còn dư lại sơn pháo còn bất động đứng nguyên tại chỗ.

Chỉ thấy Công Thâu Ất khuôn mặt sợ hãi, trên cánh tay khối thép không ngừng nổ tung, thân thể cũng thuận theo nổ tung, từng đạo từng đạo vết máu đánh bay mà ra.

“A! Không!”

Công Thâu Ất hét lớn một tiếng, “Cứu ta!”

Hắn lúc này mới phát hiện thân thể của chính mình hoàn toàn hỏng mất.

Công Thâu Ất toàn thân yếu hại đều bạo nổ ra máu, trực lăng lăng rũ xuống đi, sơn pháo mất đi khống chế người, ánh mắt trở nên dại ra, ngừng treo ở không trung bất động.

“Chết, chết rồi...”

Công Thâu Ngự doạ được sắc mặt tái nhợt, hét lớn: “Chạy mau!”

Thiên Sư giang hai cánh ra, liền đem Công Thâu Ngự bảo vệ, hướng về xa xa bỏ chạy.

Công Thâu Thông cũng vội vàng nhảy lên Hỉ Dương Dương, trốn không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Dương Thanh Huyền lúc này mới biến về chân thân, vung tay lên, đem đình trệ ở không trung sơn pháo thu vào Tinh Giới. Đồng thời bay hạ xuống, đem Công Thâu Ất chứa đồ nguyên khí cũng đều cất đi.

Dương Thanh Huyền vốn không muốn giết Công Thâu gia người, chỉ là muốn nghiên cứu một chút tượng gỗ của bọn hắn thuật, chính là cơ hội hiếm có. Ai biết một lời không hợp, đối phương liền chính mình muốn tìm chết.

Toàn bộ quá trình không tới thời gian uống cạn chén trà, bốn người khác tất cả đều nhìn sững sờ.

Đặc biệt là Lan Tư, nội tâm chấn động khó có thể phục thêm, đối với bảy mươi hai thay đổi thần thông cực kỳ kiêng kỵ. Lại nghĩ tới đối phương thu nạp Dạ Xoa thuỷ tổ máu, có thể biến thân thành Dạ Xoa, nội tâm tâm tình càng là phức tạp vạn phần.

Bất quá tốt ở mình đã cùng người này kết minh, hắn càng cường đại đối với mình cũng là càng có lợi.

Phan Hải Tinh một gương mặt béo phì như là đọng lại giống như vậy, một hồi lâu mới phục hồi tinh thần lại, kinh hãi nói: “Vừa nãy đó là... Thời Không Cự Linh?!”

Dương Thanh Huyền mắt sáng lên, lạnh lùng rơi trên người hắn, lạnh giọng nói: “Ngươi hiểu được vẫn đúng là nhiều a.”

Phan Hải Tinh trên người thịt mỡ run run một cái, vội hỏi: “Ta chỉ là đã học qua sách nhiều, ở trong sách gặp quá Thời Không Cự Linh bộ dạng, bộ tộc này không phải đã biến mất rồi sao? Nguyên lai lão đại ngươi người mang Thời Không Cự Linh huyết mạch, chà chà, lợi hại, thật lợi hại. Ta Phan Hải Tinh đối với lão đại kính ngưỡng, như cuồn cuộn nước sông liên miên bất tuyệt đã xảy ra là không thể ngăn cản.” Liên tiếp nịnh nọt đập tới.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ít nói nhảm, vừa mới cái kia vấn đề chưa kịp trả lời ta đây, bây giờ có thể nói rồi.”

Phan Hải Tinh vội hỏi: “Trả lời... Ta trả lời... Vừa nãy... Vừa nãy vấn đề gì tới?” Một mặt dáng vẻ mê hoặc.

Cảm nhận được Dương Thanh Huyền trong mắt giết người ánh mắt, Phan Hải Tinh ký ức rất nhanh liền khôi phục, cười khổ nói: “Đương đại tên Nhân Hoàng gọi là Dương Vân Kính, tục truyền là ẩn thế người nhà họ Dương. Ngoài ra, toàn bộ trong vòng ba mươi ba ngày, lại không có ai biết Dương Vân Kính bất cứ chuyện gì.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1230: Ẩn Thế Dương Gia, Canh Phòng Nghiêm Ngặt Tử Thủ

“Ẩn thế Dương gia?”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, hỏi: “Đây là cái gì gia tộc?”

Phan Hải Tinh nói: “Toàn bộ Thương Khung tinh vực, ngoại trừ mặt ngoài thập cường hai mươi bốn gia ở ngoài, ở vô tận tinh vực trong phạm vi, còn có rất cường đại thế lực không màng thế sự, trong lịch sử tuy rằng không có bọn họ ghi chép, nhưng vẫn sinh tồn cùng kéo dài. Dương gia liền là thế gia như vậy một trong.”

Hoa Linh Hoa Thanh tỷ muội liếc nhau một cái, đều là chấn động trong lòng, các nàng cũng đều ý thức được, cái này “Dương gia”, thậm chí là Nhân Hoàng Dương Vân Kính, nhất định cùng Dương Thanh Huyền có vô số liên hệ.

Dương Thanh Huyền nhớ một trận, nói: “Nếu là ẩn thế thế gia, vì sao lại sẽ xuất thế, cũng mà trở thành một đời Nhân Hoàng đây?”

Phan Hải Tinh cười khổ nói: “Ta đây cũng không biết. Cho nên nói Dương Vân Kính là các đời Nhân Hoàng bên trong, thần bí nhất một trong mấy người.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Tên béo đáng chết, không thành thật!”

Nói, liền năm ngón tay như trảo, tóm tới.

Phan Hải Tinh kinh hãi, vội vàng lùi về sau, liều mạng lắc đầu nói: “Ta thật sự không biết. Ngươi hỏi ta chín đại tông môn hoặc là hai mươi bốn nhà bí ẩn ta đều có thể nói lên một, hai. Nhưng đối với Tinh Cung, cái này thật là chính là Thương Khung tinh vực bên trong lớn nhất bí ẩn, ta nơi nào sẽ biết.”

Dương Thanh Huyền một trảo ngừng giữa không trung, thấy hắn không giống như là dáng vẻ nói láo, lúc này mới lạnh rên một tiếng, thu tay về đến.

“Ngươi đã đối với chín đại tông môn cũng có thể hiểu rõ một, hai, đúng là nói một chút, này Thương Khung luận võ, tại sao lại cùng Vu Khinh Nguyệt dính líu quan hệ?”

Dương Thanh Huyền đứng chắp tay, mang trên mặt mặt nạ, không thấy rõ hắn vẻ mặt.

Phan Hải Tinh cười khổ nói: “Lão đại, ngươi nói vấn đề một cái so với một cái khó a. Cái này cũng không khó lý giải chứ? Mỗi một giới luận võ số một, cũng có thể trấn áp một đời đại nhân vật. Vu gia gả con gái cho đại nhân vật như vậy, không phải là rất bình thường sao? Lần trước Thương Khung luận võ người đứng đầu Diệp Trọng Viễn, đã là mười hai Thiên Quân người bên trong, tiến bộ chi thần tốc, khắp thế gian đều kinh ngạc. Khà khà, ta nhìn Vu Hiền là muốn gả con gái cho tiếp theo cái Diệp Trọng Viễn đi, thực sự là tính toán khá lắm.”

Dương Thanh Huyền hồ nghi nói: “Diệp Trọng Viễn?”

Hoa Linh lập tức giải thích: “Lần trước luận võ số một, phi thường đáng sợ thiên tài, bây giờ mười hai Thiên Quân một trong.”

Phan Hải Tinh nói: “Chỉ cần chúng ta có thể không ngừng tăng lên thứ tự, nhảy vào trước ba mươi hoặc là mười vị trí đầu, liền có cơ hội trở thành giống như Diệp Trọng Viễn tồn tại.”

Hoa Thanh cười lạnh nói: “Liền ngươi còn trở thành Diệp Trọng Viễn như thế tồn tại? Lý Huyền ca ca đúng là vô cùng có khả năng, thậm chí vượt qua Diệp Trọng Viễn cũng không là vấn đề, ngươi mà, đừng hi vọng đi.”

Phan Hải Tinh cả giận nói: “Ngươi cô gái nhỏ này biết cái gì! Không thể nhìn mặt mà bắt hình dong, nước biển không thể đấu lượng, ta không với ngươi cô gái nhỏ giống như tính toán!”

Hắn quay đầu nói rằng: “Lão đại, chúng ta vẫn là nhanh đi đẩy tháp đi. Hiện tại thời gian là vàng bạc, không thể bị dở dang.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta biết, nhưng không vội. Công Thâu thế gia còn có bốn người, toàn bộ cũng có Đạo cảnh con rối. Nếu là ta mạo muội đi trước lời, bị đối phương đạo uẩn Thủy Tinh đè xuống một cấp tu vi, sợ là hết sức khó đối phó.”

Phan Hải Tinh mập mạp hai tay bỉ hoa hạ nắm kích, chém ngang giữa trời, nói: “Lão đại ngươi khiêm nhường, vừa nãy như thế chém một cái, liền đem Công Thâu Ất chém băng. Thêm vào Thời Không Cự Linh có thể điều khiển thời không, giết bốn người khác cũng là dễ như ăn cháo.”

Dương Thanh Huyền lườm hắn một cái, nói: “Nếu như giải giáp Công Thâu dễ dàng như vậy chém giết, ta đã sớm lên rồi. Vừa nãy chỉ là đánh lén thôi, giết bọn họ một trở tay không kịp. Hiện tại Công Thâu gia tất nhiên là hết sức canh phòng nghiêm ngặt, thêm vào đạo uẩn Thủy Tinh tháp áp chế, không thể trộm tháp thành công.”

Phan Hải Tinh gõ xuống búng ngón tay, nói: “Lão đại nói rất có lý, chỉ là như vậy hao tổn nữa không phải biện pháp a.”

Dương Thanh Huyền nói: “Yên tâm đi, Công Thâu thế gia vì lần này luận võ chuẩn bị nhiều lắm, nếu như kéo thời gian, bọn họ so với chúng ta còn gấp.”

“Đúng vậy!” Phan Hải Tinh vừa vỗ bàn tay một cái, cười to nói: “Ta ngược lại thật ra đã quên. Công Thâu thế gia người thừa kế thuận vị, nhưng là cùng lần này luận võ thành tích quải câu a, ha ha, chỉ cần chúng ta canh giữ ở này, bọn họ liền được vội muốn chết.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Không sai, chỉ cần canh phòng nghiêm ngặt tử thủ, Công Thâu thế gia liền thua chắc rồi. Nếu là bọn họ vừa bắt đầu liền năm người cùng tiến lên, đồng thời không sơ ý bất cẩn, thả ra năm tôn Đạo cảnh khôi lỗi lời, còn có cùng chúng ta một hồi thư hùng cơ hội. Hiện tại mà, đã là tử cục.”

Lan Tư cũng tán đồng gật gật đầu, liền đi thẳng tới đạo uẩn Thủy Tinh tháp hạ, ngồi xếp bằng tu luyện. Coi như Công Thâu thế gia bốn người đồng thời điều động, cũng tuyệt đối không thể công phá phòng ngự của bọn họ.

Hơn nữa Công Thâu thế gia bốn người một khi cách tháp, lấy Dương Thanh Huyền tốc độ, nháy mắt liền có thể lấy trộm tháp thành công.

Vì lẽ đó trước mắt cục diện, hoặc là Công Thâu thế gia thua, hoặc là vô hạn kéo dài thêm.

Dương Thanh Huyền lượm Công Thâu Ất chứa đồ nguyên khí sau, mạnh mẽ mở ra cấm chế, đem vật của các ngươi vơ vét không còn gì.

Bên trong cất giấu phong phú múc, không kém Công Thâu Khuông.

Hơn nữa lúc trước Công Thâu Khuông nguyên khí, Dương Thanh Huyền chỉ là đem thẻ ngọc thu mua đến, còn lại thuộc về giao dịch dưới đất.

Giờ khắc này Công Thâu Ất đồ vật, toàn bộ thuộc về hắn.

Đại lượng thẻ ngọc, nguyên khí, đan dược, cùng các loại thiên tài địa bảo, cùng với chế tạo khôi lỗi vật liệu. Ngoại trừ con rối sơn pháo ở ngoài, ngoài ra còn có hơn mười loại con rối, đều là lấy mãnh thú vì là nguyên hình chế luyện, cùng với rất nhiều bán thành phẩm con rối.

Công Thâu thế gia đệ tử, ngoại trừ triệu hoán cùng sử dụng con rối ở ngoài, chế tác con rối cũng là mỗi một vị đệ tử bài phải học.

Dương Thanh Huyền đại khái quét qua một lần, cơ bản hiểu rõ lại cất giấu, liền vứt vào Tinh Giới bên trong, không tiếp tục để ý.

Vào giờ phút này, hắn còn có chuyện quan trọng hơn, chính là tìm hiểu này đạo uẩn Thủy Tinh trong tháp đại đạo quy tắc.

Thượng cổ tinh linh văn là giải thích cùng khắc họa đạo văn tốt nhất môi giới.

Toàn bộ Thủy Tinh tháp chân thực hạt nhân, chính là dùng vô số thượng cổ tinh linh văn làm nối liền, đem đại lượng đạo văn tổ hợp lại với nhau kết cấu.

Nếu như Dương Thanh Huyền cũng có thể nắm giữ loại phương pháp này, liền có thể tùy ý khắc họa đạo văn, thậm chí luyện chế Thánh khí.

Nghĩ tới đây, nội tâm một trận hừng hực.

Dương Thanh Huyền đem Hỏa Nhãn Kim Tình thôi thúc đến mức tận cùng, nhìn chằm chằm đạo kia bao hàm Thủy Tinh tháp, không ngừng đem ngoại hình phân giải, giải thích bên trong cấu tạo.

Bốn người khác nhìn hắn dáng dấp, đều cảm thấy kỳ quái.

Nhưng đều biết hắn đang sử dụng bí thuật, không dám đánh khuấy.

Hoa Linh Hoa Thanh tỷ muội chủ động phân tán ở Thủy Tinh tháp phóng xạ ngoại vi, thay Dương Thanh Huyền hộ pháp, đồng thời phòng bị Công Thâu thế gia cường giả đột kích.

Phan Hải Tinh cũng lấy ra một thanh rộng lớn khoát đao đến, trực tiếp cắm trên mặt đất, nghiêm chính mà đợi.

Cái kia khoát đao ngắn mà rộng, nhìn thấy được giống như là số lớn dao phay, giản dị không có gì lạ.

Lan Tư con ngươi thu nhỏ lại, nhìn chằm chằm cái kia dao phay nhìn một hồi, lúc này mới thu hồi ánh mắt, tiếp tục tu luyện.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm đạo uẩn Thủy Tinh tháp nhìn một hồi, hai mắt liền đâm nhói khó nhịn, chậm rãi nhắm lại.

Nhưng nội tâm nhưng là dâng lên một cái khó có thể ức chế ý nghĩ: Này đạo uẩn Thủy Tinh bên trong thượng cổ tinh linh văn, là ra tự Tứ Thời Thiên Địa Thư, bên trong!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1231: Ta Phương Thủy Tinh Đang Bị Công Kích

Dương Thanh Huyền cũng không có đầy đủ chứng cứ, nhưng cái cảm giác này hết sức kỳ lạ.

Tứ Thời Thiên Địa Thư, bên trong ghi lại vạn vật quy tắc, là miêu tả vạn vật kết cấu đạo, mà này đạo uẩn thủy tinh tháp tạo thành, chính là dùng tinh linh văn nối liền đạo văn, sau đó cụ hóa đi ra.

Dương Thanh Huyền được Tứ Thời Thiên Địa Thư, thời điểm, chỉ là một tờ bản thiếu, chẳng lẽ bản thiếu một nửa kia, ở đời thứ hai Nhân Hoàng trong tay?

Dương Thanh Huyền cau mày, nghĩ thầm: “Năm đó Vi Lạp trong tay nhất định là hoàn chỉnh Tứ Thời Thiên Địa Thư,, sau đó vì sao không lành lặn?”

“Như mặt khác một tờ bản thiếu thật sự ở đời thứ hai Nhân Hoàng trong tay, vậy bây giờ lại ở nơi nào?”

Dương Thanh Huyền trăm bề không được giải.

Vi Lạp cũng tốt, Ân Võ Vương cũng tốt, cũng đã theo gió mà đi. Thậm chí thần bí kia chí cực đời thứ hai Nhân Hoàng, không có khả năng tầm đích đến bóng dáng.

Này chút bí ẩn có lẽ muốn vĩnh viễn chìm vào trong lịch sử.

Dương Thanh Huyền tập trung ý chí, đem những tạp niệm này đứng hàng chi sau đầu, bắt đầu cẩn thận nghiên cứu này đạo uẩn thủy tinh tháp kết cấu.

Hắn có Tứ Thời Thiên Địa Thư, cơ sở, rất nhanh liền mê muội đi vào, để hắn tìm được lượng lớn quy tắc.

Dương Thanh Huyền kinh hỉ bên dưới, vội vàng đem thủy tinh bên trong kết cấu mạnh mẽ nhớ trong đầu.

Tứ Thời Thiên Địa Thư, vì là Tinh Linh tộc ba đại chí bảo một trong, Dương Thanh Huyền nghiền ngẫm đọc mấy lần, đều tay trắng trở về, chỉ là hết sức tiêu hao thể năng, có thể làm một loại phương pháp tu luyện, nhưng tương đối cái khác phương thức tu luyện, lại có chút không đủ.

Giờ khắc này đạo uẩn thủy tinh tháp kết cấu không ngừng in vào trong đầu của hắn, lập tức đối với Tứ Thời Thiên Địa Thư, lý giải lại càng gần một bước.

“Nếu như có thể toàn bộ khống chế quy tắc lời, có lẽ tương lai ta cũng có thể chính mình chế tạo ra Thánh khí.”

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm nghĩ.

Đúng lúc này, đạo uẩn thủy tinh trong tháp đạo văn nhẹ nhàng lay động, Dương Thanh Huyền nháy mắt thu liễm Hỏa Nhãn Kim Tình, chỉ thấy bao phủ bốn phía hồng quang, theo đạo kia văn đong đưa mà nhẹ nhàng chập chờn.

Hoa Thanh đột nhiên kinh hãi nói: “Có địch tấn công!”

Từ phía trước chậm rãi truyền đến chân nguyên gợn sóng, cùng màu đỏ kết giới ánh sáng hỗn cùng nhau, đạo uẩn thủy tinh tháp phảng phất bị áp lực, hào quang trở nên càng thêm óng ánh sáng sủa.

Phan Hải Tinh hét lớn: “Không được! Ta phương thủy tinh đang bị công kích!”

Lan Tư đột nhiên đứng lên, hai tay lấy chủy thủ ra, lạnh lùng nhìn chằm chằm phía trước không gian.

Dương Thanh Huyền nhưng là quay người lại, liền hướng hư vô kia đi đến, chỗ mi tâm Kiếm Ấn lóe lên, giơ tay chỉ trời, vô số cường đại kiếm khí ở bầu trời vân dũng, cuối cùng hội tụ thành một thanh to lớn bá kiếm.

“Giết người kiếm trên trời đến!”

Dương Thanh Huyền kiếm quyết một điểm, cái kia bá kiếm lập tức chém xuống, xé rách hư không!

“Ầm ầm ầm!”

Màu đỏ thủy tinh kết giới bị đánh ra một cái khe, trực tiếp lan tràn hướng về phương xa.

Bốn phía dung nham không gian không ngừng run rẩy, đại dày đặc nham thạch nóng chảy từ bốn phương tám hướng phun - bắn ra.

“Ầm!”

Vết nứt bên trong, một đạo to lớn quyền ảnh hiện ra, cuồng kích mà tới.

Quả đấm phía sau, hiện ra một bóng người, lạnh giọng nói: “Xem ta vô địch nắm đấm thép! Ta chi nắm đấm, đột phá phía chân trời!”

“Ầm ầm!”

Một cái nắm đấm thép, đột nhiên đánh vào bá trên thân kiếm, chấn lên vạn đạo hoa quang.

Dương Thanh Huyền kiếm quyết vừa thu lại, lẫm liệt mà đứng.

Cái kia nắm đấm thép ở loáng một cái, liền rụt trở về, thu vào một tên tuổi trẻ cánh tay của nam tử bên trong.

Hai người cách xa xa vết nứt, nhìn lẫn nhau.

Lúc này, nam tử kia phía sau, lại hiện ra ba bóng người, hai cái là trước kia chạy trốn Công Thâu Thông, Công Thâu Ngự, còn có một người Dương Thanh Huyền cũng nhận ra, chính là Vạn Tượng Thành buổi đấu giá trên đã gặp Công Thâu Khánh.

Phan Hải Tinh hét lớn: “Bốn cái đều đã tới!”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm nam tử kia, nói: “Công Thâu giấu đi.”

Chàng thanh niên cười lạnh một tiếng, nói: “Nếu biết tên của ta, còn dám đứng ở ta phía trước, không thể không khâm phục dũng khí của ngươi.”

Dương Thanh Huyền hai tay ôm ở trước ngực, giễu cợt nói: “Đánh giá cao sức mạnh của chính mình, cuối cùng chỉ có thể bị trở thành một hồi chuyện cười.”

Công Thâu giấu đi sầm mặt lại, lạnh giọng nói: “Ta, là ngươi không chọc nổi! Đừng cầm ta cùng lúc trước mấy cái rác rưởi so với.”

Công Thâu Ngự cùng Công Thâu Thông trên mặt xẹt qua vẻ giận dữ, sắc mặt của hai người đều là chìm xuống.

Công Thâu Khánh nhưng là mặt không hề cảm xúc, đầy hứng thú nhìn.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Híc, cũng là, say rồi.”

Công Thâu giấu đi trên mặt sát khí lóe lên, lạnh giọng nói: “Ngươi đã như vậy gắng chống đối, vậy thì nát tan đi!”

Công Thâu giấu đi giơ tay lên, vô số thiết phiến nơi cánh tay bốn phía lượn vòng, một gấp mười lần to bằng cái thớt nắm đấm thép chậm rãi bay lên.

Cái kia chút thiết phiến giữa trời nối liền, hóa thành từng cái từng cái trận đồ dán sát cái kia nắm đấm thép trên, không ngừng tăng cường sức mạnh của nó.

“Ta chi nắm đấm thép, đột phá phía chân trời!”

Công Thâu giấu đi hét lớn một tiếng, liền một quyền điên cuồng oanh mà đến!

“Ầm!”

Toàn bộ bình đài không gian đều run rẩy kịch liệt, vô số dung nham đổ nát, đạo uẩn thủy tinh trên kết giới lực lượng cũng biến thành hoảng hốt tung bay.

Công Thâu Khánh đối với Công Thâu Thông cùng Công Thâu Ngự liếc mắt ra hiệu, ba người từng người tản ra, hướng về Hoa Thanh Hoa Linh, Phan Hải Tinh cùng Lan Tư chạy đi.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, cái kia nắm đấm thép oai, có thể so với thiên thạch!

Xem ra Công Thâu thế gia ngoại trừ con rối ở ngoài, còn có cơ quan thuật cũng là đương thời vô song.

Hơn nữa càng để Dương Thanh Huyền kinh hãi là, Công Thâu thế gia bốn người, giờ khắc này đều không có sử dụng con rối, như vậy thì nói rõ hai loại khả năng, một là bọn hắn cảm thấy xem thường ở dùng con rối, hai chính là đem con rối đặt ở phía sau thủy tinh nơi, trấn thủ đại bản doanh.

Từ tình huống trước mắt xem ra, thứ hai loại khả năng tính càng to lớn hơn.

Phan Hải Tinh đột nhiên rút lên trên đất đao phay, xông lên phía trước, hét lớn: “Toàn quân xuất kích!”

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, năm ngón tay hư nắm, chỗ mi tâm Hồn Ấn như sao giống như vậy, bắn ra cường đại hào quang.

Vô số kiếm ảnh ở bầu trời hóa ra, Pháp Thiên Tượng Địa bóng mờ chỉ một thoáng liền ngưng tụ ra, một bàn tay cực kỳ lớn từ ngày đánh rơi.

Cái kia trên cánh tay, càng là vô số Kiếm Hồn ngưng, lập loè ra vạn cổ bất diệt kiếm huy, chấn nhân tâm phách!

“Ta cùng ta kiếm từng du lịch qua đây!”

Pháp Thiên Tượng Địa kiếm khoảng cách chưởng, đột nhiên đặt ở cái kia nắm đấm thép tiến lên!

“Ầm ầm!”

Kiếm quang cùng quyền kình bắn ra, hai cỗ kinh thiên sức mạnh ở bình đài bầu trời va chạm, bỏ ra đáng sợ linh áp, hóa thành từng vòng bão táp, đánh về phía bốn phương tám hướng!

“Ầm!”

“Ầm!”

Kiếm chưởng cùng nắm đấm thép ở đè xuống, không ngừng phát sinh đổ nát tiếng, mỗi một lần nổ tung, đều có sức mạnh đáng sợ thả ra ngoài, hướng về hủy bốn phía kiến trúc.

Dương Thanh Huyền trong lòng sốt sắng, bên kia ngoại trừ Lan Tư còn có thể một trận chiến ở ngoài, ba người còn lại ở Công Thâu thế gia trước mặt, căn bản không đỡ nổi một đòn.

Hắn giơ tay bấm quyết, trên người phát sinh “Híz-khà zz Hí-zzz” thanh âm, kim quang vút qua, Xích Vĩ Huyễn Đồng lập tức xông ra ngoài, cứu viện Hoa Linh Hoa Thanh.

Cho tới Phan tên béo, liền tạm thời bất kể.

Tuy nói nắm tiền tài của người cùng người tiêu tai, nhưng bằng hữu mình khẳng định xếp số một vị a.

Dương Thanh Huyền liếc mắt vừa nhìn, vừa vặn gặp được Phan Hải Tinh cầm trong tay dao phay, bị Công Thâu Thông một cước đá bay, ở trên không bên trong lật mấy cái ngã lộn nhào, hung hăng đánh vào đạo uẩn thủy tinh trên tháp, sau đó lăn xuống.

Dương Thanh Huyền mặt đen lại, sợ là lại có thêm một đòn, Phan tên béo thì phải chết.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1232: Địa Ngục Hỏa, Săn Giết Thời Khắc

“Vương giả không thể ngăn cản! Tới một cái nữa!”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến Phan tên béo vừa chết mang tới phiền phức, liền biểu hiện phát lạnh, quyết định tốc chiến tốc thắng. Hắn tay trái hư nắm, Tử Viêm ở lòng bàn tay bốc lên, không ngừng lớn lên, nhảy vào phía chân trời.

Toàn bộ bình đài bốn phía nhiệt độ cấp tốc tăng lên, bên trong đất trời lần thứ hai hóa ra một vị Pháp Thiên Tượng Địa, hư ảnh xung quanh tất cả đều là tử hỏa lượn lờ, cùng cái kia kiếm chi Pháp Thiên Tượng Địa, trình song hùng cùng tồn tại cục diện.

Hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa quan sát hạ xuống, trong đôi mắt thiêu đốt như đá quý màu tím như thế hỏa diễm, giữa trời liền một chưởng đập xuống.

“Ầm!”

Không khí ở cự chưởng hạ trực tiếp bị đè nát, mảng lớn sóng khí lăn lộn, trực áp mà xuống, như thiên thạch rơi xuống đất!

Công Thâu Thông bỗng nhiên kinh hãi, phát hiện mình không gian xung quanh đều bị một chưởng kia bao phủ, sóng nhiệt hướng về ở trên người, trong cơ thể khí huyết không ngừng lăn lộn, muốn sôi trào giống như vậy, da dẻ tất cả đều biến đến đỏ bừng.

“Làm sao sẽ mạnh như vậy?!”

Công Thâu Thông hoảng hốt, không dám ở tại chỗ dừng lại, cái kia Thủy Tinh kết giới đối với hắn áp chế rất lớn, nếu như lại trúng vào một chưởng này lời, sợ là phải đóng thay ở nơi này.

Công Thâu Thông đột nhiên đại cánh tay vung lên, cánh tay như xà như thế kéo dài, kích. Bắn ra, quấn lấy xa xa một khối đá tảng, sau đó dụng lực lôi kéo, đem thân thể của chính mình dẫn tới.

“Ầm!”

Hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa đánh rơi ở trên đất bằng, dấy lên tảng lớn tử hỏa, như Địa ngục.

“Càn rỡ! Dĩ nhiên khinh thường ta!”

Công Thâu giấu đi thấy hắn còn có thể phân tâm chiến Công Thâu Thông, nhất thời giận không nhịn nổi, trên người nổi lên một mảnh hào quang, cánh tay trái giơ lên, hữu cơ giáp ở trên cánh tay gây dựng lại, hóa thành một tấm kình nỏ.

Nỏ thân là màu đen kịt, toàn thể cấu tạo như như con dơi vậy, bên trên còn có lưu quang ảo giác, sát khí phân tán.

“Thức tỉnh đi, săn giết thời khắc!”

Một căn màu đen đỏ cung nỏ đâm thủng không gian, nổ lớn mà ra! Bên trên biến ảo ra một con màu đen dơi, hai mắt đỏ đậm, lập loè khát máu ánh sáng, cắn xé mà đi.

Dương Thanh Huyền trái tim đột nhiên co giật một hồi, cái kia quang tiễn bên trong, dĩ nhiên ẩn chứa có thể bắn giết hắn khí tức nguy hiểm!

Công Thâu thế gia chế tạo bộ máy con rối đương thời vô song, ở chế tạo nguyên khí trên cũng là cực kỳ đáng sợ.

Cái kia kình nỏ mặc dù không sánh được Lưu Vân Tàng Lân Vũ, nhưng cũng là cao cấp sát khí!

Dương Thanh Huyền giơ tay bấm quyết, hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa ở phía sau làm ra động tác giống nhau, lăng không chỉ điểm một chút rơi xuống, quát lên: “Địa Ngục Hỏa!”

Tử Viêm bên trong lúc sáng lúc tối, càng hóa thành bốn màu mồi lửa, không ngừng xoay tròn.

Ánh lửa như lưu tinh rớt xuống, phá mở cái kia âm hối bầu trời, chiếu sáng màu đen kia dơi dữ tợn dáng dấp.

“Ầm ầm!”

Tử hỏa oanh ở trên thân biến bức, nổ ra cường đại hào quang, rung động hư không.

Trong lửa lại truyền đến dơi “Chít chít” tiếng kêu thảm thiết, sau đó hoàn toàn yên diệt.

Công Thâu giấu đi sợ hãi kêu lên: “Làm sao có khả năng...”

Cái kia nhiệt độ kinh khủng xung kích ở trên người, nóng cả người đau đớn.

Trên cánh tay trái máy móc kình nỏ “Ầm” một tiếng nổ nát mở, lượng lớn cơ giáp linh kiện từ trên cánh tay bóc ra.

Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn biến đổi, hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa lung lay hạ, liền kịch liệt thu nhỏ lại, trở về đến bản thể bên trong, sau đó hai mắt nổ bắn ra lệ mang, như hai đạo lợi kiếm, bắn tới.

Kiếm chi Pháp Thiên Tượng Địa đồng dạng hai mắt trợn trừng, xuyên thấu qua ánh mắt kia cửa sổ, phảng phất có thể thấy được trông thấy vô tận mộ kiếm bên trong thế giới, cái kia từng chuôi cao ngạo thần kiếm, sừng sững đại địa!

“Đây là... Không thể!”

Công Thâu giấu đi đầy mặt sợ hãi, mình cơ giáp Thiết Quyền, ở kiếm chi Pháp Thiên Tượng Địa trấn áp lại, bắt đầu xuất hiện nhỏ bé vết rạn nứt, đồng thời không ngừng lan tràn.

Dương Thanh Huyền đưa tay về phía trước, năm ngón tay kéo ra, phảng phất cùng cái kia Pháp Thiên Tượng Địa hòa làm một thể, “Kiếm của ta, xu thế không thể đỡ!”

“Răng rắc!”

Thiết Quyền bên trên, vết nứt nháy mắt phá mở, kiếm chi Pháp Thiên Tượng Địa một chưởng đánh xuống, rốt cục đem thế quân lực địch cân bằng đánh vỡ, vô số Kiếm Hồn ở lòng bàn tay trước bay lượn, chém nát tất cả trở ngại, không thể tan tác!

“Không!”

“Phương sinh phương chết, phương chết phương sinh!”

Công Thâu giấu đi dưới sự kinh hoảng, vừa kinh vừa sợ, đột nhiên phun ra mở miệng tâm huyết.

Trước mắt cái kia vạn kiếm qua lại, mỗi một chuôi đều lộ ra hơi lạnh thấu xương, chém người hồn phách.

Công Thâu giấu đi gấp vội vàng lấy ra một viên đan dược cắn nát nuốt vào, khuôn mặt nháy mắt trở nên tím bầm, sau đó hai tay nhanh chóng bấm quyết, bên trong thân thể bốc lên lượng lớn cơ quan, ở phía sau tạo thành một đôi lớn cánh.

“Côn Bằng cánh! Truyền theo gió mà lên người chín vạn dặm!”

Hai cánh khẽ vỗ, mặt trên vô số trận pháp khởi động, chiếu lên toàn bộ không gian một mảnh u lục.

Công Thâu giấu đi ngước mắt lên, nhìn chòng chọc vào cái kia vạn kiếm phía sau bóng người, phảng phất kiếm chi Chiến Thần, không thể tan tác.

Trong nháy mắt này, Công Thâu giấu đi cảm nhận được trước nay chưa có thất bại.

Nhưng hắn dù sao cũng là Công Thâu thế gia tiểu bối bên trong kiệt xuất, rất nhanh liền trấn định lại, lạnh giọng nói: “Ngươi rất mạnh, nhưng chúng ta còn sẽ tái ngộ.”

Côn Bằng cánh trên trận pháp tất cả đều bị kích phát đến rồi cực hạn, “Xì” một tiếng, vô số bão gió từ hai cánh bên trong sinh thành, Công Thâu giấu đi thân ảnh nhoáng lên dưới, liền tại chỗ biến mất.

“Ầm! Ầm!”

Vạn kiếm chém vào trong gió, đem bão gió vắt nát tan.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, vung tay lên, liền đem hết thảy kiếm khí tản đi.

Pháp Thiên Tượng Địa trở về trong cơ thể.

Xa xa còn dư lại Công Thâu thế gia ba người, tất cả đều là đầy mặt ngạc nhiên.

Công Thâu Ngự cùng Công Thâu Thông sớm đã bị Dương Thanh Huyền sợ vỡ mật, vừa thấy Công Thâu giấu đi đều chạy, nơi nào còn dám lưu lại. Hai người đồng thời quát to một tiếng, liền đem độn thuật tăng lên tới cực hạn, cũng không quay đầu lại chạy.

Công Thâu Khánh cũng là vô cùng kinh hãi nhìn Dương Thanh Huyền.

Hắn tự nhiên nhận ra tấm kia xanh nha quỷ phương mặt nạ, nội tâm sinh ra từng tia hoảng sợ đến.

Ở Công Thâu Khánh phía trước, Hoa Linh Hoa Thanh cưỡi ở Xích Vĩ Huyễn Đồng trên lưng, cùng Công Thâu Khánh xa xa đối lập.

Công Thâu Khánh đột nhiên làm ra một cái làm người bất ngờ động tác, hai tay ôm quyền, quay về Dương Thanh Huyền xa xa chắp tay, khách khí nói: “Cáo từ!”

Lại như làm khách phía sau, cáo từ bằng hữu như vậy, thoải mái xoay người mà đi.

“Đệt! Còn cáo từ, nơi này là ngươi muốn tới thì tới, muốn đi thì đi sao? Cút đi!”

Phan Hải Tinh quơ dao phay, chỉ về Công Thâu Khánh mắng vài câu.

Hoa Thanh từ trên thân Xích Vĩ bay xuống, vội vàng chạy đến Dương Thanh Huyền bên người, ân cần hỏi han: “Lý Huyền đại ca, vẫn tốt chứ?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt có chút tái nhợt, mồ hôi hột từ đầu trán lăn xuống, vận dụng hai vị Pháp Thiên Tượng Địa, đối với hắn tiêu hao rất nhiều.

Bất quá ở đạo này bao hàm Thủy Tinh kết giới sức mạnh hạ, thể năng ở lấy tốc độ đáng sợ khôi phục.

Hoa Thanh lấy ra một khối khăn, giúp Dương Thanh Huyền lau mồ hôi nước.

Dương Thanh Huyền theo bản năng tránh ra, khẽ cười nói: “Ta không sao, nghỉ ngơi một hồi sẽ khỏe.”

Nói, tiện lợi không ngồi xếp bằng, hai tay bấm quyết, tiến nhập trong nhập định.

Hoa Thanh sửng sốt một chút, ngượng ngùng nở nụ cười, thu hồi khăn.

Nàng nghĩ thầm: “Thanh Huyền đại ca giờ khắc này, sợ là trong lòng chỉ có Khinh Nguyệt tỷ tỷ. Dù cho tuy đẹp miện, lại ngoan ngoãn, lại ưu tú cô gái, cũng không cách nào tiến nhập nội tâm hắn.”

Không khỏi một trận phiền muộn.

Phan Hải Tinh nắm đầu tiến tới gần, chỉ vào trên mặt của chính mình, nói: “Cho ta xoa một chút, trên mặt ta tất cả đều là mồ hôi nước đây.”

Hoa Thanh chính tâm tình hạ, gặp được một người đại mập mạp, tâm tình liền càng nguy rồi, quay về Phan Hải Tinh mặt một cước liền đạp lên.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1233: Thanh Tôn Đồng Ngư, Trương Cơ Thiết Tịnh

“Oa, đây cũng quá thiên vị đi!”

Phan Hải Tinh mắt gấp chân nhanh, một hồi liền nhảy mở ra, oa oa kêu to.

Hoa Thanh nói: “Giẫm ngươi xem như là nhẹ, lần sau trực tiếp cầm kiếm chém ngươi trên mặt, đi sang một bên!”

Phan Hải Tinh bụm mặt, không vui đi tới ngồi xuống một bên, trong miệng còn lẩm bẩm, “Bởi vì ngươi xem ra giống nữ nhân ta mới không làm thương hại ngươi, đừng tưởng rằng ta sợ ngươi.”

Lan Tư nhìn Dương Thanh Huyền một chút, liền tự mình ngồi ở Thủy Tinh hạ, hai tay kết ấn tu luyện.

Ở trong mắt hắn, tự hồ chỉ có Dương Thanh Huyền một người, những người khác đều chỉ là cặn bã, hoặc là Lộ Nhân Giáp.

Dương Thanh Huyền thể năng mười đi bảy, tám, nhảy ra một ít bổ sung thể năng đan dược, liên tiếp ăn vào sau, lại lấy ra một viên Toàn Long Đan, nuốt vào bên trong cơ thể.

Phan Hải Tinh sửng sốt một chút, muốn muốn mở miệng ngăn lại, dù sao giờ khắc này nuốt phục Toàn Long Đan, tồn tại rất lớn sự không chắc chắn. Nhưng nghĩ đến người trước mắt này thần thông đáng sợ, vẫn là nhịn xuống.

Quả nhiên, Dương Thanh Huyền dùng Toàn Long Đan sau phản ứng, cùng hắn nhận thức không Thái Nhất dạng.

Cũng không lâu lắm thời gian, cả viên Toàn Long Đan sức mạnh đã bị Dương Thanh Huyền hoàn toàn thu nạp vào đi, không chỉ có thể năng khôi phục lại đỉnh cao, tu vi còn có rõ ràng tinh tiến.

Này không chỉ có là Toàn Long Đan bản thân mang tới hiệu quả tăng cường, còn cùng đạo uẩn Thủy Tinh tháp bên trong kết giới ẩn chứa khôi phục lực lượng có quan hệ.

Dương Thanh Huyền không khỏi xem thêm Thủy Tinh tháp vài lần, nghĩ thầm: Nếu như có thể tự mình luyện chế loại này Thủy Tinh tháp, chẳng lẽ không phải có thể chính mình dựng ra siêu việt cực phẩm mật thất tu luyện? Lại nếu như có thể phổ cập mở, toàn bộ Nhân tộc thực lực đều phải tăng lên một đoạn dài.

Nhưng Dương Thanh Huyền rất nhanh liền ý thức được, phổ cập loại này Thủy Tinh tháp, tất nhiên tồn tại rất nhiều thực tế khó khăn.

Bằng không cách xa ở đời thứ hai Nhân hoàng thời đại, liền cũng đã phổ cập mở ra.

“Làm sao bây giờ? Công Thâu thế gia người còn sẽ khởi xướng đợt công kích thứ hai.”

Phan Hải Tinh đột nhiên mở miệng hỏi, đem bình tĩnh đánh vỡ.

Hoa Thanh hừ lạnh nói: “Bọn họ lần thứ nhất ảo não tiêu sái, nếu như dám đến lần thứ hai, Lý Huyền đại ca như thường có thể mang bọn họ đánh ảo não tiêu sái. Hơn nữa lần sau có thể không giữ được tính mạng, có thể cũng khó nói.”

Phan Hải Tinh nhìn Dương Thanh Huyền một chút, hỏi: “Lão đại, ngươi cảm thấy thế nào? Ta cảm thấy được Công Thâu thế gia thực lực không chỉ chừng này. Lúc trước lần thứ nhất tiến công, bọn họ liền ngay cả Đạo cảnh con rối đều không thả ra."

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Tên béo ngươi nói đúng, nếu là ta không có đoán sai, bọn họ nhất định là đem Đạo cảnh con rối ở lại Thủy Tinh tháp phụ cận thủ tháp dùng. Lần tấn công kế tiếp, sợ là sẽ phải toàn bộ mang ra ngoài. Phòng Ngự Thủy tinh độ khó vô cùng lớn."

Hoa Thanh cả kinh nói: "Lý Huyền ca ca ngươi cũng không chắc chắn sao? Nếu là bọn họ đem con rối toàn bộ mang ra, lấy Lý Huyền ca ca sức mạnh, có thể trực tiếp thuấn di đi qua trộm tháp chứ?"

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu, nói: "Không có đơn giản như vậy. Ta triển khai thần thông, đích xác có thể thoát khỏi Công Thâu giấu đi, trộm tháp cũng không là vấn đề. Nhưng vấn đề là các ngươi có thể chống đỡ bao lâu?"

Hoa Thanh giờ mới hiểu được, hóa ra là chính mình mấy người thực lực quá thức ăn, nếu như Dương Thanh Huyền một đi, Lan Tư khả năng cũng còn tốt, nhưng mình tỷ muội cùng Phan tên béo, sợ là nháy mắt sẽ bị diệt.

Hoa Thanh áy náy nói: "Vậy làm sao bây giờ?"

Dương Thanh Huyền nói: "Thủ, không thủ được cũng phải thủ. Chỉ cần đem thời gian ngăn cản, Công Thâu thế gia liền sẽ không ngồi yên. Chỉ cần bọn họ ngồi không yên, tự nhiên sẽ bị bại lộ ra nhược điểm, cho chúng ta cơ hội."

Phan Hải Tinh lấy ra dao phay, trong mắt hàn quang lóe lên, kêu lên: "Một chữ: Được!"

Dương Thanh Huyền lấy ra Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô, quay về hư không vỗ một cái, hồng thủy chảy nhỏ giọt mà ra, càng lưu càng trào, rất nhanh liền hội tụ thành đại dương biển rộng, trôi nổi ở toàn bộ bình đài bốn phía, không ngừng đi về phía trước trải ra kéo dài.

Trong nước tỏa ra gay mũi cùng hung sát khí tức, làm cho người ta một loại hết sức cảm giác bất an, đồng thời thỉnh thoảng có phi trùng “Ong ong” nhảy lên, lại chìm vào trong nước, giống như là một cái siêu độ vong linh Minh Hà.

Hoa Thanh che mũi, nhíu mày lại.

Phan Hải Tinh nhưng là trong mắt sáng ngời, kêu lên: “Kim Ngao Đảo Thập Tuyệt Trận một trong Hồng Thủy Trận!”

Dương Thanh Huyền đối với hắn bác văn rộng rãi gặp cũng không kì lạ, gật đầu nói: “Chính là Hồng Thủy Trận.”

Phan Hải Tinh nuốt xuống hạ, chà chà khen: “Đối với này chút đồ vật trong truyền thuyết, ta đều chỉ là ở trong điển tịch từng thấy, hôm nay xem như là mở mang tầm mắt.”

Hắn lại bánh Dương Thanh Huyền một chút, có ý riêng nói: “Thậm chí còn có rất nhiều chưa bao giờ nghe đồ vật, hôm nay cũng cùng nhau gặp được.”

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, quay mặt lại nhìn chằm chằm Phan Hải Tinh, lạnh lùng nói: “Phan tên béo, ngươi sẽ không sợ gặp được cái gì không nên thấy, dẫn đến làm mất mạng?”

Phan Hải Tinh cả người thịt mỡ run run một cái, lúng túng cười nói: “Có lão đại ngươi bảo hộ ta, sợ cái gì.”

Dương Thanh Huyền khẽ hừ một tiếng.

Đối với Phan Hải Tinh thân phận, hắn có chút ngạc nhiên, nhưng mỗi người đều có bí mật của chính mình, không cần quá nhiều đào móc cùng can thiệp, làm cho người ta cảm thấy nhất định tự do không gian, liền là giữa bằng hữu ở chung chi đạo.

Dương Thanh Huyền lại thả ra Xích Vĩ Huyễn Đồng, để cho bay vào hồng thủy bên trong, nằm vùng ở bên trong.

Phan Hải Tinh con ngươi nhất chuyển, kêu lên: “Ta cũng có mấy đồ tốt, có hồng thủy che giấu lời, nhất định có thể phát huy ra tác dụng cực lớn.”

Nói, xoay tay phải lại, một thanh đậu tương tựa như hạt châu xuất hiện ở lòng bàn tay, có hai mươi, ba mươi viên.

Không đợi Dương Thanh Huyền lại nói, liền phất tay tản ra, toàn bộ bắn vào hồng thủy bên trong, biến mất không gặp.

Dương Thanh Huyền thần thức quét qua, phát hiện cái kia chút hạt châu, lơ lửng ở trong nước, vẫn chưa chìm xuống, hơn nữa mỗi một hạt trong hạt châu, đều ẩn chứa vô cùng lực lượng mạnh.

Dương Thanh Huyền triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình, nhìn chăm chú đi qua.

Phát hiện cái kia chút hạt châu cũng không phải là thiên nhiên, mà là hậu thiên luyện chế mà thành, mặt trên có cực kỳ tinh xảo cơ quan kết cấu, đồng thời dấu ấn kỳ dị phù hiệu.

“Là Thanh Tôn Đồng Ngư! Trời ạ, nhiều như vậy Thanh Tôn Đồng Ngư!”

Hồng thủy bên trong, truyền đến Ngưng Giáp Tử thanh âm hoảng sợ, “Rầm” một tiếng, liền từ trong nước vọt ra, tựa hồ đối với cái kia chút hạt châu cực kỳ sợ hãi, không dám ở tại bên trong.

“Thanh Tôn Đồng Ngư!”

Hoa Linh Hoa Thanh cũng là hoàn toàn biến sắc, bọn họ thương hội thế gia, tự nhiên biết Thanh Tôn Đồng Ngư là vì sao vật, tất cả đều là như nhìn quái vật nhìn Phan Hải Tinh.

Dương Thanh Huyền đọc nhiều sách vở, đương nhiên cũng nghe qua Thanh Tôn Đồng Ngư, trầm giọng nói: “Mỗi một viên đều tương đương với Đế Thiên Vị cường giả một đòn, một quả giá trị đều ở đây 100 triệu linh thạch cực phẩm trở lên. Này vẩy một cái đi ra ngoài, chính là hai mươi, ba mươi ức linh thạch cực phẩm.”

Phan Hải Tinh trong mắt lập loè tinh mang, hắc tiếng nói: “Nếu như có thể đưa Công Thâu gia người trên tây ngày, cuộc mua bán này nhưng là đáng giá hết sức a. Bốn vị này Công Thâu gia đệ tử, mỗi một vị giá trị bản thân đều có vài tỷ.”

Dương Thanh Huyền điểm xuống đầu, Công Thâu thế gia đệ tử trang bị bố trí, đích thật là hết thảy trong tông môn đắt tiền nhất.

Lan Tư đột nhiên quát lên: “Đừng nói nhảm, đến!”

Hắn màu xanh thẳm ánh mắt, phảng phất nhìn thấu hư không, nhìn chằm chằm phía trước nơi nào đó.

Ở Hồng Thủy Trận đằng trước, trên hư không tỏa ra sóng gợn, từ bên trong trước sau bước ra bốn bóng người.

Gần đây không ít độc giả phản ứng vương giả gió quá đậm, ha ha, vậy tạm thời yên tĩnh một hồi:), phi thường hòa hợp liền dùng, không hòa hợp cũng không cần.

Hố sâu, nhiều bảo vật, các đạo hữu nhảy xuống tìm cơ duyên với #Tu Chân Nói Chuyện Phiếm Quần nhé!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1234: Quân Địch Đột Kích, Thổ Hào Tác Phẩm

“Che ở ta phía trước giun dế, ngoại trừ yên lặng đi đời, lại không có con đường thứ hai!”

Công Thâu Tàng thanh âm lạnh như băng truyền đến, Công Thâu Khánh, Công Thâu chống cự, Công Thâu Thông chờ ba người, đều lần lượt một chữ đứng hàng mở.

Đồng thời bốn người phía sau, đều theo một vị Đạo cảnh con rối, tỏa ra lớn lao uy thế, ép tới không gian đều trình nhất định phương vị xoay chuyển.

Cách một cái sông Hồng Thủy, Dương Thanh Huyền năm người đều cảm thấy uy thế lớn lao.

Đạo uẩn Thủy Tinh trên tháp hồng mang, đung đưa kịch liệt hơn.

Công Thâu Tàng bốn người, đều là thanh nhất sắc âm trầm mặt, chỉ có Công Thâu Khánh hơi hơi tốt hơn một chút, nhưng cũng lạnh như băng.

Phan Hải Tinh giễu cợt nói: “Làm gì nghĩ như vậy không mở, mỗi một người đều muốn ở trên mặt thiếp cái chữ tử.”

Công Thâu Thông phẫn nộ quát: “Tên béo đáng chết, lần này sẽ không còn có may mắn như vậy, ta biết để ta Hỉ Dương Dương đỉnh ngươi một cái phổi!”

“Ai nha, ngươi dám mắng ta, mắng gia gia ngươi ta! Đến nha đến nha, chết sơn dương, chết biến thái!”

Phan tên béo quơ dao phay, lộ ra dữ tợn dáng vẻ, không ngừng khiêu khích.

Công Thâu Thông giận dữ, vỗ một cái Hỉ Dương Dương, liền vươn mình cưỡi đi tới, tấn công tới.

Trước Hỉ Dương Dương ở trấn thủ phía sau Thủy Tinh tháp, thêm vào Dương Thanh Huyền lực chấn nhiếp, để Công Thâu Thông sức mạnh không đủ.

Hiện tại Đạo cảnh con rối đã trở về, còn có Công Thâu thế gia mặt khác ba vị mạnh nhất tọa trấn, đối thủ lại chỉ là một Thái Thiên Vị tên béo đáng chết, để hắn không có gì lo sợ, điều khiển Hỉ Dương Dương liền nhảy vào hồng thủy bên trong.

Công Thâu Tàng nhíu mày lại, vốn định quát mắng ở Công Thâu Thông, nhưng nghĩ lại, này hồng thủy nhìn cũng quái lạ, tựa hồ ẩn chứa không ít nguy hiểm, để Công Thâu Thông đánh trận đầu cũng tốt.

Huống hồ có Đạo cảnh con rối ở, thêm vào ba người bọn họ lược trận, coi như có chuyện cũng sẽ không là đại sự gì.

“Nãi nãi của ngươi, muốn chết!”

Phan Hải Tinh hùng hùng hổ hổ hét lớn một tiếng, dao phay hướng về trong nước chém một cái, “Oanh” một tiếng, toàn bộ sông Hồng Thủy lại bị đánh mở, một cái khe ép thẳng tới mà đi.

“Ah, trò mèo!”

Công Thâu Thông khinh miệt cười nhạo, vỗ xuống Hỉ Dương Dương sau lưng, quát lên: “San bằng!”

Hỉ Dương Dương giơ lên chân trước đến, đột nhiên giẫm lên một cái, một luồng lực chấn động từ dưới chân lan ra, toàn bộ nước sông kịch liệt lăn lộn, Phan Hải Tinh bổ ra vết nứt lại bị chặn lại rồi.

Phan Hải Tinh hét lớn một tiếng, “Lên!” Dao phay đột nhiên một phen, nâng lên.

“Ầm ầm!”

Tảng lớn hồng thủy nổ ra, hóa thành từng đạo từng đạo rồng nước từ bốn phương tám hướng đánh về phía Công Thâu Thông.

“Thiết Giáp Chi Thuẫn!”

Công Thâu Thông giơ tay bấm quyết, trên người bay ra từng mảng từng mảng giáp sắt, như hàng rào như thế lượn quanh ở bốn phía, toàn phương vị phòng ngự.

Cái kia chút rồng nước sức mạnh, cũng chỉ là Thái Thiên Vị trung kỳ dáng vẻ.

Công Thâu Thông tuy rằng bị trộm bao hàm Thủy Tinh áp chế tu vi, nhưng cũng có Thái Thiên Vị đỉnh cao, chống đỡ cái trình độ này công kích căn bản không mất công sức.

“Ầm ầm!”

Đạo thứ nhất rồng nước đánh vào giáp sắt trên, lại đem giáp sắt một hồi nổ nát, toàn bộ giáp sắt trận cũng vì đó rung động, thủy thế không giảm đánh rơi mà xuống!

“Cái gì?!”

Công Thâu Thông hoảng hốt, không chờ hắn phản ứng lại, còn lại giáp sắt cũng lần lượt bị oanh nát tan, hơn hai mươi đạo rồng nước lũ lượt kéo đến.

“Nhanh dùng Hỉ Dương Dương phòng ngự! Cái kia trong nước có đồ vật!”

Công Thâu Tàng đột nhiên hét lớn một tiếng, “Ra tay!”

Hắn đã nhìn ra Công Thâu Thông lâm vào cạm bẫy, có thể không an toàn đào mạng là cái dấu hỏi, một khi Công Thâu Thông cũng ngã xuống, bọn họ nguyên bản ưu thế thật lớn, sẽ bị san bằng!

Công Thâu Tàng, Công Thâu Khánh, Công Thâu chống cự ba người đồng thời khởi động Đạo cảnh con rối, nhảy vào Hồng Thủy Trận bên trong, đạp nước mà đến, cứu viện Công Thâu Thông.

Công Thâu chống cự Đạo cảnh con rối vẫn là cái kia Thiên Sư.

Công Thâu Tàng chính là một cái to lớn chó hoang, có ba cái đầu, đều là hung thần ác sát, trên lưng che lấp châm như thế bộ lông, phần sau như rồng đuôi giống như vậy, cực kỳ giống trong truyền thuyết Địa ngục chó dữ.

Công Thâu Khánh thì còn lại là một người phụ nữ hình con rối, mọc ra sáu hai tay cánh tay, phân biệt cầm đao thương kiếm kích lưu tinh chùy cùng đồng thau khiên.

Nữ nhân màu thương bạch da mặt hầu như để người tin là thật, chỉ có điều không chút biểu tình, trống rỗng trong ánh mắt lộ ra để người sợ hãi quỷ dị.

Hoa Thanh hút miệng hơi lạnh, hãi tiếng nói: “Người phụ nữ kia...”

Tuy rằng nữ nhân này là con rối, nhưng Công Thâu thế gia luyện chế khôi lỗi bí pháp, đặc biệt là cao cấp con rối, đều là dùng thực vật vì là nguyên hình tiến hành luyện chế.

Cũng tỷ như Dương Thanh Huyền Hùng Miêu A Bảo, bên trong liền nhốt một tia mèo yêu hồn phách.

Hoa Linh cũng là nghĩ tới điều gì, sắc mặt trắng bệch, đồng thời trong đôi mắt nổ bắn ra phẫn nộ chi hỏa.

Dương Thanh Huyền uy nghiêm đáng sợ cười gằn nói: “Tên béo, làm tốt lắm! Giết không tha!”

Sau đó đưa tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, Bạch Uyên liền tái hiện ra, quát lên: “Chúng ta tiến lên!”

Lan Tư lúc này biến thân thành Dạ Xoa hoàn chỉnh hình thái, phát sinh một tiếng chiến đấu thét dài, tiện tay nắm đôi cái muỗng, đập cánh bay đi.

Hoa Thanh Hoa Linh từng người lấy ra kiếm đến, bảo vệ ở đạo uẩn Thủy Tinh tháp trước.

Các nàng tự biết không giúp được gì, chỉ cần chiếu cố kỹ chính mình, chính là lớn nhất hỗ trợ.

Phan Hải Tinh đánh vỡ Công Thâu Thông phòng ngự, đương nhiên sẽ không buông tha cơ hội này, dao phay ở trong tay khẽ múa, hơn hai mươi đạo rồng nước toàn bộ miệng đều phun hạt châu, chính là cái kia Thanh Tôn Đồng Ngư.

Công Thâu Thông không cần Công Thâu Tàng nhắc nhở, cũng phát hiện không đúng, khi thấy rõ Thanh Tôn Đồng Ngư sau, sợ đến hồn phi phách tán.

Nếu như không có đạo uẩn Thủy Tinh kết giới áp chế, lấy hắn Đế Thiên Vị sơ kỳ tu vi, thêm vào một thân áo giáp, còn có thể phòng ngự một, hai.

Bây giờ bị áp chế đến rồi Thái Thiên Vị, một viên Thanh Tôn Đồng Ngư tiếp theo muốn mạng của hắn!

“Hỉ Dương Dương, phòng ngự!”

Công Thâu Thông hét lớn một tiếng, Hỉ Dương Dương lập tức phân giải gây dựng lại, hóa thành một mặt to lớn sơn dương tấm khiên.

Nhưng Thanh Tôn Đồng Ngư là từ bốn phương tám hướng phóng tới, từng viên từng viên liên tiếp nổ ra, lực xung kích cực lớn lẫn nhau chồng chất, nháy mắt đem Công Thâu Thông cùng Hỉ Dương Dương nhấn chìm.

"Ầm ầm!"

Toàn bộ hồng thủy đều bị nổ lăn lộn, sóng lớn hướng về bốn mặt đẩy ra, để Công Thâu thế gia ba người khác cũng không dám cứng rắn chống đỡ, ngừng cứu viện chân bước.

Dương Thanh Huyền nắm kích mà đứng, hoảng sợ nhìn Phan tên béo móc ra một cái kim loại màu đen cung, bắt đầy một thanh Thanh Tôn Đồng Ngư, lần thứ hai bắn ra đi!

"Ầm! Ầm!"

Lại là hơn mười đạo đáng sợ nổ tung.

Dương Thanh Huyền im lặng một hồi, thầm nói: "Lại là mười mấy ức..."

Này chút Thanh Tôn Đồng Ngư đối với hắn mà nói, cũng không tồn tại uy hiếp. Lấy hắn Thần Hoang cổ tinh thể trình độ cường hãn, nhiều hơn nữa đồng cá cũng không lay động được.

Nhưng đối với Công Thâu Thông tình huống như vậy, nhưng là trí mạng.

Cái kia Hỉ Dương Dương phòng ngự cũng trễ, đồng thời còn chưa phải là toàn phương mặt không chết giác phòng ngự, tên béo loại này bất kể phí tổn công kích, như vãi đậu giống như vậy, chỉ cần có một viên nổ trúng Công Thâu Thông, là có thể muốn hắn nửa cái mạng.

Rất nhanh, khí lãng khổng lồ khuếch tán mở, hồng thủy cũng đều lăn lông lốc xuống đến, không ngừng nhấc lên sóng lớn.

Nổ tung trung ương, rõ ràng hiện ra ở trước mặt mọi người.

Công Thâu Thông đã hoàn toàn không thấy, chỉ còn dư lại một mặt to lớn Hỉ Dương Dương tấm khiên sừng sững ở đằng kia.

Trên khiên có nhỏ nhẹ dấu vết, vẫn chưa tạo thành căn bản tính thương tổn, nhưng Công Thâu Thông nhưng là tan xương nát thịt, triệt để không còn.

Hố sâu, nhiều bảo vật, các đạo hữu nhảy xuống tìm cơ duyên với #Tu Chân Nói Chuyện Phiếm Quần nhé!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1235: Không Pháp Trung Kỳ, Địa Ngục Chó Ba Đầu

“Khà khà, nói rồi là muốn chết, còn cứng rắn muốn vọt qua đến, không thể không khâm phục dũng khí của hắn a. Giải giáp Công Thâu, ta nhìn cần phải đổi tên gọi cảm tử Công Thâu, ha ha!”

Phan Hải Tinh thu hồi trong tay cung, lấy thêm ra dao phay ở trong tay bay lượn, một mặt châm chọc cười nhạo.

Công Thâu thế gia ba người đối với Phan Hải Tinh ngoảnh mặt làm ngơ, tất cả đều là cảm thấy một mảnh hơi lạnh thấu xương, liền ở ngay dưới mắt bọn họ, một cái người sống sờ sờ thoáng qua liền không có.

Tuy rằng bọn họ cũng thường thường giết người, nhưng giết người chết, cũng không có đem đối phương xem là người, giống như cùng giết giun dế.

Mà Công Thâu Thông, nhưng là huynh đệ của bọn họ, ở trong mắt bọn họ vẫn tính là “Người” người.

Công Thâu Thông có thể nháy mắt bị giết, bọn họ cũng giống vậy có thể.

Này đưa bọn họ cao cao tại thượng cảm giác ưu việt triệt để đánh nát, một hồi ngã vào không đáy kẽ băng nứt.

Công Thâu chống cự càng là sắc mặt trắng bệch, đại viên mồ hôi lạnh từ hai tóc mai lăn xuống.

Đây là hắn lần thứ ba đứng ở Dương Thanh Huyền trước mặt, lần thứ nhất chết rồi Công Thâu Ất, lần thứ hai chạy trối chết, lần thứ ba còn không có ra tay, liền chết Công Thâu Thông.

Hắn đầy mắt sợ hãi, tiếp theo cái có thể hay không đến phiên mình?

Lấy thực lực mà nói, tiếp theo cái chết mình độ khả thi rất lớn a!

Cánh tay hắn đều đang phát run, nắm lấy bên người con rối Thiên Sư, mới hơi hơi cảm thấy một điểm nhiệt độ, không đến nỗi như vậy khủng hoảng.

“Bốn vị đường xa mà đến, nha, không đúng, bây giờ là ba vị.”

Dương Thanh Huyền cười gằn một tiếng, nói: “Ba vị từ phương xa mà đến, không còn biết trời đâu đất đâu? Ở xa tới là khách, chúng ta phải cố gắng vừa hết địa chủ chi nghi a! Giết!”

Bạch Uyên ở trong tay vung lên, liền hóa ra hư quang, phá mở mặt nước chém vụt mà đi.

“Xì!”

Toàn bộ hồng thủy ở dưới một kích này, hóa thành hai nửa.

Công Thâu Tàng kinh hãi, đòn đánh này chính là hướng mình đánh tới.

Hắn tay phải vồ một cái, một thanh chiến thương rơi ở trong tay, thương phía trước bị vô số giáp sắt bao trùm, lộ ra cực kỳ mập mạp.

Công Thâu Tàng cầm ngang chiến thương, nhẹ nhàng loáng một cái, quát lên: “Mặc Củ. Chiến Y!”

Thương trên cái kia chút mập mạp giáp sắt, nháy mắt liền phân giải khai, đem Công Thâu Tàng toàn thân yếu hại bọc lại, như chiến y giống như mặc lên người.

Mà mực củ thương cũng hoàn toàn bày ra, toàn thân làm mực lục vẻ, thân thương trôi chảy, thương đầu là một con cơ quan trảo bảo vệ mũi thương, bên trên đùng đùng lập loè màu xanh sấm sét chi hình cung.

“Xuân Lôi Kinh Chập!”

Mực củ thương trên lôi quang lưu động, không ngừng hướng về mũi thương súc tích, cuối cùng biến thành một cái to lớn quả cầu sét, mạnh mẽ điểm đi tới.

“Oành!”

Một mảnh màu xanh lôi quang nổ thành một mảnh, mang theo cường đại lực bộc phát, dĩ nhiên đem Bạch Uyên lưỡi dao ánh sáng nhất hạ kích toái.

Hai cái trung hoà, đổ nát thành vạn ngàn sặc sỡ, điểm điểm rơi ra.

Dương Thanh Huyền không để ý lắm, khẽ cười một tiếng, nắm kích lướt sóng về phía trước, đi tới Hỉ Dương Dương tấm khiên cách đó không xa, chiến kích một chọn, một ánh hào quang cuốn tới, đem Hỉ Dương Dương tấm khiên thu đi qua.

Đã không có chủ nhân, con rối giống như vật chết.

Đây chính là Đạo cảnh con rối, Dương Thanh Huyền tự sẽ không bỏ qua.

Hơn nữa Công Thâu Thông tuy rằng tan xương nát thịt, nhưng này chứa đồ nguyên khí khẳng định rơi vào hồng thủy bên trong, chờ giải quyết rồi phiền toái trước mắt, cũng phải cần vớt lên.

Công Thâu Tàng mặt âm trầm, cầm trong tay chiến thương, cúi người, cùng Địa ngục chó ba đầu dựa vào nhau, cảnh giác nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, như gặp đại địch.

Mặt khác một bên, Lan Tư hóa ra Dạ Xoa mạnh nhất hình thái, hai cánh chấn động, lại như Công Thâu Khánh công kích đi qua.

Lan Tư tốc độ cực nhanh, không trung hóa ra tảng lớn bóng mờ, từ bốn phương tám hướng đánh tới.

Công Thâu Khánh cầm trong tay một thanh đại đao, cùng Công Thâu Tàng “Mặc Củ. Chiến Y” giống nhau y hệt, cũng là giáp sắt bao lấy lưỡi đao, lộ ra cực kỳ mập mạp.

Nhưng ở Công Thâu Khánh trong tay, nhưng là đánh ra một bộ thẳng thắn thoải mái, trầm ổn đại khí đao pháp, lấy chậm đánh nhanh, đem Lan Tư công kích chặn lại rồi một nửa.

Còn dư lại một nửa, nhưng là bên người con rối nữ nhân ra tay, sáu tay quơ múa cực nhanh, hình thành một tầng lồng ánh sáng, để Lan Tư không cách nào đột phá.

Công Thâu Khánh cùng con rối này nữ nhân phối hợp vô cùng hòa hợp, hiển nhiên là ma luyện hồi lâu, chiêu thức trong đó không có bất kỳ khe hở.

Lan Tư trạng thái mạnh nhất mặc dù có Đạo cảnh sức mạnh, nhưng trong khoảng thời gian ngắn cũng không làm gì được Công Thâu Khánh, chiến đấu lâm vào giằng co.

Xích Vĩ Huyễn Đồng cùng Công Thâu chống cự đấu cùng nhau.

Xích Vĩ tuy rằng thông minh không cao, nhưng bản năng chiến đấu nhưng không thua ở nhân loại, lại thêm hồng thủy cùng Ngưng Giáp Tử phối hợp, hoàn toàn chiếm cứ thượng phong, đè lên Công Thâu chống cự đánh.

Công Thâu chống cự vốn là thực lực yếu nhất, ở đối mặt Xích

Vĩ dưới tình huống, chỉ có thể dựa vào con rối Thiên Sư cùng cái khác trang bị, miễn cưỡng chống đỡ.

Nhưng nghĩ đến ba lần tác chiến trải qua, đều không rét mà run, lòng sinh khiếp đảm, liền càng đánh càng sợ, càng sợ càng hoảng sợ.

Ngược lại, Xích Vĩ Huyễn Đồng nhưng là càng chiến càng hăng.

Một là chiến đấu thiên tính bản năng, hai là vội vã hướng về Dương Thanh Huyền biểu hiện cùng tranh công.

Rất nhanh, Công Thâu chống cự liền hoàn toàn lâm vào bị động phòng ngự, bị Xích Vĩ đánh bại chỉ là vấn đề thời gian.

Công Thâu Tàng cầm thương cùng Dương Thanh Huyền đấu ở cùng nhau, Công Thâu Tàng là Công Thâu thế gia tiểu bối bên trong người số một, Đế Thiên Vị đại viên mãn, cùng Dương Thanh Huyền không khác nhau chút nào.

Thế nhưng bị trộm bao hàm Thủy Tinh tháp áp chế một hồi, liền thành Đế Thiên Vị hậu kỳ.

Dương Thanh Huyền nhưng là biến thân Thần Hoang cổ tinh thân thể, đến gần vô hạn ở Đạo cảnh, vì lẽ đó ở về mặt thực lực nghiền ép Công Thâu Tàng.

Chỉ là Công Thâu Tàng Địa ngục chó ba đầu, nhưng là thứ thiệt Đạo cảnh, hơn nữa tựa hồ không phải không pháp sơ kỳ, là Không Pháp trung kỳ tồn tại!

Dương Thanh Huyền hơn phân nửa sức mạnh, đều dùng để ứng phó này đầu chó địa ngục.

Hơn nữa địa ngục này cẩu là hỏa, sét, thổ tam hệ nguyên tố người điều khiển, không ngừng phun ra nguyên tố công kích, ở

Dương Thanh Huyền bốn phía nổ ra, vô cùng khó chơi.

“Nhân gia là chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng, các ngươi Công Thâu gia lợi hại, lại người ỷ vào chó xu thế!”

Dương Thanh Huyền bị chó địa ngục bức lui mấy trăm trượng xa, không khỏi mở miệng mắng.

Công Thâu Tàng giận dữ và xấu hổ không ngớt, cả giận nói: “Cùng một kẻ hấp hối sắp chết, ta không lời nào để nói!”

Mực củ thương không ngừng điên cuồng thời điểm mà xuống, ở trên không bên trong kích. Bắn xuất ra đạo đạo thanh lôi, như là bị nước mưa nhăn bể nước, tảng lớn sét chi gợn sóng ở trên không bên trong dập dờn.

Công Thâu Tàng mạnh hơn, giờ khắc này cũng chỉ có Đế Thiên Vị hậu kỳ sức mạnh, Dương Thanh Huyền cũng không để ý, khẽ hất chiến kích, giữa trời đặt xuống, liền đem vô biên sấm mùa xuân đánh tan.

Mấu chốt là cái kia Địa ngục chó ba đầu, như đạn pháo giống như ở bốn phía xông tới, ba cái đầu lộ ra hàm răng sắc bén, liều mạng muốn đi qua.

Dương Thanh Huyền giơ lên một cước, liền đá vào cái kia Địa ngục chó ba đầu trên bụng, sau đó ngang trời một kích đâm tới.

“Thiên Trảm thất thức chi Cứu Cánh Niết Bàn!”

“Chó chết, siêu độ ngươi!”

Chiến kích trên hư quang lóe lên, liền bổ tới, ngay lúc sắp chém vào trên thân chó, trong đó một cái đầu đột nhiên phun ra lôi quang, một cái khác đầu phun ra tảng lớn màu vàng đất sét, hóa thành một cái tấm khiên.

“Ầm!”

Lôi quang ở Thiên Trảm thất thức hạ nháy mắt phá nát, nhưng cũng đem chiến kích lực lượng chặn lại rồi hơn nửa, lại đánh tới cái kia thổ trên lá chắn thời điểm, đã bị hoàn toàn cản lại.

Địa ngục chó ba đầu tuy rằng bụng trúng rồi một cước, nhưng hoàn toàn không có gì đáng ngại, chỉ là ở trên không bên trong hơi dừng một chút, lại điên cuồng hét lên vọt lên.

Hơn nữa còn là ba cái đầu đồng thời gào thét.

Hố sâu, nhiều bảo vật, các đạo hữu nhảy xuống tìm cơ duyên với #Tu Chân Nói Chuyện Phiếm Quần nhé!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1236: Xuân Lôi Kinh Chập, A Bảo Phản Bội

“Liền ngươi có con rối sao? Thiếu gia ta cũng có, A Bảo, xuất kích!”

Dương Thanh Huyền trong tay Tinh Giới lóe lên, A Bảo liền xuất hiện ở trước người, nắm chặt nắm đấm, hướng về cái kia Địa ngục chó ba đầu đánh tới.

“Cái gì?” Công Thâu Tàng gặp lại đến A Bảo thời điểm kinh sợ, lập tức lộ ra cười gằn.

“Oành!”

A Bảo trên nắm tay hiện ra một tầng quyền quang, như kết giới giống như khuếch tán.

Địa ngục chó ba đầu trực tiếp đánh vào cái kia hào quang trên, bị đẩy lui mấy trượng. Nhưng Địa ngục chó ba đầu nổi giận gầm lên một tiếng, ba cái đầu đồng thời phun ra nguyên tố lực lượng, “Ầm ầm” rung mạnh, đem quyền quang hoàn toàn đập vỡ tan.

Địa ngục chó ba đầu đẩy dư âm vọt tới, ba cái đầu đột nhiên cắn trên người A Bảo.

Dĩ nhiên phát sinh “Két chi! Két chi!” Cắn nát tiếng.

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, A Bảo thân thể cường hãn bao nhiêu hắn tự nhiên rõ ràng, lại bị này chó ba đầu hàm răng cắn nát.

Hắn vội vàng một kích quét qua, quát lên: “Cút!”

Đồng thời điều động A Bảo giơ tay, một ngón tay điểm đi ra ngoài.

A Bảo trên người dấu ấn võ kỹ, chính là này một chiêu ngón áp út pháp, một đoàn bạch quang ở đầu ngón tay hội tụ. A Bảo trong cơ thể, linh thạch đang nhanh chóng thiêu đốt, hóa thành tinh túy nhất sức mạnh, theo kinh lạc cơ cấu đi khắp.

Địa ngục chó ba đầu tựa hồ đã nhận ra lợi hại, thân thể loáng một cái, tránh thoát Dương Thanh Huyền một kích, đồng thời lui lại mấy bước, cúi người, ba cái đầu đều cảnh giác phòng ngự, làm tốt bất cứ lúc nào đánh chuẩn bị.

Công Thâu Tàng cũng chiến thương ưỡn thẳng, chỉ vào Dương Thanh Huyền, trên thân thương tỏa ra ánh sáng lung linh, ở ngưng tụ sức mạnh.

“Sau một khắc, chính là giờ chết của ngươi!”

Công Thâu trong mắt nổ bắn ra hàn ý cùng sát khí, lớn tiếng quát lên.

Dương Thanh Huyền khinh miệt cười nói: “Nói với ta câu nói này người rất nhiều, nhưng bọn họ lại cũng chưa từng nói qua lời.”

Công Thâu Tàng lạnh giọng nói: “Đó là bởi vì ngươi gặp người không phải ta!”

“Xuân Lôi Kinh Chập!”

Mực củ thương tuôn ra vô biên lôi đình, điểm bắn xuyên qua, đâm thủng trời cao!

Địa ngục chó ba đầu cũng phát sinh ba đạo tiếng gào, đột nhiên tấn công lại đây.

Dương Thanh Huyền chiến kích xoay ngang, ở trước người múa cái thương hoa, liền thẳng quét mà đi, “A Bảo, xuất kích! Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

Chiến kích chỗ đi qua, vẽ ra một đạo luyện không, bổ về phía Công Thâu Tàng đầu.

Hùng Miêu A Bảo đầu ngón tay loáng một cái, liền điểm đi ra ngoài.

Đúng lúc này, Công Thâu Tàng nghiêm ngặt quát một tiếng, “Đánh trả!” Đồng thời tay trái bấm quyết, hướng về Hùng Miêu A Bảo trên người một điểm.

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền đầy mặt kinh hãi, chỉ thấy Hùng Miêu A Bảo xoay người, cái kia chỉ tay càng chậm rãi hướng về hắn điểm tới!

“Ha ha ha ha! Như thế nào, bất ngờ không ngoài ý muốn, kinh hỉ không kinh hỉ? Chết không nhắm mắt chứ? Ha ha ha ha, chúng ta Công Thâu thế gia bán ra bất kỳ con rối, đều có lưu lại bí thuật bên trong, không cách nào dùng để đối phó Công Thâu thế gia người. Bất kỳ một bộ con rối đều không thể!”

Công Thâu Tàng trong hai con ngươi tuôn ra vẻ điên cuồng, khuôn mặt mừng như điên cùng hưng phấn, không nhịn được duỗi ra đầu lưỡi liếm môi.

Liền ngay cả Địa ngục chó ba đầu ba cái đầu, đều lộ ra trào phúng, trở nên dữ tợn.

Hai đấu hai cục diện, đột nhiên biến thành ba chọi một.

Công Thâu Tàng cùng Địa ngục chó ba đầu trực tiếp vọt tới Dương Thanh Huyền bên cạnh người, A Bảo cũng quay về quá thân, một ngón tay điểm đi ra ngoài.

“Thì ra là như vậy. Ta nói làm sao chữa trị A Bảo thời điểm, cảm giác trong cơ thể hắn trận pháp cùng khế ước có chút kỳ quái, cùng Công Thâu Khuông cơ quan chuẩn tồn tại sự sai biệt rất nhỏ. Ta vẫn cho là là mình không thể lý giải, hóa ra là thủ đoạn nhỏ ở bên trong.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh nói.

Công Thâu Tàng sợ quát lên: “Công Thâu Khuông là ngươi giết?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Không phải, ta chỉ là mua hắn thẻ ngọc thôi.”

Công Thâu Tàng không rõ trong lòng nhảy một cái, chẳng biết vì sao lại có một tia dự cảm không tốt.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền khóe miệng đột nhiên vung lên một tia cười gằn, nói: “Ta người này làm việc luôn luôn cẩn thận một chút. Phát hiện không đúng sau, liền đem A Bảo trong cơ thể trận pháp lại tế luyện qua một lần. Đồng thời ký kết là cao cấp khế ước, bên trong khí linh sớm đã hoàn toàn thần phục với ta!”

“A Bảo, giết!”

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên một uống, trong tay chiến kích đột nhiên cải biến phương hướng, từ chém thẳng vào Công Thâu Tàng, chuyển hướng về phía Địa ngục chó ba đầu.

Mà A Bảo lần thứ hai xoay chuyển thân thể, cái kia từ lâu trữ đầy lực lượng chỉ tay, điểm hướng về bên người Công Thâu Tàng.

truy❤cập //truy e ncuatui.net/ để

đọc truyện Chỉ lực khuếch tán ra, bao phủ bát phương!

“Chi! Không thể!”

Công Thâu Tàng cả người run lên, hắn giờ khắc này chỉ có Đế Thiên Vị hậu kỳ sức mạnh, nơi nào gánh vác được A Bảo một đòn toàn lực. Đồng thời mực củ thương đã toàn lực điểm ra, căn bản trở về thủ không kịp.

Cho tới Địa ngục chó ba đầu, càng là đánh về phía Dương Thanh Huyền, không thể cứu viện tới.

“Đáng chết a! Ngươi ở lừa gạt ta!”

Công Thâu Tàng gào thét kêu to, từ lúc sinh ra tới nay, lần thứ nhất cảm nhận được tử vong phủ xuống! Hắn không cam lòng hét lớn: “Mau dừng tay! Như vậy lấy mạng đổi mạng, chính ngươi cũng sẽ chết a!”

“Ta lừa ngươi? Chuyện cười, rõ ràng là ngươi tự tìm chết. Phan tên béo nói đúng, các ngươi không nên gọi giải giáp Công Thâu, mà phải gọi cảm tử Công Thâu! Cho tới lấy mạng đổi mạng, thì càng kéo không có biên, cơ thể ta đủ để ngăn trở của ngươi một đòn không chết, nhưng cơ thể ngươi, có thể đỡ được A Bảo một đòn sao?!”

Dương Thanh Huyền dữ tợn nở nụ cười, xanh nha quỷ phương mang lên mặt, không nhìn ra dung nhan, nhưng trong cặp mắt kia, nhưng là một mảnh thấy chết không sờn, chém giết hết thảy kiên quyết!

Công Thâu Tàng cả người run lên, chỉ là nhìn cặp mắt kia, liền cảm thấy nội tâm vô cùng hàn ý.

Hắn đột nhiên hối hận rồi, cực độ hối hận, tại sao muốn chọc người này?

Cặp mắt kia, là hạng nào kiên cường đạo tâm, mới có thể có như vậy một đôi kiên nghị con mắt a!

“Ầm!”

Dương Thanh Huyền Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu, chém ở địa ngục chó ba đầu trên người.

Công Thâu Tàng Xuân Lôi Kinh Chập, nhưng là không trở ngại chút nào đánh trên người Dương Thanh Huyền, vạch trần ngực phải của hắn, tuôn ra một đoàn huyết đến.

Mà Hùng Miêu A Bảo chỉ tay, nhưng là điểm ở Công Thâu Tàng trước ngực, “Oanh” một tiếng, to lớn chỉ lực rót vào người mà qua.

Vô số thiết phiến từ Công Thâu Tàng trong thân thể tái hiện ra, dâng tới trước ngực tự động hộ thể, nhưng đều bị A Bảo kình khí đập vỡ tan, hóa thành vô số đoạn sắt tung toé.

“Phốc!”

Công Thâu Tàng đột nhiên phun ra một ngụm máu, cả người khí tức rơi xuống đến cực điểm điểm, lại như diều đứt dây, bay ngược ra ngoài.

A Bảo này chỉ tay, triệt để điểm phá hắn Khí Hải yếu huyệt, kinh mạch toàn thân tận đoạn, võ đạo căn cơ cũng theo đó phế bỏ.

Địa ngục chó ba đầu điên cuồng hét lên một tiếng, vội vàng chạy tới cứu chủ.

Dương Thanh Huyền chỉ là nhỏ nhẹ rên lên một tiếng, thân thể lung lay hạ, liền ổn định. Sau đó bên phải trước ngực nhẹ chút mấy lần, đem huyết ngừng lại.

Hùng Miêu A Bảo khuynh lực một đòn sau, tựa hồ hao tổn hết rồi năng lực, lơ lửng tại bên người.

Xa xa Công Thâu Khánh một mực liếc trộm bên này, đem tình cảnh vừa nãy toàn bộ xem vào đáy mắt, không khỏi cả người chấn động mạnh, trong khoảnh khắc tay chân lạnh lẽo.

Đây là muốn như thế nào kiên quyết cùng tâm kế, còn có trầm ổn lão luyện, mới có thể sử dụng tới mới vừa mưu lược, quay giáo một đòn đem Công Thâu Tàng triệt để phế bỏ.

Công Thâu Khánh nhìn treo ngừng trên không trung Dương Thanh Huyền, nội tâm một trận run rẩy.

Hố sâu, nhiều bảo vật, các đạo hữu nhảy xuống tìm cơ duyên với #Tu Chân Nói Chuyện Phiếm Quần nhé!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1237: Sống Sót Thẻ Đánh Bạc, Ba Mươi Sáu Pháp Môn

Hơn nữa Công Thâu Khánh nháy mắt nghĩ tới rất nhiều, hiện tại Công Thâu Tàng phế bỏ, hắn kế thừa thuận vị trở ngại lớn nhất cũng là không tồn tại, mình còn có chiến đấu tiếp cần phải sao?

Hắn liếc mắt nhìn xa xa Công Thâu Ngự, cũng bị đánh máu me khắp người, khí tức uể oải nhật bạc Tây Sơn, sợ là cách chết không xa.

Công Thâu Khánh kịp thời quyết đoán, hét lớn một tiếng, “Dừng tay! Đừng đánh, đừng đánh!”

Nhưng Lan Tư căn bản không để ý tới hắn, trái lại công kích càng mãnh liệt hơn, bốn phương tám hướng hiện ra trên trăm đạo bóng người, ẩn nấp ở trong mây mù, gắt gao đưa hắn khóa chặt.

Lan Tư đánh lâu không xong Công Thâu Khánh phòng ngự, đã sớm một bụng lửa giận, sao lại nghe hắn nói như vậy.

Công Thâu Khánh hơi thay đổi sắc mặt, hai tóc mai chảy xuống mồ hôi lạnh, đại kiếm ở trong tay chậm rãi vung vẩy, cùng con rối nữ nhân phối hợp thân mật vô gian, binh khí giao kích tiếng càng thêm nhiều lần, ánh sáng bắn ra bốn phía.

“Bằng hữu, còn xin dừng tay, nghe ta một lời!”

Công Thâu Khánh trong lòng sốt sắng, nếu như đánh tiếp nữa, thật sự có thể phải bàn giao ở nơi này.

Tượng gỗ của hắn nữ nhân cũng là Không Pháp trung kỳ tồn tại, chỉ bằng vào Lan Tư một người hắn tự nhiên không sợ.

Nhưng chỉ cần Dương Thanh Huyền khôi phục một ít thể năng, thêm vào cái kia Xích Vĩ Huyễn Đồng giết Công Thâu Ngự sau, hắn liền thật sự xong đời.

Vì lẽ đó trong giọng nói cực kỳ thành khẩn và chịu thua, “Chư vị đại nhân, chuyện gì cũng từ từ, tuyệt đối không nên tổn thương hòa khí, vạn sự cũng có thể đàm luận!”

Phan Hải Tinh cười to nói: “Đàm luận? Muốn nói cũng là vừa nãy đàm luận, bây giờ còn với ngươi đàm luận cái rắm! Ngoan ngoãn chờ chết đi! Hiện tại ngừng tay, còn có thể cho ngươi lưu lại toàn thây. Bằng không vị này Dạ Xoa đại nhân nổi giận, liền ngay cả hài cốt cũng ăn đi, kéo thành cứt bài tiết ra ngoài. Vậy ngươi liền thật sự biến thành một đống - phân.”

Lời của mập mạp ngữ thô tục không thể tả, nhưng đứng ở Công Thâu Khánh trong tai, không chút nào cũng không cảm thấy buồn cười, nghĩ đến Dạ Xoa bộ tộc tựa hồ thật sự sẽ ăn thi thể tựa như, càng thêm cả người rét run, run giọng nói: “Mấy vị đại nhân, ta biết lỗi rồi, kính xin mấy vị đại nhân hạ thủ lưu tình, tại hạ nhất định sẽ có báo đáp lớn.”

Phan Hải Tinh hừ nói: “Chờ giết ngươi, đem đồ vật của ngươi toàn bộ lấy đi, tự nhiên chính là báo đáp lớn, còn muốn ngươi báo đáp lớn cái gì?”

Dương Thanh Huyền hơi hơi ổn hạ thương thế, liếc mắt nhìn Công Thâu Khánh, phát hiện Công Thâu Khánh kiếm thế vững vô cùng, tuy rằng một mực bị động phòng ngự, nhưng Lan Tư muốn muốn công phá, sợ là trong thời gian ngắn không làm được.

Hơn nữa nếu như Công Thâu Khánh liều mạng phá vòng vây, chính mình mấy người này hiện tại không hẳn lưu được ở hắn.

Trầm ngâm một hồi sau, Dương Thanh Huyền mở miệng nói: “Lan Tư, dừng tay.”

Lan Tư đánh thẳng phẫn nộ đầu trên, nghe vậy càng là hết sức không thích, nhưng Dương Thanh Huyền, hắn vẫn là hết sức coi trọng, không muốn đi làm trái, tầng tầng hừ một tiếng, lúc này mới dừng lại tay đến.

Công Thâu Khánh cũng nháy mắt hiểu Dương Thanh Huyền là chi đội ngũ này chân chính người tâm phúc, vội vàng xa xa ôm quyền, chắp tay nói: “Đa tạ đại nhân.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không cần khách khí.”

Xa xa Công Thâu Ngự cũng phát hiện bên này tình hình, kinh hỉ bên dưới vội vàng hô lớn: “Dừng tay, mau dừng tay a, đừng đánh, con rắn này còn đang công kích ta, nhanh đem hắn cho đòi trở lại a!”

Công Thâu Khánh liếc mắt nhìn Công Thâu Tàng, thấy lại hướng về Dương Thanh Huyền, nói: “Đại nhân, này...”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Hắn đều muốn chết, hiện tại ngừng tay có ý tứ gì? Liền để hắn đi đi.”

Công Thâu Khánh: “...”

Công Thâu Ngự càng là cả kinh hồn phi phách tán, vội vàng kêu lên: “Đại nhân tha mạng, tha mạng a, ta biết lỗi rồi! Khánh ca, nhanh cứu ta, nhanh mau cứu ta à, khánh ca! Chỉ cần có thể mạng sống, làm cái gì ta đều nguyện ý!”

Công Thâu Ngự đều khóc lên.

Công Thâu Khánh nuốt xuống hạ, nhìn phía Dương Thanh Huyền, khi thấy Dương Thanh Huyền ánh mắt lạnh như băng kia thời gian, nội tâm bỗng nhiên run lên, liền cúi đầu, tay phải nắm tay đặt ở môi một bên, ho khan hai tiếng, nói: “Vị đại nhân này nói có lý, chống cự đệ, ta nhìn ngươi cũng không căng được mấy chiêu, ngược lại sắp đánh xong, ngươi liền nhịn thêm một chút đi.”

“A? Đây là cái gì chuyện ma quỷ a!”

Công Thâu Ngự cả người run cầm cập, giận dữ hét: “Công Thâu Khánh! Ngươi đáng chết a! Ta thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

Tâm tình dưới sự kích động, vừa mới hơi mất tập trung, đã bị Xích Vĩ tấn công bằng tinh thần bắn trúng, trong đầu như bị vạn kiếm đâm thủng, đau hí lên rống to.

Xích Vĩ Huyễn Đồng ánh mắt lóe lên hàn quang, cắn xuống một cái, đem Công Thâu Ngự nuốt vào trong bụng.

Công Thâu Khánh sắc mặt trắng bệch, miễn cưỡng cười nói: “Ha ha, ngươi nói người này kỳ quái không? Lại không phải ta giết hắn, làm sao hận khởi ta đến.”

Nhưng rất nhanh hắn liền không cười nổi miệng, Xích Vĩ Huyễn Đồng nuốt Công Thâu Ngự sau, lượn vòng lại đây, hai mắt thẳng theo dõi hắn.

Dương Thanh Huyền, Lan Tư, Xích Vĩ Huyễn Đồng, Hùng Miêu A Bảo, trình bốn phương tám hướng đưa hắn vây nhốt, chính là có chắp cánh cũng không thể bay.

Công Thâu Khánh sắc mặt tái nhợt, hướng về con rối trên người cô gái lại gần chút, lúc này mới ôm quyền đối với Dương Thanh Huyền chắp tay nói: “Tại hạ Công Thâu Khánh, gặp đại nhân.”

Thái độ khiêm tốn tới cực điểm.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Mọi người thời gian đều rất quý giá, ta phí lời cũng cũng không muốn nói nhiều, ngươi lấy cái gì để đổi mạng ngươi.”

Công Thâu Khánh thân thể chấn động, vừa mừng vừa sợ, cả kinh là đối phương thẳng như vậy trắng, vui chính là mạng sống có hi vọng rồi, vội vàng nói: “Trừ cái này cụ con rối ở ngoài, tại hạ mong muốn kính dâng xuất thân trên toàn bộ tài sản.”

Phan tên béo bay tới, hét lớn: “Đây không phải là nói bậy sao? Giết ngươi, hết thảy đều là của chúng ta, con rối này cũng là!”

Dương Thanh Huyền trong mắt loé ra hàn quang, lạnh lùng nói: “Tên béo nói không sai. Công Thâu Khánh, ta cảm giác ngươi đang đùa ta, cũng hoặc là ngươi cảm thấy ta là dễ nói chuyện người?”

Công Thâu Khánh vội vàng nói: “Không dám, tại hạ không dám!”

Dương Thanh Huyền nói: “Lại cho ngươi một cơ hội, không nói ra được để ta động lòng điều kiện, cũng không cần nói.”

Công Thâu Khánh hai tóc mai lăn xuống mồ hôi hột, nội tâm nhanh chóng tính toán, chậm rãi nói rằng: “Luận võ sau khi kết thúc, ta nguyện ra mười tỉ linh thạch cực phẩm, đổi về tại hạ mạng nhỏ.”

Hắn liếc một cái Dương Thanh Huyền, vội vàng lại nói: “Lại thêm hai tôn Đạo cảnh con rối... Năm cái cao cấp Thiên khí... Năm mươi món trung cấp Thiên khí...”

Công Thâu Khánh nói sắc mặt trắng bệch, không ngừng bốc lên mồ hôi lạnh, đây đã là hắn có thể đủ lấy ra toàn bộ tư sản. Hơn nữa còn cần thời gian nhất định đi tập hợp, mượn, nhiều hơn nữa, đã vượt ra khỏi năng lực của hắn phạm trù.

Dương Thanh Huyền trong trẻo lạnh lùng ánh mắt nhìn sang, khẽ hừ một tiếng.

Công Thâu Khánh sợ đến run cầm cập, vẻ mặt đưa đám nói: “Đại nhân, thật sự, thật sự không bỏ ra nổi càng nhiều. Nhiều nhất lại thêm 1 tỉ linh thạch cực phẩm.”

Dương Thanh Huyền đi lên phía trước, vỗ vai hắn một cái vai, nói: “Bình tĩnh chút, chúng ta cũng không phải không nói lý người, hết thảy đều tốt thương lượng. Ta đối với các ngươi Công Thâu thế gia khôi lỗi thuật cảm thấy rất hứng thú đây.”

Công Thâu Khánh sắc mặt có chút khó coi, nhưng vẫn là vội hỏi: “Công Thâu gia con rối điều khiển phương pháp, có ba mươi sáu pháp môn, trong đó đỉnh cấp pháp ba cửa, trung cấp pháp mười hai cửa, cấp thấp pháp hai mươi mốt cửa, chúng ta sở học đều là cấp thấp cùng trung cấp pháp, ta mong muốn đem hai mươi mốt cửa cấp thấp pháp, sáu trong môn phái cấp pháp toàn bộ cho đại nhân.”

Hố sâu, nhiều bảo vật, các đạo hữu nhảy xuống tìm cơ duyên với #Tu Chân Nói Chuyện Phiếm Quần nhé!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1238: Doạ Dẫm Vơ Vét, Tiễn Ngươi Lên Đường

“Công Thâu Khánh! Ngươi dám to gan đem gia tộc hạch tâm pháp ngoài cửa truyền, ngươi tên phản đồ này, bại hoại!”

Xa xa truyền đến hí lên lực kiệt tiếng gào, Công Thâu Tàng bị phá võ đạo căn cơ sau, té xuống đất, sống không bằng chết, nghe được Công Thâu Khánh cùng Dương Thanh Huyền đối thoại, tức giận giãy giụa, liều mạng gào thét.

Địa ngục chó ba đầu đứng ở một bên Thủ hộ giả, trong mắt tuôn ra sát khí.

Công Thâu Khánh sắc mặt chợt biến, trong mắt tràn đầy mù mịt vẻ.

Dương Thanh Huyền nói: “Chúng ta đàm luận của chúng ta, đừng để ý đến hắn. Hắn đã phế bỏ võ đạo căn cơ, đứt đoạn mất kinh mạch toàn thân, coi như còn sống, cũng chỉ là một người phế nhân.”

“Không! Đây không phải là thật!”

Dương Thanh Huyền chữ chữ truyền vào Công Thâu Tàng trong tai, để hắn như rơi vào hầm băng.

Trọng thương bên dưới, bởi vì đứt đoạn mất kinh mạch, hoàn toàn không cảm ứng được khí hải tồn tại, nội tâm cũng nghĩ đến khả năng phế bỏ, nhưng không có xác nhận, còn ôm một tia may mắn, giờ khắc này nghe nói Dương Thanh Huyền nói chuyện, nhất thời vạn niệm toàn diệt, phun ra một ngụm máu đến, ngã trên mặt đất, không biết chết chưa.

Công Thâu Khánh lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nội tâm không nói ra được sung sướng.

Công Thâu Tàng vẫn là hắn lớn nhất đối thủ cạnh tranh, giờ khắc này phế bỏ, toàn bộ Công Thâu thế gia trẻ tuổi tử, liền không ai có thể cùng hắn chống lại.

Công Thâu Khánh nói: “Đại nhân nói đúng lắm, loại này phế nhân, có tư cách gì theo chúng ta trò chuyện? Một điểm lễ phép cũng không hiểu, thực sự là ta Công Thâu gia gia môn bất hạnh.”

Dương Thanh Huyền nhiệt tình cười nói: “Khánh huynh nói rất có lý, đến, chúng ta tiếp tục nói chuyện. Cái kia ba mươi sáu pháp môn, vì sao chỉ cho ta hai mươi mốt cửa cấp thấp pháp, sáu trong môn phái cấp pháp, còn có sáu trong môn phái cấp pháp cùng ba cửa cao cấp pháp đây?”

Công Thâu Khánh vội hỏi: “Không dám giấu đại nhân. Này sáu trong môn phái cấp pháp tương hỗ là loại bổ, thuộc về một loại, chính là ta tu luyện. Cho tới sáu mặt khác trong môn phái cấp pháp, cấp bậc của ta còn chạm không tới. Cao cấp pháp, càng là chỉ có Đạo cảnh đệ tử mới có thể học tập.”

Dương Thanh Huyền chợt nói: “Thì ra là như vậy. Vốn lấy Khánh huynh thiên tư, tương lai chạm tới cao cấp pháp, cũng không thành vấn đề chứ?”

Công Thâu Khánh cả người run lên, lập tức rõ ràng Dương Thanh Huyền có chủ ý gì, sắc mặt không khỏi cực kỳ khó coi. Tương gia tộc ba mươi sáu pháp môn truyền ra ngoài, đã là tội chết. Nếu như đem cao cấp ngoài vòng pháp luật truyền, coi như là gia chủ, cũng phải bị toàn tộc truy sát, là cực hình tội chết.

Công Thâu Khánh nói: “Này... Thật sự rất khó a.”

Dương Thanh Huyền vỗ vỗ hắn bả vai, ngữ khí lạnh xuống, nói: “Ta đem Khánh huynh làm huynh đệ, Khánh huynh bắt ta coi như người ngoài, này ngày không có cách nào hàn huyên.”

Hắn xoay người, phất phất tay, nói: “Đưa Khánh huynh lên đường thôi.”

Lan Tư cùng Phan tên béo đều là mặt đen lại, này lường gạt thủ đoạn cũng không tránh khỏi quá độc đi, công pháp bí thuật là bất luận tông môn gì hạt nhân, lường gạt như vậy đi ra thật sự được không?

Phan tên béo “Ha ha” cười to, múa lấy dao phay liền xông lên, hét lớn: “Lên đường, lên đường.”

Công Thâu Khánh vội vàng nói: “Đại nhân, đại nhân, dễ bàn, tất cả đều dễ nói chuyện, cái kia sáu trong môn phái cấp pháp, ba cửa cao cấp pháp không thành vấn đề, tuyệt đối không có vấn đề.”

Hắn nghĩ thầm mặc kệ cái gì, đáp ứng trước ngươi, đem mệnh bảo vệ lại nói. Nếu như mệnh cũng bị mất, những thứ khác càng là lời nói suông.

Dương Thanh Huyền lúc này mới xoay người lại, đầy mắt ý cười, nhiệt tình nói rằng: “Khánh huynh không tệ với ta a.”

Công Thâu Khánh cười so với gan heo còn khó hơn nhìn, ngượng ngùng nói: “Phải, phải. Đại nhân lấy thành đãi ta, ta báo chi lấy tâm.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Đang nên như vậy. Đúng rồi, Công Thâu gia vẫn làm con rối chuyện làm ăn, Khánh huynh không biết chỉ có chỉ là mười một tỷ chứ?”

Công Thâu Khánh run giọng nói: “Thật sự, thật sự liền chút tiền này.”

Dương Thanh Huyền nói: “Khánh huynh không cần sốt sắng, ta lại không thúc ngươi trả thù lao. Này mười một tỷ chờ sau khi cuộc tranh tài kết thúc cho ta. Còn dư lại năm mươi tỉ, viết cái giấy nợ tương lai trả lại.”

“Năm... Năm mươi tỉ?!!”

Công Thâu Khánh hét rầm lêm, giống như là bị người bóp cổ gà trống, toàn bộ mặt đỏ bừng lên, trên đầu bốc lên khói trắng, vô tận sát khí ở trong mắt lấp lóe.

Mặc dù hắn một lòng mạng sống, cũng không chịu nổi to lớn như vậy khuất nhục a.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: “Khánh huynh còn trẻ, tương lai đường còn dài lắm. Tuyệt đối không nên bởi vì một điểm trước mắt thiệt nhỏ, liền hủy tốt đẹp tiền đồ.”

Công Thâu Khánh cả người một cái giật mình, lập tức bình tĩnh lại, cái kia rung động tâm tình hoàn toàn chìm xuống dưới, cắn răng nói: “Được! Tất cả nghe đại nhân dặn dò!”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, chỉ vào xa xa Công Thâu Tàng, nói: “Vì sợ Khánh huynh tương lai đổi ý, trở mặt không quen biết, kính xin Khánh huynh đâm cái này Công Thâu gia bại hoại.”

Hắn xoay người nói với Hoa Linh: “Nắm hai khối tiếng ảnh đá, đem Khánh huynh đâm bại hoại chuyện ghi chép xuống, sau đó Khánh huynh lại quay về tiếng ảnh đá đem nợ ta món nợ nói một lần, liền có thể đi.”

Công Thâu Khánh rốt cục xù lông, lạnh lùng nói: “Lý Huyền, ngươi quá mức rồi!”

Dương Thanh Huyền khẽ cười nói: “Qua? Ha ha, chẳng lẽ Khánh huynh muốn muốn quỵt nợ?”

Công Thâu Khánh cắn răng nói: “Ta đáp ứng của ngươi, tự nhiên sẽ thực hiện, không cần như vậy bắt ta nhược điểm!”

Dương Thanh Huyền trong mắt ý cười ngưng kết, sau đó tản đi, lạnh lùng nói: "Công Thâu Khánh, ngươi bắt ta làm kẻ ngu si? Ngươi vừa nói, chính ngươi tin sao? Nếu như không hề có một chút nhược điểm gì, ngươi liền cũng là đừng hy vọng còn sống. Lời đã đến nước này, có làm hay không theo ngươi.

Công Thâu Khánh cả người run rẩy lợi hại, nếu là bị Dương Thanh Huyền ghi chép xuống chính mình đâm Công Thâu Tàng, cùng với tiền thiếu tiếng ảnh, vậy thì hoàn toàn bị đối phương bắt bí lấy.

Nếu là đối phương đến thời điểm không trả tiếng ảnh đá, coi như mình lập gia đình chủ, cũng được bị đối phương uy hiếp lợi dụng.

Cái này tiếng ảnh đá nhất định không thể ghi chép, có thể không ghi chép lời, mạng của mình...

Công Thâu Khánh sắc mặt tái nhợt lợi hại.

Một hồi lâu, mới kiên quyết định, cả người lan ra làm người sợ hãi sát khí, cắn răng nói: “Được! Ta làm theo, ta hết thảy đều làm theo!”

Công Thâu Khánh cả người đằng đằng sát khí, hướng về Công Thâu Tàng đi đến.

Hoa Linh gấp vội vàng lấy ra tiếng ảnh đá, đem Công Thâu Khánh nhất cử nhất động, tất cả đều ghi chép đi vào.

“Theo ta đấu mười mấy năm, không nghĩ tới sẽ là kết quả này đi, khà khà.”

Công Thâu Khánh mặt âm trầm, nhìn chằm chằm Công Thâu

Tàng, giống như là nhìn như chó chết, sau đó tay cánh tay hơi động, cái kia con rối nữ nhân liền bay qua.

Địa ngục chó ba đầu lập tức cảnh giác, ba cái đầu đều liều mạng gào thét, quay về nữ nhân phun ra nguyên tố công kích.

Công Thâu Khánh quát lên: “Chó chết, đi chết đi!”

Trong tay đại kiếm đột nhiên vung lên, từ nữ nhân công kích trong khe hở qua lại mà đi, đánh ở địa ngục chó ba đầu trên người, đem đánh bay.

Nhưng Địa ngục chó ba đầu vẫn chưa bị thương, thân thể ở trên không bên trong dừng lại, lại vọt lên, nhưng cũng bị con rối nữ nhân gắt gao ngăn trở, không thể tới gần người Công Thâu Khánh.

“Ngươi sẽ không chết tử tế được...”

Công Thâu Tàng hữu khí vô lực nằm trên đất, ai lớn lao ở tâm chết, hắn đã triệt để tuyệt vọng.

“Ha ha, ta sẽ có hay không có chết tử tế, ngươi đã không thấy được. Thế nhưng ngươi, chắc chắn sẽ không có chết tử tế. Ta đường ca a, liền để cho ngươi đấu mười mấy năm đệ đệ, tiễn ngươi chầu trời nhé!”

Công Thâu Khánh trong mắt tuôn ra lệ mang, đại kiếm thẳng bổ xuống, “Ầm” một tiếng, đem Công Thâu Tàng đầu đánh nổ, đồ vật bên trong tiên đầy đất.

Hố sâu, nhiều bảo vật, các đạo hữu nhảy xuống tìm cơ duyên với #Tu Chân Nói Chuyện Phiếm Quần nhé!

Chương 1239: Hoạn Lộ Thênh Thang, Nhân Sinh Đỉnh Cao

Công Thâu Tàng vừa chết, cái kia Địa ngục chó ba đầu cũng đình chỉ động tác, bị nữ nhân một búa đánh ở trên đầu, đánh bay ra ngoài.

Công Thâu Khánh liếc mắt nhìn cái kia Địa ngục chó ba đầu điểm đến, này chó dữ có thể là đồ tốt, nhưng hắn không dám nắm. Mà là xoay người, mặt âm trầm, nhìn chằm chằm cái kia Thanh Ảnh Thạch, đem chính mình tiền thiếu toàn bộ nói một lần.

Hoa Linh đối mặt với Công Thâu Khánh, nhìn cái kia nham hiểm ánh mắt, bên trong lòng có chút sợ sệt, cầm Thanh Ảnh Thạch tay không nhịn được run lên mấy lần.

Mãi cho đến ghi chép xong sau giao cho Dương Thanh Huyền, mới thở phào nhẹ nhõm, đồng thời phát hiện vạt áo của chính mình bị mồ hôi lạnh thấm ướt.

Công Thâu Khánh người như vậy, liền giống như rắn độc, người bình thường gặp chi, di hoạ vô cùng, chỉ có cường long mới có thể áp chế ở hắn.

Mà Dương Thanh Huyền chính là nắm giữ trấn áp một thời đại thiên phú của cường giả.

Bất kỳ thiên tài yêu nghiệt, ở trước mặt hắn cũng phải cúi đầu xưng thần.

“Khánh huynh, chúc mừng chúc mừng.”

Dương Thanh Huyền thu hồi Thanh Ảnh Thạch, tiến lên nhiệt tình nắm Công Thâu Khánh tay.

Công Thâu Khánh khuôn mặt co quắp hạ, mặt không thay đổi nói rằng: “Gì mừng chi có?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Vui vẻ còn sống, trên đời còn có so với sống sót càng làm cho người ta cao hứng sự tình sao? Hai mừng trừ đi Công Thâu Tàng cái này đại địch, từ đây đi tới hoạn lộ thênh thang, cưới vợ bạch phú mỹ là điều chắc chắn.”

Công Thâu Khánh sắc mặt lúc này mới hơi hơi đẹp đẽ một ít.

Dương Thanh Huyền hai câu, đều nói đến tâm của hắn chuyện khó bên trong.

Sống sót quan trọng nhất, cùng với Công Thâu Tàng chết rồi, còn dư lại mấy cái anh em họ căn bản không đáng sợ.

Công Thâu Khánh tâm tình dịu đi một chút, ôm quyền nói: “Từ nay về sau, Lý Huyền đại nhân cùng tại hạ cũng là cùng chung. Nếu là ở đem đến thua, những thứ đó sợ là rất khó đoái hiện.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Tự nhiên tự nhiên, mong ước Khánh huynh ở đi về gia chủ trên đường vùng đất bằng phẳng.”

Công Thâu Khánh gật gật đầu.

Sau đó, Dương Thanh Huyền liền đem chiến trường quét đuôi, Công Thâu Ngự, Công Thâu Tàng con rối cùng vật phẩm, đương nhiên sẽ không buông tha.

Sau đó liền để Hoa Thanh đi phá hủy đối phương Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp.

Hoa Thanh đem hết toàn lực một đòn, đều chỉ trên Thủy Tinh lưu lại một đạo cạn vết.

Hoa Thanh cười khổ nói: “Coi như bỏ mặc ta công kích, đều không đẩy được này tháp rồi.”

Nàng từng kiếm một đâm tới, nháy mắt liền ra hơn trăm kiếm, tất cả đều chém ở một cái trên cái khe, “Rầm rầm rầm” thanh âm không dứt bên tai, lúc này mới đem kẽ hở kia xé ra, nứt toác ra lượng lớn mạng nhện, lan tràn bốn phía.

“Ầm ầm!”

Rốt cục lại ở một kiếm sau, toàn bộ màu xanh nhạt Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp ầm ầm phá nát, vô số lam quang lấp loé, đem tất cả mọi người bọc lại.

Công Thâu Khánh mặt không thay đổi nhìn Hoa Thanh đẩy tháp, cũng không biết nội tâm là cảm giác gì.

Sau một khắc, Dương Thanh Huyền năm người liền xuất hiện ở xứng đôi không gian.

Dương Thanh Huyền lấy ra ngọc bài vừa nhìn, mặt trên hiện ra một hàng con số: Lý Huyền, thắng được, thêm một phân, thắng liên tiếp một hồi, lại thêm một phân, trước mặt tổng điểm bốn phần.

http://truyencuaTui.net/ Hoa Thanh trên ngọc bội cũng là biểu hiện bốn phần, Phan Hải Tinh, Lan Tư cùng Hoa Linh đều là ba phần.

Dương Thanh Huyền nói: “Cứ theo tốc độ này, không cần mấy trận liền có thể lấy thắng được.”

Phan mập mạp nói: “Lấy thực lực của lão đại, chỉ cần đừng gặp lại Công Thâu thế gia biến thái như thế, cơ bản đều là giây qua.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta ngược lại thật ra hi vọng gặp lại mấy cái thế gia, như vậy một đường tu luyện tới Giới Vương cảnh tài nguyên đều có.”

Hoa Linh lo lắng nói: “Lý Huyền đại ca, như vậy đắc tội thế gia nhiều lắm, sợ là tương lai sẽ gây bất lợi cho ngươi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không sao, chỉ cần có một viên kiên định đạo tâm, dũng cảm tiến tới, còn dư lại đều có thể không cần để ý. Nếu như sợ sói sợ hổ, sợ trước sợ sau, này võ đạo làm sao còn tu?”

Phan tên béo hưng phấn kêu lên: “Không sai! Chỉ cần quyết chí tiến lên, này chút cặn bã đắc tội rồi mà đắc tội với, mặc kệ nó!”

Hoa Thanh nói châm chọc: “Nhìn ngươi hiểu lắm tựa như, làm sao chỉ có Thái Thiên Vị sơ kỳ tu vi? Hừ, theo chúng ta cô gái gần như.”

“Ta... Ta...” Phan tên béo trên mặt thịt mỡ đỏ bừng lên, lại nói không ra lời, sau một lúc mới thở thật dài một cái, “Ai.” Một bộ trải qua tang thương, như ông cụ non bộ dạng.

Phan mập mạp nói: “Đừng nói chuyện tào lao, nghỉ ngơi thật tốt xuống đi, xứng đôi lập tức sẽ hoàn thành.”

Hoa Thanh lúc này mới yên tĩnh lại, lo lắng nhìn Dương Thanh Huyền vết thương trên người, bị Công Thâu Tàng mực củ sấm mùa xuân kích phá lồng ngực, kết ra thật dầy vết máu.

Nhưng nhìn Dương Thanh Huyền bộ dạng, cũng không lo ngại tựa như.

Dương Thanh Huyền nuốt một ít đan dược sau, trực tiếp ngồi xếp bằng điều tức.

...

Linh tâm sáng rực ngoại bộ, ngồi xếp bằng ở hư không Tinh Cung võ giả, từng cái từng cái kinh hãi trợn to hai mắt.

Liền ngay cả tử kinh cũng khó có thể tự tin nhìn.

Cái kia thủy tinh giống như cổ thụ trên, hiện ra hình tượng là không có khả năng sẽ sai.

Lý Huyền đội ngũ thắng được, năm người hoàn hảo không chút tổn hại.

Công Thâu thế gia bại, chỉ còn dư lại Công Thâu Khánh một người xuất hiện ở xứng đôi trong không gian.

Công Thâu Khánh sau đó tiến nhập tùy cơ họp thành đội.

“Ùng ục!”

Trên cao không liên tiếp vang lên nuốt thanh âm, “Vù vù” cương phong đến quay về chuyển, phảng phất đem tất cả mọi người thổi hóa đá.

Sau một lúc, lúc này mới có người trầm giọng nói: “Công Thâu gia mấy cái thiên tài, không sẽ là bỏ mình chứ?”

Lời nói vừa ra, đám mây bầu trời bầu không khí, nhất thời có vẻ hơi ngột ngạt.

Kỳ thực ai cũng biết đáp án, chỉ là cảm giác không quá chân thực.

Một người khác hừ nói: “Nhìn thấy trước mắt là thật, còn có cái gì có thể hoài nghi sao?”

Lúc trước người kia nói: “Lần này phiền phức lớn rồi, Công Thâu thế gia vị lão tổ kia, sợ là muốn giết người đi.”

Phía sau người kia nói: “Tài nghệ không bằng người, chết rồi đáng đời. Kỳ trước Thương Khung luận võ, người chết vô số kể. Chính là chúng ta năm đó dự thi, cái nào không phải cửu tử nhất sinh mới cẩu thả sống sót?”

Lúc trước người kia nói: “Lời tuy như vậy, nhưng Công Thâu thế gia lần này ngã xuống nhiều lắm, hơn nữa thiên tài số một Công Thâu Tàng đều chết ở bên trong, ha ha, sợ là phong ba không biết nhỏ.”

Phía sau người kia nói: “Mặc kệ nó. Hai mươi bốn trong nhà thế lực khác, cũng đã chết không ít. Liền ngay cả thập cường bên trong, cũng có đoàn diệt chuyện. Sợ chết người tựu đừng tới. Chỉ có đã trải qua Thương Khung luận võ cường giả, mới thật sự là cường giả, mới có thể nắm giữ tương lai.”

Tử kinh đối với mấy người nghị luận ngoảnh mặt làm ngơ, mà là nhìn chòng chọc vào cổ thụ bên trong bóng người kia, muốn xem xuyên cái kia xanh nha quỷ phương sau khuôn mặt, nhưng thủy chung không thể được.

Rất nhanh, cái khuôn mặt này liền cùng bốn tên đồng đội, cùng nhau biến mất ở xứng đôi trong không gian.

…

Dương Thanh Huyền năm người chỉ cảm thấy trước mắt loáng một cái, liền đi tới bên trong chiến trường.

Cảnh tượng chung quanh cùng lần thứ nhất tiến nhập chiến trường như thế, hình tròn bình đài, xung quanh vì là mênh mông hư tượng, một toà cao lớn tượng đá đứng ở trên bình đài mặt, cúi đầu bấm quyết, chỉ có điều bào phục là màu lam, trước mặt đứng thẳng to lớn thủy tinh tháp.

Bọn họ Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp cũng là màu xanh nhạt, sáng long lanh thủy tinh lan ra màu xanh nhạt mỏng quang, bao phủ mọi người.

Hoa Thanh quan tâm nói: “Lý Huyền ca ca, vết thương trên người của ngươi còn chưa tốt, trước tiên điều tức một trận, chờ đối phương lại đây đẩy tháp, chúng ta gặp lại chiêu tháo dỡ chiêu.”

Dương Thanh Huyền ngực vết máu thật sự là quá rõ ràng, làm Hoa Thanh Hoa Linh vẫn lo lắng.

Nhưng trên thực tế bên trong huyết nhục đã khép lại quá bán.

Thêm vào giờ khắc này có Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp kết giới lực lượng, tốc độ khép lại trở nên càng nhanh hơn.

Hố sâu, nhiều bảo vật, các đạo hữu nhảy xuống tìm cơ duyên với #Tu Chân Nói Chuyện Phiếm Quần nhé!

Chương 1240: Huyền Khí Kết Cửu Tiêu, Thiên Chuy Bách Luyện

"Được." Dương Thanh Huyền đáp một tiếng, liền ngồi xếp bằng ở cái kia pho tượng to lớn hạ, bắt đầu vận chuyển Võ Kinh.

Đồng thời lấy ra một viên Toàn Long Đan, nuốt vào, mênh mông dược lực lập tức đi khắp quanh thân.

Hắn hiện đang tiêu hóa một viên Toàn Long Đan chỉ cần nửa canh giờ.

Mà linh tâm sáng rực xứng đôi kẻ địch, cũng là mới từ một cái khác chiến trường đi ra, tất nhiên cần nghỉ cả một hồi.

Mỗi người trên ngọc bội đều sẽ biểu hiện thắng được nhân số, cho tới bây giờ vẫn là linh vị, vì lẽ đó cũng không phải vội.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền còn có cái nhiệm vụ trọng yếu, chính là chọn đọc cùng ký ức Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp bên trong đạo văn kết cấu, không ngừng học tập dấu ấn đến trong đầu.

Thông qua đối với ba cái chiến trường quan sát, trên căn bản hiểu rõ Thủy Tinh tháp kết cấu cùng với chiến trường biến ảo tạo thành kết cấu.

Chỉ là cái kia triệu đạo văn tổ hợp, cùng với pha ở trong đó thượng cổ tinh linh văn, bắt đầu nghiền ngẫm đọc có chút vất vả.

Rất nhanh, nửa canh giờ liền đi qua.

Dương Thanh Huyền bộ ngực tổn thương hoàn toàn phục hồi như cũ, thể năng cũng trở về đỉnh cao, đồng thời so với trước còn cường đại hơn.

Hắn hiện tại đã là Đế Thiên Vị đại viên mãn, mỗi đi về phía trước một bước, đều có khả năng chạm tới Đạo cảnh bình cảnh.

Mà xung kích Đạo cảnh sức mạnh, hắn tạm thời còn không có, cần thời gian nhất định tích trữ.

Hiện tại chính là cái này tích góp quá trình.

Dương Thanh Huyền đem trên người trường bào cởi xuống, thay quần áo sạch sẽ.

Bình đài bốn phía đều yên tĩnh, không có bất kỳ gió thổi cỏ lay, coi như triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình, đều không nhìn thấy địch nhân cái bóng.

Phan mập mạp nói: “Đối phương cũng nhất định là chịu trọng thương ở nghỉ ngơi, không bằng chúng ta đi qua trộm tháp, tỷ lệ thành công hẳn rất lớn.”

Dương Thanh Huyền nhìn xuống ngọc bội, hiện nay thắng được nhân số vẫn là linh, hắn cũng không vội, nói rằng: “Tiếp tục chờ.”

Nói, liền ngồi xếp bằng xuống, vắng lặng đến đối với Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp nghiên cứu bên trong.

Phan tên béo sửng sốt một chút, cực kỳ không giải, ở trong mắt hắn, Dương Thanh Huyền vết thương trên người đã hoàn toàn được rồi, chính là cần phải giành giật từng giây cướp tiên cơ thời điểm.

Hoa Thanh đem Phan mập mạp vẻ mặt nhìn ở trong mắt, xuy thanh nói: “Lý Huyền tâm tư của đại ca, há lại là ngươi có thể suy đoán? An an tâm tâm ngồi xuống chờ cũng được.”

Hoa Thanh cùng Hoa Linh, phân biệt ngồi ở Dương Thanh Huyền hai bên, tương tự hai tay bấm quyết tu luyện.

Phan tên béo tự giác vô vị, đi tới Lan Tư bên cạnh người, ngồi xuống đất ngồi xuống, cợt nhả nói: “Huynh đệ, lâu như vậy rồi, ta còn không biết tên của ngươi đấy.”

Lan Tư nhắm mắt tu luyện, hai tay để xuống trên đầu gối, đối với Phan tên béo chẳng quan tâm.

Phan tên béo lại nói: “Dạ Xoa bộ tộc phân tán ở tinh vực các nơi, trong đó lớn nhất một bộ tộc thoái ẩn ở Thiên Hà bên trong, không có dấu vết mà tìm kiếm, huynh đệ ngươi là cái nào một bộ tộc?”

Lan Tư bỗng nhiên mở hai mắt ra, nổ bắn ra lạnh thấu xương lam quang, thân thể hơi động, tay phải liền bóp lấy Phan mập mạp cái cổ, quát lên: “Ngươi là làm sao biết Dạ Xoa bộ tộc tin tức?!”

Phan tên béo khuôn mặt đỏ chót, liều mạng vuốt Lan Tư tay, ho kịch liệt.

Lan Tư lúc này mới dùng sức đẩy một cái, đem Phan tên béo đẩy trên mặt đất trên, nhìn chòng chọc vào hắn, lạnh giọng nói: “Nếu như không nói ra được cái như thế về sau, ngươi hôm nay cũng đừng nghĩ quá quan!”

Phan tên béo từ dưới đất bò dậy, cả giận nói: “Ngươi điên rồi! Những tin tức này tùy tiện tìm gia thương hội, ra năm khối linh thạch hạ phẩm là có thể mua được, cũng đã viết ở Thương Khung địa chí, bên trong!”

Phan tên béo ở nhẫn chứa đồ tử lật một trận, lấy ra một viên ngọc thông thường giản ném tới.

Lan Tư cau mày, thần thức quét qua ngọc giản kia, nhất thời sắc mặt trắng bệch, đột nhiên năm ngón tay nắm chặt, “Oành” một tiếng, đem ngọc giản kia bóp nát tan.

Nội tâm kinh hãi tột đỉnh.

Nguyên bản Dạ Xoa bộ tộc coi chính mình giấu rất sâu, không nghĩ tới tùy tiện một cái năm khối linh thạch hạ phẩm trong ngọc giản, thì đem bọn hắn bộ tộc hành tung miêu tả tám -9 không cách mười.

Hơn nữa cái kia địa chí vẫn là trăm năm trước xuất phẩm.

Lan Tư đột nhiên có một loại hoang đường cảm giác, kinh ngạc sống ở đó.

“Huyền khí kết cửu tiêu... Tử hư lãng Thái Dương... Phi quỳnh lăng hoa mang... ** ngưng ngọc sương...”

Dương Thanh Huyền không ngừng nói thầm Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp bên trong thượng cổ tinh linh văn, đem những văn tự này lấy các loại quy tắc tổ hợp, quả nhiên là Thiên Địa Tứ Thời Thư, bên trong thiếu sót bộ phận.

Hắn nỗ lực trí nhớ, bổ khuyết đến Thiên Địa Tứ Thời Thư, không trọn vẹn bên trong đi.

Bất tri bất giác, thể năng liền nhanh chóng tiêu hao, cũng không lâu lắm, liền hư nhược hô hấp tăng thêm, đầy mặt trắng xám.

“Lý Huyền đại ca, ngươi làm sao vậy!”

Hoa Thanh cái thứ nhất phát hiện Dương Thanh Huyền tình huống khác thường, cả kinh tay chân luống cuống.

Lan Tư cùng Phan tên béo cũng vội vàng lại đây, kinh ngạc nhìn Dương Thanh Huyền.

“Ta không sao, vừa nãy tu luyện bí pháp nào đó, tiêu hao có chút đại.”

Dương Thanh Huyền xếp đặt ra tay, ra hiệu chính mình không có chuyện gì, chỉ là khuôn mặt mệt mỏi.

Lan Tư cau mày nói: “Đại chiến sắp tới, tu luyện không giải thích được bí pháp, khó tránh khỏi có chút không khôn ngoan cùng lỗ mãng đi.”

Hoa Thanh không thích, phản bác: “Lý Huyền đại ca làm việc, tự có đạo lý của hắn, chẳng lẽ còn không có ngươi thông minh?”

“Cắt!” Lan Tư khinh thường xoay người, chẳng muốn cùng Hoa Thanh kéo.

Ở trong mắt hắn, Hoa Thanh Hoa Linh, thậm chí Phan tên béo, đều cơ hồ là không tồn tại người trong suốt.

Dương Thanh Huyền nói: “Lan Tư nói không sai, là ta thảo suất. Các ngươi cẩn thận đề phòng một hồi, ta lại dùng một viên Toàn Long Đan, cần nửa canh giờ.”

Hắn đột nhiên biến sắc mặt, quát lên: “Cẩn thận! Kẻ địch xuất hiện!”

Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, liền trông thấy bầu trời xa xăm trên, bay tới năm bóng người, tốc độ cũng không phải là rất nhanh.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, bởi vì thể năng không đủ, đáy mắt kim quang liền tan rã rơi.

Hắn nhíu mày lại, không xác định mình là hay không nhìn lầm rồi.

Rất nhanh, cái kia năm bóng người liền tiến vào bình thường phạm vi tầm mắt.

Dương Thanh Huyền không nhịn cười được, nói: “Tại sao là bọn họ?”

Hoa Thanh hỏi: “Lý Huyền đại ca nhận thức cho bọn họ?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Nhận ra trong đó hai người.” Hắn mỉm cười nói: “Ta dùng Toàn Long Đan, năm người này liền từ ngươi nhóm đến ứng phó đi.”

Nói, cứ yên tâm lấy ra một viên Toàn Long Đan, nuốt xuống.

Đan dược vào bụng tức hóa, dược lực lập tức bắt đầu đi khắp quanh thân, không ngừng khôi phục sức mạnh.

Lúc này, năm người kia bay thẳng vào kết giới phạm vi, chịu đến Thủy Tinh tháp áp chế.

Lan Tư cũng nhíu mày lại, năm người này thực lực, mạnh nhất một người lại chỉ có Tiểu Thiên Vị đại viên mãn, ở Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp trấn áp lại, càng là chỉ có Tiểu Thiên Vị hậu kỳ.

Mặt khác bốn cái, càng là chỉ có thấp cấp Tiểu Thiên Vị cảnh giới.

Hơn nữa cái kia người mạnh nhất là người nữ, người mặc màu đỏ sậm váy áo, da dẻ thô đen, vóc người đầy đặn, giống như nửa đoạn hắc tháp.

Ở nàng bên người, là một tên dáng dấp trắng nõn nhỏ gầy nam tử, người mặc xanh Lam Y bào, tính được là anh tuấn. Quan hệ của hai người tựa hồ cũng không bình thường.

Năm người kia cũng mắt sắc, nhìn thấy Dương Thanh Huyền năm người sau, lập tức ngừng trên không trung, lộ ra cảnh giác cùng đối địch tư thế.

Tên kia mạnh nhất cô gái áo đỏ cao giọng lãng nói: “Linh Vụ Tông Lâm Linh Tử ở đây, các ngươi là bó tay chịu trói, vẫn là ăn ta một chiêu Thiên Chùy Bách Luyện!”

Hố sâu, nhiều bảo vật, các đạo hữu nhảy xuống tìm cơ duyên với #Tu Chân Nói Chuyện Phiếm Quần nhé!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1241: Toàn Quân Đột Kích, Linh Tâm Cổ Thụ

Lâm Linh Tử hai tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, lúc này một mảnh hàn quang lưu chuyển, biến ảo ra một thanh chùy, một thanh xuyên.

Tay trái nắm xuyên, tay phải nắm chùy, thân hình đạp xuống chính là mạnh mẽ lao ra, như man ngưu bàn hung hoành, dưới chân địa mặt rung động mở ra, ngang ngược khí tức rung động đi ra ngoài.

Lan Tư xạm mặt lại, không biết từ đâu tới mấy cái đùa giỡn bức, một chút hứng thú đều không, đối với Phan mập mạp nói: "Năm người này giao cho ngươi."

Phan tên béo run một cái thịt mỡ, bất mãn nói: "Tại sao đùa giỡn bức liền phải giao cho ta?"

Lan Tư cười lạnh nói: "Đùa giỡn bức nên đối với đùa giỡn bức, loại này đùa giỡn bức không cho ngươi, lẽ nào ngươi muốn đối với vương giả?"

Phan tên béo tuy rằng bất mãn, nhưng không nói hai lời, cầm con dao lên liền bay lên, xông tới.

Hiếm có hắn cơ hội để phát huy, đương nhiên phải cố gắng đại triển thân thủ.

"Ở đâu ra lợn rừng! Thông minh, nên cùng ta rèn đao duy trì khoảng cách an toàn!" Phan tên béo vung lên dao phay, chỉ vào năm người, uy phong lẫm lẫm nói rằng.

Lâm Linh Tử giận dữ, tức giận run, quát: “Ngươi này đầu lợn béo, so với ta còn mập, dám chửi ta là lợn rừng!”

Hét lớn một tiếng, liền nắm chùy nắm xuyên vọt xuống tới, “Thiên Chùy Bách Luyện”

“Coong!”

Một tiếng lanh lảnh mà nặng nề tiếng đánh, cái kia cây búa mạnh mẽ đánh ở chui vào dưới đáy, kèm theo một mảnh lôi hỏa phun ra, cái kia chui vào bắn mạnh mà đi, mang theo một mảnh bão gió, phong mang uy không thể làm.

La Nghiệp cũng tay kết kiếm quyết, chỉ trời kiếm rơi ở trong tay, quát lên: “Mập mạp này nhìn thấy được thật sự có tài, đồng loạt ra tay! Toàn quân đột kích!”

Phan tên béo cười gằn một tiếng, trong tay dao phay loáng một cái, kích? Bắn ra vô số chùm sáng, quát lên: “Xem ta một ngựa trước tiên!”

Cái kia chút chùm sáng ở trên không bên trong đan dệt, rực rỡ mà rơi, lại có một loại một ngựa trước tiên, ngoài ta còn ai thô bạo.

“Hả?” Lan Tư kinh ngạc liếc mắt nhìn, trạm con mắt màu xanh lam sóng trung quang lấp loé.

“Ầm! Ầm!”

Ánh đao đánh vào cái kia chui vào mặt trên, một mảnh lôi hỏa nổ ra, cái kia chui vào làm bang một tiếng, liền rơi xuống đến Lâm Linh Tử đám người trước mặt.

Đồng thời đao khí gột rửa đi ra ngoài, đánh vào Lâm Linh Tử bọn người trên thân.

Ngoại trừ Lâm Linh Tử ở ngoài, còn lại bốn người tất cả đều phun ra máu, bị chém thành trọng thương.

“Không tốt mau lui lại!”

Lâm Linh Tử đầy mặt ngạc nhiên, kinh hô một tiếng, thu hồi cây búa cùng chui vào muốn đi, xoay người nhìn lại, phát hiện bốn người khác đã trốn xa, sợ đến nàng vội vàng hóa thành độn quang đuổi theo.

“Ha... Mang tính áp đảo thắng lợi!”

[truyen cua tui Θ© vn]

Phan tên béo đem dao phay cất đi, uy phong lẫm lẫm bay xuống trên bình đài, ưỡn ngực, thần khí hiện ra như thật bộ dạng.

Nhưng phát hiện bốn người tất cả đều đối với hắn làm như không thấy, đều đang nhắm mắt tu luyện, không khỏi nhụt chí hạ xuống, oán giận nói: “Các ngươi chính là như vậy đối xử anh hùng trở về?”

Hoa Thanh mở hai mắt ra, nói: “Yên tĩnh một chút, đừng quấy rầy mọi người tu luyện.”

Phan tên béo giống như là một đống thịt, vô lực co quắp ngồi dưới đất, kêu lên: “Còn tu luyện cái gì, kém như vậy đối thủ, trực tiếp đi qua đẩy tháp là được rồi.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nói rằng: “Lại các loại. Đối thủ yếu, chính là cơ hội hiếm có.”

“Cơ hội hiếm có?”

Lan Tư mở mắt ra, lộ ra vẻ ngờ vực.

Còn lại ba người cũng đều không giải.

Dương Thanh Huyền nói: “Chính các ngươi cảm ứng này Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp, là do 108,000 tổ đạo văn cùng thượng cổ tinh linh văn tạo thành. Đối thủ yếu, đúng lúc là tìm hiểu Thủy Tinh Tháp cơ hội.”

“Chi!” Phan tên béo cùng Lan Tư nghe vậy, đều là sợ hết hồn, hoảng sợ trợn to hai mắt.

Hoa Thanh Hoa Linh tỷ muội cũng không biết đây là ý gì, không rõ cảm thấy nghiêm ngặt.

Nhưng Phan tên béo cùng Lan Tư nhưng là rõ ràng, Phan tên béo run giọng nói: “Lão đại, ngươi đừng làm ta sợ, ngươi là nói... Ngươi ở phân giải này Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp kết cấu bên trong?”

Dương Thanh Huyền điểm xuống đầu, nói: “Kết cấu hết sức phức tạp, nhưng muốn cảm ứng được kết cấu tồn tại cũng không khó, các ngươi đem thần thức tần suất không ngừng cùng kết giới này tần suất dung hợp, cũng có thể cảm ứng được một hai.”

Phan tên béo sờ một cái mồ hôi lạnh trên trán, vội vàng ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu y theo Dương Thanh Huyền nói, điều chỉnh thần trí của mình cường độ.

Nếu là thật có thể cảm ứng được Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp kết cấu, như vậy thì có thể tiến một bước hiểu rõ cái này Thánh khí linh tâm sáng rực, đây chính là Tinh Cung các đời cường giả đều không làm được sự tình a.

Dương Thanh Huyền theo miệng một câu nói, cho Phan tên béo cùng Lan Tư mang đến cực kỳ chấn động mạnh hám.

Nhưng chính hắn cũng không biết, còn tưởng rằng ai cũng rất dễ dàng làm được, Dương Thanh Huyền tiếp tục đắm chìm trong đối với Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp giải thích bên trong, đem bên trong kết cấu tổ hợp cùng tinh linh văn một điểm điểm tinh luyện ra.

“Bát khí duy lạc… Chỉnh vị vũ thiên… Ngũ hồi thất chuyển… Biến hóa bỗng nhiên…”

Dương Thanh Huyền đem bên trong thượng cổ tinh linh văn không ngừng lấy ra, phân giải trong đó đạo văn tổ hợp, đột nhiên trong đầu “Ầm ầm” một tiếng, phảng phất đem một cái nào đó không gian mở ra, thần thức một hồi khuếch tán, bị lực lượng nào đó hấp dẫn mà đi.

“Đây là…”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh hãi, hắn hai mắt nhắm nghiền, nhưng trong thần thức nhưng như là có một con mắt, “Nhìn thấy” hư vô phía trước, sinh trưởng một cây to lớn Thủy Tinh cổ thụ.

Cây kia xanh ngắt muốn rụng, tản ra nhàn nhạt huy quang, buông xuống vạn ngàn cây mây, thẳng Thông Vân bưng, khí bao hàm lặng yên không tiếng động tỏ khắp đi ra ngoài, dẫn động tới này ảo giác chính giữa mảy may.

“Linh tâm sáng rực!”

Dương Thanh Huyền chưa từng gặp linh tâm sáng rực, nhưng vừa thấy cây này, lập tức liền biết đây là Thánh khí linh tâm sáng sủa bản thể.

Bởi vì trên cây tản mát ra cực mạnh đạo uẩn, như mãnh liệt cuộn sóng, kéo dài không dứt, vĩnh cửu vô cùng tận.

Chỉ có Thánh khí mới có đáng sợ như vậy uy năng.

Dương Thanh Huyền cảm giác được bốn phía không gian đều ở đây cùng cái kia cổ thụ một đạo chấn động, vô số chiến trường cảnh tượng đều ở trước mắt nổi lên, từng hình ảnh nhanh chóng đi qua.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên nhìn tới, hơn trăm cái chiến trường đều rõ ràng xuất hiện ở trước mắt.

Các loại bóng người quen thuộc, Lôi Vân, Thi Ngọc Nhan, Đốc Nghiệp, Công Thâu Khánh, Đại La tiên sơn đệ tử, còn có đường một buồm...

Này chút chiến trường ở trước mắt đan xen xuất hiện, giống như một màn màn màn huỳnh quang, hoảng hốt phía sau, lại toàn bộ biến mất không còn tăm hơi.

“Hết thảy chiến trường, đều là cây cổ thụ này biến ảo ra tới, thật là cường đại khí bao hàm, đây cũng là hoàn chỉnh Thánh khí lực lượng sao? Quả nhiên đáng sợ.”

Dương Thanh Huyền lặng lặng nhìn cổ thụ, nội tâm thổn thức không ngớt.

Trên người mình cũng có Ám Dạ Chi Đồng, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, đáng tiếc một thành sức mạnh đều không phát huy ra được.

Bỗng nhiên, Dương Thanh Huyền cả người chấn động, cảm giác được cổ thụ bên trong truyền đến một luồng hùng vĩ sức mạnh, vô số cây mây như là bị gió nhẹ thổi qua, ở trước mặt hắn uyển chuyển nhảy múa.

Dương Thanh Huyền không rõ liền cảm nhận được một luồng khí tức nguy hiểm, cái kia cổ thụ dĩ nhiên có linh trí giống như vậy, đưa hắn khóa chặt!

“Không được!”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, liền muốn phản kháng, muốn phá mở này Thánh khí không gian ý thức đi ra ngoài.

Nhưng vô số cây mây từ bốn phương tám hướng tụ đến, đem thân thể của hắn cùng tứ chi toàn bộ trói lại.

Cái kia cây mây cành lá lượn quanh ở trên người, băng lạnh như băng cảm giác, thấm ruột thấm gan, lại có một tia thoải mái.

Nhưng Dương Thanh Huyền nhưng là hoàn toàn biến sắc, bị cây mây khóa nơi ở, chân nguyên hoàn toàn không có cách nào lưu thông, kinh mạch toàn thân giống như là bày mấy chục đạo cửa ải, hoàn toàn bị phong!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1242: Một Trang Sách Vàng, Tinh Linh Vương

Dương Thanh Huyền quát khẽ: “Biến!”

Thân thể một hồi biến thân thành Thần Hoang cổ tinh thân thể, “Oành” một tiếng, liền nổ nát vì là vô số cuồng sa, từ cái kia chút cây mây bên trong thoát vây đi ra.

Cuồng sa lượn vòng, ở trên không bên trong lần thứ hai ngưng tụ ra Dương Thanh Huyền thân ảnh.

Hắn giơ tay vạch một cái, muốn muốn phá mở không gian này, tử hỏa ở đầu ngón tay phun ra mà ra, nhưng bất quá loáng một cái, liền trực tiếp dập tắt!

“Chi! Làm sao?!”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, tử hỏa tắt tình huống, trừ mình ra chân nguyên không ăn thua ở ngoài, còn chưa bao giờ từng xuất hiện.

Theo tử hỏa tắt, bốn phía không gian nhiệt độ đột nhiên hạ thấp, hàn khí không hề có một tiếng động ăn mòn mà đến, xuyên thấu da thịt.

Lấy tu vi của hắn cùng thân thể, cũng không nhịn được rùng mình một cái, như là băng nhập cốt tủy.

Dương Thanh Huyền hai tay nhanh chóng bấm quyết, quát lên: “Lại biến!”

Một đoàn ngọn lửa hồng từ trên người bay lên, cả người nháy mắt hóa thành chim thần Thanh Loan, hỏa diễm ngưng tụ thành hai cánh ở trên không bên trong triển khai, như một cái to lớn phượng đồ, dấu ấn trên bầu trời, chống chọi cái kia sự lạnh lẽo.

Cổ thụ tựa hồ ngưng trệ một hồi, phía trên cây mây đung đưa càng lợi hại, trên nhánh cây ngưng kết ra thủy châu giống như bông tuyết, một tầng mờ mịt hào quang màu xanh khuếch tán mở, hóa thành yên vụ giống như hình dạng, hướng về trong thiên địa bao phủ.

Dương Thanh Huyền biến thành Thanh Loan, vừa đem nhiệt độ chung quanh tăng lên, trong khoảnh khắc lại chậm lại, liền ngay cả ngọn lửa kia ngưng cánh phượng, đều có đông lại dấu hiệu.

“Không thể!”

Dương Thanh Huyền nghiêm ngặt quát một tiếng, “Sao băng mưa lửa!”

Giang hai cánh ra, nóng rực nhiệt độ phát tán mà ra, vô số ngọn lửa hồng bay ra, hướng về bốn phương tám hướng đánh tới, nhảy vào trong sương trắng.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Liên tiếp hỏa diễm ở trên không bên trong nổ ra, lại bị đông kết thành nhiều đóa diễm hoa.

Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng hốt, này ngọn lửa hồng tuy rằng cách nguyên hỏa còn có nhất định khoảng cách, nhưng là dung hợp bốn loại Phượng Hoàng chi hỏa, muốn phải đem ngọn lửa hồng đông lại, đây là thế nào một loại đáng sợ hàn băng khí tức?!

Dương Thanh Huyền đột nhiên biến về bản tôn, hai tay bấm quyết, hóa ra Viêm chi Pháp Thiên Tượng Địa, hai tay đi phía trước duỗi mở, hai đám tử hỏa ở lòng bàn tay từ từ thiêu đốt.

Nếu như cũng chưa chống lại hàn khí này, phá mở Thánh khí không gian, thật có thể liền bỏ mạng ở nơi này.

Hắn quyết ấn đồng thời, hai tay hợp ở trước người, một đoàn Tử Viêm hóa long, ở phía trước bốc lên.

“Tử Viêm, Vô Tận Hạo Kiếp!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, cái kia long hình tử hỏa đột nhiên rít gào, khoách tán ra từng vòng nóng rực hào quang, liền muốn xung kích mà đi.

Bỗng nhiên Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, cho là mình nhìn lầm rồi, hai mắt đột nhiên nháy mấy cái, vàng chói lọi hướng về cái kia cổ thụ ngưng nhìn sang.

“Đúng là... Người?!”

Chỉ thấy dịch thấu trong suốt trong cây khô, hiện ra một bóng người, đồng thời bước mở bộ pháp, bước ra một bước.

Theo người này xuất hiện, toàn bộ thiên địa đều giống như bị đông cứng kết liễu giống như vậy, liền ngay cả Dương Thanh Huyền kết ấn ở dưới Tử Viêm chi long, đều lay động một chút.

“Kỳ quái.”

Người kia xuất hiện phía sau, đọc lên hai chữ, toàn bộ Thánh khí không gian bên trong tần suất đều bị đông lại.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy nhập vào cơ thể lạnh lẽo, liền ngay cả Tử Viêm đều không thể xua tan trong cơ thể hắn hàn khí, “Người này... Rốt cuộc là ai...”

Dương Thanh Huyền cảm thấy mình tư duy đều sắp bị đông lại.

Phảng phất chỉ cần người kia khẽ nhúc nhích, thân thể của chính mình liền muốn hóa thành vô tận phá nát, đưa về bụi trần.

Dương Thanh Huyền không thấy rõ người kia dung nhan, mặc dù đem Hỏa Nhãn Kim Tình thôi thúc đến mức tận cùng, vẫn như cũ không cách nào nhìn được hình dáng, chỉ có thể gặp được một tầng mờ mịt tinh mang.

Nhưng hắn có thể cảm giác được rõ rệt, người kia đi về phía hắn, đồng thời đưa tay phải ra, hướng về nắm vào trong hư không một cái.

Dương Thanh Huyền thân thể hơi ngưng lại, trong cơ thể khí huyết nhất thời ngưng kết ở, tinh giới không gian đột nhiên đã bị đánh mở, một trang sách vàng trực tiếp bay ra ngoài.

Người kia trong tròng mắt, bỗng nhiên bắn ra vẻ ác lạnh, lộ ra hưng phấn lại khiếp sợ, “Đi mòn gót sắt không tìm thấy, được đến toàn bộ không uổng thời gian!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt cực kỳ khó coi, cái kia bay đi một trang sách vàng, chính là Thiên Địa Tứ Thời Thư, bản thiếu.

Mà nhưng vào lúc này, cái kia một trang sách vàng bỗng nhiên đình trệ ở không trung, cũng không có như nguyện rơi vào trong tay người kia.

Người kia sợ quát một tiếng, nói: “Là ai?!”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy mi tâm bỗng nhiên đau xót, một chiếc mắt nằm dọc bỗng dưng nổi lên, tím đen mắt mặt trợn trừng ra, lộ ra trong đó bao hàm tức giận thụ đồng, cường đại khí bao hàm dập dờn bồng bềnh đi ra ngoài.

Sau đó đông kết hắn khí huyết hàn khí, cùng với đầy trời ý lạnh, nháy mắt bị đuổi tản ra rơi.

Trong thiên địa nhiệt độ bỗng nhiên tăng trở lại.

Người kia cả kinh nói: “Ám Dạ Chi Đồng! Ngươi là Tinh Linh tộc người, khó trách!”

Nói, bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở cái kia kim trang phía trước, đưa tay tóm tới.

Đúng lúc này, một đóa màu đen lớn hoa, không tiếng động hiện lên ở người kia dưới chân, chậm rãi nở rộ, tầng tầng lớp lớp cánh hoa giãn ra, giống như một tát phủ đầy bụi đã lâu đại môn bị người dần dần đẩy ra, trong phút chốc, toàn bộ bên trong không gian, hắc ám giáng lâm đại địa.

Tay của người nọ, ngay ở sắp đụng vào kim trang chớp mắt, ngừng lại, khó tiến thêm nữa nửa phần.

Lớn hoa bên trên, quang ảnh có chút hoảng hốt, vô số hắc hỏa nhảy lên, chẳng biết lúc nào, dĩ nhiên xuất hiện một bóng người, liền đứng ở đó nhân thân sau.

Dương Thanh Huyền nội tâm kinh hãi tột đỉnh, cái kia xuất hiện người, thân hình thon gầy, ngũ quan thương lão, một đầu tóc bạc rối tung sau vai, giữa hai lông mày phong mang lấp lóe, một luồng lẫm liệt thô bạo từ trên người tản mát ra.

“Tinh Linh Vương!”

Người kia chậm rãi phun ra ba chữ, trong thanh âm mang theo hết sức khiếp sợ tâm tình.

Dương Thanh Huyền càng là trong lòng giật mình, nhìn chằm chằm vị kia tinh linh thân ảnh, cả người đều dại ra ở.

Tinh linh bộ tộc vương, không phải Vi Lạp, Tử Dạ, Tử Diều Hâu sao?

Tại sao lại thêm ra một vị “Vương” đến?

“Bản tộc thánh vật, há lại là ngươi có thể nhòm ngó? Ta nhớ ra rồi, ngươi chính là từ Vi Lạp trong tay cướp đi nửa trang sách vàng người kia, hừ, đi chết đi!”

Tinh Linh Vương ánh mắt lóe lên tàn khốc, giơ tay lên, đập tới.

Chỉ là tiện tay một đòn, nhưng trong lòng bàn tay nhưng hiện ra thông thiên mắt thật to, một luồng kinh người linh áp từ trong đó thả ra ngoài, vô số hắc mang bên trong, lại vẫn trộn ngũ sắc hà quang, tràn ngập thiên địa.

“Không được!”

Người kia kinh sợ, phản tay vồ một cái, xa xa cổ thụ bị thu nạp lại đây, rơi vào trong tay, giữa trời vung lên, mờ mịt hào quang màu xanh liền hướng vòng xoáy kia trùm tới.

Nhưng chỉ là trong nháy mắt, hào quang màu xanh đã bị hắc mang nuốt chửng.

“Không được! Đi!”

Người kia tự biết không địch lại, kim trang bản thiếu cũng không cần, xoay người liền phải rời đi.

Tinh Linh Vương cười lạnh một tiếng, nói: “Đi mòn gót sắt không tìm thấy, bây giờ muốn đi, há có dễ dàng như vậy, đem cướp đi nửa trang sách vàng lưu lại!”

Tinh Linh Vương tay trái bấm quyết, từng cái từng cái cổ quái phù ấn đánh ra, ở vòng xoáy bên trong ngưng tụ thành.

Dương Thanh Huyền đột nhiên trợn to hai mắt, cái kia chút phù ấn cùng Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp như thế, hoàn toàn do thượng cổ tinh linh Văn Hòa đạo văn tạo thành, hóa thành từng đạo pháp tắc hư quang, từ vòng xoáy màu đen bên trong kích? Bắn mà ra, đem người kia toàn thân khóa lại.

Người kia độn thuật nháy mắt bị đánh nát, thân thể không ngừng bị pháp tắc hư quang lôi kéo, hướng về trong nước xoáy thoát đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1243: Hư Cảnh Đổ Nát, Cực Hàn Chân Khí

Người kia sắc mặt đại biến, nếu là bị kéo vào trong vòng xoáy, sợ là mệnh cũng bị mất.

Hắn hét lớn một tiếng, đánh ra vài đạo quyết khắc ở cổ thụ sáng rực bên trong, đi xuống phương ném đi.

Cổ thụ bốn phía hiện ra điểm điểm bạch quang, đồng thời trên cây linh quang lưu chuyển, truyền đến cực mạnh khí bao hàm tiếng, nhưng chỉ là nhất chuyển bên dưới, hết thảy linh quang nhất thời bị hắc hỏa cắn nuốt, trên cây càng dấy lên hỏa diễm.

Người kia hoảng hốt, quát lên: “Dừng tay!”

Giơ tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, trong tay hiện ra một tấm kim trang, tiện tay liền ném xuống, quát lên: “Cho ngươi!”

Cái kia kim trang như lưu tinh, bắn vào trong nước xoáy.

Tinh Linh Vương hoàn toàn biến sắc, Thiên Địa Tứ Thời Thư, chính là Tinh Linh tộc chí bảo, có thể không ngăn trở hắc viêm thiêu đốt vẫn còn không cũng biết.

Hắn vung mạnh tay lên, dưới chân lớn hoa xoay chầm chậm, vòng xoáy nháy mắt đình trệ hạ xuống.

Nơi lòng bàn tay mắt thật to bỗng dưng nhắm lại.

Vòng xoáy màu đen nhất thời mất đi lực lượng nguyên tuyền, giữ không nổi cái kia cổ thụ sáng rực, hắc hỏa bị màu trắng linh quang khu tán.

Hai trang sách vàng liền phiêu phù ở trắng đen giữa lực lượng, lẫn nhau hấp dẫn, lẫn nhau xoay tròn.

Tinh Linh Vương đại hỉ, đưa tay liền hướng hai trang sách vàng chộp tới.

Không trung người kia nhưng là hai tay nhanh chóng bấm quyết, cổ thụ sáng rực đột nhiên bắt đầu biến hoá, biến thành một căn thước dài Thanh Mộc, mặt trên vô số phù văn lưu chuyển, cũng là từ thượng cổ tinh linh Văn Hòa đạo văn tổ hợp mà thành danh sách.

Thanh Mộc ở trên không bên trong loáng một cái, giũ ra tảng lớn mờ mịt thanh quang, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Sau một khắc, ngay ở Tinh Linh Vương bầu trời, Thanh Mộc tái hiện ra, phủ đầu đặt xuống.

“Càn rỡ!”

Tinh Linh Vương phẫn nộ quát một tiếng, nắm tay vì là quyền, đột nhiên đánh ra ngoài.

Toàn bộ cánh tay trong khoảnh khắc dấy lên hắc hỏa, như áo giáp giống như đem Tinh Linh Vương toàn bộ che chở vào bên trong.

“Ầm!”

Nắm đấm đánh trên Thanh Mộc, Tinh Linh Vương trên người hắc hỏa bị đánh nát hơn nửa, nhưng Thanh Mộc cũng hoảng hốt rung động, kích. Bắn ra mờ mịt bạch quang.

Băng cùng hỏa sức mạnh, sáng hay tối sức mạnh, lẫn nhau đan xen vào nhau, lẫn nhau nuốt chửng.

“Ầm ầm!”

Hai nguồn sức mạnh rốt cục mất đi cân bằng, hóa thành Thái Cực như thế Âm Dương Ngư, ở trên không bên trong xoay tròn, lẫn nhau trung hoà.

Toàn bộ không gian vặn vẹo lợi hại, Dương Thanh Huyền cảm giác mình giống như là sóng biển bên trong một chiếc thuyền con, liền ngay cả thân thể đều theo không gian vặn vẹo, trở nên lúc lớn lúc nhỏ, phồng lên co lại bất định.

“Ầm ầm!”

Rốt cục, toàn bộ Thánh khí trong không gian, trực tiếp nổ vỡ đi ra.

Hết thảy hào quang trong nháy mắt biến mất không còn tăm hơi, sau đó chính là bóng tối vô tận, phảng phất hết thảy đều không tồn tại.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, không nhịn được “A” kêu thảm một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi.

Định thần vừa nhìn, phát hiện mình còn ở chiến trường bên trong.

“Lý Huyền ca ca, làm sao vậy?!”

Hoa Thanh Hoa Linh kinh hãi, vội vàng trái phải đỡ lấy Dương Thanh Huyền, gặp hắn sắc mặt khó coi lợi hại, hai người không khỏi có chút bối rối.

Lan Tư nhíu mày lại, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn một hồi, nói: “Ngươi tu luyện là cái gì tà thuật, mỗi lần đều sẽ lộng thương chính mình, cẩn thận nhập ma.”

Dương Thanh Huyền kịch liệt ho ra máu nữa, cả người đều lạnh run, kinh mạch như là khô quắt giống như vậy, thân thể không ngừng rạn nứt, mới đổi áo choàng trên, lần thứ hai bị máu tươi thẩm thấu.

Nhưng vào lúc này, phía trước Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp đột nhiên “Răng rắc” một tiếng, mở ra vô số vết rạn nứt.

“A? Sao lại thế...!”

Phan tên béo cùng Lan Tư tất cả giật mình, cố gắng, cũng không có người công kích, Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp làm sao đột nhiên liền nứt?

“Ầm!”

Bọn họ không kịp phản ứng, toàn bộ tháp trực tiếp phá nát mở, vô biên hào quang tung xuống.

Sau đó năm người thân ảnh, liền biến mất không còn tăm hơi.

Không chỉ có là Dương Thanh Huyền năm người, hầu như ở cùng trong nháy mắt, hết thảy bên trong chiến trường Thủy Tinh Tháp, bất kể là lam là hồng, tất cả đều mở ra vô số vết nứt, ầm ầm sụp đổ.

Ngày quyết thành bầu trời, hết thảy Tinh Cung võ giả đều là hoảng sợ trợn to hai mắt, cái kia biến ảo ra tới linh tâm sáng rực cổ thụ, hoàn toàn lấy nhất định tốc độ héo rút xuống, trở nên như phổ thông cành cây giống như vậy, linh khí mất hết.

Tử kinh sợ hãi nói: “Tại sao lại như vậy? Nhanh, mau mời Động Chân đại nhân!”

...

Dương Thanh Huyền sắc mặt tái nhợt, nhìn một chút bốn phía, đen kịt một màu, trừ bọn họ ra năm người ở ngoài, lại không người bên cạnh.

Phan mập mạp nói: “Xứng đôi không gian, quả nhiên là kết thúc chiến đấu, chúng ta thua sao? Này...”

Hắn lấy ra ngọc bội vừa nhìn, mặt trên không có bất kỳ tin tức biểu hiện.

Hoa Linh nói: “Kỳ quái, thua tích phân không nhúc nhích? Đến cùng thua hay thắng?”

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, ở Hoa Thanh giúp đỡ hạ, từng viên nuốt đan dược, chữa trị trong cơ thể bị hao tổn kinh mạch.

Cơ thể hắn cường hãn, đối với đan dược chống đỡ tính cũng cường.

Người khác nuốt một quả đan, hắn muốn nuốt bốn, năm viên, mới có thể chiếm lấy giống nhau hiệu quả.

Nhưng nói chuyện cũng tốt, hầu như bất kỳ đan dược đối với hắn đều không sinh ra được tác dụng phụ, vì lẽ đó nuốt đan thời điểm cũng không có như vậy thiêu dịch.

Từ Công Thâu thế gia chứa đồ nguyên khí bên trong, tìm tới một đống nhìn như đan dược chữa trị vết thương, toàn bộ một mạch nuốt xuống.

Sau đó Hoa Thanh đem chân nguyên một điểm điểm rót vào trong cơ thể hắn, giúp hắn thôi hóa dược lực.

Sau đó không lâu, thì có từng tia sức mạnh, từ trong dạ dày hóa giải được, bị hút vào kinh mạch, đi khắp toàn thân.

Nhưng chỉ chốc lát, sức mạnh liền tiêu hao mất, kinh mạch lần thứ hai khô quắt hạ xuống.

Dương Thanh Huyền sắc mặt cực kỳ khó coi.

Phan tên béo mấy người gặp Dương Thanh Huyền không nói tiếng nào, lúc này mới phát hiện thương thế của hắn tựa hồ siêu ra chính mình tưởng tượng.

Phan tên béo tiến lên, kiểm tra một chút Dương Thanh Huyền thân thể, hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Cực hàn chân khí!”

Hoa Thanh vội la lên: “Cái gì là cực hàn chân khí? Ngươi nếu nhận ra, chắc là có biện pháp.”

Phan mập mạp sắc mặt chưa bao giờ có nghiêm nghị, chậm rãi nói rằng: “Thật kỳ quái, làm sao đột nhiên sẽ có cực hàn chân khí đem lão đại tổn thương do giá rét, hoàn toàn không có đạo lý a. Vật này làm sao sẽ không hiểu ra sao xuất hiện, người bình thường coi như là muốn tu đều tu không đến, cần phải có cơ duyên to lớn mới có thể gặp được một, hai.”

Hoa Thanh dậm chân nói: “Ngươi nói nửa ngày đều không trọng điểm, Lý Huyền đại ca đến cùng có thể hay không trị?”

Phan tên béo kiểm tra rồi hạ Dương Thanh Huyền thân thể, nói: “Nhìn trước mắt không có gì đáng ngại, chỉ là toàn thân cơ năng đều bị cực hàn chân khí đóng băng. Ta trước gặp lão đại thần thông, tựa hồ là lấy hệ” Hỏa “làm chủ. Chỉ cần tuyết tan mấy cái kinh mạch, lão đại tự mình vận chuyển thần thông, là có thể chậm rãi hóa giải mở. Chỉ có điều ngọn lửa thông thường hiệu quả không lớn, nhưng hoãn hòa một ít là không có vấn đề. Nếu muốn hoàn toàn hóa giải loại này chân khí, nhất định phải tìm tới đẳng cấp cực cao ngọn lửa hừng hực mới được.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, xem ra này Phan mập mạp tầm mắt quả nhiên lợi hại, một hồi liền nhìn ra mình chứng kết.

Hắn hiện tại yết hầu đều đọng lại giống như vậy, ngoại trừ ho ra máu đi ra, hầu như không có bất kỳ tri giác.

Phan tên béo lấy ra một viên hồng thông thông đan dược, nói: “Cái này liệt long đan, là lấy Địa hỏa chi tinh, thêm vào á long huyết luyện chế ra, có cực mạnh thiêu đốt tính, lão đại khái có thể thử xem.”

Hoa Linh đột nhiên kêu lên: “Đúng rồi, còn có cái này.”

Nói lấy ra một cái hộp ngọc, thận trọng mở ra, bên trong thả ra một mảnh ánh sáng, lơ lửng một viên hỏa diễm giống như linh đan, vô cùng đẹp đẽ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1244: Thánh Khí Trục Trặc, Đạo Cảnh Bình Cảnh

Phan tên béo trong mắt sáng ngời, vui vẻ nói: “Tam Nguyệt Phiêu Hỏa, vật này có thể trân quý, để dùng cho lão đại dùng không thể tốt hơn.”

Hoa Linh thận trọng lấy ra Tam Nguyệt Phiêu Hỏa, để vào Dương Thanh Huyền trong miệng.

Này Tam Nguyệt Phiêu Hỏa, nàng vẫn luôn làm chí bảo cất giấu, chưa bao giờ cam lòng lấy ra nhìn, chỉ sợ cái kia lực hỏa diễm suy yếu.

Hoa Linh mỉm cười nói: “Này Tam Nguyệt Phiêu Hỏa là Lý Huyền đại ca đưa cho ta, hiện tại vừa vặn phát huy được tác dụng.”

Phan tên béo đem Liệt Long Đan cũng cùng nhau đưa vào Dương Thanh Huyền trong miệng, nói: “Khuấy cùng ăn chung, hiệu quả càng tốt hơn.”

Sau đó Hoa Thanh Hoa Linh, từng người đem chân nguyên đưa vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể, giúp hắn hóa đan.

Dương Thanh Huyền nhất thời cảm thấy trong dạ dày một trận hừng hực, cái kia nhiệt khí theo lạnh như băng kinh mạch đi khắp, toàn thân không nói ra được thoải mái, liền ngay cả yết hầu cũng bất cứ lúc nào hóa mở, có tri giác.

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, đột nhiên hô lên, liền ngay cả không khí đều bị đông lại, tảng lớn hàn tinh điểm

điểm khuếch tán mở.

Lan Tư bọn người là sợ hết hồn, cái này cần nhiều đáng sợ hàn khí, mới có thể tạo thành hiệu quả như thế này.

Dương Thanh Huyền giơ lên tay cứng ngắc, ở trước người bấm quyết.

Lửa nóng chân khí đi khắp toàn thân sau, trở nên vô cùng yếu ớt, nhưng vẫn như cũ dung nhập vào trong đan điền.

Giống như là một đốm lửa bắn vào xăng bên trong, “Oanh” một tiếng, trong đan điền bốn đại hỏa nguyên, nhất thời bị đốt lên, ngọn lửa hừng hực một hồi khuếch tán mở, lấy mấy ngàn lần sức mạnh về rót kinh mạch.

Dương Thanh Huyền thân thể lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, ở không ngừng biến đến đỏ bừng, sắc mặt nháy mắt lại trắng đến đỏ tím bầm.

Phan tên béo bốn người đột nhiên liền cảm thấy nhiệt độ tăng lên tới, dĩ nhiên vô cùng khô nóng.

Lan Tư con ngươi thu nhỏ lại, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền biến hóa trên người, hắn cùng với Dương Thanh Huyền là đã giao thủ, tự nhiên biết hắn hỏa diễm đáng sợ, coi như là cực hàn chân khí, cũng có thể khắc chế xuống.

Quả nhiên, cũng không lâu lắm, Dương Thanh Huyền mười ngón trở nên vô cùng linh hoạt, không ngừng bấm quyết, đánh ra các loại quyết ấn.

Trong cơ thể hàn khí trong khoảnh khắc bị thiêu đốt hết sạch.

“Hô!”

Dương Thanh Huyền nặng nề thở ra một hơi, lần này thở ra tới tất cả đều là sóng nhiệt.

Phan tên béo vội hỏi: “Lão đại, đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Dương Thanh Huyền nhìn Phan tên béo, nghĩ thầm như không phải mập mạp này, chính mình lần này sợ là phiền toái, hắn đối với mập mạp thái độ trở nên ôn hòa rất nhiều, nói: “Một lời khó nói hết, cùng cái kia Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp có quan hệ. Tình huống bây giờ có thể là Linh Tâm Thông Minh xảy ra vấn đề, vì lẽ đó chúng ta bị vây ở xứng đôi không gian.”

“Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp?”

“Linh Tâm Thông Minh gặp sự cố?!”

Bốn người vừa nghe, đều là há to mồm, dại ra ở.

Lan Tư cả kinh nói: “Chẳng lẽ ngươi tìm hiểu Thủy Tinh Tháp, dẫn tới Linh Tâm Thông Minh cảm ứng, sau đó bị đụng, ngươi phụ trọng thương, này Thánh khí cũng xảy ra vấn đề?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Lan Tư huynh quả nhiên thông minh, đại để chính là như vậy.”

Lần này bốn người càng là sợ không chịu được.

Đụng phải Thánh khí, cùng Thánh khí đấu lưỡng bại câu thương?

Nghe vào giống như là thần thoại giống như vậy, nhưng cũng thiên chân vạn xác xuất hiện ở trước mắt.

Bọn họ biết, Dương Thanh Huyền chắc là sẽ không lừa bọn họ.

Bên trong không gian một trận yên tĩnh, bốn người đều hoàn toàn không biết nói gì.

Phan tên béo ngơ ngác nói: “Cái kia tỷ thí này... Làm sao bây giờ…”

Dương Thanh Huyền nói: “Linh Tâm Thông Minh chỉ là tạm thời tính mất đi linh khí, hẳn rất nhanh là có thể khôi phục.”

Phan tên béo lại nói: “Vậy ngươi phải tội nó…”

Dương Thanh Huyền trong mắt tinh mang xẹt qua, hừ nói: “Sợ là trong thời gian ngắn, nó không rảnh để ý đến.”

Hắn hiện tại cảm giác được rõ rệt, hai trang sách vàng đều bị hút vào Ám Dạ Chi Đồng bên trong.

Chứng minh người kia ở cùng Tinh Linh Vương giao chiến bên trong bị thua, trong thời gian ngắn là không có khả năng lại ra tìm phiền toái cho mình thôi.

Mà Linh Tâm Thông Minh cổ thụ xứng đôi không gian vẫn còn, chứng minh Thánh khí cũng không có gặp sự cố, chỉ là tạm thời tính sụp đổ rồi hư huyễn chiến trường.

Dương Thanh Huyền suy đoán hoàn toàn chính xác.

Tinh Cung người luống cuống tay chân bên dưới, cũng phát hiện vấn đề chỗ ở, đang là linh khí đột nhiên hoàn toàn biến mất, như là từng đại chiến một trận tựa như.

Liền Động Chân cùng mấy vị Thiên Quân một đạo, hợp lực cho Thánh khí rót vào linh khí, chậm rãi khôi phục.

Vừa khôi phục một điểm, liền vội vàng sử dụng tới đưa tin thần thông, mỗi cái võ giả trên ngọc bội, lập tức bỏ vào tin tức: Thánh khí loại lâm thời trục trặc, tất cả mọi người tại chỗ nghỉ ngơi, phía sau bài vị chiến tiếp tục.

…

“Linh Tâm Thông Minh xuất hiện trục trặc? Kỳ quái, Thánh khí làm sao sẽ không tên trục trặc, nhất định là chuyện gì xảy ra, đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Tinh Cung trong đại điện, một tên nam tử mặc áo trắng đứng chắp tay, giữa hai lông mày lộ ra vẻ nghi hoặc.

Phía trên cung điện, vương tọa bên trên, là quân lâm thiên hạ Nhân Hoàng.

Dương Vân Kính chậm rãi mở hai mắt ra, ánh mắt như điện thiểm thước, “Trọng xa, Linh Tâm Thông Minh vẫn luôn là ngươi ở tìm hiểu, đối với chuyện này ngươi thấy thế nào?”

Nam tử mặc áo trắng chính là lần trước Thương Khung luận võ người đứng đầu Diệp Trọng Viễn, tuy rằng cao ngạo tự đại, nhưng ở Nhân Hoàng trước mặt, không người nào dám kiệt ngạo.

Diệp Trọng Viễn cung kính nói: “Linh Tâm Thông Minh là chắc chắn sẽ không vô duyên vô cớ ra vấn đề, khẳng định có nguyên nhân.”

Dương Vân Kính nói: “Ngươi cho rằng nguyên nhân là cái gì?”

Diệp Trọng Viễn nghĩ một hồi, nói: “Từ tặng lại tin tức nhìn, linh khí mất hết, giống như là đột nhiên đã trải qua một trận đại chiến. Nhân Hoàng đại nhân hẳn phải biết, lực lượng là không biết vô duyên vô cớ sinh ra, cũng sẽ không vô duyên vô cớ biến mất, bảo toàn năng lượng là cơ bản đại đạo quy tắc, không thể phạm sai lầm.”

“Đại chiến một trận à...”

Dương Vân Kính tự lẩm bẩm, ánh mắt đột nhiên trở nên vẩn đục, không biết nội tâm đang suy nghĩ gì.

Diệp Trọng Viễn lại nói: “Hãy nhìn thủ Thánh khí tử kinh, nhưng cái gì cũng không có phát hiện, có thể thấy được vấn đề nhất định xuất hiện ở Thánh khí bên trong. Vì lẽ đó thuộc hạ cũng cảm thấy kỳ quái, ở không có tiến một bước điều tra trước, không cách nào có kết luận.”

Dương Vân Kính gật đầu nói: “Ngươi hết sức cẩn thận, ta biết rồi, ngươi đi xuống đi. Thương Khung luận võ, can hệ trọng đại, không cho phép nửa điểm sai lầm. Ngươi bất cứ lúc nào làm tốt xuất thủ chuẩn bị, phối hợp Động Chân cùng tử kinh, nhất định phải đem luận võ tiến hành xong hết.”

“Là!”

Diệp Trọng Viễn ôm quyền lĩnh mệnh, liền xoay người đi ra đại điện.

Dương Vân Kính ánh mắt trở nên vực sâu, từ trên vương tọa đứng lên, ngưng mắt nhìn vô tận phương xa, đột nhiên tự nói: “Tựa hồ có loạn dấu hiệu nữa à. Năm đó chế tạo Linh Tâm Thông Minh đời thứ hai Nhân Hoàng, ngươi rốt cuộc là ai đây?”

Dương Vân Kính khóe miệng đột nhiên vung lên một nụ cười lạnh lùng, hừ nói: “Bất kể là ngươi người phương nào, có như thế nào qua lại, nhưng từ cổ chí kim, chắc chắn mình ta vô địch!”

Dương Vân Kính vung tay lên, liền biến mất ở trong đại điện.

...

Động Chân dẫn Tinh Cung người, triển khai các loại bí pháp, đem linh khí cuồn cuộn không ngừng rót vào Linh Tâm Thông Minh bên trong.

Ba ngày phía sau, cái kia biến ảo ra tới cổ thụ bóng mờ, này mới sống lại giống như vậy, từ từ khai chi tán diệp, lần nữa khôi phục linh tính.

Dương Thanh Huyền ở xứng đôi bên trong không gian, đem trên người Toàn Long Đan toàn bộ nuốt sạch sành sanh, không chỉ có hoàn toàn khôi phục thực lực, hơn nữa tu vi mạnh thêm, dĩ nhiên cảm ứng được Đạo cảnh bình cảnh!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1245: Nếu Vì Vô Tình, Thiên Địa Ngũ Suy

Giống như là một tầng to lớn bình phong, ngăn cản ở con đường đi tới trên, bất luận hắn cố gắng như thế nào, đều giống như phù du hám cây, không xông phá tầng này hàng rào.

Thử mấy lần xung kích bình phong, đều tay trắng trở về.

Dương Thanh Huyền biết chính mình còn kém rất nhiều tích lũy, giờ khắc này không cưỡng cầu được.

Trong cơ thể đầy tràn chân khí chậm rãi yên tĩnh lại, Dương Thanh Huyền dài thở dài một hơi, toàn bộ tu luyện hoàn thành.

Năm người vẫn còn ở xứng đôi bên trong không gian, Linh Tâm Thông Minh vẫn như cũ không có khôi phục như lúc ban đầu.

Trong toàn bộ quá trình, Phan tên béo thỉnh thoảng mở mắt đánh giá Dương Thanh Huyền trạng thái, thấy hắn từng viên nuốt phục Toàn Long Đan, một trái tim đều treo đến cổ họng biên, cuối cùng gặp Dương Thanh Huyền không có chuyện gì, mới thở phào nhẹ nhõm, than thở: “Như không phải tới tham gia lần này luận võ, thật không biết trên đời lại có ngươi biến thái như thế.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Từ cổ chí kim, biến thái nhiều hơn nhều, ta đây tính là gì.”

Phan tên béo sửng sốt một chút, lập tức cười khổ, nhân gia đã đem độ cao đặt ở từ cổ chí kim hết thảy thiên tài trên người, tầm mắt liền hoàn toàn bất đồng.

Hỏi hắn: “Ta vừa nãy cảm giác trên người ngươi thỉnh thoảng truyền ra Đạo ý, hẳn là chạm tới Đạo cảnh bình cảnh, ngươi đánh giá bao lâu có thể đột phá?”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Loại này đại cảnh giới đột phá, ngoại trừ tu vi tích lũy ở ngoài, còn cần nhất định cơ duyên. Tích lũy dễ bàn, ước chừng bế quan cái một năm nửa năm là đủ rồi. Nhưng cơ duyên này, liền khó nói.”

Phan tên béo cười nói: “Người bình thường nói như vậy, ta có lẽ còn tin, còn lão đại ngươi...” Hắn nhìn Dương Thanh Huyền một chút, hắc tiếng nói: “Bình cảnh căn bản không ngăn được thiên phú của ngươi, y theo ta nhìn, nhiều nhất ba tháng, chậm thì một tháng, liền có thể lấy đột phá.”

Hoa Thanh nói: “Trận luận võ này trong vòng ba tháng cũng chưa chắc sẽ kết thúc, Lý Huyền đại ca vừa vặn nhảy vào Đạo cảnh, đoạt được người đứng đầu, danh dương thiên hạ, sau đó cưới hỏi đàng hoàng Khinh Nguyệt tỷ tỷ.”

Phan tên béo mí mắt giật lên, nói: “Ngươi là vì Vu Khinh Nguyệt mới đến dự thi?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, cũng không phủ nhận.

Phan tên béo cười khổ nói: “Này... Từ cổ chí kim đại anh hùng bên trong, tựa hồ không có vì em gái như vậy bốc đồng đi.”

Hoa Thanh hừ nói: “Từ cổ chí kim cái kia chút đại anh hùng, nói được lắm giống ngươi đều rất quen tựa như, không yêu giang sơn yêu mỹ nhân hơn đi, coi như trước đây thật không có có, Lý Huyền ca ca liền làm cái kia cái thứ nhất.”

Phan tên béo nghiêm mặt nói: “Tình một trong quan, khó vượt qua nhất, cũng dễ dàng nhất lay động võ giả đạo tâm, nếu như xử lý không tốt, tương lai sẽ hạn chế độ cao của ngươi.”

Dương Thanh Huyền nhẹ giọng nở nụ cười, nói: “Như trở thành cái kia người vô tình, ta muốn cái kia độ cao làm cái gì?”

Bốn người đều là sững sờ.

Đúng đấy, nếu như đã biến thành vô tình, cùng cây cỏ có gì khác nhau đâu?

Tu luyện đến lại là vì cái gì?

Xứng đôi trong không gian trầm mặc lại, bốn người tựa hồ cũng có chút tâm tư, đang suy nghĩ cái gì.

Hoa Linh đột nhiên hỏi: “Các ngươi tới dự thi mục đích đều là vì cái gì?”

“Mục đích?” Phan tên béo con ngươi co rụt lại, chậm rãi nói rằng: “Không phải là vì đạt được cái tốt thứ tự, có thể dương danh lập vạn sao.”

Hoa Linh gật gật đầu, nhìn Lan Tư hỏi: “Ngươi đây?”

Lan Tư hừ một tiếng, mặt coi thường dáng vẻ, tựa hồ cũng không muốn trả lời, nhưng nhớ sau một lúc, vẫn là nói: “Vì kiểm nghiệm một chút thực lực của mình đi.”

Hoa Linh nói: “Ta minh bạch, ngươi là muốn cân nhắc một hồi, Dạ Xoa tộc cùng Nhân tộc trong đó thực lực chênh lệch đi.”

Lan Tư trạm hai con ngươi màu xanh lam co rụt lại, tựa hồ trở nên cảnh giác.

Hoa Linh “Xì xì” cười nói: “Không cần sốt sắng, xem ra Dạ Xoa tộc phong bế quá lâu rồi. Mỗi một giới Thương Khung luận võ, đều sẽ có dị tộc người tham gia. Mục đích không ở ngoài đều là muốn cân nhắc một hồi giữa hai tộc chênh lệch.”

Lan Tư sững sờ nói: “Các ngươi đã đều biết, vậy còn cho phép dị tộc dự thi?”

Phan tên béo cười hắc hắc nói: “Ngươi đây liền không hiểu chứ? Một chủng tộc mạnh mẽ, tất nhiên là khai phóng tính, có thể bao dung tất cả, như vậy mới có thể thành tựu tất cả. Các ngươi ở cân nhắc hai tộc chênh lệch thời điểm, Nhân tộc cái kia chút đại năng cường giả, làm sao lại không ở cân nhắc? Huống hồ, để các ngươi minh bạch giữa hai tộc chênh lệch, có thể để tránh cho rất nhiều vô vị tranh chấp.”

Hoa Linh lại cười nói: “Phan tên béo nói không sai. Trên thực tế, tinh vực hòa bình lâu như vậy, rất lớn một cái nguyên nhân cũng là bởi vì có Thương Khung luận võ tồn tại. Trong thiên hạ tất cả tông môn, chủng tộc đi ra đọ sức một trận, lập tức liền hiểu giữa lẫn nhau chênh lệch, thì sẽ không bỗng dưng gây chuyện.”

Phan tên béo như có thâm ý nói rằng: “Nhìn dáng vẻ của ngươi, tựa hồ Dạ Xoa tộc có chút xuẩn xuẩn dục động a, nhưng trải qua lần này luận võ sau, gặp lão đại thiên tài như vậy, ngươi còn có phía trước tự tin cùng tự phụ sao? Nếu như Dạ Xoa tộc muốn muốn chống lại Nhân tộc, sợ là phải nhiều ước lượng mấy phần đi.”

Lan Tư hoàn toàn biến sắc, nhưng nháy mắt liền tỉnh táo lại.

Phan lời của mập mạp xác thực không sai, hắn mười ngón đột nhiên nắm tay, khắp khuôn mặt là vẻ nghiêm túc.

Lan Tư chậm rãi nói rằng: “Nhân tộc chiếm cứ Tam Thập Tam Thiên tuyệt đại đa số tài nguyên, cái khác bách tộc tất cả đều ở chếch một góc, tuy rằng nhìn bề ngoài bình an vô sự, nhưng bất kỳ chủng tộc nào nội tâm đều cũng có oán giận, tình huống như thế sớm muộn sẽ được thay đổi.”

Phan mập mạp nói: “Ta minh bạch ngươi nói, Thương Khung tinh vực từ khai thiên tích địa đến nay, cũng không biết bao nhiêu vạn vạn năm, trải qua viễn cổ, thượng cổ, trung cổ cùng kim cổ bốn cái thời gian khoảng cách, không có một chủng tộc có thể trường thịnh không suy. Dù cho có một Thiên Nhân tộc sa sút, bị chạy tới Thiên Hà hoặc là cái nào bậc thấp vị diện, ở chếch một góc, cũng là bình thường hiện tượng.”

Lan Tư ngây ngẩn cả người, không nghĩ tới Phan tên béo lại nhìn như thế mở.

Phan tên béo nhìn hắn cười nói: “Khà khà, nhưng là lấy như nay Nhân tộc rầm rộ, cái khác bách tộc muốn muốn cướp đoạt tài nguyên, trừ phi đi ra một ít chấn động diệu cổ kim đại nhân vật, tỷ như Vạn Cổ Trường Không, một Triêu Phong tháng. Nhưng là bây giờ bách tộc, còn có hạng nhân vật này sao?”

Lan Tư sắc mặt khó coi, cắn răng nói: “Sớm muộn sẽ có!”

Phan tên béo gật đầu nói: “Đặt ở trong con sông dài lịch sử đến xem, coi như là thiên địa cũng không thể Vĩnh Hằng, huống hồ là nhất tông bộ tộc, sinh ra cùng tiêu vong là quá trình tất nhiên, hưng thịnh cùng suy, cũng là quá trình tất nhiên.”

Lan Tư trở nên trầm mặc, Phan mập mạp những câu nói này, tựa hồ đối với hắn xúc động rất lớn.

Hoa Linh Hoa Thanh cũng rơi vào trầm tư.

Hoa Thanh nói: “Không nghĩ tới ngươi mập đầu đại não, lại còn hiểu được không ít đạo lý.”

Phan tên béo ưỡn ngực, ngạo kiều nói: “Luận tu vi sức mạnh, ta khẳng định không bằng lão đại, nhưng nếu là nói học thức uyên bác lời, ta khẳng định không ở lão đại bên dưới!”

Hoa Thanh nghe hắn lấy chính mình cùng Dương Thanh Huyền so với, nhất thời mất hứng, đang muốn phản phúng vài câu, nhưng toàn bộ không gian loáng một cái, năm người trong phút chốc bị truyền tống đi ra ngoài, tiến vào tỷ thí chiến trường.

Dương Thanh Huyền mở hai mắt ra, nhìn cái kia màu đỏ Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp, Hỏa Nhãn Kim Tình lấp loé bên dưới, Thủy Tinh kết cấu ở đáy mắt không ngừng phân giải, hóa thành tinh thuần nhất đạo văn sắp xếp tổ hợp.

Hắn thu rồi Hỏa Nhãn Kim Tình, lật mở ngọc bội vừa nhìn, mặt trên xuất hiện một chuyến tin tức: Trục trặc bài trừ, hoan nghênh trở lại chiến trường!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1246: Quyền Tượng Hoá Hình, Trộm Tháp

“Khôi phục.” Phan tên béo cũng lấy ra ngọc bội nhìn kỹ qua một lần, nói: “Điểm không thay đổi, chỉ là đối chiến con kia lợn béo ghi chép không còn, ai nha, đây chính là bản đại gia một ngựa trước tiên, lấy một địch năm đại thắng một hồi a!”

Phan tên béo buồn bực không thôi.

Dương Thanh Huyền thu hồi ngọc bội, ngồi xếp bằng hư không, hai con mắt lần thứ hai ngóng nhìn hướng về Thủy Tinh Tháp.

Phan tên béo cả kinh nói: “Lão đại, ngươi kiềm chế một chút, đừng tiếp tục làm ra sự tình đến!”

Dương Thanh Huyền nói: “Yên tâm đi, không có việc gì.”

Tự Tinh Linh Vương cùng linh tâm cổ thụ bên trong người kia một trận chiến sau, toàn bộ Ám Dạ Chi Đồng đều trở nên yên lặng, hắn triển khai dạ hành bí thuật, trực tiếp tiến nhập Ám Dạ Chi Đồng bên trong, hoàn toàn không cảm ứng được Tinh Linh Vương tồn tại, cũng không cảm ứng được cái kia hai trang sách vàng.

Chứng minh Tinh Linh Vương cùng người kia trong trận chiến ấy, bao nhiêu là bị thương nhẹ, cũng hoặc là cố ý ẩn giấu đi không gặp hắn. Dù sao lâu như vậy tới nay, đều chưa bao giờ hiện thân quá. Như không phải Thiên Địa Tứ Thời Thư, xuất hiện, này Tinh Linh Vương sợ là vĩnh cửu không hiện thân cũng có thể.

Mà linh tâm cổ thụ bên trong người kia, càng là ở trong trận chiến ấy rơi vào hạ phong, tất nhiên không dám tùy ý xuất hiện.

Quả nhiên, Dương Thanh Huyền xuyên thấu qua Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp, trực tiếp nhìn được Linh Tâm Thông Minh bản thể, ý thức lần thứ hai giáng lâm cái kia cổ thụ không gian, ngoại trừ cành lá xum xuê, khôi phục hơn nửa linh khí ở ngoài, lại không có bất kỳ dị thường.

Hắn quay về cái kia cổ thụ triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình, bên trong trong suốt, hoàn toàn không có bất kỳ bóng người nào.

Dương Thanh Huyền thở dài, đột nhiên cảm thấy thế giới này xa so với mình nghĩ còn phức tạp hơn, các loại đại năng cường giả, cũng tuyệt không phải nhìn bề ngoài đến thập cường hai mươi bốn gia đơn giản như vậy.

“Bất quá, thế giới như vậy mới càng thú vị đây.”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng nở nụ cười, liền xoay người mà đi, rời đi cổ thụ không gian.

Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp bên trong 108,000 loại tổ hợp, đã bị Dương Thanh Huyền cường nhớ trong đầu.

Đồng thời tàn trang trở về, làm cho Thiên Địa Tứ Thời Thư, hoàn chỉnh không thiếu sót, bên trong ghi lại hết thảy vạn vật kết cấu, đến thời điểm trực tiếp tìm hiểu kim trang liền có thể.

Mặc dù bây giờ tìm không tới Tinh Linh Vương, nhưng chỉ cần thực lực của chính mình không ngừng tăng lên đi tới, nhảy vào giới vương, đến thời điểm tử đồng bên trong Tinh Linh Vương muốn muốn tránh ra hắn, cũng không thể.

Dương Thanh Huyền ở Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp trước mở mắt ra, nhàn nhạt phun ra ba chữ, “Đẩy tháp đi.”

Phan tên béo hỏi vội: “Làm sao đẩy?”

Dương Thanh Huyền nói: “Biện pháp cũ, các ngươi bốn người lưu thủ ở này, ta trước tiên đi tìm hiểu hư thực, như là địch nhân không mạnh, liền trực tiếp đẩy.”

Nói, bóng người loáng một cái, liền biến thành Thiên Nga, thẳng vào phía chân trời.

Phan tên béo đầy mặt kinh hãi, nhìn cái kia biến mất ở chân trời điểm trắng, tự lẩm bẩm: “Lẽ nào này thần thông là... Không đế... Bảy mươi hai...”

Miệng môi của hắn hơi run rẩy, phía sau không biết đang nói cái gì.

Dương Thanh Huyền giương cánh ngao du phía chân trời, rất nhanh liền tiến vào phe địch Thủy Tinh Tháp kết giới phạm vi.

Hắn con ngươi co rụt lại, Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, màu xanh nhạt Thủy Tinh Tháp trước ngồi xếp bằng năm người, trên người tỏa ra không cạn tu vi khí tức, lại có hai người là Đế Thiên Vị!

Dương Thanh Huyền gặp những người này trang phục, là sáu thế gia một trong, Huyền Minh người của Ngụy gia.

Tiến nhập Thủy Tinh Tháp phòng ngự kết giới sau, đối phương thì có phản ứng, năm người tất cả đều cảnh giác.

Dương Thanh Huyền giữa trời lại biến, trực tiếp hóa thành Thời Không Cự Linh, lóe lên liền tại chỗ biến mất.

Sau một khắc, liền xuất hiện ở Thủy Tinh Tháp trước, năm ngón tay nắm chặt, toàn bộ Thủy Tinh Tháp không gian liền vặn vẹo, lấy quyền của hắn đầu vì là sụp xuống điểm, vô số dây nhỏ trình xoắn ốc lượn quanh ở bốn phía.

Đây chính là Thời Không Cự Linh đối với không gian năng lực quản lý, đem hết thảy không gian chất lượng tất cả đều hội tụ thành một quyền, sau đó đánh tới, sản sinh không gian đánh nổ hiệu quả.

“Dừng tay!”

Ngụy gia năm người tất cả đều là hoảng hốt, ở Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp kết giới phòng ngự hạ, còn có bọn họ năm người cảnh giác thần thức càn quét bên trong, lại có thể lặng yên không tiếng động tiến vào bọn họ phía sau trực tiếp trộm tháp.

Loại này tiềm hành thần thông, hơi bị quá mức nghịch thiên rồi!

Ngụy gia cầm đầu đệ tử Ngụy Phi Bằng hét lớn một tiếng, toàn thân không ngừng bốc lên ánh sáng màu xanh lam, như áo giáp như thế bao trùm toàn thân, là một cái to lớn quy giáp hình thái, sau đó giữa trời một quyền, đột nhiên đánh đi qua.

“Ở ta Huyền Minh Ngụy gia trước mặt, đừng vội càn rỡ!”

Cú đấm kia đẩy vô cùng chậm, giống như là ở phóng động tác chậm, nhưng bốn phía không gian tất cả vặn vẹo, đều ở đây cú đấm kia hạ bị thả ra, không ngừng vững vàng phục hồi như cũ.

Đồng thời quyền lực mạnh, ở Dương Thanh Huyền bốn phía tạo thành một cái to lớn lao tù.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, phát hiện mình dĩ nhiên đạp ở một đầu to lớn quy thân rắn tiến lên!

“Quyền tượng biến thành Huyền Vũ!”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, liền đem này Huyền Vũ hình thái nhìn rõ ràng, chính là Ngụy Phi Bằng trong tay võ ý biến thành.

“Huyền Minh Ngụy gia quả nhiên có chút thành tựu, nhất định lưu giữ hoàn chỉnh, hoặc là gần như hoàn chỉnh Huyền Minh bảo bùa chú,.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm bên dưới, bốn người khác cũng dồn dập ra tay, đều là mắt ** mang, hét lớn một quyền đánh tới.

Năm người quyền pháp hoàn toàn tương đồng, đều là đồng nhất mạch lạc, có thể nhất định là bảo bùa chú bên trong thần thông.

Dương Thanh Huyền khẽ quát một tiếng, lúc này sử dụng tới một hóa thành ba thần thông, trong tay không gian đè ép nhất chuyển, liền hướng năm người đánh tới.

“Ầm ầm!”

Vô số không gian cuộn chỉ gãy vỡ, ở năm đạo quyền ý trước, đột nhiên sụp xuống ra một cái hắc vực sâu không thấy đáy, cường đại linh áp nổi lên, hóa thành vô hình Khí Tường, đem năm người quyền ý toàn bộ ngăn trở!

“Cái gì?!”

Ngụy Phi Bằng hoảng hốt, kinh hoảng thất sắc.

Bọn họ năm người quyền ý bị áp chế phía sau, quyền ý biến thành Huyền Vũ quy rắn nháy mắt trở thành nhạt.

Mà Dương Thanh Huyền hầu như trong cùng một lúc bên trong, lại xuất liên tục hai quyền.

“Diệt Đạo Long Quyền!”

“Ầm ầm!”

Hai cái Thanh Long ở trên không bên trong hiện ra, lóe lên bên dưới, liền hòa vào quyền ý bên trong, cuồng kích mà đi!

“Ầm ầm!”

Hai quyền đồng thời đánh trên Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp, nổ ra vô số vết rạn nứt, trong khoảnh khắc, Thủy Tinh Tháp không có bất kỳ huyền niệm gì nổ tung mở, hóa thành vô số điểm điểm nát tinh.

Hào quang màu xanh lam chiếu vào Huyền Minh thế gia năm trên mặt người, tất cả đều là dại ra cùng khó có thể tin.

Cảnh tượng trước mắt bắt đầu một điểm điểm biến mất.

Ngụy Phi Bằng bỗng nhiên quát to: “Ngươi là ai?!”

Nhưng Dương Thanh Huyền cũng không trả lời, mà là thu rồi quyền, ở trên không bên trong đứng chắp tay.

Tấm kia xanh nha quỷ phương mặt nạ, sâu sắc in vào ở Ngụy Phi Bằng trong đầu, lại cũng lái đi không được.

“Lý Huyền, thắng lợi, thêm một điểm, thắng liên tiếp, lại thêm một điểm, bổn tràng tốt nhất, lại thêm một điểm, trước mặt điểm, tổng cộng bảy điểm.”

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn ngọc bội, nhẹ nhàng nhíu mày lại, tựa hồ thắng nhanh hơn một chút, còn chưa đem Hoa Thanh Hoa Linh cùng Phan tên béo đưa đi, chính mình liền muốn thắng được.

“Một hồi không có chú ý, lại đem toàn trường tốt nhất, lần này như thế nào cho phải, chẳng lẽ muốn cố ý thua mấy trận?” Dương Thanh Huyền chân mày nhíu sâu hơn, thân ảnh biến mất ở chiến trường bên trong.

…

Ở mặt khác một nơi chiến trường, màu đỏ Thủy Tinh kết giới bao phủ xuống, hai đội người đang ác chiến.

Trong đó người tấn công là Lam Phương, thống nhất màu xanh trang phục, chính là mắt xanh Vu gia người.

Mà một đội khác người, nhưng là từ vài tên tán tu võ giả tạo thành, nhưng cũng chỉ có bốn người đang liều mạng chống lại, một gã khác áo bào trắng người đưa ở chiến trường ở ngoài, phảng phất trước mắt chiến đấu hoàn toàn không có quan hệ gì với nàng.

Áo bào trắng người đứng chắp tay, mang trên mặt một tấm khinh bạc sợi vàng Bạch Ngọc mặt nạ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1247: Thương Sinh Tâm Đầu Ý Hợp, Phong Nguyệt Vô Tình

Mặc dù có Đạo Uẩn Thủy Tinh kết giới áp chế, nhưng Vu gia người thực lực rõ ràng mạnh mẽ nhiều, bốn tên tán tu bị đánh liên tục lùi về phía sau.

Một tên tán tu nhìn ngọc diện người, phẫn nộ quát: “Mẹ -, mau ra tay a! Bảo vệ xếp sau!”

Tên còn lại hét lớn: “Hèn mọn phát dục đừng sóng!”

“Hố a, làm sao tổ một cái như vậy lợn đồng đội!”

“Chúng ta sợ là gặp phải rơi phân! Thật rất sao xúi quẩy!”

Bốn người quay về ngọc diện nhân đại rống, không ngừng cầu viện, nhưng ngọc diện người tựa hồ ngoảnh mặt làm ngơ, chỉ là chắp tay đứng ở một bên, lạnh lùng nhìn.

Rốt cục, bốn người không địch lại, bị Vu gia người đánh liên tục thổ huyết, vội vàng trốn về phía sau.

Vu gia năm người đều ngừng lại, ánh mắt cùng nhau rơi vào ngọc diện nhân thân trên, lộ ra lạnh lùng nghiêm nghị cùng vẻ nghi hoặc.

Vu lâm nhưng là trong tròng mắt lấp lóe hào quang màu xanh, vô số nhỏ bé pháp tắc ở trong con ngươi lưu chuyển, đánh giá trước mắt ngọc diện người.

“Ngươi hết sức thức thời, không hề động thủ.”

Vu gia thủ lĩnh người, thực lực mạnh nhất Vu Uyên, lạnh lùng nhìn chằm chằm ngọc diện người, nói: “Nếu biết sự lợi hại của chúng ta, còn đứng ở này làm cái gì, còn không mau cút đi!”

Ngọc diện người nhẹ nhàng cau lại lông mày, trong mắt lờ mờ xẹt qua sắc mặt giận dữ.

Vu Cơ khinh bỉ nói: “Uyên Ca, cùng với nàng phí lời cái gì, làm lỡ thời gian. Nếu hắn không để ý tới, trực tiếp đưa hắn quy thiên được rồi. Chúng ta còn muốn dành thời gian đánh bài vị đây.”

Vu Uyên điểm xuống đầu, đối với ngọc diện nhân đạo: “Thời gian của chúng ta không phải ngươi làm lỡ lên, ngươi đã không thức thời như vậy, vậy thì đi chết đi!”

Vu Uyên giơ tay lên, thân hình nhất huyễn, liền bắn mạnh mà đi.

Bốn phía không gian ở Vu Uyên huyễn động bên dưới, dĩ nhiên xuất hiện bất đồng trình độ vặn vẹo, toàn bộ thiên địa đều vô cùng không chân thực.

Đây là Vu gia tuyệt học huyễn chưởng.

Nhưng ngọc diện người vẫn như cũ thân hình bất động, chỉ là thoáng giơ tay, lấy cực nhanh thủ pháp ra chỉ, đi phía trước điểm tới.

Chỉ pháp xung quanh càng xuất hiện tầng tầng lớp lớp huyền Diệu Không, nháy mắt đem huyễn chưởng phá mở, bén nhọn chỉ kình lực kích. Bắn ở Vu Uyên lòng bàn tay, xuyên thủng mà qua!

“Oành!”

Vu Uyên khuôn mặt hơi ngưng lại, cả người đều ngây dại, khó tin nhìn tay của mình chưởng.

Từ xuất đạo tới nay, cùng vô số thiên tài giao thủ không dưới 100 lần, chưa bao giờ từng gặp phải tình huống như thế, huyễn chưởng vừa ra liền nháy mắt bị phá.

Phá vỡ tốc độ nhanh chóng, để hắn đầu óc đều hóa đá, không phản ứng kịp.

Vu Cơ quát to: “Uyên Ca, không được! Người nọ là cứng rắn điểm quan trọng!”

Vu Uyên nhất thời phản ứng lại, quát to: “Đồng loạt ra tay, mở tầm mắt, giết nàng!”

Cái kia tràn đầy sát khí hai mắt, đột nhiên hiện ra một tầng màu xanh, hào quang nháy mắt bao phủ đại địa.

Vu Cơ cũng hai tay nhanh chóng bấm quyết, trong đôi mắt hiện ra một mảnh màu xanh.

Ba người khác, ngoại trừ vu lâm ở ngoài, cũng đều là sử dụng tới mắt xanh huyết mạch.

Bốn người hợp lực bên dưới, sản sinh tràng năng cộng hưởng, toàn bộ thiên địa núi sông, đều hiện ra một mảnh cảnh tượng huyền ảo, hết thảy hình dạng cũng có thể tùy ý thay đổi.

Đây cũng là Vu gia mắt xanh hình thành “Giới lực”, xưng là “Tầm mắt”.

Tầm mắt bên trong, hợp mắt người sinh, không hợp mắt người chết.

Một mảnh mờ mịt hào quang màu xanh, ở trong mắt biến ảo mà ra, biến thành một con to lớn con mắt màu xanh, chậm rãi trợn mở, ngóng nhìn hạ xuống.

Trong con ngươi vô số quy tắc phù văn lưu chuyển, trong trẻo lạnh lùng ánh mắt, không giống nhân gian đồ vật, từ xa xôi không biết chi vực, xuyên thấu mà tới.

Ngọc diện người hoàn toàn biến sắc, chấn nộ nhìn chằm chằm cái kia mắt xanh, áo bào trắng phần phật di động.

Sau đó một đôi giết người con mắt, ở bốn người trên người lần lượt lướt qua, lạnh giọng nói: “Một lời không hợp liền giết người, Vu gia mặt đều bị các ngươi vứt sạch! Hôm nay ta liền muốn thay tam thúc... Không đúng... Thay vu mục dạy dỗ ngươi một chút nhóm những bại hoại này!”

Vu Uyên quát lên: “Vu Mục trưởng lão tên, há lại là ngươi có thể tùy ý gào thét! Giáo huấn chúng ta, nói khoác không biết ngượng, đi chết đi! Thương Sinh tâm đầu ý hợp!”

Bốn người trong tay quyết ấn đồng thời biến hóa, mắt xanh bên trong chiếu xuống mờ mịt hào quang màu xanh, như một thanh vô hình cự nhận, vung chém mà tới. Đảo qua chỗ, giống như là bị vạn cổ cương phong thổi qua, hóa thành một đám bụi trần.

Ngọc diện người biết này nhãn giới lợi hại, hai tay nắm chặt, một cỗ sức mạnh kinh khủng tự thân trên bạo phát mà lên.

Tháng ánh sáng màu trắng đột nhiên sáng lên, nháy mắt xâm nhiễm nửa biên Thiên Khung, cùng cái kia tầm mắt chống lại, năng lượng trong thiên địa cũng vì đó tác động.

Một vòng to lớn sáng tháng bóng mờ tự ngọc diện người sau lưng chậm rãi bay lên, trong hoảng hốt, có thể nghe một mảnh hải triều tiếng, nhỏ bé, từ đằng xa truyền đến.

Phảng phất có thể nhìn thấy dưới ánh trăng, tầng tầng sóng biển mang theo bọt mép chồng tới, cọ rửa trên bãi cát dấu vết.

“Nguyệt Triều!”

Theo ngọc diện người từng tiếng uống, một luồng gợn sóng không tiếng động gột rửa đi ra ngoài.

“Vù!”

Áp lực vô hình, cùng cái kia sáng trong ánh trăng đồng thời, theo một trận Thanh Phong, mở rộng thành một mảnh lĩnh vực.

Ở mảnh này lĩnh vực bên dưới, thiên địa đột nhiên tối sầm lại, ánh sáng màu xanh cũng biến thành ảm đạm, toàn bộ nhãn giới uy lực chợt giảm xuống, cái kia Thương Sinh tâm đầu ý hợp một nhận, càng cũng biến thành hư ảo.

Chỉ có ngọc diện người cùng sau lưng nàng sáng tháng còn đang phát tán ra cường thịnh ánh sáng, phảng phất toàn bộ thế giới đều chỉ còn dư lại này một người một tháng, Thanh Phong lãng tháng mà chúng tinh ẩn lui.

“Phong nguyệt vô tình.”

Ngọc diện nhân thân hình hơi động, chính là biến mất tại chỗ, đồng thời tay ngọc xoay chuyển, đem trong thiên địa phong nguyệt đều ngưng tụ ở trong tay, hình thành một cái mâm ngọc lớn nhỏ viên cầu, đang không ngừng đoàn chuyển.

Cái kia một vòng sáng tháng, chậm rãi bay ra, bao phủ cả vùng.

Vu Uyên bốn người đầy mặt sợ hãi, tầm mắt của bọn họ dĩ nhiên tại này phong nguyệt lực lượng hạ, “Ầm” một tiếng phá nát, to lớn mắt xanh chậm rãi khép kín, từ trên hư không biến mất.

Nhưng cái này cũng không có kết thúc, mà là kinh khủng thuỷ triều lực lượng như sóng biển đánh tới, đè ép toàn thân bọn họ xương cốt “Răng rắc” vang vọng, lúc nào cũng có thể muốn nổ tung rơi.

“Xảy ra chuyện gì? Ta sức mạnh...”

Vu Cơ hoảng sợ kêu to, “Ta sức mạnh ở biến mất, sức mạnh, không cần đi, ta sức mạnh a!”

Mấy người khác cũng đều dọa cho phát sợ, cái kia thuỷ triều lực lượng, không chỉ có nghiền ép thân thể của bọn họ, hơn nữa mỗi một lần đánh, đều sẽ đem bên trong cơ thể của bọn họ chân nguyên đánh tan, cảnh giới hoàn toàn lấy tốc độ đáng sợ ở rơi xuống!

“Dừng tay! Đại nhân dừng tay!”

Vu Uyên khủng hoảng, run giọng nói: “Chúng ta biết sai rồi, đại nhân mau dừng tay. Đại nhân nhận ra vu Mục trưởng lão, nghĩ đến là ta tuyền tiêu giáng khuyết bằng hữu, còn xin dừng tay, tha ta chờ một mạng!”

Ngọc diện người lạnh rên một tiếng, trong mắt sát ý điểm điểm, càng không có nửa điểm tình cảm, giống như là trải qua vô cùng năm tháng, duyệt tận tang thương, bị thời gian tiêu diệt bất luận cảm tình gì.

Vu Uyên mấy người đều là sợ đến nơm nớp lo sợ, cầu buông tha.

Vu lâm mặc dù không có ra tay, nhưng cũng bị cái kia thuỷ triều lực lượng bao phủ, trên người sức mạnh theo mỗi một lần thuỷ triều đánh, đều phải yếu bớt mấy điểm.

Nàng trợn to mắt xanh, đột nhiên kêu lên: “Chị họ!”

Ngọc diện người cả người chấn động, cặp kia vô tình chi nhãn, chậm rãi hóa mở, lộ ra một chút tình cảm gợn sóng, một đôi mắt bên trong chậm rãi hiện ra hào quang màu xanh, càng cũng là mắt xanh.

Vu Uyên hãi tiếng nói: “Ngươi là…!”

Ngọc diện người hai mắt một nháy mắt, mắt xanh liền biến mất không còn tăm hơi, đồng thời vung tay lên, nhất thời đem phong nguyệt lực lượng hóa đi, toàn bộ trong thiên địa khôi phục lại sự trong sáng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1248: Thiên Hạ Tranh Đấu, Người Mạnh Nhất

Vu Lâm ngơ ngác nói: “Chị họ, đúng là ngươi, ngươi làm sao... Lén chạy ra ngoài rồi.”

Ngọc diện người hừ lạnh nói: “Vu Lâm, của ngươi mắt xanh càng ngày càng hoàn mỹ, thậm chí ngay cả ta phong nguyệt lực lượng cũng có thể nhìn thấu.”

Vu Lâm ánh mắt lóe lên, nói: “Nguyên lai chị họ là tu luyện Minh Thần Nhai ở dưới phong nguyệt chi sách, chẳng trách lợi hại như vậy.” Nàng ôm quyền nói: “Chúc mừng chị họ, tu thành phong nguyệt chi sách, luyện hóa có tình vô tình, nhất định có thể truy đuổi trước tiên Tổ Vu tước, để ta Vu gia lại lên đài cấp.”

Vu Lâm như vậy nói chuyện, Vu Uyên đám người há có thể còn không rõ, Vu Uyên cả kinh nói: “Ngươi là Khinh Nguyệt em họ!”

Ngọc diện người rên một tiếng, liền gỡ xuống cái kia sợi vàng Bạch Ngọc mặt nạ, lộ ra một tấm tuyệt sắc mặt, mặt mày như tranh vẽ, một đôi đen ngòm trong con ngươi lóe lên Như Nguyệt giống như lành lạnh ánh sáng lộng lẫy, chính là Vu Khinh Nguyệt.

Vu Lâm bốn người đều là ngẩn người một chút, bọn họ cũng đã lâu không gặp quá Vu Khinh Nguyệt, so với trong trí nhớ dáng dấp, trở nên mỹ lệ lãnh diễm rất nhiều.

Vu Khinh Nguyệt lãnh đạm nói: “Chư vị đường ca, nếu không có ta hôm nay gặp phải, còn thật không biết các ngươi ở bên ngoài phách lối như vậy ương ngạnh, một lời không hợp liền giết người."

Vu Uyên kìm ở nội tâm kinh hãi, cười xòa nói: "Em họ có chỗ không biết, bên ngoài không thể so với ngươi được tuyền tiêu giáng khuyết, ngươi không hung ác một điểm, người khác liền muốn trèo lên đầu ngươi. Người trong giang hồ bay, bất cứ lúc nào muốn xuất đao a."

Vu Khinh Nguyệt nói: "Các ngươi không bắt nạt người khác chính là tốt, ai dám bắt nạt các ngươi?"

Vu Uyên mấy người ngượng ngùng mà cười, cũng không dám tiếp lời.

Vu Lâm nói: "Chị họ làm sao chính mình lén chạy ra ngoài? Việc này tộc trưởng đại nhân biết sao? Còn có, lần này luận võ người đứng đầu... Chị họ ngươi làm sao... Phải xuất giá rồi?"

Vu Lâm liên tiếp vấn đề tung, cái cuối cùng thời điểm, ngữ khí hơi chậm một chút chậm, không lanh lẹ như vậy.

Vu Khinh Nguyệt hơi thay đổi sắc mặt, hừ lạnh nói: "Cha ta nếu như biết, còn sẽ để cho ta tới sao? Cho tới cái kia gả cho người đứng đầu việc, toàn bộ là cha ta một người gây nên."

Vu Lâm nói: "Nhưng là... Tộc trưởng đại nhân thân là thập đại siêu cấp tông chủ một trong, nhất ngôn cửu đỉnh, không thể nuốt lời. Huống hồ là Thương Khung luận võ như vậy thịnh thế, khắp thiên hạ đều nhìn đây."

Vu Khinh Nguyệt sắc mặt càng thêm khó coi, cắn răng nói: "Vì lẽ đó ta tới dự thi, chính mình cầm một người đứng đầu, không phải tốt."

Vu Lâm năm người đều là ngây ngẩn cả người, không nghĩ tới Vu Khinh Nguyệt hóa ra là như vậy dự định.

Vu Uyên cười khổ nói: “Nhưng là Khinh Nguyệt em họ, muốn muốn đoạt được số một, độ khó thực sự quá lớn a. Ta nghe nói Tinh Cung Dương Vô Tâm đã sắp đến Cực Đạo cảnh. Ở đương thời tiểu bối bên trong, sợ là không người có thể địch đi. Coi như ngươi tu luyện phong nguyệt chi sách, chênh lệch về cảnh giới căn bản không cách nào bù đắp a.”

Vu Khinh Nguyệt hoàn toàn biến sắc, kinh hãi nói: “Cực Đạo cảnh?! Này, sao có thể có chuyện đó? Lần trước người đứng đầu Diệp Trọng Viễn, cướp đoạt đệ nhất thời điểm cũng chỉ là không pháp hậu kỳ đi!”

Vu Uyên nói: “Ta nghe đến tin tức này thời điểm cũng hết sức chấn động, nhưng có thể là thật sự. Dương Vô Tâm nhưng là người của Dương gia a, thêm vào Tinh Cung tài nguyên quán đỉnh, coi như là kẻ ngu, đều có thể nhảy vào Đạo cảnh. Thêm vào người này thiên phú không tệ, nhảy vào không pháp đỉnh cao, cũng không vì là kỳ đi.”

Vu Lâm gật đầu nói: “Hơn nữa Tinh Cung dự thi nhân trung, ngoại trừ Dương Vô Tâm ở ngoài, ngoài ra còn có bốn người, đều là nhân vật hết sức đáng sợ. Chúng ta ở tận thế thung lũng thời điểm gặp gặp một lần, cũng còn tốt đối phương không có ra tay, bằng không chúng ta đều không kiếm nổi bài vị chiến rồi.”

Chẳng biết vì sao, nghe được Dương Vô Tâm lợi hại như vậy sau, Vu Lâm tâm tình một hồi tốt đẹp, nhưng thấy Vu Khinh Nguyệt sắc mặt so với giấy còn thảm hơn trắng, rồi lại là một trận không đành lòng, cảm giác mình rất xấu rồi.

Vu Cơ nhưng là cao hứng nói: “Như Dương Vô Tâm có đáng sợ như vậy tu vi, Khinh Nguyệt em họ gả cho hắn không một chút nào chịu thiệt a. Tương lai Dương Vô Tâm thành tựu, tất nhiên vẫn còn ở Diệp Trọng Viễn bên trên, chí ít cũng là tam tiên nhị lão cấp nhân vật. Chúng ta Vu gia có thể leo lên tầng quan hệ này, Khinh Nguyệt em họ cũng coi như là cống hiến vô cùng lớn.”

“Đùng!”

Vu Cơ vừa hưng phấn nói chuyện, liền cảm thấy trên mặt nặng nề tê rần, đầy miệng hàm răng toàn bộ nát tan, cộng lại một ngụm máu phun ra ngoài, cả người rất xa liền bay ra ngoài.

“Khinh Nguyệt em họ, ngươi...!”

Vu Uyên kinh nộ không ngớt, đang muốn mở miệng răn dạy, gặp Vu Khinh Nguyệt cái kia không hề tình cảm ánh mắt, cùng lạnh lùng nghiêm nghị giết người dáng vẻ, nhất thời sợ đến câu nói kế tiếp nuốt trở vào.

Vu Lâm cũng trong lòng nổ lớn nhảy lên, nhớ tới một ít liên quan với trước tiên Tổ Vu tước tu luyện phong nguyệt chi lời bạt chuyện, trái tim cũng là mãnh liệt co rút lại, ở Vu Khinh Nguyệt cái kia khí thế kinh người hạ, không nhịn được lùi về sau.

Vu Khinh Nguyệt thu về cái tát, sắc mặt có chút uy nghiêm đáng sợ, lạnh giọng nói: “Mặc dù là đồng môn, để ta nghe đến một ít không thích nghe, ta còn là sẽ giết người!”

Vu Lâm nuốt xuống hạ, run giọng nói: “Chị họ, Vu Cơ đường ca là Vô Tâm nói như vậy, ngươi chớ để ở trong lòng, đừng nóng giận.”

Vu Khinh Nguyệt đầy mặt âm trầm, xoay người muốn đi.

Vu Lâm đột nhiên kêu lên: “Chị họ, ở tận thế thung lũng thời điểm, ta gặp một người, người kia để ta mang một câu nói cho ngươi.”

Vu Khinh Nguyệt lạnh lùng nói: “Người nào, nói cái gì?”

Vu Lâm nội tâm hiện ra tấm kia mang theo xanh nha quỷ phương, nhưng cũng mười phân rõ tuyển tiêu sái bóng người.

Nội tâm của nàng vô cùng không tình nguyện nói ra câu nói kia, nhưng vẫn là hít một hơi thật sâu, nói: “Người kia nói, một điểm Linh Tê chiếu cõi trần, hắn nhất định sẽ đoạt được trận luận võ này vô địch!”

Vu Khinh Nguyệt cả người chấn động mạnh, như là bị cái gì trùng kích cực lớn giống như vậy, cả người ngưng trệ ở trên không bên trong.

Vu Khinh Nguyệt trên mặt nổi lên tự giễu vẻ, khổ sở nói: “Thương Khung luận võ số một, hắn vẫn đúng là dám nghĩ a, hắn làm được không?”

Vu Khinh Nguyệt bi thảm nở nụ cười, đem sợi vàng ngọc diện mang lên mặt, bóng người loáng một cái, liền tại chỗ biến mất.

Vu Lâm nhìn Vu Khinh Nguyệt biến mất, nội tâm dâng lên không rõ vẻ phức tạp.

Vừa cảm thấy chị họ mười điểm đáng thương, bị dùng để làm vì gia tộc đám hỏi thẻ đánh bạc, nhưng lại cảm thấy chị họ là trên đời này người hạnh phúc nhất, có người nguyện ý vì nàng, dám cùng thiên hạ anh hào tranh đấu.

Nếu như có một người, sẽ ở một cái vạn chúng chúc mục tình huống xuất hiện, người mặc kim giáp Thánh Y, chân đạp bảy màu tường vân, bại vạn người mà đoạt giải nhất đầu đến cưới ta, ta nhất định sẽ không chút do dự gả cho hắn.

Chỉ là, sẽ có hạng người sao như vậy?

Vu Lâm cười khổ lắc lắc đầu, không rõ một trận thất lạc.

...

Ở mặt khác một nơi chiến trường, bốn phía tất cả đều là Hỏa Diễm Lưu Tương, hai đội nhân mã đối lập ở trên không bên trong, cũng không có chém giết, thậm chí một điểm sát khí đều cảm giác không ra.

Đột nhiên, một tên trong đó lụa mỏng che mặt nữ tử, tay phải vồ một cái, chiến kích liền tái hiện ra, cường đại khí bao hàm gợn sóng tản ra, đi về phía trước một người đâm thẳng mà đi.

“Tiểu thư!”

Đốc Nghiệp ở phía sau kêu một tiếng, muốn muốn lên trước ngăn cản, nhưng cũng không biết làm sao ra tay.

Quân Thiên Tử Phủ ba người khác, đều là rất gấp gáp, mười ngón nắm tay, nhưng lại không dám động thủ.

Thi Ngọc Nhan chiến kích hướng người, chính là Trung Ương Đại thế giới bên trong, trẻ tuổi bên trong ẩn nhiên đệ nhất cường giả Dương Vô Tâm!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1249: Hồi Phong Vũ Tuyết, Binh Qua Đối Mặt

Dương Vô Tâm cười nhạt một tiếng, giơ tay vỗ một cái, đánh vào Man Thần kích trên, đem cái kia sắc bén khí tức đè xuống.

Thi Ngọc Nhan hai tay nắm kích, liều mạng đi phía trước đâm, lại không thể lay động mảy may.

Dương Vô Tâm bàn tay vẫn chưa nắm lấy chiến kích, chỉ là lòng bàn tay một tầng như có như không khí tràng, đem cái kia chiến kích nhốt lại.

Dương Vô Tâm lạnh nhạt nói: “Ngọc Nhan, hồi lâu không gặp, vừa thấy mặt đã muốn binh qua đối mặt sao?”

Thi Ngọc Nhan quát lên: “Đây là Thương Khung luận võ, ngươi cho rằng là thưởng thức trà luận thơ sao?”

Dương Vô Tâm than thở: “Ta ngược lại hi vọng giờ khắc này là ở Tử Phủ Hoa Uyển, hoặc là tinh không thận lâu, có thể cùng ngươi một đạo thưởng thức trà luận thơ.”

Thi Ngọc Nhan nội tâm không rõ một trận buồn bực, quát lên: “Buông tay!”

Chiến kích chấn động, Hoang thú khí tức tuôn trào ra, phát sinh kinh thiên nộ hống, Hoang thú hình thái ở trên không bên trong ngưng tụ mà ra, giương nanh múa vuốt đập xuống.

Dương Vô Tâm một bộ áo tím, trong mắt trước sau ngậm lấy ý cười, đối với Hoang thú ngưng hình làm như không thấy, tham lam nhìn Thi Ngọc Nhan gò má, phảng phất có thể xuyên thấu qua cái kia tầng lụa mỏng, thưởng tích dung nhan tuyệt thế.

“Nói tới luận thơ, ta gần đây ngẫu nhiên đạt được một câu: Eo nhỏ nhắn chi sạch sẽ này, hồi phong vũ tuyết châu ngọc chi huy huy này, đủ số vàng nhạt, ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Vô Tâm thơ tiếng ngâm khẽ, giơ tay đi phía trước vỗ một cái, một chùm tóc đen kích. Bắn mà đi, đem cái kia Hoang thú Hóa Hình ràng buộc khó có thể nhúc nhích.

Động tác hào hiệp trôi chảy, tiêu sái đến cực điểm.

Thi Ngọc Nhan trong mắt lửa giận càng hơn, hai tay bỏ kích, một bước lên trước, Mộ Hàn Tuyết một kiếm chém ra, vẽ ra trên không trung một đạo luyện không, quay về Dương Vô Tâm thẳng bổ xuống.

Dương Vô Tâm cười nhạt một tiếng, năm ngón tay vồ lấy, Hoang thú liền bị áp chế trở về kích bên trong, đi lên trước nữa phương vỗ một cái, đánh vào kiếm trên ánh sáng, đem cái kia chém một cái ngăn trở.

Thi Ngọc Nhan kiếm ý nhất chuyển, đem toàn thân chân nguyên đều rót vào kiếm bên trong, trong phút chốc hóa xuất thiên giống như kiếm ảnh.

Dương Vô Tâm không chút hoang mang, lấy chưởng làm kiếm, bổ ngang, chém dọc, tay đỉnh, tất cả đều là đơn giản nhất chiêu thức, đem đầy trời kiếm ảnh đều cản lại, một tia không lọt.

Đúng lúc này, Thi Ngọc Nhan đột nhiên kiếm thế dừng lại, xoay tay đem kiếm thu hồi, xoay người liền đi.

“Ngọc Nhan.”

Dương Vô Tâm sửng sốt một chút, muốn đuổi kịp đến đây.

Nhưng Thi Ngọc Nhan lắc mình bên dưới, đã bước ra ngàn trượng xa.

Đốc Nghiệp mấy người vội vàng đuổi tới.

“Lão đại, dục tốc bất đạt. Ta nhìn Ngọc Nhan tiểu thư tâm tình tựa hồ không tốt lắm, cũng không cần đi tiếp xúc mốc đầu.”

Phía sau một tên tráng hán hô.

Tráng hán kia da thịt ngăm đen, lưng hùm vai gấu, ngũ quan như đao gọt giống như vậy, bên vai trái trên xăm một đóa Sắc Vi, quanh thân tản ra như dã thú Hung Man khí tức.

Dương Vô Tâm nhíu mày lại, liền ngừng lại.

Sau lưng hắn, ngoại trừ tráng hán Từ Uy Long ở ngoài, còn có ba người khác.

Đường một buồm, nửa trắng nửa đen tóc, tùy ý rối tung, tuy nói ngũ quan đẹp trai, nhưng mà da thịt trắng xám ánh mắt hung ác, một luồng lệ khí quanh quẩn quanh thân, như cực hàn đêm giống như khủng bố.

Tiếu túc dương, một cái gầy gò yếu ớt, trắng xám mảnh khảnh thiếu niên, bất quá mười mấy tuổi dáng dấp, trên mặt còn có vài thiếu niên người ngượng ngùng cùng non nớt.

Còn có một tên cô gái trẻ Phong Yên Nhiên, tương tự dung mạo tuyệt mỹ, người mặc quần tím, chỉ có điều trên mặt xăm một đóa chứa Sắc Vi hoa, ở đằng kia uy nghiêm đáng sợ khí chất bên dưới, bình thiêm mấy phần rõ mị.

Từ Uy Long cùng Phong Yên Nhiên trên người Sắc Vi, giống nhau như đúc, giống một đôi người yêu giống như.

Phong Yên Nhiên cười ha hả nói: “Cô gái tính khí là xấu một chút, thêm vào danh môn xuất thân, thiên tư bất phàm, sẽ có tính cách là bình thường. Bất quá lấy lão đại thiên phú cùng gia đời, đuổi tới tay chỉ là chuyện sớm hay muộn. Huống hồ ta nghe nói lão đại cùng cô bé này tựa hồ còn có hôn ước?”

Phong Yên Nhiên lông mày ánh mắt lộ ra một vệt rõ mị cùng diễm cười.

Dương Vô Tâm mặt không hề cảm xúc, hai tay giao ở sau lưng, nói: “Uy long, ngươi đi đem Thủy Tinh Tháp đẩy đi.”

Từ Uy Long ôm quyền nói: “Là!”

Đang muốn hướng về Thi Ngọc Nhan năm người đuổi theo, lại bị Dương Vô Tâm quát lên: “Ta là nói của chúng ta Thủy Tinh Tháp.”

Từ Uy Long sững sờ nói: “Này... Lão đại... Lại thắng trận này, chúng ta liền thắng được, từ trước mắt tin tức xem ra, còn không có có một tổ thắng lợi.”

Phong Yên Nhiên trừng Từ Uy Long một chút, nói: “Lão đại cho ngươi đi liền nhanh đi, ngươi biết cái gì. Cái này gọi là anh hùng để đẹp. Bán cái nhân tình Thi Ngọc Nhan, nàng nhận cũng được nhận, không nhận cũng nhận.”

Từ Uy Long cười nói: “Ha ha, thì ra là như vậy, được!”

Đột nhiên, năm người đều là sững sờ, chỉ thấy phía trước sáng lên một đạo trạm ánh sáng màu xanh lam, tản ra.

Dương Vô Tâm sững sờ nói: “Đây là...”

Phong Yên Nhiên trong mắt lộ ra vẻ kinh dị, lẩm bẩm nói: “Tốt quật cường em gái.”

Dương Vô Tâm sắc mặt có chút âm trầm, lấy ra ngọc bội, mặt trên cho thấy một chuyến tin tức: Dương Vô Tâm, mười điểm, chúc mừng thắng lợi, tiến nhập ngàn cường hàng ngũ!

Sau một khắc, toàn bộ chiến trường đều ở đây hoảng hốt bên dưới biến mất, mười người bị toàn bộ truyền tống đi ra ngoài.

...

Cũng trong lúc đó, tất cả mọi người trên ngọc bội đều xuất hiện biến hóa, thắng được nhân số từ linh đã biến thành năm.

“Có người thắng!”

Ở mới bên trong chiến trường, Phan tên béo lấy ra ngọc bội, nhìn phía trên “Năm” chữ, lộ ra kinh sợ.

Hoa Linh nói: “Nếu như Lý Huyền đại ca không họp thành đội lời của chúng ta, cũng sớm thắng.”

Hoa Thanh nói: “Đúng, mấu chốt là mập mạp này kéo chân sau.”

Phan tên béo buồn phiền nói: “Ta đây đều có thể nằm thương? Ta tốt xấu một ngựa trước tiên, từng có lấy một địch năm chiến tích, các ngươi thì sao?”

Hoa Thanh làm một mặt quỷ, nói: “Ngươi theo chúng ta cô gái so với, ngươi thật là ý tốt nghĩ a, không mặt xấu hổ? Có muốn hay không cho ngươi đến cái giả gái?”

Phan tên béo xạm mặt lại, xoay người, không cùng Hoa Thanh ba hoa, cùng cô gái đấu, làm sao cũng là thua.

Dương Thanh Huyền nói: “Vừa rồi thắng được một đội, nói rõ còn có đầy đủ thời gian. Ta hiện tại bảy điểm, Hoa Thanh sáu điểm, ba người các ngươi năm điểm, trận này để Hoa Linh đẩy tháp, chúng ta toàn thể tiến công, không lưu phòng thủ.”

Bốn người đồng nói: “Được!”

Bởi vì Dương Thanh Huyền trước phải đem mấy người đưa đi, sớm muộn phải thua mấy trận, đem chính mình điểm hạ xuống được.

Vì lẽ đó cho dù bị trộm tháp, cũng cũng không sao.

Năm người hóa thành độn quang, hướng về phe địch phương hướng kích. Bắn mà đi.

Phe địch năm người còn chưa phản ứng lại, đã bị Dương Thanh Huyền cùng Lan Tư nhanh chóng đánh ngất, ngã trên mặt đất ngất đi.

Phan mập mạp nói: “Kỳ thực không cần hết sức thua điểm, lão đại trước giết Công Thâu thế gia mấy người, lại đem năm người này chém, liền có thể lấy thu được sát thần tên gọi, tự động hàng một điểm, khà khà.”

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn trên đất ngất đi, tất cả đều chỉ có Tiểu Thiên Vị tu vi năm người, cau mày nói: “Công Thâu thế gia người là tự tìm chết, lạm sát kẻ vô tội chuyện như vậy, ta há có thể làm được? Hoa Linh, đẩy tháp đi.”

Hoa Linh gật gật đầu, liều mạng công kích Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp, rốt cục ở hơn mười chiêu sau, đem tháp phá hủy.

Năm người điểm lập tức biến thành: Chín điểm, tám điểm, tám điểm, bảy điểm, bảy điểm.

Năm người rất nhanh tiến vào cuộc kế tiếp quyết đấu.

Tiến nhập chiến trường sau, Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn mấy phe Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp, nhẹ nhàng chạm hạ, tự nói: “Đẩy mình tháp, hẳn không có vấn đề chứ.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên con ngươi co rụt lại, cảm ứng được cái gì, nói: “Kẻ địch tiến nhập kết giới phạm vi, làm sao nhanh như vậy?”

Phan tên béo cả kinh nói: “Quả nhiên tiến vào! Là ai, đối với mình tin tưởng như vậy?”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nở nụ cười, đưa tay từ Thủy Tinh Tháp trên để xuống, nói: “Chính mình đẩy tháp lại không gấp, ta ngược lại muốn nhìn một chút, là lai lịch thế nào người, tự tin như thế thong dong.”

Main bá đạo thông minh đúng chỗ đặc biệt là max vô sỉ

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1250: Không Nói Gì Tương Chiến, Võ Hồn Làm Mối

Bất quá trong chớp mắt, phe địch năm người liền xuất hiện ở bình đài bầu trời, lạnh lùng hạ mong.

Làm cái kia năm đạo ánh mắt rơi trên người Dương Thanh Huyền thời điểm, đều là hít một hơi khí lạnh, cả kinh nói: "Là ngươi!"

Dương Thanh Huyền cũng xạm mặt lại, tới dĩ nhiên là Quân Thiên Tử Phủ năm người!

Cùng Thi Ngọc Nhan phức tạp kia ánh mắt đụng vào nhau, Dương Thanh Huyền hối hận không có sớm một chút đẩy tháp, không phải phải chờ xem ra người, lòng hiếu kỳ hại chết người.

Phan tên béo cả kinh kêu lên: "Quân Thiên Tử Phủ?!"

Lan Tư nhưng là hai tay ôm ngực, lạnh lùng đứng ở một bên. Dù sao cũng dự định thua một trận, vì lẽ đó cũng không có ý định ra tay. Hơn nữa nhìn dáng vẻ, tựa hồ vẫn là Dương Thanh Huyền người quen.

Thi Ngọc Nhan nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, cái kia đôi mắt to sáng ngời bên trong lóe lên vẻ phức tạp.

Hai người không nói gì nhau.

Thi Ngọc Nhan lấy ra Mộ Hàn Tuyết, chỉ về Dương Thanh Huyền, lạnh lùng nói: "Nếu không biết nói cái gì, vậy thì đánh đi!"

Dương Thanh Huyền nói: "Ta sẽ không đánh với ngươi."

Nói liền xoay người, một chưởng đánh vào mấy phe Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp trên, vô số vết rạn nứt ở hắn dưới lòng bàn tay khuếch tán.

Thi Ngọc Nhan cả giận nói: “Không đánh cũng phải đánh, không đến lượt ngươi!”

Mộ Hàn Tuyết ở trên không trung múa động, một luồng nhẹ nhàng hơi lạnh, theo thế kiếm kia bay xuống, bên trong đất trời toàn lên một mảnh tuyết trắng.

“Ầm!”

Lan Tư bóng người loáng một cái, liền che ở Thi Ngọc Nhan trước mặt, một tay nắm cái muỗng, đem Mộ Hàn Tuyết ngăn cản, giễu cợt nói: “Nguyên đến Nhân tộc nữ tử cũng như vậy hiếu chiến à.”

Chủy thủ trong tay chấn động, liền đem Thi Ngọc Nhan đánh bay.

Đốc Nghiệp bốn người giận dữ, trùng kích vào đến.

Nhưng Dương Thanh Huyền lại là một chưởng, đập trên Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp, “Ầm ầm” một tiếng, Thủy Tinh phá nát, vô số hoa quang bay lên, toàn bộ chiến trường ở hoảng hốt bên dưới, liền biến mất không còn tăm hơi.

Dương Thanh Huyền năm người, nháy mắt bị kéo gần xứng đôi không gian.

Trên ngọc bội truyền đến tin tức: Lý Huyền, thua một hồi, giữ một điểm, trước mặt tám điểm, thắng liên tiếp chung kết.

Còn lại bốn người theo thứ tự là bảy điểm, bảy điểm, sáu điểm, sáu điểm.

Phan mập mạp nói: “Thắng liên tiếp chung kết, cuộc kế tiếp thắng lợi chỉ có thể có một điểm rồi.”

Hắn trộm liếc một cái Dương Thanh Huyền, bát quái chi tâm hừng hực dấy lên, lén lút hỏi: “Lão đại, ngươi còn nhận thức Quân Thiên Tử Phủ thiên kim đại tiểu thư?”

Dương Thanh Huyền thuận lợi liền hướng hắn sau gáy đập tới, nói: “Lòng hiếu kỳ cường người, giống như đều sống không lâu.”

Phan tên béo tựa hồ dự đoán được Dương Thanh Huyền phản ứng, sớm có phòng bị, thân thể co rụt lại, liền né qua, hắc tiếng nói: “Lão đại, cũng đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi, ngươi đây là đang đùa với lửa, cẩn thận tự thiêu.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Chơi với lửa có ngày chết cháy? Có ý gì.”

Phan tên béo sắc mặt nghiêm nghị nói: “Thiên hạ ngày nay, trẻ tuổi bên trong công nhận người số một, các ngươi cảm thấy là ai?”

Bốn người đều là suy tư dáng vẻ, hiển nhiên cũng không biết.

Hoa Thanh hừ nói: “Đương nhiên là Lý Huyền đại ca.”

Phan tên béo hắc tiếng nói: “Chúng ta đương nhiên biết lão đại rất mạnh, thế nhưng người khác không biết a. Ở Trung Ương Đại thế giới thượng tầng, danh môn thế gia bên trong, công nhận tuổi trẻ người số một, chính là Tinh Cung Dương Vô Tâm.”

“Dương Vô Tâm?” Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, hỏi: “Hắn là người phương nào?”

Phan tên béo nhìn Dương Thanh Huyền một chút, chậm rãi giải thích: “Dương Vô Tâm chính là đương đại Nhân Hoàng con trai, ra đời thời điểm liền truyền thừa Thái Huyền mộ kiếm Võ Hồn, đồng thời cùng Quân Thiên Tử Phủ Thi Ngọc Nhan, có một tờ hôn ước.”

“Hôn ước?!”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, nội tâm dâng lên cảm giác vô hình.

Hắn đột nhiên nghĩ lên ở Huyền Dạ đại lục thời điểm, chính mình cùng Tô Anh cũng có hôn ước, mà Dương Chiếu nói vị hôn thê của mình có một người khác, trong này lẽ nào có liên hệ gì?

Thái Huyền mộ kiếm là Dương gia truyền thừa Võ Hồn, Dương Vô Tâm thân là Dương Vân Kính con trai, cũng thì cũng không kỳ quái.

Phan mập mạp nói: “Này hôn ước là lấy Võ Hồn làm mối. Thái Huyền mộ kiếm mặc dù là truyền thừa Võ Hồn, nhưng là chí cường Võ Hồn. Chí cường Võ Hồn là có bài tha tính, rất khó đồng thời sinh ra hai vị. Liền như Lôi Đình Cổ Vực Đích thô bạo vô song như thế, ngoại trừ sét Cù lão gia tử ở ngoài, cổ vực bên trong tạm thời còn chưa từng nghe nói ai nắm giữ thô bạo vô song. Mà Dương Vô Tâm sinh ra thời gian, nhưng là lộ ra Thái Huyền mộ kiếm dấu ấn, cái này ở ngay lúc đó Dương gia, cùng với toàn bộ tinh vực cao tầng bên trong, đều đưa tới chấn động không nhỏ.”

Hoa Thanh Hoa Linh, còn có Lan Tư, đều là không hẹn mà cùng nhìn phía Dương Thanh Huyền.

Bọn họ đều gặp Dương Thanh Huyền Thái Huyền mộ kiếm.

Hoa Thanh tỷ muội lộ ra vẻ kinh hãi.

Lan Tư chỉ là trong mắt loé ra kinh ngạc, việc này tuy rằng kỳ quái, nhưng hắn thân là Dạ Xoa tộc nhân, hứng thú cũng không phải là rất lớn.

Dương Thanh Huyền nội tâm chấn động càng là hơn xa ba người, hắn không biết Phan tên béo làm sao biết nhiều như vậy, nhưng biết Phan tên béo nói, hơn nửa không giả.

Dương Thanh Huyền trầm giọng hỏi: “Cái kia Võ Hồn làm mối vậy là cái gì?”

Phan mập mạp nói: “Năm đó Thi Diễn đã cứu thanh dao tiên tử yên tĩnh thanh dao, vì lẽ đó Dương Vân Kính liền nhận lời Thi Diễn, đem đời kế tiếp mộ kiếm kẻ nắm giữ cùng Thi gia thông gia, không nghĩ tới năm thứ hai thanh dao tiên tử liền mang bầu Dương Vô Tâm, mà không bao lâu, Thi Diễn thê tử Trúc Thanh vận cũng mang bầu Thi Ngọc Nhan, nói đến, ngược lại giống như thượng thiên an bài.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt cực kỳ khó coi, mở miệng hỏi: “Thanh dao tiên tử là ai?”

Phan tên béo ánh mắt lóe lên tinh mang, nói: “Dương Vân Kính vợ, Dương Vô Tâm mẹ nha.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy có không thể nào, đồng thời xuất hiện ba cái thân hoài mộ kiếm người?”

“Ha ha, ngươi thật buồn cười.”

Phan tên béo cười to nói: “Có thể đồng thời xuất hiện hai vị, xác suất cũng đã rất nhỏ, đồng thời xuất hiện ba vị xác suất, hãy cùng ngươi cũng nắm giữ Thái Huyền mộ kiếm xác suất như thế, hầu như bằng linh, ha ha!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt khó coi theo dõi hắn, lạnh giọng nói: “Không một chút nào buồn cười!”

Phan tên béo không rõ cả người run lên, Dương Thanh Huyền trên người tản mát ra hàn ý, dĩ nhiên tập kích vào trong cơ thể hắn, cả người như rơi vào hầm băng giống như cảm giác.

Hắn không biết Dương Thanh Huyền vì sao đột nhiên trở nên lạnh lẽo đáng sợ, không khỏi run run hạ, run giọng nói: “Lão đại, làm sao, làm sao vậy?”

Dương Thanh Huyền lúc này mới nhận ra được chính mình thất thố, hít một hơi thật sâu, nói: “Không có chuyện gì.”

Từ xa xôi Côn Lôn Sơn ở dưới cung điện dưới lòng đất, đến Huyền Dạ đại lục, đến Biển Đen, lại cho tới bây giờ Thương Khung luận võ, đuổi theo cường giả bước chân, một điểm điểm đi tới hiện tại, khoảng cách cái kia nguyên điểm, cũng càng ngày càng gần.

Vào lúc này hơn nữa tâm loạn không được, nhất định phải tỉnh táo lại.

Dương Thanh Huyền đem Phan tên béo nói, trước sau liên tục muốn qua một lần, nội tâm mơ hồ có một ít suy đoán.

Phan tên béo cẩn thận hỏi: “Lão đại, ngươi, không biết cùng Dương gia có quan hệ chứ?”

Dương Thanh Huyền không trả lời, mà là nhiều lần đánh giá Phan tên béo, vỗ vỗ hắn bả vai, hỏi: “Tên béo, ngươi rốt cuộc là ai? Những bí ẩn này ngươi đều biết.”

Phan tên béo cười khan hai tiếng, nói: “Khà khà, mỗi người đều có mình một ít bí mật nhỏ. Tỷ như lão đại ngươi, ta ngay cả dáng vẻ của ngươi đều còn chưa biết.”

Dương Thanh Huyền lại vỗ hắn mấy lần, gật đầu nói: “Nhận được ngươi kêu ta một tiếng lão đại, cái kia ta cũng là nâng lần trọng đại này, hỏi lại ngươi một vấn đề, ngươi có thể từng nghe qua Dương Chiếu danh tự này?”

“Dương Chiếu?” Phan tên béo nhíu mày lại, trầm ngâm nói: “Thật quen tai a.”

Main bá đạo thông minh đúng chỗ đặc biệt là max vô sỉ

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1251: Tuyệt Sát Độc Chưởng, Bạo Quân

Dương Thanh Huyền cả người chấn động mạnh, đột nhiên hai tay nắm lấy tên béo, thất thanh nói: “Ngươi quả nhiên nghe qua?!”

Phan tên béo đau nhe răng trợn mắt, nhưng lại không có kêu ra, chỉ là ngũ quan đều vặn vẹo đến rồi một khối.

Dương Thanh Huyền tự biết thất thố, gấp vội vàng buông tay ra, nói: “Mau nói cho ta biết, hết thảy có quan hệ Dương Chiếu tin tức!”

Trong khi nói chuyện, chiến đấu đã tự mình xứng đôi, tiến vào bên trong chiến trường.

Nhưng ngoại trừ Lan Tư ở ngoài, bốn người khác đều không hề hay biết, đắm chìm trong giao lưu bên trong.

Đối với Phan tên béo nói này chút, Hoa Thanh Hoa Linh cũng là hứng thú văn hoa, huống chi trong này còn liên lụy đến Dương Thanh Huyền rất nhiều bí mật.

Hoa Linh càng là đi qua Huyền Dạ đại lục, biết Dương Chiếu thân phận.

Phan tên béo nhớ một trận, hồ nghi nói: “Ngươi nói có đúng không là một Kiếm Huyền thương Dương Chiếu? Trước kia là Dương gia Đại quản gia, thường thường sẽ cùng ở Dương Vân Kính bên cạnh người, nhưng sau đó thật giống không biết tung tích, này mấy năm đều chưa từng gặp người này.”

“Đi theo Dương Vân Kính bên cạnh người?!”

Dương Thanh Huyền trong lòng giật mình, thân phận của chính mình, quả nhiên cùng Nhân Hoàng liên luỵ không rõ a!

Phan tên béo hiếu kỳ nói: “Lão đại làm sao đột nhiên hỏi người này? Nếu như nếu cần, chờ luận võ kết thúc phía sau, ta để người đi hỏi thăm một chút. Cõi đời này chỉ cần có người biết đến đồ vật, ta liền nhất định có thể nghe được.”

Hoa Thanh “Phi” một tiếng, nói: “Tên béo ngươi đừng khoác lác a, đáp ứng rồi Lý Huyền đại ca liền muốn làm.”

Phan tên béo ưỡn ngực, ngạo nghễ nói: “Ta khoác lác? Hừ, ta mới vừa nói cái kia chút, các ngươi ai biết, ai nghe qua? Ta biết còn xa không chỉ có những chuyện này đây.”

【 truyen cua tui ΘΘ vn]

Dương Thanh Huyền trong lúc nhất thời có chút ngổn ngang, các loại nghi hoặc tại nội tâm kéo không rõ manh mối.

Phan mập mạp năng lực xác thực rất mạnh, thân phận cũng cực kỳ thần bí. Nếu tên béo không chịu chính mình tiết lộ thân phận, Dương Thanh Huyền tự nhiên cũng sẽ không đuổi theo căn hỏi đáy.

Nhưng theo Phan mập mạp sợi dây này, tất nhiên có thể đào ra rất nhiều Dương Thanh Huyền muốn biết đồ vật.

“Cẩn thận, địch nhân ở tấn công!”

Lan Tư đột nhiên kêu một hồi, trong thanh âm mang theo một tia cảm giác kỳ quái.

Dương Thanh Huyền bốn người này mới lấy lại tinh thần, đi về phía trước nhìn tới, cũng không thấy bóng dáng của địch nhân, mà là từ trên mặt đất bò tới đại lượng trùng rắn rết tử, thậm chí còn có con gián con chuột chờ.

Hoa Thanh cả kinh nói: “Tại sao có thể có sâu?”

Những con trùng này bản thân cũng không lợi hại, chỉ là tất cả đều lộ ra một luồng độc khí, bò sát qua mặt đất, lại bị ăn mòn ra từng cái từng cái quỹ tích, phóng tầm mắt nhìn, rậm rạp chằng chịt, lệnh người tê cả da đầu.

Phan tên béo cũng kinh ngạc nói: “Đây là linh tâm trong suốt biến ảo ra tới không gian, tại sao có thể có trùng chuột các loại?”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, trầm giọng nói: “Cẩn thận một chút, chớ khinh thường. Những con trùng này đích thật là Linh Tâm Thông Minh biến thành, nhưng cũng có đạo văn tại người, là chân thật sức mạnh.”

Phan tên béo kêu lên: “Cảnh tượng này cũng biến thành quá chân thực một ít đi.”

Dương Thanh Huyền bốn phía nhìn tới, sắc mặt trở nên hơi nghiêm nghị, nói: “Ta cảm nhận được kỳ quái nói bao hàm lực lượng, tựa hồ còn có thứ lợi hại. Không biết đối thủ là ai.”

Hoa Thanh không nhịn được một kiếm đâm về phía trước, ánh kiếm trên mặt đất trên quét qua, liền đem mảng lớn trùng rắn chém nát, vô số độc khí kích. Bắn ra, ở trên bình đài quanh quẩn không thay đổi.

Mấy người khác cũng là lần lượt ra tay, chớp mắt liền đem hết thảy trùng rắn dọn dẹp sạch sẽ, nhưng độc khí nhưng tán ở trên không bên trong, vẫn chưa biến mất, trái lại như một tấm sương mù, bao trùm ở bầu trời.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, phát hiện này khói độc không chỉ có đưa bọn họ bình đài hoàn toàn bọc lại, hơn nữa còn ngăn cách thần thức, liền ngay cả Hỏa Nhãn Kim Tình đều chịu đến trở ngại, tầm mắt giảm nhiều.

“Hừ, giả thần giả quỷ!”

Dương Thanh Huyền giơ tay vỗ một cái, hỏa diễm từ lòng bàn tay khuếch tán ra, hóa thành sáu chỉ Hỏa Điểu, đập cánh một bay, liền ngút trời mà đi.

“Ầm ầm!”

Sáu chỉ Hỏa Điểu lần lượt xông vào khói độc trên, đem đánh tan, toàn bộ bầu trời đều bốc cháy lên, trong khoảnh khắc độc khí bị quét đi sạch sành sanh.

Dương Thanh Huyền thu rồi hỏa diễm, Hỏa Nhãn Kim Tình mong phía trước nhìn tới, sững sờ nói: “Đây là cái gì?”

Chỉ thấy bình đài phía trước, bay tới bốn đạo thân ảnh khổng lồ, hai hồng hai lam, bên ngoài cũng không phân biệt, đều là tướng mạo Hung Man, chi dưới là long đuôi, trên người truyền ra mạnh mẽ hung ác khí tức.

Phan tên béo cả kinh nói: “Đây là... Tượng đá! Là chiến trường bên trong tượng đá, làm sao bay tới?”

Năm người đều lúc trước trong chiến đấu gặp tượng đá này, phe mình hai vị, đối phương hai vị, lúc trước cũng không để ý, nhưng không nghĩ tới lại là sống.

Hơn nữa bây giờ nhìn lại, đều bị đối phương kẻ địch thao túng.

“Khà khà, xem ra đối thủ lần này không kém a, không có gì nhận, ngươi cái kia bách phát bách trúng tuyệt sát độc chưởng hoàn toàn không có đưa đến tác dụng a, trực tiếp đã bị phá trừ.”

Trên hư không truyền đến cười quái dị thanh âm.

“Hừ, nếu như cảm thấy ta tuyệt sát độc chướng khó dùng, lần sau chỉ một mình ngươi trực tiếp ra tay được rồi. Lúc trước như không phải dựa vào độc của ta chướng, có thể có thuận lợi như vậy liền qua mấy quan sao?”

Một đạo khác âm thanh cực kỳ không thích, lạnh lùng hừ nói.

“Ha ha, ta có thể không có làm thấp đi ý của ngươi. Bất quá này ngàn cường trận chiến chiến trường, đích thật là ta càng huyên đại triển thân thủ địa phương a. Trừ cái này màu đỏ tươi tượng đá cùng xanh thẳm tượng đá có thể triệu hoán ở ngoài, ta còn cảm ứng được sức mạnh to lớn, liền ẩn giấu ở bản đồ này trong không gian, tất cả đi ra đi, chiến đấu bảo bối nhóm, nghe theo ta triệu hoán!”

Trên hư không truyền đến hưng phấn tiếng cười quái dị, sau đó một đạo Hắc Bào cái bóng, như ẩn như hiện xuất hiện ở bên ngoài kết giới, cùng Dương Thanh Huyền năm người duy trì khoảng cách nhất định.

Người kia khuôn mặt khô gầy âm lãnh, làm cho người ta một loại không rét mà run cảm giác.

Càng huyên một đạo màu đen phù văn đánh vào mặt đất, nhất thời đại địa nứt toác, hoang cổ khí tức từ trong cái khe tràn ngập ra.

Hào quang màu đen dường như gió toàn, cuốn lên giết chết thiên địa khí thế, chờ ầm ầm tiêu tan thời gian, dĩ nhiên xuất hiện một đạo quái vật bóng người.

Quái thú kia toàn thân che lấp xanh vảy màu xanh lam, mặt xanh nanh vàng, sinh lần đầu đôi giác, tứ chi thô ngắn như tê giác giống như vậy, phía sau kéo một cái cá sấu giống như đuôi, sống cõng như núi nhô lên.

Một vòng hắc khí xen lẫn sấm sét màu tím, ở quái thú xung quanh hình thành một mảnh lĩnh vực, như sóng giống như tầng tầng xếp đi ra ngoài.

Quái thú kia chi sau dùng sức, liền nhảy lên giữa không trung, lập tức mạnh mẽ vồ giết mà xuống, như núi đập xuống.

"Ầm ầm!"

Đại địa bị đập một cái sâu không thấy đáy hắc hố, vô số vết rạn nứt hướng về bốn phương tám hướng phá nát mà đi.

Dương Thanh Huyền năm người đều là hơi thay đổi sắc mặt, quái vật này sức mạnh, dĩ nhiên tại Đế Thiên Vị đỉnh cao!

"Ha ha, quả nhiên là ngươi!"

Càng huyên nhìn chằm chằm quái vật kia, trong hai mắt lộ ra vẻ hưng phấn, liếm môi lưỡi, "Ẩn giấu ở tỷ thí không gian bên trong, thu nạp vô số sức mạnh mà thành quái vật bạo quân a!"

Quái vật kia ở càng huyên triệu hoán hạ xuống, xoay người nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền năm người, lần thứ hai một tát cánh vai, liền bay lên trời, bay nhào mà tới.

Giờ khắc này bốn tôn tượng đá cũng gần ngay trước mắt.

Đồng thời bên trong không gian này nguyên bản tồn tại tượng đá cùng bạo quân, càng không bị Thủy Tinh kết giới áp chế, giữ hoàn chỉnh sức mạnh!

Main bá đạo thông minh đúng chỗ đặc biệt là max vô sỉ

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1252: Hắc Ám Bạo Quân, Chúa Tể Giáng Lâm

“Lan Tư, ngươi bảo vệ ba người bọn họ!”

Dương Thanh Huyền để lại một câu nói, liền một ngựa trước tiên, hướng về cái kia bạo quân cùng bốn tôn tượng đá đi đến.

Hoa Thanh lớn tiếng nói: “Lý Huyền ca ca, cẩn thận!”

Nói xong, liền lùi đến Thủy Tinh Tháp hạ, cùng Hoa Linh đồng thời lấy ra kiếm đến, che ở trước người.

Phan tên béo cũng lùi tới phía sau, sắc mặt âm hàn lấy ra cung, bắt được một thanh Thanh Tôn Đồng Ngư, bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay.

Ba người bọn hắn đều biết, chính mình xông lên chỉ có thể thêm phiền, chăm sóc tốt mình chính là trợ giúp lớn nhất.

Lan Tư lấy ra chủy thủ, đứng ở phía trước bất động, làm trước sau tiếp ứng. Hiện nay phe địch mới xuất hiện hai người, hơn nữa thực lực đều không tầm thường, ba người còn lại còn không biết ở nơi nào.

Phan tên béo đột nhiên hét lớn: “Ta biết bọn họ là ai! Thích nhất làm độc, vu, thuật, triệu hoán này chút bàng môn tả đạo tông môn, bọn họ là Sa bà Thiên Phong người!”

Dương Thanh Huyền cùng Lan Tư cũng không lớn bao nhiêu phản ứng, thập cường tông môn, bọn hắn cũng đều giết không ít, nhiều hơn nữa giết mấy cái cũng không đáng kể.

Nhưng Hoa Thanh Hoa Linh nhưng là căng thẳng vạn điểm, nắm bảo kiếm tay, đều tràn đầy mồ hôi lạnh.

“Hồn Chi Vũ!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, Bạch Uyên hướng về bốn tôn tượng đá quét ngang mà đi, vô số hư quang từ chiến kích hóa ra, tràn ngập ở bốn tôn tượng đá bốn phía, hóa thành kỳ diệu võ ý.

“Rầm rầm rầm!”

Bốn tôn tượng đá bị chiến kích bắn trúng, hư quang đem thạch tài chém nát, tảng lớn đá vụn bắn ra, bốn tôn tượng đá đều bị đẩy lui mấy trượng, trên người mở ra lượng lớn vết rạn nứt.

Cái kia bạo quân đột nhiên vọt tới, quay về Dương Thanh Huyền vồ giết mà đi.

Phía trước không gian chấn động, liền đi ra một vị béo mập thân thể, trên người chỉ có hai màu đen trắng, giơ tay chính là chỉ tay, nhấn tới.

“Rống!”

Bạo quân tấn công đi qua, giơ tay vỗ một cái, cùng cái kia chỉ lực khuấy động cùng nhau, “Ầm ầm” một tiếng rung mạnh, màu đen sát khí cùng tử lôi phun ra mà ra, cường đại cuộn sóng khuếch tán mở.

A Bảo bị đẩy lui ba bước xa, mà bạo quân nhưng là bay ngược ra ngoài, thân thể không ngừng ở trên không bên trong lăn lộn, cho đến lùi tới Vưu Huyên bên cạnh người, mới ngừng lại.

“Cái gì?!”

Vưu Huyên giật nảy cả mình, nham hiểm hai mắt nhìn chằm

chằm A Bảo, lạnh giọng nói: “Đạo cảnh con rối? Các ngươi là Công Thâu thế gia người?”

Dương Thanh Huyền không đáp, nắm kích mà đứng.

“Không đúng, bọn họ không phải Công Thâu thế gia người, con khôi lỗi này ta đã thấy, là ở Vạn Tượng Thành buổi đấu giá thượng phách đi ra. Chính là bị này xanh nha quỷ diện nam đập đi.”

Trên hư không loáng một cái, Vưu Huyên bên cạnh người xuất hiện một nam tử mặc áo hồng, tướng mạo đẹp trai yêu tà, sắc mặt trắng bệch, môi sắc cùng ngón tay vì là xanh đen vẻ, một bộ tẩu hỏa nhập ma dáng vẻ,, chính là cái kia triển khai tuyệt sát độc chưởng không có gì nhận.

Vưu Huyên phảng phất thở phào nhẹ nhõm, cười lạnh nói: “Nguyên lai chỉ là mua cái con rối, liền dám hung hăng thành bộ dáng này. Biết chúng ta là Sa bà Thiên Phong người, đều trả dám ra tay, chúng ta thập cường tông môn uy vọng, đã rơi xuống tới mức như thế sao?”

Dương Thanh Huyền lãnh đạm nói: “Phí lời hơi nhiều, tới nhận lấy cái chết là được rồi. Diêm Vương cái kia mặc kệ sẽ ngươi là môn phái nào, chiếu thu không lầm.”

“Đáng chết!”

Vưu Huyên phẫn nộ quát: “Không có gì nhận, đồng loạt ra tay!”

“Được!”

Không có gì nhận giơ tay lên, ở trên không bên trong vẽ vòng, độc khí tỏ khắp mở, đột nhiên thân hình nổi lên, từng vòng kịch độc hình thành màu đỏ thẫm vòng tròn, bắn mạnh mà đi.

Vưu Huyên càng là nhấc tay vồ một cái, một thanh kim đao xuất hiện ở trong tay, mặt trên minh khắc lượng lớn màu đỏ thẫm phù văn, vô cùng quỷ dị, bóng người loáng một cái, liền chém tới.

Còn có bạo quân cùng bốn tôn tượng đá, cũng một lần nữa nhảy vào chiến trường, hướng về Dương Thanh Huyền lướt đi.

“Quỷ mị quỷ quái, không đáng mỉm cười một cái!”

Dương Thanh Huyền cười nhạo một tiếng, nắm kích đón nhận, Bạch Uyên ở trước người xoay ngang, liền càn quét đi qua, “Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

Toàn bộ Thủy Tinh kết giới hào quang, ở này một kích bên dưới đều xoay chuyển, hóa thành một cái kết giới vòng xoáy, đi về phía trước khuếch tán mà đi.

Bạo quân cùng tượng đá cũng còn tốt, Vưu Huyên cùng không có gì nhận nhưng là cảm nhận được áp lực cực lớn, nguyên bản là bị áp chế tu vi, tựa hồ lại bị đè ép một tầng!

“Cái gì? Tại sao lại như vậy?!”

Trong hai người tâm đồng thời gian hoảng hốt, khuynh lực một đòn bên dưới, đã không lo được này rất nhiều. Nhưng công kích đi ra sức mạnh, rõ ràng bị kết giới chi quang tước mất một tầng.

Dương Thanh Huyền nhìn ra này Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp sắp xếp kết cấu sau, liền có thể tùy tâm sở dục vận dụng, trực tiếp đem sức áp chế mở rộng đến mức tận cùng.

Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu uy năng, nháy mắt đem hai người, bạo quân cùng tượng đá toàn bộ bao trùm!

“Ầm ầm!”

To lớn nổ tung kinh thiên động địa, Vưu Huyên cùng không có gì nhận đều là cả người chấn động mạnh, sức công kích hoàn toàn bị chiến kích nuốt hết, thân thể giống như là muốn bị xé nứt mở!

“Không!”

Vưu Huyên hét lớn một tiếng, trên kim đao màu đỏ tươi hào quang chói lọi, hướng về trước người vung lên, chém ra một đạo đen nhánh vết nứt.

“Ầm!”

Chỉ nghe đao nát thanh âm, Vưu Huyên cả người liền biến mất không còn tăm hơi.

Không có gì nhận cũng là hồng quang kích. Bắn, trên người không ngừng có tinh lực tuôn ra, thi triển máu tươi bí pháp, độn quang lóe lên, chạy ra ngoài.

Cái kia bốn tôn tượng đá tại chỗ nổ tung ra, bốn vỡ nát thành năm mảnh.

Bạo quân ở chiến kích hư quang hạ, không ngừng gào thét, trên người vảy từng tấc từng tấc phá nát mở.

Nó cùng tượng đá vốn là trên bản đồ sinh ra quái vật, không bị Thủy Tinh kết giới áp chế, nhưng Dương Thanh Huyền Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu, giống như là không pháp sơ kỳ cũng chưa chắc tiếp được, chỉ có Đế Thiên Vị tột cùng bạo quân, tự nhiên khó có thể chống chọi.

“Ầm ầm ầm!”

Một kích lực lượng, giằng co mấy cái chớp mắt, toàn bộ trước bình đài phương, đều bị phá hủy hầu như không còn, trở nên một mảnh chân không.

Vặn vẹo kết giới chi quang lần thứ hai trở nên thông thuận, vung rơi xuống dưới.

Ở phía trước mấy ngàn trượng địa phương xa, không gian đột nhiên “Răng rắc” một tiếng, mở ra một cái khe, Vưu Huyên từ bên trong đi ra, trên người không ngừng tuôn ra chân nguyên, trong cơ thể khiếu huyệt từng cái từng cái nổ ra, nháy mắt biến thành huyết nhân.

Bên cạnh người cách đó không xa, cũng là một đạo hồng mang xuất hiện, hóa ra không có gì nhận thân ảnh, so với Vưu Huyên chẳng tốt đẹp gì.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, đều là thấy được lẫn nhau trong mắt hoảng sợ.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình từ đằng xa nhìn chăm chú mà đến, để cho hai người không rét mà run, dĩ nhiên hoảng sợ lại độn bay mấy ngàn trượng xa, lúc này mới dừng lại.

Dương Thanh Huyền cười nhạo một tiếng, thu về ánh mắt, rơi ở phía trước bạo quân trên người.

Mới vừa một đòn bên dưới, tượng đá hóa thành nát tan, hai tên Sa bà Thiên Phong cường giả cũng bị thương trốn xa, mà này bạo quân tuy rằng cả người chảy máu, nhưng cũng chưa chết.

Đúng lúc này, bạo quân đột nhiên tuôn ra một tiếng sợ hãi rống, ngửa lên trời thét dài hạ, một trụ hắc khí từ dưới nền đất thoát ra, xông thẳng thiên địa, cuồng bạo khí tức dập dờn mà ra, đem mặt đất nghiền ép đổ nát.

Bạo quân ở cái kia cột khí màu đen dưới sự thử thách, trên người vảy trình hiện tím sẫm vẻ, hình thể bàng một vòng to, đồng thời chân trước sinh ra cánh vai, khí thế càng mạnh mẽ hơn.

Vưu Huyên trong con ngươi lộ ra vẻ khó tin, sau đó cười như điên, “Ha ha, hắc ám bạo quân, lại đã biến thành hắc ám bạo quân!”

Vưu Huyên nuốt lượng lớn đan dược, đem tổn thương ổn định một ít, đầy mặt vui vẻ nói: “Cái không gian này năng lượng cường đại như thế, bạo quân cũng có thể sa đọa thành hắc ám bạo quân, như vậy...”

Hắn hai con ngươi co rụt lại, vốn là tàn phá đại địa lần thứ hai nứt toác, vô biên sát khí dâng trào ra, màu đen gió toàn uyển như hắc động giống như vậy, chỉ dẫn Tà ma vương giả giáng lâm đại địa.

Một đạo thân ảnh khổng lồ từ đó xuất hiện.

Quái thú kia toàn thân làm mực lục vẻ, tướng mạo hung ác, sinh lần đầu đôi giác, sau đầu có xúc tu giống như râu thịt, nửa người trên vô cùng bao la, khoác giáp trụ, nửa người dưới như Long Xà giống như vậy, biến mất ở trong hư không.

Chúa tể giáng lâm!

Main bá đạo thông minh đúng chỗ đặc biệt là max vô sỉ

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1253: Cứu Cánh Niết Bàn, Đánh Giết Chúa Tể

“Giết hắn đi! Giết hắn đi!”

Vưu Huyên nhìn trốn hắc ám bạo quân, còn có giáng lâm vùng đất Chúa Tể, cả người kích động run rẩy, một đôi nham hiểm trong tròng mắt, lộ ra vô tận sát khí.

Báo thù lửa giận ở trong mắt thiêu đốt.

Hai con dị thú tựa hồ nghe từ hắn triệu hoán, tất cả đều xoay người nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, hét lớn một tiếng vọt tới. Nguyên bản là phá nát không chịu nổi bầu trời cùng đại địa, ở hai đầu quái thú khí thế hạ, trở nên càng yếu đuối.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trở nên cực kỳ nghiêm nghị, này hai con dị thú không khỏi là đạo thể tồn tại, cái kia đầu đại long càng là có thêm Thần Biến trung kỳ, cũng chính là Không Pháp trung kỳ tu vi.

Lan Tư cũng là khiếp sợ không thôi, hai tay nắm cái muỗng, liền muốn tiến lên.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Ngươi bảo vệ ba người bọn họ là đủ rồi!”

Lan Tư khẽ cau mày, do dự không quyết định bên dưới, Dương Thanh Huyền đã nắm kích tiến lên.

A Bảo theo sát sau lưng Dương Thanh Huyền, một người một khôi, đẩy cái kia trùng kích cực lớn uy thế, giết tới.

Dương Thanh Huyền bộ pháp không ngừng tăng nhanh, hắn phải đem chiến trường dẫn dắt đến đằng trước.

Nếu Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp đối với này hai con dị thú không có áp chế, khoảng cách như vậy Thủy Tinh Tháp càng gần liền càng phiền toái.

Dương Thanh Huyền vượt qua vài bước sau, lại triển khai Chỉ Xích Thiên Nhai bộ pháp, nhoáng lên dưới, đã đến Thủy Tinh Tháp bên ngoài kết giới, xuất hiện ở bạo quân cùng Chúa Tể trước mặt, một kích liền hướng cái kia Chúa Tể chém tới.

A Bảo trong đôi mắt nổ bắn ra như bảo thạch hào quang, giơ tay chính là chỉ tay.

Dấu ấn trên người A Bảo võ kỹ chỉ có này một chiêu, nhưng cũng hết sức lợi hại, đem toàn bộ Đạo ý dung hợp tiến vào chỉ tay bên trong, cuồng kích mà ra!

“Ầm!”

“Ầm!”

Hai đấu hai, hai cỗ đáng sợ gợn sóng ở ở giữa chiến trường khuếch tán.

A Bảo cùng bạo quân liều mạng cái thế lực ngang nhau.

Mà Dương Thanh Huyền nhưng ở chúa tể lợi trảo một đòn bên dưới, lui xa hơn mười trượng, cường đại kình phong cắt chém ở Dương Thanh Huyền bốn phía, trên người bị cắt ra từng đạo từng đạo vết máu.

“Đây cũng là Thần Biến trung kỳ sức mạnh sao?”

Dương Thanh Huyền hai cái cánh tay hơi tê tê, đột nhiên phía trước Chúa Tể loáng một cái, liền biến mất không thấy.

“Không được!”

Dương Thanh Huyền khẽ quát một tiếng, loại trình độ này lặn trong nước, làm sao thoát khỏi hắn Hỏa Nhãn Kim Tình, bóng người loáng một cái, liền tại chỗ biến mất.

“Ầm!”

Một con màu xanh đậm móng vuốt từ hư không đánh ra, đem cả vùng đánh nát, đáng sợ kình phong tự Dương Thanh Huyền chỗ đứng khuếch tán mở, bao phủ tất cả.

Chúa tể hai con ngươi co rụt lại, tựa hồ cảm thấy kinh ngạc.

Đúng lúc này, sau lưng nó hư không mở ra, một thanh chiến kích đâm thẳng mà ra, “Ngục Đấu!”

Chúa Tể cảm ứng được nguy hiểm, gào thét một tiếng, trực tiếp một trảo liền hướng phía sau vỗ tới.

“Ầm!”

Màu xanh đậm năm ngón tay, đánh vào chiến kích trên, ngăn trở cái kia Thiên Trảm thất thức hư quang.

Dương Thanh Huyền biến thân Thần Hoang cổ tinh thân thể, nắm chiến kích đẩy lên, mạnh mẽ chống chọi chúa tể sức mạnh.

“Ầm! Ầm!”

Từng vòng chân nguyên ở chiến kích cùng lợi trảo nổ ra, hóa thành cường đại sóng lớn tứ tán.

“Khà khà, Thần Biến trung kỳ sức mạnh, chỉ đến như thế!”

Dương Thanh Huyền uy nghiêm đáng sợ cười gằn, hai tay lại súc lực đẩy một cái, quát lên: “Ngục Đấu!”

“Ầm!”

Lại là một mảnh chân nguyên bạo nổ mở, cường đại hư quang như ngàn vạn tia, lượn quanh ở Chúa Tể quanh thân lượn vòng, cắt cái kia áo giáp giống như trên thân thể, từng đạo từng đạo dấu vết.

Nhưng chúa tể uy thế không giảm, cũng không có một chút nào lùi bước, trong miệng không ngừng truyền đến trầm thấp tiếng gào. Sức mạnh to lớn phảng phất từ trong hư không rút lấy mà đến, không ngừng bổ sung trong cơ thể tiêu hao.

“Cái gì?! Hắn càng có thể chống đỡ Thần Biến trung kỳ quái vật, trời ạ, hắn rốt cuộc là ai?!”

Xa xa Vưu Huyên ngạc nhiên mà nhìn, nội tâm không rõ dâng lên hoảng sợ, thậm chí có một vẻ bối rối.

Không có gì nhận cũng dọa cho phát sợ, nhưng rất nhanh liền trấn định lại, lạnh giọng nói: “Người này quá mức đáng sợ, chúng ta đắc tội rồi hắn, nhất định đem diệt trừ, bằng không hậu hoạn vô cùng!”

Vưu Huyên nặng nề gật gật đầu.

Hai người đều bị Dương Thanh Huyền thực lực kinh hãi ở, nếu như lần này không thể diệt trừ, hai người sợ là không dám tiếp tục ly khai Sa bà Thiên Phong.

Ngay ở Dương Thanh Huyền cùng Chúa Tể giằng co không xong thời điểm, “Tê” một tiếng, một người một thú sức mạnh hạ, lần thứ hai xuất hiện một đạo khí tức đáng sợ.

Xích Vĩ Huyễn Đồng chẳng biết lúc nào bàn trên người Dương Thanh Huyền, “Vèo” một hồi liền xông lên, mở miệng hướng về Chúa Tể trên người táp tới.

“Cái gì? Hắn còn có khế ước thú?!” Vưu Huyên một hồi nhìn choáng váng.

Con rối cùng khế ước thú, đều là cực kỳ tiêu hao tâm thần cùng thời gian đồ vật, cần đem lượng lớn tinh lực tốn tại mặt trên, mới có thể có thành tựu.

Nhưng người trước mắt này không chỉ có là Thiên Vị đỉnh cao, hơn nữa còn có Đạo cảnh con rối cùng khế ước thú, này để Vưu Huyên cùng không có gì nhận bội thụ đả kích.

“Ầm!”

Chúa Tể gặp đến một cái miệng to như chậu máu, cũng hoảng rồi, trong tay sức mạnh một yếu, Dương Thanh Huyền lại quát một tiếng, lại là một chiêu Ngục Đấu tấn công, đem chúa tể phòng ngự đánh tan.

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

Ngục Đấu phía sau, lập tức nối liền Thiên Trảm thất thức bên trong mạnh nhất một chiêu, toàn thân chân nguyên cùng sức mạnh, đều rót vào kích bên trong.

Bạch Uyên chịu đựng rất lớn sức mạnh, không nhịn được tiếng rung, tỏa ra hưng phấn nói bao hàm lực lượng.

“Ầm ầm!”

Chiến kích hóa ra luyện không, mạnh mẽ đánh vào Chúa Tể trên người, đưa nó cái kia áo giáp giống như thân thể đánh tan, bắn mạnh ra máu đỏ tươi đến.

Đồng thời Xích Vĩ đột nhiên khẽ cắn bên dưới, sắc bén hàm răng xuyên thấu qua tiến vào.

Chúa Tể kinh nộ rống to, đột nhiên nắm lấy Xích Vĩ, phải đem nó xé thành hai nửa.

Nhưng Dương Thanh Huyền lần thứ hai một kích chém tới, “Cứu Cánh Niết Bàn, hướng về cực lạc đi thôi!”

“Ầm ầm!”

Bạch Uyên hung hăng bổ vào Chúa Tể trên vai, đưa nó nửa cái thân thể chém xuống.

“Rống!”

Chúa Tể đau cả người run rẩy, cầm lấy Xích Vĩ tay cũng nhất thời buông ra.

Xích Vĩ đột nhiên loáng một cái, liền tránh thoát chúa tể ràng buộc, lại một chiêu Thần Long Bãi Vĩ đánh tới, vỗ vào Chúa Tể trên người, đem mạnh mẽ đánh bay ra ngoài.

“Nhân lúc nó bệnh, muốn nó mệnh!”

Dương Thanh Huyền trong mắt sát khí lóe lên, nắm kích về phía trước, một bước liền Chỉ Xích Thiên Nhai.

Chúa Tể cả người chấn động, chỉ cảm thấy khí tức nguy hiểm phả vào mặt, đã nhìn thấy một đạo luyện không giữa trời đánh xuống!

Nó theo bản năng duỗi ra cụt một tay cản lại.

“Ầm!”

Dương Thanh Huyền một kích bị ngăn trở, sức mạnh to lớn nổ ra, nhưng Chúa Tể khí thế rơi xuống lợi hại, cánh tay lung lay hạ, liền lui mấy bước.

Dương Thanh Huyền tiến lên nữa một kích.

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

Liên tiếp bổ năm chiêu hạ đi, rốt cục đem chúa tể mặt khác một cánh tay cũng oanh nát tan.

Dương Thanh Huyền đều hai tay chấn động đến mức tê dại, nội tâm đối với Thần Biến trung kỳ thân thể, cảm thấy dị thường kinh hãi.

Hắn vừa nãy xuất liên tục mấy kích, coi như là Thiên Vị đỉnh cao, cũng một chiêu muốn chết một mảnh, mà Thần Biến trung kỳ chỉ bằng mượn thân thể, liền cản nhiều như vậy hạ.

Hai cái cánh tay bị chém nát tan sau, chúa tể bóng người trở nên hơi hoảng hốt, giống như là muốn dần dần tiêu ẩn.

Nó bản là bản đồ thu nạp vô cùng sức mạnh mà sinh, giờ khắc này sức mạnh tan hết, sợ là muốn trở về thiên địa.

Dương Thanh Huyền không chờ nó tự mình tản đi, lại là một kích quét ngang, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, trực tiếp đưa nó quy thiên.

“Chi!”

Vưu Huyên cùng không có gì nhận ở phía xa nhìn, toàn bộ đều cảm thấy như rơi vào hầm băng, toàn thân lạnh như băng không có một tia nhiệt độ.

Từ Hắc Ám Bạo Quân cùng Chúa Tể xuất hiện, đến Chúa Tể bị cường sát mà chết, bất quá mấy cái nháy mắt.

To lớn hoảng sợ từ bốn phương tám hướng kéo tới.

Main bá đạo thông minh đúng chỗ đặc biệt là max vô sỉ

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1254: Không Pháp Đạo Cảnh, Không Gian Hàng Duy

Dương Thanh Huyền đánh chết Chúa Tể, cũng không có tiến một bước động tác, mà là lấy ra mấy viên đan dược đến, từng viên nuốt xuống bụng.

Bên kia Hùng Miêu A Bảo cùng Hắc Ám Bạo Quân vẫn còn ở dây dưa.

Xích Vĩ Huyễn Đồng cảnh giác hướng về bốn phía nhìn lướt qua, đột nhiên “Tê” một tiếng, liền xông về Hắc Ám Bạo Quân, kéo ra miệng lớn cắn tới.

Hắc Ám Bạo Quân đang cùng A Bảo giằng co, nơi nào dự liệu được có yêu thú đánh lén, một không cẩn thận, bị Xích Vĩ Huyễn Đồng cắn vào đầu, nhất thời luống cuống tay chân.

A Bảo lập tức chỉ điểm một chút đến, đánh phá hư không.

“Ầm!”

Đầu ngón tay phá tan Hắc Ám Bạo Quân phòng ngự, điểm ở đằng kia cứng rắn trên thân thể, trực tiếp phá mở một cái hang lớn.

Mạnh mẽ chỉ gió ở Hắc Ám Bạo Quân trong cơ thể nổ ra, thêm vào Xích Vĩ công kích, Hắc Ám Bạo Quân thân thể “Ầm ầm” một tiếng, vỡ tan thành vô số mảnh vỡ, hướng về bốn phía tản đi.

Vưu Huyên cùng không có gì nhận càng là sợ hãi, run cầm cập mấy lần, liền một điểm điểm lui về phía sau.

A Bảo cùng Xích Vĩ đều trở lại Dương Thanh Huyền bên cạnh người, nhưng Dương Thanh Huyền vẫn như cũ không có bất kỳ động tác, chỉ là một chút xíu nuốt phục đan dược.

Lúc này, trên hư không vang lên một thanh âm, than thở: “Tiểu tử này tính cảnh giác thật cao a, dĩ nhiên không có lộ ra nửa điểm kẽ hở. Biết sớm như vậy, vừa nãy cùng Chúa Tể giằng co thời điểm, nên ra tay rồi.”

Ở Dương Thanh Huyền phía trước, không gian trên tỏa ra gợn nước như thế dập dờn bồng bềnh, một điểm điểm đẩy ra.

Bỗng dưng, ba bóng người liền xuất hiện ở cái kia sóng gợn bên trong.

Vưu Huyên cùng không có gì nhận vừa thấy ba người, nhất thời mừng rỡ, sợ hãi của nội tâm trong phút chốc xua tan mở.

Không có gì nhận kêu lên: “Trình Ngữ, các ngươi tổng tính ra! Nếu như lại không ra được, ván này liền phải thua!”

“Thua? Ha ha, nói cái gì lời nói ngu xuẩn đây. Muốn thua cũng là hai người các ngươi thua a.” Một tên hai mươi bảy hai mươi tám nam tử, cười nhạo một tiếng, thâm thúy ngũ quan bên trong, lộ ra vẻ khinh bỉ.

“Hì hì, hai người này coi chúng ta là thành là với bọn hắn như thế phế vật, hì hì, cười chết ta rồi, thực sự là quá mất mặt rồi.”

Bạch Vi Vi là trong ba người duy nhất một cô gái, người mặc màu hồng đào quần dài, tóc đen oản thành mây tóc mai, nước trong con ngươi tràn đầy nhu tình, che miệng cười nhạo.

Còn có một người đàn ông, thân hình tuấn lãng, người mặc thanh sam, tiêu sái Tuấn Dật, ở bên hông tạm biệt một cái quạt giấy, tương tự ngậm lấy cười gằn, mặt coi thường dáng vẻ.

Vưu Huyên cùng không có gì nhận giận dữ, khuôn mặt âm trầm chảy ra nước.

Hai người nham hiểm liếc mắt nhìn nhau, mười ngón bóp xương vang, nhưng đều rất ăn ý không có hé răng.

Ở Sa bà Thiên Phong bên trong, một lời không hợp liền giết người sự tình quá thường gặp. Nếu là bọn họ giờ khắc này ở trạng thái đỉnh cao, tất nhiên muốn phẫn nộ hận trở lại, nhưng bây giờ một thân trọng thương, mặt với trước mắt này ba tên biến thái, một điểm năng lực chống cự đều không.

Bạch Vi Vi nhìn Trình Ngữ, nói: “Làm sao bây giờ?”

Trong ba người, lấy Trình Ngữ dẫn đầu, tên kia nam tử áo xanh, cũng đồng dạng đang đợi mệnh lệnh.

[truyen✻cua tui đốt net

] Trình Ngữ phất tay nói: “Hai người các ngươi đẩy ra tháp, cái này mặt nạ quỷ nam liền giao cho ta.”

Bạch Vi Vi cả kinh nói: “Nhưng là hắn dẫn theo hai cái Đạo cảnh giúp đỡ a, không bằng chúng ta...”

Trình Ngữ ngắt lời nói: “Để cho các ngươi đi thì đi, dông dài cái gì.”

Trong giọng nói lộ ra một tia không thể nghi ngờ ý lạnh cùng mệnh lệnh.

Bạch Vi Vi lúc này không dám nói lời nào, cùng nam tử áo xanh nhìn nhau như thế, liền lặng yên từ hai bên tách ra, hướng về Thủy Tinh Tháp bay đi.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Lan Tư, ngươi ngăn lại người phụ nữ kia!”

Mình thì là chiến kích loáng một cái, liền hướng nam tử áo xanh đạp bước mà đi.

Ở trên không bên trong mỗi đi một bước, dưới chân liền đãng xuất sóng gợn, hắn am hiểu sâu này chiến trường tạo thành kết cấu, mỗi một bước bộ pháp, đều cùng chiến trường tần suất nhất trí.

Bên trong đất trời nhất thời hiện ra một loại kỳ diệu tràng năng, từ Dương Thanh Huyền dưới chân khuếch tán mở.

Nam tử áo xanh kia càng cảm thấy áp lực vô hình, phảng phất mỗi một bước đều dẫm đạp ở nội tâm của hắn, không khỏi hoàn toàn biến sắc.

“Đối thủ của ngươi là ta, ngươi tựa hồ tìm lộn đối thủ!”

Dương Thanh Huyền chân bước đột nhiên hơi ngưng lại, hắn bị Trình Ngữ sát khí khóa chặt.

Nam tử áo xanh hắc tiếng nở nụ cười, lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền một chút, cứ tiếp tục hướng về Thủy Tinh Tháp bay đi.

“Ta để cho ngươi đi rồi chưa? Càn rỡ!”

Dương Thanh Huyền quát lạnh một tiếng, làm Trình Ngữ khóa chặt như không, đưa tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, vô số không gian cuộn chỉ hiện ra, sau đó quyết ấn đồng thời, giữa trời vỗ tới.

Cái kia chút cuộn chỉ lập tức dây dưa, hóa thành một toà lao tù, đem nam tử áo xanh khóa lại.

“Cái gì?!”

Nam tử áo xanh hoảng hốt, lực lượng không gian ai cũng có thể nắm giữ, nhưng đem lực lượng không gian nắm giữ như vậy thuận buồm xuôi gió, còn chưa thấy quá.

Dương Thanh Huyền loáng một cái chiến kích, liền cất đi, bước ra một bước, hướng về nam tử áo xanh đi đến.

“Càn rỡ người là ngươi!”

Trình Ngữ bỗng nhiên rống to, Dương Thanh Huyền đối với hắn không nhìn, nháy mắt đốt lửa giận của hắn, “Không biết trời cao đất rộng đồ vật, đi chết đi!”

Trình Ngữ bắn mạnh mà lên, lòng bàn tay hư nắm, một mảnh màu vàng đất lôi quang đại thịnh, bắn ra vạn đạo hào quang, giữa trời liền đánh xuống.

“Rống!”

Hào quang bên trong quyền kình trình hình hổ, lực áp một vùng không gian.

Không Pháp Đạo cảnh!

Dương Thanh Huyền trong lòng rùng mình, tay trái bấm quyết, thân thể lập tức nghênh gió lớn lên, hóa thành Thời Không Cự Linh, một bước liền tại chỗ biến mất.

“Cái gì?!”

Trình Ngữ trong lòng chấn động dữ dội, mình Hổ Bí dưới chưởng, coi như là Không Pháp cảnh cường giả, không có khả năng trốn được, nhưng trước mắt này một màn, đối phương đích đích xác xác là biến mất rồi!

Sau một khắc, nam tử áo xanh bên cạnh người, Thời Không Cự Linh bỗng nhiên xuất hiện, đột nhiên một quyền đánh ra.

Vô số cuộn chỉ ở quyền kình hạ kích. Bắn, hóa thành hết sức rối loạn tuyến đoàn, không gian trở nên cực kỳ hoảng hốt vặn vẹo, nam tử áo xanh thân ảnh khi thì phập phù, đầy mặt sợ hãi.

“Không Gian Hàng Duy!”

Thời Không Cự Linh ánh mắt lạnh như băng một nhìn chăm chú, sử dụng tới kỹ năng thiên phú, nam tử áo xanh nháy mắt như rơi vào hầm băng, cảm giác của cái chết bao phủ toàn thân.

“Không! Cứu ta, Trình Ngữ sư huynh cứu ta!”

Nam tử áo xanh nổi điên rống to, đồng thời một quyền của mình đẩy ra.

Nhưng quyền kình vừa rồi oành lên, đã bị không gian thật lớn áp lực chen nát tan, nam tử áo xanh thân thể càng là hết sức biến hình, “Rầm rầm rầm” không ngừng bị xé nứt.

“Đáng chết a! Dừng tay!”

Trình Ngữ kinh nộ hét lớn, đột nhiên vọt tới, gương mặt tăng hồng tử.

Nhưng chung quy tốc độ chậm.

Nam tử áo xanh chỉ có Đế Thiên Vị trung kỳ tu vi, nơi nào chống đỡ được Thời Không Cự Linh kỹ năng thiên phú, thân thể “Bùm bùm” liền không ngừng bị nghiền nát.

Hơn nữa thời gian tựa hồ chảy xuôi cực kỳ chầm chậm.

Ngoại giới người nhìn sang, sẽ sản sinh một loại đã trải qua dài dòng ảo giác, thậm chí nam tử áo xanh tự thân thống khổ, cũng rất giống đã trải qua cực kỳ lâu đời thời gian.

Vốn lấy Trình Ngữ tốc độ, càng cũng không kịp cứu viện.

“Oành!”

Nam tử áo xanh thân thể nổ tung mở, bị không gian đè ép ép thành một đôi mảnh vỡ!

“Chi!”

Đang cùng Lan Tư chém giết Bạch Vi Vi, doạ đến sắc mặt trắng bệch.

Xa xa Vưu Huyên cùng không có gì nhận, nhưng là hắc hắc cười gằn hai tiếng, hai người liếc mắt nhìn nhau, đều lộ ra trả thù vui sướng cảm giác.

Trình Ngữ nhưng là dại ra ở, kinh ngạc nhìn không gian lơ lửng thịt nát cùng máu tươi, cực độ mùi tanh nhảy vào lỗ mũi, làm hắn một trận tâm thần hoảng hốt.

Main bá đạo thông minh đúng chỗ đặc biệt là max vô sỉ

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1255: Hổ Chiến Huyền Hoàng, Chỉ Đến Như Thế

“Hôm nay không giết ngươi, khó để lộ bản tọa trong lòng chi phẫn!”

Trình Ngữ kinh thiên nộ hống một tiếng, toàn thân đều tức giận xù lông.

Hắn phẫn nộ, cũng không phải là bởi vì nam tử áo xanh chết, mà là bởi vì Dương Thanh Huyền không nhìn, cùng với Dương Thanh Huyền ở trước mặt hắn đem nam tử áo xanh giết.

Loại này miệt thị, để hắn vị này Sa bà Thiên Phong thiên tài, không thể chịu đựng.

“Chết a!”

Trình Ngữ thân hình bắn mạnh mà đến, “Hổ Bí!”

Không gian bị hình hổ điên cuồng xé rách, một vệt thổ ánh sáng màu vàng, cường hãn đánh ra mà đến, đánh ra tầng tầng hạ sóng!

Tầng tầng quang ảnh ở Dương Thanh Huyền trước mặt đan dệt chiếu rọi, toàn bộ bên trong đất trời, đều tựa như chỉ có mãnh hổ chạy chồm, chân đạp đất!

Thời Không Cự Linh biến sắc mặt, một tay nắm tay, cường đại lực lượng không gian khuếch tán mở, để quanh thân khoảng mười trượng hình thành một cái vòng phòng ngự, không bị đáng sợ kia hình hổ Võ Hồn ảnh hưởng.

Đồng thời tay trái bấm quyết, không ngừng ngưng tụ tử hỏa ở lòng bàn tay, càng đốt càng vượng.

“Không Gian Hàng Duy!”

“Vô Tận Hạo Kiếp!”

Thời Không Cự Linh hét lớn một tiếng, hai tay cùng thời gian đánh ra.

“Ầm ầm!”

Khoảng mười trượng khu vực chân không, nháy mắt bị tử hỏa tràn ngập, sau đó đột nhiên bạo nổ mở.

[truyen cua tui | Net]

Kinh khủng Tử Viêm nháy mắt đẩy ra, Hổ Bí lực lượng bỗng chốc bị nuốt chửng, không ngừng bị buộc thu nhỏ lại.

“Không thể!”

Trình Ngữ thanh âm bên trong mang theo một vẻ hoảng sợ, hai tay nhanh chóng bấm quyết, quanh người hắn trăm trượng chu vi bên trong, bay lên từng đạo từng đạo khí lưu màu vàng, nhanh chóng xoay tròn, không ngừng tràn vào trong cơ thể.

“Hổ Chiến Huyền Hoàng!”

Trình Ngữ thân chảy xuôi màu vàng lực lượng, đột nhiên co rút lại, thể tích một hồi nhỏ gấp trăm lần không ngừng, hội tụ ở giữa bàn tay, cuồng chụp mà đi!

“Ầm ầm!”

Lôi đình cùng Hổ Bí lực lượng chặn ở trước người, chống đối cái kia Không Gian Hàng Duy cùng tử hỏa hạo kiếp xung kích.

Hai nguồn sức mạnh kinh thiên động địa, ở trên không bên trong lẫn nhau tụ hợp nuốt chửng, hầu như hòa vào đồng thời, hội tụ thành một mảnh đáng sợ sóng khí chi hải.

Lan Tư cùng Bạch Vi Vi chiến đấu, vội vàng tách ra.

Phải nói là Bạch Vi Vi sợ đến sợ run tim mất mật, đột nhiên chạy trốn trở lại.

Dương Thanh Huyền cùng Trình Ngữ hai người ở vùng đất trung tâm giao chiến, đều là chân thật nhất thực lực, không có bị đến bất kỳ quấy nhiễu nào cùng ảnh hưởng.

“Tại sao lại như vậy? Trình Ngữ nhưng là Không Pháp trung kỳ, đồng thời ủng có đáng sợ Võ Hồn Huyền Hoàng Lôi Hổ a!”

Vưu Huyên tuy rằng cười trên sự đau khổ của người khác nam tử áo xanh bị giết, vốn lấy Trình Ngữ khả năng, còn bị quỷ diện nam áp chế thời điểm, nội tâm bỗng nhiên co quắp một cái, kinh hãi tột đỉnh.

“Không Pháp trung kỳ sao? Chỉ đến như thế!”

Kinh khủng Khí Hải vòng xoáy bên trong, truyền đến Dương Thanh Huyền lẫm liệt âm thanh, một đạo thon dài cái bóng, ở sóng biển bên trong đạp bước tiến lên.

“Cái gì? Ngươi, không thể! Ngươi chỉ là Thiên Vị đỉnh cao a, không thể vượt qua đại cảnh giới cùng ta đấu!”

Trình Ngữ nội tâm không tên dâng lên sợ hãi.

Trước tuy rằng nhìn thấy Dương Thanh Huyền đánh giết Chúa Tể, nhưng đó là bằng vào Đạo cảnh Xích Vĩ liên thủ, hơn nữa Chúa Tể tuy rằng hung mãnh, có thể thông minh cũng không cao, vì lẽ đó Trình Ngữ căn bản không đem Dương Thanh Huyền để ở trong mắt.

Có thể nằm mộng cũng không nghĩ tới, chính mình một kích mạnh nhất, càng cũng chỉ là cùng đối phương đánh ngang tay!

“Hoà nhau sao?”

Trình Ngữ đột nhiên chấn động trong lòng, không rõ liền nghĩ đến vấn đề này, hoà nhau có lẽ chỉ là cao ngạo chính mình tiềm thức một loại tự mình an ủi.

Trên thực tế, khắp nơi Thiên Khí sóng lượn vòng, tử hỏa không ngừng kẻ thôn phệ Huyền Hoàng sấm sét, mình đã bước đi liên tục khó khăn, mà đối phương nhưng đi bộ nhàn nhã!

“Ngươi rốt cuộc là ai?!”

Trình Ngữ cắn răng cả giận nói: “Ngươi chắc chắn sẽ không là bừa bãi Vô Danh!”

“Đối với đem người chết, ta không có hứng thú đem tên nói cho hắn biết. Đồng lý, ngươi cũng tuyệt đối không nên đem tên nói cho ta, bởi vì ta không có hứng thú biết.”

Dương Thanh Huyền đạp bước mà đến, hai tay không ngừng bấm quyết, một đạo to lớn bóng mờ ở phía sau hình thành, đỉnh thiên lập địa.

“Kiếm đến!”

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, chỗ mi tâm hóa ra Kiếm Ấn, cường đại Võ Hồn kích tản ra, toàn bộ thế giới giống như là muốn đổ nát giống như vậy, vô số kiếm mộ phần mộ ở trên không bên trong lượn vòng.

Phảng phất mộ kiếm muốn quân lâm đại địa!

“A? Đây là…!”

Ngoại trừ Hoa Thanh Hoa Linh cùng Lan Tư ở ngoài, tất cả mọi người nháy mắt trợn mắt ngoác mồm.

Phan tên béo càng là một đôi mắt trợn lên giống chuông đồng, miệng há đủ để tắc hạ dưa hấu, “A, a, này, này...”

“Dương Vô Tâm, ngươi là Dương Vô Tâm!”

Trình Ngữ hoảng sợ kêu to, “Xin lỗi, thật sự xin lỗi. Ta không biết là ngươi, có chút mạo phạm, kính xin bao dung, tha cho ta đi!”

Trình Ngữ ở nhận ra Thái Huyền mộ kiếm sau, đạo tâm nháy mắt đổ nát, khắp nơi Thiên Huyền sét nhất thời bị tử hỏa nuốt chửng, đem phòng ngự của hắn đốt tới chỉ có hai ba trượng phòng ngự.

Ngoại trừ Thái Huyền mộ kiếm ở ngoài, còn có Dương Thanh Huyền thi triển loại loại thần thông võ kỹ, không có chỗ nào mà không phải là kinh thiên động địa tồn tại, ngoại trừ Tinh Cung ở ngoài, coi như là mười đại tông môn, cũng chưa chắc có như vậy gốc gác.

“Dương Vô Tâm? Cắt!”

Dương Thanh Huyền khinh thường lạnh rên một tiếng, nói: “Ta nói không có hứng thú nói cho ngươi, cũng không có hứng thú biết tên của ngươi, ngươi cảm thấy ta gọi Trương Tam liền Trương Tam, Lý Tứ liền Lý Tứ.”

Nói, giơ tay bấm quyết, kiếm chi Pháp Thiên Tượng Địa nhất thời năm ngón tay kéo ra, kiếm thật lớn ý từ lòng bàn tay phun ra mà ra, bày vẫy mà xuống.

Cả vùng, nháy mắt liền bao phủ ở mưa kiếm bên dưới.

Liền ngay cả đầy trời tử hỏa cùng huyền lôi, đều bị kiếm khí quét đi sạch sành sanh.

“Không! Không muốn a, đừng có giết ta, ta sai rồi, ta sai rồi!”

Trình Ngữ khóc lớn tiếng hô, đạo tâm đổ nát phía sau, vô tận hoảng sợ tuôn ra mà đến, cả người tâm tình đều hỏng mất.

Cuối cùng cái kia một tia phòng ngự bị kiếm lực đánh tan, thân thể “Ầm” một tiếng nổ ra.

Tất cả kiếm ý xuyên thân mà qua, hóa thành bụi bay.

Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn biến ảo, như biển kiếm ý vừa thu lại, Pháp Thiên Tượng Địa trở về trong cơ thể.

Tử hỏa kích động trời cao, cũng nháy mắt tan thành mây khói, khôi phục thanh minh.

“Không được! Đi mau a!”

Vưu Huyên cùng không có gì nhận sợ đến hai chân đều mềm nhũn, hoảng sợ liều mạng hướng về xa xa trốn.

Bạch Vi Vi phản ứng hơi hơi trì độn chút, cũng hét lên một tiếng, quay đầu bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền ánh mắt lóe lên sát ý, vừa sải bước ra, liền đuổi lên Vưu Huyên cùng không có gì nhận, tay phải vồ một cái, chiến kích tái hiện ra, quét ngang mà đi.

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

“Xì!”

Chiến kích hư quang đem bầu trời chém thành hai khúc, Vưu Huyên cùng không có gì nhận tại chỗ bị chặn ngang chém gãy, bốn đoạn thân thể từ không trung rơi xuống, chết không nhắm mắt.

Chỉ còn lại Bạch Vi Vi một người, đang muốn trốn vào mình Thủy Tinh bên trong kết giới, phía trước Lan Tư một hồi lóe lên, đưa nàng ngăn cản.

“Đại nhân, bỏ qua cho ta đi. Đáng thương ta tu luyện không thích hợp, dài đến còn có chút sắc đẹp, mong muốn làm trâu làm ngựa hầu ở đại nhân tả hữu.” Bạch Vi Vi khóc lóc xin tha.

“Ngu xuẩn, ngươi cảm thấy ta đối với Nhân tộc nữ nhân sẽ có hứng thú sao?”

Lan Tư hai mắt nổ bắn ra ánh sáng lạnh lẽo, biến ra Dạ Xoa chân thân, liền bay chém tới.

Bạch Vi Vi nào còn có tâm tư chiến đấu, liều mạng mấy lần, đã bị Lan Tư chém đầu, tại chỗ chết hết.

Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng có cảm giác, lấy ra ngọc bội, chỉ thấy mặt trên biểu hiện một hàng chữ nhỏ: Lý Huyền, giết bảy người, là vì sát thần, giảm một điểm, trước mặt tổng điểm: Bảy điểm!

Main bá đạo thông minh đúng chỗ đặc biệt là max vô sỉ

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1256: Bất Đắc Dĩ Sát Thần, Lâm Trận Biến Pháp

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, hắn không giết người, người nhưng muốn giết hắn, bất đắc dĩ càng thành này “Sát thần”.

Bất quá cũng tốt, hạ xuống một điểm, vừa vặn cùng Hoa Thanh Hoa Linh ngang bằng.

Dương Thanh Huyền đem Sa bà Thiên Phong mấy người chứa đồ nguyên khí đều gom lại, sau đó để Phan tên béo đẩy ra tháp.

Một lúc sau, năm người liền rời đi chiến trường, trở lại xứng đôi không gian.

Mỗi người thắng lợi thêm một điểm, nhưng bởi vì lên sân khấu đối với Thi Ngọc Nhan thua, hết thảy không có thắng liên tiếp được điểm, Phan tên béo đẩy tháp bị bầu thành biểu hiện tốt nhất, thêm hai điểm.

Đến đây, Dương Thanh Huyền bốn người điểm đều là tám điểm, chỉ có Lan Tư bảy điểm.

Phan mập mạp nói: “Kết cục lại thắng lợi, để Dạ Xoa đẩy ra tháp, liền chính xác toàn bộ vô cùng thắng được.”

Năm người đều nhìn xuống ngọc bội, chiến thắng nhân số đạt tới năm mươi chín người, khoảng cách một ngàn còn có đầy đủ dư thừa thời gian.

Dương Thanh Huyền ở xứng đôi bên trong không gian nghỉ ngơi biết.

Liên tiếp đánh giết Chúa Tể, Hắc Ám Bạo Quân, Trình Ngữ, Dương Thanh Huyền từ lâu thân thể uể oải.

Hắn trên người đan dược cũng nuốt dùng gần đủ rồi, cũng may Sa bà Thiên Phong mấy người chứa đồ nguyên khí bên trong có không ít thứ tốt. Toàn Long Đan liền tìm ra ba viên.

Dương Thanh Huyền không nói hai lời, liền đem ba viên Toàn Long Đan từng cái nuốt vào, sau đó nhắm mắt điều tức.

Rất nhanh, xứng đôi đến rồi đối thủ, năm người lần thứ hai tiến nhập chiến trường.

Ván này bọn họ là phe đỏ.

Dương Thanh Huyền vẫn còn đang điều tức bên trong, không nhúc nhích, tựa hồ trong thời gian ngắn chưa hề đi ra dấu hiệu.

Đồng thời bốn người rõ ràng cảm giác được Dương Thanh Huyền trên người chân nguyên gợn sóng, vô cùng không ổn định, như chậm giống như gấp, khuếch tán ra tần suất cũng chợt cao chợt thấp.

Hoa Thanh lo lắng nói: “Lý Huyền đại ca không biết xảy ra sự cố chứ?”

Lan Tư cùng Phan tên béo đều quan sát một trận, ngoại trừ sóng sức mạnh phạm vi có chút đại ở ngoài, Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh, tựa hồ vô cùng trầm ổn.

Phan mập mạp nói: “Hắn nuốt thuốc quá mạnh, ba viên Toàn Long Đan một lần ăn vào, hơn nữa lại là khí tức hạ thời điểm, khó tránh khỏi sẽ ra chút vấn đề, nên vấn đề không lớn.”

Hoa Thanh Hoa Linh hơi hơi yên tâm lại, đều là nghĩ thầm, Đạo cảnh cường giả đều không làm gì được Dương Thanh Huyền, chỉ là mấy viên Toàn Long Đan tự là điều chắc chắn. Các nàng trước đều gặp Dương Thanh Huyền ăn Toàn Long Đan, hãy cùng ăn hạt đậu tựa như.

Lan Tư nói: “Trận này ta tới đẩy tháp đi.”

Nói, không chờ ba người ý kiến, liền hóa thành độn quang, biến mất ở chân trời.

Hoa Thanh nói: “Này Dạ Xoa cũng là thật là, liền còn lại một cuộc, hà tất như vậy nóng ruột. Chờ Lý Huyền đại ca tỉnh lại, chẳng lẽ không phải nắm bắt càng to lớn hơn.”

Phan mập mạp nói: “Để hắn đi đi. Hắn biến ra Dạ Xoa chân thân, có thần biến sơ kỳ tu vi, cái này bên trong chiến trường có thể ngăn cản người của hắn không nhiều. Chỉ cần hắn phá hỏng Thủy Tinh, chúng ta năm người liền đều thắng được. Ở loại này chờ thắng lợi liền có thể.”

Hoa Thanh nghĩ một hồi cũng là, liền đem trọng điểm trở lại Dương Thanh Huyền trên người, quan tâm tình trạng của hắn biến hóa.

Phan tên béo nhưng là đầy mặt trầm tư, đột nhiên hỏi: “Các ngươi đã sớm biết hắn có Thái Huyền mộ kiếm Võ Hồn?”

Hoa Thanh Hoa Linh một hồi cảnh giác.

Hoa Thanh càng là đề phòng nói: “Ngươi muốn làm cái gì?!”

Phan tên béo cười khổ nói: “Đừng sốt sắng như vậy, ta mà chẳng thể làm gì khác, chỉ là quá khiếp sợ. Trước lão đại hỏi ta cái kia chút có quan hệ Dương gia sự tình, ta cho là hắn chỉ là tò mò, không nghĩ tới... Hắn... Hắn không họ Lý chứ?”

Hoa Linh chỉ lo Hoa Thanh nói linh tinh gì vậy, giành nói trước: “Những thứ đồ này chúng ta không thể trả lời, chờ Lý Huyền đại ca tỉnh lại, ngươi muốn biết cái gì tự mình đi hỏi hắn.”

Phan tên béo gật đầu nói: “Xác thực, việc này liên luỵ quá lớn, nhất định phải thận trọng. Nếu như lão đại cái gì đều không muốn nói, ta không có khả năng truy hỏi.”

Nói, tên béo cũng ngồi ở Dương Thanh Huyền một bên, ngồi xếp bằng tu luyện.

Hoa Thanh Hoa Linh đều là cảm giác kinh ngạc, cảm thấy mập mạp này tựa hồ đột nhiên có biến hóa, trước cũng chưa từng thấy hắn như thế tranh đoạt từng giây dáng vẻ.

Hoa Linh nói: “Muội muội, ngươi đến kết giới phía trước đi canh gác. Nếu như phát hiện có gió thổi cỏ lay, liền ngay lập tức phát sinh tin tức.”

Hoa Thanh nói: “Được.”

Liền cầm kiếm mà đi.

Như vậy đem phòng bị phạm vi mở rộng, có thể tranh thủ thêm một chút thời gian chuẩn bị.

Hoa Linh đột nhiên kinh sợ, chỉ thấy Dương Thanh Huyền phía sau hiện lên một mảnh thanh quang, hóa thành long hình, vảy hết hiện, giống y như thật, lượn quanh ở quanh thân xoay tròn.

Đồng thời Thanh Long trên người, có bảy vệt màu trắng hiện ra quang, lẫn nhau cùng sáng hô ứng.

“Thanh Dương Võ Kinh!”

Hoa Linh cả kinh nói, lại vội vàng che miệng lại, chỉ lo ngất lịm đến rồi Dương Thanh Huyền.

Cái kia Thanh Long du tốc độ chạy vô cùng vững vàng, chu vi trong vòng trăm trượng đều hình thành một mảnh màu xanh tràng năng, lấy Dương Thanh Huyền làm trung tâm, mênh mông Nhiên Nhiên ép ở trên mặt đất.

Phan tên béo cũng ngất lịm, vội vàng mở mắt ra, khiếp sợ quan sát đến Dương Thanh Huyền biến hóa.

Bỗng nhiên, Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp vung lên vẫy ra ánh sáng màu đỏ, rơi vào trăm trượng thanh mang trên, hai nguồn sức mạnh vuốt nhè nhẹ.

Ở tiếp giáp địa phương, hiện ra một tầng nhũ bạch sắc tia sáng, nhỏ nhẹ trên dưới nhảy lên.

“Ồ.”

Nhắm mắt Dương Thanh Huyền, đột nhiên trong miệng phát ra kỳ dị thán thanh, sau đó trong tay quyết ấn biến đổi.

Cái kia lượn quanh ở quanh thân Thanh Long, thân thể hơi ngưng lại bên dưới, càng “Oanh” một tiếng tản đi, dường như một đoàn thanh quang nổ ra.

Trăm trượng địa giới nháy mắt nổi lên vòng xoáy.

Hoa Linh cả kinh lui mấy bước, bị Phan tên béo một trảo, lùi tới mấy trăm trượng ánh sáng ở ngoài.

Thanh huy như râu, như cỏ dại, như rừng rậm, không ngừng hướng lên trên sinh trưởng, đem nhũ bạch sắc quang tầng chọc thủng, thâm nhập đến màu đỏ Thủy Tinh bên trong kết giới.

Dương Thanh Huyền trên người chân nguyên gợn sóng, cùng cái kia Thủy Tinh Tháp đạo uẩn lực lượng, sản sinh một loại kỳ diệu cộng hưởng.

Hoa Linh cả kinh nói: “Tên béo, Lý Huyền đại ca hiện tại xảy ra chuyện gì?”

Phan tên béo tuy rằng tu vi có hạn, nhưng tầm mắt không thấp, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn một hồi, liền trầm ngâm nói: “Đột phá! Hắn ở đột phá Đạo cảnh. Chỉ là... Lực cản rất lớn.”

“Lực cản?”

Hoa Linh nói: “Lấy Lý Huyền đại ca thực lực, đột phá Đạo cảnh không biết quá khó khăn chứ?”

Phan tên béo lắc đầu nói: “Ngươi quá khinh thường Đạo cảnh. Sức chiến đấu cùng tu vi mặc dù là đang tương quan, nhưng sức chiến đấu mạnh, cũng không có nghĩa là nhất định có thể đột phá. Lão đại vừa nãy thi triển là Thanh Dương Võ Kinh, nhưng tựa hồ xảy ra vấn đề, hiện tại biến thông một loại biện pháp ở đột phá.”

Hoa Linh hơi thay đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Lâm trận biến pháp, có thể xảy ra vấn đề gì hay không?”

Phan mập mạp nói: “Theo lý là biết, nhưng ta nhìn lão đại vận dụng làm liền một mạch, tựa hồ không có vấn đề.”

Phan tên béo trầm ngâm một chút, ánh mắt lóe lên vẻ ngờ vực, tự nói: “Tục truyền Thánh Linh bảo điển đều là tàn khuyết không đầy đủ, tu luyện đều sẽ gặp phải bình cảnh, thậm chí là nguy hiểm. Chẳng lẽ là lão đại Võ Kinh tu luyện tới đầu?”

Hoa Linh cả kinh nói: “Hình như là có có chuyện như vậy.”

Hai người đối thoại trong đó, rung động một màn xuất hiện!

Dương Thanh Huyền quanh thân thanh mang, hoàn toàn tràn vào phía chân trời, đem Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp hoàn toàn bọc lại.

Lấy Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp cùng Dương Thanh Huyền làm trung tâm, tỏa ra hai đạo nhỏ nhẹ gợn sóng, ngay sau đó hai vệt sóng gợn dung hợp được, thành vòng càng lúc càng lớn, dẫn đến đầy trời thanh huy tạo thành đôi vòng tròn đồ án, bao trùm toàn bộ vòm trời!

Chương 1257: Kinh Mạch Hướng Về Hủy, Đột Phá Đạo Cảnh

“Xảy ra chuyện gì?!”

Không chỉ có là Dương Thanh Huyền năm người bảo vệ Thủy Tinh Tháp, trong cùng một lúc, Linh Tâm Thông Minh bên trong hết thảy chiến trường bên trong Thủy Tinh Tháp, kết giới hào quang đều hóa thành gợn sóng, không cắt thành vòng mở rộng.

Toàn bộ Thánh khí chịu ảnh hưởng, bắt đầu gột rửa khí bao hàm sóng gợn.

“Không tốt chuyện gì thế này?!”

Ngày quyết thành bầu trời, tử kinh đám người lần thứ hai bị ngất lịm, nhìn chằm chằm màu mây bên trên linh tâm cổ thụ, toàn bộ đều lộ ra kinh hãi vẻ mặt.

Thời khắc này cổ thụ bóng mờ, tựa hồ chịu đến lực lượng nào đó quấy rầy, gột rửa ra khí bao hàm lực lượng, hóa thành từng vòng sóng gợn, ở trên không bên trong khuếch tán.

Này khí bao hàm lực lượng vô cùng ôn hòa, không có lộ ra công kích ý tứ hàm xúc, lại như róc rách lưu thủy, kéo dài không dứt.

Tử kinh sắc mặt có chút khó coi, tình huống này chưa bao giờ từng xuất hiện, trước hiền lưu lại Thánh khí trong ghi chép, cũng chưa thấy quá ghi chép.

“Đại nhân, có muốn hay không thông báo Động Chân đại nhân?”

Một tên võ giả vội la lên.

Tử kinh nhìn chằm chằm cổ thụ nhìn một hồi, nói: “Tạm hoãn. Hiện nay chỉ là khí bao hàm khuếch tán, vẫn chưa ảnh hưởng đến luận võ. Nhưng cũng không thể xem thường, nếu như một khi xuất hiện dị động, muốn lập tức ra tay. Đây chính là xếp hạng thứ hai mươi Thánh khí, hiện nay trên đời không ai có thể khống chế nó.”

“Là!” Tinh Cung võ giả mỗi một người đều khẩn trương, mở to hai mắt nhìn chằm chằm Thánh khí, một khi xuất hiện tình huống, liền lập tức ra tay trấn áp.

…

Ở luận võ trường bên trong, Phan tên béo cùng Hoa Linh há to mồm, nhìn đầy trời dị thường, tất cả đều cả kinh tột đỉnh.

Phan tên béo trên mặt thịt mỡ run run hạ, run rẩy nói: “Lúc trước lão đại nói hắn tìm hiểu này Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp kết cấu, ta con mẹ nó - còn tưởng rằng hắn là khoác lác, trời ạ! Không nghĩ tới dĩ nhiên là thật sự! Lão đại là đang mượn lực, đang mượn này Thủy Tinh Tháp lực lượng đến đột phá Đạo cảnh!”

Hoa Linh cả kinh nói: “Mượn lực? Này…”

Phan tên béo gật đầu nói: “Phải nói là mượn này Thánh khí Linh Tâm Thông Minh lực lượng, ta phía trước suy đoán hẳn là đúng, Thanh Dương Võ Kinh bao nhiêu năm chưa từng xuất hiện toàn bản. Đời trước Thanh Long Thánh Linh người nổi tiếng, liền là bởi vì Võ Kinh không trọn vẹn mà kẹt ở Đạo cảnh bên dưới. Lão đại vừa nãy đột phá thời điểm, phát hiện Võ Kinh lực lượng không đủ để đi lên đột phá, liền lâm trận biến pháp, đổi mượn dùng Thánh khí lực lượng đến đột phá. Thiên tài, lão đại thực là thiên tài tuyệt thế a!”

Phan tên béo gương mặt kinh hãi cùng ước ao.

Hoa Thanh xuất hiện ở hiện dị tượng ngay lập tức trở về, nghe được Phan tên béo khen Dương Thanh Huyền, không nhịn được lộ sự vui mừng ra ngoài mặt, hỏi: "Lý Huyền đại ca lẽ ra có thể đột phá thành công chứ?"

Phan tên béo lắc đầu nói: "Ta đây cũng không dám loạn nói. Lâm trận biến pháp bản thân liền có vấn đề, huống hồ là đem Thánh khí lực lượng dẫn vào bản thân, đây chính là Đạo cảnh cường giả, thậm chí là dòm ngó Chân Đạo cảnh cường giả mới có thể làm được, hoàn toàn vượt ra khỏi ta tự hỏi. Bất quá không cần lo lắng, lão đại có thể không phải người bình thường, chính mình khẳng định có cân nhắc mới làm như vậy."

Hoa Linh cũng gật đầu nói: "Nói đúng, Lý Huyền tâm tư của đại ca cùng tài hoa, không phải chúng ta có thể suy đoán."

Phan tên béo ba người, đều là khẩn trương nhìn cái kia đầy trời vòng xoáy, cùng với trung ương Dương Thanh Huyền, thậm chí đều quên Lan Tư cùng địch nhân tồn tại.

Dương Thanh Huyền trạng thái tựa hồ vô cùng tốt, trong tay quyết ấn cách mỗi thời gian nhất định liền biến hóa một lần, trên người cùng Thủy Tinh Tháp trên gợn sóng cũng thuận theo biến hóa, ảnh hưởng toàn bộ trên chiến trường sóng sức mạnh.

Giờ khắc này Dương Thanh Huyền trên người tần suất, đã hoàn toàn cùng Linh Tâm Thông Minh hợp thành một thể.

Từ nơi sâu xa, đạo kia cảnh to lớn bình phong, ở nơi này Thánh khí khí bao hàm rung động hạ, một điểm điểm bị tan rã.

Dương Thanh Huyền mừng rỡ phía sau, rất nhanh lại cau mày lên.

Đạo kia cảnh bình phong như lạch trời, mặc dù có buông lỏng, nhưng vẫn như cũ nhìn không tới một bên, Bỉ Ngạn đạo cảnh giới, vẫn như cũ xa không thể vời.

Trừ phi có đầy đủ thời gian, mười ngày nửa tháng, thậm chí càng lâu, nhưng hắn có thời gian này sao?

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, còn không biết Lan Tư bên kia chiến đấu như thế nào, chỉ cần chiến đấu vừa kết thúc, hắn liền trực tiếp thắng được, sợ là lại không có cơ hội tiếp xúc này Linh Tâm Thông Minh.

Đúng lúc này, cổ thụ bên trong không gian, mịt mờ bên trong, ngồi xếp bằng một người đàn ông, chính là cướp giật Thiên Địa Tứ Thời Thư, người kia, đột nhiên mở hai mắt ra, lộ ra vẻ khó tin.

“Ha ha, quả nhiên là mệnh trời người a. Chẳng trách hiểu ra trên, ta bốn mùa sách tàn trang cũng bị mất.”

Nam tử sắc mặt có chút nham hiểm, nhưng lập tức lại lộ ra hài hước cười đến, tự nói: “Đã như vậy, ta liền giúp ngươi một tay. Ta cũng hết sức muốn nhìn một chút, cái này cục đá tập trung vào trong hồ, sẽ gây nên như thế nào gợn sóng đây? Thật sự có chút mong đợi đấy.”

Nam tử uy nghiêm đáng sợ nở nụ cười, liền mười ngón bấm quyết, từng đạo từng đạo ấn pháp đánh vào hư không, đầy trời xuất hiện gợn nước như thế gợn sóng, linh khí đột nhiên trở nên lăn lộn sôi trào, nam tử bóng người dần dần biến mất.

Đang tĩnh tu bên trong Dương Thanh Huyền, không tên nội tâm run lên, Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp trên tần suất, trong giây lát liền tăng lên không chỉ gấp đôi!

“Cái gì?”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, thầm nói: “Không được!”

Ngay ở hắn không kịp phản ứng thời điểm, cái kia tần suất vẫn còn tiếp tục kéo lên, gấp mười lần, gấp trăm lần, nghìn lần...

“Ầm ầm!”

Không có bất kỳ dấu hiệu, Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy trong cơ thể truyền đến nát tan giống như đau nhức, to lớn kia tần suất không ngừng ở trong người đánh bay, kinh mạch cùng khiếu huyệt trong nháy mắt liền nổ vỡ đi ra!

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, vội vàng đem mình cùng Đạo Uẩn Thủy Tinh Tháp liên hệ cắt đứt.

Cái kia lúc này đã muộn, Thánh khí lực lượng đã xông vào trong cơ thể hắn, mạnh mẽ đem kinh mạch hướng về hủy, toàn bộ thân thể trình tan vỡ thức tổn hại.

“Lão đại!”

“Lý Huyền đại ca!”

Phan tên béo cùng Hoa Thanh Hoa Linh kinh hãi, đột nhiên vọt tới.

Dương Thanh Huyền ngũ tạng lục phủ đều cơ hồ khuấy cùng nhau, lại là liền phun mấy ngụm máu tươi.

Cũng trong lúc đó, trong cơ thể truyền đến bị vỡ nát đau đớn chớp mắt, cái kia ngang qua ở phía trước Đạo cảnh bình cảnh, càng bị này cỗ dã man sức mạnh bá đạo, mạnh mẽ phá tan!

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền lại cảm thấy thân thể chấn động, ngũ giác giác quan thứ sáu đều nháy mắt được mở ra cảm giác, bên trong đất trời tất cả trở nên yên tĩnh, tựa hồ thế giới đều dừng lại vận chuyển.

“Đây là... Đạo cảnh?”

Dương Thanh Huyền dần dần đối với thân thể mất đi tri giác, chỉ còn dư lại một tia ý thức.

Quá trình này quá ngắn, chỉ là trong nháy mắt, nhưng ở Dương Thanh Huyền trong ý thức, nhưng dường như trải qua rất nhiều năm, đứng cô đơn ở thời gian này hoang vu bên trong, cảm ngộ vũ trụ này đại đạo.

Rốt cục, ý thức một chút xíu trở về.

Từ đại não, đến cái cổ, ở lan tràn đến toàn thân, ngũ giác giác quan thứ sáu toàn bộ trở về.

Trên người đau nhức lần thứ hai truyền đến, chỉ có điều vẫn còn ở hắn có thể chịu được phạm vi.

Dương Thanh Huyền đau cả người run rẩy, đại viên mồ hôi lạnh chảy ròng ròng lăn xuống, toàn thân đã hóa thành huyết nhân.

“Lão đại, lão đại, ngươi tỉnh lại điểm, ngươi muôn ngàn lần không thể chết a!”

Phan tên béo đỡ Dương Thanh Huyền, trong lúc nhất thời hoảng sợ được tay chân lóng ngóng, không biết làm sao làm tốt.

Dương Thanh Huyền trên người huyết thật sự là nhiều lắm, nhiều đáng sợ.

Hoa Thanh càng là sợ đến khóc lên, liều mạng cho Dương Thanh Huyền cầm máu, nhưng nơi nào dừng được? Trên người khiếu huyệt từng có nửa bị nổ nứt ra rồi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1258: Pháp Thể Song Tu, Tiến Nhập Ngàn Cường

“Ta không chết, không cần khóc, chỉ là đã ra chút chuyện cố.”

Dương Thanh Huyền hư nhược nói, âm thanh đứt quãng, uể oải.

“A? Lý Huyền đại ca, này, làm sao bây giờ a?”

Hoa Thanh lau đi nước mắt, dần dần trấn định lại.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta chỉ là bị Thánh khí khí bao hàm chấn thương kinh mạch cùng khiếu huyệt, cũng không có việc gì.”

Phan tên béo vừa nghe, nhất thời bình tĩnh lại, nói: “Thì ra là như vậy, ngươi cũng thật là to gan a, dám dẫn Thánh khí lực lượng vào cơ thể, thật là đáng sợ. Đập vỡ tan kinh mạch khiếu huyệt, xem như là kết quả tốt nhất.”

Phan tên béo lấy ra một ít đan dược, cho ăn Dương Thanh Huyền nuốt vào, lại lấy ra một cái quả đấm lớn bình gốm, cẩn thận mở ra cái nắp, một luồng mùi tanh gay mũi phả vào mặt.

Hoa Thanh bưng lỗ mũi, chê dáng vẻ nói rằng: “Đây là cái gì a, thúi như vậy!”

Phan tên béo hắc tiếng nói: “Này có thể là đồ tốt, là do linh huyền đá hoa cùng tử dòm ngó địa mẫu trải qua thủ pháp đặc biệt, nung đốt mà thành, đối với khiếu huyệt tạc liệt tổn thương, có hiệu quả nhất.”

Nói, một tay bấm quyết, quay về bình gốm vỗ một cái.

Một mảnh màu đỏ bột phấn liền bồ bay ra ngoài, đầy trời tản ra, rơi trên người Dương Thanh Huyền, sặc Hoa Thanh Hoa Linh không ngừng ho khan.

Phan tên béo chính mình cũng ho khan vài tiếng, liền đem bình gốm thu hồi, nói: “Vật này đáng quý rồi.”

Cái kia màu đỏ bột phấn rơi vào Dương Thanh Huyền đầy người huyết trên, bất quá thời gian nháy mắt, hết thảy huyết dịch toàn bộ ngưng kết, lại không có một tia mới mẻ huyết dịch chảy ra.

Hoa Thanh vui vẻ nói: “Quả nhiên hữu hiệu!”

Dương Thanh Huyền cũng hơi cảm thấy kinh ngạc, mập mạp này trên người thứ tốt quả nhiên không ít, không chỉ có là chảy máu dừng lại, liền ngay cả nơi vết thương cảm giác đau đều ở đây một điểm điểm biến mất.

Phan mập mạp nói: “Lão đại ngươi nằm sẽ, chờ kia Dạ Xoa đẩy tháp thành công, chúng ta liền thuận lợi tiến nhập ngàn mạnh. Khoảng cách cuộc kế tiếp tỷ thí, nhất định sẽ có một nghỉ ngơi quá trình, vừa vặn đem tổn thương dưỡng cho tốt.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, thử vận chuyển chân nguyên, vừa rồi hơi động chân khí, lập tức cảm thấy kinh mạch đao cắt giống như đau, mồ hôi lạnh cút ngay hạ xuống, cuối cùng vẫn là quyết định bỏ qua, nghỉ ngơi trước một trận.

Hoa Linh đột nhiên nói rằng: “Lan Tư đi lâu như vậy rồi, tại sao còn không đẩy tháp thành công? Sợ là đối thủ lần này thực lực không kém đi, có thể bị nguy hiểm hay không?”

Phan tên béo cười nói: “Làm sao có khả năng, hắn chính là đạo thể thần biến sơ kỳ, chỉ cần lượng sức mà đi, dù cho không địch lại cũng có thể trốn về.”

Hoa Linh nói: “Lấy Lý Huyền ca ca thời khắc này trạng thái, nếu như Lan Tư trốn về lời, chúng ta làm sao nghênh địch?”

Phan tên béo cũng sửng sốt một chút, thầm nói: “Đúng đấy, nếu như Lan Tư cũng bị thương nặng, vậy phải làm sao bây giờ, lẽ nào dựa vào chính mình qua cửa?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tên béo, trên người ngươi còn có không có Toàn Long Đan? Cho ta đến cái mười viên tám viên, ta lập tức là có thể khôi phục đỉnh cao, đi trợ Lan Tư giết địch.”

Phan tên béo kêu lên: “Mười viên tám viên, ngươi thật cho là hạt đậu.”

Hoa Thanh nói: “Coi như rất đắt, Lý Huyền đại ca bị thương thành như vậy, ngươi cũng cho cái tám viên chín viên đi.”

Phan mập mạp nói: “Không phải ta không chịu cho, mà là mười viên tám viên nuốt xuống, chỉ có thể thương thế càng nặng. Bởi vì lão đại tình trạng cơ thể, hiện tại căn bản không cách nào hóa giải Toàn Long Đan. Trừ phi đúng là đột phá đến Đạo cảnh đạo thể.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nói rằng: “Vừa nãy mượn Thánh khí lực lượng vào cơ thể, ta đã đột phá đến rồi Đạo cảnh đạo thể.”

Phan tên béo há to mồm, trên mặt thịt mỡ đều toàn bộ cứng ngắc, như là con rối.

Hoa Thanh Hoa Linh cũng dị thường kinh hãi, nhưng càng nhiều hơn nhưng là mừng như điên.

Phan tên béo lau mồ hôi lạnh trên trán, run giọng nói: “Không thể đi, nếu như đột phá, làm sao sẽ làm bị thương thành như vậy?”

Dương Thanh Huyền đáy mắt xẹt qua một tia mù mịt, hắn tinh tế hồi tưởng bên dưới, liền nghĩ đến khúc mắc trong đó, nhất định là linh tâm cổ thụ nam tử kia động tay động chân.

[❤truyen cua tui dot net] //truyencu

atui.n e t/

Nhưng làm hắn không hiểu là, như thuần túy hại hắn, hoàn toàn có thể đập vỡ tan kinh mạch của hắn khiếu huyệt sau, cái gì đều mặc kệ, không cần thiết trợ hắn đột phá Đạo cảnh.

Nhưng nếu nói là giúp hắn, rõ ràng có càng phương thức ôn hòa, một chút xíu tăng mạnh khí bao hàm tần suất là được, vì sao phải đột nhiên đề thăng lên nghìn lần, để hắn chịu đựng này phá nát thân thể nỗi khổ?

Dương Thanh Huyền nhớ một trận đều không nghĩ ra, chỉ phải coi như thôi.

Tuy rằng trên người tổn thương không ra hình thù gì, nhưng hiệu quả nhưng là kinh người, chính mình căn bản không nghĩ tới có thể đột phá Đạo cảnh, ở này không thuộc về mình dằn vặt bên dưới liền như vậy xông tới.

Dương Thanh Huyền đối với Phan tên béo nói rằng: “Ta đích xác là xông phá bình cảnh. Giờ khắc này là Không Pháp sơ kỳ, cũng là thần biến sơ kỳ, ta vẫn luôn là pháp thể song tu.”

Phan tên béo ngơ ngác nói: “Pháp thể song tu... Này... Sao có thể có chuyện đó...”

Cùng với Dương Thanh Huyền khoảng thời gian này, các loại sự tình không ngừng xung kích cùng đổ nát hắn tam quan, Phan tên béo nỗ lực trọng tân định nghĩa thiên tài, nhưng sau một khắc, lại bị Dương Thanh Huyền phá vỡ.

Phan tên béo lấy ra một cái hộp ngọc, cẩn thận mở ra, nói: “Toàn Long Đan đối với sự giúp đỡ của ta cũng rất lớn, nhưng ta mỗi cái tháng chỉ có thể dùng một viên, bởi vì bên trong long khí rất khó tiêu hóa, nhưng này long khí đối với ta rồi lại trọng yếu vô cùng. Đây là ta trên người sau cùng chín viên.”

Nói, liền đưa tới.

Dương Thanh Huyền lấy ra năm viên, nói: “Coi như ta cho ngươi mượn.”

Sau đó liền nuốt xuống bụng.

Toàn Long Đan sức mạnh quả nhiên không phải bình thường, năm viên vào bụng sau, long khí liền hướng về vào bên trong cơ thể, không ngừng khoách tán ra sức mạnh, mạnh mẽ rót vào Dương Thanh Huyền phá toái trong thân thể.

Còn có đan dược sức mạnh của bản thân, ở trong dạ dày không ngừng tản ra, đi khắp đến bên trong kinh mạch, mạnh mẽ chữa trị tổn hại, cuối cùng tụ hợp vào đan điền.

Cái kia một số người bị nổ nát khiếu huyệt, cũng ở nguồn sức mạnh này tiếp theo điểm điểm khôi phục.

Dương Thanh Huyền khẽ quát một tiếng, đem trong cơ thể một luồng trọc khí cuồn cuộn không ngừng sắp xếp ra, sau đó hai tay bấm quyết, bàn ngồi xuống.

Hắn trong đôi mắt kim quang lóe lên, nhìn chằm chằm phương xa, nội tâm còn có một lo lắng.

Tuy rằng cùng Lan Tư kết minh, nhưng đó là dựa vào chính mình thực lực mạnh mẽ, giờ khắc này thực lực không ở, khó bảo đảm Lan Tư thấy sau không biết phản nước, trực tiếp đem chính mình trấn áp.

Vì lẽ đó Dương Thanh Huyền mới sốt ruột nuốt phục Toàn Long Đan, trước tiên khôi phục một điểm lực lượng.

Sau đó không lâu, toàn thân kỳ kinh bát mạch liền nông cạn tu sửa xong xuôi, có thể thuận lợi vận chuyển sức mạnh.

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng điều tức, bắt đầu chữa trị khiếu huyệt.

Đúng lúc này, xa xa truyền đến tiếng nổ thật to, tầng tầng đạo uẩn lực lượng xa xa truyền vang lại đây.

“Phá hủy Thủy Tinh!”

Hoa Thanh cao hứng hét lớn: “Lan Tư thắng!”

Xa xa một đạo ánh sáng màu xanh lam nhảy vào phía chân trời, sau đó toàn bộ chiến trường trở nên hoảng hốt.

Dương Thanh Huyền thở phào nhẹ nhõm, một viên tảng đá rơi xuống đất, chính mình lo lắng sự tình xem như là không có phát sinh.

Bởi vì ly khai chiến trường sau, Tinh Cung người tất nhiên sẽ đối với thắng được võ giả tiến hành nghiêm ngặt bảo vệ, coi như Lan Tư hữu tâm, cũng phản nước không được.

Sau một khắc, năm người cũng không có tiến nhập xứng đôi không gian, mà là bị truyền tống đến một gian tuyệt đẹp trong phòng.

Là một gian rộng rãi phòng nhỏ, khắp nơi rường cột trạm trổ, còn có một tát to lớn bình phong, mặt trên vẽ ra võ giả không có kiếm, trong phòng đốt hương dây, để nhân tinh Thần vì đó rung một cái, tinh thần thoải mái.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1259: Phi Điểu Thành, Thanh Khâu Cổ Chiến Trường

Bốn người gặp được Lan Tư thời điểm, đều khá là giật mình.

Lan Tư sắc mặt cực kỳ trắng xám, trên người dính điểm điểm máu tươi, hiển nhiên là đã trải qua một hồi gian tân chiến đấu.

Mà Lan Tư nhìn thấy Dương Thanh Huyền, thì lại càng là ngây ngẩn cả người, hãi tiếng nói: "Ngươi xảy ra chuyện gì?"

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Không sao, luyện công xảy ra chút sự cố."

Lan Tư đầy mặt không tin, nào có xảy ra sự cố ra máu me khắp người, mấu chốt là huyết nhiều lắm, trường bào hoàn toàn thành màu đỏ, tỏa ra mùi gay mũi.

Lan Tư trạm con mắt màu xanh lam bên trong tinh mang lấp lóe.

Bỗng nhiên, Lan Tư cả người chấn động, thất thanh kêu lên: "Ngươi... Đạo cảnh?!"

Dương Thanh Huyền khẽ cười nói: "Vận khí."

Lan Tư cả người có chút thất thần, kinh ngạc đứng ở đó.

Trên thực tế, Dương Thanh Huyền thời khắc này khí tức cực kỳ hạ, mặc dù có năm viên Toàn Long Đan vào bụng, nhưng vẫn là không thể hoàn toàn chữa trị thân thể, nếu như Lan Tư đột nhiên làm khó dễ lời, tất nhiên vô cùng vướng tay chân.

Vì lẽ đó Dương Thanh Huyền bày làm ra một bộ lạnh nhạt dáng vẻ, để Lan Tư hoàn toàn nhìn không thấu.

Lan Tư trong mắt của ánh sáng lấp loé, tựa hồ nổi lên tâm tư, nếu như có thể trấn áp Dương Thanh Huyền, đem thủy tổ hai cái hộp ngọc đoạt về, liền không cần gia tộc bất chấp nguy hiểm, ra giá cao.

Nhưng phức tạp kia ánh mắt bất quá lung lay mấy lần, liền tiêu tan không gặp, khôi phục lại sự trong sáng, chỉ là nhàn nhạt nói một câu, “Ngươi rất tốt.”

Dương Thanh Huyền nội tâm thở phào nhẹ nhõm, nhưng bề ngoài y theo nhưng mà không chút biến sắc, lại cười nói: “Ngươi cũng vậy. Nhìn dáng vẻ của ngươi, tựa hồ lâm vào khổ chiến?”

Lan Tư trên mặt xẹt qua tàn khốc, hừ nói: “Gặp một ít khó giải quyết, hình như là hai mươi bốn gia bên trong, nhà ai ta đã quên, dù sao cũng một đám người chết, ta cũng không tâm tư đi nhớ.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ngươi giết hết? Bất quá thập cường hai mươi bốn gia, mỗi một người đều là ngạo khí tự đại, lỗ mũi hướng lên trời, thật giống khắp thiên hạ đã thiếu nợ bọn họ tiền tựa như, gặp gỡ ngươi loại này sát thần, là chắc chắn phải chết.”

Lan Tư nói: “Thu được sát thần xưng hô, là ngươi mới đúng không.”

Dương Thanh Huyền cười cười không nói, trực tiếp đến cái kia sau tấm bình phong, đem một thân Huyết Y thay đổi, mặc một thân thanh sam.

Phan tên béo đánh giá chung quanh lại, thầm nói: “Đây là thật địa phương, vẫn là Thánh khí biến ảo ra tới?”

Dương Thanh Huyền nói: “Là chân thật, không có bất kỳ khí bao hàm lực lượng, chúng ta đã ly khai Linh Tâm Thông Minh.”

Hoa Linh khen: “Linh Tâm Thông Minh thật là không nổi, chế tạo ra cái này Thánh khí vị đại nhân kia, thật là thiên tài a.”

Dương Thanh Huyền trong đầu không rõ liền xẹt qua nam tử kia thân ảnh.

Cũng không biết người kia có phải là Linh Tâm Thông Minh chủ nhân, nếu quả là như vậy, chẳng lẽ không phải là đời thứ hai Nhân Hoàng?

Dương Thanh Huyền liều mạng lắc lắc đầu, cảm thấy ý nghĩ này có chút hoang đường.

Đời thứ hai Nhân Hoàng vị trí niên đại, còn ở trung cổ cùng kim cổ luân phiên thời gian, đó là nhiều lâu đời năm tháng?

Ngay ở Dương Thanh Huyền suy nghĩ lung tung thời điểm, năm người ngọc bội đều có phản ứng.

Dương Thanh Huyền lấy ra liếc mắt nhìn, hiện ra một hàng chữ nhỏ: Lý Huyền, chúc mừng thông qua ngàn cường cuộc chiến.

Ngoài ra sẽ thấy không bất kỳ tin tức gì.

“Ha ha, quả nhiên thông quan.”

Phan tên béo cười ngũ quan cũng bị mất, lộ ra thập phần vui vẻ.

Dương Thanh Huyền ở vui vẻ đồng thời, nội tâm mơ hồ có một phần ngưng trọng, còn có một ngàn người, chiến đấu phía sau chắc chắn sẽ không so với hai lần trước ung dung.

Đúng lúc này, ngoài cửa truyền đến tiếng gõ cửa.

Năm người liếc mắt nhìn nhau, Dương Thanh Huyền nhân tiện nói: “Đi vào.”

Cửa phòng bị đẩy ra, đi vào một vị đường cong lả lướt, sắc đẹp xinh đẹp nữ tử, mặt ngậm hoa đào, quay về năm người sâu sắc hạ thấp người xuống, “Tiểu nữ tử thương mây, gặp năm vị đại nhân.”

Phan tên béo trực tiếp hỏi: “Đây là cái nào, kế tiếp là cái gì sắp xếp?”

Thương mây cười nói: “Nơi đây là Phi Điểu Thành, chúc mừng năm vị đại nhân từ vạn ngàn trong võ giả bộc lộ tài năng, trở thành thiên chi kiêu tử, kế tiếp sắp xếp chính là để năm vị đại nhân nghỉ ngơi thật tốt, lấy nghênh tiếp tức sắp đến Top 100 cuộc chiến.”

“Phi Điểu Thành?” Phan tên béo ánh mắt lộ ra vẻ kinh dị, cả kinh nói: “Chẳng lẽ Top 100 trận chiến địa điểm là ở...”

Thương mây che miệng nở nụ cười, hạ thấp người nói: “Ta đây cũng không biết, thương mây nhiệm vụ chính là tốt tiếp đãi chu đáo năm vị đại nhân. Có bất kỳ cần hoặc là nghi vấn, có thể trực tiếp tìm thương mây, thương mây tất nhiên đem hết toàn lực, đồng thời biết gì nói nấy nói hoàn toàn tận, nhưng nếu là thương mây cũng không biết, đó cũng không có biện pháp.”

Phan tên béo tức giận nói: “Hừ, hỏi ngươi Top 100 trận chiến địa điểm ngươi cũng không biết, cần ngươi làm gì?”

Thương mây đầy mặt oan ức, nói: “Người ta xác thực không biết mà.”

Phan tên béo một hồi không còn tính khí, phất tay nói: “Vậy được, ngươi đi đi, không có chuyện gì làm phiền ngươi, sau đó tự chúng ta đi dạo phố.”

Thương mây trong mắt sáng ngời, nói: “Đi dạo phố? Thương mây cũng hết sức yêu thích đi dạo phố, nếu như năm vị đại nhân đi, nhớ tới kêu lên thương mây, thương mây còn có thể khi các ngươi hướng đạo, thương mây là tốt hướng đạo.”

Phan tên béo không nhịn được nói: “Con mẹ nó ngươi - phí lời thật nhiều, để cho ngươi đi liền đi nhanh lên, thế nào còn ở đây? Chúng ta là không biết kêu lên của ngươi, ngươi hết hẳn ý nghĩ này đi, đi nhanh lên, đi nhanh lên.”

Phan tên béo trực tiếp tiến lên, đem thương mây đẩy ra, sau đó đóng cửa lại.

Hoa Thanh lạnh lùng nói: “Tên béo đáng chết, đối với cô gái thô bạo như vậy.”

Phan tên béo cười lạnh nói: “Hừ, ngươi thật sự cho rằng cái này gọi thương mây là cái gì phổ thông tiếp đón?”

Hoa Thanh sững sờ, nói: “Làm sao, ta hoàn toàn không nhìn ra nàng có tu vi, không phải phổ thông cô gái sao?”

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn ngoài cửa, khẽ cười nói: “Nàng chỉ là trên người có che dấu hơi thở bảo vật thôi.”

Lúc này, cửa sổ truyền đến thương mây tiếng cười khẽ, “Hì hì, ngàn mạnh người thắng, quả nhiên thật sự có tài, tên béo đáng chết, nếu như gặp gỡ lời của ta, nhất định đem ngươi toàn thân mỡ lột ra đến.”

Tiếng cười vang lên, liền gặp được quang ảnh lấp lóe, cái kia gọi thương mây nữ tử liền hoàn toàn biến mất ở ngoài cửa.

Hoa Thanh hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Nữ nhân này là...”

Dương Thanh Huyền nói: “Không biết là người nào, nhưng đều cẩn thận chút. Bất quá đã có người có thể đi vào, chúng ta tự nhiên cũng có thể đi ra ngoài đi?”

Năm người lúc này ly khai phòng nhỏ, phát hiện bên ngoài là một tòa tinh xảo tiểu viện, có một cây cao lớn cây ngô đồng, rơi xuống màu vàng nhạt lá cây, cửa hàng mặt mặt đất, vô cùng đẹp đẽ.

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: "Tên béo, trước ngươi nói Top 100 trận chiến địa điểm có thể là ở nơi nào?"

Phan tên béo cổ mắt, nói: "Lão đại, ngươi nông thôn đến chứ? Phi Điểu Thành Thanh Khâu cổ chiến trường cũng không biết?"

"Thanh Khâu cổ chiến trường?"

Dương Thanh Huyền ánh mắt hơi ngưng, nói: "Đó là nơi nào?"

Phan mập mạp nói: "Đó là một chỗ di tích thời thượng cổ, nhưng cũng là một tòa võ đài, là thời kỳ thượng cổ để lại chiến trường, tục truyền cổ bên trong chiến trường lưu lại thượng cổ chủng tộc sức mạnh đáng sợ, nhưng ta cũng chưa từng đi qua."

Chương 1260: Xin Hỏi Các Hạ, Có Không Hôn Phối?

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Di tích thời thượng cổ?”

Hoa Thanh cướp lời nói: “Ta cũng nghe qua một ít có quan hệ chỗ này di tích truyền thuyết. Ở Thương Khung tinh vực mênh mông trong thiên địa, như vậy di tích thời thượng cổ cũng không ít ỏi, chỉ là Thanh Khâu cổ chiến trường tiếng tăm khá lớn mà thôi.”

Phan tên béo gật đầu nói: “Nếu chúng ta ở Phi Điểu Thành, cái kia hạ cuộc tỷ thí địa điểm là Thanh Khâu cổ chiến độ khả thi liền vô cùng lớn. Ta để người đi sưu tập một ít liên quan với này nơi chiến trường tư liệu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Có thể hay không đi theo ngày quyết thành thời gian như thế, Phi Điểu Thành đã bị phong tỏa?”

Phan tên béo trầm ngâm nói: “Đúng là có thể, bất quá yên tâm đi, ta tự có biện pháp. Coi như thật sự phong tỏa, Phi Điểu Thành nhưng là bên trong đều chủ thành một trong, có mấy trăm triệu nhân khẩu, vô cùng rộng lớn. Hơn nữa láng giềng Thanh Khâu cổ chiến trường, bên trong thành tư liệu cần phải càng đầy đủ hết, chỉ cần dùng nhiều một ít thời gian liền có thể.”

Năm người đang muốn xuất viện tử, đột nhiên một người đàn ông tuổi trung niên xông tới mặt.

Nam tử diện mạo nhìn lên tuổi gần trung niên, kếch xù sâu mắt, súc chòm râu, người mặc ngân bào, quanh thân tản ra lạnh lẽo khí, làm cho người ta uy nghiêm đại khí cảm giác, phía sau theo bốn tên võ giả, toàn bộ là cường giả.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, thấp giọng nói: “Cẩn thận, là Đạo cảnh!”

Nam tử kia trên người khí tức như như núi cao xa xưa, đâm đầu đi tới, cho năm người tạo thành một loại áp bức.

“Chúc mừng năm vị bằng hữu, bước vào ngàn cường hàng ngũ, từ đây phong vân tế hội, gặp long ở ruộng.”

Nam tử mỉm cười ôm quyền, quay về năm người từng cái chắp tay, làm ánh mắt nhìn đến Hoa Thanh Hoa Linh thời điểm, không khỏi sửng sốt một chút, nhưng này kinh ngạc vẻ mặt chợt lóe lên, vẫn chưa để người phát hiện.

Dương Thanh Huyền hồ nghi nói: “Các hạ là?”

Nam tử nói: “Tại hạ Biệt Thiên Trì.”

Phan tên béo kinh sợ, cướp lời nói: “Phi Điểu Thành thành chủ Biệt Thiên Trì?!”

Nam tử cười nói: “Chính là tại hạ, chỉ là lậu danh, không nghĩ tới vị bằng hữu này cũng biết.”

Phan tên béo vội vàng ôm quyền đáp lễ, nói: “Đại nhân khách khí. Phi Điểu Thành chính là bên trong đều mười sáu toà chủ thành một trong, đừng thành chủ tu vi cái thế, đạo pháp thông thiên, ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu.”

Dương Thanh Huyền gặp Phan tên béo như vậy nịnh hót đối phương, xem ra này Biệt Thiên Trì quá nửa là có chút bản lãnh.

Biệt Thiên Trì cười nói: “Mấy vị có thể từ Tam Thập Tam Thiên vô số trong cường giả giết ra đến, mới là thật tu vi cái thế, đạo pháp thông thiên đây. Không biết mấy vị tôn tính đại danh, lại là môn phái nào?”

Năm người một hồi đều trầm mặc, không có hé răng.

Biệt Thiên Trì ánh mắt quét qua, khẽ cười nói: “Nếu như năm vị cảm thấy có chút bất tiện, không nói cũng không sao.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Lý Huyền, không môn không phái.”

Biệt Thiên Trì sững sờ, quan sát lần nữa Dương Thanh Huyền vài lần, giật mình nói: “Không môn không phái?”

Tuy rằng Dương Thanh Huyền trên người khí tức yếu ớt, nhưng cũng không có hết sức ẩn giấu tu vi, lấy Biệt Thiên Trì nhãn lực, tự nhiên nhìn thấu Dương Thanh Huyền là Không Pháp sơ kỳ.

Hơn nữa mấy người khác, Lan Tư ở chưa hề hoàn toàn biến thân dưới tình huống, cũng chỉ là Đế Thiên Vị đỉnh cao. Cho tới Phan tên béo cùng Hoa Thanh Hoa Linh, thì càng không đáng mỉm cười một cái.

Có thể thấy được năm người này qua cửa, dựa vào đúng là Dương Thanh Huyền cùng Lan Tư.

Có thể lấy hai mang ba thắng bài vị, sức chiến đấu có thể thấy được chút ít.

Ngoài ý muốn nhất chính là, này xanh nha quỷ diện nam lại không môn không phái?

Dương Thanh Huyền gật gật đầu.

Biệt Thiên Trì trong mắt sáng ngời, đột nhiên thả ra quang đến, giống như là gặp được bảo vật gì giống như vậy, vui vẻ nói: “Lý Huyền lão đệ không môn không phái cũng có thể có tu vi như vậy, thật là thiên tài hiếm có trên đời a!”

Người bình thường là không biết phủ nhận chính mình sư môn, nhiều lắm ẩn giấu sư môn, giữ bí mật không nói, giống loại này nói thẳng không có, liền nhất định là không còn.

Liền ngay cả Phan tên béo đều cảm giác kinh ngạc, nhìn Dương Thanh Huyền một chút.

Hoa Linh vội vàng dắt Hoa Thanh, ôm quyền chắp tay nói: “Tỷ muội chúng ta là Đại La tiên sơn đệ tử, Đại La thương hội hội trưởng Hoa Hâm là phụ thân của chúng ta.”

Biệt Thiên Trì vuốt cằm nói: “Hóa ra là Đại La tiên sơn cao đồ, ngưỡng mộ đã lâu.”

Hoa Linh lúng túng nở nụ cười, “Ngưỡng mộ đã lâu” cái từ này là thật không dám nhận, luận thế hệ điểm, địa vị, tu vi, sợ là chỉ có Đại La tiên sơn cao tầng, mới có thể cùng này Biệt Thiên Trì đứng ngang hàng.

Phan tên béo ngượng ngùng cười nói: “Ta mà, liền một phổ thông võ tu, không có gì hay giới thiệu.”

Lan Tư hai tay ôm ngực, một mặt lạnh lẽo, đối với Biệt Thiên Trì căn bản không rảnh chú ý.

Biệt Thiên Trì sẽ không để ý, cười hì hì, hắn cũng nhìn thấu Dương Thanh Huyền là mấy người thủ lĩnh, nhiệt tình hỏi: “Không biết Lý Huyền lão đệ nhà ở nơi nào, trong nhà lại có gì người?”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ngươi tra nhà miệng?”

Biệt Thiên Trì cười nói: “Ha ha, dĩ nhiên không phải. Không biết Lý lão đệ có hay không có hôn phối? Tiểu nữ thương mây năm nay vừa vặn mười tám, tướng mạo xinh đẹp, tu vi thượng khả, ngược lại là có thể gả cho lão đệ ngươi, chẳng biết có được không mong muốn? Nếu như ngươi và ta thông gia, lão đệ một nhà cũng có thể đưa đến Phi Điểu Thành, nơi này tài nguyên tu luyện, không thể so với ngươi hai mươi bốn gia kém đây.”

Phan tên béo kêu lên: “A? Cái kia thương mây là con gái ngươi?”

Biệt Thiên Trì nói: “Nói vậy hai vị đều gặp, ha ha, ta cái kia con gái, cả ngày liền biết ham chơi, may mà thiên phú không tệ, tu vi còn thượng khả. Nhưng tuổi tác cũng đã không nhỏ, cũng chưa tìm một như ý lang quân, liền thành còn lại đấu sĩ. Chúng ta này chút làm cha mẹ, này tâm a, ai.”

Biệt Thiên Trì lắc đầu thở dài, lên trước nắm chặt Dương Thanh Huyền tay, nhiệt tình nói rằng: “Lý lão đệ, đến, chúng ta tỉ mỉ tâm sự, ta cái kia nữ nhi bảo bối sắc đẹp, ở Phi Điểu Thành không dám nói thứ...”

truy cập⁂//truyencuatui.ne

t/ để đọc truyện Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, vội vàng đem tay rụt trở về, ôm quyền nói: “Xin lỗi, ta đã có hôn phối.”

“A?” Biệt Thiên Trì kinh sợ, vội hỏi: “Không biết là nhà nào con gái? Bất quá không liên quan, lấy Lý lão đệ tu vi cùng tiền đồ, cưới nhiều mấy cái cũng không liên quan.”

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Việc này tuyệt đối không thể, chúng ta còn có chuyện quan trọng tại người, liền đi trước một bước, đừng thành chủ cáo từ, có không tái tụ.”

Nói, không nói lời gì, liền vội vàng đi về phía trước.

Biệt Thiên Trì nói: “Lý lão đệ suy nghĩ thật kỹ một hồi, Phi Điểu Thành rộng lớn to lớn, nhân viên phức tạp, ta để bốn tên hộ vệ theo các ngươi, bảo đảm mấy vị an toàn.”

Bốn tên hộ vệ lập tức hiểu ý, vội vàng đi theo.

Bốn người rõ ràng đều là Không Pháp sơ kỳ tồn tại, có thể thấy được Phi Điểu Thành thực lực không phải bình thường.

Mấy người nhanh chóng đi ra tiểu viện, bốn người kia như hình với bóng, cũng không tiến lên quấy rầy, cũng chỉ là giống cái bóng giống như theo.

Dương Thanh Huyền buồn phiền nói: “Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

Hoa Thanh hừ nói: “Còn chưa phải là cùng ngày quyết thành như thế, có thể tiến nhập ngàn mạnh võ giả, trừ tỷ muội chúng ta loại này hàng lởm ở ngoài, cái nào tương lai không phải khiếp sợ nhất phương nhân vật. Mặc dù là Phi Điểu Thành thế lực như vậy, cũng muốn trăm phương ngàn kế thu nạp nhân tài. Đổi lại là ta, ta cũng sẽ nghĩ biện pháp đem con gái gả cho Lý Huyền ca ca.”

Hoa Linh nói: “Muội muội phân tích không sai. Hơn nữa chúng ta thắng được khá sớm, thực lực ở ngàn cường bên trong cũng là người tài ba, giống Lý Huyền đại ca nhân tài như vậy, đừng nói Phi Điểu Thành, coi như là thập cường hai mươi bốn gia, cũng là lòng sinh mơ ước.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1261: Đục Khoét Nền Tảng, Nhất Quán Lựa Chọn

Phan tên béo vỗ ót một cái, hét lớn: “Cái kia Biệt Thiên Trì làm sao không đem con gái gả cho ta? Rõ ràng là nhìn không nổi ta!”

Hoa Thanh hừ nói: “Nhìn ngươi dáng dấp này, nhìn không nổi ngươi không phải là rất bình thường sao? Đừng nói nhân gia đừng thành chủ, chính là chúng ta bốn người, lại ai để mắt ngươi?”

“Ngươi... Ngươi...” Phan tên béo tức giận đỏ cả mặt, nhưng lại không biết làm sao phản bác, hơn nữa đối phương là cô gái, làm sao phản bác cũng là thua.

Biệt Thiên Trì một gã hộ vệ, bồng bềnh lên trước, ôm quyền cười nói: “Vị này mập gia, chúng ta Phi Điểu Thành đối với bất kỳ một vị ngàn cường cường người đều ưu đãi rất nhiều, đặc biệt hậu đãi. Chỉ cần có ý nguyện gia nhập Phi Điểu Thành, bất kỳ điều kiện gì đều tốt đàm luận. Hơn nữa thành chủ đại nhân cũng không chỉ đừng thương mây một đứa con gái.”

Phan tên béo nặng nề hừ một tiếng, được nước trừng Hoa Thanh một chút, như là thị uy.

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn tên hộ vệ kia, eo xứng đáng trường kiếm, tướng mạo nho nhã, khí tức ở trong bốn người là nhất trầm ổn, cần phải bước vào Không Pháp sơ kỳ đã lâu, hắn ôm quyền hỏi: “Lão ca, chúng ta muốn tìm một ít liên quan với Thanh Khâu cổ chiến trường tư liệu, không biết ở cái nào có thể tìm được?”

Hộ vệ kia bận bịu đáp lễ nói: “Lão ca không dám làm, đại nhân gọi ta Khâu Minh là tốt rồi. Thanh Khâu cổ chiến trường tư liệu, tự nhiên là chúng ta thành chủ phủ nhất là đầy đủ hết. Đại nhân có thể đi tìm thành chủ yêu cầu, thành chủ đại nhân nhất định sẽ tận cố gắng lớn nhất thỏa mãn đại nhân."

Tuy rằng Khâu Minh cũng là Không Pháp sơ kỳ, đồng thời cảnh giới so với Dương Thanh Huyền vững chắc hơn nhiều.

Nhưng Khâu Minh bước vào Không Pháp sơ kỳ hơn mười năm, khó có thể tinh tiến, tương lai trừ phi có nghịch Thiên Cơ duyên, bằng không cơ bản sẽ chấm dứt, cho dù là Không Pháp trung kỳ, cũng chưa chắc có thể vượt qua.

Mà Dương Thanh Huyền hiển nhiên bất đồng, Đạo cảnh, chỉ là của hắn khởi điểm!

Khâu Minh giống như Biệt Thiên Trì, đều rõ ràng biết được điểm ấy, vì lẽ đó thái độ cung kính dị thường khách khí.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Vậy coi như đi, tự chúng ta tìm xem."

Dương Thanh Huyền cũng không dám đi phiền phức Biệt Thiên Trì, bằng không lại mạnh hơn được đem con gái đưa qua đến, tuy rằng đừng thương mây xác thực dáng dấp không tệ.

Khâu Minh nhẹ nhàng nở nụ cười, cũng không nói chuyện.

[truy

en cua tui @@ Net]⁕ Năm người ly khai tiểu viện, hướng về trong thành đi đến.

Từ Khâu Minh trong miệng biết được, ngàn cường võ giả căn cứ chọn ở Phi Điểu Thành là bảy ngày trước liền quyết định.

Tổng cộng chuẩn bị hai trăm cái nghỉ ngơi, cùng Linh Tâm

Thông Minh tiến hành kết nối.

Ở Dương Thanh Huyền năm người đi ra trước, chỉ có không tới 100 người thắng được, đồng thời phần nhiều là môn phái lớn đệ tử. Biệt Thiên Trì coi như muốn lôi kéo, cũng không khả năng kia.

Vì lẽ đó vừa nghe Dương Thanh Huyền không môn không phái, nhất thời không khỏi kích động, mạnh mẽ liền muốn đem con gái đưa qua đến.

Không chỉ có là Biệt Thiên Trì, Phi Điểu Thành bên trong các đại tông môn thế gia, tất cả đều giống sói đói nhìn thấy thịt giống như vậy, mắt nhìn chằm chằm.

Đồng thời này mấy ngày, Phi Điểu Thành bên trong truyền tống trận đều là đầy gánh nặng công tác, toàn bộ Tam Thập Tam Thiên đại tông môn, tất cả đều phái người hướng về Phi Điểu Thành đuổi.

Trong lúc nhất thời, giá đất tăng cao, tiền thuê tăng cao.

Các đại tửu lâu cửa hàng xá, tất cả đều đầy khách, kiếm đầy bồn đầy bát.

Cuộc kế tiếp tỷ thí địa điểm còn không có công bố ra, nhưng nếu định ở Phi Điểu Thành, như vậy chọn lựa Thanh Khâu cổ chiến trường độ khả thi liền vô cùng lớn.

Như vậy tỷ thí kế tiếp ít nhất phải kéo dài mấy tháng thời gian, đem cho Phi Điểu Thành mang đến khó có thể lường được lợi nhuận.

Biệt Thiên Trì một mặt tăng cường khắp thành phòng ngự, một mặt cũng trong bóng tối xem xét ngàn cường nhân chọn, hy vọng có thể nhét vào đến Phi Điểu Thành bên trong đến.

Chính là gần quan được ban lộc, chính là đạo lý này.

Khâu Minh đi theo Dương Thanh Huyền năm người phía sau, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, hắn cho rằng Dương Thanh Huyền tương lai trở thành Biệt Thiên Trì con rể độ khả thi rất lớn, đến thời điểm liền là chủ nhân của chính mình, nhất định phải đối xử tốt.

Dương Thanh Huyền lấy ra ngọc bội liếc mắt nhìn, mặt trên biểu hiện ngàn cường cuộc chiến người thắng mới 133 người, xem ra cách cách kết thúc còn có một quãng thời gian.

Năm người đi không bao xa, liền phát hiện đằng trước một mảnh phi thường náo nhiệt, tựa hồ tụ tập không ít người, mặt trên đánh một cái to lớn quảng cáo: Hoan nghênh nhiệt liệt ngàn cường võ giả gia nhập Hàn Thanh thành, ngươi có năng lực, ta có không gian, Bá Nhạc thưởng thức ngựa tốt, minh chủ tìm kiếm hiền tài, đãi ngộ phúc lợi phong phú lên cấp nhiều.

Khâu Minh sắc mặt một hồi liền biến, một bước lên trước, ngăn ở Dương Thanh Huyền năm người trước mặt, nói: “Mấy vị đại nhân, đằng trước không có gì đẹp mắt, ta mang mấy vị đại nhân đến nơi khác đi đi dạo.”

Dương Thanh Huyền cự tuyệt nói: “Ta nhìn thật náo nhiệt.”

Nói, không để ý Khâu Minh ngăn cản, liền đi tới.

Chỉ thấy đằng trước một cái võ đài, mặt trên mang theo to lớn quảng cáo, một người đàn ông đứng ở mặt trên, cao giọng hô: “Nhận người, nhận người! Hàn Thanh thành nhận người! Phàm là Thương Khung luận võ ngàn cường võ giả gia nhập bản phái, giải quyết cả nhà Hàn Thanh thành hộ khẩu, khen thưởng một viên đạo văn đan, năm tỉ linh thạch cực phẩm, đỉnh cấp Thiên khí một cái, khắp thành chưa kết hôn nữ tử tùy ý chọn!”

Phan tên béo ở Dương Thanh Huyền bên tai thấp giọng nói: “Hàn Thanh thành cũng là bên trong đều mười sáu đại chủ thành một trong.”

Dương Thanh Huyền nói: “Giải quyết hộ khẩu là cái gì quỷ?”

Phan tên béo hắc tiếng nói: “Bên trong đều mười sáu chủ thành, đều xây dựng ở Trung Ương Đại thế giới linh khí tiết điểm trên, linh khí mạch lạc Tứ Thông Bát Đạt, là trừ Linh Sơn bảo địa bên ngoài tốt nhất tu luyện tràng. Bên trong tông môn võ quán vô số, có thể nói là tấc đất tấc vàng. Nhưng nếu là không có trong thành hộ khẩu, cũng chỉ có thể làm khai báo tạm trú, thậm chí chỉ có thể ở đến ngoài thành đi, các loại tài nguyên đều bị hạn chế. Vì lẽ đó mười sáu chủ thành hộ khẩu, đều là vạn kim khó cầu.”

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, nhớ lại Thiên Tông võ quán, cũng là bởi vì không mướn nổi nơi, chỉ có thể mở ra ngoài thành. Mộng Linh Thành vẫn chỉ là cấp bốn thành trì, giống chim, Hàn Thanh người như vậy thành, phí tổn cao càng là có thể tưởng tượng được.

Phan mập mạp nói: “Hộ khẩu chuyện như vậy đối với ngươi và ta mà nói, liền không quá quan trọng. Mấu chốt là đạo kia văn đan, chà chà, Hàn Thanh thành đây thật là rơi xuống vốn gốc a.”

Đúng lúc này, Khâu Minh trực tiếp nhảy lên lôi đài, chỉ vào nam tử kia quát lên: “Nơi này là Phi Điểu Thành địa bàn, các ngươi Hàn Thanh thành dám đến đục khoét nền tảng, muốn chết phải không?!”

Nam tử kia nhìn xuống Khâu Minh, ánh mắt lóe lên kinh sắc, nhưng rất nhanh liền trấn định lại, hừ nói: “Ta đại biểu là Hàn Thanh thành thành chủ phủ, ở chỗ này tìm kiếm lương tài, có gì không thể?”

“Hừ, có gì không thể? Nói với Diêm Vương đi thôi!”

Khâu Minh trong mắt sát ý lóe lên, không nói hai lời liền nghiêng người lên trước, tôi không kịp đề phòng một chưởng, vỗ vào tên nam tử kia trên người.

“Phốc!”

Tên nam tử kia phun ra một ngụm máu đến, liền bay ngược ra ngoài, ngã trên mặt đất trượt hơn trăm trượng xa.

Nhưng cũng không chết, nằm trên đất co giật không ngớt.

Khâu Minh một chưởng vừa lúc đúng lúc, nếu là thật giết người này, sự tình có thể lớn có thể nhỏ, nhưng nếu là Hàn Thanh thành mượn đề tài để nói chuyện của mình, thì phiền toái.

Hắn đi theo Biệt Thiên Trì bên người nhiều năm, làm việc vô cùng trầm ổn.

Sợ đến bốn phía xem náo nhiệt ăn dưa quần chúng, tất cả đều là một hồi đánh tan.

Khâu Minh hung tợn mong hướng bốn phía, lạnh giọng nói: “Ai dám đến Phi Điểu Thành đục khoét nền tảng, đây chính là kết cục!” Nói, liền đem cái bàn toàn bộ hủy đi.

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, đột nhiên ngẩng đầu lên, chỉ thấy đầy trời tất cả đều là từng cái từng cái giấy vàng, bay xuống.

Hắn tiện tay chộp tới một tấm, trên đó viết: Hợp Hoan Tông, ngài nhất quán lựa chọn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1262: Đồ Vô Liêm Sỉ, Lam Ngưng Hư

Khâu Minh cũng chộp được một tấm quảng cáo, sắc mặt khó coi lên.

Phan tên béo nuốt xuống hạ nước bọt, thấp giọng nói: “Này Hợp Hoan Tông là nam nữ song tu tông môn, bên trong em gái mỗi cái xinh đẹp non mềm, làm người xương cốt mềm yếu, ngươi hiểu được.”

Hoa Thanh Hoa Linh cũng nghe được, nhất thời sắc mặt trên một đỏ, Hoa Thanh tức giận nói: “Phan tên béo, ngươi quả nhiên quá vô sỉ!”

Phan tên béo hắc tiếng nói: “Ta nơi nào vô sỉ? Là nam nhân đều hiểu.”

Dương Thanh Huyền trong cổ họng phát sinh nuốt thanh âm, nhưng cũng nghiêm mặt nói: “Không, ta không hiểu.”

Hoa Thanh nói: “Ngươi xem một chút, nhân gia Lý Huyền đại ca mới không hiểu đây, liền ngươi cái này vô liêm sỉ **** đồ đệ mới hiểu!”

Phan tên béo một mặt vô tội, cảm giác bị bán đứng.

Đúng lúc này, xa xa vọt tới một đoàn người, chân có mấy trăm, tất cả đều ở đuổi đằng trước một người đàn ông.

Khâu Minh cả kinh nói: “Sở Anh Kiệt!”

“Anh Kiệt đại nhân, đến ta hoa mai kiếm tông đi, phó tông chủ vị trí vẫn vì ngươi giữ lại!”

“Pháp Hải ngươi không biết yêu, Lôi Phong Tháp sẽ rơi xuống, đại nhân tới chúng ta pháp sét giúp đi, trong môn phái 90% đều là chưa kết hôn em gái!”

“Đại nhân, bang phái chúng ta bên trong em gái tùy ý chọn, nam nhân cũng tùy ý chọn!”

Đằng trước nam tử kia sắc mặt trắng bệch, liều mạng chen mở đám người chạy trốn.

Sở Anh Kiệt chỉ là trong lúc vô tình tiết lộ mình là ngàn cường trận chiến người thắng, lập tức từ bốn phương tám hướng vọt tới rất nhiều nhân lực tài nguyên người làm, mở ra các loại mê người điều kiện, có người mong muốn trực tiếp đem vị trí Tông chủ nhường.

Đến lúc sau cạnh tranh không đoạt được, liền đưa tới hỗn loạn, Sở Anh Kiệt liều mạng trốn.

“Tránh ra, nhanh tránh ra!”

Sở Anh Kiệt nhảy vào hướng về Dương Thanh Huyền mấy người, liều mạng nhoáng tới, đang cùng Dương Thanh Huyền gặp thoáng qua thời điểm, bỗng dưng sững sờ, giật mình quay đầu lại nhìn Dương Thanh Huyền một chút, chẳng biết vì sao, nội tâm càng sinh ra kiêng kỵ tâm ý.

Nhưng Sở Anh Kiệt cũng không có suy nghĩ nhiều, một quay đầu cứ tiếp tục liều mạng chạy.

To lớn dòng người tràn tới, trực tiếp đem Dương Thanh Huyền mấy người tách ra.

“Lý Huyền ca ca, Lý Huyền ca ca...”

Hoa Thanh thanh âm ở trong đám người yếu dần, Khâu Minh cũng là cả giận nói: “Dừng lại, toàn bộ đều dừng lại!”

Nhưng căn bản không có ai để ý hắn, tất cả đều hướng về Sở Anh Kiệt đuổi theo.

Điên cuồng dòng người giằng co thời gian uống cạn chén trà, này mới dần dần tiêu tan, chỉ để lại khắp nơi bừa bộn.

Khâu Minh lau mồ hôi lạnh trên trán, xem ra công việc bảo vệ còn phải tăng mạnh, hiện tại ngàn cường mới sinh ra hơn một trăm người, toàn bộ sau khi ra ngoài, toàn bộ trong thành sợ là sẽ phải càng thêm hỗn loạn.

“Lý Huyền ca ca đây?!”

Hoa Thanh cả kinh kêu lên, đám người qua đi, không thấy Dương Thanh Huyền thân ảnh.

Phan tên béo mấy người cũng đều lấy làm kinh hãi, nói: “Lẽ nào bị tách ra?”

Lan Tư cười lạnh nói: “Nói cái gì chuyện cười đây, một tên Đạo cảnh tồn tại, nếu không phải mình muốn đi, liền cỏn con này mấy ngàn người xông tán hắn?”

Mấy người vừa nghe, nhất thời cảm thấy có lý, đều tỉnh táo lại.

Hoa Thanh vội la lên: “Vậy vì sao Lý Huyền ca ca đi rồi cũng không theo chúng ta nói một tiếng?”

Lan Tư liếc mắt một cái bên cạnh Khâu Minh bốn người, hừ nói: “Còn không phải là bởi vì này bốn cái theo đuôi.”

Khâu Minh vừa nghe, nhất thời hiểu được, Lý Huyền là thừa loạn mà đi, thoát khỏi chính mình mấy người theo dõi, không khỏi sốt sắng.

Bọn họ tuỳ tùng năm mục đích của người, chủ yếu chính là vì cái này Lý Huyền, còn dư lại bốn người, một cái mới Thái Thiên Vị sơ kỳ, hai cái thương hội em gái, đều không vào pháp nhãn bọn họ, còn này đầu Dạ Xoa, tuy rằng cũng đáng giá mời chào, nhưng giá trị kém xa cái kia Lý Huyền, hơn nữa thành chủ cũng không thể đem con gái của chính mình gả cho một đầu Dạ Xoa đi.

“Tìm! Điểm đầu tìm, nhất định phải đem cái kia Lý Huyền tìm ra!”

Khâu Minh lập tức hạ lệnh, bốn người nhất thời tản ra, hướng về bốn mặt mà đi.

…

Dương Thanh Huyền đích thật là ở thời diểm hỗn loạn rời đi, chỉ có điều cũng không phải là vì bỏ rơi Khâu Minh, mà là bởi vì lần theo một tên nam tử mặc áo trắng.

Nam tử mặc áo trắng kia là đột nhiên ở trong đám người xuất hiện, không có bất kỳ đặc biệt rõ ràng, đứng ở trong đám người cũng rất khó bị phát hiện, nhưng chẳng biết vì sao, Dương Thanh Huyền nhưng một chút nhìn chăm chú vào hắn, hơn nữa không rõ dâng lên kích động, liền đi theo qua.

Ngay sau đó, tên nam tử kia càng chạy càng nhanh.

Dương Thanh Huyền cũng càng cùng càng nhanh.

Trên thực tế, cũng không phải là nam tử kia càng chạy càng nhanh, nam tử kia mỗi một bước khoảng cách cùng tốc độ đều là đều các loại, nhưng để người khó có thể hiểu là, bất luận Dương Thanh Huyền làm sao gia tốc, đều trước sau chỉ có thể duy trì khoảng cách nhất định.

“Thời Không pháp tắc!”

Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng hốt, “Người này nắm trong tay Thời Không pháp tắc, lúc này mới có thể thành thạo đi trong đó, để thời không tốc độ đều đặn lưu động.”

Hắn trong mắt loé ra vẻ nghiêm túc, trên thân thể nguyên lực chảy xuôi, đang định biến thân Thời Không Cự Linh đuổi theo, đúng lúc này, phía trước người kia đột nhiên ngừng lại.

Dương Thanh Huyền đột nhiên bước chân hơi ngưng lại, đem thân thể dừng hạ xuống, nhìn chòng chọc vào người kia.

“Ngươi là ai?” Dương Thanh Huyền lạnh lùng quát lên.

“Ha ha, hỏi lời này kỳ quái, ngươi không giải thích được đuổi ta mà đến, lại muốn hỏi ta là ai, ta tất yếu trả lời ngươi sao?”

Người kia bỗng nhiên xoay người, bất quá thanh niên dáng dấp, mày kiếm mắt sao, tuấn lãng bất phàm, hắn ánh mắt nhàn nhạt nhìn Dương Thanh Huyền, biểu hiện bên trong có mấy điểm ý cười.

Dương Thanh Huyền không rõ trong lòng chấn động dữ dội, chẳng biết vì sao, người trước mắt này hoàn toàn không quen biết, nhưng cũng cho hắn một loại hết sức quen thuộc cùng kiêng kỵ cảm giác, liền ở đối phương sát na xoay người, càng nhẫn không kìm nổi mà phải lùi lại một bước.

“Xin chào, rất hân hạnh được biết ngươi, ta gọi Lam Ngưng Hư.”

“Lam Ngưng Hư...”

Dương Thanh Huyền yên lặng ghi nhớ danh tự này, vô cùng xa lạ.

Lam Ngưng Hư híp mắt, khẽ cười nói: “Chà chà, Không Pháp sơ kỳ, thần biến sơ kỳ, không sai, không sai.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng hốt, vừa giận vừa sợ, đối phương này bộ dạng, giống như là cao cao tại thượng trưởng bối, lời bình hậu bối giống như vậy, mà cái khuôn mặt kia gương mặt trẻ tuổi, nhìn thấy được so với mình còn trẻ hơn.

Dương Thanh Huyền vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, nhìn chăm chú đi qua.

Loại hành vi này vốn là cực đoan vô lễ, nhưng Lam Ngưng Hư tựa hồ cũng không ngại, tùy ý hắn thoả thích đánh giá.

Sau một lúc, Dương Thanh Huyền thu rồi Hỏa Nhãn Kim Tình, nội tâm kinh hãi càng là tột đỉnh.

Đối phương đích đích xác xác là thật thân, không có bất kỳ che dấu nào, so với mình còn nhỏ một, hai tuổi tựa như, nhưng trên người đồng dạng tỏa ra Đạo cảnh tâm ý!

Liền ngay cả hắn Hỏa Nhãn Kim Tình cũng không nhìn thấu đối phương tu vi!

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên nhớ tới một người, cả kinh nói: “Ngươi là Dương Vô Tâm?!”

“Dương Vô Tâm?”

Lam Ngưng Hư nở nụ cười, nói: “Ngươi cho là ta đang gạt ngươi?”

Nói, giơ lên một cái ngọc bài, chính là Thương Khung luận võ dự thi ngọc bội, mặt trên hào quang lóe lên, liền xuất hiện ba chữ lớn: Lam Ngưng Hư.

Dương Thanh Huyền lập tức cảm thấy áp lực rất lớn, ngoại trừ Dương Vô Tâm ở ngoài, vẫn còn có như vậy đối thủ đáng sợ, trận này Thương Khung luận võ đoạt giải nhất độ khó, sợ là muốn siêu ra bản thân dự tính.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm đối phương, trầm giọng nói: “Mặc dù là ta đuổi ngươi mà đến, nhưng đây cũng là ngươi kết quả mong muốn đi. Nếu không có ngươi ở trong đám người cố ý gây nên ta chú ý, lấy thực lực của ngươi, ta hẳn rất khó phát hiện sự tồn tại của ngươi!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1263: Cửu Tử Cửu Sinh, Đương Thời Vô Song

“Ừ, không sai, biến thông minh không ít đây.”

Lam Ngưng Hư đột nhiên nở nụ cười, miệng kia giác nhẹ nhàng vung lên, mang theo tận chưởng phong vân khí khái, giống như là thiên hạ như kỳ, đều ở hắn thần cơ diệu toán bên trong.

Dương Thanh Huyền hai con ngươi đột nhiên co, bỗng nhiên chấn động mạnh, này vẻ tươi cười, càng là như vậy quen thuộc, như vậy làm người không rét mà run!

“Huyền Thiên Cơ! Ngươi là Huyền Thiên Cơ!”

Dương Thanh Huyền hoảng sợ quát to một tiếng, toàn thân tóc gáy đều dựng lên, không nhịn được lại lui lại mấy bước, một viên đạo tâm đều không ức chế được run rẩy.

Tự Huyền Dạ đại lục tới nay, trải qua tất cả mọi chuyện bên trong, nhất để hắn cảm thấy sợ hãi bốn người, Cổ Diệu, Nhân Hoàng, Vũ Vô Cực, thứ tư chính là Huyền Thiên Cơ.

Thậm chí Huyền Thiên Cơ mang đến cho hắn cảm giác ngột ngạt, ở trong bốn người thuộc về số một!

Dù sao Cổ Diệu cùng Nhân Hoàng thân ở ngoài sáng, Vũ Vô Cực tuy rằng đạo pháp thông thiên, thủ đoạn tàn nhẫn, nhưng cũng trực lai trực vãng, quang minh chính đại giết người.

Chỉ có này Huyền Thiên Cơ, không chỉ có thần thông doạ người, Võ Hồn kinh thiên, hơn nữa để hắn hoàn toàn nhìn không thấu, mưu lo trí tuệ cao, đương thời vô song.

Lam Ngưng Hư cười nói: “Không không, Huyền Thiên Cơ là Đạo Ảnh Huyền Giả, mà ta Lam Ngưng Hư, nhưng là thứ thiệt Lam Ngưng Hư. Nhưng ngươi muốn đem ta lý giải vì là là Huyền Thiên Cơ, ta cũng sẽ không có ý kiến.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Cửu tử cửu sinh! Đây cũng là ngươi một lần cuối cùng chứ?!”

Lam Ngưng Hư mỉm cười gật đầu, nói: “Đúng, một lần cuối cùng chuyển sinh.”

Dương Thanh Huyền hai tay nắm chặt, mồ hôi lạnh từ đầu trán lăn xuống, Lam Ngưng Hư thời khắc này thực lực tuy rằng nhìn không thấu, nhưng dù sao cũng là Huyền Thiên Cơ vừa mới chuyển sinh không bao lâu, nếu như hiện tại đột nhiên làm khó dễ lời, có lẽ còn có một đường cơ hội thắng.

Nếu như chờ kẻ này hoàn thành cửu tử cửu sinh, trở về bản tôn, sợ là Nhân Hoàng đều giết hắn không được.

Lam Ngưng Hư đột nhiên cười nói: “Ngươi muốn giết ta?”

Dương Thanh Huyền trong lòng cảm giác nặng nề, trong đôi mắt nổ bắn ra tinh mang, lạnh giọng nói: “Muốn giết ngươi không phải là rất bình thường sao?!”

Lam Ngưng Hư cười nói: “Không tồi không tồi, ngươi có thể thử xem. Bất quá nơi đây tuy rằng không người, nhưng toàn bộ Phi Điểu Thành đều ở đây Tinh Cung dưới sự giám thị, nếu như ngươi động thủ, thân phận liền bại lộ. Sợ là Dương Vân Kính sẽ ở hạ cuộc tỷ thí trước liền đem ngươi xóa đi.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Thân phận của ngươi bạo lộ ra, kết cục sợ là cùng ta không kém bao nhiêu đâu.”

Lam Ngưng Hư cười nói: “Ngươi cho là ta sẽ bại lộ sao? Cũng hoặc là ngươi cảm thấy dưới mặt ta hội trường giống như ngươi?”

Dương Thanh Huyền một trái tim mạnh mẽ đi xuống đất chìm.

Lấy Huyền Thiên Cơ mưu lo, muốn muốn thoát thân tựa hồ cũng không phải là khó khăn như vậy, nhưng lời của mình... Một khi bị Nhân Hoàng phát hiện... Sợ là phía sau luận võ liền vô duyên.

Lam Ngưng Hư tựa hồ nhìn thấu tâm tư của hắn, đột nhiên cười nói: “Ngươi còn nhớ được, ở Huyền Dạ đại lục tiểu Hoa Quả Sơn thời điểm, ngươi đã từng đáp ứng rồi ta ba chuyện.”

Dương Thanh Huyền tự giễu nói: “Tự nhiên nhớ tới, cái thứ nhất chính là giúp ngươi giết Vũ Vô Cực. Bây giờ nghĩ lại thật là chuyện tiếu lâm, ta lại ở các ngươi trong chém giết còn sống, nhất định chính là giống như nằm mơ. Bây giờ còn còn lại hai cái, chỉ có điều trong thiên địa này, lấy năng lực của ngươi còn có cái gì là không làm được?”

Lam Ngưng Hư cười nói: “Ngươi quá đề cao ta rồi, dám nói ra như vậy cuồng ngôn, giữa thiên địa này bí mật, ngươi biết được bao nhiêu đây?”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, Huyền Thiên Cơ nói như vậy xác thực có lý, càng là vô tri người, liền càng cảm giác mình ghê gớm. Mà càng đi về phía trước, lại càng có thể phát hiện mình nhỏ bé cùng không đủ.

Lam Ngưng Hư nói: “Bây giờ là để cho ngươi giúp ta làm chuyện thứ hai thời điểm.”

Dương Thanh Huyền sững sờ, theo bản năng hỏi: “Chuyện gì?”

Lam Ngưng Hư đột nhiên nở nụ cười, nói: “Ha ha, tạm thời bảo mật. Chờ Thương Khung luận võ kết thúc phía sau, ta sẽ nói cho của ngươi. Giờ khắc này hiện thân ở trước mặt ngươi ý nghĩa, liền là để cho ngươi biết, ngươi nên trả ta chuyện thứ hai.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Hiện tại không nói, sợ là cái gì rất khó việc đi, không làm được là để ta trực tiếp đi chết, chuyện như vậy có thể nào đáp ứng ngươi!”

truyencuatui.vn

Lam Ngưng Hư cười nói: “Ha ha, yên tâm đi, ta không có nhàm chán như vậy. Ngươi nghỉ ngơi thật tốt đi, nghỉ ngơi dưỡng sức tham gia còn dư lại tỷ thí.”

Nói, liền xoay người muốn đi.

Dương Thanh Huyền đang trầm tư, thấy hắn phải đi, trong lòng chấn động mạnh một cái, lớn tiếng nói: “Ngươi muốn đoạt luận võ người đứng đầu?!”

Lam Ngưng Hư một bước bên dưới, cũng đã biến mất ở con đường tận đầu, chỉ có một đạo hài hước âm thanh truyền đến, “Ta biết ngươi cùng Vu gia nha đầu kia quan hệ. Cái kia nha đầu hiện tại thật không đơn giản đây. Ta đối với người đứng đầu không có hứng thú, ngươi cố lên đi. Đúng rồi, cái kia Tứ Thánh Linh Đồ ta đã lấy về, ngươi thực sự là cái xấu người đây.”

Lam Ngưng Hư ở Dương Thanh Huyền bên tai vang vọng, nhưng trước mắt đã không có bóng người.

Dương Thanh Huyền lúc này mới phát hiện, chính mình không biết đã chạy tới cái gì bên trong góc, xung quanh dĩ nhiên đều không có ai.

Hơn nữa ấm áp Thái Dương chiếu xuống, càng không cảm giác được chút nào nhiệt độ, chỉ cảm thấy tay chân một trận lạnh lẽo. Hơn nữa trong lúc vô tình, cả người đã bị mồ hôi lạnh thẩm thấu.

Huyền Thiên Cơ xuất hiện, để toàn bộ thế cuộc biến được phức tạp dị thường lên.

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, khôi phục một điểm lực lượng, nhưng trong lòng như đè ép một khối đá tảng.

Ngưng Giáp Tử thanh âm đột nhiên truyền đến, nói: “Tình huống của ngươi đã rất tệ, lập tức sẽ đối mặt Nhân Hoàng, hiện tại đột nhiên xuất hiện một Huyền Giả, nói không chắc đúng lúc là một khả năng chuyển biến tốt đây.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ngươi cho rằng ta không nghĩ tới sao? Mượn dùng Huyền Thiên Cơ lực lượng chống chọi Nhân Hoàng, nhưng ngươi cho rằng Huyền Thiên Cơ là cái kia loại có thể bị người tùy ý mượn dùng người sao?”

Ngưng Giáp Tử nói: “Này ngược lại là, không cẩn thận, ngươi đã bị hố đi vào. Luận thông minh, hắn vẫn còn ở ngươi bên trên.”

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Đi một bước nhìn một bước đi, thượng thiên chung quy phải cho ta một con đường đi, cho dù là cái không đường về.”

Nghĩ tới này, Dương Thanh Huyền tâm tình từ từ rộng rãi lên.

Nội tâm áp lực, chậm rãi khuếch tán.

Hắn theo lai lịch, đi không bao xa, phát hiện phía trước một cái lão thái bà nằm trên đất, lui tới người đi đường đều tựa như không có nhìn thấy.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, đi tới nâng dậy lão thái bà kia, “Bà, ngươi làm sao vậy?”

Ai biết lão thái bà kia đột nhiên một hồi bắt hắn lại, hét lớn: “Là ngươi va ta! Ngươi bồi ta!”

Nguyên bản lơ là người đi đường, đột nhiên liền xúm lại một đám người, quay về Dương Thanh Huyền chỉ chỉ điểm điểm, hùng hùng hổ hổ.

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Lão thái bà, ngươi quá độc ác điểm đi!”

Lão thái bà nhếch miệng cười nói: “Khà khà, xanh nha quỷ phương mặt nạ nam, ta biết ngươi là Thương Khung luận võ ngàn cường cường người, lão thân đã đem năm ngàn cường cường giả dáng vẻ đều nhớ ở trong đầu, khặc khặc, lão thân ở nơi này ôm cây đợi thỏ, nếu như ngươi không gia nhập ta Ngọc Nữ Tông, ta sẽ không thả ngươi đi!”

“Mẹ ngươi -, cái này cũng được!”

Dương Thanh Huyền mạnh mẽ hơi vung tay, phát hiện lão thái bà kia dĩ nhiên ôm sắt chặt chẽ, làm sao đều ném không mở.

Lão thái bà “Khanh khách” cười nói: “Công tử, lão thân thủ thân như ngọc ba trăm năm, ngươi nhìn...”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1264: Xuất Vân Sở Gia, Ẩn Lân Tàng Thải

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền mở miệng lão huyết phun ra, suýt chút nữa đạo tâm đổ nát.

Nhìn lão thái bà kia da gà như thế mặt, “Oa” một tiếng liền phun ra ngoài.

Dương Thanh Huyền bên trong đan điền đột nhiên một hồi dâng lên vô cùng sức mạnh, suốt đời tiềm năng đều vào đúng lúc này bạo phát!

“Nhìn con em ngươi a!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, một quyền đánh vào lão thái bà kia trên người, đưa nàng đánh bay ra ngoài.

“Oa, tiểu tử này đánh lão nhân, hơi quá đáng, đánh hắn!”

“Đụng phải lão nhân, không lỗ không nói, lại còn dám ra tay!”

Người xung quanh tất cả đều vọt lên.

Dương Thanh Huyền đình chỉ nôn mửa, bóng người lóe lên, liền sử dụng tới Chỉ Xích Thiên Nhai thân pháp, nhanh chóng thoát đi.

…

Phi Điểu Thành rộng lớn vô biên, Dương Thanh Huyền lần theo Huyền Thiên Cơ không biết đi rồi bao xa, hiện tại muốn đi vòng vèo, mới phát hiện Tứ Thông Bát Đạt tất cả đều là đường, hoa cả mắt.

“Ha ha, làm sao, ngươi cũng bị đuổi lạc đường sao?”

Đột nhiên ở ngõ phố một góc, truyền đến một đạo tiếng cười khẽ.

Dương Thanh Huyền nhìn sang, trong con ngươi kim quang lóe lên, liền gặp được trong không khí, có một đạo trong suốt bóng người, sau đó chậm rãi hóa thân mà ra, càng là trước kia đã gặp Sở Anh Kiệt.

Dương Thanh Huyền đem Hỏa Nhãn Kim Tình thu hồi, thầm nói: Thực sự là khinh thường anh hùng thiên hạ, này Sở Anh Kiệt liền ẩn thân ở xung quanh, nếu không có đối phương chi một tiếng, chính mình lại không có phát hiện.

Trên thực tế, Dương Thanh Huyền vội vàng tìm đường, đối với nguy hiểm tính cảnh giác thấp xuống.

Thêm vào Sở Anh Kiệt Võ Hồn Ẩn Lân Tàng Thải, vốn là lặn trong nước ẩn thân Võ Hồn, đối với ẩn giấu thân hình có cực kỳ mạnh mẽ hiệu quả.

Coi như ở trong chiến đấu, biết có kẻ địch, nhưng không có Hỏa Nhãn Kim Tình như vậy Linh Mục thần thông, cũng rất khó phát hiện.

Sở Anh Kiệt khóe miệng ngậm lấy ý cười, nói: “Ngươi cũng là ngàn cường một trong đi, ta nhớ được ta đã thấy của ngươi.”

Dương Thanh Huyền mang theo xanh nha quỷ phương mặt nạ, vô cùng dễ thấy.

Hơn nữa ở tận thế thung lũng thời điểm, cướp rất nhiều võ giả tài vật, được gọi là sát tinh một trong, không ít người biết.

Sở Anh Kiệt tiếp tục nói: “Ta gọi Sở Anh Kiệt, Xuất Vân Sở gia người.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngưỡng mộ đã lâu, có chuyện gì không?”

Trên thực tế, Xuất Vân Sở gia, hắn căn bản là không có nghe qua, nhưng bị vướng bởi đối phương mặt mũi, chỉ là dùng một câu “Ngưỡng mộ đã lâu”.

Sở Anh Kiệt trên mặt xẹt qua một chút thất vọng, nguyên tưởng rằng đối phương nghe được “Xuất Vân Sở gia” bốn chữ, sẽ có vẻ khiếp sợ, hắn nói: “Chúng ta Sở gia cũng vô cùng yêu thích nhân tài, không biết các hạ là có phải có ý nguyện gia nhập? Điều kiện đều tốt đàm luận, thậm chí gia nhập Sở gia sau, chỉ cần xin thề cống hiến cho, liền có thể hưởng thụ giống như ta tài nguyên đãi ngộ.”

Dương Thanh Huyền khẽ cười nói: “Xin lỗi, ta không có hứng thú gia nhập, càng không có hứng thú trung thành với ai.”

Nói, liền xoay người mà đi.

Sở Anh Kiệt nhìn chằm chằm bóng lưng của hắn, cao giọng nói: “Có thể ở bài vị chiến bên trong rất sớm thắng được, xác thực có kiêu ngạo tư bản, nhưng thế giới này, là chú ý bối cảnh cùng phía sau đài. Chúng ta Xuất Vân Sở gia, không cần mười năm, liền có thể xâm nhập hai mươi bốn nhà hàng ngũ.”

Dương Thanh Huyền đầu cũng không quay lại, chỉ là phất phất tay, nói: “Không có hứng thú, chờ các ngươi thật thành hai mươi bốn gia bàn lại đi.”

Sở Anh Kiệt cả giận nói: “Không biết cân nhắc!”

Hai tay đột nhiên nắm tay, trên người hồn quang lấp lóe, thân thể một hồi liền biến mất ở trong không khí.

Dương Thanh Huyền chân bước một hồi ngừng lại, hai con ngươi đột nhiên co.

Hắn tuy rằng không có quay đầu lại, nhưng Sở Anh Kiệt khí tức đột nhiên biến mất ở phía sau, hiển nhiên là muốn gây sự.

Dương Thanh Huyền trong đôi mắt, dần dần hội tụ ra kim quang, xoay người nhìn tới.

Chỉ thấy trong không khí, có một đạo nhạt mà trong suốt cái bóng, đang lặng lẽ tới gần, tốc độ vô cùng chầm chậm.

Dương Thanh Huyền thả ra thần thức quét qua, dĩ nhiên hoàn toàn xuyên thấu hư ảnh kia, không cảm ứng được nửa điểm dị thường.

Nếu không có có Hỏa Nhãn Kim Tình, lấy hắn Đạo cảnh tu vi, càng hoàn toàn không phát giác ra có kẻ địch.

Mà giờ khắc này ở Hỏa Nhãn Kim Tình hạ, Sở Anh Kiệt hành vi nhìn một cái không sót gì.

Nhưng Sở Anh Kiệt cũng không biết mình bị phát hiện, gặp Dương Thanh Huyền thích thả ra thần thức, sau đó xuyên thấu thân thể mình, không nhịn được lộ ra cười gằn, rón rén ở trong không khí ngang qua, trên mặt lộ ra tàn nhẫn cười gằn.

Sở Anh Kiệt chỉ có Đế Thiên Vị trung kỳ tu vi, chính là dựa vào này Ẩn Lân Tàng Thải Võ Hồn, mới có thể nhẹ nhàng từ Thương Khung luận võ bên trong thắng được.

Trừ phi có cao hơn hắn mấy cảnh giới tu vi, đồng thời đối với đại đạo quy tắc để ý hiểu được trình độ nhất định, mới có thể dùng thần thức phát hiện hắn. Nhưng cường giả như vậy, ở trẻ tuổi bên trong cực nhỏ.

Vì lẽ đó Sở Anh Kiệt tự tin tràn đầy, lần này Thương Khung luận võ chí ít trước một trăm là có thể ổn vào.

Đây đối với không phải thập cường hai mươi bốn nhà tông môn mà nói, không thể nghi ngờ là to lớn thành tích.

Dương Thanh Huyền đối mặt với Sở Anh Kiệt, đứng chắp tay, cứ như vậy lặng lặng chờ hắn đi tới.

Nhưng Sở Anh Kiệt vì để tránh cho bị phát hiện, vẫn duy trì tự thân tần suất gợn sóng cùng không khí chung quanh hoàn toàn nhất trí, hành động như vậy lên liền cực kỳ chầm chậm.

Mấy hơi thở sau, mới đi quá mười trượng khoảng cách, đi tới Dương Thanh Huyền trước mặt.

Sở Anh Kiệt cũng không có trực tiếp công kích, mà là ở Dương Thanh Huyền trước mặt làm mấy cái mặt quỷ, lập tức cúi người xuống, một tay xanh địa bắt đầu đứng chổng ngược xoay tròn, khi thì khuỷu tay nâng, hoặc luân phiên hai tay, làm chong chóng Thomas vô cùng lớn chiêu vô hạn liền.

Dương Thanh Huyền suýt chút nữa mở miệng lão huyết phun ra ngoài, mắng: “Mẹ ngươi -, bị điên rồi?!”

“Cái gì?!”

“Ngươi... Ngươi có thể nhìn thấy ta?!”

Sở Anh Kiệt sợ đến run lên một cái, từ trên mặt đất nhảy bắn lên.

Dương Thanh Huyền đã đấm ra một quyền, “Cút mẹ ngươi -, bệnh thần kinh!”

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền một quyền đánh ra, toàn bộ không khí nháy mắt nổ ra, quyền phong bên dưới “Ong ong” tiếng không dứt bên tai, không gian trên thậm chí xuất hiện tảng lớn mạng nhện như thế vết rạn nứt.

“Phốc!”

Sở Anh Kiệt bị chính diện bắn trúng, xương sườn toàn bộ gãy vỡ, một ngụm máu cộng lại phá toái nội tạng phun ra ngoài.

Trên người Võ Hồn nháy mắt bị đánh tan, cả người từ trong suốt bên trong hiện thân mà ra, bay ra mấy trăm trượng xa mới rơi trên mặt đất, lại trợt đi xa mấy chục trượng, trên mặt đất trên kéo ra một cái thật dài huyết tuyến, nhìn thấy mà giật mình.

Lần này, đem tất cả mọi người đã kinh động, tất cả đều từ bốn mặt tràn tới.

Dương Thanh Huyền quay người lại, liền biến mất ở trong đám người.

Hắn nghĩ tới tấm mặt nạ này đích xác có chút dễ thấy, tìm một cơ hội lấy xuống, trực tiếp lấy hình dáng gặp người.

Dương Thanh Huyền nhìn xuống ngọc bội, hiện nay thắng được võ giả có 323 người.

Hắn xoay người liền hướng thành chủ phủ phương hướng chạy vội mà đi, đột phá Đạo cảnh thời gian bị thương còn chưa khỏi hẳn, không có thời gian rảnh rỗi ở bên ngoài đi lung tung, nhất định phải mau mau tìm một chỗ trước đem thương thế dưỡng cho tốt, đem cảnh giới vững chắc xuống.

Vừa đi chưa được mấy bước, đột nhiên một cái bóng người lớn xuất hiện ở trước mắt, dĩ nhiên là Phan tên béo, hơn nữa còn là một thân một mình.

Phan mập mạp bước chân có chút gấp thúc, tựa hồ đang đuổi đường, không thấy Lan Tư cùng Hoa Thanh Hoa Linh thân ảnh.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, liền đi theo.

Mập mạp này thân phận khẳng định không bình thường, nhưng lại không giống như là thập cường hai mươi bốn gia người.

Hai người một trước một sau đi một hồi, quẹo ba, bốn con phố, tên béo trái phải trước sau nhìn xuống không ai, liền chuyển tiến vào một gian tiểu viện bên trong.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1265: Mật Thất Tu Luyện, Thiên Tài Muốn Phú Dưỡng

Chờ tên béo sau khi tiến vào, Dương Thanh Huyền mới từ trong hư không đi ra, đi lên phía trước vừa nhìn, khu nhà nhỏ kia bình thường không có gì lạ, nhưng ở trước cửa một cái bên dưới đôn đá, khắc một cái không đáng chú ý phù hiệu.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, cái ký hiệu này chính là giao dịch dưới đất thường xài mấy loại phù hiệu một trong.

“Mập mạp này cùng sở giao dịch quả nhiên có không cạn liên hệ.”

Dương Thanh Huyền nhớ một trận, vẫn là không có có đi vào, trực tiếp xoay người ly khai.

Giao dịch này thần bí đến cực điểm, hắn thực lực bây giờ không đủ, còn không muốn tiếp xúc quá sâu.

Cho tới Phan tên béo, mỗi người có mỗi cái bí mật của người cùng cảnh ngộ, chỉ cần không uy hiếp được chính mình, cũng không cần phải đuổi theo căn hỏi đáy.

Dương Thanh Huyền lấy lấy mặt nạ xuống sau, quả nhiên sẽ thấy không có gặp phải phiền toái, một đường thuận lợi trở lại thành chủ phủ bên cạnh tiểu viện.

Khâu Minh từ lâu phái người ở trước viện chờ đợi, thấy hắn trở về, đều là thở phào nhẹ nhõm.

Hoa Thanh Hoa Linh nghe tin cũng vội vàng đi ra.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Lan Tư đây?”

Hoa Thanh nói: “Cái kia đầu Dạ Xoa trở về liền tu luyện đi, Phan tên béo không biết đã chạy đi đâu, nói là đi tìm ngươi, kết quả bây giờ còn chưa nhìn thấy bóng người.”

Dương Thanh Huyền đối với hộ vệ kia nói rằng: “Cho ta cũng biết một gian mật thất tu luyện đi.”

Hộ vệ kia vội hỏi: “Thành chủ đại nhân đã sớm chuẩn bị xong, là cao cấp nhất mật thất tu luyện. Đồng thời thành chủ đại nhân có dặn dò, phàm là Lý Huyền đại nhân mọi yêu cầu, đều phải thỏa mãn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đừng thành chủ đây?”

Hộ vệ kia nói: “Mấy ngày nay anh hùng thiên hạ đều tới Phi Điểu Thành chạy, đến không ít đại nhân vật, thành chủ đại nhân hội kiến các Lộ đại nhân vật đi.”

Dương Thanh Huyền thở phào nhẹ nhõm, chỉ sợ Biệt Thiên Trì đến chào hàng con gái.

Rất nhanh, hộ vệ kia liền dẫn theo ba người xuyên qua tiểu viện sau, lại đi một hồi, đi tới một mảnh hoa viên, bốn phía đều có hộ vệ canh gác, bên trong là một toà cửa đá trọng tỏa mật thất.

Hộ vệ kia nói: “Nơi này là thành chủ đại nhân chỗ tu luyện.”

Ba người đều là lấy làm kinh hãi.

Hộ vệ kia cười nói: “Thành chủ đại nhân có bảy chỗ mật thất tu luyện, nơi này là cao cấp ba chỗ một trong. Toà này dưới mật thất, nhưng là có một cái đỉnh cấp linh mạch thông qua. Thành chủ đại nhân có dặn dò, nếu như Lý Huyền đại nhân muốn tu luyện, liền mở ra căn mật thất này."

Hộ vệ trong mắt lộ ra khát vọng cùng thần sắc hâm mộ.

Hoa Linh cười nói: "Đừng thành chủ nhất định là muốn để Lý Huyền đại ca mở mang kiến thức một chút Phi Điểu Thành tài nguyên tu luyện, tốt để Lý Huyền đại ca động lòng, sau đó cưới nữ nhi của hắn."

Hộ vệ kia khuôn mặt cười khổ cùng bất đắc dĩ, Hoa Linh nói xác thực không sai, chính là Biệt Thiên Trì ý nghĩ.

Đừng thương mây nhưng là Phi Điểu Thành nổi danh đại mỹ nhân, thêm vào cao cấp thân thế bối cảnh, người theo đuổi như cá diếc sang sông, trước mắt nam tử này dĩ nhiên không nhúc nhích chút nào.

Hộ vệ nghĩ thầm: Người so với người làm người ta tức chết, ta còn là nỗ lực tu luyện đi, có lẽ cũng có thể có vượt hẳn mọi người một ngày.

Hộ vệ quyết định tâm tư, giơ tay đánh ra mấy đạo pháp quyết, bay vào trên cửa đá, lại sau đó hai tay dùng sức đẩy, cửa đá "Ầm ầm ầm" mở ra, bên trong linh khí phả vào mặt.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, cổ linh khí này gợn sóng, so với hắn ở bên ngoài thuê cực phẩm mật thất còn còn đáng sợ hơn nhiều.

Hộ vệ nhìn Dương Thanh Huyền sắc mặt, đắc ý nói: "Phi Điểu Thành nhưng là bên trong đều chủ thành một trong, mà mật thất này nhưng là chúng ta thành chủ đại nhân độc hưởng."

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: "Thay ta cảm tạ đừng thành chủ."

Nói, trực tiếp thẳng vào cửa.

Hộ vệ đánh ra mấy đạo pháp quyết, đem cửa đá lần thứ hai khép lại, đối với Hoa Thanh Hoa Linh nói: “Hai vị cô nương mật thất sắp xếp ở một chỗ khác, tuy rằng không bằng này đỉnh cấp mật thất, nhưng cũng là Phi Điểu Thành bên trong có thể đếm được trên đầu ngón tay tu luyện thánh địa.”

Hoa Thanh gặp muốn rời xa Dương Thanh Huyền, có chút không vui, Hoa Linh nhìn thấu tâm tình của nàng, chỉ lo nàng nói lung tung, vội vàng nói: “Vậy làm phiền đại nhân.”

Hộ vệ nói: “Không sao.”

Liền dẫn hai người mà đi.

Dương Thanh Huyền tiến nhập mật thất sau, chính là thật dài bậc đá cái thang đạo, linh khí bắt đầu từ phía dưới xông tới.

Hắn từng bước một tiếp tục đi, hai bên trên vách đá, theo bước chân của hắn không ngừng sáng lên minh châu, chiếu sáng con đường phía trước.

Đi tới cùng bưng sau, ngoại trừ đáng sợ nồng độ linh khí ở ngoài, vẫn còn có đạo uẩn lực lượng gợn sóng.

“Đây là...”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, chỉ thấy đáy là một chỗ không gian thật lớn, phân thành hai cái bộ phận, nửa đoạn trước là Tàng Thư thất, bên trong có hơn mười đứng hàng cái giá, mặt trên bày đầy các loại thẻ ngọc, tất cả đều không nhiễm một hạt bụi.

Mặt khác một phần là dùng để tu luyện, có 10 mẫu tả hữu diện tích, bốn Chu Khắc đầy các loại phức tạp trận pháp, vừa bước vào bên trong, liền cảm nhận đến đạo uẩn lực lượng truyền đến, mười phân rõ ràng.

Dương Thanh Huyền lúc này mới nhìn thấy, ở mật thất đỉnh, lơ lửng một thanh màu đỏ dù nhỏ, lấy đồng thau làm xương, lụa đỏ làm mặt, mặt trên miêu tả sơn hà Vân Hải, mang theo che đậy thiên hạ bao la khí tức, cùng bốn bề trận pháp tạo thành một cái trận pháp thật to tổ hợp, mà này đạo uẩn lực lượng, chính là từ hồng trên dù truyền đến.

"Bán Thánh khí!"

Lấy Dương Thanh Huyền nhãn lực, tự nhiên nhìn thấu cái kia hồng dù đẳng cấp, giật mình không thôi.

"Khà khà, không có gì hay giật mình, mượn dùng trận pháp sức mạnh, đem Thánh khí hoặc là Bán Thánh khí bên trong đạo uẩn kích thích ra, ở phụ trợ tu luyện. Cái này ở môn phái lớn bên trong là rất thường gặp sự tình. Ta trước đây lúc tu luyện, chính là mang theo ta cái kia Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô."

Ngưng Giáp Tử thanh âm truyền đến, khà khà nói rằng, "Hơn nữa chuôi này hồng dù đạo uẩn vô cùng yếu ớt, hiển nhiên là Bán Thánh khí bên trong so sánh rác rưởi cái kia loại. Này Biệt Thiên Trì muốn muốn mời chào ngươi, lại không xuống chút máu bản."

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, dưới cái nhìn của hắn, đây đã là vốn gốc.

Ngưng Giáp Tử nói: "Cho nên nói, thiên tài muốn phú dưỡng a, bằng không tùy tiện một điểm chút gì tài nguyên liền đem ngươi lừa gạt."

Dương Thanh Huyền không dám trễ nải thời gian, ngay ở cái kia trong mật thất ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu thổ nạp linh khí, chữa trị trên người nội thương.

Hai tay hắn bấm quyết, vận chuyển Võ Kinh, đem linh khí hấp vào bên trong cơ thể, đi khắp chu thiên lại phun ra, từng tia linh khí chuyển hóa thành tinh thuần nhất sức mạnh, chìm vào trong đan điền.

Tư dưỡng thân thể Bách Mạch cùng bên trong đan điền bốn đại nguyên hỏa, cùng với các loại lực lượng kỳ dị.

Không bao lâu, Dương Thanh Huyền liền nhíu lông mày, mở hai mắt ra, lộ ra vẻ ngưng trọng.

Giờ khắc này vận chuyển Võ Kinh, chuyển hóa thiên địa linh khí, lại chỉ có trước kia một phần trăm không tới.

Nói cách khác, hiện tại tu luyện một trăm canh giờ, mới bù đắp được trước đây tu luyện một canh giờ, mà Đạo cảnh cần linh khí số lượng, so với Thiên Vị phải mạnh mẽ hơn nhiều.

Dương Thanh Huyền buồn phiền nói: “Này còn tu luyện thế nào? Chẳng biết lúc nào mới có thể tìm được Võ Kinh hạ nửa khuyết, lẽ nào vẫn trì hoãn ở này sao?”

Hắn không cam tâm, ngoại trừ Thanh Dương Võ Kinh ở ngoài, còn có Hư Vô Hoang Thiên Quyết cùng Ngũ Linh Trường Sinh Quyết, đều có thể làm Đạo cảnh phía sau công pháp, nhưng Hư Vô Hoang Thiên Quyết bị giới hạn hoang khí, Ngũ Linh Trường Sinh Quyết chỉ thích hợp với linh thể, đối với hắn mà nói chỉ có thể tạo được tác dụng phụ trợ.

Dương Thanh Huyền trầm tư một trận, liền đem Thiên Thành Giác phong ấn tại hắn trong óc võ học bảo khố mở ra, tìm thích hợp công pháp của mình tu luyện.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1266: Thái Sơ Có Hỏa, Chín Ngàn Phong Hoa

Thiên Thành Giác cũng là mê võ nghệ, lưu lại công pháp đều cũng có đặc biệt chỗ thích hợp.

Dương Thanh Huyền ở trong ký ức lục soát nửa ngày, tìm ra ba bản thích hợp Đạo cảnh cường giả công pháp tu luyện, theo thứ tự là: Ngày dòng nước chiếu hàn đồ,, Tịnh Nghiệp Đoán Cốt Quyết, cùng Thái Sơ Diễn Hỏa Kinh,.

Dương Thanh Huyền từng cái nghiên cứu đọc qua đi, trong đó huyền diệu nhất, là này bản ngày dòng nước chiếu hàn đồ,, bên trong là văn tự cùng vẽ kết hợp phương thức, ghi lại một loại cực kỳ cao thâm thuộc tính “nước” tâm pháp.

Từ Thiên Thành Giác đối với này bản tâm pháp miêu tả đến xem, uy năng càng không kém Thanh Dương Võ Kinh.

Chỉ có điều ngày dòng nước chiếu hàn đồ, là hoàn toàn hệ “Thủy” tâm pháp, một khi tu luyện, tất nhiên cùng trong cơ thể nguyên hỏa xung đột, sản sinh khó có thể lường được hiệu quả, trừ phi mình đem công pháp đẩy ngã làm lại.

Vì lẽ đó Thiên Thành Giác tuy rằng tôn sùng đầy đủ, chính mình nhưng không có tu luyện.

Này cũng để Dương Thanh Huyền cảm thấy kỳ quái phí giải, Thiên Thành Giác cả đời tu luyện Tử Viêm, làm sao sẽ cất giấu thủy thuộc tính tâm pháp cao cấp, đồng thời từ trong đó tin tức xem ra, Thiên Thành Giác đối với bản công pháp này lý giải trình độ cực sâu.

Này chút cũng đã theo Thiên Thành Giác qua đời, mà không tìm được đáp án.

Thứ hai bản chính là Tịnh Nghiệp Đoán Cốt Quyết,, là một loại luyện thể thuật, nhưng bên trong ghi lại cũng vô cùng đơn giản, là đem thân thể hướng về chiến binh phương hướng phát triển, để thân thể cứng rắn như sắt, cuối cùng có thể tu luyện tới gắng gượng chống đỡ Thánh khí.

Chỉ có điều gian khổ trong đó cùng cơ duyên, người thường khó có thể lĩnh hội.

Mà Thiên Thành Giác sẽ lưu lại bản công pháp này, là bởi vì này Tịnh Nghiệp Đoán Cốt Quyết, tu luyện con đường, chính là dùng sức mạnh hỏa nung thân thể, cùng chế tạo nguyên khí giống như chế tạo thân thể, không ngừng dùng sức mạnh bó đuốc trong cơ thể tạp chất đốt đi, cuối cùng luyện thành Thánh cốt.

Dương Thanh Huyền đối với bản công pháp này vô cùng có hứng thú, nhưng nó thuộc về thân thể cường hóa công pháp, có thể phối hợp Thanh Dương Võ Kinh tu luyện, nhưng không cách nào làm luyện thể tâm pháp.

Cuối cùng một bản để Dương Thanh Huyền cảm giác hứng thú là Thái Sơ Diễn Hỏa Kinh,, bên trong cũng có Thiên Thành Giác lưu lại lượng lớn tâm đắc, tựa hồ ở bản công pháp này trên hao tốn không ít tâm tư.

Căn cứ Thái Sơ Diễn Hỏa Kinh, bên trong ghi chép, Thái Sơ có hỏa, hóa thành năm đại hỏa nguyên, bên trong ghi lại mấy loại bí thuật, có thể mang năm đại hỏa nguyên sức mạnh phát huy đến cực hạn.

Mà Thiên Thành Giác tu luyện “Vô Tận Hạo Kiếp”, bắt đầu từ này Thái Sơ Diễn Hỏa Kinh, bên trong tìm hiểu ra tới.

Ngoại trừ đối với chỉ một mồi lửa tiến hành ngưng luyện cùng triển khai ở ngoài, còn có đối với năm hỏa trong đó phối hợp, tiến hành rồi tường tận giải thích.

Dương Thanh Huyền nổ lớn động lòng, chính mình nắm giữ bốn loại nguyên hỏa, nếu như có thể sử dụng tới này Thái Sơ Diễn Hỏa Kinh, bên trong bí thuật, uy lực đem ở “Vô Tận Hạo Kiếp” bên trên.

Thiên Thành Giác ở công pháp bên trong có cặn kẽ miêu tả, hắn ở bậc thấp trên ngọn lửa làm qua vài lần thí nghiệm, đều phi thường thành công, có thể đem đơn nhất hỏa diễm uy lực lấy cấp số nhân tăng lên.

Thế nhưng bậc thấp ngọn lửa phối hợp vô cùng đơn giản, như đổi thành năm đại nguyên hỏa, trình độ khó khăn cũng là lấy cấp số nhân tăng lên.

Đáng tiếc Thiên Thành Giác cả đời đều không có thể tìm tới cùng tử hỏa phối hợp hỏa chủng, xem như là nhân sinh một kinh ngạc tột độ sự tình.

Đồng thời Thái Sơ Diễn Hỏa Kinh, bên trong miêu tả, một khi nắm giữ năm loại bản nguyên chi hỏa, liền có thể dung hợp vì là Thái Sơ chân hỏa, chính là trong vũ trụ đệ nhất đóa bản nguyên chi hỏa, đồng thời tu luyện thành vĩnh cửu đốt thân thể, bất tử bất diệt.

“Này Vĩnh Nhiên Chi Khu, chỉ là bản công pháp này người sáng tạo giả tưởng, khó khăn kia to lớn, sợ chắc là sẽ không so với đạt đến Bỉ Ngạn dễ dàng đi. Thiên Thành Giác tất nhiên là Bỉ Ngạn Giới Vương cảnh tồn tại, đều không có thể tu luyện thành này vĩnh cửu đốt thân thể, có lẽ độ khó giống như là vượt qua Bỉ Ngạn.”

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm nghĩ, đối với mãi mãi đốt thân thể tạm thời không có ý tưởng gì, bất quá bên trong ghi lại khống chế lửa cùng tan hỏa thuật, nhưng là vô cùng tinh diệu, hơn nữa có thể làm chủ tu công pháp bổ sung, đối với cảnh giới tăng lên cũng cực kỳ hữu ích.

Chỉ là này ba loại công pháp, đều không thể làm Thanh Dương Vũ Kinh bổ sung, hắn tu luyện ra Thánh Linh đạo thể, rất khó lại tiếp tục kéo dài.

Trừ phi từ bỏ Thanh Dương Vũ Kinh, để cho mình ngoại công bỏ đi trùng tu, đây là tuyệt đối không thể chuyện.

Nhưng lựa chọn một loại công pháp tạm hoãn khẩn cấp, nhưng cũng vô cùng tất yếu.

Dương Thanh Huyền đứng dậy, đi tới mật thất mặt khác một bên, có mấy chục cái giá, mặt trên bày đầy thẻ ngọc.

Dương Thanh Huyền từng cái từng cái nhìn sang, bên trong ghi lại đại lượng tài liệu trân quý, công pháp thần thông, cũng không có thiếu Giới Vương cảnh cường giả tâm đắc tu luyện.

Dương Thanh Huyền nghĩ thầm: “Này Biệt Thiên Trì cũng cũng thực sự là cam lòng, vì chọn rể không tiếc vốn gốc. Những ngọc giản này chuyển đi ra ngoài, đủ để khai tông lập phái.”

Hắn hoa ba ngày, đem trên cái giá thẻ ngọc tất cả đều xem một lần, tu luyện tâm pháp thật có mấy bộ, nhưng so với Thanh Dương Vũ Kinh cùng ngày dòng nước chiếu hàn đồ, vẫn là chênh lệch rất xa.

Để Dương Thanh Huyền có thu hoạch ngoài ý muốn chính là, lại tìm được một ít liên quan với Thanh Khâu cổ chiến trường tư liệu, cũng không biết nguyên lai ở nơi này, vẫn là Biệt Thiên Trì cố ý để người đặt ở ở đây.

Dương Thanh Huyền trầm tư một chút, liền tu luyện Thái Sơ Diễn Hỏa Kinh, cùng Tịnh Nghiệp Đoán Cốt Quyết, cũng không phải là không thể, chỉ là tiến độ tu luyện sẽ chậm hạ xuống.

Hắn nghĩ một hồi, đột nhiên trong lòng hơi động, từ Tinh Giới bên trong lấy ra một đống lớn chứa đồ nguyên khí, phóng ở trước người.

Này chút chứa đồ nguyên khí đều là ở bài vị chiến ở bên trong lấy được, bên trong có lượng lớn thẻ ngọc, trong đó trân quý nhất không gì bằng Công Thâu thế gia khôi lỗi thuật.

Dương Thanh Huyền cầm lấy một cái vàng đồng sắc vòng tay, đột nhiên dùng sức một trảo, khuyên đồng phát sinh “Ong ong” run giọng, lập tức khoách tán ra một cái vòng sáng, sau đó ổn định lại.

Dương Thanh Huyền đem thần thức quét vào vòng sáng bên trong, lại đưa tay đi vào một trảo, lấy ra một viên thẻ ngọc màu vàng óng nhạt, vô cùng khéo léo tinh xảo.

Loại này thẻ ngọc vật liệu liền cùng thông thường không giống nhau, không phải vàng không phải ngọc, liền ngay cả Dương Thanh Huyền đều không nhìn ra là làm bằng vật liệu gì chế thành, hơn nữa rơi ở trong tay cực kỳ lắng đọng.

Dương Thanh Huyền thần thức ở trên thẻ ngọc đảo qua, dĩ nhiên có cấm chế ở mặt trên.

Cấm chế lực lượng không mạnh, nhưng lại hết sức phiền phức, nếu như mạnh mẽ phá vỡ lời, vô cùng có khả năng đem thẻ ngọc cũng phá huỷ.

Dương Thanh Huyền một bắt đầu rơi xuống hứng thú, cái này khuyên đồng là lấy tự trình ngữ trên người, mà mai ngọc giản này như vậy đặc biệt, bên trong tất nhiên ghi chép vật quý giá, hơn nữa hơn nửa cùng Sa bà Thiên Phong có quan hệ.

Dương Thanh Huyền thận trọng chạm đến những cấm chế kia, phía trên là một ít nói văn liên tiếp mà thành xiềng xích, lấy một ít phức tạp trật tự sắp xếp.

Nhưng này "Phức tạp" cũng chỉ là tướng đối với người bình thường mà nói, Dương Thanh Huyền liền ngay cả linh tâm sáng rực bên trong đạo uẩn Thủy Tinh tháp đều có thể phân giải ra kết cấu đến, giải khai những cấm chế này chỉ là vấn đề thời gian.

Sau nửa canh giờ, cái kia thẻ ngọc màu vàng óng nhạt trên không ngừng lập loè quỷ dị phù văn, tổng cộng nhảy ra hai mươi mốt phù hiệu, sau đó liền trở nên yên ắng.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng nở nụ cười, thần thức quét vào trên thẻ ngọc, lại cũng không có bất kỳ trở ngại, trực tiếp đem bên trong ghi chép đọc ra.

Ở ngọc giản trên cùng, viết năm cái chữ tiểu triện màu vàng kiểu chữ: Cửu Thiên Phong Hoa Quyết.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1267: Gió Thế Giới, Tan Hỏa Thuật

Dương Thanh Huyền tâm thần rùng mình, cẩn thận đọc xuống, sau đó không lâu liền vui vẻ đại hỉ.

Này Cửu Thiên Phong Hoa Quyết, dĩ nhiên là Sa Bà Thiên Phong đỉnh cấp tu luyện pháp môn, chỉ có Đạo cảnh cường giả, mới có thể được ban cho dư tu luyện.

Trình Ngữ thân là Sa Bà Thiên Phong thiên tài, hơn nữa còn là không pháp trung kỳ cường giả, tự nhiên nắm giữ một phần.

Hơn nữa này Cửu Thiên Phong Hoa Quyết,, thuộc về phong thuộc tính tu luyện pháp môn, cùng hắn nguyên sống mái với nhau không xung đột, càng mấu chốt là, bên trong rất nhiều nơi cùng Hư Vô Hoang Thiên Quyết, có chút tương tự.

Dương Thanh Huyền vừa cẩn thận đem Cửu Thiên Phong Hoa Quyết, nhìn qua một lần, sau đó rơi vào trầm tư.

Hắn lại lấy ra Hư Vô Hoang Thiên Quyết,, từng chữ từng chữ cẩn thận nghiền ngẫm đọc.

Phát hiện hai cái thi triển ra hiệu quả có rất lớn một phần tương tự.

Người trước là lấy tu luyện nguyên tố “Gió”, đạt đến hoang khí ăn mòn hiệu quả, nhưng cũng ở nguyên tố “Gió” trên thuộc tính có tiến một bước đào móc.

Dương Thanh Huyền thậm chí suy đoán, này Cửu Thiên Phong

Hoa Quyết, người sáng tạo, có lẽ liền tu luyện qua Hư Vô Hoang Thiên Quyết,, bên trong có mấy chiêu thần thông lại có tám phần mười tương tự.

Chỉ có điều Cửu Thiên Phong Hoa Quyết, là hoàn toàn Nhân tộc công pháp tu luyện.

Đồng thời tu luyện đến mức tận cùng lời, còn không như Hư Vô Hoang Thiên Quyết,.

Nhưng Dương Thanh Huyền cũng không để ý, bởi vì đã đủ, hắn chỉ cần vượt qua đoạn này khuyết thiếu Võ Kinh thời kì là được rồi.

Chỉ cần tìm được Võ Kinh hạ khuyết, liền sẽ tu luyện trở về.

Hơn nữa này Cửu Thiên Phong Hoa Quyết, có thể vẫn phụ trợ tu luyện.

Có Cửu Thiên Phong Hoa Quyết, cùng Tịnh Nghiệp Đoán Cốt Quyết, hai bản công pháp, tạm thời tính giải quyết rồi khí thể song tu, mặc dù không thể đi lên đột phá, cũng có thể một chút xíu tăng trưởng tu vi, vì là tu luyện Võ Kinh hạ nửa khuyết làm chuẩn bị.

Dương Thanh Huyền lại đem nó Sa Bà Thiên Phong đệ tử chứa đồ nguyên khí đập mở, đem đồ vật toàn bộ thu thập.

Ở càng huyên cùng không có gì nhận chứa đồ nguyên khí bên trong, còn phát hiện một bản triệu hoán bí thuật, cùng tuyệt sát độc trải qua,, đều là cao cấp tu luyện bí pháp.

Chỉ có điều cùng Dương Thanh Huyền chủ tu cách nhau rất xa, vì lẽ đó tạm thời không có tu luyện hứng thú, chỉ là đơn giản lật xem một hồi, liền thu vào Tinh Giới bên trong.

Còn dư lại các loại đan dược, nguyên khí, cũng đều phân loại ở Tinh Giới bên trong để tốt.

Trận này Thương Khung luận võ hạ xuống, Dương Thanh Huyền thu hoạch là rất lớn, chí ít ở của cải trên tiền lời khá dồi dào, các đại thế gia môn phái cái gì cũng thu được một ít, nếu như toàn bộ lấy ra, thành lập trong đó hình tông môn đều vậy là đủ rồi.

Làm tốt tất cả những thứ này sau, Dương Thanh Huyền liền về tới trong mật thất, bắt đầu tu luyện cái kia Cửu Thiên Phong Hoa Quyết,, dựa theo công pháp bên trong chỉ dẫn, đạo linh khí vào cơ thể, ở các đại khiếu huyệt bên trong hóa ra từng cái từng cái vòng xoáy, hình thành “Nguyên tố” Gió “lực lượng”.

Dương Thanh Huyền cả người khí chất đột nhiên biến đổi, lẫm liệt bên trong không mất thâm thúy, Cuồng Mãnh bên trong không mất nhu hòa, phảng phất đứng ở đỉnh núi cao, quanh thân đều là cương phong gào thét, đem thiên địa gột rửa thanh minh, trình một mảnh gió thế giới.

Đây cũng là bởi vì Dương Thanh Huyền đối với võ ý cùng đại đạo lĩnh ngộ cực cao, thêm vào tu luyện qua Hư Vô Hoang Thiên Quyết,, mới có thể trong khoảng thời gian ngắn liền đem Cửu Thiên Phong Hoa Quyết, yếu lĩnh nắm giữ.

Kèm theo quyết ấn triển khai, cùng với lượng lớn linh khí rót vào người, chân nguyên vận chuyển hiệu quả nhanh chóng tăng lên tới, vết thương trên người rốt cục bắt đầu khôi phục.

Không chỉ có như vậy, mật thất bầu trời treo cao Bán Thánh khí ô, gột rửa đi ra khí bao hàm lực lượng, cùng Dương Thanh Huyền bốn phía chân nguyên sản sinh cộng hưởng.

Dương Thanh Huyền rất nhanh liền tiến vào đến một cái thế giới kỳ diệu bên trong, hoàn toàn quên mất tự mình.

Thời gian một điểm điểm trôi qua.

Không biết qua bao lâu, cuối cùng từ cái kia trong trạng thái tu luyện đi ra.

Dương Thanh Huyền chậm rãi mở hai mắt ra, cảm giác được thân thể trước nay chưa có ung dung, vết thương trên người toàn bộ được rồi, hơn nữa tu vi ổn bên trong có tiến vào, chỉ là cái này “Tiến vào” có chút chầm chậm.

Nhưng Dương Thanh Huyền đã thấy đủ.

Hắn nhấc đầu liếc mắt nhìn treo cao hồng ô, nội tâm sinh ra cảm giác kỳ diệu, chính là bởi vì có này hồng dù khí vận lực lượng, lần tu luyện này mới có thể như vậy thuận lợi.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, bấm mấy cái quyết ấn, tiện tay đi phía trước vỗ một cái, một mảnh cương phong tiếng rít ngay ở lòng bàn tay phía trước đoàn toàn.

Hắn trầm tư một chút, trong tay quyết ấn biến đổi, vô số hạt cát ở không gian bốn phía bên trong ngưng tụ mà ra, tụ hợp vào trên lòng bàn tay phương, đồng thời một luồng cương phong toàn lên, cái kia chút hạt cát trình Tinh Vân hình, ở phía trước không ngừng lượn vòng, phảng phất một cái bỏ túi vũ trụ.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia Tinh Vân nhìn một hồi, năm ngón tay vồ lấy, liền “Ầm” một tiếng, hóa thành vô số cát mịn tản đi, đưa về bụi trần.

“Có ý tứ.”

Dương Thanh Huyền khóe miệng vung lên vẻ tươi cười.

Hắn lấy ra tranh tài ngọc bội, qua cửa nhân số đã đạt đến 860 người, còn chưa đủ một ngàn số lượng.

Dương Thanh Huyền gặp còn có thời gian, liền bắt đầu tu luyện Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết, cùng Tịnh Nghiệp Đoán Cốt Quyết,, hai bản công pháp đều là Khống Hỏa Chi Thuật.

Chỉ có điều Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết, là chân chính khống chế lửa bí thuật, Tịnh Nghiệp Đoán Cốt Quyết, chỉ là dùng hỏa đoán thể, rèn luyện xương cốt.

Dương Thanh Huyền y theo Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết, bên trong vận hỏa pháp quyết, từ bên trong đan điền phân ra một tia ngọn lửa hồng, bắt đầu dọc theo kinh mạch đi khắp, cuối cùng hội tụ ở ngón trỏ tay phải trên.

Sau đó lại từ bên trong đan điền phân ra một tia quang diễm, lấy đồng dạng con đường vận chuyển.

Cái kia quang diễm vừa rồi tràn vào kinh mạch, liền cùng ngọn lửa hồng đan xen vào nhau, lẫn nhau không tan.

Dương Thanh Huyền kinh mạch nháy mắt bị no căng mấy lần, đồng thời hai loại hỏa diễm quấn quanh bên dưới, như Hỏa Diễm Đao giống như cắt kinh mạch, đau Dương Thanh Huyền mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Hắn vội vàng đem công pháp dừng lại, đầu ngón tay ngọn lửa hồng cũng nổ lớn tắt.

Bên trong kinh mạch hỏa tia về tới trong đan điền, đau khổ lúc này mới tản đi.

“Hai loại hỏa diễm đồng thời vận chuyển, liền không cách nào kéo dài, huống hồ là bốn loại, năm loại, mãi mãi đốt thân thể, quả nhiên chỉ là một truyền thuyết a.”

Dương Thanh Huyền có chút ít cảm khái nói rằng.

Ngoại trừ vĩnh cửu đốt thân thể ở ngoài, trải qua quyết bên trong còn ghi lại một loại tan hỏa thuật hợp kích, tên là “Đế diễm ấn”, năm loại bản nguyên chi hỏa sức mạnh chồng chất, hai loại chồng chất có thể đạt đến gấp đôi uy năng, ba loại chính là bốn lần, bốn loại chính là tám lần, năm loại thì lại có thể đạt đến kinh khủng mười sáu lần, cũng là năm cực hạn số lượng.

Cái này cùng Nguyệt Hồn tu luyện Thiên Thần Quyết rất giống nhau, tuy rằng chồng chất trình độ không bằng Thiên Thần Quyết như vậy đáng sợ, nhưng đây là bản nguyên chi hỏa, vượt lên mười sáu lần cũng là dị thường hoảng sợ uy lực.

Này bản Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết, tồn tại đã lâu, khi trước Tử Viêm Hư Không chủ nhân, chính là không tìm được có thể cùng Tử Viêm chồng chất hỏa, liền ở "Đế diễm ấn" dưới sự dẫn dắt, trực tiếp đem tử hỏa tự mình chồng chất, sáng tạo ra "Vô Tận Hạo Kiếp", làm Tử Viêm không gian đời đời tương truyền võ kỹ.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh lại, tiếp tục dựa theo trải qua quyết bên trong chỉ dẫn, chịu nhịn lớn lao đau khổ, một chút xíu vận chuyển hỏa diễm.

Rốt cục ở sau ba ngày, có thể mang hai loại hỏa diễm phân biệt ngưng tụ ở ngón trỏ phải cùng ngón cái bên trên, nhưng vẫn như cũ vô cùng yếu ớt, chỉ cần thoáng phân thần, hỏa diễm liền sẽ ở trong người rung chuyển, sản sinh nguy hiểm cực lớn cùng thống khổ.

Dương Thanh Huyền ở nơi này trong thống khổ, không ngừng nhiều lần tu luyện.

Rốt cục lại qua mấy ngày, ngọc bội kia truyền lên đến tin tức, ngàn cường võ giả, toàn bộ sinh ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1268: Quy Tắc Tranh Tài, Cổ Chiến Trường Ác Linh

Dương Thanh Huyền nhìn ngọc bội kia trên, không ngừng có hoa quang lấp loé, đang ngưng tụ ra tin tức mới: Cuộc kế tiếp địa điểm tỷ thí ở Thanh Khâu cổ chiến trường, thời gian ở một tháng sau.

"Còn thời gian một tháng, có thể mang ba loại công pháp lại làm quen một chút, nhưng cũng chưa nói nội dung tỷ thí là cái gì."

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, tự nói: "Chẳng lẽ là..."

Hắn đi tới mặt khác một bên trước cái giá, sẽ có quan Thanh Khâu cổ chiến trường thẻ ngọc lần thứ hai duyệt đọc một lần.

Thanh Khâu nơi, chính là thời kỳ thượng cổ Yêu tộc cùng Ma tộc trọng yếu chiến trường một trong, đánh không biết bao nhiêu năm, bên trong đầy rẫy đại lượng cấm chế, bí bảo chờ thượng cổ di vật.

Mấy triệu năm qua, tiến vào bên trong tầm bảo võ giả vô số kể, không chỉ có là Nhân tộc, bao quát các loại dị tộc, cũng có lượng lớn tiến vào bên trong, nhưng đều không ngoại lệ, có thể an toàn đi ra cực nhỏ.

Ngoại trừ các loại cấm chế ở ngoài, còn có lượng lớn oan hồn, từ thời kỳ thượng cổ liền bồi hồi ở cổ bên trong chiến trường yêu hồn cùng Ma Linh, cùng với chết ở bên trong vô số người mạo hiểm, đều để Thanh Khâu cổ chiến trường trở thành một mảnh ác linh nơi.

Mãi đến tận kim cổ Nhân tộc nhất thống thiên hạ sau, tiến nhập Thanh Khâu cổ chiến trường võ giả mới bắt đầu giảm thiểu.

Đồng thời theo chim thành thành lập, càng có đại năng giả đem toàn bộ chiến trường toàn bộ phong ấn đến trong hư không, để tránh khỏi ảnh hưởng đến trong thành Nhân tộc sinh sôi phát triển.

Hiện tại muốn đi vào cổ chiến trường, nhất định phải có đặc thù đường hầm vận chuyển mới được.

Trong đó một chiếc thẻ ngọc bên trong, là Thanh Khâu cổ chiến trường địa đồ, tổng cộng có hơn hai mươi bức, nhưng ngoại trừ chủ địa đồ ở ngoài, còn dư lại đều không phải là quá hoàn chỉnh.

Dương Thanh Huyền nhìn những bản đồ kia, tất cả đều là hiểm ác nơi, than thở: “Xem ra cuối cùng này một trận độ khó không biết đơn giản a.”

Hắn đem địa đồ sao chép một phần lưu lại, sau đó liền trở lại trong mật thất tiếp tục tu luyện.

Cửu Thiên Phong Hoa Quyết, Thái Sơ Diễn Hỏa Kinh, Tịnh Nghiệp Đoán Cốt Quyết, ba bản công pháp đều vừa rồi tiếp xúc, cần thời gian nhất định đi làm quen cùng lắng đọng, chỉ còn lại thời gian một tháng là thiếu xa.

Nhưng Dương Thanh Huyền vừa nhập định không bao lâu, mật thất bầu trời liền bỏ ra một Đạo Ảnh tử, ở phía trước mở rộng mở, hóa ra một bóng người, chính là lúc trước dẫn hắn tới được hộ vệ, đang đứng ở bên ngoài mật thất, ôm quyền nói: “Đại nhân, ngài một vị đồng bạn vội vã gặp ngài.”

“Đồng bạn?” Dương Thanh Huyền hỏi: “Là ai?”

Hộ vệ kia nói: “Phan hải tinh đại nhân.”

“Phan tên béo, là hắn?”

Dương Thanh Huyền nói: “Được rồi, ta liền đi ra.”

Hộ vệ kia cung kính chắp tay, hình chiếu ánh sáng ngay ở trong mật thất biến mất.

Dương Thanh Huyền đứng dậy, có chút không muốn rời đi mở cửa, như vậy đỉnh cấp tài nguyên tu luyện, lần sau lại nghĩ hưởng dụng, liền không biết là thời điểm nào.

Dương Thanh Huyền một đạo linh quyết vỗ vào trên cửa đá, nhất thời “Ầm ầm ầm” thanh âm vang lên, cửa đá bị đẩy ra.

Hộ vệ kia cung kính đứng ở bên ngoài, dùng tay làm dấu mời, liền dẫn Dương Thanh Huyền xuyên qua tiểu viện, đi tới một gian sương phòng bên trong.

Phan tên béo vừa thấy Dương Thanh Huyền, nhất thời đại hỉ, tiến lên đón, kêu lên: “Lão đại.”

Hộ vệ kia tự mình lui ra.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Làm sao, như thế hỏa chọc khẩn cấp tìm ta, chuyện gì? Còn có một tháng chính là Top 100 tranh, ta còn muốn dành thời gian tu luyện.”

Phan mập mạp nói: “Ta tới tìm lão đại, chính là vì Top 100 tranh chuyện. Lão đại cũng có thể nhận được tin tức, hạ cuộc tỷ thí ngay ở Thanh Khâu cổ chiến trường, khoảng thời gian này ta góp nhặt không ít liên quan với cổ chiến trường tư liệu, thêm vào một ít con đường tin tức, ước chừng đoán được quy tắc tranh tài.”

“Ồ?” Dương Thanh Huyền bất động thanh sắc hỏi: “Đoán được?”

Phan tên béo cười mỉa hai tiếng, nói: “Ha ha, trên đời không có tường nào gió không lọt qua được, đoán được cũng tốt, hỏi thăm được cũng tốt, ngược lại tám -9 không cách mười.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tỷ thí có phải là cùng oan hồn có quan hệ?”

Phan tên béo bỗng nhiên kinh sợ, nói: “Lão đại, ngươi... Ngươi là làm sao mà biết được?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cũng góp nhặt một ít liên quan với cổ chiến trường tư liệu, bên trong ngoại trừ cấm chế, bí bảo ở ngoài, cũng chỉ còn sót lại oan hồn, nếu chọn ở nơi này, quá nửa là cùng cái kia oan hồn có quan hệ.”

Phan tên béo sợ run nói: “Lão đại ngươi không phải vẫn đều đang bế quan tu luyện sao?”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Ngươi đây liền không cần phải để ý đến, nói một chút tin tức của ngươi.”

Phan tên béo lúc này mới cảnh giác bốn phía nhìn xung quanh, xác định không ai nghe trộm sau, mới tập hợp quá thân thể, thấp giọng nói rằng: “Lần này Top 100 tranh then chốt ở chỗ hồn thạch. Cổ bên trong chiến trường oan hồn, cũng đã chuyển hóa thành ác linh, là một chỗ cực kỳ hung hiểm chi địa, phàm là đánh giết ác linh, đều có tỷ lệ nhất định tuôn ra hồn thạch. Mà ai lấy được hồn thạch nhiều nhất, liền có thể thắng được.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Hiện tại ngươi đều biết tin tức này, mua lượng lớn hồn thạch đi vào, chẳng lẽ không phải có thể dối trá?”

Phan tên béo cười khổ nói: “Nào có đơn giản như vậy, Thanh Khâu cổ bên trong chiến trường hồn thạch cùng những địa phương khác không giống nhau, đều mang theo nồng nặc tà ác lực lượng. Không chỉ có như vậy, nếu như ngươi cho rằng có thể ăn gian lời, liền không khỏi quá khinh thường Tinh Cung. Tiến nhập Thanh Khâu đường nối khống chế đang phi điểu thành trong tay, hiện tại đã bị Tinh Cung tiếp quản. Phàm là tiến vào võ giả, đều phải qua một đạo kiểm tra, nếu như mang theo hồn thạch, liền trực tiếp coi như tệ hại xử lý.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Bảo đảm tỷ thí tính chất công bằng, xác thực phi thường trọng yếu.”

Phan tên béo thấp giọng nói: “Lão đại ngươi có không nghĩ tới, quy tắc vừa ra, món đồ gì quan trọng nhất?”

Dương Thanh Huyền theo bản năng hỏi: “Món đồ gì?”

Phan tên béo híp mắt cười nói: “Ngoại trừ thực lực ở ngoài, tự nhiên chính là ác linh phân bố địa đồ a! Nơi nào ác linh nhiều nhất, nơi nào ác linh đẳng cấp cao, nơi nào ác linh dễ dàng bạo nổ hồn thạch, nếu như nắm giữ này trực tiếp tư liệu, cũng đã thắng một nửa. Khà khà, Thanh Khâu nơi rộng lớn vô biên, chúng ta có bản đồ lời, sau khi tiến vào liền đi thẳng vào vấn đề, nhất định có thể nhóm đầu tiên xoạt mãn phân giá trị.”

Dương Thanh Huyền lập tức nghĩ đến cái kia hơn hai mươi tấm địa đồ, mặt trên đối với các loại nguy hiểm địa điểm đều có đánh dấu.

Hắn nói: “Ngươi nói xác thực không sai, nhưng có thể hỗn đến ngàn mạnh, phần lớn đều có không kém bối cảnh, làm một phần địa đồ lại đây cũng không phải là việc khó đi.”

Phan tên béo cười nói: “Ha ha, xác thực không khó, Thanh Khâu cổ chiến trường địa đồ khắp nơi có thể mua được, nhưng địa đồ cũng là phân đẳng cấp, trên thị trường có thể mua được mấy loại, tác dụng cũng không phải là rất lớn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ý ngươi là, ngươi có thể làm được so với trên thị trường tốt hơn địa đồ?”

Phan tên béo ngửa đầu lên, được nước nói: “Đó là tự nhiên, ta lấy được địa đồ, nhưng là thời đại trung cổ liền lưu truyền xuống, có mười bảy phần, ghi lại cổ bên trong chiến trường mười bảy nơi địa phương. Mà trên thị trường có, chỉ có chín phần, nói cách khác, chúng ta nhiều hơn bọn hắn gần gấp đôi tư liệu.”

Dương Thanh Huyền nghĩ thầm: “Liền ngay cả tên béo đều chỉ làm được mười bảy tấm địa đồ, cái kia Biệt Thiên Trì đặt ở trong mật thất hai mươi tư tấm địa đồ, càng là đầy đủ trân quý.”

Thanh Khâu cổ chiến trường không gian liền bị phong ấn ở chim ngoài thành trong hư không, đối với cổ chiến trường hiểu nhiều nhất, tư liệu nhất đầy đủ hết địa phương, tự nhiên là chim thành.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1269: Dương Chiếu Manh Mối, Huynh Đệ Không Lời Nào Cám Ơn Hết Được

Phan tên béo cười híp mắt, một bộ lấy lòng bộ dạng, nói: "Lão đại, lại mang một lần đội đi."

"Có thể, mười viên Toàn Long Đan."

Dương Thanh Huyền vươn tay ra đòi hỏi.

"Mười viên! Ngươi giết ta đi, lão đại ngươi ăn thịt người không nôn xương cốt!"

Phan tên béo như giết heo kêu gào.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: "Ngàn cường tranh thời điểm, ngươi tìm giao dịch dưới đất, sợ là thù lao càng to lớn hơn chứ? Huống hồ đây là Top 100 tranh. Cũng hoặc là... Ngươi cùng sở giao dịch trong đó có rất lớn ưu đãi?"

Phan tên béo hơi thay đổi sắc mặt, trầm ngưng hạ xuống, sau một lúc mới nói: "Lấy lão đại trí tuệ, khẳng định cũng đoán được một ít gì. Không sai, ta đích xác cùng giao dịch dưới đất hết thảy lớn lao liên hệ, ai, chỉ là mỗi người đều có nỗi khổ tâm trong lòng của chính mình cùng bất đắc dĩ."

Dương Thanh Huyền vỗ vai hắn một cái vai, nói: "Ta minh bạch, vì lẽ đó ngươi không cần muốn nói với ta cái gì, nhưng nếu như ngươi mong muốn nói, ta cũng sẽ nghe."

Phan tên béo cả người run lên, nói: "Tạ ơn lão đại nhiều."

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Huynh đệ ta ngươi, tạ chữ quá khách khí.”

Phan tên béo nội tâm một hồi cảm động, hỏi: “Lão đại vội vã như vậy cần Toàn Long Đan, có phải là cùng Võ Kinh không hoàn toàn có quan hệ?”

Dương Thanh Huyền nghiêm mặt nói: “Không sai, thiếu mất Võ Kinh hạ nửa khuyết, đích xác rất trí mạng. Nhưng ta hiện tại tạm thời tìm những công pháp khác thay thế, có thể chịu đựng một trận, chỉ là có thể không đi lên trước nữa đột phá, liền khó nói.”

Phan tên béo cả kinh nói: “Lão đại đã tu luyện chí đạo thể, vào lúc này thay đổi công pháp, quá mạo hiểm.”

[t ruyen cua tui

ΘΘ vn] Dương Thanh Huyền than thở: “Cũng không thể giẫm chân tại chỗ đi, cái kia Võ Kinh hạ nửa khuyết manh mối ta đã có, chờ Thương Khung luận võ sau liền đi tìm tìm.”

Phan tên béo trên mặt lộ ra vẻ nghiêm túc, nói: “Luận võ phía sau... Lão đại... Tha thứ ta nói thẳng, ngươi cái kia Võ Hồn... Nếu như đối mặt Nhân hoàng lời... Cái này so với võ... Không bằng có chừng có mực đi.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Ngươi có phải là biết một ít gì?”

Phan tên béo vội vàng lắc đầu nói: “Không có, nhưng lão đại của ngươi Võ Hồn Thái Huyền mộ kiếm..., làm xuất hiện ở trước mắt ta chớp mắt, ta liền nghĩ đến rất nhiều, bao quát ngươi hỏi ta những thứ đó, cùng với có quan hệ một Kiếm Huyền thương Dương Chiếu chuyện, lấy kinh nghiệm của ta cùng tư duy đến xem, sợ là liên lụy đến rất lớn bí mật, thậm chí sẽ lan đến toàn bộ thiên hạ. Thế nhưng...”

Tên béo nở nụ cười, nói: “Thế nhưng lão đại ngươi không cần muốn nói với ta cái gì, nhưng nếu như ngươi mong muốn nói, ta cũng sẽ nghe.”

Dương Thanh Huyền yên lặng nở nụ cười, gật đầu nói: “Chờ ta cảm thấy thời cơ chín muồi thời điểm, sẽ nói cho ngươi.”

Phan mập mạp nói: “Tốt, ta chờ ngươi thời cơ chín muồi. Trước đó, ta biết tận tất cả sức mạnh giúp ngươi. Tới đây trước, ta cố ý đi nghe được Dương Chiếu chuyện, xác thực chiếm được một ít manh mối, nhưng chỉ là sợ lão đại ngươi lo lắng, vốn là không muốn nói.”

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, vội vàng nói: “Nói mau!”

Phan mập mạp nói: “Mấy năm qua, có người ở bên trong đều phát hiện qua Dương Chiếu hành tung, nhưng cũng không có điều tra tiếp, mà mấy năm qua nhưng là tin tức hoàn toàn không có.”

Dương Thanh Huyền có chút không tin dáng vẻ, nói: “Thiên hạ to lớn như thế, võ giả vô số, từng cái võ giả tung tích các ngươi đều sẽ có lưu ý?”

Phan tên béo cười khổ nói: “Sao có thể có chuyện đó, chúng ta sẽ chủ động lưu ý nhân vật, chỉ có Giới Vương cảnh trở lên siêu cấp tồn tại, một Kiếm Huyền thương Dương Chiếu, năm đó chính là Giới Vương cảnh cường giả a.”

Dương Thanh Huyền cả kinh há to mồm, “Giới Vương cảnh... Này...”

Phan tên béo kinh ngạc nói: “Làm sao, ngươi không biết?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm bất định, nói: “Mấy năm qua tin tức hoàn toàn không có, dưới cái nhìn của ngươi ý vị như thế nào?”

Phan mập mạp nói: “Mang ý nghĩa Dương Chiếu không có công khai xuất hiện qua, có thể là tìm một chỗ bế quan, có thể là...”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, hai tay đột nhiên nắm tay, khuôn mặt âm trầm đáng sợ.

Phan tên béo không dám tiếp tục nói, chật vật nuốt xuống hạ, nói: “Ta đã để người cố ý chú ý.”

Dương Thanh Huyền nội tâm tâm tình phập phồng sức mạnh, chậm rãi ngồi xuống, nói: “Đa tạ.”

Phan tên béo ngượng ngùng nở nụ cười, nói: “Ngươi mới vừa rồi còn nói, huynh đệ ta ngươi, cái này tạ chữ quá khách khí.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu.

Phan mập mạp nói: “Dương Chiếu manh mối cũng đã là mấy năm trước chuyện, hiện tại nóng lòng cũng không được, ngươi trước ngẫm lại tình cảnh của mình cùng tương lai phải đối mặt sự tình đi.”

Dương Thanh Huyền năm ngón tay nắm chặt, cắn răng nói: “Thực lực, ta hiện tại gấp thiếu đúng là thực lực. Nếu là có thực lực, thiên hạ này bất cứ chuyện gì bất kỳ ai, đều không thể đỡ ta!”

Phan tên béo cực kỳ xúc động, hắn làm sao lại không thiếu thực lực đây? Thở dài một tiếng, nói: “Lão đại, ta nhìn ngươi nỗi lòng có chút loạn, không bằng theo ta đi ra ngoài một chút. Các đại thương hội gần đây lại có hoạt động, Phi Điểu Thành chuyên môn mở ra một chỗ địa phương, dùng để làm phố chợ, có thể để võ giả tự mình giao dịch buôn bán, đồng thời các loại buổi đấu giá cũng lần lượt tổ chức. Hơn nữa giao dịch dưới đất cũng có việc tương tự động, đồng thời vật phẩm cao cấp hơn nhiều.”

Dương Thanh Huyền nhớ một trận, nói: “Tốt, đem Hoa Thanh Hoa Linh cũng gọi là lên đi, lại nhìn một chút Lan Tư có đi hay không.”

Phan tên béo cười nói: “Cái kia hai tỷ muội, nơi nào trầm được quyết tâm tu luyện, đã sớm đi dạo phố. Cho tới cái kia đầu Dạ Xoa, tựa hồ cũng không ở trong phủ, không biết đến vậy đi.”

...

Phi Điểu Thành so với mấy ngày trước náo nhiệt nhiều lắm, đặc biệt là trung tâm chủ thành khối này, biết một ngàn mạnh võ giả đều ở tai nơi này phụ cận, hết thảy thương gia, tài nguyên nhân lực, cả ngày đều ở chủ thành phụ cận đảo quanh.

Mà Tinh Cung vì bảo vệ người dự thi an toàn, điều đi thập cường hai mươi bốn gia người, gây dựng đội chấp pháp.

Một khi phát hiện đánh nhau ẩu đả, kiên quyết nghiêm trị.

Trong phố chợ tràn đầy cửa hàng cùng cửa hàng vũ khí, còn có nhà thuốc loại hình, các thức hàng hóa linh lang khắp nơi, đồng thời thương gia phảng phất biết vật nhỏ sẽ không bị người coi trọng, vì lẽ đó liệt ra đồ vật đều là trân phẩm.

Trên mặt đường người đến người đi vô cùng náo nhiệt phồn hoa, thỉnh thoảng có đội chấp pháp tuần tra trải qua, một phái phồn thịnh chi cảnh.

Dương Thanh Huyền sợ người nhận ra cái kia xanh nha quỷ phương, trực tiếp dùng diện mạo thật sự, hơi hơi sửa hạ, lộ ra thành thục một ít.

Trong phố chợ thỉnh thoảng có mạnh mẽ võ giả đi qua, tuy rằng ẩn giấu vô cùng tốt, nhưng cũng khó trốn Dương Thanh

Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình.

Phan mập mạp nói: “Này phố chợ đẳng cấp còn thật cao, nhưng đồ vật bên trong đối với chúng ta mà nói không dùng được, buổi tối giao dịch dưới đất bên trong sẽ có một giao dịch hội, sau đó chúng ta cùng đi.”

Dương Thanh Huyền ánh mắt đột nhiên rơi vào trên một sạp hàng, ở đằng kia không đáng chú ý bên trong góc, đặt vào một khối đen thui tảng đá, có to bằng bàn tay, nhìn thấy được cùng một khối than đen.

Dương Thanh Huyền đi lên phía trước, đem khối đá kia đầu cầm ở trong tay, phát hiện cực kỳ trầm trọng, mở miệng hỏi: “Khối này tảng đá bán thế nào?”

Chủ quán là một cái râu hình chữ bát nam tử, có Tiểu Thiên Vị tột cùng tu vi, trong mắt sáng ngời, khen: “Bằng hữu ngươi thật biết hàng, khối này tảng đá nhưng là vạn kim khó cầu đồ vật, cái này, ngươi nói giá đi, nếu như cảm thấy thích hợp, ta thì bán.”

Dương Thanh Huyền nội tâm khẽ mỉm cười, giống như nói loại điều này lời, là căn bản không nhận thức này tảng đá, lại không biết mở giá bao nhiêu tốt, cho nên muốn bộ một hồi đối phương.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1270: Hắc Thạch Lai Lịch, Nữ Nhân Đáng Sợ

Dương Thanh Huyền giả dạng làm một bộ đần độn, rất được nịnh hót bộ dạng, hắc tiếng nói: "Đó là! Thiên tài địa bảo gì bản thiếu gia không nhận ra? Khối này Hắc Diệu Thạch chất lượng không sai, cũng đáng bốn, năm trăm khối linh thạch cực phẩm, ta ra năm trăm đi."

Chủ quán sững sờ, hồ nghi nói: "Hắc Diệu Thạch ta cũng nhận ra, này thật giống không phải Hắc Diệu Thạch chứ?"

Dương Thanh Huyền một mặt bị ngươi nhìn thấu dáng vẻ, ngượng ngùng nói: "Ông chủ quả nhiên có mắt quang, vốn còn muốn nhặt lấy cái lậu. Khối này là Hắc Diệu Thạch vua, nhân xưng vương giả Hắc Diệu Thạch, giá cả còn muốn lật lên trên không chỉ gấp đôi!"

Phan tên béo không nhịn được cười, nào có cái gì vương giả Hắc Diệu Thạch, hắn đem khối đá kia đầu cầm trong tay ước lượng mấy lần, phát hiện cực kỳ trầm trọng, cùng Hắc Diệu Thạch có chút tương tự, nhưng rõ ràng không phải.

Hơn nữa lấy Phan mập mạp nhãn lực, càng cũng nhìn không ra khối này tảng đá lai lịch, nội tâm giật nảy cả mình.

Phan tên béo lập tức kêu lên: "Quả nhiên là Hắc Diệu Thạch vua, lão đại, ngươi thực sự là thật tinh tường a!"

Cái kia chủ quán không khỏi tin thêm vài phần, hừ nói: "Bằng hữu, ta nhìn ngươi sinh ra dung mạo đôn hậu đàng hoàng dáng dấp, không nghĩ tới ngươi cũng sẽ bẫy người. Nếu là Hắc Diệu

Thạch vua, ngươi cho ta phổ thông Hắc Diệu Thạch giá cả, hừ hừ.”

Dương Thanh Huyền sờ một cái sau gáy, một bộ ngượng ngùng dáng vẻ, hắc tiếng nói: “Vậy thì một ngàn khối, làm sao?”

Chủ quán do dự một chút, nói: “Một ngàn rưỡi.”

Dương Thanh Huyền phẫn nộ hiện ra sắc, nói: “Này tăng giá cũng quá độc ác đi, nhiều nhất một ngàn hai, nhiều một khối cũng không được!”

Chủ quán nói: “Giá tổng cộng, một ngàn ba, thiếu một khối cũng không được.”

Phan mập mạp nói: “Ông chủ, vạn thủy Thiên Sơn đều là tình, lại ít một chút có được hay không?”

Chủ quán cười lạnh nói: “Hữu duyên thiên lí năng tương ngộ, 1,500 không tính đắt.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đi ra khỏi nhà nhờ vả bằng hữu, nhiều nhất 1,200 chín!”

Chủ quán lắc đầu nói: “Nhân gian tự có chân tình ở, giá tiền đã hết sức thực sự.”

Dương Thanh Huyền hừ một tiếng, đem cái kia Hắc Thạch nhưng về trên chỗ bán hàng, xoay người rời đi, lẩm bẩm trong miệng: “Quá đen, không mua!”

Chủ quán có chút gấp, nhưng còn bình tĩnh khí, gặp Dương Thanh Huyền cùng Phan tên béo đúng là dáng phải đi, lúc này mới trao đổi một khuôn mặt tươi cười, nịnh nọt nói: “Hai vị bằng hữu chậm đã đi, một, hai chín liền một, hai chín.”

Dương Thanh Huyền gương mặt không thích, nói: “Được rồi, xem ở ngươi cũng rất chân thành phần trên, ta mua.”

Nói, liền đưa tay đi đào linh thạch.

Phan tên béo nội tâm cười nở hoa, khối này Hắc Thạch liền ngay cả hắn đều không nhìn thấu, giá trị cao, sợ là 1,290 vạn còn chưa hết.

“Lão đại giả ngu thật sự có một bộ, ta cũng phải học điểm.”

Phan tên béo nội tâm lẩm bẩm.

“Khanh khách.”

Đột nhiên truyền đến một tiếng cô gái cười duyên, “Thật biết điều, ông chủ, khối này tảng đá ta ra một ngàn rưỡi mua.”

Thanh âm kia tinh tế mềm mại, hết sức tốt nghe.

Chủ quán đang muốn thu Dương Thanh Huyền linh thạch, sau khi nghe đột nhiên rút tay về, đem Hắc Thạch ôm vào trong ngực.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, hướng về cái kia phương hướng của thanh âm nhìn tới.

Chỉ thấy một tên yêu dị xinh đẹp nữ tử, trên người mặc đại sắc quần dài, tuy nói đem khí tức hoàn toàn ẩn nấp, nhưng này đến từ cổ xưa uy nghiêm vẫn là trong lúc lơ đãng tiết lộ tí nào, chỉ khí thế liền đem tứ phương trấn áp.

Nàng bên cạnh còn rập khuôn từng bước theo một người đàn ông, trên người mặc huyền bào, tướng mạo đẹp trai, khóe mắt lộ ra một vẻ diêm dúa lẳng lơ vết máu, khí tức đồng dạng bất phàm.

Dương Thanh Huyền chẳng biết vì sao, nội tâm bỗng nhiên chấn động dữ dội, một luồng cảm giác hết sức nguy hiểm dâng lên trong lòng, toàn thân tóc gáy càng không tự chủ liền dựng ngược.

“Phu nhân, vẫn là ngài biết hàng!”

Chủ quán vui vẻ ôm Hắc Thạch, đi lên phía trước, nói rằng: “Đây chính là Hắc Diệu Thạch vua, vương giả Hắc Diệu Thạch, giá trị tuyệt đối một ngàn rưỡi!”

“Xì xì.”

Nữ tử dĩ nhiên không khỏi tức cười nở nụ cười, “Khanh khách, vương giả Hắc Diệu Thạch, ha ha, bất quá này tảng đá, đích thật là vương giả.”

Dương Thanh Huyền nội tâm đột nhiên chìm xuống, nghe cô gái này nói như vậy, tựa hồ nhận ra này tảng đá.

Đối với này Hắc Thạch lai lịch, Dương Thanh Huyền cũng không dám xác định, chỉ là Hỏa Nhãn Kim Tình đều không thể nhìn thấu, mà cảm giác bên dưới, dĩ nhiên có cực mạnh hệ “Hỏa” năng lượng ở bên trong nhảy lên, lập tức để hắn nghĩ tới rồi một loại đồ vật.

Phan tên béo cả giận nói: “Ông chủ, làm sao cũng nên nói tới trước tới sau chứ?”

Chủ quán cười lạnh nói: “Tới trước tới sau? Ta đây nói là người trả giá cao được.”

Phan tên béo mắng: “Tín dụng của ngươi đây?”

Chủ quán cười nói: “Ha ha, tín dụng? Tín dụng có thể coi như ăn cơm sao?”

Phan tên béo suýt chút nữa tức giận thổ huyết, kêu lên: “Ta ra một ngàn tám!”

Chủ quán trong mắt sáng ngời, vui vẻ nói: “Thật chứ?!”

Nữ tử cười nói: “Hai ngàn.”

Phan tên béo cả giận nói: “Ba ngàn!”

Cô gái nói: “Bốn ngàn.”

Phan mập mạp nói: “10 ngàn!”

Cô gái nói: “20 ngàn.”

Phan tên béo ngừng lại, sắc mặt âm trầm.

Hắn cũng đoán được cô gái này hơn nửa nhận ra này Hắc Thạch, vì lẽ đó ra giá không một chút nào do dự. Như vậy một đường hận đi lên lời, giá cả liền sẽ trở nên khó có thể tưởng tượng.

Vì lẽ đó tạm thời ngừng lại, nội tâm nhanh chóng suy tư về.

Hắn lớn nhất nghi hoặc vẫn là, khối này Hắc Thạch rốt cuộc là cái gì, trị giá bao nhiêu tiền? Như vậy nội tâm mới có đáy.

Phan tên béo nhìn phía Dương Thanh Huyền, nhưng phát hiện Dương Thanh Huyền sắc mặt dị thường trắng xám, kinh hãi nói: “Lão đại, ngươi làm sao vậy?”

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu, đối với cô gái kia ôm quyền nói: “Phu nhân, khối này tảng đá đối với ta vô cùng trọng yếu, kính xin phu nhân nhịn đau cắt thịt.”

Kha Lạc không nhịn được châm chọc nói: “Bỏ đi yêu thích, ngươi đáng là gì, dám muốn phu nhân nhà ta bỏ đi yêu thích?”

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, Phan tên béo cũng giận dữ, đang muốn châm biếm lại, lại bị Dương Thanh Huyền ngăn cản.

Phan tên béo kêu lên: “Lão đại, không cần sợ. Bây giờ Phi Điểu Thành bên trong, trên đường người nào không phải có thân phận có bối cảnh, coi như là thập cường hai mươi bốn gia, hôm nay cũng không thể để!”

Ngoại trừ Dương Thanh Huyền ở ngoài, những người khác cũng không có cảm giác ra cô gái đáng sợ.

Trên đường lui tới người đi đường, hướng về nữ tử đầu đi ánh mắt, cũng chẳng qua là cảm thấy nữ nhân này nhìn rất đẹp, làm cho người ta một loại rất có mùi vị cảm giác mà thôi.

Dương Thanh Huyền đột nhiên kéo lại Phan tên béo, ôm quyền nói: “Nếu phu nhân như vậy yêu thích, cái kia ta cũng không tranh giành nữa, cáo từ.”

Nói xong, kéo Phan tên béo liền đi.

Phan tên béo vô cùng không giải, xưa nay chưa từng thấy Dương Thanh Huyền như vậy kinh sợ, đây là cái kia liền thập cường hai mươi bốn gia cũng dám dễ dàng chém giết lão đại sao?

Hơn nữa để Phan tên béo hết sức kinh hãi chính là, Dương Thanh Huyền cầm lấy tay phải của hắn, dĩ nhiên đang run nhè nhẹ, là cái kia loại bởi Hoảng Sợ mà sinh ra run rẩy!

Phan tên béo cả kinh nói: “Lão đại, ngươi...”

Dương Thanh Huyền không nói, xanh mặt, hơn nữa hai tóc mai trên chảy ra từng viên một mồ hôi hột.

Phan tên béo không phải kẻ ngu dốt, lập tức phản ứng cô gái trước mắt đáng sợ.

“Khanh khách, đừng nhanh như vậy đi nha, ta tìm ngươi có thể tìm không dễ dàng đây.”

Nữ tử khẽ cười nói: “Nhịn đau cắt thịt cũng không phải là không thể, chỉ cần ngươi nắm một món đồ đến trao đổi, một cái nguyên bản là nên thứ thuộc về ta.”

“Tìm ta?”

Dương Thanh Huyền dừng bước chân lại, chẳng biết vì sao, nội tâm run rẩy cảm giác càng ngày càng mạnh, trầm giọng nói: “Chúng ta quen biết sao?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1271: Năm Năm Ước Hẹn, Đội Chấp Pháp

Nữ tử nhẹ nhàng nở nụ cười, lộ ra vô hạn phong quang cùng quyến rũ, tự giới thiệu mình: “Ta gọi Côn Na.”

Phía sau nam tử kia khóe miệng ngậm lấy châm chọc cười, hừ nói: “Kha Lạc.”

Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, “Côn Na” danh tự này tựa hồ ở đâu nghe qua, nhưng lại nhất thời không nhớ ra được.

Phan tên béo cũng trong đầu nhanh chóng tìm tòi, danh tự này không giống như là Nhân tộc tên, muốn biến các loại nhân vật, đều không thể định vị rốt cuộc là ai.

Côn Na cười nói: “Không quen biết ta không liên quan, ngươi cảm thấy ngươi trên người món đồ gì có thể giá trị khối này Dương Ma Thạch đây?”

“Dương Ma Thạch?!”

Ba người cùng kêu lên kinh ngạc thốt lên.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, quả nhiên cùng hắn đoán giống như đúc.

Đang là có thể sinh ra tâm diễm âm Dương Ma Thạch bên trong một khối.

Phan tên béo cùng cái kia chủ quán càng là cả người chấn động mạnh, hai mắt trợn trừng mở.

“Dĩ nhiên là Dương Ma Thạch, ta không bán!”

Cái kia chủ quán đột nhiên đem Dương Ma Thạch thu hồi, xoay người muốn đi.

Nhưng vừa rồi cất bước, liền đình trệ ở đằng kia, thân thể không nhúc nhích, phảng phất bị người định trụ.

Chủ quán không có chết, chỉ là không cách nào nhúc nhích, hắn con ngươi hoảng sợ chuyển động, phát hiện mình trên người, chẳng biết lúc nào, bao trùm một tầng nhàn nhạt băng sương.

Không chỉ có đem bắp thịt xương cốt đông lại, liền ngay cả chân nguyên cũng đông kết liễu, toàn thân chỉ còn dư lại một đôi con ngươi còn có thể động, cùng với miệng có thể nói chuyện.

Chủ quán hoảng sợ nói: “Ngươi, ngươi muốn làm gì? Ở đây dám giết người, đội chấp pháp sẽ giết ngươi!”

Kha Lạc khinh miệt châm chọc nói: “Ồn ào! Dám ở phu nhân nhà ta trước mặt dùng mánh lới đầu, trên đời lại không có so với cái này càng chuyện tìm chết.”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm chủ quán trong tay Hắc Thạch nhìn mấy lần, thu hồi tham lam ánh mắt, trầm giọng nói: “Trên người ta không có có đồ vật giá trị này Dương Ma Thạch, khối này Ma Thạch là phu nhân, sau này còn gặp lại!”

Nói, liền ôm quyền chắp tay, kéo Phan tên béo muốn đi.

Phan tên béo nhưng là gương mặt không muốn, ánh mắt tổng nhìn chằm chằm cái kia Ma Thạch, nuốt nước bọt.

“Ha ha, hôm nay ngươi có muốn hay không khối này Dương Ma Thạch, đều phải đem vật kia giao ra đây. Ta đáp ứng Cửu Khanh, trong vòng năm năm không tìm làm phiền ngươi, hiện tại năm năm sớm đã qua.”

Côn Na chậm rãi nói, trên mặt một mảnh hờ hững biểu hiện.

Dương Thanh Huyền chân bước đột nhiên hơi ngưng lại, như là bị cao su nước dính ở trên mặt đất, lại cũng không nhúc nhích được.

Phan tên béo thậm chí cảm thấy được cánh tay phải tê rần, Dương Thanh Huyền năm ngón tay như Ưng Trảo giống như, bắt tiến vào, mơ hồ có huyết chảy ra.

Phan tên béo nội tâm hoảng hốt, không biết cái kia "Cửu Khanh" là người phương nào, càng gây nên lão đại như vậy chấn động, nhưng "Cửu Khanh" danh tự này, đích xác có chút quen tai.

Dương Thanh Huyền xoay người, khuôn mặt âm trầm lợi hại, hỏi: "Ngươi rốt cuộc là ai, cùng Cửu Khanh đại nhân còn có ta, có gì ân oán?"

Côn Na nghĩ một lát, cười nói: "Việc này nói rất dài dòng, nói đến ta còn phải cảm kích ngươi đây. Năm đó ở Hư Thiên vực, là ngươi trong lúc vô tình đem ta phóng ra. Mà ta lại ở trong lúc vô tình gặp được của ngươi Võ Hồn, chà chà, lúc đó đã nghĩ tìm ngươi muốn vật kia, kết quả bị Cửu Khanh ngăn cản, dùng Phượng Sào Quyết Minh đổi lấy ngươi năm năm thời gian."

Phan tên béo cả người run lên, lập tức cảm nhận được chuyện sự đáng sợ,

Đối phương gặp Dương Thanh Huyền Võ Hồn, đó chính là biết Thái Huyền mộ kiếm, sự tình liền chắc chắn sẽ không đơn giản.

Mà Phượng Sào Quyết Minh càng là thần thoại thứ tầm thường, liền ngay cả hắn đều không xác định cõi đời này hay không còn có như vậy thần dược.

Có thể lấy ra như vậy thần vật tồn tại, cái kia Cửu Khanh cũng tuyệt đối là kinh thiên động địa đại nhân vật.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên cả kinh nói: “Ngươi là Trùng Mẫu!”

Hắn khuôn mặt ngạc nhiên cùng khó có thể tin tưởng được.

Hắn từng nghe Cổ Hạt đã nói có quan hệ Trùng Mẫu Côn Na chuyện, Hư Thiên vực chính là Côn Na cùng hoang chủ trải qua đại chiến, bị đánh tan tành, từ một cái vị diện đã biến thành một cái phá nát tiểu không gian.

Trời ạ, thế nào lại gặp loại đáng sợ này tồn tại?!

Dương Thanh Huyền sắc mặt so với sương đánh quả cà càng khó coi hơn.

Hơn nữa để trong lòng hắn khó có thể bình tĩnh là, Cửu Khanh dĩ nhiên không ngừng cứu hắn một lần, đang cùng Huyền Thiên Cơ đồng quy vu tận trước, còn đã cứu hắn.

Phan tên béo nghe Dương Thanh Huyền kinh hô một tiếng, càng là há to mồm, đầu óc đều có chút đường ngắn.

Trùng Mẫu danh xưng này, hắn tự nhiên biết ý vị như thế nào.

Một loại sợ hãi trước đó chưa từng có nháy mắt bao phủ xuống, toàn thân thịt mỡ run rẩy kịch liệt, phát điên cuồng tựa như run cầm cập liên tục.

“Đại nhân! Đội chấp pháp đại nhân!”

Cái kia bị băng sương đóng băng chủ quán, vẫn chưa quan tâm mấy người nói chuyện, mà là một đôi mắt không được hướng bốn phía cầu cứu, chỉ là không người để ý hắn, tất cả mọi người ánh mắt đều bị Côn Na hấp dẫn tới, cảm thấy cô gái này rất đặc sắc.

Nhưng rốt cục để chủ quán thấy được làm hắn mừng như điên sự tình, từ con đường phía trước, đi rồi đến ba người, toàn thân đều mặc đội chấp pháp áo bào trắng, trên người tỏa ra lẫm liệt khí tức.

“Ha ha, được cứu rồi! Đội chấp pháp đại nhân, mau tới mau cứu ta!”

Chủ quán liều mạng hô lớn.

Từ phía trước đi tới ba người, mặc áo bào trắng, nhưng trước ngực trái nhưng mang theo Mao gia tiêu chí, khí tức lạnh lẽo, người chết giống như trắng xám cứng ngắc trên khuôn mặt có hắc khí mông lung, cường thịnh khí tức quanh quẩn ở quanh thân.

Nhưng ba người kia đối với Côn Na, Kha Lạc, chủ quán, Phan tên béo đều làm như không thấy, đối với chủ sạp kêu cứu cũng ngoảnh mặt làm ngơ, ba con mắt nhìn chòng chọc vào Dương Thanh Huyền.

Phía trước một người râu tóc bạc phơ, thể diện dường như tử thi giống như khô héo, một đôi mắt nhưng là lớn như chuông đồng, dường như muốn trừng ra ngoài giống như vậy, chính là Mao gia trưởng lão Mao Mộc, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền lạnh giọng nói: “Đi mòn gót sắt không tìm thấy, được đến toàn bộ không uổng thời gian, Lý Huyền, chịu chết đi!”

Đang khi nói chuyện, ba người liền đi tới trước mặt, hai người khác đánh bọc tới, đem Dương Thanh Huyền vây vào giữa.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Các ngươi đây là...”

Mao Mộc khuôn mặt âm trầm chảy ra nước, nói: “Lý Huyền, ngươi ở tận thế hẻm núi giết nhà ta Mao Tiểu Sơn, món nợ này ngươi dám phủ nhận sao?”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Ta không phủ nhận, nhưng ta tò mò là, các ngươi làm sao biết là ta giết, thì lại làm sao nhận ra ta tới?”

“Quả nhiên là ngươi! Tốt, được! Dám thừa nhận, xem như là có gan!”

Mao Mộc tức đến run rẩy cả người, trong mắt tuôn ra sát khí, lạnh giọng nói: “Vì tra ra hung phạm, chúng ta thi triển Mao gia truy hồn phương pháp, đem Mao Tiểu Sơn tàn hồn cho đòi trở về, sau đó quả chính là Mao Tiểu Sơn hồn phi phách tán, lại cũng không tồn tại nữa! Cho tới nhận ra ngươi liền càng đơn giản hơn, ta đuổi bắt chính là trên chiến trường lưu lại khí tức, mà không phải tướng mạo của ngươi!”

Dương Thanh Huyền chợt nói: “Thì ra là như vậy, xem ra hai mươi bốn nhà người quả nhiên đều không đơn giản.”

Phan tên béo cả giận nói: “Mao Mộc, ngươi thân là đội chấp pháp người, nên sẽ không làm trấn áp tuyển thủ dự thi loại này làm người giận sôi sự tình chứ?”

“Trấn áp? Ha ha, không biết, đương nhiên không biết!”

Mao Mộc uy nghiêm đáng sợ cười gằn nói: “Ta chuyện cần làm, là rút ra hồn phách của hắn, trở lại cho Thái Thượng đại trưởng lão một câu trả lời!”

Phan tên béo cả kinh nói: “Ngươi dám ở chỗ này động thủ? Ngươi điên rồi sao!”

Mao Mộc cười khẩy nói: “Ngươi cho rằng Tinh Cung có thể cứu ngươi nhóm? Ha ha, giết mấy người các ngươi, bất quá phí chút công phu, che chở một cái che giấu tai mắt người kết giới thôi.”

Hắn trong mắt hàn quang lóe lên, cho rằng trước mắt mấy người này đều là một phe, sát khí đem Dương Thanh Huyền, Phan tên béo, chủ quán, Côn Na cùng Kha Lạc, đều chụp vào trong.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1272: Cho Đòi Âm Chi Phiên, Nắm Đến Luyện Tập

Dương Thanh Huyền ngất lịm bên dưới, vội vàng đem tên béo kéo đến bên cạnh người, miễn cho tên béo thực lực quá thấp, bị Mao gia người đột nhiên ra tay đánh giết.

Nhưng Mao Mộc ba người vẫn chưa lập tức ra tay, mà là từng người bấm quyết, Mao Mộc đưa tay chộp một cái, một cây cờ trắng liền rơi ở trong tay, hướng về trên đất ném đi.

Hai người khác từng người bấm quyết, trên mặt lộ ra uy nghiêm đáng sợ cười gằn.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy trước mắt loáng một cái, liền biến thiên địa, mới vừa rồi còn ở đường phố giác, giờ khắc này liền xuất hiện ở một mảnh âm u lạnh như băng mồ trên.

Bốn phía là một mảnh mênh mông hoang dã, khắp nơi đều có nấm mồ cùng bia mộ, tạp nhạp giống như một nơi bãi tha ma, bầu trời trầm thấp đen tối, sương trắng bay bay bên trong, phảng phất có thể nhìn thấy Quỷ Ảnh lắc lư.

Ở không xa phía trước, cắm vào một cây màu trắng quỷ phiên, theo đột nhiên nổi lên gió tung bay, từ xa vời chỗ truyền ra chuông đồng tiếng, leng keng coong coong quấy nhiễu tâm hồn người, cùng thiên địa hô ứng, nhấc lên âm phong từng trận, một mảnh âm u đầy tử khí.

Mảnh này bãi tha ma như thế kết giới, chính là cái kia quỷ phiên chế tạo ra.

Mao gia ba người, đồng thời xuất hiện ở cái kia quỷ dưới lá cờ.

Cái kia chủ quán nháy mắt kinh ngạc sững sờ, hoảng sợ nói: “Đại nhân, Mao gia đại nhân, ân oán của các ngươi không có quan hệ gì với ta, trước tiên thả ta đi ra ngoài đi.”

“Ồn ào! Nếu tiến vào, cũng đừng nghĩ đi ra. Này âm dưới lá cờ, không ngại thêm một cái oán quỷ.”

Mao Mộc cười gằn một tiếng, giơ tay vỗ một cái, xa xa vang lên chuông đồng tiếng, một đạo màu đen thi khí bắt đầu từ trong lòng bàn tay phun ra, trực tiếp xuyên thấu qua chủ sạp thân thể.

“A! Không muốn a, ta là vô tội!”

Cái kia chủ quán thống khổ ngửa lên trời gào lên một tiếng, chính là hào không một tiếng động ngã xuống đất, sắc mặt xám trắng, sau lưng bay ra linh hồn giống như bóng trắng, nháy mắt chui vào linh phiên bên trong.

“Rác rưởi.”

Một người khác Mao gia người khinh miệt quét thi thể kia một chút, ánh mắt lạnh lùng, phảng phất chỉ là ở nhìn một con chết đi sâu.

Mao Mộc âm trầm ánh mắt quét qua bốn người, quát lên: “Ra tay, đem bốn người này toàn bộ luyện hóa, rút hồn trở lại!”

Ba người đồng thời bấm quyết, đánh vào cái kia âm phiên bên trong.

Nhất thời trên bầu trời, vang lên chuông đồng từng tiếng, vô số hoa tuyết tung bay hạ xuống, nhưng là một tia nhiệt độ cũng không, mang theo màu xám tro tạp chất, dường như người chết tro cốt.

Mao Mộc con ngươi co rụt lại, hét lớn nói: “Cho đòi Âm Chi Phiên tháng tư tuyết bay!”

Vô số hắc khí từ cái kia âm phiên bên trong tuôn trào ra, mang theo trong thiên địa hoa tuyết, biến thành một cái cao tới trăm trượng Thi Quỷ, doanh mãn nồng nặc oán khí, quay về Dương Thanh Huyền đám người xung phong mà đi.

Dương Thanh Huyền đem Phan tên béo hộ tống ở phía sau, giơ tay bấm quyết, nơi lòng bàn tay hiện ra mấy cái phù văn, sau đó hóa thành cương phong, mang theo cường đại hoang khí ở trong tay thổi tan mở.

Trăm trượng đường kính bên trong nhất thời hình thành một mảnh vòng xoáy, đem hết thảy âm hối khí toàn bộ thổi tan, vạn tà bất xâm.

Mao gia một người đột nhiên cả kinh nói: “Mộc trưởng lão, tiểu tử này công pháp hình như là... Sa Bà Thiên Phong Cửu Thiên Phong Hoa Quyết?”

Mao Mộc sầm mặt lại, quát lên: “Chớ nói nhảm! Chỉ là có chút giống mà thôi, hơn nữa mặc kệ hắn học là thần thông nào, trước tiên giật hồn phách lại nói!”

“Là!”

Hai người kia đều là biểu hiện rùng mình, sát khí tuôn ra.

To lớn thi quái gầm thét lên bay lên, nhảy vào Dương Thanh Huyền gió lốc lĩnh vực, sau đó hai chân rơi xuống đất, từng bước một hướng Dương Thanh Huyền đi đến.

Mỗi đi một bước đều động đất run rẩy, bão gió từ dưới chân khuếch tán, chống chọi cái kia Cửu Thiên Phong Hoa Quyết.

Kha Lạc ánh mắt phát lạnh, hai tay mười ngón nắm chặt.

Dương Thanh Huyền là người bọn họ muốn tìm, nếu là bị đá quái giết, cái kia Thái Huyền kiếm thiên liền xuống rơi không rõ.

Côn Na nhưng là trong mắt mỉm cười, nhẹ giọng nói: “Lại nhìn một chút.”

Kha Lạc lúc này mới buông tay ra, một mặt lạnh như băng nhìn.

Cái kia thi quái mỗi đi một bước, Dương Thanh Huyền trong tay cương phong liền tiêu tan mấy phần, Dương Thanh Huyền nhắc lại chân nguyên, quyết ấn biến đổi, cương phong lực lượng lại đi nâng lên, nhưng vẫn là không ngăn được thi quái chân bước.

Một người một quái chống lại hạ, không gian đều hoảng hốt lay động, bốn phía mộ phần đầu không ngừng nổ tung, từ bên trong truyền ra oan hồn dã quỷ thanh âm, tảng lớn quỷ quái đều từ trong đất bò ra.

Ở một cái mộ phần trước, bò ra ngoài một cái ác quỷ, cái kia khuôn mặt tướng mạo, càng là vừa mới chết chủ quán.

Chỉ có điều này một ít quái đều bị Cửu Thiên Phong Hoa Quyết che ở bên ngoài, không cách nào bước vào phong chi lĩnh vực.

Chỉ là hội tụ ác quỷ oan hồn hơn nhiều, đối với lĩnh vực áp lực cũng không đoạn tăng lớn.

Phan tên béo cả kinh nói: “Lão đại, ngươi này Cửu Thiên Phong Hoa Quyết... Không sẽ là...”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Chính là vừa luyện không bao lâu, còn không quen tất, vừa vặn nắm này thi quái luyện tay nghề một chút.”

Lời này truyền vào Mao gia ba người trong tai, đều là đổi sắc mặt.

Này giây phút sống chết, đối phương lại còn có tâm sự diễn luyện công pháp?

Mao Mộc càng là tức giận nổ, quát: “Trước đây không lâu vừa nghe nói Sa Bà Thiên Phong thiên tài Trình Ngữ bị giết, xem ra cũng là tiểu tử ngươi gây nên a!”

Tên còn lại cả kinh nói: “Trình Ngữ ở năm ngoái liền bước chân vào không pháp sơ kỳ, nghe nói là không pháp trung kỳ tu vi, dĩ nhiên cũng chết ở trong tay hắn.”

Mao Mộc âm trầm hét dài một tiếng, từng đạo từng đạo đen nhánh quyết ấn từ trong tay đánh ra, toàn bộ đánh vào âm phiên bên trong.

Cái kia thi quái trên người sức mạnh nhất thời tăng vọt đi tới, “Ầm ầm” một tiếng, cường đại thi khí khuếch tán mở, đem Dương Thanh Huyền Cửu Thiên Phong Hoa Quyết áp chế hoàn toàn ở.

“Đây là... Cực Đạo cảnh?!”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, thi quái bị Mao Mộc dùng bí pháp kích phát đến mức tận cùng, dĩ nhiên bước chân vào Cực Đạo cảnh!

Thi quái rít gào một tiếng, thân thể đột nhiên run lên, tảng lớn đen nhánh xích sắt từ trong cơ thể qua lại mà ra, như áo giáp giống như lượn quanh ở quanh thân.

Sau đó thân hình bắn mạnh mà lên, giơ tay liền hướng Dương Thanh Huyền vỗ tới.

Cái kia mục nát trong lòng bàn tay, tảng lớn hắc quang bão bắn ra, bên trong lập loè vô số quỷ dị phù văn, đè toàn bộ kết giới không gian đều lắc động không ngừng.

Mao Mộc hơi thay đổi sắc mặt, cùng hai người khác ổn định trong tay quyết ấn.

Mảnh này âm phiên kết giới hạ, tối đa chỉ có thể áp chế lại Cực Đạo cảnh sức mạnh, một khi vượt qua, vô cùng có khả năng dẫn đến tan vỡ, như vậy sức mạnh khuếch tán ra, ở trong thành nổ tung lời, tất nhiên gây nên tử thương vô số, đến thời điểm liền thật sự không có cách nào hướng về Tinh Cung thông báo.

Hơn nữa tự ý đánh giết tuyển thủ dự thi, đây chính là Thương Khung luận võ tối kỵ, đem sẽ gặp phải nghiêm khắc nhất trừng phạt.

Bây giờ Nhân tộc thế giới, tông môn vô số, cường giả lâm lập, Mao gia ở hai mươi bốn trong nhà chỉ có thể coi là trung đẳng tồn tại, nếu là bị Tinh Cung trừng phạt đả kích lời, từ hai mươi bốn trong nhà rơi xuống khỏi đi cũng không phải không thể.

Vì lẽ đó Mao gia tuy rằng một mực truy sát Dương Thanh Huyền, nhưng cũng không dám gióng trống khua chiêng.

Dương Thanh Huyền đột nhiên đem Phan tên béo hướng về phía sau đẩy một cái, quát lên: “Lùi!”

Phan tên béo bị đẩy ra xa mấy chục trượng, biết chính mình không giúp được gì, chỉ có thể gấp đến độ giương mắt nhìn.

Dương Thanh Huyền nhưng là nhún người nhảy lên, trên người kích. Bắn ra hai vệt sáng, phân tả hữu hai đường hướng về cái kia thi quái đánh tới.

Chính là A Bảo cùng xích đuôi.

Mình thì là giơ tay lên, Lục Dương ở lòng bàn tay hội tụ, chiếu sáng toàn bộ bầu trời đại địa một mảnh lóa mắt.

Cái kia chút oan hồn dã quỷ không chịu được này chí dương lực lượng, đều là thống khổ mà hoảng sợ đứng tại chỗ kêu rên.

“Lục Dương Khai Thiên!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, một chưởng như trời huy hoàng, đột nhiên đập tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1273: Tự Tìm Đường Chết, Quy Nhất Đoạn Sinh

A Bảo đồng dạng chỉ điểm một chút, nhẹ nhàng sóng gợn ở đầu ngón tay khuếch tán mở, toàn bộ không khí đều “Vù” một tiếng, theo cái kia chỉ lực mà run rẩy.

Xích Vĩ nhưng là một tiếng hí lên, trong con ngươi kim quang tăng mạnh, ngưng hiện ra hai đạo cự xà bóng mờ, nhưng đầu trên nhưng mọc ra long giác, tỏa ra Hoang Cổ hung thú mịt mù xa mà hung ác khí tức, cắn xé mà đi.

Ba nguồn sức mạnh, ở trên không bên trong đột nhiên hội hợp, cùng cái kia thi quái một chưởng oanh cùng nhau!

“Ầm ầm!”

Sáng lạng chiêu thức bạo nổ mở, hóa ra vô biên sáng chói hỏa diễm cùng kim ngân chi quang, điểm điểm đổ nát phía sau, bị cái kia diệt thế giống như kinh khủng đè nén năng lượng sóng khí mang theo đẩy về phía bốn phương tám hướng.

Bốn bóng người từng người bị đánh bay.

Dương Thanh Huyền thân thể ở trên không bên trong trợt đi một khoảng cách, hai chân vững vàng đạp ở trên đất.

Chỉ là trong cơ thể khí huyết quay cuồng, trong cổ họng không nhịn được ngòn ngọt, khóe miệng liền máu tươi chảy ra.

“Đây cũng là Cực Đạo cảnh sức mạnh sao?”

Dương Thanh Huyền cúi đầu, nhìn mình bàn tay phải, nổi gân xanh, toàn bộ cánh tay đều khẽ run, trên da còn hiện ra một mảnh thi ban.

Chỉ có điều ở lửa dương chân khí vận chuyển hạ, cái kia chút thi ban một chút xíu biến mất.

A Bảo cùng Xích Vĩ cũng phân biệt rơi xuống đất, sau đó bóng người loáng một cái, liền thuấn di đến Dương Thanh Huyền bên cạnh người, đứng ở hai bên trái phải, cảnh giác nhìn chằm chằm phía trước.

Cái kia đại thi quái thân thể chỉ là lắc lư mấy lần, trên người tảng lớn thi khí bị ngọn lửa hồng châm đốt, thi trên lông dấy lên từng mảnh từng mảnh hỏa diễm, kinh nộ không ngừng rít gào, hai cái con ngươi tử một hồi hóa thành đỏ như máu.

Mao Mộc hơi thay đổi sắc mặt, quát lên: “Các ngươi cũng đồng loạt ra tay, mau chóng giết hắn đi! Nếu như như vậy tiếp tục đánh, phương này không gian sợ là không chịu nổi!”

“Là!”

Hai người khác thả ra trong tay quyết ấn, trong đôi mắt lấp loé thi khí giống như mịt mờ ánh mắt.

Một người trong đó chỉ vào Côn Na cùng Kha Lạc, hỏi: “Hai người này xử lý như thế nào?”

Mao Mộc nổi giận nói: “Ngu xuẩn! Cái này còn cần hỏi sao? Cùng nhau giết!”

“Là!”

Tên kia Mao gia người bị rầy một câu, nội tâm hết sức phiền muộn, hết thảy tâm tình tiêu cực đều hóa thành sát ý, đem Côn Na cùng Kha Lạc khóa chặt, quát lên: “Chết đi!”

Liền hóa thành độn quang, đằng đằng sát khí phóng đi.

Dương Thanh Huyền cảnh giác, bày tự chọn xu thế, chuẩn bị nghênh chiến thi quái cùng tên kia Mao gia cường giả, nhưng khóe mắt nhưng là nhìn phía Côn Na cái kia bên cạnh, Ám đạo Mao gia người muốn chết.

Chỉ thấy Kha Lạc đột nhiên nở nụ cười, hắc tiếng nói: “Mẫu trên đại nhân, ngươi một mực khen Nhân tộc trí tuệ, nói thông minh là vĩ đại biết bao đồ vật, tạo cho Nhân tộc huy hoàng. Trước mắt mấy người này, cũng coi như là trong nhân tộc người tài ba đi, làm sao ta liền không nhìn ra một điểm trí tuệ đây?”

Côn Na hừ nhẹ nói: “Làm sao, ngươi đây là đang chất vấn ta?”

Kha Lạc bỗng nhiên kinh sợ, vội vàng khom người nói: “Thuộc hạ không dám!”

Côn Na nói: “Ta nói Nhân tộc trí tuệ, là tổng thể mà nói, có phổ biến tính chung. Mà trước mắt mấy cái này ngu xuẩn vật, chỉ là tính đặc thù thôi.”

Kha Lạc vội hỏi: “Vâng, mẫu trên cao kiến!”

Hắn run lên, nhìn vọt tới Mao gia cường giả, hỏi: “Mẫu trên, bây giờ nên làm gì?”

Côn Na nhẹ nhàng cau lại hạ lông mày, nói: “Ngươi nói xem? Muốn không chờ hắn xông lên đem ta chém chết?”

Kha Lạc sợ hết hồn, nhất thời rõ ràng, uy nghiêm đáng sợ cười gằn nói: “Giao cho thuộc hạ!”

Hắn sớm liền không nhịn được muốn giết người, nhưng vẫn bị chấn nhiếp bởi Trùng Mẫu uy nghiêm, không dám càn rỡ, giờ khắc này giống như là thả ra ma đầu, trên mặt lập loè châm chọc, sát khí, cùng đối với dốt nát miệt thị cùng trào phúng.

“Quy Nhất Đoạn Sinh!”

Kha Lạc cười gằn một tiếng, bàn tay bình thăm dò mà ra, từ đó vứt ra một căn màu vàng xúc tu, tản ra mông lung chi quang, phảng phất là đem năng lượng khổng lồ áp súc thành một đường, kích. Bắn mà đi.

“Cái gì?!”

Mao gia người kia sắc mặt đại biến, vội vàng cổ tay xoay chuyển, cuồng bạo thi khí trào hiện ở trong tay, hướng ra phía ngoài khuếch tán, trong đó xuất hiện một viên chữ màu đen phù, chính là một đạo thủ ấn đánh ra.

“Vạn Thi Chú Ấn!”

Cái kia thủ ấn mang theo vô tận tử vong hơi thở, cùng với mục nát thiên địa khí thế, bao phủ mà xuống.

“Oành!”

Kha Lạc màu vàng xúc tu, vừa chạm tới cái kia tử khí, càng không trở ngại chút nào liền xâu vào, trực tiếp đem Vạn Thi Chú Ấn xuyên thủng, “Ầm ầm” một tiếng, xúc tu như châm, nháy mắt bắn vào Mao gia người kia trước ngực, “Xì” tràn ra một điểm máu tươi.

“Này... Này... Không thể?!”

Mao gia người kia cúi đầu, nhìn mình bị đâm thủng qua trái tim, máu tươi bắt đầu ở trước ngực mở rộng, đồng thời trong cơ thể có ngàn vạn căn kim châm đi khắp, càng là cái kia xúc tu sinh ra vô số càng nhỏ bé châm cần, dường như rễ cây giống như vậy, hướng về xung quanh leo lên mà đi, nháy mắt đâm xuyên qua hắn toàn bộ thân hình.

“A!”

Mao gia người kia hoảng sợ hét lên một tiếng, màu vàng kia xúc tu vô cùng lạnh lẽo, mang theo hơi lạnh thấu xương, tê dại toàn thân của hắn, đồng thời phảng phất có thể lấy ra người sức sống giống như vậy, không ngừng hấp thụ lấy năng lượng của hắn, trở nên càng cứng cỏi.

"Oành!"

Kha Lạc cổ tay nhoáng lên dưới, kim quang khẽ run lên, thân thể người nọ đã bị nổ thành thịt nát, một vệt bạch quang bắn ra, bị hút vào âm phiên bên trong.

"Cái gì?!"

Biến cố này, lập tức để Âm Phiên Giới bên trong mấy người giật nảy cả mình.

Mao Mộc càng là trợn mắt ngoác mồm, nhìn âm trên lá cờ, cái kia mới hút vào hồn thể, ở bên trong thống khổ giương nanh múa vuốt.

Liền Liên Tiến công Dương Thanh Huyền tên kia Mao gia người, cũng dừng lại, sợ hãi mà đờ đẫn nhìn.

"Khặc khặc."

Kha Lạc giết phía sau một người, trong mắt lộ ra thần sắc hưng phấn, liếm một cái môi lưỡi, cái kia Nhân tộc khuôn mặt, dần dần thay đổi cứng ngắc, như nham thạch vỏ giống như vậy, như là một tầng giáp xác gắn vào mặt trên, còn có màu trắng Ban Điểm tái hiện ra, trong đôi mắt càng là hung mang lộ, một bộ không đã ghiền bộ dạng.

Mao Mộc bỗng nhiên kinh hãi, quát lên: "Hai người các ngươi không là Nhân tộc?!"

"Cắt, ngươi mới là đê tiện Nhân tộc đây, đừng đem chúng ta cùng ngươi nói làm một.”

Kha Lạc gương mặt châm chọc cùng cười nhạo.

Mao Mộc một trái tim mạnh mẽ đi xuống đất trầm, lấy tu vi của hắn cùng tầm mắt, lại không có phát hiện hai người này dị thường, còn tưởng rằng là võ giả bình thường.

“Đáng chết! Trước hết giết này tên dị tộc!”

Mao Mộc mặt âm trầm, đột nhiên vỗ một cái âm phiên, mặt trên cái kia giãy giụa hồn phách lập tức yên tĩnh lại.

Xa xa đại thi quái thân thể chấn động, phía trên xích sắt màu đen “Rầm” vang vọng, càng bỏ qua Dương Thanh Huyền, chuyển hướng Côn Na cùng Kha Lạc mà đi.

Mặt khác tên kia Mao gia người cũng sẽ ý, tương tự đi theo đại thi quái bên cạnh người, xông về Côn Na cùng Kha Lạc.

Dương Thanh Huyền chỉ là cua trong rọ, chỉ cần Âm Phiên Giới không phá, liền có chạy đằng trời, mà này hai tên dị tộc nhưng là biến số lớn nhất, trước hết bắt.

Mao Mộc ý nghĩ không sai, chỉ là...

Cái kia đại thi quái gầm thét lên xông về Kha Lạc, bàn tay hướng về bên hông một trảo, vô số thi khí chính là tụ lại mà đến, bao bọc cái kia cường tráng đen kịt xiềng xích, quay về Kha Lạc đập tới.

Kha Lạc cười nhạo một tiếng, giơ cánh tay lên, theo một ánh hào quang tăng vọt, sắc bén khí tức khuếch tán.

Hắn nửa cái cánh tay đều biến thành bọ ngựa chân trước giống như dao và cưa, nhìn thấy được khinh bạc sắc bén, thân hình hơi động liền là đối với cái kia thi quái chém tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1274: Thiên Địa Mênh Mông, Tự Mình Châm Trà

“Nứt hình chém thế!”

Vô tận sát ý lan ra, màu trắng bệch đao quang, giống như một loan nguyệt giống như chém ngang mà đi, chỗ đi qua, hư không đều lưu lại một đạo sẹo sâu, thậm chí ảo cảnh đều bị chém mở một đường, cùng hiện thực liên tiếp.

Màu trắng đao quang chém một cái, liền đem cái kia xiềng xích nổ lớn chém nát, đồng thời dư uy quét ngang mà đi, đem to lớn kia thi quái chém giết.

“Oành!”

Thân thể khổng lồ nổ lớn nổ tung, phá ra, thi khí dường như sóng biển giống như hướng bốn phía đẩy tán mà đi, hoa tuyết lượn vòng, trong thiên địa một mảnh mênh mông tĩnh mịch.

Dương Thanh Huyền cùng Phan tên béo đều là sắc mặt trắng bệch, này hai tên Trùng Tộc quả nhiên cực kỳ kinh khủng, cái này còn chỉ là một tên thủ hạ, cái kia mẫu trùng từ đầu đến cuối cũng không hề động thủ, lại càng không biết là thế nào nhân vật đáng sợ.

Tên kia đi theo ở đại thi quái sau lưng Mao gia người, chỉ cảm thấy Tử Thần gặp thoáng qua, vừa nãy cái kia chém một cái dư uy, dán vào trước mặt hắn đi qua, sợ đến mặt không có chút máu, đứng ở không trung trực tiếp ngốc ngây dại.

“Cứu ta, Mộc trưởng lão cứu ta!”

Cái kia Mao gia người một trận mới phục hồi tinh thần lại, hoảng sợ hướng về âm phiên phương hướng bỏ chạy.

Mao Mộc cũng là sắc mặt trắng bệch, biết gặp phiền toái, nhưng hắn tự tin thần thông được, quát to: “Đừng hoảng hốt!”

Ấn quyết trong tay không ngừng, vô số màu đen phù văn hướng về không trung tung bay mà đi, xa xa chuông đồng tiếng trở nên dồn dập, bầu không khí bất an quanh quẩn ở bầu trời, thi khí cùng hoa tuyết lại bắt đầu lại từ đầu tụ lại.

Kha Lạc lạnh rên một tiếng, thân hình một hồi xuyên qua cái kia phá tản thi khí, biến mất không còn tăm hơi.

Sau một khắc, cái kia chạy trốn Mao gia người, trực tiếp ở trên không bên trong kêu thảm một tiếng, “A!” Thân thể liền đột nhiên bạo nổ mở.

“Ầm!” Nổ thành một đoàn thịt nát.

Màu trắng hồn phách một hồi bay vào âm phiên bên trong, trong hư không đung đưa mấy căn xúc tu, Kha Lạc âm lãnh kia mà khát máu khuôn mặt nổi lên, chỉ là một cái thoáng lại không thấy.

“Khuy Chân! Khuy Chân hậu kỳ, Khuy Chân đại viên mãn đại cao thủ!”

Mao Mộc hoảng sợ quát to một tiếng, một trái tim đột nhiên rơi vào kẽ băng nứt, toàn thân bốc lên một luồng ý lạnh đến.

Hắn mình chính là Khuy Chân sơ kỳ tồn tại, lúc này mới phát hiện hoàn toàn không phải Kha Lạc đối thủ, như vậy chỉ có một khả năng, tu vi của đối phương chí ít ở Khuy Chân hậu kỳ trở lên!

“Khuy Chân? Ha ha, ha ha ha ah.”

Liên tiếp cười gằn từ trong hư không truyền ra, cuối cùng một tiếng trào phúng xuất hiện thời điểm, đã sau lưng Mao Mộc, “Khuy Chân đại viên mãn, ở thời kỳ trung cổ, ta liền đã không phải.”

Mao Mộc cả người chấn động, cảm giác cái cổ một trận đâm nhói, thấy lạnh cả người nháy mắt lủi đến đỉnh đầu, kinh mạch toàn thân cực kỳ đau khổ, giống như là có vô số cây kim ở trong người đi khắp giống như vậy, toàn thân đều là trở nên cương trực.

Kha Lạc đem xúc tu đâm vào hắn kinh mạch toàn thân, hoàn toàn khống chế được Mao Mộc thân thể, nhưng cũng tránh khỏi hắn chỗ yếu, thỉnh cầu tựa như nhìn Côn Na.

Mao Mộc lúc này mới cảm thấy vô biên hoảng sợ, run giọng cầu khẩn nói: “Đừng, đừng giết ta, cầu cầu các ngươi đừng giết ta, chúng ta nguyên bản là không thù không oán, hết thảy đều chỉ là hiểu lầm.”

Côn Na nhíu mày lại, nói: “Không giết hắn, lẽ nào giữ lại mời ăn cơm?”

“Oành!”

Côn Na dứt tiếng, Mao Mộc cả người nháy mắt trở nên lại làm vừa giòn, giống như một món bị móc rỗng đồ gốm, lập tức nổ lớn mở ra, nổ bể thành một chỗ tro cặn, chỉ còn dư lại màu vàng xúc tu còn đang duy trì thân thể kinh mạch hình dạng, bị Kha Lạc thu về trong cơ thể.

Theo Mao Mộc vừa chết, cái kia âm trên lá cờ ánh sáng lộng lẫy nháy mắt tiêu tan, toàn bộ hoang dã mồ cảnh tượng trong phút chốc tan tành.

Dương Thanh Huyền mấy người trực tiếp về tới Phi Điểu Thành, phố chợ trên đường phố.

Bởi vì có âm phiên kết giới che chở, trên đường phố phảng phất chưa từng xảy ra gì cả.

Nhưng giờ khắc này kết giới lực lượng biến mất, kèm theo mấy người trở về, chủ quán cùng Mao gia ba thi thể của người, thịt nát, cũng tất cả đều vung vẩy ra, tán lạc một chỗ.

“A?!”

Bốn phía võ giả, đột nhiên tất cả đều ngất lịm kêu to, tràng diện nháy mắt liền rối loạn.

Chỉ là trong nháy mắt, thì có lượng lớn cường giả khí tức từ đằng xa mà đến, đồng thời tốc độ cực nhanh.

Phi Điểu Thành trung ương an toàn phòng ngự, đã là cấp bậc cao nhất, hơi hơi một điểm gió thổi cỏ lay, liền sẽ đưa tới đội chấp pháp.

Dương Thanh Huyền từ kết giới đi ra ngay lập tức, đã bắt tên béo hướng về xa xa bỏ chạy.

Nhưng vừa mới chuyển thân, đã bị một nguồn sức mạnh giam lại, hoàn toàn không có cách nào nhúc nhích.

Côn Na khẽ cười nói: “Chuyện của chúng ta còn không có nói xong đây.”

Nói, một phất ống tay áo, bốn người ở tại chỗ lóe lên, liền biến mất không còn tăm hơi không gặp.

Bất quá chớp mắt, thì có hơn mười đạo thân mặc đồ trắng chấp pháp bào cường giả dồn dập rơi xuống, nhìn chăm chú thi thể trên đất, thịt nát cùng máu tươi, đều là sắc mặt cực kỳ khó coi.

Một người trong đó lạnh giọng nói: “Lục soát! Nhất định phải đem hung thủ tìm ra!”

Hơn mười người nhất thời xoay người mà đi, kích. Bắn về phía bốn phương tám hướng.

...

Sau một khắc, ở một gian thông thường nhà dân bên trong, Côn Na ngồi ở một cái bàn tròn nhỏ bên, mang theo một cái tàn tạ vẻ người lớn sứ ấm, rót cho mình một ly nước trà.

Nước trà đã lạnh, nhưng nàng cầm trong tay, lập tức bốc lên hừng hực nhiệt khí.

Kha Lạc hai tay ôm ngực, lặng lặng đứng ở một bên.

Đây chính là một gian người dân bình thường phòng, trong phòng chủ nhân hẳn là đi ra ngoài làm việc, vì lẽ đó trong ngoài hoàn toàn không có một người.

Dương Thanh Huyền cùng Phan tên béo nhưng là mặt không có chút máu đứng ở một bên, lẳng lặng nhìn Côn Na uống trà.

Côn Na uống mở miệng, có hơi nhạt vị, sau đó phóng trở lại trên bàn, nhìn hai người cười nói: “Có muốn tới hay không một chén?”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Một ly đi.”

Sau đó ở Kha Lạc cùng Phan tên béo trợn mắt hốc mồm dưới con mắt, trực tiếp đi lên phía trước, ngồi ở Côn Na bên cạnh người.

Kha Lạc nổi giận nói: “Càn rỡ, đứng lên! Dám cùng mẫu trên đứng ngang hàng!”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Là nhà của ngươi mẫu trên mời ta uống trà, chẳng lẽ nói nhà ngươi mẫu trên nói một đằng làm một nẻo, nghĩ một đằng nói một nẻo, ngoài miệng nói một đàng, sau lưng lại là một bộ khác?”

Kha Lạc giận dữ, nhưng cũng không biết làm sao phản bác, gấp sắc mặt trắng bệch.

Côn Na mỉm cười nói: “Kha Lạc, ngươi bình tĩnh điểm, tên tiểu tử này nói không sai, là ta mời hắn uống trà.”

Nói, liền nhấc lên cái kia cũ sứ ấm, cho Dương Thanh Huyền rót một chén tràn đầy nước trà.

Dương Thanh Huyền cũng không khách khí, cầm lấy liền uống mở miệng, thở phào một hơi, đem cái chén nặng nề quăng ở trên bàn, nói: “Thêm một ly nữa!”

Côn Na sửng sốt một chút, lập tức nở nụ cười, lại cho hắn đổ đầy một chén.

Kha Lạc mặt âm trầm chảy ra nước, hai mắt phun lửa, vô số năm qua, có thể để Trùng Mẫu tự mình châm trà, hầu như liền không có.

Như thế lặp lại ba lần, Dương Thanh Huyền mới coi như uống no, cười ha ha, đem cái chén đặt lên bàn, nói: “Có thể được Trùng Mẫu như vậy khoản đãi, coi như sau một khắc là chết, cũng coi như là đáng giá.”

Dương Thanh Huyền đã quyết định chủ ý, trốn là khẳng định trốn không thoát, không bằng hào hiệp điểm, mau thả điểm, quá mức liền vừa chết, cũng không có gì đáng sợ.

Côn Na lại cười nói: “Cửu Khanh vừa ý người, thật là không tệ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hiện tại ta cũng đủ hài lòng, nói đi, các ngươi muốn muốn cái gì? Không biết ta tên tiểu tử nghèo này có cái gì là Trùng Mẫu đại nhân để mắt, chà chà, nói đến, có thể bị Trùng Mẫu đại nhân nhớ, ta nội tâm còn có một chút tự hào đây.”

Chương 1275: Thái Huyền Kiếm Thiên, Dạ Xoa Tộc Trưởng

Côn Na cười nói: “Ta nhìn của ngươi Võ Hồn, hẳn là tu luyện Thiên Thần Quyết thứ năm Thái Huyền Kiếm Thiên, mà diễn biến tới đi.”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Thiên Thần Quyết?”

Hắn lắc đầu nói: “Ta cũng không biết Thiên Thần Quyết thiên thứ năm là cái gì.”

Côn Na ánh mắt hơi nghi hoặc một chút, kinh ngạc nói: “Cái kia của ngươi Võ Hồn...”

Dương Thanh Huyền đem chén trà siết trong tay thưởng thức, nhẹ giọng nói: “Đây là truyền thừa Võ Hồn, từ huyết mạch truyền thừa xuống.”

Đột nhiên nghĩ đến chính mình cùng Nhân Hoàng Dương Vân kính, đều là đồng dạng huyết mạch truyền thừa, nội tâm một trận khó chịu.

“Truyền thừa Võ Hồn?” Côn Na nhíu mày lại.

Từ trong phong ấn sau khi ra ngoài, Côn Na cũng mua sắm đại lượng thẻ ngọc tư liệu, đối với này mấy triệu năm qua chuyện phát sinh, đều có chỗ hiểu rõ.

Đồng thời đối với Nhân tộc Võ Hồn, vô cùng hứng thú nghiên cứu hồi lâu, tự nhiên cũng biết truyền thừa Võ Hồn khái niệm.

Kha Lạc không nhịn được nói rằng: “Mẫu trên, xem ra là tiểu tử này tiền bối đoạt Thái Huyền Kiếm Thiên, tu luyện phía sau ngưng luyện ra Võ Hồn, vì lẽ đó vẫn truyền thừa hạ xuống.”

Côn Na trầm ngâm nói: “Cái suy đoán này không phải không có lý.” Nàng chuyển hướng Dương Thanh Huyền, hỏi: “Cái kia Thái Huyền Kiếm Thiên, có ở gia tộc ngươi bên trong?”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Gia tộc... Của chính ta thân thế chính mình cũng không rõ ràng, đàm luận gia tộc gì? Bất quá Trùng Mẫu đại nhân có thể đi Tinh Cung hỏi một chút, hiện nay Nhân Hoàng Dương Vân kính Võ Hồn, tương tự là Thái Huyền mộ kiếm.”

Côn Na cùng Kha Lạc đồng thời kinh sợ.

Lấy Côn Na nhãn lực, tự nhiên có thể thấy Dương Thanh Huyền cũng không có nói dối.

Côn Na ngưng tiếng nói: “Lấy Thái Huyền Kiếm Thiên uy lực, có thể trở thành Nhân Hoàng cũng cũng chẳng có gì lạ. Nếu như tờ này Thiên Thần Quyết thật sự ở Tinh Cung, đó thật đúng là phiền toái.”

Côn Na trầm tư bất định, bên trong nhà bầu không khí một hồi yên tĩnh lại.

Dương Thanh Huyền cũng không lên tiếng, Phan tên béo càng là đứng ở trong góc nhỏ, động cũng không dám động đậy.

Côn Na ánh mắt lấp lóe mấy lần, đột nhiên nói rằng: “Nếu Nhân hoàng Võ Hồn giống như ngươi, như vậy các ngươi tất nhiên có huyết thống trên quan hệ chứ? Cái kia ta cần ngươi mệnh đi theo Nhân Hoàng trao đổi Thái Huyền Kiếm Thiên, ngươi cảm thấy hắn sẽ cho ta không?”

“Ha ha.” Dương Thanh Huyền không nhịn được cười nói:

“Nhân Hoàng ba không giết được ta đây.”

“Ồ?” Côn Na lông mày đại giương lên, nói: “Nghe vào tựa hồ có cố sự nha.”

Dương Thanh Huyền cười khổ lắc đầu, nói: “Cố sự rất dài, ngươi muốn nghe không?”

Côn Na hớp một ngụm trà, đem chén trà đặt lên bàn, cười nói: “Không vội, ta có thời gian.”

Nói, lại cho Dương Thanh Huyền rót ra một chén.

Dương Thanh Huyền uống một hơi cạn sạch, trong lúc nhất thời thiên đầu vạn tự, trăm mối cảm xúc ngổn ngang, không biết vì sao lại nói thế.

Ngay sau đó, hắn liền đem chính mình ở trên Địa cầu một đoạn biến mất, từ Thiên Tông học viện bắt đầu, 15 tuổi thời điểm đột nhiên thức tỉnh rồi linh trí, sau đó cùng nhau đi tới.

Cùng Dương Chiếu, Dương Vân kính trong đó liên quan, các loại gặp gỡ, đại thể nói một lần, bao quát lần kia mộ kiếm bên trong bị đối phương cảm ứng được, ngàn dặm rong ruổi tới giết chính mình.

Côn Na cùng Kha Lạc sắc mặt bình tĩnh, cũng không có gì xúc động.

Phan tên béo nhưng là đầy mặt ngạc nhiên, nghe được trợn mắt ngoác mồm.

Côn Na sau khi nghe xong, uống một mình mấy chén trà, mới nói: “Nói như vậy, ngươi cùng Dương Vân kính trong đó đúng là có cừu oán, quan hệ trong đó đích xác có chút phức tạp, ta không có hứng thú để ý tới chuyện của ngươi. Nhưng để ta thất vọng là, mạng ngươi giá trị không được tiền.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Giá trị không được tiền, đối với ta mà nói là việc tốt.”

đăng n h ập http:// t ruyencuatui.net/ để đọc tr u y

ện Côn Na bình tĩnh nói: “Giá trị không được tiền, ta cũng không muốn thả ngươi đi nha.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Lẽ nào Trùng Mẫu đại nhân muốn lưu ta ăn cơm tối?”

Côn Na suýt chút nữa một ngụm trà phun ra ngoài, cáu giận nhìn chăm chú Dương Thanh Huyền một chút, nói: “Lưu lại ăn ngươi.”

Này vừa nói, tựa hồ lại cực kỳ không thích hợp, Côn Na không rõ trên mặt xẹt qua đỏ ửng, lạnh lùng nói: “Lại nói không biết lựa lời, ngươi liền không thấy được tiếp theo một cái chớp mắt mặt trời.”

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng nở nụ cười, không dám lên tiếng nữa.

Côn Na lúc này mới thu hồi sắc mặt, đứng dậy, quay về ngoài cửa sổ nói: “Ẩn giấu lâu như vậy, cố sự cũng đều nghe xong, có thể đi ra rồi hả?”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, lấy tu vi của hắn, dĩ nhiên hoàn toàn không có phát hiện có người nhòm ngó.

Kha Lạc cười lạnh nói: “Này chút con sâu nhỏ, ta đã sớm muốn bắt tới.”

“Hừ!”

Ngoài cửa sổ truyền đến một tiếng hừ lạnh, “Sâu là chính các ngươi chứ?”

Không gian đột nhiên khuấy động ra, dường như cục đá ở mặt nước dấy lên gợn sóng. Một luồng lạnh lùng sát khí vọt vào, Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy trước mắt loáng một cái, trong phòng liền nhiều hơn ba người.

“Lan Tư!”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, cái kia trong ba người, có một người càng là Lan Tư, còn có hai người khí tức mạnh, thần thức đảo qua bên dưới, liền khiến tâm thần hắn rung động.

Một người trong đó tướng mạo đường đường, bất quá trung niên, toàn thân đều gắn vào lam bào bên trong, mặc dù là Nhân tộc hình dạng, thế nhưng màu đen đồng con ngươi hạ có thể nhìn ra mấy phần đỏ sẫm.

Tên còn lại là một tên lão giả râu tóc bạc trắng, da dẻ ngăm đen, khuôn mặt thương lão.

Lan Tư cung kính đứng ở phía sau hai người, cho Dương Thanh Huyền liếc mắt ra hiệu, ra hiệu Dương Thanh Huyền bình tĩnh, không cần lo lắng.

Dương Thanh Huyền biết trước mắt hai người này, tất nhiên là Dạ Xoa tộc cường giả.

Quả nhiên, Côn Na ánh mắt từ trên người hai người đảo qua, ngưng tiếng nói: “Dạ Xoa tộc tộc trưởng?”

Trung niên nhân kia nói: “Chính là, Dạ Xoa tộc tộc trưởng đương thời, Hoắc Nhĩ.”

Ông lão tóc trắng cũng phun ra hai chữ, “Phách Tây.”

Côn Na lãnh đạm nói: “Hai vị trốn ở bên ngoài, không ngại mất mặt sao?”

Hoắc Nhĩ hừ một tiếng, chỉ vào Dương Thanh Huyền, nói: “Người này theo chúng ta Dạ Xoa tộc rất có ngọn nguồn, chúng ta muốn dẫn hắn đi.”

Côn Na nở nụ cười, quanh thân nhưng dựng lên khí tức nguy hiểm, nói: “Các ngươi nói mang đi liền mang đi?” Nàng ánh mắt trực tiếp lạnh xuống, lạnh giọng nói: “Đừng nói ta không cho ngươi nhóm cơ hội, ba hơi thở bên trong cút.”

Dạ Xoa tộc ba người đều là đổi sắc mặt.

Bên trong nhà bầu không khí đột nhiên hết sức căng thẳng, số tiền kia cũ sứ ấm không rõ liền nổ lớn nổ tung, nước trà vẫn chưa rơi xuống nước, mà là trực tiếp bốc hơi lên rơi mất.

Côn Na thần sắc trên mặt, từ từ trở nên lạnh lùng kiêu ngạo, hai tay chắp sau lưng, xưng bá kéo dài năm tháng Đế giả khí thế từ trên người nàng triển lộ ra.

Lạnh lùng ánh mắt từ Dạ Xoa ba người trên người điểm quá, cuối cùng khẽ nâng lên, ngưng mắt nhìn phía trước, lạnh lùng nói: “Còn có một con sâu nhỏ, chẳng lẽ ngươi coi chính mình cao bao nhiêu rõ?”

Lời vừa nói ra, không chỉ có là Dương Thanh Huyền cùng Kha Lạc trong lòng hoảng hốt, liền ngay cả Dạ Xoa ba người đều là khiếp sợ không thôi.

Bọn họ vẫn ẩn thân ở bên ngoài, vẫn chưa phát hiện còn có người.

Như thật có người, chứng minh này Trùng Mẫu thực lực, có lẽ vẫn còn ở bọn họ bên trên.

Hoắc Nhĩ cùng Phách Tây liếc nhau một cái, đều thấy được lẫn nhau trong mắt nghiêm nghị.

“Ha ha, không dám không dám, có Trùng Mẫu đại nhân ở đây, ta con sâu nhỏ này nơm nớp lo sợ, cái nào dám ra đây?”

Ngoài phòng truyền đến một đạo tiếng cười, sau đó trong phòng quang ảnh lóe lên, liền xuất hiện một tên chàng thanh niên, mặt ngậm mỉm cười, nhìn thấy được phong độ phiên phiên, để người như mộc xuân phong.

Tiếng cười kia vừa lên thời điểm, Dương Thanh Huyền liền đã biết là người nào, không khỏi vô cùng đau đầu, có nhân vật đáng sợ một hồi đến đông đủ.

Thanh niên kia hai tay ôm quyền, quay về có người trong nhà hoàn một vòng, khẽ cười nói: “Tại hạ Lam Ngưng Hư, gặp chư vị đại nhân, bằng hữu.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1276: Khách Không Mời Mà Đến, Còn Sống Thật Là Tốt

“Ồ, kỳ quái.”

Côn Na kinh ngạc một tiếng, hai mắt nhìn chằm chằm Lam Ngưng Hư, trong con ngươi hóa ra một ít quỷ dị phù văn, đen ngòm màu sắc cũng không đoạn khuếch tán.

Lam Ngưng Hư ngượng ngùng nở nụ cười, vung tay phải lên, một mảnh pháp quang hiện ra, tựa hồ đem Côn Na tầm mắt cắt đứt.

Trong phòng không gian như là nước chảy lắc lư hạ.

Lam Ngưng Hư thân ảnh kể cả trong phòng không gian, “Ầm” một tiếng phá nát rơi, hóa thành vô số mảnh đoạn tung bay, ánh vào mấy người trong mắt.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, vội vàng lau một cái hai mắt, lúc này mới phát hiện Lam Ngưng Hư vẫn như cũ cố gắng đứng ở trong phòng.

Hắn không dám sử dụng Hỏa Nhãn Kim Tình, miễn cho bị người khác phát hiện nhiều bí mật hơn.

Phan tên béo càng là liều mạng xoa hai mắt, trợn mở dùng sức nhìn, phía trước hư huyễn mới hoàn toàn biến mất.

Dạ Xoa ba người đồng dạng giật mình không thôi, nhìn từ trên xuống dưới Lam Ngưng Hư.

Đặc biệt là Hoắc Nhĩ cùng Phách Tây, sắc mặt càng là cực kỳ khó coi. Đối với Nhân tộc thực lực càng thêm cảm thấy chấn động, trẻ tuổi như vậy một tên thanh niên, lại để cho bọn họ đều có chút nhìn không thấu, như vậy đứng ở Nhân tộc đỉnh cao trên những cường giả kia, lại sẽ là như thế nào tồn tại?

Hai người có loại bị hết sức đả kích cảm giác.

Lam Ngưng Hư quay về Côn Na nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: “Trùng Mẫu đại nhân nhìn như vậy ta, rất làm cho người khác ngượng ngùng đây.”

Côn Na trong mắt hàn quang bắn ra, nhẹ nhàng giơ tay lên, lạnh lùng nói: “Tìm chết người lại thêm một người.”

Lam Ngưng Hư hướng về thân lui về sau một bước, mặc dù chỉ là một thước khoảng cách, nhưng cũng phảng phất đi rồi vô cùng xa, đem Côn Na mang tới khí thế uy thế hóa giải, như cũ cười nói: “Trùng Mẫu đại nhân, nơi này là Phi Điểu Thành, toàn bộ Nhân tộc thập cường hai mươi bốn nhà cường giả đều hội tụ ở đây, chỉ phải đại nhân vừa ra tay, sợ là...”

Côn Na tay tại không trung dừng lại hạ, lãnh đạm nói: “Ngươi cảm thấy những người kia lưu được ở ta?”

Lam Ngưng Hư nói: “Tự nhiên không giữ được. Nhưng Trùng Mẫu đại nhân bên người vị này thuộc hạ sợ khó khăn. Hơn nữa Trùng Mẫu đại nhân thân phận một khi bại lộ, thế tất gây nên Nhân tộc cao tầng cảnh giác, đến thời điểm sẽ nhấc lên như thế nào phong ba, sẽ rất khó nói rồi.”

Côn Na đưa tay thả xuống, nói: “Ngươi đang giáo dục ta?”

Lam Ngưng Hư cười khổ nói: “Sao dám, chỉ là đem quan hệ lợi hại nói rõ, Trùng Mẫu đại nhân tự có anh minh quyết định.”

Côn Na nói: “Ngươi cũng là Nhân tộc, cũng biết thân phận ta, đây đã là tiết lộ. Thà rằng như vậy, còn không bằng đem hai người các ngươi Nhân tộc chém, chí ít bảo đảm bản."

Lam Ngưng Hư cười nói: "Ha ha, nếu như Trùng Mẫu đại nhân nghĩ như vậy, cũng sẽ không là kéo dài trong năm tháng bất diệt cường giả, đại nhân liền đừng làm chúng ta sợ."

Côn Na càng là kinh ngạc, nhìn chằm chằm Lam Ngưng Hư nhìn một hồi, nói: "Ngươi thật là không đơn giản đây, ngươi tới, cũng là bởi vì tiểu tử này?" Nàng chỉ vào Dương Thanh Huyền.

Lam Ngưng Hư nói: "Chính là, ta cùng với hắn còn có ước hẹn ở, nếu là bị đại nhân mạo muội giết, vậy thì không tốt lắm đi."

Côn Na nói: "Nói như vậy, ta hôm nay muốn giết hắn còn có khó khăn?"

Lam Ngưng Hư cười nhạt nói: "Trùng Mẫu đại nhân nguyên bản là không muốn giết hắn, không phải sao?"

Côn Na ánh mắt hơi ngưng, nói: "Thật biết điều."

Trong phòng một hồi trở nên yên tĩnh hạ xuống.

Đột nhiên, ngoài phòng truyền đến tiếng bước chân, một vị mãn kiểm hồ tra Đại Hán ôm một cái phấn mặt phụ nhân đẩy cửa mà vào, vừa thấy trong phòng cảnh tượng, hoàn toàn biến sắc, sợ quát lên: "Các ngươi, các ngươi là ai?!"

Cái nhà này là râu tua tủa đại hán gia.

Đại Hán sắc mặt lạnh lẽo hạ xuống, cả giận nói: "Hảo oa, hành thiết đi được nhà ta đến!"

Đại Hán mau thả phụ nhân, vung lên cánh tay, liền lấy ra một thanh đồng đao, quát lên: "Một đám đồ không có mắt, cũng không hỏi thăm hạ ta là ai? Địa hổ giúp Lý hộ pháp dưới trướng hộ vệ Lưu Đại Trụ!"

Bén nhọn đao quang ở đồng trên đao lấp lóe, Lưu Đại Trụ quắc mắt nhìn trừng trừng, đầy mặt sát khí.

Côn Na liếc mắt nhìn hắn, liền xoay người bước ra một bước, thẳng vào hư không.

Kha Lạc sững sờ, vội vàng đi theo, hai người nháy mắt tại chỗ biến mất.

Sau đó Dạ Xoa tộc Hoắc Nhĩ cùng Phách Tây, cũng đồng thời biến mất không còn tăm hơi.

Lam Ngưng Hư khẽ cười một tiếng, nhìn Dương Thanh Huyền một chút, nói: "Ngươi thật là có thể gây sự, lần sau chưa chắc có vận tốt như vậy."

Nói, cũng vừa bước một bước vào hư không, chỉ để lại nhỏ nhẹ không gian dập dờn bồng bềnh.

Trong nháy mắt, toàn bộ trong phòng cũng chỉ còn sót lại Dương Thanh Huyền, Phan tên béo cùng Lan Tư.

Bên trong nhà bầu không khí lần thứ hai trở nên tĩnh mịch.

Lưu Đại Trụ trợn mắt lên, đột nhiên đánh xuống đầu, lại dụi dụi mắt hạt châu, ngạc nhiên nói: "Thượng Quan Thúy Hoa, ta có phải hay không nhìn lầm rồi, vừa nãy trong phòng mấy người?"

Cái kia phấn mặt phụ nữ cũng là một mặt kinh ngạc, trên mặt tiện nghi son phấn đều rạn nứt, ấp úng nói không ra lời.

Phan tên béo run giọng nói: "Đi, đi rồi chưa? Đều đi rồi chưa?"

Dương Thanh Huyền tầng tầng thở ra một hơi, lau đi mồ hôi lạnh trên trán, than thở: "Đều đi rồi, nhặt lấy về một cái mạng rồi."

Phan tên béo ngơ ngác nói: "Vừa nãy cái kia Lam Ngưng Hư, giống như cũng là tuyển thủ dự thi chứ?"

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nghiêm túc nói: "Vâng, tỷ thí kế tiếp bên trong, nếu như gặp phải hắn, ngàn vạn nhớ tới ngay lập tức xin tha, tuyệt đối không nên mạnh mẽ chống đỡ."

Phan tên béo trọng trọng gật gật đầu.

Lan Tư nhíu mày lại, không nói gì.

Dương Thanh Huyền phát hiện toàn thân vạt áo đều đã ướt rồi, niêm hồ hồ vô cùng khó chịu, hắn than thở: "Đi thôi."

Ba người đang phải rời đi, cái kia lưu toàn trụ đột nhiên mắt hổ trừng, đồng đao chỉa sang, quát lên: "Xông vào trong nhà của ta hành thiết, không lưu lại ít đồ liền muốn đi? Thật không đem của ta hổ đường để ở trong mắt đúng không?!"

Nhưng này đồng đao nơi nào ngăn được ba người, Dương Thanh Huyền chạy tới hắn bên cạnh người, lấy ra một trăm khối linh thạch cực phẩm, nhét vào trong lồng ngực của hắn, vỗ vỗ lưu toàn trụ bả vai, nói: "Huynh đệ, quấy rầy, còn có cái kia phá toái ấm trà, cùng nhau toán làm bồi thường. Còn có, cái kia nước trà hương vị không sai."

Chờ lưu toàn trụ cùng Thượng Quan Thúy Hoa phản ứng lại thời điểm, Dương Thanh Huyền ba người đã không thấy tăm hơi.

Dương Thanh Huyền cùng Phan tên béo đi tới bên ngoài, cảm nhận được ánh sáng mặt trời chiếu ở trên người, lúc này mới cảm thấy một tia ấm áp, còn sống thật là tốt.

Dương Thanh Huyền nhìn phía Lan Tư, hỏi: "Quý tộc tộc trưởng đại nhân làm sao cũng tới?"

Lan Tư nói: "Nếu cùng ngươi đạt thành thỏa thuận, hơn nữa còn là trọng yếu như vậy việc. Phụ vương ta cùng Thái Thượng trưởng lão Phách Tây đại nhân đều không yên lòng, cố ý đến đây đi một chuyến. Hơn nữa khoảng cách cuối cùng tỷ thí cũng không xa.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Thì ra là như vậy.”

Hắn hai mắt thâm thúy nhìn phía phương xa, nói: “Ta không biết để quý tộc thất vọng.”

Lan Tư ngẩn ra, theo bản năng nói rằng: “Chỉ mong đi.”

Chẳng biết vì sao, Lan Tư phát hiện thời khắc này Dương Thanh Huyền hơi có chút bất đồng, tuy rằng vẫn là như vậy không có chút rung động nào, nhưng cũng nhiều hơn một tia thong dong đại khí.

Phan tên béo cười nói: “Giao dịch dưới đất chỗ giao dịch liền sắp bắt đầu, chúng ta bây giờ đi qua đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cũng tốt, nhìn có không có vật gì tốt, sau đó ta liền muốn bế quan một tháng, lấy ứng đối cổ chiến trường thử thách.”

Dương Thanh Huyền nhớ tới bị Côn Na lấy đi khối này Dương Ma Thạch, không khỏi thở dài.

Ba người trực tiếp hướng về cái kia giao dịch dưới đất mà đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1277: Mập Mạp Thân Phận, Trong Tông Môn Đấu

Phan tên béo mang theo hai người ở trong thành xuyên hành một trận, đi vào một gian lớn như vậy trong trạch viện.

Cũng không phải là Phan tên béo lần trước đi vào địa phương.

Nhưng ở trạch viện bên cạnh trên đôn đá, Dương Thanh Huyền vẫn là phát hiện sở giao dịch thường xài đánh dấu, cùng lần trước nhìn thấy không giống nhau, tựa hồ mỗi loại đánh dấu đều ẩn chứa bất đồng ý nghĩa.

Phan tên béo lấy ra hai bộ màu đen sợi vàng trường bào, phân cho hai người, nói: “Ta biết các ngươi có mình giấy thông hành, nhưng từng cái giấy thông hành trên đều có nhỏ bé đánh dấu, tuy rằng khách nhân lẫn nhau trong đó không biết nhận ra, nhưng sở giao dịch bên trong người nhưng là vô cùng tinh chuẩn có thể định vị ngươi là ai.”

Dương Thanh Huyền cùng Lan Tư tất cả giật mình, hơi đổi sắc mặt, giao dịch này quả nhiên nổi danh.

Phan tên béo cười nói: “Bí mật này người biết cực nhỏ, trên thực tế sở giao dịch cũng không sẽ đối với khách nhân làm cái gì, chỉ là dễ dàng cho quản lý, cùng với một ít bất cứ tình huống nào.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta minh bạch, không cần nhằm vào khách nhân thời điểm, không quá quan trọng. Chỉ khi nào cần đối tượng thời điểm, liền có thể tiến hành tinh chuẩn đả kích.”

Phan tên béo cười khổ nói: “Đại để chính là như vậy. Dù sao sở giao dịch muốn sinh tồn cùng duy trì, nhất định phải nắm giữ một ít sức mạnh, mà tin tức này, cũng là sức mạnh một trong.”

Ba người từng người đổi bào phục, ngay ở mập mạp dẫn dắt đi, tiến nhập trong trạch viện.

Trong sân cũng không rộng, nhưng thông qua kiểm nghiệm sau, tiến vào chính sảnh, nhưng là một cái to lớn không gian giới chỉ, bên trong lui tới, có ít nhất hơn mấy trăm người.

Mỗi người đều là giống nhau trang phục, liền ngay cả ngồi ở hai bên bày sạp chủ quán, cũng là đồng dạng ăn mặc.

Nơi này là ám chi sàn giao dịch, không có ai muốn bại lộ bộ mặt của chính mình, đồ giao dịch, đa số là không cách nào gặp quang đi đường sáng.

Dương Thanh Huyền ở mấy cái trên chỗ bán hàng, đều thấy được một ít ra tự hai mươi bốn nhà nguyên khí cùng vật phẩm, vật này nếu như đặt ở bình thường phố chợ bán, lập tức đã bị truy tra tới rồi.

http://truyencua t ui.net/

Trên thực tế, giao dịch này bên trong đại sảnh, bản thân liền có không ít hai mươi bốn gia người, nhưng bị chấn nhiếp bởi sở giao dịch quy củ, cũng nhiều lắm trong bóng tối điều tra, không dám chính diện truy tra.

“Chư vị, chư vị.”

Đột nhiên một thanh âm ở bên trong đại sảnh vang lên, mấy trăm người toàn bộ đều tĩnh lặng lại, ánh mắt đồng loạt nhìn tới.

Ở giao dịch đại sảnh phía trước, đứng cạnh một tên nam tử áo bào xanh, mang trên mặt chết mặt nạ da người, phía sau theo tám tên võ giả, cũng là đồng dạng mặt nạ.

Chỉ có sở giao dịch nhân viên, sẽ không xuyên áo choàng, đều là thanh nhất sắc mặt nạ.

Phan tên béo bỗng nhiên chấn động, nhìn chằm chằm cái kia thanh bào mặt nạ nam tử, trầm giọng nói: “Hắn đến giở trò quỷ gì?”

Dương Thanh Huyền thấp giọng hỏi: “Người này có vấn đề gì không?”

Phan tên béo nhớ một trận, nói: “Sở giao dịch ngoại trừ thần bí nhất đại chưởng quỹ ở ngoài, có bốn tên chủ sự, phân biệt xưng là Xuân, Hạ, thu, đông bốn chủ, này thanh bào mặt nạ nam tử là đông chủ cực lạnh nhi tử Nghiêm Giang.”

Phan tên béo ngừng hạ, lại bồi thêm một câu, nói: “Người này là của ta đối đầu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đối đầu? Chà chà, có thể cùng đông chủ nhi tử xưng là đối đầu, tên béo thân phận của ngươi cũng không thấp chứ? Chẳng lẽ cũng là vị nào chủ nhân nhi tử?”

Phan tên béo cười khổ nói: “Lấy lão đại sự thông minh của ngươi, món đồ gì nói hai, ba phân, ngươi liền có thể đoán được bảy tám phần. Không sai, giao dịch dưới đất hiện Nhậm Xuân chủ chính là mẹ ta.”

Dương Thanh Huyền cùng Lan Tư đều là sửng sốt một chút.

Dương Thanh Huyền cũng chỉ là tùy ý nói chuyện, không nghĩ tới hay là thật.

Phan tên béo trong mắt mang theo một tia mù mịt, giọng căm hận nói: “Hắn đã giết hai ta tên huynh đệ!”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, cho rằng tên béo cùng Nghiêm Giang chỉ là trong tông môn đấu ân oán, không nghĩ tới còn dính vào Huyết Cừu.

Có Huyết Cừu, giống như chính là không chết không thôi.

Dương Thanh Huyền trong mắt hơi bắn ra tinh mang, nhìn chằm chằm trên đài Nghiêm Giang, tuy rằng không nhìn thấu Nghiêm Giang khuôn mặt, nhưng có thể cảm ứng được tu vi của hắn ngay ở Đế Thiên Vị hậu kỳ trái phải.

Phan mập mạp nói: "Lần trước ở ngày quyết thành ngươi đã gặp vị lão giả kia, chính là bốn mùa chi chủ bên trong thu chủ đại nhân, hắn sẽ phải ẩn lui. Vì lẽ đó bốn chủ vị trí chỗ trống ra một cái. Nghiêm Giang, còn có ta hai vị huynh đệ đều là đứng đầu ứng cử viên."

Phan tên béo nói đến đây, liền ngừng lại, tràn đầy bi ai bầu không khí.

Dương Thanh Huyền cùng Lan Tư đều biết phía sau kết quả.

Dương Thanh Huyền hỏi: "Bốn chủ tranh cướp ứng cử viên đều có thể bị người hại chết, này giao dịch dưới đất bên trong không khỏi không mấy an toàn lắm đó, hoặc là này chọn lựa cơ chế bản thân liền có vấn đề."

Phan mập mạp nói: "Mấy năm qua, đông chủ cực lạnh thế lực không ngừng mở rộng, một bộ hùng hổ doạ người, rất nhiều chiếm đoạt mặt khác ba chủ bộ dạng. Thu chủ đại nhân chính là ở hắn khí diễm hung hăng hạ, không muốn cùng hắn nổi lên va chạm, vì lẽ đó quyết định thoái ẩn. Mà hạ chủ lại là một người kỳ quái, quanh năm không thấy tăm hơi. Toàn bộ sở giao dịch bên trong, cũng chỉ còn sót lại mẹ ta cùng giá lạnh đấu, nếu là bị Nghiêm Giang đạt được thu chủ vị trí. Cái kia Nghiêm gia một họ độc quyền cục diện, lại khó mà ngăn cản."

Dương Thanh Huyền trầm tư nói: "Trái lại, nếu như ngươi có thể trở thành thu chủ, như vậy bốn chủ bên trong các ngươi chiếm hai tịch, liền có thể lấy ngược lại áp chế giá lạnh.”

“Đúng!”

Phan tên béo trong mắt bắn ra tinh mang, nhưng lập tức lại ảm đạm xuống, cười khổ nói: “Nguyên bản ta thì không muốn tranh, nhưng hai ta vị huynh đệ bị Nghiêm Giang hại chết sau, ta liền thay đổi chủ ý.”

Hắn dừng lại, khổ sở nói: “Nhưng rất khó. Trừ phi ta ở Thương Khung luận võ bên trong, lấy được thứ tự cao hơn Nghiêm Giang, như vậy mới được bên trong một ít trưởng lão chống đỡ. Có lão đại mang ta, thông qua Thanh Khâu cổ chiến trường sát hạch ta tự nhiên có lòng tin, tiến nhập trước một trăm không thành vấn đề. Nhưng sau cùng Top 100 cuộc chiến... Tuy rằng trải qua Thương Khung luận võ sát hạch hạng mục đều không giống nhau, nhưng chỉ có sau cùng Top 100 tranh là giống nhau, vậy liền là 1 vs 1 cuộc thi vòng loại. Lấy ta năng lực bây giờ, vừa lên cuộc thi vòng loại, sợ trực tiếp điếm để.”

“Cuộc thi vòng loại?” Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, nói: “Ngươi đừng vội, luông sẽ có biện pháp. Này Nghiêm Giang cũng bất quá là Đế Thiên Vị tu vi, chúng ta trước tiên bàn bạc kỹ càng.”

Phan tên béo “Ừ” một tiếng, nội tâm hơi hơi ổn định điểm.

Lúc này, Nghiêm Giang cao giọng nói: “Cuộc kế tiếp luận võ ở Thanh Khâu cổ chiến trường, tuy rằng cụ thể quy tắc còn chưa có đi ra, nói vậy mọi người đều đoán được một, hai.”

“Ngươi đến cùng muốn nói cái gì? Chúng ta đều rất bận rộn. Nếu như không có đoán, vẫn là đừng chậm trễ chúng ta thời gian.”

Dưới đài một người lạnh lùng nói rằng.

Nghiêm Giang ánh mắt lạnh lẽo, giống như rắn độc nhìn chằm chằm người kia, đáy mắt xẹt qua sát khí, sau đó thu về ánh mắt, hừ nói: “Căn cứ chúng ta sở giao dịch phân tích, hạ tràng nội dung tỷ thí, rất có thể là ở cổ bên trong chiến trường đánh ác linh, xoạt hồn thạch. Như vậy, món đồ gì quan trọng nhất đây?”

Phan tên béo hoàn toàn biến sắc, trầm giọng nói: “Lẽ nào hắn...”

Nghiêm Giang khẽ mỉm cười, nói: “Tự nhiên là bản đồ. Làm tặng lại khách hàng, chúng ta sở giao dịch cố ý đào đào ra hết thảy cổ chiến trường địa đồ, hiện tại miễn phí dâng hiến cho chư vị.”

Phan tên béo thấp giọng gầm hét lên: “Đáng chết! Những bản đồ kia tất cả đều là ta vận dụng sức mạnh khổng lồ sưu tập tới được, hắn tại sao có thể có?!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1278: Thiên Địa Mênh Mông, Vật Khô Không Sinh

Dương Thanh Huyền nói: “Hắn nếu có thể đối phó những người khác, tự nhiên cũng sẽ nghĩ biện pháp đối phó ngươi. Nếu như ngàn cường cuộc chiến ngươi liền bị loại bỏ, này Nghiêm Giang phỏng chừng cũng sẽ không xuất hiện ở đây.”

Phan tên béo trầm giọng nói: “Ta theo này Nghiêm Giang không đội trời chung!”

Nghiêm Giang khóe miệng ngậm lấy cười gằn, hơn mười cái đẹp hầu gái nối đuôi nhau mà vào, mỗi người trong tay kéo một cái mâm ngọc, mặt trên đặt mấy chục thẻ ngọc, tất cả đều là thống nhất phẩm chất.

Mỗi người đều lãnh được một viên.

Phan tên béo đem thần thức quét vào bên trong, trong mắt càng là bốc lên lửa giận. Bên trong địa đồ tổng cộng mười bảy bức, cùng hắn giống như đúc, “Không biết là cái nào tên nội gián tiết lộ, nếu là bị ta phát hiện, nhất định phải hắn trả giá giá quá cao!”

Dương Thanh Huyền nói: “Đi thôi, trận này giao dịch hội ý nghĩa, phải là Nghiêm Giang đem địa đồ khuếch tán, hạ thấp ngươi thông quan tỷ lệ. Như vẻn vẹn như thế, cái kia khá tốt, ta chỉ sợ hắn còn có cái gì hậu chiêu. Nhưng thời gian cấp bách, chúng ta cũng chỉ có thể gặp chiêu tháo dỡ chiêu.”

Phan mập mạp nói: “Lão đại, đây là ta cùng Nghiêm Giang trong đó việc tư, muôn ngàn lần không thể làm trễ nãi ngươi qua cửa.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nở nụ cười, nói: “Qua cửa đối với ta mà nói, cũng không có gì áp lực, bất quá nhiều hơn nữa đối phó một cái Nghiêm Giang mà thôi, việc rất nhỏ. Thanh Khâu cổ bên trong chiến trường, đưa hắn đi gặp Diêm Vương, không phải hết thảy kết liễu sao?”

Phan tên béo cả kinh nói: “Không thể! Nếu như lão đại ngươi giết Nghiêm Giang, tất nhiên sẽ bị giá lạnh tra được, sau đó chính là không chết không thôi cục diện. Coi như chân trời góc biển, vũ trụ tinh không, giá lạnh đều sẽ phái người giết chính là ngươi.”

Dương Thanh Huyền khẽ cười nói: “Ngươi cả nghĩ quá rồi. Thập cường hai mươi bốn nhà người ta đều dám giết, huống hồ hắn chỉ là một đông chủ nhi tử? Huống hồ, giết Nghiêm Giang sau, ngươi kế vị thu chủ, ở sở giao dịch bên trong liền có thể cùng giá lạnh chống chọi, đến thời điểm ngươi thay ta đem giá lạnh liền căn diệt trừ không phải tốt.”

Phan tên béo ngắn ngủi sau khi ngây ngẩn, trong mắt nổ bắn ra tinh mang, cắn răng nói: “Lão đại yên tâm, nếu là ta có thể trở thành là thu chủ, chính là Nghiêm gia chết không có chỗ chôn thời gian!”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Đi thôi, trận này giao dịch hội đã không dẫn nổi ta hứng thú, cuối cùng tháng này, ta muốn toàn thân toàn ý bế quan, tranh thủ đem mới luyện công pháp lại vào một cái đài cấp.”

…

Dương Thanh Huyền trở lại thành chủ phủ, Biệt Thiên Trì từ lâu khiến khâu tiếng kêu ở chờ đợi, Hoa Hâm cũng phái cái quản gia lại đây, hi vọng mặt tạ Dương Thanh Huyền, còn có một chút đại tông môn quản gia, cũng đều muốn nhìn tới một mặt vị này xanh nha quỷ diện nam.

Nhưng Dương Thanh Huyền tất cả đều từ chối, trực tiếp tiến nhập mật thất bế quan.

đọc truyện ở http://truyencuatui . net

Hắn “Cửu Thiên Phong Hoa Quyết” nắm giữ còn chưa đủ thông thạo, “Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết” cùng “Tịnh Nghiệp Đoán Cốt Quyết” càng là vừa mới nhập môn.

Này ba loại công pháp làm “Thanh Dương Võ Kinh” đồ thay thế, đã là lựa chọn tốt nhất. Dương Thanh Huyền cũng không biết lúc nào mới có thể tìm được Võ Kinh hạ nửa khuyết, vì lẽ đó đối với ba loại công pháp cũng không dám lười biếng, nỗ lực chuyên cần.

Cũng may “Cửu Thiên Phong Hoa Quyết” cùng “Hư Vô Hoang Thiên Quyết” rất giống nhau, hai loại công pháp không ngừng lẫn nhau xác minh, thậm chí là lẫn nhau bổ sung, tu luyện cũng cũng thần tốc.

“Cửu Thiên Phong Hoa Quyết một khi dùng hoang thân thể triển khai ra, liền có thể dung hợp hai nhà dài, đem hoang khí cùng nguyên tố” Gió “kết hợp với nhau, khai sáng ra mới chiêu thức.”

Trải qua Trùng Mẫu một chuyện sau, Dương Thanh Huyền lần thứ hai ý thức được, chỉ có thực lực mới là tất cả, những thứ khác tất cả đều là hư huyễn, ngoại trừ không ngừng tăng cường thực lực bản thân ở ngoài, lại không có con đường thứ hai có thể đi.

“Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết” cùng “Tịnh Nghiệp Đoán Cốt Quyết” cũng có chỗ giống nhau, đều là khống chế lửa pháp môn, cũng có thể bổ sung lẫn nhau.

Ở võ đạo trên con đường này, Dương Thanh Huyền đã có thể nghiền ép đương đại vô số thiên tài, nhưng khoảng cách cái kia đỉnh cao, còn kém rất xa.

Dương Thanh Huyền tập trung ý chí, bắt đầu vắng lặng đến trong tu luyện.

Một tháng thời gian rất nhanh liền đi qua.

Này ngày, trên ngọc bội đột nhiên có phản ứng, Dương Thanh Huyền lấy ra vừa nhìn, mặt trên xuất hiện một chuyến tin tức: Đi về Thanh Khâu cổ chiến trường đường nối đã khai mở, hết thảy tuyển thủ dự thi lập tức tiến về phía trước tụ tập, không gian tọa độ: Bốn mươi sáu, 527.

Phía dưới nhưng là từng hàng tỉ mỉ chữ, tất cả đều là quy tắc tranh tài:

Một, thi đấu lấy chém giết ác linh, thu được hồn thạch làm mục tiêu

Hai, trong tranh tài không được giết giết tuyển thủ

Ba, mỗi người bố trí một cái Phệ Hồn Kim Yêu, làm tích phân cùng giám sát tác dụng

Bốn, Phệ Hồn Kim Yêu nuốt đầy một trăm viên trung cấp hồn thạch, thì sẽ hóa thành màu vàng óng, tuyển thủ trực tiếp thắng được

Năm, trước hết thắng được 100 người tiến nhập Top 100.

“Phệ Hồn Kim Yêu? Đây là vật gì?”

Dương Thanh Huyền nghi hoặc không giải, đem ngọc bội thu hồi, trao đổi một thân áo bào liền muốn xuất quan.

Đẩy ra mật thất cửa đá khổng lồ, một nguồn sức mạnh gợn sóng truyền đến, bên ngoài mật thất Phan tên béo dĩ nhiên tại cùng một cô gái tranh đấu.

Cô gái kia tu vi không kém, càng cũng có Thái Thiên Vị sơ kỳ tu vi, chỉ có điều ở công pháp cùng thực chiến trên, rõ ràng so với tên béo yếu đi rất nhiều, làm sao đều không công phá được mập mạp phòng ngự.

Dương Thanh Huyền nhận ra cô gái này, chính là Biệt Liên Vân.

“Lão đại, ngươi xuất quan!”

Phan tên béo nghe thấy cửa đá âm thanh, ngạc nhiên quay đầu lại.

Lại bị Biệt Liên Vân lượm cái chỗ trống, khiển trách: “Tên béo đáng chết, đi chết đi!”

Một thanh đoản kiếm, hàn chiếu sáng tuyết, đâm thủng mà đến, chém về phía mập mạp đầu.

Phan tên béo kinh hãi đến biến sắc, chỉ cảm thấy trên cổ lạnh lẽo, cả người run lên một cái.

Dương Thanh Huyền đã một bước lên trước, liền thuấn di đến tên béo bên cạnh người, hai ngón tay nhẹ nhàng rung một cái, đánh vào cái kia kiếm trên lưng, chấn lên một mảnh hàn quang.

Biệt Liên Vân cánh tay chìm xuống, đoản kiếm càng tuột tay bay ra.

Biệt Liên Vân vừa thấy Dương Thanh Huyền, càng là không nhịn được nước mắt đi ra, kêu lên: “Ngươi cũng bắt nạt ta, Mạnh di, giúp ta giết hắn đi!”

Nàng bản chỉ ủy khuất đến cực điểm, nghe được Biệt Thiên Trì muốn đem chính mình mạnh mẽ gả cho Dương Thanh Huyền, giận không chỗ phát tiết. Nghĩ tới đây người ngày ngày mang theo cái mặt nạ quỷ, nhất định là xấu vô cùng, càng nghĩ càng oan ức, liền chạy tới muốn tìm Dương Thanh Huyền phiền phức, kết quả bị Phan tên béo chặn lại rồi, hai người ở bên ngoài mật thất đã đánh một ngày một đêm.

Trong hư không truyền đến một tiếng hừ lạnh, “Tiểu tử, tuy rằng ngươi là lần này luận võ ngàn cường người, nhưng tiểu thư chính là danh môn vọng tộc, thiên phú cực cao, gả cho ngươi cũng không phải trèo cao. Ngươi ngược lại tốt, trái lại ngoài bang người đến bắt nạt tiểu thư, nếu như tương lai thật gả cho ngươi, còn đến mức nào?”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, chỉ cảm thấy hoang đường cực kỳ, chính mình còn không có đồng ý đây, những người này làm sao lại xem là định như vậy?

Vừa định muốn mở miệng giải thích, liền cảm thấy thấy lạnh cả người đè xuống, phía trước không gian lóe lên, liền xuất hiện một tên áo tím mỹ phụ, ước chừng bốn năm mươi tuổi, quát khẽ một tiếng, song chưởng liền chụp lại đây, “Hôm nay trước hết cho ngươi điểm trừng phạt, để ngươi biết tiểu thư người nhà mẹ đẻ cũng không phải dễ khi dễ!”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, càng ngày càng ngoại hạng, nhưng hắn không dám khinh thường, này mỹ phụ dĩ nhiên cũng là Đạo cảnh cường giả, đều là không pháp sơ kỳ.

“Các ngươi đều hiểu lầm, ta cũng không nghĩ muốn kết hôn thương Vân tiểu thư, tất cả tất cả đều là bịa đặt.”

Dương Thanh Huyền kêu lớn, đồng thời một chưởng đập tới.

Một tháng đến hắn đều vắng lặng ở “Cửu Thiên Phong Hoa Quyết” cùng “Hư Vô Hoang Thiên Quyết” nghiên cứu bên trong, trong lúc vô tình, liền đem hai nguồn sức mạnh hợp nhất, cuồng mãnh lạnh gió thổi phất đi ra ngoài, mang theo vô tận thê lương tâm ý, doanh mãn toàn bộ đất trời.

Hiu quạnh túc sát chưởng gió, như thoát lũ thu ý, mênh mông cuồn cuộn, chỗ đi qua thiên địa mênh mông, vật khô không sinh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1279: Còn Lại Người Là Vua, Phệ Hồn Kim Yêu

Mạnh Di kinh sợ, hãi tiếng nói: "Cái gì?!"

Dương Thanh Huyền một chưởng, tương tự là không pháp sơ kỳ, nhưng uy năng nhưng là kinh thiên động địa, hoàn toàn đem sức mạnh của nàng áp chế xuống, chính mình một chưởng này dường như lấy trứng chọi đá!

"Tại sao lại như vậy?!"

Mạnh Di hoàn toàn biến sắc, nhưng đã hối hận thì đã muộn, nhất thời đem suốt đời tu vi toàn bộ rót vào trong lòng bàn tay, hét lớn đẩy đi tới.

"Ầm ầm!"

Song chưởng tấn công, hoang khí hóa thành gió lốc hướng về bốn mặt đẩy ra.

Toàn bộ bên trong khu nhà nhỏ cây cỏ khô héo, núi đá nát tan, nguyên bản xanh um tươi tốt hoàn cảnh, càng hóa thành một mảnh điêu linh đổ nát dáng vẻ, như là bỏ phế vô số năm.

Mạnh Di càng là liền lùi mấy bước, hai chân trên mặt đất trên không ngừng liều mạng giẫm, "Rầm rầm rầm" chấn hỏng một mảnh mặt đất, lại như cũ không ngừng được thân thể, cho đến hai chân giẫm địa, trợt đi trăm trượng xa, lúc này mới ổn hạ thân thân thể.

Đồng thời trong cơ thể kinh mạch hiện ra khô cạn khô héo dấu hiệu, chính mình được bảo dưỡng cực tốt da dẻ, một hồi xuất hiện tảng lớn nhăn nhúm, dường như đột nhiên già rồi mấy chục tuổi.

Không chỉ có như vậy, Mạnh Di nội tâm chấn động, ngũ tạng lục phủ trên áp lực đột nhiên biến mất, một ngụm máu tươi dâng lên trên, tuy bị nàng mạnh mẽ nuốt xuống, nhưng khóe miệng vẫn như cũ tràn ra ngoài.

“Mạnh Di!”

Biệt Liên Vân kinh hãi.

Dương Thanh Huyền này mới phản ứng được, cả kinh nói: “Tại hạ ra tay vội vàng, một hồi không thể nắm bắt Lực đạo, mong rằng Mạnh Di bao dung.”

Nói, liên tục ôm quyền chắp tay, xin lỗi không ngớt.

Mạnh Di đầy mặt phức tạp nhìn Dương Thanh Huyền, nội tâm chấn động tột đỉnh, nàng lau một cái máu tươi trên khóe miệng, nói: “Là ta mạo muội đường đột, Thanh Khâu cổ chiến trường đường nối đã mở ra, hai vị vẫn là nhanh đi đi.”

Dương Thanh Huyền cùng tên béo liếc nhau một cái, ôm quyền nói: “Vậy liền cáo từ.”

Nói, hai người hóa thành độn quang mà đi.

Biệt Liên Vân vội vã tiến lên đỡ Mạnh Di, đồng thời trong lòng cảm thấy kỳ quái, lấy Mạnh Di tính khí, cũng không phải là như thế dễ nói chuyện a.

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền hai người vừa đi, Mạnh Di không nhịn được lại phun ra một ngụm máu đến, da dẻ lần thứ hai héo rút xuống, cả người đã biến thành mạo điệt lão phụ.

“A! Mạnh Di ngươi...”

Biệt Liên Vân sợ hết hồn, không biết làm sao.

Lúc này, bên trong tiểu viện đột nhiên xuất hiện một đạo nam tử trung niên bóng người, khâu tiếng kêu cũng đi theo sau đó.

Biệt Liên Vân đại hỉ, vội vàng nói: “Cha, nhanh mau cứu Mạnh Di!”

Nam tử kia chính là Biệt Thiên Trì, sắc mặt ngưng trọng nói: “Yên tâm đi, Mạnh Di không có chuyện gì.” Hắn nhìn Mạnh Di, hỏi: “Cái này Lý Huyền làm sao?”

Mạnh Di hít một hơi thật sâu, ổn hạ thương thế, ôm quyền nói: Gặp qua thành chủ đại nhân. Mạnh, mạnh phi thường, mạnh đáng sợ."

Mạnh Di trong mắt còn lộ ra thần sắc kinh khủng, còn có một tia hối hận.

Người phụ nữ đều thích chưng diện, chính mình này một thân hoang vu khí muốn xếp hạng ra bên ngoài cơ thể lời, không biết phải bao lâu thời gian, muốn muốn khôi phục phía trước da thịt, càng là khó càng thêm khó.

Biệt Thiên Trì trầm tư không nói, ánh mắt từ hoang phế trong sân đảo qua, trong mắt vẻ mặt càng trở nên nghiêm nghị.

Biệt Liên Vân cả kinh nói: “Mạnh Di, hắn có thể làm tổn thương ngươi, chẳng lẽ không đúng không pháp sơ kỳ?”

Mạnh Di lắc đầu nói: “Không, hắn chỉ là không pháp sơ kỳ, nhưng sức mạnh hùng hồn, sợ là đủ để cùng không pháp hậu kỳ đẹp bằng. Người này sợ là muốn vào luận võ mười vị trí đầu nhân vật.”

“Mười vị trí đầu!”

Biệt Liên Vân sợ hết hồn, mười vị trí đầu tồn tại, coi như là thập cường hai mươi bốn gia, cũng không dám nói mình nhất định có thể đi vào.

Biệt Thiên Trì thở dài, nói: “Vân nhi, cha ánh mắt là sẽ không sai. Nhưng cái này Lý Huyền, nhưng là yêu nghiệt qua đầu, liền sợ người ta không lọt mắt ngươi a, ngươi lại còn không đồng ý, ai.”

Biệt Thiên Trì liên tiếp thở dài, đột nhiên nói rằng: “Cái kia Phan hải tinh thực lực không tầm thường, hơn nữa làm người thông minh, đồng thời gốc gác của hắn ta cũng có suy đoán, nếu không Vân nhi a, ngươi suy nghĩ một chút cái tên mập mạp này làm sao?”

“Cha! Ngươi từ sáng đến tối nhàn rỗi không chuyện gì sao?!”

Biệt Liên Vân ngượng ngùng giậm chân một cái, liền xoay người mà đi.

Biệt Thiên Trì ở phía sau kêu lên: “Ai, còn chưa phải là bận tâm chung thân của ngươi đại sự sao? Lại không lập gia đình, ngươi đều còn lại người vì là vương.”

…

Dương Thanh Huyền cùng Phan tên béo hóa thành độn quang, hướng về trên ngọc bội cho thấy địa điểm chạy đi.

Cùng lúc đó, Phi Điểu Thành bầu trời, thỉnh thoảng có độn quang lấp loé, đều là chạy tới đồng nhất phương hướng, hơn nữa tất cả đều khí tức cường đại, lẫn nhau trong đó ở quan sát lẫn nhau, thăm dò, thậm chí lộ ra địch ý.

Sau đó không lâu, hai người sẽ đến tọa độ vị trí chỗ ở.

Trên bầu trời, trong suốt như thế, giống như là một mặt hồ nước, bên trong điểm điểm ánh sáng chói lọi lấp loé, như sao quang óng ánh, phảng phất một mảnh tinh hệ cho tới dài vạn dặm không mặt trên.

Ở đằng kia tinh hệ trung ương, là một cái màu đen tuyền lỗ sâu, sâu không thấy đáy, liên tiếp không biết thế giới.

Ở đường nối bốn phía, trải rộng Tinh Cung võ giả, từng cái từng cái một tay bấm quyết, bảo vệ trận pháp.

Ở lỗ sâu phía trước, nổi lơ lửng lượng lớn màu vàng tiểu cầu, lặng yên không tiếng động ở trên không bên trong trượt, lôi ra màu vàng quang đuôi, như dưới bóng đêm vô số huỳnh như lửa, linh động đẹp đẽ.

Từng cái nhảy vào lỗ sâu võ giả, đều sẽ có một cái tiểu cầu tự mình bay đi, rơi vào người võ giả kia vai trái, cùng với cùng nhau tiến vào lỗ sâu.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Chẳng lẽ đây chính là Phệ Hồn Kim Yêu? Cái này rốt cuộc là thứ gì?”

Phan mập mạp nói: “Đây là một loại vật kỳ dị, dùng bí thuật cùng hồn phách luyện chế mà thành, lấy nuốt chửng hồn thạch mà sống, đạt đến tới trình độ nhất định sau, toàn thân thì sẽ hóa thành màu vàng, vì lẽ đó gọi Phệ Hồn Kim Yêu. Ở Thương Khung tinh vực vô số năm tới nay, từng xuất hiện các loại các dạng môn phái, trong đó có chút lấy luyện hồn hoặc là phệ hồn làm chủ, Phệ Hồn Kim Yêu chính là trong đó một loại luyện hồn sản phẩm. Thứ này không có linh trí của mình, nhưng lại có thể rất tốt chấp hành mệnh lệnh. Lần này mỗi người phối trí Phệ Hồn Kim Yêu, ngoại trừ làm thống kê tích phân ở ngoài, còn có một tác dụng chính là giám thị người dự thi, không được giết giết những tuyển thủ khác.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Vật này sẽ phụ vào bên trong cơ thể?”

Phan mập mạp nói: “Hắn sẽ cùng hồn phách của ngươi dính hợp lại cùng nhau, nhưng là đơn độc tồn tại.”

Dương Thanh Huyền nhìn thấy cái kia chút dính vào Phệ Hồn Kim Yêu võ giả, trên bả vai đều tỏa ra nhàn nhạt ánh vàng, điểm điểm ở phía sau khuếch tán, như sao chổi đuôi, vô cùng đẹp đẽ.

Lúc này, đột nhiên một tên võ giả gây nên Dương Thanh Huyền chú ý, trắng đen xen kẽ tóc, cũng không quay đầu lại bay vào trùng trong động, biến mất ở Dương Thanh Huyền trước mắt.

“Đường một buồm...” Dương Thanh Huyền trong lòng nói thầm một tiếng, nhẹ nhàng thở dài.

“Hoa Thanh, Hoa Linh!”

Phan tên béo mắt sắc, một hồi trông thấy lối đi kia phía dưới trong thành trì, đứng thẳng vài tên bóng người, chính là Hoa Thanh Hoa Linh, còn có Lan Tư, cùng với ba cái người xa lạ.

Dương Thanh Huyền nhưng là kinh ngạc nói: “Bọn họ làm sao tới?”

Cái kia ba cái không nhận biết người xa lạ, một cái Hoa Hâm.

Còn có một người người mặc lục bào, con mắt cũng vì xanh sẫm vẻ, ngũ quan tinh xảo mặt mày hẹp dài, như “Trích Tiên” tuấn lãng, là Khổng Linh.

Một người khác da thịt vì là màu đồng cổ, ngũ quan như đao tước giống như vậy, mặt mày bên trong mang theo vài phần tà khí, dáng người kiên cường, lộ ra hơi thở quen thuộc.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Cổ Hạt?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1280: Di Tích Hài Cốt, Cổ Ma Vực

Hai người vội vàng bay hạ xuống.

Hoa Thanh Hoa Linh cũng nhìn thấy bọn họ, đều là lòng tràn đầy vui mừng.

Dương Thanh Huyền không nhịn được nhiều quan sát độ như vài lần, nói: “Đúng là ngươi, đại bò cạp? Ngươi tu luyện tới Đế Thiên Vị, hóa thành hình người? Các ngươi làm sao tới? Lão sư ta bọn họ đâu?”

Liên tiếp vấn đề châu liên hỏi ra.

Độ như lạnh lùng nói: “Yên tâm đi, Thiên Tông võ quán cùng Ngự Hư Tông chung đụng tạm thời toán hòa hợp. Hai người chúng ta bế quan đột phá đến Đế Thiên Vị sau, liền đuổi tới tìm ngươi. Cái này cũng là Khanh Bất Ly ý kiến của bọn họ. Còn có, cùng ngươi nói bao nhiêu lần, ta bản danh gọi độ như, không muốn kêu nữa ta Cổ Hạt, bò cạp, bò cạp độc, bò cạp đỏ các loại.”

Dương Thanh Huyền trong lòng ấm áp, biết chúng trưởng lão là lo lắng an nguy của mình, ở bên ngoài nhân đan lực bạc, vì lẽ đó hết khả năng nhiều mấy người trợ giúp, hắn nói: “Thì ra là như vậy. Tốt, Cổ Hạt.”

Độ như: “...”

Khổng Linh nói: “Các trưởng lão đã biết ngươi tiến nhập ngàn mạnh.”

Dương Thanh Huyền cảm giác kinh ngạc.

Hoa Hâm vội hỏi: “Là ta báo cho biết. Trước đó vài ngày, Lục Giang Bằng trưởng lão đến hỏi dò ta, trường kỳ không còn tin tức của ngươi, bọn họ có chút bận tâm, ta nghĩ hạ, liền tiết lộ cho bọn họ biết rồi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thì ra là như vậy, Hoa Hâm hội trưởng phí tâm.”

Có Đại La thương hội bảo hộ Thiên Tông võ quán lời, ở Mộng Linh Thành xác thực không đến nỗi xảy ra chuyện gì.

Hoa Hâm vội hỏi: “Là Thanh Huyền công tử phí tâm.”

Hoa Thanh nói: “Chúng ta mau mau tiến nhập lỗ sâu không gian đi, tích đầy một trăm phân liền thắng, không có thể để những người khác giành trước nhiều lắm.”

Dương Thanh Huyền nhìn Lan Tư, nói: “Lệnh tôn cùng Phách Tây trưởng lão đây?”

Lan Tư nói: “Bọn họ chỉ là tới gặp một hồi ngươi, cái kia ngày gặp sau, đã đối với ngươi có hiểu biết.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Thì ra là như vậy, vậy đi thôi.”

Độ như cùng Khổng Linh một hồi bay vào Dương Thanh Huyền Tinh Giới, sau đó năm người hóa thành độn quang mà lên, hướng về cái kia đường hầm to lớn phóng đi.

Ở bước vào lỗ sâu, một cái tiểu cầu bay thẳng mà tới.

Dương Thanh Huyền lúc này mới nhìn thấy, cái kia tiểu cầu ánh sáng màu vàng óng bên trong, rải rác toái tinh giống như màu bạc mảnh vỡ.

Phan mập mạp nói: “Này Phệ Hồn Kim Yêu còn có một tác dụng, có thể đo lường ra võ giả tuổi tác, để tránh khỏi có chút không biết xấu hổ lấy lão giả bộ nai tơ, lẫn vào thi đấu bên trong.”

Năm người vừa tiến vào đường nối, lập tức bị sức mạnh to lớn lôi kéo, nháy mắt phân tán.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy bốn phía tất cả đều là hắc ám, Không Gian pháp tắc rối loạn trải rộng xung quanh, thân thể đang nhanh chóng qua lại.

Không biết qua bao lâu, như là trong nháy mắt, hoặc như là được qua không mấy năm ánh sáng.

Sau đó thấy được một điểm bạch quang, Dương Thanh Huyền thân thể liền xuất hiện giữa trời, tiến vào một không gian khác bên trong.

“Nơi này là... Cổ chiến trường sao?”

Dương Thanh Huyền bốn mắt nhìn tới, là một mảnh trơ trụi bình nguyên, mặt trên rải rác đầy hòn đá, trong kẽ hở mọc ra thưa thớt cỏ khô, như là một chỗ núi đá nơi bị san thành bình địa.

Xung quanh tất cả đều là mênh mông sương trắng, che đậy thiên địa, đục ngầu trong không khí tràn đầy vẻ lạnh lùng, một mảnh âm u đầy tử khí bên trong, có thể nghe được âm phong gào thét, mang đến oan quỷ khóc gào tiếng.

“Không gặp tên béo bọn họ người, không biết rơi ở đâu. Từ trên bản đồ nhìn, cái này cổ chiến trường cũng là cực kỳ mênh mông, nếu như vận khí không tốt rơi vào cấm chế gì bên trong, liền thật sự gặp quỷ.”

Dương Thanh Huyền lấy ra la bàn, nhìn chằm chằm nhìn một hồi, sắc mặt khó coi lên.

Hắn cùng với Phan tên béo bốn người tiếp xúc la bàn lại mất hiệu lực.

Toàn bộ trong thiên địa đều tràn đầy một loại kỳ dị tràng năng, tựa hồ là thời đại thượng cổ liền để lại sức mạnh, la bàn hoàn toàn không có cách nào định vị.

“May mà đã sớm chuẩn bị.”

Dương Thanh Huyền lấy ra một cái hộp kim loại, ở trước người mở ra, chính là Đại La thương hội triều âm ý ở trong lời.

Sau khi khởi động, có thanh âm rất nhỏ truyền ra, giống như là dây đàn gợn sóng.

Dương Thanh Huyền khẩn trương nhìn, nếu như cái này cũng bị che giấu, thì phiền toái.

Nhưng may là, sau đó không lâu liền truyền đến hồi âm.

Một hư quang ở nguyên khí bầu trời chậm rãi ngưng tụ, hoảng hoảng hốt hốt cũng không chân thực, nhưng cũng có thể nhìn ra là Hoa Thanh cái bóng.

“Thanh Huyền đại ca, là ngươi!”

Hoa Thanh ngạc nhiên kêu một tiếng.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Chính là, xảy ra chút tình hình, la bàn tựa hồ bị che giấu. Ngươi ở nơi nào?”

Hoa Thanh đứt quãng nói: “Ta cũng không biết đây là địa phương nào... Xung quanh có rất nhiều tảng đá... Như là hoang dã...”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, vậy thì khó tìm, “Ngươi nhìn kỹ hạ, bốn phía có không có gì đặc biệt rõ ràng đồ vật.”

“Đặc biệt rõ ràng đồ vật... A, có!”

Hoa Thanh tiếng kêu sợ hãi truyền đến, nói: “Ta đây cách đó không xa có một đại khô lâu đầu, có cao hơn mười trượng, như là nào đó loại di tích hài cốt, hình như là một con Khô Lâu Điểu pho tượng, chỉ còn dư lại một nửa.”

“Khô Lâu Điểu, di tích hài cốt?”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Ngươi đi qua xem qua, cái kia khô lâu đầu trên có phải là có một đóa màu đỏ Bỉ Ngạn Hoa.”

“A, quả nhiên có! Thanh Huyền ca ca, ngươi là làm sao mà biết được?”

Bên kia truyền đến Hoa Thanh kinh ngạc âm thanh.

Dương Thanh Huyền nói: “Quả nhiên, ngươi truyền tống đến Cổ Ma Vực bên trong, hơn nữa chung quanh đây là một chỗ Ma tộc tàn tạ Thần Điện. Ma tộc yêu thích dùng hoa làm làm tiêu chí, mà Bỉ Ngạn Hoa đúng là bọn họ thường xài một trong ký hiệu. Ngươi liền sống ở đó đừng đi, ta hiện tại lại đây.”

Hoa Thanh cả kinh nói: “Thanh Huyền ca ca ngươi biết rõ làm sao đi?”

Dương Thanh Huyền nói: “Phan tên béo làm cho cái kia mười bảy phó trong bản đồ thứ chín phó, có một chỗ dấu hiệu khô lâu, phải là ngươi cái kia. Ngươi cẩn thận núp kỹ, tuyệt đối đừng bại lộ hành tích của mình, miễn cho rước lấy nguy hiểm. Đồng thời mau chóng dùng triều âm ý ở trong lời thông báo tên béo, để cho bọn họ cùng nhau chạy tới. Cái này khô lâu di tích ở cổ chiến trường hướng đông nam.”

Hoa Thanh nói: “Được rồi, Thanh Huyền ca ca ngươi mau mau đến đây đi, ta ở loại này ngươi.”

Nghiêm Giang vì ngăn cản Phan hải tinh thăng cấp, đem địa đồ toàn bộ khuếch tán, Hoa Thanh tự nhiên cũng có một phần, nhớ tới thật giống đích thật là có như thế một chỗ địa phương.

Dương Thanh Huyền thu hồi triều âm ý ở trong lời, liền hướng hướng đông nam chạy đi.

Lúc này, gió lạnh ý lạnh bên trong, đột nhiên truyền đến một đạo tiếng kêu thê thảm, không gian sóng gợn nổi lên bốn phía, trên bầu trời dấy lên từng đạo từng đạo quỷ hỏa, từ bốn mặt ngưng tụ đến, hội tụ thành một cái to lớn Quỷ Ảnh.

Con mắt cùng miệng là ba cái đen nhánh động, trong miệng phát sinh kêu rên, cuốn lên từng trận âm phong hướng về Dương Thanh Huyền đập tới.

“Đây cũng là Yêu Linh sao?”

Dương Thanh Huyền dừng thân thân thể, nhìn cái kia oán quỷ giống như bóng mờ, không hề giống Nhân tộc.

“Bồng bềnh ở này trong hư vô vô số năm oan hồn a, liền để ta dùng này chiếu khắp vùng đất hào quang, siêu độ các ngươi đi đến cực lạc đi!”

Dương Thanh Huyền nâng tay phải lên, một điểm quang diễm ở lòng bàn tay hiện ra, từ to bằng đậu tương, nháy mắt tăng vọt thành cối xay to lớn, không ngừng lượn vòng, tỏa ra hơi nóng cuồn cuộn.

Cái kia Yêu Linh trong miệng phát sinh tiếng kêu thê thảm, thân hình hơi ngưng lại, liền muốn chạy trốn.

“Tứ Dương Phục Diễm!”

Nhưng Dương Thanh Huyền một chưởng đánh ra, vô số ánh sáng bao phủ đại địa, nháy mắt đem Yêu Linh ép xuống.

Thái Dương hào quang, phá tan tất cả ràng buộc, như nóng cháy dương sơ thăng, càn quét thế gian tất cả âm hối hắc ám.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1281: Nuốt Chửng Hồn Thạch, Họp Thành Đội Đánh Quái

Yêu Linh kêu thảm thiết bên dưới, thân thể đổ nát mở, bên trong lộ ra một khối màu đen tuyền tinh thạch, tỏa ra hào quang nhỏ yếu.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, đang muốn đi lấy cái kia tinh thạch, đúng lúc này, trên vai trái có nhỏ nhẹ hồn lực hiện ra, một đạo kim sắc chùm sáng bay lên, kéo chói lọi quang đuôi phóng đi phía trước, đem cái kia tinh thạch một hồi nuốt chửng, chính là Phệ Hồn Kim Yêu.

Dương Thanh Huyền hơi nheo mắt, phát hiện bên trên màu bạc sặc sỡ đã có một phần nhỏ biến thành màu vàng óng, trong đầu vang lên một thanh âm, “Lý Huyền, được trung phẩm hồn thạch một khối, được một tích phân, tổng điểm một.”

“Có ý tứ.”

Dương Thanh Huyền khẽ cười một tiếng, không có chốc lát dừng lại, liền hướng hướng đông nam lao đi, rất nhanh liền hóa thành trong thiên địa một đạo điểm đen.

Thanh Khâu cổ chiến trường rốt cuộc có bao nhiêu, cũng không có tài liệu cặn kẽ.

Thời kỳ thượng cổ, Ma tộc cùng Yêu tộc cạnh tranh Bá Thiên hạ, Thanh Khâu làm càng trọng yếu chiến trường một trong, đánh trên trăm vạn năm lâu dài, vô số hai tộc đại năng ngã xuống bên trong, lúc này mới hóa thành bây giờ tử địa cách cục.

Thêm vào sau đó vô số người mạo hiểm đi vào tầm bảo, lại sinh ra chết trong đó, làm cho Thanh Khâu cách cục trở nên phức tạp hơn.

Hiện có trong tài liệu, cũng chỉ có Phan tên béo kia mười bảy tấm địa đồ, cùng với Biệt Thiên Trì trong mật thất hai mươi tư tấm địa đồ, những thứ này đều là các đời tiến vào đi mạo hiểm võ giả vẽ chế ra.

Này vô số năm qua dài lâu diễn biến, bên trong lại có thêm không có biến hóa của nó, cũng không ai biết.

Dương Thanh Huyền chạy vội mấy canh giờ, lại gặp phải một ít yêu hồn ác quỷ, thực lực đều hết sức hạ, ước chừng trên mặt đất cấp bộ dạng, toàn bộ thuận lợi siêu độ.

Nhưng buồn bực là, siêu độ mười ba chỉ ác quỷ, lại chỉ có một con tuôn ra hồn thạch, hơn nữa còn là hạ phẩm.

Hồn thạch vừa ra, đã bị Phệ Hồn Kim Yêu nuốt lấy, trong đầu vang lên một thanh âm, “Lý Huyền, được đáo hạ phẩm hồn thạch một khối, được 0.1 tích phân, tổng điểm một điểm một.”

"Này bạo nổ phẩm suất cũng quá thấp đi, lúc này mới một điểm một phân, muốn tích đầy một trăm phân được tới khi nào?

Dương Thanh Huyền tiếp tục đi phía trước độn bay, rất nhanh liền phát hiện địa thế chập trùng biến hóa, tiến vào một mảnh sa địa bên trong.

Đằng trước một tên võ giả đang ở cùng một đầu ác quỷ dây dưa.

“Oành!”

Người võ giả kia một kiếm đâm ra, mạnh mẽ cùng ác quỷ một trảo đánh vào đồng thời, một mảnh đất đá tung bay, khói thuốc súng cuồn cuộn, năng lượng cuồng bạo nổ ra, hai cái đều là phân biệt lùi lại, tạm thời thở dốc.

Người võ giả kia chừng hai mươi tuổi, là Đại La tiên sơn càng nói, trên người nhuộm tảng lớn vết máu, như hồng mai từng đoá từng đoá tỏa sáng, rõ ràng nằm ở hạ phong,

Mà cái kia ác quỷ hội tụ thiên địa oán khí, trên người hắc khí không giảm chút nào, trái lại gào to bên dưới, thu nạp vạn ngàn oan hồn, càng thêm uy mãnh.

“Truy Phong Mịch Ảnh!”

Càng nói quát lên một tiếng lớn, nâng kiếm chém ra một đạo kiếm quang, ở oán khí ăn mòn lộ ra vô cùng ảm đạm.

“Phốc.”

Cái kia ác quỷ một chỉ điểm ra, liền đem cái kia kiếm quang đánh tan, to lớn móng vuốt như núi bao phủ xuống, uy thế niêm phong lại bốn phương tám hướng, giống đánh về một con kiến giống như, phải đem càng nói bóp nát.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, bóng người loáng một cái, liền thuấn di mà lên, đồng thời giơ tay lên, Ngự Phù Thế ở trong tay hóa ra, đâm thẳng mà đi.

“Trường Hà Tiệm Lạc Hiểu Tinh Trầm.”

Kiếm thế khuếch tán mở, bên trong không gian ba động sao trầm ý cảnh, thiên địa tối sầm lại, vạn sao ẩn lui.

Vô số lôi quang tự trên thân kiếm bắn ra, như vạn tiễn xuyên tâm, đem cái kia ác quỷ uy thế nổ nát, đồng thời điện ánh lửa như, xuyên thủng cái kia ác quỷ thân thể.

Càng nói ở trong tuyệt vọng, thấy rõ người tới sau, mừng như điên không ngớt, “Lý Huyền đại nhân!”

Dương Thanh Huyền kiếm ý nhất chuyển, uy thế mạnh mẽ như sơn nhạc đè xuống, “Oanh” một tiếng, cái kia ác quỷ bị nổ bốn vỡ nát thành năm mảnh, thân thể tàn phế vãi đầy mặt đất.

Sau đó liền thu kiếm mà đứng.

Lúc này, một viên màu đỏ hồn thạch nổi lên, ở trên không bên trong chậm rãi chìm xuống.

Kim quang lóe lên, Dương Thanh Huyền trên người Phệ Hồn Kim Yêu tự động xuất kích, đem cái kia hồn thạch nuốt chửng, sau đó lại trở về trong cơ thể.

Càng nói sửng sốt một chút, ánh mắt lóe lên thần sắc hâm mộ, nhưng cũng cười khổ không thôi.

Dương Thanh Huyền trong đầu truyền đến âm thanh, “Hai điểm một phân.”

Càng nói nhìn Dương Thanh Huyền trên vai trái, cái kia tản ra điểm điểm ánh sáng chói lọi, bên trong một ít bạc vụn đã hóa màu vàng, hâm mộ nói: “Lý Huyền đại nhân đã được không ít phân chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Mới hai điểm một phân, ngươi làm sao bị thương? Này con ác quỷ chỉ có Đế Thiên Vị sơ cấp sức chiến đấu, hẳn không phải là đối thủ của ngươi mới là a.”

Càng nói khổ sở nói: “Đều tại ta quá tham, phát hiện ác quỷ tung tích, muốn phải kiếm càng nhiều tích phân, vì lẽ đó vẫn chưa ra tay, mà là theo dõi lại đây. Rốt cục hội tụ ba đầu ác quỷ, này mới ra tay. Giết hai đầu sau, rốt cục bị thương không địch lại, nếu không có Lý Huyền đại nhân xuất hiện, sợ là phải đóng thay ở nơi này.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thì ra là như vậy, nhưng là ngươi này Phệ Hồn Kim Yêu…”

Càng nói trên vai hào quang bên trong, tất cả đều là bạc vụn, càng không hề có một chút ánh vàng.

Càng nói buồn phiền nói: “Ta giết cái kia hai đầu ác quỷ, cái gì đều không tuôn ra đến. Trước còn giết hai cái oan hồn, chỉ bạo cái Hạ phẩm hồn thạch, hiện tại mới 0.1 điểm, này muốn tích đầy một trăm phân được tới khi nào a!”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, thầm nói: “Nguyên lai mình khá tốt.” Hắn an ủi: “Không vội, từ từ đi.”

Càng nói than thở: “Cuộc tỷ thí này độ khó, sợ vẫn còn ở dự tính của ta bên trên, nếu muốn thắng được, cũng chỉ có thể đi tứ đẳng trở lên khu vực.”

Dương Thanh Huyền nghi ngờ nói: “Tứ đẳng trở lên?”

Càng nói hơi thay đổi sắc mặt, tựa hồ ý thức được lỡ lời, lập tức ngượng ngùng nở nụ cười, thẳng thắn nói ra, nói: “Đây là đỉnh cấp thế lực gần đây có một lần tụ hội, đối với Thanh Khâu cổ chiến trường tiến hành rồi nhất định nghiên cứu. Đem hiện có một ít địa đồ cùng tư liệu tiến hành rồi phân loại cùng đánh dấu, cấp bốn khu vực chính là có lượng lớn Đế Thiên Vị cấp bậc ác linh khu vực. Đồng thời ác linh đẳng cấp càng cao, bạo nổ đồ vật xác suất càng lớn, chỉ là trình độ nguy hiểm cũng là bao nhiêu tăng lên.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia mảnh sa mạc hoang vu này thuộc về…”

Càng nói: “Thuộc về cấp ba khu vực, bên trong tồn tại một ít Đế Thiên Vị cấp bậc ác linh, nhưng số lượng không là rất nhiều, tương đối thích hợp thực lực của ta, chỉ là tích phân tốc độ quá chậm.”

Hắn khổ não nói: “Lớn nhất bất ngờ là, tông môn triệu tập la bàn lại mất hiệu lực, bằng không đồng thời họp thành đội đi cấp bốn khu vực đánh quái, rất nhanh là có thể đem tích phân nâng lên.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi vừa nói như thế, sợ là phiền toái. Đại La tiên sơn triệu tập la bàn mất đi hiệu lực, không có nghĩa là cái khác tông môn cũng mất đi hiệu lực, có lẽ cái khác tông môn có mình triệu tập biện pháp. Nếu là bọn họ hợp lại đi cấp bốn khu vực đánh quái, sợ là chẳng mấy chốc sẽ thắng được, xem ra chúng ta muốn tăng thêm tốc độ.”

Càng nói kinh sợ, sau đó tỉnh táo lại, nói: “Này cũng chưa chắc, cũng không phải là tất cả mọi người mong muốn cùng người họp thành đội. Trừ phi có thể bảo đảm tính chất công bằng, cho mỗi một người cho ăn quái.”

“Này quái?” Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Đây là cái gì?”

Càng nói: “Phệ Hồn Kim Yêu có thể tự động phân biệt hồn thạch thuộc về, mà cái này thuộc về, liền rơi vào trên người một đòn cuối cùng giết chết quái vật.”

Chương 1282: Cấp Bốn Khu Vực, Giảng Đạo Lý

Dương Thanh Huyền lập tức liền hiểu, nói: “Ý là sẽ tồn tại cướp quái tình huống?”

Càng nói gật đầu nói: “Đúng, hơn nữa hết sức phổ biến, tất nhiên sẽ gây nên đội viên bất mãn cùng mâu thuẫn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nhưng nếu là đồng môn cùng phái, liền không đến nỗi đi.”

Càng nói cười khổ nói: “Lý Huyền đại nhân độc lai độc vãng quen rồi, không biết bên trong môn phái ám đấu, rất nhiều lúc so với sinh tử kẻ thù còn đấu lợi hại. Trên thực tế rất nhiều đỉnh cấp trong tông môn rèn luyện, thì có loại này hợp tác giết quái hình thức, không ít diễn biến đến phía sau, biến thành đồng môn tướng giết. Thiên cổ tới nay, nhân tâm khó dò a.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, đích thật là như thế cái để ý, hỏi hắn: “Có một bộ trên bản đồ dấu hiệu Khô Lâu Điểu địa phương, hình như là Ma tộc lĩnh vực, nơi đó không biết là cấp mấy khu vực?”

Càng nói hơi thay đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Khô Lâu Điểu làm tiêu chí Thánh Điện di chỉ, nơi đó trước kia là Ma tộc một chỗ tế đàn, đánh dấu vì là cấp bốn.”

“Cấp bốn!”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Nguy rồi, Hoa Thanh còn tại đằng kia, ta muốn trước tiên tiến đến, liền như vậy cáo từ!”

Nói, liền xoay người mà đi.

Càng nói do dự một chút, vốn định cùng Dương Thanh Huyền kết phường họp thành đội, nhưng lại sợ đối phương quá lợi hại, chính mình không công xuất lực không chiếm được nửa điểm chỗ tốt, còn không bằng chính mình một người đánh quái, lúc này ôm quyền nói: “Bảo trọng.”

Càng nói dứt lời hạ thời gian, Dương Thanh Huyền đã ở mấy ngàn trượng ra ngoài.

Cấp bốn khu vực sẽ có lượng lớn Đế Thiên Vị ác linh, đối với Hoa Thanh mà nói vốn là trí mạng.

Đừng nói “Lượng lớn”, chỉ cần xuất hiện “Một cái”, Hoa Thanh thì phiền toái.

Hơn nữa Hoa Linh, tên béo, Lan Tư, cần phải cũng đều ở hướng về cái hướng kia đuổi.

Dương Thanh Huyền không lo được giết quái, lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, liền hướng Thánh Điện di tích điên cuồng bay mà đi.

Dọc theo đường đi phát hiện không ít ác linh, còn có rải rác võ giả, lung tung không có mục đích ở cổ bên trong chiến trường chạy vội, tìm kiếm mục tiêu.

Dương Thanh Huyền gặp hai tên võ giả đang vây công một con ác linh, đánh khó phân thắng bại, không nhịn được thuấn di xuống, trực tiếp một kiếm chém ra, hư không hơi chao đảo một cái, liền xuất hiện một đạo cực nhỏ vết nứt.

Ác linh nổi giận gầm lên một tiếng, thân thể liền nổ tung mở, hóa thành điểm điểm linh quang.

Một viên Hạ phẩm hồn thạch xuất hiện, bị Dương Thanh Huyền Phệ Hồn Kim Yêu hút một cái, liền nuốt lấy.

Dương Thanh Huyền không có nửa điểm đình trệ, chỉ là chân phải trên mặt đất trên giẫm lên một cái, liền trở lại trời cao trên, lần thứ hai hóa thành độn quang mà đi.

Toàn bộ quá trình quá nhanh, cái kia hai tên võ giả liền ngay cả dung mạo của hắn đều không có thể thấy rõ.

Cho đến ác linh bị giết, hồn thạch bị cướp, mới phản ứng được.

“Đáng chết! Dám cướp chúng ta quái, lưu lại!”

Một tên võ giả kinh nộ rống to, vội vàng đuổi tới, nhưng chạy một trận, liền triệt để mất đi Dương Thanh Huyền hình bóng.

Một gã khác võ giả nhưng là hơi thay đổi sắc mặt, cười lạnh nói: “Người kia dễ dàng liền đánh chết Thái Thiên Vị tột cùng ác linh, thực lực cách xa ở ngươi trên ta, đuổi tới đưa mạng sao?”

Mặt khác người võ giả kia lúc này mới ý thức được cái gì, đổi sắc mặt.

Hai người liếc nhau một cái, chỉ có thể tự nhận xui xẻo, hướng về mục tiêu kế tiếp tìm kiếm.

Dương Thanh Huyền bay một ngày một đêm, trên đường đánh lén mấy cái đẳng cấp cao ác linh, chỉ có hai cái bạo hồn thạch, đến đây tổng cộng mới hai điểm ba phần.

Ngày hôm đó, rốt cục bay vào một mảnh đất hoang, từ trong địa hình nhìn cùng Hoa Thanh nói giống nhau đến mấy phần.

“Đây chính là Cổ Ma Vực.”

Dương Thanh Huyền rõ ràng cảm ứng được thiên địa linh khí có biến hóa, toàn bộ trong không gian hiện ra nhàn nhạt cảm giác ngột ngạt, trong không khí tràn ngập nhàn nhạt ma khí.

Dương Thanh Huyền ánh mắt hướng về phía sau quét qua, chỉ thấy một điểm tia lôi dẫn đuổi sát theo, không khỏi cười lạnh một tiếng, đi về phía trước bỏ chạy, bay xuống ở một tòa bình lùn trên đỉnh núi.

Ngay sau đó, phía sau lôi quang lóe lên, kích? Bắn mà xuống, ở Dương Thanh Huyền phía trước “Oanh” một tiếng nổ ra tảng lớn bụi bặm.

“Làm sao, không trốn sao?”

Trong bụi đất, truyền đến thanh âm lạnh như băng, sau đó một bóng người chậm rãi hiện ra.

Dương Thanh Huyền nhìn người kia trường bào màu xanh cùng tộc huy, nói: “Lôi đình cổ vực?”

Người kia chính là Lôi Đình Cổ Vực Đích Lôi Minh, lạnh rên một tiếng, mắt sáng như đuốc, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, đem hoàn toàn khóa chặt.

Dương Thanh Huyền nói: “Đuổi ta một ngày một đêm, sợ là mười vạn tám ngàn dặm không ngừng đi.”

Lôi Minh lạnh lùng nói: “Người mặt quỷ, ta khoảng thời gian này cũng nghe qua của ngươi một vài tin đồn. Nhưng chẳng cần biết ngươi là ai, cái kia Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn là đến từ đâu, hiện tại cần phải vật quy nguyên chủ.”

Dương Thanh Huyền bay qua nơi nào đó khu vực thời điểm, bị Lôi Minh theo dõi, liền một đường theo dõi mà tới.

Dương Thanh Huyền đứng chắp tay, nói: “Ta không có thời gian, vì lẽ đó không rảnh phản ứng ngươi cái này trí chướng, hơn nữa giới hạn ở quy tắc tranh tài, không được đối với người dự thi ra tay, vì lẽ đó ngươi mới có cơ hội đuổi ta một ngày một đêm, bằng không ngày hôm qua liền đã chết.”

“Ha ha, muốn dùng quy tắc tới dọa ta, cho rằng như vậy thì có thể giữ được tánh mạng sao?”

Lôi Minh cười to nói: “Quy tắc chỉ nói không cho giết người, chưa nói không cho phép ra tay a, ta đem ngươi đánh phế, này có thể không tính là giết người!”

Lôi Minh liếm một cái môi lưỡi, trong mắt lộ ra vẻ tham lam.

Lôi đình cổ vực có tế luyện Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn bí pháp, trong đó có một loại phép thuật, có thể mang người khác tế luyện tốt Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn biến thành của mình, đem năng lượng toàn bộ dẫn nhập mình sét trong mâm, thông qua nữa sét bàn đến rèn luyện tự thân tu vi.

Như vậy không chỉ có thể để nguyên khí nhanh chóng tăng lên đẳng cấp, tu vi của chính mình có thể tiến triển cực nhanh.

Lôi Vân chính là luyện hóa tổ tiên Lôi Chiến Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, lúc này mới tiến bộ thần tốc, ở Lôi gia tiểu bối bên trong lờ mờ thành số một số hai tồn tại.

Nhưng loại này tế luyện chi pháp, cũng là Lôi gia cấm thuật, nghiêm lệnh cấm chỉ đối với đồng môn tiến hành triển khai. Trừ phi phạm vào tội chết, bị Lôi gia gia pháp phán quyết sau, có thể chỉ định một người đi lấy ra hắn Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn.

Lôi gia trong hậu bối Lôi Kinh Vũ, chính là ngầm thừa nhận tiểu bối bên trong người số một, chính là gia chủ dòng chính, lấy ra quá ba vị Đạo cảnh cường giả Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn tế luyện, mới có thành tựu bây giờ.

Nhưng loại bí pháp này, cũng không có cấm chỉ đối với người ngoài triển khai.

Vì lẽ đó Lôi Minh gặp được Dương Thanh Huyền ngự lôi bay vòng vèo độn thời điểm, hưng phấn liền đuổi theo, đồng thời đuổi tận cùng không buông.

“Nếu với ngươi giảng đạo lý ngươi không nghe, cái kia cũng chỉ phải nói quả đấm! Oanh lôi chớp!”

Lôi Minh nghiêm ngặt quát một tiếng, quanh thân tuôn ra tảng lớn sấm sét tràng năng, hung ác khí tức hướng bốn phía phóng xạ mà đi, nháy mắt lan tràn trăm dặm.

Nguyên bản không đãng hư không, đột nhiên hiện ra tảng lớn lôi quang, từng đạo từng đạo đánh xuống đến, như giọt mưa đánh rơi.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Dương Thanh Huyền trong khoảnh khắc liền đưa thân vào Lôi Lâm điện Vũ chi bên trong, đại địa bị nổ ra từng cái từng cái hố sâu, năng lượng đáng sợ từ trường không ngừng khuếch tán.

Nhưng Dương Thanh Huyền thân pháp phiêu dật, ở trong sấm sét qua lại, hóa xuất ra đạo đạo tàn ảnh, dĩ nhiên toàn bộ né qua, đồng thời bước cuối cùng đạp về tại chỗ, hết thảy tàn ảnh toàn bộ trở về trong cơ thể, giống như là chưa bao giờ động tới.

Dương Thanh Huyền châm chọc nói: “Giảng đạo lý? Mặt cũng không cần sao?”

“Ồ? Thật nhanh!”

Lôi Minh lấy làm kinh hãi.

“Nguyên lai chỉ cần không giết người liền có thể lấy, cái kia ngươi tuyệt đối không nên quá yếu, một chiêu sẽ chết hại ta bị loại a!”

Dương Thanh Huyền trong mắt sát khí lóe lên, bước ra một bước, tử hỏa ở dưới chân lan tràn, trong khoảnh khắc đem toàn bộ địa giới hóa thành biển lửa, nhiệt độ nóng rực lan ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1283: Tuyệt Đối Đừng Chết, Không Có Một Bóng Người

“Tử Hỏa, Vô Tận Hạo Kiếp!”

Quyền của hắn trên phát sinh vô biên quyền uy, một quyền bên dưới, nhấc lên một hồi hoa lệ mà thịnh đại hạo kiếp.

Lôi Minh biến sắc, ở đằng kia quyền uy bên dưới, lại có bị ngập đầu cảm giác.

“Không được!”

Lôi Minh nổi giận gầm lên một tiếng, “Oanh lôi chớp!”

Lần thứ hai nổ ra một quyền, đem toàn thân năng lượng hội tụ đến hữu quyền bên trên, lập tức kích thích ra tử lôi như rồng, rít gào mà đi.

“Ầm!”

Hai người chạm vào nhau, tuôn ra kinh thiên năng lượng, cái kia Lôi Long gào thét một tiếng, liền phá nát mở, hóa thành sét nhỏ nhen.

Biển lửa hướng về vỡ Lôi Long phía sau, uy lực chồng chất tới, xông vào Lôi Minh trên thân thể.

“Không thể!”

Lôi Minh phun ra một ngụm máu đến, khuôn mặt sợ hãi, chỉ cảm thấy ngũ tạng lục phủ một trận cháy đau nhức.

“Không thể giết ngươi, đích xác có chút rón rén, nếu là bởi vì ngươi một cái rác rưởi mà để ta xuất cục, vậy coi như thực sự là gặp quỷ.”

Dương Thanh Huyền dứt tiếng, bóng người liền xuất hiện ở Lôi Minh trước mặt, sợ đến Lôi Minh vội vàng lùi về sau.

Dương Thanh Huyền một thanh bắt lấy hắn, đột nhiên một cái tát ở trên mặt hắn, đánh rơi hắn miệng đầy hàm răng, “Lãng phí thời gian của ta, gọi ngươi lãng phí thời gian của ta, gọi ngươi lãng phí thời gian của ta!”

“Ba ba ba!”

Liên tiếp mười mấy tai quang vỗ xuống đi, Lôi Minh hai cái mặt sưng phù chính mình cũng không nhận ra chính mình.

“Ngươi, ngươi, ta không buông tha...”

“Ba ba ba!”

Lại là liên tiếp cái tát, Lôi Minh đầu lại lớn hơn một vòng.

“Ta nhổ vào, rác rưởi!”

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, đem Lôi Minh trên người chứa đồ nguyên khí toàn bộ lục soát hạ xuống, sau đó giống đá rác rưởi giống như vậy, đưa hắn một cước đạp bay, quát lên: “Cút!”

Lôi Minh ngã xuống đất, trong miệng “Ô ô” phát ra âm thanh, không biết đang nói cái gì.

Dương Thanh Huyền giơ chân lên, đá lên một khối tảng đá, “Vèo” một tiếng liền bay vào Lôi Minh trong miệng, đưa hắn miệng hoàn toàn lấp kín, lúc này mới nói không ra lời.

Lại giơ tay đánh ra một mảnh lôi phù, lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ

Quang Bàn, bóng người loáng một cái, liền hướng xa xa bỏ chạy.

Lôi Minh liều mạng lấy tay thủ sẵn miệng, đem trong miệng đất đá đào móc ra, cả đầu giống như dưa hấu giống như vậy, cúi trên mặt đất trên.

Sau một lúc mới "Oa" một tiếng, đem trong dạ dày đồ vật cũng toàn bộ ói ra sạch sẽ, hai cái nhãn cầu hoàn toàn lồi đi ra, quát ầm lên: "Người mặt quỷ, ta nhất định phải giết ngươi, nhất định phải giết ngươi!"

Lôi Minh trong cơ thể chân nguyên vẫn chưa tan vỡ, thứ nhất là hắn tu vi cực mạnh, thứ hai Dương Thanh Huyền cũng không dám hạ sát thủ, sợ trực tiếp bị xử xuất cục, vì lẽ đó Lôi Minh trạng thái cũng không phải là rất tệ.

"Ta đã phát sinh tin tức, đồng môn chẳng mấy chốc sẽ tới rồi, đến thời điểm mọi người liên thủ bày xuống Thập Tam Kinh Lôi Diệt Ma Đại Trận, coi như hắn là thông thiên Thần Tiên, cũng phải chết!"

Lôi Minh nghiến răng nghiến lợi, đột nhiên lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, này nguyên khí là bản mệnh tướng tu, thu vào bên trong cơ thể, vì vậy không có bị Dương Thanh Huyền lấy ra.

Dương Thanh Huyền sợ lột ra hắn nguyên khí sau, trực tiếp muốn tính mạng hắn, cho nên mới lưu lại.

Lôi Minh Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn ở trên không bên trong hiển hiện ra, một mảnh lôi phù bay rơi xuống, đưa hắn bọc lại, đang muốn bỏ chạy.

Bỗng nhiên toàn bộ không gian hơi ngưng lại, hết thảy lôi phù như là chịu đến đè ép, "Rầm rầm rầm" liên tiếp yêu sách, vô số thanh lôi ở trên không bên trong loáng một cái, liền tản đi không gặp.

Lôi Minh hoảng sợ ngẩng đầu, chỉ thấy trong hư không duỗi ra một cái tay đến, vỗ vào cái kia Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn trên, đem phía trên linh khí đánh tan, sau đó năm ngón tay vồ lấy, liền thu vào trong lòng bàn tay, xoay tay không thấy.

“A? Ngươi...!”

Lôi Minh đột nhiên phun ra một ngụm máu đến, cùng Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn liên hệ bị một nguồn sức mạnh chém gãy, cả người lại bị thương nặng, hung hăng ngã xuống đất, chảy như điên huyết không thôi.

Trên hư không chậm rãi đi ra một bóng người, nhẹ giọng nói: “Ngươi nói không sai, cái kia người mặt quỷ xác thực đáng chết, vốn lấy tu vi của ngươi, đời này đều không có trông cậy vào. Hay là ta tới đối phó hắn đi. Bất quá ngươi cũng không phải hoàn toàn rác rưởi, chí ít này Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn có thể làm việc cho ta, tăng lên một ít ta sức mạnh. Như vậy ta giết hắn thời điểm, nắm bắt liền lớn hơn rất nhiều, cũng hẳn là báo thù cho ngươi.”

“Ngươi, ngươi, Lôi Vân, ngươi dám đoạt ta Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, đây là tông môn tối kỵ, ngươi không sợ tông môn hình phạt sao?!” Lôi Minh nhìn ra người, kinh nộ quát ầm lên.

Người kia chính là Lôi Vân, nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: “Sợ trước sợ sau, sợ này sợ kia, làm sao đi tới? Phàm là đối với ta tu luyện có lợi, quản hắn có phải hay không môn quy, ta đều không để ý. Bất quá minh anh họ, ngươi có thể tuyệt đối đừng chết a, nếu như ngươi bây giờ chết rồi, không biết xử ta bị loại đi.”

“Ngươi ngươi ngươi...”

Lôi Minh sắc mặt một trận trắng bệch, chỉ cảm thấy toàn thân lạnh lẽo, mắng, “Khốn nạn a!”

“Phốc!”

Phẫn hận trong tuyệt vọng, lại là phun ra một ngụm máu tươi, sau đó thẳng tắp nằm trên đất, hai mắt trống rỗng dường như chết rồi.

Lôi Vân liếc mắt nhìn hắn, chỉ lo hắn thật đã chết rồi, tính toán chính mình bị loại, vậy thì thật gặp quỷ, vội vàng bay xuống đi, cho Lôi Minh đút mấy viên bảo toàn tính mạng đan dược, xác định Lôi Minh trong lúc nhất thời không chết được sau, này mới yên tâm lại.

Lôi Vân nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền biến mất phương hướng, lạnh giọng nói: “Đạo cảnh, hắn thật sự bước vào Đạo cảnh, loại tu luyện này tốc độ, thật là đáng sợ! Ta nhất định phải đưa hắn chém giết ở cảnh giới này tiến lên! Chờ luyện hóa Lôi Minh Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn sau, ta cũng có thể bước vào Đạo cảnh, lại tìm năm cái đồng môn, lấy ra sức mạnh của bọn họ, hòa vào ta Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn bên trong, liền có thể nhảy vào không pháp trung kỳ, đến thời điểm chính là giết ngươi thời gian!”

Lôi Vân ánh mắt lóe lên ngoan sắc, liền tại chỗ biến mất.

…

Dương Thanh Huyền thất bại Lôi Minh sau, gia tốc hướng về Thánh Điện di chỉ vị trí bỏ chạy.

Mấy canh giờ sau, quả nhiên thấy được to lớn kia Khô Lâu Điểu pho tượng, non nửa chôn ở trong bụi đất, lộ ở bên ngoài bộ phận cũng thiếu sót một nửa, hỏng hóc nghiêm trọng.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình quét qua, hoàn toàn biến sắc, di tích này phụ cận, xuất hiện dấu vết đánh nhau, nhưng lại không thấy đến Hoa Thanh cái bóng.

Dương Thanh Huyền lấy ra triều âm ý ở trong lời, muốn muốn câu thông Hoa Thanh, nhưng thủy chung không có phản ứng, tin tức như đá chìm biển rộng.

Dương Thanh Huyền sắc mặt cực kỳ khó coi, bắt đầu cẩn thận quan sát phụ cận tranh đấu dấu vết, tựa hồ còn không chỉ một người.

Hắn theo một ít dấu vết đi phía trước tìm tòi chốc lát, di tích hài cốt không ngừng tăng nhanh, chỗ này ở thượng cổ Ma tộc thời kì, tựa hồ cực kỳ phồn hoa, rải rác ở địa các loại đồ vật đều hết sức tinh mỹ, nhưng toàn bộ tàn tạ không thể tả, triệt để phế bỏ.

“Nơi này là khu thứ bốn vực, đánh quái địa phương tốt, hơn nữa nhìn dáng vẻ cũng đích xác đến không ít người, chỉ là những người này đi nơi nào?”

Dương Thanh Huyền sử dụng tới Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về bốn phía nhìn tới, ngoại trừ rách nát ở ngoài, không có bất kỳ dị thường.

Chỉ là ở phía trước một cái to lớn hình vuông di tích trên, ma khí gợn sóng có chút nồng nặc.

Đó là một toà tế đàn di chỉ, hầu như không nhìn thấy hình dáng.

Lúc này, phía chân trời có hai đạo quang ảnh gấp bay mà đến, ngay ở to lớn kia Khô Lâu Điểu pho tượng trước rơi xuống.

“Đến rồi, đây chính là Thánh Điện di tích!”

Một người trong đó là cái cô gái áo đỏ, ngũ quan yêu diễm, khí tức mạnh mẽ, đôi mắt đẹp ngạc nhiên nhìn chằm chằm cái kia Khô Lâu Điểu, mặt lộ vẻ vui mừng.

Một người khác là một tên thanh niên, khí tức lành lạnh, nhìn thấy được vô cùng trầm tĩnh, nói: “Canh giờ còn chưa tới, đến lại chờ chút.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1284: Phân Chia Vùng Cấm, Già Ma Thánh Điện

Cô gái áo đỏ nói: "Ở ma yêu hai tộc đại chiến này trăm vạn năm, nơi đây Thánh Điện thành lập không xuống mười toà, trong đó hùng vĩ nhất chính là toà này Già Ma Thánh Điện, vì lẽ đó bên trong Ma Linh cũng là nhiều nhất. Không chỉ có thể xoạt hồn thạch, vận khí tốt, có có thể được một chút không phải di bảo."

Dương Thanh Huyền nhìn hai người dáng dấp, như là đồng nhất môn phái, hơn nữa thực lực đều không tầm thường, nam tử có Đế Thiên Vị đại viên mãn tu vi, nữ tử cũng là Đế Thiên Vị hậu kỳ, hai người tướng mạo đẹp trai, ngược lại giống như một đôi.

Quả nhiên ngoại trừ la bàn ở ngoài, các đại tông môn còn có cái khác triệu tập đồng môn thủ đoạn.

"Có người!"

Nam tử kia bỗng nhiên một uống, ánh mắt nhìn chăm chú lại đây, rơi trên người Dương Thanh Huyền.

Lấy tu vi của hai người, lại không có phát hiện Dương Thanh Huyền tồn tại, đều là nói thầm một tiếng, "Bất cẩn rồi!"

Nam tử nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, lộ ra địch ý, lạnh giọng nói: "Người mặt quỷ?"

Dương Thanh Huyền ở tận thế hẻm núi tranh đoạt rất nhiều môn phái đồ vật, từ lâu nổi tiếng bên ngoài, dự thi các lộ tuyển thủ đối với hắn đều có chỗ nghe thấy.

Dương Thanh Huyền khách khí mà hỏi: “Hai vị mới vừa nói canh giờ, là chỉ cái gì?”

Nam tử cười lạnh nói: “Này không có quan hệ gì với ngươi, ở đây đã là chúng ta Bắc Thiên Hàn Cung cấm địa, bất luận người nào không được lưu lại nơi này.”

Nữ tử “Ha ha” cười nói: “Ngươi tuy rằng đang tuyển thủ bên trong có chút danh tiếng, nhưng Bắc Thiên Hàn Cung không phải ngươi có thể chọc, mau chóng lui ra đi, lời nói mới rồi liền làm không nghe thấy. Hơn nữa nơi này là cấp bốn khu vực, không phải thực lực của ngươi có thể tới địa phương.”

Nam tử nhìn nữ tử, ôn nhu nói: “Lan muội, ngươi càng ngày càng thiện lương, cùng như vậy tán tu võ giả nói nhiều như vậy làm cái gì.”

Chiếu cố lan than thở: “Nhân gia tu luyện cũng không dễ dàng, huống hồ tán tu võ giả trong đó cũng có thực lực bất phàm tồn tại.”

Nam tử tên là La Vĩ, cười lạnh nói: “Không có tông môn bối cảnh cùng tài nguyên, thực lực lại làm sao không phàm cũng có hạn, có thể xâm nhập ngàn mạnh, tại thiên hạ người trước mặt kiếm được một phần danh tiếng, đã là mộ tổ trên mạo khói xanh.”

La Vĩ mắt lạnh nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nói: “Ngươi còn không đi? Đừng tưởng rằng quy củ định rồi không giết người, liền không chỗ nào băn khoăn.”

Dương Thanh Huyền mười ngón xiết chặt, đang muốn đánh người, đột nhiên con mắt co rụt lại, hai tay liền chậm rãi mau thả, hắn cảm ứng được bốn phương tám hướng đều có không ít người lại đây.

“Ha ha, Bắc Thiên Hàn Cung người thật ghê gớm a, lại muốn đem Già Ma Thánh Điện di chỉ phân thành cấm địa? Chà chà, các ngươi như thế treo, Bắc Băng Dương đại nhân biết không?”

Trên hư không hiện ra một bóng người, chậm rãi bay xuống, khóe miệng ngậm lấy cười gằn.

La Vĩ hơi thay đổi sắc mặt, quát lên: “Phong Hạo!”

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn Phong Hạo trên áo bào tông huy, lại là Bà Sa Thiên Phong người, hơn nữa có Đế Thiên Vị đại viên mãn tu vi.

Chiếu cố lan lạnh lùng nói: “Làm sao, Phong Hạo ngươi không phục? Các ngươi Sa Bà Thiên Phong mạnh nhất Trình Ngữ, cũng ở trên một hồi bên trong bỏ mình, chính ngươi có thể phải cẩn thận một chút.”

Phong Hạo sắc mặt thuấn biến, nhưng lập tức cười nói: “Ha ha, Trình Ngữ không biết chọc cái nào tên sát tinh, chết chưa hết tội. Bất quá có thể người giết hắn xác thực không nhiều, nhưng hai vị còn thiếu nhiều lắm cách.”

Chiếu cố lan cả giận nói: “Vậy ý của ngươi, là muốn hướng về chúng ta khiêu chiến?”

Phong Hạo khẽ mỉm cười, nói: “Tự nhiên không phải.”

truy Cập http://truyencu a tui.net/ để❤ đọc truyện

Hắn liếc mắt nhìn bốn phía, trước sau có hơn mười đạo bóng người bay tới, đều ở đây Khô Lâu Điểu pho tượng ngàn trượng bên trong rơi xuống, tất cả đều cảnh giác nhìn bên này.

Phong Hạo xuy thanh nói: “Coi như này Già Ma Thánh Điện là cấp bốn khu vực, ác linh số lượng cũng là có hạn, không cho phép người khác chia sẻ. Ý của ta là, chúng ta có thể liên thủ phong tỏa mảnh này khu vực. Lấy Bắc Thiên Hàn Cung cùng Sa Bà Thiên

Phong danh hiệu, còn dám người tiến vào sợ là không nhiều lắm.”

La Vĩ cùng chiếu cố lan liếc nhau một cái, đối với đề nghị của hắn rất là động lòng.

“Hừ, lấy Bắc Thiên Hàn Cung cùng Sa Bà Thiên Phong đã nghĩ hoa cấm địa, đây là không nhìn chúng ta cái khác tông môn tồn tại sao?”

Xa xa trong đám người, đi ra một tên cẩm y nam tử, sắc mặt lạnh ghê người.

Phong Hạo cau mày nói: “Xích Tiêu Tông Trương Bách Nhẫn.”

La Vĩ cười lạnh nói: “Xích Tiêu Tông là tân tấn hai mươi bốn gia, như không phải Tiềm Vân Tông bị diệt, ngươi cái nào có tư cách theo chúng ta đánh đồng với nhau.”

Trương Bách Nhẫn cả giận nói: “La Vĩ, ý của ngươi là muốn cùng ta phân cao thấp?”

La Vĩ con ngươi nhất chuyển, hắc tiếng nói: “Nơi này cũng không phải là phân cao thấp địa phương, nếu như ngươi có hứng thú, Top 100 cuộc chiến bên trong ta chờ ngươi.”

Chiếu cố lan gặp bay tới người không ngừng tăng nhanh, vội vàng điều đình, nói: “Nếu đều là hai mươi bốn gia, tự nhiên là có thể hưởng thụ đãi ngộ. Mảnh này cấp bốn khu vực, liền chúng ta thập cường hai mươi bốn gia liên thủ hoa vùng cấm, người ngoài không được đi vào.”

Trương Bách Nhẫn lúc này mới sắc mặt đẹp đẽ không ít, gật đầu nói: “Đúng là nên như thế.”

Nói, liền đạp bước lên trước, đi tới La Vĩ đám người bên cạnh người, xem như là trên cùng một chiến tuyến.

Còn lại người, đều là tất cả xôn xao.

Một tên nam tử mặc áo đen cả giận nói: “Toàn bộ Thanh Khâu cổ chiến trường, tất cả đều là nơi vô chủ, dựa vào cái gì các ngươi hoa vùng cấm. Cái kia tỷ thí này các ngươi thập cường hai mươi bốn gia so với là tốt rồi, còn muốn chúng ta tham dự làm gì?”

La Vĩ cười to nói: “Ha ha, ngu xuẩn vật, ngươi bây giờ mới biết sao? Nguyên bản là không cần các ngươi đám rác rưởi này a! Mỗi một giới Top 100, ngoại trừ thập cường hai mươi bốn gia ở ngoài, còn có mấy người? Các ngươi này chút rác rưởi, nguyên bản là chỉ là làm nền, có thể cùng chúng ta đồng thời tham gia thi đấu, mở mang kiến thức một chút của chúng ta phong thái, cũng đã là các ngươi mộ tổ trên mạo khói xanh, ha ha!”

Chiếu cố lan, Phong Hạo cùng Trương Bách Nhẫn, đều là hơi cười khẽ, có loại tự nhiên mà sinh ra cảm giác ưu việt.

Còn lại người đều là phẫn nộ đốt cháy.

Nhưng La Vĩ bốn người trên người tản mát ra khí thế mạnh mẽ, nhưng là làm bọn họ giận mà không dám nói gì.

“Lão đại!”

Lúc này một đạo mập mạp bóng người bay tới, trực tiếp rơi vào Dương Thanh Huyền bên cạnh người, chính là Phan hải tinh, gương mặt âm trầm cùng lạnh lẽo.

Dương Thanh Huyền nói: “Làm sao vậy?”

Phan tên béo nhìn chung quanh một vòng, thấp giọng cắn răng nói: “Ta bị người lừa bịp! Thập cường hai mươi bốn gia cao tầng, đối với Thanh Khâu cổ chiến trường tiến hành rồi một lần phân tích cùng thảo luận, nội dung ở không ít tuyển thủ bên trong có truyền lưu, nhưng ta không được!”

Dương Thanh Huyền cũng ý thức được chính mình tin tức tồn tại khuyết điểm, ngưng tiếng nói: “Ý ngươi là, tin tức của ngươi bị người vì là cắt đứt?”

Phan tên béo gật gật đầu, sắc mặt âm trầm đáng sợ, “Nhất định là Nghiêm Giang cùng cái kia nội gián làm! Ta đã đoán được nội gián là ai! Chờ ta sau khi rời khỏi đây, nhất định phải đưa hắn chém thành muôn mảnh!”

Dương Thanh Huyền nói: “Nội đấu xác thực hết sức phức tạp, nhưng chỉ phải có đầy đủ thực lực, là có thể nghiền ép tất cả. Yên tâm đi, chỉ cần Nghiêm Giang ở này cổ bên trong chiến trường, chúng ta là có thể đưa hắn phế bỏ!”

Phan tên béo hung hăng gật gật đầu, sau đó thấp giọng nói: “Ta vừa gặp phải mấy cái quen nhau tuyển thủ, mua hàng một ít nhất tin tức mới, ở đây trước đây gọi là Già Ma Thánh điện, bên trong không chỉ có phong tồn đại lượng Ma Linh, hơn nữa lưu giữ có cấm chế cùng di bảo, là kiếm lời tích phân cùng lịch luyện tuyệt hảo nơi, hơn nửa tuyển thủ đều ở đây hướng về nơi này đuổi. Nếu như thập cường hai mươi bốn gia liên thủ lại, thật có thể đem ở đây phân thành cấm địa.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1285: Tàng Long Ngọa Hổ, Âm Sát Đại Trận

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, bất trí hay không, hỏi: "Bọn họ trước có đàm luận đến canh giờ, là chuyện gì xảy ra? Hoa Thanh ba người bọn họ ngươi có thể có liên lạc với?"

Phan mập mạp nói: "Canh giờ hẳn là chỉ tiến nhập Già Ma Thánh điện canh giờ, chỉ có ở cố định canh giờ bên trong Thánh Điện mới có thể mở ra, cụ thể ta cũng không quá rõ ràng. Hoa Thanh ba người cũng đã tiến nhập Thánh Điện. Trước còn có liên lạc, sau đó đột nhiên liền gảy hết."

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: "Chỉ mong đều đi vào."

Nội tâm không khỏi sinh ra một vẻ lo âu.

Từ đằng xa thỉnh thoảng có người bay đến, đều rơi ở phía xa, lộ ra biểu tình ngưng trọng, thấp giọng trò chuyện với nhau.

Lúc này, lại có ba người từ trong đám người đi ra, hướng về La Vĩ mấy người tự báo tông môn, cũng là thập cường hai mươi bốn trong nhà, bị La Vĩ mấy người tiếp nhận.

Sắc mặt của mọi người càng khó coi.

Một tên công tử trẻ tuổi cũng đi lên phía trước, khách khí ôm quyền nói: "Tại hạ Xuất Vân Sở gia Sở Anh Kiệt, cần phải cũng có tư cách cùng chư vị đứng đồng thời chứ?"

La Vĩ lạnh lùng nhìn hắn, miệt thị nói: "Xuất Vân Sở gia? Hình như là... Ai nha... Chưa từng nghe tới, là làm gì?"

“Ha ha ha ha!”

Trương Bách Nhẫn, chiếu cố lan bọn người là một trận cười điên cuồng.

Liền ngay cả người đối diện trong đám, tất cả đi ra một trận tiếng chê cười.

Sở Anh Kiệt khuôn mặt nháy mắt biến thành gan heo giống như vậy, cả giận nói: “Ta Xuất Vân Sở gia thực lực, có thể không ở các ngươi hai mươi bốn gia bên dưới! Chúng ta ông tổ nhà họ Sở, càng là có Khuy Chân tột cùng tu vi!”

“Ta nhổ vào, nhà ngươi lão tổ là thực lực ra sao mắc mớ gì tới ngươi? Ngươi tên rác rưởi này, không muốn chết cút ngay xa một chút!”

La Vĩ sắc mặt trực tiếp lạnh lẽo hạ xuống, mở miệng đàm thóa đi qua, chỉ vào Sở Anh Kiệt khiển trách.

“Đáng chết! Dám nhục nhã ta, liền để cho ngươi mở mang kiến thức một chút ta Xuất Vân Sở gia lợi hại!”

Sở Anh Kiệt rít gào một tiếng, trên người sát khí nổi lên, liền vọt tới.

Võ Hồn ẩn lân giấu đi màu xuất hiện, không gian xuất hiện vô hình gợn sóng, Sở Anh Kiệt thân thể một hồi biến mất không còn tăm hơi, liền ngay cả khí tức đều hoàn toàn ẩn giấu.

La Vĩ hơi biến sắc mặt, cười lạnh một tiếng, trong tay bấm quyết, xoay tay vỗ một cái, một mảnh màu lam nhạt sóng gợn tự lòng bàn tay khuếch tán, gột rửa hướng về bốn phương tám hướng.

Ngay ở bên trái cách đó không xa, sóng gợn phát sinh nhẹ nhàng diễn xạ, lệch khỏi vốn có con đường.

“Thực sự là cái vô dụng gay go Võ Hồn a!”

La Vĩ cười nhạo một tiếng, trên bàn tay tuôn ra sức mạnh kinh khủng, năm ngón tay nắm chặt liền đánh tới.

Quyền phong xé rách xung quanh, đem không gian đè ra một tầng khí màn, thanh thế hùng vĩ, dường như thiên thạch rơi rụng.

“Không được!” Trong hư không Sở Anh Kiệt sắc mặt trắng bệch, trong tay sáng lên một đạo phù ấn, bên trên uy mãnh sức mạnh to lớn trút xuống mà đi, dường như giang hải nhấn chìm núi cao, đẩy đi bình nguyên, hóa thành một tầng bình phong chặn ở trước người.

“Ầm!”

Hai người chạm vào nhau, tuôn ra thoải mái năng lượng, từng tầng từng tầng chồng chất đi ra ngoài.

Kình khí mạnh mẽ giội rửa trên người Sở Anh Kiệt, cả người thân hình không ngừng hiển lộ lại ẩn nấp, lấp loé như đom đóm mơ hồ, mấy hơi thở phía sau, cái kia bình phong “Răng rắc” một tiếng nát đi, La Vĩ một quyền nện ở trên ngực của hắn.

“Phốc!”

Sở Anh Kiệt một ngụm máu tươi hòa lẫn phá toái nội tạng phun ra, cả người bay ngược ra ngoài, khí tức hết sức uể oải.

“Ha ha, đây chính là thập cường hai mươi bốn gia cùng cái khác rác rưởi tông môn khác nhau, ha ha.”

Trương Bách Nhẫn không nhịn được cười to, nói: “Già Ma Thánh Điện bên trong ác linh cùng di bảo nhưng là có hạn, dù cho thêm một cái mọi người ngại nhiều.”

Mấy người khác cũng đều cười gật đầu, hiển nhiên vô cùng tán đồng.

Sở Anh Kiệt nghe bốn phía châm chọc, chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, lại phun ra một ngụm máu đến, trực tiếp ngất đi.

Phan tên béo thấp giọng nói: “Này thập cường hai mươi bốn gia cũng quá càn rỡ đi, lão đại, chúng ta làm sao bây giờ?”

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Không cần để ý tới, mấy cái này cặn bã, chống đỡ được ngươi và ta sao? Đúng là người chung quanh trong đám còn có cao thủ, ta cảm thấy phi phàm khí tức, mặc dù là ta cũng sinh ra lòng kiêng kỵ. Trước mắt mấy cái này vai hề, chỉ cần canh giờ vừa đến, hiện tại Sở Anh Kiệt kết cục, chính là bọn họ mấy cái tấm gương.”

Phan tên béo cả kinh nói: “Lão đại ngươi cũng kiêng kỵ người?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nhìn chằm chằm người ở ngoài xa đám, nói: “Thiên hạ này thực sự là tàng long ngọa hổ a, người kia nhìn thấy được chỉ có Thái Thiên Vị tột cùng tu vi, nhưng ta Linh Mục thần thông vừa nhìn xuống, nhưng là có loại làm ta sợ hãi hoảng sợ cảm giác.”

Phan tên béo vội vàng theo Dương Thanh Huyền ánh mắt nhìn sang, Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm là một vị thân hình thon dài áo xám nam tử, tướng mạo bình thường không có gì lạ, nhưng ở trong đám người cũng rất khó gây nên chú ý, hơn nữa tu vi thật là Thái Thiên Vị đỉnh cao.

Phan tên béo trầm tư nói: “Này người thật giống như gọi là chung hiệt.”

“Chung hiệt?” Dương Thanh Huyền lẩm bẩm đọc một lần, trong mắt tinh mang lấp lóe, nói: “Nếu như gặp gỡ, người này sẽ là ta đoạt giải nhất kình địch a.”

Thời gian từng giờ trôi qua, cái kia Khô Lâu Điểu pho tượng trước, hội tụ hơn hai mươi tên thập cường hai mươi bốn nhà cao thủ.

Lúc này, lại một bóng người xuất hiện ở trước mắt mọi người.

“Công Thâu Khánh!”

Dương Thanh Huyền im lặng không lên tiếng, hai tay ôm ở trước ngực, lẳng lặng nhìn Công Thâu Khánh bay xuống về phía trước, cùng cái kia thập cường hai mươi bốn nhà cao thủ chào hỏi.

“Hóa ra là Khánh huynh!”

La Vĩ vừa thấy Công Thâu Khánh, lập tức nhiệt tình tiến lên nghênh tiếp, Công Thâu thế gia thực lực, ép thẳng tới thập cường, thêm vào con rối mạnh mẽ, thậm chí đã không ở thập cường bên dưới.

Hơn nữa Công Thâu giấu đi chờ Công Thâu gia thiên tài ngã xuống, từ lâu lưu truyền sôi sùng sục, đưa tới cực kỳ chấn động mạnh động.

Tất cả mọi người biết, Công Thâu Khánh trở thành gia chủ người thừa kế độ khả thi vô cùng lớn.

Mặt khác hơn hai mươi người, cũng đều là mặt nở nụ cười, thậm chí có một tia dáng vẻ nịnh hót.

Công Thâu Khánh mỉm cười nói: “La Vĩ huynh đám người làm tốt, nên vẽ ra một cái vùng cấm đến, không phải là người nào đều có tư cách tiến vào Già Ma Thánh Điện.”

La Vĩ nói: “Chúng ta chính đang thương nghị bày xuống âm sát đại trận, đem những này lâu la cặn bã ngăn cản ở ngoài, miễn cho quấy rầy chúng ta đánh quái hứng thú.”

Công Thâu Khánh trong mắt sáng ngời, cười nói: “Ý kiến hay, này âm sát đại trận, tự nhiên không thể thiếu ta tố...”

Cái cuối cùng “Cùng” chữ còn không lối ra, liền không rõ ngừng dừng lại, như là ăn cơm đột nhiên bị nghẹn giống như vậy, đột nhiên nuốt một hồi, mạnh mẽ nuốt xuống.

Công Thâu Khánh trong mắt hờ hững cùng thong dong, một hồi hóa thành sợ hãi, bởi vì hắn trong lúc vô tình, khóe mắt dư quang liếc về Dương Thanh Huyền, sắc mặt một hồi liền trắng bệch.

“Khánh huynh, Khánh huynh, ngươi làm sao vậy?”

La Vĩ kêu vài tiếng.

Phong Hạo nói: “Khánh huynh sắc mặt tựa hồ không tốt lắm a, ta chỗ này có viên bích sinh đan, có thể hóa ứ lưu thông máu, đối với nội thương hoặc là tu vi, đều có chỗ tốt cực lớn, liền miễn phí tặng cho Khánh huynh.”

Công Thâu Khánh lau một cái mồ hôi lạnh trên trán, tạ tuyệt Phong Hạo có hảo ý, nói: “Ta vừa rồi nội thương phát tác, thân thể có chút khó chịu, chư vị âm sát đại trận ta liền không tham dự. Huống hồ này Già Ma Thánh Điện, chính là nơi vô chủ, tùy tiện phân chia vùng cấm không khỏi không hay lắm chứ? Việc này ta kiên quyết không đồng ý, tự nhiên cũng sẽ không tham dự.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1286: Cùng Công Chi, Làm Người Lưu Lại Một Đường

Công Thâu Khánh một mặt nghĩa chính ngôn từ, ôm quyền chắp tay, sau đó ở La Vĩ đám người trợn mắt hốc mồm trong ánh mắt, quay đầu rời đi, trở lại người ở ngoài xa trong đám.

Phong Hạo sắc mặt âm trầm bất định, nói: “Này Công Thâu Khánh giở trò quỷ gì?”

La Vĩ hừ lạnh nói: “Ai biết được, ngốc treo một cái, đừng để ý đến hắn, tự chúng ta bày trận!”

Trương Bách Nhẫn cũng nói: “Cho thể diện mà không cần, thật coi mình là một nhân vật!”

Tổng cộng hai mươi ba người, từng người phân tán mở, ở Khô Lâu Điểu phụ cận bố trí âm sát đại trận.

Theo đại trận từ từ thành hình, một luồng hơi thở sát phạt lan tràn đi ra ngoài, trong lúc nhất thời âm phong phơ phất, sát khí ngút trời, uy áp cường đại đem chu vi ngàn trượng toàn bộ bao phủ, vẽ ra một mảnh lĩnh vực.

Mọi người toàn bộ đều đổi sắc mặt, không ngừng lui về phía sau, tránh khỏi hãm vào trong trận.

“Hơi quá đáng!”

Một tên thanh niên đầy mặt giận dữ, đứng ra quát lên: “Mọi người liên thủ lại đối phó bọn họ, chúng ta có hơn một trăm người, còn sợ bọn hắn hai mươi ba người hay sao?”

Có chút huyết khí phương cương người trẻ tuổi cùng nhau đứng dậy.

Nhưng đa số vẫn là trầm mặc, vẫn còn đang lùi về sau.

Bởi vì quyết thắng mấu chốt xác thực không phải nhân số, mà là thực lực.

Thập cường hai mươi bốn nhà đệ tử, bất kể là tu vi, võ kỹ, đan dược, vẫn là trang bị, đều hơn xa bọn họ.

Một khi thật nổi lên va chạm, cho dù là cùng cấp tu vi, đối phương bằng vào võ kỹ trang bị, đều có thể lấy một chọi hai, thậm chí địch ba địch bốn.

Huống chi mọi người tu vi còn không bằng trước mắt này hai mươi ba người.

“Yêu yêu, ngươi hết sức treo a, đến, chúng ta cố gắng nói chuyện.”

La Vĩ sầm mặt lại, lộ ra uy nghiêm đáng sợ cười gằn, năm ngón tay giữa trời một trảo, thanh niên kia cả người chấn động, càng không có cách nào ức chế hướng về hắn bay đi.

Thanh niên kia hoảng sợ hét lớn: “Ngươi muốn làm gì? Mau dừng tay, tỷ thí nơi không cho giết người!”

La Vĩ cười gằn nói: “Khó trách ngươi như thế treo, hóa ra là ỷ vào không cho giết người điều quy tắc này. Ai ya, ta không giết ngươi, đem ngươi kinh mạch toàn thân phế bỏ, nhìn ngươi còn có thể hay không thể như thế treo!”

Nói, năm ngón tay bấm quyết, một mảnh hàn khí liền từ lòng bàn tay nứt ra, hướng về thanh niên kia lồng ngực vỗ tới.

“Không muốn, dừng tay, mau dừng tay!”

Thanh niên kia hoảng rồi, sợ đến hồn phi phách tán.

Mặt khác cái kia chút đứng ra võ giả, từng cái từng cái giận dữ, nhưng Trương Bách Nhẫn đám người tất cả đều lạnh rên một tiếng, ánh mắt quét qua, nhất thời người người câm như hến, lại không ai dám hé răng, trơ mắt nhìn thanh niên kia sắp bị phế.

Cá lớn nuốt cá bé, cường giả vi tôn.

Thực tế tàn khốc tra tấn mỗi người đạo tâm, tất cả đều nghiến răng nghiến lợi, lại không có xông lên dũng khí.

Không lên, phải chịu khuất nhục.

Trên, nhưng là chết.

Mọi người mỗi một người đều cúi xuống đầu, không đành lòng nhìn thanh niên kia bị phế một màn.

Đột nhiên, ở đằng kia hàn khí kéo tới bên trong, dấy lên một đạo hỏa diễm, chỉ có to bằng đậu tương, đặt trên lòng bàn tay, nhưng nháy mắt "Ầm" một tiếng liền phóng đại.

Như ánh sao, có thể lửa cháy lan ra đồng cỏ.

"Nhị Dương Trục Nhật."

Hỏa diễm chia ra làm hai, như Kim Ô chim, xoay tròn mà lên, đánh về phía cái kia đâm đầu vào hàn khí, rõ liệt ánh sáng đuổi đi mỗi người đáy lòng giá lạnh.

"Ầm ầm!"

Hỏa diễm đem hàn khí đánh tan, hóa thành đầy trời từng đoá từng đoá hoa nhỏ.

Sóng nhiệt càng là thế đi không giảm ép hướng về La Vĩ.

La Vĩ kinh hãi, phẫn nộ quát một tiếng, lần thứ hai một chưởng đánh ra, một mảnh hàn khí dường như Lãnh Phong quá cảnh, đem cái kia sóng nhiệt đánh tan.

Còn lại hai mươi hai người đồng dạng đổi sắc mặt, khiếp sợ nhìn, thanh niên kia bên cạnh người, chẳng biết lúc nào nhiều hơn một tên Hắc Bào nam tử, lẫm liệt mà đứng.

“Là ngươi? Lan muội hảo ý tha cho ngươi mạng chó, ngươi lại dám hướng về ta ra tay!”

La Vĩ thấy rõ người tới dáng dấp, khuôn mặt lập tức âm trầm lại.

“Người mặt quỷ! Là Thanh Nha Quỷ Diện Nhân!”

“Là hắn! Lai lịch người này cực kỳ thần bí, không ít tông môn đều đã điều tra, lại không tìm được bất kỳ tư liệu.”

“Hắn không phải sát tinh sao? Làm sao sẽ xuất thủ giúp chúng ta?”

“Nguy rồi, coi như là hắn, không có khả năng cùng thập cường hai mươi bốn gia làm đúng không.”

Xung quanh một mảnh tiếng ồn ào, đều là vừa sốt sắng lại lo lắng, Dương Thanh Huyền làm bọn họ muốn làm nhưng không dám làm, cũng không thể lực làm sự tình, đều lo lắng an nguy của hắn.

Công Thâu Khánh trên mặt lộ ra biểu tình may mắn, đồng thời nhìn có chút hả hê nhìn La Vĩ đám người, biết bọn họ phải xui xẻo.

Ngoại giới đều cho rằng xanh nha quỷ diện nam chỉ là cướp giật tiền tài sát tinh.

Chỉ có hắn mới biết, này sát tinh nhưng là ai cũng dám giết a!

Chết ở dưới tay hắn thiên chi kiêu tử, đã vô số kể.

Trong đám người cái kia áo xám nam tử chung hiệt, cũng khẽ nâng lên mi mắt, trong con ngươi tinh quang lóe lên, mỗi cái trong đôi mắt, càng hiện ra hai con ngươi dấu hiệu!

Nhưng bất quá nháy mắt, liền khôi phục bình thường.

"Này này này, miệng sạch một chút, ai tha cho ai mạng chó? Hướng về ngươi ra tay lại sao? Ngươi coi chính mình là ai? Ngươi coi mình là Bắc Băng Dương? Ổ cỏ, còn dám hướng về ta ra tay, ngốc treo một cái."

Phan tên béo chạy tiến lên, đứng ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, phẫn nộ hận La Vĩ.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Thập cường hai mươi bốn nhà thiên chi kiêu tử chưa thấy mấy cái, ngốc treo đúng là đống đống, Nhân tộc võ đạo tương lai, thực sự là làm người đáng lo a."

Dương Thanh Huyền đứng chắp tay, một mặt lo lắng Nhân tộc tiền đồ dáng vẻ.

Hai mươi ba người tất cả đều bị chọc giận, từng cái từng cái gào thét, "Ở đâu ra cẩu tặc, hái lấy mặt nạ xuống đến để gia nhìn một cái dáng vẻ!", "Không biết trời cao đất rộng, hôm nay ngươi có thể từ đứng ở nơi này đi ra ngoài, ta với ngươi họ!", "Nói nhảm với hắn cái gì, giết hắn đi, liều mạng bị xử bị loại cũng phải làm thịt hắn!"

Cái kia bị Dương Thanh Huyền cứu thanh niên, cảm kích vạn phần ôm quyền nói: "Đa tạ bằng hữu cứu giúp chi ân."

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: "Ngươi lui ra đi."

Người thanh niên kia biết lấy thực lực của chính mình ở chỗ này, cũng chỉ có thể là liên lụy, nhân tiện nói: "Tốt, bằng hữu tất cả cẩn thận, ta lúc nào cũng có thể sẽ chuẩn bị xuất thủ. Dù cho lực có thua, cũng sẽ không khuất phục!”

Nói, liền nhìn chăm chú La Vĩ một chút, sau đó chậm rãi lui về phía sau.

Chiếu cố lan một mặt tiếc hận dáng vẻ, than thở: “Tiểu tử, hiện tại coi như là ta cũng không thể nào cứu được ngươi.”

Trương Bách Nhẫn nói: “Âm sát đại trận vừa vặn bày thành công, mượn hắn mở tế.”

Phong Hạo cau mày nói: “Đối phó chỉ là một cái lâu la, không cần âm sát đại trận, truyền đi, chúng ta thập cường hai mươi bốn nhà bộ mặt ở đâu?”

Còn lại người cũng đều theo tiếng hùa theo, cảm thấy giết gà không nên dùng ngưu đao.

La Vĩ liếc mắt nhìn sắc trời, nói: “Canh giờ sắp đến rồi, không có thời gian cùng hắn chơi. Tốc độ vận dụng đại trận tế giết hắn, đồng thời cũng có thể đưa đến giết gà dọa khỉ hiệu quả. Chỉ có điều đều cẩn thận kiềm chế một chút, đừng thật sự đem hắn giết chết, đến thời điểm ai bị xử xuất cục cũng đừng oán người khác.”

Trương Bách Nhẫn gật đầu nói: "Ăn ở không thể quá tuyệt, thủ hạ lưu lại một đường cũng là có chỗ tốt. Chém xuống hắn tứ chi, đánh tan hắn đan điền, lại phế bỏ hắn kinh mạch là được rồi.

Tất cả mọi người là cả người run lên, thầm nói: “Cái này còn kêu lưu lại một đường? Mẹ -, này có thể so với trực tiếp giết còn tàn nhẫn a.”

La Vĩ nhưng là cười to nói: “Ha ha, Bách Nhẫn huynh nói rất có lý, động thủ!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1287: Liền Như Vậy Dừng Tổn Hại, Bạch Uyên Phá Trận

“Giết!”

Hai mươi ba người cùng kêu lên hét lớn, đồng thời vọt tới, đem Dương Thanh Huyền vây nhốt.

Đồng thời từng người giẫm vị đi khắp, kích phát đại trận uy năng.

Trong trận âm phong lăng liệt, bụi bặm tung bay, lại đem thiên địa che đậy, đem tia sáng hoàn toàn ngăn trở.

Tất cả mọi người là đưa tay không thấy được năm ngón, tất cả đều là một mảnh âm sát quỷ khí.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về bốn phía nhìn tới, xuyên thấu qua tầng tầng mù mịt, đem hai mươi ba người bộ pháp cùng vị trí nhìn rõ rõ ràng ràng.

“Đi mau!”

Vây xem võ giả tất cả đều kinh hãi, vội vàng bay ngược chạy ra ngoài trận, nếu là bị âm sát khí vào cơ thể thì phiền toái.

Chỉ có cái kia bị Dương Thanh Huyền cứu thanh niên, tuy rằng sắc mặt khó coi, nhưng vẫn như cũ kiên trì ở đằng kia.

Còn có Công Thâu Khánh, chung hiệt, Phan tên béo, cùng với mặt khác hai, ba người, không hề bị lay động.

“Có thể chết ở chúng ta hai mươi ba người bày trận bên dưới, cũng đủ để lưu danh một đời.”

La Vĩ nghiêm ngặt quát một tiếng, liền từ trong bóng tối đi ra, một đạo hàn băng hơi lạnh, như loan nguyệt giống như từ trong hư không chém ra, đến thẳng Dương Thanh Huyền phía sau.

“Ah, liền muốn kết thúc rồi à?”

La Vĩ gặp Dương Thanh Huyền đứng ở đó, không chút phản ứng nào, không khỏi cười nhạo một tiếng, “Chúng ta cũng thật là nhỏ nói thành to.”

“Xì!”

Hàn khí đem Dương Thanh Huyền thân ảnh đánh tan, chỉ thấy không gian hơi chao đảo một cái, Dương Thanh Huyền thân ảnh liền không ngừng làm nhạt xuống.

“Cái gì?! Tàn ảnh!”

La Vĩ hoảng hốt, hoảng sợ nói: “Không thể!”

“Cõi đời này không có gì là không thể, chỉ là ngươi u mê tại chính mình nông cạn trong thế giới, không muốn tin tưởng thôi.”

Thanh âm lạnh như băng ở phía sau vang lên.

Dương Thanh Huyền nắm kích mà đứng, trên mặt mang theo vẻ lạnh lùng, “Chiếm hết trong thiên hạ tốt nhất tài nguyên, nhưng nuôi ra các ngươi như vậy một đám bại hoại, lưu trên đời này làm gì? Không bằng liền như vậy dừng tổn hại, đem bọn ngươi từng cái phế bỏ!”

Kích trên hư quang đồng thời, Bạch Uyên hóa Bạch Long, đâm thẳng mà đi.

Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!

“Không!”

La Vĩ hoảng sợ kêu to, mạnh mẽ xoay người, trong tay ngưng tụ ra một thanh hàn băng kiếm, chặn ở trước người.

“Oành!”

Băng kiếm nháy mắt phá nát tan, chiến kích lực lượng đánh vào trước ngực hắn, xuyên thấu mà qua, bắn mạnh ra một vệt đỏ bừng.

La Vĩ phun ra một ngụm máu đến, trong mắt tất cả đều là kinh hoảng cùng sợ hãi.

Một chiêu!

Chỉ là một chiêu, chính mình liền bại trận!

Trong cơ thể hàn băng chân khí nháy mắt chuyển hóa thành hàn khí, La Vĩ chưa bao giờ cảm thấy thế giới như vậy chi lạnh, lạnh để hắn đều lạnh tới xương tủy!

Dương Thanh Huyền thu về kích đến, một hóa thành ba, hướng về phía sau vọt tới ba người đánh ra, “Ngục Đấu!”

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Ba đạo giống nhau như đúc chiêu thức, chém phá thiên địa, nháy mắt đánh vào ba người trên người, đưa bọn họ đánh lén nghiền nát tan!

“Phốc!”

Ba người tất cả đều là phun ra một ngụm máu đến, liền đánh bay ra ngoài.

Lại là một chiêu!

Trong trận còn dư lại mười chín người, tất cả đều là hoàn toàn biến sắc, khó tin nhìn tình cảnh này.

Bất quá thoáng qua chớp mắt, thật giống như dao thớt thịt cá thay đổi vị trí.

Ngoài trận vây xem võ giả, nghe thanh âm bên trong, từng cái từng cái sợ run tim mất mật.

Chung hiệt ánh mắt lộ ra hai con ngươi màu đen, nhìn chằm chằm trong trận ác chiến, thỉnh thoảng lộ ra tinh mang.

Công Thâu Khánh mười ngón nắm chặt, nội tâm một trận sợ hãi, vui mừng chính mình phản ứng nhanh, không có cùng này chút ngốc treo tên ngốc đồng thời, bằng không hiện tại cũng xui xẻo rồi.

Linh Tâm Thông Minh bên trong, hắn hoàn toàn bị Dương Thanh Huyền làm sợ.

Dù cho đối mặt so với Dương Thanh Huyền càng cường đại hơn đối thủ, nội tâm cũng sẽ không có loại này sợ hãi hàn ý, đó là hằn sâu ở trong xương hoảng sợ.

“Bày một cái phá trận giam giữ mọi người đường, chuyện này ta nguyên bản cũng không phản đối. Chỉ là, các ngươi có năng lực này sao? Một đám rác rưởi!”

Dương Thanh Huyền liền phế bốn người, trong mắt phát lạnh, chiến kích trở tay liền xuyên. Vào đại địa, quát lên: “Phá trận!”

“Ầm ầm!”

Cường đại chân nguyên từ Bạch Uyên bên trong chém vào mặt đất, nháy mắt liệt địa ngàn dặm, đáng sợ hư quang như rồng, ở trong mặt đất không ngừng lăn lộn, đem đại địa từ bốn phương tám hướng triển khai.

Đồng thời Dương Thanh Huyền tay trái bấm quyết, đánh ra một cái phù hiệu.

Nhất thời trên hư không vô số âm phong điên cuồng gào thét lên, ở một chưởng kia bên dưới hình thành long quyển, bên trong đất trời đầy rẫy một luồng tiêu điều xơ xác tâm ý.

Toàn bộ âm sát đại trận nháy mắt bị long quyển cắn giết, vô số mịt mờ khí đãng mở, trong thiên địa khôi phục sáng sủa thanh minh.

Dương Thanh Huyền tay phải nắm kích xuyên ở trên mặt đất, tay phải nắm đáng sợ long quyển, phảng phất một tôn Chiến Thần, uy không thể coong!

Mặt khác mười chín người, nhưng là kinh hãi đứng ở bốn phía, khó tin nhìn.

Phong Hạo hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Này thần thông... Làm sao cực kỳ giống phái ta Cửu Thiên Phong Hoa Quyết?”

Trương Bách Nhẫn quát to: “Mọi người cùng nhau ra tay toàn lực, phiền phức lớn rồi, tiểu tử này có thể là Đạo cảnh!”

Chiếu cố lan kiểm tra rồi hạ La Vĩ tổn thương, lồng ngực hoàn toàn bị xuyên thấu, tuy rằng chưa chết, nhưng tâm mạch đứt đoạn mất tảng lớn, tất nhiên sẽ ảnh hưởng đến võ đạo căn cơ, một trái tim rơi vào đáy vực, chỉ cảm thấy cả người lạnh cả người.

Phong Hạo quát: “Ra tay! Không muốn lại lo lắng liệu sẽ có giết hắn đi, người này nếu như hôm nay chưa trừ diệt, nhất định hậu hoạn vô cùng!”

Hai tay hắn nhanh chóng bấm quyết, trên người không ngừng có bén nhọn khí tức tuôn ra, đem vậy cường đại hư vô cương phong chém nát.

Phong Hạo ở bên trong môn phái cùng đồng môn cùng trưởng bối quá chiêu, đối với Cửu Thiên Phong Hoa Quyết hiểu rõ cực sâu, nhưng Dương Thanh Huyền thi triển ra, tuy rằng cùng đồng môn có chút tương tự, có thể cái kia phong hoa bên trong, ẩn chứa cực kỳ đáng sợ hoang khí cùng hư vô lực lượng, nhưng là lợi hại hơn rất nhiều.

Trương Bách Nhẫn trong tay kéo một quang tráo, không ngừng đem phù ấn đánh vào bên trong, rất nhanh thì có bốn đạo tinh mang ở quanh thân hóa ra, Trương Bách Nhẫn nhìn chằm chằm cái kia tinh mang, sắc mặt tái nhợt hơi hơi đẹp đẽ một ít, lộ ra nụ cười tàn nhẫn.

Còn lại mười mấy người, cũng đều tự ra tay, sử dụng tới tông môn tuyệt học.

Thập cường hai mươi bốn nhà đại biểu toàn bộ Nhân tộc võ học cao nhất phong, bất kể là tu vi, thần thông, công pháp, trang bị, bí thuật, đều là kim cổ tới nay tầng thứ tột cùng.

Chiếu cố lan cũng hai tay bấm quyết, đánh ra một mảnh băng trùy, đâm thẳng tới.

Mười chín người liên thủ một đòn toàn lực, nhất thời đem Dương Thanh Huyền Cửu Thiên Phong Hoa Quyết áp chế hoàn toàn ở, liền ngay cả chiến kích hư quang cũng không đoạn co vòng nhỏ, bị bức ép trở về.

Cả vùng đất cổ thạch gạch càng bị nghiền nát tan, kích tán ở cõi trần bên trong.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, thân thể thừa nhận áp lực cực lớn, lại có bị áp chế cảm giác, kinh mạch không ngừng thu nhỏ lại.

Dương Thanh Huyền con ngươi chợt trợn, hét lớn một tiếng, cánh tay run lên, chiến kích trên hư quang lần thứ hai bắn ra.

Đột nhiên từ đại địa bên trong rút ra, hướng về bốn phương tám hướng quét ngang mà đi.

Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!

"Ầm ầm!"

Một luồng hào quang màu xanh ý lạnh, từ Bạch Uyên bên trong khuấy động mà ra, hóa thành một đạo pháp tắc vòng sáng, đột nhiên đánh về phía bốn phương tám hướng!

"Ầm! Ầm!"

Không ngừng tiếng nổ tung truyền đến, kích sóng một trận chồng chất một trận, cuồn cuộn không ngừng, vĩnh viễn không thôi!

Mười chín người tất cả đều là hoàn toàn biến sắc, hoảng sợ biến hóa quyết ấn, liều mạng ngăn trở khí này sóng, hình thành một vòng to lớn lồng phòng ngự, đè ép bên trong Dương Thanh Huyền.

Nếu như này phòng ngự bị kích phá, hậu quả khó mà lường được!

Nhưng Dương Thanh Huyền trên người khí tức, giống như đại dương biển rộng, chiến kích hư quang không bao giờ ngừng nghỉ chém ra, lần lượt đụng nhau bọn họ khí huyết cùng tâm linh!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1288: Danh Chấn Thiên Hạ, Nhất Định Có Một Trận Chiến

“Làm sao có khả năng mạnh như vậy?!”

Trương Bách Nhẫn đám người tất cả đều là tâm thần khuấy động, liền ngay cả đạo tâm đều đang run rẩy.

“Kiên trì! Chịu đựng! Kiên trì nữa một trận liền thắng! Hắn chỉ là cung giương hết đà, chỉ phải kiên trì lên, chúng ta tất thắng!”

Phong Hạo sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, dữ tợn gào thét, cho mình tiếp sức, cũng cho những người khác tiếp sức.

“Ầm!”

Vừa dứt lời hạ, liền gặp một đạo hư quang đánh vào vòng phòng ngự, đem một tên võ giả đánh bay ra ngoài, không trung điệp ra một vệt máu tươi, đâm mắt người mắt.

“A!”

Người võ giả kia kêu thảm một tiếng, trên thân thể khiếu huyệt nổ ra, kinh mạch nháy mắt khô héo.

Cả người rơi xuống đất vừa trơn ra xa mấy chục trượng, lôi ra thật dài vết máu.

Chung quanh võ giả từng cái từng cái nhìn tâm thần khuấy động, đối với này tên rơi xuống đất võ giả, đều là đầu đi khinh bỉ cùng âm lãnh ánh mắt, nếu không có kiêng kỵ quy tắc tranh tài, hận không thể xông lên bổ hai đao.

Trương Bách Nhẫn đám người tất cả đều hoàn toàn biến sắc, so với người chết mặt càng khó coi hơn.

Người kia bị đánh bay sau, trải phẳng đến mỗi người bọn họ trên người áp lực lại lớn mấy phần.

“Không thể! Hắn cái nào đến nhiều như vậy chân nguyên, nhanh hơn, nhanh hơn, hắn lại vung ra mấy kích liền muốn kiệt lực!”

Phong Hạo rống to, trong tay sức mạnh lại tăng cường mấy phần.

“Ầm!”

Dứt tiếng, Dương Thanh Huyền lại là hơn mười kích chém ra, đem cái kia lồng phòng ngự đánh nát hơn nửa, hai vị võ giả “A!” Không ngừng kêu thảm thiết, bay ngược ra ngoài.

Hết thảy người vây xem, toàn bộ đều sợ run tim mất mật, khiếp sợ nhìn tình cảnh này.

Lấy sức lực của một người, độc chọn thập cường hai mươi bốn nhà hai mươi ba tên thiên chi kiêu tử, đồng thời đưa bọn họ từng cái từng cái phế bỏ.

Đáng sợ như vậy một màn, sợ là kiếp này đời này đều khó hơn nữa gặp được lần thứ hai.

Lập tức có không ít người phản ứng lại, bọn họ giờ khắc này thấy cảnh tượng, đem sẽ trở thành ảnh hưởng sâu xa mang tính tiêu chí biểu trưng sự kiện.

Thậm chí trước mắt vị này xanh nha quỷ diện nam tử, chẳng cần biết hắn là ai, trước từng có cái gì thành tựu, này chiến phía sau chắc chắn sẽ danh chấn thiên hạ.

Công Thâu Khánh càng xem càng cảm thấy hoảng sợ, nội tâm ý sợ hãi chiếm hết toàn bộ linh hồn, “Nhất định không thể đối địch với người nọ! Thật là đáng sợ! Toàn bộ Công Thâu thế gia, nhất định không thể đứng ở người này đối lập mặt!”

Chung Hiệt trong đôi mắt hóa ra bốn đồng, ánh mắt nóng rực nhìn chằm chằm phía trước, mười ngón nắm chặt.

Sức mạnh đáng sợ trên người hắn chảy xuôi, bị áp chế một cách cưỡng ép hạ xuống.

Dương Thanh Huyền vững vàng không dao động chiến ý, khơi dậy nội tâm hắn cường đại ý chí chiến đấu, bình tĩnh bề ngoài bên dưới, là núi lửa sức mạnh bình thường ở trong kinh mạch dâng trào.

Chung Hiệt thân thể khẽ run, dưới chân giẫm đại địa không gãy vỡ mở.

Cố nén không ra tay thống khổ a!

“A! A!”

Lại có hai tên võ giả bị đánh bay ra ngoài, trời cao đẫm máu.

Mọi người lồng phòng ngự trong khoảnh khắc kẽ hở đại xuất, chiến kích hư quang vẫn như cũ từng đạo từng đạo chém ở mặt trên.

“Ầm! Ầm!”

Một khắc cũng không có ngừng nghỉ, thậm chí Lực đạo cũng không từng yếu bớt nửa phần!

Phong Hạo đám người đầy mắt vẻ tuyệt vọng, biết chính mình xong đời.

“Không!”

Mấy người đều là không cam lòng cùng tuyệt vọng rống to.

“Ầm!”

Rốt cục một đạo hư quang hoàn toàn chém nát lồng phòng ngự, giống là toàn bộ Thiên Khung đột nhiên vỡ tan mở, vô số năng lượng hóa thành trong suốt mảnh vỡ, điểm điểm khuếch tán ở trên không bên trong.

“Phốc!”

Bốn phía một mảnh chảy như điên huyết tiếng, hơn mười đạo bóng người toàn bộ quăng bay ra đi.

Dương Thanh Huyền đột nhiên thu lượt chiến đấu kích, một đạo hư quang nhất thời như rồng rít gào, nhảy vào Thiên Khung.

Mọi người ngạc nhiên nhìn tới, cuối cùng một đạo kích quang, trực tiếp đem trời cao chém nứt ra một cái sâu không thấy đáy khe, ngang qua ở đỉnh đầu mọi người, giống như là bầu trời miệng vết thương, đen kịt mà đáng sợ.

Bên trong đất trời, trở nên hết sức tĩnh mịch.

Chỉ còn dư lại cái kia hai mươi ba tên đệ tử, phân tán ở bốn phía, gào gào kêu thảm thiết, từng cái từng cái thống khổ không thể tả.

“Ùng ục.”

Sau một lúc, cái kia bị Dương Thanh Huyền cứu thanh niên, mới không nhịn được nuốt xuống hạ, khuôn mặt sợ hãi cùng ngạc nhiên.

Hết thảy vây xem võ giả tâm tình, trước trước đối với thập cường hai mươi bốn gia sự phẫn nộ, đến phía sau giận dữ và xấu hổ, lại tới đối với Dương Thanh Huyền lo lắng, cùng với bây giờ kinh hãi cùng sợ hãi.

Tất cả mọi người nhìn phía Dương Thanh Huyền trong ánh mắt, không khỏi là tràn đầy kính nể.

Đây là một cái cường giả vi tôn thế giới, sức mạnh có thể gây nên người hoảng sợ, cũng có thể gây nên người ngóng trông cùng kính trọng.

Phan tên béo cũng nhìn choáng váng, tuy rằng hắn biết Dương Thanh Huyền rất mạnh, nhưng làm sao cũng không nghĩ tới lại mạnh đến trình độ như thế, lấy một chọn hai mươi ba, toàn thắng!

Phần này chiến tích sợ là chẳng mấy chốc sẽ truyền khắp toàn bộ tinh vực, vang danh thiên hạ.

Dương Thanh Huyền đem chiến kích cắm trên mặt đất, đỡ thân thể, không ngừng thở hổn hển, lồng ngực phập phồng lợi hại.

Mới vừa điên cuồng tấn công bên dưới, hầu như đem toàn bộ thể năng đều tiêu hao hết.

Giờ khắc này dừng lại một cái, thật đúng là nỏ hết đà.

Chỉ có điều tất cả mọi người bị sức mạnh của hắn chấn nhiếp, không luận địch hữu, cũng không dám tiến lên.

Phan tên béo cẩn thận lên trước, hỏi: “Lão đại, vẫn tốt chứ?”

Dương Thanh Huyền nuốt mấy viên đan dược, ổn định trong hạ thể khí tức, nhìn chung quanh một vòng, nói: “Nhìn có hay không sắp chết, nhất định phải cứu sống, ta quyết không thể xuất cục.”

“Ừ.”

Phan tên béo vội vàng vòng quanh chạy một vòng, mỗi cái đánh bay đệ tử đều kiểm tra rồi một lần, những thương thế kia tương đối nặng, tất cả đều mạnh mẽ cho bọn họ nhét vào một trận đan dược, lúc này mới chạy trở lại, cười hì hì nói: “Toàn bộ sống sót, một cái không chết đây, nhưng đại thể đều phế bỏ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy thì tốt.”

Nói thu hồi chiến kích đến, một tay bấm quyết, vận chuyển Cửu Thiên Phong Hoa Quyết, điều trị khí tức.

Chiếu cố lan giãy dụa đứng lên, sợ hãi cùng phức tạp nhìn Dương Thanh Huyền.

Hết thảy hai mươi ba người bên trong, là thuộc tình trạng của nàng xem như là tốt nhất, chiến kích hư quang chỉ là đâm rách nàng một cái huyệt vị, phá huỷ ba, bốn cái kinh mạch, không bao lâu nữa là có thể trị bình phục.

Chiếu cố lan biết này là mình trước thiện tâm mang tới báo lại.

Bằng không chính mình cũng đã tàn phế.

Nội tâm của nàng một trận hoảng sợ cùng nghĩ mà sợ, còn có mê man.

“Ngươi rất mạnh.”

Một thanh âm truyền đến, Dương Thanh Huyền đột nhiên mở hai mắt ra, phát hiện Chung Hiệt chẳng biết lúc nào, liền đứng ở hắn phía trước cách đó không xa, trong trẻo lạnh lùng con mắt đang nhìn hắn chằm chằm.

Dương Thanh Huyền cảnh giác nói: “Ngươi cũng vậy.”

Chung Hiệt khẽ mỉm cười, nói: “Nhưng ngươi còn chưa phải là đối thủ của ta.”

Phan tên béo mắng: “Ổ cỏ, tiểu tử ngươi mắt mù đúng không? Ta lão đại lợi hại bao nhiêu, ngươi vừa nãy không thấy sao?!”

Chung quanh võ giả cũng tất cả đều kêu lên, “Cái gì mặt hàng, vừa nãy thập cường hai mươi bốn gia phách lối thời điểm, làm sao không thấy ngươi đứng ra?”

Tất cả đều là một mảnh khinh bỉ cùng giọng châm chọc.

Dương Thanh Huyền híp mắt, lạnh lùng nói: “Ồ?”

Chung Hiệt cũng không tranh luận, khẽ cười nói: “Ngươi phế bỏ nhiều như vậy thập cường hai mươi bốn gia người, cơ hồ là cùng toàn bộ Nhân tộc cao tầng là địch, liền chưa hề nghĩ tới hậu quả sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Sợ trước sợ sau, này võ đạo tâm làm sao còn tu? Đường làm sao còn đi?”

Chung Hiệt khen: “Không sai, đi tốt đường dưới chân liền có thể. Ngươi đạo tâm rất mạnh, ta xem trọng ngươi có thể đi vào thập cường, đến thời điểm ngươi và ta trong đó nhất định có một trận chiến.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1289: Thánh Điện Mở Ra, Người Của Ma Tộc

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm Chung Hiệt, nội tâm kiêng kỵ cực sâu, loại này kiêng kỵ không có bất kỳ lý do, chính là từ lúc sinh ra đã mang theo võ giả bản năng.

“Ha ha, này trâu thổi, ngươi có bản lĩnh trước tiên tiến vào Top 100 nói sau đi!”

Phan tên béo trừng mắt Chung Hiệt, gương mặt trào phúng.

Chung Hiệt mắt sáng lên, nhìn trừng hắn một cái, Phan tên béo nhất thời toàn thân thịt mỡ cự chiến, không nhịn được “Bạch bạch bạch” liền lùi mấy bước, nội tâm lan tràn lên vô tận hoảng sợ, “Ngươi...”

Cũng may Chung Hiệt cũng không có thật ý động thủ, nháy mắt thu hồi ánh mắt, lãnh đạm nói: “Ta thích cùng cường giả đối thoại, còn ngươi, còn chưa có tư cách nói chuyện với ta.”

Phan tên béo sắc mặt trắng bệch, nhớ tới Dương Thanh Huyền đã nói, nội tâm càng là chấn động dữ dội.

Đúng lúc này, bỗng nhiên màn trời bên trên tia sáng chếch đi, cái kia Khô Lâu Điểu pho tượng một con mắt bên trong đột nhiên sáng lên hồng quang, từ từ long trọng.

Cường thịnh hồng mang chiếu bắn ra, đồng thời cũng phóng ra một toà trăm thước cao đại điện bóng mờ, đen nhánh tháp nhọn xông thẳng thiên địa, hư hoảng bên dưới thu nạp vào vô cùng oán khí cùng ma khí, cuối cùng ngưng tụ.

Toàn bộ bỏ hoang chiến trường bắt đầu rung động, ma khí nồng nặc hướng về bốn mặt tản ra, hồng chung giống như ma âm vang vọng đất trời.

Cung điện kia như ma giống như vậy, khí thế áp bách xuống, giống núi to cách trở ở trước.

“Già Ma Thánh Điện!”

Tất cả mọi người là trong lòng chấn động dữ dội, ngạc nhiên mà lửa nóng nhìn chăm chú cảnh tượng trước mắt.

“Thánh Điện!”

Chung Hiệt kích động điên cuồng hét lên một tiếng, cười lớn liền đạp bước mà đi.

Mỗi đi một bước, đều cùng bốn phía tần suất cộng hưởng, như là này dưới trời chiều tàn tạ cảnh tượng một phần, hoàn toàn hòa tan vào.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, sử dụng tới Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới.

Chỉ thấy Chung Hiệt bóng lưng ở Hỏa Nhãn Kim Tình hạ không ngừng lớn lên, chậm rãi hóa thành một bóng người cao to, toàn thân che lấp màu xanh biếc vảy, đầu trên mọc ra nhọn giác, sau lưng có hai miếng cánh bằng xương.

Màu đen ma khí hóa ảnh, bám vào trên người Chung Hiệt, không được chập chờn, giống như là muốn bất cứ lúc nào giãy dụa mà ra, tàn sát chúng sinh.

“Ma!”

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, thu về Hỏa Nhãn Kim Tình, nội tâm không ức chế được chấn động dữ dội, “Hắn dĩ nhiên là người của Ma tộc!”

Dưới khiếp sợ, Chung Hiệt đã bước vào bên trong.

Dương Thanh Huyền nói: “Chúng ta đi!”

Lôi kéo Phan tên béo liền chạy như bay mà đi.

Dương Thanh Huyền vừa đi, còn dư lại võ giả nhất thời cảm thấy áp lực chợt giảm, từng cái từng cái thở phào nhẹ nhõm.

Liền ngay cả Công Thâu Khánh đều cảm thấy ung dung một trận, sờ một cái mồ hôi lạnh, vội vàng theo phía trước đi.

Rất nhanh, trên hoang mạc võ giả liền đi vào hết sạch, chỉ còn dư lại trên đất giãy dụa kêu rên hai mươi hai người, cùng một mặt ngơ ngác chiếu cố lan.

Lúc trước hăng hái, hung hăng càn quấy thế gia đệ tử, chỉ có thể nằm trên đất.

Ngoại trừ thương thế nghiêm trọng, còn có quang minh tiền đồ phá diệt, đều là để cho bọn họ cảm thấy tuyệt vọng, có mấy người khóc rống, điên cuồng, hoặc là dứt khoát bất tỉnh đi.

Vừa vào đại điện, nhất thời cảm nhận được mịt mờ mà hơi thở ngột ngạt.

Phảng phất toàn bộ đại điện đều bao phủ ở một luồng vô hình tràng năng hạ, làm người vô cùng không thoải mái.

Phan mập mạp nói: “Đây là ma khí! Tương truyền ma khí là một loại đẳng cấp so với linh khí còn cao hơn tồn tại, vì lẽ đó Ma tộc tung hoành mấy cái thời đại, đều là bất diệt bá chủ.”

Dương Thanh Huyền: “Lại làm sao không diệt cũng diệt, chúng ta trước tiên tìm Hoa Thanh Hoa Linh cùng Lan Tư đi, sau đó sẽ giết ác linh kiếm lời tích phân, chuyện khác liền chớ để ý. Ta cảm thấy cung điện này vô cùng không đơn giản, không cẩn thận có thể sẽ làm ra sự tình đến.”

Ở ma khí tập kích hạ, Phan tên béo cũng có chút sợ sệt, nói: “Được.”

Đại điện như một toà Thánh Đường giống như vậy, hai bên đều có tứ thông bát đạt con đường, thông hướng hậu viện.

Mà hậu viện nhưng là rộng lớn vô biên, từng nóc nhà kiến trúc từ đếm không hết hành lang uốn khúc nối liền cùng một chỗ, không biết diện tích bao rộng.

Hai người tùy tiện tìm mấy cái thông đạo đi, rất nhanh liền lạc đường.

Hoặc có lẽ là này Thánh Điện bên trong căn bản là không có có đường, cũng hoặc có lẽ là khắp nơi tất cả đều là đường, lại như cờ vây ô vuông giống như hành lang uốn khúc, nơi nào cũng có thể thông.

Phan tên béo đau cả đầu, kêu rên nói: “Lần này phiền toái, chỗ này như mê cung như thế, có thể làm sao tìm được a?”

Dương Thanh Huyền im lặng không lên tiếng, hai người chạy vào một gian phòng ốc, bên trong bày đầy phổ thông Ma tộc đồ dùng hàng ngày, mặt trên có khắc các loại xinh đẹp hoa văn, vô cùng tinh xảo, xem bộ dáng là phái nữ gian nhà, chỉ có điều từ lâu phong hoa.

Liền ngay cả vài cây bồn cảnh, đều được hoá thạch.

Phan tên béo nhìn chằm chằm một cây bồn cảnh nhìn một hồi, cả kinh nói: “Đây là phùng sinh mộc, từ lâu tuyệt tích phẩm loại. Nếu như lưu bây giờ lời, có thể đổi một viên đạo văn đan!”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, thấy kia bồn cảnh cũng chỉ là một khúc cây khô, hoàn sinh vô cùng khúc chiết khó coi, không nghĩ tới sẽ đáng tiền như vậy.

"Xem ra này Thánh Điện xác thực không đơn giản, năm đó hai tộc đại chiến trên trăm vạn năm, ở đây nhất định là trường kỳ có cao đẳng Ma tộc ở lại."

Dương Thanh Huyền dùng Hỏa Nhãn Kim Tình chung quanh quét hạ, nói: "Ở đây ngày hôm qua vừa từng tiến vào người."

Hắn chỉ vào cửa nói: "Tuy rằng vết chân rất nhỏ, nhưng xác thực tồn tại, vòng quanh gian nhà đi rồi một vòng, phát hiện không có thứ tốt sau liền đi ra ngoài, từ chân chừng mực đến xem, hẳn là tên nam tính."

Phan tên béo cả kinh nói: "Lão đại ngươi Linh Mục thần thông lợi hại như vậy, vậy mau tìm xem phái nữ vết chân, hơn nửa chính là Hoa Thanh các nàng. Phải biết ngàn cường võ giả trong đó, nữ tính cũng không nhiều a."

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Ở đây lớn như vậy, ta vừa đánh xong một hồi, chân khí không chống đỡ nổi, không cách nào dài thời gian vận dụng chân nguyên."

Phan tên béo gấp vội vàng lấy ra mấy viên đan dược, cho Dương Thanh Huyền nuốt phục.

Trong đó còn có một viên Toàn Long Đan.

Dương Thanh Huyền trong mắt sáng ngời, nói: "Tên béo đáng chết, thứ tốt giấu giấu diếm diếm."

Phan tên béo vẻ mặt đưa đám, nói: "Đây chính là Toàn Long Đan, không phải xào đậu tằm a, ngoại trừ Tinh Cung ở ngoài, trong thiên hạ bất kỳ bên nào thế lực, cũng không thể lấy nó làm đậu tằm ăn."

Đang khi nói chuyện, Dương Thanh Huyền đã đem những đan dược kia toàn bộ nuốt sạch, đang dưới trướng vận chuyển chân nguyên điều tức.

Bởi vì bốn phía đều là ma khí quanh quẩn, vô cùng ảnh hưởng tốc độ tu luyện.

Dương Thanh Huyền thẳng thắn lấy ra linh thạch cực phẩm, một bên thu nạp, một bên “Răng rắc xoạt xoạt” nhai ăn vào.

Cũng chỉ có tu luyện thân thể người, mới có thể chơi như vậy.

Phan tên béo nhìn hai mắt đăm đăm.

Không bao lâu, Dương Thanh Huyền tiêu hao thể năng, liền khôi phục thất thất bát bát, lúc này hét dài một tiếng, chân khí dị thường dồi dào, tu vi cũng cảm giác ổn bên trong có tiến vào.

Ở hai mươi ba tên cường giả dưới sự vây công, thân thể chịu đến hết sức áp chế, cuối cùng dựa vào chiến kích hư quang đột phá bình phong, đối với sức mạnh của thân thể tăng trưởng, vô cùng mãnh liệt.

“Đi thôi.”

Dương Thanh Huyền hai mắt lập loè ánh vàng, ở Thánh Điện bên trong tìm tòi.

Trên đất từng đôi chân ấn dấu chân, rõ ràng trong đầu phân biệt.

Đột nhiên phía trước truyền đến sâu kín tiếng kêu rên, giống như là gió xuyên qua cửa động thời điểm, phát ra cái kia loại trầm thấp hí lên.

Ở một cái cửa phòng miệng, bay ra bảy, tám con Ma Linh, hai mắt liều lĩnh lục hỏa, hướng về hai người bay tới.

“Ma Linh? Có ý tứ.”

Dương Thanh Huyền đạp bước lên trước, tay phải năm ngón tay nắm chặt, “Đằng” một tiếng hỏa diễm bành trướng, Nam Minh Ly Hỏa Kiếm hiển hóa ra ngoài, thẳng chém mà đi!

“Xì!”

Không trung vẽ ra một đạo hoả tuyến, đem hư không tách ra.

Tám con Ma Linh đều là gào lên một tiếng, đã bị chặn ngang chém gãy, sau đó thân thể không ngừng trở thành nhạt, hóa thành trong thiên địa ma khí tản đi.

Mà trong đó một con Ma Linh, gãy vỡ sau, trong cơ thể ngưng tụ ra một khối màu đen hồn thạch, nháy mắt bị Dương Thanh Huyền trên vai bay ra Phệ Hồn Kim Yêu nuốt chửng.

“Được Hạ phẩm hồn thạch một khối, được tích phân 0.1 điểm.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1290: Nuốt Chửng Ma Linh, Ma Điện Nội Viện

“Mới 0.1 điểm...”

Dương Thanh Huyền sắc mặt đen kịt lại, oán giận nói: “Còn chưa đủ ta kiếm khí phí.”

Phan tên béo đầy mặt hâm mộ nói: “Lão đại ngươi liền thấy đủ đi, 0.1 điểm cũng là phân a. Ta cho đến bây giờ mới 0giờ ba phần, ô ô ô.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Làm sao ít như vậy?”

Phan tên béo tội nghiệp nói: “Ngươi cho rằng tích phân tốt như vậy kiếm lời sao? Nếu là ta không có đoán sai, hiện tại tích phân nhiều nhất cũng sẽ không vượt qua vô cùng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Như vậy thì tốt, ta liền có thời gian mang bọn ngươi. Này Thánh Điện nếu bị phân thành cấp bốn khu vực, bên trong ác linh nhất định sẽ không thiếu, chúng ta dành thời gian tìm.”

Dương Thanh Huyền một mặt triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình quan sát dấu chân, một mặt hướng về bốn phía nhìn tới, hơn nữa ở Hỏa Nhãn Kim Tình bên dưới, nơi nào ma khí nồng nặc, đều rõ rõ ràng ràng.

Ma khí nồng nặc địa phương, liền dễ dàng đản sinh ra Ma Linh.

Chạy hơn nửa giờ, giết hơn ba mươi con Ma Linh, chỉ tuôn ra năm khối hạ phẩm hồn thạch.

Dương Thanh Huyền ngừng lại, trầm ngâm nói: “Này chút Ma Linh tất cả đều là bậc thấp tồn tại, tỉ lệ rơi đồ thấp, bạo nổ phẩm thấp, giết chúng nó chỉ có thể mất không thời gian. Ở đây nếu là cấp bốn khu vực, nên sẽ có cao cấp hơn Ma Linh tồn tại, đến cùng ở chỗ nào?”

Phan mập mạp nói: “Chúng ta so với Hoa Thanh bọn họ muộn đi vào một ngày, nhóm đầu tiên tiến vào võ giả toàn bộ đều không thấy, hẳn còn có cao cấp hơn địa phương.”

Dương Thanh Huyền thu kiếm mà đứng, hai tay bấm quyết, đem Hỏa Nhãn Kim Tình thôi thúc đến mức tận cùng, hướng về bốn phương tám hướng nhìn tới.

Từng cái đường nối từ xa đến gần, không ngừng trình hiện ở trước mắt.

Đột nhiên, hắn trong con ngươi kim quang lóe lên, đã thu thần thông, nói: “Đi theo ta!”

Trước tiên mang theo Phan tên béo, hướng một phương hướng chạy đi.

Chuyển qua mấy cái thông đạo sau, ma khí rõ ràng muốn nồng nặc nhiều, đồng thời phía trước hiện ra một bóng người, ở không ngừng tiến lên.

Phan tên béo cả kinh nói: “Chung Hiệt!”

Dương Thanh Huyền “Ừ” một tiếng, liền chậm lại bước chân, cùng sau lưng Chung Hiệt.

Chỉ thấy ám hắc ma khí bên trong, thỉnh thoảng sẽ có Ma Linh lao ra, hóa thành giương nanh múa vuốt hình tượng, đánh về phía Chung Hiệt, nhưng cũng không thấy hắn động tác, cái kia Ma Linh trực tiếp xuyên thấu thân thể của hắn, tiến nhập Chung Hiệt trong cơ thể, liền trực tiếp biến mất không thấy.

Chung Hiệt trên bả vai, Phệ Hồn Kim Yêu không ngừng sẽ có huỳnh quang lập loè ra đến, bên trong bạc vụn mảnh ở một điểm điểm hóa làm màu vàng.

Phan tên béo cả kinh nói: “Hắn ở nuốt chửng Ma Linh?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt ngưng trọng, nói: “Không giống như là nuốt chửng, hẳn là dung hợp. Người này mặc dù không phải Ma tộc, cũng là nắm giữ Ma tộc huyết mạch, hết thảy đánh về phía hắn Ma Linh tất cả đều bị hắn hấp thu. Mà Phệ Hồn Kim Yêu phản ứng, chứng minh những Ma Linh kia chết hết.”

Phan tên béo mở to hai mắt tử, nói: “Này kiếm lời tích phân cũng quá dễ dàng chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Người các có thần thông, ước ao không được, chúng ta cùng sau lưng hắn, cũng có thể đi đến cao cấp hơn khu vực.”

“Khà khà.” Phía trước Chung Hiệt đột nhiên ngừng lại.

Dương Thanh Huyền cùng Phan tên béo đều là cảnh giác dừng bước lại, không dám áp sát quá gần.

Chung Hiệt xoay đầu lại, lộ ra một cái uy nghiêm đáng sợ mỉm cười, nói: “Theo ta, đích xác có thể tiến nhập này Thánh Điện bên trong vực. Trong đó có rất nhiều Đế Thiên Vị tồn tại Ma Linh, mỗi tuôn ra một khối hồn thạch cũng có thể thu được một phân. Thậm chí còn có Đạo cảnh Ma Linh tồn tại, có thể được năm phân, thậm chí vô cùng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy thì cám ơn dẫn đường.”

Chung Hiệt mỉm cười nói: “Không sao, trận này trong tỷ thí, ngươi và ta cũng không phải là đối thủ. Bởi vì bất luận ngươi và ta, muốn thắng được đều quá dễ dàng.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, đột nhiên nói rằng: “Nghe lời này của ngươi, tựa hồ ngươi tới đây Thánh Điện có mục đích khác?”

Chung Hiệt hơi thay đổi sắc mặt, trong mắt bắn ra hàn mang, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nhưng bất quá chớp mắt, ánh mắt liền hoà hoãn lại, nói: “Ngươi quả nhiên thông minh, chẳng trách có thiên phú như thế cùng tu vi, bất quá này không có quan hệ gì với ngươi.”

Nói, liền tăng nhanh dưới chân bộ pháp.

Dương Thanh Huyền hai người cũng cùng càng chặt.

Bốn phía Ma Linh, nguyên bản Chung Hiệt lúc đi qua đều cơ hồ thanh tràng, nhưng bây giờ tốc độ tăng nhanh, còn có một chút tàn lưu lại, đều bị Dương Thanh Huyền sửa mái nhà dột diệt đi, cũng phải 0giờ mấy phần.

Bất quá chốc lát, ba người liền đi vào một chỗ rộng lớn sân, có trăm mẫu trái phải, bên trong bố trí ngay ngắn rõ ràng, núi đá, vườn hoa, ao, cái bàn chờ, chỉ có điều tất cả đều phong hoá.

Ở sân phía trước, là mặt khác một mảnh liên miên kiến trúc, như một toà Ma Sơn sừng sững ở trên mặt đất, tỏa ra hùng hậu ma khí.

Chung Hiệt trên mặt lộ ra vẻ đại hỉ, kêu lên: “Nội viện!”

Cứ tiếp tục vọt tới, lóe lên liền biến mất ở bên trong.

Dương Thanh Huyền cùng Phan tên béo cũng vội vàng đuổi tới, bên trong là từng ngọn đại điện, hùng vĩ nguy nga, làm cho người ta một loại trang trọng nghiêm túc, rồi lại sát khí đằng đằng uy thế.

Chung Hiệt mấy cái lánh rơi xuống liền mất tung ảnh.

Phan tên béo kêu lên: “Tiểu tử này hình như là có ý định gác qua một bên chúng ta, mau đuổi theo!”

Dương Thanh Huyền đưa hắn ngăn cản, nói: “Đừng đuổi. Hiện tại không thích hợp cùng hắn trực tiếp va chạm. Hắn có mục đích của hắn, chúng ta có mục đích của chúng ta, một khi đuổi sát, sợ khó tránh khỏi động thủ. Vạn nhất tỷ thí không có quá, liền thật sự thấy quỷ. Chúng ta trước hết giết quái lại nói.”

Phan tên béo nghĩ một hồi cũng vậy.

Dương Thanh Huyền sử dụng tới Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về ma khí nồng nặc nhất địa phương chạy đi.

Đồng thời chú ý dấu chân trên đất, có ít nhất hai mươi, ba mươi hai dấu chân đã tới, chứng minh trước một ngày người tiến vào cũng không ít.

Hai người chạy đến một ngôi đại điện trước, Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn mặt đất, nói: “Ở đây không người đến quá, đi vào.”

Vừa vào trong điện, nhất thời truyền đến âm phong từng trận, bao bọc ai oán ma âm.

Chỉ thấy đại điện bầu trời, hơn mười đạo Ma Linh cái bóng, như như con dơi vậy đứng chổng ngược, treo ở mặt trên, từng đôi mắt lạnh đang nhìn bọn hắn chằm chằm.

“Mẹ nha!” Phan tên béo sợ đến run run một cái, hai chân như nhũn ra đã nghĩ trốn.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Theo sát đằng sau ta!”

Giơ tay liền một chiêu Lục Dương Chưởng hướng về đại điện bầu trời vỗ tới!

“Tứ Dương Phục Diễm!”

Cường đại hỏa diễm từ trên thân Dương Thanh Huyền bốc lên, trong khoảnh khắc đem đại điện chiếu sáng sáng rực.

Những Ma Linh kia ở kéo dài trong năm tháng, đều sinh sống ở u ám lạnh như băng trong hoàn cảnh, đột nhiên bị ánh sáng đâm một cái, sóng nhiệt quay nướng, đều là hoảng sợ kêu to, sợ đến trong khoảnh khắc bay ra, hướng về đại điện u ám góc bỏ chạy.

“Ầm ầm!”

Bốn đạo lửa dương đoàn toàn mà lên, ở đại điện bầu trời mãnh liệt va chạm, tại chỗ đánh chết hai cái Ma Linh.

Đáng sợ chí dương chân khí hội tụ bên dưới, lại mãnh liệt bộc phát ra, sóng lửa quét ngang toàn bộ trong điện.

“Oa! Oa oa!”

Một mảnh Ma Linh tiếng kêu kì quái, như ếch giống như vậy, liên tiếp vang lên.

Những Ma Linh kia sợ hãi, chỉ là ngắn ngủi khó chịu, bất quá chốc lát, “Ác” cùng “Oán” hung tính liền bộc phát ra, áp chế hoảng sợ, từ bốn phương tám hướng vọt tới, trong miệng “Oa oa” gào thét không ngớt.

Dương Thanh Huyền mắt bốc kim quang, đem này chút Ma Linh tình huống nhìn rõ rõ ràng ràng, “Mười ba chỉ, mạnh nhất là Đế Thiên Vị sơ kỳ.”

Sau đó tay kết kiếm quyết, Nam Minh Ly Hỏa Kiếm hiển hóa ra ngoài, mặt trên một mảnh hồng quang sáng quắc, hỏa diễm lăn lộn.

Chương 1291: Quỷ Tôn Giao Dịch, Nửa Bước Giới Vương

Dương Thanh Huyền tay phải chém một cái, kiếm thế ba ngàn nghiệp hỏa liền kích. Bắn mà đi.

Từng đạo từng đạo hỏa kiếm khí, loạn chém ở cái kia chút vọt tới ác linh trên người, bùng nổ ra từng mảng từng mảng kêu rên cùng nổ vang.

Phan tên béo từ lâu sợ đến run, thiếp sau lưng Dương Thanh Huyền.

Cũng may Dương Thanh Huyền ra chiêu đồng thời, ở quanh thân tạo ra một mảnh hỏa chi kết giới, thông thường ma khí cùng Ma Linh tập kích không tiến vào, Phan tên béo này mới dần dần thích ứng hoàn cảnh.

Dương Thanh Huyền trên vai Phệ Hồn Kim Yêu ở trên không bên trong lấp lóe, cơ hồ là thuấn di tốc độ, nuốt ba viên hồn thạch, gia tăng rồi 0giờ ba phần.

Dương Thanh Huyền lại ra một kiếm, không có bất kỳ đẹp đẽ, chém thẳng vào mà đi.

“Xì!”

Tên kia Đế Thiên Vị sơ kỳ Ma Linh kêu thảm một tiếng, đã bị chém thành hai đoạn, đoạn nơi miệng dấy lên ngọn lửa hừng hực, rất nhanh đã bị đốt không còn một mống.

Ma Linh đang bị đánh mở nháy mắt, liền kim quang lóe lên, một viên hồn thạch bị Phệ Hồn Kim Yêu cắn nuốt.

“Trúng tuyển phẩm hồn thạch một khối, được một tích phân.”

Dương Thanh Huyền trong đầu vang lên âm thanh, tầng tầng thở phào, nói: “Mẹ -, cuối cùng cũng coi như đánh tới một tích phân.”

Rất nhanh, trong điện Ma Linh đã bị quét sạch hết sạch.

Dương Thanh Huyền tổng điểm tăng lên đến bốn điểm chín phần.

“Đi.”

Hai người không có nửa điểm lưu luyến, lập tức chạy tới tòa tiếp theo đại điện.

Mặc dù ở ngoài điện hành lang uốn khúc bên trong, cũng không thường có Ma Linh lao ra, tất cả đều bị thuận lợi giải quyết, nhưng cũng không có tuôn ra món đồ gì.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, phát hiện lại có mấy bóng người từ ngoại viện xông tới.

Trong đó có Công Thâu Khánh cái bóng.

Xem ra này ngàn cường võ giả toàn bộ đều không phải là ngồi không, tất nhiên có sở trường riêng.

Dương Thanh Huyền đột nhiên cả người run lên, lộ ra kinh hoảng vẻ mặt, bên tai truyền đến một đạo quen thuộc thêm thanh âm lạnh như băng, mang theo trào phúng cùng trêu tức:

“Chà chà, tiểu tử, là ngươi xuống địa ngục sao? Làm sao bốn phía tất cả đều là làm người thèm thuồng mỹ vị đây? Khặc khặc khặc khặc.”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, vội vàng đứng vững thân thể, một tay bấm quyết, dáng vẻ như là đang đối đầu với đại địch.

Mi tâm Hồn Ấn lấp loé, một đạo Kiếm Ấn nổi lên, tản ra một sáng một tối huy quang, trong tay bay lên một đạo ấn quyết, đi vào cái kia Hồn Ấn bên trong, gây nên từng vòng kiếm ý.

“Khặc khặc, làm sao vậy, kiểm tra Võ Hồn Ấn? Ha ha, nhìn dáng dấp ngươi rất sợ ta à.”

Thanh âm kia từ Thái Huyền mộ kiếm bên trong truyền ra, mang theo vô tận miệt thị cùng cười nhạo.

Dương Thanh Huyền hừ một tiếng, hắn mới vừa thật là ở kiểm tra Võ Hồn Ấn, phát hiện cũng không dị thường, này mới yên tâm lại.

Võ Hồn Thái Huyền mộ kiếm là một loại kiếm ý đều hóa, đồng thời cũng là dẫn tới Thái Huyền ngày kiếm chi hồn địa lối vào.

Thanh âm kia tự Thái Huyền mộ kiếm bên trong truyền đến, chính là Quỷ Tôn thanh âm.

Ở trong đó một toà kiếm mộ trên, Bách Quỷ Dạ Hành lan ra nồng nặc quỷ khí, chiết xạ ra ánh sáng tà ác, rãnh nơi có như máu tươi ròng ròng, xung quanh có vạn ngàn ác quỷ quanh quẩn gào thét, cả chuôi kiếm đều là kịch liệt rung động, phát sinh tranh nhưng mà kiếm thanh âm, lệ khí quán triệt thiên địa.

“Đừng sợ, ta sẽ không giết ngươi, khặc khặc khặc khặc, ta còn trông cậy vào ngươi thả ta đi ra ngoài đây.”

Bên trong kiếm truyền ra Quỷ Tôn thanh âm, từ từ nói rằng: “Ta cảm ứng được ngươi bốn phía, tất cả đều là ác linh oan hồn a, còn tưởng rằng ngươi xuống địa ngục đây.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi cũng không xuống Địa ngục, ta nào có tư cách này.”

“Khặc khặc khặc khặc.”

[truyen cua tui | Net]Quỷ Tôn giễu cợt nói: “Ta có thể ước gì xuống địa ngục, đem bên trong có quỷ hồn toàn bộ đều ăn rồi, không chỉ có thể khôi phục lại Quỷ Đế chân thân, còn có thể trở thành là Địa ngục vua.”

Dương Thanh Huyền cố nén nội tâm khiếp sợ, Quỷ Tôn thân là Kiếm Hồn một trong, lại có thể trực tiếp thông qua Võ Hồn Ấn đến cảm ứng chính mình quanh thân, cái này đã vượt xa cái khác nhiều lắm Kiếm Hồn.

Như vậy tiếp tục phát triển cũng không biết có thể xảy ra vấn đề gì hay không.

“Nói thật, đã lâu không có bồi bổ. Ta cảm giác ngươi hiện ở hoàn cảnh chung quanh không sai, thật thích hợp ta, cho ta bổ một điểm chất dinh dưỡng đi. Ở này mộ kiếm bên trong, thời gian hoang vu bên trong, thực tại vô vị a.”

Quỷ Tôn xa xôi nói rằng, trong thanh âm đầy rẫy một loại thở dài cùng bất đắc dĩ.

Dương Thanh Huyền lãnh đạm nói: “Ngươi đang giảng chuyện cười đi, ngươi một mực trăm phương ngàn kế nếu muốn giết ta, thả ngươi đi ra, ta không phải tự tìm đường chết sao?”

Quỷ Tôn nói: “Ta chỉ là muốn cắt đứt Thái Huyền ngày ràng buộc, lấy được tự do lần nữa, kiếm ý của ngươi Võ Hồn, chỉ là Thái Huyền ngày lối vào mà thôi. Giết ngươi là ta lấy được tự do lần nữa phương pháp một trong, nhưng cũng không phải là phương pháp toàn bộ. Ngươi có thể mang trên người ta Thái Huyền ngày dấu ấn đã trừ, ta đồng dạng có thể thu được tự do.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Xin lỗi, năng lực ta có hạn.”

Quỷ Tôn trầm mặc lại, nói: “Ngươi có thể làm được. Ta muốn lấy được tự do lần nữa, đó cũng không phải việc ác gì đi, hi vọng ngươi có thể giúp ta. Làm báo đáp, ta nguyện ý giúp ngươi đánh giết mấy cái kẻ thù.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ý nghĩ rất tốt, ta cũng có chút động lòng, nhưng ta không tín nhiệm ngươi. Còn có, ta đối đầu là mảnh này trong tinh vực người số một, cũng không phải ngươi có thể giết.”

Quỷ Tôn sửng sốt một chút, nói: “Lấy mảnh này tinh vực năng lượng đẳng cấp đến xem, người số một cần phải có tiếp cận thiên giới chi chủ lực lượng, ta thời khắc này trạng thái xác thực không phải là đối thủ. Nhưng thêm một cái giúp đỡ, dù sao cũng hơn ngươi một mình phấn chiến được rồi. Ngươi vừa vừa bước vào Đạo cảnh sơ kỳ, gặp phải đối đầu lời, càng là một chưởng liền mất mạng.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt chập trùng bất định, tựa hồ có hơi động lòng.

Dù sao hắn phải đối mặt người là đương đại Nhân Hoàng, khắp thiên hạ bên dưới, sợ là không người nào dám nói mình là Nhân hoàng đối thủ.

Mà Quỷ Tôn tự lần trước ở tiểu Lục Đạo Luân Hồi trong trận thức tỉnh, liền có rồi nửa bước giới vương sức mạnh, giờ khắc này vô cùng có khả năng đã bước chân vào giới vương.

Nếu như nhiều một tên Giới Vương cảnh giúp đỡ, chống lại Nhân Hoàng liền càng chắc chắn.

Chỉ là... Mình tại sao tin được hắn đây?

Này Quỷ Tôn vừa nhìn chính là chí ác chí tà đồ vật, nếu như không có sức mạnh to lớn ràng buộc, vẻn vẹn dựa vào nói ngoài miệng cam kết lời, căn bản không đủ để tin.

Dương Thanh Huyền sắc mặt âm trầm bất định.

Phan tên béo thấy hắn một trận bất động, mà ánh mắt cùng sắc mặt đang đan xen biến hóa, không khỏi cả kinh nói: “Lão đại, ngươi làm sao vậy?”

Dương Thanh Huyền lúc này mới phục hồi tinh thần lại, nói: “Không có chuyện gì, đi thôi, tiếp tục giết Ma Linh.”

Lúc này, hành lang tận đầu, vô tận ma khí tràn tới, hóa ra một vị Ma Linh, ngoại hình khổng lồ, như lùn rồng giống như vậy, trong đôi mắt lập loè khát máu hồng quang, hai cái ma trảo bên trong đều là lan ra tử mang.

Dương Thanh Huyền trong mắt sáng ngời, nói: “Đế Thiên Vị trung kỳ Ma Linh!”

Nhìn Ma Linh hung ác dáng vẻ, vô cùng có khả năng tuôn ra trung phẩm hồn thạch.

Dương Thanh Huyền giơ tay chính là một kiếm đâm tới.

Ánh lửa ở kiếm khí bên trong lan ra, trình trăng lưỡi liềm hình thái.

Nhưng còn chưa chạm tới Ma Linh, liền thấy kia Ma Linh thân thể như là đọng lại giống như vậy, sau đó mặt lộ vẻ vẻ thống khổ, toàn thân từ đỉnh đầu hạ xuống, xuất hiện đạo đạo vết rạn nứt.

“Oành!”

Ma Linh một hồi như đồ sứ giống như phá nát, bên trong lộ ra một viên trung phẩm hồn thạch, trong phút chốc đã bị một cái Phệ

Hồn Kim Yêu một nuốt.

Ma Linh phía sau lộ ra một tấm thanh tú mà nhỏ nhắn xinh xắn mặt, thậm chí có chút ngượng ngùng, nhìn thấy Dương Thanh Huyền đâm tới kiếm ý, ánh mắt lóe lên vẻ kinh ngạc, “Kiếm Võ Hồn?”

Sau đó giơ tay vỗ một cái, liền đem Dương Thanh Huyền từng kiếm một khí đập nát.

“Ầm!”

Chưởng gió cùng kiếm khí tán loạn, hóa thành vòng vòng dư âm tản đi.

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, nhìn chằm chằm thiếu niên kia, lại đem mình Ma Linh đoạt.

Lúc này tên béo một bước lên trước, nổi giận mắng: “Hảo oa, ở đâu ra tiểu tử, dám cướp lão đại của chúng ta quái!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1292: Trẻ Tuổi Nhất Thiên Tài, Diêm Quân Mới Tỉnh

Thiếu niên nói: “Ma Linh là đại điện sở sinh, nào có cái gì của người nào, ai trước phải tay chính là của người đó.”

Hắn lại quan sát Dương Thanh Huyền vài lần, nói: “Ta nghe quá ngươi, xanh nha quỷ diện nam, ở ngàn cường bên trong cũng có chút một ít tiếng tăm. Ngươi vừa nãy chiêu kiếm đó dùng là kiếm Võ Hồn?”

Thiếu niên tuổi tuy nhỏ, nhưng cũng có một loại dị thường bình tĩnh cùng thong dong, giữa hai lông mày ngoại trừ ngượng ngùng ở ngoài, còn có một loại thiên chi kiêu tử giống như tư cách người bề trên.

Dương Thanh Huyền không đáp, hỏi ngược lại: “Thập cường hai mươi bốn nhà?”

Thiếu niên gật đầu nói: “Tinh Cung Tiêu Túc Dương.”

“A!” Phan tên béo một hồi kinh hô lên, “Tiêu Túc Dương, Tinh Cung trẻ tuổi nhất thiên tài!”

“Tinh Cung?”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, từ trận đầu tận thế thung lũng bắt đầu tỷ thí, thập cường hai mươi bốn gia người đều có tiếp xúc, Tinh Cung người cũng là lần đầu tiên gặp phải.

Tiêu Túc Dương nói: “Ta đối với ngươi Võ Hồn rất có hứng thú, lại triển khai một lần ta xem một chút.”

Trong thanh âm mang theo không thể nghi ngờ uy nghiêm.

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, hai tay ôm ở trước người, nói: “Trước tiên không nói chuyện Võ Hồn chuyện, ngươi đoạt ta một khối trung phẩm hồn thạch, nên làm gì bồi thường?”

Tiêu Túc Dương sửng sốt một chút, không vui nói: “Không phải mới vừa đã nói qua sao? Ma Linh chính là vật vô chủ, ai trước hết giết chính là của người đó, làm sao, nhìn ngươi dáng vẻ tựa hồ cực kỳ bất mãn?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đổi lời của ngươi, ngươi có thể hài lòng không?”

Tiêu Túc Dương gật đầu nói: “Đích thật là sẽ có chút không thoải mái. Nhưng ngươi bất mãn, lại có thể thế nào đây? Chẳng lẽ ngươi còn muốn từ trong tay của ta cướp chút gì hay sao? Ta khuyên ngươi chính là làm đến nơi đến chốn, mau mau hiện ra một hồi Võ Hồn, sau đó đàng hoàng kiếm lời tích phân đi, đây mới là ngươi phải làm.”

“Không không không, ở đàng hoàng kiếm lời tích phân trước, ta hẳn còn làm một chuyện.”

Dương Thanh Huyền nhếch miệng cười nói.

Truyện

Của Tui . net Tiêu Túc Dương cau mày nói: “Chuyện gì?”

“Dáng vẻ của ngươi để ta hết sức không thoải mái, ta muốn để cho ngươi ăn chút cứt, như vậy ta tâm tình sẽ tốt hơn rất nhiều.”

Dương Thanh Huyền hai tay chắp sau lưng, một thân lẫm liệt.

Đừng nói Tiêu Túc Dương đoạt hắn quái, đừng nói Tiêu Túc Dương này phó muốn ăn đòn bộ dạng, vẻn vẹn “Tinh Cung” hai chữ, liền để Dương Thanh Huyền hết sức không ưa.

Tiêu Túc Dương hoàn toàn biến sắc, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nói: “Nguyên bản ngươi là hết sức có cơ hội tiến nhập Top 100, nhưng bây giờ cơ hội không còn.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ngươi nói mất thì mất?”

Tiêu Túc Dương vô cùng thật lòng gật gật đầu, nói: “Đúng thế.”

“Ta là em gái ngươi a!”

Dương Thanh Huyền khoát tay, liền một cái cái tát vỗ tới.

Dương Thanh Huyền bộ pháp cực nhanh, Chỉ Xích Thiên Nhai, cơ hồ là thuấn di tốc độ.

Không gian ở một chưởng này hạ hết sức vặn vẹo, kình khí hóa thành vòng xoáy, từ bốn phương tám hướng đè xuống, to lớn “Ầm ầm” tiếng không ngừng nổ vang.

“Cái gì?!”

Tiêu Túc Dương non nớt trên gương mặt lộ ra kinh sợ, hãi tiếng nói: “Làm sao sẽ mạnh như vậy?!”

Lấy tu vi của hắn, trong khoảnh khắc thi triển ba loại thân pháp, nhưng bất luận mình tại sao né tránh, lại đều trốn không thoát!

Một chưởng kia như vòm trời ngã lật, mạnh mẽ phiến đi qua!

“Đùng!”

Tiêu Túc Dương trên mặt mạnh mẽ bị đánh một cái, cả người bị đánh bay ra ngoài, thân thể ở trên không bên trong không ngừng xoay chuyển, xoay chuyển mấy trăm vòng, hung hăng va ở một tòa đại điện trên vách tường.

"Ầm!" Cung điện kia vách tường dị thường cứng rắn, nhưng cũng xuất hiện đạo đạo vết rạn nứt.

Tiêu Túc Dương một bên mặt sưng phù thành bánh bao, khóe miệng tràn ra máu tươi, thân thể từ trên vách tường trượt xuống đến, rơi trên mặt đất.

Dương Thanh Huyền vẩy vẩy tay, nói: "Hiện tại thư thái. Cái tát thư thái, tâm tình cũng thư thái. Có thể tới nói chuyện cướp quái chuyện, Tinh Cung người, trên người khẳng định không ít thứ tốt đi."

Dương Thanh Huyền trực tiếp đi tới.

Tiếng đánh nhau rất nhanh liền kinh khởi phụ cận võ giả chú ý, tất cả đều chạy như bay tới.

Trong khoảnh khắc, phụ cận bốn phía đại điện, xuất hiện hai mươi, ba mươi tên võ giả.

Có một nửa cùng Dương Thanh Huyền là cùng một nhóm lần tiến vào, thấy thế đều hoàn toàn biến sắc, từng cái từng cái sắc mặt trắng bệch, không biết ai xui xẻo như vậy, lại chọc tên sát tinh này.

Bất quá những người này đối với Dương Thanh Huyền đều là mang lòng cảm kích.

Tiêu Túc Dương chùi miệng giác huyết, kinh hãi nhìn Dương Thanh Huyền, nói: "Đạo cảnh? Chẳng trách có thể thanh danh vang dội, xác thực có đáng giá cái vốn để kiêu ngạo. Nhưng, cũng đến đây chấm dứt!"

Tiêu Túc Dương non nớt trên gương mặt, đột nhiên xẹt qua cùng tuổi tác hắn hoàn toàn không hợp nham hiểm, biểu hiện trở nên cực kỳ dữ tợn, tuôn ra một mảnh kinh khủng sát ý.

“Hả?” Dương Thanh Huyền bước chân ngừng lại, hắn cảm nhận được Tiêu Túc Dương trong cơ thể có một luồng vô cùng lực lượng mạnh, ở không ngừng xé rách thân thể ràng buộc, muốn xông ra đến.

Dương Thanh Huyền trong mắt kim quang lóe lên, nhìn thẳng tới, chỉ thấy Tiêu Túc Dương trong cơ thể cuồn cuộn cường thịnh hồn quang, hóa thành bóng mờ bám vào ở trên người, giống như một chỉ bị phong ấn ở địa ngục ma quỷ, đang liều mạng giãy dụa.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Đây là... Võ Hồn?”

“Rống!”

Tiêu Túc Dương trong cơ thể truyền đến một tiếng sợ hãi rống, vô số hồn quang phá tan gông xiềng, tuôn trào ra, lan ra cực mạnh thô bạo khí, ngưng tụ trong đó, hóa thành ma giáp bám vào ở trên người.

Chờ Tiêu Túc Dương một lần nữa ngẩng đầu thời điểm, ngũ quan dữ tợn, trong mắt phảng phất là Diêm Vương thức tỉnh, một mảnh khát máu hồng quang.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đây là cái gì Võ Hồn?”

Ở đằng kia Võ Hồn khí thế hạ, hắn càng không nhịn được lui một bước.

Này thì không cách nào hiểu tình huống, hắn thân hoài Thái Huyền mộ kiếm cùng thiên hạ có địch, mặc dù đối phương Võ Hồn lại làm sao mạnh mẽ, không có khả năng kinh sợ đến hắn.

“Diêm Quân mới tỉnh! Trời ạ, đây là Võ Hồn Diêm Quân mới tỉnh!”

Phan tên béo sợ hãi hét lớn: “Lão đại cẩn thận! Tiểu tử này là Diêm Quân người của Tiêu gia!”

Dương Thanh Huyền không biết cái gì là “Diêm Quân Tiêu gia”, nhưng Tiêu Túc Dương thời khắc này trạng thái, nhưng để hắn cảm nhận được cực độ nguy hiểm.

Cái kia phụ thể trên người Tiêu Túc Dương Võ Hồn, tỏa ra cực mạnh uy thế. Dương Thanh Huyền thử triển khai Võ Hồn trấn áp, dĩ nhiên hoàn toàn mất đi hiệu lực.

Chẳng lẽ là chí cường Võ Hồn?

Nhưng ở đã biết thập đại chí cường Võ Hồn bên trong, cũng không có “Diêm Quân mới tỉnh” cái này Võ Hồn.

“Cái gì? Diêm Quân Tiêu gia vẫn còn có người ở?!”

“Tiêu Túc Dương, dĩ nhiên là Diêm Quân người của Tiêu gia, khó trách, chẳng trách là Tinh Cung trẻ tuổi nhất thiên tài, thì ra là như vậy!”

Bốn phía truyền đến một mảnh kinh hãi tiếng.

Phan tên béo vội vàng giải thích: “Diêm Quân Tiêu gia ở sâu xa trước đây cũng là hai mươi bốn gia một trong, thực lực ép thẳng tới thập cường, sau đó yên diệt ở lịch sử trong trường hà. Tiêu gia Võ Hồn Diêm Quân mới tỉnh, là đời đời truyền lại Võ Hồn, cùng Võ Hồn ước số bất đồng, loại này Võ Hồn từ đầu đến cuối chỉ có một, là hoàn toàn Võ Hồn truyền thừa, phụ truyền tử phía sau, phụ sẽ không có!”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Truyền sẽ không có?”

Phan tên béo vội la lên: “Đúng đấy, đáng sợ nhất chính là, loại này Võ Hồn ở đời đời truyền thừa trong quá trình, sức mạnh không giảm, trái lại ở không ngừng trưởng thành. Này Diêm Quân mới tỉnh, là giới vương cấp Võ Hồn a!”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, nội tâm chấn động dữ dội một hồi, nhưng rất nhanh tỉnh táo lại, nhìn chằm chằm Tiêu Túc Dương, trầm giọng nói: “Nhìn dáng vẻ của hắn, như là sắp bị lạc, đây là điều động không được dấu hiệu đi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1293: Mất Khống Chế Biên Giới, Giết Ngươi Là Đủ

Phan tên béo đầy đầu mồ hôi lạnh, liên tục lắc đầu, nói: “Không biết.”

Ở Diêm Quân mới tỉnh uy thế hạ, Phan tên béo sắc mặt trắng bệch.

Bốn phía võ giả cũng đều trên mặt mang theo sợ hãi, Giới Vương cảnh Võ Hồn, thế thì còn đánh như thế nào?

Người này so với người khác thực sự là tức chết người.

Có người trời sinh liền là cao quý, có người trời sinh chính là thấp hèn, lại còn có người trời sinh liền nắm giữ Giới Vương cảnh sức mạnh...

Cái kia chút nguyên bản đối với Dương Thanh Huyền tự tin hơn gấp trăm lần võ giả, cũng từng cái từng cái tự tin dao động.

Nhưng Tiêu Túc Dương rõ ràng điều động không được dáng vẻ, Diêm Quân sức mạnh tăng lên đến Khuy Chân cảnh sau, Tiêu Túc Dương khuôn mặt liền biến hình lợi hại, thất khiếu bên trong chảy ra máu.

Sau đó Diêm Quân sức mạnh không ngừng giảm xuống, đến Không Pháp hậu kỳ bộ dạng, Tiêu Túc Dương biểu hiện mới hoãn hòa một ít, trong mắt sát khí lăng liệt, dường như thực chất đao kiếm, muốn xuyên xuyên Dương Thanh Huyền thân thể.

“Không Pháp hậu kỳ, giết ngươi đủ để!”

Tiêu Túc Dương dữ tợn quát ầm lên, khóe miệng có màu trắng nước bọt không ngừng nhỏ giọt xuống, hào hoa phong nhã gầy gò thiếu niên, giờ khắc này đã biến thành giống như dã thú.

Dương Thanh Huyền đoán không lầm, tiểu túc ** bản điều động không được Diêm Quân, mặc dù là Không Pháp hậu kỳ, cũng vượt ra khỏi khống chế của hắn, ở vào mất khống chế ranh giới.

“Chết đi!”

Tiêu Túc Dương hét lớn một tiếng, năm ngón tay đột nhiên hướng về địa vỗ một cái!

“Ầm ầm!”

Đại địa da bị nẻ, xanh đen cứng rắn gạch đá không ngừng hướng về bốn mặt nát đi.

Bỗng nhiên năm chùm ánh sáng từ dưới đất bắn ra, đan xen hướng về Dương Thanh Huyền vọt tới.

Dương Thanh Huyền giơ tay vỗ một cái, trước đem Phan tên béo đánh bay, sau đó bóng người loáng một cái, liền đi ra một bộ kỳ dị bộ pháp, không ngừng né tránh quang thúc kia.

“Ha ha, trốn? Diêm Quân muốn ngươi canh ba chết, ngươi liền sống không tới năm canh!”

Tiêu Túc Dương cười gằn một tiếng, năm ngón tay đột nhiên một trảo.

Cái kia năm chùm ánh sáng nhất thời đan dệt lên, hóa thành hình dạng xoắn ốc, đem Dương Thanh Huyền nhốt ở bên trong, đồng thời vắt giết tới.

Truyện❤Của Tui . net

“Có một Giới Vương Võ Hồn, liền thật coi mình là Giới

Vương? Trí chướng!”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, nhưng vẫn chưa hoang mang, mà là bấm quyết biến đổi, hóa thành Thời Không Cự Linh, đưa tay đẩy về phía trước.

Toàn bộ không gian đều hơi rung nhẹ, cái kia năm chùm ánh sáng trên xuất hiện nếp nhăn như thế khúc chiết, trở nên vô cùng không ổn định.

“Cái gì?” Tiêu Túc Dương kinh sợ, liền hoảng sợ nhìn thấy Thời Không Cự Linh tiến lên một bước, thân thể càng trực tiếp bước vào hư vô không gặp.

“Ầm ầm!”

Ngay ở Thời Không Cự Linh biến mất chớp mắt, năm chùm ánh sáng đột nhiên đụng vào nhau, bùng nổ ra kinh thiên động địa âm thanh.

Ánh sáng mạnh dư âm hướng về tứ phương vọt tới, có vài tên thực lực hơi yếu võ giả bị đánh trúng, kêu thảm một tiếng liền xa xa đánh bay, thổ huyết không thôi.

“Đừng nói ngươi không phải Giới Vương, coi như đúng là, lấy loại này thông minh, cũng không có gì hay sợ hãi.”

Tiêu Túc Dương phía sau truyền đến Thời Không Cự Linh thanh âm.

Tiêu Túc Dương kinh nộ hét lớn: “Câm miệng! Giết ngươi, Đạo cảnh đủ để!” Mạnh mẽ xoay người, một quyền đánh tới.

“Oành!”

Hư không bị đánh bạo nổ, không gian như phá toái pha lê, hóa thành từng mảng từng mảng tinh trạng bay ra.

Cái kia đấm ra một quyền trong hư không, cũng không một người.

“Không được! Là giương đông kích tây!”

Tiêu Túc Dương bỗng nhiên ngất lịm, phía sau truyền đến uy áp đáng sợ, đáy lòng lại sinh ra một tia sẽ chết cảm giác.

“Không thể!”

Tiêu Túc Dương mạnh mẽ xoay người.

Chỉ thấy Thời Không Cự Linh một chưởng đập đi qua, cái kia trên lòng bàn tay hiện ra vô số cuộn chỉ, ngổn ngang không thể tả. Toàn bộ không gian theo cái kia cuộn chỉ múa, mà vặn vẹo bất định.

“Không Gian Hàng Duy!”

Thời Không Cự Linh lạnh lùng một uống.

Dưới lòng bàn tay, vật chất kết cấu không ngừng bị đè nát, không gian ba chiều nháy mắt sụp xuống, bị đè ép thành hai chiều bình mặt.

Tiêu Túc Dương hoảng hốt, quát:

“Minh Sơn Liệu Huy!”

Trên người hồn làm vinh dự hiện ra, hướng về quyền thượng tuôn tới, toàn bộ nắm đấm phồng lớn mấy lần, tuôn ra năng lượng kinh khủng, theo một quyền đập ra, một mảnh màu đỏ ánh quyền như như lửa đổ xuống mà ra, đánh vào không gian trên.

“Ầm!”

Một mảnh ánh quyền nổ ra, bị cái kia lực lượng không gian trực tiếp áp súc hàng duy, không ngừng phá nát, nhưng đàn hồi năng lượng càng là tăng lên gấp bội, hướng về bốn phía nghiền ép mà đi.

Hai người đều là cả người chấn động, bị cái kia dư ** đi ra ngoài.

Thời Không Cự Linh ở trên không bên trong lui xa mấy chục trượng, đầy mặt nghiêm nghị cùng ngạc nhiên.

Vừa nãy thời khắc sống còn hạ, Tiêu Túc Dương bạo phát ra không pháp đại viên mãn sức mạnh, đem Không Gian Hàng Duy đúng lúc ngăn trở.

Nhưng bởi vì quá đáng sử dụng Diêm Quân lực lượng, nguyên bản là hơi không khống chế được Tiêu Túc Dương, càng là sắc mặt trắng bệch, không ngừng ho ra máu nữa.

“Khặc, khặc ho...” Mỗi một lần đều là phun ra tảng lớn máu tươi, còn có một chút nội tạng thịt nát.

“Hắn đem Diêm Quân... Chế trụ...”

Bốn phía võ giả, tất cả đều là trợn mắt ngoác mồm, ngạc nhiên nhìn nhau.

Đặc biệt là cái kia chút lần thứ nhất gặp được Dương Thanh Huyền xuất thủ võ giả, càng là nội tâm dâng lên khó có thể ức chế sợ hãi.

Cũng là ngàn mạnh, làm sao chênh lệch sẽ lớn như vậy?

Ở một tòa đại điện bên trong góc, Sở Anh Kiệt hoảng sợ đứng ở đó, đem vừa nãy tất cả mọi thứ đều nhìn rõ rõ ràng ràng, miệng há đại lại không cách nào hợp lại.

Phan tên béo cũng là cảm xúc chập trùng, kích động nói: “Thật lợi hại, lão đại thật lợi hại, này là tu luyện thế nào? Làm sao có khả năng đáng sợ như thế!”

“Không, không thể!”

Tiêu Túc Dương ho ra tảng lớn huyết sau, trong cơ thể khí huyết hơi hơi ổn một ít, mạnh mẽ địa ngẩng đầu lên, quát ầm lên: “Nhất lực phá vạn pháp, coi như ngươi sẽ muôn vàn thần thông, cũng tất nhiên cũng bị ta trấn áp! Thiên địa sát hại! Đi chết đi!”

Diêm Quân sau lưng tuôn ra một mảnh hồn quang, dường như núi cao đứng thẳng, cuối cùng hóa thành một con cự quái bàn tay, phảng phất đem năng lượng trong thiên địa không được hội tụ áp súc, vòng vòng kình khí dập dờn đi ra ngoài, liền muốn cuồng chụp mà xuống.

Nhưng bất quá nháy mắt, Diêm Quân một chiêu chưa ra, Tiêu Túc Dương thân thể bỗng nhiên chấn động, đình trệ ở đằng kia, như là bị định trụ.

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền trên vai, thỉnh thoảng khi nào mâm một đầu rười rắn bán long quái vật, trong đôi mắt không ngừng có kim quang gợn sóng, trong thiên địa đầy rẫy một mảnh tinh thần lực kết giới, đem Tiêu Túc Dương cả người đều thu lấy.

Dương Thanh Huyền lãnh đạm nói: “Ngươi còn tuổi quá trẻ, trí lực cùng thực lực đều xứng đôi không được nguồn sức mạnh này, dù cho Diêm Quân mạnh hơn, cũng chung quy là ngoại lực. Ngươi chỉ có thể mượn dùng sức mạnh của nó, mà không cách nào điều động nó. Quá độ điều khiển Diêm Quân, ngoại trừ để cho ngươi thân thể tan vỡ ở ngoài, tâm thần cũng sẽ bôn hội, hơn nữa Xích Vĩ Huyễn Đồng tinh thần kinh sợ, chính là ngươi loại trạng thái này khắc tinh.”

Tại mọi người hoảng sợ dưới ánh mắt, Tiêu Túc Dương khuôn mặt không ngừng trở nên dại ra, thất khổng bên trong thấm ra máu, cái kia Diêm Quân nhưng là bao trùm trên người hắn, tỏa ra năng lượng đáng sợ, nhưng cũng không nhúc nhích.

“Tiêu Túc Dương phải phế sao?”

Tất cả mọi người trong lòng đều là hiện ra vấn đề này, đây chính là Tinh Cung người a!

Tuy rằng Tinh Cung cũng là thập cường một trong, cái này xanh nha quỷ diện nam tử không ít đánh thập cường người, nhưng Tinh Cung dù sao cũng là thập cường đứng đầu, một ngựa tuyệt trần, quân lâm thiên hạ siêu cấp tồn tại a!

Mọi người nghĩ tới đây, cũng không nhịn được khẽ run.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền bên tai đột nhiên vang lên Quỷ Tôn thanh âm, hưng phấn nói: “Quỷ Tôn! Ta cảm ứng được một vị khác Quỷ Tôn tồn tại! Nhanh, nhanh thả ta đi ra nuốt chửng nó!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1294: Tín Dự, Không Chút Kiêng Kỵ Nào

“Quỷ Tôn?”

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu được, Quỷ Tôn nói mặt khác một vị Quỷ Tôn, chỉ đúng là Tiêu Túc Dương trên người Diêm Quân.

Cái gọi là Quỷ Tôn, chính là quỷ Hồn Giới mặt khác một loại đẳng cấp phân chia, Quỷ Tôn liền tương đương với Giới Vương, mà Quỷ Đế nhưng là thiên giới chi chủ.

Diêm Quân nắm giữ Giới Vương cảnh thực lực, ở trong kiếm hồn Quỷ Tôn trong mắt, tự nhiên chính là Quỷ Tôn.

“Nuốt chửng? Ngươi bây giờ chỉ có nửa bước Giới Vương sức mạnh, mà này Diêm Quân nhưng là thứ thiệt Giới Vương, ai nuốt chửng ai còn chưa chắc chắn chứ?”

Dương Thanh Huyền trào phúng nói: “Huống hồ, ngươi dựa vào cái gì cho là ta sẽ để cho ngươi đi ra nuốt lấy Diêm Quân?”

Quỷ Tôn nói: “Cái này cái gọi là Diêm Quân, tựa hồ là dùng bí pháp nào đó tu luyện mà thành, không ngừng ngưng tụ hồn lực, nhưng cũng không có tự mình ý thức. Khà khà, tu vi đương nhiên là thực lực một phần, thông minh đồng dạng cũng là a. Ta nhưng là đã từng Quỷ Đế đại nhân, dù cho rơi vào nửa bước Giới Vương, nuốt một con rối giống như Quỷ Tôn, sẽ tồn tại khó khăn gì sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Nói như vậy xác thực không có khó khăn gì, nhưng ngươi muốn quá ta đây quan sẽ rất khó. Ngươi được cầm được ra lấy tín nhiệm ở đồ vật của ta, bằng không ta sẽ không thả ngươi đi ra.”

Quỷ Tôn cả giận nói: “Bản tọa tín dự, chẳng lẽ không đủ để lấy tín nhiệm cùng ngươi sao?”

“Tín dự?”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ngươi trí chướng chứ? Để ta tin tưởng tín dự của ngươi? Ngươi suy nghĩ thật kỹ làm sao lấy tín nhiệm với ta đi, ta đối với ngươi trước nói giúp ta chống lại Nhân Hoàng rất có hứng thú. Nhưng nếu như ngươi không cách nào để ta tín nhiệm, việc này liền không bàn nữa. Cho tới nuốt chửng này Diêm Quân, bây giờ còn chưa phải lúc. Ta một sợ ngươi giết chết này Tiêu Túc Dương, hại ta bị loại hai sợ động tĩnh quá lớn, để ta quá sớm bại lộ lá bài tẩy.”

Quỷ Tôn có chút thất vọng nói: “Cơ hội thật tốt bỏ lỡ. Bất quá chỉ cần này Diêm Quân còn ở đây mảnh tinh vực, ta sau khi ra ngoài là có thể nuốt chửng, để nó nhiều tồn tại một quãng thời gian thì cũng chẳng có gì. Nuốt lời của nó, ta là có thể vững chắc Quỷ Tôn cảnh, đối phó Nhân Hoàng cũng là nhiều một phần nắm bắt.”

“Ta minh bạch.”

Dương Thanh Huyền trả lời một câu, liền bóng người lóe lên, thuấn di đến Tiêu Túc Dương trước mặt, một chưởng đập trên người hắn.

“Phốc!”

Tiêu Túc Dương phun mạnh một ngụm máu tươi, lui về phía sau bay ngược ra ngoài, va ở trên vách tường, thoi thóp.

Diêm Quân cũng hóa thành hồn quang, trở về đến trong cơ thể hắn, biến mất không còn tăm hơi.

Dương Thanh Huyền nói: “Xem ở ngươi trẻ người non dạ mặt trên, tạm thời bỏ qua cho ngươi. Như còn có lần sau, định giết không buông tha.”

Nói, năm ngón tay vồ lấy, đem Tiêu Túc Dương trên người chứa đồ nguyên khí thu sạch đi.

Tiêu Túc Dương tức giận đến mức cả người run run, nhưng giờ khắc này nằm trên mặt đất, giống như chó chết, chỉ cần nhúc nhích một hồi, liền cả người đau nhức, giống như là muốn mở ra tựa như.

“Ô, ô ô, ta nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

Tiêu Túc Dương nghiến răng nghiến lợi, trong mắt tràn đầy oán hận.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, đi lên trước một cước đá đi, trực tiếp đá vào Tiêu Túc Dương trên miệng, “Oành” một tiếng đưa hắn đầy miệng hàm răng cùng cằm toàn bộ đá nát.

Tiêu Túc Dương lần thứ hai bay ra ngoài, đầu đánh vào trên tường.

Lần này toàn bộ mặt triệt để biến hình, miệng bộ phận máu thịt be bét, hoàn toàn nói không ra lời.

Dương Thanh Huyền nói: “Lần này cuối cùng cũng coi như ngậm miệng chứ?”

Tiêu Túc Dương cả người co quắp, trắng bệch trên mặt toát mồ hôi lạnh, nơi nào còn có thể nói chuyện.

“Chi!”

Hết thảy vây xem người tất cả đều hút miệng hơi lạnh, lại như đá ở miệng mình trên như thế, sợ đến hàm răng “Kèn kẹt” run rẩy, đột nhiên im lặng không dám nói lời nào.

Bọn họ đều cho rằng Dương Thanh Huyền là kiêng kỵ Tinh Cung, vì lẽ đó buông tha Tiêu Túc Dương, bây giờ nhìn lại hoàn toàn không phải a, hẳn là kiêng kỵ giết người bị xử bị loại đi!

Nghĩ tới đây sát tinh trước vừa phế bỏ hai mươi ba tên thập cường hai mươi bốn gia người, nhất thời rõ ràng, trong thiên địa này sợ là không có để này sát tinh kiêng kỵ thế lực.

Tất cả mọi người là hãi hùng khiếp vía, cầu khẩn chính mình tuyệt đối không nên đắc tội này sát tinh, bằng không đúng là Thần Tiên đều cứu không được chính mình.

Dương Thanh Huyền đối với Phan mập mạp nói: “Đi thôi.”

Liền dẫn tên béo, bước ra một bước, hướng về nội viện cái khác đại điện chạy đi.

Tiến nhập Thanh Khâu cổ chiến trường tới nay, giá đánh không ít, tích phân mới năm không được chia, không khỏi có chút nóng nảy.

Dương Thanh Huyền chạy vội một trận, đột nhiên trong mắt sáng ngời, Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn chằm chằm hành lang uốn khúc Hắc Thạch mặt đất, nói: “Nữ tử vết chân! Hơn nữa còn là hai đôi!”

Phan tên béo liếc mắt nhìn, cười khổ không thôi, con mắt của hắn hoàn toàn nhìn không ra bất kỳ dấu vết.

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, theo dấu chân kia phương hướng nhìn tới.

Thông đi về phía trước một toà nguy nga đại điện, nhìn thấy được cùng chung quanh tiểu điện có chỗ bất đồng.

Ma tộc kiến trúc có đặc điểm của mình, có một phong cách riêng, nhưng Dương Thanh Huyền cũng phát hiện một ít quy quy tắc, bất kể là nơi ở, tiểu viện, cung điện, đều có nghiêm khắc đẳng cấp phân chia.

Phía trước cung điện kia bao la huy hoàng, giống như là một cái hắc sơn dương đầu, đặt ở đám điện bên trong. Con mắt bộ phận là một mảnh chỗ trống, quỷ dị nhìn chằm chằm phía trước, để đối diện lòng người bên trong khẽ run, khắp cả người phát lạnh.

Dương Thanh Huyền cùng Phan tên béo chạy nhanh tới, trước cửa điện vết chân ngổn ngang, có thể thấy được có không ít người đã tới.

Hai người đang muốn đi vào, lại bị một nguồn sức mạnh ngăn trở, rung trở về.

“Xảy ra chuyện gì?” Phan tên béo cả kinh nói.

“Là nguyên khí lực lượng!” Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, kim quang sáng quắc, muốn nhìn rõ cảnh tượng bên trong.

Nhưng cũng bị một luồng vô hình hắc mang ngăn trở, tầm mắt xuyên thấu bảy tám trượng, đã bị hoàn toàn ngăn trở, không cách nào tiến thêm một bước nữa.

Dương Thanh Huyền nói: “Trước cửa vết chân ngổn ngang, có thể thấy được có không ít người tiến vào. Này nguyên khí bình phong hẳn là phía sau kích thích ra.”

Phan tên béo vội la lên: “Làm sao bây giờ?”

“Làm sao bây giờ em gái ngươi, đương nhiên là phá trận rồi!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, một chưởng liền hướng màu đen kia bình phong thượng phách đi.

Nóng bỏng lửa dương đánh vào bình phong trên, không ngừng bị đè đổ nát, toàn bộ đại điện “Ầm ầm” rung động mấy lần, cho đến hỏa diễm ở Dương Thanh Huyền lòng bàn tay hoàn toàn tắt, cái kia bình phong vẫn như cũ không có có thể phá hư.

“Cái gì?!” Dương Thanh Huyền lúc này mới đổi sắc mặt.

...

Bên trong đại điện, một mảnh ma khí bốc lên.

Ở điện trung ương, có một tòa Ma tộc pho tượng, vì là đầu dê nhân thân, toàn thân đen kịt, hai tay bấm quyết nâng tại bên người, khóe miệng nhuộm mới mẻ vết máu, tản ra âm tà khí tức quái dị.

Đồng thời sinh có ba con mắt, hai cái đã trợn mở, trong đó hồng quang dồi dào.

Trên trán con kia vẫn là nửa khép lại trạng thái, tương tự tiết ra đỏ như máu ánh sáng.

Điêu khắc hướng phía trước, có bảy người đang ở khổ đấu, bén nhọn ánh sáng không ngừng phun ra mở, phát sinh “Rầm rầm rầm” thanh âm.

Còn có hai tên nữ tử dựa lưng vách tường, cầm kiếm mà đứng, lo lắng nhìn trung ương tranh đấu.

Lan Tư đã biến thân trạng thái mạnh nhất, sức lực của một người, lực kháng sáu người khác, đánh khó phân thắng bại.

“Dạ Xoa, ngươi tội gì như vậy cố chấp! Hiến tế hai nữ nhân kia, chúng ta không chỉ có thể an toàn ly khai, còn có thể thu được nơi này Ma tộc bí bảo, muốn nữ nhân, chờ sau khi rời khỏi đây ta

Hỗn Nguyên Trác gia đưa ngươi hai mươi mỹ nữ, sắc đẹp tuyệt không ở đây hai người bên dưới!”

Một tên trong đó áo lam nam tử lớn tiếng quát tháo đạo, trong tay chiêu thức nhưng là không chậm chút nào, mấy chưởng xuất hiện nhiều lần, mỗi một chiêu hạ đều có một đoàn Hỗn Độn năng lượng mịt mờ mà đi, hết sức lợi hại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1295: Hỗn Nguyên Lực Lượng, Khát Máu Ma Tượng

Lan Tư mặt âm trầm, đối với áo lam lời của nam tử ngoảnh mặt làm ngơ.

Đôi cái muỗng bên trong, không ngừng vẽ ra từng cái từng cái vòng sáng, to to nhỏ nhỏ, hoàn hoàn tướng bộ, như sóng hướng về bốn mặt đẩy ra, đem sáu người công kích toàn bộ ngăn trở.

Sáu người càng công càng nhanh, nhưng trước sau phá không mở Lan Tư vòng sáng.

Trong đó Trác gia nam tử Hỗn Nguyên lực lượng kéo dài không dứt, không ngừng đặt ở vòng sáng trên, mỗi một chưởng đều phải phá vỡ mấy cái, nhưng rất nhanh lại bị bổ túc.

Chiến cuộc lâm vào một cái thăng bằng trạng thái giằng co.

Nhưng càng là như vậy, bảy người lại càng trầm xuống khí đến, bởi vì bất luận cái nào sai lầm nho nhỏ, cũng có thể dẫn đến thất bại.

Một người trong đó rốt cục có chút bực bội rồi, cả giận nói: “Vì hai cái Nhân tộc nữ tử theo chúng ta đối đầu, đáng giá không? Như vậy tiếp tục đánh, bất quá mất không mọi người thời gian.”

Người còn lại nói: “Không sai, một trăm tích phân được kiếm tới khi nào?”

Trác gia nam tử nói: “Nếu như ngại hai mươi không đủ, đưa ngươi hai trăm cái đều được.”

“Phí lời thật nhiều!”

Lan Tư con ngươi co rụt lại, thân thể lùi về sau, chủy thủ ở trước người vẽ ra hai cái vòng sáng, đem không khí cắt mở, sau đó trở tay tóm chặt.

Một cổ cường đại năng lượng từ trong cơ thể khuếch tán, Lan Tư hai mắt hóa thành sâu u màu xanh thăm thẳm, như bầu trời giống như thâm thúy cao xa, thân hình đột nhiên hơi động, nhanh như tia chớp đánh giết ra ngoài, “Át hành vân!”

To lớn cánh chim tùy theo rung lên, bốn phía mây khói hội tụ đến, người cùng chủy thủ hầu như hợp nhất, ác liệt khí lấy tốc độ cực nhanh ở trên không bên trong qua lại, thắt cổ xé rách tiếng ở bốn phía sắc bén nổ vang!

“Không được! Hắn ra sát chiêu, mọi người ngăn trở!”

Trác gia nam tử sợ quát một tiếng, trong tay Hỗn Nguyên khí không ngừng mịt mờ mà lên, bàng bạc mạnh mẽ, như mênh mông biển mây, quát lên: “Hỗn Nguyên Kính!”

Hỗn Nguyên Trác gia chính là hai mươi bốn cầu Minh Nguyệt Dạ bên trong sáu thế gia một trong.

Hỗn Nguyên lực lượng càng là Nhân tộc võ kỹ bên trong đỉnh cao tâm pháp một trong, ở Trác gia truyền thừa trên vạn năm, chống đỡ lấy gia tộc này kéo dài không suy.

Trác gia ở vạn năm trong năm tháng chập trùng lên xuống, nhưng trước sau không có té xuống quá tầng thứ tột cùng, dựa vào là chính là này cường đại Hỗn Nguyên Công pháp, bên trong gia tộc luôn luôn Truyền nam bất Truyền nữ.

Mặt khác năm người cũng không phải kẻ đầu đường xó chợ, đồng thời ra tay, các loại võ kỹ tuôn trào ra, hướng về Lan Tư công kích ép tới.

“Ầm ầm!”

Bảy nguồn sức mạnh chạm vào nhau, tuôn ra đáng sợ dư âm.

Lan Tư mãnh liệt một đòn nháy mắt bị trấn áp đánh nát.

Bảy người đều là các lùi về sau.

“Phốc!” Lan Tư phun ra một ngụm máu đến, sáu người liên thủ lực lượng, đúng là vẫn còn đỡ không được, màu đen hai cánh hơi run rẩy.

Trác gia nam tử sắc mặt âm trầm cực kỳ, khiếp sợ nhìn chằm chằm Lan Tư, chính mình phương này lấy sáu địch một đều miễn cưỡng áp chế, nếu như Top 100 cuộc chiến nội tướng gặp, một chọi một lời, chính mình nào còn có phần thắng?

Trong lòng không khỏi sát tâm nổi lên, quát lên: “Tốc độ giết! Liền này Dạ Xoa cầm cùng nhau tế luyện!”

“Ầm!” Đúng lúc này, toàn bộ đại điện kịch liệt chấn động một chút, lập tức lại trầm tĩnh lại.

Mấy người tất cả đều kinh hãi nhìn cửa điện lớn miệng.

Trác gia nam tử nói: “Có người đang công kích đại điện kết giới.”

Tên còn lại cả kinh nói: “Không biết phá giới vào đi?”

Trác gia nam tử giễu cợt nói: “Nơi này là Ma tộc ba mươi sáu Địa Sát chủ điện một trong, điện chủ khi còn sống đều là Giới Vương cảnh tồn tại, bày ra kết giới trải qua năm tháng ăn mòn, nhưng cũng không phải người bình thường công phá. Yên tâm đi, điện này bên trong hết thảy bí bảo đều là của chúng ta, tốc độ giết ba người này, dùng để tế ma!”

“Được!”

Mấy người khác gặp Lan Tư bị thương, đều là sĩ khí đại chấn.

Trước đại điện phương Ma Tượng, khuôn mặt trở nên càng dữ tợn đáng sợ, giống như là muốn sống lại.

Hoa Thanh vội la lên: “Lan Tư, chính ngươi bảo mệnh quan trọng, đừng động chúng ta!”

Lan Tư sắc mặt tái xanh, nuốt mấy viên đỏ thắm đan dược, hít một hơi thật sâu, quát lên: “Câm miệng! Chết sống của các ngươi không có quan hệ gì với ta, có thể vạn nhất nếu là chết rồi, ta làm sao cùng hắn bàn giao?”

Hai tay nắm chặt chủy thủ, nghĩa vô phản cố đứng ở hai tỷ muội trước mặt, chờ sáu người từng bước một bức tiến lên.

Trác gia nam tử lạnh giọng nói: “Ngươi đã lập tử chí, vậy thì đi chết đi!”

“Ầm! Ầm! Ầm ầm ầm!”

Sáu người đang phải ra tay, đột nhiên đại điện lần thứ hai truyền đến rung mạnh, hơn nữa so với lần trước muốn mãnh liệt nhiều, chấn động tiếp tục kéo dài, chấn cảm một hồi so với một hồi mạnh, đại điện càng có dấu hiệu bất ổn.

Tất cả mọi người đều hoàn toàn biến sắc, hướng về cái kia cửa đại điện miệng nhìn tới, đều là trong lòng sợ hãi nói: “Không biết thật sự xông tới đi?!”

“Ầm ầm!”

Mọi người ý niệm mới vừa nhuốm, đại điện kết giới ầm ầm nổ tung.

Vô số đục ngầu cường quang nghịch lưu hạ, một luồng ác liệt chí cực khí tức phá không mà tới.

Tất cả mọi người là nháy mắt như rơi vào hầm băng, bị một mảnh đáng sợ kiếm ý bao phủ, thân thể khó có thể nhúc nhích mảy may.

Đại cửa điện quang ảnh hạ, thoáng chốc xuất hiện hai bóng người, một mập một gầy.

Đạo kia gầy nhỏ bóng người loáng một cái, liền biến mất ở cửa, sau đó chính là vô số kiếm khí đột ngột hiện, hơn trăm chuôi đáng sợ kiếm ảnh, kèm theo thân ảnh thon dài kia bồng bềnh mà tới.

Dương Thanh Huyền ở ngoài điện dùng Hỏa Nhãn Kim Tình thấy rõ ràng, từ lâu là sát khí dạt dào.

“Không được! Là địch nhân!”

Trác gia nam tử hoảng sợ quát to một tiếng, trong phút chốc liền cảm nhận được tử vong nguy hiểm, vội vàng quát: “Ra tay!”

“Xì! Xì!”

“A!!”

Trong điện vài đạo tiếng kêu thảm thiết vang lên, thì có ba bốn bóng người bị kiếm khí chém bay đi ra ngoài.

Trác gia nam tử hoảng hốt, đột nhiên đề khí vận chưởng, mười thành công lực hội tụ ở lòng bàn tay, hướng về bóng người kia vỗ tới, “Hỗn Nguyên Kính!”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng mà lên, một chưởng như trời, đem đại điện chiếu sáng sáng rực, đón nhận cái kia Hỗn Độn chưởng gió.

“Ầm ầm!”

Song chưởng giằng co, Hỗn Nguyên Kính bị oanh nát tan, Trác gia nam tử phun mạnh một ngụm máu tươi, liền đánh bay ra ngoài, đột nhiên đánh vào cái kia Ma Tượng trên.

“Oành!”

“A? Không!”

Trác gia nam tử hoảng sợ kêu to, thân thể lại bị hút vào, Ma Tượng năm ngón tay chẳng biết lúc nào giơ lên, trực tiếp xuyên. Vào hắn thiên linh cái.

“A!” Trác gia nam tử kêu thảm một tiếng, đầy mắt sợ hãi cùng tuyệt vọng, “Không, ta không nên chết, cứu ta, cứu ta...”

Nhưng giãy dụa và thanh âm đều càng ngày càng yếu.

“Lý Huyền đại ca!”

Hoa Thanh thấy rõ người tới sau, mừng như điên không ngớt.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia Trác gia nam tử cùng Ma Tượng, trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, chỉ thấy cái kia Ma Tượng năm căn đầu ngón tay, giống như ống hút giống như vậy, rất mau đem Trác gia nam tử trên người máu tươi quất hết sạch.

Trác gia nam tử như là rút nhỏ một vòng, sắc mặt trắng hếu đáng sợ, từ pho tượng hạ chảy xuống, chết không thể chết lại.

Mặt khác năm người tại chỗ sợ đến câm như hến, từng cái từng cái run rẩy không dám động.

Dương Thanh Huyền lúc này mới nhìn phía Hoa Thanh ba người, ân cần hỏi han: “Các ngươi không có sao chứ? Này Ma Tượng là chuyện gì xảy ra?”

Lan Tư sắc mặt phức tạp, đem đôi cái muỗng thu hồi, nội tâm chấn động khó có thể phục thêm.

Ở tận thế thung lũng thời điểm, mình còn có thể cùng Dương Thanh Huyền trải qua mấy chiêu, thậm chí đánh khó phân thắng bại.

Mà giờ khắc này Dương Thanh Huyền dễ như ăn bánh, liền đem đối đầu mình sáu người đánh bại dễ dàng.

Giữa hai người chênh lệch, đã càng lúc càng lớn.

Lớn đến để Lan Tư thậm chí không dám nghĩ tới, không muốn thừa nhận.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1296: Địa Sát Ma Tinh, Trấn Thiên Ma Khúc

Hoa Thanh vội hỏi: “Chúng ta không có chuyện gì, nơi này là Già Ma Thánh Điện bên trong ba mươi sáu Địa Sát chủ điện một trong, này Ma Tượng hình như là Địa Sát Ma Tinh, sẽ hút máu người. Vừa nãy nghe cái kia người nhà họ Trác nói, còn kém hai người máu.”

Nói xong, Hoa Thanh dừng lại, liếc mắt nhìn chết đi người nhà họ Trác, tử trạng quá thảm, không nhịn được giật mình trong lòng, đem ánh mắt thu về, ngập ngừng nói: “Hiện tại chỉ kém một cái.”

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn mình ngọc bội, vẫn chưa biểu hiện chính mình giết người, xem ra pho tượng giết không có quan hệ gì với chính mình.

Dương Thanh Huyền quay đầu liếc mắt nhìn còn dư lại năm người.

“Chi!”

Năm người hút miệng hơi lạnh, sợ đến vội vàng chạy ra ngoài.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, bóng người loáng một cái, cánh tay hóa long, từng khối từng khối vảy bao trùm lên mặt, trực tiếp úp xuống ở một người trên bả vai, bắt lấy hắn.

“Đừng, đừng giết ta, đừng giết ta à!” Người kia kêu khóc.

“Đến phiên mình chết chỉ sợ?”

Dương Thanh Huyền điềm nhiên nói: “Cái kia vừa nãy đây?”

Cánh tay hắn vung một cái, người kia liền hướng pho tượng đánh tới.

“A! Đừng có giết ta!”

Người kia kêu khóc kêu thảm thiết, “Ầm” một tiếng va trên Ma Tượng, phun ra một ngụm máu đến.

Ngay sau đó, chính là cùng Trác gia người kia kết quả giống nhau, thiên linh cái bị chọc thủng, huyết dịch toàn thân bị hút khô.

Đúng lúc này, một nguồn sức mạnh vô hình lần thứ hai bao phủ đại điện, bên trong đất trời tựa hồ khoách tán một loại lả lướt ma âm, đãng tâm hồn người.

Còn dư lại bốn người, đều chạy đến cửa, lại đột nhiên dừng lại đến bước chân, hoảng sợ quay đầu lại, nhìn cái kia Ma Tượng, dường như bị thu lấy giống như vậy, hai chân càng không thể động.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về bốn phía nhìn tới.

Chỉ thấy đen nhánh trên cung điện, bị rậm rạp chằng chịt sóng âm bao phủ, rung động ra kỳ dị tần suất, chợt chậm chợt nhanh, lúc nhanh lúc chậm.

Hoa Thanh Hoa Linh đều là bịt lấy lỗ tai, trên mặt lộ ra thần sắc thống khổ.

Phan tên béo trên người thịt mỡ đều đang run rẩy.

Chỉ có Dương Thanh Huyền cùng Lan Tư khá tốt, nhưng cũng đều đổi sắc mặt, nhận ra được mức độ nghiêm trọng của sự việc.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về pho tượng kia nhìn tới, chỉ thấy nguyên bản khuôn mặt dữ tợn, trở nên quỷ dị, khóe miệng mang theo lạnh tà cười.

“Là Trấn Thiên Ma Khúc!”

Đột nhiên ngoài điện truyền đến một tiếng ngạc nhiên, liền tiến vào hai bóng người.

Dương Thanh Huyền trong lòng ngẩn ra, nghe thanh âm liền đã biết tới là ai.

Sau đó thanh âm kia lại khiếp sợ nói: “Là ngươi!”

Dương Thanh Huyền quay đầu lại, gặp được một đạo lành lạnh thân ảnh yểu điệu, phấn điêu ngọc trác mang trên mặt lụa mỏng, nhưng cũng khó nén cái kia tuyệt sắc dung nhan.

Một người khác đã từng ở tận thế hẻm núi từng thấy, chính là cái kia ngông cuồng tự đại Ôn Lương.

Ôn Lương vừa thấy được Dương Thanh Huyền, lập tức đổi sắc mặt, khi trước ngông cuồng bất kham không còn, đổi thành sâu sắc kiêng kỵ.

Dương Thanh Huyền cùng Thi Ngọc Nhan bốn mắt đụng vào nhau, có chút tránh thu về ánh mắt, quay đầu đi, nói: “Ngươi cũng tới nữa.”

Thi Ngọc Nhan lạnh lùng nói: “Ta tới, làm sao ngươi không dám nhìn ta?”

http://tru y encuatui.net/

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Ngươi có gì đáng xem, tại sao phải nhìn ngươi?”

Thi Ngọc Nhan giữa hai lông mày xẹt qua vẻ nổi giận, nhưng rất nhanh hóa giải mở, trái lại lộ ra một nụ cười, nói: “Ngươi không dám nhìn ta, rất tốt.”

Dương Thanh Huyền vốn muốn hỏi nàng làm sao rất khá, nhưng trong lòng không rõ có chút khiếp ý, sợ mình sức mạnh không đủ, vẫn là nhịn được không có hỏi.

Thi Ngọc Nhan cười thu về ánh mắt, nhìn phía cái kia Ma Tượng, biểu hiện có chút nghiêm nghị, nói: “Này Địa Sát sao ma đến cùng là chuyện gì xảy ra, tại sao còn có sinh mệnh dấu hiệu, đồng thời có thể thả ra Trấn Thiên Ma Khúc?”

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Trấn Thiên Ma Khúc là cái gì?”

Hoa Thanh Hoa Linh, Phan tên béo, bốn người khác, đột nhiên mặt lộ vẻ đờ đẫn dáng vẻ, khóe môi nhếch lên ngây ngốc cười, bắt đầu khua tay múa chân, rơi vào một loại trạng thái điên cuồng.

Thi Ngọc Nhan nói: “Trấn Thiên Ma Khúc là một loại cực mạnh mị thuật ma âm, đối với tu vi quá thấp hoặc là tâm tính không kiên định người, có rất lớn đầu độc tác dụng. Ta tu luyện Thái Thanh Ngọc Quyết đang dễ dàng chống đỡ chủng ma này thanh âm.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thì ra là như vậy, cái kia đem này ma âm phá vỡ liền có thể đi.”

Nói, liền xoay người lại, đối mặt với cái kia Ma Tượng, đi phía trước bước ra một bước.

Ma âm đột nhiên chuyển gấp, phảng phất đã biến thành nhằm vào Dương Thanh Huyền một người công kích. Dương Thanh Huyền không gian bốn phía, không ngừng vặn vẹo, như là nước chảy xoay tròn.

Thi Ngọc Nhan mấy người nhíu mày lại, cảm nhận được Dương Thanh Huyền khí thế trên người, liền hướng về bên cạnh lùi lại.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, “Tranh” một tiếng, bên trong đất trời hóa ra một đạo màu đỏ dây đàn, ở đầu ngón tay hắn hạ gợn sóng, đem ma âm tần suất quấy rầy.

Dây thanh âm “Ong ong” không ngừng, núi cao lưu thủy, như tiếng kêu bội phục hoàn.

Ma Tượng biểu tình trên mặt đột nhiên ngẩn ra, tùy tiện giận tím mặt bộ dạng, trong điện ma âm càng trở nên điếc tai khuấy động.

Dương Thanh Huyền ánh mắt như nước, ngưng mắt nhìn trong hư không, lấy ngày vì là dây, lấy địa vì là đàn, hóa sức mạnh quy tắc vì là âm phù, biểu diễn Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc,.

Một khúc tiếng đàn như sông lớn chảy xuôi, quay lại trong đại điện này, phảng phất có thể nhìn thấy một bộ Thương Sinh bức tranh ở trước mặt chậm rãi triển khai, lan ra thanh quang vô hạn, gột rửa ô uế.

Ma âm tiết tấu nhất thời rối loạn, Ma Tượng trên gương mặt ngốc trệ một hồi, lập tức chuyển thành nổi giận, ma âm lần thứ hai như sóng to gió lớn, bao phủ tới, nhảy vào Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc bên trong.

Dương Thanh Huyền trong đôi mắt chính khí lẫm liệt, tiếng đàn lại nhất chuyển, phảng phất sông lớn hội tụ, biến thành hồ hải chạy chồm, rung động đến tâm can, giống như thuỷ triều đẩy ra, đem cái kia ma âm hoàn toàn xông vỡ.

Theo dây đàn rung động, mang ra cửu sắc hà quang, dồi dào cả ngôi đại điện, trong thiên địa phảng phất biến thành một mảnh huyễn quang chi hải, Dương Thanh Huyền người mặc vạn ngàn hào quang, như thần chỉ giáng lâm.

Thi Ngọc Nhan một hồi nhìn sững sờ, trong đôi mắt đẹp nổi lên dị thải.

Ôn Lương cũng là khó có thể che lấp nội tâm kinh hãi.

Ngược lại là Phan tên béo cùng Hoa Thanh đám người, nguyên bản dại ra điên cuồng thần thái, dần dần khôi phục thanh minh, ở ngắn ngủi ngạc nhiên sau, cũng vắng lặng ở tuyệt vời này khúc nhạc hạ.

Toàn bộ trong đại điện, hoàn toàn chỉ còn dư lại Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc, du dương tiếng đàn bất tuyệt như lũ, tất cả mọi người lâm vào một loại tuyệt đẹp ý cảnh.

Đột nhiên, một đạo thê lương tiếng thét dài như sắc bén lưỡi đao, đột nhiên đem từ khúc chém gãy.

Tất cả mọi người là tâm thần chấn động, từ cái kia tuyệt vời trong ý cảnh phục hồi tinh thần lại.

Tiếng hú tự pho tượng trong miệng truyền ra, nguyên bản cứng ngắc khuôn mặt, trở nên càng có sinh cơ, chỉ có điều vặn vẹo lợi hại, trong đôi mắt hồng quang lóe lên co rụt lại, như như bảo thạch.

“Cẩn thận!” Thi Ngọc Nhan kinh hô một tiếng.

Ma Tượng thét dài đột nhiên cắt ngang, dường như sống lại giống như vậy, trên người hắc quang lóe lên, hai tay chặp lại, trực tiếp tại chỗ biến mất.

Không cần Thi Ngọc Nhan nhắc nhở, Dương Thanh Huyền cũng sớm phát hiện không đúng, nguyên bản kích thích cầm huyền mười ngón, vẫn chưa thu về, mà là chỉ pháp đồng thời, liền hướng hư không điểm tới.

“Cú Mang Chỉ!”

“Yêu Nguyệt Chỉ!”

“Xì! Xì!”

Hai đạo tiếng xé gió đồng thời vang lên, vẽ ra trên không trung xích, lam song sắc ánh sáng, nhập vào hư không.

“Oành!”

Ngay ở chỉ pháp phía trước, hư không nổ tung, một con ma chưởng duỗi đi ra, đem hai ngón tay hoàn toàn ngăn trở.

Ma chưởng năm ngón tay nắm chặt, “Oanh” một tiếng, chỉ kình lực trực tiếp bị vồ nát, đồng thời khổng lồ ma khí từ trên nắm tay tóe lên, đẩy ngược lại đây.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1297: Đại Điện Phong Tỏa, Hóa Lân Ma Cốt

Dương Thanh Huyền trong lòng chìm xuống, lập tức cảm giác được này Ma Tượng đáng sợ, bóng người loáng một cái, liền lui về phía sau thối lui.

Nhưng này ma quyền không tha thứ, đuổi sát mà tới.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, tay phải hướng về nắm vào trong hư không một cái, chiến kích Bạch Uyên xuất hiện, một chiêu Thiên Trảm thức liền đánh tới.

"Ngục Đấu!"

"Ầm!"

Chiến kích đánh vào ma quyền phía trước, đem một quyền lực lượng ngăn trở.

Nhưng Dương Thanh Huyền nhưng là cả người chấn động, nắm kích hai tay của bị chấn tê dại, thân thể về phía sau phương bay ngược ra ngoài.

Dương Thanh Huyền đột nhiên dùng chiến kích chống đỡ trên mặt đất trên, ngăn trở mình lùi về sau lực lượng.

"Boong boong boong!"

Hắc Thạch gạch mặt đất không ngừng lóe ra đốm lửa, bị mài ra một cái hơn mười trượng sẹo sâu, Dương Thanh Huyền lùi về sau lực lượng mới hoàn toàn trừ khử.

“Thật mạnh!”

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, áp chế lại trong cơ thể dâng trào khí huyết.

Thi Ngọc Nhan đám người cũng đều đổi sắc mặt.

“Không được! Đại điện lại bị phong tỏa!”

Cửa điện lớn miệng, bốn người kia thấy tình hình không ổn, quay đầu đã nghĩ chạy, nhưng phát hiện chẳng biết lúc nào, trong điện lại xuất hiện kết giới, phong tỏa ra vào.

Một người hoảng sợ nói: “Xong đời, Ma Tinh phục sinh, chúng ta đều xong đời rồi!”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia Ma Tượng, tuy rằng trên người sinh cơ phục hiện, nhưng cũng không giống như là sống lại dáng vẻ, ngược lại giống như con rối, bị thao túng.

Ma Tượng một quyền đánh ra sau, toàn bộ thân hình từ trong hư không đi ra, động tác mặc dù ngay cả xuyên qua, nhưng cũng làm cho người ta một loại trì độn cảm giác.

Duy nhất để người cảm thấy linh động địa phương, chính là cặp kia ma nhãn.

Lại một người cả kinh kêu lên: “Ba mươi sáu Địa Sát Ma Tinh tất cả đều là Giới Vương cảnh tồn tại a! Ô ô, ta còn không muốn chết a!”

Thi Ngọc Nhan hướng về Dương Thanh Huyền thất kinh hỏi: “Làm sao?”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Rất mạnh, nhưng khẳng định không phải Giới Vương cảnh. Thân thể này giống như chết không chết, ta cũng không nhìn thấu là cái gì. Vừa nãy một quyền kia sức chiến đấu, sợ là có Cực Đạo cảnh uy năng, thậm chí còn không thôi.”

“Cực Đạo cảnh!”

Tất cả mọi người là trong lòng chìm xuống.

Cái trình độ này sức mạnh, đủ để nghiền ép tất cả mọi người bọn họ.

Ma Tượng trong miệng đột nhiên phát sinh cổ quái tiếng cười, vụng về thân thể lóe lên, lại biến mất ngay tại chỗ.

“Cẩn thận!”

Dương Thanh Huyền trầm giọng một uống, Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, liền bắt được Bạch Uyên bay qua, lớn tiếng nói: “Lan Tư, ở ngươi phía sau!”

“Ầm” một tiếng, Lan Tư cả người như xù lông giống như, hai cánh đột nhiên chấn khởi, khí tràng cường đại cuốn lên cương phong, toàn bộ từ bốn phương tám hướng vọt tới.

Trong mắt trạm hào quang màu xanh lam như biển, nhìn lại chính là một đòn, quát lên: “Át hành vân!”

“Oành!”

Hai đạo chủy thủ ở trên không bên trong lóe lên, cắt rời không gian đột nhiên cong, bên trong chỉ một quyền thò đầu ra, đặt ở chủy thủ sắc bén trên.

“Ầm!”

Chủy thủ phong mang càng bị cú đấm kia đè nát.

Hai cánh quyển thượng lên mạnh mẽ cương phong, cũng ầm ầm tản đi.

Lan Tư chỉ cảm thấy miệng cọp đánh nứt, đôi cái muỗng suýt chút nữa tuột tay bay ra.

Lan Tư đầy mặt sợ hãi, nếu không có Dương Thanh Huyền đúng lúc nhắc nhở, cú đấm này nếu như oanh ở trên người, sợ là đã bỏ mình.

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

Dương Thanh Huyền nỗ lực bên dưới, đến rồi hai người bên cạnh người, đột nhiên một kích chém xuống đến.

“Ầm!”

Chiến kích trên vô số hư quang sáng lên, đánh vào Ma Tượng trên nắm tay, đem ma khí chém phá.

Dương Thanh Huyền cùng Lan Tư hai người hợp lực, cường đại chân nguyên không ngừng bạo nổ mở, ở Ma Tượng trên nắm tay vắt ra từng vết nứt, đem đẩy lùi.

Nhưng Ma Tượng chỉ là lui về sau một bước, lại là một quyền ép đi qua.

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền cùng Lan Tư đồng thời chấn động, đã bị đánh bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền cũng còn tốt, ở trên không bên trong triển khai thiên cân trụy thân pháp, cả người như núi lớn trầm trọng, lùi lại xa hơn mười trượng, liền dừng lại đến.

Lan Tư nhưng là phun ra một ngụm máu lớn, hai cánh điên cuồng chấn, lúc này mới đem thân thể ổn định.

“Quả nhiên là Cực Đạo cảnh sức mạnh!”

Thi Ngọc Nhan hút miệng hơi lạnh, đối với mấy người khác nói: “Đồng loạt ra tay, nếu không thì thật phải bỏ mạng ở nơi này!”

Nói, hai tay ở trước người múa, Man Thần chiến kích hiển hiện ra.

Một luồng lẫm liệt khí thế từ trên người tản mát ra.

Ôn Lương cũng lấy ra một thanh ngự đao, bày tự chọn xu thế, không ngừng đem chân nguyên tụ hợp vào trong đao, mặt trên phù quang lấp loé.

Phan tên béo lấy ra cung đến, bắt được một thanh xanh tôn đồng cá liền lên giá.

Cái kia nguyên bản tuyệt vọng bốn người, cũng nơm nớp lo sợ đứng dậy, lấy dũng khí lên trước.

Ma Tượng hai mắt lóe lên co rụt lại, như là háo hức biến hóa, khóe miệng ngậm lấy dữ tợn cười gằn.

Dương Thanh Huyền mau thả Bạch Uyên, hai tay ở trước người bấm quyết, lập tức có mấy đạo ánh sáng lánh hiện ra.

Khổng Linh, độ như, A Bảo, Xích Vĩ, phân biệt đứng ở hai bên.

Độ như vừa thấy cái kia Ma Tượng, liền đổi sắc mặt, nói: “Liền không thấy ngươi có chuyện tốt hô qua ta, lại là hóa lân ma cốt da trụ.”

“Hóa lân ma cốt là cái gì?” Dương Thanh Huyền hỏi.

Độ như nói: “Giới Vương cảnh Ma tộc tọa hóa sau, có tỷ lệ nhất định thi thể bất diệt, dưới sự bào mòn của năm tháng chuyển hóa thành hóa lân ma cốt. Hóa lân ma cốt hình thái là đa dạng, có chỉ còn dư lại một gân cốt đầu, có dường như tảng đá, mà này là cũng là có chút ý nghĩa, lại là một bộ da trụ."

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Da trụ? Ngươi là nói này Ma Tượng là trống không?"

Độ như gật đầu nói: "Đương nhiên là trống không, ngươi sẽ không cho là hóa lân ma cốt còn có thể sống lại chứ? Hóa lân ma cốt thực chất, là ẩn chứa có năng lượng to lớn Ma tộc, chết rồi năng lượng sụp xuống cô đọng, đều hóa thành đồ vật, là không có mạng sống. Nếu là ta không nhìn lầm, này hóa lân ma cốt bên trong nhất định là ẩn núp một con Ma Linh."

Dương Thanh Huyền nói: "Thì ra là như vậy, nói cách khác, Ma Linh mượn này da trụ sức mạnh đang làm quái."

Độ như nói: "Có thể nói như vậy. Nhưng văn nhã ta cho rằng, đem nó hình dung làm một chỉ mặc trên khôi giáp Ma Linh, càng sinh động chuẩn xác. Văn tự là bách tộc chế tạo ra thần kỳ sức mạnh, chúng ta muốn ưu nhã sử dụng nó."

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi như thế tao nhã, nếu không này con mặc vào khôi giáp Ma Linh liền giao cho ngươi?"

Ma Tượng đột nhiên hú lên quái dị, trong miệng ma âm thét dài, hai tay không ngừng bấm ra quái lạ quyết ấn, hướng về bốn phương tám hướng đánh tới.

"Xì xì!"

Vô số tiếng xé gió vang lên, cái kia chút phù ấn như như là hoa tuyết hướng về bầu trời tung bay đi.

Dương Thanh Huyền kinh hãi nhìn nhau, Hỏa Nhãn Kim Tình thôi phát đến mức tận cùng, chỉ thấy cái kia lăn lộn ma khí bên trong, vô số phù văn lượn vòng, dường như một tấm to lớn ma mặt.

“Pháp Thiên Tượng Địa?”

“Không, không đúng, không phải Pháp Thiên Tượng Địa!”

Dương Thanh Huyền sợ quát lên: “Mau ra tay! Này Ma Linh muốn sử dụng tới đáng sợ ma công, trước lúc này đánh giết hắn!”

Hét lớn bên dưới, trên người dấy lên tử hỏa, từng vòng thiêu đốt mở.

Hai tay nhanh chóng bấm quyết, trong cơ thể chân nguyên cùng tử hỏa lực lượng ở trước người hội tụ, hóa thành một đoàn hào quang màu tím, bên trong dựng dục long hình thái.

Còn lại người cũng dồn dập vận chuyển chân nguyên, đem công lực thôi thúc đến mức tận cùng.

Đúng lúc này, một đạo viễn cổ du dương ma âm ở đại điện bầu trời vang lên, cái kia vô số ma khí cùng phù văn ngưng tụ thành một vị to lớn ma ảnh.

Mà ở giữa cung điện Ma Tượng, chẳng biết lúc nào càng đã hóa thành ba đầu sáu tay, ba khuôn mặt, giữa hai lông mày đều đều lập loè vẻ khinh bỉ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1298: Chân Ma Pháp Tướng, Miểu Nhiên Vân Chiếu

“Chân ma Pháp tướng!”

Độ như hoảng sợ quát to một tiếng, “Là thật phép thuật tướng! Nhanh ra tay giết hắn!”

Theo ma ảnh kia giáng lâm, ba đầu sáu tay vĩ đại hình thái xuất hiện, một luồng khó tả uy thế ở bên trong cung điện hình thành.

Ma tộc khí thế như Thập Vạn Đại Sơn, trấn áp tại mỗi cái trên thân thể người, chỉ là uy thế liền để người trở nên khó có thể nhúc nhích.

Liền ngay cả trong cơ thể chân nguyên, đều ngưng trệ ở, vận chuyển khó khăn.

Độ như toàn thân tuôn ra sát khí, dây thép giống như hạt đuôi bóng mờ ở sau lưng ngưng tụ thành, mũi nhọn hàn mang lấp loé, hét lớn: “Đây là Ma tộc đỉnh cấp chân công một trong, mau ra tay phá ma, bằng không thật sự phải xong đời!”

Cái kia hạt đuôi bóng mờ phồng lớn mấy lần, một hồi đâm ra, đáng sợ sắc bén khí đem không gian cắt ra một đạo sẹo sâu, lấy tốc độ cực nhanh bỗng nhiên đâm xuống.

Không cần độ như nhắc nhở, tất cả mọi người cảm ứng được tử vong nguy hiểm, từng cái từng cái liều mạng cùng cái kia ma uy trấn áp chống chọi.

Dương Thanh Huyền trước người tử quang cũng ép rúc vào cực hạn, bên trong rồng thai phá trào mà ra, điên cuồng gào thét một tiếng, liền ngút trời triệt để!

“Vô Tận Hạo Kiếp!”

Tử hỏa ở ma uy tiếp theo trệ, liền phá tan áp chế, đốt cháy thiên địa.

Dương Thanh Huyền ra tay sau, trên người mọi người áp lực nhẹ đi, đều là vội vàng ra tay, đem từ lâu ấp ủ tốt chiêu thức công tới.

Lan Tư trên người phun ra nồng nặc mây khói, theo hắn một chưởng đánh ra, hóa thành rắn như thế quái vật to lớn, chỉ có điều đầu rắn vị trí là một cái dữ tợn quỷ diện, cắn xé mà đi.

Thi Ngọc Nhan trong tay lan ra thanh quang, vòng vòng hướng bốn phía dập dờn bồng bềnh vây lại, một kích bình chém mà ra, vô hạn thanh quang hội tụ thành quang nhận, hóa phong mang một đường.

Phan tên béo cung một đánh, hơn năm mươi viên xanh tôn đồng cá kích. Bắn ra, cái kia đồng thân cá trên sáng lên chói mắt hồng quang, nhìn thấy được vạn phần hung sát, mang theo cường đại uy năng.

Ôn Lương trong tay ngự đao chém một cái, một đạo to lớn sói xám bóng mờ xuất hiện, rít gào bên dưới, hóa thành vắt ngang đại điện ánh đao.

Bốn người khác cùng Hoa Thanh Hoa Linh cũng từng người ra tay, từng đạo từng đạo tuyệt chiêu tụ hợp vào năng lượng đó đại dương biển rộng, liên thủ trấn áp chân ma!

“Ầm ầm ầm!”

To lớn ma ảnh giáng lâm, Ma Tượng sáu trên cánh tay, từng người bấm quyết, hình thành một tầng phòng ngự, đem hết thảy công kích toàn bộ ngăn trở.

“Làm sao sẽ mạnh như vậy?!”

Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng hốt, mỗi người cũng đã thôi thúc sức mạnh đến rồi cực hạn, lại còn không công phá được này Ma Tượng phòng ngự.

Độ nếu để cho nói: “Phí lời! Đây chính là hóa lân ma cốt cùng chân ma Pháp tướng!”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, chỉ thấy đại điện bốn phía, trên mặt đất dâng lên vô số ma khí, đều bị Ma Tượng thu nạp đi qua, bổ sung ma nguyên.

“Không được! Cung điện này có vấn đề, tựa hồ đang cuồn cuộn không ngừng cho Ma Tượng cung cấp năng lượng!”

Dương Thanh Huyền nghiến răng nghiến lợi, trong lòng sốt sắng.

Nếu như Ma Tượng sức mạnh không giảm lời, thế thì còn đánh như thế nào.

Độ như nói: “Ba mươi sáu Địa Sát Ma Tinh điện, là toàn bộ Thánh Điện trận pháp chỗ then chốt, có cuồn cuộn không ngừng sức mạnh xông tới cũng chẳng có gì lạ, ngươi đem lực lượng nguyên tuyền cắt đứt là được rồi!”

Dương Thanh Huyền nổi giận mắng: “Phí lời! Ta đương nhiên biết cắt đứt là được rồi, nhưng làm sao cắt a!”

Mọi người liên thủ lực lượng, bỗng nhiên lắc lư hạ.

Ma Tượng sáu tay quyết ấn chợt biến, phòng ngự lồng ánh sáng một hồi lớn lên, mỗi người nhất thời cảm thấy áp lực tăng gấp bội.

Hoa Thanh Hoa Linh trực tiếp kêu thảm một tiếng, đã bị ma khí đánh bay ra ngoài, ngã ở trên vách tường, thổ huyết không thôi.

Độ như vội kêu lên: “Trước Ma Tượng lập địa phương, phải là Địa Sát Ma Tinh điện đầu mối, ngươi dùng Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ đè ép chỗ đó!”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, lúc trước Ma Tượng chỗ đứng, quả nhiên cùng những địa phương khác có chút bất đồng. Mặt trên mài dũa các loại khắc hoạ, có nhân vật, dã thú, đóa hoa các loại, giống y như thật.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, bấm quyết hướng về phương hướng kia vỗ một cái.

Một đạo màu vàng ánh sáng nhẹ tự lòng bàn tay hiện ra, lớn lên theo gió, “Xì” một tiếng kích. Bắn mà đi.

“Rầm!”

Hoàng kỳ một hồi biến thành cao bằng nửa người, kỳ mặt phấp phới, mặt trên vô số phù văn màu vàng lóe lên, ở trên không bên trong lượn vòng, chậm rãi rơi xuống.

“Ầm!”

Cột cờ rơi vào cái kia khắc họa xuống, chấn động xuất ra đạo đạo sóng gợn.

Trong lúc nhất thời ánh vàng rừng rực, dọc theo hoàng kỳ lan tràn đi ra ngoài, cả vùng trên, có vạn đóa kim liên nở rộ.

đăNg nhập http://truyencuatui.net/ để※đọc truyện Cái kia

chút từ trên mặt đất tràn ra ma khí, tất cả đều tiêu tan chìm xuống dưới, lại không có xuất hiện.

Ma Tượng hoàn toàn biến sắc, trong miệng phát sinh nhọn điên cuồng hét lên, liều mạng khởi động ma công, sáu tay không ngừng bấm quyết đánh về phía bốn phương tám hướng.

Dương Thanh Huyền vừa mừng vừa sợ, quát lên: “Đứng vững! Cắt đứt hắn ma lực khởi nguồn, hắn chết chắc rồi!” Trên mặt lộ ra liều mạng vẻ dữ tợn, liều mạng triển khai hỏa quyết, đứng vững cái kia ma khí.

Những người khác cũng đều cắn răng mạnh mẽ chống đỡ, áp lực cực lớn để thân thể không chịu nổi gánh nặng, run lẩy bẩy.

“Ầm!”

Đột nhiên một đạo âm thanh lanh lảnh vang lên, Ôn Lương ngự đao ở trên không bên trong nổ tung.

“A!” Ôn Lương tâm thần bị chấn động, kêu thảm một tiếng, liền thất khiếu chảy máu, bay ngược ra ngoài.

Hai nguồn sức mạnh nháy mắt mất thăng bằng, ma quang tuôn ra mà đến, đám đông sức mạnh toàn bộ trấn áp.

“Ầm ầm!”

Ma quang cuồn cuộn ngất trời, phải chiếm đoạt tất cả.

Dương Thanh Huyền mở miệng tâm huyết phun ra ngoài, trong cơ thể chân nguyên nháy mắt khô kiệt hơn nửa.

Hắn không lo được chính mình, vội vàng bấm quyết, đột nhiên hướng về trên mặt đất vỗ một cái.

Vạn đóa kim liên chịu đến cảm ứng, tất cả đều bồng bềnh mà lên, hóa thành một tầng kết giới, đem ma quang bao lấy.

Xa xa Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ một hồi trở nên dài hơn hai trượng, kim quang càng óng ánh.

Thi Ngọc Nhan cũng vội vàng lấy ra Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, trong khoảnh khắc thủy quang cuồn cuộn ngất trời, hóa thành cuộn sóng bức xạ ra.

Thủy Kỳ ở sóng lớn bên trên theo chiều gió phất phới, lượng lớn màu đen phù văn khuếch tán ra, hóa thành một tầng màn nước.

Đúng lúc này, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ có cảm ứng.

Song kỳ đồng thời lan ra khí bao hàm tiếng, lẫn nhau hô ứng.

Bạch quang gợn sóng, kim liên tung bay, cuối cùng tọa lạc tại trắng nước bên trên, kim quang trắng nước liền thành một vùng, tuyệt mỹ như một hồ Bạch Tuyết trên, Liên Hoa nở rộ, Sơ Dương rơi ra hào quang, chiết xạ ra vô biên ánh vàng, uy năng càng là tăng lên dữ dội.

Phan tên béo nhìn, ngạc nhiên thất thanh kêu lên: “Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ?!”

Ở song kỳ trấn áp lại, to lớn ma ảnh chậm rãi biến mất, Ma Tượng ba đầu sáu tay trạng thái cũng tựa hồ gắn bó không được, ở giữa hai người không ngừng biến hóa.

Lan Tư nhìn chằm chằm cái kia Ma Tượng, đột nhiên nói rằng: “Ở Dạ Xoa trong tộc, có một chiêu thuật hợp kích, gọi là Miểu Nhiên Vân Chiếu, có thể mang sức mạnh của hai người hoàn toàn chồng chất lên nhau, đồng thời lại tăng lên dữ dội gấp đôi.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nói: “Ý ngươi là?”

,

Lan Tư nói: “Pháp thuật rất đơn giản, ngươi hãy nghe cho kỹ.”

Ngắn gọn mấy lần giao lưu, Dương Thanh Huyền lập tức rõ ràng.

Ngay sau đó hai tay bấm quyết, thân thể biến đổi, liền cao ra một nửa, hóa thành viễn cổ dữ tợn Dạ Xoa.

Thi Ngọc Nhan bọn người là trong lòng ngạc nhiên, mặc dù biết đây là Dương Thanh Huyền biến thân thuật, nhưng một cái nháy mắt liền từ một cái anh tuấn cao ngất thanh niên, biến thành khuôn mặt đáng sợ quái vật, vẫn là làm người khó có thể tiếp thu.

Lan Tư nhìn Dương Thanh Huyền bộ dạng, nội tâm so với Thi Ngọc Nhan đám người càng khó chịu.

Hắn mặt âm trầm, quát lên: “Bắt đầu!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1299: Mênh Mông Uy Năng, Nát Tan Ma Tượng

Hai người đồng thời hai tay bấm quyết, tuôn ra vô biên mây khói, liền thành một vùng, đồng thời sau lưng cánh giãn ra, đem mây khói nôn nao.

Sau đó hai bóng người vọt lên, từng người bấm quyết.

Ở nồng nặc mây khói trong đó, phảng phất hai đạo Quỷ Ảnh, cuối cùng hợp nhất, hai tay kết thành một cái to lớn pháp ấn.

Thi Ngọc Nhan trong mắt loé ra kiên quyết, đem Man Thần kích nắm trong tay, cường đại hồn quang không ngừng hội tụ trên người, còn sót lại một điểm lực lượng bắt đầu đi lên kéo lên.

Ôn Lương cũng ở phía xa trên đất, giãy dụa chống đỡ lấy thân thể, hãi tiếng nói: “Tiểu thư…”

“Miểu Nhiên Vân Chiếu!”

Một cái pháp ấn đột nhiên đánh xuống, kinh khủng uy năng tầng tầng chồng chất, đem ma quang đánh nát.

Sóng biển giống như mãnh liệt mây khói, càng là bị thiên địa biến sắc.

Thi Ngọc Nhan đồng thời di chuyển, khẽ quát một tiếng, trên người bùng nổ ra cường thịnh hồn quang, như một vòng Hạo Nguyệt, chiếu sáng cả ngôi đại điện.

“Hội Tâm Nhất Kích!”

Man Thần chiến kích trên lờ mờ xuất hiện to lớn lực sĩ bóng mờ, cùng chiến kích hợp hai thành một.

Lập tức hồn quang toàn bộ thu vào kích bên trong, cả người bóng người hơi động chính là đâm đi ra ngoài, phong mang từ mũi kích dâng trào ra, phảng phất thượng cổ Man Thần cự lực nổ ra.

Cái kia Ma Tượng ở Miểu Nhiên Vân Chiếu đánh phá phòng ngự thời điểm, liền lộ ra kinh sợ, sau đó lại có một kích lực lượng qua lại mà đến, tương tự đập vụn tảng lớn ma quang.

Ma Tượng trong miệng phát sinh thê thảm tiếng, hai tay phân biệt hướng về hai bên đánh tới!

“Ầm ầm!”

Ở sức mạnh khổng lồ trùng kích vào, Ma Tượng cánh tay vỡ vỡ đi ra, trong miệng phát sinh tiếng kêu hoảng sợ.

Sau đó Miểu Nhiên Vân Chiếu cùng Hội Tâm Nhất Kích sức mạnh, như là vào nước sợ rồng giống như vậy, không ngừng nát tan mê muội thân, gột rửa toàn bộ đại điện càn khôn!

“Ầm!”

Ma Tượng bên trong truyền đến một tiếng quái dị mà nhọn kêu thảm thiết, ở đằng kia mênh mông uy năng trước mặt, rốt cục nổ tung mở, vô số mảnh vỡ ở lực lượng nghiền ép hạ, hóa thành bụi phấn.

Tất cả mọi người sợ hãi nhìn này sức mạnh hủy thiên diệt địa, nội tâm kinh hãi không thôi.

Dương Thanh Huyền cùng Lan Tư hợp lực một đòn sau, liền nháy mắt tách ra, đồng thời phun ra một ngụm máu đến, về phía sau bay ngược ra ngoài.

Thi Ngọc Nhan cũng toàn thân thoát lực, chiến kích “Ầm” một tiếng rơi trên mặt đất, cả người đánh gục hạ.

Lúc này, một viên đen ngòm hồn thạch, từ nổ tung Ma Tượng bên trong xuất hiện, ở trên không bên trong hơi ngưng lại, liền vỡ thành mảnh vỡ.

Dương Thanh Huyền chờ ba trên người Phệ Hồn Kim Yêu xuất hiện, ở trên không bên trong lóe lên, từng người cắn nuốt một phần.

Toàn bộ đại điện trở nên yên tĩnh không hề có một tiếng động.

Hầu như tất cả mọi người trọng thương, nằm ngã trên mặt đất, không thể động đậy.

Dương Thanh Huyền trong đầu truyền đến một thanh âm, “Được Thượng phẩm hồn thạch mảnh vỡ, được chín phần.”

Lan Tư cùng Thi Ngọc Nhan sắc mặt cũng biến thành quái lạ cùng giật mình, phân biệt chiếm được bảy phần cùng chín phần.

Nói cách khác, đánh giết cái kia hóa lân ma cốt bên trong Ma Linh, tổng cộng đánh ra hai mươi lăm phút.

Dương Thanh Huyền biến trở về nhân thân, bàn ngồi xuống, vận khí điều tức, đồng thời ánh mắt quét qua trong đại điện, ân cần hỏi han: “Tất cả mọi người vẫn tốt chứ?”

Tất cả mọi người là cười khổ.

Đây coi là có khỏe không?

Nhưng toàn bộ cũng chưa chết, xem như là may mà.

Ngay ở pho tượng nổ tung địa phương, một khối đen nhánh hình bầu dục tảng đá ra hiện trên mặt đất, tỏa ra quỷ dị ánh sáng lộng lẫy.

Độ như cả kinh nói: “Hóa lân ma cốt!”

Gắng gượng bị thương thân thể, đi tới đem cái kia tảng đá thu.

Bốn người khác đều là hơi thay đổi sắc mặt, lộ ra nham hiểm cùng thần sắc tham lam.

Một người trong đó ánh mắt đảo qua mọi người, gặp toàn bộ ngã xuống đất không nổi, lạnh lùng đứng lên, lạnh giọng nói: “Mọi người cùng nhau xuất lực, đồng thời bị thương, tích phân chúng ta không được, khối này ma cốt ít nhất phải cho chúng ta đi.”

Dương Thanh Huyền trong mắt tinh mang lấp loé, lạnh lùng nhìn hắn, nói: “Tiền lời cùng thực lực là thành tỉ lệ thuận, muốn hóa lân ma cốt bản thân không thành vấn đề. Nhưng vấn đề là, ngươi có thực lực này sao?”

Người kia sắc mặt khẽ biến, cười khan hai tiếng, liếm một cái đôi môi, nói: “Như trước khi nói, ta tự nhận là không có, nhưng bây giờ mà...”

Hắn ánh mắt nhìn chung quanh một vòng, tất cả mọi người là liểng xiểng, khí tức yếu ớt.

Trong mắt người kia hàn mang càng mạnh mẽ.

Trước liên thủ kháng ma thời điểm, hắn liền để lại một tay, vẫn chưa dùng tới toàn lực, sau đó giả bộ thảm ngã trên mặt đất không nổi, giờ khắc này tùy thời lên nhặt lấy tiện nghi.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Đối với mình có lòng tin là chuyện tốt, nhưng người thường thường sẽ bởi vì thông minh không đủ, mà sai lầm phỏng chừng chính mình, do đó tạo thành không cách nào bù đắp hậu quả.”

Người kia quát lạnh: “Câm miệng! Ngươi đã tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc, có tư cách gì giáo huấn ta? Nếu không có trong tỷ thí không thể giết người, ta cái thứ nhất liền giết ngươi!”

Trong mắt hắn sát khí nổ bắn ra đến.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, không thèm để ý hắn, tiếp tục bấm quyết điều tức nội thương, nói: “Theo ngươi.”

“Ha ha.” Độ như cười to, vẫy vẫy tay, hắc tiếng nói: “Đừng nghe hắn nói bậy, hắn liền thích mù mấy đem nói loạn, ta tin tưởng ngươi, mau lên đây lấy.”

Nói vươn tay ra, năm ngón tay kéo ra, khối này xanh đen hóa lân ma cốt liền xuất hiện ở lòng bàn tay, tỏa ra u tà hào quang, hồn xiêu phách lạc.

Người kia trong đôi mắt tuôn ra vẻ tham lam, lại như sói đói nhìn chăm chú thấy thịt tựa như, khô miệng khô lưỡi, không nhịn được liếm đôi môi.

“Là của ta! Hóa lân ma cốt là của ta, nơi này tất cả mọi thứ là của ta!”

Người kia ánh mắt đột nhiên trở nên yêu dị, lau một cái máu tươi trên khóe miệng, liền nhanh chân hướng về độ như đi đến, hô hấp đều trở nên gấp gáp.

Đột nhiên độ như lật tay vồ một cái, đem hóa lân ma cốt thu hồi, đồng thời thân thể loáng một cái, thì trở thành bò cạp to lớn, màu đỏ sẫm đuôi châm vung một cái, liền nhất điểm hồng mang kích. Bắn xuyên qua.

“A? Đây là cái gì?!”

Người kia hoảng hốt, bị đột nhiên xuất hiện hung tướng sợ hết hồn, nhưng phản ứng vẫn tính nhanh nhẹn, thân thể ở trên không bên trong nhất chuyển, liền né qua.

Nhưng sau đó một cái to lớn cái kìm gắp hạ xuống.

“Răng rắc!”

Người kia không tránh kịp, trực tiếp bị kẹp lại thành, khép lại thành hai nửa, máu tươi tại chỗ.

“A!” Người kia hai nửa thân thể rơi xuống đất, liều mạng giãy dụa, tiếng kêu thảm kinh khủng.

Dương Thanh Huyền than thở: “Đường là mình đi, mọi người đều là người trưởng thành rồi, muốn vì là hành vi của chính mình phụ trách.”

Độ như lần thứ hai biến về hình người, giễu cợt nói: “Trí chướng hàng năm có, năm nay đặc biệt nhiều.”

Người kia hai cái nửa người từ chối một trận, rốt cục toàn bộ ngừng lại, trong mắt lộ ra tuyệt vọng cùng vẻ không cam lòng.

Độ như cười tàn nhẫn nói: “Người vì tiền mà chết, sau đó quả nhiên đã chết rồi.”

Hoa Thanh ở phía xa nhìn thấy này phó thảm trạng, mặt cười một hồi trắng bệch, một luồng cảm giác buồn nôn ở trong dạ dày bốc lên, suýt chút nữa phun ra.

Thi Ngọc Nhan nguyên bản là sắc mặt tái nhợt, càng thêm trắng ra mấy phần.

Độ như cười lạnh nhìn phía ba người khác, nói: “Các ngươi có muốn hay không cũng đối với chính mình có chút lòng tin?”

“Không không, không tin rằng, không tin rằng!”

Ba người kia sợ đến hai chân như nhũn ra, liều mạng trốn về sau đi.

Độ như cười lạnh nói: “Vậy thì đúng rồi, bao lớn thực lực làm bao nhiêu sự tình. Lâu la liền muốn nhận rõ chính mình, làm cái nghe lời ngoan Bảo Bảo, mới có mạng sống.”

Hắn anh tuấn kia trên gương mặt, lộ ra mảng lớn yêu dị cùng tàn nhẫn, liếm một cái đôi môi, sợ đến ba người kia giã tỏi tựa như liều mạng gật đầu, cũng không dám có nửa điểm dị tâm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1300: Biển Mây Bên Trên, Màu Vàng Gợn Sóng

Khổng Linh hai tay bấm quyết, bàn ngồi ở một bên, không nhịn được nói rằng: “Nhìn ngươi trong ngày thường trầm mặc ít nói, làm sao hoá hình phía sau, trở nên như vậy nói chuyện tình yêu, hơn nữa làm việc quỷ dị tàn nhẫn.”

Độ như hừ lạnh nói: “Ta quỷ dị tàn nhẫn? Ngươi cái này nguyên tố hoá hình biết cái gì? Không hiểu đừng **. Bản tọa năm đó vẫn còn ở Hư Thiên vực thời điểm, giết người so với ngươi đã gặp người còn nhiều.”

Khổng Linh cười khổ không thôi, trực tiếp nhắm hai mắt lại, không cùng hắn tranh luận.

Độ như là tất cả Thâm Hồng Độc Hạt chi tổ, từ xưa tới nay thì không được hiền lành gì.

Hắn hận Khổng Linh sau, lạnh rên một tiếng, tương tự ngồi xếp bằng xuống, bấm quyết tu luyện.

Trong đại điện nhất thời rơi vào yên tĩnh, tất cả mọi người ở điều tức dưỡng thương.

Cũng may pho tượng mặc dù phá huỷ, nhưng đại điện kết giới vẫn còn đang, cũng cũng phòng ngừa có người đột nhiên đi vào.

Dương Thanh Huyền lật ra Tiêu Túc Dương chứa đồ nguyên khí, tìm tới không ít quý giá đan dược cùng thiên tài địa bảo, vui mừng một mạch toàn bộ nuốt xuống.

Thi Ngọc Nhan cùng Phan tên béo trên người cũng không ít thứ tốt.

Trong đại điện liền ba người bọn họ khôi phục nhanh nhất.

Vừa mới nửa ngày, Dương Thanh Huyền nội thương liền khỏi hẳn, thể năng cũng khôi phục non nửa.

Dương Thanh Huyền vận chuyển Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết, để ngọn lửa hồng ở trong người theo kinh mạch đi khắp, sau đó sẽ phân ra một vệt hào quang, cùng ngọn lửa hồng cùng nhau cất bước.

Hai cỗ hỏa diễm ở trong người ngang qua, cắt rời giống như thống khổ truyền khắp toàn thân.

đọc truyệ

n cùng http://truyencuatui.net/ Dương Thanh Huyền cắn chặt hàm răng, trên trán mồ hôi lạnh tảng lớn chảy ra, lăn xuống, nhưng sắc mặt nhưng là ở bên trong hỏa chiếu rọi, vô cùng hồng hào.

Ngọn lửa này tạt qua kỹ xảo, đối với tăng lên công lực hiệu quả mặc dù không bằng Thanh Dương Võ Kinh, nhưng cũng vô cùng có hiệu quả, đồng thời có thể càng thêm thông thạo nắm giữ cùng tìm hiểu hệ “Hỏa” đại đạo.

“Lý Huyền đại ca, ngươi không sao chứ?”

Hoa Thanh nhích lại gần, lo lắng nhìn Dương Thanh Huyền, cái kia trên màu da ánh sáng biến hóa, là nàng chưa từng thấy qua, chỉ lo Dương Thanh Huyền là nuốt đan quá nhiều, dẫn đến chân nguyên hỗn loạn.

“Ta không sao.”

Dương Thanh Huyền đem từng tia một hỏa diễm ép về đan điền, khôi phục bình thường, vừa vặn ngẩng đầu lên, phát hiện Thi Ngọc Nhan cũng nhìn phía bên này.

Hai người bốn mắt đụng vào nhau, Dương Thanh Huyền không nhịn được lại quay đầu đi, đột nhiên trông thấy xa xa trên mặt đất, pho tượng kia lúc trước chỗ đứng, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ cùng Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ còn chưa đứng hàng cắm ở cái kia.

Hoàng kỳ tản ra nhàn nhạt kim quang, Thủy Kỳ toả ra hơi lạnh bạch quang, hai người lẫn nhau chiếu rọi, giống như là ngày cùng tháng cùng thăng, quân tử cùng thục nữ cùng tồn tại.

Thi Ngọc Nhan ánh mắt cũng vừa hay nhìn thấy, hai người lại không nhịn được liếc mắt nhìn nhau, sâu u mà con ngươi đen nhánh bên trong, hơi tạo nên gợn sóng.

Thi Ngọc Nhan ánh mắt tránh né hạ, gò má có chút nóng lên.

Dương Thanh Huyền thầm than một tiếng, đưa tay chộp một cái, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ liền bay trở về.

Thi Ngọc Nhan đồng dạng vẫy tay, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ cũng thu về trong cơ thể.

Trong đại điện không rõ có chút yên tĩnh, tất cả mọi người nhìn hai người bọn họ động tác cùng ánh mắt, sắc mặt quái lạ.

Hoa Thanh sâu sắc nhìn Thi Ngọc Nhan một chút, ánh mắt phức tạp.

“Oanh”, đột nhiên một đạo vang vọng, cặp kia kỳ xuyên chỗ, không rõ liền sụp đổ xuống, lộ ra một phương dài mười trượng chiều rộng hố sâu.

Mọi người một hồi ngạc nhiên, tất cả đều cảnh giác.

Dương Thanh Huyền đứng lên, cẩn thận đi tới, nhìn chằm chằm cái kia hố sâu nhìn một hồi, chỉ thấy bên trong ma khí lăn lộn, liền ngay cả Hỏa Nhãn Kim Tình cũng bị ngăn cản lợi hại.

“Phía dưới là một cung điện dưới lòng đất.”

Ở có hạn trong tầm mắt, Dương Thanh Huyền trầm tư sau làm ra phán đoán.

Thi Ngọc Nhan cả kinh nói: “Chẳng lẽ là dẫn tới chủ điện? Ba mươi sáu Địa Sát Ma Tinh điện là toàn bộ Già Ma Thánh Điện đầu mối một trong, nhưng chân chính chủ điện nhưng ẩn giấu không còn hình bóng.”

Mấy người tất cả đều vây quanh, nhìn chằm chằm cái kia cửa động.

Sau đó, mọi người ánh mắt đều rơi trên người Dương Thanh Huyền, tựa hồ đang đợi ý kiến của hắn.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Có phải là dẫn tới chủ điện không biết, nhưng trong mặt ma khí lăn lộn, khẳng định có rất nhiều tích phân đây.”

Thi Ngọc Nhan trên tay trái bay lên điểm điểm hàn khí, hóa ra Mộ Hàn Tuyết, xứng đáng ở bên hông, nói: “Đi xuống đi.”

Dương Thanh Huyền gật đầu, nói: “Ta mở đường. Lan Tư, ngươi đoạn hậu.”

Nói, liền trước tiên nhảy vào bên trong động.

Thi Ngọc Nhan theo sát mà lên, sau đó là Ôn Lương, Hoa Thanh, Hoa Linh, Phan tên béo, Khổng Linh, độ như cùng Lan Tư ba người cùng nhau đoạn hậu.

Còn lại cuối cùng ba người, hai mặt nhìn nhau, tiến thối lưỡng nan, không biết như thế nào cho phải.

…

Trung Ương Đại thế giới, dài vạn dặm không bên trên, có một mảnh hồ nước như gương, một bích mênh mang.

Bốn phía không Tịch Vô một bên, trên mặt hồ phiêu đãng thấp lùn đám mây, gió nhẹ thổi qua, sóng nước không thịnh hành, nơi trung tâm nhất đứng thẳng một cái to lớn hình tròn võ đài, tản ra khí tức xơ xác.

Vô số Phệ Hồn Kim Yêu trên Vân Hải bồng bềnh, không ngừng bốc lên tiêu tan.

Biển mây đứng sừng sững đại lượng võ giả, đều là sắc mặt ngưng trọng xem chừng những Phệ Hồn Kim Yêu kia.

Từng cái Phệ Hồn Kim Yêu đều là phân thân, mặt trên hiện lên võ giả họ tên cùng phân giá trị.

Phân giá trị cao liền thăng càng cao, thấp liền trôi nổi ở mặt hồ biển mây trên, võ giả nếu như ngã xuống Phệ Hồn Kim Yêu thì sẽ rơi rụng trong hồ, hóa thành một mảnh màu vàng gợn sóng.

Nơi này là Thương Khung luận võ cuối cùng chiến trường Cửu Tiêu Thương Lan hải, mây hư cổ sàn chiến đấu.

Tảng lớn tông môn người đều thủ tại chỗ này quan sát, phân tích so sánh con em nhà mình thành tích, sắc mặt không một.

“Trác Võ dĩ nhiên chết rồi, tại sao lại như vậy?!”

Xa xa, một đóa đám mây bên trên, một tên ông lão mặc áo lam kinh hô một tiếng.

Ở màu vàng kia quang hải bên trong, hiện lên Trác Võ tên Phệ Hồn Kim Yêu, đột nhiên rơi vào mặt hồ, như băng tuyết tan rã, trong khoảnh khắc hóa thành gợn sóng, tiêu tan ở trong thiên địa.

Ông lão sắc mặt nháy mắt trắng bệch như tờ giấy, trong đôi mắt một mảnh tro nguội.

Bởi tỷ thí quy tắc không thể giết người, vì lẽ đó Phệ Hồn Kim Yêu tuy có tiêu tan, nhưng số lượng không nhiều.

“Là Trác gia trưởng lão Trác Cảnh, hắn nói chính là cái kia Trác Võ là Trác gia hai đại tân tú một trong, dĩ nhiên bỏ mình.”

“Lần này Thương Khung luận võ từ đầu đến giờ, ngã xuống con cháu thế gia không phải số ít đi.”

“Kỳ thực cái nào một lần đều có đại lượng thiên tài ngã xuống, chỉ bất quá lần này Thanh Khâu cổ chiến trường quy tắc bên trong nghiêm cấm giết người, vì lẽ đó tử thương có chút thiếu. Cái kia Trác Võ ta cũng nghe qua, chết có chút đáng tiếc.”

Biển mây trong đó, tông môn cường giả ba năm quần tụ, đều là thấp giọng nghị luận.

Thanh âm của mọi người truyền vào Trác Cảnh trong tai, khiến sắc mặt của hắn càng khó coi hơn.

Ở lôi đài một góc trên, ngồi xếp bằng hai tên trang phục cùng dung mạo đều cùng mọi người không hợp nhau nam tử, chính là Dạ Xoa tộc Hoắc Nhĩ cùng Phách Tây.

Gặp được Lan Tư Phệ Hồn Kim Yêu đột nhiên thu được bảy phần, đi lên bộc lộ tài năng, hai người nhìn nhau nở nụ cười.

Phách Tây nói: “Lan Tư được bảy phần, cái kia Lý Huyền đồng thời được chín phần, hẳn là hai người liên thủ đánh chết một con ác linh. Hiện nay vượt qua hết sức võ giả không tới mười người. Kết quả cuối cùng còn muốn chờ một quãng thời gian.”

Hoắc Nhĩ nói: “Xem ra Lan Tư cùng Lý Huyền tiến tới với nhau. Dựa vào hai người hợp lực, tiến nhập Top 100 không đáng mỉm cười một cái.”

Phách Tây cười nói: “Nếu như Top 100 đều vào không được, này Lý Huyền còn có giá trị gì giá trị cho chúng ta đặt tiền cuộc đây?”

Hoắc Nhĩ nhẹ nhàng gõ đầu, nói: “Sẽ không biết hai người bọn họ cuối cùng có thể đi bao xa.”

Phách Tây sắc mặt có chút nghiêm nghị, nói: “Nghe này chút Nhân tộc cường giả đàm luận, tựa hồ đối với cái kia dương Vô Tâm đoạt giải quán quân phi thường xem trọng, nhưng không có người nào nói tới Lam Ngưng Hư, này cũng là có chút kỳ quái.”

Chương 1301: Sâu Không Lường Được, Chín Bích Mực Yển Giáp

Vừa nhắc tới Lam Ngưng Hư, sắc mặt hai người đồng thời khẽ biến, đều là vô cùng không dễ nhìn.

Hoắc Nhĩ nói: “Liền ngay cả chúng ta đều nhìn không thấu cái kia Lam Ngưng Hư, lẽ nào này dương Vô Tâm còn sẽ mạnh hơn Lam Ngưng Hư? Ta không tin.”

Phách Tây gật gật đầu, nói: “Ta cũng là không tin.”

Nhân tộc ra đáng sợ như vậy thiên tài, đối với Dạ Xoa tộc mà nói cũng không phải là chuyện tốt.

Ngày đó Phi Điểu Thành bên trong, cùng Lam Ngưng Hư hội kiến một hồi, liền cho hai người lưu lại sâu đậm ấn tượng.

Hai người đối với Dương Thanh Huyền phán đoán là bốn chữ: Tiền đồ vô lượng.

Mà đối với Lam Ngưng Hư phán đoán cũng là bốn chữ: Sâu không lường được.

Mà trái lại Dạ Xoa tộc, Lan Tư đã là thiên chi kiêu tử, nhưng so với hai người này, vẫn là chênh lệch một đoạn dài.

Hoắc Nhĩ cùng Phách Tây liếc nhau một cái, đều là cười khổ lắc đầu, tâm tình một trận hạ.

...

Ở Vân Hư cổ sàn chiến đấu xa xa, nổi lơ lửng một toà tám giác quỳnh lâu, Thi Diễn lặng lặng nhìn trong biển mây Phệ Hồn Kim Yêu, đột nhiên con ngươi co rụt lại, nhìn chằm chằm trong biển mây Phệ Hồn Kim Yêu, Thi Ngọc Nhan phân giá trị đột nhiên đề thăng chín phần.

Thi Diễn hơi thay đổi sắc mặt, đầu lông mày nhíu lại, tựa hồ đang trầm tư cái gì.

“Ngọc Nhi thực lực không tệ a, có thể nháy mắt được chín phần, sợ là đánh chết Đạo cảnh ác linh. Thi Diễn huynh giáo dục có cách a.”

Quỳnh lâu bên trong truyền đến một đạo thanh âm mờ ảo, nghe giống như tán thưởng, nhưng ngữ khí bình thản, cũng không có gì tình cảm.

Thi Diễn cũng không trả lời, chỉ có một tay bấm quyết, tựa hồ ở thôi diễn cái gì.

Sau một lúc, mới thả tay xuống, đột nhiên hỏi: “Trận tỉ thí này địa điểm, tại sao muốn chọn ở Thanh Khâu đây?”

Bên trong lầu thanh âm của người kia truyền đến, nói: “Làm sao, tại sao không thể là Thanh Khâu đây?”

Thi Diễn nói: “Không phải là không thể, mà là vân kính huynh lựa chọn nơi đây, sợ là có ý nghĩ đi.”

Thanh âm kia chính là đương đại Nhân Hoàng, khẽ hừ một hồi, nói: “Thanh Khâu tuy là ta đề nghị, nhưng là mọi người tán đồng, Thi Diễn huynh bây giờ nói ta có ý nghĩ, không khỏi làm cho người rất không vui đi.”

Thi Diễn khẽ mỉm cười, nói: “Là ta thất lễ.”

“Không sao. Tự lần trước Tiểu Linh ngày từ biệt sau, ngươi và ta thì ít có vãng lai, quan hệ cũng đi liền phai nhạt, khó tránh khỏi có chút ý kiến. Không bằng chờ lần này luận võ sau, liền để Ngọc Nhi cùng Vô Tâm thành hôn, giải quyết xong ngươi và ta một nỗi lòng, đồng thời để hai nhà thân mật vô gian."

Dương Vân kính thanh âm lần thứ hai truyền ra.

Thi Diễn con ngươi thu nhỏ lại, lập tức khôi phục như thường, bình tĩnh nói rằng: "Lần này Thương Khung luận võ kết quả làm sao, vẫn còn không biết được. Nếu như Vô Tâm đoạt được số một, chẳng lẽ không phải muốn cùng Vu gia thông gia? Đến thời điểm tiểu nữ vị trí cũng có chút lúng túng."

Dương Vân kính cười nói: "Thi Diễn huynh lo xa rồi. Bất luận Vô Tâm có hay không đoạt được số một, cùng Ngọc Nhi việc kết hôn là trước đây liền quyết định, tuyệt không thay đổi, chỉ có thể để Vu Khinh Nguyệt khác tìm vị hôn phu. Dù cho Vu Hiền đối với này bất mãn, cũng không thể cường gả con gái đây đi."

Thi Diễn ánh mắt lóe lên, nhìn phía xa xa biển mây, lạnh nhạt nói: "Năm đó hôn ước, là để Ngọc Nhi gả cho Dương gia đời kế tiếp mộ kiếm truyền nhân. Không biết Vô Tâm Thái Huyền mộ kiếm tu luyện ra sao rồi?"

Dương Vân kính nói: "Tự nhiên là cực tốt."

Thi Diễn bất trí hay không, chỉ là nhẹ chút đầu trán, nói: "Vậy thì tốt."

Dứt lời, lâu vũ bên trong lại không âm thanh, bên trong đất trời phảng phất yên tĩnh lại, chỉ còn dư lại lăng liệt cương phong, ở biển mây bồng bềnh, mênh mông nhiên nhiên.

...

Thanh Khâu cổ chiến trường, Già Ma Thánh Điện bên trong.

Dương Thanh Huyền chờ chín người ở cung điện dưới lòng đất bên trong qua lại, địa cung này kết cấu so với trên mặt đất còn phức tạp hơn, đầy rẫy ma khí nồng nặc.

Hỏa Nhãn Kim Tình thi triển ra cực kỳ hao tổn chân nguyên, đồng thời bị trở ngại cũng đại.

Dương Thanh Huyền trực tiếp vận chuyển Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết, dùng ngọn lửa hồng cùng quang diễm hóa ra mười tám con Hỏa Điểu, giống y như thật, trông rất sống động, như có linh tính đi theo mỗi người phía sau, đem làm việc chỗ chiếu sáng trưng.

Thi Ngọc Nhan thất kinh không ngớt, này chút Hỏa Điểu cái gọi là “Linh tính”, tất cả đều là Dương Thanh Huyền thần niệm điều khiển.

Có thể cũng trong lúc đó điều khiển mười tám con Hỏa Điểu, đồng thời mỗi một con hình thái, động tác, cùng với cùng mỗi người trong đó khoảng cách thao túng, đều vô cùng đúng lúc.

Này đối với thần niệm cùng hệ “Hỏa” nguyên tố khống chế đều có cực mạnh yêu cầu.

Đồng thời Dương Thanh Huyền nghĩ hóa đi ra này mười tám con Hỏa Điểu, còn có cực mạnh lực công kích, không chỉ có thể rọi sáng tứ phương không gian, gặp phải Ma Linh thời điểm sẽ chủ động công kích.

Đối với Thi Ngọc Nhan cùng Lan Tư chờ cường giả trợ giúp không lớn, nhưng đối với Hoa Thanh Hoa Linh đám người nhưng là giúp đại ân.

Chín người ở cung điện dưới lòng đất bên trong ngang qua, một đường chém giết tới, ngoại trừ độ như cùng Khổng Linh không cần tích phân ở ngoài, mặt khác bảy người đều là không còn biết trời đâu đất đâu, nhìn phân giá trị “Chà xát” đi lên phồng.

Độ như nhưng là ở cung điện dưới lòng đất trong mỗi cái phòng lục tung tùng phèo, tìm ra không ít Ma tộc vật phẩm, hữu dụng liền giữ lại, vô dụng trực tiếp vứt, cũng cũng thu hoạch không nhỏ.

Còn bị hắn nhảy ra một cái áo lót tựa như áo giáp, thổi rớt phía trên tro bụi, như nhặt được chí bảo to bằng cười.

“Ha ha ha ha!”

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn, cái kia áo giáp vì là xanh đen song sắc, bên trên tỏa ra ma khí nồng nặc, hàn quang chiết xạ ra đến, càng như đao kiếm giống như sắc bén, lại lan ra như tường thành giống như kiên dầy khí tức.

Hỏi hắn: “Ngươi nhận ra này áo giáp?”

Độ như hắc tiếng nói: “Chín bích mực yển giáp, chính là là Ma Tôn chôn vùi vật cũ, tính được là Bán Thánh khí, sau đó thuận theo ngã xuống mà không biết tung tích, không nghĩ tới có thể ở này nhặt được.”

Mọi người vừa nghe Bán Thánh khí, đều là giật mình nhìn sang.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Thế nhưng ma khí cùng thiên địa linh khí có chút bất đồng, tế luyện này khôi giáp lời, ngươi quá lưu tâm một ít.”

Độ như trực tiếp đem này chín bích mực yển giáp mặc lên người, hắc tiếng cười nói: “Yên tâm đi, ta bản cũng coi như là Hoang tộc người, tu luyện cũng không phải thiên địa linh khí.”

Trong mắt hắn lập loè hồi tưởng vẻ mặt, nói: “Năm đó ta cùng Ma tộc cũng là có quá một ít tiếp xúc.”

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, biết chắc cũng là một đoạn cố sự, bất tiện truy hỏi, mỉm cười nói: “Ngươi có thể khống chế tự nhiên tốt nhất.”

Chín người tiếp tục tại trong cung điện dưới lòng đất tán loạn, Dương Thanh Huyền phân giá trị rất nhanh áp sát 20'.

Hơn nữa trong cơ thể chân nguyên, ở Cửu Thiên Phong Hoa Quyết cùng Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết ảnh hưởng, ổn bên trong có thăng, lờ mờ cảm ứng được không pháp sơ kỳ bình cảnh.

Chỉ là bình kia cổ cứng rắn như Thiết Thạch, không cách nào lay động mảy may.

Nếu như ngưỡng mộ núi cao, hoành đoạn ở đại đạo phía trước, khó có thể vượt qua.

Dương Thanh Huyền cũng không nóng lòng, tuy rằng thiếu mất Thanh Dương Võ Kinh, nhưng lên cấp con đường vẫn chưa phá hỏng, chỉ là trở nên càng thêm gian nan mà thôi.

Chín người ở cung điện dưới lòng đất bên trong giết hơn nửa tháng thời gian, đem cung điện dưới lòng đất tảng lớn khu vực đều quét qua.

Trên đường còn gặp phải mặt khác một số võ giả, nhưng đều là lẫn nhau kiêng kỵ, vẫn chưa phát sinh rõ ràng xung đột, ai đi đường nấy.

Dương Thanh Huyền đối với hai loại ngọn lửa đồng thời khống chế, cũng biến thành càng ngày càng tinh khiết, bắt đầu thử vận chuyển đạo thứ ba hỏa diễm.

Ngày hôm đó, ở thanh tràng một cái phòng sau, Dương Thanh Huyền đột nhiên trong mắt kim quang lóe lên, nhìn bên ngoài như mê cung hành lang bên trong, xẹt qua ba bóng người.

Hắn sầm mặt lại, thấp giọng nói: “Là Nghiêm Giang!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1302: Lần Theo Nghiêm Giang, Nhục Nhã

Phan tên béo hoàn toàn biến sắc, nham hiểm hai mắt nhìn chằm chằm cái hướng kia, từ lâu không có bóng người.

Hắn gọi nói: “Lão đại, có muốn đuổi theo hay không?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Nghiêm Giang tự nhiên không đáng sợ, nhưng vừa nãy bên người hắn một nam một nữ, nhưng là vô cùng không đơn giản.”

“Một nam một nữ?”

Phan tên béo nghĩ một hồi, nói: “Hỗn đến bây giờ nữ tử không nhiều, lợi hại thì càng thiếu. Một nam một nữ kia có không có gì đặc thù?”

Dương Thanh Huyền nói: “Nam vô cùng khôi ngô, nữ đưa lưng về phía ta, cũng không có nhìn quá rõ ràng.”

Phan tên béo cười khổ nói: “Này sẽ rất khó đoán.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Không cần đoán, đuổi! Ngược lại chúng ta đi tới trên đường, sớm muộn sẽ gặp được.”

Thi Ngọc Nhan nghe vậy, nội tâm chấn động, nhìn Dương Thanh Huyền cái kia tự tin hai mắt, chiến ý trong lòng cùng nhiệt huyết không tên tăng vọt, tiếng ngâm nói: “Không sai, con đường đi tới trên, bất kỳ cường giả cũng là muốn giao thủ.”

Chín người lúc này hướng về cái kia hành lang uốn khúc tận đầu đuổi theo.

Dương Thanh Huyền dùng Hỏa Nhãn Kim Tình kiểm tra mặt đất cùng bốn phía dấu vết, rất nhanh tìm sáng tỏ phương hướng, mau chóng đuổi mà đi.

…

Cung điện dưới lòng đất phía trước, Nghiêm Giang ba người đang ở đánh giết Ma Linh.

Đột nhiên Nghiêm Giang lấy ra một cái la bàn, mặt trên biểu hiện một đạo quang điểm đang đến gần chính mình, không khỏi cười quái dị nói: “Ha ha, các ngươi không muốn ra tay thay ta phế bỏ Phan hải tinh, nhưng mập mạp chết bầm này nhưng là không tha thứ, lại lần theo ta tới. Lần này hai vị không xuất thủ không được chứ?”

Nam tử vóc người khôi ngô, ngũ quan như đao gọt giống như vậy, bên vai trái trên xăm một đóa Sắc Vi.

http://truyencuatu

i . net

Nữ tử dung mạo xinh đẹp, người mặc quần tím, trên mặt xăm lên một đóa chứa Sắc Vi hoa, khiến cái kia uy nghiêm đáng sợ khí chất bình tăng thêm mấy phần rõ mị.

Hai người chính là Tinh Cung Từ Uy Long cùng Phong Yên Nhiên, bị Nghiêm Giang giá cao mời mọc, mang Nghiêm Giang an toàn qua cửa.

Từ Uy Long liếc mắt nhìn cái kia la bàn, nói: “Phan hải tinh là xuân chủ con trai, phế bỏ hắn sẽ có một ít phiền toái nhỏ. Chúng ta bắt ngươi tiền tài, chỉ là bảo đảm ngươi qua cửa mà thôi, cũng không định quá phải giúp ngươi đối phó đối thủ.”

“Đối thủ? Ha ha, hai vị quá đề cao mập mạp này, hắn có tư cách gì làm đối thủ của ta? Nếu không có hắn người bên cạnh nhiều lắm, còn có cái kia xanh nha quỷ diện sát tinh ở, ta một người cũng đủ để.”

Nghiêm Giang cười khẽ không ngớt, trong mắt lộ ra thần sắc khinh miệt.

Từ Uy Long nói: “Cái kia xanh nha quỷ diện nam ta cũng nghe qua, gần đây thanh danh vang dội, chắc cũng là Top 100 ứng cử viên.”

Nghiêm Giang cười to nói: “Chỉ là Top 100 mà thôi, gặp gỡ hai vị vẫn không thể bé ngoan ngã xuống?”

Phong Yên Nhiên ha ha nở nụ cười, nói: “Nơi này là không cho giết người.”

Nghiêm Giang liếm một cái đôi môi, cười gằn nói: “Nhưng có thể phế nhân a!”

Từ Uy Long nghĩ một hồi, nói: “Chúng ta trước tiên chớ để ý mấy người này, trước tiên hướng về chủ điện phương hướng đi, đồng thời đánh giết Ma Linh. Nếu như mấy người này đuổi theo tới, đó chính là bọn họ tự tìm chết, không oán chúng ta được. Lão đại hội ở trong chủ điện chờ chúng ta, nghe nói Tiêu Túc Dương bị người phế bỏ, cũng không biết thực hư.”

Nghiêm Giang cả kinh nói: “Diêm Quân Tiêu gia cái vị kia? Hắn có Diêm Quân tại người, sao lại thế...!”

Từ Uy Long nói: “Tiêu Túc Dương còn tuổi quá trẻ, khống chế không được Diêm Quân. Đồng thời quá đáng dựa vào Diêm Quân sức mạnh, bản thân liền là cái ràng buộc.”

Phong Yên Nhiên sắc mặt nghiêm túc, nói: “Dù vậy, có thể phế bỏ Tiêu Túc Dương người kia, cũng tuyệt không đơn giản a.”

Từ Uy Long gật gật đầu, nói: “May mà ngô bạch đái đủ rồi chữa thương Thánh dược, vừa vặn gặp phải, nếu không thì hậu quả khó mà lường được.”

Phong Yên Nhiên lạnh giọng nói: “Ta Tinh Cung người cũng dám đánh, nếu như để ta biết là ai, nhất định gọi hắn không đi ra lọt cái này cổ chiến trường!”

Từ Uy Long nói: “Chúng ta biên giết Ma Linh, biên chạy đi chủ điện đi. Nghiêm Giang, ngươi bao nhiêu tích phân?”

Nghiêm Giang híp mắt, hắc tiếng nói: “Ba mươi lăm phút, lại nghỉ ngơi một tháng, thì có thể đầy.”

Từ Uy Long nói: “Bây giờ tiến vào cung điện dưới lòng đất người càng ngày càng nhiều, nơi này Ma Linh sợ là giết không được một tháng, chờ giết tới 50 phút chúng ta liền đi ra ngoài, tìm một cái khác cấp bốn khu vực.”

Hắn vung tay lên, nói: “Đi thôi.”

Ba người liền từ bên trong phòng biến mất, tiến vào mê cung như thế hành lang uốn khúc bên trong.

Không bao lâu, Dương Thanh Huyền chín người liền đuổi vào. Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình quét qua, nói: “Mới vừa đi không bao lâu, đuổi!” Chín người dọc theo Nghiêm Giang ba người rời đi phương hướng đuổi theo.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm dưới đất vết chân, trầm giọng nói: “Đều cẩn thận một chút, tựa hồ hướng phương hướng này đi rất nhiều người. Đằng trước chẳng lẽ chính là cung điện dưới lòng đất chủ điện?”

Thi Ngọc Nhan nói: “Vô cùng có khả năng. Không ít truyền thừa lâu đời bên trong môn phái, đều giữ một ít Ma tộc tư liệu, không bài trừ có người có địa đồ.”

Chín người tốc độ cực nhanh, trước mặt không gian cũng không đoạn biến rộng.

Rốt cục, ở một chỗ bao la khu vực, đằng trước truyền đến cười gằn tiếng, “Thiên Đường có đường các ngươi không đi, Địa ngục không cửa chính mình xông tới. Tên béo đáng chết, ngươi đuổi đường của ta chấm dứt.”

Ở đằng kia ma khí lăn lộn phía trước, ba bóng người đứng sóng vai.

Dương Thanh Huyền chín người cũng một chữ đứng hàng mở, lạnh lùng giằng co.

“Thơ... Thi tiểu thư!”

Từ Uy Long thân thể chấn động, gặp được Thi Ngọc Nhan, ngơ ngác nói.

Phong Yên Nhiên cũng đầy mặt kinh ngạc.

Nghiêm Giang hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Thi tiểu thư? Thi Ngọc Nhan?!”

Hắn không nhịn được đánh giá cái kia lụa mỏng nữ tử, mặc dù không gặp dung nhan, nhưng thướt tha dáng người cùng đôi mắt sáng đôi mắt đẹp, hoàn toàn lộ ra một luồng xinh đẹp tuyệt đỉnh khí chất, làm người chấn động.

Nghiêm Giang nuốt xuống hạ nước bọt, hắc tiếng nói: “Nghe nói Thi tiểu thư cùng Vô Tâm công tử từ nhỏ thì có...”

“Câm miệng! Ngươi nói nhăng gì đó!”

Thi Ngọc Nhan giận dữ hét lớn, chẳng biết vì sao, trong mắt lại có một vẻ bối rối, theo bản năng nhìn phía Dương Thanh Huyền.

Tại chỗ không có chỗ nào mà không phải là cao thủ, đều đem Thi Ngọc Nhan thần thái đặt ở trong mắt.

Nghiêm Giang bị quát mắng một hồi, chỉ là cảm giác kinh ngạc, mà Từ Uy Long cùng Phong Yên Nhiên nhưng là hoàn toàn biến sắc, lập tức đã nhận ra cái gì, không từ kinh nộ nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

Từ Uy Long lạnh giọng quát lên: “Tiểu tử, lão đại của chúng ta độc chiếm ngươi cũng dám động?!”

“Câm miệng!” Thi Ngọc Nhan càng bị chọc giận, tức giận đến mức cả người run run, tay trái gắt gao nắm chặt Mộ Hàn Tuyết chuôi kiếm, đáng sợ hàn khí như tinh mang điểm điểm, tản ra.

Cặp mắt xinh đẹp kia bên trong, càng là có nước mắt đoàn động.

Từ nhỏ đến lớn, chưa bao giờ có như vậy bị người dùng ngôn ngữ nhục nhã qua cảm giác.

“Từ Uy Long, ngươi chết!”

Thi Ngọc Nhan phẫn nộ quát một tiếng, Mộ Hàn Tuyết liền bùng nổ ra cường đại hàn mang, lăng không chém tới.

Từ Uy Long hơi thay đổi sắc mặt, biết mình nói sai, thân thể hơi chao đảo một cái, liền lướt ngang ba thước, tránh thoát chiêu kiếm đó đánh chém.

“Oanh”, Thi Ngọc Nhan kiếm khí chém xuống ở ba người phía sau, không trung kết ra một tầng thật mỏng băng phiến.

Thi Ngọc Nhan kiếm ảnh loáng một cái, lại phải ra tay, lại bị một luồng lực đè ép xuống.

Dương Thanh Huyền cái kia rộng lớn tay nắm giữ ở cổ tay của nàng, hướng về bên cạnh người đẩy một cái, để Mộ Hàn Tuyết trở về vỏ kiếm.

Thi Ngọc Nhan ngạc nhiên nhìn nhau, trong mắt còn tràn đầy ủy khuất nước mắt, chẳng qua là nhịn ở không có để nó rơi xuống.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói: “Ta tới đi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1303: Top 100 Con Đường, Liền Như Vậy Ngưng Hẳn Đi

Thi Ngọc Nhan nhìn Dương Thanh Huyền cái kia bình tĩnh hai mắt, ủy khuất mũi không tên đau xót, vội vàng dùng tay che mũi, cố nén không để nước mắt rơi xuống.

Dương Thanh Huyền vỗ vỗ đầu của nàng, liền xoay người, đối mặt với ba người.

Từ Uy Long nội tâm thở phào nhẹ nhõm, để hắn đối mặt Thi Ngọc Nhan liền khó khăn vô cùng, đánh không phải, không đánh không phải, cũng may Dương Thanh Huyền đứng ra.

Từ Uy Long cười gằn nói: “Ta còn tưởng rằng ngươi là người ăn bám, chỉ biết là trốn ở đàn bà sau lưng loại nhút nhát đây. Dám tự đứng ra, cũng coi như là một hán tử.”

Dương Thanh Huyền hai tay nắm ở sau lưng, nói: “Nguyên bản ta với ngươi không thù không oán, nhưng một, ngươi đứng ở bạn ta kẻ thù bên kia hai, ngươi vũ nhục bằng hữu ta ba, ta luôn luôn nhìn Tinh Cung có chút không hợp mắt. Nói tóm lại, ngươi Top 100 con đường, liền ngưng hẳn ở chỗ này.”

Từ Uy Long ngẩn người một chút, lập tức không nhịn được cười lớn, “Ha ha ha ha!”

Phong Yên Nhiên cũng “Khanh khách” cười đến không ngậm miệng lại được, cười nghiêng ngả méo, tay nâng cái bụng, tựa hồ cười đau đớn.

Nghiêm Giang cũng “Ha ha” cười to, nói: “Ha ha, ngươi Top 100 con đường, liền ngưng hẳn ở chỗ này, ha ha, cười chết ta rồi, ngươi cho là ngươi là ai a? Ha ha, còn liền ngưng hẳn ở chỗ này, ha ha!”

Lúc này, phụ cận cũng không ít người bị hấp dẫn lại đây, đứng ở đằng xa vây xem. Rất nhanh liền biết rõ tình huống, đều là không nhịn được cười nhạo.

“Còn có bài có bản nói ngưng hẳn ở chỗ này, hắn đại khái không biết Từ Uy Long là ai chứ?”

“Tiểu tử này ta ở cung điện dưới lòng đất bên trong gặp qua mấy lần, hắn bên người cô gái kia hình như là Thi Ngọc Nhan.”

“Chẳng trách, nghe nói Thi Ngọc Nhan cùng Dương Vô Tâm từ nhỏ thì có hôn ước, chà chà, này Thanh Nha Quỷ Diện nam thực sự là gan hùm mật báo a, liền Dương Vô Tâm người phụ nữ đều dám mơ ước.”

“Các ngươi nói, nếu như Dương Vô Tâm biết, sẽ là phản ứng gì?”

“Còn có thể có phản ứng gì, đương nhiên là tha thứ nàng rồi.”

“Ha ha!”

Xung quanh một đám võ giả, đều là cười vang không ngớt.

Thi Ngọc Nhan tức giận run, nước mắt rốt cục chảy xuống, lớn tiếng nói: “Câm miệng! Các ngươi câm miệng a! Ta theo Dương Vô Tâm quan hệ gì đều không, các ngươi tại sao có thể trợn tròn mắt nói mò!”

“Nói dối? Khà khà, đây chính là khắp thiên hạ đều biết sự tình.”

Bốn phía võ giả đều giễu cợt, “Xem ra Dương Vô Tâm đã bị mang cái mũ a, ha ha, thật đáng thương, coi như bắt được luận võ số một, thì có ích lợi gì? Ha ha.”

Thi Ngọc Nhan tức giận công tâm, một ngụm máu từ khóe miệng tràn ra ngoài.

Dương Thanh Huyền trên mặt sát khí hiện ra, nhìn chằm chằm Từ Uy Long, nói: “Xem ra phế trước ngươi, còn phải trước tiên hoạt động một chút gân cốt, nóng người a.”

Từ Uy Long hơi nhướng mày, không rõ vì sao, liền gặp Dương Thanh Huyền đột nhiên tại chỗ biến mất, trong lòng bỗng nhiên chấn động, thầm nói: “Thật nhanh!”

Cái kia chút nhai đầu lưỡi võ giả bốn phía, nhiệt độ đột nhiên tăng lên, trong nháy mắt giống như cùng đặt mình trong biển lửa.

“Xảy ra chuyện gì?!”

“Cái kia Thanh Nha Quỷ Diện tiểu tử đây?”

“Không được! Thanh Nha Quỷ Diện tiểu tử đến!”

Vài đạo thanh âm hoảng sợ vang lên, những võ giả này vội vàng hướng về bốn mặt chạy trốn.

Dù sao Dương Thanh Huyền hung danh ở ở ngoài, bọn họ vẫn là cực kỳ kiêng kỵ.

Nhưng bất quá nháy mắt...

“Ầm! Ầm!”

“A!”

Vừa động thân chạy trốn mấy người, liền kêu thảm một tiếng, bị đập trở về.

Chỉ thấy trên hư không Dương Thanh Huyền thân ảnh lấp lóe, mau để người khó có thể bắt giữ.

Bất quá chớp mắt, liền năm đạo chưởng pháp, “Ba ba ba” phân biệt phiến ở năm trên mặt người, đưa bọn họ nửa bên mặt đều phiến sưng lên, hàm răng toàn bộ nát tan.

Năm tên võ giả từ không trung rơi xuống, từng cái từng cái bụm mặt, trong miệng phát sinh “Ô ô” thanh âm, đầy mắt tất cả đều là sợ hãi.

Cái kia chút còn chưa chạy trốn, nhất thời sợ đến câm như hến, đứng tại chỗ không dám động.

Trong đó có mấy người là gặp Dương Thanh Huyền đánh phế Tiêu Túc Dương, giờ khắc này càng là đôi môi run, sợ hãi nói: “Ta... Ta cái gì cũng không... Chưa nói.”

Nhưng cũng có không biết ngọn ngành võ giả, quát to: “Vội cái gì! Hắn là top 1000, chúng ta cũng là top 1000, chẳng lẽ còn sợ hắn lật ngày...”

“A!”

“Ầm!”

Nói còn chưa dứt lời, sẽ tùy một tiếng nổ vang, đã biến thành tiếng kêu thảm thiết.

Chỉ thấy người võ giả kia miệng đột nhiên nổ ra, càng là bị một quyền đánh tiến vào, hàm răng lưỡi dưới đầu ba toàn bộ nổ nát tan, sau đó liền cháy rụi, nửa cái mặt tất cả đều hóa thành than đen.

Nhưng Dương Thanh Huyền khống chế lực đạo vừa vặn, chỉ là phá huỷ hắn hạ nửa cái mặt, còn không đến mức chết.

Người võ giả kia đau nước mắt chảy ròng, trong cổ họng không ngừng phát sinh “Ô ô” thanh âm.

Nhưng cằm, hàm răng, lưỡi đầu mất ráo, cháy đen một mảnh, cũng không biết nên làm gì trị liệu, tay chân luống cuống ở đằng kia toàn thân run.

Dương Thanh Huyền không hề thương hại, lại một cái tát đi qua, Cửu Thiên Phong Hoa Quyết ở lòng bàn tay lượn vòng, mạnh mẽ phiến ở này trên mặt người, cuồng phong bao bọc thân thể của hắn, mạnh mẽ va ở trên vách tường, ngũ tạng lục phủ đều phá bể nát, rơi trên mặt đất kịch liệt co giật, một chút xíu âm thanh đều không phát ra được.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Lần này cuối cùng cũng coi như an tĩnh một chút rồi.”

Cái kia giết người ánh mắt hướng về còn dư lại mấy người nhìn tới.

“Xoạt xoạt xoạt xoạt sát...”

Tất cả đều là hàm răng run lên thanh âm, cái kia năm tên không còn răng võ giả, càng là sợ hãi lui về phía sau, trong cổ họng phát sinh “Ô ô” tiếng kêu, thật giống ở nói “Không dám, không dám, sai rồi sai rồi.”

Hoàn cảnh chung quanh bên trong cực cao nhiệt độ, cùng những võ giả này nội tâm cùng tay chân lạnh lẽo, hình thành cực mạnh tương phản.

Từ Uy Long trong mắt bắn ra tinh mang, mười ngón chậm rãi nắm tay.

Trực giác của hắn đã nhận ra được Dương Thanh Huyền không đơn giản, so với trước tưởng tượng sợ là muốn khó dây dưa nhiều.

Phong Yên Nhiên vẻ mặt cũng thay đổi, lộ ra vẻ ngưng trọng.

Dương Thanh Huyền chỉ vào đám người kia, lạnh giọng nói: “Vừa nãy nhai đầu lưỡi, chính mình phiến trăm lần, đem hàm răng nuốt trọn, nếu như chờ ta xuất thủ, chính là đoạn ngươi kinh mạch, phá ngươi khiếu huyệt, phế ngươi võ đạo căn cơ!”

Có bảy, tám người toàn bộ sắc mặt đều đại biến, nhìn nhau bên dưới tất cả đều là nhìn thấy sợ hãi.

“Đùng! Đùng!”

Lúc này có bốn người không nói hai lời, chính mình liền phiến lên.

Mất mặt dù sao cũng hơn bỏ mệnh tốt.

Còn có ba người mặt xám như tro tàn, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, đầy mắt oán độc cùng không cam lòng.

Dương Thanh Huyền nói: “Ba người các ngươi, không cần tự mình động thủ.”

Ba người kia nhất thời cảm thấy lăng liệt sát khí kéo tới, trong khoảnh khắc chỉ sợ, một người hoảng sợ nói: “Đừng động thủ, ta phiến, chính ta phiến!”

“Chậm.”

Dương Thanh Huyền thanh âm lạnh lùng ở đằng kia người bên tai vang lên, liền một đạo Tử Viêm đập tới, đánh vào người kia trong cơ thể.

“A!” Tử hỏa theo người kia kinh mạch đi khắp, thiêu đốt toàn thân.

Rất nhanh, người kia toàn thân trở nên biến thành màu đen, thân thể bên trong truyền đến “Đùng đùng” tiếng nổ, cuối cùng trên đan điền phun ra một đạo hỏa diễm.

Cả người đầy mặt dại ra, ngửa mặt ngã xuống, không biết sống chết.

“Chà chà, Tiểu Huyền Tử ra tay không khỏi quá độc ác điểm đi, cũng không sợ những người này mệnh khổ không có gánh vác, trực tiếp chết rồi, vậy thì mất hồn rồi.”

Độ như khẽ cười nói: “Không bằng để ta thưởng bọn họ mấy cái kìm, kẹp lại thành, khép lại thành bảy, tám đoạn được rồi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1304: Lực Áp Toàn Trường, Thần Biến Trung Kỳ

Còn lại hai người nhất thời sợ đến hồn phi phách tán, một người trong đó liều mạng phiến chính mình tai quang, khóc tang nói: “Ta sai rồi, đừng giết ta, đừng giết ta, ta nhiều phiến trăm lần.”

Tên còn lại nhưng là run giọng nói: “Ta là Xích Tiêu Tông đệ tử, ngươi không có thể đụng đến ta, bằng không chân trời góc biển đều không ngươi đất dung thân!”

“Xích Tiêu Tông? Chưa từng nghe tới.”

Dương Thanh Huyền chẳng muốn nói nhảm nữa, đồng thời đánh ra hai chưởng.

“Ầm! Ầm!”

Hai người đều bị đánh bay ra ngoài, trên người nhóm lên hỏa diễm, không ngừng kêu thảm thiết, trong khoảnh khắc liền bị phế.

Cái kia chút phiến chính mình tai quang, tất cả đều mặt lộ vẻ sợ hãi, phiến ác hơn, trong lúc nhất thời khắp nơi là thanh thúy “Đùng đùng” tiếng, chỉ sợ đánh nhẹ, khiến trước mắt này sát tinh bất mãn.

Đồng thời còn từng cái từng cái nội tâm vui mừng, lựa chọn mất mặt không bỏ mệnh, bằng không hiện tại đã nằm trên đất, trở thành phế nhân.

Tuy rằng quy tắc tranh tài không cho giết người, nhưng thân là top 1000 thiên tài tồn tại, bị phế cùng chết rồi có gì khác biệt?

Từ Uy Long cùng Phong Yên Nhiên liếc nhau một cái, đều là thấy được lẫn nhau trong mắt khiếp sợ và ngưng trọng.

Loại này sát phạt quả quyết, lực áp toàn trường thực lực và khí thế, chỉ có thiên phú cùng đạo tâm vượt xa cùng thế hệ cường giả mới có thể có.

Đổi lại bọn họ hai người, cũng có thể làm được.

Chí ít vào giờ phút này, Từ Uy Long cùng Phong Yên Nhiên chân chính coi Dương Thanh Huyền là làm một nhân vật đến xem, trước đều chỉ cho rằng là cái nhảy cao một chút Thằng Hề mà thôi.

Nghiêm Giang cũng dại ra ở, không rõ nội tâm xẹt qua một chút sợ hãi, đột nhiên có loại chân chính sợ sệt.

Hắn liếc mắt nhìn bên người Từ Uy Long cùng Phong Yên Nhiên hai người, sự sợ hãi ấy mới hơi hơi trấn định một ít, nhưng lại như là ruồi bâu lấy mật, ở trong lòng sinh ra sau, liền lái đi không được.

Thi Ngọc Nhan kinh ngạc nhìn Dương Thanh Huyền, cảm thấy tâm miệng có chút ê ẩm sưng.

Từ nhỏ đến lớn nàng liền có thiên tư tuyệt hảo, thực lực vượt xa cùng tuổi người, thêm vào là Thi Diễn con gái, càng là không người dám mạo phạm, cũng không cần bởi vì nàng xuất đầu. Tự mình cố gắng chi tâm tự thành thật dầy áo giáp, đao thương bất nhập.

Hiện tại của nàng áo giáp trở nên phá nát, nhưng mà cái này người không ngần ngại chút nào nàng yếu ớt một mặt, thậm chí liều mạng đi vãn hồi của nàng tôn nghiêm.

Loại này bị bảo vệ cảm giác, làm cho nàng cảm thấy cực kỳ ấm áp, phảng phất ở trước mặt người này, nàng có thể dỡ xuống tất cả, không hề ngăn cách ủy khuất khóc lớn một hồi.

“Đùng đùng” tai quang tiếng rất nhanh tát xong, trong cung điện dưới lòng đất trở nên hoàn toàn tĩnh mịch.

Dương Thanh Huyền lúc này mới xoay người lại, ánh mắt rơi trên người Từ Uy Long, nói: “Đến phiên ngươi, ta vừa nãy đã nói rồi, ngươi Top 100 con đường, liền ngưng hẳn ở nơi này.”

Lần này không có ai cười, lại không có ai cảm thấy buồn cười.

Mặc dù là Từ Uy Long chính mình, cũng ở Dương Thanh Huyền nói ra câu nói này thời điểm, cảm thấy áp lực cực lớn.

Nhưng hắn dù sao cũng là cường giả, trong mắt tuôn ra hàn quang, lạnh lùng nói: “Cho rằng thu thập mấy cái tạp ngư, liền có tư cách theo ta hò hét sao? Ta có thể cùng này chút tạp ngư không giống nhau a!”

“Ầm!”

Từ Uy Long bắn mạnh mà lên, dưới chân cứng rắn như sắt hắc thạch gạch nháy mắt vỡ vụn một mảnh.

“Ở này đình chỉ Top 100 con đường không phải ta, mà là ngươi này không biết từ nơi nào đi ra tạp ngư a!”

“Phá Thế Thiết Quyền!”

Từ Uy Long trên người bắp thịt của trở nên như sắt thép cứng rắn, có cường đại chân nguyên ở mặt trên lưu chuyển, như Lưu Ly Kim Cương.

Một quyền kia phía trước, tảng lớn ma khí nháy mắt bị quyền kình đè ép, càng hóa thành như là hoa tuyết màu đen băng phiến, sau đó nổ lớn bạo nổ mở.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Phá toái không chỉ là ma khí hóa tinh, liền ngay cả cứng rắn hắc thạch gạch mặt đất, cũng ở đây uy áp đáng sợ hạ không gãy vỡ mở, lan tràn hướng về bốn mặt.

“Giết hắn đi! Giết tên sát tinh này!”

Bốn phía cái kia chút tự phiến tai quang võ giả, từng cái từng cái tâm tình vang dội, bưng sưng to lên đôi mặt, tại nội tâm điên cuồng hò hét, nhưng cũng không dám la lên, trong hai mắt tất cả đều là sát khí cùng oán hận.

“Các ngươi lui ra.”

Dương Thanh Huyền đối với phía sau tám người nhẹ giọng một uống, liền nâng hai tay lên, mười ngón nắm tay, cường đại long tức bạo nổ toàn ra, mặt đất không ngừng bị ép thành bột mịn.

Phong Yên Nhiên mí mắt giật lên, thầm nói: “Hóa long?”

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền trên cánh tay của lật lên vảy màu đen, toàn bộ hai tay hoàn toàn biến thành vuốt rồng, hét lớn một tiếng, “Diệt Đạo Long Quyền!”

Cũng là cái thế một quyền, nhấc lên như mưa giông gió bão khí thế, quyết chí tiến lên!

“Ầm ầm!”

Hai cỗ năng lượng đụng vào nhau, mạnh mẽ quyền phong bộc phát ra, cả vùng không gian đều là kịch liệt rung động, Băng Sơn Liệt Địa khí tức tuôn trào ra, càn quét bốn phía cung điện dưới lòng đất, chung quanh tràng năng trở nên vô cùng không ổn định.

“Long Quyền?!”

Từ Uy Long sắc mặt chợt biến, lập tức hiện ra uy nghiêm đáng sợ tàn khốc, lạnh giọng nói: “Coi như hóa thân Chân Long, cũng không thể nào cứu được ngươi!”

Thiết Quyền bên trên lại tăng tăng thêm mấy phần sức mạnh, hét lớn đẩy tới.

Long Quyền oai càng bị áp chế ở, Thiết Quyền như thiên thạch giống như vậy, khí thế mạnh mẽ đem long uy đè ép.

Dương Thanh Huyền không gian bốn phía không ngừng nổ tung, người sau lưng tất cả đều chịu ảnh hưởng, ở đằng kia Thiết Quyền vòng xoáy bên dưới, thân thể dường như muốn bị hút vào.

Một khi thật bị hút vào lời, nháy mắt cũng sẽ bị nghiền ép tan xương nát thịt.

Lan Tư quát lên: “Lùi!”

Hai cánh rung lên, nổi lên một mảnh vòng xoáy màu đen, đem cái kia dư âm ngăn trở, đem mấy người toàn bộ bảo hộ ở bên trong, lui về phía sau.

Thi Ngọc Nhan lòng như lửa đốt, lấy ra Man Thần kích, chăm chú nắm ở trong tay, tâm tình của nội tâm hết sức khuấy động.

Lan Tư cau mày nói: “Ngươi tuyệt đối không nên động thủ.”

Thi Ngọc Nhan ngốc nói: “Tại sao?”

Lan Tư nhìn chằm chằm phía trước, trầm giọng nói: “Bởi vì đây là giữa hai người bọn họ chiến đấu. Cường giả trong đó đối quyết cũng tốt, xung quan giận dữ vì hồng nhan cũng tốt, ngươi quên rồi sao? Hắn vừa đã nói, giao cho hắn.”

Thi Ngọc Nhan nghe vậy, chậm rãi hít một hơi, đem tâm tình của nội tâm bình phục lại.

Chỉ là cái kia nắm chiến kích ngón tay càng thêm trắng xám, thậm chí đang khẽ run.

Ôn Lương đầy mắt phức tạp nhìn Thi Ngọc Nhan, lại nhìn về phía trước cái kia Thanh Nha Quỷ Diện thon dài bóng người, nội tâm ngũ vị tạp trần.

“Ngươi tu luyện là… Thể thuật?”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lấp loé, nhìn chằm chằm trước người Từ Uy Long, lãnh đạm nói: “Dĩ nhiên là đạo thể, Thần Biến trung kỳ!”

Từ Uy Long cười gằn nói: “Ngươi lại còn có Linh Mục thần thông, coi như phát hiện thì đã có sao? Có lúc, vô tri tức là phúc a. Biết đến càng nhiều, lại càng buồn phiền, càng thống khổ. Lại như thời khắc này ngươi, nguyên bản hoàn toàn tự tin, có ở nhận ra thực lực của ta sau, ngoại trừ tuyệt vọng ở ngoài, còn có thể có cái gì? Ha ha!”

“Còn có thể có… Ngươi mã lặc sa mạc!”

Dương Thanh Huyền lạnh giọng một uống, Long Quyền năm ngón tay kéo ra, để Thiết Quyền đánh tới, đánh tại trên lòng bàn tay, nổi lên một mảnh nổ vang, sau đó đột nhiên nắm lấy.

“Oành!”

Kình khí mạnh mẽ oanh ở trên thân thể, Dương Thanh Huyền trong cơ thể khí huyết sôi trào, một ngụm máu tươi liền xông lên cổ họng, từ khóe miệng tràn ra.

Nhưng này lạnh như băng ánh mắt, trong suốt như ngôi sao trên trời, ngậm lấy vẻ dữ tợn cười gằn.

Cái kia che lấp mảnh chiếc vảy rồng thân thể, đột nhiên liền bắt đầu biến hoá, mọc đầy màu đỏ lông tơ, Dương Thanh Huyền thân thể một hồi lớn hơn mấy lần, mặt trở nên vô cùng dữ tợn khủng bố, chỗ mi tâm phảng phất có một chiếc mắt nằm dọc, không ngừng ngưng tụ màu đỏ tươi sấm sét!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1305: Phá Pháp Diệt Thế, Phóng Túng Đại Dương

“Ngươi cũng vậy... Đạo thể?!”

Từ Uy Long hoàn toàn biến sắc, ngoại trừ đạo thể ở ngoài, lại không có những người khác có thể dùng thân thể gắng đón đỡ hắn một quyền.

Mà Dương Thanh Huyền thời khắc này biến hóa, đã vượt ra khỏi hắn lý giải.

Nhưng này chút đều không trọng yếu, quan trọng là... Con mắt dọc kia bên trong hồng lôi, mang đến cho hắn cực mạnh cảm giác nguy hiểm, dường như muốn phá diệt tất cả!

“A! Mau thả!”

Từ Uy Long hét lớn một tiếng, muốn muốn rút tay về cánh tay, nhưng cũng bị Dương Thanh Huyền gắt gao nắm lấy, vẫn không nhúc nhích.

“Chi!” Nội tâm hắn không rõ bốc lên thấy lạnh cả người, khoảng cách gần như vậy, bị cái kia hồng lôi chính diện một kích lời, coi như mình là đạo thể cũng đỡ không được a.

Từ Uy Long trong mắt phát lạnh, xẹt qua một chút tức giận cùng kiên quyết, gầm nhẹ nói: “Ngươi điên rồi! Liều mạng bị thương chịu đựng ta một đòn, liền vì giờ khắc này dùng hồng lôi giết chết ta!”

Hồng Máng lạnh lùng theo dõi hắn, hài hước giễu cợt nói: “Bị một chút vết thương nhỏ là có thể tiễn ngươi lên đường, không phải rất đáng giá sao?”

Chỗ mi tâm hồng lôi càng mạnh mẽ, khoách tán ra từng vòng lôi quang, bất cứ lúc nào muốn kích thích ra.

Từ Uy Long lạnh giọng nói: “Ngươi có thể làm được, lẽ nào ta liền không thể làm được sao?”

Hồng Máng hơi nhướng mày, không rõ vì sao, hừ nói: “Ngươi có thể làm được? Là chỉ cái gì, ăn cứt sao?”

Từ Uy Long trên người đột nhiên hiện ra mảng lớn màu đen đường nét, như kinh mạch giống như bao trùm toàn thân, bên trong rõ ràng có thể nhìn thấy chân nguyên lưu động.

Phong Yên Nhiên đột nhiên che miệng, kinh hô: “Uy long, ngươi...”

Hồng Máng con mắt thật to đột nhiên chợt trợn mở, bắn ra khó tin ánh sáng.

Từ Uy Long trên người hiện lên, chính là tâm pháp vận công đồ, tương tự với Thanh Dương Võ Kinh cùng Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết, mà ở trên cánh tay mấy đại khiếu huyệt bên trong, đang ngưng tụ năng lượng kinh khủng.

Hồng Máng chấn động trong lòng, nháy mắt hiểu hắn phải làm gì, vậy còn chưa ngưng tụ đến mạnh nhất hồng lôi, không kịp chờ đợi kích. Bắn ra, hét lớn: “Đi chết đi!”

“Ầm!”

Hồng lôi kích. Bắn mà ra, khoách tán ra từng vòng hào quang, tổng cộng bốn tầng, lẫn nhau chồng chất, hình thành một cái vòng tròn đồng tâm.

Chính là bốn tầng phá pháp diệt thế hồng lôi.

Liền trong cùng một lúc, Từ Uy Long sắc mặt trở nên trắng bệch cực kỳ, hét lớn một tiếng, cái kia bị Dương Thanh Huyền bắt được cánh tay phải, đột nhiên tự mình vỡ đoạn!

"A!"

Từ Uy Long đau kêu to, giây phút sống chết hạ, dĩ nhiên tráng sĩ chặt tay, trực tiếp phế bỏ chính mình một tay.

Từ Uy Long không lo được đau đớn, ở phế bỏ cánh tay đồng thời, tay trái bấm quyết, vận chuyển không gian thần thông, mạnh mẽ phá tan hồng lôi ràng buộc, đem thân thể lướt ngang mấy trượng!

"Ầm!"

Hồng lôi nháy mắt từ Từ Uy Long khi trước vị trí xuyên thủng mà qua, đem tàn ảnh đánh nát tan, đáng sợ lôi quang oanh trên mặt đất, đem đại địa nổ ra đạo khe nứt, dữ tợn khủng bố, nối liền sâu thẳm dưới nền đất.

Hồng Máng nói thầm một tiếng đáng tiếc, liền biến trở về Dương Thanh Huyền chân thân, cười lạnh nói: "Ngươi là thằn lằn sao? Đúng là hết sức phù hợp thân phận của ngươi, một con tiểu bò sát."

Từ Uy Long không lo được Dương Thanh Huyền trào phúng, vội vàng cho vỡ đoạn cánh tay trị liệu, đem máu tươi ngừng lại, nhưng khí thế trên người, rõ ràng muốn hư nhược rồi rất nhiều.

Xung quanh người đều là nhìn sắc mặt trắng bệch, hoảng sợ không thôi.

Hai người này tất cả đều là ngoan nhân a. Không chỉ có thực lực mạnh mẽ nghịch thiên, xuống tay với chính mình cũng là không chút lưu tình.

“Ta ngược lại thật ra muốn nhìn một chút, ngươi còn có mấy cái cánh tay có thể đoạn!”

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, Bạch Uyên liền phá không mà đến, rơi ở trong tay, người kích hợp nhất, giữa trời liền phách chém tới.

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

Một đạo luyện không ngang qua trời cao, thẳng chém Từ Uy Long.

“Phá đời chân cương!”

Từ Uy Long sắc mặt phát lạnh, tay trái hư nắm, đi xuống vỗ một cái, một cổ cường đại cương khí từ quanh thân khuếch tán mở, thẳng tới khoảng mười trượng, giống như một tòa trận pháp.

Vô số phù văn ở trong trận hiện ra.

Từ Uy Long lại trở tay một đòn, đột nhiên vỗ vào chiến kích hư quang trên.

“Ầm!”

Cường đại chưởng pháp đánh vào hư quang trên, luyện không như như đồ sứ nát mở, hóa thành một mảnh ánh trăng huỳnh huy.

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, liền tại chỗ biến mất.

Sau một khắc, hóa ra ba đạo phân thân, treo trên bầu trời Từ Uy Long, đồng thời đánh ra ba chiêu, từ ba cái phương vị rơi xuống.

“Cái gì?!”

Từ Uy Long hoảng hốt, hoảng sợ hét lớn: “Nhất Khí Hóa Tam Thanh?! Không thể!”

“Cứu Cánh Niết Bàn!”

“Ngục Đấu!”

“Hồn Chi Vũ!”

Dương Thanh Huyền sử dụng tới một phân thành ba chiến kỹ, đồng thời đánh ra Thiên Trảm thất thức, đem Từ Uy Long triệt để bao phủ ở chiến kích dưới áp chế.

Sở dĩ dùng này chiêu, chính là nhân lúc hắn ốm, đòi mạng hắn, bắt nạt Từ Uy Long vừa đoạn một tay, hành động cùng thân pháp đều bị hạn chế, vì lẽ đó lấy mau đánh chậm, lấy tàn nhẫn đánh chậm, đem Từ Uy Long đẩy vào đấu ngoan hoàn cảnh, không ngừng kéo đổ đối phương.

“Loạn Thế Thiết Quyền!”

Từ Uy Long kinh hãi bên dưới, tay trái đột nhiên nắm tay, vô số phù văn dâng lên, cuồng kích mà đi.

Một quyền bên dưới, nháy mắt hóa ra mấy trăm quyền, như sao lưu đình đánh, hoa cả mắt.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Vô số quyền ảnh ở bốn phía liên tiếp thành một mảnh Thiết Quyền quang lưới, đem Dương Thanh Huyền ba chiêu toàn bộ ngăn trở!

Nhưng Từ Uy Long trên nắm tay khí huyết bành trướng, gân xanh như rễ cây như thế bàn ở trên cánh tay, hiển nhiên thừa nhận rồi áp lực cực lớn, bắp thịt đều trướng lớn hơn một vòng.

“Trở lại!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, một chiêu Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu điên cuồng chém mà xuống.

“Oành!”

Chiến kích chém ở Từ Uy Long quyền cương trên, bắn ra kình khí mạnh mẽ, như hổ gầm Long Ngâm, hướng về bốn phía kích đi.

Vây xem võ giả tất cả đều hoảng hốt, nhẫn không kìm nổi mà phải lùi lại, để tránh khỏi mình bị lan đến.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Lại là mấy chiêu giao thủ, tất cả đều là cường đại chân nguyên cứng đối cứng, không có một chút nào thủ xảo.

Từ Uy Long hoàn toàn biến sắc, rốt cuộc hiểu rõ Dương Thanh Huyền ý nghĩ, chính là chọn dùng đơn giản nhất trực tiếp phương thức, so đấu khí huyết cùng chân nguyên.

Loại này đấu pháp dã man nhất, nhưng cũng nhất không thể tránh khỏi, có một phe liều lên tàn nhẫn đến, một phương khác tất nhiên sẽ bị kéo xuống nước, trừ phi điều đầu chạy trốn.

Nhưng ở Dương Thanh Huyền cường đại tốc độ xuống, muốn muốn chạy trốn đi cũng ít khả năng.

Nguyên bản Từ Uy Long ưu thế, chính là loại này cương mãnh va chạm, nhưng ở mất đi một cánh tay sau, trong thời gian ngắn khó chịu để hắn cực kỳ bị động, bị Dương Thanh Huyền nắm lấy thời cơ, đánh luống cuống tay chân, đáp ứng không xuể.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Trong khoảnh khắc chính là hơn trăm chiêu đi qua, Từ Uy Long còn sót lại tay trái không ngừng tê dại, nhanh nhẹn độ bắt đầu giảm xuống, mà đối phương không chút nào không có hư nhược xu thế, đáng sợ chiến kích hư quang một đợt sóng tiếp nối một đợt sóng đẩy tới, như đại dương biển rộng, vĩnh cửu vô cùng tận!

Nghiêm Giang sắc mặt có chút khó coi, hắn thực lực bản thân không tầm thường, tự nhiên có thể thấy thế cục trước mắt, chiến cuộc giằng co đi xuống, Từ Uy Long bại trận độ khả thi rất lớn.

Nghiêm Giang liếc mắt nhìn Phong Yên Nhiên, trong mắt tràn ngập khẩn cầu vẻ mặt, hi vọng nàng có thể ra tay.

Phong Yên Nhiên sắc mặt so với Nghiêm Giang càng thêm khó coi, trên mặt cái đóa kia màu đen Sắc Vi, theo nàng biểu hiện âm trầm, mà trở nên dữ tợn, như là in dấu lên đi một vết sẹo, có vẻ hơi xấu xí.

Nghiêm Giang ôm quyền nói: “Yên Nhiên đại nhân, phế bỏ này Thanh Nha Quỷ Diện nam, ta cho hai vị thù lao tăng cường 20%.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1306: Trên Bầu Trời, Đạo Tâm Cao Nhất

Phong Yên Nhiên trong lòng hơi động, ánh mắt lộ ra vẻ do dự.

Nghiêm Giang cho thù lao đã cực cao, nếu như lại thêm 20%, xác thực làm cho nàng hết sức động lòng.

Huống hồ này Thanh Nha Quỷ Diện nam chém Từ Uy Long cánh tay, còn cùng Thi Ngọc Nhan ám muội không rõ, dưới cái nhìn của nàng đã là tội chết.

Chỉ là hiện đang xuất thủ lời, một là Từ Uy Long tâm thái cùng mặt mũi sợ không bỏ xuống được, thứ hai sẽ khiến cho đối phương cường giả tham chiến, làm cho cục diện rơi vào hỗn chiến hình thức.

Phong Yên Nhiên nằm mơ cũng không nghĩ tới, một cái không có danh tiếng gì tiểu tử, lại sẽ đem bọn họ này đối với thiên chi kiêu tử kéo vào tiến thối lưỡng nan đầm lầy.

Ở Tinh Cung hết thảy tuyển thủ dự thi bên trong, bọn họ cùng Dương Vô Tâm, đường một buồm cùng Tiêu Túc Dương, được khen là năm đại Thiên Vương giống như tồn tại.

Ngoại trừ cực kì cá biệt để cho bọn họ kiêng kỵ tuyển thủ ở ngoài, toàn bộ top 1000 bên trong, đều không mấy người để mắt.

Nhưng hôm nay... Đầu tiên là Tiêu Túc Dương bị không biết người phương nào trấn áp, hai người bọn họ rơi vào lưỡng nan.

Từ Uy Long nội tâm khiếp sợ, nhưng là gấp trăm lần ở Phong

Yên Nhiên.

Hắn vốn là Thần Biến trung kỳ tu vi, loại này liều mạng cứng rắn đấu pháp vốn là ưu thế vị trí, mặc dù là không pháp trung kỳ, cũng phải bị hắn trấn áp! Có thể bây giờ lại bị Thần Biến sơ kỳ địch thủ áp chế, đồng thời lâm vào bên bờ tan vỡ.

Từ Uy Long đạo thể trên bắt đầu xuất hiện vỡ tan, lượng lớn máu tươi chảy ra, đem vạt áo nhuộm đỏ.

Càng hỏng bét là trong cơ thể nguyên lực không ăn thua, mỗi một chiêu sức mạnh, đều yếu hơn trên một chiêu, nắm đấm đã hiện đầy vết thương, tiếp tục như vậy nữa, Top 100 con đường thật muốn ngưng hẳn ở nơi này!

“Quái vật! Là người không hơn không kém quái vật a!”

Từ Uy Long sắc mặt trắng bệch, nghĩ thầm: “Quyết không thể, quyết không thể nhường đường đường ngưng hẳn ở này! Người này thật là đáng sợ, nhất định phải phế bỏ hắn!”

Ngay sau đó lại cũng không kịp nhớ bộ mặt, hô lớn: “Yên Nhiên, mau ra tay, đồng thời phế bỏ tiểu tử này!”

Phong Yên Nhiên kinh sợ, ngạc nhiên sắc mặt nháy mắt biến thành hoảng hốt.

Lấy nàng đối với Từ Uy Long hiểu rõ, không tới giây phút sống chết là chắc chắn sẽ không lên tiếng cầu cứu, có thể thấy được Từ Uy Long thời khắc này tình trạng, so với nàng nhìn thấy còn nghiêm trọng hơn gay go.

Ngay sau đó khẽ quát một tiếng, “Tiểu tử, Tinh Cung người không phải ngươi có thể động. Coi như thực lực ngươi không tầm thường, muốn muốn hám đụng đến bọn ta con đường, còn kém xa! Nếu như ngươi tu luyện nữa mấy năm lời, có lẽ sẽ có cơ hội, chỉ tiếc, hôm nay muốn bị mất ở nơi này!”

Nói, bóng người loáng một cái, liền bồng bềnh mà lên.

“Ha ha!”

Dương Thanh Huyền cười lớn một tiếng, lãnh đạm nói: “Tinh Cung người, tất cả đều là như vậy tự đại cùng vô liêm sỉ sao? Hôm nay ta liền muốn đem bọn ngươi đánh rơi thần đàn, để cho các ngươi mở mắt chó ra nhìn, thế giới này lớn bao nhiêu, trời cao bao nhiêu!”

Cười to bên dưới, hào khí ngút trời, trong tay công kích càng mãnh liệt hơn.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Từng vòng sóng khí từ trên thân Từ Uy Long đánh bay, xa xa võ giả toàn bộ đều sợ run tim mất mật, rồi lại tâm thần khuấy động.

Liền ngay cả này tự phiến tai quang võ giả, giờ khắc này cũng không nhịn được nhiệt huyết sôi trào, với trước mắt nam tử này bay lên một tia kính ý.

“Thế giới lớn bao nhiêu?”

“Trời cao bao nhiêu?”

Phiêu Miểu Tinh Cung ở vô số võ giả trong lòng, chính là thế giới kia chi đỉnh, bầu trời cao nhất.

Mà trước mắt này quỷ diện nam tử, nhưng dùng thực lực nói cho bọn họ, Tinh Cung cũng chỉ đến như thế.

Chân chính đỉnh cao, không ở bên ngoài mặt, mà là nội tâm của chính mình a! Viên kia dũng cảm tiến tới, vững vàng không dao động đạo tâm, mới là thế giới chi đỉnh!

Không ít võ giả hai tay nắm tay, nội tâm khuấy động, phảng phất trong nháy mắt có hiểu ra.

Từ Uy Long sắc mặt một mảnh trắng bệch, trên tay trái thủng trăm ngàn lỗ, máu thịt be bét. Máy móc thức ngăn cản Dương Thanh Huyền công kích, cũng không biết mình còn có thể kiên trì mấy chiêu.

“Phong Yên Nhiên, ngươi cho chúng ta đều là chưng bày sao?!”

Một đạo hét lớn tiếng truyền đến, theo Phong Yên Nhiên động tác, Thi Ngọc Nhan một trảo chiến kích, liền xông ra ngoài.

Vô số lần tâm tình kích động dưới áp chế, nội tâm sớm đã thành một ngọn núi lửa, giờ khắc này toàn bộ bộc phát ra, chiến kích trên hóa ra Man Thần bóng mờ, cùng kích quang hợp một, quét ngang qua.

Chiêu thức này Thi Ngọc Nhan nghiên cứu hồi lâu, chính là từ Dương Thanh Huyền thi triển Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu bên trong cân nhắc tới được, trộn mình đối với võ kỹ cùng binh khí lý giải.

Vì lẽ đó triển khai ra có mấy phần có vẻ như Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu, nhìn kỹ bên dưới rồi lại có sự khác nhau rất rớn.

Chiến kích bên trên bị hồn quang bao trùm, đánh đi ra sức mạnh nháy mắt tăng lên dữ dội rất nhiều.

“Trời cao bao nhiêu?”

Thi Ngọc Nhan nội tâm hỏi chính mình, trong đầu không khỏi hiện ra vị kia ở ngân hà đấu chuyển bên dưới, đàm tiếu bắn giết Cổ Diệu bất hủ tư thế oai hùng.

“Võ Vương, ta đem vĩnh viễn đuổi theo bước tiến của ngươi, này chí không thay đổi!”

Phong Yên Nhiên sắc mặt chợt biến, bóng người loáng một cái, liền tại chỗ biến mất, chỉ để lại một tia khói trắng, bị chiến kích chém nát tan.

Sau một khắc, người khác ngay ở mười trượng có hơn xuất hiện, sắc mặt cực kỳ khó coi, “Thi Ngọc Nhan, ta chỉ là xem ở Vô Tâm lão đại phần trên, mới cho ngươi mấy phần mặt mũi, không muốn cho thể diện mà không cần!”

Thi Ngọc Nhan phẫn nộ nói: “Xem các ngươi loại này khốn nạn dáng vẻ, có thể thấy được Dương Vô Tâm cũng không phải là cái gì người tốt!”

Nói, lại là một kích vung ra, vẽ ra một đạo quang nhận, ngang qua mấy dặm, bình chém mà đi.

Lan Tư quát lên: “Tinh Cung người vô liêm sỉ cực điểm, lại muốn lấy hai đánh một, chúng ta cũng không cần lo lắng mặt mũi của bọn họ, đồng loạt ra tay!”

Ngay sau đó hóa thành Dạ Xoa chân thân, hét dài một tiếng liền xông lên trên.

Độ như, Khổng Linh cùng Ôn Lương tự không cam lòng lạc hậu, liên tiếp xông lên, liền ngay cả Phan tên béo cũng lấy ra dao phay, xông lên trên.

Năm người liên thủ lại, khí thế như hồng, đem Phong Yên Nhiên trực tiếp bức lui.

“Thi Ngọc Nhan, ngươi tự tìm chết, nhưng không trách được ta!”

Phong Yên Nhiên phẫn nộ quát một tiếng, hai tay nhanh chóng bấm quyết, trên hư không bỗng nhiên hắc mang lóe lên, hóa ra một đạo to lớn màu đen cột sáng, cuồng kích mà xuống!

Cột sáng trên lóng lánh vô số phù văn, xuất hiện chớp mắt, tuôn ra trấn áp thiên địa uy thế, toàn bộ không gian cũng vì đó lay động.

Dương Thanh Huyền một mặt trấn áp Từ Uy Long, một mặt chú ý bên này chiến cuộc, gặp Phong Yên Nhiên ra sát chiêu, không khỏi hoàn toàn biến sắc.

Trong mấy người này, ngoại trừ Lan Tư ở ngoài, bốn người khác căn bản không ngăn được đáng sợ như vậy một đòn.

Lúc này phân thần, đem A Bảo cùng Xích Vĩ triệu hoán đi ra, hóa thành hai vệt sáng, hướng về Phong Yên Nhiên công tới.

A Bảo một chỉ điểm ra, vòng vòng kình khí dập dờn bồng bềnh đi ra ngoài, một cỗ sát khí bốc lên, kinh khủng chỉ mang đánh về phía màu đen cột sáng.

Xích Vĩ Huyễn Đồng trong mắt kim liên đoàn chuyển, hí lên bên dưới, hóa ra cự xà chi Pháp Thiên Tượng Địa, thân thể cao lớn cắn xé mà đi.

Hai nguồn sức mạnh đánh vào cột sáng kia bên trên, uy năng lập tức như biển gầm giống như cuồng quyển mà ra.

Lan Tư hai tay bấm quyết, sau lưng cánh vai nghênh gió phồng lớn, phiến ra một đám mây khí, như lưới giống như bao phủ mà đi, hóa thành một bàn tay đập xuống.

Những người còn lại cũng là mạnh mẽ tấn công mà ra, Phan tên béo mười mấy viên đồng cá ném đi ra ngoài, gây nên mãnh liệt nổ tung.

“Ầm!”

Cột sáng bị đánh tan hoàn toàn, năng lượng màu đen như vẩy mực giống như vậy, tô điểm thiên địa, thoáng qua lại bị dư âm xóa đi.

“Ngươi vẫn còn có con rối cùng triệu hoán thú?!”

Phong Yên Nhiên hoàn toàn biến sắc, kinh hãi không thôi.

Nguyên lai từ đầu đến cuối, Dương Thanh Huyền ở áp chế Từ Uy Long dưới tình huống, còn có mạnh mẽ như vậy lá bài tẩy không có ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1307: Tan Tác Mà Chạy, Nợ Máu Mệnh Thường

Từ Uy Long càng là mặt xám như tro tàn, lo lắng hét lớn: “Yên Nhiên, nhanh đi chủ điện gọi lão đại đến, chúng ta không phải những người này đối thủ!”

Bốn phía võ giả tất cả đều trong lòng ngạc nhiên, Từ Uy Long càng chính miệng nhận thua?

Tuy rằng thế cục trước mắt đích thật là bất lợi cho hai người, nhưng còn chưa phân ra thắng bại a, dưới cái nhìn của bọn họ, rõ ràng còn có sức tái chiến, làm sao lại nhận thua?

Xem ra thế cuộc chi ác liệt, so với bọn họ nhìn thấy trước mắt còn nghiêm trọng hơn.

Hơn nữa mọi người lập tức nghĩ đến, “Gọi lão đại lại đây, chẳng lẽ không phải là Dương Vô Tâm?”

Cái này Tinh Cung lớn nhất ngựa trắng, đoạt giải nhất nóng nhất ứng cử viên sẽ đến không?

Mỗi người đều là một viên tim nhảy tới cổ rồi, khẩn trương nói không ra lời.

Trước mắt mấy người này đều là ổn tiến vào Top 100 tồn tại, thật muốn dừng lại ở nơi này sao?

Phong Yên Nhiên trên mặt một mảnh lo lắng, nếu là đối phương Thi Ngọc Nhan đám người cũng còn tốt, giờ khắc này có thêm A Bảo cùng Xích Vĩ, nàng là một điểm phần thắng đều không.

Dù cho thật có thể thắng lợi, cũng tuyệt không phải trong thời gian ngắn phân đi ra, Từ Uy Long căn bản kiên trì không cái thời gian đó.

Phong Yên Nhiên có chút không biết làm sao, ở đằng kia gấp thẳng giậm chân.

“Súc sinh! Ta với ngươi liều mạng!”

Từ Uy Long đột nhiên bùng nổ ra gầm lên giận dữ, nguyên bản là mặt dữ tợn trên, thất khổng bên trong thấm ra máu, toàn bộ cánh tay trái một hồi tăng vọt mấy lần, bắp thịt nổi lên, gân xanh uốn lượn, năng lượng màu đen đem vũ trang, như dung nham chảy xuôi ở phía trên.

“Siêu cấp Phá Thế Thiết Quyền!”

Vẫn đi xuống dốc quyền pháp, đột nhiên bộc phát ra.

Từ Uy Long khuôn mặt phẫn nộ cùng tử chí.

Hắn gặp Phong Yên Nhiên do dự không quyết định, biết nàng đã mất đi quả quyết, nếu là ở kéo đi xuống, tình thế chỉ có thể càng gay go.

Hiện tại chỉ có thể liều mạng một đòn đem Dương Thanh Huyền đánh bay, có lẽ có thể giết ra một con đường sống!

“Ầm ầm!”

Nắm đấm thép đánh vào chiến kích trên, bùng nổ ra cường đại hào quang và kình khí.

Một kim một đen hai loại màu sắc sức mạnh đan xen vào nhau, hướng về bốn phương tám hướng chấn động dữ dội.

Dương Thanh Huyền sắc mặt nháy mắt trắng bệch, ở mấy ngàn chiêu điên cuồng tấn công hạ, trong cơ thể hắn chân nguyên cũng gần như khô cạn, bị Từ Uy Long liều mạng một đòn hạ, chấn Bạch Uyên khí bao hàm khuấy động, thậm chí phát sinh một tia gào thét.

Mà trên thân thể của chính mình, cũng phá mở vô số vết rạn nứt, từng đạo từng đạo lỗ máu hiện ra.

Càng bết bát chính là trong cơ thể ngũ tạng lục phủ bị nắm đấm thép quyền uy ép tới nhét chung một chỗ, đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, liền hướng sau đẩy lui.

Từ Uy Long trạng thái hỏng bét hơn, phun mạnh một ngụm máu sau, toàn bộ cánh tay trái “Oành” một tiếng nổ tung, từ người cụt một tay đã biến thành không cánh tay người.

Trên người càng là xé rách ra tảng lớn miệng vết thương, so với Dương Thanh Huyền thảm không chỉ gấp mấy lần.

Phong Yên Nhiên tay mắt lanh lẹ, quát khẽ một tiếng, liền thuấn di đi qua, đem Từ Uy Long tiếp được.

Sau đó mượn về phía sau xông tới lực lượng, ôm Từ Uy Long, đột nhiên ngoảnh đầu liền đi.

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, quát lên: “Đuổi!”

Nhắc lại mở miệng chân khí, bóng người nhoáng lên dưới, liền đuổi tới.

“A! Đừng có giết ta!”

Nghiêm Giang trong khoảnh khắc hỏng mất giống như, kêu to liều mạng trốn, điên cuồng hô: “Đừng giết ta, đừng giết ta, ta có rất nhiều tiền, rất nhiều rất nhiều tiền, tất cả đều cho ngươi!”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, đằng trước càng là một cái ngã ba, Phong Yên Nhiên ôm Từ Uy Long phía bên trái chạy, mà

Nghiêm Giang nhưng là hướng về bên phải chạy.

Hắn hơi do dự một chút hạ, liền bỏ qua Truy Phong Yên Nhiên, mà là chuyển hướng bên trái, đuổi theo Nghiêm Giang.

“Ầm!”

Dương Thanh Huyền trong tay chiến kích, trực tiếp hóa thành một đạo lưu quang, kích. Bắn mà ra, cắm ở Nghiêm Giang phía trước, cường đại chiến kích chi quang lan ra mở, sợ đến Nghiêm Giang vội vàng ngừng lại thân thể, lui trở về.

Vừa thấy Dương Thanh Huyền liền ở phía sau, toàn thân run cầm cập một hồi, liền vội vàng chắp tay bái hạ, cầu khẩn nói: “Đại nhân tha mạng, đại nhân tha cho ta đi.”

Phan tên béo đám người chạy tới.

Phan tên béo một mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Tha ngươi? Tiểu Phi cùng Triển Bác là ngươi giết chứ?”

“Không không, chuyện không liên quan đến ta a! Hải tinh, ngươi phải tin tưởng ta, thật sự chuyện không liên quan đến ta.”

Nghiêm Giang sắc mặt trắng bệch, liều mạng giải thích: “Hai người bọn họ gặp bất ngờ, ta cũng rất khó vượt qua. Chỉ cần ngươi buông tha ta, ta lùi lại từ đây thu chủ tranh cướp, cũng không tiếp tục đối địch với ngươi. Từ nay về sau, nhìn thấy ngươi liền nhượng bộ lui binh, làm sao?”

Nghiêm Giang đầy mặt cầu xin, một bộ chân thành dáng dấp, lại nói: “Nếu như ngươi hại ta, cha ta nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi, đến thời điểm toàn bộ sở giao dịch đều không được an bình.”

Phan mập mạp sắc mặt từ chối một trận, tầng tầng thở dài, nói: “Tốt, ta thả ngươi. Nhưng ngươi nhất định phải phát một thề độc, đem ngươi lời mới vừa nói tất cả đều bỏ vào thề độc bên trong đi!”

Nghiêm Giang đại hỉ, gấp vội vàng hai tay chỉ trời, phát cái sinh nhi tử không có ** thề độc, ngập ngừng nói: “Thề đã phát ra, ta... Có thể đi được chưa?”

Phan tên béo lạnh giọng nói: “Cút! Lại cũng không để cho ta nhìn thấy ngươi!”

“Vâng, là. Ta cút, ta lập tức cút!”

Nghiêm Giang nội tâm mừng như điên, xoay người chớp mắt, đáy mắt xẹt qua một tia hàn quang, tràn đầy oán độc cùng sát khí.

“Tên béo đáng chết, ta nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi! Chờ Thương Khung luận võ kết thúc, liền lập tức đưa ngươi đi gặp Tiểu Phi cùng Triển Bác!”

Nghiêm Giang nội tâm thâm độc gào thét.

Hắn đang muốn cất bước rời đi, đột nhiên sau lưng truyền đến đau nhức, cảm giác thân thể bị người vỡ ra!

“A!”

Nghiêm Giang kêu thảm một tiếng, khó tin cúi đầu, nhìn lồng ngực lộ ra tới một thanh đao nhọn, dày mà rộng, trình hình vuông, giống như là dao phay giống như vậy, chính là Phan mập mạp bên người binh khí.

“Ngươi... Ngươi...”

Nghiêm Giang đôi mắt đỏ bừng, quát ầm lên: “Ngươi nói không giữ lời!!”

“Xì!”

Dao làm thức ăn kia bị rút đi về, Nghiêm Giang trước ngực bão ra máu, hắn run rẩy xoay người, gặp được Phan tên béo gương mặt dữ tợn cùng sát khí.

“Ha ha, nói không giữ lời? Đối với người như ngươi, cần nói lời giữ lời sao?”

Phan tên béo ép lên đến, lạnh giọng nói: “Vừa nãy đáp ứng ngươi, buộc ngươi phát thề độc, chỉ là vì động viên một chút nội tâm của ngươi. Như vậy mới có thể xuất kỳ bất ý tự tay bổ ngươi. Chỉ có tự tay bổ ngươi, mới có thể vuốt lên ta nội tâm lửa giận!”

Nói, lại là một đao chém tới.

Nghiêm Giang tu vi bản ở Phan tên béo bên trên, nhưng lồng ngực bị cắt đứt chỗ yếu, mảng lớn máu tươi cùng nội tạng phá nát, hầu như nằm ở gần chết trạng thái, nơi nào còn trốn được.

“A!”

Lại là một đạo tiếng kêu thảm thiết, toàn bộ vai phải đều bị Phan tên béo bổ xuống.

Phan mập tử sát khí dạt dào, hàn quang nói: “Một đao này là thay Tiểu Phi chém, đón lấy này đao, là Triển Bác!”

“Xì!”

“A!”

Nghiêm Giang lại là thống khổ kêu to, cánh tay trái cũng bị chém hạ xuống, té lăn trên đất, liều mạng lăn lộn.

Giống như Từ Uy Long như thế, đã biến thành không cánh tay người.

Phan mập mạp nói: “Kế tiếp này đao, xem như là thay chính ta chém, trực tiếp tiễn ngươi lên đường.”

“Không, không, ngươi không thể giết ta, bằng không ngươi liền phạm quy, cũng bị bị loại!”

Nghiêm Giang nhìn cái kia nâng đao tên béo, sợ đến hai chân như nhũn ra, liều mạng quát ầm lên.

Dương Thanh Huyền cũng cau mày nói: “Tên béo, lại chém hắn một đao, ngươi có lẽ liền xuất cục, để độ như đưa hắn đi.”

Phan tên béo kiên định nói rằng: “Không! Này đao nhất định phải chính ta chém! Huống hồ giết Nghiêm Giang, cũng sẽ hoàn thành mục đích của ta. Cho tới trận luận võ này thứ tự, cũng là không trọng yếu.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1308: Giết Người Bị Loại, Đợi Ngươi Quân Lâm Thiên Hạ

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, lập tức gật gật đầu.

Phan tên béo tham gia Thương Khung luận võ mục đích, chính là vì vượt qua Nghiêm Giang, tốt tranh cướp thu chủ vị trí.

Hiện tại Nghiêm Giang trực tiếp chết rồi, Phan tên béo tự nhiên không cần thứ tự.

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, lại nói: “Ngươi trực tiếp giết Nghiêm Giang có thể hay không trêu đến giá lạnh nổi khùng? Không bằng món nợ này ghi vào trên đầu ta. Ngược lại ta đắc tội thập cường hai mươi bốn gia cũng quá nhiều, không để ý thêm một cái đông chủ.”

Phan tên béo cảm kích nói rằng: “Lão đại, cám ơn ngươi. Cuộc tỷ thí này tới nay, ta vẫn luôn trốn ở ngươi phía sau hỗn tích phân, nhưng chuyện này ta nhất định phải tự đứng ra đối mặt. Bao quát giá lạnh, cũng là tương lai của ta phải đối mặt.”

Dương Thanh Huyền không tiếp tục ngăn trở, nói: “Chính ngươi quyết định đi.”

Phan tên béo lấy ra một cái túi đựng đồ, đưa cho Dương Thanh Huyền, nói: “Bên trong là ta dắt mang vào đan dược cùng linh thạch. Sợ giết Nghiêm Giang sau, liền trực tiếp bị loại truyền tống đi. Lão đại ngươi cầm.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, cũng không khách khí, liền cất đi.

Nghiêm Giang thấy thế, sợ hãi đến khóc lớn, liều mạng đạp hai chân lui về phía sau.

Phan tên béo nhấc theo dao phay lên trước, hung hăng chém xuống.

“A!” Theo một đạo tiếng kêu thảm thiết vang lên, Nghiêm Giang đầu trực tiếp bị gọt đi hạ xuống, giống bóng cao su như thế lăn xuống một bên.

Phan tên béo lại đem Nghiêm Giang trên người chứa đồ nguyên khí lục soát ra, toàn bộ đưa cho Dương Thanh Huyền.

Lúc này, Phan mập mạp trên bả vai sáng lên điểm điểm ánh vàng, đem hắn cả người hoàn toàn bao phủ.

Một thanh âm ở Phan mập mạp trong đầu vang lên, “Giết người làm trái quy tắc, tuyển thủ Phan hải tinh bị xử bị loại!”

Phan mập mạp bóng người càng ngày càng nhạt, hắn nhìn Dương Thanh Huyền, đột nhiên lạy xuống, cảm kích nói: “Đa tạ lão đại tác thành!”

Dương Thanh Huyền vội vươn tay ra, một nguồn sức mạnh đưa hắn nâng lên, nói: “Huynh đệ ta ngươi, nói chuyện như vậy quá khách khí.”

Phan tên béo cảm kích vạn phần, nói: “Ta biết vừa nãy ở xóa miệng, lão đại vốn có thể đuổi theo Từ Uy Long, chính là vì giúp ta, cho nên mới lựa chọn đuổi Nghiêm Giang. Kết quả lưu lại Từ Uy Long cái này họa lớn.”

Dương Thanh Huyền khẽ cười nói: “Hắn chỉ có thể nói là phiền phức, hơn nữa chỉ là một phiền toái nhỏ mà thôi, nói họa lớn hai chữ, quá đề cao hắn.”

Phan tên béo ngượng ngùng nở nụ cười, ôm quyền nói: "Ta biết ở Cửu Tiêu Thương Lan hải Vân Hư cổ trên chiến đài chờ lão đại đến, chứng kiến ngươi đoạt được người đứng đầu, quân lâm thiên hạ một khắc đó!"

Phan mập mạp bóng người rốt cục hóa thành điểm điểm huỳnh quang, tại chỗ biến mất.

Hoa Thanh nói: "Cái này thô bỉ tên béo đáng chết, không nghĩ tới cũng có tính tình một mặt, như thế vừa đi, đúng là thiếu người bạn."

Dương Thanh Huyền nói: "Giúp mập mạp kết tâm nguyện, ta cũng coi như là hoàn thành một việc sự tình. Cho tới Từ Uy Long cùng Phong Yên Nhiên, còn có cái gì Dương Vô Tâm, nếu như còn không thức thời, ta liền đưa bọn họ đánh rơi bụi trần."

Thi Ngọc Nhan cùng Ôn Lương đều là trong lòng run lên.

Bọn họ nơi đang ở toàn bộ thế giới đỉnh cao nhất, mũi nhọn nhất thiên tài cũng đều hội tụ ở này, trong ngày thường nghe được không khỏi là đối với Dương Vô Tâm các loại ca ngợi.

Tuy rằng Thi Ngọc Nhan đối với Dương Vô Tâm hào không có hảo cảm, nhưng cũng không phủ nhận Dương Vô Tâm là thập cường hai mươi bốn trong nhà đứng đầu nhất thiên tài một trong.

Nhân vật như vậy, trở thành Phong Vân thiên hạ bá chủ là chuyện sớm hay muộn.

Có ở Dương Thanh Huyền trong miệng, đánh bại Dương Vô Tâm nhưng như là quét sạch trước cửa tuyết đọng như thế, nói như vậy tùy ý nhẹ, nhẹ như mây gió.

Nếu như những người khác nói ra câu nói này, Thi Ngọc Nhan cùng Ôn Lương khẳng định xem thường, cho rằng từ đâu chạy tới một cái trí chướng.

Nhưng Dương Thanh Huyền thuận miệng nói ra lời này, bọn họ nhưng là không hề hoài nghi liền tin.

Đây là một loại phát từ đáy lòng, đối với cường giả tín phục.

Độ Nhược nói: “Trước tiên đừng khoác lác, ngươi trước điều dưỡng một chút trên người mình tổn thương. Nơi này ma khí mức độ đậm đặc muốn vượt qua những địa phương khác, Ma Linh cần phải cũng sẽ tăng nhanh. Hơn nữa nghe Từ Uy Long nói, ở đây đã là tới gần chủ điện, có rất lớn có thể sẽ gặp gỡ Dương Vô Tâm, nếu như còn có Tinh Cung những người khác ở đây, thực lực của chúng ta vẫn là hơi yếu.”

Mấy người lúc này tìm một không người gian phòng, bắt đầu điều tức chân nguyên.

Những người khác đều không có gì, then chốt vẫn là Dương Thanh Huyền, đánh với Từ Uy Long một trận, hầu như đánh đèn cạn dầu, cuối cùng bị Từ Uy Long liều mạng một đòn, càng là bị nội thương.

Tốt trên người Dương Thanh Huyền đan dược chữa trị vết thương không ít, Thi Ngọc Nhan lại lấy ra rất nhiều trân quý Thánh dược. Thêm vào Phan tên béo cùng Nghiêm Giang lưu lại, Dương Thanh Huyền có thể trực tiếp mở đỉnh cấp tiệm thuốc.

Hơn nữa để Dương Thanh Huyền mừng rỡ như điên chính là, ở Phan mập mạp trong bao trữ vật, còn có ba viên Toàn Long Đan, Nghiêm Giang trong túi chứa đồ càng là có mười lăm viên, cùng với đại lượng cái khác quý giá vật phẩm, trong đó lại còn có một viên đạo văn đan, nhưng không phải tinh khiết như vậy.

Này chút Toàn Long Đan cùng vật phẩm, đều là Nghiêm Giang dùng để mời chào Từ Uy Long cùng Phong Yên Nhiên, lúc trước trả một nửa, còn có còn dư lại một nửa chờ qua cửa sau đó mới quá, không nghĩ tới nhiệm vụ thất bại, ngay cả tính mệnh cũng mất rồi, này tất cả mọi thứ tất cả đều tiện nghi Dương Thanh Huyền.

Đồng thời ở Nghiêm Giang bên trong túi trữ vật, tìm ra một bức bản đồ, mặt trên rõ ràng miêu tả Già Ma Thánh Điện địa đồ, trên mặt đất cung điện trận đồ, cùng với lòng đất mê cung đồ, đều vô cùng rõ ràng hoàn chỉnh.

Mặt trên đánh dấu một ít kỳ lạ phù hiệu, ở địa đồ bên phải hạ giác, còn có một đóa Bỉ Ngạn Hoa tiêu chí, càng là Ma tộc chế luyện địa đồ.

Thi Ngọc Nhan nói: “Này đồ sợ là năm đó từ Thanh Khâu lưu truyền ra ngoài.”

Dương Thanh Huyền sờ một cái bản đồ kia chất liệu, cũng không biết cái gì chế thành, nhưng cũng làm cho người ta một loại mục nát mốc meo cảm xúc, gật đầu nói: “Đích xác rất rất xưa.”

Dương Thanh Huyền chỉ vào chính giữa địa đồ, một cái Ma Tượng đánh dấu, nói: “Ở đây phải là chủ điện.”

Mọi người vây lại, chỉ thấy cái kia Ma Tượng ba đầu sáu tay, thứ một đôi tay trùng điệp ở trước ngực, làm ra cầu khẩn hình dáng thứ hai hai tay bấm quyết tại bên người, phảng phất đang sử dụng pháp thuật thứ ba hai tay nâng qua đỉnh đầu, như đóa hoa sen chọc nở ra, phảng phất đang kêu gọi món đồ gì.

Một chân uốn lượn, toàn bộ tư thế tiết lộ ra quái lạ, phảng phất ẩn chứa nào đó loại quy tắc, để hi vọng của mọi người đi liền sinh đầu váng mắt hoa cảm giác.

Đặc biệt là Hoa Thanh Hoa Linh, tu vi thấp nhất, một hồi liền nhận ra được không ổn, vội vàng đem ánh mắt di chuyển.

Độ Nhược nói: “Đây là thật phép thuật tướng, Ma tộc đỉnh cấp thần thông một trong, hết sức lợi hại, trước Địa Sát sao điện nhìn thấy cái kia hóa lân ma cốt là được rồi. Nhưng trên bản đồ này miêu hội chi ma, hẳn là này Thánh Điện chủ nhân ma đồ."

Độ Nhược liếm một cái môi lưỡi, lộ ra nét mặt hưng phấn, nói: "Tùy tiện một cái phá trong phòng đều có thể nhặt được ma chôn vùi chiến giáp, này ma Già Thánh Điện bên trong, khẳng định có thứ tốt!"

Dương Thanh Huyền thu hồi địa đồ, nói: "Chúng ta trước tiên nghỉ ngơi cả một hồi, sau đó đi chủ điện. Nhiệm vụ chủ yếu vẫn là kiếm lời tích phân, tuyệt đối không nên đem tỷ thí đã quên, chủ điện khẳng định có cao cấp hơn Ma Linh. Cho tới bảo vật cùng những thứ khác, tạm thời mà nói đều là thứ yếu. Hơn nữa Độ Nhược nói đúng, gặp gỡ Tinh Cung người tỷ lệ rất lớn, tất cả mọi người phải làm tốt chuẩn bị nghênh chiến."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1309: Công Pháp Mới, Hóa Ma Trì

Khổng Linh gật đầu nói: “Chúng ta không gây phiền toái, nhưng cũng không sợ gây phiền toái.”

Độ Nhược kinh ngạc nói: “Ngươi một cái tên ngốc, nói như thế nào đột nhiên trở nên thật có triết lý?”

Khổng Linh khẽ mỉm cười, nói: “Ta chính là thu nạp Khổng Tước chi hồn nguyên tố hóa linh, thông minh mở ra cực kỳ nhanh, thêm vào cùng với Thánh Chủ rèn luyện, đối với các loại ngoại giới kiến thức hấp thu đều là cực nhanh.”

Độ Nhược cười nói: “Ha ha, tốt như vậy. Tiết kiệm bên người cùng một tên ngốc, tương lai nếu như gặp gỡ chuyện gì, chí ít còn có cái có thể thương lượng người.”

Khổng Linh cười khẽ, bất trí hay không.

Mấy người đều tự tìm địa phương, liền ngồi xếp bằng xuống tu luyện.

Dương Thanh Huyền đem các loại đan dược chữa trị vết thương phân nhặt một ít hiệu lực mạnh, lại phối hợp một chút hiệu lực chậm, đồng thời nuốt vào.

Sau đó liền hai tay bấm quyết, vận chuyển Cửu Thiên Phong Hoa Quyết.

Những thuốc kia lực theo quyết ấn sức mạnh đi khắp toàn thân, chữa trị ngũ tạng lục phủ cùng kinh mạch, vô cùng ôn hòa thư thích.

“Nay ta nói sơ lược, chưa hết kỳ diệu như rộng rãi nói chi, phàm lưu tà gặp, nghi hoặc không tin trên chín tầng trời, vị chi Thái Thanh...”

Dương Thanh Huyền bên tai đột nhiên truyền đến mềm mại âm thanh, Văn Văn nhã nhã, hết sức tốt nghe, chính là Thi Ngọc Nhan ở truyền âm nhập mật.

Dương Thanh Huyền nghe xong một trận, là nào đó loại cực kỳ công pháp huyền diệu, không khỏi cả kinh nói: “Ngươi đây là...”

Thi Ngọc Nhan ngước mắt lên liêm, nhìn sang, bình tĩnh nói: “Ngươi tu luyện Cửu Thiên Phong Hoa Quyết tuy rằng có thể tạm thời thay đời Thanh Dương Võ Kinh, nhưng làm tâm pháp mà nói, còn kém rất rất xa ta Quân Thiên Tử Phủ Thái Thanh Ngọc Quyết. Thái Thanh Ngọc Quyết chính là thiên hạ tâm pháp Huyền Môn chính tông, là vô luận như thế nào cũng sẽ không tẩu hỏa nhập ma, đối với sự giúp đỡ của ngươi cần phải cách xa ở Cửu Thiên Phong Hoa Quyết bên trên.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Nhưng này Thái Thanh Ngọc Quyết, hẳn là Tử Phủ bí mật bất truyền chứ?”

Thi Ngọc Nhan khẽ mỉm cười, nói: “Ngươi đừng truyền cho người khác là tốt rồi.”

Dương Thanh Huyền còn có do dự, nói: “Này...”

Thi Ngọc Nhan nói: “Tĩnh tâm an thần, tiếp tục nghe ta truyền thụ, không đạt được tâm.”

Dương Thanh Huyền lúc này không cự tuyệt nữa, nín thở Ngưng Thần, cẩn thận lắng nghe.

Rất nhanh, hoàn chỉnh Thái Thanh Ngọc Quyết, liền in dấu vào trong đầu, tỉ mỉ đọc bên dưới, không nhịn được dựa theo miêu tả pháp môn, bắt đầu hai tay kết ấn vận công.

Nhất thời một luồng lạnh như băng cảm giác lưu chuyển ở trong kinh mạch, đem trong cơ thể nóng rực mà rối loạn khí tức trấn áp xuống.

Dương Thanh Huyền ánh mắt lộ ra vẻ khác lạ.

Lúc trước bất kể là Cửu Thiên Phong Hoa Quyết, vẫn là Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết, đều có loại nối nghiệp cảm giác vô lực, mà bây giờ cảm thấy toàn thân năng lượng dần dần đuổi tới, trở nên dồi dào lên.

Đồng thời cái kia lạnh như băng chân khí, cùng dược lực hỗn hợp lại cùng nhau, theo ngọc quyết chân pháp đi khắp toàn thân, hai nguồn sức mạnh bổ sung lẫn nhau, đối với thân thể chữa trị đưa đến không tưởng được kỳ hiệu.

Phảng phất người hành tại vô biên đại mạc, đột nhiên tiến nhập một mảnh ốc đảo, khô khốc thân thể một lần nữa tràn đầy vô hạn sinh cơ.

Dương Thanh Huyền thân thể, dĩ nhiên sinh ra một tia lười ý, ở đằng kia lạnh lẽo ôn hòa năng lượng làm dịu, toàn thân lỗ chân lông đều là giãn ra.

Nhưng cùng thân thể lười mệt mỏi ngược lại là, Dương Thanh Huyền ấn quyết trong tay nhưng là nhanh biến hóa, càng ngày càng thông thạo, rất nhanh liền đem một bộ hoàn chỉnh công pháp diễn luyện xong.

Thi Ngọc Nhan ở một bên hộ pháp, bên trong đôi mắt đẹp dần dần nhiễm phải vẻ khiếp sợ.

Lúc trước nàng tu luyện Thái Thanh Ngọc Quyết,, hao tốn ba tháng lâu dài mới chạm đến pháp môn. Nhưng không nghĩ Dương

Thanh Huyền ban đầu vừa tu luyện, liền trực tiếp nhập môn, thậm chí càng ngày càng thành thạo.

Dương Thanh Huyền vắng lặng ở Thái Thanh Ngọc Quyết mang tới chỗ tốt to lớn bên trong, rất nhanh liền nhập định bên trong, không thể tự thoát ra được.

Trên mặt tràn đầy thư thích mà lười biếng mỉm cười, thân chảy xuôi nhỏ nhẹ hoa quang, như nước như ngọc, cả người đều nằm ở một loại huyền diệu tĩnh khí bên trong.

Thời gian một điểm điểm trôi qua.

Cho đến vài ngày sau, Dương Thanh Huyền mới đầu ngón tay nhẹ nhàng run run hạ, tiếp theo từ cái kia loại cảm giác tuyệt vời bên trong phục hồi tinh thần lại.

Dương Thanh Huyền chậm rãi mở hai mắt ra, ngạc nhiên phát hiện, không chỉ có thương thế bên trong cơ thể hoàn toàn phục hồi như cũ, hơn nữa tu vi ổn bên trong có tiến vào, kinh mạch so với trước kia càng tăng thêm mấy phần dẻo dai, chân nguyên dưới sự vận chuyển, có thể bùng nổ ra sức mạnh mạnh hơn.

Dương Thanh Huyền trước tu luyện đều là thuộc tính “Hỏa” thần thông, Cửu Thiên Phong Hoa Quyết cũng thuộc về thuộc tính “Gió” thần thông, toàn bộ thân thể, kinh mạch, khiếu huyệt, cốt tủy các loại, đều mang theo kiên cường mãnh liệt võ ý.

Giờ khắc này ở Thái Thanh Ngọc Quyết tẩm bổ hạ, nhiều hơn mấy phần thủy hệ ôn nhu cùng cứng cỏi.

truye

nCuatuinet Dương Thanh Huyền mười ngón bấm quyết, vận chuyển Thái Sơ Diễn Hỏa Kinh, nhất thời hai đạo hỏa diễm theo kinh mạch đi khắp toàn thân, hết sức thông thuận nhu hòa, hoàn toàn đã không có lúc trước cái kia loại đao cắt giống như thống khổ, cực kỳ tự nhiên.

Hắn đại hỉ không ngớt, biết đây đều là Thái Thanh Ngọc Quyết hiệu quả.

Chính là thuỷ lợi vạn vật mà không cạnh tranh.

Không hổ là trong nhân tộc, đứng trên tất cả Huyền Môn tâm pháp, có thể thật thà thủ đang, khắc chế trừ tà.

Dương Thanh Huyền lòng sinh cảm kích, gặp Thi Ngọc Nhan vừa vặn nhìn sang, vội vàng truyền âm qua, nói: “Đa tạ.”

Thi Ngọc Nhan cười nhạt, nói: “Ngươi giúp ta nhiều lần, không cần khách khí như vậy, chỉ cần bổ sung lý lịch cho người thứ ba chính là. Thái Thanh Ngọc Quyết hiệu quả, vẫn còn ở Trác gia Hỗn Nguyên Công bên trên, đồng thời có thể làm tất cả công pháp phụ trợ. Mặc kệ tương lai ngươi tu luyện Thanh Dương Võ Kinh, vẫn là Cửu Thiên Phong Hoa Quyết, cũng hoặc là cái khác thần thông, cũng có thể dùng Thái Thanh Ngọc Quyết phụ trợ tu luyện. Nếu không có có như vậy kỳ hiệu, ta cũng không dám tự ý truyền cho ngươi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia ta cũng sẽ không khách khí, lại lời lẽ khách khí không khỏi lộ ra lập dị.”

Có này Thái Thanh Ngọc Quyết, thêm vào cái kia hơn mười viên Toàn Long Đan, cùng với cái viên này đạo văn đan, Dương Thanh Huyền va chạm nhau đánh hụt pháp trung kỳ cũng có nhất định tự tin.

Mấy người khác cũng đều từ trong tu luyện đi ra.

Độ Nhược thì lại một mực tế luyện chín bích mực yển giáp, một khắc đều chưa từng nghe qua.

Cũng không biết hắn là hay không tế luyện hoàn thành, trực tiếp lại đem áo giáp mặc lên người, cùng trước kia trạng thái tựa hồ cũng không bất đồng.

Dương Thanh Huyền lấy ra tấm bản đồ kia, cùng mọi người phân tích lại, xác định chính mình vị trí chỗ ở, liền bắt đầu hướng về cái kia chủ điện chạy đi.

…

Một tòa thật to đồng thau trong bảo điện, bị đào ra một cái lớn như vậy cái ao, hầu như chiếm cứ cả ngôi đại điện diện tích, cái kia ao nước vì là tím đen vẻ, cuồn cuộn như sôi nước giống như vậy, nhưng là lộ ra cực kỳ khí tức băng hàn, phân ra ma khí nồng nặc.

Từ Uy Long nằm ngửa ở trong ao nước, khí tức suy nhược, nhưng ở cái kia ao nước thoải mái bên dưới dĩ nhiên dần dần khôi phục, ma khí không ngừng chui vào trong cơ thể hắn, chữa trị thân thể của hắn.

Phong Yên Nhiên cũng là ngồi xếp bằng ở trong ao nước, bấm quyết tu luyện, dẫn vô số ma khí vào cơ thể, tái nhợt sắc mặt một điểm điểm khôi phục, trên khuôn mặt Sắc Vi lóe thăm thẳm ánh sáng.

Trong ao sóng lớn phun trào, thỉnh thoảng có “Oa oa” tiếng kêu vang lên.

Ma quang bị từng con móng vuốt đẩy ra, mấy chục con thân thể lọm khọm quỷ quái từ trong ao hiện ra, sau đó lẫn nhau cắn xé nuốt chửng, đều liều mạng hướng về trên bờ bò.

Rất nhanh, mấy chục con quỷ quái cuối cùng ở lẫn nhau nuốt chửng hạ, tan hợp thành một con ác linh, tỏa ra cường đại khí tức, bơi vào bờ.

“Xì!”

Nhưng lập tức kiếm quang lóe lên, một đạo vô hình kiếm ý đến từ trên trời, liền đem hư không kể cả cái kia quỷ quái đồng thời chém vỡ, chém nát ở dưới kiếm.

Chương 1310: Có Thể Nhẫn Nại, Không Ai Có Thể Nhịn

“Sáu mươi bốn điểm năm phân.”

Một thanh âm đánh vỡ trong điện yên tĩnh, than thở: “Đạt được quá chậm, này nhàm chán tỷ thí còn phải kéo dài tới khi nào? Tính nhẫn nại của ta sắp tiêu tan sạch sẽ.”

Ở Hóa Ma Trì một bên, đứng tám người này, tất cả đều là Tinh Cung đệ tử.

Cầm đầu là Dương Vô Tâm, bên cạnh người ngoại trừ đường một buồm cùng Tiêu Túc Dương, đều là khuôn mặt mới.

“Hì hì, công tử đạt được đã là cao nhất. Chúng ta sợ là còn muốn ở địa phương quỷ quái này ngao một, hai cái tháng đây.”

Một thân mặc màu vàng áo lót, thân thể thướt tha cô gái xinh đẹp cười ha hả nói. Nàng cũng là Tinh Cung đệ tử kiệt xuất một trong, tên là Đông Phương Oánh.

Cái kia một số người bị kiếm khí chém nát Ma Linh tứ chi, hạ về Hóa Ma Trì bên trong, dung giải vì là tinh thuần nhất ma khí. Không bao lâu, lại có “Oa oa” tiếng kêu ở trong ao xuất hiện.

Tiêu Túc Dương ngập ngừng nói rằng: “Lão đại, nếu không chúng ta lại đi lượn một vòng, tìm cái kia Thanh Nha Quỷ Diện...”

“Oành!”

Dương Vô Tâm năm ngón tay nắm chặt, trong tay thưởng thức một cái Ma tộc đồ vật trực tiếp bị bóp nát tan.

Tiêu Túc Dương hoàn toàn biến sắc, biết mình nói sai, vâng vâng như như cúi đầu, căng thẳng không ngớt.

Dương Vô Tâm khuôn mặt âm trầm lợi hại, trên người sát khí không ngừng đoàn toàn, bốn phía mấy người ngoại trừ đường một buồm ở ngoài, đều là nơm nớp lo sợ, không nhịn được lùi về sau.

Đầu tiên là Tiêu Túc Dương bị Thanh Nha Quỷ Diện đánh cho tàn phế, nếu không có đúng lúc bị đồng bạn phát hiện, sợ là đã phế bỏ.

Sau đó lại là Từ Uy Long bị Thanh Nha Quỷ Diện đánh cho tàn phế, để Tinh Cung mạnh nhất năm người thứ hai chạy trối chết, nếu không có Già Ma Thánh Điện hạch tâm khu vực mở ra, Hóa Ma Trì tái hiện nhân gian, sợ cũng trực tiếp phế bỏ.

Chỉ dựa vào hai điểm này, cái kia Thanh Nha Quỷ Diện Nhân cũng đã là tội chết.

Mà từ Phong Yên Nhiên mang về trong tin tức, Thi Ngọc Nhan lại cùng cái kia Thanh Nha Quỷ Diện Nhân cùng nhau, đồng thời hai hành động của người ta còn cực kỳ thân mật.

Thậm chí Thi Ngọc Nhan ngay ở trước mặt hết thảy võ giả mặt, trực tiếp chối bỏ hôn ước, điều này có ý vị gì?

Dương Vô Tâm nội tâm lòng đố kị cùng sát ý, đem hai mắt đều nhiễm màu đỏ bừng, cánh tay càng không nhịn được hơi run.

Ở nhận được tin ngay lập tức, Dương Vô Tâm liền chạy vội đi ra ngoài, đem Thánh Điện bốn phía khu vực quét toàn bộ, đều không tìm được Thanh Nha Quỷ Diện Nhân, liền giận chó đánh mèo mọi người, đem gặp phải võ giả tất cả đều đánh phế bỏ.

Giờ khắc này Tiêu Túc Dương hết chuyện để nói, trêu đến Dương Vô Tâm sát tâm nổi lên.

Từ nhỏ đã là thiên chi kiêu tử, vật gì không phải dễ như trở bàn tay, khi nào không phải thiên hô vạn ủng? Hiện tại chính là có trẻ tuổi đệ nhất xu thế đầu, chỉ chờ Thương Khung luận võ đoạt giải nhất, danh chấn thiên hạ.

Nhưng mà vị hôn thê nhưng theo người truyền ra scandal, chuyện như vậy bất luận người nào đều không thể nào tiếp thu được, huống chi là luôn luôn kiêu ngạo Dương Vô Tâm, có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục!

Mặc kệ Thi Ngọc Nhan có nhận biết hay không, hắn đã coi Thi Ngọc Nhan là làm độc chiếm, bất luận người nào đều nào dám mơ ước.

“Thanh Nha Quỷ Diện nam, chẳng cần biết ngươi là ai, cõi đời này không còn chỗ nào cho ngươi dung thân nữa! Ta Dương Vô Tâm phải đem ngươi đánh vào Mười tám tầng Địa Ngục, để ngươi biết mạo phạm dưới mặt ta tràng!”

Dương Vô Tâm nội tâm gào thét, khuôn mặt vặn vẹo lợi hại, đồng thời chợt xanh chợt tím, nhìn thấy được cực kỳ đáng sợ.

Đường một buồm nhẹ nhàng nhíu mày lại, trong mắt lộ ra một vẻ lo âu.

Trong đầu hiện ra Dương Thanh Huyền thân ảnh, ở tận thế trong hẻm núi một trận chiến, tuy rằng Dương Thanh Huyền thực lực để hắn cảm giác khiếp sợ, nhưng so với Dương Vô Tâm, vẫn có vô cùng chênh lệch lớn.

“Túc dương ngươi nói linh tinh gì vậy? Cái kia Thanh Nha Quỷ Diện nam tính là thứ gì, có tư cách gì để công tử tự mình đi tìm hắn? Nếu như hắn thật là có bản lĩnh, ở cuộc tỷ thí này bên trong, sớm muộn sẽ đi đến công tử trước mặt, đến thời điểm trực tiếp để hắn quỳ xuống nhận lấy cái chết là tốt rồi.”

Đông Phương Oánh trừng Tiêu Túc Dương một chút, nhẹ khẽ vuốt vuốt Dương Vô Tâm lồng ngực, thay hắn thuận khí.

“Vâng, là.” Tiêu Túc Dương đầu thấp càng hạ, lùi đến bên trong góc.

Dương Vô Tâm trước ngực phập phồng lợi hại, đột nhiên đột nhiên đem Đông Phương Oánh ôm lấy, liền hướng Hóa Ma Trì một bên trong phòng đi đến.

Toàn bộ đồng thau đại điện vô cùng rộng rãi, bên trong Thiên điện vô số, Hóa Ma Trì chỉ là ở một tòa trong Thiên điện.

Đông Phương Oánh kinh hô một tiếng, tự nhiên biết Dương Vô Tâm phải làm gì, đồng thời này cũng không phải lần đầu tiên, chỉ là ngay ở trước mặt nhiều người như vậy mặt, mặc nàng lại làm sao thả mở, cũng không nhịn được mặt đỏ tới mang tai.

Dương Vô Tâm ôm Đông Phương Oánh đi vào một gian trong phòng, tiện tay liền bày xuống một đạo kết giới, để phía ngoài thần thức không cách nào điều tra đi vào.

Bài biện trong phòng vô cùng đơn sơ, chỉ có một Trương Thanh đồng bàn vuông cùng một cái băng ngồi, ngoài ra liền còn lại một ít phá toái lọ sành mảnh vỡ chờ.

Dương Vô Tâm trực tiếp đem Đông Phương Oánh đặt ở cái bàn kia trên.

Đông Phương Oánh vội la lên: “Lão đại, bàn này trên tràn đầy bụi bậm, trước tiên lau chùi xuống đi.”

Dương Vô Tâm nơi nào để ý đến nàng, đem hai người hơi hơi cởi áo, liền cường ngạnh đè lên.

Đông Phương Oánh yêu kiều - thở một tiếng, sau đó chính là bão tố, làm nàng lại đau vừa tê dại, thần hồn điên đảo, không tự chủ được phát ra âm thanh.

Một trận mồ hôi nước tùy ý sau, Dương Vô Tâm mới chuyển mở thân thể, tầng tầng thở ra một hơi, đem nội tâm tối tăm thổ lộ hết sạch, cả người cảm thấy ung dung thư thái rất nhiều.

Đông Phương Oánh trên người nhiều hơn không ít vết trảo, thẹn thùng đem y phục mặc lên, sau đó ôn nhu từ phía sau đem Dương Vô Tâm ôm lấy, thấp giọng nói: “Lão đại.”

Dương Vô Tâm nhíu mày lại, nói: “Làm sao, có chuyện gì sao?”

Đông Phương Oánh đem mặt dán sát Dương Vô Tâm sau lưng, nói: “Lão đại đã lâu đều không có đối với ta như vậy.”

Dương Vô Tâm lãnh đạm nói: “Đây không phải là vừa cưng chìu xong ngươi sao?”

Đông Phương Oánh nói: “Còn không phải là bởi vì lão đại cơ thiếp đều không ở đây.” Đông Phương Oánh hai tay của ôm chặt hơn, dịu dàng nói: “Lão đại, ta muốn thăng cấp Top 100, như vậy không chỉ có thể được một viên hoàn mỹ đạo văn đan, hơn nữa mỗi nguyệt tài nguyên tu luyện cũng có thể tăng cường bốn phần mười.”

Dương Vô Tâm vỗ vỗ tay của nàng, sau đó bắt mở, nói: “Tốt, bên ngoài cái kia Hóa Ma Trì bên trong Ma Linh, liền toàn bộ thuộc về ngươi.”

Đông Phương Oánh mừng như điên, nói: “Tạ ơn lão đại nhiều!”

Hai người trước sau đi ra khỏi phòng, trở lại Hóa Ma Trì cái kia.

Dương Vô Tâm nói: “Tiêu Túc Dương, ngươi bồi Ảnh nhi ở đây, trợ nàng đánh giết Ma Linh, làm cho nàng thăng cấp Top 100.

Đồng thời chăm nom tốt Từ Uy Long cùng Phong Yên Nhiên, tránh khỏi có người quấy nhiễu bọn họ.”

Đông Phương Oánh một mặt dáng dấp đắc ý.

Mọi người lập tức hiểu xảy ra chuyện gì, có mấy người mặt lộ vẻ vẻ bất mãn.

Mấy người này đều là ở thăng cấp biên giới giãy giụa thực lực, hiện tại Hóa Ma Trì toàn bộ nhường cho Đông Phương Oánh, đối với bọn họ mà nói không thể nghi ngờ là đả kích. Nhưng Dương Vô Tâm mệnh lệnh, không ai dám cãi lời.

Tiêu Túc Dương vội vàng nói: “Được rồi, lão đại.”

Dương Vô Tâm nói: “Chủ điện ngay ở đồng thau giữa đại điện, những người khác theo ta đi chủ điện thủ truyền thừa xuất hiện. Một có tình huống, Tiêu Túc Dương các ngươi bốn người liền lập tức lại đây.”

Dương Vô Tâm bố trí xong sau, liền dẫn mọi người rời đi.

Tiêu Túc Dương liếc mắt nhìn Hóa Ma Trì bên trong, lại ngưng tụ ra không ít quỷ quái, ngoại trừ lượng lớn lẫn nhau cắn xé, hướng về trên bờ bò ra ở ngoài, cũng không có thiếu quỷ quái trực tiếp nằm úp sấp ở Từ Uy Long cùng Phong Yên Nhiên trên người, đối với hai người bọn họ liền cắn xuống.

Chỉ có điều “Ầm ầm” mấy tiếng, cái kia chút quỷ quái không rõ liền tự mình bạo nổ mở, hóa thành tinh thuần nhất ma khí, bị Từ Uy Long cùng Phong Yên Nhiên hấp vào bên trong cơ thể.

Từ Uy Long nguyên bản trống rỗng cánh tay hạ, một lần nữa ngưng tụ ra hai cái cánh tay.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1311: Đồng Thau Điện To, Con Đường Đi Tới

“Đây là... Đây mới thật sự là Già Ma Thánh Điện a!”

Ở cung điện dưới lòng đất khu vực trung tâm, vài tên võ giả kinh hãi mong lên trước mắt cảnh tượng hùng vĩ.

Cao lớn cung điện vì là đồng thau vẻ, bên trên là các thức ma vật phù điêu, tỏa ra ma khí nồng nặc, ở phía trên cung điện có nồng nặc như mây ma khí xoay quanh, hình thành một vòng xoáy khổng lồ, đi về trong điện.

Cả ngôi đại điện phảng phất một vị bấm quyết tọa hóa Thanh Đồng Cự Nhân, mang theo vô tận uy nghiêm, quan sát vạn vật như hạt bụi nhỏ, làm cho người ta cảm thấy vô cùng cảm giác ngột ngạt.

“Ừng ực!”

Một người trong đó nuốt xuống hạ, run giọng nói: “Cung điện này là thế nào chế tạo, hẳn là một cái nguyên khí chứ?”

Tên còn lại trong mắt phóng quang, hưng phấn nói: “Nếu như nguyên khí, chẳng lẽ không phải có thể lấy đi?”

Lúc trước người kia giễu cợt nói: “Nếu như có thể lấy đi, còn chờ được tới ngươi? Đừng nói nhiều, nhanh vào xem xem. Bên trong khẳng định có lượng lớn Ma Linh cùng bí bảo!”

Mấy người đều là đầy mặt hưng phấn, bóng người lóe lên, liền hướng đồng thau đại điện chạy đi.

Nhưng sau đó không lâu, thì có hơi yếu tiếng kêu thảm thiết từ trong điện truyền ra, cho này âm u hùng vĩ đại điện, bỗng dưng tăng thêm mấy phần hàn ý.

Nửa ngày sau, Dương Thanh Huyền mấy người cũng tới đến Ma Điện trước, bị trước mắt ma uy chấn nhiếp ở, mấy người toàn bộ đều dừng thân lại, ngạc nhiên nhìn nhau.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Này ma uy là chuyện gì xảy ra? Trải qua vạn vạn tuổi tác tháng, làm sao còn có mạnh mẽ như vậy khí tràng?”

Độ Nhược mừng như điên nói: “Bên trong nhất định có Ma tộc báu vật! Có thể là vẫn chôn dấu ở trong đó, cũng có thể là một lần nữa xuất thế! Bằng không đáng sợ như vậy ma uy không giải thích được a!”

Hắn mặc lên người chín bích mực yển giáp, phảng phất chịu đến cảm ứng, tỏa ra nhỏ nhẹ khí bao hàm tiếng, mặt trên ma văn không ngừng hiện ra tiêu tan.

“Đã như vậy, vậy còn chờ gì, đi!”

Dương Thanh Huyền khẽ quát một tiếng, liền dẫn mọi người hướng về trong đại điện chạy đi.

Ma tộc chính là thời xa xưa đời liền ở lại trên đời giữa cường tộc, kéo dài bất diệt, mãi đến tận Nhân tộc thống ngự kim cổ, mới ở năm tháng trong trường hà tiêu tan chìm xuống.

Nhưng ở thật lớn Thương Khung tinh vực bên trong, ma ảnh cũng là thỉnh thoảng xuất hiện, đồng thời đều là mạnh mẽ chí cực tồn tại.

Vũ Vô Cực Ma Thần thân thể thực, tựa hồ liền cùng Ma tộc có vô số liên hệ.

Dương Thanh Huyền đối với này hùng vĩ khí phách đồng thau điện to, cũng sinh ra cực mạnh hứng thú.

Đột nhiên mấy người bóng người hơi ngưng lại, sắp bước vào đại điện chân bỗng nhiên dừng lại, xa xa truyền đến một đạo dữ tợn âm thanh, kèm theo một đạo ma ảnh từ xa đến gần.

“Uống thời gian hát, say thời gian ma, trước mắt bao nhiêu vật nhỏ vụn, người đời là không phải chấp nhận ta. Rõ, cũng cười ngươi tỉnh, cũng cười ngươi.”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, thân hình thon dài, người mặc hôi pháo, tướng mạo bình thường không có gì lạ.

“Là Chung Hiệt!”

Người kia một bước một thiên địa, rất nhanh thì đến trước cổ điện mặt.

Ở Thi Ngọc Nhan đám người trong mắt, Chung Hiệt cùng phổ thông Nhân tộc không khác nhiều, chỉ là khí thế như sơn nhạc.

Nhưng ở Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình hạ, nhưng là có thể thấy rõ sau người cái kia nguy nga hùng vĩ ma thân.

Chung Hiệt cũng thấy rõ mấy người, hắc tiếng nở nụ cười, đối với bọn họ ngoảnh mặt làm ngơ, liền bước lên đồng thau đài cấp, trực tiếp tiến nhập trong điện.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Không phải là Ma tộc sao, giả bộ thần bí gì, chúng ta cũng đi vào.”

Độ Nhược nói: “Vẫn là phải cẩn thận một chút. Già Ma Thánh Điện cuối cùng một đời chủ nhân là ma đồ, chính là cao cấp Thánh Ma, lưu lại đồ vật chắc chắn sẽ không đơn giản.”

Mấy người trực tiếp bước vào trong điện, bên trong ma khí khuấy động, như cương phong như thế ở trong điện phun trào, làm cho người ta âm sát cảm giác, nhưng cũng không thấy Ma Linh.

Dương Thanh Huyền nói: "Xem ra sớm có người đến qua, thậm chí đến không ít người, Ma Linh đã bị quét sạch."

Thi Ngọc Nhan nói: "Vậy làm sao bây giờ?"

Đối với nàng mà nói, là tối trọng yếu chính là kiếm lấy tích phân, còn Ma tộc báu vật, đối với nàng như vậy thiên chi kiêu nữ mà nói, sức hấp dẫn cũng không lớn.

"Ngoài điện to lớn kia ma khí vòng xoáy nối thẳng trong điện, tất nhiên sẽ sản sinh dị tượng, đản sinh ra lượng lớn Ma Linh. Cung điện này bốn phương thông suốt, bên trong gian phòng rất nhiều, khẳng định còn có thứ tốt, bằng không người tiến vào đã sớm đi hết."

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cửa điện lớn trước nhìn một hồi, nói: "Tiến vào hơn bốn mươi người, nhưng cũng không vừa ra."

Hoa Thanh không nhịn được rùng mình một cái, nói: "Có thể hay không này hơn bốn mươi người đều..."

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: "Có thể. Bất quá không vào hang cọp làm sao bắt được cọp con."

Hoa Linh nói: "Lúc trước Từ Uy Long nói Dương Vô Tâm cũng ở trong chủ điện, cũng không giả. Hơn bốn mươi người đều ngã xuống khả năng chẳng nhiều lắm."

Độ Nhược nói: "Đi thôi, này đồng thau điện to tuy rằng hùng vĩ, nhưng đối với chúng ta mà nói cũng không phải là rất lớn, trước tiên càn quét một lần, nếu như không có đồ vật liền lập tức ly khai, miễn cho rơi vào nguy cơ vô hình.”

“Được!”

Mấy người đều là lên tiếng trả lời, sau đó cùng sau lưng Dương Thanh Huyền, hướng về điện to bên trong chạy đi.

Vừa chạy vào một toà trong Thiên điện, đột nhiên mấy người đều là đột nhiên ngưng lại bước chân, dừng hạ xuống.

Phía trước một luồng lẫm liệt sát khí kéo tới, đưa bọn họ toàn bộ bọc lại.

Ở Thiên điện ngay chính giữa, ngồi xếp bằng một tên nam tử mặc áo trắng, tóc nửa trắng nửa đen, mặt không hề cảm xúc, khí tức như hàn băng lạnh lùng, hơi thở sát phạt từ trên người hắn lặng yên lan ra.

Thi Ngọc Nhan cả kinh nói: “Tinh Cung người!”

Mấy người khác lập tức cảnh giác.

Hoa Thanh Hoa Linh nhưng là sững sờ, trái tim đột nhiên co giật một hồi, nhận ra người trước mắt, đồng thời kinh hô: “Là hắn!”

Trong đại điện đột nhiên rơi vào yên tĩnh.

Thi Ngọc Nhan bọn người là trận địa sẵn sàng đón quân địch, đem binh khí cầm trong tay, quay về phía trước nam tử, bất cứ lúc nào chuẩn bị một trận chiến.

Dương Thanh Huyền nhưng là cùng người kia bốn mắt tương đối, lẫn nhau nhìn đối phương, ánh mắt một nháy mắt không nháy mắt.

Sau một lúc, Dương Thanh Huyền mới mở miệng nói: “Ngươi xuất hiện ở đây, là phải cùng ta trở lại?”

Thi Ngọc Nhan mấy người đều là sững sờ, kinh ngạc nhìn hai người, nguyên lai bọn họ nhận thức.

Đường một buồm nói: “Ta xuất hiện ở đây, là để chính ngươi một người trở lại.”

Dương Thanh Huyền lộ ra vẻ không hiểu.

Đường một buồm nói: “Dương Vô Tâm ngay ở đằng trước. Ngươi động người đàn bà của hắn, hắn nhất định sẽ giết ngươi. Mà ngươi không phải là đối thủ của hắn. Cùng với để hắn đã giết ngươi, không bằng để ta đem ngươi chạy trở về.”

Thi Ngọc Nhan giận dữ, tức điên quát lên: “Tinh Cung người, vô liêm sỉ cực điểm! Liền biết nói hươu nói vượn! Hủy người danh dự!”

Nói xong bóng người lóe lên, Man Thần kích liền chém tới.

Đường một buồm đứng dậy, đưa tay chộp một cái, liền đem Man Thần kích thế tiến công ngăn trở, sau đó nhẹ nhàng vỗ một cái, đem chiến kích trên chân nguyên đánh tan, đẩy nữa trở lại.

Thi Ngọc Nhan chỉ cảm thấy cánh tay chấn tê dại, toàn bộ thân hình đã bị cái kia cự lực liền người mang kích, đẩy trở lại tại chỗ.

Thi Ngọc Nhan trong cơn giận dữ, còn phải lại trên, bị Dương Thanh Huyền đưa tay ngăn lại.

Đường một buồm bình tĩnh nói: “Ngươi đi đi, mang theo người đàn bà của ngươi cùng đi. Lấy ta đối với Dương Vô Tâm hiểu rõ, nữ nhân này mặc dù là Quân Thiên Tử Phủ ngàn vàng, chọc giận hắn, cũng sẽ không có kết quả tốt. Nếu như ngươi thật tâm thích lời của nàng, liền mang theo nàng đi xa thiên nhai, không muốn lại xuất hiện.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1312: Ba Chiêu Ước Hẹn, Hôm Qua Ngày Không Thể Lưu

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, cười đến rất vui vẻ, nói: "Ngươi lưu ý sự sống chết của ta, xem ra ngươi chính là hết sức quan tâm ta."

Lộ Nhất Phàm sầm mặt lại, lạnh lùng nói: "Ngươi đừng không biết phân biệt!"

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: "Muốn ta trở lại có thể, ngươi theo ta đồng thời trở lại, về Thiên Tông học viện, gặp gỡ lão sư, gặp gỡ Ngả Vi."

Lộ Nhất Phàm quát lên: "Dương Thanh Huyền, ta đã cùng ngươi nói rất rõ. Đi qua, ta đã trở về không được! Mà này con đường phía trước, ta cũng sẽ không cho ngươi đi qua!"

Lộ Nhất Phàm hai mắt đỏ đậm, sắc mặt nhăn nhó dữ tợn, trắng đen tóc ở phía sau tung bay, không cách nào đè nén buồn giận cảm giác bốc lên ở buồng tim.

Hắn trên người dâng trào ra cường thịnh hồn quang, hóa thành một phó thủ khôi, như lợi trảo giống như bao trùm ở trên tay, bên trên tuôn ra hung lệ khí, kinh khủng phong mang bắn ra.

Dương Thanh Huyền ánh mắt hơi ngưng, nói: "Ngươi không theo ta trở lại, ta không miễn cưỡng. Nhưng này con đường phía trước, ta nhất định phải đi."

Lộ Nhất Phàm cả giận nói: "Dương Thanh Huyền, ngươi giống như là một khối cố chấp tảng đá! Ngươi làm sao lại không hiểu nỗi khổ tâm của ta đây?!"

Dương Thanh Huyền nói: "Ta minh bạch nỗi khổ tâm của ngươi, nhưng ngươi có rõ ràng ta đạo tâm sao?"

Lộ Nhất Phàm ngây ngẩn cả người, kinh ngạc đứng ở đó.

Trong đầu hiện ra ở Thiên Tông học viện thời điểm, Tiềm Long Bảng đại chiến, cái kia quân tử như rồng, chưa từng có từ trước đến nay bóng người.

"Võ giả, liền muốn quyết chí tiến lên, không chỗ nào e ngại, cuối cùng đánh vỡ thiên địa này ràng buộc! Quân tử như rồng, xu thế không thể đỡ!"

Dương Thanh Huyền chậm rãi nói rằng, cùng Lộ Nhất Phàm trong đầu cái kia người trẻ tuổi non nớt khuôn mặt, trọng chồng lên nhau.

"Ngu xuẩn mất khôn! Ngươi đã không nghe khuyến cáo, cái kia ta liền dùng kiếm trong tay, chém gãy ngươi đường dưới chân!"

Lộ Nhất Phàm bóng người loáng một cái, liền tại chỗ biến mất, sau đó một đạo trảo mang xé rách không gian, kéo ra tàn ảnh hóa thành ngân hà óng ánh, ngang qua mà tới.

Dương Thanh Huyền đã sớm chuẩn bị, bóng người loáng một cái, liền lùi to lớn điện một bên, né qua, để Lộ Nhất Phàm một trảo thất bại.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: "Lộ Nhất Phàm, sự khoan dung của ta cũng là có hạn độ."

Lộ Nhất Phàm khuôn mặt dữ tợn, trong đôi mắt thần trí không ngừng tan rã, bắt đầu rơi vào điên cuồng, hét lớn một tiếng liền đánh tới.

Cường đại Võ Hồn từ trong cơ thể không ngừng trào hiện, che đắp lên trên người, sau lưng kéo ba căn báo đuôi.

“Ba chiêu.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng theo dõi hắn, nói: “Ta dùng ba chiêu bại ngươi, mở ra thông về phía trước đường!”

Lộ Nhất Phàm hét lớn: “Dương Thanh Huyền, ngươi quá cuồng vọng! Từ Thiên Tông học viện bắt đầu, liền quá cuồng vọng! Nếu như ngươi có thể ba chiêu bại ta, từ nay về sau ta cũng không tiếp tục quản chuyện của ngươi!”

Lộ Nhất Phàm phẫn nộ quát một tiếng, khom tay thành trảo, tay khôi trên hàn quang lấp loé, không ngừng bùng nổ ra khí trời đất hòa hợp, hóa thành tinh hệ giống như vòng xoáy, óng ánh loá mắt.

“Tinh Hán Xán Lạn!”

Toàn bộ đồng thau đại điện ở này một chiêu hạ, đều trở nên ánh sáng óng ánh, tất cả mọi người cái bóng tất cả đều chiếu rọi ở đại điện tứ phương, dường như muốn hòa vào này trong vòng một chiêu!

“Già rồi! Này chiêu đã đối với ta không hữu hiệu!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt lẫm liệt, một tay bấm quyết ở trước người, khẽ quát một tiếng, liền biến hóa thành Thời Không Cự Linh, đi phía trước đẩy ra một chưởng.

Toàn bộ không gian lấy trạng thái kỳ dị vặn vẹo, đột nhiên xuất hiện hai cái, ba cái, bốn cái... Đến một trăm cái Dương Thanh Huyền.

Tất cả đều là nắm giữ quy tắc phía sau, ở bất đồng bên trong không gian bỏ ra cái bóng.

Lộ Nhất Phàm kinh hãi, trước mắt không gian vặn vẹo kỳ lạ, hoàn toàn không phân biệt được người nào là chân thật, cái nào là hình chiếu.

“Trò mèo, vô dụng!”

Lộ Nhất Phàm hét lớn, năm ngón tay đột nhiên vồ xuống.

“Ầm ầm!”

Cường đại Tinh Bạo lực lượng ở lòng bàn tay khuếch tán, đem hết thảy vặn vẹo không gian toàn bộ đánh nát bấy. Từng cái từng cái Dương Thanh Huyền hình ảnh đều hóa thành yên diệt.

“Người đâu?”

Lộ Nhất Phàm trong lòng giật mình, mình một chiêu phong thiên khóa địa, Dương Thanh Huyền tất cả mọi người giống toàn bộ phá diệt, lại ở hắn ngay dưới mắt biến mất rồi.

“Không thể!”

“Không có gì là không thể. Ta đã nhắc nhở ngươi, này chiêu ta đã thấy, già rồi.”

Lộ Nhất Phàm phía sau truyền đến Dương Thanh Huyền thanh âm, sau đó chính là nguy hiểm to lớn cảm giác trào hiện trong lòng.

“Nhất lực phá vạn pháp, lại lão chiêu thức cũng có thể dùng!”

Lộ Nhất Phàm hét lớn một tiếng, về xoay người liền tóm tới.

“Xì!!”

Không gian bị tóm lấy năm đạo vết rạn nứt, sâu không thấy đáy, nhưng nhưng không thấy Dương Thanh Huyền cái bóng.

Lộ Nhất Phàm hoàn toàn biến sắc, kinh hãi nói: “Ngươi... Giở trò lừa bịp!”

Phía sau truyền đến Dương Thanh Huyền thanh âm, lạnh lùng nói: “Đây không phải là giở trò lừa bịp, cái này gọi là giương đông kích tây, cũ chiêu thức đích xác có thể dùng, nhưng nhất định phải trải qua đầu óc. Khanh Bất Ly Viện trưởng không có dạy qua ngươi sao?”

Kèm theo thanh âm lạnh như băng vang lên, chính là một chiêu hét lạnh tiếng, “Không Gian Hàng Duy!”

“Ầm ầm!”

Toàn bộ không gian bị đè ép nát tan, trình hạt căn bản đổ nát trạng thái.

Lộ Nhất Phàm cả người tóc gáy dựng thẳng, cường đại tiềm năng nháy mắt bộc phát ra, toàn bộ Võ Hồn đem thân thể hoàn toàn bao lấy, đánh ra điên cuồng một đòn, “Tinh Hà đổ nát!”

“Ầm ầm!”

Cường đại quyền lực oanh trên Không Gian Hàng Duy, trực tiếp bị lột bỏ một cái chiều không gian, bỗng nhiên than sụp xuống.

Sức mạnh đáng sợ bị ép thành một cái bình mặt, lại điên cuồng phản chấn, đem không gian hoàn toàn xé rách, trong phút chốc liền xuất hiện một cái chu vi mười trượng lớn đại hắc động, đem Dương Thanh Huyền cùng Lộ Nhất Phàm toàn bộ nuốt chửng đi vào.

Thi Ngọc Nhan bọn người là hoảng hốt, không nghĩ tới chiêu thứ nhất liền đáng sợ như vậy, hầu như đến rồi bên bờ sinh tử.

Nhưng hắc động kia bất quá loáng một cái, liền kịch liệt co rút lại, hai bóng người từ bên trong xuyên ra ngoài, từng người bay mở.

Chỉ có điều Thời Không Cự Linh lóe lên, lại biến mất không còn tăm hơi, mà Lộ Nhất Phàm nhưng là sắc mặt trắng bệch, toàn thân chân nguyên hỗn loạn.

“Thứ hai chiêu, Vô Tận Hạo Kiếp!”

Ngay ở Lộ Nhất Phàm sợ hãi chung quanh thời điểm, trong hư không đột nhiên dấy lên tử hỏa, nháy mắt rắc tứ phương.

Màu tím biển lửa mang ra một mảnh Địa ngục cảnh tượng, nóng bỏng năng lượng như Dương Thanh Huyền nội tâm giống như vậy, đầy rẫy lẫm liệt chiến ý.

Đốt cháy thiên địa sức mạnh, phô thiên cái địa hướng về Lộ Nhất Phàm ép đi, muốn cháy hết thế gian tất cả vật chất.

Lộ Nhất Phàm nhún người trở ra, trên người đồng thời trút xuống ra mảng lớn hồn quang, điên cuồng hút vào năng lượng chung quanh, hầu như phải đem thiên địa bớt thời gian.

“Hừ, này chiêu ngươi tựa hồ cũng ở trước mặt ta từng dùng tới chứ? Già rồi chiêu thức, còn có thể hiệu nghiệm không?”

Lộ Nhất Phàm lạnh lùng giễu cợt nói, nhưng trong mắt vẻ kiêng dè không giảm, không ngừng đem hồn lực bỏ ra bên ngoài cơ thể, từng vòng đem chính mình bọc lại, tựa hồ tăng lên hơn hai lần, sau đó lấy tay vì là đao, hướng về ngọn lửa màu tím kia hải dương chém tới!

“Xì!”

Toàn bộ hạo kiếp chi hải, bị hắn cứng rắn bổ ra một con đường đến, trên bầu trời trực tiếp xuất hiện một cái khe, đem tử hỏa hóa thành hai nửa!

“Ha ha, những lời này là chính ngươi nói, nhanh như vậy liền đã quên?”

Lộ Nhất Phàm cười gằn không ngớt.

“Thật sao? Ngươi nhìn thấy, chỉ là một nửa hạo kiếp thôi. Ta vừa cũng đã nói, triển khai chiêu thức giống nhau không thành vấn đề, nhưng nhất định phải có thông minh a!”

Dương Thanh Huyền thân ảnh một hồi xuất hiện ở phía trước, ở ngọn lửa màu tím bầu trời, Dương Thanh Huyền quanh thân bùng nổ ra cường đại ngọn lửa hồng, toàn bộ linh khí trong trời đất, nháy mắt bị thiêu đốt không còn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1313: Tinh Hỏa Niết Bàn, Phá Diệt Tu Di

“Đây là...!”

Lộ Nhất Phàm hoảng hốt, bốn phía tử hỏa không có nửa điểm tắt, trái lại cháy càng mãnh liệt hơn, mà Dương Thanh Huyền trên người tỏa ra từng vòng ngọn lửa hồng, càng là đồng thời đã khống chế hai loại đáng sợ hỏa diễm.

Đồng thời này hai loại hỏa diễm lẫn nhau giao hòa, tử hỏa từ hai bên hội tụ đến, cùng náo nhiệt dính hợp lại cùng nhau, tạo thành kỳ dị song sắc hỏa diễm, ở Dương Thanh Huyền tinh diệu sự khống chế, từng vòng khuếch tán mở.

Không để ý bên dưới, Lộ Nhất Phàm phát hiện mình đã bị này song sắc hỏa diễm không gian hoàn toàn bao phủ lại, hơn nữa còn là hai loại uy thế trùng điệp áp chế!

Xa xa Thi Ngọc Nhan đám người, tương tự hoảng sợ tột đỉnh.

Lan Tư càng là nhìn trợn mắt ngoác mồm.

Cùng Dương Thanh Huyền chiến đấu nhiều ngày, đối với Dương Thanh Huyền một chiêu võ kỹ chiến pháp cũng có chút hiểu rõ, loại này đôi hỏa chói chang chiến kỹ, vẫn là lần đầu tiên gặp được.

Nếu không phải là Dương Thanh Huyền học xong mới thần thông, chính là cho tới nay đều có chỗ lưu thủ.

Bất kể là cái nào loại, đều để Lan Tư có chút khó có thể tiếp thu.

“Bạn học cũ, tiếp ta thứ ba chiêu!”

Dương Thanh Huyền hai tay nhanh chóng kết ấn, đột nhiên vỗ ra.

Song sắc hỏa diễm không ngừng tại không gian va chạm đan dệt, cuối cùng dung hợp lại cùng nhau, hóa thành Tử Kim vẻ, sức mạnh gấp mấy lần bốc lên, kinh khủng uy năng không được kéo lên.

Vô tận hỏa diễm ngưng tụ thành một chưởng, hóa thành một cái thủ ấn, vỗ ra.

“Vô Tận Hạo Kiếp thứ hai thay thế tinh hỏa Niết Bàn!”

Chưởng ấn bao phủ mà đi, trong hư không dần hiện ra vạn ngàn phù văn màu vàng, nhiệt độ nóng bỏng đem đại điện nướng đến biến hình.

Lộ Nhất Phàm bỗng nhiên hét lớn một tiếng, trở nên khuôn mặt dữ tợn, hồn chỉ từ trong cơ thể hút ra đi ra, cuối cùng hóa thành một vài trượng cao bóng mờ, đứng sững ở sau lưng.

Hư ảnh kia vì là người khổng lồ thân thể, hai tay bấm quyết, thân thể bên trong tràn đầy ngôi sao, nơi ngực có một đoàn Thái Dương giống như thiêu đốt hình cầu, khí tức như vũ trụ thâm thúy.

Hắn vỗ tới một chưởng, gầm dữ dội nói: “Này một chiêu, chính là ta lĩnh ngộ mạnh nhất hàm nghĩa! Đem ngươi tiến lên con đường triệt để áp chế!”

“Phá diệt Tu Di!”

Ngôi sao biến thành người khổng lồ bóng mờ đồng dạng một chưởng đập xuống, dưới chưởng tuôn ra tảng lớn tinh quang, óng ánh dường như đại dương biển rộng, giội rửa mà đi, ở chính giữa là một cái đen ngòm sao bàn, không ngừng mở rộng, nuốt chửng hư vô.

“Ầm ầm!”

Vô tận năng lượng đẩy hướng bốn phía, thiên địa một trắng, rơi vào trong tĩnh mịch.

Phảng phất là nháy mắt, lại phảng phất qua ngàn năm, chờ ý thức khôi phục thời điểm, toàn bộ đồng thau đại điện đều bị quay nướng biến hình.

Dương Thanh Huyền cùng Lộ Nhất Phàm đối diện mà đứng.

Người trước hai tay đưa ở sau lưng, sắc mặt trắng bệch, hiển nhiên biến mất rất lớn mà người sau nhưng là rên lên một tiếng, phun ra một ngụm máu đến, liền bay ngược ra ngoài, ngã ầm ầm trên mặt đất, bị trọng thương.

Trong đại điện hỏa diễm dần dần tắt.

Nguyên bản kiên cố vô cùng đồng thau đại điện, cùng toàn bộ điện to đều trở thành một thể, bây giờ đều bị ngọn lửa nướng mất hết đi, biến hình lợi hại.

Trong đại điện rơi vào yên tĩnh một cách chết chóc.

Chỉ có Dương Thanh Huyền đứng ở cái kia, lẳng lặng nhìn không ngừng hộc máu Lộ Nhất Phàm.

Thi Ngọc Nhan đám người từng cái từng cái há to mồm, khiếp sợ khó có thể hợp lại.

Không nghĩ tới Đạo cảnh cường giả, thật sự cứ như vậy thất bại, bại không còn sức đánh trả chút nào.

Chỉ là ba chiêu!

“Cắt! Đáng chết! Ba chiêu, thật sự chỉ dùng ba chiêu, liền đem tên kia đáng sợ Đạo cảnh đánh bại!”

Lan Tư nội tâm dâng lên một trận kinh hãi, trong chớp mắt cảm giác mình cùng Dương Thanh Huyền chênh lệch, ở trong lúc vô tình, lấy tốc độ cực nhanh kéo đại.

“Cái kia Tinh Cung nam tử sức mạnh, mặc dù là chính mình toàn lực triển khai, có thể không thắng lợi vẫn là chưa biết, có thể tiểu tử này, lại chỉ dùng ba chiêu liền thắng!”

Lan Tư nội tâm ngạc nhiên, rất nhanh liền biến thành cảm giác vô lực, sản sinh nghiêm trọng cảm giác bị thất bại, hai tay mười ngón liều mạng bấm vào trong thịt, "Nếu như không liều mạng nữa chết phấn đấu lời, đời này cũng chỉ có thể nhìn hắn hạng thuộc, thậm chí ở tương lai, liền ngay cả đuôi quang đều không thấy được.

“Ngươi chính là như vậy, trước sau như một đáng sợ a.”

Lộ Nhất Phàm ói ra một trận huyết, đem thương thế vững chắc một ít, lúc này mới bi thảm cười nói. Thần sắc trên mặt có chút cô đơn, nhưng lại có một tia vui vẻ.

Hắn đột nhiên nhếch miệng nở nụ cười, xoay người rời đi.

“Ngươi đường dưới chân, ta cũng sẽ không bao giờ cản trở.”

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, nhìn bóng người của hắn, biến mất ở bên trong cung điện, hờ hững nói rằng: “Luôn có một ngày, ta sẽ dẫn ngươi trở về.”

Cho đến Lộ Nhất Phàm sau khi rời đi, một hồi lâu, Thi Ngọc Nhan mới phục hồi tinh thần lại, kiềm chế lại nội tâm kinh hãi, lên trước quan tâm nói: “Ngươi vẫn tốt chứ?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Tiêu hao có chút lớn, ta điều tức một hồi. Nếu như Dương Vô Tâm thật sự ở phía trước lời, tất nhiên lại là một trận đại chiến.”

Nói, liền trực tiếp ngồi xếp bằng hư không, vận chuyển Thái Thanh Ngọc Quyết.

Dương Thanh Huyền lại lấy ra một viên Toàn Long Đan, phóng ở trong miệng nuốt vào.

Rất nhanh, trên người lờ mờ hiện ra một tầng gợn nước tựa như thanh khí, đi khắp toàn thân.

Thi Ngọc Nhan nhìn Lộ Nhất Phàm rời đi cái kia đường miệng, trong mắt che kín sương lạnh, nội tâm thầm nói: “Dương Vô Tâm, ngươi chung quanh bại hoại thanh danh của ta, ta với ngươi không đội trời chung!”

…

Ở đồng thau điện to chủ điện bên trong, trống trải vô biên, tất cả đều là lạnh như băng kim loại sắc, cung điện xung quanh đặt vào ba mươi sáu tôn đồng thau Ma Tượng, toàn bộ hướng về một cái phương vị quỳ lạy.

Ở đằng kia chút đồng thau Ma Tượng triều hướng địa phương, đứng sừng sững một toà đen nhánh Ma Tượng, ba đầu sáu tay, cùng trên bản đồ kia vẽ ra giống như đúc, ba khuôn mặt đều lạnh như sương lạnh, từng người bấm quyết, sáu con mắt bên trong bắn ra muôn đời không tan hàn khí, dường như muốn trực thấu nhân tâm.

Dương Vô Tâm chính đối mặt với Ma Tượng ngồi xếp bằng, hai tay ở trước người bấm quyết.

Ở cách đó không xa trên mặt đất, nằm ngổn ngang mấy người, cả người là huyết, thân thể không ngừng co quắp, trong miệng còn bốc lên bọng máu, đầy mắt tuyệt vọng.

Đột nhiên nhẹ nhàng tiếng bước chân của truyền đến.

Lộ Nhất Phàm từ một bên thiên môn ở ngoài đi ra, liếc mắt nhìn trong điện tình huống, liền mặt không thay đổi đi tới Ma Tượng trước, tương tự bàn ngồi xuống, tay bấm quyết ấn.

Dương Vô Tâm khẽ nhíu mày, lộ ra vẻ không vui, nói: “Ngươi theo người động thủ?”

Lộ Nhất Phàm nói: “Theo người đánh một trận.”

“Ồ?” Dương Vô Tâm đầu lông mày nhảy một cái, nói: “Có thể cho ngươi tiêu hao to lớn như vậy đối thủ, hẳn rất ít gặp đi.”

Lộ Nhất Phàm cũng không trả lời, mà là nhắm hai mắt lại, liền nhập định điều tức.

Dương Vô Tâm trong lòng giận dữ, đè nén lửa giận không có phát tác.

Tại chỗ có Tinh Cung trong hàng đệ tử, chỉ có người này đối với mình xa cách, nếu không có người này tầm quan trọng, đã sớm tìm cái lý do đem hắn phế bỏ.

Nhưng giờ khắc này cũng chỉ có thể tạm thời nhẫn nhịn.

Cũng không lâu lắm, lại là một đạo nhẹ nhàng tiếng bước chân của truyền đến.

Dương Vô Tâm vẫn chưa quá để ý, bởi vì tiến nhập đồng thau điện to người cũng không ít, có đi tới chủ điện cũng phi thường bình thường.

Bên trong góc còn nằm mấy cái đi nhầm vào chủ điện, bị tâm tình nghèo nàn chính hắn phế bỏ võ giả.

Nhưng rất nhanh, Dương Vô Tâm trên mặt liền lộ ra khiếp sợ và ngưng trọng vẻ.

Bởi vì tiếng bước chân kia tần suất, lại cùng không gian rung động nhất trí, đồng thời mỗi một bước đi ra, đều ở đây điều chỉnh bộ pháp cùng tần suất, tựa hồ đang tìm kiếm cao cấp hơn tần suất.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1314: Nguyên Khí Cộng Hưởng, Có Năng Lực Người Chiếm Được

Dương Vô Tâm hoàn toàn biến sắc, bên trong kinh hãi nói: “Đại điện cộng hưởng! Người kia càng là ở phù hợp cả ngôi đại điện nguyên khí cộng hưởng!”

Chỉ thấy bên trong cung điện ba mươi sáu tôn Ma Tượng, đều là phát sinh ong ong thanh âm, cơ thể biểu bên trên tỏa ra màu tím nhạt huy quang, hóa thành một đường, chỉ về ở giữa ba đầu sáu tay Ma Tượng.

Mấy chục đạo ánh sáng chiếu rọi trên Ma Tượng, lại bị Ma Tượng đầu bắn ra, toàn bộ trong điện đầy rẫy màu tím huy quang, đồng thời ở đằng kia tử quang bên dưới, Ma Tượng sáu con ma nhãn bên trong, đều thả ra dị thải cùng tinh mang, phảng phất ở châm chọc cái gì.

“Là ai?!”

Dương Vô Tâm bị cảnh tượng trước mắt sợ hết hồn, vội vàng quay đầu lại, hướng về cặp chân kia bước phương hướng nhìn tới.

Chỉ thấy cái hướng kia trên mặt đất, không ngừng có sóng gợn truyền đến, chính là khí bao hàm lực lượng.

Người kia từng cái bộ pháp, đều đưa tới đồng thau điện to khí bao hàm cộng hưởng.

“Uống thời gian hát, say thời gian ma, trước mắt bao nhiêu vật nhỏ vụn, người đời là không phải chấp nhận ta. Rõ, cũng cười ngươi tỉnh, cũng cười ngươi.”

Từ cái hướng kia truyền đến sáng sủa thơ tiếng, mang theo một tia hài hước ý cười.

Rất nhanh, một bóng người liền bước vào chủ điện.

Dương Vô Tâm ngưng tiếng nói: “Ngươi là...”

Người trước mắt này càng vô cùng xa lạ.

Trên thực tế top 1000 võ giả, đa số cũng đã có gặp mặt, chỉ có điều Dương Vô Tâm luôn luôn hai mắt hướng lên trời, đối với cái khác võ giả căn bản khinh thường một chiếu cố, vì lẽ đó không có một chút nào ấn tượng.

Lộ Nhất Phàm cau mày nói: “Hắn gọi Chung Hiệt.”

“Chung Hiệt?”

Tinh Cung người tất cả đều nhíu đầu lông mày, hoàn toàn không có danh tiếng gì.

...

Ngay ở Chung Hiệt xúc động đại điện cộng hưởng nháy mắt, đồng thau điện to bên trong bất kỳ ngóc ngách nào, hết thảy võ giả đều bị cảm ứng.

Bốn phương tám hướng tất cả đều là khí bao hàm rung động, hóa thành từng vòng sóng gợn, như là sóng nước đi phía trước đẩy đi.

“Đây là cái gì?”

Không ít người nhìn cả vùng đất sóng gợn, đều lộ ra kinh sợ.

“Khí bao hàm rung động? Nhất định có xảy ra chuyện, theo này sóng gợn phương hướng đi, khẳng định chính là sự kiện ngọn nguồn!”

Trong lúc nhất thời, tiến nhập đồng thau điện to võ giả, tất cả đều từ bốn phương tám hướng hướng về chủ điện tuôn tới.

…

Dương Thanh Huyền mấy người cũng phát hiện sóng gợn, từng cái từng cái đổi sắc mặt.

Độ Nhược cả kinh nói: “Là khí bao hàm rung động, là ai có bản lãnh như vậy, lại có thể cùng đại điện cộng hưởng? Nhanh theo sóng gợn phương hướng đi!”

Dương Thanh Huyền trong đầu xuất hiện một người, nói: “Có phải hay không là Chung Hiệt?”

Độ Nhược nói: “Có thể! Nhưng bất kể là ai, đại điện nổi lên phản ứng, sợ là có cơ duyên muốn ra đời, chúng ta đi mau!”

Mấy người nhất thời tăng nhanh tốc độ, hướng về sóng gợn phương hướng bay đi.

…

Hóa Ma Trì bên trong, đột nhiên màu tím đen ao nước tạo nên kịch liệt gợn sóng, bên trong Ma Linh ác quỷ tất cả đều “Oa oa” kêu to, thật giống đột nhiên bị kích thích giống như vậy, sau đó không có dấu hiệu nào liền phá nát rơi, chìm vào trong ao, hòa tan thành Ma khí.

Đông Phương Oánh cả kinh nói: “Chuyện gì thế này?”

Tiêu Túc Dương cũng là một mặt giật mình, đối với này không rõ biến cố không biết nguyên do.

Đúng lúc này, ngâm ở trong ao nước Từ Uy Long cùng Phong

Yên Nhiên, hai người đồng thời mở hai mắt ra, đều là nổ bắn ra tinh mang, trên người Sắc Vi ký hiệu, hoàn toàn bị ma khí nhuộm đen.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, "Rầm" một tiếng phá mở ao nước, bóng người ở trên không bên trong lóe lên, liền biến mất không còn tăm hơi.

Đông Phương Oánh sợ run nói: "Này..."

Tiêu Túc Dương biến sắc, lớn tiếng nói: "Đi chủ điện!"

Lập tức theo cái kia trong thiên địa khí bao hàm sóng gợn, hướng về chủ điện chạy đi.

Đông Phương Oánh tự nhiên không dám một người lưu lại, cũng vội vàng đuổi tới.

...

Chủ điện bên trong, theo Chung Hiệt bước vào, hết thảy Ma Tượng trên đầu bắn ra hào quang, ở rộng lớn trong điện không ngừng biến hóa, phảng phất là một toà tinh không tựa như trận pháp.

Hào quang soi sáng ở trên mặt của mọi người, chiết xạ ra bất đồng vẻ mặt.

Dương Vô Tâm nhìn chằm chằm Chung Hiệt, lạnh giọng nói: "Ngươi là ai?"

Chung Hiệt cười nói: "Không có quan hệ gì với ngươi người."

Dương Vô Tâm lạnh lùng nói: "Bước chân vào cung điện này, chính là cùng ta có liên quan."

"Ồ?" Chung Hiệt xuy thanh cười nói: "Lẽ nào cung điện này là ngươi?"

Dương Vô Tâm nói: “Có thể không phải của ta, cũng có thể là ta. Làm ta muốn thời điểm liền là của ta, không muốn thời điểm mới không phải của ta.”

Chung Hiệt cất tiếng cười to, nói: “Ha ha, thật là bá đạo.” Hắn cười lạnh nói: “Nhưng tiếc là, này Già Ma Thánh Điện không phải là ngươi cái trình độ này liền có thể lấy muốn.”

Hai người đứng ở trong điện, đối mắt nhìn nhau, đều là trên người tỏa ra khí thế lẫm nhiên, đồng thời không ngừng kéo lên, lúc nào cũng có thể phát động đại chiến.

Đúng lúc này, không ngừng có võ giả từ bốn bề cửa hông bên trong nhảy vào chủ điện, ánh mắt quét xuống một cái, tất cả đều ngạc nhiên, bị cái kia mấy chục vị Ma Tượng dị tượng khiếp sợ, cuối cùng ánh mắt tất cả đều rơi vào Chung Hiệt cùng Dương Vô Tâm trên người.

Chung Hiệt không có danh tiếng gì, gặp hắn người xuất thủ không nhiều.

Nhưng Dương Vô Tâm nhưng là thiên chi kiêu tử, vạn chúng chúc mục nhân vật nổi tiếng, giờ khắc này đứng ở đó, lập tức hấp dẫn tất cả mọi người ánh mắt.

Đồng thời mọi người đều đang suy đoán, đứng đối diện với hắn người kia là thân phận như thế nào.

Lại là mấy bóng người bay lướt tới, trực tiếp rơi vào Chung Hiệt bốn phương tám hướng, đưa hắn hoàn toàn vây lại.

Chính là Từ Uy Long, Phong Yên Nhiên, Tiêu Túc Dương cùng Đông Phương Oánh.

Hóa Ma Trì ngay ở chủ điện một bên, xuất hiện dị thường sau, bốn người liền chạy như bay đến, lập tức phân biệt kẻ địch, đem Chung Hiệt khóa lại.

“Chà chà, muốn lấy nhiều bắt nạt ít sao?”

Chung Hiệt ánh mắt hơi đổi, đảo qua Từ Uy Long cùng Phong Yên Nhiên trên người Sắc Vi con dấu thời điểm, thoáng dừng lại hạ.

Từ Uy Long nhíu lại đầu lông mày, chăm chú nhìn Chung Hiệt, ngưng tiếng nói: “Ma tộc?”

Chung Hiệt cười nói: “Các ngươi có thể cảm ứng được ta sức mạnh, đồng thời trên người đều có Ma tộc Sắc Vi đánh dấu, chứng minh các ngươi trong cơ thể cũng chảy xuôi Ma tộc huyết a.”

Từ Uy Long cùng Phong Yên Nhiên đều hoàn toàn biến sắc.

Từ Uy Long hừ nói: “Chúng ta chỉ là tổ tiên bên trong từng xuất hiện Ma tộc thôi. Ngươi nhưng là hàng thật đúng giá, thành thành thật thật Ma tộc!”

Chung Hiệt gật đầu nói: “Không sai, ta đích xác là Ma tộc. Bất quá các ngươi yên tâm, ta không biết nhìn không nổi các ngươi.”

Phong Yên Nhiên cả giận nói: “Chúng ta còn nhìn không nổi ngươi đây!”

Chung Hiệt một thừa nhận thân phận, bốn phía đều là xôn xao, không nhịn được đối với hắn nhiều quan sát vài lần. Dù sao tuyển thủ dự thi bên trong, dị tộc cũng ít khi thấy.

Dương Vô Tâm lạnh lùng nói: “Nói như vậy, ngươi cũng là vì này Thánh Ma truyền thừa tới?”

Chung Hiệt nói: “Ma đồ là bộ tộc ta bên trong thanh danh hiển hách tiền bối, lưu lại đồ vật ta tự nhiên không thể làm như không thấy, không thể mặc cho lưu lạc ở ở ngoài, đương nhiên muốn dẫn về bản tộc.”

Dương Vô Tâm cười nhạo một tiếng, nói: “Này Già Ma Thánh Điện vốn là vật vô chủ, truyền thừa cũng tốt, bí bảo cũng tốt, có năng lực người chiếm được, làm sao ở trong miệng ngươi, thật giống như thành đồ vật của ngươi.”

Chung Hiệt tà mị cười, hắc tiếng nói: “Có năng lực người chiếm được, câu nói này nói được lắm.”

Dương Vô Tâm trong hai mắt nổ bắn ra sát ý, không khí chung quanh ngột ngạt tới cực điểm, lạnh giọng nói: “Nói được lắm? Hừ, xem ra ngươi lựa chọn không đường về.”

Đúng lúc này, đột nhiên một tên Tinh Cung nam tử sợ quát lên: “Thanh Nha Quỷ Diện nam!”

Dương Vô Tâm cả người chấn động mạnh, Tiêu Túc Dương, Từ Uy Long cùng Phong Yên Nhiên càng là trong lòng chấn động dữ dội, vội vàng xoay người, hướng về một bên thiên môn nhìn tới!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1315: Dạy Ngươi Làm Người, Thái Huyền Kiếm Ý

Mấy chục đạo ánh mắt, toàn bộ rơi vào cái kia vừa vừa bước vào đại điện trên người mấy người.

Dương Thanh Huyền tám người bước chân hơi ngưng lại, kinh ngạc nhìn tới.

Một là khiếp sợ ở trong đại điện cấm chế dị tượng, toàn bộ không gian ở khí bao hàm lực lượng cùng Ma Tượng sức mạnh to lớn ảnh hưởng, hóa thành tinh không giống như mỹ cảnh.

Hai là phát hiện rất nhiều bất thiện ánh mắt, nhưng càng nhiều hơn thì lại là tò mò cùng xem trò vui.

Độ Nhược đột nhiên cười nói: “Đi như thế nào đến cái nào, đều nhiều người như vậy nhìn chằm chằm? Bản tọa không làm to ca biết bao năm, đột nhiên lại trở thành tiêu điểm, có chút không quen đây.”

Dương Thanh Huyền giễu cợt nói: “Ngươi cho rằng là ở nhìn ngươi sao? Ha ha, ta giống như là cái kia trong đêm tối đom đóm như thế, bất kể đi đến nơi nào đều là ánh sáng vạn trượng, ha ha, thật không có cách nào nha, mặc dù dẫn theo mặt nạ, cũng dấu không được ta đây tuyệt thế phong thái.”

Bên trong đại điện, mọi người đều là đêm đen mặt đến, thầm nói: “Hai người này cũng quá mẹ nó chán ghét chứ?”

Dương Thanh Huyền rất mau đem hết thảy ánh mắt thiện ác đều thẩm định tuyển chọn đi ra, nhìn phía trong ánh mắt của hắn, đằng đằng sát khí chính là Tinh Cung mấy người.

Tiêu Túc Dương, Từ Uy Long, Phong Yên Nhiên, còn có cái kia chút không nhận biết, trong đó tấm kia cá chết giống như lục mặt, hận không thể nuốt hắn, hơn nửa chính là Dương Vô Tâm.

Dương Thanh Huyền nhìn phía Dương Vô Tâm, trong mắt vô cùng bình tĩnh, lập loè hài hước ánh sáng.

Mà Dương Vô Tâm trong mắt của, nhưng là vạn trượng lửa giận, cùng vô tận sát khí.

“Ngươi gọi Lý Huyền đúng không?”

Dương Vô Tâm đè nén nội tâm sát ý, hai tay chắp sau lưng, chậm rãi nói, lấy một loại cực cao tư thái, ngạo nghễ nhìn xuống.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: “Ngươi chưa cần thiết phải biết, bởi vì này không sẽ tăng lên ngươi tỷ thí thứ tự, ngươi chính là tiết kiệm một chút thời gian, làm một ít có ý nghĩa sự tình đi.”

Dương Vô Tâm giận dữ, quát lên: “Ngươi đang dạy ta làm người?”

Dương Thanh Huyền lại thật lòng gật đầu nói: “Nhà hiền triết có lời: Nhóm ba người tất có ta sư, cơ duyên đến, chỉ điểm ngươi mấy lần cũng không có gì, không cần trả tiền.”

Trong đại điện võ giả, không khỏi là xạm mặt lại, mồ hôi lạnh từ hai tóc mai trên lăn xuống dưới.

Này Thanh Nha Quỷ Diện nam đúng là đang tìm cái chết a!

Lẽ nào hắn không biết mình đối mặt người là ai?

Tất cả mọi người trong lòng đánh trống nhỏ, khẩn trương hai tay xiết chặt, cũng không có thiếu người cười trên sự đau khổ của người khác, ngồi chờ xem kịch vui.

Thi Ngọc Nhan nhìn chằm chằm Dương Vô Tâm ánh mắt, cũng là trước nay chưa có lạnh lẽo, nhưng tương tự cảm thấy áp lực cực lớn, bên trái tay cầm bên hông Mộ Hàn Tuyết, điểm điểm hơi lạnh khuếch tán ra.

“Ha ha!”

Đột nhiên một đạo tiếng cười ầm, đem cái kia ngột ngạt giận tới cực điểm phân đánh vỡ.

Chung Hiệt ngửa lên trời cười to, châm chọc nói: “Ha ha, ngươi chính là thu lệ phí đi. Những người này đầu óc nhiều có vấn đề, tương lai ngươi còn sẽ giáo dục bọn họ rất nhiều lần, tri thức chính là tiền tài, bỏ ra nên có báo lại.”

Dương Vô Tâm lửa giận rốt cục ép tới cực điểm, cũng không còn cách nào áp chế, cường đại sát khí từ trong cơ thể nổ tung giống như tuôn ra, quát: “Giết! Giết! Đem hai người này giết!”

Liền ngay cả đấu võ quy tắc cũng không lo, giơ tay chính là một đạo kiếm quyết, trên hư không vô số kim quang đãng mở, hóa thành một thanh kiếm thật lớn quang, loáng một cái liền biến mất không còn tăm hơi.

“Đi chết! Toàn bộ đi chết đi cho ta!”

Dương Vô Tâm rống to bên dưới, bên trong cặp mắt một mảnh đỏ đậm như máu, kiếm quyết hướng về Dương Thanh Huyền điểm hạ xuống.

“Xì!”

Tinh không như thế trên cung điện, xuất hiện một đạo nhỏ bé vết nứt, màu vàng kiếm ảnh lóe lên mà hiện, chém vụt mà xuống.

Kiếm ý mênh mông như biển, tỏa ra hào quang vĩ đại khí, như ngôi sao trên trời giống như vậy, chí cao vô thượng.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, nhìn cái kia kiếm lớn màu vàng óng, trong lòng chấn động dữ dội, “Kiếm ý này... Đích thật là Thái Huyền kiếm ý!”

Hắn không kịp nghĩ kĩ, quát lên: “Đều lui!”

Chiêu kiếm đó uy năng, đưa bọn họ tám người toàn bộ bao phủ, Thi Ngọc Nhan cùng Ôn Lương cũng che chở vào trong đó.

Thời khắc này Dương Vô Tâm, đã hoàn toàn bị lửa giận kích mù quáng, Dương Thanh Huyền cùng Thi Ngọc Nhan ở trước mặt hắn, giống như là một đôi gian- phu âm- phụ.

Đặc biệt là Thi Ngọc Nhan cái kia lạnh như băng ánh mắt, càng để hắn không chút lưu tình liền một kiếm chém xuống!

“Ta đối với ngươi tốt như vậy, ngươi nhưng phản bội ta, chết! Chết! Tất cả đều đi chết đi cho ta!”

Dương Vô Tâm trong lòng điên cuồng hò hét, cường đại kiếm ý không ngừng từ trên người bộc phát ra, hướng về thông trời đất!

Cái kia kiếm quang chịu đến cảm ứng, không được rung động, đãng xuất kiếm kiếm quang thanh âm, trong đó tràn đầy sát ý ngập trời.

Dương Thanh Huyền hai tay ở trước người vẽ vòng, trong tay trái tử hỏa bay lên, tay phải nhưng là náo nhiệt lăn lộn, hai cái to lớn hỏa diễm vòng khuếch tán mở, đem kiếm khí kia uy thế ngăn trở.

Kiếm quang chưa đến, nhưng kiếm thật lớn ý nhưng ép tới hỏa diễm sôi trào, cháy hừng hực.

Hoa Thanh đám người nhất thời cảm thấy áp lực giảm một chút, vội vàng hướng về hai bên bỏ chạy. Bọn họ biết lưu lại cũng chỉ có thể cho Dương Thanh Huyền thêm phiền.

Dương Thanh Huyền khống chế được hai loại hỏa diễm, ở trước người không ngừng xoay tròn.

Ngọn lửa hừng hực từ dưới chân hắn khuếch tán, hướng về bốn phương tám hướng thiêu đốt, trong khoảnh khắc nửa ngôi đại điện liền hóa thành biển lửa.

Mà trong tay song sắc chi hỏa, càng ngưng tụ thành Tử Kim màu sắc, sức mạnh không ngừng tăng lên.

“Vô Tận Hạo Kiếp... Thứ hai đời... Tinh Hỏa Niết Bàn!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, vô số phù ấn từ trong hai tay hắn bay lên, hỏa diễm hóa long, ngút trời mà đi!

“Ầm ầm!”

Kiếm khí màu vàng óng chém vào rồng lửa bên trong, va chạm ra vô tận năng lượng, hai cái triệt tiêu lẫn nhau, không ngừng tan vỡ, sóng lửa mang theo màu vàng sặc sỡ, cuồng bạo hướng về bốn phía bao phủ ra, dường như một hồi thịnh thế khói hoa nổ ra ở trên không bên trong.

Trong đại điện mọi người tất cả đều là trong lòng chấn động dữ dội, không ngừng lui về phía sau đi, để tránh khỏi mình bị lan đến.

Như vậy sức mạnh đáng sợ, đúng là cùng bọn họ như thế top 1000 tuyển thủ bên trong thi triển ra sao?

Loại sức mạnh này đặt ở bất luận cái nào tông môn, đều đủ để trấn áp một phương, thành là hào kiệt giống như tồn tại.

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, mắt gặp mình Tinh Hỏa Niết Bàn, bị cái kia Thái Huyền kiếm ý chém nát, cường đại kiếm quang tiếp tục rơi xuống, nghiền ép trên người hắn, không ngừng trùng kích đạo thể.

Trong lúc nhất thời trên thân thể kiếm quang ngang dọc.

Dương Thanh Huyền trong mắt loé ra vẻ kinh ngạc, nội tâm sinh ra một loại vô cùng cảm giác quái dị.

Luôn luôn lấy kiếm vì là thu hắn, giờ khắc này nhưng đắm chìm trong mưa kiếm hạ, tùy ý tất cả kiếm ý giội rửa.

Kiếm khí chém đồng thau mặt đất phát sinh “Rầm rầm rầm” tiếng vang, liên miên bất tuyệt.

“Đã chết rồi sao?”

Tiêu Túc Dương bọn người là trong lòng kinh hãi, nhìn chằm chằm cái kia dần dần xua tan trong ngọn lửa, kiếm thật lớn mang không ngừng lấp loé, đạo kia làm người sợ hãi bóng người không ngừng nổi lên.

“Chi! Dĩ nhiên không có chuyện gì?!”

Làm tất cả mọi người thấy rõ Dương Thanh Huyền thân ảnh sau, toàn bộ đều thất kinh, nguyên tưởng rằng mặc dù không chết, cũng tất nhiên sẽ trọng thương.

Mà giờ khắc này Dương Thanh Huyền đứng thẳng người lên, đứng ở đó kiếm ý như mưa rơi, càng không có nửa điểm bị thương.

Chỉ là cái kia trên mặt Thanh Nha Quỷ Diện, tựa hồ trở nên càng dữ tợn, trên mặt nạ trận pháp nhất đạo đạo bị đánh mở, phát sinh giải tỏa giống như kèn kẹt tiếng, tản ra hư quang bao phủ lại toàn thân, hóa thành Quỷ Tướng bóng mờ, cùng Dương Thanh

Huyền trọng chồng lên nhau.

Kiếm ý rơi vào bóng mờ kết giới trên, cũng chưa có thể cắt vào nửa phần.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1316: Quyết Đấu Đỉnh Cao, Mãi Mãi Không Có Tận Đầu

“Cái kia mặt nạ lại là món phòng khí?!”

Trong điện võ giả thừ ra một chút, lập tức phục hồi tinh thần lại, đều thầm nghĩ: “Khó trách hắn đeo mặt nạ, nguyên lai là vì phòng ngự, mà không phải là vì che chắn dung nhan?”

Liên quan với Dương Thanh Huyền tại sao muốn mang mặt nạ, nhiều hơn một loại lý giải.

Tiêu Túc Dương cùng Từ Uy Long đều là sắc mặt khó coi dị thường, vừa nãy Dương Vô Tâm cái kia một chiêu kiếm thế, bọn họ không có khả năng hoàn toàn đón đỡ được.

Hiện tại Dương Thanh Huyền không chỉ có tiếp nhận, hơn nữa chút nào không bị thương.

Trước ở Dương Thanh Huyền giao thủ thời điểm, hắn tựa hồ không có lợi hại như vậy, loại tiến bộ này tốc độ để mấy người đều là dị thường chấn động, thậm chí có một chút sợ hãi.

Lộ Nhất Phàm trước sau sắc mặt bình tĩnh, chỉ là đáy mắt xẹt qua tinh mang, hắn biết lấy Dương Thanh Huyền thực lực, chiêu kiếm đó không đủ để giết hắn, nhưng lại không nghĩ rằng dễ dàng như thế liền đón lấy.

“Ha ha, ngươi lại trường tiến không ít, nhìn bản tọa lòng ngứa ngáy khó nhịn! Dương Vô Tâm giao cho ngươi, Tinh Cung này chút tạp ngư liền để cho ta tới thu thập đi!”

Chung Hiệt cười lớn một tiếng, trên người ma khí ngút trời, khinh miệt ánh mắt đảo qua Từ Uy Long mấy người, hài hước ánh sáng lạnh lẽo không ngừng ở trong mắt ngưng tụ.

“Nguồn sức mạnh này!”

Tiêu Túc Dương đám người cảm nhận được Chung Hiệt ma lực, không khỏi là kinh hãi, bỗng nhiên quay đầu lại.

Chỉ thấy Chung Hiệt cả người thân hình rút ra dài, trở nên khuôn mặt quỷ dị dữ tợn, sinh đôi giác răng nhọn, sau lưng mang theo hai miếng to lớn cánh bằng xương.

Khí thế của cả người cũng đang nhanh chóng kéo lên, toàn thân đều bao bọc màu xanh biếc vảy, bên trong có màu đen đặc ma khí lật lăn ra đây, hóa thành vô biên ma ảnh bao phủ, một luồng uy nghiêm đáng sợ ý lạnh ở trong mấy người tâm lan tràn.

Từ Uy Long hoàn toàn biến sắc, không lo được Dương Vô Tâm đánh với Dương Thanh Huyền một trận, quát to: “Yên Nhiên, một buồm, túc dương, đồng loạt ra tay trấn áp này ma nhân!”

Chung Hiệt lúc trước tuy rằng khí thế bất phàm, nhưng từ đầu đến cuối đều chỉ có Thái Thiên Vị tu vi, vì lẽ đó Từ Uy Long đám người tuy rằng kiêng kỵ, nhưng vẫn chưa quá để ở trong lòng.

Giờ khắc này biến thân Ma tộc, uy thế mạnh càng không ở Dương Thanh Huyền cùng Dương Vô Tâm bên dưới!

Hơn nữa Từ Uy Long lần này Thánh Điện hành trình có rất lớn mục đích, Chung Hiệt ma thân mang đến cho hắn một loại áp lực thực lớn cùng uy hiếp, nhất định phải trừ chi mà yên tâm!

Hét lớn một tiếng sau, Chung Hiệt cánh tay nháy mắt tăng vọt mấy lần, hóa thành màu đen Lưu Ly Kim Cương, cường đại quyền ý khuếch tán.

Trên cánh tay lưu quang lóe lên, nắm đấm liền mạnh mẽ đập ra ngoài, quát to: “Siêu cấp Phá Thế Thiết Quyền!”

“Ầm!”

Một quyền bên dưới, không gian rung động, như lưu tinh ngã xuống, quyền phong quyển thiên tịch địa.

“Lâu la, không đáng mỉm cười một cái!”

Chung Hiệt cười gằn một tiếng, đưa tay ra, năm ngón tay hư nắm.

Đầy trời ma khí tuôn ra mà đến, hội tụ ở bàn tay hắn phía trước, hóa thành một mặt uy nghiêm đáng sợ khí thuẫn.

“Ầm ầm!”

http://truyencuatui. ո et/

Thiết Quyền đánh vào cái kia khí thuẫn trên, chấn ma khí lăn lộn, không ngừng đổ nát.

Nhưng bất quá chớp mắt, quyền kình liền hoàn toàn bị chế trụ, lại không cách nào tồn tiến vào mảy may.

Từ Uy Long khuôn mặt khó coi dị thường, đại viên mồ hôi lạnh ở đầu trán chảy ra, Chung Hiệt cho hắn một loại sâu không thấy đáy cảm giác, phảng phất còn có sức mạnh đáng sợ chưa triển khai.

“Đừng vội càn rỡ!”

Phong Yên Nhiên quát lạnh một tiếng, tay ngọc nháy mắt đánh về bầu trời, lập tức bỗng nhiên vung xuống.

Thiên địa buồn bã, một đạo màu đen cột sáng chính là lánh hiện ra, mang theo cường đại lực xuyên thấu, lấy tốc độ cực hạn đập xuống, xuyên thủng hư không.

Tiêu Túc Dương đồng thời hét lớn một tiếng, toàn thân hồn làm vinh dự phồng, như ác quỷ vậy bóng mờ ở sau lưng bay lên, cúi người dùng hai tay đem Tiêu Túc Dương ôm lấy, muốn phải đem hắn bóp nát nuốt chửng.

Hoảng hốt phía sau, hóa thành một bộ áo giáp che đắp lên trên người, khí thế của cả người đột nhiên biến đổi, mặt phẫn nộ dữ tợn, tỏa ra điên cuồng lệ khí, chấn động khiến người sợ hãi.

Tinh Cung ba đại cường giả liên thủ lại, Chung Hiệt cũng rốt cục đổi sắc mặt, tay trái bấm quyết vỗ một cái, đem Từ Uy Long đánh bay.

Đồng thời thân như lá rụng lui về phía sau đi, giữa hai tay mười ngón không ngừng bấm quyết, quanh thân dâng lên vô số phù văn, loáng thoáng có ma ảnh ở bầu trời bốc lên.

Tinh Cung mấy người khác, lập tức từ hai bên đuổi theo, từng người bấm quyết ra tay, từ khác nhau góc độ ra tay, các loại chiêu thức bén nhọn đan xen ngang dọc, trong lúc nhất thời càng cũng đem Chung Hiệt áp chế lại.

Duy nhất không có xuất thủ chính là Lộ Nhất Phàm, hắn khẽ tựa vào một căn đồng thau trên cây cột, hai tay ôm ngực, lạnh lùng quan chiến.

Mặt khác một bên, Dương Vô Tâm ánh mắt nham hiểm lợi hại, lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, lạnh giọng nói: “Một đám rác rưởi, cho rằng chặn lại rồi ta một kiếm, liền có thể cùng Tinh Cung đối nghịch sao? Hôm nay Thánh Ma trong điện, hết thảy người không phục, toàn bộ đều phải chết! Ở thế giới cường giả vi tôn này bên trong, liền để trên thế giới này tột cùng nhất thế lực, chém gãy các ngươi đích thiên tài con đường!”

“Kiếm đến!”

Dương Vô Tâm lại quát một tiếng, hai tay bấm quyết, vạn ngàn phù văn tự trong tay bốc lên, hóa thành một thanh kiếm lớn màu vàng óng, thân kiếm rộng rãi dày nặng, mặt trên nhảy nhót như sấm giống như quang hồ, chỉ là kiếm khí ngang dọc, liền đem không gian đánh nát xuất ra đạo đạo đen ngòm dấu vết.

Bốn phía võ giả tất cả đều hoàn toàn biến sắc, hoảng sợ nhìn cái kia kiếm lớn màu vàng óng.

Đây cũng là trong truyền thuyết chí cường Võ Hồn Thái Huyền mộ kiếm sao?!

Tất cả mọi người là vội vàng lùi đến xa xa, sợ bị kiếm ý lan đến đi vào.

Tuy rằng Dương Vô Tâm ngông cuồng đến cực điểm, nhưng không ai dám phản bác. Cùng Tinh Cung đối đầu, một là không có thực lực này, hai là không có can đảm này.

Chỉ có điều trong lòng mỗi người, đều tràn đầy cực độ lửa giận cùng không phục.

Không có ai từ nhỏ chính là rác rưởi, cũng không có ai cam nguyện cả đời làm rác rưởi! Huống hồ bọn họ tất cả đều là thiên chi kiêu tử, toàn bộ tinh vực trẻ tuổi một đời bên trong top 1000 cường giả!

“Có thể được chém gãy con đường thì không phải là thiên tài! Vạn cổ tới nay, xưa nay liền không biết cái gì là đỉnh cao! Ta chỉ biết là, nhất sơn vẫn còn so sánh nhất sơn cao! Cái này bầu trời, là mãi mãi không có cuối!”

Dương Thanh Huyền quát lạnh một tiếng, hai tay bấm quyết, chỗ mi tâm Tử Viêm không ngừng thiêu đốt, đem cả người đều bọc vào, Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết không ngừng ở trong người thôi thúc.

Dương Vô Tâm trên người kiếm thế cực mạnh, làm cho người ta một loại khó có thể ngang hàng, chém nát tất cả cảm giác.

Chẳng biết vì sao, Dương Vô Tâm thi triển ra đích thật là Thái Huyền kiếm ý, nhưng cũng cho Dương Thanh Huyền một loại vô cùng cảm giác cổ quái, luôn cảm thấy có vấn đề, nhưng lại không nói ra được vấn đề ở đâu.

Dương Thanh Huyền liều mạng khởi động diễn hỏa quyết, trừ tử hỏa ở ngoài, náo nhiệt cũng ở trong người vận chuyển, rất nhanh vọt ra, đốt biến toàn thân.

Song sắc hỏa diễm lẫn nhau vờn quanh, như song long nô đùa, tỏa ra uy thế kinh khủng.

Lộ Nhất Phàm đột nhiên đứng thẳng người, hai mắt không nháy một cái nhìn chằm chằm, lúc đó hắn chính là bại tại chiêu này bên dưới, giờ khắc này gặp lại, nội tâm xuất hiện một luồng dị dạng, đồng thời thầm hô nói: “Không đủ! Này chiêu còn chưa đủ. Uy lực không cách nào chống chọi Dương Vô Tâm kiếm ý! Dương Thanh Huyền a, ngươi còn có cái gì lá bài tẩy, tất cả đều thi triển ra đi, bằng không ngươi con đường võ đạo, liền muốn ngưng hẳn ở bên trong đại điện này!”

Lộ Nhất Phàm khẩn trương nắm chặt hai tay, trong cơ thể khí huyết phun trào, hận không thể xông lên ra tay.

Dương Thanh Huyền cũng phát hiện chính mình cùng Dương Vô Tâm sự chênh lệch, mặc dù là dùng Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết điều khiển đôi hỏa, vẫn như cũ cảm nhận được cái kia thấu xương kiếm ý hàn khí, dường như muốn đem thân thể của hắn chém mở.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1317: Đại Chiêu Mất Khống Chế, Uy Thế Của Một Kiếm

“Hai đạo không được thì đến đạo thứ ba!”

Dương Thanh Huyền thầm quát một tiếng, “Vô Tận Hạo Kiếp thứ ba đời! Hắc diễm đi ra đi!”

Bên trong đan điền mồi lửa trận pháp chuyển động, cái kia hỗn như mực nước hắc diễm đột nhiên bị co rúm, tràn vào kinh mạch toàn thân, theo Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết đường lối vận công đồ đi khắp, rất nhanh liền từ đầu ngón tay bên trong bức ra.

Lần này không chỉ có là Dương Vô Tâm cùng Lộ Nhất Phàm hoàn toàn biến sắc, liền ngay cả Dương Thanh Huyền chính mình cũng mặt lộ vẻ vẻ hoảng sợ, cái kia hắc diễm sau khi xuất hiện, liền trực tiếp nhảy vào hai loại trong ngọn lửa, hóa thành loại thứ ba sắc thái.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy cả người run lên, kinh mạch toàn thân nỗi đau khổ khó có thể chịu đựng, đồng thời điều khiển ba loại hỏa diễm đã vượt ra khỏi cực hạn của hắn, muốn mất khống chế.

Tử, hồng, hắc ba màu hỏa diễm ở không ngừng va chạm, từng đoá từng đoá đốm lửa tung bay mà ra, ở trên không bên trong cuồng loạn múa, như nhiều sắc lưu huỳnh, óng ánh chói lọi, chỉ có điều bay lượn qua địa phương, không khí bị đốt ra một đạo đen nhánh sẹo sâu.

Dương Vô Tâm sầm mặt lại, tuy rằng thấy được Dương Thanh Huyền ở vào bôn hội biên giới, nhưng này ba loại ngọn lửa bay lượn, nhưng mang đến cho hắn một tia khí tức nguy hiểm, phảng phất chỉ cần này ba màu chi hỏa kết ấn, chính mình liền sẽ bại trận.

Cái cảm giác này để hắn hết sức khó chịu cùng không muốn tin tưởng.

Dương Vô Tâm lạnh giọng nói: “Coi như bầu trời vĩnh viễn không có điểm dừng, ngươi cũng không nhìn thấy! Đi chết đi, diệt kiếm hướng về ẩn!”

Nói, liền một kiếm chém bổ xuống.

Một mảnh lóa mắt kim quang, như sông dài giống như tuôn trào, vắt ngang ở trời cao.

Kiếm ý tràn ngập thiên địa, kỳ thế không thể đỡ, rơi thẳng cửu thiên, như muốn đem thế gian không sạch sẽ cọ rửa hầu như không còn, chém cắt hết thảy phiền nhiễu ràng buộc.

“Có thể không nhìn thấy, có thể không từ ngươi nói toán!”

Dương Thanh Huyền nghiêm ngặt quát một tiếng, mạnh mẽ đem nội tâm khó chịu đè xuống, hai tay nhanh chóng kết ấn, trong đầu không ngừng hiện ra Thái Sơ Diễn Hỏa Kinh bên trong cái kia đế diễm quyết đồ án.

Ba loại trong biển lửa không ngừng có quyết ấn lật lên, hóa thành ánh vàng ở trên không bên trong tiêu tan bất định.

Ánh lửa cùng kiếm khí xa xa tương đối, còn chưa tiếp xúc, thì có cường đại linh áp bắn ra, hầu như muốn xé rách toàn bộ đại điện.

Dương Thanh Huyền tốc độ kết ấn không ngừng tăng nhanh, ba đạo hỏa diễm đều khó khống chế, nếu như kết không ra đế diễm ấn, căn bản không ngăn được Dương Vô Tâm chiêu kiếm này.

Dương Thanh Huyền sắc mặt hết sức trắng bệch, mồ hôi như mưa rơi.

Chỗ mi tâm càng là đột nhiên hắc mang lóe lên, lồi ra một chiếc mắt nằm dọc đến, đột nhiên trợn mở.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy trong cơ thể hắc diễm bỗng nhiên hơi ngưng lại, dường như ngưng kết ở giống như vậy, cũng chưa có thể vận chuyển nửa phần!

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, rõ ràng cảm ứng được Ám Dạ Chi Đồng sức mạnh, cả người sốt sắng, thời khắc mấu chốt này, Ám Dạ Chi Đồng lại rút củi dưới đáy nồi, đưa hắn hắc diễm áp chế xuống.

Không chỉ có như vậy, khác hai đạo hỏa diễm, tử diễm cùng ngọn lửa hồng, cũng nháy mắt như khô kiệt giống như vậy, khó hơn nữa vận chuyển.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, trơ mắt nhìn cái kia sắp hoàn thành đế diễm ấn, ở phía trước đột nhiên đổ nát, “Ầm” một tiếng, hóa thành từng đoá từng đoá đốm lửa, ở phía trước chậm rãi lượn vòng, trông rất đẹp mắt.

Dương Thanh Huyền nội tâm cay đắng, cuối cùng là dã tràng xe cát, phải thua a.

Thời gian phảng phất dừng lại một nửa, Lộ Nhất Phàm, Thi Ngọc Nhan, Độ Nhược đám người, tất cả đều là hoảng sợ trợn to hai mắt, giống như là muốn liều lĩnh xông lại.

Nhưng vẻ mặt bọn họ, động tác, ở trong mắt Dương Thanh Huyền, nhưng là như vậy chầm chậm, chậm đến rồi cực hạn.

Liền ngay cả Dương Vô Tâm một kiếm, cũng bị thả chậm vô số lần.

Nhưng dù cho như thế, cái kia mênh mông Thái Huyền kiếm ý, vẫn như cũ cuồn cuộn đổ thẳng xuống, muốn chém nát thân thể của hắn cùng toàn bộ thế giới.

“Ám Dạ Chi Đồng, ngươi mã lặc sa mạc, lão tử với ngươi không thù không oán, vì sao phải hại ta!”

Dương Thanh Huyền nội tâm dâng lên một trận không cam lòng, đáy lòng liều mạng quát ầm lên.

Nhưng toàn thân đều bị Thánh khí lực lượng áp chế, căn bản không phản kháng được nửa phần.

“Hừ, ta hại ngươi? Lão phu muốn hại ngươi, ngươi còn có thể sống đến bây giờ? Đừng ồn ào! Lão phu đây là ở cứu ngươi.”

Dương Thanh Huyền bên tai, đột nhiên vang lên một giọng già nua, mang theo lạnh lẽo và khinh thường ngữ khí.

“Ngươi là... Tinh Linh Vương?!”

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội.

Âm thanh này hắn còn nhớ, ở Linh Tâm Thông Minh bên trong, cùng nam tử thần bí kia đấu ông lão, bị nam tử thần bí xưng là “Tinh Linh Vương” người kia, chính là cái này âm thanh.

Sau đó Dương Thanh Huyền trăm phương ngàn kế nghĩ muốn tìm ra Tinh Linh Vương, nhưng bất luận hắn làm sao khởi động Ám Dạ Chi Đồng, đều trước sau không thể được.

Không nghĩ tới này quyết chiến thời khắc mấu chốt, Tinh Linh Vương dĩ nhiên xuất hiện, một tay liền muốn hại hắn.

“Cứu ta? Có ngươi như thế cứu ta sao?”

Dương Thanh Huyền khổ sở nói: “Tiếp theo một cái chớp mắt, ta sẽ bị Thái Huyền kiếm ý đánh nát.”

Tinh Linh Vương thanh âm lạnh lùng nói: “Ngươi coi mình là không chết thân thể sao? Nếu không có ta chém gãy ngươi mồi lửa, áp chế một cách cưỡng ép ngươi triển khai cái kia chiêu đế diễm ấn, ngươi bây giờ đã bị mất khống chế mồi lửa đốt thành tro bụi. Coi như là không chết thân thể, tùy tiện loạn triển khai đế diễm ấn, cũng phải hóa thành tro tàn.”

Tinh Linh Vương tựa hồ đối với đế diễm ấn nhất định có hiểu rõ.

Nhưng Dương Thanh Huyền đã Vô Tâm hỏi tới, chán nản nói: “Bị thần thông của mình yên diệt, dù sao cũng hơn bị đối thủ sử dụng kiếm chém chết tốt lắm đi. Huống hồ ba loại ngọn lửa điều khiển, tuy rằng không phải như vậy thuận buồm xuôi gió, nhưng còn chưa tới phải chết trình độ.”

Tinh Linh Vương cười lạnh nói: “Ngươi quá khinh thường Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết, cái kia đế diễm ấn không phải là ngươi cái trình độ này liền có thể lấy thi triển. Cho tới sinh tử, hừ, một đám dốt nát tiểu bối, ngươi tạm thời không có việc gì. Chí ít sẽ không chết ở chiêu kiếm này hạ, còn phía sau phiền toái lớn có thể chết hay không, ta cũng không biết.”

“Phiền toái lớn? Chiêu kiếm này cũng không qua, còn có cái gì so với cái này phiền toái lớn hơn nữa?”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh ngạc, Tinh Linh Vương hắn hiển nhiên không tin, bởi vì chiêu kiếm đó đã rơi xuống, sắp chém trên người hắn.

Lộ Nhất Phàm cùng Thi Ngọc Nhan đám người, đã là hoảng sợ hét to.

Người như vừa chết, toàn bộ thế giới đều đem quy về hư vô.

Chẳng biết vì sao, vào đúng lúc này, Dương Thanh Huyền nhưng lộ ra cực kỳ bình tĩnh, nội tâm không có một tia khủng hoảng cùng ngổn ngang, lẳng lặng nhìn chiêu kiếm đó chém xuống.

Chờ đợi cái kia kiếm lớn màu vàng óng, đưa hắn kể cả toàn bộ thế giới, cùng nhau chém nát.

"Ầm!"

Dương Thanh Huyền trước mặt mãnh liệt kiếm phong rơi xuống, chấn động trên người hắn, cái kia chút mất khống chế hỏa diễm tất cả đều bị chấn động tiêu diệt, trên người mình cũng tay áo tung bay.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nhìn không trung, Dương Vô Tâm chiêu kiếm đó tuy rằng chém ra, nhưng cũng vẫn chưa rơi xuống, mà là ở trên không bên trong không ngừng đổ nát, rơi xuống chỉ là vài sợi kiếm ý.

Dương Vô Tâm cũng là đầy mặt ngạc nhiên, khó tin nhìn trong tay mình, không chỉ có là kiếm hình đổ nát, liền ngay cả trên người sức mạnh, cũng ở không ngừng trôi qua, phảng phất có một luồng kinh thiên sức mạnh to lớn, đưa hắn trấn áp!

Dương Thanh Huyền mừng như điên, kích động truyền âm nói: "Tinh Linh Vương, là sức mạnh của ngươi sao? Mạnh, thật mạnh! Lặng yên không một tiếng động, ta cảm giác gì đều không có, liền đem đối phương Thái Huyền kiếm ý trấn áp!"

"Hừ, đừng kích động quá sớm, ta tuy không có hại ngươi, nhưng cũng không có ý định cứu ngươi. Cũng không phải là ta ra tay. Lần trước cùng tên kia Giới Vương nam tử một trận chiến sau, ta sức mạnh liền vô cùng yếu ớt, còn không làm được cách không áp chế.”

Tinh Linh Vương thanh âm thăm thẳm truyền đến.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1318: Truyền Thừa Vạn Năm, Thánh Ma Bất Diệt

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Không phải ngươi? Ở đây còn có ai có thể dễ dàng áp chế Dương Vô Tâm?”

Tinh Linh Vương nói: “Đây chính là ta vừa nói phiền toái lớn, các ngươi đại phiền toái tới rồi.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới phát hiện, không chỉ có là Dương Vô Tâm bị áp chế, hắn những ngọn lửa kia cũng nhận được lực lượng áp chế, toàn bộ tắt.

Chung Hiệt cùng hỗn chiến Tinh Cung mọi người, tất cả đều là không thể động đậy, kinh hãi đứng ở đó, không biết chuyện gì xảy ra.

Tất cả mọi người ở ngắn ngủi yên tĩnh sau, Chung Hiệt đột nhiên hét lớn: “Ma cấm! Là ma cấm!”

Mọi người giật mình trong lòng, vội vàng hướng về bốn phía nhìn tới.

Lúc này mới phát hiện, trên cung điện cái kia ba mươi sáu toà đồng thau Ma Tượng bộ dạng tựa hồ biến hóa, trong tay quyết ấn có bất đồng riêng, như là đang kêu gọi món đồ gì, từng tia từng tia màu xanh biếc năng lượng từ Ma Tượng bên trong hút ra ra, chui vào ba đầu sáu tay Ma Tượng bên trong, hội tụ hóa thành một cột sáng, xông thẳng Thương Khung.

Hơn nữa phía trên Ma Điện, cái kia vô số ma khí Tinh Vân, bị cột sáng xông vỡ, nháy mắt cũng tất cả đều hóa thành vòng xoáy tràn vào đi vào, rót vào cái kia ba đầu sáu tay Ma Tượng bên trong.

Phảng phất là vô cùng ban đêm giáng lâm giống như vậy, một cổ cường đại tràng năng dập dờn bồng bềnh đi ra ngoài, nháy mắt tràn ngập toàn bộ đại điện, đem tất cả mọi người trấn áp tại tại chỗ, khó động mảy may.

Dương Vô Tâm kinh hãi, không lo được giết Dương Thanh Huyền, cả kinh kêu lên: “Truyền thừa! Là Thánh Ma truyền thừa! Truyền thừa rốt cục xuất hiện!”

Dương Thanh Huyền đồng dạng hoảng sợ nhìn cái kia ba đầu sáu tay pho tượng, mặt trên không ngừng ngưng tụ ra ma ảnh, giống như là muốn giàu có.

Một đạo xa xưa thanh âm tự ma ảnh kia bên trong truyền đến, “Tên ta vì là đồ, ma lâm thiên hạ, truyền thừa vạn năm, Thánh Ma bất diệt!”

Theo âm thanh vang lên, trong đại điện đầy rẫy một luồng viễn cổ ma âm, rõ chọn mà du dương, phảng phất là trên cao nguyên kèn lệnh thanh âm, làm cho người ta ngày mà bao la cảm giác, va Kích Tâm linh.

Nhưng lắng nghe bên dưới, cảm thấy cái kia ma âm có một luồng quỷ dị không nói lên lời, phảng phất có thể thẩm thấu linh hồn, đem người dẫn vào cuồng loạn vực sâu.

Ba mươi sáu tôn đồng thau Ma Tượng trên, đều là lộ ra vẻ mặt sợ hãi, lan ra “Ong ong” khí bao hàm, giống như đang hãi sợ, đang run rẩy, ở thần phục.

“Truyền thừa! Thánh Ma đồ đại nhân truyền thừa, là của ta!”

Chung Hiệt kích động cả người run rẩy, tại này cỗ mênh mông ma uy hạ, không nhịn được muốn bái ăn vào.

Thân là ma nhân chính hắn, cảm nhận được đến từ tổ tiên cường đại rộng lớn sức mạnh to lớn.

[truyen cua tui ◎Θ vn]

Từ Uy Long cùng Phong Yên Nhiên càng là “Rầm” một tiếng, liền ngã quỳ trên mặt đất, hướng cái kia Ma Tượng run lẩy bẩy.

Đúng lúc này, cái kia áp chế mọi người ma cấm, tiêu tan không một tiếng động biến mất.

Tất cả mọi người sức mạnh lại như thủy triều đã trở về.

Dương Thanh Huyền tâm thần rung động, ở này ma âm cùng uy thế hạ, liền ngay cả hắn cũng không nhịn được trong lòng dâng trào.

“Tinh Linh Vương đại nhân, này Thánh Ma truyền thừa là cái gì?” Dương Thanh Huyền vội vàng thỉnh giáo.

“Chính là một cái Thánh Ma sắp chết rồi, muốn tìm một truyền nhân mà thôi. Bất quá này ma đồ truyền thừa, tựa hồ không có đơn giản như vậy. Chính ngươi cẩn thận một chút, tự cầu nhiều phúc đi.”

Tinh Linh Vương thanh âm nói xong, liền trở nên yên lặng.

“Tự cầu phúc? Có ý gì, kính xin đại nhân chỉ điểm một, hai.”

Nhưng bất luận Dương Thanh Huyền lại làm sao vấn đề thỉnh giáo, đều không có hồi âm.

Đúng lúc này, Dương Vô Tâm đột nhiên lớn tiếng quát: “Từ Uy Long, Phong Yên Nhiên!”

Hai người cả người chấn động, lập tức từ cái kia trong rung động giật mình tỉnh lại, bỗng nhiên xoay người lại, tứ chi hướng về trên đất đẩy một cái, liền bắn mạnh mà lên, điên cuồng hướng về ma ảnh kia phóng đi.

Khi tiến vào Thanh Khâu cổ chiến trường trước, Tinh Cung liền có cường giả thôi diễn, cơ duyên gây nên, ma đồ truyền thừa y bát đem ở cổ bên trong chiến trường mở ra.

Mà thân hoài ma huyết Từ Uy Long cùng Phong Yên Nhiên, nhưng là có khả năng nhất thu được Thánh Ma truyền thừa người.

Nếu như hai người có thể có được Thánh Ma truyền thừa, Dương Vô Tâm lại là làm đời thanh niên thiên tài người thứ nhất, Tiêu Túc Dương Diêm Quân mới tỉnh càng là nhân vật đáng sợ, Lộ Nhất Phàm lại có chí cường Võ Hồn Thôn Phệ Tinh Không.

Mà lần trước luận võ người đứng đầu cũng là Tinh Cung lá trọng xa.

Như vậy trong tương lai dưới bầu trời, Tinh Cung trẻ tuổi nhất định sắp trở thành trấn áp thiên hạ một đời, trở thành huênh hoang không hai thế lực quần thể, trong thiên hạ lại không có thể địch nổi sức mạnh.

Để Từ Uy Long cùng Phong Yên Nhiên thu được Thánh Ma truyền thừa, cũng là Tinh Cung đem so với võ nơi đặt ở Thanh Khâu cổ chiến trường trọng yếu một hoàn.

“Càn rỡ! Thánh Ma y bát, chỉ có người của Ma tộc mới có thể truyền thừa. Các ngươi rác rưởi, bất quá dính một ít ma huyết, dám nhòm ngó bản tộc thánh vật, mau dừng lại!”

Chung Hiệt bỗng nhiên ngất lịm, giận dữ quát ầm lên.

Toàn thân ma khí lăn lộn, sát khí cuồn cuộn ngất trời, bóng người loáng một cái, liền hướng Từ Uy Long cùng Phong Yên Nhiên đuổi theo.

“Ah, người nào truyền thừa, có thể không đến lượt ngươi nói toán.”

Dương Vô Tâm khóe miệng ngậm lấy cười gằn, lại không lo được giết Dương Thanh Huyền, hoành thân chặn lại, giơ tay bấm quyết, một mảnh kiếm ý tự thân trên bộc phát ra, tiện tay một điểm.

“Diệt kiếm hướng về ẩn!”

To lớn kia kim kiếm lại xuất hiện, hóa thành một dòng sông kiếm, phảng phất tự cửu thiên mà xuống, tỏa ra óng ánh chói mắt hào quang, nằm ngang ở Chung Hiệt trước mặt, có như lạch trời!

“Người cản ta, chết!”

Chung Hiệt quát lên một tiếng lớn, một đạo ma chiếu sáng diệu ra, liễm làm một tuyến, hóa thành một thanh to lớn ma đao, bên trên ma khí như diễm, điên cuồng chém mà đi.

“Oành!”

Lạnh khí tranh tiếng kêu thanh âm rung động tứ phương, cường thịnh sắc bén khí vòng vòng quét ngang.

Đao kiếm đua tiếng, hai người sức mạnh không ngừng làm hao mòn, phát sinh kèn kẹt vỡ vụn thanh âm, cái kia kiếm sông dài không ngừng chớp hiện, Ma Nhận trên ma khí cũng không ở tản mạn ra.

Dương Vô Tâm hoàn toàn biến sắc, không ngừng biến hóa quyết ấn, từng đạo từng đạo kiếm khí ở trên không bên trong qua lại, tụ hợp vào cái kia kiếm hà bên trong, cùng ma đao chống chọi.

Chung Hiệt tức giận không ngớt, liều mạng hút vào tứ phương ma khí, hóa thành từng đạo từng đạo vòng xoáy, đột nhiên rót vào trong đao, toàn bộ đại điện “Ầm ầm ầm” run rẩy, hầu như muốn yên diệt ở hai người chiêu thức bên dưới.

Dương Vô Tâm sắc mặt càng ngày càng khó coi, ở này trong ma điện, Chung Hiệt cùng đại điện cộng hưởng, có thể mượn dùng lượng lớn ma khí, chính mình hoàn toàn là bị áp chế trạng thái, cái kia kiếm sông dài cũng không biết còn có thể kiên trì bao lâu, chỉ cầu Từ Uy Long cùng Phong Yên Nhiên nhanh lên một chút thu được truyền thừa, đến thời điểm còn có thể liên thủ ngược lại trấn áp Chung Hiệt!

“Người gia tổ tiên đồ vật, các ngươi đi cướp, không ngại ngùng sao?”

Dương Thanh Huyền ở phía xa quan sát, gặp Chung Hiệt bị liên can ở, cười lạnh một tiếng, liền đột nhiên ra tay.

Lại không nói Từ Uy Long cùng Phong Yên Nhiên thu được truyền thừa, đối với hắn có trăm hại mà không một lợi. Liền chỉ là chính mình cùng Dương Vô Tâm ân oán, nhất định phải ra tay rồi.

Ngay sau đó chiến kích vừa ra, liền xông lên phía trước, nghĩ muốn cắt đứt Từ Uy Long cùng Phong Yên Nhiên.

Chung Hiệt nghe vậy, khóe mắt dư quang liếc qua đến, lộ ra đại hỉ cùng vẻ cảm kích.

Dương Vô Tâm khuôn mặt âm trầm, quát to: “Túc dương, một buồm, ngăn trở hắn!”

“Diêm Quân mới tỉnh!”

Tiêu Túc Dương hét lớn một tiếng, to lớn hồn chỉ từ trong cơ thể tuôn ra, hóa thành một vị hư thực hình bóng, dung hợp trên người tự mình, đầy mặt sát khí cùng oán độc, một chiêu liền hướng Dương Thanh Huyền đánh tới!

“Diêm Quân muốn ngươi canh ba chết, ngươi liền sống không tới năm canh!”

Diêm Quân trên bàn tay, phóng xạ ra năm cột sáng, đan dệt mà đi, ở trên không bên trong lượn vòng, cắn giết tất cả.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1319: Lập Trường Của Ta, Thứ Hai Diêm Quân

“Xem ra ngươi giáo huấn còn không có ăn đủ a.”

Dương Thanh Huyền phất tay chém một cái, Bạch Uyên ở trước người hóa ra vô số hư quang, mỗi một vệt sáng hạ, đều phảng phất có một Đạo Linh hồn ở phiên nhiên múa lên.

“Hồn Chi Vũ!”

“Oành!”

Hư quang chém ở cột sáng kia trên, bùng nổ ra kinh thiên động địa âm thanh, dư âm ầm ầm hướng về bốn mặt khuếch tán.

Có vài tên võ giả trực tiếp bị xung kích sóng bắn trúng, gào thảm phun máu phè phè.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, đem chiến kích thu về, ánh mắt hướng về bên cạnh quét qua, mới yên lòng. Cái kia vài tên võ giả chỉ là bị thương, nếu như cúp, món nợ này cũng không biết ghi vào ai đầu trên.

“Theo ta chiến đấu còn dám phân tâm! Oa oa, tức chết ta rồi! Đi chết đi!”

Dương Thanh Huyền ánh mắt phân tán chi tiết nhỏ, rơi ở trong mắt Tiêu Túc Dương, còn tưởng rằng đối phương hững hờ, không có để hắn vào trong mắt, tức giận đến mức cả người run run.

Diêm Quân sức mạnh không ngừng bạo tăng lên, đến Không Pháp hậu kỳ, khí thế mạnh mẽ như sơn nhạc miên liền, hoành ép mà tới.

Lúc này, Tinh Cung mấy người khác cũng đều rối rít ra tay, đem Dương Thanh Huyền vây nhốt.

Dương Vô Tâm ở phía xa nhìn, hét lớn: “Lộ Nhất Phàm! Còn không mau ra tay!”

Toàn bộ đại điện đều đánh trời long đất lở, Dương Vô Tâm càng là khuynh lực mà vì là, chỉ còn dư lại Lộ Nhất Phàm còn hai tay ôm ngực, đứng ở đó xem trò vui.

Lộ Nhất Phàm nhíu mày lại, biết không ra tay không xong rồi.

Lúc này mới thả xuống hai tay, hướng về Dương Thanh Huyền đi đến.

Độ Nhược cười lạnh nói: “Cho rằng chỉ các ngươi nhiều người sao? Tiến lên!”

Không đợi Độ Nhược phát hào thi khiến, ở Tinh Cung đám người xuất thủ chớp mắt, Thi Ngọc Nhan cũng đã nắm kích lên trước, một chiêu thô bạo chém thức, hướng về Tinh Cung mấy người quét ngang qua.

Độ Nhược, Khổng Linh, Lan Tư, Ôn Lương, cũng trong khoảnh khắc gia nhập chiến đấu.

Trong đại điện lần thứ hai hỏng.

Vô số ma âm cùng hào quang tại không gian bên trong lưu chuyển khuấy động, Chung Hiệt cùng Dương Vô Tâm lẫn nhau áp chế, cường đại kim quang cùng ma khí lẫn nhau đan xen vào nhau, bắn về phía tứ phương.

Độ Nhược mấy người cùng Tinh Cung mọi người quần chiến, rất nhanh thì có áp chế tính ưu thế, đem Tinh Cung mấy người đánh thổ huyết.

Đông Phương Oánh hoảng sợ kêu to, bị Thi Ngọc Nhan một kích chém ở trước người, trực tiếp gãy một cánh tay, sợ đến ngoảnh đầu liền đi, không dám tái chiến.

Dương Thanh Huyền cùng Tiêu Túc Dương đấu cùng nhau, bóng người loáng một cái, Hùng Miêu A Bảo đột nhiên xuất hiện, đột nhiên chỉ điểm một chút hạ.

“Ầm!”

A Bảo cùng Diêm Quân va chạm bên dưới, đã bị đánh bay ra ngoài.

Nhưng cứng rắn thân thể chỉ là ở trên không bên trong hơi ngưng lại, liền bay tập kích mà đến, tiếp tục điểm hướng về Tiêu Túc Dương.

“Ầm! Ầm!”

Liên tục mấy chiêu, A Bảo bị chấn động đến mức trên người rạn nứt, nhưng vẫn như cũ công kích không ngừng.

Ở xa xa trong đám người, Công Thâu Khánh cũng đang quan chiến, sắc mặt cực kỳ phức tạp, Dương Thanh Huyền đối với khôi lỗi khống chế, không chút nào ở bọn họ Công Thâu thế gia bên dưới.

Nghĩ đến mình cùng người này quan hệ, nội tâm nóng bỏng mong mỏi Dương Thanh Huyền bị Tinh Cung người giết chết.

Nhưng hắn cũng khắc sâu rõ ràng, nếu như Dương Thanh Huyền một ngày không chết, mình là tuyệt đối không thể cùng là địch, toàn bộ Công Thâu thế gia cũng không thể!

Ngay ở Tiêu Túc Dương đẩy lùi A Bảo mấy lần sau, đối với

Diêm Quân khống chế bắt đầu xuất hiện dấu hiệu bất ổn, trong đôi mắt hiện ra lượng lớn tơ máu.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền đem Xích Vĩ Huyễn Đồng cho đòi đi ra.

Khổng lồ thân rắn triển khai ở trên trời, như giao long giống như vậy, mắt rắn bên trong kim liên đoàn chuyển, biến ảo ra mênh mông hư tượng.

Tiêu Túc Dương hoảng hốt, nghĩ đến chuyện lúc trước, vội vàng đem Diêm Quân đẳng cấp hạ xuống được, lúc này mới thần trí khôi phục thanh minh, vội vàng xoay người bỏ chạy.

Xích Vĩ cười lạnh một tiếng, “Vèo” liền tại chỗ biến mất.

Sau một khắc, trực tiếp từ Tiêu Túc Dương phía trước bên trong không gian phá vách tường mà ra, gào thét một tiếng, hóa ra cường đại Pháp Thiên Tượng Địa, cự xà thông thiên triệt địa, đột nhiên đánh tới.

/

/truyencuatui.net/ Tiêu Túc Dương hoảng hốt, hoảng sợ kêu to: “Lộ Nhất Phàm, cứu ta!”

Đúng lúc này, Xích Vĩ bên cạnh người bóng người loáng một cái, một luồng khí tức đáng sợ đột nhiên giáng lâm, năm đạo màu bạc vết cào ở trên không bên trong rơi xuống, xé rách đại điện!

“Oành!”

Xích Vĩ vội vàng né tránh, nhưng vẫn là bị cái kia lợi trảo bắn trúng, chấn động bay ra ngoài, thân thể to lớn trên, xuất hiện năm đạo vệt máu, không ngừng chảy ra máu.

Tiêu Túc Dương bên người, Lộ Nhất Phàm lẫm liệt mà đứng.

Tiêu Túc Dương mừng lớn nói: “Lộ Nhất Phàm, ngươi và ta liên thủ, đem này Thanh Nha Quỷ Diện Nhân trấn áp!”

Lộ Nhất Phàm lặng lẽ không nói.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trầm xuống, lạnh giọng nói: “Ngươi phải đứng ở ta đối lập mặt?”

Lộ Nhất Phàm nói: “Ta không muốn đứng ở ngươi đối lập mặt, nhưng ta phải đứng ở Tinh Cung một mặt.”

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, nói: “Đó chính là đối lập mỳ.”

Giờ khắc này, Tinh Cung còn dư lại mấy người, đều bị Độ Nhược giết. Doạ nơi rất xa võ giả đều trợn mắt ngoác mồm, không hiểu này bởi vì sao có thể giết người, lại không có chịu đến quy tắc trừng trị.

Dương Vô Tâm cũng là sợ ngây người, nhưng không có có tâm sự suy nghĩ nhiều, hét lớn: “Lộ Nhất Phàm, mau ra tay a! Liên hợp Tiêu Túc Dương giết hắn đi! Giết cái này Thanh Nha Quỷ Diện Nhân!”

Chung Hiệt sức mạnh không ngừng bạo tăng lên, Dương Vô Tâm kim kiếm trên che kín tảng lớn vết rạn nứt, lúc nào cũng có thể muốn sụp đổ, để hắn Vô Hạ phân tâm.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ngươi phải đứng ở Tinh Cung một mặt, hiện tại Tinh Cung nghĩ muốn ta chết, lựa chọng của ngươi đây?”

Lộ Nhất Phó sắc mặt cực kỳ khó coi, mười ngón nắm tay, cắn răng nói: “Lựa chọng của ta là...”

Lời còn chưa dứt, đột nhiên một đạo nhàn nhã âm thanh, không hợp thời truyền tới, đem này căng thẳng túc sát bầu không khí nháy mắt đánh vỡ.

“Chà chà, thật là náo nhiệt đây, nhân gia Thánh Ma đang yên đang lành một cái gia, tại sao lại bị các ngươi đánh vỡ thành bộ dáng này, nhân gia Thánh Ma sau đó còn muốn ở đây.”

Ở giữa cung điện, chẳng biết lúc nào đi tới một bóng người, khuôn mặt tuấn nhã, khóe miệng ngậm lấy một nụ cười.

Dương Thanh Huyền nháy mắt cảm thấy đau đầu, trong lòng kêu lên: “Lam Ngưng Hư! Làm sao cái nào đều có hắn?”

Tiêu Túc Dương sầm mặt lại, quát lên: “Ở đâu ra rác rưởi, cút!”

Hắn đang chuẩn bị liên thủ với Lộ Nhất Phàm đánh giết Dương Thanh Huyền, đột nhiên đã bị người này không giải thích được cắt đứt, không khỏi lửa giận trong lòng nổi lên.

Lam Ngưng Hư nói: “Mọi người đều là có học người văn minh, nói chuyện có thể hay không văn minh một chút?”

“Ha ha, người văn minh? Không không, ngươi không phải người văn minh, là người chết!”

Tiêu Túc Dương phẫn nộ quát một tiếng, Diêm Quân ở trên người nổi lên, đột nhiên một chưởng đập tới. Không pháp trung kỳ sức mạnh, chưởng kình bên dưới, không khí phát sinh tiếng gào chát chúa, không ngừng bị đè nát.

Lam Ngưng Hư cười khẽ, hai tay chắp sau lưng, trực tiếp lui vài bước, tránh ra đòn đánh này, hai mắt nhìn Diêm Quân, chà chà khen: “Này Võ Hồn rất tuyệt đây.”

“Rất tuyệt ngươi liền đi chết đi!”

Tiêu Túc Dương một đòn không trúng, lại quát một tiếng, đem

Diêm Quân sức mạnh tăng lên đến Không Pháp hậu kỳ, cường đại hồn lực phun trào không ngớt, cuồng kích mà đi.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nhìn, chờ nhìn Tiêu Túc Dương chết như thế nào.

Lam Ngưng Hư khẽ cười một tiếng, đưa tay tay phải, ở trước người vẽ vòng, sau lưng đột ngột hiện hồn quang, hình như có ma quỷ muốn xông ra ràng buộc, phá thể mà ra.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, khuôn mặt ngạc nhiên cùng khó có thể tin.

Chỉ thấy cái kia cường thịnh hồn quang hóa thành to lớn tà ma bóng mờ, cùng Lam Ngưng Hư trọng chồng lên nhau, như áo giáp giống như che đắp lên trên người.

“Đây là... Diêm Quân?!”

Tất cả mọi người là trợn mắt ngoác mồm, thất thanh kêu to.

Lam Ngưng Hư trên người Võ Hồn “Diêm Quân”, cùng Tiêu Túc Dương Võ Hồn Diêm Quân dĩ nhiên giống như đúc!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1320: Vô Hạn Phục Chế, Kiếm Cương Bị Phá

“Này… Đây là…”

Không chỉ có tất cả mọi người trợn mắt ngoác mồm, chính là Tiêu Túc Dương chính mình, cũng mắt choáng váng.

“Đây là… Đáng chết!… Đáng chết a!”

Dương Thanh Huyền nhìn Lam Ngưng Hư Diêm Quân, đột nhiên trong lòng run lên, lập tức rõ ràng trước mắt là chuyện gì xảy ra!

Trong đầu hiện ra một đạo thiếu niên dáng người.

Bao giờ theo Lục Giang Bằng một đạo, tiến về phía trước tấn vân quốc đi Độc Cô Tín chiến hẹn, gặp Võ Hồn “Điệp Củ Trọng Quy” kẻ nắm giữ Đàm Đào.

Nghe Hoa Giải Ngữ nói, “Điệp Củ Trọng Quy” là Võ Hồn “Vô hạn phục chế” một phần, theo sức mạnh huyết thống từ từ mỏng manh, truyền thừa ước số ở trong người không ngừng yếu đi, cuối cùng diễn hóa thành mặt khác một loại có “Vô hạn phục chế” tính chất, nhưng cũng yếu hơn rất nhiều Võ Hồn “Điệp Củ Trọng Quy”.

Mà năm đó Huyền Thiên Cơ gặp Đàm Đào Võ Hồn sau, vẫn liền lòng có mơ ước.

Giờ khắc này Lam Ngưng Hư sử dụng tới “Vô hạn phục chế” đến, Dương Thanh Huyền lập tức liền hiểu là chuyện gì xảy ra!

Lam Ngưng Hư đem Đàm gia người toàn bộ tế luyện, rút lấy kỳ huyết dịch bên trong truyền thừa ước số, sau đó bồi dưỡng lớn mạnh, phản đẩy ra “Vô hạn phục chế” Võ Hồn!

“Đáng chết a! Đàm Đào... Đàm gia!...”

Dương Thanh Huyền trong đôi mắt phun ra lửa giận, mười ngón bấm vào thịt bên trong, nội tâm phẫn nộ khó có thể bình phục.

Lộ Nhất Phàm cau mày nói: “Đàm Đào Đàm gia?”

Trong mắt đột nhiên sáng ngời, tựa hồ nghĩ tới điều gì, trên mặt lộ ra vẻ kinh dị.

“Ngươi đây rốt cuộc là cái quỷ gì? Dám ở trước mặt ta đùa nghịch hoa chiêu, đi chết đi!”

Tiêu Túc Dương hét lớn một tiếng, Diêm Quân sức mạnh đột nhiên bạo thăng lên, mãi đến tận Không Pháp hậu kỳ đỉnh cao, cũng không dám nữa đi lên trên, sợ mình rơi vào mất khống chế.

“Minh Sơn Liệu Huy!”

Diêm Quân trên người ánh sáng tăng vọt, nắm đấm cũng một hồi khuếch trương lớn mấy lần, cuồng kích hạ xuống.

Toàn bộ không gian trong khoảnh khắc hóa thành màu đỏ, như trong núi lửa chảy xuôi dung nham, văn chương trôi chảy.

Lam Ngưng Hư cười nhạt, giơ tay lên, cái kia “Diêm Quân” cùng hắn động tác giống nhau, trên người bùng nổ ra cường đại hồn lực, sức mạnh không ngừng đi lên kéo lên.

Không Pháp sơ kỳ... Không Pháp trung kỳ... Không Pháp hậu kỳ... Không Pháp hậu kỳ đỉnh cao...!

Này “Diêm Quân” dĩ nhiên cùng đối phương Diêm Quân đạt tới đồng dạng thực lực.

Đồng thời Lam Ngưng Hư hai tay nắm tay, “Diêm Quân” cũng cùng hắn động tác giống nhau, hồn quang không ngừng từ trong cơ thể tuôn ra, nắm đấm nháy mắt khuếch trương lớn mấy lần, hóa thành dung nham núi lửa giống như màu sắc.

“Minh Sơn Liệu Huy!”

“Diêm Quân” một quyền tấn công dữ dội mà đi, không gian nháy mắt bị ép tới nổ tung, dung nham giống như năng lượng không ngừng xé rách xung quanh.

“Chi!”

“Càng là đồng dạng một chiêu?!”

“Này... Ta không nhìn lầm sao? Diêm Quân dĩ nhiên có hai cái?”

Chung quanh võ giả, tất cả đều sôi sùng sục, ngạc nhiên nghị luận.

Liền ngay cả lẫn nhau áp chế Dương Vô Tâm cùng Chung Hiệt, cũng là trong lòng kinh hoàng, không nhịn được phân một đạo dư quang lại đây, nhìn trợn mắt ngoác mồm.

“Ầm!”

“Minh Sơn Liệu Huy!” Đối với “Minh Sơn Liệu Huy!”

“Ầm ầm!”

Đáng sợ quyền uy ở trên không bên trong va chạm, cường đại hồng quang xé rách bầu trời, hóa thành từng vòng ánh sáng, rung động ra.

Dương Thanh Huyền cùng Lộ Nhất Phàm cũng không nhịn được lùi về sau, tránh khỏi rơi vào dư âm xung kích bên trong, mất không chân nguyên.

“A!”

Ở đụng trung tâm, cường đại hồng mang hào quang bên trong, truyền đến Tiêu Túc Dương kêu thảm thiết.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, chỉ thấy Tiêu Túc Dương cánh tay phải, đang bị Lam Ngưng Hư “Diêm Quân” một đòn sau, hết thảy kinh mạch nổ tung, cả trên cánh tay tuôn ra tảng lớn hào quang đỏ ngàu, sau đó vô lực buông xuống.

Tiêu Túc Dương công kích cùng phòng ngự nháy mắt bị “Diêm Quân” đánh tan, thân thể bỗng nhiên chấn động, phảng phất “Diêm Quân” quyền kình đánh xuyên thân thể của hắn, sau lưng quần áo nổ mở một cái hang lớn.

“Phốc!”

Tiêu Túc Dương ở trên không bên trong phun ra một ngụm máu đến, khuôn mặt tuyệt vọng cùng sợ hãi, còn có vẻ không cam lòng, cả người bay ngược ra ngoài.

Thân thể ở trên không bên trong không ngừng lăn lộn, hung hăng đánh vào vách tường đồng thau trên, lại là một ngụm máu lớn phun ra, sau đó lướt xuống trên đất.

Chung quanh võ giả tất cả đều “Rầm” một hồi tản ra, chỉ lo chọc phiền phức.

“Tiêu Túc Dương Diêm Quân dĩ nhiên thất bại?!”

“Diêm Quân không phải chỉ có một sao? Chẳng lẽ có mấy cái?”

“Không biết a, tiểu tử này hình như là gọi Lam Ngưng Hư, chẳng lẽ là Tiêu gia con riêng?”

“Tiếu ngưng hư? Không đúng vậy, coi như là tiếu ngưng hư, Diêm Quân từ trước tới nay cũng chỉ có một a, nếu là có mấy cái

Diêm Quân, Tiêu gia cũng không trở thành sa sút.”

Các loại âm thanh ở bốn phía đại điện vang lên, truyền vào Tiêu Túc Dương trong tai.

Giờ khắc này bên trong đại điện, tụ tập một, hai trăm người, chỉ cần đi vào Già Ma Thánh Điện võ giả, tất cả đều bị khí bao hàm sóng gợn lực lượng cảm hoá mà tới.

Tiêu Túc Dương chính mình cũng bối rối, nằm trên mặt đất, liều mạng giãy dụa, không ngừng ho ra nội tạng mảnh vỡ cùng huyết.

Lam Ngưng Hư thu về nắm đấm, “Diêm Quân” chậm rãi trở về trong cơ thể, biến mất không còn tăm hơi.

Hắn mỉm cười nói: “Miệng phun máu tươi dù sao cũng hơn miệng phun thô tục tốt, không tồi không tồi, ngươi so với vừa nãy văn minh hơn nhiều.”

“Phốc!” Tiêu Túc Dương lại là một ngụm máu lớn phun ra, khuôn mặt nháy mắt sát trắng như tờ giấy, thẳng thắn trực tiếp nằm trên mặt đất bất động, chẳng muốn giãy giụa nữa.

Dương Vô Tâm một trái tim không ngừng chìm xuống, trước mắt cục diện dần dần mất khống chế.

Chung Hiệt ma trên đao sức mạnh không ngừng tăng cường, ép tới kiếm ý của chính mình kịch liệt co rút lại, lại cầm cự không được bao lâu, kiếm cương sẽ bị phá, đến thời điểm chính mình tất nhiên bại lui, thậm chí trọng thương.

Đắc lực nhất hai người thủ hạ, Tiêu Túc Dương trọng thương, triệt để mất đi sức chiến đấu.

Lộ Nhất Phàm không nghe chỉ huy, khống chế không được.

Cái khác Tinh Cung trong hàng đệ tử, Đông Phương Oánh bị Thi Ngọc Nhan chém tới một tay, trốn không biết tung tích, còn dư lại mấy người đều bị Độ Nhược gọng kìm lớn cắt thành vài đoạn, phơi thây trên mặt đất trên.

Dương Vô Tâm trong lòng sốt sắng, hiện tại liền hi vọng Từ Uy Long cùng Phong Yên Nhiên mau mau thu được truyền thừa, sau đó ngăn cơn sóng dữ, đem này chút nghịch Tinh Cung người, toàn bộ trấn áp chém giết!

“A! A!”

Xa xa truyền đến hai đạo tiếng kêu thảm thiết, chỉ thấy Từ Uy Long cùng Phong Yên Nhiên, đột nhiên bị ma ảnh kia đánh bay, chảy như điên máu tươi bay ra ngoài.

Hai người toàn thân đều bao phủ ở ma khí bên dưới, như ruồi bâu lấy mật, không ngừng xuyên vào bên trong cơ thể, lại trào ra, thống khổ không thể tả.

“A!!”

Từ Uy Long thân thể khôi ngô, quỳ ở xa xa đồng thau trên mặt đất run lẩy bẩy, trên mặt một mảnh vẻ mặt thống khổ, như là bị cực hình gia thân.

Phong Yên Nhiên càng là nằm trên mặt đất, nguyên bản vẫn tính thanh tú quyến rũ khuôn mặt, vặn vẹo dường như Ác ma, trong miệng phát sinh giống như dã thú tiếng gào.

Dương Vô Tâm hoàn toàn biến sắc, một trái tim nháy mắt thật lạnh thật lạnh, rơi vào đáy vực.

Duy nhất chờ mong yên diệt, toàn bộ thế cuộc triệt để mất khống chế!

“Ha ha ha ha!”

Chung Hiệt trong mắt tuôn ra vẻ hưng phấn, kích động nói: “Bậc thấp rác rưởi cũng muốn đạt được Thánh Ma truyền thừa, nhất định chính là không biết tự lượng sức mình, chuyện cười lớn! Ha ha ha ha!”

Chung Hiệt liếm một cái đôi môi, trên người ma quang cuồn cuộn, sức mạnh tăng lên dữ dội, cái kia ma đao phồng lớn mấy phần, trên thân đao sáng lên phồn xinh đẹp hoa văn, như dòng máu uốn lượn chảy xuôi, phong mang càng tăng lên.

“Răng rắc!”

Một tiếng tiếng vang nhỏ xíu, để Dương Vô Tâm một phía dưới sắc xám trắng.

Ở đằng kia ma đao bên dưới, kiếm lớn màu vàng óng trên xuất hiện một vết nứt, nháy mắt liền như mạng nhện trải rộng toàn bộ thân kiếm, đổ nát thành vạn đoạn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1321: Thánh Ma Giáng Lâm, Truyền Thừa Không Chết

Năng lượng cuồng bạo quét ngang mà đi, vô tận dư âm giội rửa tứ phương.

Đại điện ở đằng kia ma đao bên dưới, phát sinh run rẩy giống như ong ong tiếng, ngập đầu khí tức điên cuồng bổ xuống.

“Ầm!”

Kinh khủng đao khí xung kích trên người Dương Vô Tâm, người sau lồng ngực đau đớn một hồi, cả người bay ngược ra ngoài, khí tức nháy mắt uể oải.

“Ha ha ha ha!”

Chung Hiệt cười lớn, trên người ma khí cuồn cuộn ngất trời, cũng không truy kích Dương Vô Tâm, mà là tay cầm đại đao liền hướng ma ảnh kia đi đến.

Dương Vô Tâm bay rơi trên mặt đất, chảy như điên mấy ngụm máu tươi, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

Chung Hiệt mỗi đi một bước, đại điện cũng vì đó rung động, tỏa ra khí bao hàm cộng hưởng.

Không gian bên trong ma khí bên trong, ngưng tụ ra vô số Ma Linh, ở trời cao trên bay lượn, phát sinh “Oa oa” tiếng kêu, phảng phất đang nghênh tiếp vương giả giáng lâm.

Dương Vô Tâm một trái tim chìm vào đáy vực.

Tinh Cung các đệ tử, ngoại trừ Lộ Nhất Phàm ở ngoài, xem như là toàn quân bị diệt, thế cuộc từ hoàn toàn khống chế đến triệt để mất đi, cũng bất quá thời gian uống cạn nửa chén trà.

Dương Vô Tâm vừa kinh vừa sợ, nội tâm dâng lên mãnh liệt phẫn nộ cùng cảm giác bị thất bại.

“Uống thời gian hát, say thời gian ma, trước mắt bao nhiêu vật nhỏ vụn, người đời là không phải chấp nhận ta. Rõ, cũng cười ngươi tỉnh, cũng cười ngươi. Ha ha ha ha!”

Chung Hiệt cười lớn bên dưới, đi tới cái kia đồng thau bậc thềm, đón lấy cái kia ba đầu sáu tay Ma Tượng trên ma ảnh, giang hai tay ra ôm ấp, nói: “Thánh Ma truyền thừa! Chỉ có chí cao vô thượng Ma tộc mới có thể thu được được! Ma đồ đại nhân, ta mong muốn truyền thừa ngài y bát, Thánh Ma không chết, truyền thừa bất diệt!”

Ma ảnh kia bên trong, bỗng nhiên hiện ra màu vàng ma quang, như mênh mông vô hạn, nổi lên gợn sóng.

Là một cái trận pháp danh sách, tự ma ảnh bên trong khuếch tán ra, đem Chung Hiệt chụp vào trong, đồng thời danh sách không ngừng, nháy mắt bao phủ toàn bộ đại điện.

Chung Hiệt kích động run cầm cập, đầy mặt khát vọng hét lớn: “Ma đồ đại nhân, Thánh Ma sức mạnh, cho ta, cho ta đi!”

Ba đầu sáu tay pho tượng mặt, tựa hồ trở nên trang nghiêm nghiêm nghị, trong tay quyết ấn cũng phát sinh biến hóa.

Trận pháp danh sách trên vô số quang điểm, như Tinh Hà lưu chuyển, sinh sôi liên tục.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nhìn bốn phía, trận pháp này danh sách bên trong ẩn chứa cực mạnh Đạo ý, vô cùng hùng vĩ cùng huyền diệu, nếu để cho hắn thời gian nhất định, cần phải chắc chắn phá giải được.

Đúng lúc này, khổng lồ kia ma ảnh bên trong, đột nhiên ngưng hóa ra một con con mắt thật to, sinh ra hai con ngươi, nhìn chăm chú hạ xuống.

Tất cả mọi người là cả người run lên, không dám cùng cái kia ánh mắt kết nối, phảng phất bị vừa nhìn xuống, linh hồn của chính mình sẽ bị thu đi giống như vậy, đều là sợ đến không dám nhúc nhích, gấp vội vàng cúi đầu.

“Đồ đại nhân, là đồ đại nhân sức mạnh!”

Chung Hiệt hưng phấn kêu to, đầy mặt khát cầu vẻ.

Cặp kia đồng ánh mắt nhìn chằm chằm Chung Hiệt nhìn một hồi, sau đó con ngươi hơi đổi, đem trong điện tất cả mọi người đập vào mắt bên trong.

Đại điện không gian nháy mắt bị cải thiên hoán địa, hết thảy đồng thau đều là không gặp, ngoại trừ trận pháp danh sách ở ngoài, chính là vũ trụ mịt mờ, vô biên vô hạn.

“Đồng thuật?!”

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, cũng không biết là ảo thuật, vẫn còn bị thu hút đồng thuật không gian. Hắn đưa mắt nhìn tới, tất cả mọi người ở, hơi hơi thả điểm tâm.

Cái kia trong con mắt lớn truyền đến xa xôi ma âm, một bó cường quang, tự trong hai con ngươi bắn ra, xuyên qua tầng tầng trận pháp danh sách, phảng phất trải qua vô cùng sâu xa, đột nhiên rơi trên người Dương Thanh Huyền, đem khóa chặt.

Dương Thanh Huyền cả người run lên, khiếp sợ nhìn cái kia con mắt lớn, sợ hãi nói: “Ngươi... Làm cái gì?!”

Cái kia cường quang bên trong ẩn chứa kinh khủng ma lực, soi sáng bên dưới, Dương Thanh Huyền cả người đều bị định trụ, hoàn toàn không có cách nào nhúc nhích. Mà trong con mắt lớn, một đạo Ma tộc bóng người ở không ngừng ngưng tụ.

Dương Thanh Huyền trong lòng dâng lên một loại cảm giác xấu.

“Chi! Cái gì? Cái gì?!”

Chung Hiệt cả người chấn động mạnh, khắp khuôn mặt là sợ hãi cùng khó có thể tin, tựa như phát điên quát: “Xảy ra chuyện gì? Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?! Ma đồ đại nhân, đại nhân, tiếp thu truyền thừa người hẳn là ta, ta mới là Thánh Ma truyền thừa người a!”

Nhưng bên trong không gian cũng không có bất kỳ âm thanh trả lời hắn.

Hết thảy võ giả tất cả đều là ngạc nhiên, nhìn cái kia bị ma quang bao phủ Dương Thanh Huyền, từng cái từng cái cả kinh nói: “Đây là... Thánh Ma truyền thừa?”

Dương Vô Tâm cũng trong lòng hoảng hốt, khó có thể hiểu cả kinh nói: “Thế nào lại là hắn?!”

Lam Ngưng Hư nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: “Ngạch, có ý tứ.”

“Lý Huyền! Ngươi đáng chết a! Dám cướp ta Thánh Ma truyền thừa, đi chết đi!”

Chung Hiệt lạnh cả người, vô tận kỳ vọng nháy mắt phá diệt, tựa như nổi điên gào thét, ma đao trên bùng nổ ra uy áp kinh khủng, xông về Dương Thanh Huyền chém tới!

“Ầm ầm!”

Một đao hoành thông trời đất, dường như muốn đem này Thương Khung vũ trụ chém nát!

Nhưng ánh đao chạm được quang thúc chớp mắt, liền đổ nát thành ngàn vạn đoạn, dồn dập tản đi.

Chung Hiệt hoảng sợ trợn to con mắt, đầy mặt tuyệt vọng cùng không cam lòng, giận dữ hét: “Đáng chết! Đáng chết a!”

Trong con mắt lớn, đạo kia ma ảnh dần dần giàu có đi ra, lấp loé bên dưới, liền xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trước mặt, mở miệng nói: “Ta chính là ma đồ, ngươi có thể nguyện tiếp thu ta chi Thánh Ma truyền thừa?”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, trước mắt này ma nhân mắt tím hai con ngươi, sau lưng triển khai sáu phiến cánh chim màu đen, vô tận uy nghiêm che đè xuống.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi tìm lộn người chứ? Ta không phải Ma tộc.”

Ma đồ nói: “Ngươi có Thánh Linh thân thể, đây là so với ma thể càng cường đại hơn đạo thể, vì lẽ đó ta chọn ngươi làm truyền thừa, là lựa chọn thích hợp nhất. Đến đây đi, tiểu bối, chịu đựng ta Thánh Ma lực lượng đi!”

Nói, ma đồ liền vươn tay ra, trực tiếp đặt tại Dương Thanh Huyền mi tâm, cường đại ma lực nháy mắt rót vào người mà vào, mạnh mẽ nhảy vào Dương Thanh Huyền kinh mạch, đi khắp toàn thân.

“A!!”

Dương Thanh Huyền đau hét lớn một tiếng, loại này bị ma lực rót vào người cảm giác, so với ba loại hỏa diễm ở trong kinh mạch đi khắp còn còn đáng sợ hơn, đau hầu như không thể chịu đựng.

Dương Thanh Huyền thân thể run lẩy bẩy, trên gương mặt trắng bệch như tờ giấy, đại viên mồ hôi lạnh như nước lăn xuống.

Ma lực không chỉ có nhảy vào tứ chi bách hài của hắn, hơn nữa trực tiếp tràn vào linh đài Thức Hải, phải đem hắn hoàn toàn ma hóa!

“Tiểu tử, ngươi lại không phản kháng lời, ngươi nhất định phải chết.”

Trong mi tâm, truyền đến Tinh Linh Vương tiếng thở dài.

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, nói: “Chết chắc rồi? Có ý gì? Ta được Thánh Ma truyền thừa, không phải cần phải từ đây hướng đi nhân sinh đỉnh cao, cưới vợ bạch phú mỹ sao?”

“Cắt!” Tinh Linh Vương khinh thường nói: “Nhân gia Thánh Ma truyền thừa, không truyền cho người mình, truyền cho ngươi một cái Nhân tộc? Ngươi coi mình là ai? Thật sự coi chính mình mệnh trời tại người? Cái kia gọi Lam Ngưng Hư lúc đi vào nói qua một câu nói, đã điểm phá trong đó Huyền Cơ, chính ngươi suy nghĩ thật kỹ đi.”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, thầm nói: “Lam Ngưng Hư đã nói?”

Trong đầu hắn nhanh chóng hồi ức, Lam Ngưng Hư đột nhiên xuất hiện thời điểm, hình như là nói “Chà chà, thật là náo nhiệt đây, nhân gia Thánh Ma đang yên đang lành một cái gia, tại sao lại bị các ngươi đánh vỡ thành bộ dáng này, nhân gia Thánh Ma sau đó còn muốn ở đây.”

Dương Thanh Huyền cả người chấn động mạnh, hoảng sợ nói: “Thánh Ma sau đó còn muốn ở? Chẳng lẽ nói này Thánh Ma...”

Tinh Linh Vương hắc tiếng nói: “Không sai, này ma đồ tàn hồn chưa diệt, cái gọi là truyền thừa, chỉ là tìm một thân thể thích hợp thôi. Ngươi nắm giữ Thánh Linh thân thể, chính là hắn khát vọng thân thể a!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1322: Quân Tử Sinh Sự Dị, Thiện Giả Ở Vật

“Em gái ngươi! Làm sao không nói sớm!”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, cả người như rơi vào hầm băng, một luồng trước nay chưa có hàn ý tập kích để bụng đầu, liền ngay cả linh hồn đều đang run rẩy.

Cái kia cỗ ma khí đã xâm nhập vào linh đài Thức Hải, nếu thật muốn chiếm thân xác, chính mình chẳng mấy chốc sẽ mất đi đối với thân thể nắm quyền trong tay.

“Tinh Linh Vương đại nhân, ta hiện tại phải làm gì?”

Ở này thời khắc sinh tử, Dương Thanh Huyền ngược lại lộ ra vô cùng bình tĩnh, bình tĩnh hỏi.

Tinh Linh Vương đột nhiên nở nụ cười, nói: “Tiểu tử ngươi không sai, hai lần giây phút sống chết đều như vậy bình tĩnh, loại này đạo tâm rất hiếm thấy a.”

Tinh Linh Vương ngữ khí hơi xúc động, tựa hồ ở hồi tưởng cái gì.

Dương Thanh Huyền mặt tối sầm lại, nói: “Đại nhân, mau giúp ta nghĩ một chút biện pháp đi. Nếu là ta bị ma hóa, Ám Dạ Chi Đồng rơi vào ma đồ trong tay, ngài cũng không hy vọng nhìn thấy chứ?”

Dương Thanh Huyền một mặt cầu cứu, một mặt giơ tay lên, chật vật ở trước người bấm quyết, ngăn cản cái kia ma khí vào cơ

thể.

“Ngươi đang làm gì?!”

Ma đồ bốn đồng bên trong tuôn ra lạnh như băng hắc mang.

Dương Thanh Huyền trầm mặc không nói, không muốn ngôn ngữ làm tức giận ma đồ, cũng không muốn để ma đồ phát hiện cái gì, có thể kéo dài một sát là một sát.

Tinh Linh Vương nói: “Để Ma tộc được Ám Dạ Chi Đồng, xác thực không phải ta muốn thấy sự tình. Hơn nữa tiểu tử ngươi trên người có không ít vật thú vị, ta ngược lại thật ra rất tình nguyện để Ám Dạ Chi Đồng tiếp tục lưu lại trên người ngươi. Thế nhưng ta sức mạnh có hạn, không giúp được ngươi.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Nói rồi phí lời nhiều như vậy, tới chóp nhất một câu không giúp được ta? Em gái ngươi a!”

Tinh Linh Vương chậm rì rì nói: “Đừng nóng vội, bất kỳ y theo dựa vào chuyện của người khác đều là không đáng tin cậy. Tuy rằng ta không giúp được ngươi, nhưng ngươi có thể tự cứu. Ta duy nhất có thể làm, chính là lợi dụng Ám Dạ Chi Đồng sức mạnh, bảo vệ tâm thần của ngươi không bị ăn mòn, để ma đồ không cách nào chân chính xoá bỏ ngươi.”

Dương Thanh Huyền mừng lớn nói: “Đa tạ!”

Có thể duy trì tâm thần bất diệt, cũng đã là lớn nhất hỗ trợ.

Tinh Linh Vương lại nói: “Cho tới chống lại ma lực, phải nhờ vào chính ngươi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thực lực của ta cùng ma đồ cách biệt rất lớn, sợ là chống đỡ không nổi hắn a.”

Tinh Linh Vương nói: “Cổ Thánh Hiền có lời: Quân tử sinh sự dị, thiện giả ở vật. Trên người ngươi như thế nhiều đồ tốt, lẽ nào cũng sẽ không dùng sao?”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đại nhân nói chẳng lẽ là...”

Dương Thanh Huyền linh quang lóe lên, thầm nói: “Suýt chút nữa hồ đồ!”

Ngay sau đó hai tay bấm quyết, một đạo hoàng quang tự lòng bàn tay khuếch tán ra, như Hoàng Kim sông giống như lượn quanh khắp chung quanh, sinh ra từng đoá từng đoá kim liên, đem ma lực chống chọi ở ở ngoài.

Ma đồ hơi thay đổi sắc mặt, cười lạnh nói: “Xem ra ngươi đã phát hiện cái gì a.”

Dương Thanh Huyền theo dõi hắn, cả giận nói: “Cười ngươi mã lặc sa mạc! Lão Tử với ngươi không thù không oán, lại không nói tiếng nào liền muốn hại ta!”

Ma đồ sầm mặt lại, quát lên: “Có thể được bản tọa ưu ái, càng không thức thời!”

Lúc này hai tay bấm quyết, hóa ra ba đầu sáu tay.

Chung quanh chùm sáng màu vàng óng một hồi chuyển thành đen đặc, đồng thời nháy mắt mở rộng hơn mười lần, uy năng đột nhiên bạo tăng lên.

Trong đại điện tất cả mọi người đều là hoàn toàn biến sắc, bị này cỗ ma uy đánh bay đến bên trong góc, từng cái từng cái kinh hoảng không ngớt.

Chung Hiệt cũng là ngây ngẩn cả người, điên cuồng tâm tình dần dần tỉnh táo lại, nhìn chằm chằm to lớn kia màu đen cột sáng, ánh mắt trầm ngâm bất định.

Ở trận pháp này danh sách bên trong, tất cả mọi người thần thức đều bị áp chế.

Mà bên trong cột ánh sáng một vùng tăm tối Hỗn Độn, mắt không thể thấy, cũng không biết bên trong chuyện gì xảy ra.

Nhưng từ cuối cùng tình cảnh đó nhìn, tựa hồ xảy ra biến cố?

Dương Thanh Huyền nghiến răng nghiến lợi, không ngừng đem lòng bàn tay hoàng quang khuếch tán, hoàng kỳ bay lên, gột rửa trong thân thể ma khí.

Ma đồ con ngươi đột nhiên co, cả kinh nói: “Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ một trong Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ?”

Hắn cười như điên nói: “Ha ha, không chỉ có nhặt lấy một cái Thánh Linh thân thể, còn tặng kèm Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, ha ha ha ha, đây là vận mệnh ưu ái, để ta ma lâm nhân gian, lại nắm thiên hạ sao? Ha ha!”

Ma đồ giơ tay lên, trực tiếp vồ xuống.

“Ầm!”

Ma chưởng vỗ vào hoàng kỳ kết giới trên, không ngừng đè xuống.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, cái kia mênh mông ma uy vô cùng vô tận, ép tới kim liên phá nát, kỳ quang thu lại, rất nhanh thì trở thành đường kính nửa thước to nhỏ, một hồi thu về trong cơ thể.

“Ha ha.” Ma đồ cười lớn, năm ngón tay bỗng nhiên hư nắm, đầy trời ma quang vọt tới, lần thứ hai đánh vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể, ăn mòn thân thể của hắn cùng thần trí.

Dương Thanh Huyền trên gương mặt một trận hắc một trận trắng, toàn thân đều bị ma khí rót đầy.

Nhưng hoàng kỳ vẫn chưa diệt đi, mà là co rút lại thành một cái nửa thước vuông kết giới, đem đan điền cùng tâm mạch bảo vệ, làm cuối cùng chống lại ma khí trận địa.

Ma đồ nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền trên người kỳ quang, cười gằn nói: “Yên tâm đi, thân thể của ngươi ta hết sức coi trọng. Sẽ không đả thương ngươi tâm mạch cùng đan điền. Bé ngoan phóng khai tâm thần, hoàn toàn tiếp thu truyền thừa của ta đi. Từ nay về sau, ngươi và ta một đạo, ma lâm thiên hạ, khống chế thiên địa.”

Dương Thanh Huyền lặng lẽ không nói, chỗ mi tâm đột nhiên dấy lên hắc hỏa, hóa ra một cái lớn chừng móng tay hào quang, bảo vệ ấn đường bất diệt.

Vô số ma khí ở đằng kia hắc hỏa chống lại hạ, lại có lui về phía sau xu thế, chồng chất ở hình tròn bốn phía, làm cho Dương Thanh Huyền toàn bộ khuôn mặt, đều đen kịt như than.

“Đây là... Thánh khí?!”

Ma đồ bốn đồng trợn to, sợ hãi nói: “Trên người ngươi dĩ nhiên có hai cái Thánh khí? Xem ra ngươi ở trong nhân tộc, cũng là không phải phàm nhân. Đây là... Đêm đen chi hỏa, lẽ nào cái này Thánh khí là...”

Ma đồ hoàn toàn biến sắc, hoảng sợ nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền mi tâm, thần sắc trên mặt càng ngày càng nghiêm nghị.

Dương Thanh Huyền trên người, vùng đan điền có Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ sức mạnh thủ hộ, chỗ mi tâm có Ám Dạ Chi Đồng thần bảo vệ thưởng thức, ma đồ ma khí tuy rằng chiếm cứ hắn thân thể, nhưng nhưng không cách nào khởi động ý chí của hắn cùng sức mạnh.

Ma đồ hô thở ra một hơi, nhìn chằm chằm cái kia chỗ mi tâm hắc mang, nói: “Quả nhiên là cái này Thánh khí. Đến cùng là chuyện gì xảy ra? Bây giờ vùng trời này hạ, Nhân tộc càng đã cường đại như thế sao? Liền ngay cả Ám Dạ Chi Đồng cùng Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ đều thu vào tay.”

Dương Thanh Huyền không đáp, chỉ có một tay bấm quyết ở trước người, lại như nhập định.

Ma đồ sáu tay bấm quyết, không ngừng vận chuyển ma công, cùng hai cái Thánh khí chống lại, trong khoảng thời gian ngắn càng cũng không bắt được hai cái trận địa.

Ám Dạ Chi Đồng có Tinh Linh Vương bảo vệ, vững như thành đồng vách sắt.

Chỉ là cái kia Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ trên, ánh sáng càng ngày càng yếu ớt, từ nửa thước đường kính bị áp bức đến nửa tấc, hầu như liền muốn luân hãm.

Ma đồ mặt lộ vẻ vui mừng, chỉ cần đánh vào Dương Thanh Huyền đan điền, liền có thể khống chế sức mạnh của hắn.

Cho tới thần thức, hắn trước tiên có thể dùng ma công áp chế đến bên trong góc, đối xử tương lai chậm rãi luyện hóa. Chỉ cần thân thể thuộc về chính mình, còn dư lại đều dễ làm.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn đột nhiên biến đổi, bảo vệ ở chỗ đan điền Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ nháy mắt biến mất.

Thời gian phảng phất đột nhiên dừng lại chớp mắt, sau đó bên trong đan điền đột nhiên bùng nổ ra sức mạnh đáng sợ, bốn đạo nguyên hỏa sinh sôi liên tục, từ đan điền mạnh mẽ lao ra, phản công trong cơ thể ma khí!

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền thân thể nháy mắt thiêu đốt, bốn loại hỏa diễm không ngừng từ trong cơ thể lao ra, hóa thành điểm điểm lưu huỳnh, như sao thần giống như vậy, kéo ra sáng lạng đuôi quang, ở Dương Thanh Huyền bốn phía lượn vòng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1323: Phù Đồ Một Đời, Chớp Mắt Sinh Diệt

“Đây là?!”

Ma đồ hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Bốn loại nguyên hỏa? Này, sao có thể có chuyện đó!”

Nhưng rất nhanh ma đồ liền đón nhận cái này hiện trạng, không chỉ có là bốn loại nguyên hỏa, hơn nữa ở Dương Thanh Huyền phức tạp quyết ấn hạ, không ngừng có phù quang bay lên.

Bốn loại nguyên hỏa đoàn toàn hạ, tựa hồ muốn hòa vào một ấn bên trong!

Ma đồ phẫn nộ quát: “Bản tọa muốn ngươi thân thể, cùng nhau quân lâm thiên hạ, chính là ngươi cả đời đều tu không đến chịu phục, lại như vậy không biết cân nhắc! Đã như vậy, ta trước hết đem ngươi đánh cho tàn phế, lại đoạt xác!”

Ma đồ trên người nổi lên ma khí, nhấc dưới tay, liền hóa ra vô số màu đen Bỉ Ngạn Hoa, nở rộ ở hỏa diễm bên trên, như trên hoàng tuyền lộ huy hiệu, muốn chỉ dẫn trong bể khổ chúng sinh, siêu thoát A Tị Vô Gian.

Cái kia bốn hỏa bên trên phù văn, bỗng nhiên đã bị Bỉ Ngạn Hoa áp chế, từng cái từng cái bạo nổ vỡ đi ra, trở về đến Hỏa chi bản nguyên, như pháo hoa tỏa sáng, vô cùng lóa mắt.

Nhưng Dương Thanh Huyền sắc mặt, nhưng là trong phút chốc trắng bệch, chợt cắn răng một cái, lần thứ hai nhanh chóng kết ấn.

Nhìn chầm chầm vậy cường đại ma khí, bốn hỏa lộn lần nữa, từng vòng hỏa văn tuôn ra mà lên, đầy rẫy hung ác khí tức.

Tinh Linh Vương thanh âm lần thứ hai truyền đến, cả kinh nói: “Ngươi điên rồi?! Ba loại nguyên hỏa liền có thể lấy muốn ngươi chết, dĩ nhiên đồng thời triển khai bốn loại!”

Dương Thanh Huyền cười gằn, trong mắt một mảnh kiên quyết, nói: “Thà rằng ở trong liệt hỏa hóa thành tro tàn, không có khả năng bị người khác đoạt xác thân thể.”

Tinh Linh Vương than thở: “Ngu xuẩn, ngươi người mang ba cái Thánh khí, còn sợ gì chỉ là Thánh Ma tàn hồn? Ngươi đã quên trên người ngươi còn có một cái có thể ép sụp vạn cổ, xoay chuyển nhân quả cường Đại Thánh khí sao?”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nói: “Ngươi nói đúng lắm... Khối này Bàn Long Bạch Ngọc?”

Tinh Linh Vương nói: “Chính là a, ngu xuẩn vật. Vạn cổ tới nay, bao nhiêu người phí hết tâm tư khát cầu mà không thể được Nhân Quả Tứ Đế, ngươi dĩ nhiên không chịu hao tốn sức lực đi nghiên cứu một hồi?”

Mặc dù biết khối ngọc bội kia bất phàm, nhưng Dương Thanh Huyền từ xa xưa tới nay, chủ yếu vẫn là đem cho rằng thân phận mình manh mối trọng yếu.

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Này diệt đế ngọc ấn ứng với làm như thế nào dùng?”

Tinh Linh Vương khiển trách: “Ngươi hỏi ta, ta hỏi ai? Nếu là ta có Nhân Quả Tứ Đế đồng thời biết dùng lời, ta còn sẽ là bây giờ cái bộ dáng này sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, dù sao cũng vừa chết, nói không chắc có thể đập chết hắn!”

Dương Thanh Huyền xoay tay lấy ra ngọc bội, đem chân nguyên rót vào trong đó, cho rằng gạch đầu giống như vậy, mạnh mẽ hướng về ma đồ ném tới.

Tinh Linh Vương há to mồm, ngơ ngác nói: “Ngươi nắm Nhân Quả Tứ Đế làm gạch đầu dùng...”

Diệt đế ngọc ấn như một đạo đường vòng cung, bị Dương Thanh Huyền ném, rơi vào Bỉ Ngạn Hoa bên trong, càng không bị ma khí ngăn cản, qua lại mà đi.

⁜truy cập http://truyencuatui . n

et/ để ⁜đọc truyện Ngọc trên người không ngừng trào hiện phù văn, diễn dịch đại đạo, chỗ đi qua, kéo ra thật dài màu vàng đuôi, cái kia chút màu đen Bỉ Ngạn Hoa, dồn dập héo tàn, yên diệt trên Hoàng Tuyền Lộ trong trần ai.

Phù Đồ một đời, hoa quỳnh mới nở, chớp mắt sinh diệt, đều ở vừa nghĩ.

Ma đồ cả người run lên, hoảng sợ trợn mắt lên, mình thông Thiên Ma Công lại bị khối ngọc bội này áp chế, mặt trên truyền tới sức mạnh càng hợp diễn dịch đạo pháp.

“Lại... Lại một món Thánh khí?!”

“Này vậy là cái gì Thánh khí? Có thể áp chế ta Tiên Thiên ma công!”

Ma đồ giờ khắc này chỉ là một tia tàn hồn, liên tiếp gặp phải Thánh khí, đạo tâm càng run một cái, càng cảm thấy một tia nguy hiểm.

Ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm cái kia Bạch Ngọc, trong khi trên “Diệt” chữ hiển hóa ra, ma đồ kinh hãi một tiếng, “Không! Không thể! Không thể nào là vật kia!”

Tuy rằng trong miệng hết sức phủ nhận, nhưng trên mặt hoảng sợ nhưng là bán đứng nội tâm của hắn.

“Đáng chết! Chết tiệt Nhân tộc! Dĩ nhiên thân hoài ba cái Thánh khí, hơn nữa đều là ngang dọc cổ kim, ép sụp vạn cổ nhân vật đáng sợ!”

Ma đồ nghiến răng nghiến lợi, cường đại ma chỉ từ trong cơ thể tuôn ra đến, quát ầm lên: “Ta là Thánh Ma đồ, quân lâm thiên hạ, ma công bất tử Thánh Ma đồ! Không thể sẽ thua bởi ngươi một cái thấp kém Nhân tộc!”

Hai tay hắn bấm quyết, hào quang màu đen tự trong tay sáng lên, ngưng tụ trở thành một đạo màu mực phù ấn, xúc động vạn ngàn ma khí, hướng về trong tay ấn quyết trên rót vào.

Ma đồ vẻ mặt càng ngày càng dữ tợn, mà cái kia ấn quyết trên năng lượng ẩn chứa cũng càng ngày càng mạnh, không ngừng tăng vọt, từng tia từng tia uy thế tiết lộ ra ngoài, mạnh mẽ vô cùng giội rửa tứ phương.

“Đại chôn vùi hóa Ma Ấn!”

Ma đồ một tiếng gầm dữ dội, thủ ấn cuồng chụp mà ra.

Đen nhánh thủ ấn tỏa ra ánh sáng, xung quanh nhốn nháo vô số ma ảnh giống như ma khí, toàn bộ thiên địa đều ở đây bên dưới run rẩy co rúm lại, một mảnh địa ngục ảo cảnh ở tại hạ sinh ra, như là vô cùng ban đêm đem quang minh nuốt hết, từ đây vạn vật hủy diệt, chỉ còn hắc ám.

Cái kia thủ ấn như núi bao phủ mà xuống, đánh về diệt đế ngọc.

“Ầm!”

Một mảnh ma khí nổ ra, cả vùng không gian đều là đổ nát, hai nguồn sức mạnh lẫn nhau nuốt chửng, diệt đế ngọc trên kim quang lại có chút âm u, bên trong năng lượng nhanh chóng trôi qua, bị áp chế xuống.

Dương Thanh Huyền chỉ có thể trơ mắt nhìn, hắn cũng không biết làm sao khởi động diệt đế ngọc ấn, dĩ nhiên là không phát huy ra uy năng của nó.

Nếu như diệt đế ngọc ấn không chịu được nữa, tất nhiên là tai họa ngập đầu.

“Bình thường không cố gắng nghiên cứu, lâm trận mài thương để làm gì? Người tuổi trẻ bây giờ, tốt đẹp thời gian đều lãng phí ở tán gái lên. Lão phu một thanh xương, còn muốn thay các ngươi những người trẻ tuổi hậu bối bán mạng, a a, thật để người nổi giận a!”

Tinh Linh Vương táo bạo thanh âm truyền ra, cả giận nói: “Thôi thôi, lại thay ngươi ra tay một lần!”

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng nói: “Lời nói này... Ta ngay cả cô gái tay cũng còn không có mò qua đây.”

Trong khi nói chuyện, Dương Thanh Huyền sau lưng liền xuất hiện một con dữ tợn tròng mắt, chậm rãi trợn mở.

Hắc viêm như này con ngươi vầng sáng, hướng về bốn phía khuếch tán, hình thành Thái Dương văn giống như hoa một bên, hoặc như là một đóa màu đen hoa hướng dương, sáng quắc hoa.

“Dạ Lâm!”

Tinh Linh Vương thân ảnh ở tử đồng trên không ngừng đều hóa xuất hiện, hai tay nhanh chóng bấm quyết, thân trên tuôn ra kim quang, một luồng trấn áp thiên địa khí tức dập dờn bồng bềnh đi ra ngoài.

“Phong Ấn Chi Chưởng Phược Hỗn Nguyên!”

Tử đồng trên hắc hỏa không ngừng điên cuồng gào thét mà lên, ở Tinh Linh Vương quyết ấn hạ, cùng màu vàng kia khí đan xen vào nhau, hóa thành vạn ngàn tinh tế xiềng xích, dệt thành một tấm võng lớn, đem cái kia đại yên diệt Ma Ấn hoàn toàn bao vây đi vào.

Lập tức trên xiềng xích kim màu đen quang lưu động, vô số Tinh Linh văn ký tự rậm rạp chằng chịt bay ra mà ra, lại không vào trong hư không, gây nên cường đại phong ấn sóng lớn.

Cái kia sóng lớn liền làm một mảnh, tạo thành phức tạp đồ án, như kết giới giống như vậy, phải đem đại chôn vùi hóa Ma Ấn sức mạnh cùng ma đồ cắt đứt!

“Chi! Ngươi là... Tinh Linh Vương?!”

Ma đồ hoảng hốt một tiếng, Dương Thanh Huyền trên người không ngừng xuất hiện bất ngờ, để hắn đạo tâm rung mạnh, phảng phất đối phương nắm giữ vô cùng vô tận lá bài tẩy, đưa hắn thi triển bất kỳ chiêu thức đều có thể hóa giải.

Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, Ám Dạ Chi Đồng, Nhân Quả Tứ Đế, mặc dù ở ma lâm thiên hạ thời xa xưa đời, cũng là muôn vàn khó khăn vừa thấy đỉnh điểm Thánh khí.

Mà Tinh Linh Vương, càng là so với Ma tộc còn mạnh hơn Tinh Linh bộ tộc vương giả, ở thời xa xưa đời liền được khen là vạn vương chi Vương, chí cao vô thượng!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1324: Phong Ấn Đại Chiêu, Lá Bài Tẩy Xuất Hiện Nhiều Lần

“Ngươi vẫn tính có chút ánh mắt, nhận được lão phu.”

Tinh Linh Vương lạnh lùng nói rằng: “Nếu nhận ra lão phu thân phận, còn không thúc thủ coi như thôi, ta cũng không tính toán với ngươi.”

Tóc bạc lắng tai, rộng ngạch sâu mắt, là Tinh Linh bộ tộc đặc thù, hết sức tốt nhận thức.

Mà có thể khởi động Ám Dạ Chi Đồng, lại tỏa ra như vậy khí thế đáng sợ, hơn nửa cũng chỉ có Tinh Linh Vương.

Ma đồ ở ngắn ngủi tâm thần mất thăng bằng sau, nháy mắt liền khôi phục ma diễm cuồn cuộn ngất trời, lạnh giọng nói: “Coi như là Tinh Linh Vương, cũng chớ muốn ngăn cản ta đoạt xác người này! Truyền thừa vạn năm bất diệt, há có thể dã tràng xe cát, a! Đi chết đi!”

Ma đồ nhanh chóng bấm quyết, trên người ngoại trừ ma quang cuồn cuộn ngất trời ở ngoài, bóng người cũng biến thành hoảng hốt bất định, gần như trong suốt.

Hắn vốn là còn lại một tia tàn hồn, sinh tử tất cả này một đường bên trong, mặc dù là biến thành tro bụi, cũng không thể từ bỏ!

Đại chôn vùi hóa Ma Ấn sức mạnh ở phong ấn lại không ngừng chấn động, muốn đột phá Tinh Linh Vương phong ấn.

Song sắc trên xiềng xích, vô số gợn sóng đãng mở, ma khí không ngừng ngút trời mà ra, tảng lớn Tinh Linh phù văn đổ nát, cũng nhanh muốn không áp chế được.

Tinh Linh Vương sắc mặt chợt biến, cả giận nói: “Này ma đầu điên rồi! Tốt, lão phu liền phụng bồi ngươi!”

Nói, hét lớn một tiếng, bấm quyết ở trước người.

Ám Dạ Chi Đồng lan ra trấn áp khí bao hàm, cường thịnh hắc mang rót vào tiến vào Tinh Linh Vương trong cơ thể, một mảnh ánh sáng tuôn ra.

Tinh Linh Vương trong mắt tàn khốc lóe lên, quyết ấn biến đổi, đi phía trước điểm tới.

Ánh vàng rừng rực hạ, ngưng hóa làm vạn ngàn phù văn, hướng về cặp kia sắc trên xiềng xích gia trì, giống như là đem rỉ sét loang lổ xiềng xích một lần nữa nung đốt lớp mạ, song sắc xiềng xích đem ma khí hoàn toàn khóa kín ở, trấn áp tại một mảnh kia bên trong kết giới, đồng thời không ngừng bị áp súc.

“Tiểu tử, nhanh vươn tay ra, mau mau! Kéo ra năm ngón tay!”

Tinh Linh Vương lo lắng rống to, sắc mặt cực kỳ trắng xám, phảng phất nhanh muốn chi trì không nổi.

Đối diện ma đồ đồng dạng thân thể run rẩy, hồn quang cùng ma khí lóe lên một thước, liều mạng đánh ra quyết ấn bay vào trong phong ấn, muốn xúc động cái kia đại chôn vùi hóa Ma Ấn.

Dương Thanh Huyền không rõ vì sao, vội vàng theo lời vươn tay trái ra, năm ngón tay kéo ra.

“Xì! Xì!”

Từng đạo từng đạo màu vàng xiềng xích phá không mà đến, bắn - vào Dương Thanh Huyền lòng bàn tay, dường như muốn cùng phong ấn đó thành lập liên tiếp.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đây là...”

Chỉ thấy bàn tay mình trên, trong khoảnh khắc bắn - vào trên trăm đạo xiềng xích, rậm rạp chằng chịt, liên tiếp phía trước phong ấn.

Mà phong ấn đó ở Tinh Linh Vương không ngừng áp súc hạ, kịch liệt thu nhỏ lại, như là chưa từng nghèo xa thời không bên trong, lôi kéo qua đến.

Ngay ở thoáng qua trong đó, phong ấn đó đã hóa thành to bằng bàn tay, như là một toà loại nhỏ trận pháp, mặt trên vạn ngàn phù văn tiêu tan, bị song sắc xiềng xích quấn chặt lấy, lóe lên liền khắc ở Dương Thanh Huyền lòng bàn tay.

“A?!”

Ma đồ cùng Dương Thanh Huyền đồng thời kinh hô lên, hai người đều là trợn to hai mắt.

Chỉ có điều Dương Thanh Huyền là khiếp sợ cùng không giải.

[truyen cua tui dot ｎet] http://truyenc

ua ｔ ui.net/ Ma đồ nhưng là sợ hãi cùng ngạc nhiên.

Dương Thanh Huyền đang nhìn mình lòng bàn tay, giống như là lạc ấn một cái màu đen đồ đằng, phồn đẹp như cùng quấn cành hoa.

Tinh Linh Vương khí thế trên người nháy mắt trở nên hạ, nhẹ giọng nói: “Ta sức mạnh không đủ, không thể làm gì khác hơn là cho ngươi mượn tay đến phong ấn nó. Chính ngươi cẩn thận một chút, nếu như phong ấn phá, này một chiêu đại chôn vùi hóa Ma

Ấn liền sẽ bộc phát ra.”

Nói xong, Tinh Linh Vương chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Dung nhan tựa hồ một hồi già nua rồi mấy trăm tuổi.

Toàn bộ Thái Dương văn giống như hoa một bên toàn bộ thu lại về Ám Dạ Chi Đồng bên trong.

Tinh Linh Vương thân ảnh cùng cái kia tử đồng đồng thời biến mất không còn tăm hơi.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy trên mi tâm lóe lên, con mắt thứ ba liền thâm nhập đến trong óc, trên trán khôi phục bình thường.

Ma đồ hoảng sợ trợn to hai mắt, miệng cũng trương có thể nhét vào dưa hấu.

Cái kia một chiêu đại chôn vùi hóa Ma Ấn dốc hết hắn toàn bộ sức mạnh, mặc dù là thời kỳ thượng cổ đỉnh cao thời khắc, cũng chỉ đến như thế.

Ma đồ tàn hồn đang ngủ say trước, trong mơ hồ tựa hồ cảm ứng được truyền thừa của chính mình không biết thuận lợi như vậy, vì lẽ đó dùng hết bí pháp, đem tột cùng một chiêu phong ấn tại tàn hồn bên trong, lấy phòng ngừa vạn nhất.

Không nghĩ tới quả thực xảy ra vấn đề, này một chiêu cũng có đất dụng võ, nhưng vẫn như cũ không thể vãn hồi cục diện.

Đại chôn vùi hóa Ma Ấn bị phong, cái kia bị áp chế diệt đế ngọc ấn cũng thoát vây mà ra, chỉ có điều mặt trên ánh sáng tận ngầm, phảng phất mất đi linh khí.

Dương Thanh Huyền vội vàng vẫy tay, tương diệt đế ngọc ấn thu lại rồi.

Vật này không chỉ là Thánh khí một phần đơn giản như vậy, còn quan hệ hắn thân thế, vì lẽ đó Dương Thanh Huyền dị thường coi trọng, chỉ lo liền làm mất đi.

“Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, Ám Dạ Chi Đồng, Nhân Quả Tứ Đế, Tinh Linh Vương, ngươi còn có cái gì hậu chiêu, sử hết ra đi, ta liều mạng này vạn năm tính mạng không muốn, cũng muốn giết ngươi!”

Ma đồ tức đến run rẩy cả người, nổi điên vọt lên, ở trên không bên trong hóa ra một vị to lớn ma ảnh, trực tiếp cắn xé mà xuống, phải đem Dương Thanh Huyền liền người mang hồn đều cắn nuốt mất.

Truyền thừa không truyền thừa ma đồ cũng không để ý, nhưng người trước mắt này nhất định phải xoá bỏ, bằng không thật là đáng sợ!

Tuy rằng hắn hiện tại chỉ là một đạo tàn hồn, nhưng khi còn sống dù sao cũng là cao cấp Giới Vương tồn tại, cho dù là hồn lực trấn áp mà xuống, cũng không phải Dương Thanh Huyền có thể kháng trụ.

Lúc trước ma đồ sợ tổn thương Dương Thanh Huyền thân thể, vì lẽ đó đoạt xác thời điểm lo lắng rất nhiều, tay chân bị gò bó.

Hiện tại hoàn toàn mất hết lo lắng, chỉ muốn cắn chết đối phương, đem đối phương biến thành ma nô.

Cứ như vậy, cái kia ba Đại Thánh khí liền toàn bộ là của mình.

Giá trị to lớn, cách xa ở Thánh Linh thân thể trên.

“Vạn năm tính mạng, sống lâu như vậy, sớm chết rồi. Ngươi đã nói rồi từ bỏ, cái kia cái mạng này liền cho ta đi.”

Dương Thanh Huyền thu hồi diệt đế ngọc ấn sau, cả người trái lại bình tĩnh lại.

Hắn trên tay trái phong ấn đại chôn vùi hóa Ma Ấn, không dám lộn xộn, nắm tay ở đằng kia. Tay phải nhưng là năm ngón tay kéo ra, một mảnh lăng nhiên kiếm ý từ lòng bàn tay khuếch tán ra.

Cái kia kiếm ý vô thanh vô tức, đầy rẫy hào quang màu xanh lục, bên trong một mảnh uy nghiêm đáng sợ ý lạnh, tàn phá ở ma quang bên trong.

Tay phải không gian phụ cận, ở kiếm ý này cùng quỷ hỏa dưới áp chế, lại có tê liệt dấu hiệu.

“Đây là cái gì?!”

Ma đồ trong lòng chấn động dữ dội, khuôn mặt đều biến hình, quát ầm lên: “Ngươi mã lặc sa mạc! Lại thật sự còn có bài tẩy?!!”

“Khặc khặc khặc khặc!”

Cái kia trong kiếm ý, truyền đến uy nghiêm đáng sợ cười gằn.

Kèm theo kiếm thanh âm đua tiếng, từng tia từng tia quỷ khí sinh thành, biến thành vạn quỷ ai hét dài, một thanh cự kiếm bóng mờ trôi nổi ở phía sau.

Cự kiếm kia toàn thân đen kịt, chuôi kiếm là dữ tợn khô lâu quỷ đầu, khô lâu trong đôi mắt lan ra khát máu sát ý, rãnh máu nơi hình như có máu tươi ròng ròng.

“Ngươi chính là hướng về ta thỏa hiệp a, ha ha ha ha!”

Kiếm bên trong truyền đến cười lớn, nồng nặc quỷ khí từ đó phun ra, thoáng qua rắc tứ phương, nhúc nhích bên dưới biến thành cao lớn khô lâu bóng mờ.

Cái kia khô lâu xương cốt cũng là đen kịt, chỉ có nửa người, nhìn thấy được dữ tợn khủng bố.

Quỷ Tôn trên gương mặt mang theo hưng phấn, khát máu, tà ác cùng hài hước biểu hiện, cười lớn bên dưới, âm hàn sát khí tùy theo tàn phá mở.

“Mẹ ngươi -! Súc - sinh! Ngươi rốt cuộc là ai a?!”

Ma đồ bị Quỷ Tôn sát khí bao phủ, đạo tâm nháy mắt tan vỡ, sinh ra vô tận tuyệt vọng cảm giác.

Thật giống như người trước mắt này có vô tận lá bài tẩy, dù cho chính mình như thế nào đi nữa ra chiêu, đối phương cũng có thể áp chế trở về.

Chương 1325: Thiên Đạo Con Rơi, Đưa Mạng Đề

Ma đồ nội tâm sinh ra vô tận bi thương, chính mình ngang dọc vạn cổ, ma lâm thiên hạ tồn tại, đột nhiên giống như là Thiên Đạo con rơi, bất kể như thế nào giãy dụa, đều chạy không thoát người trước mắt này trấn áp.

Nếu như vừa bắt đầu không tham mưu đồ gì Thánh Linh thân thể, trực tiếp đoạt xác tên kia Ma tộc hậu duệ thì tốt biết bao a?

Chỉ là trên đời không có thuốc hối hận, sinh tử chỉ trong một ý nghĩ.

Truyền thừa đường có ngàn vạn cái, nhưng một mực lựa chọn một con đường chết.

Ma đồ nội tâm cực độ không cam lòng, hét lớn một tiếng, quay đầu rời đi. Quỷ Tôn trên người tản mát ra uy nghiêm đáng sợ quỷ khí, cho hắn một loại tuyệt vọng cùng run sợ cảm giác, đó là một loại đến từ sâu trong linh hồn run rẩy, là chân chính tượng trưng cho sự uy hiếp của cái chết.

Dương Thanh Huyền năm ngón tay vồ lấy, đem Bách Quỷ Dạ Hành cầm trong tay, lạnh lùng nói: “Không phải thỏa hiệp, là hợp tác. Trên người ta lá bài tẩy ngươi cũng đều thấy được, tuy rằng giờ khắc này đều ở yếu ớt trạng thái, nhưng nếu là ta liều lấy tính mạng không muốn, vẫn có thể kéo ngươi đồng quy vu tận.”

Đồng thời hắn vung lên tay trái, mơ hồ có ma ánh sáng động.

Quỷ Tôn hơi thay đổi sắc mặt, nhìn chằm chằm cái kia tay trái trong ánh mắt, sinh ra một tia kiêng kỵ.

Bên trong phong ấn ma đồ đỉnh cao một chiêu, nếu như Dương Thanh Huyền hoàn toàn bất chấp hậu quả, đem này một chiêu thả ra ngoài, còn có cái gì đó Ám Dạ Chi Đồng, diệt đế ngọc ấn các loại đồ vật, một mạch ném ra, chính mình thật không chiếm được chỗ tốt.

Thậm chí yên diệt ở đây cũng vô cùng có khả năng.

Hơn nữa Quỷ Tôn là ngang dọc đại thời không vô số năm, đã từng thân là thiên giới chi chủ Quỷ Đế cấp cường giả, trong mơ hồ đối với Thiên Đạo lĩnh ngộ, còn đang ma đồ bên trên.

Biết "Khí vận" một chuyện, có quan hệ Thiên Đạo.

Dương Thanh Huyền giờ khắc này tụ tập đại lượng Thánh khí, thần thông, cơ duyên chờ, tất nhiên là có đại khí vận trong người mệnh trời người, mà mệnh trời không thể trái.

Bất luận cái nào thời đại, bất luận cái nào vị diện, ở năm tháng trong trường hà, đều sẽ không ngừng đản sinh ra trấn áp vạn cổ cường giả cái thế.

Bất luận ngươi có bao nhiêu ưu thế, mạnh bao nhiêu thiên phú, một khi đứng ở người như vậy đối lập mặt, cũng chỉ có ngã xuống hủy diệt một đường.

Quỷ Tôn thu hồi tâm tư, hắc tiếng cười nói: "Khặc khặc, ta biết là hợp tác. Ta lấy tín dự của ta làm đảm bảo, tuyệt sẽ không xảy ra vấn đề, ngươi không cần lo lắng."

Nói xong, liền giang hai tay ra, hướng về ma đồ đuổi theo.

"Không được! A!"

Ma đồ hoảng sợ quay đầu lại, bị Quỷ Tôn một hồi từ phía sau ôm lấy, cánh tay phải siết cổ của hắn, cái kia khô lâu miệng lớn thẳng cắn xuống đến, bên trong là vô tận đen kịt, phảng phất dẫn tới Hoàng Tuyền.

“Ầm!”

Ma đồ cả đầu đã bị Quỷ Tôn một hồi cắn.

Còn dư lại thân thể bị Quỷ Tôn ghìm lại, tự cổ đi xuống, mở ra vô số vết nứt, sau đó “Oanh” một tiếng bạo nổ mở, hóa thành vô tận hồn quang, điểm điểm như oánh tung bay.

Quỷ Tôn bên trong cặp mắt tuôn ra màu xanh lục quỷ hỏa, hét lớn một tiếng, chỗ mi tâm hóa ra một cái to lớn màu xanh lục phù ấn, đi về phía trước trùm tới.

Phù ấn nhảy vào vô tận hồn quang bên trong, đột nhiên vỡ tan ra, hóa thành vạn ngàn quỷ dị phi nga, hướng về bốn phương tám hướng tản đi.

Cái kia phi nga thân thể dài rộng, vì là hôi lục vẻ, hai cánh trên có chứa ma nhãn giống như hoa văn, cánh vai vỗ hạ, đem hồn quang hấp thụ vu thượng.

Trong khoảnh khắc, mỗi một con trên cánh đều hấp thụ hồn quang, lan ra u lãnh ánh sáng, hình thành một mảnh quang hải, bay lượn trên không trung.

Ma đồ thân thể biến thành huỳnh quang, tất cả đều bị phi nga ngưng tụ ở, một điểm không tiêu tan.

Quỷ Tôn lại hai tay quyết ấn biến đổi, vạn ngàn phi nga chính là hóa thành vòng xoáy, dồn dập hướng về trong miệng hắn bay đi.

đọc truyện cùng http://truye n cuatui.net/ Thoáng qua phía sau, liền hút hết sạch, không lưu được bất cứ dấu vết gì.

Một đời Thánh Ma liền như vậy chung kết.

Dương Thanh Huyền nội tâm dâng lên cảm giác khác thường, mặc ngươi thiên phú tuyệt đỉnh, mặc ngươi tu vi cái thế, mặc ngươi ngang dọc cổ kim, cuối cùng bất quá là trở về với cát bụi, hóa thành vũ trụ này một vệt bụi trần.

Thiên thu nghiệp, vạn cổ tên, cuối cùng rồi sẽ mục nát.

Dương Thanh Huyền bùi ngùi thở dài, nội tâm một trận cô đơn.

Đúng lúc này, cái kia hút sạch ma đồ tàn hồn Quỷ Tôn, lặng lặng đứng ở đó, hai tay bấm quyết.

Trống rỗng trong đôi mắt quỷ hỏa bồng bềnh, như lửa trại cháy hừng hực, tràn đầy vẻ hưng phấn.

Cái kia chút hồn quang hóa thành màu xanh biếc hoa văn bám vào ở đen nhánh xương cốt trên, toàn bộ bóng người có ngưng thực dấu hiệu. Um tùm quỷ khí từ trong cơ thể tỏ khắp đi ra ngoài, bách quỷ ở chung quanh hắn xoay quanh, uy thế tràn ngập tứ phương.

Dương Thanh Huyền từ cảm khái bên trong phục hồi tinh thần lại, nhìn chằm chằm Quỷ Tôn, lòng sinh cảnh giác, có chút kiêng kỵ kêu một tiếng, nói: “Quỷ Tôn?”

“Ha, không cần lo lắng.”

Quỷ Tôn trong mắt lục hỏa vừa thu lại, khôi phục mặt mũi dữ tợn, hắc tiếng cười quái dị.

Cái kia trống rỗng trong miệng lại đưa ra một cái lưỡi đỏ, liếm mấy lần miệng lại rụt trở về, “Thực sự là mỹ vị a, như vậy Thánh Ma phải nhiều đến một ít thì tốt biết bao a.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, nói: “Ngươi nên trở lại bên trong kiếm đi.”

Quỷ Tôn trong mắt lần thứ hai bốc lên lục hỏa, đi phía trái bên cạnh chuyển đi, ánh mắt phảng phất xuyên thấu tầng tầng ma khí, cười gằn nói: “Lại chờ ta chốc lát, còn có một mỹ vị không ăn đây!”

Nói, duỗi ra tất cả đều là đầu khớp xương tay đến, đi phía trước một điểm.

Dương Thanh Huyền chỉ nghĩ đến trong tay Bách Quỷ Dạ Hành “Vù” tiếng rung một tiếng, liền vô số kiếm ý tuôn ra, cách không truyền vào Quỷ Tôn trong ngón tay, tỏa ra cường đại ánh sáng màu xanh lục, ở đầu ngón tay hình thành một cái chói mắt thập tự.

Ma đồ ngã xuống sau, ba đầu sáu tay pho tượng trên ma khí bắt đầu uể oải, bọc lại Dương Thanh Huyền ma quang cũng không đoạn tan rã.

Toàn bộ trong đại điện tuy rằng vẫn là ma khí bao phủ, trận pháp vận chuyển, nhưng này mênh mông ma uy đã ở không ngừng biến mất.

Chung Hiệt đối với ma uy nhất là nhạy cảm, cái thứ nhất cảm ứng được biến hóa, ngạc nhiên trợn to hai mắt, nhìn chằm chằm cái kia ma quang, muốn nhìn rõ tình huống bên trong, nhưng ngoại trừ ma vân phun trào ở ngoài, lại cũng không thấy rõ mảy may.

Không khỏi thở dài, lần thứ hai từ bỏ.

Đúng lúc này, cái kia truyền thừa ma quang bên trong, đột nhiên sáng lên một đạo sáng chói lục mang, giống như là đâm thủng đêm tối sao mai sao, tỏa ra nhỏ dài thập tự hào quang, ngang qua ở trong thiên địa.

“Đây là cái gì?!”

Tất cả mọi người là sợ nhìn sang, cái kia thập tự lục mang cùng ma khí tuyệt nhiên bất đồng, làm cho người ta một loại âm u cảm giác đáng sợ, giống hai thanh giao thoa lợi kiếm, đem ma khí cắt mở.

“Xì!”

Đúng lúc này, lục mang lóe lên, thập tự huy hoàng trung tâm, bắn ra một đạo cường đại kiếm khí.

Mọi người chỉ nhìn thấy kiếm khí qua lại, tung bay ra nhàn nhạt dư huy, ở đen nhánh ma khí bên trong, là như vậy bắt mắt.

Sau đó kiếm khí đánh ở phía trước vật thể trên, nổ ra chói mắt cường quang.

Vô tận màu đen ma khí bên trong, lục quang lóng lánh bên dưới, tất cả mọi người thấy rõ cái kia bị ánh kiếm chém vào đồ vật, càng là ma đồ ba đầu sáu tay Ma Tượng.

Ở kiếm khí ảnh hưởng, pho tượng đồng thau khuôn mặt biến đến mức dị thường dữ tợn khủng bố, toàn thân xuất hiện vết nứt, như màu xanh đen mạng nhện giống như trải rộng ra, toàn bộ Ma Tượng đều phát sinh rung động ong ong thanh âm, như là ở không cam lòng gào thét.

“Đây là... Ma Tượng... Bể nát?!”

Tất cả mọi người khiếp sợ nhìn cái kia nứt ra tượng đồng, đầy mặt dại ra.

Lam Ngưng Hư trong mắt lấp lóe vi mang, khẽ cười nói: “Một câu hỏi trắc nghiệm, làm thành đưa mạng đề a.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1326: Vạn Ma Gào Thét, Nuốt Chửng Diêm Quân

“Này... Sao có thể có chuyện đó?!”

Chung Hiệt cả người đều dại ra ở, trong đầu nháy mắt đường ngắn, mất đi năng lực suy tính, “Truyền thừa... Thất bại?”

“Ầm ầm!”

Vô số kiếm khí màu xanh lục lẫn vào ma quang, từ đồng thau Ma Tượng bên trong bắn ra đến, Ma Tượng nổ lớn đổ nát.

Bên trong đất trời tựa hồ yên tĩnh chớp mắt, sau đó chính là như gió bão mưa rào chấn động.

Cường đại ma quang nháy mắt mất khống chế, hóa thành từng vòng hắc mang, hướng về thông trời đất!

Toàn bộ trong đại điện khoách tán mênh mông âm cổ, uy nghiêm mà bi thương, còn có một mảnh “Oa oa” Ma Linh tiếng kêu, như là vương giả chết trôi, vạn ma gào thét.

Trong đại điện võ giả, nháy mắt hoàn toàn biến sắc, tất cả đều rơi vào kinh hoảng.

Ở này bi thương ma âm hạ, không biết chờ đợi bọn họ là cái gì, chỉ có thể cảm nhận được từng con Ma Linh sinh ra, đại điện khí bao hàm khuấy động, trận pháp danh sách bắt đầu buông lỏng, tựa hồ có đại biến giáng lâm.

Chung Hiệt ở ngắn ngủi thất thần sau, lúc này phục hồi tinh thần lại, trong đôi mắt nổ bắn ra tinh mang, “Ma đồ lưu lại ma khí tán loạn, lúc này không tu luyện còn đợi khi nào!"

Hắn đột nhiên đôi tay vồ một cái, phía trước liền truyền đến "Oa oa" tiếng kêu, hai cái Ma Linh bị hắn mạnh mẽ hút tới, năm ngón tay nắm chặt, "Ầm" liền hóa thành nát tan, bị toàn bộ hấp vào bên trong cơ thể.

Chung Hiệt trên mặt lộ ra vẻ đại hỉ, "Quả nhiên là ma đồ di lực! Truyền thừa thất bại, ma khí tiêu tán thiên địa, quá đáng tiếc rồi! Toàn bộ cho ta đi!"

Nói, liền cười lớn một tiếng, bước vào trận pháp kia danh sách bên trong, mười ngón nhanh chóng bấm quyết, hai cánh đột nhiên triển khai, hóa thành ma chi hình thái cuối cùng, liều mạng thu nạp bốn phía ma khí.

Xung quanh lập tức hóa ra bốn đạo tiểu vòng xoáy, ma khí không ngừng hướng về Chung Hiệt trong cơ thể trào, trong khoảnh khắc đưa hắn bao lấy.

Nhưng Chung Hiệt ánh mắt, cũng không ngừng nhìn phía ở giữa cung điện.

Ở đen nhánh kia thâm thúy trong vòng xoáy tâm, có để hắn khiếp đảm cùng kiêng kỵ người.

"Truyền thừa vì sao lại thất bại?"

"Ma đồ sức mạnh vì sao giải tán?"

"Cái kia đánh nát ba đầu sáu tay Pháp tướng màu xanh lục kiếm quang vậy là cái gì?"

"Thanh Nha Quỷ Diện nam hiện tại như thế nào?"

Từng cái từng cái vấn đề quanh quẩn ở Chung Hiệt trong đầu, lái đi không được, "Chẳng lẽ là Thanh Nha Quỷ Diện nam cự tuyệt truyền thừa, sau đó đem ma đồ đại nhân sức mạnh đánh nát?"

Tự hồ chỉ có suy đoán này, mới có thể hoàn mỹ giải thích trạng huống trước mắt.

Nhưng Chung Hiệt liều mạng lắc đầu, đem cái này đáng sợ ý nghĩ từ trong đầu hút ra, "Thật là đáng sợ, tuyệt đối không thể là như vậy! Đại nhân ma công, vạn năm truyền thừa, dù là ai cũng không thể từ chối. Hơn nữa lấy Thanh Nha Quỷ Diện nam thực lực, thậm chí còn kém ta một đường, làm sao có khả năng đánh nát ma đồ truyền thừa."

Chung Hiệt đem đáp án chính xác quẳng đi sau, lại có ngàn vạn suy đoán, nhưng tựa hồ tất cả đều nói không thông.

Hắn âm trầm nhìn chằm chằm trận pháp kia danh sách trung tâm, nội tâm kiêng kỵ không ngừng sâu sắc thêm.

...

Dương Thanh Huyền đứng ở danh sách trung ương, trong đôi mắt kim quang sáng quắc, nhìn chằm chằm đại điện một bên.

Quỷ Tôn đánh nát pho tượng đồng thau, phá hoại truyền thừa ma quang cùng trận pháp hàng ngũ mục đích, chính là vì từ cấm chế bên trong đi ra, nuốt chửng cái kia nhòm ngó đã lâu Diêm Quân.

Ở thanh âm huyên náo bên trong, cái kia không đáng chú ý bên trong góc, Tiêu Túc Dương cả người co giật, như điên cuồng giống như run rẩy, bị Quỷ Tôn xách ở trong tay.

Bao giờ thiếu thanh tú trên khuôn mặt, tràn đầy kinh khủng lục ban, hai mắt trợn tròn, như sắp chết cá. Vô số quỷ khí hóa thành ác quỷ tiến vào trong thân thể của hắn, cắn xé máu thịt của hắn.

Từng tia từng tia hồn quang đang bị Quỷ Tôn dùng bí pháp, không ngừng từ Tiêu Túc Dương trong cơ thể tách ra ngoài.

Cái kia chút hồn ti vẫn chưa tản đi, mà là ở bầu trời hóa thành to lớn tà ma bóng mờ, bao trùm mà xuống, đem Tiêu Túc Dương hoàn toàn bao lấy, hiển hóa ra Diêm Quân chân thân, tự mình hộ chủ.

Tiêu Túc Dương trên thân thể quỷ khí lập tức bị Diêm Quân trấn áp, phát sinh tiếng kêu thảm thiết thê lương, tứ tán mà đi.

Thân thể càng là hoàn toàn bị Diêm Quân khống chế, khí thế nháy mắt kéo lên, thân thể khung xương kinh mạch vỡ vụn, nhưng cũng bị Diêm Quân hồn quang mạnh mẽ chống đỡ.

Diêm Quân tựa hồ cảm ứng được kiếp số, biểu hiện dữ tợn, cánh tay phải một hồi phồng lớn mấy lần, mặt trên hồn quang chảy xuôi, ngưng tụ quyền uy.

“Minh Sơn Liệu Huy!” Một quyền mạnh mẽ đập xuống, màu máu đỏ ánh quyền như dung nham giống như cuồng tả.

Quỷ Tôn tà ác trên gương mặt, duỗi ra đỏ thắm lưỡi đầu, liếm một hồi miệng, phát sinh “Chà chà” thanh âm hưng phấn, đồng thời nâng tay phải lên, đen nhánh kia xương ngón tay bầu trời, hóa ra một đoàn kiếm ảnh, phun trào khỏi nồng nặc quỷ khí.

Trong nháy mắt, bách quỷ hí lên, âm phong bao phủ.

Dương Thanh Huyền sắc mặt chợt biến, giơ lên kiếm đến, chỉ thấy trên thân kiếm tranh tiếng kêu rung động, vòng vòng kiếm ý dập dờn bồng bềnh mà ra, sáng lên một trận huyết sắc hàn quang.

Sau đó, đáng sợ kiếm ý cùng quỷ khí, càng cách không truyền đến Quỷ Tôn bầu trời kiếm ảnh bên trong, hóa ra một thanh to lớn âm u quỷ kiếm, chính là Bách Quỷ Dạ Hành hình chiếu.

Quỷ Tôn trong đôi mắt quỷ hỏa co rụt lại, quỷ kiếm ở trên không bên trong nhất chuyển, liền khoách tán ra bén nhọn hồn quang, điên cuồng chém mà đi.

"Ầm ầm!"

Đen nhánh ánh kiếm chém về phía Diêm Quân một quyền, tảng lớn năng lượng kinh khủng bạo nổ mở, ma khí cùng quỷ khí tiêu tán đan dệt, vô số ác quỷ ở trong đó sinh thành yên diệt, chui vào Diêm Quân trong cơ thể.

Màu đỏ ánh quyền sụp đổ ra, Diêm Quân sắc mặt trở nên hoảng hốt.

"Khặc khặc khặc khặc!"

Quỷ Tôn cười lớn không ngớt, há to mồm mở miệng cắn.

"Oành!"

Diêm Quân bị Quỷ Tôn cắn nửa cái đầu, cả thân bị bí pháp áp súc thành một đường, không ngừng hút vào Quỷ Tôn trong miệng.

Tiêu Túc Dương thân thể lần thứ hai như điên cuồng như thế run cầm cập.

Nhưng rất nhanh, theo Diêm Quân bị Quỷ Tôn hoàn toàn hấp thu đi, Tiêu Túc Dương thân thể cũng đình chỉ run rẩy, vô lực ngã xuống đất, không biết sinh tử.

"Ha ha ha ha!"

Quỷ Tôn cười quái dị một tiếng, thỏa mãn đập phá miệng đến ba, liền bóng người loáng một cái, tại chỗ biến mất.

Dương Thanh Huyền sắc mặt chợt biến, nháy mắt cảm nhận được một luồng cực mạnh uy thế cách không truyền đến, hắn mạnh mẽ nâng lên Bách Quỷ Dạ Hành che ở trước người, một mảnh kiếm khí chống mở, hóa thành hình nửa vòng tròn kết giới, chặn ở phía trước.

Đối diện lục mang lóe lên, liền biến ra Quỷ Tôn thân ảnh, trống rỗng bên trong cặp mắt quỷ hỏa hừng hực, khí thế mạnh mẽ từ trên người khuếch tán ra.

Dương Thanh Huyền cầm kiếm mà đứng, mắt lạnh cùng Quỷ Tôn đối lập.

Cái kia Quỷ Nhãn bên trong lục hỏa, phát sinh thăm thẳm ánh sáng, tựa hồ ở chương hiển Quỷ Tôn cảm xúc, do dự bất định.

Quỷ Tôn khuôn mặt lại có vô cùng biến hóa lớn, thân thể cao lớn trên có thêm hồng lam nhị sắc khắc văn, bên trong lệ khí phun trào, thân thể càng gần như ngưng tụ, vạn ngàn ma khí bị hắn cảm hoá, ở quanh thân đoàn toàn.

“Khà khà.”

Quỷ Tôn trong mắt lục hỏa đột nhiên ngưng lại, cười gượng hai tiếng.

Trên người quỷ sát khí toàn bộ đều ngừng lại, khôi phục bình hòa tâm tình.

Quỷ Tôn liếc mắt nhìn Dương Thanh Huyền trong tay Bách Quỷ Dạ Hành, nhếch miệng nở nụ cười, nói: “Không cần lo lắng. Tín dự của ta luôn luôn là rất cao. Ta hiện tại muốn tiêu hóa thức ăn, tạm thời không muốn gọi ta.”

Nói liền bóng người lóe lên, hóa thành lục mang nhảy vào bên trong kiếm, biến mất không còn tăm hơi.

Dương Thanh Huyền cảm nhận được kiếm bên trong sức mạnh đáng sợ, vội vàng năm ngón tay buông lỏng, đem Bách Quỷ Dạ Hành đưa về mộ kiếm.

Ở vô biên kiếm mộ phần mộ trên, lục mang lóe lên, một thanh to lớn dữ tợn quỷ đầu kiếm ảnh từ trong hư không xuất hiện, thẳng tắp xuyên? Vào đại địa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1327: Ma Thạch, Một Không Cẩn Thận

Từ đó, Dương Thanh Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, nhưng cũng người đổ mồ hôi lạnh.

Nếu như Quỷ Tôn vừa nãy đột nhiên làm khó dễ lời, hậu quả khó mà lường được. Chính mình ngoại trừ giải phong đại chôn vùi hóa Ma Ấn, cùng với đồng quy vu tận ở ngoài, sợ là không có con đường thứ hai có thể đi.

Dương Thanh Huyền bây giờ nghĩ lại, còn một trận nghĩ đến mà sợ hãi, cầm kiếm lòng bàn tay, từ lâu ẩm ướt lộc.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền đột nhiên giật mình trong lòng, có loại cảm giác kỳ dị từ phía trước truyền đến.

Ở đằng kia ba đầu sáu tay đồng thau Ma Tượng nổ tung địa phương, tỏa ra hơi ánh sáng lộng lẫy, làm cho người ta một loại kỳ lạ sức hấp dẫn, thật giống không nhịn được đã sắp qua đi.

“Đó là... Hồn thạch?”

Dương Thanh Huyền triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, chỉ thấy không gian kia bên trong, lơ lửng một khối tảng đá, nhưng ở lượng lớn ma khí cách trở hạ, nhìn cũng không chân thực.

Nhưng trên người mình Phệ Hồn Kim Yêu hoàn toàn không có phản ứng.

Dương Thanh Huyền quái lạ thầm nghĩ: “Lẽ nào này mênh mông ma khí trong nước xoáy, Phệ Hồn Kim Yêu bị chế trụ?”

Hắn hướng đi cái kia tảng đá, trước khi gần rồi, cả người chấn động, hai con ngươi trợn trừng mở, gấp bận bịu đưa tay chộp một cái, liền đem khối này Hắc Thạch đầu nhiếp vào trong tay.

Âm hàn cùng ấm áp hai loại cảm giác đồng thời xuyên thấu qua qua bàn tay truyền vào bên trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền kinh hô: “Ma Thạch!”

Khối này Ma Thạch cùng ngày đó ở Phi Điểu Thành thấy có chỗ bất đồng, tựa hồ càng thêm hoàn mỹ thuần túy. Tảng đá toàn thân đen kịt, không có chút tạp sắc, sương mù dày giống như ma khí từ bên trên phát tán đi ra, xâm nhiễm một vùng không gian.

“Quả nhiên là Ma Thạch! Hơn nữa không phải âm không phải dương, là hoàn mỹ âm dương dung hợp thân thể, hoàn mỹ cấp Ma Thạch!”

Dương Thanh Huyền trong lòng mừng như điên, nhìn chằm chằm Ma Thạch trong ánh mắt, không ngừng lập loè ra vẻ kinh dị.

“Có khối này âm Dương Ma Thạch, liền có thể luyện hóa ra thứ năm loại nguyên hỏa.”

Nghĩ tới đây, Dương Thanh Huyền nội tâm một trận ấm áp cùng xao động, không nhịn được đem Ma Thạch cầm càng chặt.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền lòng bàn tay đau một cái, phát hiện cái kia Ma Thạch tựa hồ có hơi dị dạng, trở nên cực kỳ trầm trọng, dường như có nặng ngàn tỉ cân số lượng, càng đè hắn có chút bắt không được.

Không chỉ có như vậy, trên tảng đá bùng nổ ra sức mạnh to lớn, không ngừng chui vào lòng bàn tay của hắn, đè ép ra cường đại linh áp, ở Dương Thanh Huyền tay trái phụ cận hình thành một vòng kỳ dị tràng năng, vạn ngàn đại đạo phù văn ở trong đó tiêu tan.

“Không được! Ta ngất!”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, lúc này mới phát hiện mình nắm Ma Thạch tay là tay trái!

Mặt trên phong ấn ma đồ đại chôn vùi hóa Ma Ấn!

Bây giờ Ma Thạch đè ép ra linh quang, chính là phong ấn trên sức mạnh, này Ma Thạch như là có ý thức giống như vậy, thật giống muốn hướng về mở phong tỏa, thả ra cái kia Ma Ấn sức mạnh.

Dương Thanh Huyền kinh hãi nói: “Đáng chết! Sơ suất quá!”

Dương Thanh Huyền trong lòng lo lắng, Tinh Linh Vương phong ấn tại lòng bàn tay không ngừng bị chèn ép phân giải, vạn ngàn Tinh Linh phù văn hóa thành từng đạo từng đạo vòng tròn đồng tâm, cùng Ma Thạch tiến hành chống lại.

Nhưng phong ấn vẫn như cũ càng ngày càng yếu, ma văn cùng phong ấn lực lượng đan xen vào nhau, diễn hóa thành cuộn sóng, ở bốn phía vờn quanh, từng tia từng tia ma khí từ phong ấn đó bên trong tuôn ra, đem Ma Thạch hoàn toàn bao lấy.

Từ đó, đại chôn vùi hóa Ma Ấn cùng Ma Thạch hoàn toàn chuyển được.

Ma Thạch giống như Dương Thanh Huyền thân thể một phần, dần dần dung hợp đi vào, giống như là dài một cái to lớn u ở lòng bàn tay!

Trong khi giãy chết, này u bên dưới là một cái to lớn bom, lúc nào cũng có thể đem chính mình nổ tan xương nát thịt.

“Mẹ -, chết chắc rồi!”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, vội vàng vận chuyển chân nguyên, muốn áp chế lòng bàn tay ma khí.

Nhưng vừa chạm vào bên dưới, chân nguyên giống như cùng đá chìm đáy biển, vô ảnh vô tung biến mất.

Dương Thanh Huyền sắc mặt cực kỳ khó coi lên.

Còn có càng bết bát chính là, bốn phía điên trào ma khí, cũng nhận được cái kia Ma Thạch cảm ứng, ở bầu trời hóa ra từng đạo từng đạo vòng xoáy, tràn vào Ma Thạch bên trong đi.

Sau đó xuyên thấu qua Ma Thạch, rót vào đại chôn vùi hóa Ma Ấn bên trong, muốn xông ra phong ấn!

Dương Thanh Huyền cảm ứng được Ma Ấn cuồng bạo, sắc mặt nháy mắt trắng bệch, nghĩ thầm “Lẽ nào ta cũng phải giống cái kia bò sát như thế tự đoạn một tay, bảo toàn chính mình?”

“Ma Thạch!”

Đột nhiên một đạo khiếp sợ tiếng thét chói tai truyền đến, mang theo hưng phấn cực độ cùng điên cuồng.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Không được!”

Chỉ thấy Chung Hiệt cái kia Tham Lang giống như ánh mắt, xuyên thấu qua tầng tầng ma khí, nhìn chòng chọc vào tay trái mình, hét lớn một tiếng liền vọt tới.

Nguyên bản ma khí đoàn toàn trong đại điện, võ giả đều là mắt không thể thấy. Nhưng Chung Hiệt nhưng là cảm ứng được Ma Thạch tồn tại, chịu đến dẫn dắt mà đến, vừa nhìn liền thấy Ma Thạch, thân thể lại cũng khó có thể ly khai.

[truyen cua tui @@ Net 】

“Ma Thạch! Dĩ nhiên là Ma Thạch, hơn nữa còn là hoàn mỹ cấp Ma Thạch! Trời ạ, hoàn mỹ cấp Ma Thạch! Cho ta! Nhanh cho ta!”

Chung Hiệt mặt lộ vẻ dưới điên cuồng, lại chiếu cố không được tu luyện, tay phải vồ một cái, cán dài ma đao đột nhiên hiện ra, quay về Dương Thanh Huyền liền chém ngang mà tới.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, trong tay đại chôn vùi hóa Ma Ấn đều sắp không áp chế được nữa, đâu còn có thể còn phân tâm chống lại Chung Hiệt.

Vội vàng quyết ấn đồng thời, thả ra A Bảo cùng Xích Vĩ, đồng thời thông qua khế ước triệu hoán Độ Nhược cùng Khổng Linh.

A Bảo xuất hiện trong nháy mắt, liền chỉ điểm một chút đi, không có gì lo sợ đánh về phía ma đao.

Xích Vĩ hí dài một tiếng, hóa thành cự xà chi Pháp Thiên Tượng Địa. Đồng thời trong hai con ngươi hóa ra kim liên, cường đại tinh thần lực đột nhiên bạo phát, như là sóng nước đẩy đi.

“Ầm ầm!”

Một khôi một rắn công kích, bị ma đao chém một cái, liền toàn bộ phá vỡ.

A Bảo trên người bị chém ra một đạo vết đao, Xích Vĩ cũng thống khổ quát to một tiếng, thật dài thân rắn trên xé ra một vết thương, huyết nhục lật đi ra.

Một khôi một rắn đều là bị đánh bay ra ngoài.

“Làm sao sẽ mạnh như vậy?”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói, dù chưa nhìn xuống Chung Hiệt, nhưng lại không nghĩ rằng hắn có thể một đao chém vỡ đều là Đạo cảnh A Bảo cùng Xích Vĩ.

“Đem Ma Thạch cho ta!”

Chung Hiệt khuôn mặt vô cùng dữ tợn, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền tay trái, lần thứ hai múa đao chém tới.

Đúng lúc này, một đạo cửu sắc quang mang rơi xuống, trong khoảnh khắc như Khổng Tước Khai Bình triển khai mở, bên trong xuất hiện vô số xinh đẹp ban nhãn.

Chung Hiệt trên người cuồn cuộn ngất trời ma khí đột nhiên hơi ngưng lại, đao mang kia cũng phải chịu áp chế, càng bỗng dưng suy yếu thực lực.

Chính là Khổng Linh Đại Minh quang kết giới, có thể loại bỏ tất cả “Pháp”.

Cùng lúc đó, bên trong kết giới hư quang lóe lên, Độ Nhược thân ảnh xuất hiện, một con to lớn cái kìm liền kẹp hướng về Chung Hiệt cái cổ.

Độ Nhược hét lớn: “Ma đầu, để mạng lại!”

Hai người chịu đến Dương Thanh Huyền triệu hoán, ngay lập tức chạy tới.

“Để mạng lại chính là ngươi, hai cái rác rưởi, đi chết đi!”

Chung Hiệt giận tím mặt, Ma Thạch đang ở trước mắt, lại bị liên tiếp ngăn cản, lửa giận cuồn cuộn ngất trời bên dưới, một đao bổ tới!

“Ầm ầm!”

Ánh đao ở trên không bên trong vạch một cái, bên trong kết giới vô số ban nhãn phá nát, Khổng Linh thân thể “Oành” một tiếng vỡ ra được, Độ Nhược cái càng cũng bị chém thành hai đoạn.

Đao quang thế đi không giảm, mạnh mẽ đánh trên người Độ Nhược.

“Ầm!”

Độ Nhược trên người ma giáp nháy mắt lớn lên, từ trên người khuếch tán ra, tự mình hộ chủ, ngạnh kháng một đao, vô số phù văn ở trên khôi giáp nổ tung.

Độ Nhược sắc mặt trắng bệch, phun ra một ngụm máu đến.

Ma giáp trong khoảnh khắc trở lại trên thân thể, trở nên linh quang ám nhạt.

Hơn nữa phế bỏ một kìm, tương đương với phế bỏ một cánh tay, khó hơn nữa chặn Chung Hiệt đao thứ hai!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1328: Nhập Ma, Hôm Qua Tái Hiện

Ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, lôi quang vừa hiện, Khổng Linh lần thứ hai ngưng tụ mà ra, sắc mặt tái nhợt cực kỳ.

Độ Nhược cũng lui trở về.

Còn có A Bảo cùng Xích Vĩ, phân biệt đứng ở Dương Thanh Huyền hai bên, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Độ Nhược nhìn Dương Thanh Huyền tay, cả kinh nói: “Trên tay ngươi làm sao dài ra lớn như vậy một cái nhọt? Bình thường để cho ngươi rửa tay nói vệ sinh ngươi không nghe, hiện tại mọc ra nhọt so với ta đầu còn lớn hơn.”

Dương Thanh Huyền mắng: “Đầu ngươi bên trong đều là cứt a! Ngươi gặp sẽ phát hắc quang nhọt sao?!”

Độ Nhược biến sắc mặt, kinh hãi nói: “Ma Thạch! Hơn nữa còn là âm dương hợp nhất, hoàn mỹ cấp Ma Thạch! Chẳng trách, chẳng trách này ma nhân muốn điên rồi!”

“Đừng nói ma nhân, ta đều nhanh muốn điên rồi!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh không ngừng từ hai tóc mai chảy xuống.

Hết thảy trấn áp Ma Ấn chân nguyên, đều đá chìm đáy biển, như là bị cắn nuốt hết giống như vậy, không có bất kỳ phản ứng.

Mà chính mình tại cánh tay trái trên bày ra mấy đạo phong ấn, lại bị ma khí dễ dàng đột phá, hiện tại toàn bộ cánh tay trái đều mất đi tri giác.

Cái này còn không là bết bát nhất.

Bết bát nhất là, ma khí theo cánh tay trái, bắt đầu trào vào bên trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền có loại cũng bị ma hóa cảm giác, từ cánh tay trái bắt đầu, tất cả đều thỉnh thoảng xuất hiện quỷ dị Ma tộc đạo văn, từ bả vai lan tràn đến cái cổ, mặt, cùng với toàn thân.

Độ Nhược cả kinh nói: “Tiểu Huyền Tử, ngươi...!”

Dương Thanh Huyền khuôn mặt đột nhiên trở nên yêu dị dữ tợn, trong mắt bắn xuất ra đạo đạo nham hiểm ánh sáng.

“Mau đem Ma Thạch cho ta a!”

Chung Hiệt đã hoàn toàn nhập ma, hai mắt bốn đồng trở nên màu đỏ tươi, giơ đao lần thứ hai áp sát, hiện tại hắn bốn đồng bên trong, ngoại trừ cái kia Ma Thạch ở ngoài, lại không vật gì khác.

“Tốt, cho ngươi! Ngươi đã nghĩ muốn, vậy thì cho ngươi đã khỏe!”

Dương Thanh Huyền một mặt âm trầm, sát khí từ trong cơ thể bay lên, trong mắt càng nổ bắn ra quỷ dị sát khí.

Hắn tay trái chẳng biết lúc nào khôi phục tri giác, đột nhiên nắm chặt.

“Chi chi!”

Từ Ma Thạch trên bắn ra lượng lớn sấm sét như thế hắc mang, hướng về bốn mặt khuếch tán.

Toàn bộ không gian đều bị hết sức vặn vẹo, vô số ma khí bị luồng áp lực này đẩy ra.

Ở Dương Thanh Huyền quanh thân, trực tiếp hình thành một cái chân không tràng năng.

Thậm chí phụ cận đản sinh một ít Ma Linh, càng tại này cỗ tràng năng chèn ép xuống, trực tiếp bạo nổ vỡ đi ra.

Sau đó Dương Thanh Huyền trên bả vai Phệ Hồn Kim Yêu lay động, nuốt hai khối hồn thạch, trong đầu còn truyền đến đạt được thanh âm.

Độ Nhược cả kinh nói: “Tiểu Huyền Tử, mau dừng lại, ngươi mê muội!”

“Cút!”

Dương Thanh Huyền bạo mở hai mắt, trừng Độ Nhược một hồi, quát lên: “Người cản ta, liền các ngươi cũng cùng nhau giết!”

Dương Thanh Huyền bên trái tay khẽ vung, phía trên ma lực vung vẩy đi ra, hóa thành màu đen ánh sáng, kích trên người Độ Nhược, đem đánh bay.

Độ Nhược sắc mặt tái nhợt, nội tâm sốt sắng.

Nhưng hắn chỉ nói Dương Thanh Huyền mê muội, còn không biết cái kia trong tay trái ẩn chứa sức mạnh đáng sợ, một khi bạo phát, sợ là phụ cận tất cả mọi người muốn yên diệt đi vào.

Dương Thanh Huyền đánh bay Độ Nhược sau, cười gằn một tiếng, liếm một cái đôi môi, một bộ biểu tình hài hước nhìn chầm chầm đạp bước mà đến Chung Hiệt.

Hai người ánh mắt kết nối, đều là một bộ muốn giết với nhau dáng vẻ.

“Chà chà, một hồi luận võ mà thôi, làm sao đã biến thành sinh tử báo thù bộ dạng? Phải biết võ đạo tinh thần, là hữu nghị số một, thi đấu thứ hai.”

Đột nhiên một đạo không đúng lúc nghi thanh âm truyền tới.

Sau đó liền gặp được ma khí vợ ảnh lóe lên, Lam Ngưng Hư thân ảnh không biết từ chỗ nào bước ra, một bước bên dưới Súc Địa Thành Thốn, đi thẳng tới giữa hai người, mỉm cười mà đứng.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, cả giận nói: “Lam Ngưng Hư, ngươi muốn chết!”

Lam Ngưng Hư cười nhạt một tiếng, tay trái thả lỏng phía sau, một bước bên dưới liền đi tới Dương Thanh Huyền trước mặt, sau đó đưa tay phải ra, hướng về cái kia Ma Thạch chộp tới.

“Ngươi muốn làm gì?!”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, bỗng nhiên lùi về sau.

Trên người bùng nổ ra cường đại ma khí cùng địch ý, trên tay trái càng là ngưng tụ ra lượng lớn ma phù, liền phải ra tay công kích.

Nhưng Lam Ngưng Hư tốc độ cực nhanh, ở Dương Thanh Huyền vừa lui chớp mắt, tay phải liền vỗ vào cái kia Ma Thạch trên.

“Chi! Ngươi muốn làm gì? Dừng tay!”

Lần này là Dương Thanh Huyền cùng Chung Hiệt đồng thời kinh ngạc thốt lên, hai người một hồi đều là hai mắt đăm đăm, nhìn chằm chằm cái kia Ma Thạch.

“Chà chà, lớn bao nhiêu tuổi rồi, còn cướp tảng đá chơi? Bất quá khối này tảng đá, không phải là tốt như vậy đùa.”

Lam Ngưng Hư nhẹ nhàng nở nụ cười, ánh mắt lóe lên trêu tức biểu hiện, đem tay trái từ phía sau lấy ra, bấm quyết ở trước

người.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy được tay trái của chính mình, như là bị định trụ giống như vậy, sau đó toàn bộ thân hình đều chịu đến sức mạnh áp chế, khó có thể nhúc nhích.

“Buông tay!” Dương Thanh Huyền đại phẫn nộ quát.

Lam Ngưng Hư cũng không để ý tới hắn, tay trái quyết ấn biến hóa, một mảnh hồn quang tự thân trên tuôn ra, tụ tập bên trái bên cạnh, hóa ra một đạo Võ Hồn bóng mờ.

Dương Thanh Huyền sắc mặt chợt biến, cả kinh nói: “Hôm qua tái hiện!”

Cái kia Võ Hồn trình hình người, tương tự một tay bấm quyết, một cái tay khác bao trùm lại đây, đặt ở Lam Ngưng Hư trên tay phải, cùng với trùng hợp.

Nháy mắt, cường đại hồn lực không ngừng tràn vào Ma Thạch bên trong.

Dương Thanh Huyền đột nhiên phát hiện, chính mình dĩ nhiên đứng ở một cái to lớn bóng mặt trời trên, bốn phía bên trong không gian hiện ra vô số bánh răng, đều đang nhanh chóng xoay tròn.

“Lực lượng thời gian!”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, thân hoài Nhật Nguyệt Tinh Luân cùng Thời Không Cự Linh huyết mạch, đối với lực lượng thời gian cũng có lĩnh ngộ nhất định.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền cảm giác được trên người ma khí không ngừng trào lùi, bị ma văn bao trùm da dẻ, toàn bộ khôi phục bình thường.

Ma khí theo lan tràn kinh mạch, cũng lui về, đưa về cánh tay trái, cuối cùng về đến điểm bắt đầu tay trái.

Cái kia một số người bị áp bức tản đi phong ấn lực lượng, bắt đầu không ngừng tăng cường, đại lượng Tinh Linh phù văn từ đổ nát bên trong trở về, lại huỳnh quang hóa thành phù văn, sau đó bay trở lại phong ấn trên, áp chế đại chôn vùi hóa Ma Ấn.

Âm Dương Ma Thạch không ngừng từ Dương Thanh Huyền lòng bàn tay bay lên, lượng lớn ma khí từ Ma Ấn bên trong phun ra, trở về Ma Thạch trong cơ thể, lại từ Ma Thạch phía trên tràn ra, hóa thành vòng xoáy tản vào trong thiên địa.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên bên dưới, trong lòng khôi phục một mảnh thanh minh.

Hồi tưởng lại trạng thái mới vừa rồi, bên trong đầu kinh hoàng, chính mình vẫn chưa mất đi ý thức, mà là hoàn toàn nhập ma, trong cơ thể đầy rẫy sát khí cùng sát khí.

Không khỏi người đổ mồ hôi lạnh.

Rất nhanh, theo thời gian cũng về, Dương Thanh Huyền trên tay trái phong ấn khôi phục như lúc ban đầu, mà Ma Thạch cũng trở về vừa rồi rơi vào tay trạng thái.

Lam Ngưng Hư thu tay về đến, toàn bộ bóng mặt trời đột nhiên biến mất, vô số vòng quay thời gian cũng ẩn vào không gặp, trở về đến Thánh Ma đại điện.

Võ Hồn hôm qua tái hiện thu tay về đến, ở trước người bấm quyết, hồn quang lóe lên, liền đưa về Lam Ngưng Hư trong cơ thể.

Lam Ngưng Hư sắc mặt có chút tái nhợt, hiển nhiên tiêu hao rất nhiều.

Thời gian có thể chảy ngược, nhưng năng lượng nhưng là thủ hằng, chảy ngược thời gian bên trong thiếu sót năng lượng, tất cả đều từ Lam Ngưng Hư chính mình bổ sung đi vào.

Tương đương với Lam Ngưng Hư dùng sức mạnh của chính mình, xua tan ma khí, lại đồng thời phong ấn đại chôn vùi hóa Ma Ấn.

Dương Thanh Huyền phục hồi tinh thần lại, vội vàng tay trái vừa lật, ở Ma Thạch còn chưa xuất hiện dị thường trước, liền đem thu vào Tinh Giới bên trong, ngăn trở nó cùng phong ấn tiếp xúc.

Đồng thời đem Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ vứt vào Tinh Giới, khoách tán ra kim liên kết giới, đem Ma Thạch che chở nhập vào đi, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1329: Danh Sách Tan Vỡ, Có Ý Sự Tình

Làm xong tất cả những thứ này, đã là mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Phảng phất từ giây phút sống chết đi rồi một lần.

Dương Thanh Huyền ánh mắt phức tạp nhìn Lam Ngưng Hư, trầm giọng nói: “Đa tạ.” Dừng lại, lại hỏi: “Ngươi cái kia vô hạn phục chế, có phải là đàm...”

Lam Ngưng Hư khóe miệng mỉm cười, gật đầu nói: “Ừ, đương nhiên, bằng không ta đi nơi nào làm này hồn võ.”

“A, đáng chết a!”

Dương Thanh Huyền một hồi nổi giận, nội tâm cảm kích nháy mắt không còn sót lại chút gì, trong mắt tuôn ra lửa giận cùng sát khí, hận không thể một quyền đánh nổ Lam Ngưng Hư tấm kia cười khẩy mặt.

Lam Ngưng Hư cười nói: “Ta đem này Võ Hồn từ sa sút bậc thấp đại lục khai quật ra, cũng tăng thêm bồi dưỡng, cuối cùng hoàn nguyên ra vô hạn phục chế, đây không phải là vì là Nhân tộc võ đạo làm ra cống hiến to lớn chuyện sao? Như vậy cống hiến, hi sinh một ít lâu la có cái gì quá không được.”

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Luôn có một ngày, ngươi sẽ vì mình phóng túng vô kỵ trả giá thật lớn!”

“Ồ?” Lam Ngưng Hư nở nụ cười, nói: “Ta rất muốn nhìn thấy ngày đó đến, có lẽ sẽ rất thú vị đây.”

Dương Thanh Huyền nghẹn lời, cũng không biết nên làm gì hận trở lại.

Đối mặt Lam Ngưng Hư vừa cứu hắn một lần, đánh cũng không phải, mắng cũng không phải. Hơn nữa càng bết bát chính là, chính mình căn bản là đánh không ăn đối phương.

Dương Thanh Huyền trong lúc nhất thời giật mình ở đằng kia, có chút ngây người.

“Ma Thạch! Ma Thạch! Ta Ma Thạch a!”

Chung Hiệt vừa nhìn Ma Thạch không còn, tựa như điên vậy lao nhanh đến, nhảy lên một cái, nắm lấy chiến đao liền đột nhiên đánh xuống!

Đao khí khuếch tán ra, mà bốn phía ma khí lại bị điên cuồng hấp lại đây, ma đao bên trên sáng lên màu đỏ hoa văn, yêu diễm như máu, mang theo vô tận sát ý điên cuồng bổ xuống.

Lam Ngưng Hư giơ tay lên, sau lưng hồn quang trào hiện, ngưng hóa ra Diêm Quân bóng mờ.

“Minh Sơn Liệu Huy!”

Diêm Quân cánh tay phồng lớn mấy lần, tuôn ra năng lượng kinh khủng, theo một quyền đập ra, một mảnh màu đỏ ánh quyền như như lửa đổ xuống mà ra.

“Oành!” Ánh đao chém ở cú đấm kia bên trên, đem không gian toàn bộ chém tới phá nát, màu đen vết rạn nứt ở dưới đao không ngừng lan tràn.

Nhưng không chút nào không thể tiếc động Diêm Quân sức mạnh, khó tiến thêm nữa.

Chung Hiệt trong mắt vẻ điên cuồng, cũng theo Ma Thạch biến mất, mà từ từ tỉnh táo, trong cơ thể cuồng bạo tâm tình, ở ánh đao chém ra sau, không ngừng biến mất.

Rất nhanh, Chung Hiệt liền trong lòng chấn động dữ dội, tâm tính nháy mắt được khôi phục.

Bốn cái mắt đen đồng thời co rụt lại, tỉnh táo nhìn chằm chằm dưới đao Diêm Quân, nhìn đối diện Lam Ngưng Hư, lộ ra ngờ vực cùng vẻ ngưng trọng.

“Có ý tứ.”

Chung Hiệt khôi phục cái kia cao ngạo thô bạo phong độ, lạnh lùng nói rằng.

Nhưng trong tay ma đao nhưng chưa thu lại, trái lại đè nặng hơn, Diêm Quân dưới bàn tay không ngừng có hồng mang đổ nát.

Lam Ngưng Hư làm một tên top 1000 võ giả, không có danh tiếng gì, nhưng có thực lực như thế, để Chung Hiệt cảm giác kinh ngạc, vì lẽ đó có ý định tăng cường trên đao sức mạnh, nghĩ muốn thăm dò ra Lam Ngưng Hư sâu cạn.

Nhưng bất luận chính mình làm sao tăng lên sức mạnh, đều chỉ có thể bộ phận hóa giải “Diêm Quân” hồn lực, mà không cách nào đem đẩy lùi, không khỏi hoàn toàn biến sắc.

“Có ý sự tình vừa mới bắt đầu đây.”

Lam Ngưng Hư nhẹ nhàng nở nụ cười, chỉ có điều sắc mặt hơi trắng bệch.

Vừa triển khai hôm qua tái hiện thời điểm, tiêu hao nhiều lắm chân nguyên, thân thể này có chút đỡ không được.

“Có ý sự tình?”

Chung Hiệt cùng Dương Thanh Huyền đều là nhíu mày lại.

Đặc biệt là Dương Thanh Huyền, hắn biết Lam Ngưng Hư chắc chắn sẽ không vô duyên vô cớ nói lời này, tất nhiên là có ám chỉ.

Đúng lúc này, dưới đất truyền đến một tiếng đồng thau nổ vang.

“Ầm ầm ầm!”

Càng là đồng thau gãy vỡ tiếng!

“Tại sao lại như vậy?!”

Chung Hiệt hoảng hốt, ánh đao của hắn cùng Lam Ngưng Hư chưởng kình bắn ra linh áp, khuấy động ở bốn phía, ở đem đại điện xé rách!

“Không thể! Cung điện này bản thân... Liền là một kiện Bán Thánh khí a!”

Chung Hiệt kinh hãi kêu to, đầy mặt dại ra.

Lam Ngưng Hư cười nói: “Bán Thánh khí thì lại làm sao? Coi như là Thánh khí, cũng có vỡ nát. Có thể đừng xem thường chính mình nha, ngươi rất tuyệt.”

“Cắt!”

Chung Hiệt tự nhiên không tin Lam Ngưng Hư nói bậy, nhưng đại điện trình đổ nát trạng thái, nhưng là sự thật không thể chối cãi.

“Ầm ầm!”

Hai người giằng co linh áp phun ra, lần thứ hai đem mặt đất xé ra.

Vô số ma khí từ khe nứt bên trong tuôn ra, hóa thành quỷ dị ma quang, đem đen nhánh đại điện chiếu thành âm lãnh u sắc.

Tất cả mọi người một hồi ngất lịm, rốt cục có thể thấy rõ trong điện cảnh tượng.

Cái kia Tinh Vân giống như trận pháp danh sách đang ở mất đi sự khống chế, nơi đang đổ nát tan rã bên trong, vững như thành đồng vách sắt đồng thau trên cung điện, từ lâu là vết rách đầy rẫy.

“Thánh Điện... Muốn sụp đổ rồi?”

Tất cả mọi người là hoảng hốt, chỉ thấy trong điện lơ lửng vô số Ma Linh, đều thất kinh bốn phía loạn vọt, phát sinh mảng lớn “Oa oa” tiếng kêu.

Dương Vô Tâm lạnh như băng ánh mắt đảo qua đại điện, quát lên: “Lộ Nhất Phàm, Từ Uy Long, Phong Yên Nhiên, Tiêu Túc Dương, Đông Phương Oánh!”

Lộ Nhất Phàm bóng người loáng một cái, liền xuất hiện sau lưng Dương Vô Tâm, hai mắt nhìn chằm chằm Chung Hiệt cùng Lam Ngưng Hư đối lập, lộ ra khiếp sợ cùng vẻ kiêng dè.

Sau đó hai bóng người lấp lóe mà đến, đồng thời rơi sau lưng Dương Vô Tâm, là Từ Uy Long cùng Phong Yên Nhiên. Hai người trạng thái và khí sắc vô cùng tốt, trên người che kín ma văn, không hề giống là vừa mới bị thương nặng dáng vẻ.

Dương Vô Tâm cả kinh nói: “Các ngươi...”

Từ Uy Long ôm quyền nói: “Lão đại, chúng ta tuy rằng tiếp thu truyền thừa thất bại, nhưng trong cơ thể ma huyết hoàn toàn bị kích hoạt, vừa nãy ma đồ năng lượng bạo động hạ, chúng ta thu được chỗ tốt cực lớn, ta cùng với Phong Yên Nhiên cũng đã tiến thêm một bước, bước chân vào Thần Biến đại viên mãn đỉnh cao, khoảng cách Cực Đạo cảnh cũng chỉ là cách xa một bước.”

Phong Yên Nhiên mặt lộ vẻ lạnh lùng vẻ, ngạo nghễ hất cằm lên, khôi phục cái kia phong thái thướt tha thần thái.

“Ha ha, tốt, được!”

Dương Vô Tâm đầy mặt cười gằn, nhìn chăm chú một chút xa xa nằm dưới đất Tiêu Túc Dương, không nhúc nhích, quá nửa là đã chết.

Nếu chết rồi, hắn cũng lười quản nhiều.

Cho tới Đông Phương Oánh, bị Thi Ngọc Nhan chém tới một tay sau, liền chạy mất dạng.

Từ Uy Long nói: “Lão đại, làm sao bây giờ?”

Dương Vô Tâm nhìn chằm chằm ở giữa cung điện mấy người, trầm giọng nói: “Trước tiên đừng manh động, chờ đợi thời cơ. Trước tiên để cho bọn họ chó cắn chó đánh một trận, chúng ta lại đi ra thu thập tàn cục.”

“Được!”

Từ Uy Long lên tiếng trả lời, đây chính là tốt nhất sách lược.

Hiện tại đại điện đổ nát, cũng không ai biết tiếp đó sẽ phát sinh cái gì.

“Ầm!”

Chung Hiệt lại không lo được cùng Lam Ngưng Hư đối lập, ma đao loáng một cái liền thu lại rồi, che ở trước người, sau đó thần thức hướng về bốn mặt quét tới.

Không chỉ có là mặt đất, bốn bề vách tường đồng thau, thậm chí là khung đỉnh, cũng bắt đầu xuất hiện diện tích lớn vết rạn nứt.

Cái kia ba mươi sáu toà đồng thau Ma Tượng, mỗi cái mặt lộ vẻ bi thương sắc, trên người đồng thau cũng từng khối từng khối bóc ra từng mảng tan rã.

Đúng lúc này, da bị nẻ trong lòng đất hiện ra một điểm điểm huỳnh quang, như trong đêm tối đom đóm, hoặc như là trời cao bên trong ngôi sao, lóng lánh khiếp người hào quang.

“Đó là...!”

Dương Thanh Huyền vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về mặt đất trong vết nứt nhìn tới, mỗi một điểm hào quang bên trong, đều tựa hồ ẩn chứa sung mãn sức mạnh.

Đột nhiên “Vèo” một tiếng, một điểm oánh mang như là bị kích hoạt, bắn ra mặt đất vực sâu, xông thẳng đại điện, một cổ cường đại âm cổ tùy theo rung động ra.

Bao la, như thiên quân vạn mã vượt qua thời không.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1330: Ma Tộc Di Bảo

“Đây là... Nguyên khí?”

Dương Thanh Huyền nhìn phía này điểm huỳnh quang bên trong, đồ vật bên trong không ngừng trở nên rõ ràng, là một phương đồng thau đại đỉnh, tỏa ra cổ điển lâu đời khí tức, trên có Ma tộc minh văn, cùng với các loại kỳ hoa dị thảo điêu khắc.

“Ma tộc di bảo?”

Độ Nhược trợn to hai mắt, nhìn chằm chằm chiếc đỉnh lớn kia.

Trong điện võ giả tất cả đều nhấc đầu trông lại, bị chiếc đỉnh lớn này hấp dẫn.

Chỉ có điều hấp dẫn bọn họ là đỉnh hùng vĩ mỹ lệ, cũng không phải là nguyên khí đẳng cấp. Đỉnh đẳng cấp cũng không cao, chỉ ở cao cấp Thiên khí bộ dạng.

Tại chỗ tất cả đều là thiên chi kiêu tử, cao cấp Thiên khí cũng không hiếm thấy.

Dương Thanh Huyền nhưng là trong lòng ngạc nhiên, cúi đầu nhìn phía cái kia đồng thau vết nứt, bên trong vô số huỳnh quang như Tinh Hà óng ánh, vừa nãy chỉ là kích - bắn ra một đạo quang mang mạnh mẽ mà thôi, nếu như mỗi một đạo huỳnh quang đều là binh khí lời, vậy này đồng thau điện to phía dưới...

“Vèo!”

Lại là một đạo huỳnh chỉ từ phía dưới phá không mà lên, kích

- bắn vào trên cung điện, hướng về cái kia đồng thau đại đỉnh va chạm mà đi.

Huỳnh tốc độ của ánh sáng cực nhanh, ngoại trừ Dương Thanh Huyền cùng số ít người ở ngoài, đều không thấy rõ bên trong là cái gì.

“Ầm ầm!”

Cái kia huỳnh mang đánh vào trên chiếc đỉnh lớn, xô ra kinh khủng uy năng, mọi người lúc này mới thấy rõ là một thanh chiến đao!

Chung Hiệt cả người cự chiến, nhìn chằm chằm cái kia chiến đao, hãi tiếng nói: “Đây là...!”

Chỉ thấy cái kia chiến đao chuôi dài khoảng tám thước, toàn thân vì là màu đỏ, miêu tả ám sắc ma văn, lưỡi dao dày rộng, trình trắng bạc vẻ, lập loè u nhiên lạnh quang.

Chiến đao cùng cái kia đồng thau đại đỉnh va chạm, sắc bén đao khí nháy mắt đem đại đỉnh chém vỡ, ánh đao không giảm, như một vệt sáng, chém nứt đại điện khung đỉnh, xông ra ngoài.

Tất cả mọi người đều là ngạc nhiên, đại đỉnh đẳng cấp tuy rằng không cao, nhưng cũng không phải phổ thông nguyên khí có thể chém nát.

Giờ khắc này chiến đao vừa hiện, cho trong lòng mỗi người đều mang đến một loại lạnh lùng uy thế, toàn thân lỗ chân lông đến dựng thẳng lên đến.

Lam Ngưng Hư cười nói: “Ha ha, ma đồ này kẻ giàu xổi, đem bảo vật giấu sâu như thế, là vì cho tương lai mình ma lâm thiên hạ làm chuẩn bị a. Đáng tiếc làm sai lựa chọn, tất cả đều tiện nghi chúng ta.”

Chung Hiệt run giọng nói: "Này chiến đao chẳng lẽ là..."

Hắn đột nhiên hóa thành độn quang, liền hướng cái kia chiến đao phóng đi, trong miệng phát sinh gào trầm thấp, như là dã thú, có loại tình thế bắt buộc khí thế!

Dương Vô Tâm sắc mặt chợt biến, trầm giọng quát lên: "Này chiến đao là Thánh khí! Ngăn cản hắn!"

Từ Uy Long cùng Phong Yên Nhiên hai người, đã sớm cảm ứng được này chiến đao bất phàm, sau khi nghe từng người hét lớn một tiếng, liền bắn mạnh mà lên, hướng về cái kia chiến đao chộp tới.

Trên đao ma quang lăng liệt, không ngừng khoách tán ra đỏ thắm sát khí.

Từ Uy Long ma quyền hiển hách, Phong Yên Nhiên nhưng là quyết ấn lăn lộn, đồng thời hướng về Chung Hiệt vỗ tới.

Chung Hiệt hét lớn: "Người nào cản chặn ta bắt cây chiến đao này, chân trời góc biển, giết không tha!"

Nói, trong tay ma đao loáng một cái, liền hướng hai người chém tới!

Hắn tu luyện vốn là ma đao, bất luận từ nhỏ bé vẫn là tạo hình nhìn lên, đều cùng chuôi này Thánh khí ma đao rất giống nhau. Hơn nữa hắn đã đoán được chuôi này đao lai lịch, càng không để ý hết thảy cướp giật.

Còn lại võ giả tuy rằng cũng nổ lớn động lòng, nhưng nhìn Chung Hiệt cùng Từ Uy Long, Phong Yên Nhiên đại chiến, đều điêm lượng hạ chính mình, bất đắc dĩ bỏ qua.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm Lam Ngưng Hư, nói: "Này chút nguyên khí đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

Ở hắn Hỏa Nhãn Kim Tình điều tra hạ, đồng thau điện to phía dưới huỳnh quang, bên trong tất cả đều là nguyên khí. Mặc dù cũng không phải cũng giống như cự đỉnh cùng ma đao đáng sợ như vậy, nhưng số lượng, làm người trố mắt ngoác mồm.

Lam Ngưng Hư gật đầu nói: “Ở đây cất giữ, là năm đó Ma tộc kho vũ khí a. Cùng với vô số năm qua chết trận yêu ma hai tộc cường giả, binh khí tất cả đều bị ma đồ thu thập đến.”

Dương Thanh Huyền đầy mặt ngạc nhiên, Thanh Khâu cổ chiến trường đã trải qua bao nhiêu năm chiến đấu, chết rồi bao nhiêu cường giả, cái kia được để lại bao nhiêu binh khí?

Chẳng trách đại điện hạ phương binh khí, như Tinh Hà óng ánh.

Đúng lúc này, cái kia chút huỳnh quang từng cái từng cái chịu đến cảm ứng tựa như, từ phía dưới ngút trời mà ra, đem đại điện không ngừng xé rách!

“Vèo! Vèo!”

Mỗi một đạo huỳnh quang bên trong, đều là một món binh khí, tỏa ra không cùng đẳng cấp uy thế, trong đó còn có một ít là hư hại tồn tại, tỏ rõ chiến đấu tàn khốc, cùng với năm tháng mục nát.

Trong khoảnh khắc, thì có hơn trăm món binh khí phá phong mà ra, cả điện người đều là vừa mừng vừa sợ, nhưng không có có một món binh khí uy thế, có thể hơn được chuôi này ma đao.

Dương Thanh Huyền nhìn Lam Ngưng Hư một chút, lạnh lùng nói: “Ngươi không ra tay cướp ma đao?”

Lam Ngưng Hư khẽ cười nói: “Mọi người đều là thiên chi kiêu tử, gặp việc đời người văn minh, giống bọn họ loại này dã man hành vi, ta làm không được.”

Dương Thanh Huyền hừ lạnh nói: “Giả ngu!” Ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm đại điện hạ phương, lạnh lùng nói: “Sợ là còn có thứ càng tốt, là ngươi mơ ước chứ?”

“Có không?” Lam Ngưng Hư bất trí hay không, cười nhạt một tiếng, nói: “Có thể so sánh ma đồ lúc còn sống Thánh khí chống cự hình hoang đao thứ càng tốt, rất hiếm thấy a.”

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, chỉ thấy dưới nền đất Tinh Hà bên trong, có một đạo huỳnh quang xông lên tận trời, chỗ đi qua, cái khác nguyên khí không khỏi là sợ hãi nhường đường, chỉ lo cùng với phát sinh va chạm.

Cái kia huỳnh quang bên trong là một quyển Ma đồ, mặt trên phù quang điểm điểm, trừ một chữ “Ma” ở ngoài, lại không vật gì khác.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên bên dưới, cái kia Ma đồ cũng đã bay ra mặt đất, “Rầm” một tiếng ở đại điện bầu trời phấp phới.

Ma quang không ngừng từ cái kia “Ma” trong chữ khuếch tán ra, như trong vũ trụ Cực Quang, vô số cường đại màu đen hạt căn bản kích. Bắn ra, rực rỡ màu sắc, chấn cái khác nguyên khí dồn dập tránh lui, không dám lên trước.

Độ Nhược đột nhiên thất thanh kêu lên: “A! Thiên Ma đồ?! Ngang qua cổ kim, nạp ngày ma lực chiến đồ!”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, lại là một kiện Thánh khí.

Hắn mặc dù không biết Thiên Ma đồ là cái gì, nhưng Thánh khí trên bảng tựa hồ gặp tên này.

Đến đây, đại điện hết thảy nguyên khí bên trong, xuất hiện hai đại bá chủ.

Chống cự hình hoang đao cùng Thiên Ma đồ, từng người chiếm cứ một phương, đem nó hết thảy nguyên khí toàn bộ chen mở.

Độ Nhược kích động nói: “Nhanh, nhanh cướp! Tiểu Huyền Tử nhanh cướp a!”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm hai cái Thánh khí nhìn một hồi, nói: “Cướp món nào?”

Độ Nhược mắng: “Ngươi ngốc a, đương nhiên là đều cướp a!”

Dương Thanh Huyền cười khổ một tiếng, hắn cũng không ngốc, lấy thực lực của hắn, cướp cái tiếp theo có lẽ còn có thể an toàn thoát thân. Nếu như hai cái đều cầm, sợ là tính mạng còn không giữ nổi.

Ánh mắt của hắn từ chống cự hình hoang đao dời được Thiên Ma đồ trên, chính do dự bất định.

Đúng lúc này, bên người Lam Ngưng Hư đột nhiên di chuyển, chỉ thấy Lam Ngưng Hư đi phía trước bước ra một bước, càng trực tiếp hướng về cái kia dưới nền đất Tinh Hà bước.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, chỉ thấy Lam Ngưng Hư phía trước, trước mặt bay tới một đạo to lớn huỳnh quang, bên trong đầy rẫy hạo nhiên ma uy, đè hết thảy nguyên khí nhượng bộ lui binh.

Cái kia huỳnh quang bên trong như ẩn như hiện, hình như là một người bóng người.

Dương Thanh Huyền vội vàng vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, đem bao bọc đạo thân ảnh kia hạo nhiên ma khí nhìn thấu, không khỏi hút miệng hơi lạnh, kinh hãi nói: “Ma đồ?!”

Huỳnh quang bên trong, ngồi xếp bằng một vị Cự Ma, lắng tai mắt tím, da thịt vì là xanh tím vẻ, người mặc màu đỏ sậm thú giáp, sau lưng triển khai sáu phiến cánh chim màu đen, vô tận uy nghiêm che đè xuống.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1331: Lòng Đất Vực Sâu, Thiên Ma Đồ

Này Cự Ma khuôn mặt cùng thân hình, cùng cái kia bị Quỷ Tôn cắn nuốt ma đồ giống như đúc.

Dương Thanh Huyền nhìn một hồi, mới phát giác này ma toàn thân lộ ra tử khí, không có một con đường sống, chỉ là một cụ nhục thân mà thôi.

"Huyền Thiên Cơ mục đích là vì bộ thân thể này?"

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên nghĩ đến, ở Biển Đen thời điểm, Huyền Thiên Cơ chính là bám thân ở ban đầu đời Vũ Giả trên người, mượn dùng Vũ Giả thân thể làm việc.

Nhưng này ma đồ thân thể, tựa hồ cùng võ giả bình thường thân thể bất đồng, bản thân liền là tỏa ra khí tràng cường đại, giống như một món Thánh khí giống như.

"Chẳng lẽ là... Hóa Lân Ma Cốt?!"

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, ma đồ trên người tản mát ra sức mạnh, xác thực cùng trước kia Độ Nhược lấy được Hóa Lân Ma Cốt rất giống nhau.

Nhưng Độ Nhược lấy được bất quá là lớn chừng bàn tay một khối, ma đồ này là toàn bộ Cự Ma thân a!

"Ùng ục!"

Dương Thanh Huyền nuốt xuống hạ, gặp Lam Ngưng Hư đã đạp bước đi qua, lập tức không nói hai lời, trực tiếp biến thành

Thời Không Cự Linh, Súc Địa Thành Thốn, thuấn di đi qua, cướp ở Lam Ngưng Hư phía trước.

Lam Ngưng Hư cười nhạt một tiếng, giơ tay lên, đi phía trước đánh ra.

Một mảnh bốn màu ánh sáng tự lòng bàn tay phun ra, hóa thành màu sắc rực rỡ văn đồ, thương cổ mà hơi thở quen thuộc từ ở giữa truyền ra, đem Dương Thanh Huyền hoàn toàn bọc lại.

“Tứ Thánh Linh Đồ!”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, vội vàng ngoảnh đầu liền đi, lòng bàn tay hóa ra hai đạo hỏa diễm, đan chéo chém đi ra ngoài.

“Ầm ầm!”

Tử hồng hai loại hỏa diễm, trình thập tự trảm đánh, đánh vào bốn màu một trong thanh quang hạ, đem sự mạnh mẽ cắt mở một con đường.

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, liền chui đi ra ngoài, xuất hiện ở Linh Đồ ngoài trăm trượng.

Nếu là bị Linh Đồ thu đi vào, liền thật sự phiền phức lớn rồi.

Này Linh Đồ ràng buộc lực mạnh bao nhiêu, hắn là thấy tận mắt. Coi như là Vũ Vô Cực rơi vào trong đó, cũng có thể khốn trên nhất thời nửa khắc, lấy thực lực của chính mình, căn bản không có thể có thể tránh thoát.

Huyền Thiên Cơ khẽ cười một tiếng, giơ tay lên, điểm hướng về Tứ Thánh Linh Đồ, vẫn chưa đem thu về, mà là sửa lại cái phương hướng, hướng về ma đồ Hóa Lân Ma Cốt trùm tới.

Độ Nhược ở đồng thau trong đại điện, nhìn thấy tình huống phía dưới, hét lớn: “Lùi lại mà cầu việc khác, cướp cái kia Thiên Ma chiến đồ!”

Dương Thanh Huyền thở dài một tiếng, biết cướp ma đồ chân thân đã không thể nào, liền phi độn đi ra.

Tứ Thánh Linh Đồ ở Lam Ngưng Hư điều động, tỏa ra bốn màu Cực Quang, thành một màn ánh sáng bao phủ mà đi, một luồng trấn áp thiên địa khí thế dập dờn bồng bềnh ra, phải đem ma đồ chân thân bao lấy.

Cái kia Hóa Lân Ma Cốt sắc mặt bình tĩnh, nhưng trong tay bấm quyết, là ma đồ khi tọa hóa thời gian làm cuối cùng pháp thuật, chính là vì bảo vệ mình Hóa Lân Ma Cốt.

Giờ khắc này ở Tứ Thánh Linh Đồ Cực Quang dưới áp chế, cái kia quyết ấn một điểm điểm giải phong, trình một cái Ma tộc phù văn, sát khí không hề có một tiếng động khuếch tán.

Cường thịnh tử quang tự xương tay trong đó sáng lên, nháy mắt đem trọn cụ thân thể bao vây, ma khu trên hào quang cường thịnh, ma khí tự ở giữa dâng trào ra, quét sạch tứ phương.

“Ầm ầm ầm!”

Thiên địa đột nhiên ngầm, vô số ma khí hội tụ đến, ở ma đồ chân thân bầu trời hình thành một cơn lốc xoáy, điên cuồng rót vào bên trong phù văn.

Chân thân bên trong có xuyên qua cổ kim ma âm vang vọng, tung bay ở vô tận hoang vu bên trong, giống như đang tìm kiếm đường về.

Lam Ngưng Hư cười nhạt một tiếng, hai tay bấm quyết, đánh về Tứ Thánh Linh Đồ.

Bên trong hóa ra bốn thánh bóng mờ, hổ gầm Long Ngâm, từng đạo từng đạo pháp tắc hư quang khuếch tán mà ra, hóa thành mảnh khảnh xiềng xích, lọt vào hư không, liên tiếp toàn bộ vực sâu tận đầu.

"Loảng xoảng!"

Xiềng xích bị ma khí đè rung động liên tục, trên dưới lay động, đãng xuất tảng lớn quy tắc tàn ảnh.

Ma đồ chân thân trên mặt trở nên dữ tợn, trong tay phù văn không ngừng phồng lớn, chống chọi Tứ Thánh Linh Đồ pháp tắc hư quang, tỏa ra vững như thành đồng vách sắt uy thế.

"Ầm ầm ầm!"

Trong phù văn sức mạnh không ngừng tăng lên, như lũ quét giống như trùng kích Tứ Thánh Linh Đồ, muốn hủy thiên diệt địa.

Hai nguồn sức mạnh đan dệt bên dưới, hào quang năm màu lẫn nhau nuốt chửng, hóa thành sóng thần dâng trào, mảng lớn ma khí đổ xuống mà ra, Tứ Thánh Linh Đồ năng lượng đồng dạng nghiền ép mà đi, tầng tầng lớp lớp, hướng về khư mãng.

Ở đồng thau điện to đấu tranh nội bộ đoạt binh khí mọi người, đồng thời cảm nhận được sức mạnh cực kỳ đáng sợ, ở đại điện hạ khuấy động.

Liền ngay cả đầy trời binh khí đều thu liễm ánh sáng, tựa hồ bị cái kia uy năng chấn nhiếp.

Hết thảy Ma Linh càng là hoảng sợ co lại thành một đoàn, như là bị đọng lại ở trên không bên trong, không nhúc nhích.

Coi như chống cự hình hoang đao cùng Thiên Ma Đồ, trên người ma quang đều có chỗ thu lại, tựa hồ không muốn cùng này diệt thế uy năng đua tiếng.

Rốt cục, "Ầm ầm" một tiếng vang thật lớn, đồng thau điện to điên cuồng rung động, đồng thau dưới vách tường xuất hiện giống mạng nhện vết rạn nứt, một hồi sụp đổ, cả ngôi đại điện nháy mắt biến thành bột mịn.

Vô số binh khí tiếng rung tiếng từ trong vực sâu truyền đến, đại điện vị trí không gian nháy mắt sụp xuống, cùng cái kia dưới nền đất vực sâu hòa làm một thể.

Hết thảy võ giả nháy mắt cảm thấy lớn lao uy năng tấn công tới, chấn trong cơ thể khí huyết khuấy động, không ít thực lực yếu hơn võ giả, càng là phun máu phè phè, thậm chí tại chỗ ngã xuống.

"Đây là..."

Tất cả mọi người sợ ngây người, đồng thau điện to nổ hư phía sau, toàn bộ không gian lâm vào một mảnh trong vực sâu, vô số nguyên khí tỏa ra kinh người hào quang, như trời cao bên trong điểm điểm đầy sao.

Ngoài ra, còn có vạn ngàn ma khí hóa làm vô số Ma Linh, đang điên cuồng bay lượn.

Độ Nhược cả kinh nói: "Đây là ngàn vạn năm đến, bị đồng thau điện to cùng ngàn vạn binh khí trấn áp Ma Linh a! Hiện tại dốc toàn bộ ra!"

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, rậm rạp chằng chịt, lên tới hàng ngàn, hàng vạn, so với trôi nổi ở trên hư không trên binh khí còn nhiều, khiến người tê cả da đầu.

Nhưng mỗi một kiếm binh khí bốn phía, đều bị cách ly ra một khối khu vực chân không, những Ma Linh kia tựa hồ vô cùng sợ hãi những binh khí này, không dám tới gần.

Mà Lam Ngưng Hư cùng cái kia Hóa Lân Ma Cốt, dĩ nhiên không gặp, không biết biến mất ở nơi nào.

Dương Thanh Huyền kinh hãi nói: “Lẽ nào đồng quy vu tận?”

Cái kia nổ tung trung tâm, giờ khắc này như một mảnh “Nguyên điểm”, cắn nuốt có ánh sáng, liền ngay cả thần thức cũng bị hút vào, Hỏa Nhãn Kim Tình cũng nhìn không ra nửa chút đầu mối.

Độ Nhược lo lắng hét lớn: “Còn lo lắng cái gì? Cướp Thánh khí a!”

Lúc đó tiếng, thức tỉnh tất cả võ giả.

Bọn họ trước chỉ cảm thấy chống cự hình hoang đao cùng Thiên Ma Đồ hết sức đáng sợ, nhưng vẫn chưa hướng về Thánh khí phương diện nghĩ. Dù sao Thánh khí mờ ảo, cả đời có thể gặp được gặp một cái cũng đã là đỉnh ngày chuyện, huống hồ là đồng thời xuất hiện hai cái.

Bị Độ Nhược sợ khuyết quát to một tiếng, nhất thời từng cái từng cái hiểu ra lên, chỉ có Thánh khí mới có như vậy uy thế, có thể kinh sợ vạn cổ a!

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người nhìn chằm chằm chống cự hình hoang đao cùng Thiên Ma Đồ hai mắt, tất cả đều tuôn ra tinh mang cùng tham lam, thậm chí còn có liều chết kiên quyết.

Chung Hiệt sầm mặt lại, mắng thầm: “Đáng chết!”

Hắn cùng Từ Long uy, Phong Yên Nhiên đấu nửa ngày, hoàn toàn bị hai người liên thủ áp chế, giờ khắc này nếu như nhiều hơn nữa ra người đến, nghĩ muốn đoạt chống cự hình hoang đao liền khó hơn!

“Dĩ nhiên là Thánh khí, còn chờ cái gì, ra tay cướp a!”

Một tên võ giả hét lớn một tiếng, liền đem trước người tảng lớn Ma Linh đánh giết, nổ ra một con đường đến, xông về Thiên

Ma Đồ.

Dương Vô Tâm hoàn toàn biến sắc, quát lên: “Tất cả mọi người dừng tay! Nơi đây đản sinh binh khí, từ Tinh Cung thống nhất tiến hành xử lý, bất luận người nào không được ngông cuồng cướp giật!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1332: Đánh Với Ta Một Trận, Lần Nữa Bại Ngươi

Thánh khí xuất thế, nhân tâm di động, ai còn nghe ngươi Tinh Cung? Trong lòng mọi người đều là thầm mắng: “Ngốc treo!”.

Trong lúc nhất thời người người ra tay, đều là liều mạng hướng về Thánh khí phóng đi.

Dương Vô Tâm sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, quát lên: “Lộ Nhất Phàm, đi lấy Vạn Ma Đồ!”

Mình thì là bóng người lóe lên, kiếm khí tự đầu ngón tay đãng mở, chém giết tảng lớn Ma Linh, xông về Ngự Hình Hoang Đao.

Giờ khắc này ma ảnh tầng tầng, toàn bộ hư không rơi vào hỗn loạn, nhưng vẫn như cũ có không ít võ giả thực lực thấp kém, liền ngay cả lực tự bảo vệ đều không.

Dương Thanh Huyền lo lắng nói: “Độ Nhược, Khổng Linh, các ngươi đi bảo vệ Hoa Thanh Hoa Linh.”

Nói, lấy ra chiến kích Bạch Uyên, liền ngang trời hướng về Vạn Ma Đồ giết tới.

Tảng lớn Ma Linh ở chiến kích bên dưới trực tiếp biến thành tro bụi, Phệ Hồn Kim Yêu điên cuồng cắn nuốt hồn thạch, trong đầu không ngừng truyền đến đạt được thanh âm.

A Bảo đi theo Dương Thanh Huyền bên cạnh người, đem sức mạnh tụ hợp vào chỉ tay trong đó, lâm không đánh tới.

“Ầm ầm!”

Trăm trượng không gian, bị một đòn xuyên thủng, trên đường tất cả Ma Linh toàn bộ nổ tung.

Dương Thanh Huyền lại một kích chém ra, nổi lên cường đại cương phong, chém nát hư không.

"Ầm ầm!"

Dưới chân một cái dẫn tới Vạn Ma Đồ con đường, lát thành đi ra.

Dương Thanh Huyền nắm kích lên trước, vạn ma tích dễ, cái kia chút không có linh trí Ma Linh, từ đáy lòng cảm thấy hoảng sợ, không dám lên trước.

Thiên Ma Đồ bốn phía, tụ tập không ít võ giả, nguyên bản đều ở đây dây dưa bên trong, giờ khắc này toàn bộ đều ngừng lại, đồng loạt kiêng kỵ nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nội tâm càng sinh ra khiếp ý.

Có vài tên võ giả muốn rút lui có trật tự, nhưng liếc mắt nhìn Ngự Hình Hoang Đao bên kia, tụ tập võ giả càng nhiều, cướp giật kịch liệt hơn, vẫn là lấy dũng khí, đột nhiên nắm chặt mười ngón, để chính mình trấn định lại.

Ngự Hình Hoang Đao cùng Thiên Ma Đồ, người trước càng phù hợp mọi người đối với Thánh khí thẩm mỹ, này Thiên Ma Đồ vô cùng quái dị, ma quang cuồn cuộn ngất trời, để người bản năng liền e ngại tránh lui.

Vì lẽ đó cướp giật Thiên Ma Đồ võ giả, chỉ có cướp giật Ngự Hình Hoang Đao một phần ba không tới.

Còn có nhiều hơn võ giả tự biết mình, lùi lại mà cầu việc khác, ở đằng kia vô tận binh khí bên trong đại dương, tìm kiếm thích hợp chính mình, hoặc là giá trị nhiều hơn binh khí.

“Này Vạn Ma Đồ ta muốn, kẻ phản đối chết!”

Dương Thanh Huyền nắm kích lên trước, Không Pháp cảnh sức mạnh từ trên người khuếch tán ra, Bạch Uyên trên lập loè bén nhọn chiến quang, từng vòng gợn sóng đi ra ngoài, chân mỗi một bước, đều là ngọn lửa chiến tranh thiêu đốt.

Cái kia chút nguyên bản đánh một trận võ giả, đều đổi sắc mặt, dồn dập lùi về sau.

Vừa rồi toàn tâm toàn ý dũng khí, ở này cường đại chiến ý hạ lặng yên đổ nát, đều là sắc mặt tái nhợt, nội tâm thở dài, chính mình còn không chiến, cũng đã thua.

Công Thâu Khánh cũng ở trong đám người, trên mặt lập loè hết sức giãy giụa vẻ mặt.

Đừng người không biết được Thiên Ma Đồ, nhưng hắn nhận ra.

Ở Công Thâu thế gia trong ghi chép, liền có đối với Thiên Ma Đồ kỹ càng giải, là Công Thâu thế gia một vị tiền bối lưu lại.

Giờ khắc này trước mặt hắn có cơ quan chuẩn, chiến lang, Thiên Ưng ba đại đạo cảnh con rối, đều là tỏa ra cường đại uy năng, Công Thâu Khánh nội tâm hết sức giãy dụa.

Dương Thanh Huyền lẫm liệt ánh mắt thoáng nhìn, rơi trên người Công Thâu Khánh, khóe miệng vung lên một tia ý lạnh.

Công Thâu Khánh cả người run lên, đầu óc nháy mắt rõ ràng, muốn này trước mắt này sát tinh đáng sợ, thầm kêu một tiếng “Nát! Ta làm sao đứng ở nơi này sát tinh đối lập mỳ? Ta đây là đang tìm cái chết a!”, liền vội vàng điều khiển ba đại khôi lỗi lùi lại, không dám chặn phong mang.

Mọi người gặp Công Thâu Khánh vừa đi, càng là dao động mọi người đạo tâm, dồn dập tránh lui mở.

Dương Thanh Huyền vài bước bên dưới, liền đi tới Thiên Ma Đồ trước, lập tức nhìn thấy một đạo trắng đen màu tóc xen nhau bóng người, lãnh đạm nói: “Ngươi muốn đánh với ta một trận?”

Lộ Nhất Phàm hai tay nắm tay, màu xám bạc tay khôi nổi lên, hồn quang từ trong cơ thể tuôn trào ra, che đắp lên trên người, trầm giọng nói: “Một trận chiến lại có làm sao?!”

“Ầm!”

To lớn quyền lực từ Lộ Nhất Phàm trong hai tay bắn ra, trực tiếp đem không gian ép thành hai đạo Tinh Vân, bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở Dương Thanh Huyền đỉnh đầu bầu trời, đột nhiên đánh hạ xuống!

“Huyễn Hải quyền!”

“Ầm!”

Dương Thanh Huyền chỗ đứng, lập tức bị đánh nát bấy, không gian cấp tốc đè ép lại đây, ở Lộ Nhất Phàm song quyền hạ, hình thành một đạo vòng xoáy khổng lồ, vô số sức mạnh tuôn ra đi vào, muốn nghiền ép tất cả!

"Cái trình độ này sức mạnh, liền ngay cả Thần Biến đạo thể đều đánh không nát! Từ Thiên Tông học viện đến hiện tại, ta có thể lần nữa bại ngươi, từ nay về sau, ngươi cũng không còn cách nào ngăn trở ở tiền phương của ta!

Một đạo chói mắt hào quang tự vòng xoáy kia bên trong tuôn ra, sau đó là chiến kích Bạch Uyên hiện ra, hướng về bốn mặt Bát Phương Trảm đi, mỗi một đạo hư quang, đều đem quyền kình xé rách, Lộ Nhất Phàm Tinh Vân rất nhanh trở nên che kín vết rạn nứt.

Lộ Nhất Phàm hoàn toàn biến sắc, khiếp sợ nhìn chằm chằm phía trước.

Vòng xoáy trung tâm, đạo kia cầm trong tay chiến kích thân ảnh tái hiện ra, một đạo luyện không như cầu vồng, ngang trời chém tới.

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

“Ầm ầm!”

Toàn bộ Tinh Vân nháy mắt phá nát, chiến kích hư quang hung hăng xuyên thủng Huyễn Hải quyền, cường đại xé rách lực lượng oanh trên người Lộ Nhất Phàm, đem nháy mắt xé khắp cả người lăng tổn thương, hóa thành huyết nhân.

“Phốc!”

Lộ Nhất Phàm trong cơ thể kinh mạch tảng lớn bị cắt rời, phun ra một ngụm máu đến, ở trên hư không trên liền lùi mấy bước.

Dương Thanh Huyền lạnh như băng ánh mắt hướng về Vạn Ma Đồ quét mắt nhìn bốn phía, lạnh giọng nói: “Còn có ai tới nhận lấy cái chết?!”

Người nghe được đều lùi, đều là trong lòng rung mạnh, không nhịn được run rẩy.

Dương Thanh Huyền lúc này mới thu về ánh mắt, rơi trên Vạn Ma Đồ, đưa tay đi lấy.

Trên bản vẽ “Ma” chữ khí diễm cuồn cuộn ngất trời, khoách tán ra từng vòng quỷ dị u quang, đem tay hắn ngăn trở.

Dương Thanh Huyền biến tay vì là quyết, một điểm tử hỏa ở đầu ngón tay ngưng tụ, như đao chém ra.

“Xì!”

Ma trên ánh sáng lập tức bị hóa ra một vết thương, Dương Thanh Huyền lại năm ngón tay hư nắm, một đoàn tử hỏa từ lòng bàn tay bắn ra, hướng về bốn phía khuếch tán.

Vạn Ma Đồ bỗng nhiên chấn động, phía trên “Ma” chữ cự chiến run run, cường đại khí bao hàm lực lượng đánh ra, muốn phản công tử hỏa.

Dương Thanh Huyền thu hồi chiến kích, một tay bấm quyết, vô số vòng quay thời gian ở trên không bên trong hiện ra, đem tốc độ kéo chậm.

Sau đó Dương Thanh Huyền xoay tay hướng về “Ma” chữ vỗ tới, nơi lòng bàn tay chính là diệt đế ngọc ấn, ma quang nhất thời hơi ngưng lại, bị ngọc ấn khí tức áp chế.

Dương Thanh Huyền tay rốt cục chạm vào Vạn Ma Đồ trên, một trảo liền đem thu vào Tinh Giới.

Làm xong tất cả những thứ này sau, vòng quay thời gian lại cũng duy trì không được, từng cái từng cái ở trên không bên trong đổ nát, thời gian quy tắc lập tức hồi phục bình thường.

Ở trong mắt tất cả mọi người, chỉ cảm thấy là hư ảo một sát, Vạn Ma Đồ đã bị không còn, đều là nội tâm ngạc nhiên, “Xảy ra chuyện gì? Làm sao sẽ nhanh như thế?!”

Dương Thanh Huyền vừa đem Vạn Ma Đồ thu hồi, toàn bộ một cái phương không mất đi ma chiếu sáng diệu, nháy mắt liền tối lại.

Cái kia chút bị áp chế binh khí cùng Ma Linh, tất cả đều phấn khởi kêu to.

Vô số Ma Linh giương nanh múa vuốt đánh tới.

Dương Thanh Huyền lần thứ hai lấy ra chiến kích, hướng về xa xa chém một cái, “Ầm ầm ầm”, kích quang đánh nát hơn trăm

Ma Linh, trong đầu truyền đến đại lượng đạt được tiếng.

Đúng lúc này, đột nhiên có mấy chục đạo cường đại khí tức truyền đến, ma diễm cuồn cuộn ngất trời.

Mỗi người đều cảm ứng được, đều là trong lòng chấn động dữ dội.

“Lẽ nào ma đồ còn chưa chết?”

Liền ngay cả cướp giật Ngự Hình Hoang Đao mọi người, cũng không nhịn được quăng tới ánh mắt, hướng về một chỗ hư không nhìn tới.

Chương 1333: Ma Nô Mất Khống Chế, Đưa Vào Chỗ Chết

Chỉ thấy lúc trước trong đại điện ba mươi sáu tôn pho tượng đồng thau, ở trước đó rung mạnh bên trong vẫn chưa phá huỷ, mà là trên người đồng thau không ngừng bóc ra từng mảng, lộ ra bên trong hình dáng.

Răng nanh quỷ tướng, khuôn mặt dữ tợn.

Càng là ba mươi sáu tôn bị phong ấn ma nô!

Thiên Ma Đồ bị bắt, đối với ma nô áp chế nháy mắt mất đi.

Đồng thời theo ma đồ bỏ mình, ma nô triệt để mất khống chế, bắt đầu sụp đổ.

Nhưng cái kia sức mạnh to lớn vẫn chưa trực tiếp phai mờ, mà là ở này kỳ dị hoàn cảnh bên trong gây dựng lại, đem vô số Ma Linh hút vào trong đó, hóa thành ba mươi sáu tôn to lớn ma vật, chấn thiên động địa.

Trong đó một vị ma vật ánh mắt lấp lánh, nhìn chăm chú mà đến, rơi trên người Dương Thanh Huyền, dường như muốn đưa hắn nhìn thấu.

Dương Thanh Huyền trên người có Thiên Ma Đồ, đối với chúng nó tạo thành trí mạng hấp dẫn.

Ma vật giơ lên bàn tay khổng lồ, đánh từ xa đến, cường đại ma khí như sóng biển gào thét, che ngợp bầu trời đè xuống.

Dương Thanh Huyền trong lòng giật mình, vội vàng đem diệt đế ngọc ấn cho tới Thiên Ma Đồ trên, đem áp chế, miễn cho bị ma vật tra xét đến khí tức.

Sau đó chiến kích xoay ngang, quay về cái kia kinh thiên ma hét dài đâm tới, “Xì” một tiếng, hóa ra một đạo to lớn hư không vết rách, đem sóng thần phá mở, sau đó vọt tới.

Sóng thần ở phía sau bạo phát, đem vô số Ma Linh toàn bộ đánh chết, bên trong đất trời đều là một mảnh “Oa oa” thanh âm.

Dương Thanh Huyền kinh hãi nói: “Cực Đạo cảnh sức mạnh!”

Này ba mươi sáu tôn ma vật, còn đang hút vào tứ phương Ma Linh, sức mạnh lấy tốc độ cực nhanh kéo lên.

“Nơi đây không thích hợp ở lâu!”

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, liền hướng về Hoa Thanh Hoa Linh phương hướng bỏ chạy, cũng xuất liên tục mấy kích, giết ra một con đường đến.

“Lý Huyền ca ca!”

Hoa Thanh gặp Dương Thanh Huyền bay tới, vội vàng mừng rỡ chào hỏi.

Từ tiến nhập đồng thau điện to, Dương Thanh Huyền bị truyền thừa chi quang tuyển chọn bắt đầu, Hoa Thanh vẫn nơm nớp lo sợ, cho đến giờ khắc này mới yên lòng.

Còn có một đạo ánh mắt, Ôn Ôn như nước, yên lặng như xử nữ, chính là Thi Ngọc Nhan. Dương Thanh Huyền cùng với nhìn nhau như thế, nói: “Đi mau, nơi đây tình thế phức tạp, không cẩn thận liền muốn hãm tiến vào.”

Thi Ngọc Nhan hơi điểm nhẹ đầu, liền rút nhỏ vòng phòng ngự, thấp giọng đối với Ôn Lương nói: “Chuẩn bị đi!”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về bốn phía nhìn tới, tất cả đều là rậm rạp chằng chịt Ma Linh, liền phương hướng ly khai đều không thấy rõ, không khỏi hoàn toàn biến sắc.

Độ Nhược lớn tiếng nói: “Này Ma Điện ở địa đồ mặt đông, chúng ta hướng tây một bên rút đi!”

Dương Thanh Huyền nói: “Có lý, chúng ta đi! Hoa Thanh Hoa Linh, các ngươi cùng sau lưng ta Độ Nhược, Thi tiểu thư, các ngươi bảo vệ trung lộ Khổng Linh, Ôn Lương, ngươi lại sau đó Lan Tư, ngươi đoạn hậu.”

Dương Thanh Huyền mệnh lệnh ra, mọi người lập tức trở về vị trí cũ, như một cái trường long, mạnh mẽ xuyên - vào đầy trời Ma Linh ma to lớn địa, đem tảng lớn Ma Linh chém nát tan, ở quần ma bên trong xé rách khuyết chức miệng, hướng tây mặt nhanh chóng tiến lên.

Thiên Ma Đồ bị diệt đế ngọc ấn trấn áp sau, ba mươi sáu tôn ma vật trên mặt xuất hiện hoảng hốt vẻ, phảng phất một hồi mất đi mục tiêu.

Nhưng bất quá chớp mắt, ba mươi sáu tôn ma vật trên gương mặt, tất cả đều tuôn ra hung ác sát khí, một mặt nhanh chóng cắn nuốt Ma Linh, một mặt hướng hết thảy võ giả nhìn tới.

Mỗi người cũng cảm giác mình bị nhìn chăm chú vào, cả người cự chiến, từ đáy lòng bốc lên ý lạnh đến.

Dương Thanh Huyền mấy người nhanh chóng thoát đi, lập tức liền đưa tới ma vật chú ý. Trước công kích quá Dương Thanh Huyền vị này ma vật, kéo ra miệng lớn, liền phun ra một luồng đen nhánh ma quang, hóa thành nửa mẫu đại cột sáng, nghiền ép mà tới.

Dương Thanh Huyền quát to: “Thi tiểu thư!”

Nói, trong tay hoàng quang lóe lên, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ liền tế đi ra.

Thi Ngọc Nhan lập tức hiểu ý, lấy ra Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, tỏa ra mờ mịt thủy quang.

Song kỳ bay lượn trên không trung, lẫn nhau đan xen xoay tròn, song sắc kết giới thủy dong giao hòa, hóa thành một mảnh màu đen, đem mấy người toàn bộ bọc lại.

"Ầm ầm!"

Cái kia mở miệng ma quang đánh vào kết giới trên, tạo nên tảng lớn ma khí, điên cuồng gào thét hướng về tứ phương ép đi, vô số Ma Linh "Oa oa" trong tiếng kêu gào thê thảm, bị nghiền nát tan.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Này ma vật sức mạnh lại tăng cường!"

Vừa nãy ra chiêu thứ nhất thời điểm, chỉ có Cực Đạo cảnh sơ kỳ thời điểm, này bất quá thời gian ngắn ngủi, liền thu nạp lượng lớn Ma Linh, tăng lên tới Cực Đạo cảnh sơ kỳ đỉnh cao. Này chút Ma Linh giống như chất dinh dưỡng giống như vậy, không ngừng tư dưỡng này ba mươi sáu tôn ma vật.

Không chỉ có là Dương Thanh Huyền mấy người chịu đến công kích, những võ giả khác đồng dạng ở vào phạm vi lớn dưới sự công kích, liều mạng hướng về bốn phương tám hướng chém giết, đoạt mệnh mà chạy.

May mà này ma vật công kích tuy mạnh, nhưng thân thể còn ở vào dung hợp bên trong, không dễ di động, công kích tương đối chậm chạp.

Dương Thanh Huyền cũng là vì bảo vệ mọi người, lúc này mới mượn dùng song kỳ lực lượng gắng gượng chống đỡ, bằng không lấy tốc độ của hắn, ma vật công kích căn bản không đuổi kịp hắn.

Dương Thanh Huyền cùng Thi Ngọc Nhan đem song kỳ thu về, Dương Thanh Huyền quát lên: “Tiếp tục đi!”

Đội ngũ tiếp tục hướng tây lùi tiến vào, trên mặt mọi người cũng không có phía trước ung dung thoải mái, mà là trở nên nghiêm nghị cực kỳ. Nếu như đội ngũ bị đánh tan, những người khác còn nói được, Hoa Thanh Hoa Linh ngã xuống độ khả thi rất lớn.

Ba mươi sáu tôn ma vật bốn phía, hầu như không còn võ giả, tất cả đều chết chết, tản tán.

Mà tranh cướp Ngự Hình Hoang Đao mấy người, cũng toàn bộ đều biến mất không thấy, cũng không biết ma đao cuối cùng rơi vào tay người nào.

Hoa Thanh sắc mặt trắng bệch, nói: “Lý Huyền ca ca, các ngươi đi thôi. Tiếp tục như vậy, ta cùng tỷ tỷ sẽ liên lụy các ngươi.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Vào lúc này chớ nói nhảm! Chúng ta mấy người cùng đi, liền muốn mấy người đồng thời trở lại, một cái cũng không thể thiếu!”

Lan Tư ở đội ngũ sau cùng, thỉnh thoảng quay đầu lại nhìn chằm chằm cái kia ba mươi sáu tôn ma vật, đột nhiên cả kinh kêu lên: “Không được! Này chút ma vật ở tiến hóa!”

Cái kia ba mươi sáu tôn ma vật thu nạp vô số Ma Linh sau, hình thể lại lớn hơn một vòng, trước chỉ là các loại ma vật dung hợp chồng chất, hiện tại đã từ từ xuất hiện “Ma” hình thái.

Trong đó vị này công kích quá Dương Thanh Huyền ma vật, nâng hai tay lên, mở miệng gầm nhẹ một tiếng, không gian bốn phía như vòng xoáy xoay chuyển, thân thể cao lớn trực tiếp tại chỗ biến mất.

Sau một khắc, ma vật liền xuất hiện ở Dương Thanh Huyền đội ngũ phía trước, mở miệng chính là một luồng ma quang phun ra hạ xuống.

Dương Thanh Huyền cùng Thi Ngọc Nhan lần thứ hai lấy ra song kỳ, hóa thành kết giới cản lại.

Song kỳ uy năng vẫn là vững như thành đồng vách sắt, ma quang không cách nào thương tới bọn họ nửa phần.

Chỉ có điều Dương Thanh Huyền dùng Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, này ma vật sức mạnh lại tăng cường, tựa hồ bước chân vào Cực Đạo trung kỳ.

Dương Thanh Huyền trong lòng ngạc nhiên, nếu như như vậy tăng lên xuống cái kia còn có?

Bốn phía vừa nhìn vô tận Ma Linh chi hải, có thể cuồn cuộn không ngừng cung cấp chất dinh dưỡng, này ba mươi sáu tôn ma vật đem sẽ trưởng thành tới trình độ nào?

Mấy người đều phát hiện điểm ấy, tất cả đều là tê cả da đầu, tăng nhanh hướng tây đẩy tới tốc độ.

Giờ khắc này Ma Linh chi hải bên trong, có thể trốn cũng đã trốn xa, có thể sống đến bây giờ võ giả, đều có có chút tài năng, ở ma vật công kích Dương Thanh Huyền thời điểm, liền phát hiện ma vật hành động bất tiện đặc điểm, liều mạng giết ra một con đường máu thoát đi.

Cái kia chút trốn không thoát đâu cũng đều chết sạch, táng sinh ở này vô tận ma trong biển, hài cốt không còn.

Đúng lúc này, từng luồng từng luồng cường đại ma uy lăng không che chở đến, Dương Thanh Huyền bọn người là trong lòng rùng mình, ngạc nhiên nhìn tới.

Chỉ thấy ba mươi sáu tôn ma vật, tất cả đều cụ hóa ra Ma Tượng, thuấn di mà đến, như từng ngọn Tiểu Sơn, vây quanh ở bọn họ bốn phương tám hướng, đem hết thảy đường toàn bộ phá hỏng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1334: Tự Mình Phong Ấn, Tế Luyện Thiên Ma Đồ

Dương Thanh Huyền đám người tất cả đều là hoàn toàn biến sắc đi.

Cái kia chút ma vật tất cả đều thân thể lớn như núi, tản mát ra uy thế tầng tầng lớp lớp, đan xen vào nhau che chở rơi xuống, đem hết thảy không gian toàn bộ đóng kín.

Thân thể càng là như từng cái từng cái vĩnh cửu vô cấm chế hố đen, không ngừng cắn nuốt bốn phía Ma Linh, còn đang trưởng thành bên trong.

Hoa Thanh run giọng nói: "Lý Huyền ca ca, đừng động chúng ta, các ngươi đi nhanh đi!"

Như không phải là vì bảo vệ bọn họ tỷ muội, lấy Dương Thanh Huyền đám người thực lực, quyết không đến nỗi rơi vào như vậy cảnh khốn khó. Hoa Thanh Hoa Linh nội tâm đều là một trận tự trách.

Dương Thanh Huyền cùng Thi Ngọc Nhan lần thứ hai lấy ra song kỳ, hóa thành mười trượng kết giới, thu nhỏ lại phòng ngự phạm vi.

Trong đó một vị ma vật ôm lấy nắm đấm, mạnh mẽ nện ở kết giới trên, chấn động đến mức hai tay đều run không ngừng, đại lượng ma khí từ trong cơ thể bạo nổ mở.

Kết giới như cũ lù lù bất động.

Tiếp đó, lại một tôn ma vật miệng phun ma quang, lại một tôn ma vật hóa thủ làm kiếm, còn một vị ma vật giơ chân lên đột nhiên đạp!

"Ầm! Ầm!"

Từng đạo từng đạo công kích chấn động ở song kỳ kết giới trên, tảng lớn ma quang tiêu tan.

Tuy rằng mỗi một vị ma vật công kích không đủ để lay động song kỳ kết giới, nhưng ba mươi sáu tôn ma vật luân phiên dưới sự công kích, Dương Thanh Huyền cùng Thi Ngọc Nhan đều đổi sắc mặt.

Hai người liếc nhau một cái, đều thấy lẫn nhau trong mắt lo lắng, tiếp tục như vậy, không biết còn có thể kiên trì bao lâu.

Sức mạnh của bọn họ là ở không ngừng suy yếu, mà ba mươi sáu tôn ma vật ở Ma Linh chi hải bên trong, trái lại không ngừng tăng cường.

Mình giảm đối phương tăng, coi như kết giới mạnh hơn, cũng cuối cùng cũng có bị kích phá một ngày.

Độ Nhược nói: "Này ba mươi sáu tôn ma vật là lấy ma nô làm trụ cột, nếu như ngươi có thể diễn biến Thiên Ma Đồ, lẽ ra có thể đưa bọn họ trấn áp."

Dương Thanh Huyền thần thức quét qua diệt đế ngọc ấn ở dưới Thiên Ma Đồ, cười khổ nói: "Vật kia cảm giác bên dưới liền nguy hiểm không tên, không có mười năm hai mươi năm tế luyện, làm sao có khả năng diễn biến."

Độ Nhược nói: "Cũng không phải là muốn ngươi đem Thiên Ma Đồ hoàn toàn tế luyện, chỉ là dùng này đồ uy năng trấn áp ba mươi sáu tôn ma vật, để cho bọn họ không dám thiện động, chúng ta liền có chạy ra sinh cơ. Lúc trước Tứ Thánh Linh Đồ, ngươi không cũng từng dùng tới mấy lần sao.”

Dương Thanh Huyền động lòng khẽ nhúc nhích, nếu như Thiên Ma Đồ có thể trấn áp này ba mươi sáu tôn ma vật nhất thời nửa khắc, hắn liền có thể đem Hoa Thanh Hoa Linh thu vào Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô mang đi. Thậm chí Thi Ngọc Nhan cùng Ôn Lương cũng có thể.

Trước là cân nhắc đến thi đấu, chỉ lo thu vào Bán Thánh khí bên trong, trực tiếp cắt đứt hai người tồn tại, để thi đấu bị loại.

Giờ khắc này sống còn hạ, cũng là cân nhắc không được tranh tài chuyện, trước tiên giữ được tính mạng lại nói.

Dương Thanh Huyền nhìn phía Thi Ngọc Nhan, trong ánh mắt mang theo hỏi ý kiến ý tứ.

Thi Ngọc Nhan nói: “Cực hạn của ta, nhiều nhất lại chống đỡ một phút.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Nếu như một phút sau vẫn chưa thể đem này ba mươi sáu tôn ma vật trấn áp, các ngươi liền tiến vào đến ta Bán Thánh khí bên trong đến, ta một thân một mình lời, rời đi nắm bắt khá lớn.”

Thi Ngọc Nhan thay đổi hạ sắc mặt, nàng cũng nghĩ đến quy tắc tranh tài, một khi tiến nhập Bán Thánh khí, chính là mặt khác một chỗ quy tắc không gian, tương đương với cắt đứt sự tồn tại của nàng liên hệ, rất có thể sẽ bị xử bị loại.

Thi Ngọc Nhan kiêu căng tự mãn, có chút khó có thể tiếp thu bị loại, quật cường nói rằng: “Ngươi thử trước một chút đi, nếu như đã đến giờ lại nghĩ cách.”

Dương Thanh Huyền cười khổ một tiếng, liền không chậm trễ thời gian nữa, mà là đem thần thức xâm nhập vào diệt đế ngọc ấn ở dưới Thiên Ma Đồ bên trong.

Đồ trên lập loè quỷ dị quy tắc phù văn, tự thành bình phong, đem Dương Thanh Huyền thần thức hoàn toàn cách ly.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, biết Thiên Ma Đồ là chống đỡ diệt đế ngọc ấn uy thế, vì lẽ đó đem tự mình phong ấn lên, cùng ngoại giới hoàn toàn cách ly.

Diệt đế ngọc ấn mặc dù chỉ là Nhân Quả Tứ Đế một phần tư, nhưng dù sao cũng là xếp hàng thứ hai Thánh khí, như thần lời giống như tồn tại, trấn trên Thiên Ma Đồ, không có sơ hở nào.

Dương Thanh Huyền một tay bấm quyết, tương diệt đế ngọc ấn cất đi.

Vạn Ma Đồ trên lúc này mới tạo nên ánh sáng màu tím, bắt đầu lan ra một chút xíu uy nghiêm.

Dương Thanh Huyền vội vàng tập trung tinh thần, đem thần thức dò vào bên trong.

Một mảnh vô tận không gian ở trước mặt chậm rãi triển khai, phảng phất một mảnh ngôi sao vũ trụ giống như vậy, mênh mông sức mạnh to lớn chất chứa ở giữa, không gian bên trong ma văn lưu chuyển, diễn sinh đại đạo quy tắc.

Đạo sinh nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật, vạn vật đều có thể vì là nói.

Ma tộc ma văn tuy nói tối nghĩa khó hiểu, nhưng hắn đối với Thiên Đạo có lĩnh ngộ nhất định, đồng thời đối với Tinh Linh tộc văn tự bí pháp nắm giữ cực cao, nhìn kỹ bên dưới, phát hiện ma văn cùng Tinh Linh tộc văn tự cũng có nhất định chỗ giống nhau.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, xem ra cũng không phải là thầy bói xem voi.

Hắn theo một điểm điểm manh mối nghiền ngẫm xuống, rất nhanh liền chìm vào trong đó. Ở này Vạn Ma Đồ quy tắc hạ, thời gian phảng phất là bất động, lại phảng phất chảy xuôi cực nhanh, cái gọi là nháy mắt vạn năm.

Không biết qua bao lâu, Dương Thanh Huyền bỗng nhiên chấn động, chỉ cảm thấy khí huyết khuấy động, lập tức từ đồ nội thế giới bên trong phục hồi tinh thần lại.

Hóa ra là một phút từ lâu đi qua, Thi Ngọc Nhan từ từ không chống đỡ được, vậy cường đại ma vật công kích chấn động ở kết giới trên, phản phệ đến rồi trong thân thể.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên mở hai mắt ra, nổ bắn ra tinh mang.

Chỉ thấy ba mươi sáu tôn ma vật điên cuồng công kích tới kết giới, Thi Ngọc Nhan ngồi xếp bằng bên cạnh người, từ lâu mồ hôi như mưa rơi, sắc mặt tái nhợt.

Thi Ngọc Nhan cảm ứng được Dương Thanh Huyền vẻ mặt, vội hỏi: “Như thế nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Có thể thử xem! Lan Tư, Khổng Linh, các ngươi đồng thời giúp đỡ Thi tiểu thư!”

“Là!” Mấy người đồng thời đáp một tiếng.

Dương Thanh Huyền cùng Thi Ngọc Nhan đồng thời bấm quyết, đem song kỳ kết giới mở ra một vết nứt, Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, liền thuấn di đi ra ngoài.

Kẽ hở kia lập tức dung hợp.

Chỉ có điều đã không có Dương Thanh Huyền đối với hoàng kỳ khống chế, kết giới lực lượng lập tức giảm nhiều.

Lan Tư đám người vội vàng từng người ra tay, đánh ra từng đạo từng đạo quyết ấn, đối với kết giới tiến hành gia trì.

Dương Thanh Huyền bóng người lần thứ hai loáng một cái, tránh thoát một vị ma vật công kích, liền hướng Thiên Khung bay đi.

Chỉ có điều ngắn ngủn một phút, ba mươi sáu tôn ma vật thực lực lại có rất lớn tăng trưởng, không ít đột phá đến rồi Cực Đạo trung kỳ, thậm chí còn có trung kỳ tột cùng tồn tại, về phía sau kỳ bước vào.

Ma vật nguyên bản là đối kích phá không kết giới cảm thấy buồn bực, giờ khắc này vừa thấy Dương Thanh Huyền đi ra, càng là gào thét lớn giết tới, hết thảy nội tâm tâm tình tiêu cực tất cả đều bộc phát ra, trái lại để Thi Ngọc Nhan áp lực giảm nhiều.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, Cực Đạo cảnh cao thủ liên thủ, hắn tự nhiên là không đánh lại, nhưng nghĩ muốn trốn, cũng không phải là cái gì việc khó.

Hơn nữa ba mươi sáu tôn ma vật vây chung chỗ, như quần sơn vờn quanh, công kích di động đều lẫn nhau cản tay.

Mấy cái thân pháp chớp động một cái, liền bay tới trên vòm trời, hai tay mười ngón nhanh chóng bấm quyết.

Tinh Giới trên ánh sáng lóe lên, một vệt đen liền kích. Bắn mà ra, ở trên không bên trong không ngừng lớn lên, theo chiều gió phất phới.

“Ầm ầm ầm!”

Thiên Ma Đồ trên “Ma” chữ kinh sợ, lôi đình giống như lôi quang từ đồ trên bắn ra đến, hóa thành đầy trời đen nhánh sấm sét, bao phủ xuống.

Toàn bộ bầu trời tất cả đều hiện ra rậm rạp chằng chịt đen kịt ô lưới, cũng không biết là ma sét vẫn là vết nứt, không ngừng lan tràn mở.

Chương 1335: Thu Nhận Thiên Địa, Kẻ Đáng Sợ

Ba mươi sáu tôn ma vật đều là cả người run rẩy, trong miệng bên trong phát rít gào trầm trầm, tựa hồ hết sức e ngại.

Đầy trời Ma Linh càng là thê lương kêu to, có chút Ma Linh đỡ không được Thiên Ma Đồ uy thế, trực tiếp “Rầm rầm rầm” nổ tung ra.

Dương Thanh Huyền mừng rỡ trong lòng, thầm nói: “Hữu dụng!”

Càng là trong tay quyết ấn biến đổi, điều khiển cái kia Thiên Ma Đồ bay rơi xuống, hướng về ba mươi sáu tôn ma vật ép đi.

“Ầm ầm!”

Ma đồ một hồi lớn lên, phảng phất toàn bộ bầu trời cô đọng toa thuốc tròn một khối, thế giới cùng Ma đồ hòa làm một thể.

Hết thảy ma vật cùng Ma Linh tất cả đều kêu thảm thiết, mảng lớn Ma Linh không ngừng nổ tung, liền ngay cả ba mươi sáu tôn ma vật đều ôm đầu gào gào, thống khổ không ngớt, đã hóa thành ma thân thân thể, càng bắt đầu có hòa tan dấu hiệu.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, hắn chỉ là muốn dùng Thiên Ma Đồ trấn áp lại ba mươi sáu tôn ma vật, sau đó tốt thoát thân, không nghĩ tới lại có lớn như vậy uy năng.

Mà này Thiên Ma Đồ hắn bất quá là nắm giữ một chút da lông, dựa cả vào Ma đồ chính mình phát uy.

Sau đó, cái kia chu vi không gian không ngừng cùng Ma đồ dung hợp lại cùng nhau, ba mươi sáu tôn ma vật cùng vạn ngàn Ma Linh, tất cả đều cô đọng tại không gian bên trong, bị Thiên Ma Đồ dần dần hút vào.

Dương Thanh Huyền cùng Thi Ngọc Nhan đám người nhìn trợn mắt ngoác mồm.

Cảnh tượng này giống như là cắt bánh gatô giống như vậy, Thiên Ma Đồ đem toàn bộ Ma Linh chi hải không gian cắt đứt ngàn trượng chu vi to nhỏ, sau đó một điểm điểm nuốt chửng đi vào.

Này ngàn trượng bên trong không gian, ngoại trừ có ba mươi sáu tôn ma vật ở ngoài, còn có vô số đếm không hết Ma Linh, đều bị tận diệt!

Dương Thanh Huyền há to mồm, kinh ngạc nhìn tình cảnh này.

Đột nhiên, trong đầu của hắn truyền đến một thanh âm: “Người dự thi, Lý Huyền thế nào cũng phải phân, một trăm phân, chúc mừng thăng cấp!”

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, bởi vì Thiên Ma Đồ nuốt chửng vạn ma cảnh tượng quá mức hoảng sợ, hơn nữa đạt được thanh âm vẫn luôn trong đầu xuất hiện, đều là 0giờ mấy phần, không nghĩ tới trong lúc vô tình, càng đã mãn phân.

Mấu chốt là Thiên Ma Đồ nuốt chửng không gian bốn phía, to lớn uy thế đánh bay, đem cái kia chút không có bị cắt vào Ma Linh tảng lớn ép bạo nổ.

Những thành tích này tất cả đều toán ở Dương Thanh Huyền đầu trên, Phệ Hồn Kim Yêu rất nhanh liền nuốt đầy một trăm phân.

Từ trên bả vai truyền đến cảm giác khác thường, một điểm điểm màu vàng mảnh vỡ lan tràn mở, đem hắn cả người đều bao lấy, sẽ phải truyền tống đi ra ngoài.

Dương Thanh Huyền vội vàng bấm quyết, hướng về Thiên Ma Đồ điểm tới.

Ma đồ cắn nuốt ngàn trượng không gian cùng vô số Ma Linh sau, trôi nổi trên bầu trời, ma uy cuồn cuộn.

Dương Thanh Huyền không ngừng đánh ra các loại quyết ấn, những thứ này đều là hắn tìm hiểu ra tới một ít da lông, cũng không biết là hay không hữu hiệu.

Cũng may Ma đồ tựa hồ có cảm ứng, một chút xíu bay trở về, rốt cục ở truyền tống trước bị hắn thu về Tinh Giới.

Độ Nhược cùng Khổng Linh vội vàng bay lên, cũng muốn đi vào trong tinh giới, lại bị Dương Thanh Huyền ngăn cản.

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi lưu lại, bảo vệ Hoa Thanh Hoa Linh, còn có Thi tiểu thư.”

“Là!” Hai người đồng thời đáp một tiếng, lại bay hạ xuống.

Có Độ Nhược, Khổng Linh, còn có Lan Tư ở, Hoa Thanh Hoa Linh xung kích Top 100 còn có hi vọng. Nếu không thì, có thể không giữ được tính mạng cũng khó nói.

Dương Thanh Huyền trên người ánh sáng càng ngày càng nhạt, bóng người không ngừng trở nên hư huyễn.

Hắn ánh mắt nhìn xuống, cùng Thi Ngọc Nhan liếc mắt nhìn nhau, lần này cũng không có lùi bước.

Thi Ngọc Nhan tự tin nói rằng: “Ngươi đi ra ngoài trước, ta rất nhanh cũng biết thắng được.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, mong hướng bốn phía thiên địa, hơi hơi thả điểm tâm, bóng người liền biến mất ở trời cao trên.

Thiên Ma Đồ đem ba mươi sáu tôn ma vật cùng vạn ngàn Ma Linh lấy đi sau, Thi Ngọc Nhan bọn họ tương đối liền an toàn hơn nhiều. Hơn nữa mảnh này khu vực thành khu không người, còn dư lại những Ma Linh kia thực lực không cao, số lượng lại có đủ nhiều, chính thích hợp Thi Ngọc Nhan bọn họ kiếm lời phân.

…

Cửu Tiêu Thương Lan hải.

Đỉnh mây bên trên, lập loè huy hoàng Kim yêu bên trong hồ, một con Phệ Hồn Kim Yêu từ hơn bảy mươi phân, nhanh chóng đi lên kéo lên, xa xa lĩnh chọn ở cái khác Kim yêu.

Ở muôn người chú ý hạ, trực tiếp thoát dẫn mà ra, xông lên mãn phân!

“Lý Huyền!”

Vân đài bốn mặt, tất cả tông môn cường giả tất cả đều trừng lớn hai mắt, nhìn cái này không có danh tiếng gì nhân vật, một hồi đến đỉnh, tỏa ra chói mắt hào quang, làm bọn họ hai mắt đau đớn, đầy mặt ngạc nhiên.

“Cái này Lý Huyền là ai? Lại thu được top 1000 thi đấu đệ nhất thành tích!”

“Chưa từng nghe qua, hẳn là vận khí vô cùng tốt đi. Cuối cùng cái kia hơn hai mươi phân cơ hồ là nháy mắt hoàn thành, chẳng lẽ có tình huống thế nào?”

“Người này ta chú ý qua, trước sau mang theo Thanh Nha Quỷ Diện, ở Phi Điểu Thành bên trong thời gian từng nhìn liếc qua một chút, nhưng không nhìn thấu hình dáng.”

“Ha ha, lần này làm mất mặt, đệ nhất lại không phải thập cường hai mươi bốn nhà đệ tử thiên tài.”

“Thì cũng chẳng có gì, này dù sao chỉ là top 1000 quyết chiến, cũng không phải Top 100 tranh cướp đệ nhất. Chỉ cần cuối cùng thập cường hai mươi bốn gia có thể bắt được đệ nhất là được.”

Nguyên bản bình tĩnh vân đài, theo cái kia khắc “Lý Huyền” hai chữ Kim yêu hướng về đỉnh, mà trở nên nghị luận sôi nổi.

Cũng trong lúc đó, tất cả mọi người ánh mắt đều nhìn về xa xa một toà hùng vĩ sàn chiến đấu, mỗi một giới Top 100 tranh cướp chiến trường Vân Hư cổ chiến đài!

Đây là từ thứ hai đời Nhân Hoàng liền bắt đầu chế tạo luận võ nơi.

Bất luận phía trước tỷ thí là cái gì, cuối cùng Top 100 quyết chiến đều là ở này cổ trên chiến đài tiến hành.

Nhân tộc thịnh vượng vạn năm, mỗi một đời dẫn dắt thiên hạ cường giả, không khỏi là từ này cổ trên chiến đài đi xuống.

Tam Thập Tam Thiên, ngàn tỉ vạn Nhân tộc, ức vạn võ giả, không khỏi là lòng mang giấc mơ, hi vọng có một ngày có thể đứng ở này mây độ cổ trên chiến đài, cùng thiên hạ ưu tú nhất võ giả tranh đấu.

Mà mỗi một vị leo lên quá Vân Hư cổ chiến đài võ giả, đều trở thành nhân vật hết sức quan trọng, kinh sợ tứ phương.

Mà trong đó những giảo giảo giả kia, càng là khuấy lên Phong Vân, thôi động thời đại đi tới.

Giờ khắc này, đỉnh mây trên mỗi một vị cường giả, đều ánh mắt sáng quắc nhìn chằm chằm cái kia mênh mông cổ sàn chiến đấu, bởi vì lần này người thứ nhất đăng thượng cổ sàn chiến đấu thiên tài, sắp xuất hiện!

Hoắc Nhĩ cùng Phách Tây liếc mắt nhìn nhau, đều là vừa mừng vừa sợ, Dương Thanh Huyền thành tích, để cho bọn họ kiên định hơn đặt tiền cuộc trên người hắn.

Ngoại trừ vân đài trên hiện thân ra khắp nơi võ giả ở ngoài, còn có lượng lớn tiềm đang ở hư vô không gian bên trong cường giả, giờ khắc này tất cả đều mở hai mắt ra, bắn mạnh ra hào quang, nhìn chằm chằm cái kia cổ sàn chiến đấu, chờ đợi tên kia thiên tài giáng lâm.

“Tiểu tử này lại được số một, ta còn tưởng rằng đệ nhất sẽ là Lam Ngưng Hư đây.”

Trong hư không, Kha Lạc một tay ôm ngực, một tay nâng cằm lên, lộ ra đọng dáng vẻ, tựa hồ cảm thấy có chút kỳ quái.

Côn Na lặng lặng đứng ở đó, khí tức hoàn toàn hòa vào hư không, hờ hững tự nói: “Lam Ngưng Hư sao? Cái kia Nhân tộc, hết sức đáng sợ đây.”

Kha Lạc sửng sốt một chút, cả kinh nói: “Đáng sợ?”

Có thể bị Trùng Mẫu dùng “Đáng sợ” để hình dung, từ cổ chí kim đều không có mấy người.

Kha Lạc dừng lại, lại nói: “Vậy này Lý Huyền được số một, chẳng lẽ không phải càng đáng sợ?”

Côn Na trầm ngâm một trận, đột nhiên nở nụ cười, nói: “Này Lý Huyền xác thực so với Lam Ngưng Hư càng đáng sợ.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1337: Vân Hư Cổ Chiến Đài, Như Ngươi Mong Muốn

Kha Lạc gương mặt vẻ không hiểu.

Côn Na nói: “Hiện nay cái kia Lý Huyền ở hai mươi tuổi, mà Lam Ngưng Hư chỉ có 15 tuổi. Ngươi cảm thấy lấy Nhân tộc thiên phú cùng cơ sở, ở ở độ tuổi này có thể tu luyện tới cảnh giới gì?”

Kha Lạc nói: “Nhân tộc thân thể suy nhược, luyện thể, ở 15 tuổi có thể đạt tới Thánh thể thực tướng, hai mươi tuổi có thể đạt tới Thánh thể thiên tướng, đây đã là ngàn tỉ trong vạn người lấy một xác suất, có thể trở thành tranh đấu một cái thời đại cường giả. Mà luyện hồn, đối với Nhân tộc mà nói càng có ưu thế, có thể ở này cơ sở tiến thêm một bước, hai cái độ tuổi các tăng cao hai cái cấp độ đi.”

Côn Na gật đầu nói: “Cái kia Lý Huyền cùng Lam Ngưng Hư đây?”

Kha Lạc sửng sốt một chút, lập tức trên mặt lộ ra nghiêm nghị, nói: “Hai người cũng đã vượt ra khỏi phạm vi này.”

Côn Na nói: “Không sai, cái kia lấy ngươi nhìn, hai người này thành tựu tương lai làm sao?”

Kha Lạc nói: “Lý Huyền ước chừng hai mươi tuổi, nhưng là hồn thể song tu, hơn nữa song song đột phá tới đạo thể Đạo cảnh, thành tựu tương lai thật là đáng sợ. Thuộc hạ không dám chắc chắn, sợ là Nhân tộc chi hoàng, năm đó cũng không có thành tựu như vậy chứ?”

Côn Na gật đầu nói: “Cái kia Lam Ngưng Hư đây?”

Kha Lạc đầy mặt dại ra, ngơ ngác nói: “Này...” Hắn cười khổ nói: “Này người không thể nào tưởng tượng được.”

Côn Na trong mắt ánh mắt lóe lên, khẽ cười nói: “Chính là, không thể nào tưởng tượng được. Liền ngay cả ngươi và ta đều không thể nào tưởng tượng được, chỉ có thể nói rõ một vấn đề. Đó chính là cái này Lam Ngưng Hư bản thân có vấn đề.”

Kha Lạc cả kinh nói: “Mẫu trên ý của đại nhân là, này Lam Ngưng Hư không ngừng 15 tuổi? Nhưng là thân thể kia cùng linh hồn, tuyệt đối không thể tránh được cặp mắt của chúng ta a.”

Côn Na nói: “Đạo pháp ba ngàn, ngươi đều có thể hiểu? Thế giới này to lớn, ai dám nói chính mình liền chứng được đại đạo? Nhân tộc vạn năm tới nay, xuất hiện các loại đáng sợ thần thông, có thể lừa dối cũng cũng chẳng có gì lạ.”

Kha Lạc nói: “Mẫu trên đại nhân nói rất đúng. Như cái kia Lam Ngưng Hư là dùng đạo pháp ẩn tàng rồi chân thân của mình, cái này ngược lại cũng đúng chẳng có gì lạ. Xem ra vẫn là Lý Huyền đáng sợ hơn.”

Côn Na nói: “Thương Khung luận võ thực sự là đồ tốt, tương lai ta Trùng Tộc cũng có thể noi theo. Như vậy không chỉ có thể cuồn cuộn không ngừng vì là chủng tộc chuyển vận cùng bồi dưỡng nhân tài, còn có thể nhìn thấy một đời đời thực lực, đối với tương lai các loại tình hình làm ra dự phòng.”

Hai người chính trò chuyện, cái kia mênh mông Cửu Tiêu Thương Lan trong biển, Vân Hư cổ chiến đài trên, một đạo bóng người màu vàng óng đột nhiên hiện ra.

Đỉnh cao của biển mây, tất cả âm thanh im bặt đi.

Vô số đạo ánh mắt toàn bộ ngưng tụ lại đây, rơi vào đạo kia thon dài bóng người trên.

Thanh Nha Quỷ Diện, màu đen trường bào, chắp tay ở sau lưng, lẫm liệt mà đứng.

Cổ trên chiến đài vạn cổ cương phong, thổi cái kia trường bào bay phần phật, Dương Thanh Huyền ánh mắt như nước, kinh ngạc nhìn phía tứ phương.

Trên mặt xanh nha quỷ phương đột nhiên khoách tán ra hào quang màu xanh ánh sáng lạnh lẽo, vô số trận tuyến hiện ra, hóa ra một cái mặt quỷ, đem tất cả mọi người dò xét thần thức toàn bộ ngăn trở.

“Này mặt nạ thật mạnh, lấy thần của ta đọc dĩ nhiên không nhìn thấu?!”

“Tiểu tử này rốt cuộc là ai, vì sao phải che giấu mình hình dáng?”

“Luận võ xác thực không có quy định không cho mang mặt nạ, nhưng luôn cảm giác có chút kỳ quái.”

“Hắn không biết đem mặt nạ đeo lên luận võ kết thúc chứ?”

Đỉnh mây bên trên nghị luận sôi nổi, các loại âm thanh đều truyền vào Dương Thanh Huyền trong tai.

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu, chỗ mình đứng, chính là Cửu Tiêu Thương Lan hải Vân Hư cổ chiến đài, từ Thanh Khâu cổ chiến trường người thắng, trực tiếp liền bị truyền tống đến ở đây.

“Lão đại!”

Bỗng nhiên một đạo cao giọng thét lên tiếng vang lên, đỉnh mây trên một vệt sáng chạy nhanh đến, ở trên không bên trong hiển hóa ra bóng người, chính là Phan hải tinh, bay nhanh mà xuống, lại bị một đạo kết giới hào quang ngăn trở, trực tiếp bị chấn khai.

Phan hải tinh ở trên không bên trong lật cái ngã lộn nhào, vẫn chưa ủ rũ, mà là hai tay đặt ở kết giới trên, hưng phấn nói: “Ta liền biết lão đại ngươi có thể thắng được! Nhưng không nghĩ tới lại là đứng thứ nhất, quá tuyệt vời, thật lợi hại!”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nhìn Vân Hải bốn phía hoàn lập cường giả, vòm trời bên trên tia sáng chói mắt chiếu rọi xuống đến, rơi vào trên thân, nội tâm dâng lên một tia hào hùng.

“Đây cũng là Nhân tộc tột cùng chiến trường Vân Hư cổ chiến đài a!”

“Đỉnh cao, ta chính một bước một cái bậc thềm đi tới.”

Dương Thanh Huyền mười ngón nắm chặt, cảm thụ được cổ trên chiến đài hạo nhiên chiến ý, đây là trải qua đời Nhân tộc cường giả các đời trước lưu lại chiến trường.

Một thay thế đi, một đời lại tới, chỉ có chiến ý trường tồn.

Dương Thanh Huyền phảng phất cảm ứng được trải qua đại thiên tài các đời trước hạo nhiên chiến ý, trong cơ thể nhiệt huyết một hồi nóng bỏng.

“Lý Huyền.”

Đột nhiên một thanh âm ở trên hư không trên vang lên, chậm rãi xuất hiện một bóng người, tóc xám trắng, thân hình gầy gò, cương nghị ngũ quan nhìn thấy được vạn phần uy nghiêm, chính là Tinh Cung tam tiên nhị lão một trong Động Chân.

Dương Thanh Huyền ôm quyền ngóng nhìn, cao giọng nói: “Ở.”

Động Chân nhìn chầm chầm Dương Thanh Huyền mặt nạ trên mặt, nói: “Ngươi dự định đem này mặt nạ đeo lên tranh tài kết thúc sao?”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi kinh, Động Chân ánh mắt như lửa, một điểm điểm thâm nhập dưới mặt nạ, phải đem mặt mũi hắn thấy rõ ràng.

Hắn hơi thay đổi sắc mặt, nhưng lập tức liền khôi phục bình thường, nói: “Làm sao, làm trái quy tắc tranh tài sao?”

Động Chân nói: “Không có.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy thì tốt.”

Động Chân ánh mắt hơi ngưng, gật đầu nói: “Theo ngươi mong muốn.”

Nói, thu hồi chính mình dò xét ánh mắt, đồng thời cong ngón tay búng một cái, một điểm vệt trắng kích. Bắn xuống đến, “Này là một quả hoàn mỹ cấp đạo văn đan, có thể trị hết trên người ngươi toàn bộ thương thế, đồng thời để cho ngươi công lực đại tiến. Đây là Top 100 khen thưởng, là ngươi nên được.”

Dương Thanh Huyền đem đạo văn đan tiếp được, ôm quyền nói: “Đa tạ.”

Động Chân giơ tay một điểm, một đạo hào quang màu xanh tự đầu ngón tay khuếch tán, ở chín tầng mây trên hóa ra một mảnh to lớn màu quang, như bình màn giống như đứng vững ở đỉnh cao của biển mây.

Động Chân nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Đem ngươi ngọc bài tập trung vào này màn trời.”

Dương Thanh Huyền theo lời nghe theo, ngọc bội hóa thành ánh sáng kích. Bắn, tập trung vào to lớn kia màn trời bên trong, đột nhiên "Ầm" một tiếng bạo nổ mở, một điểm ánh vàng bị màn trời hút vào, sau đó trên thiên mạc liền xuất hiện hai cái to lớn chữ vàng: Lý Huyền.

Động Chân nói: "Mỗi một vị đi ra tuyển thủ, đều phải đem tên điêu khắc ở này trên thiên mạc, từ màn trời tiến vào sắp xếp tổ hợp, xác định ra Top 100 đối chiến tự Liệt Biểu. Top 100 đối chiến quy tắc, từ xưa tới nay chính là hằng định, ngươi hẳn biết chứ?"

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Không biết."

Động Chân sửng sốt một chút, nói: "Này, làm sao có khả năng?"

Dương Thanh Huyền nói: "Xác thực không biết, mong rằng đại nhân kỹ càng giải."

Bốn phía cường giả tất cả đều là xôn xao, một mặt không tin dáng vẻ. Nhưng cũng không ít người nhíu mày lại, tinh tế suy nghĩ sâu sắc.

Như này Lý Huyền nói là thật, như vậy xuất thân của người nọ liền tất nhiên cực kỳ thấp kém. Bởi vì thập cường hai mươi bốn nhà đệ tử, hoặc là cái khác một ít đỉnh cấp tông môn người trẻ tuổi, không khỏi là đem Thương Khung luận võ làm làm mục tiêu, đối với trải qua đời cố định không đổi Top 100 quy tắc, đã sớm rõ như lòng bàn tay.

"Người này rốt cuộc là ai?"

Rất nhiều tông môn thế gia cường giả, tất cả đều nội tâm phát lên nghi hoặc.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1338: Thập Cường Thủ Lôi, Sát Nhân Thành Nhân

Động Chân khó có thể phát giác nhíu mày lại, nháy mắt liền bình phục mở, kiên trì giải thích: “Top 100 đối chiến quy tắc, là từ đệ nhất đời Thương Khung luận võ liền quyết định, vô cùng đơn giản, tên là: Thập cường thủ lôi. Đến thời điểm, ở Vân Hư cổ chiến đài bốn phía, sẽ bố trí xuống mười cái sàn chiến đấu, mỗi cái trên chiến đài có một tên đài chủ. Ai cảm giác mình có tư cách trở thành đài chủ, cũng có thể lên trước khiêu chiến. Cuối cùng chiến không thể chiến hậu, mười tên đài chủ liền thăng cấp thập cường. Còn dư lại tuyển thủ, liền tiến vào phân tổ tích phân xếp hạng thi đấu, quyết ra từng cái thứ tự.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Thập cường thủ lôi? Vậy này thủ lôi mười người, chẳng lẽ không phải muốn tiến hành xa luân chiến? Ai sẽ mong muốn đi làm cái thứ nhất đài chủ đây?”

Động Chân khẽ mỉm cười, nói: “Mười toà đài chủ cái thứ nhất đài chủ, có thể lại thu được một viên hoàn mỹ cấp đạo văn đan. Cho tới xa luân chiến...”

Động Chân ánh mắt hơi lạnh xuống, nói: “Mỗi một giới thập cường, đều là tụ tập thiên phú, sức mạnh, trí tuệ, dũng khí, niềm tin ở một thân cường giả. Muốn tranh cướp thập cường vị trí, nhất định phải có liều mình lấy nghĩa, sát nhân thành nhân quyết tâm, nếu không thì cút sang một bên đi! Vì lẽ đó thập cường thủ lôi chiến bên trong, là có thể giết người!”

Dương Thanh Huyền trong lòng rùng mình, nhất thời hiểu quy tắc này đáng sợ.

Như là không thể giết người, còn dư lại chín mươi tên cường giả là vật lộn lấy một cơ hội, đều sẽ tranh nhau lên sân khấu, như vậy đài chủ muốn đánh chín mươi tràng xa luân chiến, luận ai cũng đỡ không được.

Mà thả giết người hạn chế, chỉ cần đài chủ dùng phích lịch thủ đoạn đánh giết một hai người, còn dư lại võ giả liền muốn phỏng đoán. Không có đại trí tuệ, đại thực lực, đại dũng khí người, cũng không dám lên lôi đài tranh cướp.

Động Chân hắc tiếng cười nói: “Hơn nữa, khiêu chiến đài chủ thẻ đánh bạc, chính là để lên một viên hoàn mỹ cấp đạo văn đan. Nếu là thua, bất luận sinh tử, đan cũng bị mất. Như thắng, không chỉ có trở thành đài chủ, đồng thời trước đài chủ muốn phun ra một viên đạo văn đan đến.”

“Thì ra là như vậy!”

Dương Thanh Huyền hai mắt phóng quang, hắc tiếng nói: “Vậy xin hỏi, làm sao mới có thể trở thành là lần thứ nhất đài chủ đây?”

Động Chân theo dõi hắn, khóe miệng vung lên cười đến, nói: “Làm sao, ngươi có hứng thú? Phải biết, người thứ nhất đài chủ áp lực là lớn vô cùng, đồng thời đài chủ thua, sẽ thấy không thể khiêu chiến, chỉ có thể tiến vào sau chín mươi tên tích phân cuộc thi xếp hạng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Có hoàn mỹ cấp đạo văn đan, áp lực to lớn hơn nữa ta cũng nhận.”

Động Chân gật đầu nói: “Được. Ngươi làm Thanh Khâu cổ chiến trường đứng thứ nhất, có tư cách trở thành đài chủ.”

Nói, giơ tay hướng về trên thiên mạc điểm tới.

Mặt trên “Lý Huyền” hai chữ, lập tức trở nên lớn số một, đồng thời ánh vàng chói lọi, treo cao ở thiên mạc đỉnh cao nhất, chấn động khiến người sợ hãi.

Chung quanh võ giả tất cả đều trong mắt bắn mạnh ra hào quang, sắc mặt trở nên cực kỳ nghiêm nghị.

Chính như Động Hư nói, không có dũng cảm túc trí, đại nghị lực đại quyết Tâm giả, là không có khả năng trở thành thập cường đài chủ.

Như Dương Thanh Huyền chỉ là Thanh Khâu cổ chiến trường đứng thứ nhất, để mọi người cảm thấy bất ngờ cùng đặc biệt quan tâm ở ngoài, giờ khắc này nhưng là từng cái từng cái trong lòng giật mình.

Phải biết Top 100 tồn tại, đều là đủ để tranh đấu một cái thời đại cường giả.

Mà thập cường lại là khác một cái khái niệm, đây chính là có thể kinh sợ một cái thời đại tồn tại a!

Mỗi người nhìn thân ảnh thon dài kia, đột nhiên có loại không rõ linh cảm, cảm thấy người trước mắt này tất nhiên có thể tiến nhập thập cường.

Động Chân lần thứ hai trong nháy mắt, lại một viên hoàn mỹ cấp đạo văn đan rơi vào Dương Thanh Huyền trong tay.

Động Chân nói: “Đỡ lấy thời gian, ngươi thay mặt ở Bích Tiêu thành bên trong nghỉ ngơi. Thành này từ Quân Thiên Tử Phủ cường giả vận dụng Thánh khí Long Thuẫn trắng giấu đi bày ra pháp cấm. Giới Vương cảnh ở dưới võ giả, đều sẽ bị áp chế thành người phàm. Mà trong thành chuyên môn vì là Top 100 võ giả cung cấp đỉnh cấp tu luyện tràng, ở trong tu luyện mật thất, có chống đỡ cấm chế trận pháp, có thể khôi phục tu vi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nghỉ ngơi bao lâu?”

Động Chân nói: “Nghỉ ngơi đến hết thảy Top 100 sinh ra mới thôi.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Hiểu.”

Động Chân vung tay lên, Cửu Tiêu bên trên, hóa ra một đạo màu sắc hào quang, nồng nặc sắc thái lưu động, biến thành một vòng xoáy khổng lồ, tỏa ra chói mắt huyễn quang.

Bảy màu vòng xoáy trôi nổi trên bầu trời Vân Hư cổ chiến đài, phảng phất là một chỗ hành lang, tận đầu liên tiếp một chỗ khác màn trời.

“Đây là đi về Bích Tiêu thành đường nối, ngươi có thể tới.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, liền chân đạp hư không, đạp bước mà đi. Mỗi bước ra một bước, dưới chân đều có màu đỏ hỏa văn hóa ra.

Phan tên béo lớn tiếng kêu lên: “Lão đại ngươi trước đi Bích Tiêu thành, ta lập tức tới ngay tìm ngươi!”

Dương Thanh Huyền một điểm đầu, liền bước vào lối đi kia bên trong, ở trong vạn chúng chúc mục, biến mất ở đỉnh mây bên trên.

...

Vô biên biển mây trên, đứng vững một toà cung điện.

Kim bệ ngọc thế, vĩ đại rộng lớn, có chút điểm thanh quang ở trên điện lóng lánh.

Bên trong rường cột trạm trổ, cung điện rộng rãi.

Ở giữa đại điện, lơ lửng một cái màu vàng Thủy Tinh, mặt trên bạc vụn điểm điểm, như một vòng Thái Dương giống như, đem Vân Hư cổ chiến đài cảnh tượng phóng đến giữa không trung.

Trong hình, một tên Thanh Nha Quỷ Diện huyền bào nam tử, xoay người liền tiến vào cầu vồng trong vòng xoáy, biến mất không còn tăm hơi.

Toàn bộ Vân Hư cổ chiến đài trên, trở nên không có một bóng người.

Kim yêu chi hải bên trong, mảng lớn Kim yêu còn đang chập trùng lên xuống, có hơn mười chỉ Kim yêu độ cao vượt xa mọi người, ở một điểm điểm thoát dẫn mà ra.

Đại điện theo trong hình Dương Thanh Huyền biến mất, đột nhiên trở nên yên tĩnh.

Ở đại điện hai bên, thập cường hai mươi bốn nhà cường giả phân loại mà ngồi, chủ tọa bên trên là một tên uy nghiêm ngân bào nam tử, sắc mặt bình tĩnh, trong đôi mắt một mảnh vẩn đục, để người không thấy rõ tâm tư của hắn.

“Cái này Lý Huyền rốt cuộc là người phương nào?”

Bên trái một tên áo bào tro tóc bạc bà lão, không nhịn được mở miệng nói: “Tuy rằng Thanh Khâu tỷ thí cũng không phải là kết quả cuối cùng. Nhưng tiểu tử này có thể thoát dẫn mà ra, lấy đệ nhất thành tích tiến nhập Top 100, liền tuyệt đối không phải kẻ đầu đường xó chợ. Hơn nữa hắn có tự tin chịu trách nhiệm thập cường đài chủ, sợ là thật sự có tiến nhập thập cường thực lực. Thiên tài như vậy, chắc chắn sẽ không là đột nhiên nhô ra. Chư vị lẽ nào liền không hề có một chút ý nghĩ sao?”

Đại điện không ít người đều gật đầu, biểu thị tán thành.

Bởi vì thiên tài sinh ra, ngoại trừ tuyệt thế thiên phú, nghị lực, đạo tâm ở ngoài, còn cần khổng lồ tài nguyên tu luyện cùng công pháp, cùng với các loại cơ duyên.

Nói trắng ra là, mặc dù ngươi có thiên phú, không có tiền cũng là không được.

Có thể chống đỡ một tên võ giả tu luyện chí đạo cảnh, đập xuống tài nguyên liền lớn đến đáng sợ. Môn phái bình thường căn bản bồi dưỡng không xuất đạo cảnh cường giả, chớ nói là trẻ tuổi như vậy Đạo cảnh cường giả.

Bà lão đối diện, ngồi một tên người đàn ông áo bào tím, cầm trong tay một thanh Tử Kim quạt giấy, ngũ quan tuấn lãng, như "Trích Tiên" xuất trần, nhẹ giọng cười nói: "Hoa bà nói rất có lý. Bất quá, ta nhìn mọi người, bao quát hoa bà chính ngươi, đều là đoán biết giả bộ hồ đồ a."

Bà lão là hai mươi bốn gia một trong, trăm đời cốc cốc chủ, một đầu hoa phát oản thành ngã ngựa kế, nhìn thấy được vô cùng khôn khéo, nhân xưng hoa bà.

Người đàn ông áo bào tím cũng là hai mươi bốn gia một trong, cao cấp vị diện Tinh Dã đại lục bá chủ, Lãnh Anh Đạm Đài gia Thế tử, cũng là Đạm Đài thế gia người thừa kế hợp pháp thứ nhất Đạm Đài Minh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1339: Phong Mang Giấu Diếm, Thiên Hạ Bá Chủ

Hoa bà mắt lạnh nói: "Minh đại nhân lời ta làm sao có chút nghe không hiểu chứ."

Trong đại điện tất cả mọi người là ánh mắt lấp loé, đồng loạt nhìn tới.

Các tâm tư của người không một, có người sắc mặt lạnh lẽo, cũng có người trong mắt chứa mỉm cười, đem tâm tình che giấu cực sâu, đều đoán không ra tâm tư.

Có thể ngồi ở chỗ này, không có chỗ nào mà không phải là thiên hạ bá chủ, có thể chấn động thiên hạ đại nhân vật, không có không phải cáo già.

Đạm Đài Minh khẽ cười nói: "Nếu đều không người mong muốn chọc thủng tầng này giấy, cái kia ta liền làm một hồi kẻ ngu dốt, trực tiếp nói rõ đi. Cái này Lý Huyền, chính là hắc trên biển, bị Ân Võ Vương tàn niệm bám thân sau, bắn chết Cổ Diệu Dương Thanh Huyền!"

Trong đại điện lặng lặng, không có một tia âm thanh.

Dương Vân kính con ngươi híp lại, trong mắt một mảnh vẩn đục, phảng phất ẩn giấu mây mù phía sau ngôi sao, không nhìn ra tâm tư của hắn.

Trên mặt mọi người cũng không có kinh sắc, hiển nhiên đã sớm từng làm điều tra.

Cái kia hoa bà sắc mặt nháy mắt biến hóa hạ, liền khôi phục hờ hững, gật đầu nói: “Nếu Đạm Đài Minh điểm phá, cái kia lão thân cũng không giả bộ hồ đồ. Toàn bộ tỷ thí qua trình bên trong, đột nhiên bốc lên như thế một vị thiên tài, chư vị ngồi ở đây không thể không có bỏ công sức điều tra. Từ nho nhỏ Huyền Dạ đại lục có thể sinh ra như thế một vị cường giả, đích thật là không cho dễ a.”

Đạm Đài Minh tay cầm Kim phiến, nói: “Mấu chốt là người cường giả này, còn đã bắn giết qua Cổ Diệu. Chà chà, đây cũng không phải là giống như thiên tài giải thích thông. Căn cứ sự điều tra của ta, này Dương Thanh Huyền có thể là Ân Võ Vương chuyển thế. Nhưng chuyển thế câu chuyện, thực sự mịt mờ, ngược lại cũng không đủ vì là tin. Chỉ là có thể khẳng định là, người này tất nhiên là có đại khí vận tại người.”

Hoa bà bên cạnh người một tên giáp sắt khôi ngô nam tử, hai mắt như hàn tinh nhấp nháy, tỏa ra cực mạnh uy nghiêm, cũng là hai mươi bốn trong nhà, côn hư cổ cảnh tông chủ Tư Thải Ấp, lạnh lùng nói: “Nếu như không có đại khí vận, vì sao lại có Thánh khí tại người? Chà chà, vẫn là xếp hạng thứ mười Ám Dạ Chi Đồng.”

Đạm Đài Minh khẽ cười nói: “Nghe tư tông chủ nói như vậy, tựa hồ đối với cái kia Ám Dạ Chi Đồng, rất có nhớ nhung nha.”

Tư Thải Ấp cười lạnh nói: “Có ý nghĩ kỳ quái sao? Không ý nghĩ gì mới kỳ quái đi. Lúc trước Tinh Cung hạ phát truy nã khiến, không phải là vì cái kia Ám Dạ Chi Đồng sao. Một cái Thiên Vị vẫn là Đạo cảnh tiểu hài tử, nâng xếp hạng thứ chín Thánh khí rêu rao khắp nơi, chà chà, ngươi nói náo trong thành phố các đại nhân, sẽ có hay không có ý nghĩ?”

Đạm Đài Minh ánh mắt sáng quắc, mỉm cười không nói.

“Nghe chư vị khẩu khí, tựa hồ đối với Dương Thanh Huyền rục rà rục rịch đây?”

Trên chỗ ngồi, Thi Diễn lạnh lùng nói rằng: “Thánh khí tự có minh chủ, điểm ấy nông cạn đạo lý, chư vị ngồi ở đây lẽ nào vẫn chưa rõ sao? Huống hồ là xếp hạng thứ bảy Thánh khí. Ám Dạ Chi Đồng từ viễn cổ thời đại liền xuất hiện ở Tinh Linh tộc trong tay, vẫn là thần bí chí cực đồ vật. Nếu như mạnh mẽ cướp lấy, tất nhiên không biết có kết quả tốt.”

Tư Thải Ấp liếm một cái đôi môi, hắc tiếng nói: “Tinh Linh tộc không cách nào nắm trong tay đồ vật, ta Nhân tộc không hẳn không thể khống chế. Đến làm gì Thánh khí tự có minh chủ, thuần túy là nói bậy. Nếu là ngươi sức mạnh vượt trên Thánh khí, Thánh khí liền được thần phục với ngươi, nghe ngươi khống chế.”

Thi Diễn lạnh lùng nói: “Đã như vậy, ngươi phải đi cướp được rồi. Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi côn hư cổ cảnh có thể có bao nhiêu khí vận, có thể cùng Ám Dạ Chi Đồng mệnh số chống chọi.”

Tư Thải Ấp nhíu mày lại, hừ một tiếng, nói: “Thánh khí có năng lực người chiếm được, tại sao cướp chữ nói chuyện? Lẽ nào một cái đỉnh cấp Thánh khí muốn để giun dế cầm, mới phù hợp Thiên Đạo sao?”

Thi Diễn nói: “Cái kia cho ngươi cầm, mới phù hợp Thiên Đạo?”

Tư Thải Ấp cực kỳ không thích, nhưng Thi Diễn không phải hắn đắc tội nổi, lẩm bẩm một tiếng, “Ta có thể không có nói như vậy.” Cũng là không lên tiếng.

Đạm Đài Minh mắt sáng lên, nói: “Nghe Thi Diễn đại nhân ý tứ, là phải che chở người này?”

Thi Diễn cau mày nói: “Ta đối với người này vẫn chưa ý nghĩ, nhưng từ mấy vị trong giọng nói, tựa hồ tràn đầy bắt nạt mùi vị, bằng không tại sao hộ tống chữ nói chuyện?”

Đạm Đài Minh nói: “Ám Dạ Chi Đồng chuyện lại không nói, theo ta được biết, người này trong tỷ thí nhưng là giết không ít con cháu thế gia a. Toàn bộ tỷ thí võ giả, đều đối với hắn tiếng oán than dậy đất.”

“Không sai! Người này giết ta Mao gia thiên tài Mao Tiểu Sơn! Ta Mao gia tuyệt sẽ không bỏ qua hắn!”

Một đạo lạnh lùng âm thanh vang lên, là Mao gia hai đại hộ pháp một trong mao trắng phong.

Người mặc rộng lớn áo bào đen, bên trên thêu linh phiên, tướng mạo khô gầy, trắng xám dường như người chết giống như vậy, cặp mắt đục ngầu bên trong tràn đầy thâm độc ánh sáng.

Thi Diễn lạnh lùng nói: “Dương Thanh Huyền có thể có phạm quy?”

Mao trắng phong lạnh giọng nói: “Mặc kệ hắn là hay không phạm quy, giết nhà ta Thái Thượng trưởng lão đích truyền con cháu, đó là một con đường chết!”

Lời vừa nói ra, trong đại điện tất cả mọi người là hơi biến sắc, cảm thấy cực kỳ không thích hợp.

Có mấy người trên mặt mang theo trào phúng, cười thầm Mao gia người tất cả đều là não tàn, sớm muộn phải ngã ra hai mươi bốn gia.

Thi Diễn cười lạnh nói: “Luận võ bên trong, sinh tử thiên định. Cái nào nhất giới luận võ không nên chết rất nhiều người? Nếu như cũng nghĩ sau đó trả thù lời, không chỉ có là không thua nổi biểu hiện, mất mặt xấu hổ, hơn nữa cùng luận võ tinh thần tướng làm trái. Năm đó chế định ra Thương Khung luận võ các đời trước, là vì thúc đẩy Nhân tộc võ đạo tiến bộ, vừa muốn ra này một thịnh thế. Như là chết người liền tìm đối phương trả thù, sau đó còn ai dám tới tham gia luận võ, toàn bộ đem Top 100 tiêu chuẩn phân phối cho các ngươi được rồi.”

Mao trắng phong vẻ giận dữ đầy mặt, đang muốn hận trở lại, nhưng cảm thấy một luồng lạnh lùng hàn mang rơi trên người tự mình, chính là chủ tọa bên trên cái kia ngân bào nam tử tản mát ra, nhất thời doạ đến sắc mặt trắng bệch, không dám lên tiếng.

Dương Vân kính chỉ là mắt sáng lên, lại khôi phục lúc trước cái kia đục ngầu dáng vẻ, hờ hững nói rằng: “Thi Diễn đại nhân nói rất có lý. Thương Khung luận võ mục đích, là vì thúc đẩy Nhân tộc võ đạo phát triển. Bất cứ chuyện gì sau trả thù hành vi, đều cùng luận võ tinh thần tướng làm trái, chúng ta đều cần phải nghiêm khắc đả kích loại này hành vi tồi tệ. Mao gia người không được lại tìm Dương Thanh Huyền phiền phức, bằng không đừng trách ta không khách khí. Còn có, vừa nãy Tư đại nhân nói thiếu sót. Tinh Cung trước tìm kiếm Dương Thanh Huyền, là chỉ lo hắn bị Ám Dạ Chi Đồng làm hại, tuyệt không nhòm ngó Thánh khí chi tâm. Giờ khắc này Dương Thanh Huyền từ luận võ bên trong bộc lộ tài năng, thật sự là bộ tộc ta võ đạo chuyện may mắn, ta cũng cảm giác vui mừng. Cho tới cướp giật hắn Nhân Thánh khí chuyện như vậy, cũng không phải chúng ta có thể làm được. Bây giờ Dương Thanh Huyền trở thành Thanh Khâu chiến trường đứng thứ nhất, cũng lại trở thành thập cường thủ lôi đài chủ, mọi cử động hấp dẫn người trong thiên hạ ánh mắt, các ngươi ngàn vạn không được manh động, hỏng rồi luận võ quy củ, để người trong thiên hạ xôn xao.”

“Là.” Mọi người cùng kêu lên đáp lời, nhưng đều là nhíu mày lại, tính toán Dương Vân kính ý tứ.

Dương Vân kính bề ngoài coi trọng là che chở Dương Thanh Huyền, nhưng thật giống mùi vị có chút không đúng.

Đặc biệt là cuối cùng câu kia, hình như là ở nói cho mọi người, hiện tại không thể động vào, vậy sau này đây?

Thi Diễn nhẹ nhàng nhíu mày lại.

Tại chỗ ngoại trừ mao trắng phong số ít người ở ngoài, không có chỗ nào mà không phải là lão đạo khôn khéo, tất cả đều ngửi ra một ít không đúng mùi vị.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1340: Chuyện Năm Đó, Mượn Đao Giết Người

Dương Vân Kính đứng dậy, nói: "Bản tọa còn có một ít chuyện phải xử lý, liền không ở chỗ này phụng bồi chư vị."

Dứt lời, liền trực tiếp xoay người mà đi.

Trong điện mọi người, tất cả đều cẩn thận nghị luận, mỗi người một ý.

Thi Diễn cũng đứng dậy, nói: "Ta cũng có việc phải xử lý, thất bồi." Nói, liền chắp tay mà đi.

Đang ngồi cường giả bên trong, lại có mấy người đứng lên, từng người rời đi.

Rất nhanh, trong đại điện liền đi sắp tới một phần ba người.

Còn sót lại hai phần ba, đều không mặn không nhạt ngồi ở đó, tiếp tục xem Vân Hư cổ chiến đài trên hình chiếu.

...

Ở một mảnh rộng rãi bình nguyên, bầu trời sáng sủa, dân dã mênh mông, xung quanh thiểu không có người ở, cao lớn cây cối thưa thớt, dường như bảo vệ nơi này người khổng lồ.

Ngoài ra, cũng chỉ có lạnh tịch gió thổi qua, phát sinh tiếng rít, làm cho người ta cảm thấy thiên địa hùng vĩ mà người chi bé nhỏ ý cảnh.

Dương Vân Kính sắc mặt âm trầm, ở này thương nguyên lặng lẽ đi dạo, mỗi một bước bên dưới, liền cùng trong thiên địa lạnh gió liên luỵ, cỏ dại như sóng chập trùng.

Dương Vân Kính đột nhiên bước chân hơi ngưng lại, sắc mặt lạnh lẽo hạ xuống, lạnh lùng nói: “Là ai, đi ra đi.”

“Khà khà, là chuyện gì, để khống chế đôi bảng, tọa trấn Trung Ương Đại thế giới Nhân Hoàng như vậy tâm thần không yên đây?”

Trong hư không truyền đến một đạo tiếng cười, chậm rãi ngưng tụ ra một bóng người.

Là tên trên người mặc huyền y nam tử, eo xứng đáng ba thước Thanh Phong Kiếm, ngũ quan như đao tước giống như cương nghị, súc đẹp nhiêm, hai mắt mỉm cười.

Dương Vân Kính lạnh giọng nói: “Lục Vũ Khôi!”

Lục Vũ Khôi khẽ mỉm cười, nói: “Ta rất hiếu kì, một cái Dương Thanh Huyền, làm sao lại để Nhân Hoàng đại nhân ngồi không yên?”

Dương Vân Kính ánh mắt đông lạnh, nói: “Ngồi không yên? Hừ, ta chỉ là đột nhiên có việc, tạm thời ly khai hạ mà thôi.”

Lục Vũ Khôi khẽ cười nói: “Há, thật sao? Cái này Dương Thanh Huyền thật kỳ quái đây, làm sao cũng là họ Dương đây?”

Dương Vân Kính mong mỏi hắn một chút, sắc mặt bình tĩnh lại, lạnh nhạt nói: “Dương một trong họ, trong thiên hạ sợ là có vạn vạn số lượng, có gì kỳ quái đâu.”

Lục Vũ Khôi khóe miệng xẹt qua châm chọc, ôm quyền nói: “Ha ha, xem ra là ta đa nghi rồi. Đã như vậy, ta liền cáo lui.”

“Chậm đã.”

Dương Vân Kính sắc mặt đột nhiên chìm xuống, cảnh giác thần thức hướng về bốn phía quét tới, sau đó nói: “Lục Vũ Khôi, có chuyện nói thẳng!”

Lục Vũ Khôi hai mắt nhìn chằm chằm Nhân Hoàng, cái kia hài hước vẻ mặt cũng không thấy, lạnh lùng nói: “Cái này Dương Thanh Huyền, có phải là chính là hai mươi năm trước...”

Dương Vân Kính trên mặt như là bao một tầng sương lạnh, nhẹ nhàng gõ đầu, nói: “Phải như vậy.”

Lục Vũ Khôi ánh mắt lóe lên, nói: “Vậy ngươi định làm như thế nào?”

Dương Vân Kính nhìn lại hắn, hỏi ngược lại: “Ngươi cảm thấy ta phải làm gì đây?”

Lục Vũ Khôi trong mắt tuôn ra sát khí, nắm chặt bên hông thanh phong bội kiếm, lạnh giọng nói: “Tự nhiên là chấm dứt hậu hoạn!”

Dương Vân Kính ngẩng đầu lên, hơi nhắm hai mắt lại, tùy ý lạnh gió thổi mặt.

Lục Vũ Khôi nói: “Chuyện năm đó lưu lại đuôi, nếu như không chém đi, hậu hoạn vô cùng, này không cần ta nhắc nhở ngươi đi.”

Dương Vân Kính mở hai mắt ra, nói: “Người này bây giờ là Thanh Khâu thi đấu số một, thập cường đài chủ, làm sao chém? Ngay ở trước mặt người trong thiên hạ mặt chém sao?”

Lục Vũ Khôi cười nói: “Ta còn tưởng rằng là việc khó gì. Liền để hắn tiến nhập thập cường thì lại làm sao? Sau đó lại chém không phải tốt.”

Dương Vân Kính than thở: “Những năm gần đây ta chuyên tâm tìm hiểu thiên địa đôi bảng, đối với Thiên Đạo lĩnh ngộ càng ngày càng tăng, từ nơi sâu xa chỉ cảm thấy việc này sẽ không đơn giản như vậy.”

“Ồ?” Lục Vũ Khôi nói: “Hắn chỉ là một tên Đạo cảnh, còn có thể nhảy ra ngày đến hay sao? Hiện tại có thể không sánh được hai mươi năm trước. Đã không có yên tĩnh thanh dao, đã không có Thiên Thành Giác, đã không có Dương Chiếu, còn có ai có thể bảo vệ hắn?”

Dương Vân Kính nói: “Hắn còn sống, chứng minh Dương Chiếu chưa chết.”

Lục Vũ Khôi cười nói: “Chỉ là Dương Chiếu, năm đó thì không phải là ngươi đối thủ của ta, coi như lại xuất hiện lại có thể thế nào? Dương gia, cũng cũng chỉ còn sót lại này hai cái tàn dư, diệt trừ mới có thể an tâm a.”

Dương Vân Kính trầm ngâm một trận, nói: “Ngươi phóng ra tiếng gió, liền nói luận võ bên trong chết đi thập cường hai mươi bốn nhà thiên tài con cháu, đều là Dương Thanh Huyền giết.”

Lục Vũ Khôi châm chọc cười nói: “Vừa nãy trên điện ngươi không phải để mọi người không đắc kế so sánh sao?”

Dương Vân Kính lạnh lùng nói: “Trên điện là trên điện, giờ khắc này là ngoài điện. Tốt nhất cho mao trắng phong chế tạo một ít cơ hội, để Mao gia người đem Dương Thanh Huyền giết. Chúng ta lại đứng ra thay Dương Thanh Huyền giữ gìn lẽ phải, đem Mao gia phế bỏ.”

“Ha ha.” Lục Vũ Khôi cười nói: “Ngươi chính là trước sau như một nham hiểm a. Bất quá Mao gia người mỗi một người đều là ngu xuẩn vật, đã sớm nên cút khỏi hai mươi bốn nhà.”

Lục Vũ Khôi cười lạnh, liền hóa thành thanh quang, biến mất ở trong hư không.

Dương Vân Kính ánh mắt nhìn phía vô tận bầu trời, trên mặt lộ ra vẻ cô đơn biểu hiện.

…

Thanh Khâu cổ bên trong chiến trường, trong một cánh đồng hoang vu.

Có mấy tên thanh niên hàng ngũ, đều là hai mắt trình hiện màu xanh, mười ngón nhanh chóng bấm quyết.

Ở mấy người trước người, là một mảnh hào quang màu xanh, nối liền một phương kết giới, bao phủ trăm dặm, đem trong ngoài triệt để ngăn cách.

Chính là Vu gia đệ tử liên thủ chiêu thức tầm mắt.

“Oành!”

Thiên địa một hồi rung động, ở trong mắt, một mảnh sáng lạng ánh sáng nổ ra.

Hai bóng người bắn ra, từ cái kia dư âm nổ mạnh bên trong lui ra, đối lập mà đứng.

Một người mang theo ngọc mặt nạ, mặc cả người trắng sắc bào phục, rộng lớn áo bào bọc lại quanh thân, trên mặt nạ cấm chế che giấu tự thân khí tức cùng ngoại nhân dò xét, chính là Vu Khinh Nguyệt.

Tên còn lại ngũ quan đẹp trai, thân hình tuấn lãng, người mặc ngân trường sam màu xám, đầu trên mọc ra một đôi mao nhung nhung sói tai, hai con mắt cũng là màu xanh đen thụ đồng.

Vu Khinh Nguyệt trong trẻo lạnh lùng trong con ngươi hơi có kinh ngạc, nói: “Ngươi là Lang tộc người?” Thanh âm của nàng trầm thấp khàn giọng, để người khó có thể phân rõ.

“Ngươi người này thật phiền!”

Lang tộc thanh niên bị bức ép ra nguyên hình, không từ một mặt phẫn nộ, nhe răng nói: “Biết còn không mau cút đi? Nơi này là Yêu tộc yêu nguyên, không phải là các ngươi nhân loại nên bước vào địa phương!”

Trước mắt này tên Nhân tộc, thực lực nguyên bản cùng hắn tương đương, nhưng ở nhãn giới dưới áp chế, song phương thực lực mình giảm đối phương tăng, chỉ có thể đem chân thân hiển hóa ra ngoài.

Vu Khinh Nguyệt lạnh lùng nói: “Thời đại thượng cổ, Yêu tộc nội loạn, Thanh Khâu Hồ tộc cùng ngươi Thương Lang bộ tộc từ trước đến giờ không cùng, lúc nào Thanh Khâu cổ chiến trường người nào đến đi, từ ngươi định đoạt?”

Cái kia Lang tộc thanh niên tức giận nói: “Miệng lưỡi lợi hại, liền để ta xé rách ngươi cái miệng này!”

Hắn trong đôi mắt hung làm vinh dự múc, trên người tuôn ra hào quang màu xanh lam, hung ác khí tức tràn ngập kết giới, ở tia sáng kia bên dưới, thân sau khi ngưng tụ xuất hiện Thương Lang bóng mờ, trình lam xám vẻ, hung thần ác sát.

Thanh niên hai tay bấm quyết, từng nét bùa chú từ trong tay tung bay mà ra, đập tiến vào cái kia Thương Lang bóng mờ bên trong.

Cái kia Thương Lang bóng mờ ngửa lên trời gào to một tiếng, âm thanh uy nghiêm thê lương, lại như con chó sói đang kêu gọi con dân của hắn giống như vậy, phía sau đột nhiên xuất hiện mấy chục con Thương Lang bóng mờ, chỉ có điều so với người trước nhỏ rất nhiều.

Thanh niên gầm dữ dội nói: “Thương Lang Trục Nguyệt!”

Cái kia Thương Lang thân thể một hồi bắn lên, mang theo đàn sói vây công mà đi, cuồng mãnh sát khí trấn áp ra.

Vu Khinh Nguyệt con ngươi sắc khẽ nhúc nhích, sau lưng sáng lên một vòng ánh trăng, thiên địa tối sầm lại, chỉ có sáng tháng vương xuống ánh sáng xanh.

Một trận gió không tiếng động thổi qua, sát ý tiềm tàng ở trong đó.

“Phong nguyệt vô tình.”

Vu Khinh Nguyệt thân hình hơi động, chính là biến mất tại chỗ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1341: Thiên Địa Thuỷ Triều, Thanh Hồ Ngọc Nhị

Phong nguyệt lực lượng, có thể xúc động vạn vật thuỷ triều.

Vu Khinh Nguyệt xoay chuyển tay ngọc, đem trong thiên địa dư huy toàn bộ thu nạp lại đây, hình thành một cái mâm ngọc lớn nhỏ viên cầu, đang không ngừng đoàn chuyển.

Cái kia mâm ngọc xúc động vạn vật thuỷ triều, cường thì lại càng mạnh hơn, yếu thì lại càng yếu hơn.

Liền ngay cả Vu gia người thi triển ra tầm mắt thanh quang, đều bị cái này ngọc bàn thu nạp vào đi, sau đó ánh sáng tăng mạnh, mạnh mẽ đánh ra.

“Ầm!”

Ánh bạc đổ xuống mà ra, như như sóng biển cọ rửa đàn sói bóng mờ.

“Thình thịch oành!”

Mảng lớn bóng sói ở bên dưới mâm ngọc đổ nát.

Thương Lang thanh niên sắc mặt trắng bệch, trên người khí tức kịch liệt rơi xuống, một khi chiêu này bị phá, ở Vu Khinh Nguyệt sức mạnh cùng tầm mắt dưới áp chế, chính mình chính là vạn kiếp bất phục.

Hắn từ trong lồng ngực lấy ra một con dây chuyền, bàn tay hơi nắm, đem năng lượng rót vào đi vào.

Giây chuyền kia vô cùng đơn giản cổ điển, một sợi giây to ăn mặc một viên ố vàng răng nanh, nhìn thấy được vô cùng thấp kém.

Nhưng ở năng lượng dưới sự thúc giục, khô vàng tầng ngoài bóc ra từng mảng, lột xác thành ngọc trắng vẻ, một luồng viễn cổ uy thế bao phủ đi ra ngoài, cường thịnh năng lượng từ đó phun ra, đỏ ngầu ánh sáng rót vào tiến vào con chó sói bóng mờ bên trong.

Đàn sói đã bị cái kia ánh trăng ép diệt, mà con chó sói bóng mờ cũng bắt đầu hoảng hốt.

Theo cái kia ánh sáng mạnh rót vào, bỗng nhiên ngưng tụ, bóng người cùng tướng mạo càng bắt đầu thay đổi, hướng về Hồ tộc dựa vào, mạnh mẽ cắn lấy cái kia ánh trăng bên trên.

[

t ruyen cua tui đốt net] “Ầm!”

Sức mạnh khuấy động ra, vô biên hào quang màu xanh vung vãi đi ra ngoài, cái kia con chó sói cùng ánh trăng đều là đổ nát, cuồng phong ở bên trong kết giới tàn phá.

“Oành!”

Kết giới vỡ vụn ra, màu xanh kết giới đổ nát thành sặc sỡ, bên ngoài kết giới Vu gia đệ tử chịu đến xung kích, vội vàng kết ấn chống đỡ.

Vu Khinh Nguyệt cùng Lang tộc thanh niên khí tức nháy mắt thấp chìm xuống, trong cuồng phong, Vu Khinh Nguyệt áo bào trắng bị gió thổi lên, lộ ra thướt tha có hứng thú thân thể.

Cái kia Lang tộc thanh niên một hồi kinh ngạc đến ngây người, nói: “Ngươi… Ngươi là nữ?!”

Bất quá chớp mắt, liền không dám lưu lại, vội vàng xoay người hóa thành yêu quang, độn bay mà đi.

Vu Khinh Nguyệt lồng ngực phập phồng lợi hại, nhìn chằm chằm Thương Lang thanh niên chạy trốn phương hướng, trong mắt thanh quang sáng quắc, lại có vẻ nôn nóng.

Ở Vu gia nhãn giới gia trì hạ, nàng còn chỉ có thể cùng này Thương Lang chiến đến hoà nhau. Như vậy kế tiếp thập cường thủ lôi, cùng với đệ nhất tranh đoạt chiến bên trong, chính mình chẳng lẽ không phải thua chắc rồi?

Nếu như vị trí thứ nhất rơi vào người khác trong tay, vậy mình...

Vu Khinh Nguyệt một viên lòng trầm xuống, trong đầu hiện ra Dương Thanh Huyền thân ảnh, lại hơi bay lên hi vọng, nghĩ thầm: "Nếu như Thanh Huyền đại ca cũng không thắng được lời, ta ngay ở trước lôi đài tự vận chết, cũng tuyệt không gả cho người khác."

Nàng lại hạ quyết tâm, nghĩ thầm: "Đến thời điểm xem ai mạnh nhất, ta liều lấy tính mạng không muốn, cũng phải đem người kia đánh trọng thương, như vậy Thanh Huyền đại ca chiến thắng tỷ lệ càng lớn hơn."

Lúc này Vu gia mấy người đều chạy tới.

Vu Lâm quan tâm hỏi: "Khinh Nguyệt tỷ tỷ, ngươi không sao chứ? Cái kia đầu Thương Lang trong tay hàm răng, phải là nơi đây Thanh Khâu Hồ tộc lưu lại chí bảo Thanh Hồ ngọc nhị, cuối cùng vẫn là bị hắn lấy được rồi."

Vu Uyên giọng căm hận nói: "Nếu không có cái kia Thanh Hồ ngọc nhị, chúng ta liền đem hắn để lại!"

Vu cơ nói: "Tiểu tử này là Thương Lang bộ tộc, Thanh Hồ ngọc nhị chính là Thanh Khâu Hồ tộc tổ tiên một viên răng nanh, hắn không thể nắm giữ nhanh như vậy. Vừa nãy cùng Khinh Nguyệt muội muội đối chiến bên dưới, tất nhiên bị thương, chúng ta nếu không đuổi tới, trực tiếp phế bỏ hắn!”

Vu Khinh Nguyệt thu liễm trong con ngươi thanh quang, khôi phục bình thường tròng mắt, nói: “Không cần. Thương Lang bộ tộc tốc độ cực nhanh, căn bản không đuổi kịp. Hơn nữa mặc dù đuổi kịp, hắn cũng sẽ không cho các ngươi thêm bày trận cơ hội. Việc cấp bách là mau mau kiếm lời đủ một trăm phân, nhảy vào trước một trăm.”

Vu Lâm nói: “Khinh Nguyệt tỷ tỷ nói đúng. Nếu như chưa đi đến trước một trăm, liền thiệt thòi lớn rồi.”

Vu gia mấy người khác đều là gật đầu, sau đó ẩn vào vô biên Yêu tộc hoang nguyên, tiếp tục tìm kiếm Yêu Linh kiếm lời phân.

...

Dương Thanh Huyền bước vào Bích Tiêu Thành sau, lập tức cảm nhận được một luồng tuyệt cường pháp cấm, đan điền như là bị đông lại giống như vậy, trong kinh mạch không có nửa điểm chân nguyên chảy xuôi.

Liền ngay cả nguyên lực cũng chen không ra đến, hoàn toàn bị áp chế thành người phàm.

Dương Thanh Huyền trong lòng ngạc nhiên, không nghĩ tới trên đời còn có đáng sợ như vậy Thánh khí, có thể đem một thành phố ngàn tỉ người, tất cả đều áp chế lại.

Hắn ngẩng đầu lên, hướng về giữa bầu trời nhìn tới, liền ngay cả Hỏa Nhãn Kim Tình đều không thi triển được, thần thức cũng hầu như hoàn toàn không có.

Trên thực tế, áp chế khắp thành pháp cấm, cũng không phải là toàn bộ đến từ Thánh khí Long Thuẫn trắng giấu đi, mà là một tòa thật to pháp cấm trận pháp. Long Thuẫn trắng giấu đi bất quá là trận pháp hạt nhân mà thôi.

Cả tòa trận pháp tiêu hao cực kỳ đáng sợ, nhưng để bảo đảm Top 100 tuyển thủ an toàn, lấy Tinh Cung cầm đầu tầng cao nhất thế lực, không tiếc tiêu hao, đem toàn thành cấm pháp.

Sau đó tăng mạnh cả tòa thành trì phòng ngự.

Ở Top 100 võ giả tu luyện hạch tâm khu vực, có nhóm lớn võ giả tuần tra.

“Hoan nghênh Lý Huyền tiểu hữu đi tới ta Bích Tiêu Thành.”

Ở lối đi giáng lâm nơi, Bích Tiêu Thành thành chủ Sa Bằng Phú từ lâu dẫn dắt mọi người, ở một bên nghênh tiếp.

Tuy rằng Sa Bằng Phú là Khuy Chân sơ kỳ tu vi, nhưng đối với Top 100 tranh cướp trong cuộc so tài người số một, cũng không dám chút nào bất cẩn, thái độ một mực cung kính.

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Thành chủ đại nhân gian khổ.”

Sa Bằng Phú cười nói: “Tiểu hữu đến ta Bích Tiêu Thành, làm cho trong thành rồng đến nhà tôm, mời tới bên này.”

Sa Bằng Phú lúc này tự mình dẫn đường, dẫn Dương Thanh Huyền đi đến mật thất tu luyện.

Một đường trên tất cả đều là toàn bộ áo giáp, cầm trong tay chiến đao võ giả đề phòng.

Toàn thành pháp cấm hạ, phổ thông như vậy võ giả lực lớn cực kỳ, trái lại có thể phát huy ra to lớn nhất uy năng.

Hai người vừa đi, Sa Bằng Phú một bên bộ dáng như vậy, cười nịnh nói: “Lý Huyền tiểu hữu tuổi còn trẻ, liền trở thành top 1000 chiến người số một, danh chấn thiên hạ, thật để người tiện sát.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thiên hạ cường giả vô số, ta bất quá là vận khí thôi.”

Sa Bằng Phú cười nói: “Vận khí, tổng là cường giả khiêm từ. Nhớ năm đó ta ở tiểu hữu tuổi như vậy, cũng từng tham gia Thương Khung luận võ, cuối cùng dừng bước tại top 1000 ở ngoài, nói đến thực sự là xấu hổ. Ta cùng với tiểu hữu vừa gặp mà đã như quen, có thể vừa xem tiểu hữu phong thái, cũng là có phúc ba đời. Ở đây chuẩn bị một ít lễ mọn, mong rằng tiểu hữu bất khí.”

Lập tức có người tiến lên, kéo một cái mâm ngọc, mặt trên đặt vào ba cái sợi vàng vân văn túi chứa đồ, vô cùng tinh xảo.

Sa Bằng Phú tự mình bưng quá mâm ngọc, cười nói: “Thứ trong một cái túi, là 1 tỉ linh thạch cực phẩm. Bước vào Đạo cảnh phía sau, đối với linh thạch nhu cầu rất lớn. Bích Tiêu Thành tuy rằng đơn sơ, nhưng hàng năm thu vào thượng khả, chút linh thạch này bất thành kính ý.”

Dương Thanh Huyền thầm giật mình, Bích Tiêu Thành đều là bên trong đều chủ thành một trong, ra tay quả nhiên xa hoa, vội hỏi: “Thành chủ đại nhân khách khí.”

Sa Bằng Phú cười nói: “Thứ hai trong túi, là ba viên đan dược. Một viên loại bình thường đạo văn đan, còn có hai viên Long văn đan. Lấy tiểu hữu tầm mắt, tự nhiên không lọt mắt chút ít đồ này, nhưng đại diện cho một chút tâm ý của ta, mong rằng không nên từ chối.”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Đồ tốt như thế, kẻ ngu si mới chối từ đây, nhưng ta còn là được khách khí mấy lần mới là.” Liền vội vàng ôm quyền nói: “Thành chủ đại nhân như vậy lễ trọng, nhận lấy thì ngại, không dám muốn, không dám muốn.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1342: Tịnh Nghiệp Đoán Cốt

Sa Bằng Phú cười nói: “Phấn hồng đưa giai nhân, bảo kiếm tặng anh hùng. Nếu như tiểu hữu cũng không dám thu, trong thiên hạ còn có người nào dám thu? Vạn vạn không nên từ chối.”

Dương Thanh Huyền Tâm đạo: “Khách khí gần đủ rồi.” Liền đầy mặt xấu hổ dáng vẻ, nói: “Nếu thành chủ đại nhân như vậy cố ý, cái kia ta cũng sẽ không làm kiêu, đa tạ đại nhân biếu tặng.”

Sa Bằng Phú nói: “Thứ ba túi trữ vật bên trong, là Bích Tiêu Thành đẳng cấp cao nhất quý khách lệnh bài, có thể ở Bích Tiêu Thành trung hành sự tình tất cả đặc quyền, hưởng thụ cao nhất đãi ngộ.”

Dương Thanh Huyền cảm tạ bên dưới, liền đem ba túi trữ vật thu hồi.

Sa Bằng Phú nụ cười trên mặt càng đậm, ba cái lễ vật, tuy rằng có giá trị không nhỏ. Nhưng có thể cùng top 1000 đứng thứ nhất, thậm chí có thể là thập cường tồn tại thanh niên tạo mối quan hệ, cũng là phi thường đáng giá.

Một khi người này trở thành thập cường tồn tại, danh chấn thiên hạ, đến thời điểm thì không phải là hắn một cái Khuy Chân sơ kỳ thành chủ có thể với cao lên.

Dương Thanh Huyền thu được như vậy lễ trọng, tự nhiên cũng là vô cùng cao hứng.

Hai người trò chuyện với nhau thật vui, rất nhanh thì đến nghỉ ngơi địa phương, là một tòa tinh mỹ tiểu viện, có sổ mẫu to lớn, bên trong có vườn hoa, núi đá, lưu thủy, cầu nhỏ cùng một ít trân quý cây cối, linh hoa linh thảo, lại xứng đáng một gian đỉnh cấp mật thất tu luyện.

Sa Bằng Phú ôm quyền nói: “Liền không đánh khuấy lão đệ tu luyện. Có bất cứ chuyện gì, bất cứ lúc nào dặn dò một câu, chỉ cần là ta Sa Bằng Phú làm được, liền tuyệt đối không có vấn đề.”

Sa Bằng Phú đối với Dương Thanh Huyền xưng hô, cũng thành tiểu hữu đã biến thành lão đệ, ngắn ngủn vài đoạn đường, liền thục lạc.

Hai người khách khí nữa vài câu sau, Sa Bằng Phú lúc này mới mang theo mọi người ly khai.

Dương Thanh Huyền đi vào tiểu viện, phát hiện mật thất trạm kế tiếp hai hàng mười vị thân thể thướt tha, sáng rực rỡ cảm động mỹ nữ, vừa thấy hắn đến, đều là cùng nhau bái hạ, sử dụng tốt nghe thanh âm dễ nghe nói rằng: “Cung nghênh đại nhân.”

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi làm cái gì vậy?”

Cầm đầu một cô gái, nhan sắc cao nhất, lại cười nói: “Chúng ta là chuyên môn phục vụ đại nhân. Đại nhân có bất kỳ nhu cầu, chỉ cần dặn dò chúng ta một tiếng liền có thể.”

Nói rằng “Bất kỳ nhu cầu” bốn chữ thời điểm, nữ tử trên mặt ửng đỏ.

Dương Thanh Huyền cái nào còn không rõ, cười khổ nói: “Ta tạm thời không có gì nhu cầu, các ngươi đều tản đi.”

Nữ tử trên mặt lộ ra vẻ kinh hoảng, sợ hãi tiếng nói: “Chúng ta ngay ở bên ngoài mật thất hầu hạ đại nhân. Thành chủ đại nhân có dặn dò, đại người tới chỗ này một khắc, tỷ muội chúng ta chính là đại nhân, sống hay chết đều toàn bộ từ đại nhân.”

Dương Thanh Huyền cười khổ, đây coi như là Sa Bằng Phú thứ tư phần lễ vật.

Hắn nói: “Vậy các ngươi liền tùy tiện làm cái gì đi, chỉ cần không đánh khuấy ta tu luyện liền có thể.”

Nói, liền đẩy ra đỉnh cấp cửa mật thất, lóe lên liền tiến vào bên trong.

Bên trong linh khí độ dày đặc, để Dương Thanh Huyền tâm thần thoải mái, hít sâu mấy hơi hạ, trong cơ thể tiêu hao liền được một chút khôi phục.

Hơn nữa ở bước vào mật thất nháy mắt, pháp cấm liền hoàn toàn biến mất rồi, bên trong đan điền chân nguyên, nháy mắt tràn ngập kinh lạc.

Ở mật thất vách tường bốn phía, khắc lượng lớn trận pháp, tạo thành chống lại pháp cấm kết giới.

Dương Thanh Huyền vẫn chưa vội vã tu luyện, mà là cẩn thận nghiền ngẫm đọc những trận pháp này, từng cái lý giải phía trên phù văn.

Hắn đầu tiên nghĩ tới là, cái kia Thánh khí Long Thuẫn trắng giấu đi nếu là có thể áp chế võ giả đan điền cùng nguyên lực, một khi trong chiến đấu gặp gỡ, chẳng lẽ không phải trực tiếp bị đối phương chém giết?

Mà hắn lấy ra Thánh khí bảng đến, phát hiện cái kia Long Thuẫn trắng giấu đi bất quá là xếp hạng sáu mươi lăm vị Thánh khí, theo lý không phải như vậy biến thái mới đúng.

Trong này nhất định còn có hắn không biết tình huống.

Ở nghiền ngẫm đọc trên vách tường trận văn sau, Dương Thanh Huyền lờ mờ đoán được, áp chế Bích Tiêu Thành pháp cấm, chắc chắn sẽ không chỉ là một cái Thánh khí uy năng, tất nhiên là một toà thật lớn trận pháp.

Nhưng đối với có thể áp chế pháp lực trận pháp, trong lòng hắn vẫn là hết sức kiêng kỵ.

Ngay sau đó để tâm nghiên cứu, hao phí hơn nửa ngày, đem trên vách tường phản cấm trận pháp mò thấy bảy tám phần mười. Chỉ phải có đầy đủ thời gian, hắn có thể một lần nữa bày một toà đồng dạng trận pháp đi ra, lúc này mới coi như thôi.

Sau đó, Dương Thanh Huyền liền ngồi xếp bằng xuống, tu luyện cái kia Thái Thanh Ngọc Quyết.

Từng luồng từng luồng mát mẻ sức mạnh ở trong người đi khắp, chữa trị ở Thánh Ma trong điện kinh mạch bị tổn thương.

Thái Thanh Ngọc Quyết chính như Thi Ngọc Nhan nói, là Nhân tộc công pháp bên trong đứng trên tất cả cùng chính tông tâm pháp yếu quyết, hoàn toàn không tồn tại tẩu hỏa nhập ma nguy hiểm.

Làm sức mạnh khôi phục đỉnh cao sau, Dương Thanh Huyền dừng lại Thái Thanh Ngọc Quyết tu luyện, một tay bấm quyết, hóa ra nhất điểm hồng diễm, theo đầu ngón tay đi khắp tới tay cánh tay, trong khoảnh khắc châm đốt toàn thân.

Dương Thanh Huyền ở ngọn lửa hồng bên trong sắc mặt bình tĩnh, hai tay mười ngón đánh ra từng đạo từng đạo pháp quyết, trên người lập tức hiện ra lượng lớn hỏa văn, tạo thành liên tiếp cổ quái phù hiệu, ẩn vào trong da, điêu khắc ở trong xương cốt.

Chính là luyện thể thuật Tịnh Nghiệp Đoán Cốt Quyết.

Ở khuyết thiếu Võ Kinh dưới tình huống, tu luyện Thái Thanh Ngọc Quyết hoặc là Cửu Thiên Phong Hoa Quyết, có thể ổn bên trong có tiến vào tăng cao tu vi, nhưng nghĩ muốn lại đột phá đến tầng tiếp theo, là khó như lên trời.

Như vậy, không bằng đem tinh lực đặt ở thần thông cùng ** chế tạo trên.

Đồng thời Thanh Dương Võ Kinh vẫn luôn là chủ tu thân thể công pháp, hiện tại tu luyện Tịnh Nghiệp Đoán Cốt Quyết, có thiên nhiên ưu thế. Xương cốt toàn thân như kim loại binh khí giống như vậy, làm việc hỏa hạ rèn đúc.

Dương Thanh Huyền rất mau đem một bộ pháp quyết đánh xong, có hơn ba vạn cái nung cốt phù văn theo da dẻ xâm nhập đi vào, trong xương cốt truyền đến cảm giác kỳ dị, phảng phất khắc trận pháp giống như vậy, từ đầu đến chân, đều nóng rực như sóng, có cuồn cuộn không ngừng sức mạnh tuôn ra.

Dương Thanh Huyền nghĩ thầm: “Nếu có thể nắm thân thể làm binh khí, trong xương cốt hòa vào quyết ấn, cái kia có thể hay không đem nó trận pháp cũng điêu khắc ở thân thể bên trong?”

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, cũng có chút khó có thể ức chế lan tràn.

Dương Thanh Huyền nâng tay trái lên, nhìn lòng bàn tay phong ấn đại chôn vùi hóa Ma Ấn, trên thực tế chính là một loại đem pháp quyết hòa tan vào thân thể tình huống.

Chỉ có điều loại này pháp quyết cuối cùng sắp biến mất, cùng binh khí hoàn toàn bất đồng.

“Nhưng là luyện thể người, lấy thân thể làm binh khí, dời non lấp biển, nâng đỉnh đãng thuyền, này phó thân thể cùng binh khí cũng không hai dị a.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, lâm vào sâu sắc tự hỏi.

Nếu như thân thể có thể chịu đựng trận pháp điêu khắc, vậy thì hoàn toàn cùng binh khí ngang hàng, như vậy hắn đem cơ thể chính mình toàn bộ khắc lên trận pháp, chẳng lẽ không phải có thể sức mạnh tăng gấp bội?

Ý nghĩ đồng thời, Dương Thanh Huyền trong đôi mắt bắn mạnh - ra tinh quang, liền hai tay bấm quyết, lăng không hóa ra từng cái từng cái phù văn, đánh vào thân thể bên trong.

Phù ấn hòa vào chỗ, truyền đến đao cắt giống như đau đớn.

Nhưng điểm ấy đau đối với Dương Thanh Huyền mà nói cũng không coi vào đâu, liền ngay cả Tịnh Nghiệp Đoán Cốt đau khổ cũng không sánh nổi.

Dương Thanh Huyền thi triển chính là trên vách tường chạm phản pháp cấm trận văn, dựa theo ý nghĩ của hắn, cái trò này trận văn đánh vào bên trong cơ thể lời, trên người mình nên hình thành phản pháp cấm lực lượng, ở Bích Tiêu Thành bên trong có thể tùy ý triển khai tu vi.

Rất nhanh, một bộ pháp quyết liền thi triển xong hết.

Dương Thanh Huyền giơ tay bấm quyết, trên người hiện ra kỳ dị trận lực, khuếch tán ra, cùng trên vách tường trận pháp không khác nhau chút nào.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1343: Điêu Khắc Thập Tuyệt Trận, Ai Cùng So Tài

“Quả nhiên có thể.”

Dương Thanh Huyền hai tay nhanh chóng bấm quyết, để trên người trận lực khuếch tán ra, cùng trong mật thất trận lực hình thành cộng hưởng, tần suất hoàn mỹ dung hợp lại cùng nhau.

Dương Thanh Huyền ánh mắt hơi ngưng, trong đầu nhớ lại hắc trên biển, Trương Tam sử dụng tới Thiên Đạo huyết kiếm, chém nứt Cổ Diệu lúc tình cảnh.

Chính là lượng lớn trận pháp tổ hợp lại với nhau, mới triệu hoán ngưng tụ Thiên Đạo huyết kiếm.

Chính là từng cọng cây ngọn cỏ, hoa một cái một cây, đều có thể làm trận.

“Nguyên lai Trương Tam sớm liền làm như vậy rồi. Hơn nữa toàn thân khắc đầy trận pháp, tồn tại một cái vấn đề cực lớn. Nhất định phải dùng mình chân nguyên cho trận pháp cung cấp sức mạnh, mà trận pháp tiêu hao so với vũ kỹ thông thường lớn hơn nhiều. Nếu như không có kỳ lạ hiệu quả, trái lại có vẻ hơi kê lặc.”

Dương Thanh Huyền trầm tư một trận, lại ở trên người khắc mấy cái Tụ Linh trận, quả nhiên có hiệu quả, linh khí cuồn cuộn không ngừng tràn vào lại đây.

Nhưng đỉnh cấp mật thất tu luyện nồng độ linh khí, đầy đủ Đạo cảnh cường giả tu luyện, Tụ Linh trận cũng có vẻ hơi vô bổ.

Dương Thanh Huyền dùng khắc một ít công kích trận pháp ở trên cánh tay, còn có trận pháp phòng ngự ở trước người, thí nghiệm hơn mười lần.

Phát hiện trận pháp tiêu hao chân nguyên, còn không bằng trực tiếp tiến hành công kích, đối với hắn mà nói vẫn là vô bổ.

“Ta hiểu được, đối với tu luyện trận đạo võ giả, ở trên người khắc trận, lớn nhất công dụng chính là phụ trợ tính có thể, hoặc là trận pháp tổ hợp. Giống Trương Tam Thiên Đạo huyết kiếm, lấy Trương Tam thực lực căn bản không thi triển ra được, mà toàn thân điêu khắc trên tổ hợp trận pháp, liền có thể trong thời gian ngắn nhất, phụ trợ hắn gọi ra huyết kiếm.”

Dương Thanh Huyền trong mắt tinh mang lấp loé, tựa hồ phát hiện một khối mới đại lục.

“Ngươi thôi diễn không sai, thời kỳ thượng cổ thì có thiên phú chủng tộc, trời sinh liền kèm theo trận pháp, cùng hậu thiên tuyên khắc lên cũng không hai dị.”

Ngưng Giáp Tử thanh âm truyền đến.

Dương Thanh Huyền giơ tay bấm quyết, trực tiếp gọi ra Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô, để Ngưng Giáp Tử ở phía trước Hóa Hình mà ra.

Ngưng Giáp Tử nói: “Trận đạo tu luyện, lấy thân hóa trận là thường sử dụng thủ đoạn. Nhưng ở Nhân tộc diễn hóa sử bên trong, nhưng thủy chung là thưa thớt lưu phái. Bởi vì lấy thân hóa trận, nhất định phải có thân thể mạnh mẽ làm làm trụ cột, thứ yếu như ngươi mới vừa thí nghiệm, đại đa số trận pháp điêu khắc ở trên người đều là vô bổ, chỉ có Trương Tam như vậy, đối với Thiên Đạo cùng trận đạo lĩnh ngộ đều đạt tới trình độ nhất định, có thể lợi dụng trận pháp cho gọi ra Thiên Đạo lực lượng, mới có thể phát huy ra tác dụng cực lớn.”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm Ngưng Giáp Tử, chậm rãi nói rằng: “Cái kia Thập Tuyệt Trận đây?”

Ngưng Giáp Tử hơi thay đổi sắc mặt, sau một lúc thở dài nói: “Ngươi đem ta triệu hoán đi ra, ta nên nghĩ tới. Thập Tuyệt Trận mặc dù không phải Thiên Đạo lực lượng, nhưng là từ cổ chí kim, số một số hai tuyệt sát đại trận. Hơn nữa Thập Tuyệt Trận nguyên bản là chỉ là một trận pháp, cũng là bởi vì quá mức hung sát, thêm vào ảo diệu vô cùng, phổ thông trận pháp sư căn bản khống chế không được, lúc này mới ở Kim Ngao Đảo đời trước tháo dỡ cởi xuống, chia làm mười cái trận pháp. Nếu như đem mười cái trận pháp đều điêu khắc ở trên thân thể ngươi, lấy ngươi Thần Biến sơ kỳ thân thể, không hẳn chịu được.”

Dương Thanh Huyền trong mắt hàn quang lấp lóe, nói: “Không thử xem làm sao biết đây? Huống hồ tuyên khắc lên, chỉ cần chính ta không xúc động nó, cũng không tồn tại nguy hiểm đi.”

Ngưng Giáp Tử nói: “Không hẳn. Nếu như gặp gỡ Trương Tam như vậy trận pháp sư, hắn có thể mang trên người ngươi trận văn xúc động, để cho ngươi tự thực ác quả.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Trong thiên hạ có mấy cái Trương Tam người như vậy? Huống hồ nếu là thật gặp gỡ, đừng quên ta còn có bảy mươi hai biến.”

Ngưng Giáp Tử nhíu mày lại, nói: “Ngươi có phải là có chút nóng nảy?”

Dương Thanh Huyền theo dõi hắn, nói: “Tự nhiên là nóng lòng. Trong đoạn thời gian này, ta muốn tăng thực lực nữa hầu như là không thể nào. Nhưng nếu là lấy thân hóa trận, nhưng là có thể nhiều một lá bài tẩy, vì là cướp đoạt đệ nhất thêm một phần phần thắng.”

Ngưng Giáp Tử nói: “Trên thực tế, lấy thực lực của ngươi, có thể cùng ngươi tranh đấu cường giả, không biết vượt qua năm cái. Ngươi đoạt đệ nhất phần thắng vẫn là rất lớn."

Dương Thanh Huyền ngưng tiếng nói: "Ta muốn phần thắng, là trăm phần trăm!"

Ngưng Giáp Tử sửng sốt một chút, lập tức cười khổ nói: "Người điên, vậy liền như ngươi mong muốn đi."

...

Bích Tiêu Thành bên trong, theo Thương Khung luận võ Top 100 không ngừng sinh ra, đem toàn thiên hạ ánh mắt đều hấp dẫn lại đây.

Ngắn ngủi mấy ngày bên trong, Bích Tiêu Thành người miệng chợt tăng không chỉ gấp mười lần, hoàn nguyên nguyên không ngừng từ bốn phương tám hướng cùng với các đại vị mặt vọt tới võ giả.

Sa Bằng Phú liên tiếp hạ phát vài đạo khẩn cấp mật khiến, đối với truyền tống vào nhân viên tiến hành nghiêm ngặt thao túng, lấy hạ thấp tiến nhập nhân khẩu.

Nhưng vẫn là ức chế không được giống như thủy triều đám người, cuối cùng không có cách nào, chỉ có thể sẽ tiến vào truyền tống trận toàn bộ dừng hết, chỉ lưu lại một đạo chỗ hổng, nhất định phải có cấp bốn trở lên tông môn lệnh bài, mới có thể đi vào Bích Tiêu Thành.

Cũng may có Thánh khí Long Thuẫn trắng giấu áp chế, toàn bộ Bích Tiêu Thành người tuy nhiều, nhưng cũng không khó quản lý. Bất luận ngươi là ai, một khi trái với quy định, chính là hành hung một trận, sau đó đóng lại.

Ngày hôm đó, một đạo thân ảnh vội vã, tiểu bào tiến nhập một tòa tinh mỹ tiểu viện.

“Đứng lại, người tới người phương nào?”

Bên trong khu nhà nhỏ, có mười vị mỹ nhân bảo vệ ở đỉnh cấp mật thất trước, cầm đầu nữ tử càng là rút ra một thanh Thanh Phong Kiếm, chỉ vào người đến khiển trách.

Mười vị mỹ nhân đều là tu luyện qua võ đạo, cảnh giới cấp độ không một, tuy rằng toàn bộ bị áp chế, nhưng chiêu thức vẫn còn, một đóa kiếm hoa múa ra, lập tức để người kia sợ đến run cầm cập, đứng tại chỗ, lớn tiếng nói: “Tiểu nhân phụng thành chủ đại nhân chi khiến, trước tới mời Lý Huyền đại nhân tham gia thịnh yến.”

Nói, người võ giả kia khom người xuống, hai tay đưa qua một tấm thiệp mời, bên trong còn có phủ thành chủ lệnh bài.

Mười vị mỹ nhân tụ lại lại đây, kiểm tra cẩn thận hạ thiệp mời cùng lệnh bài, xác thực không giả, rồi mới lên tiếng: “Ngươi ở một bên chờ đợi.”

Tên kia cầm đầu mỹ nữ, liền đi tới mật thất trước, ở một mặt Bạch Ngọc trên dùng sức đánh ra, nhỏ nhẹ sóng gợn ở ngọc trên khuếch tán.

Không biết qua bao lâu, cửa mật thất cùm cụp một tiếng, đã bị người từ giữa chậm rãi đẩy ra.

Nồng nặc sóng năng lượng đổ xuống mà ra, như sương dâng lên, theo điều này có thể số lượng chậm rãi tiêu giảm, một bóng người từ giữa đi ra.

Người kia sợi tóc ngổn ngang, sắc mặt trắng bệch, thân hình khó chịu còng lưng, nhìn thấy được cực kỳ suy yếu.

“Lý... Lý Huyền đại nhân.”

Một vị phong thần tuấn lãng, thân thể như ngọc nam tử, làm sao lại trở nên sắc mặt bụi đất, như bị người tàn nhẫn đánh một trận tựa như chật vật.

Dương Thanh Huyền mang tới hạ mí mắt, nói: “Chuyện gì?”

Cầm đầu mỹ nữ dù sao nghiêm chỉnh huấn luyện, vội vàng khom người nói: “Hồi bẩm công tử, thành chủ đại nhân thiết yến mời ngài.”

Dương Thanh Huyền phất tay nói: “Ta không rảnh, không đi.” Nói liền phải đóng cửa.

Trong viện người võ giả kia vội vàng kêu lên: “Kính xin đại nhân nhất định phải đi. Thành chủ đại nhân cố ý dặn dò tiểu nhân, nói lần này tiệc rượu vô cùng trọng yếu, kính xin đại nhân cần phải nhất định phải trình diện!”

Dương Thanh Huyền khuôn mặt không thích, nhưng nghĩ đến Sa Bằng Phú phía trước khách khí, không thể làm gì khác hơn là nói rằng: “Được rồi, ta liền theo ngươi đi một chuyến, nhìn là cái gì tiệc rượu.”

Gã sai vặt kia đại hỉ, vội hỏi: “Đại nhân xin mời đi theo ta.”

Dương Thanh Huyền đi theo, cái kia mười vị mỹ nữ cũng vội vàng đuổi tới.

Dương Thanh Huyền quay đầu hỏi: “Các ngươi cùng tới làm chi?”

Dẫn đầu mỹ nhân kia ngập ngừng nói: “Công tử đi vậy chúng ta phải đi cái nào, tỷ muội chúng ta đã là công tử người.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1344: Hình Ý Quyền, Năm Cụ Thi Sát

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, ngượng ngùng nói: “Người của ta… Này…”

Mười vị mỹ nữ thấy hắn dáng vẻ lúng túng, đều là che miệng cười khẽ.

Dẫn đầu nữ tử cười nói: “Chúng ta sinh là công tử người, chết là công tử quỷ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Việc này trước tiên không nói, các ngươi liền đến khu nhà nhỏ này trung đẳng ta, không muốn đi theo.”

“Là.” Mười người vội vàng hạ thấp người, đồng nói: “Chúng ta ở chỗ này cung Hậu công tử.”

Dương Thanh Huyền liền theo người võ giả kia mà đi.

Sân nhỏ bốn phía, tất cả đều là đầy người khôi giáp võ giả, đề phòng nghiêm ngặt.

Người võ giả kia có thành chủ lệnh bài, một đường thông hành không trở ngại.

Dương Thanh Huyền lúc này mới phát hiện Bích Tiêu Thành bên trong, nhân khẩu chật ních, trên đường, quán trà, tửu lâu, đâu đâu cũng có người Đẩy người.

Hai người đi rồi một hồi lâu, mới ly khai cái kia biển người đông nghịt hạch tâm khu vực, đi tới một tòa to lớn đình viện trước.

Dương Thanh Huyền đột nhiên dừng bước, nói: “Thành chủ đại nhân mời tiệc, không phải ở thành chủ phủ sao?”

Người võ giả kia lúng túng nở nụ cười, nói: “Thành chủ phủ quá làm người khác chú ý, thành chủ đại nhân cố ý chọn lựa nơi đây, yên lặng không người, chính thích hợp mời tiệc đại nhân. Đại nhân xin mời, thành chủ đã ở bên trong chờ đợi nhiều chuyện.”

Người võ giả kia nhún nhường cúi người xuống, dùng tay làm dấu mời.

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, mặt không thay đổi đi vào trong viện, bên trong vô cùng rộng lớn, bốn bề vắng lặng.

Hắn trực tiếp đi vào bên trong phòng khách.

Người võ giả kia lập tức chạy vào, nhanh chóng đem cửa phòng khách đóng lại.

Lúc này từ bốn phương tám hướng, tuôn ra năm mươi, sáu mươi tên võ giả, tất cả đều là cầm trong tay bảo đao, trên đao hàn quang lăng liệt, chém sắt như chém bùn, đồng thời hiện ra lục mang, vừa nhìn chính là xức kịch độc.

Bên trong đại sảnh sát khí lẫm lẫm, trong lúc nhất thời yên tĩnh không hề có một tiếng động.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nở nụ cười, nói: “Bữa tiệc này, rất thú vị a, là ăn dao sao?”

“Không sai, chính là ăn dao!”

Một đạo âm lãnh âm thanh từ phòng khách phía sau truyền đến, sau đó liền nối đuôi nhau mà vào mấy người, toàn thân bảo hộ một bộ áo bào đen, trên có cờ trắng tộc huy, trần lộ ra ngoài da thịt đều là trắng xám, làm cho người ta một loại âm u đầy tử khí cảm giác.

Có mấy người sau lưng, còn đeo một khẩu Hắc Mộc quan tài.

Dương Thanh Huyền nói: “Mao gia?”

Người cầm đầu, chính là Mao Bạch Phong, lạnh giọng nói: “Lý Huyền, đừng tưởng rằng ngươi ẩn tàng rồi thân phận, liền không có người biết. Hiện tại toàn bộ Nhân tộc cao tầng đều biết ngươi chính là Dương Thanh Huyền!”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi kinh, mặc dù biết không thể ẩn giấu đến cùng, nhưng Mao Bạch Phong, vẫn là để trong lòng hắn rất gấp gáp, mười ngón xiết chặt nắm tay, sau một lúc mới chậm rãi thanh tĩnh lại.

Mao Bạch Phong cười lạnh nói: “Làm sao, sợ? Không cần lo lắng, ngươi sống không tới thân phận bại lộ một khắc đó. Ngươi giết ta Mao gia Mao Tiểu Sơn, chuyện này dám làm, không biết không dám nhận thức chứ?”

Dương Thanh Huyền lật ra khinh thường, nói: “Có phiền hay không a, mỗi lần đều là việc này, ta xưa nay không có phủ nhận quá a. Các ngươi này tiệc rượu, đao quang lòe lòe, là mọi người cùng nhau ăn dao, hay là ta một người ăn a?”

Mao Bạch Phong lạnh giọng nói: “Đương nhiên là một mình ngươi ăn!” Hắn phất tay quát lên: “Trên, đem người này dầm nát cho chó ăn!”

Bốn phía võ giả tất cả đều hét lớn vọt lên.

Những người này tất cả đều là Bích Tiêu Thành địa bĩ lưu manh, bị thẩm định tuyển chọn một ít khí lực lớn, sức mạnh cao cường tồn tại.

Bốn mươi, năm mươi người đồng loạt múa đao, toàn bộ trong đại sảnh đều lục mang thăm thẳm, đao quang lòe lòe.

Dương Thanh Huyền dưới chân bộ pháp giẫm lên một cái, tránh thoát trước tiên một đao, sau đó chân đá một cái, liền đem người võ giả kia đá bay đi ra ngoài.

Bốn bề đao quang đan dệt thành lưới, che chở hạ xuống.

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, bóng người chuyển động, chân đạp bát quái, đánh ra một bộ Hình Ý Quyền, như rồng như hổ, như gấu như xà, hóa thành mười hai loại động vật chi hình, triển khai ra, chính khí tràn trề, tiêu sái đến cực điểm.

Này chút địa bĩ lưu manh ở đâu là đối thủ của hắn?

Bên trong đại sảnh không ngừng truyền đến tiếng kêu thảm thiết, lần lượt từng bóng người bị đánh bay ra ngoài, khắp nơi là cương đao rơi xuống đất tiếng.

Mấy hiệp bên dưới, bốn mươi, năm mươi tên lưu manh tất cả đều ngã trên mặt đất, không ngừng kêu thảm thiết. Tên kia đem hắn gạt tới võ giả, càng là trên đùi trúng một đao, nháy mắt liền toàn thân tím đen, trúng độc mà chết.

Dương Thanh Huyền vỗ tay một cái, cười nói: “Đã lâu không có như vậy hoạt động gân cốt.”

Mao Bạch Phong lạnh lùng nhìn để hắn, đột nhiên quỷ dị nở nụ cười, nói: “Ngươi có phải là coi chính mình thân thủ bất phàm, vì lẽ đó không có sợ hãi?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không phải cho rằng, vốn là.”

Mao Bạch Phong cười gằn nói: “Chúng ta đã sớm đối với ngươi từng làm điều tra, biết ngươi tu luyện qua thể thuật, lực lớn vô cùng, mặc dù Bích Tiêu Thành có pháp cấm, võ giả bình thường cũng không làm gì được ngươi.”

Nói, Mao Bạch Phong vươn tay ra, “Đùng đùng” vỗ hai lần.

Xung quanh năm tên mao gia con cháu, đem sau lưng Hắc Mộc quan tài thả xuống, cùng nhau mở ra quan tài, lộ ra bên trong mọc đầy lông tơ thi thể.

Năm thi thể đều sắc mặt trắng bệch dữ tợn, hai mắt tro nguội, trên trán bị dán một trương bùa vàng.

Năm tên đệ tử đồng thời đem bùa vàng bóc hạ xuống.

Thi thể hai mắt một hồi trợn trừng, bắn - ra lăng liệt sát khí, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, sau đó từ trong quan tài đi ra.

Mao Bạch Phong cười như điên nói: “Ha ha, coi như ngươi tu luyện qua thể thuật, nguyên lực cũng sẽ bị pháp cấm áp chế, bất quá là khí lực lớn một ít mà thôi. Này năm đều thi sát, toàn bộ cũng có Thái Thiên Vị sức mạnh a!”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Nếu là pháp cấm, vì sao này thi sát sẽ không bị áp chế sức mạnh?”

Mao Bạch Phong cười lạnh nói: “Cũng được, liền để cho ngươi chết phải hiểu. Pháp cấm là áp chế đan điền cùng thân thể. Này thi sát lập tức biến mất có đan điền, thân thể cũng là chết, nói trắng ra là, chỉ là sẽ hành động binh khí mà thôi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thì ra là như vậy.”

Mao Bạch Phong quát lên: “Ra tay! Đem thân thể của người nọ xé nát cho chó ăn, đầu mang về cho Thái Thượng trưởng lão bàn giao!”

Năm cụ thi sát thân thể loáng một cái, liền xuất hiện ở Dương

Thanh Huyền trước người, xếp thành một loạt, một cùng ra tay.

Cường đại thi sát khí tuôn trào ra.

“Oành!”

Năm đạo chưởng lực chấn động ở Dương Thanh Huyền trước người nửa thước nơi, đã bị một nguồn sức mạnh ngăn trở, chưởng lực khó hơn nữa tồn tiến vào mảy may.

Mà thi sát khí nhưng là bị đánh bay, hướng về bốn phương tám hướng tỏ khắp.

Nằm dưới đất mấy chục tên võ giả, lập tức trúng rồi độc thi, từng cái từng cái không ngừng kêu thảm thiết, rất nhanh liền cả người Trường Mao, bị thi thay đổi.

Mao Bạch Phong hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Trên người ngươi có dị bảo hộ thể? Hừ, điểm ấy ta đã sớm tính toán ở bên trong. Mặc dù là tự động hộ thể dị bảo, ở một kẻ tàn phế trên người, không có khả năng chống đỡ được năm tên Thái Thiên Vị cường giả công kích!”

Năm đạo thi sát đều là nghiêm ngặt quát một tiếng, mười ngón trên mọc ra sắc bén dài giáp, vẽ ra trên không trung vết rách, nghiêng người tấn công.

Bên trong đại sảnh thi thay đổi võ giả, cũng từng cái từng cái đứng lên, dâng tới Dương Thanh Huyền.

Mao Bạch Phong cười gằn nói: “Ha ha, đây chính là đắc tội ta Mao gia kết cục. Ta biết đem đầu của ngươi cùng hồn phách luyện chế ở một ít bậc thấp thi thể trên người, để cho ngươi suốt đời không vươn mình lên được!”

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, nói rằng: “Thân là hai mươi bốn gia một trong, công nhiên làm hại tuyển thủ dự thi, sẽ không sợ gây nên thiên hạ nhiều người tức giận sao?”

Mao Bạch Phong cười như điên nói: “Ha ha, nhiều người tức giận? Hiện tại giết ngươi, có ai sẽ biết? Hơn nữa nơi đây xa xôi, không ở đội chấp pháp dò xét trong phạm vi, hôm nay ngươi là kêu trời trời không biết, kêu đất đất chẳng hay, ha ha ha ha!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1344: Kêu Trời Trời Không Biết, Gặp Lại Thi Diễn

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ngươi là nói, ở đây không ở đội chấp pháp dò xét trong phạm vi, đồng thời tuyệt đối sẽ không có người tới cứu tràng, bất kể như thế nào giết người đều không người biết?”

Mao Bạch Phong cười gằn nói: “Ha ha, đúng, coi như ngươi là Top 100 số một, chết cũng đã chết, ta biết đem cái chết của ngươi xử lý hào không dấu vết, giống như là từ trên thế giới biến mất rồi giống như vậy, không biết lưu lại bất kỳ đầu mối nào.”

Dương Thanh Huyền đầu lông mày giãn ra, mỉm cười nói: “Ta đây an tâm.”

Mao Bạch Phong sửng sốt một chút, nói: “Yên tâm? Có ý gì?”

Dương Thanh Huyền trong mắt lộ ra châm chọc vẻ mặt, giơ tay lên, lấy chỉ làm kiếm, chém ngang giữa trời.

“Xì!”

Không gian trực tiếp bị cắt rời mở, một bộ thi sát mười ngón lợi trảo, kể cả thân thể cùng nhau bị chém thành hai đoạn, rơi xuống đất.

Toàn bộ trong đại điện thời gian, như là định trụ.

Mao Bạch Phong cùng cái khác mao gia con cháu, tất cả đều há to mồm, cái kia khuôn mặt cười gằn cùng tàn nhẫn, trực tiếp ngưng kết ở trên mặt, cứng ngắc hóa không mở.

Dương Thanh Huyền khẽ cười nói: “Không có ý gì, giết mấy cái hai mươi bốn gia người, đối với ta mà nói cũng khó nói là chút lòng thành đi, bằng không lộ ra ta quá càn rỡ, vậy thì trung đẳng ý tứ đi.”

“Ngươi... Ngươi làm sao sẽ không bị pháp cấm áp chế?!”

Mao Bạch Phong hoảng sợ kêu to, toàn bộ khuôn mặt bởi khiếp sợ mà triệt để biến hình, lại sau đó chính là to lớn hoảng sợ, toàn thân tóc gáy đều dựng ngược.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi tâm địa tốt, đồng ý để ta làm cái rõ ràng quỷ, nhưng lòng ta tràng không có tốt như vậy nha, lòng của ta nhưng là đen, vì lẽ đó ngươi chính là làm cái quỷ hồ đồ đi.”

Nói, kiếm trong tay phải chỉ lắc lư mấy lần, vài đạo kiếm khí kích. Bắn mà ra, ở đại sảnh bốn phía lấp loé, đem không gian chém liểng xiểng, tất cả mọi thứ toàn bộ lệch vị trí.

Mấy cỗ thi sát cùng hết thảy thi biến võ giả thân thể, tất cả đều “Rầm rầm rầm” vỡ vụn đầy đất, khắp phòng khách tất cả đều là dài ra thi lông thi ban tứ chi.

Mao Bạch Phong hoảng sợ quát to một tiếng, “Cứu mạng a!” Xoay người bỏ chạy.

Mấy tên khác Mao gia đệ tử, tương tự sắc mặt trắng bệch, theo liều mạng chạy.

Dương Thanh Huyền năm ngón tay vồ lấy, toàn bộ không gian liền ngưng trệ ở, hướng về lòng bàn tay nhanh chóng đè ép lại đây. Mao gia con cháu tất cả đều bị hất đi qua.

Dương Thanh Huyền lại lăng không xuất chưởng, đánh vào mỗi một vị Mao gia đệ tử trên người, đem tại chỗ đánh chết.

Mao Bạch Phong kinh nộ kêu to, “Đáng chết a! Lão phu không phục, không cam lòng a! Ta chính là Khuy Chân sơ kỳ đại cao thủ, lại chết ở ngươi một tên chỉ là Không Pháp sơ kỳ trong tay, ta không cam lòng a!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Đừng tưởng rằng đến rồi Khuy Chân cảnh liền không có sơ hở nào, coi như là Giới Vương, ngã xuống cũng không phải số ít. Thế giới này rất nguy hiểm, ngươi chính là đến âm phủ Địa Phủ đi thôi, nơi đó thích hợp ngươi hơn nhóm Mao gia!”

“Oành!”

Nói xong, một chưởng vỗ vào Mao Bạch Phong trước người, đem tứ chi bách hài của hắn cùng ngũ tạng lục phủ toàn bộ đánh nát bấy.

Mao Bạch Phong rên lên một tiếng, thất khổng bên trong chảy ra máu, ngã trên mặt đất chết hết.

Dương Thanh Huyền thuận lợi đem Mao Bạch Phong chứa đồ nguyên khí toàn bộ lấy đi, Mao Bạch Phong tự bộc là Khuy Chân cảnh đại cao thủ, như vậy ở Mao gia địa vị nhất định không biết thấp, trên người thứ tốt khẳng định không ít.

Làm xong tất cả những thứ này sau, Dương Thanh Huyền ném một cây đuốc, đem toàn bộ bên trong đại sảnh đốt thành tro bụi, lúc này mới xoay người rời đi.

Vừa mới đi ra đại điện, ánh lửa chiếu rọi bên dưới, Dương Thanh Huyền sắc mặt chợt biến, sợ nhìn phía hư không nơi nào đó, quát lên: “Ai?!”

Để trong lòng hắn hoảng sợ là, pháp cấm bên dưới, chỉ có Giới Vương mới có thể chống đỡ.

Vào lúc này có thể ẩn náu hư không, cũng chỉ có Giới Vương!

“Ngươi quả nhiên vượt qua pháp cấm, thật là không nổi a.”

Ở phía trước trên bầu trời, chậm rãi rơi xuống một bóng người, áo bào tím vân văn, trong đôi mắt một mảnh thâm thúy trầm tĩnh. Mặc dù đem khí tức hoàn toàn ẩn đi cùng bên trong, nhưng mà người bá chủ kia nhất phương khí thế vẫn là để lộ ra đến.

Dương Thanh Huyền lòng sốt sắng một hồi nới lỏng, ôm quyền nói: “Hóa ra là Thi Diễn đại nhân.”

Ở Ân Võ Điện trước, hai người từng có duyên gặp mặt một lần.

Nhưng Thi Diễn trong bóng tối quan tâm Dương Thanh Huyền, nhưng không phải lần đầu tiên.

Thi Diễn gật đầu nói: “Ngày đó từ biệt, không nghĩ tới lúc gặp lại, ngươi cũng đã danh chấn thiên hạ.” Hắn dừng lại, cười nói: “Không đúng, Cổ Diệu một trận chiến, Dương Thanh Huyền cũng đã danh chấn thiên hạ. Hiện tại ngươi mở ra một áo lót, lần thứ hai danh dương thiên hạ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thi Diễn đại nhân nói đùa.”

Thi Diễn nhìn hắn chằm chằm một trận, nói: “Nguyên lai ngươi là đem trận pháp điêu khắc ở trên người, chẳng trách có thể chống đỡ này pháp cấm đại trận áp chế.”

Dương Thanh Huyền người đổ mồ hôi lạnh, Thi Diễn có thể một chút nhìn thấu hắn, như vậy những cường giả khác tự nhiên cũng có thể.

Xem ra chính mình vẫn là sức mạnh quá yếu a.

Thi Diễn nói: “Ta lần này tới tìm ngươi, là vì Ngọc Nhi chuyện.”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Thi tiểu thư làm sao vậy?!”

Thi Diễn nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, nói: “Ngọc Nhi không có chuyện gì, xem ra ngươi chính là hết sức quan tâm của nàng.”

Dương Thanh Huyền thở phào nhẹ nhõm, nói: “Không có chuyện gì liền tốt. Thanh Khâu cổ chiến trường Thánh Ma trong điện, ta cùng với Thi tiểu thư đồng sinh cộng tử, cũng coi như là một hồi giao tình.”

Thi Diễn khẽ cười nói: “Một hồi giao tình sao? Ta nghe Ngọc Nhi nói, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ ở trên thân thể ngươi?”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, trầm ngâm một chút, nhân tiện nói: “Thi Diễn đại nhân này tới tìm ta, rốt cuộc là chuyện gì, kính xin nói thẳng đi. Như vậy đông nhất cú tây nhất cú, ta nghe không hiểu lắm.”

Thi Diễn gật đầu nói: “Cái kia ta liền trực tiếp hỏi, ngươi cùng Nhân Hoàng là quan hệ như thế nào?”

Dương Thanh Huyền ánh mắt ngưng lại, nhìn chằm chằm Thi Diễn.

Hai người cứ như vậy lặng lặng đứng ở đó, nhìn lẫn nhau.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta nếu nói là ta không biết, ngươi tin không?”

Thi Diễn nói: “Tin.”

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Đích thật là không biết.”

Thi Diễn nói: “Trên người ngươi Thái Huyền mộ kiếm, hẳn là Dương gia truyền thừa Võ Hồn, mà thiên hạ có địch, phải là Thiên Thành Giác mạnh mẽ độ đưa cho ngươi. Xem ra năm đó Phiêu

Miểu Tinh Cung, xảy ra ghê gớm đại sự a.”

Dương Thanh Huyền trong mắt hàn quang lấp lóe, nói: “Thi Diễn đại nhân có phải là biết một ít gì?”

Thi Diễn nói: “Ta biết một ít gì đều không quan trọng, đối với Dương gia sự tình ta vốn cũng không quan tâm. Nhưng trong này nhưng liên lụy đến Ngọc Nhi việc kết hôn, ta thì không khỏi không hỏi tới. Nói vậy ngươi cũng nghe nói, Ngọc Nhi cùng Dương gia có một tờ hôn ước.”

Dương Thanh Huyền nhớ tới năm đó Dương Chiếu nói như vậy, nói vị hôn thê của mình có một người khác, sợ chỉ đúng là chuyện này.

Hắn bất động thanh sắc nói rằng: “Cùng Dương Vô Tâm?”

Thi Diễn khẽ mỉm cười, nói: “Thế nhân đều cho rằng Ngọc Nhi hôn ước là cùng Dương Vô Tâm. Nhưng năm đó ta cùng yên tĩnh thanh dao ước định, là đem Ngọc Nhi gả cho Dương gia hạ một vị mộ kiếm truyền nhân.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy hay là Dương Vô Tâm nha.”

Thi Diễn ngẩng đầu lên, theo dõi hắn, chậm rãi nói: “Thái Huyền mộ kiếm mặc dù là truyền thừa Võ Hồn, nhưng bởi vì quá mức mạnh mẽ, vì lẽ đó không thể phạm vi lớn sinh ra. Mỗi cái thời đại có thể xuất hiện hai vị mộ kiếm Võ Hồn, cũng đã hết sức nghịch thiên rồi, huống hồ là ba vị? Ngươi cùng Ngọc Nhi ở Thánh Ma đại điện bên trong, cùng Dương Vô Tâm từng giao thủ. Theo ngươi nhìn thấy, Dương Vô Tâm thật sự có Thái Huyền mộ kiếm sao?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1345: Cha Mẹ Chi Mệnh, Thiên Hạ Bá Chủ

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, trên mặt lộ ra thần sắc ngạc nhiên.

Từ đầu đến cuối, Dương Vô Tâm thi triển ra đều là Thái Huyền kiếm ý, Dương Thanh Huyền vẫn chưa chân chính gặp được mộ kiếm Võ Hồn.

Hắn trầm giọng nói: “Thi Diễn đại nhân đối với này có hoài nghi?”

Thi Diễn gật đầu nói: “Dương Vân Kính thân hoài Thái Huyền mộ kiếm, đây là không thể nghi ngờ. Ngươi người mang Thái Huyền mộ kiếm, cũng là không thể nghi ngờ. Ha ha, một cái thời đại, đồng thời xuất hiện ba vị mộ kiếm Võ Hồn, cái này... Không thể không để người hoài nghi a.” Hắn lại hỏi: “Ngươi chính mắt thấy được Dương Vô Tâm Võ Hồn sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không có. Nhưng hắn thi triển ra kiếm ý, đích thật là Thái Huyền kiếm ý, cùng ta không khác nhau chút nào.”

Thi Diễn nói: “Thiên hạ các loại đạo pháp thần thông vô số, nghĩ muốn lừa dối cũng không phải việc gì khó khăn. Huống hồ Thái Huyền mộ kiếm nguyên bản chính là thoát thai từ một bản kiếm phổ. Dương gia tiền bối được này bản kiếm phổ, tu luyện phía sau, mới ngưng tụ ra Thái Huyền mộ kiếm đáng sợ như vậy Võ Hồn.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Thái Huyền Kiếm Thiên!”

Thi Diễn kinh ngạc nói: “Ngươi cũng biết? Bất quá trải nghiệm của ngươi ly kỳ khúc chiết, biết cũng cũng chẳng có gì lạ.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Này bản kiếm phổ hiện ở nơi nào?”

Thi Diễn cười nói: “Ta đây làm sao có thể biết được, trong thiên hạ có khả năng nhất biết đến, phải là Dương Vân Kính.”

Dương Thanh Huyền nói: “Lấy đại nhân góc nhìn, ta cùng Dương Vân Kính sẽ là quan hệ như thế nào đây?”

Thi Diễn trầm ngâm một trận, nói: “Tự nhiên là hắn hậu bối.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái này hậu bối, quá mức sơ lược đi.”

Thi Diễn nói: “Hai mươi năm trước, Dương Vân Kính cùng yên tĩnh thanh dao mọc ra một con, chính là Dương Vô Tâm. Tuổi của ngươi vừa vặn cùng Dương Vô Tâm tương đồng. Ngay lúc đó Dương gia, hay không còn có người sinh ra dòng dõi, ta cũng không biết được. Nhưng có một chút có thể khẳng định, một kiếm thương huyền Dương Chiếu, chắc chắn sẽ không là gia gia ngươi. Bởi vì Dương Chiếu là không có có dòng dõi.”

Dương Thanh Huyền cả người chấn động mạnh, tuy rằng sớm có linh cảm, nhưng lời ấy từ Thi Diễn trong miệng nói ra, hầu như liền có thể lấy ngồi vững, hắn ngơ ngác nói: “Ta lật xem lượng lớn điển tịch, cực kỳ hiếm thấy đã có Dương gia ghi chép, cái này Dương gia, ở nơi nào?”

Thi Diễn nói: “Dương gia là ẩn thế trong thế gia thần bí nhất một nhánh, căn cứ ta dự tính, cần phải ở tại đặc biệt nhất giới bên trong không gian, hoàn toàn tách biệt với thế gian, còn cụ thể ở đâu, ta cũng không biết.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Cái kia Dương Vân Kính vợ yên tĩnh thanh dao, hiện lại ở nơi nào?”

Thi Diễn nói: “Hai mươi năm trước cũng mất tích.”

Hắn nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Hai mươi năm trước Tinh Cung, nhất định xảy ra đại sự kinh thiên động địa. Dẫn đến Thiên Thành Giác ngã xuống, Dương Chiếu trốn đi, yên tĩnh thanh dao mất tích, cùng với ngươi lưu lạc Huyền Dạ đại lục. Trong này đến cùng là chuyện gì xảy ra, sợ chỉ có Dương Vân Kính mình biết rồi. Vốn lấy ta quan sát, Dương Vân Kính tựa hồ đối với ngươi không quen a, điểm ấy chính ngươi cần phải cũng có cảm giác chứ? Bằng không ngươi không có lý do gì mang theo này Thanh Nha Quỷ Diện đến dự thi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta mang Thanh Nha Quỷ Diện, đích thật là muốn tránh mở Dương Vân Kính, đồng thời làm xong các loại chuẩn bị tâm lý. Đi tới hiện tại, thân ta là thập cường thủ lôi một trong, muôn người chú ý, hắn nếu muốn giết ta, sợ cũng được kiêng kỵ một phen.”

Thi Diễn gật đầu nói: “Ngươi hết sức có trí khôn, có thể đi đến một bước này xác thực không cho dễ. Nhưng lập tức liền ngươi đoạt được luận võ số một, chờ huênh hoang vừa qua, tương lai bất kỳ thời khắc nào, Dương Vân Kính cũng có thể ra tay xoá bỏ ngươi. Nhưng này chút ngươi nên cũng đều cân nhắc qua. Ta muốn hỏi một vấn đề, ngươi tới tham gia Thương Khung luận võ, là vì Vu gia cái kia nha đầu sao?”

Dương Thanh Huyền kiên định gật đầu nói: “Là.”

Thi Diễn gật gật đầu, nói: “Ngươi có thể có nghĩ qua một chuyện. Nếu như Dương Vô Tâm Thái Huyền mộ kiếm là giả, như vậy năm đó cùng Ngọc Nhi có hôn ước người, chính là ngươi.”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, hãi tiếng nói: “Này... Này tuyệt đối không thể!”

Thi Diễn ánh mắt lạnh lẽo hạ xuống, lạnh lùng nói: “Tuyệt đối không thể? Hừ, lẽ nào Ngọc Nhi còn không sánh bằng Vu gia cái kia nha đầu? Này không chỉ có là cha mẹ chi mệnh, môi giới nói như vậy, hơn nữa Ngọc Nhi bất luận dung mạo, thiên phú, tu vi, đều cách xa ở Vu gia cái kia trên đầu, ngươi lại còn bất mãn?”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, vội vàng nói: “Đây không phải là hài lòng hay không vấn đề, ta cùng với Khinh Nguyệt ở Thiên Tông học viện liền tình đầu ý hợp, hai người cùng nhau, là muốn có cảm tình a.”

Thi Diễn nói: “Cảm tình là có thể bồi dưỡng. Vu gia cái kia nha đầu khắp nơi mặt cũng không sánh nổi Ngọc Nhi, ngươi đều có thể nuôi dưỡng được cảm tình đến. Tương lai cùng với Ngọc Nhi, thì càng dễ dàng bồi dưỡng được tình cảm.”

Dương Thanh Huyền có chút ngất, vội hỏi: “Chuyện tình cảm, há có thể như vậy so sánh? Ngoại trừ Khinh Nguyệt ở ngoài, ta một lòng tu luyện, để leo cảnh giới cao hơn, sợ là rất khó lại phân ra cảm tình đến.”

Thi Diễn cười lạnh, nói: “Ngươi là ở trợn tròn mắt nói mò sao? Hắc trên biển, Tử Dạ Tử Diều Hâu cái kia đối với nha đầu lại là chuyện gì xảy ra?”

Dương Thanh Huyền đầy đầu mồ hôi lạnh, á khẩu không trả lời được, “Này...”

Hắn lau đi mồ hôi lạnh, nói: “Ta chỉ thích Khinh Nguyệt cùng Tử Diều Hâu.”

Thi Diễn lãnh đạm nói: “Mới vừa rồi còn nói khó hơn nữa phân ra cảm tình, hiện tại liền hai cái đều thích, cái kia lại thêm một cái cũng không liên quan. Thân ta là phụ thân của Ngọc Nhi, đều dễ dàng tha thứ ngươi tam thê tứ thiếp, ngươi vẫn còn có bất mãn? Việc này không cần nói nữa, đây là ta năm đó cùng Dương gia quyết định hôn ước, lẽ nào ngươi muốn cãi lời cha mẹ trưởng bối chi mệnh?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ta hiện tại liền ngay cả cha mẹ trưởng bối là ai cũng không biết."

Thi Diễn lạnh nhạt nói: "Chỉ cần ngươi ở con đường đi tới trên không có ngã xuống, sớm muộn sẽ biết."

Ở hắc trên biển thời điểm, Dương Thanh Huyền tuy rằng bị Ân Võ Vương phụ thể, bắn chết Cổ Diệu. Nhưng cuối cùng có thể đi tới một bước nào, nội tâm hắn cũng không hề chắc.

Giờ khắc này trở thành thập cường thủ lôi, đã lộ ra thiên hạ bá chủ cao chót vót tư thái. Đồng thời sự tình quan hắn ái nữ chuyện đại sự cả đời, không được không tận tâm tận lực nhúng tay vào.

Cho tới Dương Thanh Huyền còn yêu thích Vu Khinh Nguyệt cùng Tử Diều Hâu chuyện, dưới cái nhìn của hắn này căn bản cũng không xem như là sự tình. Trở thành trấn áp một cái thời đại cường giả, muôn người chú ý, lưu danh thiên cổ, coi như thê thiếp thành đám lại giống như gì?

Trong thiên hạ ngàn tỉ vạn mỹ nữ, xếp hàng chờ vị trí này đây, đều khát cầu mà không thể được.

Dương Thanh Huyền than thở: "Cái kia ta cùng với Thi tiểu thư sự việc của nhau, cũng được chờ ta điều tra rõ chính mình thân thế sau, xác nhận có chuyện như thế, lại xử lý. Hiện tại đối với ta mà nói, còn nói còn quá sớm."

Thi Diễn gật gật đầu, nói: "Mục đích của ta tìm đến ngươi, chủ yếu chính là vì Ngọc Nhi. Ta cũng không nhiều quấy rầy ngươi tu luyện, thập cường đài chủ, không phải là tốt như vậy thủ. Đồng thời trong lòng ngươi nhớ kỹ có chuyện như vậy liền có thể, còn có, nhớ tới nhiều hơn đề phòng Dương Vân Kính, ta cũng biết trong bóng tối giúp ngươi điều tra chuyện năm đó."

Dương Thanh Huyền bận bịu đôi ôm quyền, cảm kích nói: “Đa tạ Thi Diễn đại nhân.”

Thi Diễn gật gật đầu, nói: “Năm đó ta đồng ý đem Ngọc Nhi gả đi ra ngoài, liền là bởi vì Thái Huyền mộ kiếm tiềm lực, tất nhiên có thể để Ngọc Nhi phu quân trở thành một đời cường giả, thậm chí là thiên hạ bá chủ. Dương Thanh Huyền, ta xem trọng ngươi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1346: Muôn Người Chú Ý, Top 100 Lên Sàn

Dương Thanh Huyền nghe được trở nên hoảng hốt, cũng không nhớ được bản thân làm sao trở lại mật thất.

Vu Khinh Nguyệt cùng Tử Diều Hâu lẫn nhau trong đó, đều còn không biết giải thích thế nào, hiện tại lại thêm một cái Thi Ngọc Nhan, quan hệ này nên xử lý như thế nào?

Dương Thanh Huyền đau cả đầu, thẳng thắn mang tính lựa chọn đem chuyện này quên mất, rất nhanh chìm vào đến tu luyện trong đó.

Ngưng Giáp Tử đem Thập Tuyệt Trận toàn bộ điêu khắc trên người hắn, mỗi lần vận chuyển mười tòa trận pháp, bộc phát ra lẫm liệt tuyệt sát khí, thấu xương lạnh lẽo, lấy hắn Thần Biến sơ kỳ thân thể, căn bản đỡ không được.

Nếu như Thập Tuyệt Trận đồng thời thi triển ra lời, sợ là tự thân liền muốn sụp xuống rơi.

Bất đắc dĩ, Dương Thanh Huyền chỉ có thể tiếp tục trước tiên tu luyện Thái Thanh Ngọc Quyết cùng Tịnh Nghiệp Đoán Cốt Quyết, để thân thể năng lực chịu đựng lại tăng lên.

Nhưng là này hai loại công pháp tuy rằng hàng đầu, nện vững chắc cảnh giới thừa sức, nhưng nghĩ muốn tinh tiến, nhưng là càng ngày càng khó khăn.

Dương Thanh Huyền biết đây là thiếu mất Võ Kinh di chứng về sau, có thể đột phá đến Đạo cảnh, cũng đã là kỳ tích, còn muốn đi lên, không có Võ Kinh hạ khuyết hầu như là không có khả năng.

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Dương Thanh Huyền liền không ngừng nuốt phục Long văn đan, tu luyện Thái Thanh Ngọc Quyết, Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết cùng Tịnh Nghiệp Đoán Cốt Quyết, đem ba cửa công pháp đỉnh cấp tu luyện tới lô hỏa thuần thanh.

Trong lúc, Dương Thanh Huyền còn đem cái kia âm Dương Ma Thạch lấy ra, cẩn thận điều nghiên một trận, cũng không có hiệu quả gì, liền nhưng về Tinh Giới bên trong, vẫn như cũ dùng Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ trấn áp, để tránh khỏi phát sinh dị biến. Dù sao mình bàn tay trái bên trong, còn phong ấn đáng sợ Ma tộc tuyệt kỹ.

Rất nhanh, cuối cùng đã tới thập cường thủ lôi chiến thời gian.

Này ngày, Dương Thanh Huyền đem Thái Thanh Ngọc Quyết vận chuyển mấy lần, rõ ràng cảm ứng được Không Pháp trung kỳ ** cổ, nhưng không cách nào lay động mảy may. Chỉ có thể không ngừng nện vững chắc sơ kỳ cảnh giới, khoảng cách trong lúc này kỳ lạch trời, tựa hồ thiếu sót một cái vượt qua cầu nối.

Lúc này, bên trong mật thất cấm chế bị xúc động, có người ở bên ngoài đưa tin.

Dương Thanh Huyền lúc này mới thu công pháp, thở dài một tiếng, đứng dậy đẩy cửa đi ra ngoài.

Mười vị mỹ nữ từ lâu xếp thành hàng chờ đợi, vừa thấy Dương Thanh Huyền xuất quan, cùng nhau bái hạ, cao giọng nói: “Cung nghênh công tử xuất quan, hôm nay đã đến thập cường thủ lôi thời gian, công tử xin đừng quên.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Những ngày qua, may mà chư vị thay ta bảo vệ.”

Mười vị mỹ nhân lo sợ tát mét mặt mày, đều là quỳ lạy ở hai bên, đồng nói: “Bảo vệ công tử, là trách nhiệm của chúng ta.”

Dương Thanh Huyền trái phải vung tay lên, liền đưa các nàng toàn bộ nâng lên, nói: “Theo ta một đạo, đi chỗ đó Cửu Tiêu Thương Lan hải đi.”

…

Dài vạn dặm không, một bích mênh mang, hồ nước như gương.

Mây khói như sương, trọng như dãy núi, lại nhẹ như tấm lụa, ở vạn dặm Thiên Khung bên trên, như sóng biển lăn lộn, ầm ầm sóng dậy.

Vô số cường giả từ bốn phương tám hướng mà đến, bay trên trời, hóa ra từng đạo độn quang, làm cho Vân Hải bên trên rực rỡ xán lạn, đẹp như Tiên cảnh.

Mỗi hai mươi năm một lần Thương Khung luận võ, không thể nghi ngờ là trong nhân tộc nhất đại thịnh sự, hấp dẫn trong vòng ba mươi ba ngày, không phân chủng tộc, hết thảy võ giả ánh mắt, có thể vì là là muôn người chú ý.

Từ đấu vòng loại sàng lọc bắt đầu, mỗi ngày có quan hệ tỷ võ các loại tin tức, như hoa tuyết trang giấy giống như bay vào các đại vị mặt hết thảy thế lực trong tay, trở thành khắp thiên hạ trà dư tửu hậu đề tài câu chuyện.

Cho đến sinh ra top 1000 võ giả, mỗi một cái tên đều xuất hiện ở các đại tông môn cùng thế gia ngay dưới mắt, trở thành hưởng danh tiếng nhất phương danh nhân, chịu đến toàn bộ Nhân tộc võ đạo thế lực thượng tầng trọng điểm quan tâm cùng mời chào.

Mỗi một tên top 1000 võ giả, chỉ cần đồng ý gia nhập các đại tông môn thế lực, tất nhiên sẽ trở thành cốt lõi nhất tinh anh bồi dưỡng, các loại tài nguyên đếm không hết nện xuống đến.

Nói cách khác, có thể tiến nhập một ngàn tên, liền cũng coi là nổi bật hơn mọi người, công thành danh toại.

Cho tới cái kia trước một trăm, càng như này ngôi sao đầy trời bên trong, chói mắt nhất cái kia chút, nhất định sẽ trưởng thành vì là Nhân tộc võ đạo bên trong, nhất là sức mạnh hàng đầu.

Mà thập cường hai mươi bốn gia, hầu như ôm đồm trước một trăm phần lớn tiêu chuẩn.

Còn lại một ít tiêu chuẩn, cũng là Trung Ương Đại thế giới cùng các đại vị mặt hạt nhân tinh anh ôm đồm, trở thành các thế lực lớn cướp đoạt đối tượng.

Mặc dù là thập cường hai mươi bốn gia, lúc trước sàng lọc bên trong có thể đối với luận võ chẳng quan tâm, nhưng sau cùng Top 100 tranh đấu chiến, nhưng là không có ai sẽ bỏ qua.

Bởi vì vì tương lai thiên hạ bá chủ, tất nhiên là từ này một trăm vị diện trong lỗ đản sinh ra.

Vì lẽ đó Cửu Tiêu Thương Lan trên biển, Vân Hư cổ chiến đài bốn phía, từ lâu chen đầy toàn thiên hạ cường giả, cơ hồ là mênh mông vô bờ, có hơn mấy chục vạn người.

Phải biết này mấy trăm ngàn người, đa số vẫn là Thiên Vị trở lên tồn tại, một số ít thực lực yếu, cũng ít nhất là địa cấp hoặc là Nguyên Võ cảnh, đại biểu toàn bộ Nhân tộc võ đạo bên trong, toàn bộ tầng cao nhất cùng sức mạnh trung kiên.

Vân Hư cổ chiến đài bốn phía, chẳng biết lúc nào nổi lên mười tòa thật to sàn chiến đấu, cùng Vân Hư cổ chiến đài giống như đúc, giống như là bị sao chép được giống như vậy, như từng toà từng toà lơ lửng giữa trời đại lục, treo cao ở Vân Hư cổ chiến đài bốn phía.

Mười một tòa lôi đài biên giới, đã sớm bị đội chấp pháp dọn dẹp ra một mảnh khu vực chân không, bất luận người nào đều không được đến gần.

Động Hư đứng chắp tay, đứng trên Vân Hư cổ chiến đài, nhắm chặt hai mắt, ở điều tức dưỡng thần.

Đứng phía sau đứng thẳng tám tên cường giả, trên người đều tỏa ra khí tức đáng sợ, chính là mười hai Thiên Quân bên trong nhân vật, từng cái từng cái sắc mặt bình tĩnh, có ánh mắt lấp lóe, có nhắm mắt dưỡng thần, có bấm quyết tu luyện, thần thái không một.

Ở Vân Hư cổ chiến đài bầu trời, là một trong suốt lớn như vậy mây chi vòng xoáy, bên trong một cái cầu vồng ngang qua thời không, dẫn tới xa xôi Bích Tiêu Thành.

Thỉnh thoảng có trẻ tuổi anh tuấn mặt, từ cái kia cầu vồng một đầu khác ngự không mà đến, chịu đựng mấy trăm ngàn võ giả tiện sát sáng quắc ánh mắt.

Từng cái đi ra Top 100 tuyển thủ, cảm nhận được muôn người chú ý cùng tôn kính ánh mắt, đều không khỏi nội tâm đắc ý, bay lên một luồng phơi phới cảm giác, thậm chí đầu óc đều chóng mặt.

Có thể khi bọn họ nhìn thấy cổ sàn chiến đấu bầu trời, to lớn kia màn nước trên, mấy cái huyến màu vàng tên sau, tất cả đều hoàn toàn biến sắc, cả người một cái giật mình, liền toàn bộ tỉnh táo lại.

Mấy cái lóa mắt màu vàng tên, chính là mười tòa lôi đài đài chủ, mỗi một cái tên mặt trên, đều tỏa ra cường đại, chấn nhân tâm phách khí tức.

Mà những tên này phía sau đại biểu những người kia, càng là kẻ nắm giữ khó tin sức mạnh, cùng không thể nghi ngờ uy nghiêm.

Lúc này, từ cầu vồng bên trong, bay ra bốn đạo hào quang màu xanh, toàn bộ rơi trên Vân Hư cổ chiến đài, hiển hiện ra.

Trong đó có ba người là thanh nhất sắc trường bào, từ phía trên tộc huy nhìn, hẳn là Vu gia đệ tử.

Một người khác nhưng là màu trắng bào phục, một tầng không nhiễm, mang theo một tấm sợi vàng Bạch Ngọc mặt, thiếp ở trên mặt, làm cho không người nào có thể thấy rõ hình dáng.

Nhưng này đôi mắt to sáng ngời, nhưng là sáng rực như sao, phảng phất nhìn thấu vạn cổ, thâm thúy vô biên.

“Là Vu gia đệ tử! Vu gia lúc này mới có ba người bước vào Top 100, không hổ là có uy tín đỉnh cấp tông môn.”

“Thực lực kia mạnh nhất hình như là gọi Vu Uyên, mặt khác người nam kia gọi vu cơ. Đáng sợ nhất chính là cái kia Tiểu la lỵ, tuổi quá trẻ, có người nói chỉ có mười bốn tuổi, lại cũng là Top 100 tồn tại. Trời ạ, thật là đáng sợ!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1347: Thập Cường Thủ Lôi, Không Giới Hạn Cung Cấp

Các loại thán phục cùng tán dương âm thanh từ bốn phương tám hướng truyền đến, Vu Lâm một trương đỏ bừng khuôn mặt bé nhỏ, ngượng ngùng núp ở phía sau mặt.

Vu Uyên cùng Vu Cơ nhưng là ưỡn ngực, đón mọi người tán dương, mặt rất vui vẻ gió.

Vu Khinh Nguyệt toàn thân quấn ở áo bào trắng bên trong, không thấy rõ vẻ mặt, một đôi hào quang màu xanh mắt lạnh nhưng là đảo qua trôi nổi ở xung quanh mười tòa lôi đài.

Những lôi đài này, như từng ngọn đại lục, phiêu phù ở Vân Hư cổ chiến đài bốn phía, giống như là Tam Thập Tam Thiên vòng quanh Trung Ương Đại thế giới xoay tròn.

Trên võ đài mây khói quanh quẩn, chiến ý sục sôi.

Mỗi một đời cường giả tuyệt thế, đều là từ những lôi đài này trên đi xuống.

Trong đó chín tòa lôi đài vẫn là trống không, chỉ có một tòa lôi đài trên ngồi xếp bằng một đạo cô linh thân ảnh, cùng bốn phía phi thường náo nhiệt cảnh tượng có chút hoàn toàn không hợp.

Vu Khinh Nguyệt nhìn bóng người kia, con ngươi đột nhiên co, trong con ngươi lộ ra một tia ý lạnh.

Thân ảnh kia tựa hồ cảm ứng được cái gì, từ trong tu luyện phục hồi tinh thần lại, chậm rãi mở con mắt ra, khi nhìn thấy Vu

Khinh Nguyệt thời điểm, đầu tiên là sửng sốt một chút, lập tức lộ ra vẻ phức tạp.

Vu Lâm cả kinh nói: “Tỷ tỷ, này con chó sói...”

Vu Khinh Nguyệt điểm xuống đầu, ra hiệu đã rõ ràng, thân ảnh kia chính là Vu gia người ở Thanh Khâu yêu nguyên trên, gặp phải Lang tộc nam tử.

Ánh mắt của nàng nhìn phía to lớn màn nước, tại chỗ có tên tuổi đỉnh, là một chuyến huyễn chữ to màu vàng: Lý Huyền... Dương Vô Tâm... Lam Ngưng Hư... Chung Hiệt... Thương Nhan... Chờ chút, tổng cộng tám người.

Vu Khinh Nguyệt ánh mắt rơi vào “Thương Nhan” Hai chữ trên, trong mắt loé ra hàn ý, trong lòng thầm nói: “Nguyên lai này con chó sói gọi Thương Nhan.”

Động Hư đứng ở Vân Hư cổ chiến đài trung ương, khách khí nói: “Bốn vị mời trở về vị trí cũ.”

Ở Vân Hư cổ chiến đài một bên, đã tụ tập hơn ba mươi người võ giả, đều là Top 100 tuyển thủ.

Vu Khinh Nguyệt ôm quyền, nói với Động Hư: “Đại nhân, thập đại đài chủ, còn kém hai người, ta có được hay không xin?”

“Cái gì?” Vu Lâm ba người đều là sợ hết hồn.

Bên cạnh lôi đài bên hơn ba mươi người Top 100 tuyển thủ, cũng đều khiếp sợ nhìn sang.

Vu Lâm nói: “Tỷ tỷ... Này thủ lôi độ khó quá to lớn...”

Động Hư khóe miệng hơi vung lên, cười nói: “Đương nhiên có thể, ngươi xác định sao?”

Vu Khinh Nguyệt gật đầu nói: “Xác định!”

“Được.” Động Hư giơ tay bấm quyết, hướng về cái kia màn nước phía trên một chút đi, một mảnh ánh vàng bên trong, “Nguyệt Kỳ” Danh tự này ở màn nước trên chậm rãi bay lên, cho đến đỉnh cao nhất, khoách tán ra lóa mắt ánh vàng, dẫn vạn người chú ý.

Động Hư lại vung tay lên, một viên hoàn mỹ cấp đạo văn đan liền bắn ra.

Vu Khinh Nguyệt đem đạo văn đan nắm lấy, cao giọng nói: “Đa tạ.” Liền nhún người lóe lên, lăng không hư độ, bay xuống ở một tòa trên võ đài, xoay người liền ngồi xếp bằng xuống.

Thương Nhan ở phía xa nhìn chằm chằm Vu Khinh Nguyệt nhìn một hồi, lúc này mới ngầm ngầm thở phào nhẹ nhõm.

Hắn thật sợ này tên nhân loại nữ tử trên tới khiêu chiến hắn, nhưng nếu nàng cũng đã trở thành đài chủ, thì sẽ không tới khiêu chiến. Nghĩ đến Thanh Khâu yêu nguyên trên một trận chiến, không khỏi có chút nghĩ mà sợ. Nếu không có mượn Thanh Hồ ngọc nhị sức mạnh, chính mình sợ đã bỏ mình.

“Này Nguyệt Kỳ là ai? Dám trở thành đài chủ! Thế đạo thật sự thay đổi sao? Đều là không giải thích được người đi ra làm đài chủ, cái kia gọi Thương Nhan cũng là, tựa hồ còn không là Nhân tộc đây.”

“Không phải Nhân tộc có cái gì kỳ quái? Có dị tộc tiến nhập mười vị trí đầu số lần nhiều lắm. Đúng là này ngọc mặt người, để cho ta nghĩ tới một người. 300 năm trước, xưng bá Tinh Dã đại lục cường giả cái thế ngọc mặt Chân nhân.”

“Ngươi là nói... Này Nguyệt Kỳ là ngọc mặt chân nhân sau đời?”

“Vô cùng có khả năng. Ngọc mặt Chân nhân tu luyện là âm dương xá nữ nhân công, bất nam bất nữ, cái này Nguyệt Kỳ hơn nửa cũng là.”

Các loại tiếng bàn luận ở trong đám người vang lên, lưu truyền sôi sùng sục.

Nhưng Vu Khinh Nguyệt chút nào không có có tâm sự để ý tới, nhắm mắt tu luyện một trận, nhưng phát hiện tâm thần không yên, làm sao đều không thể nhập định.

Chỉ phải coi như thôi, mở hai mắt ra, nhìn cái kia cầu vồng Bỉ Ngạn, kinh ngạc có chút xuất thần:

“Chị họ, ở tận thế thung lũng thời điểm, ta gặp một người, người kia để ta mang một câu nói cho ngươi.”

“Người nào, nói cái gì?”

“Người kia nói, một điểm Linh Tê chiếu cõi trần, hắn nhất định sẽ đoạt được trận luận võ này vô địch!”

Vu Khinh Nguyệt ngồi yên ở trên lôi đài, cứ như vậy nhìn cái kia màu sắc rực rỡ vòng xoáy, nhìn không ngừng từ bên trong đi ra thân ảnh, tìm kiếm cái gì.

Vân Hư cổ chiến đài trên, Vu Lâm đồng dạng mang theo tâm tình thấp thỏm, nhìn đồng nhất phương hướng, trong lòng thầm nói: “Nếu như có một người, sẽ ở một cái vạn chúng chúc mục tình huống xuất hiện, người mặc kim giáp Thánh Y, chân đạp bảy màu tường vân, bại vạn người mà đoạt giải nhất đầu đến cưới ta, ta nhất định sẽ không chút do dự gả cho hắn.”

…

Ở đỉnh cao của biển mây, hư vô bên trong không gian, lơ lửng một vị quái vật to lớn.

Mặt như kình sa, mặt xanh nanh vàng.

Ngoại hình giống như một đầu lùn chân rồng giống như, có cao trăm trượng.

Bắp thịt toàn thân nhô ra, giống từng toà từng toà nhô lên gò núi nhỏ, mặt trên có chiếm cứ đạo đạo màu đỏ huyết quản.

Quái vật đứng nghiêm ở trên hư không trên, không nhúc nhích, tay phải bình nâng mà ra, cái tát có ba, bốn mẫu lớn, mặt trên nâng hơn mười tên võ giả.

Trong đó mười người đứng thành một hàng, ánh mắt trước coi, dáng người lẫm liệt kiên cường, tỏa ra uy nghiêm khí thế mạnh mẽ, liền thành một vùng, như núi lở sóng thần.

Ở quái vật bàn tay phía trước, di chuyển bỏ không một tấm Tử Kim Vương Tọa, bên trên khảm nạm ngọc thạch, có sơn thủy bách thú phù điêu, tượng trưng cho vô thượng địa vị.

[truyen

cua tui @@ Net 】 Ở vương tọa bên trên, ngồi thẳng một tên ngũ quan cương nghị, khí tức thâm hậu ủ dột nam tử, chính là Vu gia chi chủ Vu Hiền, lạnh lùng ánh mắt như đao, xuyên thấu hư không, nhìn Vân Hư cổ chiến đài trên phát sinh tất cả.

Vu gia đại quản gia Vu Sơn thì lại đứng yên một bên, cảm nhận được Vu Hiền cảm xúc, nâng tay phải lên nắm tay, đặt ở môi một bên ho khan vài tiếng, nói rằng: “Tiểu thư nhất định là đối với gia chủ sắp xếp bất mãn, vì lẽ đó lúc này mới tự mình tham gia luận võ, nghĩ muốn cướp đoạt cái kia đệ nhất.”

Vu Hiền lạnh lùng nói: “Không biết trời cao đất rộng, cho rằng tu luyện phong nguyệt chi sách, liền vô địch thiên hạ sao?”

Vu Sơn ha ha cười nói: “Ta nhìn tiểu thư khí như vực sâu, lại có loại sâu không lường được cảm giác. Nếu như lại cho thời gian mấy năm, có lẽ thật có thể đoạt được bầu trời luận võ đệ nhất cũng nói không chừng đấy chứ.”

Vu Hiền nói: “Đáng tiếc, không có thời gian mấy năm cho nàng. Nhưng nếu nàng dự thi, cũng cũng chưa nếm không là một chuyện tốt.”

Vu Sơn sắc mặt cứng đờ, nhẹ nhíu mày lại, thở dài, nói: “Để tiểu thư rèn luyện một phen cũng tốt. Lần này luận võ, chúng ta Vu gia có thể có bốn người tiến nhập Top 100, cũng coi là không tệ thành tích. Đặc biệt là Vu Lâm này nha đầu, sau khi trở về nên cho gấp đôi tài nguyên nuôi dưỡng.”

Vu Hiền sắc mặt hơi hơi chậm lại, gật đầu nói: “Vu Lâm không sai, nhảy ra Vu gia đệ tử tài nguyên hệ thống, đơn độc bồi dưỡng, không giới hạn cung cấp.”

Phía sau mười tên Vu gia đệ tử nghe vậy, toàn bộ đều đổi sắc mặt, lộ ra khiếp sợ thêm hâm mộ biểu hiện.

Cái gọi là “Không giới hạn cung cấp”, chính là muốn bao nhiêu cho bao nhiêu.

Lấy Vu gia khổng lồ tài nguyên, Vu Lâm sợ là rất nhanh là có thể tăng nhanh như gió, bước vào một cái phi thường đáng sợ cảnh giới.

Vu Sơn không được gật đầu nói: “Như vậy cũng có thể.”

Đột nhiên, Vu Hiền sầm mặt lại, bên trong cặp mắt tuôn ra thanh mang, lạnh lùng nhìn chằm chằm phía trước trên hư không.

Chương 1348: Cự Đầu Hội Ngộ, Hai Mươi Năm Trước Hố Đen

Chỉ thấy hư vô bên trong không gian, một cái nhỏ bé tiểu tiết đốt, xuất hiện nhỏ nhẹ gợn sóng.

Bốn phía nguyên tố “Nước” không có dấu hiệu nào hội tụ tới, chậm rãi ngưng tụ thành một giọt nước, sau đó liền khuếch tán mở, đem vùng hư không đó ướt nhẹp lớn chừng bàn tay một khối.

Vết ướt còn đang khuếch đại, rất nhanh liền đường kính ba trượng.

Một đạo áo bào tím vân văn thân ảnh, từ bên trong đột nhiên xuất hiện, cùng Vu Hiền ánh mắt đối với tiếp một chút, liền mặt ngậm mỉm cười, đạp bước mà tới.

Không gian ở dưới chân hắn Súc Địa Thành Thốn, một bước liền đi tới quái vật trên bàn tay, ôm quyền nói: “Vu Hiền huynh, đã lâu.”

Vu Hiền sắc mặt lúc này mới hoà hoãn lại, nói: “Hóa ra là Thi Diễn huynh.”

Thi Diễn ánh mắt quét qua, nói: “Xem ra Vu Hiền huynh đối với lần này luận võ nhìn rất nặng a. Không chỉ có tự mình đến Cửu Tiêu Thương Lan hải, hơn nữa đem Vu Sơn đại nhân, Thanh Lão cùng Thiên Liệt thành viên đều mang đến.”

Vu Hiền hơi thay đổi sắc mặt, nhìn chằm chằm Thi Diễn, lạnh lùng nói: “Thi Diễn huynh nói chuyện làm sao trở nên không lưu loát, ngậm hàm súc súc làm người nghe không hiểu chứ.”

Thi Diễn khẽ mỉm cười, nói: “Ta chẳng qua là cảm thấy Vu Hiền huynh người mang tới có chút nhiều a.”

Vu Hiền cau lại hạ lông mày, không vui nói: “Có quy định muốn hạn chế mấy người sao?”

Thi Diễn nói: “Tự nhiên không có. Nhưng kỳ trước bầu trời luận võ, Vu Hiền huynh tựa hồ chưa bao giờ như vậy trọng điểm chú ý qua đây.”

Vu Hiền sầm mặt lại, hừ nói: “Thi Diễn huynh là thật hồ đồ vẫn là giả bộ hồ đồ, tiểu nữ tuy rằng dẫn theo sợi vàng ngọc mặt, nhưng này thật mỏng một mảnh mặt nạ, chống đỡ được Thi Diễn huynh thần thức sao? Ái nữ tới tham gia luận võ, ta đây cái làm cha, đương nhiên phải coi trọng.”

Thi Diễn khẽ cười một tiếng, nói: “Thiên Liệt thành viên vẫn luôn là Vu gia tinh nhuệ nhất sức mạnh, giờ khắc này dốc toàn bộ lực lượng, không khỏi coi trọng hơi quá đầu chứ?”

Vu Hiền ánh mắt có chút lạnh nghiêm ngặt, lạnh lẽo hạ xuống, xa xôi nói rằng: “Thi Diễn huynh lúc nào gia nhập ta Vu gia?”

Thi Diễn sửng sốt một chút, nói: “Vu Hiền huynh đây là ý gì? Ta có thể không có gia nhập Vu gia.”

Vu Hiền lườm hắn một cái, nói: “Cái kia ta vu gia sự ai cần ngươi lo?” Lập tức phất tay nói: “Vu Sơn, tiễn khách.”

Thi Diễn vội hỏi: “Vu Hiền huynh kiên trì rất thấp a, như vậy ta liền đi thẳng vào vấn đề nói thẳng. Ta này tới mục đích, là muốn hỏi một chút, không biết Vu Hiền huynh đối với cái kia Dương Thanh Huyền thấy thế nào?”

đăng nhập❤//truyencu atui.net/ để đọc tru y ện

Vu Hiền con ngươi đột nhiên co, một vệt thanh mang ở trong mắt ngưng tụ, trành thị Thi Diễn.

Sau đó từ trên vương tọa chậm rãi đứng lên, chắp tay đi dạo, tựa hồ rơi vào trầm tư.

Sau một lúc, mới ánh mắt tìm đến phía hư không, hỏi ngược lại: “Thi Diễn huynh cách nhìn đây?”

Thi Diễn ánh mắt đảo qua cái kia mười tên Thiên Liệt thành viên, nói: “Vu Hiền huynh có thể hay không mượn một bước nói chuyện?”

Vu Hiền kêu một tiếng, “Thanh Lão.”

“Là!” Thanh Lão Thú mở mồm ra, trong cổ họng phát sinh thanh âm trầm thấp, sau đó tay phải năm ngón tay nắm lên, một mảnh hào quang màu vàng óng tự đầu ngón tay khuếch tán ra, ở lòng bàn tay bầu trời hình thành một cái lớn như vậy kết giới, phù quang lấp lóe.

Kết giới đem Vu Hiền, Vu Sơn cùng Thi Diễn đều chụp vào trong, nhưng đem Thiên Liệt mười người ngăn cách ở ở ngoài.

Thiên Liệt mười người đứng lẳng lặng, vẫn chưa có cảm thấy không thích hợp.

Thi Diễn lúc này mới thẳng thắn nói rằng: “Vu Hiền huynh tiếp xúc Dương Thanh Huyền so với ta phải sớm nhiều lắm, cần phải nắm giữ nhiều thứ hơn. Dương Thanh Huyền nắm giữ Thái Huyền mộ kiếm cùng thiên hạ có địch hai đại chí cường Võ Hồn, như vậy thân phận của hắn liền phi thường vi diệu, coi như không phải Dương Vân Kính cùng yên tĩnh thanh dao con trai, cũng tất nhiên cùng hai người này có cửa ải cực kỳ lớn hệ.”

Vu Hiền bình tĩnh nói: “Dương Vân Kính cùng yên tĩnh thanh dao nhi tử không phải Dương Vô Tâm sao?”

Thi Diễn nhìn chằm chằm Vu Hiền, cười nói: “Đây thực sự là Vu Hiền huynh phán đoán sao?”

Vu Hiền nhíu mày lại, nói: “Ta không thích cùng loại người như ngươi nói chuyện, chính mình cái gì cũng không nói, chỉ muốn bộ lời của người khác. Vu Sơn, tiễn khách.”

Thi Diễn xạm mặt lại, vội hỏi: “Vu Hiền huynh bớt giận, là ta không đúng.”

Vu Hiền nói: “Sự bất quá Tam, lại để ta tiễn khách, liền đúng là tiễn khách.”

Thi Diễn ngượng ngùng nói: “Y theo ta phán đoán, Dương Thanh Huyền có thể là Dương Vân Kính cùng yên tĩnh thanh dao con trai. Nếu chỉ là thông thường Dương gia hậu duệ, Thiên Thành Giác không thể dựng tiến vào tính mạng, mà yên tĩnh thanh dao cùng Dương Chiếu cũng tiêu ẩn nhiều năm.”

Vu Hiền nói: “Nếu như Dương Vân Kính con trai, Dương Vân Kính chính mình cũng không quan tâm, ngươi quan tâm cái gì?”

Thi Diễn cười khổ nói: “Bây giờ là Vu Hiền huynh ở bộ lời của ta.”

Vu Hiền phất tay áo nói: “Thích nói, không nói tiễn khách.”

Thi Diễn một mặt phiền muộn, nói: “Thôi, ta liền đem ý nghĩ toàn bộ bê ra đi. Dù sao tiểu nữ cùng Dương gia có hôn ước tại người, đây chính là quan hệ đến tiểu nữ chuyện đại sự cả đời. Ngoài ra, nếu như Dương Thanh Huyền thực sự là Dương Vân Kính cùng yên tĩnh thanh dao con trai, như vậy hiện tại vị này tọa trấn thiên hạ, cầm trong tay thiên địa đôi bảng người, đúng là Dương Vân Kính sao?”

Vu Hiền bất động thanh sắc nói rằng: “Ngươi hoài nghi Nhân Hoàng là giả?”

Thi Diễn trước sau đang quan sát Vu Hiền sắc mặt, đột nhiên nở nụ cười, nói: “Ha ha, Vu Hiền huynh, nguyên lai ngươi đã sớm hoài nghi. Chuyện lớn như vậy, ta nói ra phía sau, ngươi một điểm kinh ngạc vẻ mặt đều không, thậm chí trong con ngươi một tia gợn sóng đều không, có thể thấy được nội tâm sớm có suy đoán.”

Vu Hiền nói: “Suy đoán thuộc về suy đoán, nhưng chuyện không có chứng cớ, thì không nên nói lung tung, bằng không hết sức dễ dàng dẫn ra phiền toái.”

Thi Diễn sắc mặt đột nhiên trở nên nghiêm nghị, thận trọng nói: “Chính là. Như suy đoán vì là thật, như vậy việc này liền vượt qua năng lực của ta phạm vi. Cái này cũng là ta tới tìm Vu Hiền huynh một trong những mục đích.”

Vu Hiền nói: “Việc này can hệ trọng đại, ngoại trừ Tinh Cung ở ngoài, còn có chín cường hai mươi bốn gia cũng có thể tìm, vì sao một mực tìm tới ta?”

Thi Diễn nói: “Đây chính là ta chuyến này mục đích thứ hai, tự nhiên là vì tiểu nữ chuyện. Như Dương Vô Tâm không có Thái Huyền mộ kiếm, như vậy cùng tiểu nữ có hôn ước trong người, nên là Dương Thanh Huyền. Mà Dương Thanh Huyền cùng Khinh Nguyệt cháu gái tựa hồ...”

Vu Hiền ngắt lời nói: “Ta đã thả ra lời, Khinh Nguyệt chỉ có thể gả cho lần này người đứng đầu, luận võ đệ nhất cường giả. Trừ phi Dương Thanh Huyền có thể đoạt giải nhất số một, bằng không hắn cùng Khinh Nguyệt trong đó sẽ không có nữa bất kỳ quan hệ gì.”

Thi Diễn đột nhiên sững sờ lại, lộ ra bừng tỉnh bộ dạng, nói: “Tốt ngươi một cái Vu Hiền, ta xem như là hiểu.”

Hắn nhìn chằm chằm Vu Hiền, nói: “Nguyên lai ngươi một đã sớm biết Nhân Hoàng có vấn đề, sợ cuốn vào Dương gia tranh chấp, cho nên mới đem Khinh Nguyệt cháu gái ném ra, làm cho nàng đứt đoạn mất cùng Dương Thanh Huyền liên hệ. Chà chà, không nghĩ tới Vu Hiền huynh nhìn như thô lỗ, nhưng có như vậy tâm cơ.”

Vu Hiền nhìn Thi Diễn, hừ lạnh nói: “Lời ngươi nói, đích thật là ta khảo lượng một nhân tố quan trọng nhất. Tuy rằng ta cũng không sợ Dương Vân Kính, nhưng không có lý do gì bởi vì ta Vu Hiền con gái, mà đem toàn bộ Vu gia kéo vào đến một cái đáng sợ trong hắc động. Nếu như nói hiện nay Nhân Hoàng không phải Dương Vân Kính, tình huống này liền càng đáng sợ. Có sức mạnh nào, là có thể đem Dương Vân Kính, yên tĩnh thanh dao cùng Thiên Thành Giác, Dương Chiếu, thậm chí có thể là toàn bộ Dương gia, đều lặng yên không tiếng động cắn nuốt hết? Ngoài ra, còn có liên quan với tiểu nữ tự thân nguyên nhân, ở đây ta liền không nói nhiều.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1349: Sóng Ngầm Phun Trào, Thiên Tài Tập Hợp

Thi Diễn sắc mặt nặng nề, nói: “Nguyên lai Vu Hiền huynh toàn bộ đều đã nghĩ đến, này chút cũng chính là ta lo lắng. Nếu như có thể liên hợp một ít đỉnh cấp tông môn lời, thì có thể chống chọi nguồn sức mạnh này.”

Vu Hiền nói: “Cái hắc động này cần phải có hai mươi năm đi. Hai mươi năm qua, rốt cuộc có bao nhiêu người biết cái hắc động này tồn tại? Những người này là ai? Chúng ta đều không biết được. Hôm nay nếu không có Thi Diễn huynh tìm tới ta, ta cũng sẽ không lộ ra nửa chút đầu mối.”

Thi Diễn nói: “Vu Hiền huynh cẩn thận chặt chẽ, đúng là ta bất cẩn rồi, chuyện này Vu Hiền huynh thật sự liền không tính nhúng tay sao?”

Vu Hiền nói: “Nếu như Dương Thanh Huyền đoạt giải nhất số một, ta thì sẽ tuân thủ hứa hẹn, đem Khinh Nguyệt gả cho hắn, chuyện này ta Vu gia tự nhiên cũng là không thể tách rời quan hệ. Nhưng nếu là Dương Thanh Huyền không được số một, từ nay về sau, Khinh Nguyệt chắc chắn sẽ không cùng hắn có nửa điểm quan hệ. Đồng thời, Thi Diễn huynh liền làm chưa từng tới.”

Thi Diễn đột nhiên nở nụ cười, nói: “Vu Hiền huynh tự mình đến Thương Lan hải, đồng thời đem Vu Sơn đại nhân, Thanh Lão, cùng với Thiên Liệt bên trong tinh anh nhất thành viên đều mang đến, sợ là đang vì Dương Thanh Huyền đoạt được đệ nhất làm chuẩn bị đi.”

Vu Hiền sắc mặt thay đổi mấy lần, hừ lạnh nói: “Tùy ngươi nghĩ ra sao, ngược lại ta lời đã nói tới rất rõ ràng. Vu Sơn, tiễn khách.”

Vu Hiền tựa hồ không muốn lại nói, thẳng tiếp nhận trục khách lệnh sau, liền đứng chắp tay, xoay người không nhìn nữa Thi Diễn.

Vu Sơn thanh âm già nua nói rằng: “Thi Diễn đại nhân, gia chủ lần thứ ba hạ tiễn khách làm.”

Thanh Lão đem như trụ trời giống như năm ngón tay buông ra, màu vàng kết giới dâng lên lên lượng lớn phù văn, sau đó “Ầm” một tiếng, liền như bong bóng giống như tản đi.

Thi Diễn gật gật đầu, ôm quyền nói: “Quấy rầy, lần sau tạm biệt.”

Nói, liền hờ hững một tiếng, đi vào hư không, biến mất không còn tăm hơi, chỉ ở không trung lưu lại một bãi vệt nước.

Theo Thi Diễn rời đi, Vu Hiền đầu lông mày không ngừng vặn lên, hỏi: “Vu Sơn, ngươi đối với chuyện này như cái nhìn thế nào?”

Vu Sơn nói: “Gia chủ đã nói với Thi Diễn rất rõ ràng, hết thảy then chốt chính là ở Dương Thanh Huyền có hay không đoạt giải nhất.”

Vu Hiền nói: “Nếu như Dương Thanh Huyền thật sự thắng cơ chứ? Này cuộc đánh cá sẽ có hay không có chút đại?”

Vu Sơn cười nói: “Trừ phi gia chủ đem tiểu thư cũng cùng nhau từ bỏ. Hơn nữa việc này nếu chúng ta Vu gia đơn độc nhúng tay, xác thực một cây làm chẳng lên non. Nhưng bây giờ Thi Diễn cũng dính vào, áp lực liền muốn tiểu hơn nhiều. Hơn nữa thập cường hai mươi bốn trong nhà, có lẽ còn có những người khác, cũng sớm có ý nghĩ cũng khó nói. Cục diện không thể lạc quan, nhưng cũng không bi quan như vậy. Huống hồ Thi Diễn đại nhân nói không sai, gia chủ đem Thiên Liệt thành viên trọng yếu cùng Thanh Lão đều mang đến, không phải là làm tốt vạn nhất chuẩn bị sao?”

đăng nhập❤//t r uyencuatu

i.net/ để đọc truyện Vu Hiền gật đầu nói: “Thì nhìn hiện tại cái này Dương Vân Kính là ý nghĩ gì, hơn nữa thập cường hai mươi bốn trong nhà, không hẳn không có những thế lực khác tham dự vào. Này mặt ngoài gió êm sóng lặng bên dưới, nhưng là sóng ngầm mãnh liệt a. Một khi Dương Vân Kính thật sự ra tay, có lẽ liền là Nhân tộc tầng cao nhất to lớn xé rách. Ảnh hưởng sâu, khó có thể đánh giá.”

Vu Sơn nói: “Chính là, vì lẽ đó Dương Vân Kính sợ là vô cùng đau đầu đi.”

Vu Hiền nói: “Tốt nhất là cái hắc động này áp chế xuống, vĩnh viễn không muốn bộc phát ra, thế nhưng, điều này có thể sao?”

Nói, liền thở dài một tiếng, trở lại trên vương tọa, lẳng lặng nhìn trên hư không, cái kia mênh mông Vân Hải cùng sàn chiến đấu.

...

“Mau nhìn, là Tinh Cung bốn người!”

Màu sắc rực rỡ trong nước xoáy, kích - bắn - ra bốn bóng người, một cổ khí thế cường đại nháy mắt giáng lâm trên Vân Hư cổ chiến đài.

Chính là Dương Vô Tâm, Từ Uy Long, Phong Yên Nhiên cùng Lộ Nhất Phàm.

“Oa! Là Dương Vô Tâm!”

Trong đám người, lập tức có mảng lớn em gái rít gào, từng cái từng cái phạm mê trai, la lớn: "Dương Vô Tâm! Dương Vô Tâm!"

"Đó chính là được khen là trẻ tuổi người thứ nhất Dương Vô Tâm sao? Quá tuấn tú, thực lực lại mạnh, lại là Nhân Hoàng con trai, chẳng trách toàn thiên hạ em gái đều phải bị hắn mê đảo, ta cũng thật thích a!"

Một cái nương nương khang trên mặt cũng lộ ra mê trai vẻ mặt, bị mê không chịu được.

"Tinh Cung bốn người tất cả đều là thập cường thủ lôi đài chủ, thật là lợi hại, không hổ là trải qua đời Nhân Hoàng tọa trấn, đệ nhất thiên hạ thế lực."

"Kỳ quái, Tinh Cung làm sao chỉ có bốn người tiến nhập Top 100? Ta nhớ được còn có một vị là Diêm Quân Tiêu gia hậu nhân, làm sao không nhìn thấy?"

"Diêm Quân Tiêu gia? Nếu như thừa kế Diêm Quân, không thể dừng lại ở Top 100 ở ngoài a."

"Thương Khung luận võ, mỗi một quan đều là sinh tử đột phá, nếu như cơ duyên không đủ, bất ngờ dừng lại cũng chẳng có gì lạ."

Dương Vô Tâm bốn người trên Vân Hư cổ chiến đài, ánh mắt đảo qua tất cả Top 100 tuyển thủ, sau đó cẩn thận từ mười tòa lôi đài trên nhìn sang.

Ngoại trừ Thương Nhan, Vu Khinh Nguyệt ở ngoài, còn có Chung Hiệt cũng đã ở trên lôi đài, bất quá hơi mở hai mắt ra, khinh miệt quét qua bốn người, lại nhắm lại.

Dương Vô Tâm sầm mặt lại, Từ Uy Long cùng Phong Yên Nhiên cũng là đầy mặt sát khí, chỉ có Lộ Nhất Phàm thần thái như cũ, phảng phất hết thảy không liên quan đến mình sự tình.

Phong Yên Nhiên cắn răng nói: “Lão đại, này võ đài chúng ta đừng thủ nữa, trực tiếp đi công lôi, đem này Ma tộc đánh chết!”

Dương Vô Tâm trầm giọng nói: “Nhỏ không nhịn sẽ loạn mưu lớn, trước tiên để hắn nhiều hơn nữa hung hăng mấy trận! Nếu như hắn có thể đi vào mười mạnh, đệ nhất tranh đoạt chiến trong cuộc so tài, ta lại đem hắn chém giết!”

Từ Uy Long nói: “Lão đại nói có lý. Này ma chiếm được Ngự Hình Hoang Đao, sợ là sức chiến đấu lại phải lớn hơn tăng.”

Dương Vô Tâm trong mắt loé ra vẻ lạnh lùng, nói: “Thời gian quá ngắn, hắn còn không cách nào khống chế hoang đao, thập cường quyết chiến thời điểm, chính là giết hắn thời gian!”

Dương Vô Tâm hướng về Động Hư cùng mấy vị Thiên Quân đánh xuống bắt chuyện, liền dẫn ba người, từng người bay xuống tại chính mình trên võ đài.

Giờ khắc này, mười tòa lôi đài trên đã có bảy người.

To lớn màn nước phía trên xán lạn chữ vàng, nhưng là chín cái tên, còn thiếu một người.

Bỗng nhiên, Vu Lâm hai mắt một hồi tuôn ra thanh mang, thẳng nhìn chằm chằm cầu vồng Bỉ Ngạn, hai tay không nhịn được nắm chặt.

Rất nhanh, Vu Khinh Nguyệt lấy cùng cái khác võ giả, cũng tất cả đều thấy rõ người tới. Ở vòng xoáy bên dưới, một đạo huyền bào bóng người, chậm rãi xuất hiện, lăng không đi dạo mà tới.

Mỗi đi một bước, dưới chân liền có hỏa văn tản ra, đem nửa bên bầu trời đều nhuộm thành màu đỏ.

Vu Khinh Nguyệt một viên tim nhảy tới cổ rồi, trong đôi mắt ánh mắt tạo nên gợn sóng, trở nên một mảnh vẩn đục.

“Lý Huyền đại ca!”

Vân Hư cổ chiến đài trên, Hoa Thanh Hoa Linh đều là nhảy nhót hoan hô, hưng phấn kêu to.

Hai người ở Lan Tư cùng Thi Ngọc Nhan đám người dưới sự giúp đỡ, cũng thuận lợi tiến nhập Top 100. Làm cho Đại La tiên sơn tiến nhập Top 100 tiêu chuẩn đạt tới ba cái.

Cổ chiến đài trên, chân không giới hạn ở ngoài, Thương Lan hải vô cùng hư không bên trong, mấy trăm ngàn con mắt, đồng loạt nhìn chăm chú đi qua, rơi vào này Thanh Nha Quỷ Diện nam tử trên người.

Trong lúc nhất thời, mấy trăm ngàn Cửu Tiêu Thương Lan hải, càng ngắn ngủi nháy mắt lâm vào yên tĩnh, không có một tia âm thanh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1350: Hào Khí Ngút Trời, Không Nhìn Thẳng

“Người này chính là Thanh Khâu Top 100 tranh đoạt chiến đứng thứ nhất sao? Làm sao trước chưa từng nghe qua, giống như là ngang trời xuất thế.”

“Coi như là ngang trời xuất thế, cũng tất nhiên sẽ có quật khởi quỹ tích. Người này mang Thanh Nha Quỷ Diện, hơn nửa chính là muốn che giấu thân phận của chính mình đi.”

“Thương Khung luận võ, muốn đúng là dương danh thiên hạ, ai còn ngốc đến muốn che giấu thân phận? Vậy tới luận võ làm gì?”

“Nói cũng phải, ngươi nhìn ngọc mặt người, lại nhìn này người mặt quỷ, thập cường đài chủ bên trong thì có hai cái mang mặt nạ. Có người làm tên, có người vì là lợi. Coi như không dương danh, đạt được mười vị trí đầu chỗ tốt cũng là to lớn.”

Dương Thanh Huyền ra sân khí thế, đem tất cả mọi người làm kinh sợ một lát sau, túc sát bầu không khí rất nhanh liền hóa giải mở, huyên náo tiếng bàn luận ở trong đám người dồn dập vang lên.

Vân Hư cổ chiến đài trên, đều là Top 100 thiên tài, mỗi một người đều trên mặt mang theo vẻ lạnh lùng, thấp giọng nói: “Tiểu tử này mặc dù có chút thực lực, nhưng không khỏi quá chiêu diêu chứ? Thật giống ai không biết khống tựa như lửa.”, “Top 100 tranh đoạt chiến số một, cũng không đại biểu thực lực số một, Thanh Khâu bên trong chiến trường rất lớn một phần là dựa vào vận khí.”, “Ta nhìn tiểu tử cũng là dừng lại ở trên lôi đài.”

Các loại xem thường cùng khinh miệt âm thanh, ở trên lôi đài truyền mở, đều là mắt lạnh mà coi.

Ngược lại, ở hư vô bên trong không gian, các đại tông môn cường giả, tất cả đều híp mắt, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn, cùng dưới chân hỏa văn, lộ ra vẻ giật mình.

“Hả? Vu Sơn, ngươi làm sao nhìn?”

Vu Hiền hơi mở hai mắt, nhìn chằm chằm cái kia từng đạo từng đạo hỏa văn, ánh mắt lóe lên vẻ kinh dị.

Vu Sơn nói: “Tiểu tử này vừa ra sân thời điểm, ta còn tưởng rằng hắn ở bãi khốc, là rất không ưa. Nhưng nhìn kỹ bên dưới mới phát hiện, cũng không phải là. Tiểu tử này lại ở tu luyện, chân bước kế tiếp đều có hơn ba ngàn loại hỏa văn lan ra đi ra, đồng thời mỗi một bước đều không giống nhau. Người này đối hỏa diễm khống chế, đã đạt đến trình độ cực cao.”

Vu Hiền gật đầu nói: “Thực sự là càn rỡ a, quá trong mắt không người. Hắn từ xuất hiện đến hiện tại, tổng cộng bấm ra ba loại quyết ấn, đều hết sức mới lạ, chính là ở tu luyện Khống Hỏa Thuật. Hoàn toàn không có đem so với thi đấu để ở trong mắt.”

Vu Sơn cười nói: “Thi đấu chỉ là của hắn một cái quá trình, cũng không phải là điểm cuối. Vì lẽ đó cũng không cần cố ý đối xử, lại như bình thường giống như liền có thể.”

Vu Hiền nói: “Cõi đời này quả nhiên không có gì thiên tài, có chỉ là gấp trăm lần nỗ lực.”

Dương Thanh Huyền ở muôn người chú ý hạ, lăng không hư độ, bấm năm cái trúc trắc quyết ấn, liền đi tới Vân Hư cổ chiến đài trên.

Hoa Thanh Hoa Linh không kịp chờ đợi liền tiến lên nghênh tiếp, hai bên trái phải, đứng ở Dương Thanh Huyền hai bên, nếu không có muôn người chú ý, sợ là trực tiếp đi tới kéo cánh tay hắn.

Dương Thanh Huyền thả ra trong tay quyết ấn, đình chỉ tu luyện Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết, lúc này mới tập trung ý chí, hướng về mọi người gật đầu ra hiệu.

Làm ánh mắt cùng Thi Ngọc Nhan đối tiếp thời điểm, thời gian như là đình chỉ chớp mắt, hai người đều là cười nhạt, sau đó lẫn nhau tách ra.

Thi Ngọc Nhan không rõ liền trong lòng hoảng hốt, càng e lệ quay đầu đi.

Chi tiết này trốn chỗ nào được Dương Vô Tâm mắt, ở trên lôi đài tức giận mặt đều tái rồi, nội tâm liều mạng gào thét, “Gian phu âm phụ! Ta nhất định không biết để cho các ngươi chết tử tế! Thi Ngọc Nhan, uổng ta đây giống như vừa ý ngươi, ngươi dám phản bội ta, để ta hổ thẹn! Đối xử ta đem ngươi cưới vào nhà đến, cực kỳ đùa bỡn phía sau, tất nhiên muốn ngươi sống không bằng chết!”

Động Hư nhìn Dương Thanh Huyền, nhẹ nhàng gõ đầu ra hiệu.

Hoa Thanh kiên định nắm tay nói: “Lý Huyền ca ca, cố lên!”

Dương Thanh Huyền ánh mắt đảo qua mười tòa lôi đài, rơi trên người Vu Khinh Nguyệt, ánh mắt trở nên tha thiết mà kiên định.

Vu Khinh Nguyệt thân thể khẽ run, trong đôi mắt một mảnh đục ngầu ánh sáng, không thấy rõ tâm tư của nàng.

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, liền bay xuống ở một tòa trống trải trên võ đài, nhìn Vu Khinh Nguyệt, đột nhiên không có dấu hiệu nào quay về vô tận Thương Khung, hét lớn: “Ta tới! Khóa này Thương Khung luận võ số một, ta quyết định!”

Toàn bộ Cửu Tiêu Thương Lan trên biển, lần thứ hai rơi vào yên tĩnh.

Dương Thanh Huyền không chỉ có không có áp chế âm thanh, trái lại đem âm thanh tụ thành một đường, chọn dùng sóng âm võ kỹ phương thức, trực tiếp để âm thanh ở đám mây nổ tung ra, hình thành một luồng cực mạnh sóng âm, hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán.

Tất cả mọi người trong tai đều quanh quẩn “Đệ nhất... Ta quyết định...”, chấn động đến mức hai lỗ tai đau đớn, thật lâu không tiêu tan.

Vu Khinh Nguyệt càng là cả người cự chiến, càng không nhịn được lui lại mấy bước, gầy gò hai vai ở run lẩy bẩy.

Tuy rằng sợi vàng ngọc mặt, người bình thường thần thức tra xét không vào, nhưng toàn bộ Nhân tộc cao tầng, cũng đã biết thân phận của nàng.

Giờ khắc này các đại trong hư không, ẩn giấu cường giả khắp nơi, đều là mặt không thay đổi nhìn.

Thi Ngọc Nhan sắc mặt trắng bệch, đứng trên Vân Hư cổ chiến đài, có vẻ hơi cô đơn.

Hoa Thanh Hoa Linh, còn có Vu Lâm, làm sao cũng không phải nội tâm ê ẩm, tràn đầy cay đắng.

Dương Vô Tâm cũng không nhịn được nữa, quát lên: “Thập cường cũng không vào, liền vọng tưởng lấy đệ nhất, không khỏi quá si nhân nằm mơ chứ?!”

Hắn nói, chính là tiếng lòng của tất cả mọi người.

Dương Thanh Huyền đem ánh mắt từ trên trời cao thu về, chậm rãi thở ra một hơi, dĩ nhiên liền ngồi xếp bằng xuống, một tay bấm quyết, tiếp tục tu luyện.

Đem Dương Vô Tâm lời hoàn toàn không thấy rơi mất.

Tất cả mọi người là ngẩn ra, ánh mắt nhìn phía Dương Vô Tâm.

Ngay ở trước mặt người trong thiên hạ mặt, Dương Vô Tâm bị như vậy không nhìn, gò má nháy mắt nóng lên, biến thành tím đen vẻ, xấu hổ lửa giận càng là tăng cao, quát ầm lên: “Lý Huyền! Ngươi muốn chết a!”

Nói, bóng người loáng một cái, càng bay vụt hướng về Dương Thanh Huyền vị trí võ đài, khổng lồ sát khí từ trên người bộc phát ra.

Từ Uy Long cùng Phong Yên Nhiên đều là thầm nói: “Không tốt lão đại kích động!”

“Oành!”

Dương Vô Tâm hướng về lên lôi đài chớp mắt, liền cảm nhận được một luồng tuyệt cường uy thế đem đè ép, phía trước không gian loáng một cái, Động Hư liền hiển hiện ra, lạnh lùng nhìn hắn, nói: “Đừng vội phá hoại luận võ quy tắc.”

Nói vung tay lên, Dương Vô Tâm thân thể liền không bị khống chế bị hất bay đi ra ngoài, vẽ ra trên không trung một đạo lưu quang, liền rơi ngã về chính mình vị trí võ đài, vô cùng chật vật.

Dương Vô Tâm tức đến run rẩy cả người, hai tay mười ngón bấm vào thịt bên trong, cắn răng nghiến lợi oán ghét nói: “Lý Huyền! Trận này tranh cướp trong cuộc so tài, có ngươi không có ta!”

Nhưng Dương Thanh Huyền vẫn như cũ tĩnh tọa trên võ đài, biến hóa trong tay quyết ấn, diễn luyện cái kia Thái Sơ Diễn Hỏa

Quyết, đối với Dương Vô Tâm là chân chính không nhìn, tức giận Dương Vô Tâm “A a” kêu to, muốn rách cả mí mắt.

“Ha ha ha ha!”

Chung Hiệt không nhịn được vỗ tay cười to, đầy mặt vẻ châm chọc.

Động Hư liếc mắt nhìn Dương Thanh Huyền, thầm nói: “Tiểu tử này thật có cuồng vọng tiền vốn, nhưng như vậy nhục nhã Dương Vô Tâm, việc này sợ thì không cách nào chết tử tế.”

Thầm nghĩ, liền phất tay áo mà đi, trở lại Vân Hư cổ chiến đài trên.

Lúc này, thứ chín tòa lôi đài trên, mây khói đột nhiên xoay quanh bay lượn, làm người hoa mắt chọc. Trong phút chốc, bên trong liền nhiều hơn một đạo phiên phiên bóng người, mặt ngậm mỉm cười.

Tất cả mọi người là trong lòng hơi động, thầm nói: “Thứ chín người đến, người này chính là cái kia Lam Ngưng Hư sao.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1351: Thiên Thu Vạn Tái, Có Xảy Ra Chuyện

Mây khói tản đi, lộ ra Lam Ngưng Hư thân ảnh, mặt ngậm mỉm cười, nhìn mọi người nói: “Chào mọi người, đều ăn rồi sao?”

“Phốc!”

Nguyên bản yên tĩnh bốn phía, nháy mắt sôi sùng sục, có mấy người tại chỗ phun ra máu, từng cái từng cái nổi giận mắng: “Này cái gì ngốc - bức, lại cũng có thể làm thập cường đài chủ?”, “Nghe đều chưa từng nghe tới, sợ là người thứ nhất bị đánh chết đài chủ chính là hắn!”, “Ta dám đánh cuộc, tiểu tử này không sống hơn ba giây!”

Các loại tiếng mắng ở trong đám người tản ra.

Nhưng mười tòa lôi đài trên, Dương Thanh Huyền đám người không khỏi là cảm nhận được áp lực cực lớn, cảnh giác nhìn chằm chằm Lam Ngưng Hư.

Còn có xem cuộc chiến các đại hàng đầu tông môn thế gia, toàn bộ đều lộ ra vẻ nghiêm túc.

Thanh Khâu cuộc chiến sau, Lam Ngưng Hư trở thành thập cường thủ lôi một trong, liền đưa tới thế lực khắp nơi quan tâm.

Nhưng vô luận như thế nào điều tra, đều chỉ có thể tra ra người này đến từ cấp thấp vị diện Phong Lan đại lục, nghi là Phong Lan đại lục một phương nước nhỏ quốc quân con trai, nhưng lại có rất nhiều đặc thù đối ứng không lên, đặc biệt là tuổi tác, hoàn toàn không hợp.

Ngoài ra, lại không có tra ra bất kỳ đầu mối nào.

Này làm cho toàn bộ Nhân tộc tầng cao nhất, đều khiếp sợ dị thường.

Bởi vì lấy năng lực của bọn hắn, chỉ cần ở trên thế giới này từng tồn tại, liền không có điều tra không ra sự tình.

Nhưng Lam Ngưng Hư người này, giống như là bỗng dưng mà sinh, ngoại trừ Phong Lan đại lục ở ngoài, lại không có bất kỳ manh mối.

"Chuyện trên đời này, liền không có không có để lại hạ dấu vết. Thật nếu có, cũng chỉ có thể là điều tra người không đủ năng lực thôi."

Thương Lan Hải trong hư không, chiếm cứ một con to lớn màu đen ốc sên, mọc ra bốn con xúc giác, một đôi dài xúc giác trên hai con mắt chậm xa xôi xoay tròn, quét mắt phía dưới, ngắn xúc giác thì lại như tay giống như ở trước mắt hai bên, sau lưng nó ốc sên xác như thép như sắt thép kiên dày, núi giống như trầm trọng, như một toà di động phù đảo.

Ở ốc sên một cái xúc tu trên, đứng thẳng năm tên nam tử, đều ôm ngực mà đứng, lặng lặng nhìn Vân Hư cổ chiến đài.

Một tên trong đó áo bào đen ông lão nhíu mày lại, tựa hồ cũng không quá tán đồng câu nói này, nhưng lại không tiện phản bác, chỉ phải ôm quyền nói: "Thành chủ nói thật phải, chỉ là muốn giấu diếm được thập cường hai mươi bốn gia, khả năng này không khỏi quá lớn một chút chứ?"

Phía trước một người đàn ông tuổi trung niên trên người mặc huyền y, ngũ quan kiên nghị, tuấn lãng bất phàm, chính là thôn thiên thành thành chủ Ứng Thiên Thư, lạnh nhạt nói: "Cũng không phải là không tra được, mà là nhìn ngươi nguyện ra bao nhiêu đánh đổi. Mà theo Thương Khung luận võ tiếp tục, Lam Ngưng Hư thân phận sớm muộn sẽ bạo lộ ra. Vì lẽ đó không cần thiết đi tiêu hao cái kia đánh đổi mà thôi.”

Áo bào đen ông lão lúc này mới gật đầu, nói: “Thì ra là như vậy.”

Ứng Thiên Thư nói: “Bất quá lần này luận võ, khắp nơi mặt ngược lại có chút ngoài dự đoán mọi người a. Tinh Cung có bốn người thủ lôi, hợp tình hợp lí. Dị tộc nhưng xuất hiện hai hai người, một yêu một ma, thậm chí Top 100 bên trong, còn có vài tên dị tộc tồn tại, đồng thời thực lực đều không kém. Đây là dị tộc muốn bắt đầu hồi phục dấu hiệu sao?”

Áo bào đen ông lão cười nói: “Bộ tộc ta nhất thống thiên hạ, võ đạo cường thịnh, dị tộc nghĩ muốn lật lên sóng gió, sợ là rất khó đi.”

Ứng Thiên Thư nói: “Trên đời không có vĩnh viễn bá chủ. Từ viễn cổ thời đại, Tinh Linh bộ tộc xưng bá tinh vực, lại đến lúc sau Ma tộc, bốn Thánh Linh, trung cổ tám tộc các loại, không có chỗ nào mà không phải là thời đại khách qua đường. Mặc dù là ta Nhân tộc, không có khả năng thống ngự vạn năm, thiên thu bất diệt.”

Áo bào đen lão giả nói: “Vậy cũng phải Nhân tộc suy yếu, cũng hoặc là có xảy ra chuyện lớn, mới có thể để dị tộc nhân cơ hội mà lên. Nếu không thì liền được thiên thu vạn tái, đối xử Nhân tộc khí vận đến đầu, mới có thể đổi hướng đổi đời.”

Ứng Thiên Thư đột nhiên ánh mắt hơi ngưng, nhìn chằm chằm mười toà trên lôi đài, cái kia bàn hư mà ngồi Dương Thanh Huyền, đột nhiên mở miệng nói: “Vạn nhất... Thật sự có xảy ra chuyện lớn đây?”

Áo bào đen ông lão sững sờ, ba người khác cũng đều lộ ra thần sắc kinh ngạc, không hiểu thành chủ vì sao đột nhiên hỏi như vậy.

“Thiên Thư huynh vấn đề này thú vị.”

Đột nhiên trong hư không truyền đến một thanh âm, ốc sên mặt khác một con xúc tu trên, con ngươi nới lỏng lười hướng lên trên lật, gặp được trong hư không duỗi ra một con chân đến, đạp ở ốc sên trên mí mắt, đem cái kia mắt to che lại.

Ốc sên bất mãn dùng sức mở mắt, đồng thời đung đưa xúc tu, nghĩ muốn đem người kia ném mở.

Thế nhưng người ấy một cái chân khác cũng rơi xuống, vững vàng đạp ở ốc sên xúc tu trên, làm sao ném đều lù lù bất động.

Người đến ngũ quan đẹp trai, trên người mặc huyền bào, súc đẹp nhiêm, eo xứng đáng ba thước thanh phong, hai mắt mỉm cười.

Áo bào đen ông lão mấy người đều là trên mặt mang theo vẻ giận dữ, sát khí trên người một hồi liền bộc phát ra.

Giống loại này tùy ý xông vào người khác cấm địa hành vi, không khác nào khiêu khích.

Nhưng người trước mắt này khí vũ phi phàm, sâu không lường được, mấy người không dám làm bừa, đều là cảnh giác nhìn chằm chằm, đem khóa chặt.

Ứng Thiên Thư sắc mặt hờ hững, cũng không có quá mức giật mình, chỉ là lạnh lùng nói rằng: “Hóa ra là vũ khôi huynh, ở trong mộ ở lâu, làm chính mình cũng là người chết, liền ngay cả chào hỏi cũng sẽ không đánh.”

Áo bào đen ông lão bốn người đều hoàn toàn biến sắc, kinh hãi nhìn ốc sên tiếp xúc trên tay người kia, dĩ nhiên cũng là mười đại tông chủ một trong, bụi gần mười lăng chủ nhân Lục Vũ Khôi.

"Ha ha, Thiên Thư huynh lời nói này, như là tiếng người sao? Xem ra Thiên Thư huynh cũng coi mình là người chết a." Lục Vũ Khôi khẽ mỉm cười, liền hận trở lại.

Ứng Thiên Thư nói: "Ta có hay không coi mình là người chết không biết, nhưng vũ khôi huynh là thật muốn thành người chết!"

Dứt tiếng, từ lâu táo bạo bất an ốc sên, trong mắt bắn ra hung mang, hai cái xúc tu ở trên không bên trong loáng một cái, liền hóa ra ngàn vạn chỉ xúc tu, hướng về Lục Vũ Khôi tóm tới.

Áo bào đen ông lão bốn người, tương tự bóng người lóe lên, liền tại chỗ biến mất.

Sau một khắc, liền xuất hiện ở ốc sên mặt khác một con xúc tu bốn phía, đem Lục Vũ Khôi vây nhốt, đồng thời từng người bấm quyết, đem chân nguyên tăng lên tới, chuẩn bị một trận chiến.

"Ha ha, hồi lâu không gặp, Thiên Thư huynh làm việc vẫn là như vậy thẳng thắn dứt khoát a."

Lục Vũ Khôi đứng ở ốc sên xúc tu trên bất động, tùy ý đầy trời xúc tu đem chính mình bắt chặt chẽ, liền ngay cả trên đầu đều bị xúc thủ dính lấy, chỉ lộ ra gương mặt đến.

Lục Vũ Khôi cười nói: "Là tiểu đệ sai rồi, mong rằng Thiên Thư huynh bỏ qua cho."

Ứng Thiên Thư hừ nói: "Ta không có thời gian rảnh rỗi với ngươi nói bậy, có chuyện cứ nói, không có chuyện gì cút ngay."

Lục Vũ Khôi cười nhạt một tiếng, nói: "Ta vừa đến đã đã nói rồi nha, vạn một Nhân tộc thật sự có xảy ra chuyện đây? Không biết Thiên Thư huynh là lập trường gì?"

Ứng Thiên Thư hơi thay đổi sắc mặt, trong mắt tinh mang lấp lóe, tựa hồ đang trầm tư ý tứ của những lời này.

Lục Vũ Khôi cũng không gấp, cứ như vậy bị ốc sên xúc tu bao lấy, lặng lặng chờ đợi.

Sau một lúc, Ứng Thiên Thư mới nói: “Vậy phải xem là chuyện gì. Nhưng ít ra có hai giờ ta là tất nhiên kiên thủ. Một là thôn thiên thành lợi ích không thể bị hao tổn. Hai là Nhân tộc lợi ích không thể bị hao tổn. Ngoài ra, tất cả đều dễ nói chuyện.”

Lục Vũ Khôi trên mặt triển khai nụ cười, nói: “Ta hiểu được. Thiên Thư huynh, quấy rầy, sau này còn gặp lại.”

Nói xong, bao bọc Lục Vũ Khôi cái kia chút ốc sên xúc tu, đột nhiên tất cả đều trở nên cứng ngắc, sau đó “Ầm” một tiếng nát tan.

Lục Vũ Khôi thân thể chậm rãi biến mất ở trên hư không.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1352: Truyền Thừa Qua Lại, Cứ Như Vậy Đi

Áo bào đen ông lão bốn người nhất thời cảm thấy áp lực tiêu tan, tất cả đều là thở phào nhẹ nhõm, trong lúc vô tình, đã là mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Áo bào đen ông lão cả kinh nói: “Thành chủ, cái kia Lục Vũ Khôi nói có việc, là chỉ...”

Ứng Thiên Thư con ngươi thu nhỏ lại, nhìn chằm chằm trên lôi đài Dương Thanh Huyền, chậm rãi nói rằng: “Cụ thể ta cũng không rõ ràng, nhưng trong mơ hồ, tựa hồ vô cùng đáng sợ a.”

“Đáng sợ?”

Bốn người hai mặt nhìn nhau.

Ứng Thiên Thư nói: “Có thể để Lục Vũ Khôi đến làm thuyết khách, thám thính các Đại chưởng môn thái độ, sợ là Nhân Hoàng phải có động tác gì, lẽ nào thật sự có đại sự muốn phát sinh?”

Mặt mũi hắn trầm ngưng, rơi vào trầm tư.

...

Vân Hư cổ chiến đài trên.

Động Hư thu nhìn lại hướng về Lam Ngưng Hư ánh mắt, chuyển hướng trên chiến đài còn lại võ giả, mở miệng nói: “Thập cường thủ lôi, còn kém một tên đài chủ, liền không ai đồng ý lên sao?”

Trên võ đài mười mấy tên võ giả, đều là mặt lộ vẻ khó xử.

Trừ phi có tuyệt cường tự tin cùng thực lực, bằng không cũng không ai dám mạo muội đi tới.

Giờ khắc này, Dương Thanh Huyền, Lam Ngưng Hư, Dương Vô Tâm, Từ Uy Long, Phong Yên Nhiên, Lộ Nhất Phàm, Nguyệt Kỳ, Thương Nhan, Chung Hiệt chờ chín cái tên, đều trình rực rỡ huyễn màu vàng, treo cao ở màn nước đỉnh, ép tới mọi người không kịp thở.

Mỗi một cái tên phía sau đại biểu sức mạnh, đều chấn động khiến người sợ hãi.

Động Hư ánh mắt ở còn thừa lại võ giả trong đó đảo qua, tựa hồ mang theo một chút khinh miệt thần thái, bị hắn ánh mắt đảo qua người, tất cả đều xấu hổ cúi đầu.

Lan Tư mặt âm trầm, mười ngón bấm vào thịt bên trong.

Lấy thực lực của hắn, thủ lôi sợ là miễn miễn cưỡng cưỡng, nếu như bảo tồn thực lực, lưu đến tốt nhất tái chiến, còn có một tia hi vọng nhảy vào thập cường, vì lẽ đó không muốn quá sớm đi ra ngoài thủ lôi.

Còn có một chút cường giả, như Công Thâu Khánh chờ, đều là giống nhau tâm tư, bảo tồn thực lực, cuối cùng lên sân khấu, là bọn hắn hy vọng chiến thắng.

Cho tới trước hết thủ lôi chỗ tốt, một viên hoàn mỹ cấp đạo văn đan, đối với bọn họ mà nói sức hấp dẫn cũng không phải là quá to lớn.

“Nếu chư vị cũng không chịu, vậy này thứ mười cái đài chủ, liền do ta Ân Huyễn Ca đến làm đi.”

Trong đám người đi ra một tên thanh niên, bất quá mười bảy mười tám tuổi, ngũ quan thâm thúy, khuôn mặt trắng nõn, tuyệt mỹ bên trong lộ hết ra sự sắc bén.

“Ân Huyễn Ca, Thiên Lục người của Ân gia!”

“Đẹp quá nam tử, nghe nói là Ân gia mấy ngàn năm nay đệ tử thiên tài nhất.”

“Thiên Lục Ân gia là sáu trong thế gia khiêm tốn nhất một cái, nhưng mỗi một vị đi ra đệ tử, không khỏi là kinh tài tuyệt diễm tồn tại.”

Thương Lan Hải trên, một toà nguy nga bạch ngọc cung điện, ở hư thực trong đó không ngừng diễn biến ra.

Bên trên vàng son lộng lẫy, lan ra vô hạn thanh quang, màu mây Phiêu Phiêu, mấy tên bóng người đứng ở cung điện trên khán đài, ánh mắt viễn vọng.

“Ân gia ra một thiên tài ghê gớm đây.”

Đạm Đài Minh tay cầm Kim phiến, nhìn chằm chằm xa xa võ đài, ung dung thong thả nói.

Hai mươi bốn gia trong đó, lẫn nhau đều là quan hệ cạnh tranh.

Đạm Đài gia tuy rằng không ở Trung Ương Đại thế giới, nhưng cùng với thuộc về hai mươi bốn gia, đối với sáu thế gia nhất cử nhất động, đều dị thường quan tâm.

“Tiểu hài tử không biết trời cao đất rộng, lại dám đi tới làm đài chủ, để hắn bị chút dạy dỗ cũng tốt, biết nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên.”

Ân Toàn Vũ mặt không hề cảm xúc, bình tĩnh nói.

“Ân gia lần này chỉ phái một người tham gia luận võ, nhưng cũng sát nhập vào Top 100, quả nhiên đệ tử quý hồ tinh bất quý hồ đa a. Y theo ta nhìn, hai mươi bốn gia trẻ tuổi bên trong, này ân Huyễn ca sợ là có thể xếp tới đệ nhất.”

Công Thâu Sách ánh mắt lấp lóe, chậm rãi nói rằng.

Lâu vũ bên trên, không Thiếu tông chủ tộc trưởng đều là con ngươi thu nhỏ lại, trong mắt khó có thể phát giác xẹt qua tinh mang.

Ân Toàn Vũ hơi thay đổi sắc mặt, lạnh lùng nói: “Chế tạo khôi lỗi người, tâm tư tính toán đều là như vậy chặt chẽ sao? Công Thâu gia chủ, ngươi câu nói đầu tiên thay ta Ân gia lôi không ít cừu hận nha.”

Công Thâu Sách khẽ mỉm cười, liền không nói lời nào, chỉ là sắc mặt cũng không dễ nhìn.

Bọn họ Công Thâu thế gia nguyên bản thiên tài tập hợp, hiện tại vài lần tỷ thí đến, giết vào Top 100 lại chỉ có hai người, Công Thâu Khánh cùng Công Thâu được.

Hơn nữa lấy thực lực của hai người, tiến nhập mười vị trí đầu đều hy vọng xa vời, chỉ có Công Thâu Khánh còn tồn một khả năng nhỏ nhoi.

Vân Hư cổ chiến đài trên.

Động Hư nhìn Ân Huyễn Ca, mỉm cười nói: “Tốt, quả nhiên từ xưa anh hùng xuất thiếu niên.”

Nói, liền bắn ra một viên hoàn mỹ cấp đạo văn đan, đồng thời một tay bấm quyết, đánh vào màn nước bên trong.

Ân Huyễn Ca ba chữ lớn, lập tức ánh sáng đại phóng, trực tiếp thăng đến màn nước đỉnh, hóa thành hoa mỹ màu vàng, cùng Dương Thanh Huyền chờ chín cái tên xếp một loạt, như vạn cổ ngôi sao bên trong, chói mắt nhất tân tinh.

Ân Huyễn Ca bóng người lóe lên, liền bay vọt lên, rơi vào cuối cùng một tòa lôi đài trên.

Đến đây, thập đại đài chủ toàn bộ sinh ra.

Thương Lan Hải trên, Vân Khởi vân dũng, nhưng trong khoảnh khắc nhưng lâm vào yên tĩnh, tất cả đều cùng đợi cái kia Top 100 tranh đấu thời khắc.

Này 100 người, đại biểu là Nhân tộc võ đạo, trẻ tuổi bên trong sức mạnh mạnh nhất.

Không chỉ có Tam Thập Tam Thiên tất cả thế gia tông môn, đều đích thân tới Thương Lan Hải. Đồng thời, cuốn rúc vào các đại vị mặt, thậm chí là sáu đại Thủy vực dị tộc cường giả, cũng đều lặng yên mà tới, chú ý này khiếp sợ thiên hạ thập cường thủ lôi.

Chân không địa giới ở ngoài, một cái nào đó hư không điểm bên trong, Hoắc Nhĩ nhìn chằm chằm trên võ đài mười người, than thở: “Phách Tây trưởng lão, người xem Lan Tư có cơ hội tiến nhập thập cường sao?”

Phách Tây gương mặt nghiêm nghị, hơi lắc đầu, lập tức lại gật gật đầu, nói: “Có cơ hội, nhưng xem bản thân hắn nắm bắt.”

Hoắc Nhĩ gật đầu nói: “Nhân tộc lại không nói, cái kia Chung Hiệt cùng Thương Nhan, trên người đều ẩn giấu đi sức mạnh đáng sợ a. Ma tộc cùng Yêu tộc đây là muốn hồi phục sao? Ta Dạ Xoa bộ tộc con đường, khi nào mới có thể liên tiếp không ngừng đản sinh ra thiên tài như vậy cường giả a.”

Hai người đều là một trận thổn thức.

“Chư vị, tự đệ nhất đời Nhân Hoàng mở ra thiên thu vạn tái cách cục sau, ta Nhân tộc liền ở con đường võ đạo trên siêu thoát bách tộc, lên đỉnh đỉnh cao. Mà chính là ở này Vân Hư cổ chiến đài trên, đản sinh ra một đời đời truyền thừa qua lại, liên tiếp tương lai cường giả, cùng trấn áp mấy thời đại bá chủ."

Động Hư thanh âm, ở dài vạn dặm không trên bồng bềnh, truyền vào trong tai mỗi một người, đều là nhiệt huyết dâng trào, chiến ý sục sôi.

Vân Hư cổ chiến đài trên, cùng với mười toà trên lôi đài đài chủ, không khỏi là hai tay nắm tay, nóng bỏng huyết ở trong người chảy xuôi.

Động Hư khẽ mỉm cười, nói: "Đối với Thương Khung luận võ cảm ngộ, ta muốn có một có thể so với ta lĩnh hội càng sâu. Chính là lần trước người đứng đầu, bây giờ Tinh Cung mười hai Thiên Quân một trong lá trọng xa. Phía dưới, liền để lá trọng xa cùng chư vị, cùng với sắp triển khai thập cường tranh đoạt các thiên tài nói mấy câu."

Vô số ánh mắt, nhất thời rơi sau lưng Động Hư tám vị Thiên Quân trên.

Một tên trong đó trường bào nam tử, chắp tay lên trước, đi đến giữa lôi đài, sắc mặt bình tĩnh như nước, hơi nhắm hai mắt lại, đón cái kia Vân Hải bên trên cương phong, mặc cho thổi ở trên mặt.

Sau một lúc, lá trọng xa mới hơi mở hai mắt ra, khóe miệng vung lên một chút khinh miệt châm chọc, nói: "Chư vị, tha thứ ta nói thẳng, các ngươi đều là rác rưởi. Ta không có gì hay nói, thuần lãng phí thời gian của ta, cứ như vậy đi."

Nói xong, liền trực tiếp về tới Thiên Quân vị trí.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1353: Không Phục Liền Lên, Trận Chiến Đầu Tiên

“Rầm!”

Toàn bộ Vân Hải bên trên, mấy trăm ngàn người, tất cả đều sôi sùng sục, hơn nửa mọi người là ngạc nhiên không ngớt.

“Cmn, này Diệp Trọng Viễn điên rồi sao, lại nói như vậy chúng ta!”

“Điêu cọng lông a, không phải là ỷ vào Tinh Cung tài nguyên sao? Đổi thành ta có cái kia tài nguyên, cũng có thể cầm một số một!”

“Quá khinh người, mẹ -, có loại lặp lại lần nữa a!”

Bốn phía tất cả đều là các loại tiếng mắng, đỉnh mây bên trên, hầu như đều sôi trào, người người lên cơn giận dữ.

Động Hư mặt đen lại, khiển trách: “Trọng Viễn, ngươi nói nhăng gì đó?!”

Diệp Trọng Viễn hơi mỉm cười nói: “Nói bậy? Ta không râu nói a, trong lòng ta chính là nghĩ như vậy. Động Hư đại nhân, là ngươi để ta phát biểu cảm nghĩ, chẳng lẽ còn không thể nói thật?”

Động Hư không còn gì để nói, nghe bốn phía chửi bậy, không biết kết cuộc như thế nào.

Diệp Trọng Viễn nhìn bốn phía, lạnh lùng nói: “Đám bỏ đi, tất cả câm miệng đi! Có không phục liền đến, ở này truyền thừa qua lại, dẫn tới tương lai Vân Hư cổ chiến đài trên, ta cho các ngươi một cái chứng minh mình không phải là rác rưởi cơ hội. Cường giả, là dùng thực lực giết ra tới, không phải dùng miệng léo nha léo nhéo hô. Không phục liền lên, không được thì đừng ***!"

Trong biển mây, tiếng mắng nhất thời tiêu giảm hạ xuống.

Mấy trăm ngàn người, hơn nửa đều giận đến nghiến răng, nhưng cũng không ai dám lên đi.

"Ngươi hết sức treo a."

Đột nhiên một thanh âm vang lên, không mặn không nhạt, nghe không ra bất kỳ tình cảm.

Diệp Trọng Viễn nhìn tới, nhìn chằm chằm chủ nhân của thanh âm kia, chính là ngồi xếp bằng ở trên hư không Dương Thanh Huyền, cười nhạo một tiếng, nói: "Làm sao, ngươi không phục?"

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Không có cái gọi là có phục hay không, bởi vì ngươi căn bản là không có ở trong mắt ta. Ngươi treo không treo, đều không có quan hệ gì với ta, chỉ là ngươi phí lời hơi nhiều, làm trễ nãi chúng ta thi đấu."

Nói xong, Dương Thanh Huyền ánh mắt liền nhìn phía Động Hư, nói: "Tinh Cung là kỳ trước Thương Khung luận võ người biết tổ chức, hy vọng có thể nhắc đến cao hơn một chút hiệu suất, giống một ít người không liên quan, cũng không cần lại lên sàn. Dù sao Thương Khung luận võ, trừ chúng ta Nhân tộc bản thân ở ngoài, cũng không có thiếu dị tộc tham dự. Làm lỡ mọi người thời gian quý giá chuyện nhỏ, giống như vậy ném ta Nhân tộc mặt sự tình, cũng không cần phát sinh nữa. Bằng không các cực khác tộc còn tưởng rằng chúng ta đều là ngốc - treo, phán đoán sai tộc ta thực lực, vậy thì xảy ra đại sự."

"Ha ha." Chung Hiệt cười to nói: "Không sai, ta ở xa tới một chuyến cũng không dễ dàng. Các ngươi so thì so, không như liền mau mau tan cuộc, cõi đời này không giải thích được người thật nhiều, sẽ không có người luyện chế ra trị não tàn đan dược sao?"

"Ha ha."

Toàn bộ đỉnh mây bên trên, tất cả đều là ồn ào cười to.

Tất cả mọi người là cảm thấy một trận hả giận, dồn dập "Não tàn", "Mất mặt" mắng to.

Đồng thời, nhìn về phía Dương Thanh Huyền cùng Chung Hiệt ánh mắt, làm sao nhìn làm sao hợp mắt.

Diệp Trọng Viễn hoàn toàn biến sắc, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, lạnh giọng nói: "Ngươi đây là đang giáo huấn ta?"

Dương Thanh Huyền một bộ ngữ trọng tâm trường dáng vẻ, nói: "Ta đây là vì muốn tốt cho ngươi."

"Oành!"

Diệp Trọng Viễn giận dữ, dưới chân một luồng chân nguyên nổ tung, hóa thành sóng gió bao phủ mở, thổi trên người mình trường bào bay phần phật.

Hai tay càng là ở trong tay áo bào khẽ run.

Động Hư cùng mặt khác bảy vị Thiên Quân, đều là đổi sắc mặt, cảnh giác theo dõi hắn.

Động Hư quát lên: "Trọng Viễn!"

Dương Thanh Huyền lười biếng giơ lên ánh mắt, nghễ nhìn thấy đến, cười lạnh nói: "Có người lại phải cho chính mình thêm vai diễn. Hôm nay là thập cường thủ lôi, vẫn là hát hí khúc biểu diễn?"

Động Hư quát lên: “Trọng Viễn, lui ra!”

Diệp Trọng Viễn khí sắc mặt tái xanh, ở hắn âm trầm trong tròng mắt, Dương Thanh Huyền đã là một người chết. Diệp Trọng Viễn chậm rãi tản đi toàn thân chân nguyên, hít một hơi thật sâu, liền nhắm mắt không nói.

Dương Thanh Huyền tự nhiên cảm nhận được Diệp Trọng Viễn sát khí, nhưng cũng không để ý lắm, trái lại khóe miệng vung lên một nụ cười lạnh lùng.

Hắn liền ngay cả Nhân Hoàng đều không có gì lo sợ, đương nhiên sẽ không sợ Diệp Trọng Viễn.

Hơn nữa vừa nãy dựa vào Diệp Trọng Viễn ngông cuồng tự đại, trực tiếp đả kích hạ Tinh Cung khí diễm, để Tinh Cung tại mọi người hình tượng trong lòng một hồi đại hạ.

Ngược lại, mình giảm đối phương tăng, mình thì là bộ hoạch nhân tâm chống đỡ, Nhân Hoàng nghĩ muốn ở Thương Khung luận võ trên quang minh chính đại đối phó chính mình, thì càng muốn ước lượng mấy phần.

Động Hư sắc mặt cũng phi thường khó coi, sớm biết liền không để Diệp Trọng Viễn ra sân, hắn xạm mặt lại, mở miệng nói: “Vừa nãy Diệp Trọng Viễn, cũng không đại biểu chúng ta Tinh Cung lập trường.”

“Mẹ -, đều là ngươi gọi hắn ra mà nói, hiện tại lại còn nói không đại biểu các ngươi Tinh Cung lập trường, coi chúng ta là trò khỉ a!”

Vân Hải bên trên, các loại hùng hùng hổ hổ âm thanh lên này đối phương phục.

Động Hư mặt tối sầm lại, cao giọng nói: “Phía dưới tuyên bố thập cường thủ lôi quy tắc.”

Hắn vận dụng sóng âm kỹ xảo, đem âm thanh một ** một trận, rung động đi ra ngoài, đem hết thảy oán giận tiếng mắng chửi đều áp chế xuống.

“Một, bất kỳ tuyển thủ nào, cũng có thể hướng về bất kỳ một tên đài chủ khiêu chiến, song phương thẻ đánh bạc đều là một quả hoàn mỹ cấp đạo văn đan.”

“Hai, khiêu chiến bên trong, bất kể sinh tử, rời đi võ đài tức là thua.”

“Ba, đài chủ trong đó không được lẫn nhau khiêu chiến, nhưng song phương đều đồng ý, có thể chiến đấu, người thua, vô duyên thập cường.”

“Bốn, thi đấu đến chiến không thể chiến, chính là thập cường sinh ra.”

“Bắt đầu đi!”

Động Hư hét lớn một tiếng, một luồng chân nguyên trên Vân Hải lăn lộn, “Ầm ầm ầm” vang vọng, cái kia mênh mông sức mạnh to lớn, chấn động khiến người sợ hãi, làm người nhiệt huyết sôi trào.

Vân Hư cổ chiến đài trên, cùng với mười tòa lôi đài trên, lập tức bị túc sát chiến ý tràn ngập, Top 100 thiên tài, tất cả đều là chiến ý dạt dào.

Bên trong đất trời, Vân Hải bên trên, trái lại nháy mắt yên tĩnh hạ xuống.

Đều đang lẳng lặng cùng đợi cái kia trận chiến đầu tiên.

Lạnh sát cương phong, trên Vân Hải gào thét, phát sinh hoành viễn tiếng vang, phảng phất là viễn cổ mà đến hành khúc.

“Xì.” Đột nhiên một đạo tiếng cười khẽ, trên Vân Hư cổ chiến đài vang lên, cùng này túc sát hoàn cảnh hoàn toàn hoàn toàn không hợp.

Nháy mắt liền hấp dẫn mấy vạn người ánh mắt.

Top 100 trong võ giả, đứng cạnh một tên cung trang nữ tử, hai tay giao ở sau lưng, khẽ cười nói: “Nếu không ai mở màn, vậy thì ta tới thả con tép, bắt con tôm đi.”

Nữ tử trên mặt hôn mê một tầng lụa trắng, mặt mày tinh xảo đẹp đẽ, hạnh con ngươi như Hàn Đàm giống như trong suốt không gợn sóng.

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, trong mắt tuôn ra tinh mang, thầm nói: “Là nàng!”

Đồng dạng giật mình còn có Công Thâu Khánh.

Này tên cung trang nữ tử, chính là ban đầu ở Vạn Tượng Thành buổi đấu giá trên, bán ra Tịnh Uẩn Dịch, đồng thời theo dõi Dương Thanh Huyền cô gái kia.

Cô gái này thực lực không tầm thường, nhưng ẩn thân ở Top 100 bên trong, càng vẫn chưa từng làm cho người ta chú ý, có thể thấy được tu vi cao, sâu không lường được.

“Oa, lại là một cái che mặt. Khóa này Thương Khung luận võ đến cùng là chuyện gì xảy ra? Tất cả đều không mặt mũi gặp người sao?”

“Quang tông diệu tổ, danh dương thiên hạ chuyện, làm sao khiến cho cùng trộm gà bắt chó tựa như.”

Chân không địa giới ở ngoài, mấy trăm ngàn võ giả đều biểu đạt ra bất mãn tình.

Thập cường thủ lôi, có ba cái che mặt.

Nhưng đây là người ta tự do, bất mãn cũng không có cách nào.

Cung trang nữ tử từ trong đám người Doanh Doanh đi ra, một đôi mắt đẹp ở mười tòa lôi đài trên lắc lư, cuối cùng rơi ở một tòa trên võ đài.

Dương Thanh Huyền biến sắc mặt, mắng thầm: “Mẹ -!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1354: Mưa Tên, Vân Dũng, Phù Sinh

Cung trang nữ tử dưới chân giẫm lên một cái, liền bay lên trời, bay xuống đến Dương Thanh Huyền vị trí trên võ đài, lại cười nói: “Làm sao, sắc mặt của ngươi hết sức không tốt.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Có người muốn đánh ngươi, sắc mặt của ngươi có thể được không?”

Cung trang nữ tử mỉm cười nói: “Ta có thể bảo đảm, sắc mặt của ngươi sau đó sẽ khá hơn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cũng tin tưởng biết, ngay ở ngươi kết quả trong chớp mắt ấy.”

Cung trang nữ tử mỉm cười, tự giới thiệu mình: “Chỉ Đình, xin chỉ giáo.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Lý Huyền.”

Động Hư nói: “Hai vị các ra một viên đạo văn đan đi.”

Dương Thanh Huyền cùng cung trang nữ tử đều vứt ra một viên đạo văn đan, bay vào Động Hư trong tay.

Động Hư giơ tay hướng về màn nước một điểm, nhất thời một cái tên “Chỉ Đình” hóa thành đỏ tươi, từ mấy chục tên bên trong thoát dẫn mà ra, bay tới “Lý Huyền” hai chữ hạ, sau đó nói: “Bắt đầu đi.”

Mấy trăm ngàn con mắt, tất cả đều rơi vào này một tòa lôi đài trên, dù sao cũng là thập cường thủ lôi trận đầu, trong mắt toàn bộ đều lộ ra vẻ hưng phấn.

Đây chính là Nhân tộc trẻ tuổi bên trong mạnh nhất tranh đấu a!

“Mưa tên!”

Chỉ Đình đột nhiên giơ tay lên, hai ngón tay khép lại, đi về phía trước một điểm.

Vô số đạo hơi nước nháy mắt ở trên không bên trong ngưng tụ thành, cuồng phong gào thét, tà gió mưa phùn hóa thành vô số mũi tên quang, từ bốn phương tám hướng kích. Bắn mà tới.

Trên võ đài mây khói lăn lộn, nguyên tố “Nước” dồi dào, chính thích hợp thủy hệ tu luyện võ giả, giở tay giở chân trong đó, đều có thể lợi dụng.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, ở Mộc Dương Trấn thời điểm, từng gặp Chỉ Đình ra tay, đối với thần thông của nàng có nhất định hiểu rõ, lập tức giơ tay lên, hướng về trên võ đài vỗ một cái.

“Ầm ầm”, một mảnh hỏa diễm tự lòng bàn tay gào thét mà ra, hóa thành vòng xoáy khổng lồ, nháy mắt đem hết thảy mây khói tách ra.

Đồng thời trong ngọn lửa có Long Đằng hổ gầm Hóa Hình, lượn quanh ở quanh thân xoay tròn, đem vô số mưa tên toàn bộ ngăn trở, đồng thời đem toàn bộ trên lôi đài nguyên tố “Nước” toàn bộ bốc hơi lên.

Dương Thanh Huyền lại hai tay bấm quyết, ngọn lửa hồng bên trong rít gào ra một đạo rồng lửa, liền hướng Chỉ Đình vọt tới.

Chỉ Đình khẽ cười một tiếng, lui về phía sau mặt lui hai bước, hai tay bấm quyết, quát lên: “Vân dũng!”

Toàn bộ Vân Hải bên trên, mây trắng bốc lên, lại của nàng quyết ấn hạ hóa thành từng đạo từng đạo thật lớn Vân Long, từ bốn phương tám hướng kích. Bắn mà đến, xông về Dương Thanh Huyền hỏa diễm.

Tứ phương võ giả tất cả đều nhíu mày lại, đây không khỏi có chút không công bằng chứ? Đỉnh mây bên trên, tiện tay có thể phiên vân phúc vũ, đối với hệ "Thủy" võ giả mà nói, thật sự là quá tiện lợi.

Dù cho Dương Thanh Huyền đem trên lôi đài hệ "Thủy" nguyên tố trục xuất, đối phương nháy mắt lại có thể ngưng tụ không đếm đi qua.

"Ầm! Ầm!"

Từng đạo từng đạo Vân Long, tự trong biển mây vọt lên, oanh ở trên lôi đài trong biển lửa, nổ vỡ đi ra, hóa thành nhiều đóa cây bông, sau đó bị đốt thành hư vô.

Nhưng bất đắc dĩ Vân Long thực sự nhiều lắm, trong khoảnh khắc liền hạ xuống hai mươi, ba mươi cái, đem Dương Thanh Huyền rồng lửa nháy mắt oanh nát tan.

Đồng thời tảng lớn mây khói khuếch tán, toàn bộ võ đài nháy mắt đã bị hơi nước bao phủ, Chỉ Đình thân ảnh một hồi liền biến mất không còn tăm hơi.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, đem quyển lửa thu nhỏ lại đến khoảng mười trượng.

Đột nhiên, một luồng ý lạnh từ phía sau kéo tới, ở quyển lửa bao vây rồi, nhiệt độ lại chợt giảm xuống, sau lưng dâng lên một trận hàn băng.

Dương Thanh Huyền tay kết kiếm quyết, xoay người liền nhấn tới, một đạo kiếm khí tự đầu ngón tay bắn ra, chém phá hư không.

“Xì!”

“Ầm!”

Một đóa băng hoa ở phía sau, bị kiếm khí chém nát, hóa thành vô số nát tinh.

Mà Dương Thanh Huyền bốn phía, một hồi nhiều hơn vạn đóa băng hoa, từ trời rơi xuống, như mộng như ảo, liền ngay cả quanh thân hỏa diễm, đều giống như ngưng kết ở.

“Cái gì? Này chiêu…”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, cái kia hàn ý lạnh lẽo thấu xương mà đến, ở này vô số phồn hoa bên trong, lại có thay đổi khôn lường, nhân sinh như giấc mộng cảm giác.

“Trống vắng không định, phồn vinh cùng hủy diệt cùng tồn tại, là Phù Sinh.” Chỉ Đình thanh âm, tự vô số trong bụi hoa truyền đến.

Vạn ngàn băng hoa giống như cẩm như dệt cửi, mai một thiên địa.

Có mấy phần thanh quang, xen kẽ ở trong bụi hoa, hóa vạn ngàn quang nhận.

“Răng rắc.”

Không gian đột nhiên phá nát, như gương mặt mở ra, “Ầm” một tiếng, toàn bộ thế giới đều hóa thành hư huyễn, một hồi thành phấn vụn.

đọc trUyện tại http://truyencuatui.Net/

Một luồng sức mạnh hủy thiên diệt địa bao phủ mà đến, phải đem Dương Thanh Huyền cùng toàn bộ thế giới một đạo phá hủy, hóa thành trong thiên địa bụi trần.

“Oành!”

Đột nhiên một đạo bạch quang xẹt qua, cái kia cỗ nghiền nát thế giới lực lượng nháy mắt dừng lại một sát.

Sau đó chính là hai đạo kim quang ở trên không bên trong lóe lên, chính là Dương Thanh Huyền lạnh lùng ánh mắt, tự hư vô này huyễn không trung, tìm được chân thật lối thoát, sau đó một kích Ngục Đấu, qua lại không gian chém tới!

“Rầm rầm rầm!”

Toàn bộ phá toái thế giới trong lúc bất chợt bị chế trụ, Bạch Uyên như cầu vồng, ra sức chém về phía hư không!

“Oành!”

Vạn ngàn băng hoa phá nát, Bạch Uyên bên dưới, rung động ra hư quang, trình vòng tròn khuếch tán.

Toàn bộ Phù Sinh thế giới, nháy mắt phá vỡ.

Chỉ Đình thân ảnh ở trên lôi đài hiển hóa ra ngoài, hai tay đều nắm một căn dao băng, ở trước người đem Bạch Uyên ngăn trở, hạnh trong con ngươi đầy rẫy khó che giấu kinh hãi.

“Ngươi... Dĩ nhiên phá ta Phù Sinh?”

Chỉ Đình một trận chưa hoàn hồn lại, ngơ ngác ở đằng kia.

“Phá không phải là rất bình thường sao?”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng một uống, chiến kích đột nhiên đè xuống.

“Ầm”, chiến kích trên hư quang nháy mắt nổ ra, hai căn dao băng bị đánh nát bấy, Chỉ Đình thân thể một hồi phiêu hốt, ở trên không trung chuyển mấy vòng, mới rất xa rơi ở trên lôi đài, sắc mặt trắng bệch, càng là bị tổn thương.

Dương Thanh Huyền vung lên chiến kích, đem quanh thân hơi nước đánh tan.

Lạnh lùng con mắt chăm chú nhìn chằm chằm Chỉ Đình, nội tâm nhưng là một trận nghĩ đến mà sợ hãi.

Nếu không phải mình có Hỏa Nhãn Kim Tình, trong nháy mắt tìm ra cái kia chiêu sơ hở lời, hiện đang sợ là đã bại trận hoặc là bị thương nặng.

Toàn bộ Vân Hải bên trên, một mảnh quỷ dị giống như yên tĩnh, sau đó liền bộc phát ra kịch liệt thán phục cùng chấn động.

“Thật mạnh! Không hổ là Top 100 tranh đấu, vừa nãy cái kia là chuyện gì xảy ra, ta lại không hiểu được!”

“Là ảo thuật sao? Phảng phất toàn bộ thế giới đều bể nát giống như vậy, ta lại có loại nhân sinh như giấc mộng rung động.”

“Trời ạ, đây là cái gì chiêu thức? Hãm sâu bên trong còn có thể đi ra, cái kia Lý Huyền là thế nào phá tan một chiêu này?!”

Các loại kinh hãi âm thanh, lên này đối phương phục, mấy trăm ngàn người đều là nước miếng văng tung tóe nghị luận, từng cái từng cái khiếp sợ không thôi.

Đừng nói mấy trăm ngàn khán giả, chính là mặt khác chín toà trên lôi đài đài chủ, cùng với Vân Hư cổ chiến đài trên Top 100 võ giả, không khỏi là hoàn toàn biến sắc.

Bọn họ tự hỏi chính mình rơi vào cái kia chiêu trong đó, sợ là tất nhiên đã thua!

“Cô gái này rốt cuộc là ai? Phù Sinh... Phù Sinh... Chiêu thức thật là đáng sợ a.”

Hư không bên trong, đỉnh mây bên trên, bên trong cung điện, hết thảy quan tâm người tràng tỷ đấu này cường giả, không khỏi là sắc mặt ngưng trọng, nội tâm sinh ra tầng tầng điểm khả nghi.

“Hiện tại, giờ đến phiên ngươi ăn ta một chiêu!”

Dương Thanh Huyền nắm kích mà lên, Bạch Uyên trên mặt đất trên lôi ra một cái ánh lửa, nhanh chân hướng về Chỉ Đình đi đến.

Chỉ Đình hơi thay đổi sắc mặt, tự trên lòng bàn tay hiện ra một đạo như nước khí lưu, bên trên hoa đào tỏa sáng, từng đoá từng đoá lượn vòng, như vô số đường sông giống như ở phía trên sàn chiến đấu uốn lượn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1355: Hoa Đào Tạ Thịnh Thế, Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu

Dương Thanh Huyền ngước mắt liếc mắt nhìn, cười lạnh, hai tay nắm chặt chiến kích liền bổ tới.

Một đạo hư quang chém nứt bầu trời, hung hăng bổ xuống.

Chỉ Đình quát mắng một tiếng, hai tay hóa chưởng, cái kia nước giống như khí lưu mãnh liệt chảy xuôi, như hồng thủy tuôn trào mà đi, bên trên hoa đào từng đoá từng đoá, ngưng tụ thành một cái mật độ cao hoa cầu, đánh vào hư quang bên trong, bỗng nhiên bạo nổ mở!

“Oành!”

Cuồng mãnh khí lưu mang theo phồn hoa, thổi thiên địa, màu hồng cánh hoa bay lả tả, một bộ thịnh thế hoa đào chào cảm ơn chi cảnh.

Nhưng bất quá chớp mắt, này phó thịnh thế chào cảm ơn, liền bị một cổ cuồng bạo hư quang chém vào, trong đó cắt ra.

Chỉ Đình hoàn toàn biến sắc, cái kia hư quang thế đi không giảm, cuốn lấy tầng tầng sóng khí, phả vào mặt.

Nàng vội vàng lùi về sau, thân hình lấp lóe, mười ngón nhanh chóng bấm quyết, đạo đạo phù ấn tự trong tay bay lên, đi vào khí lưu như trong nước, lại là vạn đóa hoa đào rầm rộ.

Thịnh thế ở không trung lóe lên, liền đem cái kia hư quang lực lượng đè xuống.

Nhưng Chỉ Đình vừa thở một hơi, lại là một đạo hư quang bổ tới, đem này thịnh thế chém mở!

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

“Oành!”

Tất cả rầm rộ, như hoa đào điêu linh, lần thứ hai phá nát.

Dương Thanh Huyền trong đôi mắt kim quang lấp lóe, khám phá tất cả hư huyễn, nhắm thẳng vào chân thực.

Trong tay chiến kích đem Chỉ Đình khóa chặt, mặc cho quyết ấn biến hóa, thế giới lưu chuyển, hoa đào mở tạ, chính là một chiêu Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu vỗ tới.

Lấy bất biến ứng vạn biến, dĩ vô pháp đối với có pháp.

“Phốc!”

Chỉ Đình phun ra một ngụm máu đến, ở trên không bên trong nở rộ, là vạn ngàn hoa đào bên trong, duy nhất một đóa tươi đẹp như hồng.

“Cô gái này phải thua.”

Kim khuyết trên lầu các, có thập cường hai mươi bốn nhà tông chủ, đã cái khác tầng cao nhất thế lực chưởng môn, tất cả đều không nháy một cái nhìn chằm chằm võ đài.

Làm Phù Sinh bị phá thời gian, tất cả mọi người là sắc mặt chợt biến.

Mà làm Dương Thanh Huyền thứ hai kích chém phá hoa đào, nhắm thẳng vào Chỉ Đình thời điểm, tất cả mọi người là trong lòng thầm nói: “Nếu như không hề chắc bài, cô gái này phải thua.”

Mấy trăm ngàn khán giả, còn hãm ở thắng bại mê trong cuộc, khẩn trương nhìn, những cường giả này liền đã thấy kết cục.

Đạm Đài Minh ngưng tiếng nói: “Này Lý Huyền thật mạnh a, đối mặt Phù Sinh loại này đại chiêu, lại một kích phá đi, gọn gàng nhanh chóng, không có bất kỳ kéo bùn mang nước. Loại này cường hãn, sợ là thân kinh bách chiến bên trong trải qua luyện ra được, cùng cái kia chút cả ngày đối xử ở trong mật thất tu luyện con cháu thế gia tuyệt nhiên bất đồng.”

Hoa bà trầm giọng nói: “Coi như đổi thành chúng ta, ở tu vi ngang hàng trình độ hạ, cũng rất khó làm được.”

Ân Toàn Vũ nói: “Từ này một kích độ cường hoành nhìn lên, người này tiến nhập mười vị trí đầu, sợ là vấn đề không lớn.”

Còn lại tông chủ đều là sắc mặt ngưng trọng, nhìn võ đài, các có suy nghĩ.

Bởi vì trước mắt mỗi một vị thanh niên, tương lai đều có khả năng là kinh sợ nhất phương đại nhân vật, thành tựu không kém bọn họ, không cách nào không trọng thị.

Trên lôi đài, Chỉ Đình thần thông bị phá sau, vội vàng đem vạn Thiên Huyễn giống thu hồi, yêu kiều quát một tiếng, trực tiếp lấy tay vì là chưởng, hướng về Dương Thanh Huyền công tới.

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, hai tay nắm kích chém đánh mà đi.

Hắn đã khám phá tu vi của cô gái này, Không Pháp trung kỳ, cao hơn chính mình một cấp bậc.

Nhưng pháp thể song tu Dương Thanh Huyền, so đấu chân nguyên cùng lực lượng, đủ để nghiền ép cao hơn một tầng cảnh giới.

Vì lẽ đó hắn không cần bất kỳ chiêu pháp thần thông, chỉ cần tập trung Chỉ Đình, dùng Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu nhất lực phá vạn pháp, đem đối phương kéo vào so đấu chân nguyên cục diện, chính mình liền ổn thắng bất bại.

“Oành!”

Chỉ Đình một chưởng vỗ vào Bạch Uyên lưỡi kích trên, đột nhiên nổ ra, nhỏ nhắn xinh xắn thân thể bị chấn liền lùi lại vài bước.

Dương Thanh Huyền thấp hơn nàng một cảnh giới, trái lại ổn định thân hình, kéo chiến kích, nhanh chân về phía trước.

Chỉ Đình hơi thay đổi sắc mặt, nàng đã đoán được Dương Thanh Huyền ý nghĩ, không khỏi trong lòng lo lắng, chính mình cao hơn đối phương một tầng cảnh giới, so đấu chân nguyên đều rơi vào hạ phong, đã tràn ngập nguy cơ.

Nàng không dám lại phóng đi trên liều mạng, hai tay nhanh chóng bấm quyết, một điểm kim quang tự lòng bàn tay chậm rãi khuếch tán, mênh mông uy năng từ kim quang bên trong tản mát ra, trấn áp toàn trường!

Dương Thanh Huyền bước chân bỗng nhiên hơi ngưng lại, con ngươi đột nhiên co, nhìn chằm chằm cái kia ánh vàng bên trong, một toà tinh xảo đặc sắc bảo tháp lưu ly lớn lên theo gió.

đăng⁂nhập http://truyencuatui.net/ để đọ c truyện

“Đây là... Thánh khí?!”

Bốn phía truyền đến ồn ào náo động tiếng kinh hô, liền ngay cả Top 100 tuyển thủ, các thế lực lớn chưởng môn, toàn bộ đều đổi sắc mặt.

Chỉ có Thánh khí, mới có như vậy nghiền ép tính uy năng.

Dương Thanh Huyền trong tay Bạch Uyên, phát sinh “Ong ong” tiếng hót, càng là bởi vì hoảng sợ mà run rẩy.

Dương Thanh Huyền năm ngón tay nắm chặt Bạch Uyên, an ủi: “Không cần sợ, chỉ là Thánh khí hàng nhái mà thôi.”

Bạch Uyên tựa hồ cảm ứng được hắn động viên, run giọng không ngừng hạ thấp, dần dần vững vàng hạ xuống.

“Là Thánh khí Vạn Kiếp Tháp hàng nhái.”

Lầu quỳnh điện ngọc trên, Đạm Đài Minh con ngươi thu nhỏ lại, lập tức nhìn phía cách đó không xa một tên hồng bào nữ tử, mỉm cười nói: “Khèn tông chủ, ta nhớ được chân chính Vạn Kiếp Tháp, là ở có đàn gia đây.”

Hồng bào nữ tử ngũ quan rõ đẹp, chính là sáu thế gia một trong, tư nước có đàn tông chủ có đàn khèn, Mặc Đồng hơi rủ xuống, ôm trong ngực cây lim đàn cổ, lãnh diễm song tuyệt, chậm rãi nói rằng: “Thánh khí tự có minh chủ, còn ở đâu, minh đại nhân liền không cần quan tâm.”

Đạm Đài Minh cười ha ha, liền tiếp tục quan sát thi đấu.

Có đàn khèn Mặc Đồng đột nhiên co, nhìn chằm chằm xa xa Vạn Kiếp Tháp hàng nhái, con mắt tạo nên gợn sóng.

“Huyền Quy Bối Nguyệt, Tháp Trấn Kiền Khôn!”

Chỉ Đình khẽ quát một tiếng, trên người hoa quang dâng trào mà ra, một vị tám giác tầng mười ba bảo tháp lưu ly bị lấy ra, tháp trên đỉnh có Huyền Quy tháp sát, gánh vác ngửa tháng, tỏa ra sáng trong hào quang màu xanh.

Một luồng trấn áp toàn trường uy năng từ cái kia Bảo khí trên khuếch tán mà ra, toàn bộ Vạn Kiếp Tháp một hồi tăng vọt, như ngọn núi giống như bọc lại toàn bộ luận võ đài, chậm rãi trấn áp mà xuống.

Dương Thanh Huyền trên người chân nguyên, bị trấn áp hoảng hốt bất định, trường bào như mây phun trào.

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn chằm chằm cái kia Vạn Kiếp Tháp, bình tĩnh nói: “Như đây chính là ngươi thủ đoạn cuối cùng, như vậy ngươi có thể rời sân.”

Chỉ Đình mắt lạnh nói: “Ngươi chiến kích chỉ là đỉnh cấp nguyên khí, ta là Bán Thánh khí, ép ngươi một bậc. Tu vi của ngươi chỉ là Không Pháp sơ kỳ, ta là Không Pháp trung kỳ, lại ép ngươi một bậc, thực sự không nhìn ra ngươi phần thắng ở đâu, ngươi chỉ có thể trổ tài miệng lưỡi nhanh chóng sao?”

“Đó là bởi vì, ngươi đem tu vi cùng nguyên khí, cho rằng chiến đấu toàn bộ. Mà dưới cái nhìn của ta, hai người này, chỉ là một phần mà thôi!”

Dương Thanh Huyền lẫm liệt mà đứng, một tay giơ lên chiến kích, cường đại hỏa diễm cùng chân nguyên rót vào kích thân, như sông lớn phun trào.

Toàn bộ kích thân bị hỏa văn bao trùm, khoách tán ra nóng rực sóng khí, rất nhanh liền đốt màu đỏ bừng.

Cái kia nguyên bản bị áp chế khí bao hàm thanh âm, đột nhiên phát sinh cuồn cuộn ngất trời chiến ý, như rồng ngâm hổ gầm, muốn xông ra tất cả trong trời đất ràng buộc, cùng Vạn Kiếp Tháp tranh đấu!

Hai cỗ cường đại uy năng, ở trong thiên địa đè ép, khoách tán ra chấn nhân tâm phách linh lực, khuấy động bốn phía.

Chín toà trên lôi đài đài chủ, còn có Vân Hư cổ chiến đài trên Top 100 thiên tài, tất cả đều cảm nhận được này mênh mông sức mạnh to lớn, dồn dập biến sắc.

Chỉ Đình quát lên: “Đã như vậy, vậy thì để ta mở mang kiến thức một chút lời ngươi nói toàn bộ đi!”

Hai tay quyết ấn ép một chút, Vạn Kiếp Tháp hàng nhái “Ầm ầm” trấn áp xuống!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1356: Cửu Long Hiện, Càn Khôn Diệt

Dương Thanh Huyền trong tay chiến kích, bị ngọn lửa đốt đến đỏ bừng, từng đạo từng đạo ánh lửa hóa thành Long Ảnh, từ bên trên phun trào đi ra.

Đột nhiên chiến kích loáng một cái, bị Dương Thanh Huyền hai tay nắm ở, phía trên hư quang cùng hỏa văn, đan xen vào nhau, không ngừng điên cuồng gào thét.

Dương Thanh Huyền khuôn mặt trở nên dữ tợn, hai chân giẫm ở trên lôi đài, đè ra một mảnh vết rạn nứt, hét lớn một tiếng, “Ngục Đấu!”

Chiến kích truyền lên đến ngập trời chiến ý, hổ gầm Long Ngâm, hóa ra một đạo nồng nhiệt hào quang màu đỏ, ngút trời mà đi!

“Ầm ầm!”

Hồng mang chém trên Vạn Kiếp Tháp, toàn bộ thiên địa xoay chuyển, võ đài rung động!

Cường đại linh áp nháy mắt đổ nát, kích. Bắn về phía bốn phương tám hướng.

Động Hư hơi thay đổi sắc mặt, liếc mắt ra hiệu, lập tức có bốn vị Thiên Quân bóng người loáng một cái, xuất hiện ở lôi đài bốn phía, để tránh khỏi sóng sức mạnh quá lớn, thương tới đến rồi vô tội.

Chỉ Đình sắc mặt trắng bệch, sức mạnh cuồng bạo thông qua trong tay quyết ấn, không ngừng truyền vào Vạn Kiếp Tháp bên trong, trấn áp xuống, đồng thời lạnh lùng nói: “Lớn như vậy khẩu khí, cũng chỉ có này một chiêu sao? Như lá bài tẩy của ngươi chỉ có điều này lời, muốn rời trường hẳn là ngươi a!”

“Ầm ầm ầm!”

Vạn Kiếp Tháp trên tuôn ra sáng trong hào quang màu xanh, không ngừng đem Ngục Đấu hỏa văn đánh tan.

Vạn Kiếp Tháp uy năng, rõ ràng chiếm thượng phong.

Dương Thanh Huyền sắc mặt tái xanh, quát to: “Ngươi ngại này một chiêu không đủ, vậy thì trở lại một chiêu!”

“Ngục Đấu!”

Dương Thanh Huyền mạnh mẽ nắm chiến kích, trên người bắp thịt của từng khối từng khối căng thẳng, nhấc theo chiến kích đột nhiên một kích vung ra, lại là một đạo hồng mang phá không.

“Ầm ầm” một tiếng, xung kích ở Vạn Kiếp Tháp phía dưới, đem cái kia hào quang màu xanh lực lượng phá vỡ một chút.

Hai đạo rồng lửa hư quang càn khôn trong kết giới chống lại, muốn xông ra này Vạn Kiếp Tháp áp chế.

Chỉ Đình sắc mặt lạnh lùng, nói: “Còn chưa đủ!”

Hai tay quyết ấn vỗ một cái, trên tháp tầng mười ba Lưu Ly quang khuếch tán ra, Huyền Quy tháp sát, gánh vác ngửa tháng, đem song long trấn áp!

Dương Thanh Huyền trong cơ thể khí huyết nháy mắt dâng trào, quát lên: “Không đủ? Hừ! Vậy thì trở lại một chiêu!”

Nói, hai tay nắm kích khẽ múa, lại là một chiêu “Ngục Đấu” chém đi ra ngoài.

Đạo thứ ba rồng lửa hư quang rít gào mà lên.

“Trở lại một chiêu!” Đạo thứ tư.

“Trở lại một chiêu!” Đạo thứ năm.

ｔruy cập http://truyencuatｕi.net/ để ❤đọc truyện

Dương Thanh Huyền hai chân giẫm ở trên lôi đài, mỗi lần nhảy lên một hồi, liền chém ra một chiêu Ngục Đấu, hóa thành rồng lửa rít gào mà lên.

“Ngục Đấu!”

“Trở lại một chiêu!”

“Ngục Đấu!”

“Ngục Đấu!”

“Ầm ầm!”

Bạch Uyên đã sớm bị đốt màu đỏ bừng, từng đạo từng đạo rồng lửa đổ xuống mà ra, càng xuất hiện Cửu Long diệu trống không cục diện, xông về Vạn Kiếp Tháp!

Dương Thanh Huyền toàn thân từ lâu thiêu đốt, hầu như cùng hỏa diễm hòa làm một thể.

Đây là hắn đối với ngọn lửa hồng cùng Khống Hỏa Thuật toàn bộ lĩnh ngộ, dung nhập vào Thiên Trảm thất thức bên trong, càng sinh ra không tưởng được biến hóa.

Vạn Kiếp Tháp trên, hào quang màu xanh run rẩy, Huyền Quy hí lên.

Xuất hiện ở hiện đạo thứ tư rồng lửa thời điểm, càn khôn kết giới cũng đã không chịu nổi.

“Này?! Không thể!”

Chỉ Đình đầy mặt ngạc nhiên, đáng sợ như vậy đấu kỹ, dĩ nhiên có thể liên tục không ngừng triển khai ra?!

Không chỉ có là Chỉ Đình, bốn phía Thiên Quân, võ giả và mấy chục vạn khán giả, tất cả đều nhìn choáng váng, trợn mắt lên.

Cái này cần phải nhiều thâm hậu chân nguyên, mới có thể đem loại này đại chiêu làm trò đùa đùa nghịch?

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

Đến thứ chín chiêu Ngục Đấu, Cửu Long hóa ra, xé nứt thiên địa!

Trên tháp Huyền Quy “Răng rắc” một tiếng, mở ra vô số vết rạn nứt, tầng mười ba Lưu Ly quang càng từng tầng từng tầng phá nát.

Càn khôn kết giới trên, che kín rễ cây như thế vết rạn nứt, hướng về bốn phương tám hướng lan tràn.

Chỉ Đình nội tâm kinh hãi, đã tột đỉnh, dĩ nhiên trong lúc nhất thời tay chân luống cuống.

Dương Thanh Huyền đứng ở trong ngọn lửa, ngẩng đầu lên, trong ánh mắt sát khí sáng quắc, trên người càng bắt đầu hiện ra vảy rồng, bao trùm toàn thân.

“Còn có đủ hay không? Không đủ, trở lại một chiêu!”

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

Bạch Uyên trên bùng nổ ra kinh thiên động địa hí lên, như là bị kích phát ra toàn bộ tiềm năng, một thức kích quang tràn ngập thiên địa, xuyên qua Cửu Long, trực tiếp oanh trên Vạn Kiếp Tháp!

“Ầm ầm!”

Tầng mười ba Lưu Ly quang tiêu tan hầu như không còn.

Càn khôn kết giới toàn bộ phá nát.

Huyền Quy “Ầm” một tiếng bạo nổ mở, Bán Thánh khí dĩ nhiên tổn hại, linh khí nháy mắt trôi qua, lại cũng áp chế không nổi càn khôn.

“Vô số lần tuyệt cảnh khổ tu, vô số lần sinh tử giãy dụa, vô số lần ngàn tôi bách luyện! Há lại là ngươi loại này tông môn con cháu thế gia, có thể chống lại!”

Trong ngọn lửa, Dương Thanh Huyền ngước mắt lên liêm, trong đôi mắt một mảnh đỏ chót, trong cơ thể hung tính ở cuồng bạo hạ thả ra ngoài, dĩ nhiên trực tiếp hóa long, ngửa mặt lên trời gào to!

“Ầm ầm!”

Cường đại long khí tự thân trên bạo nổ mở, đột nhiên đôi chân vừa bước, liền phóng lên trời.

Vuốt rồng thăm dò vào hư không, “Ầm ầm” một tiếng, tay không xé rách càn khôn!

Chỉ Đình cả người run lên, to lớn kia xé rách lực lượng từ bốn phương tám hướng tập kích mà đến, chấn động đến mức nàng khí huyết quay cuồng, khó chịu dị thường.

Mà càng làm cho nàng sợ hãi vạn trạng là, Dương Thanh

Huyền Hóa Long Thủ xé hư không sau, tay phải đột nhiên nắm tay, toàn bộ thiên địa chấn động, vô số quy tắc không gian toàn bộ tràn vào cái kia trong quả đấm.

Trên lôi đài không gian, liều mạng hướng về nắm đấm một điểm sụp xuống!

“Chi!”

Chỉ Đình nháy mắt phục hồi tinh thần lại, Vạn Kiếp Tháp thật sự bạo nổ phá huỷ, ở trước mắt nam tử này trùng kích vào, lại đem một cái Bán Thánh khí kích hủy!

Mà giờ khắc này đáng sợ kia một quyền, càng là sửa chữa thiên địa, đưa nàng cả người hoàn toàn lồng vào đi.

“Không! Không được!”

Chỉ Đình kinh hãi quát to một tiếng, vội vàng bay ngược, hết khả năng cùng Dương Thanh Huyền kéo dài khoảng cách, đồng thời mười ngón bấm quyết, đánh ra từng đạo từng đạo phù ấn, hóa thành hoa đào nở rộ, che ở trước người.

Giữa hai người, cách xa nhau trăm trượng, phủ kín hoa đào nở rộ.

Dù vậy, vẫn như cũ không cách nào xua tan vậy tới tự linh hồn hoảng sợ, chỉ cảm thấy tay chân lạnh lẽo, phảng phất chỉ nửa bước đã bước chân vào Quỷ Môn Quan.

Dương Thanh Huyền lạnh giọng nói: “Cường giả tôn nghiêm, không cho khiêu khích! Ta hôm nay liền muốn giết gà dọa khỉ!”

Như là không thể kinh sợ quần hùng, khiêu chiến người đem sẽ cái này tiếp theo cái kia, chỉ có dùng phích lịch thủ đoạn giết một người răn trăm người, mới không ai dám lên trước mạo phạm.

“Diệt Đạo Long Quyền!”

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, nổ bắn ra vô biên sát khí, hữu quyền đột nhiên đánh hạ xuống.

Quyền phù ở trên không bên trong lóe sáng tiêu tan, có Long Ảnh qua lại hư không.

“Ầm ầm!”

Đáng sợ quyền kình nhảy vào cái kia trăm trượng khoảng cách, không gian trực tiếp bị đánh nát bấy, hai bên hoa đào trong khoảnh khắc điêu linh.

Phảng phất gió lạnh quá cảnh, Chỉ Đình phòng ngự kết giới nháy mắt sụp đổ.

Long Quyền dư uy không giảm, thẳng ép mà đi, đem Chỉ Đình toàn bộ nhu nhược thân thể mềm mại bao trùm ở!

“Không! Không được! Ta là ngươi...!”

Ở này thời khắc sống còn, Chỉ Đình đột nhiên gấp kêu to, nhưng còn chưa có nói xong, cần cổ đột nhiên sáng lên bảo quang, phát sinh “Vù” một tiếng.

Cái kia đeo trên cổ dây chuyền, vậy lại được bảo vệ, trình hình giọt nước hình thái, tỏa ra phấn ánh sáng màu đỏ, sóng tản ra đến.

Chỉ Đình hoàn toàn biến sắc, xẹt qua vẻ nhức nhối.

Sợi dây chuyền này đối với nàng mà nói vô cùng trọng yếu, hơn nữa còn là một lần duy nhất phòng ngự nguyên khí.

Thủy châu biến ảo nhỏ xuống, ở trước người biến thành một cái bằng gỗ ký tự, lớn lên theo gió, như tấm khiên giống như che ở trước người.

“Ầm ầm!”

Long Quyền nện ở cái kia ký tự bên trên, vô biên uy thế dĩ nhiên toàn bộ bị hấp thu đi vào.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1357: Lăng Sương Phiêu Hoa Chưởng, Ngươi Là Ai?

“Ầm” một tiếng vang vọng, cái kia ký tự ầm ầm nổ tung, cả sợi giây chuyền ở trên không bên trong thiêu đốt, hóa thành tro tàn.

Chỉ Đình phun ra một ngụm máu đến, sắc mặt trắng bệch, không lo được nhức nhối cùng tiếc hận, bóng người loáng một cái, liền bay xuống võ đài.

“Thanh Long Thánh Linh bản mệnh thần thông?!”

Hư không bên trong, vô số cường giả con ngươi đột nhiên co, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền biến hóa trên người, không khỏi lộ ra vẻ nghiêm túc.

“Tiểu tử này lại là Thanh Long Thánh Linh!”

“Thật mạnh a, đây thật sự là trẻ tuổi hẳn có sức mạnh sao?”

“Này thực lực của hai người, đã có thể kinh sợ nhất phương đi!”

Các loại thanh âm hoảng sợ ở tứ phương trong biển mây vang lên.

Đặc biệt là các loại dị tộc người, càng là từng cái từng cái sắc mặt trắng bệch, âm trầm muốn chảy ra nước.

Loại đáng sợ này sức mạnh, đủ để nghiền ép bọn họ bất kỳ bộ tộc bất kỳ thiên tài a!

Côn Na cùng Kha Lạc, lặng lặng đứng ở trong đám người. Kha

Lạc sắc mặt cực kỳ khó coi. Côn Na nhưng là mặt không hề cảm xúc, chỉ là ánh mắt không ngừng lấp loé.

Hoắc Nhĩ cùng Phách Tây, càng là ngây người như phỗng, kinh ngạc đứng ở trong hư không, nội tâm dâng lên một trận cảm giác vô lực.

“Vừa rồi giây chuyền kia bên trong ký tự, hình như là...”

Ân Toàn Vũ trong mắt bắn mạnh - ra tinh mang, tựa hồ nhận ra giây chuyền kia lai lịch, hai mắt thẳng nhìn chằm chằm Chỉ Đình.

Dương Thanh Huyền ở nổ ra một quyền sau, toàn trường yên tĩnh, như cùng thời gian tĩnh chỉ.

Hắn nhíu mày lại, trong lòng ngạc nhiên, không biết giây chuyền kia là vật gì, lại có thể hoàn toàn thu nạp rơi hắn Diệt Đạo Long Quyền, không khỏi đối với này Chỉ Đình thân phận sản sinh nghi hoặc.

Đồng thời vừa nãy Chỉ Đình tựa hồ hô một câu “Ta là ngươi...” Là ngươi cái gì? Lẽ nào nàng liên quan gì tới ta?

Dương Thanh Huyền thu lại cả người sát khí, biến về nhân thân, từ không trung bay rơi xuống, từng bước một hướng về Chỉ Đình đi đến.

“Ngươi mới vừa nói cái gì?”

Hai người xa xa tương đối, Dương Thanh Huyền Hắc Đồng ngưng nhìn sang, bốn mắt đụng vào nhau.

Chỉ Đình nội tâm run lên, với trước mắt nam tử này, càng sinh ra to lớn hoảng sợ, mặc dù đối phương tu vi không bằng chính mình, đồng thời lấy thân phận của nàng, đối phương cũng sẽ không làm hại chính mình, nhưng vừa nãy trận chiến đó hạ, nhưng là triệt để đưa nàng ngạo khí cùng đạo tâm đánh nát, giờ khắc này ở đối phương dưới ánh mắt, càng không nhịn được hoảng sợ lùi về sau.

“Ngươi bồi ta đào yêu!”

Chỉ Đình sắc mặt trắng bệch, cắn răng cả giận nói, đồng thời chỉ vào võ đài xa xa, nói: “Còn có Vạn Kiếp Tháp!”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, lạnh lùng nói: “Ngươi điên rồi sao.”

Hắn vài bước liền nghiêng người lên trước, lạnh giọng nói: “Ngươi là mình đi ra ngoài, vẫn là để ta đem ngươi ném đi!”

Chỉ Đình lau một cái máu ở khóe miệng, lạnh lùng theo dõi hắn, nói: “Ngươi sẽ hối hận.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Hối hận? Người điên.”

Nói, liền năm ngón tay khép lại như đao, bóng người lóe lên, một chưởng liền vỗ ra.

Cô gái trước mắt này cho hắn một loại cảm giác vô hình, tự Mộc Dương Trấn ở ngoài lần thứ nhất thấy nàng ra tay bắt đầu, thì có loại cảm giác kỳ dị.

Tuy rằng muốn giết gà dọa khỉ, nhưng chẳng biết vì sao, giờ khắc này mặt đối với cô gái trước mắt này, không chút nào sinh không nổi sát tâm, chỉ muốn đem nàng đánh bay ra ngoài liền có thể.

Dương Thanh Huyền chưởng pháp phiêu dật, từng tia từng tia ánh lửa tràn ra, như khói hoa tỏa sáng ở giữa không trung.

Chỉ Đình hơi thay đổi sắc mặt, tương tự ra một chưởng, theo hàn khí tiêu tán mà ra, mạnh mẽ chưởng gió thổi ra từng đoá từng đoá hoa tuyết.

Hai chưởng đều là như phồn hoa bay linh, chỉ có điều Dương Thanh Huyền chưởng tước như hỏa, Chỉ Đình nhưng là năm ngón tay che băng.

“Ầm!”

Hai người chưởng pháp tương giao, băng cùng hỏa sức mạnh, nháy mắt trừ khử.

Chỉ Đình dưới chân giẫm lên một cái, lần thứ hai xuất chưởng, như băng Tuyết Phiêu Phiêu, bốn phía nhiệt độ chợt giảm xuống, càng kết ra từng đoá từng đoá băng sương, trải rộng ở bốn phía.

“Cái gì? Đây là...!”

Dương Thanh Huyền nội tâm chấn động dữ dội, khó tin trợn to hai mắt.

Chỉ Đình đã nghiêng người mà đến, trên trăm đạo chưởng ảnh đem chính mình bọc lại.

“Lăng Sương Phiêu Hoa Chưởng?!”

Dương Thanh Huyền vô cùng khiếp sợ, tương tự sử dụng tới Lăng Sương Phiêu Hoa Chưởng đánh ra, trong khoảnh khắc liền cùng Chỉ Đình qua mấy chục chiêu.

Hai người chiêu pháp, võ kỹ, hoàn toàn tương tự.

Bất đồng duy nhất là, một cái Băng Hoa Phiêu Sương, một cái Hồng Diễm Phiêu Hỏa.

Ngoài ra, chưởng kình, thân pháp, Lực đạo các loại, hầu như đồng xuất một triệt, giống như là đồng môn sư huynh muội, đang diễn luyện công pháp.

Dương Thanh Huyền hãi tiếng nói: “Ngươi là ai?!”

Hắn có thể khẳng định Chỉ Đình thi triển chính là Lăng Sương Phiêu Hoa Chưởng, cái này bị Thiên Thành Giác tu luyện đồng thời cải biến sau thần thông.

Bộ chưởng pháp này nguyên bản chính là hệ “Thủy” thần thông, nhưng Thiên Thành Giác tu luyện là hệ “Hỏa”, cho nên mới hơi thêm sửa chữa.

Giờ khắc này Chỉ Đình thi triển ra, mới là hoàn chỉnh nguyên bản.

“Hừ, ta nguyên bản muốn nói cho ngươi biết, nhưng là bây giờ mà... Chờ ngươi thường ta đào yêu cùng Vạn Kiếp Tháp sau đó mới nói!”

Chỉ Đình khẽ mỉm cười, tựa hồ bị thất bại đạo tâm, giờ khắc này mới một lần nữa nhặt lên, như là ăn chắc Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền sắc mặt khó coi lên, thế thì còn đánh như thế nào?

Ngay sau đó chưởng pháp đẩy một cái, liền đem Chỉ Đình đánh bay.

Chính còn muốn hỏi, đã thấy Chỉ Đình xoay người rời đi, càng trực tiếp nhảy xuống lôi đình, chỉ để lại ba chữ, “Ta họ Ninh.”

Dương Thanh Huyền đứng ở trên lôi đài, nhìn Chỉ Đình thân ảnh, âm thầm phỏng đoán nói: “Họ Ninh? Ta có nhận thức họ Ninh sao?”

Hắn đột nhiên chấn động trong lòng, không rõ liền nghĩ đến yên tĩnh thanh dao.

“Lẽ nào cô gái này cùng yên tĩnh thanh dao có quan hệ? Chỉ là... Coi như cùng yên tĩnh thanh dao có quan hệ, theo ta lại có gì can hệ?”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, rơi vào trầm tư.

“Hết sức đặc sắc a, chúc mừng Lý Huyền, thủ lôi thành công.”

Động Hư mặt mỉm cười, một tiếng nói hạ, phá vỡ yên tĩnh, sau đó cong ngón tay búng một cái, hai viên hoàn mỹ cấp đạo văn đan liền bay bắn ra, rơi vào Dương Thanh Huyền trong tay.

Đến đây, đỉnh cao của biển mây trên, mới bùng nổ ra ầm ầm tiếng vỗ tay, chấn động đến mức mây khói lăn lộn, kéo dài không dứt.

Thậm chí có người bắt đầu hô to “Lý Huyền” tên, tiếng gầm một trận vượt qua một trận.

Vân Hư cổ chiến đài trên, ngoại trừ Hoa Thanh chờ số ít mấy người ở ngoài, sắc mặt của mọi người đều không tốt nhìn.

Công Thâu Khánh càng là nội tâm sợ hãi, hai tay nặn ra mồ hôi đến.

Ở Thánh Ma đại điện ở ngoài thời điểm, Dương Thanh Huyền từng một thanh chiến kích, xuất liên tục mấy chục chiêu, đánh tan đông đảo thiên tài liên thủ.

Vừa nãy một mạch chém ra chín đạo rồng lửa hư quang, càng là ở ngày đó trên căn bản, uy năng tăng lên không chỉ gấp mấy lần!

Loại này đối với võ ý lý giải, lĩnh ngộ, thông suốt, cũng đủ để nghiền ép làm đời vô số thiên tài a!

Công Thâu Khánh chật vật nuốt xuống một hồi, sắc mặt hơi trắng bệch.

Mấy toà trên lôi đài, mọi người sắc mặt cũng cực kỳ khó coi, Dương Vô Tâm mấy người càng là trên mặt như che chở sương lạnh.

Lộ Nhất Phàm ánh mắt lấp loé, không biết đang suy nghĩ gì.

Chỉ có Lam Ngưng Hư mặt ngậm mỉm cười, gật đầu nói: “Không sai, không sai.”

Kim khuyết lâu vũ bên trong đại điện, Dương Vân Kính đứng chắp tay, lặng lặng nhìn to lớn kia Thủy Tinh bên trong, rửa ảnh đi ra cảnh tượng, mặt không hề cảm xúc.

Kim khuyết lâu vũ bên trong đại điện, Dương Vân Kính đứng chắp tay, lặng lặng nhìn to lớn kia Thủy Tinh bên trong, rửa ảnh đi ra cảnh tượng, mặt không hề cảm xúc.

“Người này nếu như trường kỳ tiếp tục trưởng thành, hậu quả khó mà lường được a.”

Dương Vân Kính phía sau, hóa ra Lục Vũ Khôi thân ảnh, cái kia phong khinh vân đạm thần thái dĩ nhiên không gặp, thay vào đó là đầy mặt nghiêm nghị cùng sát khí.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1358: Lọ Sành Không Cách Miệng Giếng Phá, Bạch Uyên Chết Trận

Dương Vân Kính bất trí hay không, hờ hững hỏi: "Như thế nào?"

Lục Vũ Khôi nói: "Có thể giết."

Dương Vân Kính trong mắt ánh mắt, như thủy triều lên xuống, từ từ lại tiêu tan chìm xuống, trở nên bình tĩnh như nước.

Lục Vũ Khôi nói: "Kỳ thực chỉ cần tiểu thi thủ đoạn, liền có thể đem xoá bỏ ở nảy sinh trạng thái, từ đây không lo lắng về sau."

Dương Vân Kính nói: "Ngươi nói trò vặt là..."

Lục Vũ Khôi khẽ mỉm cười, nói: "Việc này liền giao cho ta được rồi."

Dương Vân Kính con ngươi thu nhỏ lại, tựa hồ đoán được là cái gì, lạnh lùng nói: "Ngươi phải ngay khắp thiên hạ người mặt động thủ?"

Lục Vũ Khôi chầm chậm nói: "Ngươi là sợ ta gặp sự cố?"

Dương Vân Kính nói: "Ngươi giấu giếm được tuyệt đại đa số người, nhưng giấu giếm được cái khác Giới Vương sao?"

Lục Vũ Khôi khẽ cười nói: "Không gạt được thì lại làm sao, bọn họ có thể tóm lại chứng cứ sao?"

Dương Vân Kính nhíu mày lại, lặng lẽ không nói.

Lục Vũ Khôi nói: “Yên tâm đi. Ta biết sạch sẽ gọn gàng. Chỉ cần Dương Thanh Huyền vừa chết, ngoài ra đều dễ bàn. Coi như thật xảy ra vấn đề, trách nhiệm cũng để ta làm cõng, tuyệt sẽ không dính dấp đến ngươi.”

Dương Vân Kính nói: “Cái kia gọi Chỉ Đình cô gái đây?”

Lục Vũ Khôi nhíu mày lại, nói: “Vừa sợi giây chuyền cuối cùng hiển hóa ra ngoài chính là đời Thiên Phù, ngươi hoài nghi nàng là Ninh gia người?”

Dương Vân Kính nói: “Không phải hoài nghi, mà là có thể khẳng định. Lăng Sương Phiêu Hoa Chưởng nguyên bản chính là Ninh gia tuyệt học, lại thêm đời Thiên Phù, xác định không thể nghi ngờ.”

Lục Vũ Khôi nói: “Như chỉ có một độc nhất cái tiểu nha đầu, giết cũng là giết. Nhưng này sau lưng còn liên lụy đến Ninh gia, là có chút phiền phức.”

Dương Vân Kính sắc mặt như nước, lạnh nhạt nói: “Trước tiên giải quyết đi Dương Thanh Huyền đi, cái này yên tĩnh Chỉ Đình không đáng lo lắng.”

Lục Vũ Khôi nói: “Được.”

Liền một tay bấm quyết, biến mất ở bên trong cung điện.

Dương Vân Kính nhìn cái kia lớn như vậy Thủy Tinh, bên trong bóng người tràng động, mặt không thay đổi tự nói: “Hai mươi năm, còn có thể lật được nổi sóng gió sao? Thiên Đạo tự có ý nghĩa chí, chỉ là ai có thể nói chính mình đại biểu Thiên Đạo đây? Chỉ có người thắng, mới là Thiên Đạo.”

…

Vân Hư cổ chiến đài trên, Động Hư nói: “Lý Huyền, ngươi có thể lựa chọn nghỉ ngơi, cũng có thể lựa chọn không nghỉ ngơi. Nghỉ ngơi lời, trong vòng ba canh giờ không được khiêu chiến ngươi. Không nghỉ ngơi, cứ tiếp tục thủ lôi.”

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, đem trên lôi đài Bạch Uyên nhiếp vào trong tay.

Bạch Uyên trên linh khí mất hết, trở nên dường như thiết côn giống như vậy, mặt trên còn ra hiện trên trăm đầu nhỏ như sợi tóc vết rạn nứt, xem như là phế bỏ.

Nhưng bên trong nhưng truyền đến một luồng an ninh khí tức, phảng phất chết có ý nghĩa.

[truyen⁂cua tui ΘΘ vn]

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Không nghỉ ngơi, tiếp tục đi. Trước đã bị đùa giỡn bức làm trễ nãi không thiếu thời gian, còn nghỉ ngơi lời được so với tới khi nào?”

Nói, đem Bạch Uyên cất đi.

Diệp Trọng Viễn khí sắc mặt tái xanh, nhìn chòng chọc vào hắn, hận không thể trực tiếp lên lôi đài đưa hắn đập chết.

Cái kia tàn phá Vạn Kiếp Tháp còn rơi ở phía xa, nhìn dáng dấp yên tĩnh Chỉ Đình không tính muốn.

Dương Thanh Huyền cũng cùng nhau thu vào Tinh Giới.

Hai người đại chiến một trận, trên võ đài dĩ nhiên chỉ có chút ít vết rạn nứt, cũng không biết là tài liệu gì chế thành.

“Hắn dĩ nhiên không nghỉ ngơi?”

Đỉnh mây trên võ giả, toàn bộ đều ngu mắt, đây không khỏi quá kiêu ngạo chứ?

Vừa nãy một hồi hóa ra Cửu Long, đỉnh cấp Thiên khí đều bị hỏng, đem đối phương Bán Thánh khí cũng đánh phế bỏ, lại trực tiếp tiếp tục thủ lôi?

Vân Hư cổ chiến đài trên, hơn mười vị Top 100 võ giả đều xao động, từng cái từng cái hai tay nắm tay, tựa hồ nóng lòng muốn thử.

Công Thâu Khánh lạnh lùng nhìn mọi người vẻ mặt, âm thầm châm chọc nói: “Coi như người này tiêu hao tinh lực, bị thương, cũng tuyệt không phải các ngươi này chút cặn bã có thể khiêu chiến.”

Ánh mắt của hắn nhưng là hướng về mặt khác chín tên đài chủ nhìn tới, muốn phải tìm đột phá miệng.

Tinh Cung bốn người tạm thời không muốn trêu chọc, Dương Thanh Huyền cùng cái kia người của Ma tộc không dám trêu, Thánh Ma đại điện bên trong, dù chưa nhìn thấy Lam Ngưng Hư ra tay, nhưng người này tựa hồ vô cùng không đơn giản.

Công Lôi mục tiêu, cũng chỉ có thể tạm thời khóa chặt ở Vu Khinh Nguyệt, Thương Nhan cùng Ân Huyễn Ca trên người.

Công Thâu Khánh ngầm thầm thở dài nói: “Từng cái đều là không người dễ trêu a!”

Đúng lúc này, đột nhiên một bóng người đi ra, tướng mạo khá là tà dị, như là tâm thuật bất chính hạng người, bóng người lóe lên, liền nhảy hướng về trong đó một tòa lôi đài.

“Ta chính là Càn Thiên Phủ, Mục Nhân Kiệt, khiêu chiến vị bằng hữu này.”

Mục Nhân Kiệt trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, giơ ngón tay lên, trực tiếp chỉ vào Lam Ngưng Hư.

Mấy trăm ngàn ánh mắt, tất cả đều rơi ở toà này trên võ đài.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, liền ngồi xếp bằng hư không, hai tay bấm quyết tu luyện, khôi phục thể năng.

Này Mục Nhân Kiệt dưới cái nhìn của hắn là chết chắc, không có gì đẹp mắt.

Dương Vô Tâm, Chung Hiệt đám người nhưng là đầy hứng thú nhìn, đồng thời bọn họ cũng muốn biết Lam Ngưng Hư sâu cạn. Mục Nhân Kiệt thân là hai mươi bốn gia một trong Càn Thiên Phủ cao đồ, lại là Top 100 cường giả, hơn nửa có chút thủ đoạn, có thể thăm dò ra một, hai.

Kim khuyết trên ban công, hoa bà đột nhiên mở miệng nói: “Lộc Huyễn, học trò ngươi cao đồ, chọn một cái hết sức kỳ lạ đối thủ a.”

Lộc Huyễn chính là Càn Thiên Phủ chưởng môn, ngưng tiếng nói: “Cái này Lam Ngưng Hư đích xác có chút kỳ lạ, nhưng hiện ở trên lôi đài mười người, có người nào là quả hồng nhũn? So ra mà nói, chọn này Lam Ngưng Hư hay là chính xác nhất.”

Còn lại chưởng môn cũng đều rối rít gật đầu, tựa hồ tán đồng Lộc Huyễn lời giải thích.

Lam Ngưng Hư khẽ cười nói: “Ồ? Càn Thiên Phủ nha, có chút hoài niệm đây. Năm đó ta còn chỉ điểm quá hươu đinh rõ hai chiêu, thời gian trôi qua thật nhanh a.”

Mục Nhân Kiệt hoàn toàn biến sắc, hươu đinh rõ là bọn hắn chưởng môn Lộc Huyễn gia gia, là Càn Thiên Phủ tốt nhất đại diện chưởng môn, không khỏi giận dữ, lạnh giọng nói: “Muốn chết!”

Nói, thân hình liền bắn mạnh mà đi, trong tay ánh quyền múc lên, quay về Lam Ngưng Hư điên cuồng oanh mà đi.

Lam Ngưng Hư trong mắt đột nhiên lộ ra vẻ kinh hoảng, cái kia loại bình tĩnh ung dung tư thái, một hồi mất ráo, luống cuống tay chân ứng với chiêu.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Hai người trong khoảnh khắc đã vượt qua mấy chục chiêu.

Lam Ngưng Hư trong tay tụ ra một thanh màu vàng nhạt Võ Hồn đao đến, vô cùng yếu ớt, là cấp thấp nhất Võ Hồn.

Ở Mục Nhân Kiệt thủ hạ, ứng phó vô cùng chật vật.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, có chút không hiểu nhìn, thầm nói: “Này Huyền Thiên Cơ đang giở trò quỷ gì?”

Chung Hiệt đám người cũng đều lộ vẻ nghi ngờ.

Đặc biệt là Chung Hiệt, ở Thánh Ma đại điện bên trong, cùng Lam Ngưng Hư phỏng chế Diêm Quân qua một chiêu, biết rõ lợi hại, nhưng bây giờ phỏng chế ra một thanh cấp thấp nhất Võ Hồn đao đối địch, đây là ý gì?

Nhưng trên lôi đài, Lam Ngưng Hư xác thực bị Mục Nhân Kiệt bức tránh trái tránh phải, không còn sức đánh trả chút nào.

Mục Nhân Kiệt nhất thời tự tin hơn gấp trăm lần, quát lên: “Mới vừa rồi còn trổ tài miệng lưỡi nhanh chóng, hiện tại liền thành oắt con vô dụng sao?!”

Lam Ngưng Hư sắc mặt trắng bệch, giận dữ hét: “Ta với ngươi liều mạng!”

Nói cầm lấy Võ Hồn đao, vọt lên.

“Oành!”

Hai người một chiêu va chạm bên dưới, Lam Ngưng Hư Võ

Hồn đao bị Mục Nhân Kiệt phách diệt, đột nhiên cắn răng một cái, tiếp dùng đầu đánh vào Mục Nhân Kiệt lồng ngực, hai người đều là kêu thảm một tiếng, sau đó từng người đánh bay.

Lam Ngưng Hư trực tiếp cũng ở trên lôi đài, trượt ra trăm trượng xa.

Mục Nhân Kiệt nhưng là phun ra một ngụm máu đến, đã bị chấn động ra võ đài.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1359: Hối Tiếc Không Kịp, Chín Viên Đạo Văn Đan

“Này...”

Hai người tranh đấu, không khỏi quá hí kịch tính, một chút cũng không đặc sắc.

Hơn nữa cuối cùng cái kia một chiêu, cũng có chút không hiểu ra sao, Mục Nhân Kiệt dù sao cũng là hai mươi bốn cường bên trong đệ tử kiệt xuất, làm sao sẽ bị đầu va ngực, liền bay ra võ đài?

Liền ngay cả Mục Nhân Kiệt chính mình cũng cảm thấy có chút không hiểu ra sao.

Kiểm tra một chút trên người, cũng không có bị thương, ngược lại là cái kia Lam Ngưng Hư cũng ở trên lôi đài, run rẩy đứng lên, giống là bị tổn thương tựa như.

Động Hư nhíu mày lại, tương tự lộ ra vẻ không hiểu, nhưng vẫn là tuyên bố: “Lam Ngưng Hư thủ lôi thành công.”

“Này...” Mục Nhân Kiệt cả kinh nói: “Ta còn có thể tái chiến, không tính thua!”

Động Hư lạnh lùng nói: “Rơi ra võ đài phạm vi chính là thua.” Thấy hắn không phục dáng vẻ, quát lên: “Đừng nói nhảm, trở về vị trí cũ!”

Mục Nhân Kiệt hơi thay đổi sắc mặt, không dám ngỗ nghịch Động Hư, buồn bực đầu liền trở lại Vân Hư cổ chiến đài trên.

“Khà khà, ta thắng.”

Lam Ngưng Hư ngây ngốc dáng vẻ, sờ một cái đầu, một bộ biểu tình may mắn.

Lúc này, Vân Hư cổ chiến đài trên không ít đệ tử đều trong đôi mắt tuôn ra tinh mang.

Bọn họ vẫn luôn đang tìm kiếm mười tên đài chủ kẽ hở, người trước mắt này rõ ràng liền không có bản lãnh gì, vừa nãy thắng Mục Nhân Kiệt cũng thắng không hiểu ra sao, vận khí thành phần rất lớn.

“Vèo! Vèo!”

Lập tức có hai người lại vọt ra, bay thẳng hướng về võ đài.

Một người trong đó chân trước vừa xuống đất, phía sau người kia lập tức chịu đến một luồng áp lực, bị gảy trở lại.

Động Hư lạnh lùng nói: “Trước tiên Thượng giả làm chuẩn.”

Tên kia chưa trên người, áo não giậm chân một cái.

Mà hướng về lên lôi đài người, nhưng là “Ha ha” cười to, sau đó một mặt châm chọc nhìn chằm chằm Lam Ngưng Hư, lộ ra vẻ dữ tợn.

Lam Ngưng Hư nhưng là căng thẳng muôn dạng, lần thứ hai ngưng tụ ra cấp thấp Võ Hồn đao, cảnh giác ứng đối.

“Vận khí, không biết vĩnh viễn duy trì.”

Công Lôi người cười lạnh một tiếng, trong tay liền hóa ra điểm điểm ánh kiếm, hướng về Lam Ngưng Hư chém tới, từng đạo từng đạo kiếm khí ở trên không bên trong bạo nổ mở, ác liệt cực kỳ.

“Là Lãnh Kiếm Mai gia thiên tài!”

“Thật nhanh kiếm, thật nhanh thân pháp, chẳng trách để hắn giành trước!”

Đỉnh mây bên trên, truyền đến các loại thán phục, lúc này mới như là thập cường thủ lôi bộ dạng, trước trận chiến đó quá mức hoang đường.

Kim khuyết lâu vũ trên, đám người chờ tất cả đều sắc mặt ngưng trọng.

Hoa Bà trầm giọng nói: “Mới vừa rồi rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Có ai thấy rõ sao?”

Lộc Huyễn cũng là vô cùng ngạc nhiên, nhà mình thiên tài thua không minh bạch, bị đối phương đầu đụng một cái liền thua?

Đây không khỏi thua thật mất thể diện chứ?

Lộc Huyễn trên mặt một trận nóng hừng hực, phảng phất cảm nhận được khắp nơi giễu cợt ánh mắt.

Trên lôi đài, Lam Ngưng Hư vẫn như cũ bị Mai gia thiên tài bức tránh trái tránh phải, trong tay Võ Hồn đao mấy lần phá diệt, vô cùng chật vật.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nhìn hắn diễn kịch, không biết nội tâm hắn suy nghĩ gì.

Lại là mấy trăm chiêu sau, Lam Ngưng Hư đột nhiên nắm lấy cơ hội, đột nhiên ôm lấy Mai gia thiên tài, một chiêu đấu vật thủ pháp, liền đem Mai gia thiên tài vứt bay ra ngoài.

Tất cả mọi người: “…”

Động Hư ngưng tiếng nói: “Lam Ngưng Hư thủ lôi thành công.”

Mai gia thiên tài một mặt mộng bức, chính mình một điểm tổn thương đều không bị, làm sao sẽ bị ném ra ngoài sàn đấu? Đến thời khắc này hắn còn không nghĩ ra, mình tại sao thua?

“Ha ha! Cơ hội vẫn là lão tử a!”

Trước cùng Mai gia thiên tài tranh đoạt vị thiên tài kia, cười lớn một tiếng, cũng đã vọt tới trên võ đài, thân hình ngắn nhỏ, thân thể mập mạp.

Còn có mấy tên thiên tài vừa vừa nhảy lên, liền phát hiện bị người cướp đoạt trước, đều là một mặt âm trầm.

Từ trước mặt hai tràng thi đấu xem ra, này Lam Ngưng Hư sợ là rất khó sống quá trận thứ ba, này tiện nghi cũng bị cái kia quả bí lùn đoạt đi.

Dương Thanh Huyền đột nhiên cả người chấn động, đột nhiên nhảy lên, trong đôi mắt nổ bắn ra tinh mang, dại ra nói: “A! Ta hiểu được, hắn đang gạt hoàn mỹ cấp đạo văn đan!”

Gặp được cái kia quả bí lùn cùng Lam Ngưng Hư từng người lấy ra một viên đạo văn đan sau, Dương Thanh Huyền nháy mắt phản ứng lại.

Hết thảy đài chủ ở đối mặt khiêu chiến thời điểm, không khỏi là chọn dùng lôi đình phích lịch thủ đoạn, kinh sợ bọn đạo chích, để người không dám lại tới khiêu chiến.

Mà Lam Ngưng Hư nhưng đi ngược lại con đường cũ, cố ý lộ ra rất yếu, hết sức ngốc, ước gì tất cả mọi người tới khiêu chiến.

Một hồi liền là một quả hoàn mỹ cấp đạo văn đan!

Loại này đạo văn đan chi quý giá, coi như là thập cường hai mươi bốn trong nhà, cũng sẽ không vượt qua một trăm viên!

Lam Ngưng Hư tiến nhập Top 100 sau, thu được một viên.

Trở thành đài chủ, lại đạt được một viên.

Đánh bại Mục Nhân Kiệt cùng Mai gia thiên tài sau, lại đạt được hai viên.

Hiện đang đối chiến quả bí lùn...

Quả nhiên, không bao lâu, lại là trong lúc vô tình “Thắng thảm”, lần này Lam Ngưng Hư còn cố ý phun ra một ngụm máu lớn đến, phụt ra cao hơn ba trượng, cũng không biết hắn là làm sao làm được.

Quả bí lùn bay ra võ đài, lại đạt được một viên đạo văn đan.

Lúc này, Vân Hư cổ chiến đài trên, còn dư lại các thiên tài càng là hai mắt phóng quang, như ong vỡ tổ xông về võ đài.

Nhưng bị một tên lấy tốc độ sở trường thiên tài đoạt trước tiên, bay xuống ở trên lôi đài, lại như mình đã thắng giống như vậy, cười lớn không ngớt.

Sau một lúc, tên thiên tài này bay đi, Lam Ngưng Hư lại đạt được một viên đạo văn đan...

Dương Thanh Huyền mặt đen lại, âm thầm hối hận, mình tại sao không nghĩ tới?

Trận đầu liền đem yên tĩnh Chỉ Đình đánh nổ, liền ngay cả đối phương Bán Thánh khí đều cho đánh bể, còn ai dám đến lại khiêu chiến?

Đạo văn đan ẩn chứa đạo uẩn, đối với võ giả mà nói, nắm giữ lợi ích to lớn, giá trị cao, xa trên Toàn Long Đan.

Mà hoàn mỹ cấp đạo văn đan, càng là có thể gặp không thể cầu, trên thị trường căn bản không khả năng xuất hiện. Cho dù là Tinh Cung, nếu không phải vì chuẩn bị Thương Khung luận võ, từ khắp nơi xuất Tiền xuất Lực chống đỡ, cũng rất khó làm cho đến một trăm viên hoàn mỹ cấp đạo văn đan.

Hiện tại mấy hiệp, Lam Ngưng Hư đã được sáu viên.

Đồng thời Vân Hư cổ chiến đài tốt nhất các thiên tài, còn từng cái từng cái nóng lòng muốn thử, giành trước cướp sau xông tới đưa đan.

Dương Thanh Huyền hối hận ruột đều sạch.

Nếu như hắn có sáu viên hoàn mỹ cấp đạo văn đan, nuốt vào sau nháy mắt liền có thể lấy đột phá đến Không Pháp trung kỳ.

Lam Ngưng Hư chiến thắng tên kia lấy thân pháp sở trường thiên tài sau, đã là đầy người máu tươi, ở trên lôi đài run rẩy, thật giống đứng cũng không vững.

Nhưng sau đó không lâu, lại một viên đạo văn đan vào tay.

Lam Ngưng Hư nửa ngồi dưới đất, mạnh mẽ giãy dụa phải đứng lên, cắn răng nói: “Ta... Ta... Ta còn có thể... Còn có thể lại... Tái chiến...”

“Phù phù.” Vẫn không có đứng lên, té lăn trên đất, triệt để lực kiệt, trong tay Võ Hồn đao đều ngưng tụ không ra.

Dương Thanh Huyền mặt xạm lại.

Nửa chén trà nhỏ sau, Lam Ngưng Hư lại vào tay một viên hoàn mỹ cấp đạo văn đan.

Dương Thanh Huyền: “...”

Lúc này, coi như lại ngu xuẩn thiên tài, cũng ý thức được không đúng, từng cái từng cái ngây ngốc đứng tại chỗ, lại không ai dám mạo muội đi tới.

Tuy rằng Lam Ngưng Hư nằm ở trên lôi đài, thật giống động cũng sẽ không động.

Chung Hiệt cũng chợt tỉnh ngộ, khiếp sợ lắp bắp nói: “Hắn... Hắn... Hắn được tám viên hoàn mỹ cấp đạo văn đan...”

Đột nhiên, một tên ngày mới rốt cục không nhịn được, quát to: “Ta cũng không tin cái này tà!” Bóng người lóe lên, liền xông lên trên.

Rốt cục, Lam Ngưng Hư được quả thứ chín đạo văn đan.

Lại đá bay vị thiên tài kia sau, lại thể lực không chống đỡ nổi ngã trên mặt đất, hổn hà hổn hển thở nói: “Ta... Ta... Ta còn có thể... Lại... Chiến...”

Thời gian cuối cùng cũng coi như tạm thời điều chỉnh xong, hy vọng có thể ổn xuống. (*^^*)

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1360: Phép Khích Tướng, Đều Là Diễn Viên

Mấy trăm ngàn người: "..."

Kim khuyết lâu vũ trên, chưởng môn các phái, từng cái từng cái sắc mặt rất khó coi.

Lộc Huyễn cả giận nói: "Một đám ngu xuẩn vật!"

Hoa Bà há to mồm, ngơ ngác nói: "Chín viên... Hoàn mỹ cấp Đạo Văn Đan..."

Ân Toàn Vũ lau đi mồ hôi lạnh trên trán, nói: "Hoàn mỹ cấp Đạo Văn Đan, chỉ có Giới Vương cảnh cường giả mới có thể luyện chế, đồng thời tỷ số thất bại rất lớn. Này một trăm viên khen thưởng, đều là các đại môn phái xuất Tiền xuất Lực kết phường kiếm ra tới, này Lam Ngưng Hư một hồi liền lấy chín viên, này..."

Vào giờ phút này, Vân Hư cổ chiến đài trên chúng thiên tài, bỗng nhiên sợ ra mồ hôi lạnh.

Cái kia một số người bị Lam Ngưng Hư đá bay cường giả, tất cả đều là sắc mặt so với gan heo càng khó coi hơn. Nhảy vào mười vị trí đầu mê hoặc quá lớn, để cho bọn họ phấn đấu quên mình, tre già măng mọc.

Làm mất đi Đạo Văn Đan bảy người kia, hối tiếc muốn gặp trở ngại, đều là vẻ mặt đưa đám.

Nếu như không đi khiêu chiến lời, chính mình đem Đạo Văn Đan nuốt, đi lên đột phá tỷ lệ rất lớn, còn có thể lĩnh ngộ Đạo ý.

Dù cho chính mình không ăn, cầm bán cũng là giá trên trời a, mấy thập niên tài nguyên tu luyện cũng có thể đổi lại.

Bây giờ trở nên không có gì cả.

Dương Thanh Huyền chờ người cũng đều là nuốt nước bọt, đột nhiên phát hiện mình sai rồi, sai lợi hại.

Biển mây bên trên, mấy trăm ngàn võ giả, cũng bắt đầu từng cái từng cái phản ứng lại.

Lúc trước cái kia chút chuyện cười Lam Ngưng Hư, chờ muốn nhìn Lam Ngưng Hư bị đánh bể, tất cả đều há to mồm, cả đám trợn mắt há mồm.

Dù sao Thương Khung luận võ đã bao lâu nay tới nay, mỗi một vị thập cường thủ lôi thiên tài, đều là đem hết toàn lực biểu diễn sức mạnh của chính mình, thứ nhất có thể kinh sợ quần hùng, làm cho người khác không dám khiêu chiến chính mình, thứ hai có thể danh dương thiên hạ.

Chưa từng gặp có người như vậy, giả ngu kiếm lời Đạo Văn Đan.

Lam Ngưng Hư nằm một trận, gặp lại không ai lên lôi đài, lúc này mới chậm rãi đứng lên, trước mọi người mặt, đem huyết bào thay đổi, sau đó ném ra một cái không gian nguyên khí, là một tòa tuyệt đẹp phòng ốc, tiến vào đi tắm, mặc một thân trường bào màu trắng, này mới một lần nữa xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Chỉ thấy hắn thần thái sáng láng, khí tức thâm hậu, nơi nào có nửa điểm bị thương dáng vẻ.

Lam Ngưng Hư nhìn mọi người khẽ cười nói: “Chín viên Đạo Văn Đan, so với ta dự đoán nhiều hơn một chút, xem ra chư vị thông minh còn đang ta dự tính bên dưới a.”

Vân Hư cổ chiến đài trên, tất cả mọi người là mặt âm trầm, cái kia làm mất đi đan bảy người, càng là tức giận nghiến răng, cả người run.

Hiện tại đan không còn, cũng chẳng khác nào mất đi tư cách khiêu chiến.

Lam Ngưng Hư khinh miệt nhìn chằm chằm mọi người, nói: “Làm sao, không phục? Không phục liền lên a, Diệp Trọng Viễn nói không sai, các ngươi đều là rác rưởi.”

“Rầm!” Vân Hư cổ chiến đài truy cập liền sôi sùng sục, các loại không phục cùng tiếng mắng chửi không ngừng vang lên, tất cả đều là lên cơn giận dữ.

Lam Ngưng Hư nói: “Đám bỏ đi, không dám lên liền câm miệng, đừng bibi. Thương Khung luận võ từ thành lập đến nay, chưa từng có giống các ngươi khóa này như vậy rác rưởi.”

“Đừng vội càn rỡ! Ta cũng không tin ngươi còn có thể trấn áp được toàn trường!”

Một tên nam tử áo bào xanh đột nhiên nhảy lên lôi đài, quát to: “Ta thất tinh lầu Âu Dương Thiên hoa khiêu chiến ngươi!”

Một lát sau, Âu Dương Thiên hoa bay ra ngoài, Lam Ngưng Hư mặt mỉm cười, nhìn chăm chú trong tay khí trời đất hòa hợp bên trong hoàn mỹ cấp Đạo Văn Đan, hài lòng nói: “Mười viên.”

Hắn ánh mắt quét qua toàn trường, nói: “Còn có vị nào rác rưởi muốn lên sàn không?”

Mấy chục người toàn bộ đều đổi sắc mặt, tĩnh táo lại.

Hơn nữa Lam Ngưng Hư đánh Âu Dương Thiên hoa thời điểm, vẫn là dùng mấy chục chiêu, thật giống cực kỳ cật lực, để người hoàn toàn không nhìn ra sâu cạn của hắn, đến cùng ở mức độ nào.

Đồng thời đánh liên tục tám người, cho dù là Đạo cảnh, cũng có thể đỡ không được đi?

Dương Thanh Huyền mặt đen lại, đầu tiên là giả làm heo ăn thịt hổ, sau đó dùng phép khích tướng, tuy rằng người người đều biết hắn dùng chính là phép khích tướng, nhưng cái kia từng câu “Rác rưởi” mắng ở trên đầu, tại chỗ tất cả đều là thiên chi kiêu tử, chưa từng bị loại này sỉ nhục, rất khó khống chế được a.

“Hừm, rác rưởi, chính là ngươi, nói đúng là ngươi, không cần nhìn trái phải. Ngươi là mưa điện rác rưởi đi, các ngươi toàn tông đều là rác rưởi.”

“Oa a! Quá làm người tức giận! Mưa điện Lữ Phương khiêu chiến ngươi!”

Một lát sau, Lam Ngưng Hư hài lòng lại cười nói: “Mười một quả.” Hắn ánh mắt nhất chuyển, chỉ vào cổ chiến đài trên một người nói: “Hoàng môn cặn bã, nói đúng là ngươi, các ngươi toàn tông đều là cặn bã.”

Hoàng môn người kia hạ thấp xuống đầu, mười ngón bấm vào thịt bên trong, khuôn mặt ức đến tím bầm.

Hoàng môn cao tầng cùng các đệ tử, đều trên Vân Hải nhìn, giờ khắc này tông môn chịu nhục, nếu như không đi ra lời, về tông môn sau thì phiền toái, nếu như đi ra ngoài...

Cân nhắc luôn mãi sau, tên đệ tử này thẳng thắn nhắm hai mắt lại, trực tiếp phong mình ngũ giác giác quan thứ sáu, hoàn toàn cho rằng không nghe thấy.

Lam Ngưng Hư cười nhạt, ánh mắt di chuyển, nhìn phía một người khác võ giả.

Người võ giả kia khuôn mặt nháy mắt trắng bệch, vội vàng học đằng trước người kia dáng dấp, phong mình ngũ giác giác quan thứ sáu.

Nhưng để hắn hoảng sợ là, rõ ràng phong ngũ giác giác quan thứ sáu, Lam Ngưng Hư châm chọc vẫn là truyền lọt vào trong tai.

“A! Ta muốn khiêu chiến ngươi!”

“Ta cũng không tin, ngươi còn có thể đánh!”

“Đáng chết! Nhục ta tông môn người, chết!”

Trong khoảnh khắc, có bảy, tám người trực tiếp bị kích thích nổi khùng, trục vừa lên đài khiêu chiến, sau đó lưu lại Đạo Văn Đan, liền cút về.

Đến đây, Lam Ngưng Hư trong tay hoàn mỹ cấp Đạo Văn Đan, đã đạt đến hai mươi viên.

Hết thảy tông môn tất cả đều trợn mắt ngoác mồm, chỉ là này hai mươi viên hoàn mỹ Đạo Văn Đan giá trị, là có thể ở trung ương đại thế gia khai tông lập phái.

Trong lúc nhất thời, Vân Hư cổ chiến đài trên những người còn lại, tất cả đều xanh mặt giả chết, chẳng quan tâm, mặc cho Lam Ngưng Hư làm sao nói móc trào phúng, đều lại không có ai bị kích tướng đi ra.

“Một phần năm, một phần năm Đạo Văn Đan đều bị hắn lấy xuống...”

Động Hư cùng tám vị Thiên Quân, cũng đều là đầy đầu mồ hôi lạnh, cảm thấy có chút hoang đường.

Hai mươi viên hoàn mỹ cấp Đạo Văn Đan nuốt xuống lời, chỉ cần không bạo thể, sợ là có thể từ Không Pháp sơ kỳ, trực tiếp thăng cấp đến Không Pháp đỉnh cao.

Toàn bộ biển mây bên trên, tất cả đều yên lặng như tờ.

Thậm chí ngay cả luận võ đều quên, mọi người kinh ngạc đứng ở đó, có chút hoảng hốt.

Sau một lúc, Động Hư mới ho khan hai tiếng, nói: “Luận võ tiếp tục, còn có muốn Công Lôi không có?”

Đột nhiên một tiếng khóc lớn từ trên võ đài truyền đến, chỉ thấy Dương Thanh Huyền hai tay cầm Bạch Uyên, cả người run rẩy, khóc tang nói: “Tâm thần ta tướng tu đỉnh cấp nguyên khí đều bị hỏng, hơn nữa bị Bán Thánh khí chấn động ra nội thương, khặc, khặc ho, khẳng định ai cũng đánh không lại, ta chết chắc rồi!”

Nói, ở trên lôi đài lảo đảo, không đứng thẳng được.

Vân Hư cổ chiến đài trên, tất cả mọi người mặt xạm lại, con mẹ nó ngươi - đây cũng quá giả đi!

Chung Hiệt lườm hắn một cái, lớn tiếng nói: “Ta không ngại nói thẳng, trước mấy ngày Thánh Ma đại điện bên trong, ta bị đánh suýt chút nữa binh giải, hiện tại chỉ có thể phát huy ra Tiểu Thiên Vị thực lực.”

“Chư vị đừng như vậy, kỳ thực ta mới là thảm nhất.”

Thương Nhan lau nước mắt, nói: “Sự luyện công của ta ra gốc rạ, hiện tại cùng phế nhân gần như. Ngươi còn có thể phát huy ra Tiểu Thiên Vị thực lực, ta hiện tại liền ngay cả bay xuống lôi đài sức mạnh cũng bị mất, chỉ có thể ngồi chờ người khác đem ta đá xuống, ô ô.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1361: Thiên Hạ Rung Động, Biển Đen Người Đến

Trên lôi đài mấy người, bắt đầu từng cái từng cái so với thảm so với yếu.

“Ta mới là yếu nhất, ta đã mấy ngày không ăn cơm.”

“Khái khái, ta đêm qua mười ba lần, hiện tại cả người đều là trống không, ai tới đá ta một cước, bảo đảm đem ta đá bay.”

“Ngạch, ta tới dì cả, toàn thân như nhũn ra, một chút khí lực đều khiến không lên.”

Nháy mắt, hết thảy ánh mắt đều nhìn về một tòa lôi đài.

Chung Hiệt phẫn nộ quát: “Ngươi nam, làm sao sẽ tới dì cả?”

Thương Nhan vô lực co quắp trên mặt đất, hữu khí vô lực nói rằng: “Chúng ta lang tộc kết cấu thân thể, với các ngươi Ma tộc không giống nhau, ngươi làm sao sẽ biết ta không có.”

Động Hư sắc mặt trầm xuống, phẫn nộ quát: “Các ngươi này giống kiểu gì? Các ngươi nhưng là thập cường tồn tại, vì Đạo Văn Đan, liền mặt cũng không cần?!”

“Mặt? Mặt là cái gì, có thể ăn không? Có thể tăng lên công lực sao?”

“Chính là, ngươi cho ta mười viên Đạo Văn Đan, mặt của ta ngươi cầm.”

“Ta chỉ cần năm viên.”

“Ta một viên là tốt rồi.”

Động Hư: “...”

“Đạo Văn Đan thật sao? Ta đây có một viên.”

Đột nhiên, một đạo thanh âm dễ nghe, bình tĩnh ở cổ chiến đài trên vang lên, đem hết thảy tiếng huyên náo toàn bộ ép xuống.

Một đạo Doanh Doanh bóng người, hoảng hốt bên dưới, liền rơi ở một tòa trên võ đài.

Tóc đen như thác nước, ngũ quan tuyệt mỹ, người mặc đồ trắng ngân giáp, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

Đen ngòm đôi mắt đẹp ẩn chứa phức tạp tâm tình, vài tia quật cường, chậm rãi đưa tay giơ lên, năm ngón tay duỗi mở, một viên hoàn mỹ cấp Đạo Văn Đan ngay ở lòng bàn tay, xoay tay liền ném Động Hư.

“Ai... Ngươi...”

Dương Thanh Huyền há miệng, cuối cùng vẫn là nhắm lại, hóa thành thở dài.

“Thật là đẹp! Là Quân Thiên Tử Phủ chưởng môn ngàn vàng Thi Ngọc Nhan, hưởng danh tiếng thiên hạ tuyệt đời mỹ nhân.”

“Tài mạo song toàn, không chỉ có người đẹp, tu vi cũng vô cùng đáng sợ.”

“Có người nói nàng cùng Dương Vô Tâm có hôn ước tại người?”

“Ai biết được, ta còn nghe nói nàng... Khà khà... Đương nhiên là tha thứ nàng rồi... Ha ha...”

Theo Thi Ngọc Nhan ra trận, toàn bộ Thương Lan Hải trên đều sôi trào.

Thi Ngọc Nhan cùng cái khác người không giống nhau, là từ nhỏ đứng ở toàn bộ thế giới đỉnh phong nhân vật, được vạn người ngưỡng mộ sùng bái, cơ hồ là toàn bộ trong vòng ba mươi ba ngày, có người thanh niên trẻ trong lòng nữ thần.

Dương Vô Tâm gương mặt âm trầm xuống, hầu như muốn chảy ra nước.

Không chỉ có là bởi vì bốn phía lưu ngôn phỉ ngữ, cũng bởi vì Thi Ngọc Nhan cùng Dương Thanh Huyền trong đó xác thực ái ám muội muội nói không rõ ràng, để hắn cảm giác đến cùng một trận xanh biếc.

“Từ nhỏ ta hãy cùng phụ thân tu luyện Thái Thanh Ngọc Quyết, có mạnh nhất tông môn, công pháp hay nhất, thích hợp nhất lão sư. Đồng thời thân hoài Huyền Nguyên Thủy Thân, Đế phẩm Võ Hồn, thuở nhỏ liền có Thánh khí ở trong người hỗ trợ lẫn nhau.”

“Tất cả tất cả những thứ này, đều quyết định tương lai của ta nhất định có thể trở thành thiên hạ giữa bá chủ, thậm chí vượt qua phụ thân ta tồn tại. Ta lật xem từ cổ chí kim cái thế anh hùng, tuyệt đời cường giả, chư Thiên Đế vương, ta truy tầm bọn họ dấu chân, đi tìm vùng trời này cao điểm.”

“Ngày, cao bao nhiêu?”

Thi Ngọc Nhan chậm rãi kể, toàn bộ biển mây trên mấy trăm ngàn người, yên lặng không hề có một chút âm thanh.

Ở Kim khuyết trên ngọc lâu thiên hạ các tông chủ, tương tự là lặng lặng ngắm nhìn.

Thi Diễn càng là nhíu mày lại, trong mắt lập loè ánh sáng.

“Trời, cao bao nhiêu? Cái này có thể là mỗi một vị đeo đuổi đạo tâm võ giả nội tâm nghi vấn. Hoặc là, mãi mãi cũng không biết có đáp án.”

“Nhưng ở truy tìm cái vấn đề này trên đường, ở truy tầm Ân Võ Vương dấu chân con đường trên, ngươi giống như là một bức không nhìn thấy tường, chắn tiền phương của ta.”

“Vì lẽ đó ta muốn khiêu chiến ngươi Dương Thanh Huyền!”

Thi Ngọc Nhan lẫm liệt như tuyết, tay phải giữa trời một trảo, chiến kích Man Thần liền “Vù” một tiếng dập dờn đi ra, tỏa ra từ từ hào quang màu xanh, cùng với lạnh lùng sát khí.

“Dương Thanh Huyền?”

“Hắn, hắn không phải gọi Lý Huyền sao?”

Vân Hư cổ chiến đài trên, ở ngắn ngủi khuých tịch phía sau, bỗng nhiên tuôn ra một trận xôn xao.

Lập tức, toàn bộ Thương Lan Hải trên, mây chi đỉnh cao, mấy trăm ngàn người toàn bộ đều lộ ra vẻ khiếp sợ, nội tâm chấn động dữ dội.

“Dương Thanh Huyền? Hắc trên biển, bắn giết Cổ Diệu vị thiếu niên kia?!”

“Trời ạ! Dĩ nhiên là đã bắn giết qua Cổ Diệu cường giả, chẳng trách đáng sợ như thế!”

“Hắn không phải là bị Tinh Cung khắp thiên hạ truy nã sao? Khó trách hắn phải đeo mặt nạ.”

“Bắn giết Cổ Diệu, cứu vớt ngàn tỉ sinh linh, có công lớn, vì sao phải bị truy nã?”

Biển mây trên, các loại nghị luận sôi nổi dương dương tự đắc, đều là đầy ắp bất đồng tâm tình sắc thái, đa số mang theo rất lớn khiếp sợ cùng bất mãn.

Động Hư hơi thay đổi sắc mặt, hắn tự nhiên đã sớm biết Dương Thanh Huyền thân phận, giờ khắc này nghe thấy toàn thiên hạ chê trách, đáy mắt xẹt qua vẻ ngưng trọng.

Dương Vô Tâm cũng ngây ngẩn cả người, hiển nhiên toàn bộ Tinh Cung cao tầng đều biết Dương Thanh Huyền thân phận, nhưng cũng cũng không có người báo cho hắn.

Chung Hiệt chờ dị tộc người đồng dạng hoảng sợ không thôi, bọn họ tuy rằng thoái ẩn một góc, nhưng đối với thiên hạ phát sinh đại sự, đều cũng có nghe thấy.

“Bắn giết... Cổ Diệu, này... Sao có thể có chuyện đó?!”

Trong hư không, Kha Lạc đầy mặt dại ra, ánh mắt ngạc nhiên, dùng sức quơ quơ đầu, kêu lên: “Không thể, tuyệt đối không thể! Nhất định là đồn đại sai lầm!”

Côn Na nhưng là ánh mắt lấp lóe, nhỏ nhẹ gợn sóng ở đồng bên trong khuếch tán, tựa hồ cũng bị tin tức này chấn động kinh trụ.

Một không gian khác bên trong, Hoắc Nhĩ cùng Phách Tây, càng là há to mồm, thật lâu không khép được.

Còn có cường giả khắp nơi, bách tộc người, hết thảy thế gia, vô số ánh mắt tất cả đều nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nội tâm dâng lên sóng to gió lớn.

Đặc biệt là giải giáp Công Thâu, khống thi Mao gia, Đại La tiên sơn, này chút cùng “Lý Huyền” từng có dính dấp người hoặc là thế lực, càng là cực kỳ kinh hãi.

Công Thâu Khánh cơ hồ là hoảng sợ nhìn trên đài tỷ võ, nội tâm một trận nghĩ đến mà sợ hãi cùng vui mừng.

Bắn giết Cổ Diệu, cứu lại Thương Sinh.

Này một hạng hành vi nghịch thiên, làm cho chỉ là “Dương Thanh Huyền” này ba chữ, liền đủ để rung động thiên hạ.

Kim khuyết lâu vũ bên trên, thập cường hai mươi bốn nhà tông chủ chưởng môn, tất cả đều là sắc mặt bình tĩnh, tựa hồ đối với tình hình trước mắt sớm có dự liệu.

Dương Vân Kính độc ở bên trong cung điện, lặng lặng nhìn chằm chằm to lớn Thủy Tinh, trong mắt hàn mang lấp loé.

Biển mây trên lâm vào ngắn ngủi điên cuồng nghị luận bên trong, tràng diện càng nhất thời hơi không khống chế được.

Nhưng này trên võ đài túc sát bầu không khí, nhưng như luồng không khí lạnh giống như chậm rãi khuếch tán mở, làm cho thanh âm của mọi người không ngừng yếu xuống, rất nhanh trở nên yên tĩnh.

“Chậm đã!”

Đột nhiên đỉnh cao của biển mây, truyền ra một đạo thanh âm cô gái, đem này xơ xác ngưng trọng bầu không khí đánh vỡ.

Tất cả mọi người quay đầu lại, đám người tách ra, tự biển người nơi sâu xa đi ra một tên thướt tha nữ tử, trên người mặc lửa đỏ quần áo, Trương Dương mà rõ điên cuồng, mặt ngậm mỉm cười, một đôi mực con mắt màu đen, trong suốt như nước.

Nữ tử phía sau còn theo mấy tám tên áo bào đen nam tử, mang theo Huyết Nguyệt huy chương, đều là sắc mặt lạnh sát, trên người khí tức mạnh mẽ vô cùng.

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn, cả kinh nói: “Nàng làm sao tới?”

Cô gái trước mắt này, càng là Cổ Diệu cuộc chiến sau, sẽ thấy chưa từng thấy qua Vũ Ảnh.

Dương Thanh Huyền ngẩn người một chút, nghĩ thầm: “Vũ Ảnh đến, cái kia Tử Diều Hâu đây? Còn có Tử Dạ...”

Hắn lo lắng hướng về bốn phía nhìn tới, nhưng biển người mênh mông, nơi nào tìm được người?

Lúc này, Vũ Ảnh nhìn Thi Ngọc Nhan nói: “Nếu là so với lôi, đương nhiên phải nói một cái công bằng. Ngươi có binh khí, hắn tay không tấc sắt, thế thì còn đánh như thế nào?”

Nói xong nhẹ nhàng nở nụ cười, tay ngọc ở trước người một trảo, dưới lòng bàn tay hiện ra cường thịnh ánh sáng, không ngừng thành dài.

Hoảng hốt bên dưới, liền hóa thành một cái dài binh, bên ngoài bị màu đen vải vóc bao vây lấy, bên trên khắc ấn ngôi sao điểm điểm, hoa mỹ vô song, lan ra một luồng trấn áp khí, như là ở phong ấn trong đó binh khí.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, nội tâm chấn động dữ dội!

Tuy rằng không nhìn thấu ngôi sao kia vải vóc, nhưng từ ngoại hình cùng mạnh mẽ khí tức viễn cổ, đã biết Vũ Ảnh mang tới là cái gì!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1362: Sớm Sớm Chiều Chiều, Vân Tụ Cung Thái Độ

Vũ Ảnh khẽ cười nói: “Dương Thanh Huyền, tiếp theo!”

Nói, Vũ Ảnh bên phải tay khẽ vung, binh khí ở trong tay xoay tròn, liền vỗ ra.

Lúc này, hết thảy võ giả trên người binh khí, lại vô hình chấn động, tỏa ra run rẩy thanh âm.

“Cái gì? Khí bao hàm trấn áp!”

Một tên võ giả hoảng hốt, liều mạng đè lại bên hông mình bội kiếm, đem trên thân kiếm truyền tới run rẩy áp chế một cách cưỡng ép xuống.

Còn lại võ giả cũng đều kinh hãi, dồn dập áp chế binh khí của chính mình.

Cái kia vải vóc bao gồm dài binh khí, như rời dây cung chi mũi tên xẹt qua hư không, kích. Bắn vào chân không kết giới!

“Oành!”

To lớn tiếng nổ tung vang, binh khí kia sâu sắc ghim vào trong võ đài, nhọn bộ tuôn ra nhanh như tia chớp cường thịnh ánh sáng, một trận Lôi Xà nhốn nháo, nổ tung tảng lớn luận võ đài, bạo nổ mở một mảnh giống mạng nhện vết rạn nứt.

Động Hư chờ người đều hoàn toàn biến sắc, võ đài nhiều cứng rắn bọn họ lại quá là rõ ràng.

Dương Thanh Huyền cùng yên tĩnh Chỉ Đình chiến đấu, đều chỉ là nứt toác một mảng nhỏ, mà món binh khí này chỉ là nhẹ nhàng ném quá đến, liền trực tiếp đem mặt đất xuyên thấu nửa thước.

Nới lỏng tản ra vải vóc bên trong, có thể ẩn hiện cổ đồng sắc ánh kim loại.

Thi Ngọc Nhan hơi thay đổi sắc mặt, Man Thần kích vào đúng lúc này càng cũng phát sinh hơi tiếng rung, nhưng nàng vẫn chưa hoang mang, cũng không lùi bước, trái lại đem chiến kích vung lên, nhắm thẳng vào Dương Thanh Huyền, kiên định nói: “Đây mới là ta muốn chiến đấu!”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm binh khí kia, trong ánh mắt càng hiện ra một tia thanh minh, đột nhiên nở nụ cười, nói: “Như ngươi mong muốn!”

Nói, liền nhanh chân về phía trước, đưa tay hướng về cái kia vải vóc trên một trảo.

Một luồng cảm giác quen thuộc trong khoảnh khắc truyền khắp toàn thân.

Không chỉ có như vậy, cái kia ngón tay chạm được binh khí kia chớp mắt, trong đầu đột nhiên “Oanh” một tiếng rung mạnh, hiện ra một mảnh bóng mờ, càng là nắm kích nam tử, ở hắn thần niệm bên trong vung vẩy Thiên Trảm thất thức.

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động mạnh, sợ hãi nói: “Đây là...”

Càng là Ân Võ Vương đem cuối cùng ba thức phong ấn tại Thiên Khư bên trong, chỉ có tu vi của hắn đột phá tới Đạo cảnh mới có thể truyền thừa.

Dương Thanh Huyền thân hình như là bị ổn định giống như vậy, tay cầm Thiên Khư, trực tiếp đứng ở đó, trong mắt không ngừng có ánh sáng lấp lóe.

“Ngươi chậm trễ!”

Thi Ngọc Nhan hơi nhướng mày, khẽ quát một tiếng, liền trực tiếp hoành kích chém đánh.

Chiến kích sóng quang ở trên không bên trong như nước đẩy ra, từng cơn sóng lớn Hàn Yên lên, cũng không ác liệt.

Bởi vì nàng đã nhận ra Dương Thanh Huyền tình hình, chỉ lo khác thường, không muốn chiếm đối phương tiện nghi.

Nhưng này một chiêu, nhìn ở trong mắt Dương Vô Tâm, nhưng là đột nhiên song quyền nắm chặt, một mảnh chân nguyên ở lòng bàn tay nổ ra, tức giận đến mức cả người run run, thẳng cắn răng quan.

Tình trạng của hắn lập tức bị phụ cận lôi đài mấy người bắt được, đều cảm thấy kinh ngạc, không rõ vì sao.

Vu Khinh Nguyệt nhíu mày lại, lần thứ hai hướng về Thi Ngọc Nhan nhìn tới, bỗng nhiên con ngươi đột nhiên co, trong hai mắt bắn - ra tức giận, nặng nề hừ một tiếng.

Nguyên lai Thi Ngọc Nhan này chiêu, là cơ bản nhất thức mở đầu, tên là “Sớm sớm chiều chiều”, chính là từ “Yến gia kiếm pháp” bên trong diễn biến mà tới.

Yến gia kiếm pháp, là khắp thiên hạ bình thường nhất mấy bản võ kỹ một trong, hầu như chỉ cần là võ giả liền sẽ triển khai, hơn nữa đặc biệt thích hợp nữ tính.

“Sớm sớm chiều chiều” ý tứ, gọi là ở Yến gia đời trước danh ngôn: Hai tình như là lâu dài thời gian, lại há ở sớm sớm chiều chiều, là vì biểu đạt nam nữ nếu như tình cảm sâu cắt, không ở chỗ một buổi một chiều tối làm bạn.

Yến gia tiền bối sâu bị sáng nhớ chiều mong nỗi khổ, đột nhiên một buổi được ngộ, lúc này mới khai sáng ra chiêu này, hòa vào Yến gia kiếm pháp bên trong, bị đời sau lưu truyền rộng rãi.

Thi Ngọc Nhan triển khai ra, chỉ là tùy ý mà vì là, vẫn chưa muốn quá nhiều.

Nhưng nhìn ở trong mắt Dương Vô Tâm, rồi lại là mặt khác một phen ý nghĩ, hơn nữa còn là ngay ở trước mặt mấy trăm ngàn cường giả mặt, cơ hồ là ở khắp thiên hạ người trong mắt, công nhiên hướng về Dương Thanh Huyền ra hiệu.

Trên đầu mình màu xanh lục, đã xanh biến thành đen!

Dương Vô Tâm tức giận nghiến răng nghiến lợi, nội tâm điên cuồng gào thét: “Gian- phu - âm- phụ! Cẩu nam nữ! Ta nhất định phải đem bọn ngươi hai con chó này chém thành muôn mảnh, mới có thể tiêu tan mối hận trong lòng của ta!”

Dương Thanh Huyền mắt gặp chiến kích quét ngang mà đến, trong mắt một mảnh ánh mắt vẩn đục, chỉ là một theo bản năng né người sang một bên, liền né qua, sau đó như cũ không nhúc nhích.

Thi Ngọc Nhan hơi biến sắc mặt, lần thứ hai một kích chém ra, tương tự là “Sớm sớm chiều chiều”, nghĩ muốn đem Dương Thanh Huyền từ loại này trạng thái kỳ dị bên trong đánh tỉnh.

Nhưng Dương Thanh Huyền lại là thân thể hơi động, mạnh mẽ né qua.

Liền ngay cả nắm chặt chiến kích tay, cũng không từng một động đậy, Thiên Khư vẫn như cũ xuyên ở trên mặt đất, bị vải vóc bao bọc.

Lần này không chỉ có là Thi Ngọc Nhan, liền ngay cả những người khác, cũng đều nhìn thấu Dương Thanh Huyền dị thường.

Dáng dấp kia thần thái, hoàn toàn chính là đắm chìm trong trạng thái nào đó bên trong bộ dạng, thậm chí có thể nói là không tỉnh táo.

“Xảy ra chuyện gì? Lẽ nào binh khí kia có vấn đề?”

Thanh âm xì xào bàn tán ở đỉnh mây truyền lên mở, rất nhiều người lạnh như băng ánh mắt tìm đến phía Vũ Ảnh, thậm chí là lộ ra địch ý.

Dương Thanh Huyền thân phận công khai sau, tại mọi người hình tượng trong lòng cùng địa vị, nháy mắt tăng vọt, hầu như có thể vượt qua Thương Khung luận võ đệ nhất tên tuổi.

Nếu như Vũ Ảnh chờ người cố ý chạy tới hại Dương Thanh Huyền, sợ là tại chỗ gợi ra nhiều người tức giận, đưa bọn họ xé nát đều vô cùng có khả năng.

Vũ Ảnh cũng nhíu mày lại.

Phía sau một tên áo bào đen nam tử bám thân lại đây, cúi đầu nói: “Phó cung chủ, Dương Thanh Huyền chỉ là lâm vào ngộ cảnh, tạm thời không có việc gì.”

Này áo bào đen nam tử, càng là Vân Tụ Cung mười đại trưởng lão một trong, từng tổ chức quá Vân Tụ Cung bảo vệ chiến Đổng Hoài Viễn.

Ở Cổ Diệu trong trận chiến ấy may mắn còn sống sót lại đến, bây giờ tuỳ tùng Vũ Ảnh một đạo, cố ý đến Cửu Tiêu Thương Lan Hải, đem Thiên Khư đưa về Dương Thanh Huyền, đồng thời chấp hành nhiệm vụ.

Vũ Ảnh gật đầu nói: “Chỉ hy vọng như thế.”

Hư vô không gian bên trong, Thanh Lão to lớn trên lòng bàn tay, Vu Hiền hai mắt thanh quang lạnh lẽo, đột nhiên hừ lạnh nói: “Tốt ngươi một cái Thi Diễn, cố ý để con gái đem Dương Thanh Huyền thân phận tuyên cáo mở, cứ như vậy tăng lên cực lớn Dương Thanh Huyền uy vọng, để Nhân Hoàng không thể không kiêng kỵ mấy phần.”

Vu Hiền phía trước, Thi Diễn chính đứng chắp tay, khẽ mỉm cười, nói: “Như vậy không phải càng tốt sao?”

Vu Hiền gật đầu nói: “Đây chính là một nước cờ hay. Dương Thanh Huyền thân phận vốn là cản tay, nhưng đi tới hiện tại bước đi này công khai, trái lại tình thế đảo ngược, đem Nhân Hoàng cản tay ở. Hơn nữa Vân Tụ Cung cũng phái người đến, tất nhiên muốn bảo đảm Dương Thanh Huyền.”

Thi Diễn nói: “Cái kia gọi Vũ Ảnh, chỉ có Đế Thiên Vị sơ kỳ tu vi, quản không là cái gì dùng. Đúng là sau lưng nàng tám tên cường giả, tất cả đều có Đạo cảnh tu vi. Có thể thấy được Vân Tụ Cung muốn bảo đảm Dương Thanh Huyền quyết tâm, sẽ không biết cái kia Dạ Hậu hiện tại như thế nào, lại có hay không đến Thương Lan Hải.”

Vu Hiền nói: “Mặc kệ Dạ Hậu có hay không trình diện, đều biểu đạt Vân Tụ Cung thái độ, nếu như bản thân nàng đến, tự nhiên là không thể tốt hơn, có thể đối với Nhân Hoàng hình thành nhất định áp chế. Ta thật sợ sự kiện lần này, diễn biến thành không cách nào khống chế hỗn loạn a, sợ là toàn bộ Trung Ương Đại thế giới vô số thế lực, đều phải cuốn vào trong đó.”

Thi Diễn ánh mắt hơi ngưng, nói: “Nếu thật bộc phát ra, bị cuốn vào sợ không chỉ là Trung Ương Đại thế giới. Trung Ương Đại thế giới loạn một cái, toàn bộ Tam Thập Tam Thiên đều khó mà may mắn thoát khỏi. Mà này tất cả mọi thứ bắt đầu, đều nắm giữ trong tay Nhân Hoàng, liền mở hắn liệu sẽ có đem cái hộp ma này mở ra.”

Chương 1363: Thiên Trảm Thất Thức, Thương Sinh Chìm Nổi

Vu Hiền trên mặt hiện ra vẻ nghi hoặc, nói: “Đem khắp thiên hạ cuốn vào, thật sự đáng giá sao? Dương Thanh Huyền ở Nhân Hoàng trong lòng, đến cùng là như thế nào vị trí?”

Thi Diễn than thở: “Tất cả những thứ này, chỉ có Nhân Hoàng mình biết rồi, chúng ta đều chỉ có thể lặng lặng chờ đợi kết quả.”

Vu Hiền gật đầu nói: “Nhìn Dương Thanh Huyền dáng vẻ hiện tại, hẳn là ở truyền thừa võ kỹ. Sợ là cái kia Chiến Kích Thiên Khư bên trong, còn có Ân Võ Vương lưu lại đồ vật. Chà chà, có lẽ cái này cũng là chống chọi Nhân hoàng một cái cứ điểm?”

Thi Diễn nhíu mày lại, lắc đầu nói: “Ta không cho là như vậy. Ân Võ Vương lưu lại tàn niệm cùng thủ đoạn, có phải là vì lần thứ hai trấn áp Cổ Diệu. Ngày đó ngươi và ta đều gặp được, Ân Võ Vương cũng đã không tồn tại nữa. Này chiến kích trên nhiều nhất là võ kỹ truyền thừa, hoàn toàn không đủ để đối phó Nhân Hoàng.”

Vu Hiền than thở: “Hắn dù sao cũng là tọa trấn thiên hạ, thống ngự đôi bảng thứ mười một đời Nhân Hoàng a. Muốn phải đối phó còn nói gì tới dễ dàng? Có thể chống chọi một, hai, mức độ lớn nhất đem Dương Thanh Huyền bảo vệ, liền thắng.”

Thi Diễn gật đầu nói: “Chính là, bảo vệ Dương Thanh Huyền, liền là của ta ước nguyện ban đầu.”

Vu Hiền nói: “Ngoại trừ thập cường hai mươi bốn gia, cùng với Vân Tụ Cung ở ngoài, có lẽ còn có cái khác trái phải cục diện nhân tố.”

Thi Diễn nói: “Ngươi là nói yên tĩnh Chỉ Đình? Đời Thiên Phù cùng Lăng Sương Phiêu Hoa Chưởng đích thật là Ninh gia tuyệt học, như Dương Thanh Huyền đúng là yên tĩnh thanh dao nhi tử, như vậy Ninh gia người cũng tuyệt đối sẽ không bàng quan tọa thị không để ý tới, nhưng Dương Thanh Huyền đúng là sao?”

Vu Hiền cũng là cười khổ, không cách nào trả lời vấn đề này.

Thi Diễn nói: “Còn có một vô cùng kỳ quái chuyện, chính là cái kia Lam Ngưng Hư, ta dĩ nhiên hoàn toàn nhìn không thấu hắn. Hiền huynh mắt xanh cái thế vô song, không biết có thể nhìn rõ ràng?”

Vu Hiền nhíu mày lại, nói: “Người này trong ngoài, xác thực chỉ có Không Pháp hậu kỳ sức mạnh, cũng không có bất luận cái gì không thích hợp. Nhưng nội tâm của ta, nhưng từ đầu đến cuối đều cảm thấy khác thường, nhưng dù là không thấy được, nguyên vốn còn muốn hỏi một chút Thi Diễn huynh Thiên Diễn Thuật đây.”

Thi Diễn cười khổ nói: “Ta hoàn toàn tính toán không ra nửa điểm. Bất quá nhìn dáng dấp cũng không là Nhân hoàng người. Nói chuyện cũng tốt, bất kỳ biến hóa bất ngờ, đều có thể trở thành đối phó Nhân hoàng thẻ đánh bạc. Hiện tại từng cái nhân tố xuất hiện, đều sẽ rơi vào Nhân Hoàng trong mắt, trở thành hắn tính toán cân nhắc quân cờ. Chính là thiên địa vì là cờ, vạn vật vì là tử.”

Hai người liếc mắt nhìn nhau, đều là cười khổ.

Chính mình không phải là không thiên địa này ván cờ bên trong một con cờ đây?

…

Phảng phất là một toà lấy thiên địa làm ranh giới hoa viên, trong đó tràn đầy kỳ hoa tiên thảo, to lớn hoa thụ ở trong hoa viên, buông xuống vạn ngàn dây leo, hoa rơi phiêu diêu, một đạo mơ hồ bóng người ở dưới tàng cây, nắm kích mà múa.

“Đây là cái nào?”

Dương Thanh Huyền nhìn dưới cây kia bóng người, ánh mắt ngưng lại.

Cảm thụ được trong thiên địa này chảy xuôi quy tắc, rộng lớn thô bạo, lộ ra từng tia từng tia bén nhọn khí tức. Đồng thời còn có một loại ấm áp cảm giác, để toàn thân hòa vào trong đó.

“Đây là Thiên Khư khí tức.”

“Nơi này là Thiên Khư bên trong thế giới.”

Dương Thanh Huyền lúc này hiểu được, chính mình xúc động cấm chế, thần thức bị hút vào Thiên Khư bên trong.

Trước phương dưới tàng cây bóng người, chính là Ân Võ Vương Thiên Trảm thất thức truyền thừa.

Dương Thanh Huyền lúc này nín thở ngưng thần, toàn bộ tinh thần đều tập trung vào trong đó, tính toán trong đó từng chiêu từng thức, từng cái quyết ấn biến hóa.

Không biết qua bao lâu, dưới tàng cây bóng người nắm kích mà đứng, bóng người có vẻ hơi hiu quạnh.

Đầy trời phồn hoa bay xuống, cái bóng lập ở trên hư không, trầm tĩnh âm thanh truyền vào Dương Thanh Huyền trong tai:

“Tâm như quyết nghi, Thiên Đạo hơi muội. Thiên Trảm thất thức, như hợp nhất mà ra, quyết chí tiến lên, không lạy trời đất cuồn cuộn, thì lại khiến Thương Sinh chìm nổi, chớp mắt sinh diệt.”

“Chớp mắt sinh diệt? Đây là cái gì?”

Dương Thanh Huyền sau khi nghi hoặc, chỉ thấy cái kia cái bóng càng chạy càng xa, hắn vội vàng đuổi tới, nói: “Ngươi là Ấn Võ Vương sao? Ngươi còn sống không?”

Nhưng đầy trời phồn hoa chợt nổi lên, bay lả tả ở trong thiên địa, đem cái kia cái bóng mai một.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc đứng ở tại chỗ, đột nhiên rơi xuống vài đạo cánh hoa, mỗi cánh hoa trên đều viết một cái màu vàng chữ:

“Chớp mắt sinh diệt.”

Dương Thanh Huyền trong đầu nhớ lại cái kia thất thức kích pháp, tự lẩm bẩm: “Chớp mắt sinh diệt...”

Dương Thanh Huyền đột nhiên hoàn toàn biến sắc, cảm ứng được một luồng hủy thiên diệt địa uy năng, tự bên trong không gian truyền vang mà ra, trấn áp tại trên thân thể của hắn, thẳng giữ tiếng lòng!

“Này... Nguồn sức mạnh này là...”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, bỗng nhiên hiểu rõ cái gì, nội tâm một trận sợ hãi cùng mừng như điên, “Đây là thất thức hợp nhất, hóa thành chém giết Cổ Diệu đại chiêu chớp mắt sinh diệt! Ấn Võ Vương đem một chiêu này sức mạnh, phong ấn tại Thiên Khư bên trong a!”

...

Trên lôi đài, Thi Ngọc Nhan lại ra mấy chiêu, đều là Tần gia kiếm pháp bên trong chiêu thức, đều bị Dương Thanh Huyền lơ đãng né qua.

Hơn nữa từ đầu đến cuối, Dương Thanh Huyền tay phải đều không có ly khai chiến kích.

Thi Ngọc Nhan vừa giận vừa sợ, kinh sợ đến mức là Dương Thanh Huyền trạng thái, chỉ lo hắn có chuyện, phẫn nộ chính là mình khổ sở mong đợi một trận chiến, lại thay đổi như vậy không ra ngô ra khoai.

Đột nhiên, một luồng lẫm liệt khí tức từ trên thân Dương Thanh Huyền truyền tới, mênh mông như bể sở, muốn kinh sợ một phương.

[truyeｎ cua tui ΘΘ vn]

Thi Ngọc Nhan cả người chấn động, vội vàng thu lượt chiến đấu kích, che ở trước người, đồng thời Ứng Thân trở ra.

Dương Thanh Huyền đột nhiên mở hai mắt ra, con mắt như sao thần điểm điểm, khóe miệng mỉm cười, nói: “Đợi lâu!”

Một luồng lăng nhiên chiến ý, từ trong tay phải truyền ra.

“Tranh” một tiếng, Thiên Khư trên vải vóc chậm rãi giải khai, cổ đồng sắc hào quang, như ánh vàng như thế, trình hiện ở trước mắt mọi người.

Dương Thanh Huyền hai mắt, như Nguyệt Hoa giống như thông suốt sáng, nhắc đến kích lên trước, liền một chiêu liền chém ngang mà đi.

“Oành!”

Đôi kích ở trên không bên trong va chạm, phát sinh sáng chói hào quang, hướng về bốn phía vọt tới.

Thi Ngọc Nhan thân thể run lên, hai tay bị chấn tê dại, chỉ cảm thấy Dương Thanh Huyền chiến kích truyền lên đến khó có thể tưởng tượng sức mạnh, dưới chân liền lùi mấy bước.

Man Thần kích càng là không ngừng phát sinh “Ong ong” hoảng sợ tiếng, bị Thánh khí đẳng cấp chế trụ.

“Này chiến kích, hắn bắt đầu dùng có chút trôi chảy a, lẽ nào chiến kích bên trong phong ấn là...”

Lam Ngưng Hư ánh mắt hơi ngưng, hai mắt nhìn chằm chằm Thiên Khư, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

“Ta biết ngươi đi theo Ân Võ Vương bộ pháp, hiện tại ta liền dùng này Ân Võ Vương Chiến Kích Thiên Khư, cùng hắn tự nghĩ ra Thiên Trảm thất thức, quà đáp lễ cùng ngươi.”

Dương Thanh Huyền một bước lên trước, giơ tay chính là một chiêu hoành vỗ xuống, “Thức thứ nhất: Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

Một luồng kinh sợ toàn trường khí tức khuếch tán ra, chiến kích đập tới chỗ, một cái đen nhánh vết nứt ở trên lôi đài vẽ ra.

Hắn đem tu vi áp chế đến Đế Thiên Vị trung kỳ, so với Thi Ngọc Nhan còn thấp hơn trên một tầng.

Chỉ có như vậy, Thi Ngọc Nhan mới có thể gánh vác được toàn bộ thất thức.

“Oành!”

Thi Ngọc Nhan ra sức lên trước, cơ hồ là đồng dạng một kích chém tới, hai chiêu va chạm bên dưới, càng không phân cao thấp.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Ngươi thiên phú rất cao, lĩnh ngộ cực nhanh, nhìn cho rõ, thứ nhì là: Cứu Cánh Niết Bàn!”

Nói, hai tay nắm kích loáng một cái, vô số hư quang bay lên, ở trên không bên trong hóa thành từng đạo từng đạo đường vòng cung.

Chiêu thức này ra, tất cả mọi thứ hư huyễn phá nát, thả xuống chấp nhất, tâm không lo lắng, đạt đến đến mức tận cùng phía sau, liền được Diệt Độ giải thoát.

Thi Ngọc Nhan trong lòng kinh sợ, nháy mắt hiểu chiêu này võ ý.

Nguyên nhân tính không, chư pháp thực tướng, Cứu Cánh Niết Bàn...

Thi Ngọc Nhan thân thể hơi động, y theo dạng vẽ hồ lô, tương tự một chiêu thẳng chém mà đi, trong lòng trong giây lát có hiểu ra, phảng phất nào đó loại quy tắc, không ngừng tan vào bên trong cơ thể.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1364: Truyền Nghiệp Thụ Đạo, Không Ai Không Dám Chiến

“Ầm!”

Đôi kích ở trên không bên trong cùng sáng, từng người chấn động ra ánh sáng.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Được! Thức thứ ba: Hồn chi võ!”

Chiến kích trên sức mạnh không ngừng hóa thành hư quang tản ra, tầng tầng lớp lớp, linh động thông thuận, phảng phất linh hồn vũ giả, ở phiên nhiên múa lên.

Thi Ngọc Nhan con ngươi hơi ngưng, đem thần thức toàn bộ dung nhập vào một thức này võ ý bên trong, tận tình lĩnh ngộ.

Bốn phía võ giả, còn có Vân Hải trên khán giả, tất cả đều nhíu mày lại, “Đây là luận võ vẫn là truyền kỹ năng?”

Tuy rằng Thiên Trảm thất thức tinh diệu cực kỳ, đánh đấu cũng nhìn rất đẹp, nhưng hai người như vậy một chiêu một thu mô phỏng theo, so đấu, thiếu cái kia loại sinh tử chém giết căng thẳng, giống như là đang biểu diễn.

Vũ Ảnh ở Vân Hải bên trên, khẽ cười nói: “Hắn vẫn là như vậy bị cô gái hoan nghênh a, này Thi Ngọc Nhan tài mạo song toàn, cũng cũng cùng hắn xứng đôi, chỉ có điều nếu như cung chủ kiến, sẽ là hạng nào ý nghĩ.”

Đổng Hoài Viễn trầm giọng hừ nói: “Bất quá là thiên kim tiểu thư, làm sao có thể cùng cung chủ đánh đồng với nhau? Này Dương Thanh Huyền được cung chủ lọt mắt xanh, không chỉ có không có ơn lo đáp, trái lại khắp nơi trêu hoa ghẹo nguyệt, thật là đáng chết!”

“Trêu hoa ghẹo nguyệt?” Vũ Ảnh mỉm cười không nói, nội tâm nhưng là một trận bất đắc dĩ, nếu có thể, nàng cũng muốn bị Dương Thanh Huyền dính, hiện nay chẳng qua là si đọc.

“Xem ra đồn đại là thật, Thi Ngọc Nhan quả nhiên khác có niềm vui mới, cái kia Dương Vô Tâm thật đáng thương a, tuổi quá trẻ, hơn nữa còn là Nhân Hoàng con trai, đã bị người tái rồi.”

“Nhân Hoàng con trai thì lại làm sao? Hơn được Dương Thanh Huyền sao? Đổi lại là ta, cũng khẳng định chọn Dương Thanh Huyền a.”

“Cũng đúng, có thể chém giết Cổ Diệu, cũng đã võ công cái thế, danh dương thiên hạ, đủ để ghi vào sử sách.”

Các đại trên lôi đài, ngoại trừ Dương Vô Tâm sắc mặt khó coi ở ngoài, Vu Khinh Nguyệt cũng là trong đôi mắt lóe lên ánh sáng lạnh lẽo, thăm thẳm nhìn bên cạnh luận võ đài, không biết nội tâm đang suy nghĩ gì.

Dương Thanh Huyền cùng Thi Ngọc Nhan quá chiêu, tuy rằng rực rỡ cực kỳ, sức mạnh mênh mông, nhưng thực sự quá ôn hòa, như Xuân Phong Hóa Vũ, không hề có một chút sát khí.

“Thức thứ tư: Ngục Đấu!”

Chiến kích ở trên không bên trong loáng một cái, không có bất kỳ đẹp đẽ, chính là đơn giản đâm một cái mà lên, đem sức mạnh toàn thân đều hội tụ tụ vào một điểm, hóa thành cái này đơn giản nhất một thức.

Đây là Thiên Trảm thất thức bên trong, đơn giản nhất, rồi lại hữu hiệu nhất một thức.

Cùng Thi Ngọc Nhan Hội Tâm Nhất Kích, có hiệu quả hay như nhau.

Thức thứ tư phía sau, Dương Thanh Huyền sắc mặt trở nên nghiêm nghị, trong đầu không ngừng hiện ra cái kia Ân Võ Vương dáng người, đột nhiên một kích chém ra, cường thịnh sắc bén khí chém nứt hư không, một vết nứt như vực sâu, lâm ở không gian bên trên, biên giới mang theo màu tím đậm hư quang, nhìn thấy được vạn phần khủng bố.

"Thức thứ năm: Chiếu Lâm Uyên!"

Thi Ngọc Nhan hoàn toàn biến sắc, cái kia vực sâu như lạch trời giống như xuất hiện ở trên hư không, dường như muốn nuốt chửng tất cả sức mạnh, chính mình lại có loại cũng bị hút vào ở giữa cảm giác.

Dương Thanh Huyền lại trong tay chiến kích biến đổi, lại ra một chiêu, đồng thời quát khẽ: "Ngươi nhìn cho rõ, cuối cùng này ba chiêu, cũng là ta vừa mới lĩnh ngộ."

"Thức thứ sáu: Liệt Không Vạn Quân!"

Kích trên một mảnh Lôi Xà nhốn nháo, Cuồng Mãnh bạo nổ mở, xé rách trường không, cả vùng không gian che kín mạng nhện giống như vết rách, về phía trước bao phủ mà đi, bao dung bốn phương tám hướng, thiên địa càn khôn.

Thi Ngọc Nhan chiến kích đưa ngang trước người, đem một thu dư âm toàn bộ ngăn trở.

Giờ khắc này, nàng đem nhìn thấy trước mắt tất cả, hết thảy chiêu thức, quyết ấn, bộ pháp, toàn bộ in vào trong óc, mà đợi chậm rãi tiêu hóa.

Đồng thời lạc in ở trong lòng, còn có Dương Thanh Huyền cái kia tiêu sái tuấn lãng, oai hùng vĩ ngạn dáng người.

“Thức cuối cùng, cẩn thận rồi!”

Dương Thanh Huyền một tiếng hét nhỏ, chiến kích trên đột nhiên hiện ra một luồng kỳ dị tràng năng, mang theo trấn áp thiên địa oai xu thế, không ngừng khuếch tán ra.

Cả vùng không gian ở đằng kia tràng năng bên dưới không ngừng vặn vẹo, phảng phất có uy năng lớn lao ở không ngừng ngưng tụ, tích toàn cực mạnh lực bộc phát.

Theo một kích đâm ra, thiên địa ở phân tán nháy mắt phía sau bỗng nhiên căng thẳng, mũi kích trên khoách tán ra vòng vòng trọng lực tràng năng, tầng tầng lớp lớp, mỗi tiến vào một khoảng cách, uy năng lợi dụng cấp số nhân kéo lên, ầm ầm mà xuống.

“Thức thứ bảy: Đọa Diệt!”

“Ầm ầm!”

Thi Ngọc Nhan chỉ cảm thấy toàn bộ không gian trọng lực đều tăng lên vô số lần, Man Thần kích trên bùng nổ ra bi ai tiếng rung, bên trong hung thú ngủ đông ở khí bên trong gào thét.

“Oành!”

Sau đó đáng sợ kia trọng lực nháy mắt tiêu tan, Thi Ngọc Nhan chỉ cảm thấy thân thể nhẹ bẫng, cường đại lực phản tác dụng nháy mắt nổi lên, chấn động đến mức nàng khí huyết quay cuồng, khóe miệng tràn ra một tia huyết đến.

“Coong!”

Man Thần kích lại cũng nắm không được, đột nhiên hướng về bên cạnh cắm xuống, đồng thời đem thân thể chống đỡ.

Toàn trường đều là lấy làm kinh ngạc.

Bởi vì Dương Thanh Huyền thi triển ra sức mạnh, chỉ có Đế Thiên Vị trung kỳ, so với Thi Ngọc Nhan còn thấp hơn một cảnh giới.

Nhưng dù vậy, ở nhẹ như mây gió, không có bất kỳ sát khí thất thức kích pháp bên trong, lại đem Thi Ngọc Nhan chấn thương.

Đồng thời cái kia thất thức kích pháp, như hành vân trôi chảy, mênh mông cuồn cuộn, liền thành một khối, làm cho người ta một loại đại đạo vô ngần cảm giác, chính là thượng thừa nhất võ kỹ.

Top 100 võ giả, tất cả đều sắc mặt ngưng trọng, tự hỏi ở này thất thức kích dưới pháp, chính mình cũng chưa chắc có thể đi đi ra.

Dương Vô Tâm càng là ánh mắt nham hiểm, trong đầu chỉ có một “Giết” Chữ, đối với Dương Thanh Huyền cùng Thi Ngọc Nhan cừu hận, đã đạt đến cực điểm.

“Ân Võ Vương Thiên Trảm thất thức, quả nhiên không nổi a, mỗi trong vòng một chiêu đều ẩn chứa khó có thể tưởng tượng uy năng, gần như Thiên Đạo quy tắc.” Kim khuyết trên ngọc lâu, không ít tông môn chưởng môn, cũng còn đắm chìm trong cái kia thất thức huyền diệu bên trong, dư vị vô cùng.

Hoa Bà nói: “Đây chính là vượt qua Bỉ Ngạn cường giả lưu lại võ kỹ, đương nhiên cường đại không gì địch nổi. Cũng không biết này Dương Thanh Huyền lĩnh ngộ mấy phần, đổi thành Ân Võ Vương thi triển ra lời, sợ lại là mặt khác một phen cảnh tượng.”

“Đây là tự nhiên. Nhưng mặc dù là Dương Thanh Huyền triển khai, cũng đã phi thường đáng sợ.”

Đạm Đài Minh tay cầm Kim phiến, ánh mắt lấp loé, không biết nội tâm đang suy nghĩ gì.

Trên lôi đài, Thi Ngọc Nhan thu hồi Man Thần kích, bình tĩnh nhìn Dương Thanh Huyền, ánh mắt như nước.

Nàng đột nhiên nở nụ cười, toàn bộ túc sát võ đài, ở nụ cười này bên dưới, dĩ nhiên mùa xuân ấm áp hoa nở.

“Trận chiến này ta rất vui vẻ, cám ơn ngươi tác thành, ta tin tưởng ngươi nhất định có thể lấy đệ nhất.”

Nói, liền ngược lại đi, ở trên lôi đài lưu lại một đạo bóng hình xinh đẹp, liền trở lại Vân Hư cổ chiến đài trên.

Dương Thanh Huyền nhìn bóng lưng của nàng, đột nhiên lòng có lay động, nhìn phía mặt khác một tòa lôi đài, Vu Khinh Nguyệt chính lạnh lùng theo dõi hắn, không khỏi xạm mặt lại, chỉ cảm thấy đau cả đầu.

Đồng thời, hắn lại lén lút phiết xem qua quang, nhìn phía Vân Hải trên Vũ Ảnh, ở xung quanh tìm kiếm cái gì, cũng không biết Tử Diều Hâu có tới hay không.

Động Hư nói: “Chúc mừng... Lý Huyền thủ lôi thành công, còn có người khiêu chiến không có?”

Hắn vốn là muốn nói “Dương Thanh Huyền”, nhưng nghĩ lại, Dương Thanh Huyền chính mình vẫn chưa công khai chịu đựng, còn phải lấy luận võ ghi danh tên làm chuẩn.

Vân Hư cổ chiến đài trên, mỗi một người đều là sắc mặt khó coi.

Dương Thanh Huyền sử dụng tới Thiên Trảm thất thức sau, hơn nữa có Thánh khí Thiên Khư nơi tay, còn ai dám đến chiến?

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1365: Dự Phán Thời Gian Thuấn, Chỉ Có Thể Giết Ngươi

Vân Hư cổ chiến đài trên Top 100 võ giả, phần lớn cũng đã nhận mệnh, không muốn liền Đạo Văn Đan cũng mất đi.

Chỉ còn dư lại một số ít người còn muốn liều một lần.

Trong đó một bóng người đi ra, bay lên một tòa lôi đài, lập tức dẫn tới vô số người quan tâm.

Người kia sắc mặt trầm ngưng, ôm quyền nói: “Huyễn máy móc các, mẫn sóc hàn.”

Trên lôi đài người nhíu mày lại, sắc mặt bình tĩnh nói: “Mờ ảo Tinh Cung, Lộ Nhất Phàm.”

“Đắc tội rồi.”

Mẫn sóc hàn khách khí nói một tiếng, dù sao đối phương là Tinh Cung cường giả, chính mình vẫn phải là lễ phép một hồi.

Sau đó liền giơ lên trường kiếm, thân hình lóe lên, liền hoành chém tới.

Ở mười tên đài chủ bên trong, chỉ có Lộ Nhất Phàm cùng Lam Ngưng Hư tiết lộ ra ngoài là Thiên Vị khí tức, mặt khác tám người, không có chỗ nào mà không phải là Đạo cảnh tồn tại.

Mà Lam Ngưng Hư còn ai dám đi đánh?

Mẫn sóc hàn ánh mắt lóe lên, kiếm khí liền ở trước người trải ra mở, bao phủ nửa mặt võ đài, xu thế không thể đỡ.

Lộ Nhất Phàm đưa tay khôi mang tới, trong mắt bên trong chiến ý không ngừng tăng lên, giơ tay chính là một quyền đánh ra ngoài, như thiên thạch rơi rụng, ép sụp một vùng không gian!

"Ầm ầm!"

Cái kia bao phủ nửa tòa lôi đài kiếm quang, nháy mắt bị đánh nát.

Lộ Nhất Phàm lại dưới chân giẫm một cái, liền xông về phía trước, đồng thời giơ lên nắm tay, một mảnh ánh sáng mù mịt sáng quắc.

Mẫn sóc hàn khóe miệng ngậm lấy cười gằn, bóng người đi phía trái bên cạnh lóe lên.

"Ầm!"

Lộ Nhất Phàm quyền quang đánh vào tại chỗ, đột nhiên nổ ra, tạo nên một mảnh quyền phong.

Giờ khắc này mẫn sóc hàn đã tay bấm quyết ấn, trước bị Lộ Nhất Phàm đánh nát kiếm quang, càng chưa tiêu tán, mà là toàn bộ hóa thành từng đạo từng đạo quang chim, từ bốn phương tám hướng đánh tới.

Mỗi một đạo quang chim, liền dường như một đạo kiếm khí, phô thiên cái địa đem Lộ Nhất Phàm vây nhốt.

Lộ Nhất Phàm sắc mặt lạnh lùng, tiện tay liền một đạo lợi trảo, xé rách không gian, kéo ra thật dài tàn ảnh, như ngân hà óng ánh, quét ngang mà đi!

"Rầm rầm rầm!"

Mảng lớn quang chim ở trên không bên trong nổ tung.

Lộ Nhất Phàm tại người ảnh lóe lên, lấy tốc độ cực nhanh tại chỗ biến mất.

Mẫn sóc hàn hơi biến sắc mặt, đột nhiên hai con ngươi đột nhiên co, hướng về phía bên phải bước ra một bước nhỏ, sau đó đầu cũng không quay lại, lại như sau lưng mắt dài giống như vậy, một kiếm hoành đâm mà đi!

“Oành!”

Lộ Nhất Phàm tay khôi từ không trung dò ra, vừa vặn đụng tới mẫn sóc hàn kiếm khí, bị đánh trở lại.

Lộ Nhất Phàm run lên, mà mẫn sóc hàn đã ra khỏi kiếm thứ hai, vô số kiếm quang yểu yểu minh minh, từ bốn mặt chen đè tới, muốn nghiền nát tất cả.

Lộ Nhất Phàm chấn động trong lòng, hét lớn một tiếng, song quyền điệp ra, cường đại tinh lực ở lòng bàn tay bạo nổ mở, đẩy mạnh về phía cái kia ánh kiếm, “Tinh Hán Xán Lạn!”

“Ầm ầm!”

Sức mạnh to lớn phá nát hạ, Lộ Nhất Phàm ánh quyền càng bị áp chế, vô số kiếm khí cắn giết ở hắn song quyền trên, gây nên tảng lớn huyết quang.

Lộ Nhất Phàm rên lên một tiếng, liền lùi mấy bước, hai trên cánh tay, xuất hiện trên trăm đạo vết kiếm, máu thịt be bét.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, trong lòng thất kinh, Lộ Nhất Phàm thực lực cũng không tại cái kia mẫn sóc hàn bên dưới, nhưng chẳng biết vì sao, càng là không địch lại?

Mẫn sóc hàn mặt mỉm cười, cầm kiếm mà đứng, tựa hồ đối với thủ thắng có rất lớn tự tin.

Lộ Nhất Phàm theo dõi hắn, ngưng tiếng nói: “Ngươi có thể dự phán động tác của ta?”

Mẫn sóc hàn hơi thay đổi sắc mặt, lập tức cười nói: “Không sai, ta Võ Hồn dự phán thời gian thuấn, có thể dự phán chiêu thức của ngươi, ngươi mỗi một bước động tác, đều tại ta cảm giác bên dưới.”

Lời vừa nói ra, Vân Hư cổ chiến đài trên võ giả, tất cả đều hoàn toàn biến sắc.

Vân Hải bên trên cũng là một mảnh ồn ào cùng thổn thức.

Có thể dự phán đối phương động tác, thế thì còn đánh như thế nào?

Đặc biệt là ở hai người thực lực chênh lệch không bao nhiêu thời điểm, bất kỳ một điểm chi tiết nho nhỏ, cũng có thể dẫn đến thắng bại sinh tử.

Mẫn sóc hàn này Võ Hồn, không khỏi quá nghịch thiên rồi điểm.

Kim khuyết trên ngọc lâu, Đạm Đài Minh nói: “Hải Lam huynh, chúc mừng huyễn máy móc các lại ra một tên ghê gớm thiên tài a.”

Huyễn máy móc các Lâu chủ hạ Hải Lam khẽ mỉm cười, nói: “Minh huynh nói quá lời, bất quá may mắn tiến nhập Top 100 mà thôi, ha ha.”

Nhưng này trên mặt, nhưng là không che giấu chút nào đắc ý.

Cái khác tông chủ tất cả đều là rên lên một tiếng, sắc mặt cũng không dễ nhìn.

…

Trên võ đài, Lộ Nhất Phàm lau máu tươi trên khóe miệng, gật

gật đầu, nói: “Hiểu. Bất quá ta hi vọng ngươi giờ khắc này chịu thua.”

Lời vừa nói ra, toàn trường xôn xao, đều là không tìm được manh mối.

“Chịu thua? Hắn rõ ràng ở vào hạ phong, lại gọi đối phương chịu thua?”

“Lẽ nào vừa nãy một kiếm hạ, tổn thương đầu óc?”

“Chẳng lẽ hắn muốn dùng Tinh Cung thế lực áp bức đối thủ?”

“Coi như loại nghĩ gì này, không có khả năng ở trước công chúng ngông cuồng như thế chứ?”

Dương Thanh Huyền nhưng là nhíu mày lại, biết Lộ Nhất Phàm muốn triển khai Võ Hồn, Thôn Phệ Tinh Không vừa ra, này tên mẫn sóc hàn rất có thể sẽ chết.

Động Hư cùng tám vị Thiên Quân, đều là hơi đổi sắc mặt, nhưng vẫn chưa hé răng.

Mẫn sóc hàn cũng sửng sốt một chút, lạnh lùng nói: “Không biết bằng hữu lời này là ý gì?”

Lộ Nhất Phàm thành thật trả lời: “Bởi vì ta không muốn giết người.”

Mẫn sóc hàn sửng sốt một chút, lập tức cười nói: “Ha ha, thực sự là làm người cảm động đến cực điểm, cảm động đến khóc đây, ha ha. Giết người? Lẽ nào ngươi không có từ mới vừa trong khi giao thủ nhìn ra của chúng ta sự chênh lệch sao?”

Lộ Nhất Phàm nói: “Nhìn ra rồi, vì lẽ đó không có cách nào đánh, tái chiến lời, ta cũng chỉ có thể giết ngươi.”

Xung quanh người toàn bộ đều ngẩn ra, sắc mặt một hồi trở nên nghiêm nghị.

Mẫn sóc hàn giận dữ cười, nói: “Ha ha, giết ta? Vậy thì đến a! Ngươi mỗi một chiêu động tác, đều tại ta dự phán bên dưới. Không vượt ra ngoài ta ba cái cảnh giới sức mạnh, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi làm sao giết ta!”

Nói, lại là một kiếm đâm thẳng mà đi, quát lên: “Đường sống bao bọc!”

Thân kiếm ong ong một tiếng, kiếm quang hóa thành vô số chim, che ngợp bầu trời mà đi.

Đột nhiên, mẫn sóc hàn hơi thay đổi sắc mặt, bởi vì hắn Võ Hồn có thể dự phán đối phương một khắc kế tiếp động tác, hắn đã phán đoán đến rồi Lộ Nhất Phàm sau một khắc sẽ ra Võ Hồn, hơn nữa cái này dự phán, mang đến cho hắn hết sức cảm giác không khoẻ.

“Xảy ra chuyện gì? Hắn Võ Hồn là cái gì? Tại sao lại để ta có một loại hãi hùng khiếp vía cảm giác?”

Mẫn sóc thất vọng đầu run lên, liền phát hiện Lộ Nhất Phàm biến mất ở phía trước.

Hắn bỗng nhiên thầm nói: “Đừng hoảng hốt! Ta có thể dự phán hắn tất cả động tác, tuyệt đối không thể bại hạ!”

Đúng lúc này, chiêu kiếm đó đường sống bao bọc, hoàn toàn thất bại.

Mà mẫn sóc hàn trái tim, nhưng là kịch liệt “Rầm rầm rầm” nhúc nhích, bởi vì hắn đột nhiên phát hiện, đối với Lộ Nhất Phàm động tác hoàn toàn đã không có cảm ứng!

“Tại sao lại như vậy? Dự phán mất hiệu lực?!”

Ngay ở mẫn sóc hàn hoảng sợ nháy mắt, một luồng đáng sợ nguy hiểm từ phía sau truyền đến, đó cũng không phải cái gì dự phán thời gian thuấn, mà là võ giả phản ứng tự nhiên!

“Oành!”

Không gian nổ tung, Lộ Nhất Phàm từ trong hư không dò ra thân đến, chỉ có điều dung mạo biến đến mức dị thường dữ tợn.

Cường đại hồn quang đem Lộ Nhất Phàm thân thể hoàn toàn bao lấy.

Cái kia hồn quang vì là sáng long lanh tím đen vẻ, ẩn chứa vô hạn tinh không, phảng phất có sáng lạng tinh hệ tồn tại ở bên trong, lưu động bên dưới, biến ảo ra một đầu mãnh thú to lớn.

Lộ Nhất Phàm Võ Hồn, sau lưng sinh ra ba đuôi, như Hắc Báo giống như vậy, trong đôi mắt nổ bắn ra đáng sợ hung quang, nhìn chòng chọc vào mẫn sóc hàn, đột nhiên nhào tới!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1366: Có Tiền Tùy Hứng, Thân Phận Thực Sự

"Đây là?!"

Tất cả mọi người là sững sờ, này Võ Hồn nhìn thấy được cực kỳ quái dị, như là thông thường Thú Võ Hồn.

Nhưng Kim khuyết trên ngọc lâu, nhưng là có người hoàn toàn biến sắc, một hồi nhận ra này Võ Hồn, kêu lên sợ hãi.

Vô số trong hư không, tương tự có cường giả siêu cấp, trong đôi mắt tuôn ra hoảng sợ ánh mắt.

"Đây là..."

"Trời ạ, lẽ nào này Võ Hồn là..."

Vân Hải trên, truyền đến nhỏ nhẹ xì xào bàn tán, nhưng rất nhanh liền lan tràn mở.

Theo Lộ Nhất Phàm nhào tới, hai tay xuyên - vào mẫn sóc hàn trên bả vai, không ngừng hút đối phương Võ Hồn, tất cả mọi người đều nổ tung tựa như rít gào!

"Thôn Phệ Tinh Không!"

"Thập đại chí cường Võ Hồn một trong Thôn Phệ Tinh Không!"

"Trời ạ, ta đều nhìn thấy gì? Đây là Thôn Phệ Tinh Không a!"

Vô số người trừng lớn hai mắt, liều mạng thét lên ầm ĩ, đều là tựa như điên vậy.

Top 100 võ giả, cũng tất cả đều là sắc mặt ngạc nhiên, từng cái từng cái khiếp sợ tột đỉnh.

Thập đại chí cường Võ Hồn, ở Nhân tộc dài dòng hồn tu năm tháng bên trong, như trên trời nhất lóng lánh ngôi sao, để hi vọng của mọi người xuyên Thu Thủy, nhưng như Kính Hoa Thủy Nguyệt giống như xa không thể vời.

Mà đang ở này thập cường thủ lôi bên trong, một vị không có danh tiếng gì võ giả trên người, tái hiện một Thôn Phệ Tinh Không.

Mà Lộ Nhất Phàm danh tự này, cũng chắc chắn theo cuộc chiến đấu này, cùng Thôn Phệ Tinh Không buộc chung một chỗ, danh dương thiên hạ.

Mẫn sóc hàn cả người run rẩy, trong đôi mắt tràn đầy tuyệt vọng, “Không... Không muốn... Đừng có giết ta...”

Lộ Nhất Phàm hung ác bên trong cặp mắt, đột nhiên tinh mang lóe lên, tựa hồ khôi phục một ít tâm tình, rên lên một tiếng, hai chân đá một cái, liền đem mẫn sóc hàn đạp bay đi ra ngoài.

Nhưng mẫn sóc hàn Võ Hồn đã bị Lộ Nhất Phàm hút sạch, giữ lại một cái tính mạng, cũng đã là phế nhân.

Kim khuyết trên ngọc lâu, hạ Hải Lam đã là đầy mặt dại ra, như hóa đá giống như đứng ở cái kia, trong đầu trống rỗng.

Thiên Đường cùng Địa ngục, chuyển hóa càng là nhanh như vậy, bất quá một cái nháy mắt, mình thiên tài con cháu liền phế bỏ.

Lúc này, những tông môn khác tông chủ, mới lộ ra mấy phần mỉm cười, đều là nhìn có chút hả hê vẻ mặt.

...

Trên võ đài, Động Hư mặt mỉm cười, vui mừng nói: “Chúc mừng một buồm thủ lôi thành công.”

Lộ Nhất Phàm đơn giản xử lý hạ vết thương trên người, liền hai tay bấm quyết, ngồi xếp bằng hư không, tiêu hóa vừa nãy nuốt vào Võ Hồn.

Vân Hải bên trên, ở rối loạn tưng bừng sau, lại dần dần yên tĩnh lại.

Hiện tại thập cường đài chủ, có mấy cái lôi khu là không ai dám đụng, Dương Thanh Huyền, Lam Ngưng Hư, Dương Vô Tâm, hiện tại lại thêm Lộ Nhất Phàm.

Ai dám đi đánh thập đại chí cường Võ Hồn? Hơn nữa còn là cực kỳ đáng sợ Thôn Phệ Tinh Không.

Tất cả mọi người ánh mắt, đều chỉ dám ở sáu người khác trên người loanh quanh.

Mà còn dư lại trong sáu người, Tinh Cung Từ Uy Long cùng Phong Yên Nhiên, càng làm cho người ta kiêng kỵ. Chung Hiệt, Thương Nhan, Vu Khinh Nguyệt cùng Ân Huyễn Ca, thì lại thành mọi người trọng điểm theo dõi đối tượng.

Rất nhanh, liền có bốn người phân biệt lên đài, cùng bốn người đối chiến, kết quả dồn dập bại xuống đài đến.

Mọi người mới phát hiện, bốn người này thực lực, không một chút nào so với cái kia lôi khu kém a, mười đài chủ vị trí, hầu như không thể lay động.

Lúc này, đột nhiên một thanh âm vang lên, “Ta muốn khiêu chiến Ân Huyễn Ca.”

Sau đó trên võ đài chân nguyên một bạo nổ, liền có một bóng người qua lại mà ra, lóe lên liền rơi ở trên lôi đài, đối mặt Ân

Huyễn Ca.

“Là Công Thâu Khánh! Công Thâu con em của thế gia!”

“Rốt cục ra tay rồi sao? Công Thâu thế gia nhưng là đem cuộc tỷ thí này nhìn vô cùng trọng yếu a, nhưng ở thập cường thủ lôi bên trong, vẫn chưa thấy bóng người.”

“Ha ha, ngươi còn có chỗ không biết đi, Công Thâu thế gia lần này gần như toàn quân bị diệt, chỉ còn dư lại Công Thâu Khánh cùng Công Thâu được hai người tiến nhập Top 100. Hơn nữa truyền thừa thuận vị, đã rơi trên người Công Thâu Khánh.”

“A? Còn có chuyện như thế? Công Thâu thế gia mỗi cái đều có Đạo cảnh con rối, ai đè ép được bọn họ?”

“Nào chỉ là ngăn chặn, nghe nói bỏ mình sáu, bảy tên thiên tài, sợ là người xuất thủ, cũng ở nơi này trên võ đài đây.”

Đỉnh mây trên, các loại tiếng bàn luận vang lên, đều thổn thức không nói.

Dương Thanh Huyền nhất thời cảm nhận được không ít ánh mắt rơi trên người hắn, không khỏi xạm mặt lại, nghĩ thầm: “Lẽ nào bị phát hiện?”

Nhìn kỹ hạ, gặp cái khác đài chủ cũng đều được bị đối tượng hoài nghi, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Công Thâu Khánh hiện tại cùng hắn trong bóng tối kết minh, tất nhiên sẽ cực lực áp chế chính mình đánh giết Công Thâu giấu đi đám người sự tình.

Tuy nói những việc này sớm muộn không che giấu nổi, nhưng có thể giấu một ngày là một ngày.

Dù sao đại địch Nhân Hoàng đang ở trước mắt, thực sự không dễ lại xuất hiện cường địch.

Rất nhanh, Công Thâu Khánh cùng Ân Huyễn Ca liền lâm vào khổ chiến, hai người thân thế, tu vi, bối cảnh, tài lực đều chênh lệch không bao nhiêu, đánh nhau dị thường vất vả.

Công Thâu Khánh điều khiển hơn mười tôn con rối, trong đó có sáu tay nữ nhân, cơ quan chuẩn, chiến lang, Thiên Ưng bốn đại đạo cảnh con rối, còn có cái khác hơn mười tôn Thiên Vị con rối.

Mà Ân Huyễn Ca, nhưng là phù lục bay đầy trời, các loại thủ đoạn công kích tầng tầng lớp lớp.

Đồng thời phù lục lẫn nhau trong đó kết thành đại trận, không ngừng đem Công Thâu Khánh con rối chấn động tổn hại.

Đây cơ hồ là luận võ tới nay, nhất là hoa mỹ một trận chiến đấu, hoàn toàn là tiền so đấu a, Ân Huyễn Ca đánh ra cái kia chút phù lục, không biết giá trị bao nhiêu, sợ là bù đắp được một người bình thường tông môn toàn bộ gia sản.

Dương Thanh Huyền cũng nhìn trợn mắt ngoác mồm, phát hiện nghèo nghèo hạn chế sự tưởng tượng của chính mình, chiến đấu còn có thể như vậy đánh?

Nhưng Công Thâu Khánh vẫn là đa mưu túc trí, đồng thời mặc trên người Bán Thánh khí kim giáp áo bạc, ngăn trở Ân Huyễn Ca phù lục, điều khiển con rối ở phù lục bên trong đại trận mạnh mẽ đột phá, đem Ân Huyễn Ca đánh bại, thành là thứ nhất cái Công Lôi thành công đài chủ.

Công Thâu Khánh thành công, lập tức lại khơi dậy không ít võ giả huyết tính, dồn dập đạp lên lôi đài, nhưng đều là thất bại kết thúc.

Lúc này, đột nhiên một bóng người từ Vân Hư cổ chiến đài bên trong đi đến, trên người lôi quang lóe lên, cơ hồ là thuấn di mà tới, rơi ở một tòa trên võ đài.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, đột nhiên đứng lên.

Hắn nguyên bản một mực tìm hiểu Thiên Trảm thất thức, đồng thời tâm luyện Thiên Khư, nhưng người này xuất hiện, cùng với khiêu chiến đối tượng, nhất thời để hắn cả người chấn động mạnh, khó hơn nữa bình tĩnh lại tâm tình!

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm người kia, quát lên: “Lôi Vân! Ngươi này tính là gì, có loại đến ta đây đánh!”

Thanh niên kia chính là Lôi Vân, khóe miệng vung lên cười gằn, nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi và ta một trận chiến, là chuyện sớm hay muộn, nhưng không phải hiện tại. Ta trước đem ngươi tình này người đá ra võ đài đi, nắm một cái thập cường tiêu chuẩn, chúng ta thập cường chiến bên trong gặp lại, ha ha ha ha.”

Lôi Vân cười lớn không ngớt, trên người thỉnh thoảng có lôi quang lấp loé.

Mà hắn đối thủ trước mặt, chính là Vu Khinh Nguyệt, bởi vì mang theo Kim Ngọc mặt nạ mà không nhìn ra vẻ mặt, nhưng trong đôi mắt nhưng là bắn ra hai đạo thanh mang, cùng với lăng nhiên sát khí!

“Cái gì, tình nhân? Cái kia Nguyệt Kỳ là Dương Thanh Huyền tình nhân?”

Trong biển mây, lập tức vang lên các loại bát quái cùng giọng nghi ngờ, “Này Nguyệt Kỳ rốt cuộc là ai, hết sức tên xa lạ a.”

Vu Khinh Nguyệt thân phận, thập cường hai mươi bốn gia đã sớm biết, mà giống Lôi Vân như vậy hữu tâm nhân, càng là phát hiện Dương Thanh Huyền cùng Vu Khinh Nguyệt quá khứ.

Lôi Vân khóe miệng ngậm lấy cười gằn, châm chọc nói: “Mọi người cũng không biết đi, ta người trước mắt này thân phận thực sự, cùng với nàng cùng Dương Thanh Huyền trong đó một ít gièm pha. Nếu là ta giờ khắc này lời nói ra, lần này Thương Khung luận võ số một, còn muốn sẽ phải nàng sao?”

Lời vừa nói ra, khiếp sợ toàn trường!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1367: Sóng Lên Sóng Xuống, Nghịch Thiên Cải Mệnh

“Lẽ nào này Kim Ngọc mặt nạ người là Vu Khinh Nguyệt?”

“Là Vu Khinh Nguyệt chẳng kỳ lạ, nhưng nàng cùng Dương Thanh Huyền trong đó có quan hệ gì?”

“Vu gia động tác này, chẳng lẽ là muốn tìm người đàng hoàng tiếp bàn?”

(Tác giả ngữ: Chúng ta từ nhỏ đến lớn, gia trưởng đều giáo dục chúng ta, muốn cần cần khẩn khẩn làm việc, đàng hoàng làm người, làm người tốt. Hiện tại... Người đàng hoàng đã thành bi kịch đại danh từ.)

“Nếu là từ Lôi gia đệ tử trong miệng nói ra, cũng không giả.”

Các loại tiếng bàn luận ở Vân Hải bên trên truyền mở, Vu Khinh Nguyệt tức giận cả người run, cả giận nói: “Lôi Vân, ngươi nói nhăng gì đó?!”

Dương Thanh Huyền nắm chặt hai nắm đấm, trong mắt tràn đầy sát khí.

“Ha ha, nói bậy?”

Lôi Vân khinh bỉ nói: “Ngươi có dám hái lấy mặt nạ xuống, để người trong thiên hạ nhìn nhìn thân phận của ngươi? Ngươi có thể lại có dám nhận thức chính mình cùng Dương Thanh Huyền quan hệ giữa?”

“Ngươi...”

Vu Khinh Nguyệt nhất thời càng nghẹn lời, hái lấy mặt nạ xuống cũng không không dám, nhưng làm cho nàng phủ nhận cùng Dương Thanh Huyền quan hệ giữa...

Nàng không làm được.

Nàng yêu thích Dương Thanh Huyền, coi như là lấy đao chỉa về phía nàng, cũng sẽ không phủ nhận.

Lôi Vân được như ý nở nụ cười, nói: “Làm sao, không dám?”

Vu Khinh Nguyệt hít một hơi thật sâu, trong phút chốc liền khôi phục tâm tình, nói: “Dám cùng không dám, tất yếu trả lời ngươi sao? Ngươi là đến Công Lôi, vẫn là đến làm paparazi? Cổ vực Lôi gia, còn cần thể diện sao?”

Vu Khinh Nguyệt trong đôi mắt không ngừng ngưng tụ ra giết người thanh mang, Lôi Vân ở trong mắt nàng đã là người chết.

Lôi Vân cả giận nói: “Ngươi tiện nhân kia, đã sớm cùng Dương Thanh Huyền làm cùng nhau, hiện tại vọng tưởng tìm một người đàng hoàng tiếp bàn, có tư cách gì nói ta!”

“Ầm!” Hư không bên trong, Vu Hiền trong tay phải chân nguyên nổ tung, toàn bộ khuôn mặt tức giận phát xanh, cắn răng nói: “Chết tiệt cổ vực Lôi gia! Món nợ này không xong rồi!”

“Khái khái.” Thi Diễn lúng túng ho khan hai tiếng, nhưng trong mắt nhưng là ngậm lấy một tia cười trộm, nói: “Là hơi quá đáng a, ha ha.”

Vu Hiền mặt âm trầm, phẫn nộ nguýt hắn một cái.

Trên lôi đài, Vu Khinh Nguyệt tức giận sát khí đại thịnh, trong mắt đan xen lửa giận cùng thanh mang, quát lên: “Đồ vô liêm sỉ! Chết đi!”

Tảng lớn hào quang màu xanh từ phía sau trào hiện, chậm rãi bay lên, hóa thành một vòng sáng trong Minh Nguyệt, quan sát muôn dân.

Vu Khinh Nguyệt đứng ở dưới ánh trăng, áo bào trắng phun trào, như Lãnh Nguyệt tiên tử, phong nguyệt lực lượng ở trong tay hiện ra, đi phía trước một điểm, quát lên: “Nguyệt triều!”

Xuân giang triều nước liền hải bình, trên biển Minh Nguyệt cộng triều sinh.

Trăng sáng bên trên thanh quang, nháy mắt xâm nhiễm nửa một bên phía chân trời, vô hình uy thế, cùng Hạo Nguyệt đan xen vào nhau, theo gió mà phồng, hóa thành một mảnh lĩnh vực, bao phủ toàn bộ võ đài.

Lôi Vân tránh lui không kịp, liền bị cái kia lĩnh vực lực lượng bọc lại, nháy mắt liền cảm nhận được năng lượng đáng sợ, trong cơ thể mình chân nguyên, theo cái kia ánh trăng phun trào, sóng lên sóng xuống, không ngừng biến mất.

“Cái gì? Đây là cái gì kết giới? Có thể suy yếu sức mạnh của đối thủ?!”

Lôi Vân hoàn toàn biến sắc, trong đầu nhanh chóng xoay tròn, ở có quan hệ Vu gia mắt xanh các loại trong tài liệu, xưa nay không có một loại giống trước mắt đáng sợ như vậy.

Hơn nữa theo ánh trăng phun trào, một loại khó có thể dùng lời diễn tả được đại đạo quy tắc, ở trên lôi đài lan tràn, sinh ra vô biên vô ngần, khó có thể chống chọi cảm giác.

Phảng phất đại đạo vô ngần, mà chính mình chỉ là này vô biên trong thiên địa một con mịt mù con kiến cỏ nhỏ.

Không chỉ có là Lôi Vân lòng sinh to lớn hoảng sợ, liền ngay cả gần nhất chín tòa lôi đài đài chủ, đều là hoàn toàn biến sắc.

đọ

c truyện tạ i http://truyencuatui.ne T / Đặc biệt là Dương Thanh Huyền, cả người run lên, từ trên thân Vu Khinh Nguyệt tản mát ra đại đạo quy tắc, càng cho hắn một loại cảm giác quen thuộc.

Đồng dạng khiếp sợ còn có Dương Vô Tâm, con ngươi bạo nổ co, trên mặt nghi ngờ không thôi, nội tâm chấn động dữ dội nói: “Đây là công pháp gì?”

Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, ở sở học mình võ kỹ bên trong, cũng không có một chủng loại tựa như, mặc dù là Thiên Thành Giác lưu lại võ học bảo khố, cũng chưa từng liên quan đến loại này đại đạo quy tắc, thuỷ triều lực lượng, nhưng mình đích đích xác xác cảm thấy hết sức quen thuộc, giống như là ban đầu ở hắc trên biển, gặp được Nguyệt Hồn triển khai đại thừa vô lượng thời gian như thế.

“A?!”

Dương Thanh Huyền nội tâm bỗng nhiên chấn động dữ dội, hãi tiếng nói: “Chẳng lẽ là Thiên Thần Quyết?!”

Hắn đã hoàn toàn đoán đúng, nhưng cũng thật không dám xác nhận.

Dù sao Thiên Thần Quyết quá mức mờ ảo vô ngần, trên đời hầu như không lưu được bất kỳ đánh vào, chỉ có đứng ở nơi này mảnh tinh vực tột cùng cường giả, mới có thể biết một, hai.

Mà chính mình tại các loại nhờ cơ duyên, tu đắc “Bảy mươi hai biến”, đồng thời nắm giữ “Thái Huyền Kiếm Thiên” Diễn hóa ra Võ Hồn, đồng thời còn ở Biển Đen gặp “Đại thừa vô lượng”, cũng coi là may mắn cực kỳ.

Như Vu Khinh Nguyệt giờ khắc này thi triển cũng là Thiên

Thần Quyết, như vậy chính mình xem như là từng trải qua bốn thiên.

“Cũng không biết cái kia Thiên Thần Quyết tổng cộng có mấy thiên, còn dư lại lại là chút loại nào nghịch thiên thần thông?”

Dương Thanh Huyền nội tâm âm thầm nghĩ, hơi hơi yên tâm một điểm, đồng thời có chút thất thần.

Lam Ngưng Hư cũng là hai con mắt đột nhiên co, bất quá trong phút chốc liền khôi phục lại yên lặng, nhẹ giọng cười nói: “Có tình phong nguyệt, thú vị, thú vị.”

Vu Khinh Nguyệt phong nguyệt chi chiêu lại xuất hiện, không chỉ có chín tòa lôi đài đài chủ kinh hãi, Vân Hải bên trên cường giả, rất nhanh liền đã nhận ra chiêu này không hề tầm thường.

Đặc biệt là Kim khuyết trên ngọc lâu, các đại trong hư không, cái kia chút đứng ở nơi này mảnh tinh vực đỉnh phong cường giả, không khỏi là sắc mặt đại biến, vạn phần khiếp sợ!

“Thiên Thần Quyết thứ bảy? Phong nguyệt chi sách, có tình vô tình?”

“Không nghĩ tới phong nguyệt chi sách còn ở lại tuyền tiêu giáng khuyết, chỉ là trăm ngàn năm qua, cũng chỉ có Vu Khinh Nguyệt một người tu luyện thành sao?”

“Năm đó vu tước tu hành phương pháp này, lực áp thập cường hai mươi bốn gia, liền ngay cả Nhân Hoàng đều ở đây trong tay nàng bị thiệt thòi, lẽ nào Vu gia lại muốn tái hiện như vậy một vị thiên tài?”

Các đại thế lực cường giả, đều là trong lòng ngạc nhiên, đồng thời tâm niệm bách chuyển, suy tính Vu gia sức mạnh cùng Trung Ương Đại thế giới tương lai thế cuộc, trong lúc nhất thời lâm vào các loại trầm tư.

Còn có thật nhiều bất thiện ánh mắt, ở các đại trong hư không lấp loé, đều là lộ ra các loại ý nghĩ, cùng với tham lam ánh mắt.

“Không nghĩ tới vu tước phía sau, lại có người tu luyện thành phong nguyệt lực lượng. Chẳng trách Vu Hiền muốn ra chiêu này, là muốn chém gãy Vu Khinh Nguyệt có tình chi tâm sao? Ha ha, chỉ là một chữ tình, là như vậy dễ dàng chém sao? Vu Hiền, ngươi khó tránh khỏi có chút ngây thơ đi. Hơn nữa lần này phong nguyệt chi sách bạo lộ ra, Vu gia sợ là khó có an bình, ha ha.”

Bên trong đại điện, Dương Vân Kính nhìn cái kia to lớn Thủy Tinh, cười lạnh một tiếng.

“Có tình vô tình, vạn vật thuỷ triều! Phong nguyệt lực lượng? Này...”

Nơi nào đó trong hư không, Thanh Lão trên bàn tay khổng lồ, Thi Diễn cả người chấn động mạnh, ngạc nhiên thất thanh nói: “Đúng là Thiên Thần Quyết?”

Thi Diễn đầy mặt vẻ phức tạp, nói: “Không nghĩ tới tự vu tước đại nhân phía sau, Vu gia rốt cục có người tu luyện thành hạng này thần thông, ta nên nói chúc mừng sao? Ta rốt cuộc để ý giải Vu Hiền huynh động tác này động cơ.”

Vu Hiền hừ nói: “Chẳng lẽ ngươi cho rằng ta nhòm ngó luận võ đệ nhất thiên tài? Cũng hoặc là ta Vu Hiền con gái không ai thèm lấy?”

Thi Diễn nói: “Năm đó vu tước đại nhân kết cục, đích xác có chút thổn thức. Chỉ có điều có tình vô tình, há lại là như vậy dễ dàng chặt đứt? Vu Hiền huynh ý nghĩ, khó tránh khỏi có chút gượng ép chứ?”

Vu Hiền nói: “Ta tự nhiên biết một chữ tình khó nhất chém, huống hồ Thiên Thần Quyết tự có khí vận. Vì lẽ đó lúc này mới đem mục tiêu nhìn chăm chú vào Thương Khung luận võ đứng thứ nhất, chỉ có đánh đánh bại thiên hạ hào kiệt, đương thời không thể tranh đấu cường giả, mới có khả năng trấn áp ở Thiên Thần Quyết khí vận, thay Khinh Nguyệt nghịch thiên cải mệnh!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1368: Vạn Vật Lữ Quán, Mạnh Nhất Mắt Xanh

Thi Diễn ngây ngẩn cả người, lập tức rơi vào trầm mặc.

Hắn có thể cảm nhận được Vu Hiền nội tâm ngột ngạt, này là một vị phụ thân đối với con gái sâu dày bảo vệ.

Mặt khác một chỗ trong hư không.

Kha Lạc cả người chấn động mạnh, hãi tiếng nói: “Mẫu trên, đây là…!”

Côn Na ngưng tiếng nói: “Diễn biến đại đạo chi lực, xúc động vạn vật thuỷ triều, chính là Thiên Thần Quyết bên trong ngày đó phong nguyệt chi sách.”

Kha Lạc cả kinh nói: “Phong nguyệt chi sách lại xuất hiện cõi trần, chúng ta có muốn hay không…” Trong mắt lóe lên lệ khí.

Côn Na cau mày nói: “Có thể tìm cơ hội, nhưng cũng không phải quang minh chính đại đi cướp. Này Cửu Tiêu Thương Lan Hải trên, có thể trấn áp ngươi ta, cũng không chỉ một người. Ngoại trừ Nhân tộc cường giả ở ngoài, ta còn cảm nhận được rất nhiều chủng tộc khác khí tức, Nhân tộc thịnh thế, bách tộc cộng tương a.”

Trong giọng nói, cảm khái vô hạn.

Trên lôi đài, Lôi Vân đưa thân vào thuỷ triều bên dưới, toàn thân khó chịu nói không nên lời, mỗi một lần triều lên, đều phải ép tới hắn xương cốt toàn thân vang vọng, mà triều rơi bên dưới, nhưng có thể đem sức mạnh của hắn mang đi!

Nhất định chính là ngày chó a!

Lôi Vân nội tâm chạy qua 10 ngàn dê đầu đàn đà, vội vàng lùi về sau, nếu muốn tránh ra này thuỷ triều lực lượng, lâu dài đi xuống, cái này còn làm sao đánh?

Hơn nữa mình đã đem đối phương đắc tội chết rồi, một khi bị thua, tất nhiên là bỏ mình nhân thủ, vì thiên hạ cười tai!

Nhưng thuỷ triều lực lượng, không chỉ có bao trùm toàn bộ võ đài, liền ngay cả phụ cận võ đài, cùng với Vân Hư cổ chiến đài trên võ giả, đều toàn bộ cảm ứng được, Lôi Vân hướng về cái nào lùi?

“Đừng vội hung hăng!”

Gặp không thể lui được nữa, Lôi Vân hét lớn một tiếng, lực lượng của toàn thân nháy mắt bộc phát ra.

Hai tay nhanh chóng bấm quyết, trên người lập loè ra vô số phù văn, một luồng mênh mông sức mạnh to lớn từ trong cơ thể đổ xuống mà ra.

Vô số lôi quang ở phía trước hóa thành mâm tròn, không ngừng ngưng tụ, mặt trên khoách tán ra đáng sợ sét có thể, mạnh mẽ ở thuỷ triều lực lượng hạ chống đỡ ra một phương kết giới, cứng rắn tướng lĩnh vực đối phó!

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, trành thị Lôi Vân trước người cái kia mảnh lôi quang, chính là Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, chỉ có điều tản mát ra khí tức, so với trong cơ thể hắn Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn còn cường đại hơn quá nhiều.

Đồng thời phía trên Lôi văn, hiện ra năm màu vẻ, từng đạo từng đạo mở rộng ra, hóa thành rực rỡ sét có thể, đem Lôi Vân hoàn toàn bảo vệ.

Dương Thanh Huyền mí mắt giật lên, kinh hãi nói: “Ngũ sắc sét?!”

Hệ Lôi có thuộc tính ngũ hành, mỗi loại sét thiên phú võ tu, thông thường đều chỉ có thể tu luyện một, chỉ có nắm giữ sét đại đạo quy tắc, mới có thể một khiếu thông trăm khiếu, đem năm hệ lôi toàn bộ khống chế.

Dương Thanh Huyền trong lòng đột nhiên chìm xuống, lần thứ hai lo lắng.

Hư không bên trong, có mấy tên võ giả ngự không mà đứng, đều là thân mang ngân bào, mặt trên thêu cẩm tú núi sông cùng màu tím Lôi văn, chính là Lôi Đình Cổ Vực Đích cường giả.

Dẫn đầu một người đàn ông tuổi trung niên vóc người khôi ngô, tướng mạo thô lỗ, tỏa ra thô bạo khí tràng cường đại, nhìn chòng chọc vào Lôi Vân Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, trong mắt một mảnh lôi quang hóa thành gợn sóng khuấy động, không biết nội tâm đang suy nghĩ gì.

“Ha ha, ta còn tưởng rằng là lợi hại gì thần thông, bất quá cũng là trò mèo!”

Lôi Vân vừa thấy thuỷ triều lực lượng bị đối phó, nhất thời đại hỉ, quát lên: “Thử xem ta Lôi Huyễn Thủ!”

Nói hét lớn một tiếng, thân hình bùng lên, nháy mắt cùng Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn hòa làm một thể, sau đó hóa ra ngũ sắc lôi quang, nhoáng lên dưới, liền ở tại chỗ biến mất không còn tăm hơi.

Vu Khinh Nguyệt hoàn toàn biến sắc, trong tròng mắt thanh quang như hỏa, vội vàng hướng về bốn phương tám hướng nhìn tới.

Đối phương dĩ nhiên nắm giữ chống chọi phong nguyệt triều tịch sức mạnh, một hồi nằm ngoài dự liệu của nàng.

Cái kia Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn mặc dù là Thánh khí hàng nhái, nhưng ở Lôi Vân thu nạp rất nhiều đồng môn tế luyện Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn sau, đã có tiếp cận Thánh khí lợi hại, đồng thời diễn hóa ra ngũ sắc thần lôi, có thể phá diệt vạn pháp.

Ngũ sắc thần lôi vốn là cực cao quy tắc ngưng, đủ lấy chống lại vạn vật thuỷ triều.

“Lữ quán!”

Vu Khinh Nguyệt khẽ quát một tiếng, trong hai con ngươi nổ bắn ra một mảnh thanh mang, ở ánh mắt nơi sâu xa, có to lớn mắt xanh nhìn chăm chú hư không.

Toàn bộ trong thiên địa cảnh tượng, như tranh vẽ bố trí giống như vặn vẹo, đều bị thu lại bên trong.

Hư không cảnh tượng không ngừng bị mắt xanh phân giải, hết thảy ẩn náu thuật, đều không chỗ che thân.

Vu Khinh Nguyệt bỗng nhiên ngẩng đầu lên, nhìn chằm chằm hư không nơi nào đó, quát lên: “Nhìn ngươi còn hướng về cái nào trốn?!”

“Phong nguyệt vô tình!”

Vu Khinh Nguyệt bùng lên mà lên, hết thảy thuỷ triều lực lượng toàn bộ thu vào trong lòng bàn tay, hóa thành một vòng Minh Nguyệt, cuồng chụp mà đi!

Dưới mặt ngọc chưng, phong nguyệt lực lượng tàn phá, vô số hào quang màu xanh rơi khắp nơi, muốn nghiền ép một phương!

“Thực sự là phiền toái mắt xanh a!”

Lôi Vân đột nhiên từ chỗ kia trong hư không lánh hiện ra, cầm trong tay trường mâu Linh Long Huyễn Thế, ở trên hư không một chọn, liền vô số lôi quang hội tụ đến, như ngân hà đổ xuống, treo ngược mà xuống!

"Đảo ngược Tinh Hà!"

"Ầm ầm!"

To lớn lôi quang hóa thành từng cái từng cái Lôi Long, rít gào mà xuống, nhảy vào phong nguyệt thuỷ triều bên trong.

Hai nguồn sức mạnh nháy mắt đem bầu trời xé rách, đè ép ra một đạo lạch trời giống như linh áp, không ngừng hướng về Vân Hải trên lan tràn.

Động Hư quát lên: "Mạnh Khê, Hạng Lăng!"

Liền gặp hai bóng người lấp lóe mà ra, từng người đứng ở một phương thiên không trên, hai tay bấm quyết, hình thành một đạo to lớn bình phong, đem hai người công kích toàn bộ chặn lại, để tránh khỏi lan đến đi ra ngoài hại người.

Đảo ngược Tinh Hà lực lượng, nghiêng ở phong nguyệt trong thủy triều lên xuống, chống đỡ bất quá chốc lát, liền nhanh chóng biến mất.

Lôi Vân hoàn toàn biến sắc, một tay bấm quyết, chỗ mi tâm Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn nhanh chóng xoay tròn, ngũ sắc lôi quang toàn bộ trào vào bên trong cơ thể, tay phải của hắn không ngừng ở trên không bên trong nở lớn, đột nhiên cuồng kích mà đi!

"Lôi Huyễn Thủ!"

Toàn bộ bầu trời tối sầm lại, bên trong tầng mây vô số lôi quang phun ra nuốt vào, nháy mắt cuồng tả hạ xuống, ở Lôi Vân quyết ấn hạ, hóa thành trên trăm con bàn tay lớn, hướng về cái kia thuỷ triều lực lượng vỗ tới!

“Ầm! Ầm! Ầm!”

To lớn sét chưởng không ngừng đánh vào trong thủy triều lên xuống, như theo gió vượt sóng giống như, đem phong nguyệt lực lượng đánh nát. Đồng thời sấm sét cũng tự mình nổ tung, hóa thành đầy trời lôi hải.

Rốt cục, Lôi Vân ở Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn trợ lực hạ, đem xu hướng suy tàn vặn về, cùng Vu Khinh Nguyệt liều chết thế lực ngang nhau.

Dương Thanh Huyền đầy mặt ngạc nhiên cùng lo lắng, khẩn trương trên lòng bàn tay tất cả đều là mồ hôi nước.

Lôi Vân Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn chẳng biết vì sao càng kinh khủng như thế, trở thành toàn bộ “Lôi Huyễn Thủ” Đại thu hạt nhân, sét có thể cuồn cuộn không ngừng tuôn ra.

Đồng thời Lôi Vân chính mình thu nạp thiên địa vạn vật giữa nguyên tố “Sét”, cũng tận số hóa thành to lớn sét tay, từ bốn phương tám hướng cuồng kích hạ xuống.

Nhất để Dương Thanh Huyền lo lắng, vẫn là cái kia ngũ sắc lôi, uy năng xa đang bình thường lôi quang bên trên.

Chỉ có điều Lôi Vân tựa hồ còn chưa hoàn toàn khống chế, chỉ có thể ngẫu nhiên triển khai ra, vì lẽ đó uy lực lúc mạnh lúc yếu, nhưng dù vậy, Vu Khinh Nguyệt phong nguyệt lực lượng cũng từ từ sự suy thoái, có khó có thể gắn bó cảm giác.

Vu Khinh Nguyệt trong hai con ngươi mắt xanh bỗng nhiên hào quang tăng mạnh, hai tay nhanh chóng bấm quyết, con mắt bên trong, nguyên bản đá quý màu xanh giống như con mắt, như là bốc cháy giống như vậy, như hai đóa ngọn lửa màu xanh.

Trong hư không, Vu Hiền hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Huyễn thật mắt, Khinh Nguyệt khi nào mở ra huyễn thật mắt!”

Vu Sơn đồng dạng đầy mặt khiếp sợ, ngơ ngác nói: “Xem ra chúng ta vẫn luôn coi thường tiểu thư thiên phú a.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1369: Lục Đinh Lục Giáp, Lôi Thần Cơn Giận

Thanh Lão cự chưởng trên, Vu gia Thiên Liệt mười người đều là hoàn toàn biến sắc.

Bao quát Thi Diễn ở bên trong, không không động dung.

Huyễn Chân Nhãn là Vu gia mắt xanh mạnh nhất chiêu thức, nhất định phải nắm giữ hoàn mỹ cấp mắt xanh mới có thể triển khai ra.

Mà Vu Khinh Nguyệt mắt xanh cũng không phải là hoàn mỹ cấp, chỉ có thể thông qua thôi thúc bí pháp, để mắt xanh trong khoảng thời gian ngắn đạt tới hoàn mỹ.

Vân Hư cổ chiến đài trên ba tên Vu gia đệ tử, tương tự hoảng sợ không thôi.

Vu Lâm tự lẩm bẩm: “Thật mạnh, Khinh Nguyệt tỷ tỷ thật mạnh, chẳng trách Thanh Huyền ca ca như vậy chung tình cho nàng...”

Trên lôi đài, Vu Khinh Nguyệt ánh mắt như lửa, hai tay nhanh chóng bấm quyết.

Ở Huyễn Chân Nhãn nhìn chăm chú bên dưới, phong nguyệt trong thủy triều lên xuống, nhất thời nghĩ hóa ra từng đạo từng đạo bóng mờ, đều là vóc người khôi ngô, xuyên trắng bạc giáp trụ, thể hình to lớn lực sĩ, phảng phất như Thiên Thần.

Cái kia mười hai vị lực sĩ sắc mặt lẫm liệt, trên người tỏa ra khí tức vương giả, tay bấm quyết ấn, cùng nhau hướng về to lớn kia sét có thể điện trường vỗ tới.

“Ầm ầm ầm!”

Mười hai người sức mạnh chồng chất bên dưới, nhất thời nhấc lên một mảnh kinh khủng cuồng triều, trong khoảnh khắc đem Lôi Huyễn Thủ áp chế lại.

Phong nguyệt lực lượng lần thứ hai tăng vọt, sóng lên sóng xuống, cùng mười hai vị lực sĩ kết hợp với nhau, như Tinh Hà treo ngược, xu thế không thể đỡ!

“Huyễn Chân Nhãn! Là Vu gia mạnh nhất mắt xanh, người này quả nhiên là Vu Khinh Nguyệt!”

Đỉnh mây bên trên, truyền đến các loại kinh hãi tiếng kêu sợ hãi, từng cái từng cái trừng lớn hai mắt, nhìn này một màn kinh khủng.

Mười đại tông môn một trong, Vu gia truyền thừa mắt xanh mạnh nhất huyền bí, ở đây khắc hiển lộ hết không thể nghi ngờ.

Nếu không có lần này lôi so với, bọn họ sợ là chung thân cũng không thể có cơ hội gặp được Huyễn Chân Nhãn.

Vu Khinh Nguyệt sắc mặt trắng bệch, chỉ có điều bị Kim Ngọc mặt nạ ngăn trở, trong đôi mắt thanh quang đại thịnh, nhưng cũng hơi rung nhẹ, tựa hồ có hơi bất ổn.

Dương Thanh Huyền một viên tim nhảy tới cổ rồi, hai tay cầm gân xanh lộ, hận không thể xông lên phía trước, thay nàng một trận chiến!

“Huyễn Chân Nhãn không phải còn hoàn mỹ hơn cấp mắt xanh mới có thể triển khai sao? Cô gái nhỏ này là chuyện gì xảy ra?”

Kim khuyết trên ngọc lâu, Hoa Bà chậm rãi nói rằng.

Còn lại tông môn cường giả, cũng đều là sắc mặt khó coi, Vu gia đối với một tên thiên tài, đối với bọn họ mà nói đều không phải là chuyện tốt.

Công Thâu Sách nói: “Theo ta được biết, thông qua tu luyện, có thể mang mắt xanh lực lượng cô đọng. Mặc dù không cách nào dài thời gian ở vào hoàn mỹ cấp trạng thái, nhưng có thể trong thời gian ngắn triển khai. Chà chà, Huyễn Chân Nhãn thêm vào phong nguyệt lực lượng, Vu gia ra một nhân vật đáng sợ a. Nếu như Lôi gia tiểu tử này không có có hậu thủ, phải thua.”

Đạm Đài Minh than thở: “Huyễn thật chi nhãn, có thể nghĩ hóa ra Lục Đinh Lục Giáp, khai sơn lấp biển, uy lực đáng sợ.”

…

Trên lôi đài, Lôi Vân hoàn toàn biến sắc.

Mắt gặp tốt đẹp tình thế, dĩ nhiên từng bước một thất lạc, chính mình đầy trời Lôi Huyễn Thủ, ở Lục Đinh Lục Giáp cùng phong nguyệt lực lượng hạ, không ngừng tiêu tan rơi.

Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn bên trong ngũ sắc lôi quang, hoảng hốt bất định.

“Tiểu tử này, sẽ làm thế nào đây?”

Hư không bên trong, cổ vực Lôi gia người, đều là lẳng lặng nhìn.

Cầm đầu nam tử sắc mặt lạnh lùng nghiêm nghị, hai tay chắp sau lưng, chính là cổ vực bên trong lúc trước đời tiếp theo người nối nghiệp: Lôi Dương.

Phía sau một ông già nói: “Huyễn Chân Nhãn quả nhiên đáng sợ, Lôi Vân thời khắc này phần thắng, ngay ở ngũ sắc thần lôi rơi xuống, vốn lấy tu vi của hắn, căn bản khống chế không được ngũ sắc thần lôi.”

Lôi Dương gật đầu nói: “Tiểu tử này ngược lại cũng là một nhân vật, như cho nhiều hắn một ít thời gian, có lẽ có thể trưởng thành lên thành một đời bá chủ cũng khó nói.”

Lời vừa nói ra, mấy người sau lưng đều hoàn toàn biến sắc.

Ông lão càng là cả kinh nói: “Đại nhân, Lôi Vân sát hại đồng môn, đã là phạm vào tội chết. Coi như thiên phú cao đến đâu, cũng nhất định phải tóm lại xử tử!”

Lôi Dương nói: “Sát hại đồng môn tạm thời chỉ là suy đoán của chúng ta, ở không có định tội trước, hắn chính là Lôi gia đệ tử. Huống hồ giờ khắc này hắn ở thập cường lôi thi đấu trên, cũng là vì chúng ta Lôi gia cạnh tranh quang, ta tự nhiên là hi vọng hắn thắng được.”

Ông lão vội hỏi: “Vâng, đại nhân nói rất có lý.”

“Phải thua sao? Không, không thể!”

Lôi Vân hoàn toàn biến sắc, giận dữ hét: “Từng bước một đi đến nơi này, liền mười vị trí đầu cũng không vào, ta làm sao có khả năng thất bại!”

Lôi Vân ánh mắt lóe lên một tia kiên quyết, giơ tay bấm quyết, đập trên Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, nhất thời năm màu lôi quang tuôn trào ra.

Vốn chỉ là ngẫu nhiên mới có thể thôi thúc ngũ sắc sét, giờ khắc này lại cuồn cuộn không ngừng chạy trào ra, hòa vào Lôi Vân trong cơ thể.

Lôi gia người đều hoàn toàn biến sắc, kinh hãi nhìn chằm

chằm Lôi Vân.

Lôi Dương mỉm cười nói: “Tiểu tử này... Vẫn đúng là đủ liều chết a! Lại dám triển khai cái kia chiêu.”

Lôi Vân ở ngũ sắc sét rót dưới hạ thể, đau “Oa oa” kêu to, thân thể đều vặn vẹo hoàn toàn biến hình, tảng lớn tia lôi dẫn từ trong cơ thể bắn ra đến, phóng xạ trăm dặm!

truyencuatui.vn

Bốn phía lôi đài, sớm có tám vị Thiên Quân bảo vệ, đem hết thảy lôi quang toàn bộ áp chế lại, bằng không đỉnh mây trên đã sớm chết tổn thương một mảnh.

“Đây cũng là thập cường con em sức mạnh sao? Thật là đáng sợ! Chênh lệch quá xa!”

Đỉnh mây bên trên võ giả, không khỏi là sắc mặt ngạc nhiên, cảm thụ được cái kia ngũ sắc thần lôi cùng phong nguyệt sao chép, như đối mặt vực sâu.

Mặc dù là tám vị Thiên Quân, đều là đổi sắc mặt, nội tâm khiếp sợ không thôi.

Vân Hư cổ chiến đài trên mọi người, ngoại trừ ngạc nhiên ở ngoài, tất cả đều là trong lòng cay đắng, đều là Top 100, chênh lệch này không khỏi cũng lớn quá rồi đó.

Đáng sợ như vậy tồn tại, làm sao còn khiêu chiến?

Bất luận này chiến ai thua ai thắng, cái này đài chủ vị trí, sợ là không ai dám lên đi.

Dương Thanh Huyền trong mắt kim quang lấp loé, khẩn trương nhìn chằm chằm tình hình trận chiến, không khỏi trong lòng run rẩy, hắn rõ ràng thấy được Vu Khinh Nguyệt trong mắt thanh hỏa, ở không ngừng thu nhỏ lại, chính là hoàn mỹ cấp mắt xanh muốn chi trì không nổi.

Mà Lôi Vân tuy rằng thống khổ không thể tả, nhưng trên người uy năng nhưng là càng ngày càng mạnh, rất nhiều phản công Lục Đinh Lục Giáp dấu hiệu.

“Ta sẽ không thua đến!”

Lôi Vân đột nhiên hét lớn một tiếng, thân thể trực tiếp phồng lớn lên không chỉ gấp mười lần, như Pháp Thiên Tượng Địa giống như vậy, giơ tay bấm quyết, một chưởng điên cuồng bổ xuống!

“Lôi Thần cơn giận!”

“Ầm ầm!”

Ở Lôi Vân chưởng pháp hạ, hiện ra ngũ sắc Tinh Vân, bên trong lôi đình như Giao Long dâng trào, không ngừng phóng xạ ra đáng sợ tràng năng, đồng thời trong nháy mắt chồng chất đến mức tận cùng!

Toàn bộ bầu trời nháy mắt hóa thành phân biệt rõ ràng hai nửa, một bên lôi hải điện ngục, một bên phong nguyệt sáng sủa, không ngừng nuốt chửng cùng chèn ép.

“Oành!”

Đột nhiên phong nguyệt trong thủy triều lên xuống, một vị Lục Đinh Lục Giáp ầm ầm phá nát.

Vu Khinh Nguyệt thân thể lung lay hạ, trong mắt thanh hỏa lại thu nhỏ lại một vòng, khóe miệng tràn ra máu tươi.

Dương Thanh Huyền kinh hãi hét lớn: “Khinh Nguyệt! Nhanh chịu thua!”

Nhưng Lôi Vân đã nơi nào sẽ dừng tay, to lớn lôi đình chi chưởng không ngừng ép đè xuống, “Ầm! Ầm! Ầm!” Lục Đinh Lục Giáp ở nguồn sức mạnh kia hạ, rốt cục toàn bộ nổ tung rơi.

“Ầm ầm ầm!”

Cuối cùng bàn tay khổng lồ đập xuống, ngũ sắc lôi đình như vỡ đê dòng lũ, đem phong nguyệt thuỷ triều yên diệt, bầu trời trong phút chốc đổ nát, toàn bộ hóa thành Lôi Ngục!

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, ánh vàng bắn mạnh mà ra, chỉ thấy Vu Khinh Nguyệt thân thể bị lôi quang nuốt hết, tầng tầng té xuống đất.

Xanh ngọc mặt nạ ở đằng kia trong lúc nổ tung vỡ tan mở, lộ ra một tấm tái nhợt dung nhan tuyệt thế, tóc đen trải ra trên mặt đất trên, máu tươi hướng bốn phía lan tràn.

Chương 1370: Bốn Vị Giới Vương, Sáng Chiều Tối Trong Đó

“Khinh Nguyệt!”

Dương Thanh Huyền bi phẫn hét lớn một tiếng, kềm nén không được nữa chính mình, bóng người loáng một cái liền xông lên trên.

Đột nhiên, một bóng người lấp lóe, liền chặn lại ở phía trước, người kia duỗi ra đẩy một cái, một mảnh kết giới liền hiện ra, đem Dương Thanh Huyền đường ngăn trở, lạnh lùng quát lên: “Không được can thiệp thủ lôi.”

Chính là thủ hộ ở võ đài nhất phương Thiên Quân Mạnh Khê.

Dương Thanh Huyền nghiến răng nghiến lợi, nhìn chằm chằm trên võ đài trọng thương Vu Khinh Nguyệt, hai mắt một mảnh đỏ chót, nhìn chòng chọc vào Lôi Vân, sát ý cuồn cuộn ngất trời.

“Ha, ha ha, còn là ta thắng!”

Lôi Vân đang sử dụng ra Lôi Thần cơn giận sau, thân thể như nổ tung giống như vậy, bạo nổ ra máu, toàn bộ thân hình kịch liệt thu nhỏ lại, về tới trạng thái bình thường.

Chỉ có điều cả người máu me đầm đìa, hoàn toàn thay đổi, nhìn thấy được vô cùng khủng bố.

Lôi Vân ổn hạ thương thế, nhấc tay vồ một cái, Linh Long Huyễn Thế liền xuất hiện ở trong tay.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, phẫn nộ quát: “Ngươi làm cái gì?!”

Lôi Vân cười lạnh nói: “Làm cái gì? Đương nhiên là Công Lôi a, quy tắc tranh tài là ly khai võ đài mới coi như thua. Nàng còn đang yên đang lành ở trên lôi đài đây, ta dùng của ta trường mâu trực tiếp đưa nàng ra đi, Dương Thanh Huyền, với ngươi tình nhân cũ nói gặp lại đi, ha ha!”

Nói, cười lớn không ngớt, đầy mắt sát khí nhấc theo trường mâu hướng về Vu Khinh Nguyệt đi đến.

“Đáng chết!”

Dương Thanh Huyền nghiêm ngặt quát một tiếng, lại cũng không kịp nhớ quy tắc, bóng người bùng lên bên dưới, liền mạnh mẽ hơn xông tới.

Mạnh Khê quát lên: “Ngươi làm cái gì? Dừng lại!” Hai tay quyết ấn một mảnh, kết giới nháy mắt mở rộng gấp mười lần, cản ở phía trước.

“Kẻ ngăn ta chết! Cút!”

Dương Thanh Huyền hét lớn, lửa giận vô biên cùng sát khí, trong khoảnh khắc liền bộc phát ra, Chiến Kích Thiên Khư nơi tay, quét ngang mà ra.

Chính là Thiên Trảm thất thức thức thứ bảy Đọa Diệt!

Trọng Lực lĩnh vực ở chiến kích hạ vô thanh vô tức mở rộng, tầng lớp không gian nháy mắt bị ép sụp, ngàn vạn trọng lực chen ở một điểm!

“Cái gì? Hắn, hắn lại hướng về Thiên Quân ra tay?!”

Vân Hải bên trên, nháy mắt sôi sùng sục, cả đám trợn mắt há mồm, “Tuyển thủ dự thi lại hướng về trọng tài ra tay, tự Thương

Khung luận võ sáng lập đến nay, sợ là chuyện chưa bao giờ có chứ?”

Liền ngay cả Mạnh Khê chính mình, đều ngẩn ra, lập tức giận dữ, quát lên: “Muốn chết!”

Năm ngón tay vừa nhấc, liền hướng chiến kích chộp tới, trong ánh mắt nổ bắn ra sát khí.

Ngay ở Dương Thanh Huyền hét lớn cũng trong lúc đó, võ đài bầu trời vòng xoáy khổng lồ xoay chuyển, một đạo kim quang tái hiện ra, khoách tán ra năng lượng khổng lồ, trực áp mà đến!

Mười tòa lôi đài trên, hết thảy võ giả đều bị chấn nhiếp, từng cái từng cái hoàn toàn biến sắc.

Động Chân hoàn toàn biến sắc, quát lên: “Vu Hiền!”

Trong nước xoáy đột nhiên tỏa ra một luồng hủy thiên diệt địa khí tức đáng sợ, đem Lôi Vân thân thể khóa chặt, kim quang lấp loé bên dưới, hóa thành một cây chiến phủ, từ trong nước xoáy nuốt phun ra, lại muốn phách khai thiên địa, đem Lôi Vân chém giết!

Lôi Vân hoảng hốt nói: “Ngươi dám ở Thương Khung luận võ trên giết người?!”

Trong vòng xoáy hiện ra Vu Hiền thân ảnh, lạnh giọng nói: “Ngươi dám đối với tiểu nữ hạ sát thủ, ta giết ngươi thì lại làm sao!”

Nhấc dưới tay, màu vàng búa lớn nơi cánh tay bầu trời ngưng tụ, theo một chưởng thẳng chém mà xuống!

Tất cả mọi người là một hồi bối rối, bị này đột nhiên tới biến cố cả kinh không biết làm sao.

Kỳ trước Thương Khung luận võ, chết thiên chi kiêu tử, thế gia ngàn vàng không biết phàm mấy, chính là sống chết có số, Phú Quý ở ngày.

Giống Vu Hiền như vậy nổi lên giết người, sợ là cực kỳ số ít!

Đột nhiên một mảnh ánh sáng chói mắt xuất hiện, đem cái kia ánh vàng che lấp, sau đó “Ầm” một tiếng, một luồng vô cùng sức mạnh, kèm theo thanh âm to lớn, ở trời cao trên vang vọng.

Động Hư cầm trong tay thiêu hỏa côn, ngăn ở Vu Hiền trước người, đem cái kia một búa đỡ!

Sức mạnh đáng sợ nháy mắt khuấy động trời cao, hướng về Vân Hải trên chấn động đi, tảng lớn võ giả thất kinh, liều mạng hướng về phía sau lùi.

Nhưng này dư âm vừa rồi khuếch tán, đã bị mấy vị Thiên Quân liên thủ chế trụ.

Vu Hiền hoàn toàn biến sắc, mắt gặp nữ nhi mình mệnh ở sáng chiều tối, giận dữ hét: “Động Chân lão quỷ, ngươi dám chặn ta?!”

Động Chân lãnh đạm nói: “Ngươi công nhiên phá hoại luận võ quy tắc, đã là tội ác tày trời!”

Vu Hiền phía sau, Vu Sơn cùng Thiên Liệt mười người, đột nhiên hiện ra.

Cùng lúc đó, Thi Diễn cũng ở nơi nào đó trong hư không hiển hiện ra, một bước đạp xuống, nghĩ muốn lên lôi đài cứu người.

Nhưng bất quá chớp mắt, Thi Diễn chân bước liền ngưng kết ở, “Ầm” một tiếng, thân thể dĩ nhiên giữa trời nổ tung.

Chỉ thấy trong hư không, chém ngang mà ra một thanh to lớn lôi quang kiếm.

Sau đó Lôi Dương thân ảnh nổi lên, thu rồi lôi kiếm, nhưng lòng bàn tay vẫn như cũ lôi quang sáng quắc, nhìn chằm chằm ngoài trăm trượng hiển hiện ra Thi Diễn, cười lạnh nói: “Ta cổ vực người, lúc nào đến phiên các ngươi Tử Phủ đến bắt nạt?”

Lôi Dương phía sau, nháy mắt tuôn ra mấy bóng người, ngăn ở đi trên lôi đài trên đường, cùng Vu Sơn cùng Thiên Liệt mười người đối lập.

Tất cả tất cả những thứ này, đều chỉ là nháy mắt phát sinh, làm người hoa cả mắt, thậm chí không biết nguyên do nhưng mà.

“Là Vu gia chi chủ Vu Hiền!”

“Còn có Quân Thiên Tử Phủ chủ nhân Thi Diễn đại nhân!”

“Trời ạ, bình thường vô cùng ít xuất hiện cổ vực cao tầng, hơn nữa còn là đời kế tiếp cổ vực chi chủ Lôi Dương đại nhân!”

“Lại thêm Động Hư đại nhân, bốn vị Giới Vương tồn tại đều động thủ, trời ạ, đây là xảy ra đại sự sao?!”

Vân Hải bên trên, nháy mắt nổi lên xôn xao, tất cả mọi người là vừa mừng vừa sợ lại phấn chấn, càng cũng trong lúc đó gặp được nhiều như vậy cường giả đỉnh cao, rất nhiều người cả đời đều không thấy được một vị.

Bảo vệ ở bên cạnh lôi đài Thiên Quân, cũng trong cùng một lúc khuếch tán mở, đem hết thảy đi về lôi đài đường toàn bộ giam giữ, bất luận người nào không được đi vào.

Lôi Vân cười lớn không ngớt, “Ha ha, muốn giết ta, không có cửa!”

Nói bóng người loáng một cái, liền hóa thành lôi quang kích? Bắn, trực tiếp xuất hiện trên bầu trời Vu Khinh Nguyệt, tay cầm Linh Long Huyễn Thế đâm xuống.

Vu Hiền sốt sắng, trước mắt con gái mệnh ở sáng chiều tối, trên bầu trời truyền đến to lớn tiếng gầm gừ, tùy theo là đáng sợ rung động khuếch tán mở.

Động Hư hoàn toàn biến sắc, cả giận nói: “Cự thú Thanh Lão?!”

Nhưng cự thú mạnh hơn, cũng đã không thể cứu Vu Khinh Nguyệt, hết thảy cứu người con đường, tất cả đều bị tám vị Thiên Quân đóng kín.

Mà đúng lúc này, tất cả mọi người là sững sờ, ngạc nhiên phát hiện, dĩ nhiên có người xuyên qua Thiên Quân phòng ngự, xuất hiện ở trên lôi đài.

“Dương Thanh Huyền?!”

Mấy trăm ngàn con mắt, đồng loạt nhìn chằm chằm lôi đài một góc, chính là Dương Thanh Huyền chấp nhất chiến kích, nhanh chân hướng về Lôi Vân đi đến, cái kia chiến kích mũi nhọn, trên mặt đất không ngừng hóa ra ánh lửa.

“Trời ạ, hắn làm sao qua? Chặn hắn lại nhưng là Khuy Chân cảnh Thiên Quân Mạnh Khê đại nhân a!”

Vân Hải bên trên, tất cả đều là tất cả xôn xao, bốn vị Giới Vương đồng thời xuất hiện, để cho bọn họ đem ánh mắt dời đi, càng không thấy rõ Dương Thanh Huyền làm sao thoát khỏi Mạnh Khê.

Mạnh Khê hoàn toàn biến sắc, cắn răng cả giận nói: “Dám khinh thường ta, chết tiệt!”

Bóng người loáng một cái, liền đuổi tới.

Đồng thời trong đầu nhớ lại tình cảnh vừa nãy, không khỏi lên cơn giận dữ, đồng thời với trước mắt thanh niên này, cảm nhận được một trận sợ sệt.

Vừa nãy Dương Thanh Huyền thi triển ra Đọa Diệt, bất quá là hư hoảng một chiêu, cũng không phải là thật muốn công kích Mạnh Khê, mà là lợi dụng Thiên Trảm thất thức trên Trọng Lực lĩnh vực, đem Mạnh Khê áp chế nháy mắt.

Sau đó liền sau đó biến thân Thời Không Cự Linh, mạnh mẽ đột phá quy tắc không gian, thành công vòng qua Mạnh Khê.

“Ở ở tình huống kia, còn có thể đáng sợ như vậy trấn định, hư hoảng một chiêu tha cho ta, người này thiên phú thật là đáng sợ!”

Mạnh Khê ngẩng đầu lên, chỉ thấy Dương Thanh Huyền nắm kích lên trước, sắc mặt bình tĩnh như giếng cạn không gợn sóng, trên người không có một tia sát khí, nhưng nhìn phía Vu Khinh Nguyệt ánh mắt, nhưng tràn đầy vô hạn ôn nhu, chẳng biết vì sao, Mạnh Khê nội tâm càng sinh ra một tia run rẩy.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1371: Tiếp Thu Xét Xử, Trấn Vân Ấn

Mạnh Khê hai tay mạnh mẽ nắm chặt quyền, liền bóng người bắn mạnh mà đi!

Hắn biết, bây giờ là cực kỳ trọng yếu thời khắc.

Không chỉ có là Thương Khung luận võ cực kỳ trọng yếu thời khắc, tương tự là người khác sinh trong đó cực kỳ trọng yếu thời khắc.

Mấy trăm ngàn con mắt, thậm chí toàn thiên hạ ánh mắt đều đang nhìn hắn.

Từ khi ra đời đến hiện tại, các loại chăm chỉ khổ tu, đánh bại vô số thiên tài, trải qua các loại sinh tử, cho đến lên cấp Thiên Quân vị trí, Mạnh Khê đều thong dong ứng đối, chưa bao giờ có một khắc cảm thấy giống như bây giờ vậy căng thẳng.

Nếu như một khi xử lý không tốt, liền có thể trở thành gợi ra sự kiện lớn dây dẫn lửa.

Nhưng Mạnh Khê dù sao cũng là từ vô số thiên tài bên trong bộc lộ tài năng, trở thành thiên hạ chú mục chính là mười hai Thiên Quân một trong cường giả, nháy mắt liền bình tĩnh lại.

Mạnh Khê lóe lên liền thuấn di đến Dương Thanh Huyền bên cạnh người, hai tay nhanh chóng kết ấn, kim quang đột ngột hiện, vô số tự phù biến ảo mà ra, xếp thành một bàn tay cực kỳ lớn, bên trong ẩn chứa vô cùng uy thế, đem Dương Thanh Huyền cùng bốn phương thiên địa đều bao phủ bên trong.

Mạnh Khê lạnh giọng nói: “Ta lấy chấp pháp giả thân phận, lặc làm ngươi dừng lại đến, bằng không...” Hắn trong mắt hàn quang lóe lên, sát khí hết hiện, quát lên: “Liền tặng ngươi xét xử!”

Dương Thanh Huyền chân bước không có một chút nào dừng lại, thậm chí liền hoàn toàn làm Mạnh Khê không tồn tại, hai mắt thẳng nhìn chằm chằm Lôi Vân, phảng phất toàn bộ trong thiên địa, cũng chỉ còn sót lại Lôi Vân một người.

Thiên Khư ở trên lôi đài kéo ra tảng lớn ánh lửa, một chọn mà lên, liền hóa ra pháp tắc hư quang, ngưng tụ thành tuyến, thẳng chém mà xuống!

“Đọa Diệt!”

“Ầm ầm!”

Mạnh mẽ trọng lực tràng năng, ngưng tụ ở hư quang một đường bên trong, kích. Bắn mà ra.

“Lớn mật! Muốn chết!”

Mạnh Khê trong lòng chấn động dữ dội, vừa giận vừa sợ, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền ở sinh tử bên dưới, lại còn nghĩ đánh giết Lôi Vân, đây không thể nghi ngờ là hướng về quy tắc khiêu khích, càng là hướng về hắn khiêu khích.

Ngay sau đó hào không lưu thủ, cái kia bàn tay lớn màu vàng óng, điên cuồng oanh mà ra, quát lên: “Phá hoại quy tắc người, thẩm vấn xử đi! Trấn Vân Ấn!”

“Dương Thanh Huyền! Không muốn a!”

Thi Ngọc Nhan hí lên lực kiệt kêu to, Hoa Thanh Hoa Linh, Vu Lâm, Vũ Ảnh, không khỏi là hai tay yểm mặt, to lớn giọt nước mắt lăn xuống.

Lan Tư cũng là hai tay nắm tay, sắc mặt trở nên cực kỳ dữ tợn, nhưng vẫn như cũ liều mạng áp chế chính mình tâm tình của nội tâm.

“Lão đại! Mau tránh a!”

Biển mây bên trên, hư không bị một đạo mập mạp bóng người xé ra, chính là Phan hải tinh, toàn thân thịt mỡ cự chiến, trong đôi mắt chạy đi lệ đến.

Sau lưng hắn, chậm rãi xuất hiện một người trung niên mỹ phụ, người mặc lá phong quần áo màu đỏ, hai mắt nhìn trên võ đài, tràn đầy kinh hãi.

Dương Thanh Huyền ánh mắt không có chớp lên một cái, ngoại sự ngoại vật, cho dù là sinh tử chèn ép xuống, đều không thể dao động hắn giết Lôi Vân quyết tâm, toàn bộ lực lượng, đều hội tụ ở chiến kích bên trong!

“Ầm ầm!”

To lớn kim quang nháy mắt đem Dương Thanh Huyền bao phủ, vô số uy năng tự cự chưởng bên trong điên cuồng gào thét mà ra, vỗ vào Dương Thanh Huyền trên thân thể, đem phòng ngự của hắn toàn bộ đánh nát, huyền y nháy mắt xé rách thành phấn vụn, vô số chưởng lực càng là nhập vào cơ thể mà qua, đánh tại đối diện trên hư không, “Ầm ầm ầm” nổ nát.

Mà ở cùng trong nháy mắt, Dương Thanh Huyền Thiên Trảm thất thức, Đọa Diệt cũng đã đẩy tới Lôi Vân trước người, vô cùng trọng lực từ bốn phương tám hướng đè ép mà đi, phải đem hư không cùng Lôi Vân thân thể cùng nghiền nát tan!

“Không! Ta sẽ không chết!”

Lôi Vân hét lớn một tiếng, cái kia đang muốn đánh giết Vu Khinh Nguyệt trường mâu, ở trên không bên trong bỗng nhiên ngưng trệ ở, lập tức phương hướng thay đổi, hướng về Dương Thanh Huyền chiến kích cuồng kích mà đi!

“Ngũ sắc thần lôi, đảo ngược Tinh Hà!”

Điên cuồng sấm sét từ trong cơ thể nổ tung mở, Lôi Vân thân thể ở bên trong ở ngoài song trọng dưới áp lực, một điểm điểm nổ tung, cường đại ngũ sắc lôi quang tầng tầng chồng chất, diễn biến đạo văn, hình thành từng vòng cuộn sóng, trùng kích trọng lực tràng năng!

Đồng thời Lôi Vân mi tâm Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, điên cuồng bộc phát sức mạnh, phảng phất đang tiêu hao tiềm năng sinh mạng.

“Ầm ầm!”

“Ầm ầm!”

Hai cỗ hủy thiên diệt địa lực lượng, trong khoảnh khắc ở trên lôi đài nổ vang, chấn động thiên địa!

Lôi Vân trước người vô số tia lôi dẫn, trong khoảnh khắc bị hư quang xé rách, ngũ sắc thần lôi không ngừng mất khống chế, hướng về bốn phương tám hướng nổ đi, oanh trên võ đài từng cái từng cái hố sâu.

Lôi Vân càng là đẫm máu trời cao, thân thể điên cuồng bay ra đi, hung hăng ngã xuống đất, hóa ra một vết máu đỏ sẫm, thẳng tới mấy trăm trượng xa, không rõ sống chết.

Mà Dương Thanh Huyền lại như cũ đứng ở cái kia, vẫn duy trì nắm kích chém ra tư thế, cũng chưa hề đụng tới.

“Chi! Làm sao có khả năng?!”

Mạnh Khê trong lòng chấn động dữ dội, đầy mắt ngạc nhiên.

Ở hắn Trấn Vân Ấn hạ, coi như là cùng cấp võ giả như vậy chịu đựng một đòn, cũng được trọng thương gần chết.

Chỉ là Không Pháp cảnh, tất nhiên là biến thành tro bụi mới đúng vậy!

Biển mây bên trên nháy mắt rơi vào tĩnh mịch, tất cả mọi người là mở to hai mắt, nhìn biến hóa bất thình lình, lâm vào dại ra bên trong.

Từ Lôi Vân muốn giết Vu Khinh Nguyệt bắt đầu, đến Dương Thanh Huyền nổi lên, Vu Hiền, Động Chân, Thi Diễn, Lôi Dương bốn vị Giới Vương ra tay, cùng với Dương Thanh Huyền vòng qua Mạnh Khê, đến Mạnh Khê cùng Dương Thanh Huyền từng người ra tay, diễn biến ra cuối cùng kết cục này, đều chỉ là trong nháy mắt chuyện.

Sự kiện phát triển, đã sắp qua mọi người con mắt cùng tư duy, từng cái từng cái có chút không phản ứng kịp.

Cho đến Lôi Vân bị đánh bay, Dương Thanh Huyền nắm kích không ngã, mọi người mới từng cái từng cái từ đang thừ người lấy lại tinh thần, bỗng nhiên phản ứng lại chuyện gì xảy ra, đồng thời hoảng sợ nhìn cái kia nắm kích thiếu niên, đầy mặt đều là không thể tin tưởng vẻ mặt.

Không có bất kỳ phòng ngự, mạnh mẽ chống đỡ mười hai Thiên Quân một đòn mà không cũng?

“Coong!”

Đột nhiên Dương Thanh Huyền di chuyển, tay phải chiến kích ở trên không bên trong tìm nửa cái vòng, xuyên ở trên mặt đất, thân thể chậm rãi tựa ở chiến kích trên.

“Phốc!”

Một ngụm máu tươi đột nhiên phun ra ngoài, toàn thân các đại yếu huyệt toàn bộ nổ ra.

Đáng sợ Trấn Vân Ấn lực lượng, ở trong cơ thể điên cuồng tàn phá, không chỉ có phá hủy hầu như toàn bộ huyệt vị, liền ngay cả kinh mạch cũng tận số gãy vỡ thành cặn bã.

Dương Thanh Huyền khí tức, nháy mắt rơi xuống đến cực điểm điểm.

Cả người thân thể, hoàn toàn dựa vào ở chiến kích trên, hình thành chống đỡ, lúc này mới sừng sững không ngã.

Mạnh Khê kinh ngạc đứng ở đó, trong lúc nhất thời càng tay chân lóng ngóng, không biết như thế nào cho phải, thậm chí nội tâm sinh ra một luồng khó có thể dùng lời diễn tả được hoảng sợ, lấy hắn Khuy Chân cảnh tu vi, càng bị thiếu niên trước mắt này chấn nhiếp.

Hắn chính là từ ngàn tỉ người bên trong lớn lên thiên tài, trong cuộc đời thân kinh bách chiến, chưa từng có quá loại này cảm giác đáng sợ.

Toàn bộ biển mây trên, yên lặng chỉ còn dư lại cương phong phần phật.

“Dương Thanh Huyền!”

Thi Ngọc Nhan hai mắt ửng hồng, chiến kích ở trong tay vừa ra, liền liều lĩnh xông về võ đài.

Còn có Lan Tư, Hoa Thanh Hoa Linh, biển mây trên Vũ Ảnh, cùng Đổng Hoài Viễn tám người.

Phan hải tinh cũng lấy ra một thanh dao phay, đầy mặt nước mắt xông lên trên. Sau lưng cô gái áo đỏ muốn muốn ngăn cản hắn, nhưng ngẩn người một chút, vẫn là ngừng ngăn lại.

Toàn bộ Cửu Tiêu Thương Lan Hải trên, nháy mắt lâm vào to lớn ồn ào cùng rối loạn.

Các loại kinh hãi thanh âm như nước thủy triều nước chập trùng, nghị luận sôi nổi.

Động Chân sắc mặt phát lạnh, quát lên: “Tất cả mọi người dừng lại cho ta, đều muốn chết phải không?!”

Một luồng vô cùng lực lượng mạnh từ trên người khuếch tán ra, hướng về lôi đài bốn phương tám hướng chấn động đi.

Trấn thủ ở trước lôi đài bảy vị Thiên Quân, cũng là từng người ra tay, ở trên không bên trong kết ra một tấm to lớn kết giới, nhanh chóng mở rộng, đem toàn bộ võ đài tầng tầng bao lấy.

Bảy người liên thủ lại, sợ là Giới Vương đều khó mà nháy mắt đột phá.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1372: Sinh Cơ Xa Vời, Không Còn Cách Xoay Chuyển Đất Trời

Thi Ngọc Nhan bọn người bị che ở bên ngoài kết giới, không cách nào xông vào.

Vu Hiền ánh mắt chìm xuống, to lớn chiến phủ rơi ở trong tay, đầy mặt vẻ giận dữ bên dưới, sát khí cuồn cuộn ngất trời.

Động Chân sợ quát lên: “Vu Hiền, ngươi muốn làm cái gì?!”

Thiêu hỏa côn đột nhiên ở trong tay giải phong, không ngừng tỏa ra óng ánh hào quang, đồng thời rèn luyện thành cứng rắn kim loại sắc, căn căn sắt đâm như bút lông sói giống như nổ lên, hung ác lệ khí tuôn ra, biến thành một căn toàn thân ánh vàng lang nha bổng.

Động Chân hai tay nắm bổng, cảnh giác nhìn chằm chằm Vu Hiền, chỉ lo hắn đột nhiên làm khó dễ.

Cùng lúc đó, hư không bên trong, đột nhiên truyền đến tiếng ầm ầm thật lớn, Thanh Lão thân ảnh, ở hư thực biến hóa, hoàn toàn liền hiện ra, đem tảng lớn không gian đập vỡ tan, đứng sững ở Vân Hải bên trên, đỉnh thiên lập địa.

Thanh Lão trên người bộc phát ra khí tức hung sát, càng là nháy mắt bao phủ toàn trường, làm người sởn cả tóc gáy.

“Trời ạ! Là cự thú viễn cổ Thanh Lão!”

“Thanh Lão một mạch, không phải đã tuyệt tích sao? Lại còn có một đầu?"

"Con thú này chính là chủng tộc viễn cổ bên trong, hung danh hiển hách tồn tại a, dĩ nhiên sinh sôi cho tới bây giờ!"

Vân Hải bên trên, nháy mắt sôi sùng sục, tất cả mọi người ngạc nhiên nhìn nhau, thân là thập cường một trong tuyền tiêu giáng khuyết, thật muốn cùng Tinh Cung, thậm chí là người trong thiên hạ chống lại sao?

Mấy trăm ngàn người không khỏi là kinh hãi đến biến sắc.

Kim khuyết trên ngọc lâu, thập cường hai mươi bốn nhà cường giả, càng là ngạc nhiên trợn to hai mắt.

Nếu như Vu gia động thủ, chính là khiếp sợ thiên hạ đại sự.

Từ xưa đến nay, ở bầu trời luận võ trên làm chuyện cũng không phải là không có, nhưng đều không ngoại lệ, tuyệt không kết quả tốt.

Vu gia thật muốn vì là một cái Vu Khinh Nguyệt, mà để toàn bộ tông môn chôn vùi ở đây sao?

Nơi nào đó trong hư không, Kha Lạc hoảng sợ cả kinh nói: "Thanh Lão! Ta vẫn cảm ứng được khí tức đáng sợ, hóa ra là Thanh Lão, khó trách. Chỉ là này chút thượng cổ chủng tộc, tất cả đều sa đọa đến đây, nghe lệnh ở Nhân tộc rồi sao?"

Trong giọng nói ngoại trừ khiếp sợ ở ngoài, còn có một tia chỉ tiếc mài sắt không nên kim tức giận.

Côn Na kinh ngạc nói: "Vẫn là Thanh Lão bộ tộc vương giả, cũng không biết nhân loại này là như thế nào thuần phục nó?"

Kha Lạc nói: "Mẫu trên, ngươi nhìn Dương Thanh Huyền, còn có thể sống sao?"

Côn Na ngưng mắt nhìn võ đài, trong mắt gợn sóng dập dờn bồng bềnh, nhẹ nhàng lắc đầu nói: “Thương tích quá nặng, nhìn không rõ ràng, muốn sống, sợ là độ khó rất lớn. Từ cổ chí kim, vô số thiên tài đang trưởng thành con đường trên ngã xuống. Dương Thanh Huyền chết yểu ở này, thì cũng chẳng có gì kỳ quái, mặc dù có chút đáng tiếc. Nhưng nếu là hắn lần này đại nạn không chết, liền thật muốn giá trị cho chúng ta coi trọng.”

Vân Hư cổ chiến đài bầu trời, Động Chân tay cầm lang nha bổng, toàn thân vàng chói lọi, quát lên: “Vu Hiền! Ngươi muốn làm cái gì? Bầu trời luận võ trên công nhiên quấy rối, phá hoại quy tắc, muốn cùng khắp thiên hạ đối đầu sao?!”

Vu Hiền nói: “Ái nữ ta đều muốn chết, ta còn quản cái gì quy tắc bất quy tắc? Hôm nay nếu như Khinh Nguyệt có việc, ta coi như liều lấy tính mạng không muốn, cũng phải đem ngươi Động Chân lão quỷ, còn có này tám cái thằng nhóc con giết!”

Động Chân cùng tám vị Thiên Quân, đều hoàn toàn biến sắc.

Động Chân càng là cả giận nói: “Cái kia Vu gia sẽ phải từ thập cường bên trong xoá tên!”

Vu Hiền nói: “Ngươi không uy hiếp được ta, xoá tên liền xoá tên, ngược lại ta liều mạng cái gì cũng không muốn, liền trước hết là giết ngươi. Xoá tên ngươi cũng không nhìn thấy.”

Động Chân phẫn nộ quát: “Ngươi...!”

Vu Hiền phất một cái ống tay áo, lãnh đạm nói: “Đủ rồi! Ngươi không cần theo ta nói đạo lý gì, ta một thô nhân, chưa bao giờ theo người giảng đạo lý! Ngược lại tiểu nữ có việc, ta cái thứ nhất liền giết ngươi.”

Cái kia Thanh Lão cảm nhận được Vu Hiền ý nguyện, một đôi hung mắt nhìn chăm chú hạ xuống, nhìn chằm chằm Động Chân, đem khóa chặt.

Động Chân tức giận nghiến răng nghiến lợi, sắc mặt trắng bệch.

Nếu như một tên Giới Vương thật sự phát điên lên đến, lại thêm một đầu Giới Vương cảnh cự thú viễn cổ, cái gì đều không chú ý cố ý muốn giết mình, vậy mình thật sự rất nguy hiểm.

Lôi Dương cười lạnh nói: “Lại uy hiếp bầu trời luận võ người chủ trì, Vu Hiền, ngươi phiền phức lớn rồi.”

Vu Hiền nói: “Đại liền lớn, phiền phức lớn đến đỉnh, cùng lắm thì chết. Ngược lại ta sắp phải chết lời, liền kéo các ngươi xuống nước, các ngươi ai đều chớ nghĩ sống!”

Vu Hiền trong mắt thanh quang lấp lóe, không ngừng tuôn ra sát khí.

Lôi Dương hơi thay đổi sắc mặt, càng cũng cảm nhận được một tia áp lực.

Thi Diễn vội la lên: “Các ngươi đừng làm phiền, trước tiên đánh mở kết giới cứu người mới là chính đạo. Chậm, ba người bọn hắn đều không còn cách xoay chuyển đất trời.”

Trên bầu trời mọi người lúc này mới hơi đổi sắc mặt.

Hầu như tất cả mọi người nhìn chằm chằm Động Chân, chờ hắn quyết định.

Động Chân nghĩ một hồi, nói: “Phục Linh Sinh, cứu người!”

Thiên Quân bên trong, một tên thư sinh bộ dáng nam tử áo xanh đứng dậy, ôm quyền nói: “Là.” Xoay người liền tiến vào kết giới vẻ.

Toàn bộ Vân Hải trên, thanh âm huyên náo không ngừng, nhưng ở chân không trong kết giới, nhưng là yên lặng đáng sợ, phảng phất bão tố trước chiều tối, chỉ có Hoa Thanh mấy người đang thấp giọng nghẹn ngào.

Phục Linh Sinh rất nhanh kiểm tra rồi hạ ba người thương thế, báo cáo: “Vu Khinh Nguyệt hôn mê bất tỉnh, ta đã cho nàng uống ba viên Sinh Cơ Đan, sẽ không sao. Nhưng Dương Thanh Huyền cùng Lôi Vân... Sợ là không sống được.”

“Cái gì?!”

Lời vừa nói ra, toàn trường xôn xao!

Đặc biệt là Thi Ngọc Nhan mấy người, gần như ngất khuyết.

“Mở ra kết giới! Mau đánh mở kết giới a!”

Phan tên béo cầm dao phay, liều mạng chém vào kết giới trên, chấn động ra từng tia một sóng gợn, nhưng thoáng qua liền tản đi, một điểm dấu vết đều không.

Thi Diễn cũng gấp nói: “Mau đánh mở kết giới, để ta xem một chút!”

Động Chân trầm ngâm một chút, nói: “Mở ra kết giới, đồng thời tăng cao cảnh giác, bất luận người nào không được động thủ, bằng không giết không tha!”

Vài tên Thiên Quân lập tức thu tay lại, thật lớn kết giới hào quang, nháy mắt tiêu tan.

Mấy chục đạo bóng người bay xuống trên võ đài, phân biệt hướng về ba người chạy đi.

Thi Diễn cùng Thi Ngọc Nhan đám người, lập tức chạy về phía Dương Thanh Huyền, chỉ thấy hắn máu me khắp người, vẫn như cũ nắm kích mà đứng, vẫn duy trì đứng yên tư thế, chỉ là sắc mặt trắng bệch đáng sợ.

“Dương Thanh Huyền...”

Thi Ngọc Nhan hai tay yểm mặt, nước mắt lăn xuống, Dương Thanh Huyền phương này cảnh tượng, làm cho nàng chạm cũng không dám chạm, chỉ lo đụng vào bên dưới, liền đứt đoạn mất sinh cơ của hắn.

Thi Diễn giơ tay bấm quyết, một luồng vô hình lực lượng khuếch tán mở, kiểm tra cẩn thận Dương Thanh Huyền thương thế trên người, sắc mặt càng ngày càng khó coi.

Vũ Ảnh vội hỏi: “Thi Diễn đại nhân, Dương Thanh Huyền hắn như thế nào?”

Thi Diễn than thở: “Có bảo vật bảo vệ tâm mạch của hắn, giữ một tuyến sinh cơ, nhưng nó bộ phận thân thể đã bị phá hỏng hầu như không còn. Trừ phi là trong truyền thuyết cái kia mấy viên thần dược, bằng không... Không còn cách xoay chuyển đất trời.”

Thi Diễn, không thể nghi ngờ cho Dương Thanh Huyền xử tử hình.

Thi Ngọc Nhan không nhịn được “Oa” một tiếng, liền lớn tiếng khóc.

Hoa Thanh càng là trực tiếp ngất nhưng đi qua, bị Hoa Linh vội vàng đỡ lấy.

Phan tên béo đám người, không khỏi là gào gào khóc lớn.

Toàn bộ trên võ đài, một mảnh tiếng khóc.

Đỉnh mây bên trên, hết thảy võ giả đều lặng lẽ, lẳng lặng nhìn cái kia tư thế oai hùng không ngã bóng người, nội tâm sinh ra một mảnh bi ai.

Đây chính là bắn giết Cổ Diệu, cứu vớt ngàn tỉ sinh linh anh hùng a!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1373: Mà Nhìn Thiên Ý, Có Một Người Khác

Biển mây buông xuống, thiên địa khuých tịch không hề có một tiếng động, chỉ có cương phong thổi, bất tận thê lương.

Vu Hiền ôm Vu Khinh Nguyệt, chạy vội tới, cùng Thi Diễn liếc nhau một cái, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Hai đại tông môn chi chủ, đều là chấn động thiên hạ tồn tại, giờ khắc này nhưng bó tay toàn tập.

Ở lôi đài mặt khác một bên, lại truyền tới cường đại sấm sét tiếng.

“Bùm bùm!”

Lôi Dương không ngừng giơ tay bấm quyết, đem sấm sét đánh vào Lôi Vân trong cơ thể.

Cường đại lôi quang không ngừng kích thích Lôi Vân sinh cơ bên trong cơ thể, Lôi Vân cả người tràn đầy nhảy nhót hồ quang.

Lôi gia đệ tử thân thể, mỗi một tế bào đều có sấm sét hòa vào bên trong, đồng thời ở điện trường bao phủ xuống, hình thành sinh sôi liên tục sức mạnh.

Chỉ cần còn có một tia khí ở, liền có thể lợi dụng điện giật phương thức, đưa hắn cứu lại.

Giờ khắc này Lôi Dương làm, chính là cổ vực bên trong cứu người bí pháp.

Cái này cũng là hắn vẫn luôn chưa từng lo lắng nguyên nhân.

Chỉ cần không chết, chỉ cần thân thể còn có thể dẫn điện, là có thể từ bên bờ tử vong kéo trở về.

Chỉ là sau lưng mấy tên cổ vực cường giả, đều là sắc mặt trầm ngưng, lẳng lặng nhìn, cũng không biết Lôi Dương làm như vậy, là đúng hay sai.

...

“Dương Thanh Huyền thật đã chết rồi sao?”

Kim khuyết trên ngọc lâu, mười mấy tên cường giả, đều là sắc mặt ngưng trọng.

Từ khi trước trong chiến đấu có thể thấy được, Dương Thanh Huyền đại diện cho này một đời thanh niên chiến lực mạnh nhất, thật sự là vạn người chưa chắc có được một thiên tài, cứ như vậy ngã xuống, thật là khiến người thổn thức.

Nhưng Dương Thanh Huyền trúng rồi Mạnh Khê một chiêu, Khuy Chân cảnh sức mạnh toàn bộ đánh vào bên trong cơ thể, bất tử lời liền thật không nói được.

“Ha ha! Cuối cùng là chết rồi. Tiểu tử này, giết ta Mao gia thiên tài Mao Tiểu Sơn, còn hại chết ta Mao gia mấy vị cường giả, sớm chết rồi! Ha ha ha ha!”

Mao gia cao tầng, không nhịn được cười ha ha, cái kia người chết da giống như cứng ngắc mặt, ở cười lớn hạ nhìn thấy được vặn vẹo đáng sợ, vô cùng quỷ dị.

Trêu đến bốn phía võ giả, đều ném đi khinh thường, khinh bỉ không ngớt.

Cung điện màu vàng óng bên trong, Dương Vân Kính nhìn chằm chằm cái kia Thủy Tinh, hai tay chắp sau lưng.

Trên hư không một cơn chấn động, Lục Vũ Khôi thân ảnh hiển hóa ra ngoài, nhìn to lớn Thủy Tinh một chút, kinh ngạc nói: “Chết thật?”

Dương Vân Kính mặt không hề cảm xúc, phảng phất trên võ đài phát sinh tất cả, đều không có quan hệ gì với hắn.

Lục Vũ Khôi nói: “Như thế dễ dàng liền chết, chẳng lẽ không phải lãng phí ta bố trí?”

Dương Vân Kính hờ hững nói rằng: “Chết cùng không chết, mà nhìn thiên ý đi, chúng ta sự do người làm.”

Lục Vũ Khôi nói: “Thừa nhận rồi Mạnh Khê một đòn toàn lực, còn có thể đứng ở cái kia, chà chà, thật là không nổi. Hắn trên người sợ là còn có Thánh khí cấp bảo vật khác bảo vệ tâm mạch, bằng không tuyệt đối không thể bất tử.”

Dừng lại, Lục Vũ Khôi lại nói: “Nếu như hắn không chết, ngươi định làm như thế nào?”

Dương Vân Kính trong mắt có một tia gợn sóng đãng mở, nháy mắt lại khôi phục bình thường, nói: “Theo lúc trước xử lý.”

Lục Vũ Khôi sửng sốt một chút, nói: “Ta lại cảm thấy, ngươi có thể bắt hắn phá hoại quy tắc nhược điểm, trực tiếp ở trên lôi đài xử tử hắn, đồng thời lại chấn nhiếp Vu Hiền đám người.”

Dương Vân Kính nói: “Ngươi không thấy Vu Hiền một bộ phải liều mạng dáng vẻ sao? Cùng với Dương Thanh Huyền chết rồi, biển mây bên trên những người kia thần sắc bi ai. Trừ phi ta mạnh mẽ ra tay, cố ý muốn giết, bằng không rất khó muốn tính mạng hắn. Hơn nữa cứ như vậy, Vu Hiền Thi Diễn đám người nhân tâm liền cách, toàn bộ Nhân tộc đội ngũ liền không tốt dẫn theo a.”

Lục Vũ Khôi nở nụ cười, nói: “Ta ngược lại thật ra đã quên, ngươi bây giờ là Nhân tộc chi hoàng, vị trí lập trường đã không giống nhau. Lẽ nào liền trơ mắt nhìn hắn làm trái quy tắc mà không xử trí?”

Dương Vân Kính nói: “Đầu tiên nhìn hắn có thể không ngao qua một kiếp này, nếu như tai nạn này đều không qua, cái kia chuyện về sau cũng sẽ không dùng nói chuyện. Nếu như hắn không rõ may mắn không chết, không phải còn ngươi nữa sát chiêu sao? Dù cho ngươi thất bại, hắn cuối cùng cũng trốn không thoát lòng bàn tay của ta. Hà tất coi trời bằng vung, muốn đi ngay ở trước mặt người trong thiên hạ mặt, ép giết một tên đã từng anh hùng cứu đời đây?”

Lục Vũ Khôi gật đầu nói: “Nói có lý, cũng là ngươi đa mưu túc trí a.”

Dương Vân Kính nhìn cái kia Thủy Tinh, lạnh nhạt nói: “Trăm đời xuân thu, mây gió biến ảo, duy Thiên Đạo Vĩnh Hằng.”

…

Trên lôi đài, bi ai một mảnh tiếng khóc.

Tất cả mọi người là hết đường xoay xở.

Phụ cận một tòa lôi đài trên, Chung Hiệt nhíu mày lại, nhìn phía mặt khác một tòa lôi đài đài chủ, kêu lên: “Này, cho ăn, gọi ngươi đây, nghe không.”

Đối phương rõ ràng không nghe thấy, chính hai tay ôm ngực, tay phải kéo cằm, hướng về trong bể người nhìn tới.

Chung Hiệt phẫn nộ hiện ra sắc, quát lên: “Giả trang cái gì điếc! Lam Ngưng Hư, quay mặt lại nhìn gia! Ta nói ngươi, ngày đó ở Thánh Ma đại điện, ngươi áp chế âm Dương Ma Thạch cái kia chiêu, tựa hồ hết sức lợi hại a, cũng có thể cứu Dương Thanh

Huyền chứ?”

“Hả?”

Lam Ngưng Hư sửng sốt một chút, trên mặt vẻ mặt trầm tư một hồi tản ra, khóe miệng vung lên nụ cười, nói: “Ngươi là nói ngày đó? Ừ, phải cứu hắn không khó a, chỉ là... Ta Võ Hồn thi triển ra lời, ta thì phiền toái.”

Chung Hiệt nhíu mày lại, nói: “Phiền phức? Ngươi Võ Hồn chẳng lẽ là cái gì công bố thân phận đồ vật?”

Lam Ngưng Hư gật đầu cười nói: “Không sai, ngươi rất thông minh, một lời liền hiểu.”

Chung Hiệt nói: “Ta nhìn ngươi này Dương Thanh Huyền cảm tình cũng không tệ lắm tựa như, lẽ nào ngươi muốn thấy chết mà không cứu?”

“Thấy chết mà không cứu?”

Lam Ngưng Hư nở nụ cười, nói: “Cứu tự nhiên là phải cứu, nhưng người cứu hắn không phải ta, mà là có một người khác. Lẽ nào người kia không tới sao?”

Lam Ngưng Hư ánh mắt, tiếp tục nhìn phía biển mây, phảng phất đang tìm kiếm cái gì.

...

Biển mây trên, một cái nào đó hư không bên trong góc, ở Dương Thanh Huyền bị bị thương nặng một sát, Độ Nhược cùng Khổng Linh đều là sắc mặt trắng bệch.

Hai người nháy mắt liền cảm ứng được Dương Thanh Huyền nguy cơ.

Nhưng võ đài bị tám Thiên Quân niêm phong lại, vốn lấy sức mạnh của bọn họ, căn bản không khả năng vọt vào cứu người.

Chỉ là lấy khế ước lực lượng, cảm ứng Dương Thanh Huyền tồn tại, sau đó đem sinh cơ của mình, cuồn cuộn không ngừng truyền tống đi qua.

Hai người ngồi xếp bằng hư không, hai tay giằng co, hình thành một luồng kỳ dị tràng năng.

Nhưng rất nhanh, Độ Nhược liền hoàn toàn biến sắc, run giọng nói: “Dương Thanh Huyền sinh cơ hầu như tiêu hao hết, khế ước lực lượng từng tia từng tia kéo dài, sợ là...”

Đột nhiên, một đạo phiên nhiên bóng người ở hai người bên cạnh người tái hiện ra, thân thể mềm mại linh lung, da như mỡ đông, tóc đen oản trên vai sau, như thác nước tản ra, “Để cho ta đi.”

Nói, cái kia nhu đề giống như tay ngọc, đưa vào hai người bên trong kết giới.

Độ Nhược cùng Khổng Linh đồng thời chấn động, đột nhiên mở hai mắt ra, cùng kêu lên sợ hãi nói: “Ngươi là...”

Cô gái kia khẽ mỉm cười, phảng phất trong đêm tối quang giống như mỹ hảo, nơi trán dần hiện ra một cái đỏ tươi “Tâm” chữ, càng tôn lên dung nhan tuyệt thế kia sáng rực rỡ cảm động.

Võ Hồn in vào cô gái nơi ngực sáng lên, như một đóa nở rộ hỏa liên, lan ra huy quang, kèm theo cường đại hồn lực rót vào bên trong kết giới, thông qua cái kia sợi hơi yếu khế ước liên hệ, chuyển vận hướng về bến bờ.

Ở một cái không có ai quan trắc trong không gian, vật thể tồn tại “Sinh” cùng “Chết” hai mặt, ở vào tức “Sinh” lại “Chết” trong trạng thái.

Làm cái vật thể này đột nhiên bị quan trắc thời điểm, sự sống chết của hắn trạng thái nháy mắt liền xác định được, chỉ có “Sinh” hoặc “Chết” một mặt, là vì: Sinh tử mặt mày hốc hác.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1374: Hồi Quang Phản Chiếu, Chết Chi Xét Xử

“Ô ô, lão đại ngươi chết thật tốt thảm a! Nguyên bản ta còn muốn chờ luận võ sau khi kết thúc, mang ngươi ăn khắp thiên hạ mỹ thực, chơi hết thiên hạ mỹ nữ, ai biết ngươi tráng niên mất sớm, không có phúc hưởng thụ a.”

Phan tên béo khóc thảm hề hề, hôn thiên ám địa.

“Phốc!”

Đột nhiên không nhúc nhích Dương Thanh Huyền, đột nhiên phun ra một ngụm máu đến, trên người hiện ra hồn quang, hướng về toàn thân, toàn thân huyệt vị chảy tới.

Cái kia bị Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ bảo vệ một tuyến sinh cơ, như là hồi quang phản chiếu, lệnh hôn mê Dương Thanh Huyền một hồi sống lại.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm Phan hải tinh, nói: “Tên béo đáng chết, ngươi mới vừa nói cái gì? Lặp lại lần nữa.”

Tất cả mọi người: “A!!”

Phan tên béo cũng há to mồm, run giọng nói: “Tráng niên mất sớm... Vô phúc tiêu thụ...”

Dương Thanh Huyền chùi miệng giác huyết, nói: “Không phải, lại đằng trước một câu.”

Phan tên béo sửng sốt một chút, nghĩ một hồi, nói: “Ăn khắp thiên hạ mỹ thực...”

Dương Thanh Huyền nói: “Lại một câu tiếp theo.”

Phan tên béo mê hoặc nói: “Ở phía sau? Không còn a, nói đúng là ngươi tráng niên mất sớm, không có phúc hưởng thụ a.”

“Cmn, ngươi tên mập mạp chết bầm này, cút!”

Dương Thanh Huyền một cước đá tới, xúc động nội thương, lại phun ra một ngụm máu đến.

“Oa, lão đại ngươi không chết, đừng dọa ta a, đừng tiếp tục chết rồi.”

Phan tên béo sợ đến cả người run cầm cập, nói: “Ta mang ngươi chơi khắp thiên hạ mỹ nữ, ngươi nhất định phải chịu đựng a.”

Thi Diễn cùng Vu Hiền không khỏi là hoảng hốt.

Trên lôi đài, Động Chân bọn người là trợn to hai mắt.

Đặc biệt là Mạnh Khê cùng Phục Linh Sinh, hai người một cái ra tay, một cái kiểm tra, tuyệt đối không thể sống lại a?!

Giờ khắc này cả kinh trợn mắt ngoác mồm.

“Rầm!”

Toàn bộ biển mây bên trên, đều sôi sùng sục.

“Không phải nói chết chắc rồi sao?”

“Thiên Quân một đòn, lại còn có thể sống?”

Kim khuyết trên ngọc lâu, thập cường hai mươi bốn nhà cao tầng, từng cái từng cái há to mồm sững sờ ở cái kia.

Đặc biệt là Mao gia người, miệng kia dài đến có thể nhét vào quả bí đao, con ngươi lòi ra, trong cổ họng: “A a a...”

Bên trong đại điện, Dương Vân Kính sầm mặt lại, trong mắt nham hiểm ánh mắt, âm trầm cực kỳ đáng sợ.

Lục Vũ Khôi cả kinh nói: “Thật sự không chết? Cái này số mệnh...”

Dương Vân Kính hít một hơi thật sâu, nói: “Y theo kế hoạch làm việc liền có thể, chúng ta nắm trong tay tuyệt đối quyền chủ động, không có sơ hở nào!”

Lục Vũ Khôi điểm xuống đầu, liền biến mất ở trong đại điện.

...

Trên võ đài, Thi Diễn hoảng sợ tột đỉnh, lần thứ hai triển khai thần thông, thay Dương Thanh Huyền kiểm tra rồi một lần, biểu tình trên mặt càng là kinh ngạc.

Thi Ngọc Nhan vội la lên: “Cha, như thế nào?”

Thi Diễn ngơ ngác nói: “Kỳ quái a, vẫn là kinh mạch phá nát, khiếu huyệt hủy diệt sạch, không có bất kỳ dấu hiệu chuyển biến tốt, làm sao lại sống cơ chứ?”

Dương Thanh Huyền ánh mắt lấp lóe, khóe miệng cười chúm chím nhìn phía biển mây nơi nào đó, nội tâm một thanh âm ôn nhu nói: “Ta Tử Diều Hâu đến.”

Thi Diễn sắc mặt chìm xuống, nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi nhanh dùng Đạo Văn Đan, ta cũng không biết trên người ngươi là chuyện gì xảy ra, tuy rằng không giải thích được sống lại, nhưng ngươi giờ khắc này thân thể hầu như hủy diệt sạch, nhưng là sự thật không thể chối cãi.”

Phan tên béo vội hỏi: “Đúng đấy, lão đại ngươi mau mau phục dùng hoàn mỹ cấp Đạo Văn Đan đi, bằng không không làm được sẽ thấy chết rồi."

"Ừm."

Dương Thanh Huyền một điểm đầu, nếu là mình chết rồi, Tử Diều Hâu chẳng lẽ không phải trắng ra tay rồi.

Hắn lúc này ngồi xếp bằng xuống, lấy ra một viên hoàn mỹ cấp Đạo Văn Đan, liền nuốt vào trong miệng, nuốt xuống.

Trong khoảnh khắc, cơ thể hắn bên trên, lại có đạo văn hiển hóa ra ngoài.

Đan dược như một viên nguyên khí giống như, không ngừng tỏa ra đạo uẩn lực lượng, Dương Thanh Huyền cả người đưa thân vào "Đạo ý" bên dưới, cảm ngộ cái kia mênh mông rộng lớn đại đạo sức mạnh to lớn.

Động Chân đám người một trận mới phục hồi tinh thần lại, gặp Dương Thanh Huyền chính mình nuốt đan tu luyện, mới vững tin hắn thật sự sống lại, từng cái từng cái há to mồm, có chút không biết làm sao.

Lôi đài mặt khác một bên, Lôi Vân cũng ở Lôi Dương điện giật hạ, một điểm điểm khôi phục sinh cơ.

Toàn bộ biển mây trên, ở trong thời gian ngắn xôn xao sau, cũng từ từ yên tĩnh lại, toàn bộ trong thiên địa, phảng phất cũng chỉ còn sót lại điện giật âm thanh, ở "Rầm rầm rầm" nhảy lên.

Hạng Lăng phi thân đến Động Chân bên cạnh người, thấp giọng nói: "Đại nhân, làm sao bây giờ?"

Động Chân sắc mặt cực kỳ khó coi, nói: "Nếu như Dương Thanh Huyền chết rồi cũng còn tốt, tiếp tục tranh tài. Nhưng hắn hiện tại không chết, liền có chút phiền phức."

Hạng Lăng gật đầu nói: “Phá hoại tỷ võ quy tắc, đích thật là tội lớn. Nhưng tuyền tiêu giáng khuyết cùng Quân Thiên Tử Phủ đều che chở người này, lo sự tình không xử lý tốt như vậy.”

Động Chân cảm nhận được áp lực trước đó chưa từng có.

Sau một lúc, trên lôi đài điện giật đình chỉ, “Oa” một tiếng, Lôi Vân chảy như điên một ngụm máu tươi, sống lại.

Vô số ánh mắt tụ vào đi qua, đều là nội tâm âm thầm khiếp sợ, cổ vực thủ đoạn thần thông, quả nhiên ghê gớm.

Lôi Vân khuôn mặt sợ hãi, liều mạng thở hổn hển, ho ra máu nữa, nhìn chằm chằm phía trước ngồi xếp bằng dưỡng thương Dương Thanh Huyền, càng là hai con ngươi phóng đại, cả kinh kêu lên: “Làm sao có khả năng, hắn còn chưa có chết?!”

Phan tên béo phẫn nộ quát: “Ngươi một cái ngốc - treo đồ con rùa cũng chưa chết, ta lão đại làm sao có khả năng sẽ chết! Cả nhà các ngươi chết sạch, ta lão đại cũng sẽ không chết!”

Lôi Dương đám người từng cái từng cái hoàn toàn biến sắc, phẫn nộ quát: “Ngươi nói cái gì?!”

Lôi Vân cả nhà, tự nhiên cũng bao quát bọn họ.

Cái kia thân mặc màu đỏ quần áo mỹ phụ trung niên, chẳng biết lúc nào đứng ở trên võ đài, đem Phan hải tinh bắt đến phía sau, hạ thấp người nói: “Khuyển tử nói như vậy liều lĩnh, nhiều có đắc tội, mong rằng chư vị bao dung.”

Lôi Dương híp con mắt đến, nói: “Ngươi là...”

Hắn tựa hồ nhận ra thân phận cô gái, lạnh rên một tiếng, liền phất một cái ống tay áo, không truy cứu nữa Phan tên béo nói như vậy, mà là nhìn chằm chằm Động Chân, nói: “Dương Thanh Huyền công nhiên phá hoại luận võ quy tắc, kích thương ta cổ vực đệ tử, Động Chân đại nhân, làm sao cũng nên cho lời giải thích chứ? Đây chính là ngay ở trước mặt khắp thiên hạ người mặt, bộ tộc ta các thời kỳ tỷ võ quy tắc, thần thánh không thể phạm."

Động Chân gật gật đầu, nói: "Tự nhiên là phải có thuyết pháp."

Hắn ánh mắt nhìn phía Dương Thanh Huyền, lãnh đạm nói: "Phá hoại quy tắc, liền phải tiếp nhận chết chi xét xử, Dương Thanh Huyền, hiện đang tước đoạt ngươi tư cách dự thi, đồng thời ban tặng ngươi vừa chết, ngươi có thể có ý kiến?"

"Rầm" biển mây bên trên lần thứ hai vỡ tổ, các loại tiếng bàn luận nổi lên bốn phía.

Thi Ngọc Nhan sốt sắng, nhìn phía Thi Diễn cầu viện.

Thi Diễn hơi lắc hạ đầu, truyền âm nói: "Yên lặng xem biến đổi."

Hắn cùng Vu Hiền liếc mắt nhìn nhau, hai người trao đổi hạ ánh mắt, nhất thời trong lòng sáng tỏ.

Ý nghĩ của bọn họ hầu như nhất trí, tranh thủ đem Dương Thanh Huyền bảo vệ đến, còn Dương Thanh Huyền tiếp tục tranh tài tư cách, liền không cần nghĩ, nhất định là không giữ được.

Dương Thanh Huyền đang chìm tịch ở đạo văn trong cảm ngộ, một điểm điểm chữa trị vết thương trên người, nghe nói Động Chân nói như vậy, chậm rãi mở mắt ra, lãnh đạm nói: "Ta xử ngươi chết, ngươi có ý kiến không?"

Động Chân cả giận nói: "Ta vô duyên vô cớ bị xử chết, đương nhiên là có ý kiến! Mà ngươi phá hoại luận võ quy tắc, tự nhiên đáng chết!"

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Tốt, ngươi nói quy tắc đúng không, ta hiện tại liền đến với ngươi nói quy tắc.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1375: Nói Quy Tắc, Không Phục Cũng Được Phục

Động Chân nhíu mày lại, thầm nghĩ: “Ngươi theo ta nói quy tắc? Hừ!”

Thi Diễn cũng đám người cũng đều nhíu mày lại, không biết Dương Thanh Huyền muốn giở trò quỷ gì.

Dương Thanh Huyền nói: “Luận võ là không thể bị người ngoài cắt đứt đúng không?”

Động Chân nói: “Đương nhiên! Người vi phạm tiếp thu xét xử!”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia đài chủ điều tức dưỡng thương, có tính hay không là thập cường thủ lôi quá trình một phần?”

Động Chân nghĩ một hồi, nói: “Tự nhiên coi là.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt lắm, ở không có bị cướp đoạt dự thi Quyền chi trước, ta còn là đài chủ đúng không? Giờ khắc này người bị thương nặng, đang ở điều tức dưỡng thương trong quá trình, bị Động Chân đại nhân ngươi mạnh mẽ cắt ngang, hiện tại mời đại nhân ngay ở trước mặt người trong thiên hạ mặt, lấy cái chết tạ tội.”

“Ngươi... Này...”

Động Chân ngẩn người một chút, cả giận nói: “Là ngươi đả thương Lôi Vân, phá hoại quy tắc trước!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Được được, ta phá hoại quy tắc trước, ngươi phá hoại quy tắc ở phía sau, cái kia ta chết trước, ngươi sau chết có thể chứ?”

Động Chân: “...”

Thi Diễn cười to nói: “Ha ha, nói rất có lý, kính xin Động Chân đại nhân dựa theo quy định làm việc. Thương Khung luận võ quy định, không phải là đùa giỡn.”

Động Chân đầy đầu Đại Hãn, lại có chút không nói gì đối mặt.

Lôi Dương cả giận nói: “Xảo ngôn lệnh sắc, hoàn toàn là nói bậy!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta đang giảng luận võ quy tắc, vị đại nhân này nói ta hoàn toàn là nói bậy, đó chính là nói Thương Khung luận võ quy tắc, là nói bậy? Xin hỏi Động Chân đại nhân, này quy tắc còn có muốn hay không nói?”

Động Chân lau đi mồ hôi lạnh trên trán, ngượng ngùng nói: “Tự nhiên là phải nói.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia vị đại nhân này sỉ nhục quy tắc tranh tài, chính là sỉ nhục sáng tạo Thương Khung luận võ các thời kỳ Nhân tộc tiền bối, chà chà, không biết làm luận võ người chủ trì mờ ảo Tinh Cung, có hay không có cảm tưởng gì hoặc là hành động đây? Mời Động Chân đại nhân nghĩ rõ ràng đang nói chuyện, đây chính là ngay ở trước mặt khắp thiên hạ người mặt, ta Nhân tộc đời trước tôn nghiêm, không cho làm bẩn!”

Động Chân sắc mặt có chút khó coi, mấy câu nói đã bị Dương Thanh Huyền lượn quanh tiến vào, nguyên bản hoàn toàn nắm giữ chủ động, lại một hồi mất ráo.

Lôi Dương cũng á khẩu không trả lời được, nghĩ muốn tức giận mắng, nhưng đổi ý một cái, người này vô cùng dẻo miệng, nếu là mình lại tùy tiện nói chút gì, bị hắn tóm lấy roi, khả năng lại đẩy vào tử địa, không khỏi mặt âm trầm, thẳng thắn không nói.

Hạng Lăng mở miệng nói: "Động Chân đại nhân tuy rằng ngăn lại ngươi chữa thương, nhưng ngươi không có tại chính mình trên võ đài, không coi là là đài chủ."

Động Chân dường như chộp được nhánh cỏ cứu mạng, vội vàng nói: "Đối với đúng, không có tại chính mình trên võ đài, không coi là là đài chủ!"

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Coi như ta không phải đài chủ, cũng là tuyển thủ dự thi chứ? Tuyển thủ dự thi mệnh liền tiện?"

Hạng Lăng nhíu mày lại, mới thận trọng nói rằng: "Tuyển thủ dự thi cần phải trên Vân Hư cổ chiến đài, mà ngươi lại ở người ta trên võ đài, đã là làm trái quy tắc."

Hắn hiện tại mỗi một câu nói, đều phải trầm tư hồi lâu, chỉ lo ra cái gì chỗ sơ suất, vậy thì phiền toái.

Dương Thanh Huyền nói: "Đúng vậy, ta làm trái quy tắc trước, Động Chân đại nhân làm trái quy tắc ở phía sau, ta chết trước hắn sau chết, không thành vấn đề a."

Hạng Lăng xạm mặt lại, một hồi lại lượn quanh về cái đề tài này, bị Dương Thanh Huyền các loại quỷ biện cắn vào, Động Chân làm trái quy tắc chuyện này sợ là không bỏ rơi được.

Động Chân cả giận nói: "Ta nhìn ngươi làm trái quy tắc, đương nhiên phải ngăn lại, lẽ nào bỏ mặc ngươi làm trái quy tắc không đáng ngăn lại sao?"

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Ta leo lên cái lôi đài này chớp mắt, chính là làm trái quy tắc. Sau đó Mạnh Khê đã ra tay xét xử ta. Ở đây dính đến hai vấn đề: Một, ta đã chịu Mạnh Khê xét xử, quy tắc có thể có nói rõ muốn xét xử lần thứ hai? Hai, Mạnh Khê ngăn lại ta, hiện tại Động Chân đại nhân lại tới ngăn lại, hiển nhiên là không nói được chứ? Chẳng lẽ là lấy công mưu tư nhân, vì đạt đến chính mình mục đích không thể cho người biết?”

Động Chân á khẩu không trả lời được, ngơ ngác nói: “Này...”

Còn lại tám vị Thiên Quân, cũng từng cái từng cái sắc mặt khó coi, không biết nên nói như thế nào.

Biển mây bữa trước thời gian không ít tiếng cười đùa, tuy rằng Dương Thanh Huyền ăn nói bừa bãi, nhưng giống như cũng là như thế cái để ý.

Thêm vào Dương Thanh Huyền bắn giết Cổ Diệu thân phận, làm cho hơn nửa mọi người đứng ở hắn bên này, dồn dập kêu lên: “Đúng vậy, Động Chân đại nhân làm trái quy tắc, lẽ nào Tinh Cung chỉ xét xử người khác, không xét xử người mình?”

Phan tên béo càng là hét lớn: “Ta lão đại nói đúng, vừa nãy Mạnh Khê đã xét xử hắn. Chư vị ở đây toàn bộ đều nghe rõ rõ ràng ràng, Mạnh Khê ra tay thời gian đã nói xét xử hai chữ, há có tái thẩm xử lý lẽ? Lẽ nào một lần làm trái quy tắc, có thể vô hạn lần xét xử? Hiện tại đến phiên xét xử Động Chân!”

Hắn giơ lên nắm đấm, hô lớn nói: “Xét xử Động Chân!”

Trong biển mây thưa thớt âm thanh hưởng ứng nói: “Xét xử Động Chân!”

Phan tên béo gọi to: “Bằng không chúng ta không phục!”

Liên tiếp kêu mấy lần, nhất thời mang theo tiết tấu, từng làn từng làn thanh âm theo hô to, “Xét xử Động Chân!”, “Bằng không chúng ta không phục!”

Động Chân cùng tám Thiên Quân đều là kinh hãi đến biến sắc, trong lúc nhất thời không biết như thế nào cho phải.

Thi Diễn cùng Vu Hiền cũng là mặt đen lại, nằm mơ cũng không nghĩ tới cục diện sẽ diễn biến thành như vậy, rõ ràng là làm trái quy tắc bị động một phương, hiện tại đột nhiên đã biến thành chủ động một phương.

Lôi gia người, bao quát Lôi Vân ở bên trong, càng là ngày chó giống như vậy, tất cả đều nhô ra con ngươi, đây cũng quá hoang đường đi.

Động Chân quát to: “Đủ rồi!”

Mạnh mẽ âm thanh đột nhiên kinh sợ đi ra ngoài, đem toàn trường mấy trăm ngàn người hô lớn toàn bộ đè xuống.

Mắt gặp Phan tên béo lại phải hô to mang tiết tấu, Động Chân vội vàng thấp giọng truyền âm nói: “Đừng hô, việc này coi như thôi, không xét xử Dương Thanh Huyền, đừng hô.”

Hắn là thật sợ.

Mấy trăm ngàn người khí thế, mặc dù hắn là Giới Vương cảnh cường giả, cũng một trận sợ run tim mất mật.

Phan tên béo lặng lẽ cười một tiếng, lúc này mới thả xuống nắm đấm đến.

Lôi Vân khuôn mặt vặn vẹo lợi hại, quát ầm lên: “Động Chân đại nhân, hắn đem ta đả thương thành như vậy, lẽ nào thì thôi?”

Động Chân tàn nhẫn tàn nhẫn lườm hắn một cái, khiển trách: “Nếu không có ngươi mang trong lòng ác ý, nghĩ muốn đánh giết Vu Khinh Nguyệt, sao lại náo đến bây giờ cục diện? Nói đến, chính là bởi vì ngươi tâm địa ác độc, mới có gieo gió gặt bão.”

Lôi Vân cả giận nói: “Có thể quy tắc tranh tài chưa nói không thể giết...”

“Được rồi! Đủ rồi!”

Động Chân vẻ giận dữ đầy mặt, quát lên: “Có còn muốn hay không luận võ? Muốn liền câm miệng, nghe ta phán quyết!”

Lôi Vân đầy bụng oan ức, cả giận nói: “Ta không phục a!”

Động Chân hừ lạnh một tiếng, mặc kệ hắn, cao giọng nói: “Luận võ bởi vì một số nguyên nhân, đột nhiên phát sinh gián đoạn, may mà chính là không có tạo thành nhân viên thương vong. Hiện tại luận võ tiếp tục. Nhưng bởi vì Dương Thanh Huyền cùng Lôi Vân cũng đã trọng thương tại người, vì lẽ đó tạm thời không thể khiêu chiến hai người bọn họ, chờ bọn hắn thương lành mới có thể khiêu chiến. Được rồi, tiếp tục đi.”

Lôi Vân lên cơn giận dữ, tức giận đến nghiến răng, nhưng cũng một chút biện pháp đều không.

Thi Diễn cùng Vu Hiền đều là không còn gì để nói, hai người còn đang trầm tư suy nghĩ làm sao hóa giải này trường kiếp nạn, có thể bảo vệ Dương Thanh Huyền tính mạng chính là thành công, còn đài chủ vị trí, căn bản là không có dám đi nghĩ.

Nằm mơ cũng không nghĩ tới, mấy câu nói bên dưới, Dương Thanh Huyền liền biến bị động làm chủ động, trực tiếp đem Động Chân đẩy vào tử địa, hoàn mỹ đem kiếp nạn hóa giải.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1376: Đạo Văn Khắc Họa, Huyết Dịch Cảm Ứng

Lôi Vân vốn là trọng thương tại người, càng là tức giận phun ra một ngụm máu đến, lui về phía sau ngửa mặt lên, liền ngất đi.

Lôi Dương đưa hắn ngăn cản, đổ mấy viên ngũ sắc sét đan, liền giao cho phía sau ông lão xử lý.

Sau đó mắt lạnh nhìn chằm chằm Động Chân, nói: “Tinh Cung chủ trì luận võ, quả nhiên chân chính nghiêm minh, để người khâm phục khâm phục.”

Động Chân mặt âm trầm, triển khai truyền âm nhập mật, nói: “Việc này đã xong, Lôi Dương, ngươi cũng đừng lại tìm phiền toái, bằng không ta rất khó làm.”

Lôi Dương đồng dạng truyền âm nói: “Cái kia ta Lôi gia đệ tử, liền đáng đời bị thua thiệt?”

Động Chân nói: “Việc này tạm thời ghi nhớ, ta biết cho ngươi một cái giao phó. Ngươi tiếp tục náo loạn, cũng chỉ có thể để ta rơi vào làm khó dễ, mà không cách nào đem Dương Thanh Huyền làm sao, liền làm ta nợ một món nợ ân tình của ngươi, sớm muộn sẽ trả.”

Lôi Dương hai mắt híp lại, trong con ngươi lôi quang lấp loé, không lên tiếng nữa.

Động Chân đều đem lời nói đến chỗ này phần lên, hơn nữa tam tiên hai người của lão tình, phân lượng là rất lớn, Lôi Dương tự nhiên cũng thức thời.

Sau đó, chính là các loại khắc phục hậu quả.

Hết thảy người không liên quan toàn bộ rời sân.

Dương Thanh Huyền trở lại mình trên võ đài, tiếp tục bấm quyết ngồi xếp bằng, tiêu hóa cái viên này Đạo Văn Đan.

Tinh thuần dược lực theo hư hại kinh mạch chảy xuôi, đem phá nát đoàn tụ.

Đồng thời đạo uẩn lực lượng, phóng xạ tại thân thể mỗi cái vị trí, toàn thân trên da thịt, đều diễn hóa ra đạo văn, vào đúng lúc này, Dương Thanh Huyền hầu như cùng đại đạo dung hợp.

Dương Thanh Huyền cuối cùng đã rõ ràng rồi Đạo Văn Đan quý giá tính.

Ngoại trừ đáng sợ tinh khiết dược lực ở ngoài, còn có tiền nhân đối với đại đạo khắc họa, mạnh mẽ để cho ngươi tiến nhập cảm ngộ.

Mà Đạo Văn Đan hoàn mỹ độ, thì tương đương với bên trong đạo văn hoàn mỹ độ, cách biệt một hào, liền sai chi ngàn dặm.

Lấy Đạo Văn Đan làm Top 100 võ giả khen thưởng, không thể nghi ngờ là đại thủ bút tốt nhất khen thưởng, năm đó khai sáng động tác này Nhân tộc tiền bối, xác thực vì là Nhân tộc võ đạo đẩy mạnh, làm ra cống hiến to lớn.

Này cũng là Nhân tộc cao cấp võ giả toàn diện nở hoa một một nguyên nhân trọng yếu.

Vân Hải bên trên các loại cường giả, đều lẳng lặng nhìn, cảm nhận được trẻ tuổi cùng Nhân tộc chênh lệch, đều là nội tâm một trận cay đắng.

truyencua❊tuinet

Kim khuyết trên ngọc lâu, thập cường hai mươi bốn nhà cao tầng, đều bị bất thình lình xoay chuyển cho kinh sợ đến mức bên ngoài cháy bên trong non.

Đạm Đài Minh cả kinh nói: “Đây cũng quá hồ nháo chứ? Dương Thanh Huyền là nghiêm trọng làm trái quy tắc, cứ như vậy bóc đi qua?”

Lộc Huyễn cười lạnh nói: “Bằng không phải làm gì đây? Vừa nãy mấy trăm ngàn người theo lên tiết tấu, muốn xét xử Động Chân, chẳng lẽ Động Chân thật sự cùng Dương Thanh Huyền chết chung?”

Mao gia gia chủ Mao Đồ giận dữ hét: “Ta không phục! Động Chân rõ ràng thiên vị Dương Thanh Huyền, thi đấu bất công a!”

Hắn khí hai tay run, chết hắc khí ở trên người quanh quẩn, hầu như phải đem bốn phía sinh linh toàn bộ nuốt chửng.

Mao Đồ bên người vài tên cường giả, đều là nhíu mày lại, trong mắt lộ ra vẻ chán ghét, nhẹ nhàng tránh ra, miễn cho bị cái kia chết hắc khí lan đến.

Ân Toàn Vũ hờ hững nói rằng: “Đều bình tĩnh đi, Động Chân nói làm việc, xác thực có lỗ thủng. Bởi vì Tinh Cung luôn luôn làm theo ý mình quen rồi, nói ra pháp được, chưa bao giờ nghĩ tới có người sẽ bắt, dám nắm tóc. Lần này cuối cùng là bị thua thiệt đi. Bất quá mấu chốt của sự tình còn đang Thi Diễn cùng Vu Hiền hai người. Nếu không có có bọn họ trấn tràng, Động Chân chỉ cần một chưởng đập tới, đem Dương Thanh Huyền làm thịt cũng là làm thịt, không có đạo lý gì tốt nói.”

Tất cả mọi người là gật đầu, vô cùng tán đồng.

Đạo lý, chỉ có ở thực lực tương đương thời điểm mới nói, thực lực không đồng đẳng lời, ai với ngươi giảng đạo lý?

Ân Toàn Vũ đề tài nhất chuyển, lại nói: “Hơn nữa bài trừ những yếu tố này, lấy Dương Thanh Huyền cùng Lôi Vân thực lực, đích thật là có thể tiến vào mười vị trí đầu. Đây chính là thứ thiệt sức mạnh a, có thể không sánh được có mấy người, phải dựa vào con rối gì gì đó, nắm mười mấy con rối một phóng, nhân gia làm sao còn đánh?”

“Ha ha!” Công Thâu Sách một trận cười quái dị, châm chọc nói: “Người thất bại, không biết tỉnh lại chính mình, liền biết một vị tìm mượn cớ, tránh không được lần sau đồng dạng thất bại.”

Hai người đối chọi tương đối, rất có mùi thuốc súng.

Nhưng Ân Toàn Vũ vẫn chưa nói cái gì nữa, chỉ là tầng tầng hừ một tiếng.

...

Cửu Tiêu Thương Lan Hải trên, ở trải qua mới vừa phong ba sau, lại dần dần yên tĩnh lại.

Mọi người ánh mắt, một lần nữa trở lại thập cường thủ lôi trên.

Chỉ là mỗi một vị đài chủ đều phát huy ra sức mạnh kinh thiên động địa, chấn động khiến người sợ hãi, hầu như không có người nào dám nữa khiêu chiến.

Tinh Cung bốn người không dám đánh, Dương Thanh Huyền cùng Lôi Vân không dám cũng không thể đánh, Lam Ngưng Hư cùng Công Thâu Khánh không dám đánh, cũng chỉ còn sót lại Chung Hiệt cùng Thương Nhan hai cái dị tộc.

Trên sân an tĩnh một lát sau, liền có mấy người lên sân khấu khiêu chiến Chung Hiệt cùng Thương Nhan, không một hồi hộp, toàn bộ bị thua.

Vân Hư cổ chiến đài trên, lần thứ hai lâm vào yên tĩnh.

Mọi người ở đây cho rằng luận võ sắp kết thúc, chiến không thể chiến thời gian, đột nhiên một bóng người bay lượn đi ra, rơi vào một phương trên võ đài, sắc mặt lẫm liệt nhìn chằm chằm đối phương.

“Ha ha, là ngươi, muốn chết!”

Phong Yên Nhiên khóe miệng ngậm lấy mỉm cười, sát khí dạt dào nói: “Ở Thánh Ma đại điện bên trong nhặt lấy trở về một cái mạng, không biết cùng giun dế như thế trốn đi cẩu thả sống sót, nhưng phải tự tìm đường chết, dị tộc đầu óc đều là như vậy tàn sao? Chẳng trách từ từ sự suy thoái.”

Lan Tư quát lên: “Phí lời thật nhiều, ta đáng ghét nhất tự cho là nữ nhân. Đừng tưởng rằng ngươi là nữ, ta liền không đánh ngươi. Ở trong mắt ta, quản ngươi là nam hay nữ, đều chỉ là một làm người chán ghét dị tộc thôi.”

Dứt lời, sau lưng giang hai cánh ra, phô thiên cái địa Vân Khởi hội tụ đến, nháy mắt hóa ra Dạ Xoa chân thân, đôi cái muỗng ở trong tay hiện ra, liền điên cuồng tập kích mà đi.

Phan hải tinh hét lớn: “Dạ Xoa lão huynh, cố lên, cố lên a!”

Hoa Thanh ở Dương Thanh Huyền phục sinh sau, cũng theo tỉnh lại, liều mạng cho Lan Tư hò hét.

“Át Hành Vân Gian!”

Lan Tư nghiêm ngặt quát một tiếng, quanh thân mây khói phảng phất cùng Vân Hải nối liền cùng một chỗ, đem toàn bộ võ đài toàn bộ bao phủ.

Phong Yên Nhiên hơi thay đổi sắc mặt, nhẹ rên một tiếng, liền hai tay nhanh chóng bấm quyết.

Lan Tư thân pháp, nháy mắt đã đến Phong Yên Nhiên bên cạnh người, đôi cái muỗng chém một cái, cái kia thân thể mềm mại hơi lắc lư bên dưới, giống như thủy kính phá mở, rơi xuống nước tứ phương.

“Cạc cạc, liền này chút thủ đoạn muốn giết ta, còn kém một cái hồng câu a!”

Phong Yên Nhiên thân ảnh ở Lan Tư phía sau một lần nữa ngưng tụ, môi đỏ làm nổi lên sát ý cười gằn, trên mặt cái đóa kia màu đen Sắc Vi hàng nhái như vật sống giống như triển khai.

“Tử Cực Ma Quang!”

Phong Yên Nhiên giơ tay lên, nghiêm ngặt quát một tiếng.

Thiên địa đột nhiên trở tối, một đạo màu đen cột sáng tự trong biển mây hiện ra, lập loè vô số màu đen phù văn, mang theo cực mạnh lực xuyên thấu, cuồng kích mà xuống.

Lan Tư thân ảnh, ở đằng kia ma dưới ánh sáng lộ ra phiêu diêu bất định, cái kia trạm hai mắt màu xanh lam bên trong, xẹt qua một tia quyết ấn, nháy mắt giơ tay bấm quyết.

Từng cái phù ấn đều hết sức chầm chậm, ở trên không bên trong không ngừng lớn lên, sau đó bị gió thổi tản đi.

“Đây là...!”

Trong hư không, Hoắc Nhĩ cùng Phách Tây đều là đầy mặt ngạc nhiên, cả người tóc gáy nháy mắt dựng thẳng lên, con mắt trực lăng lăng nhìn chằm chằm.

“Hả? Cái cảm giác này là...”

Đang ở mặt khác một tòa lôi đài trên lĩnh ngộ Đạo Văn Đan Dương Thanh Huyền, đột nhiên huyết dịch trong cơ thể khuấy động, từ dòng nước nhỏ róc rách, hóa thành sông lớn dâng trào, phảng phất chịu đến nào đó nguồn sức mạnh ảnh hưởng.

Dương Thanh Huyền đem con mắt trợn mở một đường, nhất thời nhìn thấy mặt khác một tòa lôi đài trên, Lan Tư phía sau, hiện ra một vị bóng đen to lớn.

Bóng đen sinh lần đầu đôi giác, quỷ diện răng nanh, hai tay bấm quyết ở trước người, đỏ thẫm hai mắt quan sát Vân Hải, phía sau sinh ra một đôi to lớn cánh chim.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1377: Đại Ma Thiên Thủ, Thánh Thể Ràng Buộc

“Dạ Ma Thiên?”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc một hồi, lập tức nhận ra bóng đen kia, chính là Dạ Xoa tổ trong điện tượng lớn Dạ Ma Thiên.

Trong cơ thể huyết dịch phun trào, chính là Dạ Ma Thiên xuất hiện mà tạo thành, ở cái kia khí tràng khổng lồ hạ, máu tươi tựa hồ xuất hiện nào đó loại dị biến.

Bị tổn thương bộ phận thân thể, lại huyết dịch ngưng kết làm, không ngừng tự mình chữa trị.

Mà kinh mạch cùng khiếu huyệt đoàn tụ tốc độ, càng là nhanh hơn không chỉ gấp đôi.

“Là Dạ Xoa tổ tiên tự mình chữa trị lực lượng, thật mạnh!”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, hai tay nhanh chóng bấm quyết, tranh đoạt từng giây lợi dụng này cơ hội, gia tốc tự mình chữa trị.

Theo Dạ Ma Thiên trên người sức mạnh không ngừng bị Lan Tư giải phong đi ra, Dương Thanh Huyền trong cơ thể tự mình chữa trị năng lực, thậm chí trong lúc nhất thời vượt qua Đạo Văn Đan.

“Thật mạnh! Nguồn sức mạnh này... Sợ là ta cũng chưa chắc tiếp được đi.”

Dương Thanh Huyền chậm rãi khép lại hai mắt, buông xuống đối với Lan Tư lo lắng, bắt đầu toàn thân toàn ý đắm chìm vào trong tu luyện.

Lan Tư thả ra Dạ Ma Thiên sau, cả người run rẩy lợi hại, hiển nhiên vượt ra khỏi khống chế của hắn cực hạn.

Hoắc Nhĩ cùng Phách Tây, càng là khẩn trương hai tay nặn ra mồ hôi đến, đại khí không dám thở một hồi.

“Đây là cái gì? Pháp Thiên Tượng Địa? Không giống a, hình như là thực tướng đồ vật.”

Biển mây truyền lên đến các loại tiếng thán phục, “Lực lượng này... Sợ là Phong Yên Nhiên không đón được chứ? Lẽ nào Tinh Cung phải thua?”

Tinh Cung ở có Nhân tộc trong lòng, là chí cao vô thượng tồn tại, cái này cũng là Dương Vô Tâm bị truyền ra vô cùng kỳ diệu, được khen là trẻ tuổi người thứ nhất nguyên nhân trọng yếu.

Ở bất luận người nào trong mắt của, Tinh Cung đều là không thể chiến thắng.

Thập cường thủ lôi bên trong, ngoại trừ có một không có mắt khiêu chiến Lộ Nhất Phàm, bị hấp rơi mất Võ Hồn sau, ba người khác, hầu như đều không gặp phải đối thủ.

Mà Lộ Nhất Phàm biểu hiện, càng là đem Tinh Cung vị trí đẩy tới cực hạn.

Giờ khắc này ở Dạ Ma Thiên sức mạnh hạ, cùng với Phong Yên Nhiên cái kia vẻ mặt sợ hãi, lập tức làm cho tất cả mọi người sinh ra một loại cảm giác không thật, lẽ nào Tinh Cung phải thua?

Hơn nữa còn là bại bởi dị tộc?

“Đại Ma Thiên Thủ!”

Lan Tư hét lớn một tiếng, trên người mây khói điên cuồng gào thét mà lên, đem chính mình cùng Dạ Ma Thiên cuốn cùng nhau.

Mà Dạ Ma Thiên sâu bị cảm ứng, trong đôi mắt nổ bắn ra lệ mang, giơ tay lên, một đạo màu tím kết giới không ngừng mở rộng, hóa thành trời long đất lở, vỗ ra!

“Tử Cực Ma Quang - Vu Ma Ấn!”

Phong Yên Nhiên trên người tuôn ra tảng lớn ma khí, trên mặt Sắc Vi dữ tợn khủng bố, vô số ma quang ở trên không bên trong bay lánh, hóa thành một ấn, đem tảng lớn không gian trấn sụp xuống, còn đang không ngừng phồng lớn.

“Ầm ầm!”

Dạ Ma Thiên cự chưởng, vỗ vào cái kia Ma Ấn trên, sức mạnh to lớn bộc phát ra, rung trời động đất!

“Ầm ầm!”

Diệt thế dư uy không giảm, hóa thành cuồn cuộn sóng biển, hướng về bốn phương tám hướng giội rửa, nháy mắt đem hai người nuốt hết.

Trên bầu trời, tám vị Thiên Quân liên thủ kết ấn, đem dư uy ngăn chặn, để tránh khỏi lan đến quá to lớn.

Nhưng chỉ có Dương Thanh Huyền phương hướng, không có ai bố phòng.

Đồng thời bốn phương tám hướng đều bị kết giới ngăn cản, trời long đất lở giống như uy năng, càng là chỉ có thể từ một phương hướng trút xuống mà đi.

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền đang ở bấm quyết tu luyện, nháy mắt đã bị trùng kích cực lớn nuốt hết, cuồn cuộn dư uy, như sóng to gió lớn, ở hai tòa lôi đài trên tàn phá, khuấy động thiên địa!

“A?!”

“Dương Thanh Huyền!”

“Lão đại!”

Thi Ngọc Nhan cùng Phan hải tinh bọn người là kinh hãi kêu to, bất ngờ không kịp đề phòng, lại bị Động Chân âm một chiêu.

Biển mây bên trên, mọi người càng là trừng lớn hai mắt, nghĩ thầm: “Nguyên bản là trọng thương Dương Thanh Huyền, trải qua các loại kiếp nạn, nên sẽ không như thế hoang đường chết đi?”

…

Dương Thanh Huyền vẫn ngồi xếp bằng ở trên lôi đài, bấm quyết tu luyện, sắc mặt bình tĩnh cực kỳ.

Nhưng trong cơ thể nhưng là kịch liệt đan dệt giãy dụa, ngoại trừ xúc động Dạ Xoa tổ máu sức mạnh, cùng Đạo Văn Đan đạo uẩn lực lượng chữa trị thân thể ở ngoài, hắn còn đang thử xung kích trên một tầng cảnh giới bình cảnh.

Thanh Dương Thánh thể ràng buộc, dẫn đến không có đến tiếp sau công pháp, căn bản là đột phá không đi lên.

Đời trước Thanh Long Thánh Chủ người nổi tiếng chính là kẹt ở Đế Thiên Vị đỉnh cao, mà Dương Thanh Huyền nhờ số trời run rủi, bị Thánh khí Linh Tâm Thông Minh bên trong nam tử, dùng bí pháp mạnh mẽ xung kích, phá hủy hết thảy kinh mạch, sinh tử một đường ở sống lại, lúc này mới đột phá tới Đạo cảnh.

Mà Thương Khung luận võ một đường lại đây, hắn từ lâu cảm nhận được Không Pháp trung kỳ bình cảnh, nhưng cũng như một cái lạch trời, bất kể như thế nào nỗ lực xung kích, đều không có phản ứng chút nào, Dương Thanh Huyền hầu như đều phải bỏ qua, nhưng giờ khắc này tổ huyết cùng đạo uẩn sức mạnh gột rửa toàn thân, lần thứ hai để hắn dâng lên xung kích bình cảnh ý nghĩ.

Hai nguồn sức mạnh đan xen vào nhau, liều mạng xông về bình cảnh lạch trời, phải đem cái kia ngăn cách mạnh mẽ xé rách.

Mỗi một lần xung kích, đều để tâm thần hắn khuấy động, thậm chí tổn thương trong cơ thể còn muốn tăng thêm mấy phần, nhưng Dương Thanh Huyền biết, nếu là ở này hai nguồn sức mạnh hợp lực hạ, đều không thể phá tan bình cảnh lời, như vậy ngoại trừ Võ Kinh hạ khuyết, sẽ thấy không có khả năng lên cấp.

Sức mạnh ngưng tụ, xung kích, đổ nát!

Tái ngưng tụ, lại xung kích, lại đổ nát!

Vòng đi vòng lại, vĩnh viễn không thôi.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền đột nhiên cảm ứng được cổ thứ ba sức mạnh, lại như trước, từ khế ước bến bờ, từng tia từng tia kéo dài truyền đến, như ẩn như hiện, nhưng lại hết sức bàng bạc.

“Hồn lực? Tử Diều Hâu! Là Tử Diều Hâu sinh tử mặt mày hốc hác!”

Dương Thanh Huyền trong lòng nóng lên, một dòng nước ấm chảy khắp toàn thân, biết Đạo Tử Diều Hâu ở thông qua khế ước lực lượng, dùng sinh tử mặt mày hốc hác sức mạnh trợ hắn đột phá.

Vào giờ phút này, tuy rằng cảm xúc dâng trào, nhưng quyết không thể phân tâm.

Dương Thanh Huyền vội vàng ổn định tâm thần, mượn dùng sinh tử mặt mày hốc hác lực lượng, còn có Dạ Xoa tổ tiên, hoàn mỹ cấp Đạo Văn Đan, ba nguồn sức mạnh hợp nhất, hướng về bình kia cổ phóng đi!

“Ầm!”

“Ầm!”

Mỗi một lần trùng kích vào, Dương Thanh Huyền đều sẽ khí huyết rung động, vậy còn chưa khỏi hẳn tổn thương, bắt đầu chuyển biến xấu, tảng lớn lỗ hổng ở trong người xé ra, các đại khiếu huyệt dồn dập đổ nát.

Nhưng để Dương Thanh Huyền mừng như điên là, ở này ba nguồn sức mạnh dung hợp hạ, Không Pháp trung kỳ bình cảnh rốt cục xuất hiện vết nứt, đồng thời không ngừng phá nát mở.

Nhưng còn chưa cao hứng bao lâu, cái kia lạch trời giống như bình cảnh, vừa rồi vỡ vụn không tới một nửa, Đạo Văn Đan sức mạnh liền bắt đầu biến mất, đan dược hao tổn đến cuối!

Hơn nữa càng để Dương Thanh Huyền tâm hàn là, Dạ Xoa tổ huyết lực lượng, cũng đột nhiên ngưng trệ một hồi, “Xảy ra chuyện gì? Lẽ nào Dạ Ma Thiên xảy ra vấn đề?”

Chỉ còn dư lại Tử Diều Hâu hồn lực, mờ mờ ảo ảo, cũng trong cùng một lúc suy lui xuống đi.

Dương Thanh Huyền trong lòng sốt sắng, biết Đạo Tử Diều Hâu là tiêu hao quá lớn, trước vì cứu hắn, khẳng định từ lâu hồn lực khô cạn, giờ khắc này càng là dùng hết khả năng đang giúp hắn.

“Không được! Không được! Nhất định phải đột phá a!”

Nếu như thất bại, không chỉ có bỏ lỡ tuyệt hảo cơ hội tốt, còn phụ giai nhân mong đợi, lần sau lại trở lại bình cảnh này nơi, không biết là năm tháng nào rồi.

Dương Thanh Huyền chợt cắn răng một cái, đem toàn bộ sức mạnh đều ngưng tụ, điên cuồng trùng kích bình cảnh.

Nhưng ba nguồn sức mạnh kịch liệt tiêu hao, nhưng là sự thật không thể chối cãi, mắt thấy đột phá càng ngày càng xa, tựu trở nên xa không thể vời.

Đúng lúc này, đột nhiên trong thiên địa truyền đến kịch liệt rung động, một luồng lẫn lộn ma khí cùng Dạ Xoa tổ lực mênh mông dư uy, đột nhiên oanh trên người hắn.

Uy năng bên trong Dạ Xoa tổ lực, điên cuồng tràn vào trong cơ thể hắn, cùng tổ huyết dung hợp lại cùng nhau, làm cho cái kia sắp khô khốc sức mạnh, nháy mắt bành trướng đến cực hạn!

Đêm nay Huyết Nguyệt lâm không, Thiên Võ đại lục, Đông vực bí cảnh, Hồng Nguyệt Thành địa lão thiên hoang, tái hiện nhân gian.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1378: Mạnh Mẽ Đột Phá, Nội Dung Vở Kịch Tái Diễn

"Ầm ầm!"

Dương Thanh Huyền cả người chấn động dữ dội, phun một ngụm máu tươi đi ra, cả người ngửa mặt liền hướng quay ngược lại.

Nhưng cùng với trong nháy mắt, cảnh giới kia ** cổ, ầm ầm phá nát, cảnh giới nối thẳng thượng tầng, trong nháy mắt vọt tới Không Pháp trung kỳ!

Đồng thời thân thể ràng buộc, cũng thuận theo phá mở, cùng nhau bước vào thần biến trung kỳ!

Dương Thanh Huyền thân thể không ngừng bị dư âm xé rách mở, nhưng hầu như không có cảm giác nào, toàn thân đều bị to lớn vui sướng chiếm cứ.

Đồng thời bên trong đan điền mênh mông sức mạnh to lớn, như là kích hoạt dạt dào, không ngừng điên cuồng bắn ra.

"Ha ha ha ha!"

Dương Thanh Huyền cười lớn, lần thứ hai lấy ra một viên Đạo Văn Đan, hào không tiếc rẻ liền nuốt vào trong bụng.

Cái kia tiếng cười điên cuồng xuyên thấu cái kia tầng tầng dư âm, xông thẳng Cửu Tiêu!

Động Hư đám người đều là hoàn toàn biến sắc, ngạc nhiên nhìn sang.

Vân Hải trên mọi người, đều là hai mặt nhìn nhau, trong lòng cơ hồ là cùng một ý nghĩ, “Lẽ nào hắn bị dư âm xung kích, hướng về hỏng rồi đầu óc?”

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền vị trí trên võ đài, gió nổi mây vần, mảng lớn ma quang cùng vận khí, ở một luồng lực lượng cường đại hơn hạ, bị bài xích mở, hóa thành từng vòng vòng xoáy, vây quanh võ đài lượn quanh toàn.

Một đạo thon dài vĩ ngạn tư thế oai hùng, ở vòng xoáy kia bên trong chậm rãi bay lên.

Hai tay bấm quyết, trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, một đôi mắt trong suốt mà lại thâm thúy, ánh mắt phảng phất xuyên thấu vạn cổ.

Càng có cường đại đạo uẩn lực lượng, từ cái này dáng người trên khuếch tán ra, thời khắc này, Dương Thanh Huyền phảng phất chính là “Đạo” hóa thân, trong tay quyết ấn mỗi biến hóa một hồi, thì có quy tắc diễn nghĩa.

“Đột... Đột phá?!”

Động Chân thất thanh kêu lên, hắn là khoảng cách Dương Thanh Huyền gần nhất Giới Vương, nháy mắt liền cảm nhận được Dương Thanh Huyền biến hóa trên người.

Mặc dù có Đạo Văn Đan đạo uẩn sức mạnh to lớn, nhưng tự Dương Thanh Huyền trong cơ thể truyền tới sinh sôi liên tục sức mạnh, đích đích xác xác là Không Pháp trung kỳ, đồng thời so với phổ thông Không Pháp trung kỳ còn phải tới mạnh mẽ.

Dương Thanh Huyền ánh mắt quét qua, liền đem Động Chân cùng tám Thiên Quân vẻ mặt đều thu vào trong mắt, đối với vừa nãy việc, há có không hiểu lý lẽ?

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, nói: “Đa tạ Động

Chân đại nhân cùng tám vị Thiên Quân đại nhân giúp đỡ, khẩn yếu bước ngoặt, mượn cái kia xung kích lực lượng, thuận lợi đột phá đến rồi Không Pháp trung kỳ, đa tạ chư vị. Tinh Cung không hổ là thúc đẩy Nhân tộc võ đạo phát triển, dẫn trợ giúp hậu bối địa phương tốt.”

Động Chân cùng tám Thiên Quân toàn bộ đều ngu mắt, hai mặt nhìn nhau.

Không chỉ có như vậy, chín người ở Dương Thanh Huyền ánh mắt quét qua thời điểm, nội tâm không rõ xuất hiện một vẻ bối rối, cái kia cứng rắn như sắt đạo tâm, càng sinh ra một tia gợn sóng.

“Tại sao lại như vậy?!”

Chín người đều là hoảng hốt, đặc biệt là Động Chân, càng là khiếp sợ khó có thể dùng lời diễn tả được.

“Ta nhưng là Giới Vương a, đạo tâm đã mấy cùng đại đạo, tại sao lại xuất hiện gợn sóng?”

Động Chân đè nén nội tâm khó chịu, khuôn mặt âm trầm lợi hại, cắn răng nói: “Đột phá liền tốt, đột phá liền tốt!”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, liền không tiếp tục để ý bọn họ, mà là hai tay quyết ấn không ngừng biến hóa, muốn ở Đạo Văn Đan ảnh hưởng, Tướng cảnh giới vững chắc xuống.

Đồng thời vết thương trên người hắn đích thật là nghiêm trọng tột đỉnh.

Vân Hải trên mỗi một tên võ giả, đều cảm nhận được Dương Thanh Huyền trên người kỳ lạ hiện tượng, mỗi một tấc bộ phận thân thể đều bị nghiêm trọng thương hại, đổi thành những người khác, tất nhiên là gần chết trạng thái, nhiều nửa hôn mê bất tỉnh.

Nhưng ở Dương Thanh Huyền không chỉ có tinh lực toả sáng, hơn nữa từ trong cơ thể tràn ra sức mạnh, kéo dài bất tận, cuồn cuộn không kiệt, diễn biến đại đạo.

“Hô! Lại khiến người ta sợ bóng sợ gió một hồi.”

Thi Ngọc Nhan bọn người là thở phào nhẹ nhõm, từng cái từng cái đầy tay mồ hôi lạnh.

“Ha ha! Tiểu tử này... Thật sự có hắn a, dĩ nhiên dẫn ngoại lực vào cơ thể, mạnh mẽ đập vụn Thánh thể ràng buộc, thiên phú này, dũng khí này, thật là đáng sợ!”

Thanh Lão trên lòng bàn tay, Thi Diễn không nhịn được cười to, nhưng mừng như điên bên trong, trong mắt không nhịn được toát ra lo lắng.

Vu Hiền cũng khó lộ ra mỉm cười, gật đầu nói: “Thiên phú là không sai, nhưng Động Chân cũng thật là tàn nhẫn a, nhanh như vậy liền trả thù. Lần này trộm gà không xong thực đem mét, sợ là nội tâm chạy qua 10 ngàn dê đầu đàn đà.”

Thi Diễn lo lắng nói: “Tuy rằng lại tránh thoát một kiếp, nhưng quyền chủ động vẫn ở chỗ cũ Tinh Cung trong tay, bất cứ lúc nào cũng có thể bị làm khó dễ, chỉ có thể gặp chiêu tháo dỡ chiêu.”

Mặt khác một chỗ trong hư không, Lôi Dương nguyên bản cười chúm chím khuôn mặt, một hồi liền chìm xuống, phất tay áo cả giận nói: “Động Chân, đây chính là ngươi cho ta bàn giao sao? Hừ!”

Theo Dương Thanh Huyền diễn biến đại đạo, hóa giải dư âm lực lượng, mặt khác một toà trên lôi đài cảnh tượng cũng từ từ triển lộ ra.

Lan Tư chật vật chống đỡ lấy thân thể, trong miệng không ngừng thổ huyết.

Phong Yên Nhiên rất xa ngã xuống đất, xung quanh tất cả đều là máu tươi, giãy dụa phải đứng lên, nhưng mấy lần đều thất bại, vô lực co quắp trên mặt đất, kịch liệt thở dốc, lồng ngực như sóng chập trùng, trên mặt Sắc Vi vặn vẹo lợi hại.

Từ Uy Long bi thương hét lớn: “Yên Nhiên!”

Vân Hải trên càng là sôi sùng sục, tất cả xôn xao cùng phẫn nộ, “Tinh Cung dĩ nhiên thất bại?”, “Mấu chốt là thua với dị tộc a!”, “Từ đệ nhất đời Nhân Hoàng thành lập Phiêu Miểu Tinh Cung lên, liền chưa bao giờ có như vậy sỉ nhục sự tình chứ?!”

Các loại không Mãn Hòa giễu cợt tâm tình, ở đám mây lên này đối phương phục, rất nhanh liền vang lên mảng lớn tiếng mắng chửi.

Động Chân chờ Tinh Cung người, tất cả đều là sắc mặt tái xanh.

Trên thực tế, Tinh Cung nếu chỉ là thất bại, không đáng kể chút nào, nhưng mấu chốt là bại bởi dị tộc.

Đại biểu Nhân tộc võ đạo cao nhất địa phương, đản sinh ra đệ tử ưu tú, ngay ở trước mặt khắp thiên hạ người mặt bại bởi dị tộc, phần này cảm giác nhục nhã để mỗi một tên Nhân tộc đều cảm thấy phẫn nộ.

Lan Tư ói ra một trận huyết sau, thu hồi Dạ Xoa chân thân, khôi phục nửa người trạng thái, một đôi trạm con mắt màu xanh lam bên trong, hung mang lộ, từng bước một Triêu Phong Yên Nhiên đi đến.

Vân Hải trên tiếng mắng chửi dần dần yếu đi, đều lẳng lặng nhìn cái kia võ đài.

Từ Uy Long càng là quát to: “Dạ Xoa, ngươi muốn làm gì?!”

Lan Tư cười gằn một tiếng, nói: “Làm cái gì? Đương nhiên là tiếp tục luận võ a. Ly khai võ đài người thắng, nàng không phải còn không có ly khai võ đài sao?”

Tất cả mọi người là sửng sốt một chút, này cảnh tượng cùng trước biết bao tương tự?

Dương Thanh Huyền hai con mắt đột nhiên trợn mở, nhìn chung quanh một vòng, cao giọng nói: “Động Chân đại nhân, tám vị Thiên Quân đại nhân, kính xin nghiêm mật giám thị võ đài, tránh khỏi có võ giả mạnh mẽ làm trái quy tắc xảy ra chuyện. Trước không ai nhắc nhở các ngươi, bị ta phạm quy một lần còn có thể thông cảm được, hiện tại ta nhưng là ngay ở trước mặt người trong thiên hạ mặt nhắc nhở các ngươi một vị Giới Vương tám vị Khuy Chân, nếu như phát sinh nữa chuyện như thế, liền không khỏi không nói được chứ?”

Mọi người tất cả đều điên cuồng ngất, chính hắn nghiêm trọng làm trái quy tắc, lại còn nói lẽ thẳng khí hùng, hoàn nguyên lượng Động Chân bọn họ...

Động Chân xanh mặt, nhìn chằm chằm Từ Uy Long, sau đó đối với chúng Nhân đạo: “Canh phòng nghiêm ngặt!”

Tám tên Thiên Quân cũng tất cả đều là buồn bực đầu, lòng tràn đầy lửa giận, nhưng lại không thể không canh phòng nghiêm ngặt, vào lúc này nếu như lại có thêm người xông lên phá hoại thi đấu, vậy bọn họ thật sự có thể tập thể chết đi.

Từ Uy Long đột nhiên nuốt xuống hạ, nhìn chằm chằm Lan Tư, kinh hãi nói: “Đứng lại! Tiểu tử ngươi đứng lại a!”

“Đứng lại?”

Lan Tư cười gằn một tiếng, tay phải lấy ra chủy thủ, liền đi tới Phong Yên Nhiên trước mặt.

Tất cả mọi người trái tim vào đúng lúc này đột nhiên đình chỉ, “Hắn không biết thật muốn giết Tinh Cung người chứ?!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1379: Không Có Đường Lui Nữa, Thập Cường Sinh Ra

Thập cường thủ lôi, là toàn bộ Thương Khung luận võ bên trong trọng yếu nhất một hoàn.

Lúc trước thứ hai đời Nhân Hoàng bố trí định quy tắc, cũng không có gia nhập “Chịu thua” quy tắc này.

Một là suy tính võ giả liều mình lấy nghĩa, sát nhân thành nhân quyết tâm, không có trí tuệ, đại dũng, đại thực lực người, không xứng tiến vào thập cường.

Hai là sợ xuất hiện luân phiên lên sân khấu xa luân chiến tình huống, làm cho thi đấu mất đi tính chất công bằng.

Sớm nhất thập cường thủ lôi, có thể không có Đạo Văn Đan kiểu khen thưởng này, bất quá thập cường khen thưởng bên trong, có tìm hiểu thiên địa đôi bảng này một hạng, là ngàn tỉ võ giả đều mong mỏi mà không thể cầu chuyện.

Đạo Văn Đan tuy rằng lấy được hi vọng xa vời, nhưng chỉ cần tiếp tục khổ tu, chung quy còn có một tia hi vọng từ đường giây khác thu được.

Nhưng thiên địa đôi bảng, ẩn chứa toàn bộ tinh vực quy tắc siêu cường Thánh khí, từ đầu đến cuối nắm giữ ở các thời kỳ Nhân Hoàng trong tay, ngoại trừ Thương Khung luận võ mười vị trí đầu ở ngoài, lại không có khả năng thu được tìm hiểu con đường.

Nếu như xuất hiện tùy tiện chịu thua chuyện, liền làm trái thập cường thủ lôi ước nguyện ban đầu.

Vì lẽ đó thập cường thủ lôi trên, một khi thất bại, hoặc là chính mình mau trốn đi, hoặc là liền tùy ý đối thủ xử trí.

Mà giờ khắc này Phong Yên Nhiên, giống như lúc trước Vu Khinh Nguyệt như thế, hoàn toàn mất đi chạy trốn sức mạnh.

Phong Yên Nhiên hoảng sợ nói: “Đáng chết, ngươi đáng chết này dị tộc! Ngươi đảm dám đụng đến ta! Cút, mau cút đi điểm!”

Từ Uy Long hí lên hét lớn: “Dạ Xoa! Nếu như ngươi dám động hắn một hồi, ta tất nhiên muốn ngươi tan xương nát thịt, vạn kiếp bất phục! Đem bọn ngươi bộ tộc toàn bộ xoá bỏ!”

Lan Tư trong mắt hàn quang lóe lên, nghiêm giọng nói: “Ồ? Diệt ta bộ tộc? Tốt, ta trước hết diệt ngươi tình nhân!”

Nói, chủy thủ trong tay lóe lên, liền đem Phong Yên Nhiên đầu chém hạ xuống.

“Xì!”

Phong Yên Nhiên phần gáy trên, phún lên suối máu, đầu lăn xuống đến một bên, hai mắt trừng thật to, tràn đầy khó có thể tin tưởng được, chết không nhắm mắt.

Trên mặt cái đóa kia màu đen Sắc Vi, bắt đầu ảm đạm biến mất, cho đến khô héo.

“Chi!”

Biển mây trên, tất cả mọi người là thở một hơi lãnh khí, trong lúc nhất thời vạn vật không hề có một tiếng động, toàn bộ thiên địa tịch liêu.

“A!”

Từ Uy Long kêu thảm một tiếng, kềm nén không được nữa, bóng người bùng lên bên dưới, liền muốn xông tới.

Động Chân sắc mặt cực kỳ khó coi, nhấc xoay tay một cái, liền đem Từ Uy Long áp chế ở tại chỗ, mặc cho làm sao chống lại, làm sao hí lên lực kiệt, đều không thể tránh thoát.

Nếu không có có Dương Thanh Huyền "Hết sức nhắc nhở", Động Chân hoàn toàn có thể tới cái "Phòng bị sai lầm", để Từ Uy Long phục chế Dương Thanh Huyền quá trình, xông lên cứu người.

Nhưng Dương Thanh Huyền "Hết sức nhắc nhở" sau, tựu không khả năng phát sinh chuyện như vậy, bằng không thật sự không cách nào hướng về khắp thiên hạ bàn giao.

"Đáng chết, đáng chết, đáng chết a!"

Từ Uy Long bị trấn áp ở trên lôi đài, thất thanh khóc rống.

Toàn bộ biển mây trên càng là nổ tung một phen, tiếng ồn ào rung trời, đều là không thể tin tưởng trước mắt thấy tất cả, "Tinh Cung đệ tử... Bị giết..."

Tiếng bàn luận như sóng triều giống như khuếch tán, trong đám người toàn bộ sôi sùng sục.

Dương Thanh Huyền cũng cực kỳ kinh ngạc, tuy rằng nghĩ tới Lan Tư giết Phong Yên Nhiên độ khả thi, nhưng không nghĩ tới càng lưu loát dứt khoát như vậy.

Dương Thanh Huyền ánh mắt hướng về võ đài nhìn tới, vừa vặn Lan Tư cũng nhìn lại, hai người ánh mắt ở trên không bên trong giao tiếp một chút, nhất thời lẫn nhau sáng tỏ.

Giết Phong Yên Nhiên, Dạ Xoa tộc liền không có đường lui, hoàn toàn cùng Dương Thanh Huyền trói ở cùng nhau.

Hư không nơi nào đó, Hoắc Nhĩ cùng Phách Tây đều là sắc mặt vạn phần ngưng trọng.

Hoắc Nhĩ trầm giọng nói: “Lan Tư quá xung động, lần này phiền phức lớn rồi.”

Phách Tây nhưng là ánh mắt trầm ngưng, lạnh lùng nói: “Sỉ nhục bộ tộc ta, còn nói lời uy hiếp, giết tốt! Nếu như điểm này huyết tính cũng bị mất, này võ đạo còn tu cái rắm a? Ngươi lập tức trở lại, để toàn tộc đều cảnh giác, để tránh khỏi có việc cố phát sinh. Ta tiếp tục lưu lại này quan chiến.”

Hoắc Nhĩ nghĩ một hồi, nói: “Tốt, ta lập tức trở lại, ở đây làm phiền Thái Thượng trưởng lão rồi.”

Nói, Hoắc Nhĩ lại không lo được quan chiến, trực tiếp xoay người bỏ chạy.

Trên võ đài, Phong Yên Nhiên vừa chết, không cần tuyên bố, chính là Lan Tư thắng rồi.

Đồng thời Lan Tư tuyên bố tiến nhập nghỉ ngơi trạng thái, tạm thời không chấp nhận khiêu chiến.

Động Chân để người lên lôi đài, xử lý hạ Phong Yên Nhiên thi thể, sau đó mặt không thay đổi nói rằng: “Nhưng còn có muốn khiêu chiến?”

Thời khắc này thập cường đài chủ, mỗi một vị đều cho thấy kinh thiên động địa năng lực, mà Vân Hư cổ chiến đài trên, còn có tư cách khiêu chiến đã không nhiều lắm, đồng thời đa số đều là ôm lẫn vào Top 100 liền thỏa mãn người.

Động Chân hỏi vài tiếng sau, đều là toàn trường yên lặng.

Động Chân lại nói: “Hiện tại Dương Thanh Huyền, Lôi Vân, Lan Tư đều đang nghỉ ngơi trạng thái, có thể có muốn chờ bọn hắn nghỉ ngơi tốt lại khiêu chiến?”

Vẫn là yên lặng như tờ.

Nói giỡn, ba người này biểu hiện ra năng lực, là đáng sợ nhất, thà rằng khiêu chiến mặt khác bảy người, cũng không muốn đối đầu ba người này a.

Vân Hư cổ chiến đài trên tất cả đều là lắc đầu bóng người.

Động Chân nhìn chung quanh một vòng, cao giọng nói: “Vậy bây giờ ta tuyên bố mười người này vì là lần này Thương Khung luận võ mười người đứng đầu, chư vị có thể có ý kiến?”

Biển mây trên, đột nhiên truyền đến một thanh âm, “Ta có ý kiến!”

Là một tên áo lam thanh niên, nháy mắt hấp dẫn tất cả mọi người ánh mắt, thanh niên kia có vẻ hơi căng thẳng.

Động Chân con ngươi thu nhỏ lại, nhìn chằm chằm thanh niên kia, nói: “Có ý kiến gì không?”

Thanh niên kia cao giọng nói: “Dị tộc nhiều lắm, ta khó chịu!”

Động Chân nhíu mày lại, nói: “Liền này?”

Thanh niên gật đầu nói: “Liền này.”

Động Chân phẫn nộ quát: “Cút!”

Một tiếng hét lớn, chấn động đến mức biển mây lăn lộn.

Tảng lớn người vây xem bị một nguồn sức mạnh áp chế lại, nhưng chỉ có người thanh niên kia bị rung đi ra, rất xa bay ra ngoài.

Nhưng chỉ là trọng thương chưa chết.

Động Chân lạnh giọng nói: “Còn có loại này ngốc - treo, giết không tha!”

Biển mây trên nhất thời im bặt.

Động Chân lại hỏi mấy lần, tuy rằng lượng lớn Nhân tộc đều khó chịu kết quả này, nhưng cũng không thể không tiếp thu.

Động Chân nói: “Cái kia ta chính thức tuyên bố, giới này Thương Khung luận võ mười người đứng đầu vì là: Dương Vô Tâm, Từ Uy Long, Lộ Nhất Phàm, Dương Thanh Huyền, Lam Ngưng Hư, Công Thâu Khánh, Lôi Vân, Thương Nhan, Chung Hiệt, Lan Tư.”

“Tiếp đó, chính là thứ mười một đến người thứ 100 tích phân bài vị chiến. Chờ này chín mươi người bài vị sau khi ra ngoài, chính là đệ nhất tranh đoạt chiến.”

“Bài vị chiến thời gian ở khoảng ba tháng, hết thảy không tham chiến tuyển thủ, liền cẩn thận ở lại Thiên Nhai nghỉ ngơi đi.”

Cái kia to lớn màn nước trên, mười cái lóng lánh kim quang tên, treo cao ở đỉnh cao nhất, như trời lâm không.

Hôm nay phía sau, này mười cái tên thì sẽ danh dương thiên hạ, trở thành Tam Thập Tam Thiên bên trong tinh vực, hết thảy võ giả trà dư tửu hậu đề tài câu chuyện.

Mỗi một hồi phát sinh qua võ đài chiến, đều sẽ trở thành trong trí nhớ kinh điển, mà bị thiên hạ kêu gọi.

Bài vị chiến chọn dùng phân tổ tích phân chế, trực tiếp phân thành chín tổ, mỗi tổ mười người, tiến hành tích phân, người thắng lại tiến hành vòng kế tiếp bài vị, cho đến đem tất cả mọi người thứ tự cố định xuống mới thôi.

Nhưng này chút đã không có quan hệ gì với Dương Thanh Huyền.

Hắn bắt đầu chuẩn bị thời hạn ba tháng bế quan khổ tu, trước đem vết thương trên người hoàn toàn khôi phục, lại sau đó vững chắc Không Pháp trung kỳ cảnh giới, để cầu cần phải đoạt được đệ nhất.

Nhưng Động Chân vừa mới dứt lời, liền dẫn tới chấn động không nhỏ.

Tất cả mọi người là hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Thiên Nhai”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1380: Thần Tích Thiên Nhai, Tồn Tại Ở Trong Truyền Thuyết

Dương Thanh Huyền trong đầu hiện ra “Thiên Nhai” tư liệu.

Thiên Nhai tồn tại, cùng Phiêu Miểu Tinh Cung như thế cổ xưa lâu đời.

Trên thực tế, tướng so với những dị tộc kia di tích các loại, Phiêu Miểu Tinh Cung cùng Thiên Nhai đều chỉ có thể coi là kim cổ đồ vật, nhưng này hai nơi kiến trúc, nhưng là từ ban đầu đời Nhân Hoàng ngày không cách nào lưu lại.

Tinh Cung cư trụ các thời kỳ Nhân Hoàng, ẩn nấp ở mịt mờ Thiên Khung bên trên, tọa trấn Trung Ương Đại thế giới, chấp chưởng thiên địa đôi bảng.

Thiên Nhai nhưng là tọa lạc tại bên trong đều một chỗ tuyệt diệu Linh Sơn bảo địa, chính là dùng Chân Long huyệt tiến hành cải tạo, lộ ra một cái hàng dài hình thái, vô cùng tinh xảo, tương truyền Thiên Nhai bên trên, nhìn không tới tận đầu, cũng đi không tới điểm cuối, là ban đầu đời Nhân Hoàng lưu lại một chỗ “Thần tích”, cùng Tinh Cung hình thành một thiên một địa đối ứng tư thế.

Chỉ là Thiên Nhai vị trí cụ thể, người bình thường đều chỉ biết là là ở bên trong đều, nhưng bên trong đều mênh mông vô biên, thậm chí có thể tự thành nhất giới, muốn tìm tìm ra một con đường đến, không thể nghi ngờ là khó như lên trời.

Vì lẽ đó Thiên Nhai vẫn luôn chỉ là tồn tại ở trong truyền thuyết.

“Không nghĩ tới Top 100 nghỉ ngơi nơi, lại là ở Thiên Nhai. Tương truyền Thiên Nhai, là toàn bộ bên trong đều linh mạch vị trí, cũng không biết thực hư. Nhưng bất kể như thế nào, ở Thiên Nhai tu luyện ba tháng, đãi ngộ này đã có thể được xem là cực cao tưởng thưởng, nhưng cái này cũng là đối với bọn họ thực lực tán thành a.”

Biển mây trên, truyền đến các loại thổn thức tiếng, có thán phục, có bất mãn, có khen, có ước ao, không một... Mà... Luận.

Rất nhanh, một toà thật lớn lỗ sâu không gian, liền xuất hiện ở Cửu Tiêu Thương Lan Hải phía trên, như một con sâu không thấy đáy con mắt, ngưng mắt nhìn biển mây.

Mười tòa lôi đài trên, đồng thời hiện ra tảng lớn trận quang, đem Dương Thanh Huyền đám người toàn bộ bao lấy, đưa vào cái kia lỗ sâu bên trong.

Còn dư lại chín mươi tên võ giả, liền bắt đầu chia tổ rút thăm, xác định dự thi trình tự sau, cũng bị từng cái đưa tới lỗ sâu không gian, cho đến hết thảy võ đài bầu trời không một người.

Đám mây mấy trăm ngàn võ giả, vẫn chưa tản đi, mà là bắt đầu các bận bịu việc, có ngồi xếp bằng tu luyện, có nói chuyện với nhau, liền trực tiếp ở nguyên chờ đợi kế tiếp bài vị chiến, cùng với cuối cùng tứ cường, đệ nhất tranh đoạt chiến.

Dương Thanh Huyền bị cái kia trận lực bao lấy, chỉ cảm thấy quy tắc không gian ở bốn phía nhanh chóng trôi qua, chớp mắt vạn dặm, rất nhanh liền từ lỗ sâu không gian bên trong rơi rụng đi ra, rơi vào một trấn nhỏ bên trong.

“Ồ, trên trời rơi người rồi, bà tử mau đến xem nhếch!”

Trấn nhỏ cổ đạo trên, trương đồ tể nhấc theo nửa mảnh dê, đang muốn vào điếm, đột nhiên gặp được mười người từ trên trời rớt xuống, không khỏi đại cả kinh kêu lên.

“Ồn ào cái gì, trên trời làm sao có khả năng sẽ rơi người hạ xuống?”

Trong cửa hàng chạy ra một người mặc vải thô áo lót nữ nhân, tóc đơn giản dùng mộc trâm oản lên, lưu loát kéo tay áo miệng, trong tay còn cầm mấy căn rau xanh, đột nhiên hai mắt liền ngây dại, trực lăng lăng nhìn mười người rơi trên mặt đất.

Trương đồ tể nhếch miệng cười nói: “Ha ha, xem đi, quả nhiên rơi người đi.”

Dương Thanh Huyền mười người chịu đến không gian thật lớn áp lực, tất cả đều rơi ở trên mặt đất, từng cái từng cái rơi mặt mày xám xịt, vô cùng chật vật.

Dương Thanh Huyền đứng dậy, kinh ngạc nhìn này trấn nhỏ, là một cái cổ kính đường phố, hai bên tất cả đều là trước cửa có thể giăng lưới bắt chim cửa hàng, trên đường lạnh tanh hầu như không ai.

Trương đồ tể thét to một hồi sau, mới có một ít thưa thớt người đi ra, có người mặc cẩm bào công tử ca, trong tay mang theo một cái lồng chim có người đoạn diêm dúa lòe loẹt phong trần nữ nhân, tay cầm tấm gương sửa lại tóc mai có hoàng phát tóc trái đào đứa bé, trừng mắt một đôi trình lượng mắt còn có chọc lấy kẹo hồ lô cụ ông, một thân sa sút lôi thôi chờ chút.

Nhưng cũng cứ như vậy mười mấy người, còn có một chút trong cửa hàng phát ra âm thanh, tựa hồ có người, nhưng cũng không có hứng thú đi ra nhìn.

Này chừng mười người đứng ở hai bên đường phố, lẳng lặng nhìn bọn họ, giống như là như nhìn quái vật.

Đột nhiên, một tiếng bi phẫn gào thét nổi lên, “Dạ Xoa, ngươi giết Yên Nhiên, ta muốn ngươi đền mạng!”

Từ Uy Long muốn rách cả mí mắt, còn ở vào to lớn trong bi thống, thân hình nháy mắt nổi lên, liền hướng Lan Tư đánh tới.

Cuồng bạo ma khí từ trong cơ thể tuôn ra, hóa thành từng đạo từng đạo vòng xoáy, lượn quanh tại thân thể bốn phía, bên trong có màu tím cực quang lờ mờ lóe lên.

Lan Tư hoàn toàn biến sắc, giờ khắc này còn thân bị trọng thương hắn, ở đâu là Từ Uy Long đối thủ, vội vàng cắn răng lấy ra đôi cái muỗng, trong khoảnh khắc biến thành Dạ Xoa chân thân, hai cánh giương ra, liều mạng tiến lên nghênh tiếp.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Càn rỡ!”

Trong tay hư quang lóe lên, chiến kích xuất hiện ở trong tay, hướng về Từ Uy Long quét ngang mà đi.

Dương Thanh Huyền tuy rằng vết thương chằng chịt, nhưng trong cơ thể chân nguyên dâng trào, cuồn cuộn không dứt.

“Càn rỡ người là ngươi! Lộ Nhất Phàm, đồng loạt ra tay!”

Dương Vô Tâm nghiêm ngặt quát một tiếng, kiếm khí trong tay nổi lên, hóa thành một thanh to lớn màu vàng kiếm ảnh, hướng về Dương Thanh Huyền thẳng chém mà đi.

Lôi Vân con ngươi co rụt lại, lập tức theo ra tay, tuy rằng tổn thương trong cơ thể còn chưa hồi phục, nhưng nơi nào chịu từ bỏ cơ hội tốt như vậy, tay phải bỗng nhiên nắm chặt, ngũ sắc thần lôi nháy mắt phóng ra, liền đánh về Dương Thanh Huyền.

Lộ Nhất Phàm nhíu mày lại, đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Thương Nhan, Chung Hiệt cùng Công Thâu Khánh, nháy mắt liền đau đầu, này thập cường thủ lôi vừa rồi kết thúc, năm người này liền liều mạng tranh đấu lên, lẽ nào Tinh Cung người không có bố trí, liền chẳng quan tâm sao?

Ba người bọn họ nháy mắt hướng về bốn phương tám hướng thối lui, mặt bị lan đến đi vào.

Thương Nhan càng là trong lòng cười gằn, thầm nói: “Năm người đồng quy vu tận mới tốt.”

Lam Ngưng Hư nhưng là nhẹ nhàng nở nụ cười, hai tay ôm ở trước ngực, đầy hứng thú nhìn, còn hướng về tấm kia đồ tể lão bà mỉm cười gật đầu.

Trương đồ tể lão bà sững sờ, kinh ngạc đứng ở đó, hoàn toàn không để ý trước mắt năm người này chém giết, mà là nhìn chằm chằm Lam Ngưng Hư đánh giá.

“Oành! Oành!”

Đúng lúc này, mấy đạo chấn động to lớn tiếng truyền đến, chỉ thấy Dương Thanh Huyền năm người, còn chưa chạm tới đối phương, liền bỗng nhiên thân thể run lên, phun mạnh ra một ngụm máu đến, toàn bộ bay ngược ra ngoài.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Năm người toàn bộ ngã ở trên đường, trượt ra đi thật xa, từng cái từng cái miệng lớn chảy như điên huyết.

“Xảy ra chuyện gì?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, “Oa” lại phun ra một ngụm máu đến, phát hiện trước ngực của mình, phá mở một đạo đáng sợ chém vết, thẳng vào ngũ tạng!

“Đây là...”

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, trái tim đều cơ hồ ngừng nhảy lên, trước ngực mình tổn thương, càng là chiến kích hư quang chém mở!

Cách đó không xa Lan Tư, Dạ Xoa hai cánh bị sắc bén binh khí chém xuống, càng là hắn trong tay mình đôi cái muỗng.

Mà Dương Vô Tâm trên người bị chém ra một đạo kiếm thương, máu tươi tuôn trào ra.

Lôi Vân cả người bị ngũ sắc lôi bạo, bộ lông toàn bộ dựng lên, “Oa oa” phun máu phè phè.

Từ Uy Long càng bị Tử Cực Ma Quang ở lồng ngực nổ ra một cái hang lớn, thổ huyết không thôi.

“Xảy ra chuyện gì?”

Tất cả mọi người đều ngu mắt.

Mỗi người đều bị mình tuyệt chiêu gây thương tích.

Mà đây cũng không phải là cái gì ảo giác, là thật sự rõ ràng tổn thương ở trong tay mình.

Mười người ngoại trừ Lam Ngưng Hư ở ngoài, đột nhiên tất cả đều sởn cả tóc gáy, sợ hãi hướng về bốn phía nhìn tới.

Cái kia hơn mười tên xem náo nhiệt người bình thường, tất cả đều mặt không hề cảm xúc, một điểm bộ dáng giật mình đều không, thật giống lại không quá bình thường.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1381: Công Kích Phản Đạn, Thiên Nhai Cư Dân

“Công kích toàn bộ gảy trở về trên người mình, hoàn toàn không có cách nào công kích người khác...”

Dương Thanh Huyền lại ói ra mấy búng máu, đầy mặt kinh hãi, có chút không dám tin tưởng, nhưng trước mắt tất cả những thứ này, rồi lại không thể không để hắn tin tưởng.

Mặt khác tám người cũng là trợn mắt ngoác mồm, toàn bộ đứng ở trên đường phố, có chút không biết làm sao.

Dương Thanh Huyền đè nén nội thương, hướng về cái kia bán kẹo hồ lô lão đầu ôm quyền nói: “Đại... Lão hán, ở đây là địa phương nào, vừa nãy cái kia là chuyện gì xảy ra?”

Hắn vốn muốn gọi đại nhân, nhưng trước mắt người lão hán này trên người, đích đích xác xác một điểm nguyên lực gợn sóng đều không, chính là cái người phàm bình thường, hắn dùng Hỏa Nhãn Kim Tình dò xét hạ, điểm ấy tuyệt đối không giả, vì lẽ đó đến mép “Đại nhân” lại nuốt xuống, đổi thành “Lão hán”.

“Cũng không biết ở đây nơi nào, các ngươi là vào bằng cách nào?” Cái kia hoàng mao đứa bé bi bô nói.

Dương Thanh Huyền chỉ chỉ bầu trời, to lớn trùng Động Hư ảnh, còn ngủ đông ở trên vòm trời, như ẩn như hiện.

Trương đồ tể nhấc đầu liếc mắt nhìn, nói: “Có thể chế tạo ra khổng lồ như thế, đồng thời dẫn tới nơi này lỗ sâu không gian, sợ là chỉ có mờ ảo Tinh Cung đi, các ngươi đều là Tinh Cung đệ tử?”

Dương Vô Tâm giành nói trước: “Tại hạ là Tinh Cung đệ tử, chúng ta là Thương Khung luận võ thập cường đài chủ, bị truyền tống đến nơi này nghỉ ngơi.”

“Thương Khung luận võ?”

Xung quanh mấy người đều là sắc mặt quái lạ.

Bên cạnh một ít cửa hàng người, nghe được “Thương Khung luận võ” vài chữ, cũng đều lộ ra đầu đến, nhưng cũng chỉ là nhìn lướt qua, lại co quay đầu lại đi làm chuyện của chính mình.

Bán kẹo hồ lô lão đầu nói lầm bầm: “Đem nghỉ ngơi sân bãi đặt ở Thiên Nhai, Nhân Hoàng đầu óc hãm hại sao? Có cân nhắc qua cảm thụ của chúng ta sao?” Hiển nhiên cực kỳ bất mãn.

Mấy người khác cũng đều lẩm bẩm oán trách.

Dương Vô Tâm nghe vậy giận dữ, nói: “Thiên Nhai chính là ban đầu đời Nhân Hoàng xây, nói đến còn cùng Tinh Cung cha truyền con nối, đem nơi đây làm luận võ nghỉ ngơi nơi, không phải là rất bình thường sao? Còn nữa, Nhân Hoàng là phụ thân ta, càng là mảnh này Thương Khung tinh vực chúa tể, muốn phóng cái nào liền phóng nhé!”

“Cmn, còn Thương Khung tinh vực chúa tể đây, coi như phụ thân ngươi là Nhân Hoàng, ngươi lại không là Nhân Hoàng, ngươi treo cái gì treo? Nhân Hoàng có con trai như ngươi vậy, có thể thấy được chính mình cũng không có gì đặc biệt.” Bán kẹo hồ lô lão hán phẫn nộ rên một tiếng, giơ trong tay lên cây gậy liền đánh tới.

Dương Vô Tâm cười gằn, xoay tay vỗ một cái, liền muốn đem lão hán đánh bay.

Hắn cũng nhìn rõ ràng, người lão hán này trên người không có nửa điểm chân nguyên gợn sóng, có thể xác định là cái người phàm.

Nhưng Dương Vô Tâm một chưởng, vừa đập đến giữa không trung, liền “Ầm” một tiếng, xoay chuyển đến trên người mình, “Phốc” một tiếng phun ra một ngụm máu đến.

“Mẹ -, này, chuyện này rốt cuộc là như thế nào a?!”

Dương Vô Tâm phát điên.

Nhưng thấy người lão hán kia cây gậy nhưng trực lăng lăng rơi xuống, “Ầm” một tiếng đánh vào trên đầu hắn, sau đó lại “Rầm rầm rầm” lại liền gõ mấy lần.

Tuy rằng gõ không nặng, vốn lấy Dương Vô Tâm thân phận cùng tâm tính, giống như cùng đánh vào trên mặt hắn giống như vậy, nơi nào chịu được loại vũ nhục này, hét lớn một tiếng lại là một quyền đánh tới.

Chỉ bất quá lần này hắn dài ra tưởng tượng, trên nắm tay vẫn chưa dùng khí lực gì, quả nhiên lại là “Ầm” một tiếng, nắm đấm trở lại trên người mình, đem chính mình chấn động bay ra ngoài.

Dương Vô Tâm từ dưới đất bò dậy, lau một cái máu tươi trên khóe miệng, sắc mặt so với gan heo càng khó coi hơn, giận dữ hét: “Địa phương quỷ quái này, đến cùng là chuyện gì xảy ra?!”

Không có người trả lời hắn, những người khác cũng muốn biết.

Đến đây, tất cả mọi người biết, ở này Thiên Nhai bên trong, hướng về đối phương ra tay, nhất định sẽ bắn ngược trở về, nguyên xi bất động đánh trên người tự mình.

Chung Hiệt đột nhiên cau mày nói: “Ra tay đánh người khác, sẽ đàn hồi trên người tự mình, nếu như ra tay đánh chính mình đây?”

Bán kẹo hồ lô lão đầu nói: “Có thể nghĩ tới chỗ này, ngươi cũng thật là một nhân tài, ngươi có thể thử xem.”

Chung Hiệt xoay tay một chưởng, liền hướng chính mình lồng ngực đánh tới, “Ầm” một tiếng, một chưởng chặt chẽ vững vàng đánh tại chính mình trên ngực, chấn động đến mức hắn một hơi không thuận, liên tục ho khan.

“Ha ha.” Chung Hiệt hành vi, lập tức dẫn tới cư dân đồng thời cười to.

Chung Hiệt sắc mặt có chút khó coi.

Chẳng trách Tinh Cung những người kia yên tâm như thế đem bọn họ truyền đưa tới, không một chút nào lo lắng bọn họ đánh nhau, nguyên lai Thiên Nhai bên trong là có chuyện như vậy.

Nhưng chín người rất nhanh liền phát hiện vấn đề, tại sao này lão đầu đánh Dương Vô Tâm không có bị đàn hồi? Mà là vững chắc đánh rơi xuống?

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Đại nhân, này Thiên Nhai đến cùng là chuyện gì xảy ra? Mong rằng báo cho một, hai.”

Bán kẹo hồ lô lão đầu quan sát Dương Thanh Huyền vài lần, hắc tiếng nói: “Ngươi tiểu tử này không sai, bất quá lão già ta không có hứng thú nói, đi đi.”

Nói, vác xuyên kẹo hồ lô cây gậy, liền rầm rì tiêu sái.

“Ai, không có gì đẹp đẽ, tất cả đều là nam nhân xấu xí người, tản đi tản đi.” Cái kia phong trần nữ tử quơ khăn tay, lắc mông chi liền đi.

Mười người tất cả đều trầm mặt xuống đến, ý nghĩ trong lòng nhất trí lạ thường, “Gái xấu, còn nói ta xấu? Mắt mù bà tử, não tàn, kẻ xấu xí nhiều tác quái!”

Lúc này, trương đồ tể lão bà vây quanh Lam Ngưng Hư xoay chuyển vài vòng, chân mày nhíu cực sâu, nói: “Ngươi là... Ngươi là... Không đúng vậy...”

Lam Ngưng Hư cười nhạt, cũng không nói lời nào.

Trương đồ tể đầy mặt vẻ giận dữ, một hồi nắm lấy lão bà mình cánh tay, liền hướng trong cửa hàng kéo, nổi giận mắng: “Ngươi cái này không biết xấu hổ, lại vây quanh tiểu bạch kiểm nhìn!”

“Ta nào có nhìn tiểu bạch kiểm, ngươi buông tay, buông tay a!”

Trương đồ tể lão bà liều mạng phản kháng, hai người lôi kéo xoay đánh nhau, đi vào trong cửa hàng, âm thanh càng ngày càng nhỏ.

Cái kia nhấc theo lồng chim công tử ca, bán hạt dẻ lão thái bà, cùng với những người khác, cũng tất cả giải tán.

Rất nhanh, trên đường trở nên vắng ngắt, chỉ còn dư lại mười người, còn có cái kia hoàng mao đứa bé, cũng nhất bính nhất khiêu hướng về xa xa đi đến.

Dương Thanh Huyền vội vàng đuổi tới, nói: “Người bạn nhỏ đừng đi, cùng thúc thúc tâm sự.” Đuổi theo sau, đem cái kia đứa bé nắm lấy.

“Ta không tán gẫu!” Hoàng mao đứa bé liều mạng giãy dụa.

Dương Thanh Huyền lấy ra một ít vật nhỏ đến, dụ dỗ nói: “Người bạn nhỏ ngoan, cùng thúc thúc tâm sự, này chút món đồ chơi chính là ra.”

Hoàng mao đứa bé nói: “Ta không vui đùa một chút cụ, ta muốn ăn đồ ăn ngon.”

Dương Thanh Huyền nói: "Ăn ngon? Kẹo? Thúc thúc trên người không có kẹo."

Đứa bé chỉ vào hắn nói: "Ta không ăn kẹo, ta muốn ăn Đạo Văn Đan, ta nghe thấy được trên người ngươi có Đạo Văn Đan mùi vị, hơn nữa còn là hoàn mỹ cấp Đạo Văn Đan, ta thật muốn ăn."

Nói, đứa bé chảy nước miếng liền chảy xuống, đầy mặt khát vọng.

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, mặt xạm lại, nói: "Vật kia không thể cho ngươi, quá trân quý, thúc thúc trên người cũng không mấy viên."

Đứa bé hừ một tiếng, xoay người rời đi, nói lầm bầm: "Không cho Đạo Văn Đan còn muốn trắng bộ tin tức đây, làm ta là ba tuổi đứa bé dễ lừa đúng không?"

Nói, bính bính khiêu khiêu, rất nhanh liền biến mất ở đường phố phía trước.

Dương Thanh Huyền: "..."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1382: Mãi Mãi Không Có Tận Đầu, Ban Đầu Đời Nhân Hoàng

Cả con đường trên, nhất thời trở nên vắng ngắt, trước sau không nhìn thấy một người.

Chỉ còn dư lại mười người ở trong gió ngổn ngang.

Rất nhanh, bọn họ liền phát hiện không phải mười người, mà là chín người, Lam Ngưng Hư chẳng biết lúc nào đột nhiên không thấy.

Lần này, chín người ở trong gió thì càng ngổn ngang.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Các ngươi có ai nhìn thấy Lam Ngưng Hư ly khai sao?”

Tám người đều không lên tiếng, hiển nhiên không có một người nhìn thấy.

Công Thâu Khánh nói: “Chẳng lẽ là thử thách? Theo lý mà nói, không nên a. Hiện tại nên là nghỉ ngơi, chuẩn bị chiến tứ cường cùng đệ nhất tranh cướp thi đấu, không có lý do để cho chúng ta lại vào thực tập.”

Lộ Nhất Phàm nói: “Nơi đây ngoại trừ không thể ra tay công kích có chút quỷ dị ở ngoài, những thứ khác tất cả bình thường. Thậm chí linh khí mức độ đậm đặc còn đang Tinh Cung bên trên. Nơi đây làm nghỉ ngơi điểm, cũng không không thích hợp.”

“Ta cũng không tin cái này tà!”

Từ Uy Long hét lớn một tiếng, trong tay có thêm một cây chủy thủ, đột nhiên đâm về phía Lan Tư.

“Xì!”

Chủy thủ kia không ngoài suy đoán xuyên. Vào hắn trong cơ thể chính mình.

Từ Uy Long phun huyết, điên cuồng hét lên: “Chết tiệt quỷ dị! Ta không cam lòng, ta không phục a!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, ánh mắt quét một vòng mọi người, nói: “Chúng ta đi đằng trước nhìn, có người nói Thiên Nhai mãi mãi không có tận đầu, cũng không biết thực hư.”

Nói, liền một mình dọc theo hoàng mao đứa bé biến mất phương hướng, đạp bước tiến lên.

Lan Tư lập tức đi theo.

Mấy người khác đều là hai mặt nhìn nhau, bây giờ lúc này, ai đều không phải là người tâm phúc, cũng không ai biết làm sao bây giờ.

Chung Hiệt lặng lẽ cười một tiếng, cũng đi theo.

Sau đó là Thương Nhan.

Công Thâu Khánh nhíu mày lại, nội tâm kịch liệt giãy dụa, hiện tại hiển nhiên là đứng thành hàng thời điểm.

Nếu như đuổi tới Dương Thanh Huyền, chẳng khác nào đứng ở Dương Vô Tâm đối lập mặt.

Nhưng nếu là lưu lại lời, lại đứng ở Dương Thanh Huyền đối lập mặt.

Này hai cái mặt, hắn cũng không muốn đứng.

Công Thâu Khánh con ngươi nhất chuyển, nói: “Ta đi phụ cận cửa hàng nhìn, đã có cửa hàng, nhất định là làm ăn đi.”

Nói, liền hướng về bên cạnh một cửa tiệm cửa hàng chui vào, xảo diệu tránh được đứng thành hàng.

Dương Vô Tâm sắc mặt âm trầm, lạnh rên một tiếng, mắng: “Cáo già!”

Trên đường phố liền để lại Dương Vô Tâm, Từ Uy Long, Lộ Nhất Phàm cùng Lôi Vân.

Hướng về xa xa đi đến, nhưng là Dương Thanh Huyền, Lan Tư, Chung Hiệt cùng Thương Nhan.

Chung Hiệt cùng Tinh Cung người cướp giật Ngự Hình Hoang Đao, từ lâu là thế bất lưỡng lập.

Cho tới Thương Nhan, thì lại không có suy nghĩ nhiều như vậy, chỉ muốn mau mau biết rõ nơi này tình huống.

Bốn người đi một hồi sau, phát hiện đường phố càng phát quạnh quẽ, phía sau Dương Vô Tâm mấy người cũng rất nhanh liền không thấy được.

Thương Nhan đột nhiên ngừng lại, nói: “Đi lâu như vậy, các ngươi liền không có cảm giác gì sao?”

Chung Hiệt cau mày nói: “Cảm giác gì? Có tình huống cứ việc nói thẳng, chớ có dông dài.”

Thương Nhan nhìn Dương Thanh Huyền, hỏi: “Ngươi đây?”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Là có chút kỳ quái, rõ ràng chỉ là một con đường, nhưng thật giống như có mình độc lập quy tắc, tựa hồ không ở chính giữa đều bên trong.”

Thương Nhan trên mặt lộ ra kinh ngạc, nói: “Không nghĩ tới ngươi cũng cảm thấy."

Chung Hiệt cười lạnh nói: "Ngươi có ý gì? Liền ngươi càng treo thật sao?"

Thương Nhan hắc tiếng nói: "Tự nhiên không phải, chúng ta Thương Lang bộ tộc, ngoại trừ ngũ giác giác quan thứ sáu ở ngoài, còn có giác quan thứ sáu, đối với đại đạo quy tắc lĩnh ngộ, muốn so với chủng tộc khác mạnh quá nhiều, nếu là ta không có đoán sai, này Thiên Nhai bản thân, là một kiện Thánh khí!"

Chung Hiệt cùng Lan Tư đều là sững sờ.

Dương Thanh Huyền nhưng là nhíu mày lại, rơi vào trầm tư, mặc dù Thương Nhan không nói, hắn cũng có như vậy cảm giác, "Chỉ là Thánh khí trên bảng... Tựa hồ cũng không có Thiên Nhai một vật?"

Chung Hiệt nói: "Này ta ngược lại thật ra có thể lý giải, Thánh khí bảng sắp hàng chỉ là 100 người đứng đầu Thánh khí, trăm tên có hơn, còn có mấy không mấy thắng tồn tại. Đồng thời này Thiên Nhai chỉ là nắm giữ Thánh khí quy tắc, tự thành nhất giới, đã không phải là khí phạm vi, chắc là sẽ không xuất hiện ở Thánh khí trên bảng."

Lan Tư nói: "Nói như vậy, hết thảy bí ẩn cũng có thể giải khai, như vậy tiếp tục đi tới đích, có thể đúng là không có tận đầu."

Dương Thanh Huyền nhìn phía trước, trong lòng hơi động, nói: "Càng đi về phía trước một trận, ta luôn cảm giác đằng trước có vật gì, để ta đạo tâm vẫn có cảm giác khác thường."

Ba người khác đều là sững sờ, lập tức theo tiếp tục đi về phía trước. Bởi vì vì là bọn họ cũng đều biết, đến rồi Dương Thanh Huyền cái trình độ này, chắc là sẽ không vô duyên vô cớ xuất hiện đạo tâm ba động.

Bốn người tiếp tục tiến lên, mỗi một bước đều đi rất chậm, cũng không lâu lắm, đột nhiên bốn người đồng thời dừng bước, hoảng sợ nhìn phía trước, cùng nhau thất thanh kêu lên: “Đây là...!”

Ở đường phố phía trước, hoặc có lẽ là tận đầu chỗ, là một tòa thật to tượng đá, đứng vững ở trong thiên địa.

Tượng đá người mặc áo bào trắng, bên hông bội kiếm, hai tay ở trước người bấm quyết, mặt trên tràn đầy màu vàng tinh hệ, ngũ quan tuấn lãng, toàn thân lan ra tận chưởng thiên hạ khí thế, uy nghiêm vô cùng.

Nhất để cho bọn họ kinh hãi cũng không phải là toà này đá tảng pho tượng, mà ở đá tảng pho tượng bốn phía, ngồi xếp bằng đến hàng mấy chục ngàn võ giả!

Lấy pho tượng làm trung tâm, từng vòng võ giả quay chung quanh ở bốn phía, hai tay nâng quyết, như là nhập định giống như vậy, phóng tầm mắt nhìn, lại có hơn vạn.

“Ùng ục!”

Dương Thanh Huyền chật vật nuốt xuống hạ, hãi tiếng nói: “Này... Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

Nhìn một hồi, bọn họ mới phát hiện những võ giả này toàn bộ cũng đã tọa hóa, chẳng qua là duy trì lúc còn sống dáng dấp, dường như tín đồ trung thành, trên người từ lâu không có hơi có chút sinh cơ.

“Thật mạnh! Những người này trước người chí ít đều là Đạo cảnh tồn tại!”

Chung Hiệt chỉ vào trong đó một bộ cực nhỏ hài cốt, nói: “Ngươi nhìn người này, thân thể than co, trình cháy đen màu sắc, tay bấm Ma Ấn, trước người là một vị ma tu võ giả, hơn nữa đạt tới Khuy Chân Ma cảnh tu vi, chết rồi mới có thể sản sinh than co dấu hiệu.”

Lan Tư nuốt xuống hạ, run giọng nói: “Những người này làm sao đều tọa hóa ở đây? Nếu như nói tất cả đều là Đạo cảnh tồn tại lời, chẳng lẽ không phải hơn vạn Đạo cảnh?”

Mấy người đều là giật mình trong lòng, hơn vạn Đạo cảnh khái niệm này nghĩa là gì? Sợ là toàn bộ trong nhân tộc Đạo cảnh cường giả toàn bộ tụ tập cùng nhau, mới có thể đạt đến số này chứ?

Dương Thanh Huyền đưa mắt nhìn một trận, nói: “Này chút thi thể không phải một lần tọa hóa.”

Ba người khác cũng phát hiện thời gian danh sách, Chung Hiệt nói cái kia đều thi hài ở quần thi ở giữa, khá cao vị trí, năm đời cũng không phải là quá xa xưa.

Mà vây quanh ở đá tảng pho tượng tận cùng bên trong những thi thể này, bắp thịt cũng đã hủ mất hết đi, rất nhiều chỉ còn dư lại bạch cốt âm u. Nhưng dù vậy, trên đám xương trắng khoách tán ra đạo uẩn quy tắc, thậm chí không ít xương cốt trên còn có đạo văn tồn tại.

Chung Hiệt hắc tiếng nói: “Có ý tứ, vì sao lại cuồn cuộn không ngừng có nhiều cường giả như vậy chạy tới nơi này chịu chết đây?”

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, nhìn vị này to lớn ảnh hình người, lạnh nhạt nói: “Sợ là tất cả bí mật, đều ở đây vị này đá tảng trong pho tượng. Vị này đá tảng giống điêu khắc, rốt cuộc là ai?”

Đột nhiên một đạo tiếng cười khẽ truyền đến, “Còn có thể là ai, tự nhiên là đệ nhất đời Nhân Hoàng, ngày không cách nào.”

Dứt tiếng, Lam Ngưng Hư liền bồng bềnh mà tới, xuất hiện ở bốn người trước người, mắt chứa ý cười nhìn pho tượng kia nguy nga tư thế oai hùng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1383: Tìm Hiểu Đạo Pháp, Trở Về Đỉnh Cao

“Đời đầu Nhân Hoàng!”

“Ngày không cách nào!”

Bốn người đều là cả người chấn động, tuy rằng trước thì có mơ hồ suy đoán, nhưng từ Lam Ngưng Hư trong miệng nói lúc đi ra, vẫn là hung hăng bị chấn động kinh ngạc một chút.

Cái này khai sáng ra Nhân tộc vạn cổ thịnh thế nam nhân, trong lịch sử không lưu được bất kỳ tư liệu, từ xưa tới nay chưa từng có ai biết ngày không cách nào dung mạo ra sao, có nằm mơ cũng chẳng ngờ, càng sẽ có một toà vĩ đại tượng lớn sừng sững ở đây.

Dương Thanh Huyền thân vì là Nhân tộc, càng là có một loại nhiệt huyết dâng trào cảm giác.

Chung Hiệt sắc mặt có chút âm trầm, nói: “Cái kia những võ giả này là chuyện gì xảy ra? Tại sao lại từng cái từng cái xếp bằng ở này?”

Lam Ngưng Hư nói: “Pho tượng này, là toàn bộ Thiên Nhai long nhãn vị trí, hội tụ cực kỳ mạnh mẽ quy tắc cùng linh khí. Lúc trước ngày không cách nào đem chính mình đối với đại đạo lý giải, tất cả đều điêu khắc ở này trong pho tượng. Vì lẽ đó trăm ngàn năm qua, vô số võ giả từ bốn phương tám hướng đuổi tới nơi đây, tìm hiểu đạo pháp, để cầu đột phá. Các ngươi nhìn thấy, đều là chưa có thể đột phá mà chết ở nơi này võ giả, nhưng còn có thiên thiên vạn vạn võ giả đột phá thành công, liền tuyệt trần mà đi.”

“Thì ra là như vậy.”

Bốn người hoàn toàn cảm khái, nhìn thi thể đầy đất, nội tâm dâng lên không tên rung động.

Từ cổ chí kim, một đời đời cường giả tre già măng mọc, theo đuổi thăm dò chính mình nội tâm nói.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Ngươi vừa đi đâu?”

Lam Ngưng Hư cười khổ một tiếng, nói: “Chính là vì đến nhìn chỗ này một chút, nhưng ta đi không có các ngươi nhanh a.”

Thương Nhan nói: “Dối sai, ngươi trước đi, chúng ta sau đi, một đường cũng không thấy người, làm sao sẽ đến chúng ta phía sau?”

Lam Ngưng Hư cười mà không giải thích.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, liền chưa truy hỏi nữa.

Lan Tư hai mắt phóng quang, hưng phấn nói: “Nếu nơi đây huyền diệu như vậy, không bằng chúng ta cũng ở đây tu luyện một phen? Vừa vặn có ba tháng, hơn nữa cũng không cần lo lắng có người đánh lén.”

Dương Thanh Huyền trầm tư một chút, nói: “Được!” Hắn lại nhìn Chung Hiệt cùng Thương Nhan một chút, nói: “Các ngươi thì sao?”

Hai người đồng nói: “Chúng ta tự nhiên cũng phải cần tu luyện, há nguyện bỏ qua cơ hội như vậy.”

Dương Thanh Huyền lại hỏi Lam Ngưng Hư, nói: “Ngươi đây?”

Lam Ngưng Hư cười nhạt một tiếng, nói: “Các ngươi tu luyện đi, ta chỉ là đến nhìn chỗ này một chút.”

Nói, liền ngẩng đầu lên, ngắm nhìn cái kia đá tảng pho tượng, trong con ngươi hơi tạo nên gợn sóng.

Dương Thanh Huyền trong lòng cảm thấy kỳ quái, nhưng rất nhanh liền phản ứng lại, Lam Ngưng Hư tất nhiên là tiên đến đây quá nơi đây.

Hắn biết Lam Ngưng Hư tu luyện cửu tử cửu sinh, không ngừng Luân Hồi vượt kiếp, đã tới nơi đây ngược lại cũng không kỳ quái, sẽ không biết là cái nào một đời.

Ngay sau đó không lại quản việc không đâu, ở pho tượng ngoại vi tìm khối bình địa, liền ngồi xếp bằng hạ tu luyện.

Trên thực tế, bốn người mới vừa gia nhập nơi này thời điểm, liền cảm nhận được linh khí cùng quy tắc rất không tầm thường, chỉ có điều bị cảnh tượng trước mắt chấn nhiếp, mới trong lúc nhất thời không quan tâm đến.

Giờ khắc này bình tĩnh lại tâm tình sau, từng cái từng cái nội tâm mừng như điên, loại này tuyệt đỉnh tài nguyên tu luyện, mặc dù ở thập cường hai mươi bốn trong nhà, cũng không thể có.

Dương Thanh Huyền rất nhanh nhập định.

Bỗng nhiên, hắn cả người run lên, đột nhiên mở mắt ra, ngạc nhiên phát hiện mình một chỗ ở pho tượng hạ, Lam Ngưng Hư đám người, cùng với hơn vạn bộ thi thể, toàn bộ đều biến mất không thấy.

Toàn bộ Thiên Nhai bên trên, cũng chỉ còn sót lại một mình hắn.

“Ở đây là chuyện gì xảy ra, ảo giác sao? Không hề giống a.”

Dương Thanh Huyền triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về bốn phía nhìn tới, cũng không phải là ảo giác.

Liền tại chính mình nhập định nháy mắt, liền đi tới này một chỗ bên trong không gian. Đây cũng là Thiên Nhai huyền diệu bên trong, ở đá tảng pho tượng hạ nhập định tu luyện, mỗi người nội tâm tự thành thế giới.

“Thì ra là như vậy, chẳng trách trong thiên hạ võ giả đều đổ xô tới, mặc dù thân thể tọa hóa, đạo tiêu tan ngã xuống, cũng chưa từng ly khai một bước.”

Dương Thanh Huyền rất nhanh phát hiện này huyền diệu, lúc này an tâm, tiếp tục tu luyện thần thông.

Tự Mạnh Khê đả thương phía sau, liền không có nghiêm túc tu luyện qua, thân thể vẫn nơi đang đổ nát biên giới. Dựa cả vào Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ bảo vệ tâm mạch, cùng với Đạo Văn Đan đại đạo chi lực bảo vệ toàn thân, lúc này mới bình yên vô sự.

Đồng thời cũng cho Dương Thanh Huyền một cái ảo giác, coi chính mình tổn thương cũng không rất nặng.

Cho đến giờ khắc này, Đạo Văn Đan đan lực tiêu hao gần đủ rồi, vận chuyển Thái Thanh Ngọc Quyết đi khắp toàn thân, mới phát hiện nội thương đáng sợ.

Ngoại trừ tâm mạch ở ngoài, hầu như hết thảy kinh mạch cùng khiếu huyệt hủy diệt sạch.

Liền ngay cả hắn đều cảm thấy kinh ngạc, mình là làm sao chống đỡ đến bây giờ?

Ngẫm lại đều là một thân mồ hôi lạnh, vội vàng lại nuốt một ít chữa thương Thánh dược, Toàn Long Đan cũng ăn ba viên, sau đó vận chuyển Thái Thanh Ngọc Quyết, thôi thúc chân khí cùng dược lực, chữa trị nội thương.

Thời gian từng giờ trôi qua, vòng đi vòng lại, không biết qua bao lâu.

Dương Thanh Huyền mở mắt ra, trên mặt mang theo vẻ kinh dị, tự lẩm bẩm: “Lại liền khỏi hẳn, hơn nữa Không Pháp trung kỳ sức mạnh cũng nhận được vững chắc. Là này linh khí quá mạnh mẽ nguyên nhân, hay là ta nuốt đan dược nhiều lắm?”

Hắn trầm tư một trận, nói vậy những nguyên nhân này đều có, hơn nữa hắn vẫn thần biến trung kỳ Thánh Linh đạo thể, này trong lịch sử đều là cực kỳ hiếm thấy.

Thêm vào hai viên hoàn mỹ cấp Đạo Văn Đan vào bụng, cùng với ba viên Toàn Long Đan, còn có các loại chữa thương Thánh dược, cùng với Nhân tộc cao cấp công pháp Thái Thanh Ngọc Quyết, những thứ đồ này bổ trợ cùng nhau, muốn không khôi phục nhanh chóng cũng khó khăn.

Dương Thanh Huyền tầng tầng thở ra một hơi, lại kiểm tra qua một lần thân thể, phát hiện xác thực không có dị dạng sau, lúc này mới giơ tay lên, bấm ra một cái cổ quái quyết ấn, hai ngón tay khép lại ở trước người.

Ở trên cánh tay, ẩn hiện một cái màu đen mạch lạc, phảng phất có chân khí màu đen ở bên trong lưu động, chậm rãi đẩy vào đầu ngón tay, hóa thành một tia ma khí, ở không trung tản ra.

Đây là ở trên lôi đài thời gian, Lan Tư cùng Phong Yên Nhiên dư âm, xông tới trên người hắn, bị hắn mạnh mẽ thu nạp vào đi, mượn tới đánh tan cảnh giới ** cổ.

Trong đó Dạ Xoa tổ lực bị huyết mạch thu nạp, thành vì mình lực lượng một phần.

Mà này chút ma khí, lại bị Dương Thanh Huyền dùng sức mạnh áp chế lại, vẫn trấn trong đan điền, chỉ lo khuếch tán.

Hết lại có Thánh Ma đại điện bên trong sự tình, một lần bị rắn cắn.

Trên thực tế này chút ma khí là từ Phong Yên Nhiên trong cơ thể thả ra, cùng Thánh Ma đồ ma khí hoàn toàn không thể đồng nhất mà nói.

Nhưng Dương Thanh Huyền còn là sợ, vẫn đè lên không dám động, cho đến giờ khắc này thương thế khôi phục, tu vi đạt đến tới đỉnh phong, lúc này mới dám từng tia hút ra đi ra, bức ra bên ngoài cơ thể.

Đúng lúc này, nội tâm hắn đột nhiên động một cái, ngừng bức ra ma khí động tác, mà là xoay tay phải lại, đem một khối đen kịt không ánh sáng tảng đá cầm trong tay, tỉ mỉ quan sát, chính là cái kia âm Dương Ma Thạch.

Vừa nãy đang bức ra ma khí thời điểm, khối đá này đột nhiên có phản ứng, tựa hồ tác động lại tâm thần hắn.

“Tương truyền tâm diễm liền ẩn giấu ở này trong đá, chỉ là phải như thế nào mới có thể thu được được đây?”

Dương Thanh Huyền trăm bề không được giải, đem Ma Thạch nâng bên tay phải trên, quan sát tỉ mỉ.

Ngoại trừ bằng phẳng vô quang, toàn thân đen kịt, ẩn chứa dị lực ở ngoài, cũng nhìn không ra lý lẽ gì.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến một trận, tay trái đánh ra mấy đạo quyết ấn, đem tay trái tự mình phong ấn.

Chỉ lo bên trong đại chôn vùi hóa Ma Ấn tái sinh dị biến.

Làm tốt tất cả những thứ này sau, mới thận trọng phân ra một đạo tâm thần, hướng về âm Dương Ma Thạch trên tìm kiếm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1384: Khống Chế Tâm Diễm, Thái Hư Cổ Kính

“Ầm ầm!”

Tâm thần vừa chạm đến Ma Thạch nháy mắt, thì có một cỗ lực lượng cường đại, phảng phất trong đầu nổ tung ra.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, nghĩ muốn đem Ma Thạch ném xuống, cũng đã không thể, Ma Thạch như lần trước giống như vậy, chậm rãi sáp nhập vào hắn trong lòng bàn tay, cường đại ma khí rót vào kinh mạch, tập kích toàn thân.

“Đáng chết! Làm sao sẽ bá đạo như vậy!”

Dương Thanh Huyền người đổ mồ hôi lạnh, vội vàng vận chuyển Thái Thanh Ngọc Quyết, điều động sức mạnh toàn thân chống lại.

Nhưng này ma khí cực kỳ lợi hại, đem chân nguyên một điểm điểm nuốt chửng, hướng về trái tim cùng vùng đan điền tuôn tới.

Dương Thanh Huyền lấy ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, khoách tán ra lớn chừng quả đấm hào quang, đem tâm mạch bảo vệ.

Lại vận chuyển Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết, bốn loại hỏa diễm bị mạnh mẽ thôi thúc, hướng về cái kia ma khí đốt đi.

Bên trong kinh mạch truyền đến thống khổ to lớn, rồi mới miễn cưỡng đem ma khí chống đỡ ở chu Thiên chi ngoại, cũng không có xâm vào bên trong cơ thể chủ yếu huyệt vị, nhưng thân thể mỗi cái vị trí, đã bắt đầu bị ma hóa.

Dương Thanh Huyền lấy ra một viên hoàn mỹ cấp Đạo Văn Đan, trực tiếp nuốt vào trong bụng, nháy mắt dược lực khuếch tán, đại đạo diễn biến, mới rốt cục đem ma khí ngắn ngủi áp chế lại.

Dương Thanh Huyền nội tâm mắng thầm: “Đáng chết, lại tiêu hao ta một viên hoàn mỹ cấp Đạo Văn Đan.”

Ngẫm lại đều một trận nhức nhối.

Đến đây, hắn chỉ còn dư lại một viên hoàn mỹ cấp Đạo Văn Đan. Tiến nhập Top 100 một viên, trở thành đài chủ một viên, yên tĩnh Chỉ Đình tặng cho một viên, Thi Ngọc Nhan tặng cho một viên. Ở bị Mạnh Khê kích thương sau, cũng đã liên tục nuốt vào hai viên. Giờ khắc này một quả cuối cùng, cũng bất chấp.

Đúng lúc này, cái kia bốn hỏa dưới áp chế ma khí, đột nhiên xảy ra biến hóa, giống như là thuỷ triều biến mất, nhưng nhưng lưu lại một luồng vô sắc lực vô hình, vẫn còn đang cùng bốn hỏa chống chọi, chỉ có điều cái kia vô sắc lực vô hình bên trong, đầy rẫy hỏa chi đạo văn.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Tâm diễm?!”

Hắn chưa từng gặp tâm diễm, nhưng giờ khắc này ma khí trào lui ra, lưu lại nguồn sức mạnh kia, nhưng cho hắn cực kỳ cảm giác quen thuộc.

Loại quen thuộc này, cũng không phải là từng thấy, mà là Hỏa chi bản nguyên.

Dương Thanh Huyền khống chế bốn hỏa, đối với Hỏa chi bản nguyên lý giải, đương thời hiếm có xuất kỳ hữu giả.

Nội tâm mừng như điên bên dưới, vội vàng vận chuyển Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết, khởi động bốn hỏa hướng về cái kia tâm diễm bao đi.

Ngay trong nháy mắt này, Dương Thanh Huyền bị đau kêu một tiếng, phảng phất toàn thân đều thiêu đốt.

Rõ ràng không có hỏa diễm, nhưng có loại bị quay nướng cảm giác, truyền khắp toàn thân, thống khổ khôn kể.

“Lão tử bốn hỏa đều nắm trong tay, cũng không tin áp chế không nổi ngươi!”

Dương Thanh Huyền trong lòng sinh ra một luồng ngạo khí, cố nén như tê liệt thống khổ, hai tay nhanh chóng bấm quyết, một mặt áp chế tâm diễm, một mặt thôi thúc Đạo Văn Đan dược lực cùng đạo lực.

Thiên địa vạn vật, không ai không ở đại đạo quy tắc bên dưới.

Dương Thanh Huyền thân thể trên da thịt, che kín đại đạo hoa văn, toàn thân như Thánh khí giống như vậy, tỏa ra rộng lớn Đạo ý.

Cái kia tâm diễm tuy mạnh, nhưng ở đại đạo áp chế, bốn hỏa chống chọi, cùng với Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết ảnh hưởng, từ từ nhược hóa hạ xuống.

Không biết qua bao lâu, Dương Thanh Huyền trên người đạo văn một điểm điểm biến mất biến mất, cuối cùng quy về hư vô.

Cái kia bị tâm diễm quay nướng thống khổ vẻ mặt, cũng biến thành bình tĩnh tường hòa.

Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn, lấy nhất định tần suất biến hóa, mỗi một lần biến hóa, đều sẽ có kỳ dị hỏa diễm sinh ra, là năm loại nguyên hỏa ở lẫn nhau tạo thành, diễn biến thiên hạ vạn hỏa.

Sau đó, Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn tần suất không ngừng tăng nhanh, những ngọn lửa kia từ ngón tay kích? Bắn mà ra, ở trên không bên trong ngưng tụ thành các loại cổ quái đồ án.

Dương Thanh Huyền phảng phất đắm chìm bên trong, vui sướng vô cùng.

Làm cái cuối cùng hỏa diễm diễn biến sau khi hoàn thành, Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn dừng lại, liền như lão tăng nhập định giống như, cũng không nhúc nhích nữa.

Đúng lúc này, cái kia phía sau to lớn ngày không cách nào trong pho tượng, bỗng nhiên bắn - ra một đạo lưu quang, rơi vào Dương Thanh Huyền phía trước, hóa thành một người đàn ông, toàn thân đều quấn ở bên trong hắc bào, không thấy rõ khuôn mặt.

Trong tay nam tử ôm một mặt đồng thau cổ kính, mặt trên khắc rõ dã thú cùng quấn cành hoa văn, nhìn thấy được vô cùng dày nặng, mặt kính hoàn toàn mơ hồ, lan ra khí tức quái dị.

Nam tử nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn một hồi, cái kia bén nhọn ánh mắt, dường như muốn xuyên thấu Dương Thanh Huyền thân thể, trực thấu linh hồn.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên ngạc nhiên, lập tức từ trong tu luyện phục hồi tinh thần lại, nhìn chăm chú lên trước mắt người áo bào đen, cả kinh nói: “Ngươi là ai?!”

Người áo bào đen đem cổ kính giơ lên, ở Dương Thanh Huyền trước mặt loáng một cái.

Dương Thanh Huyền cả người run lên, trên mặt kinh ngạc vẻ mặt, dần dần trở nên dại ra, như hóa đá giống như ngồi xếp bằng ở cái kia, hai mắt vô thần, không nhúc nhích.

Nam tử nhìn hắn, khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng, nói: “Này là có thể chăm nom kiếp trước và kiếp này Thái Hư Cổ

Kính, có thể để cho ngươi mê muội ở tuyệt vời hư huyễn bên trong, lại cũng không trở về được hiện thực. Kỳ thực, người hồ đồ cả đời, không hẳn không phải là chuyện tốt a.”

Nam tử thu hồi cổ kính, ngẩng đầu lên, nhìn chằm chằm ngày không cách nào pho tượng liếc mắt nhìn, liền quay người lại, biến mất ở trong hư không.

…

“Ở mảnh này mặt trời ánh sáng thần thánh hạ, lại không ai có ngươi vinh dự một nửa.”

“Ta đi rồi phía sau, sợ là lại không có thể trấn áp ở thiên địa Tôn giả người.”

“Kèm theo mảnh này Sơ Dương hào quang, từ cổ chí kim, chứng minh ta đã từng tới.”

“Từ đây góc biển chân trời, trên dưới cổ kim, vĩnh viễn không chia cách.”

“Trời sinh ngốc thiếu, mỗi lần đều phải phản kháng, mỗi lần đều chịu đòn, thật tiện!”

“Người sở dĩ buồn phiền quá nhiều, cũng là bởi vì trí nhớ quá tốt.”

“Lẽ nào ta muốn chết tại đây sao? Tinh Vũ Bàn?”

Côn Lôn Sơn hạ, Dương Thanh Huyền ý thức bắt đầu trở nên mơ hồ, đột nhiên, đại địa bên dưới truyền đến chấn động, một đạo cực quang, nhảy vào Cửu Tiêu hoàn vũ.

Dương Thanh Huyền cả người chấn động mạnh, cái kia cực quang bên trong, hắn nhìn thấy một cái vòng tròn tựa như đồ vật, mặt trên có vạn đạo phù văn lóe lên, không ngừng phá toái hư

không.

“Tinh Vũ Bàn?”

Dương Thanh Huyền nội tâm không tên liền xẹt qua này ba chữ, nhưng rất nhanh, trên vai trái truyền đến đau nhức, Tử Viêm theo kinh mạch lan tràn, truyền khắp toàn thân.

Nhưng vào lúc này, chỗ mi tâm của hắn hóa ra tử vân dấu ấn, sau đó lại biến thành Hồng Vân, quang mây, Bạch Vân, mây đen.

Năm loại màu sắc hỏa diễm huy hiệu ở chỗ mi tâm đan xen lấp lóe, cuối cùng “Oanh” một tiếng, đưa hắn thiêu đốt.

Dương Thanh Huyền toàn bộ bóng người, giống như là một đóa vĩnh cửu không tắt hỏa diễm, hình ảnh ngắt quãng ở một sát na kia, cho đến Vĩnh Hằng.

…

“A!”

Ngày không cách nào đá tảng pho tượng hạ, Dương Thanh Huyền quát to một tiếng, đột nhiên phun ra một ngụm máu đến, trợn trừng hai tròng mắt mở, hoảng sợ nhìn về phía trước, lồng ngực chập trùng kịch liệt.

“Xảy ra chuyện gì, mới vừa rồi rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?”

Dương Thanh Huyền trong đầu không ngừng nhớ lại các loại hình tượng, không khỏi sắc mặt trắng bệch, hoảng sợ nói: “Thánh khí bảng xếp hạng thứ năm mươi bốn Thái Hư Cổ Kính!”

“Người áo đen kia là ai? Làm sao tới chỗ này?”

Dương Thanh Huyền đứng dậy, hướng về bốn phía nhìn tới, như cũ không có một bóng người.

“Cái kia Thái Hư Cổ Kính thật là lợi hại, càng để ta rơi vào kiếp trước và kiếp này không thể tự thoát ra được, nếu không có tâm diễm có khắc chế ảo giác, tuân thủ nghiêm ngặt bản tâm kỳ hiệu, lần này sợ là không về được.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến đây, không khỏi mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Mà cuối cùng thoát ly ảo cảnh thời gian, chỗ mi tâm năm hỏa hợp nhất cảnh tượng, nhưng là sâu lạc trong đầu, lái đi không được.

“Đó chính là năm hỏa hợp nhất, vĩnh cửu đốt thân à…”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1385: Khước Từ Ý Tốt, Đại Uy Thiên Long

Dương Thanh Huyền trong đầu không ngừng nhớ lại "Vĩnh cửu đốt" một khắc đó, giống như là thời không đông lại giống như vậy, dung nhập vào hắn võ ý đạo niệm bên trong.

Nếu như người áo đen kia biết mình cố ý đi một chuyến, không chỉ có không có thể đem Dương Thanh Huyền vây chết, trái lại trợ hắn triệt để khống chế tâm diễm, đồng thời nhìn thấy "Vĩnh cửu đốt thân thể", sợ là tại chỗ liền muốn hộc máu.

"Có thể khống chế Thái Hư Cổ Kính, đồng thời tùy ý lui tới Thiên Nhai, còn có thể xuất hiện ở ta tu luyện trong óc, người này chỉ sợ cũng kinh thiên động địa đại nhân vật chứ?"

Dương Thanh Huyền ánh mắt lóe lên vẻ lạnh lùng.

Ra người áo bào đen chuyện này, hắn đã không yên lòng ở này tu luyện, lúc này tập trung ý chí, từ tu luyện trong ý thức lùi ra.

Sau một khắc, liền trở lại Thiên Nhai tận đầu, ngày không cách nào đá tảng pho tượng hạ, cái kia vạn ngàn thi thể ngoại vi.

Dương Thanh Huyền mở mắt ra, phát hiện Lan Tư bọn họ tất cả đều mất, chẳng biết lúc nào rời đi.

Hắn cũng đứng dậy, nhìn ngày không cách nào pho tượng một chút, liền hướng về Thiên Nhai đi đến.

Rất nhanh, rồi rời đi cái kia đá tảng pho tượng, xuất hiện trên Thiên Nhai. Thời khắc này Thiên Nhai, càng không giống trước như vậy quạnh quẽ, mà là phi thường náo nhiệt.

Top 100 võ giả, tất cả đều tới.

Giờ khắc này vẫn còn tích phân cuộc thi xếp hạng, nhưng bởi vì lịch trình quá nhiều, phần lớn tuyển thủ đều ở lại Thiên Nhai nghỉ ngơi, bắt đầu tranh tài lại đi Thương Lan Hải.

Dương Thanh Huyền đã đem mặt nạ gỡ xuống, lui tới võ giả đa số đều không nhận ra hắn, tò mò đánh giá, có chút còn tưởng rằng hắn là tại chỗ cư dân.

“Thanh Huyền ca ca!”

Đột nhiên một đạo ngạc nhiên tiếng kêu truyền đến, ở một gian cửa hàng trước mặt, Hoa Thanh gặp được Dương Thanh Huyền, cao hứng nhảy lên, vội vàng chạy tới đón tiếp.

Tựa hồ nghe được Hoa Thanh thanh âm, lúc này mới gây nên bốn phía võ giả khiếp sợ, từng cái từng cái ngạc nhiên quay mặt lại.

“Hắn chính là Dương Thanh Huyền? Ta còn tưởng rằng là xấu xí đây, nguyên lai dài đến chỉ so với ta thiếu một chút điểm a.”

“Nhân gia mang mặt nạ chỉ là vì che dấu thân phận, dài đến chỉ so với ngươi kém một... Ta... Nôn...”

Làm người thứ hai nhìn thấy người thứ nhất lợn mặt dáng dấp sau, trong dạ dày quay cuồng một hồi, không nhịn được mửa đi ra, đồng thời vội vàng chạy mở.

Hoa Thanh cũng không kiêng kị, lôi kéo Dương Thanh Huyền tay liền chạy vào cửa hàng, lớn tiếng nói: “Tỷ tỷ, Thanh Huyền ca ca đã về rồi!”

Dương Thanh Huyền phát hiện, đây chính là trương đồ tể cửa hàng, trong lòng vô cùng kinh ngạc.

Từ hậu viện lập tức đi ra mấy người, chính là Hoa Linh, Hoa Hâm, bên cạnh người còn có một vị nho nhã trường sam nam tử.

Hoa Hâm gấp vội vàng giới thiệu: “Thanh Huyền công tử, vị này chính là Đại La tiên sơn chưởng môn Tân Vân.”

Dương Thanh Huyền đúng mực được rồi hạ lễ tiết.

Tân Vân trong con ngươi tinh quang lấp lóe, vô cùng tán thưởng nói rằng: “Thanh Huyền công tử bắn giết Cổ Diệu, danh chấn thiên hạ, ngưỡng mộ đã lâu đến cực điểm. Hiện nay lại giúp tệ phái hai vị liệt đồ nhảy vào Top 100, bản tọa thật đang cảm tạ. Thanh Huyền công tử sau này sẽ là ta Đại La tiên sơn vĩnh viễn bằng hữu.”

Dương Thanh Huyền khách khí mấy lần.

Mấy người liền tiến vào hậu viện bên trong phòng khách vào chỗ.

“Vĩnh viễn bằng hữu” này năm chữ phân lượng cũng không nhẹ, Tân Vân không mất thời cơ cho Dương Thanh Huyền một viên đẳng cấp cao nhất Đại La tiên lệnh.

Dương Thanh Huyền trong lòng rõ ràng, Tân Vân sở dĩ giao hảo hắn, then chốt còn tại ở hắn biểu hiện ra sức mạnh cùng tương lai tiềm năng.

Bằng không chỉ là đem Hoa Thanh Hoa Linh tỷ muội đưa vào Top 100, còn chưa đủ lấy gây nên Tân Vân coi trọng như vậy.

Dương Thanh Huyền tự nhiên thu nhận, vào giờ phút này, chính là thiếu nhất lực lượng thời điểm, có thể lôi kéo Đại La tiên sơn, đáy lòng đều cười lên hoa.

“Không biết Thanh Huyền công tử đối với cái kia đứng thứ nhất, nắm bắt lớn bao nhiêu?”

Tân Vân đi thẳng vào vấn đề, dứt khoát lại hỏi.

Dương Thanh Huyền cũng không tránh né, cũng không khiêm tốn, nói: “Đệ nhất ta quyết định.”

Tân Vân nở nụ cười, nói: “Tốt, rất nhiều năm đều chưa từng thấy hướng về Thanh Huyền công tử thiên tài như vậy. Ta nghe nói công tử là xung quan giận dữ vì hồng nhan, đến tham gia luận võ, hoàn toàn là vì Vu gia cô gái kia?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đúng thế.”

Tân Vân khẽ mỉm cười, nói: “Công tử phong thần tuấn tú, đứng đầu vô song, dẫn tới thiên hạ mỹ nữ chân thành, là một cách tự nhiên sự tình. Ta Đại La tiên sơn cũng không thiếu đẹp nữ đệ tử, tỷ như Hoa Thanh Hoa Linh tỷ muội, thiên tư thông minh, hiểu ý, hơn nữa cùng công tử cũng rất có ngọn nguồn, không biết công tử có thể có ý nguyện nhận lấy? Đương nhiên, nàng tỷ muội tự nhiên không cách nào cùng Vu gia, Thi gia ngàn vàng so với, nhưng công tử thu tại người một bên làm tiểu thiếp cũng tốt, làm một đôi thiếp thân nha hoàn cũng tốt, ở rất nhiều phương diện cũng có thể bù đắp Vu gia, Thi gia cô gái không đủ, đem công tử phục vụ chu đáo chu toàn, chẳng phải đẹp thay?”

Hoa Thanh Hoa Linh khuôn mặt một hồi liền đỏ bừng tím bầm, thậm chí khẩn trương mười ngón run rẩy, nhưng cũng vẫn chưa phản bác, mà là ngượng ngùng cúi đầu, đùa bỡn chéo áo.

Tân Vân sẽ hướng về Dương Thanh Huyền nói tới chuyện này, các nàng tỷ muội là biết đến, nhưng cũng không nghĩ tới thẳng thừng như vậy, trực tiếp, thậm chí là đi thẳng vào vấn đề liền nhắc đến.

Dương Thanh Huyền suýt chút nữa phun ra một ngụm máu đến, vội vàng đứng lên, ôm quyền nói: “Tân đại nhân nói nói quá lời. Ta luôn luôn đem Hoa Thanh Hoa Linh làm muội muội đối xử, tuyệt không ý đồ không an phận. Hơn nữa lấy hai tỷ muội điều kiện, làm người tiểu thiếp hoặc là nha hoàn, nhất định chính là chuyện nhân thần cộng phẫn, vạn vạn không được. Cho tới chính thất, ta đã lòng có tương ứng, không cách nào sửa lại.”

Hoa Thanh Hoa Linh đầu thấp càng rơi xuống, mười ngón sâu sắc bấm vào thịt bên trong.

Tuy rằng sớm có chuẩn bị tâm lý, nhưng Dương Thanh Huyền cự tuyệt thời điểm, vẫn là không nhịn được sâu sắc thất vọng.

Hoa Hâm ở một bên, cũng là nội tâm thở dài.

Tân Vân than thở: “Công tử nếu tâm ý đã quyết, ta cũng sẽ không miễn cưỡng.”

Nói, mấy người lại tán gẫu một phen, nói tới Thiên Nhai việc thời gian, Hoa Hâm cười nói: “Thiên Nhai tuy rằng mờ ảo, nhưng ở thập cường hai mươi bốn trong nhà, cũng không phải là cái gì bí mật. Cho tới cư dân nơi này, cũng là từ tinh vực các nơi lại đây ẩn cư cường giả, mục đích đúng là vì cảm ngộ Thiên Đạo, tìm kiếm đột phá thời cơ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia Đại La tiên sơn tại sao lại ở tấm này đồ tể trong nhà? Chẳng lẽ cùng tấm này đồ tể có giao tình?”

Tân Vân cười nói: “Trương đồ tể ta ngược lại cũng nhận ra, nhưng cũng không quen thuộc. Thiên Nhai tài nguyên tu luyện, cũng đã bị những người này chiếm hết, ngoại trừ thuê ở ngoài, chớ không có cách nào khác. Tuy rằng những người này vô cùng không dễ tiếp xúc, nhưng cõi đời này bất luận là đồ vật gì, đều có giá cả.”

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu.

Nhưng chỉ cần suy nghĩ một chút, liền biết thuê giá cả, tất nhiên là cao hù chết người.

Phải biết tùy tiện một cái hoàng mao đứa bé, liền dám mở miệng hỏi hắn muốn Đạo Văn Đan.

Sau đó, Dương Thanh Huyền liền ở Hoa Thanh an bài xuống, cầm một căn mật thất, chuẩn bị tiếp tục tu luyện.

Đúng lúc này, lại có khách không mời mà đến đến.

...

Thiên Nhai bên trên, Côn Na cùng Kha Lạc bước chậm ở tảng đá trên đường.

Côn Na vẻ mặt nghiêm túc, nói: “Không nghĩ tới càng là Đại Uy Thiên Long hài cốt, chẳng trách từ Thánh khí trên bảng biến mất rồi, ta còn tưởng rằng cái này Thánh khí ra đời tự chủ linh thức, phá không mà đi, ly khai Thương Khung tinh vực.”

Kha Lạc nội tâm ngạc nhiên, nói: “Kim cổ tới nay, đến cùng xảy ra chuyện gì, liền ngay cả Đại Uy Thiên Long đều hư hại, bị người đổi thành một lối đi, thực sự là hoang đường! Hoang đường a!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1386: Hắc Bào Nhân Thân Phận, Nhất Định Không Dám Vi

Côn Na nói: “Trên con đường này đầy rẫy các loại kỳ dị quy tắc, hẳn là Thánh khí hài cốt lưu lại dư uy, lại bị người tiến hành cải tạo, liền thành bộ dáng bây giờ. Hơn nữa dưới đường phố, đích thật là bên trong đều long huyệt vị trí, vẻn vẹn dựa vào Thánh khí hài cốt là không trấn áp được, hẳn còn có cái khác bố trí. Kim cổ tới nay Nhân tộc, xác thực cường đại làm người đáng sợ a.”

Kha Lạc cau mày nói: “Cái khác bố trí? Con đường này chúng ta đã đi rồi mấy lần, điểm cuối tức là khởi điểm, vẫn chưa phát hiện dị thường gì.”

Côn Na nói: “Toàn bộ Thiên Nhai trình một cái bế hoàn trạng thái, nhìn thấy được qua quýt bình bình, chỉ là đơn giản không gian kết nối, nhưng ở này đối tiếp không gian ở ngoài, nhưng để ta cảm nhận được bất phàm khí tức, vậy hẳn là là toàn bộ Thiên Nhai long nhãn, nhưng thủy chung lơ lửng không cố định, làm người khó có thể truy tìm.”

Kha Lạc trong mắt hàn quang lóe lên, nói: “Đã như vậy, không bằng đem không gian này xé ra, nhìn bên ngoài rốt cuộc là cái gì.”

Côn Na trầm giọng nói: “Ngàn vạn lần không thể! Bây giờ Nhân tộc, tiếp xúc càng nhiều, lại càng có thể cảm nhận được sự cường đại của bọn hắn cùng đáng sợ. Hiện tại đã không phải là chúng ta quát tháo phong vân cái kia trung cổ, làm bất cứ chuyện gì đều phải cực kỳ thận trọng.”

Kha Lạc thở dài, nói: “Hiểu, mẫu trên đại nhân.”

Thân ảnh của hai người một trước một sau, biến mất ở Thiên Nhai bên trên.

…

Dương Thanh Huyền ở trương đồ tể trong nhà cầm một căn mật thất, chính muốn đi vào tu luyện, nhưng phát hiện trong mật thất đã có ba bóng người, đứng yên ở cái kia, tựa hồ chuyên môn đang chờ hắn.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nói: “Thi Diễn đại nhân! Vu Hiền đại nhân!”

Còn có một tên lão giả lưng còng, tóc bạc trắng, chính là Vu gia đại quản gia Vu Sơn.

Thi Diễn cổ quái nhìn hắn, hỏi: “Ngươi tới Thiên Nhai đã có hơn một tháng, nhưng hành tung hoàn toàn không có, kỳ quái, ngươi đi nơi nào?”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, không nghĩ tới chính mình tại cái kia đá tảng pho tượng hạ tu luyện, đã vượt qua hơn một tháng, lập tức đem trải qua giản lược nói một lần.

Ai biết Vu Hiền cùng Thi Diễn đều hoàn toàn biến sắc, Vu Sơn cũng trong con ngươi tinh quang lấp lóe.

Dương Thanh Huyền có chút không tìm được manh mối.

Thi Diễn cười khổ một tiếng, nói: “Thật là khí vận. Này Thiên Nhai ta tới mười lần không ngừng, nhưng chưa từng thấy ngày không cách nào đá tảng pho tượng.”

Vu Hiền nói: “Ta cũng chưa từng thấy.”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, cả kinh nói: “Pho tượng kia cùng hơn vạn thi thể, không ngay đường phố tận đầu sao? Làm sao sẽ chưa từng thấy?”

Thi Diễn nói: “Thiên Nhai là một cái không có cuối đường phố, khởi điểm chính là điểm cuối, điểm cuối lại trở về khởi điểm, tuần hoàn đền đáp lại, sinh sôi liên tục, ở đâu ra tận đầu?”

Vu Hiền nói: “Này Thiên Nhai, là ngày không cách nào dùng một cái tàn tạ Thánh khí làm trụ cột, thêm vào các loại cấm chế thần thông, mới tạo ra. Vì chính là trấn áp lại bên trong đều Chân Long Chi Nhãn, đồng thời cùng Tinh Cung hình thành một thiên một địa hấp dẫn lẫn nhau tư thế. Tương truyền ngày không cách nào đem chính mình đá tảng pho tượng bày đặt ở Thiên Nhai long nhãn nơi, trấn áp cả con đường nói. Từ cổ chí kim vô số cường giả mộ danh mà đến, ở tượng lớn trước mặt tu luyện, cho đến tọa hóa. Nhưng những thứ này chỉ là truyền thuyết, bởi vì chỉ có số rất ít nhân tài có thể dưới cơ duyên xảo hợp, gặp được ngày không cách nào đá tảng pho tượng, đa số võ giả cả một đời cũng không thấy được.”

Dương Thanh Huyền kinh sợ đến mức há to mồm, hắn đột nhiên nghĩ lên Lam Ngưng Hư, Lam Ngưng Hư đi ở bọn họ đằng trước, nhưng ở phía sau mặt mới đến, bắt đầu hắn còn tưởng rằng Lam Ngưng Hư giả vờ mê hoặc, hóa ra là thật sự.

Vu Sơn cũng hắc tiếng cười nói: “Này Thiên Nhai trên cư dân, ngươi cho là bọn họ vì sao phải cư ngụ ở nơi này địa?”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Cũng là vì cái kia ngày không cách nào đá tảng pho tượng?”

Vu Sơn gật đầu nói: “Chính là.”

Thi Diễn cười khổ nói: “Vận may của ngươi tốt, thật không phải là người bình thường có thể so.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, đột nhiên kêu lên:

"Không đúng, không đúng, ta ở đá tảng pho tượng trước tĩnh tu thời điểm, còn bị người dùng Thái Hư Cổ Kính đánh lén. Chứng minh có người có thể tùy ý đạt đến đá tảng pho tượng."

Ngay sau đó, hắn đem chính mình trúng rồi Thái Hư Cổ Kính ảo cảnh một chuyện, cùng với làm sao giải thoát đi ra, tỉ mỉ giảng thuật một lần.

Thi Diễn ba người đều là sắc mặt ngưng trọng.

Ba người liếc nhau một cái, trao đổi ánh mắt, tựa hồ ở hạch đối với tin tức gì.

Dương Thanh Huyền nói: "Làm sao, chẳng lẽ ba vị đã đoán được là ai?"

Thi Diễn thở dài, nói: "Ngươi quả nhiên thông minh, chỉ từ ánh mắt của chúng ta giao lưu bên trong bắt được trọng điểm. Như là suy đoán của chúng ta không sai, người kia hẳn là Dương Vân Kính."

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, nhưng rất nhanh liền tỉnh táo lại.

Kỳ thực hắn sớm có suy đoán, chỉ là nội tâm không dám xác định. Giờ khắc này Thi Diễn nói chuyện, hầu như liền xác định không thể nghi ngờ.

Thi Diễn nói: "Thái Hư Cổ Kính đích thật là ở Tinh Cung bên trong, hơn nữa có thể tự do vãng lai Thiên Nhai long nhãn, cũng chỉ có đương đại Nhân Hoàng. Không nghĩ tới Dương Vân Kính như vậy bỉ ổi, lại ở chỗ này động thủ."

Vu Hiền nói: "Xem ra là Dương Thanh Huyền tồn tại, đã đối với hắn sinh ra uy hiếp cực lớn. Vốn lấy Dương Vân Kính sức mạnh, không phải như vậy cấp bách a, chẳng lẽ có cái gì chúng ta không biết tin tức?"

Thi Diễn nói: “Chuyện này xác thực đáng giá cân nhắc, tốt ở sau đó chính là tứ cường, đệ nhất tranh đoạt chiến. Mãi đến tận tìm hiểu thiên địa đôi bảng trước, đều sẽ không còn có nguy hiểm. Thanh Huyền, này đệ nhất danh hiệu, ngươi có chắc chắn hay không?”

Dương Thanh Huyền kiên định nói: “Tình thế bắt buộc!”

Thi Diễn lén lút nhìn Vu Hiền một chút, thấy hắn mặt không hề cảm xúc, không khỏi nở nụ cười.

Trên thực tế, Vu Hiền đồng ý cùng hắn một đạo đến đây, trên căn bản cũng đã nhận định Dương Thanh Huyền người con rể này.

Vu Hiền nói: “Ngươi có thể khống chế tâm diễm, điều khiển năm hỏa, đồng thời ở trong tranh tài đánh vỡ Thánh Linh đạo thể ràng buộc, liên tiếp đột phá, ta đối với ngươi cũng là rất tốt nhìn. Hi vọng ngươi không nên phụ lòng ta, còn có tiểu nữ một phần tâm ý.”

Vu Hiền lời này vừa nói ra, càng là minh tỏ rõ thái độ rồi.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, vội vàng ôm quyền nói: “Đa tạ Vu Hiền đại nhân!”

Thi Diễn nói: “Bây giờ còn gọi Vu Hiền đại nhân?”

Dương Thanh Huyền há có không hiểu, vội vàng nói: “Nhạc...”

Nhưng còn chưa lối ra, đã bị Vu Hiền cắt đứt, hừ lạnh nói: “Nói còn quá sớm, cái từ kia, chờ ngươi đánh bại quần hùng thiên hạ, đoạt được đệ nhất nói sau đi.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Đại nhân yên tâm, ta nhất định sẽ!”

Thi Diễn nói: “Vu gia nữ nhi sự tình làm xong, Thanh Huyền a, hiện tại nên đến nói chuyện nhà ta Ngọc Nhi chuyện.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, vội vàng nói: “Việc này quá mức nguy hiểm, tuyệt đối không thể!” Đồng thời liếc trộm Vu Hiền một chút, chỉ thấy hắn mặt không hề cảm xúc, đứng chắp tay, hiển nhiên đối với chuyện này cũng không phản đối.

Thi Diễn sầm mặt lại, lạnh lùng nói: “Nhà ta Ngọc Nhi cùng ngươi có cha mẹ chi mệnh, môi giới nói như vậy, ngươi há có thể làm trái? Lẽ nào ngươi muốn làm cái kia xảo trá chẳng ra gì con trai?!”

Dương Thanh Huyền mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, ôm quyền nói: “Tại hạ thân đời không rõ, hết thảy đều còn đang trong sương mù, đợi điều tra rõ thân thế sau, như thật có chuyện này ư, kiên quyết không dám làm trái.”

Chương 1387: Quân Tử Xem Xét Thời Thế, Cướp Giật Thiên Địa Song Bảng

Thi Diễn này mới lộ ra nụ cười vui mừng, Dương Thanh Huyền lời này, không thể nghi ngờ là đáp ứng rồi.

Chỉ có Dương Thanh Huyền đau cả đầu, như chính mình thật cùng Thi Ngọc Nhan có hôn ước lời, việc này làm sao hướng về Khinh Nguyệt cùng Tử Diều Hâu bàn giao?

Từ Thương Khung luận võ bắt đầu đến nay, gặp bao nhiêu chào hàng nữ nhi? Hiện tại liền ngay cả thập cường hai mươi bốn gia, cũng bắt đầu chào hàng.

Trên thực tế, Thương Khung tinh vực lượng lớn tông môn quan hệ giữa, đều dựa vào hôn nhân quan hệ đến gắn bó.

Hôn nhân quan hệ cũng là võ giả ở trong tông môn địa vị trọng yếu thể hiện.

Ngươi nếu như cưới thập cường hai mươi bốn gia nhà ai tông chủ dòng chính con gái, như vậy ở trong tông môn, coi như là chưởng môn cũng phải đối với ngươi một mực cung kính.

Thi Diễn nói: “Chúng ta lần này tới tìm ngươi, ngoại trừ nữ nhi sự tình ở ngoài, còn muốn với ngươi nói chuyện hạ tìm hiểu Thiên Địa song bảng việc. Như là Nhân Hoàng thật muốn giết ngươi, nhất định sẽ ở tìm hiểu Thiên Địa song bảng thời điểm ra tay, ta cùng Vu Hiền huynh đề nghị là, ngươi đoạt được đệ nhất sau, liền trực tiếp ly khai Cửu Tiêu Thương Lan Hải, từ bỏ ngộ bảng một hoàn. Tuy nói cực kỳ đáng tiếc, nhưng đây cũng là biện pháp ổn thỏa nhất.”

“Từ bỏ à…”

Dương Thanh Huyền nội tâm hết sức giãy dụa, Thiên Địa song bảng chính là Thương Khung tinh vực ngày Thánh khí, ẩn chứa trong tinh vực hết thảy đại đạo quy tắc, từ các thời kỳ Nhân Hoàng khống chế, nếu không có Thương Khung luận võ, người bình thường cả đời cũng không thể có cơ hội tìm hiểu.

Thi Diễn nói: “Ta biết để cho ngươi làm ra quyết định này, là rất khó khăn sự tình. Nhưng ngoài ra, lại không có pháp thuật khác. Một khi rơi vào Thiên Địa song bảng ràng buộc hạ, sinh tử liền toàn bộ từ Nhân Hoàng khống chế.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Việc này ta biết thận trọng suy tính.”

Thi Diễn thấy hắn như vậy do dự, cực kỳ khuyên bảo nói: “Thiên phú của ngươi cùng thực lực, mặc dù không có tìm hiểu Thiên Địa song bảng khâu này, thành tựu tương lai cũng vô khả hạn lượng. Chính là quân tử xem xét thời thế, quyết định lấy hay bỏ.”

Thi Diễn lại khuyên một trận, sau đó lấy ra một cái bảo giáp cho hắn, nói: “Cái này xanh khôi yển giáp cho ngươi, chính là Bán Thánh khí, chỉ đơn giản hơn tế luyện một hồi liền có thể sử dụng.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, vô cùng cảm kích.

Chỉ thấy cái kia chiến giáp vì là đồng thau vẻ, lóe u hào quang màu xanh lục, ngực giáp trên có dữ tợn hung thú, hộ tống trên eo nhưng là to lớn màu xanh nước biển bảo thạch, cánh tay giáp trên quấn quít lấy Song Long, phát sinh hung mãnh mênh mông khí tức, vừa nhìn liền tuyệt không phải vật phàm.

Thi Diễn mỉm cười nói: “Chúng ta cũng không quấy rầy ngươi tu luyện, ngươi dùng chút thời gian đem này chiến giáp tế luyện một phen đi.”

Đem Thi Diễn ba người đưa đi sau, Dương Thanh Huyền đang chuẩn bị bế quan tế luyện cái kia chiến giáp, lại đột nhiên phát hiện trong mật thất lại thêm ra một người.

Hắn cả kinh nói: “Ngươi...”

Người tới là Lam Ngưng Hư.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Vừa nãy ta cùng Thi Diễn đối thoại của bọn họ, ngươi đều nghe?”

Lam Ngưng Hư cười nói: “Làm sao có khả năng, có đương thời ba vị đại cao thủ ở đây, ta chính là đối với mình lại có tự tin, cũng không dám nghe trộm a. Ta là chờ bọn hắn đi rồi sau đi vào nữa.”

Dương Thanh Huyền thần sắc trên mặt hơi hòa hoãn chút.

Lam Ngưng Hư cười nói: “Bất quá ta cũng cũng có thể đoán được, ba người bọn họ này tới dụng ý. Một, quá nửa là có quan hệ Vu Khinh Nguyệt cùng Thi Ngọc Nhan việc kết hôn thứ hai mà, sợ là để cho ngươi từ bỏ tìm hiểu Thiên Địa song bảng đi.”

Dương Thanh Huyền phẫn nộ quát: “Ngươi còn dám nói chính mình không có nghe trộm?!”

Lam Ngưng Hư cười to nói: “Ha ha, xem ra ta đoán không sai. Ngươi thật sự quá coi trọng ta, thử hỏi trong thiên hạ có mấy người có thể ở này ba đại cao thủ nhìn chung quanh hạ, trộm nghe các ngươi nói chuyện? Mấu chốt là việc này một chút cũng không khó đoán a.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nghe lén khó khăn xác thực quá lớn, quá nửa là Lam Ngưng Hư chính mình đoán ra tới, không khỏi trong lòng thất kinh, đối với hắn kiêng kỵ có sâu thêm vài phần.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ngươi tới nơi đây lại là vì chuyện gì?”

Lam Ngưng Hư nói: “Ngươi có nhớ ta ở Phi Điểu Thành thời điểm đi tìm ngươi?”

Dương Thanh Huyền trong lòng bỗng nhiên chấn động, nói: “Nhớ tới! Ta đã từng đã đáp ứng giúp ngươi làm ba chuyện, còn có hai cái. Ngươi ở Phi Điểu Thành tìm ta, chính là để ta làm cái kia chuyện thứ hai. Nhưng vẫn không có nói cho ta cụ thể là cái gì!”

Hắn ánh mắt lộ ra vẻ ngờ vực, nói: “Chuyện thứ ba rốt cuộc là cái gì? Nếu muốn ta từ bỏ đệ nhất tranh cướp, là tuyệt đối không thể!”

Lam Ngưng Hư cười nói: “Ha ha, ta đối với đệ nhất cũng không có hứng thú. Thập cường phía sau, còn có một phần thưởng cực lớn, chính là tìm hiểu Thiên Địa song bảng, ngươi nên biết.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Đương nhiên biết, ngươi cũng phải ta từ bỏ tìm hiểu cơ hội?”

Lam Ngưng Hư nói: “Không không không, ngươi nhất định phải tìm hiểu. Bởi vì ta chuyện thứ hai, chính là muốn ngươi giúp ta đoạt cái kia Thiên Địa song bảng.”

Dương Thanh Huyền cả người chấn động mạnh, miệng há hoàn toàn không khép lại được, hãi tiếng nói: “Ngươi, ngươi nói cái gì?!”

Lam Ngưng Hư theo dõi hắn, từng chữ nói: “Ngươi không nghe lầm, ta muốn mượn cái kia Thiên Địa song bảng tới chơi chơi. Thương Khung tinh vực ngày Thánh khí, vốn là nên thuộc về tất cả mọi người, mà không phải nào đó một người. Nhân Hoàng Dương Vân Kính chơi lâu như vậy, cũng giờ đến phiên ta vui đùa một chút, ngươi nói đúng không?”

Dương Thanh Huyền: “...”

Hắn còn chấn nhiếp ở Lam Ngưng Hư bên trong, hoàn toàn chưa hoàn hồn lại, trong đầu trống rỗng.

Từ đời đầu Nhân Hoàng khai sáng kim cổ cục diện tới nay, Thiên Địa song bảng vẫn luôn khống chế ở Nhân Hoàng trong tay, không có ngoại lệ.

Mặc dù các thời kỳ đều có nhìn Nhân Hoàng không vừa mắt cường giả, cùng Tinh Cung đối đầu.

Nhưng chưa từng nghe qua có người dám đem chủ ý đánh tới Thiên Địa song bảng trên.

Cướp giật Thiên Địa song bảng, chuyện như vậy căn bản là chưa bao giờ có người nghĩ tới.

Dương Thanh Huyền vừa nghe xong, đầu bị khiếp sợ bên trong tiêu ở ngoài non, hồi lâu đều không bình tĩnh nổi.

Lam Ngưng Hư nói: “Bằng không ngươi cho rằng ta làm gì tới tham gia này Thương Khung luận võ? Ta yêu thích vào một mười vị trí đầu, danh dương thiên hạ?”

Dương Thanh Huyền trong cổ họng phát sinh “Ùng ục” thanh âm.

Hắn đã sớm biết Huyền Thiên Cơ khẳng định có mục đích, nhưng có nằm mơ cũng chẳng ngờ, này “Mục đích” càng là đáng sợ như vậy.

Sau một lúc, Dương Thanh Huyền vẫn như cũ không phản ứng kịp, sắc mặt vô cùng nghiêm nghị, quát lên: “Ngươi điên rồi?!”

Lam Ngưng Hư cười nói: “Ta không điên, ai cũng không ngờ được sẽ có người cướp Thiên Địa song bảng, Nhân Hoàng chính mình cũng không ngờ được. Vì lẽ đó ta phần thắng vẫn đủ đại, cứ như vậy khoái trá chắc chắn rồi. Chờ ta đoạt vào tay sau, cũng có thể cho ngươi mượn chơi mấy ngày."

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, trong đầu hỗn loạn tưng bừng.

Đúng lúc này, bên ngoài mật thất truyền đến Hoa Thanh thanh âm, "Thanh Huyền ca ca, có người tìm ngươi."

Dương Thanh Huyền trong lòng ngẩn ra, vội vàng nói: "Làm sao nhiều người như vậy tìm ta? Mật thất này chẳng lẽ không phải thùng rỗng kêu to, Hoa Thanh ngươi giúp ta chặn một hồi, không muốn để người muốn tới thì tới, muốn đi thì đi."

Hoa Thanh thanh âm ở bên ngoài sững sờ nói: "Nhiều người như vậy? Không có a, ta một mực tiền thính, chỉ có Tử Diều Hâu tỷ tỷ tìm đến Thanh Huyền ca ca a."

"Cái gì? Tử Diều Hâu?!"

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, không lo được Lam Ngưng Hư, vội vàng lao ra.

Bên ngoài mật thất truyền đến Tử Diều Hâu tiếng cười lạnh, "Ta đến, gây nên người nào đó cực kỳ bất mãn a, cũng không biết ở gặp ai, quấy rầy người khác chuyện tốt đi, vậy cũng không nên thấy."

Đối xử Dương Thanh Huyền lao ra, nơi nào còn có Tử Diều Hâu bóng người?

Chỉ còn dư lại Độ Nhược cùng Khổng Linh, một mặt bất đắc dĩ đứng ở đó.

Dương Thanh Huyền lại xông tới trên đường phố, vẫn như cũ trước sau không người.

Hoa Thanh ngập ngừng nói: “Tử Diều Hâu tỷ tỷ sợ là sinh khí tiêu sái xa rồi.”

Dương Thanh Huyền: “…”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1388: Tiềm Lực Vô Cùng, Thập Cường Cuộc Chiến

Hoa Thanh tò mò hướng về trong mật thất nhìn tới, chỉ thấy không có một bóng người, Lam Ngưng Hư dĩ nhiên không gặp.

Nàng hồ nghi nói: “Làm sao, còn có người đến qua sao? Chẳng lẽ là Khinh Nguyệt tỷ tỷ hoặc là Ngọc Nhan tỷ tỷ?”

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, thầm nói: “Không phải hai vị này tỷ tỷ, là cha của bọn họ.”

Nguyên bản là lo lắng tâm, Tử Diều Hâu vừa đi, thì càng thêm đau đầu.

Độ Nhược đi lên phía trước, vỗ vỗ Dương Thanh Huyền bả vai, than thở: “Tử Diều Hâu vì cứu ngươi, cùng với trợ ngươi đột phá, mạnh mẽ đem hồn lực tiêu hao hết, rơi vào hôn mê. Cho đến vừa mới tỉnh lại, liền không kịp chờ đợi chạy tới Thiên Nhai thấy ngươi, không nghĩ tới tiểu tử ngươi... Ai... Cuộc sống riêng muốn chỉ huy điểm a! Ta nhìn ngươi thân thể này, đều sắp bị móc rỗng, ai, người tuổi trẻ bây giờ... Nhân tâm không già a!”

Dương Thanh Huyền chỉ vào hắn, mắng: “Ngươi này ngu xuẩn vật, nhanh đi giúp ta đem Tử Diều Hâu tìm trở về, tìm không về ta quất ngươi gân!”

Độ Nhược lật ra khinh thường, nói: “Mắc mớ gì đến ta?”

Vẫy vẫy tay, liền cùng Khổng Linh một đạo hóa làm lưu quang, bay vào Tinh Giới bên trong.

Dương Thanh Huyền một mặt bất đắc dĩ.

Hoa Thanh ngập ngừng nói: “Thanh Huyền ca ca, ngươi làm sao vậy, thật giống hết sức dáng vẻ không vui, có muốn hay không ta bồi bồi ngươi?”

Dương Thanh Huyền càng đau đầu, vội hỏi: “Không cần, Hoa Thanh giúp ta canh giữ ở bên ngoài liền tốt. Nếu như Tử Diều Hâu đã trở về, cái thứ nhất thông báo ta.”

Hắn này vừa nghĩ đến, bất kể là Vu Hiền ba người, vẫn là Lam Ngưng Hư, theo đến theo đi, đều không phải là Hoa Thanh có thể phát hiện.

Hoa Thanh gật đầu nói: “Hừm, Thanh Huyền ca ca nhưng nếu có việc, ngay lập tức gọi ta.”

Liền liền hiểu chuyện lui ra, canh giữ ở trương đồ tể trong cửa hàng.

Dương Thanh Huyền thở dài, xoay người trở lại trong mật thất, đột nhiên ngẩn ra, bên trong mật thất lại thêm hai người...

Dương Thanh Huyền: “...”

Côn Na nói: “Làm sao, xem ra của chúng ta đến, làm ngươi rất không vui đây.”

Kha Lạc quát lên: “Còn không mau tới gặp Mẫu Thượng đại nhân!”

Côn Na nói: “Không sao, Kha Lạc ngươi thái độ khá hơn một chút, ở đây dù sao là của người khác địa bàn.”

Kha Lạc cúi đầu nói: “Vâng, Mẫu Thượng đại nhân.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không có không vui, ta chẳng qua là cảm thấy mật thất này, có bằng không, còn không bằng trực tiếp lớn mạnh trên đường tu luyện được rồi."

Côn Na nói: "Ở trong mắt cường giả, tất cả pháp cũng như cùng vô dụng, huống hồ chỉ là chỉ là mật thất?"

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, cảm thấy thật có đạo lý, cảm khái nói: "Trùng Mẫu đại nhân mạnh mẽ như vậy người, không biết đến ta này có gì chỉ giáo?"

Côn Na mỉm cười nói: "Ngươi không cần lo lắng, ta sẽ không xuất thủ tổn thương ngươi. Chẳng qua là cảm thấy ngươi người này tiềm lực vô cùng, vì lẽ đó có ý định kết giao một phen."

"Cái gì?!"

Kha Lạc cùng Dương Thanh Huyền đồng thời giật nảy cả mình.

Côn Na mỉm cười nói: "Làm sao, ngươi không có hứng thú?"

Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, chầm chậm nói: "Hứng thú tự nhiên là có, liền không biết Trùng Mẫu đại nhân mục đích ở đâu?"

Côn Na hít một tiếng, nói: "Cũng không có gì rõ ràng mục đích, ta Trùng Tộc xa xôi vạn năm, có thể nói là Thương Khung tinh vực bên trong nhất là cổ xưa một trong chủng tộc, lịch sử chi lâu đời, cũng không tại Tinh Linh tộc cùng Ma tộc bên dưới. Đồng thời xưng bá tinh vực thời gian cũng cũng không tính thiếu. Ta tự trung cổ bị hoang chủ phong ấn tới nay, đến nay cũng có trăm vạn năm. Phá phong phía sau, du lịch khắp nơi, đối với trước mặt Nhân tộc cùng bách tộc cục diện, đều có nhất định giải. Nói thật, ta rất hâm mộ như nay Nhân tộc xu thế đầu đây."

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, tiếp tục nghe nàng êm tai nói.

Côn Na nói: "Chủng tộc thịnh vượng, ngoại trừ Thiên Đạo quy tắc, khí vận lưu chuyển ở ngoài, còn có một hết sức nòng cốt nhân tố, chính là tài nguyên. Trên thực tế, năm xưa bách tộc tranh bá, tranh là cái gì? Cũng không phải là đệ nhất thiên hạ, mà là tài nguyên. Bây giờ bách tộc, tất cả đều tán đến một góc, khó hơn nữa có phát triển tốt tài nguyên. Ta lần này du lịch thiên hạ, chính là vì kết bạn vài bằng hữu, đồng thời cho tộc ta tương lai phát triển, đặt xuống cơ sở."

Dương Thanh Huyền nói: "Có rất nhiều người có thể làm bằng hữu, vì sao một mực chọn ta?"

Côn Na cười nói: "Bởi vì ngươi là cái đáng giá kết giao hướng về người, mà đang ở địa vị cao, hoặc là chiếm cứ lượng lớn tài nguyên người, chắc là sẽ không cam lòng đem tài nguyên nhường cho người khác, huống chi là dị tộc?"

Dương Thanh Huyền hỏi ngược lại: "Lẽ nào ta liền sẽ?"

Côn Na nói: "Ở nhất định dưới điều kiện, ngươi sẽ."

Dương Thanh Huyền á khẩu không trả lời được.

Côn Na nói: "Không đánh khuấy ngươi nghỉ ngơi."

Nói, liền cùng Kha Lạc cùng nhau biến mất ở trong mật thất.

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, thở dài, cũng không tâm tư đóng cửa tu luyện.

Mà là trực tiếp mở rộng cửa đến, tế luyện xanh khôi yển giáp.

Rất nhanh, bài vị chiến ở trải qua mấy trăm tràng giao đấu bên trong, cuối cùng kết thúc.

Thứ mười một đến thứ tám mươi ba tên tất cả đều xếp hàng đi ra.

Còn có mười bảy người ở thập cường thủ lôi cùng bài vị chiến bên trong ngã xuống.

Hoa Thanh Hoa Linh tỷ muội xếp hạng bảy mươi tám, bảy mươi chín.

[truyen cua tui đốt net]

Cuối cùng đã tới tứ cường cùng đệ nhất tranh cướp thi đấu.

Cửu Tiêu Thương Lan Hải, Vân Hư cổ chiến đài trên, mười người song song mà đứng.

Mấy trăm ngàn ánh mắt rơi trên người bọn họ, có ước ao, có đố kị, có tán dương, có xem thường, nhưng càng nhiều hơn vẫn là ước ao.

Đối với vô số võ giả bình thường mà nói, đời này có thể trên Vân Hư cổ chiến đài vừa đứng, liền chết cũng không tiếc.

Dương Thanh Huyền ánh mắt nhìn phía trong biển mây, ở khế ước cảm ứng được, Tử Diều Hâu liền ở trong đám người. Cái kia loại Ôn Ôn làm trơn cảm giác, mười phần thân thiết, khiến nội tâm hắn bình tĩnh, thật giống như hai người chăm chú dính vào nhau.

Hắn biết Tử Diều Hâu cũng không hề tức giận, chỉ là tạm thời không gặp gỡ, tất nhiên có nguyên nhân khác.

Trong đại điện, Dương Vân Kính nhìn chằm chằm to lớn Thủy Tinh bên trong cảnh tượng, trong mắt nổ bắn ra hàn mang, “Không nghĩ tới Thái Hư Cổ Kính đều không nhốt lại hắn, bản tọa thật là tò mò a, hắn là thế nào đi ra?”

Lục Vũ Khôi nói: “Trên người người này dị số quá nhiều, vẫn là muốn hành sự cẩn thận. Bất quá bước tiến của hắn, cũng là ngưng hẳn ở nơi này.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại đầu, giữa hai lông mày xẹt qua một tia không thích, nhưng lập tức giãn ra, thở dài.

…

Vân Hư cổ chiến đài trên, Động Chân hai tay hướng về không trung ném đi, nhất thời có mười đạo ánh sáng màu vàng óng kích. Bắn mà ra, ở trời cao trên bay lượn, như lưu tinh cản nguyệt, nhìn rất đẹp.

Động Chân nói: “Này mười cái kim quang bên trong, ẩn chứa phân tổ tin tức. Các ngươi sẽ bị phân thành hai tổ, tiến hành tích phân thi đấu, mỗi tổ thắng được hai người, trực tiếp tiến nhập tứ cường, lại sau đó giao nhau đối chiến, quyết ra đệ nhất. Bắt đầu rút thăm đi.”

Mười người ngẩng đầu lên, nhìn cái kia kim quang bay lượn, nhưng đều là thân thể bất động.

Dương Thanh Huyền sử dụng tới Hỏa Nhãn Kim Tình, càng cũng không thấy rõ bên trong con số.

Lam Ngưng Hư cười nhạt, giơ tay lên, một đạo kim quang đã bị hắn nhiếp vào trong tay, mọi người đưa mắt nhìn tới, là cái màu trắng tiểu cầu.

Sau đó, mặt khác chín người cũng từng người ra tay, đem tiểu cầu toàn bộ vồ xuống.

Tổng cộng chỉ có hắc, trắng hai loại màu sắc.

Dương Thanh Huyền, Lam Ngưng Hư, Chung Hiệt, Lôi Vân, Lan Tư đều vì bạch cầu, làm một tổ.

Dương Vô Tâm, Công Thâu Khánh, Từ Uy Long, Thương Nhan, Lộ Nhất Phàm đều vì quả cầu đen, làm một tổ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1389: Bảng Tử Thần, Cuối Cùng Có Một Trận Chiến

Mười người đều là sắc mặt ngưng trọng, lẫn nhau nhìn tới trong ánh mắt, che kín sát cơ.

“Cái này phân tổ, có chút ý nghĩa đây.”

Trong hư không, Thi Diễn tay phải kéo cằm, trầm ngâm nói.

Vu Hiền nói: “Ý của ngươi là, phân tổ trên động tay động chân?”

Thi Diễn nói: “Không hẳn, nhưng kết quả đích xác có chút ý tứ. Tinh Cung ba người tất cả một cái tổ lý, hơn nữa cùng thực lực hơi yếu Công Thâu Khánh, Thương Nhan ở một tổ. Mà Dương Thanh Huyền tổ lý, năm người tất cả đều là thực lực nhân vật đáng sợ, có thể nói bảng tử thần.”

Thanh Lão trên lòng bàn tay, Vu Khinh Nguyệt từ tốn nói: “Thanh Huyền ca ca nhất định sẽ thắng, mặc kệ ở đâu cái tổ.”

Thi Ngọc Nhan cùng ở tại một bên, cũng là gật gật đầu.

Bài vị chiến bên trong, Vu Khinh Nguyệt triệt để bỏ quyền, xếp hạng thứ tám mươi ba tên.

Thi Ngọc Nhan nhưng là một đường phấn khởi chiến đấu đến cùng, xếp hạng người thứ mười chín.

Vu Sơn nói: “Cái này phân tổ cũng quá vô sỉ đi, nếu nói là Động Chân không lấy ra chân, lão phu còn thật không tin đây.”

Thi Diễn nói: “Đây là trước công chúng hạ quất ký, không có chứng cứ liền không tiện nói gì, có lẽ đúng là trùng hợp cũng khó nói.”

Vu Sơn hắc tiếng cười nói: “Cõi đời này, nào có nhiều như vậy trùng hợp?”

Thi Diễn không có nói cái gì nữa, mà là tiếp tục xem chừng võ đài.

Động Chân mấy cái pháp quyết đánh vào to lớn kia màn nước bên trong, mười người tên ở trong đó không ngừng chìm nổi, tổ hợp. Dương Thanh Huyền đã biến trở về tên thật.

Động Chân nói: “Cùng tổ bên trong, tiến hành thi đấu vòng tròn. Mỗi hai cái tuyển thủ đều phải giao thủ, người thắng được một phân, người thua giữ một phân. Cuối cùng điểm cao nhất hai người tiến nhập tứ cường. Trong tranh tài có thể giết người, có thể chịu thua. Đối phương mất đi chiến đấu lực sau, hoặc là chịu thua sau thì không cần xuất thủ nữa.”

Thập cường bên trong, đều là Nhân tộc trẻ tuổi đỉnh cao, bất kỳ người nào tổn thất, đều là Nhân tộc tổn thất thật lớn. Vì lẽ đó gia nhập có thể chịu thua cái này.

Chỉ là ở kỳ trước tứ cường, đệ nhất tranh cướp bên trong, rất nhiều người thẳng thắn cương nghị, thà rằng chết trận, cũng không muốn chịu thua.

Này Vân Hư cổ chiến đài trên, bị Nhân tộc thiên tài trẻ tuổi nhiệt huyết, cọ rửa một lần lại một biến.

Động Chân nói: “Trắng tổ trước tiến hành rút thăm tuần hoàn, mỗi lần rút thăm, tua trống một người. Cho đến tất cả mọi người giao thủ một lần, nếu như không có nhân viên thương vong lời, hẳn là muốn đánh tròn mười tràng.”

Nói, vung tay lên, liền năm cái tiểu cầu hướng về Dương Thanh Huyền năm người kích. Bắn mà đi.

Năm người phân biệt nắm lấy một cái tiểu cầu, nơi tay tâm chia ra vừa nhìn.

Dương Thanh Huyền cùng Chung Hiệt làm một hào.

Lôi Vân cùng Lan Tư vì là số hai.

Lam Ngưng Hư là số 0 hào, trực tiếp tua trống.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, không nghĩ tới trận đầu chính là mình, hơn nữa còn là đối chiến Chung Hiệt.

Chung Hiệt đồng dạng đổi sắc mặt.

Trong mười người, tuy rằng đều là không người dễ trêu.

Nhưng Dương Thanh Huyền cùng Chung Hiệt hai người, không thể nghi ngờ là lẫn nhau kiêng kỵ một đôi.

Động Chân mỉm cười nói: “Bắt đầu đi.”

Nói vung tay lên, quát lên: “Tất cả mọi người rời sân!”

Hơn mười đạo bóng người, lập tức hướng về bốn phía kích. Bắn.

Động Hư cùng tám vị Thiên Quân các thủ một phương, để tránh khỏi xuất hiện trạng huống dị thường.

Còn dư lại tám tên tuyển thủ, nhưng là trôi nổi ở võ đài ở ngoài, khoảng cách gần nhất quan chiến, có thể nhìn rõ ràng trên lôi đài từng cái biến hóa.

Vân Hải trên nháy mắt rơi vào hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người đều ngừng thở, lẳng lặng chờ đợi này thập cường tranh đấu đệ nhất màn.

Thậm chí rất nhiều người khẩn trương lòng bàn tay xuất mồ hôi.

Này không chỉ có là thập cường tranh đấu trận chiến đầu tiên, hơn nữa còn là Nhân tộc cùng dị tộc cuộc chiến.

Trước Phong Yên Nhiên bại bởi Lan Tư, liền khơi dậy mọi người vô biên lửa giận.

Giờ khắc này Dương Thanh Huyền đối chiến Chung Hiệt, đều để hết thảy ôm rửa sạch nhục nhã tâm thái, tuy nói Chung Hiệt cùng Lan Tư hoàn toàn kéo không lên quan hệ.

Túc sát cương phong, trên Vân Hư cổ chiến đài quay về, thổi hai người áo bào bay phần phật.

Vân Hư cổ chiến đài là một chỗ kỳ lạ không gian võ đài, vô biên vô hạn, bất luận ngươi làm sao đánh, cũng sẽ không rơi xuống.

Cho đến một phương chịu thua, hoặc là mất đi chiến đấu lực, hoặc là chết mới thôi.

“Ha ha ha ha!”

Chung Hiệt đột nhiên ngửa lên trời cười to, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nói: “Không nghĩ tới trận chiến này, tới nhanh như vậy!”

Dương Thanh Huyền nói: “Đích xác có chút ngoài dự đoán mọi người, nhưng cũng cũng nằm trong dự liệu.”

Chung Hiệt gật đầu nói: “Nếu cuối cùng có một trận chiến, cũng sẽ không phân sớm muộn!”

Hai người liếc nhau một cái, đột nhiên động một cái, bóng người liền biến mất ở trên lôi đài.

“Chi! Người đâu? Làm sao đột nhiên biến mất rồi?!”

Vân Hải bên trên, nháy mắt liền sôi sùng sục.

“Không phải biến mất rồi, bọn họ ở lấy tốc độ đáng sợ di động, thuấn di vạn dặm, người bình thường con mắt đã bắt giữ không tới!”

Có cường giả triển khai Linh Mục thần thông, hướng về trên võ đài nhìn tới, mới miễn cưỡng có thể bắt lấy một ít tàn ảnh.

“Ngươi không phải là đối thủ của ta, nhưng nếu là để cho ngươi trực tiếp nhận thức bại, tất nhiên lòng có không phục, vì lẽ đó, ta còn là thống thống khoái khoái đem ngươi đánh một trận đi, lấy thực lực của ngươi, tiến nhập tứ cường vẫn là có hi vọng!”

Hai người lẫn nhau còn quấn cao tốc lượn vòng, đem không khí cắt rời thành từng cái từng cái, phát sinh cường đại tiếng nổ đùng đoàng.

Chung Hiệt cười gằn một tiếng, liền rút ra trường đao, ngang trời chém tới!

“Ma phệ!”

Một đạo huyết sắc đao quang xẹt qua trời cao, vắt ngang thiên địa, bầu trời trực tiếp bị chém thành hai khúc, sụp đổ ra một đạo ân hồng sẹo sâu!

Dương Thanh Huyền tay phải vồ một cái, Chiến Kích Thiên Khư nắm trong tay, múa ra một đạo hư quang, liền thẳng chém mà đi.

“Ngục Đấu!”

Tất cả sức mạnh hội tụ ở một điểm bên trên, hư quang vẽ ra sẹo sâu, nhỏ như sợi tóc, nhưng ẩn chứa cắt cắt hết thảy lực lượng!

“Oành!”

Đao kích tương giao, hai nguồn sức mạnh bao phủ cùng nhau, rung động ra mặt trời giống như hào quang, hướng về bốn mặt khuếch tán, chỗ đi qua, không gian toàn bộ phá nát.

Hai thân thể của con người trên, đều thừa nhận trùng kích cực lớn, mặc dù Dương Thanh Huyền là thần biến trung kỳ, còn có bảo giáp hộ thể, vẫn như cũ cảm nhận được khí huyết khuấy động.

Cái kia chút triển khai Linh Mục thần thông xem cuộc chiến võ giả, đột nhiên tất cả đều “A!” Hét thảm lên, vội vàng dùng hai tay che mắt.

Cái kia rung động ánh vàng, trực tiếp đem ánh mắt của bọn hắn đả thương.

Mặc dù là bảo vệ ở bốn phía lôi đài tám Thiên Quân, tương tự đổi sắc mặt, chỉ là chiêu thứ nhất mà thôi, làm sao sẽ mạnh như thế?

Liền ngay cả bọn họ đều cảm nhận được một tia áp lực.

Trong biển mây, Côn Na nói nhỏ: “Cái này Chung Hiệt, thực sự là đáng sợ a. Ma tộc ra như vậy một vị thiên tài, thật khiến cho người ta ước ao đây.”

Kha Lạc nói: “Chúng ta Trùng Tộc bát bộ bên trong, cũng không thiếu thiên tài, chỉ cần Mẫu Thượng đại nhân đăng cao nhất hô, tất nhiên có thể để trùng chấn bộ tộc ta.”

Côn Na nói: “Việc này lại không nói, ngươi nhìn này Dương Thanh Huyền đối với Chung Hiệt, ai có thể thắng?”

Kha Lạc cau mày nói: “Hiện nay vừa ra một chiêu, đánh liền trời long đất lở, hẳn là kỳ cổ tương đương, rất khó nói đây.”

Côn Na gật gật đầu, không tiếp tục nói nữa.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, nhìn chằm chằm Chung Hiệt chiến đao, mặt trên che kín phức tạp ma văn, lấp loé u quang, nhận nơi ma quang như mực chảy xuôi, không ngừng có chữ màu đen phù ở thân đao nồng nặc ma khí bên trong sinh diệt.

“Ngự Hình Hoang Đao! Cái này Thánh khí, quả nhiên rơi vào trong tay ngươi!”

Chung Hiệt cười lạnh nói: “Này vốn là ta Ma tộc đồ vật, tự nhiên phải là của ta! Ngươi chiến kích cũng rất tốt a, tục truyền là chém giết quá Cổ Diệu Ân Võ Vương hết thảy.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Này kích năm đó nhuộm qua Cổ Diệu máu, hôm nay lại nhiễm Ma tộc máu!”

Nói, chiến kích đột nhiên đi phía trước đâm một cái, quát lên: “Đọa Diệt!”

“Ầm ầm!”

Không gian nháy mắt sụp đổ thành hố đen, Trọng Lực lĩnh vực lấy Thiên Khư làm trung tâm, không ngừng khuếch tán, đè Ngự Hình Hoang Đao bùng nổ ra khí bao hàm rung động!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1390: Đánh Nát Vòm Trời, Ma Ngục Không Kẽ Hở

Chung Hiệt biến sắc mặt, quát lên: “Luân Hồi!”

Trên đao tuôn ra cường đại ma khí, phảng phất một con khát máu ma đầu giải phong đi ra, Trọng Lực lĩnh vực trong khoảnh khắc bị lưỡi đao cắt rời!

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, cái kia Luân Hồi chi chiêu không chỉ có áp chế Trọng Lực lĩnh vực, tựa hồ còn ẩn chứa cực mạnh tâm thần công kích, làm hắn đột nhiên tâm thần hoảng hốt.

Nhưng Dương Thanh Huyền có đôi chí cường Võ Hồn tại người, tinh thần lực vượt xa người thường, thêm vào Thái Thanh Ngọc Quyết tác dụng, nháy mắt liền trấn định lại.

Trong hai con ngươi tinh mang lóe lên, lại không có nửa phần hoảng hốt dáng vẻ, chiến kích mạnh mẽ một chọn, quát lên: “Liệt Không Vạn Quân!”

“Ầm ầm!”

Vô số hư quang hóa thành Lôi Xà, trên Thiên Khư nổ ra, toàn bộ bầu trời nháy mắt bị xé nát!

Lấy chiến kích làm nguyên điểm, vô số giống mạng nhện vết rạn nứt hướng về phía trước nghiền ép lên đi, đem Chung Hiệt cùng ma đao toàn bộ bọc lại!

Chung Hiệt hơi thay đổi sắc mặt, Ngự Hình Hoang Đao ở trước người xoay ngang, khích động một vệt đao quang, hóa thành mười đóa đen nhánh ma hoa, vu trường không trên nở rộ, từng cái đánh vào Liệt Không Vạn Quân Lôi Xà trên.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Kình khí mạnh mẽ bạo nổ mở, Kim hắc song sắc ánh sáng đan xen vào nhau, làm cho trời cao trên trở nên Hỗn Độn một mảnh, thân ảnh của hai người đan xen trong đó, mau khó có thể bắt giữ.

Chung Hiệt lần thứ hai hoành đao chém tới, đem Hỗn Độn cắt rời.

“Ma phệ thiên địa!”

Dương Thanh Huyền chiến kích thẳng bổ xuống, một chiêu Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu tiến lên nghênh tiếp!

“Ầm!”

Hai cái Thánh khí va chạm lần nữa, hai người từng người bị đánh bay ra ngoài.

Hai người đồng thời rơi ở trên lôi đài, về phía sau trượt ra thật xa, lẫn nhau nhìn chằm chằm đối phương.

Mà Thánh khí va chạm lực lượng, vẫn còn ở trên không bên trong đan dệt chiếu rọi, đãng xuất từ từ ánh vàng, như Liệt Nhật lâm không, chiếu khắp đại địa.

“Chi! Này cũng quá cường đại chứ? Mới mấy chiêu liền đem vòm trời đánh nát!”

“Đây là thanh niên một đời cường giả sao? Kinh sợ bá chủ một phương, cũng chỉ đến như thế a!”

“Phía trước bài vị chiến cùng sự so sánh này, căn bản cũng không giá trị vừa nhìn!”

Toàn bộ biển mây trên đều hưng phấn, tất cả đều âm thanh cao giọng thét lên, “Dương Thanh Huyền! Dương Thanh Huyền!”

Yêu cầu như dãy núi chập trùng, liên miên bất tuyệt.

Đem Dương Thanh Huyền danh tiếng, đẩy tới cực điểm.

“Nhất định phải thắng a! Đánh bại cái kia dị tộc, đem dị tộc từ thập cường bên trong toàn bộ nghiền ép đi ra ngoài!”

“Chấn chỉnh lại ta Nhân tộc uy vọng, đem Tinh Cung mất mặt kiếm về!”

Tiếng hô to bên trong bí mật mang theo một ít thanh âm kỳ quái, Tinh Cung người tất cả đều mặt âm trầm, trợn mắt nhìn.

Chung Hiệt cười lạnh nói: “Xem ra tộc nhân đối với kỳ vọng của ngươi rất lớn a, chỉ tiếc kỳ vọng càng lớn, thất vọng lại càng lớn.”

Dương Thanh Huyền nắm kích mà đứng, lạnh nhạt nói: “Từ vừa mới bắt đầu đến hiện tại, lời của ngươi có phải là hơi nhiều? Mà ngươi hiện ra sức mạnh, cùng lời ngươi nói, hoàn toàn không nhất trí a.”

Chung Hiệt cười gằn ngưng kết ở trên mặt, chậm rãi hóa thành lạnh lẽo, nói: “Tiếp đó, ngươi liền sẽ phát hiện nhất trí!”

Chung Hiệt bên phải tay nắm chặt Ngự Hình Hoang Đao, đưa ngang trước người, chậm rãi nói rằng: “Chuôi này ma đao, chính là Ma tộc luyện khí đại sư hươu man tử lấy ba vị Thánh Ma máu chế tạo thành, đao ra ngày, hươu man tử đại sư càng là lấy thân tế đao, đem vạn dặm bên trong Ma Linh toàn bộ thu nạp vào đến, chung quy luyện thành. Phía sau trăn trở vô số năm, trải qua vô số đời Ma tộc bá chủ, cuối cùng rơi vào ma đồ trong tay, hiện tại đến rồi trong tay ta.”

Dương Thanh Huyền đem Thiên Khư nắm ở trước người, mỉm cười nói: “Chuôi này chiến kích, chính là Vi Lạp cùng Ân Võ Vương cộng đồng chế tạo, luyện thành ngày, hai người cùng đi ra ngoài ăn bỗng nhiên tốt, ăn mừng một phen, hiện tại đến rồi trong tay ta.”

Chung Hiệt lãnh đạm nói: “Sau đó ngươi liền không cười được. Phía sau còn có ba trận giao đấu, vì lẽ đó ta không muốn cùng ngươi hao tổn quá lâu, đón lấy ta sẽ dùng đao này mạnh nhất hàm nghĩa, trực tiếp đưa ngươi rời sân. Trước lúc này, ta lại hảo ý hỏi ngươi một lần, ngươi thật sự không chịu chịu thua sao? Bằng không chiêu này vừa ra, ta sợ chính mình cũng không khống chế được, để cho ngươi uổng nộp mạng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Lời của ngươi, vẫn là trước sau như một hơn a.”

Chung Hiệt phẫn nộ quát: “Không biết phân biệt! Đã như vậy, vậy liền chịu chết đi!”

Chung Hiệt bóng người bùng lên bên dưới, cả người không ngừng ma hóa, sinh lần đầu đôi giác, khuôn mặt dữ tợn, thân thể bành trướng rút ra dài, đen nhánh vảy từng khối từng khối che ở trên người.

Quanh thân ma khí như hỏa diễm thiêu đốt, hoảng hốt chập chờn, đầu soi sáng ra to lớn mà vặn vẹo ma ảnh.

“Dương Thanh Huyền, đây chính là ngươi tự tìm!”

Chung Hiệt hét lớn một tiếng, Ngự Hình Hoang Đao dường như giải phong giống như vậy, mặt trên từng đoá từng đoá hoa tươi nở rộ, vô tận ma uy khuếch tán ra.

“Áo Nghĩa Ma Ngục!”

“Ầm ầm!”

Một đao bổ ra, mênh mông ma uy như biển, cuồn cuộn không dứt từ trong đao bắn ra, khí tức đem toàn bộ võ đài bao phủ, đồng thời gột rửa bốn phương tám hướng!

Trấn thủ lôi đài tám Thiên Quân đều là đổi sắc mặt.

Vân Hư cổ chiến đài trên có thiên nhiên phòng ngự bình phong, đòn công kích bình thường căn bản không đột phá nổi.

Phía trước bài vị chiến, tất cả đều ở bình phong che chở dưới áp chế tiến hành, không có người nào có thể làm được sức mạnh phá phong.

Mà Chung Hiệt chiêu này, chỉ là khí tức truyền vang đi ra, liền làm bình phong run rẩy, ngoài sàn đấu tám tên thập cường trước hết cảm nhận được, không khỏi là ngạc nhiên khiếp sợ.

Sau đó liền ngay cả đỉnh mây trên khán giả, đều từng cái từng cái thay đổi khuôn mặt, lộ ra khủng hoảng vẻ mặt.

“Đây là cái gì chiêu thức? Ma uy trực tiếp xuyên thấu linh hồn, chấn động khiến người sợ hãi, làm người không nhịn được liền muốn quỳ xuống lạy a!”

“Là viễn cổ Thánh Ma lại đến đại địa sao? Tại sao ta chân nguyên đều ngưng kết ở, không cách nào vận chuyển.”

“Trời ạ! Ta sẽ không chết ở này chứ? Sớm biết đứng sau điểm nhìn, liền vì có thể thấy rõ một chút, mụ mụ a, cứu ta, ô ô!”

Biển mây truyền lên đến lượng lớn sợ hãi âm thanh, một mảnh gây rối.

Động Chân con ngươi thu nhỏ lại, ánh mắt lóe lên một tia tinh mang, quát lên: “Phòng ngự!”

Sắc mặt tuy rằng trầm ngâm, nhưng cũng khó có thể che giấu đi nội tâm sắc mặt vui mừng.

Chung Hiệt mạnh mẽ, còn đang hắn dự đoán bên trên.

Chiêu này vừa ra, Dương Thanh Huyền sợ là đại nạn trước mắt.

Tám Thiên Quân một điểm đầu, từng người ra tay, đánh ra một mảnh kết giới, lẫn nhau liên kết, đem từ trên võ đài tràn ra mênh mông ma uy trấn áp lại.

Đỉnh mây trên mọi người, lúc này mới từng cái từng cái từ trong khủng hoảng giải thoát đi ra, nhưng từ lâu một thân mồ hôi lạnh, cả người run cầm cập.

Đối mặt một đao này Dương Thanh Huyền, càng là hoảng sợ tột đỉnh, cái kia đao khí phảng phất hoành thông trời đất, xuyên thấu qua tâm hồn.

Trước liền lĩnh giáo qua đao này tấn công bằng tinh thần, nhưng thời khắc này uy năng càng hơn gấp trăm lần.

Không chỉ có như vậy, cái kia đao khí bên trong, có trời long đất lở oai, có trời long đất lở khả năng, thậm chí còn có làm người sợ hãi khí tức đáng sợ, dường như ngủ say viễn cổ Cự Ma, ở một điểm điểm thức tỉnh.

Cái kia chấn nhiếp nhân tâm sức mạnh, cách xa ở Chung Hiệt bên trên, thậm chí cách xa ở Ngự Hình Hoang Đao bên trên!

Dương Thanh Huyền hút miệng hơi lạnh, hãi tiếng nói: “Thánh Ma?!”

“Ha ha ha ha! Hươu man tử đại sư tế luyện ba vị Thánh Ma máu a, mà hươu man tử bản thân cũng là Thánh Ma. Này ma đao ở triển chuyển vô số năm bên trong, lại thu nạp vô số oan hồn cùng máu tươi, từ lâu là trong thiên hạ cao cấp nhất ma vật. Dương

Thanh Huyền, ngươi có thể để ta sử dụng tới chiêu này Ma Ngục, đủ để vì là kiêu ngạo!”

Chung Hiệt dữ tợn cười lớn, to lớn ma ảnh đỉnh thiên lập địa, như viễn cổ Ma Thần.

Vân Hư cổ chiến đài trên, trong khoảnh khắc hóa thành mênh mông ma hải, như Vô Gian Địa Ngục.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1391: Đại Sự Linh Cảm, Địa Hỏa Minh Di

Dương Thanh Huyền sắc mặt tái xanh, đem chiến kích hướng về bên người ném đi, liền hai tay nhanh chóng bấm quyết, chỗ mi tâm Hỏa Vân Ấn nhớ nháy mắt đại phóng, màu vàng hồn quang lóng lánh đi ra, tràn ngập thiên địa.

“Ầm ầm!”

Tử hỏa như mở cống mãnh thú, từ hư vô bên trong không gian rít gào mà ra, trong khoảnh khắc đưa hắn cả người thiêu đốt, đồng thời hóa thành từng vòng cuộn sóng, hướng về bốn phương tám hướng đánh tới.

“Cái gì? Đó là!”

Kim khuyết ngọc lâu trên, thập cường hai mươi bốn nhà cao tầng, không khỏi là mặt lộ vẻ thần sắc, khiếp sợ nhìn cái kia phẫn nộ diệu thiên địa Hỏa Vân Ấn nhớ.

Một tên trên người mặc huyền y, khí tức thâm hậu nam tử, chính là Huyền Minh Ngụy gia gia chủ Ngụy tẫn được, trầm giọng nói: “Chí cường Võ Hồn thiên hạ có địch, ngưng tụ đến từ Tử Viêm Hư Không sức mạnh, có thể thả ra đốt cháy hết thảy tử hỏa, chắc chắn sẽ không sai rồi!”

Hoa mây Cò nói: “Thiên hạ có địch ở tiểu tử này trên người, xem ra Thiên Thành Giác đúng là bỏ mình.”

Ân Toàn Vũ nói: “Chẳng trách người này đột nhiên liền ngang trời xuất thế giống như quật khởi, nguyên lai có Thiên Thành Giác ngọn nguồn ở bên trong, ta nói sao.”

Kim khuyết ngọc lâu trên Nhân tộc cao tầng, ở khiếp sợ ngắn ngủi sau, liền tỉnh táo lại, nhìn chằm chằm cái kia Vân Hư cổ chiến đài, càng cũng sinh ra một chút khẩn trương.

Mặc dù có chí cường Võ Hồn, ở Chung Hiệt đáng sợ như vậy một đao hạ, ai cũng không nắm chắc có thể gánh vác.

Đồng thời, lực chú ý của bọn họ cũng không phải là toàn bộ ở trên chiến trường, mà là cũng trong lúc đó nghĩ tới Thiên Thành Giác sau lưng liên luỵ.

Vị kia quát tháo phong vân, Hùng Bá thiên hạ cường giả, là thế nào ngã xuống?

Trong thiên hạ có thể đánh giết người này người, ít ỏi, chẳng lẽ là...

Không ít người ánh mắt, len lén liếc hướng về biển mây tận đầu, con mắt thu nhỏ lại lên.

Thiên Thành Giác ái mộ yên tĩnh thanh dao là mọi người đều biết sự tình, mà yên tĩnh thanh dao nhưng gả cho Dương Vân Kính, hơn nữa những năm gần đây, yên tĩnh thanh dao tựa hồ cũng im hơi lặng tiếng a.

Hỏa Vân Hồn Ấn vừa ra, lập tức để tất cả Nhân tộc cao tầng, đều ngửi được một tia không ổn khí tức, tựa hồ có đại sự sắp sửa phát sinh.

“Đó là chí cường Võ Hồn thiên hạ có địch a!”

Biển mây bên trên, càng là nhấc lên sôi trào âm thanh, từng cái từng cái trợn to tròng mắt tử, ngạc nhiên nhìn nhau.

“Thiên hạ có địch không phải sớm có minh chủ sao?”

“Chẳng trách Dương Thanh Huyền đáng sợ như thế, càng là thừa kế chí cường Võ Hồn!”

“Không nghĩ tới một hồi Thương Khung luận võ, có thể gặp được hai cái chí cường Võ Hồn, này chuyến thật sự không uổng công a!”

Trong đám người từng cái từng cái hưng phấn dường như hít thuốc lắc, liều mạng reo hò, “Dương Thanh Huyền! Dương Thanh Huyền!”

Động Chân mặt không thay đổi đứng ở ngoài sàn đấu, nghe bốn phía hò hét, trong lòng dâng lên một tia buồn bực, lạnh lùng ánh mắt quét qua biển mây, khiển trách: “Ồn ào! Tất cả đều im miệng!”

Đem mọi người hò hét áp chế xuống sau, hắn mắt lạnh nhìn chằm chằm võ đài, trong lòng châm chọc nói: “Coi như là chí cường Võ Hồn thì lại làm sao? Chung Hiệt này một chiêu, liền ngay cả Thánh Ma sức mạnh đều triệu hoán đi ra, sợ là đã đạt đến Thiên Quân trình độ, Dương Thanh Huyền chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ.”

“Vô Tận Hạo Kiếp!”

“Ầm ầm!”

Vân Hư cổ chiến đài trên, một điểm Tử Viêm phóng lên trời, Long Ngâm cửu thiên, đốt cháy tất cả!

Dương Thanh Huyền hai tay bấm quyết kết ấn, vô biên hạo kiếp cuồn cuộn mà đến, đánh vào đao khí trên, đem vô tận ma uy ngăn trở.

“Ầm ầm!”

Tử hỏa cuồng bạo bên dưới, nháy mắt đã bị ma đao áp chế, không gian kịch liệt thu nhỏ lại, như một cái bị nhốt lửa giận, liều mạng giãy dụa.

“Có thể đốt cháy hết thảy tử hỏa? Rất mạnh, nhưng xa xa còn chưa đủ a, ở ta Ngự Hình Hoang Đao hạ, đi đến A Tị Vô Gian đi!”

Chung Hiệt cười gằn dùng sức ép một chút, đao khí lại rơi mấy phần, Tử Viêm lập tức run lên, lần thứ hai co lại nhanh chóng, dường như trong mưa gió ánh nến, bất cứ lúc nào muốn tắt.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, quát lên: “Không đủ, trở lại một đạo!”

Trước mắt này cảnh tượng, tựa hồ sớm ở trong dự liệu, vì lẽ đó vẫn chưa lớn bao nhiêu tâm tình chập chờn, bên trong tròng mắt thậm chí không nhìn ra một vẻ bối rối biểu hiện.

Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn biến đổi, ngọn lửa hồng từ trong cơ thể dâng trào mà ra, cấp tốc cùng tử hỏa dung hợp.

“Ầm ầm!”

Cái kia bị nhốt nộ long, nháy mắt bành trướng mấy lần, toàn bộ thân hình hóa thành Tử Kim vẻ.

Dương Thanh Huyền trong mắt phát lạnh, quát lên: “Tinh Hỏa Niết Bàn!”

Một đạo tiếng rồng ngâm lại nổi lên, bao vây gào thét thiên địa, dường như muốn đem này trấn áp hết thảy ma uy phá tan!

“Ầm ầm ầm!”

Cái kia bị ma uy bao phủ toàn bộ võ đài, bị rồng lửa một điểm điểm xé nát.

Dương Thanh Huyền trên người song sắc hỏa diễm, trong khoảnh khắc khuếch tán đến ngoài mười trượng, hình thành một đạo ngọn lửa của chính mình không gian, cùng cái kia Ma Ngục không kẽ hở chống chọi.

“Cái gì?!”

Chung Hiệt cả người chấn động mạnh, hãi tiếng nói: “Không thể!”

Dương Thanh Huyền Tinh Hỏa Niết Bàn, hình thành khoảng mười trượng không gian của “Lửa” kết giới, mặc dù không đủ để phá tan Ma Ngục không kẽ hở, nhưng cũng cứng rắn như Thiết Thạch, lệnh đao khí của hắn khó vào nửa phần.

Lộ Nhất Phàm đứng ở ngoài sàn đấu, hai tay bỗng nhiên nắm chặt, trong mắt nổ bắn ra tinh mang, thầm nói: “Còn chưa đủ, tuy rằng này Tinh Hỏa Niết Bàn so với lúc trước đánh bại ta thời điểm lại mạnh mẽ hơn không ít, nhưng muốn đánh bại Chung Hiệt, còn chưa đủ a. Dương Thanh Huyền, cố lên a!”

“Lão đại, cố lên a!”

“Dương Thanh Huyền, cố lên a!”

“Dương Thanh Huyền cố lên a! Đánh bại này dị tộc!”

Biển mây trên một ** hò hét, tiếng rung thiên địa.

Động Chân hơi thay đổi sắc mặt, nghĩ muốn quát bảo ngưng lại, nhưng đã không thể nào, trái lại muốn coi trời bằng vung.

Chung Hiệt trong tay cự đao đè ép xuống, lạnh giọng nói: “Nhìn ngươi có thể chống đỡ bao lâu, này trong đao Thánh Ma lực lượng, nhưng là vừa rồi giải phong a!”

Cái kia từng đoá từng đoá quỷ dị ma hoa bên trong, sức mạnh còn đang không ngừng thả ra, dường như xé rách thời không

Thánh Ma, muốn hạ xuống.

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, tay trái bấm quyết ở trước người, vận chuyển Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết, chỗ mi tâm Hỏa Vân dấu ấn hạ, một điểm hắc mang lấp lóe, phảng phất mở ra một chiếc mắt nằm dọc.

Trong khoảnh khắc, ngọn lửa màu đen từ tử đồng bên trong thiêu đốt mà ra, theo kinh mạch đi khắp toàn thân, ba cỗ hỏa diễm ở trong người bên ngoài cơ thể, không ngừng đan xen dung hợp.

“Cái gì?!”

Chung Hiệt hoàn toàn biến sắc, trong lòng bỗng nhiên chìm xuống.

Dương Thanh Huyền tay phải đem bên cạnh người chiến kích nắm chặt, nhất thời ba loại hỏa diễm đều rót vào Thiên Khư bên trong, phun ra phát sinh ba màu chói mắt hào quang.

“Coong!”

Thiên Khư ở ba hỏa phẫn nộ diệu hạ, phát sinh cường đại khí bao hàm tiếng, càng là hưng phấn run rẩy, lăng nhiên chiến ý cuồn cuộn ngất trời mà ra.

“Không được!”

Chung Hiệt hét lớn một tiếng, đem toàn bộ lực lượng rót vào trong ma đao, mạnh mẽ đè xuống!

Nhưng trên mặt biểu hiện, sớm đã mất đi thong dong, hai tóc mai trên lại có mồ hôi lạnh lăn xuống.

Thiên Khư trên trạng thái, để hắn có loại mãnh liệt cảm giác không ổn.

Dương Thanh Huyền nắm lên chiến kích, liền lâm không chém xuống, cả người hỏa diễm, đột nhiên dừng lại, như là thời gian cấm chỉ.

Một đạo hư quang từ lưỡi kích trên đánh ra, nháy mắt liền sáp nhập vào ba màu chi hỏa, chuyển hóa thành tím đen vẻ.

Hỏa diễm trong đó không có bất kỳ bài xích, mười phân vẹn mười dung hợp lại cùng nhau, như một dải lụa, lại phảng phất hỏa diễm chi đạo diễn biến, ngang qua mà đi.

Dương Thanh Huyền thanh âm lạnh như băng ở trong biển lửa vang lên, không có bất kỳ tình cảm.

“Vô Tận Hạo Kiếp thứ ba đời Địa Hỏa Minh Di!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1392: Thắng Bại Đã Định, Không Cam Lòng Kết Cục

“Ầm ầm!”

“Ầm!”

Lực hỏa diễm, ngang qua ma hải, phảng phất một cái khóa kéo, trực tiếp đem ma khí kéo mở, bổ làm hai.

Đồng thời Thiên Khư cũng hung hăng chém trên Ngự Hình Hoang Đao, bùng nổ ra cường đại Thánh khí hào quang.

“Ầm! Ầm!”

Từng đạo từng đạo đáng sợ dư âm khuấy động trời cao, đem vòm trời xé rách.

Hai người phía dưới cứng rắn vô cùng Vân Hư cổ chiến đài, cũng ở đây cỗ nổ tung oai hạ, không ngừng phá nát.

Tám vị trấn thủ lôi đài Thiên Quân, đồng thời đổi sắc mặt, đều là trong tay quyết ấn đồng thời, đi phía trước vỗ tới, đem này cỗ uy năng áp chế lại.

Hai cái Thánh khí va chạm hạ, đầu tiên là bùng nổ ra từ từ ánh vàng, sau đó không gian toàn bộ đổ nát, hóa thành một cái hắc động lớn, không chỉ có đem thân ảnh của hai người nuốt chửng đi vào, liền ngay cả ánh sáng cũng toàn bộ nuốt, không có một chút nào tràn ra.

Nháy mắt, biển mây trên mọi người, liền chỉ thấy được một cái nhạ đại hắc động, ngoài ra, lại cũng không thấy rõ bất kỳ cảnh tượng.

Liền ngay cả này tu luyện Linh Mục thần thông võ giả, cũng từng cái từng cái lắc đầu thở dài.

Hàng trước khán giả bên trong, vu gia con cháu bên trong, chỉ có hoàn mỹ cấp mắt xanh Vu Lâm, nỗ lực mở to hai mắt, trong con ngươi thanh quang như bảo thạch lấp lóe, phảng phất có thể nhìn thấy linh tinh nửa điểm.

Trong mơ hồ, tựa hồ Dương Thanh Huyền ở lấy tốc độ cực nhanh lấp loé phi hành, mỗi chớp lên một cái, liền có một đạo hư quang chém ra.

Càng là biến thân Dạ Xoa, lấy tốc độ cực nhanh vòng quanh Chung Hiệt phi hành, không ngừng sử dụng tới Thiên Trảm thất thức, áp chế Chung Hiệt đánh, đem đẩy vào hạ phong.

Trong hư không, Thi Ngọc Nhan rất gấp gáp, kêu lên: “Cha, như thế nào?”

Thanh Lão trên lòng bàn tay mấy người, Vu Hiền, Thi Diễn, Vu Sơn, cùng với mở ra hoàn mỹ mắt xanh Vu Khinh Nguyệt, đều có thể nhìn thấy trong hắc động cảnh tượng, chỉ có nàng không thể.

Tuy rằng xấu hổ ở mở miệng, nhưng vẫn là không nhịn được.

Thi Diễn khẽ mỉm cười, nói: “Mặc dù còn chưa phân ra thắng bại, nhưng đại cục đã định.”

Vu Hiền từ tốn nói: “Ngươi cái này bảo giáp, phát huy tác dụng không nhỏ a.”

Thi Diễn cười nói: “Mặc dù không có xanh khôi yển giáp, Dương Thanh Huyền cũng thắng, chỉ có điều muốn thắng càng thảm hại hơn thôi.”

Vu Hiền gật gật đầu, đồng ý quan điểm của hắn.

Vu Sơn nói: “Ba hỏa dung hợp, thực sự là đáng sợ a. Chung Hiệt sử dụng tới cái kia chiêu Ma Ngục thời điểm, ta nhưng là trắng lo lắng vô ích một trận.”

Thi Diễn nói: “Luận thần thông tu vi, này chiêu Ma Ngục lợi hại trình độ, cũng không kém Địa Hỏa Minh Di, hơn nữa có tuyệt đời ma binh Ngự Hình Hoang Đao, triển khai ra càng là uy năng cực kỳ. Nhưng tiếc là, hắn gặp phải là Dương Thanh Huyền, đồng thời nắm giữ Thiên Khư, Ám Dạ Chi Đồng cùng xanh khôi yển giáp, lại thêm ba hỏa dung hợp, bị áp chế cũng là lại không quá bình thường. Đừng quên, Dương Thanh Huyền còn có Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, nếu không có hắn sợ bại lộ quá nhiều, chỉ cần này kỳ vừa ra, vạn tà bất xâm, làm sao cũng không trở thành bị thua.”

Vu Hiền nhìn trong hắc động thân ảnh, trong con ngươi lập loè phức tạp ánh sáng lộng lẫy, nói: “Một người đồng thời nắm giữ ba cái Thánh khí, còn có Bán Thánh khí tại người, cũng không biết là họa hay phúc.”

Thi Diễn mỉm cười nói: “Thánh khí tự có minh chủ, đây là Dương Thanh Huyền cơ duyên, cũng là các Đại Thánh khí cơ duyên, phúc họa tự có số trời, chúng ta không cách nào được biết.”

Từ đó, Thi Ngọc Nhan mới yên lòng.

Vân Hư cổ chiến đài trên hố đen, ở qua sau một lúc, bắt đầu chậm rãi khép lại.

Liền ngay cả phá toái cổ chiến đài tự thân, cũng ở cấm chế vận chuyển hạ, không ngừng tự mình chữa trị.

Biển mây trên các loại tiếng bàn luận, đều đang nóng nảy chờ đợi kết quả.

“Mẹ, thế nào rồi?”

Phan tên béo gấp thẳng giậm chân, hỏi thăm bên người vị kia mỹ phụ trung niên.

Phụ nhân nhìn một hồi, trầm tư nói: “Yên tâm đi, hẳn là phải thắng, chỉ có điều...”

Phan tên béo vội la lên: “Chỉ tuy nhiên làm sao? Liền không thể một lần nói hết lời sao?”

Phụ nhân mỉm cười nói: “Chỉ có điều cái kia Chung Hiệt quá mức mạnh mẽ, nghĩ muốn triệt để đánh đổ hắn cũng không phải là như vậy dễ dàng. Này chiến sợ là còn muốn kéo dài rất lâu. Cuối cùng so đấu chính là hai người sự chịu đựng cùng đạo tâm.”

Phan tên béo chắc chắc nói: “Lấy đạo tâm mà nói, lão đại là tuyệt sẽ không thua.”

Phụ nhân gặp Phan tên béo trên mặt thần sắc kiên định, cảm giác kinh ngạc.

Đúng lúc này, “Ầm” một tiếng, trong hắc động truyền đến Thánh khí tương giao âm thanh, lập tức ánh vàng lần thứ hai nổi lên, phóng ra vạn vệt sáng.

“Ầm! Ầm!”

Mấy tiếng binh khí cùng sáng hạ, hai bóng người từ trong hắc động kích? Bắn mà ra, phân biệt về phía sau bay đi, tất cả đều rơi ở trên lôi đài, máu me khắp người.

Chung Hiệt đại ma thân thể, tổn thương lợi hại, từng đạo từng đạo to lớn miệng vết thương, hầu như có thể gặp được bạch cốt, ma huyết lưu biến toàn thân.

Dương Thanh Huyền cũng không tốt gì, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, toàn thân trường bào nhưng bị máu tươi nhiễm đỏ, dường như khoác lên một cái hồng bào tại người.

Chỉ có điều Dương Thanh Huyền ánh mắt kiên định, trên người chiến ý không giảm, Thiên Khư hầu như cùng hắn hòa làm một thể, lập loè ra dữ tợn ánh sáng.

Mà Chung Hiệt khí thế nhưng yếu đi quá nhiều, lồng ngực kịch liệt chập trùng, một đôi ma nhãn bên trong, tràn đầy lửa giận cùng khiếp sợ.

“Chi!”

Toàn bộ biển mây trên, theo hai người xuất hiện, nháy mắt lâm vào yên tĩnh, các loại tiếng bàn luận im bặt đi.

Lập tức, trong khoảnh khắc liền bùng nổ ra tiếng vỗ tay nhiệt liệt, cao giọng hô: “Dương Thanh Huyền! Dương Thanh Huyền!”, “Giết hắn đi! Giết này dị tộc!”

Dương Thanh Huyền lau một cái máu tươi trên khóe miệng, nhấc theo Chiến Kích Thiên Khư, từng bước một hướng về Chung Hiệt đi đến.

Thiên Khư kéo ở trên lôi đài, phát sinh “Chi chi” thanh âm, lôi ra thật dài đốm lửa.

Biển mây trên lần thứ hai yên tĩnh lại, chỉ còn dư lại binh khí này kéo tiếng.

Chung Hiệt hung hăng theo dõi hắn, nắm Ngự Hình Hoang Đao tay, ở run rẩy không ngừng, khuôn mặt không cam lòng cùng phẫn nộ.

Ngay ở “Chi chi” kéo tiếng im bặt đi, Dương Thanh Huyền chiến kích nhấc ngang thời điểm, Chung Hiệt đột nhiên nói rằng: “Ta chịu thua.”

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, chiến kích nắm ở trong tay, trong lúc nhất thời càng cứng ở cái kia.

Chung Hiệt cắn răng nói: “Ta chịu thua!”

Hắn ôm nỗi hận nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, hai mắt biến đến đỏ bừng, cơ hồ là gầm hét lên: “Nhưng chỉ là lần này! Này chiến phía sau, ta cũng sẽ không bao giờ thua!”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, đem chiến kích thả xuống, nói: “Lời của ngươi, vẫn là nhiều như vậy a.”

“Ngươi...!”

Chung Hiệt tức đến run rẩy cả người, nhưng bên trong cặp mắt nhưng xẹt qua vẻ ảm đạm, không thể không tiếp thực tế trước mắt.

Ma Ngục không kẽ hở bị Địa Hỏa Minh Di tách ra sau, Dương Thanh Huyền liền không ngừng dùng tốc độ cùng mạnh mẽ tấn công tiêu hao hắn, triển hiện ra mạnh mẽ sức chiến đấu, cùng với gần như hoàn mỹ chiến đấu trí tuệ, hoàn toàn là áp chế tính ưu thế.

Chung Hiệt biết, mặc dù chính mình tử chiến đến cùng, chung quy cũng khó trốn bại trận kết cục.

Hơn nữa một khi đem tiềm năng toàn bộ bùng nổ lời, khó khoác bại cục không nói, kế tiếp thi đấu, sợ là muốn một thua rốt cuộc.

Vì lẽ đó cân nhắc bên dưới, làm ra lựa chọn sáng suốt nhất.

“Rầm!”

Toàn bộ biển mây trên, tất cả mọi người sôi trào, như là bật hơi nhưỡng mày giống như, bùng nổ ra kịch liệt tiếng vỗ tay.

“Dương Thanh Huyền! Dương Thanh Huyền!”

“Thắng lợi! Thắng lợi!”

Tiếng gầm như biển, nhất thời không hai.

Tinh Cung người sắc mặt, mỗi một người đều không dễ nhìn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1393: Võ Đạo Phía Trước, Lôi Đình Chi Giới

Dương Thanh Huyền đem chiến kích vừa thu lại, mỉm cười nói: "Bất cứ lúc nào hoan nghênh tái chiến, ta ở này võ đạo phía trước, chờ ngươi."

Chung Hiệt sắc mặt âm trầm, cả giận nói: "Phía trước? Hừ!"

Nói ma đao vừa thu lại, liền xoay người xuống lôi đài.

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, cũng bay xuống đến phía dưới lôi đài, bắt đầu điều dưỡng thương thế.

Đỉnh mây bên trên tiếng vỗ tay kéo dài không dứt, liền ngay cả Động Chân tiếng hét lớn, cũng bị áp chế xuống.

Động Chân sắc mặt càng khó coi hơn.

Còn có một nhân sinh ra vô biên lửa giận, khuôn mặt âm trầm như sương lạnh bao phủ, chính là Dương Vô Tâm.

Nguyên bản hắn mới là thanh niên trong đồng lứa người số một, từ nhỏ đã đẩy cái này vầng sáng, mặc dù là chính mình cũng chưa từng hoài nghi.

Trở thành thiên hạ bá chủ, cưới vợ mỹ nhân, đứng ở nơi này mảnh tinh vực đỉnh cao, này vốn là lúc trước tốt nhân sinh con đường.

Nhưng giờ khắc này lại đột nhiên xuyên - vào một cái Dương Thanh Huyền.

Không chỉ có đưa hắn con đường đi tới đỉnh cao cứng rắn cắt đứt, đoạt đi huênh hoang không hai danh tiếng, còn đem vị hôn thê của hắn cũng đoạt đi rồi, cứng rắn mang lên cho mình đỉnh đầu mũ, như vậy vô cùng nhục nhã, bất luận người nào đều không cách nào nhịn được.

Dương Thanh Huyền lấy được ủng hộ càng nhiều, Dương Vô Tâm nội tâm sự thù hận lại càng sâu.

“Dương Thanh Huyền, ngươi nhất định phải nhảy vào tứ cường a! Ta chờ dùng kiếm trong tay, đem ngươi chém nát tan! Để người trong thiên hạ biết, ai mới là số một! Để con tiện nhân kia biết, ai mới là đáng giá leo lên nam nhân!”

Dương Vô Tâm nội tâm cuồng loạn gào thét.

Theo cái kia hoan hô làn sóng yếu hạ xuống, Động Chân mới lớn tiếng nói: “Cuộc kế tiếp: Lôi Vân đối với Lan Tư.”

Hai bóng người lập tức bay lên lôi đài.

Vân Hư cổ chiến đài trên, bị Dương Thanh Huyền cùng Chung Hiệt phá hư bộ phận, càng thần kỳ tự mình chữa trị hơn nửa.

Tuy rằng còn có bộ phận tổn hại ở mặt trên, nhưng cũng không ảnh hưởng thi đấu, hơn nữa còn ở một chút xíu tự mình chữa trị bên trong.

Dương Thanh Huyền mở hai mắt ra, nhìn chằm chằm Lôi Vân.

Ngày đó ở trên lôi đài, Lôi Vân đối với Vu Khinh Nguyệt hạ sát thủ thời điểm, cái này người cũng đã ở Dương Thanh Huyền nội tâm bị kêu án tử hình.

Rồng có vảy ngược, chạm vào chết ngay lập tức.

Mà Vu Khinh Nguyệt, không thể nghi ngờ là Dương Thanh

Huyền lớn nhất một khối vảy ngược một trong.

“Ngươi là Dương Thanh Huyền bạn gay tốt?”

Vân Hư cổ chiến đài trên, Lôi Vân hai tay ôm ngực, lạnh lùng nhìn chằm chằm phía trước.

Lan Tư sắc mặt bình tĩnh nói: “Xin lỗi, ta không làm chuyện gay.”

Lôi Vân nói: “Làm không làm đều không trọng yếu, bởi vì ta đã quyết định tiễn ngươi về tây thiên.”

Lan Tư ánh mắt phát lạnh, cười lạnh nói: “Vậy phải xem ngươi có hay không bản lãnh này!”

Nói, bóng người loáng một cái, liền hóa ra Dạ Xoa chân thân, giơ tay lên, vô số mây khói hội tụ đến, bao phủ ở toàn bộ cổ chiến đài trên.

Sau đó lại bóng người loáng một cái, liền tại chỗ biến mất.

“Chi!”

Trên lôi đài không gian, đột nhiên liền hiện ra một đạo cái khe lớn, một cỗ sức mạnh cuồng bạo như sông lớn khuynh đảo, dường như muốn cắt rời tất cả, hướng về Lôi Vân cuồng tảo mà đi.

“Thật nhanh, hoàn toàn không thấy rõ bóng người!”

Biển mây trên, truyền đến các loại tiếng thán phục, “Thập cường tranh đấu, quả nhiên không phải Top 100 bài vị chiến có thể sánh ngang a!”

“Đương nhiên, này mười vị mỗi một vị cũng có thể thành là chúa tể một phương tồn tại. Nếu như phóng tới cấp thấp vị diện, đủ để xưng bá nhất giới.”

“Hơn nữa Dạ Xoa bộ tộc, nguyên bản là lấy tốc độ cùng nhanh nhẹn tăng trưởng, Lôi Vân muốn thắng, sợ là sẽ phải hết sức cực khổ rồi. Hơn nữa này đầu Dạ Xoa, còn có một vị đáng sợ con rối a!”

“Ầm!”

To lớn cắt chém nháy mắt đem Lôi Vân chém nát, nhưng hai nửa thân thể nhưng là hoảng hốt một hồi, liền biến nhạt đi, nguyên lai chỉ là tàn ảnh.

Thậm chí tàn ảnh trên gương mặt, còn mang theo một tia trào phúng.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, bên trong kinh hãi nói: “Không được!”

Cái kia cắt chém thất bại sau, Lan Tư thân ảnh ở trên lôi đài hiển hóa ra ngoài, sắc mặt cực kỳ khó coi cùng cảnh giác.

Truyện Của Tui❊

. net

Đúng lúc này, phía sau truyền đến Lôi Vân tiếng chê cười, “Tốc độ thật mau nha, thế nhưng, nhanh hơn nữa có thể mau quá sấm sét sao?”

“Chi chi!”

Phía sau một mảnh lôi quang nổi lên, “Lôi Huyễn Thủ!”

“Không được!”

Lan Tư đầy mặt ngạc nhiên, hai cánh lóe lên, liền muốn tránh ra.

Nhưng chính như Lôi Vân nói, tốc độ nhanh hơn nữa, không có khả năng mau quá sấm sét.

Một con to lớn sét tay tại không trung biến ảo mà ra, trong khoảnh khắc liền che chở rơi xuống.

“Ầm ầm!”

Lan Tư toàn thân đều bị lôi đình bao phủ, gấp vội vàng hai tay bấm quyết, hóa ra một phương kết giới, đem Lôi Huyễn Thủ ngăn trở.

“Ầm! Ầm!”

Cái kia bàn tay khổng lồ bên trong, không ngừng có lôi quang bổ xuống dưới, chấn Lan Tư kết giới hoảng hốt bất định.

Dương Thanh Huyền ánh mắt lộ ra vẻ lo âu, Lan Tư thực lực ở trong mười người vốn là hơi yếu, nếu không có dựa vào Dạ Ma Thiên, căn bản không khả năng chiến thắng Phong Yên Nhiên.

Mà giờ khắc này đối chiến Lôi Vân, trên tốc độ ưu thế càng là không còn sót lại chút gì, thậm chí ngược lại thành thế yếu, bị Lôi Vân một hồi liền đẩy vào tuyệt cảnh.

Lan Tư chợt cắn răng một cái, hai tay nhanh chóng bấm quyết, từ lòng bàn tay chậm rãi hiện ra một vật, ở trên không bên trong không ngừng phóng đại, càng hóa ra kết giới, đem hết thảy lôi quang toàn bộ ngăn trở.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, vật kia càng là ngày đó thấy Dạ Xoa tổ điện, không nghĩ tới càng cũng là một kiện nguyên khí, thậm chí còn có có thể là Thánh khí cấp bậc tồn tại.

Tổ điện vừa ra, Lan Tư áp lực lần giảm, đồng thời đánh ra vô số quyết ấn. Tổ điện một hồi lớn lên gấp mười lần, bao phủ thiên địa.

“Chuyện cười! Dựa vào một cái phá nhà cũng muốn vươn mình?”

Lôi Vân cười lạnh một tiếng, tay phải vồ một cái, hồn quang đột ngột hiện, hóa thành Long Linh huyễn đời, ngang trời quét qua.

“Rầm”, tảng lớn sấm sét từ bốn phương tám hướng vọt tới, toàn bộ tụ hợp vào trường mâu bên trong, đồng thời bên trong ngũ sắc lôi quang vận chuyển, tầng tầng chồng chất, sinh sôi liên tục.

Một mảnh cường đại khu vực gài mìn nháy mắt ở trường mâu trên khuấy động mà ra.

“Đảo Chuyển Tinh Hà!”

Lôi Vân hét lớn một tiếng, trường mâu nháy mắt hóa long mà lên, lại có ngũ sắc Lôi Vân ở long bốn phía bốc lên, đem cuồng bạo tổ điện trấn áp lực lượng trực tiếp xé rách mở!

“Ầm ầm!”

Tổ điện chịu đến rung mạnh, không ngừng thu nhỏ lại.

Lan Tư rên lên một tiếng, khóe miệng tràn ra máu tươi, đúng lúc này, hai tay hắn bấm quyết, Dạ Ma Thiên chân thân nháy mắt hiện ra, đỏ thẫm hai mắt quan sát lôi đình, một đôi hắc dực ở phía sau triển khai.

“Đại Ma Thiên Thủ!”

“Ầm ầm!”

Toàn bộ thiên địa rung động, tứ phương mây khói điên cuồng cuốn tới, đem Lan Tư cùng Dạ Ma Thiên hầu như dung hợp làm một.

Phách Tây hai con ngươi run lên, khiếp sợ nhìn.

Lan Tư lần này triển khai Dạ Ma Thiên, xa so với lần trước muốn thành thục cùng cường đại nhiều.

Ở Thiên Nhai trong ba tháng, Dương Thanh Huyền tìm được Lan Tư, đem tổ trong điện lấy được mặt khác hai cái hộp ngọc, tất cả đều trả lại cho Lan Tư.

Trong đó một cái ở trong chứa một tia thần hồn.

Một cái khác nhưng là Dạ Ma Thiên điều khiển phương pháp.

Tuy rằng ngày tháng tu luyện quá ngắn, nhưng thời khắc này Lan Tư, so với chiến thắng Phong Yên Nhiên thời điểm, mạnh hơn nhiều.

Biển mây trên tất cả mọi người là chấn động trong lòng.

Này một chiêu đáng sợ chưởng pháp, bọn họ còn ký ức chưa phai, chính là này một chiêu đánh bại Phong Yên Nhiên, để có Nhân tộc đều cảm nhận được sỉ nhục lớn lao.

“Phải thắng sao?”

Tất cả mọi người là vạn phần khẩn trương.

Lan Tư gặp Lôi Vân cùng Vu Khinh Nguyệt một trận chiến, biết địch nhân trước mắt đáng sợ, vì lẽ đó trước tiên lấy ra tổ điện, tiêu hao một ít Lôi Vân sức mạnh, sau đó nắm lấy thời cơ, sử dụng tới Đại Ma Thiên Thủ, phải một kích tất trúng!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1394: Ngũ Sắc Lôi Cức, Thay Thế Trọng Tài

“Ầm!”

Đại Ma Thiên Thủ đánh vào ngũ sắc Lôi Long trên, hai nguồn sức mạnh lẫn nhau áp chế làm hao mòn, nhưng bất quá khoảnh khắc công phu, Lôi Long liền đột nhiên bạo nổ mở, hóa thành vô biên sấm sét, kích. Bắn về phía tứ phương đám mây, bị tám Thiên Quân liên thủ ngăn cản.

Mà Đại Ma Thiên Thủ nhưng là thế đi không giảm, tiếp tục hướng về cổ chiến đài trên trấn áp, khí tràng cường đại, trực tiếp ở cổ chiến đài trên đè ra một đạo 10 mẫu chu vi chưởng ấn.

Lôi Vân đột nhiên ngay ở dấu tay kia ngay chính giữa, bị ép tới trên người sấm sét bạo động, hình cung quang phun ra.

“Dựa vào chỉ là một vị con rối đã nghĩ thắng ta? Phải nói các ngươi Dạ Xoa tộc đầu quá đơn giản, vẫn là quá ngây thơ đây?”

Lôi Vân đột nhiên giơ tay lên, hai tay bấm quyết một cái cổ quái quyết ấn, phảng phất một đem chìa khóa, nháy mắt đem sét đại đạo mở ra.

“Đùng đùng!”

Lôi Vân trên người không ngừng có hồ quang nhảy ra đến, ở ngũ sắc trong đó chuyển đổi lẫn nhau, trong khoảnh khắc đem toàn bộ võ đài bao trùm, đồng thời không ngừng hướng về hư không lan tràn.

Hắn cả người đứng ở sét trung tâm, hai tay nhanh chóng bấm quyết, giống như là sấm sét hóa thân, Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn từ trong cơ thể chậm rãi tràn ra, cùng trước người quyết ấn không ngừng dung hợp.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, ở Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn xuất hiện trong nháy mắt, trong cơ thể hắn Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn cũng có cảm ứng, càng giống như là muốn bị hấp đi qua.

Ở nơi nào đó trong hư không Lôi gia người, tương tự mỗi cái sắc mặt đại biến, ông lão kia cả kinh nói: "Đại nhân, đây là..."

Lôi Dương mặt không kinh sắc, gật đầu nói: "Chính là ta truyền cho hắn. Lôi Vân nắm giữ ngũ sắc thần lôi, tự nhiên có tư cách tập chiêu này."

Lão giả nói: "Nhưng là... Lôi Vân giờ khắc này còn có giết chóc đồng môn hiềm nghi... Đại nhân làm như vậy... Có hay không có chút thiếu sót?"

Lôi Dương sầm mặt lại, quát lên: "Ta làm việc, còn muốn ngươi tới chỉ huy sao? Ngươi cũng biết, chỉ là hiềm nghi mà thôi, lại không có chứng cớ xác thực dưới tình huống, Lôi Vân chính là Lôi gia một tên đệ tử bình thường."

Ông lão thở dài, lặng lẽ không nói.

Đúng lúc này, Vân Hư cổ chiến đài trên, Lôi Vân trước người quyết ấn, cùng cái kia Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn hòa làm một thể, trong khoảnh khắc bộc phát ra!

"Ngũ Sắc Lôi Cức!"

"Ầm ầm!"

Một mảnh lôi quang nổ tung, phảng phất đại đạo diễn biến, tầng tầng sấm sét xông lên tận trời, gột rửa tất cả trong trời đất cản trở.

“Ầm ầm!”

Đại Ma Thiên Thủ đánh nát Lôi Long sau, bị sét đánh một oanh, nháy mắt đình trệ ở trên không bên trong, cũng không còn cách nào đè xuống.

Trái lại Dạ Xoa lực lượng không ngừng phá nát bạo nổ mở, Dạ Ma Thiên sức mạnh, càng bị sét đánh phá tan.

Vô số lôi quang như điện thiểm, trong khoảnh khắc đem vòm trời xé rách, hướng về Lan Tư đánh tới.

“Không được!” Phách Tây hoảng sợ quát to một tiếng, này đáng sợ sét có thể, nếu như đánh vào Lan Tư thân lên, sợ là nói thẳng tiêu tan ngã xuống.

Lan Tư nhưng là bọn họ toàn tộc mạnh nhất thiên tài, cũng là mang nhiều kỳ vọng nhiều nhất hậu bối a.

“Ầm ầm!”

Đúng lúc này, Lan Tư trong tay quyết ấn biến đổi, Dạ Ma Thiên hai tay vây quanh hạ xuống, đưa hắn hộ tống ở trung ương.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Toàn bộ Ngũ Sắc Lôi Cức sức mạnh, tất cả đều oanh trên người Dạ Ma Thiên, chấn lên từng đạo từng đạo Lôi văn, đem Dạ Xoa lực lượng từ này là thân ngoại hóa thân bên trong gột rửa đi ra ngoài.

Phách Tây một đôi mắt trợn lên lão Viên, trái tim thót lên tới cổ họng, như vậy giây phút sống chết, hơi hơi có một chút sai lầm, chính là đạo tiêu tan ngã xuống.

"Ầm! Ầm!"

Sấm sét hoàn nguyên nguyên không ngừng đánh ra đến, đánh vào trong vòm trời, đầy trời đều là ngũ sắc lôi quang, lóa mắt làm người khói hoa lượn lờ, thậm chí liền ngay cả Dạ Ma Thiên thân thể cũng không nhìn thấy.

Lôi Vân mắt lạnh nhìn một chút trời cao, tựa hồ nghĩ tới điều gì, giơ tay bấm quyết, hướng về Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn vỗ một cái, nhất thời thu liễm tất cả sấm sét.

Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn lấp loé bên dưới, liền trở về Lôi Vân trong cơ thể.

Đầy trời thần lôi này mới dần dần tản đi.

Cái kia bảo vệ Lan Tư Dạ Ma Thiên, chậm rãi ở trên không bên trong biến mất.

Không trung một ánh hào quang lấp lóe, Lan Tư liền bay xuống ở trên lôi đài, miệng to máu tươi phun phun ra, trước ngực phập phồng lợi hại.

Mặc dù có Dạ Ma Thiên hộ thân, nhưng vẫn như cũ bị sét có thể oanh bên ngoài cháy bên trong non, toàn thân rách nát không chịu nổi, thậm chí còn có lượng lớn hồ quang xông vào bên trong kinh mạch, giờ khắc này bắn ra, "Đùng đùng" không ngừng chớp động.

"Lại còn không chết? Cái kia con rối quái phòng ngự, vượt quá dự tính của ta a."

Lôi Vân cười lạnh một tiếng, nói: "Như không phải là vì súc lưu lực số lượng, dùng tới thu thập Dương Thanh Huyền, vừa nãy liền đem ngươi oanh nát bét. Bất quá không liên quan, ta sẽ thấy thêm ra tay một lần được rồi."

Nói, tay phải vồ một cái, lần thứ hai biến ảo ra Linh Long Huyễn Thế.

Lan Tư con ngươi co rụt lại, vừa kinh vừa sợ bên dưới, lần thứ hai phun ra một ngụm máu lớn.

Tràn đầy không cam lòng ở trong mắt lưu chuyển.

Nhưng hắn biết, đây đã là chính mình tại Thương Khung luận võ trên điểm cuối.

Dạ Ma Thiên tiềm năng còn chưa hoàn toàn phát huy được, nhưng mình đối với khống chế của nó, đã đến cực hạn.

Tràng tỷ đấu này bên trong cũng không còn cách nào triệu hoán Dạ Ma Thiên.

Mà những trận chiến đấu tiếp theo bên trong, bất kể là Dương Thanh Huyền, Lam Ngưng Hư, vẫn là Chung Hiệt, đều không phải là hắn có thể đủ chiến thắng.

“Ta chịu thua.”

Lan Tư trạm hai mắt màu xanh lam, một hồi trở nên lờ mờ, phảng phất dùng hết toàn bộ lực lượng, mới cắn răng phun ra này ba chữ.

“Hả?”

Lôi Vân tay cầm Long Linh huyễn đời, trong hai con ngươi tàn khốc lóe lên, từng bước một đi lên phía trước, lạnh lùng nói: “Ngươi nói cái gì? Ta không nghe thấy.”

Nói bóng người loáng một cái, liền vọt tới, trường mâu ở trên không bên trong một chọn, tuyệt kỹ Đảo Chuyển Tinh Hà thẳng bổ xuống!

“Động Chân đại nhân cùng tám Thiên Quân tất cả đều là chưng bày sao? Lại cần ta đến thay chư vị chấp pháp?"

Đúng lúc này, Vân Hư cổ chiến đài một góc, Dương Thanh Huyền chẳng biết lúc nào liền leo lên võ đài, cầm trong tay chiến kích, mắt lạnh hướng về Lôi Vân đi đến.

Động Chân hoàn toàn biến sắc, quát lên: "Tất cả dừng tay!"

Đồng thời bàn tay phải vỗ một cái.

Một luồng vô hình sức mạnh to lớn hóa thành kết giới, hướng về trong sân ba người phủ xuống.

Nhất thời Dương Thanh Huyền cùng Lôi Vân thân thể đều là hơi ngưng lại, cũng không còn cách nào nhúc nhích.

Lôi Vân trong đôi mắt bắn ra tàn khốc, thẳng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, giận dữ hét: "Lại là ngươi!"

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Động Chân đại nhân cùng tám Thiên Quân mỗi lần đều giả chết, không thể làm gì khác hơn là để ta làm chủ trì so tài."

Động Chân mặt đỏ lên, tức giận nói: "Càn rỡ! Dương Thanh Huyền, ngươi nói nhăng gì đó!"

Dương Thanh Huyền nói: "Lan Tư đã nhận thua, đừng nói các ngươi đều không nghe thấy."

Động Chân nói: "Tự nhiên là nghe thấy được. Ta đang định ra tay ngăn lại, ngươi liền nhảy lên võ đài, rõ ràng chính là không nhìn trọng tài tồn tại!"

Dương Thanh Huyền đột nhiên nở nụ cười, nói: "Luận võ quy tắc có thể có nói không chừng không nhìn trọng tài?"

Động Chân sửng sốt, nói: "Này..."

Lập tức xạm mặt lại, cả giận nói: “Tự nhiên không có. Việc này ta cũng không với ngươi truy cứu, ngươi đi xuống đi! Lôi Vân cùng Lan Tư không được tái chiến, Lôi Vân thắng được!”

Động Chân chỉ lo hắn lại chọn đi vào ngõ cụt, làm xảy ra chuyện gì đến, vội vàng quát lui hắn, mau mau tuyên bố.

Dương Thanh Huyền lúc này mới xoay người bay xuống lôi đài, nhưng Lôi Vân ánh mắt nhưng là phóng mà tới.

Hai người bốn mắt tương đối, đều là sát ý lẫm liệt.

Cùng tổ bên trong thi đấu vòng tròn, không bao lâu nữa liền sẽ gặp được, đến thời điểm tất nhiên là không chết không thôi.

Động Chân nói: “Trận đầu đánh xong, Dương Thanh Huyền một phân, Lôi Vân một phân, Lam Ngưng Hư linh phân, Chung Hiệt thua một phân, Lan Tư thua một phân. Phía dưới, tiến hành lần thứ hai rút thăm.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1395: Thiên Hạ Buôn Bán, Xuân Chủ Tâm Ý

Nơi nào đó trong hư không, đột nhiên một đạo tiếng cười khẽ vang lên, “Chúc mừng Lôi gia đệ tử thắng lợi.”

Lôi gia đệ tử đều hoàn toàn biến sắc, từng cái từng cái phòng bị nhìn sang.

Lôi Dương mặt không hề cảm xúc, chỉ là nhẹ nhàng nhíu mày lại, nói: “Ai?”

Cái kia phương hướng âm thanh truyền tới nơi, không gian rung động, chậm rãi hiện ra một bóng người, eo bội phục thanh phong, hai mắt mỉm cười.

Lôi Dương nói: “Hóa ra là bụi gần mười lăng chưởng môn Vũ Khôi huynh. Không biết giá lâm nơi đây, có gì chỉ giáo?”

Lục Vũ Khôi ôm quyền nói: “Lôi Dương huynh nói quá lời, chỉ giáo không dám, chỉ là rất tới chúc mừng. Ta bụi gần mười lăng bên trong, sao lại không có tiến nhập thập cường thiên tài đây? Ai, sét gia con cháu thiên phú, thực sự là tiện sát ta.”

Lôi Dương khẽ mỉm cười, nói: “Vũ Khôi huynh ngoài miệng nói tiện sát, nhưng trên mặt lại không có nửa phần thần sắc hâm mộ đây. Lôi Vân điểm ấy hơi mỏng sức mạnh, sợ là còn không vào được Vũ Khôi huynh mắt.”

Lục Vũ Khôi cười nói: “Làm sao sẽ đây, Lôi Dương huynh nói đùa. Bất quá ta lần này đến đây, đúng là muốn giúp Lôi Vân hiền chất một thanh, sẽ không biết Lôi Dương có hay không có ý nghĩ này.”

Lôi Dương kinh ngạc nói: “Giúp? Giúp thế nào?”

Lục Vũ Khôi lại cười nói: “Nói vậy Lôi Dương huynh cũng rõ ràng trong lòng, Lôi Vân cùng Dương Thanh Huyền, hiện tại cơ hồ là không chết không thôi cục diện. Nếu là bọn họ hai người gặp gỡ, Lôi Dương huynh cảm thấy Lôi Vân hiền chất phần thắng lớn bao nhiêu?”

Lôi Dương trầm ngâm một chút, nói: “Năm năm số lượng đi.”

Lục Vũ Khôi cười nhìn hắn, nói: “Thật sự có năm năm số lượng chứ? Ngũ Sắc Lôi Cức gặp gỡ Dương Thanh Huyền Địa Hỏa Minh Di, có thể thắng sao?”

Lôi Dương nghĩ một hồi, nói: “Như Dương Thanh Huyền không có Chiến Kích Thiên Khư, chỉ là ba hỏa dung hợp, Lôi Vân Ngũ Sắc Lôi Cức tất thắng. Nhưng này Thiên Khư oai, không thể quên a. Tuy rằng Lôi Vân cũng có Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, nhưng dù sao chỉ có Bán Thánh khí trình độ. Thắng bại coi như không có năm năm, chí ít cũng là bốn, sáu mở.”

Lục Vũ Khôi nói: “Bốn, sáu mở, cái kia Lôi Vân hiền chất nhưng là rất nguy hiểm.”

Lôi Dương trầm mặc không lên tiếng, hơi híp cặp mắt, không biết nội tâm đang suy nghĩ gì.

Lục Vũ Khôi cũng lặng lặng đứng ở một bên, cũng không quấy rầy, chỉ là hai mắt mỉm cười, ý tứ sâu xa.

Sau một lúc, Lôi Dương mới nói: “Vũ Khôi huynh thì cứ nói đi, mang đến vật gì tốt cho Lôi Vân. Ta lôi đình cổ vực cùng bụi gần mười lăng tuy rằng không có thù gì oán, nhưng cũng không có gì vãng lai cùng ân huệ, Vũ Khôi huynh vô sự không lên điện tam bảo, chúng ta đem lời làm rõ nói đi, ngươi chính là muốn mượn

Lôi Vân tay đối phó Dương Thanh Huyền chứ?"

Lục Vũ Khôi cũng không kiêng kị, nói thẳng: "Chính là."

Lôi Dương cười nói: "Nói chuyện như vậy mới ngay thẳng, như vậy chúng ta liền có thể lấy trực tiếp bày ra bàn điều kiện."

Lục Vũ Khôi sửng sốt một chút, nói: "Điều kiện? Ta cố ý đến giúp Lôi Vân hiền chất, Lôi Dương huynh lại muốn theo ta ra điều kiện?"

Lôi Dương cười lạnh nói: "Lôi Vân có hay không muốn thắng Dương Thanh Huyền đều không quan trọng, nhưng đối với Vũ Khôi huynh cùng với Vũ Khôi huynh sau lưng vị kia, tựa hồ liền rất trọng yếu a. Ta để Lôi Vân giúp các ngươi ân tình lớn như vậy, nhắc đến điểm yêu cầu chẳng lẽ không phải sao?"

Lục Vũ Khôi hơi thay đổi sắc mặt, lạnh lùng nói: "Ngươi đã cũng biết, là vị đại nhân kia phải đối phó Dương Thanh Huyền, sao không ngại ngùng mở miệng bàn điều kiện?"

Lôi Dương nói: "Trong thiên hạ buôn bán, đều là lẫn nhau hỗ huệ hỗ lợi, không thể bởi vì các ngươi thân phận cao, liền để ta chịu thiệt a, phải biết, địa chủ gia cũng không có lương tâm a."

Lục Vũ Khôi sầm mặt lại, nói: "Tốt, có điều kiện gì, Lôi Dương huynh mời nói đi."

...

Ván đầu tiên chiến xong, Dương Thanh Huyền năm người lần lượt lên võ đài, Động Chân lần thứ hai tung năm viên tiểu cầu.

Chung Hiệt cùng Lan Tư làm một hào.

Dương Thanh Huyền cùng Lam Ngưng Hư vì là số hai.

Lôi Vân là số 0 hào, tua trống một hồi.

Động Chân nhìn năm người một chút, nói: “Thi đấu một khi bắt đầu, liền không có đường sống vẹn toàn, các ngươi có thể có cần nghỉ ngơi, nếu có, có thể tạm dừng thi đấu.”

Năm người đều là nói rằng: “Không cần.”

Động Chân nói: “Tốt, cái kia liền bắt đầu đi. Chung Hiệt cùng Lan Tư lưu lại, những người còn lại kết cục.”

Dương Thanh Huyền, Lam Ngưng Hư, Lôi Vân ba người, nhất thời bay xuống bên ngoài sân.

Chỉ là Lôi Vân đột nhiên nhíu mày lại, bóng người lóe lên, “Đùng” một tiếng tia điện nhảy lên, liền trực tiếp tại chỗ biến mất.

Bốn phía khán giả đều là một trận liếc mắt, nghị luận sôi nổi.

Dương Thanh Huyền nhìn Lôi Vân biến mất phương hướng, con ngươi hơi co rụt lại, lập tức lại khôi phục bình thường.

Đột nhiên phía sau truyền đến Phan tiếng của tên béo, “Lão đại, lão đại, mau tới đây.”

Dương Thanh Huyền xoay người, phát hiện Phan Hải Tinh đẩy ra đám người đằng trước nhất.

Không khỏi cười lên trước, nói: “Ngươi mập mạp chết bầm này, mấy ngày không gặp, tươi cười rạng rỡ, lại dài mập không ít a.”

Phan Hải Tinh cười hì hì lấy ra mấy bình ngọc, nhét vào chân không địa giới bên trong, nói: “Lão đại, trong này là chữa thương cùng khôi phục thể năng Thánh dược, mỗi một quả hiệu quả cùng giá trị, cũng có thể sánh ngang Toàn Long Đan. Còn có một bình, bên trong là tràn đầy hai mươi viên Toàn Long Đan.”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, tiếp nhận mấy bình ngọc, bên trong các loại đan dược, có gần trăm quả, giá trị to lớn, không cách nào đánh giá.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Phan tên béo, ngươi không biết đem các ngươi sở giao dịch trộm hết đi.”

Phan Hải Tinh phía sau lóe lên một người trung niên mỹ phụ, lại cười nói: “Thanh Huyền công tử nói đùa. Những đan dược này là cảm kích công tử giúp đỡ khuyển tử một điểm tâm ý, mong rằng bất khí.”

Dương Thanh Huyền biết trước mắt này người mỹ phụ, tất nhiên chính là Phan mập mạp mẹ, thần bí chí cực lòng đất sở giao dịch Xuân Chủ, lúc này ôm quyền nói: “Xuân Chủ đại nhân có lòng, như vậy, tại hạ liền từ chối thì bất kính.”

Xuân Chủ cười nói: “Những đan dược này nếu như có thể ở Thanh Huyền công tử đoạt giải quán quân trên đường giúp đỡ một, hai phân bận bịu, ta cùng hải tinh cũng là an ủi.”

Phan Hải Tinh vội hỏi: “Lão đại ngươi nhanh dùng bên trong huy vĩ đan cùng ngân anh đan, có thể mang ngươi bây giờ tổn thương cùng thể năng hoàn toàn khôi phục.”

Dương Thanh Huyền đáp một tiếng, cũng không lập dị, lúc này đổ ra hai viên màu sắc khác biệt, nhưng tất cả đều lộ ra linh tính đan dược, trực tiếp nuốt vào trong bụng.

Nhất thời, hai loại lực lượng kỳ dị ở trong người xoay quanh, không ngừng chảy vào kinh mạch, như mưa xuân như mềm, hết sức thoải mái.

Trong cơ thể còn sót lại một ít nhỏ bé vết thương, rất nhanh có được chữa trị, đồng thời chân nguyên ở sức thuốc xúc động hạ, như lửa núi giống như vậy, cuồn cuộn không ngừng từ đan điền bên trong phun trào ra đến.

Dương Thanh Huyền vội vàng ngồi xếp bằng hư không, vận chuyển Thái Thanh Ngọc Quyết, đem dược lực mức độ lớn nhất hóa mở, để tránh khỏi lãng phí.

Thời gian uống cạn chén trà sau, Dương Thanh Huyền lần thứ hai mở hai mắt ra, một mảnh tinh mang ở trong mắt đột ngột hiện, nhưng bất quá lóe lên, liền khôi phục như thường.

Đánh với Chung Hiệt một trận bên trong, tất cả tổn thương cùng tiêu hao thể năng, không chỉ có toàn bộ được khôi phục, còn ổn bên trong có tiến vào.

Cái kia huy vĩ đan cùng ngân anh đan, không hổ là chữa thương Thánh dược.

Ngay ở Dương Thanh Huyền lúc cảm khái, trên võ đài Lan Tư cùng Chung Hiệt cũng rất nhanh phân ra được thắng bại.

Trên thực tế, vẫn luôn là Chung Hiệt đè lên Lan Tư ở đánh, Lan Tư khổ sở chống đỡ đến thời khắc này, đã là dùng hết khả năng.

Rốt cục ở chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ thời điểm, trực tiếp nhận thua.

Động Chân tuyên án nói: “Này chiến Chung Hiệt thắng. Cuộc kế tiếp, Dương Thanh Huyền đối với Lam Ngưng Hư, hai vị lên sân khấu đi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1396: Đạo Huyền Phù Không Bộ, Thời Gian Qua Nhanh

Dương Thanh Huyền tâm thần rùng mình, trong mắt bắn ra bén nhọn ánh mắt, hướng về Lam Ngưng Hư nhìn tới, nhưng ác liệt bên trong, nhưng tràn ngập phức tạp.

Lam Ngưng Hư vẫn là bộ kia thong dong bình tĩnh, khóe miệng cười chúm chím biểu hiện.

Hai người bóng người lóe lên, liền rơi trên Vân Hư cổ chiến đài, tướng trì mà đứng.

Biển mây trên tất cả đều yên tĩnh lại.

Mấy trăm ngàn hai mắt quang, từ bốn phương tám hướng tập trung ở trên người hai người.

Nếu nói là Dương Thanh Huyền như sao chổi giống như đảo qua trời cao, ngang trời xuất thế.

Như vậy Lam Ngưng Hư giống như là trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một cái hố đen, bỗng dưng mà đến, bịa đặt, để người hoàn toàn không có cách nào dự đoán.

Hai người đứng ở đó, cũng như thế giới này hai mặt, một sáng một tối, nhất chính nhất phản, một thật một hư, nhưng hai người duy nhất giống nhau, chính là cực kỳ đáng sợ, cùng với thực lực sâu không lường được.

Tất cả mọi người không nháy một cái nhìn chằm chằm cổ chiến đài, hết sức đang mong đợi trận chiến này.

Dương Thanh Huyền giơ lên chiến kích, nhắm thẳng vào Lam Ngưng Hư, trầm giọng nói: “Ra tay đi!”

“Ra tay?”

Lam Ngưng Hư nở nụ cười, nói: “Nhìn ngươi chiến ý tràn đầy, nhưng ta hoàn toàn không có hứng thú đánh với ngươi a.”

Dương Thanh Huyền lạnh giọng nói: “Ngươi và ta trước thiên ty vạn lũ sự tình đã kéo không rõ, nhưng Cửu Khanh cái chết, Đàm gia cái chết, này chút nợ máu, ta muốn dùng của ta chiến kích đòi lại.”

Lam Ngưng Hư nói: “Đòi về sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Có thể đòi về một điểm là một điểm, tổng so cái gì đều không làm cường!”

Nói xong, bóng người loáng một cái, liền bắn mạnh mà lên.

Chiến kích ở trong hai tay bỗng nhiên quét qua, bổ ngang mà đi.

“Năm đó Cửu Khanh đại nhân huyết, trả lại đi!”

“Hồn Chi Vũ!”

Hư quang ở trên không bên trong loáng một cái, đem bầu trời cắt thành hai nửa.

Vô số oánh mang lượn quanh ở chiến kích bốn phía bay lượn, dường như người chết ai ca.

Lam Ngưng Hư một tay ở trước người bấm quyết, cười nói: “Đánh với Cửu Khanh một trận, hết sức có ý tứ chứ, hồi lâu đều không có như thế có ý tứ qua. Lại tới một lần nữa, ta còn sẽ giết hắn.”

Lam Ngưng Hư thân ảnh bị kích quang chém một cái, liền hóa thành tàn ảnh bay oánh, điểm điểm tản đi.

“A! Đáng chết!”

Dương Thanh Huyền sát ý cuồn cuộn ngất trời, Thiên Trảm thất thức không ngừng triển khai ra, đem Lam Ngưng Hư bao phủ, mỗi một kích đưa ra, đều phách nứt thiên địa, đem cổ chiến đài chém ra từng đạo từng đạo sâu đậm khe.

Nhưng mặc kệ hắn làm sao công kích, đều trước sau chạm đến không tới Lam Ngưng Hư thân thể, hết thảy Thiên Trảm thất thức toàn bộ thất bại.

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, một trái tim đột nhiên hướng về đáy vực chìm.

Lam Ngưng Hư bộ pháp tuy rằng thần diệu, nhưng dốc hết toàn lực, nếu là mình đủ mạnh, tuyệt đối không thể sẽ chiêu chiêu thất bại.

Giờ khắc này liền ngay cả đối phương chéo áo đều không đụng tới, chỉ có thể nói rõ một điểm, thực lực của hai người chênh lệch, có như một trời một vực!

“Đạo Huyền Phù Không Bộ!”

Cổ chiến đài ở ngoài, vô số cường giả nhìn chung quanh hạ, tất cả đều nhìn chằm chằm Lam Ngưng Hư dưới chân bộ pháp.

Thi Diễn cả kinh nói: “Làm sao có khả năng? Ba ngàn đạo pháp bên dưới, được khen là gần gũi nhất đại đạo bộ pháp Đạo Huyền Phù Không Bộ?!”

Vu Hiền nói: “Đích thật là Đạo Huyền Phù Không Bộ không giả. Này nhịp bước huyền diệu không nói, chỗ mấu chốt nhất ở chỗ lĩnh ngộ đại đạo, nhìn được đạo chi nguồn gốc, mới có thể mô phỏng theo đại đạo cất bước. Dương Thanh Huyền phải thua. Nếu như liền đại đạo cái bóng đều chạm không tới, hết thảy công kích đều không thể nghi ngờ là Kính Hoa Thủy Nguyệt, thì lại làm sao truy đuổi đường lớn này bộ pháp đây?"

Vân Hư cổ chiến đài bên ngoài tám Thiên Quân, không khỏi là đổi sắc mặt.

Đạo Huyền Phù Không Bộ thất truyền đã lâu, tương truyền là lĩnh ngộ ra đạo chi nguồn gốc cường giả, mô phỏng theo đại đạo cất bước, do đó chế tạo ra bộ pháp.

Nếu muốn phá giải Đạo Huyền Phù Không Bộ, nhất định phải nhìn được đạo chi nguồn gốc, nói cách khác, ít nhất phải có Khuy Chân cảnh Đạo ý lĩnh ngộ, mới có thể có thể nói "Phá giải", bằng không Dương Thanh Huyền chính là vung kích đến chết, không có khả năng chạm được Lam Ngưng Hư một mảnh chéo áo.

Lần này, toàn bộ biển mây trên cường giả tối đỉnh, không khỏi là mặt lộ vẻ kinh sợ.

Dĩ nhiên có thập cường võ giả lĩnh ngộ ra Đạo Huyền Phù Không Bộ, hầu như chính là đứng ở thế bất bại, này làm sao còn so với?

Dương Thanh Huyền càng là vừa kinh vừa sợ, chiến kích quơ múa mật không ra gió, hướng về bốn phương tám hướng trùm tới, nhưng thủy chung đánh không trúng Lam Ngưng Hư.

"Đòi nợ là cần lực lượng."

Lam Ngưng Hư cười nhạt, bóng người ở chiến kích khe hở không ngừng qua lại, châm chọc nói: "Liền như ngươi vậy triển khai Thiên Trảm thất thức, đem Ân Võ Vương mặt đều vứt sạch, còn muốn thay Cửu Khanh đòi nợ?”

“Đáng chết a!”

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên ngừng tay đến, chiến kích hướng về trên đất cắm xuống, tay trái bấm quyết, tử hỏa từ trong cơ thể đốt cháy mà ra, ở Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết sự khống chế, trong khoảnh khắc liền hướng bốn phương tám hướng tuôn tới.

“Không đuổi kịp bước tiến của ngươi, ta liền đem vùng trời này cùng nhau đốt thành tro bụi!”

“Tử Hỏa, Vô Tận Hạo Kiếp!”

Dương Thanh Huyền tay trái bấm quyết kết ấn, hướng về trong hư không vỗ tới!

“Ầm ầm!”

Bên trong đất trời, Tử Viêm phẫn nộ diệu, bất kỳ đạo pháp huyền diệu, ở này tử hỏa hạ không không hóa thành bụi trần.

Lam Ngưng Hư thân ảnh lóe lên, rốt cục dừng bước, ngưng tụ mà ra.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, một đường kim quang bắn đi ra, nháy mắt đem Lam Ngưng Hư vị trí khóa chặt, quát lên: “Liền chờ hiện tại!”

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

“Ầm ầm!”

Trong tay phải chiến kích loáng một cái, liền hóa thành quang nhận, thẳng bổ xuống.

Tứ phương tử hỏa nháy mắt hướng về chiến kích bên trong hội tụ mà đi, thẳng chém Lam Ngưng Hư.

Dương Thanh Huyền trong mắt bắn ra vẻ kiên định, ở vung ra Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu đồng thời, tay trái bấm quyết, trên lòng bàn tay hóa ra Nhật Nguyệt Tinh Luân, toàn bộ thời gian danh sách rót trong tay bên trong.

"Thời Gian pháp tắc?!"

Tứ phương cường giả, không không động dung, từng cái từng cái mặt như ngạc nhiên vẻ mặt.

Thời gian trôi qua, nháy mắt trở nên chậm lại, bao quát Lam Ngưng Hư thân ảnh, như một mảnh lá rơi trong gió, nhẹ bỗng ở trong ngọn lửa, ngay lúc sắp bị chiến kích bắn trúng.

Lam Ngưng Hư nói: "Thời gian quy tắc, đối với ta vô hiệu a."

Dương Thanh Huyền lãnh đạm nói: "Có hữu hiệu hay không, cũng được nhìn lên không điểm a. Ngươi muốn đối phó Nhân Hoàng, hôm qua tái hiện liền không thể hiện tại bại lộ, Đạo Huyền Phù Không Bộ đã bại lộ ngươi bộ phận, lại tránh ra thời gian quy tắc lời, thân phận của ngươi liền tiết lộ càng nhiều. Ở mạnh mẽ chống đỡ ta một đòn, cùng bại lộ càng nhiều thân phận trong đó, ngươi sẽ làm ra lựa chọn như thế nào đây?"

Lam Ngưng Hư cười nói: "Ngươi rất thông minh, nhưng tiếc là, cách toán không lộ chút sơ hở còn kém rất xa a."

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, lạnh lùng nói: "Nhưng ngươi cách mạnh miệng cũng rất gần!"

Lam Ngưng Hư nở nụ cười, nhìn chằm chằm trước người cái kia lưỡi kích trên màu tím hư quang, nói: "Kiến thức nông cạn cũng cũng không trách ngươi được, bởi vì ngươi dù sao còn tuổi quá trẻ. Cổ có lúc vị hiền giả, đi gặp mặt một vị Thánh Nhân, hướng về hắn thỉnh giáo như thế nào đạo, vị kia Thánh Nhân đầu tiên là để vị hiền giả kia trai giới tắm rửa, sau đó mới nói cho hắn biết, nói rằng: Tuổi thọ của con người là cực kỳ ngắn ngủi, thật giống ngựa trắng trì quá chật hẹp khe hở, lóe lên liền qua. Chết, là người từ hữu hình chuyển thành vô hình, mà đạo, nhưng là có thể vĩnh viễn ở lại người đời trong đó.”

Dương Thanh Huyền trong lòng không tên chấn động, từ nơi sâu xa thật giống hiểu cái gì, rồi lại cái gì đều không biết, nhưng nội tâm nhưng có loại cực kỳ cảm giác không ổn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1397: Thực Lực Chênh Lệch, Bừng Tỉnh Như Mộng

Dương Thanh Huyền quát lên: “Chết đến nơi, còn cố làm ra vẻ bí ẩn! Léo nha léo nhéo bất quá là muốn để ta phân tâm thôi!”

Ngay sau đó tập trung ý chí, toàn bộ tinh lực đều rót vào chiến kích bên trong, phải một kích tất trúng!

Lam Ngưng Hư cười nói: “Cố sự này nói cho chúng ta, thời gian trôi qua rất nhanh, thời gian trôi qua. Sau đó có một vị cường giả, nghe xong cố sự này sau, liền lĩnh ngộ ra mình Võ Hồn, tên là: Thời gian qua nhanh.”

Lam Ngưng Hư giơ tay lên, một mảnh hồn quang ở đầu ngón tay ngưng tụ, trong khoảnh khắc ở xung quanh hóa thành một cái màu trắng vòng sáng, như thác nước trút xuống hạ một vòng màn ánh sáng, phảng phất là một đạo có thể đem thời gian cắt đứt vết rách, trong ngoài thời gian chảy xuôi tốc độ trở nên bất đồng.

“Cái gì?!” Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, sợ hãi nói: “Thời gian quy tắc?!”

Lam Ngưng Hư cười nói: “Cũng không phải là chỉ có thiên hạ có địch cùng hôm qua tái hiện mới có thể xúc động thời gian quy tắc. Thời gian quy tắc phóng xuống Võ Hồn, mặc dù không dám nói vạn vạn ngàn ngàn, nhưng mấy trăm mấy chục vẫn phải có. Không khéo, ta năm xưa vừa vặn gặp cái tên này vì là thời gian qua nhanh Võ Hồn.”

Nói, cái kia vòng sáng trắng không ngừng mở rộng, đem Lam Ngưng Hư cả người chụp vào trong. Đồng thời đem chiến kích hư quang vòng.

Vân Hư cổ chiến đài bữa trước thời gian trở nên cực kỳ quái lạ.

Thời gian qua nhanh bên trong thời gian, lấy tốc độ cực nhanh trôi qua, mà vòng sáng bên ngoài thời gian, nhưng là phương hướng ngược lại đi, trở nên cực kỳ chầm chậm.

Một nhanh một chậm bên dưới, Lam Ngưng Hư hờ hững hơi động, liền tránh thoát Thiên Khư một đòn. Sau đó đạp ra Đạo Huyền Phù Không Bộ, bóng người lấp lóe bên dưới, liền rơi vào ngoài trăm trượng trên võ đài.

Dương Thanh Huyền một kích đánh hụt, cả người thuận thế rơi xuống đất, chấp nhất chiến kích, kinh ngạc đứng ở đó, lại có loại tràn đầy nhiệt huyết chiến ý, cũng không nơi phát tiết cảm giác.

Đối mặt Lam Ngưng Hư, hắn hoàn toàn không biết làm sao hạ thủ.

“Vừa nãy là... Xảy ra chuyện gì?”

Vân Hải trên một mảnh sững sờ dáng vẻ, chỉ nhìn thấy tử hỏa, hư quang, trắng vòng, sau đó hai người liền ra đi, còn dư lại không nhìn thấy bất cứ thứ gì.

“Quá kỳ quái, đó là Lam Ngưng Hư Võ Hồn sao? Dĩ nhiên tránh thoát thiên hạ có địch, cái kia Võ Hồn rốt cuộc là cái gì?”

“Chỉ nhìn thấy trắng vòng lóe lên, phảng phất tất cả liền kết thúc, Dương Thanh Huyền một kích kia tựa hồ rơi vào khoảng không chứ?”

“Phía trước thi đấu, mau để người khó có thể bắt giữ, bây giờ là hoàn toàn không thấy rõ, thậm chí là xem không hiểu, ta ngất, chênh lệch có lớn như vậy sao? Liền ngay cả nhìn đều xem không rõ!”

Vân Hải trên, khắp nơi là tiếng kêu rên, một mảnh nồng nặc cảm giác bị thất bại.

Thi Diễn con ngươi thu nhỏ lại, nói: “Thời gian qua nhanh? Vừa nãy thời gian này gia tốc trôi đi Võ Hồn, hình như là thời gian qua nhanh. Nhưng không nói ra được tại sao, nhưng luôn cảm thấy có chút kỳ quái.”

Vu Hiền đồng dạng cau mày đầu, ở hắn xanh dưới mắt, đem mỗi một cái động tác đều nhìn rõ rõ ràng ràng, Lam Ngưng Hư thi triển ra đích thật là trong tin đồn thời gian qua nhanh, nhưng không tên liền làm cho người ta một loại cảm giác quái dị.

Vu Sơn nói: “Lần này Dương Thanh Huyền có phiền toái. Đạo Huyền Phù Không Bộ không bắt được, thời gian quy tắc đối phương lại trùng hợp có thể phá, cơ hồ là thúc thủ vô sách.”

Thi Diễn nói: “Bó tay toàn tập sao? Không, hắn còn có Thái Huyền mộ kiếm, thì nhìn hắn là hay không dám dùng, hoặc giả nói là hay không dám ở trường hợp này dùng.”

Vân Hư cổ chiến đài trên, Lam Ngưng Hư nhìn ngẩn người Dương Thanh Huyền, đột nhiên nở nụ cười, nói: “Đừng đánh, đối với thực lực của ngươi, ta đã không nhấc lên được bất cứ hứng thú gì. Ta chịu thua.”

Trước đối thoại của hai người, đều cơ hồ là thần niệm giao lưu, trong chớp mắt truyền đạt, hơn nữa ngoại nhân không cách nào bắt giữ.

Chỉ có “Ta chịu thua” ba chữ, là từ trong miệng nói ra được.

“Cái gì?”

Dương Thanh Huyền ngây người một chút, toàn bộ Vân Hải trên, càng là nháy mắt rơi vào yên tĩnh, sau đó liền bùng nổ ra kinh thiên tiếng ồn ào, “Làm sao lại đừng đánh?”, “Lẽ nào thắng bại đã phân sao? Không thể nào, ta cái gì đều không thấy rõ a!”, “Chính là a, liền tổn thương đều không, ta không tin cũng đã kết thúc!”

Động Chân nhưng là đem tất cả đặt ở trong mắt, ánh mắt lóe lên, nhìn chằm chằm Lam Ngưng Hư nói: “Ngươi thật sự nhận thua? Có thể có suy nghĩ kỹ càng. Lấy thực lực của ngươi, là có rất lớn cơ hội tiến nhập tứ cường, thậm chí tranh cướp đệ nhất. Giờ khắc này chịu thua, không thể nghi ngờ tự hủy tiền đồ.”

Lam Ngưng Hư mỉm cười nói: “Nhận thức cái thua cũng như vậy nhiều tên đường, Động Chân đại nhân, ngài thật là người của chúng ta sinh tốt đạo sư a.”

Động Chân cả giận nói: “Ngươi... Không biết phân biệt! Ngươi đã chính mình từ bỏ cơ hội, cái kia ta liền tuyên bố, Dương Thanh Huyền thắng!”

Vân Hải trên càng là sôi sùng sục, lượng lớn thanh âm bất mãn lên này đối phương phục, đều là hết sức không cam lòng.

“Hừ, trực tiếp chịu thua, là sợ lại tiếp tục làm hạ thấp đi, bị ta phát hiện cái gì không? Lam Ngưng Hư, Lam Ngưng Hư, ngươi rốt cuộc là người nào?”

Huy hoàng bên trong đại điện, Dương Vân Kính nhìn chằm chằm cái kia to lớn Thủy Tinh, trong tròng mắt lộ ra vẻ ngờ vực, sau đó cười lạnh nói: “Chẳng cần biết ngươi là ai, thập cường phía sau, ở Thiên Địa song bảng cảm ứng được, ta đều có thể tra ra thân phận chân thực của ngươi, nhìn ngươi còn làm sao độn hình.”

Cổ chiến đài trên, Dương Thanh Huyền còn kinh ngạc đứng ở đó, tựa hồ khó có thể tiếp thu Lam Ngưng Hư bị thua chịu thua.

Cho đến Lam Ngưng Hư đi xuống lôi đài thời điểm, truyền âm mà đến nói: “Đừng quên mục đích của ngươi, còn có mục đích của ta. Tranh cướp thứ nhất là chuyện của ngươi, ta không có hứng thú. Nhưng đệ nhất phía sau, đừng quên chuyện của ta.”

Nói, Lam Ngưng Hư liền về tới dưới lôi đài, lập tức gặp phải lượng lớn võ giả khinh bỉ cùng tức giận mắng, “Không đánh cút ngay a, làm cái gì thập cường a!”

Nhưng Lam Ngưng Hư ngoảnh mặt làm ngơ, hoàn toàn không nghe thấy giống như vậy, trước sau khóe miệng mỉm cười, lặng lặng đứng ở đó.

Dương Thanh Huyền mặt âm trầm, thu rồi chiến kích, nhớ lại mới vừa từng giây từng phút, giữa hai người thực lực chênh lệch, thậm chí so với một trời một vực còn muốn lớn hơn.

“Lam Ngưng Hư nói không sai, đòi nợ cũng là cần thực lực a, không có thực lực đòi nợ gì? Chỉ có thể tự rước lấy nhục thôi.”

Dương Thanh Huyền thầm than một tiếng, tâm tình có chút hạ.

Đoạn đường này Thương Khung luận võ, đều là bằng vào một luồng không cam lòng, bất khuất, không cào đạo tâm, vẫn về phía trước, mới đi đến hiện tại.

Rốt cục gặp được vượt qua không được lạch trời, để lòng dạ của hắn xuống dốc không phanh.

Động Chân nói: “Này vòng tỷ thí, Dương Thanh Huyền được một phân, Chung Hiệt được một phân, Lôi Vân được linh phân, Lan Tư thua một phân, Lam Ngưng Hư thua một phân. Thi đấu đến đây, Dương Thanh Huyền cộng được hai phần, Lôi Vân cộng được một phân, Chung Hiệt cộng được linh phân, Lam Ngưng Hư cộng thua một phân, Lan Tư cộng thua hai phần. Phía dưới, tiếp tục rút thăm."

Lúc này, trên hư không lôi quang lóe lên, Lôi Vân hiển hiện ra, rơi trên Vân Hư cổ chiến đài, khiêu khích tựa như nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, khóe miệng vung lên một tia nụ cười tàn nhẫn.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, hừ lạnh nói: "Vừa đi ăn -sh? Lại cao hứng như thế."

"Ngươi...!"

Lôi Vân sắc mặt cùng lật xe như vậy, một hồi liền vẻ giận dữ đầy mặt, quát: "Sau đó ta muốn đánh ngươi quỳ xuống ăn -sh, để ngươi biết ai mới là thế hệ này thiên tài số một!"

Dương Thanh Huyền tâm tình vốn cũng không tốt, lạnh lùng nói: "Cứt người giống vậy, mời không cần nói với ta lời."

Nói, trực tiếp tiêu sái mở, mặc kệ hắn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1398: Thời Gian Võ Hồn, Trước Mặt Mọi Người Làm Mất Mặt

"A a a!"

Lôi Vân tức giận cả người điện quang lấp loé, trong khoảnh khắc liền muốn bộc phát ra dáng vẻ.

Động Chân nhíu mày lại, thầm nói: "Tâm tình như vậy dễ dàng mất khống chế, đây cũng không phải là một tên đi được lâu dài thiên tài hẳn có."

Thầm nghĩ, đồng thời xoay tay vỗ một cái, đem áp chế ở, quát lên: "Khắc chế!"

Lôi Vân cuồng bạo một trận, biết không cách nào ra tay, lúc này mới đem toàn thân sấm sét thu vào bên trong cơ thể, sau đó mặt âm trầm tập trung Dương Thanh Huyền.

Động Chân nói: "Vòng thứ ba rút thăm, bắt đầu đi."

Nói hai tay ném đi, năm cái tiểu cầu bay vào bầu trời.

Năm người vẫn chưa do dự, bởi vì thi đấu vòng tròn, lẫn nhau đều phải đánh một trận, tiện tay liền tóm tới.

Lan Tư, Dương Thanh Huyền làm một hào.

Lôi Vân, Lam Ngưng Hư vì là số hai.

Chung Hiệt là số 0 hào.

Dương Thanh Huyền nhíu lại, nhìn phía Lan Tư.

Lan Tư thở dài, nói: “Ta bỏ quyền.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Vậy liền đa tạ.”

Lan Tư cười khổ nói: “Bỏ quyền hai chữ, dù sao cũng hơn chịu thua hai chữ phải tới êm tai.”

Động Chân lạnh rên một tiếng, nói: “Đã như vậy, như vậy này vòng chỉ cần so với một cuộc. Lôi Vân, Lam Ngưng Hư lưu lại, những người khác đi xuống đi.”

Trên võ đài lập tức chỉ còn dư lại hai người.

Lôi Vân cùng Lam Ngưng Hư đối lập mà đứng.

Lôi Vân lạnh lùng nói: “Ngươi cái kia chiêu Đạo Huyền Phù Không Bộ đích xác rất mạnh, nhưng cũng chỉ có thể đối với Dương Thanh Huyền tạo tác dụng, ở ta sấm sét bên dưới, bất kỳ đạo pháp cũng vô hiệu, ta khuyên ngươi chính là tự nhận thua đi, miễn cho tự rước lấy nhục.”

Lam Ngưng Hư cười nói: “Nếu nói là Dương Thanh Huyền còn có thể nhấc lên ta một, hai điểm hứng thú lời, đối với ngươi thì lại là hoàn toàn không làm sao có hứng nổi a.”

Lôi Vân lạnh lùng nói: “Vậy ý của ngươi, là muốn tìm chết?”

Lam Ngưng Hư nói: “Không không không, ngươi hiểu lầm. Ta chỉ muốn phiến ngươi mấy cái bạt tai, cũng không muốn thật với ngươi giao thủ.”

Lôi Vân quát lên: “Liền là muốn chết, còn nhất định phải xảo ngôn lệnh sắc!”

Nói, bóng người bùng lên, một hồi liền xuất hiện sau lưng Lam Ngưng Hư, bàn tay đập tới.

“Xem ai gạt ai bạt tai!”

“Phiêu Lôi Chưởng!”

“Đùng!”

Một đạo nặng nề bạt tai tiếng vang lên, toàn bộ Vân Hải trên, tất cả mọi người là cả người run lên, thầm nói: “Nắm giữ Đạo Huyền Phù Không Bộ Lam Ngưng Hư, không biết thật sự bị đập bạt tai chứ? Đây là thập cường tranh đấu, toàn thiên hạ võ giả đều nhìn, nếu là bị người đánh bạt tai, sợ là một trăm năm đều không ngốc đầu lên được.”

Mọi người vội vàng định nhãn nhìn tới.

Chỉ thấy Vân Hư cổ chiến đài trên, Lam Ngưng Hư chẳng biết lúc nào đã xoay người mặt hướng Lôi Vân, hơn nữa một cái tát hung hăng vỗ vào Lôi Vân trên mặt, mà Lôi Vân Phiêu Lôi Chưởng, nhưng tụ Lam Ngưng Hư còn có xa nửa thước.

Lam Ngưng Hư đang nhanh chóng đánh ra một chưởng sau, liền đạp ra Đạo Huyền Phù Không Bộ, một hồi né tránh mở.

Mà Lôi Vân nhưng là đầy miệng hàm răng nát hết, cộng lại máu tươi phun ra ngoài, cả người hướng về nghiêng về một phía đi.

“Xảy ra chuyện gì? Lam Ngưng Hư là thế nào xuất thủ, tại sao ta hoàn toàn không có nhìn thấy?!”

“Trời ạ, cái này so với võ càng ngày càng mơ hồ, liền ngay cả nhìn cũng xem không hiểu, coi như là Giới Vương so đấu, cũng không như thế mơ hồ đi!”

Vân Hải trên vỡ tổ rồi, đều là rối rít oán giận.

Động Chân nhưng là trong hai con ngươi tinh mang bắn ra, hầu như tất cả Đạo cảnh, Giới Vương cấp cường giả, thời khắc này ánh mắt tất cả đều rơi trên người Lam Ngưng Hư.

“Thời gian qua nhanh, lại là thời gian qua nhanh!”

Thi Diễn nói: “Quá nhanh, chiêu này Võ Hồn bên dưới, thời gian như lưu thủy, thệ giả như tư phù. Mặc dù sấm sét nhanh chóng, cũng cần trải qua thời gian, nhưng thời gian qua nhanh nhưng là trực tiếp đem thời gian gia tốc đến một cái khó có thể tưởng tượng trình độ, đã sắp quá thiểm điện!”

Vu Hiền trầm giọng nói: “Ở thời gian hệ Võ Hồn bên trong, này thời gian qua nhanh sợ là có thể đứng vào mười vị trí đầu.”

Vu Sơn lẩm bẩm nói: “Mười vị trí đầu sao? Chưa chắc có khuếch đại như vậy, ở lão hủ xem ra, này thời gian qua nhanh sự hạn chế hết sức lớn, so với cái kia Võ Hồn mà nói, vẫn là việc nhỏ như con thỏ a.”

Vu Hiền cùng Thi Diễn đồng thời đổi sắc mặt, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

Thi Ngọc Nhan kinh ngạc nói: “Cha, Vu Sơn tiền bối nói Võ Hồn là cái gì?”

Thi Diễn cười khổ nói: “Thập đại chí cường Võ Hồn, từng người chiếm cứ đạo pháp quy tắc, Dương Thanh Huyền Thái Huyền mộ kiếm, thiên hạ có địch, Tử Diều Hâu sinh tử mặt mày hốc hác, Lộ Nhất Phàm Thôn Phệ Tinh Không, Lôi gia lão gia tử thô bạo vô song, không khỏi là cực kỳ bá đạo, trấn áp thiên hạ tồn tại. Thế nhưng còn có một Võ Hồn, đều là thập đại hàng ngũ, nhưng là độc chiếm thời gian quy tắc ngao đầu, hầu như trở thành bất bại tồn tại.”

Thi Ngọc Nhan cùng Vu Khinh Nguyệt đồng thời đổi sắc mặt, hai người nháy mắt liền hiểu Vu Sơn nói Võ Hồn là cái gì.

Vân Hư cổ chiến đài trên.

“Ta với ngươi liều mạng!”

Lôi Vân hét lớn một tiếng, cả người như Lôi Thần nổ tung, hóa thành vô số Lôi Xà cuồng kích mà đi.

Ngay ở trước mặt mấy trăm ngàn người mặt, bị phiến bạt tai, cái này vô cùng nhục nhã, hầu như muốn để hắn điên rồi!

Lam Ngưng Hư cười nhạt một tiếng, giơ tay lên, lại hóa ra một đạo trắng vòng, lượn quanh ở quanh thân, không ngừng khuếch tán.

Hết thảy lôi quang nháy mắt yên diệt ở sức mạnh của thời gian.

Đồng thời Lam Ngưng Hư bóng người lóe lên, liền tại chỗ biến mất.

“Ầm!”

Lam Ngưng Hư chân trước mới vừa đi, chỗ đứng liền nổ tung ra, Lôi Vân từ trong hư không hóa thân mà ra, quát: “Lăn ra đây! Lăn ra đây a!”

“Đùng!”

Không có từ trước đến nay lại là một đạo thanh thúy bạt tai, mạnh mẽ lắc tại Lôi Vân trên mặt, lần thứ hai đưa hắn đánh bay.

“A?” Mọi người từng cái từng cái há to mồm, tất cả đều hoá đá ở.

Trong hư không, Lôi gia cường giả sắc mặt, càng là tái nhợt tới cực điểm, dường như sấm sét ở trên mặt lấp lóe.

Dù cho cái kia chút nhìn Lôi Vân không vừa mắt đồng môn, giờ khắc này cũng là lên cơn giận dữ.

Phiến Lôi Vân bạt tai, chính là phiến bọn họ cổ vực bạt tai a.

Vẫn là chỗ kia không gian trên, Lam Ngưng Hư thân ảnh tái hiện ra, hờ hững cười nói: “Đừng la to, ta căn bản là không có đi.”

Lôi Vân hoàn toàn dại ra ở, tùy ý thân thể hướng về trên đất té tới.

Cho đến Lam Ngưng Hư bóng người loáng một cái, tại chỗ biến mất, Lôi Vân mới cảm giác được nguy hiểm, vội vàng giữ vững thân thể, nhưng vẫn như cũ không thể ức chế, lại là một cái bạt tai phiến ở trên mặt, “Đùng” một tiếng, lần thứ hai đưa hắn đánh bay.

“Không thể a!”

Lôi Vân tức giận đan xen, phun ra một ngụm máu đến, khuôn mặt vẻ oán độc, nhưng hốc mắt bên trong nhưng là nhiều hơn một vẻ hoảng sợ cùng sợ sệt.

Lam Ngưng Hư vỗ xuống tay, nói: “Mới ba cái bạt tai, đánh ngươi một cái ngũ thường nhân trí lễ nghi tin là tốt rồi.”

Nói, đi phía trước một bước đi ra, liền tại chỗ biến mất.

Lôi Vân hoảng hốt, vội vàng đứng vững thân thể, đem Linh Long Huyễn Thế lấy ra cầm trong tay, hét lớn: “Đừng vội khinh thường ta!”

“Đùng!”

Một câu vừa mới dứt lời, lại một cái tát phiến ở trên mặt, bị đánh bay ra ngoài.

Lôi Vân trực lăng lăng ngã trên mặt đất, muốn tự tử đều có.

Hắn đột nhiên xoay chuyển hạ thân thân thể, trực tiếp mặt hướng xuống dưới, chôn ở trên lôi đài, trong lòng đột nhiên dâng lên ý tưởng kỳ quái, “Ta như vậy ngươi tổng không có cách nào đánh ta bạt tai đi?”

Đúng lúc này, đột nhiên trên võ đài truyền đến rung mạnh, Lam Ngưng Hư giậm chân một cái, trực tiếp đưa hắn chấn động bay lên, lại là táng một bạt tai.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1399: Lôi Gia Cấm Thuật, Hữu Nghị Đệ Nhất

“Đùng!”

Một đạo bạt tai tiếng vang vọng đất trời.

Lôi Vân bị hung hăng vỗ bay ra ngoài, rơi ở trên lôi đài cút khỏi thật xa, giống cái bị ném ra phá sản loài chó.

Lam Ngưng Hư cái tát bên trong, cũng không có ẩn chứa quá đại sức mạnh, chỉ là đem Lôi Vân đập bay mà thôi.

Nhưng Lôi Vân cút trên mặt đất trên, nhưng là nhất khẩu khẩu máu tươi phun ra ngoài.

Cũng không phải là bị tát văng huyết, chỉ là vừa kinh vừa sợ bên dưới, nội tâm bốc lên lăn lộn khuất nhục cùng oán ghét, hình thành phụ năng lượng khiến cho hắn tâm huyết dâng lên, càng bị tức giận thổ huyết.

“A a! Ta muốn với ngươi đồng quy vu tận!”

Lôi Vân gào thét bắn mạnh mà lên, cả người hướng về trên bầu trời, biểu hiện điên cuồng, không ngừng hướng về bốn phương tám hướng đánh ra Lôi Quyết.

Một luồng sức mạnh hủy thiên diệt địa từ trong cơ thể tuôn trào ra, nhất thời xúc động tứ phương lôi đình, toàn bộ bầu trời trở nên đen tối không rõ.

Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn càng là trong khoảnh khắc từ trong cơ thể bay ra, hóa thành sổ mẫu to lớn, như ngày xây giống như che ở võ đài bầu trời. Bên trên đùng đùng lập loè ngũ sắc lôi quang, không gian chung quanh ở đằng kia năng lượng cuồng bạo hạ trở nên run rẩy nứt toác, toàn bộ võ đài bầu trời biến thành một mảnh dâng trào lôi hải.

Lôi Vân hai mắt đỏ ngầu, khuôn mặt đều biến hình, sưng hoá trang tử tựa như, đồng thời sắc mặt tái nhợt, cũng không biết là vốn là màu sắc, vẫn là sấm sét chiếu rọi đi ra, dữ tợn như quỷ.

Trong hư không, Lôi Dương hoàn toàn biến sắc, cả giận nói: “Hắn điên rồi! Dĩ nhiên vừa ra tay chính là này chiêu!”

Sau lưng ông lão than thở: “Trừ cái này chiêu, sợ là khó hơn nữa có áp chế ở Lam Ngưng Hư thần thông.”

“Tụ vạn ngàn lôi, ta muốn với ngươi đồng quy vu tận!”

Lôi Vân điên cuồng gào thét lớn, bên trong đất trời, vô số lôi quang tự trong tầng mây phun trào mà đến, toàn bộ hội tụ vào thân thể cùng Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn bên trong, hóa ra từng đạo từng đạo Lôi Long, phát sinh sợ hãi rống từng tiếng, lại có diệt thế khả năng.

Lam Ngưng Hư ánh mắt sáng ngời, kinh ngạc nói: “Dĩ nhiên là Lôi gia cấm thuật Đọa Ngục Chi Trừng.”

Hắn vỗ xuống bàn tay, cười nói: “Này chiêu rơi xuống lời, ta thì phiền toái. Ngược lại ngũ thường cũng đánh xong, đừng đánh, ta chịu thua.”

“A?!”

Tất cả mọi người bị kinh khủng này lôi quang làm kinh sợ, chờ nhìn này một chiêu rơi xuống uy năng, đã thấy Lam Ngưng Hư trực tiếp nhận thua, cả đám trợn mắt há mồm.

Lam Ngưng Hư đưa lưng về phía vạn ngàn ngập đầu uy năng, lạnh nhạt nói: “Động Chân đại nhân, ta nhận thua, mau ngăn cản hắn. Ngươi không biết cố ý không ngăn cản, mong chờ hắn dùng sét đánh chết ta đi?”

Động Chân sắc mặt khó coi, tầng tầng hừ một tiếng, nội tâm hắn thật là nghĩ như vậy.

Nhưng ở mấy trăm ngàn người mặt, lại sao dám thật làm như thế.

“Dừng tay! Đối phương đã chịu thua, không được lại ra tay!”

Động Chân hét lớn một tiếng, năm ngón tay liền hướng Thiên Khung tóm tới.

Vô số đạo kim quang tự đầu ngón tay kích - bắn - đi ra, như từng đạo từng đạo sợi vàng cắt rời bầu trời, đồng thời hướng về Lôi Vân trên người quấn đi vòng qua.

“Ầm!”

Toàn bộ Lôi Hải Điện Ngục, nháy mắt vỡ vỡ đi ra, tích góp sét có thể như vỡ đê đập lớn, hướng về bốn phương tám hướng tuôn tới.

Động Chân lại giơ tay ném một cái, một khẩu gió túi bay ra ngoài, lớn lên theo gió.

Hết thảy sét có thể nháy mắt ngưng lại, trong khoảnh khắc đã bị gió túi hút sạch sẽ.

Lôi Vân rơi trên Vân Hư cổ chiến đài, trên người còn quấn vòng quanh Động Chân bắn - đi ra sợi vàng, đầy mặt dữ tợn gào thét, muốn tránh thoát đi ra.

Nhưng Động Chân lực lượng, há lại là hắn có thể chống đỡ.

Động Chân thu rồi gió túi, lạnh lùng nói: “Trấn định một chút, đối phương đã nhận thua!”

Lôi Vân bị trói buộc ở đằng kia, dường như giống như bị điên, quát ầm lên: “Giết hắn đi, ta muốn giết hắn!”

Tất cả mọi người đều trố mắt nhìn nhau, này cái bánh bao mặt người vẫn là Lôi Vân sao?

Trước ở Lôi Hải Điện Ngục bên trong không thấy rõ, giờ khắc này rơi ở trên lôi đài, lúc nãy nhìn rõ ràng, trước ngũ quan cương nghị, uy phong lẫm lẫm, hiện tại hai gò má hoàn toàn sưng lên, xanh tím đan xen, hai mắt bị chen thành một cái khe nhỏ, hãy cùng biến thành người khác vậy.

Mấy trăm ngàn người, không khỏi là đáy lòng phát lạnh, theo bản năng sờ một cái mặt của mình, sau đó hoảng sợ nhìn Lam Ngưng Hư, đây cũng quá ác độc chứ?

Động Chân giơ tay lên, đánh ra một đạo Thanh Tâm Quyết ấn, đánh vào Lôi Vân trong cơ thể, lúc này mới để hắn trấn định lại.

Chỉ có điều cái khe kia trong tròng mắt, nổ bắn ra vô tận lửa giận cùng sát khí, nhìn chòng chọc vào Lam Ngưng Hư.

“Yêu yêu, đừng như vậy. Chỉ là một hồi luận võ mà thôi, làm sao khiến cho sinh tử báo thù tựa như. Phải nhớ cho kỹ, hữu nghị số một, thi đấu thứ hai.”

Lam Ngưng Hư lộ ra một cái hữu hảo mỉm cười.

“Phốc!”

Lôi Vân lòng dạ đan xen bên dưới, lần thứ hai bị tức khạc ra một búng máu, chỉ vào Lam Ngưng Hư, lạnh giọng nói: “Cõi đời này có ngươi không có ta, có ta không có ngươi!”

Động Chân quát lên: “Được rồi, đủ rồi! Có bất kỳ ân oán cá nhân, hết thảy có thể ở sau trận đấu tính lại. Thương Khung luận võ bên trong, liền muốn tuân thủ luận võ quy củ, bất kỳ phá hoại quy tắc người, bản tọa quyết không khoan dung!”

Hắn liếc mắt nhìn Lôi Vân lợn đầu, đáy mắt xẹt qua vẻ thương hại, nghĩ thầm: “Đổi lại là lời của ta, cũng biết liều lĩnh liều mạng, này Lam Ngưng Hư thật ác độc a.”

Sau đó liền ho khan hai tiếng, nói: “Thứ ba lần tỉ thí kết thúc, Dương Thanh Huyền được một phân, Lôi Vân được một phân, Chung Hiệt được linh phân, Lam Ngưng Hư thua một phân. Đến đây, Dương Thanh Huyền cộng được ba phần, Lôi Vân cộng được hai phần, Chung Hiệt cộng được linh phân, Lam Ngưng Hư cộng thua hai phần, Lan Tư cộng thua ba phần. Tiếp đó, tiến hành lần thứ ba rút thăm.”

Năm người đứng lên lôi đài, từng người gỡ xuống một cái tiểu cầu.

Đánh xong ba trận, còn dư lại quyết đấu, trên thực tế chỉ có hai loại lựa chọn. Nhưng kỳ thật cũng không đáng kể, bởi vì thi đấu vòng tròn, mỗi người đều sẽ gặp được.

Dương Thanh Huyền nhìn xuống trong tay mình tiểu cầu, là số một.

Sau đó con ngươi đột nhiên co, chỉ thấy cách đó không xa Lôi Vân trong tay cầm tiểu cầu, thình lình cũng viết số một.

Hai người bốn mắt tương đối, ở trên không bên trong va chạm ra lăng liệt sát khí.

Vân Hư cổ chiến đài trên ba người khác, cùng với Động Hư, không không cảm thấy kịch liệt sát khí ở lan tràn.

“Này, ta nói.”

Chung Hiệt hô một tiếng.

Dương Thanh Huyền lúc này mới thu về trành thị Lôi Vân ánh mắt, “Hả?” Một tiếng, nói: “Làm sao?”

Chung Hiệt nói: “Ngươi có thể nhất định phải thắng a, ngươi thua, ta liền thảm.”

Dương Thanh Huyền nhất thời hiểu, giờ khắc này Lôi Vân hai phần, Chung Hiệt linh phân, nếu như Lôi Vân lại thắng một hồi, liền ba phần, Chung Hiệt lại không khả năng vượt qua.

Nếu là mình đem Lôi Vân áp chế xuống, đồng thời Chung Hiệt thắng trận này, kết quả như vậy Chung Hiệt đối thủ chính là Lôi Vân, chỉ cần lại thắng lợi, hai người điểm liền bằng nhau.

Mà Chung Hiệt ở cùng Lôi Vân trong tỷ thí thắng được, như vậy người thứ hai chính là Chung Hiệt.

Vì lẽ đó Dương Thanh Huyền đối với Lôi Vân này chiến, đối với Chung Hiệt mà nói trọng yếu vô cùng.

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, nói: “Ngươi liền an tâm đi. Trận này luận võ bên trong, ta nhưng là phải nắm người thứ nhất, không ai có thể ngăn cản bước tiến của ta, ngươi không được, Lôi Vân tự nhiên cũng không được.”

“Hừ!” Chung Hiệt phẫn nộ rên một tiếng, nhưng nội tâm thật là trấn định không ít.

“Ngăn cản bước tiến của ngươi? Ha ha ha ha, ngươi quá ngây thơ rồi!”

Lôi Vân mập sưng mặt to trên, đằng đằng sát khí, lạnh giọng nói: “Ta muốn ngăn trở không phải bước tiến của ngươi, mà là tính mạng của ngươi. Dương Thanh Huyền, có dám theo ta ký kết giấy sinh tử, này chiến không chết không thôi!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1400: Rồng Có Vảy Ngược, Không Chết Không Thôi

Lời vừa nói ra, toàn trường đều kinh hãi.

Vân Hải bên trên, không khỏi là ngạc nhiên, sau đó từng cái từng cái hai mắt phóng quang, lộ ra thần sắc hưng phấn.

Trên Vân Hư cổ chiến đài, kí xuống giấy sinh tử các thời kỳ cường giả cũng không phải số ít, nhưng đây chỉ là đặt ở trong con sông dài lịch sử nhìn, nếu như đặt ở nào đó một cái thời đại lời, vẫn là dị thường khan hiếm.

Chí ít mấy trăm năm nay tới khi luận võ, liền chưa từng nghe qua có ai kí xuống giấy sinh tử.

Lôi Vân gằn giọng nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi có dám?!”

Mấy trăm ngàn người Vân Hải, yên lặng có thể nghe châm, tất cả đều mong đợi nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

“Ha ha ha ha!”

Dương Thanh Huyền cười lớn một tiếng, lẫm nhiên nói: “Ta đang vắt hết óc nghĩ, như thế nào mới có thể trừng trị ngươi, thêm không để cho ngươi chịu thua. Hiện tại bớt chuyện.”

“Rầm”, Vân Hải trên bùng nổ ra tiếng kêu hưng phấn, từng cái từng cái cùng hít thuốc lắc tựa như.

Cuộc chiến sinh tử, mới có thể đem một cái võ giả tiềm năng toàn bộ phát huy được.

Thương Khung luận võ vì bảo vệ mười vị trí đầu tồn tại, vì lẽ đó thiết lập chịu thua quy tắc, ở rất nhiều lúc, võ giả vì xếp hạng cùng bảo tồn thực lực cân nhắc, thường thường sẽ xuất hiện chịu thua tình huống, giao đấu phấn khích trình độ cũng không vừa ý người.

Mà một khi kí xuống giấy sinh tử, đó chính là hai tên võ giả toàn bộ thực lực cùng tiềm năng bạo phát, giao chiến, là không chết không thôi cục diện.

Này chiến, có lẽ sẽ là toàn bộ Thương Khung luận võ bên trong, đặc sắc nhất một trận chiến.

Thanh Lão trên lòng bàn tay, liền ngay cả Thi Diễn bọn người là đổi sắc mặt.

Luôn luôn đối với Dương Thanh Huyền tự tin hơn gấp trăm lần Vu Khinh Nguyệt, Thi Ngọc Nhan, không khỏi là sắc mặt trắng bệch, thân thể mềm mại run lên.

Vân Hải trên, Phan tên béo mắng to: “Lôi Vân ngươi cái này chó điên! Lão đại giết hắn đi, đưa hắn đi chết!”

Trong hư không, Lôi Dương đứng chắp tay, hờ hững nói rằng: “Này chiến nếu như Lôi Vân có thể còn sống lời, phía trước hết thảy qua lại, đều không truy cứu nữa. Thiên tài cùng yêu nghiệt trong đó, thường thường là không nhận rõ giới hạn. Mà hắn nếu như có thể đạt đến độ cao đó, cái khác không đủ, ta là có thể dễ dàng tha thứ.”

Cái khác Lôi gia võ giả, từng cái từng cái đổi sắc mặt, nhưng cũng chưa nói cái gì.

Động Chân khóe miệng vung lên một nụ cười lạnh lùng, nói: “Đã như vậy, vậy liền trận chiến sống còn, không chết không thôi! Những người khác rời khỏi sàn diễn!”

Nói, bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở Vân Hư cổ chiến đài ở ngoài.

Lam Ngưng Hư ba người, cũng bay ra võ đài.

Mọi người bởi quá mức hưng phấn, phía sau ba người ai đối với người nào, ai tua trống, cũng đã bỏ quên.

Cổ chiến đài trên, cũng chỉ còn sót lại hai người đối lập, lẫn nhau nhìn.

Lôi Vân nói: “Tự Biển Đen hiểu ra, ta muốn giết ngươi thời điểm bắt đầu, ngươi cũng đã chết chắc rồi. Những năm gần đây thời gian, xem như là ngươi bạch kiểm, hôm nay chết tại đây trên võ đài, cũng coi như là có thể nhắm mắt.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Chúng ta ở Biển Đen liền từng thấy chưa? Ta đều quên. Những năm gần đây gặp phải lâu la quá nhiều, bại lâu la cũng quá nhiều, không nhớ ra được ngươi là cái nào lâu la. Ta đối với trí nhớ của ngươi, chỉ là từ thập cường thủ lôi bắt đầu.”

“Ngươi... Đáng chết!”

Lôi Vân nghiến răng nghiến lợi, lạnh giọng nói: “Nguyên bản ta còn muốn cho ngươi một cơ hội, chỉ cần ngươi quỳ ở trước mặt ta, thần phục với ta, ta có thể tha cho ngươi một mạng, hiện tại ngươi đã không có cơ hội này.”

Dương Thanh Huyền giễu cợt nói: “Ồ? Đáng tiếc ta không có ý định tha cho ngươi a. Ngươi dám tổn thương người đàn bà của ta, cũng đã quyết định ngươi muốn chết, coi như quỳ xuống cầu ta, không có khả năng sống!”

Lôi Vân hai con ngươi co rụt lại, nội tâm lửa giận đã ngột ngạt đến rồi cực hạn.

Toàn bộ Vân Hư cổ chiến đài trên đột nhiên yên tĩnh lại, phảng phất thiên địa đều yên lặng dừng lại.

Sau đó chính là ầm ầm nổ vang, Lôi Vân trong cơ thể lửa giận, trực tiếp hóa thành vô biên sấm sét, trong khoảnh khắc liền đem toàn bộ võ đài bao phủ, vô số Lôi Long điên cuồng gào thét, từ bốn phương tám hướng đánh rơi!

“Ngươi cũng không tiếp tục phải nhiều sống một giây! Sống thêm một giây ta đều không cách nào nhịn được!”

“Chết đi! Chết đi! Chết đi!”

Phô thiên cái địa sấm sét, hóa thành vô số Lôi Long, từng cái từng cái như Lôi Vân giống như phẫn nộ, trút xuống!

Hết thảy võ giả tất cả đều là kinh sợ, tuy rằng đoán được ra tay tất nhiên là một đòn sấm sét, nhưng cũng không nghĩ tới sẽ là đáng sợ như thế, toàn bộ thiên địa đều hóa thành Lôi Hải Điện Ngục, Lôi Vân thân thể không ngừng ở bành trướng lớn lên, tay phải nắm trường mâu, như Lôi Thần giống như vậy, sừng sững ở trên chiến đài, quát ầm lên: “Vạn sét dâng trào!”

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, tương tự không nghĩ tới Lôi Vân trực tiếp liền nổ tung, lập tức không nghĩ ngợi nhiều được, hai tay bấm quyết, sau đó tay phải năm ngón tay kéo ra, một cây hoàng kỳ từ trong đó chậm rãi bay lên, trong khoảnh khắc hóa thành vạn Đạo Liên hoa, màu vàng kim kết giới như cây dù chống mở, sau đó bao phủ xuống.

“Cái gì?! Đó là!”

Hư không bên trong, kim khuyết ngọc lâu trên, thậm chí huy hoàng bên trong cung điện, hết thảy cường giả hoàn toàn nội tâm chấn động, thất thanh kêu lên.

“Quả nhiên là Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ a!”

“Này kỳ không phải ở mờ ảo Tinh Cung sao? Tiểu tử này tại sao có thể có?”

“Có người nói Ám Dạ Chi Đồng cũng ở trên người đứa trẻ này, thêm vào Chiến Kích Thiên Khư, trời ạ, hắn rốt cuộc có bao nhiêu Thánh khí?”

“Đây cũng là con cưng của trời sao? Chí cường Võ Hồn, ba Đại Thánh khí, bất thế thần thông, tuyệt đỉnh thiên phú!”

Các đại cường giả trước, đều là khiếp sợ tột đỉnh.

Dương Vân Kính nhìn chằm chằm cái kia to lớn Thủy Tinh, nội tâm đồng thời hất nổi sóng, trầm giọng nói: “Này kỳ làm sao sẽ lưu lạc đến trong tay hắn?”

Trong hư không, Thi Diễn ngưng tiếng nói: “Ngay lập tức liền sử dụng Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, không tiếc bại lộ Thánh khí, xem ra Lôi Vân sức mạnh, đã để hắn cảm nhận được uy hiếp a.”

Thi Ngọc Nhan nói: “Đây chính là cuộc chiến sinh tử, không chết không thôi, đương nhiên phải lá bài tẩy ra hết, không qua loa được nửa phần.”

Vu Sơn nói: “Lôi gia người này, tuy rằng điên điên cuồng điên cuồng, cả người lộ ra tà khí, nhưng đích thật là vạn người chưa chắc có được một yêu nghiệt a.”

Vu Khinh Nguyệt nhưng là trong đôi mắt gợn sóng gợn sóng, trong đầu còn đang suy nghĩ câu nói mới vừa rồi kia, “Ngươi dám tổn thương người đàn bà của ta, cũng đã quyết định ngươi muốn chết”, ở như vậy nguy cơ dưới tình huống, nội tâm càng vô cùng ngọt ngào, thậm chí còn có chút nhảy nhót.

“Ầm ầm!”

“Ầm ầm!”

Từng đạo từng đạo Lôi Long đánh rơi ở Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ kết giới trên, nổ Thanh Liên xoay tròn, kỳ thân lay động.

Vân Hư cổ chiến đài mặt đất, không ngừng bị bán tán loạn lôi quang đánh nát bấy, nhưng thủy chung không cách nào phá rơi kết giới.

“Làm sao sẽ mạnh như vậy?!”

Dương Thanh Huyền cùng Lôi Vân trong lòng đồng thời run lên, nháy mắt liền phát hiện đánh giá thấp sức mạnh của đối phương.

“Có Thánh khí liền có thể thắng sao? Thánh khí cũng phải cường giả mới có thể phát huy ra uy năng của nó a!”

Lôi Vân sầm mặt lại, đem Linh Long Huyễn Thế cầm trong tay, bùng lên mà đi, “Mạnh mẽ đến đâu Thánh khí ở trong tay ngươi, cũng chỉ có thể khiến bảo châu bị long đong!”

“Đảo Chuyển Tinh Hà!”

Lôi Vân hét lớn một tiếng, trường mâu phá không mà đến, mang theo vô tận lôi quang, mạnh mẽ kích. Bắn về phía Dương Thanh Huyền, trong thiên địa lôi đình, tất cả trường mâu kia dẫn dắt hạ, hướng về kết giới trên nổ tung mà đi.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, chợt cắn răng một cái, đem hoàng kỳ vừa thu lại, trên người chân nguyên nháy mắt nổ tung giống như, dâng tới Chiến Kích Thiên Khư!.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1401: Thời Không Lôi Tỏa, Che Kín Bầu Trời

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

Dương Thanh Huyền hai tay nắm kích, bóng người bắn mạnh, đột nhiên bổ tới!

“Ầm ầm!”

Chiến kích chém trên Linh Long Huyễn Thế, cường đại hư quang đem sấm sét xé rách mở. Đồng thời tử hỏa lượn quanh ở toàn thân lượn vòng, trong khoảnh khắc liền hóa thành một cái biển lửa, cùng cái kia sấm sét chống chọi.

Lấy hai người làm trung tâm, thiên địa nháy mắt bị hoa cắt thành phân biệt rõ ràng hai nửa, một nửa sét thế giới, một nửa hỏa chi hải dương, không ngừng bắn ra đáng sợ hào quang, chấn động tới bốn phương tám hướng.

“Đắc tội rồi ta người của Lôi gia, liền phải làm tốt chịu đựng Lôi Thần Chi Nộ chuẩn bị.”

Lôi Vân trên người không ngừng tuôn ra lôi phù, ở trên không bên trong lấp loé, chỗ mi tâm Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn cũng đều hóa mà ra, bao phủ ở trên vòm trời, chính là Lôi gia cấm thuật “Đọa ngục chi phạt” điềm báo trước.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, ngọn lửa hồng cùng hắc diễm ở trong người tuôn trào ra, bắt đầu cùng tử hỏa dung hợp, đồng thời lạnh lùng nói rằng: “Nói đến, vẫn luôn là ngươi đối với ta dây dưa không ngớt chứ? Ta đều không nhớ được bản thân là thế nào đắc tội ngươi một cái ngốc treo.”

Lôi Vân nói: “Đã quên không liên quan, ta có thể nói cho ngươi, cõi đời này, không cho phép hai vị thiên tài! Làm ta phát hiện thiên phú của ngươi cùng ta tương đối thời điểm, cũng đã đắc tội ta, vào lúc ấy, ngươi cũng đã bị ta xử tử hình!”

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Quả nhiên là một đại ngốc treo! Cút ngươi mã lặc sa mạc!”

Lôi Vân trên người lôi quang, trong khoảnh khắc cùng cái kia Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn dung hợp lại cùng nhau, một luồng hủy thiên diệt địa lực lượng trút xuống, “Đọa ngục chi phạt!”

“Ầm ầm!”

Một tiếng rung mạnh sau, trong thiên địa đột nhiên trở nên yên tĩnh, tất cả thanh âm đều nháy mắt biến mất rồi.

Tất cả mọi người há to mồm, ngạc nhiên nhìn nhau, chỉ có thể nhìn thấy quang ảnh nhảy lên, hoàn toàn đã không có âm thanh.

Dương Thanh Huyền cùng Lôi Vân thân ảnh, cũng hoàn toàn biến mất ở trong sấm sét, một hoảng một hốt, nhìn không rõ ràng.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền trên người đột nhiên bạo phát ra ba màu chi hỏa, cùng hư quang dung hợp lại cùng nhau, điên cuồng chém mà ra, đem này sét thế giới chém vỡ!

“Địa Hỏa Minh Di!”

“Ầm ầm!”

Đọa ngục chi phạt bên trong, bị đánh ra một cái màu tím đen khe, không ngừng đi về phía trước xé rách, như là lực lượng chống lại, muốn xông ra thiên địa.

“Vô dụng!”

Đột nhiên Dương Thanh Huyền phía sau truyền đến Lôi Vân thanh âm, “Ở mảnh này lôi quang hạ, ta chính là Thần!”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, sợ hãi nói: “Làm sao nhanh như vậy?! Cơ hồ là thuấn di mà tới, mà ta hoàn toàn không có có một tia phát hiện!”

“Có phải là cảm thấy ta tốc độ rất nhanh? Ha ha ha ha, không nghĩ ra chứ? Không cần rõ ràng, đi làm cái quỷ hồ đồ đi!”

Lôi Vân cười lớn một tiếng, vỗ tới một chưởng, “Lôi Huyễn Thủ!”

“Ầm!”

Một chưởng oanh trên người Dương Thanh Huyền, đem nổ tan xương nát thịt.

“Cái gì?!”

Lôi Vân kinh sợ, hai mắt ngây ngẩn cả người.

Ở bên ngoài trăm trượng, Dương Thanh Huyền thân ảnh mới nổi lên, lạnh lùng nói: “Trí chướng! Bất quá là lợi dụng sấm sét tràng năng lan truyền, có thể thuấn di đến tràng năng bên trong bất luận cái nào tiết điểm mà thôi, vì lẽ đó cảm giác giống như là thuấn di, làm cho không người nào có thể bắt giữ. Đơn giản như vậy sự tình, có cái gì khó đoán? Thế nhưng ta có thể khống chế thời gian, ngươi lại làm sao thuấn di, cũng cần thời gian a. Thuấn cái này chữ, vốn là thời gian đơn vị. Muốn dựa vào đánh lén đánh ta, nói là ngươi trí chướng đây, vẫn là trí chướng đây?”

“Đáng chết! Coi như ngươi có thể khống chế một tí thời gian quy tắc, nhưng ở ta ngũ sắc thần lôi hạ, cũng bất quá là gà đất chó sành, nếm thử ta Lôi Thần Chi Nộ!”

Lôi Vân hét lớn một tiếng, đầy trời lôi quang không ngừng hóa thành ngũ sắc, đem toàn bộ thiên địa đều chiếu hào quang rực rỡ, vô số Lôi văn lan ra thiên địa, phảng phất một cái thật lớn trận pháp, Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn liền khảm nạm ở chính giữa trận pháp, trong khoảnh khắc hóa ra hạo nhiên sức mạnh to lớn.

“Phúc Lôi Trận!”

“Lôi Thần Chi Nộ!”

Lôi Vân nâng trường mâu lên, chỉ tay Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, nhất thời một đạo thô to ngũ sắc thần lôi rơi xuống, bao phủ toàn bộ Vân Hư cổ chiến đài.

“Làm sao sẽ mạnh như vậy?!”

Thi Diễn đầy mặt ngạc nhiên, nói: “Này Lôi Vân bất quá là Không Pháp trung kỳ, tu vi cùng Dương Thanh Huyền kỳ cổ tương đương, không có lý do mạnh như vậy a! Phúc Lôi Trận có thể mang sét có thể tăng lên không chỉ gấp đôi, là Lôi gia bí thuật thần thông một trong, lấy Lôi Vân khả năng, không cũng có thể đem Phúc Lôi Trận cùng Lôi Thần Chi Nộ chồng chất sử dụng.”

Vu Hiền bên trong cặp mắt thanh quang lấp loé, lãnh đạm nói: “Vấn đề nằm ở chỗ cái kia Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn bên trong, này Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, sợ là bị Lôi Dương động tay động chân.”

Vu Khinh Nguyệt vội la lên: “Cái kia Thanh Huyền ca ca còn có thể thắng sao?”

Vu Hiền nhíu mày lại, kiên định nói: “Đương nhiên, đây chính là cuộc chiến sinh tử, không thắng thì phải chết. Ta nhìn Dương Thanh Huyền bộ dạng, làm sao cũng không giống là đoản mệnh a.”

Vu Khinh Nguyệt không còn gì để nói, loại này phân tích, làm sao để người bỏ được tâm.

Vân Hư cổ chiến đài trên, Dương Thanh Huyền lại lấy ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, hóa ra một phương mười trượng kết giới, làm cái kia ngũ sắc thần lôi ngăn trở!

“Ầm ầm!”

Lôi đình uy năng, cuồn cuộn không ngừng từ Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn bên trong đánh rơi, oanh trên Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, kỳ quang phập phù, vạn đóa kim liên xoay tròn, đem lôi quang từng tầng từng tầng đánh tán loạn.

Lôi Vân hai mắt âm trầm cực kỳ, có nằm mơ cũng chẳng ngờ Dương Thanh Huyền trên người còn có như vậy bảo vật.

Nhưng khóe miệng hắn vung lên cười gằn, không ngừng điều khiển Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, hạ xuống ngũ sắc thần lôi.

“Ầm!”

“Ầm!”

Liên tục hơn mười đạo rơi xuống, lôi đình uy năng không chỉ có không có giảm, trái lại còn có tăng cường xu thế, sau đó ngũ sắc thần lôi trái lại hóa thành long hình, rít gào mà xuống!

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ trên, kim liên bắt đầu phá nát, từng tầng từng tầng ngũ sắc lôi quang ở bầu trời khuấy động mở.

“Tại sao lại như vậy? Đây là Không Pháp cảnh sức mạnh sao?!”

Toàn bộ Vân Hải bên trên, hết thảy khán giả, trong hư không cường giả, cùng với Chung Hiệt chờ quan chiến người, không khỏi là trong lòng hoảng hốt.

“Ha ha ha ha, Dương Thanh Huyền, lần này ngươi nhất định phải chết! Cho dù có Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, không có khả năng chống đỡ được ta lôi đình cơn giận, ha ha ha ha!”

Lôi Vân cầm trong tay trường mâu, đứng ở trên hư không trên điên cuồng cười to.

Toàn bộ thiên địa lôi đình, đều tựa như nằm trong tay hắn.

Lam Ngưng Hư một tay kéo cằm, tự nói: “Ngạch, đây cũng không phải là đơn giản Phúc Lôi Trận a, Thời Không Lôi Tỏa, đây mới là Lôi gia cường đại cội nguồn a. Chẳng trách tiểu tử này dám lập giấy sinh tử, Dương Thanh Huyền muốn chết rồi sao?”

Trong hư không, Lôi gia người bày xuống một cái trận pháp, vây ở chung quanh, từng người bấm quyết, đem lôi ấn đánh vào trong trận.

Trận pháp kia trên thanh quang lóng lánh, nhìn kỹ lại, thì sẽ phát hiện có vô số đen nhánh xiềng xích trôi nổi bên trên, một phía khác nhưng là thâm nhập hư không, biến mất không gặp.

Mà tất cả mọi người lôi ấn lực lượng, đều cuồn cuộn không ngừng từ trên xiềng xích truyền đi ra ngoài.

Lôi Dương trong đôi mắt ngậm lấy cười gằn, nói: “Lục Vũ Khôi che kín bầu trời, hoàn mỹ ẩn tàng rồi Thời Không Lôi Tỏa, giờ khắc này Dương Thanh Huyền đối mặt không phải là Lôi Vân một người, mà là chí ít tám người sức mạnh a! Nếu như tám sức người còn chưa đủ, vậy thì lại thêm lão phu, coi như Dương Thanh Huyền là Giới Vương, lần này cũng được chết ở cổ chiến đài lên!”

Chương 1402: Không Phải Chiến Đấu Một Mình

Vân Hư cổ chiến đài trên, Dương Thanh Huyền sắc mặt càng khó coi.

Lôi Vân bắt đầu hạ xuống Lôi Thần Chi Nộ vẫn tính bình thường, tuy rằng sức mạnh vượt qua Không Pháp trung kỳ, nhưng vẫn chưa vượt qua quá nhiều, mà bây giờ theo ngũ sắc thần lôi không ngừng hóa long kích rơi, đồng thời cuồn cuộn không dứt, hoá hình càng ngày càng rõ ràng, đây cũng không phải là Không Pháp cảnh có thể có lực lượng.

Hết thảy cường giả đều cảm nhận được nguồn sức mạnh này, không khỏi là ngạc nhiên biến sắc.

Động Chân con ngươi thu nhỏ lại, lộ ra thần sắc hồ nghi, tuy rằng hắn cũng hi vọng Lôi Vân thắng, nhưng nguồn sức mạnh này, không khỏi quá cường đại điểm chứ?

Vân Hải trên dị tộc, không khỏi là hoàn toàn biến sắc, cả kinh dường như hóa đá giống như vậy, một trái tim thật lạnh thật lạnh, chìm vào đáy vực.

Nhân tộc trẻ tuổi cường đại như thế, bọn họ nơi nào còn có nửa điểm quật khởi hi vọng?

Kim khuyết ngọc lâu trên thập cường hai mươi bốn gia cao tầng, không khỏi là ngạc nhiên kinh sắc, cả đám trợn mắt há mồm.

Một người trong đó toàn thân quấn ở bên trong hắc bào, lộ ra thần sắc hồ nghi, “Hả? Không đúng vậy, Phúc Lôi Trận làm sao sẽ mạnh như vậy? Kỳ quái, khẳng định có vấn đề, nhưng vấn đề ra ở chỗ nào? Tiểu Nguyệt huy, ngươi xem gặp sự cố ở đâu sao?”

Sau người một người, tương tự quấn ở trong hắc bào, nghe vậy, bào bên trong bắn ra một đạo lạnh lùng nghiêm nghị ánh mắt, Nguyệt Hoa như nước, nhưng bất quá lóe lên một cái rồi biến mất, bình tĩnh trả lời: “Bẩm đảo chủ đại nhân, không biết.”

Phía trước người kia “Ừ” một tiếng, nói: “Vậy ngươi xem, Dương Thanh Huyền sẽ chết ở trên lôi đài sao?”

Phía sau người kia trầm ngâm một chút, nói: “Khó nói.”

Đối thoại của hai người, dẫn tới phụ cận một ít cường giả chú ý.

Hoa mây Cò nói: “Vị này chính là Kim Ngao Đảo đảo chủ Cừu Bất Tam?”

Người áo bào đen lặng lẽ cười một tiếng, nói: “Chính là chỉ là tại hạ.”

Bốn phía lập tức gây nên không nhỏ khiếp sợ, hết thảy ánh mắt đều nhìn sang.

Đạm Đài Minh nói: “Không Tam huynh vẫn luôn chỉ nghe tên, không thấy người, khó được hôm nay đến Thương Lan Hải, nhưng cũng ở áo bào đen bên trong, để chúng ta vô phúc gặp lại.”

Những người còn lại cường giả đều là nhẹ nhàng gõ đầu, hết sức muốn gặp vị này truyền kỳ đảo chủ.

Cừu Bất Tam khẽ cười nói: “Vô phúc gặp lại liền vô phúc gặp lại đi, chờ các ngươi có phúc thời điểm, dĩ nhiên là gặp nhau.”

Lời vừa nói ra, còn lại thập cường hai mươi bốn gia cao tầng toàn bộ đều đổi sắc mặt, từng cái từng cái kinh nộ không ngớt.

Hoa mây Cò quát lên: “Cừu Bất Tam, ngươi lời nói này không khỏi quá đắc tội với người đi!”

Cừu Bất Tam cười nói: “Kỳ quái, đây là Đạm Đài Minh nói, quản ta chuyện gì? Làm sao từng cái từng cái trợn lên giận dữ nhìn ta?”

Công Thâu Sách nói: “Minh huynh chỉ là khách khí mấy lần, ngươi lại còn thật sự tự cho là!”

Cừu Bất Tam nói: “Há, nguyên lai chỉ là khách khí mấy lần, hừ, nghĩ một đằng nói một nẻo, hư tình giả ý, dối trá! Tiểu Nguyệt huy, chúng ta chuyển sang nơi khác quan chiến, đi.”

Nói, hai người bóng người loáng một cái, liền hóa thành lưu quang mà đi.

Kim khuyết ngọc lâu trên, tất cả đều là một mảnh tiếng mắng.

“Cái quái gì, ngốc treo hai cái!”

“Chẳng trách Kim Ngao Đảo càng ngày càng tệ, sợ là sắp từ hai mươi bốn trong nhà xoá tên đi.”

“Vẫn đúng là coi mình là rễ hành đây, mẹ -! Đại đầu đất!”

Mọi người mắng sau một lúc, mới dần dần lắng xuống, tiếp tục sắc mặt ngưng trọng nhìn chằm chằm Vân Hư cổ chiến đài.

Huy hoàng trong đại điện, Dương Vân Kính nhìn to lớn Thủy Tinh, chậm rãi nói rằng: “Vân Hải bên trên, có thể nhìn thấu Lục Vũ Khôi che kín bầu trời thuật, có thể có mấy người đây? Coi như thực sự có người nhìn thấu, cũng không ai dám đứng ra thay Dương Thanh Huyền nói chuyện đi.”

Thời khắc này Vân Hư cổ chiến đài trên, ngũ sắc Lôi Long càng ngày càng tinh khiết mạnh mẽ, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ bên trong, vạn đạo kim liên bể nát hơn nửa, kết giới chi quang rút nhỏ hai phần ba, ngay lúc sắp không chịu nổi.

Dương Thanh Huyền sắc mặt tái nhợt cực kỳ, ở như vậy Lôi Hải Điện Ngục bên trong, một khi kết giới phá nát, chính mình đỡ không được mấy lần, sẽ bị oanh nát tan.

Hắn đột nhiên nắm chặt chiến kích, trong đầu nhớ lại chiến kích bên trong thế giới, Ân Võ Vương lưu lại cái kia một chiêu chớp mắt sinh diệt, đồng thời đem tâm thần hòa vào chiến kích bên trong, bắt đầu kích hoạt Ân Võ Vương lưu lại sức mạnh. Đây là vì chém giết Cổ Diệu mà lưu giữ lại, coi như là Lôi Vân mạnh hơn, không có khả năng chống đỡ được.

Đây đã là Dương Thanh Huyền lớn nhất lá bài tẩy, cũng là đối phó Nhân Hoàng chỗ dựa lớn nhất, nhưng không nghĩ tới ở vậy thì phải dùng tới.

Đúng lúc này, trong đầu đột nhiên truyền đến một thanh âm, “Có ngu hay không a, hắn không phải chiến đấu một mình, ngươi làm sao có khả năng đánh thắng được.”

“Cái gì?!” Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, lập tức mừng lớn nói: “Tinh Linh Vương đại nhân!”

Trong đầu âm thanh, chính là Tinh Linh Vương, Dương Thanh Huyền mi tâm nơi hiện ra Ám Dạ Chi Đồng, hướng về trong biển sét nhìn tới, đồng bên trong hắc mang co lại thành một cái đường dọc.

Tinh Linh Vương thanh âm chậm rãi nói rằng: “Có thời không quy tắc ở đằng kia sét bàn bốn phía hiện ra, kéo dài đến không biết nơi nào phương xa, đồng thời thông qua cái kia thời không quy tắc, cuồn cuộn không ngừng sức mạnh bị truyền đưa tới, đối phương đang ăn gian a, ngươi cái này đầu đất!”

Dương Thanh Huyền ngẩn người một chút, lập tức giận dữ, mắng: “Mẹ -, ta nói làm sao không đúng! Hiện tại nên làm thế nào cho phải? Trọng tài dù cho phát hiện cũng sẽ không quản.”

Tinh Linh Vương nói: “Phải nghĩ biện pháp đem cái kia thời không quy tắc chém gãy, ngươi này chiến kích rất mạnh, đủ để làm được. Mấu chốt là phải khắc phục này ngũ sắc thần lôi oanh kích, tìm ra cơ hội. Ngươi Linh Mục thần thông tuy rằng lợi hại, nhưng tu vi quá cạn, không cách nào bắt lấy Thời Không Lôi Tỏa quỹ tích, ta sẽ dùng Ám Dạ Chi Đồng kích thích hai mắt của ngươi, để cho ngươi có thể trong nháy mắt thấy rõ cái kia sét khóa quỹ tích.”

Dương Thanh Huyền trong mắt ánh vàng lóe lên, nhìn chằm chằm trời cao trên cười lớn Lôi Vân, theo bản năng nắm chặc chiến kích, lộ ra vẻ cười lạnh, nói: “Chỉ là gánh vác mấy lần ngũ sắc thần lôi, đủ để làm được!”

Nói, đột nhiên hít một hơi, nói: “Chuẩn bị xong chưa, Tử Diều Hâu.”

Nội tâm không rõ liền truyền đến một dòng nước ấm, chính là Tử Diều Hâu khí tức, ngay ở Vân Hải bên trên, thông qua khế ước liên hệ, cuồn cuộn không ngừng đem hồn lực truyền đưa tới.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Đều chuẩn bị xong, hướng về!”

Đột nhiên bên trái tay vồ một cái, đem Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ thu vào trong lòng bàn tay, cả người bùng lên bên dưới, liền hướng về trên bầu trời Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn phóng đi.

“Hắn động!”

Toàn bộ Thương Lan Hải trên, mấy trăm ngàn người, nháy mắt trợn mắt lên, hai tay nắm tay, khẩn trương nhìn chằm chằm.

Dương Thanh Huyền thân ảnh, ở lôi đình bên dưới lấp loé, như bay lượn ở bão tố bên dưới hải yến, không ngừng xuyên qua.

Lôi Vân con ngươi đột nhiên co, trên mặt cười lớn nháy mắt ngưng kết ở, hóa thành dữ tợn, “Rốt cục đỡ không được sao? Để hóa thân Lôi Thần ta đây, cho ngươi hạ xuống chung cực xét xử đi! Lôi Thần Chi Nộ, tru diệt hắn!”

“Ầm ầm!”

Một đạo to lớn ngũ sắc thần lôi từ Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn bên trong cuồng kích mà ra, ở không trung hóa thành năm cái Lôi Long, quấn quýt cùng nhau, tỏa ra hủy thiên diệt địa uy năng, đem Dương Thanh Huyền hoàn toàn bao phủ!

“Ầm ầm!”

Ngũ lôi nháy mắt nổ ra, sức mạnh đáng sợ gột rửa tất cả, dường như muốn diệt thế sống lại.

Tất cả mọi người tim đều nhảy đến cổ rồi.

Phan Hải Tinh các Dương Thanh Huyền bạn thân, càng là hoảng sợ kêu to, không dám nhìn nữa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1403: Liều Chết Liều Mạng, Vị Trí Tốt Nhất

“Dương Thanh Huyền!”

“Thanh Huyền ca ca!”

Thanh Lão trên lòng bàn tay, Thi Ngọc Nhan cùng Vu Khinh Nguyệt đều là cả người cự chiến, hai nữ hầu như không đứng thẳng được.

Thi Diễn cùng Vu Hiền sắc mặt cũng cực kỳ khó coi.

Thi Diễn không hiểu nói: “Hắn vì sao phải lao ra? Hoặc là Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ đỡ không được, rơi vào tuyệt vọng, liều chết liều mạng. Hoặc là là tìm được đột phá miệng. Nhưng hai cái cũng không giống a. Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ rõ ràng còn có thể chống đỡ. Mà hắn một lao ra, lập tức bị ngũ sắc thần lôi bắn trúng, này làm sao phá tan đi qua?”

Vu Hiền mắt xanh bên trong vô số cảnh tượng biến hóa, đột nhiên hai con ngươi co rụt lại, nói: “Đừng lo lắng, hắn tạm thời không chết. Hơn nữa một điểm tổn thương cũng không có. Hẳn là Thanh Long Thánh Linh khế ước lực lượng, mượn cái kia Tử Diều Hâu sinh tử mặt mày hốc hác.”

Thi Ngọc Nhan cùng Vu Khinh Nguyệt hai nữ vừa nghe, lúc này mới sắc mặt khôi phục một ít, nhưng vẫn như cũ khẩn trương khó có thể tự tin.

Nơi nào đó trong hư không, Tử Diều Hâu “Oa” phun ra một ngụm máu đến, khí tức cả người nháy mắt uể oải, càng là đã tiêu hao hết toàn lực.

“Cung chủ, cung chủ đại nhân!”

Vũ Ảnh cùng Đổng Hoài Viễn đám người, vội vã tiến lên đưa nàng đỡ lấy.

Ngũ sắc Lôi Long lực lượng quá mạnh, nàng trợ Dương Thanh Huyền tránh thoát một đòn, đã là vượt qua cực hạn.

Làm một cái công kích phủ xuống thời điểm, tồn tại bắn trúng cùng không đánh trúng hai loại trạng thái chồng chất, sinh tử mặt mày hốc hác trực tiếp đem “Kết quả” hình ảnh ngắt quãng ở “Không đánh trúng” trên.

Nhưng vũ trụ năng lượng là thủ hằng, ngươi hình ảnh ngắt quãng năng lượng càng lớn sự vật, tự thân tiêu hao năng lượng cũng lại càng lớn.

Vì lẽ đó Tử Diều Hâu dốc hết sức bên dưới, liền đã tiêu hao hết toàn lực.

“Cái gì?!”

Làm tất cả mọi người nhìn thấy Dương Thanh Huyền sinh long hoạt hổ, không có một tia tổn thương từ ngũ sắc Lôi Long bên trong lúc bay ra, tất cả đều kinh điệu cằm.

“Không, không thể a!”

Kim khuyết ngọc lâu trên, Mao Đồ con ngươi đều rơi ra ngoài, cả đầu tất cả đều duỗi tại bên ngoài, quát ầm lên: “Không thể, khẳng định có vấn đề, tiểu tử này xảy ra chuyện gì, chẳng lẽ là ta trúng rồi ảo giác?!”

Cái khác chưởng môn tông chủ, không khỏi là kinh hãi, nhưng toàn bộ đều tỉnh táo lại.

Thiên hạ vạn pháp thần thông, cũng không ai dám nói toàn bộ giải, có siêu ra bản thân nhận thức ở ngoài tồn tại, cũng là cực kỳ bình thường. Chỉ có điều tình huống như thế, cần phải cực độ gây nên coi trọng mới đúng.

“Có thể tránh thoát ta một chiêu, còn có thể trốn ta thứ hai chiêu sao? Vừa nãy quỷ dị kia phương pháp, tất nhiên tiêu hao ngươi rất lớn tâm lực đi, ta không tin ngươi còn có thể sử dụng tới lần thứ hai, đi chết đi! Lôi Thần Chi Nộ!”

Lôi Vân giơ tay lên, trường mâu dẫn sét mà xuống, hướng về Dương Thanh Huyền đánh tới.

Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn bên trong, vô số ngũ sắc lôi quang phun - bắn - mà ra, bao phủ thiên địa, Vân Hư cổ chiến đài cũng ở đây lôi đình oai hạ, bắt đầu không ngừng phá nát.

Dương Thanh Huyền tránh thoát một đòn sau, liền vọt tới trên bầu trời, khoảng cách Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn bất quá trăm trượng xa, đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn chằm chằm Lôi Vân, cười lạnh nói: “Ngươi cho rằng mượn hắn sức người, liền có thể lấy thắng ta sao?”

Lôi Vân cả người run lên, hoảng sợ nói “Ngươi, ngươi nói nhăng gì đó?!”

Ngay ở Lôi Vân phân tâm nháy mắt, cái kia ngũ sắc Lôi Long tựa hồ chịu ảnh hưởng, vẫn chưa quấn quýt cùng nhau, mà là chia làm năm đạo, lần lượt đánh trên người Dương Thanh Huyền.

“Ầm! Ầm!”

Tầng tầng màu sắc rực rỡ lôi quang nổ tung mở, xanh khôi yển giáp nháy mắt hiển hiện ra, không trung xuất hiện một vị quái thú to lớn bóng mờ, sinh lần đầu đôi giác, đem Dương Thanh Huyền bao ở trong đó.

Nhưng bất quá ba đạo Lôi Long, quái thú liền hét lớn một tiếng, bóng mờ tản đi, xanh khôi yển giáp cũng “Ầm” một tiếng phá nát, từ trên thân Dương Thanh Huyền bóc ra.

Lôi Long dư âm, cùng với còn dư lại hai đạo, toàn bộ oanh trên người Dương Thanh Huyền!

“Lão đại, mau tránh a! Mau tránh ra a!”

Phan tên béo khóc lớn tiếng hô, ba đạo Lôi Long liền ngay cả Bán Thánh khí phòng ngự áo giáp đều có thể nổ nát, như vậy đối mặt bị hai đạo bắn trúng, đâu còn có thể có mệnh ở?

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền chỗ đứng, ầm ầm đánh nát bấy.

Từng vòng lôi quang từ chỗ kia không gian khuếch tán mở, như là sóng nước, thẳng vào thiên địa bát phương.

Vô số người nháy mắt nín hơi, hoảng sợ nhìn.

Toàn bộ Vân Hải bên trên, ngoại trừ lôi đình vang vọng ở ngoài, lại không hề có một chút âm thanh.

“Đã chết rồi sao?”

Vô số người trong lòng đều dâng lên nghi hoặc, chờ cái kia lôi quang tản đi sau, chỉ thấy một đạo thon dài bóng người, một tay nắm kích, sừng sững ở trời cao trên, một bước cũng không từng lui về phía sau!

“Chi! Hắn dĩ nhiên tiếp tục chống đỡ!”

Trong hư không, hết thảy cường giả nội tâm chấn động, đều là không rõ cảm thấy hoảng sợ.

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền hoàn toàn hóa thành huyết nhân, không nhúc nhích, chỉ là trong mắt tinh mang không ngừng ngưng tụ.

Lôi Vân đồng dạng hãi tiếng nói: “Vừa nãy cái kia hai đạo Lôi Long, ngươi hoàn toàn có thể tránh thoát, vì sao không né?”

“Vì sao?”

Dương Thanh Huyền đột nhiên cười gằn một tiếng, trong mắt tinh mang hội tụ thành tuyến, như một thanh bén nhọn ánh đao, thẳng vào Lôi Vân trái tim.

“Bởi vì nơi này, là vị trí tốt nhất a!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên hét lớn một tiếng, cả người chân nguyên nháy mắt như lửa núi bạo phát.

Tay phải năm ngón tay liều mạng nắm lấy Thiên Khư, trong cơ thể chân nguyên điên cuồng tràn vào.

Bao quát ba màu chi hỏa, ở chiến kích trên đan dệt ra vạn ngàn hỏa văn, diễn dịch hỏa chi đại đạo.

Toàn bộ Thiên Khư, trong khoảnh khắc liền hóa thành tím đen vẻ.

Đồng thời chỗ mi tâm thụ đồng lóe lên, Ám Dạ Chi Đồng sức mạnh khuếch tán mở, kích thích hai mắt của hắn, trong khoảnh khắc Hỏa Nhãn Kim Tình bắn mạnh - đi ra, ánh mắt thẳng vào Thương Khung vũ trụ.

Nháy mắt liền đem Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn bốn phía Thời Không Lôi Tỏa nhìn rõ rõ ràng ràng!

Liền ngay cả trong hư không Lôi Dương, đều không tên run lên trong lòng, kêu lên: “Không được! Tiểu tử này phát hiện! Nhanh, nhanh chém gãy sét khóa!”

Nếu là bị người phát hiện Lôi gia ăn gian lời, toàn bộ lôi đình cổ vực đều đem không ngẩng nổi đầu.

Ngay ở Lôi gia người sợ khuyết, bắt đầu luống cuống tay chân nghĩ muốn chém gãy sét khóa thời điểm.

Dương Thanh Huyền tay trái đột nhiên nắm chặt, một mảnh màu sắc huyễn chỉ từ trên nắm tay khuếch tán ra, hét lớn: “Bây giờ muốn xóa đi dối trá dấu vết sao? Đã muộn! Liền để người trong cả thiên hạ tất cả xem một chút, các ngươi lôi đình cổ vực làm gièm pha, lại ở thập cường tranh đấu bên trong, chọn dùng như vậy ác tha thủ đoạn! Nếu dám làm, chẳng lẽ không dám nhận sao?!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, tay trái huyễn quang đột nhiên đánh ra ngoài, hét lớn: “Khổng Linh!”

“Thiên Mục Phồn Hoa!”

“Đại Quang Minh Kết Giới!”

Dương Thanh Huyền trong tay trái, đột nhiên thả ra ánh sáng chín màu, trong khoảnh khắc hướng về Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn bốn phía trùm tới.

Sau lưng hắn, hóa ra một vị Khổng Tước bóng mờ, triển khai đuôi cánh, bên trên hiện ra vô số xinh đẹp ban nhãn.

Khổng Tước Thiên Mục Phồn Hoa, Đại Quang Minh Kết Giới sức mạnh, có thể loại bỏ tất cả “Pháp”, kết giới lực lượng nháy mắt phóng xạ mà đi, chạm đến Lục Vũ Khôi bí thuật.

Nháy mắt, Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn bốn phía, hiện ra mấy chục đạo đen nhánh xích sắt, toàn bộ dẫn tới hư không nơi nào đó.

Xích sắt chỉ là ở trên không bên trong lung lay hạ, sẽ tùy kết giới đổ nát mà biến mất.

Dương Thanh Huyền rút lấy Khổng Linh sức mạnh, nhưng vẫn như cũ không cách nào cùng Lục Vũ Khôi chống chọi, chỉ có thể phá vỡ nháy mắt.

Nhưng cũng đã đủ rồi, khắp thiên hạ mấy trăm ngàn con mắt, một hồi trợn thật lớn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1404: Kỳ Thực Giết Ngươi, Không Cần Ba Chiêu

“Dối trá?!”

“Không thể đi, có Tinh Cung vô số cường giả nhìn chằm chằm, làm sao có khả năng dối trá.”

“Nhưng vừa rồi cái kia hiển hóa ra ngoài, đích thật là cổ vực Thời Không Lôi Tỏa a, Lôi Vân ở lấy ra xa xa sức mạnh!”

“Lẽ nào toàn bộ Tinh Cung đều không người có thể thấy sao? Động Chân đại nhân cùng tám Thiên Quân, tất cả đều là ăn sh?”

Vân Hải bữa trước thời gian sôi sùng sục, Động Chân cùng tám Thiên Quân cũng toàn bộ ngây ngẩn cả người.

Động Chân càng là trong hai con ngươi bắn ra lửa giận, hắn cũng vẫn cảm thấy kỳ quái, không nghĩ tới Lôi Vân quả nhiên ăn gian.

Chỉ là này ăn gian thủ đoạn không khỏi quá kinh người, liền ngay cả hắn đều không nhìn ra, nếu như sau lưng không có Giới Vương điều khiển, đánh chết hắn cũng không tin.

Thời khắc này thế cuộc một hồi trở nên hơi phức tạp, Động Chân tâm niệm thay đổi thật nhanh, trong mắt lập loè tinh mang, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

Phan tên béo càng là cuồng loạn hét lớn: “Dối trá! Lôi Vân mẹ nó - dối trá a! Các ngươi Tinh Cung còn quản hay không a?!”

Dương Thanh Huyền đem Thời Không Lôi Tỏa bạo lộ ra, sau đó tay phải chiến kích vung lên, đã sớm bị đốt tím đen Thiên Khư, trong khoảnh khắc chém ở có Thời Không Lôi Tỏa vị trí!

“Toàn bộ cho ta phá vỡ!”

“Liệt Không Vạn Quân!”

“Địa Hỏa Minh Di!”

“Phá! Phá! Phá!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, hầu như tụ tập sức mạnh toàn thân ở chiến dịch, đáng sợ tím đen chi hỏa, dung nhập vào hư quang bên trong, chém vào Thiên Khung!

“Ầm! Ầm!”

Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn bốn phía, không ngừng truyền đến xích sắt đổ nát tiếng, từng đạo từng đạo gãy vỡ ra, từ trong hư không bên trong bị chấn động ra, hóa thành đoạn sắt.

Lôi Vân hoàn toàn biến sắc, có Thời Không Lôi Tỏa, đều đang Dương Thanh Huyền một chiêu hạ đổ nát, hơn nữa toàn bộ hiển hiện ra.

Đã như thế, càng là không thể chối cải!

Thi Diễn trầm giọng nói: “Hóa ra là Thời Không Lôi Tỏa, chỉ là Thời Không Lôi Tỏa làm sao có thể giấu diếm được ánh mắt của chúng ta?”

Vu Hiền lạnh lùng nói: “Sợ là có người từ đó làm khó dễ, thi triển lừa dối, thâu thiên hoán nhật phương pháp.”

Mặt khác một chỗ trong hư không, Cừu Bất Tam cùng ánh trăng ôm ngực mà đứng.

Cừu Bất Tam kêu lên: “Ôi chao, lại là Thời Không Lôi Tỏa, ta nói sao, cái kia Phúc Lôi Trận chính là rất kỳ quái mà. Chỉ là này Lôi Vân làm sao đem Thời Không Lôi Tỏa giấu ở? Liền ngay cả chúng ta đều không phát hiện.”

Ánh trăng lạnh lùng nói: “Sợ là vị nào Giới Vương thi triển che khuất bầu trời bí thuật đi.”

Cừu Bất Tam gật đầu nói: “Có lý. Lần này phải loạn.”

Huy hoàng trong đại điện, trên hư không bóng người lóe lên, Lục Vũ Khôi hiển hiện ra, đầy mặt âm trầm lợi hại, cắn răng nói: “Xảy ra chuyện gì, hắn không thể nhìn ra ta che kín bầu trời a!”

Dương Vân Kính đồng dạng ánh mắt hung mang lóe lên, sắc mặt ngưng trọng dị thường.

Lục Vũ Khôi sửng sốt một chút, nói: “Nhân Hoàng đại nhân, làm sao vậy?”

Mặc dù ở các loại nguy cơ bước ngoặt, cũng cực kỳ hiếm thấy đến Dương Vân Kính dáng dấp như vậy.

Dương Vân Kính nhìn chằm chằm Thủy Tinh, không nói tiếng nào, nội tâm nhưng là nhấc lên cơn sóng thần, “Là hắn! Nhất định là hắn! Vạn Cổ Trường Không, chỉ có Vạn Cổ Trường Không Hỏa Nhãn Kim Tình, mới có thể nhìn thấu Lục Vũ Khôi che kín bầu trời! Vạn Cổ Trường Không thật sự ở trong mộ kiếm, đồng thời bảo vệ Dương Thanh Huyền sao? Lần này thật sự phiền phức lớn rồi!”

Mặt khác một chỗ trong hư không, Lôi Dương đám người từng cái từng cái hoàn toàn biến sắc.

Lôi gia ông lão cả kinh nói: “Đại nhân, làm sao bây giờ?!”

Lôi Dương trong mắt loé ra một tia tàn nhẫn, nói: “Bỏ!”

Nói xong, trên người mấy người lôi quang lóe lên, liền lập tức bỏ chạy.

“Bỏ” hàm nghĩa có hai tầng, một là vứt sạch địa phương, đi nhanh lên, để tránh khỏi bị người lần theo lại đây hai là từ bỏ rơi Lôi Vân.

“Dối trá! Dối trá!”

Vân Hải trên, nhất thời hình thành tức giận lên tiếng phê phán, “Nghiêm trị Lôi Vân! Nghiêm trị Lôi Vân!”

Động Chân cũng không ngồi yên nữa, quát lên: “Lôi Vân! Việc này ngươi làm sao bàn giao?!”

Lôi Vân sắc mặt trắng bệch, cắn răng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, quát ầm lên: “Cái gì dối trá? Ta không rõ ràng! Ngươi muốn hãm hại ta, có loại trên tay một quyết thắng bại, không nên dùng loại này đê hèn thủ đoạn!”

Phan Hải Tinh nổi giận mắng: “Chứng cứ xác thực, ngươi còn cần thể diện sao?!”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, mạnh mẽ chống đỡ ngũ sắc Lôi Long, đã bị thương không nhẹ, lại mạnh mẽ thuyên chuyển Khổng Linh kỹ năng, để Thời Không Lôi Tỏa hiện thân, sau đó lại một đòn toàn lực, phá vỡ Thời Không Lôi Tỏa, hiện tại đã là nỏ hết đà.

Hắn chậm rãi lấy ra Phan tên béo cho hắn đan dược, từng viên nhét vào trong miệng.

Liền ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn, mặc kệ nhét chính là Toàn Long Đan, vẫn là huy vĩ đan, vẫn là ngân anh đan, chỉ là từng viên nuốt xuống.

Nuốt hơn mười viên bộ dạng, đột nhiên ngừng lại, duỗi ra ba ngón tay, nói: “Ba chiêu! Trong vòng ba chiêu, lấy mạng của ngươi!”

“Cái gì?!”

Vân Hải trên, mấy trăm ngàn người ngây người một chút, tựu liên thanh đòi “Dối trá” thanh âm đều ngừng lại.

Như Dương Thanh Huyền ở vào lúc toàn thịnh, có lẽ mọi người không biết khiếp sợ như vậy.

Nhưng giờ khắc này cả người đẫm máu, đồng thời ngồi vững Lôi Vân dối trá, vì sao còn phải đưa ra ba chiêu chi giới hạn?

Phan tên béo run giọng nói: “Lão đại, tại sao muốn cùng này tiểu nhân hèn hạ đánh a?”

Xuân Chủ vỗ vỗ Phan Hải Tinh bả vai, mỉm cười nói: “Đây mới thật sự là cường giả, ngươi giao cho một cái không nổi bằng hữu a.”

Hết thảy hư không bên trong, bao quát kim khuyết ngọc lâu trên, vô số cường giả không khỏi là đổi sắc mặt.

Động Chân cũng trong lòng run lên, càng bị Dương Thanh Huyền ung dung tự tin rung một hồi, nội tâm không rõ dâng lên bất an, phảng phất chính mình cho tới nay, tựa hồ đã làm sai điều gì.

“Đừng vội khinh thường ta!”

Lôi Vân hí lên rống to, đột nhiên giơ tay bấm quyết, đem Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn hút vào bên trong cơ thể, trong khoảnh khắc thân thể bành trướng, hóa thành Lôi Thần Chi Nộ, đột nhiên trường mâu giống như kích? Bắn sấm sét, phá không mà đến!

“Đi chết đi! Đảo Chuyển Tinh Hà!”

“Trên thực tế, giết ngươi không cần ba chiêu? Chiêu thứ nhất, Thiên Trảm thất thức, Đọa Diệt!”

Dương Thanh Huyền nắm kích lên trước, vung vẩy bổ tới, Trọng Lực lĩnh vực trong khoảnh khắc khuếch tán, đem hết thảy lôi đình toàn bộ áp chế lại. Chiến kích trên tầng tầng hào quang không ngừng xé rách đi ra ngoài. Toàn bộ lôi hải, liên quan bầu trời cùng nhau bị trọng lực đè đổ nát!

“Ầm ầm!”

Lôi Vân Đảo Chuyển Tinh Hà nháy mắt sụp đổ tan rã, trên thân thể tảng lớn lôi quang bạo nổ mở.

“Không, không thể, làm sao sẽ mạnh như vậy?!”

Lôi Vân đầy mắt sợ hãi, Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn bên trong sức mạnh, không ngừng trào vào bên trong cơ thể, nhưng cũng như dòng nước nhỏ róc rách, chẳng mấy chốc sẽ khô kiệt.

Trước không ngừng hạ xuống ngũ sắc Lôi Long, Lôi Vân tự thân Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn cũng đã tiêu hao sạch sẽ, hoàn toàn dựa vào Lôi Dương đám người đưa vào sức mạnh lại đây.

Dương Thanh Huyền có thể ba chiêu chi nặc, chính là đoán chắc Lôi Vân trạng thái, nhưng cũng không nghĩ tới, Thời Không Lôi Tỏa đoạn về phía sau, Lôi Vân càng suy yếu đến trình độ như thế.

“Thứ hai chiêu, Thiên Trảm thất thức, Chiếu Lâm Uyên!”

Dương Thanh Huyền nắm kích lên trước, lại vung ra một thức, cái kia tuyệt đời dáng người, cùng ngày đó chém giết Cổ Diệu cái kia Đạo Ảnh tử, hầu như hoàn toàn dung hợp lại cùng nhau.

Sắc bén chiến kích phá toái hư không, một vết nứt như vực sâu, lâm ở không gian bên trên, cắn nuốt tất cả, đem Lôi Vân trên người lôi quang, không ngừng nghiền ép nát tan!

“Không! Không thể a!”

Lôi Vân hoảng sợ kêu to, Lôi Thần thân thể lại cũng duy trì không được, nháy mắt vỡ vỡ đi ra.

Không chỉ có như vậy, liền ngay cả trong cơ thể Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, cũng bắt đầu có phá toái dấu vết!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1405: Trần Quy Trần, Cũng Bức Hiện Thân

“Ầm ầm!”

Lôi Vân ở Chiếu Lâm Uyên hạ, quát to một tiếng, toàn thân cơ năng toàn bộ tan vỡ, miệng to máu tươi lẫn vào nội tạng chảy như điên mà ra.

Toàn bộ Cửu Tiêu Thương Lan Hải trên, hoàn toàn yên tĩnh.

Mấy trăm ngàn hai mắt quang, không nháy một cái nhìn, mỗi người trong mắt, đều là tạo nên gợn sóng, nội tâm sóng to gió lớn, cùng trên mặt hầu như đần độn biểu hiện, tuyệt nhiên ngược lại.

“Phốc!”

Lôi Vân lại đang phun ra một ngụm máu sau, từ không trung té xuống, gương mặt không cam lòng cùng phẫn nộ, nhìn bốn phía mấy trăm ngàn ánh mắt, nội tâm dâng lên không rõ hàn ý.

Đó là càng đáng sợ hơn so với cái chết lạnh, lạnh thấu triệt cốt tủy, thấu triệt linh hồn.

“Không, không! Ta không muốn chết! Ta không thể chết được!”

Lôi Vân nhìn bốn mặt hư không, rống to: “Cứu ta! Nhanh cứu ta! Lôi Dương đại nhân, Lục Vũ Khôi đại nhân, nhanh cứu ta a!”

Tất cả mọi người là nhíu mày lại, Lôi Vân gọi Lôi Dương cứu mạng, bình thường đến cực điểm, nhưng vì cái gì muốn hô bụi gần mười lăng chưởng môn Lục Vũ Khôi đây?

Huy hoàng bên trong cung điện, Lục Vũ Khôi khuôn mặt bao một tầng sương lạnh, cắn răng cả giận nói: “Hư việc nhiều hơn là thành công rác rưởi!”

Lôi gia người cũng ở trên hư không nơi nào đó, từng cái từng cái mặt âm trầm, tự nhiên không thể hiện thân cứu người.

Lôi Vân hô một trận, phát hiện hoàn toàn không người để ý hắn, toàn bộ thế giới, phảng phất cũng chỉ còn sót lại chính mình lẻ loi một người, tuyệt lộ.

“Ha ha ha ha!”

Lôi Vân điên cuồng cười to, ôm nỗi hận nói: “Lôi Dương! Lục Vũ Khôi! Là các ngươi để ta ăn gian, nếu coi ta là con rơi ném, ta đối với các ngươi cũng không cần có cái gì đạo nghĩa. Hai người các ngươi gian tặc, một cái muốn lợi dụng ta giết Dương Thanh Huyền, một cái lợi dụng ta cùng Lục Vũ Khôi trao đổi lợi ích, một đôi cướp gà trộm chó hạng người!”

Lôi Vân trên người đột nhiên lôi quang tỏa sáng, cả người không ngừng bắt đầu bành trướng, hầu như trở nên trong suốt.

Trong cơ thể Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn nhưng là có thể thấy rõ ràng, mặt trên vô số Lôi văn bay lượn.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, thầm nói: “Không được!”

Lôi Vân thời khắc này trạng thái, càng là muốn tự bạo!

“Dương Thanh Huyền! Cõi đời này tuyệt đỉnh thiên tài, có hai cái thực sự nhiều lắm! Nhưng nếu là chỉ có một, nhưng không phải của ta lời, tương tự nhiều lắm!”

Lôi Vân cười gằn nói: “Vì lẽ đó, thì trở thành linh cái đi! Ha ha ha ha!”

“Ầm ầm!”

Điên cuồng trong lúc cười, Lôi Vân trong cơ thể Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn một hồi nổ vỡ đi ra, cả người trong khoảnh khắc tan xương nát thịt.

Đáng sợ lôi bạo lực lượng, nháy mắt đem toàn bộ Vân Hư cổ chiến đài bao trùm, Dương Thanh Huyền bỗng chốc bị nuốt chửng đi vào.

“Lão đại!”

Phan Hải Tinh hoảng sợ quát to một tiếng.

Nhưng rất nhanh liền yên lòng, lôi bạo bên trong, Dương Thanh Huyền sử dụng Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, tuy rằng không ngừng bị sức nổ phản chấn phun máu phè phè, nhưng cuối cùng là khiêng hạ xuống.

Lôi bạo thời gian giằng co trong thời gian ngắn, mới từ từ tiêu tan.

Dương Thanh Huyền đèn cạn dầu, đem Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ vừa thu lại, cả người không đứng thẳng được, mạnh mẽ dùng Thiên Khư cắm trên mặt đất, lúc này mới chống đỡ thân thể.

Động Chân đầy mặt âm trầm, nội tâm kinh hãi nói: “Người này, thật chẳng lẽ là Bất Tử Thân sao?”

Đều là thập cường mặt khác tám người, ngoại trừ Lam Ngưng Hư ở ngoài, không khỏi là sắc mặt ngưng trọng, trong mắt lộ ra nồng nặc vẻ kiêng dè.

Phan Hải Tinh hét lớn: “Thắng bại đã phân, chẳng lẽ còn không tuyên án sao? Tinh Cung chư vị đại nhân, hôm nay các loại việc, thật để người trong thiên hạ đối với các ngươi thất vọng đến cực điểm a!”

“Đúng đấy, thật bất khả tư nghị. Một vị như vậy phạm quy võ giả, lại còn có thể ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người hạ tự bạo, suýt chút nữa đem Dương Thanh Huyền giết.”

“Ăn gian sự tình Tinh Cung dự định xử lý như thế nào, không biết liền như vậy bóc đi qua đi?”

“Quá thất vọng rồi. Lôi Đình Cổ Vực Đích đại diện chưởng môn, bụi gần mười lăng chưởng môn, lại liên thủ dối trá. Coi như là Tinh Cung, sợ cũng không dám quản đi.”

“Lấy ta nhìn, thật có khả năng. Hiện tại Tinh Cung biểu hiện ra các loại, đã đủ làm người thất vọng rồi.”

Vân Hải trên tất cả đều là oán giận tiếng.

Động Chân cùng tám Thiên Quân, hẳn là cảm thấy áp lực thật lớn.

Động Chân cao giọng nói: “Chư vị yên tĩnh. Lôi Vân dối trá một chuyện, tuy rằng nhìn như như vậy, nhưng là có hay không bên trong có ẩn tình, còn có chờ điều tra.”

“Điều tra ngươi mã lặc sa mạc!”

đọc truyện ở http://truyenc u atui.net/

Phan tên béo giận dữ hét: “Khắp thiên hạ đều nhìn rõ rõ ràng ràng, liền ngươi Tinh Cung không rõ ràng. Mấy trăm ngàn người đều rõ ràng trong lòng, liền ngươi Động Chân tâm không rõ! Sợ Lôi Dương cùng Lục Vũ Khôi cứ việc nói thẳng!”

“Chính là a, khắp thiên hạ đều nhìn rõ ràng, nghĩ muốn như vậy hàm hồ đi qua, sợ là khó kẻ dưới phục tùng chứ?”

“Lẽ nào Tinh Cung đã sa đọa đến đây?”

“Thực sự không thể tin tưởng, ở truyền thừa cổ hướng về, nối liền tương lai, Nhân tộc cực kỳ trọng yếu Thương Khung luận võ trên, sẽ xuất hiện như vậy làm người khinh thường chuyện. Mà Tinh Cung thành tựu, càng làm cho người ta thêm khinh thường a!"

Vân Hải trên, mảng lớn tiếng rống giận dữ, trong khoảnh khắc đem Động Chân yên diệt.

Tiếng gầm một trận cao hơn một trận, "Chúng ta muốn yết kiến Nhân Hoàng, để Nhân Hoàng ra để giải thích!", "Còn Dương Thanh Huyền một cái công đạo! Tinh Cung nợ Dương Thanh Huyền một cái công đạo!"

Động Chân trên trán tràn đầy mồ hôi lạnh, một đôi phẫn nộ mắt nhìn chằm chằm Phan Hải Tinh, nghĩ muốn trước tiên đè ép dê đầu đàn.

Đúng lúc này, một bóng người hiện lên ở phía trước, đem Động Chân ánh mắt cắt đứt, hờ hững nói rằng: "Ta cảm thấy được chư vị lời giải thích cũng không sai, Động Chân đại nhân không đi giải quyết vấn đề, lẽ nào muốn phải giải quyết nhắc đến ra vấn đề người sao?"

Động Chân hoàn toàn biến sắc, cái kia người nói chuyện, chính là Thi Diễn.

Mà Thi Diễn bên cạnh người, hiện ra Vu Hiền cùng Vu Sơn thân ảnh, tương tự là ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chú.

Động Chân trầm giọng nói: "Việc này Tinh Cung tự nhiên sẽ cho ra bàn giao, nhưng bây giờ một là luận võ thời khắc mấu chốt, nếu là bị ngoại sự mạnh mẽ cắt đứt lời, trách nhiệm này liền quá trọng đại hai là Lôi Vân có hay không dối trá, còn có chờ xác nhận, ở chưa xác nhận trước, há có thể dễ dàng hạ luận đoạn? May mà chính là Dương Thanh Huyền bình an vô sự, có thể chờ luận võ sau khi kết thúc, lại do Nhân Hoàng đại nhân định đoạt."

Thi Diễn nói: “Nếu như liền công chính đều mất đi, này luận võ còn làm sao tiến hành? Chúng ta lại có lý do gì tin tưởng, tỷ thí kế tiếp rất là công bằng đây? Hơn nữa hiện tại Lôi Vân người đều chết hết, sợ là rất khó xác nhận chứ?”

Động Chân nói: “Thi Diễn đại nhân nói rất khó xác nhận, liền chứng minh thật là chưa xác nhận, chưa xác nhận việc, ta há có thể tùy ý xét xử?”

Vu Hiền cười lạnh nói: “Dương Thanh Huyền đèn cạn dầu, trọng thương đến cực điểm, Động Chân đại nhân lại còn nói hắn bình an vô sự, là mắt mù, vẫn là tâm quá đen a?”

Giờ khắc này Dương Thanh Huyền còn ở trên lôi đài, dựa vào Chiến Kích Thiên Khư, thoi thóp bộ dạng, làm người không không động dung.

“Chính là a, các ngươi Tinh Cung mắt mù?!”

“Không xử lý việc này, cũng không cần so!”

Toàn bộ Vân Hải trên, tất cả đều náo đằng, lên tiếng phê phán tiếng liên tiếp.

Động Chân sắc mặt khó coi dị thường, trước mắt tràng diện liền muốn mất khống chế.

Đúng lúc này, đột nhiên Vân Hư cổ chiến đài trên, không gian hơi lắc lư, một đạo khuôn mặt tuấn nhã, eo bội phục thanh phong thân ảnh hiện ra, chính là Lục Vũ Khôi.

Mặt khác một bên, Lôi Dương ở cũng ngồi không yên, hiển hiện ra.

Dối trá cái tội danh này, mặc dù là sự thực, nhưng bọn họ bụi gần mười lăng cùng lôi đình cổ vực có thể vạn vạn cõng không nổi.

Ngay ở hai người hiện thân chớp mắt, Dương Thanh Huyền đột nhiên con ngươi đột nhiên co, ngạc nhiên ngẩng đầu lên, hướng về hư không nhìn tới.

Chỉ thấy một đạo ánh vàng đột nhiên hóa ra, cường đại kiếm khí đem Thiên Khung chém mở, dưới quang huy, vạn kiếm lót đường, một đạo bồng bềnh bóng người, kèm theo trong sáng thơ tiếng, quân lâm mà hàng.

“Minh Nguyệt Thái Huyền đồng nhất chiếu, ngày cùng đa tình, Phù Vân thổi làm tuyết.”

“Quét ngang vũ nội đãng càn khôn, Hồng Trần không hai, đều hóa một kiếm đi.”

Đỉnh mây trên, tất cả thanh âm im bặt đi.

Người tới, chính là mờ ảo Tinh Cung thứ mười một đời Nhân Hoàng, Dương Vân Kính!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1406: Công Bằng Phán Quyết, Ý Kiến Của Ta

Mọi âm thanh yên tĩnh, Thương Lan Hải trên kiếm quang lạnh lẽo, chiếu sáng chín tầng mây khí, xán lạn rực rỡ.

Mấy trăm ngàn ánh mắt, đều ngưng mắt nhìn cái kia kiếm huy bên trong nam tử, tọa trấn Trung Ương Đại thế giới, chấp chưởng Tinh Hà ngày Thánh khí, ngự trị ở này bách tộc bên trên người số một.

Dòng người tiếng mãnh liệt, theo Dương Vân Kính xuất hiện, mà trở nên yên lặng.

Gặp qua Nhân Hoàng đại nhân!"

Động Chân chờ Tinh Cung người, vội vàng yết kiến hành lễ.

Dương Vân Kính lãnh đạm nói: “Động Chân, việc này ngươi xử lý có nợ thỏa đáng.”

Động Chân cúi đầu, ôm quyền chắp tay nói: “Động Chân có thua Nhân Hoàng đại nhân sự phó thác, kính xin trách phạt.”

Dương Vân Kính ngước mắt lên con ngươi, nhìn biển mây bên trên, ánh mắt như gợn nước dập dờn đi ra, chậm rãi nói rằng: “Thi Diễn đại nhân nói đúng, bất công bất bình bất chính không rõ, liền không cách nào thuận theo nhân tâm, không cách nào hướng về thiên hạ bàn giao, thậm chí không cách nào hướng về khai sáng ra Thương Khung luận võ các thời kỳ các đời trước bàn giao. Việc này vạn vạn hàm hồ không được, nhất định phải tra cái cháy nhà ra mặt chuột. Chúng ta tuân theo các thời kỳ đời trước võ giả ý chí, tiếp nối người trước, mở lối cho người sau, đá mài tiến lên, tuyệt không thể chứa có thể phá hoại công chính sự tình xảy ra hiện, bằng không chúng ta chính là một đời tội nhân.”

“Nhân Hoàng đại nhân minh giám!”

Biển mây bên trên, một mảnh âm thanh kích động, hô lớn nói: “Nhân Hoàng đại nhân anh Minh Thần võ, cái thế vô song!”

Phan Hải Tinh đám người nhưng là lạnh lùng nhìn, ngồi chờ nhìn này Nhân Hoàng làm sao thu thập cục diện.

Thi Diễn cùng Vu Hiền trao đổi hạ ánh mắt, đều thấy được lẫn nhau trong mắt nghiêm nghị.

Dương Thanh Huyền cũng hai mắt híp lại, trong tròng mắt gợn sóng rất nhanh liền lắng đọng xuống, trở nên một mảnh thanh minh.

Bởi vì bọn họ ba người đều cảm thấy một tia áp lực.

Dương Vân Kính ra trận, lấy lớn lao khí thế cùng uy thế, không chỉ có đem tất cả mọi người làm kinh sợ, đồng thời đem tất cả mọi người ánh mắt cùng tư duy đều hấp dẫn tới, đem dòng người mãnh liệt phẫn nộ tâm tình, nháy mắt cắt đứt.

Sau đó mấy câu nói, mở đầu liền nối liền Thi Diễn quan điểm, đem công bình công chính cùng với các thời kỳ tiền bối dọn ra, một cái thuận theo tâm tư của mọi người tâm tình, thứ hai đứng ở lập trường điểm chí cao, thêm vào bản thân hắn Nhân hoàng thân phận, một hồi liền trở thành chính nghĩa hóa thân, muôn người chú ý cùng mong đợi đối tượng.

Lần này không chỉ có đem Tinh Cung hình tượng nháy mắt xoay chuyển, còn trực tiếp biến bị động làm chủ động, đem tràng diện toàn bộ nắm trong tay.

Dương Thanh Huyền biết chính mình gặp được cường đại trước đó cưa từng có đối thủ.

Không chỉ có là ở về mặt thực lực vượt qua Cổ Diệu tồn tại, thậm chí ở mưu kế, tâm tư, bày mưu nghĩ kế trên, đều là trong thiên hạ cao cấp nhất cường giả.

Càng là vào lúc này, chính mình lại càng phát cần phải tỉnh táo.

Dương Thanh Huyền thu hồi Thiên Khư, bấm quyết vận chuyển Thái Thanh Ngọc Quyết, chữa trị thương thế trên người.

Dương Vân Kính cho hắn áp lực cực lớn, dấy lên nội tâm hắn quyết chí tiến lên, vĩnh cửu không chịu thua Đạo ý, gặp cường tắc cường.

Dương Vân Kính ánh mắt vừa vặn nhìn chăm chú lại đây.

Hai người bốn mắt đụng vào nhau, với nhau trong con ngươi đều là hơi tràn lên gợn sóng, phảng phất có nào đó loại xuyên qua thời không cảm ứng.

Dương Thanh Huyền chỗ mi tâm Hồn Ấn loé lên rồi biến mất, chính là Thái Huyền mộ kiếm.

Dương Vân Kính con ngươi lóe lên, xẹt qua tinh mang, liền dời đi ánh mắt, chỉ là con mắt thu nhỏ lại, bên trong một mảnh vẩn đục, không thấy rõ tâm tư.

Dương Vân Kính từ tốn nói: “Lôi Dương đại nhân, Lục Vũ Khôi đại nhân, Lôi Vân trước khi chết nói là các ngươi sai khiến ăn gian, đối với chuyện nơi này, hai vị có gì thuyết pháp?”

Lôi Dương than thở: “Lôi Vân ở cổ vực bên trong, vẫn luôn là ích kỷ lạnh lùng hạng người. Hơn nữa gần đây ta tra được hắn vì tài nguyên tu luyện mà tàn hại đồng môn, thủ đoạn ác độc, làm người giận sôi. Vì lẽ đó cố ý tới rồi Cửu Tiêu Thương Lan Hải, chính là vì trừng phạt người này, chỉ có điều bị vướng bởi Thương Khung luận võ tiến hành, vì lẽ đó vẫn không năng động tay. Không nghĩ tới bị người này đã nhận ra dụng ý của ta, lại quay giáo một đòn, sắp chết cũng phải vu hại vu oan ta, nham hiểm sắc bén bản chất hết hiện không thể nghi ngờ. Thậm chí để Vũ Khôi huynh cũng nhận được không tên liên lụy, thực sự làm ta cảm giác bất an. Cuối cùng, hay là ta cổ vực không có giáo dục người tốt, mới ra chuyện hôm nay, ta Lôi Dương cam nguyện bị phạt."

Lục Vũ Khôi mỉm cười nói: "Đích thật là hết sức không hiểu ra sao a, ta căn bản cũng không nhận thức người này. Không hiểu ra sao hãm hại ta, hoặc là vì lộ ra càng chân thật, để người cảm thấy xác thực có việc này? Năm nay đầu, ngồi ở nhà cũng sẽ không tên nằm thương a."

Thi Diễn cười lạnh nói: "Hai vị nói được lắm, một hồi liền đem can hệ bỏ rơi, lợi hại a. Xin hỏi Lôi Dương đại nhân, lấy Lôi Vân năng lực, tựa hồ còn khống chế không được Thời Không Lôi Tỏa chứ? Thứ yếu, thông quá Thời Không Lôi Tỏa cuồn cuộn không ngừng truyền đưa tới sức mạnh, lại là đến từ đâu đây?"

Lôi Dương nói: "Lôi Vân người này tàn nhẫn cực kỳ, sát hại lượng lớn đồng môn, bao quát tham gia Thương Khung luận võ cái khác Lôi gia đệ tử. Đây là gia tộc gièm pha, nguyên bản không ngoài ý muốn truyền, nhưng nếu ra việc này, ta cũng không thể không nói ra đến. Lôi gia tu luyện bí pháp, rất nhiều bằng hữu đều là biết đến, có thể lấy ra người khác tế luyện hệ Lôi bảo vật, hòa vào trong cơ thể mình. Lôi Vân liền là thông qua loại thủ đoạn này, từng bước một từ Thiên Vị đến rồi Đạo cảnh. Chỉ trách ta cổ vực phát hiện quá muộn, mới gây thành hôm nay tai họa. Cho tới cái kia Thời Không Lôi Tỏa thông tới đâu, lại là hấp thu của người nào sức mạnh, việc này ta nhất định sẽ điều tra rõ. Nếu như Lôi Vân còn có cùng lời của đảng, ta lôi đình cổ vực kiên quyết sẽ không bỏ qua!"

Thi Diễn sắc mặt có chút khó coi, Lôi Vân không có chứng cứ, nghĩ muốn ngồi vững Lôi Dương cùng Lục Vũ Khôi, sợ là rất khó.

Vu Hiền nói: “Nếu Lôi Dương huynh vẫn luôn muốn trừng phạt Lôi Vân, vì sao lúc trước còn muốn như vậy giữ gìn hắn?”

Lôi Dương khẽ mỉm cười, nói: “Lôi Vân giết chóc đồng môn, chẳng qua là ta một ít phát hiện, cũng không có cuối cùng ngồi vững. Còn nữa, đây là cổ vực bên trong việc, không tiện truyền ra ngoài. Ở trước mặt người ngoài, ta đương nhiên phải giữ gìn chính mình đệ tử.”

Dương Vân Kính nói: “Lôi Dương đại nhân, việc này cũng không thể bằng ngươi ăn nói bừa bãi, Lôi Vân không có chứng cứ, ngươi nói thế nào đều có để ý.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, Dương Vân Kính nhìn như đang quát tháo Lôi Vân, giúp Thi Diễn nói chuyện, nhưng kì thực nhưng chỉ ra vấn đề then chốt, không có chứng cứ, uyển chuyển nói cho tất cả mọi người, đã không có cách nào tra xét.

Lôi Dương trong lòng tự nhiên biết, trên mặt mang theo ủy khuất nói: “Vậy phải làm thế nào cho phải? Lẽ nào một cái nghịch tử trước khi chết vu hại, liền muốn để ta Lôi gia cõng nồi sao?”

Dương Vân Kính nói: “Nếu như ngươi Lôi gia không có làm việc này, mạo muội cõng nồi, tự nhiên cũng là bất công. Thân ta là Nhân Hoàng, phải làm chính là công bằng chấp pháp.”

Hắn nhìn phía Thi Diễn đám người, nói: “Không biết mấy vị cảm thấy việc này nên xử lý như thế nào?”

Thi Diễn cùng Vu Hiền đều là một trận vô lực, không có chứng cứ, làm sao đều ngồi vững không được Lôi Dương cùng Lục Vũ Khôi, huống hồ Dương Vân Kính hay là bọn hắn một phe.

Dương Vân Kính nói: “Nếu chư vị đều cảm thấy việc này vướng tay chân, không bằng tạm thời đè xuống, trước tiên tiếp tục luận võ, chờ Thương Khung luận võ sau khi kết thúc, chúng ta liên thủ tiếp đem việc này tra cái máng xối thật đá ra. Ta tin tưởng, liên hợp chư vị đại nhân lực lượng, việc này nhất định sẽ chân tướng đại Bạch Thiên ở dưới."

Đi vòng một vòng, lại lượn quanh trở về nguyên điểm.

Hơn nữa ở bề ngoài giúp đỡ Thi Diễn hận Lôi Dương, đồng thời để Thi Diễn chính mình tỏ thái độ xử lý như thế nào.

Nhưng trên thực tế nhưng là đem câu chuyện dẫn hướng "Không có chứng cứ", để Thi Diễn bó tay hết cách, không cách nào tỏ thái độ.

Như vậy ngươi đã chính mình cũng không có cách nào tỏ thái độ, vậy còn náo cọng lông a?

Bởi vậy, liền thuận lý thành chương đem mâu thuẫn đè xuống lui về phía sau.

So với Động Chân mạnh mẽ đè xuống mâu thuẫn, gây nên nhiều người tức giận thủ pháp cao hơn rõ quá nhiều.

Liền ngay cả biển mây bên trên, phần lớn người đều không được gật đầu, đối với Nhân hoàng xử lý tương đối hài lòng.

Thi Diễn cùng Vu Hiền đều là xạm mặt lại, biết chuyện này nếu như đè xuống lời, phía sau liền càng không thể sẽ có kết quả rồi.

Đúng lúc này, đột nhiên một thanh âm ở cổ chiến đài trên vang lên.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: "Chậm đã! Nhân Hoàng đại nhân xử lý, không khỏi có sai lầm thỏa đáng chứ? Ta mới là Lôi Vân ăn gian to lớn nhất người bị hại, làm sao đại nhân từ đầu đến cuối đều chưa từng hỏi ý kiến của ta, liền đem sự tình trực tiếp kết liễu?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1407: Đánh Cho Tàn Phế Nhân Hoàng, Ngươi Có Thể Nguyện?

“Đúng vậy, phương thức xử lý không khỏi quá quái dị đi, trực tiếp đem người trong cuộc lượn quanh mở, Nhân Hoàng đại nhân đầu óc, quả nhiên cùng chúng ta không giống nhau a.”

Phan Hải Tinh ở trong đám người hô to, lập tức dẫn tới một trận tiếng chê cười.

Trên thực tế, ai cũng biết, lượn quanh mở Dương Thanh Huyền, là bởi vì Dương Thanh Huyền quá yếu, tuy rằng biểu hiện ra kinh người sức chiến đấu, nhưng so với Vu Hiền cùng Thi Diễn như vậy bá chủ, còn không đáng mỉm cười một cái.

Thân là chúng sinh cùng tiểu nhân vật khán giả, nội tâm lập tức sinh sôi ra tâm tình bất mãn, lớn tiếng nói: “Đúng vậy, Dương Thanh Huyền mới là người bị hại, Nhân Hoàng đại nhân không phải anh Minh Thần võ sao? Tại sao vậy?”

Dương Vân Kính lập tức đã nhận ra tâm tình của mọi người.

Hắn tâm niệm thay đổi thật nhanh, biết như thế nào đi nữa vặn lại cũng khó phục chúng, thẳng thắn thoải mái thừa nhận, gật đầu nói: “Là bản tọa sơ sót, cân nhắc không chu đáo, không biết ngươi đối với chuyện này có ý nghĩ gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Việc này tuy rằng phức tạp, không cách nào tại chỗ quyết định, nhưng kỳ thật cũng đơn giản, chúng ta có thể phân giải, đem có thể xử lý trước tiên xử lý, không thể xử lý bộ phận lui về phía sau lại dời.”

Dương Vân Kính nhíu mày lại, không biết Dương Thanh Huyền phải làm gì, nhưng có loại cảm giác không ổn, hỏi: "Là như thế nào phân giải?"

Dương Thanh Huyền nói: "Lôi Dương đại nhân cùng Lục Vũ Khôi đại nhân có hay không nhúng tay chuyện này, tạm thời không cách nào truy cứu, chúng ta lại không nói. Hiện tại có hai chuyện là xác định: Một, Tinh Cung sơ sót, dẫn đến khi luận võ xuất hiện bất công, cuối cùng khiến ta trọng thương. Hai, Lôi Dương đại nhân quản giáo không nghiêm, cũng là nguyên nhân trọng yếu. Điểm ấy Lôi Dương đại nhân vừa nãy chính mình cũng thừa nhận, đồng thời chủ động thanh minh cam nguyện bị phạt, đây là khắp thiên hạ người đều nghe."

Lôi Dương sắc mặt có chút khó coi, lúc trước chỉ là của mình một phen lý do, nói trắng ra là chính là khách khí khách khí, ngươi nha còn tưởng thật?

Dương Thanh Huyền tựa hồ nhìn thấu tâm tư của hắn, cười lạnh nói: "Làm sao, Lôi Dương đại nhân tựa hồ mất hứng, chẳng lẽ mình mới vừa nói qua, không coi là đếm?"

Lôi Dương rên lên một tiếng, nói: "Tự nhiên chắc chắn. Lôi Vân chính là ta sét gia con cháu không giả, tuy rằng ta bình thường cũng chưa từng thấy hắn mấy lần, nhưng cái này quản giáo không nghiêm trách nhiệm, ta sẽ không trốn tránh."

Dương Thanh Huyền nói: "Vậy thì tốt, bởi Lôi Dương đại nhân quản giáo không nghiêm, dẫn đến chuyện hôm nay, nghiêm trọng phá hủy tỷ võ tính chất công bằng cùng trật tự, ở bách tộc trước mặt, cho ta tộc danh dự tạo thành tổn thất cực kỳ lớn, tại thiên hạ người trước mặt, cho nhận trước khải sau, qua lại Thánh Hiền tiền bối sờ soạng, ở trong con sông dài lịch sử, cho ta tộc lưu lại khó có thể loại trừ chỗ bẩn. Này chút các loại, không biết Nhân Hoàng đại nhân cùng Lôi Dương đại nhân cảm thấy nên làm sao xử phạt?"

Người ở chỗ này, không khỏi là trong lòng bốc lên một luồng ý lạnh.

Cái này mũ to lớn, sự nghiêm trọng, như là hoàn toàn trừ đi ngồi vững, coi như đem Lôi Đình Cổ Vực từ thập cường xoá tên, cũng không đủ cõng a.

Lôi Dương cả giận nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi…!”

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Làm sao, Lôi Dương đại nhân vừa rồi còn nói chính mình dũng cảm gánh chịu trách nhiệm, hiện tại làm sao lại không dám?”

Lôi Dương lạnh lùng nói: “Không phải là không dám, mà là ngươi ăn nói linh tinh, muốn cho ta Lôi Đình Cổ Vực gây phiền phức!”

Dương Thanh Huyền ngước mắt lên con ngươi, ánh mắt đảo qua Vân Hải trên mấy trăm ngàn người, bình tĩnh nói: “Chư vị phân xử thử, ta vừa nãy nói, có cái nào một câu là sai? Những câu là thật! Ta cũng không có cho Lôi Đình Cổ Vực gây phiền phức. Ngược lại, Lôi Đình Cổ Vực Đích người nhưng thông qua dối trá, suýt chút nữa thì mạng của ta. Lôi Dương đại nhân nhưng mặt khác ta cho bọn họ gây phiền phức, này…, có người khi dễ như vậy sao?”

“Đúng vậy, quá khi dễ người đi?”

“Rõ ràng là các ngươi dối trá, suýt chút nữa thì người ta mệnh, hiện tại trả đũa nói nhân gia gây phiền phức?”

“Lôi Đình Cổ Vực còn có thể lại muốn điểm mặt sao?”

“Vừa mới bắt đầu nhìn này Lôi Dương, một mặt chính khí bộ dạng, còn tưởng rằng là người tốt, nhìn dáng dấp, Lôi Vân trước khi chết nói quá nửa là thật sự.”

Vân Hải trên toàn bộ đều một mảnh ồn ào, đều đang chỉ trích Lôi Dương.

Vân Hư cổ chiến đài trên, Thi Diễn cùng Vu Hiền nhìn nhau như thế, đều là lộ ra hội ý ý cười.

Tinh Cung cùng Lục Vũ Khôi đám người, đều là sắc mặt khó coi, nhớ lại Dương Thanh Huyền trước hận Động Chân, chỉ cần hơi hơi bắt lại ngươi một chút xíu kẽ hở, liền vô hạn phóng đại, cho đến đem ngươi phá tan.

Dương Vân Kính mở miệng nói: “Lôi Dương đại nhân nói thiếu sót, mặc dù Dương Thanh Huyền có hết sức khuyếch đại chi ngại, nhưng cũng cơ vốn thuộc thật. Lôi Vân cho Dương Thanh Huyền tạo thành tổn thương nhất định cũng không sai. Ta hiện tại để phạt ngươi bồi thường Dương Thanh Huyền một điểm tổn thất, đồng thời tăng mạnh đệ tử giáo dục, bảo đảm tương lai không xảy ra nữa chuyện như vậy, ngươi có thể chịu phục?”

Dương Vân Kính vừa nói, bốn phía cường giả không khỏi là trong lòng cười lạnh, thầm mắng: Cáo già.

Tuy rằng nhìn như đang giúp Dương Thanh Huyền nói chuyện, nhưng điểm thứ nhất ra Dương Thanh Huyền hết sức khuyếch đại, thứ hai đem Dương Thanh Huyền suýt chút nữa chết đi, đổi thành “Nhất định thương tổn”, mà trừng phạt nhưng là “Một điểm tổn thất”, cùng với tăng mạnh giáo dục.

Vô hình trung, liền đem Dương Thanh Huyền lên án toàn bộ xóa đi, đồng thời đem Lôi Dương từ mười triệu người chỉ trích bên trong cứu ra, điểm danh Lôi Dương chỉ là “Nói thiếu sót”.

Lôi Dương há có không phục, vội vàng nói: “Nhân Hoàng đại nhân minh giám, loại này xử trí, công bằng đến cực điểm, ta Lôi Dương tâm phục khẩu phục.”

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Như vậy các loại, liền một câu tăng mạnh giáo dục thì xong rồi?”

Dương Vân Kính nói: “Phạm sai lầm cũng không phải Lôi Dương, là Lôi Vân, mà nguyên nhân căn bản chính là giáo dục không đủ, như vậy trách phạt, cũng không không thích hợp.”

Dương Thanh Huyền lại nói: “Cái kia Nhân Hoàng đại nhân nói, bồi thường sự tổn thất của ta, lại là bao nhiêu?”

Dương Vân Kính nói: “Điểm ấy ngươi yên tâm đi, ít nhất phải bồi thường một ít cao cấp chữa thương Thánh dược, đem Lôi Vân ở trên thân thể ngươi tạo thành tổn thương, toàn bộ tĩnh dưỡng lại đây.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Nhân Hoàng đại nhân đây là rõ ràng muốn bắt nạt ta?”

Dương Vân Kính lạnh nhạt nói: “Mọi việc giảng đạo lý, nếu như ngươi cảm thấy bất công, có thể đề nghị.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta mạo muội vừa hỏi, để ta đem Nhân Hoàng đại nhân đánh cho tàn phế, lại bồi ngươi một ít đan dược, ngươi có thể đồng ý?”

Dương Vân Kính nói: “Tự nhiên là không muốn. Nhưng sự tình đã phát sinh, không cách nào vãn hồi, chỉ có thể cấp cho bồi thường thỏa đáng. Nếu như ngươi cảm thấy chữa thương Thánh dược còn chưa đủ, có thể cùng Lôi Dương lén lút trao đổi. Thực sự không thích hợp bám vào không phóng a. Bằng không làm lỡ chính là thi đấu tiến trình, cùng với tất cả mọi người thời gian.”

Dương Thanh Huyền mặt xạm lại, lén lút tìm Lôi Dương trao đổi? Điều này có thể đàm luận sao? Không bị Lôi Dương một chưởng đập chết liền coi là tốt.

Dương Thanh Huyền không nói hai lời, xoay người liền bay xuống lôi đài, trực tiếp mà đi.

Dương Vân Kính nhíu mày lại, nói: “Ngươi làm cái gì? Chẳng lẽ muốn bỏ thi đấu?”

Dương Thanh Huyền không đáp, đi thẳng tới Dương Vô Tâm trước mặt, đột nhiên bóng người loáng một cái, sử dụng tới Chỉ Xích Thiên Nhai bộ pháp, đã đến Dương Vô Tâm bên cạnh người, thừa dịp bất ngờ, một cái bạt tai đột nhiên vỗ tới!

“Đùng!”

Dương Vô Tâm không hề phòng bị bên dưới, bị hắn đột nhiên làm khó dễ, một cái tát vừa vặn trong quạt, trực lăng lăng bay ra ngoài.

“Chi!” Toàn trường nháy mắt dại ra ở, tất cả đều chưa hoàn hồn lại.

“A!! Dương Thanh Huyền, ngươi dám đánh lén ta, ta muốn giết ngươi!”

Dương Vô Tâm nháy mắt nổi lên, tức giận muốn rách cả mí mắt, đánh lén còn chưa tính, dĩ nhiên là đập hắn một cái bạt tai!

Dương Thanh Huyền vỗ tay một cái, nói: “Ta biết chính mình sai rồi, sau khi trở về nhất định tăng mạnh tự mình giáo dục, Vô Tâm công tử vết thương trên mặt, ta đồng ý bồi thường một ít Kim chế phấn, trợ hắn sớm ngày tiêu tan sưng. Việc này thực sự không thích hợp bám vào không phóng, bằng không trở ngại thi đấu tiến trình, cùng với tất cả mọi người thời gian.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1408: Lấy Lại Công Đạo, Năm Viên Đạo Văn Đan

Chờ Dương Thanh Huyền nói xong, toàn bộ Cửu Tiêu Thương Lan Hải trên hoàn toàn yên tĩnh.

Liền ngay cả Dương Vô Tâm chính mình đều ngẩn ra, có chút không dám tin tưởng.

Dương Thanh Huyền dám trực tiếp hận Nhân Hoàng, hơn nữa thuận lợi mượn Nhân Hoàng con trai khai đao, bạt một bạt tai...

Đây chính là phiến bạt tai a!

Chính là đánh người không đánh mặt, này bạt tai đánh vào Dương Vô Tâm trên mặt, không khác nào đánh vào Nhân Hoàng Dương Vân Kính trên mặt.

Thương Khung tinh vực, vô tận tinh không, toàn bộ trong vòng ba mươi ba ngày, hận Nhân Hoàng, đánh Dương Vô Tâm, sợ là lại không đệ nhị người dám làm ra chuyện như thế.

Liền ngay cả Thi Diễn cùng Vu Hiền đều ngây dại.

Lam Ngưng Hư ánh mắt lấp loé, khóe miệng ngậm lấy vẻ mỉm cười.

Toàn bộ Vân Hải bên trên, ngoại trừ mây khói cùng cương phong ở ngoài, một điểm âm thanh đều không.

Dương Thanh Huyền lóe lên liền trở lại Vân Hư cổ chiến đài trên, lớn tiếng nói: “Nhân Hoàng đại nhân, lệnh công tử tựa hồ không phục a?”

“A a!”

[t ruyen cua

tui đốt net] Dương Vô Tâm lúc này mới phục hồi tinh thần lại, rống giận hướng về lên lôi đài.

Vu Hiền khoát tay, liền ép tới, đem Dương Vô Tâm đè ép, khiến cho khó có thể nhúc nhích.

Dương Vô Tâm muốn rách cả mí mắt, quát ầm lên: “Dương Thanh Huyền, giết ngươi, ta muốn giết ngươi a!”

Dương Thanh Huyền nhún vai một cái, giang hai tay ra, thở dài nói: “Nhân Hoàng đại nhân, ta chỉ là cho lệnh công tử tạo thành một điểm vết thương nhẹ, hắn liền không tha thứ muốn giết ta. Lôi Vân nhưng là suýt chút nữa giết ta à, này huyết ói ra bao nhiêu, ngài nói bồi điểm thuốc chữa thương? Ngài cảm thấy công bằng là tốt rồi, chỉ cần xứng đáng lương tâm của mình, trải qua lên người trong thiên hạ thóa mạ là được.”

Dương Vân Kính một lát đều chưa hoàn hồn lại.

Dương Thanh Huyền phản kích thật sự là quá sắc bén, để hắn một hồi tay chân lóng ngóng, cũng không biết nên làm thế nào cho phải.

Dương Vân Kính hơi hơi tĩnh táo hạ, dùng ánh mắt ngăn lại Dương Vô Tâm, sau đó trầm giọng nói: “Vậy ngươi cảm thấy, Lôi Dương nên làm sao bồi thường ngươi đây?”

Dương Thanh Huyền duỗi ra hai ngón tay, nói: “Hai mươi viên hoàn mỹ cấp Đạo Văn Đan, ta cùng với Lôi gia việc, coi như bỏ qua.”

Lôi Dương phẫn nộ quát: “Hai mươi viên? Ngươi làm hoàn mỹ cấp Đạo Văn Đan là hạt đậu sao? Toàn bộ Lôi Đình Cổ Vực cũng chưa chắc có hai mươi viên, cho dù có, không có khả năng cho ngươi!”

Dương Thanh Huyền nói: “Lôi Dương đại nhân mới vừa rồi còn nói chính mình dũng cảm gánh chịu trách nhiệm, nhưng bây giờ đều là ra sức khước từ, để hình tượng tốt đẹp xuống dốc không phanh, không chỉ có tổn hại rồi đại nhân mình bộ mặt, còn tổn hại rồi cổ vực bộ mặt. Phải biết cổ vực danh tiếng, đã bị Lôi Vân lừa thảm rồi, hiện tại lại cũng bị đại nhân lại hố một lần?”

Lôi Dương khí sắc mặt tái xanh, lạnh giọng nói: “Không phải ta ra sức khước từ, mà là cái này bồi thường hạn mức, cũng quá khổng lồ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Xin hỏi hai mươi viên hoàn mỹ cấp Đạo Văn Đan trọng yếu, hay là người lớn mệnh càng quan trọng? Để đại nhân dùng mạng đến trả hai mươi viên hoàn mỹ cấp Đạo Văn Đan, đại nhân có thể đồng ý?”

Lôi Dương nói: “Tự nhiên là bản tọa tính mạng càng quan trọng. Nhưng này hai mươi viên hoàn mỹ cấp Đạo Văn Đan, căn bản không khả năng lấy ra.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia Lôi Dương đại nhân ngay ở trước mặt khắp thiên hạ người mặt, liền nói một chút, xảy ra chuyện như thế, đồng ý bồi bao nhiêu thứ đi ra bỏ qua việc này. Khắp thiên hạ đều nhìn chằm chằm đại nhân đâu, ngươi nếu là có mặt chỉ bồi một khối linh thạch, ta cũng là cam tâm nhận!”

Lôi Dương sắc mặt so với gan heo còn khó hơn nhìn, Vân Hải bên trên, xác thực mấy trăm ngàn con mắt đều đang ngó chừng hắn.

Dương Thanh Huyền tuy rằng tỏ rõ là doạ dẫm, nhưng nói cũng có mấy phần đạo lý, Lôi Vân việc, đã để Lôi Đình Cổ Vực hổ thẹn, nếu là mình lại đền thiếu, xác thực bị hư hỏng bộ mặt.

Lôi Dương nghĩ đến một trận, nói: “Một viên hoàn mỹ cấp Đạo Văn Đan, nhiều hơn nữa tựu không khả năng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hai mươi viên biến một viên, Lôi Dương đại nhân tâm, không khỏi cũng quá đen tối đi!”

Lôi Dương cả giận nói: “Hai mươi viên là ngươi nói, ta lúc nào đã nói bồi hai mươi quả!”

Dương Thanh Huyền nói: “Làm sao, đại nhân còn thẹn quá thành giận?”

Lôi Dương tức giận muốn hôn mê, còn phải mạnh mẽ trấn định lại, nói: “Ta không có thẹn quá thành giận, ta là đang cùng ngươi giảng đạo lý, nếu là ta thẹn quá thành giận, đã sớm một chưởng đập chết ngươi!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Đại nhân đây là công nhiên uy hiếp ta?”

Lôi Dương giận dữ hét: “Mẹ ngươi -, xong chưa? Ta không có uy hiếp ngươi! Được được được, hai viên, cho ngươi hai viên hoàn mỹ cấp Đạo Văn Đan, việc này bỏ qua, đừng tiếp tục theo ta xé!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ít nhất năm viên, bằng không ta kiên quyết không đáp ứng.”

Dương Vân Kính nội tâm cũng vô cùng không bình tĩnh, lạnh giọng nói: “Dương Thanh Huyền, làm người làm việc, muốn gặp tốt liền thu. Hai viên đã không ít. Nếu như ngươi cảm thấy không thích hợp, có thể lén lút lại thương lượng, không nên trễ nãi mọi người thời gian.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta là chuyện này người bị hại, lẽ nào ta không có quyền lợi vì chính mình tranh thủ lợi ích sao?”

Dương Vân Kính nói: “Tự nhiên là có, nhưng ngươi hơi quá đáng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Quá đáng?” Hắn lạnh liếc mắt nhìn bị Vu Hiền áp chế lại Dương Vô Tâm, ánh mắt lóe lên sát khí, nói: “Hai viên đan dược đổi một cái mạng đúng không?”

Nói tay phải vồ một cái, chiến kích lập tức xuất hiện ở trong tay, hướng về Dương Vô Tâm đi đến, cười lạnh nói: “Hai viên Đạo Văn Đan ta còn là cầm ra được, hôm nay liền giết mấy người tới chơi chơi.”

Dương Vân Kính đám người không khỏi là hoàn toàn biến sắc.

Toàn bộ Vân Hải trên, mấy trăm ngàn người càng là trợn to hai mắt.

Vu Hiền ngây ngẩn cả người, nghĩ thầm: “Hắn không biết thật giết Dương Vô Tâm chứ?”

Giờ khắc này Dương Vô Tâm bị hắn áp chế lại, như Dương Thanh Huyền một kích đem Dương Vô Tâm chém, như vậy Vu gia cũng được bị dắt Liên Tiến đi.

Dương Vô Tâm nhìn Dương Thanh Huyền dáng dấp kia, nội tâm không rõ liền dâng lên ý sợ hãi, chẳng biết vì sao, hắn cảm giác có dũng khí, Dương Thanh Huyền thật sự sẽ giết hắn.

Dương Vô Tâm hoàn toàn biến sắc, vội la lên: “Phụ thân, phụ thân, hắn là người điên, hắn thật sự sẽ giết ta!”

Dương Thanh Huyền hai tay nắm lên chiến kích, trực tiếp bổ tới, sát khí từ chiến kích trên bộc phát ra, nhưng Dương Thanh Huyền nhưng ôn tồn hòa khí nói: “Không cần sợ, giết ngươi sau, ta sẽ bồi thường cho Nhân Hoàng đại nhân hai viên Đạo Văn Đan.”

Dương Vân Kính trong đôi mắt phun ra lửa, cũng không còn cách nào duy trì phong độ, cắn răng cả giận nói: “Dừng tay!”

“Ầm!”

Vu Hiền giơ tay lên, đem Dương Thanh Huyền chiến kích nắm lấy, cả kinh nói: “Ngươi, ngươi thật muốn giết hắn?”

Cái kia chiến kích bên trên, ẩn chứa Dương Thanh Huyền hầu như toàn bộ sức mạnh, liền ngay cả Vu Hiền đều chân chân thiết thiết cảm ứng được Dương Thanh Huyền sát khí, không khỏi hoàn toàn biến sắc.

Kích trên hư quang, bị Vu Hiền một chưởng kích tán, hướng về bốn mặt bay vụt, có mấy đạo rơi vào Dương Vô Tâm bên cạnh người, sợ đến Dương Vô Tâm khuôn mặt trắng bệch.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Tự nhiên là thật.”

“Chi!”

Toàn bộ Vân Hải trên, bao quát Vân Hư cổ chiến đài trên mọi người, không khỏi là thở một hơi lãnh khí.

Dương Vân Kính trong mắt sát cơ không ngừng trào hiện, hai con mắt rất nhanh liền hóa thành một mảnh vẩn đục, làm người không thấy rõ tâm tư của hắn.

“Tốt, năm viên liền năm viên.”

Dương Vân Kính đột nhiên mặt không thay đổi nói rằng: “Lôi Dương, bản tọa xử phạt ngươi bồi thường Dương Thanh Huyền năm viên hoàn mỹ cấp Đạo Văn Đan, ngươi có thể phục?”

Lôi Dương một mặt âm trầm, nhưng Dương Vân Kính ánh mắt nhìn chăm chú lại đây, càng để hắn không tên run lên, nghĩ một hồi, nhân tiện nói: “Tốt, ta bồi!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1409: Tốt Nhất Phòng Ngự, Chính Là Tiến Công

Dương Vân Kính gật đầu nói: “Dương Thanh Huyền, lần này ngươi có thể hài lòng?”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Lôi Dương đại nhân khối này, ta hài lòng. Nhưng Tinh Cung thất trách, dẫn đến ta thân bị trọng thương, phải nên làm như thế nào?”

Động Chân bọn người là một mặt âm trầm cùng lửa giận.

Dương Vân Kính không chút nghĩ ngợi, nhân tiện nói: “Tinh Cung lại bồi ngươi năm viên hoàn mỹ cấp Đạo Văn Đan, làm sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Như vậy rất tốt.”

Dương Vân Kính trong mắt hàn quang lóe lên, đứng dậy, nói: “Việc này liền tạm thời như vậy, còn dư lại không cách nào phán quyết bộ phận, chờ luận võ sau khi kết thúc lại định đoạt sau. Động Chân, luận võ tiếp tục.”

Nói, liền phất một cái ống tay áo, hóa thành một vệt ánh vàng, lấp loé bên dưới, liền tại chỗ biến mất.

Vân Hải trên một mảnh yên tĩnh.

Ai cũng cảm nhận được Nhân Hoàng cái kia thanh âm bình tĩnh hạ, ẩn chứa lửa giận.

Thi Diễn cùng Vu Hiền đều là lộ ra vẻ lo âu.

Trong thiên hạ, dám như vậy cùng Nhân Hoàng kẻ tranh tài, sợ cũng chỉ có Dương Thanh Huyền một người.

Cũng không biết nên nói người này dũng cảm, vẫn là ngu dốt?

http://truyencu a tui.net/

Chỉ có Dương Thanh Huyền chính mình nội tâm bình tĩnh cực kỳ.

Bởi vì dù cho hiện tại không đắc tội Nhân Hoàng, sau đó giúp Lam Ngưng Hư cướp Thiên Địa song bảng thời điểm, vẫn phải là đắc tội, ngược lại sớm muộn đắc tội, cũng không sao.

Lôi Dương cùng Lục Vũ Khôi đều lạnh lùng nhìn chăm chú Dương Thanh Huyền một chút, trong tròng mắt sát khí, hầu như không chút nào ẩn giấu.

Hai người nhìn nhau một cái, liền bóng người loáng một cái, cũng đều biến mất không còn tăm hơi.

Sau đó liền Vu Hiền cùng Thi Diễn, tương tự lui xuống.

Dương Vô Tâm tựa hồ chịu đến mệnh lệnh, mặt âm trầm, hạ thấp xuống đầu, một xoay người rời đi võ đài.

Động Chân lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, sau đó cao giọng nói: “Này cục Dương Thanh Huyền thắng. Thi đấu vòng tròn tiếp tục. Cuộc kế tiếp, Lam Ngưng Hư đối với Lan Tư.”

Dương Thanh Huyền trở lại dưới lôi đài, chân không địa giới bên trong, liếc mắt nhìn thu hoạch mười viên Đạo Văn Đan, cười lạnh, liền bỏ vào trong túi.

Tiếp theo sau đó nuốt phục Phan tên béo cho hắn đan dược, cũng ngồi xếp bằng xuống, điều dưỡng thương thế.

Lúc này, Dương Thanh Huyền đột nhiên cảm ứng được cái gì, quay đầu đi, phát hiện Lam Ngưng Hư đang nhìn hắn, không khỏi khẽ mỉm cười, gật gật đầu.

Chính là nói cho Lam Ngưng Hư, chính mình đã làm xong cướp giật Thiên Địa song bảng chuẩn bị.

Tốt nhất phòng ngự chính là tiến công.

Cùng với không ngừng lo lắng Nhân hoàng sức mạnh, không bằng buông tay một kích, đi giết ra một con đường sống đến!

Nghĩ định sau, Dương Thanh Huyền liền không quan tâm ngoại sự, toàn thân toàn ý chìm vào đến tu luyện trong đó.

Lam Ngưng Hư thu về ánh mắt, nhìn Lan Tư, khẽ mỉm cười.

Lan Tư càng là cười khổ không thôi.

Trên thực tế, Lôi Vân vừa chết, Đấu vòng loại thành tích liền đã xảy ra rồi.

Dương Thanh Huyền được bốn phần thắng được, Chung Hiệt giờ khắc này vẫn là linh phân, nhưng cuộc kế tiếp đối thủ Lôi Vân đã chết, trực tiếp thắng lợi được một phân. Mà Lam Ngưng Hư thua hai phần, Lan Tư thua ba phần, hai người như thế nào đi nữa đánh, cũng không thể đuổi lên trước hai người.

Nói cách khác, cuộc tỷ thí này, cùng với vòng kế tiếp rút thăm tỷ thí, đều triệt để không còn ý nghĩa.

Lam Ngưng Hư thu về ánh mắt, khẽ mỉm cười, nhìn Lan Tư một chút, nhân tiện nói: “Đừng đánh, ta chịu thua.”

Lần này, Vân Hải trên mọi người cũng không lớn bao nhiêu oán giận.

Dù sao xếp hạng đã xảy ra rồi.

Lan Tư ôm quyền chắp tay, cũng liền xuống lôi đài.

Động Chân cũng nhìn thấu mấy người tâm tình, đều không tâm tư tái chiến, huống hồ cũng đích xác không có chiến ý nghĩa, liền trực tiếp tuyên bố: “Dương Thanh Huyền cùng Chung Hiệt thắng được, tiến nhập tứ cường.”

Sau đó, chính là Dương Vô Tâm một tổ tuần hoàn rút thăm tỷ thí.

Dương Vô Tâm đã chẳng biết đi đâu.

Chỉ còn dư lại Từ Uy Long, Lộ Nhất Phàm, Thương Nhan cùng Công Thâu Khánh bốn người.

Động Chân nói: “Các ngươi bốn người trước tiên rút thăm tuần hoàn một hồi đi, liền làm Vô Tâm này vòng tua trống.”

Bốn người cũng không có ý kiến, bởi vì mỗi hai người đều phải gặp nhau, đánh sớm đánh trễ không cũng không khác biệt gì.

Ngay sau đó liền nhảy lên lôi đài, bắt đầu rút thăm.

...

Ở Vân Hải tận đầu, một toà hùng vĩ bên trong cung điện, vàng son lộng lẫy.

Một đạo độn quang từ trời rơi xuống, hiển hóa ra Dương Vô Tâm thân ảnh, trực tiếp đi vào trong điện.

“Phụ thân!”

Dương Vô Tâm vừa thấy cái kia tựa ở trên vương tọa thân ảnh, không nhịn được kêu to một tiếng, liền hai đầu gối quỳ một cái, lạy xuống.

Dương Vân Kính hai tay vịn ở hai bên, mặt không hề cảm xúc, nhìn chằm chằm Dương Vô Tâm nhìn một hồi, mới nói: "Làm sao, ta từ nội tâm của ngươi bên trong, cảm nhận được ý sợ hãi."

Dương Vô Tâm cả người run lên, dùng hai tay chống khởi thân thể, vẫn như cũ quỳ trên mặt đất, cắn răng nói: "Hài nhi cảm thấy đánh không lại cái kia Dương Thanh Huyền."

Dương Vân Kính nói: "Ngươi có Cực Đạo cảnh tu vi, hết thảy tuyển thủ dự thi bên trong hoàn toàn xứng đáng người số một, ngươi cái kia tràn đầy tự tin đây?"

Dương Vô Tâm run giọng nói: "Dương Thanh Huyền đang cùng Lôi Vân trong trận chiến ấy, biểu hiện ra sức mạnh, đã vượt xa Cực Đạo sơ kỳ. Hài nhi từ nhỏ ở Tinh Cung lớn lên, tiếp nhận giáo dục, thần thông, đan dược, trang bị, không có chỗ nào mà không phải là trong thiên hạ cao cấp nhất. Nguyên bản mặc kệ so cái gì, ta đều cần phải ở chúng nhân chi thượng mới là. Nhưng này cái Dương Thanh Huyền, ngoại trừ tu vi ở ngoài, cái gì đều so với hài nhi cường a! Liền ngay cả trang bị, bây giờ đã biết, hắn trên người thì có ba cái Thánh khí, mà hài nhi nhưng là một kiện đều không!"

Dương Vân Kính nhìn hắn, nói: "Ngươi ý đồ đến ta hiểu được, tựa như ngươi mong muốn!"

...

Vân Tiêu cổ chiến đài trên, Lộ Nhất Phàm bốn người rất nhanh liền chém giết một vòng, nhưng Dương Vô Tâm vẫn như cũ không có xuất hiện.

Động Chân nhíu mày lại, lộ ra vẻ lo âu, nhưng cũng không có mượn cớ kéo dài thi đấu, chỉ có thể hết khả năng trì hoãn.

Nhưng vòng thứ hai rút thăm xong xuôi, Dương Vô Tâm vẫn như cũ không có xuất hiện.

Đối chiến Dương Vô Tâm Công Thâu Khánh trực tiếp thu được một phân thắng được.

Rốt cục ở vòng thứ ba rút thăm thời điểm, Dương Vô Tâm phá không mà đến, bay thẳng rơi ở trên lôi đài.

Cùng biến mất trước, Dương Vô Tâm khí chất cùng thần thái, tựa hồ có biến hóa cực lớn, cái kia vẻ ngạo nghễ, sôi nổi trên mặt.

Liền ngay cả Động Chân bọn người cảm thấy kỳ quái.

Chung Hiệt đứng ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, cúi người thấp giọng nói: “Ngươi nhìn Dương Vô Tâm, tựa hồ có hơi bất đồng, thật giống đột nhiên trở nên tràn đầy tự tin.”

Hắn vẫn luôn đang chăm chú Dương Vô Tâm tiểu tổ tỷ thí, dù sao tứ cường tranh đấu bên trong, sẽ gặp được người của đối phương.

Dương Thanh Huyền mở mắt ra nhìn xuống, lập tức lại khép lại, tiếp tục tu luyện, chỉ là nhẹ nhàng “Ừ” một tiếng, nói: “Ước chừng đúng rồi ăn một chút shi đi.”

Chung Hiệt mặt xạm lại, khinh bỉ liếc mắt nhìn hắn, liền không tiếp tục để ý.

Dương Thanh Huyền một bên vận chuyển Thái Thanh Ngọc Quyết, thu nạp các loại dược lực, một bên cùng Tinh Linh Vương trò chuyện với nhau cái gì, đột nhiên cả kinh nói: “Cái gì?! Ngươi, ngài lão cũng chấp chưởng quá Thiên Địa song bảng?!”

Tinh Linh Vương thanh âm sâu kín truyền đến, nói: “Hừm, đều không nhớ rõ là thời điểm nào. Thiên Địa song bảng là ngày Thánh khí, từ cổ tới kim, đều đang nắm giữ ở người mạnh mẽ nhất trong tay. Tinh Linh bộ tộc nắm giữ Thiên Địa song bảng thời gian, xa so với các ngươi Nhân tộc muốn lâu đời a.”

Chương 1410: Thánh Khí Chi Nô, Không Cách Nào Khống Chế

Dương Thanh Huyền ngẩn người một chút, hỏi vội: “Vậy ngài đối với này Thiên Địa song bảng cần phải vô cùng giải chứ? Đây rốt cuộc là như thế nào một cái Thánh khí? Chỉ là dùng để xếp hạng trong thiên địa thực lực võ giả sao?”

Tinh Linh Vương nói: “Thực lực xếp hạng chỉ là cực kỳ nông cạn một cái công năng, bởi vì nó là Thương Khung tinh vực Thiên Thánh khí, bên trong có toàn bộ tinh vực hết thảy sinh linh tin tức, có thể tiến hành đơn giản bài vị. Nhưng chỉ cần thực lực của ngươi đạt đến Đạo cảnh, lĩnh ngộ Đạo ý, thì sẽ bị Thiên Địa song bảng bảo vệ, làm cho không người nào có thể nhòm ngó. Vì lẽ đó đôi trên bảng chỉ có thể sắp xếp địa cấp cùng Thiên Vị hai cái tầng thứ tồn tại.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Bảo vệ? Liền ngay cả Thánh khí chi chủ đều không thể nhòm ngó sao?”

“Thánh khí chi chủ? Ha ha ha ha.”

Tinh Linh Vương không nhịn được cười nói: “Tiểu tử, vẫn là tuổi quá trẻ a. Thiên Thánh khí, nơi nào có chủ nhân? Thiên tài là chủ nhân của nó. Bất kỳ một đời Thiên Thánh khí kẻ nắm giữ, đều chỉ là Thánh khí chi nô thôi.”

“Thánh khí chi nô?”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc.

Tinh Linh Vương nói: “Thiên Thánh khí cùng phổ thông Thánh khí không giống nhau. Phổ thông Thánh khí có thể có chủ, thậm chí Tiên Thiên linh bảo cũng có thể có chủ, chỉ có Thiên Thánh khí, thì không cách nào trở thành nó chủ nhân. Bởi vì Thiên Thánh khí liền là toàn bộ nhất giới sức mạnh biến thành, đại biểu là một giới này đạo, là chí cao vô thượng tồn tại. Bất kỳ nắm giữ Thiên Thánh khí người, bất quá là Thiên Thánh khí nô lệ thôi."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Nói như thế, Thiên Thánh khí có ý thức tự chủ?"

Tinh Linh Vương trầm tư một trận nói: "Có lẽ có, có lẽ không có, nhưng nó có tự chủ ý chí. Này ý chí, chính là cùng thiên địa nhất trí, thuận theo thiên địa đạo."

Dương Thanh Huyền nói: "Đã như vậy, vậy vì sao trong thiên hạ cường giả đều phải đổ xô tới đây? Không có lý do cam tâm làm một cái khí vật nô lệ đi."

Tinh Linh Vương nói: "Có thể khống chế Thiên Thánh khí người, không có chỗ nào mà không phải là đứng ở nơi này cái thời đại tột cùng cường giả, bọn họ cũng không cho là mình là Thiên Thánh khí nô lệ, chỉ là đơn thuần cho rằng là chính mình tại khống chế Thiên Thánh khí, hoặc có lẽ là cùng Thiên Thánh khí hợp tác. Đồng thời Thiên Thánh khí bên trong ẩn chứa nhất giới đạo, đối với mình đối với đại đạo lĩnh ngộ, rất có ích lợi. Muốn siêu thoát nhất giới, đầu tiên muốn lĩnh ngộ nhất giới."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta hiểu được."

Trong lòng hắn nghĩ thầm: "Huyền Thiên Cơ muốn cướp đoạt Thiên Thánh khí, lại là vì sao đây? Vì sức mạnh sao? Vẫn là vì siêu thoát nhất giới đạo? Cũng hoặc là nguyên nhân khác?"

Dương Thanh Huyền suy nghĩ trong đó, Vân Hư cổ chiến đài trên giao đấu đã tiến vào gay cấn tột độ, chính là Dương Vô Tâm cùng Thương Nhan.

Dương Vô Tâm trong tay một thanh trường kiếm màu vàng óng, Thương Nhan một thanh trăng lưỡi liềm hình trường đao, chính là Thanh Hồ ngọc nhị biến thành, vung vẩy trong đó, vạn yêu đều hóa, như thiên quân vạn mã chạy chồm mà tới.

Dương Vô Tâm mặt không hề cảm xúc, trên thân kiếm không ngừng có kim quang tràn ra, diễn biến kiếm đại đạo, như sông dài dâng trào, rơi thẳng cửu thiên.

Tuy rằng khí thế không bằng Thương Nhan, nhưng cũng vững như Thái Sơn, đem yêu khí một điểm điểm chém vỡ.

Thương Nhan trong lòng sốt sắng, đã sử dụng tới tất cả vốn liếng, vẫn như cũ áp chế không nổi đối phương.

Dương Vô Tâm kiếm ý, thật giống kéo dài không dứt, kể cả thiên địa vạn cổ, vĩnh viễn không bao giờ ngừng, cái kia mỗi một kiếm đều cơ hồ hòa vào đạo bên trong, căn bản không hề kẽ hở.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nhìn chằm chằm Dương Vô Tâm kiếm ý, trong lòng càng có cảm giác, chỗ mi tâm Võ Hồn không ngừng hóa xuất kiếm phù, theo kinh mạch chảy vào toàn thân.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, đây là Thái Huyền mộ kiếm lần thứ nhất có như vậy phản ứng, giống như là lực lượng cội nguồn, tràn ra từng tia một kiếm ý hòa tan vào thân thể toàn thân.

Dương Thanh Huyền nâng hai tay lên, theo bản năng ở trước người bấm quyết một cái quái lạ quyết ấn, mười ngón không ngừng có ánh vàng ngưng tụ, sau đó hóa thành một viên kiếm phù, lượn quanh ở đầu ngón tay xoay tròn.

Sau đó, quanh thân dâng lên tảng lớn kiếm khí, thổi chéo áo bay phần phật.

…

Huy hoàng trong đại điện, Dương Vân Kính con ngươi đột nhiên co, nhìn chằm chằm to lớn Thủy Tinh bên trong, Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn, trầm giọng nói: “Thật là lợi hại lĩnh ngộ, là chịu đến vô tâm kiếm ý nhiễm sao? Càng bấm ra Thái Huyền Kiếm Thiên bên trong kiếm quyết. Nhìn dáng vẻ của hắn, cần phải chỉ là theo bản năng hành vi, cũng không thể lý giải kiếm quyết này bên trong hàm nghĩa, cũng không cách nào tiến thêm một bước nữa diễn biến.”

“Người này nhất định phải gãy, quyết không thể lại do hắn tùy hứng trưởng thành, bằng không tương lai đúng là không cách nào khống chế.”

Lục Vũ Khôi tay cầm chuôi kiếm, sắc mặt ngưng trọng đứng ở một bên.

Dương Vân Kính gật đầu nói: “Thiên phú của hắn và khí vận, ở làm nay trẻ tuổi bên trong, sợ là khó tìm thứ hai. Nếu như hắn có thể nắm giữ Thái Huyền Kiếm Thiên, liền thật sự phiền phức lớn rồi.”

Lục Vũ Khôi cười lạnh nói: “Thái Huyền Kiếm Thiên không phải ở trong tay ngươi sao, hắn cũng không có cơ hội nữa.”

Lục Vũ Khôi trong mắt bắn ra lạnh lùng sát khí, cái kia thanh tuyển khuôn mặt nháy mắt trở nên băng lãnh như thi, như quái vật giống như dữ tợn.

…

“Diệt Kiếm Xung Ẩn!”

Dương Vô Tâm nghiêm ngặt quát một tiếng, giơ lên kiếm đến, bổ ngang chém xuống.

Một mảnh lóa mắt kim quang bên trong, kiếm khí rơi cửu thiên, đem Thương Nhan tất cả yêu khí toàn bộ chém phá, lấy thế không thể đỡ tư thế, bao phủ mà đi.

"Ầm!"

Thương Nhan Yêu Đao bị kim quang chém trúng, mặt trên tuôn ra nhỏ bé vết rạn nứt, linh khí không ngừng trôi qua.

Thương Nhan hoàn toàn biến sắc, gặp Dương Vô Tâm nâng kiếm mà đến, vội vàng nói: "Ta chịu thua!"

Thanh Hồ ngọc nhị hư hại, những trận chiến đấu tiếp theo đem sẽ thảm thiết hơn, mà Dương Vô Tâm nhưng là kiếm ý kiên định như sắt, không có một chút nào dao động cùng suy nhược, mình thắng mặt cực thấp.

Thương Nhan nháy mắt liền tâm niệm thay đổi thật nhanh, rất nhanh làm ra quyết định.

Dương Vô Tâm nhẹ nhàng cau lại hạ lông mày, lộ ra một tia trào phúng cười gằn, nói: "Dị tộc, rác rưởi!"

Sau đó thu kiếm, lạnh lùng xoay người, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, lộ ra khiêu khích thần thái.

Thương Nhan sắc mặt một hồi trắng bệch, giận không nhịn nổi.

Dương Thanh Huyền cười nhạo một tiếng, khinh bỉ nói: "Ấu trĩ."

Tiếp tục tranh tài tiến hành đâu vào đấy, tuy rằng kịch liệt, nhưng thiếu Dương Thanh Huyền tổ cái kia loại kinh tâm động phách cùng hồi hộp.

Rất nhanh liền đánh tới tua thứ tư, Dương Vô Tâm đối với Từ

Uy Long, Từ Uy Long trực tiếp nhận thua.

Như vậy Dương Vô Tâm cuối cùng thu được hai phần, Từ Uy Long cũng là hai phần, Công Thâu Khánh một phân, Lộ Nhất Phàm thua hai phần, mà Thương Nhan nhưng là thua ba phần.

Dương Vô Tâm cùng Từ Uy Long thắng được, tiến nhập tứ cường.

Kết quả này cũng không có quá ngoài dự đoán mọi người.

Động Chân bay lên Vân Hư cổ chiến đài, nhìn khắp bốn phía, cất cao giọng nói: “Làm người vạn chúng chúc mục tứ cường đã sinh ra. Thương Khung luận võ cử hành đến hiện tại, tức sẽ tiến vào kết thúc, cũng là kích động nhất lòng người thời khắc, ai mới là lần này số một?!”

Vân Hải trên, không có một chút thanh âm, mỗi người đều là nắm chặt song quyền, lặng lặng ngắm nhìn.

Cái kia Vân Hư cổ chiến đài trên bốn bóng người, liền đại biểu này một đời thanh niên võ đạo đỉnh cao, bất kể là ai số một, bốn người này đã danh dương thiên hạ.

Động Chân nói: “Hai tổ võ giả, giao nhau rút thăm.”

Nói tung bốn cái tiểu cầu, theo thứ tự là hồng, vàng nhị sắc, cùng một tổ hai người nhất định phải lựa chọn tương đồng màu sắc.

Bốn cái tiểu cầu ở bầu trời xoay quanh bay lượn, hấp dẫn mấy trăm ngàn người ánh mắt.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng nở nụ cười, liền đưa tay tóm tới.

Cũng trong lúc đó, ba người khác cũng từng người ra tay, chụp vào hư không.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1411: Kiếm Ý Chống Lại, Sắp Thay Người Lãnh Đạo Rồi

Bốn viên tiểu cầu nhất thời chịu đến hấp dẫn, “Xì” một tiếng, ngay ở không trung thay đổi quỹ tích, bay xuống đến bốn người trong tay.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên vừa nhìn, trong tay mình tiểu cầu viết số một, Chung Hiệt số hai.

Lại hướng hai người khác nhìn tới, không khỏi con ngươi đột nhiên co, vừa vặn cùng Dương Vô Tâm ánh mắt kết nối, ở Dương Vô Tâm trong tay, tương tự nắm số một tiểu cầu.

Tuy rằng kết quả này là tất nhiên bên trong ngẫu nhiên, nhưng hai người gặp gỡ, vẫn là để vô số người một hồi mở to hai mắt, không tự chủ được khẩn trương.

Đặc biệt là Thi Ngọc Nhan cùng Vu Khinh Nguyệt.

Trước tất cả thi đấu, đều xa không có có trước mắt trận này tác động tìm của các nàng.

Đây là một hồi chỉ có thể thắng không thể thua thi đấu.

Vu Khinh Nguyệt thầm nghĩ, “Nếu như Thanh Huyền ca ca thua, cha lại hứa hẹn thiên hạ phải đem ta gả cho người số một, như vậy ta cũng chỉ có thể tự mình kết thúc, để cầu thành toàn.”

Vân Hải trên, mấy trăm ngàn người, không khỏi là lẳng lặng nhìn, không rõ liền khẩn trương.

Tựa hồ đã nhìn thấy đệ nhất sinh ra.

Xưa nay hưởng danh tiếng thiên hạ, bị cho rằng trẻ tuổi hoàn toàn xứng đáng đệ nhất Dương Vô Tâm, cùng những năm gần đây lớn nhất hắc mã, bắn giết Cổ Diệu, hung hăng giết vào tứ cường Dương Thanh Huyền, ở trong lòng tất cả mọi người, đã đem vị trí thứ nhất đặt ở trong hai người trên người một người.

Cho tới Chung Hiệt cùng Từ Uy Long, ở vào giờ phút này, đã không có ai quan tâm.

Chung Hiệt cùng Từ Uy Long trong tay đều là số hai, hai người liếc mắt nhìn nhau.

Từ Uy Long trong con ngươi lộ ra sự thù hận, Chung Hiệt nhưng là khẽ cười một tiếng, không cho là đúng, thậm chí lộ ra biểu tình buông lỏng, này để Từ Uy Long càng là rất là tức giận, trong mắt tuôn ra sát khí.

“Thật biết điều đây, Thái Huyền mộ kiếm đối đầu Thái Huyền kiếm ý.”

Trong hư không, Côn Na mỉm cười, trong tròng mắt toát ra hứng thú thật lớn.

Kha Lạc nói: “Lấy Mẫu Thượng góc nhìn, hai người ai có thể thắng?”

Côn Na nói: “Dương Thanh Huyền thực lực là không thể nghi ngờ. Nhưng đối phương là Nhân Hoàng con trai, đồng thời tu luyện Thái Huyền kiếm ý, trên người bảo vật sợ cũng sẽ không thiếu.”

Kha Lạc gật đầu nói: “Xác thực, long tranh hổ đấu, kết quả rất khó nói đây.”

Côn Na lườm hắn một cái, nói: “Không, nhất định là Dương Thanh Huyền thắng, bằng không ta chẳng lẽ không phải đan xen bằng hữu?”

Vân Hư cổ chiến đài trên, Động Chân nói: “Tứ cường cuộc chiến trận đầu, liền do Dương Thanh Huyền cùng Dương Vô Tâm để lộ, hai vị vừa rồi đã trải qua thi đấu vòng tròn, có thể cần nghỉ ngơi một trận?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không cần.”

Dương Vô Tâm cũng nói: “Không cần.”

Động Chân một gật đầu nói, nói: “Cái kia bắt đầu tỷ thí đi, quy tắc cùng thập cường tranh đấu như thế, có thể chịu thua.”

Nói, liền đứng chắp tay, bóng người bồng bềnh mà lên, chuyên chú nhìn chằm chằm thi đấu.

Chung Hiệt cùng Từ Uy Long từng người bóng người lóe lên, biến mất ở trên lôi đài.

Chỉ còn dư lại Dương Thanh Huyền cùng Dương Vô Tâm, giằng co với nhau ngóng nhìn.

Dương Vô Tâm đột nhiên cười lạnh nói: “Ngươi mỗi một hồi giao đấu, ta đều nhìn, thời khắc này ta, đối với ngươi đã rõ như lòng bàn tay.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thật sao? Cái kia thật là có chút gay go đây, ngươi mỗi một hồi giao đấu, ta đều không có nhìn. Bởi vì từ đầu đến cuối, ta căn bản là không có chú ý qua ngươi. Cùng nhau đi tới, gặp phải các loại cho mình thêm làm trò tiểu nhân vật nhiều lắm, ngươi không phải thứ nhất cái, cũng sẽ không là cái cuối cùng.”

Dương Vô Tâm trên mặt cười gằn, một hồi cương ở trong gió, sau đó chậm rãi ngưng kết.

“Từ cấp thấp vị diện đi lên rác rưởi! Liền để ta cõi đời này mạnh nhất kiếm ý, đem ngươi đánh về nguyên hình!”

Dương Vô Tâm phẫn nộ quát một tiếng, tay phải vồ một cái, kim kiếm tái hiện ra, cuồng bạo kiếm ý nháy mắt ở trên không bên trong lượn vòng, hóa thành một mảnh màu vàng bão táp, xé rách trường không.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, Dương Vô Tâm kiếm ý xuất hiện, đều sẽ xúc động Thái Huyền mộ kiếm, không ngừng có Kim phù từ Võ Hồn bên trong tách ra, trào vào bên trong cơ thể.

Cái cảm giác này vô cùng thư thích, giống như là không trọn vẹn kiếm ý, tìm được thuộc về mình nửa kia.

“Thái Huyền Kiếm Thiên sao?”

Dương Thanh Huyền híp con mắt, cảm thụ được cỗ kiếm ý này ở trên người khuấy động, đột nhiên tay phải vồ một cái, tương tự ngưng tụ ra một thanh kiếm, chính là Đấu Quỷ Thần.

“Diệt Kiếm Xung Ẩn!”

Dương Vô Tâm từ kiếm khí trong gió lốc vọt ra, một đạo lóa mắt kim quang, đến từ trên trời, mênh mông kiếm ý như biển, quang minh lẫm liệt.

“Một điểm hạo nhiên khí, ngàn dặm sung sướng gió!”

Dương Thanh Huyền tay phải nhấc kiếm, liền đâm tới.

“Ầm! Ầm!”

Hai người thoáng qua trong đó, liền ngươi tới ta đi công hơn mười kiếm.

“Cái gì? Dương Thanh Huyền kiếm trong tay như là Võ Hồn ngưng tụ mà ra, hắn Võ Hồn không phải thiên hạ có địch sao?”

“Hai người kiếm ý đều là rộng lớn hùng vĩ, kéo dài không dứt, phảng phất Thiên Đạo diễn biến, tựa hồ là đồng nhất loại kiếm ý, nhưng cũng có chút bất đồng.”

“Dương Thanh Huyền binh khí không phải chiến kích sao? Vì là Hà Kiếm ý cũng đáng sợ như thế? Một người, đến cùng có thể tu luyện bao nhiêu loại võ kỹ thần thông a?!”

Vân Hải trên hiện lên vẻ kinh sợ thanh âm.

Phan Hải Tinh hắc tiếng cười nói: “Thành tựu lão đại, không chỉ có riêng là chiến kích a!”

Xuân Chủ ánh mắt lấp lóe, nói: “Như như ngươi nói, cuộc chiến đấu này mang đến chấn động, sợ là sẽ phải vượt xa chiến đấu bản thân.”

Nàng ngóng nhìn hướng về Thiên Khung, tự nói: “Lẽ nào sắp thay người lãnh đạo rồi sao.”

“Đáng chết, ngươi này kiếm đến cùng là chuyện gì xảy ra?!”

Dương Vô Tâm trong lòng bỗng nhiên chấn động, không rõ liền run hạ, nhưng bất quá nháy mắt, liền đem tâm tình bình phục lại, hắn dù sao cũng là Cực Đạo cảnh võ giả, tu vi cùng tâm tính đều siêu nhân nhất đẳng.

“Kiếm ngưng!”

Dương Vô Tâm nghiêm ngặt quát một tiếng, trong tay kim kiếm đãng mở, lập tức hóa ra từng đạo từng đạo kim quang, kích - bắn mà đi, đem Dương Thanh Huyền hoàn toàn bao phủ.

Bốn phía võ đài, nháy mắt bị cắt thành linh linh toái toái.

Đồng thời một đạo to lớn kiếm ảnh ở bầu trời hội tụ, như núi lớn đánh rơi.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, thẳng nhìn chằm chằm cái kia đạo kiếm ảnh, nội tâm không tên gây nên rung động, đột nhiên kiếm thế đồng thời, không có bất kỳ chiêu thức, trực tiếp bổ tới.

Đấu Quỷ Thần trên, màu vàng kiếm quang nổi lên, như Thái Dương rực rỡ, sau đó liền yên diệt hạ xuống. Càng là kiếm quang ở vô hạn áp súc, đến cực hạn sau, bỗng nhiên kích - bắn - đi ra ngoài.

Vô số ánh vàng bắn ra bốn phía, đồng thời bên trong hóa ra một đạo to lớn kiếm ảnh, càng cũng sừng sững như núi, tỏa ra hùng hồn khí tức, cùng Dương Vô Tâm "Kiếm ngưng" mạnh mẽ đụng vào nhau!

"Ầm ầm!"

Hai đạo kiếm khí ầm ầm nổ tung, cường đại kiếm ý nổ tung mở, toàn bộ không gian nháy mắt tan tành.

Nhưng trong hư không vô số cường giả, tất cả đều là chấn động trong lòng, trong mắt lấy làm kinh ngạc!

Dương Thanh Huyền vừa rồi thi triển ra kiếm ý, càng cùng Dương Vô Tâm giống như đúc, chỉ là kiếm ngưng đơn giản biến hóa!

"Xảy ra chuyện gì? Hai người kiếm ý cùng kiếm chiêu càng ngày càng giống!"

"Phảng phất chính là sư xuất đồng môn."

"Không phải phảng phất, vốn là a! Đáng sợ như vậy chí cường kiếm ý, nếu như không có đồng môn tu luyện, căn bản không khả năng chính mình lĩnh ngộ đi ra!"

Vân Hải bữa trước thời gian vang lên một mảnh ồn ào, từng cái từng cái rất là khiếp sợ.

Trong đó kinh hãi nhất, thậm chí hoảng sợ chính là Dương Vô Tâm, hắn tu luyện Thái Huyền Kiếm Thiên, tự nhiên giỏi nhất cảm thụ được, Dương Thanh Huyền kiếm pháp bên trong, không ngừng ở hướng về Thái Huyền kiếm ý áp sát.

Từ bắt đầu sung sướng kiếm ý, giao đấu hơn trăm chiêu sau, kiếm ý không ngừng chuyển hóa, từ từ cùng hắn, biến thành rộng lớn hạo nhiên, diễn nghĩa đại đạo kiếm pháp.

Thậm chí ngay cả mỗi từng chiêu từng thức, cũng bắt đầu cùng mình hướng cùng, giống như là...

Giống như là đang mô phỏng theo, học trộm!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1412: Muốn Về Kiếm Ý, Người Chủ Sự

“Chi!”

Dương Vô Tâm trong đầu linh quang lóe lên, nghĩ đến điểm này, nháy mắt hít vào ngụm khí lạnh, suýt chút nữa không có sợ đến trong tay kim kiếm tuột tay.

Coi như là vạn cổ thiên tài hiếm có trên đời, không có khả năng ở trong khi giao chiến đem Thái Huyền kiếm ý học trộm đi a!

Nếu như chỉ là đơn giản võ kỹ đó còn dễ nói.

Đây chính là Thiên Thần Quyết trên ghi lại thần thông, mặc dù là tuyệt đại thiên tài, cũng phải thời gian dài chìm đắm bên trong, mới có thể một điểm điểm tìm hiểu.

Dương Vô Tâm cũng là mười năm như một ngày tu luyện, mới có bây giờ kiếm ý thành tựu.

Dương Thanh Huyền chỉ là nhìn mấy lần, cùng chính mình qua mấy chiêu liền học trộm đi qua, sao có thể có chuyện đó?!

Dương Vô Tâm nháy mắt đem loại này hoang đường ý nghĩ ném ra sau đầu.

Nhưng Dương Thanh Huyền thi triển kiếm ý, rất nhanh lại để hắn lâm vào điên cuồng, đối phương đích đích xác xác là Thái Huyền kiếm ý a!

“Không! Không thể!”

Dương Vô Tâm hoảng sợ quát to một tiếng, quát ầm lên: “Ngươi này Lý Quỷ, học ta sử dụng kiếm, lại có thể học mấy phần? Bất quá là bắt chước bừa, vẽ hổ thành chó thôi!”

“Kiếm Hóa Chân Không!”

Dương Vô Tâm hét lớn một tiếng, một mảnh kim quang bên trong, hóa ra kiếm khí màu tím, ngưng tụ ở kiếm phía trước, nháy mắt chém ra!

Kim kiếm khuấy động bên dưới, tảng lớn kiếm ảnh hóa ra, đột nhiên khuếch tán.

Toàn bộ cổ chiến đài trên không khí, trong khoảnh khắc bị cuốn không thấy hình bóng, võ đài bên trong không gian, hoàn toàn trở thành một loại chân không bao phủ trạng thái.

Dương Thanh Huyền hai hàng lông mày nhăn lại, thoáng chần chờ, kiếm thế giương lên, Đấu Quỷ Thần trên tỏa ra kiếm ý khuấy động, một mảnh tử mang ở trên thân kiếm ngưng tụ, như mâm tròn giống như xoay tròn, không ngừng khoách tán ra chân không kiếm văn.

“Chi!”

Dương Vô Tâm như là gặp ma, hoảng sợ hét lớn: “Không! Không thể!”

“Ầm ầm ầm!”

Dương Vô Tâm chân không kiếm khí, kích ở Đấu Quỷ Thần bốn phía chân không kiếm khí trên, lẫn nhau đan xen kẽ nghiền ép, hóa thành từng mảng từng mảng ánh kiếm, như sóng nước hướng về bốn phương tám hướng mà đi.

Dương Thanh Huyền tuy rằng nhìn như ở vào hạ phong, bị Dương Vô Tâm nghiền ép.

Nhưng Dương Vô Tâm sợ hãi của nội tâm, nhưng không có bất kỳ người nào có thể lĩnh hội được.

Không chỉ có là Dương Vô Tâm, ở huy hoàng trong đại điện Dương Vân Kính, Lục Vũ Khôi, không khỏi là trong lòng rung mạnh, ngạc nhiên nhìn.

Lục Vũ Khôi cắn răng nói: “Thật là đáng sợ! Hắn dĩ nhiên tại tìm hiểu Thái Huyền kiếm ý. Tràng tỷ đấu này tiếp tục đánh, sẽ không bị hắn tìm hiểu ra hoàn chỉnh Thái Huyền kiếm ý chứ?!”

Dương Vân Kính sắc mặt đồng dạng cực kỳ khó coi.

Nếu là bị Dương Thanh Huyền tìm hiểu Thái Huyền kiếm ý, lại thêm Thái Huyền mộ kiếm phối hợp, thành tựu tương lai càng không cách nào đánh giá.

Truyện Của Tui chấm

vn

Mặc dù là hắn vị này thiên hạ đệ nhất nhân, cũng không nhịn được lòng bàn tay chảy ra mồ hôi lạnh.

Nhưng là trước mắt cục diện, đã không cách nào ngăn cản.

“A a a! Đi chết đi!”

Dương Vô Tâm nổi điên giống như vậy, không ngừng kích - bắn - xuất kiếm mang đến, nhanh như thiểm điện, xu thế dường như sét đánh, hóa ra từng đạo từng đạo bạch tuyến, ẩn vào trong hư không.

Dương Thanh Huyền bên phải tay run một cái, tương tự kiếm chiêu, tương tự tốc độ, vung vẩy ở bốn phía.

Từng đạo từng đạo bạch tuyến hóa ra, ẩn vào hư không.

Sau đó quanh thân trong phạm vi, mảng lớn ánh kiếm nổ tung đi ra, hóa thành từng luồng từng luồng bão táp.

Dương Vô Tâm Khoái Kiếm, bị đồng dạng Khoái Kiếm phá giải sạch sành sanh.

Lần này, Vân Hải trên tu vi thấp hơn võ giả, cũng nhìn thấu không đúng, cả đám trợn mắt há mồm.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trầm ngưng, trong mắt một mảnh đục ngầu ánh sáng.

Mỗi một lần mô phỏng theo Dương Vô Tâm, nội tâm đối với cái kia kiếm ý lĩnh ngộ, lại sâu sắc thêm mấy phần.

Dương Thanh Huyền nội tâm sinh ra khát vọng mãnh liệt, liếm một cái đôi môi, khát vọng chiến đấu này tiếp tục nữa, không ngừng lĩnh ngộ.

Gặp Dương Vô Tâm dại ra ở đằng kia, Dương Thanh Huyền kiếm thế run lên, chủ động công tới.

Thi triển ra, chính là Dương Vô Tâm khi trước “Kiếm ngưng!”

Kiếm thật lớn hình ở trên không bên trong chậm rãi hóa ra, như một ngọn núi cao, không ngừng xé rách bầu trời, nghiền ép lên đi.

Dương Vô Tâm vừa thấy, nội tâm hầu như muốn hỏng mất.

Cái kia thật lớn kiếm ngưng bên dưới, đích đích xác xác là Thái Huyền kiếm ý, đối phương thật sự đang trộm học kiếm ý của chính mình a!

…

“Tiểu tử này, tiến bộ rất lớn a.”

Vân Hải trên, một người đàn ông bình tĩnh nhìn, trong mắt mang theo sắc mặt vui mừng, tự nói: “Này nguyên bản là thuộc về ngươi Dương gia kiếm ý, giờ khắc này toàn bộ phải quay về đi.”

Nam tử đưa mắt nhìn một trận, bóng người loáng một cái, liền trốn vào hư không.

Trong phút chốc, hai đạo tuyệt cường sát khí liền đem khóa chặt, tỏa ra trực thấu cốt tủy lạnh lẽo.

Nam tử nói: “Là ta.”

Cái kia hai đạo sát khí mới tản đi, không còn sót lại chút gì.

Một thanh âm nhiều hứng thú nói nói: “Hóa ra là Liệt Tử đại nhân đây, làm sao đến Thương Lan Hải? Là bởi vì Dương Thanh Huyền sao?”

Nam tử chính là Liệt Giai Phi, lạnh nhạt nói: “Có một nửa nguyên nhân đi.”

Ở Liệt Giai Phi phía trước, đứng vững vàng hai bóng người, tất cả đều quấn ở sợi vàng văn bên trong hắc bào, chính là Kim Ngao Đảo Cừu Bất Tam, đều là Đạo Ảnh một trong trương người, mà người bên cạnh, chính là Nguyệt Giả Nguyệt Hồn.

Ba người đứng ở trong hư không, lẳng lặng mà đứng, lẫn nhau ngóng nhìn.

Trương Tam sờ một cái trán, nói: “Ai nha, lẽ nào nửa kia nguyên nhân cùng như chúng ta?”

Liệt Giai Phi nói: “Nếu như đối phương suy đoán này nhất trí, vậy được rồi.”

Trương Tam nói: “Liệt Tử đại nhân đều tới, như vậy sự tình thật là có điểm đáng tin nha. Nói đến, ba người chúng ta đều cùng

Nhân Hoàng có cừu oán. Liệt Tử đại nhân không chết thân thể, cũng là Nhân Hoàng phá huỷ chứ?”

Liệt Giai Phi gật gật đầu.

Trương Tam nói: “Sẽ không biết Huyền Giả hay không còn tìm những người khác?”

Liệt Giai Phi lắc lắc đầu.

Trương Tam cười khổ nói: “Huyền Giả đại nhân luôn luôn vô cùng thần bí, tâm tư khó đoán a.”

Nói, ánh mắt xuyên thấu qua hư không, nhìn phía Vân Hư cổ chiến đài phụ cận Lam Ngưng Hư.

Lam Ngưng Hư tựa hồ có cảm ứng, khóe miệng vung lên một tia cười khẽ.

Liệt Giai Phi nói: “Chính là bởi vì là Huyền Thiên Cơ chủ trì việc này, ta mới sẽ đến, bằng không...” Hắn trong mắt lộ ra vẻ sợ hãi, nói: “Đời ta cũng không muốn gặp lại người đàn ông kia.”

Nguyệt Hồn con ngươi thu nhỏ lại, nói: “Chúng ta trong mấy người, chỉ có ngươi cùng Nhân Hoàng từng giao thủ, Nhân Hoàng thật sự đáng sợ như thế sao?”

Liệt Giai Phi nói: “Không kém Cổ Diệu.”

Nguyệt Hồn cùng Trương Tam đồng thời chấn động.

Cổ Diệu mạnh bao nhiêu, hai người là rõ ràng nhất.

Liệt Giai Phi nói: “Hơn nữa nơi này là Cửu Tiêu Thương Lan Hải, chúng ta động thủ địa phương, vô cùng có khả năng ở Tinh Cung bên trong, phải đối mặt không chỉ có riêng là Nhân Hoàng a, mà là toàn bộ thiên hạ!”

Trương Tam liếm một cái đôi môi, hì hì cười nói: "Cùng toàn bộ thiên hạ đấu, như vậy hảo ngoạn chuyện, ngẫm lại liền để ta nhiệt huyết sôi trào a."

Liệt Giai Phi nhíu mày lại, sau đó nói: "Vậy thì tận tình chơi đi, hay là một lần cuối cùng."

Nói, liền xoay người đạp bước, biến mất ở trong hư không.

Trương Tam nói: "Ai nha, Liệt Tử đại nhân nói chuyện thật không may mắn, ta còn trẻ, vẫn chưa muốn chết đâu."

Nhưng Liệt Tử đã mất tung ảnh.

Trương Tam đối với Nguyệt Hồn nói: "Ngươi nhìn việc này làm sao, chúng ta sẽ chết sao?"

Nguyệt Hồn lạnh lùng nói: "Nếu như chỉ có chúng ta mấy người, sợ là thật sẽ chết tại đây. Nhưng chính như Liệt Tử nói, việc này là Huyền Thiên Cơ chủ trì, vì lẽ đó chết chữ bên trong, nhất định ẩn chứa sinh cơ. Toàn bộ Đạo Ảnh bên trong, nhất làm ta kiêng kỵ, ngoại trừ ngày, địa ngoại, chính là hắn."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1413: Bát Môn Kiếm Trận, Bốn Cái Thánh Khí

“Không thể! Không thể! Trong thiên hạ chỉ có ta cùng phụ thân, mới có thể nắm giữ Thái Huyền kiếm ý! Ngươi một cái cấp thấp vị diện tới tạp chủng, có tư cách gì học được Thái Huyền kiếm ý!”

Ở “Kiếm ngưng” trước, Dương Vô Tâm hầu như hỏng mất, lạnh giọng nói: “Liền để ta dùng Dương gia truyền thừa Võ Hồn Thái Huyền mộ kiếm, đem ngươi cái này tạp chủng, triệt để nghiền nát tan đi! Để ngươi biết một cái tạp chủng cùng thiên tài chân chính sự chênh lệch!”

“Kiếm đến!”

Dương Vô Tâm hét lớn một tiếng, lẫm liệt kiếm ý từ trong cơ thể bộc phát ra, cường đại hồn ý nháy mắt bao phủ xuống.

Võ đài ầm ầm mở ra, một cổ cường đại kiếm khí như cầu vồng, xông lên tận trời, đem “Kiếm ngưng” tư thế đánh nát bấy.

Một thanh lớn vô cùng kiếm, lơ lửng ở Dương Vô Tâm bên cạnh người, trên chuôi kiếm nạm một viên đỏ ngầu hạt châu, bùng nổ ra loá mắt hào quang.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, thanh kiếm này bên trong, càng lộ ra một luồng tà khí.

“Kiếm đến!”

Dương Vô Tâm lại là hét lớn một tiếng, kiếm chỉ một điểm, “Ầm ầm ầm” hư không phá nát, một đạo hào quang màu xanh nháy mắt phóng đại, hóa thành một thanh dài ba thước kiếm, kiếm tích trên hoa văn giống như cuồng thảo viết thành, không ngừng có kiếm phù bốc lên.

“Kiếm đến!”

Dương Vô Tâm lại một tiếng hét lớn, mặt khác một cổ cường đại kiếm khí, đột nhiên giáng lâm võ đài.

Toàn bộ Vân Hải trên, tất cả mọi người là trong lòng chấn động, hai con ngươi trợn to, không nháy một cái căng thẳng nhìn, cảm nhận được cái kia cách không kiếm ý, đều là trong lòng một trận khuấy động.

“Thái Huyền mộ kiếm! Đây cũng là Dương gia truyền thừa Võ Hồn, hiện nay Nhân Hoàng đại nhân cũng đồng dạng có chí cường Võ Hồn Thái Huyền mộ kiếm sao?!”

“Thật mạnh, này mấy chuôi kiếm, mỗi một chuôi mặt trên đều xuyên thấu ra tuyệt đời kiếm ý.”

“Này Võ Hồn vừa ra, Dương Thanh Huyền sợ là phải thua đi!”

Nơi nào đó trong hư không, Thi Diễn nhưng là đột nhiên cười ha hả, phảng phất trong lòng nào đó khối tảng đá buông ra.

Vu Hiền nhíu mày lại, biết hắn cười cái gì, trầm ngâm nói: “Dương Vô Tâm này Võ Hồn vừa xuất hiện, Dương Vân Kính giờ khắc này là cảm tưởng gì đây?”

Thi Diễn mỉm cười nói: “Hắn quả nhiên không có Thái Huyền mộ kiếm. Này cái gì phá Võ Hồn, có thể giấu giếm được ăn dưa quần chúng, nơi nào giấu giếm được thiên hạ cường giả?”

Vu Sơn đột nhiên nói rằng: “Này Võ Hồn có thể không phá a, nếu như lão hủ không nhìn lầm, hẳn là kiếm loại Võ Hồn Bát Môn

Kiếm Trận, tuy rằng còn kém rất rất xa Thái Huyền mộ kiếm, nhưng cũng là Đế phẩm tồn tại. Hơn nữa này mấy chuôi bên trong kiếm tiết lộ ra ngoài khí tức, lẽ nào… Chà chà… Tinh Cung thật đúng là hào khí a!”

Thi Diễn sắc mặt cũng thay đổi, cả kinh nói: “Thánh khí? Tám chuôi Thánh khí kiếm?!”

Vu Hiền đồng bên trong thanh quang lấp lóe, nói: “Bốn cái Thánh khí, bốn cái Bán Thánh khí. Lấy Dương Vô Tâm thực lực, làm sao có khả năng khu động này tám cái binh khí, Dương Vân Kính đến cùng đang suy nghĩ gì?”

Thi Diễn đột nhiên mở miệng nói: “Nếu nói là Dương Vô Tâm Võ Hồn là Bát Môn Kiếm Trận…”

Mấy người sắc mặt đều là biến đổi, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

Vu Sơn hắc tiếng nói: “Bát Môn Kiếm Trận tuy rằng cũng chỉ dùng kiếm Võ Hồn, nhưng cũng không phải là kiếm loại, mà là trận loại. Dương gia huyết mạch truyền thừa là Thái Huyền mộ kiếm, coi như ngộ không xuất kiếm mộ, cũng có thể biến dị thành kiếm loại Võ Hồn, mà không phải trận loại. Này Dương Vô Tâm, không phải người của Dương gia a.”

Thi Ngọc Nhan cùng Vu Khinh Nguyệt bắt đầu còn không rõ, hiện tại nhất thời đã hiểu.

Tiểu đầu ba ba coi như không sinh được tiểu thủ lĩnh tử, cũng tuyệt đối không thể sinh ra cùng sát vách lão Vương như thế đại đầu.

Thi Diễn trầm giọng nói: “Năm đó yên tĩnh thanh dao đích thật là mang thai, nếu như Dương Vô Tâm không phải yên tĩnh thanh dao con trai, như vậy…”

Thi Ngọc Nhan cả kinh nói: “Dương Thanh Huyền là Nhân

Hoàng con trai? Nhưng là...”

Thi Diễn thở dài, nói: “Quả nhiên là một hố đen a, sâu không thấy đáy, giờ khắc này Tinh Cung bên trong cái vị kia, nếu như không phải Dương Vân Kính, cái kia rốt cuộc là ai?”

Vu Sơn đột nhiên hoàn toàn biến sắc, kêu lên: “Nguy rồi, sợ là phiền phức lớn rồi!”

Vu Khinh Nguyệt nói: “Vu Sơn gia gia, làm sao vậy?”

Vu Sơn trầm Ngưng Đạo: “Theo lý mà nói, Nhân Hoàng ẩn tàng rồi lớn như vậy bí mật, tuyệt đối không thể để Dương Vô Tâm bộc lộ ra chính mình Võ Hồn, bằng không các loại liên hệ một đoán, cũng rất dễ dễ hoài nghi đến thân phận của hắn. Nhưng giờ khắc này, Nhân Hoàng cũng không có ngăn cản Dương Vô Tâm bạo lộ ra.”

Vu Hiền con ngươi thu nhỏ lại, nói: “Ngươi là nói, Nhân Hoàng đã không có sợ hãi?”

Mấy người đều là trong lòng chìm xuống, tựa hồ dự cảm được không ổn.

Vân Hư cổ chiến đài trên, Dương Vô Tâm sử dụng tới Bát Môn Kiếm Trận sau, đáng sợ kiếm ý như biển, ở trên lôi đài khuấy động.

Chỉ là trên thân kiếm khuếch tán ra cuộn sóng, liền đem lôi đài mặt đất, cắt rời ra từng đạo từng đạo kiếm văn, như quang lưu chuyển, vô số mảnh vụn ở trời cao trên bay lượn.

Dương Thanh Huyền trên mặt rốt cục lộ ra vẻ nghiêm túc.

Đầu tiên là này tám thanh kiếm đẳng cấp, làm hắn trong lòng chấn động dữ dội, dĩ nhiên có bốn chuôi Thánh khí, bốn chuôi Bán Thánh khí.

Thứ yếu chính là này kiếm trận, lẫn nhau liên kết, bên trong lộ ra vô cùng sát ý.

Kiếm trận kết thành phía sau, còn chưa phát động, liền cảm nhận được một cổ cường đại niễn áp chi lực, hầu như phải đem hắn nghiền tan xương nát thịt.

Dương Vô Tâm mắt nhìn này tám chuôi kiếm, trong mắt lộ ra cuồng nhiệt hưng phấn, cười gằn nói: “Ha ha ha ha, đây cũng là ta Dương gia đời đời truyền thừa Võ Hồn Thái Huyền mộ kiếm, ta chỉ cần triệu ra tám chuôi kiếm, cũng đủ để nghiền ép ngươi cái này từ tầng dưới chót bò lên tạp chủng!”

“Kiếm khí như biển!”

Dương Vô Tâm hét lớn một tiếng, hai tay bấm quyết đánh ra.

Tám chuôi trên thân kiếm, kinh khủng tiếng rung tiếng vang lên, bùng nổ ra tám loại tuyệt cường kiếm khí, lẫn nhau lẫn nhau chiếu rọi, kết thành một mảnh kiếm khí chi hải, che chở rơi xuống.

Trong trận vạn vật sinh linh, không thể độn hình, đều phải ở này kiếm khí hạ hóa thành bụi bay.

“Học a! Học trộm a! Nhanh học trộm a, ha ha ha ha!”

Dương Vô Tâm cười to nói: “Này vẫn là Thái Huyền kiếm ý a, ta dùng tám kiếm tổ hợp chồng chất đi ra Thái Huyền kiếm ý, ngươi không phải rất biết trộm sao? Nhanh học lén đi a, ha ha ha ha!”

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, trong con ngươi kiếm hải không ngừng phóng đại, chẳng mấy chốc sẽ xung kích đến hắn trên người.

Dương Vô Tâm nói không sai, mặc dù là Bát Môn Kiếm Trận, nhưng Dương Vô Tâm từ nhỏ tu luyện Thái Huyền kiếm ý, đã sớm đem tan vào trong xương tủy, hơi giơ tay nhấc chân, chính là trong thiên hạ nhất là chí cao kiếm ý.

Dù cho này Võ Hồn Bát Môn Kiếm Trận, cũng ở Thái Huyền kiếm ý hun đúc hạ, biến hóa trưởng thành không ít.

Tuy rằng còn không đạt tới chí cường cấp bậc tồn tại, nhưng cũng đã vượt qua phổ thông Đế phẩm.

Dương Thanh Huyền tự nói: “Quả nhiên là Thái Huyền kiếm ý.”

Hắn giơ tay bấm quyết, sau đó song chưởng ở trước người chậm rãi tách ra.

Trên người không rõ dâng lên tảng lớn lưu quang, vô số phức tạp phù văn toàn bộ từ trong cơ thể bay ra, ở bốn Chu Hóa ra từng toà từng toà trận pháp, thời gian lánh thời gian hiện.

“Cái gì? Đó là…!”

Trong hư không, Trương Tam kinh hô một tiếng, lập tức sững sờ nói: “Ai nha, đúng là Thập Tuyệt Trận, bị ai tiết lộ ra ngoài?”

Dương Thanh Huyền giờ khắc này thả ra, chính là khắc họa ở trên người Thập Tuyệt Trận.

Trên thực tế, thủ đoạn cao nhất cũng không phải là dùng Thập Tuyệt Trận, nhưng chỉ có lấy thân thử kiếm, mới có thể tiến một bước cảm ngộ cái kia Thái Huyền kiếm ý.

“Ầm ầm!”

Thập Tuyệt Trận vừa ra, trong khoảnh khắc đem kiếm trận lực lượng ngăn trở!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1414: Tiểu Nhân Vật, Đánh Rơi Bụi Trần

Dương Thanh Huyền quanh thân, từng toà từng toà trận pháp nổi lên, Thiên Tuyệt Trận, Địa Liệt Trận, Hàn Băng Trận...

Mười tòa sát trận trong khoảnh khắc đều hóa.

Ở Bát Môn Kiếm Trận trùng kích vào, phá nát lại ngưng tụ, lẫn nhau chồng chất tổ hợp.

Dương Thanh Huyền trên người mười toà trận phù, hoàn toàn bị kích thích ra, vạn ngàn trận pháp phù văn sinh diệt, tỏa ra tuyệt cường sát ý.

“Ầm! Ầm!”

Thập Tuyệt Trận ở Bát Môn Kiếm Trận trùng kích vào, không ngừng đổ nát.

Dương Thanh Huyền liều mạng bấm quyết, nát lại ngưng tụ ra, từng ngọn trận pháp điền vào đi, hoàn toàn dựa vào mạnh mẽ chân nguyên chồng chất.

Rất nhanh liền đem mười tòa trận pháp liên tiếp lại, hóa thành thành trì giống như lớn trận, lượn quanh ở xung quanh, đem kiếm khí toàn bộ ngăn trở.

“Ai nha, tiểu tử này xằng bậy, Thập Tuyệt Trận không phải là chơi như vậy. Bất quá hắn lấy thân hóa trận, hơn nữa chỉ có Không Pháp trung kỳ tu vi, có thể làm được cái trình độ này, cũng coi như là không tệ. Hơn nữa tiểu tử này trên người trận văn, minh khắc thủ pháp cùng độ tinh khiết đều rất tốt a, tuy rằng kém xa ta, nhưng Kim Ngao Đảo mười cung cung chủ cũng chưa chắc làm được, kỳ quái, rốt cuộc là ai giúp hắn khắc họa trận văn?”

Trương Tam một tay nâng cằm lên, trầm ngâm.

Dương Vô Tâm nhìn chằm chằm cái kia thành trì giống như thật lớn trận pháp, sắc mặt một hồi âm trầm, lạnh giọng nói: “Trận pháp này chỉ có thể ngăn cản kiếm khí, chống đỡ được ta Thái Huyền kiếm ý sao? Chết đi!”

Dương Vô Tâm không ngừng bấm quyết đánh vào tám kiếm bên trong, chỗ mi tâm kiếm văn ở trên không bên trong lượn vòng, Võ Hồn lực lượng bị thôi thúc đến mức tận cùng.

Trên võ đài hóa ra tám đạo kiếm thanh âm tiếng rung, tám loại kiếm khí như rồng giống như bay lượn trên không trung, từng đạo từng đạo chém trên Thập Tuyệt Trận.

“Ầm! Ầm!”

Thật lớn trận pháp không ngừng rung động, đáng sợ Thái Huyền kiếm ý càng là từng tia từng tia vá vá, xuyên thấu Thập Tuyệt Trận, đem Dương Thanh Huyền bao phủ, như đao gió giống như cắt rời cơ thể hắn.

Dương Thanh Huyền gấp vội vàng lấy ra một viên Đạo Văn Đan vứt vào trong miệng, nuốt vào.

Mượn đan dược trên đạo lực, đến cảm ngộ kiếm ý này chân tủy.

Một mảnh đạo văn ở trên da hóa ra, như lân mảnh giống như, đem Dương Thanh Huyền cả người bao trùm.

[truyen cua tui ʘʘ vn]

Thái Huyền kiếm ý xung kích ở trên người hắn, cùng cái kia đạo văn dung hợp lại cùng nhau, trong nhấp nháy liền hút vào bên trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền tay bấm quyết ấn.

Cái kia chút hút vào bên trong cơ thể kiếm ý, không ngừng hóa thành kiếm phù lưu chuyển, cuối cùng chảy vào mi tâm, cùng Thái Huyền mộ kiếm sản sinh cộng hưởng.

Loại cảm giác đó, giống như là mưa xuân tẩm bổ vạn vật, mộ kiếm bên trong vạn kiếm chịu đến cảm ứng, tỏa ra từ từ ánh vàng.

“Ha ha ha ha! Chết đi, đi chết đi cho ta!”

Dương Vô Tâm vẫn còn ở cười lớn, mắt thấy kia Thập Tuyệt Trận chữa trị tốc độ theo không kịp sụp đổ rồi, càng là tựa như nổi điên điên cuồng tấn công.

Tám thanh thần kiếm trên, kiếm ý mênh mông như biển, kiếm khí ngang dọc thiên địa.

Dương Vô Tâm ở này kiếm trung tâm, như thần linh giống như ý khí phấn phát, trong mắt tuôn ra vô tận sát ý.

“Từ bậc thấp vị diện đi lên rác rưởi, vĩnh viễn không có khả năng cùng ta sóng vai đều bằng nhau. Bất cứ lúc nào, chỉ cần ta đồng ý, một cái ý nghĩ liền có thể đem ngươi đánh về nguyên hình, làm về một bãi bùn nhão đi thôi!”

Dương Vô Tâm hét lớn một tiếng, hai tay tại bên người triển khai.

Tám đạo kiếm khí đột nhiên ở trên không bên trong tụ hợp, ở Dương Vô Tâm quyết ấn hạ bỗng nhiên đánh xuống!

“Ầm!”

“Ầm!”

Mênh mông cường đại kiếm khí, chấn Thập Tuyệt Trận không ngừng phá nát.

Dương Thanh Huyền máu tươi trên khóe miệng, như dòng nước tràn ra, trước người từ lâu ướt tảng lớn.

Nhưng hắn vẫn như cũ hai tay bấm quyết, không nhúc nhích, tìm hiểu kiếm ý này.

Dương Thanh Huyền biết, nếu như mất đi cơ hội lần này, chính mình sợ là lại không có cơ hội, bởi vì Thái Huyền Kiếm Thiên khẳng định trong tay Nhân Hoàng, chính mình không phải là Huyền Thiên Cơ, không có bản lãnh kia đi cướp đến.

Chờ cái nào ngày có bản lĩnh đoạt, có lẽ cũng sẽ không cần này kiếm thiên.

Vì lẽ đó từ trên thân Dương Vô Tâm lĩnh ngộ, là cơ hội duy nhất của hắn!

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, lần thứ hai phun ra một ngụm máu đến, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, đại viên mồ hôi lạnh càng là như châu lăn xuống.

Thập Tuyệt Trận hơi hơi khôi phục một ít, nhưng rất nhanh lại bị Bát Môn Kiếm Trận tách ra, ngay lúc sắp sụp đổ tan rã.

Dương Thanh Huyền ngước mắt lên, lộ ra vẻ lo lắng.

Đối với kiếm ý lĩnh ngộ, cùng với nắm giữ hơn nửa, nếu như cho hắn thêm nửa nén hương thời gian, liền có thể lấy toàn bộ nắm giữ.

Nhưng giờ khắc này đừng nói nửa nén hương, sợ là nửa cái hô hấp cũng khó khăn chống đỡ thêm!

“Ầm ầm!”

Toàn bộ Thập Tuyệt Trận một hồi vỡ vỡ đi ra.

Dương Vô Tâm con ngươi đột nhiên co, bắn - ra hưng phấn cường quang, cười như điên nói: “Ha ha ha ha, đi chết đi!”

Tiện tay trảo một cái, bên cạnh người một thanh màu xanh bảo kiếm liền rơi vào trong tay, cường đại mênh mông kiếm ý khuấy động mà ra, xé rách bốn phía không gian!

“Kết thúc!”

Dương Vô Tâm cười gằn một tiếng, một kiếm ngang trời chém tới, đem Thập Tuyệt Trận sau khi vỡ vụn hỗn loạn sức mạnh toàn bộ chém vỡ, bóng người loáng một cái, liền rơi vào Dương Thanh Huyền trước mặt, mạnh mẽ một kiếm đâm xuống.

“Xì!”

Màu xanh bảo kiếm xuyên - vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể, ngay ngực xuyên thấu mà qua.

“A!”

Vân Hải trên, vang lên vô số tiếng kêu sợ hãi, từng cái từng cái hoảng sợ trợn to hai mắt.

Thi Ngọc Nhan cùng Vu Khinh Nguyệt càng là hầu như hôn mê bất tỉnh, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

Dương Thanh Huyền bạn thân, Phan Hải Tinh, Lan Tư, Hoa Thanh Hoa Linh, thậm chí là Chung Hiệt, Công Thâu Khánh chờ chút, không khỏi là mặt lộ vẻ vẻ hoảng sợ, từng cái từng cái trừng lớn hai mắt, căn bản không thể nào tiếp thu được trước mắt tình cảnh này.

“Lão đại! Lão đại tránh ra a, tránh ra a, ngươi tại sao không né mở a!”

Phan Hải Tinh nổi điên tựa như thét lên ầm ĩ, nước mắt đại viên lăn xuống.

“Kết thúc rồi à?”

“Dương Thanh Huyền thất bại sao? Cũng hoặc có lẽ là muốn chết phải không?”

“Chiêu kiếm này hắn tại sao không né? Lấy thực lực của hắn hẳn là có thể tránh thoát a!”

Vân Hải trên, vang lên kịch liệt tranh luận tiếng, đều là nội tâm không rõ bi ai.

Dương Thanh Huyền từ một cái cấp thấp vị diện tiểu nhân vật, một bước một cái vết chân mới đi đến hôm nay, chính như Vân Hải bên trên tất cả tiểu nhân vật như thế.

Chưa từng có cường bối cảnh, không có đại lượng tài nguyên, hết thảy tất cả, đều phải dựa vào chính mình nỗ lực đi phấn đấu, tranh thủ.

Mỗi một khối linh thạch thu được, mỗi một viên đan dược thu được, mỗi một bản công pháp thu được, đều tràn đầy lòng chua xót cùng không dễ.

Dương Thanh Huyền đại biểu, là tất cả tiểu nhân vật giấc mộng trong lòng, từ tầng thấp nhất từng bước một đi tới, như sao chổi giống như giết vào thập cường, tứ cường, thậm chí kiếm chỉ đệ nhất.

Mà chính là như vậy một vị tiểu nhân vật, chung quy đánh không lại bối cảnh thâm hậu, trời sinh liền đạp ở tất cả mọi người chi trên Nhân Hoàng con trai.

Tất cả mọi người trong lòng một màn kia chờ đợi, theo Dương Vô Tâm một kiếm, mà bị triệt để chém gãy, nội tâm một hồi ngã vào vực sâu.

“Người vận mệnh, chung quy không thể thay đổi sao?”

Vô số tiểu nhân vật trong lòng, buồn bã ủ rũ.

“Rác rưởi, ta nói rồi ta muốn tự tay đem ngươi đánh về chỗ đổ rác, yên tâm đi, ta không biết thống thống khoái khoái giết ngươi, ta muốn trước tiên phế ngươi võ đạo căn cơ, lại một điểm điểm tướng ngươi dằn vặt đến chết, để ngươi biết kết cục khi đắc tội ta!”

Dương Vô Tâm ánh mắt lóe lên độc ác vẻ, đang muốn đem màu xanh bảo kiếm từ Dương Thanh Huyền trong cơ thể rút ra, đột nhiên hai con ngươi co rụt lại, phát hiện bảo kiếm đâm vào địa phương, lại có ánh sáng màu vàng óng ở trong máu chảy xuôi.

“Đây là...”

Dương Vô Tâm hoàn toàn biến sắc, tuy rằng không hiểu điều này có ý vị gì, nhưng nội tâm nhưng không rõ dâng lên bất an, tay phải liền muốn đem kiếm rút ra, lại đột nhiên một bàn tay lớn chộp tới, năm ngón tay dùng sức nắm tại trên chuôi kiếm, gắt gao khóa lại.

“Ngươi...”

Dương Vô Tâm trong lòng ngạc nhiên, Dương Thanh Huyền từ lâu máu me khắp người, hạ thấp xuống đầu, không thấy rõ dáng vẻ của hắn.

Đúng lúc này, đột nhiên một luồng đáng sợ kiếm ý, tự Dương Thanh Huyền trong cơ thể bộc phát ra.

Nương theo mà đến, còn có cái kia quân lâm thiên hạ giống như, nghiền ép hết thảy hồn lực!

“Hôm nay, cũng bị đánh vào bụi trần, là ngươi a!”

“A!”

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên nhấc đầu, hét lớn một tiếng, trong đôi mắt kim quang lóng lánh.

Chỗ mi tâm Võ Hồn Ấn lại khó mà ức chế, như lửa núi giống như dâng trào ra, sau đó kiếm ý như biển, bao phủ toàn bộ thiên địa!

Trên võ đài nhất thời bùng nổ ra kịch liệt nổ vang, không ngừng phá nát mở, từng toà từng toà kiếm mộ phần như là xé rách không gian mà đến, giáng lâm ở này Cửu Tiêu Thương Lan Hải tiến lên!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1416: Thái Huyền Mộ Kiếm Hàm Nghĩa

“Cái gì? Đây là cái gì?!”

Vân Hải bên trên, tất cả mọi người không khỏi là trong lòng hoảng hốt.

Nhìn bốn phương tám hướng từng ngọn kiếm mộ phần phá không mà đến, bên trên cắm ngược từng chuôi tuyệt đời thần kiếm, như vô số cường giả cái thế bia mộ, khoách tán ra lẫm liệt kiếm ý.

Toàn bộ Cửu Tiêu Thương Lan Hải, nháy mắt mộ kiếm xé rách.

Cái kia uy thế lớn lao, như mù mịt giống như bao phủ ở mỗi người trái tim, cảm nhận được kiếm ý xung kích.

“Thái Huyền mộ kiếm, này mới là thật Thái Huyền mộ kiếm a! Trời ạ, tại sao lại như vậy?!”

“Dương Thanh Huyền cũng là Dương gia người?”

“Dương Vô Tâm vừa nãy cái gọi là Thái Huyền mộ kiếm cùng sự so sánh này, hoàn toàn chính là khác nhau một trời một vực a!”

“Bọn họ đến cùng ai mới là Nhân Hoàng con trai?”

Vân Hải bên trên, mấy trăm ngàn người tất cả đều sôi sùng sục, từng cái từng cái bị hình ảnh trước mắt sợ ngây người.

Tinh Cung người càng là hoàn toàn biến sắc, nội tâm kinh hãi không như bất luận người nào thiếu.

Dương Thanh Huyền hai mắt như sao, nhìn chằm chằm Dương Vô Tâm, bắn ra lạnh lùng hàn quang, cười lạnh nói: “Cám ơn ngươi đưa cho ta Thái Huyền kiếm ý. Này nguyên bản là thứ thuộc về ta, rốt cục trả lại cho ta.”

Dương Vô Tâm bị biến cố bất thình lình, chấn kinh đến liền lùi mấy bước, hoảng sợ nói: “Đây là...!! Không! Không thể! Không thể a! Cái này không thể nào!”

Dương Vô Tâm như là gặp ma hí lên rống to, con ngươi đều bạo đi ra, phảng phất tinh thần bị to lớn kích thích, quát ầm lên: “Ta mới là Thái Huyền mộ kiếm! Ta Võ Hồn mới là Thái Huyền mộ kiếm! Ngươi là giả mạo, ngươi cái này là giả mạo!”

Dương Vô Tâm cuồng loạn kêu, nhưng là như vậy tái nhợt vô lực, như một tên hề giống như.

Thái Huyền mộ kiếm vừa ra, Dương Vô Tâm Võ Hồn “Bát Môn Kiếm Trận” nháy mắt bị áp chế ở.

Trôi nổi ở bốn phía bảy thanh thần kiếm, đồng thời mất đi hào quang, “Tranh” một tiếng rơi vào ở trên lôi đài, xuyên - nhập vào đi.

Phảng phất cảm nhận được mộ kiếm giáng lâm, vạn kiếm áp bức, mặc dù là Thánh khí cùng Bán Thánh khí, cũng phát sinh nhỏ nhẹ hí lên.

Mà Dương Thanh Huyền trước ngực xen vào chuôi này màu xanh bảo kiếm, ở miệng vết thương chậm rãi hóa thành màu vàng lưu huỳnh, một điểm điểm dung nhập vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Trong hư không vô số cường giả, đã bị Thái Huyền mộ kiếm xuất hiện cả kinh trợn mắt ngoác mồm, giờ khắc này lần thứ hai bị chấn động đến, từng cái từng cái thất thanh kêu lên: “Nuốt binh vào cơ thể!”

Chuôi này màu xanh Thánh khí bảo kiếm, ở cường đại hồn quang bao phủ xuống, bị áp chế tiếng rung, khoách tán ra từng vòng sóng gợn, nhưng cũng không có một chút nào sát khí, phảng phất ở làm vô lực chống lại.

Theo Dương Thanh Huyền một điểm điểm tướng đẩy vào bên trong cơ thể, rốt cục hoàn toàn bị thân thể thu nạp đi vào, hóa thành chất dinh dưỡng.

Nhưng dù sao kiếm này là Thánh khí, Dương Thanh Huyền tuy rằng dựa vào mộ kiếm lực lượng nuốt nó, nhưng trong thời gian ngắn căn bản không tiêu hóa nổi, toàn bộ trên da thịt đều hiện ra màu đồng xanh ánh sáng lộng lẫy, giống như cái kia thần kiếm.

Tất cả mọi người đặt mình trong ở trong mộ kiếm, tư duy tất cả đều hoá đá ở, đối với nhìn thấy trước mắt, hoàn toàn mất đi năng lực suy tính.

“Giả mạo! Giả mạo! Này là giả mạo Thái Huyền mộ kiếm, ta Võ Hồn mới là Thái Huyền mộ kiếm!”

Dương Vô Tâm điên cuồng, hai mắt một mảnh đỏ chót, cái kia mênh mông kiếm hải, Thái Huyền kiếm ý, kèm theo Dương Thanh Huyền mi tâm ra hồn quang, từng vòng khuếch tán ra, trùng kích thân thể của hắn, trùng kích tâm linh của hắn.

Trong nháy mắt này, Dương Vô Tâm chỉ cảm thấy từ đám mây rơi xuống, rơi vào vực sâu không đáy.

Chính mình tất cả mọi thứ đáng giá kiêu ngạo đồ vật, trong khoảnh khắc không còn sót lại chút gì, thậm chí những thứ đồ này, nguyên lai càng là đối phương a!

Đối với mới là cái kia rồng phượng trong đám người, thiên chi kiêu tử, mà chính mình bất quá là một cái đáng thương bò sát, khoác long áo khoác, giờ khắc này bị người xích -luo- lõa bác mở, bại lộ tại thiên hạ người trước mặt.

Tất cả kiêu ngạo, tôn nghiêm, trong khoảnh khắc đổ nát.

“Không! Không! Ta Võ Hồn mới là Thái Huyền mộ kiếm, ta mới là Nhân Hoàng con trai, chí cao vô thượng người số một!”

Dương Vô Tâm búi tóc tản ra, khoác ở phía sau, chỉ cảm thấy người của toàn thế giới đều đang ngó chừng hắn, đều đang giễu cợt hắn.

Dương Vô Tâm đột nhiên rút lên bên người một thanh Thánh khí kiếm, liền vọt tới, quát: “Ta muốn giết ngươi! Ngươi cướp đi ta tất cả! Ta muốn giết ngươi!”

Dương Thanh Huyền một thân Huyết Y, lẫm liệt mà đứng.

Tiện tay trảo một cái, một toà kiếm mộ phần nháy mắt phá nát, một điểm hàn mang phóng lên trời, bay vào trong tay hắn, hóa thành trường kiếm.

Mênh mông Thái Huyền kiếm ý tự trong kiếm hồn khuếch tán ra, thân kiếm vào đúng lúc này, càng bắt đầu có ngưng thực dấu hiệu.

Dương Thanh Huyền nhìn vọt tới Dương Vô Tâm, nội tâm vô cùng bình tĩnh, nhìn chăm chú kiếm trong tay, chậm rãi nói rằng: “Ta rốt cuộc hiểu rõ Thái Huyền mộ kiếm hàm nghĩa, ở đây không chỉ có nhét vào vạn ngàn Kiếm Hồn, hơn nữa ở kiếm ý diễn biến hạ, có thể tự mình chữa trị a!”

“Coong!”

Dương Thanh Huyền trường kiếm trong tay, đột nhiên khoách tán ra lăng liệt hàn quang, từng vòng khuấy động đi ra ngoài.

Bốn phía kiếm trong mộ, Kiếm Hồn chịu đến bị nhiễm, kiếm khí xông lên tận trời.

“Kiếm của ta, xảy ra chuyện gì?!”

Bốn phía lôi đài vang lên tảng lớn kinh hãi tiếng, vô số bảo kiếm đột nhiên bay ra, không bị võ giả khống chế, “Boong boong boong” toàn bộ xuyên ở trên lôi đài, vạn kiếm thần phục.

Kỳ thực, thần phục lại nào chỉ là kiếm?

Phía dưới lôi đài, mấy trăm ngàn người Võ Hồn, đều đang này mộ kiếm trên mặt đất, đều bị trấn áp!

Trong hư không, Thi Diễn cười khổ nói: “Tiểu tử này, thật là đáng sợ!”

Vu Hiền cùng Vu Sơn đều là mặt lộ vẻ trầm trọng vẻ, lần thứ nhất cảm nhận được chí cường Võ Hồn sức mạnh.

Chỉ có Lộ Nhất Phàm cùng Tử Diều Hâu, chỗ mi tâm hồn quang lấp lóe, chống đỡ mộ kiếm lực lượng.

Lam Ngưng Hư ánh mắt lấp lóe, bắn ra từng đạo từng đạo tinh mang.

Mấy trăm ngàn con mắt, hoàn toàn hoảng sợ nhìn cái kia trên võ đài, bị ngàn tỉ kiếm khí vòng quanh kiếm chủ nhân.

“Ồ?”

Liền ở trường kiếm trong tay tự mình chữa trị phía sau, Dương Thanh Huyền kinh ngạc một tiếng, trong tay này kiếm hắn đã từng thấy.

Kiếm dài ba thước, rộng bằng hai đốt ngón tay độ, toàn thân thông suốt lăng liệt, ở phần đuôi khắc “Chém yêu” hai chữ, như rồng bay phượng múa. Mà ở trên thân kiếm, càng là có một chuyến lưu vân chữ nhỏ: Ngàn năm Phong Vân tận trả nở nụ cười!

“Hóa ra là năm đó đã từng chém giết quá Tả Tuấn kiếm.”

“Được lắm ngàn năm Phong Vân tận trả nở nụ cười, này kiếm chủ nhân là thế nào một loại tuyệt đời phong thái?”

Dương Thanh Huyền khen ngợi một phen, liền giơ lên kiếm đến, lạnh lẽo kiếm chiếu sáng diệu bát phương, “Ta liền dùng kiếm này, đem ngươi chém xuống bụi trần.”

Dương Thanh Huyền mắt sáng lên, một đạo kiếm ý trong khoảnh khắc đem Dương Vô Tâm khóa chặt, một kiếm vung vẩy đi qua.

“Xì!”

Kiếm quang ở trên không bên trong lóe lên, không có bất kỳ đẹp đẽ, chỉ là một đạo luyện không ngang trời.

Kỳ thực giờ khắc này, trong thiên địa bất kỳ nguyên tố, không có gì không thể làm kiếm.

“Oành!”

Luyện không chém ở Dương Vô Tâm trước người, đem bảo kiếm trong tay của hắn đánh bay, kiếm khí không giảm phách trên người hắn.

Dương Vô Tâm phun ra ngụm máu lớn, cả người giống như diều đứt dây, bay ra ngoài.

Bên trong đất trời hoàn toàn yên tĩnh.

Tất cả mọi người biết, Dương Vô Tâm xong đời, chiêu kiếm này chân chính đưa hắn chém xuống bụi trần.

Nhưng mà, trước mắt tất cả những thứ này, đến cùng là chuyện gì xảy ra?!

Mấy trăm ngàn con mắt bên trong, hoàn toàn tràn đầy khiếp sợ, thậm chí là một vẻ hoảng sợ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1420: Lấy Mạng Đổi Mạng, Trăm Năm Khổ Tu

Từ Uy Long con ngươi đột nhiên co, nhìn chằm chằm cái kia thăm thẳm lục kiếm, không rõ cảm thấy không ổn.

Dương Thanh Huyền tay trái bấm quyết, đem Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ thu hồi, trong khoảnh khắc, kết giới một diệt, vô biên ma khí oanh kích đi vào.

Dương Thanh Huyền không lùi không tránh, thậm chí đều không chống đối, trực tiếp đi phía trước bước ra một bước, lấy huyết nhục thân tiến lên nghênh tiếp.

“Cái gì?!”

Từ Uy Long trong lòng kinh sợ, nguyên bản cần phải cao hứng hắn, nhưng không tên bên trong bắt đầu lo lắng.

Loại này cảm giác xấu, không thể nói được tại sao, là võ giả tu luyện tới trình độ nào đó sau, tự mình đối với Thiên Địa vạn vật diễn biến một loại dự cảm.

Vân Hải trên tất cả mọi người đều là đồng thời chấn động, thầm nói: “Hắn phải làm gì?!”

“Ầm!”

Nguyên bản đặt ở kết giới trên Vạn Lưu Quy Tông lực lượng, trong khoảnh khắc oanh trên người Dương Thanh Huyền, chấn động đến mức xanh khôi yển giáp bộc phát ra, ma khí không ngừng phun ra mở.

Dương Thanh Huyền phun mạnh một ngụm máu tươi, nhưng không lo được áp chế thương thế, thuận lợi chính là một kiếm, hướng về Từ Uy Long chém tới!

“Trường Hà Tiệm Lạc Hiểu Tinh Trầm!”

Màu xanh biếc kiếm quang, trong khoảnh khắc chém vỡ ngăm đen trời cao, vẽ ra một đạo như sao rơi kiếm ảnh.

Vô số đầy sao tiêu ẩn, như trước tờ mờ sáng tối tăm nhất lúc, làm người cực kỳ ngột ngạt.

Dương Thanh Huyền vung kiếm bên dưới, bách quỷ dữ tợn, thậm chí Quỷ Tôn bóng mờ biến ảo ra đến, nhưng cũng nhắm chặt hai mắt, vẫn chưa ngưng tụ.

“Ầm!”

Kiếm thế bổ vào Từ Uy Long ma thân trên, phá vỡ ma phòng, một đường chém xuống đến, phát sinh “Rầm rầm rầm” tiếng kim loại va chạm.

Từ Uy Long trên người ma lân từng khối từng khối nổ tung, kèm theo lượng lớn ma huyết bắn mạnh - đi ra, vô số tiểu quỷ hi hi ha ha, từ trên mũi kiếm bay xuống, chui vào những vết thương kia trong miệng.

“A!”

Từ Uy Long bị kiếm chém bị đau, nhe răng trợn mắt kêu thảm một tiếng, sau đó liền lùi mấy bước.

Dương Thanh Huyền chùi miệng giác huyết, lại cầm kiếm đi lên.

Từ Uy Long hoảng sợ nói: “Ngươi điên rồi!”

“Điên?” Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, nói: “Ta không điên, nhưng ngươi chẳng mấy chốc sẽ điên rồi. Thời khắc này ta so với bất cứ lúc nào đều phải tỉnh táo. Muốn giết ngươi, chỉ có giết chết Từ Uy Long thân thể. Mà giết chết Từ Uy Long, biện pháp tốt nhất chính là lấy mạng đổi mạng!"

Nói, hoàn toàn không để ý nội thương, giơ tay lên, lại là một kiếm ở trên không bên trong súc thế.

Hàn quang lạnh lẽo bên dưới, trên thân kiếm bách quỷ hiện ra, dữ tợn khủng bố.

Bốn phía mộ kiếm bên trong, đồng thời bùng nổ ra kiếm thanh âm tiếng rung, như là vô số mộ phần người, cùng bách quỷ hình thành nào đó loại cộng hưởng.

Từ Uy Long vừa giận vừa sợ, tê thanh nói: "Lấy mạng đổi mạng, ta ngược lại muốn xem xem mạng ngươi lớn bao nhiêu, dám theo ta đổi!"

Nói, bóng người một hồi bùng lên, liền thuấn di đến Dương Thanh Huyền phía sau, giơ tay lên, lại là một chiêu Vạn Lưu Quy Tông đập xuống.

Chỉ bất quá lần này sức mạnh, tăng lên tới Cực Đạo hậu kỳ!

Đột nhiên, Từ Uy Long đỏ thắm con ngươi đột nhiên co rụt lại, trên người bị Bách Quỷ Dạ Hành chém phá địa phương, không ngừng có xé rách cùng tê dại cảm giác, càng có tiểu quỷ ở trong người lặn trong nước, phá hư thân thể.

Hơn nữa chính mình đem sức mạnh tăng lên đến cực điểm đạo hậu kỳ sau, thân thể càng thêm bắt đầu không chịu nổi, thương thế có tiến một bước mở rộng dấu hiệu.

Dương Thanh Huyền sở dĩ lựa chọn Bách Quỷ Dạ Hành, chính là vừa ý nó đáng sợ kia năng lực phá hoại, gấp mấy lần ở cái khác thần kiếm.

Từ Uy Long lạnh giọng nói: “Mấy trăm năm qua, đứng ở ta đối lập mặt người, toàn bộ cũng đã vạn kiếp bất phục, ngươi cũng tuyệt không ngoại lệ!”

Nói, chưởng xu thế không giảm, trái lại tăng cường mấy phần.

Dương Thanh Huyền đột nhiên xoay người, cười lạnh nói: “Đem ngươi giết, không phải không ở đối lập mỳ sao.”

Cười nhạo bên dưới, đón cái kia ma uy, vẫn như cũ không trốn không né, đem toàn bộ lực lượng rót vào bên trong kiếm, bách quỷ ở quanh thân hiện ra, hình thành một mảnh kiếm ý kết giới.

“Ầm!”

Từ Uy Long một chưởng xuyên thấu uy nghiêm đáng sợ quỷ khí, nghiễm nhiên đập xuống.

Xanh khôi yển giáp nháy mắt bộc phát ra, nhưng bất quá ngăn cản chớp mắt, liền linh thạch toàn bộ, bị ma chưởng đập ở trước ngực.

Trong chớp mắt này, Dương Thanh Huyền trên thân thể minh khắc Thập Tuyệt Trận, đồng thời kích thích ra, cắn giết cái kia cuồn cuộn ngất trời ma uy.

Đồng thời trong cùng một lúc, Dương Thanh Huyền kiếm vung chém đi ra ngoài.

Kiếm thế hung hăng phách trên người Từ Uy Long.

“Ầm ầm!”

Hai người đều là các bên trong một chiêu, đều là phun ra một ngụm máu đến, từng người bay ngược.

Dương Thanh Huyền hung hăng ngã xuống đất, mặc dù có xanh khôi yển giáp cùng Thập Tuyệt Trận bảo vệ, nhưng vẫn như cũ bị Từ Uy Long một chưởng chấn thương nội phủ, còn có tảng lớn ma khí vào cơ thể, hủ thực thân thể.

Mà Từ Uy Long nhưng là ở trên lôi đài không ngừng lùi lại, trong miệng phát sinh như dã thú gào thét.

Vai trái của hắn cơ hồ bị Bách Quỷ Dạ Hành hoàn toàn chém mở, một cái sâu đậm kiếm thương từ vai giáp nơi lái đến lồng ngực. Mảng lớn ma huyết không ngừng phun trào ra đến.

Đồng thời vết thương địa phương, hiện ra tảng lớn lục mang, đem huyết dịch cũng nhuộm thành màu xanh lục.

Trong vết thương rất nhanh liền truyền đến bách quỷ nô đùa cùng khóc thét tiếng, rung động tâm thần.

Thậm chí từ vết thương kia bên trong, duỗi ra một đôi quỷ thủ, liều mạng xé ra Từ Uy Long miệng vết thương, dò ra một cái quỷ tiểu quỷ đầu đến, nhìn Từ Uy Long, trong miệng phát sinh “Ha ha” thanh âm.

“Chi!”

Toàn bộ Vân Hải bên trên, hẳn là kinh hãi đến biến sắc, từng cái từng cái hoảng sợ không thôi.

Bọn họ nơi nào thấy qua như vậy cảnh tượng đáng sợ?

Chung Hiệt cũng dại ra ở, Dương Thanh Huyền mấy chiêu công kích, hắn nơi nào còn có thể không hiểu, nguyên lai mình vẫn đã sai lầm rồi.

“A!”

Từ Uy Long thống khổ kêu to, khuôn mặt trở nên khó có thể dùng lời diễn tả được trắng xám, đại viên mồ hôi lạnh từ đầu trán lăn xuống.

Tiểu quỷ kia nghĩ muốn toàn bộ thân hình đều bò ra ngoài, đem Từ Uy Long vai trái hoàn toàn xé ra.

“Chỉ là tiểu quỷ, có thể làm khó dễ được ta, đi chết đi!”

Từ Uy Long nổi giận gầm lên một tiếng, tay phải năm ngón tay vồ lấy, liền xuyên - vào tiểu quỷ kia trán, dùng sức một trảo, liền đem nổ tung.

Tiểu quỷ kêu thảm một tiếng, nhưng cũng chưa hoàn toàn tản đi, nổ tung mảnh vỡ, càng hóa thành từng con từng con càng ít quỷ quái, lần thứ hai xuyên vào bên trong cơ thể.

Từ Uy Long hoàn toàn biến sắc, nhưng hắn dù sao cũng là Lục Vũ Khôi, mười Cường chưởng môn, thiên hạ bá chủ, nháy mắt liền bình tĩnh lại.

Đột nhiên vận chuyển chân nguyên, mạnh mẽ đem cánh tay trái hoàn toàn chấn động đoạn, “Rầm rầm rầm” nổ tung ra, liên quan bên trong tiểu quỷ cùng nhau nổ nát tan.

Lại sau đó giơ tay bấm quyết, xúc động trong cơ thể ma hỏa, thiêu đốt âm quỷ, chỉ có điều khí thế trên người, đã rơi xuống đến cực điểm điểm.

Dương Thanh Huyền giãy dụa từ trên mặt đất đứng lên, lại phun ra mấy miệng huyết, từng viên đan dược hướng về trong bụng nuốt.

Sau đó sẽ bước mở bộ pháp, từng bước một hướng về Từ Uy Long đi đến.

Bách Quỷ Dạ Hành nhấc trong tay, tản ra thản nhiên ý lạnh, lục mang như quang, lượn quanh ở trên thân kiếm, theo Dương Thanh Huyền bộ pháp, một điểm điểm khuếch tán mở.

Huy hoàng trong đại điện, Lục Vũ Khôi sắc mặt hết sức khó coi, nằm mơ cũng không nghĩ tới Dương Thanh Huyền có thể đem hắn ba thi đẩy vào như vậy tuyệt cảnh.

Tựa hồ rơi xuống rất lớn quyết tâm, Lục Vũ Khôi trong tay quyết ấn biến đổi, hóa từng cái từng cái đạo văn, diễn hóa ra rộng lớn sức mạnh to lớn, sau đó đi vào hư không.

To lớn Thủy Tinh trước, Dương Vân Kính lẳng lặng nhìn, trong mắt không có bất kỳ sóng lớn, chỉ là trong lòng sinh ra ý nghĩ, đột nhiên nói rằng: “Ngươi thật cam lòng? Này chiêu xuất thủ, sợ là muốn tiêu tốn ngươi trăm năm khổ tu chứ?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1421: Dồn Vào Tử Địa, Cuối Cùng Một Chiêu

Lục Vũ Khôi lạnh giọng nói: “Đã không có biện pháp, người này trưởng thành quá mức đáng sợ. Như là không thể ở chỗ này đem chém giết, tương lai càng không cách nào thu thập. Vì lẽ đó ta hạ quyết tâm, liều mạng bị Thiên Đạo phản phệ, cũng phải đem người này giết!”

Dương Vân Kính nói: “Trên thực tế, muốn giết hắn cơ hội rất nhiều. Chờ hắn tìm hiểu Thiên Địa song bảng thời điểm, chính là cuối cùng giờ chết.”

Lục Vũ Khôi nói: “Vạn nhất hắn không đến tìm hiểu đây? Ta cũng không dám đánh cược, nếu như luận võ kết thúc, người này liền biến mất rồi, chuyện đó đối với ngươi ta mà nói, không thể nghi ngờ là ác mộng a! Ta đã quyết định quyết tâm, nhất định phải đem hủy diệt!”

Dương Vân Kính gật đầu nói: “Ngươi đã cố chấp như vậy, cái kia ta cũng không cản ngươi.”

Lục Vũ Khôi nhắm hai mắt lại, không ngừng bấm quyết đánh vào hư không.

Mà trên Vân Hư cổ chiến đài, Dương Thanh Huyền từng bước một tiến về phía trước đi đến, mỗi một bước đều đạp ra một đạo vết máu, mà chỗ mi tâm Võ Hồn Ấn càng ngày càng lóe sáng, chính là ở tụ tập lực lượng dấu hiệu.

Đồng thời bốn phía mộ kiếm bên trong, không ngừng có Kiếm Hồn xé rách phần mộ mà ra, kiếm quang ngút trời, lượn quanh ở bầu trời lượn vòng.

Toàn bộ trong mây, mọi âm thanh yên tĩnh, hết thảy võ giả thậm chí đều khẩn trương đóng chặt hô hấp.

“Lão đại! Nhất định phải thắng a!”

Phan Hải Tinh đột nhiên hét lớn một tiếng, phá vỡ này vắng lặng.

Nhất thời Vân Hải trên bắt đầu rối loạn lên, các loại âm thanh tụ lại, hình thành hò hét.

“Dương Thanh Huyền, cố lên a!”

“Đánh bại hắn! Quyết không thể để dị tộc đoạt được số một!”

“Nhất định phải thắng a, Dương Thanh Huyền!”

Tiếng gầm một trận vượt qua một trận, Dương Thanh Huyền bước chân ngừng hạ, phảng phất nghe thấy được mọi người hò hét, sau đó lại giơ chân lên, tiếp tục tiến lên.

Trong hư không, Tử Diều Hâu lấy tay che miệng lại, tựa hồ không dám nhìn, nước mắt chảy xuôi hạ xuống, ô tiếng nói: “Thanh Huyền ca ca, nhất định phải thắng a!”

Vũ Ảnh đám người, không khỏi là khẩn trương đứng ở bốn phía, hai tay nắm quyền.

“Tiểu tử này, rất được lòng người a.”

Mặt khác một chỗ trong hư không, Trương Tam nhẹ nhàng nở nụ cười, trong tròng mắt ánh sáng lấp lóe.

Nguyệt Hồn hai tay ôm ngực, lạnh lùng nhìn: “Đắc nhân tâm thì lại làm sao? Cuối cùng còn không phải là chết? Ta thực sự không nhìn ra sinh cơ của hắn ở đâu.”

Trương Tam không được gật đầu nói: “Ân cái kia, vật này là Lục Vũ Khôi ba thi, nếu như nếu cần, Lục Vũ Khôi có thể trực tiếp cách không đem Giới Vương sức mạnh truyền tới. Tuy rằng này ba thi khẳng định cũng phải treo, Lục Vũ Khôi tự thân cũng phải tiêu hao khoảng trăm năm đạo hạnh. Nhưng nếu là rơi xuống phải giết quyết tâm, Dương Thanh Huyền vẫn là không cách nào may mắn thoát khỏi a. Chỉ là như vậy vừa đến, lần này Thương Khung luận võ đệ nhất đệ nhị đều treo, thứ ba Chung Hiệt thu được đệ nhất. Chà chà, tứ cường bên trong, ba cái xong đời, thực sự là có ý tứ chứ. Hơn nữa trực tiếp bị dị tộc đoạt được số một, nhàn nhạt chuyện này, cũng đủ để chấn động thiên hạ đi.”

Nguyệt Hồn im lặng không lên tiếng, hiển nhiên hết sức tán đồng Trương Tam.

Kim khuyết ngọc lâu trên, có Nhân tộc cao tầng không khỏi là sắc mặt căng thẳng.

Bọn họ tức không hy vọng có Dương Thanh Huyền cường đại như vậy Nhân tộc sinh ra, lại không thể trơ mắt nhìn dị tộc cướp đoạt đệ nhất.

Vì lẽ đó ngoại trừ Mao gia chờ số ít gia tộc ở ngoài, từng cái từng cái nội tâm cực kỳ phức tạp.

Trong hư không, Thi Diễn trầm giọng nói: “Chuẩn bị sẵn sàng, coi như phá hoại luận võ quy tắc, cũng phải đem Dương Thanh Huyền cứu được!”

Vu Hiền nhíu mày lại, nhìn nữ nhi mình một chút, gật gật đầu.

Đúng lúc này, Từ Uy Long đột nhiên di chuyển, trong tay quyết ấn biến đổi, trên người ma hỏa từ từ tắt.

Trong cơ thể tiểu quỷ bị đốt cháy hết sạch, nhưng khí thế của cả người cũng thuận theo rơi xuống cực điểm, bắp thịt hoàn toàn uể oải xuống, trở nên gầy trơ cả xương, đã không phải là Ma tộc, mà là ma quỷ.

Nhưng trong tròng mắt hồng mang, nhưng ngược lại càng ngày càng óng ánh ánh sáng.

Dương Thanh Huyền dừng bước chân lại, tựa hồ trong lòng sinh ra ý nghĩ, đem trường kiếm trong tay giơ lên, kiếm chỉ phía trước.

Trong khoảnh khắc, vô số mộ kiếm ở bốn mặt mở ra, kiếm khí ngút trời.

Từng đạo từng đạo ánh kiếm bay vào trời cao, trên Vân Hư cổ chiến đài bay lượn, hình thành vạn kiếm chiếu khắp dị tượng.

Nhưng vào lúc này, mấy trăm ngàn võ giả, lại cũng Vô Tâm áp chế bội kiếm của mình, đều là lớn tiếng hô lớn: “Dương Thanh Huyền! Dương Thanh Huyền!”, “Nhất định phải thắng a!”

Vân Hải trên bay ra vô số kiếm quang, bị hút vào cái kia Kiếm Vân bên trong, lại như mưa rơi xuống, dồn dập xuyên - vào Vân Hư cổ chiến đài trên, khoách tán ra lạnh lẽo kiếm ý.

Bách Quỷ Dạ Hành trên Quỷ Tôn bóng người, ngồi xếp bằng hư không, ở hư thực biến hóa.

Từ Uy Long ánh mắt lóe lên, giơ tay lên, trong phút chốc phong vân dũng động, bên trong đất trời hóa ra to lớn chân ma bóng mờ, hai tay quyết ấn.

Lại này mộ kiếm bên trong không gian, mạnh mẽ chống đỡ ra một đạo ma quang kết giới, rất nhiều đem này mộ kiếm thiên địa xé rách tư thế!

Dương Thanh Huyền sắc mặt chợt biến, lập tức cảm ứng được Từ Uy Long biến hóa trên người, chân nguyên từ Không Pháp cảnh bắt đầu không ngừng tăng lên, đến cực điểm Đạo cảnh sau, Từ Uy Long đưa tay thả xuống, bấm quyết ngưng chưởng, vẫn là Vạn Lưu Quy Tông.

Chỉ có điều trong cơ thể tu vi biến hóa, vẫn chưa đình chỉ, vẫn còn ở đi lên tăng vọt.

“Cuối cùng một chiêu, có thể dám cùng ta đổi mệnh?”

Từ Uy Long bên trong cặp mắt nổ bắn ra ánh sáng lạnh lẽo, trực thấu Dương Thanh Huyền trong cơ thể, phải đem tên yêu nghiệt này trong ngoài toàn bộ nhìn thấu.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, nói: “Ngươi đã là đem người chết, ta vì sao phải đổi với ngươi mệnh? Còn nữa, ngươi này người không ra người, quỷ không ra quỷ đồ vật, có tư cách gì cùng ta đổi mệnh? Muốn giết ta, này là con rối còn chưa đủ, chí ít bản tôn lăn ra đây đi!”

Từ Uy Long hừ lạnh nói: “Có nguyện ý không đổi, đã không đến lượt ngươi.”

Hắn trên người uy năng còn đang liều mạng tăng lên, toàn bộ mộ kiếm thế giới bị xé ra cái khe lớn, vạn kiếm lượn quanh ở ma khí bốn phía bay lượn, chấm dứt đời kiếm ý chống chọi ma uy.

“Cực Đạo hậu kỳ... Cực Đạo đại viên mãn... Khuy Chân sơ kỳ... Khuy Chân trung kỳ... Khuy Chân hậu kỳ... Khuy Chân đại viên mãn... Giới Vương cảnh!”

“Ầm ầm!”

Từ Uy Long trên người sức mạnh nháy mắt tăng lên dữ dội đến Giới Vương, lại cũng không tăng lên được nữa, bởi vì toàn bộ thân thể đã bắt đầu đổ nát.

Nhưng này khả năng hủy thiên diệt địa, nhưng là uy thế toàn trường.

Tất cả mọi người đều cảm giác được không đúng, đó là một loại thẳng vào tâm thần chấn động, phảng phất đại đạo hành không, hoành đặt ở mỗi người trong lòng.

“Xảy ra chuyện gì? Cái cảm giác này... Làm sao sẽ đáng sợ như thế?!”

Vân Hải trên một mảnh thanh âm hoảng sợ, mấy trăm ngàn người, càng không nhịn được lui về phía sau đi.

Bốn phía lôi đài, tám Thiên Quân càng là hoàn toàn biến sắc, đồng thời kinh hô: “Giới Vương?!”

Đùa gì thế, Thương Khung luận võ bên trong, làm sao có khả năng sẽ xuất hiện Giới Vương?!

Động Chân con ngươi đột nhiên co, ánh mắt lóe lên ngạc nhiên cùng vẻ giằng co.

Vào lúc này, coi như là kẻ ngu si cũng biết có vấn đề.

Nhưng Từ Uy Long một chưởng, đã súc thế tới được đỉnh phong, cuồng kích mà xuống!

“Một đòn cuối cùng, kết thúc tất cả những thứ này, Vạn Lưu Quy Tông!”

“Ầm ầm!”

Vạn kiếm ở một chưởng này dưới toàn bộ đổ nát, toàn bộ mộ kiếm đại địa hoàn toàn bị ma khí gió lốc xé rách, chưởng pháp phá núi đoạn hải, phá nát càn khôn mà đến!

Xuyên trên Vân Hư cổ chiến đài vô số bội kiếm, cũng trong lúc đó phát sinh rung động rên rỉ, “Rầm rầm rầm” tảng lớn bạo nổ mở.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1422: Đường Dưới Chân, Không Thể Ngăn Cản!

Dương Thanh Huyền bóng người hơi ngưng lại, nhất thời bị to lớn uy thế bao lấy, thậm chí có chút không đứng được, vội vàng dùng mũi kiếm chỉa xuống đất, đem thân thể đứng vững.

Từ Uy Long một chưởng kia, vẫn còn ở ngoài mười mấy trượng, cũng đã cảm nhận được hủy thiên diệt địa uy năng, để Dương Thanh Huyền khó hơn nữa đi tới nửa bước.

Vân Hư cổ chiến đài trên, không chỉ có vạn kiếm đổ nát, liền ngay cả cổ chiến đài tự thân, cũng từng cục than sụp xuống, hoặc bị hất bay mà lên, hóa thành bột mịn.

Toàn bộ thiên địa càn khôn, đều đang một chưởng này hạ, rơi vào hắc ám.

Trấn thủ lôi đài tám vị Thiên Quân, từng cái từng cái tê cả da đầu, hai tay nhanh chóng bấm quyết, đánh vào trong kết giới.

Tám tầng ánh sáng dính hợp lại cùng nhau, đem phòng ngự phạm vi nháy mắt mở rộng, Vân Hải trên mọi người, lúc này mới hơi hơi trấn định chút, nhưng vẫn như cũ từng cái từng cái mặt lộ vẻ sợ hãi.

Động Chân tâm tư vạn phần phức tạp, ở một chưởng này bao phủ xuống, hắn càng trực tiếp nghĩ tới Thương Khung luận võ kết cục.

Dương Thanh Huyền chắc chắn phải chết, Từ Uy Long thân thể đổ nát, nhìn dáng dấp cuối cùng cũng chết. Cứ như vậy, cũng chỉ có thứ ba Chung Hiệt thành là thứ nhất, hơn nữa còn là dị tộc.

Chính mình chủ trì khóa này Thương Khung luận võ, sợ là tự thứ hai đời Nhân Hoàng tới nay, bi thảm nhất một lần, chắc chắn lấy khuất nhục hình thức ghi vào Nhân tộc sử sách.

Động Chân nội tâm cực kỳ cay đắng.

Huy hoàng trong đại điện, Lục Vũ Khôi sắc mặt dữ tợn, to lớn mồ hôi hột từ hai tóc mai trên lăn xuống, mặc dù hắn là Giới Vương, được này việc nghịch thiên, cũng muốn thừa nhận Thiên Đạo quy tắc trấn áp cùng phản phệ.

“Giới Vương à...”

Dương Thanh Huyền hai mắt ngưng lại, vào đúng lúc này, nội tâm hắn trái lại trở nên cực kỳ yên tĩnh.

Giây phút sống chết, các loại qua lại, như một vài bức bức tranh, trong đầu về phóng.

Vô số qua lại, vô số sống còn, từ trăm ngàn kiếp nạn bên trong trăn trở mà đến, đánh bại từng cái từng cái thiên tài, từ cấp thấp vị diện đi tới đây, bằng vào chính là một luồng vĩnh cửu không chịu thua, vĩnh cửu không buông tha đạo tâm.

Ở này võ trên đường, nhịp bước dưới chân, chưa bao giờ dừng lại.

Đi qua không có, hiện tại cũng không có, tương lai cũng không sẽ có.

Dương Thanh Huyền giơ chân lên, đón cái kia Giới Vương một chưởng, lần thứ hai tiến lên.

“Ta đường dưới chân, ai cũng không thể ngăn cản, Giới Vương cũng không được!”

Bách Quỷ Dạ Hành trên mặt đất trên kéo lên tiếng cùng đốm lửa, đột nhiên nhấc lên khỏi mặt đất.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, một kiếm chém ra, quát lên: “Đi ra đi, Quỷ Tôn!”

“Xì!”

Kiếm quang như cầu vồng, xẹt qua này ma uy đung đưa trời cao, phảng phất một tiếng sấm mùa xuân, muốn tỉnh lại này tối tăm đại địa.

Trên thân kiếm Quỷ Tôn bóng mờ, bỗng nhiên ngưng tụ, đột nhiên mở hai mắt ra, cùng thân kiếm hợp nhất, hai tay nhanh chóng quyết ấn đánh ra, hướng về một chưởng kia nghênh đón!

Dương Thanh Huyền bốn phía, cái kia Hủy Thiên đất diệt áp lực suy giảm, một luồng âm u quỷ khí tùy theo bạo phát, hóa thành một cái hùng vĩ quỷ phù, cùng Vạn Lưu Quy Tông đụng vào nhau!

“Ầm ầm!”

Sức mạnh đáng sợ bao phủ ra, muốn vỡ bờ thiên địa.

Mấy trăm ngàn đôi hoảng sợ trong con ngươi, chỉ thấy Vân Hư cổ chiến đài trên, một vệt màu xanh biếc kiếm quang xông lên tận trời, không ngừng mở rộng, phải đem này ma uy cuồn cuộn đen kịt thế giới chém mở!

Cùng lúc đó, vạn kiếm lần thứ hai đua tiếng!

Từng toà từng toà kiếm mộ phần mộ phá mở, kiếm khí ngút trời, như vạn cổ đêm trường bên trong ngôi sao, đầy trời điểm điểm lấp loé, sau đó tụ hợp vào cái kia một đạo quỷ kiếm trong đó.

“Ầm ầm!”

Từ Uy Long Giới Vương cảnh một chưởng, càng bị chiêu kiếm này hoàn toàn cản lại!

Kiếm khí sáng quắc hướng về Cửu Tiêu, tự Dương Thanh Huyền trong tay khuếch tán bay lên, rọi sáng trời đất sáng sủa thế này!

“Cái gì!!”

Vân Hải bên trên, hư không bên trong, hết thảy phóng ở này Vân Hư cổ chiến đài trên ánh mắt, không khỏi hoảng sợ thất sắc.

“Đó là cái gì? Càng chặn lại rồi Giới Vương một chưởng!”

Quỷ Tôn trong đôi mắt quỷ hỏa từ từ, bắn ra màu xanh lục u quang, lộ ra vô tận tàn nhẫn cùng cười gằn, nhìn chằm chằm đầy mặt kinh hãi Từ Uy Long, như muốn nhìn thấu sau lưng chủ nhân.

“Mới một sao Giới Vương chưởng lực, căn bản không hòa vốn tôn nhìn a! Liền để ta đem ngươi đẩy ra ngoài, nhìn này là ba thi phía sau chân thân, rốt cuộc là ai?!”

Quỷ Tôn hét lớn một tiếng, kèm theo Dương Thanh Huyền kiếm khí, xung kích về phía trước, một chưởng chụp vào Từ Uy Long trước ngực.

Ngàn vạn quỷ phù tự lòng bàn tay lượn vòng, nửa cái cánh tay trực tiếp thăm dò vào hư không, muốn bắt được thủ phạm thật phía sau màn!

“Phốc!” Huy hoàng trong đại điện, Lục Vũ Khôi đột nhiên phun ra một ngụm máu đến, hoảng sợ nói: “Nhân Hoàng đại nhân!”

Quỷ Tôn ở cắn nuốt ma đồ tàn hồn cùng Diêm Quân sau, vừa rồi khôi phục Giới Vương thực lực, nguyên bản không đáng sợ.

Nhưng Quỷ Tôn nhưng là có thêm thiên giới chi chủ lĩnh ngộ, mà Lục Vũ Khôi lại bị Thiên Đạo trấn áp, một thân sức mạnh lột thất thất bát bát, càng bị qua lại mà đến quỷ khí quanh quẩn ở.

Âm trầm sức mạnh, ở huy hoàng trong đại điện hóa thành một con bàn tay khổng lồ, chụp vào Lục Vũ Khôi, phải đem hắn xách đi qua.

Dương Vân Kính trong mắt hàn mang lóe lên, lạnh lùng nói: “Kiếm linh? Hừ!”

Hừ nhẹ bên dưới, liền tay phải nhấc một cái, một điểm kiếm khí tự đầu ngón tay bắn - ra, đánh vào cái kia trên bàn tay khổng lồ, nháy mắt đem Lục Vũ Khôi trên người hết thảy ràng buộc chém nát.

Đồng thời ánh kiếm không giảm, ở trên không bên trong đi vòng một vòng, liền theo Quỷ Tôn mà đến phương hướng chui qua lại.

“Oành!”

Vân Hư cổ chiến đài trên, một vệt ánh vàng tự Từ Uy Long trong cơ thể bắn ra, đánh trên người Quỷ Tôn, đem cả nửa người chém thành hai đoạn!

“A! Không tốt là Thái Huyền kiếm ý!”

Quỷ Tôn kêu thảm một tiếng, lại cũng gắn bó không được trạng thái, nháy mắt đổ nát, hóa thành điểm điểm linh quang, quay về bên trong kiếm.

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, không cần Quỷ Tôn kêu to, hắn cũng đã đã nhận ra kiếm ý này thân phận, so với mình từ Dương Vô Tâm cái kia lĩnh ngộ tới, không biết cao minh bao nhiêu lần.

Thiên hạ ngày nay, có thể sử dụng tới đáng sợ như vậy Thái

Huyền kiếm ý người, chỉ có một người!

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, một mảnh kim quang lấp loé, hướng về kiếm khí kia đánh tới phương hướng nhìn tới.

Chỉ thấy hư không sâu xa bên trong, một mảnh tối tăm vô quang, hoàn toàn thấy không rõ lắm.

Đồng thời Từ Uy Long thân thể ở bắt đầu đổ nát, cùng phía sau người kia liên hệ cũng bắt đầu bị chém gãy.

Dương Thanh Huyền nghĩ muốn bắt được người giật dây, sợ là đã không có có hi vọng.

Mà đúng lúc này, sắp tan vỡ Từ Uy Long đột nhiên hai mắt trợn trừng, một luồng đáng sợ hồng mang như biển, hóa thành lôi đình kích - bắn, nháy mắt nhảy vào Dương Thanh Huyền trong đầu!

“Đừng tưởng rằng chặn lại rồi bản tọa một chưởng, liền có mạng sống! Bản tọa muốn ngươi canh ba chết, ngươi liền sống không tới năm canh! Dù cho bại lộ thân phận, bản tọa hôm nay cũng phải đem ngươi chém giết tại chỗ!”

“Kinh Hồn Nhiếp Phách!”

Huy hoàng trong đại điện, Lục Vũ Khôi lần thứ hai phun ra một ngụm máu đến, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

Ở liên tiếp bị thương bên dưới, hắn mạnh mẽ thôi thúc bí thuật, ở Từ Uy Long thân thể còn chưa hoàn toàn tan vỡ trước, lại dùng một lần cuối cùng.

Từ Uy Long thân thể đã hoàn toàn hỏng mất, sắp hóa thành rác rưởi mảnh vụn, lại không chịu nổi bất kỳ lực lượng nào, Lục Vũ Khôi nắm lấy cuối cùng này một đường liên hệ, chặn đánh nát

Dương Thanh Huyền Linh Hải ý thức, đem đẩy vào vạn kiếp bất phục!

Lục Vũ Khôi hai tay của bên trong bấm ra một cái quái lạ phù văn, trong đồng tử sóng gợn khuếch tán, có vô số thật nhỏ phù văn lượn quanh ở xung quanh lượn vòng, chính là bụi gần mười lăng tấn công bằng tinh thần bí thuật Kinh Hồn Nhiếp Phách!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1423: Không Có Gì Lo Sợ, Vô Thượng Vinh Quang

“A!”

Dương Thanh Huyền vừa rồi cảm nhận được Từ Uy Long dị thường, đã bị một luồng cường tuyệt tinh thần lực nhảy vào đầu óc, xé rách thần thức!

Trong đầu nhất thời có như vạn châm đâm thủng, thất khổng bên trong một hồi thấm ra máu, khuôn mặt nháy mắt liền vặn vẹo đáng sợ.

“Ha ha, chết đi! Coi như ngươi thắng luận võ, cũng được phế nhân một cái! Ha ha ha ha!”

Từ Uy Long trong miệng âm thanh cũng thay đổi, cực kỳ giống Lục Vũ Khôi.

Toàn bộ Vân Hải bên trên, tất cả mọi người là ngạc nhiên cực kỳ, tất cả tất cả những thứ này, đều phát sinh ở tốc độ ánh sáng bên trong, hoàn toàn không phản ứng kịp.

Thi Diễn cùng Vu Hiền càng là hoàn toàn biến sắc, hai người chính phải ra tay, lại đột nhiên song song hơi ngưng lại, ngừng lại, giật mình nhìn.

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền mi tâm nơi lồi ra một quả cầu, một chiếc mắt nằm dọc trợn trừng ra, bắn ra một mảnh hắc mang.

Là ngọn lửa đen kịt, ở trên không bên trong nở rộ, tùy theo xoay tròn, liền đem cái kia tấn công bằng tinh thần đốt thành hư vô.

Đồng thời hỏa thế không giảm, nháy mắt liền hóa thành một đóa to lớn hắc hoa, đem Từ Uy Long nuốt chửng, đốt thành tro bụi.

Cùng lúc đó, huy hoàng trong đại điện, Lục Vũ Khôi đột nhiên “A!” Kêu thảm một tiếng, đột nhiên phun ra máu.

“A!”

Tiếng kêu thảm thiết kéo dài không dứt, Lục Vũ Khôi hai tay bưng đầu lâu, thất khổng bên trong máu tươi chảy ra, đặc biệt là trong đôi mắt hai hàng Huyết Lệ, mang theo vô cùng căm hận cùng sợ hãi, nhìn tới làm người run rẩy.

Dương Vân Kính cả kinh nói: “Ngươi làm sao vậy?”

“Ám Dạ Chi Đồng! Là Ám Dạ Chi Đồng!”

Lục Vũ Khôi hí lên lực kiệt kêu, dường như chịu kích thích cực lớn, khua tay múa chân, đem tóc cũng bắt ngổn ngang.

Dương Vân Kính giơ tay lên, đánh ra một đạo quyết ấn, vỗ vào hắn trên gáy.

Lục Vũ Khôi cái kia điên điên thần thái, mới ức chế hạ xuống, dần dần khôi phục lại yên lặng.

Lục Vũ Khôi mang máu trong đôi mắt, tràn đầy sát ý vô tận, liều mạng cầm lấy Dương Vân Kính tay, tê thanh nói: “Nhất định phải giết hắn đi! Người này nhất định phải giết hắn đi! Bằng không hậu hoạn vô cùng a!”

Dương Vân Kính gật gật đầu, rút tay lại, vỗ xuống Lục Vũ Khôi bả vai, nói: “Ngươi cực khổ rồi, nghỉ ngơi thật tốt đi, còn dư lại liền giao cho ta.”

Lục Vũ Khôi trên mặt này mới khôi phục một ít khí huyết, gật đầu nói: “Ta thời khắc này trạng thái cực sai, thân thể bị Thiên Đạo quy tắc phản phệ, tinh thần lại bị Ám Dạ Chi Đồng xung kích, nguyên bản cần phải lập tức về bụi gần mười lăng bế quan. Nhưng Dương Thanh Huyền không chết, ta thực sự không an tâm. Ngươi giúp ta tìm một căn mật thất, ta liền ở lại Tinh Cung bên trong bế quan dưỡng thương, cho đến Dương Thanh Huyền chết rồi lại trở về!”

Dương Vân Kính nói: “Được. Trên thực tế, cũng không có gì đáng lo. Nhưng ngươi cố ý như vậy, vậy thì lưu lại nghỉ ngơi đi.”

Lục Vũ Khôi một điểm đầu, liền hai tay bấm quyết, cả người bóng người loáng một cái, liền biến mất ở bên trong cung điện.

Dương Vân Kính lặng lặng nhìn to lớn Thủy Tinh, trong con ngươi lập loè hào quang.

Lục Vũ Khôi sở dĩ sẽ thất bại, then chốt ở chỗ không cách nào tự mình động thủ, thông qua Từ Uy Long thân thể ra tay, liền chịu đến rất lớn ràng buộc.

Mà Dương Vân Kính thì không phải vậy, chỉ cần Dương Thanh Huyền đến tìm hiểu Thiên Địa song bảng, chính là có đến không về.

Dù cho Dương Thanh Huyền không đến tìm hiểu, chỉ cần mình khóa chặt hắn tọa độ, chờ Thương Khung luận võ vừa qua, liền có thể tự mình ra tay, đem xoá bỏ.

Thân là vùng thế giới này chúa tể, chấp chưởng đôi bảng, nếu muốn giết một tên chỉ là Đạo cảnh, căn bản cũng không ở lời hạ.

Dương Vân Kính lo lắng duy nhất, chính là Thái Huyền mộ kiếm bên trong bóng người kia.

Đúng lúc này, tĩnh mật đại điện bầu trời, đột nhiên lắc lư hạ, dần dần hiện ra một cái bóng mờ, toàn thân đều quấn ở bên trong hắc bào, đồng thời hư thực bất định, như là từ đằng xa hình chiếu mà tới.

“Ẩn tiên sinh, như thế nào?”

Dương Vân Kính vẫn chưa nhấc đầu, chỉ là nhàn nhạt hỏi.

Hư ảnh kia ánh mắt vẩn đục, cúi đầu xuống, trầm giọng nói: “Quả nhiên phát hiện một ít người thú vị, Đạo Ảnh đến bớt đi ba người, nhưng ta phỏng chừng, có lẽ còn không thôi.”

Dương Vân Kính lạnh lùng nói: “Những người này tất cả đều là không lợi lộc không dậy sớm, đột nhiên có ba người trở lên hội tụ ở này, tất nhiên là muốn gây chuyện.”

Ẩn tiên sinh trầm ngâm một chút, nói: “Có thể hay không chỉ là đến xem tỷ võ? Dù sao nơi này là mờ ảo Tinh Cung dưới Cửu Tiêu Thương Lan Hải, thậm chí có thể nói là Tinh Cung trấn áp phạm vi, liền ngay cả Vân Khí Áp Hư Lan đều có thể trực tiếp kéo dài đến đây, Đạo Ảnh người tuy nói không có đầu óc, nhưng cũng không trở thành như thế không có đầu óc chứ?”

Dương Vân Kính cười nói: “Ngươi nói đúng, những người này chính là như thế không có đầu óc, chuyện gì cũng dám làm, đều làm được. Ta ngược lại muốn xem xem, này vài con châu chấu, đến cùng ý muốn như thế nào, có thể nhảy nhót ra trò gian gì đến. Hiện nay phát hiện này vài tên Đạo Ảnh, cũng biết là cái nào mấy vị?”

Ẩn tiên sinh nói: “Tạm thời không biết.”

Dương Vân Kính nói: “Tốt, ngươi tiếp tục lưu ý quan sát, có bất cứ tin tức gì ngay lập tức báo lại ta. Này mười sáu người, bất kể là cái nào, đều là cực kỳ nhân vật khó giải quyết, không được khinh thường.”

Ẩn tiên sinh gật đầu nói: “Là.”

Nói, bóng người liền ẩn vào hư không, biến mất không còn tăm hơi.

Dương Vân Kính trầm ngâm chốc lát, tâm tư liền về đi qua, tiếp tục nhìn chằm chằm to lớn kia Thủy Tinh, nhìn Vân Hư cổ chiến đài trên Dương Thanh Huyền, lạnh lùng nói rằng: “Vạn Cổ Trường Không sao? Coi như ngươi thật sự tiềm tàng ở Thái Huyền ngày bên trong, bản tọa cũng không có gì lo sợ! Bây giờ thế giới này, đã không phải là ngươi thời đại!”

Dương Vân Kính trong mắt hàn mang lóe lên, phất một cái ống tay áo, liền xoay người mà đi.

Rất nhanh, huy hoàng trong đại điện, liền không có một bóng người, trở nên yên tĩnh cực kỳ.

...

Vân Hư cổ chiến đài trên, theo to lớn màu đen đốm lửa nuốt chửng Từ Uy Long, hết thảy ma uy nháy mắt không còn sót lại chút gì.

Dương Thanh Huyền chỗ mi tâm Ám Dạ Chi Đồng nhắm mắt lại, rụt trở về, lóe lên không gặp.

t❤ruyencuatui.vn

Thi Diễn cùng Vu Hiền đều là tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, nhìn nhau một cái, cười khổ một tiếng.

Cái này con rể tương lai, thủ đoạn, thực lực mạnh, đã đến mức độ khiến người nghe kinh hãi.

Liền ngay cả Giới Vương lực lượng, đều bị hắn hóa giải được.

Cho đến giờ khắc này, Vân Hải trên tất cả mọi người, mới từ từ phục hồi tinh thần lại, từng cái từng cái từ dại ra biến thành mừng như điên, hét lớn: “Dương Thanh Huyền! Số một! Dương Thanh Huyền! Số một!”

Âm thanh một đợt cao hơn một đợt, ở toàn bộ Cửu Tiêu Thương Lan Hải trên khuấy động, vang vọng đất trời.

Trận chiến này, chẳng mấy chốc sẽ truyền khắp thiên hạ.

Dương Thanh Huyền uy vọng, tự bắn giết Cổ Diệu sau, lần thứ hai Đăng Phong đến cực điểm, trở thành vạn chúng chúc mục trẻ tuổi người số một!

Thi Ngọc Nhan, Vu Khinh Nguyệt, Tử Diều Hâu, Phan Hải Tinh đám người, rốt cục lộ ra nụ cười.

Tranh đấu thiên hạ, tất cả đều kết thúc.

Đặc biệt là Vu Khinh Nguyệt, nội tâm vô cùng ngọt ngào, trong ánh mắt thỉnh thoảng xẹt qua e thẹn.

Hoa Thanh nhìn trên võ đài cái kia lẫm liệt thân ảnh, kích động không nhịn được rơi lệ, nói: “Tỷ tỷ, hắn rốt cục đăng lên thiên không, trở thành ngôi sao kia như thế nam nhân.”

Hoa Linh nắm bàn tay của muội muội, tương tự kích động khó có thể tự tin.

Vô số hoan hô, vô số tán dương, vô số hâm mộ ánh mắt, đều hội tụ ở Dương Thanh Huyền trên người.

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu đến, đón Cửu Tiêu trên chiếu rọi xuống tới ánh sáng mặt trời, rốt cục lộ ra vẻ mỉm cười.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1424: Tương Lai Thiên Hạ? Lương Duyên Vĩnh Kết

Này tất cả tán dương, vinh quang, ước ao, đều không phải là Dương Thanh Huyền muốn.

Dương Thanh Huyền muốn, chỉ là người chính mình yêu.

Động Chân nội tâm, không nói ra được phức tạp, tức hi vọng Dương Thanh Huyền chết, nhưng thấy hắn sống sót sau, lại là nặng nề thở phào nhẹ nhõm.

Một cái kẻ đáng ghét tiếp tục sống sót, dù sao cũng hơn bị Ma tộc đoạt được đệ nhất tốt.

Kẻ đáng ghét tiếp tục sống sót, tương lai có thể để hắn chết, còn nếu là bị Ma tộc thu được số một, vậy thì lại không cách nào sửa lại.

Động Chân bóng người lóe lên, liền bay xuống ở trên lôi đài, mặt mỉm cười, nói: “Chúc mừng ngươi, Dương Thanh Huyền.”

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn hắn, lễ phép trả lời: “Đa tạ.”

Động Chân gật gật đầu, liền nhìn chung quanh hướng về mênh mông Vân Hải, nâng hai tay lên đến, ý bảo yên lặng.

Cái kia vô số kích động tiếng reo hò, nháy mắt liền ngừng lại, lẳng lặng chờ chờ cái kia lịch sử tính một khắc.

Động Chân cao giọng nói: “Lần này Thương Khung luận võ tiến hành được hiện tại, đã toàn bộ kết thúc, kết quả mọi người cũng đều nhìn thấy, hiện tại ta tuyên bố, Dương Thanh Huyền vì là lần này Thương Khung luận võ đứng thứ nhất!”

“Rào!”

Vân Hải trên, không khỏi là vui mừng tiếng vỗ tay, “Dương Thanh Huyền! Dương Thanh Huyền!”

Tiếng gầm như biển, thẳng vào Cửu Tiêu, lần thứ hai vang vọng toàn bộ Vân Hải đại địa.

Kim khuyết ngọc lâu trên, thập cường hai mươi bốn nhà cao tầng đều sắc mặt bình tĩnh, không hề có một chút sắc mặt vui mừng, thậm chí có một tia ưu dung.

Đáng sợ như vậy tồn tại, tương lai nhất định là quát tháo Phong Vân, trấn áp một cái thời đại cường giả.

Mà bọn họ thân vì là Nhân tộc tầng cao nhất, đứng mũi chịu sào liền sẽ phải chịu xung kích.

Bởi vì đứng đầu tài nguyên chỉ có nhiều như vậy, bất kỳ một vị cường giả, hoặc là tông môn quật khởi, đều tất nhiên muốn cướp chiếm cùng đè ép những người khác tài nguyên.

Đây là vạn cổ không đổi định luật.

Cùng thanh uy rung trời Vân Hải so với, kim khuyết ngọc lâu trên nhưng là không có một tia âm thanh, đều tựa như thấy được tương lai thiên hạ tình thế hỗn loạn.

Mà Mao gia người, càng là khuôn mặt khó coi dường như tử thi như thế.

Trong hư không, Trương Tam trong đôi mắt bắn ra vẻ hưng phấn, vẻ rất là háo hức, hắc tiếng nói: “Muốn nóng người sao?”

Liệt Giai Phi than thở: “Lại có vẻ sốt sắng a, chuyện tiếp theo, bất luận có thành công hay không, đều đem sẽ trở thành khiếp sợ thiên hạ đại sự. Nếu là thật thành, ta thậm chí có chút không dám tưởng tượng, kế tiếp tương lai, sẽ là dạng gì.”

Nguyệt Hồn lạnh lùng nói: “Chuyện tương lai không quản được này rất nhiều, đi tốt đường dưới chân, mới là chính đạo.”

Vân Hư cổ chiến đài trên, Động Chân lặng lặng chờ cái kia tiếng hoan hô yếu hạ xuống, mới tiếp tục nói: “Tiếp đó, chính là cho đạt được hạng tuyển thủ các loại khen thưởng. Năm mươi người đứng đầu người, có thể thu được một lần Giới Vương chỉ điểm cơ hội. Ba mươi người đứng đầu người, có thể ngoài ngạch thu được một cái đỉnh cấp Thiên khí. Trước mười cường giả, ngoại trừ trở lên hai cái khen thưởng ở ngoài, còn có thể thu được Thiên Địa song bảng tìm hiểu cơ hội. Hiện tại, xin mời năm mươi vị trí đầu tuyển thủ, theo ta một đạo tiến về phía trước Tinh Cung đi.”

“Chậm đã!”

Đột nhiên một thanh âm vang lên, đem Động Chân cắt ngang.

Mấy bóng người tái hiện ra, rơi trên Vân Hư cổ chiến đài, chính là Thi Diễn cha con gái cùng Vu gia người.

Vu Hiền nói: “Thương Khung luận võ trước, bản tọa từng ưng thuận lời hứa, ai có thể đoạt được luận võ số một, chính là ta Vu gia rể hiền, ta đem đem tiểu nữ Khinh Nguyệt gả cho hắn. Bây giờ Dương Thanh Huyền làm xong rồi, đến đây, hắn chính là ta Vu Hiền con rể.”

Vu Khinh Nguyệt đứng ở một bên, trên mặt còn mang theo sợi vàng mặt nạ, nhưng cũng xấu hổ cổ đỏ chót.

Ngay ở trước mặt khắp thiên hạ người mặt gả hôn nhân, mặc nàng lại làm sao tự nhiên thật to, cũng là mặt đỏ tới mang tai, lúng ta lúng túng.

Nhưng một đôi mắt đẹp bên trong, nhưng là không nói hết ngọt ngào cùng vui mừng.

Vu Hiền nói: “Dương Thanh Huyền, ta giờ khắc này đem con gái gả cho ngươi, ngươi có thể đồng ý?”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, trực tiếp đi lên phía trước, đem Vu Khinh Nguyệt tay nắm trong tay, nói: “Khinh Nguyệt vốn là của ta, mặc kệ ngươi có thể không gả, trước kia là, hiện tại cũng là, tương lai vẫn là.”

“Rầm”, Vân Hải trên một mảnh huyên náo cùng tiếng cười mắng.

“Hai người này quả nhiên đã sớm làm ở cùng một chỗ.”

“Hoàn hảo là Dương Thanh Huyền chính mình được số một, như là của người khác lời, nhưng là thảm.”

“Ai nha, ngươi nói cái gì đó. Có thể đoạt được Thương Khung luận võ số một, đồng thời cưới được Vu Hiền con gái, coi như là đầu trên có điểm lục, cũng đáng.”

Các loại cười đùa âm thanh truyền đến, trên võ đài Thi Diễn cùng Vu gia người đều là sắc mặt khá là lúng túng.

Vu Hiền càng là nặng nề hừ một tiếng, khiển trách: “Ta hỏi ngươi có nguyện ý không ý, ngươi vẫn chưa trả lời ta đấy!”

Dương Thanh Huyền cùng Vu Khinh Nguyệt hai tay nắm chặt, hai người ngay ở muôn người chú ý bên dưới, lẫn nhau ôn nhu ngưng mắt nhìn, một khắc cũng không có di chuyển quá.

Tất cả mọi người nghị luận vui cười cũng như cùng mây khói, căn bản là không có có nghe thấy.

Cho đến Vu Hiền một uống, Dương Thanh Huyền mới phục hồi tinh thần lại, buông ra Vu Khinh Nguyệt hai tay của, ôm quyền chắp tay nói: “Đương nhiên đồng ý! Tiểu tế Dương Thanh Huyền, gặp nhạc phụ đại nhân!”

Nói, tiện huề Vu Khinh Nguyệt tay, song song lạy xuống.

Vu Hiền rất là mừng rỡ, vươn tay ra, một nguồn sức mạnh đem hai người ngăn cản, nói: “Tốt, tốt, từ nay về sau, các ngươi liền lương duyên vĩnh kết. Dương Thanh Huyền, ta đã đem Khinh Nguyệt giao trả cho ngươi, nếu như tương lai ngươi dám bắt nạt nàng, ta tuyệt không tha cho ngươi!”

Dương Thanh Huyền nội tâm vui mừng, nói: “Nhất định sẽ không.”

Vu Hiền lại nói: “Ngươi mặc dù đoạt được Thương Khung luận võ số một, nhưng giờ khắc này nhưng trọng thương tại người, không thích hợp đi tham tu Thiên Địa song bảng, hãy theo ta về tuyền tiêu giáng khuyết đi thôi.”

Lời vừa nói ra, mọi người sửng sốt một chút, lập tức xôn xao.

Tìm hiểu Thiên Địa song bảng cơ hội biết bao khó được, nếu như lần này mất đi, sợ là đời này lại cũng không có trông cậy vào, há có thể bởi vì bị thương mà không đi?

Các đại trong hư không võ giả, thì lại từng cái từng cái nhíu mày lại, tựa hồ đã nhận ra cái gì.

Dương Thanh Huyền trước sử dụng tới Thái Huyền mộ kiếm, đây đã là làm người nghe kinh hãi, mà vẫn thịnh truyền thừa kế Thái Huyền mộ kiếm Dương Vô Tâm, nhưng chỉ là cái giả mạo ngụy liệt Võ Hồn.

Như vậy trong đó ẩn chứa bí mật, sợ là đủ để kinh thiên động địa.

Trên thực tế, câu nói này mới là Vu Hiền cùng Thi Diễn hiện thân ra nguyên nhân chủ yếu.

Chỉ là hôn phối, bất cứ lúc nào cũng có thể có thể, bọn họ chỉ sợ Dương Thanh Huyền đột nhiên đầu óc nóng lên, theo Động Chân đi Tinh Cung, vậy thì phiền phức lớn rồi, vì lẽ đó vội vàng đi ra ngăn lại.

Gặp Dương Thanh Huyền cau mày đầu, Thi Diễn cũng nói: “Thiên Địa song bảng thu nạp toàn bộ sức mạnh của tinh vực, không phải chuyện nhỏ, ngươi giờ khắc này bị thương tại người, một không cẩn thận vô cùng có khả năng rơi vào bên trong, hiện tại từ bỏ tuy rằng đáng tiếc, nhưng chưa chắc đã không phải là ổn thỏa nhất lựa chọn. Lấy thiên phú của ngươi cùng thực lực, tố không tham tu đôi bảng, trên thực tế ảnh hưởng cũng không lớn.”

Động Chân nói: “Hai vị đại nhân không khỏi lo xa rồi chứ? Chỉ là một ít tổn thương mà thôi, tự nhiên sẽ chờ Dương Thanh Huyền chữa khỏi vết thương sau đó mới được tìm hiểu, hơn nữa có thể đi đến Tinh Cung, đây là bao nhiêu võ giả cả đời đều không thể thực hiện giấc mơ.”

Vu Hiền cùng Thi Diễn liếc nhau một cái, đều là lo lắng nhìn Dương Thanh Huyền.

Thậm chí Vu Hiền hướng về Vu Khinh Nguyệt nháy mắt, làm cho nàng mau mau khuyên bảo Dương Thanh Huyền.

Đột nhiên, một đạo thanh âm nhàn nhạt vang lên, “Kỳ thực, tham tu Thiên Địa song bảng cũng không nhất định muốn ở Tinh Cung a, ta nhớ được có rất nhiều giới Thương Khung luận võ, đều là Nhân Hoàng đích thân tới Thương Lan Hải, bày xuống đạo pháp, để người tiến hành tham tu.”

Mọi người nhìn tới, người nói chuyện chính là Lam Ngưng Hư, chẳng biết lúc nào đã đi lên lôi đài, khóe miệng ngậm lấy vẻ tươi

cười.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1425: Thiên Hạ Đều Tu

Dương Thanh Huyền nghe vậy, lập tức hiểu Lam Ngưng Hư ý tứ, lúc này phụ họa nói: “Không sai, các thời kỳ Nhân Hoàng bên trong, đều có rộng rãi mở cửa đình, giảng đạo truyền pháp giai thoại, không biết đương đại Nhân Hoàng có thể nguyện giáng lâm Thương Lan Hải, noi theo cổ chi Thánh Hiền cách làm. Cũng hoặc có lẽ là, Nhân Hoàng cảm thấy này Thương Lan Hải quá nhỏ, không đáng giáng lâm, cần phải để cho chúng ta tiến về phía trước Tinh Cung?”

Tiến về phía trước Tinh Cung, không khác nào họa địa vi lao, đừng nói cướp giật đôi bảng, có thể không sống sót trở về đều là cái dấu hỏi, Thi Diễn cùng Vu Hiền lo lắng chính là việc này.

Thi Diễn cùng Vu Hiền liếc nhau một cái, lộ ra vẻ kinh ngạc, như là Nhân Hoàng chịu để Thiên Thánh khí giáng lâm Cửu Tiêu Thương Lan Hải, như vậy đúng là một việc chuyện đẹp, có thể song toàn.

Động Chân nhíu mày lại, thầm nói: “Dương Thanh Huyền lời này thật là thật lợi hại, một hồi liền đem lời nói chết rồi, như là Nhân Hoàng không đến, chẳng lẽ không phải liền rơi vào người trong thiên hạ nước miếng? Người này miệng lưỡi quá bén, nói chuyện với hắn nhất thiết phải cẩn thận, nếu không thì cưỡi hổ khó xuống.”

Đang Động Chân do dự bất định, suy tính làm sao hận thời điểm, Diệp Trọng Viễn đột nhiên lên tiếng, lạnh lùng nói: “Thiên Địa song bảng chính là Tinh Hà Thánh khí, loại nào trọng yếu đồ vật, trong ngày thường đều đặt ở là thập phương sao đài, thu nạp thiên địa vạn linh, nhật nguyệt lực lượng ngôi sao, coi như là Nhân Hoàng đại nhân nghĩ muốn tham tu, cũng được tự mình tiến về phía trước thập phương sao đài. Các ngươi tính là thứ gì, lại vọng tưởng để Thiên Thánh khí giáng lâm?”

Dương Thanh Huyền nhìn hắn, khẽ mỉm cười.

Diệp Trọng Viễn cùng Động Chân nội tâm không tên một trận, tựa hồ có loại dự cảm xấu.

Chỉ nghe Dương Thanh Huyền nói rằng: “Đại nhân nói có lý, như vậy xem ra, lúc trước đem Thiên Thánh khí mang rời khỏi Tinh Cung các thời kỳ Nhân Hoàng, cùng Diệp Trọng Viễn đại nhân so sánh, thật đúng là đại ngốc - treo, thông minh còn không có đại nhân một phần vạn cao. Chẳng trách Diệp Trọng Viễn đại nhân vừa đến, liền nói tất cả mọi người là rác rưởi. Chẳng qua là ta tuyệt đối không ngờ rằng chính là, đại nhân nói cái này rác rưởi, liền ngay cả các thời kỳ Nhân Hoàng đều thâu tóm ở bên trong, khâm phục khâm phục. Liền không biết đương đại Nhân Hoàng Dương Vân Kính, có hay không cũng bị đại nhân bao quát đến rác rưởi bên trong đi?”

Diệp Trọng Viễn hoàn toàn biến sắc, nổi giận nói: “Vô cùng dẻo miệng, đừng vội trộm đổi khái niệm!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Trộm đổi khái niệm? Ngươi vừa ra tới liền mắng mọi người là rác rưởi, hiện tại liền ngay cả các thời kỳ Nhân Hoàng đều không để vào mắt, như vậy treo nổ ngày, còn sợ ta trộm đổi khái niệm? So với ngươi cái này rác rưởi, ta trộm đổi một hồi khái niệm lại làm sao?”

“Đúng vậy, ngươi cái này đại rác rưởi, còn có mặt mũi nói đến người khác?”

“Tinh Cung người thực sự là càng ngày càng hỏng, tất cả đều là một ít loại rác rưởi này!”

Vân Hải trên mấy trăm ngàn người, tất cả đều là chửi ầm lên, tiện thể liền Động Chân cùng mấy tên khác Thiên Quân cũng mắng tiến vào.

Trước Diệp Trọng Viễn đem tất cả mọi người đắc tội rồi, đã sớm chạm vào nhiều người tức giận, hiện tại tốt không dễ dàng có cơ hội, còn không liều mạng chết mắng trở về.

Tiếng gầm thậm chí lấn át trước thay Dương Thanh Huyền hoan hô, ngôn ngữ khó khăn nghe, để Diệp Trọng Viễn này Khuy Chân cảnh đại cao thủ, đều mặt xám như tro tàn, bị kích thích hai mắt đỏ chót.

Động Chân vội vàng đem Diệp Trọng Viễn chế trụ, truyền âm để hắn lui ra.

Nội tâm nhưng là mắng: “Ngu xuẩn vật! Không chỉ có không có giúp đỡ được việc, phản dựng lên tác dụng ngược lại.”

Diệp Trọng Viễn không dám xoay người, trực tiếp niêm phong lại ngũ giác giác quan thứ sáu, đối với hết thảy đều chẳng quan tâm.

Vân Hải trên tiếng mắng chửi, ở Phan Hải Tinh đám người chấn động hạ, dần dần đã biến thành “Để Nhân Hoàng đến Thương Lan Hải! Để Nhân Hoàng đến Thương Lan Hải!”, “Nhìn không nổi chúng ta là chứ?”, “Tinh Cung thật sự đem chúng ta đều làm rác rưởi? Để Nhân Hoàng ra để giải thích hạ!”

Lên tiếng phê phán thanh âm một trận cao hơn một trận.

Động Chân sắc mặt cực kỳ khó coi, tuy rằng này mấy trăm ngàn người, ở trong mắt hắn xác thực đều là rác rưởi, nhưng lời này không thể nói a.

Thi Diễn cùng Vu Hiền liếc nhau một cái, đều thấy được lẫn nhau trong mắt ý cười.

Nếu như dân tâm hướng, khiến cho Dương Vân Kính để Thiên Thánh khí giáng lâm Cửu Tiêu Thương Lan Hải, như vậy Dương Thanh Huyền liền an toàn.

Động Chân đầy mặt âm trầm, đang muốn cao giọng nói chuyện, đột nhiên Vân Hải khuấy động, một mảnh ánh vàng ở trời cao tăng lên trên lên, bên trong truyền đến một đạo hùng hồn có lực âm thanh, “Ta chính là thứ mười một đời Nhân Hoàng Dương Vân Kính, lần này Thương Khung luận võ tham tu đôi bảng, liền thuận theo dân tâm, ở Cửu Tiêu Thương Lan Hải. Tinh Cung chúng bộ, lập tức đem thập phương sao đài phóng mà đến, ta đem xúc động Thiên Thánh khí giáng lâm. Không chỉ có thập cường võ giả có thể tham tu, hết thảy Vân Hải bên trên võ giả, đều có thể tham tu.”

Âm thanh leng keng mạnh mẽ, trên Vân Hải như sóng truyền mở, khuấy động nhân tâm.

“Cái gì?! Tất cả mọi người có thể tham tu Thiên Thánh khí?!”

Tin tức này, không thể nghi ngờ như sấm sét nổ tung, trên Vân Hải gây nên vô biên sóng gió.

“Thật hay giả? Ta như vậy lâu la, cũng có thể có tư cách tham tu Thiên Thánh khí?!”

“Ở kỳ trước Thương Khung luận võ bên trong, có lịch sử ghi lại trong tài liệu, tổng cộng từng xuất hiện tám lần Nhân Hoàng giảng pháp giảng đạo, cộng mời thiên hạ tham tu Thiên Địa song bảng, không nghĩ tới ta dĩ nhiên gặp lần thứ chín!”

Vân Hải trên võ giả, tất cả đều hưng phấn khua tay múa chân, vui vô cùng.

Kim khuyết ngọc lâu trên, thập cường hai mươi bốn nhà cao tầng, ở ngắn ngủi sau khi ngây ngẩn, tương tự đại hỉ không ngớt.

Đối với Thiên Thánh khí khát vọng cùng tác dụng, bọn họ so với Vân Hải trên cái kia chút lâu la càng thêm cần.

Công Thâu Sách hai mắt phóng quang, kích động: “Nhân Hoàng làm sao đột nhiên quá độ thiện tâm?”

Hoa mây Cò cười lạnh nói: “Phát thiện tâm? Ngươi lời nói này rất kỳ quái a.”

Công Thâu Sách hắc tiếng nở nụ cười hai lần, bất trí hay không.

Đạm Đài Minh nói: “Ở như vậy tình cảm quần chúng mãnh liệt hạ, không đúng cho ăn chút thịt đi ra, rất khó ép kềm chế được dân tâm a.”

Ân Toàn Vũ nói: “Đem thập phương sao đài hình chiếu lại đây, sợ là chỉ có thập cường võ giả có thể leo lên tham tu đi. Những người còn lại chỉ có thể ở chờ ở tại chỗ, tuy rằng hiệu quả cách biệt rất lớn, nhưng cũng cơ hội ngàn năm một thuở. Ta lại cảm thấy Nhân Hoàng động tác này, cũng không phải là vì áp chế dân ý, mà là nhằm vào...”

Ân Toàn Vũ nói đến chỗ mấu chốt, đột nhiên ngừng lại.

Còn lại Nhân tộc cao tầng, toàn bộ đều không phải người ngu, một hồi hiểu trong đó hàm nghĩa, không khỏi hoàn toàn biến sắc, tựa hồ dự cảm được cái gì.

truyencuatuinet

“Ai nha, có chút xoắn xuýt đây, còn có muốn hay không đi cướp đôi bảng a? Huyền Giả đại nhân nói giành được cũng là cho chúng ta mượn chơi một trận, hiện tại Nhân Hoàng trực tiếp để mọi người tham tu rồi, nếu không chúng ta từ bỏ kế hoạch, tham tu hạ Thiên Thánh khí liền trở về?”

Trong hư không, Trương Tam kéo cằm, xoay người hỏi.

Nguyệt Hồn sầm mặt lại, nói: “Ngu xuẩn vật! Chúng ta tới cướp đôi bảng mục đích, không phải là vì tham tu, mà là báo Biển Đen mối thù, cho Nhân Hoàng một bài học! Thuận tiện lại cướp ít đồ, tỷ như Thiên Địa song bảng các loại.”

Trương Tam vỗ đầu một cái, kêu lên: “Ai nha, ta thiếu chút nữa đã quên rồi, may mà Nguyệt Hồn đại nhân nhắc nhở.”

“Các ngươi như thế quang minh chính đại đem mục đích nói ra, sẽ không sợ có người nghe trộm sao? Ở đây dù sao cũng là Tinh Cung bên dưới, Nhân hoàng địa bàn.”

Trong hư không dần hiện ra một bóng người, chính là Liệt Giai Phi.

Trương Tam cười nói: “Nghe trộm liền nghe trộm, kẻ này ẩn núp lâu như vậy rồi, cũng thật cực khổ, chí ít để hắn nghe điểm vật có giá trị lại đi chết đi?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1426: Trở Về Với Cát Bụi, Nghịch Chuyển Nhân Tâm

Liệt Giai Phi lạnh lùng nói: “Nếu như để người này chạy trốn, Huyền Giả kế hoạch, sẽ bị Nhân Hoàng biết hết.”

Trương Tam cười nói: “Chỉ là một sao Giới Vương, làm sao có khả năng ở chúng ta ngay dưới mắt trốn? Hắn lựa chọn con đường này thời điểm, trên thực tế liền đã chết.”

Xa xa trên hư không bỗng nhiên chấn động, một đạo nhân bóng mờ tái hiện ra, liền muốn hướng về xa xa bỏ chạy.

Đúng lúc này, người kia trên người đột nhiên xuất hiện trắng xóa hoàn toàn mạng nhện, đem bao lấy.

Người kia trên người cường đại chân nguyên, lập tức liền biến mất không còn tăm tích, như là bị dính vào không gian trên như thế.

“Các ngươi không dám giết ta! Nhân Hoàng tức sắp giáng lâm Thương Lan Hải, không có ai có thể ở Nhân Hoàng ngay dưới mắt, lặng yên không tiếng động giết chết một tên Giới Vương.”

Người kia từ chối một trận, ngạc nhiên phát hiện không xông phá này mạng nhện, lập tức liền trấn định lại, nhìn chằm chằm ba người lạnh lùng nói rằng.

Trương hai ba tên bàn tay liều mạng lay động, híp mắt cười nói: “Không có vội hay không, chúng ta không vội mà giết ngươi, thậm chí liền không nghĩ tới muốn giết ngươi. Thế nhưng, ngươi tìm lộn người, này mạng nhện không phải chúng ta thả ra a.”

“Cái gì?!”

Người võ giả kia cả người run lên, lập tức sợ khuyết, vội vàng hướng về mặt khác một chỗ hư không nhìn tới.

Ở phía xa, chẳng biết lúc nào, nhiều hơn một tên sợi vàng vân văn Hắc Bào nam tử, hai tay xuyên tại trong túi, không thấy rõ khuôn mặt.

Người võ giả kia cả kinh nói: “Ngươi là...!”

Dứt tiếng, liền ngạc nhiên phát hiện bao lấy mình trên mạng nhện, nhiều hơn một chỉ to lớn Bích Ngọc sắc con nhện, có chính mình nửa cái thân thể lớn, trên che kín đặc biệt hoa văn, sáu con con mắt màu đỏ, lập loè thăm thẳm hung quang.

Bích Ngọc con nhện động hạ, một con chân cắm vào võ giả trong thịt, sau đó đem miệng xẹt tới, cắn một cái.

Người võ giả kia doạ đến sắc mặt trắng bệch, liều mạng xin tha, nhưng cũng ngạc nhiên phát hiện, tiếng nói của hắn làm sao đều không truyền ra đi.

Này mạng nhện không chỉ có phong tỏa không gian tọa độ, còn ngăn lại chân nguyên, cùng với tất cả có thể phóng ra ngoài đồ vật, so với như thần thức, âm thanh, nướt bọt chờ.

Màu vàng kia vân văn Hắc Bào nam tử một mặt châm biếm, lạnh lùng nói: “Không cần sợ, này bích hình Thanh Hải chu mỗi một khẩu đều vô cùng nhỏ bé, không biết một hồi liền đem ngươi cắn chết. Nó sẽ một điểm một giọt cắn thân thể của ngươi cùng linh hồn, quá trình này nếu như không bị cắt đứt lời, ước chừng muốn kéo dài ba tháng. Nhưng ngươi nhưng là Giới Vương a, trong cơ thể sức mạnh quá mạnh, bích hình Thanh Hải chu sợ trong thời gian ngắn không chịu nổi, có lẽ muốn ăn hơn nửa năm đây. Kỳ thực, nhân sinh mà, trần quy trần, đất trở về với đất, nghĩ thông suốt rồi cũng là phải, không có gì phải sợ."

Trương Tam cười nói: "Ha ha, không phải trở về với cát bụi, là quy về đại tiện chứ? Cuối cùng bị này bích hình Thanh Hải chu kéo thành cứt. Chà chà, nghĩ đến cũng thực sự là mới lạ cái chết đây. Từ cổ chí kim nhiều như vậy Giới Vương, ngươi xem như là hết sức kỳ lạ một cái."

Người võ giả kia doạ đến sắc mặt trắng bệch, làm sao đều kiếm không thoát được mạng nhện, gương mặt sợ hãi cùng cầu xin, nhưng cái kia người áo bào đen căn bản là không có định cho hắn bất cứ cơ hội nào.

...

Cửu Tiêu Thương Lan Hải trên, theo Dương Vân Kính thanh âm truyền đến, mấy trăm ngàn người toàn bộ sôi trào.

Trên đám mây cái kia sợi ánh vàng lóe lên, liền hóa thành kiếm khí trực hạ Cửu Tiêu, rơi trên bầu trời Vân Hư cổ chiến đài.

Hiển hóa ra một tấm mạ vàng tuyệt trần vương tọa, mặt trên có sông lớn núi sông, nhật nguyệt tinh thần, khoách tán ra mênh mông sức mạnh to lớn, không ngừng trôi nổi.

Dương Vân Kính chính ngồi cao bên trên, khuôn mặt quạnh quẽ, toàn thân không giận tự uy.

Tướng so với trước kia lên sàn, nhiều hơn một cỗ lẫm liệt không thể phạm tuyệt đời cường giả uy nghiêm.

"Nhân Hoàng đại nhân vạn tuế!"

"Nhân Hoàng đại nhân vạn tuế!"

Vân Hải trên hoan hô, tiếng gầm như biển, đạt tới từ trước tới nay cao nhất.

Thậm chí liền ngay cả có chút dị tộc, cũng không nhịn được kích động kêu to.

Dương Thanh Huyền thu được số một, mọi người tuy rằng phấn chấn, nhưng xa không có chính mình đạt được lợi ích tới vui vẻ, huống chi chỗ tốt này là này thật lớn!

Dương Vân Kính dừng ngừng mọi người hoan hô, lúc này mới mở miệng nói: “Dương Thanh Huyền cùng Lam Ngưng Hư nói đúng, các thời kỳ Nhân Hoàng bên trong, đều có công bằng, giảng pháp thụ đạo việc. Bản tọa bất tài, tự không dám cùng các thời kỳ tổ tiên đánh đồng với nhau, nhưng cũng đồng ý noi theo Thánh Nhân phương pháp, giảng giải đại đạo tham tu, bố thí thiên hạ. Chờ sao đài giáng lâm sau, thập cường võ giả liền có thể đến sao trên đài tham tu, còn lại người liền ngồi ngay ngắn Vân Hải, tương tự có thể cảm ngộ Thánh khí đạo uẩn, chỉ có điều hiệu quả hơi kém.”

“Nhân Hoàng đại nhân vạn tuế!”

“Nhân Hoàng đại nhân vạn tuế!”

Tiếng hoan hô lần thứ hai bạo phát, mặc dù không cách nào đăng sao đài, nhưng có thể trên Vân Hải tìm hiểu, cũng đã là cơ duyên cực lớn.

Thập cường võ giả ăn thịt, bọn họ ăn canh, nhưng này hớp canh, nhưng là thập toàn đại bổ thang a!

Tâm tình kích động nhanh chóng lan tràn, Nhân hoàng danh dự trong khoảnh khắc đạt đến trước nay chưa có đỉnh điểm.

Dương Thanh Huyền con ngươi hơi ngưng, trong mắt loé ra vẻ lo âu.

Mà Lam Ngưng Hư vẫn là bộ kia lạnh nhạt dáng vẻ, giống là cái gì đều không có phát sinh giống như vậy, thậm chí là trước mắt các loại, tựa hồ cũng không có quan hệ gì với hắn.

Vu Hiền cùng Thi Diễn trao đổi hạ ánh mắt, đều cảm ứng được lẫn nhau nội tâm trầm trọng.

Trước mắt cái này Dương Vân Kính, không chỉ có đạo pháp thông thiên, mà là tư duy cẩn mật, toán không lộ chút sơ hở.

Mỗi lần vừa ra trận, là có thể ở bất tri bất giác trong đó đem Tinh Cung thế yếu triệt để vặn về, hóa bất lợi vì là có lợi.

Nguyên bản Dương Thanh Huyền huênh hoang không hai, một hồi đã bị hắn hoàn toàn đoạt mất, hiện tại người người đều vắng lặng ở có thể tham tu Thiên Thánh khí trong hưng phấn, ai còn nhớ ngươi Dương Thanh Huyền là ai?

Nguyên bản Dương Thanh Huyền đoạt giải quán quân, cần phải danh dương thiên hạ, thành vì tương lai trong một khoảng thời gian trên đời này là tối trọng yếu đại sự, hiện tại cũng hoàn toàn đổi thành Dương Vân Kính bố thí đạo pháp, không chỉ có trở thành ca tụng, hoàn toàn vượt trên Dương Thanh Huyền huênh hoang, hơn nữa còn sắp trở thành giai thoại, viết vào sử sách.

[truyen cua tui @

@ Ne t] Dương Thanh Huyền muốn chống lại Nhân hoàng lời, nhân tâm ưu thế một hồi liền mất ráo.

Ở Vân Hải trong tiếng hoan hô, Dương Vân Kính đục ngầu ánh mắt đảo qua đám người, hữu ý vô ý phiết quá Dương Thanh Huyền, tựa hồ dừng lại chớp mắt.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy cả người run lên, cả người như rơi vào hầm băng.

Cái kia xích -luo- khỏa thân sát khí, trực thấu cốt tủy hồn phách.

Dương Thanh Huyền nháy mắt liền đã nhận ra Dương Vân Kính nội tâm, xem ra là phải giết chính mình không thể nghi ngờ.

Ở một sát na sau khi ngây ngẩn, Dương Thanh Huyền đột nhiên nở nụ cười.

Nhưng này sợi phải giết ánh mắt từ Dương Vân Kính trong mắt loé ra thời điểm, Dương Thanh Huyền nội tâm, không rõ liền cảm thấy buông lỏng.

Phảng phất một cái to lớn bao quần áo, đột nhiên để xuống.

Nguyên bản hắn còn lo lắng cho mình cùng Nhân Hoàng trong đó sẽ có quan hệ gì liên luỵ, mà làm cái kia đạo phải giết ánh mắt đầu lúc tới, này tất cả lo lắng toàn bộ đều tiêu thất vô tung.

Thậm chí nội tâm hoàn sinh ra một tia mong đợi, một tia đánh với Dương Vân Kính một trận mong đợi.

Mặc dù biết phần này mong đợi ở đây khắc, là yếu như vậy tiểu cùng non nớt.

“Có thể khẳng định là, ngươi tất nhiên cùng ta thân thế có quan hệ, nhưng lại tuyệt không phải của ta người thân. Tất cả những thứ này, liền để ta dùng hai tay của chính mình, đưa nó chậm rãi để lộ đi, Dương Vân Kính!”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia trên vương tọa oai hùng bóng lưng, nội tâm âm thầm nói rằng.

Dương Vân Kính hình như có phát hiện, lần thứ hai quăng tới ánh mắt, hai người bốn mắt tương đối, đều là tâm thần chấn động, chỗ mi tâm hồn quang lóe lên.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1427: Tinh Đài Giáng Lâm, Đại Đạo Diễn Sinh

Bên trong đất trời đột nhiên trở tối, phảng phất màn đêm buông xuống, màu đen bao phủ Vân Hải.

Sau đó có đầy sao ở trên bầu trời đêm lóe lên, rất nhanh liền hóa thành xán lạn Tinh Hải, ngân hà lưu chuyển, có ánh sáng đan xen vào nhau, lẫn nhau chiếu rọi.

Mà ở vạn ngàn tinh hệ trung ương, đột nhiên đản sinh ra một đạo cực quang, lay động bên dưới, như sao giống như rơi xuống, kéo thật dài sao đuôi, bắn về phía Cửu Tiêu Thương Lan Hải.

Tất cả mọi người bị này vũ trụ mênh mông dị tượng làm kinh sợ, đại khí không dám thở.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, lúc này mới nhìn thấy cực quang bên trong là một phương màu xanh đen bệ đá, nhưng cách xa nhau quá xa, nhìn không rõ ràng.

“Ầm ầm!”

Một tiếng thật lớn nổ vang, bệ đá trên bầu trời Vân Hải trăm trượng nơi ngừng lại, khí thế mạnh mẽ cuốn mây khói lăn lộn, kèm theo đáng sợ cương phong, trên Vân Hải hây hẩy mở.

Mỗi người đều là tâm thần hơi ngưng lại, lẫm liệt cảm nhận được một luồng huy hoàng thần thánh hơi thở hơi thở.

“Đây cũng là dưới trời sao, cách Thiên Đạo gần nhất địa phương sao?!”

“Các thời kỳ Nhân hoàng chiêm tinh vị trí, chứng kiến kim cổ tới nay, hết thảy xảy ra chuyện lớn nơi!”

“Thiên Địa song bảng chính là ở này thập phương tinh đài trên, năm này tháng nọ thu nạp chu thiên tinh đấu lực lượng sao?”

“Không nghĩ tới ta từng A Ngưu đời này cũng có hi vọng gặp được thập phương tinh đài, chết cũng không tiếc!”

Mỗi người đều là kích động khó có thể tự tin.

Dương Thanh Huyền cũng không nhịn được nhiệt huyết dâng trào, mười ngón nắm chặt, hướng về cái kia tinh đài nhìn tới.

Theo tinh đài chậm rãi rơi xuống, rốt cục có thể tra tìm hình dáng, trình tứ phương hình cái tháp, cao tới trăm trượng, diện tích trăm mẫu, bốn căn kình thiên ngọc trụ đứng ở bốn góc, trên có khắc nhật nguyệt tinh thần, sông lớn núi sông, trùng chim bách thú, Thánh Hiền văn chương.

Toàn bộ tinh đài trên càng là khắc vô số phức tạp trận pháp cùng chòm sao, nhưng vào lúc này, trên bầu trời ngôi sao cùng tinh đài trận pháp lẫn nhau chiếu rọi, xuyên thấu ra từng vòng ánh sáng thần thánh.

Một đạo, hai đạo, ba đạo...

Ánh sáng thần thánh khoách tán ra ba mươi ba vòng, lúc này mới dừng lại, chính là toàn bộ Thương Khung tinh vực hình chiếu.

Tất cả mọi người chấn động sợ nói không ra lời, bọn họ chưa từng gặp qua như vậy tinh mỹ tuyệt luân cảnh tượng.

Kèm theo tinh đài hạ xuống, còn có lượng lớn cường giả xuất hiện ở bốn phía, dường như bảo vệ võ giả, chính là Tinh Cung tam tiên nhị lão, mười hai Thiên Quân, cùng với những cường giả khác.

Dương Vân Kính nói: “Thập phương tinh đài kiến tạo, chính là mô phỏng theo Tam Thập Tam Thiên quay chung quanh Trung Ương Đại thế giới xoay tròn đồ, tượng trưng cho lấy Tinh Cung dẫn đầu, chín cường hai mươi bốn người sử dụng bảo vệ Nhân tộc thế lực kết cấu. Cái này cũng là vô số năm qua, chín cường hai mươi bốn nhà danh sách biến đổi bao nhiêu lần, nhưng cái này ba mươi ba con số là sẽ không thay đổi.”

Vân Hải trên tất cả xôn xao, nguyên lai chín cường hai mươi bốn gia còn có như vậy bí ẩn, vô số tông môn thế gia nghĩ muốn chen vào tầng cao nhất, vì không chỉ là tài nguyên, còn có thập phương sao trên đài một vị trí.

Dương Vân Kính nói: “Hiện tại cho mời thập cường tuyển thủ leo lên tinh đài.”

Dương Thanh Huyền nhìn Lam Ngưng Hư một chút, người sau đối với hắn cười đáp lại, nói: “Bình tĩnh.”

Dương Thanh Huyền điểm xuống đầu, liền ở mấy trăm ngàn người dưới ánh mắt, chậm rãi leo lên tinh đài.

Chung Hiệt, Lam Ngưng Hư đám người cũng theo sát phía sau.

Bởi Dương Vô Tâm điên rồi, Từ Uy Long chết rồi, vì lẽ đó từ xếp hạng thứ mười một Ân Huyễn Ca, xếp hạng thứ mười hai cô vụ nhai đệ tử cháu sao văn thay bổ vào.

Mấy trăm ngàn hai mắt Thần, lẳng lặng nhìn mười người này, không khỏi là tràn đầy ước ao ghen tị.

Dương Thanh Huyền rất nhanh đi tới tinh đài, mặt trên có một to lớn tối nghĩa trận pháp, bố trí ở tinh đài ngay chính giữa, bên trong điêu khắc có ngàn tỉ phù văn, càng biến hóa bất định, cho một loại mênh mông vô cùng cảm giác.

Dương Thanh Huyền gặp được trận pháp này thời điểm, cả người kịch liệt run lên, lại có chút thất thố trừng lớn hai mắt, phảng phất nhìn thấy gì khó tin đồ vật, còn kém không có thét lên kinh hãi.

Lam Ngưng Hư một hồi đã nhận ra tình trạng của hắn, cau mày nói: “Làm sao vậy?”

Dương Thanh Huyền một lát mới phục hồi tinh thần lại, chật vật thu về ánh mắt, nói: “Không có gì.”

Nhưng nội tâm hắn chấn động, đã đạt đến khó có thể phục thêm trình độ, bởi vì thập phương tinh đài trung ương đại trận này, hắn càng đã từng thấy!

Ngay ở Côn Lôn Sơn hạ, toàn bộ Thời Không Cự Linh bộ tộc thần phục cùng vây quanh đại trận kia!

Dương Thanh Huyền nội tâm khó có thể bình tĩnh.

Mười người làm thành một vòng, đứng ở đó vòng tròn đại trận bốn phía.

Dương Vân Kính nói: “Chín cường hai mươi bốn nhà chưởng môn hoặc là đại biểu, có thể trở về mình tinh vị, cùng tham khảo đại đạo.”

Thi Diễn cùng Vu Hiền liếc nhau một cái, liền lần lượt hướng đi tinh đài, hai người bóng người lóe lên, vẫn chưa rơi vào tinh đài trên, mà là từng người xuất hiện ở một vòng ánh sáng thần thánh bên trong.

Ba mươi ba đạo ánh sáng thần thánh, như Tinh Vân lưu chuyển, lượn quanh ở thập phương tinh đài bốn phía, chính là chín cường hai mươi bốn nhà tinh vị vị trí.

Rất nhanh, khác ánh sáng thần thánh lưu chuyển bên trong, không ngừng có thân ảnh tái hiện ra.

Trăm đời cốc hoa mây Cò.

Tử Tiên Lâu Tạ Ninh Ngọc.

Mao gia Mao Đồ.

Huyền Minh Ngụy gia Ngụy Tẫn Hành.

Tư Thủy Hữu Cầm Hữu Cầm Sanh.

Kim Ngao Đảo Cừu Bất Tam.

..., chờ chút không một... Mà... Luận.

Ba mươi ba đạo trong ánh sao, tổng cộng xuất hiện hai mươi chín bóng người, còn có bốn đạo Tinh Vân không treo ở cái kia, không có ai đến.

Vân Hải trên võ giả, đều cực kỳ hưng phấn, toàn bộ Nhân tộc cao tầng, hơn nửa đều hội tụ ở đây.

Này là có thể quét ngang bách tộc, trấn áp toàn bộ thời đại sức mạnh!

Bách tộc võ giả tâm tình, thì lại vừa vặn tuyệt nhiên ngược lại, từng cái từng cái nội tâm khổ sở không thôi.

Nhân tộc mạnh mẽ, căn bản không phải bọn họ có thể rung chuyển. Thậm chí vạn năm trong vòng, cũng không tìm tới có thể rung chuyển dấu vết.

Trong hư không, Liệt Giai Phi sắc mặt nghiêm túc, nhìn chằm chằm cái kia thập phương tinh đài, chậm rãi nói rằng: “Nhân Hoàng sẽ không phải đã nhận ra cái gì chứ? Hiện tại thập cường hai mươi bốn nhà cường giả tụ hội, nghĩ muốn cướp giật Thiên

Địa Bảng, khó như lên trời!”

Liệt Giai Phi nhìn phía hai người khác, nói: “Các ngươi làm sao nhìn?”

Nguyệt Hồn nói: “Kẻ phản đối giết không tha.”

Mặt khác tên kia quấn ở trong hắc bào nam tử, lạnh nhạt nói: “Chờ Huyền Thiên Cơ tín hiệu đi.”

Liệt Giai Phi nhíu mày lại, vẫn chưa nói cái gì nữa.

Thập phương tinh đài giáng lâm, ba mươi ba phái thế lực cường giả trở về vị trí cũ, Dương Vân Kính vương tọa ở trên hư không trên lóe lên, liền biến mất không còn tăm hơi.

Sau một khắc, Dương Vân Kính liền xuất hiện ở tinh đài trung ương, ở muôn người chú ý bên dưới, mười ngón bấm quyết.

Một đạo rộng lớn sức mạnh to lớn tự quyết ấn bên trong bay lên, toàn bộ tinh đài đột nhiên có cảm giác, phía trên vạn ngàn trận pháp trong khoảnh khắc bị kích hoạt.

Dương Vân Kính hai tay kết ấn đi phía trước vỗ tới, trung ương vòng tròn lớn trong trận, ầm ầm bắn - ra một đạo hạo nhiên ánh sáng thần thánh, thẳng vào Tinh Hà vũ trụ!

Ngay ở cái kia ánh sáng thần thánh trong đó, một cái sách cổ chậm rãi xuất hiện, mặt trên lưu quang chuyển động hạ, thì có đại đạo diễn sinh, từ thập phương tinh đài trên nhanh chóng khuếch tán, trong khoảnh khắc bao phủ toàn bộ Vân Hải.

Mỗi người đều là tâm thần chấn động mạnh, nháy mắt liền đắm chìm trong quy tắc rộng lớn sức mạnh to lớn bên dưới, cảm ngộ đạo pháp!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1428: Câu Thông Thiên Thánh Khí, Chân Long Hiện

Bên trong đất trời trở nên một mảnh yên tĩnh, tất cả mọi người im lặng không lên tiếng, nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại, cảm ngộ cái kia Thiên Thánh khí bên trong khuếch tán ra rộng lớn sức mạnh to lớn.

Cơ hội như vậy, đối với tuyệt đại đa số người mà nói, suốt đời chỉ có một lần.

Dương Thanh Huyền tâm thần không yên, còn đang suy nghĩ, “Trận pháp này đến cùng là chuyện gì xảy ra? Cùng Côn Lôn Sơn ở dưới lớn trận lại có gì liên hệ?”

Nhưng rất nhanh, Thiên Thánh khí trên đạo pháp quy tắc, liền tách ra suy nghĩ của hắn, để hắn lâm vào kỳ diệu lĩnh ngộ bên trong, dần dần đã quên tất cả mọi chuyện, đã quên sự tồn tại của chính mình, phảng phất dung nhập vào đạo pháp bên trong.

Trên người lưu lại dư tổn thương, bắt đầu lấy tốc độ cực nhanh khôi phục.

Cắn nuốt Thánh khí sau trầm tích dư lực, cũng ở Thiên Thánh khí khí bao hàm hạ, chầm chậm hóa giải, bị thân thể một điểm điểm hấp thu.

Dương Thanh Huyền đột nhiên có loại hiểu ra, nếu là có Thiên Thánh khí tương trợ lời, dù cho không tìm được Võ Kinh hạ nửa khuyết, vẫn như cũ có thể đi về phía trước, bởi vì Thiên Thánh khí bên trong ẩn chứa đạo pháp quy tắc, không chỗ nào không chứa, cách xa ở Võ Kinh bên trên.

Nhưng ý nghĩ như thế chỉ là một cái thoáng qua, Thiên Địa Bảng như vậy Thánh khí, xa không phải hắn bây giờ có thể mơ ước.

Dương Thanh Huyền tiếp tục tập trung ý chí, đem toàn bộ tinh lực đặt ở tham tu bên trong.

Đột nhiên, trong đầu vang lên một thanh âm, “Ngươi thật muốn giúp người kia cướp Thiên Địa song bảng?”

Dương Thanh Huyền sững sờ, thanh âm kia chính là Tinh Linh Vương, hắn kiên định gật đầu nói: “Hừm, đã đáp ứng người chuyện, thì nhất định phải làm được.”

Tinh Linh Vương nói: “Có thể chuyện này đối với ngươi không có nửa điểm chỗ tốt a, hơn nữa nguy hiểm quá lớn, trước mắt vị này Nhân Hoàng, liền ngay cả ta cũng không dám nhòm ngó tu vi của hắn, ngươi ở trước mặt hắn, cùng giun dế không khác.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ta biết, nhưng đã đáp ứng người chuyện, thì nhất định phải làm được. Huống hồ ta cùng Nhân Hoàng có ân oán tại người, nếu như Huyền Thiên Cơ có thể cướp đi Thiên Địa song bảng, đối với ta mà nói đồng dạng là một chuyện tốt.”

Tinh Linh Vương nói: “Hiểu, tuy rằng ta không cách nào giúp ngươi chống lại Nhân Hoàng, nhưng lão phu đã từng chấp chưởng quá Thiên Địa song bảng, biết nó một ít đặc tính cùng bí pháp. Ta hiện tại truyền cho ngươi một bộ pháp quyết, có thể để cho ngươi câu thông Thiên Thánh khí.”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, nói: “Câu thông Thiên Thánh khí?!”

Tinh Linh Vương nói: “Khà khà, làm sao, không tin? Đừng quên, Thiên Thánh khí cũng không phải là người nào đó Thánh khí, mà là Thánh khí kẻ nắm giữ chủ nhân. Mặc dù là Nhân Hoàng, cũng bất quá là câu thông Thiên Thánh khí mà thôi, cũng không thể đem luyện hóa chiếm làm của riêng.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nuốt xuống hạ, nói: “Như vậy có thể hay không bị Nhân Hoàng phát hiện?”

Tinh Linh Vương nói: “Nhất định có độ khả thi, nhưng ngươi đều dự định cướp giật Thiên Địa Bảng, còn sợ Nhân Hoàng phát hiện hay sao?”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút cũng phải, đều sắp trực tiếp trở mặt, còn sợ gì?

Ngay sau đó vội vàng bình tĩnh lại tâm tình, cẩn thận lắng nghe Tinh Linh Vương bí pháp.

Sau đó, hắn liền đem bí pháp nhớ cho kỹ, hai tay bấm ra một cái quái lạ quyết ấn.

Theo quyết ấn đánh ra, Dương Thanh Huyền tâm thần rùng mình, phảng phất bốn phía đạo nghĩa quy tắc phát sinh ra biến hóa, một luồng sức mạnh to lớn kỳ dị xuyên thấu mà đến, thu hút trong cơ thể hắn.

Tinh Linh Vương nói: “Không cần lo lắng, ngươi đã khiến cho Thiên Địa song bảng chú ý.”

Dương Thanh Huyền trên trán lăn xuống dưới mồ hôi lạnh, ngượng ngùng nói: “Ta không có sao chứ?”

Tinh Linh Vương nói: “Thiên Thánh khí bên dưới, đều là giun dế. Chỉ cần ngươi không mạo phạm nó, nó nhiều lắm bài xích ngươi, sẽ không làm thương tổn ngươi, bởi vì xem thường.”

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, này Thiên Thánh khí cũng không tránh khỏi quá ngông cuồng tự đại đi.

Bất quá tự tinh vực sinh ra ban đầu liền tồn tại Thánh khí, chính là là toàn bộ tinh vực đạo pháp quy tắc hóa thân, xác thực có tư cách này.

Từ cổ chí kim, Thiên Thánh khí chi chủ thay đổi bao nhiêu đời? Đều tan thành mây khói, chỉ có Thiên Thánh khí vẫn như cũ Vĩnh Hằng.

Dương Thanh Huyền phóng khai tâm thần, tùy ý Thiên Thánh khí sức mạnh tra xét thân thể mình, hết khả năng biểu lộ ra hữu hảo tín hiệu, cùng câu thông.

Đúng lúc này, Thiên Địa Bảng trên đột nhiên xuất hiện phản ứng kỳ dị, ở trận pháp trong cột ánh sáng, quyển trục phảng phất đang chầm chậm mở ra, từng nét bùa chú từ bên trong bay lượn mà ra, hóa thành Cửu Thải lưu quang.

Linh quang từ từ, như tử ngọc khói bay, ở trên quyển trục phương ngưng tụ thành một đoàn hòa hợp quang vụ, bên trong phảng phất có long hình thái.

“Chân Long hiện?!”

Không biết là ai, kinh hãi quát to một tiếng, nhất thời đem mấy trăm ngàn người tham tu toàn bộ cắt ngang, cùng nhau nhìn phía tinh đài trung ương.

Dương Vân Kính càng là đột nhiên bạo mở hai mắt, hoảng sợ khó có thể phục thêm!

Thiên Địa Bảng trên Chân Long hiện!

Mang ý nghĩa có người trao đổi Thiên Thánh khí, chiếm được Thiên Thánh khí tán thành.

“Rào”, toàn bộ Vân Hải bên trên, tất cả mọi người đều sôi trào, liền tham tu đều quên, từng cái từng cái khiếp sợ đứng lên, hoảng sợ nhìn chằm chằm cái kia Thiên Địa Bảng trên Chân Long cái bóng.

Trong màn sương lấp lóa, lưu màu mờ mịt bên trong, đích thật là một cái hình rồng đang thong thả bơi lội.

Dương Thanh Huyền chính mình cũng lấy làm kinh hãi, ngạc nhiên nhìn tới, không nghĩ tới càng sẽ có to lớn như vậy dị tượng.

Bất quá từ Dương Vân Kính kinh hãi trên nét mặt nhìn, tự hồ chỉ có thể biết có người trao đổi Thiên Thánh khí, nhưng nhưng không cách nào biết được là ai.

Dương Vân Kính ánh mắt nháy mắt đảo qua sao trên đài tất cả mọi người, đặc biệt ở rơi vào Dương Thanh Huyền trên người thời điểm, dừng lại một chút, nhưng Dương Thanh Huyền đã sớm chuẩn bị, làm bộ dốt nát vô tri bộ dạng, vẫn chưa bị phát hiện.

Quay chung quanh ở Thiên Địa Bảng bốn phía mười người, cả đám trợn mắt há mồm, đều là ước ao ghen tị vẻ mặt, như này câu thông người là mình thì tốt biết bao a?

Thập cường hai mươi bốn nhà cường giả, càng là mặt lộ vẻ kinh sợ.

Bởi vì bọn họ lập tức nghĩ đến một chuyện khác, chính là các thời kỳ Nhân hoàng được tuyển, điều kiện chủ yếu chính là muốn chiếm được Thiên Địa Bảng tán thành!

Nói cách khác, vị này câu thông Thiên Thánh khí người, đã thu được trở thành Nhân hoàng điều kiện chủ yếu.

Người này rốt cuộc là ai?!

Thập cường hai mươi bốn nhà cường giả, ánh mắt đầu tiên là ở tinh đài trung ương quét tới, sau đó ở ba mươi ba Tinh Vân bên trong, lẫn nhau quan sát.

Bởi vì khoảng cách Thiên Thánh khí càng gần, cảm ngộ đạo pháp quy tắc càng mạnh, mới càng có khả năng có được Thiên Thánh khí tán thành.

Đồng thời thập cường hai mươi bốn nhà cường giả, hơn nửa đều đang Thiên Địa Bảng hạ tham tu quá, lần đầu không có được tán thành, sau đó mới được công nhận xác suất liền không lớn.

Tuy rằng tinh đài ở ngoài, Vân Hải trên mấy trăm ngàn người, cũng có thể xúc động Thiên Thánh khí cảm ứng, nhưng xác suất này nhỏ bé không đáng kể, hoàn toàn có thể bỏ qua không tính.

Vì lẽ đó mọi người ngay lập tức, liền đem Thiên Địa Bảng chung quanh mười người khóa chặt, ánh mắt trên người bọn họ từng cái đảo qua.

Dương Thanh Huyền có chút có tật giật mình, sinh sợ bị người nhìn ra kẽ hở, thẳng thắn đem hai mắt nhắm lại, tiếp tục tham tu đạo pháp.

Đúng lúc này, lại một tiếng thét kinh hãi trên Vân Hải vang lên, “Mau nhìn! Lại một Đạo Chân rồng xuất hiện!”

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên mở hai mắt ra, chỉ thấy Thiên Địa Bảng phía trên, lúc trước cái kia Đạo Chân long bên cạnh, lần thứ hai dựng dục ra một đoàn màu trắng quang vụ, linh quang mờ mịt bên dưới, lại là một đạo Long Ảnh ở trong đó chậm rãi hình thành.

“Chi! Liên tiếp hiện ra hai Đạo Chân rồng!”

“Câu thông Thiên Thánh khí, đó không phải là vạn người chưa chắc có được một, mỗi cái thời đại đều chỉ có vẻn vẹn mấy người sao?”

“Lẽ nào ta gặp được chính là giả Thiên Thánh khí? Hay là giả Chân Long?”

Các loại kinh hãi cùng khó tin âm thanh, trên Vân Hải truyền vang.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1429: Ba Cái Chân Long, Tiếp Ngay Cả Ra Tay

Mọi người ở đây kinh hãi không thôi thời điểm, càng để cho bọn họ đờ đẫn sự tình xảy ra, ở hai đạo linh quang bên cạnh, lần thứ hai ngưng tụ ra một đoàn linh quang, bên trong vẫn là xuất hiện Long Ảnh.

Lần này, liền khiếp sợ tiếng cũng bị mất, Vân Hải bên trên, tất cả đều là hoá đá.

Ba cái Chân Long hiện?

Có ba người đồng thời trao đổi Thiên Địa song bảng?

Đây chính là trở thành Nhân hoàng điều kiện trọng yếu, mỗi cái thời đại bên trong, có thể có lác đác mấy người câu thông cũng đã là vạn hạnh, làm sao có khả năng đồng thời xuất hiện ba người?

Năm đó Thiên Thành Giác liền có cùng Dương Vân Kính một hồi Nhân hoàng thực lực, cũng bởi vì không cách nào câu thông Thiên Địa song bảng, lúc này mới không thể làm gì.

Đúng lúc này, trong quyển trục ba đạo mang thai Long Linh quang, trong đó hai đạo đột nhiên xuất hiện tảng lớn vết rạn nứt, trực tiếp hóa thành mảnh vàng vụn lưu màu tản đi, lộ ra hai cái mini Tiểu Long đến.

“Cái gì?! Thật... Thật sự có rồng đi ra?”

“Chân Long hiện, không phải chỉ đạo pháp lĩnh ngộ, câu thông

Thánh khí sinh ra dị tượng sao? Làm sao thật sự có rồng đi ra?”

Tất cả mọi người đều ngu mắt, Dương Vân Kính càng là con ngươi đột nhiên co, một hồi bắn ra ánh sáng lạnh lẽo.

Trong đó một cái mini Tiểu Long, xoay người, ngốc Manh Manh nhìn Dương Vân Kính, liền bay qua.

Mà đổi thành ở ngoài một cái mini Tiểu Long, nhưng là vươn tay ra, đột nhiên lớn lên, đột nhiên chụp vào Thiên Địa song bảng!

“Cái gì?!”

Vân Hải bên trên mấy trăm ngàn người, không khỏi là kinh hãi.

Dương Thanh Huyền cũng bỗng nhiên trong lòng chấn động dữ dội, biết là Lam Ngưng Hư ra tay rồi, hắn vội vàng xoay người nhìn tới, chỉ thấy Lam Ngưng Hư khóe miệng, vẫn như cũ ngậm lấy mỉm cười, phảng phất chuyện trước mắt, bé nhỏ không đáng kể.

“Ta không biết ngươi là ai, nhưng đã biết rồi thân phận của ngươi, thậm chí biết rồi mục đích của ngươi.”

Dương Vân Kính khóe miệng ngậm lấy một tia trào phúng, nhìn chằm chằm cái kia đột nhiên làm loạn hai cái rồng, cười lạnh nói: “Ở thập phương tinh đài bên trên, bản tọa tọa trấn trước, muốn đem Thiên Địa song bảng cướp đi, trong thiên hạ còn có so với cái này càng buồn cười chuyện sao? Mà làm được ra loại này ngông cuồng vô căn cứ chuyện, cũng chỉ có các ngươi Đạo Ảnh!”

Lời vừa nói ra, bốn phía đều kinh hãi.

Dĩ nhiên có người dám cướp Thiên Địa song bảng?

Cái này cần muốn đầu óc Slayers tới trình độ nào, mới có thể đản sinh ra đáng sợ như thế mà hoang đường ý nghĩ a!

“Thật sao? Đa tạ Nhân Hoàng đại nhân tán dương.”

Vân Hải bầu trời, đột nhiên xuất hiện một bóng người, hai tay ôm ở trước ngực, đứng trên không trung, lạnh lùng nhìn tinh đài.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Liệt Tử đại nhân!”

Dương Vân Kính nhìn chằm chằm Liệt Giai Phi, nói: “Nguyên lai còn ngươi nữa ở, lần trước không chết, lại không có dài trí nhớ, xem ra, vĩnh viễn cũng không nhất định để cho ngươi dài trí nhớ.”

Dương Vân Kính con ngươi co rụt lại, ngay ở cái kia vuốt rồng sắp chạm được quyển trục chớp mắt, hắn giơ tay lên, hai ngón tay khép lại liền nhấn tới.

Đừng nói bị cướp đi quyển trục, dù cho bị những thứ đồ này đụng một cái, hắn đều cảm thấy bộ mặt vứt sạch.

“Xì!”

truyencuaTui.vn

Không có bất kỳ hồi hộp, lẫm liệt kiếm ý bắn - ra, trực tiếp đem cái kia vuốt rồng chém gãy, máu tươi bão bắn ra.

Ngay ở Dương Vân Kính xuất thủ chớp mắt, cái kia bơi về phía Dương Vân Kính Tiểu Long, đột nhiên hào quang chói lọi, một hồi trở nên thật dài, nháy mắt đem Dương Vân Kính đoàn đoàn quay chung quanh, dùng thân thể đem khóa lại.

Cái kia bị chém tới cánh tay Tiểu Long, trong khoảnh khắc hét lớn một tiếng, thân thể nháy mắt bành trướng không chỉ gấp mười lần, lần thứ hai chụp vào Thiên Địa Bảng.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, này rồng hắn không một chút nào xa lạ, càng là ở tiểu Hoa Quả Sơn bên trong, bị Huyền Thiên

Cơ dọn dẹp Chúc Long, không biết sao tiến hóa cho tới bây giờ dáng vẻ.

Dương Vân Kính cúi đầu nhìn cuốn lấy mình rồng, hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Đây là... Hoảng Kim thừng!”

Chỉ thấy cái kia Long Biến thành một cái vàng chói lọi dây thừng, mặt trên đạo pháp lưu chuyển, phù văn vạn ngàn.

Chúc Long bị chém tới một tay, trên người vảy rồng từng mảnh từng mảnh nổ ra, đôi mắt đỏ bừng, nhân lúc Dương Vân Kính bị hoảng Kim thừng khốn trụ được nháy mắt, liền đem Thiên Địa song bảng nắm ở trong tay, sau đó lóe lên liền tại chỗ biến mất.

Thiên Thánh khí tự có linh tính, người bình thường nghĩ muốn cướp giật đều bắt không được, nhưng Chân Long chính là thiên địa biến thành, cùng Thiên Thánh khí một mạch kế thừa, vì lẽ đó Chúc Long một trảo bên dưới, Thiên Địa Bảng không có một chút nào phản kháng.

“Đáng chết!”

Dương Vân Kính vừa kinh vừa sợ, quát lên: “Cho ta nát!”

Chỗ mi tâm Kiếm Ấn lấp lóe, vô cùng kiếm khí từ trong cơ thể tuôn trào ra, không ngừng đánh vào hoảng Kim thừng trên, bùng nổ ra mảng lớn phá nát tiếng.

Nhưng hoảng Kim thừng chỉ là buông lỏng, vẫn chưa đoạn đi, trong khoảnh khắc hóa thành nửa mẫu to lớn, đem Dương Vân Kính vây nhốt.

“Chết!”

Dương Vân Kính một tiếng hét lớn, trong tay bắn ra vạn đạo ánh vàng, hóa ra một thanh kiếm sắc, quét ngang mà đi.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ thiên địa càn khôn, đều tựa như ở chiêu kiếm này hạ bị chém nứt!

Hoảng Kim thừng nháy mắt liền cắt thành mấy đoạn, rơi xuống đất.

Mà hư không cũng bị chém vỡ, Chúc Long thân ảnh nháy mắt rơi vào Dương Vân Kính trong mắt, hắn sát khí lóe lên, lại ra kiếm thứ hai!

Hết thảy tất cả những thứ này, đều đang trong chớp mắt, tất cả mọi người hoàn toàn không kịp phản ứng.

Vây quanh ở tinh đài bốn phía thập cường hai mươi bốn gia cao tầng, không khỏi là ngạc nhiên, lập tức rõ ràng xảy ra chuyện lớn.

“Quá nóng tính rồi, này có thể không tốt.”

Lam Ngưng Hư đột nhiên nở nụ cười, đi lên phía trước, giơ tay chính là một chỉ điểm ra, phía sau nháy mắt hóa ra to lớn Pháp Thiên Tượng Địa, tương tự là chỉ tay rơi xuống.

Bên trong ẩn chứa vô cùng quy tắc, phảng phất Thiên Đạo hóa thân.

“Thay trời hành đạo? Huyền Thiên Cơ?!”

Dương Vân Kính sầm mặt lại, lạnh giọng nói: “Khó trách ta tổng cảm thấy kỳ quái, rồi lại bắt giữ không tới dị thường của ngươi, hóa ra là có thay trời hành đạo thay ngươi ẩn giấu quy tắc, giờ khắc này nếu hiện thân, cũng đừng nghĩ sống sót đi trở về!”

Dương Vân Kính kiếm thứ hai, lập tức cải biến phương hướng, hướng Lam Ngưng Hư bổ tới.

“Ầm ầm!”

Một kiếm bên dưới, bị Thiên Đạo ngăn trở, kiếm khí không ngừng vỡ vỡ đi ra.

Nhưng Lam Ngưng Hư nhưng cũng đã tiêu hao hết toàn lực, phun ra một ngụm máu đến, thân thể liền lùi mấy bước, sắc mặt biến đến mức dị thường trắng xám, cái kia Pháp Thiên Tượng Địa bóng mờ, cũng thuận theo ẩn vào bên trong cơ thể không gặp.

Dương Vân Kính con ngươi co rụt lại, không lo được giết hắn, mà là bóng người loáng một cái, liền hướng Chúc Long đuổi theo.

Nếu là bị cướp hết Thiên Địa song bảng, vậy thì đúng là thiên đại sỉ nhục.

Mà nhưng vào lúc này, một cỗ kinh khủng yêu khí từ trời rơi xuống, hóa thành từng vòng sóng biển, tầng tầng chồng chất, cuồng kích mà xuống!

“Đại thừa vô lượng!”

Nguyệt Hồn thân ảnh xuất hiện ở trời cao trên, vừa ra tay chính là tất phải giết chiêu, hướng về Nhân Hoàng đập tới.

Đối mặt này thiên hạ đệ nhất nhân, bất kỳ thông thường chiêu thức đều chỉ là gãi không đúng chỗ ngứa, không biết có bất kỳ hiệu quả nào.

Dương Vân Kính thân thể hơi ngưng lại, Nguyệt Hồn chiêu này kéo dài vô cùng, uy năng lớn đến đáng sợ, không dám lơ là, giơ tay chính là một kiếm, mênh mông kiếm ý xông lên tận trời, hướng về cái kia ấn quyết bổ tới!

“Ầm ầm!”

Đều là Thiên Thần Quyết bên trong chiêu thức, rung động bên dưới, e sợ uy năng trong khoảnh khắc nổ ra.

Toàn bộ thập phương tinh đài đều chịu đến kịch liệt rung động, phía trên các loại điêu khắc cùng trận pháp, nháy mắt liền phá huỷ choai choai.

Thập cường hai mươi bốn nhà cao tầng, từng cái từng cái ngạc nhiên trở ra.

Vào thời khắc này, một mảnh lưu vân ráng màu, tự trên chín tầng trời bay rơi xuống, trên Vân Hải khuếch tán, đem trong phạm vi mấy vạn dặm, toàn bộ bao phủ đi vào.

Liệt Giai Phi hơi thay đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Vân Khí Áp Hư Lan!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1430: Đại Họa Tâm Phúc, Chờ Chờ Thời Cơ

Mấy trăm ngàn võ giả, từng cái từng cái kinh hãi không thôi.

Trước mắt tất cả những thứ này, phảng phất liền ở trong mơ, có người dám ở thập phương tinh đài trên cướp Thiên Địa song bảng, chuyện như vậy đừng nói nói ra, coi như mình tận mắt nhìn thấy, đều cảm thấy tốt giả.

“Chẳng lẽ là mình tham tu Thiên Địa song bảng, lâm vào ảo giác?”

Lượng lớn võ giả thầm nghĩ đến, sau đó hung hăng đập đầu mình, phát hiện đập ra máu, vô cùng đau, mới tỉnh ngộ lại, cũng không phải ảo giác!

Thập phương tinh đài trên, to lớn sóng chấn động cùng mở, quét ngang toàn bộ Vân Hải, nhưng công kích chủ yếu nhất vẫn là phóng lên trời, thẳng vào Cửu Tiêu, bằng không tử thương to lớn, liền khó có thể tưởng tượng.

“Ầm ầm!”

Dương Vân Kính cùng Nguyệt Hồn một đòn, dư âm xung kích ở trên vòm trời, lập tức bị Vân Khí Áp Hư Lan ngăn trở, hóa thành lăn lộn Hồng Vân khuếch tán, thiên địa đen tối, toàn bộ Vân Hải như tà dương giống như bao la, nếu như tận thế sẽ tới giống như khốc liệt.

Thế giới ở này rung mạnh sau một sát, phảng phất yên tĩnh lại.

Tất cả mọi người đứng tại chỗ, trành thị tinh đài bên trên hai đạo thân ảnh kia, đầy mặt ngạc nhiên.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm Dương Vân Kính kiếm trong tay nhìn tới, cái kia kiếm nhỏ dài mà cứng cỏi, toàn thân vì là trắng bạc vẻ, mặt trên có đạo kim sắc rãnh máu, vẫn kéo dài tới lạnh như băng chỗ mũi kiếm, cả chuôi kiếm đan xen thánh khiết cùng giết chóc khí.

“Quả nhiên là thật kiếm!”

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm nói: “Thái Huyền kiếm ý chỗ đáng sợ, ngoại trừ kiếm ý thông huyền ở ngoài, còn có thể Hóa Hư là thật, lấy vô thượng kiếm ý để Kiếm Hồn thực thể ngưng tụ ra.”

Hơn nữa tu vi càng mạnh, kiếm ý càng mạnh, có thể duy trì thật kiếm thời gian lại càng lâu.

Chính mình tại vận dụng Bách Quỷ Dạ Hành cùng chém yêu thời điểm, chỉ có điều để Kiếm Hồn ngưng thật chớp mắt, nhưng Dương Vân Kính nhưng có thể thời gian dài duy trì.

Dương Vân Kính nhìn chằm chằm trời cao trên thân ảnh, lạnh giọng nói: “Nguyệt Giả Nguyệt Hồn!”

Nguyệt Hồn hai tay xuyên tại trong túi, lạnh lùng nói rằng: “Biển Đen ân oán, hôm nay phải cố gắng coi một cái.”

Dương Vân Kính ánh mắt chuyển hướng bốn phía, Lam Ngưng Hư cùng Chúc Long đã không thấy, nhưng hắn vẫn chưa lo lắng quá mức, bởi vì có Vân Khí Áp Hư Lan ở, Lam Ngưng Hư không thể biến mất không còn tăm hơi, chỉ là tiềm tàng ở tinh không này bên dưới trận pháp nơi nào đó.

Đồng thời mình cùng Thiên Địa Bảng liên hệ cảm ứng, lập tức có thể mang tìm ra.

Việc cấp bách, ngược lại không phải là cướp về Thiên Địa Bảng, mà là đem trước mắt này chút Đạo Ảnh người, từng cái tru diệt!

Trong thiên hạ, có thể lay động địa vị mình cùng lực lượng, chỉ có bốn cỗ thế lực: Chín cường hai mươi bốn gia, rải rác ở tinh vực các nơi dị tộc, ẩn thế không ra một ít lão quái vật, còn có một thế lực chính là Đạo Ảnh.

Mà Đạo Ảnh mới là Dương Vân Kính chân chính đại họa tâm phúc.

Chín cường hai mươi bốn gia hơn nửa khống chế ở thủ hạ mình, mà dị tộc cường giả phân tán các nơi, lại không đoàn kết, rất khó hình thành lay động lực lượng, còn cái kia chút ẩn thế không ra lão quái vật, càng là một lòng cầu vấn Thiên Đạo, căn bản không quản thế sự.

Chỉ có này Đạo Ảnh, mỗi một vị đều là đạo pháp thông thiên biến thái cuồng đồ, làm lên sự tình đến không kiêng dè chút nào, chuyện gì cũng dám làm, hơn nữa cũng có thể làm thành.

Vì lẽ đó làm ẩn tiên sinh điều tra được có Đạo Ảnh tung tích thời gian, Dương Vân Kính liền đã làm xong các loại chuẩn bị, đầu tiên chính là hạ xuống Vân Khí Áp Hư Lan, đem toàn bộ Cửu Tiêu Thương Lan Hải phong ấn, coi như là một con ruồi cũng không thể bay ra đi.

Lúc trước ở hắc trên biển, chỉ là Vân Khí Áp Hư Lan hình chiếu, là có thể phong tỏa ngăn cản hết thảy cường giả.

Mà giờ khắc này đáp xuống, là Vân Khí Áp Hư Lan chân chính là bản thể a!

Dưới trời sao đệ nhất trận!

Dương Vân Kính trong mắt lóe lên sát khí, thậm chí còn có vẻ hưng phấn, hắn vẫn không tìm được cơ hội, Đạo Ảnh đưa mình tới cửa, hơn nữa vừa vặn nhân lúc loạn, đem Dương Thanh Huyền cũng cùng nhau giết.

Dương Vân Kính mũi kiếm chỉ tay, nói: “Nguyệt Hồn, Huyền Thiên Cơ, Liệt Giai Phi, chỉ có các ngươi ba con ruồi sao? Thực sự không đủ bản tọa đập a.”

“Ngại ít người sao? Vậy thì lại thêm một cái.”

Trên hư không truyền đến cười lạnh một tiếng, thập phương tinh đài trên bậc thang, đột nhiên hóa ra một bóng người, khuôn mặt dại ra cùng sợ hãi, trên người che kín muỗi giống như lớn nhỏ miệng vết thương, lít nha lít nhít, sưng lên từng cái từng cái bọc mủ, bên trong rót đầy lục nước.

Ngoài ra, còn có tảng lớn mạng nhện đắp lên trên người, máy móc thức leo lên bậc thềm, từng bước một đi lên.

Tất cả mọi người là ngạc nhiên nhìn nhau, người này vừa nhìn chính là bị khống chế được, hơn nữa ở vào nửa chết nửa sống trạng thái, nhất làm người kinh hãi là, trên người người này lộ ra tới tu vi, càng là Giới Vương!

“A Mục đại nhân!”

Đột nhiên, thập phương tinh đài bốn phía, mười hai Thiên Quân một trong Tử Kinh quát to một tiếng, con ngươi xinh đẹp bên trong tràn đầy ngạc nhiên.

“Cái gì? Người nọ là A Mục? Phía trước mười hai Thiên Quân một trong!”

“Tục truyền người này bước vào Giới Vương sau, liền thối lui ra khỏi mười hai Thiên Quân vị trí, bắt đầu không màng thế sự, để cầu đột phá đại đạo, làm sao sẽ xuất hiện ở đây?”

Thập cường hai mươi bốn nhà cao tầng, không khỏi là trong lòng giật mình, trong hai con ngươi bắn ra tàn khốc.

Dương Vân Kính càng là khuôn mặt âm trầm lợi hại, nhìn chằm chằm A Mục, sát khí lẫm liệt.

Toàn bộ trong thiên địa đều trở nên yên tĩnh, mấy trăm ngàn hai mắt quang tất cả đều rơi trên người A Mục, nhìn hắn từng bước một đi tới tinh đài.

Dương Thanh Huyền hướng bốn phía nhìn tới, phát hiện này thập phương tinh đài quả nhiên không phải bản thể, mà là hình chiếu xuống, vừa rồi bị Dương Vân Kính cùng Nguyệt Hồn một đòn hạ tạo thành phá hoại, đang lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ khôi phục, trong lòng nghĩ thầm: “Sẽ không biết Lam Ngưng Hư đã chạy đi đâu, nếu như xen lẫn trong này mấy trăm ngàn người trong đó, Dương Vân Kính sợ là tìm hắn không ra đi.”

Tinh Linh Vương thanh âm truyền đến, nói: “Ngươi quá khinh thường Nhân Hoàng, Thiên Địa Bảng không phải là đơn giản một cái Thánh khí, Lam Ngưng Hư cầm được đi, không hẳn nuốt hạ. Ngươi bình tĩnh lại tâm tình, dùng ta vừa nãy giáo bí pháp của ngươi, cũng có thể cảm ứng được Thiên Địa Bảng tồn tại.”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, gấp vội vàng hai tay bấm quyết, trong bóng tối triển khai bí pháp, quả nhiên ở trong mơ hồ, nhận ra được trong bể người có Thiên Thánh khí gợn sóng.

Nếu nói là chính mình cũng có thể nhận ra được lời, như vậy Dương Vân Kính tự nhiên lại càng không ở lời, khó trách hắn một bộ vẻ không có gì sợ.

Giờ khắc này Cửu Tiêu Thương Lan Hải đều bị Vân Khí Áp Hư Lan bọc lại, tất cả mọi người không thoát thân được, Dương Thanh Huyền trong bóng tối điều tức chân nguyên, chờ chờ thời cơ, một có cơ hội liền lập tức bỏ chạy, miễn cho lâm vào này đáng sợ đang giằng co.

“Đứng lại.”

Dương Vân Kính đột nhiên mở miệng, nhìn chằm chằm A Mục, lạnh lùng nói rằng.

A Mục trong miệng phát sinh thanh âm khàn khàn, bước chân ngừng lại, nhưng bất quá chốc lát, lại tiếp tục đi về phía trước.

Dương Vân Kính nói: “Ta để cho ngươi đứng lại, không nghe thấy sao?”

A Mục ngoảnh mặt làm ngơ, tiếp tục leo lên tinh đài, đồng thời tốc độ có tăng nhanh xu thế.

Dương Vân Kính giơ tay lên, một vệt kiếm khí ở đầu ngón tay ngưng tụ, khoách tán ra lẫm liệt kiếm ý, bức bắn nhân tâm.

Tử Kinh cả kinh nói: “Nhân Hoàng đại nhân... Không muốn a...!”

Dương Vân Kính nói: “A Mục đã mất đi thần trí, hoàn toàn bị Đạo Ảnh người khống chế, để hắn leo lên tinh đài, chỉ có thể mang đến cho chúng ta to lớn nguy hiểm, vì lẽ đó, ta phải đưa hắn chém giết ở sao dưới đài!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1431: Dị Thứ Nguyên Không Gian Tỏa

Mấy trăm ngàn người đều khẩn trương nhìn chằm chằm, chỉ thấy Dương Vân Kính đầu ngón tay ánh kiếm, như Thập Tự Tinh thần giống như bùng lên, kích. Bắn mà xuống.

Kiếm khí xẹt qua bầu trời mênh mông nháy mắt, A Mục thân ảnh đột nhiên lóe lên, đồng thời tại chỗ biến mất.

“Xì!”

Kiếm khí trực tiếp chém không.

Sau một khắc, A Mục thân ảnh liền xuất hiện ở Nhân Hoàng trước người, hai tay hoàn toàn bị màu trắng mạng nhện cuốn lấy, kết ra một cái quỷ dị phù hiệu.

Một luồng khí tức nguy hiểm, nháy mắt từ trên thân A Mục truyền ra.

Dương Vân Kính con ngươi đột nhiên co, quát lên: “Nghĩ muốn tự bạo, nằm mơ! A Mục, oan ức ngươi.”

Dương Vân Kính nhìn chằm chằm A Mục hai mắt, đột nhiên đưa tay ra, năm ngón tay bấm quyết, ép trên trán A Mục, nhất thời đem cái kia tự bạo lực lượng áp chế lại.

A Mục trên người lập tức hiện ra trăm đạo phù văn, một điểm điểm từ trên thân thể tràn ra, càng là bắt đầu binh giải, muốn tản đi sinh mệnh cùng sức mạnh, trở về thiên địa.

“A Mục đại nhân!”

Tử Kinh che miệng, nước mắt chảy xuống.

Những thứ khác mười hai Thiên Quân, Tinh Cung mọi người, cùng chín cường hai mươi bốn nhà cao tầng, không khỏi là sắc mặt âm trầm.

Giới Vương bên dưới đều là giun dế, thập phương tinh đài người xung quanh, nhiều vì là Giới Vương cảnh tồn tại, mắt gặp một vị Giới Vương chết bi thảm như vậy, đều có loại mèo khóc chuột cảm giác.

Dương Vân Kính ánh mắt hướng bốn phía nhìn tới, lạnh giọng nói: “Tất cả mọi người nghe ta hiệu lệnh, chém giết Đạo Ảnh mọi người, không giữ lại ai!”

Thập cường hai mươi bốn nhà cao tầng, từng cái từng cái sắc mặt lẫm liệt.

Tuy rằng trong ngày thường các môn các phái cùng Tinh Cung trong đó có lẽ có khoảng cách, ngăn cách, nhưng Nhân Hoàng hiệu lệnh thiên hạ, không ai dám không theo.

“Chà chà, cho rằng áp chế lại tự bạo, liền kết thúc sao?”

Đột nhiên một đạo tiếng cười khẽ ở trời cao trên vang lên, hư không lay động bên dưới, hóa ra một con to lớn Bích Ngọc sắc con nhện, cái kia sợi vàng vân văn người áo bào đen, chính hai tay ôm ngực, đạp ở con nhện trên lưng, hai tay bấm quyết.

Dương Vân Kính con ngươi đột nhiên co, chỉ thấy A Mục thân thể không ngừng binh giải khai, hóa thuộc về vì là trong thiên địa thuần chính nhất năng lượng, mà ngay ở trong cơ thể, đột nhiên bùng nổ ra mãnh liệt hào quang, như một vòng Liệt Nhật lên không, là một thanh vô cùng tinh xảo màu vàng tiểu khóa.

Dương Vân Kính hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Dị Thứ Nguyên Không Gian Tỏa?! Ngươi là...!”

Người áo bào đen một tay bấm quyết, liếm một cái đôi môi, hắc tiếng nói: “Ta vẫn luôn hết sức muốn thử một chút, ta Dị Thứ Nguyên Không Gian Tỏa có thể hay không đột phá Vân Khí Áp Hư Lan, hôm nay rốt cục có thể gặp chứng một chút!”

Dương Vân Kính cả giận nói: “Người điên!”

Nói, một luồng mênh mông hồn lực trong khoảnh khắc bao phủ đi tới, phải đem hắc bào nhân Võ Hồn Dị Thứ Nguyên Không Gian Tỏa trấn áp.

Nhưng bất quá nháy mắt, “Xoạt xoạt” một tiếng, màu vàng tiểu khóa liền mở ra.

Dương Vân Kính con ngươi co rụt lại, kinh hãi nhìn toàn bộ thiên địa không gian, nháy mắt phá nát, hết thảy không gian bên trong vạn vật, đều bị hút vào dị trong không gian thứ nguyên.

“A? Xảy ra chuyện gì? Nguồn sức mạnh này...”

“Không tốt không gian toàn bộ nát, đây là dị không gian thứ nguyên bị đả thông, chúng ta bị vị diện sức hút!”

“Trời ạ, làm sao có khả năng sẽ có đáng sợ như vậy Võ Hồn? Vị diện sức hút hạ, chúng ta đều phải tan xương nát thịt!”

Một mảnh thanh âm hoảng sợ trên Vân Hải vang lên, mấy trăm ngàn người, tất cả đều hỏng, liều mạng muốn đến xa xa trốn.

Nhưng ở Vân Khí Áp Hư Lan cùng Dị Thứ Nguyên Không Gian Tỏa song trọng dưới áp lực, trốn chỗ nào được rơi, trong khoảnh khắc tất cả đều lâm vào không gian thật lớn lực hút.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ Cửu Tiêu Thương Lan Hải trở nên hoảng hốt bất định, tầng mây tảng lớn phá nát, bên trong càn khôn điên đảo.

Vân Khí Áp Hư Lan nguyên bản khuếch trương xa vạn dặm, giờ khắc này nháy mắt tìm tòi, trên Vân Hải hóa thành một đoàn Tinh Vân, như ngân hà vũ trụ, sau đó “Vèo” lóe lên, lại như là có sinh mạng giống như, hướng về Cửu Tiêu thiên ngoại phóng đi!

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy càn khôn điên đảo, chính mình vị trí không gian, tọa độ giá trị không ngừng biến hóa, cả người không biết hướng về nơi nào mà đi.

“Ầm ầm!”

Bất quá chốc lát, đáng sợ kia không gian dẫn dắt liền đột nhiên ngừng lại, chính mình hung hăng ngã trên mặt đất.

Chỉ thấy bốn phía không ngừng có võ giả rớt xuống, đồng thời giữa bầu trời hạ lên mảng lớn mưa, tích tí tách, tung bay ở bên trong đất trời.

“Đây là nơi nào?”

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên chung quanh, ở thuốc lá Vũ Mông mông trong đó, bốn phía tất cả đều là kỳ hoa dị thảo, linh khí hóa dịch, xa xa tựa hồ có lầu quỳnh điện ngọc, nhưng nhìn không rõ ràng.

Dương Thanh Huyền nhấc đầu nhìn tới, chu thiên tinh đấu có thể thấy rõ ràng, phảng phất liền treo ở khung đỉnh, khoảng cách gần như vậy.

Xung quanh không ngừng có võ giả đứng lên, tương tự là kinh hãi không thôi nhìn bốn phía, không ai biết đây là ở đâu.

“Dĩ nhiên trôi nổi ở Trung Ương Đại thế giới giới lực bên trong, lấy vạn sao lực lượng vì là nguồn năng lượng, gắn bó này Tinh Cung vận chuyển, chà chà, quả thật là đại thủ bút a.”

Trong đầu truyền đến Tinh Linh Vương thanh âm.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Cái gì, đại nhân nói đây là Tinh Cung?!”

Tinh Linh Vương nói: “Ta vị trí năm đời, là không có có Tinh Cung, chỉ là căn cứ thời khắc này tình huống phán đoán thôi.”

Đột nhiên một vệt bóng đen từ đằng xa trực trụy mà đến, “Oành” một tiếng ngã ở phía xa trên đất, trượt ra thật xa, không ngừng phun máu phè phè, “Khặc, khặc ho, dưới trời sao đệ nhất trận, quả nhiên danh bất hư truyền a, chung quy không có có thể đột phá.”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, vội vàng chạy tới, chỉ thấy bóng đen kia, quả thật là sợi vàng vân văn người áo bào đen, chỉ có điều sắc mặt cực kỳ trắng xám, không ngừng ho ra máu nữa.

Một con Bích Ngọc sắc mini con nhện ở đầu ngón tay hắn bò bò.

Người áo bào đen ánh mắt chưa chuyển, nhìn thấy hắn, nói: “Khà khà, lại là Dương Thanh Huyền.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Ngươi nhận ra ta?”

Người áo bào đen cười nói: “Ha ha, Thương Khung luận võ số một, tự nhiên nhận ra. Bất quá bản tọa nhận ra ngươi, không phải là này cái gì phá xưng hô, mà là Huyền Thiên Cơ nói với ta, tiểu tử ngươi trước người là Ân Võ Vương. Nói đến, chúng ta Đạo Ảnh vẫn là ở ngươi trước người trong tay thành lập đây.”

Dương Thanh Huyền nói: “Quả nhiên, ngươi cũng là Đạo Ảnh người, sẽ không biết là vị nào?”

Người áo bào đen nghĩ một hồi, nói: “Hồng, ngươi có thể gọi ta Hồng Ương.”

Dương Thanh Huyền mặc niệm hạ danh tự này, tuy rằng Đạo

Ảnh đều không là vật gì tốt, nhưng Nhân Hoàng tựa hồ càng không là vật gì tốt, hắn bây giờ lập trường, ngược lại là thiên hướng Đạo Ảnh, hỏi: "Bây giờ chỗ này là cái nào? Ngươi cái kia Dị Thứ Nguyên Không Gian Tỏa là chuyện gì xảy ra? Đón lấy làm sao bây giờ?"

Hồng Ưng từ trên mặt đất ngồi dậy, bàn tốt chân, hai tay bấm quyết, điều tức chân nguyên, sau đó chậm rãi nói rằng: "Ở đây tự nhiên là Tinh Cung. Ta Võ Hồn có thể mở ra dị thứ nguyên đường nối, đem nhất định phạm vi không gian trực tiếp đưa vào dị trong thứ nguyên. Nhưng đang muốn không gian truyền tống thời điểm, lại bị Vân Khí Áp Hư Lan chế trụ. Hai nguồn sức mạnh chống chọi bên dưới, cũng không có đem vạn vật đưa vào dị không gian thứ nguyên, mà là trực tiếp đưa đến Tinh Cung đến. Bởi vì Cửu Tiêu Thương Lan Hải cùng Tinh Cung, đều đang Vân Khí Áp Hư Lan phạm vi bao phủ bên trong a. Nói cho cùng, như cũ không có có thể đột phá ra ngoài a."

Hồng Ưng gương mặt căm giận cùng cụt hứng.

Dương Thanh Huyền nhưng là nghe được ngạc nhiên cực kỳ, trực tiếp đem toàn bộ không gian truyền vào dị thứ nguyên, này Võ Hồn không khỏi cũng quá nghịch thiên rồi đi!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1432: Ba Con Đường, Tư Thủy Hữu Cầm

Lúc này, không ít võ giả cũng vây quanh, nghe thấy hai người nói chuyện, giải thích hoàn toàn biến sắc.

Hồng Ương nhẹ nhàng giơ tay lên, vòng tại đầu ngón tay Bích Hình Thanh Hải Chu một hồi kích. Bắn mà ra, phun ra vô số màu trắng mạng nhện, đem những võ giả kia toàn bộ bọc lại, sau đó thân thể hóa thành cao hai mươi, ba mươi trượng, kéo ra miệng lớn liền từng cái từng cái ăn đi.

Những võ giả kia sợ đến liều mạng hô to, làm thế nào cũng không phát ra tiếng.

Dương Thanh Huyền giật mình nói: “Con nhện này ăn thịt người?”

Hồng Ương nhíu mày lại, nhìn kẻ ngu si tựa như liếc mắt nhìn hắn, nói: “Không ăn thịt người làm sao lớn lên?”

Dương Thanh Huyền: “...”

Rất nhanh, những võ giả kia liền bị nuốt ăn hết sạch.

Trên bầu trời vẫn như cũ có lượng lớn võ giả thỉnh thoảng rơi xuống, phàm là ở chu vi trong vòng trăm trượng, tất cả đều bị Bích Hình Thanh Hải Chu ăn hết.

Dương Thanh Huyền nói: “Huyền Thiên Cơ rời đi sao? Đón lấy làm sao bây giờ?”

Hồng Ương lắc đầu nói: “Vân Khí Áp Hư Lan hạ, coi như là con ruồi cũng không phải là không xong, nhất định phải đem đại trận này phá. Thiên Địa Bảng không phải tốt như vậy cầm. Đón lấy chỉ có ba con đường, chờ Trương Tam phá Vân Khí Áp Hư Lan, cái này ta thật không coi trọng a, tuy rằng hắn trận pháp vô song, nhưng trận này... Thật sự là quá biến thái. Thứ hai chính là đi đến thập phương tinh đài, nơi đó là Vân Khí Áp Hư Lan trận pháp hạt nhân, cũng là thu nạp vạn ngàn tinh lực, duy trì Tinh Cung cùng đại trận vận chuyển địa phương, cái này độ khó, so với cái thứ nhất còn lớn hơn."

Dương Thanh Huyền nghe được trong lòng kinh hoàng, cái kia thập phương tinh đài trung ương chạm trận pháp, cùng Côn Lôn Sơn bên trong cung điện dưới lòng đất giống như đúc, chính là giải khai hắn thân thế bí ẩn manh mối.

Nghe được Hồng Ương sau khi nói xong, theo bản năng hỏi: "Con đường thứ ba đây?"

Hồng Ương hắc tiếng nói: "Con đường thứ ba, chính là ở này Tinh Cung ở lại đi. Chờ Huyền Thiên Cơ trao đổi Thiên Địa Bảng, là có thể đem Thiên Địa Bảng giấu vào Thiên Đạo bên trong ẩn giấu đi. Như vậy Nhân Hoàng trong thời gian ngắn sẽ không tìm được hắn. Chúng ta ở cái ba năm năm năm, thậm chí ba trăm năm năm trăm năm, Nhân Hoàng không thể không ra Tinh Cung chứ? Khà khà, như thế hao tổn nữa, xem ai trước tiên không chịu đựng được."

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, Tâm đạo các ngươi rảnh rỗi ở mấy trăm năm, ta có thể không có thời gian rảnh rỗi này bồi các ngươi.

Dương Thanh Huyền hỏi: "Thập phương tinh đài là ở vị trí nào?"

Hồng Ương kinh ngạc nói: "Ngươi muốn đi phá thập phương tinh đài?"

Dương Thanh Huyền gật gật đầu.

Hồng Ương cười to nói: “Ha ha, không phải ta coi thường ngươi, mà là ngươi thực sự không biết tự lượng sức mình a, ha ha, xin lỗi, ta nói chuyện chính là trực tiếp như vậy, ngươi thật sự là quá áp chế, thật không tiện, ta nói thẳng thẳng ngữ quen rồi, ngươi có thể để bụng, ngược lại ta không có vấn đề, cũng sẽ không đổi.”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ nói: “Không có chuyện gì, trong lòng ta coi ngươi là cái ngốc - treo là tốt rồi.”

Hồng Ương nói: “Thập phương tinh đài ngay ở Tinh Cung ngay chính giữa, là lấy Tử Vi Tinh mà dẫn, ngươi theo Tử Vi Tinh hệ phương hướng đi đến là có thể đạt tới.”

Dương Thanh Huyền nhận ra phương hướng, chính phải rời đi, đột nhiên lại hỏi: “Tinh Cung bên trong quanh năm suốt tháng sau đó mưa sao?”

Hồng Ương cười nói: “Dĩ nhiên không phải, này chút mưa hẳn là Cửu Tiêu Thương Lan Hải trên mây khói, bị đồng thời bao trùm tới.”

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, để mưa kia máng xối ở lòng bàn tay, nhìn chằm chằm nhìn một hồi, đột nhiên nói rằng: “Nếu như chỉ là thông thường mây khói hóa mưa, hẳn rất dễ dàng bốc hơi lên rơi đi.”

Hồng Ương hoàn toàn biến sắc, hai con ngươi một hồi co rút lại.

Cái kia Bích Hình Thanh Hải Chu “Vèo” một tiếng liền bùng lên đến Hồng Ương bên cạnh người, sáu con mắt cảnh giác nhìn chằm chằm tứ phương.

“Không hổ là Thương Khung luận võ số một, trực giác hết sức nhạy cảm a.”

Trong mưa phùn nhớ tới một đạo nhu nhu âm thanh, hết sức tốt nghe, rồi lại lộ ra vài sợi đoan trang cùng thánh khiết, để người lẫm liệt không dám phạm.

“Xì!”

Cái kia thanh âm truyền tới không gian trên, nhiều hơn một tấm mạng nhện, hướng về bên trong bao đi, nhưng cũng hoàn toàn thất bại, cái gì đều không bao lấy.

Mông mông trong mưa, chậm rãi hóa ra một đạo màu đỏ thướt tha bóng người, ôm ấp đàn cổ.

Bích Hình Thanh Hải Chu sáu con mắt co rụt lại, lần thứ hai phun ra một tấm mạng nhện, dán sát thân ảnh kia trên, nhưng bóng người trong khoảnh khắc liền ảm đạm xuống, cho đến biến mất, chỉ còn dư lại mưa phùn không hề có một tiếng động.

Sau một khắc, ở mạng nhện phụ cận, lần thứ hai ngưng tụ ra cái kia thướt tha bóng người, đồng thời một đạo, hai đạo, ba đạo... Đến hơn mười đạo thân ảnh giống nhau như đúc, đem Dương Thanh Huyền cùng Hồng Ương vây lại.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, chỉ thấy mỗi một bóng người đều là do nước nguyên ngưng tụ mà thành, hòa vào trong mưa.

Mỗi một bóng người đều là giả, rồi lại đều là thật.

Dương Thanh Huyền lộ ra thần sắc, tay phải vồ một cái, Chiến Kích Thiên Khư liền rơi ở trong tay, đưa ngang trước người làm một tư thế phòng ngự.

Bích Hình Thanh Hải Chu còn muốn công kích, bị Hồng Ương vỗ xuống đầu, ngăn trở đỡ được, lãnh đạm nói: “Hóa ra là Tư

Thủy Hữu Cầm nữ nhân, Hữu Cầm Sanh?"

Cái kia hơn mười đạo Vũ chi phân thân trước sau mở miệng, mỗi trong dân cư chỉ phun ra một chữ, nhưng cũng hoàn mỹ nối liền cùng nhau, không có bất kỳ vi hòa cảm, "Không nghĩ tới Đạo Ảnh hồng người, càng cũng biết thiếp thân."

Hồng Ương cười lạnh nói: "Tuy rằng ta chưa từng thấy ngươi, nhưng nhưng nghe tên tuổi, hơn nữa có thực lực như vậy tu vi, chỉ có thể là có Cầm gia gia chủ."

Cái kia hơn mười đạo phân thân đột nhiên từng đạo từng đạo biến mất, cuối cùng chỉ lưu lại một người, ngũ quan cực kỳ tinh mỹ, đôi môi khẽ mở nói: "Tức đã nhận ra thiếp thân, hồng người đại nhân là bó tay chịu trói, theo ta đi gặp Nhân Hoàng, vẫn là muốn liều chết giãy dụa một phen đây?"

"Ha ha, liều chết giãy dụa? Ngươi còn không có tư cách này nói với ta câu nói này!"

Hồng Ương trong mắt sát khí lóe lên, lạnh lùng nói: "Ngươi nếu như dám ra tay với ta, Tư Thủy Hữu Cầm liền muốn từ sáu trong thế gia xoá tên!"

Hữu Cầm Sanh mặt xinh đẹp lỗ có vẻ hơi khó coi, nói: "Ta vô ý đối địch với Đạo Ảnh, nhưng cướp giật Thiên Địa song bảng, việc này lớn, thiếp thân thân là hai mươi bốn gia một trong chưởng môn, thực sự không cách nào ngồi yên không để ý đến. Huống hồ Nhân Hoàng có lệnh, tru diệt Đạo Ảnh, thiếp thân bụng làm dạ chịu."

Hồng Ương quát lên: "Nói nhảm nhiều như vậy, nói trắng ra là liền là muốn chết!"

Bích Hình Thanh Hải Chu đột nhiên mở mồm ra, phun ra một đạo mạng nhện, nháy mắt hóa thành nửa mẫu to lớn, bao phủ xuống đi.

Hữu Cầm Sanh trong lòng đàn cổ xoay ngang, xanh miết ngón tay ngọc ở dây đàn trên quét qua, một mảnh dây thanh âm gây nên, hóa thành quang nhận, đem không gian cùng nhau cắt mở.

[truyen cua tui

ΘΘ vn❤] Mạng nhện một hồi liền bể thành mấy chục khối, trong mưa phùn bay đi, không có lưu lại bất cứ dấu vết gì.

Hồng Ương biến sắc mặt, song chưởng hướng về địa vỗ một cái, cả người liền nhún người nhảy lên, bay xuống ở Bích Hình Thanh Hải Chu trên lưng.

Con nhện sáu cánh tay cánh tay trên mặt đất trên nhanh chóng bò sát, hướng về Hữu Cầm Sanh chạy đi.

Hồng Ương cao giọng nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi trước đi, tiện nhân kia ta tới đưa nàng quy thiên!”

Dương Thanh Huyền chiến kích vừa thu lại, liền hóa thành độn quang phải đi.

Này hai tên Giới Vương trong đó chiến đấu, căn bản không phải hắn có thể nhúng tay.

Hữu Cầm Sanh nói: “Dương Thanh Huyền, nguyên bản ta còn thật thưởng thức ngươi, nhưng không nghĩ tới ngươi càng cùng Đạo Ảnh cùng một giuộc, thực sự làm cho người rất thất vọng rồi, ngươi đã cũng muốn hủy hoại thập phương tinh đài, vậy thì cùng nhau lưu lại đi.”

Hữu Cầm Sanh đem đàn cổ xoay ngang, ngồi ngay ngắn hư không, sắc mặt ngưng trọng giơ tay lên, quay lại hướng về dây đàn.

Thái Nhất dắt Dương Thanh Huyền, Dương Thanh Huyền các lão bà, hết thảy Đạo Ảnh, thập cường hai mươi bốn nhà chưởng môn, bách tộc bên trong hết thảy đẹp mắt em gái, đồng thời mong ước mọi người tân niên vui sướng, thân thể khỏe mạnh, một năm mới có mới mạo hiểm, không ngừng đột phá cuộc sống độ cao, bước vào nơi lý tưởng * (^_^)

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1433: Gân Rồng, Lại Xuất Hiện Vị Diện Sức Hút

“Coong!”

Theo tiếng đàn vang lên, trong thiên địa đầy rẫy một luồng kỳ dị tần suất.

Hữu Cầm Sanh tiếng đàn, cùng Thần Nhạc Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc không giống nhau, hoàn toàn không có bất kỳ tiết tấu kết cấu, giống như là tùy ý theo đè xuống.

Nhưng mỗi một căn cầm huyền kích thích, đều có thể chấn động ra thiên địa tần suất, đồng thời bị sóng âm khống chế.

Dương Thanh Huyền không gian bốn phía, nháy mắt liền quay cong thành hoàn, đưa hắn độn quang một vây, liền bị nhốt hạ xuống.

Dương Thanh Huyền từ độn quang bên trong đều hóa mà ra, hơi thay đổi sắc mặt, nâng tay phải lên, Chiến Kích Thiên Khư liền chém tới.

“Liệt Không Vạn Quân!”

“Xì!”

Tảng lớn kích quang thứ vào không gian kia hoàn bên trong, bắn ra đến, màu vàng vết rạn nứt như giống mạng nhện khuếch tán.

Hữu Cầm Sanh cau lại hạ lông mày, nói: “Không hổ là lần này Thương Khung luận võ số một, ta đã hết sức coi trọng ngươi, nhưng không nghĩ tới còn đánh giá thấp sức mạnh của ngươi.”

Nói, tay phải đánh đàn, đầu ngón tay một chọn.

“Coong!”

Một đạo tiếng rung rung mạnh, trên đàn một cầu nối càng biến ảo mà ra, hóa thành phi long mà lên, kích. Bắn mà đi.

“Coong! Coong!”

Lại là hai đạo tiếng rung, dây đàn trực tiếp từ trên đàn giải phong đi ra, hóa long mà đi.

Trong khoảnh khắc, Hữu Cầm Sanh liền liên tiếp kích thích bảy lần.

Đến đây, toàn bộ đàn trên người lại không một cầu nối, mà bảy cái rồng nhưng là giương nanh múa vuốt, lượn quanh ở Dương Thanh Huyền bốn phía, hô mưa gọi gió, cuồng kích mà đi.

Dương Thanh Huyền biến sắc mặt, này bảy cái thân rồng trên đều tỏa ra Đạo cảnh khí tức, từng người ra trảo đập xuống, tất cả đều là tinh thuần nhất long khí.

“Bảy cái Chân Long? Làm sao có khả năng!”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, vội vàng thu về Chiến Kích Thiên Khư, xoay người liền hướng bốn mặt quét tới.

Này một kích bên trong ẩn chứa mười phần công lực, không có bất kỳ đẹp đẽ.

Chỉ đang thăm dò hạ này bảy cái long thực lực.

Nếu thật là bảy cái Chân Long, cái kia cũng không sao có thể đánh, trực tiếp đem đại chôn vùi hóa Ma Ấn thả ra ngoài, hoặc là đem Ân Võ Vương phong ấn tại Thiên Khư bên trong chớp mắt sinh diệt giải phong đi ra, có lẽ có thể cùng liều mạng.

Hư quang ở quanh thân vẽ một vòng tròn, có khoảng mười trượng.

“Oành! Oành!”

Bảy cái rồng đồng thời ra trảo đè xuống, vỗ vào chiến kích ánh sáng trên, như ngọc nát giống như đem chấn động diệt.

“Oành!”

Thiên Khư trên phát sinh phấn khởi tiếng kêu, kích thân run không ngừng.

Dương Thanh Huyền toàn bộ cánh tay bị chấn tê dại, thân thể trực tiếp lui xa mấy chục trượng.

“Thật mạnh! Nhưng còn có thể gánh vác được!”

Dương Thanh Huyền đem chiến kích đưa ở trước người, lộ ra bất khuất chiến ý.

Đồng thời vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về bảy cái rồng nhìn tới.

Thất long ở trên không bên trong giương nanh múa vuốt, tựa hồ bị Dương Thanh Huyền chiến ý chọc giận, tất cả đều rít gào lại đây.

Ở trong mắt Dương Thanh Huyền, bảy đạo Long Ảnh không ngừng biến hóa, cuối cùng lộ ra dây thừng giống như bản thể, óng ánh trong suốt, trình màu xanh đen.

“Hóa ra là bảy căn gân rồng.”

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, lập tức trấn định không ít, thầm nói: “Chân Long ta đánh không lại, còn sẽ đánh không lại các ngươi bảy cái gân rồng?”

Thiên Khư ở trong tay nắm chặt, liền nổi lên tảng lớn hư quang, thân kích hợp nhất tiến lên nghênh tiếp.

Hữu Cầm Sanh sắc mặt trầm ngưng, tự mình ra tay phía sau, mới hiểu được Dương Thanh Huyền thực lực mạnh như thế nào, này đệ nhất tên tuổi chân thực không giả.

Hữu Cầm Sanh trong tay đàn thân một phen, tựa hồ lại phải ra tay, nhưng cũng một luồng cường tuyệt vô cùng sức mạnh kích. Bắn mà đến, Hồng Ương nham hiểm thanh âm bên tai bên cạnh vang lên, “Tiện nhân, làm ta không tồn tại sao?!”

“Xì! Xì!”

Lục Đạo tơ nhện phá hư mà ra, toàn bộ đánh vào Hữu Cầm Sanh trong đầu sáu đại yếu huyệt, huyệt Bách hội, huyệt Thái Dương, ấn đường, nghe cung, cá eo, suất cốc.

Hữu Cầm Sanh thân thể run lên, trên mặt lộ ra đờ đẫn vẻ mặt.

Hồng Ương bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở sau lưng nàng, đột nhiên một chưởng từ huyệt Bách hội thượng phách hạ.

“Oành!”

Hữu Cầm Sanh thân thể trong khoảnh khắc nổ ra, hóa thành vô số mưa phùn, tản vào trong thiên địa.

Hồng Ương hơi thay đổi sắc mặt, trong mắt lộ ra âm hàn ánh sáng lạnh lẽo, từng chữ nói: “Võ Hồn Xuân Phong Hóa Vũ!”

Ở Hồng Ương trăm trượng xa xa, một mảnh mưa sa gió giật, ngưng tụ ra Hữu Cầm Sanh thân thể, hờ hững nói rằng: “Hồng Ương, ngươi bị thương trên người, không phải đối thủ của ta.”

Hồng Ương cười lạnh nói: “Khả năng chém gió, có thể thật không phải là.”

Hữu Cầm Sanh biến sắc mặt, nói: “Ngươi đã không chịu bó tay chịu trói, cái kia ta liền đem ngươi bắt giữ, mang đi gặp Nhân Hoàng đi.”

Nói, bóng người lóe lên, lần thứ hai hóa mưa, tản vào trong thiên địa.

Hồng Ương lặng lặng đứng trên Bích Hình Thanh Hải Chu, không có bất kỳ động tác, phảng phất đang đợi cái gì.

Trăm trượng có hơn, Dương Thanh Huyền đang cùng cái kia bảy cái rồng đánh khó phân thắng bại, từng đạo từng đạo hư quang đem rồng cuốn lấy, rất nhiều hàng long xu thế.

Mà bên này nhưng là hoàn toàn yên tĩnh không gian, yên lặng chỉ còn dư lại mưa phùn.

Đột nhiên Hồng Ương mí mắt giật lên, rơi vào trên thân hạt mưa tựa hồ tốc độ thay đổi, hắn giơ tay lên, mười ngón nhanh chóng bấm quyết.

“Chậm!”

Hữu Cầm Sanh thanh âm bình tĩnh ở trong mưa gió vang lên, sau đó chính là đàn thân từ trong hư không hiện ra, như một thanh đại kiếm giống như bổ đi ra.

“Oành!”

Hồng Ương đứng thẳng bất động, đầu bị hung hăng vỗ một cái, nhất thời bạo nổ ra máu, chảy đầy mặt cùng trên cổ đều là.

Hữu Cầm Sanh thân ảnh tùy theo tái hiện ra, hai tay nắm đàn người một mặt, trầm giọng nói: “Ngươi làm sao không né? Lấy thực lực của ngươi, dù cho không cách nào hoàn toàn tránh ra, không có khả năng bị ta trực tiếp đánh trúng đi.”

Hồng Ương đột nhiên nở nụ cười, máu tươi ở lại ngoài miệng, có vẻ hơi dữ tợn, hắc tiếng nói: “Ngươi còn nhớ Dương Thanh Huyền là thế nào đánh bại Từ Uy Long sao?”

Hữu Cầm Sanh hơi thay đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Ngươi...!”

Hồng Ương nói: “Ngươi Võ Hồn đích xác rất vướng tay chân, nói thật, trong lúc nhất thời ta cũng không có nghĩ đến biện pháp gì tốt tới đối phó ngươi. Vừa nãy ngươi nói một tiếng chậm thời điểm, ta trong đầu đột nhiên linh quang lóe lên, nghĩ tới Dương Thanh Huyền đối phó Từ Uy Long phương pháp xử lý.”

Xa xa Dương Thanh Huyền tựa hồ trong lòng sinh ra ý nghĩ, ánh mắt liếc qua đi qua, lộ ra kinh sợ.

Giờ khắc này bảy cái gân rồng đã hoàn toàn bị hắn chiến kích hư quang áp chế lại, bị thua chỉ là vấn đề thời gian.

Dương Thanh Huyền nhìn thấy Hồng Ương bộ dạng, không hiểu hắn phải làm gì.

Hữu Cầm Sanh lạnh lùng nói: “Lấy mạng đổi mạng, ngươi muốn học Dương Thanh Huyền như vậy, lấy mạng đổi mạng sao? Không thể không nói cái này là ngu xuẩn ý nghĩ, này chiêu đối với ta hoàn toàn vô dụng a!”

Hồng Ương khóe miệng vung lên nụ cười giễu cợt, hắc tiếng nói: “Nữ nhân chính là chết đầu óc thẳng thắn a, ngươi này tiện mệnh làm sao đáng giá ta dùng mạng của mình để đổi? Ta phải làm, chỉ là để cho ngươi cái này nữ nhân ngu xuẩn lăn xa điểm a!”

Hồng Ương trên người đột nhiên tỏa sáng lên vô số hồn quang, mảng lớn hồn lực lưu chuyển đến hai tay quyết ấn bên trong.

Một thanh tuyệt đẹp màu vàng tiểu khóa, hiện lên ở quyết ấn bầu trời.

Hữu Cầm Sanh hoàn toàn biến sắc, kinh hãi nói: “Không được!”

Đàn thân vừa thu lại, cả người nháy mắt hóa mưa, liền muốn bỏ chạy.

“Chậm!”

Hồng Ương cười nhạo một tiếng, đem hai chữ này trả lại cho nàng, trong tay quyết ấn biến đổi, màu vàng kia tiểu khoá lên phát sinh “Két” một tiếng, tự mình mở ra

“Ầm ầm!”

Một luồng vị diện sức hút nháy mắt hình thành, lấy Hồng Ương làm trung tâm trong vòng trăm trượng, hiện ra to lớn dị thứ nguyên đường nối, bất kể là gió, là mây, là mưa, đều bị hút vào.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1434: Tử Vi Tinh Hạ, Tinh Không Rộng Lớn

Ở cái kia đường hầm to lớn lôi xé, vô số nước mưa hóa ra Hữu Cầm Sanh thanh âm, hai tay ôm đàn thân liều mạng chống đối, nhưng bất quá chớp mắt, đã bị hút vào, vô ảnh vô tung biến mất.

Dương Thanh Huyền ở ngoài trăm trượng, cảm nhận được không gian thật lớn sức mạnh, không khỏi chấn động trong lòng.

Bảy cái gân rồng nguyên bản là bị hư quang chế trụ, giờ khắc này mất đi Hữu Cầm Sanh liên hệ, càng là từng cái từng cái uể oải hạ xuống, trực tiếp biến về gân rồng, ngã xuống đất.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, liền đem bảy cái gân rồng thu vào giới tử, sau đó lẳng lặng nhìn cái kia không gian thật lớn đường nối.

Hữu Cầm Sanh vừa bị truyền tống đi, Hồng Ương liền buông xuống hai tay, sau đó ngửa lên trời phun ra một ngụm máu lớn, sắc mặt dị thường trắng xám.

Dương Thanh Huyền chạy như bay đi qua, nói: “Ngươi không sao chứ?”

Hồng Ương dáng dấp dị thường đáng sợ, bị đàn thân đập trúng đầu, sọ não đều bể nát tảng lớn, cả đầu đã là một mảnh máu tươi.

Hồng Ương lắc đầu nói: “Nếu không có bị Vân Khí Áp Hư Lan chấn thương ta Võ Hồn cùng kinh mạch, này có đàn nhà nữ nhân hôm nay cũng đừng nghĩ đi rồi. Ngươi nhanh đi thập phương tinh đài đi, tuy rằng ta đối với ngươi phá trận cũng không ôm hi vọng, nhưng nhiều một phần sức mạnh tóm lại là tốt đẹp. Ta hiện tại muốn tìm một chỗ trốn đi chữa trị nội thương, nếu như gặp lại Giới Vương cảnh cao thủ liền nguy hiểm."

Dương Thanh Huyền hỏi: "Hữu Cầm Sanh ly khai Tinh Cung sao?"

Hồng Ương lườm hắn một cái, nói: "Ngu xuẩn vấn đề. Nếu như như vậy thì có khả năng mở Tinh Cung, chính ta sớm đã đi. Vân Khí Áp Hư Lan hạ, tất cả thần thông đều sẽ bị áp chế, coi như là con ruồi đều không bay ra được. Cái kia tiện nữ nhân vẫn còn ở Tinh Cung bên trong, ngươi cẩn thận một chút, tuyệt đối đừng gặp lại."

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Hừm, chính ngươi cẩn thận nhiều hơn. Cửu Tiêu Thương Lan Hải trên mấy trăm ngàn người, cần phải cũng đều rơi vào Tinh Cung bên trong. Nhân hoàng Giết Chết Lệnh ra, sợ là đều sẽ gây bất lợi cho ngươi."

Hồng Ương ha ha cười nói: "Ta ước gì nhiều gặp gỡ một ít loại này lâu la, vừa vặn nắm tới đút ta con nhện."

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn Bích Hình Thanh Hải Chu, trong lòng sinh ra sợ hãi cảm giác, ôm quyền vừa chắp tay, liền hóa thành độn quang mà đi.

Này Tinh Cung bên trong ngoại trừ linh khí hóa dịch ở ngoài, còn đầy rẫy một luồng kỳ dị quy tắc.

Đặt mình trong bên trong, có loại vũ trụ tinh không mênh mông cảm giác, phảng phất chính mình sinh chi giây lát, thiên địa nhưng vô cùng vô tận, làm người lòng sinh nhỏ bé, đối với đại đạo sinh sinh kính sợ.

"Ở đây chính là dưới bầu trời sao, khoảng cách đại đạo gần nhất địa phương sao?"

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu nhìn Thiên Khung, ở này vô số tinh hệ bên dưới, người liền ngay cả giun dế cũng không tính là.

Dương Thanh Huyền thở dài, liền men theo Tử Vi Tinh phương hướng, bay nhanh mà đi.

Đột nhiên, một đạo tiếng kêu sợ hãi từ đằng xa truyền đến, “Dương Thanh Huyền!”

Dương Thanh Huyền dừng bước lại, định nhãn nhìn tới, là một tên thân mặc áo tím hồ ly áo khoác nam tử, tướng mạo tú lệ đẹp trai, mang theo vài phần âm nhu, chính ngạc nhiên nhìn hắn, bóng người lóe lên, liền bay nhanh mà tới.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Chúng ta quen biết sao?”

Người kia vội vàng nói: “Ngươi là Thương Khung luận võ số một, hiện tại thiên hạ ai có thể không nhìn được quân?”

Dương Thanh Huyền này mới phản ứng được, mình đã danh dương thiên hạ, hắn cười khổ nói: “Có chuyện gì không?”

Người kia hưng phấn kêu lên: “Ta là Thương Khung tinh vực trẻ tuổi bên trong kiệt xuất nhất ngày đoàn ngải Tư Ân bốn mươi tám thành viên lý Cẩu Đản, hiện tại chính thức mời ngươi gia nhập chúng ta ngày đoàn, ngươi có tư cách này.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, nói: “Ngải Tư Ân bốn mươi tám là cái gì quỷ?”

Lý Cẩu Đản nói: “Là Thương Khung tinh vực bên trong đệ nhất nam Thần Ngẫu giống đoàn thể, bên trong tinh vực tu vi tối cao, dài đến đẹp trai nhất nam thần, trên căn bản đều tại ta nhóm ngày đoàn bên trong.”

Dương Thanh Huyền khinh miệt nhìn lý Cẩu Đản một chút, thoáng ngang lại đầu của chính mình, ưỡn lên hạ ngực, cắt tỉa hạ tóc, liền hóa thành độn quang, tiếp tục hướng Tử Vi Tinh phương hướng mà đi.

“Này, này! Ngươi làm sao không đáp ứng liền đi? Gia nhập của chúng ta ngày đoàn a!”

Lý Cẩu Đản ở phía sau mặt gấp kêu to, liều mạng đuổi tới, nhưng trong này đuổi được Dương Thanh Huyền, rất nhanh liền mất đi hình bóng.

“Thật là loại người gì cũng có.”

Dương Thanh Huyền thầm mắng một câu, nghĩ đến mình đã danh dương thiên hạ, không người không hiểu, mà giờ khắc này Tinh Cung bên trong có mấy trăm ngàn người, sợ sẽ ảnh hưởng đến chính mình làm việc.

Tùy theo lắc mình biến hóa, thì trở thành Thanh Giác Man Ngưu, một bộ dáng hàm hậu, vạm vỡ bộ dạng, tiếp tục hướng phía trước bay đi.

Một đường trên, gặp phải không ít võ giả, tất cả đều ở lung tung không có mục đích bay loạn.

Càng có thậm chí, không ít võ giả trực tiếp tìm một linh khí cùng quy tắc cường đại địa phương, ngồi xếp bằng xuống tu luyện.

Có thể tiến nhập Tinh Cung, sợ là cả đời cũng là một cơ hội này, cũng không chịu lãng phí chốc lát.

Dương Thanh Huyền lại bay hồi lâu, dựa vào là cái kia Tử Vi Tinh gần rồi, phát hiện gặp phải võ giả càng ngày càng ít.

Không khỏi nội tâm giật mình, này Tinh Cung rốt cuộc có bao nhiêu?

Mấy trăm ngàn người truyền tống vào đến, lại cũng phân tán rộng lớn như vậy, sợ là có một thành lớn, thậm chí một vực to lớn.

Tử Vi Tinh hạ, mây mù lượn quanh, hoàn toàn trống trải, không thấy bóng người.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền càng chạy càng sợ, nơi này linh khí đều xảy ra thay đổi, thánh khiết bên dưới, phảng phất đầy rẫy một luồng thô bạo không khí dơ bẩn.

“Kỳ quái, tại sao lại như vậy? Nơi này là tinh không linh khí hội tụ điểm, hơn nữa có vạn sao cùng Nguyệt Hoa quanh năm soi sáng, không nên sẽ có như vậy trọng sát khí a.”

Dương Thanh Huyền khá là không giải, đem cảnh giác nhắc tới cao nhất, thận trọng tiếp tục tiến lên.

Đột nhiên hắn run lên trong lòng, có cảm ứng, cả kinh nói: “Tử Diều Hâu?”

Bóng người bùng lên bên dưới, liền cấp tốc bay về phía trước đi.

…

“Nơi này chính là Nhân tộc chí cao chỗ cốt lõi, được khen là mờ ảo Tinh Cung địa phương sao? Quả nhiên là tìm hiểu đại đạo tuyệt diệu nơi a.”

Ở Tinh Cung Vân Hải một toà trong lương đình, Côn Na dựa vào trên lan can, nhìn ngôi sao đầy trời, không khỏi lòng sinh cảm khái.

Kha Lạc đứng ở sau người, cũng lộ ra ước ao vẻ, nói: “Chúng ta cũng có thể noi theo kiến tạo một toà Tinh Cung.”

Côn Na lắc đầu nói: “Nơi này là toàn bộ trong tinh vực kỳ diệu vị trí, ta cũng một thời gian nói không được, cần quá nhiều điều kiện đều không thể thỏa mãn. Tỷ như địa mạch long huyệt lẫn nhau chiếu rọi, chính là lần trước chúng ta thấy Đại Uy Thiên Long hài cốt. Còn có tụ Tinh Trận vĩnh cửu vận chuyển. Còn có vạn sao tinh lực chảy về phía tính toán chờ chút. Quan trọng nhất đó là, nơi này có Thiên Thánh khí tọa trấn. Các loại này chút, mới tạo thành bây giờ toà này Tinh Cung. Chúng ta Trùng Tộc nghĩ muốn dựng, chỉ có thể lực bất tòng tâm, làm trò cười cho thiên hạ."

Kha Lạc nhíu mày lại, nội tâm thầm than một tiếng.

Côn Na nói: "Đi thôi, này Tinh Cung bên trong còn rất nhiều thú vị địa phương đây, khó được tới một lần, sợ là rất khó có cơ hội nữa."

Thân ảnh của hai người, một trước một sau, biến mất ở dưới bầu trời sao.

...

Tinh Cung, một ngọn núi phong dưới chân của.

Không gian bỗng nhiên loáng một cái, hóa ra một bóng người, nhìn trái phải lại, liền hai mắt nhìn chằm chằm ngọn núi, sau đó vừa sải bước đi qua, thân thể liền ẩn vào bên trong.

Ở sơn thể bên trong, là một cái hoàn toàn bịt kín hang động, Hồng Ương chính ngồi xếp bằng bên trong dưỡng thương, đột nhiên mở mắt ra, tàn khốc lóe lên, lại trở về bình tĩnh, nói: "Huyền Thiên Cơ, ngươi đã đến rồi."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1435: Quang Chi Vòng Xoáy

Đạo nhân ảnh kia ở trong hang động đều hóa đi ra, chính là Lam Ngưng Hư, nhìn Hồng Ương bị thương dáng vẻ, kinh ngạc nói: “Gặp gỡ cường giả?”

Hồng Ương gật đầu nói: “Tư Thủy Hữu Cầm tiện nữ nhân! Chờ ta hết bệnh sau, đưa bọn họ toàn bộ Tư Thủy Hữu Cầm toàn bộ đưa vào dị không gian thứ nguyên, mãi mãi cũng không nên quay lại.”

Lam Ngưng Hư cười nói: “Chuyện tương lai tương lai nói sau đi.”

Hồng Ương đột nhiên nhíu mày lại, nói: “Làm sao, ngươi đối với đi ra ngoài không chắc chắn? Tình huống bây giờ, không đều đang dự tính của ngươi bên trong sao?”

Lam Ngưng Hư gật đầu nói: “Đích thật là ở dự tính độ khả thi bên trong, nhưng hơi hơi ra hơi có chút chỗ sơ suất.”

Hồng Ương hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Cái gì chỗ sơ suất?”

Lam Ngưng Hư nói: “Nguyên bản ta tính toán là, câu thông Thiên Địa Bảng, sau đó dùng thay trời hành đạo đem che giấu, để Nhân Hoàng trong thời gian ngắn truy lùng không được Thiên Địa Bảng tồn tại, sau đó sẽ phá tan Vân Khí Áp Hư Lan rời đi. Hiện tại ta đột nhiên phát hiện, Thiên Địa Bảng đã câu thông không được, hơn nữa ta trúng rồi Nhân Hoàng một kiếm, thực lực tổn thất lớn, sợ là áp chế không nổi bao lâu Thiên Địa Bảng hơi thở. Này điểm thời gian e sợ không đủ phá trận.”

Hồng Ương cau mày nói: “Vậy làm sao bây giờ? Tốt không dễ dàng đồ vật đến tay, đưa trở về lại?”

Lam Ngưng Hư cười nói: “Làm sao có khả năng, này Thiên Địa song bảng ta còn chưa bắt đầu chơi đây. Ta không thể câu thông Thiên Địa Bảng, có thể là bị bộ thân thể này ràng buộc ở, ta đã có hậu chiêu, nhưng cần một điểm thời gian. Mà này đoạn trong thời gian, có một người có thể giúp ta áp chế Thiên Địa song bảng trên khí tức.”

Hồng Ương lập tức liền hiểu, cả kinh nói: “Dương Thanh Huyền?”

Lam Ngưng Hư gật đầu nói: “Đúng, ngoại trừ Nhân Hoàng ở ngoài, hiện nay cũng chỉ có hắn trao đổi Thiên Địa song bảng, có thể ở ngắn trong thời gian áp chế lại Thiên Địa song bảng khí tức.”

Hồng Ương sắc mặt có chút quỷ dị.

Lam Ngưng Hư nói: “Làm sao, nhìn ngươi vẻ mặt, tựa hồ có hơi không ổn bộ dạng?”

Hồng Ương nhếch miệng nở nụ cười, ha ha nói: “Tiểu tử kia nói muốn đi thập phương tinh đài phá Vân Khí Áp Hư Lan, ta thấy hắn như thế không biết tự lượng sức mình, ngẫm lại không bằng đưa hắn đi chết quên đi, liền nói cho hắn biết, thập phương tinh đài vị trí ở Tử Vi Tinh hạ.”

Lam Ngưng Hư há hốc mồm ngây dại, sau một lúc mới dựng thẳng lên một cái khinh bỉ bên trong chỉ, xoay người liền biến mất ở trong hang động.

…

Tử Vi Tinh hạ, mây khói lăn lộn.

Mười mấy tên võ giả cảm ứng được nơi này bất phàm, đang dò đường.

Đột nhiên, phía trước trong biển mây, cuốn lên tầng tầng quang lãng, trong khoảnh khắc liền hóa thành vòng xoáy khổng lồ, bao phủ tới.

Này dị biến nhanh chóng, không có bất kỳ dấu hiệu.

Chờ tất cả mọi người phản ứng lại thời điểm, quang chi vòng xoáy đã đến mọi người đỉnh đầu, này mới sợ hãi kêu to, từng cái từng cái liều mạng hướng về xa xa bỏ chạy.

Mặc dù không biết này quang lãng vòng xoáy là chuyện gì xảy ra, nhưng mà bên trong lại lộ ra nhiếp nhân tâm phách âm sát không khí dơ bẩn, một khi bị hút vào bên trong, tất nhiên là cửu tử nhất sinh.

Chỉ là hơn mười người vừa chạy, thì có hai người trốn chạy không kịp, bị hút vào, kêu thảm thiết bên dưới, một điểm âm thanh cũng bị mất.

Còn dư lại càng là sợ đến hồn phi phách tán, vội vàng đem độn thuật thúc đến mức tận cùng, hướng về xa xa bỏ chạy.

Nhưng vòng xoáy to lớn, trong khoảnh khắc liền bao phủ trăm dặm.

“A!!”

Hơn mười người tất cả đều kêu thảm thiết, bị hút vào vòng xoáy kia bên trong, sức mạnh hủy thiên diệt địa trùng kích toàn thân, có tận nửa người nháy mắt liền tan xương nát thịt.

“Phốc!”

Còn dư lại may mắn còn sống người, tất cả đều phun máu phè phè.

Nhưng cũng may vòng xoáy kia thế tới hung mãnh, tản cũng mau, chỉ là ở trong thiên địa cuốn một cái, liền tiêu thất vô tung.

“Đây rốt cuộc là nơi quái quỷ gì a?!”

“Ở đây không phải Tinh Cung sao? Trong truyền thuyết khác nào Tiên cảnh nơi bình thường, tại sao có thể có đáng sợ như vậy sự tình!”

Sống sót hơn mười người, đều là mặt lộ vẻ sợ hãi, quay đầu lại nhìn tới, một mảnh sống sót sau tai nạn vui mừng.

Nhưng vào lúc này, hậu phương Vân Hải trên, lần thứ hai bay lên một mảnh quang lãng, trong khoảnh khắc liền hóa thành vòng xoáy, bao phủ lại đây.

“A?!”

Hơn mười người toàn bộ đều trợn tròn mắt, quát to một tiếng, liền liều mạng trốn về phía trước.

Nhưng trong này trốn quá quang?

Hơn mười người lần thứ hai bị cuốn vào bên trong.

Vốn là từng cái từng cái bị thương, lần này lại bị xung kích hạ, nhất thời lại nát tan quá bán.

Còn dư lại mấy người cũng khổ sở chống đỡ, trước mắt không chịu nổi, từng cái từng cái nội tâm cay đắng.

“Thanh Huyền ca ca... Vĩnh biệt...”

Trong đó một đạo bóng dáng bé nhỏ, lòng tràn đầy cay đắng, không nghĩ tới Biển Đen từ biệt sau, cũng không từng gặp nhau một hồi, liền muốn người và người mãi mãi cách xa nhau như trời với đất.

Nhưng vào lúc này, thân ảnh kia run lên, trong hai con ngươi gặp được một vệt hư quang, chém phá thiên địa mà đến!

“Ngục Đấu!”

“Ầm ầm!”

Thiên Khư trên sức mạnh to lớn, trực tiếp đem quang chi vòng xoáy xé ra một vết nứt.

Một đạo thon dài bóng người, giống như Chiến Thần giống như, trong khoảnh khắc đã đến trước mặt nàng, tay trái một hồi ôm eo thon của nàng.

Tử Diều Hâu khuôn mặt dại ra cùng khó có thể tin.

Dương Thanh Huyền nhưng là bình tĩnh nhìn, khóe miệng ngậm lấy ý cười, “Tử Diều Hâu, ta Tâm Túc, rốt cục nhìn thấy ngươi.”

Thiên địa phảng phất vào đúng lúc này bất động, hai người bốn mắt tương đối, lại quên người đang ở hiểm cảnh bên trong.

Dương Thanh Huyền đã khôi phục chân thân, xung quanh cái kia vài tên chưa người chết, tất cả đều ngạc nhiên nhìn, lập tức liền nhận ra Dương Thanh Huyền, lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, hô lớn nói: “Cứu ta! Cứu ta!”

“Oành! Oành!”

Vài đạo âm thanh truyền ra bên dưới, lại là liên tiếp bạo thể tiếng.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu lúc này mới phục hồi tinh thần lại.

Cái kia quang hải cắn giết lực lượng, nháy mắt cuốn tới.

Dương Thanh Huyền tay trái bấm quyết, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ chậm rãi bay ra, hóa ra một mảnh kết giới, đem hai người hoàn toàn che chở nhập vào đi.

“Ầm ầm!”

To lớn sóng thần giống như thanh âm, xung kích trên Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, bất quá giằng co mấy hơi thở, liền hoàn toàn tiêu tan lui xuống đi.

Vân Hải bên trên, lần thứ hai khôi phục yên tĩnh.

Chỉ có điều hơn mười người tất cả đều tan xương nát thịt, chỉ còn dư lại Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu hai người, cô lập ở dưới bầu trời sao.

Tử Diều Hâu nói: “Ta còn tưởng rằng sẽ không còn được gặp lại Thanh Huyền ca ca.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Bất cứ lúc nào ngươi gặp nguy hiểm, ta đều sẽ thứ một thời gian xuất hiện tại trước mặt ngươi.”

Tử Diều Hâu cáu giận nói: “Ai biết được, lần trước ở Thiên Nhai, cũng không biết gặp ai, liền không muốn gặp ta.”

Dương Thanh Huyền mặt đen lại, ngượng ngùng nói sang chuyện khác, nói: “Nơi đây quá mức nguy hiểm, chúng ta trước tiên ly khai lại nói.”

Lôi kéo Tử Diều Hâu tay, liền muốn hóa thành độn quang mà đi.

Đúng lúc này, một luồng tuyệt cường thần thức, xuyên thấu hư không mà đến, đem hai người hoàn toàn khóa chặt.

Cái kia thần thức bên dưới, nháy mắt lệnh hai người như rơi vào hầm băng, không ức chế được cả người run lên.

“Là ai?!”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, tay phải cầm lấy chiến kích, đưa ngang trước người, đồng thời đem Tử Diều Hâu hộ tống ở phía sau.

Bên trong đất trời không có trả lời, chỉ có một đạo quang lãng lần thứ hai dâng lên, ở trời cao trên hóa thành vòng xoáy.

Chỉ bất quá lần này quang chi vòng xoáy có chút kỳ quái, chỉ là không ngừng xoay tròn, đồng thời bao phủ mà xuống. Nhưng đáng sợ kia uy năng, nhưng là hoàn toàn đem hai người khóa chặt.

Hai người đồng thời đổi sắc mặt.

Nguyên bản còn tưởng rằng này quang lãng là trong thiên địa hiện tượng kỳ dị, bây giờ mới biết dĩ nhiên là bởi vì!

Chương 1436: Giảng Đạo Lý, Đại Lực Ma Ngưu Vương

“Là ai? Tại hạ trong lúc vô tình tiến nhập nơi đây, như có mạo phạm, xin hãy tha lỗi.”

Dương Thanh Huyền tay phải nắm kích, bảo vệ chính mình cùng Tử Diều Hâu, nhìn trên bầu trời quang chi vòng xoáy, cao giọng nói rằng.

Vòng xoáy kia hình như có cảm ứng, bên trong chậm rãi hóa ra một đạo to lớn bóng mờ, đầu trên mọc ra một đôi to lớn nhọn giác, miệng như huyết phun.

Bóng mờ ở trong vòng xoáy hoảng hốt bất định, vẫn chưa ngưng tụ mà ra.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, cái này to lớn hình thái, nhìn dáng dấp như là một đầu Ngưu Yêu.

Dương Thanh Huyền lần thứ hai cao giọng nói: “Tiền bối, như có mạo phạm, thật là vô tâm lỡ lời, xin hãy tha lỗi.”

Cái kia Ngưu Yêu vẫn chưa trả lời, mà là lồng ngực không ngừng nở lớn, như là đang hấp khí, toàn bộ trăm dặm quang chi vòng xoáy, một hồi đã bị hút vào trong bụng.

Mấy hơi thở sau, Ngưu Yêu lại thở ra một hơi, lồng ngực thu nhỏ lại xuống.

Một đạo quang lãng nháy mắt từ Ngưu Yêu trong lỗ mũi phun ra, trong khoảnh khắc hóa thành trăm trượng vòng xoáy, một cái nữa nháy mắt, liền bao phủ trăm dặm.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu nhìn trợn mắt ngoác mồm, nguyên lai này quang chi vòng xoáy, càng là này con trâu mỗi lần hít thở!

Hai người liếc mắt nhìn nhau, nháy mắt trao đổi hạ ánh mắt, này đầu Ngưu Yêu dường như ở ngủ say giống như vậy, tựa hồ cũng không nhận thấy được hai người mình.

Dương Thanh Huyền ánh mắt kiên định, nhẹ nhàng gõ lại đầu, tay của hai người chăm chú giữ cùng nhau.

Ngưu Yêu lại một lần nữa đem quang lãng hút vào bên trong cơ thể thời điểm, Dương Thanh Huyền đột nhiên nắm lấy Tử Diều Hâu tay, bóng người bùng lên, một hồi liền hóa thành độn quang, muốn phá không mà đi.

“Hừ!”

Ngưu Yêu to lớn trong hư ảnh, trong lỗ mũi phát sinh một tiếng hừ lạnh, lập tức từ trong lỗ mũi phun ra một đạo quang lãng, nháy mắt đã đến Dương Thanh Huyền độn quang bầu trời, không huyền niệm chút nào ép đè xuống.

“Em gái ngươi -! Giả bộ ngủ!”

Hai người từ độn quang bên trong hiện thân mà ra.

Dương Thanh Huyền chiến kích một chọn, liền hóa ra vô số hư quang bay lượn.

Tử Diều Hâu giơ tay lên, ai ca kiếm ở lòng bàn tay hiển hiện ra, múa ra một kiếm.

Binh khí cùng kêu, hai đạo quang nhận nháy mắt đan xen vào nhau, ngút trời mà đi.

“Ầm ầm ầm!”

Quang nhận thẳng vào trong nước xoáy, khuấy lên Vân Hải bầu trời tất cả đều là quy tắc gợn sóng. Nhưng này quang chi vòng xoáy vẫn chưa phá nát, trái lại gia tốc đè ép xuống.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, tay trái nhanh chóng bấm quyết, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ rơi vào trong tay, liền ném ra ngoài.

“Ầm ầm ầm!”

Vòng xoáy chấn động ở hoàng kỳ kết giới trên, vạn đóa kim liên không ngừng phá nát, toàn bộ hoàng kỳ đều không ngừng rung động.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu đều là kinh hãi khó có thể phục thêm.

Chỉ là này Ngưu Yêu một cái nhảy mũi, thì có đáng sợ như vậy uy năng, nếu như đều hóa ra lời, hai người cái nào có chút sức chống cự?

“Ồ?”

Ngưu Yêu trong hư ảnh, phát sinh một thanh âm, sau đó liền một bàn tay cực kỳ lớn, từ không trung vồ xuống.

Dương Thanh Huyền một hồi liền hiểu Ngưu Yêu mục đích, sắc mặt khó coi nói: “Tiền bối, này Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ chính là vãn bối tâm thần tướng tu đồ vật, nếu như tiền bối thích, đều có thể cầm, mong rằng thả chúng ta ly khai.”

Người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu, này Ngưu Yêu độ mạnh, đã vượt ra khỏi sự tưởng tượng của hắn, nếu như có thể lưu lại một món Thánh khí bảo mệnh, chưa chắc đã không phải là thích hợp lựa chọn.

Cho tới này Thánh khí, chờ chính mình thực lực cường đại, còn có thể lại đòi về.

Nhưng này Ngưu Yêu bóng mờ căn bản cũng không để ý tới, năm đạo hư ảo ngón tay trực tiếp đặt ở kết giới trên, sau đó tóm lấy.

Cái kia cuồng vọng hành vi trực tiếp tuyên cáo, ngươi không có tư cách theo ta nói điều kiện, này Thánh khí ta nhìn trúng, liền là của ta.

Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ ở Ngưu Yêu hư ảnh trong bàn tay rung động không ngớt, không ngừng lên phía trên không.

Dương Thanh Huyền giận dữ, lạnh giọng nói: “Chết Ngưu Yêu! Cho ngươi mặt mũi không biết xấu hổ! Như vậy thì đi chết đi!”

Bóng người bùng lên bên dưới, liền xuất hiện ở dài vạn dặm không trên, Thiên Khư nắm trong tay, phía trên phù văn không ngừng lấp loé bay lượn, chớp mắt sinh diệt!

Ngưu Yêu hư ảnh cánh tay ở trên không bên trong dừng lại, phảng phất cảm nhận được nguy hiểm, bồn máu miệng lớn bên trong không ngừng có kim quang phun ra nuốt vào mà ra, mông mông linh khí bên trong, phảng phất có đôi con mắt vô hình, nhìn chăm chú đi qua.

Dương Thanh Huyền cả người run lên, bị bên trong hư vô kia ánh mắt một nhìn chăm chú, thì dường như huyết dịch toàn thân ngưng kết ở, trên người một điểm nhiệt độ đều không.

“Chi! Cái cảm giác này...”

Dương Thanh Huyền tâm thần hoảng hốt, vẻn vẹn một chút là có thể để hắn như rơi vào hầm băng, ngoại trừ Cổ Diệu cùng Nhân Hoàng ở ngoài, này Ngưu Yêu là người thứ ba!

Đột nhiên Dương Thanh Huyền trên vai run lên, lại có một cái tay đập ở trên vai hắn, đưa hắn từ kẽ băng nứt bên trong kéo trở lại, kinh hãi bên dưới vội vàng xoay người, liền gặp được Lam Ngưng Hư.

“Là ngươi!”

Dương Thanh Huyền thở phào nhẹ nhõm, người đổ mồ hôi lạnh, chính mình sơ suất quá, càng làm cho đối phương đi tới bên người mới phản ứng được.

Lam Ngưng Hư khẽ mỉm cười, nói: “Trong lòng ngươi có phải là đang nghĩ, thực sự sơ suất quá, chờ ta đi tới bên người mới phản ứng được?”

Dương Thanh Huyền khuôn mặt tiu nghỉu xuống, lại bị đối phương đoán trúng.

Lam Ngưng Hư mỉm cười nói: “Nhìn dáng vẻ của ngươi, ta hẳn là đoán trúng. Nhưng ngươi hoàn toàn nghĩ lầm rồi, ta đi tới ngươi bên người ngươi mới phản ứng được, cũng không phải là ngươi bất cẩn rồi, mà là thực lực của ngươi quá yếu a. Dù cho ngươi không bất cẩn, vẫn như cũ phải chờ ta đi tới bên người mới có thể phản ứng lại.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Đối đầu kẻ địch mạnh, ngươi còn có tâm sự nói này chút?”

Lam Ngưng Hư nhìn phía trước lớn Đại Ngưu ảnh một chút, nói với Dương Thanh Huyền: “Thả lỏng điểm, không cần sốt sắng như thế.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, mừng lớn nói: “Ngươi có biện pháp đối phó này Ngưu Yêu?”

Lam Ngưng Hư nói: “Không có.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy ngươi nói thả lỏng điểm?”

Lam Ngưng Hư nói: “Ngược lại không đánh lại, khẩn trương cũng vô dụng.”

Dương Thanh Huyền: “...”

Lam Ngưng Hư ánh mắt lại rơi trên Thiên Khư, trong mắt lập loè ra hồi tưởng tâm ý, khẽ cười nói: “Võ Vương quả nhiên đem này chiêu phong ấn tại Thiên Khư bên trong, chà chà, này chiêu nhưng là rất lợi hại, ngàn vạn chớ lãng phí.”

Nói đưa tay hướng về Thiên Khư trên vỗ nhẹ nhẹ hai lần.

Thiên Khư như là chịu đến cảm ứng, mặt trên khí tức đáng sợ lập tức héo xuống, toàn bộ đưa về Thiên Khư bên trong, hết thảy phù văn lóe lên bên dưới liền tiêu tan không gặp.

Dương Thanh Huyền trong lòng giật mình, Lam Ngưng Hư dĩ nhiên trực tiếp cắt dứt chớp mắt sinh diệt phong ấn.

Hắn đột nhiên nắm chặt chiến kích, thu ở sau lưng, đối với Lam Ngưng Hư lòng cảnh giác lại tăng lên mấy phần.

Tử Diều Hâu bay lên, cùng Dương Thanh Huyền sóng vai cùng nhau, tương tự kiêng kỵ nhìn Lam Ngưng Hư.

“Làm ngươi gặp phải một cái xa mạnh hơn nhiều đối thủ của mình, đánh lại đánh không lại, chạy lại không chạy thoát được đâu thời điểm, phải làm gì?” Lam Ngưng Hư đột nhiên hỏi.

“Phải làm gì?” Dương Thanh Huyền hỏi ngược lại.

Lam Ngưng Hư lại cười nói: “Chỉ còn biện pháp kế tiếp, chính là cùng hắn giảng đạo lý.”

Nói, liền đón lấy cái kia Ngưu Yêu bóng mờ đi đến, đồng thời ôm quyền cao giọng nói: “Tại hạ Lam Ngưng Hư, gặp Đại Lực Ma

Ngưu Vương.”

Dương Thanh Huyền trong lòng giật mình, nguyên lai này Ngưu Yêu càng là Đại Lực Ma Ngưu tộc vương.

Tứ Hải thương hội Triệu Hàng đã từng muốn thông qua hắn, làm thành Hỗn Nguyên thiết chuyện làm ăn, tựa hồ nói về, Đại Lực Ma Ngưu bộ tộc, đã từng xuất hiện một vị cao cấp Giới Vương vương giả, thiếu chút nữa thì có thể trở thành Yêu Đế tồn tại.

Ngưu Yêu bóng mờ lắc lư hạ, sau một lúc rốt cục truyền đến âm thanh thứ nhất, “Ngươi nhận ra ta?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1437: Chờ Đợi Một Người

Dương Thanh Huyền trong lòng lại chấn động, này Ngưu Yêu coi như là thừa nhận.

Nếu như này đầu Ngưu Yêu chính là Triệu Hàng nói qua vị kia cao cấp Giới Vương, vậy này Ngưu Yêu đã sống bao lâu?

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy có chút hoảng hốt, cảm giác không quá chân thực.

Lam Ngưng Hư ôm quyền nói: “Nghe qua đại nhân một ít sự tình, đồng thời biết đại nhân trấn thủ ở Tinh Cung vực sâu chi hải, hôm nay gặp mặt, quả thật chuyện may mắn.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương nói: “Ngươi đã biết chuyện của ta, vậy thì an tâm lưu lại đi.”

Lam Ngưng Hư nói: “Đại nhân nhưng là ngang dọc trung cổ đại nhân vật, sao bởi vì một điểm nguyên nhân, liền cam tâm bị quản chế ở đây đây? Huống hồ trong mấy trăm ngàn năm nay, đại nhân kỳ vọng, thật sự lấy được không?”

Đại Lực Ma Ngưu Vương bóng mờ ở trên không bên trong cự chiến, sau đó phát sinh rít lên một tiếng, chấn động đến mức toàn bộ Vân Hải lăn lộn, liền ngay cả trên bầu trời Tử Vi Tinh đấu, đều khó mà phát giác run lên một cái.

Đại Lực Ma Ngưu Vương quát: “Tiểu bối! Bản tọa sự tình, há lại là ngươi có tư cách vọng nghị? Nếu không có bản tọa cô đơn quá lâu, các ngươi đã sớm chết. Sẽ đi ngay bây giờ chết đi!”

Đại Lực Ma Ngưu Vương lại đưa ra bàn tay khổng lồ ép đi qua.

Mặc dù chỉ là bóng mờ, nhưng cũng có mông mông yêu khí bay lên, ở năm ngón tay đầu ngón tay hóa ra màu đen chùm sáng, liền thành một vùng.

Lòng bàn tay bên trong, phảng phất hình thành một thế giới, như đen kịt vũ trụ, sâu không lường được.

Toàn bộ Vân Hải đều đang một chưởng này bao trùm hạ, không thể tránh khỏi.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu đều hoàn toàn biến sắc, từng người lấy ra binh khí đưa ngang trước người, bất cứ lúc nào chuẩn bị một trận chiến.

Lam Ngưng Hư con ngươi khẽ nâng, nhẹ giọng than thở: “Quả nhiên là Man Ngưu, thật phiền phức a.”

Nói, đưa tay phải ra, năm ngón tay kéo ra.

Một mảnh ánh sáng màu vàng óng từ lòng bàn tay tràn ra, ở trên không bên trong biến ảo thành một viên quyển trục, xa hoa, khoách tán ra ngôi sao như thế ánh sáng.

“Chi! Thiên Địa song bảng!”

Đại Lực Ma Ngưu Vương cả người cự chiến, cái kia che đè xuống bàn tay lớn, trực tiếp ngưng trệ ở không trung, khó hơn nữa đè xuống nửa phần.

Đại Lực Ma Ngưu Vương cả kinh nói: “Ngươi rốt cuộc là ai? Thiên Thánh khí tại sao sẽ ở trong tay ngươi?!”

Lam Ngưng Hư bên trong cặp mắt, từ từ ngưng tụ lại hào quang, tay phải vồ một cái, liền đem thiên địa hai tay thu hồi, hai tay chắp sau lưng, lãnh đạm nói: “Ma trâu, ngươi làm thật không nhớ ta sao?”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi kinh, Lam Ngưng Hư thời khắc này khí chất, tựa hồ xảy ra thay đổi cực lớn.

Nếu nói là cho tới nay đều là sâu không lường được lời, giờ khắc này nhưng là lộ hết ra sự sắc bén, như là một thanh chậm rãi rút ra bảo kiếm, để người một chút xíu cảm thấy đáng sợ kia sắc bén.

“Ngươi là…!”

Đại Lực Ma Ngưu Vương thừ ra một chút, ngơ ngác nói: “Huyền Thiên Cơ?!”

Lam Ngưng Hư trong mắt ánh sáng lóe lên, khí thế trên người từ từ hóa giải mở, khôi phục cái kia người hiền lành bộ dạng, thở ra một hơi nói: “Hô, ngươi rốt cục nhận ra ta.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương trầm mặc lại, liền đem to lớn kia bóng mờ tay thu về, chậm rãi mở miệng nói: “Đúng là ngươi, khó trách ngươi có thể biết thân phận của ta cùng qua lại. Chỉ là Thiên Thánh khí tại sao lại ở trong tay ngươi? Lẽ nào ngươi thành một đời mới Nhân Hoàng?”

Lam Ngưng Hư khẽ cười nói: “Ta có thể không có hứng thú làm cái gì Nhân Hoàng, chỉ là muốn mượn Thiên Thánh khí đi chơi một chút. Nhân Hoàng cũng phải thay phiên làm, này Thiên Thánh khí tự nhiên cũng có thể thay phiên chơi, sớm cũng giờ đến phiên ta.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương nói: “Chẳng trách đột nhiên nhiều hơn rất nhiều lâu la cặn bã như thế võ tu, chắc cũng là ngươi giở trò quỷ đi. Ngươi đoạt Thiên Thánh khí, Nhân Hoàng sẽ không bỏ qua cho ngươi.”

Lam Ngưng Hư gật đầu nói: "Đây cũng chính là ta đầu chỗ đau, ngươi có thể có biện pháp phá này Vân Khí Áp Hư Lan?"

Đại Lực Ma Ngưu Vương nói: "Nguyên lai ngươi là bị vây ở này."

Hắn trầm mặc lại, nói: "Ta không có cách nào. Trận này chính là dưới trời sao đệ nhất trận, nắm giữ thiên giới chi chủ sức mạnh, đừng nói đương đại, coi như đặt ở lịch sử trong trường hà, có thể phá chi người, từ cổ chí kim cũng không mấy người."

Lam Ngưng Hư trong mắt tinh mang lóe lên, khẽ cười nói: "Như ta Huyền Thiên Cơ người, từ cổ chí kim cũng không có mấy người."

Đại Lực Ma Ngưu Vương lại im lặng một hồi, nói: "Có lẽ ngươi nói đúng. Ta quá lâu không có cùng người nói chuyện, nói chuyện có chút không lưu loát."

Lam Ngưng Hư nói: "Không sao. Ta nguyên bản cũng không nghĩ đến tìm ngươi. Chỉ là cố ý đến hai người này đi. Ngươi đã đã nhận ra ta, chút mặt mũi này..."

"Không được!"

Đại Lực Ma Ngưu Vương trầm giọng một uống, nói: "Đây là ta có thể hạ lời thề, quyết không thể phế! Huyền Thiên Cơ, ngươi đừng ép ta, ta không muốn cùng ngươi một trận chiến. Nhưng cũng tuyệt không sợ đánh với ngươi một trận!"

Lam Ngưng Hư nhìn chằm chằm hư ảnh kia, đột nhiên nở nụ cười, nói: "Ha ha, chết suy nghĩ chính là chết suy nghĩ a. Năm đó ngươi là ở Thiên Địa song bảng trước lập thề, hiện tại Thiên Địa song bảng liền ở trong tay ta, hiện tại ta tuyên bố, thề này hết hiệu lực."

Đại Lực Ma Ngưu Vương sững sờ, ngơ ngác nói: "Này... Này..."

Lam Ngưng Hư lời nói đến mức có lý, rồi lại thật giống cực kỳ không thích hợp, nhưng hắn nhưng lại không biết không thích hợp ở đâu.

Lam Ngưng Hư đột nhiên khẽ cau mày, ngẩng đầu lên nhìn ngôi sao trên trời, sau đó dáng vẻ như có điều suy nghĩ.

Đại Lực Ma Ngưu Vương phát điên nói: “Ngươi gạt ta! Như vậy dễ dàng không còn giá trị rồi, ta lời thề không còn, nhưng ta sở cầu, lại như cũ không có a! Ta quyết không thể để tiểu tử này đi rồi, xấu ta lời thề!”

Lam Ngưng Hư con ngươi hơi ngưng, nói rằng: “Ta vừa nãy bị ngôi sao đầy trời ảnh hưởng, tâm có điều ngộ ra, tựa hồ nghĩ tới điều gì. Ma trâu, ngươi sở cầu việc, có lẽ sắp thực hiện.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương lớn tiếng nói: “Cái gì?! Huyền Thiên Cơ, ngươi có thể đừng gạt ta!”

Lam Ngưng Hư nói: “Ta biết ngươi là phải cứu A Ly, khổ đợi trăm vạn năm, chính là vì chờ người kia xuất hiện. Nếu là ta đoán không sai, cái này người cũng đã ở trước mắt ngươi. Nếu như ngươi bây giờ giết hắn đi, sẽ để cho ngươi lại hối hận một triệu năm.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương cả giận nói: “Huyền Thiên Cơ, ngươi vì cứu hắn, bện lời nói dối gạt ta!”

Lam Ngưng Hư khẽ cười nói: “Ma trâu, ta chưa từng đã lừa gạt ngươi? Lừa ngươi người, là ngày không cách nào a.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương bóng mờ đung đưa lợi hại, hiển nhiên nội tâm vô cùng không bình tĩnh.

Sau một lúc, Đại Lực Ma Ngưu Vương nói: “Ta dựa vào cái gì tin tưởng ngươi?”

Lam Ngưng Hư nói: “Cái này rất đơn giản, người này đã trao đổi Thiên Thánh khí, thứ yếu...”

Lam Ngưng Hư xoay người lại, nhìn Dương Thanh Huyền, mỉm cười nói: “Có thể hay không mạng sống, liền dựa cả vào chính ngươi.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, nói: “Thiên Địa song bảng ta đích xác ở nhờ số trời run rủi trao đổi, nhưng lại tới một lần nữa thì chưa chắc có thể làm.”

Lam Ngưng Hư nói: “Ma trâu phải đợi, không phải Thiên Thánh khí chủ nhân, bằng không các thời kỳ Nhân Hoàng đều là ứng cử viên. Hắn phải đợi, là Nhân Quả Tứ Đế chủ nhân a. Chỉ có Nhân Quả Tứ Đế, nghịch chuyển nhân quả, mới có thể cứu hắn A Ly.”

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, đột nhiên cảm thấy này Đại Lực Ma Ngưu Vương cũng thật đáng thương, thân là cao cấp Giới Vương, lại vì cứu một người người, cô độc cố thủ một mình một góc, khổ đợi trăm vạn năm lâu dài.

Hắn cau mày nói: “Nhưng là Nhân Quả Tứ Đế Ngọc ta chỉ có một khối, hơn nữa vẫn chưa luyện hóa.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1438: Ngọc Đế Sinh Sen, Từng Người Hứa Hẹn

Lam Ngưng Hư cười nói: “Vì lẽ đó ta mới vừa nói, có thể hay không mạng sống, liền xem hết chính ngươi. Này trăm vạn năm đến, Nhân Quả Tứ Đế Ngọc bộ phận từng xuất hiện rất nhiều lần, nhưng chung quy không có chủ nhân chân chính xuất hiện.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Ta thử xem đi.”

Hắn nhớ tới ở Thánh Ma trong điện, đối phó ma đồ thời điểm, Tinh Linh Vương đã từng đã khống chế một sát na Diệt Đế Ngọc ấn, loại cảm giác đó hắn còn ký ức chưa phai.

Dương Thanh Huyền xoay tay phải lại, Bàn Long ngọc bội liền xuất hiện ở lòng bàn tay, so sánh lẫn nhau ở Huyền Dạ đại lục, Dương Chiếu lần đầu cho hắn thời điểm, có thêm mấy phần linh động cùng hào quang.

“Diệt đế!”

Đại Lực Ma Ngưu Vương khiếp sợ âm thanh ở trên hư không trên vang lên, bóng mờ kịch liệt run rẩy.

Dương Thanh Huyền rõ ràng cảm giác được hai đạo nóng bỏng ánh mắt, từ trong hư vô phóng mà ra, rơi vào ngọc ấn bề ngoài.

Hắn hít một hơi thật sâu, tập trung tinh thần, bắt đầu đem tâm thần hòa vào trong đó, thử câu thông Diệt Đế Ngọc.

Vân Hải bầu trời mọi âm thanh yên tĩnh, chỉ có Đại Lực Ma Ngưu Vương rất nặng tiếng hít thở, khuấy lên quang lãng lăn lộn, rọi sáng ra Cửu Thải ánh sáng, chiếu vào Dương Thanh Huyền, Tử Diều Hâu, Lam Ngưng Hư trên người, biến hóa liên tục.

Dương Thanh Huyền một điểm điểm nhớ lại lúc trước Tinh Linh Vương điều động Diệt Đế Ngọc ấn phương pháp xử lý, sau đó từng cái mô phỏng theo, cảm ngộ trong ngọc chân lý.

Nhân sinh thế gian, tất cả đều khổ, thuần khổ không vui, mà chúng sinh vô tri, phản lấy khổ làm vui.

Khổ đế vô lượng vô thường, tụ tập đế vọng sinh buồn phiền, diệt đế sinh tử mắc mệt, đạo đế có kỷ cương pháp môn, bốn đế hợp nhất, mới có thể lấy đoạn diệt nhân duyên, thoát ly khổ hải.

Không bao lâu, Diệt Đế Ngọc trên có cảm ứng, phía trên Long văn lóe lên, liền xuất hiện một đóa màu trắng Liên Hoa, ở Diệt Đế Ngọc nở rộ, nhiều đóa cánh hoa mở ra, như từng cái từng cái rực rỡ thế giới hiện ra ở trước mắt, toàn bộ quá trình giằng co thời gian uống cạn chén trà, càng mở ra một ngàn đóa cánh hoa, thanh tịnh không nhiễm.

“Đế Ngọc Sinh Liên!”

Đại Lực Ma Ngưu Vương kích động hét lớn một tiếng, bóng mờ bên trong không ngừng phát sinh âm thanh lớn, như là đang gầm thét, hoặc như là ở rên rỉ, toàn bộ Vân Hải trên quang lãng kịch liệt phun trào, cũng như Đại Lực Ma Ngưu Vương thời khắc này tâm tình.

Dương Thanh Huyền cũng bị Diệt Đế Ngọc in lại dị tượng kinh trụ.

Thiên biện Liên Hoa xuất hiện chớp mắt, mấy hơi thở sau, giống như hoa quỳnh giống như vậy, ở trước mắt sinh diệt, một mảnh cánh hoa điêu linh, đưa về hư vô.

Tất cả có triển vọng pháp, như ảo ảnh trong mơ, như sương cũng như điện, đáp lại làm như thế nhìn.

Diệt Đế Ngọc khôi phục phổ thông như thường.

Dương Thanh Huyền vẫn như cũ trừng lớn hai mắt, phảng phất nhìn được Liễu Nhân quả thực đế, vạn pháp giai không, nội tâm dâng lên tầng tầng sóng lớn, thật lâu không thể bình tĩnh.

Lam Ngưng Hư cũng là trong mắt ánh sáng lấp lóe, đang suy tư điều gì, khóe miệng ý cười càng hơn.

“Ma Ngưu, hiện tại ngươi tin chứ?”

Lam Ngưng Hư ngước mắt lên, cười nhìn Vân Hải trên to lớn bóng mờ.

“Ta tin một phần tư, nhưng cũng chỉ là một phần tư!”

Đại Lực Ma Ngưu Vương thanh âm truyền đến, hùng hồn mà trầm ổn, nói: “Trước đó, ta cũng từng gặp câu thông bốn đế ngọc người, tương tự chỉ có một khối ngọc, thế nhưng người ấy cuối cùng vẫn là không có có thể được cùng luyện hóa xong chỉnh bốn khối. Làm người kỳ quái là, trong tay người kia, cũng chính là này Diệt Đế Ngọc.”

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, giật mình nói: “Người nọ là ai?”

Đại Lực Ma Ngưu Vương nói: “Hừ, khối này Diệt Đế Ngọc cũng đã ở trong tay ngươi, ngươi còn muốn hỏi ta là ai sao? Tự nhiên là khối ngọc này đời trước chủ nhân.”

Dương Thanh Huyền trong lòng khiếp sợ, nghĩ thầm: “Khối ngọc này đời trước chủ nhân? Chẳng lẽ là Dương Chiếu? Cũng hoặc là là cha của chính mình các loại?”

Lam Ngưng Hư nói: “Coi như Dương Thanh Huyền chỉ có một phần tư cơ hội, lẽ nào ngươi muốn đem điểm ấy cơ hội xoá bỏ sao?”

Đại Lực Ma Ngưu Vương không lên tiếng, sau một lúc mới thở dài nói: “Các ngươi đi thôi.”

Lam Ngưng Hư trong mắt mang theo ý cười, nói: “Cái kia Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ đây?”

Bóng mờ bên trong hoàng quang lóe lên, như sao giống như, sau đó kích - bắn mà xuống.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, tâm thần hơi động, liền đem cái kia hoàng quang thu vào bên trong cơ thể, chính là Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, kiểm tra cẩn thận một phen, hoàn hảo không chút tổn hại, lúc này mới yên lòng lại.

Đại Lực Ma Ngưu Vương bóng mờ bắt đầu trở thành nhạt, chậm rãi từ Vân Hải thượng tán đi, khôi phục Vân Hải bầu trời như gương.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu liếc nhau một cái, liền phải rời đi, lại bị Lam Ngưng Hư ngăn lại, nói: “Lại chờ chút.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, không rõ vì sao, nhưng vẫn kiên nhẫn đợi hạ xuống.

Sau một lúc, Vân Hải trên lần thứ hai truyền Đại Lực Ma Ngưu Vương thanh âm, “Đã bỏ qua cho bọn ngươi, tại sao còn chưa đi?”

Lam Ngưng Hư mỉm cười nói: “Ngươi bỏ qua chúng ta, nhưng Nhân Hoàng không có buông tha chúng ta, này Vân Khí Áp Hư Lan không phá, cuối cùng là cái tử cục. Này một phần tư cơ duyên, đúng là vẫn còn muốn chôn vùi ở này Tinh Hải bên trong.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương trầm giọng nói: “Ngươi đến cùng muốn nói cái gì?”

Lam Ngưng Hư ôm quyền nói: “Ma Ngưu, không bằng ngươi giúp chúng ta một chút sức lực, cũng hẳn là bán cái mặt mũi cho vị này Nhân Quả Tứ Đế tương lai chủ nhân. Bằng không mặc dù hắn tương lai có cơ duyên luyện hóa Nhân Quả Tứ Đế, lại dựa vào cái gì muốn giúp ngươi chớ?”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, nguyên lai Huyền Thiên Cơ càng là đánh như vậy chủ ý, nhưng nếu là thật sự có cao cấp Giới Vương tương trợ lời, muốn phá vỡ Vân Khí Áp Hư Lan nắm bắt liền lớn hơn.

Đại Lực Ma Ngưu Vương nói: “Hừ, lại không nói ta có hay không đánh thắng được Nhân Hoàng, vẻn vẹn dựa vào một phần tư khối đế ngọc cơ duyên, liền muốn ta Ma Ngưu bán mạng, tuyệt đối không thể!”

Lam Ngưng Hư than thở: “Một phần tư cơ hội, còn chưa đủ lấy để cho ngươi một kích sao? Nếu như Dương Thanh Huyền vừa chết, Diệt Đế Ngọc lại vào cõi trần, mịt mù không thể tìm ra. Có lẽ lại là trăm vạn năm thời gian đi qua, thậm chí trăm vạn năm sau, chưa chắc có thể lại xuất hiện như vậy một người. Coi như lùi 10 ngàn bước, trăm vạn năm sau thật sự lại xuất hiện đế ngọc chủ nhân, ngươi lại có cái gì nắm bắt hắn sẽ giúp ngươi đây?”

Vân Hải trên quang hỏa khí, kịch liệt phập phồng, chính là Đại Lực Ma Ngưu Vương hô hấp nặng nề, nội tâm giãy dụa không ngớt.

Dương Thanh Huyền nói: “Huyền Thiên Cơ nói không sai, nếu như giờ khắc này ngươi không chịu ra tay, tương lai ta được đến bốn khối đế ngọc, với ngươi liền hoàn toàn không liên quan.”

“Ầm ầm!”

Vân Hải truy cập nổ tung ra, yêu khí mạnh mẽ phóng lên trời, quang bắn Tử Vi.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, chỉ cảm thấy một luồng thấu triệt cốt tủy sát ý, thâm nhập ngũ tạng lục phủ, làm hắn lạnh cả người.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Giờ khắc này uy hiếp ta, hữu dụng không?”

Đại Lực Ma Ngưu Vương thanh âm truyền đến, trầm giọng nói: “Ta không phải uy hiếp ngươi, mà là ta xác thực không cách nào ly khai nơi đây. Ta đáp ứng ngươi, chỉ cần ở này sao khung bên dưới, ta liền vì ngươi ra tay một lần, đổi lấy tương lai cơ hội.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, ôm quyền nói: “Đa tạ!”

Đại Lực Ma Ngưu Vương nói: “Muốn phá Vân Khí Áp Hư Lan, chỉ có thể đem thập phương sao trên đài trận nguyên phá huỷ, vài ngày sau, ta liền đích thân tới tinh đài một lần!”

Dương Thanh Huyền lúc này ưng thuận hứa hẹn, nếu như ngày sau có thể thu được được hoàn chỉnh Nhân Quả Tứ Đế, tất nhiên giúp hắn cứu A Ly.

Giao dịch đạt thành sau, Dương Thanh Huyền ba người lúc này mới ly khai vực sâu chi hải, hướng về trung ương tinh đài vị trí chạy đi.

Nhưng đi không bao lâu, Lam Ngưng Hư liền ngừng lại, ngẩng đầu nhìn Thiên Khung, một đạo to lớn sao chổi xẹt qua Thiên Khung, chớp mắt đã đến Tử Vi Tinh phía dưới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1439: Khác Nhau Một Trời Một Vực, Cuối Cùng Bỏ Đi Kiếm

Lam Ngưng Hư đột nhiên vươn tay ra, đột nhiên không kịp chuẩn bị liền hướng Dương Thanh Huyền thân vỗ một cái.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy trước ngực buồn rầu một tiếng, sau đó liền bốc lên tảng lớn ánh vàng, lồng ngực giống như là muốn xé rách mở.

Chỉ thấy Lam Ngưng Hư năm ngón tay bên trong bắt Thiên Địa song bảng, đang chậm rãi đẩy vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

“Chi! Ngươi đây là phải làm gì?!”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, cảm thấy được đối phương ở hại hắn, nhưng cũng không giống, lúc này tay phải vồ một cái, Thiên Khư liền rơi ở trong tay.

Tử Diều Hâu cũng lấy ra ai ca, kiếm chỉ Lam Ngưng Hư, chỉ lo hắn hạ sát thủ.

Lam Ngưng Hư sắc mặt bình tĩnh, vẫn là bộ kia cười chúm chím dáng dấp, nhìn chăm chú trong tay Thiên Địa song bảng, không ngừng đẩy vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể, cho đến biến mất không gặp, lúc này mới thu tay về đến.

Dương Thanh Huyền vội vàng vận chuyển chân nguyên, kiểm tra toàn thân, phát hiện ở đan điền phía trên, đột nhiên hiện ra Thiên Địa song bảng, mặt trên vạn ngàn phù văn lấp lóe, lộ ra lẫm liệt không thể phạm khí tức.

Dương Thanh Huyền lần thứ hai thất kinh hỏi: “Ngươi làm cái gì vậy?!”

Lam Ngưng Hư nhìn chằm chằm trên bầu trời to lớn sao chổi, nói: “Không còn kịp rồi, chỉ có thể tạm thời trước tiên đặt ở ngươi này, bằng không ở trong tay ta, Nhân Hoàng một khi xúc động đôi bảng, ta trái lại mua dây buộc mình, các ngươi đi trước tinh đài, ta thoát khỏi tên sát tinh này liền đến.”

“Thoát khỏi? Chỉ bằng ngươi sao?”

Cái kia to lớn sao chổi từ trên trời sao thẳng đọa cửu thiên, chớp mắt bên dưới, liền rơi vào Vân Hải phía trước, to lớn tinh quang khuếch tán ra, bên trong hóa ra một đạo lẫm liệt bóng người.

Dương Thanh Huyền hãi tiếng nói: “Dương Vân Kính!”

Dương Vân Kính trên người tinh mang lấp lóe, nhưng tay bấm quyết ấn, cái kia vô số ánh sao, bộ phận trào vào bên trong cơ thể, bộ phận tản đi, một đôi lạnh lùng hai mắt, bắn xuất ra đạo đạo tinh mang, ở ba người trên người lưu chuyển.

Lam Ngưng Hư cười khổ nói: “Vẫn còn bị đuổi kịp, Nhân Hoàng đại nhân quả nhiên đạo pháp thông huyền, vô địch thiên hạ.”

Dương Vân Kính đứng chắp tay, ngạo nghễ nói: “Vô địch thiên hạ có chút khoa trương, nhưng giết ngươi ba người, là đủ.” Trên người toát ra bễ nghễ thiên hạ khí thế, miệt cười nói: “Nói đến, ta hẳn còn cảm tạ ngươi.”

“Ồ?” Lam Ngưng Hư cười nói: “Mặc dù không biết cám ơn cái gì, nhưng không cần khách khí, giúp người làm niềm vui là của ta mỹ đức.”

Dương Vân Kính cười lạnh nói: “Một cám ơn ngươi thay ta làm rối loạn Tinh Hải, ta có thể thừa loạn đem một ít người không thích toàn bộ diệt trừ, sau đó đem tội danh còn đâu các ngươi Đạo Ảnh trên người hai tạ ngươi cho ta giết Dương Thanh Huyền cơ hội, cái tội danh này ta đồng dạng sẽ còn đâu các ngươi Đạo Ảnh trên người ba cám ơn ngươi nhóm Đạo Ảnh mấy vị, chính mình tới cửa đi tìm cái chết, bớt đi ta rất nhiều tay chân bốn cám ơn ngươi giúp ta tìm đến rồi ta vẫn khát vọng đồ vật Nhân Quả Tứ Đế một trong Diệt Đế Ngọc!”

Cuối cùng ba chữ lúc phun ra, một đôi mắt lạnh trành thị Dương Thanh Huyền, ánh mắt chi ác liệt, lại đem Dương Thanh Huyền chấn động lùi lại mấy bước.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, nội tâm không rõ sinh ra kinh hoảng tâm ý.

Giờ khắc này hắn mới phát hiện, mình cùng này thiên hạ đệ nhất nhân sự chênh lệch, vốn là không cách nào vượt qua một trời một vực!

Lam Ngưng Hư kinh ngạc nói: “Ta hiểu được, ngươi cũng không phải là cảm ứng được Thiên Địa song bảng khí tức tới, mà là Nhân Quả Tứ Đế.”

Dương Vân Kính nói: “Thiên Địa song bảng nguyên bản chính là ta, bất luận ở Tinh Chi Hải dương, vẫn là xa vạn dặm, ta tùy thời có thể cảm ứng được, cần như vậy tốn công phu sao? Huyền Thiên Cơ, liền để ta xem một chút ngươi đến cùng có bản lãnh gì, dám đem chủ ý đánh tới trên đầu ta. Vì này bốn điểm cảm tạ, ta liền đem ngươi chém thành bốn đoạn, thị chúng thiên hạ!”

“Kiếm đến!”

Dương Vân Kính giơ tay lên, Hạo Nhiên Kiếm ý liền từ trên cánh tay tràn ra, toàn bộ Vân Hải không gian không ngừng phá nát, hóa ra từng toà từng toà mộ kiếm, vô số kiếm ý đua tiếng, lạnh thấu xương kiếm quang như biển khuếch tán, trong khoảnh khắc đem ba người bọc lại, cắn giết mà xuống!

“Chém thành bốn đoạn? Rất ý tứ ý nghĩ đây, có phải hay không là Vân Hải trên gió quá lớn, thổi vào Nhân Hoàng đại nhân trong đầu của?”

Lam Ngưng Hư cười nhạt một tiếng, hai tay nhanh chóng bấm quyết, phía sau một hồi hóa ra hai vị Pháp Thiên Tượng Địa.

Trong đó một vị một tay bấm quyết, đầy trời vòng quay thời gian hiện ra, mênh mông sức mạnh thời gian không ngừng hướng về chảy trở về, vạn kiếm kiếm khí theo đường cũ tiêu tan lui về, liền ngay cả mộ kiếm cũng từng toà từng toà trên Vân Hải lùi về.

Mặt khác một vị nhưng là hai con mắt như sao, giơ tay lên, liền xé rách Vân Hải.

Lam Ngưng Hư quát lên: “Dương Thanh Huyền, các ngươi đi trước, trực tiếp đi thập phương tinh đài, ta đã thông tri tất cả mọi người, mạnh mẽ tấn công tinh đài!”

Dương Vân Kính hơi thay đổi sắc mặt, trong mắt bắn ra lạnh lẽo sát ý, nói: “Nguyên lai ngươi là cố ý lộ ra Thiên Địa song bảng cùng Nhân Quả Tứ Đế khí tức, chính là vì dẫn ta lại đây, tốt để khác Đạo Ảnh con gián thừa cơ mà vào!”

Lam Ngưng Hư mỉm cười nói: “Bất đắc dĩ Nhân Hoàng đại nhân quá mạnh, không thể không nhiều nghĩ biện pháp nha.”

Dương Vân Kính lãnh đạm nói: “Thực sự là cái ngây thơ biện pháp a, ta tới này trước, cũng đã hạ lệnh để thập cường hai mươi bốn nhà chưởng môn cùng cao tầng, toàn bộ trấn thủ ở tinh đài trên. Thời khắc này thập phương tinh đài trên, hội tụ toàn bộ Nhân tộc hơn phân nửa tầng cao nhất sức mạnh, coi như là ta cũng không dám nói có thể phá, Liệt Tử cái kia mấy con gián thì có ích lợi gì!"

Dương Vân Kính tay phải nắm chặt, một thanh màu sắc cổ xưa đế kiếm rơi vào trong tay, giữa trời chém tới!

"Ầm ầm!"

Toàn bộ thời gian danh sách, ở chiêu kiếm này hạ bị chém nát.

Trên thân kiếm khắc quỷ dị hình vẽ nhật nguyệt, cùng màu bạc trắng bánh răng, có thời gian quy tắc ở chiêu kiếm này hạ, toàn bộ gãy vỡ.

Lam Ngưng Hư cả kinh nói: "Cuối cùng bỏ đi kiếm?!"

"Chính là có thể chém đứt quá khứ cuối cùng bỏ đi kiếm."

Dương Vân Kính một bước ngang trời đạp đến, phảng phất dẫm lên vô cùng thời gian, xuyên qua tương lai.

Cuối cùng bỏ đi kiếm vung vẩy mà xuống, hướng về Dương Thanh Huyền chém tới, quát lên: "Ngươi bỏ ta đi, hôm qua ngày không thể lưu."

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy cả người hơi ngưng lại, liền bị đọng lại ở trên hư không trên, cũng không còn cách nào nhúc nhích, ngạc nhiên nhìn chiêu kiếm đó rơi xuống, muốn đem chính mình miễn cưỡng chém nứt.

Đúng lúc này, một vòng hào quang từ Lam Ngưng Hư trong tay bắn ra, hóa thành một thanh Quang Minh Chi Kiếm, tiến lên nghênh tiếp.

"Oành!"

Song kiếm tụ hợp bên dưới, bắn ra vô cùng kiếm ý, đem toàn bộ Vân Hải chém tan tành.

Dương Thanh Huyền lúc này mới cảm thấy thân thể nhẹ bẫng, nhưng cũng đã bị mồ hôi lạnh thẩm thấu, vội vàng hướng về cái kia Lam Ngưng Hư xé ra vết nứt bỏ chạy. Tử Diều Hâu từ lâu trở về Tinh Giới bên trong, lấy sức mạnh của nàng ở lại bên ngoài, thuần túy chính là liên lụy.

Dương Vân Kính con ngươi đột nhiên co, nhìn chằm chằm Lam Ngưng Hư kiếm trong tay, lạnh lùng nói: “Thiên Đạo kiếm?”

Lam Ngưng Hư nụ cười trên mặt có chút dữ tợn, nói: “Thiên Đạo hạ tế mà quang minh, ta chính là Thiên Đạo hóa thân a! Dù cho ngươi có bao quát vũ nội vạn kiếm, lại có thể thế nào? Lẽ nào ngươi còn có thể chém giết Thiên Đạo không thành!”

Dương Vân Kính nói: “Ngươi bất quá là may mắn có một tia Thiên Đạo lực lượng, liền dám vọng ngôn mình là Thiên Đạo hóa thân, Thiên Đạo ta không dám chém, nhưng chém ngươi này hóa thân, có nghi vấn sao?!”

Dương Vân Kính kiếm trong tay xu thế run lên, ép xuống.

“Oành!”

Cường đại kiếm quang bắn ra bốn phía.

Lam Ngưng Hư nhất thời cảm thấy áp lực cực lớn, thân thể không gãy vỡ ra máu, trong khoảnh khắc liền hóa thành huyết nhân.

Thiên Đạo kiếm trên quang minh, kịch liệt ảm đạm xuống.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1440: Thiên Hạ Đệ Nhất Nhân, Bất Hủ Chân Thân

“Huyền Thiên Cơ, nếu như lại không có có hậu thủ, ngươi chính là sự kiện lần này bên trong, chết ở bản tọa trong tay con thứ nhất con gián!”

Dương Vân Kính trong tay cuối cùng bỏ đi kiếm không ngừng đè xuống.

Đồng thời ở ngàn trượng trong hư không, vô số ánh kiếm phá mộ phần mà ra, hóa thành thế giới của Kiếm, đem toàn bộ Tinh Chi Hải dương toàn bộ bao phủ.

Dương Thanh Huyền thăm dò vào trong vết nứt, đột nhiên bắn - ra tảng lớn kiếm khí, bức hắn không ngừng lùi lại, lần thứ hai lùi về Tinh Chi Hải dương bên trong, bị thế giới của Kiếm bao phủ.

Dương Vân Kính khinh miệt liếc mắt nhìn hắn, phảng phất không đáng mỉm cười một cái, ánh mắt liền trở lại Lam Ngưng Hư trên người.

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, thầm nói: “Ngược lại đi chưa xong, không bằng liều mạng!”

Lúc này chiến kích đồng thời, cả người cùng kích quang hợp một, làm Không Hoành quét mà đi.

“Đọa Diệt!”

“Địa Hỏa Minh Di!”

Thiên Trảm thất thức thức thứ bảy, lại hòa vào ba loại hỏa diễm, hóa thành to lớn hư quang, mặt trên lập loè ngọn lửa không tên, quay về Dương Vân Kính hoành vỗ xuống!

Dương Vân Kính bình tĩnh nhìn, trong mắt không có bất kỳ gợn sóng, cái này ở thanh niên trong đồng lửa đủ để quét ngang hết thảy chiêu thức, ở trong mắt hắn chỉ thường thôi.

“Ngươi đã muốn cướp ở Huyền Thiên Cơ trước mặt đi chết, cái kia hãy đi đi!”

Dương Vân Kính tay trái bấm quyết, trên vòm trời Kiếm Ảnh loáng một cái, một thanh mọc đầy răng răng kiếm hoá hình mà ra, rít gào mà xuống.

Trên thân kiếm lửa điện tiếng sấm, xé rách trường không.

“Ầm ầm!”

Kiếm hình chém ở hư quang trên, nhất thời đem Dương Thanh Huyền một chiêu đánh nát, đồng thời tuyệt đời kiếm ý cuồng kích mà lên, đem Dương Thanh Huyền đánh bay mấy trăm trượng xa.

“Oành!”

Dương Thanh Huyền trên người xanh khôi yển giáp nháy mắt nổ vỡ đi ra, mảnh vỡ kích - bắn về phía bốn phương tám hướng.

Chiến Kích Thiên Khư trên bùng nổ ra cường đại tiếng rung, mặt trên kiếm khí quanh quẩn, theo kích thân không ngừng tước hướng hai đầu.

Dương Thanh Huyền trong khoảnh khắc liền hóa thành huyết nhân, trên người thủng trăm ngàn lỗ, kiếm thương trực thấu bạch cốt, kinh mạch toàn thân trong khoảnh khắc bể nát hơn nửa, đồng thời đáng sợ kiếm ý đi khắp ở trong người, chấn động nhân tâm mạch bên trong.

“Phốc!”

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền liên tiếp phun ra hơn mười miệng huyết.

Nếu không có có xanh khôi yển giáp hủy diệt cản một hồi, thêm vào Thiên Khư chặn ở trước người, cùng với Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ bảo vệ tâm mạch, sợ là vừa nãy một kiếm hạ, chính mình cũng đã bỏ mình.

Dương Thanh Huyền khuôn mặt trắng bệch, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Chỉ là tùy ý một kiếm, làm sao sẽ mạnh như thế?!

Đây cũng là thiên hạ đệ nhất nhân thực lực sao?!

Dương Thanh Huyền năm ngón tay nắm chặt chiến kích, “Tranh” một tiếng cắm trên mặt đất, đem giáp nát thân thể chống đỡ.

Hắn lấy ra các loại đan dược nuốt phục, không dám tiến lên nữa.

Đáng sợ như vậy chiến đấu hạ, chính mình đi tới thuần túy liền là muốn chết, hơn nữa còn cho Huyền Thiên tăng thêm phiền phức.

Ngay ở Dương Vân Kính phân tâm xuất thủ chớp mắt, Lam Ngưng Hư trong tay Thiên Đạo kiếm co rúc lại một vòng, trở nên dường như một cây chủy thủ.

Mà sau lưng Lam Ngưng Hư, lần thứ hai hóa ra Pháp Thiên Tượng Địa, hai tay nhanh chóng bấm quyết, sau đó bóng mặt trời bóng mờ hiện ra, phóng ở to lớn Vân Hải trên, tỏ rõ thời gian trôi qua.

Dương Vân Kính cười lạnh nói: “Ta có quá khứ kiếm, hiện tại kiếm, tương lai kiếm, có thể chém chết trong thời gian tất cả, điểm ấy nông cạn thời gian quy tắc ở trước mặt ta, chỉ có thể làm trò hề cho thiên hạ a!”

Lam Ngưng Hư máu me khắp người, nhưng trong mắt thần thái nhưng hiện ra thêm vài phần, trong tay Thiên Đạo kiếm rốt cục không chống đỡ nổi, “Oành” một tiếng phá nát.

Dương Vân Kính cuối cùng bỏ đi kiếm thẳng chém mà xuống.

Lam Ngưng Hư hai tay bấm quyết kết ấn, một thanh tinh xảo màu vàng tiểu khóa, hiện lên ở phía trước.

“Dị Thứ Nguyên Không Gian Tỏa?! Ngươi... Làm sao sẽ?...!”

Dương Vân Kính lấy làm kinh hãi, cuối cùng bỏ đi kiếm đã chém ở cái kia kim tỏa trên, “Oanh” một tiếng nổ tung.

Kinh khủng vị diện lực hút nháy mắt hiện ra, ở giữa hai người tàn phá.

“Oành! Oành!”

Hai đạo to lớn vang vọng, hai người vẫn chưa bị hút vào, mà là từng người đánh bay.

Dương Vân Kính lui xa mấy chục trượng, kiếm quyết chém một cái, liền đem này còn sót lại lực lượng không gian chém vỡ, vị diện lực hút nháy mắt khuếch tán, không còn sót lại chút gì.

Ở một phe khác, Lam Ngưng Hư liền nôn mấy ngụm máu tươi, nhưng trong tay quyết ấn vẫn chưa dừng lại, to lớn kia Pháp Thiên Tượng Địa nháy mắt cùng hắn hòa làm một thể, hóa thành một vị to lớn màu vàng tên béo, hai tay tách ra, các bấm quyết ấn.

“Ầm ầm!”

Bóng mặt trời bên trên, thời gian danh sách không ngừng quấy rầy, theo phong bạo mà lên.

Vô số qua lại, hiện tại, tương lai, toàn bộ dung hợp lại cùng nhau, tàn phá ở thế giới của Kiếm bên trong.

Dương Thanh Huyền kinh hãi nhìn, này một chiêu từng ở trong hắc hải từng thấy, chính là bão táp thời không. Làm Sơ Huyền Thiên Cơ chính là dùng này một chiêu, đem cung thần Lưu Vân Tàng Lân Vũ đưa tới.

Dương Vân Kính con ngươi hơi ngưng, cười lạnh nói: "Bão táp thời không? Ngươi thật sự đã kiềm lừa kỹ năng nghèo sao?"

Lam Ngưng Hư hóa thành to lớn màu vàng tên béo, đứng ở bão táp thời không trung ương, ngưng tiếng nói: "Ngươi cho rằng ta muốn dùng này bão táp thời không đối phó ngươi?"

Dương Vân Kính hơi nhướng mày, nói: "Chẳng lẽ không đúng sao?"

Lam Ngưng Hư đột nhiên nở nụ cười, nói: "Ngươi lập tức thì sẽ biết."

To lớn bóng mặt trời trên Vân Hải lượn vòng, trong bão tố đột nhiên xuất hiện một bóng người.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên nhìn tới, thất thanh kêu lên: "Đế Húy?!"

Đạo nhân ảnh kia ở trong bão tố chợt lóe lên, chính là Huyền Thiên Cơ lần trước hóa thân, Đông Lôi Quốc Quốc sư Đế Húy.

Theo Đế Húy biến mất, trong gió lốc lần thứ hai xuất hiện một bóng người, khuôn mặt thanh tuyển, khóe miệng mỉm cười, văn nhã dung mạo bên trong, lộ ra một luồng bễ nghễ thiên hạ nhuệ khí.

Người này Dương Thanh Huyền cũng chưa gặp qua, nhưng nhưng biết chắc là Huyền Thiên Cơ đời trước thân.

Đạo nhân ảnh kia lần nữa biến mất, sau đó lại là một bóng người xuất hiện.

Mỗi bóng người tuy rằng dáng dấp bất tận tương đồng, nhưng trên người lộ ra tới cái kia loại nhìn thiên hạ bằng nửa con mắt, cười nhìn vạn cổ khí chất, nhưng là giống như đúc.

Dương Vân Kính hãi tiếng nói: “Cửu tử cửu sinh?! Khó trách. Người điên, thực sự là người điên a, trong thiên hạ càng thật sự có người tu luyện cái này thần thông pháp môn!”

Cái kia tám đạo trước người ở bão táp thời không bên trong từng cái lóe lên tiêu tan, cuối cùng bão táp không ngừng mở rộng, trung tâm triển lộ ra một khối to lớn bình đài, như viễn cổ di tích giống như, lộ ra tang thương khí tức cổ xưa.

Một khẩu tinh diệu tuyệt luân quan tài, đặt ở di tích trung ương, bị năm tháng che giấu.

Dương Vân Kính con ngươi đột nhiên co, nhìn chằm chằm cái kia miệng tuyệt đẹp quan tài, ngưng tiếng nói: “Ân Võ Vương cùng Vi Lạp vì là đời đầu Đạo Ảnh chế tạo tạo hóa thiên quan?!”

“Ầm! Ầm!”

Lam Ngưng Hư bóng người loáng một cái, hai cái chân rơi vào di tích trên, một tay đặt ở trên quan tài.

Thiên quan hình như có cảm ứng, mặt trên nhất thời linh quang lưu chuyển, vô số phù văn lấp lóe.

Lam Ngưng Hư khuôn mặt hồi tưởng vẻ, nhìn trên quan tài một cái lớn như vậy phù văn, nhẹ nhàng xoa xoa đi qua, chính là một cái “Huyền” chữ.

“Này miệng thiên quan bên trong đặt, chính là đời đầu Huyền Giả, cũng là ta chi bất hủ chân thân a!”

Lam Ngưng Hư giơ lên hai mắt, ánh mắt như điện, phảng phất từ thời gian tận đầu ngóng nhìn mà tới.

Dương Vân Kính hơi thay đổi sắc mặt, trong lòng lại vô hình run lên, quát lên: “Ngươi càng là đời đầu Huyền Giả!”

Lam Ngưng Hư chậm rãi nói rằng: “Từ trung cổ đến hiện tại, ngươi là cái thứ bảy để ta triển lộ ra bất hủ chân thân người!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1441: Thời Gian Tận Đầu, Nhân Hoàng Võ Hồn

Dương Thanh Huyền từ lâu kinh sợ đến mức trợn mắt ngoác mồm, tự lẩm bẩm: "Đời đầu Huyền Giả... Bất hủ chân thân..."

"Vậy thì liên quan ngươi chân thân, cùng nhau đi chết đi!"

Dương Vân Kính hét lớn một tiếng, quyết ấn một điểm, nhất thời vạn kiếm hội tụ, chém vào bão táp thời không bên trong.

Vô số tuyệt đời kiếm ý xé rách thời không, giáng lâm mà đi.

Chẳng biết vì sao, Huyền chi Tạo Hóa Thiên Quan xuất hiện chớp mắt, thì cho hắn một loại cực kỳ cảm giác không ổn.

Vạn kiếm ở thời không bên trong qua lại, không ngừng chém nứt đi qua, hiện tại, tương lai, muốn đi đến cái kia thời gian tận đầu.

Lam Ngưng Hư con ngươi hơi ngưng, một chưởng đập trên Tạo Hóa Thiên Quan, vạn ngàn phù văn bay lên, mênh mông sức mạnh to lớn từ trong quan khoách tán ra.

Thái Huyền mộ kiếm không ngừng đem bão táp xé rách, từng chuôi tuyệt đời thần kiếm lót đường, nhưng cũng qua lại ở thời gian trong danh sách, phảng phất vĩnh viễn không cách nào đạt đến cái kia điểm cuối.

Lam Ngưng Hư ngước mắt lên, nói: "Nơi này là thời gian tận đầu, là hoang vu nơi, kiếm của ngươi có thể chém quá khứ, hiện tại, tương lai, nhưng vĩnh viễn cũng đạt đến không đến được tận đầu.”

Dương Vân Kính theo dõi hắn, bén nhọn ánh mắt đột nhiên trở nên bình tĩnh lại, nhẹ giọng nói: “Thì ra là như vậy.”

Dương Vân Kính chậm rãi nhắm hai mắt lại, trong phút chốc liền trợn trừng mở, trong đồng tử bắn ra hai đạo ánh sáng màu vàng óng, một luồng mênh mông hồn lực tại bên người ngưng tụ thành, phảng phất hóa thành một cái Chân Long.

Dương Vân Kính thân thể như Lam Ngưng Hư giống như vậy, nháy mắt bành trướng, trên Vân Hải lóe lên.

Bất quá sát na thời gian, nhưng ở Dương Thanh Huyền nội tâm, nhưng sinh ra một luồng cảm giác kỳ dị, phảng phất thay đổi khôn lường, thương hải tang điền, đã qua vô số năm.

Sau một khắc, Dương Vân Kính liền trực tiếp xuất hiện ở Lam Ngưng Hư bên cạnh người.

“Tại sao lại như vậy?”

Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng hốt, hoảng sợ nhìn cái kia trong gió lốc, Dương Vân Kính tốc độ dĩ nhiên mau hơn vô số thần kiếm!

“Cõi đời này không có bất kỳ vật gì có thể ngăn cản ta, thời gian tận chân dung dạng không được!”

Dương Vân Kính chậm rãi xoay người, thẳng nhìn chằm chằm đầy mặt hoảng sợ Lam Ngưng Hư, trong đôi mắt một mảnh đục ngầu hoàng quang, chỗ mi tâm Võ Hồn lóe lên, đế kiếm liền rơi ở trong tay, bổ ngang mà đi!

“Xì!”

Toàn bộ không gian, liền cùng thời gian danh sách một thanh chém nát.

Lam Ngưng Hư thân ảnh, bị đế kiếm ngang eo chém gãy, hai nửa thân thể phân liệt ra.

“Ngươi Võ Hồn... Thì ra là như vậy!”

Lam Ngưng Hư trong mắt lấy làm kinh ngạc, lập tức khôi phục lại yên lặng, nói: “Ta rốt cuộc biết thân phận của ngươi.”

Lam Ngưng Hư nửa người trên, hai tay không ngừng bấm quyết, đảo ngược thời gian, hai cỗ thân thể lần thứ hai khôi phục bình thường, đồng thời tay phải bấm quyết hướng về Tạo Hóa Thiên Quan vỗ một cái.

Liền người mang quan tài nháy mắt tại chỗ biến mất.

Sau một khắc, liền xuất hiện ở ngoài trăm trượng, Tạo Hóa Thiên Quan đã dọc tại trên đất, phía trên phù văn nhanh chóng xoay tròn, phảng phất vô số cơ quan, trong khoảnh khắc bị đánh mở, một luồng điên cuồng tuyệt sức mạnh bao phủ mà ra, khuếch tán ở trong hư vô này.

Dương Vân Kính giơ tay lên, vạn kiếm ở này thời gian tận trước hiện ra, không ngừng khuếch tán mở, từng toà từng toà kiếm mộ phần mộ, ở trên mặt đất dưới đất chui lên.

Đồng thời trong đôi mắt hoàng mang, không ngừng đi khắp, phảng phất một cái Chân Long, mà Dương Vân Kính phía sau, tương tự hiện ra Xuất Vân khí giống như Long Ảnh.

Lam Ngưng Hư theo dõi hắn, ngưng tiếng nói: “Võ giả tham tu đại đạo, cô đọng thuộc ở mình Võ Hồn, đản sinh ra ba ngàn pháp môn loại hình. Mà ở thời gian hệ bên trong, hôm qua tái hiện sở dĩ chưa có thể trở thành là chí cường Võ Hồn, liền là bởi vì tồn tại một cái mạnh hơn thời gian quy tắc, có thể để thời gian tốc độ chảy tiến triển cực nhanh, thay đổi khôn lường, thương hải tang điền, đều chỉ ở trong nháy mắt.”

“Tức đã biết rồi bí mật của ta, vậy thì đem ngươi mai táng ở này thời gian tận trước đi, suốt đời không được siêu sinh!”

Dương Vân Kính trong tay đế kiếm bùng nổ ra huy hoàng hào quang, trên người long khí nhanh chóng rót vào bên trong kiếm, lập tức có màu vàng Long Ảnh lượn quanh ở trên thân kiếm.

“Thế gian vạn vật, cũng không chạy khỏi thời gian ăn mòn.”

Hai cỗ Võ Hồn lực lượng hoàn mỹ dung hợp ở một kiếm bên trong.

Lam Ngưng Hư bình tĩnh nhìn, ánh mắt như nước, trong mắt không có nửa điểm sóng lớn, trong tay quyết ấn, lấy nhất định thời gian danh sách chậm rãi biến hóa.

Tạo Hóa Thiên Quan trên lưu quang, toàn bộ để lộ vào khắp mặt đất, trở nên yên tĩnh cực kỳ.

Đúng lúc này, đột nhiên một đạo thanh âm hùng hồn xuyên thấu mà đến, lập tức yêu khí nổi lên, ở toàn bộ thời gian hoang vu bên trong, đầy rẫy một luồng Man Hoang yêu lực.

Đại Lực Ma Ngưu Vương bóng mờ ở trên mặt đất hiện ra.

“Nhân Hoàng, ngươi có cân nhắc qua ở đây là địa phương nào không? Chiêu kiếm này nếu như chém ra đến, tất nhiên vực sâu đổ nát, sẽ có hậu quả gì không, ngươi so với ta càng rõ ràng.”

Dương Vân Kính hoàn toàn biến sắc, trong hai con ngươi tàn khốc co rụt lại, thân thể càng ngưng trệ chớp mắt.

Mà Lam Ngưng Hư cũng hơi hơi nhíu mày, tựa hồ có chút do dự.

Ba người thân ảnh, ở thời gian tận trong đầu, giằng co với nhau mà đứng.

Dương Thanh Huyền khôi phục không ít tinh lực, khiếp sợ nhìn, nội tâm vạn phần hiếu kỳ, này vực sâu chi hải đến cùng là địa phương nào?

“Chiêu kiếm này, lưu chờ thập phương tinh đài trên lại chém!”

Dương Vân Kính con ngươi co rụt lại, hết thảy hoàng quang toàn bộ ẩn vào bên trong cơ thể, trên người long khí cũng tản đi không gặp.

Bóng người loáng một cái, liền tại chỗ biến mất.

Chỉ lưu lại một đạo âm thanh, “Dương Thanh Huyền, như muốn biết thân thể của ngươi đời, liền đến thập phương tinh đài tới, bằng không ngươi vĩnh viễn cũng sẽ không biết!”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, vội vàng triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về bốn phía nhìn tới, nơi nào còn có Dương Vân Kính cái bóng? Tốc độ nhanh chóng, mà ngay cả hắn Hỏa Nhãn Kim Tình đều bắt giữ không tới!

Hắn biết Dương Vân Kính lưu lại câu nói này mục đích, liền vì đem mình hấp dẫn đến thập phương tinh đài đi.

Mặc dù Dương Vân Kính không nói câu nói này, cái kia tinh đài hắn chính là phải đi.

Dương Vân Kính vừa đi, Lam Ngưng Hư đột nhiên điên cuồng khạc ra một búng máu, khí thế của cả người nháy mắt uể oải đến cực điểm.

Lam Ngưng Hư vỗ một cái Tạo Hóa Thiên Quan, liền thu nhập chưởng tâm không gặp.

Cả người bóng người loáng một cái, liền xuất hiện trên Vân

Hải, Đại Lực Ma Ngưu Vương bóng mờ, cũng ở thời gian nơi cuối cùng biến mất.

To lớn thời gian bão táp một hồi mất đi khống chế, không ngừng lượn vòng mở, nhảy vào thiên địa, tùy ý phá hư tất cả.

Đúng lúc này, từ Vân Hải nơi sâu xa lao ra một luồng cực mạnh yêu lực, oanh ở cái kia thời gian bão táp trên, đem đánh nát bấy.

“Phốc! Khặc, khặc ho!”

Lam Ngưng Hư ngồi xếp bằng trên Vân Hải, không ngừng phun ra máu tươi, trên da hiển hiện ra vô số mạch máu, nhìn thấy mà giật mình.

Dương Thanh Huyền vội vã tiến lên, nói: “Không có sao chứ?”

Lam Ngưng Hư thở ra một hơi, nói: “Tạm thời không chết được.”

Nói, từ giới tử bên trong lấy ra từng viên hoàn mỹ cấp Đạo Văn Đan, như cùng ăn hạt đậu giống như nuốt vào bên trong cơ thể.

Tổng cộng hai mươi viên, càng toàn bộ nuốt vào.

Dương Thanh Huyền nhìn một trận nhức nhối.

Nhưng hắn biết, mặc dù là hoàn mỹ cấp Đạo Văn Đan, đối với Lam Ngưng Hư mà nói không hẳn mãnh liệt đến mức nào dùng.

Dương Thanh Huyền lúc này ngồi ở Lam Ngưng Hư bên cạnh người, cũng bấm quyết chữa thương.

Thời gian từng giờ trôi qua, Vân Hải bầu trời ngôi sao lưu chuyển.

Qua sau một ngày, Lam Ngưng Hư đột nhiên mở hai mắt ra đến, thở ra thật dài khẩu khí.

“Như thế nào?”

Trong biển mây truyền đến Đại Lực Ma Ngưu Vương thanh âm, sau đó một đạo to lớn trâu ảnh, phóng ở trên tầng mây.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1442: Tìm Giúp Đỡ

Lam Ngưng Hư vẫn là câu nói kia, nói: “Tạm thời không chết được.”

Hắn dừng lại, lại nói: “Lần này đa tạ Ma Ngưu ngươi. Không nghĩ tới Nhân Hoàng đồng thời nắm giữ hai đại chí cường Võ Hồn. Nếu không có ngươi đúng lúc xuất hiện, ta lần này sợ là muốn hỏng việc.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương nói: “Mặc dù không có ta, Nhân Hoàng muốn giết ngươi cũng là rất khó. Ngươi có lẽ đánh không lại hắn, nhưng nghĩ muốn chạy trốn một chút vấn đề đều không.”

Lam Ngưng Hư trong mắt tinh mang lấp lóe, tựa hồ đang suy nghĩ gì, chỉ nói một tiếng, “Không hẳn.”

Dương Thanh Huyền ở trải qua một ngày cả đêm điều dưỡng sau, thương thế cũng khôi phục thất thất bát bát, nói: “Làm sao bây giờ?”

Lam Ngưng Hư nói: “Tiếp tục dưỡng thương, sau đó đi thập phương tinh đài.”

Dương Thanh Huyền lo lắng nói: “Chúng ta đánh thắng được Nhân Hoàng sao?”

Lam Ngưng Hư nở nụ cười, nói: “Mục đích của chúng ta là phá hoại thập phương sao trên đài đại trận, mà không phải muốn giết Nhân Hoàng, độ khó hoàn toàn là hai cái cấp bậc.”

Dương Thanh Huyền nói: “Được rồi, dưới cái nhìn của ta khác nhau cũng không lớn.”

Lam Ngưng Hư nói: “Khác nhau rất lớn, có ta cùng Ma Ngưu ở, chí ít có thể nhốt lại Nhân Hoàng một đoạn thời gian. Này điểm thời gian có thể không phá tan tinh đài, tựu xem các ngươi.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, hiển nhiên không có bao nhiêu tự tin.

Lam Ngưng Hư trầm ngâm nói: “Như giống Nhân Hoàng nói, thập cường hai mươi bốn gia đều tụ tập ở tinh đài bốn phía, đích xác rất phiền phức a.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngày ấy gặp Hồng Ương đánh với Hữu Cầm Sanh một trận, như thập cường hai mươi bốn gia chưởng môn đều là Hữu Cầm Sanh như vậy tồn tại, ai...”

Dương Thanh Huyền thở dài, câu nói kế tiếp không nói ra.

Lam Ngưng Hư cười nói: “Yên tâm đi, cũng không phải là mỗi một vị chưởng môn cũng giống như Hữu Cầm Sanh lợi hại như vậy.”

“Thật sự?” Dương Thanh Huyền lúc này mới hơi hơi thả điểm tâm.

Lam Ngưng Hư gật đầu nói: “Chí ít ta liền biết có ngoài mười vị, thần thông đạo pháp là ở Hữu Cầm Sanh bên trên.”

Dương Thanh Huyền: “...”

“Ha ha.” Lam Ngưng Hư cười nói: “Toàn bộ Nhân tộc tột cùng sức mạnh đều tụ tập ở này, nếu như chút năng lực nhỏ nhoi ấy đều không có, làm sao còn trấn áp bách tộc, kéo dài kim cổ tới nay rộng lớn cục diện.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Nghe ngươi vừa nói như thế, ta càng không có lòng tin gì.”

Lam Ngưng Hư nói: “Đừng nóng vội, từ từ đi. Mảnh này Vân Hải bên trên, có thể đối phó Nhân hoàng sức mạnh thì rất nhiều.”

Dương Thanh Huyền sững sờ, tựa hồ nghĩ tới điều gì, nói: “Bọn họ dựa vào cái gì sẽ giúp chúng ta?”

Lam Ngưng Hư cười nói: “Phải biết, Vân Khí Áp Hư Lan không phá lời, bọn họ cũng bị vây ở trong biển mây, không đi ra ngoài được.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đây cũng là một vấn đề. Có lẽ có thể kéo long một ít giúp đỡ.”

Lam Ngưng Hư nói: “Thông thường Nhân tộc võ giả đã không đính dụng, bọn họ cũng không dám chống lại Nhân Hoàng, chỉ có thể từ bách tộc trong cường giả nghĩ biện pháp, hiểu chi lấy lý, động chi lấy lợi, nói thí dụ như hứa hẹn đem Thiên Địa song bảng cho hắn mượn nhóm chơi mấy ngày.”

Dương Thanh Huyền đổi sắc mặt, quát lên: “Không thể! Thiên Địa song bảng việc này lớn, quyết không thể rơi vào dị tộc trong tay.”

Lam Ngưng Hư lườm hắn một cái, nói: “Rơi vào dị tộc trong tay, chúng ta còn có thể lại cầm về, này độ khó so với từ Nhân Hoàng trong tay cầm về muốn nhỏ hơn nhiều chứ?”

Gặp Dương Thanh Huyền do dự bất định, Lam Ngưng Hư ánh mắt nhất chuyển, nhìn xa xa Vân Hải trên, nói: “Ngài nói là đi, Trùng Mẫu đại nhân.”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, theo Lam Ngưng Hư ánh mắt nhìn tới.

Chỉ thấy Vân Hải thượng thiên quang lóe lên, biến ảo ra hai bóng người, một trước một sau đi tới, chính là Côn Na cùng Kha Lạc.

Sắc mặt của hai người rất khó coi, đặc biệt là Côn Na, Dương Thanh Huyền vẫn là lần đầu tiên thấy nàng như vậy ngưng trọng dáng vẻ.

Côn Na lạnh lùng nói: “Các ngươi gây đại họa, muốn kéo chúng ta bách tộc xuống nước? Thực sự là có ý đồ mưu lợi.”

Lam Ngưng Hư cười nói: “Có thể là các ngươi không xuống nước lời, liền được vây ở này Vân Khí Áp Hư Lan bên trong cả đời.”

Côn Na trong mắt sát khí lấp lóe, đảo qua Lam Ngưng Hư cùng Dương Thanh Huyền, lạnh giọng nói: “Ta có thể mang hai người các ngươi bắt lại giao cho Nhân Hoàng, không phải tất cả không sao rồi sao.”

Lam Ngưng Hư nói: “Hai chúng ta lâu la đương nhiên được đối phó, nhưng Đại Lực Ma Ngưu Vương ngài cũng không để tại mắt bên trong sao?”

Côn Na con ngươi thu nhỏ lại, ánh mắt đảo qua Vân Hải, phảng phất ở cố vấn cái gì.

Đại Lực Ma Ngưu Vương thanh âm hùng hồn truyền đến, nói: “Ngươi nếu như động đến hắn nhóm, chính là đối địch với ta.”

Côn Na sắc mặt cực kỳ khó coi.

Đại Lực Ma Ngưu Vương cùng nàng như thế, đều là trung cổ thời đại cường giả, đồng thời danh tiếng muốn hơn xa cho nàng.

Năm đó Yêu tộc, tuy rằng cũng lệ thuộc bát cường bên trong, nhưng là hoàn toàn xứng đáng đệ nhất cường tộc.

Đặc biệt là Vạn Cổ Trường Không, đây chính là trấn áp một cái thời đại cường giả.

Mà trước mắt vị này Đại Lực Ma Ngưu Vương, càng là cùng Yêu Đế không tranh đấu qua tồn tại, nếu không có bị Yêu Đế trục bánh xe biến tốc ở, thậm chí đã vấn đỉnh Yêu Đế vị trí.

Kha Lạc nói: “Đại Lực Ma Ngưu Vương, ngươi cũng là một cái thời đại cường giả, hà tất cho Nhân tộc bán mạng chứ?”

Kha Lạc vừa mới dứt lời, đầy trời phong cùng vân một hồi liền ngưng trệ ở, sau đó một luồng mênh mông sức mạnh to lớn từ trời rơi xuống, nháy mắt đem Kha Lạc khóa chặt.

“Bản tọa làm sao làm việc, muốn ngươi một cái sâu đến chỉ điểm dông dài? Cút!”

Đại Lực Ma Ngưu Vương thanh âm trên Vân Hải vang vọng, lập tức một đạo to lớn bóng mờ, ở đằng kia sức mạnh to lớn bên trong xuyên thấu mà ra, nổ xuống.

Kha Lạc hoàn toàn biến sắc, thân thể một hồi giải phong, hóa thành Trùng Tộc trạng thái, hai bên duỗi ra tám cánh tay cánh tay, nhanh chóng bấm quyết, mỗi một tay bên trong đều nắm chặt một đoàn kim quang, quăng hướng về phía trước.

Tám đám ánh sáng nháy mắt ngưng cùng nhau, hóa thành một mặt trùng hình khiên ánh sáng, đầu dài xúc giác, sau lưng có giáp xác cùng cánh.

“Ầm!”

Nhưng này quang thuẫn chỉ là chống đỡ chớp mắt, liền đột nhiên nổ nát.

Hư ảnh kia càng là một căn to lớn nước sơn thiết côn đen, mặt trên che kín đinh sắt, hung hăng đánh tới.

Kha Lạc hoảng sợ hét lớn: “Mẫu Thượng đại nhân, cứu ta!”

Không chờ hắn cầu cứu, Côn Na từ lâu di chuyển, thướt tha dáng người lóe lên, tay ngọc nhỏ dài ở trên không bên trong biến hóa, sau đó hữu ý vô ý vỗ vào cái kia thiết côn trên, “Vù” một tiếng, chấn lên cường đại khí bao hàm lực lượng.

Thiết côn bị đập cách phương hướng.

Côn Na tự thân bị đánh bay mở, trên Vân Hải trượt mấy trăm trượng xa.

Kha Lạc nhất thời cảm thấy cả người buông lỏng, từ cái kia thái sơn áp đỉnh mùi chết chóc hạ giải phóng ra ngoài, vội vàng bóng người loáng một cái, liền thuấn di đến Côn Na phía sau. Toàn bộ sắc mặt dị thường trắng xám, không dám tiếp tục nói lung tung.

Côn Na bận bịu ôm quyền nói: “Đại Lực Ma Ngưu Vương bớt giận, là ta quản giáo không nghiêm, sau khi trở về tất nhiên cố gắng trách phạt hắn một phen.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương lạnh lùng nói: “Hừ, lần này xem ở Trùng Mẫu mặt mũi của, tha cho hắn tiện mệnh. Nếu như còn có lần sau, phải giết không thể nghi ngờ!”

Côn Na thở phào nhẹ nhõm, nói: “Đa tạ Đại Lực Ma Ngưu Vương khai ân.”

Vân Hải trên yên tĩnh, Đại Lực Ma Ngưu Vương chưa lên tiếng nữa, hiển nhiên việc này xem như là bỏ qua.

Lam Ngưng Hư mỉm cười nói: “Trùng Mẫu đại nhân, ta mới vừa đề nghị có thể lo lắng tới. Có Đại Lực Ma Ngưu Vương giúp đỡ, lại thêm ngươi cùng Kha Lạc đại nhân, còn có một chút những bằng hữu khác, chúng ta phần thắng vẫn rất lớn, điều kiện các ngươi có thể thoả thích mở.”

Chương 1443: Hưng Thịnh Chi Đạo, Bỏ Phiếu Quyết Định

Côn Na nghĩ đến một trận, nói: “Thiên Địa song bảng cho ta Trùng Tộc chấp chưởng vạn năm.”

Lam Ngưng Hư khuôn mặt kéo xuống, nói: “Trùng Mẫu đại nhân, cũng đùa kiểu này.”

Côn Na nói: “Đây cũng không phải là đùa giỡn. Giúp các ngươi đối phó Nhân Hoàng, không chỉ là cá nhân ta liều mạng sự tình, còn muốn để lên ta Trùng Tộc tiền đồ. Nếu như thất bại, chính ta ngã xuống sự tình nhưng nếu như để toàn bộ tộc nhân bị liên lụy, ta liền khuyết điểm quá lớn.”

Lam Ngưng Hư cười nói: “Trùng Tộc tiền đồ? Tha thứ ta nói thẳng, Trùng Tộc vào giờ phút này, còn có cái gì tiền đồ có thể nói? Nhìn chung mấy đại thời đại, Trùng Tộc trong lịch sử lưu lại huy hoàng thời khắc đã ít lại càng ít, Côn Na đại nhân dẫn dắt Trùng Tộc thời đại, xem như là đỉnh cao một trong. Nhưng mặc dù là Côn Na đại nhân, ở bây giờ cái này thời đại hạ, chỉ sợ cũng hữu tâm vô lực đi. Nhưng nếu có Thiên Địa song bảng, tình huống khả năng cũng không giống nhau.”

Côn Na trong mắt ánh sáng lấp lóe, nói: “Một ngàn năm! Chí ít cho ta Trùng Tộc chấp chưởng một ngàn năm, bằng không việc này không có đàm luận.”

Vẫn không có lên tiếng Dương Thanh Huyền, đột nhiên mở miệng nói: “Một ngàn năm là khái niệm gì? Việc này ta kiên quyết không thể đồng ý, mặc dù Thiên Địa song bảng không nắm giữ trong tay Dương Vân Kính, cũng quyết không thể trôi đi đến dị tộc trong tay, bằng không toàn bộ thiên hạ đại cục liền phải loạn, đến thời điểm hối hận thì đã muộn. Mà ngươi và ta cũng có thể trở thành Nhân tộc thiên cổ tội nhân."

Lam Ngưng Hư nói: "Lúc này là lúc nào rồi, ngươi còn cân nhắc chuyện như vậy?"

Dương Thanh Huyền kiên định nói rằng: "Không cần thương lượng, việc này quan hệ chủng tộc vận mệnh, tuyệt không khả năng thỏa hiệp. Huống hồ ta cho rằng, một bộ tộc thịnh vượng, ở chỗ tự thân kiên cường không thôi, nỗ lực phấn đấu, nếu như gửi hy vọng vào một món đồ, không khỏi quá buồn cười."

Côn Na cùng Kha Lạc đều là thay đổi mặt.

Lam Ngưng Hư nhưng là ánh mắt lấp lóe, trầm tư không nói.

Côn Na cười lạnh nói: "Nếu như không có Thiên Địa song bảng, ngươi dùng cái gì để đả động ta thay ngươi bán mạng chứ."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta nhớ được ngươi đối với Thái Huyền Kiếm Thiên hết sức có ý hướng?"

Côn Na nói: "Thái Huyền Kiếm Thiên mặc dù không tệ, nhưng nơi nào hơn được Thiên Địa song bảng, hơn nữa này kiếm thiên cũng không ở trên thân thể ngươi, tựa hồ cũng trong tay Nhân Hoàng chứ?"

Dương Thanh Huyền nói: "Sớm muộn có một ngày ta sẽ từ Nhân Hoàng trong tay đoạt lại, đến thời điểm liền mượn ngươi tu luyện."

Côn Na nói: "Từ Nhân Hoàng trong tay đoạt lại, ngươi đang nói đùa sao?"

Dương Thanh Huyền chính đạo: "Không một chút nào là chuyện tiếu lâm, ta cùng Nhân Hoàng trong đó, cơ hồ là không chết không thôi cục diện, nói cách khác, giữa chúng ta, sớm muộn phải chết một người.”

Côn Na nói: “Quá ngoài tầm với sự tình, đối với ta không có bất kỳ sức hấp dẫn, mà Thiên Địa song bảng ngay ở trong tay các ngươi, đây chính là thấy được chỗ tốt.”

Lam Ngưng Hư nói: “Trùng Mẫu đại nhân nói không sai, một ngàn năm có thể được, ta đáp ứng.”

truy cập http:

//truyencuAtui.net/ để đọc truyện Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Không thể!”

Lam Ngưng Hư nhìn Dương Thanh Huyền, khẽ cười nói: “Kỳ quái, Thiên Địa song bảng giờ khắc này là đồ vật của ta, chỉ có điều tạm phóng bên trong cơ thể ngươi thôi, ngươi có tư cách gì đối với hắn tiến hành xử trí đây?”

Dương Thanh Huyền mặt khẽ biến, nói: “Thiên Địa song bảng là toàn bộ Nhân tộc tổng cộng có đồ vật, ngươi có thể xử lý, ta tự nhiên cũng có thể.”

Lam Ngưng Hư cười nói: “Lời này không đúng sao, Thiên Địa song bảng là toàn bộ Thương Khung tinh vực Thiên Thánh khí, chính là bách tộc tổng cộng có, bất kỳ sinh linh đều có phần. Chúng ta bây giờ vừa vặn bốn người, không bằng bỏ phiếu biểu quyết.”

Lam Ngưng Hư, Côn Na, Kha Lạc ba người đồng thời nhìn Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền: “”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Nếu là thiên hạ sinh linh đều có phần, muốn bỏ phiếu ai cũng có thể đầu."

Nói, Tinh Giới trên ánh sáng lóe lên, Tử Diều Hâu, Khổng Linh cùng Độ Nhược đồng thời xuất hiện, lập tức tạo thành 4-3.

Dương Thanh Huyền đắc ý nhìn đối phương ba người.

Côn Na đột nhiên che miệng nở nụ cười, cái kia thướt tha thân ảnh trên Vân Hải lay động, lại có không nói ra được phong tình.

Dương Thanh Huyền trong lòng cảm giác nặng nề, nghĩ thầm: "Chẳng lẽ mình tính sai cái gì?"

Kha Lạc đột nhiên giơ tay lên, tự trong lòng bàn tay bò ra ngoài lượng lớn sâu, rất nhanh liền mọc đầy cả cái cánh tay, có tới mấy vạn, sau đó cười lạnh nhìn hắn, nói: "Đây chính là trong thiên hạ mấy vạn sinh linh, đại diện cho mấy vạn nhóm."

Dương Thanh Huyền: ""

"Khanh khách." Côn Na cười nghiêng nghiêng ngửa ngửa, sau một lúc mới dừng lại, cười nói: "Việc này cứ quyết định như vậy, một ngàn năm, thành giao."

Dương Thanh Huyền giữa hai lông mày lộ ra buồn, luôn cảm thấy việc này không thích hợp, nhưng giờ khắc này nhân đan lực bạc, lại có chuyện nhờ ở đối phương, một thời gian càng cũng không triệt.

Lam Ngưng Hư nói: "Cứ quyết định như vậy, chúng ta tách ra làm việc, lại đi tìm chút giúp đỡ, sau ba ngày, thập phương tinh đài mặt đông tụ tập."

Nói, lấy ra hai chiếc thẻ ngọc đến, phân biệt đưa cho Côn Na cùng Dương Thanh Huyền, nói: "Nơi này là cả tòa Tinh Cung địa đồ, hội tụ chỉ điểm, ta đã ở bên trong ghi rõ hồng."

Dương Thanh Huyền tiếp nhận thẻ ngọc, đặt ở đầu trán quét qua, lập tức đem toàn bộ Tinh Cung hiểu rõ thất thất bát bát.

Côn Na nói: “Tốt, sau ba ngày tạm biệt.” Nàng xem Dương Thanh Huyền một chút, nói: “Đúng rồi, ta còn muốn thêm điều kiện, chính là ngươi mới vừa nói, nếu là có một ngày ngươi thật giết Nhân Hoàng, cái kia Thái Huyền Kiếm Thiên còn phải cho ta vừa xem.”

Gặp Dương Thanh Huyền vẫn chưa trả lời, Côn Na cũng không để bụng, cười nhạt một tiếng, liền xoay người mà đi.

Kha Lạc vội vàng đuổi tới.

Hai người một trước một sau, liền biến mất trên Vân Hải.

Lam Ngưng Hư nói: “Ta đã thông tri Hồng Ương mấy người bọn họ, sau ba ngày sẽ ở tinh đài mặt đông trăm dặm nơi tụ tập. Này ba ngày thời gian, chúng ta hết khả năng kéo nhiều giúp đỡ, đồng thời đem tổn thương dưỡng cho tốt.”

Nói, bóng người loáng một cái, liền biến mất không còn tăm hơi, chỉ để lại Dương Thanh Huyền bốn người.

Tử Diều Hâu tiến lên, kéo Dương Thanh Huyền cánh tay, ôn nhu nói: “Chúng ta đi trước tìm Vũ Ảnh bọn họ đi, có Đổng Hoài Viễn mấy vị trưởng lão ở, bao nhiêu có thể giúp đỡ một ít bận bịu.”

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Đi thôi.”

Tử Diều Hâu ba người lần thứ hai trở về Tinh Giới bên trong, Dương Thanh Huyền hóa thành một đạo độn quang, liền hướng xa xa mà đi.

Lam Ngưng Hư cho trong ngọc giản, ghi lại Tinh Cung quảng đại vô biên, vốn là ở Thiên Khung bên dưới, giới lực bên trong, thiết trí đại lượng kiến trúc mà thôi.

Mà Vân Khí Áp Hư Lan phạm vi, có thể bao phủ vạn dặm.

Có thể nói toàn bộ vạn dặm bên trong, đều là Tinh Cung phạm vi.

“Sẽ không biết nhạc phụ cùng Thi Diễn đại nhân, có hay không cũng ở thập phương tinh đài, nếu là bọn họ biết được ta tham dự cướp giật Thiên Địa song bảng, không biết sẽ là phản ứng gì?”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy đau cả đầu, Vu Hiền cùng Thi Diễn tuy rằng không đến nỗi giúp Nhân Hoàng đối phó hắn, nhưng mình cùng Đạo Ảnh người đi chung với nhau, hai người sợ cũng sẽ không thích đi.

Dương Thanh Huyền thở dài, việc đã đến nước này, đã không quản được này rất nhiều.

Dương Thanh Huyền biến thành Thanh Giác Man Ngưu dáng dấp, trên Vân Hải bay hơn phân nửa ngày, gặp phải rất nhiều võ giả, đều là bị Dị Thứ Nguyên Không Gian Tỏa cuốn đi lên võ giả, từng cái từng cái lung tung không có mục đích du đãng, không ít người ánh mắt trên người hắn đảo qua, nhưng cũng không có gây nên chú ý.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nhìn thấy hai bóng người, quát to một tiếng “Phan tên béo”, liền bay qua.

Chính là Phan Hải Tinh cùng lòng đất sở giao dịch Xuân Chủ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1444: Kim Cổ Đại Sự, Đồng Sinh Cộng Tử

Phan Hải Tinh ngẩn ra, lập tức phản ứng, kêu lên: “Lão đại!”

Phan Hải Tinh nhìn Dương Thanh Huyền, không nhịn được cười nói: “Lão đại ngươi làm sao biến thành Ngưu Yêu?”

Dương Thanh Huyền cười khổ một tiếng, ôm quyền hướng về Xuân Chủ chào hỏi.

Xuân Chủ cười nhạt nói: “Tất nhiên là vì tránh tai mắt của người khác, dù sao Thanh Huyền công tử danh dương thiên hạ, lộ ra bản tôn quá làm người khác chú ý.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chính như Xuân Chủ nói.”

Phan Hải Tinh nhìn trái phải lại không ai, mới thấp giọng nói: “Lão đại, hiện tại rốt cuộc là tình huống thế nào? Ngươi biến thân thành Man Ngưu, cũng là vì tránh né Nhân hoàng truy sát chứ?”

Dương Thanh Huyền than thở: “Sự tình đùa lớn rồi.”

Ngay sau đó, Dương Thanh Huyền đem chuyện tóm tắt nói một lần, nghe được Phan Hải Tinh cùng Xuân Chủ trợn mắt ngoác mồm.

Hai người kinh hãi liếc nhau một cái, đều ý thức được chuyện nghiêm trọng.

Xuân Chủ trầm giọng nói: “Việc này còn có thể tránh khỏi sao? Ngươi có thể có nghĩ qua hậu quả của chuyện này, thập phương tinh đài một trận chiến, nếu như ngươi thua rồi, dĩ nhiên là” thân tử đạo tiêu ", nhưng nếu là các ngươi thắng..."

Dương Thanh Huyền nói tiếp: "Ta minh bạch, toàn bộ Nhân tộc cao tầng thì sẽ sinh ra kịch liệt rung chuyển, thậm chí lan đến gần toàn bộ Tam Thập Tam Thiên toàn bộ thế lực, sợ là liệt vào kim cổ tới nay sự kiện lớn cũng không chút nào quá đáng."

Phan mập mạp nói: "Lão đại, ta theo ngươi cùng đi!"

Xuân Chủ hơi thay đổi sắc mặt, quả quyết nói: "Tuyệt không được!"

Phan tên béo trầm giọng nói: "Ta cùng lão đại là đồng sinh cộng tử, một đường đi tới, giờ khắc này gặp nạn đương nhiên phải cùng coong!"

Xuân Chủ thở dài, đột nhiên vỗ tới một chưởng, "Đùng" một tiếng, nhẹ nhàng đánh vào Phan Hải Tinh sau gáy, đem chấn động ngất đi.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, vẫn chưa ngăn cản.

Xuân Chủ đem Phan Hải Tinh ôm lấy, nói: "Mong rằng Thanh Huyền công tử thứ lỗi, hải tinh hắn thật sự là rất cố chấp."

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Ta minh bạch, để hắn theo tới, ta cũng không yên tâm đối với."

Xuân Chủ lấy ra một cái túi đựng đồ, đưa cho Dương Thanh Huyền nói: "Bên trong là ta trân tàng một ít đan dược cùng phù lục, công tử có lẽ có thể dùng tới."

Dương Thanh Huyền cũng không khách khí, tiếp nhận túi chứa đồ, nói tiếng cám ơn.

Xuân Chủ khẽ vuốt cằm, lại khách khí vài câu, liền dẫn Phan Hải Tinh rời đi.

Dương Thanh Huyền thở dài, Xuân Chủ ý tứ hắn tự nhiên biết, chẳng ai sẽ để con trai của chính mình đi tới một con đường không có lối về.

Hơn nữa nàng thân là lòng đất sở giao dịch Xuân Chủ, không có khả năng đem toàn bộ sở giao dịch lợi ích đánh bạc.

"Thanh Huyền ca ca, không cần nản lòng thoái chí, chúng ta tìm một chút những người khác."

Tử Diều Hâu thanh âm bên tai bên cạnh vang lên.

Dương Thanh Huyền nói: "Không cần." Ánh mắt kiên nghị nhìn xa xa, thập phương tinh đài phương hướng.

Tử Diều Hâu sững sờ nói: "Làm sao vậy?"

Dương Thanh Huyền nói: "Xuân Chủ cách làm là đúng, kẻ địch của chúng ta là thập cường hai mươi bốn gia, dưới vùng trời sao này người mạnh nhất đều hội tụ ở này. Bất luận người nào theo chúng ta, đều là một con đường không có lối về. Ta không thể đem bằng hữu mang tới không đường về. Vì lẽ đó, con đường này liền do ta tự mình tới đi thôi."

Dương Thanh Huyền ánh mắt kiên định, bóng người lóe lên, liền tại chỗ biến mất.

...

Sau ba ngày, thập phương tinh đài trên.

đọc truyện ở //truyencuatui.n

et/ Trên trăm đạo ánh mắt nhìn phía vòm trời, vô số tinh hệ lưu chuyển bên dưới, càng mơ hồ có tiếng sấm vang rền.

Dương Vân Kính, tam tiên nhị lão, mười hai Thiên Quân, cùng với Tinh Cung cường giả khắp nơi, đều phân bố ở sao trên đài tầng ba mươi ba trên.

Chín cường hai mươi bốn nhà chưởng môn mạnh mẽ người, trải rộng tinh đài đầu bắn ra ba mươi ba vị diện, như Tinh Vân giống như lưu chuyển, từng đạo từng đạo cường đại bóng người, sừng sững bên trong.

Còn có Tinh Cung đến hàng mấy chục ngàn võ giả, đều trải rộng bốn phía, nghiêm chính lấy chờ.

Một trận này xu thế từ lâu đã kinh động Tinh Cung bên trong hết thảy võ giả, đều ý thức được có xảy ra chuyện lớn, tất cả đều hướng về thập phương tinh đài phương hướng đuổi.

“Có người nói Đạo Ảnh cùng Nhân Hoàng muốn ở thập phương tinh đài quyết chiến, đây chính là kinh động thiên hạ đại sự a!”, “Đạo Ảnh là cái gì?”, “Ai nha, không nói rõ ràng, hình như là tổ chức nào đó, bất kể, mau chóng tới xem đi.”

“Ta vừa nhận được tin tức, Dương Thanh Huyền bị liệt vào Tinh Cung tru diệt danh sách, cướp giật Thiên Địa song bảng hắn cũng có phần!”, “Tốt đẹp như vậy tiền đồ, vì sao phải làm ra như vậy tìm chết việc?”, “Có người nói Dương Thanh Huyền muốn khiêu chiến Nhân hoàng quyền uy, ai biết được, hiện tại các loại tin tức bay đầy trời!”

Thi Diễn đầy mặt nghiêm nghị, nhìn đầy trời tinh hệ, tự lẩm bẩm: “Thái Bạch kinh thiên, Tham Lang sao hiện, Cửu Tinh Liên Châu, này từng cái từng cái kỳ dị Thiên Tượng, bình thường coi như là một cái đều muôn vàn khó khăn gặp phải, giờ khắc này nhưng là toàn bộ xuất hiện, rốt cuộc muốn xảy ra chuyện gì?”

Không chỉ có là Thi Diễn, thập cường hai mươi bốn nhà cường giả, không khỏi là tìm hiểu vũ trụ quy tắc, đối với đại đạo có sâu đậm lĩnh ngộ, tất cả đều cảm ứng được có bất phàm sự tình sắp phát sinh.

Ở trong đám người, một đôi già nua con mắt, ngưng mắt nhìn chu thiên tinh đấu, than thở: “Thiên Đạo hỗn loạn, càng không nhìn ra tương lai biến hóa.”

Ông lão cầm trong tay sao trượng, lắc đầu thở dài.

Bên cạnh một tên tráng hán, chính là Nghê Ba, tu vi đã vượt xa quá khứ, cả kinh nói: “Tịch Đại tiên sinh, liền ngay cả ngài cũng không thấy rõ tương lai sao?”

Tịch đại nói: “Tương lai có vô số loại khả năng, có vô cùng biến số, mỗi một loại biến số đều giấu ở Thiên Đạo bên trong. Bây giờ Thiên Đạo hỗn loạn, biến số bộc phát, tương lai đã tiến nhập hỗn loạn.”

Nghê Ba cả kinh há to mồm.

Tinh đài trung ương, Dương Vân Kính hai mắt híp lại, nhìn đầy trời tinh hệ, đột nhiên mở miệng nói: “Chư vị không cần hoang mang, chúng ta phía trước, tuyệt không có địch thủ.”

Dương Vân Kính khí thế mạnh mẽ cùng tự tin, từ tinh đài trên khuếch tán mở, lập tức để tâm thần mọi người chấn động, tất cả đều bình tĩnh lại.

Thi Diễn cùng Vu Hiền liếc nhau một cái, đều là sâu sắc sầu lo không ngớt.

Dương Vân Kính ánh mắt nhìn phía xa xa, trở nên một mảnh vẩn đục, như là đang lẳng lặng chờ chờ cái gì.

Đột nhiên, con ngươi của hắn co rụt lại, đục ngầu ánh mắt nháy mắt xua tan, bắn ra hai đạo bén nhọn ánh sáng, trực thấu quá tầng tầng mây mù, nhìn chằm chằm phía trước.

Chỉ thấy một đạo thon dài bóng người, một tay nắm kích, chân đạp Vân Hải mà tới.

Mỗi đi một bước, đều có sóng nước ở dưới chân đãng mở, đi vô cùng bình tĩnh, vô cùng mềm mại.

Giống như là ven đường tiểu Bạch hoa, đang lặng lẽ nở rộ, cũng không làm người khác chú ý.

Nhưng tự Dương Vân Kính bắt đầu, sao trên đài mấy chục hai mắt quang, từng đạo từng đạo kích. Bắn xuyên qua, nhìn chằm chằm cái kia Vân Hải trên người đến.

Huyên náo bốn phía rất nhanh liền yên tĩnh lại, tất cả mọi người đã nhận ra cái gì tựa như, đồng loạt trành thị cái hướng kia, nhìn cái kia nắm kích mà đến thiếu niên, đều là lộ ra vẻ kinh hãi.

“Mặc dù vạn ngàn người ta tới rồi.”

Thiếu niên nắm kích mà đi, người phía trước vội vàng hướng về hai bên tản ra, không ai dám che ở trước người hắn, một cái thẳng tắp con đường, nối thẳng tinh đài.

Thiếu niên bước chân đột nhiên ngừng lại, giơ lên hai mắt, trành thị tinh đài bên trên cái kia cao nhất bóng người.

Bốn mắt tương đối, không có bất kỳ tình cảm, đều là như nước ánh mắt, cũng như sao thần lấp loé.

Dương Vân Kính con ngươi hơi co rụt lại, trong ánh mắt bắn ra sát khí.

Thiếu niên vẫn như cũ trong suốt như nước, đột nhiên mở miệng nói: “Khoác Nhân Hoàng áo khoác ngươi, rốt cuộc là ai?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1445: Liều Mình Lấy Nghĩa, Đệ Nhất Đối Với Đệ Nhất

“Cái gì?!”

Câu nói này mang đến ngắn ngủi yên tĩnh sau, chính là bão táp tựa như nổ tung, tinh đài trên dưới bốn phía, mấy trăm ngàn người, tất cả đều vỡ tổ rồi.

“Có ý gì? Nhân Hoàng không là Nhân Hoàng sao?!”

“Dương Thanh Huyền lời ấy đến cùng ý gì?”

“Hai người bọn họ đều thân hoài mộ kiếm, hơn nữa đều là họ Dương, đến cùng có liên hệ gì?”

“Nếu nói là chấp chưởng đôi bảng, tọa trấn Trung Ương Đại thế giới vị này không phải là Nhân Hoàng, vậy hắn rốt cuộc là ai, Nhân Hoàng lại đi đâu rồi?”

Tinh đài bốn phía, vô số âm thanh nghị luận sôi nổi.

Sao trên đài thập cường hai mươi bốn gia cường giả, thì lại từng cái từng cái sắc mặt trầm ngưng, trong mắt tinh mang lấp lóe, ở tự định giá Dương Thanh Huyền câu nói này.

Dương Thanh Huyền nắm kích mà đứng, lẳng lặng cùng đợi đáp án.

Dương Vân Kính lạnh giọng nói: “Ta không hiểu ngươi đang nói cái gì, ta chính là thứ mười một đời Nhân Hoàng Dương Vân Kính, đúng là thân phận của ngươi, tựa hồ cùng nổi tiếng xấu Đạo Ảnh kéo không rõ, nói không rõ a.”

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói: “Ta biết lần này câu hỏi chắc chắn sẽ không có đáp án, nhưng ta ngay ở trước mặt người trong thiên hạ mặt đem vấn đề ném ra ngoài, nhiệm vụ của ta cũng đã hoàn thành một nửa. Dù cho lần này ta thất bại, chí ít đem nghi hoặc truyền cho thiên hạ. Tương lai sẽ có cuồn cuộn không ngừng nghi vấn thân phận ngươi người xuất hiện, không ngừng khiêu chiến ngươi chân tướng, cho đến rõ ràng cái kia một ngày.”

Vân Hải trên mấy trăm ngàn người, toàn bộ đầy mặt khiếp sợ.

Dương Vân Kính trong mắt sát khí giằng co, ngưng tiếng nói: “Ngươi ý tứ của những lời này, là đã chuẩn bị kỹ càng để đón nhận cái chết sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không phải chết chuẩn bị, mà là chết quyết tâm! Sinh, ta sở dục vậy, nghĩa, cũng ta sở dục vậy, hôm nay ta liền liều mình lấy nghĩa, sát nhân thành nhân, thề sống chết để lộ thân phận của ngươi. Này không chỉ có là quan hệ cá nhân ta vinh nhục, càng là toàn bộ Nhân tộc sống còn đại sự. Ta, cùng với mọi người, cũng sẽ không cho phép một vị thân phận không rõ người trở thành Nhân Hoàng!”

Dương Vân Kính lạnh giọng nói: “Bản tọa chấp chưởng ngôi vị hoàng đế, còn cần ngươi tới đồng ý không? Nếu chuẩn bị kỹ càng để đón nhận cái chết, vậy thì đi chết đi!”

“Đối phó chỉ là người này, không cần Nhân Hoàng đại nhân động thủ, liền để cho ta tới đối phó hắn đi.”

Mười hai Thiên Quân bên trong, Diệp Trọng Viễn đi ra, ôm quyền xin đi giết giặc một trận chiến.

Dương Vân Kính năm ngón tay hư nắm, sau đó chậm rãi buông ra, đem chân nguyên tản đi, nói: “Tốt, ngươi là lần trước Thương Khung luận võ số một, từ ngươi giết hắn, lại không quá thích hợp.”

Diệp Trọng Viễn xoay người, bồng bềnh đi xuống tinh đài.

Mấy trăm ngàn hai mắt quang đều rơi vào trên người hai người.

Đều là Thương Khung luận võ số một, chỉ có điều thời gian cách biệt hai mươi năm.

Hai mươi năm có bao nhiêu chênh lệch?

Tư chất bình thường người, tu luyện bất quá Linh Võ, Chân Võ, mà phóng tại thiên tài trên người, nhưng có thể thẳng tới Đạo cảnh.

Diệp Trọng Viễn càng là thiên tài trong thiên tài, vạn người chưa chắc có được một tuyệt đời tư chất.

Thời gian hai mươi năm, liền từ Không Pháp cảnh thẳng vào Khuy Chân, trở thành Tinh Cung trẻ tuổi nhất Thiên Quân.

Diệp Trọng Viễn ánh mắt hơi ngưng, hờ hững nói rằng: “Tuy rằng cùng là Thương Khung luận võ số một, nhưng thiên tư cùng thực lực vẫn là có khác biệt lớn. Ta trước gọi ngươi là rác rưởi, cũng không phải là không có căn cứ, hiện tại liền để ngươi minh bạch, rác rưởi hai chữ đến từ đâu.”

Dương Thanh Huyền giơ lên chiến kích, chỉ vào Diệp Trọng Viễn, quát lên: “Chó, đứng lại! Chó ngoan không muốn che ở người trước mặt, ta không có hứng thú cùng một con chó giao lưu, để chủ nhân nhà ngươi hạ xuống.”

Diệp Trọng Viễn nháy mắt xù lông, phẫn nộ quát: “Chết!”

Bóng người loáng một cái, liền hóa xuất thiên trăm tàn ảnh, chân thân một hồi xuất hiện ở Dương Thanh Huyền phía trước, hai tay kết ấn, một chưởng đập đi qua.

Nơi lòng bàn tay đầu tiên là hiện ra một cái nho nhỏ gợn sóng, ngay sau đó gợn sóng thành vòng không ngừng mở rộng, bao trùm nửa cái thiên địa.

Đột nhiên trong đó, Diệp Trọng Viễn hét dài một tiếng, cái kia như mặt hồ giống như chưởng pháp sóng gợn, nháy mắt lại co rút lại thành vòng, từng vòng hòa vào lòng bàn tay, áp súc đến cực hạn!

“Thu Thủy Bình Hồ!”

Diệp Trọng Viễn trong cơn giận dữ, ra tay chính là sát chiêu, vô cùng sự thù hận toàn bộ hòa vào trong lòng bàn tay, phải đem Dương Thanh Huyền một chưởng đánh chết, lấy báo nhục nhã mối thù!

Dương Thanh Huyền chiến kích xoay ngang, vô số hư quang bắn ra đến, đồng thời trên người dấy lên ngọn lửa hừng hực.

“Địa Hỏa Minh Di!”

“Oành!”

Chiến kích quét ngang mà đi, kích quang lẫn vào minh hỏa chém ở Diệp Trọng Viễn chưởng pháp hạ.

Cái kia áp súc đến mức tận cùng gợn sóng nháy mắt bạo nổ mở, cường đại chưởng pháp như một toà bình hồ lướt ngang mà đến, kéo dài không dứt đánh trên Thiên Khư, tuôn ra từng vòng sóng gợn.

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, càng bị một chưởng này bức không ngừng lùi lại.

Chân hắn giẫm hư bước, đem chiến kích trên truyền tới áp lực hóa giải, sau đó thân thể chìm xuống, sử dụng tới thiên cân trụy công phu, đem thân thể ổn định, đồng thời tay trái vẽ vòng, một đạo Long Ảnh hiện ra, toàn bộ cánh tay đều hóa thành đen nhánh long hình, tóm tới.

“Diệt Đạo Long Quyền!”

Vuốt rồng ở trên không bên trong nắm chặt, cuồng kích mà lên.

“Ầm!”

Cuồng bạo long khí đánh vào bình hồ trên, một đạo Long Ảnh đem mặt hồ xé rách.

Dương Thanh Huyền chiến kích xoay ngang, Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu nháy mắt bổ đi ra ngoài.

“Ngông cuồng!”

Diệp Trọng Viễn vừa kinh vừa sợ, chính mình chính là Khuy Chân cảnh đại cao thủ, cuồng kích bên dưới càng bị đối phương đón lấy, này cũng đã là vô cùng nhục nhã, huống hồ đối phương đỡ lấy một chiêu sau, trong phút chốc liền phản công lại, càng làm hắn không thể nào tiếp thu được.

“Thông Minh Chưởng!”

Diệp Trọng Viễn chưởng xu thế lại nổi lên, cái kia bị xé nứt bình hồ hơi nước, cùng với chu vi trong vòng trăm trượng, đều bị đun sôi!

Một vệt ngân chỉ từ trên lòng bàn tay phóng lên trời, như dâng trào đại giang điên cuồng nhào mà xuống.

Diệp Trọng Viễn một mực tìm hiểu Thánh khí Linh Tâm Thông Minh, chiêu này chính là tìm hiểu sở học, ẩn chứa hắn đối với võ kỹ đạo pháp cao nhất lý giải.

Dương Thanh Huyền không dám bất cẩn, dưới chân hư bước bay giẫm, cả người nhún người lùi về sau, đồng thời năm ngón tay trái hư nắm, ở trên không bên trong một trảo, một mảnh âm u quỷ khí đột nhiên hiện ra.

Dương Thanh Huyền trên gương mặt có vẻ hơi khủng bố, cười gằn nói: “Chó dữ, Khuy Chân đánh Không Pháp, ngươi thật là có mặt, hiện tại liền để cho ngươi thử xem Giới Vương lợi hại, là chó ngoan cũng đừng trốn!”

Bách Quỷ Dạ Hành trên vô số tiếng quỷ khóc nổi lên bốn phía, Quỷ Tôn bóng mờ đột nhiên ở trên kiếm hiện ra, đều hóa mà ra, trong đôi mắt nổ bắn ra thăm thẳm lục quang, đồng thời hai tay bấm quyết, đón Diệp Trọng Viễn đập tới.

Trước ở trên lôi đài, quyết đấu Từ Uy Long thời điểm, bị Dương Vân Kính qua lại mà đến kiếm khí chém nát, từ lâu là một bụng oán ghét khí, một chưởng này hạ toàn bộ bạo phát ra.

Quỷ Tôn lực lượng, đột nhiên cùng kiếm khí dung hợp làm một, đem Thiên Khung chém nát.

“Không được!”

Tinh đài bên trên, mười hai Thiên Quân đều hoàn toàn biến sắc, cùng nhau lộ ra kinh sợ.

Dương Vân Kính con ngươi thu nhỏ lại, bắn ra lăng liệt sát khí.

“Ầm ầm!”

Màu xanh biếc kiếm quang ở trên không bên trong lóe lên, bên trong ẩn chứa Quỷ Tôn chí cường chưởng pháp, một hồi liền đánh nát Diệp Trọng Viễn Thông Minh Chưởng, mạnh mẽ đập trên người hắn.

“Ngươi... Phốc!...”

Diệp Trọng Viễn ngạc nhiên bên dưới, liền bị đánh nát chân nguyên toàn thân, phun ra một khẩu lão huyết, như diều đứt dây giống như vậy, bay ngược ra ngoài.

Quỷ Tôn bên trong cặp mắt bắn ra hàn quang, hai tay bấm quyết ở trước người, lúc này mới trở về Bách Quỷ Dạ Hành bên trong.

Dương Thanh Huyền trong mắt sát cơ lóe lên, bóng người nhoáng lên dưới, liền tại chỗ biến mất.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1446: Thiên Đạo Biến Số, Thi Gảy

Sau một khắc, Dương Thanh Huyền liền xuất hiện ở Diệp Trọng Viễn phía trước, Bách Quỷ Dạ Hành lần thứ hai chém ra, lần này cũng không có triệu hoán Quỷ Đế, chỉ là một chiêu thông thường kiếm thế, một điểm Linh Tê chiếu cõi trần.

Diệp Trọng Viễn bị Quỷ Tôn oán ghét một đòn, đã làm vỡ nát hộ thể chân nguyên, bách quỷ tập kích thân, rơi vào hết sức dị thường trạng thái, sắc mặt thống khổ không ngớt, đối với Dương Thanh Huyền một kiếm chút nào không quan sát.

“Cuồng đồ, đừng vội càn rỡ! Còn không mau mau buông binh khí xuống, bó tay chịu trói, lấy chờ xử lý khoan hồng!”

Một đạo âm thanh vang dội ở trên hư không trên vang lên, sau đó chính là một cái khe cực tốc mở rộng, bên trong đâm ra một thanh kiếm bản to, tỏa ra hùng hậu kiếm ý.

“Gột rửa Tinh Hải!”

“Ầm!”

Song kiếm đụng vào, hai cỗ kiếm ý nhanh chóng khuếch tán, va chạm vào nhau.

Bách Quỷ Dạ Hành trên âm u quỷ khí càng bị áp chế xuống.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, lập tức nhận ra người đến, đều là mười hai Thiên Quân một trong Hạng Lăng, khí thế trên người cách xa ở Diệp Trọng Viễn bên trên, sợ là đã đạt đến Giới Vương.

Dương Thanh Huyền không dám bất cẩn, tay trái bấm quyết, chỗ mi tâm Kiếm Ấn lóe lên, Thái Huyền kiếm ý lập tức khuếch tán mở, rót vào Bách Quỷ Dạ Hành bên trong.

“Coong!”

Bách Quỷ Dạ Hành ở Thái Huyền kiếm khí hạ, không ngừng thật hóa đi ra, bách quỷ từ trong đó bò ra ngoài, lượn quanh ở trên thân kiếm hưng phấn thét lên ầm ĩ.

Hạng Lăng hơi nhướng mày, kiếm bản to run lên, rộng lớn kiếm ý phun ra mở, “Rầm rầm rầm” đánh trên Bách Quỷ Dạ Hành, đem Dương Thanh Huyền đẩy lui.

Hắn một kiếm chỉ vì cứu Diệp Trọng Viễn, vẫn chưa truy kích lại đây, đem trọng thương Diệp Trọng Viễn đỡ lấy, sau đó một mặt tiếc hận nói với Dương Thanh Huyền: “Ngươi đã phạm vào tội lớn ngập trời, đừng không biết hối cải. Giờ khắc này ở Nhân Hoàng đại nhân trước mặt nhận sai, có lẽ có thể có một con đường sống.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không biết hối cải chính là bọn ngươi. Người trước mắt này không là Nhân Hoàng, hắn là giả mạo, các ngươi hoặc là làm bộ không biết, nội tâm hại vô cùng đâm lao phải theo lao, hoặc là chính là cực kỳ ngu xuẩn vô cùng ngu, bị hắn lừa còn không biết.”

Hạng Lăng sắc mặt chìm xuống, đem Diệp Trọng Viễn hướng về tinh đài trên ném một cái, nâng kiếm liền chỉ hướng Dương Thanh Huyền, quát lên: “Nhân Hoàng đại nhân tọa trấn Trung Ương Đại thế giới, thống ngự Tam Thập Tam Thiên, uy nghiêm không cho mạo phạm. Ngươi năm lần bảy lượt nói năng lỗ mãng, thân ta là Tinh Cung Thiên Quân, hôm nay liền đem ngươi trảm dưới kiếm.”

Nói, cầm kiếm lên trước.

Đột nhiên, Hạng Lăng chân bước hơi ngưng lại, hoàn toàn biến sắc, bỗng nhiên quay đầu lại, hai con ngươi một hồi trợn trừng mở, cả kinh kêu lên: “Trọng Viễn!”

Hạng Lăng nguyên bản phải đem Diệp Trọng Viễn vứt về tinh đài trên, để Tinh Cung người chăm sóc, ai biết Diệp Trọng Viễn thân thể vừa bay ra hai mươi, ba mươi trượng, trên hư không liền đột nhiên xuất hiện một đạo sợi vàng vân văn áo bào đen bóng người, đem nắm lấy, năm ngón tay không chút lưu tình xuyên - vào Diệp Trọng Viễn bách hội **.

“A!”

Diệp Trọng Viễn kêu thảm một tiếng, trên đỉnh đầu liền năm cái lỗ thủng, mảng lớn máu tươi chảy xuống, cả người kịch liệt từ chối mấy lần, đã chết rồi.

Cái kia sợi vàng vân văn người áo bào đen, nhấc theo Diệp Trọng Viễn thi thể đứng ở trời cao trên.

Tình cảnh này xuất hiện quá đột nhiên, tất cả mọi người đều không phản ứng kịp, cho đến giờ khắc này mới không ngừng truyền đến rít gào cùng tiếng kinh hô.

“Diệp Trọng Viễn đại nhân... Chết... Chết rồi?!”

Không chỉ có là người vây xem, Tinh Cung bên trong chứa nhiều cường giả, cũng cả đám trợn mắt há mồm.

Diệp Trọng Viễn là ai?

Tinh Cung bên trong trẻ tuổi nhất Thiên Quân, lần trước Thương Khung luận võ đệ nhất.

Nhân vật như vậy, tụ tập thiên phú, khí vận, nỗ lực ở một thân, không nghi ngờ chút nào sẽ trở thành tương lai thiên hạ bá chủ, thậm chí là tuyệt thế hệ vật.

Mà chính là nhân vật như vậy, lại đột nhiên chết rồi, chết như vậy phổ thông, như vậy không có chút giá trị nào.

Thi Diễn chờ Nhân tộc cao tầng, càng là từng cái từng cái trong lòng hoảng hốt.

Bọn họ tìm hiểu Thiên Đạo, đối với khí vận mệnh số đều nhất định có cảm ngộ, bất kỳ một lần Thương Khung luận võ đệ nhất cường giả, đều là nắm giữ rất lớn khí vận gia thân, như vậy người có vận may lớn vật, dĩ nhiên nói chết thì chết?

Thi Diễn ngẩng đầu lên, chỉ thấy Thiên Khung bên trên, một đạo lưu tinh xẹt qua, rơi vào vô biên vực sâu.

Ở cái này rối loạn Thiên Đạo quỹ tích hạ, cái gọi là đại khí vận, cũng bất quá so với giun dế hơi cường một ít mà thôi.

Tịch đại đồng dạng đưa ánh mắt về phía Thương Khung, nội tâm khẽ run, thời khắc này Thiên Đạo biến số, rốt cuộc muốn hướng đi phương nào?

“Khái khái, xin lỗi, xuất hiện có chút đường đột.”

Sợi vàng vân văn người áo bào đen ho khan hai lần, cười khan nói: “Huyền Thiên Cơ để ta đuổi tới nơi đây, nói có chuyện quan trọng thương lượng, ta liền vội vội vàng vàng chạy tới, đột nhiên gặp được thi thể này, phát hiện thật không tệ, thấy hàng là sáng mắt bên dưới, liền thu tụ tập đến. Khà khà, chưa cho chư vị tạo thành cái gì nghi hoặc chứ?”

Hắn xoay người liếc mắt nhìn Hạng Lăng, nói: “Tiếp tục, các ngươi tiếp tục đánh, không cần phải để ý đến ta.”

Diệp Trọng Viễn bị người áo bào đen nhấc trong tay, máu tươi cùng lục độc nhuộm dần toàn thân, đã đã biến thành màu xanh đậm huyết thi.

“Là ngươi!”

Đột nhiên một đạo tiếng rống giận dữ ở tinh đài trên vang vọng, một luồng cực mạnh kiếm khí liền đến từ trên trời.

Kiếm Ảnh lấp loé bên dưới, phía trên đứng cạnh một người, chính là nhị lão một trong Phong Cẩn Du, muốn rách cả mí mắt.

“Đem Vân Hành Liệt thi thể trả lại cho ta!”

Phong Cẩn Du vốn là ôn tồn lễ độ, giờ khắc này ngũ quan nổ tung mở, cả người dường như giống như bị điên, ra tay chính là tuyệt cường kiếm khí, đem trời cao bổ làm hai, phảng phất khai sơn đoạn hải, chém nứt ngôi sao!

Sợi vàng vân văn người áo bào đen, chính là ở Cổ Diệu một chuyện bên trong, thuận lợi dắt đi Vân Hành Liệt thi thể Đạo Ảnh chi túc, Túc Ly Thương.

“Ai nha, má của ta ơi, ta chỉ là vừa đến, mới thu thập một bộ thi thể, làm sao lại có người muốn giết ta?”

Túc Ly Thương một mặt vô tội, bóng người loáng một cái, liền hướng trên bình di một trượng có thừa, vừa vặn tránh thoát kiếm khí kia. Đồng thời một chân đạp ra, điểm ở kiếm khí trên, cả người như ưng kích trường không, càng hướng về thập phương tinh đài bay đi.

Đồng thời tay trái bấm quyết xuất liên tục, mấy đạo quyết ấn đánh vào Diệp Trọng Viễn trên thân thể, quát lên: “Các ngươi đã cũng yêu thích thi thể, cái kia thì lấy đi đi!”

Nói, đem thân thể ném một cái.

“Vèo!”

Diệp Trọng Viễn thân thể lớn như vậy, trong tay Túc Ly Thương giống như ám khí giống như vậy, kích. Bắn mà ra.

Màu xanh đậm thi thể trên, lập loè vài đạo màu vàng phù ấn, không ngừng khoách tán ra gợn sóng, bên trong có đại đạo quy tắc diễn biến phù hiệu, thiên biến vạn hóa.

Mao Đồ con ngươi đột nhiên co, cả kinh nói: “Thi gảy! Không tốt mau tránh!”

Mao Đồ bốn phía Tinh Vân một hồi trở nên hỗn loạn, cả người liền phải rời đi, đột nhiên một giọng già nua vang lên, nói: “Mao Đồ đại nhân, ngươi cũng là sáu thế gia một trong, những gia tộc khác tộc trưởng, chưởng môn, tất cả đều bình tĩnh tự nhiên, ngươi vẫn là khống thi người, sao như vậy thất thố.”

Mao Đồ mặt đỏ lên, gặp những nhà khác chủ quả nhiên cũng không hoang mang, không khỏi giải thích: “Chính là bởi vì bản tọa khống thi, vì lẽ đó rõ ràng này thi gảy lợi hại.”

Thanh âm kia lại nói: “Kính xin Mao Đồ đại nhân trấn định một ít, không muốn ném chúng ta thập cường hai mươi bốn nhà mặt.”

Dứt tiếng, tinh đài trên liền bóng người loáng một cái, một ông già một cước bước ra, cả người liền đã đến trên hư không, đưa tay chộp một cái, liền đem Diệp Trọng Viễn thi thể nắm ở trong tay, nhẹ nhàng xoay tròn.

Túc Ly Thương hơi biến sắc mặt, bóng người như ưng lui về phía sau đi, đồng thời hai tay bấm quyết, quát lên: “Dám gắng đón đỡ ta thi gảy, Động Huyền, ngươi còn thật là to gan, bạo nổ!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1447: Tam Thiên Tịnh Phong, Diệt Trừ Khác Loại

“Ầm ầm!”

Diệp Trọng Viễn thân thể đột nhiên bắt đầu bành trướng, trên người mấy cái phù văn màu vàng, một hồi thôi thúc đến mức tận cùng.

Động Huyền sắc mặt bình tĩnh, tay phải vồ một cái, một thanh sợi vàng quạt Ba Tiêu xuất hiện ở trong tay, không ngừng lớn lên, mặt trên lưu quang lưu chuyển, hóa thành một đoàn đoàn mông mông bạch quang, đem toàn bộ cây quạt đều che chở vào bên trong.

Ngay ở Diệp Trọng Viễn thi thể muốn nổ tung trước, quạt Ba Tiêu đột nhiên một phiến.

“Ầm!”

Linh quang đập đi ra ngoài, toàn bộ bầu trời một hồi phá nát, hóa thành vô số mảnh vỡ, theo một phiến lực lượng vô ảnh vô tung biến mất.

Diệp Trọng Viễn thi thể, càng cũng bị phiến vào đen nhánh hư vô trong không gian, xa xa truyền đến một tiếng “Ầm ầm” nổ tung.

Năng lượng mạnh mẽ dư âm đánh tan đi ra, tinh đài bốn phía võ giả, không khỏi là tâm thần rung mạnh, thân thể tả diêu hữu hoảng, lại có chút không đứng thẳng được.

Vây xem võ giả từng cái từng cái trong lòng ngạc nhiên, nếu như vừa nãy này thi gảy là ở tinh đài bầu trời tạc liệt lời...

Tất cả mọi người là sắc mặt trắng bệch, không dám nghĩ thêm nữa.

Túc Ly Thương hơi thay đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Thánh khí bảng xếp hạng thứ mười sáu Thánh khí Tam Thiên Tịnh Phong!”

Động Huyền trong con ngươi bắn ra hàn quang, nói: “Nếu nhận ra này phiến, vậy thì nhận mệnh đi!”

Tam Thiên Tịnh Phong ở trong tay loáng một cái, hóa thành dài ba thước rộng.

Động Huyền đạp bước hướng về Túc Ly Thương ép tới.

Phong Cẩn Du ở một kiếm sau, nội tâm lửa giận dần dần áp chế lại, tương tự ánh mắt phát lạnh, từ phía sau áp sát Túc Ly Thương, đem đường đi của hắn toàn bộ đóng kín.

Dương Thanh Huyền trong lòng sốt sắng, hướng bốn phía nhìn tới, không gặp Lam Ngưng Hư cái bóng.

Lẽ nào Lam Ngưng Hư đùa bỡn chính mình?

Ý nghĩ này ở trong lòng lóe lên, liền lập tức loại bỏ.

Trên người mình có Thiên Địa song bảng cùng Diệt Đế Ngọc ấn, Lam Ngưng Hư không có lý do để tự mình tiến tới đưa cho Nhân hoàng, hơn nữa Túc Ly Thương cũng xuất hiện, chứng minh Lam Ngưng Hư đích thật là an bài hôm nay nơi đây.

Chỉ là vì sao hắn còn chưa xuất hiện?

Dương Thanh Huyền chính tự định giá, đã thấy Hạng Lăng ánh mắt nhìn chăm chú lại đây, Hạng Lăng trong đôi mắt sát khí lấp lóe, kiếm bản to đồng thời, lại hướng về Dương Thanh Huyền chém tới.

Hạng Lăng nội tâm, đầy rẫy vô tận lửa giận cùng tự trách, Diệp Trọng Viễn tuy không phải hắn giết chết, nhưng là ở trong tay hắn chết, này tất cả mọi thứ nguyên tội, tất cả thuộc về ở Dương Thanh Huyền trên người.

“Chết đi!”

“Gột rửa Tinh Hải!”

Kiếm ý hùng hồn khuếch tán mở, như sao biển rộng.

Dương Thanh Huyền một hồi liền cảm thấy đặt mình trong ở sao thế giới của ánh sáng bên trong, lại có loại lạc lối cảm giác.

Dương Thanh Huyền chỗ mi tâm tử đồng lóe lên, mở ra mắt dọc, trong phút chốc bắn ra hắc mang, nhất thời cả người một cái giật mình, liền tỉnh lại, gấp vội vàng hai tay bấm quyết, quát lên: “Dạ Lâm!”

Vô biên hắc hỏa tự thân trên dấy lên, hóa thành một đóa to lớn màu đen hoa, ở dưới chân chậm rãi nở rộ.

Không chỉ có là Dương Thanh Huyền, liền ngay cả Hạng Lăng đều bị hắc hoa bao phủ.

Hạng Lăng con ngươi thu nhỏ lại, lộ ra vẻ nghiêm túc, hắn tự nhiên nhận ra đây là Ám Dạ Chi Đồng.

“Ầm, ầm, ầm!”

Từng đạo Tinh Chi Hải dương kích chém mà xuống, đem Dương Thanh Huyền thân thể chém vỡ, kiếm ý như biển, không ngừng hóa thành vòng xoáy, đem Dương Thanh Huyền hai nửa thân thể vắt nát tan.

Nhưng sau một khắc, ở màu đen lớn tiêu một hướng khác trên, Dương Thanh Huyền lần thứ hai hóa thân mà ra.

Sau đó lại là một bóng người, đạo thứ ba, đạo thứ tư...

Toàn bộ to lớn Ám Dạ Chi Đồng trên, xuất hiện trên trăm đạo bóng người, đồng thời lớn tiêu trung tâm, chậm rãi trợn mở một con mắt, thẳng nhìn chằm chằm Hạng Lăng.

“Địa Hỏa Minh Di!”

Trên trăm đạo Dương Thanh Huyền thân ảnh, đồng thời lấy ra Chiến Kích Thiên Khư, ở trước người khẽ múa, lớn tiêu tốn dấy lên vô cùng hắc hỏa, cùng ngọn lửa hồng cùng Tử Viêm dung hợp lại cùng nhau, hóa thành trên trăm đạo kích quang, hướng về Hạng Lăng chém tới.

“Không ổn!”

Hạng Lăng trong lòng kinh sợ, này Địa Hỏa Minh Di uy năng tuy mạnh, nhưng còn không đả thương được hắn.

Chỉ là này Ám Dạ Chi Đồng nở rộ ở dưới chân, cho hắn một loại cảm giác rợn cả tóc gáy.

t r uy cập http://truye n cuatui.n

et/ để đọc truyện Đặc biệt là đen nhánh kia tử đồng, bắn ra yêu dị hào quang, phảng phất có sinh mệnh giống như vậy, canh chừng hắn cả người sợ hãi.

Hạng Lăng một kiếm chém đánh mà ra, Tinh Hải lực lượng gột rửa trên Địa Hỏa Minh Di, liền nhún người lóe lên, từ lớn tiêu tốn lùi ra.

“Ầm ầm!”

Ngọn lửa màu tím đen một hồi phóng lên trời, trên trăm đạo Dương Thanh Huyền thân ảnh, toàn bộ hợp nhất.

To lớn hắc hoa chậm rãi thu nạp, trở lại Dương Thanh Huyền mi tâm bên trong.

Dương Thanh Huyền nội tâm sinh ra cảm giác khác thường, đây là Ám Dạ Chi Đồng lần thứ nhất chủ động phối hợp hắn ra chiêu, tuy rằng có chút mới lạ, nhưng hiệu quả nhưng là rất tốt, lại đem Giới Vương cảnh Hạng Lăng một hồi kinh sợ thối lui.

Dương Thanh Huyền lần thứ hai gọi ra Bách Quỷ Dạ Hành, nắm ở trong tay, trầm giọng nói: “Quỷ Tôn, còn có thể chiến hay không?”

Bên trong kiếm truyền đến hồi âm, hắc tiếng nói: “Tự nhiên có thể! Đem ta thả ra ngoài, sẽ giúp ngươi giết một tên cái gọi là Thiên Quân!”

Dương Thanh Huyền nói: “Được!” Trong mắt sát cơ lấp lóe, nhìn chằm chằm Hạng Lăng.

Đúng lúc này, trên bầu trời đột nhiên truyền đến một đạo tê thanh liệt phế tiếng gào, “Hành Liệt!”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, vội vàng nhấc đầu nhìn tới.

Chỉ thấy Túc Ly Thương bị Động Huyền cùng Phong Cẩn Du trước sau dưới sự bức bách, cười lạnh một tiếng, tiện tay đẩy một cái, nơi lòng bàn tay tạo nên một mảnh sóng gợn, sau đó liền một đạo thi thể hiện ra, tóc rối tung, sắc mặt vàng như nghệ, trên người khắc đầy các loại phù văn, chính là Vân Hành Liệt.

Túc Ly Thương nhìn chằm chằm Động Huyền, cười thầm: “Ngươi Tam Thiên Tịnh Phong, có khả năng đem cổ thi thể thổi rớt sao?”

Phong Cẩn Du vừa thấy, bị kích thích suýt chút nữa ngất đi, hí lên rống to, toàn thân xù lông giống như vậy, cực mạnh sát khí xông lên tận trời, lại trời cao trên hóa thành cuồn cuộn sát khí vòng xoáy.

Động Huyền con ngươi đột nhiên co, Tam Thiên Tịnh Phong ở trong tay loáng một cái, liền trở nên lớn gấp năm sáu lần, hai tay nắm ở, vô số linh quang ở mặt trên lưu chuyển, hóa thành mông mông hào quang, như một khối to lớn mỹ ngọc, sinh ra khí trời đất hòa hợp.

Dương Vân Kính nhìn chằm chằm trời cao trên, lạnh lùng nói: "Đạo Ảnh người, thủ đoạn chi đê hèn, làm người giận sôi. Chư vị thân là chưởng môn các phái, Nhân tộc thủ lĩnh, làm bụng làm dạ chịu, theo ta một đạo chém giết Đạo Ảnh người!"

Chín cường hai mươi bốn nhà cường giả đều là sắc mặt ngưng trọng, không ít người nhẹ nhàng gõ đầu.

Thi Diễn cùng Vu Hiền liếc nhau một cái, đều là lộ ra ngượng nghịu.

Dương Thanh Huyền giờ khắc này hiển nhiên cùng Đạo Ảnh đứng chung một chỗ, cùng chống đỡ Nhân Hoàng.

Mà bọn họ cũng biết Nhân Hoàng có vấn đề, nhưng chỉ chỉ dựa vào mượn Dương Thanh Huyền cùng Đạo Ảnh lực lượng, liền chống lại Nhân Hoàng sao?

Hai người đều là đạo tâm lay động, đung đưa không ngừng.

Đây là một hồi khó có thể chịu đựng nặng tiền đặt cược.

Thi Diễn trong lòng thầm thở dài nói: "Cái này sân khấu đối với Dương Thanh Huyền mà nói, còn quá sớm a, nếu như cho hắn thêm thời gian hai mươi năm, kết quả là sẽ hoàn toàn khác nhau."

Nhưng cõi đời này, chưa bao giờ sẽ có nếu như.

Đạm Đài Minh nói: "Nhân Hoàng đại nhân nói rất có lý, khi trước Tiềm Vân Tông thảm án diệt môn, chính là Đạo Ảnh người gây nên, tru diệt Đạo Ảnh, bụng làm dạ chịu."

Lượng lớn thập cường hai mươi bốn nhà cao tầng, đều không điểm đứt đầu.

Còn một ít mặt không hề cảm xúc, không có hưởng ứng, đều bị Dương Vân Kính từng cái đặt ở trong mắt, nội tâm lạnh lùng nói: “Lần này ngoại trừ muốn tru diệt Đạo Ảnh, diệt trừ Dương Thanh Huyền ở ngoài, còn muốn đem bọn ngươi này chút cùng bản tọa ly tâm ly đức khác loại toàn bộ diệt trừ!”

“Đam Đài chưởng môn nói không sai, bản tọa chính là ở đây, mau tới diệt trừ ta à.”

Trên hư không lục mang lóe lên, Bích Hình Thanh Hải Chu kích. Bắn mà xuống, rơi vào thập phương tinh đài ở ngoài, thân mang sợi vàng vân văn bào Hồng Ương, chậm rãi rơi vào con nhện trên lưng, một mặt hài hước nhìn Đạm Đài Minh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1448: Kéo Dài Một Trận Chiến, Không Có Vô Địch Phương Pháp

Đạm Đài Minh hơi thay đổi sắc mặt, trong hai con ngươi bắn ra tinh mang, trong tay Tinh Cương Thiết Phiến tốc độ một hồi chậm lại, mặt trên linh quang không ngừng tràn ra.

“Ta cùng Hồng Ương đại nhân một trận chiến còn chưa kết thúc đây, không bằng tiếp tục trận chiến ngày đó.”

Một toà Tinh Vân trên, Hữu Cầm Sanh chậm rãi đi ra, chỉ có điều trong lòng ôm thụ cầm đổi thành một toà tinh mỹ lả lướt bảo tháp lưu ly.

Ngày đó đánh với Hồng Ương một trận, trong tay thụ cầm trên bảy căn gân rồng bị Dương Thanh Huyền thu đi rồi, biến thành một cái không đàn thân, ôm vào trong tay hết sức không được tự nhiên, liền thẳng thắn đổi thành có đàn nhà Thánh khí Vạn Kiếp Tháp.

Hồng Ương lạnh giọng nói: “Tiện nữ nhân, ngày đó nếu không có ta bị thương trên người, ngươi còn muốn sống đến bây giờ? Vừa vặn, ta liền ngay ở trước mặt người trong thiên hạ mặt, đem ngươi bái cởi hết quần áo, để ngươi cẩn thận hiện ra hiện ra.”

“Đáng chết!”

Hữu Cầm Sanh nổi giận đan xen, nghiêm ngặt quát một tiếng, trong tay Vạn Kiếp Tháp liền tế đi ra ngoài, một hồi thôi thúc đến mức tận cùng.

Thân tháp giải phong đi ra, hóa ra tám giác tầng mười ba, trên có Huyền Quy tháp sát, gánh vác ngửa tháng, tỏa ra sáng trong hào quang màu xanh.

Toàn bộ bên trong đất trời, theo cái này Thánh khí lấy ra, đều cảm nhận được lớn lao uy thế.

Dương Thanh Huyền trong lòng thất kinh, đang cùng yên tĩnh Chỉ Đình trong trận chiến ấy, từng trải qua Vạn Kiếp Tháp hàng nhái, giờ khắc này chính phẩm xuất hiện, quả thật là khác nhau một trời một vực.

Vạn Kiếp Tháp ở Thánh khí trên bảng xếp hạng năm mươi lăm vị, kém xa Tam Thiên Tịnh Phong, nhưng giờ khắc này tản mát ra khí tức đáng sợ, lại vượt xa Tam Thiên Tịnh Phong bên trên.

Hữu Cầm Sanh tức giận nhìn chằm chằm Hồng Ương, trong đôi mắt một mảnh sát ý kiên quyết.

Hồng Ương hai tay bấm quyết, hồn quang ở đầu ngón tay hiện ra, sau đó giơ tay lên, một thanh tinh xảo màu vàng tiểu khóa ở trời cao hiện ra, "Răng rắc" một tiếng đánh liền mở.

"Ầm ầm!"

Đáng sợ vị diện lực hút khoảnh khắc giáng lâm, không ngừng xông lên mây xanh, lôi xé Vạn Kiếp Tháp, phải đem cái này Thánh khí kéo vào dị không gian thứ nguyên.

Hữu Cầm Sanh bay lên trời cao, hai tay không ngừng bấm quyết, đánh vào các loại phù văn đến trong tháp.

Trên tháp linh quang lưu chuyển, trong khoảnh khắc lớn lên gấp mười lần, đỉnh thiên lập địa, "Ầm ầm ầm" rớt xuống, phải đem vị kia mặt lực hút trấn áp.

"Xì! Xì!"

Đột nhiên mấy đạo vệt trắng phá không mà đến, Bích Hình Thanh Hải Chu miệng phun tơ nhện, một hồi kích. Bắn ở Hữu Cầm Sanh bốn phía, ngưng kết ra hơn mười tấm võng lớn, đột nhiên rụt lại.

Hữu Cầm Sanh hoàn toàn biến sắc, mười ngón hướng về vồ vào không khí, quát lên: “Dời hoa tán ảnh!”

Thân thể bốn phía hiện ra vô số đóa hoa, hướng về bốn mặt tản đi, càng một hồi đem mạng nhện ngăn trở.

Nhưng hết thảy đóa hoa, đồng thời bị dính lấy, lại không cách nào nhúc nhích một hồi.

Hữu Cầm Sanh bóng người loáng một cái, liền hóa thành mưa gió tản đi.

Hết thảy hoa tươi nháy mắt điêu linh, mạng nhện một hồi co rút lại, nhưng cũng đã mất đi Hữu Cầm Sanh thân ảnh, trực tiếp lưới hết rồi.

Sau một khắc, ở Hồng Ương phía trước, hóa ra Hữu Cầm Sanh thân ảnh, hai tay bấm quyết, hồn quang tái hiện ra, vô số mưa gió lượn quanh ở quanh thân.

“Hô gió!”

“Hoán vũ!”

Hữu Cầm Sanh trên hai tay, từng người nắm một cái chùm sáng, bên trong đầy rẫy gió cùng mưa hai loại nguyên tố, đột nhiên ở trước người hợp lại.

Nhất thời Thiên Địa kinh biến, một luồng quét ngang Vân Hải đại chiêu ở trong hai tay ngưng tụ thành, thả ra mà đi.

Hồng Ương sầm mặt lại, trên có Vạn Kiếp Tháp trấn áp, trước có hô mưa gọi gió.

Dưới chân Bích Hình Thanh Hải Chu đột nhiên trên người sáng lên bạch quang, toàn bộ thật lớn chu thân một hồi hóa thành sáng rực màu trắng.

Hồng Ương hai tay bấm quyết, đột nhiên cúi xuống thân đến, tay phải đột nhiên hướng về chu thân vỗ một cái, quát lên: “Dị không gian thứ nguyên lưới phong ấn!”

“Chi chi!”

Lấy một người một chu làm trung tâm, vô số màu trắng mạng nhện tuyến hướng về bốn phương tám hướng, thậm chí bốn chiều, năm duy, sáu duy chờ càng cao hơn chiều không gian lan tràn đi qua.

Toàn bộ thiên địa đột nhiên ngưng lại, phảng phất toàn bộ bị mạng nhện dính lấy.

Từng căn từng căn mảnh khảnh trên mạng nhện, có cường đại hồn quang lưu chuyển, thậm chí không ngừng có quy tắc lóe lên, treo ở trên mạng nhện.

Cái kia Vạn Kiếp Tháp, hô mưa gọi gió, Hữu Cầm Sanh, thậm chí là Vân Hải trên lưu chuyển gió, mây, thậm chí là tinh quang, quy tắc, tất cả đều bị dính lấy.

Trong thiên địa rơi vào một loại quỷ dị yên lặng.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên trợn to hai mắt, phát hiện mình trên người cũng treo hơn mười căn tơ nhện, không chỉ có toàn thân không cách nào nhúc nhích, liền ngay cả chân nguyên, thần thức, thậm chí là huyết dịch lưu động, tất cả đều bị phong ấn.

Vân Hải trên mấy trăm ngàn người, tất cả đều duy trì kinh hãi khuôn mặt, không nhúc nhích.

Phong Cẩn Du, Động Huyền, Túc Ly Thương, Dương Thanh Huyền, Hạng Lăng, đều bảo trì nhất định tư thế, như là đông lại.

Thập phương tinh đài trên, tương tự vô số mạng nhện lan tràn đi qua, thập cường hai mươi bốn nhà cường giả trên người, bao quát Dương Vân Kính, tất cả đều bị mạng nhện bao lấy.

Toàn bộ Tinh Cung Vân Hải trên, ngoại trừ trên bầu trời Tinh Túc lưu chuyển ở ngoài, tất cả vạn vật, liền ngay cả quy tắc đều bị dị không gian thứ nguyên lưới phong ấn.

Đột nhiên có người động một hồi, chính là Hồng Ương chính mình, bóng người lóe lên, liền từ Bích Hình Thanh Hải Chu trên bay rơi xuống, chậm rãi hướng về Hữu Cầm Sanh đi đến, nói: “Ta nói phải ngay khắp thiên hạ người mặt đem ngươi bác quang, đại trượng phu ở đời, quyết không thể nói không giữ lời.”

Hữu Cầm Sanh sắc mặt nháy mắt trở nên trắng bệch như tờ giấy, khuôn mặt sợ hãi cùng cầu xin.

Hồng Ương liếm môi một cái, hắc tiếng nói: “Tiện nhân, bây giờ biết sợ? Ngoan, không cần sợ, ta lại không đánh ngươi, mời nhẹ nhàng nhắm mắt lại, rất nhanh ngươi liền sẽ cảm thấy trên người mát lạnh. Này vạn cổ sao khung ở dưới gió có chút lớn, đợi lát nữa thổi tới ngươi lu- thân thể trên, tuyệt đối đừng bị cảm.”

Hữu Cầm Sanh sợ thân thể mềm mại run rẩy, bên trong cặp mắt ngưng kết ra trong suốt nước mắt, chỉ có điều bị mạng nhện phong ấn, không cách nào lăn xuống.

“Này, không muốn làm chuyện nhàm chán như vậy, mau mau giết Nhân Hoàng mới là chính sự.”

Trên hư không bóng người loáng một cái, hóa ra một mảnh Cửu Thải hà quang, mặt trên vô số phù văn lấp lóe, như lụa mỏng mờ mịt, lại như sơn nhạc nghiêm nghị, bên trong không ngừng có mảnh ngọc hóa ra, kết thành một cái tiên y, ở mạng nhện bên trong kết giới tung bay.

Tiên y bên trong chậm rãi xuất hiện Liệt Giai Phi thân ảnh, hai mắt thâm thúy nhìn thập phương tinh đài trên.

Hồng Ương con ngươi thu nhỏ lại, hừ nói: “Tiên lũ ngọc y, có thể cách ly tất cả tình huống khác thường, quả nhiên là món làm người vô cùng không vui quần áo a.”

Hữu Cầm Sanh đã sợ đến trong đầu trống rỗng, trong mắt lệ quang liên tục.

Liệt Giai Phi thân mang tiên y, chậm rãi bay xuống, chầm chậm hướng về tinh đài đi đến.

Hết thảy mạng nhện dính vào tiên y trên, đều bị xâu vào, hoàn toàn không có cách nào đem dính lấy.

Vân Hải trên mấy trăm ngàn người, tất cả đều hoảng sợ nhìn hai người này.

Hồng Ương gặp Liệt Giai Phi bộ pháp vô cùng trầm ổn, khuôn mặt vẻ cảnh giác, không khỏi cười nói: “Yên tâm đi, ta dị không gian thứ nguyên lưới có thể phong ấn tất cả, liền ngay cả quy tắc đều có thể niêm phong lại. Đã sớm nói với Huyền Thiên Cơ, có ta một người là đủ rồi.”

Liệt Giai Phi nói: “Thiên hạ không có vô địch phương pháp, đã có pháp, thì sẽ có phá pháp, tỷ như ta tiên lũ ngọc y. Cũng không phải là ta đối với ngươi không tin rằng, mà là Nhân Hoàng thực sự quá mạnh, mạnh đến lấy năng lực của ngươi, căn bản không thể nào là đối thủ của hắn.”

Đột nhiên Liệt Giai Phi chân bước ngừng lại.

Thập phương tinh đài trung ương, Dương Vân Kính đột nhiên trong mắt loé ra hoàng mang, nhìn chằm chằm Liệt Giai Phi, ngưng tiếng nói: “Liệt Tử, chết qua một lần sau, kiến thức quả nhiên liền tăng trưởng a.”

Liệt Giai Phi hoàn toàn biến sắc.

Dương Vân Kính khinh miệt liếc mắt nhìn đầy mặt hoảng sợ Hồng Ương, khinh bỉ nói: “Phá này phong ấn, không cần ta tự mình động thủ?”

Dương Vân Kính ánh mắt hơi đổi, nhìn phía nơi nào đó Tinh Vân bên trong, nói rằng: “Ta nói có đúng không?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1449: Rực Trời Lôi Ấn, Tặng Ngươi Thiên Phạt

“Ha ha, đối phó vài con châu chấu, tự nhiên không cần Nhân Hoàng đại nhân tự mình động thủ, này Hồng Ương cùng Liệt Giai Phi, liền để ta làm thu thập xong.”

Cái kia Tinh Vân bên trong truyền đến thanh âm nhàn nhạt, sau đó hóa ra một đóa ngọn lửa màu xanh, ở trên không bên trong xoay tròn, nháy mắt ngưng tụ thành một đoàn, sau đó mãnh liệt nổ ra!

“Ầm ầm!”

Cái kia thanh hỏa càng hóa thành đầy trời sấm sét, kích - bắn về phía bốn phương tám hướng.

Hết thảy mạng nhện đều bị lôi quang bao trùm, không gian trên xuất hiện tảng lớn vết rạn nứt, từng cục khuếch tán, trong khoảnh khắc tràn ngập toàn bộ thế giới.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy trên người phong ấn buông lỏng, ngón tay nhẹ nhàng run hạ, trong cơ thể chân nguyên bắt đầu lưu động.

Ở lôi hỏa trung ương, chậm rãi xuất hiện một đạo trầm ổn bóng người, trong mắt thoáng ánh lên châm biếm, ôm quyền nói: “Lôi Dương nguyện vì là Nhân Hoàng đại nhân ra sức.”

Dương Vân Kính gật đầu nói: “Phần tình nghĩa này, ta nhớ kỹ.”

Hồng Ương biến sắc mặt, đột nhiên bóng người lóe lên, trở lại

Bích Hình Thanh Hải Chu trên, tay phải năm ngón tay hướng về chu cõng vỗ một cái, con nhện bốn phía tơ nhện nháy mắt đứt rời.

Vân Hải trên không gian, từng mảng từng mảng phá mở, bên trong phong ấn người, nước, mây, gió, quy tắc, toàn bộ giải phong đi ra.

Bích Hình Thanh Hải Chu phía trước, lôi quang lóe lên, Lôi Dương thân ảnh liền tái hiện ra, hai tay kết ấn đập xuống, "Rực trời lôi ấn!"

Một đạo to lớn lôi phù ở lòng bàn tay loáng một cái, nháy mắt liền phóng đại gấp mười lần, bên trong khoách tán ra màu trắng lôi quang, như một phương bảo ấn lấp loé.

Chu vi vạn trượng bên trong, toàn bộ đều tràn đầy to lớn khu vực gài mìn, hết thảy kim loại một hồi toàn bộ có điện.

Dương Thanh Huyền giật mình nhìn trong tay chiến kích, không ngừng phát sinh "Đùng đùng" hình cung quang, càng là bị cảm ứng được điện lưu.

Hồng Ương giật mình ngẩng đầu lên, chỉ cảm thấy trước mắt một mảnh trắng bệch, vạn vật ở màu trắng lôi quang hạ, tất cả đều bị chiếu rọi mất đi màu sắc.

Hồng Ương tay phải ở bên hông nắm tay, trước người không gian lập tức xoay chuyển hạ xuống, chính mình cùng Bích Hình Thanh Hải Chu một hồi đều vặn vẹo thay đổi hình, sau đó đột nhiên một quyền hướng về trên bầu trời đánh ra, quát to: "Dị không gian thứ nguyên bão táp!"

"Ầm ầm!"

Bốn phía trắng bệch không gian, một hồi phá nát hóa thành đen kịt.

Lấy Hồng Ương làm trung tâm, đen nhánh không gian phong bạo không ngừng mở rộng, hóa thành một cái màu đen bão táp chi rồng, rít gào nhảy vào lôi quang bên trong, đánh vào rực trời lôi ấn tiến lên!

“Ầm ầm!”

Không gian gió Bạo Long nháy mắt xé rách lôi ấn, đồng thời tự thân cũng bị xung kích bốn vỡ nát thành năm mảnh.

Trắng đen hai loại sức mạnh ở trên không bên trong một hồi tàn phá mở, xông về Vân Hải bốn phương tám hướng.

Trong khoảnh khắc liền đem thập phương tinh đài, cùng với hết thảy vây xem võ giả toàn bộ bao phủ đi vào.

“A!”

Trong gió lốc phát sinh vô số tiếng kêu thảm thiết, lượng lớn võ giả bị này dư âm bao một cái, nháy mắt liền tan xương nát thịt, căn bản không phản ứng kịp.

Liệt Giai Phi trên người tiên y bồng bềnh, hoàn toàn không bị dư âm ảnh hưởng, tay phải nắm tay, bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở Lôi Dương Tinh Vân bầu trời, đột nhiên một quyền đánh xuống!

“Phá Toái Quyền!”

“Ầm ầm!”

Một quyền bên dưới, không gian xuất hiện tảng lớn vết nứt, đều bị ép xuống.

Giống mạng nhện vết rạn nứt rậm rạp chằng chịt khuếch tán khoảng trăm trượng, hầu như bể bột phấn, nhưng cũng vẫn chưa vỡ mở, vẫn như cũ duy trì hoàn chỉnh một mảnh.

Lấy Liệt Giai Phi đầu quyền làm trung tâm, đột nhiên dị lực nhất chuyển, cái kia tất cả vết rạn nứt nhanh chóng co rút lại lại đây, ở đầu quyền hạ ngưng tụ thành một cái bột mịn giống như tiểu cầu, đột nhiên ép vào trong tinh hà!

“Ầm ầm!”

[truyen ᴄ ua tui ΘΘ vn]

Cái kia tiểu cầu nháy mắt bạo nổ mở, toàn bộ Tinh Hà một hồi đổ nát.

Lôi Dương thân thể cũng “Ầm ầm” một tiếng, liền nổ thành bột mịn.

Liệt Giai Phi con ngươi đột nhiên co, đột nhiên thu về quyền đến, ánh mắt nhất chuyển, nhìn phía xa xa.

Chỉ thấy màu trắng đen trong gió lốc, hóa ra vô số điểm điểm lôi quang, hướng về trung ương ngưng tụ mà đi, lần thứ hai hóa ra Lôi Dương thân ảnh, trong đôi mắt lóe lên sát khí.

“Đạo Ảnh người quá càn rỡ!”

Mặt khác một toà Tinh Vân bên trong, Hoa Vân Lộ quát mắng một tiếng, ánh mắt lạnh như băng nhìn phía Liệt Giai Phi, Hồng Ưng đám người, lạnh giọng nói: “Chư vị, tru diệt Đạo Ảnh, bụng làm dạ chịu. Chúng ta cùng ra tay, mau chóng đem mấy người này xử quyết, miễn cho thương vong mở rộng.”

Bốn phía mấy trăm ngàn người, một mảnh gào khóc thảm thiết.

Ở Lôi Dương cùng Hồng Ưng một đòn va chạm hạ, chí ít mấy vạn người hóa thành bụi bay.

Giờ khắc này ngoại trừ một ít người tài cao gan lớn, tất cả đều liều mạng lui về phía sau, không dám ở lâu.

“Hoa Bà thật có đạo lý, chỉ là Đạo Ảnh người đều rất lợi hại a, ta sợ chết.”

Một thanh âm sau lưng Hoa Vân Lộ vang lên, tất cả mọi người là sững sờ, cùng nhau nhìn tới.

Chỉ thấy một toà Tinh Vân bên trong, một bóng người toàn bộ quấn ở Hắc Bào bên trong, chính là Kim Ngao Đảo Cừu Bất Tam.

Hoa Vân Lộ cười lạnh nói: “Thù đảo chủ cũng coi như là danh chấn thiên hạ cường giả, nói chuyện như vậy, không sợ người trong thiên hạ chế nhạo sao?”

Cừu Bất Tam nói: “Che giấu mình chân thực nội tâm, nói dối lừa gạt người mới sẽ bị người trong thiên hạ chế nhạo đi, ta là thật sợ chết, lẽ nào Hoa Bà không sợ sao?”

Hoa Vân Lộ ưỡn ngực một cái, lạnh lùng nói rằng: “Tự nhiên không sợ.”

Cừu Bất Tam điểm xuống đầu, đột nhiên dưới chân nhẹ chút, liền bồng bềnh đến Hoa Vân Lộ bên cạnh người, sau đó xoay đầu lại, nói: “Hoa Bà nói chính mình không sợ chết, ta rất hiếu kì. Vì lẽ đó ta muốn nhìn một chút, kẻ không sợ chết trước khi chết là dạng gì.”

Hoa Vân Lộ kinh sợ, đột nhiên nhận ra được một luồng khí tức đáng sợ, trực thấu tay chân của nàng bách hài.

Hoa Vân Lộ kinh hãi nói: “Ngươi…!”

Chỉ thấy Cừu Bất Tam giơ tay lên, toàn bộ trên cánh tay phải tất cả đều là máu tươi, hóa ra từng ngọn trận pháp, nối liền cùng nhau.

Những kia máu me không ngừng diễn biến thành phù văn, ở Cửu Bất Tam trên cánh tay của ngưng tụ ra một thanh huyết kiếm, tỏa ra hơi thở của đạo trời.

“Chi!”

Hoa Vân Lộ thở một hơi lãnh khí, dọa cho phát sợ, vội vàng lui về phía sau đi, hét lớn: “Ngươi là Đạo Ảnh người!”

Lời vừa nói ra, toàn trường đều kinh hãi.

Lôi Dương bọn người là cả người chấn động, vô số ánh mắt nhìn chăm chú đi qua.

Dương Thanh Huyền càng là trong lòng hoảng hốt, cả kinh nói: “Lấy thân hóa trận?!”

Cái kia vô số máu tươi ngưng tụ ra trận kiếm, mặt trên tỏa ra hủy thiên diệt địa khí tức đáng sợ, phảng phất có thể chém nát tất cả!

Phong Cẩn Du càng là thất thanh kêu to: “Thiên Đạo Huyết Kiếm! Trương Tam, ngươi là Đạo Ảnh trương giả, Trương Tam!”

Trương Tam đối với bốn phía khiếp sợ ngoảnh mặt làm ngơ, trong mắt lập loè hài hước ánh sáng, cười thầm: “Hoa Bà, làm không sợ chết khen thưởng, ta tặng ngươi mười tuyệt mười diệt, Thiên phạt!”

Thiên Đạo Huyết Kiếm ở trên không bên trong loáng một cái, liền chém nát Tinh Vân, gọt đi xuống.

Hoa Vân Lộ hoảng sợ hét lớn: “Không muốn a!”

Ở đằng kia tử vong tinh lực hạ, Hoa Vân Lộ suốt đời tiềm năng nháy mắt bộc phát ra, thân thể một hồi bành trướng, vô số phù văn tự thân trên tuôn ra, hóa thành một cái trắng phao áo giáp, hộ thể ở bốn phía.

Đồng thời trong hai tay hóa ra thiết quải, nháy mắt biến hóa, thì trở thành một cái Ngân Long, giương nanh múa vuốt.

Nhưng này tất cả biến hóa, đều theo chiêu kiếm đó mà nháy mắt đổ nát!

“Xì!”

Trắng áo giáp, Ngân Long, hư không, vô số quy tắc, tất cả sức mạnh, cùng với Hoa Vân Lộ thân thể, tất cả đều vỡ thành hai mảnh!

“A?!”

Hoa Vân Lộ kêu thảm một tiếng, khó tin nhìn mình lồng ngực, thân thể như một tờ giấy mỏng, lặng yên không tiếng động đã bị chém mở ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1450: Đòi Mệnh

Hoa Vân Lộ há to mồm, màu máu trên mặt nhanh chóng biến mất, trong mắt tràn ngập sợ hãi cùng dại ra.

Nháy mắt liền nghĩ đến rất nhiều sự tình, cả đời trong đầu về phóng, tất cả vui buồn vui vẻ, đều trong phút chốc tan thành mây khói.

Hoa Vân Lộ trong đầu cái cuối cùng ý nghĩ, này ngôi sao đầy trời vũ trụ, thật đẹp a, chỉ là mình sẽ không còn gặp lại được.

Thập phương tinh đài trên, bốn phía vô số võ giả, từng cái từng cái hoảng sợ trợn to hai mắt.

Thập cường hai mươi bốn nhà chưởng môn, trăm đời cốc cốc chủ, đương thời tầng chót nhất tồn tại, Giới Vương cảnh đại cao thủ, lại chiêu kiếm này bên dưới, đã bị chém thành hai khúc, máu tươi vãi đầy mặt đất.

Cho đến Hoa Vân Lộ hai nửa thân thể ngã xuống đất, tất cả mọi người trong lòng đang mãnh liệt chấn động, từng cái từng cái phục hồi tinh thần lại.

“Chi! Chết... Chết rồi... Thật đã chết rồi...!”

“A!... Này... Sao có thể có chuyện đó?!”

Vân Hải bên trên, tất cả đều sôi sùng sục, mỗi người đều cảm nhận được một luồng to lớn hàn ý, chỉ cảm thấy tay chân rét run.

Trăm đời cốc chưởng môn, đứng ở nơi này mảnh tinh vực tột cùng cường giả, cứ như vậy đường đột, chật vật, thậm chí là nhàm chán chết.

Huyết kiếm ở trên không bên trong lóe lên, liền biến mất không còn tăm hơi.

Trương Tam thả tay xuống, nhìn Hoa Vân Lộ khuôn mặt, nói: “Hoa Bà thật không biết xấu hổ, liền biết lừa người, còn nói chính mình không sợ chết, này trong mắt rõ ràng đầy rẫy hoảng sợ nha, cắt, thật dối trá.”

“Trương Tam, nạp mạng đi!”

Phong Cẩn Du hét lớn một tiếng, không lo được từ Túc Ly Thương trong tay cướp Vân Hành Liệt thi thể, bóng người bùng lên bên dưới, liền thuấn di đến Trương Tam phía sau, đại kiếm tàn nhẫn bổ xuống!

“Chuyện cười, hai người các ngươi tiện nhân, ở Biển Đen trên không giết Cổ Diệu, trái lại thừa cơ mà vào muốn giết ta, kết quả ngược lại bị ta giết một cái, bây giờ còn có mặt đến đòi mệnh? Là đưa mạng đi!”

Trương Tam lặng lẽ cười một tiếng, đem trên người Hắc Bào xé rách vứt đi, lộ ra thanh tuyển đích thực khuôn mặt, cười quay về Phong Cẩn Du kiếm, không tránh không lùi.

Đột nhiên tinh đài một phương, Đạm Đài Minh hét lớn một tiếng, “Cẩn Du đại nhân, cẩn thận!”

Chỉ thấy trên hư không, một đạo ánh trăng lưu chuyển, chớp mắt là tới.

Ánh trăng bên trong duỗi ra một bàn tay, vỗ vào Phong Cẩn Du trên đại kiếm, đem đẩy lui, sau đó hóa ra Nguyệt Hồn chân thân, một bước lên trước, lạnh giọng nói: “Muốn đòi mệnh người, là ta!”

Ngày đó ở Biển Đen trên, Nguyệt Hồn cùng Trương Tam suýt chút nữa bị Phong Cẩn Du cùng Vân Hành Liệt đánh giết, từ lâu nín một bụng lửa giận.

Xưa nay chỉ có bọn họ Đạo Ảnh bắt nạt người khác, lúc nào bị người như vậy từng bắt nạt?

Nguyệt Hồn vừa hiện thân đi ra, liền năm ngón tay như trảo, đánh về Phong Cẩn Du.

Trong không khí phát sinh “Chi chi” nổ vang, càng trực tiếp bốc cháy lên, chấn động ra nhiều đốm lửa tung toé.

Thậm chí bởi vì đầu ngón tay cùng không gian ma sát, thoát ra từng đạo từng đạo thật nhỏ rồng lửa, lượn quanh ở năm ngón tay bốn phía lượn vòng, tráng lệ mà huyễn đẹp.

Phong Cẩn Du trong lòng kinh sợ, Nguyệt Hồn trên người lộ ra một luồng tuyệt cường nghiền ép khí thế, mặc dù chỉ là tùy ý một trảo, nhưng cũng trấn áp chu vi ngàn trượng, làm người không thể trốn chạy, đồng thời sinh ra không gì địch nổi cảm giác.

Đây chính là cùng Cổ Diệu đánh lưỡng bại câu thương cường giả a!

Liền ngay cả Dương Vân Kính trong mắt, đều lộ ra một tia trầm ngưng.

Phong Cẩn Du hét lớn một tiếng, mười thành công lực bộc phát ra, tụ hợp vào một kiếm bên trong, mạnh mẽ tiến lên nghênh tiếp.

“Oành!”

Nguyệt Hồn năm ngón tay vồ lấy, đại kiếm nhất thời bị thu lấy, khó hơn nữa tiến dần lên mảy may.

Kiếm bốn phía không gian trên, bị sức mạnh to lớn đè ra vô số tỉ mỉ cái khe nhỏ, thân kiếm rên rỉ rung động, mặt trên vô số phù văn lấp loé tiêu tan, một điểm điểm bị Nguyệt Hồn chỉ lực ép phá.

Phong Cẩn Du sắc mặt tái nhợt, từng giọt mồ hôi lạnh từ hai tóc mai lăn xuống, cầm kiếm tay ở run rẩy kịch liệt.

Động Chân con ngươi đột nhiên co, quát lên: “Tất cả mọi người đồng loạt ra tay, đánh giết Đạo Ảnh!”

Trong tay thiêu hỏa côn một hồi giải phong đi ra, tỏa ra óng ánh hào quang, từng căn từng căn sắt đâm như bút lông sói giống như nổ lên, biến thành một căn toàn thân ánh vàng lang nha bổng.

Động Chân hai tay cầm gậy, hét lớn một tiếng liền xông lên trước, mạnh mẽ hướng về Thiên Khung đánh tới!

Đột nhiên một bóng người thuấn di mà tới, trực tiếp che ở Động Chân phía trước, nâng tay trái lên chặn lại.

“Ầm ầm!”

Lang nha bổng đánh vào cánh tay của người nọ trên, tuôn ra vô cùng ánh sáng, như Tinh Vân nổ tung, nháy mắt xung kích hướng về bốn phương tám hướng.

Người kia chính là Liệt Giai Phi, hai con ngươi nhăn lại, trên mặt lộ ra một tia vẻ đau xót.

Tiên lũ ngọc y ở trên người bồng bềnh, không ngừng có lượng lớn màu vàng khoa đẩu văn chuyển động.

Mặc dù có tiên y hộ thể, nhưng ngạnh kháng Động Chân một đòn, Liệt Giai Phi cánh tay trái nhẹ nhàng run rẩy, sắp không chống đỡ được nữa.

Nguyệt Hồn đối với phía sau việc chẳng quan tâm, năm ngón tay thu lấy Phong Cẩn Du đại kiếm, lẫm liệt một bước lên trước, bức Phong Cẩn Du không ngừng lùi lại.

Đồng thời năm ngón tay không ngừng nắm xuống, Phong Cẩn Du kiếm đột nhiên nổ tung, “Ầm” một tiếng, hết thảy kiếm nhỏ nhen mở ra, như từng đạo từng đạo lưu tinh bắn tung tóe.

Phong Cẩn Du thân thể chấn động, phảng phất chịu đến lớn lao xung kích, cả người lại lùi lại mấy bước.

Nguyệt Hồn tay trái không ngừng bấm quyết, từng viên từng viên ngọc chất cốt châu nổi lên, lượn quanh ở quanh thân, bên trong tràn ra nhỏ bé ánh sáng lộng lẫy.

Mỗi một viên cốt châu trên đều khắc quỷ dị yêu văn, ánh sáng nhẹ không ngừng khuếch tán, nối liền liên miên, như một mặt quang chi hàng rào, cũng như một toà kinh khủng trận pháp.

Phong Cẩn Du hoàn toàn biến sắc, kinh hô một tiếng, bóng người loáng một cái liền muốn chạy trốn.

Nhưng mỗi một viên Yêu Đế Cổ Châu đều cơ hồ tự thành thế giới, nối liền cùng một chỗ, càng là hóa thành mênh mông đại thế giới, ánh sáng uy thế như biển, trấn hướng về bốn phương tám hướng.

Phong Cẩn Du thân thể bỗng nhiên hơi ngưng lại, càng trở nên hành động chậm chạp, toàn thân đều bao phủ ở màn sáng kia hạ, mùi chết chóc một hồi tại nội tâm hiện ra.

Không chỉ có là Phong Cẩn Du, Vân Hải trên mọi người, thân thể đồng thời hơi ngưng lại, không khỏi là ngạc nhiên nhìn tới.

Cái kia chút chưa từng nghe qua “Đạo Ảnh” tên võ giả, càng là trong lòng chấn động dữ dội, thậm chí bởi vì to lớn hoảng sợ mà run rẩy, “Đạo Ảnh... Những người này... Rốt cuộc là ai a!”

Nguyệt Hồn lẫm liệt đứng ở không trung, tập trung mấy trăm ngàn ánh mắt, phảng phất ánh trăng chi thần, ánh mắt hơi ngưng, trong miệng nhẹ nhàng phun ra bốn chữ, “Đại thừa, vô lượng!”

“Ầm!”

Cốt châu lực lượng, không ngừng đi lên chồng chất, diệt thế lực lượng khuếch tán ra, bao phủ toàn bộ thập phương tinh đài, Vân Hải Tinh Cung!

“Không!”

Phong Cẩn Du hoảng sợ quát to một tiếng, “Nhân Hoàng đại nhân, cứu ta!”

Đáng sợ kia yêu lực, còn chưa rơi vào trên thân, uy thế cũng đã trấn áp hắn cả người xương cốt “Khanh khách” vang vọng, nếu như một đòn xuống, tất nhiên là biến thành tro bụi.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền đột nhiên hai con ngươi kim quang lóe lên, liền ngạc nhiên phát hiện Dương Vân Kính đã rời đi thập phương tinh đài, không thấy tăm hơi.

Tất cả mọi người ở đại thừa vô lượng uy năng đáng sợ hạ, đều hành động chậm chạp.

Chỉ có một đạo rồng quang lấp loé, lấy căn bản không cách nào tưởng tượng tốc độ, một hồi đã đến Phong Cẩn Du trước mặt.

“Nguyệt Hồn, đừng vội hung hăng!”

Cái kia rồng quang nội thiểm thước bên dưới, hóa ra Dương Vân Kính thân ảnh, tay phải cầm kiếm, mảng lớn kiếm khí dưới đất chui lên, liên tiếp thành một mảnh.

Thái Huyền kiếm ý khuếch tán mở, càng cùng cái kia yêu Khí Tướng lẫn nhau chống chọi, hình thành hai cái thế giới.

Nguyệt Hồn con ngươi đột nhiên co, hai tay quyết ấn biến đổi, đem nguyên bản là hủy thiên diệt địa uy năng lần thứ hai đi lên tăng lên!

Dương Vân Kính hai mắt bên trong, hóa ra một đạo Long Ảnh, huy hoàng rồng quang phá thể mà ra, trào vào kiếm trong tay bên trong, bắn - ra một mảnh đại đạo quy tắc.

Thời gian lưu chuyển, thay đổi khôn lường, thương hải tang điền chỉ ở trong chớp mắt.

Vô số tuyệt đại thần kiếm chịu đến cảm ứng, toàn bộ từ mộ kiếm bên trong phá phong mà ra, treo ngược ở dưới bầu trời sao.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1451: Phi Long Tại Thiên

Dương Vân Kính trong mắt hàn quang lấp lóe, đế kiếm đưa ngang trước người, từng đạo từng đạo màu vàng Long Ảnh ở bốn phía bay lượn.

Nguyệt Hồn một đòn, quang chi hàng rào đột nhiên trở nên chập trùng lay động, phảng phất ở thời gian trôi qua hạ, bị năm tháng hoang vu ăn mòn, đang nhanh chóng suy yếu.

Nguyệt Hồn hai con ngươi đột nhiên co, đáy mắt xẹt qua một tia thần sắc, đột nhiên nhấc lên chân nguyên, tay trái ở trước người vẽ vòng, lần thứ hai đem đại thừa vô lượng tăng lên tới đến cực điểm.

Ba mươi sáu viên Yêu Đế Cổ Châu hoàn toàn bùng nổ ra óng ánh hào quang, ba mươi sáu toà Đại Đế bóng mờ lâm không kết ấn, mênh mông quang chi hàng rào, đại thế giới nghiền ép mà xuống.

Tinh Cung bên trong, hết thảy cường giả hoàn toàn ngạc nhiên nhìn nhau.

Loại này sức mạnh hủy thiên diệt địa, đừng nói Tinh Cung, coi như là một đại vị mặt, đều tất nhiên cũng bị xuyên thủng!

Hầu như tất cả mọi người đình chỉ tim đập, từng cái từng cái sắc mặt trắng bệch bi thảm.

Dương Vân Kính trong mắt tinh mang xẹt qua, liền bắn - ra huy hoàng hào quang, trong tay đế kiếm không ngừng có phù văn màu vàng xẹt qua, ở thân kiếm trung ương, hóa ra mấy cái tối nghĩa mà cổ xưa văn tự: Quá bụi thương cổ.

Bốn phía kiếm trong mộ, từng đạo từng đạo tuyệt thế kiếm ý hóa thành to lớn cột sáng, xông lên tận trời.

Trong phút chốc, toàn bộ Vân Hải trên kiếm quang sáng quắc, hơn mấy trăm ngàn đạo kiếm khí như ngôi sao lóng lánh, cùng bầu trời trên lưu chuyển vạn ngàn tinh mang lẫn nhau chiếu rọi, hình thành một mảnh Địa Tinh Kiếm Giới.

Hai nguồn sức mạnh tiếp xúc va vào nhau, liền tuôn ra hủy thiên diệt địa linh áp, chấn Vân Hải trên đất rung núi chuyển, liền ngay cả thập phương tinh đài đều chịu ảnh hưởng.

Chỉ có điều tinh đài ra trận mang bay lộn, toàn bộ bao trùm vạn dặm Vân Khí Áp Hư Lan nháy mắt biến hóa, bao trùm ở tinh đài mỗi một chỗ kiến trúc trên, đồng thời kéo dài ra đi, đem Vân Hải trên mấy trăm ngàn người toàn bộ bọc lại.

Dương Vân Kính thân hóa Hoàng Long, trong con ngươi lại có rồng quang hiện ra, quá bụi thương Cổ Đế kiếm vung chém ra đi.

Vạn ngàn Địa Tinh Kiếm Giới đột nhiên lấp loé, toàn bộ hợp ở chiêu kiếm này bên trong, đồng thời có Long Ảnh qua lại, xoay quanh ở trên kiếm, hóa thân Chân Long.

“Phi Long Tại Thiên!”

Toàn bộ thế giới lóe lên, thật lớn kiếm khí xuyên toa thời không, chém ở quang chi hàng rào trên.

Nguyệt Hồn đại thế giới chấn động kịch liệt, quang chi hàng rào chập trùng lay động, bị kiếm khí chém chỗ, càng là như màn sân khấu giống như phân liệt ra, toàn bộ thế giới không ngừng da bị nẻ.

Tất cả mọi người từ lâu há to mồm, sợ được không thể thở nổi, không cách nào lên tiếng, thậm chí không cách nào suy nghĩ, trong đầu chỉ có một ý nghĩ, “Đệ nhất thiên hạ! Đây cũng là thiên hạ đệ nhất nhân, đệ nhất thiên hạ sức mạnh sao?!”

Bỉ Ngạn này bưng, dưới trời sao người mạnh nhất!

“Ầm ầm!”

Nguyệt Hồn Đại Thừa Vô Lượng Gia Tốc Băng Toái.

Đáng sợ kiếm ý quấn quanh thân rồng, ở thế giới bên trong ngang dọc, không ngừng xé rách Thiên Khung.

Ba mươi sáu toà Yêu Đế bóng mờ, đồng thời đung đưa.

“Ầm! Ầm!”

Liên tiếp phá nát bốn, năm toà, Yêu Đế Cổ Châu kịch liệt rung động, mặt trên từng đạo từng đạo vầng sáng bay vụt, làm người hoa cả mắt.

“Ầm ầm ầm!”

Toàn bộ đại thế giới không ngừng phá nát, Dương Vân Kính người kiếm hợp làm một, hóa thành kiếm khí khổng lồ, chém ở cổ châu phía trước quang chi hàng rào trên, bắn ra to lớn linh áp, khuấy động thiên địa.

Thập phương sao trên đài Vân Khí Áp Hư Lan kết giới, bị này linh áp không ngừng oanh biến hình.

Bên trong kết giới mấy trăm ngàn người, tất cả đều khó chịu dị thường, liều mạng bắt lôi kéo trên mặt trên người da dẻ, như là mất đi không khí, sắp nghẹt thở.

“Oành! Oành!”

Có mấy người không chịu nổi cái kia dị lực uy thế, trực tiếp ở tại chỗ nổ tung, tảng lớn máu thịt tung toé.

Mỗi người sắc mặt đều tái nhợt, đây là có Vân Khí Áp Hư Lan kết giới cách ly, nếu như cái kia linh áp trực tiếp càn quét hạ xuống, sợ là mấy trăm ngàn người, có thể sống sót người không đủ trăm người.

Ở đây hội tụ toàn bộ Nhân tộc hơn phân nửa hàng đầu sức mạnh, không chỉ có là thập cường hai mươi bốn gia, các thế lực lớn, tông môn, thế gia cao tầng, đều có đại biểu đến đây, nếu như toàn bộ tang sinh tại đây, vậy thì đúng là ảnh hưởng sâu xa, khó có thể dự đoán hậu quả.

Nhưng ở này diệt thế lực lượng trước mặt, mỗi người đều là trong sóng gió kinh hoàng giun dế, ngoại trừ chờ chờ vận mệnh phán quyết ở ngoài, lại không có pháp thuật khác.

“Ầm ầm ầm!”

Quá bụi thương Cổ Đế kiếm đánh vào quang chi bình phong trên, ba mươi sáu viên Yêu Đế Cổ Châu không ngừng kịch liệt rung động, tuôn ra từng vòng cường quang bắn ra bốn phía.

Nguyệt Hồn trong con ngươi xẹt qua một tia thần sắc, ba mươi sáu viên hạt châu cùng tâm thần hắn tương tu, có thể rõ ràng nhận ra được trên hạt châu thời gian đang nhanh chóng trôi qua, liền giống như một người đang nhanh chóng suy lão.

“Két!”

Trong đó một viên trên hạt châu, đột nhiên tuôn ra một cái khó mà nhận ra vết nứt, sau đó “Kèn kẹt” mấy tiếng, lại có mấy viên trên hạt châu tuôn ra vết nứt.

Nguyệt Hồn trong lòng cảm giác nặng nề, lập tức ý thức được không tốt.

Lấy ba mươi sáu viên Yêu Đế Cổ Châu lực lượng, bày ra phòng ngự, đủ để sánh ngang Vân Khí Áp Hư Lan.

Nhưng Dương Vân Kính Võ Hồn Phi Long Tại Thiên, nhưng để cổ châu trên thời gian, một hồi liền trôi qua mấy chục ngàn năm, đồng thời còn đang gia tốc trôi qua.

Ngoại trừ Thiên Đạo Vĩnh Hằng ở ngoài, bất cứ sự vật gì đều không chịu nổi năm tháng tàn phá, sẽ có Thiên nhân ngũ suy.

Thánh khí cùng bảo vật cũng là như vậy.

"Ầm ầm!"

Cổ châu rốt cục không chống đỡ được, quang chi bình phong nháy mắt phá nát.

Ba mươi sáu viên cổ châu trong khoảnh khắc bị đánh bay trăm trượng xa, hình thành một cái lớn như vậy hình tròn, nhưng ở Nguyệt Hồn quyết ấn hạ, nháy mắt liền trở về trên tay, hóa thành một cái chuỗi đeo tay, treo nơi cổ tay, đồng thời chắp hai tay, đem đâm tiến lên quá bụi thương Cổ Đế kiếm áp ở lòng bàn tay.

"Ầm ầm!"

Lực xung kích cực lớn hóa thành cột sáng, xông thẳng tinh đấu, đồng thời không ngừng mở rộng.

Lấy Dương Vân Kính cùng Nguyệt Hồn làm trung tâm, cột sáng thẳng tới ngàn trượng, bên trong tất cả quy tắc toàn bộ nát tan.

Nguyệt Hồn tóc rối tung mở, khóe miệng tràn ra máu tươi.

Đồng thời lực lượng thời gian trên người hắn lưu chuyển cắn giết, làm cho sinh cơ một điểm điểm từ trần.

Nguyệt Hồn nhíu mày lại, máu ở khóe miệng trở nên nồng nặc, theo vạt áo chảy xuống, nhuộm đỏ trường bào.

Trên thực tế hắn thân là cao cấp Giới Vương, đối với đại đạo lý giải có thể nói đỉnh cao, thời gian quy tắc trên người hắn cắn giết cũng không nổi bật.

Nhưng thế giới của Kiếm cùng thời gian trôi qua, hai tầng cắn giết lực lượng, nhưng để phòng ngự của hắn vô cùng bị động cùng gian nan, hoàn toàn bị Dương Vân Kính một kiếm áp chế lại, nếu như không có có ngoài ý muốn, chỉ có thể một điểm điểm bị thua.

Liệt Giai Phi trong mắt loé ra tàn khốc, quát to: “Đồng loạt ra tay, đánh giết Nhân Hoàng!”

Đạo Ảnh mấy người, đồng thời đổi sắc mặt.

Đối mặt đáng sợ như vậy sức mạnh, mặc dù luôn luôn ngông cuồng vô biên bọn họ, cũng lộ ra lực có thua.

Nhưng trước mắt đường sống duy nhất, chính là đánh giết Nhân Hoàng, phá tan thập phương tinh đài, bằng không lùi về sau không đường, chỉ có thể đập nồi dìm thuyền liều chết đến cùng, buông tay một kích!

Túc Ly Thương, Hồng Ương, Trương Tam, Liệt Giai Phi, đều là bóng người lóe lên, muốn xông vào trong cột ánh sáng cứu Nguyệt Hồn, giết Nhân Hoàng.

“Cắt! Thật làm chúng ta đều không tồn tại sao?”

Liệt Giai Phi trước người, bỗng nhiên một đạo lôi quang lấp loé, liền xé rách hư không, hóa thành một con nửa mẫu đại lôi đình tay, vồ tới.

Liệt Giai Phi trong lòng kinh sợ, giơ tay nắm tay, liền đánh tới.

“Ầm ầm!”

Quyền kình ép vào lôi đình bên trong, không ngừng đem Lôi

Huyễn Thủ phá mở.

Nhưng ở lôi đình phía trước, đột nhiên hóa ra Lôi Dương thân thể, trong tay nắm ngũ sắc thần lôi, khóe miệng ngậm lấy một nụ cười lạnh lùng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1452: Nhân Hoàng Lệnh, Phản Chiến Đối Mặt

Lôi Dương trong mắt bắn ra sát khí, nhìn chằm chằm phía trước Liệt Giai Phi, năm ngón tay nắm chặt, ngũ sắc lôi quang dung thành một cái mông mông quả cầu sét.

Lôi Dương mi tâm nơi có sét vận chuyển động, lập loè ra một cái lôi phù.

"Lôi Thần Chi Nộ!"

Cái kia mông mông quả cầu sét ở trong tay không ngừng xoay tròn, bắn ra vạn đạo Lôi Xà, xé rách Thiên Khung, hướng về Liệt Giai Phi đánh tới.

"Ầm ầm!"

Đột nhiên một đạo màu vàng ánh quyền xé rách bầu trời, bổ ngang mà đến, cùng ngũ sắc thần lôi đụng vào nhau!

"Ầm ầm!"

To lớn ánh sáng nổ ra, hóa thành mấy trăm trượng vòng xoáy, năng lượng đáng sợ phá nát thiên địa.

Lôi Dương hoàn toàn biến sắc, cả giận nói: "Vu Hiền! Ngươi làm cái gì?!"

Chỉ thấy cái kia ra quyền người, chính là Vu Hiền, trên mặt xẹt qua kiên quyết, lạnh giọng nói: "Ta tự nhiên xem thường ở cùng Đạo Ảnh vì là múa, nhưng càng thêm không thể chịu đựng một cái giả Nhân Hoàng tọa trấn ở mờ ảo Tinh Cung!"

Lôi Dương giận dữ hét: “Ngươi điên rồi!”

Vu Hiền trầm giọng nói: “Dương Thanh Huyền lúc trước nói xác thực đáng giá cân nhắc, mà bây giờ, chính là công bố Nhân Hoàng thân phận thời cơ tốt nhất. Nếu như bỏ lỡ lần này, sợ là chân tướng mãi mãi không có rõ ràng một ngày.”

“Chân tướng?”

Lôi Dương đột nhiên nở nụ cười, ngửa lên trời cười to nói: “Ha ha ha ha, Vu Hiền, thiệt thòi ngươi làm lâu như vậy chưởng môn, sao còn như vậy ấu trĩ?”

Vu Hiền nhíu lại đầu lông mày, lạnh lùng nhìn hắn.

Lôi Dương cười lạnh nói: “Chân tướng là cái gì, có trọng yếu không? Không một chút nào trọng yếu. Nhân Hoàng là ai, lại trọng yếu sao? Vẫn như cũ không một chút nào trọng yếu. Quan trọng là..., bây giờ Nhân Hoàng, thần thông đạo pháp vô địch thiên hạ, này mới là trọng yếu nhất! Hắn có phải hay không Dương Vân Kính lại có gì can hệ? Như thực lực của hắn vượt qua Dương Vân Kính, thay vào đó có cái gì không được?”

Vu Hiền nói: “Xem ra ngươi tu luyện Lôi Quyết, đã đem đầu óc đánh hỏng, chẳng trách Lôi Đình Cổ Vực một đời không bằng một đời, còn có thể xuất hiện Lôi Vân thứ bại hoại như vậy, ta thật thay Lôi lão gia tử đau lòng a.”

Lôi Dương giận dữ, quát lên: “Vu Hiền, ta cổ vực việc, ngươi có tư cách gì đến châm chọc! Bây giờ ngươi hướng về ta ra tay, chính là đứng ở Nhân Hoàng đại nhân đối lập mặt, đã là tội chết!”

Vu Hiền nói: “Ta không có đứng ở Nhân hoàng đối lập mặt, ta chỉ là đứng ở giả Nhân hoàng đối lập mặt, ngược lại, ta chính là đứng ở Chân nhân hoàng một mặt.”

Lôi Dương cười gằn nói: “Mặc ngươi nói như thế nào từ, tất cả mọi người tại chỗ đều tận mắt nhìn thấy ngươi gây nên, tuyền tiêu giáng khuyết, chờ ở Thương Khung tinh vực bị xoá tên đi!”

Vu Hiền hoàn toàn biến sắc, sát khí nổi lên, lạnh giọng nói: “Ngươi muốn để ta tuyền tiêu giáng khuyết xoá tên, ta hôm nay trước hết để cho ngươi ở Thương Khung tinh vực xoá tên!”

Vu Hiền trong tay kim quang lóe lên, hóa ra một thanh nóng bỏng chiến phủ, thẳng chém mà đi.

Lôi Dương hơi thay đổi sắc mặt, trong mắt xẹt qua một tia kiêng kỵ, lạnh rên một tiếng, mười ngón nhanh chóng bấm quyết, liền hóa thành Lôi Thần thân thể, một quyền đột nhiên nện xuống!

“Ầm ầm!”

Hai nguồn sức mạnh xung kích cùng nhau, Tinh Vân nổ tung.

Đám mây lớn khí ở thập phương tinh đài bốn phía lăn lộn, Vân Khí Áp Hư Lan đại trận chịu đến trước nay chưa có xung kích, thập cường hai mươi bốn nhà cường giả đều là ngạc nhiên nhìn nhau, không nghĩ tới dĩ nhiên phát sinh nội đấu.

Động Hư mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Vu Hiền! Ngày đó ở hắc trên biển, ngươi liền thấy chết mà không cứu, trơ mắt nhìn Vân Hành Liệt đại nhân ngã xuống! Giờ khắc này lại cùng Đạo Ảnh cùng một giuộc, tội không thể tha thứ, giết!”

Nói, chính mình liền xông ra ngoài.

Tinh đài bên trên, thập cường hai mươi bốn nhà cường giả, đều là hai mặt nhìn nhau.

Dương Vân Kính ánh mắt chuyển nhìn xuống đến, cao giọng nói: “Tất cả mọi người nghe ta hào lệnh, tru diệt Đạo Ảnh, Vu Hiền, Dương Thanh Huyền, phàm có người không tuân, đều lấy đồng mưu tội luận xử!”

Không chỉ có là thập cường hai mươi bốn gia, Vân Hải trên tất cả mọi người đổi sắc mặt.

Nhân Hoàng Lệnh vừa ra, chính là hào lệnh thiên hạ, có Nhân tộc người, đều không được làm trái!

Dương Thanh Huyền trong lòng ngẩn ra, lập tức nhận ra được vô số ánh mắt rơi trên người hắn, cùng khi trước muôn người chú ý không giống nhau, trong những ánh mắt này đầy rẫy khiếp sợ cùng sát khí.

Đạm Đài Minh nói: “Chư vị, Nhân Hoàng Lệnh ra, còn có cái gì có thể do dự, tru diệt Đạo Ảnh, Dương Thanh Huyền cùng Vu Hiền!”

Nói, trong tay Thiết Phiến vừa thu lại, liền lẫm liệt hướng về Hồng Ương đi đến.

Hữu Cầm Sanh tay phải nâng tháp, cùng sau lưng Đạm Đài Minh, nàng đối với Hồng Ương trong lòng có e dè, không dám một thân một mình chiến đấu.

Những cường giả khác, lập tức không do dự nữa, tinh đài trên từng đạo từng đạo ánh sáng lấp lóe, phân biệt bắn mạnh hướng về Đạo Ảnh mấy người.

Động Hư nhìn chằm chằm Vu Hiền, trong mắt sát khí lóe lên, chính phải ra tay, thân thể lại đột nhiên ngưng trệ một hồi, mạnh mẽ xoay người, mắt lạnh nhìn chằm chằm một đạo Tinh Vân bên trong thân ảnh, lạnh giọng nói: “Thi Diễn đại nhân, ngươi đây là ý gì?”

Thi Diễn khí thế trên người, như quần sơn vờn quanh, đem Động Hư đè ép.

Thi Diễn thở dài, nói: “Vu Hiền nói không sai, Nhân Hoàng có thể là giả, mong rằng tam tiên nhị lão, cùng với hết thảy chưởng môn, gia chủ cân nhắc.”

Động Hư giận dữ, nói: “Càn rỡ! Nhân Hoàng đại nhân chí cao vô thượng, làm sao có khả năng sẽ là giả? Mặc dù có vạn nhất khả năng, ở không có chứng thực trước, hắn chính là thứ mười một đời Nhân Hoàng, Nhân Hoàng Lệnh ra, không ai dám không theo! Thi Diễn, ta lại cho ngươi một cơ hội, đem Vu Hiền bắt, ngươi thời khắc này gây nên, ta liền làm cái gì cũng chưa từng xảy ra!”

Thi Diễn nói: “Ta lại không là con nít, nếu làm quyết định, lại có thể bởi vì ngươi dăm ba câu mà thay đổi?”

Động Hư quát lên: “Vậy thì chịu chết đi!”

Bóng người loáng một cái, cũng không thấy hắn cất bước, liền hướng Thi Diễn ép tới gần.

Tinh đài bốn phía võ giả, đều là ngạc nhiên, thập cường bên trong, dĩ nhiên có hai Đại chưởng môn trực tiếp ngã về phía Đạo Ảnh.

Trước Trương Tam đột nhiên hiện thân, tuy rằng đồng dạng khiếp sợ không thôi, nhưng kém xa hai vị mười Cường chưởng môn phản chiến tới chấn động.

Một là bởi vì mười lực lượng mạnh, ổn ở hai mươi bốn gia bên trên, hai là nơi này mười Cường chưởng môn, ngoại trừ Dương Vân Kính ở ngoài, cũng chỉ có Thi Diễn cùng Vu Hiền, Lôi Dương đều chỉ là Lôi Đình Cổ Vực Đích đại diện chưởng môn mà thôi.

Hai người phản chiến, một hồi liền dao động nhân tâm.

“Đến cùng xảy ra chuyện gì? Lẽ nào Nhân Hoàng đúng là giả?”

“Không thể a, cái kia Thái Huyền mộ kiếm, đích thật là Dương gia truyền thừa Võ Hồn!”

“Nhưng là... Dương Thanh Huyền cũng có Thái Huyền mộ kiếm a, hai người chẳng lẽ không đúng cần phải có liên hệ máu mủ sao?”

Các loại tiếng bàn luận trên Vân Hải bay truyền.

Dương Thanh Huyền nội tâm lo lắng, nhìn trời cao trên, Nguyệt Hồn hiển nhiên muốn chi trì không nổi, mà Liệt Tử đám người, đều bị thập cường hai mươi bốn nhà cao tầng kiềm chế lại, tự thân khó bảo đảm.

Đồng thời Vân Hải bên trên, không ngừng có lạnh lùng ánh sáng bắn ra, rơi trên người hắn, tựa hồ muốn giết hắn tranh công.

Đúng lúc này, mấy bóng người rơi vào Dương Thanh Huyền bốn phía, chính là mười hai Thiên Quân bên trong cường giả.

Hạng Lăng nói: “Nhân Hoàng Lệnh ra, ngươi đã bị phán tử hình, nhiều lời vô ích, lấy mệnh tạ tội đi!”

Kiếm bản to ở trong tay loáng một cái, liền đâm đi qua.

Mấy tên khác Thiên Quân, đều là từng người ra tay, bóng người bùng lên bên dưới, vây công tới.

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Chờ ngày khác chứng minh người này là giả Nhân Hoàng, các ngươi có phải là cũng phải lấy cái chết tạ tội đây?”

Bách Quỷ Dạ Hành loáng một cái, liền hướng mấy người chém tới.

Quỷ Tôn thân ảnh ở trên kiếm lóe lên, liền ngưng tụ mà ra, miệng phun quỷ nói, đồng thời xuất liên tục mấy chưởng, đánh về bốn phương tám hướng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1453: Tinh Cung Cuộc Chiến (9): Phá Trận

Quỷ Tôn chưởng pháp gào thét, kèm theo Dương Thanh Huyền kiếm khí, bao phủ mở.

Vài tên Thiên Quân đều là đổi sắc mặt.

Này Quỷ Tôn ở cắn nuốt Diêm Quân cùng ma đồ tàn hồn sau, đã ổn ở Giới Vương bên trên, ra dưới tay lực áp vài tên Thiên Quân.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Mấy người đều là đồng thời bị đánh bay, từng cái từng cái trên mặt mang theo kinh sợ.

Đúng lúc này, trên bầu trời đột nhiên hạ xuống một đạo to lớn bóng mờ, hình chiếu ở thập phương tinh đài bốn phía.

Bóng mờ nguy nga như núi, sinh lần đầu đôi giác, kèm theo mỗi lần hít thở, có Cửu Thải hào quang ở trên không bên trong tụ tán, hóa thành một mảnh quang lãng.

Dương Thanh Huyền trong lòng đại hỉ, biết là Đại Lực Ma Ngưu Vương đến.

Mà còn lại người, không khỏi là sắc mặt ngạc nhiên.

Đặc biệt là Dương Vân Kính cùng Nguyệt Hồn, đồng thời trong lòng kinh sợ, cũng không biết người tới là địch là bạn, mà nguồn sức mạnh này, nhưng là hoàn toàn có thể lấy quyết định chiến cuộc tồn tại.

Dương Vân Kính càng sợ hãi hơn, sinh ra một loại cảm giác xấu, quát lên: “Đại Lực Ma Ngưu Vương, ngươi không phải trấn thủ ở tinh uyên chi hải sao?!”

Hư ảnh kia bên trong truyền đến thanh âm hùng hồn, nói: “Trấn thủ thời gian quá lâu, đi ra hoạt động một chút gân cốt.”

To lớn cái bóng đột nhiên đứng thẳng lên, không ngừng trở nên giàu có.

Một vị to lớn màu đen thân thể đứng vững ở bên trong đất trời, tứ chi cường tráng, thân người khôi ngô, toàn thân che lấp bò Tây Tạng giống như màu đen Trường Mao, đôi giác như nguyệt, hai mắt trừng trừng, vòng vòng uy thế dập dờn đến mở, làm cho người ta núi to giống như cảm giác ngột ngạt.

“Cái gì? Đại Lực Ma Ngưu Vương?!”

Vân Hải bữa trước thời gian sôi sùng sục, từng cái từng cái hoảng sợ không thôi.

“Yêu tộc một nhánh, vị kia đã từng cùng không đế tranh đấu qua tuyệt đại cường giả sao?”

Đặc biệt là mảng lớn Yêu tộc người, từng cái từng cái ngạc nhiên ngẩng đầu lên, nhìn cái kia thân ảnh khổng lồ, ở ngắn ngủi sau khi ngây ngẩn, tất cả đều nổ bắn ra vẻ hưng phấn, càng kích động không cách nào tự tin.

Vài tên cường giả yêu tộc, đều là lẫn nhau nhìn nhau, tựa hồ nhìn thấy tâm tư giống nhau.

Yêu tộc từ xưa tới nay, chính là đứng đầu cường tộc, nhưng bên trong mâu thuẫn phức tạp, đoàn kết tính cực sai.

truyencuatui.vn

Mỗi một lần chủng tộc hưng thịnh, đều là kèm theo tuyệt đại cường giả sinh ra, nhất thống Yêu tộc mấy trăm bộ lạc, liền có thể vấn đỉnh thiên hạ.

Nhưng kim cổ tới nay, sẽ thấy cũng không từng xuất hiện tuyệt đại nhân vật, mặc dù có mấy vị thực lực không tầm thường Yêu Đế, chung quy kém hơn một đường, duy trì mấy trăm bộ lạc cân bằng cũng đã đã tiêu hao hết tâm lực, còn nói gì tới cùng Nhân tộc tranh đấu.

Nhưng Đại Lực Ma Ngưu Vương xuất hiện, nhưng là cho tại chỗ hết thảy Yêu tộc mang đến hi vọng cùng ảo tưởng.

Đây chính là ở Yêu tộc trong lịch sử từng lưu lại danh tiếng hiển hách, cùng Yêu Đế không tranh đấu qua tuyệt đại đại nhân vật a!

Nếu là có Đại Lực Ma Ngưu Vương vung cánh tay hô lên, toàn bộ Yêu tộc tất nhiên nhất hô bá ứng, trong khoảnh khắc là có thể ngưng tụ thành một luồng thừng, đủ để cùng Nhân tộc chống chọi, thậm chí là bình phân thiên hạ!

Dương Vân Kính nghe vậy, hoàn toàn biến sắc, quát lên: “Ma Ngưu, ngươi A Ly...”

Đại Lực Ma Ngưu Vương quát lên: “Không cần nhiều lời! Bản tọa bị các ngươi lừa gạt trăm vạn năm, món nợ này, bây giờ là nên cố gắng tính một chút!”

Đại Lực Ma Ngưu Vương hét lớn một tiếng, trong tay liền nắm lên một căn to lớn hỗn thiết côn, hướng về Dương Vân Kính đánh tới!

“Ầm ầm!”

Thiên địa run lên, Dương Vân Kính thế giới của Kiếm bên trong, vô số Kiếm Hồn phá nát, quay về mộ bên trong.

Nguyệt Hồn hai tay của trên từ lâu xâm nhiễm máu tươi, kiếm khí lan khắp toàn thân, trên mặt dung nhan đều già nua rồi mấy chục tuổi.

Chính là mệnh ở sáng chiều tối chi khắc, Đại Lực Ma Ngưu Vương hỗn thiết côn quét ngang đi vào, đem thế giới của Kiếm đánh nát tảng lớn, Nguyệt Hồn nhất thời cảm thấy cả người nhẹ đi, áp lực chợt giảm.

“Ầm ầm!”

Đại Lực Ma Ngưu Vương nhấc lên hỗn thiết côn, lại là một chiêu Hoành Tảo Thiên Quân, đánh vào to lớn cột sáng trên, Dương Vân Kính thân thể run lên, chịu ảnh hưởng, trong tay quá bụi thương cổ kiếm run một cái, Nguyệt Hồn hai tay của lần thứ hai tung toé ra tảng lớn máu tươi.

“Đáng chết!”

Động Huyền con ngươi đột nhiên co, cầm trong tay Tam Thiên Tịnh Phong, quát to: “Động Hư, Động Chân, theo ta đồng thời trấn áp này trâu!”

Động Huyền bóng người lóe lên, liền xuất hiện ở Đại Lực Ma Ngưu Vương phía trước, thân thể tương giao bên dưới, chỉ có hạt vừng to nhỏ, nhưng này Tam Thiên Tịnh Phong, nhưng là đột nhiên biến lớn hơn gấp trăm lần, đột nhiên vỗ tới.

Một luồng mờ mịt linh quang ở trên không bên trong xoay tròn, đem Đại Lực Ma Ngưu Vương bốn phía Cửu Thải quang lãng toàn bộ thổi đi.

Đại Lực Ma Ngưu Vương thân thể ở trên không bên trong lại có chút không đứng thẳng được, sau đó giận dữ nhấc lên hỗn thiết côn, liền hướng Tam Thiên Tịnh Phong trên đánh tới.

Đúng lúc này, Động Chân hét lớn một tiếng, phía sau hiện ra

Pháp Thiên Tượng Địa, không ngừng lớn lên, tương tự đứng vững ở dưới bầu trời sao, cùng Đại Lực Ma Ngưu Vương giống như cao thấp, trong tay màu vàng lang nha bổng tiến lên nghênh tiếp.

“Ầm ầm!”

Đôi bổng chạm vào nhau, tạo nên năng lượng đáng sợ.

Động Chân thân thể ở trên không bên trong dừng lại chớp mắt, liền “Ầm” một tiếng, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, hơn nữa thân thể đụng nát hư không, lóe lên liền biến mất không còn tăm hơi.

Tất cả mọi người không khỏi là kinh hãi há to mồm, tam tiên nhị lão như vậy tồn tại, đều bị một gậy đi máy bay ngay cả nhìn cũng không thấy?

Trời ạ, này Đại Lực Ma Ngưu Vương mạnh như thế nào?!

“Ò!”

Đại Lực Ma Ngưu Vương hét lớn một tiếng, cả người Hắc Mao run lên, lần thứ hai nhấc lên hỗn thiết côn, hướng về cột sáng trên đánh tới.

Hỗn thiết côn trên vô số đại đạo lưu chuyển, toàn bộ không gian ở gậy khuấy lên hạ, trở nên cùng bùn nhão giống như lưu động, trên bầu trời vạn ngàn tinh quang, đều theo một côn này mà trở nên ảm đạm xuống.

Động Huyền cùng Động Hư ở phía xa hoảng sợ nhìn, càng không dám lên trước chặn phong mang.

“Ầm ầm!”

Hỗn thiết côn quét vào trong cột sáng.

Dương Vân Kính cùng Nguyệt Hồn duy trì yếu ớt cân bằng, nháy mắt bị đánh nát.

"Ầm ầm!"

Hai người đồng thời cuốn vào vòng xoáy khổng lồ, ngàn trượng cột sáng nháy mắt bạo nổ mở, lay động đất trời.

Liền ngay cả Đại Lực Ma Ngưu Vương thân thể, cũng ở đây rung mạnh bên dưới, lui về phía sau hai bước.

Mà trên bầu trời vạn ngàn ngôi sao, càng là một hồi trở nên đen tối, toàn bộ thế giới rơi vào bão lớn bên trong.

"Ầm ầm!"

Sức mạnh hủy thiên diệt địa không ngừng xông về bốn phương tám hướng, bên trong ẩn chứa vô cùng kiếm ý cùng yêu khí, chỗ đi qua, đại địa cùng bầu trời đều phá nát mở.

Thập phương tinh đài trên, Vân Khí Áp Hư Lan trận quang bị áp bức đến rồi cực hạn.

"Ầm ầm" một tiếng, sao trên đài trận văn từng đạo từng đạo đổ nát, toàn bộ nổ tung mở.

Tất cả mọi người hoảng sợ trợn to hai mắt, tinh không này ở dưới đệ nhất trận, rốt cục ở một đám Giới Vương cảnh cường giả tranh đấu kịch đấu hạ, khó hơn nữa duy trì, rốt cục bể nát!

"Ầm ầm!"

Theo Vân Khí Áp Hư Lan nát đi, tinh đài trên lần thứ hai tuôn ra sức mạnh đáng sợ, trung ương trận pháp trong trung tâm, một đạo màu vàng cột sáng phóng lên trời, ở trên vòm trời khuếch tán, cùng vạn ngàn ngôi sao lẫn nhau chiếu rọi.

Dương Thanh Huyền đột nhiên tâm thần rùng mình, trong cơ thể có cảm ứng.

Là Thiên Địa song bảng!

Thập phương tinh đài vô số năm qua, thu nạp vạn ngàn tinh lực, duy trì lấy Vân Khí Áp Hư Lan vận chuyển.

Giờ khắc này trận pháp bị phá, bên trong tinh quang tiết lộ đi ra.

Mà Thiên Địa song bảng vẫn luôn ở tinh đài trên thu nạp tinh vực cùng chu thiên tinh đấu lực lượng, giờ khắc này sản sinh cảm ứng, lại muốn từ Dương Thanh Huyền trong cơ thể xuất hiện giữa trời.

Dương Thanh Huyền trong đầu truyền đến Tinh Linh Vương thanh âm, “Nhanh dùng ta dạy ngươi bí pháp, đem Thiên Địa song bảng đè ép, bằng không bay vào Nhân Hoàng trong tay, các ngươi thì càng không có phần thắng rồi!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1454: Hành Cung Cuộc Chiến (10): Hỗn Chiến

Dương Thanh Huyền kinh sợ, gấp vội vàng hai tay bấm quyết, vận chuyển bí pháp, cùng Thiên Địa song bảng tiến hành câu thông, đem dưới sự trấn an đến.

“Vân Khí Áp Hư Lan phá, mau đào mạng a!”

Bốn phía tất cả đều là hỗn loạn tiếng kêu, Đạo Ảnh cùng các Đại chưởng môn kịch đấu lan đến mở, lập tức đem mảng lớn đám người cuốn vào trong đó, vô số người trong khoảnh khắc liền tan xương nát thịt.

Trương Tam bị Hỗn Nguyên Trác gia cao Ngọc Thanh, Công Thâu thế gia Công Thâu Sách, cùng với Huyền Minh Ngụy gia Ngụy Tẫn Hành ba người vây nhốt, chính là ở vào hạ phong, vừa thấy Nguyệt Hồn thất thủ, thiên địa chấn động, toàn bộ Vân Khí Áp Hư Lan phá nát, kinh hãi quát to một tiếng, bóng người loáng một cái, thì đi cứu Nguyệt Hồn.

Nhưng ba vị chưởng môn đều là cường giả đương thời, Công Thâu Sách càng là có hai cỗ Giới Vương cảnh con rối bên người, tương đương với năm tên Giới Vương liên thủ áp chế, đi đâu được rơi.

Trương Tam càng đánh trong lòng càng nhanh, cũng không biết Nguyệt Hồn thời khắc này trạng thái.

Túc Ly Thương, Hồng Ương cùng Liệt Giai Phi, cũng bị cái khác chưởng môn cuốn lấy, căn bản không thoát thân được.

Vu Hiền cùng Lôi Dương đánh khó phân thắng bại, đột nhiên trong hư không truyền đến một tiếng rống to, Thanh Lão Thú xé rách Thiên Khung, hiện thân mà ra, hai mắt hướng về Lôi Dương bắn - ra hai tia sáng.

Vu Sơn cùng Vu gia mười tên cường giả toàn bộ hiện thân mà ra.

Lôi gia cũng cao thủ cũng tụ hội sau lưng Lôi Dương, cùng kêu lên hét lớn liền giết đi tới.

Đột nhiên từ trong hư vô bắn - ra hai đạo ám sắc ánh sáng, “Ầm ầm” một tiếng, đem Thanh Lão Thú hào quang cản lại.

Chỉ thấy một cái to lớn ốc sên trên bầu trời hiện ra, hai cái xúc tu trên hắc mang lấp lóe, một đôi mắt cảnh giác nhìn chằm chằm Thanh Lão Thú.

Ốc sên bầu trời, thôn thiên thành thành chủ Ứng Thiên Thư, cùng với trong thành một đám cường giả, toàn bộ xuất hiện.

Vu Hiền sắc mặt chợt biến, nói: “Thiên Thư huynh!”

Ứng Thiên Thư than thở: “Vu Hiền huynh, ngươi hướng về di chuyển, không như thế khắc đúng lúc thu tay lại, quay đầu lại là bờ.”

Vu Hiền trầm giọng nói: “Muốn quay đầu hẳn là Thiên Thư huynh ngươi, vào giờ phút này, ngươi đối với cái này giả Nhân Hoàng liền không có một chút nào hoài nghi sao?”

Ứng Thiên Thư nói: “Thật giả không từ định đoạt, chứng cớ đâu?”

Vu Hiền nói: “Chứng cứ, muốn dựa vào hai tay của chính mình đi ngắt lấy, nó sẽ không tự động bay ra ngoài.”

Ứng Thiên Thư nói: “Nói cho cùng, chính là không có chứng cứ rồi.”

Vu Hiền nói: “Dương Thanh Huyền tồn tại, cùng với Nhân Hoàng thân hoài Phi Long Tại Thiên, lẽ nào liền không đáng ngươi đi hoài nghi cùng công bố sao?!”

Ứng Thiên Thư lạnh nhạt nói: “Không đáng.”

Vu Hiền trầm giọng nói: “Đã như vậy, nhiều lời vô ích, ra tay đi!”

Ứng Thiên Thư ôm quyền nói: “Đắc tội rồi!”

Vu Sơn một bước lên trước, nói: “Gia chủ, ngươi đi đối phó Lôi Dương, Thiên Thư thành chủ liền giao cho ta đi.”

Ứng Thiên Thư ánh mắt hơi ngưng, Vu Sơn là Vu gia tư lịch nhất lão người, bối phận vẫn còn ở Vu Hiền bên trên, Ứng Thiên Thư không dám chút nào bất cẩn.

Thanh Lão Thú nhưng là hét lớn một tiếng, một chưởng liền chụp lại đây, hướng về cái kia ốc sên ép đi.

Ốc sên Ngưu Đầu trên xúc tu xoay tròn, liền khuấy động ra đen kịt một màu Tinh Vân, xoay tròn mà lên.

“Ầm ầm!”

Thanh Lão Thú bàn tay đem Tinh Vân đánh nát, hung hăng đè ép xuống.

Ốc sên thân thể to lớn loáng một cái, dĩ nhiên bỗng dưng liền tại chỗ biến mất.

Mặt khác một bên, Dương Thanh Huyền chính lo lắng áp chế Thiên Địa song bảng dị động, bốn phía vài tên Thiên Quân, nắm lấy cơ hội lần thứ hai vây công tới.

Đột nhiên một bóng người bắn mạnh đến một tên Thiên Quân bên cạnh người, cái kia Thiên Quân tôi không kịp đề phòng, “A” kêu thảm một tiếng, đã bị tám cánh tay nắm lấy, trực tiếp xé thành tám mảnh, nội tạng cùng huyết nhục tung ra đầy đất.

“A?!”

Mấy tên khác Thiên Quân toàn bộ đều ngu mắt, nháy mắt đôi mắt đỏ bừng.

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền trước người, Kha Lạc hóa ra tám cánh tay, trên người từng cục Ban Điểm, sau lưng có cứng rắn giáp xác, chính tàn nhẫn nhìn chằm chằm vài tên Thiên Quân, liếm lưỡi đầu.

Côn Na cũng xuất hiện ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, khóe mắt trên dường như vẽ màu ảnh, vô cùng yêu diễm, nhưng sát khí lạnh lẽo, nhưng để người chung quanh không dám lên trước.

“Là Trùng Tộc! Dương Thanh Huyền lại vẫn cùng Trùng Tộc câu kết ở cùng một chỗ!”

Bốn phía võ giả truyền đến hét lớn tiếng.

Kha Lạc cười gằn nói: “Lời thật nhiều, muốn đưa chết liền tiến lên, không dám cút ngay!”

Hắn tám cánh tay giương ra, bấm quyết hướng về bốn phía đánh tới, “Ầm ầm” vài tiếng nổ vang, liền đem cái kia nói láo đầu người đánh nát bấy.

Sợ đến bốn phía võ giả tảng lớn tản ra.

Hạng Lăng sầm mặt lại, quát lên: “Tất cả mọi người không được lui lại, Nhân Hoàng có lệnh, chu giết Dương Thanh Huyền, chúng ta cần tử chiến đến cùng!”

Nói, trước tiên một kiếm hoành chém tới.

Mấy tên khác Thiên Quân cũng đều lấy dũng khí, hét lớn một tiếng vây công mà lên.

Lúc này, trên đất tảng lớn thi thể, đột nhiên không rõ từng cái từng cái đứng lên, dù cho không trọn vẹn chỉ còn dư lại non nửa, cũng lơ lửng giữa không trung, hướng về Dương Thanh Huyền vây lại.

Một tên Thiên Quân vui vẻ nói: “Là Mao gia đại nhân!”

Ở quần thi bầu trời, Mao Đồ mặt âm trầm, nhìn chòng chọc vào Dương Thanh Huyền, phía sau còn có sáu tên đồng dạng sắc mặt khô vàng, hình như cương thi giống như cường giả, cầm trong tay cờ trắng, không ngừng khởi động trên thi thể trước.

Dương Thanh Huyền ở Thương Khung luận võ bên trong biểu hiện ra sức mạnh cùng tiềm năng, đã để Mao Đồ sợ vỡ mật nứt.

Như là không thể nhân cơ hội này đem chém giết, tương lai nhất định hậu hoạn vô cùng, thậm chí toàn bộ Mao gia, cũng có thể cũng bị chôn vùi!

Vì lẽ đó Mao gia mấy người đều trong lòng rõ ràng, lần này vô luận như thế nào nhất định phải giết Dương Thanh Huyền.

Côn Na trong mắt hàn quang lóe lên, nhẹ giọng nói: “Bắt giặc phải bắt vua trước.”

Bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở Mao gia mấy người bên cạnh người, tay ngọc ở trên không bên trong một phen, liền hướng Mao Đồ vỗ tới.

“Tiện nhân! Muốn chết!”

Mao Đồ giận dữ, hai tay ở trước người tạo thành chữ thập.

Trên người da thịt nháy mắt liền khô héo hạ xuống, trở nên dường như củi khô giống như vậy, sau đó quỷ dị tỏa ra màu xanh lục u quang, sau đó lại biến thành màu đỏ, màu vàng, cuối cùng biến thành màu đen.

Chính là Mao gia luyện thể bí thuật, dùng các loại thi thể xâm vào bên trong cơ thể, không ngừng đem sức mạnh thân thể tăng lên, mà màu đen chính là đẳng cấp cao nhất.

Mao Đồ cả người, trở nên miếng vải đen rét đậm, hét lớn một tiếng, liền song chưởng đánh về Côn Na.

Sáu người khác cũng là đồng thời ra tay, vây công tới.

“Oành!”

Côn Na một chưởng, nhìn như tùy ý phập phù, nhưng cũng trực tiếp đánh nát Mao Đồ trên người hắc mang.

“Phốc!”

Mao Đồ cả người đánh bay ra ngoài, búng máu tươi lớn phun ra ngoài, đầy mặt kinh hãi không thôi.

Côn Na thướt tha dáng người loáng một cái, thu về chưởng đến, lại ra tay, “Rầm rầm rầm” mấy chưởng, toàn bộ vỗ vào sáu tên Mao gia người trên người.

Sáu người tất cả đều là thân thể loáng một cái, liền cúi người xuống phun máu phè phè.

Mỗi máu của người ta bên trong, lại có các loại đáng sợ sâu, từng cái từng cái sợ đến hồn phi phách tán, liều mạng nôn, nôn, nôn...

Mao Đồ hoảng sợ trợn to hai mắt, chỉ thấy sáu người kia đem mình nội tạng, tâm, can, tỳ đều một chút xíu phun ra ngoài, sau đó liền vô lực cũng trên Vân Hải, triệt để chết rồi.

“Chi!”

Mao Đồ sợ đến đến hít một hơi khí lạnh, không dám tái chiến, vội vàng xoay người muốn chạy trốn.

“Mao Đồ đại nhân, không cần hoảng sợ, chúng ta trợ ngươi cùng nhau đánh giết nữ tử này.”

Mấy bóng người lấp loé bên dưới, liền rơi vào Mao Đồ bên cạnh người.

Chính là đều là hai mươi bốn nhà chưởng môn, Huyễn Cơ Các Hạ Hải Lam, Võ Hành Tông Lâu Thiên Quyết, Xích Tiêu Tông Lỗ Nhạc, còn có ba phái bên trong hơn hai mươi người cao thủ, toàn bộ vây quanh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1455: Tinh Cung Cuộc Chiến (11): Ý Nghĩa Tồn Tại

Mao Đồ vừa thấy đến cứu viện, nhất thời dũng khí tăng nhiều, mười ngón bấm quyết, một căn cờ trắng bay ra, theo chiều gió phất phới.

Trên lá cờ u quang vẩy một cái, liền hóa vào Vân Hải, vô số tử thi từ trên mặt đất bò lên, dồn dập bay lên không.

Mao Đồ lại một trảo cờ trắng, đầy mặt sát khí nhìn chằm chằm Côn Na.

Hạ Hải Lam đám người, từng người tản ra, lấy nhất định danh sách chỗ đứng, đem Côn Na vây nhốt.

Bốn đại tông môn cao thủ hàng đầu, hơn nửa đều hội tụ ở đây, đồng thời mỗi người đều đối với Thiên Đạo có sâu đậm cảm ngộ, lẫn nhau vị trí trong đó, ẩn chứa nào đó loại quy tắc, vô hình trung hình thành một luồng tràng năng, đem Côn Na hoàn toàn bọc lại.

Côn Na nhíu mày lại, trong đó lại có sáu vị Giới Vương cảnh cường giả, ngoài ra, mỗi vị Giới Vương trong tay, đều nắm một cái Thánh khí, cho nàng một loại vô cùng khó dây dưa cảm giác.

Mao Đồ quát lên: “Chư vị, hôm nay tru diệt nữ tử này, lại giết Dương Thanh Huyền, chính là một cái công lớn!”

Hạ Hải Lam gật đầu nói: “Bách tộc rục rà rục rịch lâu, không nghĩ tới lần này từng cái từng cái nhảy ra, nếu nói là sau lưng không có âm mưu, ta là không tin.”

Côn Na ánh mắt lạnh lẽo, nói: “Có tin hay không không liên quan, bởi vì người chết là không cần tin.”

Hạ Hải Lam đột nhiên cả người run lên, một luồng mùi chết chóc ở đáy lòng lan tràn, quát to: “Đừng vội càn rỡ!”

Trong tay một thanh màu vàng phá ngày dao bầu bùng nổ ra khát máu tiếng hót, vô số đao khí nháy mắt hóa thành kết giới, đem chính mình bọc lại.

Chỉ thấy một đạo thướt tha dáng người thoảng qua.

“Ầm! Ầm!”

Hai đạo to lớn rung động, đao chi kết giới đã bị phá mở, phá ngày trên bảo đao bùng nổ ra cực mạnh khí bao hàm, phảng phất bị to lớn đè ép.

Mao Đồ đám người đều là hoảng hốt, quát lên: “Tiến lên!”

Hai mươi, ba mươi người, còn có đầy trời thi thể, đều hóa thành lưu quang bay qua.

Côn Na đám người phía dưới, Kha Lạc kinh hãi ngẩng đầu, nội tâm một trận lo lắng.

Liều mạng chém giết bốn phía võ giả.

Hắn bị sáu tên Thiên Quân liên thủ áp chế, hơn nữa từ bốn phương tám hướng, thỉnh thoảng có Nhân tộc cường giả xuất hiện, gia nhập vào trong cuộc chiến.

Dương Thanh Huyền nhìn phía tứ phương, rậm rạp chằng chịt đám người, trong lòng cũng tránh không được lo lắng, toàn bộ Vân Hải trên đã triệt để rơi vào hỗn loạn, này mấy trăm ngàn người ở Nhân Hoàng Lệnh hạ, sợ là không phải giết chính mình không thể.

Đạo Ảnh mấy người, cùng Vu gia, Quân Thiên Tử Phủ cao thủ, đều lâm vào khổ chiến, không thoát thân được.

Mà Thiên Khung bên trên, ở toàn bộ tinh vực giới lực bầu trời, trở nên mờ mịt linh quang một mảnh, liền ngay cả hắn Hỏa Nhãn Kim Tình đều không nhìn thấu.

Chính là vừa nãy Dương Vân Kính một kiếm đổ nát, hỗn hợp Đại Lực Ma Ngưu Vương cùng Nguyệt Hồn yêu lực, còn có Vân Khí Áp Hư Lan trận lực, tạo thành một tầng thật dầy năng lượng kết giới, bao phủ ở toàn bộ Tinh Cung bầu trời.

Kha Lạc bị bức phải cuống lên, nói: “Dương Thanh Huyền, các ngươi còn có cái gì hậu chiêu, mau mau xuất ra a, ta nhanh nếu không gánh được!”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ta nào có cái gì hậu chiêu.”

Kha Lạc nói: “Huyền Thiên Cơ đây? Làm sao không gặp bóng người của hắn?”

Dương Thanh Huyền đồng dạng lòng tràn đầy nghi hoặc, Đạo Ảnh người đều từng cái từng cái xuất hiện, Huyền Thiên Cơ cái này chủ mưu thế nào còn chưa tới?

Lúc này, trong biển mây lao ra mấy bóng người, từng cái từng cái toàn thân đen kịt, tốc độ cực nhanh.

“Dương Thanh Huyền, chúng ta tới trợ ngươi!”

Dẫn đầu mấy người lớn tiếng quát, lực công kích mạnh, thế như chẻ tre, rất nhanh liền giết ra một con đường đến.

Dương Thanh Huyền mừng lớn nói: “Lan Tư! Hoắc Nhĩ đại nhân!”

Chém giết tới được, chính là Dạ Xoa bộ tộc cường giả.

Lúc trước Phách Tây lưu lại, Hoắc Nhĩ trực tiếp trở lại trong tộc, mang đến rất nhiều trong tộc cường giả.

Nhưng vẫn bị che ở Vân Khí Áp Hư Lan ở ngoài, giờ khắc này trận lực bị phá, từng cái từng cái giết vào, đồng thời cùng Lan Tư, Hoắc Nhĩ hội hợp.

Hạng Lăng lạnh giọng nói: “Nguyên lai còn có Dạ Xoa bộ tộc tham dự, giết! Toàn bộ xử là tội chết!”

Hoắc Nhĩ đám người sắc mặt đại biến, lập tức cảm nhận được bốn phương tám hướng sát khí, vô số võ giả vọt lên.

Toàn bộ Vân Hải bên trên, mấy trăm ngàn cường giả, toàn bộ là Nhân tộc tinh anh.

Cho dù ngươi là Giới Vương, cũng phải mai táng ở đại dương trong biển rộng.

Dạ Xoa bộ tộc nháy mắt liền lâm vào hiểm cảnh.

Nhưng tới tất cả đều là trong tộc cao thủ, ra tay tàn nhẫn, rất nhanh liền cắt lấy mấy ngàn cái tính mạng, từng cái từng cái giết đỏ mắt.

Hạng Lăng cùng Kha Lạc chiến không thể tách rời ra, giận dữ hét: “Dương Thanh Huyền, nhiều người như vậy vì ngươi mà chết, tội nghiệt của ngươi biết bao sâu nặng!”

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng ở trên hư không, đem Thiên Địa song bảng rung động áp chế xuống, mở hai mắt ra, lạnh giọng nói: “Lẽ nào ta muốn ngồi ở đây bị các ngươi giết chết, mới là tội nghiệt không nặng sao?”

Hạng Lăng quát lên: “Người giống như ngươi, nguyên bản thì không nên sinh ra ở trên đời! Ta không biết ngươi lưng đeo cái gì, nhưng ngươi lưng đeo, nhưng để vô số người đánh mất tính mạng!”

Dương Thanh Huyền mở hai mắt ra, trong con ngươi xẹt qua một tia màu đỏ tươi, tay cầm chiến kích, liền hướng vòng chiến đi đến, “Nếu như nói vẻn vẹn bởi vì sự tồn tại của ta, liền sẽ để vô số người mất đi tính mạng, như vậy nguyên bản thì không nên tồn tại, không phải ta, mà là này vô số người!”

Dương Thanh Huyền trong mắt bắn ra lạnh lùng hàn mang, nói: “Nếu như nói bọn họ muốn ta chết mới có thể tiếp tục sống tiếp, như vậy bọn họ liền đi chết đi!”

Dương Thanh Huyền kiếm trong tay quang lóe lên, Quỷ Tôn liền hiển hiện ra, đôi trong mắt tỏa ra lục hỏa, tham lam nhìn chằm chằm bốn phía.

Dương Thanh Huyền nói: “Này Vân Hải trên tất cả hồn phách, ngươi tùy ý hấp thu đi, hết thảy đứng ở ta đối lập mặt người, ngươi tùy ý giết chóc đi!”

Quỷ Tôn mừng như điên, tựa hồ cảm ứng được vô số cường đại hồn phách, “Ha ha” cười lớn một tiếng, lấp lóe bên dưới liền tại chỗ biến mất.

Dương Thanh Huyền cầm trong tay chiến kích, hướng về Dạ Xoa tộc phương hướng đi đến, nói: “Liền như cùng ta lựa chọn liều mình mà lấy nghĩa, những người này cũng là lựa chọn đứng ở giả Nhân Hoàng một bên, như vậy tự nhiên cũng là lựa chọn chết vận mệnh!”

“Tất cả đều là mình chọn, không oán người được!”

Dương Thanh Huyền giơ lên chiến kích, hư quang lóe lên, liền đem Lan Tư trước người hai tên võ giả ngang eo chém gãy, máu tươi tung toé.

Dương Thanh Huyền chữ chữ như hồng chung, chấn động vào bốn phương tám hướng võ giả trong tai, từng cái từng cái câm như hến, càng trong lúc nhất thời không dám lên trước, “Rầm” một tiếng, liền hóa ra một mảnh khu vực chân không.

Mấy trăm ngàn người vây quanh Dương Thanh Huyền, Dạ Xoa bộ tộc cùng Kha Lạc, chỉ có sáu tên Thiên Quân và mấy chục vị Tinh Cung cường giả ở khổ chiến.

Cái kia chút nguyên bản nghe lệnh ở Nhân hoàng võ giả, từng cái từng cái đều rơi vào trầm tư.

Dương Thanh Huyền chiến kích nhất chuyển, chỉ về Hạng Lăng, nói: “Các ngươi đã u mê không tỉnh, ta liền đem bọn ngươi tầng tầng bác mở, cho đến cuối cùng chân tướng đại Bạch Thiên hạ, cũng hoặc là ta chết!”

Dạ Xoa tộc cường giả nhìn nhau một cái, đều là nhẹ nhàng gõ đầu, liền hướng về sáu Thiên Quân cùng Tinh Cung cường giả lướt đi.

Kha Lạc nhất thời áp lực giảm nhiều, cười lớn bên dưới, tay không xé rách một tên Tinh Cung cường giả, huyết nhục tung toé.

“Thực sự là làm người khiếp sợ cục diện a, sớm biết sẽ phát triển trở thành như vậy, ở Thương Khung luận võ trong quá trình, liều mạng tất cả, cũng phải trước đem ngươi trừ chi mà yên tâm a!”

Một đạo thanh âm lạnh như băng ở mấy người bầu trời vang lên, hư không lay động bên dưới, chậm rãi đi ra một tên nam tử áo xanh, sắc mặt âm trầm trắng bệch.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1456: Tinh Cung Cuộc Chiến (12): Mệnh Số

Dương Thanh Huyền sắc mặt chợt biến, quát lên: “Lục Vũ Khôi!”

Nam tử chính là bụi gần mười lăng chưởng môn Lục Vũ Khôi, phía sau còn không ngừng có cường giả nổi lên, chính là mười lăng lăng chủ, cùng các lăng bên trong cao thủ.

Lục Vũ Khôi đang bế quan phía sau, luôn cảm thấy tâm tư không yên, liền đưa tin về tông môn, tướng môn bên trong tất cả cao thủ toàn bộ điều khiển lại đây, có hơn một trăm người.

Lục Vũ Khôi tay cầm bội kiếm, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, hạ lệnh: “Giết! Dương Thanh Huyền cùng Dạ Xoa tộc người, toàn bộ giết không tha!”

“Là!”

Phía sau cùng kêu lên hét lớn, hơn một trăm người tất cả đều bay lao xuống.

Dạ Xoa tộc cùng Kha Lạc đều là kinh hãi.

Giờ khắc này hai phái người chính ở vào giằng co trong trạng thái, Lục Vũ Khôi mang tới nhóm người này, đủ để lật đổ toàn bộ chiến cuộc.

Thập cường hai mươi bốn gia tuy rằng hơn nửa tham dự cuộc chiến đấu này, nhưng đều chỉ là bộ phận cao tầng, chỉ có Tinh Cung cùng bụi gần mười lăng, cơ hồ là cao thủ ra hết.

Hạng Lăng đám người đều là đại hỉ, một hồi tinh thần phấn chấn, nháy mắt đem Dạ Xoa tộc cường giả chém giết mấy người, phản nhào tới.

“Dương Thanh Huyền, chúng ta tới trợ ngươi!”

Vân Hải bên trên, lần thứ hai bay ra hơn mười đạo bóng người, chính là Vũ Ảnh chờ Biển Đen người.

Thực lực kém xa bụi gần mười lăng cường giả, nhưng vẫn như cũ không sợ chết vọt ra.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, vội vàng một kích lên trước, đem một tên võ giả đánh bay, đem Vũ Ảnh hộ tống ở phía sau, vội la lên: “Ngươi làm sao cũng đi ra!”

Vũ Ảnh cười nói: “Ngươi có thể liều mình lấy nghĩa, chúng ta tự nhiên có thể liều mình hộ chủ.”

“Liều mình hộ chủ?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, lập tức cười khổ, biết bọn họ phải bảo vệ Tử Diều Hâu.

Lục Vũ Khôi lạnh lùng nói: “Một đám cặn bã, bất quá nhiều phế mấy kiếm thôi!”

Nói, một bước lên trước, bên phải tay nắm chặt thanh phong lóe lên, liền bổ xuống.

Hàn quang ở trên không bên trong vạch một cái, cắt ra một đạo Lãnh Nguyệt giống như ánh sáng.

Nhưng tia sáng kia ở trên không bên trong hơi ngưng lại, dĩ nhiên ngưng kết ở.

Lục Vũ Khôi hoàn toàn biến sắc, đã thấy một đạo thanh lệ thân ảnh lóe ra, duỗi ra ngọc phấn giống như năm ngón tay, nắm ở

Lãnh Nguyệt chi trên ánh sáng, càng tay không đem bóp nát.

“Oành!” Thanh Phong Kiếm mang, trực tiếp hóa thành mảnh vụn.

Lục Vũ Khôi con ngươi đột nhiên co, nhìn chằm chằm phía trước nữ tử, lạnh giọng nói: “Biển Đen chi chủ?!”

Dương Thanh Huyền cũng sợ ngây người, cái kia đột nhiên xuất hiện nữ tử, chính là Tử Dạ.

“Nếu biết là bản tọa, còn chưa cút!”

Tử Dạ lạnh lùng hét lớn.

[truyen cua tui @@ Net

] Lục Vũ Khôi sắc mặt một hồi tái nhợt, quát lên: “Tiện nhân, muốn chết!”

“Coong!”

Thanh phong lần thứ hai ra khỏi vỏ, quét ngang mà đi.

Lục Vũ Khôi thân là đương thời mười Đại chưởng môn một trong, tuy rằng triển khai bí thuật, bị Thiên Đạo chấn thương, nhưng vẫn là đứng ở vùng trời này đỉnh phong cường giả, há có thể bị một cô bé quát mắng.

Tử Dạ lạnh lùng nói: “Nếu không cút, vậy thì chết đi!”

Nói, năm ngón tay như trảo, trực tiếp liền tóm tới.

Dương Thanh Huyền kiềm chế lại nội tâm khiếp sợ, không lo được suy nghĩ nhiều, chiến kích đồng thời, liền hướng bụi gần mười lăng cường giả lướt đi.

…

Vòm trời bên trên, tầng kia dày đến mấy ngàn trượng mờ mịt lớp năng lượng ở ngoài.

Nguyệt Hồn thân ảnh không ngừng ở lớp năng lượng bên trong bồng bềnh, nhất khẩu khẩu phun ra máu.

Đây là tự Cổ Diệu cuộc chiến sau, lần thứ nhất tổn thương như vậy trọng.

Đồng thời dung nhan nhanh chóng thương lão xuống, tóc trong phút chốc liền toàn bộ trắng.

Phi Long Tại Thiên lực lượng thời gian, kèm theo Thái Huyền kiếm ý nhảy vào trong cơ thể hắn, cắn giết toàn thân, thân thể mỗi một tế bào tổ chức.

Nhưng bất quá chớp mắt, Nguyệt Hồn liền ổn định thân thể, vết thương trên người đang nhanh chóng biến mất, liên quan kiếm khí trong cơ thể, không ngừng hướng về chảy trở về chuyển.

Nguyệt Hồn dung nhan từ từ khôi phục, mái tóc màu bạc chậm rãi biến thành đen.

Nguyệt Hồn hít một hơi thật sâu, lạnh lùng nói rằng: “Có trị liệu ta sức mạnh, không bằng đi giết Nhân Hoàng.”

Một đạo hồn quang lấp lóe, trong khoảnh khắc hóa ra Lam Ngưng Hư thân ảnh, than thở: “Nhân Hoàng khí số chưa hết.”

“Khí số chưa hết?”

Nguyệt Hồn lãnh đạm nói: “Nếu khí số chưa hết, vậy còn đánh cái gì? Cái gọi là khí số, tất cả đều là hoàn toàn là nói bậy. Ngươi, ta, lại thêm cái kia đầu Ma Ngưu, ba người liên thủ, coi như khí số không có tận cũng phải sớm hết!”

Lam Ngưng Hư nói: “Nhân Hoàng tìm hiểu đôi bảng, cảm giác đáp lại Thiên Đạo, mệnh số bên trong có ngôi sao trên trời cảm ứng.”

Lam Ngưng Hư ngẩng đầu lên, ngắm nhìn sao khung, nói: “Cũng không có cái nào một viên ngôi sao đem vẫn a!”

Nguyệt Hồn nhíu mày lại, Lam Ngưng Hư nói nói, hắn tự nhiên biết không giả, tương tự liếc mắt nhìn vòm trời, nói: “Vậy làm sao bây giờ?”

Lam Ngưng Hư nói: “Chờ đã, chờ Nhân Hoàng Tinh xuất hiện.”

Nguyệt Hồn nói: “Nếu như không chờ được đến đây?”

Lam Ngưng Hư nhíu mày lại, cũng không nói chuyện.

Nguyệt Hồn đột nhiên hỏi: “Nhân Hoàng... Đúng là giả?”

Lam Ngưng Hư gật gật đầu.

Nguyệt Hồn trong mắt loé ra lạnh lẽo hàn quang, nói: “Ta không có hứng thú biết hắn là ai, nhưng nếu hắn nghĩ muốn ta chết, hắn thì phải chết!”

“Ha ha, ta thì phải chết? Có ý nghĩ này người, mộ phần đầu cỏ cũng đã Luân Hồi vô số năm.”

Mờ mịt linh quang bên trong, đi tới một đạo cầm kiếm bóng người, không ngừng có màu vàng hồn quang ở trên người chuyển động.

Nhưng thân ảnh kia đi mấy bước, liền ngưng lại, bởi vì Đại Lực Ma Ngưu Vương bóng mờ, từ trăm trượng trên vòm trời, phản chiếu hạ xuống, yêu khí mạnh mẽ đem Dương Vân Kính khóa chặt.

Dương Vân Kính ngẩng đầu, lạnh lùng nói: “Ma Ngưu, ngươi thật sự hạ quyết tâm muốn cùng ta đối đầu?”

Đại Lực Ma Ngưu Vương nói: “Theo ngươi, không nhìn thấy một điểm đường dưới chân, mà theo Huyền Thiên Cơ, ta chí ít còn có thể nhìn thấy hi vọng.”

Dương Vân Kính gật đầu nói: “Đã như vậy, vậy ngươi liền đi theo hắn đi chết đi!”

Dương Vân Kính trong ánh mắt hàn quang lóe lên, xoay người lại, một kiếm liền chém về phía Đại Lực Ma Ngưu Vương.

Không vài đạo kiếm khí hóa thành màu vàng Long Ảnh ở trên hư không trên qua lại, cường đại thế giới của Kiếm xoay tròn ra, mấy trăm trượng dầy mờ mịt lớp năng lượng, trong khoảnh khắc liền bị xé nứt.

Đại Lực Ma Ngưu Vương hét lớn một tiếng, hai tay giơ lên hỗn thiết côn, liền đánh tới.

“Ầm ầm!”

Thế giới của Kiếm ngưng lại, đột nhiên đổ nát.

Đại Lực Ma Ngưu Vương hai tay run lên, giống như núi cao thân thể, càng bị kiếm ý đánh bay.

Sức mạnh đáng sợ dư âm, hóa thành to lớn cột sáng, trên đạt đến vòm trời, hạ chống đỡ Hoàng Tuyền.

Tảng lớn võ giả kêu thảm thiết bên dưới, liền bị cuốn vào này trong dư âm, hóa thành mảnh vụn.

Mặc dù là thập cường hai mươi bốn nhà cường giả, không khỏi là hoàn toàn biến sắc, từng cái từng cái dừng lại trong tay chiến đấu, hướng về xa xa né tránh.

Lam Ngưng Hư liên tục nhìn chằm chằm vào ngôi sao trên trời, sắc mặt như nước.

Vô số năm qua, các loại khiếp sợ thời đại chiến đấu không ngừng ở dưới bầu trời sao kéo dài, sớm đã không cách nào kích thích tâm tình của hắn.

Đột nhiên một thanh âm vang lên, kèm theo vòng vàng tiếng va chạm, tịch đại đi bộ ở trên trời sao đi tới, “Nhân Hoàng đạo pháp thông thiên, đã đem thuộc về mình cái viên này ngôi sao núp ở dưới Thiên đạo.”

Lam Ngưng Hư nói: “Nếu là tịch Đại tiên sinh, nói vậy đã biết phương pháp phá giải?”

Tịch đại nói: “Nếu muốn phá vỡ Nhân hoàng mệnh số, chỉ có Dương Thanh Huyền.”

Lam Ngưng Hư nói: “Ta cũng nghĩ đến điểm ấy, vì lẽ đó đem Thiên Địa song bảng đặt vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể, nhưng vào giờ phút này, Thiên Đạo cũng không có xuất hiện dị thường.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1457: Tinh Cung Cuộc Chiến (13): Không Khác Biệt Công Kích

Tịch Đại cười nói: “Thiên Đạo việc, Huyền Giả đại nhân muốn so với lão hủ tìm hiểu thấu triệt nhiều a, nếu như đại nhân thật muốn xuất thủ, liên hợp Ma Ngưu cùng Nguyệt Hồn đại nhân lực lượng, nên không sợ Nhân Hoàng mới là.”

Lam Ngưng Hư mong lên trước mắt cột sáng, cùng với bên trong Dương Vân Kính cùng Đại Lực Ma Ngưu, hờ hững nói rằng: “Đại Lực Ma Ngưu Vương tuy rằng bản thể giáng lâm, nhưng vẫn như cũ đem bộ phận sức mạnh lưu tại hải ngôi sao nguyên, hơn nữa Nhân Hoàng cũng không dám thật sự giết Ma Ngưu. Vân Khí Áp Hư Lan đã phá, mặc dù không đối phó được Nhân Hoàng, chúng ta cũng có thể thong dong trở ra, nhưng lo lắng của ta nhưng là một chuyện khác.”

Tịch Đại nhíu mày lại, trở nên trầm tư.

...

Thiên Khung bên dưới, đầy rẫy vô tận giết hại Vân Hải.

Đạo Ảnh cùng thập cường hai mươi bốn gia đã đánh tiến nhập gay cấn tột độ, tất cả đều là sức mạnh hủy thiên diệt địa, không cố kỵ trên Vân Hải khuấy động.

Mảng lớn võ giả bị cuốn vào trong đó, hóa thành biến thành tro bụi.

Trong đó hưng phấn nhất chính là Quỷ Tôn, không ngừng hút cường đại hồn phách, bên trong cặp mắt điên cuồng lóe lên lục mang.

Mênh mông bên trong không gian, mấy tên cường giả yêu tộc đang thấp giọng giao lưu.

“Đại Lực Ma Ngưu Vương cùng Nhân Hoàng đối lập, chúng ta quyết không thể ngồi yên không để ý đến.”

“Đúng, Nhân Hoàng sức mạnh quá mạnh, không phải chúng ta có thể chống chọi, không bằng giúp đỡ Đạo Ảnh người, trước đem Tinh Cung cánh chim diệt trừ.”

“Được!”

Mấy người thương lượng bên dưới, nhất thời lặng yên lẻn vào hư không, hướng về chiến trường bên trong dời đi.

Dương Thanh Huyền đám người bị bụi gần mười lăng cùng Tinh Cung cường giả áp chế lại, không ngừng có người gục xuống.

Kha Lạc cùng sáu vị Thiên Quân đều liều chết khắp cả người lăng tổn thương, vẫn còn đang nảy sinh ác độc chiến đấu, võ giả bình thường căn bản tiến vào vào bọn họ không được vòng chiến.

Mà bốn phía vẫn như cũ có cuồn cuộn không ngừng võ giả xông lên, tiêu hao Dương Thanh Huyền đám người thực lực.

Bao quát mấy vị Đạo Ảnh bóng người, thậm chí là Vu Hiền, Thi Diễn đám người, đều lâm vào cực độ bị động, lúc nào cũng có thể ngã xuống.

Toàn bộ Tinh Cung trận chiến vòng chiến, đã mở rộng đến ngàn dặm xa, tảng lớn Tinh Cung kiến trúc hủy hoại trong một ngày, ngày buồn địa thảm, nhật nguyệt vô quang.

Biển Đen cùng Dạ Xoa tộc cường giả, rất nhanh liền tử thương hơn nửa, không ngừng lùi lại.

Còn dư lại mấy người, cũng đều lâm vào đại dương biển rộng, căn bản không nhìn thấy tận đầu.

Dương Thanh Huyền giết đôi mắt đỏ bừng, trong mắt hàn quang lóe lên, giơ tay lên, bấm ra một đạo quyết ấn, hướng về bốn phía đánh tới.

“Ầm ầm!”

Một luồng mênh mông sức mạnh to lớn đổ xuống mà ra, một cái to lớn “Ma” chữ, trên bầu trời Dương Thanh Huyền lượn vòng, hóa thành một tấm lớn đồ.

Trên có sông lớn núi sông, trùng chim bách thú, chỉ có điều đều ở màu mực đen kịt hạ, phảng phất toàn bộ thế giới đều bị ma khí tràn ngập.

“Ầm ầm!”

Thiên Ma Đồ trên một vệt đen lấp loé mà ra, đánh vào đất đai mênh mông, chấn lên một mảnh ma khí cuồn cuộn, như núi lớn không ngừng chất đống, hết sức sắp hoá thành một tòa thật to ma vật.

“Ầm ầm!”

“Ầm ầm!”

Từng đạo màu đen thiểm điện kích. Bắn mà ra, đánh vào Vân Hải trên mặt đất.

Mỗi một đạo thiểm điện bắn mạnh hạ, đều hóa ra một vị to lớn ma vật.

Chính là Dương Thanh Huyền ở Già Ma Thánh Điện bên trong, dùng Thiên Ma Đồ thu nạp cái kia ba mươi sáu tôn ma vật, lúc trước liền có Đạo cảnh tu vi.

Những ngày qua, càng ở Thiên Ma Đồ bên trong thu nạp lượng lớn Ma Linh, tu vi càng là thẳng tới Đạo cảnh đỉnh cao, thậm chí là Giới Vương.

Dương Thanh Huyền vẫn mang theo ẩn nhẫn chi tâm, không muốn đem ma vật thả ra ngoài, nhưng mắt gặp từng vị chiến hữu ngã xuống, hi sinh ở trước mặt mình, lại cũng không kịp nhớ này rất nhiều.

Như là tính mạng của chính mình tại thiên hạ mắt người bên trong không đáng mỉm cười một cái, người trong thiên hạ kia tính mạng ở trong mắt chính mình, cần gì phải coi trọng đây?

Dương Thanh Huyền trong mắt loé ra xanh đen ma quang, lại có nhập ma dấu hiệu.

“Giết! Giết! Giết! Đem này chút người đáng chết, toàn bộ giết chết!”

Thiên Ma Đồ thả ra ba mươi sáu toà ma nô sau, vẫn như cũ có lượng lớn Ma Linh bay ra.

Đây là Già Ma Thánh Điện bên trong, lắng đọng mấy cái đại thời đại ma khí, phảng phất cuồn cuộn không dứt phun - bắn - đi ra.

Trong khoảnh khắc, Tinh Cung chi hải kéo dài mấy ngàn dặm, toàn bộ bên trong chiến trường toàn bộ hóa thành ma hải.

Trong đám người, Chung Hiệt hai tay nắm tay, tham lam nhìn chằm chằm cái kia Thiên Ma Đồ, liếm đôi môi, mạnh mẽ đem nội tâm tham niệm áp chế xuống.

Giờ khắc này nếu như ra tay cướp Thiên Ma Đồ, vô cùng có khả năng cuốn vào này chút Giới Vương trong chiến đấu, chính mình không cẩn thận liền sẽ biến thành tro bụi.

“Đáng chết a! Lại vẫn cấu kết người của Ma tộc!”

Hạng Lăng muốn rách cả mí mắt, trong tay kiếm bản to từng kiếm một chém ra, hét lớn: “Tất cả mọi người không được lùi về sau, trảm yêu trừ ma!”

“Trảm yêu trừ ma, nói được lắm! Nhưng ai mới là yêu, ai mới là ma?!”

Dương Thanh Huyền trong mắt phát lạnh, chiến kích xoay ngang, liền xa xa bổ về phía Hạng Lăng, “Yêu ma không phân, lưu ngươi làm gì!”

Hư quang ở trên không bên trong loáng một cái, mang theo vô biên hỏa diễm chém tới.

Hạng Lăng trong lòng quýnh lên, vung kiếm tiến lên nghênh tiếp.

“Oành!”

Kiếm bản to đem hư quang đỡ, nhưng cũng không nhịn được lui mấy bước.

Ở cùng Kha Lạc liều mạng dưới chém giết, Hạng Lăng đã sắp đèn cạn dầu.

Đỡ lấy Dương Thanh Huyền chém một cái sau, toàn bộ cánh tay cũng hơi run, đang muốn cầm kiếm lại trên, nhưng nội tâm bay lên một luồng mùi chết chóc, sợ quát lên: “Không được!”

Chỉ thấy một vị Giới Vương cảnh ma vật, đưa tay ra liền hung hăng đánh xuống.

Dưới bàn tay, là một đoàn ma khí Tinh Vân, trấn áp một phương.

“Không!”

Hạng Lăng hoảng sợ quát to một tiếng, hắn giờ khắc này chân nguyên khô kiệt trạng thái, nơi nào còn gánh vác được một chưởng này.

“Ầm ầm!”

Ma vật cự chưởng đập xuống, nháy mắt đem Hạng Lăng đánh bay ra ngoài.

Hạng Lăng ở trên không bên trong phun ra búng máu to, cả người liền triệt để mất đi tri giác.

Còn lại vài tên Thiên Quân hoảng hốt bên dưới, vội vàng xoay người bay đi.

Cái kia ma vật mở miệng hét lớn một tiếng, quay về phía dưới phun ra một khẩu ma quang, “Ầm ầm” chấn động ở Vân Hải trên mặt đất, cắt lấy mấy trăm đầu tính mạng.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, này chút ma vật căn bản địch ta không phân, tuy rằng đều bị Vạn Ma Đồ kiềm chế, nhưng Dương Thanh Huyền không cách nào hoàn mỹ khống chế Vạn Ma Đồ, này chút ma vật ngoại trừ tránh ra Dương Thanh Huyền ở ngoài, những người còn lại tất cả đều không khác biệt công kích.

“Khặc khặc, rất ý tứ chiến đấu đây, tiểu tử này chính là đương đại Thanh Long Thánh Linh sao?”

Trên hư không, đột nhiên truyền đến một thanh âm.

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, bỗng nhiên nhấc đầu nhìn tới, chỉ thấy Thiên Khung bên trên, càng hiện ra một con to lớn Huyền Quy, có sổ mẫu bên dưới, chậm rãi bay xuống.

Huyền Quy đầu rắn trên, một đạo sợi vàng vân văn áo bào đen bóng người ôm ngực mà đứng, trong tròng mắt lập loè ra tham lam ánh mắt, thẳng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, không ngừng liếm môi, lộ ra khát vọng biểu hiện.

Dương Thanh Huyền không rõ trong lòng sinh ra ý nghĩ, cả kinh nói: “Ngươi là…!”

Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, chỉ thấy Huyền Quy trên, còn đứng trên trăm đạo bóng người, mà trong đó hai người, Dương Thanh Huyền nhận ra, càng là Diệp Vô Sát cùng Diệp Thịnh!

Người áo bào đen hắc tiếng nói: “Tuy rằng ngươi chưa từng thấy ta, nhưng nói vậy đã biết sự tồn tại của ta đi?”

Dương Thanh Huyền cắn răng nói: “Thánh Linh trại chăn nuôi hắc thủ sau màn! Ngươi cũng là Đạo Ảnh người?!”

Dương Thanh Huyền theo dõi hắn sợi vàng vân văn, tựa hồ mỗi một vị Đạo Ảnh, đều là trên người mặc y phục như thế, đồng thời mỗi người trên y phục sợi vàng vân văn đồ án bất tận tương đồng.

Cẩn thận nhìn tới, lúc này mới phát hiện phức tạp vân văn đồ án, tựa hồ buộc vòng quanh tối tăm văn tự.

Người trước mắt này trên áo bào vân văn, lờ mờ có thể thấy được là một cái “Trắc” chữ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1458: Tinh Cung Cuộc Chiến (14): Trắc Quỹ

“Linh Tu Tiên Quy!”

Đột nhiên, xa xa truyền đến một tiếng kinh nộ rống to.

Lập tức một đạo đáng sợ quyền uy mênh mông cuồn cuộn, xé rách hư không đánh tới.

To lớn Huyền Quy ở trên không bên trong hơi ngưng lại, đã bị cái kia quyền uy trấn áp lại, khó hơn nữa di động mảy may.

“Hả?”

Trắc Quỹ giương mắt nhìn lên, chỉ thấy quyền uy bên trong, ẩn chứa một luồng hùng hồn vô cùng khí tức, càng hóa ra quy rắn hình bóng.

Người xuất thủ ở trên không bên trong hiện thân, chính là Huyền Minh Ngụy gia gia chủ Ngụy Tẫn Hành, trong đôi mắt bắn ra lạnh lùng hàn quang.

“Cắt, chủ nhà họ Ngụy, cũng chỉ có thực lực như vậy sao?”

Trắc Quỹ mắt lạnh vừa nhấc, năm ngón tay ở trước người thư giãn, mỗi một ngón tay phía trước, đều ngưng tụ ra một quả cầu ánh sáng, lẫn nhau liên tiếp, trong khoảnh khắc liền hóa thành một nửa hình tròn hình kết giới, chặn ở phía trước.

“Ầm ầm!”

Ngụy Tẫn Hành một quyền, mạnh mẽ nện ở kết giới trên, tuôn ra cường đại ánh quyền, bốn phía không gian toàn bộ hướng về bên trong than sụp xuống, hình thành một cái hố đen.

“Cái gì?!”

Ngụy Tẫn Hành cả người run lên, bạo mở hai mắt.

Mãnh liệt như vậy quyền lực, càng không có cách nào lay động kết giới kia mảy may.

Đồng thời bốn phía không gian điên cuồng chen qua đến, không ngừng rơi vào trong hắc động, rất nhanh liền ép rúc vào cực hạn.

“Rác rưởi!”

Trắc Quỹ trong mắt ánh sáng lạnh lẽo lóe lên, năm ngón tay nắm chặt!

“Ầm!”

Kết giới một hồi co rút lại, toàn bộ tràn vào trong hắc động, đem to lớn kia cực hạn cân bằng đánh vỡ.

“Rầm!”

Hố đen bên trên nháy mắt che kín lượng lớn màu trắng vết rạn nứt, lập tức nổ tung mở!

“Ầm ầm!”

Hủy thiên diệt địa cự lực trùng kích ra, Ngụy Tẫn Hành hoàn toàn biến sắc, càng bị tịch cuốn vào, rơi vào không gian phong bạo, một hồi mất đi hình bóng.

Lam Ngưng Hư nhìn phía dưới, nói: “Tên sát tinh này làm sao cũng chạy tới tham gia náo nhiệt?”

Nguyệt Hồn cũng nhìn chằm chằm Trắc Quỹ, nói: “Tên biến thái này lại đây, không sẽ là chuyện tốt đẹp gì, sợ là nhìn trúng Dương Thanh Huyền Thanh Long thánh thân thể đi, nói như thế, là chuyên đến cho chúng ta đâm đao.”

Lam Ngưng Hư hơi hơi nhíu mày, lập tức liền triển khai mở, như là không có chuyện gì.

Phía dưới mấy tên Huyền Minh Ngụy gia cường giả, tất cả đều hoảng sợ xa xa nhìn, kinh hãi nói: “Đây chính là ta Ngụy gia đời đời tương truyền Linh Tu Tiên Quy?”, “Mấy trăm năm trước này tiên quy đột nhiên rời đi, không biết tung tích, tại sao lại ở đây nhân thủ bên trong, đồng thời nghe hắn hào lệnh?”

[truye

n cua tUi . net] //truyencuatui.net/

Ngàn trượng bên ngoài trên hư không, đột nhiên “Oanh” một tiếng bị phá mở, Ngụy Tẫn Hành vô cùng chật vật từ bên trong lao ra.

Ngụy Tẫn Hành đầy mặt ngoan sắc nhìn chằm chằm Trắc Quỹ, không dám lại tùy tiện lên trước, mà là nghĩ tìm cơ hội.

Dù sao giờ khắc này náo động lớn, Nhân Hoàng là muốn tru diệt Đạo Ảnh, người trước mắt này hiển nhiên là Đạo Ảnh bên trong một người, tất nhiên có cơ hội đem chém giết, đoạt về Linh Tu Tiên Quy.

Ngụy Tẫn Hành nuốt mấy viên đan dược, bắt đầu điều chỉnh chính mình, chờ chờ cùng tìm cơ hội.

Trắc Quỹ khinh miệt quét Ngụy gia người một chút, liền lại không hứng thú, đem ánh mắt liền rơi trên người Dương Thanh Huyền, bắn - ra tà dị quang đến.

Dương Thanh Huyền trong lòng rùng mình, bị Trắc Quỹ một nhìn chăm chú, dường như bị độc muỗi đốt giống như vậy, đột nhiên nắm chặt Thiên Khư, che ở trước người.

“Không tồi không tồi, mất đi Võ Kinh hạ nửa khuyết, nhưng có thể ở Không Pháp cảnh trên vững bước đi tới, đích thật là dị số a, đáng giá ta tốt nghiên cứu kỹ một, hai.”

Trắc Quỹ đạp ở linh tu tiên ** trên, chậm rãi bay xuống Vân Hải.

Lục Vũ Khôi đám người đồng thời cảnh giác, trong tay chiêu thức chậm lại, phân tâm lưu ý Trắc Quỹ động tác.

“Ta có thể cho ngươi một cơ hội.”

Trắc Quỹ chỉ vào Dương Thanh Huyền, nói: “Theo ta về trại chăn nuôi, ta có thể để cho ngươi trở thành ta mười vị trí đầu số nghiên cứu phẩm loại, hưởng thụ cao nhất đãi ngộ. Cũng hoặc là bị ta đánh cho tàn phế mang về, trở thành dấu trừ tiện loại nghiên cứu phẩm loại.”

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói: “Có thể.”

Trắc Quỹ sững sờ, không nghĩ tới lại như này dễ dàng, không nhịn được cười to nói: “Ha ha, quả nhiên kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, khó trách ngươi có thể một đường sống đến bây giờ, ha ha ha ha!”

Trắc Quỹ sau lưng Diệp Vô Sát cùng Diệp Thịnh đồng thời cau mày, hiển nhiên cảm thấy có vấn đề.

Dương Thanh Huyền nói: “Nhưng ta có một điều kiện.”

Trắc Quỹ nghĩ một hồi, nói: “Nói đi, ngoại trừ giúp ngươi giết Nhân Hoàng ở ngoài, ngoài ra đều tốt đàm luận.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi trước ăn mấy miệng cứt, ta liền lập tức đi theo ngươi.”

“Ha ha!”

Bốn phía gây nên một mảnh tiếng cười ầm, nguyên bản xơ xác vô cùng tràng diện, một hồi trở nên hí kịch.

Trắc Quỹ sắc mặt nháy mắt tái nhợt thêm trắng bệch, đáy mắt hàn quang lóe lên, không gian bốn phía đột nhiên vặn vẹo, cũng không thấy hắn có bất luận động tác gì, xung quanh cái kia chút cười to võ giả, từng cái từng cái liền đằng không bay lên.

“Xảy ra chuyện gì? Mau buông ta xuống!”

Hơn trăm người chịu đến một nguồn sức mạnh dẫn dắt, tất cả đều mất trọng lượng giống như vậy, vô luận như thế nào giãy dụa, đều không có bất kỳ hiệu quả.

Trắc Quỹ lúc này mới chậm rãi giơ tay lên, nói: “Các ngươi không phải cười rất vui vẻ sao?”

Năm ngón tay đột nhiên nắm chặt.

Tất cả mọi người bất động, thân thể theo không gian lắc lư hạ, liền trở nên bất động.

Sau đó “Ầm ầm” một tiếng, hơn trăm người tất cả đều nổ thành mảnh vỡ, liền ngay cả huyết nhục đều không tồn tại.

Trên bầu trời bay lả tả mảng lớn bột mịn, tất cả đều là những người này thân thể biến thành.

“Chi!”

“A!”

Bốn phía võ giả tràn ngập sợ hãi cùng hỗn loạn, liều mạng hướng về xa xa chạy trốn, lại không dám dừng lại ở này sát tinh bên người.

Trắc Quỹ sau khi giết người, sắc mặt mới ôn hòa lên, mười điểm hưởng thụ dáng vẻ, nói: “Cỡ nào sạch sẽ cái chết a, một điểm rác rưởi đều không lưu được, hóa thành bột mịn, vãi vào đại địa, biến thành vạn vật chất dinh dưỡng, tư dưỡng một miếng đất.”

Dương Thanh Huyền nghe được trong lòng một trận sợ hãi, người trước mắt này tuyệt đối là một biến thái, hắn tay trái bỗng nhiên nắm chặt, ma khí không ngừng xoay tròn.

Bên trong phong ấn ma đồ đại chôn vùi hóa Ma Ấn, phải một kích tất trúng, như vậy chính mình còn có mấy phần thắng.

Tay phải nhưng là nắm chặt Thiên Khư, nếu là bị đẩy vào tuyệt cảnh lời, liền thả ra bên trong chớp mắt sinh diệt, đem Trắc Quỹ trọng thương hoặc là chém giết.

“Nhìn dáng vẻ của ngươi, tựa hồ còn muốn theo ta đấu a, chà chà.”

Trắc Quỹ bóng người loáng một cái, liền biến mất ở Huyền Quy bên trên.

Dương Thanh Huyền trái tim mãnh liệt nhảy một cái, thầm nói: “Đến!”

Trong tròng mắt một hồi nổ bắn ra Hỏa Nhãn Kim Tình.

Nhưng bất quá nháy mắt, một bàn tay liền ở phía trước hiện ra, hướng về trên người mình ép đi qua.

“Làm sao sẽ nhanh như thế!”

Dương Thanh Huyền thở một hơi lãnh khí, hai đại tuyệt chiêu cũng đã giải phong không kịp, Thiên Khư đột nhiên quét ngang qua.

Trắc Quỹ thân thể đột nhiên hơi ngưng lại, năm ngón tay khoảng cách Dương Thanh Huyền không quá nửa thước, nhưng như là bị định trụ giống như vậy, không nhúc nhích.

Dương Thanh Huyền chiến kích đổi công làm thủ, đưa ngang trước người, kinh hãi nhìn.

“Cố gắng làm ngươi nuôi trồng sản nghiệp, ở đây không phải ngươi nên tới địa phương.”

Trắc Quỹ phía sau truyền đến Lam Ngưng Hư thanh âm.

Dương Thanh Huyền lúc này mới phát hiện, Lam Ngưng Hư chẳng biết lúc nào, đã đứng ở Trắc Quỹ phía sau, tay phải hai ngón tay khép lại điểm ra, đặt Trắc Quỹ sau đầu, phảng phất sau một khắc liền muốn đem sọ não xuyên thủng.

Trắc Quỹ sắc mặt có chút nham hiểm, lạnh giọng nói: “Huyền Thiên Cơ, ngươi không dám giết ta!”

Lam Ngưng Hư nở nụ cười, trên đầu ngón tay đột nhiên lập loè ra một điểm Thiên Đạo lực lượng, hóa thành thập tự tinh mang, kích - bắn - đi ra ngoài.

“Xì!”

Trắc Quỹ thân thể loáng một cái, đãng xuất vô số trùng điệp tàn ảnh, tinh mang từ hắn huyệt Thái Dương hạ chui qua lại, trực tiếp đem một cái lỗ tai đánh xuyên qua, nửa bên mặt trực tiếp nổ máu thịt be bét.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1459: Tinh Cung Cuộc Chiến (15): Bất Hủ Sơ Tâm

“Thằng nhãi ranh! Ngươi thật sự dám động thủ với ta!”

Trắc Quỹ dưới tức giận, vội vàng quay người lại, một chưởng liền hướng Lam Ngưng Hư bổ tới, trên bầu trời trực tiếp bị xé ra ngàn dặm vết nứt.

Giống như một chỉ con mắt thật to, ngang qua ở trời cao trên.

Đồng thời ngàn dặm trong phạm vi không gian, toàn bộ sụp xuống đi vào, vô số võ giả, Ma Linh, thậm chí còn có dị tộc, đều hoảng sợ kêu to, không ngừng bị thôn phệ đi vào.

Lam Ngưng Hư thân ảnh lóe lên, ngay ở vết nứt phụ cận xuất hiện, kinh ngạc nói: “Tại sao không dám với ngươi động thủ? Tốt vấn đề kỳ quái a, lẽ nào ngươi nuôi trồng làm lâu, cả người đầu óc trở nên không lưu loát?”

Trắc Quỹ lạnh giọng nói: “Đã như vậy, cái kia ta liền trước hết giết ngươi, bắt nữa Dương Thanh Huyền! Vừa vặn trên người ngươi Tứ Thánh Linh Đồ, đối với ta cũng hữu dụng nơi!”

Nói, bóng người loáng một cái, liền vọt tới.

Đồng thời Linh Tu Tiên Quy ở trên không bên trong nhất chuyển, tương tự hướng về Lam Ngưng Hư ép đi.

Dương Thanh Huyền nhìn trong lòng sốt sắng, Thiên Khung bên trên, Đại Lực Ma Ngưu Vương đã độc lập khó chống, không hiểu Huyền Thiên Cơ vì sao còn không ra tay, trái lại cùng Trắc

Quỹ quấn quýt lấy nhau.

“Huyền Giả đại nhân, tên biến thái này liền giao cho ta đi, ngươi đi đối phó Nhân Hoàng.”

Đột nhiên, trên bầu trời truyền đến một đạo âm thanh vang dội.

Dương Thanh Huyền kinh sợ, thanh âm kia càng là quen thuộc như thế, vội vàng giương mắt nhìn lên, cả người đều ngẩn ra, “Hai cái Thái Dương?”

Vân Hải trên mấy trăm ngàn người, toàn bộ đều sửng sốt một chút, giương mắt nhìn lên.

Chỉ thấy Liệt Nhật bên trong, chia ra một cái Thái Dương đến, cùng ban đầu Thái Dương không ngừng chia lìa, sau đó càng chạy càng xa, càng hướng về Vân Hải bầu trời rớt xuống.

Toàn bộ kéo dài ngàn dặm hạo đại chiến trường, đều trì hoãn nháy mắt.

Dương Vân Kính con ngươi co rụt lại, bắn - ra nham hiểm ánh sáng lạnh lẽo.

Cái kia chia ra Thái Dương, ở trên không bên trong loáng một cái, liền hóa thành muôn màu muôn vẻ, chia ra thành bảy tám đạo hào quang, nháy mắt bắn đến Lam Ngưng Hư trước người, ngưng tụ thành đoàn.

Chói mắt hào quang bên trong, chậm rãi hóa ra một bóng người, tay phải ở trước người vẽ vòng, hết thảy hào quang toàn bộ tụ ở trong lòng bàn tay, đập tới.

“Ầm ầm!”

To lớn ánh sáng gặp phải trở ngại, nháy mắt nổ tung, như một đóa to lớn hoa quỳnh ở trên vòm trời nở rộ, chiếu sáng mấy ngàn dặm Vân Hải.

Tất cả mọi người hoàn toàn trong lòng hoảng hốt.

Đặc biệt là Nhân Hoàng nhất phái võ giả, từng cái từng cái trên mặt mang theo kinh sợ.

Người này bất luận thân phận là ai, từ lời nói mới rồi bên trong, cũng biết là Đạo Ảnh nhất phái cường giả.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, trong khiếp sợ mang theo vui sướng, hét lớn: “Mạc Đình đại nhân!”

Chỉ thấy Lam Ngưng Hư phía trước, cùng Trắc Quỹ một chưởng tấn công, chính là Mạc Đình.

Tuy rằng Mạc Đình thân thể gần như trong suốt, vô số hào quang tản ra, nhưng Dương Thanh Huyền vẫn là một chút liền nhận ra được.

Lam Ngưng Hư cười nói: “Ngươi đã đến rồi, có ngươi ở, ta an tâm.”

Mạc Đình ngượng ngùng cười nói: “Nguyên vốn còn muốn trốn đi xem trò vui, bất đắc dĩ chỉ có thể hiện thân, ai để Dương Thanh Huyền là bằng hữu của ta đây.”

Trắc Quỹ khuôn mặt âm trầm lợi hại, lạnh giọng nói: “Ta tưởng là ai, hóa ra là một đời mới Nhật Giả, ở tiền bối trước mặt, liền không hề có một chút khiêm tốn cùng kính nể sao?”

Mạc Đình nói: “Ta là hết sức kính nể Trắc Quỹ tiền bối, đây không phải là không có cách nào mới ra ngoài sao?”

Trắc Quỹ quát lên: “Xem ra Nhật Giả lại phải thay đổi người!”

Trắc Quỹ năm ngón tay một khu, đột nhiên bắt được xuống.

“Oành”, Mạc Đình cánh tay một hồi nổ tung mở, nhưng nháy mắt lại ngưng tụ ra mới cánh tay.

Trắc Quỹ ánh mắt lóe lên châm chọc vẻ mặt, lâm không đạp bước lên trước, năm ngón tay vồ lấy bên dưới, chu vi mấy vạn trượng không gian bên trong năng lượng vì đó chấn động, toàn bộ gào thét mà đến, hóa thành một cái hố đen, đập tới.

Hố đen trên bị áp súc tới cực điểm sức mạnh, không ngừng bắn ra đến, đem ngàn dặm trời cao đều đè ra tảng lớn tơ nhện giống như vết rạn nứt.

“Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi này bé nhỏ tu vi, dựa vào cái gì tiến nhập Đạo Ảnh, lại dựa vào cái gì chặn ở trước mặt ta!”

Trắc Quỹ ánh mắt lóe lên sát khí.

Mạc Đình trong mắt xẹt qua hào quang kì dị, lồng ngực nơi nhất điểm hồng mang không ngừng khuếch trương đến to bằng nắm tay, vô số dây leo khô giống như mạch máu, hướng về thân thể tứ phương triển khai, xuyên qua toàn thân.

Càng là một quả đỏ ngầu trái tim!

“Rầm!”

Cái kia tim đập bên dưới, toàn bộ thiên địa cũng vì đó run lên.

Mạc Đình trên người lập loè ra nồng nhiệt dương giống như ánh sáng, tầng tầng dập dờn bồng bềnh mà ra.

Nơi tim một căn tiên minh mạch máu, chảy qua đến Mạc Đình lòng bàn tay phải, hóa ra một mảnh màu đỏ quang khí, mênh mông cuồn cuộn khuấy động mở.

“Ầm ầm!”

Trắc Quỹ một đòn, lại này quang khí hạ bị hoàn toàn ngăn trở!

Hố đen càng trực tiếp bị ép tới biến hình, hai nguồn sức mạnh đem bầu trời trực tiếp tách ra, hóa thành sáng hay tối tuyệt nhiên ngược lại thế giới.

“Đó là...!”

Tất cả mọi người giật mình trong lòng, bị này hai cỗ sức mạnh khổng lồ chấn động.

Trắc Quỹ càng là hoảng sợ mở hai mắt ra, cả kinh nói: “Đây là...”

Đồng dạng vô cùng khiếp sợ còn có Dương Thanh Huyền, trước mắt nguồn sức mạnh này hắn không chỉ có không xa lạ gì, hơn nữa hết sức quen thuộc, chính là Cổ Diệu lực lượng!

Mà Mạc Đình trên người hiển hóa ra ngoài cái viên này trái tim, càng là mang đến cho hắn rất lớn cảm giác ngột ngạt.

Tại chỗ Giới Vương cảnh cường giả, không khỏi là cảm ứng được một luồng khí bao hàm lực lượng, trong tay bọn họ Thánh khí toàn bộ sản sinh cảm ứng.

“Bất Hủ Sơ Tâm!”

“Đó là Thánh khí trên bảng xếp hạng thứ tám, chỉ đứng sau Thiên Địa song bảng Bất Hủ Sơ Tâm a!”

Ngàn dặm chiến trường, hết thảy cường giả hoàn toàn trong lòng hoảng hốt.

Trắc Quỹ càng là khuôn mặt vặn vẹo biến hình, trong hai con ngươi một mảnh màu đen, thẳng nhìn chằm chằm Mạc Đình trong lồng ngực cái viên này trái tim, nhưng là xác định là Bất Hủ Sơ Tâm không thể nghi ngờ!

Nắm giữ xếp hạng cao Thánh khí, hoàn toàn không đủ để hình thành uy hiếp, bởi vì Thánh khí luyện hóa là rất khó, càng là khá cao lại càng nắm giữ cực mạnh tự mình linh tính, rất khó bị người hoàn toàn luyện hóa.

Tỷ như Thiên Thánh khí, vẫn sắp có được người cho rằng nô bộc.

Mà Mạc Đình trong cơ thể Bất Hủ Sơ Tâm, nhưng phảng phất cùng hắn hòa làm một thể, kết hợp hoàn mỹ ở cùng một chỗ.

“Đáng chết!”

Trắc Quỹ chợt cắn răng một cái, hận đến nghiến răng, biết đã không làm gì được đối phương.

Mạc Đình nói: “Huyền Giả đại nhân, nhanh đi đối phó Nhân Hoàng đi, sớm kết thúc một chút cuộc chiến đấu này, người chết thật sự là nhiều lắm!”

Huyền Thiên Cơ ngẩng đầu nhìn ngôi sao đầy trời, đều ở lúc trước trên quỹ đạo vận chuyển, tỏ rõ vô số vận mệnh, chạy về phía không biết phía trước.

“Đủ rồi! Du hí đến đây là kết thúc!”

Dương Vân Kính thanh âm, đột nhiên từ bầu trời truyền đến.

Vạn ngàn trong tinh hệ, đột nhiên một đạo sáng ngời ngôi sao lóe ra, trán ra một đoàn nóng rực chói mắt xán lạn hào quang.

Vô số Tinh Tử lượn quanh ở bốn phía xoay tròn, hình thành một bức vũ trụ mênh mông Thiên đồ.

“Nhân Hoàng Tinh!”

Huyền Thiên Cơ con ngươi đột nhiên co, bắn - ra một mảnh dị thải.

Nguyệt Hồn, **** lực Ma Ngưu vương, tại chỗ vô số cường giả, không khỏi là cảm ứng được tinh không biến hóa, từng cái từng cái khiếp sợ nhấc đầu nhìn tới.

Dương Vân Kính liền đứng ở cái viên này nhất lóng lánh ngôi sao phía dưới, như chí cao vô thượng người thống trị, quan sát ba mươi ba giới, cái kia đục ngầu ánh mắt, tự do ở giới lực bên trong, cuối cùng rơi vào trên người một người.

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, tứ chi mãnh liệt co giật một hồi, thân thể liền thành chữ lớn kéo ra, Thiên Địa song bảng ở trong người không ngừng bắn ra ánh sáng, như một toà bùng nổ tinh quáng, một từng chùm sáng bắn vào trời cao.

Chương 1460: Tinh Cung Cuộc Chiến (16): Giống Nhau Mệnh Trời

“Dương Thanh Huyền!”

Mạc Đình, Tử Dạ đám người không khỏi kinh hãi.

Dương Thanh Huyền thân thể, kèm theo cái kia mãnh liệt chùm sáng chậm rãi bay lên, càng hướng về Nhân Hoàng tung bay đi.

Dương Vân Kính biểu tình lạnh nhạt, ngưng mắt nhìn đại địa, nói rằng: “Ngây thơ người a, từ đầu đến cuối, Thiên Địa song bảng liền không có thoát ly ta khống chế, trước mắt tất cả những thứ này, bất quá là mèo đối với con chuột trêu chọc thôi. Nhưng này đám con chuột nhưng từng cái từng cái tự cho là, còn náo như vậy nữa dọn ra đi xuống, Tinh Cung nhưng là không chịu nổi. Làm đối với các ngươi kính ý, ta liền dùng này ngưng tụ vạn cổ tới nay tinh thần lực, toàn bộ tinh vực chí cao quy tắc đều hóa, đưa các ngươi một hồi biến thành tro bụi!”

Dương Vân Kính năm ngón tay vồ lấy, Dương Thanh Huyền thân thể mãnh liệt run lên, một đạo cực mạnh chùm sáng từ bên trong đan điền kích - bắn mà ra, hướng về vào trong mây.

Đồng thời chùm sáng nháy mắt mở rộng, một hồi bao phủ mấy vạn dặm, đem tất cả mọi người bao phủ đi vào.

Ở Vân Hải phía dưới, chùm sáng thẳng tới mặt đất, rơi trên Thiên Nhai, không ngừng khuếch tán, trong khoảnh khắc đem trọn cái Thiên Nhai toàn bộ bao trùm.

Hết thảy cửa hàng mặt bên trong cư dân, tất cả đều vọt ra, kinh hãi nhìn phía trời cao.

Trương đồ tể há to mồm, cả kinh nói: “Thiên Thánh khí? Tinh Cung đến cùng chuyện gì xảy ra?”

Cái kia đứa bé bên trong cặp mắt một mảnh mịt mờ ánh sáng lộng lẫy, mặt không thay đổi nhìn vòm trời.

Thiên Nhai tận đầu, Thánh khí ánh sáng lộng lẫy như mưa rơi ra, tích tí tách, tung bay ở vô số tọa hóa cường giả trên người.

Ngày không cách nào pho tượng trên, khuôn mặt tựa hồ trở nên trầm ngưng.

…

Vân Hải bầu trời, tất cả mọi người chiến đấu toàn bộ đều ngừng lại, cảm nhận được Thiên Thánh khí uy thế, trái tim đột nhiên co rút nhanh, toàn thân chân nguyên đều tựa như muốn ngưng kết ở.

Này là toàn bộ tinh vực cao nhất quy tắc ngưng, ở Thương Khung tinh vực bên trong, Thiên Địa song bảng đại biểu chính là “Thiên Đạo”.

Đạo Ảnh người, không khỏi là đổi sắc mặt, cảm nhận được Thiên Thánh khí bên trong truyền tới khí tức đáng sợ.

Mười hai Thiên Quân một trong Tử Kinh, đầy mặt máu tươi, trong mắt tất cả đều là khiếp sợ cùng không nhịn được nước mắt, “Chết rồi nhiều người như vậy, ở Nhân Hoàng đại nhân trong mắt, chỉ là trêu chọc sao?”

Động Huyền ngay ở Tử Kinh bên cạnh người, nghe vậy nhẹ nhàng nhíu mày lại, nói: “Nhân Hoàng đại nhân thấy rõ tất cả, tự có suy nghĩ, ta không chờ được vọng thêm phỏng đoán.”

“Từ cổ chí kim, có thể câu thông Thiên Thánh khí người, nhiều như bầu trời này mênh mông đầy sao, mà có thể điều động Thiên Thánh khí, trở thành Thánh khí chi chủ người, bất quá ít ỏi.”

Dương Vân Kính nhìn Dương Thanh Huyền, ánh mắt lóe lên hài hước thương hại, nói rằng: “Ngươi cùng ta phía trước chênh lệch, tựa như cái kia đom đóm cùng Hạo Nguyệt.”

Dương Thanh Huyền bên trong đan điền, chậm rãi bay ra Thiên Địa song bảng, mặt trên có sông lớn lưu chuyển, chi chít như sao trên trời, ở ngàn tỉ ngôi sao chiếu rọi xuống, biến ảo ra Tam Thập Tam Thiên kết giới, hình chiếu đến bốn phương tám hướng.

Hết thảy võ giả vào đúng lúc này, lại có cảm giác Thiên Đạo, sản sinh một loại trước nay chưa có hiểu ra.

Dương Thanh Huyền mặt không có chút máu, nhưng bất quá một sát na, hai con ngươi đột nhiên co, bắn - ra kiên quyết niềm tin, đột nhiên đưa tay ra, đem Thiên Địa song bảng gắt gao nắm lấy, bất khuất quát to: “Mặc dù là đom đóm, cũng cuối cùng cũng có cùng Hạo Nguyệt tranh huy một ngày!”

Thiên Thánh khí ở Dương Thanh Huyền trong tay, khẽ run một hồi.

Nhưng bốn phía hình chiếu, nhưng là phạm vi lớn hỗn loạn, tất cả mọi người một trận trời đất quay cuồng cảm giác.

Trên vòm trời cái kia tượng trưng cho Nhân hoàng ngôi sao, trán ra hỏa diễm như thế sáng ngời hào quang, chiếu sáng đại địa.

Theo tinh mang tung xuống, Dương Thanh Huyền toàn thân, trong nháy mắt, liền bị hắc hỏa châm đốt, kéo ra thật dài ánh lửa, một đóa to lớn đóa hoa màu đen ở phía sau tỏa sáng.

“Xảy ra chuyện gì? Cái viên này ngôi sao to lớn, thật giống ở cùng Dương Thanh Huyền lẫn nhau cảm ứng!”

“Đó không phải là tượng trưng cho vô thượng quyền uy, có mệnh trời Nhân Hoàng Tinh sao?!”

“Từ xưa tới nay, chỉ có các thời kỳ bá chủ, mới có thể đem mệnh số hòa vào ngôi sao, hóa thành trời mệnh, Dương Thanh Huyền bất quá Không Pháp Đạo cảnh mà thôi, làm sao có khả năng cùng Nhân Hoàng cướp giật mệnh trời?!”

Vân Hải bên trên, không khỏi là ngạc nhiên sợ hãi.

Dương Thanh Huyền chỗ mi tâm tử đồng, kéo dài ra mạng nhện giống như hắc tuyến, che kín Dương Thanh Huyền toàn thân, giống như một bộ kinh lạc hệ thống giống như, bên trong lưu chuyển Thánh khí lực lượng.

“Rầm!”

Dương Thanh Huyền trong tay Thiên Địa song bảng, phân giải ra vô số rậm rạp chằng chịt ký tự xuyến, mỗi một chuỗi phù hiệu, đều do trăm nghìn mũi kim giống như phù văn tạo thành, không ngừng từ đôi trên bảng khuếch tán ra.

Dương Thanh Huyền vừa mừng vừa sợ, truyền âm nói: “Tinh Linh Vương tiền bối, là ngươi sao?”

Tinh Linh Vương nói: “Câu thông Thiên Thánh khí là ngươi, cũng là ta, dù sao này Thiên Thánh khí bên trong còn có lưu lại hơi thở của ta, tuy rằng năm đời quá xa xưa, nhưng hơi thở kia dấu ấn nhưng là vĩnh cửu không tiêu trừ. Mà vòm trời bên trên Thiên Mệnh Chi Tinh, nhưng là chính ngươi xúc động.”

“Thiên Mệnh Chi Tinh?”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ngươi là nói cái này được khen là Nhân Hoàng ngôi sao đại tinh?”

“Nhân Hoàng ngôi sao? Hừ, thực sự là ngông cuồng tự đại! Từ xưa tới nay, các thời kỳ nắm giữ mệnh trời người, liền có thể đem mạng của mình mấy hòa vào Thiên Đạo, hóa thành vạn cổ bất diệt ngôi sao, chính là Thiên Mệnh Chi Tinh. Đến rồi ngươi trong tộc, lại liền đem tên sửa lại. Phải biết, cũng không phải là chỉ có Nhân Hoàng mới có thể nắm giữ mệnh trời. Nhưng kỳ quái là, ngươi cùng Nhân hoàng mệnh trời, lại là nhất trí!"

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Mệnh trời nhất trí, đại diện cho cái gì?"

Tinh Linh Vương nói: "Đại diện cho các ngươi ủng có một dạng mệnh số, giống như cùng quỹ tích của ngôi sao như thế, ở cùng một cái trên quỹ đạo xuất hiện hai viên ngôi sao, đụng vào nhau độ khả thi là rất lớn."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta hiểu được, chính là vận mệnh quỹ tích bên trên, chỉ có thể lưu lại một người!"

Tinh Linh Vương gật gật đầu, lại nói: "Nhưng ngươi cùng Nhân Hoàng tình huống như vậy, tất nhiên có rất lớn nhân quả ở bên trong, bằng không Thiên Đạo vạn ngàn ngôi sao, chắc là sẽ không xuất hiện hai cái nắm giữ đồng dạng mệnh quỹ người."

Dương Thanh Huyền trong mắt tinh mang sáng quắc, nhìn chằm chằm Tinh Vân Bỉ Ngạn, đầy mặt khiếp sợ Dương Vân Kính, lạnh giọng nói: "Đồng dạng nắm giữ hai đại chí cường Võ Hồn, tương tự có thể câu thông Thiên Thánh khí, thậm chí là đồng dạng Thiên Mệnh Chi Tinh, Dương Vân Kính, ngươi rốt cuộc là ai?!"

"Hắn không phải Dương Vân Kính, Dương Vân Kính là cha của ngươi, thứ mười một đời Nhân Hoàng, ngươi là chân chính Nhân Hoàng con trai! Mà người này, nhưng là sát hại cha mẹ ngươi người, đồng thời tranh đoạt cha ngươi mệnh trời, giả mạo Nhân Hoàng hai mươi năm!"

Một thanh âm ở đám mây vang lên, vận dụng hổ gầm rồng ngâm sóng âm thần thông, từng chữ hóa thành huyền khí, trên Vân Hải vang vọng, chấn mỗi người khí huyết dâng trào.

Nhưng càng làm cho tất cả mọi người hoảng sợ, cũng không phải là này thần thông đạo pháp, mà là chữ viết nội dung, mấy trăm ngàn hai mắt quang, đồng loạt hướng về vòm trời nhìn tới.

Dương Thanh Huyền càng là cả người chấn động, nhìn chằm chằm trên hư không, cả kinh kêu lên: “Gia gia!”

Chỉ thấy một điểm ánh sáng bỗng nhiên sáng lên, lấp loé bên dưới, liền nhanh chóng mà đến, dường như thiên thạch rơi rụng, kéo ra hoa mỹ đuôi quang.

Mỗi người đều cảm nhận được cái kia khí thế bàng bạc.

Chờ đến ánh vàng tan hết, xuất hiện một đạo kình lực gầy thân ảnh, người mặc Chàm áo bào màu xanh lam, râu tóc bạc phơ, ngũ quan cương nghị, trong đôi mắt lập loè chim ưng giống như ánh sáng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1461: Tinh Cung Cuộc Chiến (17): Diệt Pháp

Dương Thanh Huyền trong cơ thể huyết, một hồi liền ôn nóng, trong đôi mắt có hơi nước hiện ra, kêu lên: "Gia gia!"

Ông lão kia chim ưng giống như ánh mắt, nhìn phía Dương Thanh Huyền, trở nên nhu hòa rất nhiều, tương tự trong mắt có huỳnh quang hiện ra, run giọng nói: "Thanh Huyền."

Hai người bốn mắt tương đối, đều là tự nhiên sinh ra một luồng ôn nhu, người thân gặp lại, chỉ cần một cái ánh mắt liền có thể trung hoà cái kia từng ra đi không lời từ biệt mang tới phẫn nộ cùng oan ức.

Dương Thanh Huyền nói: "Gia gia, ngươi mới vừa nói cái gì? Này chém giết cha mẹ ta?!"

Tuy rằng Dương Thanh Huyền đối với "Cha mẹ" không có bao nhiêu khái niệm, trong ký ức, ở này Thương Khung tinh vực bên trong thân nhân duy nhất chính là Dương Chiếu, nhưng thân làm con, cha mẹ mối thù không đội trời chung.

Hơn nữa chính mình đoạn đường này gian khổ đi tới, vô số lần cảnh khổ giãy dụa, sinh tử bồi hồi, tất cả đều là bái người trước mắt này ban tặng!

Dương Thanh Huyền tâm cảnh xuất hiện di động, khống chế ở dưới Thiên Địa song bảng bắt đầu có dấu hiệu bất ổn.

Tinh Linh Vương ở Dương Thanh Huyền trong đầu lớn tiếng một uống, lập tức để Dương Thanh Huyền người đổ mồ hôi lạnh, từ cái kia cảm xúc phẫn nộ bên trong phục hồi tinh thần lại, vội vàng ổn định tâm thần, tiếp tục cùng Tinh Linh Vương một đạo khống chế Thiên Địa song bảng.

Bốn phía võ giả từ lâu cả kinh trợn mắt ngoác mồm, đặc biệt là thập cường hai mươi bốn trong nhà, không ít người nhận ra Dương Chiếu, càng là nội tâm nhấc lên cơn sóng thần.

“Người này không phải một Kiếm Huyền thương Dương Chiếu sao? Đã từng Dương gia đại quản gia!”

“Đúng là Dương Chiếu, ta còn tưởng rằng người này đã chết rồi.”

“Lẽ nào hắn nói là sự thật? Nếu như phụ thân của Dương Thanh Huyền là Dương Vân Kính, tại sao lại gọi Dương Chiếu gia gia?”

Các loại hoài nghi âm thanh nổi lên bốn phía, đặc biệt là Tinh Cung người, từng cái từng cái tay chân lạnh lẽo, có loại âm thầm sợ hãi, nếu như Nhân Hoàng đúng là giả, vậy mình làm tất cả vậy là cái gì?

Mà cuộc chiến đấu này kéo dài đến đây, chết đi những người kia, lại toán là cái gì?

Dương Vân Kính lặng lặng đứng ở trên vòm trời, ánh mắt buông xuống, trong mắt một mảnh vẩn đục, không thấy rõ nội tâm hắn suy nghĩ.

Dương Chiếu nói: “Thanh Huyền, kỳ thực ta cũng không phải là gia gia ngươi. Cha của ngươi là thứ mười một đời Nhân Hoàng Dương Vân Kính, mẫu thân là yên tĩnh thanh dao, mà ta chỉ là Dương gia quản gia. Năm đó này tặc nhân giết cha mẹ ngươi, còn muốn gia hại ngươi, ta liều mạng cứu ngươi ra, cuối cùng cũng coi như vì là chúng ta Dương gia bảo lưu lại một tia Thái Huyền mộ kiếm huyết mạch. Ngươi có thể đi tới hôm nay bước đi này, là ta cả ngày lẫn đêm ở trong mơ nghĩ, nhưng Bạch Thiên chưa bao giờ dám có như vậy chờ đợi. Đây cũng chính là ta vẫn không dám nói cho ngươi thân thế nguyên nhân, bởi vì vì là cừu nhân của chúng ta, là thiên hạ ngày nay người mạnh nhất.”

Dương Chiếu lão lệ tung hoành, nói: “Nhưng ngươi thời khắc này thành tích, nhưng là ta nằm mơ cũng không dám nghĩ, hiện tại coi như để ta đi chết, cũng không tiếc!”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, nói: “Bất kể như thế nào, ngài vĩnh viễn đều là của ta gia gia!”

Dương Chiếu kích động khó có thể tự tin, nói: “Tốt, được! Ngươi chân thật gia gia, là Dương gia đời trước gia chủ, cũng chính là vân kính phụ thân, đồng thời cũng là của ta anh họ. Phụ thân ngươi vân kính là ta nhìn lớn lên, mà ngươi cũng là ta nhìn lớn lên, ngươi kêu ta một tiếng gia gia, cũng không sai.”

Dương Thanh Huyền càng là nhiệt huyết sôi trào, kêu lên: “Gia gia, người này rốt cuộc là ai? Lại là như thế nào làm hại cha mẹ ta, chúng ta Dương gia nếu là ẩn thế thế gia, vậy còn có những người khác đâu?”

Dương Chiếu sầu thảm nói: “Bây giờ Dương gia, cũng chỉ còn sót lại ta và ngươi rồi, những người khác... Những người khác... Toàn bộ tên súc sinh này giết!”

Vân Hải bên trên, hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người cảm thấy hô hấp trầm trọng.

Nếu như Dương Chiếu nói là thật, sau lưng chân tướng làm người không dám tưởng tượng.

Thi Diễn từ đằng xa đi dạo mà đến, trầm giọng nói: “Dương Chiếu đại nhân, năm đó đến cùng xảy ra chuyện gì? Bây giờ cái này Nhân Hoàng là ai? Nơi đây các loại, chung quy phải cho người trong thiên hạ một cái thông báo!"

Dương Chiếu ôm quyền chắp tay, nói: "Thi Diễn đại nhân."

Sau đó nhìn chằm chằm Dương Vân Kính, lạnh giọng nói: "Người này tên là diệt pháp, vốn là vân kính dưới quyền một tên võ tu."

Dương Chiếu nhìn phía Tinh Cung người, ánh mắt từ tam tiên nhị lão, mười hai Thiên Quân, cùng với các đại hộ pháp trên người đảo qua, nói: "Chư vị trong đó, nói vậy còn có người nhớ tới diệt pháp danh tự này chứ?"

Động Huyền bọn người là đổi sắc mặt, hiển nhiên là nhớ.

Mấy trăm ngàn người nhìn Tinh Cung người, đều theo vẻ mặt bọn họ biến hóa mà trong lòng rùng mình.

Dương Chiếu nói: "Này diệt pháp, cũng không biết thông qua thủ đoạn gì, lấy tín nhiệm ở vân kính, hai người ở nơi này thập phương tinh đài trên nói chuyện với nhau ba tháng lâu dài. Tiếp đó, này diệt pháp liền đem vân kính sát hại, đồng thời đoạt đi vân kính Võ Hồn cùng mệnh trời. Chờ ta chạy đến thời điểm, súc sinh này đang muốn đối với Thanh Huyền hạ độc thủ, may mà súc sinh này từ lâu trọng thương tại người, mới không thể thực hiện được, bị ta đúng lúc từ tinh đài trên cứu lại."

Động Huyền trầm giọng nói: "Lời ấy không thể tin! Như Nhân Hoàng đại nhân đều bị làm hại tới chết, cái kia diệt pháp yếu giết một tên trẻ con, bất quá là nhấc tay trong hô hấp, dù cho trọng thương tại người, cũng không phải ngươi có thể cứu đi!"

Dương Chiếu gật đầu nói: "Động Huyền đại nhân nói không sai, diệt pháp cũng không phải là trực tiếp làm hại Thanh Huyền, mà là đem đặt ở tinh đài trên, phải đem Thanh Huyền lưu đày đến hỗn loạn thời không bên trong, này mới cho ta cơ hội đem cứu.”

Động Huyền cau mày nói: “Lưu đày đến lúc hỗn loạn không? Hừ, xin hỏi diệt pháp tại sao phải làm như vậy? Mở ra lúc hỗn loạn trống không đường nối, cần phải tiêu hao năng lượng cực kỳ đáng sợ, thậm chí cần khổng lồ hiến tế mới có thể có lấy thực hiện.”

Dương Chiếu đồng dạng nhíu lại đầu lông mày, nhìn chằm chằm Dương Vân Kính nói: “Này thì cứ hỏi hỏi cái này vị người trong cuộc! Diệt pháp, ngươi có dám hay không thừa nhận thân phận của chính mình!”

Dương Vân Kính vẫn không có mở miệng, lặng lặng đứng ở đó, phảng phất hoàn toàn không đếm xỉa đến.

Giờ khắc này, mấy trăm ngàn hai mắt quang tất cả đều theo dõi hắn, có khiếp sợ, có phẫn nộ, có suy đoán, có trầm tư, đều đang đợi chân tướng.

“Ha ha.”

Dương Vân Kính nở nụ cười, nói: “Dương Chiếu, ngươi biên chuyện xưa thiên phú, vượt xa việc tu luyện của ngươi thiên phú a, một cái bị võ đạo làm trễ nãi văn học gia cùng âm mưu gia. Lúc trước muốn mưu ta vị trí rõ ràng là ngươi a, ta nể tình ngươi vì là Dương gia hiệu lực nhiều năm, này mới tha cho ngươi không chết, không nghĩ tới ngươi không cảm giác ân, còn cắn ngược lại ta một khẩu, thực sự là ác tính khó trừ!”

Dương Chiếu giận dữ, quát lên: “Diệt pháp, đừng cho là ta không biết thân phận của ngươi, lấy thân phận của ngươi, dám làm lại không dám nhận thức?!”

Thi Diễn nói: “Dương Chiếu đại nhân, này diệt pháp thân phận rốt cuộc là cái gì? Danh tự này ta tựa hồ có nghe thấy, nhưng cũng không nổi danh. Người như vậy, làm sao giết Dương Vân Kính, đoạt được Tinh Cung, lại lật đổ Dương gia? Nếu như ngươi biết hắn thân phận thực sự, giờ khắc này yết kỳ xuất đến, liền có thể rõ ràng khắp thiên hạ."

Dương Chiếu biến sắc mặt, càng mười điểm do dự.

Dương Thanh Huyền vội la lên: "Gia gia, này diệt pháp đến cùng là thân phận gì? Nói mau nha."

Dương Chiếu trầm ngâm một trận, nói: "Những năm gần đây, ta vẫn du lịch ở trong vòng ba mươi ba ngày, tìm kiếm này diệt pháp thân phận, rốt cục để ta phát hiện một ít manh mối, chỉ là..."

Chương 1462: Tinh Cung Cuộc Chiến (18): Thứ Mười Hai Đời Nhân Hoàng

Vân Hải bên trên, hoàn toàn yên tĩnh, tất cả đều đóng chặt hô hấp, chờ chờ Dương Chiếu đoạn sau.

Nhưng Dương Chiếu nhưng trầm mặc lại.

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Gia gia, làm sao vậy, mau đem thân phận của hắn nói ra a!”

Dương Chiếu trên mặt nghiêm nghị càng hơn, lắc đầu nói: “Thân phận của hắn, ta tạm thời không thể nói.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Tại sao? Giờ khắc này không phải là thời cơ tốt nhất sao? Nếu như bỏ qua cơ hội lần này, tương lai càng không pháp tiết lộ.”

Dương Chiếu vẫn như cũ trầm mặc không nói.

Thi Diễn đa mưu túc trí, tựa hồ nghĩ tới điều gì, một trái tim mạnh mẽ đi xuống đất trầm.

Như vậy không đội trời chung huyết hải thâm cừu, đều để Dương Chiếu không cách nào nói ra người nọ có tên chữ, có thể thấy người này nhất định là kinh thiên động địa giống như tồn tại, liền ngay cả Dương Chiếu vào lúc này cảnh nầy hạ, đều cảm nhận được lớn lao uy thế.

Thậm chí nói danh tự này một khi vạch trần ra, sinh ra hậu quả có thể so với hiện tại còn nghiêm trọng hơn.

“Ha ha ha ha!”

Dương Vân Kính cười như điên nói: “Làm sao vậy, văn học gia, sáng tạo khô cạn, không biên được sao?”

Dương Chiếu giận dữ hét: “Diệt pháp! Không nghĩ tới ngươi là như vậy dám làm không dám vì tiểu nhân! Ngươi vì dung hợp Thái Huyền mộ kiếm, không tiếc huyết tẩy toàn bộ Dương gia, đem Dương gia huyết mạch toàn bộ tinh luyện ra, truyền vào trong cơ thể mình, lúc này mới hoàn mỹ đem Thái Huyền mộ kiếm di thực đi qua!”

Dương Chiếu bi thảm nói, muốn rách cả mí mắt, bên trong cặp mắt hoàn toàn đỏ ngầu.

Dương Vân Kính nói: “Mọi việc là muốn nói chứng cớ, như ngươi vậy nói xấu ta không sao, đúng là để ta rốt cuộc hiểu rõ Dương gia người biến mất bí mật, nguyên lai đều là bị ngươi bắt đi hút máu, bồi dưỡng được Dương Thanh Huyền cái này nghiệt chủng! Này giống như hành vi, ta cũng không còn cách nào đối với ngươi hạ thủ lưu tình! Dương Thanh Huyền cái này nghiệt chủng, cũng nhất định phải cùng nhau loại trừ!”

Dương Vân Kính trong mắt hàn quang lóe lên.

Dương Chiếu trước người Thiên Khung đột nhiên mở ra, một đạo đáng sợ ánh kiếm lặng yên không tiếng động xuất hiện, lăng không chém một cái.

“Xì!”

Dương Chiếu sớm có phòng bị, hai tay kết ấn, chỗ mi tâm cũng là Kiếm Ấn loáng một cái, liền một luồng mênh mông cuồn cuộn kiếm khí hiện ra ở trước người.

Chính là Dương Chiếu Võ Hồn một kiếm thương huyền!

Dương gia người, đa số chịu đến huyết mạch ước số ảnh hưởng, Võ Hồn đều tới “Kiếm loại” trên dựa vào, dù cho ngưng không luyện được Thái Huyền mộ kiếm, cũng là các loại đủ loại kiếm chi Võ Hồn.

“Oành!”

Hai cỗ kiếm ý xung kích bên dưới, Dương Chiếu kiếm ý nháy mắt nát tan, hóa thành kiếm chi mảnh vụn hướng về bốn mặt bao phủ.

Dương Chiếu càng bị bức lui mấy trăm trượng xa, khóe miệng tràn ra một tia máu tươi.

Những năm gần đây hắn một mực Huyền Dạ đại lục dưỡng thương, đồng thời tinh tu võ đạo, không nghĩ tới phục xuất ngày, vẫn như cũ liền đối phương một chiêu đều không đón được!

“Gia gia!”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, nhưng giờ khắc này toàn thân toàn ý khống chế Thiên Địa song bảng, hoàn toàn không có cách nào phân tâm, không khỏi sốt sắng.

Dương Chiếu vừa kinh vừa sợ bên dưới, lần thứ hai phun ra một ngụm máu đến, cắn răng cả giận nói: “Ta thật hận a! Hận chính mình thiên phú quá thấp, không cách nào đâm kẻ thù, thay tộc nhân báo thù!”

Dương Vân Kính cười lạnh nói: “Nói cái gì mê sảng đây, muốn báo thù người là ta à!”

Thi Diễn một bước lên trước, che ở Dương Chiếu trước người, quát lên: “Nhân Hoàng, ngươi muốn giết người diệt khẩu sao?”

“Giết người diệt khẩu?”

Dương Vân Kính cười lạnh một tiếng, tay phải vồ một cái, một mảnh mông mông kim quang ở trong tay hiện ra, hóa ra một mặt lệnh bài.

Mặt trên khắc vô số văn tự, tỏa ra mênh mông khí tức.

Dương Vân Kính cao giọng nói: “Các thời kỳ Nhân Hoàng tương truyền Nhân Hoàng Lệnh ở đây, bản tọa nhắc lại một lần, tất cả mọi người tru diệt Đạo Ảnh cùng Dương gia hai tên phản đồ, như có không nghe lệnh người, lấy phản bội tộc tội luận xử!”

Vân Hải trên mấy trăm ngàn người, tất cả đều sắc mặt ngưng trọng, nội tâm rơi vào hết sức giãy dụa.

Một mặt là Nhân Hoàng Lệnh, nếu như không tuân, chính là phản bội tộc.

Phản bội tộc người, giết không tha.

Khác một mặt nhưng là điểm khả nghi tầng tầng, lệnh người không cách nào thấy rõ chân tướng.

Đột nhiên một đạo tiếng cười khẽ vang lên, chỉ thấy Lam Ngưng Hư đi ra, nói: “Chư vị không cần kinh hoảng, diệt pháp trong tay cái viên này Nhân Hoàng Lệnh là giả.”

“Cái gì? Giả!”

Tất cả mọi người là khiếp sợ không thôi, tất cả đều nhỏ giọng thầm thì nghị luận, “Như Nhân Hoàng là giả, cái kia này Nhân Hoàng Lệnh là giả cũng vô cùng có khả năng a.”

Lam Ngưng Hư đón Dương Vân Kính cái kia giết người ánh mắt, nhẹ nhàng nở nụ cười, tay phải hướng về trên hư không một trảo, mông mông ánh vàng lóe lên, hóa ra một viên đồng dạng lệnh bài, giơ lên cao nói: “Thật sự Nhân Hoàng Lệnh ở đây! Có Nhân tộc nghe ta hào lệnh, chém giết chuyện này Nhân Hoàng, như có không nghe lệnh người, lấy phản bội tộc tội luận xử!"

"Này...!"

Tất cả mọi người đều ngu mắt.

Hai quả kia lệnh bài nhìn thấy được vàng chói lọi, mặt trên khuấy động đi ra quy tắc cảm ứng đều rất giống nhau, thật giống đều là thật.

"Nhân Hoàng Lệnh có mấy viên?"

"Cái gì mấy viên, đương nhiên chỉ có một viên! Đây chính là các thời kỳ Nhân Hoàng tương truyền tín vật!"

Thi Diễn không mất thời nghi, vội vàng cao giọng nói: "Nhân Hoàng Lệnh thật giả, việc này lớn, không đến được nửa điểm chuyện cười! Ta kiến nghị, Nhân Hoàng đại nhân nhất định phải chứng minh chính mình cùng với trong tay Nhân Hoàng Lệnh chân thực tính, bằng không không đủ để hào lệnh thiên hạ!"

Vu Hiền nói: "Ta cũng tán thành!"

Liệt Giai Phi nói: "Ta chính là Nhân tộc một thành viên, Nhân Hoàng thật giả, thất phu hữu trách, tự nhiên cũng có quyền tán thành."

Lôi Dương lạnh lùng nói: "Đạo Ảnh đồ đệ, tất cả đều là rác rưởi, có tư cách gì tán thành?"

"Việc này ta cũng cảm thấy không thích hợp, vừa nãy Dương Chiếu nói, mặc dù điểm khả nghi tầng tầng, nhưng cũng việc này lớn, mong rằng chư vị thận trọng."

Người nói chuyện, là vẫn luôn chưa từng xuất thủ Đại La tiên sơn chưởng môn Tân Vân.

Hắn cùng với Dương Thanh Huyền từng có giao tình, vì lẽ đó lúc trước trong chiến đấu, vẫn luôn ở lẳng lặng đứng xem.

Lam Ngưng Hư nói: “Trên thực tế, chư vị có không nghĩ tới, Dương Thanh Huyền có thể câu thông Thiên Địa song bảng, xúc động Nhân Hoàng Tinh cảm ứng, đã có rồi trở thành Nhân hoàng tư cách. Theo lý mà nói, hắn thiếu sót duy nhất, chỉ là truyền thừa nghi thức. Nhưng nghi thức tác dụng, chỉ là vì đến kết quả. Mà trong tay ta cái này thật sự Nhân Hoàng Lệnh, sẽ đưa cho Dương Thanh Huyền. Đã như thế, Dương Thanh Huyền chính là thứ mười hai đời Nhân Hoàng.”

Lam Ngưng Hư hờ hững đi lên trước, đem Nhân Hoàng Lệnh nhét vào Dương Thanh Huyền áo bào người, lộ ra một cái hội ý mỉm cười.

Dương Thanh Huyền âm thầm cả kinh nói: “Này Nhân Hoàng Lệnh là thật?”

Lam Ngưng Hư truyền âm nói: “Ngu xuẩn vật, tự nhiên là giả, thật sự ở diệt pháp trong tay.”

Dương Thanh Huyền lập tức tâm lĩnh thần hội, biết rồi Lam Ngưng Hư ý đồ, muốn đem cục diện tiến một bước làm cho hỗn loạn, như vậy liền có thể tìm cơ hội, để diệt pháp lộ ra chân tướng, thân bại danh liệt.

Lam Ngưng Hư truyền âm nói: “Ta muốn bức ra diệt pháp sau cùng lá bài tẩy.”

Lam Ngưng Hư, để Vân Hải trên mấy trăm ngàn người tất cả đều trợn mắt ngoác mồm.

Trở thành Nhân hoàng điều kiện: Một là câu thông cùng điều động Thiên Địa song bảng hai là thu được mệnh trời, cũng chính là có thể cảm ứng Nhân Hoàng Tinh mệnh quỹ ba chính là được đời trước Nhân hoàng tán thành, chứng minh liền là Nhân Hoàng Lệnh truyền thừa.

Nếu như Dương Thanh Huyền trong tay Nhân Hoàng Lệnh vì là thật, như vậy hắn liền hoàn toàn thỏa mãn trở thành thứ mười hai đời Nhân hoàng điều kiện.

Vào giờ phút này, mênh mông Vân Hải trên, một mảnh yên lặng như tờ.

Tất cả mọi người bị chuyện biến hóa kinh sợ đến mức không ứng phó kịp.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1464: Tinh Cung Cuộc Chiến (19): Hào Lệnh Thiên Hạ

Nhân hoàng kế thừa điều kiện, là dị thường hà khắc.

Trên thực tế, hầu như mỗi một đời Nhân Hoàng, đều là do đời trước Nhân Hoàng từ vạn ngàn trong cường giả chọn lựa ra.

Mà Thương Khung luận võ, chính là cực tốt một cái chọn con đường.

Đầu tiên từ trên đời Nhân Hoàng đối với võ giả phẩm tính cùng thiên phú tiến hành quan sát, tán thành phía sau liền vào được Thiên Địa song bảng câu thông, lại sau đó để võ giả cảm ứng mệnh trời, cuối cùng người thành công, liền ban tặng Nhân Hoàng Lệnh, làm truyền thừa chứng minh, sau đó chiêu cáo thiên hạ, làm chủ Tinh Cung.

Nói cách khác, đời trước Nhân Hoàng ở Nhân hoàng trong truyền thừa, đưa đến tác dụng cực kỳ trọng yếu.

Không có cái nào một đời Nhân Hoàng, là ở vắng mặt đời trước Nhân Hoàng chỉ dẫn dưới tình huống, trực tiếp tự mình trở thành Nhân hoàng.

Bởi vì Thiên Địa song bảng cùng Nhân Hoàng Lệnh đều ở đời trước Nhân Hoàng trong tay, mà Nhân Hoàng Tinh đa số tình huống cũng là bị Nhân Hoàng triển khai nghịch thiên thủ pháp ẩn giấu đi, không có đời trước Nhân hoàng chỉ dẫn, ba điều kiện một cái cũng không thể phát động.

Vì lẽ đó Dương Thanh Huyền thời khắc này tình hình, là tuyên cổ lấy đến nay chưa bao giờ có.

Câu thông cùng điều động Thiên Địa song bảng, dẫn động Nhân Hoàng Tinh, như trong tay hắn khối này Nhân Hoàng Lệnh lại là thật, cái kia...

Vô số người đều cảm thấy có chút hoang đường.

Đặc biệt là Tinh Cung võ giả, ở Nhân hoàng dẫn dắt đi ra sức chiến đấu, cuối cùng nhưng phát hiện chiến đấu là Nhân Hoàng, chỉ tưởng tượng thôi đều làm người tan vỡ.

Động Huyền cao giọng nói: “Nhân Hoàng Lệnh chỉ có thể có một khối thật sự, tuyệt đối không thể đồng thời xuất hiện hai khối! Dương Thanh Huyền, đem trong tay ngươi Nhân Hoàng Lệnh giao ra đây kiểm nghiệm!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Động Huyền đại nhân, ngươi nói giao liền giao, ta bảo ngươi đi ăn -sh ngươi ăn không?”

Động Huyền giận dữ, chính muốn nổi giận, lại nghe Lam Ngưng Hư nói rằng: “Muốn kiểm nghiệm Nhân Hoàng Lệnh đương nhiên không thành vấn đề, cái này cũng là nhân tâm hướng, nhưng nhất định phải hai người đều đem Nhân Hoàng Lệnh giao ra đây kiểm nghiệm, mà không phải chỉ Dương Thanh Huyền một người giao.”

Động Huyền trên mặt lộ ra vẻ khó khăn, có chút ngập ngừng nhìn Dương Vân Kính, không dám tự ý làm chủ.

Dương Vân Kính lạnh lùng nói: “Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi có thể làm ra trò gian gì đến!”

Nói, năm ngón tay vồ lấy, trên lòng bàn tay Nhân Hoàng Lệnh ánh sáng lóe lên, liền kích - bắn - đi ra ngoài.

Lam Ngưng Hư nâng tay trái lên, năm ngón tay vồ lấy, Nhân

Hoàng Lệnh đã bị nhiếp vào trong tay, đồng thời lại tay phải vồ một cái, đem Dương Thanh Huyền trên người cái viên này Nhân Hoàng Lệnh lấy ra, phân biệt đặt trên hai tay.

Hai viên Nhân Hoàng Lệnh giống như đúc, thậm chí mặt trên lưu chuyển hào quang, khuếch tán ra nhàn nhạt khí bao hàm gợn sóng, đều rất giống nhau, khó có thể phân rõ.

Mấy trăm ngàn hai mắt quang rơi trên người Lam Ngưng Hư, muốn nhìn một chút hắn làm sao kiểm nghiệm.

Lam Ngưng Hư đột nhiên tà mị cười, hai tay cùng thời gian một phen, hai viên Nhân Hoàng Lệnh nháy mắt liền biến mất ở trong tay.

Dương Vân Kính quát lên: “Ngươi làm cái gì?!”

Người chung quanh, từng cái từng cái hoàn toàn biến sắc.

Lam Ngưng Hư ánh mắt quét qua, khẽ cười nói: “Chư vị đừng nóng vội, mà nhìn.”

Nói, hay tay vung lên, hai viên Nhân Hoàng Lệnh lần thứ hai xuất hiện, bất quá tay trái khối này mặt trên dấy lên ngọn lửa màu vàng, rất nhanh liền đem Nhân Hoàng Lệnh hoả táng hết sạch, mà trên tay phải thì còn lại là hoàn hảo không chút tổn hại.

Lam Ngưng Hư cười nói: “Tất cả mọi người nhìn thấy, giả Nhân hoàng khối này là giả, Dương Thanh Huyền khối này mới là thật.”

“Rầm!”

Vân Hải truy cập sôi sùng sục, các loại thanh âm nghi ngờ, “Ngươi vừa nãy đem hai viên Nhân Hoàng Lệnh đều biến biến mất rồi, ai biết ngươi có hay không có đánh tráo a?”

Dương Vân Kính càng là đầu óc một mộng, đột nhiên ý thức được chính mình phạm ngu xuẩn, lại đem thật sự Nhân Hoàng Lệnh cho Lam Ngưng Hư kiểm nghiệm.

Hơn nữa vừa nãy Nhân Hoàng Lệnh biến mất chớp mắt, Lam Ngưng Hư trực tiếp đem Nhân Hoàng Lệnh trên, Dương Vân Kính lưu lại khí tức lau trừ đi.

Tuy rằng liệu đến Lam Ngưng Hư khẳng định có mờ ám, nhưng Dương Vân Kính tự phụ thực lực của chính mình, cho rằng bất kỳ mờ ám cũng không chạy khỏi con mắt của hắn.

Có thể vạn vạn không nghĩ tới, Lam Ngưng Hư cũng không có mờ ám, mà là trực tiếp động tác lớn, ngay ở trước mặt mấy trăm ngàn người mặt, đem hai khối Nhân Hoàng Lệnh biến mất, lại biến ra.

Nguyên bản chỉ cần kiểm tra một chút, liền nhất thanh nhị sở sự tình, kết quả đã biến thành không nói được, đạo không rõ.

Dương Thanh Huyền, Dương Chiếu, Thi Diễn đám người cũng lập tức hiểu trong đó then chốt, đều là thầm nói: “Lợi hại.”

Ai là thật, ai là giả, nguyên bản tra một cái liền rõ ràng.

Nhưng bây giờ giả không còn, chỉ còn lại khối này thật sự, mà khối này đúng là của người nào, cũng đã không nói được.

Bởi vì rơi không có đánh tráo, ngoại trừ Lam Ngưng Hư ở ngoài, trên đời lại không có ai biết.

Dù cho ngươi trăm phần trăm khẳng định hắn đã đánh tráo, không có khả năng cầm được ra chứng cứ.

Đây là một cái vĩnh viễn cũng không nói được tranh luận...

Quả nhiên, Lam Ngưng Hư cười ha hả, nói: “Chư vị tại sao có thể như vậy hoài nghi ta? Nếu không tin mặc cho, bắt đầu nên đề nghị thay đổi người kiểm tra. Nếu bắt đầu không có đề nghị, nên tin tưởng ta.”

Động Huyền cả giận nói: “Nếu như không thành vấn đề, ngươi vì sao phải đem hai khối Nhân Hoàng Lệnh biến rơi?”

Lam Ngưng Hư lại cười nói: “Ta nói khối này Nhân Hoàng Lệnh là Dương Thanh Huyền, ngươi không tin, cái kia ta nói nó là Dương Vân Kính, ngươi liền tin?”

Động Huyền nói: “Tự nhiên tin, nguyên bản Nhân Hoàng đại nhân trong tay Nhân Hoàng Lệnh mới là thật!”

Lam Ngưng Hư cười nói: “Dựa vào cái gì?”

“Đúng vậy, ngươi dựa vào cái gì nói Nhân hoàng chính là thật?”

Bốn phía truyền đến mảng lớn thổn thức tiếng.

Động Huyền cũng một hồi đau đầu, lập tức ý thức được chuyện này cạnh tranh không rõ.

Lam Ngưng Hư nói: “Tình huống bây giờ đã rất rõ ràng, Dương Thanh Huyền hoàn toàn thỏa mãn trở thành Nhân hoàng ba điều kiện, mà trước mắt cái này giả Dương Vân Kính, cũng chính là diệt pháp, tuy rằng có thể câu thông Thiên Thánh khí, xúc động mệnh tinh, nhưng nhưng không có Nhân Hoàng Lệnh, có thể thấy được hắn cũng không là Nhân Hoàng.”

Nói, liền đem thật sự Nhân Hoàng Lệnh nhét vào Dương Thanh Huyền trong tay, nói: “Thứ mười hai đời Nhân Hoàng đại nhân, mời hào lệnh thiên hạ.”

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu ý, nắm chặt Nhân Hoàng Lệnh giơ lên thật cao, lớn tiếng nói: “Nhân Hoàng Lệnh ở đây, có

Nhân tộc võ giả nghe lệnh, tru diệt diệt pháp, còn năm đó sự kiện một cái chân tướng, như có người không tuân, lấy phản bội tộc tội luận xử!"

Vân Hải trên mọi người, toàn bộ đều trợn tròn mắt.

Chỉ có dị tộc từng cái từng cái âm thầm cười gằn, đầy hứng thú ăn dưa xem cuộc vui.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền trong lòng run lên, một luồng tử vong nguy hiểm đột nhiên giáng lâm.

Dương Vân Kính bất quá loáng một cái, liền xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trước người, quá bụi thương Cổ Đế kiếm thẳng chém mà tới.

Dương Vân Kính minh bạch, hiện tại nói cái gì cũng vô ích, chém giết Dương Thanh Huyền là việc cấp bách, thậm chí so với diệt trừ Đạo Ảnh, dọn dẹp sạch Thi Diễn đám người còn phải tới bức thiết cùng trọng yếu.

Chỉ cần mình giết Dương Thanh Huyền, cướp về Nhân Hoàng Lệnh, như vậy chính mình nói cái gì chính là cái đó.

Dù cho nhân tâm di động, hoài nghi nổi lên bốn phía, chính mình cũng có thời gian từ từ trấn áp xuống.

"Dừng tay!"

Thi Diễn, Dương Chiếu đám người sớm có đề phòng.

Thi Diễn trong tay ánh sáng màu bạc lóe lên, vô số phù văn dâng lên, ngưng kết thành một con dao, quét ngang mà qua.

Dương Chiếu càng là hét lớn một tiếng, cả người nháy mắt nổi lên, vô số kiếm ý ở bốn phía uốn lượn, hóa thành chém xuống một kiếm!

Ánh đao kiếm ý, nháy mắt che ở quá bụi thương Cổ Đế kiếm trước mặt.

“Ầm ầm!”

Làm bất quá chốc lát ngăn cản, lưỡi dao cùng kiếm ý đồng thời phá nát, nổ tung ra.

Dương Vân Kính một thân lạnh lùng sát ý, kiếm thế không giảm, tiếp tục hướng về Dương Thanh Huyền trên người chém tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1465: Tinh Cung Cuộc Chiến (20): Thiên Đạo Ý Chí

“Diệt Pháp, ngươi có tật giật mình sao?”

Ánh sáng năm màu đột nhiên xuất hiện, hóa ra một đạo ánh quyền.

Mạc Đình thân ảnh che ở Dương Thanh Huyền trước mặt, cường đại Bất Hủ Sơ Tâm nhảy lên hạ, chấn động ra từng vòng khí bao hàm, ở Mạc Đình ánh quyền trên hóa ra một tầng quang chi kết giới.

“Ầm!”

Mạc Đình nắm đấm bị đế kiếm chém trúng, không ngừng đổ nát lại đây.

Mạc Đình quanh thân, hóa ra một viên trái tim giống như đồ án, như áo giáp che đắp lên trên người, nhưng vẫn như cũ không ngăn được quá bụi thương Cổ Đế kiếm, xuất hiện vô số vết rạn nứt.

Từng đạo từng đạo cường đại chói mắt hào quang, từ trong vết nứt kích - bắn - đi ra, chiếu sáng Vân Hải trên mấy trăm ngàn người đều không mở mắt nổi.

“Mạc Đình đại nhân!”

Dương Thanh Huyền kinh sợ.

“Ta không sao, ngươi mau tránh ra!”

Mạc Đình quát lên một tiếng, cả người không ngừng đổ nát.

Dương Thanh Huyền biết thân thể của hắn gần như không chết, chính mình lại không né tránh, chỉ có thể liên lụy Mạc Đình.

Ngay sau đó đột nhiên nắm lấy Thiên Địa song bảng, bóng người bùng lên bên dưới, liền hướng xa xa bỏ chạy.

“Dám mạo phạm bản tọa uy nghiêm, trên trời dưới đất, không còn chỗ nào cho ngươi dung thân nữa!”

Dương Vân Kính kiếm thế run lên, liền đem Mạc Đình hoàn toàn chém vỡ, sau đó trí chi không để ý, đuổi Dương Thanh Huyền mà đi.

Mọi người đều là trong lòng chấn động, đương thời ba đại cường giả, Quân Thiên Tử Phủ chủ nhân, Dương Chiếu, Bất Hủ Sơ Tâm cường giả, vẫn như cũ không ngăn được Nhân hoàng bộ pháp.

Đúng lúc này, Dương Vân Kính chân bước hơi ngưng lại, càng ngừng lại.

“Diệt Pháp, quay đầu lại là bờ a.”

Lam Ngưng Hư nát ở phía trước, hờ hững nói rằng, trong mắt ngậm lấy một nụ cười.

Hắn tự nhiên biết Diệt Pháp không thể quay đầu lại, sở dĩ nói như vậy, là vì cho mọi người không ngừng truyền vào “Người trước mắt này không là Nhân Hoàng, mà là Diệt Pháp giả mạo” khái niệm.

Trên thực tế, Lam Ngưng Hư câu nói này cũng không phải là nói với Diệt Pháp, mà là đối với mấy trăm ngàn bối rối người nói.

“Bờ? Ta kiếm bưng, chính là Bỉ Ngạn, đưa ngươi một hồi siêu độ!”

Quá bụi thương Cổ Đế trên thân kiếm mũi kiếm lưu chuyển, hóa thành đạo đạo Tinh Vân.

Ở Dương Vân Kính bốn phía, lập tức xuất hiện một mảnh kiếm ý Tinh Hà, vô số Tinh Vân lưu chuyển.

Ánh kiếm chưa ra, kinh người kiếm ý liền bao phủ khắp nơi.

Lam Ngưng Hư trấn định dị thường, ở Dương Vân Kính mũi kiếm động một cái chớp mắt, liền hai tay nhanh chóng bấm quyết, tốc độ nhanh chóng, hóa ra ngàn vạn tàn ảnh.

Trên bầu trời ngôi sao, lại này kết ấn bên dưới, lấp loé chiếu rọi.

Mọi người không khỏi kinh hãi, thần thông đạo pháp, càng xúc động ngôi sao!

Lam Ngưng Hư phía sau, vô số quy tắc hiện ra, từ Vân Hải bên trên, như bậc thang giống như đi lên xếp, đều hóa thành một vị to lớn Pháp Thiên Tượng Địa, hai con mắt như nhật nguyệt giống như vậy, quan sát Vân Hải, nâng tay kết ấn.

“Này Pháp Thiên Tượng Địa là...”

“Thiên Đạo hóa thân?!”

Vô số người kinh hãi há to mồm, ở này Pháp Thiên Tượng Địa trước mặt, bất kể là phổ thông võ tu, vẫn là Giới Vương cảnh cường giả, đều cảm nhận được một luồng mênh mông vô ngần thiên đạo chi ý.

“Vạn ngàn Võ Hồn bên trong, duy nhất nắm giữ một tia Thiên Đạo lực thay trời hành đạo!”

Lam Ngưng Hư trong đôi mắt lập loè hào quang nhàn nhạt, nói: “Ta tâm ý chí, chính là Thiên Đạo ý chí.”

“Trăm đời thiên thu, Thiên Đạo Vĩnh Hằng, mà ngươi bất quá là Thiên Đạo ở dưới một con cờ thôi, dám vọng ngôn mình chính là Thiên Đạo. Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi cái gọi là Thiên Đạo ý chí, mạnh như thế nào!”

Dương Vân Kính trong mắt Hoàng Long lấp lóe, một kiếm vung ra.

Tinh Vân bên trong hóa ra tảng lớn kiếm ý, ngưng tụ thành long, điên cuồng chém mà đi.

Lam Ngưng Hư sắc mặt không hề thay đổi, một tay bấm quyết, một tay chỉ trời, Pháp Thiên Tượng Địa kết ấn đập xuống.

“Ầm ầm!”

Hai nguồn sức mạnh đụng vào nhau, đãng xuất cường đại hào quang, gột rửa toàn bộ trời cao.

“Ầm ầm”, mỗi người chỉ cảm thấy trời đất sụp đổ, như là càn khôn phá nát.

Loại đáng sợ này uy năng, chỉ có lúc trước Dương Vân Kính chiến Nguyệt Hồn, chiến Đại Lực Ma Ngưu Vương thời điểm mới từng xuất hiện.

Hỗn Độn sức mạnh hạ, Tinh Cung trong phạm vi tảng lớn kiến trúc, tất cả đều biến thành tro bụi.

Vân Hải trên mấy trăm ngàn người, quá bán hoảng sợ kêu to, bị cuốn vào trong dư âm, không ngừng bay vào Thiên Khung, bị quăng không biết tung tích.

Này chút vẫn là may mắn, cái kia chút võ giả thực lực thấp kém, nháy mắt liền lĩnh hộp cơm.

Dương Thanh Huyền chống mở một mảnh kết giới, ngăn trở này đáng sợ uy năng, sử dụng tới Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, cả người bỗng nhiên chấn động, cả kinh kêu lên: “Huyền Thiên Cơ!”

Vân Hải bên trên, hết thảy Giới Vương cường giả không khỏi là tâm thần chấn động, định nhãn nhìn tới.

Chỉ thấy Pháp Thiên Tượng Địa cùng kiếm chi Tinh Vân va chạm năng lượng trong Hỗn Độn, Dương Vân Kính cầm kiếm mà đứng, mà Lam Ngưng Hư trên người, nhưng cắm đầy tuyệt đại thần kiếm.

Tổng cộng ba mươi sáu chuôi, toàn bộ xuyên thấu mà qua.

Máu tươi đã ngâm đầy toàn thân.

Lam Ngưng Hư trong khoảnh khắc liền hóa thành huyết nhân, liền ngay cả chỗ mi tâm đều bị một kiếm xuyên qua, hiển nhiên là không sống nổi.

Đạo Ảnh người tất cả đều nhíu lại đầu lông mày, ánh mắt bên trong xẹt qua kinh sắc.

Trận này chiến loạn người chủ trì chính là Huyền Thiên Cơ, nếu như Huyền Thiên Cơ một chết, sợ là phe mình muốn nháy mắt vỡ lui.

Dương Thanh Huyền cũng sống ở đó, tuy rằng Huyền Thiên Cơ giết hắn đi không ít bằng hữu, giết Cửu Khanh, nhưng khoảng thời gian này tới nay, cũng địch vừa bạn, từ Thương Khung luận võ đi tới hiện tại, cho đến đem Dương Vân Kính thân phận công bố thiên hạ, Huyền Thiên Cơ đều không thể không kể công, thậm chí có thể nói là có công lớn.

Giờ khắc này thấy hắn bị Dương Vân Kính một kiếm chém giết, trong lòng càng khổ sở không nói ra được cùng phẫn nộ.

“Ngươi thật sự rất mạnh, nhưng bộ thân thể này, dù sao còn tu luyện quá nông a. Mặc dù ta không giết ngươi, vận dụng đáng sợ như vậy chiêu thức, cũng phải tự mình vỡ nát. Xem ra ngươi ra chiêu trước, liền đã làm xong phải chết chuẩn bị.”

Dương Vân Kính ánh mắt bình tĩnh, lạnh nhạt nói.

“Vì lẽ đó a...”

Lam Ngưng Hư há to mồm đến, liền mảng lớn máu tươi chảy ra, âm thanh nhẹ nhàng, lại cũng nói không ra lời, chậm rãi nhắm mắt lại, chỉ là khóe miệng lưu lại một nụ cười.

Dương Vân Kính hơi nhướng mày, đột nhiên hoàn toàn biến sắc.

Chỉ thấy trời cao bên trên, truyền đến một thanh âm, “Vì lẽ đó a... Ta không tiếc đem chân thân của mình tỉnh lại, cố ý từ thời gian này hoang vu bên trong tới rồi, liền chỉ vì đem ngươi trấn áp a!”

Pháp Thiên Tượng Địa trước, bỗng nhiên xuất hiện vạn đạo màu vàng xạ tuyến, quấn quít nhau.

Toàn bộ đất trời yên tĩnh, phảng phất vạn vật vướng víu, uy thế lớn lao giáng lâm, vô số dị quang tung bay mà ra, vòng vòng dập dờn bồng bềnh mà đi, hóa thành nam tử thân thể.

Nam tử kia toàn thân áo trắng, dung mạo đẹp trai, khí thế Tuyệt Thế Vô Song, mực con ngươi chậm rãi trợn mở, chính là ẩn chứa nhìn thiên hạ bằng nửa con mắt uy nghiêm hùng vũ.

“Huyền Thiên Cơ?!”

Vân Hải bên trên, tất cả mọi người không khỏi là trong lòng giật mình.

Mặc dù là Đạo Ảnh mọi người, cũng không có người thấy Huyền Thiên Cơ mới bắt đầu chân thân!

Cái kia sắp bị kiếm chi Tinh Vân đánh nát Pháp Thiên Tượng Địa, đột nhiên vang lên khôi Hoằng Pháp thanh âm, như đại đạo bố thí, Pháp Thiên Tượng Địa trên vết rạn nứt, trong khoảnh khắc phục hồi như cũ.

Huyền Thiên Cơ chân thân trên, không ngừng có trận văn lấp loé, theo kinh lạc con đường lưu chuyển.

Đúng lúc này, thay trời hành đạo Pháp Thiên Tượng Địa nhanh chóng tràn vào Huyền Thiên Cơ trong cơ thể, cái kia uy áp dáng người, một hồi nghênh gió bành trướng, hóa thành to lớn màu vàng người khổng lồ, một chưởng hướng về kiếm chi Tinh Hà trên chộp tới.

“Nguồn sức mạnh này...!”

Tất cả mọi người hoàn toàn ngạc nhiên.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1466: Tinh Cung Cuộc Chiến (21): Nghịch Thiên Cải Mệnh

"Ầm ầm!"

Lớn dưới lòng bàn tay, một chùm sáng đáng sợ phóng lên trời, nháy mắt bao phủ cách xa mấy trăm dặm, đồng thời nhảy vào cửu tiêu tinh thần!

Dương Thanh Huyền đám người không khỏi kinh hãi, vội vàng hướng về xa xa phi độn.

Quang thúc kia mạnh, trực tiếp đánh xuyên Vân Hải, trên đạt đến tinh không, hạ chống đỡ Hoàng Tuyền.

Bốn phía cái kia chút né tránh không kịp võ giả, tất cả đều bị cuốn vào, biến thành tro bụi.

"Nguồn sức mạnh này lại muốn lay động ngôi sao, nghịch thiên cải mệnh, làm sao có khả năng?!"

Bên ngoài trăm dặm, hết thảy cường giả đương thời toàn bộ đều khiếp sợ nhìn, chùm sáng xông thẳng Nhân Hoàng Tinh, muốn dời đi kỳ mệnh quỹ!

Dương Vân Kính hét lớn: "Huyền Thiên Cơ, ngươi dám làm bừa Thiên Đạo, không muốn sống nữa sao?!"

Huyền Thiên Cơ khẽ cười nói: "Nghịch thiên cải mệnh chuyện như vậy, ta lại không phải lần đầu tiên làm, không vẫn như cũ sống rất tốt sao?"

Nhân Hoàng Tinh trên, không ngừng khoách tán ra như lửa hào quang, tỏ rõ vận mệnh quỹ tích, đi tới cái kia mịt mù không cũng biết phía trước.

“Lần này, sẽ không còn có may mắn như vậy!”

“Phi Long Tại Thiên!”

Dương Vân Kính hét lớn một tiếng, ánh kiếm bên trên, xẹt qua thời gian trôi qua.

Vân Hải trên mây gió biến ảo, bên dưới vòm trời vạn sao vận chuyển, hoàn toàn ở thời gian trong quy tắc bị làm hao mòn.

Thay đổi khôn lường, trong phút chốc liền không mấy năm trôi qua.

Ở chùm sáng bên trong vạn vật, trực tiếp trôi qua vạn năm thời gian.

Thiên Nhai bên trong, có mấy bóng người không thể tránh thoát chùm sáng, nguyên bản còn đang liều mạng chống chọi này đáng sợ dư âm, nhưng Phi Long Tại Thiên vừa ra, nháy mắt liền suy lão đến chết, lại bị chùm sáng làm hao mòn thành bột mịn, hoàn toàn không còn tồn tại nữa.

Ngày không cách nào pho tượng trước cái kia chút thi thể, từng cái từng cái héo rút nửa vòng, không ít trực tiếp “Ầm ầm” nổ tung.

Nhưng Huyền Thiên Cơ có một tia Thiên Đạo hộ thân, nhưng dù vậy, thời gian vẫn còn đang trên người gia tốc gấp ba bốn lần, lực lượng trôi đi cũng tăng nhanh đồng dạng tốc độ.

Dương Vân Kính đem thời gian trôi qua gia tốc đến mức tận cùng, lạnh giọng nói: “Người điên! Thiên Mệnh Chi Tinh ngươi cũng dám động!”

Huyền Thiên Cơ hơi hơi nhíu mày, hiển nhiên thời gian quy tắc đối với hắn tạo thành ảnh hưởng cực lớn, bắt đầu cảm thấy thân thể khó chịu, mắt sáng lên, lại cười nói: “Ngươi cho rằng ta phải cải biến Thiên Mệnh Chi Tinh mệnh quỹ? Như là nếu như vậy, sợ là thiên giới chi chủ cũng đỡ không được Thiên Đạo trấn áp, muốn nói thẳng tiêu tan ngã xuống. Ta phải làm, chẳng qua là đem mạng của ngươi quỹ, từ Thiên Mệnh Chi Tinh bên trong xé ra đến a!”

Huyền Thiên Cơ hai tay kết ấn, một luồng mênh mông đạo uy khuếch tán.

Liền ngay cả Dương Vân Kính Phi Long Tại Thiên, đều bị đọng lại chớp mắt.

Chính là Thiên Đạo lực lượng, bị Huyền Thiên Cơ to lớn bóng người vàng óng thúc đến mức tận cùng.

“Ầm ầm!”

Quang thúc đỉnh, cái kia ngôi sao to lớn bên trong, phảng phất bùng nổ ra thanh âm đáng sợ, giống như là muốn nổ tung.

Vân Hải trên tất cả mọi người, tất cả đều há to mồm, ngạc nhiên nhìn tình cảnh này, trong đầu hoàn toàn không có cách nào suy nghĩ.

Nghịch thiên cải mệnh, trực tiếp xoay chuyển mệnh trời quỹ tích, khái niệm này nghĩa là gì?

Rất nhiều người đừng nói đối phó này chiêu, liền ngay cả này chiêu là chuyện gì xảy ra, bọn họ đều không làm rõ được, gương mặt mộng bức, chỉ biết là rất khiếp sợ.

Cái kia Nhân Hoàng Tinh, ở Huyền Thiên Cơ Thiên Đạo lực lượng hạ, không được rung động, đãng xuất đáng sợ vòng sáng, đồng thời tinh vị chậm rãi di động.

Đột nhiên, trên vòm trời “Ầm ầm” một tiếng, một đạo to lớn run rẩy, Nhân Hoàng Tinh bên trong cường quang lóe lên, liền hướng phía chân trời rơi xuống.

Đồng thời bên trong chia ra một đạo óng ánh tinh mang, rơi hướng phương hướng khác nhau.

“Xảy ra chuyện gì? Nhân Hoàng Tinh phân chia thành hai cái?!”

Mọi người toàn bộ đều trợn tròn mắt.

“Thật mạnh mẽ a, thì ra là như vậy.”

Dương Thanh Huyền bên tai truyền đến Tinh Linh Vương thanh âm, nói: “Thiên Mệnh Chi Tinh vốn là mạng ngươi quỹ, lại bị cái này gọi Diệt Pháp mạnh mẽ sáp nhập vào. Vì lẽ đó các ngươi tinh quỹ mới có thể là cùng một cái ngôi sao. Hiện tại Huyền Thiên Cơ đem Diệt Pháp vận mệnh rung đi ra, từ nay về sau, các ngươi mệnh trời lại bất đồng.”

Dương Thanh Huyền đầy mặt dại ra, đối với nhìn thấy trước mắt, thậm chí rất khó lý giải.

Tinh Linh Vương lại nói: “Thế nhưng ngươi chỉ có Không Pháp cảnh tu vi, theo lý chắc là sẽ không có mạnh mẽ như vậy Thiên Mệnh Chi Tinh, căn cứ ta suy đoán, sợ là ngươi cha đẻ Dương Vân Kính, ở trước khi chết mạnh mẽ đem mệnh trời chuyển đến trên người ngươi.”

Dương Thanh Huyền trong lòng run lên, cái này chưa bao giờ che mặt phụ thân, giờ khắc này nhưng cho hắn một loại ấm áp sức mạnh.

Theo Thiên Mệnh Chi Tinh biến đổi lớn cùng tiêu ẩn.

Huyền Thiên Cơ cùng Dương Vân Kính trong đó chùm sáng, không ngừng thu nhỏ lại.

Huyền Thiên Cơ cũng từ to lớn kia màu vàng pháp thân bên trong khôi phục bình thường.

Hắn cũng đã quá độ tiêu hao Thiên Đạo lực lượng, chân nguyên trong cơ thể kịch liệt khô cạn, nhưng cũng khóe miệng ngậm lấy một tia ung dung mỉm cười, nói: “Diệt Pháp, mất đi mệnh trời quan tâm, ngươi khí vận chấm dứt.”

“Ta khí vận đến đầu, nhưng tính mạng của ngươi chấm dứt!”

Dương Vân Kính sắc mặt trắng bệch, đã tức giận đến cực điểm, một kiếm điên cuồng chém mà đến, “Chết! Chết! Nếu như mệnh trời không lại quan tâm với ta, ta liền đem mệnh trời đạp ở dưới chân, ta mới là từ cổ chí kim, chí cao vô thượng tồn tại!”

Vạn kiếm bắn - ra, toàn bộ mộ kiếm xé rách vòm trời, giáng lâm Vân Hải.

Huyền Thiên Cơ tay phải đẩy về phía trước, một luồng sức mạnh to lớn khuếch tán, đem vạn kiếm nhiếp ở không trung, mộ kiếm thế giới không ngừng ở quanh thân lượn vòng, nhưng thủy chung không cách nào gần hắn thân.

Huyền Thiên Cơ nói: “Chư vị, nhiệm vụ đã hoàn thành, chúng ta có thể đi. Cho tới chư đại tông môn, các ngươi nhìn cho kỹ, Diệt Pháp đã mất đi mệnh trời quan tâm, mất đi Thiên Địa song bảng, càng thêm không có Nhân Hoàng Lệnh, người như vậy, các ngươi còn phụng hắn vì là Nhân Hoàng sao?”

Thập cường hai mươi bốn nhà võ giả, từng cái từng cái sợ sống ở đó.

Đúng đấy, mất đi ba người này, còn là Nhân Hoàng sao?

Đây chính là kim cổ tới nay, chưa bao giờ có tiền lệ sự tình.

“Đi? Thực sự là chuyện cười lớn!”

Dương Vân Kính dùng Thái Huyền mộ kiếm đem Huyền Thiên Cơ đè ép, đồng thời lạnh lùng ánh mắt quét về phía Vân Hải, lạnh giọng nói: “Từ xưa tới nay, cường giả là vua, còn cái gì mệnh trời, Thánh khí, Nhân Hoàng Lệnh, đều chỉ là tượng trưng mà thôi. Bản tọa nắm giữ dưới trời sao sức mạnh mạnh nhất, tự nhiên là Nhân Hoàng. Cuộc chiến hôm nay, theo bản tọa một đạo quyết chí tiến lên người, nhất định phải trọng thưởng. Mà không nghe ta hào lệnh người, sau trận chiến này, bản tọa đem sẽ từng cái với các ngươi tính sổ!”

Vân Hải trên Nhân tộc toàn bộ đều đổi sắc mặt.

Lời này vừa nói ra, sẽ thấy không có ở giữa lập trường, hoặc là đứng thành hàng Diệt Pháp, hoặc là đứng thành hàng Dương Thanh Huyền.

Kỳ thực, theo sự thái đẩy mạnh, người càng ngày càng nhiều tin Dương Chiếu nói.

Nhưng Dương Vân Kính sức mạnh đặt tại cái kia, hiện tại nếu như đứng sai đội, sau trận chiến này, nếu như Dương Vân Kính chưa chết, chính mình có thể có quả ngon để ăn sao?

Đúng lúc này, Dương Vân Kính bên cạnh người, đột nhiên hào quang lóe lên, hóa ra một đạo người áo bào đen ảnh, không nhìn ra khuôn mặt, chỉ là trong đôi mắt bắn - ra hàn mang.

Dương Vân Kính nói: “Ẩn tiên sinh, đều chuẩn bị thỏa đáng chưa?”

Ẩn tiên sinh gật đầu nói: “Hết thảy đều thỏa đáng, chỉ là hậu quả của việc làm như vậy...”

Ẩn tiên sinh có chút do dự, nói: “Đại nhân chắc chắn khống chế ở sao?”

Dương Vân Kính cười lạnh nói: “Có gì không khống chế được? Cường giả vi tôn, ở dưới vùng trời sao này, ta chính là vương, mặc dù ở đằng kia hải ngôi sao uyên thời điểm, ta vẫn là vương, này chút ác đồ, nguyên bản chính là ta dưới trướng a!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1467: Tinh Cung Cuộc Chiến (22): Nhân Hoàng Thân Phận

"Hải Chi Tinh Uyên" bốn chữ vừa ra, rất nhiều người đều đổi sắc mặt.

Đặc biệt là Tinh Cung người, hoàn toàn ngạc nhiên.

Tử Kinh hãi tiếng nói: "Hắn... Hắn mới vừa nói cái gì?"

Động Huyền Động Chân đám người, thậm chí là tay chân lạnh lẽo.

Thi Diễn thất thanh nói: "Diệt Pháp! Ngươi... Ngươi càng là từ Hải Chi Tinh Uyên bên trong đi ra ác đồ?!"

Đại Lực Ma Ngưu Vương pháp thân chấn động, quát lên: "Không thể! Bản tọa trấn thủ tinh uyên trăm vạn năm, không thể có ác đồ từ bên trong đi ra!"

Ẩn tiên sinh cười lạnh nói: "Ma Ngưu, ngươi cũng không tránh khỏi quá tự tin đi, ngươi trước cảm ứng một hồi ngươi lưu thủ ở tinh uyên sức mạnh."

Đại Lực Ma Ngưu Vương giơ tay bấm quyết, bất quá chớp mắt, liền trợn trừng hai mắt, hoảng sợ nói: "Các ngươi điên rồi!"

Dương Vân Kính cười lạnh nói: "Nguồn sức mạnh này bị trấn áp ở tinh uyên, thật sự là quá đáng tiếc, không bằng thả ra ngoài làm việc cho ta. Nếu là ta có thể trước đây khống chế cỗ lực lượng này lời, cũng sẽ không là bây giờ cục diện."

Huyền Thiên Cơ cười ha hả, cười nói: “Lần này đúng là đùa lớn rồi, không có mệnh trời hộ thân, nhìn ngươi đón lấy kết thúc như thế nào.”

Dương Vân Kính phản trào phúng: “Ta kết thúc như thế nào, ngươi đã không thấy được.”

Đúng lúc này, từng đạo từng đạo khí tức đáng sợ qua lại mà đến, toàn bộ Vân Hải trên không khí tất cả đều bốc cháy lên.

Từng đạo từng đạo cường đại dị thường bóng người, nháy mắt xuất hiện trên Vân Hải, khí thế trấn áp toàn trường.

t ruy cập http://truyencuatui.n e t/ để đọc truyện

Những người này tất cả đều quấn ở một tầng ánh sao bên trong, không thấy rõ khuôn mặt.

Cái kia ánh sao như thiêu đốt hỏa diễm, khoách tán ra chấn nhân tâm phách sức mạnh cùng sát khí.

“Ầm!”

“Ầm!”

Từng đạo từng đạo ánh sao xuyên qua trời cao, xuất hiện ở Dương Vân Kính bên cạnh người, như ngôi sao trên trời giống như vậy, tô điểm ở bốn phương tám hướng.

“Ha ha, có nằm mơ cũng chẳng ngờ, đời này lại còn có cơ hội đi ra.”

“Đã bao nhiêu năm? Ta đã quên mất, khặc khặc, rốt cục có thể cố gắng vui đùa một chút, liền không biết bây giờ thế giới, đã biến thành dạng gì.”

“Nhìn thấy được cũng không đơn giản a, này Vân Hải trên là chuyện gì xảy ra? Lại có nhiều cường giả như vậy.”

Này chút ánh sao bọc thân người, ở không cố kỵ đàm tiếu một phen sau, tất cả đều đã nhận ra không đúng.

Ẩn tiên sinh nói: “Sở dĩ tha các ngươi đi ra, cũng là bởi vì các ngươi thề cống hiến cho Diệt Pháp đại nhân, hiện tại đi ra, còn không mau tới gặp Diệt Pháp đại nhân!”

Lời vừa nói ra, toàn bộ Vân Hải trên hoàn toàn xôn xao.

Nhân hoàng thân phận nháy mắt bại lộ, quả nhiên là như Dương Chiếu nói.

Tinh Cung người, không khỏi là tay chân lạnh lẽo, một trái tim chìm vào đáy vực.

Hơn bốn mươi người ở trời cao trên ôm quyền chắp tay, đồng nói: Gặp qua Diệt Pháp lão đại!"

Diệt Pháp gật đầu nói: “Hiện tại chính là dùng các ngươi thời khắc, nơi này tất cả mọi người, phàm là đứng ở ta đối lập mặt người, toàn bộ giết chết!”

“Là!”

Hơn bốn mươi người cùng kêu lên hô ứng, trong thanh âm càng mang theo hưng phấn cực độ, theo sau chính là lẫm liệt sát khí lan tràn mở.

Không chỉ có Vân Hải trên mấy trăm ngàn người sợ hãi, thập cường hai mươi bốn nhà cường giả, không khỏi là đổi sắc mặt, này hơn bốn mươi người, dĩ nhiên tất cả đều là Giới Vương!

Đồng thời mỗi cái người sát khí trên người nặng, chỉ có tuyệt đại ma đầu mới có thể ngưng tụ ra.

Diệt Pháp nhìn thập cường hai mươi bốn nhà cường giả, nói: “Ta tin tưởng chư vị đều là người thông minh, vào giờ phút này ta cũng không nói nhiều, theo ta, ta mở rộng cửa lớn đến hoan nghênh, người nghịch ta, liền trực tiếp đi chết đi.”

Chư phái chưởng môn, không khỏi là sắc mặt trắng bệch.

Hơn bốn mươi vị Giới Vương, nếu như tất cả mọi người ở toàn thịnh tình hình, đồng tâm hiệp lực tự nhiên có thể một trận chiến.

Nhưng cùng Đạo Ảnh đánh hơn phân nửa ngày, đánh đất trời tối tăm, nhật nguyệt vô quang, hầu như người người trên người đều bị tổn thương, càng có mấy vị gia chủ trực tiếp ngã xuống.

Thập cường hai mươi bốn trong nhà đạo tiêu tan ngã xuống Giới Vương đều chí ít ở mười người trở lên.

Hiện tại nào còn có sức mạnh chống chọi này hơn bốn mươi vị Giới Vương?

Hơn nữa đối với Hải Chi Tinh Uyên lai lịch, thập cường hai mươi bốn nhà cao tầng so với bất luận người nào đều càng rõ ràng.

Nơi đó là giam cầm các thời kỳ hung đồ địa phương.

Từ này hơn bốn mươi người khí thế trên người xem ra, không khỏi là tuyệt đại hung đồ.

Vu Hiền trầm giọng nói: “Dương Chiếu đại nhân, này Diệt Pháp rốt cuộc là người phương nào? Sự tình cũng đã phát triển đến bây giờ, ngươi còn che che giấu giấu cái gì?! Nói ra thân phận của người nọ, chỉ cần biết rằng quá khứ của hắn, liền có thể tìm ra chiến thắng biện pháp của hắn!”

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Gia gia, hắn rốt cuộc là ai, ngươi nói mau a, ta cũng không thể liền thù thân phận của người cũng không biết đi!”

Dương Chiếu nhìn chằm chằm Diệt Pháp, tựa hồ gióng lên rất lớn dũng khí, trầm giọng nói: “Thân phận của người nọ, chính là đời đầu Nhân Hoàng ngày không cách nào!”

Vân Hải ở ngắn ngủi yên tĩnh sau, nháy mắt liền sôi sùng sục.

“Không thể! Này Dương Chiếu nói nhăng gì đó!”

“Ngày không cách nào đại nhân thành lập mờ ảo Tinh Cung, khai sáng Nhân tộc nhất thống thiên hạ kim cổ thời đại, thế nào lại là trước mắt này kẻ ác!”

“Dương Chiếu điên rồi sao, dám như vậy ăn nói ba hoa!”

“Bắt đầu còn cảm thấy Dương Chiếu thật đáng tin, nguyên lai là một người điên a!”

Vân Hải trên không khỏi là khiếp sợ cùng thanh âm phản đối.

Vu Hiền cùng Thi Diễn cũng ngây ngẩn cả người, hai người liếc nhau một cái, tựa hồ cũng không quá tin tưởng.

Dương Chiếu nói: “Ta biết đem Diệt Pháp thân phận công bố ra, tất cả mọi người sẽ không tin tưởng, vì lẽ đó vẫn không dám nói, nhưng chân tướng liền là chân tướng, dù cho ta giấu giấu diếm diếm, có các loại kiêng kỵ, nó cũng cuối cùng cũng có hiện ra mặt nước một ngày. Mà khắp thiên hạ người, toàn bộ Nhân tộc, đều phải muốn đối mặt hiện thực này.”

Động Huyền trầm giọng nói: “Ngày không cách nào đại nhân thành lập Tinh Cung, đồng thời kiến tạo Hải Chi Tinh Uyên giam cầm các thời kỳ hung đồ. Như Diệt Pháp đúng là ngày không cách nào đại nhân lời, hoàn toàn không có cần thiết giết Nhân Hoàng, đồng thời tự mình giả mạo a.”

Dương Chiếu nhíu mày lại, nói: “Cái này cũng là ta không nghĩ ra điểm đáng ngờ một trong, nhưng thân phận của người nọ chính là ngày không cách nào không thể nghi ngờ, ta có rất lớn nắm bắt.”

Một tên hung đồ mở miệng nói: “Diệt Pháp lão đại, ngươi đúng là ngày không cách nào sao? Là ngươi kiến tạo Hải Chi Tinh Uyên giam giữ chúng ta?”

Diệt Pháp lạnh rên một tiếng, bất trí hay không, vẫn chưa thừa nhận, cũng không phủ nhận.

Dương Chiếu nhìn chằm chằm Diệt Pháp, lạnh giọng nói: “Ngày không cách nào, ngươi có thể dám thừa nhận thân phận của chính mình?!”

Diệt Pháp cười lạnh nói: “Ngươi chỉ là giun dế, có tư cách gì chất vấn ta?”

Diệt Pháp tay trái nắm tay, một tầng mông mông linh quang ở trên nắm tay hiện ra, hóa thành một cái chùm sáng, phảng phất có vô số rậm rạp chằng chịt tia nhỏ ở bên trong bơi lội, tôi không kịp đề phòng liền một quyền đánh ra ngoài.

“Ầm!”

Hư không bỗng chốc bị đánh nứt, cái kia chùm sáng bên trong tuôn ra vô số màu bạc tia nhỏ, mặt trên quấn vòng quanh quỷ dị phù văn xuyến, lóe lên bên dưới, liền tiến vào hư không.

Cùng trong nháy mắt, Dương Chiếu đám người bầu trời, lóe lên ánh bạc, liền hóa ra tảng lớn tia nhỏ, như mưa kích - bắn mà xuống.

“Không được!”

Dương Chiếu sợ quát một tiếng, đột nhiên một chưởng đập trên người Dương Thanh Huyền, đem chấn động vào hư không, sau đó sẽ chính mình bóng người loáng một cái, liền muốn xoay người bỏ chạy.

“Đi? Đi rồi chứ? Phi Long Tại Thiên!”

Dương Vân Kính năm ngón tay vồ lấy, trên cánh tay có Long Ảnh hiện ra.

Lĩnh vực bên trong thời gian chớp mắt lưu chuyển, Dương Chiếu không né tránh kịp, càng bị mấy đạo chỉ bạc bắn - vào trên lưng.

Chỉ bạc nháy mắt vào cơ thể, đồng thời hóa ra một đạo phù văn, ở trên không bên trong loé lên rồi biến mất.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1468: Tinh Cung Cuộc Chiến (23): Trắng Trợn Không Kiêng Dè

Dương Chiếu nhẹ nhàng bị đau, lập tức nhận ra được không ổn.

Cái kia chỉ bạc vào cơ thể nháy mắt, liền đi khắp đến xương cốt, từng vòng quấn lên đi, những phù văn kia xuyến hướng về hai bên khuếch tán, như ruồi bâu lấy mật, in vào xương cốt trên, hoàn toàn cuốn lấy.

Dương Chiếu lấy làm kinh hãi, vận chuyển chân nguyên muốn xếp hạng xích rơi này chút chỉ bạc cùng phù văn, nhưng truyền đến xót ruột thấu xương đau, xương cốt muốn từ trong cơ thể tách ra.

Dương Chiếu hít một hơi khí lạnh, cả kinh nói: “Nhiễu Cốt Thiên Ti quấn! Ngươi còn dám nói ngươi không phải ngày không cách nào!”

“Nhiễu Cốt Thiên Ti quấn?!”

Tất cả mọi người hoàn toàn trong lòng hoảng hốt, đặc biệt là Giới Vương cảnh cường giả, đều nghe qua danh tự này.

Thậm chí cái kia hơn bốn mươi người tuyệt đại hung đồ, đều rối rít đổi sắc mặt, nhìn Diệt Pháp trong mắt, lộ ra một tia sợ hãi.

Nhiễu Cốt Thiên Ti quấn là đời đầu Nhân Hoàng ngày không cách nào chế tạo ra thần thông, một khi bị chỉ bạc bắn trúng, thì sẽ lượn quanh ở xương cốt trên, cùng với hòa làm một thể.

Đồng thời loại này ngàn tia quấn còn sẽ không ngừng sinh trưởng, chỉ cần trúng rồi một căn, rất nhanh toàn thân xương cốt liền sẽ toàn bộ bị cuốn lấy.

Sau đó người thi thuật vừa khởi động phù văn, đối phương liền sẽ sống không bằng chết, thậm chí có thể trực tiếp khống chế đối phương thân thể, là một loại dị thường ác độc cùng đáng sợ thần thông.

Trừ phi người thi thuật tự mình giải trừ, bằng không chung thân bị người chế trụ.

Nhiễu Cốt Thiên Ti quấn ở Nhân tộc nhất thống thiên hạ trong lịch sử phát huy tác dụng vô cùng trọng yếu.

Nhưng ngày không cách nào cảm niệm hạng này thần thông quá mức ác độc, nếu như khuếch tán ra, sợ là gây nên khó khống chế cục diện, vì lẽ đó từ đầu đến cuối cũng không từng truyền thụ cho hắn người, theo ngày không cách nào tiến nhập lịch sử, mà một đạo biến mất.

Giờ khắc này theo Dương Chiếu hô lên mấy chữ này, ở đây biết tình hình rõ ràng võ giả, không khỏi là sắc mặt ngạc nhiên.

“Lẽ nào hắn đúng là đời đầu Nhân Hoàng ngày không cách nào?”

“Nhưng hắn tại sao lại bị vây ở Hải Chi Tinh Uyên, lại vì sao phải làm hại thứ mười một đời Nhân Hoàng?”

[truyeภ cua tui @@ Net]

“Năm đó đến cùng xảy ra chuyện gì? Ta vẫn như cũ không thể tin được, người trước mắt này chính là ngày không cách nào a!”

Các loại khiếp sợ cùng ngờ vực, mới Vân Hải trên lan tràn.

Diệt Pháp bên trái tay vồ một cái, Dương Chiếu kêu thảm một tiếng, thân thể trực tiếp trình chữ lớn kéo ra, không ngừng có màu bạc phù văn xuyến từ trong cơ thể tràn ra, rất nhanh trải rộng toàn thân, liền ngay cả đỉnh đầu đều bò đầy quỷ dị phù văn.

Không bầu trời xa xăm trên, nhẹ khẽ chấn động, Dương Thanh Huyền liền hiện thân mà ra, cả kinh kêu lên: “Gia gia!”

Dương Chiếu liều mạng hét lớn: “Đừng tới đây!”

Cường đại hồn quang không ngừng ở trên thân thể lóng lánh, chống chọi phù văn kia.

Nếu như võ giả bình thường, từ lâu toàn diện bị khống chế, nhưng Dương Chiếu thực lực bản thân không tầm thường, tuy rằng bị Nhiễu Cốt Thiên Ti quấn cuốn lấy, vẫn như cũ còn có một tia sức phản kháng.

Dương Chiếu liều mạng đem tứ chi thu về, như trẻ mới sinh giống như cuộn rút, nỗ lực chống chọi Diệt Pháp điều khiển lực lượng.

“Ngạch, còn rất có chống lại tinh thần nha.”

Diệt Pháp cười gằn một tiếng, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nói: “Như thì không muốn để gia gia ngươi chết, liền đem Thiên Địa song bảng cùng Diệt Đế Ngọc ấn giao ra đây, bằng không ở trên đời này, ngươi liền thật sự thành cô nhi.”

Cho đến giờ khắc này, tất cả mọi người hiểu, dù cho Diệt Pháp không phải đời đầu Nhân Hoàng, chí ít cũng nhất định là giả mạo Nhân Hoàng.

Nhân tộc cao tầng, từng cái từng cái bình phục nội tâm rung động tâm tình, bắt đầu ép buộc chính mình tỉnh táo lại, lấy ứng đối kế tiếp thế cuộc.

Dương Thanh Huyền toàn thân lạnh lẽo, nhưng nháy mắt liền trấn định lại, nói: “Ngươi trước đem ông nội ta thả, hai món đồ này ta đều cho ngươi.”

Dương Chiếu sốt sắng, kêu lên: “Không thể! Thanh Huyền ngươi đi mau, lấy thiên phú của ngươi, chỉ cần hôm nay có thể chạy trốn, tương lai nhất định có thể thay ta, cha mẹ ngươi, cùng với toàn bộ Dương gia báo thù!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi là ta hiện tại thân nhân duy nhất, nếu như mất đi người thân, báo thù còn có ý nghĩa gì? Vì lẽ đó, ta không tiếc bất kỳ giá nào, cũng nhất định phải đem ngươi cứu trở về.”

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nhìn Diệt Pháp, nói: “Thiên Địa song bảng cùng Diệt Đế Ấn liền ở trong tay ta, chỉ cần buông gia gia, liền cho ngươi.”

Nói tay phải vồ một cái, Chiến Kích Thiên Khư liền xuất hiện ở trong tay.

Tay trái duỗi về phía trước, năm ngón tay kéo ra, lộ ra một khối thuần khiết hoàn mỹ Bạch Ngọc.

Đồng thời trên thân thể không ngừng có giới lực hiện ra, chính là Thiên Địa song bảng khí bao hàm gợn sóng.

Mấy trăm ngàn con mắt, đồng loạt nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền tay trái, nhìn truyền thuyết kia bên trong Thánh khí bảng xếp hàng thứ hai Thánh khí, ở toàn bộ trong con sông dài lịch sử, gặp Nhân Quả Tứ Đế Ngọc người đều cực kỳ ít ỏi.

Dương Thanh Huyền nắm kích đi tới.

Mấy trăm ngàn người tất cả đều trong lòng kinh hoàng, đột nhiên dâng lên một loại cảm giác bi tráng.

Không tên liền vang lên Dương Thanh Huyền trước đã nói, “Sinh, ta sở dục cũng nghĩa, cũng ta sở dục vậy. Hai người không thể được kiêm. Cố xá sinh mà lấy nghĩa người vậy!”

Chính là này nhỏ bé thiếu niên, từ cấp thấp vị diện một đường chém giết tới, chiến thắng vô số tông môn thế gia thiên tài, đoạt được Thương Khung luận võ số một, lại sau đó khiêu chiến Nhân hoàng uy nghiêm, lấy sức của mấy người, chống chọi toàn bộ thập cường hai mươi bốn gia, đem chân tướng từng bước công bố khắp thiên hạ.

Mà chính mình những người này, ở trọng đại như thế sự kiện bên trong, nhưng là không phải không rõ, trực tiếp đứng ở chân tướng đối diện, trợ Trụ vi ngược, cùng hung đồ làm bạn.

Vô số người nội tâm, sinh ra cực độ hổ thẹn tâm ý.

Nếu như tương lai thiên hạ xuất hiện lớn biến cố lớn, mỗi một người tại chỗ, hẳn là gánh có trách nhiệm.

“Dương Thanh Huyền, ngươi dừng lại!”

Đột nhiên trong đám người, truyền đến một tiếng khàn cả giọng hét lớn.

Chính là mười hai Thiên Quân một trong Tử Kinh, khuôn mặt hối hận, lớn tiếng nói: “Hiện tại muốn đối mặt này hung đồ, là toàn thiên hạ Nhân tộc võ tu, mà không chỉ là một mình ngươi! Ngươi làm đã đủ nhiều, hiện tại ngươi liền lùi đến phía sau, còn dư lại sự tình, cần phải từ chúng ta tới gánh chịu!”

Nhân tộc cường giả không khỏi là sắc mặt thay đổi.

Tam tiên nhị lão cũng là mặt lộ vẻ thẹn, nhẹ nhàng hạ thấp xuống đầu.

Diệt Pháp cười lạnh nói: “Tử Kinh, lời của ngươi hơi nhiều a.

Ở mười hai Thiên Quân bên trong, thực lực của ngươi tuy rằng không phải mạnh nhất, nhưng ta phá lệ yêu quý ngươi, không nghĩ tới ngươi càng là người thứ nhất đứng ra phản ta.”

Tử Kinh cắn răng nói: “Thiên Quân hầu hạ là Nhân Hoàng, mà không phải hung đồ!”

Diệt Pháp ánh mắt lạnh lẽo, xoay tay vỗ tới, một mảnh ánh bạc kích - bắn mà ra, cũng kèm theo thời gian gia tốc, nháy mắt liền bắn - vào Tử Kinh trong cơ thể, căn bản không tránh kịp.

Tử Kinh cả người như kiến cắn một hồi, một trái tim nháy mắt chìm vào đáy vực, chỉ cảm thấy tứ chi lạnh cả người.

Diệt Pháp tay bấm quyết ấn, Tử Kinh “A” kêu thảm một tiếng, liền thống khổ lật trên mặt đất trên, không ngừng co giật giãy dụa.

Vào giờ phút này, Diệt Pháp đã không chỗ nào băn khoăn, Nhân hoàng mặt nạ kéo xuống sau, làm bất cứ chuyện gì lại cũng không cần che lấp.

Thập cường hai mươi bốn gia hoàn toàn trong lòng giật mình, nội tâm sinh ra một tia cảm giác nguy hiểm, vội vàng hướng về hai bên tản ra, sợ bị dính líu vào.

Nếu như đối mặt Dương Vân Kính, chưởng môn các phái đều không có giờ phút này giống như kiêng kỵ.

Nhưng bây giờ này “Nhân Hoàng” đã không biết là người nào, cho bọn họ mang đến một tia “Không biết” áp lực.

Bất luận Diệt Pháp là ngày không cách nào, cũng hoặc là cái khác tuyệt đại hung đồ, có thể thay thế Dương Vân Kính nhiều năm như vậy, liền tất nhiên là so với Dương Vân Kính còn còn đáng sợ hơn nhiều tồn tại.

Chương 1469: Tinh Cung Cuộc Chiến (24): Hoa Nở Bồ Đề, Chớp Mắt Sinh Diệt

“Tử Kinh!”

Đều là Thiên Quân Phục Linh Sinh, còn có mấy người khác, đồng loạt sợ hãi kêu, nhưng cũng không dám lên trước, chỉ lo cái kia Nhiễu Cốt Thiên Ti quấn sẽ dính trên người tự mình, đây chính là liền người khai sáng ngày không cách nào đều kiêng kỵ bí thuật a.

Diệt Pháp lạnh lùng nói: “Thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết, chư vị đều suy nghĩ thật kỹ xuống đi.”

Ngoại trừ Lục Vũ Khôi chờ số ít mấy người ở ngoài, thập cường hai mươi bốn nhà cao tầng, cùng với có Nhân tộc, không không cảm thấy trong lòng đè ép khối đá tảng.

Nếu như như vậy khuất phục, từ đây lại không tôn nghiêm.

Nhưng nếu là bất khuất, khả năng liền mất mạng, đây là tốt, nếu là bị Nhiễu Cốt Thiên Ti quấn bắn trúng, liền chung thân làm nô, càng là bi thảm đến cực điểm.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Mau thả nữ nhân này, còn có ta gia gia, Diệt Đế Ngọc cho ngươi.”

Dương Thanh Huyền đi đến Diệt Pháp trước người mười trượng, ngừng lại.

Diệt Pháp theo dõi hắn, mở miệng nói: “Ngươi không sợ ta giết ngươi?”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nở nụ cười, nói: “Lẽ nào ngươi sẽ bỏ qua cho ta?”

Diệt Pháp nói: “Vậy ngươi có tư cách gì theo ta nói điều kiện?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta có thể khống chế Thiên Địa song bảng, Diệt Đế Ngọc, tự nhiên là có hậu thủ, ngươi nếu không tin có thể thử xem, ngươi đem triệt để mất đi thu được này hai cái Thánh khí cơ hội.”

Diệt Pháp trong mắt hung mang lóe lên, nói: “Ta rất hiếu kì, ngươi có tư cách gì theo ta hò hét? Nhưng này hai con kiến hôi mệnh, không đáng mỉm cười một cái, phóng thì đã có sao.”

Diệt Pháp giơ tay bấm quyết, Dương Chiếu cùng Tử Kinh thân thể run lên, đều lộ ra thần sắc thống khổ, từ toàn thân trên da chui ra từng nét bùa chú xuyến, trực tiếp hóa thành chất lỏng màu bạc.

Diệt Pháp thả xuống quyết ấn, đưa tay nói: “Thánh khí, cho ta.”

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn Dương Chiếu, lúc này mới yên lòng lại, nói với Diệt Pháp: “Có thể tường tận nói cho ta chuyện năm đó sao?”

Diệt Pháp nhíu mày lại, không nhịn được nói: “Không thể, ngươi quá dài dòng!”

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Được rồi, ngươi đã như vậy gấp, cái kia ta ngay bây giờ đưa ngươi một hồi siêu độ đi, kiếp sau nhớ tới làm người tốt!”

Diệt Pháp kinh ngạc nói: “Ngươi nói cái gì? Ngươi siêu độ ta? Ha...”

Cười to tiếng, vừa truyền ra miệng, giống như là bị ghìm ở cái cổ giống như vậy, cũng không cười nổi nữa.

Thiên Khư trên bùng nổ ra đáng sợ quang năng, từng vòng không ngừng khuếch tán, như là nào đó loại sức mạnh đáng sợ bị giải phong đi ra.

Diệt Pháp cả người chấn động, hãi tiếng nói: “Ân Võ Vương!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt ngưng trọng, chuyên chú nhìn chằm chằm Chiến Kích Thiên Khư, trong đầu không ngừng hồi tưởng cổ thụ bên dưới, Ân Võ Vương cái kia từng chiêu từng thức.

Dương Thanh Huyền toàn thân không ngừng tuôn ra năng lượng, phảng phất đã sáp nhập vào trong trí nhớ cái kia trong vòng một chiêu, cả người đều trở nên hư huyễn bất định lên.

Chiến kích trên hư quang, trực tiếp biến ảo thành kim ngân nhị sắc phù văn, điên cuồng rót vào mũi kích bên trên, vô hình lĩnh vực lặng yên kéo ra, thoáng qua phóng xạ xuất thiên bên trong, không ngừng gột rửa trong thiên địa không sạch sẽ khí.

Trong chớp mắt, toàn bộ đất trời phảng phất biến thành một chỗ khác thế giới.

Thần quang tịnh thổ, hoa nở Bồ Đề.

Màu vàng cánh hoa không ngừng bay xuống, mang theo uy thế lớn lao giáng lâm.

Dương Thanh Huyền ánh mắt bên trong Thần Hỏa tung bay, tràn đầy thần tình kiên quyết, cả người thân hình hơi động, mũi kích hơi đổi, chém giết mà đi.

Mũi kích trên tuôn ra thần quang làm thiên địa yên tĩnh, phong mang ngang dọc thiên địa, cánh hoa ngưng trệ ở giữa không trung, lại bỗng nhiên tung bay.

“Chớp mắt sinh diệt!”

Một kích chém ra, chung quanh cảnh tượng không ngừng biến hóa, nhanh chóng sinh ra cùng tiêu vong, rơi vào đèn kéo quân giống như tình cảnh bên trong.

Diệt Pháp cũng bị cái kia cảnh tượng bao vây, chấn động sợ nói không ra lời.

Truyền thừa tự thiên giới chi chủ một chiêu thần thông, lại xuất hiện cõi trần.

Diệt Pháp nháy mắt liền từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, chớp mắt sinh diệt tuy rằng đáng sợ, nhưng hắn vẫn chưa hoang mang.

Dù sao mình cũng là một đời kiêu hùng, trải qua vô số nhấp nhô cùng kiếp nạn, mới đi đến hiện tại bước này.

Diệt Pháp lại không lo được trấn áp Huyền Thiên Cơ, năm ngón tay vồ lấy, mộ kiếm nháy mắt giáng lâm đại địa.

Vô số cổ kiếm cắm ngược ở vô ngần trên mặt đất, thân kiếm rung động tranh tiếng kêu, kiếm thanh âm hô ứng lẫn nhau, kiếm khí bao phủ Thương Khung, cùng cái kia hoa nở Bồ Đề cảnh tượng chống chọi, đem thiên địa cắt cứ thành hai nửa.

Nhưng Diệt Pháp trong lòng vẫn là kinh sợ, chớp mắt sinh diệt mang tới hư tượng, dĩ nhiên xuyên qua thực thể phòng ngự, trực tiếp giáng lâm ở hắn trong lòng.

Cái kia ngang dọc thiên địa kích quang, càng là qua lại ở vô số trận cảnh sinh diệt bên trong, lấy sinh diệt làm vật trung gian, chớp mắt là tới.

Diệt Pháp đè nén nội tâm khiếp sợ, một chân đạp xuống, một bước mà ra, thân hóa Hoàng Long, quá bụi thương Cổ Đế kiếm vung chém ra đi.

Hạo Nhiên Kiếm ý tiêu tán đi ra, một mảnh Long Ảnh qua lại, xoay quanh ở trên kiếm.

“Phi Long Tại Thiên!”

Thật lớn kiếm khí qua lại ở thời gian bên trong, chém nứt hư không, cùng cái kia một kích chạm vào nhau.

“Ầm!”

Hai cỗ sức mạnh cường thịnh chống lại bên dưới, thiên địa yên tĩnh, nhưng bất quá chớp mắt, liền tuôn ra rộng lớn sức mạnh to lớn, diệt thế dư uy nghiền ép mà ra, như là một cơn hạo kiếp giáng lâm.

“Ầm ầm!”

Càn khôn phá nát, vạn vật Quy Khư.

Hạo kiếp chỗ đi qua, trực tiếp hóa thành Hỗn Độn. Tảng lớn chỗ trống cùng vết rách, hoành thông trời đất.

“Phốc!”

“Phốc!”

Diệt Pháp cùng Dương Thanh Huyền, đồng thời phun ra một ngụm máu đến, bị đánh bay ra ngoài.

Diệt Pháp chỉ là lui hơn mười bước xa.

Dương Thanh Huyền nhưng là như con kiến hôi, bị dư âm đánh sâu vào mấy chục dặm, hóa thành một cái đen nhánh điểm.

Nhưng hết thảy Giới Vương đều nhìn rõ ràng, vừa nãy cái kia một chiêu hạ, hư quang trực tiếp bể nát mộ kiếm cùng phi long, chém vào Diệt Pháp trên người, xuyên thấu mà qua.

Diệt Pháp tuy rằng chỉ lùi hơn mười bước, hoàn toàn là dựa vào sức mạnh to lớn, đem thân thể trấn định lại.

Mà Dương Thanh Huyền nhưng chỉ là bị hạo kiếp dư âm rung đi ra ngoài, nhìn như càng chật vật, kì thực cái kia một chiêu hạ, đã thắng rồi.

“Phốc!”

Diệt Pháp lần thứ hai phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt không nói ra được dữ tợn hôi bại, lồng ngực truyền đến như tê liệt đau nhức, thân thể càng bắt đầu xuất hiện đổ nát dấu hiệu.

“Hắn dĩ nhiên... Bị thương nặng Diệt Pháp?!”

“Dương Thanh Huyền một chiêu, càng vượt trên đời đầu Nhân Hoàng?!”

Hạo kiếp dư âm vẫn như cũ ở trong thiên địa vang vọng, vô số người cuốn vào trong đó bị chết.

Nhưng sống sót cường giả, không lo được thương thế của chính mình, không không hoảng sợ nhìn này làm người khó tin kết quả.

“Hắc ám lại lâu, cuối cùng cũng có quang minh một ngày. Bảo kiếm lại phong, cuối cùng cũng có gãy lìa một ngày. Vô tình, đây cũng không phải là ngươi vũ đài lịch sử.”

Huyền Thiên Cơ hờ hững nhìn tới, trong mắt một mảnh không hề lay động, trên người ba đạo hồn ánh sáng lên, đan dệt lóng lánh hạ, tan vào bên trong cơ thể.

Thân thể không ngừng lớn lên theo gió, hóa thành to lớn màu vàng chân thân, vô số Thiên Đạo lực lượng hội tụ ở lòng bàn tay, xoay tay liền đè ép xuống.

“Ầm ầm ầm!”

Nguyên bản là phá toái vòm trời, ở một chưởng này hạ càng là vạn vật không còn, tất cả thuộc về hư vô.

Chỉ là uy thế, liền lệnh Diệt Pháp lần thứ hai phun ra một ngụm máu tươi, khí tức nháy mắt uể oải, trong mắt tràn đầy lửa giận cùng sự thù hận.

Đúng lúc này, ẩn tiên sinh đột nhiên mở miệng nói: “Lịch sử, xưa nay đều là do người đến viết. Ân Võ Vương có thể, ngày không cách nào có thể, chúng ta lại vì sao không thể? Huyền Thiên Cơ, ngươi còn nhận ra ta?”

Màu đen kia áo choàng trong khoảnh khắc từ trên người tróc ra, thuận gió bay đi, lộ ra một tấm che kín vết sẹo khuôn mặt, mười phần khủng bố.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1470: Tinh Cung Cuộc Chiến (25): Hoang Đường Quá Khứ

Huyền Thiên Cơ ánh mắt lộ ra vẻ kinh dị, nói: "Là ngươi? Không nghĩ tới ngươi cũng bị vô tình phóng ra."

Ẩn tiên sinh nói: "Cảm tạ ngươi năm đó đưa ta tiến vào tinh uyên, để ta ở bên trong trải qua vô số kiếp, cuối cùng cũng có ra báo thù một ngày. Ngươi nói không sai, hắc ám lại lâu, cuối cùng cũng có quang minh một ngày. Cực khổ to lớn hơn nữa, cuối cùng cũng có bị khắc phục một ngày. Này vô số cả ngày lẫn đêm, ta đều khắc vào tâm, hiện tại toàn bộ còn cho ngươi!"

Ẩn tiên sinh trên người "Bùm bùm" tuôn ra vô số màu vàng hình cung quang, nháy mắt hóa thành một tấm võng lớn, bên trong mở ra tảng lớn màu vàng Liên Hoa, phun ra nuốt vào ánh sáng.

Toàn bộ không gian lấy rất lớn cong mặt vặn vẹo, hóa thành hình nửa vòng tròn, uốn lượn hạ xuống.

Từng vòng vô hình gợn sóng khuếch tán, hướng về bốn phía mà đi.

Ẩn tiên sinh trên người bắp thịt của đồng thời khối lớn vỡ lên, từng mảnh từng mảnh kim quang lưu chuyển, hai tay nắm chặt, quát to: "Kim Liên Hoa bó đuốc!"

Cái kia chút kim liên trên phụt lên ra vô số cột sáng, ở trên không bên trong lượn vòng, như Địa Sát hướng về sao.

"Ầm!"

Huyền Thiên Cơ một chưởng bị cột sáng bắn trúng, nhưng Thiên Đạo lực lượng xu thế không thể đỡ, tiếp tục đè ép xuống.

“Ầm! Ầm!”

Chùm sáng không ngừng phá nát, kim võng cũng tảng lớn xé rách mở, tạo nên vô số kim lãng.

Nhưng ẩn tiên sinh ánh mắt kiên định, không ngừng lóe lên cứng cỏi cùng sát ý.

“Ầm ầm!”

Cuối cùng Thiên Đạo một chưởng đè xuống, ẩn tiên sinh máu phun phè phè, đánh bay mấy trăm trượng xa, hai chân ở trên không bên trong giẫm lên một cái, vẫn như cũ đứng vững vàng.

Ẩn tiên sinh đầy miệng là huyết, cắn răng nói: “Huyền Thiên Cơ, thực lực của ngươi ta rõ ràng, đã hoàn toàn chi nhiều hơn thu Thiên Đạo lực lượng, nhìn ngươi còn có thể làm khó dễ được ta!”

Huyền Thiên Cơ thu rồi kim thân, khôi phục bạch y bóng người, đứng trên bầu trời, đứng chắp tay, hờ hững cười nói: “Thực sự là làm người mặt mũi quen thuộc cùng chiêu thức đây, vàng ẩn, ngươi để cho ta nghĩ lên một đoạn làm người khoái trá qua lại a.”

Vàng ẩn danh tự này vừa ra, tất cả mọi người là trên mặt mang theo vẻ nghi hoặc, tựa hồ cũng không quen thuộc tất.

Nhưng Đạo Ảnh người nhưng là hơi thay đổi sắc mặt.

Liệt Giai Phi cả kinh nói: “Lẽ nào hắn là Ân Võ Vương thời đại, tham dự qua trấn áp Cổ Diệu đời đầu vàng người?”

Huyền Thiên Cơ gật đầu nói: “Chính là người này, sau đó không cẩn thận, ta đem hắn đưa đi tinh uyên. Ngạch, là chuyện gì tới, ta đều quên rồi."

Vàng ẩn bi phẫn hét lớn: "Lúc đó ta chỉ là hướng về trên đất nhổ ra cục đờm, ngươi liền nói ta không nói vệ sinh, đem ta trấn vào Hải Chi Tinh Uyên! Đáng chết a!!"

Vô cùng bi phẫn cùng lửa giận, hí lên lực kiệt rống to lên, lần thứ hai ho ra ngụm máu lớn.

Tất cả mọi người là đầy mặt dại ra, nghĩ thầm: "Làm sao có khả năng hoang đường như vậy."

Huyền Thiên Cơ cười ha ha nói: "Đối với đúng, nhớ lại, đích thật là có chuyện như vậy, thời gian trôi qua quá lâu, ngươi nhìn ta này dễ quên."

Mọi người: "..."

Liền ngay cả Diệt Pháp đều là đầy mặt kinh ngạc, tràn đầy thương hại nhìn vàng ẩn.

Vàng ẩn giận dữ hét: "Giết! Giết! Tất cả mọi người trên, giết Huyền Thiên Cơ! Giết ở đây tất cả Đạo Ảnh người!"

Hải Chi Tinh Uyên ác đồ, mỗi một người đều liếm môi lưỡi, lộ ra tàn nhẫn cùng hưng phấn ánh mắt, chỉ là nhìn phía Huyền Thiên Cơ thời điểm, đều lộ ra kiêng kỵ vẻ mặt, không dám lên trước.

Diệt Pháp trầm giọng nói: "Ẩn tiên sinh nói không sai, Huyền Thiên Cơ đã chi nhiều hơn thu Thiên Đạo lực lượng, hướng khó giữ được chiều tối." Hắn âm trầm ánh mắt nhìn phía thập cường hai là tứ gia võ giả, lạnh giọng nói: "Các ngươi theo ẩn tiên sinh một đạo, đánh giết Đạo Ảnh cùng Dương Thanh Huyền, nếu như có người không tuân, liền trực tiếp từ Thương Khung tinh vực xoá tên!"

Diệt Pháp nói xong, lần thứ hai phun ra một ngụm máu đến, sắc mặt lại tái nhợt mấy phần.

Hư quang lực lượng còn ở trong cơ thể hắn tàn phá, nếu không có hắn tu vi thông thiên, mạnh mẽ trấn áp thương thế, sợ là thân thể đã sụp đổ rồi.

Diệt Pháp đáy mắt xẹt qua một vẻ hoảng sợ, nhìn chằm chằm xa xa đồng dạng cả người mang máu Dương Thanh Huyền, trong lòng thầm nói: “Lần này liều mạng tất cả, cũng nhất định phải đem người này chém giết!”

Dương Thanh Huyền đồng dạng khiếp sợ không thôi, đáng sợ như vậy một chiêu hạ, sợ là đã đạt đến Bỉ Ngạn sức mạnh, dĩ nhiên đều không thể giết chết Diệt Pháp, vậy tương lai còn có hy vọng gì có thể chém giết người này?

Dương Thanh Huyền một trái tim không ngừng chìm xuống dưới.

Thập cường hai mươi bốn nhà võ giả tất cả đều là sắc mặt khó coi, nội tâm hết sức giãy dụa.

Hồng Ương miệng phun máu đàm, mắng: “Lần này không biết thật muốn treo ở này chứ?”

Đạo Ảnh mấy người không khỏi là cả người mang huyết, khí tức yếu ớt.

Cùng thập cường hai mươi bốn gia cường giả một trận chiến, hầu như đến rồi mức đèn cạn dầu, giờ khắc này bị hơn bốn mươi người tuyệt đại hung đồ vây quanh, nơi nào còn có phá vòng vây lực lượng.

Huống hồ thập cường hai mươi bốn nhà Giới Vương, bây giờ còn đang đung đưa không ngừng, nếu như lại gia nhập thêm hung đồ một nhóm, càng là chạy trốn vô vọng.

Vân Hải trên nguyên bản mấy trăm ngàn người, ở liên miên trong đại chiến, bỏ mình hơn nửa, hiện tại chỉ còn dư lại lác đác mấy vạn, gặp Diệt Pháp khống chế thế cuộc, càng là trong lòng bi thương.

Lục Vũ Khôi cười gằn nói: “Vâng, Nhân Hoàng đại nhân! Chư vị, lẽ nào các ngươi muốn khởi dị tâm sao?! Giết Dương Thanh Huyền, giết Đạo Ảnh, chính là một cái mới tinh thời đại, Diệt Pháp đại nhân sắp trở thành vượt qua hết thảy Nhân hoàng vĩ đại tồn tại.”

Hắn ánh mắt lóe lên, liền nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, lạnh giọng nói: “Ta liền dùng người này máu, đến tế cũ thời đại đi qua, mới thời đại đến!”

Lục Vũ Khôi nâng kiếm lên trước.

Huyền Thiên Cơ nở nụ cười, nói: “Tuyên cáo thời đại luân phiên? Cười chết ta rồi, ngươi không đủ tư cách, vàng ẩn không đủ tư cách, vô tình cũng không có tư cách này. Cho tới lưu lại chúng ta, thì càng không có tư cách này.”

Lục Vũ Khôi kinh sợ, bước chân dừng lại đến.

Huyền Thiên Cơ đưa tay chộp một cái, Dương Thanh Huyền thân thể run lên, một vệt sáng từ đan điền bên trong - bắn - ra, Thiên Địa song bảng bên trong lan ra rộng lớn sức mạnh to lớn, ở trên hư không trên xoáy chuyển, không ngừng mở ra.

Bên trong vô số tối nghĩa khó hiểu phù văn đang kịch liệt bay lượn, như trong vũ trụ ngàn tỉ ngôi sao, làm cho người ta một loại mênh mông vô ngần cảm giác.

Diệt Pháp cả kinh nói: “Ngươi... Ngươi làm sao có khả năng điều động Thiên Địa song bảng?!”

Huyền Thiên Cơ từ tốn nói: “Điều động Thiên Địa song bảng là chuyện rất khó sao? Từ cổ chí kim, có thể điều động người, ít nói điểm cũng có hơn mấy ngàn vạn đi, lẽ nào ta Huyền Thiên Cơ, ở các thời kỳ cường giả bên trong, liền ngay cả 10 ngàn đều đứng hàng không vào?”

Diệt Pháp sốt sắng, quát: “Nhanh! Mau ngăn cản hắn, giết hắn đi cùng Dương Thanh Huyền!”

Nếu như lúc toàn thịnh, Diệt Pháp tự nhiên có thể cùng Huyền Thiên Cơ một hồi đôi bảng, nhưng giờ khắc này bị chớp mắt sinh diệt đánh gần như đổ nát, đừng nói một hồi đôi bảng, sợ là một tên thông thường Thiên Vị cường giả, cũng có thể muốn tính mạng hắn.

Hơn bốn mươi người hung đồ lập tức ý thức được tính cách nghiêm trọng của vấn đề, đều là hét lớn một tiếng, xông lên trên, đồng thời ra tay.

Mỗi một mọi người là tuyệt đại hung đồ, ra dưới tay, đều là núi lở đất nứt.

Huống chi bị đè nén vô số năm, các loại tâm tình cùng lửa giận, kèm theo sức mạnh cùng nhau bộc phát ra.

“Ầm!”

“Ầm!”

Từng đạo từng đạo uy thế khuấy động Vân Hải, thiên địa chấn động.

Tất cả mọi người không khỏi là hoảng hốt, hoảng sợ hướng về xa xa bỏ chạy.

Hơn bốn mươi người liên thủ một đòn, sợ là thiên giới chi chủ cũng phải đương trường biến thành tro bụi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1471: Tinh Cung Cuộc Chiến (26): Không Nói Kết Cục

Huyền Thiên Cơ ánh mắt hơi ngưng, không ngừng đem quyết ấn đánh vào Thiên Địa song bảng, mảng lớn hồng quang khuếch tán, hóa thành Tam Thập Tam Thiên hình chiếu.

Từng đạo từng đạo giới lực từ hình chiếu bên trong tuôn ra, ngưng tụ thành quang chi bình phong.

Áo bào màu trắng ở giới lực phun trào hạ tung bay, phảng phất tâm không ngoại vật, hết sức chuyên chú, toàn bộ thế giới cũng chỉ còn sót lại một mình hắn.

Đại Lực Ma Ngưu Vương trầm giọng quát lên: “Huyền Thiên Cơ, ta tới trợ ngươi!”

Ma Ngưu trên người phun trào đáng sợ yêu khí, hét lớn một tiếng, hỗn thiết côn liền giơ lên thật cao, mặt trên từng đạo từng đạo lưu quang xẹt qua, vô số bùa chú màu bạc đem trọn cái gậy đều bao lấy.

Ma Ngưu dưới chân của, cùng đỉnh đầu đôi giác bên trên, không gian càng không thể chịu đựng này to lớn uy thế, trực tiếp Liệt Không ngàn dặm, hướng về bốn phương tám hướng phá nát.

Ở Huyền Thiên Cơ bên cạnh người, Nguyệt Hồn một hồi lánh hiện ra, ba mươi sáu viên Yêu Đế Cổ Châu từ trên cổ tay bay khỏi, khoách tán ra từng vòng năng lượng.

Trương Tam cả kinh nói: “Nguyệt Hồn!”

Nguyệt Hồn ngưng tiếng nói: “Các ngươi đi trước, này chút hung đồ chúng ta tới chặn!”

Trương Tam vội la lên: “Không, muốn chặn đồng thời chặn, phải đi cùng đi!”

Liệt Giai Phi quát lên: “Lúc này là lúc nào rồi, còn ở đây lập dị, Trương Tam, theo ta đi!”

Nói một phát bắt được Trương Tam, hóa thành độn quang liền hướng xa xa mà đi.

Túc Ly Thương, Hồng Ương, Trắc Quỹ, Vu gia người, Quân Thiên Tử Phủ cường giả, Biển Đen người, còn có Trùng Mẫu, Dạ Xoa, không khỏi là hướng về xa xa bay đi.

Dương Chiếu càng là đem Dương Thanh Huyền bảo vệ, phá không mà đi.

Đáng sợ như vậy uy năng trước mặt, chậm chạp một sát, cũng có thể chết, mặc dù là Giới Vương, vẫn như cũ nhỏ bé như kiến.

Diệt Pháp một bên lùi về sau, một bên lấy ra Tố Sắc Vân Giới Kỳ, đem chính mình bảo vệ.

Lấy hắn thời khắc này trạng thái, dù cho xuất hiện một chút ngoài ý muốn, cũng có thể biến thành tro bụi.

Bầu trời nháy mắt liền cắt cứ thành hai nửa, hai nguồn sức mạnh dường như hai đại vị diện, hung hăng đụng vào nhau.

“Ầm!”

Siêu nhiên năng lượng tướng đụng vào nhau, giống bão hòa cầu như thế nổ lớn nổ ra, vòng vòng khuấy động mà đi. Chỗ đi qua không gian trực tiếp sụp đổ, như là hố đen không ngừng cắn nuốt quang minh, thoáng qua mở rộng đến bên ngoài ngàn dặm.

Thiên địa phảng phất rơi vào vô cùng trong đêm, chỉ có cái kia dư âm bản thân vẫn sáng hào quang óng ánh, bởi vì thiên địa rung động trở nên hư huyễn tuyệt mỹ.

Địa ngục cùng Tiên cung, ở đây khắc phảng phất cùng tồn tại.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy thiên địa tối sầm lại, phảng phất rơi vào vạn cổ đêm trường.

Dương Chiếu ôm hắn, càng bị cuốn vào đáng sợ trong gió lốc, chấn động vào vô cùng không gian.

Nhưng Dương Chiếu chống mở kết giới, đưa hắn hoàn toàn bảo vệ, giống như cùng ở tại một chiếc thuyền lớn bên trong, tuy rằng bên ngoài ầm ầm sóng dậy, nhưng vững như bình địa.

Đây cũng là thân nhân sức mạnh.

Toàn tâm toàn ý, không có nửa điểm tư tâm.

Lấy Dương Chiếu thực lực, che chở Dương Thanh Huyền, đồng thời ngăn trở này dư âm, cũng không thành vấn đề.

Vốn chỉ là đồng thời chạy trốn những người khác, lại bị bão táp này đánh tan, xông về xa xôi không biết phía trước.

Dương Chiếu không dám dừng lại, che chở Dương Thanh Huyền một đường phá không phi độn.

Ước chừng chui mấy ngày xa, mới hoàn toàn không cảm ứng được cái kia năng lượng đáng sợ gợn sóng.

Hơn nữa hai người cũng chạy ra khỏi vạn cổ đêm trường, đi tới một mảnh sáng sủa dưới bầu trời, trời quang như tắm, Bạch Vân vạn dặm, một vệt mặt trời chói chang.

“Ha ha, rốt cục trốn ra được.”

Dương Chiếu cười to mấy tiếng, có loại sống sót sau tai nạn cảm giác.

Dưới chân là một mảnh liên miên bất tận sơn mạch, bị thật mỏng mây mù bao phủ, tỏa ra mịt mờ linh khí, kèm theo không khí mới mẻ, hút vào trong phổi, không nói ra được thoải mái.

Dương Thanh Huyền lo lắng nói: “Không biết những người khác như thế nào.”

Ngoại trừ Đạo Ảnh mọi người ở ngoài, hắn càng thêm lo lắng mấy vị hồng nhan tri kỷ, cùng Vu Hiền, Thi Diễn đám người.

Dương Chiếu nói: “Yên tâm đi, tuy rằng bị dư âm tách ra, nhưng chia lìa trước, ta thấy bọn họ đều bình yên vô sự. Đồng thời lấy Thi Diễn đại nhân thực lực của bọn họ, không có việc gì.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chỉ mong đi. Gia gia, đón lấy chúng ta nên làm gì?”

Dương Chiếu cũng lộ ra sâu sắc sầu lo, nói: “Trước tiên tìm một nơi đem tổn thương dưỡng cho tốt, lại đánh nghe tin tức. Tinh Cung cuộc chiến, sợ là chẳng mấy chốc sẽ truyền khắp thiên hạ. Hơn nữa Diệt Pháp thân phận đừng vạch trần ra, tất nhiên sẽ gây nên thiên hạ rung động. Đến thời điểm chính là khắp thiên hạ thảo phạt Diệt Pháp, chúng ta Dương gia thù, cũng có thể thuận thế báo.”

Dương Thanh Huyền khổ sở nói: “Nhưng ta không có gia gia như vậy lạc quan, Tinh Cung cuộc chiến bên trong, hầu như toàn bộ Nhân tộc sức mạnh hàng đầu đều hội tụ ở đằng kia, vẫn như cũ không chế phục được Diệt Pháp, trong vòng ba mươi ba ngày, còn có cái gì sức mạnh có thể giết hắn?”

Dương Chiếu đột nhiên quỷ dị nở nụ cười, lại khôi phục bình thường, âm thanh có chút lạ nói: “Nói không sai, vậy chúng ta phải làm gì đây?”

Dương Thanh Huyền cũng không để ý, cho rằng Dương Chiếu chỉ là bị thương trên người, nghĩ một hồi, nhân tiện nói: “Vẫn là chiếu gia gia nói, trước tiên tìm một nơi dưỡng thương đi. Sau đó sẽ hỏi thăm hạ Huyền Thiên Cơ cùng Thi Diễn đại nhân tin tức về bọn họ. Thiên hạ to lớn, cường giả vô số, cuối cùng có thể lần thứ hai ngưng tụ lại chống lại Diệt Pháp sức mạnh. Hơn nữa trong này còn có thật nhiều ta không giải việc, đáng giá suy nghĩ sâu sắc.”

Dương Chiếu nói: “Ồ? Tỷ như đây.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tỷ như Diệt Pháp thân phận, đúng là ngày không cách nào sao? Vì sao hắn là từ tinh uyên đi ra ác đồ? Mà Huyền Thiên Cơ lại gọi hắn vô tình? Ngày không cách nào cùng vô tình lại là quan hệ như thế nào? Còn có hắn vì sao phải giết cha mẹ ta, chỉ cận vi Nhân Hoàng vị trí sao? Cũng hoặc là vì Thiên Địa song bảng? Như hắn đúng là ngày không cách nào, này chút thì càng nói không thông. Hơn nữa Diệt Pháp năm đó có giết cha mẹ ta sức mạnh, nhưng vì sao không có giết ta, trái lại đem ta lưu đày đến lúc hỗn loạn trong không gian, trong này sợ là còn rất nhiều ẩn tình.”

Dương Chiếu gật đầu nói: “Ngươi nói đều rất có đạo lý, chỉ là đáng tiếc.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Đáng tiếc cái gì?”

Dương Chiếu nói: “Đáng tiếc gia gia không thấy được, ngươi... Cũng không nhìn thấy.”

Dương Thanh Huyền cảm thấy không tên quái dị, nói: “Làm sao sẽ đây, chúng ta...”

Lời còn chưa dứt, Dương Chiếu kiếm trong tay mang lóe lên, cánh tay phải trực tiếp hóa thành bảo kiếm, xuyên - vào Dương

Thanh Huyền trái tim, xuyên thấu mà qua.

Dương Thanh Huyền cả người run lên, khó tin nhìn, nhìn trước mắt này quen thuộc nhất, thân nhất, lại đột nhiên lại là nhất xa lạ người, ngơ ngác nói: “Ngươi...”

Dương Chiếu cánh tay phải ở run không ngừng, khóe miệng vung lên quỷ dị cười khẩy, nhưng trong hai mắt, nhưng là chảy xuống hai hàng Huyết Lệ, cùng vô tận bi phẫn ánh mắt.

Máu tươi từ Dương Chiếu năm ngón tay phía trên một chút điểm hạ.

“Ha ha, bất ngờ không ngoài ý muốn? Kinh hỉ không kinh hỉ?”

Dương Chiếu điên cuồng cười lớn, nhưng trong mắt chi lệ, đã lưu ở trên vạt áo, đem trường sam nhuộm đỏ.

Dương Chiếu cười to nói: “Chà chà, không hổ là Giới Vương, lại còn có thể chống lại sự điều khiển của ta, nhưng đã không làm nên chuyện gì a, Dương Thanh Huyền trái tim đã nát, Dương gia các ngươi, triệt để không có có hi vọng rồi!”

Dương Thanh Huyền cả người đại run rẩy, một luồng cảm giác mát mẻ lan khắp toàn thân, trong đôi mắt kim quang bắn - đi ra, nhìn thấu Dương Chiếu huyết nhục, thẳng nhập cốt tủy.

Chỉ thấy Dương Chiếu xương cốt của trên, vòng quanh từng vòng chỉ bạc, vô số phù văn lưu chuyển.

Dương Thanh Huyền thất thanh kêu lên: “Nhiễu Cốt Thiên Ti quấn! Diệt Pháp, ngươi gạt ta!”

Chương 1472: Đảo Ngược Thời Gian, Di Chuyển Mộng Một Hồi

"Dương Chiếu" cười gằn nói: "Lừa ngươi? Ngươi làm sao không phải là gạt ta đây? May mà ta nhiều một tâm nhãn, lúc đó chỉ đem Dương Chiếu trên người Nhiễu Cốt Thiên Ti quấn giải trừ hơn nửa, lưu lại một chút nhỏ bé ẩn giấu ở não bộ xương cốt trên. Có nằm mơ cũng chẳng ngờ, lại thật sự có đất dụng võ, mạng ngươi vẫn đúng là cứng rắn a! Trên thực tế, từ che chở ngươi trốn đến nơi này, vẫn luôn là ta đang thao túng thân thể này a. Điều khiển tứ chi, nụ cười, lưỡi đầu, yết hầu, mỗi một tấc da thịt xương cốt, đều ở khống chế của ta bên dưới. Chỉ có điều ngày đó ta trọng thương tại người, không có quá lực lượng mạnh, chỉ lo xuống tay với ngươi sẽ bị Dương Chiếu bản thể phản kháng, vì lẽ đó vẫn ẩn nhẫn. Quả nhiên, chỉ cần là bảo vệ ngươi, này đều thân thể liền hết sức phối hợp. Chà chà, hiện tại Dương Chiếu ý chí đang điên cuồng phản kháng ta đây. Nhưng đã muộn a, ha ha ha ha!"

"Dương Chiếu" cười lớn, chỉ là trong mắt chảy xuống Huyết Lệ.

Dương Thanh Huyền trong đôi mắt, cũng chảy xuống hai hàng nước mắt.

Nguyên lai đoạn đường này lại đây, tất cả "Che chở" đều là giả, tất cả "Ôn nhu" đều là giả.

Thân nhân chốc lát gặp nhau, thoáng qua liền qua.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nắm lấy "Dương Chiếu" tay, một điểm điểm tướng từ nơi tim đẩy ra.

“Dương Chiếu” con ngươi đột nhiên co, nhìn chằm chằm cái kia miệng vết thương, cả kinh nói: “Đây là... Sinh tử mặt mày hốc hác!”

Làm trái tim phá toái thời điểm, tồn tại chết cùng không chết hai loại khả năng, sinh tử mặt mày hốc hác bên dưới, liền lựa chọn không chết.

Nhưng lập tức liền không có tại chỗ chết đi, trái tim tổn hại, cũng không cách nào duy trì quá lâu.

Tử Diều Hâu đầy mặt sợ hãi, run giọng nói: “Thanh Huyền ca ca!”

Nàng đã đem Võ Hồn lực lượng, thôi thúc đến mức tận cùng, “Không chết! Không chết!”

Mỗi một lần đều lựa chọn “Không chết” kết quả, nhưng lấy sức mạnh của nàng, có thể lựa chọn mấy lần?

Bất quá chốc lát, Tử Diều Hâu sắc mặt liền trắng bệch như tờ giấy, hồn lực khô cạn, hai tóc mai mồ hôi lạnh như mưa lăn xuống.

Độ Nhược cùng Khổng Linh cũng là đầy mặt khiếp sợ, bọn họ thân là Tinh Túc, tự nhiên cảm ứng đến Dương Thanh Huyền sinh cơ ở vô hạn trôi đi.

Tử Diều Hâu đem môi cắn phá, gấp khóc ròng nói: “Sống lại! Trái tim sống lại! Nhanh lên một chút trái tim sống lại a!”

Làm trái tim bị phá hủy thời điểm, tồn tại “Sống lại” cùng “Không sống lại” khả năng, chỉ là “Sống lại” xác suất vô hạn thấp, lấy tu vi của nàng, căn bản không cách nào đem “Kết quả” hình ảnh ngắt quãng ở “Sống lại” trên.

“Dương Chiếu” châm chọc nói: “Thập đại chí cường Võ Hồn một trong sinh tử mặt mày hốc hác, ở trong tay ngươi thực sự là bảo châu bị long đong a.”

Nhưng “Dương Chiếu” trên mặt châm biếm, nháy mắt liền ngưng kết liễu, chỉ thấy Dương Thanh Huyền trên người mọc ra vô số Trường Mao, thân thể không ngừng bành trướng mở, hóa thành một đầu cao lớn quái vật.

“Dương Chiếu” hoàn toàn biến sắc, cả kinh kêu lên: “Thời Không Cự Linh? Bộ tộc này đã bị ta dùng để hiến tế, làm sao có khả năng vẫn tồn tại?!”

“Dương Chiếu” bỗng nhiên cánh tay phải vung một cái, đem Dương Thanh Huyền tay đánh bay, năm ngón tay nắm chặt, liền muốn đánh rớt xuống đi.

Nhưng trong đôi mắt máu tươi, nhưng như mặt nước tuôn ra.

Dương Chiếu ý chí đang liều mạng chống lại Nhiễu Cốt Thiên Ti quấn, bên trong đan điền càng là dâng lên hào quang, lại muốn đem chính mình binh giải tự sát, đến chống chọi Diệt Pháp điều khiển.

Thời Không Cự Linh mạnh mẽ địa ngẩng đầu lên, ngửa mặt lên trời gào to, trong tròng mắt bắn - ra đỏ thắm ánh mắt, hai tay đột nhiên hướng về trước người nắm chặt, nhanh chóng bấm quyết.

Sinh mạng sức mạnh ở kịch liệt trôi qua, tim chế miệng không ngừng mở rộng.

Vào đúng lúc này, Dương Thanh Huyền trong đầu trái lại tỉnh táo dị thường, nhớ tới ở Ân Võ Điện trước, cái kia Thời Không Cự Linh bị chém giết sau, nháy mắt chảy ngược thời gian thần thông.

Từng đạo từng đạo tối nghĩa phức tạp quyết ấn ở trong tay biến ảo mà ra.

Tử Diều Hâu ở Tinh Giới bên trong, nháy mắt cùng Dương Thanh Huyền tâm ý tương thông, vội vàng nuốt vào một thanh đan dược, mạnh mẽ đem chính mình khô kiệt hồn lực lần thứ hai lấy ra, sử dụng tới sinh tử mặt mày hốc hác, tăng cao Dương Thanh Huyền thời gian chảy ngược tỷ lệ.

“Dương Chiếu” đồng bên trong một mảnh kinh sắc, cắn răng nói: “Đáng chết!”

Tay phải nâng tại không trung, run không ngừng, chân nguyên rối loạn phun ra - đi ra, hóa ra từng vòng sóng gợn.

Thời Không Cự Linh xung quanh, lộ ra mảng lớn vòng quay thời gian, không ngừng chuyển động, Thời Không Cự Linh thân thể, đặt to lớn bóng mặt trời trên, trên người thời gian càng bắt đầu chảy ngược.

Máu tươi trên khóe miệng, nước mắt, miệng vết thương, đều ở thời gian về dưới ánh sáng, một điểm điểm hóa đi.

Thời Không Cự Linh hai tóc mai, chảy xuống mồ hôi nước.

Loại đáng sợ này thần thông, mặc dù có sinh tử mặt mày hốc hác gia trì, nhưng vẫn như cũ vượt ra khỏi hắn phạm vi chịu đựng.

Lồng ngực nơi to bằng cái bát miệng vết thương, rất nhanh liền khôi phục như lúc ban đầu.

“Phốc!”

“Phốc!”

Thời Không Cự Linh đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, nháy mắt liền biến về Dương Thanh Huyền.

Tinh Giới bên trong, Tử Diều Hâu đồng dạng phun ra búng máu to đến, nhưng trong mắt hiện lên lệ quang, nhưng là mang theo vô tận nụ cười mừng rỡ.

“Gia gia!”

Dương Thanh Huyền quát to một tiếng, vội vã tiến lên, đột nhiên nắm lấy Dương Chiếu tay, vội la lên: “Gia gia ngươi chịu đựng! Ta nghĩ biện pháp cứu ngươi!”

Dương Chiếu đỏ thẫm hai mắt, tựa hồ huyết đã chảy khô, bắn ra hơi tinh mang, dùng sức nắm lấy Dương Thanh Huyền tay, khàn giọng nói: “Vô dụng! Ta đã bắt đầu binh giải chính mình, ngươi cẩn thận sống tiếp, thay ta, thay tất cả mọi người báo thù! Ngươi đi tinh la tìm Ninh gia người, báo cho bọn họ tất cả, bọn họ sẽ giúp ngươi!”

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Gia gia, ngươi đừng nói ủ rũ lời, đừng từ bỏ a! Tuyệt đối đừng từ bỏ a!”

Hắn vội vàng truyền âm nói: “Tinh Linh Vương đại nhân, Ngưng Giáp Tử đại nhân, Tử Diều Hâu, Độ Nhược, Khổng Linh, các ngươi có thể cứu ông nội ta phương pháp xử lý?!”

Không có người trả lời.

Dương Thanh Huyền run giọng nói: “Ai tới nói cho ta, làm sao phá giải cái kia lượn quanh xương ngàn triền ty! Diệt Pháp, Diệt Pháp, van cầu ngươi, mau thả ông nội ta!”

“Phóng? Có thể nha, ngươi tự sát ở trước mặt ta, ta liền thả hắn.”

“Dương Chiếu” trong mắt lấp loé tà dị ánh sáng, hắc tiếng cười gằn đến, hài hước nhìn hắn.

Dương Thanh Huyền một trái tim hạ xuống thấp nhất, chỉ cảm thấy lạnh cả người.

Dương Chiếu run rẩy đưa tay, vuốt ve Dương Thanh Huyền mặt, thanh âm yếu ớt nói rằng: “Không muốn khổ sở, đây chính là ta Dương Chiếu, lưng đeo số mệnh, cũng là ta Dương gia người số mệnh. Gia gia không có làm xong chuyện, liền toàn bộ giao cho ngươi. Gia gia tiếc nuối duy nhất là, liền là không thể nhìn ngươi đâm kẻ thù, leo lên dưới vùng trời sao này đỉnh cao.”

Chiếm đầy máu tươi ánh mắt, lộ ra một tia ôn nhu, Dương Chiếu trong mắt của, lộ ra nụ cười vui mừng, hắn vỗ nhè nhẹ đánh Dương Thanh Huyền đỉnh đầu, sau đó trên người không ngừng có huỳnh quang bay lên, như trong đêm tối đom đóm, tản vào bốn phía.

Cái gọi là người thân gặp nhau, chung quy chỉ là di chuyển mộng một hồi.

“Gia gia!”

Dương Thanh Huyền bi phẫn kêu to, mơ hồ tầm mắt, đưa hai cánh tay ra ôm ấp đi tới.

Dương Chiếu thân thể một hồi tản ra, hóa thành vô số huỳnh quang, không ngừng bay lên, vãi vào Bích Hải Thanh Thiên.

Dương Thanh Huyền cả người run rẩy, quỳ sát ở trời cao trên, thống khổ không cách nào ngôn ngữ.

Tử Diều Hâu từ Tinh Giới bên trong hóa thân mà ra, tương tự khổ sở đứng sau lưng Dương Thanh Huyền, không biết an ủi ra sao hắn.

Hai người lặng im không nói gì, mặc cho Bạch Vân lưu động, ngày đêm luân phiên.

Ngày mai, Tử Diều Hâu nói: “Thanh Huyền đại ca, chúng ta đi thôi. Gia gia sẽ hóa thành ngôi sao trên trời, vẫn bảo vệ của chúng ta.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1473: Một Nửa Công Lao, Quỷ Tôn Tiến Hóa

Dương Thanh Huyền đứng dậy, lặng lẽ không nói, chỉ cảm thấy nội tâm một trận trống rỗng, thật giống mất cái gì.

Từ đây chân trời góc biển, đều cơ khổ một người.

Tử Diều Hâu nói: “Thanh Huyền đại ca, chúng ta trước tiên ly khai đi, ở chỗ này quá lâu, Diệt Pháp sợ là biết của chúng ta địa điểm, rất có thể sẽ phái người tới trước.”

“Chà chà, còn không có tiểu cô nương này cảnh giác, Dương Thanh Huyền, ngươi đã như thế không nỡ lòng bỏ Dương Chiếu lão thất phu kia, liền theo hắn một đạo đi a.”

Trên hư không vang lên một đạo trào phúng thanh âm, lập tức lăng liệt sát khí xuyên thấu qua hư không, phóng xuống đến, đem Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu hoàn toàn khóa chặt.

Dương Thanh Huyền kinh nộ nhìn chằm chằm cái kia hư không, từng chữ cắn răng nói: “Lục Vũ Khôi!”

Trên hư không sóng gợn không ngừng khuếch tán, hóa ra một tên trên người mặc huyền bào nam tử, eo xứng đáng ba thước thanh phong, trong mắt mang theo vẻ lạnh lùng cùng sát khí, chính là Lục Vũ Khôi.

Lục Vũ Khôi cười lạnh nói: “Nhân Hoàng đại nhân đã khống chế Dương Chiếu, tự nhiên biết nơi này địa điểm, làm ta nhanh chóng tới rồi, còn tưởng rằng ngươi khẳng định đã chạy đây, không nghĩ tới càng là một trảo một cái chuẩn. Không cần khổ sở, phẫn nộ cùng thương tâm, ta đây sẽ đưa ngươi đi gặp ông nội ngươi, không cần cám ơn.”

Lục Vũ Khôi chầm chậm rút kiếm ra đến, ánh mắt theo kiếm quang cùng nhau, hàn Lãnh Như Băng.

“Chém!”

Lục Vũ Khôi khẽ quát một tiếng, cũng không thấy hắn vung kiếm, bầu trời liền “Xì” một tiếng, liền mở ra đến, sau đó hai nửa bầu trời trực tiếp sai vị, trên cái khe vạn vật, toàn bộ bạo nổ hủy.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu tàn ảnh, cũng bị chém thành hai nửa, nhưng loáng một cái liền biến mất.

Cũng trong lúc đó, ở kẽ hở ngoài trăm trượng, hai người hóa thân mà ra, Dương Thanh Huyền một trảo Tử Diều Hâu, đem thu vào Tinh Giới, liền đột nhiên hướng về xa xa bỏ chạy.

Lục Vũ Khôi chính là Giới Vương cảnh tồn tại, tuy rằng giáng lâm Từ Uy Long, bị Thiên Đạo phản phệ, phía sau Tinh Cung đại chiến bên trong, lại cùng Tử Dạ đám người kịch đấu, bị thương không nhẹ, nhưng vẫn như cũ không phải Dương Thanh Huyền bây giờ có thể chống lại.

“Giờ khắc này muốn đi, không khỏi quá trò đùa, đem Diệt Đế Ngọc, Chiến Kích Thiên Khư, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, Ám Dạ Chi Đồng đều giao ra đây, ta có thể tặng ngươi thoải mái vừa chết.”

Lục Vũ Khôi nghĩ đến Dương Thanh Huyền trên người bảo vật, không khỏi trong lòng hừng hực.

Giả bộ như vậy chuẩn bị bố trí, coi như là thập cường hai mươi bốn nhà chưởng môn cũng không thể nắm giữ.

Diệt Pháp mệnh lệnh chỉ là giết Dương Thanh Huyền, mang về Diệt Đế Ngọc, nếu như vậy, mặt khác ba cái Thánh khí cũng có thể rơi vào trong tay hắn.

“Sớm biết hôm nay, gì không lúc trước ở trên lôi đài sẽ chết với ta tay, cũng miễn cho bị nhiều như vậy ngăn trở cùng thống khổ.”

Lục Vũ Khôi nghĩ đến chính mình bởi vì hắn mà bị Thiên Đạo phản phệ, sau lại là bởi vì hắn mà chiến đến trọng thương, liền lên cơn giận dữ, sát tâm nổi lên, bóng người lóe lên, quy tắc không gian tùy ý điều khiển, nháy mắt liền xuất hiện ở Dương Thanh Huyền phía trước, dữ tợn nhìn lại chính là một kiếm.

“Lúc trước đáng chết ở sao trên đài dư nghiệt, sống tạm hai mươi năm, chung quy chạy không thoát vừa chết!”

Dương Thanh Huyền lấy ra Bách Quỷ Dạ Hành, nháy mắt ngưng tụ, liền cản lại, sợ quát lên: “Ngươi nói cái gì? Chuyện năm đó, ngươi cũng có tham dự?!”

“Ầm!”

Bách Quỷ Dạ Hành trên âm u quỷ khí, trực tiếp bị Thanh Phong Kiếm khí phách tán, sắc bén kiếm khí hóa thành vòng xoáy, theo quỷ kiếm chí thượng, hơn nửa bị phần che tay ngăn trở, nhưng vẫn là rất nhiều đánh trên người Dương Thanh Huyền, bắn mạnh ra từng đạo từng đạo máu tươi.

Lục Vũ Khôi lại làm sao bị thương trên người, cũng không phải Dương Thanh Huyền có thể ngăn cản.

Chỉ là tùy ý một kiếm, liền để Dương Thanh Huyền cho tới bên bờ sinh tử.

Lục Vũ Khôi cười gằn nói: “Đương nhiên! Ta có thể năm đó sự kiện lớn bên trong cực kỳ trọng yếu nhân vật, Diệt Pháp nếu như không có ta, còn làm không được Nhân Hoàng đây! Nói đến, Dương gia các ngươi cái chết, ta nhưng là có một nửa công lao a, ha ha ha ha!”

Dương Thanh Huyền nghe được vừa giận vừa sợ.

Lục Vũ Khôi cười điên cuồng nói: “Làm sao, đau lòng? Chẳng trách? Vẫn là phẫn nộ? Cũng hoặc là tất cả đều có? Ha ha ha ha, người yếu chỉ có thể đem tâm tình biểu lộ ở trên mặt, cường giả nhưng có thể tùy tâm sở dục tùy ý tâm tình của chính mình. Ngươi không cần khổ sở, rất nhanh ngươi liền muốn với bọn hắn đoàn viên!”

Thanh Phong Kiếm mạnh mẽ đi xuống đất ép một chút.

“Khanh!”

Bách Quỷ Dạ Hành trên tuôn ra cường đại tiếng rung, ở Thái Huyền kiếm ý hạ, thời khắc này quỷ kiếm là hoàn chỉnh thật kiếm, không ngừng lộ ra dữ tợn kiếm mặt mũi, nhưng bất đắc dĩ Dương Thanh Huyền sức mạnh quá yếu, đều bị Thanh Phong Kiếm kiếm khí nghiền nát.

“Đáng chết! Quấy rầy bản tọa thanh tu, chết!”

Bên trong kiếm tuôn ra một tiếng hét lớn, lập tức hóa thành to lớn Quỷ Ảnh, bên trong cặp mắt phun ra lửa giận, tay phải kết ấn bên dưới, liền hướng Lục Vũ Khôi điểm tới.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy kiếm chịu áp lực buông lỏng, chỉ là vô cùng kiếm ý bị cách không truyền vào Quỷ Tôn trong tay, hóa thành kiếm khí từ đầu ngón tay kích - bắn mà ra.

Quỷ Tôn ở Tinh Cung đại chiến bên trong, thu nạp vô số cường giả hồn phách, đang thanh tu tiêu hóa, lại bị Lục Vũ Khôi mạnh mẽ cắt ngang, tức giận bên dưới đột nhiên ra tay.

Dương Thanh Huyền phát hiện Quỷ Tôn thân thể lại có vô cùng biến hóa lớn, trên người huyết nhục so với trước kia nhiều hơn rất nhiều, hơn nữa tản mát ra khí thế, rõ ràng muốn nâng cao một bước.

Dương Thanh Huyền biết Quỷ Tôn tất nhiên là lại đột phá, nhất thời mừng rỡ không thôi.

“Oành!”

Quỷ Tôn lấy chỉ hóa kiếm, đánh trên Thanh Phong Kiếm, nhất thời tuôn ra một mảnh ánh kiếm, đem Lục Vũ Khôi đẩy lui.

“Ngươi chính là cái kia bên trong kiếm chi hồn? Lại tiến hóa, đáng chết!”

Lục Vũ Khôi trong lòng kinh sợ, phẫn nộ quát một tiếng, lần thứ hai nâng kiếm chém lên.

“Ầm!”

Quỷ Tôn lại là bấm quyết một đạo kiếm khí, đem đánh bay, gằn giọng nói: “Chà chà, Giới Vương hồn phách, lại có thể ăn một bữa no nê!”

Nói hét lớn một tiếng, hoàn toàn từ bên trong kiếm đều hóa đi ra, hai tay kết ấn vỗ tới.

Lục Vũ Khôi kinh hãi, ở Thương Khung luận võ quyết chiến bên trong, hắn từng gặp Quỷ Tôn, chỉ là một sao Giới Vương mà thôi, giờ khắc này gặp lại bên dưới, dĩ nhiên đạt tới hai sao tột cùng trình độ.

Lục Vũ Khôi trạng thái đỉnh cao cũng chỉ là năm sao Giới Vương, bị Thiên Đạo trấn áp sau, thực lực trực tiếp rơi xuống đến ba sao bên dưới, thêm vào Tinh Cung cuộc chiến bên trong bị thương, giờ khắc này chỉ có thể phát huy ra phổ thông hai sao sức mạnh.

Hơn nữa Quỷ Tôn trong cơ thể lượng lớn hồn phách cũng không từng tiêu hóa, trong lúc đấu, không ngừng bị thân thể thu nạp, bổ sung tiêu hao sức mạnh, càng càng chiến càng hăng.

Lục Vũ Khôi không khỏi trong lòng lạnh cả người, vội vàng đuổi Dương Thanh Huyền mà đến, càng không ngờ đến còn có như thế một đại sát sao, đánh sau một lúc, tự biết không địch lại, nếu như dây dưa tiếp nữa, thậm chí có nguy hiểm có thể chết đi.

Ngay sau đó ánh kiếm lóe lên, liều mạng toàn lực một chiêu, đem Quỷ Tôn đánh bay, xoay người muốn đi.

Dương Thanh Huyền quát to: “Đừng để hắn đi rồi!”

Quỷ Tôn trong hai con ngươi quỷ hỏa loáng một cái, hai tay bấm quyết, Bách Quỷ Dạ Hành trực tiếp dưới sự khống chế của hắn, Ngự kiếm chém tới.

Kiếm khí như từng vòng sóng gợn, trong khoảnh khắc liền bao phủ trăm dặm.

Lục Vũ Khôi âm trầm nói: “Bản tọa muốn đi, ai có thể chặn ta?”

Trong tay hắn kiếm quang lóe lên, ở trên không bên trong hóa ra ba đạo kiếm ý, tái tụ hợp thành một, tiến lên nghênh tiếp.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ ánh kiếm va chạm bên dưới, mảng lớn sơn mạch trong khoảnh khắc liền vụt lên từ mặt đất, đánh nát bấy.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, bắn - ra cuồng bạo sát khí, hóa thành Thời Không Cự Linh, hét lớn một tiếng, liền quay chuyển không gian, trực tiếp thuấn di chí kiếm khí trong nước xoáy, đẩy to lớn kia kiếm uy, tay trái kéo ra, phía trên đại chôn vùi hóa Ma Ấn không ngừng giải phong, trực tiếp hướng về

Lục Vũ Khôi phía sau vỗ tới!

#Hư Lộ, một khúc ảo mộng đến ngàn thu… Hiếu tử động trời cao, sống chết vì hai tiếng huynh đệ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1474: Chân Tướng, Bảy Tông Tội (Thượng)

Chương 1,473 chân tướng, 7 tông tội (thượng)

“Cái gì?!”

Lục Vũ Khôi toàn thân chấn động, nguyên bản Dương Thanh Huyền thuấn di tiến đến, hắn còn cảm thấy kinh hỉ, thầm nghĩ: “Thiên Đường có lối ngươi không đi, Địa Ngục Vô Môn ngươi xông tới, người này tự mình tìm đường chết, ai cũng cứu không được.”

Ai ngờ Dương Thanh Huyền vừa ra tay, nhưng là hắn có nằm mơ cũng chẳng ngờ lực lượng!

“Ầm ầm!”

Bàn tay của Dương Thanh Huyền phía dưới, không ngừng truyền đến như sấm oanh âm thanh, từng đạo ma văn từ trong đó phóng xuất ra, như là vỏ ốc lên đường vân, lại trực tiếp đem Kiếm Khí ảnh hưởng rửa đẩy ra, hung hăng đập trên người Lục Vũ Khôi.

“Bành!”

Một đạo trời long đất lở thanh âm, vô số Ma khí đều đánh vào Lục Vũ Khôi trong cơ thể.

Mặc kệ là Giới Vương thân thể, cũng khó thừa nhận.

Hơn nữa phía trước còn có Quỷ Tôn Bách Quỷ Dạ Hành dồn ép, căn bản chính là Phân Thân Pháp Thuật.

“Phốc!”

Rốt cuộc điên cuồng phun ra một búng máu đến, toàn bộ phòng ngự trực tiếp sụp đổ bể nát.

Đại lượng Ma khí nhập vào cơ thể, đồng thời bách quỷ Kiếm Khí lại trảm tại trên thân thể, màu xanh huyền bào lập tức nhuộm đỏ.

“Bành!”

Lục Vũ Khôi tại hai cỗ lực lượng đáng sợ vây quét dưới, lập tức chấn bay ra ngoài, trên không trung lộn mấy vòng, hơi chút khống chế được thân thể, liền vội vàng hóa thành độn quang chạy xa.

Lục Vũ Khôi thời khắc này khí tức uể oải tới cực điểm, không ngừng dùng Tinh Huyết thúc giục độn quang.

Nhưng Quỷ Tôn cười một tiếng dữ tợn, nói: “Đến miệng con vịt, há có thể bay!”

Thân ảnh nhoáng một cái, lại phát ra kiếm âm, liền xuất hiện ở Lục Vũ Khôi phía trước, hung hăng một chưởng vỗ tới.

Lục Vũ Khôi mặt xám như tro, liều mạng một chưởng nghênh đón tiếp lấy, quát: “Ta chính là Ngũ Tinh Giới Vương, nếu là phát ác độc, trực tiếp binh giải tự bạo, hai người các ngươi đồng dạng chắc chắn phải chết. Cho nên tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, không muốn làm quá tuyệt!”

“Ầm!”

Quỷ Tôn cùng Lục Vũ Khôi song chưởng chạm vào nhau, Lục Vũ Khôi lần nữa phun ra máu, bay về phía sau.

Dương Thanh Huyền tay phải vồ một cái, chiến kích hư quang liền nổi lên, canh giữ ở phía sau của Lục Vũ Khôi, lạnh lùng nói: “Tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, những lời này từ trong miệng ngươi nói ra, làm sao lại hoang đường như vậy có thể cười đấy?”

Lục Vũ Khôi nhìn trái phải hai người, hoảng sợ nói: “Không được qua đây! Tới nữa lời nói, ta thì thật tự bạo! Một vị Ngũ Tinh Giới Vương tự bạo, các ngươi nên biết ý vị như thế nào. Coi như là Trung Ương Đại Thế Giới một tòa chủ thành, đều muốn hôi phi yên diệt!”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, có chút do dự.

Quỷ Tôn cũng không dám mạo muội tiến lên, Lục Vũ Khôi nói xác thực không sai, trừ phi có vượt xa lực lượng của Lục Vũ Khôi, mới có thể áp chế ngự được lính của hắn giải tự bạo.

“Ha ha ha ha, cuối cùng người thắng hay là ta a, các ngươi coi như là đánh thắng ta, lại có thể thế nào chứ? Còn không phải không dám lên trước, ha ha ha ha!”

Lục Vũ Khôi cuồng tiếu, biểu tình trên mặt càng phát ra dữ tợn cùng căm hận, nhìn chằm chằm vào Dương Thanh Huyền nói: “Tiếp theo, ngươi sẽ không lại may mắn như vậy! Đối đãi ta khôi phục toàn bộ thương thế, ngươi phải đối mặt là một Ngũ Tinh Giới Vương, cùng với bụi nhĩ mười lăng khắp thế giới đuổi giết!”

Dương Thanh Huyền chấp kích tiến lên, bình tĩnh nói: “Đã như vậy, vậy không bằng liền giữ ngươi dưới, đồng quy vu tận tựu đồng quy vu tận, có thể kéo một Ngũ Tinh Giới Vương đệm lưng, cuộc đời này cũng đáng giá.”

Lục Vũ Khôi sắc mặt biến hóa, trong con ngươi xẹt qua một tia hoang sắc, cả kinh nói: “Ngươi, ngươi thực không muốn sống nữa? Đừng tới đây! Ta thật muốn tự bạo!”

Dương Thanh Huyền lần nữa dừng bước lại, nói: “Ta có thể thả ngươi đi, nhưng ngươi phải đem chuyện năm đó, một năm một mười nói ra, nếu không, cái kia tựu đồng quy vu tận đi.”

Lục Vũ Khôi cả giận nói: “Ngươi uy hiếp ta!”

Nhưng sau một khắc, trong lòng hắn thì thật luống cuống, bởi vì ánh mắt của Dương Thanh Huyền không hề bận tâm, không có bất kỳ trên tình cảm rung động chấn động, tựu như cùng thảo mộc thạch đầu, hoàn toàn không giống là người sống, trong lòng nghĩ đến: Hắn khẳng định gia gia vừa mới chết, bị kích thích, cho nên có tìm chết không muốn sống ý niệm trong đầu, ta chính là Ngũ Tinh Giới Vương, bụi nhĩ mười lăng chủ nhân, quyết không thể không giải thích được liền vẫn lạc tại nơi này.

Dương Thanh Huyền nội tâm cực kỳ trấn định, hắn nhìn ra Lục Vũ Khôi rất sợ chết, càng là có càng nhiều, cảm giác về sự ưu việt liền càng mạnh, lại càng thấy được mạng của chính mình đáng giá, càng không muốn đi chết.

Dương Thanh Huyền giờ phút này hay là tại đánh bạc, đánh bạc ai càng không sợ chết.

Nếu là thắng cuộc, liền thắng ra năm đó tất cả chân tướng,

Nếu là thua cuộc...

Dương Thanh Huyền trong mắt lóe lên vẻ tàn khốc, hắn căn bản là không có nghĩ tới đánh bạc thua tình huống, bởi vì mình nhất định sẽ không thua.

Lục Vũ Khôi toàn thân run lên, gặp ánh mắt của Dương Thanh Huyền đột nhiên biến lệ, còn tưởng rằng hắn muốn động thủ, vội vàng nói: “Chớ động thủ! Ngươi muốn biết, ta đều nói cho ngươi biết!”

Dương Thanh Huyền thầm nhẹ nhàng thở ra, nói: “Chuyện năm đó, đầu đuôi gốc ngọn nói ra, nếu là dám gạt ta, cũng hoặc là che giấu cái gì, ta liền liều mạng với ngươi đồng quy vu tận.”

Lục Vũ Khôi hừ một tiếng, nói: “Kỳ thật ngươi đã biết xong hết rồi, Diệt Pháp từ Tinh Uyên trong đi ra...”

“Đợi một chút.”

Dương Thanh Huyền ngắt lời nói: “Hải Chi Tinh uyên không là có Đại Lực Ma Ngưu Vương trấn thủ sao? Hơn nữa dùng thực lực của Đại Lực Ma Ngưu Vương, rõ ràng không biết có người trốn ra được? Này không hợp lý.”

Lục Vũ Khôi hung ác nham hiểm nói: “Hừ, ta đây làm sao biết! Dù sao Diệt Pháp là từ Tinh Uyên trong ra tới, một điểm không giả, nếu không tại sao có thể có nhiều như vậy tuyệt đại hung đồ đi theo hắn? Về phần hắn làm thế nào ra tới, cũng chỉ có chính hắn biết rồi.”

[truy e n cua tui . net] http://truyencuatUi.net/ Dương Thanh Huyền trầm tư một chút, nói: “Tiếp tục.”

Lục Vũ Khôi nói: “Diệt Pháp đến từ Tinh Uyên, tự phụ thực lực siêu tuyệt, mới ra đến không lâu, liền trực tiếp tiến về trước Tinh Cung, khiêu chiến Dương Vân Kính, muốn tranh đoạt Nhân Hoàng Chi Vị. Dương Vân Kính vốn không muốn ứng chiến, nhưng thực lực của Diệt Pháp mạnh mẽ, trực tiếp xông Tinh Cung, đem Tam Tiên Nhị Lão toàn bộ đánh bại, ép Dương Vân Kính không thể không ra tay. Vì để tránh cho phá hư Tinh Cung, vì vậy hai người tiến về trước Trung Ương Đại Thế Giới tinh vực bên ngoài đại chiến một cuộc.”

Lục Vũ Khôi đột nhiên nhíu mày lại, tựa hồ cảm thấy có chút tiếc hận nói: “Như thế một trận chiến đấu kinh thế, nhưng không ai chứng kiến, chỉ có thể bằng vào tưởng tượng đoán rồi. Trận đại chiến kia về sau, hai người đều không nhắc tới thắng bại, mà Diệt Pháp cũng ngay tại Tinh Cung cư trú ở đây, trở thành dưới trướng Dương Vân Kính. Bằng vào ta đối với tính cách của Diệt Pháp hiểu rõ, tất nhiên là Diệt Pháp thua. Nếu hắn thắng, là tuyệt đối không có khả năng dễ dàng tha thứ Dương Vân Kính tiếp tục dừng lại ở

Tinh Cung đấy. Lúc ấy Dương Vân Kính cũng không biết hắn là từ Tinh Uyên ra tới, cũng không biết hắn có mục đích gì, chỉ là thấy thực lực của Diệt Pháp cao cường, thần thông được, liền mời hắn cùng với chính mình tu luyện, cùng tham khảo đạo pháp. Hai người đều là đương thời hiếm thấy thiên tài kiêu hùng, ở chung sau mấy tháng, thì có trong thông cảm lẫn nhau cảm giác. Nhưng loại này thông cảm lẫn nhau, như thế nào cũng đánh không lại lợi ích thật lớn. Thời gian lâu dài, Diệt Pháp phát hiện Dương Vân Kính tại tất cả phương diện đều còn hơn chính mình, cái loại này không cách nào đành phải người sau ghen ghét, liền chậm rãi tại nội tâm sinh sôi."

Quỷ Tôn đột nhiên nở nụ cười, khặc khặ - x - xxxxx quái khiếu mà nói: "Tham, Sân, Si, hận, yêu, ác, muốn, nhóm người thất tội, mãi mãi cũng là dẫn xảy ra rắc rối ngọn nguồn a, từ xưa đến nay, khái chi bằng vâng."

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1475: Chân Tướng, Bảy Tông Tội (Trung)

Lục Vũ Khôi nhìn Quỷ Tôn một chút, gật đầu nói: “Xác thực, Diệt Pháp người này chính là có tham, ác, muốn, vì lẽ đó hắn càng ngày càng không cách nào nhịn được so với hắn càng cường đại hơn Dương Vân Kính, chỉ là Dương Vân Kính đối với Diệt Pháp tâm tư nhưng hoàn toàn không sát.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên ngắt lời nói: “Dương Vân... Ta... Phụ thân ta...”

Hắn lắp bắp mấy lần, mới thở dài, nói: “Phụ thân ta hắn công tham tạo hóa, đối với Diệt Pháp chuyện không thể hoàn toàn không sát chứ?”

Lục Vũ Khôi trầm ngâm nói: “Dương Vân Kính cùng các thời kỳ Nhân Hoàng không giống nhau, mỗi một đời Nhân Hoàng đều là từ giới trần tục bên trong thoát dẫn ra, sát phạt quả quyết, đa mưu túc trí, không gì không giỏi. Đổi thành bất kỳ một đời Nhân Hoàng, đều lẽ ra có thể cảnh giác đến Diệt Pháp, chỉ có Dương Vân Kính. Bởi vì Dương gia ẩn thế không ra, cực nhỏ cùng ngoại giới tiếp xúc, vì lẽ đó Dương gia người tướng đối với ngoại giới người mà nói, liền đơn thuần cùng đơn giản nhiều, chỉ biết là chôn đầu tu luyện, mẹ ngươi yên tĩnh thanh dao cũng là như vậy.”

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, nhớ tới Dương Chiếu, để hắn đi tinh la Ninh gia tìm kiếm trợ giúp, liền hỏi: “Sau đó thì sao?”

Lục Vũ Khôi tiếp tục nói: “Diệt Pháp mặc dù có lòng, nhưng vẫn không tìm được cơ hội. Mà lúc đó ta tu luyện bí thuật, cần gấp một loại thần dược, tên là băng Linh Chi, hỏi thăm phía sau, mới biết thuốc này giấu ở Tinh Cung, liền đến đây xin thuốc. Dương Vân Kính lại nói, thuốc này bị Diệt Pháp lấy đi, liền ta lại đi tìm Diệt Pháp, lúc này mới nhận ra người này. Nói đến thực sự là buồn cười, Diệt Pháp cũng không phải là cần cái này dược liệu, mà là hắn gặp Tinh Cung phong phú toàn diện, các loại thần dược đều có thể tìm tới một, hai, liền lòng tham nổi lên, mượn tu luyện làm tên, đem Tinh Cung cất giấu thuốc trong kho thần dược, trực tiếp lấy đi hai phần ba, ta muốn cái đóa kia băng Linh Chi chính ở trong đó."

Quỷ Tôn nói: "Này Dương Vân Kính giống như này ngu xuẩn?"

Lục Vũ Khôi than thở: "Cũng không thể nói là ngu xuẩn đi, nào có ngu xuẩn vật có thể nên phải trên Nhân hoàng? Diệt Pháp người này cũng thực sự là lợi hại a, nhìn thấy ta phía sau, đột nhiên hỏi ta một câu nói, hắn nói: Người có tham sân si hận thích ác dục, mà đại đạo hùng vĩ, không chỗ nào không chứa, như vậy tham sân si hận thích ác dục có hay không cũng ở đại đạo bên trong đây? Ta lúc đó nghĩ một hồi, cảm thấy có lẽ vậy, liền trả lời nói: Đúng, tự nhiên bao quát ở đại đạo bên trong. Diệt Pháp còn nói: Đã như vậy, cái kia nắm ở tham sân si hận thích ác dục, cũng có thể chứng đạo? Ta sửng sốt một chút, vấn đề này ta trả lời không được, liền thỉnh giáo hắn. Hắn nói: Đạo hữu ba ngàn pháp môn, không cao thấp đê hèn chi phần, võ là đạo, văn là đạo, tham là đạo, sân là đạo, si hận thích ác dục đều là đạo, vì lẽ đó vạn sự vạn vật, chỉ cầu tuân theo bản tâm của mình là tốt rồi. Ta nghe phía sau, tựa hồ có chút hiểu ra, lúc đó ta liền đã nhận ra Diệt Pháp tựa hồ ở hướng về ta ám chỉ cái gì. Diệt Pháp để ta trở lại cẩn thận suy tư, nếu là có ngộ ra, lại đi tìm hắn."

Dương Thanh Huyền châm chọc nói: "Liền ngươi liền thông qua tham sân si hận thích ác dục ngộ đạo?"

Ai biết Lục Vũ Khôi nhưng thật lòng gật đầu nói: “Đúng, trở lại phía sau, ta liền bắt đầu bế quan. Lúc đó ta kẹt ở ba sao tột cùng trên cảnh giới, vẫn không cách nào đột phá đi tới. Giới Vương cảnh bên trong, đại để có thể chia làm sơ giai, trung giai, cùng cao cấp, từng cái giai tầng vượt qua, so với Tinh cấp khó khăn. Ai biết ở Diệt Pháp cùng ta luận đạo sau, ta liền trực tiếp đột phá đến rồi bốn sao Giới Vương. Lúc đó ta lại hồi tưởng Diệt Pháp nói cái kia chút, phảng phất một phiến mới tinh cửa lớn ở hướng về ta mở ra, giống như là bắt được đạo dấu chân, làm ta mừng rỡ như điên.”

Dương Thanh Huyền nói: “Liền ngươi sẽ thấy đi tìm Diệt Pháp?”

Lục Vũ Khôi lắc đầu nói: “Không có, ta đích xác muốn lại đi tìm hắn, nhưng là hắn trước tiên tới cửa tới tìm ta, hỏi ta có muốn hay không đi lên trước nữa tiến vào. Cái này ai có thể không muốn? Ta đương nhiên gật đầu nói nghĩ. Liền hắn nói: Hiện tại liền có một cơ hội, nếu như có thể bắt được, ta chắc chắn làm ngươi ở năm mươi năm bên trong, tiến nhập cao cấp Giới Vương. Ta nghe được câu này thời điểm, nội tâm chấn động cùng mừng rỡ có thể tưởng tượng được, mau mau hỏi hắn là cơ hội gì. Hắn chỉ nói bốn chữ: Thiên Địa song bảng. Ta nhất thời tĩnh táo lại, đã đoán được hắn phải làm gì. Bởi vì được mông sự chỉ điểm của hắn, cùng hứa nguyện cảnh, để ta không nghĩ bao lâu, liền đáp ứng cùng hắn mưu sự. Lúc này ta mới biết, Diệt Pháp nói thời cơ này, chỉ sẽ là của ngươi xuất thế a.”

Dương Thanh Huyền tâm thần chấn động mạnh, lập tức có thể đoán được một ít, không khỏi muốn rách cả mí mắt, lửa giận cùng sự thù hận không hề che giấu chút nào bắn mạnh - đi ra.

Lục Vũ Khôi gặp dáng vẻ của hắn, tuy rằng bên trong lòng có chút sợ, nhưng nghĩ tới mình là năm sao Giới Vương, không thể mất phong độ, vẫn như cũ trấn định nói rằng: “Nhưng đơn bằng chúng ta sức mạnh của hai người, hiển nhiên là không đủ. Diệt

Pháp cũng không rõ ràng thập cường hai mươi bốn gia quan hệ giữa kết cấu, nhưng ta rõ ràng a, liền ta lại mời vài tên giúp đỡ, cùng làm việc. Dương Vân Kính vì thay ngươi tổ chức sinh nhật, chuẩn bị chiêu cáo thiên hạ, mời thập cường hai mươi bốn nhà chưởng môn cùng nhau đến Tinh Cung ăn mừng. Diệt Pháp hướng về Dương Vân Kính đề nghị, vì biểu lộ ra đối với thập cường hai mươi bốn gia chưởng môn tôn kính, cần phải phái Giới Vương tự mình truyền tin. Dương Vân Kính liền đáp ứng, liền Tinh Cung bên trong Giới Vương cảnh cường giả, toàn bộ bị phái đi ra ngoài. Đồng thời Diệt Pháp lại phái trước người hướng về Dương gia cùng Ninh gia, nói cho bọn họ biết một cái sai lầm thời gian, mà ta cùng mặt khác một ít đồng bạn, làm bộ chịu đến thiệp mời dáng vẻ, sớm một bước đi tới Tinh Cung."

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: "Coi như Giới Vương đều phái đi ra ngoài, nếu muốn hoàn toàn bắt Tinh Cung, cũng không phải đơn giản như vậy chuyện chứ? Phụ thân ta nếu như cùng Diệt Pháp một trận chiến, sợ là toàn bộ Tinh Cung đều phải phá huỷ mới là."

Lục Vũ Khôi cười thầm: "Ngươi nghĩ quá, Dương Vân Kính cùng Diệt Pháp thường thường sẽ ở ngoại giới tinh không luận bàn đạo pháp, vì lẽ đó Diệt Pháp đem Dương Vân Kính dẫn đi giới ngoại tinh không cũng không phải việc gì khó khăn. Mà của chúng ta mục đích chủ yếu, liền là đối phó yên tĩnh thanh dao, Thiên Thành Giác cùng Dương Chiếu, còn có một chút đồ không có mắt. Nếu như là chính diện kịch đấu, mặc dù là những người này, cũng mười phần vướng tay chân, nhưng chúng ta cũng không phải đến tỷ võ, đương nhiên muốn tìm chuẩn cơ hội đánh lén."

"Đáng chết!"

Dương Thanh Huyền tức giận mắng, chuyện về sau hầu như đều có thể tưởng tượng được.

Quỷ Tôn nói: "Đến rồi Giới Vương cảnh sau, cảm ứng thiên địa, coi như là đánh lén, muốn muốn thành công nắm bắt cũng không lớn đi.”

Lục Vũ Khôi trên mặt hiện ra một tia được nước, nói: “Tự nhiên, nhưng ngươi nghĩ rằng chúng ta đánh lén là ai? Ha ha ha ha.”

Lục Vũ Khôi đột nhiên cười như điên, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nói: “Chúng ta đột nhiên làm khó dễ, đánh lén không phải yên tĩnh thanh dao, Thiên Thành Giác cùng Dương Chiếu a, đánh lén là ngươi a!”

Dương Thanh Huyền trán nháy mắt sung huyết, một luồng khó có thể ức chế lửa giận cùng nhiệt huyết dâng lên đỉnh đầu, nắm chiến khư thời điểm kịch liệt run rẩy.

Lục Vũ Khôi ánh mắt hung quang, tựa hồ nhớ lại tình cảnh lúc ấy, nói: “Lúc đó ta cùng một người đồng bạn khác đột nhiên ra tay, sử dụng tới mười phần công lực hướng về ngươi đánh lén. Nhưng có dụng ý khác, yên tĩnh thanh dao quả nhiên liền liều mình bảo vệ, trực tiếp bị kiếm của ta cùng một vị bằng hữu khác chưởng kích bên trong. Lúc đó ta nhưng là trung giai Giới Vương, một vị bằng hữu khác thực lực càng không kém ta. Yên tĩnh thanh dao cứ như vậy dùng thân thể máu thịt chặn chúng ta mười phần công lực một đòn, khà khà...”

#Hư Lộ, một khúc ảo mộng đến ngàn thu... Hiếu tử động trời cao, sống chết vì hai tiếng huynh đệ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1476: Chân Tướng, Bảy Tông Tội (Hạ)

Dương Thanh Huyền nghe được trán đều phải nổ tung, trong đôi mắt phun ra lửa, chiến kích loáng một cái, một chiêu "Đọa Diệt" liền chém tới, "Súc sinh! Đi chết đi!"

Hư quang loáng một cái, trọng lực tràng năng đột nhiên hiện, bốn phương tám hướng không gian sụp xuống lại đây.

Lục Vũ Khôi hoảng hốt, cả kinh nói: "Ngươi dám động thủ với ta? Sẽ không sợ ta tự bạo, mọi người cùng nhau chết?"

Dương Thanh Huyền vừa rồi chịu đựng Dương Chiếu cái chết thống khổ, giờ khắc này lại nghe nói năm đó bí ẩn, một luồng khó có thể ức chế bi phẫn xông thẳng não đỉnh, cái gì cũng không để ý, chỉ muốn giết người trước mắt này, thay mẹ mình báo thù.

"Người điên!"

Lục Vũ Khôi giận dữ, nội tâm cũng sinh ra một tia hối hận, không nên đem sự tình nói như vậy tỉ mỉ, hắn nguyên bản thật là mang theo ác ý, nghĩ muốn dưới sự kích thích Dương Thanh Huyền, ra một khẩu oán ghét chi tức giận, không nghĩ tới nhưng tự thực ác quả.

Lục Vũ Khôi trong mắt tuôn ra vẻ ngoan lệ, cùng cực độ giãy dụa, rốt cuộc muốn không muốn tự bạo, nếu như không tự bạo, chính mình chết rồi mà đối phương còn sống, vậy thì thật sự gặp quỷ.

"Mẹ -! Ta với ngươi liều mạng!"

Lục Vũ Khôi hét lớn một tiếng, dù sao cũng là năm sao Giới Vương, đạo tâm cứng cỏi, sinh tử lựa chọn bên dưới, vẫn là nắm giữ sự tàn nhẫn.

Đan điền đột nhiên liền bắt đầu bành trướng, lượng lớn phù văn tuôn ra, bắt đầu đem toàn thân bao lấy.

“Vũ Khôi huynh, ngàn vạn bình tĩnh!”

Đột nhiên một đạo thanh âm xa lạ vang lên, hư không loáng một cái, Dương Thanh Huyền chiến kích trên trọng lực tràng nháy mắt bị áp chế, một luồng khó có thể lực đối kháng giáng lâm.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, cái kia làm cho hôn mê đầu óc nháy mắt bình tĩnh rất nhiều, vội vàng chiến kích xoay ngang, chặn ở trước người, lập tức bị một nguồn sức mạnh nghiền ép mà đến, chấn động đến mức thân thể không ngừng bay ngược.

Ở Lục Vũ Khôi bên cạnh người, xuất hiện hai bóng người, đều lộ ra khí tức đáng sợ.

“Là các ngươi!”

Lục Vũ Khôi vừa thấy hai người, nhất thời mừng như điên, vội vàng đem binh giải áp chế lại, đem bên trong đan điền sức mạnh khai thông mở, cười to nói: “Ha ha, ta không cần chết! Dương Thanh Huyền, cuối cùng phải chết cũng là ngươi a!”

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tôn đều là trong lòng chìm xuống, đột nhiên này xuất hiện hai người, chính là ở Tinh Cung cuộc chiến bên trong đã gặp tuyệt đại hung đồ.

Một người tướng mạo hơi lão, ánh mắt âm trầm.

Tên còn lại ngũ quan đẹp trai, nhưng cũng lộ ra một luồng tà khí.

Dương Thanh Huyền không biết thân phận của hai người, nhưng ở Tinh Cung cuộc chiến bên trong vội vàng thoáng nhìn, chính là cái kia hơn bốn mươi tên hung đồ bên trong hai vị.

Lục Vũ Khôi đem tự bạo áp chế lại sau, vội hỏi: “Hai vị, mau đem Dương Thanh Huyền cùng này quỷ vật giết, miễn cho đêm dài lắm mộng!”

Cái kia tướng mạo hơi lão người gật đầu nói: “Hai ta người đến này, chính là vì việc này tới. Diệt Pháp lão đại đoán được ngươi khẳng định không làm nên chuyện, vì lẽ đó phái chúng ta tới khắc phục hậu quả, đúng như dự đoán.”

Lục Vũ Khôi khuôn mặt trắng bệch, giận không nhịn nổi, “Diệt Pháp hắn…!”

Đột nhiên âm thanh hơi ngưng lại, hoảng sợ cúi đầu, phát hiện mình lồng ngực bị đánh xuyên, cái kia tướng mạo tuấn mỹ nam tử, chẳng biết lúc nào xuất hiện sau lưng hắn, trực tiếp đánh lén chính mình.

Lục Vũ Khôi hoảng sợ nói: “Ngươi, các ngươi…”

Lão giả nói: “Khắc phục hậu quả bao quát hai việc, một là dọn dẹp sạch Dương Thanh Huyền, hai là dọn dẹp sạch Lục Vũ Khôi, dù sao chuyện năm đó, còn quan hệ đến một ít không thể cho người biết đồ vật, cho nên vẫn là để Lục Vũ Khôi vĩnh viễn bảo thủ bí mật cho thỏa đáng. Chỉ là Lục Vũ Khôi một thân tu vi, đáng tiếc, để ta lại ít một cái có thể sai phái chó. Bất quá các ngươi đã đều từ tinh uyên đi ra, con chó này có cùng không có, đều không trọng yếu.”

Tướng mạo tuấn mỹ nam tử cười nói: “Đây là Diệt Pháp đại nhân nguyên văn, chúng ta thay thế chuyển đạt.”

Ông lão mặt không thay đổi nói rằng: “Vốn là muốn trước tiên thanh lý Dương Thanh Huyền, nhưng tiểu tử ngươi lại sẽ tự bạo, doạ giết chúng ta, nếu như tự bạo, tuy rằng chúng ta ẩn náu bóng mờ, vẫn như cũ sẽ phải chịu thương tổn to lớn. Cho nên vẫn là trước tiên đem ngươi dọn dẹp sạch đi.”

Lục Vũ Khôi lạnh cả người, anh chàng đẹp trai một quyền không chỉ có xuyên thấu lồng ngực của mình, hơn nữa một luồng giới lực nhảy vào toàn thân, đem chính mình chân nguyên áp chế hoàn toàn ở, nghĩ muốn tự bạo không có khả năng.

Lục Vũ Khôi giận dữ hét: “Ta không tin, ta không tin Diệt Pháp sẽ đối với ta như vậy, các ngươi để Diệt Pháp tới gặp ta!”

Lão giả nói: “Diệt Pháp đại nhân đang bế quan chữa thương đây, nào có rỗi rãnh thấy ngươi này bị vứt bỏ chó. Chà chà, thực sự là đáng tiếc, nguyên bản năm đó bí ẩn, chúng ta cũng đang nghe được say sưa ngon lành đây, ai biết tiểu tử ngươi đột nhiên muốn tự bạo, doạ giết chúng ta, may mà đúng lúc chế trụ.”

Hai người đều là thở phào nhẹ nhõm bộ dạng.

Lục Vũ Khôi tức đến run rẩy cả người, lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh không ngừng lăn xuống, sinh cơ đang nhanh chóng trôi qua.

Dương Thanh Huyền vội vàng hỏi: “Lục Vũ Khôi, với ngươi đồng thời sát hại cha mẹ ta mấy người khác là ai? Diệt Pháp cuối cùng vì sao không giết ta, mà là muốn hi sinh toàn bộ Thời Không Cự Linh bộ tộc, đem ta lưu đày? Diệt Pháp thân phận chân chính, là có hay không chính là ngày không cách nào?!”

Lục Vũ Khôi há to mồm đến, mở ra đóng lại, nhưng căn bản nghe không rõ đang nói cái gì.

Lục Vũ Khôi đầy mắt oán ghét cùng tuyệt vọng, còn có bi phẫn, cuối cùng khắp toàn thân xụi lơ hạ xuống, triệt để chết rồi.

Tuấn mỹ nam tử cười gằn mấy tiếng, năm ngón tay vồ lấy, "Oành", Lục Vũ Khôi thân thể ngay ở không trung nổ ra, hóa thành bụi bay tản vào trời cao.

Anh chàng đẹp trai đem Lục Vũ Khôi chứa đồ nguyên khí toàn bộ cất đi, sau đó cười híp mắt nhìn Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tôn, nói: "Tại hạ Ôn Vĩ Tài, lần đầu gặp mặt, cũng là một lần cuối cùng gặp mặt, còn xin chỉ giáo nhiều hơn."

Ông lão mở miệng nói: "Tiểu tử này trên người bốn cái Thánh khí, ngoại trừ Diệt Đế Ngọc cho lão đại ở ngoài, ta muốn Ám Dạ Chi Đồng cùng Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, cái kia Thiên Khư liền cho ngươi. Ngươi cầm Lục Vũ Khôi chứa đồ nguyên khí, cần phải cũng có thể chống đỡ một cái Thánh khí. Như vậy thì bằng nhau."

Ôn Vĩ Tài kinh hãi, nói: "Công trị đại nhân, ngươi muốn hai cái đều là mười vị trí đầu Thánh khí, cái kia Thiên Khư xếp hạng tốt sau a, hơn nữa này Lục Vũ Khôi túi chứa đồ, bên trong căn bản không có gì. Không bằng chúng ta đổi một hồi."

Công Dã Minh nói: "Không đổi."

Ôn Vĩ Tài: "..."

Công Dã Minh nói: "Đừng nói nhảm, giết Dương Thanh Huyền, miễn cho đêm dài lắm mộng. Lục Vũ Khôi chính là chết ở phí lời quá nhiều."

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: "Hai vị đều là tuyệt đại nhân vật, nếu từ tinh uyên đi ra, nên có một phen đại thành tựu, tội gì đành phải ở Diệt Pháp thủ hạ đây."

Công Dã Minh nói: "Làm sao, ngươi muốn thuyết phục chúng ta thả ngươi?"

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Hai vị thực lực, chí ít cũng là trung giai Giới Vương, ta muốn chạy đi căn bản cũng không khả năng, hy vọng duy nhất nói đúng là phục hai vị.”

Công Dã Minh cười to nói: “Ha ha, ngươi đang nằm mơ chứ? Bất quá ta rất hiếu kì, ngươi có tư cách gì cùng đầu óc, có thể thuyết phục chúng ta.”

Ôn Vĩ Tài nhắc nhở: “Công Dã đại nhân, ngươi không phải mới vừa nói Lục Vũ Khôi chính là chết ở phí lời quá nhiều trên sao?”

Công Dã tên nói: “Không sai, vẫn là không cần nói nhảm, nhanh giết! Ngươi ngăn cản cái kia quỷ vật, ta tới giết Dương Thanh Huyền.”

Nói, bước mở bước đến, liền hướng Dương Thanh Huyền đi đến.

Ôn Vĩ Tài cười khổ nói: “Tốt như thế nào sự tình đều là ngươi, nát sự tình đều là của ta.”

Trên người khí thế như măng mọc sau cơn mưa, không ngừng đi lên nổi lên, nháy mắt liền đem Quỷ Tôn khóa chặt.

#Hư Lộ, một khúc ảo mộng đến ngàn thu... Hiếu tử động trời cao, sống chết vì hai tiếng huynh đệ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1477: Ninh Gia Gia Chủ

Quỷ Tôn trong đôi mắt lục hỏa lay động, không dám thiện động.

Dương Thanh Huyền nhưng là bị Công Dã Minh bức từng bước lùi về sau, nhưng bất kể như thế nào né tránh, đều như cũ ở Công Dã Minh khí thế bao phủ xuống, căn bản không chỗ có thể đi.

Dương Thanh Huyền cắn răng nói: “Cõi đời này không có gì là không thể nói sự tình, hai vị như vậy, không khỏi quá tự đại cuồng vọng chứ?”

Công Dã Minh nói: “Xác thực, bất cứ chuyện gì cũng có thể đàm luận, nhưng điều kiện tiên quyết là, ngươi muốn có thể theo chúng ta nói chuyện phân lượng, ngươi có không?”

“Hắn không có, lão phu kia đây?”

Một thanh âm lặng yên truyền đến.

Công Dã Minh cùng Ôn Vĩ Tài đều là đổi sắc mặt, cùng quát lên: “Ai?!”

Ở chiến trường cách đó không xa, chẳng biết lúc nào có thêm hai bóng người, một ông già sắc mặt ôn hòa, khí tức trầm tĩnh, một cô thiếu nữ ngũ quan rõ đẹp, yêu kiều thướt tha.

Dương Thanh Huyền cả kinh kêu lên: “Ninh Chỉ Đình.”

Cô gái kia chính là Ninh Chỉ Đình, khẽ mỉm cười, đối với Dương Thanh Huyền làm một mặt quỷ.

Công Dã Minh nhìn chằm chằm ông lão kia, trầm giọng nói: “Các hạ biết chính mình đang làm gì không?!”

Lão giả nói: “Tự nhiên biết.”

Công Dã Minh nói: “Vậy ngươi lại biết, nhúng tay việc này, sẽ có hậu quả như thế nào?”

Ông lão nhíu mày lại, nói: “Ngươi mới vừa rồi còn nói Lục Vũ Khôi chết ở nói nhiều trên, làm sao chính mình liền không chấp nhận tiền nhân giáo huấn đây?”

“Đáng chết!”

Công Dã Minh quát lên: “Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi có tư cách gì để ta tiếp thu giáo huấn!”

Công Dã Minh ném Dương Thanh Huyền, bóng người một hồi bùng lên, liền dời đi trước mặt lão giả, năm ngón tay khép lại như đao, trực tiếp gọt đi đi qua.

Thủ thế cực nhanh, giống như thiểm điện ở trên không bên trong vút qua.

Nhưng Công Dã Minh sắc mặt nháy mắt lộ ra ngạc nhiên, ông lão chỉ là giơ tay lên, tùy ý đánh ra, tốc độ rõ ràng so với mình chậm, nhưng mình thủ thế còn chưa rơi xuống, lão giả một chưởng cũng đã muốn ấn đến lồng ngực.

Công Dã Minh sợ quát một tiếng, bất đắc dĩ thu tay về đến, vội vàng lùi về sau.

Ông lão đập ra tay chưởng ở trên không bên trong biến đổi, trực tiếp hư không bấm quyết, hóa thành một chỉ điểm ra.

Chỉ mang như liệt nhật lóng lánh, trong khoảnh khắc bao phủ ngàn dặm phạm vi.

Liền ngay cả Ôn Vĩ Tài cùng Quỷ Tôn, đều cảm nhận được sức mạnh cực kỳ đáng sợ, kinh hãi nhìn sang.

Ông lão súc lực ở đầu ngón tay, vẫn chưa điểm hạ, trái lại chậm rãi đem sức mạnh triệt hồi, nói rằng: “Trở về nói cho Diệt Pháp, đừng tưởng rằng cái kia điểm lực lượng liền có thể lấy trấn áp thiên hạ, hay không lại chỉ có thể là làm trò hề cho thiên hạ. Từ cổ chí kim, có thể trấn áp một cái thời đại cường giả không thể không có, nhưng hắn còn còn thiếu rất nhiều tư cách.”

Công Dã Minh cả giận nói: “Có thể hay không lưu lại họ tên, chúng ta trở lại cũng tốt báo cáo kết quả!”

Lão giả nói: “Ninh Hồng Nho.”

Ôn Vĩ Tài cả kinh nói: “Tinh la Ninh gia?!”

Lão giả nói: “Chính là.”

Công Dã Minh trầm giọng nói: “Tốt, Ninh Hồng Nho, ta nhớ kỹ rồi! Các ngươi Ninh gia, cần phải vì là chuyện lần này phụ trách, chờ chịu đựng Diệt Pháp lão đại lửa giận đi!”

Nói bỗng nhiên xoay người, mặt âm trầm, nói: “Vĩ đại tiền, chúng ta đi!”

Ôn Vĩ Tài cả kinh nói: “Công Dã đại nhân, nhưng là...”

Công Dã Minh lườm hắn một cái, truyền âm nói: “Người lão quái này thực lực cực mạnh, sợ là đã đến thất tinh!”

Ôn Vĩ Tài chấn động trong lòng, hắn chỉ là xa xa cảm nhận được uy thế, vẫn chưa đối mặt Ninh Hồng Nho, vì vậy đối với Ninh Hồng Nho thực lực phán đoán, xa không có Công Dã Minh sâu, lúc này thu về khóa chặt Quỷ Tôn khí thế, xoay người hãy cùng sau lưng Công Dã Minh rời đi.

Một tên cao cấp Giới Vương, tuyệt không phải hai người bọn họ người có thể chống lại.

Hai người nháy mắt liền biến mất trên bầu trời.

Dương Thanh Huyền nhìn Ninh Hồng Nho, như người này là Ninh gia gia chủ..., hắn đang muốn lên trước hành lễ, đã thấy Ninh Hồng Nho ánh mắt nhất chuyển, nhìn phía hư không, nói: “Linh Tu Tiên Quy? Ngươi là Huyền Minh người của Ngụy gia?”

“Hừ!”

Trên hư không truyền đến một tiếng hừ lạnh, sau đó liền to lớn quy hình bóng tối, hướng về xa xa mà đi, rất nhanh biến mất không còn tăm hơi.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Là Đạo Ảnh trắc giả, Thánh Linh trại chăn nuôi chủ nhân.”

Ninh Hồng Nho cau mày nói: “Đạo Ảnh? Hừ, nói cái gì tinh uyên bên trong tuyệt đại hung đồ, lại làm sao hung đồ, cũng không sánh nổi Đạo Ảnh bên trong cái kia chút ác ôn đi. Chúng ta trước tiên ly khai nơi đây, Tinh Cung cuộc chiến bên trong cường giả vô số, có thể truy tìm đến chỗ này người, tuyệt không chỉ là Diệt Pháp cùng Đạo Ảnh. Ngươi người mang vài món kinh thiên động địa Đại Thánh khí, sợ là đi tới cái nào, cũng sẽ không an bình.”

“Đi?”

Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng ngẩn ra, trời đất bao la, hắn tựa hồ không chỗ có thể đi, duy nhất ý nghĩ liền là nếu muốn báo thù, nhưng thực lực kém quá nhiều, căn bản không khả năng thực hiện.

Ninh Chỉ Đình nói: “Đúng đấy, không đi lưu lại nơi này làm gì? Đệ đệ, theo chúng ta đồng thời về tinh la đi.”

“Về... Tinh la?”

http://truyencua t ui.net/

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người.

Ninh Hồng Nho nhìn hắn, trong ánh mắt tràn đầy vẻ phức tạp, nhưng càng nhiều hơn nhưng là ôn nhu, nói: “Hài tử, yên tĩnh thanh dao là con gái của ta.”

Dương Thanh Huyền trong lòng sớm có suy đoán, nhưng Ninh Hồng Nho chính miệng nói ra sau, vẫn như cũ khiếp sợ không nhỏ, trầm mặc một lát, mới nói: “Ông ngoại.”

Ninh Hồng Nho nói: “Ta biết ngươi nội tâm có rất nhiều nghi vấn cùng tâm tình, có chút ta có thể trả lời ngươi, tự nhiên sẽ không chút nào cất giữ nói cho ngươi, có chút không thể, ta cũng vẫn còn đang chậm rãi tìm kiếm đáp án, chúng ta trước tiên ly khai này đi. Chỉ Đình, kiểm tra hạ phụ cận có không có gì thành trì, nhanh chóng về tinh la. Như vậy Thanh Huyền cũng là an toàn.”

Ninh Chỉ Đình nói: “Gia gia, nơi này là linh Con hoãng thành địa giới phạm vi, tổng cộng có bốn mươi sáu toà phó thành, gần nhất một toà là nuôi thả ngày thành, là cấp ba thành trì. Chúng ta dùng linh thuyền đi qua, ước chừng muốn sáu canh giờ.”

Ninh Hồng Nho nói: “Trước hết đi nuôi thả ngày thành, sau đó sẽ trăn trở về nhà.”

Ninh Chỉ Đình kéo ra năm ngón tay, che một cái kim quang sáng lên, bay ra một mảnh màu vàng lá cây, ở quyết ấn bên dưới không ngừng lớn lên, hóa thành một cái linh khí bức người màu vàng thuyền nhỏ.

Dương Thanh Huyền thu hồi Quỷ Tôn, nhảy lên linh thuyền, cùng hai người một đạo hướng về nuôi thả ngày thành đi.

Đối mặt Ninh gia đột nhiên này nhiều hơn thân thích, Dương Thanh Huyền có vẻ hơi xa lạ, một thân một mình ngồi xếp bằng ở linh trong đò, bấm quyết tu luyện.

Ninh Hồng Nho nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn, nhìn một hồi, mới hơi gật đầu, lộ ra hội ý ý cười. Hắn tự nhiên nhìn thấu đây là Quân Thiên Tử Phủ Thái Thanh Ngọc Quyết, chính là là trong nhân tộc thuần chính nhất đứng đầu Huyền Môn công pháp.

Ninh Chỉ Đình nói rằng: “Ai nha, người này thật vô vị, vừa lên đến liền tu luyện, cùng mộc đầu tựa như.”

Nói, liền chuyên tâm điều khiển linh thuyền.

Dương Thanh Huyền nghe vào trong tai, ngầm thở dài, chỉ là bây giờ tình hình, để hắn có chút không biết làm thế nào, vì lẽ đó thẳng thắn duy trì một điểm khoảng cách.

Sau sáu canh giờ, một toà hùng vĩ rộng lớn thành lớn liền xuất hiện ở ba người trước mặt, một chút nhìn không tới một bên.

Trung Ương Đại thế giới vị diện cực kỳ quảng đại, bất kỳ một toà chủ Thành Đô là khó có thể tưởng tượng rộng rãi, nuôi thả ngày thành làm cấp ba thành trì, nắm giữ trên 1 tỉ nhân khẩu.

Bất kỳ một tòa thành trì bầu trời, đối với võ giả bình thường mà nói đều là cấm bay.

Nhưng Dương Thanh Huyền ba người không phải là võ giả bình thường, Ninh Chỉ Đình trực tiếp cưỡi linh thuyền, lóe lên liền tiến vào trong thành.

Xuyên qua thành trì kết giới thời điểm, tràn lên nhỏ nhẹ sóng lớn.

Trong thành viện Giám sát, lập tức đã nhận ra cường giả tiến nhập.

#Hư Lộ, một khúc ảo mộng đến ngàn thu... Hiếu tử động trời cao, sống chết vì hai tiếng huynh đệ.

Chương 1478: Ninh Thanh Dao Bí Ẩn

“Lại có người trực tiếp xuyên thấu kết giới nhập thành.”

“Mẹ -, làm chúng ta Mục Thiên Thành phòng ngự là bãi thiết, viện trưởng đại nhân, tổ chức nhân thủ đi bắt người đi!”

“Gần đây thiên hạ đại loạn, chẳng biết vì sao, ngoại lai cường giả đột nhiên tăng nhiều, không chỉ có là chúng ta Mục Thiên Thành, toàn bộ linh Con hoãng thành địa giới đều là như vậy, chúng ta trước tiên tra vị này kẻ xâm nhập tung tích cùng sức mạnh cấp bậc.”

Viện Giám sát bên trong rất gấp gáp, vội vàng nhìn chằm chằm hộ thành kết giới các loại máy theo dõi, bắt giữ kẻ xâm nhập dấu vết.

Nhưng sau một lúc, mỗi người sắc mặt đều hết sức khó coi.

“Tung tích hoàn toàn không có, hộ thành đại trận càng bắt giữ không tới kẻ xâm nhập tung tích?”

“Đẳng cấp đây, kẻ xâm nhập sức mạnh đẳng cấp đây?”

“Chi! Màu đỏ, dĩ nhiên là màu đỏ đẳng cấp, trời ạ!”

Viện Giám sát bên trong truyền đến một tràng thốt lên tiếng.

Viện trưởng cười khổ một tiếng, sống lưng hơi chảy ra mồ hôi lạnh, nhưng lập tức lại thở phào nhẹ nhõm, than thở: “Không sao rồi, mọi người tản đi đi, các bận bịu các sự tình.”

Trong viện người đều là sửng sốt một chút, dặn dò nói rằng: “Làm sao, đối với này kẻ xâm nhập bất kể sao?”

Một ông lão hỏi: “Viện trưởng đại nhân, ta ở viện Giám sát hơn năm mươi năm, chưa từng gặp có màu đỏ cấp bậc cường giả tiến nhập, này màu đỏ đại biểu đến cùng là cấp bậc gì?”

Viện trưởng sờ một cái mồ hôi trán châu, nhẹ nhàng phun ra hai chữ, nói: “Giới Vương.”

“Chi!”

Trong viện người tất cả đều hít vào ngụm khí lạnh, từng cái từng cái chỉ cảm thấy toàn thân lạnh lẽo.

Viện trưởng phất tay nói: “Tản đi đi, liền làm không có xảy ra chuyện quá. Cái trình độ này tồn tại, đã không phải là chúng ta có thể dính, coi như là thành chủ cũng không thể.”

…

Linh thuyền bay vào Mục Thiên Thành sau, trực tiếp rơi vào một chỗ trên đất trống.

Ninh Chỉ Đình bấm quyết thu rồi linh thuyền, đem khí thế trên người phát tán ra, lập tức đem bốn phía liếc mắt ngắm nhìn đám người sợ đến chạy mất.

Ninh Chỉ Đình nói: “Ta đã đưa tin cho dương vũ bọn họ, để cho bọn họ tới rồi hội hợp, cần phải liền sắp đến rồi, chúng ta trước tiên tìm một nơi nghỉ ngơi một trận đi.”

Ninh Hồng Nho lần này đi ra, mang đến ba vị tiểu bối tại người một bên, cùng tới gặp thưởng thức các mặt của xã hội.

Nhưng Ninh Chỉ Đình đem Tinh Cung chi loạn truyền tin cho Ninh Hồng Nho sau, Ninh Hồng Nho liền lập tức liếc qua rơi xuống ba tên tiểu bối, một thân một mình tiến về phía trước Tinh Cung.

Giờ khắc này chính là chờ ba người kia đến, lại cùng về Ninh gia.

Ba người tùy tiện tìm một gian quán trà, liền cửa sổ ngồi xuống, chậm rãi thưởng thức trà.

Dương Thanh Huyền nhìn đốt trà bếp lò bên trong, hỏa diễm nhẹ nhàng nhảy lên, từ từ đem nhiệt lượng truyền đến trong nước, lại đun sôi ra, một mảnh trà mùi thơm khắp nơi.

Ninh Chỉ Đình xoa Dương Thanh Huyền một hồi, nói: “Này, ngươi người này tại sao là mộc đầu a, một đường không nói chuyện, còn không có gọi ta tỷ tỷ đây.”

Ninh Hồng Nho nói: “Thanh Huyền, ta biết ngươi nội tâm khẳng định có rất đa nghi hoặc, thậm chí là bất mãn, có cái gì liền cứ việc nói ra đi, có thể giải đáp ta nhất định sẽ nói rõ sự thật.”

Dương Thanh Huyền mí mắt chớp chớp, từ cái kia than lửa bên trong thu về ánh mắt, nói: “Cái kia ta liền như thực tướng hỏi, Ninh gia cường đại như thế, ở mẫu thân ta ngộ hại sau, Ninh gia tại sao không hề có một chút phản ứng? Đừng nói cho ta, nói các ngươi căn bản không biết mẫu thân ta ngộ hại.”

Ninh Hồng Nho cầm chén trà, nhẹ nhàng đặt ở môi một bên hớp một khẩu, sau đó thả xuống, lúc này mới ung dung thong thả nói: “Ta thật sự không biết mẹ ngươi ngộ hại.”

Dương Thanh Huyền giận dữ, nói: “Ngươi hai mươi năm chưa từng thấy con gái, lẽ nào một điểm hoài nghi đều chưa từng có?!”

Ninh Chỉ Đình không vui nói: “Thanh Huyền, chú ý ngươi nói chuyện thái độ, ngươi là ở cùng ngoại công của mình nói chuyện. Hơn nữa thanh dao dì có chuyện, là gia gia mình thân nữ nhi, không thể so với ngươi càng dễ chịu.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới bình tĩnh lại, nói: “Xin lỗi, ta có chút kích động.”

Ninh Hồng Nho than thở: “Cái này cũng không trách ngươi, đối với bất kỳ người nào mà nói, trong thời gian ngắn phát sinh nhiều như vậy sự tình, ai cũng sẽ không kìm chế được nỗi nòng. Chuyện này ta cũng không phải là chưa từng hoài nghi, nhưng đối với võ giả mà nói, bế quan tu luyện cái hai mươi năm, cũng không phải là cái gì vấn đề. Ta thậm chí còn tự mình đi quá Tinh Cung, yêu cầu gặp thanh dao, nhưng Diệt Pháp đều lấy thanh dao đang bế quan tu luyện mà cự tuyệt. Vô tâm đứa bé kia ta cũng đã gặp, mi thanh mục tú, cùng thanh dao cũng cũng có hai, ba phần tương tự.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Liền ngươi liền tin?”

Ninh Hồng Nho gật gật đầu, trong con ngươi lóe lên ánh sáng khác thường, nói: “Ta đích xác là tin, nhưng để ta tin tưởng, cũng không phải là Diệt Pháp lời giải thích cùng Dương Vô Tâm, mà là thanh dao bản mệnh ngọc bài. Ở Ninh gia tổ Từ bên trong, mỗi một vị tộc nhân đều có mình bản mệnh ngọc bài, một khi xảy ra chuyện, bản mệnh ngọc bài là sẽ phá toái. Nhưng từ đầu đến cuối, thậm chí hiện tại, thanh dao bản mệnh ngọc bài cũng không từng vỡ vụn.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nháy mắt, liền đột nhiên đứng lên, cả kinh nói: “Cái gì? Ngươi, ông ngoại ngươi nói cái gì?!”

Ninh Chỉ Đình nói: “Ý của gia gia là, thanh dao dì sẽ không có chết.”

Dương Thanh Huyền kích động đôi tay vồ một cái, mép bàn trực tiếp bị vồ xuống, biến thành phấn vụn, thất thanh nói: “Thật sự? Có phải hay không là bản mệnh ngọc bài xảy ra vấn đề?!”

Ninh Hồng Nho nói: “Ta kiểm tra cẩn thận quá ba lần, bên trong còn ngươi nữa mẫu thân một tia mệnh hồn, là sẽ không sai.

Lần này ly khai Ninh gia đi ra trước, ta lại kiểm tra rồi một lần, vẫn như cũ hoàn hảo không chút tổn hại, mẹ ngươi cần phải còn sống."

Dương Thanh Huyền nội tâm, nhấc lên khó có thể ức chế sóng lớn, nói: "Nhưng là, tại sao, nếu nàng còn sống, tại sao vẫn luôn không có từng xuất hiện?"

Ninh Hồng Nho lắc đầu nói: "Ta cũng không biết, đây cũng chính là ta muốn muốn biết rõ ràng chuyện. Khả năng lớn nhất là, mẹ ngươi lâm vào trong khốn cảnh, tỷ như Hải Chi Tinh Uyên nơi như thế này, một khi bị giam cầm, tự nhiên chính là thân bất do kỷ."

Dương Thanh Huyền vội la lên: "Nhưng là, trước Lục Vũ Khôi nói..."

Ninh Chỉ Đình cướp lời nói: "Lục Vũ Khôi chỉ nói hai người hợp lực đánh vào thanh dao dì trên người, cũng không có nói thanh dao dì chết rồi a, đều tại ngươi quá xung động, không có để Lục Vũ Khôi tiếp tục nói, bằng không có thể biết càng nhiều tình hình cụ thể và tỉ mỉ."

Dương Thanh Huyền cũng là nội tâm hối hận, nói: "Ta đích xác là kích động. Nhưng khi đó nghe đến việc này, bất luận người nào cũng không thể không nhúc nhích."

Ninh Hồng Nho than thở: "Lục Vũ Khôi chết rồi, đúng là đáng tiếc đến cực điểm, một cái cực kỳ trọng yếu manh mối đứt đoạn mất. Nhưng Lục Vũ Khôi nói rồi, năm đó tham dự chuyện này, trừ hắn ra cùng Diệt Pháp ở ngoài, còn có mấy vị bằng hữu, liền không biết bằng hữu này là người phương nào. Nhưng nói vậy cũng là là nhân vật có tiếng tăm lừng lẫy, bằng không không thể làm được Lục Vũ Khôi bằng hữu. Ta đang nghĩ, có lẽ cũng là thập cường hai mươi bốn trong nhà nhân vật."

Dương Thanh Huyền trong lúc nhất thời thiên đầu vạn tự, không biết làm sao đi làm theo này chút dòng suy nghĩ.

Ninh Hồng Nho nói: “Ngươi đừng suy nghĩ nhiều, theo ta về Ninh gia sau, ta đem việc tu luyện của ngươi quyền hạn tăng lên tới cao nhất, Ninh gia tất cả tài nguyên ngươi cũng có thể tận tình, không hạn chế hưởng dụng. Lấy thiên phú của ngươi, không ra hai mươi năm, tất nhiên có thể bước vào Giới Vương. Trong vòng trăm năm có hi vọng đạt đến cao cấp Giới Vương. Đến thời điểm liền có năng lực đem toàn bộ sự việc tra rõ rõ ràng ràng.”

Mong ước mọi người tiết nguyên tiêu vui sướng, tân niên hăng hái hướng lên trên. Hôm nay còn một chương, tiếp tục cầu phiếu.

#Hư Lộ, một khúc ảo mộng đến ngàn thu... Hiếu tử động trời cao, sống chết vì hai tiếng huynh đệ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1479: Ngày Khác Lại Tự

Dương Thanh Huyền đột nhiên nghĩ đến, chính mình tuy rằng ở nghịch thiên cơ duyên hạ, thăng liền mấy cấp, trực tiếp đạt tới Không Pháp trung kỳ, nhưng Thanh Long Thánh thể áp chế nhưng là càng ngày càng mạnh, nghĩ muốn bước vào hậu kỳ, không có Võ Kinh hạ nửa khuyết, sợ là khó như lên trời, chớ đừng nhắc tới tiến nhập Giới Vương.

Việc cấp bách, nhất định phải tiến về phía trước Thiên Hà chín tầng đều, tìm cái kia Thanh Dương Võ Kinh.

Đúng lúc này, một đạo thanh âm bất mãn truyền đến, "Gia gia không khỏi quá thiên vị đi, trực tiếp liền cho ra cao nhất tu luyện quyền hạn, ở toàn bộ Ninh gia, nắm giữ có quyền hạn này người không vượt qua mười người, đây là bao quát gia gia chính mình tại bên trong."

Dương Thanh Huyền nhấc đầu nhìn tới, bên trong trà lâu mấy bóng người lay động, thì có ba tên người trẻ tuổi xuất hiện ở trước bàn.

Một người trong đó liền Ninh Chỉ Đình ngồi xuống, hai người khác nhưng là ngồi chung ở một cái trên băng ghế dài.

Ninh Chỉ Đình nói: "Thanh Huyền, ta đến giới thiệu cho ngươi, ba vị này đều là Ninh gia đệ tử tinh anh, Ninh Chính Thanh, Ninh Cảnh Sơn, Ninh Dương Vũ. Chính Thanh biểu ca là ngươi cậu hai nhi tử."

Vừa mới người nói chuyện, chính là Ninh Chính Thanh, ngồi ở

Ninh Chỉ Đình bên cạnh.

Ba người đánh giá Dương Thanh Huyền, đều là lộ ra lạnh lùng vẻ mặt, thậm chí còn ẩn chứa có vẻ địch ý.

Dù sao gia tộc tài nguyên nhiều hơn nữa, cũng có một hạn mức tối đa, ngươi lấy thêm một phần, những người khác liền thế tất yếu bớt lấy một phần.

Ninh Chính Thanh nói: “Luận thiên phú, luận huyết thống, chúng ta bốn người đều không như Dương Thanh Huyền kém, ta đến nay mới bắt được tam đẳng tài nguyên tu luyện, gia gia cũng không thể quá có chút không công bằng a.”

Ninh Hồng Nho không vui nói: “Thanh Huyền từ nhỏ lang thang ở ở ngoài, chịu đủ cực khổ, hiện đang cho hắn một ít bồi thường, có gì không thể?”

Ninh Chính Thanh nói: “Hắn tuy là Thanh Dao dì nhi tử, nhưng tóm lại không phải ta Ninh gia người, gia gia muốn bồi thường, cũng không phải như vậy thiên vị quá phần đi.”

Ninh Hồng Nho nói: “Ninh gia gia quy, đối với có hy vọng đột phá đến Giới Vương tộc nhân, đều là không hạn chế cung cấp tài nguyên tu luyện, Dương Thanh Huyền ngươi là Thanh Dao dì nhi tử, cũng coi như là nửa cái người nhà họ Trữ, tự nhiên có tư cách hưởng thụ đãi ngộ này.”

Ninh Chính Thanh không phục nói: “Dựa vào cái gì liền nói thiên phú của hắn có hy vọng đột phá đến Giới Vương? Hừ, bất quá Không Pháp trung kỳ mà thôi, ở Ninh gia, đạt đến cái cảnh giới này không phải số ít đi.”

Ninh Chỉ Đình vỗ bàn một cái, quát lên: “Chính Thanh, ngươi xong chưa! Thanh Huyền hắn chính là Thương Khung luận võ số một, kim cổ tới nay, Thương Khung luận võ đệ nhất tồn tại, chỉ cần không có trên đường ngã xuống, cái nào cuối cùng không phải Giới Vương?!"

Tửu điếm bên trong nhiều là phàm nhân, nghe bọn họ ở ồn ào, nói chút nghe không hiểu lời, hơn nữa từng cái từng cái diện mạo bất phàm, biết là võ giả cường đại, cũng không dám trêu chọc, vội vàng từng cái từng cái trước tiên chạy trốn, sợ bọn họ đánh nhau, vạ lây người vô tội.

"Ha ha."

Ninh Chính Thanh cười to, mắt lạnh đảo qua Dương Thanh Huyền, đãi giọng nói: "Thương Khung luận võ số một? Ha ha, trong trần thế người, mỗi ngày đều ngươi cạnh tranh ta đấu, nhĩ ngu ngã trá, không cách nào toàn thân toàn ý vùi đầu vào trong tu luyện. Cái này cũng là năm đó Ninh gia tổ tiên, vì sao phải ẩn thế nguyên nhân, chỉ vì một lòng cầu chứng đại đạo. Vì lẽ đó mặc dù là Thương Khung luận võ số một, đặt ở chúng ta ẩn thế trong thế gia, cũng chỉ có thể nói vẫn được. Thậm chí có thể ngay cả hàng đầu cũng không bằng."

Ninh Chỉ Đình giận dữ, nói: "Ta nhưng là thua ở Thanh Huyền thủ hạ, ngươi nói hắn chỉ là vẫn được, đó là ý nói ta ngay cả vẫn được đều không phải là?!"

Ninh Chính Thanh kinh ngạc nói: "Dương Thanh Huyền có thể thắng ngươi? Nhất thời thắng bại không coi là cái gì, tu vi của ngươi ở đời chúng ta bên trong, nguyên vốn cũng không là đứng đầu." Hắn ánh mắt lóe lên một tia tàn khốc, nói: "Trừ phi Dương Thanh Huyền có thể thắng ta, việc này ta liền không nữa phản đối."

Nói, một bộ dáng vẻ ngạo nghễ, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền vốn là buồn bực mất tập trung, cái nào có tâm sự cùng loại này ngốc - treo kéo náo, hắn đứng dậy, ôm quyền nói: “Ông ngoại, Chỉ Đình biểu tỷ, Ninh gia ta trước hết không đi. Ta còn có những chuyện khác trước phải đi làm, ngày sau nếu có thì giờ rãnh, trở lại Ninh gia ôn lại.”

Ninh Chỉ Đình vội la lên: “Thanh Huyền ngươi đừng đi a, đừng để ý tới Chính Thanh bọn họ. Gia gia là chủ nhân một gia đình, bất cứ chuyện gì Đô gia gia nói quên đi, Chính Thanh bọn họ phản đối vô hiệu.”

Ninh Hồng Nho cũng khiển trách: “Chính Thanh, ngươi câm miệng cho ta! Nói thêm câu nữa, giảm ngươi ba tháng tài nguyên!”

Ninh Chính Thanh giật mình, lúc này không dám nói nữa, chỉ là trên mặt mang theo vẻ lạnh lùng nhìn Dương Thanh Huyền, xẹt qua khinh miệt ánh mắt.

Dương Thanh Huyền nói: “Ông ngoại, ta là thật có việc, cùng này ngốc - treo ngôn luận không quan hệ.”

Đối với Ninh Hồng Nho, Ninh Chỉ Đình như vậy chân chính quan tâm hắn người, dù cho chưa bao giờ từng vãng lai quá, Dương Thanh Huyền cũng đồng ý hô một tiếng “Ông ngoại” cùng “Biểu tỷ”, nhưng đối với Ninh Chính Thanh như vậy, liền ngay cả tên đều lười ghi nhớ, trực tiếp phân loại vì là “Ngốc - treo”.

Ninh Hồng Nho không khỏi nhíu mày lại.

Ninh Chính Thanh nháy mắt bạo nộ rồi, nhảy dựng lên cả giận nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi kêu người nào ngốc - treo?!”

Dương Thanh Huyền thuần làm không nghe thấy, ôm quyền hướng về Ninh Hồng Nho cùng Ninh Chỉ Đình nói: “Cáo từ.” Liền hướng về liền lầu ở ngoài đi đến.

Ninh Chính Thanh bóng người loáng một cái, liền ngăn ở Dương Thanh Huyền trước mặt, quát lên: “Thanh Dao dì cùng cha ngươi chết sớm, quả nhiên tạo thành ngươi cái này đồ mất dạy, thân là biểu ca, ta là nên thay Thanh Dao dì cố gắng giáo dục ngươi một phen!”

Ninh Chính Thanh vung chưởng vỗ một cái, một mảnh cương phong hoảng như thực chất giống như dâng trào ra, hướng về Dương Thanh Huyền trùm tới, cả toà tửu lâu “Rầm” liền nháy mắt nát tan, một vùng không gian bên trong đều bị một chưởng này trấn áp.

Dương Thanh Huyền lửa giận hướng về trên trán, tay phải vồ một cái, Thiên Khư liền tái hiện ra, một mảnh hư quang ở tại trên lấp lóe, đón cái kia chưởng gió liền chém tới.

“Đọa Diệt!”

“Ầm ầm!”

Đại địa nháy mắt sụp đổ, Ninh Chính Thanh chưởng gió càng bị trọng lực áp chế hạ xuống, trực tiếp đập rơi trên mặt đất, nổi lên tảng lớn bụi bặm.

Mông mông không thể nhận ra bên trong, một điểm hư quang lấp loé, xuyên thấu mà đi.

Liền nghe Ninh Chính Thanh tiếng kêu thảm thiết, sau đó một vệt đỏ tươi bão ra, toàn bộ thế giới liền thanh tịnh.

“Chính Thanh!”

Ninh Chỉ Đình kinh hãi, vội vàng chạy lên, tro bụi không ngừng rải rác, lộ ra Ninh Chính Thanh cả người run rẩy, bên trong cặp mắt tràn đầy sợ hãi cùng sợ hãi, thân thể dĩ nhiên tại run lẩy bẩy, xương bả vai trên đã bị hư quang xuyên thấu, mảng lớn máu tươi chảy ra, thấm ướt toàn thân.

Dương Thanh Huyền đã thu rồi chiến kích, lãnh đạm nói: “Như có lần sau, coi như là ông ngoại cũng không thể nào cứu được ngươi.”

Nói, trực tiếp thẳng đi ra ngoài, lại cũng lười quay đầu lại.

Ninh Chính Thanh sắc mặt tái nhợt, không dám nói một câu, từ Dương Thanh Huyền cái kia lạnh lùng trong ánh mắt, hắn thật sự thấy được tử vong nguy hiểm, chính mình thật sự có thể sẽ chết tại đây trong tay người, vô tận hoảng sợ tại nội tâm lan tràn.

Trên thực tế, Ninh Chính Thanh thiên phú cùng thực lực đều không thấp, chỉ có điều từ nhỏ ở thế gia bên trong bồi dưỡng, cả ngày tu luyện cùng đồng môn diễn luyện, căn bản là không có trải qua sinh tử chém giết.

Cùng Dương Thanh Huyền loại này cả ngày ở trên con đường tử vong giãy giụa cường giả, hoàn toàn là khác nhau một trời một vực.

Cái này cũng là Ninh Hồng Nho thường thường sẽ dẫn bọn họ đi ra gặp thưởng thức việc đời nguyên nhân.

Ninh Hồng Nho kêu một tiếng, “Thanh Huyền.”

Dương Thanh Huyền ngừng hạ, nhân tiện nói: “Ông ngoại, ý ta đã quyết, ngày khác nếu như có thể điều tra rõ chân tướng, trở lại Ninh gia ôn lại, còn có Chỉ Đình biểu tỷ, cáo từ.”

#Hư Lộ, một khúc ảo mộng đến ngàn thu... Hiếu tử động trời cao, sống chết vì hai tiếng huynh đệ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1480: Ngũ Uẩn Quả, Kinh Thiên Vĩ Địa

Ninh Hồng Nho thở dài, biết lại không cách nào cưỡng cầu, nói: “Hiện tại người trong cả thiên hạ đều chú ý tới ngươi, chính ngươi tất cả cẩn thận, nếu là có bất kỳ khó khăn, bất cứ lúc nào đến tinh la Ninh gia đến. Ninh gia, cũng chính là nhà của ngươi.”

Dương Thanh Huyền trong lòng thở dài, thầm nói: “Nhà của ta sao?”

Ninh Hồng Nho lấy ra một cái túi đựng đồ, ném cho Dương Thanh Huyền, nói: “Bên trong có một ít đan dược cùng linh thạch, đối với vết thương trên người của ngươi có nhất định chỗ tốt, còn có một viên Ngũ Uẩn Quả, ngươi cẩn thận lợi dụng.”

Ninh Chỉ Đình kinh sợ, ba người khác đồng dạng khiếp sợ không thôi.

Ngũ Uẩn Quả chính là ngũ uẩn trên cây thần kết trái trái cây, không chỉ có thể đem đột phá Đạo cảnh tỷ lệ tăng cao mười phần trăm, hơn nữa Đạo cảnh bên trong, hết thảy cửa ải đột phá tỷ lệ, đều có thể tăng cao mười phần trăm.

Cơ hồ là có thể mang một tên võ giả, trực tiếp đưa đến Giới Vương ngưỡng cửa trước.

Phần lễ vật này, xem như là quý giá tới cực điểm, đã không thua gì đưa Thánh khí.

Bốn người đều là không ngừng hâm mộ, đặc biệt là Ninh Chính Thanh ba người, ghen tỵ muốn phun lửa, nhưng ba người này nhìn phía Dương Thanh Huyền thời điểm, đều tâm sinh sợ hãi, nào dám hé răng, chỉ có thể ở một bên ghen tỵ nghiến răng.

Ninh Hồng Nho cũng không biết Dương Thanh Huyền tu luyện Thanh Dương Võ Kinh, chỉ là lấy nhãn lực của hắn, nhìn thấu Dương Thanh Huyền trên người một ít kỳ dị ràng buộc, vì vậy lấy ra Ngũ Uẩn Quả đưa tiễn.

Dương Thanh Huyền trong lòng ấm áp, nói: “Cảm tạ ông ngoại.”

Ninh Hồng Nho trầm mặc lại, đột nhiên chọn dùng truyền âm nhập mật thần thông, nói rằng: “Còn có một cái, ta vốn không muốn nói, hiện tại cũng cùng nhau nói cho ngươi đi. Đây chỉ là ta một cái suy đoán. Ta trong mơ hồ, luôn cảm thấy phụ thân ngươi cũng chưa chết.”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, vội vàng hỏi: “Ông ngoại sao lại nói lời ấy?!”

Ninh Hồng Nho nói: “Ta tuy rằng không có chứng cớ xác thực, nhưng Lục Vũ Khôi nói chuyện, ta là bán tín bán nghi. Dương Vân Kính cưới con gái của ta, ta đối với hắn tự nhiên có nhất định hiểu rõ, cũng không phải cái kia chút ngực không lòng dạ hạng người, ngược lại, Dương Vân Kính tâm tư cẩn mật, tính toán không một chỗ sai sót, chính là kinh thiên vĩ địa, trí tuệ siêu tuyệt hạng người. Muốn nói hắn như vậy dễ dàng bị mưu hại bỏ mình, ta là kiên quyết không tin.”

Dương Thanh Huyền nghe được trợn mắt ngoác mồm, trong lúc nhất thời cũng không biết như thế nào cho phải.

Như Ninh Hồng Nho nói vì là thật, cái kia cha mẹ chính mình đều cần phải còn sống trên đời, nhưng bọn họ vì sao đều không có lại xuất hiện?

Thật chẳng lẽ là hai người đều bị vây ở giống Hải Chi Tinh Uyên nơi như thế này sao?

Ninh Hồng Nho thở dài, nói: “Thế giới này so với ngươi thấy phức tạp hơn, nhưng này cũng chỉ là phán đoán của ta thôi, có lẽ là sai. Nhưng mẹ ngươi vẫn còn ở nhân gian, là so sánh xác định sự tình.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Đa tạ ông ngoại báo cho, ta nhất định sẽ đem tất cả chân tướng toàn bộ đào lên!”

Ninh Hồng Nho gật đầu nói: “Hài tử, khổ ngươi.”

Dương Thanh Huyền lần thứ hai ôm quyền chắp tay, liền xoay người mà đi, lại không có quay đầu lại.

Cả toà tửu lâu tuy rằng đều vỡ vụn, nhưng cũng ở Ninh Hồng Nho bảo vệ cho, sức mạnh cũng không có khuếch tán, thậm chí bên trong tửu lâu còn dư lại khách nhân, đồng nghiệp Hòa lão bản đều bình yên vô sự, chỉ là một cái đều sợ choáng váng.

Ninh Hồng Nho lạnh như băng ánh mắt nhìn phía Ninh Chính Thanh, lạnh lùng nói: “Ba người các ngươi, toàn bộ giữ phạt tài nguyên tu luyện một năm. Trong một năm này, đều đày tới cấm địa đi.”

Ninh Chính Thanh ba người cả người run rẩy, lộ ra sợ hãi biểu hiện.

đăng nhập //tru

yencuatui.n e t/ để đọc truyện Giữ phạt tài nguyên tu luyện bọn họ cũng không sợ, dù sao cũng là Ninh gia dòng chính, cha mẹ lén lút cũng sẽ cho tài nguyên, không biết làm trễ nãi tu luyện.

Nhưng này cấm địa, nhưng là dị thường địa phương đáng sợ, ở bên trong không cẩn thận liền có nguy hiểm có thể chết đi.

Nếu là ở bình thường, Ninh Hồng Nho cũng lo lắng ba người an nguy, không biết dễ dàng đưa bọn họ đày tới cấm địa, nhưng vừa nãy đánh với Dương Thanh Huyền một trận, Ninh Hồng Nho lập tức liền phát hiện Ninh Chính Thanh vấn đề chỗ ở, rèn luyện quá ít, cuộc chiến sinh tử quá ít, sợ là thấp hắn mấy cảnh giới võ giả, đều có thể đánh bại dễ dàng hắn.

Này lập tức để Ninh Hồng Nho lòng sinh cảnh giác, toàn bộ Ninh gia võ tu, tựa hồ cũng khuyết thiếu loại này sinh tử thực chiến sức mạnh, trên người mùi máu tanh quá ít.

Ninh Hồng Nho trong lòng sinh ra một tia cảm giác gấp gáp, xem ra tất yếu đối với Ninh gia phương thức tu luyện tiến hành biến cách.

Ninh Chỉ Đình đang muốn cầu xin, đã thấy đến Ninh Hồng Nho đáng sợ kia ánh mắt, sợ đến không dám nói lời nào.

...

Dương Thanh Huyền ly khai tửu lâu sau, đem cái kia Thanh Nha Quỷ Diện mặt nạ mang lên mặt.

Này trên mặt nạ hết thảy trận pháp cùng công năng, Dương Thanh Huyền đã mò rõ rõ ràng ràng, có thể trực tiếp biến ảo hình thái, giờ khắc này biến thành một tấm thật mỏng mặt nạ da người, mang lên mặt, nhìn thấy được giống như một đần độn người đàn ông trung niên.

Dương Thanh Huyền trực tiếp hướng về truyền tống khu vực đi đến.

Rất nhanh, đệ trình gấp đôi linh thạch sau, liền chen ngang truyền tống, đi trước phụ cận chủ thành linh Con hoãng thành.

Chỉ có ở chủ thành, mới có tứ thông bát đạt truyền tống chỗ then chốt, cùng với đứng đầu nhất tài nguyên tu luyện.

Dương Thanh Huyền từ Tinh Cung một trận chiến đến hiện tại, đều không có cố gắng nghỉ ngơi một hồi, trong cơ thể tất cả đều là tổn thương, cùng với khắp người uể oải.

“Đỉnh cấp mật thất tu luyện, một ngàn linh thạch cực phẩm một ngày.”

Khu tu luyện, phụ trách ghi danh người đánh giá Dương Thanh Huyền, một bộ nhận định hắn không mướn nổi bộ dạng, cười lạnh nói: “Kỳ thực, không cần thiết thuê mật thất. Toàn bộ linh Con hoãng thành linh khí cũng không tệ, liền đến dã ngoại tìm cái sơn động tu luyện là được rồi. Thật sự, đặc tỉnh tiền, vì muốn tốt cho ngươi. Ha ha.”

“Ha ha ha ha.”

Người xung quanh đám, tất cả đều ồn ào cười to.

Dương Thanh Huyền không để ý lắm, bình tĩnh lấy ra một cái túi đựng đồ, “Đùng” một tiếng, liền trực tiếp nhét vào người phụ trách này trong miệng, cả người đã bị ế trụ, liếc mắt, “Ô ô” tay chân múa tung, nói không ra lời.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói: “Kiểm lại một chút, ta trước tiên thuê ba tháng.”

Người phụ trách kia người chính muốn nổi giận, nhưng đột nhiên tâm thần rùng mình, Dương Thanh Huyền ánh mắt, như giết người lưỡi dao sắc, thẳng vào nội tâm hắn, thật giống như mình can đảm ngũ tạng bên trong, lơ lửng một thanh đao, sợ đến hắn cả người run cầm cập, càng không dám hé răng.

Vội vàng dùng lực đem trong miệng túi chứa đồ giữ đi ra, cẩn thận từng li từng tí một đặt lên bàn.

Người phụ trách ở Dương Thanh Huyền sát ý hạ, nơm nớp lo sợ mở túi đựng đồ ra, kiểm kê linh thạch.

Hắn biết chính mình trào phúng sai rồi người, đầy mặt trắng xám cùng mồ hôi lạnh, một trái tim thấp thỏm bất an. Hắn biết cõi đời này có chút cường giả, là hắn loại này người vô luận như thế nào đều không chọc nổi. Người trước mắt này rõ ràng chính là. Chính mình cả đời duyệt vô số người, lần này lại nhìn lầm, thực sự là báo ứng a.

“Không có, không sai, là chín vạn, chín vạn linh thạch cực phẩm.”

Người phụ trách sắc mặt trắng bệch, đem mật thất chìa khoá hai tay đưa lên, nơm nớp lo sợ nói: “Đại nhân, ta cho ngài đánh chiết khấu bảy mươi phần trăm.”

Dương Thanh Huyền tiếp nhận chìa khoá, cũng không muốn cái kia chiết khấu, xoay người rời đi.

Cho đến biến mất ở thuê khu, người phụ trách kia mới nặng nề thở phào nhẹ nhõm. Không chỉ có là hắn, bên trong khu vực những người khác, cũng tất cả đều là đầy mặt ngạc nhiên. Mới vừa rồi người kia bùng nổ ra một tia khí thế thời điểm, những người này dĩ nhiên khẩn trương trái tim đều ngừng, tất cả đều là một thân mồ hôi lạnh.

#Hư Lộ, một khúc ảo mộng đến ngàn thu... Hiếu tử động trời cao, sống chết vì hai tiếng huynh đệ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1481: Tu Luyện Phản Phệ, Nuốt Binh Vào Cơ Thể

“Vừa nãy người kia sợ là Đạo cảnh cường giả đi, hơn nữa cũng không phải phổ thông Đạo cảnh.”

“Hiện tại Tinh Cung biến đổi lớn, thiên hạ đại loạn, sợ là tất cả thế lực đều phải một lần nữa tẩy bài, ta nhìn cường giả của hiện tại, đều là một bộ tâm thần không yên bộ dạng, vẫn là đừng trêu là hơn.”

“Hừm, trước Cự Hổ Bang phó bang chủ, ở trên đường nhìn thấy một vị mỹ phụ, muốn lên đi đùa giỡn, trực tiếp bị mỹ phụ kia vặn cúi đầu, làm cầu ném đi.”

“Ai, cũng không biết tương lai thiên hạ, sẽ là hình dáng gì. Hiện trong khoảng thời gian này, vẫn là ít đi ra ngoài tuyệt vời. Ta cũng mau mau thuê một căn mật thất, bế quan cái một năm rưỡi nữa.”

Thuê trong vùng các loại nghị luận sôi nổi, Dương Thanh Huyền đã không nghe được, hắn cầm chìa khoá, liền hướng mật thất khu bay đi.

Tử Diều Hâu nói: “Thanh Huyền ca ca, ngươi có phải là tâm tình vô cùng nát?”

Dương Thanh Huyền than thở: “Đổi thành bất luận người nào, tâm tình có thể được không?”

Tử Diều Hâu nói: “Mặc kệ xảy ra chuyện gì, mặc kệ quá khứ vị lai, vẫn là hiện tại, ta đều trước sau cùng Thanh Huyền ca ca cùng nhau.”

Dương Thanh Huyền trong lòng ấm áp, cái kia hỏng bét tâm tình chậm rãi tản đi, kiên định gật đầu nói: “Hừm, mặc kệ đi qua tương lai, chúng ta mãi mãi cũng cùng nhau.”

Dương Thanh Huyền tâm tình tốt hơn rất nhiều, tiến nhập mật thất sau liền bắt đầu tu luyện.

Liên tục chiến đấu, từ lâu là cả người uể oải, dựa cả vào một khẩu ý chí chống, giờ khắc này thanh tĩnh lại, mới phát giác được vô tận ủ rũ dâng lên trong lòng.

Dương Thanh Huyền dọn dẹp hạ túi chứa đồ, tìm ra hơn mười viên Toàn Long Đan, là trên Vân Hải một lần cuối cùng gặp Xuân Chủ cùng Phan mập mạp thời điểm, Xuân Chủ cho hắn, bên trong còn có lượng lớn trân quý đan dược, cùng với trên mười tỉ linh thạch cực phẩm.

Lúc đó Dương Thanh Huyền không để ý, tùy tiện liền cất đi.

Phần lễ vật này, được cho phi thường dày nặng.

Tuy rằng Xuân Chủ mang đi Phan tên béo, không có để hắn tham dự Tinh Cung cuộc chiến, nhưng đổi thành bất kỳ một người mẹ, cũng sẽ làm như vậy.

“Cũng không biết Phan tên béo hiện tại ở đâu?”

Dương Thanh Huyền thở dài, liền nuốt hai viên Toàn Long Đan, còn có một chút chữa thương Thánh dược, sau đó liền ngồi xếp bằng bấm quyết, vận chuyển Thái Thanh Ngọc Quyết.

Dược lực rất nhanh hóa mở, theo chân nguyên lưu động, dung nhập vào thân thể từng cái vị trí, tư dưỡng kinh mạch cùng thân thể, cuối cùng tụ hợp vào đan điền, chuyển hóa thành cực kỳ tế nhu một tia chân khí.

Dương Thanh Huyền da dẻ bề ngoài, rất nhanh bị một tầng mịt mờ chi nước bao trùm, lạnh lẽo tận xương, mà trong cơ thể nhưng là chân khí dâng trào, cực nóng như lửa, ở vào một loại trong nóng ngoài lạnh, tức mâu thuẫn lại hài hòa thống nhất trong trạng thái.

Ở sau thân thể hắn, bàn ra một cái nhàn nhạt màu xanh long ảnh, ngủ đông ở trên hư không.

Toàn bộ bên trong mật thất yên tĩnh cực kỳ.

Thời gian một điểm điểm trôi qua, ước chừng qua nửa tháng.

Dương Thanh Huyền tổn thương trong cơ thể hoàn toàn chữa trị, khí tức cả người đạt đến tới đỉnh phong, hô hấp phun ra nuốt vào trong đó, đều có như rồng hơi thở giống như vậy, tán phát ra trận trận uy nghiêm.

Tử Diều Hâu cũng ở điều dưỡng phía sau, khôi phục đỉnh cao.

Hai người hợp lực bên dưới, muốn thử xung kích Không Pháp đại viên mãn, nhưng cảnh giới bình phong có như lạch trời, sinh tử phá tướng chỉ là một chiếc thuyền đơn độc, trước sau không cách nào đến bến bờ.

Đồng thời bình phong che chở áp chế, trong quá trình trùng kích không ngừng tăng cường, trực tiếp phản phệ hai người phun máu phè phè, lúc này mới hoàn toàn coi như thôi từ bỏ.

Từ Đế Thiên Vị đến hiện tại, mỗi một lần đột phá không khỏi là nghịch cơ duyên vô cùng to lớn.

Lần thứ nhất, bước vào Đạo cảnh là được lợi từ Linh Tâm Thông Minh bên trong nam tử thần bí giúp đỡ, lấy nghịch thiên thần thông tu vi, mạnh mẽ đánh nát cảnh giới của hắn hàng rào, đề bạt đến Đạo cảnh.

truyencuatui.vn

Lần đó suýt chút nữa trực tiếp để hắn đạo tiêu tan ngã xuống, cũng không biết nam tử thần bí kia là người phương nào?

Quả thật là thiên địa to lớn, cường giả vô số, khó có thể độ lượng.

Lần thứ hai, tương tự là bên bờ sinh tử giãy dụa trở về, nuốt hai viên hoàn mỹ cấp Đạo Văn Đan sau, thu nạp Dạ Xoa tổ lực vào cơ thể, lại thêm sinh tử phá tướng giúp đỡ, này mới mạo hiểm một đường bên dưới, đột phá đến Không Pháp trung kỳ.

Mà lần thứ ba, càng là lĩnh ngộ bộ phần Thái Huyền kiếm ý, sau đó nuốt Dương Vô Tâm một khẩu thánh kiếm, triển khai nuốt binh vào cơ thể thần thông, đem Thánh khí lực lượng tan rã trong cơ thể, lúc này mới tiếp tục đột phá tới Không Pháp hậu kỳ.

Ba lần đột phá, không khỏi là kèm theo lớn cơ duyên lớn, cùng sinh tử một đường nguy hiểm, hai cái thiếu một thứ cũng không được.

Vì lẽ đó mới tạo thành hắn hiện tại tình huống này, ở khuyết thiếu Võ Kinh dưới tình huống, trực tiếp đem Thanh Long thánh thân thể cất cao đến rồi Không Pháp cùng thần biến hậu kỳ, đồng thời trạng thái mười phần vững chắc, không có bất kỳ dị thường.

Tình huống này, từ cổ chí kim đều mười phần hiếm thấy.

Đây cũng chính là Trắc Quỹ đối với hắn hứng thú rất lớn nguyên nhân.

Ở Thánh Linh trại chăn nuôi bên trong, xác thực có rất nhiều khuyết thiếu công pháp, mà đi lên đột phá “Thánh Linh”, nhưng không khỏi là thông qua cực đoan đánh đổi trả giá, đồng thời tạo thành khó có thể vãn hồi hậu quả.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu lần thứ hai điều tức một trận, đem bình phong phản phệ bị thương dưỡng cho tốt.

Dương Thanh Huyền trong mắt lóe lên vẻ trầm tư, tiện tay vung lên, trước người liền hiện ra bảy chuôi bảo kiếm, đứng lơ lửng trên không, tỏa ra lăng liệt sáng chói kiếm ý.

Này bảy chuôi bảo kiếm, chính là Dương Vô Tâm bày xuống Bát Môn Kiếm Trận thời điểm dùng, bị Dương Thanh Huyền cắn nuốt hết một thanh Thánh khí, còn lại ba thanh Thánh khí kiếm, cùng bốn chuôi Bán Thánh khí kiếm, cũng ở Dương Vô Tâm tan tác thời điểm, bị Dương Thanh Huyền cùng nhau thu đi qua.

Bảy kiếm treo ở không trung, không ngừng khuếch tán xuất kiếm ý ong ong, như từng vòng gợn nước, bao trùm toàn bộ mật thất.

Dương Thanh Huyền trầm tư nói: “Ta sở hữu mộ kiếm, hơn nữa nắm giữ Thái Huyền kiếm ý, có thể trả lại kiếm sinh tử, này bảy kiếm đối với ta mà nói, không có nửa điểm chiến đấu giá trị. Ngoại trừ giao dịch ở ngoài, nếu không đem bọn họ đều ăn rồi? Có lẽ có thể trực tiếp bước vào bất hủ Cực Đạo cảnh.”

Lúc trước lĩnh ngộ Thái Huyền kiếm ý, nuốt một khẩu Thánh khí, liền bước chân vào Không Pháp hậu kỳ. Bây giờ chỗ này còn có ba khẩu thánh kiếm, bốn khẩu Bán Thánh kiếm, toàn bộ nuốt xuống lời, sợ là có thể đột phá đến bất hủ Cực Đạo trung kỳ.

Tử Diều Hâu nói: “Nuốt ba khẩu Thánh khí, không khỏi quá đáng tiếc. Mỗi một chuôi Thánh khí đều là trải qua kiếp nạn, vừa mới đến thế gian. Từ cổ chí kim lưu lại Thánh khí sợ là có hơn vạn, nhưng Giới Vương cảnh cường giả càng như hoành cát sông mấy, mỗi một vị Giới Vương không không khát vọng nắm giữ Thánh khí, ngươi ăn hết, không khỏi quá chà đạp rồi.”

Dương Thanh Huyền cũng cảm thấy có chút đáng tiếc, nói:

“Trước tiên giữ đi, nhưng này bốn chuôi Bán Thánh khí vẫn là nuốt đi, chúng ta lại thử tiến giai cấp một.”

Tử Diều Hâu nói: “Được.”

Ngay sau đó hai người ngồi đối diện nhau, Dương Thanh Huyền thu hồi ba thanh thánh kiếm, bắt đầu đem bốn chuôi Bán Thánh khí chậm rãi tan vào bên trong cơ thể.

Cái kia cứng rắn như sắt cảm giác, ở trong thân thể chậm rãi hòa tan, bốn kiếm phát sinh rên rỉ run giọng, đã ủng có nhất định linh tính, không muốn như vậy chịu chết.

Nhưng Dương Thanh Huyền giơ tay bấm quyết, mi tâm Kiếm Hồn lấp lóe, ở Thái Huyền kiếm ý trấn áp lại, bốn kiếm dù có không cam lòng, nhưng không cách nào chống chọi, chỉ có thể bị Dương Thanh Huyền một điểm điểm nuốt chửng.

Cái kia mênh mông khí lực không ngừng hòa tan đến trong nhục thể, rất nhanh liền hình thành từng luồng từng luồng cuồng triều, trùng kích toàn thân.

Dương Thanh Huyền trên người, không ngừng hiện ra thân kiếm kim loại màu sắc, như một thanh bảo kiếm giống như, khuếch tán ra ác liệt cắt người ánh sáng.

Rồng bay tước lượn, kim quang thấu trời. Nhìn xuống thế gian, ta là chúa tể Truyện mới a!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1481: Xa Xỉ Đột Phá, Dung Hợp Tứ Hỏa

Dương Thanh Huyền vội vàng vận chuyển Võ Kinh, tiêu hóa nguồn sức mạnh này, ở cảnh giới cửa ải trước súc lực, chuẩn bị một lần đột phá.

Tử Diều Hâu đem một viên kéo dài hồn lực đan dược ngậm vào trong miệng, để ngừa hồn lực không chống đỡ nổi, xảy ra bất trắc.

Tử Diều Hâu ở trải qua Cổ Diệu cuộc chiến sau, ở Biển Đen điều dưỡng, bước vào Không Pháp sơ kỳ.

Nhưng cùng Dương Thanh Huyền thực lực chênh lệch so với chênh lệch cảnh giới tới đại.

Theo Dương Thanh Huyền từng đạo từng đạo pháp ấn đánh ra, trên người mồ hôi như mưa rơi, đồng thời bấm quyết tốc độ bắt đầu chậm lại.

Chính là chịu đến bình phong áp lực dấu hiệu.

Tử Diều Hâu vươn tay ra, hai người song chưởng giằng co, một mảnh cảm giác ấm áp, truyền vào trong hai người tâm.

Nhất thời Sinh Tử Phá Tướng hồn quang, đem hai người bao phủ, hoàn toàn giống một thể.

Cái kia lạch trời giống như bình phong, không ngừng ở trong người phá nát, Dương Thanh Huyền phía sau hóa ra một đạo long ảnh ngủ đông, theo một điểm cuối cùng trở ngại phá vỡ.

“Ầm ầm” một tiếng, Thanh Long hình bóng càng theo bể tan tành, Dương Thanh Huyền cảnh giới bỗng nhiên bước vào thần biến Không Pháp đại viên mãn, một luồng sức mạnh hoàn toàn mới không ngừng ở trong người dâng trào, cuồn cuộn không ngừng tụ hợp vào đan điền.

“Thanh Huyền ca ca, đột phá!”

Tử Diều Hâu đại hỉ, lần này đột phá so với trong tưởng tượng muốn dễ dàng không ít.

Dương Thanh Huyền thậm chí còn chuẩn bị một viên hoàn mỹ cấp Đạo Văn Đan, phải thành công, nhưng không dùng, tiết kiệm nữa.

Dương Thanh Huyền thở ra thật dài khẩu khí, cảm khái nói: “Thật gian khổ a, bốn chuôi Bán Thánh kiếm, thêm vào sự sống chết của ngươi mặt mày hốc hác, mới đột phá đến này Không Pháp đại viên mãn. Cực Đạo cảnh bình phong sâu hơn đáng sợ, không tìm được Võ Kinh hạ bộ, sợ thật muốn dựa vào nuốt Thánh khí đến đột phá.”

Ngẫm lại một cái Thánh khí đột phá cấp một, này đánh đổi đại có thể hù chết người.

Ngoại trừ thập cường hai mươi bốn gia ở ngoài, cái khác gốc gác có ngàn năm vạn năm tông môn, cũng chưa chắc có một cái Thánh khí.

Tử Diều Hâu nói: “Thanh Huyền ca ca cảnh giới, có thể tích lũy một đoạn thời gian. Tranh thủ ở đến Không Pháp tột cùng trong khoảng thời gian này, tìm ra Thanh Dương Võ Kinh. Bằng không cái kia ba thanh thánh kiếm liền thảm rồi. Đây chính là trong lịch sử xa xỉ nhất thăng cấp.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Tìm Thanh Dương Võ Kinh còn nói gì tới dễ dàng, hiện tại liền ngay cả Thiên Hà cùng chín tầng đều cũng không biết làm sao đi đến, ta trước tiên làm vững chắc cảnh giới, sau đó tìm ra đi Thiên Hà con đường.”

Tử Diều Hâu gật đầu, liền một thân một mình khéo léo ngồi ở một bên tu luyện.

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng xuống, đem vừa rồi đột phá cảnh giới vững chắc một hồi, dồn khí như biển, cứng cỏi như núi, hiện tại coi như là Khuy Chân cảnh cường giả, hắn đều có lòng tin một trận chiến.

Dương Thanh Huyền lại vận chuyển mấy lần Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết, đem hỏa diễm chồng chất, đã có thể không chướng ngại chút nào dung hợp ba loại hỏa diễm, sử dụng tới Địa Hỏa Minh Di.

Làm thứ tư loại quang diễm chậm rãi hòa vào Địa Hỏa Minh Di thời điểm, cái kia ôn hòa ổn định hỏa diễm đột nhiên vượt lên rồi một hồi, sau đó khuếch tán ra khó có thể bắt giữ tần suất, “Bùm bùm” không ngừng bạo nổ mở, nổ tung thành vô số ngọn lửa, rải rác tứ địa.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, trầm tư trong đó vấn đề xuất hiện.

Tử Diều Hâu nói: “Để cho ta tới trợ Thanh Huyền ca ca, nhất định có thể thành công.”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Dựa vào sức mạnh của ngươi, trước sau không phải sự tình, ta phải tự mình tìm ra vấn đề trong đó, sau đó giải quyết đi.”

Dương Thanh Huyền tiếp tục ngồi xếp bằng tu luyện, không ngừng bấm quyết, tìm kiếm bốn loại hỏa diễm cao nhất dung hợp điểm.

“Ầm!”

“Ầm!”

Từng lần từng lần một thất bại, hỏa diễm ở trong tay không ngừng nổ tung.

Dương Thanh Huyền trước sau sắc mặt bình tĩnh, mấy canh giờ bên trong, đã thử hơn vạn lần.

Rốt cục ở mấy ngày phía sau.

“Bảy cái hô hấp, tám cái hô hấp, chín cái hô hấp, mười cái hô hấp...”

“Oành!”

Dương Thanh Huyền trong tay hỏa diễm lần thứ hai nổ tung, nhưng trong mắt nhưng là hiện lên vẻ vui mừng, bởi vì ở vô số lần thử nghiệm sau, rốt cục vượt qua mười cái hô hấp.

Thời gian mười hơi thở, liền đầy đủ hắn sử dụng tới bốn hỏa dung hợp đại chiêu, dù cho vẫn chưa ổn định, nhưng ít ra có mô hình.

Dương Thanh Huyền tiếp tục thí nghiệm dung hợp, từng lần từng lần một kéo dài dung hợp thời gian, rốt cục ở nửa tháng sau, có thể mang bốn hỏa cơ bản dung hợp đi ra, hình thành tương đối ổn định trạng thái, là một loại nửa trong suốt ngọn lửa màu trắng.

Nhìn thấy được như là không có nhiệt độ giống như vậy, nhưng Dương Thanh Huyền nhưng có thể cảm nhận được bên trong ẩn chứa uy năng đáng sợ.

Tử Diều Hâu vui vẻ nói: “Chúc mừng Thanh Huyền ca ca lại tiến một bước.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười gật đầu, nói: “Còn kém thứ năm loại hỏa, tâm diễm. Cái kia âm Dương Ma Thạch quá mức quỷ dị, một không cẩn thận liền có nhập ma nguy hiểm.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến một trận, xoay tay phải lại, một mảnh hắc mang kích bắn mà ra, ở trên không bên trong từ từ triển khai, tỏa ra cuồn cuộn ngất trời ma uy.

Toàn bộ mật thất đều ở này ma uy hạ run run rẩy rẩy, càng có bất ổn muốn vỡ nát dấu hiệu.

Dương Thanh Huyền vội vàng đánh ra mấy đạo quyết ấn, bay vào Thiên Ma Đồ bên trong, lúc này mới đem cái kia ma uy đè ép, nhưng vẫn như cũ ma khí lăng nhân, ở trên không bên trong không ngừng xoay tròn.

Tử Diều Hâu cả kinh nói: “Tấm này Ma đồ, cực kỳ quỷ quái, vừa nhìn xuống, cái kia ma chữ hầu như muốn thu lấy tâm hồn ta. May mà có võ hồn hộ thể. Nhưng người bình thường sợ là khó có thể may mắn thoát khỏi chứ?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Này đồ tên là Thiên Ma Đồ, chính là ở một chỗ Ma tộc bên trong di tích xuất hiện. Tinh Cung cuộc chiến bên trong, ta đem bên trong ma khí ma vật đều thả ra gần đủ rồi, không nghĩ tới còn có như vậy uy năng. Vật này, ở viễn cổ yêu ma đại chiến thời đại, tất nhiên là kinh thiên động địa bảo vật. Nghĩ muốn luyện hóa âm Dương Ma Thạch, lượng lớn thu được tâm diễm, sợ là muốn từ này Ma đồ bên trong nghĩ biện pháp.”

Tử Diều Hâu nói: “Ngược lại chúng ta không vội, Thanh Huyền ca ca chậm rãi tu luyện, chờ năm hỏa dung hợp phía sau, thực lực tăng mạnh, chúng ta lại đi Thiên Hà.”

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu, bấm quyết đánh ra, đem Thiên Ma Đồ thu lại rồi, than thở: “Ta nội tâm từ lâu không nén được tức giận, đã không kịp chờ đợi nghĩ muốn giải khai năm đó bí ẩn, sợ là không có này tâm tình tu luyện nữa Thiên Ma Đồ, luyện hóa tâm diễm. Hơn nữa lấy Không Pháp cảnh giới đại viên mãn khống chế năm hỏa, có chút miễn cưỡng. Chúng ta đi trước Thiên Hà, có thời gian sẽ chậm chậm luyện hóa vật ấy.”

Tử Diều Hâu nói: “Cũng tốt, trước tiên đem Thanh Dương Võ Kinh tìm ra.”

Hai người lúc này ly khai mật thất, dắt tay đi tới Linh Kỷ Thành bên trong, hỏi thăm tiến về phía trước Thiên Hà phương pháp xử lý.

Thiên Hà Vong Xuyên, làm hai đại ngày nước, một âm một dương, vờn quanh ở Tam Thập Tam Thiên cùng Trung Ương Đại thế giới bốn phía, cân bằng tinh vực âm dương lực lượng.

Tự Nhân tộc nhất thống thiên hạ sau, bách tộc đa số ẩn lui ở Thiên Hà Vong Xuyên bên trong, làm cho này hai đại ngày nước, thành Nhân tộc cấm địa, hi hữu có Nhân tộc bước vào.

Mà Dạ Xoa bộ tộc, liền ẩn lui ở Thiên Hà bên trong, đáng tiếc hiện ở liên lạc không được Lan Tư, nếu không thì có thể trực tiếp đi đến.

Tinh Cung cuộc chiến đã qua ba tháng, nhưng đường phố đầu đường hầm đuôi, trà dư tửu hậu, vẫn như cũ có các loại tiếng bàn luận truyền ra, truyền vào hai người trong tai.

“Cái kia Diệt Pháp thân phận, mỗi người nói một kiểu, có người nói hắn là đệ nhất đời Nhân Hoàng ngày không cách nào chuyển thế, lại có người nói hắn là bị trấn áp ở Tinh Uyên hung đồ, còn có người nói hắn là nữ nhân, nhân ái sinh hận vì lẽ đó giết Dương Vân Kính, chính mình lên làm Nhân Hoàng.”

“Là nam hay nữ làm sao sẽ không nhận rõ? Đây không khỏi hoang đường chút đi.”

Rồng bay tước lượn, kim quang thấu trời. Nhìn xuống thế gian, ta là chúa tể Truyện mới a!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1482: Gió Nổi Mây Vần, Thiên Hạ Đại Biến

“Ai biết được, hiện tại nam càng ngày càng nương pháo, nữ càng ngày càng hán tử, ngược lại ta là ngây ngốc không phân rõ.”

Dương Thanh Huyền gặp đường phố đầu có mấy cái võ giả vây chung chỗ nói láo.

Một vị võ giả nói rằng: “Ngược lại bây giờ là mây gió biến ảo, gió nổi mây vần, gió cuốn mây tan, toàn bộ thế giới đều phải đổi, chỉ hy vọng không muốn lan đến gần chúng ta này chút phổ thông lâu la là tốt rồi.”

Một người khác võ giả kêu lên: “Lời ấy không thích hợp, như thế nào lâu la? Chư vị không muốn tự ti. Tuy rằng thực lực của chúng ta không bằng Diệt Pháp, nhưng cũng không như trong tưởng tượng chênh lệch đại. Hơn nữa thiên hạ hưng vong, thế cục hôm nay, là kim cổ lấy đến nay chưa bao giờ có nguy cơ, chúng ta mỗi một vị võ giả đều làm dũng cảm đứng ra, cùng cái kia Diệt Pháp một trận chiến. Đáng tiếc Tinh Cung cuộc chiến phát sinh thời điểm, ta đang lúc bế quan đột phá, bằng không sẽ làm cho cái kia Diệt Pháp nếm thử ta thúc tâm tay lợi hại!”

“Khang Phu huynh đột phá? Chúc mừng chúc mừng, sợ là không bao lâu nữa, liền có thể bước vào địa cấp chứ?”

Xung quanh vài tên võ giả, đều lộ ra vẻ hâm mộ.

Khang Phu đắc ý nói: “Đã là Nguyên Võ cảnh đại viên mãn, sợ thì không cần ba năm, liền có thể bước vào địa cấp. Hơn nữa ta đã xin báo danh Ngải Tư Ân bốn mươi tám thiên đoàn thành viên.”

“A, thực sự là chúc mừng Khang Phu huynh, có người nói Ngải Tư Ân bốn mươi tám thiên đoàn nhận người cực kỳ hà khắc, ta có một cậu hai biểu cô ba nữ tế đồng môn sư huynh tiểu thiếp hàng xóm hai biểu cô, chính là Ngải Tư Ân bốn mươi tám thiên đoàn thành viên Lý Cẩu Đản mẹ vợ chị họ xa trượng nhân ba phòng tiểu thiếp nha hoàn biểu tỷ. Khang Phu huynh, cẩu thả phú quý, chớ quên đi a!”

Một vị võ giả lộ ra nịnh nọt vẻ.

Mấy người còn lại cũng dồn dập ôm quyền nói: “Cẩu thả phú quý, chớ quên đi a.”

Dương Thanh Huyền gặp nghe không ra tin tức gì, liền chuyển mở thân thể, tiếp tục đi về phía trước, nói với Tử Diều Hâu: “Xem ra Diệt Pháp khuôn mặt, đã thiên hạ đều biết. Tinh Cung cuộc chiến tuy rằng không thể tru diệt Diệt Pháp, nhưng ít ra tra rõ của chính ta thân thế, đồng thời đem Diệt Pháp khuôn mặt chiêu cáo thiên hạ. Hắc ám lại lâu, cuối cùng cũng có quang minh một ngày.”

Tử Diều Hâu cùng Dương Thanh Huyền mười ngón khấu chặt, ôn nhu nói: “Chúng ta cuối cùng cũng có đánh bại Diệt Pháp một ngày.”

http://Truyencuatui.net/

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Chúng ta đi trước hỏi thăm hạ Tinh Cung cuộc chiến sau sự tình, dù sao từ Tinh Cung đi ra, bế quan ba tháng nhiều, sợ là có không ít xảy ra chuyện lớn. Sau đó lại nghĩ cách đi đến Thiên Hà.”

Hai người ở Linh Kỷ Thành đi rồi hồi lâu, đi ngang qua không ít thương hội, trong đó bao quát Đại La thương hội. Dương Thanh Huyền nghĩ đến một trận, vẫn là không có đi vào.

Tinh Cung cuộc chiến sau, thập cường hai mươi bốn gia sợ là xảy ra biến đổi lớn, Đại La thương hội làm Đại La tiên sơn lệ thuộc, cũng không biết là có phải có biến.

Vì lý do cẩn thận, Dương Thanh Huyền tuyển chọn tỉ mỉ sau, vẫn là tiến nhập Tứ Hải thương hội.

“Quý khách chào ngài, xin hỏi có nhu cầu gì giúp ngài?”

Mới vừa vào cửa, liền một tên dáng người yểu điệu cô tiếp khách đi lên phía trước, đầy mặt khả ái nụ cười Như Thanh tuyền giống như vậy, làm cho người ta một loại vừa lúc đúng lúc cảm giác thư thích.

Dương Thanh Huyền nói: “Hỏi thăm một ít tin tức.”

Cô tiếp khách nụ cười đáng yêu, nói: “Hóa ra là mua tin tức, khách quý mời tới bên này.”

Tứ Hải thương hội bên trong người đến người đi, trên mặt mỗi người đều là một loại khó tả trầm mặc, cực nhỏ có nhìn thấy nụ cười.

Hai người đi theo cô tiếp khách phía sau, tiến nhập vừa thấy bên trong bao sương.

Rất nhanh, thì có một vị vóc người thẳng tắp, mặt như đao tước ông lão đi vào, tinh minh ánh mắt quét qua hai người, hơi hơi lộ ra ngạc nhiên cùng vẻ giật mình, trên mặt thái độ lập tức trở nên ôn hòa cùng cung kính rất nhiều, ôm quyền nói: “Lão phu Khương Hành, là Tứ Hải thương hội ở Linh Kỷ Thành phụ trách tin tức thống kê cùng mua bán, không biết hai vị muốn mua gì tin tức?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hai người nửa năm trước bắt đầu bế quan, hôm nay mới ra ngoài, tựa hồ thiên hạ này xảy ra đại sự? Đều là nghe được một ít tin tức ngầm, để ý không rõ manh mối, cố đến Tứ Hải thương hội mua cặn kẽ tin tức.”

Khương Hành cười nói: “Hóa ra là việc này.”

Lập tức, nụ cười trên mặt tản đi, lắc đầu thở dài, nói: “Ai, đích thật là đại sự kinh thiên động địa, sợ là kim cổ tới nay, Nhân tộc gặp nhất đại kiếp nạn, cũng không biết tương lai phải đi con đường nào.”

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu đều không lên tiếng, lặng lặng nghe.

Khương Hành trầm ngâm một chút, tựa hồ ở sửa lại dòng suy nghĩ, sau đó mới chậm rãi nói rằng: “Ba tháng trước, Thương Khung luận võ chào cảm ơn, một tên gọi Dương Thanh Huyền thiếu niên ngang trời xuất thế, chiến đánh bại thiên hạ hào kiệt...”

Khương Hành nói mười phần chầm chậm cẩn thận, phảng phất như là cả sự kiện kinh nghiệm bản thân người.

“..., cuối cùng, tất cả mọi người cuốn vào bão lớn bên trong, bị chấn động tới bốn phương tám hướng. Cả sự kiện, liền như vậy kết thúc.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, Khương Hành nói này chút, tất cả đều là hắn biết đến, hơn nữa trong đó còn hữu ý vô ý che giấu không ít, sợ là muốn thu phí bán lấy tiền.

Quả nhiên, Khương Hành mỉm cười nói: “Đây chính là ba tháng qua sự kiện lớn toàn bộ. Hai vị chỉ cần có tâm, chung quanh đều có thể hỏi thăm đến, còn dư lại các loại chi tiết nhỏ cùng ẩn giấu, liền muốn thu lệ phí.”

Dương Thanh Huyền thầm mắng một tiếng “Cáo già”, liền hỏi: “Tinh Cung cuộc chiến sau, cường giả đương thời có cái nào bỏ mình?”

Khương Hành kinh ngạc nhìn Dương Thanh Huyền một chút, gật đầu nói: “Vấn đề này hết sức sắc bén a. Tinh Cung mười hai

Thiên Quân, bỏ mình bảy vị. Bách Thế Cốc cốc chủ Hoa Vân Lộ, Võ Hành Tông tông chủ Lâu Thiên Quyết đều ngã xuống trong đó. Ngoài ra, thập cường hai mươi bốn trong nhà ngã xuống phó tông chủ cấp bậc, đạt đến mười ba vị. Giới Vương cảnh cường giả ngã xuống nhân số ở mười người trở lên, còn những cường giả khác, không cách nào thống kê."

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, hỏi: "Đạo Ảnh người đâu?"

Khương Hành nói: "Theo ta được biết, Đạo Ảnh người hẳn là toàn thân trở lui. Hai phái người cuối cùng một thu hạo kiếp, tuyên cáo Tinh Cung trận chiến kết thúc. Đạo Ảnh người lại chưa từng xuất hiện."

Dương Thanh Huyền hỏi: "Cái kia Thiên Địa song bảng, giờ khắc này ở trong tay ai?"

Khương Hành mặt lộ vẻ ngưng sắc, nói: "Hẳn là Đạo Ảnh. Việc này quá trọng đại, ta không dám xác định. Nhưng căn cứ Tứ Hải thương hội bắt được tình báo xem ra, hẳn là ở Đạo Ảnh trong tay."

Dương Thanh Huyền hỏi: "Tinh Cung cuộc chiến sau, Diệt Pháp có không có động tác gì, mặt khác chín cường hai mươi bốn gia hiện tại vậy là cái gì tình huống? Lấy Tứ Hải thương hội đến xem, bây giờ thiên hạ thế cuộc, lại là như thế nào?"

Khương Hành nói: "Diệt Pháp đến nay cũng không có gì rõ ràng động tác, hẳn là đang nuôi tổn thương. Căn cứ chúng ta phân tích, Diệt Pháp tổn thương không phải bình thường nghiêm trọng, trong ngắn hạn đều sẽ không có cái gì động tác. Chín cường hai mươi bốn gia tiến nhập tình trạng báo động, thu hẹp trải rộng tại thiên hạ thế lực, hơn nữa lẫn nhau trong đó liên hệ nhiều lần. Dù sao thiên hạ đại biến, khẩn trương nhất chính là bọn họ."

Tử Diều Hâu không hiểu nói: "Tại sao khẩn trương nhất là bọn hắn?"

Dương Thanh Huyền khẽ cười nói: “Bởi vì chín cường hai mươi bốn nhà, chiếm cứ trong thiên hạ tốt nhất tài nguyên. Một khi thiên hạ có biến, trước hết chạm tới liền là lợi ích của bọn họ.”

Rồng bay tước lượn, kim quang thấu trời. Nhìn xuống thế gian, ta là chúa tể Truyện mới a!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1483: Tiến Về Phía Trước Thiên Hà, Chân Không Loạn Lưu

Tử Diều Hâu bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Khương Hành có chút ít cảm khái than thở: “Thập cường hai mươi bốn nhà, liên lụy đến mặt quá to lớn. Tinh Cung cuộc chiến, cũng không phải là kết thúc, mà chỉ là loạn chi bắt đầu a.”

Tứ Hải thương hội là đỉnh cấp thương hội, quy mô to lớn, tương tự sợ sệt ở này loạn biến bên trong, lợi ích bị tổn hại.

Tử Diều Hâu nói: “Diệt Pháp giả mạo Nhân Hoàng, thân phận bây giờ đã bị vạch trần, cần phải thiên hạ cộng khởi thảo phạt mới đúng. Tru diệt người này, thiên hạ không phải an bình sao.”

Khương Hành lườm hắn một cái, trong lòng thầm nghĩ, nữ nhân chính là ấu trĩ.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Trong thiên hạ võ giả cùng thế lực, lẫn nhau trong đó có thiên ty vạn lũ phức tạp liên hệ, đều là lợi ích mà truy đuổi. Có người lo lắng lợi ích bị hao tổn, có người liền mong đợi thu được càng to lớn hơn lợi ích. Trong thiên hạ tài nguyên là có hạn, ngươi nhiều hơn chút, ta liền ít một chút, vì lẽ đó rất khó đồng lòng.”

Khương Hành gật đầu nói: “Vị đại nhân này nói rất có lý, rất nhiều người ở trong bóng tối, ước gì thiên hạ đại loạn đây.”

Dương Thanh Huyền nguyên bản lo lắng Vu gia cùng Quân Thiên Tử Phủ an nguy, nhưng nghe nói Diệt Pháp trọng thương bế quan, Tinh Cung tạm thời không có bất kỳ động tác sau, mới thoáng yên tâm.

Hơn nữa lấy Vu Hiền cùng Thi Diễn tài năng, chắc chắn sẽ không ngồi chờ chết, nhất định sẽ trong đoạn thời gian này chuẩn bị kỹ càng các loại thủ đoạn, lấy ứng đối tương lai thế cuộc.

Chính mình việc cấp bách, vẫn là mau mau tiến về phía trước Thiên Hà, tìm cái kia Võ Kinh hạ nửa khuyết.

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Này sự kiện lớn, ta biết gần đủ rồi. Ngoài ra, ta còn muốn hỏi thăm một tin tức, làm sao đi đến Thiên Hà?”

Khương Hành trên mặt lộ ra vẻ kinh dị, nói: “Hai vị muốn đi Thiên Hà?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Chính là.”

Khương Hành nói: “Tha thứ ta nói thẳng, Thiên Hà bên trong, bách tộc san sát, đối với Nhân tộc cũng không hữu hảo. Hai vị nếu như không có chuyện quan trọng gì, cũng không cần mạo muội đi trước tốt, bằng không rất nguy hiểm.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ý ta đã quyết.”

Khương Hành than thở: “Đã như vậy, ta cũng không khuyên, người bình thường nghĩ muốn đi Thiên Hà, ít khả năng, nhưng chúng ta thương hội nhưng là có chuyên môn đường nối.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Xem ra cũng không có tìm sai người.”

Khương Hành nói: “Chỉ cần có người ở địa phương, thì có mậu dễ. Nhân tộc cùng Thiên Hà vãng lai liên hệ, cơ bản cũng là dựa vào mậu dễ. Tứ Hải thương hội có thể đưa hai vị đi Thiên Hà, công khai ghi giá, năm triệu linh thạch cực phẩm một vị.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, hiển nhiên cái giá này quá mắc.

Nhưng nhu cầu đặc biệt, hơi đắt cũng hết cách rồi, lúc này cắn răng nói: “Được.”

Khương Hành cười nói: “Thoải mái. Hai vị trước tiên đem mới vừa cố vấn phí, năm trăm ngàn linh thạch cực phẩm trả đi.”

...

Nửa tháng sau, Ô Dương Thành địa giới.

Một chiếc to lớn chiến hạm từ trong hư không qua lại đi ra.

Chịu đến không gian chấn động ảnh hưởng, chiến hạm trên một trận lay động, người ở phía trên ngã trái ngã phải, mỗi cái sắc mặt trắng bệch.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu đứng ở đầu hạm, đi phía trước nhìn tới, ước chừng hơn ba mươi dặm địa phương, còn có hơn hai mươi chiếc chiến hạm, bỏ neo ở trên không bên trong.

Này chút chiến hạm tất cả đều trình hình bầu dục, toàn thân vì là trắng bạc vẻ, khung nhẹ thông suốt. Ngoại trừ phần sau có vây cá giống như thôi tiến khí, giống như là to lớn cá ngâm nước giống như, bề ngoài mềm mại mà có tính dai, có thể chịu đựng vạn quân lực mà không tổn hại, đối không rung động cũng có thập phần cường đại bước đệm tác dụng.

Mỗi chiếc trên chiến hạm cờ xí không giống nhau, có chút Dương Thanh Huyền từng thấy, lệ thuộc vào bất đồng thương hội, nhưng có mấy mặt cờ xí vẫn là rất xa lạ.

“Chân không loạn lưu lại bắt đầu sao? Lắc lư như vậy khó chịu, cũng còn tốt đuổi kịp.”

Chiến hạm hạm trưởng Tiểu Ngư lau mồ hôi lạnh.

Tiểu Ngư có địa cấp tột cùng tu vi, nhưng vẫn như cũ bị chấn sắc mặt trắng bệch.

Trên chiến hạm thành viên, có chút càng là miệng to nôn mửa, nhưng rất nhanh liền bình phục lại, ai vào chỗ nấy tiếp tục làm chuyện của chính mình. Phảng phất đối với loại hiện tượng này đã tập mãi thành quen.

Tiểu Ngư đi tới đầu hạm, cung kính nói: “Hai vị đại nhân, đằng trước chính là chân không loạn lưu sẽ xuất hiện địa phương. Tính toán thời gian, cũng sắp đến.”

Thiên Hà chi nước, như thân thể kinh lạc giống như vậy, vờn quanh ở tinh vực bốn phía.

Ở Trung Ương Đại thế giới, có ba cái điểm tụ. Trong đó một chỗ, chính là Ô Dương Thành địa giới nơi nào đó hư không.

Chịu đến vị diện giới lực ảnh hưởng, Thiên Hà cách mỗi một tháng, thì sẽ ở chỗ này xuất hiện một lần, chính là tiến nhập Thiên Hà thời cơ tốt nhất.

Ngoài ra, ở Tam Thập Tam Thiên vị diện, tương tự có cái khác điểm tụ. Nhưng Trung Ương Đại thế giới đội buôn, lựa chọn hàng đầu nhất giàu nhân ái con đường. Dù sao đánh vỡ giới lực, truyền tống đến cái khác vị diện, cũng đã là một bút ngày lượng phí dụng.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Cực khổ rồi.”

Dương Thanh Huyền dùng Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, này chu vi mấy trăm dặm bên trong không gian, hệ “Hỏa” nguyên tố mười phần sinh động, đồng thời không gian cuộn chỉ lộ ra nhất định hỗn loạn khuếch tán, hơn nữa vẫn còn tiếp tục vặn vẹo bên trong.

Tiểu Ngư cười nói: “Không có gì cực khổ, chúng ta vãng lai quen rồi, một năm muốn chạy mấy cái đến về. Thiên Hà bên trong, có hỏa trân châu, mạ vàng đuôi, nồng nhiệt quang mỏm đá chờ trân quý thiên tài địa bảo. Mà Thiên Hà bên trong dị tộc, cũng yêu thích ta Nhân tộc luyện khí, đặc biệt là công kích tính vũ khí, thường thường có thể bán ra năm lần trở lên giá cả.”

Tiểu Ngư tu luyện đến địa cấp đỉnh cao sau, liền lại khó mà tiến thêm. Biết chính mình thiên phú giới hạn, nghĩ muốn đột phá đến Thiên Vị cơ hội xa vời.

Cho nên an tâm chạy thương kiếm tiền, chờ tồn đủ rồi linh thạch, lại nghĩ cách đột phá.

Tứ Hải thương hội chiến hạm, không ngừng hướng về chiến hạm đám áp sát.

Lúc này, Dương Thanh Huyền đột nhiên nói rằng: “Cẩn thận.”

Tiểu Ngư sững sờ nói: “Làm sao vậy?”

Mấy hơi thở sau, “Ầm ầm” một tiếng, thân chiến hạm truyền đến chấn động to lớn, mặt trên tất cả mọi người là bên trái điên bên phải ngã, không đứng thẳng được.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Không gian cuộn chỉ vặn vẹo đả kết! Như vậy rối loạn không gian, thực sự là hiếm thấy.”

Tiểu Ngư cả kinh nói: “Lớn, đại nhân, ngươi, ngài có thể nhìn thấy không gian cuộn chỉ?”

Tiểu Ngư nội tâm khiếp sợ, so với chiến hạm chấn động còn phải tới đại.

Tuy rằng Tiểu Ngư tự thân tu vi chỉ có địa cấp đỉnh cao, nhưng vào nam ra bắc, tầm mắt cũng không thấp, biết trước mắt vị này là chân chính đại cao thủ.

Tiểu Ngư lập tức đối với sau lưng nhân viên chiến hạm hô lớn: “Ổn định, ổn định! Chân không loạn lưu sắp tới!”

Dương Thanh Huyền hướng bốn phía nhìn tới, chỉ thấy đen nhánh vòm trời, bỗng nhiên trở nên hơi ửng hồng, đồng thời theo một luồng khí áp tới gần không ngừng sâu sắc thêm, bắt đầu có đại lượng nguyên tố “Nước” hòa vào vòm trời, hình thành mắt thường có thể gặp màu đỏ thẫm hồng thủy, như màn trời giống như vậy, bao phủ ngàn dặm.

Mỗi người trong lòng đều cảm nhận được áp lực cực lớn.

Đây cũng là thiên địa oai.

Dương Thanh Huyền nhưng là cảm ứng được to lớn nước, nguyên tố “Hỏa”, ở khó phân múa tung, giao hòa vào nhau, hình thành cực dương xích thủy.

“Ầm ầm!”

Một tiếng vang thật lớn, phảng phất vòm trời bị phá vỡ, vô tận dòng nước từ mịt mù không cũng biết xa xa cuồng tả mà đến, chảy bay trực hạ 3 vạn thước!

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu đều khiếp sợ nhìn tình cảnh này, như là biển rộng khuynh đảo ở trên thiên mạc, có thể bao la, làm người tâm sinh kính sợ.

Chính là: Thiên địa cao ngất, mà người chi nhỏ bé, lực như phù du.

Rồng bay tước lượn, kim quang thấu trời. Nhìn xuống thế gian, ta là chúa tể Truyện mới a!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1484: Thiên Hà Nhánh Sông, Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng

Nước biển cùng vòm trời hoàn toàn hòa làm một thể, làm cho người ta một loại không biết đang ở nơi nào cảm giác.

Tử Diều Hâu thuở nhỏ ở Biển Đen lớn lên, gặp được cảnh tượng như vậy, vẫn như cũ chấn kinh đến nói không ra lời.

Dương Thanh Huyền nói: “Đây cũng là Thiên Hà sao?”

Tiểu Ngư cười nói: “Đây chỉ là tiến nhập Thiên Hà một đạo nhánh sông. Mỗi nguyệt giáp thần thời gian, Thiên Hà chảy qua Trung Ương Đại thế giới bầu trời, chịu đến giới lực ảnh hưởng, sẽ phân ra một đạo nhánh sông, từ nơi này qua lại mà ra, lại tụ hợp vào Thiên Hà.”

“Ầm ầm!”

Đột nhiên chiến hạm chấn động, bốn phía vô số xích thủy hội tụ đến, xung kích ở chiến trên thân hạm, lập tức lúc la lúc lắc.

Tiểu Ngư biểu hiện trở nên căng thẳng, quát to: “Ổn định! Mở ra hết thảy trận pháp, ổn định!”

Lượng lớn trận chỉ từ bốn phương tám hướng sáng lên, hình thành một tầng mờ mịt lồng ánh sáng, chiến hạm quả nhiên trầm ổn rất nhiều.

Xích thủy hội tụ tới trình độ nhất định sau, trực tiếp thôi động chiến hạm tiến lên, đi tới cái kia mịt mù không cũng biết phía trước.

Theo thời gian đưa đẩy, nhánh sông biến đến mức dị thường cuồng loạn, không ngừng có bão gió ở trên mặt nước tàn phá, chấn lên từng đạo từng đạo cột nước ngút trời, chiến hạm mang theo ở cột nước cùng sóng biển bên trong, không ngừng bị vứt lên lại rơi xuống, như là bị thu gió bao phủ lá khô giống như, không hề chống đỡ lực lượng, chỉ có thể mặc cho bằng khốn cùng.

Trên chiến hạm linh thạch, rất nhanh liền hao hết con số trên trời.

Cuối cùng là chịu đựng qua nhất là khốn cùng một đoạn, bắt đầu hội tụ hướng về Thiên Hà chủ lưu, chiến hạm từ từ trở nên vững vàng hạ xuống.

Tiểu Ngư cao giọng nói: “Dừng lại tầng thứ nhất, tầng thứ ba, tầng thứ tư trận pháp, lưu lại tầng thứ hai!”

Trên chiến hạm mờ mịt linh quang, nháy mắt yếu kém rất nhiều.

Từng cái đại trận, đều là đốt tiền a, có thể thiếu đốt nháy mắt đều là kiếm.

Tiểu Ngư thở phào nhẹ nhõm, lộ ra hội ý mỉm cười.

Nhưng vừa cười rộ lên, liền cả người chấn động, hoảng sợ đi về phía trước nhìn tới.

Một tiếng kinh thiên động địa nổ vang, có như xuân sét nổ ra, chỉ thấy một chiếc nguyên bản vận hành cố gắng chiến hạm, không có từ trước đến nay lại đột nhiên vỡ thành hai mảnh, như là bị đao từ trung gian chém mở.

Bên trong mấy chục đạo bóng người bay ra, nhưng thoáng qua bị sóng biển cuốn một cái, liền toàn bộ chìm vào trong nước.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, hắn nhìn rõ rõ ràng ràng, cuốn đi những người này cũng không phải là sóng biển, mà là ẩn chứa ở sóng biển bên trong hỗn loạn không gian, vỗ một cái bên dưới, tất cả mọi người trực tiếp chìm vào đáy sông.

Mà ở cái kia nổ lên chiến hạm phía sau, xuất hiện một con quái vật to lớn, lộ ra dữ tợn hình ảnh.

Quái vật toàn thân che lấp giáp xác, giống như một chỉ kim loại bọ ngựa. Trước ngực tổng cộng có sáu đối với càng cua, răng cưa giống như bộ phận lưỡi trên có mông lung bạch quang, sau lưng có một đôi thật dài màu lam đậm cánh, như chất lỏng giống như lưu động. Không có thực thể, màu sắc quang điểm vung vãi ở mặt trên, như là đem một vùng sao trời đắp tại người.

“Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng!”

Lúc này, tất cả mọi người thấy rõ quái vật kia, phát sinh mất hồn giống như tuyệt vọng âm thanh.

“Tại sao lại như vậy…”

Tiểu Ngư sắc mặt trắng bệch, khó coi dường như người chết.

“Một phần trăm cũng không có tỷ lệ a, tại sao chúng ta sẽ đụng với!”

Chiến hạm truyền lên đến mảng lớn tiếng khóc, hơn trăm người càng toàn bộ tuyệt vọng.

Dương Thanh Huyền trong lòng rùng mình, hỏi: “Này Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng là vật gì?”

Tiểu Ngư sầu thảm nói: “Thiên Hà bên trong một loại cực kỳ hung hãn quái vật, có thể khống chế quy tắc không gian. Mỗi lần Thiên Hà con đường Ô Dương Thành bầu trời thời điểm, loại này sâu có tỷ lệ nhất định xuất hiện ở nhánh sông bên trong, nhưng tỷ lệ cực thấp. Chỉ khi nào gặp gỡ, hầu như đều không có người sống sót.”

Đang khi nói chuyện, đằng trước lại có năm chiếc chiến hạm bị cắt chém mở.

Mười mấy tên võ giả bay ra, hướng về phệ sao thiếp bọ cánh cứng công tới, tất cả đều bị một mảnh chân không quang nhận chém nát tan.

Còn dư lại chiến hạm trên, tất cả đều là kêu rên một mảnh tiếng khóc.

Tiểu Ngư cũng “Ô ô” khóc lên, càng triệt để tuyệt vọng, liền ngay cả chống lại một cái tâm cũng bị mất.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu, liếc nhau một cái, đồng thời biến mất ở trên chiến hạm.

Cái kia Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng trước người sáu đạo không gian nhận, đột nhiên phương hướng thay đổi, liền hướng hư không chém tới.

“Oành! Oành!”

Sáu đạo hư không quang nhận, tất cả đều chém ở một phương hướng trên, lần lượt nổ ra.

Bên trong một bóng người tái hiện ra, nắm kích tiến lên.

Trên người hóa ra một tầng nhàn nhạt ánh sáng màu vàng óng, đem sáu đạo đánh chém toàn bộ cản lại.

Chính là Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ kết giới.

Dương Thanh Huyền dáng người lẫm liệt, ánh mắt lạnh lùng nghiêm nghị, tự nói: “Quả nhiên là bất hủ cảnh, sợ là có hậu kỳ dáng vẻ.”

Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng hai con ngươi co rụt lại, nổ bắn ra đậu xanh giống như lớn nhỏ ánh sáng, thân thể to lớn "Rầm" một tiếng, đạp ở Thiên Hà nước chảy sóng biển trên, lao xuống.

Giáp sắt bên trong hai cánh liều mạng chấn động, phát sinh cực mạnh "Ong ong" tiếng, đem Thiên Hà nước chấn lên sóng lớn mênh mông, trên hư không cũng từng đạo cuộn sóng khuếch tán.

Là một loại cực mạnh sóng âm thần thông.

Bốn mặt còn sót lại hơn mười chiếc chiến hạm trên, hết thảy võ giả đều bưng hai lỗ tai, thống khổ lăn lộn trên mặt đất, có chút càng là trực tiếp thất khiếu chảy máu.

Dương Thanh Huyền hơi hơi nhíu mày, này cường đại sóng âm, cho tâm thần hắn cũng tạo thành nhất định ảnh hưởng, nhịp bước dưới chân dừng lại.

Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng nhất thời đáp xuống, trước người sáu ngao trên tụ ra ánh sáng màu trắng, trong khoảnh khắc dung hợp lại cùng nhau, hóa thành một đạo hình bán nguyệt quang nhận, trong khoảnh khắc mở rộng gấp mười lần.

Quang nhận bị sáu con ngao kìm kẹp lấy, cuồng kích mà xuống.

Dương Thanh Huyền chiến kích vung lên, một chiêu Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu liền tiến lên nghênh tiếp.

"Ầm ầm!"

Hai nguồn sức mạnh va chạm, toàn bộ nước sông dời sông lấp biển, vô số quy tắc không gian tàn phá, xung kích ở một người một tái tạo lại thân trên.

Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng khống chế quy tắc không gian, này chút rối loạn không gian đối với hắn mà nói không để ý chút nào, Dương Thanh Huyền trên người có Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ kết giới, tương tự không để ý lắm.

Dương Thanh Huyền đầy mặt vẻ lạnh lùng, chiến kích đi phía trước ép đi, trực tiếp đẩy Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng sức mạnh, đi về phía trước.

Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng thân thể to lớn, càng bị trực tiếp ép tới lùi về sau.

Sáu ngao kìm trên lưỡi dao ánh sáng, bắt đầu xuất hiện từng vết nứt.

Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng trong mắt xẹt qua thần sắc, tuy rằng này trùng còn chưa mở ra trí tuệ, nhưng bản năng chiến đấu nhưng là cực cao.

Người trước mắt này loại, rõ ràng chỉ có thần biến đại viên mãn, nhưng vì sao có thể chống chọi chính mình bất hủ hậu kỳ?

Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng đơn giản trí tuệ không nghĩ ra, nhưng bản năng trời sinh, nhưng để nó nhận ra được một loại cảm giác không ổn.

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền một kích ép xuống, trực tiếp hình bán nguyệt quang nhận đánh nát bấy.

Nhưng vô số quy tắc không gian bao phủ tới, đem Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng cuốn một cái, liền tại chỗ biến mất.

“Hả? Quả nhiên là khống chế quy tắc không gian.”

Dương Thanh Huyền chiến kích xoay ngang, ánh mắt đột nhiên co, hai đạo kim quang bắn ra.

Trên chiến hạm mọi người, không khỏi là kinh hãi há to mồm.

Bọn họ ở Thiên Hà cùng đại thế giới trong đó xuyên qua vài chục năm, chưa từng nghe qua có người có thể chống chọi Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng, chớ đừng nói chính mắt thấy được.

Trong lúc nhất thời, cầu hi vọng sống sót nhất thời như tinh hỏa giống như thiêu đốt.

“Rầm! Rầm!”

Dĩ nhiên không ít người trực tiếp quỳ xuống, liều mạng cầu khẩn.

Dù sao tính mạng quý giá, ai cũng không muốn táng sinh Thiên Hà, cha mẹ vợ con đang ở nhà bên trong chờ đợi mình trở về đây.

Rồng bay tước lượn, kim quang thấu trời. Nhìn xuống thế gian, ta là chúa tể Truyện mới a!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1485: Thuấn Sát, Xuân Thu Đảo

Tiểu Ngư kích động hô to, “Đại nhân cẩn thận, này sâu là hệ không gian nhân vật đáng sợ, có thể dễ dàng...”

Lời còn chưa dứt, liền im bặt đi.

Một đạo to lớn bóng tối bao phủ toàn bộ chiến hạm, cái kia Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng trực tiếp nằm lên chiến hạm kết giới trên, mắt lộ ra hung mang.

Tiểu Ngư khuôn mặt trực tiếp sợ đến tím bầm, “Rầm” một tiếng liền quỳ trên mặt đất, trong miệng “A a a” không phát ra được thanh âm nào, cả người như run cầm cập giống như run rẩy.

“Oành!”

Chiến hạm kết giới nháy mắt bị Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng vồ nát, sáu con ngao kìm như Tử Thần răng, bao phủ xuống, ở trong mắt Tiểu Ngư không ngừng phóng đại.

“Ầm ầm!”

Chiến hạm truyền lên đến một tiếng nổ vang, toàn bộ chiến hạm trực tiếp từ đó mở ra, bị chém thành hai khúc.

Mấy trăm hai mắt quang, từ bốn phương tám hướng ngưng nhìn sang, tất cả đều hoảng sợ há to mồm, khiếp sợ không cách nào hợp lại.

Chỉ thấy Tiểu Ngư phía trước, sáu con ngao kìm toàn bộ đứng ở cái kia, trở nên nới lỏng lỏng lẻo lẻo, không hề có một chút khí lực.

Hỏa chất lỏng màu đỏ, không ngừng từ Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng lồng ngực nơi chảy ra, như núi lửa nham thạch tương, không ngừng lưu ở tàn phá chiến hạm trên, đem ăn mòn nát bét.

Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng miệng vết thương, đột nhiên “Xì” một hồi, liền bốc cháy lên, một điểm nửa trong suốt hỏa diễm, đột nhiên lớn lên, “Ầm ầm” một tiếng, liền đem toàn bộ Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng bao trùm.

Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng trong miệng phát sinh tiếng kêu thê thảm, nhưng bất quá mấy hơi thở, đã bị đốt thành hư vô.

Mọi người lúc này mới hoảng sợ nhìn, ngọn lửa kia phía sau, Dương Thanh Huyền nắm kích mà đứng.

Chính là một kích quán xuyên Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng lồng ngực, đồng thời sử dụng tới bốn hỏa dung hợp, trong khoảnh khắc đem một con Cực Đạo hậu kỳ sâu giết chết.

“Đáng tiếc liền chết, còn muốn luyện tay nghề một chút.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, than nhẹ một tiếng, vốn là muốn nhiều thử mấy lần bốn hỏa dung hợp, dù sao cũng là khó được rèn luyện đối tượng.

Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng tuy rằng khống chế quy tắc không gian, nhưng trốn chỗ nào được hắn Hỏa Nhãn Kim Tình, vì cứu Tiểu Ngư, bất đắc dĩ, trực tiếp ở chiến kích tăng thêm Sinh Tử Phá Tướng lực lượng.

Bằng không cái kia cứng rắn giáp xác, hắn không chắc chắn có thể trăm phần trăm một đòn xuyên thủng.

Mà cứu Tiểu Ngư không thể sai sót.

Làm một kích đi xuống thời điểm, tồn tại “Xuyên thủng” cùng “Không xuyên thủng” hai loại khả năng, liền liền đánh xuyên.

Mọi người nghe được Dương Thanh Huyền thở dài, tất cả đều suýt chút nữa ngất nhưng, còn “Liền chết?”

Này thần thoại giống như quái vật, hết thảy vãng lai thương nhân ác mộng, lại không chịu nổi người này một đòn! Người này đến cùng là thân phận gì a?

Mọi người dưới khiếp sợ, bắt đầu suy đoán, Dương Thanh Huyền có lẽ là thập cường hai mươi bốn trong nhà cao tầng.

Tiểu Ngư sợ hãi không thôi co quắp ở trên chiến hạm, vẫn còn ở run lẩy bẩy.

Rất nhanh, trên chiến hạm tất cả mọi người, liền leo lên một nhà khác thương hội chiến hạm, tiếp tục hướng về Thiên Hà chạy tới.

Giờ khắc này tất cả mọi người đối với Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu, đều là kính như Thần linh.

Không đơn thuần là Dương Thanh Huyền cứu bọn họ, đối mặt như vậy một vị cường giả, tự nhiên giá trị cho bọn họ kết giao leo lên.

Tiểu Ngư càng là mang ơn, cung kính có thêm, nói: “Ở Thiên Hà bên trong, ân công có bất kỳ nhu cầu, ta đều bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, không chối từ. Dù sao ta tới hướng về Thiên Hà vài chục năm, mặc dù không dám nói toàn bộ giải, nhưng đại để tình huống đều biết, thiết lập sự tình đến có thể so với ân công phương tiện nhiều.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, hỏi: “Ngươi có thể nghe qua Cửu Trọng Thiên Đô?”

“Cửu Trọng Thiên Đô?”

Không chỉ có là Tiểu Ngư ngẩn người một chút, trên chiến hạm tất cả mọi người, đều là cau mày đầu, lộ ra vẻ mặt nghi hoặc.

Dương Thanh Huyền một trái tim nhất thời chìm xuống, những người này tất cả đều là làm Thiên Hà mua bán, lại cũng không biết, sợ là tìm kiếm Cửu Trọng Thiên Đô độ khó, so với trong tưởng tượng còn lớn hơn.

Tiểu Ngư gặp Dương Thanh Huyền sắc mặt khó coi, vội vàng nói: “Ân công nói địa điểm, có lẽ là so sánh cổ xưa địa danh, nhưng không liên quan, ta nhất định có thể giúp ân công nghe được. Hơn nữa mấy ngày nay chính gặp Xuân Thu Đảo đại phường thị, chính là hỏi thăm sự tình các loại thời cơ tốt.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Đại phường thị?”

Tiểu Ngư vội hỏi: “Ở Thiên Hà bên trong, bách tộc san sát, cái kia các loại tộc bên trong, hoặc là hai, ba cái chủng tộc tham dự phố chợ, gọi là tiểu phố chợ. Đại phường thị, nhất định phải có mười cái trở lên chủng tộc tham dự. Đồng thời Xuân Thu Đảo đại phường thị ở Thiên Hà bên trong tiểu có danh thanh. Chờ đến Xuân Thu Đảo sau, ta lập tức giúp ân công tìm hiểu cái kia Cửu Trọng Thiên Đô chuyện.”

Dương Thanh Huyền nói: “Như vậy vậy liền đa tạ ngươi. Ta còn có một chuyện muốn hỏi, ngươi có thể nghe qua Thiên Bồng Phủ?”

Tiểu Ngư nở nụ cười, nói: “Tự nhiên nghe qua, ở Thiên Hà bên trên, liền không ai không biết Thiên Bồng Phủ. Chỉ có điều... Ân công nếu như muốn đi Thiên Bồng Phủ, sợ thì không cách nào thực hiện.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Vì sao?”

Hắn cũng không nghĩ đi Thiên Hà phủ, chỉ là còn nhớ Thiên Tông học viện thời điểm, cái kia Thiên Hà Thủy Ty bích hoạ, bây giờ xem ra, cái kia bích hoạ là chân thật không thể nghi ngờ.

Tiểu Ngư nói: “Bởi vì phần lớn người cũng không biết Thiên Bồng Phủ vị trí. Thiên Bồng Phủ ở Thiên Hà địa vị, giống như cùng Phiêu Miểu Tinh Cung ở Trung Ương Đại thế giới bên trong địa vị như thế, thậm chí càng cao hơn rất nhiều.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, hỏi: “Vậy Thiên Bồng Phủ bên trong, có thể có một người gọi là nguyên soái?”

Tiểu Ngư sững sờ nói: “Ta đây cũng không biết. Trên thực tế, cho dù là Thiên Hà bên trong bách tộc, đối với Thiên Bồng Phủ cũng biết rất ít, chỉ biết là Thiên Bồng Phủ là Thiên Hà bên trong chí cao vô thượng tồn tại, nhưng Thiên Bồng Phủ người, mọi người cũng chưa từng gặp.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Vì sao?”

Tiểu Ngư lắc đầu nói: “Không biết, có lẽ là tầng thứ của ta quá thấp, tiếp xúc không tới cái cấp bậc đó. Có lẽ... Xuân Thu đại phường thị bên trong cũng có thể hỏi thăm được một ít Thiên Bồng Phủ chuyện. Ta trước chưa bao giờ cố ý chú ý qua những thứ này.”

Nhân tộc thương nhân, chỉ biết là chôn đầu làm ăn.

Dù sao Thiên Hà không là Nhân tộc địa bàn, chuyên tâm làm ăn, bớt lo chuyện người, mới là sinh tồn chi đạo.

Giống như một vị trưởng giả nói, tiếng trầm giàu to.

Nhưng Thiên Hà bên trong võ tu, đối với Nhân tộc các loại vật phẩm cũng mười phần mừng thích, vì lẽ đó các đại thương hội người, chỉ cần không chính mình tìm đường chết, cũng cũng cực nhỏ có chuyện.

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, liền không lại hỏi dò, mà là cùng Tử Diều Hâu cùng nhau, mười ngón khấu chặt, thưởng thức này ầm ầm sóng dậy mênh mông Thiên Hà.

Chính như bọn họ lời thề nói, chân trời góc biển, trên dưới cổ kim, vĩnh viễn cùng nhau.

Chiến hạm rất nhanh liền từ nhánh sông tụ vào Thiên Hà, Ô Dương Thành địa cấp bầu trời dòng nước dị tượng, cũng từ Trung Ương Đại thế giới chầm chậm biến mất, lần kế tiếp lần thứ hai chảy qua, liền muốn chờ một tháng sau.

Tiến nhập Thiên Hà chủ lưu sau, rất nhanh liền bắt đầu có hòn đảo xuất hiện.

Bốn mặt đại dương, không gặp hai đầu, như biển rộng giống như vậy, chỉ có điều nước biển lưu động là vòng đi vòng lại, chịu đến các loại nhân tố ảnh hưởng.

Mà Thiên Hà hướng chảy, nhưng vĩnh viễn là cố định, hóa ra vô số nhánh sông, như kinh lạc cùng huyết mạch giống như vậy, bị giới lực ảnh hưởng, xen kẽ ở các đại vị mặt trong đó, hình thành tuần hoàn mà thăng bằng cục diện.

Rất nhanh, Xuân Thu Đảo liền xuất hiện ở chiến hạm thương đội phía trước.

Rồng bay tước lượn, kim quang thấu trời. Nhìn xuống thế gian, ta là chúa tể Truyện mới a!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1486: Bách Tộc Hỗn Tạp, Tìm Hiểu Tin Tức

Cùng phổ thông hòn đảo có chút khác nhau, bị Thiên Hà chất lượng nước ảnh hưởng, Xuân Thu Đảo hiện ra màu đỏ nhạt. Xa nhìn sang, giống như một to lớn con quay, vừa giống như một đóa phù động mây lửa, làm cho người ta nhu hòa mà tráng lệ thị giác cảm giác.

Chung quanh đảo có hơn mười dặm chuyển động tuần hoàn khu vực, vô số hoặc lớn hoặc nhỏ vòng xoáy, cùng ẩn sâu trong nước đá ngầm, hình thành cái này hòn đảo thiên nhiên phòng hộ mang, không ngừng xông tới ở trên chiến hạm, tạo thành xóc nảy.

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia từng đoá từng đoá bọt nước, đánh ở trên chiến hạm, sau đó nổ thành thủy châu tản đi, trong mắt không ngừng lấp lóe vẻ kinh dị. Toàn bộ Thiên Hà hoàn cảnh, đều ở một loại cực dương mờ mịt linh khí hạ, đối với hắn mà nói, thân ở bên trong, không nói ra được thoải mái.

Hơn nữa toàn bộ thiên địa linh khí, không một chút nào so với Trung Ương Đại thế giới kém.

Thực sự là hệ “Hỏa” vũ tu tuyệt diệu nơi.

Chiến hạm rất nhanh đến nơi đảo bờ, đoàn người lục tục lên đảo.

Mặt trên các loại chủng tộc võ giả qua lại không dứt, rất nhiều hình thể kỳ lạ, dung mạo quỷ dị, đều không nhận ra chủng tộc lai lịch.

Dương Thanh Huyền cũng còn tốt, năm xưa xem các loại thư tịch ghi chú, đối với bách tộc nhất định có hiểu rõ. Tử Diều Hâu nhưng là nhìn kinh dị liên tục, tựa hồ chưa từng gặp nhiều như vậy kỳ lạ chủng tộc. Bất quá nàng đang ở Biển Đen, Hải tộc kỳ thực đã hết sức kỳ lạ.

Mọi người lên đảo sau, lập tức gây nên bách tộc quan tâm, xông tới.

Nhưng đội buôn cũng không lên tiếng, cũng không cùng những dị tộc này giao lưu, trực tiếp hạ thấp xuống đầu đi về phía trước. Cho đến một cái tiểu quảng trường phụ cận mới dừng lại.

Dương Thanh Huyền nhìn khắp bốn phía, phát hiện hết thảy trên chỗ bán hàng, tất cả đều là bán thuộc tính “Hỏa” trân bảo, dẫn tới trong cơ thể hắn khí huyết rung động, không nhịn được liếm môi lưỡi.

Sau đó một đoàn dị tộc điên dâng lên trước, kêu lên: “Ta muốn thượng phẩm tính chất công kích nguyên khí!”, “Không có mang thủy thuộc tính linh thảo a!”, “Ta muốn trung phẩm Kiếm khí!”

“Đừng ầm ĩ đừng ầm ĩ, từng cái từng cái đến, lần này vật phẩm đầy đủ phong phú.”

Trong đám người truyền đến thương đội âm thanh, lập tức bắt đầu nhiệt liệt hướng lên trời giao dịch.

Dương Thanh Huyền đơn giản nghe xong một hồi, bách tộc nói như vậy đều có thể nghe hiểu, cũng không có giao lưu cản trở.

Trên thực tế, bách tộc văn tự, tất cả đều là viễn cổ Tinh Linh văn diễn biến tới, bản thân liền có thật nhiều chỗ tương thông. Kim cổ sau, Nhân tộc nhất thống thiên hạ, liền văn tự ảnh hưởng cũng thuận theo khuếch tán. Tuy rằng bách tộc còn bảo lưu lại có thể nhiều hơn mình văn tự, nhưng giao lưu bên trong, trên căn bản thống nhất thành Nhân tộc văn tự.

đọc truyện tại http://truyencuatui.net/

Tiểu Ngư lôi kéo Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu, thoát khỏi đội buôn, đi tới quảng trường một bên khác, cười giải thích: “Các loại luyện kim vật phẩm ở đây dị thường bán chạy. Cũng không phải là bách tộc luyện đan, chế khí trình độ không bằng chúng ta. Mà là Thiên Hà bên trong sản vật mặc dù phong phú, nhưng tất cả đều là thuộc tính đơn độc thiên tài địa bảo, rất khó tìm đến thích hợp tổ hợp vật liệu. Vì lẽ đó nơi này dương thuộc tính bảo vật, tiện nghi cùng nhặt lấy tựa như, mà luyện chế xong đan dược, đồ vật, lấy cùng cái khác thuộc tính thiên tài địa bảo, nhưng là giá trên trời, chí ít hơn giá năm lần trở lên. Ân nhân, xin theo ta đi, chúng ta đi hỏi thăm tin tức địa phương.”

Đại phường thị ngoại trừ làm giao dịch ở ngoài, tương tự cũng là tin tức nơi tập kết hàng, cái nào chủng tộc bị diệt, cái nào hòn đảo đổi chủ, gia tộc nào lại xảy ra điều gì thiên tài cao thủ, không một... Mà... Luận. Chỉ cần ngươi có tiền, phổ thông tin tức bình thường đều có thể nghe được.

Tiểu Ngư mang theo Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu, vòng qua mấy khu phố, đi tới một tòa màu đỏ trước nhà mặt, trực tiếp đi vào.

Bên trong không lớn, thưa thớt đứng cạnh bốn mươi, năm mươi người, lẫn nhau đang trao đổi cái gì, đều là một bộ mặn nhạt, không kín không bức bách bộ dạng. Gặp được Tiểu Ngư ba người, đều là không nhịn được ngừng trò chuyện, lộ ra sắc mặt khác thường.

Tuy rằng bọn họ không thể không gặp Nhân tộc, nhưng đến tin tức này sở giao dịch Nhân tộc, nhưng là chưa từng gặp.

“Tứ Hải thương hội Tiểu Ngư?” Một vị quái dị dị tộc nhận ra

Tiểu Ngư.

Dương Thanh Huyền nhìn tới, này tên dị tộc hai mắt xanh lam, tai giống như vây cá, mái tóc màu xanh lam sẫm khoác lên sau vai, nổi lên tháng hạ biển rộng giống như sóng quang.

Dương Thanh Huyền không tên trong lòng hơi động, này dị tộc rất trẻ tuổi, cho hắn một loại cảm giác kỳ lạ. Nhưng tướng mạo cùng ăn mặc nhìn lên, nhưng là giật gấu vá vai, lộ ra so sánh chật vật.

Cái kia dị tộc ánh mắt dời về phía Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu, ánh mắt trở nên lạnh lùng nghiêm nghị, thậm chí lộ ra vẻ khinh bỉ.

Dương Thanh Huyền dẫn theo Thanh Nha Quỷ Diện, Tử Diều Hâu cũng là dùng võ hồn thu lại chính mình khí tức. Hai người nhìn thấy được đều chỉ là Chân Võ cảnh bộ dạng.

Này tên dị tộc ánh mắt quét qua sau, còn cho là bọn họ chỉ là phổ thông võ tu.

Nhân tộc có không ít thế gia công tử bột, thích hoa tiền đến Thiên Hà, Vong Xuyên đi một chút, nâng lên mình tư lịch cùng bức cách, sau khi trở về tốt hướng về mọi người nói khoác.

Không chỉ có là này tên dị tộc, trong phòng cái khác dị tộc, cũng đều khinh bỉ đảo qua hai người, liền đưa bọn họ hoàn toàn bỏ quên, đồng loạt nhìn Tiểu Ngư.

“Nặc Hi.” Tiểu Ngư vui vẻ, kêu lên: “Làm sao, còn không nỗ lực đi kiếm tiền, còn có thời gian rảnh rỗi ở này đi lung tung? Ngươi thân phận đầy tớ giải trừ?”

Nặc Hi hơi thay đổi sắc mặt, âm trầm một hồi, lập tức lộ ra lấy lòng nụ cười, nói: “Tiểu Ngư đại nhân, ta đây không phải là đang kiếm tiền đây. Ta có một tin tức quan trọng muốn bán, ngài có không có hứng thú?"

Tiểu Ngư kêu lên: "Đi đi đi, ngươi này cả ngày ở phụ cận mò hỏa trân châu quỷ nghèo, có thể có cái gì tin tức quan trọng. Phỏng chừng cũng chính là nhà nào trên người cô nương dài ra khối ban các loại."

"Ha ha ha ha."

Bên trong căn phòng dị tộc tất cả đều cười to.

Nặc Hi trên mặt một trận quẫn bách, mặt có một chút ửng hồng, đáp lại: "Không phải, đúng là trọng đại..."

Tiểu Ngư không nhịn được phất tay ngắt lời nói: "Được rồi được rồi, ta không có thời gian với ngươi mò mẫm, ta tới nơi này là muốn nghe ngóng một chuyện. Ngươi nếu như có thể giúp ta làm tốt. Cho ngươi năm trăm khối linh thạch cực phẩm, trung tính."

Nặc Hi hai mắt sáng ngời, mừng lớn nói: "Trung tính năm trăm khối linh thạch cực phẩm!"

Cái kia trạm con mắt màu xanh lam, như Thiên Khung giống như vậy, nhưng linh tính bất quá lóe lên liền qua, liền khôi phục như thường, mang theo một tia cực khổ ở dưới tối tăm.

Trong nhà cái khác dị tộc, cũng đều lộ ra vẻ giật mình, tất cả đều vây quanh.

Dù sao cái giá này cao vô cùng, hơn nữa trung tính linh thạch, so với dương thuộc tính linh thạch đáng giá.

Tiểu Ngư lớn tiếng nói: "Ta muốn nghe ngóng một chỗ, gọi là Cửu Trọng Thiên Đô, các ngươi có ai biết nơi này, đồng thời biết con đường, khen thưởng năm trăm khối trung tính linh thạch cực phẩm."

"Cửu Trọng Thiên Đô?"

Bên trong phòng dị tộc sửng sốt một chút sau, toàn bộ đều rơi vào trầm tư.

Nặc Hi sửng sốt một chút, đột nhiên nói rằng: "Có phải là thời kỳ thượng cổ Yêu tộc nơi?"

Tiểu Ngư kinh ngạc nói: "Ngươi biết?"

Dương Thanh Huyền nhưng là chấn động trong lòng, trầm giọng nói: "Không sai, chính là thời kỳ thượng cổ Yêu tộc Thánh địa, thuộc về cổ đại di tích."

Tiểu Ngư vừa nghe, nhất thời đại hỉ, vội vàng nói: "Mau mau, đem ngươi biết nói hết ra, linh thạch sẽ là của ngươi."

Bốn phía dị tộc, tất cả đều ghen tỵ nhìn chằm chằm Nặc Hi, thậm chí có người lộ ra hung quang.

Nặc Hi lắc đầu nói: "Ta chỉ là ở trong sách từng thấy, cũng không biết."

Nặc Hi nói mười phần thành khẩn, nhưng Dương Thanh Huyền nhận ra được hắn đáy mắt né tránh, rõ ràng nói dối.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1487: Người Phải Bảo Vệ, Huyết Mạch Xung Đột

“Cắt!”

Bốn phía dị tộc trào phúng một tiếng, liền tản ra.

Nặc Hi trong lòng thở phào nhẹ nhõm, năm trăm trung tính linh thạch cực phẩm là bút con số không nhỏ, nếu là mình bằng một tin tức lấy được lời, xung quanh những dị tộc này sợ là sẽ không như thế dễ dàng thả hắn đi.

Hắn mặc dù là cường đại Thiên Kình bộ tộc, nhưng...

Nặc Hi ánh mắt lóe lên âm u.

Tiểu Ngư chưa từ bỏ ý định, nói: “Lẽ nào liền không có ai biết?”

Hắn đã đáp ứng Dương Thanh Huyền, nhất định muốn nghe ngóng đến Cửu Trọng Thiên Đô tin tức, mới có thể cam tâm.

Dương Thanh Huyền đem tất cả đều thấy rõ, đối với Nặc Hi nói: “Ngươi đi theo ta một chút.”

Nói, xoay người liền đi ra ngoài.

Nặc Hi một mặt bỉ sắc, giễu cợt nói: “Ngươi coi mình là ai? Còn chỉ huy ta?”

Dương Thanh Huyền dừng bước, nhìn hắn, nói: “Ngươi có tới hay không?”

Nặc Hi đưa tay ra, đòi hỏi nói: “Trả thù lao liền đến.”

Dưới cái nhìn của hắn, Dương Thanh Huyền chính là cái kia loại đến cho mình lý lịch mạ vàng công tử bột, tuy rằng loại hành vi này làm người khinh bỉ, nhưng tiền là đồ tốt, hắn không biết khinh bỉ tiền.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Ngươi hết sức thiếu tiền?”

Tiểu Ngư vội hỏi: “Nặc Hi là Thiên Kình bộ tộc con cháu, Thiên Kình bộ tộc là Thiên Hà bên trong nhất là chủng tộc mạnh mẽ một trong. Nhưng Nặc Hi trong cơ thể Thiên Kình tộc huyết mạch cực nhỏ, thuộc về phi thường hiếm thấy biến dị, để hắn không cách nào nắm giữ cùng Thiên Kình bộ tộc như thế sức mạnh to lớn. Không chỉ có như vậy, Nặc Hi trên người còn có bệnh di truyền, sẽ thường thường không rõ đau đớn. Vì thế, hắn cần muốn mua đại lượng sông Minh Tử đến giảm đau. Hơn nữa trong nhà còn có cái còn tấm bé muội muội, cùng hắn có bệnh trong người, vì thế không thể không ghi nợ một số lớn nợ nần. Lần trước có người muốn bắt đi muội muội của hắn gán nợ, Nặc Hi chủ động đem chính mình bán làm đầy tớ, thường lại bộ phần nợ nần.”

Nặc Hi lặng lặng đứng ở một bên, ánh mắt lóe lên u tối vẻ mặt.

Tuy rằng đem chính mình bán, mỗi ngày nỗ lực kiếm tiền, nhưng này nợ nần càng thêm quảng đại, chẳng mấy chốc sẽ vượt qua lúc trước.

Hắn cũng không biết tương lai ở đâu, hoàn toàn không nhìn thấy hi vọng.

Nhưng hắn quyết không thể từ bỏ hi vọng, nhất định phải cắn răng tiếp tục đi. Mặc kệ phía trước là núi đao biển lửa, cho dù là A Tỳ địa ngục, cũng việc nghĩa chẳng từ nan.

Bởi vì hắn có chính mình người phải bảo vệ.

Dương Thanh Huyền trong mắt loé ra gợn sóng, đột nhiên nở nụ cười.

Nặc Hi giận dữ, quát lên: “Cười cái gì cười? Có gì buồn cười! Ta lại làm sao nghèo, lại làm sao thấp hèn, cũng là dựa vào hai tay của chính mình nỗ lực sinh tồn. Với ngươi loại này công tử bột, chỉ có thể dựa vào gia tộc ấm che chở để sinh tồn rác rưởi kiên quyết bất đồng! Ngươi có tư cách gì chế nhạo ta!”

Tiểu Ngư kinh hãi, quát lên: “Nặc Hi! Nói nhăng gì đó! Nhanh cho ta ân công xin lỗi!”

Nặc Hi cười lạnh nói: “Xin lỗi? Hắn có tư cách gì để ta xin lỗi? Nơi này là Thiên Hà, ý tứ là cường giả vi tôn!”

Nặc Hi trên người khí tức tùy theo khuếch tán ra, càng thẳng tới địa cấp đỉnh cao.

Thiên Kình bộ tộc con cháu, sau khi trưởng thành đều có thể bước vào Thiên Vị, Nặc Hi cùng muội muội nhưng bởi vì huyết mạch mỏng manh, mà kẹt ở địa cấp đỉnh cao, bị chẩn đoán bệnh là cả đời thăng cấp vô vọng, lúc này mới bị trong tộc triệt để vứt bỏ, trở thành Thiên Hà tầng dưới chót nhất cư dân.

Nguyên bản địa cấp tột cùng sức mạnh, ở Thiên Hà cũng có thể sống tương đối dễ chịu. Nhưng Nặc Hi cùng muội muội nhưng bởi vì bệnh di truyền, mỗi ngày đều sẽ có sinh như chết thống khổ dày vò, nhất định phải sông Minh Tử đến trấn áp, lúc này mới nợ nần quấn quanh người, lâm vào không cách nào trả lại đầm lầy.

Đồng thời này bệnh tật thống khổ, trưởng thành theo tuổi tác tăng lên. Nặc Hi cũng không biết còn có thể đi về phía trước bao lâu, nhưng có thể đi bao lâu là bao lâu, chỉ nếu không tới thời khắc cuối cùng, liền tuyệt không buông tha.

Dương Thanh Huyền tựa hồ đọc hiểu hắn trên người khí tức, gật đầu nói: “Cường giả vi tôn? Rất tốt, ta đứng ở nơi này bất động, để cho ngươi đánh ba quyền, nếu như có thể lay động ta mảy may. Ta liền thay ngươi trả lại tất cả nợ nần, như là không thể, ngươi liền theo ta đi ra.”

“Lời ấy coi là thật!”

Nặc Hi quát to một tiếng, kích động khó có thể tự tin, hô hấp đều trở nên ngưng trọng.

Tiểu Ngư nói: “Tự nhiên coi là thật! Lấy ân công thân phận, há có thể lừa ngươi!”

Trên thực tế, hắn nào có biết Dương Thanh Huyền là thân phận gì, nhưng có như vậy thực lực đáng sợ tồn tại, tự nhiên đáng giá tín nhiệm.

“Được!” Nặc Hi hét lớn một tiếng, hai tay đột nhiên nắm tay. Trong mắt tuôn ra một mảnh lam quang, không ngừng có quỷ dị hoa văn phức tạp ở đáy mắt biến ảo.

“Cái gì? Có chuyện tốt này?”

Mặt khác những dị tộc kia từng cái từng cái xông tới, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Dương Thanh Huyền trên người đích thật là Chân Võ cảnh khí tức, bất luận bọn họ làm sao dò xét, đều vững tin không thể nghi ngờ.

“Lão Quỳ, ngươi xem rồi tiểu tử có thể ngăn cản Nặc Hi mấy quyền?”

“Còn mấy quyền, ha, tự nhiên là một quyền đã chết rồi.”

“Ha ha, y theo ta nhìn, tiểu tử này thật có thể gánh vác Nặc Hi ba quyền."

"Không thể!"

"Không tin? Vậy không bằng chúng ta đánh cược."

"Cá thì cá."

Trong nhà mấy chục người, vừa nghe đến đánh cược, đều là hai mắt phóng quang, tất cả đều vây quanh, dồn dập đặt cược.

Một vị cả người màu xám tro thấp bé lão đầu, híp hai mắt, hắc cười vài tiếng, trực tiếp đại lý, đồng thời ép Dương Thanh Huyền thắng.

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, lẳng lặng nhìn Nặc Hi từng bước một đi lên trước, tự nhiên không có đem cái kia nắm đấm để ở trong mắt, mà là nhìn chằm chằm Nặc Hi biến hóa trên người.

Theo nguyên lực ở Nặc Hi trong cơ thể lưu động, da thịt hiện ra mực lam vẻ, nhàn nhạt hơi nước bao trùm vu thượng, lưu động hạ biến thành sặc sỡ gợn nước.

Sau lưng càng triển khai như cánh giống như vây cá, có mười trượng dài, cái trán bất ngờ nổi lên, lan ra kim quang đến. Như minh châu ở giữa chân mày, hướng về toàn thân truyền tống thâm thúy mà mờ ảo rất dị năng lượng.

"Ai, quả nhiên là."

Dương Thanh Huyền bên tai truyền đến một tiếng bùi ngùi thở dài, tựa hồ cực kỳ cảm khái.

Dương Thanh Huyền truyền âm nói: "Tinh Linh Vương đại nhân, xác định chưa?"

Tinh Linh Vương than thở: "Cơ bản có thể xác định. Năm tháng biến thiên, vạn vật chập trùng. Trừ Thiên Đạo vĩnh hằng ở ngoài, cõi đời này không có vĩnh viễn bá chủ, cũng không có vĩnh viễn hưng thịnh không suy.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hắn cái kia trên người Thiên Kình tộc huyết mạch...”

Tinh Linh Vương nói: “Thiên Kình bộ tộc từng là bọn hắn lệ thuộc một trong, có lẽ là cái nào một đời Thiên Kình tộc vương lập công, vì lẽ đó ban thưởng thông gia, lúc này mới tạo cho hỗn tạp huyết mạch xuất hiện.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy hắn cùng muội muội cái gọi là bệnh di truyền, có phải hay không là huyết mạch xung đột tạo thành?”

Tinh Linh Vương nói: “Có thể, nhưng muốn tiến một bước quan sát. Ta tạm thời không cách nào hạ luận đoạn. Bởi vì bộ tộc kia huyết mạch thật sự là quá mạnh mẽ.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Tốt, vậy thì như ngài lão nói, nếu như hắn có thể đạt đến ta kỳ vọng lời, ta liền đem hắn thu làm ta tinh tú đi.”

Dương Thanh Huyền cười chúm chím trong ánh mắt, Nặc Hi nắm đấm không ngừng lớn lên, theo một đạo tiếng gào kinh thiên động địa, một đòn cuồng bạo quyền phong, mạnh mẽ đánh trên người Dương Thanh Huyền.

Không khí phát sinh nhọn nổ đùng, tất cả mọi người màng tai đau nhức, nhưng tất cả đều trợn mắt to nhìn, bởi vì này ba quyền, trực tiếp quan hệ đến tiền của bọn họ.

“Oành!”

Cường đại quyền kình chặt chẽ vững vàng đánh trên người Dương Thanh Huyền, tuôn ra một mảnh kình khí không ngừng xoay tròn, như sắc bén xoắn ốc đao, thổi Dương Thanh Huyền áo bào bay phần phật.

Nhưng Dương Thanh Huyền khuôn mặt, trước sau mỉm cười, nơi nào lui nửa bước.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1488: Thua Được, Bệnh Trạng Nguyên Do

Nặc Hi con ngươi đột nhiên co, sợ quát lên: “Không thể!”

Trong giây lát này, hắn lập tức rõ ràng, chính mình cười nhạo sai rồi người!

Nhưng nghĩ đến nợ nần chuyện, bỗng nhiên cắn răng, giữa chân mày minh châu lan ra ánh vàng, hướng về quyền thượng tuôn ra mà đi, toàn bộ cánh tay dường như kim thạch giống như kiên cường, lại đấm một quyền đánh ra ngoài!

“Oành!”

Lại là một quyền, chặt chẽ vững vàng đánh trên người Dương Thanh Huyền, phát sinh xương cốt bạo liệt âm thanh. Càng là Nặc Hi quyền cốt phá nát, máu tươi phun ra đi ra, đem Dương Thanh Huyền áo bào nhuộm đỏ.

Dương Thanh Huyền ánh mắt chìm xuống, đưa tay dính rồi một giọt cái kia huyết, rất nhanh dung nhập vào đầu ngón tay bên trong, biến mất không còn tăm tích.

“Quả nhiên là hỗn tạp không thuần huyết.”

Dương Thanh Huyền thầm nói, hắn tu luyện bảy mươi hai biến sau, đối với tinh huyết nhận ra năng lực cực mạnh, rất nhanh liền phân biệt ra huyết dịch kia thành phần, đối với hắn vô dụng.

Nặc Hi đầy mặt dại ra, ngũ quan hoàn toàn kéo ra, như là hóa đá.

Khắp người hi vọng, nháy mắt rơi xuống đến đáy vực.

Người trước mắt này không chỉ so với hắn mạnh, hơn nữa mạnh mẽ quá nhiều!

Nặc Hi đột nhiên nước mắt lăn xuống, lão thiên vì sao phải đối với mình tàn nhẫn như vậy, nếu từ đầu đến cuối đều chưa từng có hi vọng, vì sao phải trêu như vậy hắn.

“Hả? Làm sao, bỏ qua sao?”

Dương Thanh Huyền cười nhạt nói.

“Từ bỏ?”

Nặc Hi cả người run lên, trong hai con ngươi lệ quang tản đi, lần thứ hai ngưng tụ ra tinh mang, “Không thể từ bỏ, quyết không thể từ bỏ! Mãi mãi cũng không thể từ bỏ!”

“A!”

Nặc Hi lần thứ hai rống to, một mảnh kim quang lưu chuyển, hướng về quyền thượng xếp lên hiển hách quyền uy, đè ra một tầng màu vàng khí màn.

Quyền thứ ba, mang theo hắn vô tận kiên quyết cùng nghĩa vô phản cố một quyền, đột nhiên đánh ra ngoài!

Dương Thanh Huyền trong mắt lộ ra vẻ tán thưởng, trong giây lát này, hắn phảng phất ở Nặc Hi trên người thấy được mình cái bóng.

“Oành!”

Một quyền đánh vào đồng dạng vị trí, chấn Dương Thanh Huyền áo bào tung bay, kình khí hướng về bốn mặt tản ra. Cứng rắn mặt đất càng là da bị nẻ một mảnh. Hai người dưới chân trực tiếp biến thành bột mịn.

Dương Thanh Huyền như cũ lù lù bất động.

Nặc Hi tự giễu nở nụ cười một tiếng, thu về tràn đầy máu tươi nắm đấm, nói: “Ta thua. Ta với ngươi đi ra ngoài.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Đại trượng phu, muốn thua được.”

Nặc Hi sắc mặt hết sức khó coi.

Nhưng rất nhanh tâm tình liền bình phục lại.

Trên thực tế, chính mình cũng không có có tổn thất cái gì. Chỉ là tâm tình lên voi xuống chó, có chút khó chịu.

Hơn nữa bốn phía truyền đến tiếng rống to, mấy chục đạo ánh mắt nhìn chầm chầm Nặc Hi, “Ngươi tên rác rưởi này! Hại ta thua ba trăm linh thạch cực phẩm!”, “Đem tiền trả lại cho ta, bằng không ta xé xác ngươi cùng muội muội ngươi!”

Nặc Hi nhíu mày lại, trong mắt hiện ra một tầng vẻ ưu lo.

Không hiểu ra sao liền đem những này người toàn bộ đắc tội rồi.

Chính mình nguyên bản chủ đào hỏa trân châu, bởi vì phát hiện một ít tin tức trọng đại, cho nên muốn đến trung tâm giao dịch bán cái giá tiền cao, ai biết đã bị căm thù, cho rằng ngươi muốn cướp bọn họ chuyện làm ăn.

Chỉ có thể ra vẻ đáng thương tựa như cẩu thả đợi, hy vọng có thể gặp phải người mua.

Ai biết người mua không đợi được, nhưng chờ được sát tinh, dẫn đến chính mình đắc tội rồi một phòng toàn người. Trong này có không ít biết thân phận mình cùng chỗ ở người.

Nặc Hi đau cả đầu, lo lắng.

Nhắm mắt, rủ xuống đầu, cùng sau lưng Dương Thanh Huyền ra phòng nhỏ.

Phía sau cái kia chút thua tiền dị tộc, tất cả đều hai mắt phun lửa, nếu không có kiêng kỵ Dương Thanh Huyền, sợ là trực tiếp xông lên hành hung Nặc Hi.

Nhưng chạy trời không khỏi nắng, bọn họ đối với Nặc Hi biết gốc biết rễ, cũng không lo lắng hắn sẽ chạy trốn. Mà là tự định giá sau đó làm sao để hắn đền tiền.

Ra phòng nhỏ, bốn người đi thẳng tới quảng trường một góc.

Dương Thanh Huyền nói với Nặc Hi: “Vươn tay ra, ta sẽ dùng sức mạnh kiểm tra thân thể của ngươi, không nên chống cự.”

Nặc Hi sửng sốt một chút, nói: “Ngươi muốn làm gì?”

Dương Thanh Huyền không đáp, hỏi ngược lại: “Ngươi nợ bao nhiêu tiền?”

Nặc Hi nhíu mày lại, trầm giọng nói: “Rất nhiều. Lợi cổn lợi, chính ta đều có chút toán không rõ. Ước chừng có hơn một trăm ngàn linh thạch cực phẩm.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ngươi tất cả chiếu ta phân phó làm, số tiền kia ta thay ngươi còn.”

Nặc Hi cả người chấn động, run giọng nói: “Làm, thật chứ?!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi cảm thấy thế nào?”

Nặc Hi biết, lấy tu vi của đối phương thần thông, chắc chắn sẽ không lừa gạt mình, mừng rỡ như điên bên dưới, không nhịn được cười to.

Nhưng tiếng cười im bặt đi, Nặc Hi khuôn mặt một hồi trắng bệch, sợ hãi nhìn Dương Thanh Huyền, run giọng nói: “Ngươi,

ngươi không biết, là, là muốn trên ta đi…”

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền một ngụm máu phun ra ngoài, một cái tát đi qua, đem Nặc Hi quật ngã xuống đất.

“Khanh khách.” Tử Diều Hâu hai tay ôm bụng cười, cười nghiêng ngả méo.

Nặc Hi bò lên, vỗ xuống bụi bậm trên người, nói: “Chỉ cần không phải bán rắm cỗ, lên núi đao xuống biển lửa ta cũng đồng ý.”

Dương Thanh Huyền mặt đen lại, nói: “Vươn tay ra.”

Nặc Hi có chút thấp thỏm, nói: “Ngươi thật không phải là…” Nhìn thấy Dương Thanh Huyền giết người ánh mắt, lúc này mới đem nửa câu nói sau nghẹn trở lại, đàng hoàng vươn tay ra, cùng Dương Thanh Huyền bàn tay giằng co.

Tinh Linh Vương xuyên thấu qua Dương Thanh Huyền thân thể, đem sức mạnh truyền tới Nặc Hi trên người, đối với hắn tiến hành kiểm tra.

Nặc Hi không dám phản kháng, nơm nớp lo sợ, nội tâm sợ hãi.

Cũng may kiểm tra đi qua rất nhanh.

Dương Thanh Huyền đưa tay thu về, đứng lẳng lặng, tựa hồ cũng không có tiến một bước động tác.

“Làm sao?”

“Hừm, hắn trên người xác thực có bệnh kín, cũng không phải là tất cả đều là huyết mạch xung đột nguyên nhân, còn bị người rơi xuống thuật, cùng với tu luyện sai công pháp.”

“Hạ thuật? Ai nhàm chán như vậy, đối với một đôi không nơi nương tựa huynh muội hạ thuật. Tu luyện sai công pháp vậy là cái gì quỷ?”

“Rất đơn giản thuật, người thi thuật cũng là Thiên Vị trình độ. Loại này thuật sẽ một chút xíu ăn mòn linh hồn, nhưng sẽ không đả thương cùng thân thể. Nhìn dáng dấp hẳn là ở tiểu tử này khi còn bé đã bị trồng xuống. Cho tới mục đích là cái gì, ta cũng không biết được. Công pháp tu luyện lời, bọn họ bộ tộc là thủy thuộc tính thể chất, nhưng bây giờ coi chính mình là Thiên Kình tộc, tu luyện thuộc tính” Hỏa “công pháp, càng tu luyện càng gay go. Các loại này chút, đều là dẫn đến huyết mạch xung đột xuất hiện nguyên nhân.”

“Vậy thì kỳ quái. Thiên Vị, giết bọn họ hẳn rất dễ dàng a. Ân, việc này tạm thời mặc kệ. Chỉ là Thiên Vị, chúng ta ngược lại không cần lo lắng. Công pháp cũng có thể đổi lại. Nhưng cái này huyết mạch xung đột, ngươi có thể có biện pháp giải quyết.”

“Biện pháp giải quyết có rất nhiều, nhưng ngươi không làm được. Tỷ như Thời Không Cự Linh bộ tộc thiên phú thần thông, khống chế thời không quy tắc. Ngươi có thể để hắn phản tổ, hoặc là tiến hóa. Nhưng thời gian khá dài như vậy, không phải ngươi có thể thao túng. Hoặc là uống lâu dài Ngưng Huyết Thần Đan, có thể để bộ tộc kia huyết mạch lắng đọng cùng ngưng luyện ra đến, triệt để áp chế càng cấp thấp Thiên Kình huyết.”

“Này Ngưng Huyết Thần Đan ta ngược lại thật ra nghe qua, giá cả không ít, vào giờ phút này muốn đi nơi nào làm? Ai nha, phải có Huyền Thiên Cơ hôm qua tái hiện, hoặc là Diệt Pháp Phi Long Tại Thiên là tốt rồi.”

Dương Thanh Huyền cùng Tinh Linh Vương trao đổi một trận, tạm thời đối với Nặc Hi bệnh trạng không có cách nào. Chỉ có thể chờ trở lại Trung Ương Đại thế giới, lấy Nhân tộc tài nguyên phong phú, thu thập lượng lớn Ngưng Huyết Thần Đan tới vẫn là có thể được.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1489: Phụng Ta Làm Chủ, Ký Kết Thánh Linh

Nặc Hi thấp thỏm đứng ở đó, không dám mở miệng hỏi dò.

Đợi đã lâu, Dương Thanh Huyền mới nói: “Muội muội ngươi cũng với ngươi như thế, mỗi ngày đều sẽ có ốm đau dằn vặt?”

Nặc Hi cả người chấn động, đáy mắt xẹt qua thần sắc sợ hãi, trọng trọng gật gật đầu.

Dương Thanh Huyền nói: “Đem chi tiết tình huống nói với ta hạ.”

Nặc Hi khổ sở nói: “Ước chừng từ tám chín tuổi bắt đầu đi, vừa đến nửa đêm giờ tý, liền trên người bắt đầu nóng lên, thịt xương đau nhức, giống như là thân thể bên trong có kìm sắt ở lộn xộn, thật giống cả người đều phải bị cắt rời ra. Đồng thời theo tuổi tăng trưởng, loại đáng sợ này thống khổ càng ngày càng sâu. Xuất hiện tần suất cùng thời gian dài, cũng đều ở không ngừng tăng lớn. Hiện tại hoàn toàn cần nhờ sông Minh Tử tới dọa chế, bằng không cái kia loại cảm giác đau đến không muốn sống, sẽ tự sát! Mà ta chết không hết tội, nhưng muội muội ta mới 14 tuổi a!”

Nặc Hi đầy mặt bi thảm, nắm chặt nắm đấm run không ngừng.

Dương Thanh Huyền nói: “Sông Minh Tử cũng không cách nào áp chế hoàn toàn sự đau khổ này đi, hơn nữa hiệu quả hẳn là càng ngày càng yếu.”

Nặc Hi cả kinh nói: “Đại nhân, làm sao ngươi biết?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Sông Minh Tử chỉ là một loại lạnh vô cùng thiên tài địa bảo mà thôi, bản thân cũng không có quá mạnh mẽ dược tính. Ngươi bệnh trạng có chút phức tạp, tự nhiên không phải sông Minh Tử có thể áp chế hoàn toàn.”

Nặc Hi sững sờ, lập tức lớn tiếng nói: “Đại nhân, nghe ngươi nói, chẳng lẽ ngươi biết ta cùng muội muội là tật bệnh gì?!”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Biết. Hơn nữa ta có biện pháp chữa khỏi các ngươi, chỉ là thủ tục có chút phiền phức, muốn ly khai Thiên Hà.”

“Ly khai Thiên Hà?”

Nặc Hi sửng sốt một chút, nhưng lập tức mừng như điên, kích động cả người run cầm cập, lớn tiếng nói: “Chỉ cần có thể chữa khỏi ta cùng muội muội, núi đao biển lửa ta cũng đi a! Coi như là A Tị Vô Gian ta cũng đi! Đại nhân, xin ngươi nhất định phải mau cứu ta cùng muội muội!”

Nặc Hi cái kia trạm tròng mắt màu xanh lam bên trong, tuôn ra sóng biển giống như nước mắt nước, “Rầm” một tiếng liền quỳ xuống, “Rầm rầm rầm” dập đầu ngẩng đầu lên.

Vô số lần hoang mang cùng tuyệt vọng, nhưng chưa bao giờ từ bỏ, rốt cục nghênh đón ánh sáng lúc rạng đông.

Dương Thanh Huyền ánh mắt hơi động, lẫm nhiên nói: “Nặc Hi, ngươi có thể nguyện phụng ta làm chủ?”

Nặc Hi sửng sốt một chút, bái nói: “Chỉ phải đại nhân có thể cứu ta huynh muội thoát ly khổ hải, Nặc Hi nguyện phụng đại nhân làm chủ.” Hắn dừng lại, xấu hổ nói rằng: “Chỉ là... Nặc Hi đã đem mình bán cho người khác làm nô...”

Dương Thanh Huyền cười nhạt, đưa tay ở trên không bên trong hóa ra mấy cái phù ấn, nhẹ nhàng gõ ở Nặc Hi giữa chân mày.

Nặc Hi chỉ cảm thấy thiên địa chìm xuống, toàn bộ thế giới đột nhiên biến hóa, chính mình càng đạp ở một quyển to lớn trên quyển trục.

Quyển trục không ngừng hướng về hai bên triển khai, bên trong vô số tối nghĩa khó hiểu văn tự, tràn đầy lực lượng kỳ dị.

Nặc Hi kinh hãi, hắn chưa từng gặp qua cảnh tượng như vậy, lập tức bị cái kia rộng lớn sức mạnh to lớn làm kinh sợ, càng trong lúc nhất thời trong đầu trống rỗng.

Quyển trục bên trên, linh quang lưu chuyển, hóa thành một đạo Thanh Long quang ảnh, mặt trên lập loè ra mấy cái văn tự: “Tâm”, “Đuôi”, “Để”, ngay ở ba chữ phía dưới, chậm rãi sáng lên một cái “Ki” chữ, đồng thời xuất hiện ở Nặc Hi trên mi tâm của.

Nặc Hi nội tâm sinh ra cảm giác kỳ dị, thật giống mình cùng quyển trục này, hòa làm một thể.

Bất quá chớp mắt, Nặc Hi liền một cái giật mình, phục hồi tinh thần lại.

Hoàn cảnh lần thứ hai trở lại Xuân Thu Đảo trên, xung quanh người đến người đi, giống như là chưa từng xảy ra chuyện gì.

Chỉ là cảm giác cùng đằng trước người này trong đó, có một tầng không rõ cảm ứng, phảng phất lẫn nhau liên hệ.

Nặc Hi thầm nghĩ, người này sẽ không phải có âm mưu chứ? Nhưng nghĩ lại, lấy thần thông của đối phương đạo pháp, nghĩ muốn giết chết chính mình dễ như ăn cháo, không cần như vậy tốn công phu.

Hơn nữa chỉ cần đối phương thật có thể mang chính mình cùng muội muội từ cái kia vô tận trong thống khổ giải thoát đi ra, những thứ khác tất cả cũng không sao cả.

Nặc Hi lúc này bái hạ, cung kính nói: Gặp qua chủ nhân."

Dương Thanh Huyền nói: “Không cần như vậy câu nệ, ngươi có thể gọi thẳng tên ta, hoặc gọi ta là Thánh Chủ.”

Nặc Hi nói: “Không dám gọi thẳng chủ nhân tên, Nặc Hi gặp Thánh Chủ!”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Trước ngươi chịu tất cả cực khổ, đều sắp trở thành ngươi ngày sau lên đỉnh tột cùng cấp đá.”

Nặc Hi trong lòng hơi động, câu nói này để hắn trong lòng sinh ra ý nghĩ, nhưng cũng không biết ý vị như thế nào. Hắn hiện tại chỉ cầu có thể thoát ly khổ hải, chính là may mắn lớn nhất.

Nặc Hi cung kính nói: “Không biết Thánh Chủ là nhân vật nào? Ra sao tục danh?”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, đem trên mặt Thanh Nha Quỷ Diện gỡ xuống, lộ ra thanh tuyển - hình dáng, nói: “Ta gọi Dương Thanh Huyền.”

Nặc Hi sững sờ, không nghĩ tới đối phương càng trẻ tuổi như vậy, nhìn thấy được cũng không lớn hơn mình vài tuổi, lại có như vậy quỷ thần khó lường năng lực.

“A?! Dương, dương... Ân công ngươi là...”

Tiểu Ngư ngạc nhiên thất thanh, đầy mặt vẻ hoảng sợ, trong một đôi mắt, đầy rẫy không thể tin tưởng chấn động, còn có run rẩy.

Dương Thanh Huyền cũng không phủ nhận, nói: “Đúng thế.”

Tiểu Ngư run run một trận, mới dần dần trấn định lại, tự biết thất thố, vội vàng ôm quyền nói: “Ân công, xin lỗi, là ta thất thố. Ta vừa nãy cái gì đều không nghe thấy.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Không sao, ở này Thiên Hà, cũng không có người nhận ra ta.”

Tiểu Ngư vội hỏi: “Vâng, là.”

Liền không dám nói nữa, nhưng nội tâm kinh hãi, nhưng là thật lâu không cách nào bình tĩnh.

“Dương Thanh Huyền” này ba chữ, danh chấn thiên hạ.

Nặc Hi trong lòng quái lạ, nhìn dáng dấp mình vị này Thánh Chủ hẳn là vô cùng có lai lịch đại nhân vật, bởi vì Tiểu Ngư ở trong mắt hắn cũng đã là hết sức người có thân phận địa vị.

Dương Thanh Huyền nói: “Tiểu Ngư, ngươi đi giúp chuyện của chính mình đi, để Nặc Hi theo ta là tốt rồi.”

Tiểu Ngư sững sờ nói: “Ân công, vậy ngài trở lại...”

Dương Thanh Huyền nói: “Các thứ chuyện xong xuôi, ta thì sẽ tìm kiếm đi ra ngoài phương pháp, nếu như không tìm được, liền trở lại Xuân Thu Đảo tìm ngươi.”

Tiểu Ngư nói: “Được rồi, ân công tất cả bảo trọng mình. Tiểu Ngư khoảng thời gian này, liền hết khả năng chờ ở trên đảo.”

Nói, liền rất cung kính làm vái chào, sau đó khom người lui ra.

Dương Thanh Huyền lúc này mới nói với Nặc Hi: “Trước ta hỏi thăm Cửu Trọng Thiên Đô thời điểm, thấy ngươi ánh mắt có chút lấp loé, hẳn là biết một ít gì.”

Nặc Hi nói: “Thánh Chủ quả nhiên mắt sáng như đuốc, ta điểm tâm tư này vẫn là chạy không thoát Thánh Chủ mắt. Không sai, ta đích xác biết một ít có quan hệ Cửu Trọng Thiên Đô chuyện. Lúc đó là sợ nói ra, được tiền thưởng sau, bị những người khác mơ ước. Cho nên muốn tìm một cơ hội lén bán cho Thánh Chủ."

Dương Thanh Huyền khen: "Ngươi hết sức cẩn thận."

Nặc Hi cười khổ nói: "Ở này Thiên Hà bên trong, bách tộc san sát, tài nguyên khan hiếm, cạnh tranh phi thường tàn khốc, không thể không cẩn thận a. Thánh Chủ mời đi theo ta, có quan hệ Cửu Trọng Thiên Đô tin tức, ta là ở mấy viên cổ xưa trong ngọc giản lấy được."

Nặc Hi lập tức mang Dương Thanh Huyền đến nhà đi.

Hai người đi rồi ước chừng nửa canh giờ, đi tới một chỗ địa phương vắng vẻ, xa xa nhìn thấy một toà đổ nát tòa nhà.

Nguyên lai Nặc Hi vẫn dựa vào mò hỏa trân châu kiếm tiền hồ khẩu, Thiên Hà to lớn, rộng lớn vô biên, đáy sông ngoại trừ hỏa trân châu ở ngoài, tự nhiên còn khả năng xuất hiện rất nhiều vật ly kỳ cổ quái, tỷ như các loại cổ quái thi hài các loại...

Chương 1490: Thần Bí Thiết Phiến, Cổ Long Da

Hỏa trân châu là Thiên Hà trọng yếu đặc sản, rất có giao dịch giá trị. Bên trong ẩn chứa thuần chính nhất dương thuộc tính sức mạnh. Đối với Thiên Hà đại đa số võ giả mà nói, có thể trực tiếp đem nuốt, vững chắc cùng tăng cao tu vi.

Thiên Hà tuy rằng sản xuất nhiều hỏa trân châu, nhưng vớt hỏa trân châu nhưng là một hạng công tác vô cùng nguy hiểm. Mỗi ngày đều sẽ có hái châu người chết đi.

Bởi vì hỏa trân châu sinh ra từ một loại có độc sò hến bên trong, hái tình hình đặc biệt lúc ấy kích thích bên trong tuyến độc, nọc độc xâm nhiễm tứ phương, như không thể đúng lúc thoát ly, sẽ chết ở bên trong.

Đồng thời Thiên Hà phần đáy dương thuộc tính ăn mòn lực lượng, là nước sông mặt ngoài gấp trăm lần không thôi. Trường kỳ ngâm bên trong, sẽ dẫn đến trong cơ thể năng lượng đi ngược chiều hỗn loạn, kinh mạch héo rút, thậm chí là cốt nhục tróc ra.

Vì lẽ đó hái châu người công việc hàng ngày thời gian, căn cứ tu vi của chính mình mà định ra.

Nặc Hi mỗi ngày hái thời gian là hai canh giờ.

Một khi vượt qua lời, sẽ cho thân thể mang đến tổn thương.

Mà ngoại trừ hái châu ở ngoài, Thiên Hà dưới đáy thường thường sẽ phiêu đãng các loại đồ vật cổ quái, tỷ như thi hài.

Trên thực tế, thi hài là hái châu người thích nhất, đồng thời vì đó tranh đoạt đồ vật.

Phổ thông thi thể rơi vào trong nước, trầm không đến phần đáy liền triệt để mục nát nát bét rồi. Có thể chìm vào phần đáy, đều không phải là phổ thông thi hài.

Thường thường rất nhiều kỳ lạ thi hài, giá trị to lớn vẫn còn ở hỏa trân châu trên.

Hai tháng trước, Nặc Hi ở hái xong một mảnh Thủy vực hỏa trân châu sau, đang chuẩn bị ly khai. Nhưng phát hiện đáy sông có một kỳ dị hang động, động lòng bên dưới liền bơi vào.

Hang động không lớn, ước chừng trăm trượng đường kính, để Nặc Hi giật mình là, bên trong dĩ nhiên là chân không, không có nước sông.

Mà ở hang động trung ương, nhưng là ngồi xếp bằng một tên kỳ dị võ giả.

Gần nhìn bên dưới, chết đi từ lâu đã lâu, thi hài đều héo rút.

Nặc Hi ở khiếp sợ ngắn ngủi sau, lập tức mừng như điên.

Bởi vì từ huyệt động này bộ dạng xem ra, hẳn là võ giả khi còn sống chống mở một cái kết giới. Ở trải qua lâu dài năm tháng cùng nước sông ăn mòn sau, lúc này mới tạo thành hang động. Hơn nữa không có nước sông rót vào đi vào, chứng minh cái huyệt động này vừa rồi hình thành không lâu.

Nặc Hi mừng rỡ như điên, vội vàng ở thi hài trên người tìm kiếm.

Nếu như có thể tìm tới cái gì chứa đồ nguyên khí bên trong, nói không chắc liền giàu to, từ đây thay đổi vận mệnh.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Nhưng tiếc là, bộ thi hài này trên không có thứ gì.”

Nặc Hi sững sờ, kinh hãi nói: “Thánh Chủ là làm thế nào biết?”

Tử Diều Hâu cười mắng: “Đần độn! Nếu như ngươi đã phát tài, còn sẽ đi bán tin tức, đồng thời gặp gỡ chúng ta sao?”

Nặc Hi cười khổ nói: “Thì ra là như vậy, Thánh Chủ cùng Tử Diều Hâu quả nhiên thông minh. Cái kia thi hài trên ngược lại cũng không phải cái gì đều không.”

Nặc Hi ở trên người lục lọi hạ, lấy ra một khối màu vàng thiết phiến, đưa cho Dương Thanh Huyền, nói: “Thánh Chủ ngươi nhìn.”

Cái kia thiết phiến không biết là tài liệu gì chế thành, cầm trong tay nặng trình trịch, mặt trên ánh sáng lộng lẫy mất hết, rất có năm tháng cảm giác tang thương.

Dương Thanh Huyền nhìn kỹ lại, thiết phiến trên bị rỉ sét bám vào, nhưng vẫn là có thể rõ ràng hiển hiện ra màu xanh hoa văn, như là như gợn sóng huyền diệu, gợn nước nơi sâu xa mơ hồ có cung điện cùng đinh ba giống như huyễn ảnh.

Ở thiết phiến mặt sau, dùng cổ chi yêu văn khắc một hàng chữ nhỏ: Nhân quả tụ, oái thiên đô, hoán thần lộ, được sống mãi.

Dương Thanh Huyền trong con ngươi bắn ra tàn khốc, nhìn chằm chằm cái kia 12 cái chữ.

Không rõ thật giống như có một luồng sức hấp dẫn, khiến cho không thể tự thoát ra được.

Tử Diều Hâu phát hiện Dương Thanh Huyền dị thường, cả kinh nói: “Thanh Huyền ca ca, làm sao vậy?”

Dương Thanh Huyền ánh mắt hơi ngưng, suy nghĩ nói: “Vật này mặt trên có sâu đậm thời gian dấu vết, có thể là thượng cổ đồ vật, đồng thời dùng hồn nhiên yêu văn điêu khắc, như vậy phía trên này thiên đô hai chữ, phải là chỉ Cửu Trọng Thiên Đô.”

Tử Diều Hâu lẩm bẩm thì thầm: “Nhân quả tụ, oái thiên đô, hoán thần lộ, được sống mãi..., ý là, tụ hợp ngày cũng có thể đổi được Thần lộ, thu được được sống mãi? Thần lộ là cái gì? Lại có cái gì để đổi đây?”

Dương Thanh Huyền đồng dạng cau mày, lại đem thiết phiến ngược lại, nhìn chằm chằm phía trên cái kia chút gợn nước, trong hoảng hốt cái kia gợn nước càng du động, dần dần xuất hiện huyễn ảnh, như là một toà hư mịt mù cung điện, cùng một căn đinh ba.

“Thiên Đạo tuần hoàn, vạn vật sinh tử. Trừ đạo chi bản thể ở ngoài, nào có sống mãi? Mặc dù như Cổ Diệu, Ân Võ Vương, vượt qua Bỉ Ngạn, ngao du vũ trụ, vẫn như cũ có Thiên nhân ngũ suy. Này 12 cái chữ không khỏi quá huyền ảo.”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia thiết phiến lại nhìn một hồi, lại vô hình có chút xuất thần.

Tử Diều Hâu hỏi: “Nặc Hi, ngươi không phải nói Cửu Trọng Thiên Đô tin tức ở mấy chiếc thẻ ngọc bên trong sao?”

Nặc Hi nói: “Thẻ ngọc là ta tổ tiên truyền đến ở dưới, có một cái rương. Bên trong ghi lại phần nhiều là một ít núi sông địa chí, trong đó có mấy thiên liên quan với Cửu Trọng Thiên Đô ghi chép.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nghĩ đến Nặc Hi huyết mạch cùng tổ tiên, có lẽ thật sự sẽ có cái gì trân quý tư liệu lưu lại cũng khó nói, nhân tiện nói: “Nhanh mang ta đi nhìn.”

Khối này thiết phiến bị hắn cất đi.

Ba người rất nhanh đi tới cái kia phá tòa nhà trước, Nặc Hi trực tiếp đẩy cửa mà vào, kêu lên: “Nặc Lưu ly, ca đã trở về.”

Trong phòng không có một bóng người, chỉ có đơn giản cái bàn giường, ẩm thấp tối tăm, nhà chỉ có bốn bức tường.

Trên bàn bày đặt một tờ giấy mảnh.

Nặc Hi cầm lấy vừa nhìn, nhất thời hoàn toàn biến sắc, trên đó viết: Ca, ta cùng ôn ny đi hái hỏa trân châu. Ta đã lớn rồi, muốn học giúp ca ca làm việc."

“Vô liêm sỉ!”

Nặc Hi giận không nhịn nổi, gấp thẳng giậm chân, “Cùng với nàng nói bao nhiêu lần! Nhất định không nên đi hái hỏa trân châu! Rất nguy hiểm, rất nguy hiểm, nàng chính là không nghe!”

Nặc Hi đầy mặt lo lắng, vội vàng đi tới một mặt trước vách tường, lấy tay gõ xuống, tìm đúng một viên gạch đầu, rút ra.

Bên trong là cái ám cách tử, bày đặt mấy cái đơn sơ túi chứa đồ.

Nặc Hi đem trong đó một cái túi đựng đồ đưa cho Dương Thanh Huyền, nói: “Trong này là một ít ta tổ tiên di vật, có lẽ có thể giúp đỡ Thánh Chủ.” Sau đó lại nói: “Kính xin Thánh Chủ để ta ly khai một trận, ta đi đem muội muội ta tìm trở về.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi đi đi.”

Nặc Hi đại hỉ, chắp tay nói: “Đa tạ Thánh Chủ!” Liền như một làn khói chạy mất.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu liền cái kia phá bàn ngồi xuống, đem túi chứa đồ mở ra.

Bên trong xếp hơn bốn mươi chiếc thẻ ngọc, hình dạng không một, có thể thấy được lưu truyền xuống thời gian cũng không giống nhau.

Trong đó còn có một cái hộp sắt.

Dương Thanh Huyền trong mắt khó có thể phát giác xẹt qua một tia ngạc nhiên, nhìn cái kia hộp sắt, lại có chút thất thần.

Tử Diều Hâu hỏi: “Thanh Huyền ca ca, ngươi làm sao vậy?”

Dương Thanh Huyền không nói, mà là đem cái kia hộp sắt cầm lấy, ở trong tay mở ra, bên trong bày đặt một tấm ố vàng địa đồ, mặt trên khắc một tia đạo văn dấu vết.

Tử Diều Hâu cả kinh nói: “Cổ Long da?”

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, như là gặp được cái gì không thể tin tưởng sự tình giống như vậy, vội vàng đem cái kia Cổ Long da nắm ở trong tay, đột nhiên hất mở.

Đều không nhìn phía trên chạm là cái gì, liền không kịp chờ đợi đem ánh mắt hướng về bên phải dưới góc nhìn tới.

Ở trong góc kia, rõ ràng viết một cái kí tên: Hoàng Đình Thượng nhân.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1491: Nặc Hi Gặp Nạn, Xuân Thu Đảo Chủ

Tử Diều Hâu cũng ngây ngẩn cả người.

Dương Thanh Huyền trong tay Tinh Giới lóe lên, tương tự ba khối Cổ Long da xuất hiện ở trên bàn.

Dương Thanh Huyền đưa bọn họ từng cái chia ra.

Ba khối Cổ Long da, một khối trong đó đến từ Huyền Dạ đại lục, mặt khác hai khối chiếm được Biển Đen, tục truyền là từ Ẩn Võ Điện bên trong chảy ra.

Trước cho rằng mặt trên ghi lại là Ẩn Võ Điện vị trí cùng địa hình, nhưng đi qua Ẩn Võ Điện sau, mới biết cùng Cổ Long trên da ghi lại hoàn toàn khác nhau.

Như vậy này ba tấm, thêm vào Nặc Hi tổ tiên lưu truyền xuống tấm này, mặt trên đến cùng miêu tả là cái gì?

Bốn tấm đồ đều cũng không hoàn chỉnh, chữ viết phía trên cũng huyền diệu dị thường, Dương Thanh Huyền học được phiên dịch, nhưng cũng nhìn không ra thành tựu.

“Thiên Ba ngang trời, lâm ở Tây Hải bên trên.”

“Lại đông 380 dặm, chính là Kiến Thần núi màu mây.”

“Lại đông 300 dặm, Thủy vực rộng rãi.”

Mặt trên toàn bộ là như vậy miêu tả, nhưng cũng không có cụ thể tinh vực tọa độ.

Tử Diều Hâu nói: “Cái này Hoàng Đình Thượng nhân rốt cuộc là ai? Phảng phất qua lại tại chỗ có thời không bên trong, lệnh người không thể nhìn được chân thân.”

Dương Thanh Huyền trong mắt ánh mắt lấp loé, nhẹ giọng nói: “Thiên Địa Huyền Hoàng.”

Tử Diều Hâu kinh sợ, nói: “Hắn là Đạo Ảnh người?”

Dương Thanh Huyền nói: “Độ khả thi rất lớn.”

Tử Diều Hâu nói: “Này chút Đạo Ảnh, làm sao thần thông quảng đại như vậy? Nơi nào đều có thể lưu lại dấu chân.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tự Ân Võ Vương thời đại lên, mỗi một đời Đạo Ảnh đều là một ít tính tình quai lệ người. Này Hoàng Đình Thượng nhân cũng không biết là hay không còn trên thế gian. Liệt Tử tựa hồ gặp Hoàng Đình Thượng nhân, sẽ không biết là thời điểm nào.”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm trên mặt bàn bốn tấm Cổ Long da, toàn bộ thu vào Tinh Giới.

Có lẽ có một ngày, có thể đem phía trên tin tức toàn bộ giải khai, nhìn Hoàng Đình Thượng nhân đến cùng đang đùa trò gian gì.

Sau đó hai người từng người cầm lấy một chiếc thẻ ngọc, chính chuẩn bị bắt đầu sưu tầm Cửu Trọng Thiên Đô tin tức, đột nhiên hai thân thể của con người đồng thời cứng đờ, nhấc đầu liếc mắt nhìn nhau, đều thấy được lẫn nhau trong mắt kinh sắc.

Tử Diều Hâu cả kinh nói: “Nặc Hi xảy ra vấn đề rồi!”

Dương Thanh Huyền vung tay lên, đem thẻ ngọc cùng Tử Diều Hâu cùng nhau thu vào Tinh Giới, độn quang đồng thời, liền biến mất ở trong phòng.

…

Xuân Thu Đảo trên, một toà sáng sủa xa hoa trong phòng.

Kim ngân khí bồn, rường cột trạm trổ, ở giữa đốt một cái tím bầm to lớn thú đỉnh, hoa lệ đường hoàng.

Hai tên xanh tóc nhọn tai, vóc người cao gầy dị tộc người, chính đang thương nghị cái gì, dáng dấp giống nhau đến mấy phần, chính là phụ tử.

Ông lão cũng là này Xuân Thu Đảo chi chủ Á An, trên mặt hiện ra nụ cười quái dị, hắc tiếng nói: “Đem Nặc Hi dẫn tới.”

Nhi tử Á Đan lập tức vỗ tay, nhất thời vài tên dị tộc võ tu, kéo máu me khắp người Nặc Hi đi vào trong nhà, đem ném xuống đất.

Nặc Hi hai tay quyền cốt nát hết, máu thịt be bét.

Nằm trên mặt đất, cường hành yếu thế chống đỡ đứng thẳng người, nhưng thương tích quá nặng, làm sao đều làm không được đến, chỉ có thể giống rắn giống như co quắp mấy lần.

Nhưng Nặc Hi từng lần từng lần một giãy dụa, làm cho đầy đất là huyết.

Ở Nặc Hi cách đó không xa, một tên dị tộc nữ tử hoảng sợ quỳ rạp dưới đất, song mắt thấy Nặc Hi, xẹt qua thần sắc sợ hãi.

“Tiểu tử này còn rất quật a.”

Á Đan cười ha ha, lên trước đột nhiên một cước, đạp ở Nặc Hi trên lưng, “Ầm” một tiếng, Nặc Hi cả người dán sát trên đất, cũng không còn cách nào nhúc nhích.

“Á An đại nhân, cầu ngươi, cầu ngươi buông tha muội muội ta. Ta đã là đầy tớ của ngươi, cầu ngươi buông tha muội muội ta.”

Nặc Hi đầy ngụm máu tươi, trong mắt tràn đầy không cam lòng cùng phẫn nộ, hai tay liều mạng trên mặt đất trên lấy ra từng đạo từng đạo vết máu.

Á An trầm mặt xuống, đột nhiên vỗ một cái tay vịn, đứng dậy, quát lên: “Ngươi nói gì vậy? Ta hảo ý cứu muội muội ngươi, ngươi lại còn không cảm kích? Còn dám trên trước cửa phủ hồ đồ, thực sự là không biết sống chết! Nếu không có nể tình ngươi là nô lệ của ta, ta đã sớm một chưởng đập chết ngươi!”

Á Đan cười lớn ngồi xổm người xuống, một cái nắm Nặc Hi tóc, cười gằn nói: “Ngươi có thể là nhà chúng ta nô lệ, có tư cách gì theo chúng ta nói đông nói tây? Chúng ta muốn ngươi chết sẽ chết, muốn ngươi sống liền sống. Nói đến, nô lệ là không có có tài sản riêng, vì lẽ đó muội muội ngươi cũng là nhà chúng ta tài sản riêng, ngươi có hiểu hay không?”

Nói đột nhiên nhấn một cái, đem Nặc Hi đầu mạnh mẽ đập xuống đất, “Ầm” một tiếng, phun ra ra tảng lớn máu tươi.

Á An nhíu mày lại, nói: “Đừng giết chết hắn.”

“A!!”

Nặc Hi nổi điên trên mặt đất trên rống to, liều mạng giãy dụa, trong mắt tràn đầy nước biển giống như nước mắt, lẫn lộn huyết dịch lăn xuống đi ra, “Các ngươi hai súc sinh này! Ta đã sớm biết các ngươi mơ ước muội muội ta nguyên âm. Ta không nên vẫn lòng mang ảo tưởng khuất phục. Ta muốn với các ngươi đồng quy vu tận!”

Á An cả giận nói: “Càn rỡ! Rõ ràng là muội muội ngươi ở hái châu thời điểm trúng độc, nhờ có Ôn Ny đưa nàng đưa tới, lúc này mới nhặt lấy về một cái mạng. Bây giờ còn đang hôn mê đây. Thực sự là lòng lang dạ sói. Đem này vô lại mang xuống, ép vào đại lao!”

Hai tên hộ vệ lập tức đem nổi điên Nặc Hi kéo ra ngoài, trên đất vẽ ra một cái sâu đậm vết máu, nhìn thấy mà giật mình.

“Các ngươi hai súc sinh này, ta sẽ không bỏ qua cho các ngươi! Chủ nhân ta sẽ đến báo thù cho ta. Chủ nhân ta nhất định sẽ giết các ngươi báo thù cho ta!”

Âm thanh càng ngày càng yếu, cho đến biến mất.

Á Đan cười nhạo nói: “Ha ha, này kẻ ngu si sợ là điên rồi sao? Chủ nhân hắn không phải là cha ngài mà.”

Á An cũng lộ ra hội ý mỉm cười, gật đầu nói: “Việc này rốt cục có cái viên mãn kết cục. Mấy ngàn người nhìn Nặc Ly hái châu trúng độc. Ôn Ny, ngươi làm tốt.”

Cái kia quỳ rạp dưới đất nữ tử, nơm nớp lo sợ, không dám ngẩng đầu lên.

Á Đan liếm một cái đôi môi, mắt tam giác bên trong bắn ra quỷ dị ánh mắt, nói: “Cha, này Nặc Ly vừa vặn mười bốn tuổi, là nguyên âm nhất bổ thời gian. Cha, ta kẹt ở Thiên Tướng hậu kỳ đã rất lâu rồi, không bằng cha đem này nguyên âm lần đầu cho ta dùng, tốt để ta xung kích Thiên Tướng đại viên mãn. Dù sao lúc trước mẫu thân của Nặc Ly, chính là cha dùng chết. Hiện tại nữ nhi này cũng nên...”

Á An hơi nhướng mày, ngắt lời nói: “Lão bà kia, làm sao có thể cùng này trẻ non đây so với? Hiệu quả nhưng là khác nhau một trời một vực. Cha còn muốn hung hăng đánh Bất Hủ hậu kỳ đây. Chỉ có cha hướng về đánh tới Bất Hủ hậu kỳ, mới có thể cùng Thanh Ngột tộc tộc trưởng tranh cao thấp một hồi. Tương lai ngươi cũng mới có thể phát triển tốt hơn.”

Á Đan vội la lên: “Nhưng là... Này... Vậy này Nặc Hi luyện hóa sau đan dược... Toàn bộ cho hài nhi dùng làm sao?”

Á An trên mặt xẹt qua vẻ không vui, nói: “Nặc Hi mặc dù là Thiên Kình bộ tộc, nhưng ngươi cũng biết, sức mạnh huyết thống cực yếu. Sợ là luyện được Thiên Kình Đan cũng không có hiệu quả nhiều. Cha chính mình còn chưa đủ ăn đây. Ngươi bây giờ mới Thiên Tướng cảnh, không muốn cả ngày nghĩ dựa vào ngoại lực, tất cả phải dựa vào chính mình khổ tu mới được. Bằng không đối với ngươi cũng không chỗ tốt. Hơn nữa Nặc Hi mặc dù là Thiên Kình bộ tộc bỏ dân, nhưng chung quy là Thiên Kình bộ tộc người, không thể vọng giết. Phải biết Thiên Kình bộ tộc đối với tộc nhân giữ gìn là cực mạnh. Bằng không cha cũng không cần bố cục thời gian dài như vậy, mới đưa bọn họ mẹ con huynh muội ba người, một lưới bắt hết. Được rồi, cha hơi mệt chút, đi nghỉ trước. Sau đó còn phải chuẩn bị hạ, tốt thải bổ cô nàng kia nguyên âm đây.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1492: Xông Vào Phủ Đệ, Thời Không Quy Tắc

Á An nói xong, ánh mắt lóe lên vẻ hưng phấn, nghĩ đến tối nay bữa tiệc lớn, không nhịn được khô miệng khô lưỡi cảm giác, nuốt mấy nước miếng, liền trực tiếp rời đi.

Trong phòng chỉ còn dư lại cúi đầu Á Đan, chờ Á An đi rồi, Á Đan ngẩng đầu lên, đầy mắt lửa giận cùng oán ghét, trầm thấp quát: “Lão thất phu! Chỗ tốt gì đều là ngươi. Ngươi đã liền một chút chỗ tốt cũng không cho ta, cũng là đừng trách ta vô tình!”

Á Đan trong mắt, xẹt qua một tia tàn nhẫn sát khí.

Sau đó ánh mắt rơi trên người Ôn Ny, lạnh giọng nói: “Còn không mau cút đi lại đây!”

Ôn Ny dù chưa nhấc đầu, cả người nhưng run cầm cập giống như run rẩy, quỳ bò qua.

Á Đan đem vạt áo giải khai, sau đó một phát bắt được Ôn Ny tóc, đưa nàng đầu hướng về dưới người mình nhấn.

Rất nhanh, Á Đan lộ ra biểu tình hưởng thụ, một đôi mắt lạnh nhìn chằm chằm trần nhà, đang suy tư điều gì.

Một lát sau, Á Đan liền đi ra gian nhà, trong mắt tràn đầy sát khí cùng oán độc, trực tiếp hóa thành độn quang, tại chỗ biến mất.

Mà trong phòng, nhưng là một bãi máu tươi cùng thịt nát.

Ôn Ny đã bị phân thây trên mặt đất lên, đầu lăn xuống một bên, trong miệng chảy ra chất lỏng màu trắng, một đôi mắt lòi ra, chết không nhắm mắt.

…

Sau đó không lâu, Dương Thanh Huyền trực tiếp xuất hiện ở đảo chủ phủ đệ bốn phía, đi vòng một vòng, liền bay lên chín vạn dặm vòm trời, một đôi Hỏa Nhãn Kim Tình đi xuống nhìn chăm chú.

Phủ đệ bốn phía bày ra cực mạnh trận pháp, ngăn cách tất cả công kích cùng thần thức điều tra.

Nhưng Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình cũng không phải là thần thức, trực tiếp xuyên thấu kết giới kia, mong tiến vào.

“673 người, Đạo cảnh trở lên cường giả mười sáu người, Bất Hủ cảnh chín người, tu vi cao nhất là Bất Hủ trung kỳ.”

Từ khi bước vào Đạo cảnh, một đường tăng lên điên cuồng đến Thần Biến đại viên mãn sau, Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình cũng càng ngày càng mạnh, một chút nhìn xuống, liền đem đảo chủ phủ tình huống bên trong nhìn rõ rõ ràng ràng.

“Kỳ quái, làm sao không thấy Nặc Hi?”

Dương Thanh Huyền trầm tư một chút, tự nói: “Cảm ứng rõ ràng là ở phụ cận đây.”

Tử Diều Hâu thanh âm truyền đến, nói: “Chính là ở này trong phủ thành chủ, có lẽ còn có kỳ dị địa lao đem Nặc Hi nhốt lại.”

Tử Diều Hâu nắm giữ Sinh Tử Phá Tướng, làm cảm ứng cái khác tinh tú thời điểm, tồn tại “Cảm ứng được” cùng “Không cảm ứng được” hai loại chồng chất tình huống, trực tiếp đem trạng thái định ở “Cảm ứng được” trên.

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, nếu có thể xác nhận, vậy thì dễ làm rồi.”

Dương Thanh Huyền bay hạ xuống, bóng người loáng một cái, liền tiến vào đến trong phủ thành chủ. Kết giới kia bất quá hoảng hốt hạ, hóa ra một đạo gợn nước, càng hoàn toàn không có cách nào ngăn cản hắn.

“Là ai?!”

Nhưng bên trong tòa phủ đệ cường giả, vẫn có cảm ứng cực mạnh người, nháy mắt liền bắt lấy có người xông kết giới, một hồi liền xuất hiện sau lưng Dương Thanh Huyền, lớn tiếng quát lên.

Dương Thanh Huyền xoay người lại, thấy là một tên ba mắt cao gầy dị tộc, trong mắt hiện ra bất đồng quỷ dị phù văn.

Chính là chín tên Bất Hủ cảnh một trong cường giả.

Này tên dị tộc ba cái con ngươi đồng thời co rụt lại, trong con ngươi gợn sóng lấy không ngừng tần suất khuếch tán, kinh ngạc nói: “Ngươi là, Nhân tộc?!”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Mạo muội, ta tới tìm người. Đại nhân có thể thấy được quá một vị gọi Nặc Hi?”

Này tên dị tộc quát lên: “Chưa từng thấy! Tự tiện xông vào thành chủ phủ người, chết! Thân vì là Nhân tộc, thì càng chết!”

Thiên Hà người dị tộc, trời sinh liền đối với Nhân tộc không có hảo cảm.

Này tên dị tộc ba con mắt mắt sáng lên, càng hóa ra ba đạo trăng lưỡi liềm hình đánh chém, ở trên không bên trong loáng một cái, liền biến đại gấp mười lần, tước đi qua.

Dương Thanh Huyền trong mắt lộ ra kinh ngạc, này đánh chém cũng không phải là thuần túy nguyên lực, nhưng cũng không phải là thuần túy tinh thần lực, mà là hỗn ở chung với nhau một loại kỳ dị sức mạnh.

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm nói: Quả thật là đạo sinh vạn vật, vạn vật bất đồng. Mỗi cái chủng tộc đều có mình ưu khuyết dài ngắn.

Dương Thanh Huyền hai tay nắm chặt, thân thể “Bùm bùm” bắt đầu bành trướng, vô số nhung lông từ trên da mọc ra, khuôn mặt cũng hoàn toàn biến thành quái vật.

Một luồng kỳ dị sức mạnh trực tiếp tại thân thể bốn phía hình thành.

Là quy tắc không gian.

Ba đạo trăng lưỡi liềm đánh chém con đường, trực tiếp phát sinh xoay chuyển, từ Thời Không Cự Linh bên cạnh người tìm tới, chỉ để lại nhàn nhạt quang ảnh.

“Cái gì?!”

Dị tộc hoảng sợ kêu một tiếng, trước mắt quái vật này cho hắn một loại cảm giác không ổn, xoay người liền muốn bỏ chạy.

Nhưng một luồng mạnh hơn lực lượng không gian hoành ép mà tới.

Như từng toà từng toà ngọn núi, không ngừng ở dị tộc bầu trời xếp, đi xuống trấn áp.

“Ầm ầm!”

Bốn phía mặt đất sụp đổ xuống. Dị tộc thân thể loáng một cái, càng phát sinh nhọn kêu thảm thiết, xương cốt tất cả giải tán. Cả người trực tiếp bị chôn ở trong đá vụn.

Mặt trên không gian loáng một cái, Thời Không Cự Linh tái hiện ra, một mặt sát khí, hai tay từng người cầm lấy hàng loạt không gian cuộn chỉ.

Dương Thanh Huyền đã hạ thủ lưu tình không-chưa giết người.

Bởi vì tạm thời vẫn không rõ tình hình, không biết rõ làm sao sự việc, hết khả năng hạ thủ lưu tình.

Thời Không Cự Linh lạnh lùng ánh mắt nhất chuyển, vãng hai bên nhìn tới, hét lớn một tiếng, song quyền nắm chặt.

Không gian kia chu tuyến nháy mắt gảy thẳng tắp.

Bên trong tòa phủ đệ không gian hiện ra một loại quái dị trạng thái, giống hai cái hình tam giác giống như, bên trong hết thảy đều bị áp súc biến hình.

Thời Không Cự Linh hung dị mắt sáng lên, càng tại chỗ biến mất.

“Không được!”

Trong hư không truyền đến một đạo tiếng kêu hoảng sợ.

To lớn bóng tối một hồi liền hiện lên ở vùng hư không đó trên, Thời Không Cự Linh đột nhiên xuất hiện, hét lớn một tiếng liền một quyền đánh ra!

“Oành!”

Vô số không gian cuộn chỉ ở dưới nắm tay dây dưa đi ra ngoài, “Ầm ầm ầm” đem không gian xé nát tan. Mà cái kia chút cuộn chỉ dường như cắt chém vạn vật nguyên khí, một hồi đem trong hư không cất giấu võ giả bao lấy, chấn động bay ra ngoài.

Người võ giả kia không ngừng kêu thảm thiết, trên người xuất hiện ra hơn vạn đạo vết cắt, huyết nhục đều cơ hồ toàn bộ gọt đi hạ xuống, lộ ra tảng lớn bạch cốt.

Trên thực tế, Dương Thanh Huyền đã hạ thủ lưu tình, bằng không người này trực tiếp liền nát tan, hóa thành cặn bã.

Liền trong cùng một lúc, phía bên phải hư không chấn động, một cái bóng phá hư mà ra, trực tiếp cắn phá lưỡi đầu, phun một ngụm máu, sử dụng tới Huyết Độn bí pháp, hướng về xa xa bỏ chạy.

Này hai tên Đạo cảnh võ giả, vốn là nghe được tranh đấu, ẩn núp lại đây muốn hợp kích Dương Thanh Huyền.

Nhưng bất quá mấy hơi thở, hai tên Đạo cảnh liền trực tiếp hao tổn.

Này người thứ ba sợ đến hồn phi phách tán, nơi nào còn dám ra tay, hơn nữa biết chính mình bại lộ, liền liều cái mạng già triển khai Huyết Độn chạy trốn.

Huyết Độn Thuật, là dựa vào tinh huyết cùng tuổi thọ vì là dựa vào, có thể chớp mắt trăm dặm.

Người thứ ba bất quá là hồng quang loáng một cái, liền bỏ chạy. Chỉ có điều vừa thở một hơi, liền hoảng sợ trợn to hai mắt, ngạc nhiên chung quanh, thất thanh nói: “Không thể!”

Chính mình lại vẫn ở phủ đệ, đồng thời đứng tại chỗ, giống như là vừa nãy cái gì đều không có phát sinh!

Thời Không Cự Linh trong mắt tàn khốc lóe lên, đồng thời còn khó có thể phát giác xẹt qua uể oải, liền xuất hiện ở người thứ ba phía sau, một quyền nắm chặt không gian cuộn chỉ đánh tới.

“Ầm ầm!”

Người thứ ba cùng người thứ hai giống như vậy, bị vô số cuộn chỉ quấn quanh người, huyết nhục tước mất đại giống như, hoảng sợ ngã xuống đất, không ngừng kêu thảm thiết.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1493: Quét Ngang Phủ Đệ, Vọng Đoạt Thánh Khí

Thời Không Cự Linh biến về Dương Thanh Huyền chân thân, ánh mắt lạnh lùng ở ba người trên người đảo qua, nói: "Nặc Hi ở đâu?"

Cái kia ba mắt dị tộc hoảng sợ không thôi, sợ sệt nói: "Không biết, chúng ta không biết cái gì Nặc Hi."

Dương Thanh Huyền nhìn ra, này dị tộc cũng không có nói dối.

Đúng lúc này, toàn bộ phủ đệ đều kinh động, vô số cường giả từ bốn bát phương vọt tới, có tới hơn trăm người, đem Dương Thanh Huyền bao bọc vây quanh.

Trong đó không thiếu cường đại khí tức.

Còn có bốn tên Bất Hủ cảnh tồn tại, cũng ở trong đám người, khiếp sợ nhìn trên mặt đất ba tên đồng bạn.

Một vị trong đó Bất Hủ cảnh quát lên: "Nhân tộc? Dám to gan tự tiện xông vào đảo chủ phủ, không muốn sống nữa sao?!"

Dương Thanh Huyền hờ hững nói rằng: "Vấn đề này trước tiên không nói chuyện, nói cho ta biết trước Nặc Hi ở đâu?"

Tên kia Bất Hủ cảnh cường giả cả giận nói: "Cái gì Nặc Hi, chúng ta không biết!"

Những võ giả khác bên trong, có mấy người lộ ra thần sắc kinh ngạc, cùng người bên cạnh thấp giọng giao lưu, toàn bộ truyền vào Dương Thanh Huyền truyền vào tai.

“Chính là mới vừa tới gây sự chính là cái kia Thiên Kình tộc bỏ dân?”

“Thực sự là không biết phân biệt, vốn là đảo chủ đại nhân nô lệ, liền ngay cả mệnh đều là đảo chủ đại nhân, lại dám đến gây sự!”

“Có người nói muội muội của hắn ở đáy sông hái châu, trúng rồi bối độc, bị đưa tới phủ đệ cứu trị. Hắn không chỉ có không mang ơn, lại còn đại náo một hồi, bị chỉnh đốn sau trấn áp đến trong lao tù.”

Dương Thanh Huyền lúc này rõ ràng, hơn nữa Nặc Hi cũng không phải cái kia loại quấy rối người, trong này tất nhiên có cái gì ẩn tình.

Hắn nhìn chằm chằm đằng trước tên kia Bất Hủ cảnh dị tộc, nói: “Lao tù ở đâu?”

Cái kia dị tộc hơi thay đổi sắc mặt, trong mắt xẹt qua vẻ sợ hãi, nhưng ỷ vào nhiều người, hơn nữa Thiên Hà bên trong bách tộc vẫn luôn hết sức mâu thuẫn Nhân tộc, nhất thời ưỡn ngực quát lên: “Ở đâu mắc mớ gì đến ngươi?!”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy ngươi vô dụng.”

Chỉ cần xác định Nặc Hi ở bên trong tòa phủ đệ, liền không lo không tìm ra được.

Lúc này hét lớn một tiếng, lần thứ hai hóa thành Thời Không Cự Linh, năm ngón tay đi phía trước một trảo.

“Ầm ầm!”

Vô số không gian cuộn chỉ ở trong thiên địa lượn vòng, đem hơn một nửa cái phủ đệ bao phủ đi vào.

Hết thảy không gian trong phút chốc tan tành, phát sinh tiếng gào chát chúa.

Hơn trăm võ giả từng cái từng cái không ngừng kêu thảm thiết, trên người bão ra máu, rất nhiều càng bị cắt rời tứ chi chia lìa.

Thời Không Cự Linh ánh mắt hung lạnh, nhưng dưới chưởng sức mạnh vẫn như cũ khống chế mười phần tinh diệu, hết thảy đều là bị trọng thương, nhưng không có một tử vong.

Dù sao Dương Thanh Huyền vừa tới Thiên Hà, đối với nơi này tất cả sự vật đều chưa quen, không muốn bỗng dưng gặp phải sự tình đến.

Nhưng nếu như đối phương cố ý muốn chết, tự nhiên coi là chuyện khác.

“Ầm ầm!”

Thời Không Cự Linh bàn tay lớn vồ một cái, không gian cuộn chỉ toàn bộ bạo nổ mở. Hơn trăm võ giả tất cả đều chấn động bay ra ngoài.

Mỗi người trên người bị quấn quít lấy vô số cuộn chỉ, dần dần tản đi.

Đảo chủ phủ hầu như hủy hoại trong một ngày.

Thời Không Cự Linh lại đưa tay chộp một cái, tên kia cùng hắn đối thoại Bất Hủ cảnh võ giả, trực tiếp bị lực lượng không gian nhiếp đi qua, như con gà con giống như bị bóp lấy cái cổ, “Hỏi ngươi một lần nữa, lao tù ở đâu? Cũng là một lần cuối cùng.”

Cái kia dị tộc hoảng sợ nói: “Ngươi thật sự dám...”

“Két!”

Thời Không Cự Linh bàn tay lớn vặn một cái, này tên dị tộc đầu trực tiếp tiu nghỉu xuống, chết hết. Thi thể bị Thời Không Cự Linh tiện tay ném một cái, cút ngay vào trong đống rác.

Còn không chờ người xung quanh phản ứng lại.

Thời Không Cự Linh lại là nắm lên một tên Bất Hủ cảnh tồn tại, hỏi: “Lao tù ở đâu?”

“Ở, ở phủ đệ phía tây, thẳng, nối thẳng dưới đảo, giải vào Thiên Hà dưới đáy.”

Cái kia dị tộc mặt không có chút máu, run rẩy lợi hại.

Người này một chiêu liền trấn áp trăm người, trong đó còn có bốn tên Bất Hủ cảnh, như vậy sức mạnh đáng sợ, chí ít cũng là Bất Hủ hậu kỳ.

Bọn họ đa số người chỉ là ăn Á An phụ tử bổng lộc, cũng không nghĩ muốn bán mạng.

Thời Không Cự Linh mang theo người này, loáng một cái liền đến đạo phủ đệ phía tây.

Ở đây như là một chỗ hoa viên, khắp nơi đứng vững cao to kỳ lạ giả sơn, một luồng xơ xác nặng nề bầu không khí không tên quanh quẩn ở cái này nhìn như tốt đẹp chính là trong sân, trong không khí ngoại trừ mùi hoa, tựa hồ còn có nhàn nhạt mùi máu tanh.

Thời Không Cự Linh Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, liền giơ tay vỗ một cái, “Ầm ầm”, toàn bộ mặt đất trực tiếp hóa thành bột mịn, sau đó ở năm ngón tay vồ lấy, vô số mảnh vụn hòn đá bị cuốn vào không trung, lộ ra một cái đường hầm to lớn.

“Người phương nào dám to gan càn rỡ!”

Một đạo hét lớn tiếng truyền đến, Dương Thanh Huyền nháy mắt đã bị hai đạo cực mạnh khí tức khóa chặt.

Dương Thanh Huyền đem vật cầm trong tay võ giả ném xuống, xoay người, chỉ thấy một người xanh tóc nhọn tai, là Bất Hủ trung kỳ tu vi, còn có một đầu tóc khô héo, thân thể khá lão, là Bất Hủ hậu kỳ.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta tới tìm Nặc Hi.”

Á An chấn động trong lòng, đột nhiên nghĩ đến cái gì, ngưng tiếng nói: “Các hạ là cái nào tộc người? Tìm Nặc Hi lại có gì sự tình?”

Thời Không Cự Linh trên người lộ ra tới khí tức, chỉ có Thần Biến đại viên mãn.

Nhưng phủ đệ biến thành bộ dáng này, bảy tên Bất Hủ cảnh đều phế bỏ, đây cũng không phải là Thần Biến đại viên mãn có thể làm được.

Vì lẽ đó Á An mặc dù phẫn nộ, hay là trước bình tĩnh, hỏi rõ đối phương lai lịch sau đó mới được xử trí.

Mặt khác tên kia Bất Hủ hậu kỳ cường giả, nhưng là phủ đệ đại cung phụng Chiêm Sâm.

Dương Thanh Huyền nói: “Không có chuyện gì, chính ta đi tìm hắn là tốt rồi.”

Nói, liền xoay người muốn đi vào đường nối.

Á An cùng Chiêm Sâm khí thế, nháy mắt đè lên. Hai người hai bên trái phải, đem Dương Thanh Huyền khóa chặt.

Á An lạnh giọng nói: “Các hạ không khỏi quá càn rỡ đi!”

Dương Thanh Huyền bước chân dừng lại, nghĩ một hồi, nhân tiện nói: “Được rồi, cái kia ta cho các ngươi một cơ hội, đem Nặc Hi mang đến cho ta.”

“Ha ha ha ha! Cho chúng ta một cơ hội? Đây là đời ta nghe được chuyện tiếu lâm tức cười nhất!”

Á An trong mắt sát khí lóe lên, quát lên: “Đại cung phụng, bắt người này!”

Chiêm Sâm sắc mặt lạnh lùng, gật đầu nói: “Vâng, đảo chủ đại nhân!”

Sau đó, khí thế trên người không ngừng khuếch tán ra, hóa thành từng vòng bão gió, điên cuồng vắt trên người Dương Thanh Huyền.

Á An chính mình cũng dưới chân lệch vị trí, đạp trên hòn đảo chấn động tần suất, không ngừng điều chỉnh tự thân trạng thái.

Hai người đều đang súc thế.

Thời Không Cự Linh tuy rằng từ đầu đến cuối đều chỉ vẫn duy trì Thần Biến đại viên mãn, nhưng này ung dung thần thái và khí chất bên trong, nhưng làm cho người ta một đạo áp lực vô hình.

Thời Không Cự Linh nhíu mày lại, trực tiếp biến về Dương Thanh Huyền chân thân, sau đó trong tay Tinh Giới lóe lên, Tử Diều Hâu, Độ Nhược cùng Khổng Linh toàn bộ hóa ra.

Dương Thanh Huyền hướng ba người nói: “Các ngươi đi trước trong đường nối tìm Nặc Hi.”

“Là!”

Ba người cùng kêu lên một uống, liền trực tiếp lắc mình chui vào hầm ngầm.

Tình cảnh này để Á An cùng Chiêm Sâm trợn mắt ngoác mồm.

Á An nháy mắt phản ứng lại, sợ hãi rống nói: “Thánh khí! Nhân tộc! Hắn là Nhân tộc, hắn trên người có Thánh khí!”

Trong thanh âm, đầy rẫy dị thường phấn chấn, kích động, cùng khó có thể tự tin.

Chiêm Sâm trong mắt của, cũng bắn ra to lớn tham lam ánh mắt.

Một cái Thánh khí, đủ để để hơn một nửa cái Thiên Hà đều chấn động.

Trong hai người tâm đồng một lòng nghĩ, vô luận như thế nào đều phải đem người trước mắt này lưu lại, cướp đoạt Thánh khí.

Tâm thần hai người chưa định, liền truyền đến Dương Thanh Huyền lạnh nhạt âm thanh, “Thánh khí? Các ngươi nói, là cái này sao?”

Một đạo hư quang như đóa hoa sen, ở hai người trước mắt tỏa sáng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1494: Trọng Thương Suy Tàn, Lấy Mạng Áp Chế

Dương Thanh Huyền cầm trong tay chiến kích, một bước lên trước, không gian bốn phía loáng một cái, trực tiếp đem Á An cùng Chiêm Sâm khí thế uy thế đánh vỡ.

“Không được!”

Hai người đồng thời một uống, “Cẩn thận!”

Lại vô hình đều cảm thấy thấy lạnh cả người.

Vốn là muốn liên thủ trấn áp đối phương, nhưng đối phương chỉ là động một hồi, liền đem hai người liên thủ khí thế phá hết. Hơn nữa cái kia cỗ ác liệt tư thế, càng là phản nhào tới, muốn phản đưa bọn họ trấn áp!

“Ba Xà Thực Tượng!”

Á An hét lớn một tiếng, năm ngón tay uốn lượn thành trảo, điên cuồng bắt mà đi. Theo một mảnh hào quang màu xanh, cánh tay bắt đầu duỗi dài, biến thành xanh xanh thân rắn, tay là xà đầu, kéo ra miệng lớn cắn xé mà đi.

Thân là Xuân Thu Đảo đảo chủ, chiếm hết trên đảo tài nguyên, thêm vào chính mình chăm chỉ khổ tu, Á An sức chiến đấu ở toàn bộ trên đảo, cũng có thể đứng vào năm vị trí đầu.

Chiêm Sâm sau lưng triển khai hai mảnh cánh thịt, bên trên có mắt thật to trợn mở, phát sinh như gợn sóng xạ tuyến. Tùy theo đấm ra một quyền, quét ngang mà đến, chém nứt một vùng không gian.

Chiêm Sâm nguyên là ngoại lai cư dân, bị Á An cao bổng lộc mời mọc, thêm vào chính mình tuổi đã lão, năm tháng không nhiều, này mới an tâm lưu ở trên đảo, một lòng tu luyện, kỳ vọng có thể lại đột phá một cửa, có thể tiếp tục kéo dài tuổi thọ.

Dương Thanh Huyền Thánh khí xuất hiện, càng là bị hắn thấy được rất lớn hi vọng. Nếu như có thể có Thánh khí tham tu, bước vào bất hủ đại viên mãn sắp tới có thể chờ.

Vì lẽ đó hai người đều là liều mạng ra tay, phải đem Dương Thanh Huyền chém giết!

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

Dương Thanh Huyền dưới chân dừng lại, chiến kích “Vù” một tiếng, liền quét ngang đi ra ngoài.

Đồng thời thân thể lay động bên dưới, hóa ra ba Đạo Ảnh tử, càng là chiêu thức giống nhau, trực tiếp quét về phía hai người.

Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu phạm vi công kích, nháy mắt đem hai người hoàn toàn bao phủ.

Hơn nữa ba đạo công kích, bức rèm che rơi xuống, hầu như hợp làm một đòn.

Chiến kích hư quang ở trên không bên trong đột nhiên phóng đại, chấn động Cửu Tiêu!

“Ầm!”

Ba người sức mạnh nháy mắt đụng vào nhau, hóa ra một đạo to lớn linh áp, hình như kết giới, không ngừng hướng về bốn mặt khuếch tán.

Phủ đệ trong phế tích những võ giả kia, sợ đến vội vàng hướng về xa xa chạy, không có chạy mất trực tiếp bị cuốn vào trong kết giới, tan xương nát thịt.

Sở dĩ sẽ hình thành loại này linh áp kết giới, chính là ba người một chiêu hạ, thế lực ngang nhau, giằng co không xong. Linh áp ở xung quanh không ngừng biến ảo, liền tạo thành một đạo hình cầu năng lượng kết giới, đồng thời không ngừng sinh trưởng.

Á An cùng Chiêm Sâm đều là cả người chấn động mạnh, bốn con mắt bên trong càng tuôn ra tàn khốc.

http://truyencuatui.net/

Dương Thanh Huyền từ đầu đến cuối đều chỉ có thần biến hậu kỳ sức mạnh, nhưng trực tiếp chống đỡ được bọn họ Bất Hủ trung kỳ cùng Bất Hủ hậu kỳ.

Như vậy duy nhất giải thích, chính là cái này Thánh khí!

Á An cùng Chiêm Sâm nhìn chằm chằm Chiến Kích Thiên Khư, kích động khó có thể tự tin.

Á An hét lớn: “Đại cung phụng, liều mạng!”

Chiêm Sâm đồng dạng rống to, “Được!”

Hai thân thể của con người không ngừng bành trướng, chính là nguyên lực mạnh mẽ thôi phát đến mức tận cùng dấu hiệu.

Bách tộc lấy luyện thể làm chủ, nhưng cũng có luyện hồn, thậm chí giống như Dương Thanh Huyền, thân thể hồn song tu đều có, nhưng luyện thể như cũ chiếm cứ chủ lưu. Bởi vì đây là rất nhiều chủng tộc Tiên Thiên ưu thế.

“Ầm!”

“Ầm!”

Ở Á An cùng Chiêm Sâm liều mạng bạo phát hạ, kết giới hoảng hốt bất định, Dương Thanh Huyền chiến kích đưa ngang trước người phòng ngự, càng bị ép tới lui lại mấy bước. Mỗi một bước đều đem đại địa cùng hư không giẫm nát bấy.

Á An cùng Chiêm Sâm đều là mừng như điên, gào thét lớn không ngừng đem sức mạnh đẩy mạnh.

Dương Thanh Huyền khẽ cau mày, lập tức liền triển khai mở, cười nói: "Là chuyện gì, làm hai vị hưng phấn như thế?"

Á An cười gằn nói: "Đương nhiên là giết ngươi, cướp giật Thánh khí rồi!"

Chiêm Sâm nói: "Tiểu tử này không đơn giản, chết đến nơi còn có thể như vậy trấn định."

Dương Thanh Huyền cười nói: "Cướp Thánh khí? Có muốn hay không ngay cả ta tam hỏa cũng cùng nhau đoạt?"

"Tam hỏa?"

Á An cùng Chiêm Sâm đều là nhíu mày lại, nháy mắt bốn con mắt trợn trừng, nhìn chằm chằm cái kia hư quang trên.

Một đạo ngọn lửa màu đỏ như chiến kích trên kinh lạc, hướng về lưỡi kích thượng du đi.

Lập tức đạo thứ hai hắc hỏa, đạo thứ ba tử hỏa, lần lượt tái hiện ra, như ba con du long, truy đuổi nô đùa.

Á An cùng Chiêm Sâm đồng thời trái tim chìm xuống, cảm nhận được đáng sợ dị thường, đồng thời kinh hô: "Không được!"

"Không tốt? Ta cảm thấy rất tốt a, này tam hỏa, cũng cùng nhau cho các ngươi đi."

"Địa Hỏa Minh Di!"

Dương Thanh Huyền ánh mắt lạnh lẽo, ngậm lấy một tia trào phúng, tay phải đột nhiên chìm xuống, ba loại hỏa diễm lập tức ở chiến kích trên dung hợp, hóa ra ầm ầm sóng dậy hỏa văn.

Thân hình hắn hơi động, chém thẳng vào mà lên, quát lên: “Đọa Diệt!”

“Không được!”

“Không muốn a!”

“Ầm!”

Một mảnh kích quang tỏa sáng, vô số hỏa văn nổ tung đi ra, trong khoảnh khắc đem toàn bộ phủ đệ bao phủ.

Á An cùng Chiêm Sâm trên người, càng là tuôn ra tảng lớn máu tươi, nhưng nháy mắt đã bị kích quang hoàn toàn nuốt hết, một đạo chói mắt cường quang, xông thẳng Cửu Tiêu thiên ngoại.

Đảo chủ phủ rung động, trực tiếp làm vỡ nát phòng ngự kết giới, dẫn tới đảo thượng vũ giả, từ bốn phương tám hướng bay tới, nghĩ muốn vừa nhìn đến tột cùng.

Dương Thanh Huyền cầm kích mà đứng, vung tay phải lên, liền đem chiến kích thu hồi.

Á An cùng Chiêm Sâm, nhưng là quỳ một chân trên đất, cả người máu thịt be bét, tràn đầy sợ hãi hoang mang vẻ.

Dương Thanh Huyền nói: “Hai vị mới vừa rồi còn thật cao hứng, hiện tại một hồi liền không vui tựa như? Ai nha, dị tộc người thực sự là tính tình khó lường a.”

Á An cùng Chiêm Sâm nơm nớp lo sợ, máu me khắp người, nào dám hé răng.

“Thánh Chủ!”

Đột nhiên một tiếng cao giọng thét lên, từ cái kia trong động đất truyền ra.

Tử Diều Hâu ba người mang theo Nặc Hi từ bên trong đi ra. Nặc Hi vết thương chằng chịt, đã ăn vào đan dược, đơn giản xử lý hạ, trạng thái nhìn thấy được cũng không phải là kém như vậy.

Sau lưng mấy người, lại chạy ra đại lượng dị tộc, tất cả đều là khuôn mặt khô gầy, giống như là từ trong mộ bò ra. Vừa ra hầm ngầm, lập tức lộ ra kinh sợ, sau đó hướng về bốn phương tám hướng bỏ chạy.

Độ Nhược cười nói: “Làm chút chuyện tốt, đem những tù phạm này toàn bộ thả.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Những tù phạm này không hẳn đều là người tốt, ta nhìn bọn họ dáng vẻ, chỉ sợ cũng ác đồ lệch nhiều ba.”

Độ Nhược lườm hắn một cái, nói: “Đều lúc này, còn quản người tốt lành gì xấu người? Hơn nữa ta làm việc đều là thích làm gì thì làm, muốn phóng liền phóng, cao hứng liền phóng. Nào giống ngươi, trông trước trông sau, như vậy nào có nửa điểm khoái hoạt?”

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, mặc kệ hắn, hỏi Nặc Hi: “Ngươi không sao chứ? Muội muội ngươi đây?”

Nặc Hi vừa nghe, đột nhiên xông lên phía trước, một phát bắt được Á An, hét lớn: “Muội muội ta đây?!”

Á An bị lay động không ngừng thổ huyết, nhưng lại không dám phản kháng.

“Muội muội ngươi ở ta nơi này!”

Đột nhiên một đạo hét lớn truyền đến.

Chỉ thấy trên bầu trời, một đạo độn quang chớp mắt liền đến, bay xuống đến mấy người trước mặt, hiển hóa ra mấy bóng người.

Trong đó Á Đan chính cầm lấy một tên hồng nhạt váy nữ tử, da thịt trắng nõn, tai giống như vây cá, mái tóc màu xanh lam sẫm xốc xếch rải rác, cùng Nặc Hi giống nhau đến mấy phần.

“Muội muội!”

Nặc Hi vừa thấy, vội vàng muốn xông tới.

“Rác rưởi, đứng lại!”

Á Đan đột nhiên nắm lấy Nặc Ly sau gáy, uy hiếp nói: “Tiến lên nữa một bước, liền nắm đứt cổ nàng!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1495: Thiên Kình Tộc Người Đến, Bắc Minh Có Cá

Nặc Hi hoảng hốt, vội vàng dừng lại đến, không dám lên trước.

Dương Thanh Huyền ánh mắt từ Á Đan cùng Nặc Ly trên người ly khai, nhìn phía mấy người khác, một người trong đó là tướng mạo tà đẹp, khí độ cao quý, trên người mặc màu thường chàng thanh niên, hai lỗ tai giống như kỳ phát như lam gấm, còn có mấy người cũng là đồng dạng đặc thù, nhưng khí thế quần áo bình thường không có gì lạ, hiển nhiên là người kia tùy tùng.

Này màu thường nam tử lại có Khuy Chân sơ kỳ tu vi.

Thực lực như vậy đặt ở Nhân tộc bên trong thế giới, cũng có thể trở thành là tam lưu thế lực đứng đầu một phái.

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm nghĩ, bất quá là một toà Xuân Thu Đảo, thì có nhiều như vậy cường giả. Xem ra dị tộc thực lực, không hề giống chính mình lúc trước nghĩ tới yếu như vậy a.

Trên thực tế, Dương Thanh Huyền vừa đến Xuân Thu Đảo, liền trực tiếp xông đảo chủ phủ, gặp phải đương nhiên đều là cường giả.

Nếu chỉ là ở trên đảo đi lang thang, đừng nói Bất Hủ cảnh, chính là thần biến, Thiên Tướng, địa tương cảnh cũng rất khó gặp phải.

Bởi vì dị tộc bên trong đẳng cấp sâm nghiêm, cường giả thường ngày đều đang bế quan tu luyện, có đầy đủ tài nguyên cung cấp, chỉ có người yếu mới ra đến chạy thương kiếm tiền.

“Ha ha ha ha, nhi tử, làm tốt lắm!”

Á An cười lớn, đầy người máu tươi từ trên mặt đất đứng lên, chỉ là ánh mắt có chút kinh nghi bất định nhìn tên kia màu thường nam tử, cung kính nói: “Vi Sắt Tư đại nhân!”

Vi Sắt Tư đứng chắp tay, đầy hứng thú cùng Dương Thanh Huyền mắt lạnh nhìn nhau, đối với Á An bỏ mặc.

“Quỳ xuống!”

Á Đan đột nhiên nghiêm ngặt quát một tiếng, đột nhiên liền giơ chân lên, đá trên người Á An, để cho lộn ra thật xa.

Á An cả giận nói: “Nhi tử ngươi...”

“Câm miệng! Lão thất phu, không nên gọi ta nhi tử!”

Á Đan đầy mặt nham hiểm, lạnh giọng nói: “Hiện tại gặp rủi ro, sắp chết rồi, rốt cục nghĩ đến ta là con trai của ngươi, hả? Trước ngông cuồng vô biên thời điểm, muốn thải bổ Nặc Ly thời điểm, muốn bắt Nặc Hi luyện đan nuốt ăn thời điểm, sao lại không nghĩ tới ta là con trai của ngươi a, hả? Ngươi lão thất phu này!”

Á An giận không nhịn nổi, quát: “Tiểu súc sinh! Sớm biết ngươi là súc sanh như vậy! Ta thật hối hận không có một chưởng đánh chết ngươi!”

Á Đan cười lạnh nói: “Mắng ta súc sinh? Chính ngươi cũng không tốt gì.”

Á An “Rầm” một tiếng, quỳ trên mặt đất, trực tiếp bò đến Vi Sắt Tư trước mặt, đột nhiên dập đầu đầu, kêu lên: “Vi Sắt Tư đại nhân, ngài nhất định phải làm chủ cho ta a!”

Vi Sắt Tư lúc này mới đem ánh mắt thu về, khinh bỉ rơi trên người hắn, lạnh lùng nói: “Ta nghe Á Đan nói, ngươi muốn bắt chúng ta Thiên Kình tộc người thải bổ cùng luyện đan?”

Á An cả người chấn động, run rẩy nói: “Đại nhân oan uổng a, sao lại có thể như thế nhỉ. Nặc Hi Nặc Ly ở ta Xuân Thu Đảo trên nhiều năm như vậy, tuy rằng hai người là Thiên Kình tộc bỏ dân, nhưng ta vẫn đối với bọn họ chăm sóc có thêm. Nặc Hi thiếu tiền, ta liền cho hắn mượn. Nặc Ly trúng độc, ta lập tức tìm người đi trị liệu. Ta đối với Thiên Kình tộc kính ngưỡng có như này ào ào Thiên Hà chi nước, kéo dài không dứt, đã xảy ra là không thể ngăn cản a.”

Vi Sắt Tư lạnh lùng nói: “Thật sao? Này nhưng đều là con trai của ngươi nói ra được, hắn tổng không đến nỗi cố ý chạy tới gạt ta chứ?”

Á An đầy mặt sát khí, cả giận nói: “Đại nhân, ngươi ngàn vạn lần ** chớ tin tên tiểu súc sinh này. Hắn liền cha mình đều có thể vu hại, còn có chuyện gì là không làm được? Hắn vẫn mơ ước ta đảo chủ vị trí, muốn thay vào đó, vì lẽ đó cố ý hãm hại ta!”

Á Đan đồng dạng nổi giận, quát lên: “Đủ rồi! Lão thất phu, ngươi làm cái kia chút đối với Thiên Kình tộc bất kính việc, ta tất cả đều hồi báo cho Vi Sắt Tư đại nhân! Bao quát ngươi đem Nặc Hi Nặc Ly mẫu thân thải bổ chết rồi. Ở Nặc Hi Nặc Ly trên người trộm hạ bí thuật, chính là vì để cho bọn họ tương lai chạy không thoát bàn tay của ngươi. Còn có lần trước Thiên Kình tộc phó tộc trưởng trăm tuổi ngày mừng thọ, làm ngươi chọn mười xử nữ đi trợ hứng. Kết quả ngươi ở trên đảo chọn hai mươi, xinh đẹp nhất mười cái chính mình để lại, đem kém nhất mười cái đưa qua.”

“Nói xấu! Nói xấu! Tất cả đều là nói xấu! Nói năng bậy bạ!”

Á An trong đôi mắt phun ra lửa, nội thương phát tác, phun máu phè phè, “Vi Sắt Tư đại nhân, ngươi tuyệt đối không nên tin hắn nói bậy a!”

“Cái gì? Mẫu thân ta là ngươi... Là ngươi giết chết?!”

Nặc Hi cả người chấn động, cả người có như lôi đình tấn công dữ dội, kinh ngạc đứng ở đó.

Á An nói: “Làm sao có khả năng, Nặc Hi, ta đối với các ngươi mẹ con huynh muội ba người, vẫn luôn là chăm sóc có thêm a, thỉnh thoảng cho các ngươi đưa ấm áp.”

Á Đan trào phúng nói: “Chăm sóc đến trên giường, đưa lên Diêm Vương Điện.”

“Ta muốn giết ngươi!”

Nặc Hi mặt dữ tợn đỏ lên, mạnh mẽ xông lên bóp lấy Á An cổ, chết nhìn chòng chọc đối phương, cả mắt đều là bi phẫn vẻ, hận không thể đem ăn tươi nuốt sống!

đọc truyện ở http://truyencuaTui.net/

Hắn trên trán minh châu phát sinh kim quang, rèn luyện thân thể của hắn, cái kia gợn nước giống như khắc văn không được trên người hắn đi khắp, toàn bộ thân hình dường như kim thạch cứng cỏi, sau lưng vây cá giờ khắc này dường như cánh vai giống như vung lên, không ngừng hướng về hai bên kéo dài tới.

“Ồ?!”

Vi Sắt Tư kinh hô một tiếng, hiện ra vẻ khiếp sợ cùng khó tin ngữ khí.

Á An liều mạng giãy dụa, nhưng bẻ không mở Nặc Hi cái kia nổi điên hai tay. Liền không lo được này rất nhiều, đột nhiên một quyền liền muốn hướng về Nặc Hi trên đầu đánh tới.

Nhưng tay vừa rồi giơ lên, lại như định trụ giống như vậy, ngừng trên không trung không cách nào nhúc nhích.

Á An đầy mắt sợ hãi, chỉ thấy Vi Sắt Tư duỗi ra chỉ một ngón tay, đem cánh tay mình định trụ. Á An lộ ra cầu khẩn vẻ mặt. Nhưng Vi Sắt Tư trước sau nhìn chằm chằm Nặc Hi, trong mắt vẻ mặt càng ngưng trọng thêm.

Dương Thanh Huyền đồng dạng ánh mắt ngưng lại, nhìn chằm chằm Nặc Hi biến hóa.

“Ta muốn giết ngươi!”

“Ta muốn giết ngươi a!”

Nặc Hi nổi điên rống to, toàn thân mạch máu không ngừng nổ tung, thân thể đỏ bừng dường như hâm chín trứng tôm giống như vậy, dữ tợn khủng bố. Sau lưng cánh chim kéo dài đến có tới trăm trượng, bên trên hiện đầy hiện ra thải quang vảy, điên cuồng phiến bên dưới, cuốn lên cương phong xé rách bốn phía.

Nặc Ly ngẩng đầu lên, trong mắt tràn ngập sợ hãi, khóc nước mắt như mưa, “Ca ca, ca ca, mụ mụ...”

Nặc Hi biến hóa đạt đến tới trình độ nhất định sau, rốt cục cũng ngừng lại. Mà Á An cổ đã bị bóp cùng lạp xưởng như thế tỉ mỉ. Sau đó bị Nặc Á một bẻ, liền vặn xuống, đột nhiên ném xuống đất, một cước đạp lên.

“Oành!”

Á An đầu trực tiếp bị đạp đến nát bét.

Bộ kia không đầu thi gáy không ngừng phun ra máu tươi, giẳng co chốc lát, liền triệt để ngã trên mặt đất chết rồi.

Nặc Hi ngửa mặt lên trời gào to, “Mẹ! Mụ mụ! Ta báo thù cho ngươi!”

Vô tận cuồng bạo khí tức tản ra.

Phảng phất dùng hết toàn năng sức mạnh, Nặc Hi một hồi liền tê liệt trên mặt đất, cái kia toàn thân biến hóa, dần dần thu nạp tiến vào trong cơ thể, về tới trạng thái bình thường.

Nhưng Vi Sắt Tư miệng, nhưng là mở to không cách nào hợp lại, trong mắt một mảnh thần sắc, thậm chí là sợ hãi!

“Côn... Dĩ nhiên là Côn tộc huyết mạch... Bắc Minh có cá... Kỳ danh là Côn...”

Vi Sắt Tư cái kia khí chất cao quý, cùng ung dung thần thái, một hồi không còn sót lại chút gì, cả người như là sợ hãi không thôi bộ dạng, càng run lẩy bẩy.

“Ha ha ha ha! Lão thất phu này rốt cục chết rồi!”

Á Đan cười lớn mấy tiếng, đắc ý tung bay nói: “Vi Sắt Tư đại nhân, này Xuân Thu Đảo đảo chủ vị trí... Đại nhân... Đại nhân ngài làm sao vậy...”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1496: Không Muốn Rời Đi, Tự Đào Hố Chôn

Vi Sắt Tư ở sau một lúc thất thần, rất nhanh liền trấn định lại, bất giác sống lưng đã bị mồ hôi lạnh thẩm thấu. Trên gương mặt cũng là sát trắng như tờ giấy, một chút xíu khôi phục màu máu, dường như bệnh nặng mới khỏi.

Á Đan nói: “Đại nhân, ngài...”

Vi Sắt Tư đối với Á Đan hồn nhiên không hay, mà là nhìn chăm chú trên mặt đất Nặc Hi, rơi vào ngưng trọng trầm tư.

Sau đó lại đem ánh mắt rơi trên người Nặc Ly, nhẹ nhàng nâng lên Nặc Ly cằm, quan sát tỉ mỉ.

Vi Sắt Tư biết chính mình gặp gỡ thiên đại chuyện, chuyện này thậm chí lớn đến hắn không cách nào làm quyết định, nhất định phải lập tức hội tụ báo lên, đồng thời đem này hai tỷ đệ mang về Thiên Kình tộc.

Á Đan có chút câu nệ dáng vẻ, lại hỏi: “Đại nhân, Á An đã chết, này Xuân Thu Đảo đảo chủ vị trí...”

Vi Sắt Tư lúc này mới phục hồi tinh thần lại, khinh bỉ liếc mắt nhìn hắn, nói: “Đảo chủ vị trí trước hết để Chiêm Sâm tiên sinh đảm nhiệm được đi.”

Chiêm Sâm vẫn trầm mặc đứng ở một bên, điều dưỡng thương thế, nghe vậy mừng như điên, run run ôm quyền bái hạ, nói: “Đa tạ đại nhân, đa tạ đại nhân! Chiêm Sâm nhất định không phụ đại nhân kỳ vọng!”

Á Đan kinh hãi, vội la lên: “Đại nhân, không thể a. Này Xuân Thu Đảo vẫn là phụ thân ta đảm nhiệm đảo chủ, hiện tại hắn đã chết, cần phải để ta làm kế thừa mới đúng.”

Vi Sắt Tư giễu cợt theo dõi hắn, lạnh lùng nói: “Ngươi là ý nói, ta làm được không đúng?”

“Không, không dám!”

Á Đan cả người toát mồ hôi lạnh, khom người bái hạ nói: “Chẳng qua là ta cảm thấy do ta đảm nhiệm người đảo chủ này vị trí, so với Chiêm Sâm thích hợp. Dù sao ta hiệp trợ phụ thân xử lý hòn đảo sự vụ đã rất nhiều năm. Đối với trên đảo tất cả cũng hết sức quen thuộc.”

Chiêm Sâm vội vàng nói: “Đại nhân, ta ở Xuân Thu Đảo nhiều năm, đối với trên đảo sự vụ so với con thỏ nhỏ chết bầm này quen thuộc hơn nhiều.”

Á Đan giận dữ, quát ầm lên: “Chiêm Sâm! Ngươi lão thất phu này, nắm cha ta cung phụng, ăn nhà ta tài nguyên, lại đến theo ta cạnh tranh vị trí! Sẽ không sợ ta đem ngươi cái kia chút chuyện vô sỉ toàn bộ nói ra sao?”

Chiêm Sâm biểu hiện một hồi liền căng thẳng, sắc mặt đại biến phẫn nộ quát: “Câm miệng! Ngươi muốn nói xấu ta cái gì?!”

Vi Sắt Tư nhíu mày lại, quát lên: “Đủ rồi! Tất cả im miệng cho ta! Bản tọa quyết định, há cho các ngươi vọng nghị?”

Chiêm Sâm đại hỉ, mặt mày hớn hở nói: “Phải phải, đại nhân anh minh!”

Á Đan nhưng là sắc mặt trắng bệch, đầy mắt oán độc.

Vi Sắt Tư hiện tại có thể không có thời gian tốn tại loại này nhàm chán việc nhỏ trên, hắn nói với Nặc Hi: “Các ngươi là cái nào một năm bị trong tộc vứt bỏ, lại lệ thuộc vào cái nào một nhánh hệ?”

Nặc Hi trầm mặc không nói, tựa hồ cũng không muốn trả lời.

Vi Sắt Tư nói: “Những năm gần đây, oan ức các ngươi tỷ đệ. Các ngươi trước tiên theo ta về trong tộc, chờ ta đem việc này bẩm báo mặt trên, lại nhìn một chút như thế nào sắp xếp các ngươi tỷ đệ đi.”

Nặc Hi sững sờ, nói: “Ngươi muốn mang chúng ta đi?”

Vi Sắt Tư mỉm cười nói: “Đúng thế. Vừa nãy ngươi biến hóa trên người hết sức có ý tứ, ta muốn trưởng lão viện sẽ rất có hứng thú. Có lẽ, ngươi sắp quay về trong tộc, cũng lại đạt được hơn xa những người khác tài nguyên.”

Nặc Hi sững sờ một lát, lắc đầu nói: “Ta không đi.”

Vi Sắt Tư sững sờ nói: “Tại sao?”

Nặc Hi xoay người liếc mắt nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Bởi vì ta đã có Thánh Chủ. Nặc Hi đời này, đem thề chết theo Thánh Chủ.”

Vi Sắt Tư sắc mặt trầm xuống, lạnh lùng quét Dương Thanh Huyền một chút, nói: “Ngươi là Thiên Kình tộc con cháu, ai có tư cách này có thể làm ngươi chủ nhân?”

Nặc Hi tự giễu nói: “Thiên Kình tộc con cháu? Ha ha, trước kia là, nhưng sớm đã không phải.”

Vi Sắt Tư hít một hơi thật sâu, ngước mắt lên, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nói: “Ngươi bây giờ nên biết phải làm sao chứ?”

Dương Thanh Huyền vẫn đều đứng lặng yên, nhìn bọn họ xử lý sự vụ, nghe vậy, yên lặng nở nụ cười, nói: “Lời này ta nghe không hiểu.”

Vi Sắt Tư theo dõi hắn, nói: “Ngươi là Nhân tộc?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu.

Vi Sắt Tư nói: “Nể tình ngươi mới tới Xuân Thu Đảo, không hiểu quy củ, sự khoan dung của ta có thể lớn một chút. Ta muốn mang Nặc Hi Nặc Ly về Thiên Kình tộc. Ngươi cùng hắn quan hệ giữa, tự xem làm sao đoạn đi. Mặc dù là Thiên Kình tộc bỏ dân, cũng không phải ngươi có tư cách có thể thu làm thủ hạ.”

Dương Thanh Huyền nhìn Nặc Hi huynh muội, hờ hững nói rằng: “Trên thực tế, Nặc Hi thật muốn với ngươi về Thiên Kình tộc, ta sẽ không ngăn trở. Nhưng nhìn dáng dấp, hắn cũng không muốn.”

Vi Sắt Tư cười lạnh nói: “Vì lẽ đó ta nói, ngươi bây giờ biết chính mình phải nên làm như thế nào đi?”

Dương Thanh Huyền lại cười nói: “Biết rồi, ta lập tức mang huynh muội bọn họ ly khai.” Nói, liền ôm quyền nói: “Cáo từ.”

Vi Sắt Tư sắc mặt phát lạnh, sát khí liền bạo đi ra, quát lên: “Ngươi thật muốn tìm chết?”

Vi Sắt Tư tiện tay vung lên, thật mỏng một tầng màn nước liền “Rầm” rơi xuống.

Như một toà lao tù, vô sắc vô hình, hầu như cùng hư không hòa làm một thể, phải đem Dương Thanh Huyền, Tử Diều Hâu đám người toàn bộ bọc lại.

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, đưa tay hướng về nắm vào trong hư không một cái.

Cái kia màn nước đột nhiên ngưng lại, lập tức “Chi chi” bốc lên lượng lớn khói trắng, trong chớp mắt liền bốc hơi sạch.

Không trung một luồng nóng bỏng sóng khí gột rửa mở.

Đừng nói màn nước, liền ngay cả nguyên tố “Nước” cũng bị mất, trở nên nóng rực khô ráo.

“Muốn chết! Dám đối với bản tọa ra tay, này Xuân Thu Đảo sẽ là của ngươi phần mộ!”

Vi Sắt Tư nghiêm ngặt quát một tiếng, tay phải vung lên, hư không liền cong hạ xuống, hóa ra vô số thanh quang, ở trên lòng bàn tay xoay vòng.

Rất nhanh liền hình thành một cái cối xay khổng lồ, trong thiên địa cuồng phong gào thét, trên đảo mây đen nằm dày đặc, cối xay bên trong lại có lôi quang tối, vô số nước cùng gió nguyên tố lần thứ hai ngưng tụ đến.

Vi Sắt Tư đáy mắt sát khí lóe lên, đối với này tên Nhân tộc, hắn đã dùng hết lớn nhất tính nhẫn nại, vừa ra tay chính là sát chiêu, quát lên: “Chết!”

“Ầm ầm!”

Không gian đột nhiên vặn vẹo, này thớt lớn màu xanh một hồi liền xuất hiện ở Dương Thanh Huyền mấy người bầu trời. Bên trong ngưng tụ không gian, nước, gió, kình chờ các loại sức mạnh, giống như là một nồi năng lượng món thập cẩm, như núi trấn áp xuống!

Dương Thanh Huyền đi phía trước bước ra một bước, đem Tử Diều Hâu đám người hộ tống ở phía sau, tay phải chiến kích hư quang lóe lên, liền một đạo lôi đình vạn quân lực, thẳng vào cối xay bên trong.

“Liệt Không Vạn Quân!”

Lưỡi kích trên tuôn ra một mảnh quang rắn, xé rách trường không.

Thật lớn cối xay khó hơn nữa đè xuống mảy may, trái lại xuất hiện mặt kính giống như nát văn. Từng tầng từng tầng sức mạnh từ lưỡi kích trên khuếch tán, đem toàn bộ cối xay cắt rời nát tan.

Tử Diều Hâu cùng Khổng Linh, vội vàng đem Nặc Hi Nặc Ly mang đi, bay ngược đến xa xa.

Độ Nhược biến ra bản thể, đuôi ở trên không bên trong loáng một cái, càng cuốn lấy một thanh chiến thương, lập loè ra chói mắt hào quang, hướng về Vi Sắt Tư vài tên đuổi tới thủ hạ quét tới.

Vốn đã thành phế tích đảo chủ phủ, lần thứ hai trở thành chiến trường.

Á Đan đột nhiên bị người vỗ xuống bả vai, một đạo làm hắn cả người rét run thanh âm truyền đến, “Khà khà, tiểu tử, dám theo ta cạnh tranh đảo chủ vị trí? Chúng ta lại đây cố gắng tâm sự.”

Chiêm Sâm khuôn mặt dữ tợn, một hồi nắm lấy Á Đan, liền lùi đến ngàn trượng ở ngoài.

Bất kể là Vi Sắt Tư, vẫn là Dương Thanh Huyền, một khi đánh nhau, căn bản không phải bọn họ có thể nhúng tay.

“Khá lắm, quả nhiên có chút môn đạo!”

Vi Sắt Tư nghiêm ngặt quát một tiếng, lại ra tay, hai tay ở trước người kết ấn, một mảnh thủy quang đột ngột hiện, như hoa nở rộ, chuyển thành tầng tầng cuộn sóng, phảng phất cá voi ở đại dương bên trong rong ruổi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1497: Ngàn Làn Sóng Mênh Mông, Phần Diệt Thế Ngữ

“Hãn Hải Thiên Ba Chuyển!”

Vi Sắt Tư hét lớn một tiếng, trên người bắp thịt của từng khối từng khối bạo nổ mở, cá voi bóng mờ ở bầu trời hiện ra, cái kia vô cùng sóng nước cuốn ngày mà lên.

Trên đảo dị tộc, tất cả đều hoảng sợ nhìn trên trời.

Thiên Kình bóng mờ du đãng ở mây đen nằm dày đặc bên trong, to lớn bóng tối gần như bao phủ toàn đảo, kình tiếng gào truyền ra, rung động ngàn dặm, lan ra uy nghiêm vô thượng.

“Đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

“Thiên Kình tộc đại nhân giáng lâm Xuân Thu Đảo?”

“Là ai đang cùng Thiên Kình tộc đại nhân chiến đấu?”

Khủng hoảng lớn ở trên đảo lan tràn, cư dân tất cả đều hướng về đảo bốn phía bỏ chạy, làm hết sức rời xa loại đáng sợ này sát trường.

Dương Thanh Huyền nhấc đầu, nhìn cái kia ngàn dặm sóng nước, Thiên Kình tàn phá, tay phải nắm chặt quả đấm, một luồng long khí từ lòng bàn tay khuếch tán, đi khắp toàn thân.

Nặc Hi hoảng sợ nhìn trên trời, lo lắng nói: “Tử Diều Hâu tỷ tỷ, Thánh Chủ đại nhân hắn...”

Tử Diều Hâu hé miệng nở nụ cười, nói: “Yên tâm đi, hắn không có việc gì. Chính là mười cái Vi Sắt Tư đều không phải là đối thủ của hắn.”

Nặc Hi ngẩn người một chút, có chút không tin.

Đúng lúc này, một đạo rồng ngâm ở trên đảo vang lên, nhảy vào trên bầu trời sóng nước ngàn dặm, khuấy động cửu tiêu thiên ngoại!

“Đây là!” Vi Sắt Tư cả người chấn động mạnh, chỉ thấy Dương Thanh Huyền trên da thịt nhảy ra vảy màu xanh, lóe lên hàn thiết giống như ánh sáng lộng lẫy.

Có màu trắng nhẹ khói lượn lờ ở Dương Thanh Huyền bốn phía, theo cái kia tiếng rồng ngâm, hóa thành một cái Bạch Long, phá không mà đi.

Thiên Kình bóng mờ mang đến núi cao uy thế, trong khoảnh khắc không còn sót lại chút gì.

Cả hòn đảo nhỏ trên cư dân, tất cả đều là gánh nặng trong lòng liền được giải khai, như nhặt được đại xá.

Dương Thanh Huyền vốn là Thanh Long Thánh thân thể, thêm vào nuốt lượng lớn Toàn Long Đan, trong cơ thể long khí lắng đọng vô cùng sâu dày, đương thời hiếm có kẻ ngang hàng.

Một đạo rồng ngâm hét dài ra, phảng phất vạn cổ Chân Long giáng lâm cõi trần, kinh động cửu thiên.

Đừng nói Vi Sắt Tư chỉ là Thiên Kình chủng tộc như vậy, mặc dù cường đại như viễn cổ thời đại Tiên Côn, Thiên Bằng, Kim Giao, cũng phải thần phục với Chân Long bên dưới.

Vi Sắt Tư khiếp sợ quát lên: “Coi như ngươi có Chân Long huyết mạch, nhưng bất quá Thần Biến cảnh giới, làm sao có thể gây sóng gió!”

Ngàn làn sóng mênh mông bên dưới, như một hồi diệt thế sóng thần, rút nhanh chóng mà tới.

Cả hòn đảo nhỏ đều bị sóng biển lực lượng bao phủ, trở nên bấp bênh.

Trên đảo đất đá nứt toác, tảng lớn kiến trúc hủy hoại trong một ngày.

Dương Thanh Huyền long nhãn bên trong, bắn ra khiếp người ánh sáng lạnh, đem chiến kích xoay tròn, liền mạnh mẽ cắm trên mặt đất, hai tay ở trước người nhanh chóng bấm quyết.

Một đạo tử hỏa trong khoảnh khắc khuếch tán, hóa thành một vòng sóng lửa, như kết giới lượn quanh ở xung quanh, hình thành bình phong.

Cùng cái kia mênh mông ngàn làn sóng chuyển chống lại.

Sau đó lại là một đạo hỏa diễm tản ra, trình đen như mực vẻ, dung nhập vào tử hỏa bên trong.

Trong khoảnh khắc độ lửa biến đổi, bùng nổ ra càng cường đại hơn uy năng.

Cái kia chảy xiết xuống sóng thần màn nước, tốc độ càng trở nên chậm chạp, như bùn sa lưu giống như, một điểm điểm rơi xuống.

Vi Sắt Tư chấn động trong lòng, không tên liền cảm thấy một vẻ hoảng sợ.

Tuy rằng cả hòn đảo nhỏ đều ở hắn một thu bao trùm cùng dưới áp chế, nhưng hắn vẫn không rõ cảm thấy thấp thỏm lo âu.

“Không thể!”

Vi Sắt Tư nội tâm điên cuồng hét lên một tiếng, hai tay quyết ấn vỗ một cái, nhanh chóng biến hóa.

Cả người trực tiếp phồng lớn mấy lần, da thịt cũng hóa thành lam đậm vẻ, khẩn thực bóng loáng mà có tính dai.

Bị ngọn lửa chống lại màn trời đại dương, phát sinh cuồng phong sóng thần, lần thứ hai trút xuống.

Dương Thanh Huyền hai tay vuốt rồng, không ngừng bấm quyết, trong mắt không ngừng lấp lóe hung mang, cũng không có một tia hoảng loạn.

Hỏa diễm bên trong kết giới, lần thứ hai đãng xuất quang diễm, "Ầm ầm" một tiếng hòa tan vào.

Dương Thanh Huyền lần thứ nhất điều khiển khổng lồ như thế phạm vi hỏa diễm, tiêu hao chân nguyên cùng tinh thần lực, hơn xa đem hỏa diễm áp súc ở chiến kích trên.

Làm đạo thứ tư ngọn lửa hồng lại ra, toàn bộ kết giới "Ầm ầm" rung mạnh, dĩ nhiên tự mình hướng về bốn phía đẩy đi, mạnh mẽ làm lớn ra hơn hai lần.

Mà trên vòm trời tùy ý đại dương, bị này đáng sợ nhiệt độ cùng sức mạnh, hoàn toàn chống lại ở!

Tạo thành một đạo thăng bằng linh áp, đem bầu trời chia làm trên dưới hai tầng.

Toàn bộ trên hòn đảo cư dân, tất cả đều hoảng sợ nhìn xa xa dị tượng.

Nặc Hi càng là há to mồm, cả kinh trợn mắt ngoác mồm.

Tuy rằng hắn biết Thánh Chủ rất mạnh mẽ, nhưng làm sao cũng không nghĩ ra, càng có thể chống đỡ Thiên Kình tộc cai quản một phương cường giả.

“Thánh Chủ, hắn rốt cuộc là ai a!”

Nặc Hi nội tâm reo hò, hai tay liều mạng nắm tay, quyết định, tương lai cũng một nhất định phải trở thành cường đại như vậy tồn tại.

Dương Thanh Huyền cũng không biết, chính mình thời khắc này chiến đấu, đã cho Nặc Hi nội tâm, chôn xuống một viên cường giả hạt giống.

“Sẽ không, không thể, hắn từ đầu đến cuối đều là Thần Biến đại viên mãn, đồng thời không có sẽ vượt qua cảnh giới này a, vì là cái gì có thể sử dụng tới chống lại ta sức mạnh?”

Vi Sắt Tư có chút hoảng rồi.

Dương Thanh Huyền mắt rồng lóe lên, song quyền mạnh mẽ nắm, tứ hỏa dung hợp kết giới đột nhiên liền lượn vòng, hướng về trung tâm chuyển đi, đem đại địa nghiền ép ra từng đạo từng đạo đáng sợ sẹo sâu.

Dương Thanh Huyền đứng ở trong ngọn lửa, lù lù bất động.

Chờ kết giới cô đọng đến khoảng mười trượng thời gian, lại không cách nào áp súc.

Dương Thanh Huyền hữu quyền đột nhiên nắm chặt, “Cách cách”, hư không trực tiếp nứt ra tảng lớn nát văn.

“Vô Tận Hạo Kiếp đệ tứ đại chi Phần Diệt Thế Ngữ!”

“Ầm ầm!”

Ngọn lửa màu lưu ly trong khoảnh khắc tuôn ra, càng hóa thành tám 9 đạo rồng lửa.

Toàn bộ tùy ý đại dương, ngàn dặm sóng trời, giống như mặt kính giống như bị đánh nát, “Ào ào ào” phát sinh lượng lớn thanh âm huyên náo.

Toàn bộ trên hòn đảo cư dân, càng là cảm thấy dường như thế giới tận thế.

“Ầm ầm!”

Cá voi bóng mờ nháy mắt phá nát, bị rồng lửa nhảy vào vòm trời, phá hủy Vi Sắt Tư này đáng sợ một chiêu.

“Không!”

“Phốc!”

Vi Sắt Tư điên cuồng hét lên một tiếng, đột nhiên phun ra máu.

Trực tiếp bị chiêu thức phản chấn, đồng thời bốn phương tám hướng đều là ngọn lửa màu lưu ly, giống trong hư không nhìn chằm chằm con mồi mãnh thú, một hồi nhào đi ra, đưa hắn nuốt chửng!

“Ầm ầm ầm!”

Đáng sợ hỏa diễm vẫn còn ở không ngừng lan tràn, thiêu hủy bầu trời đại địa.

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, biến về Nhân tộc chân thân, sau đó hai tay bấm quyết thu hỏa.

Vô số hệ “Hỏa” nguyên tố chịu đến cảm ứng, toàn bộ bay lượn mà đến, như vô số hỏa điệp, toàn bộ dung nhập vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Trong lúc nhất thời, trong thiên địa tràn đầy hoa mỹ ánh lửa, ngũ sắc sặc sỡ, hoặc điểm điểm biến mất, hoặc đi vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể, kỳ ảo múc đẹp.

Hai người địa phương chiến đấu, ngàn dặm bên trong, từ lâu là một vùng đất cằn cỗi.

Cái kia một số người bị bốc hơi lên rơi hơi nước, ở mất đi nguyên tố “Hỏa” chống lại hạ, lập tức hóa thành tích tích lịch lịch mưa to, đánh rơi xuống.

Dương Thanh Huyền một trảo bên người chiến kích, đi lên phía trước, nhìn xa xa quỳ một chân trên đất hộc máu Vi Sắt Tư, lạnh lùng nói: “Ta bây giờ có thể đem Nặc Hi huynh muội mang đi sao?”

Vi Sắt Tư đầy mặt sợ hãi, toàn thân đã bị đốt thành cháy đen, mảng lớn máu tươi cùng thịt nướng vị truyền ra, run giọng nói: “Ngươi thật sự không thể mang đi hắn, bằng không ngươi sẽ phải gánh chịu Thiên Kình tộc đuổi giết! Nhân tộc tuy rằng mạnh mẽ, nhưng không thể là bảo vệ ngươi một người, mà cùng toàn bộ Thiên Kình tộc đối đầu!”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm Vi Sắt Tư liếc mắt nhìn, đột nhiên nở nụ cười, chiến kích vung lên mà xuống, lạnh nhạt nói: “Thiên Kình tộc muốn truy sát, vậy liền truy sát đi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1498: Côn Tộc Huyết Mạch, Mê Người Điều Kiện

“Thánh Chủ, không muốn a!”

Nặc Hi đột nhiên quát to một tiếng.

Dương Thanh Huyền chiến kích ngừng giữa không trung, chỉ kém nửa thước liền chém ở Vi Sắt Tư trên cổ.

Vi Sắt Tư trên mặt hào không có chút máu, thân thể run rẩy lợi hại.

Hắn thường ngày cũng giết người vô số, nhưng chưa bao giờ nghĩ tới, bị giết càng là như vậy hoảng sợ cùng đáng sợ.

Nặc Hi vội vàng chạy tiến lên, nói: “Thánh Chủ, Thiên Kình bộ tộc ở Thiên Hà cực kỳ mạnh mẽ, nếu như giết hắn đi, liền triệt để đắc tội Thiên Kình tộc, đến thời điểm Thánh Chủ muốn làm các loại sự tình, đều sẽ vô cùng không tiện.”

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Yên tâm đi, chỉ là bị Thiên Kình tộc truy sát mà thôi, sẽ không có bất luận ảnh hưởng gì.”

Lời này có lẽ Nặc Hi không tin, nhưng Vi Sắt Tư nhưng là tin. Bởi vì hắn nhìn thấy Dương Thanh Huyền ánh mắt, đó là như vì sao con ngươi trong suốt. Đối với giết chính mình, cũng không có nửa điểm lo lắng. Ung dung dường như không nhiễm một hạt bụi.

Sau đó, Dương Thanh Huyền một câu nói để cho hai người càng là triệt để trợn mắt ngoác mồm.

“Ta ở Nhân tộc trong thế giới, đã bị Nhân Hoàng truy sát rất lâu rồi.”

Tuy rằng dị tộc đối với Nhân tộc cũng không quá hữu hảo, nhưng Nhân Hoàng là như thế nào tồn tại, mọi người trong lòng đều vẫn là hiếm có.

Vi Sắt Tư run giọng nói: “Ta đối với Nặc Hi cũng không ác ý, ta để hắn lưu lại, kỳ thực cũng là vì hắn tốt. Cho tới khi trước ngạo mạn cùng xông tới, là ta không đúng, mong rằng đại nhân tha ta một lần.”

Nhận rõ tình thế sau, Vi Sắt Tư không thể không cúi đầu.

Hơn nữa hướng về đánh bại mình cường giả cúi đầu, cũng không là chuyện mất mặt gì.

“Ồ? Một tên Thiên Kình tộc bỏ dân, lúc nào trở nên trọng yếu như vậy?”

Dương Thanh Huyền hài hước giễu cợt nói.

Nặc Hi sửng sốt một chút, chính mình cũng cảm thấy kỳ quái.

Vi Sắt Tư hạ thấp xuống đầu, một trận mới nói: “Đại nhân đưa hắn thu vào dưới trướng, tất nhiên cũng là phát hiện cái gì chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi là nói Côn chi huyết mạch?”

Vi Sắt Tư thân thể run lên, trong mắt lộ ra vẻ phức tạp, trầm giọng nói: “Không sai. Chính là Côn chi huyết mạch. Từ Nặc Hi mới vừa biến thân xem ra, hắn nghiêm ngặt về mặt ý nghĩa tới nói, đã không phải là ta Thiên Kình tộc người. Mà là Côn tộc người.”

“Côn, Côn tộc người?”

Nặc Hi há to mồm, đột nhiên nghe được chuyện này, có chút khó có thể tiếp thu.

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Nếu không phải ngươi Thiên Kình tộc người, liền với các ngươi càng không có quan hệ. Lẽ nào ngươi cũng muốn bắt hắn huynh muội đi luyện đan hoặc là thải bổ?”

Vi Sắt Tư vội vàng vẩy tay nói: “Không không không, tuyệt đối không thể! Thật không dám giấu giếm, Thiên Kình bộ tộc ở thời kỳ viễn cổ, chỉ là trung đẳng chủng tộc, phụ thuộc vào Côn tộc mà tồn tại. Sau đó bởi vì có công, bị Côn tộc ban tặng thông gia. Ta Thiên Kình tộc huyết mạch bên trong, mới bắt đầu xuất hiện cường đại Côn Kình huyết mạch, một lần trở thành thượng đẳng chủng tộc. Thế nhưng Côn tộc huyết mạch, dù sao cũng là thông gia tới, ở dài dòng lịch sử tiến hóa bên trong, đã dần dần mất đi. Trong tộc đã hiếm có Côn Kình huyết mạch xuất hiện. Mà Nặc Hi không chỉ có là Côn Kình huyết mạch, hơn nữa càng thiên hướng về Côn tộc, này đối với ta Thiên Kình tộc mà nói, không thể nghi ngờ là lịch sử tính sự kiện lớn.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Rất kỳ quái ăn khớp a. Nặc Hi cũng không phải là ngươi Thiên Kình tộc người, dù cho đã từng là, đã từ lâu bị bỏ quên. Nói cách khác, Nặc Hi là người ngoại tộc. Một cái người ngoại tộc có cái gì huyết mạch, quan tâm các ngươi chuyện gì? Cắt, còn lịch sử tính sự kiện lớn. Nhân Hoàng trong tay có trên mười cái Thánh khí, lợi hại không? Trâu bò không, đối với các ngươi mà nói có phải là sự kiện lớn? Có muốn hay không đem Nhân Hoàng mang về các ngươi trong tộc đi ngồi một chút?”

Vi Sắt Tư ngượng ngùng nói: “Đại nhân nói rất có lý. Nặc Hi dù sao đã từng là Thiên Kình bộ tộc, hiện tại ta cũng có quyền để hắn trở về.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi cũng biết là đã từng, còn về không trở về, được xem người ta có hay không đồng ý.”

Nặc Hi kiên định nói rằng: “Ta không nguyện ý. Bị Thiên Kình tộc vứt bỏ sau, ta đích xác vẫn rất muốn trở về. Liều mạng nỗ lực kiếm tiền, tu luyện. Liền là hy vọng có một ngày có thể nổi bật hơn mọi người, đạt được làm các ngươi chú mục chính là thành tích, sau đó phong phong quang quang trở về trong tộc, trút cơn giận. Nhưng bây giờ, ta đã hoàn toàn không có có ý nghĩ này. Ta chỉ muốn thề chết theo Thánh Chủ."

Vi Sắt Tư trầm giọng nói: "Bên trong cơ thể ngươi tuy rằng Côn huyết vì là nhiều, nhưng vẫn như cũ chảy xuôi Kình huyết. Thiên Kình bộ tộc tình hình xa không có nhìn bề ngoài đến như vậy phong quang. Ngươi liền không thể vì là trong tộc làm chút chuyện sao? Dù cho đúng là ngoại tộc, cũng là có thể bàn điều kiện."

Nặc Hi lạnh lùng nói: "Ta hết thảy đều từ Thánh Chủ sắp xếp."

Vi Sắt Tư khó có thể phát giác run rẩy hạ, đối mặt Dương Thanh Huyền, hắn càng sinh ra ý sợ hãi, không dám nhìn thẳng đối phương.

Dương Thanh Huyền nói: "Nếu như Nặc Hi tùy các ngươi trở về, các ngươi là muốn hắn làm cái gì?"

Vi Sắt Tư nói: "Việc này quá trọng đại, ta không dám vọng ngôn. Vốn lấy suy đoán của ta, hẳn là chọn trong tộc ưu tú nhất nữ tử, cùng hắn kết hợp. Vì chúng ta Thiên Kình tộc đản sinh ra càng mạnh mẽ bao nhiêu đời sau."

"Ha ha!"

Độ Nhược cùng Tử Diều Hâu mấy người, không nhịn được liền cười phun ra ngoài.

Nặc Hi sửng sốt một chút, cái kia có chút trắng bệch trên gương mặt, dĩ nhiên đỏ, trở nên cực kỳ ngại ngùng.

Dương Thanh Huyền hỏi: "Ngươi đi không?"

Nặc Hi càng là gò má đỏ chót, lắc đầu liên tục nói: “Không đi!”

Vi Sắt Tư nói: “Trong tộc ưu tú nhất nữ tử, chí ít chọn mười vị đi ra cùng ngươi kết hợp. Ngoài ra, toàn bộ Thiên Kình tộc bên trong chưa kết hôn nữ tử, ngươi mặc kệ vừa ý vị nào, cũng có thể trực tiếp đòi lấy.”

Nặc Hi cúi đầu, ngập ngừng nói: “Này, này, không hay lắm chứ...” Âm thanh cực kỳ nhỏ bé.

Tử Diều Hâu nói: “Phi, nam nhân quả nhiên không có thứ tốt. Ta nhìn ngươi đã động tâm không xong rồi.”

Nặc Hi tiếng như tỉ mỉ muỗi, đầu rũ thấp hơn, “Nào có...”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, lập tức hiểu, nói với Vi Sắt Tư: “Ngươi ném ra đề nghị này rất tốt. Nhưng chính ngươi không làm chủ được chứ? Ngươi trở lại tìm mặt trên thương nghị một chút, sau đó mang theo điều kiện tới tìm ta. Ta chờ ngươi ba ngày. Này ba ngày ta liền ở trên Xuân Thu Đảo, quá liền không chờ.”

Vi Sắt Tư chấn động trong lòng, Dương Thanh Huyền hờ hững bên trong, lộ ra không gì sánh nổi mạnh mẽ tự tin, căn bản không chỉ lo lắng hắn sẽ dẫn người mà tính món nợ.

Vi Sắt Tư vội vàng đứng lên, rất cung kính ôm quyền chắp tay, nói: “Đa tạ đại nhân. Trong vòng ba ngày, ta nhất định mang theo tin tức đến đây.”

Nói, liền gọi đến cái kia mấy tên thủ hạ, vội vàng hóa thành độn quang rời đi.

Tử Diều Hâu nói: “Thanh Huyền ca ca, liền không sợ bọn họ cả tộc người lại đây sao?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Nếu thật là như vậy, cái kia

Thiên Kình bộ tộc suy sụp vận mệnh liền không cách nào tránh khỏi. Bởi vì bọn họ không chỉ có khuyết thiếu Côn huyết, càng thiếu mất thông minh. Nếu như bọn họ thật mang theo đầy đủ thành ý tới, ta liền để Nặc Hi đi cho bọn họ sinh mười mấy bảo bảo. Đồng thời cũng có thể mượn dùng Thiên Kình tộc sức mạnh, tra tìm Cửu Trọng Thiên Đô việc."

Nặc Hi cả kinh nói: "Mười mấy bảo bảo, này..."

Tử Diều Hâu chớp mắt nói: "Ha ha, ngươi không phải hết sức thích không? Vừa nãy thấy ngươi như vậy động lòng."

Nặc Ly đột nhiên nói rằng: "Ca ca ta cũng không phải là lưu luyến sắc đẹp, mà là ưa thích Lỵ Na tỷ tỷ."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1499: Huyễn Ảnh Lai Lịch, Gần Biển Nghe Triều

Tử Diều Hâu cười nói: “Lỵ Na tỷ? Nguyên lai Nặc Hi là cái có chuyện xưa người.”

Nặc Hi đầu rũ thấp hơn.

Dương Thanh Huyền vỗ xuống Nặc Hi bả vai, cười nói: “Chờ kết quả đi.”

Xuân Thu Đảo ở trải qua sau trận chiến này, lấy đảo chủ phủ làm trung tâm, chu vi trăm dặm tất cả đều là nám đen phế tích.

Đồng thời đại địa hư hại lợi hại, có nhiều chỗ vết nứt ngàn dặm, thẳng tới đáy sông.

Chiêm Sâm nhìn tất cả những thứ này, trái lại một trái tim hừng hực, hai mắt phóng quang.

Những chỗ này trọng dựng lên, không biết có thể mò bao nhiêu chỗ tốt. Hơn nữa sau đó cái này đảo liền là của mình. Nghĩ đến lúc trước Á An giàu có đến mức nứt đố đổ vách, liền không nhịn được nuốt nước bọt. Ở chung quanh hắn, rơi ra một ít Á Đan tứ chi cùng các loại nội tạng.

Dương Thanh Huyền cùng Nặc Hi đám người, về tới Nặc Hi nơi ở.

Ở đây vị trí hẻo lánh, rời xa trong đảo, cũng không có lần đến bất kỳ phá hoại.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu đem Nặc Hi tổ tiên lưu lại thẻ ngọc, tất cả đều cẩn thận nghiền ngẫm đọc qua một lần. Đồng thời liền Cổ Long da chuyện, tư tuân hạ Nặc Hi huynh muội.

Hai huynh muội cũng không biết này Cổ Long da lai lịch, chỉ biết là là tổ tiên lưu lại, vẫn đặt ở trong hộp sắt.

Trong ngọc giản ghi lại rất nhiều Thiên Hà việc, thậm chí còn có không ít kim cổ trước kia bí ẩn. Trong đó nhiều lần đề cập Thiên Bồng Thủy Thần Cung. Đồng thời Thủy Thần Cung võ giả tựa hồ cùng Cửu Trọng Thiên Đô trong đó liên hệ chặt chẽ.

Dương Thanh Huyền lấy ra cái viên này thiết phiến, cầm trong tay một lần nữa nhìn qua một lần.

Vật này như là lệnh bài, rồi lại hơi nhỏ, nhưng phía trên chế tạo công nghệ cùng kỹ xảo, nhưng mười phân tinh diệu, so với phổ thông lệnh bài mạnh hơn quá nhiều.

Dương Thanh Huyền đột nhiên ngưng tiếng nói: “Này sóng biển giống như gợn nước bên trong, mơ hồ kia cung điện huyễn ảnh, sẽ không phải là Thiên Bồng Thủy Thần Cung?”

Nặc Hi lắc đầu nói: “Không có ai biết Thiên Bồng Thủy Thần Cung bộ dạng. Có lẽ, Thiên Kình bộ tộc cao tầng có thể biết một ít.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ta từng gặp một tổ bích hoạ, bên trong có đối với Thiên Bồng Thủy Thần Cung miêu tả, cùng này huyễn ảnh có chút tương tự. Hơn nữa...”

Dương Thanh Huyền ánh mắt hơi ngưng, nhìn chằm chằm ảo ảnh kia bên trong, phía trên cung điện đinh ba dáng dấp, nói: “Hơn nữa cái kia tổ bích hoạ bên trong, có một vị nguyên soái, chính là cầm trong tay đinh ba, cùng đây cơ hồ giống như đúc.”

Đột nhiên một thanh âm truyền đến, cũng không có cái gì ẩn giấu, trực tiếp ở bên trong phòng vang lên, nói: “Đó là Tiên Thiên linh bảo trên bảo thấm tâm bổ cào, xếp hạng vẫn còn ở Thiên Địa song bảng trước, Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ phía sau.”

Tất cả mọi người là sợ hết hồn, ngạc nhiên chung quanh.

Dương Thanh Huyền nói: “Chư vị trấn định, là bằng hữu, không là địch nhân.”

Người nói chuyện chính là Tinh Linh Vương, cũng không có hiện thân, chỉ là đem âm thanh truyền ra.

Nắm giữ Thánh khí người, có thể cảm ứng được Thánh khí bảng.

Nhưng càng là phía trước Thánh khí, thì càng khó nhìn thấu. Ở Thiên Địa song bảng trước, tương truyền còn có sáu cái Tiên Thiên linh bảo, chỉ là người bình thường căn bản không cách nào trông thấy.

Vốn lấy Tinh Linh Vương thân phận, nói ra được dĩ nhiên là sẽ không sai.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Tinh Linh Vương đại nhân, này Tiên Thiên linh bảo rốt cuộc là cái gì? Theo lý mà nói, Thiên Địa song bảng đã là cùng Thiên Địa Đồng Thọ, hội tụ một vực quy tắc vô thượng tồn tại. Làm sao còn sẽ có xếp hạng càng trước Thánh khí?”

Tinh Linh Vương nói: “Khà khà, thế giới này tuy rằng dựa theo một bộ quy tắc vận chuyển, nhưng thỉnh thoảng cũng sẽ ra chút ngoài ý muốn a. Tỷ như lúc trước cái kia Cổ Diệu rơi vào Biển Đen, mang tới Toái Không Tiễn, uy năng liền không kém Thiên Địa song bảng.”

Dương Thanh Huyền bừng tỉnh ngộ đạo: “Ngươi là nói, Tiên Thiên linh bảo đều là ngoại lai đồ vật?”

Tinh Linh Vương nói: “Không nhất định. Ngoại trừ ngoại lai đồ vật, cũng có thể là sinh ra tự tinh vực bên trong, chỉ có điều thu nạp vũ trụ khả năng, hậu kỳ trưởng thành vượt qua Thiên Địa song bảng. Tỷ như sinh ra từ này mênh mông Thiên Hà bên trong khối này Thần trân sắt.”

Dương Thanh Huyền trong lòng rùng mình, trong đầu nhớ lại năm đó cái kia một tổ bích hoạ.

Chính là Yêu Đế không đánh cắp Thiên Hà trấn đáy Thần trân, dẫn đến Thiên Bồng Thủy Thần Cung người dốc toàn lực truy sát, ở Vạn Yêu Sơn một trận chiến, đánh trời long đất lở.

Vạn Yêu Sơn một khối nhỏ, trực tiếp rơi vào hạ giới, rơi xuống vẫn là trạng thái hỗn độn Huyền Dạ đại lục bắc bộ, tạo thành tiểu Vạn Yêu Sơn địa giới.

Mà Thiên Hà một vị Thủy Ty, cùng cái kia khỉ yêu hoa cùng nhau rơi vào xuống.

Hai người ở Huyền Dạ đại lục lại chém giết rất nhiều năm.

Lúc đó Huyền Dạ đại lục còn ở vào Hỗn Độn Man Hoang trạng thái, giới lực bất ổn.

Hai người đều không có phá giới rời đi sức mạnh, cuối cùng chỉ có thể cuối cùng lão ở Huyền Dạ đại lục, mang theo vô tận quyến luyến từ trần.

Cho đến giờ khắc này, Dương Thanh Huyền mới đưa toàn bộ hoàn chỉnh quá trình toàn bộ lý giải.

Đồng thời từ phía sau các loại dấu hiệu xem ra, cái kia “Nguyên soái” cũng không có đoạt về Thiên Hà trấn đáy Thần trân.

Liền không biết trận chiến đó kết quả, cùng với đến tiếp sau biến hóa làm sao.

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, có lẽ ở Thiên Hà bên trong, còn có thể tìm đến năm đó các loại dấu vết, hiểu rõ cả sự kiện ngọn nguồn.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Tinh Linh Vương đại nhân, ngươi đối với này Thiên Bồng Thủy Thần Cung cùng Cửu Trọng Thiên Đô có thể có hiểu rõ?”

Tinh Linh Vương nói: “Thiên Bồng Thủy Thần Cung tồn thế vô cùng lâu, là Thương Khung tinh vực bên trong nhất là cổ xưa thế lực một trong. Dù sao Thiên Hà tồn tại, so với hiện nay ba mươi ba chỗ ngồi mặt, thậm chí Trung Ương Đại thế giới đều phải tới sâu xa. Ở Tinh Linh bộ tộc sinh động ở Trung Ương Đại thế giới thời đại, Thiên Bồng Thủy Thần Cung liền đã có. Nhưng ta với bọn hắn cũng không có qua nhiều vãng lai. Cửu Trọng Thiên Đô, ở ta cái kia thời đại, chưa nghe qua đây.”

Dương Thanh Huyền xoay chuyển thiết phiến, nhẹ khẽ vuốt vuốt cái kia 12 cái chữ nhỏ, lẩm bẩm thì thầm: “Nhân quả tụ, oái thiên đô, hoán thần lộ, được sống mãi, này rốt cuộc là ý gì?”

Tinh Linh Vương nói: “Như này mười hai chữ cùng Cửu Trọng Thiên Đô có liên quan, cũng đã yên diệt nhiều năm như vậy, sợ là rất khó đào móc ra cái gì.”

Dương Thanh Huyền thở dài, đem thiết phiến thu hồi, nói: “Đi trước Cửu Trọng Thiên Đô tìm Thanh Dương Võ Kinh. Này chút linh linh toái toái đồ vật, có thể tìm thì lại tìm, không tìm được cũng cho qua.”

Dương Thanh Huyền nhìn Nặc Hi, nói: “Ngươi trong ngày thường đều khiến dùng binh khí gì?”

Nặc Hi cười khổ nói: “Thánh Chủ nhìn hình dạng ta thế này, nơi nào dùng khởi binh khí, thông thường vung lên liền đoạn, đắt tiền căn bản mua không nổi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Kiếm khí có thể dùng quen?”

Nặc Hi vội vàng gật đầu nói: “Dùng quen, dùng quen.”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng nở nụ cười, năm ngón tay vồ lấy, một thanh bích trường kiếm màu xanh lam rơi ở trong tay.

Thân kiếm thẳng tắp, mặt trên sóng quang lưu động, như Bích Hải ào ào. Trên chuôi kiếm khảm minh châu một viên, thân kiếm khẽ run, lắng nghe bên dưới lại có tiếng sóng.

Trên thân kiếm khắc bốn cái chữ nhỏ: Gần biển nghe triều.

Chính là Dương Vô Tâm lưu lại ba thanh thánh kiếm bên trong một thanh.

Dương Thanh Huyền đưa cho Nặc Hi, nói: “Kiếm này bất kể là ngoại hình, hay là khí chất trên, đều cùng ngươi tuyệt phối.”

Nặc Hi mừng như điên, kích động khó có thể tự tin.

Tuy rằng hắn không biết đây là Thánh khí, nhưng trên thân kiếm thần quang sáng láng, ý cảnh mạnh mẽ, vừa nhìn chính là vật phi phàm.

Hơn nữa chính như Thánh Chủ nói, cùng trên người mình khí chất, tựa hồ hòa làm một thể.

Nặc Hi run rẩy đem kiếm nhận lấy, nói: “Đa tạ Thánh Chủ! Chỉ là này trên thân kiếm sóng quang như nước, nhưng ta tu luyện nhưng là hệ” Hỏa “võ kỹ a.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1500: Làm Tròn Lời Hứa, Giữa Được Và Mất

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ngươi vốn là Tiên Côn huyết mạch, lệ thuộc vào hệ” Thủy “chủng tộc, nhưng cường tu hệ” Hỏa “võ kỹ, này mới đưa đến cảnh giới không cách nào tăng lên, cùng với bệnh tật quấn quanh người. Chỉ cần đem võ kỹ thay đổi lại đây, lại dùng một ít ngưng huyết đan dược cùng âm hàn thủy tính thiên tài địa bảo, là có thể chậm rãi đem ngoan tật hóa giải.”

Nặc Hi nghe được một thân mồ hôi lạnh, nghĩ đến chính mình vì trấn áp ốm đau, càng thêm liều mạng khổ tu, càng là trống đánh xuôi, kèn thổi ngược.

Dương Thanh Huyền lấy ra một đống thiên tài địa bảo, nói: “Ngươi cùng Nặc Ly chia nhau ăn đi, có thể ngắn ngủi áp chế các ngươi trong cơ thể ngoan tật.”

Nặc Hi cùng Nặc Ly đại hỉ không ngớt, vội vàng bái hạ, mang ơn.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, liền trực tiếp ẩn vào hư không, ngồi xếp bằng tu luyện, yên lặng chờ cái kia sau ba ngày kết quả.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, đột nhiên mở mắt ra.

Chỗ mi tâm Hồn Ấn lấp loé, chậm rãi hóa thành một thanh màu xanh lục kiếm, xoay tròn liên tục.

Dương Thanh Huyền mi tâm lóe lên, cái kia lục kiếm kích bắn mà ra, ở phía trước biến ảo thành một cái bóng mờ, khổng lồ mà đen nhánh nửa chiếc khô lâu, trong đôi mắt phiêu động thăm thẳm quỷ khí, chính là Quỷ Tôn.

Dương Thanh Huyền bén nhạy phát hiện, Quỷ Tôn trên người tung sinh ra càng nhiều đỏ ngầu huyết nhục, chỉ có điều không có da dẻ bao bị, mà là lưu động phức tạp màu đỏ sẫm hoa văn, lộ ra càng khủng bố.

Đồng thời khí thế lại có chỗ bất đồng, càng âm u thâm thúy, phảng phất là trong bóng tối hang động giống như vậy, hiện đầy sát cơ.

Dương Thanh Huyền mở miệng nói: “Chúc mừng, lại lên cấp?”

Quỷ Tôn ánh mắt như lửa, gật đầu nói: “Tinh Cung cuộc chiến bên trong cắn nuốt hồn phách, toàn bộ tiêu hóa, chà chà, đều là đồ đại bổ a. Đã khôi phục ba sao Giới Vương sức mạnh.”

Dương Thanh Huyền giật mình trong lòng, thầm nói: “Thật nhanh.”

Nhưng nghĩ tới đối với Phương Nguyên vốn có thể là thiên giới chi chủ, khôi phục đi tới tự nhiên sẽ mau mau.

Dương Thanh Huyền theo dõi hắn, nói: “Ngươi tìm ta có việc?”

Quỷ Tôn nói: “Ta đáp ứng ngươi sự tình, đã làm xong rồi. Bây giờ là ngươi làm tròn lời hứa thời điểm.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, gật đầu nói: “Ta sẽ thả ngươi tự do.”

Nói, giơ tay bấm quyết, một mảnh kiếm ý tự mi tâm khuếch tán. Bách Quỷ Dạ Hành biến ảo mà ra, trôi nổi ở trước người, một hồi lớn lên đến trăm trượng.

Quỷ Tôn thân thể run lên, trong mắt quỷ hỏa bên trong, lộ ra một tia sợ hãi.

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, không ngừng bấm quyết đánh ra, từng đạo từng đạo phù ấn bay vào trên thân kiếm.

Cái kia hư ảo kiếm ảnh, bắt đầu từ ảo ngưng tụ thành thật.

Quỷ Tôn lần thứ hai run một cái, trăm trượng cự kiếm trên, cùng thân thể của chính mình bốn phía, đồng thời hóa ra màu vàng xiềng xích, như mạng nhện khuếch tán.

Này chút xiềng xích tất cả đều từ bé nhỏ phù văn tạo thành, tất cả đều là Thái Huyền Thiên bên trong quy tắc.

Trên xiềng xích không ngừng có hồng quang văng lên, chống lại Dương Thanh Huyền phù văn lực lượng.

Vô số ác quỷ ở trên kiếm bò sát, bao quát Quỷ Tôn bản thân, đều cực lực gào thét, muốn xông ra phong ấn.

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, này chút thật nhỏ phù văn xiềng xích, hắn từng ở một nơi khác cũng đã gặp, hơn nữa ấn tượng cực sâu.

Lúc trước ở Tiểu Hoa Quả Sơn bên trong, Vũ Vô Cực bị Tứ Thánh Linh Đồ nhốt lại, khóa lại chân thân, chính là loại này thật nhỏ quy tắc phù văn.

Chỉ là sắp hàng trật tự bất đồng, nhưng cũng thuộc về đồng nhất loại áp chế quy tắc.

Có thể thấy được Huyền Thiên Cơ sớm đã nắm trong tay loại sức mạnh này, đồng thời đem luyện hóa đến Thánh khí bên trong.

Giải tỏa quá trình giằng co hơn ba canh giờ.

Cái kia chút quy tắc chi khóa rốt cục có chút buông lỏng, theo “Ầm” một tiếng, một đạo xiềng xích vỡ mở, trực tiếp vỡ thành vạn ngàn bé nhỏ phù văn, như đầy trời tinh hỏa, nhưng thoáng qua liền qua.

Quỷ Tôn trong hai con ngươi lục hỏa tăng mạnh, tràn đầy kích động cùng vẻ hưng phấn.

Một đạo xiềng xích đổ nát sau, rất nhanh liền nổi lên phản ứng dây chuyền, “Rầm rầm rầm” đổ nát tiếng không dứt bên tai, hơn nữa tốc độ không ngừng tăng nhanh.

“Ầm!”

Một tiếng vang thật lớn, quấn quanh ở trên hư không cuối cùng một mảnh kim tỏa, tất cả đều nổ tung, hóa thành điểm điểm huỳnh huy tản đi.

“Ha ha ha ha!”

Quỷ Tôn mừng như điên, không ức chế được cười to.

Bách Quỷ Dạ Hành trên, khô lâu đầu nổ tung, thả ra sóng biển dâng âm u quỷ khí.

Vô số ác quỷ qua lại gào thét, hoan hô tự do, hư không bên trong, trong khoảnh khắc đã bị như gió lốc đen kịt quỷ khí bao phủ.

Quỷ Tôn nháy mắt như trút được gánh nặng, toàn thân năng lượng hướng lên trên cuồn cuộn, lại không có bị ràng buộc ràng buộc cảm giác.

“Ha ha ha ha! Tự do rồi, rốt cục tự do rồi!”

http://truyencu

atui.ne t Quỷ Tôn ức chế không được nội tâm kích động, ở cười to sau một hồi, mới dần dần áp chế lại tâm tình, năm ngón tay vồ lấy, Bách Quỷ Dạ Hành tranh nhưng mà rơi ở trong tay, phát sinh quỷ dị kiếm thanh âm.

Cái kia vô số quỷ khí, từ bốn phương tám hướng mà đến, gom vào kiếm bên trong. Trên thân kiếm rãnh máu lộ ra màu đỏ tươi cực kỳ.

Quỷ Tôn kiếm thế run lên, sát khí không hề che giấu bộc phát ra, đem Dương Thanh Huyền bọc lại.

Trong hư không trong phút chốc trở nên tĩnh mịch.

Một người một quỷ, cứ như vậy đối lập nhìn.

“Ngươi còn thật không sợ chết đây.”

Quỷ Tôn duỗi ra đỏ thắm lưỡi đầu, liếm một cái đôi môi, khuôn mặt dữ tợn khủng bố, lộ ra nồng nặc tà khí.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Không phải ta không sợ chết, mà là ngươi sẽ không giết ta.”

“Cắt!” Quỷ Tôn cười nhạo một tiếng, nói: “Thiệt thòi ngươi vẫn là Không Pháp đại viên mãn, lẽ nào này trên thân kiếm sát khí, ngươi không cảm giác được sao?”

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia kiếm, thở dài, tựa hồ ở nhớ lại, nói: “Trên thân kiếm sát khí mặc dù nghiêm ngặt, nhưng ngươi nội tâm sát tâm đung đưa không ngừng a.”

Quỷ Tôn sầm mặt lại, hai người lần thứ hai bốn mắt tương đối.

Quỷ Tôn trong mắt quỷ hỏa lơ lửng không cố định, chính như tâm tình của hắn, Dương Thanh Huyền nhưng là trong suốt như thế, ngậm lấy một tia ý cười.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nói rằng: “Kỳ thực, ngươi có hay không cân nhắc qua, tiếp tục đuổi theo ta.”

Quỷ Tôn sửng sốt một chút, lập tức cười như điên nói: “Ha ha, đây là ta nghe qua chuyện tiếu lâm tức cười nhất. Còn là nói đầu óc của ngươi tiến nhập nước? Để ta một tên ba sao Giới Vương, đi theo ngươi cái này Không Pháp đại viên mãn cặn bã?”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, không để ý lắm, hờ hững nói rằng: “Ta mặc dù là Không Pháp đại viên mãn, nhưng cũng không phải là ngươi nói cặn bã, xin chú ý dùng từ. Thứ yếu, lấy ngươi tu vi bây giờ, nuốt chửng phổ thông hồn phách căn bản là không có gì tác dụng. Theo lời của ta, có cơ hội nuốt lấy Diệt Pháp chung quanh hơn bốn mươi vị hung đồ. Nguồn sức mạnh này, đủ để để cho ngươi tấn thăng đến Giới Vương đỉnh cao đi.”

Quỷ Tôn giễu cợt nói: “Ngươi lời nói này, là đang giựt giây ta giúp ngươi đối phó Diệt Pháp.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đây không phải là giựt giây, mà là hợp tác cùng có lợi, theo như nhu cầu mỗi bên. Ta muốn chính là bọn họ mệnh, mà ngươi muốn chính là bọn họ hồn. Tự ngươi khôi phục ra ý thức lên, đến hiện tại, dùng bao nhiêu thời gian? Đổi chính ngươi đi ra ngoài, làm được không? Đồng thời ngoại giới một khi biết có sự tồn tại của ngươi, tất nhiên là các đại cường giả hợp lực thắt cổ đối tượng. Đừng nói Giới Vương đỉnh cao, có thể hay không có lệnh vọt tới bốn sao cũng khó nói. Chà chà, đến thời điểm ngươi mệnh thuộc về ngày, Bách Quỷ Dạ Hành có lẽ lại muốn lại về mộ kiếm.”

Quỷ Tôn nói: “Chỉ bằng dăm ba câu, đã nghĩ chi phối ta thay ngươi bán mạng, không khỏi quá ngây thơ rồi. Loại này thông minh, không phải là ngươi trình độ a.”

Dương Thanh Huyền cười nhạt, nói: “Được hay mất, ngươi nên coi là rất rõ ràng.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1501: Hợp Tác Vui Vẻ, Ngầm Hiểu Ý

Quỷ Tôn trong hai con ngươi quỷ hỏa lóe lên, lắc ra sát khí cùng phẫn nộ, quát lên: “Ngươi thật sự cho rằng ta không dám giết ngươi?”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Không phải có dám hay không, mà là có đáng giá hay không. Thực lực của ta ngươi là hiểu rõ nhất, đồng dạng ta đối với ngươi hiểu rõ cũng cực sâu. Nếu như ngươi động thủ thật, ta có tỉ lệ thành công 50% có thể chạy trốn. Còn nếu là để ta chạy trốn, lần sau gặp lại thời gian, ngươi liền chắc chắn phải chết.”

Quỷ Tôn mặt âm trầm lợi hại.

Dương Thanh Huyền nói hai giờ đều không sai, nhưng hắn thân là đã từng Quỷ Đế, chí cao vô thượng, rất đáng ghét loại này bị người nhìn thấu cảm giác.

Lấy Dương Thanh Huyền khí vận cùng thiên phú, sợ là không tốn thời gian dài là có thể đuổi kịp chính mình. Nếu là thật muốn động thủ, một khi giết không chết liền hậu hoạn vô cùng.

Còn có một chút cũng chính là Quỷ Tôn do dự không quyết định địa phương, chính là theo Dương Thanh Huyền hỗn, tựa hồ xác thực so với mình đơn độc đi ra ngoài hỗn thực sự tốt hơn nhiều.

Từ Ân Võ Điện bên trong nuốt Quỷ Vương bắt đầu, đến Thương Khung luận võ bên trong nuốt Diêm Quân, nuốt ma đồ, nuốt vô số oan hồn, lại tới Tinh Cung cuộc chiến, càng là trực tiếp nuốt trọn vẹn.

Ngăn ngắn thời gian mấy năm, liền từ nửa bước Giới Vương bước chân vào ba sao Giới Vương.

Loại này tốc độ khôi phục, đúng là hiếm thấy.

Lấy Quỷ Tôn nhãn lực, tự nhiên nhìn ra được Dương Thanh Huyền chiếm cứ thời đại khí vận. Người như vậy rất khó giết chết được, trái lại đi theo người một bên, có thể thu được khó có thể tưởng tượng chỗ tốt.

Giống cái kia Tiên Côn tộc tiểu tử, làm một người Tinh Túc liền được Thánh khí.

Để tiểu tử kia chính mình đi tu luyện, đừng nói là Tiên Côn tộc, coi như là Chân Long Thiên Phượng, tu luyện tới chết cũng chưa chắc có thể thu được một cái Thánh khí.

Dương Thanh Huyền nói: “Quỷ Tôn, ngươi là một người thông minh, làm sao sẽ bị lạc ở đơn giản như vậy lựa chọn bên trong đây.”

Quỷ Tôn trong lòng kinh sợ, nặng nề hừ một tiếng, liền thu hồi kiếm đến.

Cái kia đầy trời sát khí nháy mắt trừ khử vô hình, gom vào trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền nụ cười trên mặt càng đậm, nói: “Mong ước chúng ta hợp tác vui vẻ.”

Quỷ Tôn lạnh lùng nói: “Ta cũng không định hợp tác với ngươi cái gì, cũng sẽ không giúp ngươi làm bất cứ chuyện gì. Nhưng ta sẽ đi theo ngươi bên người sửa mái nhà dột, bởi vì tiểu tử ngươi khí vận, gặp cũng sẽ là kinh thiên động địa đại nhân vật, như vậy ta liền có thể đem lợi ích của chính mình sử dụng tốt nhất.”

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, nói: “Ta minh bạch ý của ngươi, ngươi là không nghĩ ra lực, chỉ được chỗ tốt. Được, nếu như ngươi cảm thấy như vậy có thể được lời, ta cũng không phản đối. Nhưng chúng ta nhất định phải ước pháp, ngươi không được can thiệp phá làm hỏng việc của ta.”

Chỉ cần Quỷ Tôn cùng tại chính mình bên người, không lo không tìm được để hắn xuất thủ điều kiện.

Quỷ Tôn nhíu mày lại, Dương Thanh Huyền cười làm hắn có chút không thoải mái, hoặc giả nói là bất an, thật giống chính mình lâm vào tính toán.

Nhưng nghĩ lại, các loại quyền chủ động đều ở trong tay chính mình, chỉ cần mình ổn định tâm tính, chớ bị hắn lợi dụng liền có thể.

Liền cười lạnh nói: “Ta can thiệp phá hoại chuyện của ngươi? Cắt, ta rảnh rỗi hoảng sợ sao?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ngươi bây giờ đã thoát khỏi Thái Huyền Thiên ràng buộc, không cách nào nữa lưu ở mộ kiếm bên trong, là tiến nhập ta Thánh khí bên trong tu luyện, vẫn là đi theo ta bên người đây?”

Quỷ Tôn trầm tư đến, tiến nhập Thánh khí, đi theo Thái Huyền Thiên bên trong có gì khác biệt? Bằng đem tính mạng của chính mình xong giao tất cả cho đối phương. Dù sao Thánh khí bên trong, đối phương chính là chí cao vô thượng tồn tại. Nghĩ tới đây, liền lạnh rên một tiếng, nói: “Tự nhiên là đi theo ngươi bên người.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Được rồi, chỉ là muốn làm lỡ ngươi tu luyện.”

Quỷ Tôn nói: “Ta không có gì hay tu luyện, ta phải làm chỉ là nuốt chửng cường đại hồn phách, sau đó tiêu hóa là được rồi.”

Quan hệ của hai người xem như là tạm thời tính xác định ra.

Trong hư không khôi phục yên tĩnh, hai người đều là bàn hư mà ngồi.

Phá bên trong nhà Nặc Hi đám người, đã sớm phát hiện tình huống không đúng, nghe được các loại âm thanh. Nhưng Tử Diều Hâu đều ra hiệu hắn yên tĩnh, cho đến cuối cùng kết thúc, mới tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, mỉm cười nói: “Không sao rồi.”

Ba ngày thời gian, chớp mắt liền qua.

Này ngày, Nặc Hi đang trong tu luyện, bỗng nhiên tâm thần chấn động, cảm nhận được lớn lao uy thế.

Vội vàng đem Lâm Hải Thính Triều cất đi.

Ba ngày qua, hắn đều ôm chuôi này thánh kiếm, hận không thể liếm hơn mấy lần, yêu thích không buông tay, cho đến giờ khắc này mới vội vàng thu hồi.

Dương Thanh Huyền cũng từ trong hư không biến ảo mà ra.

Cùng với một đạo đi ra, còn có một tên tướng mạo anh tuấn nam tử mặc áo đen, ánh mắt tối tăm, lông mày bay vào tóc mai, nhìn thấy được đầy mặt khó chịu, vô cùng không dễ trêu.

Người này chính là Quỷ Tôn, Dương Thanh Huyền ngại ngoại hình của hắn quá mức dễ thấy, vì lẽ đó để hắn biến hóa một hồi.

Quỷ Tôn con ngươi co rụt lại, lộ ra tham lam, liếm môi hắc tiếng nói: “Có Giới Vương đến.”

Dương Thanh Huyền đồng dạng cảm nhận được uy thế, Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về bốn phía nhìn tới, tầng lớp không gian đều bị khóa kín, đồng thời từng đạo từng đạo cường giả bóng người, ở bốn phương tám hướng ẩn núp hạ xuống, tổng cộng có hơn năm mươi người.

Xem ra Thiên Kình tộc là làm xong các loại quyết định.

“Cọt kẹt.”

Nặc Hi nhà tiểu phá cửa bị trực tiếp đẩy ra, bốn bóng người nối đuôi nhau mà vào.

Một người cầm đầu tóc xanh bích mâu, trên người mặc hoa thường, tướng mạo mặc dù lão, vẫn như cũ tinh thần sáng láng, trên người để lộ ra vương giả uy nghiêm quý khí.

Phía sau hai người đồng dạng hai lỗ tai vì là kỳ, mái tóc màu xanh, một người cao mà gầy, mặt âm trầm tên còn lại khá thấp một ít, thân hình tinh tráng, mặt nhu hòa.

Người cuối cùng nhưng là Vi Sắt Tư.

Đằng trước ba người ánh mắt quét qua trong phòng, trên người Quỷ Tôn hơi có dừng lại, liền cuối cùng rơi trên người Nặc Hi, theo dõi hắn thẳng nhìn.

Vi Sắt Tư nhưng là hướng về Dương Thanh Huyền ôm quyền chắp tay, nói: “Đại nhân, chúng ta như hẹn mà tới. Vị này chính là bộ tộc ta tộc trưởng Ba Đốn, vị này chính là đại trưởng lão Đức Lỗ, vị này chính là phó tộc trưởng Á Lực Sĩ.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền chắp tay, xem như là đáp lễ, hờ hững nói rằng: “Còn có năm mươi mốt người đây, đại nhân không nhất nhất giới thiệu sao?”

Lời vừa nói ra, bốn người đều là mặt khẽ biến.

Ba Đốn trong mắt bắn ra đen tối hào quang, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền quan sát một trận, lúc này mới phát hiện mình tựa hồ coi khinh người này.

Vi Sắt Tư trở lại chỉ là đem Nặc Hi tình huống hồi báo một hồi, vẫn chưa nói về mình bị Dương Thanh Huyền thảm ngược, bằng không quá mất mặt.

Ba Đốn chậm rãi nói rằng: “Chúng ta là dẫn theo những người này đến, nhưng cũng không ác ý. Chỉ bởi vì chuyện này quá là quan trọng, không thể không cẩn thận.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Nguyên lai Ba Đốn đại nhân dẫn người đến đây, là bảo vệ của chúng ta. Lần này chúng ta an toàn.”

Ba Đốn khá là lúng túng ho khan hai lần, thẳng thắn tiếp tục giả vờ ngốc, nói rằng: “Yên tâm, có chúng ta Thiên Kình bộ tộc cường giả ở này. Xuân Thu Đảo trên tuyệt không người nào có thể mạo phạm mấy vị.”

“Cắt!”

Quỷ Tôn không nhịn được cười nhạo một tiếng, đầy mặt xem thường.

Ba Đốn đám người đều tức giận, có một số việc mọi người rõ ràng trong lòng là tốt rồi, đều giả trang ngốc, hàm hồ mấy lần cũng liền đi qua. Ngươi nhất định phải chọc thủng tầng này giấy, cừu hận liền kết.

Ba Đốn bốn người đều là căm tức nhìn Quỷ Tôn.

Nhưng này vừa nhìn, nhưng lệnh bốn người tất cả đều trong lòng “Hồi hộp” một hồi. Lúc khởi đầu chỉ cảm thấy người này kỳ lạ bất phàm, vẫn chưa phát hiện cái gì.

Hiện tại nhìn kỹ, mới nội tâm chấn động dữ dội, lấy Ba Đốn cùng Đức Lỗ một sao Giới Vương thực lực, càng hoàn toàn không nhìn thấu người này.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1502: Tiên Ngọc, Chìa Khoá

“Cao thủ! Càng là Giới Vương cảnh cao thủ!”

Ba Đốn cùng Đức Lỗ liếc nhau một cái, đều là lộ ra trước nay chưa có nghiêm nghị vẻ mặt.

Lại liên tưởng đến Nhân tộc mạnh mẽ, mấy người lúc này thu hồi sự coi thường, Ba Đốn lại lúng túng ho khan vài tiếng, nói: “Chúng ta vẫn là nói chuyện chính sự đi. Nặc Hi trên người huyết mạch một chuyện, bộ tộc ta là cao độ coi trọng. Hy vọng mấy vị bằng hữu có thể để Nặc Hi theo chúng ta về trong tộc. Này đối với Nặc Hi mà nói, cũng là lựa chọn tốt nhất.”

Dương Thanh Huyền nói: “Có phải là lựa chọn tốt nhất đều không quan trọng, quan trọng là... Tộc trưởng đại nhân mang chỗ tốt gì đến?”

Thiên Kình tộc bốn người đều là sững sờ, này cũng quá trực tiếp chứ?

Ba Đốn nói: “Không biết bằng hữu muốn chỗ tốt gì? Linh thạch, nguyên khí, công pháp, đan dược, mỹ nữ, này chút đều dễ nói.”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Này chút ta cũng không thiếu. Này đến Thiên Hà, ta có việc muốn tới Cửu Trọng Thiên Đô. Các ngươi mang ta đi Thiên Đô, Nặc Hi liền tùy các ngươi về trong tộc. Chờ ta lúc trở lại, Nặc Hi lại theo ta đi. Trong khoảng thời gian này, các ngươi có thể để hắn sinh bao nhiêu bảo bảo, chính là các ngươi bản lĩnh của chính mình.”

“Thiên Đô!”

Ba Đốn mấy người đều là kinh sợ.

Đức Lỗ trầm giọng nói: “Ngươi đi Thiên Đô phải bao lâu? Ý tưởng của chúng ta là để Nặc Hi trở về trong tộc, mà không phải sinh mấy cái bảo bảo liền đi.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Việc này ta có thể không quản được. Bất kể là thủ hạ, vẫn là bằng hữu, chính bọn hắn đường ta chưa bao giờ miễn cưỡng. Nếu như Nặc Hi chính mình đồng ý lưu lại, ta cũng không phản đối. Nhưng nếu là hắn đồng ý theo ta, các ngươi cũng không cách nào ngăn cản.”

Ba Đốn nói: “Ngươi coi là thật không ngăn trở?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tự nhiên coi là thật.”

Ba Đốn mấy người ánh mắt đều nhìn về Nặc Hi.

Nặc Hi hơi thay đổi sắc mặt, kiên định nói rằng: “Ta sẽ không trở về trong tộc, ta muốn thề chết theo Thánh Chủ.”

Ba Đốn cau mày nói: “Ngươi là Tiên Côn huyết mạch, tương lai nếu như tu luyện tới cực hạn, sớm muộn phải trở thành thiên hạ bá chủ người. Cõi đời này không có người nào có thể làm chủ nhân của ngươi. Theo ta trở lại trong tộc, tương lai toàn bộ Thiên Kình bộ tộc, cũng có thể là ngươi.”

Nặc Hi lắc đầu nói: “Ta không muốn. Việc này không cần nói nữa, ta là kiên định muốn đi theo Thánh Chủ niềm tin.”

Ba Đốn cùng ba người khác trao đổi hạ ánh mắt, quyết định tạm thời trước tiên đem Nặc Hi mang về trong tộc, nhân lúc Dương Thanh Huyền không có ở đây khoảng thời gian này, cố gắng dụ dỗ một phen.

Dưới cái nhìn của bọn họ, Nặc Hi còn tuổi nhỏ, tâm trí không hoàn toàn, chỉ cần cho nhiều một ít ngon ngọt, tự nhiên sẽ hồi tâm chuyển ý.

Ba Đốn nói: “Đã như vậy, trước hết theo vị này Nhân tộc bằng hữu nói, để Nặc Hi cùng Nặc Ly trước tiên về trong tộc đợi. Hơn nữa Nặc Ly trên người, có lẽ cũng có Tiên Côn huyết mạch, chúng ta sẽ cố gắng làm kiểm tra. Còn có một chuyện, tha thứ ta nhiều lời, không biết bằng hữu đi Thiên Đô không biết có chuyện gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chỉ do việc tư, tha thứ khó xin báo.”

Ba Đốn trầm ngâm một chút, tựa hồ muốn nói lại thôi.

Dương Thanh Huyền nói: “Tộc trưởng đại nhân có chuyện mời nói, bất cứ chuyện gì đều cứ nói đừng ngại.”

Ba Đốn nói: “Bằng hữu đi Thiên Đô, có thể là vì cái kia Tiên ngọc?”

Dương Thanh Huyền khẽ nhíu lại đầu lông mày, nói: “Tiên ngọc là cái gì?”

Ba Đốn nói: “Xem ra cũng không phải là. Việc này nói rất dài dòng. Không bằng trước tiên theo ta về Thiên Kình tộc, lại cho bằng hữu từng cái giảng giải. Cửu Trọng Thiên Đô, cũng không phải là tốt như vậy đi.”

“Được.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến cũng không muốn đáp ứng.

Bởi vì đi Thiên Đô, tình thế bắt buộc.

Mà lấy Thiên Kình bộ tộc thực lực nghĩ muốn lưu hắn lại, độ khả thi cũng không lớn. Mà Ba Đốn cùng Đức Lỗ mấy người, nhìn lại đều là tầm nhìn người.

Chỉ cần mình không cùng Thiên Kình tộc phát sinh lớn xung đột lớn, liền không đến nỗi gặp nguy hiểm.

Rất nhanh, Ba Đốn liền cho gọi ra một đầu thân đạt đến trăm trượng tử bạch tạp sắc Hổ Kình.

Tử Hổ Kình là một loại cực kỳ cao đoan công cụ giao thông, bản thân thì có Thiên Tướng cảnh giới, thân đạt đến trăm trượng, toàn thân vì là lưu tuyến hình, mà vân da đẹp đẽ. Đứng ở trên lưng, có như một toà vững vàng Tiểu Sơn, theo gió vượt sóng, không cảm giác được nửa điểm xóc nảy.

Dương Thanh Huyền mấy người nhảy lên tử Hổ Kình, liền hướng Thiên Kình tộc tổng bộ vượt sóng mà đi.

Ba Đốn hết sức để Dương Thanh Huyền cùng Nặc Hi huynh muội tách ra, để một đám thủ hạ cực kỳ chiêu đãi Nặc Hi huynh muội, mình thì là bồi tiếp Dương Thanh Huyền, Quỷ Tôn cùng Tử Diều Hâu.

Ba Đốn cho rằng, Nặc Hi huynh muội không hiểu sự đời, chỉ cần không có Dương Thanh Huyền giựt giây, tùy tiện cho điểm chỗ tốt dụ dỗ một hồi có thể hoàn thành.

Không biết Dương Thanh Huyền tiện tay thì cho Nặc Hi một thanh thánh kiếm, Thiên Kình tộc coi như như thế nào đi nữa dụ dỗ, cũng không bỏ ra nổi Thánh khí a.

Dương Thanh Huyền cũng không để bụng, nếu như Nặc Hi chính mình không có kiên định niềm tin, hắn sẽ không để ý giải trừ khế ước, trả Nặc Hi tự do.

Ba Đốn nói: “Bằng hữu muốn đi Thiên Đô, nhưng không phải là vì Tiên ngọc. Không biết bằng hữu đối với Thiên Đô hiểu bao nhiêu?”

Dương Thanh Huyền nói: "Hiểu rất ít, chỉ biết là là thời kỳ thượng cổ Yêu tộc Thánh địa, hiện tại tựa hồ yên diệt trong lịch sử?"

Ba Đốn trầm ngâm một chút, nói: "Yên diệt đến không đến nỗi, bất quá người ngoài rất ít biết mà thôi. Thiên Đô ở bây giờ Thiên Hà bên trong, vẫn là rất trọng yếu, chỉ có điều bị bách tộc cao tầng liệt vào cấm địa. Người bình thường không được tự tiện vào. Đồng thời hết sức ẩn giấu Thiên Đô tồn tại."

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: "Tại sao?"

Ba Đốn nói: "Bởi vì Tiên ngọc."

Dương Thanh Huyền hỏi: "Tiên ngọc rốt cuộc là cái gì?"

Ba Đốn theo xoay tay một cái, một khối nhũ bạch sắc mảnh ngọc liền xuất hiện ở trong tay, đưa tới.

Dương Thanh Huyền cầm trong tay ước lượng mấy lần, dường như phổ thông hòn đá, nhưng mà bên trong lại ẩn chứa một luồng mịt mờ sức mạnh, vô cùng mạnh mẽ.

Ba Đốn nói: "Tiên ngọc ngoại trừ có cực cao nồng độ linh khí ở ngoài, hơn nữa còn ẩn chứa giới lực quy tắc."

"Cái gì?!"

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình.

Quỷ Tôn cũng khẽ cau mày, nhìn chằm chằm cái kia Tiên ngọc.

Ẩn chứa cực cao nồng độ linh khí, còn có giới lực quy tắc, đây chẳng phải là Đạo Văn Đan?

Dương Thanh Huyền ngưng tiếng nói: "Đây cũng là bách tộc hết sức ẩn giấu Thiên Đô nguyên nhân?"

Ba Đốn gật gật đầu, nói: “Dù sao Tiên ngọc quá trân quý.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nhưng tộc trưởng đại nhân hiện tại báo cho ta, chẳng phải là phá hoại quy củ?”

Ba Đốn khẽ mỉm cười, nói: “Lấy bằng hữu thực lực, coi như ta không nói, ngươi cũng có thể nghe được, chỉ là vấn đề thời gian thôi. Hơn nữa phong tỏa cùng ẩn giấu Thiên Đô, liền thật có thể ngăn cản người ngoài sao? Chỉ là tránh khỏi tin tức phạm vi lớn tiết lộ mà thôi, trên thực tế, toàn bộ Thiên Hà cao tầng, bao quát số ít Nhân tộc cao tầng, đều là biết đến.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không sai, tài nguyên tóm lại có hạn. Người khác đạt được nhiều một phần, chính mình thì ít một phần.”

Ba Đốn nói: “Chính là đạo lý này. Đặc biệt là ở Thiên Hà bên trong, tài nguyên tranh cướp so với Nhân tộc thế giới muốn tàn khốc. Nghĩ muốn tiến vào Thiên Đô rất khó, nhưng cũng không phải là không có cách nào. Cần chìa khoá, nói trắng ra là cũng chính là tiêu chuẩn. Ở Thiên Hà, đối với chìa khoá tranh cướp, là vô cùng kịch liệt. Nhưng ta Thiên Kình tộc hàng năm cũng có thể lấy được hai, ba viên chìa khoá. San ra một viên đến cho bằng hữu, cũng không phải là không thể. Nhưng thì nhìn bằng hữu biểu hiện.”

Ba Đốn khẽ mỉm cười, nhìn Dương Thanh Huyền.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1503: Vô Ngân Đảo, Thứ Tám Mạch Thủy Vực

Đức Lỗ kinh hãi nói: “Tộc trưởng đại nhân, cái kia chìa khoá...”

Ba Đốn nói: “Chìa khoá tuy rằng quý giá, nhưng nếu là có thể đổi tộc ta trường kỳ ổn định phát triển, san ra một viên lại tính là gì?”

Dương Thanh Huyền từ tốn nói: “Biểu hiện? Để Nặc Hi với các ngươi trở lại sinh bảo bảo, như thế vẫn chưa đủ biểu hiện? Cái kia làm phiền tộc trưởng đại nhân dừng lại đến, để này Tử Hổ Kình điều đầu, chúng ta phải đi về.”

Đức Lỗ trên mặt mơ hồ có sắc mặt giận dữ, chính muốn nổi giận, bị Ba Đốn ngăn lại.

Ba Đốn nói: “Đủ biểu hiện, chỉ là thời gian quá ngắn. Không bằng như vậy, chúng ta ký cái ước định, để Nặc Hi thay ta tộc sinh một trăm cái bảo bảo, ta liền đưa bằng hữu một viên chìa khoá, có thể thuận lợi tiến nhập Thiên Đô. Ta có thể minh xác nói cho bằng hữu, chìa khoá cũng không phải là một người có thể sử dụng. Nếu như không có bộ tộc lực lượng ở sau lưng chống đỡ, coi như ngươi có chìa khoá, không chỉ có vào không được Thiên Đô, trái lại mang ngọc mắc tội.”

Dương Thanh Huyền cũng không lo lắng mang ngọc mắc tội, mà là tìm kiếm Võ Kinh lửa xém lông mày, không muốn gây thêm rắc rối nữa, trầm ngâm một chút nhân tiện nói: “Sinh một trăm cái quá nhiều, năm mươi.”

Ba Đốn trả giá: “Tám mươi cái.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Được.”

Kỳ thực năm mươi vẫn là tám mươi cái, Dương Thanh Huyền căn bản mặc kệ, chỉ là theo thói quen trả giá.

Hơn nữa hai người đều biết, huyết mạch vật này, cũng không phải là hết thảy đời sau đều có thể kế thừa. Sinh càng nhiều, ra tinh phẩm tỷ lệ trái lại càng thấp.

Lấy Ba Đốn góc nhìn, có thể sinh tám mươi cái, tất nhiên có thể đản sinh ra mấy cái, thậm chí mười cái trở lên Côn Kình huyết mạch, lại dung hợp đến trong tộc, có thể để Thiên Kình bộ tộc nghênh tới một lần huyết mạch bạo phát.

Nặc Hi cũng không biết, chính mình cứ như vậy bị Dương Thanh Huyền bán.

Tử Hổ Kình trên Thiên Hà chạy như bay, không ngừng đem không gian phá mở, thoáng qua ngàn dặm.

Sau đó không lâu, Dương Thanh Huyền liền gặp được một khối mênh mông vô bờ đại lục, không khỏi cả kinh nói: “Lục địa?”

Ba Đốn nói: “Chính là Thiên Hà bên trong, có thể xưng là lục địa to lớn hòn đảo một trong, Vô Ngân Đảo, cũng là thứ tám mạch Thủy vực trụ sở liên minh vị trí.”

Ba Đốn rất có đắc ý nói: “Thiên Kình tộc chính là thứ tám mạch Thủy vực liên minh ban trị sự một thành viên. Mà Vô Ngân Đảo trên, linh khí ngút trời, vật tư phồn hoa phong phú, không một chút nào yếu hơn Trung Ương Đại thế giới chủ thành. Sau đó bằng hữu là có thể gặp được.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Thứ tám mạch?”

Ba Đốn nói: “Thiên Hà chi nước, như kinh lạc giống như uốn lượn Tam Thập Tam Thiên, có thể qua loa phân thành tám đại mạch lạc. Mà thứ tám mạch, chính là chủ yếu chảy qua Trung Ương Đại thế giới, Bảo Quang đại lục, Thiên Lam đại lục, cùng với mấy cái cấp thấp vị diện mạch lưu.”

Tử Hổ Kình rất nhanh bay tới Vô Ngân Đảo bên bờ, đột nhiên trước người ngửa mặt lên, đột nhiên xông lên đi.

To lớn như vậy quái thú, là nghiêm cấm ở trên đảo tầng trời thấp phi hành.

Tử Hổ Kình bay lên không mấy ngàn trượng cao, lúc này mới đi phía trước tiến vào vào trong mây, nhận ra phương vị, lại bay nửa canh giờ dáng vẻ, mới bắt đầu đi xuống lao xuống.

Từng mảng từng mảng kiến trúc lộ ra ở Dương Thanh Huyền trước mắt, không ngừng phóng đại.

http://truyencuatui.net/

Dương Thanh Huyền đột nhiên con ngươi co rụt lại, nhìn chằm chằm bờ ruộng giống như mặt đất, nơi nào đó một cái cứ điểm, trong ánh mắt xẹt qua ánh vàng, cái điểm kia ở đồng bên trong một hồi phóng đại, trở nên có thể thấy rõ ràng, càng là người quen.

Dương Thanh Huyền thu hồi ánh mắt lại, đầy mặt vẻ trầm tư.

Tử Hổ Kình đang xây xây dựng đám bầu trời khoảng trăm trượng địa phương ngừng lại.

Phía dưới là một toà thành trì thật lớn, tất cả đều là hoa lệ nguy nga kiến trúc cao lớn, thanh thế thật lớn thác nước từ trên trời giáng xuống, hội tụ ở chính giữa thành trì, lại hướng bốn phương tám hướng chảy tới, làm Thủy đạo chống đỡ lấy Thiên Kình tộc bên trong giao thông, nhìn xa vô cùng tráng lệ.

Ba Đốn mang theo Dương Thanh Huyền đám người, cùng nhau bay xuống.

Ba Đốn lại vung tay lên, để Tử Hổ Kình ẩn vào hư không, tự mình tu luyện đi.

Sau đó liền hạ lệnh thiết yến, bằng cao quy cách đến khoản chờ Dương Thanh Huyền đám người.

Dương Thanh Huyền khéo lời từ chối, mang theo Tử Diều Hâu trên Vô Ngân Đảo du lịch. Dù sao lần đầu tiên tới Thiên Hà, lần sau trở lại không biết sẽ là năm tháng nào rồi.

Hơn nữa Thiên Kình tộc khoảng cách thu được “Chìa khoá” còn có một quãng thời gian, vừa vặn đem Thiên Hà trong đất nhân văn đều biết một phen.

Nặc Hi nhưng là nhiều cảm xúc đan dệt, mới mấy ngày thời gian, mình vận mệnh liền xảy ra biến hóa long trời lở đất, hết thảy đều phảng phất trong mộng.

Sau nửa canh giờ, Dương Thanh Huyền lôi kéo Tử Diều Hâu tay, đứng ở một gian kỳ quái trước nhà mặt, trên đó viết: Cá Diều tộc hiệu buôn.

Cửa hàng mặt cũng không lớn, sau khi tiến vào, lập tức có xinh đẹp cá Diều tộc thiếu nữ đi lên phía trước, lễ phép hỏi: “Ba vị đại nhân, có thể có cái gì muốn mua?”

Dương Thanh Huyền nhìn lướt qua trong cửa hàng, kích thước này trên Vô Ngân Đảo xem như là trung đẳng, bên trong các loại đồ vật rực rỡ muôn màu, phần nhiều là Thiên Hà đặc sản.

Nhưng ở một loạt quỹ trước mặt, nhưng là hấp dẫn rất nhiều võ giả.

Tử Diều Hâu kinh ngạc nói: “Con rối?”

Cái kia sau quầy mặt, bày đầy các thức con rối, tạo hình đơn giản, nhưng năng lượng nhưng không thấp.

Cá Diều tộc thiếu nữ lại cười nói: “Đây là bản điếm mới nhất một nhóm con rối, phần nhiều là địa tương cảnh giới, còn có một chút Thiên Tướng, đã bị người dự định.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vừa nãy có một vị Nhân tộc tiến nhập trong điếm, phải là đưa con rối tới đi, ta muốn gặp gỡ hắn.”

Cá Diều tộc thiếu nữ sững sờ, lập tức phẫn nộ quát: “Ta không biết ngươi đang nói cái gì, mời các ngươi ly khai, chúng ta hiệu buôn không hoan nghênh các ngươi.”

Nói, càng động thủ, trực tiếp xô đẩy Dương Thanh Huyền, muốn đưa bọn họ đuổi ra cửa hàng đi.

Dương Thanh Huyền cũng không tức giận, lấy ra một viên lệnh bài, cho cái kia cá Diều tộc thiếu nữ, nói: “Ngươi đem lệnh bài kia cho người kia, hắn gặp sau tự nhiên sẽ đến gặp ta.”

Cá Diều tộc thiếu nữ cả giận nói: “Ta không biết ngươi đang nói cái gì!” Nhưng khóe mắt dư quang thoáng nhìn, rơi vào trên lệnh bài kia, không khỏi kinh ngạc thốt lên một tiếng, lập tức vội vàng che miệng, đưa lệnh bài nhận lấy, liền vội vội vàng vàng lui về phía sau đài chạy đi.

Tử Diều Hâu nói: “Ngươi hoài nghi Công Thâu gia người ở đây?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Không phải hoài nghi, mà là ta tận mắt nhìn thấy. Trước nghe Tiểu Ngư nói, bách tộc bên trong cũng có thương hội, đều trong bóng tối cùng Nhân tộc thương hội vãng lai chuyện làm ăn. Chỉ là lẫn nhau trong đó đều không thừa nhận. Bởi vì cùng Nhân tộc vãng lai, ở Thiên Hà là so sánh kiêng kỵ sự tình.”

Quỷ Tôn hơi không kiên nhẫn, nói: “Đi dạo cái gì đường phố, khi nào đi giết mấy cái Giới Vương đến ha ha, ta như vậy cả ngày theo ngươi đi dạo, một chút chỗ tốt đều không.”

Dương Thanh Huyền mặc kệ hắn, cùng Tử Diều Hâu đồng thời thưởng thức những Thiên Hà kia đặc sản, gặp được không ít chuyện đùa, trực tiếp móc ra linh thạch tới mua.

Dương Thanh Huyền mua hơn mười viên hỏa trân châu, cái đầu gần như móng tay lớn như vậy, tròn trịa long lanh, vì là đỏ đậm vẻ, tỏa ra tinh thuần hệ “Hỏa” năng lượng.

Dương Thanh Huyền cầm một viên liền trực tiếp bỏ vào trong miệng, nguyên lành nuốt xuống.

Nhất thời cảm giác một luồng năng lượng nóng rực ở lồng ngực hóa mở, giống toàn thân chảy tới, trực tiếp chuyển hóa thành năng lượng trong cơ thể, liền ngay cả nguyên lực đều chiếm được một tia đề chấn.

Dương Thanh Huyền trong mắt lộ ra sắc mặt khác thường, chẳng trách hỏa trân châu tốt như vậy bán, đây quả thực là thiên nhiên đồ bổ a. Hơn nữa Thiên Hà đồ vật, cơ bản đều là hỏa thuộc tính, đặc biệt thích hợp thể chất của hắn.

Dương Thanh Huyền không nói hai lời, trực tiếp đem hơn mười viên hỏa trân châu đều nuốt xuống.

Trong cơ thể dâng lên một tia thiêu đốt cảm giác, trực tiếp hòa vào trong máu thịt, trong xương cốt sinh ra phản ứng, hóa ra từng cái từng cái hỏa văn, ở toàn thân lưu chuyển một lần.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1504: Gặp Phải Người Quen, Chính Tinh Minh

Tử Diều Hâu cảm ứng được hắn biến hóa trong cơ thể, tương tự kinh ngạc nói: “Thanh Huyền ca ca, chờ tìm được Võ Kinh sau, không bằng liền lưu lại nơi này Thiên Hà tu luyện? Sợ là muốn hơn xa Trung Ương Đại thế giới.”

Dương Thanh Huyền tiêu hóa hơn mười viên hỏa trân châu, gật gật đầu, nói: “Đích xác là một phương pháp có thể thực hành được. Ta hiện tại so với Diệt Pháp còn kém quá xa. Nhất định phải sớm ngày nhảy vào Giới Vương, phương có một trận chiến tư bản.”

Quỷ Tôn đả kích nói: “Cắt! Cái kia Diệt Pháp sợ là có cửu tinh Giới Vương. Thấp cấp Giới Vương ở trong tay hắn, chỉ là một thu sự tình.”

“Dương xanh... Dương...”

Đột nhiên một đạo khiếp sợ âm thanh truyền đến, kinh ngạc thốt lên bên dưới, nhưng lại không dám đem cái tên đó hô lên.

Dương Thanh Huyền ba người nhìn tới, cá Diều tộc thiếu nữ trước người, đứng cạnh một tên huyền bào nam tử, chính là Công Thâu Khánh, khuôn mặt khiếp sợ cùng dại ra, một trận mới phục hồi tinh thần lại, cười khổ nói: “Nguyên lai ngươi ở Thiên Hà, bên ngoài đều náo phiên thiên.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Thực sự là quả đất tròn. Không nghĩ tới nơi như thế này, cũng có thể gặp gỡ Khánh huynh.”

Công Thâu Khánh vội hỏi: “Xin mời vào, bên ngoài không tiện nói chuyện.”

Cá Diều tộc thiếu nữ ánh mắt lóe lên khiếp sợ vẻ kinh dị, Công Thâu Khánh ở bọn họ cá Diều tộc bộ lạc, là cùng tộc trưởng ngang bằng cao quý tồn tại. Đại nhân vật như vậy, càng ở người thanh niên này trước mặt lộ ra eo hẹp cùng thấp thỏm, này để cá Diều tộc thiếu nữ không thể nào tưởng tượng được, một trái tim thấp thỏm bất an, sợ mình khi trước hành vi, đắc tội rồi vị thanh niên này, chỉ cần hắn ở Công Thâu Khánh trước mặt nói một câu, chính mình liền thật sự chết chắc rồi.

“Khánh huynh, thực sự là thật hăng hái, làm sao chạy đến Thiên Hà hái gió nổi lên?”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói.

Công Thâu Khánh đem hình một vòng tròn hộp ngọc đặt lên bàn, nhẹ nhàng uốn một cái, liền một mảnh phù quang từ bên trong bắn vụt ra, như đom đóm nhanh chóng khuếch tán, đem cả nhà hoàn toàn bao phủ.

Là một cái nhẹ nhàng thức trận pháp hộp ngọc, có thể ngăn cách trình độ nhất định thần thức điều tra.

Thả ra mở trận pháp sau, Công Thâu Khánh mới cười khổ nói: “Thanh Huyền huynh mới đúng là thật hăng hái. Bên ngoài đã vì ngươi náo phiên thiên, nguyên lai ngươi càng mang theo mỹ nữ du Thiên Hà.”

Nói ánh mắt quét qua Tử Diều Hâu, đồng thời đảo qua Quỷ Tôn, nội tâm “Hồi hộp” một hồi, liền không rõ sinh ra thấy lạnh cả người, giống như là muốn bị người này nuốt chửng giống như vậy, sắc mặt “Xoạt” một hồi liền trắng bệch.

Dương Thanh Huyền nói: “Người này là bằng hữu ta, dài đến có chút kỳ lạ, Khánh huynh làm hắn không tồn tại là được rồi.”

Công Thâu Khánh lau mồ hôi lạnh, nhưng nghĩ tới Dương Thanh Huyền phi phàm, bên người có chút cổ quái kỳ lạ người, cũng cũng chẳng có gì lạ, lúc này mới trấn định lại.

Dương Thanh Huyền nói: “Vừa nãy Khánh huynh nói, bên ngoài đang tìm ta?”

Công Thâu Khánh ngưng tiếng nói: “Tự nhiên, Thanh Huyền huynh thật sự không biết?”

Nhìn Dương Thanh Huyền xác nhận thật cầu vấn bộ dạng, Công Thâu Khánh mới thở dài nói: “Thực sự là hoàng đế không vội thái giám gấp a.”

Nguyên lai, Tinh Cung cuộc chiến sau, thập cường hai mươi bốn gia, thậm chí toàn bộ thiên hạ, cũng bắt đầu hoảng loạn, từng người chuẩn bị chiến tranh, lấy ứng đối tương lai khả năng xuất hiện lớn đại biến số.

Trong đó nhất là đặc thù rõ ràng, chính là các đại tông môn đem phạm vi thế lực co rút lại, đem các loại không dùng được vật chất làm hết sức bán tháo, đổi lấy cao cấp nguyên khí, đan dược chờ thời chiến vật tư.

Làm cho các đại thương hội vật tư cũng một hồi khan hiếm lên.

Giống như là một luồng sóng ngầm, ở toàn bộ Nhân tộc bên trong thế giới phun trào, cũng không ai biết này cỗ sóng ngầm lúc nào sẽ bộc phát ra.

Này cỗ to lớn sóng ngầm bên trong, đem sẽ ảnh hưởng toàn bộ thiên hạ đại thế sức mạnh, hay là đến từ thập cường hai mươi bốn gia.

Tinh Cung hoàn toàn tiêu tan trầm xuống, không hề có một chút tiếng động, cùng các đại môn phái liên lạc cũng xong gảy hết.

Cân nhắc đến Diệt Pháp vết thương trên người, hẳn là ở ẩn núp trong lúc chữa thương. Sợ là hết bệnh phía sau, thì sẽ là như gió bão mưa rào thủ đoạn.

Khác chín cường hai mươi bốn gia, nhiều lần lén lút hội ngộ, thương thảo ứng đối phương pháp.

Lấy tuyền tiêu giáng khuyết, Quân Thiên Tử Phủ cầm đầu thế lực, kiên định thành lập Chính Tinh Minh, muốn chống lại Diệt Pháp.

Mà đa số thế lực môn phái, nhưng là cân nhắc với bản thân lợi ích, do dự bất định, không hạ nổi quyết tâm.

Còn có môn phái, càng là trầm mặc không nói, thậm chí thối lui ra khỏi các loại hội ngộ, không lại cùng Vu Hiền đám người tiến tới với nhau.

Dù sao Diệt Pháp thực lực đặt tại cái kia, cùng chi chống lại, rất lớn có thể là biến thành tro bụi.

Nhưng nếu là không đối kháng, cũng chỉ có thể lựa chọn thần phục.

Diệt Pháp còn không bị thương tốt xuất thế, chín cường hai mươi bốn gia cũng đã bắt đầu tự mình nứt ra.

Một bộ phận thành lập Chính Tinh Minh, một bộ phận do dự bất định, mặt khác một bộ phận lặng yên độc lập, sợ là đã làm xong nương nhờ vào Diệt Pháp dự định.

Liền Vu Hiền đám người bắt đầu chủ động xuất kích, một mặt tiếp tục phái người thuyết phục phái trung gian, một mặt nhưng là bắt đầu áp súc cùng ngăn được những khả năng đó là phe đầu hàng thế lực.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Mất đi chống lại quyết tâm, liền chỉ có thể mặc cho sự an bài của vận mệnh, tùy ý người khác bố thí. Cuối cùng cũng có một ngày những người này sẽ hối hận không kịp. Không biết Công Thâu gia lựa chọn là?”

“Khặc, khặc ho.”

Công Thâu Khánh có chút lúng túng, ho khan vài tiếng, gò má ửng đỏ, nói: “Dù sao ta còn chưa phải là Công Thâu gia gia chủ. Gia chủ đại người tuyển chọn chính là tạm thời trung lập.”

Dương Thanh Huyền nói: “Xu cát tị hung, là nhân chi thường tình. Bây giờ thiên hạ đích thật là sơn vũ dục lai, nhưng tại sao nói đều đang tìm ta? Ta bất quá tiểu đạo cảnh một tên, ở như vậy đại thời đại hạ, lại trái phải không được chiến cuộc, nhiều lắm hỗ trợ giết mấy tên địch nhân thôi.”

Công Thâu Khánh nhìn hắn, nói thật: “Bởi vì ngươi là Chính Tinh Minh Minh chủ, bị Thi Diễn cùng Vu Hiền đẩy vì là đời thứ 20 Nhân Hoàng.”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nhưng lập tức liền biết.

Nếu là phản đối Tinh Cung, chống lại Diệt Pháp, như vậy thì trước phải từ đại nghĩa trên dừng bước.

Ở Tinh Cung cuộc chiến bên trong, đã bóc trần Diệt Pháp thân phận, mà Dương Thanh Huyền lại đồng thời thỏa mãn trở thành Nhân Hoàng ba điều kiện.

Ở Nhân tộc đại nghĩa trên, đem Dương Thanh Huyền nâng đỡ lên, liền được chính thống danh nghĩa. Như vậy càng dễ dàng đoàn kết cùng ngưng tụ Nhân tộc khắp nơi sức mạnh.

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Chỉ tiếc ta sức mạnh mỏng manh, chỉ sợ làm như vậy, hoàn toàn ngược lại.”

Công Thâu Khánh nói: “Thanh Huyền huynh khiêm tốn. Cổ Diệu một trận chiến, danh dương thiên hạ, từ lâu uy chấn bát phương. Bầu trời luận võ, Tinh Cung cuộc chiến, lần thứ hai chấn động diệu thiên hạ, trở thành vạn chúng chúc mục cường giả. Ngươi khiếm khuyết, chỉ là một ít tư lịch mà thôi. Nhưng nghiêm chỉnh mà nói, bắn giết Cổ Diệu, luận võ số một, khiêu chiến Diệt Pháp, lý lịch như vậy, ở đương thời cũng gần như không tồn tại. Trọng yếu nhất, ngươi đã thỏa mãn trở thành Nhân Hoàng điều kiện. Từ ngươi kế nhiệm đời thứ 20 Nhân Hoàng, lại không quá thích hợp.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên cười hỏi nói: “Nếu là ta kế thừa đời thứ 20 Nhân Hoàng, không biết Khánh huynh có hay không đi theo đây?”

Công Thâu Khánh hơi thay đổi sắc mặt, một hồi cực kỳ lúng túng, ngượng ngùng nói: “Đáng tiếc, ta không phải Công Thâu gia gia chủ, không làm được chủ.”

Dương Thanh Huyền theo dõi hắn, hỏi tới: “Vậy nếu như ta để ngươi lên làm gia chủ, có thể làm chủ đây?”

Dù sao Công Thâu thế gia thực lực không tầm thường, thêm vào khôi lỗi vận dụng, đủ để ngang hàng chín mạnh. Hiện tại Dương Thanh Huyền biết rồi tình thế bên ngoài, đương nhiên phải nghĩ tất cả biện pháp vì là Chính Tinh Minh lôi kéo thế lực.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1505: Lựa Chọn Chính Xác, Chìa Khoá Lai Lịch

Công Thâu Khánh cả người chấn động, không nhịn được run run hạ.

Dương Thanh Huyền bên trong bao hàm hai tầng ý tứ: Một là để hắn trở thành gia chủ, đó chính là muốn bức gia chủ đương thời thoái vị hai là để Công Thâu gia gia nhập Chính Tinh Minh.

Này hai tầng ý tứ, đối với Công Thâu gia mà nói, không khỏi là đại sự kinh thiên động địa.

Đổi thành những người khác lời nói ra, Công Thâu Khánh khẳng định không đáng nở nụ cười, nhưng từ Dương Thanh Huyền trong miệng nói ra, phân lượng cũng không giống nhau.

“Ha ha, Thanh Huyền công tử thật biết nói đùa.”

Vấn đề này không phải Công Thâu Khánh có thể, hoặc có lẽ là dám trả lời, vì lẽ đó khéo đưa đẩy tính tình liền lên tới, lau mồ hôi lạnh, trực tiếp dùng một câu chuyện cười từ chối rơi.

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, từ tốn nói: “Ta đối với Khánh huynh thành thật với nhau, Khánh huynh đối với ta, nhưng là đề phòng luôn mãi. Xem ra là ta Dương Thanh Huyền nhận lầm người, chờ ta trở lại Trung Ương Đại thế giới, liền đi một chuyến Công Thâu gia, đem Khánh huynh ở Thương Khung luận võ bên trong chuyện làm, toàn bộ nói ra.”

Công Thâu Khánh kinh hãi, sợ đến thẳng đổ mồ hôi lạnh, vội hỏi: “Thanh Huyền huynh, chớ muốn hại ta a!”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Cái này huynh chữ, thiệt thòi ngươi gọi xuất khẩu.”

Nói, liền muốn đứng dậy rời đi.

Công Thâu Khánh vội vàng đem hắn ngăn cản, nói: “Tốt thương lượng, hết thảy đều tốt thương lượng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái này có gì tốt thương lượng, hoặc là gia nhập, hoặc là không gia nhập, trực tiếp cho một chuẩn đi.”

Công Thâu Khánh mặt giống như là sương đánh quả cà, khó coi dị thường, sau một lúc mới cắn răng nói: “Được! Ta đáp ứng! Nếu là ta vì là gia chủ, Công Thâu thế gia gia nhập Chính Tinh Minh!”

Dương Thanh Huyền nhất thời mặt mày hớn hở, vỗ vỗ Công Thâu Khánh bả vai, nói: “Thế mới đúng chứ, cái này lựa chọn sáng suốt, mới phù hợp Khánh huynh anh minh trí tuệ a.”

Công Thâu Khánh đầy mặt cay đắng, thế này sao lại là lựa chọn, mình có chọn sao?

Nhưng rất nhanh Công Thâu Khánh liền trấn định lại, bởi vì cục thế bên ngoài dị thường nghiêm túc, gia nhập cùng không gia nhập, trên thực tế Công Thâu gia chủ cũng vẫn đung đưa không ngừng, gia nhập Chính Tinh Minh chưa chắc là chuyện xấu.

Hơn nữa này muốn chờ chính mình trở thành gia chủ phía sau, còn không biết là năm nào tháng nào việc đây.

Nghĩ tới đây, Công Thâu Khánh mới hơi hơi thư thái một chút, hỏi ngược lại: “Thanh Huyền huynh không đi Chính Tinh Minh chủ trì đại sự, chạy tới Thiên Hà làm cái gì?”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nhân tiện nói: “Ta có chuyện quan trọng đi một chuyến Cửu Trọng Thiên Đô, không biết Khánh huynh có thể từng nghe qua nơi này?”

“Cửu Trọng Thiên Đô?”

Công Thâu Khánh kinh sợ, tùy tiện nói: “Có thể là vì Tiên ngọc?”

Dương Thanh Huyền nói: “Khánh huynh quả nhiên kiến thức quảng bác, lại cũng biết Tiên ngọc?”

Công Thâu Khánh thận trọng gật đầu nói: “Không dối gạt Thanh Huyền huynh, Công Thâu thế gia cao cấp con rối bên trong, không ít chính là dùng Tiên ngọc khu động. Loại này khoáng thạch hết sức kỳ lạ, không chỉ có nắm giữ cao hơn nhiều linh thạch cực phẩm linh khí, hơn nữa còn có đại đạo quy tắc ở bên trong, hầu như có thể sánh ngang Đạo Văn Đan. Ta lần này đến Thiên Hà, một trong những mục đích chính là làm hết khả năng thu mua Tiên ngọc.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vì ứng đối tương lai thế cuộc?”

Công Thâu Khánh gật đầu nói: “Bất luận làm ra cái nào loại lựa chọn, nỗ lực tăng cao thực lực bản thân, lấy bất biến ứng vạn biến, mới là chính đạo.”

Dương Thanh Huyền nói: “Này Tiên ngọc giá bao nhiêu?”

Công Thâu Khánh cười khổ nói: “Giá cả bất định, ngược lại đều là giá trên trời, hơn nữa phổ thông phố chợ căn bản không bán, chỉ có thể chờ Vô Ngân Đảo bốn tộc buổi đấu giá.”

Hắn nhìn Dương Thanh Huyền vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, liền giải thích: “Tiên ngọc sinh ra từ Cửu Trọng Thiên Đô, nhưng mỗi lần có thể tiến nhập Thiên Đô, đều là cường đại chủng tộc con cháu, người bình thường căn bản là không có phần. Ở thứ tám mạch lưu trong thủy vực, nhất là chủng tộc mạnh mẽ chính là cánh cửa cực lớn, bích hý, tê giác, Thiên Kình. Thứ tám mạch liên minh cũng chính là này tứ gia nắm giữ. Toàn bộ thứ tám mạch hệ” Thủy “bên trong, chỉ có này tứ gia mới lấy ra được Tiên ngọc. Tiên ngọc giá cả, theo giá thị trường chập trùng rất lớn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thì ra là như vậy. Có người nói tiến nhập Thiên Đô, còn muốn chìa khoá, hơn nữa chìa khoá cực kỳ hiếm có, cũng chỉ có thể là chủng tộc mạnh mẽ mới có thể thu được.”

Công Thâu Khánh híp mắt, cười nói: “Xem ra Thanh Huyền huynh cũng không phải là hoàn toàn vô tri a, cái kia chìa khoá trên thực tế là hàng nhái. Chân chính Thiên Đô chìa khoá, từ lâu tuyệt tích. Tục truyền ở Tu La tộc trong tay, có một viên chân chính chìa khoá. Liền Tu La bộ tộc liền nghiên cứu ra hàng nhái. Này hàng nhái lại có thể mở ra Thiên Đô, nhưng hiệu quả chỉ có một lần. Nhưng dù vậy, cũng cho Tu La tộc mang đến cực kỳ đáng sợ của cải. Bởi vì chỉ có Tu La tộc mới có thể sản xuất chìa khoá. Nói cách khác, Tiên ngọc sản lượng cùng con đường, trên thực tế là thao túng ở Tu La tộc trong tay. Chà chà, cũng cũng kỳ quái, này Tu La tộc vì sao không độc chiếm Thiên Đô, nhưng muốn chế tạo ra nhiều như vậy chìa khoá, để bách tộc cùng chung Tiên ngọc?”

Dương Thanh Huyền hờ hững nói rằng: “Này đạo lý trong đó Khánh huynh sao lại không hiểu? Thiên Hà bách tộc san sát, Tu La tộc thực lực ta cũng không rõ ràng, nhưng nghĩ đến cũng không cách nào chống lại bách tộc. Bách tộc há có thể ngồi xem nhìn ngươi độc hưởng tài nguyên? Hàng năm làm ra nhóm lớn chìa khoá bán cho bách tộc, một là con đường phát tài, hai là bảo mệnh chi đạo.”

Công Thâu Khánh một hồi bừng tỉnh, nói: “Thì ra là như vậy, Thanh Huyền huynh quả thật là một lời đánh thức người trong mộng a. Ta lúc trước còn trăm bề không được giải đây.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia chìa khoá là trực tiếp bán cho các đại chủng tộc sao?”

Công Thâu Khánh nói: “Không không, cũng là ở trên đấu giá hội ra tay. Lần này bốn tộc buổi đấu giá trên, sẽ có chìa khóa xuất hiện. Chỉ có điều không có bộ tộc thế lực ở sau lưng chỗ dựa, người bình thường căn bản là ăn không vô chìa khóa này.”

Dương Thanh Huyền nói: “Xem ra này bốn tộc buổi đấu giá, quy cách cực cao a, có nhất định muốn đi gặp một phen.”

Công Thâu Khánh cười nói: “Đây chính là thứ tám mạch lưu trong thủy vực quy cách cao nhất buổi đấu giá, có thể sánh ngang chúng ta Nhân tộc đỉnh cấp buổi đấu giá. Chỉ có điều vật phẩm chưa chắc có cấp bậc của chúng ta cao, nhưng chủng loại, vật phẩm chi kỳ, nhưng hoàn toàn muốn vượt qua chúng ta. Dù sao bất kể là Thiên Hà, vẫn là bách tộc, đều giấu đi có không ít thứ tốt.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia ta liền theo Khánh huynh một đạo mở mang tầm mắt. Không biết Khánh huynh khi nào trở lại?”

Công Thâu Khánh nói: “Tham gia xong lần này buổi đấu giá liền đi.”

Ngay sau đó, Dương Thanh Huyền lại hỏi một ít liên quan với Thiên Đô, Tiên ngọc cùng buổi đấu giá chuyện, liền ôm quyền rời đi.

Khoảng cách buổi đấu giá còn có bảy ngày thời gian.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu ở các cửa hàng lớn, phố chợ đi dạo sau một hồi, mua không ít vật phẩm, liền trực tiếp về Thiên Kình tộc cứ điểm.

Dương Thanh Huyền chưa thấy Nặc Hi, đoán nghĩ có thể bị chộp tới sinh bảo bảo, liền hỏi Thiên Kình tộc đệ tử muốn một gian mật thất tu luyện, liền bế quan tu luyện.

Dương Thanh Huyền cẩn thận muốn qua một lần Công Thâu Khánh nói, nhạc phụ cùng Thi Diễn đại nhân thành lập Chính Tinh Minh, liền không biết triệu tập bao nhiêu giúp đỡ, Diệt Pháp cùng cái kia giúp Tinh Uyên hung đồ thực sự quá cường đại, chính mình nhất định phải nhanh chóng đạt được Võ Kinh, trở lại giúp bọn họ.

Nghĩ tới đây, liền bình tĩnh lại tâm tình, bấm quyết tu luyện.

Tranh đoạt từng giây tăng lên sức mạnh.

Tuy rằng cảnh giới bị quản chế ở Võ Kinh, nhưng khí hải tích lũy, cùng với thân thể rèn luyện, nhưng là có thể không ngừng thật thà chất phác.

Dương Thanh Huyền lấy ra một đống thiên tài địa bảo, ở trước người đứng hàng mở, tất cả đều là vừa rồi mua mua lại, mỗi một loại đều tỏa ra cực mạnh chí dương lực lượng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1506: Hỏa Chi Cốt Tượng, Gặp Thánh Chủ

Những thứ đồ này cổ quái kỳ lạ, tất cả đều là trân phẩm, hao sáu triệu nhiều linh thạch cực phẩm.

Phải biết không thuộc tính linh thạch, ở đây giá trị tăng gấp bội, đám này vật phẩm phóng Trung Ương Đại thế giới đi bán đấu giá, chí ít ở 20 triệu lấy.

Dương Thanh Huyền cầm lấy một viên quả đấm lớn hỏa trân châu vương, ngẩng đầu lên, năm ngón tay hơi dùng sức, liền đem cái kia hỏa trân châu hóa thành bột mịn, toàn bộ vào miệng.

Một cỗ nướng cảm giác nóng, như là thoát lũ giống như hướng về toàn thân tuôn trào mà đi, gột rửa nung đốt kinh mạch. Hóa thành nhất năng lượng tinh thuần bị hấp thu.

Sau đó lại đem lên hai cái hải tinh tựa như hoả hồng hoá thạch, một chút xíu cắn mở, nhai thành bụi phấn nuốt xuống.

Trong dạ dày nhất thời lạnh lẽo một mảnh, hàn ý dồi dào toàn thân, nhưng bất quá nháy mắt, cái kia băng hàn tâm ý, liền hóa thành nóng bỏng cảm giác, so với hỏa trân châu vương sức mạnh còn muốn hung mãnh, cháy dạ dày đau đớn.

Thiên Hà tồn tại, nhất là cổ lão thần bí mật, bên trong đản sinh ra thiên tài địa bảo, có bất đồng riêng, nhưng đều có cực mạnh linh khí cùng dương khí.

Hỏa trân châu vương cùng Hồng Hải sao hoá thạch cho Dương Thanh Huyền cảm giác tồn tại bất đồng rất nhỏ.

Nhưng điểm ấy bất đồng không có bất kỳ ảnh hưởng, đều bị Dương Thanh Huyền thân thể mạnh mẽ hấp thu hết.

Cái này cũng là thân thể cường đại chỗ tốt, đồ vật có thể tùy tiện ăn, liền ngay cả Thánh khí đều có thể nuốt, điểm ấy thiên tài địa bảo tính là gì.

Cho đến đem trước người thiên tài địa bảo ăn hết một nửa, toàn thân da dẻ biến đến đỏ bừng, Dương Thanh Huyền mới dừng lại, bắt đầu bấm quyết tu luyện.

Từng đạo từng đạo hỏa diễm từ đầu ngón tay thoát ra.

Hỏa văn theo quyết ấn khuếch tán, đi khắp toàn thân, sau đó bị hút vào bên trong cơ thể, một điểm điểm in vào xương cốt.

Chính là Tịnh Nghiệp Đoán Cốt Quyết.

Cái gọi là “Xương” người, thân thể vậy! Rèn luyện xương cốt, chính là đoán thể tinh túy.

Này bộ pháp quyết mặc dù không có thể đột phá Võ Kinh ràng buộc, nhưng có thể đem thân thể không ngừng thật thà chất phác, tu luyện ra một bộ Hỏa Chi Cốt Tượng, thông qua Pháp Thiên Tượng Địa thần thông, đều hóa đi ra.

Mấy canh giờ sau, Dương Thanh Huyền người màu đỏ ảm đạm xuống.

Đột nhiên, nguyên bản bất động thủ ấn, đột nhiên hóa xuất ra đạo đạo tàn ảnh, mười ngón ở trên không bên trong nhanh chóng bấm quyết.

Dương Thanh Huyền phía sau, một đoàn ánh lửa đột ngột hiện, bên trong đản sinh ra một bộ to lớn khô lâu, sinh lần đầu long giác, xương cốt đặc dị, ở hỏa diễm tung bay hạ trở nên vặn vẹo mà quỷ dị, lan ra diệt thế giống như hung ác khí tức, như là dục hỏa mà sinh.

“Kỳ quái, làm sao còn có giác?”

Dương Thanh Huyền vui mừng, lại ngây ngẩn cả người.

Này Hỏa Chi Cốt Tượng hẳn là chính mình xương cốt đều hóa, không nên mọc ra long giác a, chẳng lẽ là bởi vì vì là Thanh Long Thánh thân thể nguyên nhân?

Dương Thanh Huyền không kịp nghĩ kĩ, đưa tay chộp một cái, trước người còn dư lại thiên tài địa bảo, toàn bộ bay lên, ở trên không bên trong bị một nguồn sức mạnh nghiền ép, “Rầm rầm rầm” bạo nổ thành phấn vụn.

Dương Thanh Huyền đột nhiên một khẩu Kình Hấp, trước người hóa ra một mảnh vòng xoáy, đem cái kia chút bột mịn một điểm không dư thừa hoàn toàn bao lấy, toàn bộ hút vào bên trong cơ thể.

Trong khoảnh khắc, đều hóa ra Hỏa Chi Cốt Tượng sau, tiêu hao sức mạnh nháy mắt được bổ sung đầy.

Dương Thanh Huyền xoay tay phải lại, ở trước người vẻ tròn, chậm rãi đánh ra.

Phía sau to lớn kia Hỏa Chi Cốt Tượng, lập tức làm ra động tác giống nhau, một đoàn lửa dương ở trong tay mịt mờ mà lên, đoàn chuyển bên dưới lan ra kinh khủng nhiệt lượng.

Chính là Lục Dương Chưởng thức mở đầu.

Nhưng Dương Thanh Huyền vẫn chưa thật sự đánh ra đi, bằng không căn mật thất này liền xong đời.

Tay phải hắn vừa thu lại, liền tản đi chưởng uy năng, để xuống, tiếp tục bấm quyết ở trước người.

Hỏa Chi Cốt Tượng cũng đàng hoàng lắng xuống, đứng ở phía sau trong ánh lửa, không nhúc nhích.

Qua hồi lâu, theo Dương Thanh Huyền trong cơ thể chân nguyên tiêu hao hết, cái kia Hỏa Chi Cốt Tượng lóe lên bên dưới, ngay ở trong ánh lửa yên diệt, trở về trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền chậm rãi mở mắt ra, mừng rỡ bên dưới, liền rơi vào trầm tư.

Hỏa Chi Cốt Tượng, chỉ là thân thể Pháp Thiên Tượng Địa một loại đều hoá hình thức, cùng Pháp Thiên Tượng Địa cũng không bản chất khác nhau.

Nhưng này đều Pháp Thiên Tượng Địa, lại có chứa đặc biệt "Hỏa" tính, tựa hồ cũng là nguyên tố "Hỏa" một loại Pháp Thiên Tượng Địa.

Mà hỏa xương chi, còn dài ra long giác, tựa hồ lại cùng Long tộc kéo một chút quan hệ.

Dương Thanh Huyền thở dài, công pháp của mình tu luyện phức tạp nhiều dạng, hiện ở luyện ra được Pháp Thiên Tượng Địa cũng có một phong cách riêng, cũng không biết là tốt hay xấu.

Nhưng ít ra nhìn trước mắt đến, cũng không cái gì không thích hợp.

Đồng thời theo Hỏa Chi Cốt Tượng sinh ra, nguyên lực trong cơ thể ổn bên trong có tiến vào, ở hướng về thần biến đỉnh cao bước vào.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến, mặc dù không đột phá nổi ** cổ, chí ít khi tìm thấy Võ Kinh trước, muốn bước vào thần biến đỉnh cao.

Sau đó, hắn liền tiếp tục tu luyện Tịnh Nghiệp Đoán Cốt

Quyết, vững chắc cùng thông thạo Hỏa Chi Cốt Tượng phép thuật thần thông.

Bảy ngày rất nhanh liền đi qua.

Dương Thanh Huyền từ trong tu luyện đi ra, đang muốn đi tìm Công Thâu Khánh, mới vừa đi ra Thiên Kình tộc trụ sở, liền gặp Ba Đốn mang theo Nặc Hi Nặc Ly, còn có một đại đám Thiên Kình tộc nam nữ, từ bên trong đi ra.

"Thánh Chủ!"

Nặc Hi vừa thấy Dương Thanh Huyền, đại hỉ, vội vàng đến đây chắp tay.

Nặc Ly cũng theo sau lưng, chậm rãi hạ thấp người hành lễ.

Tình cảnh này, lập tức để Thiên Kình tộc chúng nam nữ đổi sắc mặt, lộ ra kinh nộ chi dung.

Liền ngay cả Ba Đốn cũng nhíu mày lại.

Trước Nặc Hi gọi Dương Thanh Huyền "Thánh Chủ", hắn cũng không cảm thấy có cái gì.

Nhưng giờ khắc này Nặc Hi Nặc Ly huyết mạch đã xác nhận không thể nghi ngờ, hai huynh muội tương lai nhất định là Thiên Kình bộ tộc chí cao không tồn tại, như vậy gọi một tên Nhân tộc Thánh Chủ, thực sự không thích hợp.

Dương Thanh Huyền cười nhìn Nặc Hi, nói: "Mấy ngày không gặp, gầy đi không ít a, sắc là róc xương cương đao, chú ý chỉ huy."

Nặc Hi biết Dương Thanh Huyền là trêu chọc, vẫn là xấu hổ đỏ mặt, vội vàng kéo qua một tên Thiên Kình tộc nữ tử, nói: "Thánh Chủ, đây là bạn gái của ta Lỵ Na."

Cô gái kia ngũ quan tinh xảo tuyệt mỹ, trên người mặc có thêu hồng san hô quần trắng, có loại dị vực vẻ đẹp, cũng vội vàng hạ thấp người chắp tay, nói: Gặp qua, gặp... Đại nhân."

Nàng xoắn xuýt lại, không biết gọi cái gì tốt, cũng không thể cũng theo Nặc Hi gọi Thánh Chủ đi, liền gọi thẳng đại nhân.

Dương Thanh Huyền điểm xuống đầu.

Lỵ Na trong lòng có chút không vui, Nặc Hi giờ khắc này ở Thiên Kình tộc bên trong muốn gió được gió, muốn mưa có mưa, ai thấy nàng đều được cung cung kính kính, này một tên Nhân tộc nhưng lạnh lùng như vậy, cũng không biết sử cái gì thủ đoạn, liền thành Nặc Hi Thánh Chủ.

Ai biết Nặc Hi so với nàng càng không thích, trầm giọng nói: “Lỵ Na, vị này chính là ta Thánh Chủ, tự nhiên cũng sẽ là của ngươi Thánh Chủ.”

Lỵ Na trong lòng kinh sợ, lần thứ hai hạ thấp người chắp tay, nói: “Lỵ Na gặp Thánh Chủ.”

Bề ngoài ôn hòa lễ độ, nhưng nội tâm nhưng là hất nổi sóng.

Nặc Hi ở bên trong tộc thời điểm, đối với mình y thuận tuyệt đối, thanh âm nói chuyện đều xưa nay không có quan trọng hơn. Giờ khắc này cự tuyệt vị này “Thánh Chủ”, đối với mình sinh ra không thích tình.

Này làm cho Lỵ Na đối với Dương Thanh Huyền cực kỳ kiêng kỵ.

Ba Đốn đem này biến hóa rất nhỏ đặt ở trong mắt, hiện ra một tia nham hiểm.

Xem ra chính mình muốn dùng Lỵ Na buộc lại Nặc Hi ý nguyện, vẫn tồn tại không hỏi ít hơn đề.

Lỵ Na vốn chỉ là trong tộc quý tộc bình thường một cô gái, bởi vì dung mạo xinh đẹp, ở trong đám người tuổi trẻ có chút danh tiếng, cũng không có thiếu đệ tử theo đuổi.

Nguyên vốn đã cùng một tên môn đăng hộ đối quý tộc đệ tử đính hôn, nhưng Ba Đốn một đạo ra lệnh đi, hôn sự này dĩ nhiên là hết hiệu lực.

Lỵ Na cũng không nửa điểm không thích, trái lại hưng phấn không thôi, triển khai tất cả vốn liếng, mấy ngày liền đem Nặc Hi mê thần hồn điên đảo, một tấc cũng không rời.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1507: Động Tác Võ Thuật Cùng Phản Động Tác Võ Thuật, Buổi Đấu Giá

Ba Đốn có thể thấy, Ly Na dã tâm rất lớn.

Nhưng chỉ cần nàng có thể chưởng khống lấy Nặc Hi, tất cả điều kiện đều dễ nói.

Dù sao đối với Ba Đốn mà nói, muốn khống chế Ly Na, so với cùng Dương Thanh Huyền giao thiệp với dễ dàng nhiều.

Nhưng hiện tại xem ra, Ly Na đối với Nặc Hi khống chế trình độ, xa không có Ly Na cùng chính mình tưởng tượng sâu như vậy.

Ba Đốn cười lên trước, ôm quyền nói: “Thanh Huyền công tử, không biết đây là đi đâu?”

Dương Thanh Huyền khách khí nói: “Mấy ngày trước đây gặp gỡ một vị bằng hữu, nói hôm nay là bốn tộc buổi đấu giá, mời ta một đạo đi mở rộng tầm mắt.”

Ba Đốn cười nói: “Hóa ra là bốn tộc bán đấu giá. Nguyên bản ta cũng muốn mời công tử, nhưng thấy công tử đang bế quan tu luyện, không dám đánh khuấy, lúc này mới mang Nặc Hi cùng một ít bọn tiểu bối đi ra, tốt để cho bọn họ gặp gỡ các mặt của xã hội.”

Dương Thanh Huyền quét qua cái kia chút nam nam nữ nữ, dung mạo đẹp trai, thực lực xuất chúng, chỉ có điều thường ngày quen sống trong nhung lụa, trên nét mặt dẫn theo chút kiêu căng. Nhìn Dương Thanh Huyền ánh mắt, đều là vẻ mặt khinh thường cùng địch ý.

Này chút nam nữ tất cả đều là Thiên Kình tộc các đại trực hệ bên trong đệ tử ưu tú nhất, đều bị phái ra tiếp cận Nặc Hi Nặc Ly huynh muội, hy vọng có thể cùng hai huynh muội này phát sinh chút gì, để chính mình một chi trong huyết mạch dính lên điểm Côn huyết.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Quả nhiên là tuổi trẻ tuấn kiệt, dinh dưỡng vô cùng tốt, đều dài được béo trắng, hết sức khỏe mạnh.”

“Ha ha.”

Ba Đốn cười to, nói: “Thanh Huyền công tử nói đùa. Nếu mục đích nhất trí, chúng ta không bằng kết bạn đồng hành đi. Vừa vặn buổi đấu giá trên, còn có công tử thứ cần thiết.”

Dương Thanh Huyền nói: “Được.”

Cái kia chút nam nam nữ nữ, từng cái từng cái tức giận không thôi, nếu không có Ba Đốn ở này, sợ là đã phát tác. Nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền ánh mắt bên trong đầy rẫy phẫn uất, nhưng Dương Thanh Huyền căn bản là không có nhìn bọn họ.

Đối với Dương Thanh Huyền lai lịch, Ba Đốn thông qua Lỵ Na hướng về Nặc Hi lời nói khách sáo, nhưng Nặc Hi chính mình cũng không quá rõ ràng, toàn bộ dụ ra đến cũng bằng không.

Chỉ biết là này Nhân tộc thanh niên, vừa tới Thiên Hà, muốn đi Cửu Trọng Thiên Đô, thực lực không tầm thường, xa không phải hắn bề ngoài nhìn qua Thần Biến đại viên mãn, chân thực sức chiến đấu khả năng đã đạt đến Khuy Chân.

Ngoài ra, chính là không biết gì cả.

Vì lẽ đó Ba Đốn quyết định mời Dương Thanh Huyền kết bạn đồng hành, tốt chính mình bộ chút tình báo đi ra.

Nhưng mấy canh giờ sau, một đám người đi tới sàn bán đấu giá trước, Ba Đốn đã là mặt như màu đất, hai mắt chỗ trống.

Cùng nhau đi tới, chính mình liền ngay cả nửa điểm tình báo hữu dụng đều không dụ ra, trái lại bị Dương Thanh Huyền bộ đi một đống lớn tình báo.

Tỷ như Thiên Kình tộc cấp bậc thực lực, Thiên Hà thế lực phân bố, chủng tộc trong đó mâu thuẫn quan hệ.

Mà chính mình lấy được nhưng là Dương Thanh Huyền hứng thú ham muốn, tỷ như thích ăn Huyền Dạ đại lục bắc bộ sinh sản tuyết đá quả, thích uống bảy tầng thần tuyền nước ngập trà, bình thường thích du lãm sơn thủy, cầm kỳ thư họa đều hơi có xâm dâm.

“Mẹ, lão tử liền Huyền Dạ đại lục ở đâu cũng không biết!”

Ba Đốn mặt âm trầm, buồng tim một luồng oán giận khí, cảm thấy được sự thông minh của chính mình bị nghiền ép. Vì lẽ đó đến phía sau, liền trực tiếp tránh. Tùy ý Dương Thanh Huyền làm sao mở miệng, hắn chính là không nói lời nào.

Đoàn người rất nhanh đi tới buổi đấu giá trước, là một toà tứ phương to lớn kiến trúc.

Cao chừng trăm trượng, toàn thân vì là Hắc Thạch thiếp gạch, ở dưới ánh sáng dập diệu tia chớp. Mỗi tầng ngoại bộ đều sắp đặt biển san hô dạng sóng dạng mái nhà cong, như là đỉnh bằng bốn góc tháp giống như, đến hạ mà lên mỗi cái giác bộ phận đừng xuyết có đồng thú, ngân thú, kim thú cùng Tử Kim động vật biển, khí thế bao la.

Ở kiến trúc hai bên, đứng thẳng hai hàng hộ vệ, ngân giáp bọc thân, cầm trong tay trường mâu, tất cả đều là Thiên Tướng cảnh võ giả.

Lui tới dị tộc, tất cả đều phải tiếp nhận kiểm tra, mới có thể đi vào.

“Thanh Huyền huynh.”

Công Thâu Khánh từ lâu chờ ở một bên, gặp Dương Thanh Huyền cùng Thiên Kình tộc người cùng nhau đến đây, lộ ra kinh ngạc vẻ mặt, nhưng vẫn là tiến lên chào hỏi.

Dương Thanh Huyền đơn giản giới thiệu lẫn nhau lại, nói: “Đều là bằng hữu, đi vào chung đi.”

Công Thâu Khánh cung kính ôm quyền chắp tay, không nghĩ tới người trước mắt càng sẽ là thứ tám mạch chảy bốn đại cường tộc một trong, Thiên Kình tộc tộc trưởng.

Ba Đốn ở biết Công Thâu Khánh thân phận sau, hỏi: “Lần này buổi đấu giá bên trong, có một vị trăm trượng cao kim giáp Khai Sơn ngày đinh, không biết...”

Công Thâu Khánh cười nói: “Chính là ta mang tới món đồ đấu giá.”

Ba Đốn trong mắt sáng ngời, nói: “Hoan nghênh khánh công tử trở thành ta Thiên Kình tộc bằng hữu.”

Hai người nhìn nhau nở nụ cười, đều là ngầm hiểu ý.

Cường cường liên hợp, ở bất kỳ thế giới nào bên trong, đều là sinh tồn pháp tắc.

Đoàn người tiến vào sàn bán đấu giá, trước cửa hộ vệ tự nhiên không dám kiểm tra bọn họ, đồng thời Ba Đốn mang theo mọi người, trực tiếp tiêu sái vào quý khách, không cần chen ở bên ngoài bên trong đại sảnh.

Quý khách trong phòng, đá ngầm vì là bàn, ngọc thạch vì là ghế tựa, đỉnh đầu cùng trên vách tường mới là các loại sò hến cùng trân châu tạo thành Tinh Hải đồ, lấp loé ánh sáng.

Một phiến đơn hướng có thể thấy được rơi xuống đất Thủy Tinh, làm toàn bộ tường mặt, đem hình tròn sàn bán đấu giá, mức độ lớn nhất thu vào trong tầm mắt.

Trên bàn từ lâu xếp đầy quỳnh tương Ngọc quả, bốn tên tuyệt diệu thiếu nữ quỳ gối hai bên hầu hạ.

Ba Đốn cùng Dương Thanh Huyền, Tử Diều Hâu, Công Thâu Khánh, Nặc Hi huynh muội khăn quây trước bàn khi có việc cưới xin hay tang ma mà ngồi.

Còn lại Thiên Kình tộc tiểu bối không dám lên ngồi, tất cả đều đứng ở Ba Đốn phía sau.

Ba Đốn chỉ xuống Lỵ Na, nói: “Ngươi cũng lên đây đi.”

Lỵ Na lòng tràn đầy vui mừng, ánh mắt hữu ý vô ý liếc qua mọi người, thận trọng tiến lên, chim nhỏ nép vào người giống như ngồi ở Nặc Hi bên cạnh người.

“Hai vị không biết có thể có cái gì vừa ý vật phẩm?”

Ba Đốn từ một thiếu nữ trong tay lấy ra một quyển sách, ở trên bàn đá lật mở, mặt trên xinh đẹp chữ viết, viết đầy các loại vật phẩm.

Công Thâu Khánh mỉm cười nói: “Ta đã nhìn rồi, ngoại trừ Tiên ngọc ở ngoài, cũng không món đồ cần thiết. Bán ra rơi kim giáp Khai Sơn ngày đinh sau, hấp lại một ít linh thạch, tranh thủ lại thu mua một ít Tiên ngọc liền có thể. Cái kia mục đích chuyến này của ta liền hoàn thành.”

Ba Đốn nhíu mày lại, nói: “Tiên ngọc? Xem ra Công Thâu thế gia cùng ta Thiên Kình tộc, tương lai có càng nhiều khả năng hợp tác a."

Thứ tám mạch lưu bên trong, chỉ có Cự Môn, Bích Hý, Giác Tê, Thiên Kình bốn tộc cầm được ra Tiên ngọc. Bất kỳ một khối nào Tiên ngọc, đều chỉ có thể là này bốn trong tộc lưu đi ra, cũng hoặc là từ cái khác mạch lưu bên trong tới được.

Công Thâu Khánh ôm quyền nói: "Đó là tự nhiên. Chỉ cần Thiên Kình tộc đồng ý bán ra Tiên ngọc, giá cả tất cả tốt đàm luận."

Dương Thanh Huyền đối với Tiên ngọc cũng có mấy phân ý nghĩ, nhưng tạm thời còn chưa sử dụng tới, không biết tác dụng có thể lớn bao nhiêu. Nhưng nếu có thể sánh ngang Đạo Văn Đan, nghĩ đến là vô cùng nghịch thiên đồ vật.

Chỉ bất quá hắn vừa ngưng luyện ra Hỏa Chi Cốt Tượng, đối với Thiên Hà các loại thiên tài địa bảo cảm thấy hứng thú hơn.

Đem bán đấu giá danh sách lật xem một lần sau, nội tâm không khỏi lửa nóng.

Ngoại trừ lượng lớn cực dương thuộc tính thiên tài địa bảo ở ngoài, còn có lưu hỏa cửu huyền dịch, chính là Thiên Hà sâu nhất chỗ, ngưng tụ tinh vực dương khí cực hạn địa phương, đi qua dị tộc đại sư đề luyện ra dương nước tinh hoa.

Chỉ có điều Dương Thanh Huyền tính toán hạ những bảo vật này giá cả, chỉ là sách trên đánh dấu giá quy định, liền vượt qua 1 tỉ linh thạch cực phẩm.

Tử Diều Hâu nhìn thấu tâm tư của hắn, truyền âm khẽ cười nói: "Lẽ nào ngươi muốn đem những thứ đồ này toàn bộ tảo hóa? Sợ là sẽ phải gây nên rối loạn đi."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1508: Thối Hỏa Tiên Đằng, Tất Cả Đều Muốn Mua

Dương Thanh Huyền nói: “Khó được tới một lần Thiên Hà, lần sau cũng không biết lúc nào tới. Đương nhiên phải một lần mua một đủ. Chỉ là những thứ này giá cả, sợ là muốn vượt qua trên người ta linh thạch.”

Tử Diều Hâu lên tiếng trả lời: “Trên người ta còn có 2 tỉ tả hữu linh thạch cực phẩm.”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nói: “Ngươi cái nào đến nhiều linh thạch như vậy?”

Tử Diều Hâu cười nói: “Ngươi quên rồi, ta bây giờ là Vân Tụ Cung cung chủ, trên người mang một ít linh thạch không phải là rất bình thường sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta ngược lại thật ra đã quên. Thêm vào ngươi cái kia 2 tỉ, khẳng định đủ rồi. Thực sự không được, ta còn có một toà Mặc Tinh Sơn ở trên người, có thể đổi ra không ít. Hơn nữa từ Thương Khung luận võ đến hiện tại, đoạt không ít linh thạch túi, còn có lần trước Xuân Chủ cùng ông ngoại cho ta túi chứa đồ, cũng có số lượng không rẻ linh thạch cực phẩm.”

Tử Diều Hâu có chút nhỏ dáng vẻ hưng phấn, nói: “Hì hì, đem toàn bộ buổi đấu giá đều sang lại, nhìn những dị tộc này sẽ là vẻ mặt gì.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, những đan dược kia, trang bị, phù lục các loại hắn có thể không có hứng thú, nhưng này chút sinh ra từ Thiên Hà cực phẩm thiên tài địa bảo, nhưng là thèm chảy nước miếng.

Ba Đốn nói: “Không biết Thanh Huyền công tử nhìn trúng cái gì? Thiên Hà sản vật phong phú, so với Nhân tộc thế giới đến làm sao?”

Dương Thanh Huyền khen: “Phong phú đến cực điểm, làm ta thèm chảy nước miếng.”

Hắn câu nói này đúng là lời nói thật, nghe vào Thiên Kình tộc trong tai mọi người, nhưng từng cái từng cái lộ ra mỉm cười đắc ý, phảng phất hãnh diện giống như.

Đặc biệt là cái kia Thiên Kình tộc đệ tử, từng cái từng cái nhìn nhà quê tựa như nhìn Dương Thanh Huyền.

Ba Đốn mỉm cười nói: “Công tử nếu là có cái gì muốn vỗ, tiền không đủ, Thiên Kình tộc có thể mượn đỡ một ít.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta còn tưởng rằng tộc trưởng đại nhân sẽ nói trực tiếp đấu giá xuống đưa cho ta. Dù sao ta thay quý tộc mang đến Nặc Hi bảo bối như vậy. Nguyên lai chỉ là mượn một điểm.”

Ba Đốn lườm hắn một cái, nói: “Công tử lời nói này, nếu như ngươi cái gì đều muốn đập, Thiên Kình tộc chẳng lẽ không phải thành oan đại đầu? Địa chủ gia cũng không có lương tâm a.”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng nở nụ cười, liền không tiếp tục nói nữa.

Buổi đấu giá rất nhanh liền bắt đầu.

Giữa hội trường đột nhiên sáng lên trận quang, một đạo huyền bào bóng người liền tái hiện ra, là một tên da thịt xanh đen người đàn ông trung niên, mặt mày uy nghiêm, vóc người khôi ngô, cái trán mọc ra sừng dài.

Dương Thanh Huyền đáy mắt xẹt qua Hỏa Nhãn Kim Tình, liền đem tu vi của người này nhìn một cái không sót gì, lại có Khuy Chân trung kỳ tu vi.

Người này xuất hiện phía sau, trong hội trường lập tức yên tĩnh lại.

Người này mỉm cười nói: “Tại hạ Giác Tê tộc Áo Tư, phụ trách chủ trì lần này bốn tộc bán đấu giá. Trong sân rất nhiều bằng hữu đều là nhận thức tại hạ, ta liền không nhiều giới thiệu. Phía dưới liền trực tiếp bắt đầu đi. Cái thứ nhất món đồ đấu giá, một căn dài hai tấc Thối Hỏa Tiên Đằng. Công hiệu, hệ” Hỏa “người tu luyện ăn vào có thể trực tiếp tăng cường tu vi, còn có nung thân thể công hiệu, thậm chí cải thiện thiên phú. Giá khởi đầu cách: Năm triệu linh thạch cực phẩm.”

Áo Tư trong tay một cái hộp ngọc, trực tiếp mở ra, bên trong có một đoạn màu đỏ thẫm dây leo, mặt trên ánh lửa nhảy nhót, như là ở thiêu đốt giống như vậy, hơi thở nóng bỏng nháy mắt tràn ngập ra, tỏa ra để người nóng mắt năng lượng.

truyencuatui.vn

“Đáng tiếc, dĩ nhiên không phải hoàn chỉnh Thối Hỏa Tiên Đằng, chỉ có nửa đoạn!”

Bốn phía truyền đến tiếng thở dài.

Nhưng rất nhiều người trong mắt vẫn là tinh quang sáng quắc, mặc dù chỉ là nửa đoạn, vẫn như cũ nắm giữ cực mạnh sức hấp dẫn.

Áo Tư cười nói: “Nếu như hoàn chỉnh tiên đằng, còn luân gian đến các ngươi tới đập sao? Này đoạn ước chừng chỉ có hoàn chỉnh một phần năm, nhưng dù vậy, cũng có thể để Bất Hủ cảnh cường giả thu được chỗ ích không nhỏ, coi như là Khuy Chân cảnh ăn, cũng có thể tăng cường không ít công lực. Đây là tháng trước mới ở Thiên Hà đáy bị đào lên.”

“550 vạn!”

“Sáu triệu!”

“Bảy triệu!”

Trong sân rất nhanh liền báo giá khởi điểm đến, ép thẳng tới giá cả tăng.

Nặc Hi huynh muội nhìn trợn mắt ngoác mồm, một đoạn nhỏ dây leo khô liền đánh ra đáng sợ như vậy con số trên trời. Lúc trước bọn họ nợ Á An tiền, lợi cổn lợi mấy năm, cũng bất quá hơn trăm ngàn linh thạch cực phẩm.

Huynh muội hai rốt cuộc hiểu rõ cái gì là nghèo khó hạn chế tưởng tượng.

“12 triệu.”

Ngay ở Nặc Hi huynh muội đầu óc choáng váng thời điểm, ngồi tại đối diện Dương Thanh Huyền, bình tĩnh báo ra con số này.

Bên trong hội trường nhất thời lâm vào yên tĩnh.

Vô số hai mắt chỉ từ phía dưới nhìn sang.

Chỉ có điều đơn này hướng về Thủy Tinh, không chỉ có thể ngăn cách tất cả ánh mắt, còn có thể đón đỡ thần thức.

Nhưng căn phòng khách quý này thuộc về thế lực, tất cả mọi người rõ ràng trong lòng.

Trong lúc nhất thời càng lại không có ai định giá.

Bởi vì 12 triệu giá cả đã gần như đến đỉnh, thêm vào ra giá lại là Thiên Kình tộc, vì vậy tất cả mọi người thức thời bỏ qua.

Quý khách trong phòng hết sức mau rời khỏi một vị cô gái tuổi thanh xuân, đi tới đem cái kia Thối Hỏa Tiên Đằng giao hàng, liền vội vội vàng vàng trở lại phòng khách quý bên trong, hai đầu gối quỳ trên mặt đất, rất cung kính phủng qua đỉnh đầu, giao cho Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền lấy ra hộp ngọc, nhẹ nhàng nâng lên một chút, liền để cô gái kia đứng lên, nói: “Cực khổ rồi.”

Thiếu nữ sững sờ, lập tức hạ thấp xuống đầu lùi đến một bên.

Nhưng nội tâm nhưng dâng lên khó có thể bình tĩnh cuộn sóng.

Cả đời làm nô tỳ, tận tâm tận lực hầu hạ chủ nhân, khách nhân, cầu khẩn nhiều lần, chưa từng có người nào đối với nàng nói qua một câu “Cực khổ rồi”.

Mặt khác ba tên thiếu nữ, cũng là ánh mắt lóe lên vẻ kinh dị.

Công Thâu Khánh, Ba Đốn, Nặc Hi đám người, không khỏi là sửng sốt một chút, lộ ra vẻ trầm ngâm.

Mà phía sau Thiên Kình tộc trong con em, nhưng truyền đến nhẹ nhàng cười nhạo, còn có người thấp giọng xùy xùy nói: “Nhà quê.”

Lỵ Na khẽ cười nói: “Thánh Chủ đại nhân đối với các nàng quá khách khí. Làm chủ tử làm việc, chính là phúc khí của các nàng, nào có cái gì khổ cực có thể nói, đây là vinh hạnh.”

“Thật sao?”

Dương Thanh Huyền từ tốn nói, kiểm tra rồi hạ Thối Hỏa Tiên Đằng, liền cất đi.

Lỵ Na nụ cười ngưng kết ở trên mặt, lộ ra cực kỳ lúng túng.

Nội tâm bốc lên ngọn lửa không tên, chính mình vô cùng dùng hết khả năng lấy lòng ngươi, ngươi đúng là làm lên đại gia đến, nếu không có Nặc Hi nhận thức ngươi vì là Thánh Chủ, người ở chỗ này bên trong ai sẽ để ý đến ngươi? Đối với một cái hạ tiện tỳ nữ đúng là khách khí như vậy, lẽ nào ta liền tỳ nữ còn không bằng?

Đan Lỵ na dù sao gặp tràng diện, trong lòng mặc dù phẫn nộ, vẫn chưa biểu hiện ở trên mặt, chỉ là ánh mắt trở nên hơi nham hiểm.

Tiếp theo cái thứ hai món đồ đấu giá lên sân khấu, là cây đại kế cây bối mẫu, có tẩm bổ thể chất, thông suốt kinh mạch công hiệu. Bề ngoài xem ra chính là một đóa to lớn màu tím hoa khô, có ngàn tầng cánh hoa, quỷ dị vẻ đẹp. Giá khởi đầu bốn triệu linh thạch cực phẩm.

Giá cả nhảy lên tới sáu triệu sau, lại bị Dương Thanh Huyền hô giá tổng cộng, chín triệu.

Trong sân nháy mắt lại lâm vào yên tĩnh, vô số con mắt lần thứ hai tìm đến phía Thiên Kình tộc phòng khách quý.

Ba Đốn cười nói: “Thanh Huyền công tử hào khí.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Tại hạ địa phương nhỏ tới, nơi nào thấy qua này rất nhiều bảo bối, tự nhiên đều muốn mua.”

Ba Đốn cười to nói: “Ha ha, đều muốn mua, một hồi buổi đấu giá vật phẩm, sợ là đỉnh cấp thế lực táng gia bại sản cũng không ngoài như thế.”

Công Thâu Khánh nhưng là trong lòng kinh hoàng, nếu như những người khác nói đều muốn mua, hắn tự nhiên không tin, nhưng Dương Thanh Huyền...

Hắn chính là biết Dương Thanh Huyền trên người có ba, bốn món Thánh khí, hơn nữa còn tịch thu Dương Vô Tâm ba cái Thánh khí, bốn cái Bán Thánh khí, như Dương Thanh Huyền thật đều muốn mua, vậy thì đúng là đều mua!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1509: Phá Gia Chi Tử, Yêu Thích Vô Giá

“950 vạn.”

Nhưng lần này, bên ngoài sân cũng không có trực tiếp đình chỉ, mà là tiếp tục đi lên tăng giá.

Dương Thanh Huyền không nhanh không chậm nói: “Mười triệu.”

Bên ngoài sân lại kêu lên: “1,100 vạn.”

Dương Thanh Huyền nói: “12 triệu.”

Rốt cục, không có thanh âm.

Rất nhanh, bên trong nhà thiếu nữ chạy chậm ra ngoài, giúp Dương Thanh Huyền giao hàng trở về cây đại kế cây bối mẫu.

Dương Thanh Huyền lại nói tiếng, “Cực khổ rồi.”

Lần này thiếu nữ thấp giọng nói: “Không dám.” Tiếng như tỉ mỉ muỗi, thậm chí có chút hoang mang, liền lùi đến một bên.

Rất nhanh, thứ ba món món đồ đấu giá lên sân khấu, là Mộc Liệu Tinh. Từ mộc liệu tiên thụ nhựa cây ngưng tụ thành Hổ Phách, vì là đỏ đậm vẻ, óng ánh trong suốt, trăm năm khó sinh một viên. Có cực mạnh thuộc tính “Hỏa” năng lượng, có thể tăng cường thực lực.

Áo Tư giới thiệu xong sau, nói: “Giá khởi đầu bảy triệu linh thạch cực phẩm.”

Nói xong, ánh mắt hữu ý vô ý liếc qua Thiên Kình tộc quý khách.

Giá cả một điểm điểm đi lên tăng lên.

Hết sức sắp đột phá đến 12 triệu, Thiên Kình tộc quý khách trong phòng truyền đến âm thanh, “15 triệu.”

Toàn trường lần thứ hai yên tĩnh.

Thậm chí không ít người đều mặt lộ vẻ quái lạ.

Bởi vì từ Thối Hỏa Tiên Đằng, đến lớn kế cây bối mẫu, lại tới này Mộc Liệu Tinh, tuy nói đều là cực phẩm vật liệu, nhưng Thiên Kình tộc cũng không thiếu mới là, dù cho thật sự hoặc thiếu, cũng sẽ có giá rẻ con đường chiếm được, hoàn toàn không cần thiết ở phòng đấu giá này trên cạnh tranh.

Mộc Liệu Tinh giá trị, bán ra 15 triệu đã hơi cao.

Trong sân lại không người cạnh tranh.

Rất nhanh, lại là người thiếu nữ kia tiểu chạy đến, giao hàng Mộc Liệu Tinh.

Áo Tư mỉm cười nói: “Thiên Kình tộc không hổ là thứ tám mạch chảy bốn tộc một trong, giàu nứt đố đổ vách. Chúc mừng Thiên Kình tộc thu được trước hết ba cái vật phẩm. Hi vọng tiếp sau đó không ngừng cố gắng, có càng nhiều biểu hiện.”

Thứ tư món vật phẩm, đều là dương thuộc tính bảo vật, vẫn như cũ bị Dương Thanh Huyền vỗ tới.

Kết quả này bên trong dị tộc đều là dồn dập cau mày, lộ ra vẻ bất mãn.

Ở mặt khác mấy gian phòng khách quý bên trong, cũng đưa tới chấn động không nhỏ.

“Ba Đốn lão thất phu kia, đang giở trò quỷ gì?”

Giác Tê tộc tộc trưởng Bá Cách, đầy mắt hồ nghi nhìn xuống sát vách, lại thu về ánh mắt.

Một vị trưởng lão trầm tư nói: “Có thể hay không bọn họ vừa vặn cần, thuần túy là trùng hợp?”

“Trùng hợp? Hừ, trên đời cái nào có nhiều như vậy trùng hợp!”

Bá Cách lẩm bẩm nói rằng, rơi vào trầm tư.

Bích Hý tộc quý khách trong phòng, một vị thuốc lá Tử La váy, ngũ quan cô gái tuyệt mỹ, chậm rãi nói rằng: “Đi thăm dò Thiên Kình tộc gần đây có phải là xảy ra chuyện gì.”

“Là!” Một vị võ giả khom người trở ra, lóe lên liền biến mất ở sàn bán đấu giá.

Nữ tử chính là Bích Hý tộc tộc trưởng An Khiết Nhĩ, da thịt trắng nõn, thậm chí có chút nhàn nhạt lam xám vẻ, cái trán sừng dài trên mang theo châu liên giống như đồ trang sức, uy thế cực kỳ.

Cự Môn tộc quý khách thời gian, ba vị dị tộc khăn quây trước bàn khi có việc cưới xin hay tang ma mà ngồi, vẫn luôn không nói chuyện, cho đến thứ tư món món đồ đấu giá bị Thiên Kình tộc quý khách vỗ tới sau, ba người nhìn nhau một cái, đều là nhíu mày lại.

Thiên Kình tộc quý khách thời gian.

Thiên Kình tộc mọi người, đã giật mình nói không ra lời.

Nặc Hi càng là ngượng ngùng nói: “Thánh Chủ, mới ba món đồ, cũng đã tiêu hao 50 triệu linh thạch cực phẩm rồi.”

Số tiền kia đối với Nặc Hi mà nói, vốn là không cách nào tưởng tượng.

[truyen cua tui

. net 】 http://truyencuatui.ne t / Ba Đốn nhắc nhở: “Phía sau còn có có thể nhiều đồ tốt, hiện tại vừa mới bắt đầu, Thanh Huyền công tử không cần sốt ruột. Bằng không như vậy đập đi xuống, rất nhanh liền không có tiền.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Nhìn yêu thích liền mua. Đồ vật có giá, yêu thích vô giá mà.”

Nặc Hi như có điều suy nghĩ gật đầu nói: “Thánh Chủ nói đúng, đồ vật ưu thích, bao nhiêu tiền cũng không cách nào trao đổi.”

Tử Diều Hâu nhìn hắn cái kia thật thà dáng vẻ, không nhịn được “Xì xì” nở nụ cười.

Ba Đốn chuyển biến tốt ý nhắc nhở vô hiệu, nhẹ nhàng lạnh rên một tiếng, cũng sẽ không hé răng.

Thứ năm cái món đồ đấu giá, là răng động vật hoá thạch hỏa hộc. Lấy răng động vật hoá thạch Hỏa Ngư ngư mục, nung hóa thành viên thuốc, bề ngoài lại như màu vỏ quýt mắt cá giống như vậy, tích chứa hệ “Hỏa” năng lượng tinh khiết vô cùng, tùy tiện ăn vào khả năng bạo thể mà chết.

Giá khởi đầu 15 triệu.

Làm giá cả gọi vào 20 triệu thời điểm, Thiên Kình tộc quý khách trong phòng quả nhiên lần thứ hai truyền ra giá cả đến, “25 triệu.”

Giá cả một hồi nhảy năm triệu, để muốn mua dị tộc trực tiếp đánh trống lui quân.

Mà càng nhiều hơn nghi vấn thì lại ở sàn bán đấu giá lan tràn, này Thiên Kình tộc đến cùng muốn làm cái gì?

Giác Tê tộc tộc trưởng Bá Cách ánh mắt lạnh lẽo, theo khẩu đưa tin: “30 triệu.”

Trong sân nhất thời đồng loạt ánh mắt nhìn sang, lộ ra xem kịch vui vẻ mặt.

Dương Thanh Huyền tự nhiên nghe được thanh âm lai lịch, trầm ngâm một chút, đưa tin: “35 triệu.”

Đối diện đồng dạng đi lên tăng lên đến 40 triệu.

Dương Thanh Huyền đáy mắt xẹt qua sắc mặt giận dữ, từ tốn nói: “45 triệu.”

Rốt cục, Giác Tê tộc tộc trưởng ngừng lại, lại không có báo giá.

Tuy rằng Giác Tê tộc tiền lực hùng hậu, nhưng cũng không phải như vậy tiêu lung tung.

Phía sau lại đấu giá bốn cái chí dương thuộc tính thiên tài địa bảo, đều không ngoại lệ, đều bị Dương Thanh Huyền đánh xuống.

Thiên Kình tộc một đám đệ tử, tất cả đều hoảng sợ nhìn hắn, tiểu tử này là lai lịch gì, cái nào đến nhiều tiền như vậy?

Giá bắt đầu đến hiện tại, tổng cộng chín cái vật phẩm, ném ra hơn trăm triệu linh thạch cực phẩm.

Này phóng trên Vô Ngân Đảo, cũng không mấy cái tông môn có thể cầm được ra.

Thiên Kình tộc đệ tử đang khiếp sợ sau, từng cái từng cái lộ ra vẻ khinh bỉ, thầm mắng Dương Thanh Huyền phá gia chi tử.

Thứ mười món món đồ đấu giá, là một kiện cực phẩm nguyên khí chiến thương.

Áo Tư ra giá sau, trong sân cũng không ai lên tiếng, mà là trực tiếp nhìn phía Thiên Kình tộc quý khách.

Cho đến sau một lúc, mới có người bắt đầu gọi giá.

Giá cả tăng lên gần một lần, tất cả mọi người đang lẳng lặng chờ Thiên Kình tộc bên trong cái thanh âm kia, nhưng thủy chung không đợi được.

Chuôi này chiến thương trực tiếp lấy một cái so sánh giá tiền thấp thành giao.

“Làm sao vậy, Thiên Kình tộc không có tiền?”

“Không đến nỗi đi, nói thế nào cũng là bốn tộc một trong, mới ra hơn một ức linh thạch cực phẩm.”

“Có lẽ là vị nào đầu óc có cái hố, đột nhiên tỉnh ngộ.”

“Cỏ, chuôi này thương ta nguyên bản muốn cướp a, vẫn còn ở chờ Thiên Kình tộc ra giá đây!”

Các loại nghị luận cùng thanh âm bất mãn ở bốn phía truyền mở.

Cự Môn, Bích Hý, Giác Tê tam tộc tộc trưởng, đều là lộ ra nghi hoặc vẻ không hiểu.

Nhưng Thiên Kình tộc chỉ là vắng mặt trận này.

Sau đó bán đấu giá, lại bắt đầu lục tục rơi vào Thiên Kình tộc trong tay.

Mọi người chỉ thấy thiếu nữ kia không ngừng chạy tới chạy lui, giao hàng linh thạch.

Rốt cục, không ít người cũng bắt đầu phát hiện quy luật. Chỉ cần là chí dương thuộc tính thiên tài địa bảo, Thiên Kình tộc phòng khách quý bên trong liền tất nhiên đoạt được. Mà những vật phẩm khác, thì lại căn bản chẳng quan tâm.

Buổi đấu giá tiến hành được một phần ba thời điểm, tất cả mọi người trợn tròn mắt, Thiên Kình tộc phòng khách quý mua đến đây toàn bộ dương thuộc tính thiên tài địa bảo, một cái đều không lọt, tiêu tốn chí ít ở ba tỉ trở lên.

Hơn nữa đây cũng không phải là hóa đơn, mà là thiếu nữ mỗi lần chạy xuống tại chỗ giao hàng, là thứ thiệt linh thạch cực phẩm.

Ba tỉ linh thạch cực phẩm, khái niệm này nghĩa là gì?

Làm người chủ trì Áo Tư, lại một lần cuối cùng giao hàng sau, tay đều có chút phát run.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1510: Đều Là Món Tiền Nhỏ, Chìa Khóa Vị Trí

Thiên Kình tộc quý khách trong phòng, Ba Đốn vẻ mặt đã không đúng, ánh mắt có chút hoảng hốt, lau mồ hôi lạnh, nói: “Thanh Huyền công tử như thế mua đi xuống, người khác đều không cách nào chơi.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Hết cách rồi, Thiên Hà sản vật phong phú, mỗi một người đều là cực phẩm, nhìn thực sự yêu thích, không nhịn được liền mua. Kỳ thực đều là món tiền nhỏ mà thôi, không đáng nhắc tới.”

Thiên Kình tộc tất cả mọi người là té xỉu.

Nặc Hi là chân tướng tin, đối với tiện tay là có thể đưa chính mình Thánh khí Thánh Chủ, này chút cũng thật là món tiền nhỏ.

Một vị Thiên Kình tộc đệ tử phẫn uất nói: “Giả trang cái gì! Có tiền là có thể muốn làm gì thì làm sao?”

Dương Thanh Huyền khinh miệt liếc mắt nhìn hắn, giễu cợt nói: “Ngươi nói đúng, có tiền chính là có thể muốn làm gì thì làm, khà khà.”

Tên kia Thiên Kình tộc đệ tử xạm mặt lại, càng một hồi không lời nào để nói.

Những đệ tử còn lại cũng là cực kỳ bất mãn, nhưng cũng bị đáng sợ kia tài lực khiếp sợ bên ngoài cháy bên trong non, những linh thạch này đầy đủ cung dưỡng bọn họ mấy thập niên.

Phía sau bán đấu giá tiếp tục, Dương Thanh Huyền lại đập đi hơn một tỷ.

Sàn bán đấu giá dị tộc, toàn bộ cũng không đủ sức co quắp ngồi tại chỗ, chỉ cần là chí dương thuộc tính thiên tài địa bảo, căn bản cũng không cần ra giá.

Dẫn đến phía sau lượng lớn thiên tài địa bảo, hầu như đều là giá rẻ đập đi ra.

Nếu biết Thiên Kình tộc nhất định sẽ đập xuống, không có ai đồng ý ra giá đi đắc tội Thiên Kình tộc.

Mặc dù là Cự Môn, Bích Hý, Giác Tê tộc, cũng ở mấy lần ra giá thăm dò sau, đều mặc không lên tiếng.

…

Ở sàn bán đấu giá phía sau một cái ghế lô bên trong, vài tên dị tộc lười biếng ngồi ở trên ghế nằm, nhìn ở giữa hình một vòng tròn Thủy Tinh.

Một vị trong đó ngũ quan dữ tợn nam tử, mặt lộ vẻ ngưng sắc, trong mắt lập loè ánh sáng lạnh lẽo cùng sát khí, nói: “Lẽ nào Thiên Kình bộ tộc biết rồi một ít gì?”

Một vị khác màu đồng cổ da nam tử, chất tóc cùng con ngươi đều vì trắng bạc, đầu trên mọc ra một đôi cong lên dê giác, lạnh giọng nói: “Không có đạo lý a, nếu như chiếm được tin tức, không phải như vậy bình tĩnh.”

Ngũ quan dữ tợn nam tử nói rằng: “Ta cuối cùng có một ít dự cảm không tốt, cảm thấy việc này không biết như vậy thuận lợi.”

Màu đồng cổ da nam tử lạnh lùng nói: “Muốn có được chân chính chìa khoá, đương nhiên sẽ có khó khăn. Đợi đã bao nhiêu năm, chân chính chìa khoá mới tái hiện nhân gian. Thậm chí để cho chúng ta đại kế không thể không trực tiếp sớm.”

Ngũ quan dữ tợn nam tử gật đầu nói: “Nếu như có thể được chân chính chìa khoá, sớm một ít thì lại làm sao, tuy rằng chuẩn bị còn chưa đủ sung mãn phân, nhưng so với mở ra thiên đô cấm chế, hết thảy đều là đáng giá.”

Màu đồng cổ da nam tử trong mắt ánh bạc lấp lóe, thậm chí có chút khát máu hưng phấn, nói: “Hàm trên ánh sáng người lấy trăm năm tuổi thọ để đánh đổi, suy đoán ra chìa khoá vị trí, nhất định không sai được! Nhân quả tụ, oái thiên đô, hoán thần lộ, được sống mãi!”

…

Sàn bán đấu giá.

Bích Hý tộc quý khách thời gian, An Khiết Nhĩ lặng lặng nghe thủ hạ báo cáo, đột nhiên trong đôi mắt bắn ra tàn khốc, cả kinh nói: “Côn tộc huyết mạch? Việc này thật chứ?!”

Một vị lục y nữ tử quỳ trên mặt đất, cung kính nói: “Đây là tin tức mới nhất, tình báo bên kia nói không dám xác định, chỉ có chắc chắn tám phần mười.”

An Khiết Nhĩ ngưng tiếng nói: “Tám phần mười nắm bắt, kết hợp với Thiên Kình tộc thời khắc này dị thường, hầu như có thể xác định. Côn tộc huyết mạch xuất hiện ở Thiên Kình tộc bên trong, chuyện này với chúng ta mà nói, thật là một kiện gay go chí cực sự tình a. Bá Cách cùng Byron cần phải liền ở bên cạnh, đi mời bọn họ đi tới.”

“Là.”

Lục y nữ tử vội vàng lĩnh mệnh lui ra.

…

Buổi đấu giá vẫn còn tiếp tục, đến phía sau hầu như đều là giá rẻ liền đem thiên tài địa bảo lấy về lại.

Cái kia chút tố vỗ võ giả tất cả đều mặt âm trầm, nhưng đối mặt Thiên Kình tộc nhưng lại không dám phát tác.

Áo Tư trong tay cầm một cái hộp ngọc, giới thiệu: “Cây thạch nam quả, sinh tại Thiên Hà thứ ba mạch lưu bắc bộ, thực công lực tăng cường, đối với nguyên tố” Hỏa “cảm ngộ năng lực cũng tăng cường. Đối với thần biến đỉnh cao cùng bất hủ sơ kỳ võ giả hiệu dụng to lớn nhất. Giá khởi đầu chín triệu linh thạch cực phẩm.”

Dương Thanh Huyền báo giá nói: “901 vạn.”

Toàn trường đều là yên tĩnh, không ai hé răng.

Tranh giá cũng đập không tới, còn không duyên cớ đắc tội Thiên Kình tộc.

Áo Tư đần độn hô ba lần, nói: “901 vạn thành giao.”

Bởi tố vỗ phần nhiều là thiên tài địa bảo, lại không nhân sâm cùng tranh giá, dẫn đến bán đấu giá tốc độ cực nhanh, rất nhanh liền tiến vào kết thúc.

Thiên Kình tộc đệ tử đã chết lặng.

“Hắn đã ra khỏi hơn năm tỷ.”

“Không, là hơn 6 tỉ.”

“Ta đầu hơi choáng váng, đã toán không rõ lắm.”

Toàn bộ sàn bán đấu giá, hầu như thành Dương Thanh Huyền độc tràng xuất sắc.

Chỉ có Tử Diều Hâu, Công Thâu Khánh cùng Nặc Hi còn có thể bình tĩnh tự nhiên. Lỵ Na từ lâu trợn mắt ngoác mồm, nhìn hầu gái chạy lên chạy xuống giao hàng vật phẩm.

Áo Tư vô lực giới thiệu: “Lửa triều địa cẩm, màu đỏ mai rùa trạng thảm thực vật, bên trên có phức tạp hoa văn, thuộc tính” Hỏa “, mang đến thực lực tăng cường, cũng có nhất định xác suất thu được ** thực lực tinh tiến. Giá khởi đầu mười triệu.”

Dương Thanh Huyền nói: “1,001 vạn.”

Áo Tư cũng không cần chờ, trực tiếp kêu lên ba lần, đang muốn tuyên bố thành đập thời điểm, một phòng khách quý khác bên trong truyền đến âm thanh, “12 triệu.”

“Rầm”, dưới trận dị tộc tất cả đều ném ánh mắt.

Áo Tư cũng trong mắt tinh mang lóe lên, khôi phục một ít tinh thần, trong bóng tối nghĩ đến, rốt cục bắt đầu ngăn chặn sao? Sẽ có hay không có chút muộn?

Cái kia phòng khách quý, chính là Bích Hý tộc.

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “15 triệu.”

Bích Hý tộc phòng khách quý bên trong, truyền đến cô gái âm thanh, nói: “20 triệu.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, lập tức triển khai mở, nói: “30 triệu.”

Cô gái kia cũng không do dự, trực tiếp nói: “40 triệu.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Nếu vị phu nhân này yêu thích, vậy thì tặng cho phu nhân.”

“Rầm”, dưới trận toàn bộ đều sôi trào, lại không có cướp được cuối cùng?

Này lửa triều địa cẩm là buổi đấu giá cho đến bây giờ, duy nhất cái bị người ngoài đoạt đi thiên tài địa bảo.

Bên trong sân dị tộc đột nhiên có loại cảm giác hãnh diện, dĩ nhiên “Ba ba ba” vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt.

Bích Hý tộc phòng khách quý bên trong, An Khiết Nhĩ mặt không hề cảm xúc, nhìn bên trong phòng đấu giá.

Giác Tê tộc tộc trưởng Bá Cách, Cự Môn tộc tộc trưởng Byron, đều ở đây bên trong, hơi liếc mắt nhìn nhau, tựa hồ ở xác minh cái gì.

Bá Cách nói: “Xem ra đối phương cũng không phải không tiếc đánh đổi.”

Byron trầm giọng nói: “Trước đánh ra những thứ đó, đầy đủ cái kia Côn tộc tiểu tử dùng tới một hồi lâu. Chúng ta ngăn chặn khó tránh khỏi có chút chậm.”

An Khiết Nhĩ nhìn tường thủy tinh ở ngoài, chậm rãi nói rằng: “Ta lại cảm thấy không hẳn cùng cái kia Côn tộc thiếu niên có quan hệ. Trọng đại như vậy chuyện, Thiên Kình bộ tộc cần phải tận lực ẩn giấu mới là, không cần thiết làm cho như vậy gióng trống khua chiêng. Hơn nữa lấy Thiên Kình tộc sức mạnh, mặc dù không tham dự bán đấu giá, cũng đầy đủ vun bón mười cái trở lên Côn tộc huyết mạch. Ta lại cảm thấy việc này không giống như là Ba Đốn tác phong. Gần đây Vô Ngân Đảo trên tựa hồ nhiều hơn không ít cái khác mạch chảy võ giả, có thể hay không cùng chuyện này có quan hệ?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1511: Tùy Ý Hắn Đi, Huyết Tế Phương Pháp

Byron con ngươi co rụt lại, bắn ra điểm điểm tinh mang, trầm giọng nói: “Việc này ta cũng phát hiện. Những người này nhìn thấy được như là không có chút quan hệ nào tán tu, nhưng luôn cảm thấy nơi nào có chút không đúng. Hơn nữa lấy Tu La tộc cùng a ma tộc bởi vì chủ.”

Bá Cách cau mày nói: “Có thể hay không cùng chìa khóa bán đấu giá có quan hệ? Dù sao chìa khoá là Tu La tộc chế tạo ra, này đoạn thời gian nhiều hơn chút Tu La tộc võ giả, tựa hồ tịnh không đủ kỳ.”

Byron liếc mắt nhìn hắn, từ tốn nói: “Ở kỳ trước buổi đấu giá trước, cũng không có như tình huống như vậy.”

An Khiết Nhĩ nói: “Nguyên lai Byron cũng phát hiện. Ta còn tưởng rằng liền ta đa nghi rồi. Hơn nữa ta cố ý tìm một ít thứ năm mạch lưu tới được võ giả đề ra nghi vấn, thứ năm mạch lưu đang phát sinh rối loạn, mà ngọn nguồn chính là Tu La tộc.”

Bá Cách cùng Byron đồng thời chấn động, Bá Cách cả kinh nói: “Tu La tộc vốn là thứ năm mạch chảy bá chủ, còn muốn rung chuyển cái gì?”

An Khiết Nhĩ lắc đầu nói: “Tin tức quá ít, cũng không rõ ràng. Cửu Trọng Thiên Đô vị trí ngay ở thứ năm mạch lưu. Ta sợ lần này thiên đô mở ra, không biết quá bình tĩnh. Hơn nữa có người nói Nhân tộc thế giới cũng xảy ra đại sự. Thực sự là cái thời buổi rối loạn a.”

Phòng khách quý bên trong lâm vào ngắn ngủi yên tĩnh.

Byron theo rồi nói ra: “Vậy chúng ta còn có muốn hay không ngăn chặn Thiên Kình tộc?”

An Khiết Nhĩ trầm ngâm nói: “Y theo ta nhìn, việc này không hề giống là Ba Đốn thủ pháp, không bằng trước tiên tùy ý hắn đi, chờ cuối cùng bán đấu giá chìa khóa thời điểm, lại nhìn một chút có không khác thường.”

Byron gật đầu nói: “Ta nhìn cũng vậy. Dù sao đã tiến nhập cuối.”

Bán đấu giá rất nhanh liền tiến vào kết thúc, Dương Thanh Huyền coi trọng nhất lưu hỏa cửu huyền dịch, cũng thuận lợi dùng 20 triệu linh thạch cực phẩm đập xuống đắc thủ.

Bình thường buổi đấu giá, 90% trở lên vật phẩm, toàn bộ đều tiến vào Dương Thanh Huyền trong tay.

Công Thâu Khánh kim giáp Khai Sơn ngày đinh, cũng bán ra tám trăm triệu linh thạch cực phẩm giá trên trời, bị Cự Môn tộc mua đi.

Ba Đốn ngoài cười nhưng trong không cười toét miệng nói: “Chúc mừng Thanh Huyền công tử, được toại nguyện, thật sự mua hết.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Thật sự là Thiên Hà sản vật quá phong phú, không nhịn được, không nhịn được ha.”

“Ha ha.”

Ba Đốn lúng túng nở nụ cười hai tiếng, hai tay đều là mồ hôi lạnh.

Đối phương tổng cộng tốn ra hơn bảy tỷ linh thạch cực phẩm.

Coi như là Thiên Kình tộc, không có khả năng một hồi lấy ra nhiều linh thạch như vậy.

Những Thiên Kình tộc kia đệ tử, càng là sắc mặt trắng bệch.

Bọn họ đều là con cháu thế gia, mặc dù có chút ngông cuồng tự đại, nhưng cũng không ngu ngốc.

Biết một lần có thể lấy ra nhiều như vậy linh thạch cực phẩm, mắt cũng không nháy một cái nhân vật, chắc chắn sẽ không đơn giản. Chí ít thực lực tổng hợp cách xa ở bọn họ bên trên.

Lại không người nào dám lộ ra vẻ coi thường, trái lại Dương Thanh Huyền ánh mắt vô tình hay cố ý liếc qua thời điểm, đều từng cái từng cái trên mặt mang theo kinh sợ, không dám nhìn thẳng.

Liền ngay cả Lỵ Na cũng cải biến đối với Dương Thanh Huyền cách nhìn, thầm nghĩ Nặc Hi có thể có như vậy một vị Thánh Chủ, chưa chắc đã không phải là chuyện tốt.

Lỵ Na vô cùng thông minh, biết Ba Đốn muốn thông qua nàng đến khống chế Nặc Hi, ai có thể nguyện ý làm người con rối? Hiện tại Nặc Hi có thêm như vậy có tiền một vị Thánh Chủ, có lẽ có thể nghĩ biện pháp lợi dụng vị này Thánh Chủ đến ngăn được Ba Đốn.

Nếu như Dương Thanh Huyền biết Lỵ Na ý tưởng, sợ là sẽ phải cười đến rụng răng.

Chỉ là một vị trung đẳng dị tộc nhà tiểu thư, cũng dám tính toán đến trên đầu mình.

Sàn bán đấu giá trên, Áo Tư ổn tình cảm xuống, mở miệng nói: “Hiện tại đấu giá sẽ tiến vào cuối cùng một hạng, Cửu Trọng Thiên Đô chìa khoá bán đấu giá. Này chìa khoá là ra tự học la tộc rèn đúc đại sư tay. Tục truyền thật sự chìa khoá từ lâu yên diệt ở Thiên Hà bên trong, không có dấu vết mà tìm kiếm. Tu La tộc đại sư trong tay cũng chỉ có chìa khóa cấu tạo đồ, nhưng nhưng không cách nào hoàn nguyên ra thật sự chìa khoá. Này chế tạo ra chìa khoá xem như là cao hàng nhái, không cách nào mở ra thiên đô toàn bộ cấm chỉ, nhưng lại có thể mang nhất định võ giả tiến nhập thiên đô. Cho tới tiến nhập thiên đô chỗ tốt, không chỉ có linh khí là ngoại giới mấy lần, còn có các loại vạn năm vừa thấy thiên tài địa bảo, cùng với mọi người đều biết Tiên ngọc. Phía dưới cho mời Tu La tộc bằng hữu tự mình lên sân khấu đến đập. Hơn nữa có người nói, ngoại trừ chìa khoá ở ngoài, Tu La tộc bằng hữu còn mang đến tuyệt diệu lễ vật, là cái gì ta cũng không biết, có chờ hiểu."

Dứt tiếng, trong phòng đấu giá trung tâm trên truyền tống trận, ánh sáng lóe lên, liền hóa ra một bóng người, chính là cái kia sàn bán đấu giá phía sau, ngũ quan dữ tợn nam tử.

Nam tử ngoại trừ ngũ quan dữ tợn ở ngoài, sinh hai đối với răng nanh, vóc người thon dài kình lực gầy, da dẻ như tuyết trắng xám, tứ chi cùng lồng ngực che lấp màu xanh biếc xương giáp, nhìn thấy được âm sát khủng bố.

Chính là Tu La tộc dáng dấp.

Áo Tư đối với nam tử khẽ mỉm cười, liền đi đến một bên, đem bàn đấu giá tặng cho nam tử.

Trong sân lập tức yên tĩnh lại.

Không chỉ có là bởi vì nam tử dáng dấp khủng bố, trời sinh thì có một luồng kinh sợ toàn trường sát khí. Hơn nữa Tu La tộc từ xưa tới nay chính là cường tộc, dù cho ở bây giờ Thiên Hà, cũng là độc bá một nhánh mạch chảy tồn tại.

Nam tử ánh mắt quét qua, hắc tiếng nói: "Tại hạ Tu La tộc tam trưởng lão Cái Văn."

"Dĩ nhiên là Tu La tộc trưởng lão?"

“Có người nói Tu La tộc trưởng lão, đều có Giới Vương thực lực, lẽ nào người trước mắt này càng là Giới Vương?”

“Vì bán đấu giá chìa khoá, chuyên phái một vị Giới Vương đến đây sao? Này có chút không còn gì để nói chứ?”

Trong sân một hồi huyên ồn ào lên.

Phòng khách quý bên trong, An Khiết Nhĩ đám người cũng là nhíu mày lại.

Dĩ vãng bán đấu giá chìa khoá, đích thật là Tu La tộc sứ giả, nhưng đều là phổ thông thân phận, người tới nhiều nhất Bất Hủ cảnh.

Giờ khắc này xuất hiện tam trưởng lão Cái Văn, liền ngay cả An Khiết Nhĩ bọn người chưa từng thấy qua, thực lực tu vi vừa nhìn xuống, sâu không lường được, hiển nhiên là Giới Vương cảnh.

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh, nhìn cái kia Cái Văn, ánh mắt sáng quắc, không biết đang suy nghĩ gì.

Cái Văn dáng dấp thực tại đáng sợ, cười rộ lên càng tăng thêm quỷ dị khủng bố, gằn giọng nói: “Trên thực tế bán đấu giá chìa khoá, cùng đang ngồi tuyệt đại đa số cũng không có quan. Bởi vì không có sức mạnh to lớn chống đỡ, coi như chụp được chìa khoá, cũng bắt không được. Nhưng lần này bán đấu giá, nhưng cùng chư vị ở đây đều có quan hệ. Bởi vì ta Tu La bộ tộc, rốt cuộc tìm được chân chính chìa khoá!”

“Cái gì? Chân chính chìa khoá?”

Dưới đài vang lên một mảnh tiếng ồn ào.

Áo Tư đứng ở một bên, cũng sửng sốt một chút, lập tức trong lòng dâng lên sóng lớn, tựa hồ cảm giác được cái gì.

Cái Văn cười hắc hắc vài tiếng, sau đó ý bảo yên lặng, tiếp tục nói: “Ta Tu La tộc rèn đúc đại sư phỏng chế chìa khoá, chỉ có thể mang không ít võ giả đi vào, cùng chìa khóa phẩm chất, cùng với mở ra thực lực võ giả có quan hệ. Quan trọng nhất là, hàng nhái chìa khoá không cách nào mở ra Cửu Trọng Thiên Đô bên trong chân chính bí bảo. Mà thật chìa khoá nhưng khác, có thể hoàn toàn mở ra thiên đô bên trong hết thảy cấm chế.”

Một vị võ giả không nhịn được nói rằng: “Lẽ nào ngươi muốn bán đấu giá thật sự chìa khoá?”

Cái Văn lắc đầu nói: “Không không không, thật chìa khoá mặc dù biết vị trí cụ thể, nhưng tạm thời không cách nào tìm tới. Vì lẽ đó ta Tu La tộc quyết định, triển khai huyết tế phương pháp, trực tiếp đem Vô Ngân Đảo tàn sát, dùng chư vị máu tươi, đến định vị ra cái kia chìa khóa vị trí xác thực. Dù sao thì toán không có cái kia chìa khoá, chúng ta nguyên bản cũng là muốn tàn sát Vô Ngân Đảo, khà khà khà hắc.”

Cái Văn cười quái dị bên dưới, hàn ý nháy mắt khuếch tán đến toàn bộ hội trường.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1512: Tử Vong Lan Tràn

“Cái gì?!”

Trong sân dị tộc dưới khiếp sợ, toàn bộ đều có chút chưa hoàn hồn lại.

Áo Tư cũng ngơ ngác nói: “Cái Văn đại nhân, ngươi, ngươi nói cái gì?”

Cái Văn cười gằn nói: “Ta nói, muốn dùng chư vị máu, đến tìm kiếm cái kia chìa khóa vị trí xác thực a!”

Nói đưa tay chộp một cái, Áo Tư đã bị hấp xả đi qua, đầu trực tiếp dán sát Cái Văn lòng bàn tay.

“Oành” một tiếng, Áo Tư đầu liền nổ ra, nơi cổ bắn ra máu, một bộ không đầu thi trực tiếp ngã xuống.

“Rầm!”

Lần này toàn trường đều nổ tung, nháy mắt rõ ràng xảy ra chuyện lớn.

Phòng khách quý bên trong bốn đại tộc người, tất cả đều hoảng sợ không thôi.

“Tu La tộc! Càn rỡ!”

Dương Thanh Huyền cách vách phòng khách quý bên trong, truyền đến Bá Cách tiếng gầm gừ, “Oành” một tiếng, tường thủy tinh đã bị đánh nát, khí thế kinh khủng mang theo vô số tạc liệt mảnh vỡ, về phía trước thổi mà đi, trong sân một hồi tinh bụi lay động.

Cương phong liệt liệt, quyền uy bao phủ tới.

Cái Văn ngửa lên trời cười lớn, nhìn cái kia quyền phong, trong con ngươi tràn đầy khinh bỉ.

Hắn giơ tay chặn tại bên người, mờ mịt thanh quang nổi lên, ngưng hóa thành một bộ cánh tay giáp, bên trên Thanh Ảnh tuôn ra, như hổ nhào giống như về phía trước cắn xé, đem Bá Cách quyền uy hoàn toàn cách đỡ được.

“Oành!”

Tảng lớn kình khí bạo nổ mở, mạnh mẽ dư uy càn quét mà đi.

Dư âm bên trong, bóng người vút qua, chính là Bá Cách từ phòng khách quý bên trong vọt ra, trực tiếp xuyên qua dư uy mà lên.

Vô số màu đỏ thẫm quyết ấn từ trên người hắn bay lên, kết thành xiềng xích, phía trước như thương, từ bốn phương tám hướng hướng về Cái Văn bắn mạnh mà đi.

Cái Văn cười lạnh một tiếng, tay phải năm ngón tay ở trước người một trảo, tảng lớn thanh quang tự lòng bàn tay lan ra mở, bên trong có thú hồn phun trào, như to lớn mặt thú tấm khiên, chặn ở phía trên.

“Rầm rầm rầm!”

Cái kia xiềng xích đánh vào trên tấm chắn, như là bị người sau cắn vào giống như vậy, theo Cái Văn xoay người vung cánh tay, toàn bộ vỡ đoạn.

“Hoàng Triêu Bá Quyền!”

Cái Văn trên mặt vẻ lạnh lùng, hóa thành dữ tợn, năm ngón tay vồ lấy, mặt thú tấm khiên lập tức hóa thành to lớn đầu thú quang quyền, đánh mạnh mà lên.

“Ầm!”

Vòng sáng đập vụn các loại lực cản, đánh trên người Bá Cách, đem đánh bay ra ngoài.

Một vệt máu tươi bắn tung tóe trời cao.

“Chi!” Toàn trường võ giả không khỏi kinh hãi.

Thứ tám mạch chảy bốn tộc một trong, Giác Tê tộc tộc trưởng, càng bị một chiêu liền bắn bay rơi?

Trước còn muốn nhìn Cái Văn bị tốt dễ thu dọn dị tộc, nháy mắt liền nhận rõ tình thế, hoảng sợ quát to một tiếng, liền chạy ra cửa.

Bên trong phòng đấu giá nháy mắt loạn tung tùng phèo, không ít người trực tiếp oanh mở vách tường, hướng về bốn phương tám hướng trốn vọt.

Nhưng bất quá nháy mắt, từng đạo từng đạo tiếng kêu thảm thiết từ bốn phương tám hướng truyền đến, tảng lớn máu tươi nổi lên, tiên vào sàn bán đấu giá.

Cái kia chút chạy ra ngoài võ giả, từng cái từng cái biến thành phần vụn thi thể bay vào.

Toàn bộ sàn bán đấu giá, đã bị Tu La tộc cùng a ma tộc cường giả bao vây.

Thiên Kình tộc phòng khách quý bên trong, những Thiên Kình tộc kia đệ tử từng cái từng cái sợ đến trắng bệch cả mặt, đều là hoảng sợ vây chung chỗ.

Dưới cái nhìn của bọn họ, Ba Đốn thực lực đã là bầu trời giống như vậy, mà cùng Ba Đốn không phân cao thấp Bá Cách, lại bị đối phương một chiêu đánh bay?

Mà sàn bán đấu giá trên mảng lớn máu tươi cùng nát chi, càng là kích thích hai mắt của bọn họ, từng cái từng cái sợ sợ muôn dạng.

“Tại sao lại như vậy, chúng ta sẽ không chết chứ?”

“Ta còn không muốn chết a. Đều do phụ thân, nhất định phải ta tới sắc dụ Nặc Hi, hiện tại ta phải gió à, ô ô ô.”

Phòng khách quý bên trong hỏng, Ba Đốn đang khiếp sợ sau, nháy mắt tỉnh táo lại, chết nhìn chòng chọc sàn bán đấu giá trên Cái Văn.

Đồng thời để Ba Đốn trong lòng chấn động dữ dội chính là, trong sân trấn định nhất càng là Dương Thanh Huyền.

Ngũ quan đó rõ ràng trên mặt, không nhìn ra nửa điểm kinh sợ, không vui không buồn, phảng phất hoàn toàn không đếm xỉa đến, không có quan hệ gì với chính mình.

Tử Diều Hâu cả kinh nói: “Thanh Huyền ca ca, làm sao bây giờ?”

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói: “Trước xem tình huống một chút, lại định đoạt sau.”

Ba Đốn trong lòng thầm nói: “Lẽ nào Dương Thanh Huyền cùng Tu La tộc là một phe? Bằng không to lớn như vậy biến cố, không thể hoàn toàn thờ ơ không động lòng a.”

Hắn làm sao biết, so với cái này lớn hơn nhiều tràng diện, Dương Thanh Huyền cũng đã tư không kiến quán.

Ngoài ra, Quỷ Tôn đồng dạng lặng lặng ngồi ở một bên, đầy mặt châm chọc nhìn bên ngoài, đồng thời không nhịn được liếm một cái môi lưỡi, nghĩ thầm: “Theo Dương Thanh Huyền quả nhiên có thịt ăn a, khặc khặc.”

Vô số hồn phách ở hắn như quỷ hỏa trong tròng mắt bay lượn.

…

Cùng lúc đó, Vô Ngân Đảo bốn phía, sóng biển gào thét, hóa thành từng mảng từng mảng trăm trượng cao sóng lớn, đánh về phía bên bờ.

“Bắt được đến, bắt được biển rộng Đường cá rồi, mọi người mau tới giúp lấy tay!”

Nơi nào đó bờ biển, một nhánh mò vớt trong đội ngũ truyền đến thanh âm hưng phấn, bốn mươi, năm mươi người ở sóng biển bên trong chập trùng, đều là đầy mặt sắc mặt vui mừng.

Biển rộng Đường cá là một loại tài liệu trân quý, nhưng dị thường khó có thể bắt giữ.

Giờ khắc này sóng biển bên trong, càng xuất hiện biển rộng Đường cá cái bóng, bốn mươi, năm mươi người lập tức buông trong tay xuống sự tình, từ bốn phương tám hướng vây quét đi qua.

“Oành!”

Đột nhiên sóng nước nổ ra, một con to lớn miệng đột nhiên xuất hiện, như là hố đen giống như, trực tiếp đem vậy còn chưa hiện thân biển rộng Đường cá, cùng với bốn mươi, năm mươi tên võ giả đều nuốt vào.

Một con trăm dài hơn một trượng quái ngư, trực tiếp từ trong nước vọt ra, kèm theo to lớn sóng lớn.

Quái ngư toàn thân đều là vảy màu xanh lục, mọc ra sơn dương giống như mặt, con ngươi như là treo lên đèn lồng, giống như là một chiếc lớn vô cùng chiến hạm.

“Ùng ục ùng ục.”

Quái ngư trong bụng truyền đến đại lượng bong bóng tiếng, sau đó mở mồm ra phun một cái, “Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, cực kỳ khổng lồ cột nước liền oanh kích lên bờ, đem phụ cận một mảnh kiến trúc cùng đám người toàn bộ phá hủy.

Đang quái ngư trên lưng, đứng cạnh một tên da thịt vì là cổ đồng sắc nam tử, chất tóc cùng con ngươi đều vì trắng bạc vẻ, sau lưng mọc nhỏ dài đuôi, chính là a ma tộc đặc thù.

Người này hai tay bấm quyết, quái ngư ở dưới chân không ngừng nhảy nhót, cuốn lên cao ngàn trượng sóng nước.

A ma tộc người không ngừng đem quyết ấn đánh vào trong nước, cái kia cuốn sóng biển liền không lại rơi xuống, mà là hóa thành màn nước hướng về bốn phía khuếch tán.

Rất nhanh, một đám lớn bờ sông tuyến, đã bị như vậy nước màng bao vây lấy, bất luận người nào đều trốn không ra.

Mà giống nhau tình huống, tại những khác hơn trăm nơi bờ sông tuyến tranh nhau trình diễn.

Dần dần, một tầng to lớn thủy quang, bắt đầu từ bốn phía dâng lên lục địa, từ từ đem toàn bộ Vô Ngân Đảo đều bao lại, che kín bầu trời.

Vô Ngân Đảo trên to nhỏ truyền tống trận, trong cùng một lúc, đều bị Tu La tộc cùng a ma tộc người phá hủy.

To lớn bóng đen của cái chết, bao phủ cả hòn đảo nhỏ.

…

Dương Thanh Huyền đám người còn ở sàn bán đấu giá, cũng không biết tình huống bên ngoài.

Nhưng bốn tộc cao tầng, nội tâm đều có dự cảm không tốt, Tu La tộc người lại dám công khai làm như vậy, sợ là đã mưu đồ đã lâu.

Liền không biết bọn họ bố trí rốt cuộc có bao nhiêu.

“Khà khà khà hắc, mọi người không cần sợ, bình tĩnh một ít.”

Cái Văn từ trên đài đấu giá đi xuống, cười gằn nói: “Mỗi người các ngươi đều sẽ chết, chết sớm chết chậm đều giống nhau, không có gì hay sợ hãi.”

Mọi người còn tưởng rằng hắn muốn nói gì, tất cả đều lắng xuống nghe, ai biết là câu nói như thế này.

Cái Văn nói xong, còn thuận lợi một chưởng lại giết ba, bốn người.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1513: Vĩnh Sinh Bí Mật, Giết Ra Đường Máu

“Chạy mau a!”

Trong sân một hồi càng là mưa máu gió tanh, người người hoảng sợ hướng phía ngoài chạy đi.

Tuy rằng bốn mặt đều là cường giả, nhưng dù sao cũng hơn chính diện đối đầu một vị Giới Vương tốt.

“Nhỏ yếu chính là nguyên tội a, liền ngay cả sinh tồn tại ở trên đời này quyền lợi đều không có.”

Theo một đạo đông lạnh thanh âm truyền đến, sàn bán đấu giá mạn bắc, số người nhiều nhất địa phương, đột nhiên “Ầm ầm” một tiếng bạo nổ mở, nổi lên một đạo màu đen bão gió, phảng phất vẩy mực giống như đem mấy trăm người tất cả đều nuốt vào bên trong.

Bão gió thẳng tới hai mươi, ba mươi trượng, đem Không gian thiết cát nát tan, hết thảy bị hút vào trong đó võ giả, nháy mắt tan xương nát thịt, phần còn lại của chân tay đã bị cụt toái thể bị đưa tới bầu trời, sau đó như mưa tung xuống.

Bão phong chi bên trong, chậm rãi đi ra một tên hai mắt màu bạc nam tử, tướng mạo đẹp trai, đầu trên mọc ra một đôi cong lên dê giác, lưng mọc tỉ mỉ đuôi, chính là A Ma tộc phó tộc trưởng Á Nhĩ Mạn.

Vây công toàn bộ sàn bán đấu giá, tất cả đều là Tu La tộc cùng A Ma tộc cường giả, thỉnh thoảng sẽ có cá lọt lưới chạy trốn, nhưng hai tộc cường giả cũng không để ý, mà là đem ánh mắt khóa chặt lầu hai quý khách.

Quỷ Tôn khẽ cau mày, liền ngay cả hắn cũng bị tập trung.

Dương Thanh Huyền ánh mắt lấp loé, rốt cục lộ ra kinh sợ, ở bốn phương tám hướng xuất hiện hai tộc trong võ giả, có tám người hắn hoàn toàn không nhìn thấu tu vi.

Ở Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình hạ, coi như là Khuy Chân cảnh cường giả, không có khả năng ẩn giấu tu vi.

Như vậy tám người này... Tất cả đều là Giới Vương!

Dương Thanh Huyền ánh mắt lóe lên gợn sóng, lập tức ý thức được xảy ra chuyện lớn.

Một lần có thể điều động tám vị Giới Vương, nguồn sức mạnh này có thể trực tiếp chống lại phía trước Phiêu Miểu Tinh Cung.

Hơn nữa tám vị Giới Vương tham dự chiến đấu, cũng chỉ có Cổ Diệu cuộc chiến cùng Tinh Cung cuộc chiến.

“Ồ, làm sao nhiều hơn một người?”

Cái Văn đã nhận ra Quỷ Tôn tồn tại, trong mắt lộ ra sắc mặt khác thường.

Phải biết bọn họ tính toán kỹ trên đảo mỗi một vị Giới Vương, bốn đại tộc trưởng tất cả này, vì lẽ đó phái tám vị Giới Vương cường giả, muốn đem bốn vị tộc trưởng toàn bộ lưu lại.

Đồng thời trên đảo cái khác Giới Vương, cũng đều có phái người trước đi đối phó.

Toàn bộ trên hòn đảo sinh linh, đều là định dùng tới làm huyết tế, cho nên bây giờ chạy trốn đều không quá quan trọng, chỉ cần bốn tên tộc trưởng lưu lại liền có thể, bởi vì Vô Ngân Đảo đã đóng chặt hoàn toàn.

“Cái Văn, đây là ý gì?!”

Ba Đốn lớn tiếng quát lên.

Toàn bộ quý khách tuy rằng cứng rắn, nhưng cũng không chịu nổi Giới Vương dư uy, toàn bộ sụp xuống rơi.

Bốn vị tộc trưởng tất cả đều hiện thân đi ra.

Lúc này ba người khác, mới nhìn rõ Dương Thanh Huyền, Quỷ Tôn đám người, nhưng chủ yếu ánh mắt đều rơi trên người Quỷ Tôn, cho rằng vừa nãy bán đấu giá là Quỷ Tôn gây nên.

Đều trong bóng tối suy nghĩ này là người phương nào, là địch là bạn?

“Có ý gì? Ha ha, ta không phải mới vừa đã nói rất rõ sao? Dùng các ngươi huyết, đến hiến tế a, dùng cái này tìm ra chìa khóa tăm tích!”

Cái Văn trong mắt một mảnh hung ác tàn khốc.

Bên trong phòng đấu giá, ngoại trừ chạy đi không ít mấy người ở ngoài, tất cả đều bị giết, máu thịt be bét hoành đầy đất, còn lại không đủ trăm người, tất cả đều tụ lại ở chính giữa, vây quanh ở bốn đại tộc trưởng xung quanh, sợ sợ muôn dạng.

An Khiết Nhĩ cả giận nói: “Chìa khoá? Liền vì cái kia mịt mờ đồ vật, các ngươi muốn đánh chết một đảo người? Hơn nữa còn là thứ tám mạch lưu chủ đảo!”

Cái Văn lắc ngón tay, cười khẩy nói: “Không không, cái kia cũng không phải mịt mờ đồ vật, là hàm trên ánh sáng người dùng trăm năm tuổi thọ để đánh đổi, suy đoán ra manh mối. Chỉ vì chìa khoá liên lụy đến Thiên Đạo, trên người không thể tiếp suy diễn xuống. Còn dư lại, liền dùng ta Tu La tộc huyết tế thuật đến thôi diễn, xác định chìa khóa vị trí thực sự.”

A Ma tộc Á Nhĩ Mạn khẽ cười nói: “Dùng một đảo chi mệnh, đổi thật chìa khóa hiện thế, ta cảm thấy rất đáng giá nha. Thiên đô bên trong, nhưng là chôn dấu vĩnh sinh bí mật a.”

Dương Thanh Huyền không rõ trong lòng hơi động, nghĩ đến cái kia thiết phiến trên 12 cái chữ: Nhân quả tụ, oái thiên đô, hoán thần lộ, được vĩnh sinh.

Này 12 cái chữ, có thể hay không cùng Á Nhĩ Mạn nói đồ vật có quan hệ?

An Khiết Nhĩ cả giận nói: “Người điên! Một đám người điên! Cõi đời này làm sao có khả năng sẽ có vĩnh sinh loại này hoang đường việc!”

Cái Văn lạnh lùng nói: “Không cách nào hiểu sự tình, cũng không phải là không tồn tại, mà là thực lực của ngươi quá yếu, tiếp xúc không tới a. Còn nữa, coi như không có chìa khoá việc, ta Tu La tộc cũng phải cần nhất thống tám đại mạch lưu, thành lập một cái vô cùng mạnh mẽ bách tộc liên minh. Mà bốn vị tộc trưởng, đã bị chúng ta liệt vào cản trở trong danh sách, hiện tại chỉ có điều nhắc đến một đoạn thời gian trước diệt trừ thôi.”

Bốn tên tộc trưởng đều là kinh hãi, một trái tim không ngừng chìm xuống dưới.

Nhìn dáng dấp Tu La tộc cùng A Ma tộc là làm xong chuẩn bị chu đáo, lúc này mới đột nhiên làm khó dễ. Như vậy Vô Ngân Đảo thất thủ độ khả thi liền vô cùng lớn.

Ba Đốn đột nhiên đột nhiên nắm lấy Dương Thanh Huyền, rống to: “Thanh Huyền công tử, nhanh hướng về đông trốn, nơi đó là bốn tộc liên minh đất nòng cốt Lạc Thần thành, quanh năm có bốn tộc cường giả trấn thủ. Nặc Hi cùng ta đây chút tộc nhân đệ tử, liền nhờ ngươi!"

An Khiết Nhĩ cũng gầm lớn nói: "Đều tới Lạc Thần thành trốn! Ba Đốn, Byron, Bá Cách, chúng ta liều mạng đoạn hậu!"

Còn dư lại hơn trăm người, tất cả đều là bốn trong tộc quý tộc đệ tử, cũng là bốn tộc tương lai, quyết không thể tổn hại ở đây.

Byron cùng Bá Cách cũng nháy mắt hiểu được, Tu La tộc cùng A Ma tộc hội tụ tám vị Giới Vương ở này, lại phong tỏa toàn đảo, như vậy tuyệt không thừa bao nhiêu sức mạnh đánh hạ Lạc Thần thành.

Vô Ngân Đảo được khen là "Lục địa", diện tích cực kỳ rộng rãi.

Ngoại trừ bốn tộc trú điểm ở ngoài, còn có mấy toà chủ yếu thành trì trải rộng mặt trên. Trọng yếu nhất chính là Lạc Thần thành, hội tụ bốn tộc cường giả hợp lực trấn thủ.

Tu La tộc nếu dự định lưu bọn hắn lại bốn vị tộc trưởng, sợ là bốn tộc cứ điểm cũng đã phái cao thủ đi vào. Như vậy thời khắc này Lạc Thần thành chính là Vô Ngân Đảo trên, chỗ an toàn nhất.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, liếc mắt nhìn Thiên Kình tộc mấy chục tên đệ tử, đây là bao nhiêu một đống phiền toái a.

Lúc này lấy ra Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô, hướng về không trung ném đi, một đạo quyết ấn đánh vào hồ lô trên.

Lập tức một luồng to lớn sức hút khuếch tán mở, đem những Thiên Kình tộc kia đệ tử, cùng với mặt khác tam tộc đệ tử toàn bộ hút vào.

Lúc này mới đem hồ lô vừa thu lại, bay xoay tay lại bên trong, biến mất không còn tăm hơi.

Quá trình này bất quá chớp mắt, nhìn hết thảy cường giả trợn mắt ngoác mồm.

Cái Văn nháy mắt phản ứng lại, quát to: “Thánh khí! Tiểu tử này trên người có Thánh khí, giữ hắn lại!”

Trên thực tế Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô chỉ là Bán Thánh khí, nhưng những dị tộc này nơi nào rõ ràng.

Ba Đốn quát to: “Dương Thanh Huyền, đi mau!”

Liền khí thế mạnh mẽ bạo nổ mở, trên người da thịt biến thành bền bỉ màu xanh lam, thân hình phồng lớn mấy lần, cũng biến hóa ra vây cá như dao, hướng về Cái Văn đi đến.

Mặt khác ba tên tộc trưởng, còn có hơn mười vị bởi vì chống lại, mà không có bị hút vào trong hồ lô cường giả, đều từng cái từng cái mạnh mẽ cắn răng quan, lộ ra thề sống chết vẻ, hướng tu la tộc cùng A Ma tộc người phóng đi, muốn thay Dương Thanh Huyền giết ra một con đường đến.

Tu La tộc cùng A Ma tộc tám vị Giới Vương, đồng thời nổi lên sát khí, đón lấy bốn người. Đây là bọn hắn trước đây liền làm ra đối chiến sắp xếp, lấy hai địch một, coi như lưu không được đối phương, chí ít cũng có thể cho dư trọng thương.

Mà còn dư lại cái kia chút Đạo cảnh cao thủ, nhưng là hướng về Dương Thanh Huyền vây quét đi qua.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1514: Vô Tận Đầm Lầy, Tranh Bá Thời Đại

“Quỷ Tôn.”

Dương Thanh Huyền một uống, Chiến Kích Thiên Khư hiện lên ở tay phải, Tử Diều Hâu cũng hóa thành thanh mang, bay về Tinh Giới bên trong.

“Hừ, lại làm ngươi tay chân!”

Quỷ Tôn trong giọng nói tràn đầy không thích, nhưng trong mắt nhưng tuôn ra vẻ hưng phấn.

Bách tộc náo loạn, Vô Ngân Đảo đại chiến, cái kia được có bao nhiêu hồn phách ăn, vận khí tốt, sợ là có thể trực tiếp ăn được cao cấp Giới Vương.

Xem ra vẫn là theo Dương Thanh Huyền có tiền đồ a!

Quỷ Tôn liếm một cái đôi môi, nhìn chằm chằm cái kia chút vây quét mà đến Đạo cảnh, trong tay lục quang lóe lên, Bách Quỷ Dạ Hành liền hiện lên ở phía trước, ở trên không bên trong nhất chuyển.

“A!”

Trước hết xông lên bốn tên Tu La tộc cường giả, trực tiếp bị ngang eo chém gãy.

Sợ đến còn dư lại vội vàng đình trệ thân thể, sợ sợ muôn dạng, không dám lên trước.

Dương Thanh Huyền cầm kích mà đi, nhưng lại không có một người dám lên trước ngăn cản.

Công Thâu Khánh ném ra bốn đều con rối ở trước người, theo sát Dương Thanh Huyền bộ pháp.

Xa xa Cái Văn sầm mặt lại, quát lên: “Á Nhĩ Mạn, ngươi đi chặn lại!”

Á Nhĩ Mạn không nói hai lời, bóng người loáng một cái liền thoát ly chiến trường, hướng về Dương Thanh Huyền ép tới.

Quỷ Tôn bước chân hơi ngưng lại, ngưng tiếng nói: “Ngươi trước đi Lạc Thần thành, cái này quỷ người có chút mạnh, sợ muốn dây dưa chút thời gian.”

Dương Thanh Huyền thầm nói: “Ngươi mình mới là quỷ, còn nói người khác quỷ.” Lúc này gật đầu nói: “Chính ngươi cẩn thận.”

Liền không để ý Quỷ Tôn, cùng Công Thâu Khánh hai người tiếp tục đi về phía trước.

Á Nhĩ Mạn nháy mắt nổi giận, dưới chân đãng xuất vòng vòng hắc khí, hóa ra một mảnh lĩnh vực.

Ở đằng kia bên trong lĩnh vực, toàn bộ mặt đất nháy mắt nhũn dần, biến thành đầm lầy giống như lầy lội nơi, như mực thâm thúy, cũng nhanh chóng về phía trước kéo dài mà đi, muốn đuổi tới Dương Thanh Huyền.

Nhưng mà Quỷ Tôn một bước đạp xuống, kinh khủng âm u quỷ khí nháy mắt khắp nơi tản ra, đem cái kia đầm lầy dọc theo xu thế đóng băng.

“Dinh dính nị nị cái quái gì.” Quỷ Tôn căm ghét cúi đầu mắt liếc, liền không tiếp tục để ý. Trực tiếp nắm tay thành trảo, tuôn ra tảng lớn hắc khí, ngưng tụ thành trường kiếm.

"Cút!!"

Á Nhĩ Mạn trong lòng sốt sắng, một chưởng chính là đánh ra ngoài.

Chưởng phong đem mặt đất lầy lội nhấc lên, vô số bùn nhão phun ra, cao tới mấy trượng, như sóng vồ giết mà đi.

Quỷ Tôn thân hình hơi động, ngạc nhiên phát hiện hai chân bị cái kia lầy lội cố định lại, bùn nhão không tới nơi mắt cá chân. Lúc này chém ra một đạo kiếm quang, mang theo vạn ngàn âm sát lệ khí, ngang dọc mà đi.

"Oành!"

Bùn sóng bị chém thành hai đoạn, nổ thành vô số bùn điểm tung toé.

Kiếm quang chém phá hư không, thế đi không giảm.

Á Nhĩ Mạn lạnh rên một tiếng, hai tay bấm quyết hạ, cái kia tung tóe bùn điểm một lần nữa ngưng tụ, biến thành đầu dê thân bò quái vật.

Quái vật kia khí thế mạnh mẽ vô cùng, trên người sáng lên vô số phức tạp phù văn màu vàng, che ở Á Nhĩ Mạn trước người. Gầm dữ dội bên dưới, mạnh mẽ đem chiêu kiếm đó ăn được thân thể bên trong, càng là không phát hiện chút tổn hao nào.

Quỷ Tôn ánh mắt âm tối lại, vạn ngàn ác quỷ từ trên người hắn chui ra, âm hàn bầu không khí nháy mắt tản mát ra, vồ giết mà đi.

…

Hai tộc Đạo cảnh cường giả, gặp Quỷ Tôn bị Á Nhĩ Mạn quấn lấy, nhất thời tự tin hơn gấp trăm lần, tất cả đều vọt xuống tới.

Dương Thanh Huyền chiến kích trên hư quang loáng một cái, nhanh như tia chớp hướng về trước hết một vị dị tộc điểm tới, “Đọa Diệt!”

“Ầm ầm!”

Không gian trực tiếp ở mũi kích trên sụp đổ, cái kia dị tộc thân thể liên quan không gian, một hồi tuôn ra giống mạng nhện vết rạn nứt, tảng lớn nổ ra!

Đồng thời thân thể tàn phế nháy mắt liền bị ngọn lửa châm đốt, bốn màu chi hỏa lấy cái kia dị tộc làm nguyên điểm, hướng về bốn phương tám hướng phun ra.

Bầu trời nháy mắt liền biến thành biển lửa.

Lên trước nhất trước vài tên dị tộc, bị Phần Diệt Thế Ngữ chấn động, đều kinh sợ đến mức lùi lại.

Dương Thanh Huyền ánh mắt quét qua, một tay bấm quyết, mi tâm tử vân lấp lóe, tại thân thể bốn phía, vô số đầy sao tái hiện ra, trôi nổi ở trên hư không, đồng thời nhật nguyệt cùng hiện, dường như đem vũ trụ thu nhỏ lại ở quanh người.

Thời gian danh sách rót vào ở Nhật Nguyệt Tinh Luân bên trong, hóa thành bánh răng bảo vệ cắn hợp xoay tròn, tứ phương không gian tức thì óng ánh cực kỳ.

Có dị tộc không khỏi kinh hãi, xa xa mười ba vị Giới Vương chiến đấu, đều không hắn như vậy đẹp đẽ, cùng nhau phân ra tâm thần, dùng khóe mắt dư quang nhìn sang.

Chỉ thấy Nhật Nguyệt Tinh Luân trong ngoài, trong biển lửa, vô số vòng quay thời gian chuyển động.

Dương Thanh Huyền cầm kích tiến lên, phảng phất đi ở bóng mặt trời bên trên, một bước cả đời sen, một bước một ngày đêm.

“Không được! Mau đuổi theo!”

Á Nhĩ Mạn người đổ mồ hôi lạnh, thời gian dị tượng hiện ra trong đó, Dương Thanh Huyền đi liền chỉ còn dư lại một điểm đen.

Hơn mười tên hai tộc cường giả ở sững sờ đứng ở không trung, không bình tĩnh nổi.

“Võ hồn! Đây là võ hồn lực lượng! Tiểu tử này là Nhân tộc! Nhanh, mau đuổi theo!”

Cái Văn cũng theo hét lớn.

Công Thâu Khánh vẫn cùng sau lưng Dương Thanh Huyền, liều mạng triển khai tất cả vốn liếng, nghĩ muốn đuổi tới Dương Thanh Huyền bộ pháp, nhưng tuyệt vọng phát hiện, hai người chênh lệch càng lúc càng lớn.

Công Thâu Khánh sắc mặt trắng bệch, vội vàng đem con rối sáu tay nữ nhân lấy ra.

Sáu con ngọc phấn giống như trên cánh tay của, các bấm quyết kết ấn, tạo thành một cái trận pháp.

Công Thâu Khánh mười ngón bấm quyết, đánh vào bên trong.

Nhất thời trận pháp nhất chuyển, một người một khôi hầu như hòa làm một thể, hóa thành điện quang lóe lên, liền tại chỗ biến mất.

Sau một khắc, liền xuất hiện ở bên ngoài trăm dặm.

Đây là một loại hợp kích thuấn di bí thuật, tiêu hao rất nhiều.

Công Thâu Khánh triển khai ba lần sau, liền sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, có chút không chịu nổi, mà mình cùng Dương Thanh Huyền sự chênh lệch vẫn chưa thu nhỏ lại cái gì.

“Thanh Huyền huynh, đừng lưu lại ta!”

Công Thâu Khánh cảm nhận được sau lưng nguy hiểm, vội vàng hét lớn.

Dứt tiếng, vô tận vũ trụ tinh quang như thủy triều giội rửa mà đến, đưa hắn bao vây ở bên trong.

Công Thâu Khánh chỉ cảm thấy trước mắt một hồi hoảng hốt, không có có bất kỳ triệu chứng nào liền xuất hiện ở Dương Thanh Huyền phía sau, bốn phía tất cả đều là vòng quay thời gian, phảng phất cất bước trong năm tháng.

Công Thâu Khánh không ức chế được bên trong tim run rẩy.

Lần thứ nhất gặp Dương Thanh Huyền là ở Vạn Tượng Thành buổi đấu giá trên, lúc đó Dương Thanh Huyền thậm chí còn không phải là mình địch thủ.

Mà lần thứ hai gặp lại, cũng đã là Thương Khung luận võ bên trong, Dương Thanh Huyền lấy sức mạnh đáng sợ, đánh chết vài tên Công Thâu gia đệ tử, lực áp chính mình.

Dù vậy, ngay lúc đó thực lực chênh lệch, cũng chỉ là một hai cảnh giới nhỏ khoảng cách thôi.

Về sau nữa, Tinh Cung cuộc chiến bên trong, Dương Thanh Huyền ở Diệt Pháp uy thế hạ, bất khuất giãy dụa, lực đứng hàng muôn vàn khó khăn, thậm chí lấy một chiêu không cách nào hiểu đáng sợ chiêu thức, trọng thương Diệt Pháp.

Vào lúc ấy lên, Công Thâu Khánh liền phát hiện giữa hai người chênh lệch, đã lớn đến không cách nào truy đuổi, không cách nào vượt qua.

Mà vào giờ phút này, Công Thâu Khánh nội tâm, càng là tiêu diệt cuối cùng một chút xíu lòng hiếu thắng, triệt để nhạt quyết định.

Mỗi cái thời đại đều có khiến người không cách nào hiểu thiên tài siêu cấp, người như vậy đoạt khí vận tạo hóa ở một thân, như Chân Long giống như vậy, trời sinh chính là muốn tranh bá một cái thời đại.

Mà Công Thâu Khánh vô cùng xác nhận, trước mắt mình người này, cuối cùng sắp trở thành cái này thời đại hạ, không thể tan tác cường giả cái thế.

“Đuổi a! Mau đuổi theo a!”

Cái Văn hét lớn một tiếng, trước mắt Dương Thanh Huyền biến mất trong tầm mắt, nội tâm không rõ chấn động. Phảng phất có loại dự cảm xấu.

Lần này vây công Vô Ngân Đảo, nguyên bản vạn sự đã chuẩn bị, các loại khả năng đều ở trong kế hoạch của. Hẳn là sẽ không đi công tác trì.

Nhưng không rõ, Cái Văn nội tâm vẫn có chút đau buồn âm thầm, rồi lại không thể nói được nơi nào không đúng.

Cho đến giờ khắc này, gặp được Dương Thanh Huyền sau, cái kia loại đau buồn âm thầm trở nên càng ngày càng mãnh liệt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1515: Đánh Lâu Vô Công, Đại Huyết Bạo Chi Quyền

“Đuổi a! Mau đuổi theo a!”

Cái Văn hét lớn một tiếng, mắt gặp Dương Thanh Huyền biến mất trong tầm mắt, nội tâm không rõ chấn động. Phảng phất có loại dự cảm xấu.

Lần này vây công Vô Ngân Đảo, nguyên bản vạn sự đã chuẩn bị, các loại khả năng đều ở trong kế hoạch của. Hẳn là sẽ không đi công tác trì.

Nhưng không rõ, Cái Văn nội tâm vẫn có chút đau buồn âm thầm, rồi lại nói không nơi nào không đúng.

Cho đến giờ khắc này, gặp được Dương Thanh Huyền sau, cái kia loại đau buồn âm thầm trở nên càng ngày càng mãnh liệt.

“Tiểu tử này lẽ nào sẽ là họa lớn?!”

Cái Văn dưới sự kinh hãi, nhất thời quát lên: “Ta đi đuổi hắn!”

Bóng người loáng một cái, không lo được vây quét bốn tộc tộc trưởng, liền xuyên thủng không gian, đuổi sát Dương Thanh Huyền mà đi.

“Cái gì?!”

Á Nhĩ Mạn bọn người là kinh hãi.

Vây quét bốn tộc cường giả, tuy rằng phái ra tám vị Giới Vương, nhưng ngoại trừ Cái Văn cùng Á Nhĩ Mạn là ba sao Giới

Vương ở ngoài, còn dư lại sáu người tất cả đều là một sao cùng hai sao.

Giờ khắc này Á Nhĩ Mạn rãnh tay tới đối phó Quỷ Tôn.

Gaia lại rút người ra.

Còn dư lại sáu vị Giới Vương, không khỏi là hoàn toàn biến sắc.

Á Nhĩ Mạn rống to nói: “Cái Văn ngươi điên rồi! Mục đích của chúng ta là vây quét bốn vị tộc trưởng a!”

Nhưng Cái Văn đã biến mất không thấy.

Đồng thời Á Nhĩ Mạn nội tâm khiếp sợ tột đỉnh. Hắn đối với Cái Văn vô cùng giải, là cái kia loại đa mưu túc trí, bụng dạ cực sâu hạng người, chắc chắn sẽ không ở chiến trường bên trong xuất hiện hành động theo cảm tình tình huống.

Đến cùng là chuyện gì xảy ra, càng để Cái Văn cảm thấy đuổi tiểu tử kia, tầm quan trọng muốn vượt qua giết bốn vị tộc trưởng?

Là vì cái kia Thánh khí?

Không, tuyệt đối không thể!

Á Nhĩ Mạn đầy mặt nham hiểm, Thánh khí tầm quan trọng, tuyệt đối không thể ở vây quét bốn vị tộc trưởng.

Hiện tại Quỷ Tôn cùng Dương Thanh Huyền xuất hiện, quấn lấy Tu La tộc cùng A Ma tộc bên trong mạnh nhất hai người, còn lại sáu người nghĩ muốn vây quét bốn tộc tộc trưởng, đã không thể nào.

An Khiết Nhĩ bọn bốn người đều là trong lòng mừng như điên, nguyên bản tử chí một hồi khôi phục cầu thắng nguyện cảnh, đều là liều mạng tấn công về phía cái kia sáu vị Giới Vương, không chỉ có muốn chuyển bại thành thắng, càng có thể đánh giết đối phương, đem Tu La tộc âm mưu một lần phá vỡ.

Nếu như Tu La tộc cùng A Ma tộc đột nhiên mất đi sáu vị Giới Vương, đảm nhiệm kế hoạch gì đều phải bị quấy rầy rơi.

“Đi!”

Á Nhĩ Mạn trong lòng lo lắng, mắt thấy kia sáu vị Giới Vương muốn không chịu nổi, hét lớn một tiếng, đem Quỷ Tôn đánh bay, liền hướng về đi qua hổ trợ.

Vây quét bốn vị tộc trưởng thất bại, đánh lâu vô công.

Á Nhĩ Mạn cũng là sát phạt quả quyết hạng người, kịp thời quyết đoán lui lại.

Mang theo sáu vị Giới Vương, còn có hơn mười tên Đạo cảnh tồn tại, âm trầm quét qua bốn tộc tộc trưởng cùng Quỷ Tôn, liền tại chỗ biến mất.

Ba Đốn mấy người cũng không truy đuổi, biết đuổi theo cũng là phí công.

Tu luyện đến Giới Vương cảnh sau, một lòng muốn muốn chạy trốn lời, trừ phi cao hơn đối phương quá nhiều, bằng không rất khó lưu lại.

Ba Đốn vội vàng trước chắp tay, đối với Quỷ Tôn nói: “Đa tạ đại nhân cứu viện.”

Ba người khác cũng đồng dạng ôm quyền, đồng nói: “Đa tạ đại nhân cứu viện.”

Quỷ Tôn không có thời gian để ý, dĩ nhiên ngồi xếp bằng hư không, thân hắc khí khắp nơi tán mà ra, hóa thành vòng xoáy, hấp thu lên hồn phách đến.

Hội trường này vừa có mấy trăm người chết, đầy ắp oán khí chưa tán, giờ khắc này ở hắc khí kia bên dưới, đều hóa thành dữ tợn oan hồn, hí lên điên cuồng hét lên.

Nhưng mà Quỷ Tôn quanh người lại như có to lớn sức hút, đem cái kia chút hồn phách lôi kéo mà tới. Vô số hồn phách hí lên đi vào Quỷ Tôn thân thể, liền hoàn toàn biến mất ở trong thiên địa.

Ba Đốn bốn người đều là kinh hãi nhìn, thậm chí hướng về lùi lại mấy bước, chỉ cảm thấy một luồng cảm giác âm trầm, ở toàn thân lan tràn.

Bốn người liếc nhau một cái, đối với Quỷ Tôn hành vi bất trí hay không.

Như đặt ở bình thường thời gian mà nói, tự nhiên do không được hắn làm càn như thế, nhưng vào giờ phút này, thời kỳ không bình thường, cũng không quản được này rất nhiều.

Huống chi đối phương vừa rồi lập xuống đại công, cứu mình bốn người, kế tiếp tình thế bên trong, có lẽ còn nặng hơn điểm dựa dẫm.

Bốn người trao đổi hạ ánh mắt, An Khiết Nhĩ thấp giọng nói: “Người này nếu muốn hấp hồn phách, liền để hắn đi, chúng ta đi trước Lạc Thần Thành.”

“Được!”

Ba người khác không có dị nghị, ném Quỷ Tôn, liền trực tiếp hướng về Lạc Thần Thành bay đi.

…

Dương Thanh Huyền ném mở Tu La tộc cùng A Ma tộc cường giả sau, thu hồi võ hồn, lấy phổ thông độn tốc hướng về Lạc Thần Thành bay đi.

Nhưng không có bay bao lâu, liền bỗng nhiên vẻ mặt đại biến, sợ quát lên: “Không được!”

Một luồng hơi thở hết sức nguy hiểm tại nội tâm lan tràn, thoáng qua liền cảm nhận được có Giới Vương ở lấy tốc độ đáng sợ tới gần.

“Khánh huynh, đi mau!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nắm hồ lô vừa thu lại Công Thâu Khánh, thân thể “Rầm” liền bắt đầu bành trướng, biến thành Thời Không Cự Linh, hai tay hướng về không trung đánh tới.

“Ầm ầm!”

Vô số không gian cuộn chỉ hiện ra, ở Thời Không Cự Linh mười ngón bấm quyết hạ, hạ chập trùng gợn sóng, đồng thời nhanh chóng co rút lại.

Ở Thương Khung luận võ tuyển ‘đàn’ thi đấu bên trong, có một cửa liền là bị người kéo dài không gian cuộn chỉ, làm cho dài thời gian đi không tới điểm cuối.

Dương Thanh Huyền hiện tại chính là đi ngược lại con đường cũ, đem phía trước không gian cuộn chỉ không ngừng co rút lại, để mình có thể Súc Địa Thành Thốn, một bước ngàn dặm.

Thời Không Cự Linh thân thể ở trên không bên trong loáng một cái, tựu lấy “Điểm nhảy lên” thuấn di hình thức, đi phía trước mặt đột tiến.

“Cái gì?!”

Cái Văn ở phía sau, tự nhiên cảm nhận được quy tắc không gian biến đổi lớn, sầm mặt lại, quát to: “Hôm nay vô luận như thế nào đều muốn bắt ngươi!”

Cái Văn đầy mặt nham hiểm, thân huyết quang tăng vọt, cả người trực tiếp hóa thành cao trăm trượng.

Từng vòng phù văn ở thật lớn thân thể khuếch tán, bao trùm ở thân thể mặt ngoài giáp xương, giống là đang sống, không ngừng hướng về nắm đấm di chuyển.

Trong khoảnh khắc, toàn bộ cánh tay phía trước, đều bị màu xanh biếc xương giáp bao trùm.

Cái Văn đột nhiên nắm chặt nắm đấm, toàn bộ không gian lấy kỳ dị cong độ xoay chuyển, từ bốn phương tám hướng co rút lại lại đây, đoạn sụp xuống đến nắm đấm, không ngừng phát sinh "Ầm ầm" bạo nổ tiếng.

Bên trong đất trời, đầy rẫy một luồng mùi máu tanh, Cái Văn toàn bộ trăm trượng thân thể, đều hóa thành màu đỏ tươi, tinh huyết như như lửa ở thiêu đốt.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên hơi ngưng lại, dù chưa quay đầu lại, nhưng cảm nhận được cực kỳ đáng sợ nguy hiểm.

Hết thảy không gian cuộn chỉ không ngừng bị lôi kéo mở, không chỉ có như vậy, toàn bộ cuộn chỉ quy tắc đều trở nên hỗn loạn, có chút càng là trực tiếp vỡ đứt rời, sản sinh không gian gãy vỡ.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, tử vong nguy hiểm trong lòng đầu lan tràn.

Cái Văn ánh mắt lóe lên hung tàn cùng châm chọc vẻ mặt, lạnh giọng nói: "Tu La bí thuật, Đại Huyết Bạo Chi Quyền!"

"Ầm ầm ầm!"

Cái Văn thân khí thế cuồng mãnh kéo lên, vô tận huyết quang ngưng tụ nơi tay, cái kia bị xoay chuyển áp súc không gian, trong phút chốc bạo nổ mở, ngay sau đó lại là đấm ra một quyền, khổng lồ uy thế bao phủ thiên địa, xung kích mà đi.

“Đoàng đoàng đoàng đoàng!”

Từng mảng từng mảng hư không phù văn bị đánh ra, trực tiếp ở Thiên Khung tảng lớn phá nát.

Toàn bộ chu vi bên trong không gian cuộn chỉ, ở này đáng sợ một quyền hạ, toàn bộ vỡ nát tan.

Dương Thanh Huyền cả người ngạc nhiên, chỉ thấy Thiên Khung bên dưới, hóa ra từng mảng từng mảng giống mạng nhện vết rạn nứt, Cái Văn một quyền, dĩ nhiên trực tiếp tiêu diệt quy tắc không gian!

Cái kia quyền thế tuy rằng không phải trực tiếp trúng đích Dương Thanh Huyền, nhưng theo một quyền oai mà đản sinh ra đáng sợ không gian phong bạo, bao phủ tới, đánh vào Dương Thanh Huyền thân.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1516: Thuận Lợi Chạy Trốn, Đến Nơi Lạc Thần Thành

"Phốc!"

Bão táp lực lượng, đâm thủng ngực vào cơ thể, xoắn nát nội tạng, Dương Thanh Huyền một hồi liền chịu trọng thương.

Cả người càng bị trực tiếp đẩy ra ngàn trượng ở ngoài.

Cái Văn một quyền sau, liền khôi phục bình thường thân thể, khí tức trực tiếp uể oải hạ xuống, hàng rồi một nửa, hiển nhiên tiêu hao rất lớn. Đồng thời khóe miệng tràn ra một tia máu tươi, nhưng trong mắt nham hiểm sát khí nhưng là càng hơn.

Dương Thanh Huyền ổn định hạ thương thế, hoảng sợ quay đầu lại liếc mắt nhìn, toàn bộ thiên địa hoàn toàn thay đổi, phảng phất đưa thân vào huyết sắc Tu La sát trường.

"Làm sao sẽ mạnh như vậy?!"

Dương Thanh Huyền không nhìn thấu Cái Văn cảnh giới, nhưng rõ ràng so với Diệt Pháp chờ cao cấp Giới Vương kém xa, nhưng mới rồi một quyền, nhưng là hủy thiên diệt địa, có ít nhất trung giai Giới Vương lực lượng.

Dương Thanh Huyền không dám dừng lại, nếu là bị Cái Văn đuổi kịp, thật sự liền một con đường chết.

Hắn không lo được thương thế trên người, vội vàng thân thể loáng một cái, lấy mi tâm làm khởi điểm, cả người liền bốc cháy lên, hóa thành chim thần Thanh Loan, hai cánh chấn động, cất giọng ca vàng, liền nhảy vào Cửu Tiêu mà đi.

“Cái gì?!”

Cái Văn kinh sợ, biến hóa này để hắn mắt choáng váng, “Tiểu tử này đến cùng là chuyện gì xảy ra?!”

Cái Văn trong lòng sốt sắng, càng phát cảm thấy Dương Thanh Huyền có vấn đề, không lưu lại, sẽ hối tiếc không kịp.

Làm đột nhiên cắn đầu lưỡi một cái, phun ra một ngụm máu đến, liền đuổi sát mà đi.

Chỉ bất quá lần này trực tiếp sử dụng tới Huyết Độn, hóa thành một vệt huyết quang, ở trên không bên trong loáng một cái, liền chớp mắt trăm dặm.

Loại này Huyết Độn phương pháp, cùng vừa rồi đại huyết bạo quyền có chỗ tương tự, đều là thông qua tiêu hao tinh huyết cùng thân thể, trong khoảng thời gian ngắn tăng lên hiệu quả.

Tuy rằng tác dụng phụ rất lớn, nhưng hiệu quả xác thực khách có thể xem rõ.

Dương Thanh Huyền biến thành Thanh Loan, ở trên không bên trong liều mạng bay, nhưng sau lưng khí tức đáng sợ, như ruồi bâu lấy mật, lái đi không được.

“Mẹ, lão tử với ngươi liều mạng!”

Dương Thanh Huyền cắn răng nói: “Tinh Linh Vương đại nhân, có thể hay không giúp ta đánh một trận?”

Tinh Linh Vương thanh âm lười biếng truyền đến, nói: “Chiến cái gì chiến? Ta có thể không có lực lượng. Muốn chiến dựa cả vào chính ngươi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy ngươi cảm thấy ta phần thắng làm sao?”

Tinh Linh Vương giễu cợt nói: “Phần thắng? Ha ha, vấn đề này hết sức tổn hại sự thông minh của ngươi a, ngươi cảm thấy thế nào? Một cái Không Pháp đại viên mãn chiến ba sao Giới Vương, còn hỏi ta phần thắng.”

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Vậy làm sao bây giờ? Nhanh trốn không thoát!”

Tinh Linh Vương nói: “Trên người ngươi không phải có Vạn Lôi Từ Quang Bàn hàng nhái sao? Tuy là hàng nhái, nhưng dùng để chạy trối chết, vẫn có một tuyến sinh cơ. Ngươi lại nghĩ cách chặn cái kia Tu La một hồi, lấy ra từ quang bàn chạy trốn là được rồi.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên vỗ đầu một cái, nói: “Ai nha! Ta thật phế! Làm sao đưa cái này đã quên!”

Trên người Thánh khí quá nhiều, thêm vào Thời Không Cự Linh qua lại không gian, vẫn không có Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn phát huy nơi, lâu dần liền lãng quên ở trong góc.

“Khánh huynh, ta muốn lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn đi. Cái kia Tu La đuổi quá gấp, mong rằng Khánh huynh vứt mấy cái con rối đi ra ngoài tự bạo, chặn hắn một hồi.”

Dương Thanh Huyền truyền âm nói.

Công Thâu Khánh 10 ngàn cái không nguyện ý, tâm thương yêu không dứt, nhưng biết giờ khắc này hai người cùng vận mệnh, nếu là bị Tu La đuổi kịp, chính mình cũng chơi xong.

Chỉ cần không vứt cái kia sáu tay nữ nhân, còn dư lại khẽ cắn răng cũng cũng không sao.

Công Thâu Khánh đem trên người ba bộ Đạo cảnh con rối, hai mươi, ba mươi món cái khác con rối, tất cả đều ném ra, một mạch hướng về phía sau ném đi.

Dương Thanh Huyền cũng đem giành được một ít con rối, Hỉ Dương Dương, sơn pháo, Thiên Sư các loại, ngoại trừ Hùng Miêu A Bảo ở ngoài, cũng tất cả đều ném ra ngoài.

“Bạo nổ!”

Công Thâu Khánh ở bên trong hồ lô, đứng thẳng ở sông Hồng Thủy trên, đột nhiên bấm quyết.

Mấy chục món con rối lơ lửng giữa không trung, chờ cái kia huyết quang tiếp cận, “Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, liên tiếp nổ ra.

Sáng lạng ánh sáng mang theo sát ý vô tận nổ ra, không gian chung quanh một hồi hỗn loạn, theo từng tiếng nổ vang phá nát thành vạn ngàn.

Đồng thời nổ tung sinh ra uy năng tầng tầng chồng chất, năng lượng bão gió hướng bốn phía tuôn ra mà đi, đem cái kia huyết quang hướng về vỡ phá tán, một vùng không gian triệt để sụp đổ, hình thành hố đen.

“Ha ha, không cách nào sao? Liền này chút trò mèo cũng muốn chặn ta?!”

Trong lúc nổ tung, truyền đến Cái Văn tiếng cười điên cuồng.

Tuy rằng bị nổ tung cản trở một hồi, nhưng cũng tâm tình sung sướng, bởi vì hắn phảng phất thấy được Dương Thanh Huyền kiềm lừa kỹ năng nghèo. Liền ngay cả bên người bảo vật đều toàn bộ ném đi ra tự bạo.

Mà đúng lúc này, Dương Thanh Huyền đột nhiên biến về nhân thân, hai tay nhanh chóng bấm quyết, toàn thân tuôn ra vô số hồ quang, đùng đùng dẫn nổ hư không, ngưng hóa thành một cái từ bàn.

Cái kia từ bàn ở giữa không trung trôi nổi, thô bạo uy năng khuếch tán ra, ẩn chứa có cường đại lực bộc phát.

Dương Thanh Huyền lúc này cảnh giới tu vi, đối với Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn khống chế cùng lý giải, xa không phải năm đó có thể sánh bằng.

Lôi Quyết triển khai bên dưới, Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn trên sét có thể cuốn một cái, liền đem Dương Thanh Huyền hút vào bên trong, sau đó ở một mảnh sấm vang chớp giật hạ, thoáng qua liền qua.

“Cái gì?!”

Cái Văn con ngươi một hồi bạo đi ra.

Cái này thuộc tính Lôi nguyên khí chỉ là ở trên không bên trong loáng một cái, liền thành chân trời một cái điểm sáng màu xanh, độn thuật nhanh chóng, căn bản không thể nào tưởng tượng được!

“A a a! Chết tiệt Nhân tộc! Ngươi đùa bỡn ta a!”

Cái Văn ngửa mặt lên trời gào to, tức giận muốn rách cả mí mắt, phun ra lửa.

Đối phương có cường đại như vậy độn thuật nguyên khí, nhưng không trước đây sử dụng, rõ ràng cho thấy đang đùa bỡn hắn.

Một luồng vô tận lửa giận cùng giận dữ và xấu hổ ở đáy lòng bạo phát.

Thân là Tu La tộc trưởng lão, bày mưu nghĩ kế, khống chế cuộc đời hắn chết, lúc nào bị như vậy đùa bỡn quá.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Cái Văn liều mạng vung quyền, đánh thiên địa nứt toác, phát tiết một phen, lúc này mới quay đầu lại rời đi.

Dương Thanh Huyền khởi động Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, nháy mắt trăm dặm.

Bay sau một lúc, phát hiện Cái Văn cũng không có đuổi theo, không khỏi trong lòng đại hỉ.

Nhưng vẫn như cũ không dám dừng lại, tiếp tục nuốt chút đan dược, liều mạng một hơi bay về phía trước, cho đến gặp được một toà mênh mông vô cùng thành lớn, lúc này mới ngừng rơi xuống.

Cái kia thành trì bốn phía có dòng sông vờn quanh, nước sông sóng nước lấp loáng, lưu chuyển bên dưới hình thành một phương lớn trận, đem cả tòa thành trì bao vây ở bên trong.

Xuyên thấu qua bảy màu trận quang, có thể thấy được bên trong kiến trúc thưa thớt, sắc thái sặc sỡ dị dạng quái trạng đều có, vật liệu xây dựng cũng từ vật liệu đá đến các loại bảo thạch không giống nhau, cả tòa thành thị cho người cảm giác mười phần thân thiết ôn nhu.

Dương Thanh Huyền vội vàng hướng về thành trì chạy đi.

Hắn có thể không có có tâm tình thưởng thức thành trì này vẻ đẹp, chỉ có điều trước mắt này hoa mỹ mỹ cảnh nói cho hắn biết, Lạc Thần Thành vẫn chưa bị chịu đến Tu La tộc cùng A Ma tộc xâm lấn.

Xem ra Ba Đốn phán đoán là chính xác.

“Người tới người phương nào, dừng lại!”

Trong thành truyền tới võ giả hét lớn.

Dương Thanh Huyền chưa cùng phổ thông dị tộc như thế xếp hàng vào thành, mà là trực tiếp bay qua.

Nhận được quát mắng ngăn cản sau, lấy ra Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô, đem bên trong gần trăm tên bốn em họ tử đều phóng ra.

“Nhanh đi gọi lai ân tới gặp ta!”

“Tất cả đều lui xuống cho ta! Cũng không trợn to mắt chó của các ngươi, nhìn ta một chút là ai!”

“Tất cả đều tránh ra, mau chóng mở cửa thành ra để cho chúng ta đi vào!”

“Lai ân muốn chết phải không? Còn không mau cút đi đi ra!”

Bốn em họ tử vừa xuất hiện sau, lập tức giận tím mặt, hướng về phía kết giới kia bên trong hộ vệ gào thét, một vài bức muốn giết người dáng vẻ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1517: Toàn Thành Đề Phòng, Dự Trắc Chi Môn

Lạc Thần Thành thủ vệ toàn bộ đều sợ ngây người, một hồi liền nhận ra trong đó mấy người.

Thành phòng thủ vệ đội dài đang kinh hãi bên dưới, vội vàng hét lớn: “Nhanh đi thông báo Lai Ân đại nhân!”

Đồng thời lập tức để người bình thường vào thành đội ngũ dừng lại đến, trước tiên đánh mở hộ thành kết giới, để này đám bốn tộc con cháu vào thành.

Dương Thanh Huyền nói: “Lập tức đem toàn thành canh gác tăng lên đến cao nhất, tiến nhập đặc cấp canh gác dự án, đồng thời để thành chủ đem bên trong thành cao thủ toàn bộ triệu tập lại, để phòng bất trắc.”

Người đội trưởng kia kinh ngạc đánh giá Dương Thanh Huyền, không biết người này là ai.

Một vị Thiên Kình tộc đệ tử đá mạnh một cước đi qua, nhét ở người đội trưởng kia trên người, quát ầm lên: “Nhanh! Nhanh dựa theo vị đại nhân này nói đi làm!”

Người đội trưởng kia không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng bốn tộc đệ tử gần trăm người, tất cả đều bao phủ ở một luồng kinh hoảng trạng thái, biết chắc là đại sự kinh thiên động địa, lớn đến hắn không thể chịu đựng.

Liền vội vàng làm người kéo cảnh báo, toàn thành bắt đầu tiến nhập cao nhất canh gác.

Bốn tộc đệ tử sau khi vào thành, lúc này mới hơi hơi thở phào nhẹ nhõm, nhưng nghĩ đến sàn bán đấu giá tình huống, vẫn như cũ sắc mặt xám ngoét.

Nặc Hi trong lòng cũng hoảng loạn, hỏi: “Thánh Chủ, làm sao bây giờ?”

Bốn tộc đệ tử toàn bộ đều không có chủ ý, đồng loạt nhìn Dương Thanh Huyền, giờ khắc này Dương Thanh Huyền là bọn chúng người tâm phúc.

Dương Thanh Huyền nhấc đầu liếc bầu trời một cái, bị một tầng mờ mịt quang vụ bao phủ, mặt không thay đổi nói rằng: “Trước tiên chờ Ba Đốn bọn họ trở về đi.”

Lỵ Na trong lòng run lên, nhỏ giọng hỏi: “Tộc trưởng đại nhân còn có thể, còn có thể...”

Bốn tộc đệ tử đều biết ý của nàng, từng cái từng cái sắc mặt xám ngoét, bị tám vị Giới Vương vây quét, có lẽ thật sự liền không về được, như vậy bọn họ bốn tộc, vô cùng có khả năng liền như vậy rơi xuống khỏi đi, trở thành trăm trong tộc tiểu tộc.

Như vậy bọn họ địa vị tôn quý cùng ưu đãi sinh hoạt, cũng đem một đi không trở về.

Dương Thanh Huyền nói: “Yên tâm đi, nguyên bản Tu La tộc an bài tám vị Giới Vương, ta và bạn quấn lấy hai vị, còn lại sáu vị Giới Vương, không đủ để vây quét Ba Đốn bọn họ.”

“Thanh Huyền công tử quả nhiên thông minh, tất cả như ngươi suy nghĩ.”

Lạc Thần Thành bầu trời, truyền đến một đạo âm thanh vang dội.

Sau đó không gian rung động, hóa ra bốn bóng người, theo thứ tự là Ba Đốn, An Khiết Nhĩ, Byron cùng Bá Cách.

Bốn vị tộc trưởng tuy rằng trên người bị thương, có vẻ hơi chật vật, nhưng khí thế như núi, một khi xuất hiện, lập tức cho tại chỗ các đệ tử, vô hạn tự tin cùng cổ vũ.

“Tộc trưởng đại nhân!”

Bốn tộc đệ tử toàn bộ đều ngạc nhiên vui mừng kêu to, từng cái từng cái một người làm quan cả họ được nhờ.

Dương Thanh Huyền cũng xa tướng ôm quyền chắp tay.

Ba Đốn bốn người vội vàng ôm quyền đáp lễ, ở trước mặt hắn càng không dám bất cẩn.

Lần này nếu không có Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tôn, bốn người bọn họ sợ là triệt để luân hãm, ngẫm lại đều một thân mồ hôi lạnh.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền tuy rằng khí tức yếu ớt, tựa hồ có trọng thương tại người, nhưng là từ Cái Văn trong tay chạy trốn, cũng không biết hắn một tên thần biến cảnh võ giả là như thế nào làm được.

Ba Đốn nói: “Mọi người trước tiên vào thành, khởi động hộ thành đại trận, thiết trí đến cấp bậc cao nhất.”

“Là!”

Một đám người cùng kêu lên đáp lời, sức mạnh đủ rất nhiều.

Đặc biệt là cái kia thành phòng thủ vệ đội dài, vội vàng chạy xuống đi chấp hành mệnh lệnh. Trước thấp thỏm bất an, chỉ lo thao tác không tốt liền muốn gánh vác trách nhiệm. Hiện tại Ba Đốn tự mình đi ra chỉ huy, mặt khác tam tộc tộc trưởng cũng ở, bất kỳ mệnh lệnh cũng có thể không chút kiêng kỵ nào chấp hành.

Một luồng không khí khủng hoảng, tự cửa thành bắt đầu hướng vào phía trong lan tràn.

Từ trong thành bay lên màu xanh nhạt trận pháp, ở bầu trời xoay chầm chậm, phóng đại đến ngàn trượng, bên trên phun trào ra tảng lớn trận quang, hướng phía dưới chảy xuôi mà đi, hình thành một cái vỏ trứng trạng vòng bảo hộ, tầng ngoài nổi lên vô số phù văn, không ngừng sinh diệt, chịu đựng đại trận vận chuyển.

Lần này ai cũng biết xảy ra chuyện lớn.

Không chỉ có bốn vị tộc trưởng giáng lâm Lạc Thần Thành, hơn nữa hộ thành đại trận mở ra đến mức tận cùng.

Phải biết hộ thành đại trận vận chuyển, mỗi ngày tiêu hao linh thạch đều là con số trên trời.

Thành chủ Lai Ân vội vội vàng vàng từ nữ nhân trong chăn đi ra, ngay lập tức liền tiến lên đón. Đồng thời lập tức phái người thông báo trưởng lão viện, xin tất cả trưởng lão xuất quan, đến thành chủ phủ đến thương nghị đại sự.

Cái gọi là trưởng lão, chính là thứ tám mạch lưu bên trong cường giả, đồng ý tiếp thu Lạc Thần Thành cung phụng, đồng thời đảm nhiệm nhất định chức trách võ tu.

Trong đó có bốn tộc người, cũng có chủng tộc khác người, còn có lượng lớn tán tu.

Lạc Thần Thành bên trong trưởng lão viện thực lực là mạnh nhất, vì lẽ đó ở sàn bán đấu giá xảy ra chuyện thời điểm, Ba Đốn ngay lập tức chính là nghĩ đến Lạc Thần Thành.

Một lát sau, phủ thành chủ trong phòng nghị sự, tụ tập hơn trăm người, từng cái từng cái sắc mặt ngưng trọng.

Ba Đốn bốn người ngồi ngay ngắn trên đầu, ánh mắt không ngừng hướng về mọi người nhìn tới.

Dương Thanh Huyền, Tử Diều Hâu, Quỷ Tôn cùng Công Thâu Khánh lặng lặng ngồi ở một bên.

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh, trong mắt không có nửa phân gợn sóng. Dù sao Tinh Cung cuộc chiến đều đã trải qua, điểm ấy nguy cơ cũng không thể coi là cái gì.

Ngược lại Dương Thanh Huyền trong đầu, không ngừng suy tư về Tu La tộc mục đích, cùng với thiên đô tình huống.

Công Thâu Khánh thì lại là có chút bừng tỉnh thất thần, nghĩ thầm mình tại sao xui xẻo như vậy.

Quỷ Tôn thì lại bấm quyết ngồi xếp bằng, tiêu hóa vừa rồi thu nạp hồn phách.

Một bóng người từ bên ngoài sảnh cướp đi ra, thật nhanh ở Byron trước mặt nửa quỳ hạ, ôm quyền cao giọng nói: Gặp qua tộc trưởng đại nhân, Ba Đốn tộc trưởng, An Khiết Nhĩ..."

An Khiết Nhĩ ngắt lời nói: “Đừng nói nhảm! Lúc này là lúc nào rồi còn như vậy làm phiền, mau nói!”

Người kia nói: “Là! Ta ra khỏi thành hỏi dò hạ, toàn bộ hòn đảo đều bị một loại kỳ diệu kết giới bao trùm, có mấy chục dặm dày, như một tấm thảm bao lấy bầu trời. Ta thử dùng toàn lực công kích, không có nửa điểm hiệu quả. Hơn nữa Lạc Thần Thành bên trong cùng cái khác thành trì truyền tống, tất cả đều bị cắt đứt. Đi về đảo bên ngoài không gian cũng đều bị bí pháp phong ấn, hoàn toàn không ra được.”

Dương Thanh Huyền nhìn người này một chút, là thần biến trung kỳ tu vi, một đòn toàn lực này khốn đảo kết giới, lại không có nửa điểm phản ứng, có thể thấy được kết giới mạnh, không phải bình thường.

Bên trong đại sảnh tất cả đều xì xào bàn tán, mỗi người sắc mặt đều cực kỳ khó coi.

Ba Đốn cao giọng nói: “Chư vị, hiện tại có thể có biện pháp gì?”

Bên trong sân tiếng bàn luận xôn xao nhất thời ngừng lại, từng cái từng cái hạ thấp xuống đầu, hoặc là nghiêng đầu, không lên tiếng, cũng không dám cùng Ba Đốn ánh mắt kết nối.

Sóng dừng một cái đến hỏa, âm thanh có chút âm lệ, nói: “Chư vị thường ngày đều là ăn cung phụng, hiện tại Vô Ngân Đảo xảy ra vấn đề rồi, dù sao cũng nên nắm chủ ý đi. Tu La tộc mục đích là huyết tế, tại chỗ cần phải có nghe thấy chứ? Huyết tế nơi, ngã xuống trăm vạn, tấc cỏ không còn, mọi người ai cũng trốn không thoát.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nghĩ đến Cái Văn mỗi lần ra tay cùng truy kích, đều là máu tươi bí thuật, không khỏi hỏi: “Ba Đốn đại nhân, này huyết tế rốt cuộc là cái gì? Tha thứ ta kiến thức nông cạn.”

Ba Đốn nói: “Này huyết tế thuật, là Tu La trong tộc một loại cực kỳ đáng sợ hiến tế thuật. Lợi dụng vô số máu tươi lực lượng, mở ra Dự Trắc Chi Môn, có thể chính xác được mong muốn tin tức.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Liền vì tìm ra cái kia chìa khoá? Có thể hay không nhỏ nói thành to?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1518: Thần Cung Chủ Nhân, Ngoại Viện Khả Năng

Ba Đốn lắc đầu nói: “Nếu là thật có thể tìm ra chìa khóa lời, lấy Tu La tộc cá tính, đừng nói dùng Vô Ngân Đảo hiến tế, coi như dùng toàn bộ thứ tám mạch lưu hiến tế đều làm được.”

Dương Thanh Huyền hỏi tới: “Vậy thật chìa khoá cùng hàng nhái chìa khoá đến cùng có gì khác biệt? Càng để Tu La tộc điên cuồng như thế.”

Bốn tộc tộc trưởng liếc nhau một cái, đều là thở dài.

Ba Đốn nói: “Cửu Trọng Thiên Đô quan hệ Thiên Hà một cái bí mật lớn nhất vĩnh sinh. Tục truyền Thiên Bồng Thủy Thần Cung chủ nhân, ở Cửu Trọng Thiên Đô thu được vĩnh sinh, phá giới mà đi.”

An Khiết Nhĩ cau mày nói: “Việc này truyền ra vô cùng kỳ diệu, hơn nữa đã nhiều năm như vậy, luôn cảm thấy không quá chân thực.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Thiên Bồng Thủy Thần Cung chủ nhân? Thiên Bồng... Nguyên soái?”

Ba Đốn gật đầu nói: “Thiên Bồng Thủy Thần Cung đến cùng ở nơi nào, hiếm có người biết. Nhưng là Thiên Hà bên trong, chí cao vô thượng tồn tại. Mà Thần cung chủ nhân, càng là Thần nhân vật tầm thường.”

Dương Thanh Huyền ngơ ngác tự nói: “Thần cung chủ nhân phá không đi sao? Cái kia Yêu Đế Vạn Cổ Trường Không đây...”

Ba Đốn nói: “Thanh Huyền công tử, ngươi nói cái gì?”

Dương Thanh Huyền phục hồi tinh thần lại, nói: “Không có gì, vậy sau đó thì sao? Thần cung chi chủ phá không mà đi phía sau.”

Ba Đốn nói: “Trong truyền thuyết Thần cung chi chủ triệu tập lượng lớn cường giả, tiến về phía trước Cửu Trọng Thiên Đô, đều được vĩnh sinh. Vì thế, Thần cung chủ nhân cảm thấy này bí mật quan hệ rất lớn, liền dùng đạo pháp thần thông, đem toàn bộ Thiên Đô phong ấn, đồng thời lưu lại chìa khoá. Hữu duyên được chìa khoá người, mới có thể mở ra Thiên Đô cấm chế, thu được vĩnh sinh phương pháp.”

Dương Thanh Huyền nói: “Truyền thuyết như vậy, quá mức mịt mờ đi, làm sao có thể lấy tín nhiệm ở người?”

Ba Đốn nói: “Bởi vì Tu La tộc hàng nhái chế được chìa khoá, có thể mở ra Thiên Đô bộ phận cấm chế, đồng thời tất cả mọi người được Tiên ngọc. Nói thật, nếu như không có tiên ngọc, ta cũng là không tin. Nhưng bây giờ, mặc dù Cửu Trọng Thiên Đô không có vĩnh sinh bí mật, chí ít cũng có to lớn bí mật.”

Bá Cách đột nhiên nói rằng: “Nếu Tu La tộc muốn thật sự chìa khoá, chúng ta đem thật chìa khoá tìm ra đưa cho bọn hắn, có lẽ là có thể miễn đi một hồi máu tanh tai ương.”

An Khiết Nhĩ nói: “Bá Cách đại nhân nói đúng lắm, nhưng vấn đề: Một, chúng ta đi nơi nào tìm ra này thật chìa khoá? Như là đơn giản như thế, Tu La tộc cũng không cần mưu tính huyết tế. Hai, mục đích của bọn họ ngoại trừ chìa khoá ở ngoài, còn muốn xưng bá toàn bộ Thiên Hà, hiệu lệnh bách tộc. Coi như tìm ra thật chìa khoá cho bọn họ, vẫn như cũ không thể thiếu bị chinh phục.”

Bá Cách hai mắt có chút nham hiểm, chậm rãi nói rằng: “Bị chinh phục, dù sao cũng hơn bị diệt tộc tốt.”

Bên trong đại sảnh nhất thời yên tĩnh lại, không ai dám hé răng.

An Khiết Nhĩ khinh miệt liếc mắt nhìn hắn, châm chọc nói: “Coi như ngươi muốn làm nô tài, cũng không có làm nô tài đầu danh trạng. Ngươi ở đây nghĩ làm sao quỳ sát, mà đối phương vẫn đang suy nghĩ dùng như thế nào đầu của ngươi, huyết tế ra chìa khoá vị trí đây.”

Bá Cách hơi thay đổi sắc mặt, trong mắt hoàn toàn u ám.

Đúng đấy, coi như muốn quy hàng, không có chìa khoá làm sao đầu?

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: “Cái kia chìa khoá là dáng dấp ra sao?”

Ba Đốn xoay tay phải lại, một viên cổ đồng sắc thiết phiến liền xuất hiện ở trong tay, biểu diễn ở Dương Thanh Huyền trước mặt.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, nhưng bất quá nháy mắt xẹt qua gợn sóng, liền bình tĩnh lại.

Này thiết phiến lại cùng Nặc Hi cho hắn khối này giống như đúc!

Chỉ có điều nhìn thấy được yếu lược hiện ra thô ráp, không có như vậy thần vận.

May mà Nặc Hi không có ở đây, bằng không chắc chắn kinh sợ đến mức tại chỗ gọi ra.

Ba Đốn nói: “Đây cũng là chìa khoá hàng nhái.”

Dương Thanh Huyền cầm trong tay, cẩn thận chu đáo, ngay mặt gợn nước bên trong, không nhìn thấy cung điện kia cùng đinh ba huyễn ảnh.

Phản diện vẫn như cũ khắc cái kia 12 cái chữ.

Dương Thanh Huyền chậm rãi thì thầm: “Nhân quả tụ, oái Thiên Đô, hoán thần lộ, được vĩnh sinh..., đây là ý gì?”

Ba Đốn lắc đầu nói: “Không biết. Đại khái nói đúng là đi Thiên Đô, liền có thể đổi được vĩnh sinh đi.”

Dương Thanh Huyền bất động thanh sắc đem chìa khoá hàng nhái trả cho Ba Đốn, liền không nói một lời.

Ba Đốn nói: “Hiện tại chúng ta bị khốn đốn Lạc Thần Thành, sợ là cũng không cách nào tìm cái kia chìa khóa. Trừ phi chìa khoá liền ở trong thành, nhưng trên đời nào có trùng hợp như vậy chuyện. Chư vị, vẫn là nhanh nghĩ một chút biện pháp, lấy ra một cái có thể thực hành phương án giải quyết đi.”

Bên trong đại sảnh võ giả, nhất thời lại bắt đầu bắt đầu nghị luận.

Nhưng các loại thảo luận nửa ngày, cũng không có chuẩn.

An Khiết Nhĩ đôi mắt đẹp xẹt qua Dương Thanh Huyền, đột nhiên hỏi: “Thanh Huyền công tử có thể có diệu pháp gì?”

Trong sân một hồi yên tĩnh lại, đều nhìn Dương Thanh Huyền.

Ba Đốn bọn người là lộ ra mong đợi ánh mắt, mà tảng lớn võ giả, nhưng là hoài nghi cùng trào phúng.

Dù sao Thiên Hà bên trong bách tộc, đối với Nhân tộc trước sau ôm ấp thái độ đối địch.

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nhân tiện nói: “Y theo ta nhìn, việc cấp bách chính là hỏi thăm tình báo, chủ yếu chia làm hai cái phương diện: Một, Tu La tộc cùng A Ma tộc thực lực, cùng với bọn họ bố trí. Hai, chúng ta thực lực của tự thân, ngoại trừ

Lạc Thần Thành ở ngoài, còn có không có những thành thị khác không có thất thủ? Có được hay không đem Vô Ngân Đảo sức mạnh đều tụ lại lại đây, hình thành chung một chiến tuyến, miễn cho lực lượng khác ở Lạc Thần Thành ở ngoài, bị trục vừa đánh tan.”

An Khiết Nhĩ trong mắt sáng ngời, liên tục gật đầu, nói: “Thanh Huyền công tử nói rất đúng. Hai điểm này chính là việc cấp bách. Sau đó thì sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Dò nghe tình báo sau, liền có thể làm ứng đối. Nhưng trên thực tế, lựa chọn của chúng ta cũng không nhiều, có thể thuộc về kết làm hai giờ: Tử thủ cùng đột phá. Tử thủ mục đích, chính là vì đột phá, hoặc là chờ đợi cường viện. Dù sao Tu La tộc như vậy gióng trống khua chiêng công kích thứ tám mạch lưu. Tất nhiên sẽ gây nên bách tộc bên trong những chủng tộc khác quan tâm, có lẽ sẽ liên thủ ngăn được. Nhưng đây chỉ là tốt nhất giả thiết, cũng không thể đem chú mã đặt ở ngoại viện trên, then chốt vẫn là phải nghĩ biện pháp chính mình đột phá.”

Ba Đốn nói: “Tử thủ lời, lấy Lạc Thần Thành kết giới lực lượng, thêm vào bên trong thành sức mạnh, Tu La tộc nghĩ muốn trong thời gian ngắn công phá, cũng không phải là chuyện dễ. Nhưng này đột phá, khó khăn.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Chết trước thủ, lấy chờ biến hóa đi. Kỳ thực chỉ cần có thể bảo vệ, Tu La tộc sợ cũng không lớn như vậy kiên trì. Kỳ thực, còn có một cái ngoại viện độ khả thi.”

“Cái gì độ khả thi?”

Bốn tộc tộc trưởng cùng kêu lên hỏi.

Bên trong đại sảnh hoàn toàn yên tĩnh, cái kia chút khinh miệt ánh mắt cũng đều biến mất hết không gặp, một bộ nghiêm túc lắng nghe dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền ánh mắt, nhìn phía bên người Công Thâu Khánh, mỉm cười nói: “So với như Nhân tộc.”

“Nhân tộc?”

Tất cả mọi người là sững sờ.

Ai cũng không nghĩ tới tìm Nhân tộc đến cứu viện cứu, thậm chí hiện tại Dương Thanh Huyền nói ra, bên trong sân dị tộc đều cảm thấy hết sức hoảng hốt cùng không chân thực.

Rất nhiều người đời này đã gặp Nhân tộc, cũng chỉ là chạy thương thương nhân.

Hơn nữa từ nhỏ đã tại nội tâm đối với Nhân tộc có trời sinh địch ý.

Công Thâu Khánh hơi thay đổi sắc mặt, lập tức rõ ràng Dương Thanh Huyền nghĩ cái gì, cười khổ nói: “Thanh Huyền huynh nói đùa. Công Thâu thế gia chỉ là Nhân tộc hàng đầu thế lực một trong, chiếm Nhân tộc tổng thể lực lượng một phần ngàn không tới. Mà chúng ta phải đối mặt, nhưng là mặt khác hai đại chủng tộc a.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1519: Kết Làm Minh Hữu, Tử Thủ Một Thành

Dương Thanh Huyền cũng không cùng hắn tranh luận, chỉ là mỉm cười nói: “Đã như vậy, cái kia Khánh huynh cũng chỉ có thể cùng chúng ta đồng thời chờ chết.”

Công Thâu Khánh sắc mặt lại biến, dưới sự kinh hãi, đã xuất thân mồ hôi lạnh.

Vừa nãy hắn nghĩ tới Dương Thanh Huyền công việc quan trọng thua thế gia ra mặt, cuốn vào đến này chủng tộc đáng sợ trong chiến tranh đến, phản ứng đầu tiên chính là từ chối.

Nhưng Dương Thanh Huyền lại một câu nói, nháy mắt để hắn rõ ràng tình cảnh của mình.

Nếu như không chiếm được cứu viện, chính mình nhưng là sẽ chết a.

Nhất thời rơi vào trầm tư.

Công Thâu Khánh trầm giọng nói: “Nhưng là Thiên Hà khoảng cách Trung Ương Đại thế giới xa như vậy, chúng ta lại bị vây khốn ở trong thành, tin tức căn bản truyền không qua. Hơn nữa chỉ cận vi ta một người, Công Thâu thế gia không có khả năng phái viện quân lại đây cùng hai đại chủng tộc tranh đấu. Dù cho ta là Công Thâu thế gia tốt nhất người thừa kế. Đúng là Thanh Huyền huynh ngươi... Nếu như tin tức có thể truyền tới Chính Tinh Minh, lấy Thanh Huyền huynh thân phận...”

Ngay ở trước mặt dị tộc mặt, hắn không dám đem Dương

Thanh Huyền Chính Tinh Minh Minh chủ, đời thứ 20 Nhân Hoàng thân phận nói ra, bằng không đưa tới sóng lớn mênh mông cùng hậu quả, thì không phải là hắn có thể dự tính cùng dọn dẹp.

Công Thâu Khánh tiếp tục nói: “Hơn nữa lấy Chính Tinh Minh sức mạnh, muốn chống lại Tu La tộc cùng A Ma tộc, chưa chắc không thể.”

Bên trong đại sảnh dị tộc tất cả đều là giật nảy cả mình, ngạc nhiên cùng hoài nghi nhìn Dương Thanh Huyền.

Nhân tộc thập cường hai mươi bốn gia bọn họ cũng đều biết, nhưng xưa nay chưa từng nghe tới cái gì Chính Tinh Minh.

[truyeդ cua tui @@ Net]

Hơn nữa Tu La tộc ở bách tộc bên trong, nhưng là đứng đầu tồn tại.

Ở Thiên Hà bách tộc ý nghĩ bên trong, Tu La tộc cố nhiên không như Nhân tộc, nhưng cách biệt cũng sẽ không quá lớn. Bây giờ nói ngươi Nhân tộc tùy tiện phái cái không có danh tiếng gì thế lực đi ra, liền có thể đối phó Tu La tộc, thậm chí lại thêm một cái A Ma tộc, đều là không tin.

Bên trong đại sảnh dị tộc, từng cái từng cái lắc đầu.

Dương Thanh Huyền mặt lộ vẻ khó xử, nói: “Chính Tinh Minh hiện tại rốt cuộc là tình huống thế nào, ta hoàn toàn không biết. Hơn nữa bọn họ đối mặt một cái Diệt Pháp, cũng đã lực có thua. Lại kéo vào Thiên Hà bách tộc tranh bá bên trong, chẳng lẽ không phải hai mặt gây thù hằn.”

Công Thâu Khánh nói: “Diệt Pháp tạm thời chưa có động tĩnh, có lẽ trước tiên có thể để Chính Tinh Minh đến gấp rút tiếp viện chúng ta. Chờ đẩy lùi Tu La tộc cùng A Ma tộc sau, Ba Đốn tộc trưởng đám người cũng có thể giúp đỡ Chính Tinh Minh chống lại

Diệt Pháp.”

Ba Đốn vội vàng ôm quyền nói: “Chỉ cần có thể vượt qua kiếp nạn này, cái khác tất cả đều dễ nói chuyện.”

Mặt khác ba vị tộc trưởng cũng đều là gật đầu.

Tuy rằng bọn họ không biết Chính Tinh Minh cùng Diệt Pháp là tình huống thế nào, nhưng tổng không thể so với diệt tộc càng bết bát đi. Chỉ cần có thể từ cục thế trước mặt hạ vượt qua đến, cái khác nguy hiểm đều đồng ý thử một lần.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm, tựa hồ mở ra dòng suy nghĩ, nếu như có thể đem một ít chủng tộc mạnh mẽ gô lên Chính Tinh Minh chiến xa, chống lại Diệt Pháp liền không đáng sợ.

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu như bốn vị tộc trưởng có ý đó nguyện, ta có thể làm cái người trung gian, câu thông Chính Tinh Minh. Nhưng việc này không nhất định có thể thành. Dù sao Chính Tinh Minh có lợi ích của chính mình vị trí, nếu như không nhìn thấy đầy đủ chỗ tốt lời, chắc là sẽ không cùng Tu La tộc cường đại như vậy chủng tộc là địch.”

Ba Đốn vội hỏi: “Việc này tự nhiên. Mọi việc chỉ cầu tận lực liền có thể, nếu như Thanh Huyền công tử thật có thể ở chúng ta vượt qua đại kiếp nạn, chúng ta tự nhiên nguyện ý vì Chính Tinh Minh chuyện ra sức.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Trên thực tế chư vị không cần lo lắng quá mức, chúng ta tỷ lệ sống sót còn là rất cao. Lạc Thần Thành kết giới ta lúc vào thành quan sát, cũng không phải là như vậy dễ dàng phá. Lấy bên trong thành tài nguyên, sợ là trên đỉnh một năm nửa năm đều không là vấn đề. Mà Tu La tộc phải phong tỏa toàn đảo, tiêu hao năng lượng căn bản không thể nào tưởng tượng được, cầm cự không được bao lâu. Vì lẽ đó Tu La tộc huyết tế thuật, nghi nhanh không thích hợp chậm. Chỉ cần chúng ta chống đỡ cái ba, năm ngày, Tu La tộc dĩ nhiên là sẽ lui.”

Ba Đốn vui vẻ nói: “Thanh Huyền công tử một lời thức tỉnh người trong mộng. Chính nên như vậy. Phong tỏa toàn đảo chuyện như vậy, chúng ta bốn tộc đều hoàn toàn không dám tưởng tượng. Tu La tộc cùng A Ma tộc tài nguyên coi như chồng chất như núi, cũng duy trì không được bao lâu.”

Bên trong đại sảnh dị tộc, đều là phấn chấn xì xào bàn tán, phảng phất thấy được một tuyến sinh cơ.

An Khiết Nhĩ đôi mắt đẹp chuyển động, không ngừng đánh giá Dương Thanh Huyền, cảm thấy người này bất luận bên ngoài, thiên phú, trí tuệ, đều là tốt nhất chọn, không khỏi trong lòng khẽ nhúc nhích, lại cười nói: “Coi như vượt qua tai nạn này, Tu La tộc cùng A Ma tộc dã tâm cùng kế hoạch vẫn còn đang. Chúng ta Vô Ngân Đảo cùng Chính Tinh Minh hợp tác, hy vọng có thể đúng lúc triển khai, lấy ứng đối tương lai khả năng phát sinh các trường hợp.”

Ba Đốn đám người cũng đều là dồn dập gật đầu.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Bốn vị tộc trưởng có ý đó hướng về, ta nhất định sẽ tìm cơ hội chuyển đạt cho Chính Tinh Minh. Hy vọng có thể hình thành lẫn nhau hỗ huệ hợp tác.”

Ngay sau đó, bốn tộc tộc trưởng lập tức làm ra sắp xếp, lâm thời thành lập chỉ huy tối cao, từ bốn tộc tộc trưởng, Lạc Thần Thành thành chủ Lai Ân, cùng với Dương Thanh Huyền sáu người đảm nhiệm.

Này để tại chỗ dị tộc, không không kinh hãi.

Nhưng nghĩ đến Dương Thanh Huyền vừa nãy biểu hiện khí độ cùng trí mưu, rồi mới miễn cưỡng tiếp thu.

Thứ yếu, liền đem Lạc Thần Thành bên trong tài nguyên toàn bộ điều phối xuất ra, đem phòng ngự tăng lên đến cực điểm điểm.

Đồng thời phái người đi ra tìm hiểu tin tức, liên lạc cái khác thành trì cường giả, tranh thủ toàn bộ hội tụ đến Lạc Thần Thành, tử thủ một thành.

Thứ tư chính là mật thiết quản chế Tu La tộc phong đảo kết giới, một khi tìm tới nhược điểm cùng cơ hội, liền trực tiếp toàn lực đột phá.

Làm xong này chút trù tính chung điều hành sau, mọi người liền ai đi đường nấy.

Dương Thanh Huyền muốn một gian cực phẩm mật thất, trực tiếp bắt đầu bế quan.

Chờ Dương Thanh Huyền đi rồi, Ba Đốn có ý định để lại Công Thâu Khánh, hỏi dò cái kia Chính Tinh Minh việc.

Dù sao bốn tộc trưởng lão cũng coi như là tai mắt linh thông, nhưng chưa từng nghe qua này minh.

Công Thâu Khánh giả vờ thần bí nói rằng: “Chính Tinh Minh thực lực, cách xa ở chín cường hai mươi bốn gia bên trên, chỉ có Phiêu Miểu Tinh Cung, mới có thể hơn một chút.”

Này để bốn tộc tộc trưởng vừa mừng vừa sợ, nhất thời đem Dương Thanh Huyền ở trong lòng địa vị, lại tăng lên rất nhiều.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu tiến nhập mật thất sau, Tử Diều Hâu đột nhiên nói rằng: “Thanh Huyền ca ca, ta có lẽ có biện pháp có thể liên hệ Chính Tinh Minh, đồng thời tiến nhập Vô Ngân Đảo.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ngươi làm sao có thể làm được?”

Tử Diều Hâu sắc mặt có chút quái lạ, trầm ngâm một chút, mở miệng nói: “Tử Dạ.”

Dương Thanh Huyền loại nào thông minh, lập tức hiểu trong đó then chốt, nói: “Có thể ngươi là ngươi, nàng là nàng, các ngươi không phải hai cái hoàn toàn cá thể độc lập sao?”

Tử Diều Hâu nói: “Đích thật là hoàn toàn độc lập, nhưng... Chúng ta dù sao cũng là từ một cái cá thể bên trong chia ra, lẫn nhau trong đó vẫn còn có chút không rõ cảm ứng. Đồng thời Cổ Diệu một trận chiến sau, ta ở Vân Tụ Cung tu luyện an dưỡng, cùng Tử Dạ cùng tham khảo đạo pháp. Giữa hai người cảm ứng, càng ngày càng sâu.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Ngươi là thuyết phục quá cảm ứng, để Tử Dạ đi thông báo Chính Tinh Minh?”

Tử Diều Hâu nói: “Có thể làm như thế. Nhưng dù sao cách xa nhau quá xa, ta chưa chắc có nắm bắt đem hoàn chỉnh tin tức truyền cho Tử Dạ. Nhưng làm cho nàng cảm ứng được ta xảy ra vấn đề rồi, không khó lắm. Chỉ cần Tử Dạ lại đây, hết thảy đều làm xong. Bởi vì nàng có Bỉ Ngạn kim kiều, có thể tùy ý qua lại kết giới này trong ngoài.”

Chương 1520: Đế Diễm Quyết, Chơi Với Lửa Có Ngày Chết Cháy

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Bỉ Ngạn Kim Kiều? Cái kia Á Hằng hắn...”

Tử Diều Hâu nói: “Á Hằng hình thành thế giới, đã từ từ vững chắc xuống, cũng không cần Bỉ Ngạn Kim Kiều. Chúng ta đi Cửu Tiêu Thương Lan Hải tìm được ngươi rồi thời điểm, Tử Dạ đi tìm quá Á Hằng, đồng thời chiếm được Bỉ Ngạn Kim Kiều.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một lát, nói: “Vậy ngươi thử xem liên hệ Tử Dạ, nếu như có thể trực tiếp thông tri Chính Tinh Minh tốt nhất. Không được, nếu như Tử Dạ có thể tới, cũng là một sự giúp đỡ lớn.”

Tử Diều Hâu gật gật đầu, liền ngồi xếp bằng bên trong mật thất, bắt đầu cảm ứng Tử Dạ.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, chỉ cảm thấy việc này có chút khó tin.

Nhưng chỉ có điều nghĩ một hồi mà thôi, liền ném ra sau đầu, bắt đầu tu luyện.

Trong đầu nhưng nhớ tới Tinh Linh Vương thanh âm, hừ nhẹ nói: “Ta Tinh Linh tộc ba đại bí bảo, không nghĩ tới cuối cùng đều rơi vào trong tay ngươi.”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, vội hỏi: “Sao lại nói lời ấy? Ta chỉ có này Ám Dạ Chi Đồng cùng Thiên Địa Tứ Thời Thư, Bỉ Ngạn

Kim Kiều không phải ở Tử Dạ trong tay sao?”

Tinh Linh Vương hắc tiếng nói: “Tử Dạ chạy thoát được ma trảo của ngươi sao?”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, nói: “Tinh Linh Vương đại nhân, một lời không hợp liền lái xe, ta thực sự nghe không hiểu ngươi đang nói cái gì.”

Tinh Linh Vương nói: “Hiểu chứa không hiểu.”

Dương Thanh Huyền lười để ý cho hắn, trực tiếp đứt đoạn mất ngũ giác giác quan thứ sáu, liền bắt đầu tu luyện.

Hắn đem buổi đấu giá trên được vật phẩm, lấy ra hơn nửa, đặt ở trước người. Sau đó bên trái tay cầm lên một cái ngọc phấn bình nhỏ, toàn bộ bàn tay liền trực tiếp kết ra băng hoa.

Dương Thanh Huyền ánh mắt lóe lên vẻ vui mừng, năm ngón tay nắm chặt, băng hoa nát đi, nắp bình cũng băng.

Ngay ở nắp bình ly khai bình ngọc chớp mắt, trực tiếp dấy lên minh hỏa, đốt thành hư vô.

Bên trong đặt chính là lưu hỏa cửu huyền dịch, chính là Thiên Hà phần đáy đáng sợ dương nước tinh luyện mà thành, phổ thông đồ đựng căn bản không cách nào trang phục.

Này Ngọc Chi Bình bản thân liền là một cái dị bảo, mới có thể trang phục này dịch.

Nắp bình ở vỡ lên chớp mắt, mất đi bình ngọc bảo vệ, trực tiếp bị lưu hỏa cửu huyền dịch sức mạnh đốt thành tro bay.

Dương Thanh Huyền không nghĩ tới này lưu hỏa cửu huyền dịch đáng sợ như thế, đang do dự có muốn hay không nuốt xuống thời điểm, lượng lớn màu đỏ thẫm sợi tơ từ trong bình ngọc tràn ra, hướng về bốn phía khuếch tán, chính là năng lượng trôi đi dấu hiệu.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nắm chặt bình ngọc, thầm nói: “Liều mạng!”

Liền ngẩng đầu lên, “Ùng ục ùng ục” Đem ngay ngắn một cái bình lưu thủy cửu huyền dịch nuốt xuống.

Nhất thời, giống như là nuốt đại lượng lưỡi dao, từ yết hầu đến trong dạ dày, như là lửa cháy. Cả đầu trực tiếp biến đến đỏ bừng, miệng lớn hơi thở, liền phun ra một đạo rồng lửa.

Dương Thanh Huyền đau nhe răng trợn mắt, nhưng vẫn như cũ mạnh mẽ cắn răng quan, không dám lên tiếng. Chỉ lo gọi ra quấy rầy Tử Diều Hâu.

Đáng sợ chất lỏng ở trong dạ dày khuếch tán năng lượng, rất nhanh, Dương Thanh Huyền thân thể, trực tiếp dấy lên minh hỏa.

Nhưng như vậy trái lại thư thái một ít, bên trong ẩn chứa chí dương lực lượng, không ngừng lấy hỏa diễm cùng nhiệt độ tình thế khuếch tán.

Dương Thanh Huyền ở nhịn mấy hơi thở sau, liền ngồi xếp bằng bấm quyết, đem nguồn sức mạnh này dẫn nhập kinh mạch, lấy nhất định quy tắc đi khắp chu thiên, cuối cùng tụ hợp vào đan điền.

Chí dương lực lượng tụ hợp vào đan điền nháy mắt, đã bị năm đại hỏa nguyên trận hút vào.

Dương Thanh Huyền cả người khô nóng cảm giác một hồi giảm nhiều.

Mà năm đại hỏa nguyên nhưng là trở nên hơi sinh động, hình thành một cái năm mang tinh, khuếch tán ra nhất định hào quang.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi kinh, cái kia năm mang tinh trận hình là lần đầu tiên gặp được, hơn nữa lóe lên bên dưới, lại trở nên ảm đạm xuống.

Dương Thanh Huyền cũng không biết này là tốt hay xấu, lần thứ hai đem chí dương lực lượng vận chuyển chu thiên, không ngừng lắng đọng đến trong đan điền.

Cái kia năm mang tinh phù hiệu một điểm điểm lộ ra đi ra.

Phảng phất năm hỏa trong đó nào đó loại ước định, phù hợp.

Dương Thanh Huyền mở hai mắt ra, trong ánh mắt lóe lên một tia kiên định, không chờ lưu hỏa cửu huyền dịch sức mạnh tiêu hóa, liền đem trước người đại lượng chí dương thuộc tính thiên tài địa bảo, làm hết khả năng nuốt vào trong bụng.

Sau đó, trong dạ dày như là có một cái quả cầu lửa, không ngừng mở rộng, phải đem thân thể đều căng nứt rơi.

Dương Thanh Huyền mười ngón nhanh chóng bấm quyết, từng đạo từng đạo hỏa diễm ở trong tay xuất hiện, tạo thành các loại phù văn, lấp loé hư không, đem toàn bộ mật thất chiếu sáng trưng.

Trên trăm đạo đại bắt ra thủ ấn sau, hai tay mười ngón tạo thành một tên kỳ quái phù hiệu.

Trong phút chốc, theo quyết ấn kết thành, toàn bộ mật thất năng lượng bắt đầu bạo loạn, mạnh mẽ dây năng lượng nóng bỏng sóng lửa, chung quanh đấu đá lung tung.

Cái kia cứng rắn như sắt vách tường, ở này đáng sợ nhiệt độ hạ, dĩ nhiên một chút xíu hòa tan.

Xa xa Tử Diều Hâu nháy mắt ngất lịm, mạnh mẽ trợn hai mắt, cả kinh nói: “Thanh Huyền ca ca, ngươi làm sao vậy?”

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, lộ ra thần sắc thống khổ.

Cái kia đầu lông mày trong đó, dĩ nhiên thêm ra một cái quỷ dị năm hỏa mang sao, như là tất cả lực lượng ngọn nguồn. Mà Dương Thanh Huyền phía sau, Hỏa Chi Cốt Tượng cũng chẳng biết lúc nào xuất hiện, tương tự ngồi xếp bằng bấm quyết.

“Là Đế Diễm Quyết!”

Tử Diều Hâu kinh sợ, ánh mắt rất nhanh liền rơi xuống Dương Thanh Huyền hai tay của trên, đáng sợ kia hỏa chi chung cực dấu ấn, cùng Dương Thanh Huyền chỗ mi tâm năm hỏa mang số tử vi lẫn nhau chiếu rọi, cùng hợp thành bên trong mật thất này năng lượng nhún nhảy “Trái tim”.

Chỉ là nhìn chằm chằm liếc mắt nhìn, Tử Diều Hâu liền cảm thấy trái tim hơi ngưng lại, có loại cũng bị đốt cháy tê liệt hoảng sợ.

“Thanh Huyền ca ca.” Tử Diều Hâu kinh hô một tiếng.

Dương Thanh Huyền cả người run rẩy, thân thể nóng bỏng đỏ chót, từng tia từng tia máu loãng từ da vết rách bên trong chảy ra, thoáng qua liền bị bốc hơi lên hầu như không còn.

“Ta sắp không chống đỡ nổi nữa, này quyết ấn... Rút lui không tới!”

Dương Thanh Huyền khàn khàn kêu, mười ngón run rẩy kịch liệt, nghĩ muốn đem ấn quyết tản ra, lại bị gắt gao hút cùng nhau, hoàn toàn không làm được.

Tử Diều Hâu kinh sợ, không lo được cái kia Đế Diễm Quyết khủng bố, cùng với mất khống chế khả năng. Bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trước mặt, hai tay gấp vỗ vào Dương Thanh Huyền hai bờ vai.

Một luồng mênh mông hồn lực truyền đưa tới.

Dương Thanh Huyền mười ngón rốt cục một điểm điểm buông lỏng, từ cái kia đáng sợ ấn quyết hạ rút lui mở.

“Ầm ầm!”

Mật thất phảng phất rung động một cái, đáng sợ kia sức mạnh hủy diệt trong khoảnh khắc trừ khử.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu đồng thời chấn động, từng người bay mở, va ở sau lưng trên vách tường.

Dương Thanh Huyền càng là phun ra búng máu to đến, đầy mắt sợ sợ, “Làm sao sẽ đáng sợ như thế.” Cái kia chỗ mi tâm năm hỏa mang sao, một hồi ẩn vào ở giữa, biến mất không còn tăm hơi.

Dương Thanh Huyền nguyên bản chính là hệ “Hỏa” người điều khiển, giờ khắc này càng bị ngọn lửa chấn thương, trong cơ thể kinh mạch huyết nhục tảng lớn cháy cháy đen.

Chỉ có cái kia hỏa xương, hoàn hảo không chút tổn hại.

Tinh Linh Vương than thở: “Như ngươi vậy chơi tiếp, sớm muộn biết chơi chết mình. Đế Diễm Quyết không phải ngươi bây giờ có thể nắm trong tay. Ngươi liền ngay cả năm hỏa đều không có thể thích làm gì thì làm điều khiển, đã nghĩ một bước lên trời, quá khó khăn.”

Dương Thanh Huyền lại ói ra mấy búng máu, nói: “Là ta lòng tham.”

Nuốt xuống mấy viên đan dược chữa trị vết thương sau, liền không dám lại đi thử nghiệm đáng sợ kia quyết ấn.

Tinh Linh Vương nói: “Bất quá ngươi liều lấy tính mạng không cần, có lẽ có thể sử dụng tới một chiêu Đế Diễm Quyết, sợ là Giới

Vương bên dưới, cũng không có có thể tan tác.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Chỉ là Giới Vương bên dưới vô địch, còn chưa đủ a. Hiện tại Giới Vương nhiều như chó, thực lực của ta vẫn là quá yếu.”

Tinh Linh Vương hừ nói: “Tiểu tử ngươi thật không biết đủ a. Ngươi mới Thần Biến đại viên mãn mà thôi, đã có thể quét ngang Giới Vương bên dưới. Tình huống này, từ cổ chí kim đều không có mấy người, ngươi lại còn chưa biết thế nào là đủ, a a a, tức chết lão phu!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1521: Vạn Pháp Thù Đồ, Tu La Vương Tử

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng nở nụ cười, tự giễu nói: "Đây không phải là Đế Diễm Quyết không cách nào triển khai sao? Quét ngang Khuy Chân bên dưới nên không thành vấn đề."

Tinh Linh Vương nói: "Luyện thể cùng luyện hồn, ở Khuy Chân trước, có bất đồng riêng. Chỉ khi nào đến rồi Khuy Chân, liền gọi chung vì là Khuy Chân cảnh. Ngươi cũng biết vì sao?"

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: "Bởi vì luyện thể bất hủ đỉnh cao sau, cùng luyện hồn Cực Đạo đỉnh cao sau, đều là nhìn được đại đạo nguồn gốc."

Tinh Linh Vương gật đầu nói: "Chính là. Vạn pháp thù đồ, nhưng cũng đồng quy. Vì lẽ đó Khuy Chân cảnh cùng Bất Hủ cảnh, trên thực tế chính là một đạo to lớn ranh giới. Khuy Chân cảnh bắt đầu nhìn được đại đạo nguồn gốc, càng là đi về Giới Vương đường nối. Cảnh giới này nghĩ muốn vượt cấp chiến thắng, là rất khó. Ngươi coi như không dùng tới Đế Diễm Quyết, đối phó thông thường Khuy Chân sơ cấp, thậm chí trung cấp, đều có lực đánh một trận. Đây đã là không thể tưởng tượng có thể lo sự tình."

Dương Thanh Huyền than thở: "Nói cho cùng, hay là ta quá nóng lòng."

Tử Diều Hâu tiến lên, trong con ngươi xinh đẹp tràn đầy đau lòng, quan tâm nói: "Thanh Huyền ca ca, ngươi không sao chứ?"

Dương Thanh Huyền tuy rằng nửa người cháy đen, da dẻ khối lớn da bị nẻ, huyết nhục tất cả đều ra bên ngoài lật đi ra, nhưng trên người khí tức ở một trận táo bạo sau, hướng tới ổn định, hơn nữa hai mắt có Thần, chỉ là thương thế ngạc nhiên, cũng không lo ngại bộ dạng.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ta không sao, đều tại ta chỉ vì cái trước mắt, liên quan Tử Diều Hâu một khối bị khổ.”

Tử Diều Hâu hơi nhíu mày, cáu giận nói: “Thanh Huyền ca ca nói chuyện, sao khách khí như thế?”

Dương Thanh Huyền ngượng ngập nở nụ cười, thấy nàng hơi giận bộ dạng vô cùng có thể thích, không nhịn được đem ôm vào trong ngực. Hai người lẳng lặng dựa vào nhau, rất lâu mới tách ra.

Tử Diều Hâu nói: “Ta vừa nãy cảm ứng được Tử Dạ, nhưng vô cùng hoảng hốt mơ hồ, không có cách nào đem chi tiết tình huống truyền đưa cho nàng. Nhưng nàng cần phải cảm ứng đến chúng ta gặp nạn, cùng với phương vị của chúng ta. Tọa độ cụ thể, đợi nàng đến Thiên Hà sau, lẽ ra có thể chính xác định vị.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chỉ cần Tử Dạ có thể thuận lợi tiến nhập kết giới, liền có thể hóa giải vây thành nguy hiểm, đến thời điểm đem toàn bộ thứ tám mạch chảy sức mạnh đều nhét vào Chính Tinh Minh, liền có thể chống lại Diệt Pháp. Ta hiện tại lo lắng duy nhất, chính là Cửu Trọng Thiên Đô việc.”

Hắn trầm ngâm một chút, phục mà than thở: “Suy nghĩ nhiều vô ích, trước tiên nỗ lực đề cao mình đi.”

Ngay sau đó, hai người tiếp tục ngồi xếp bằng điều tức.

Dương Thanh Huyền một chút xíu nuốt thiên tài địa bảo, tu vi tinh tiến, đem bên trong đan điền năm hỏa mang sao vững chắc, đồng thời đem Thần Biến đại viên mãn cảnh giới một điểm điểm tăng lên.

…

Vô Ngân Đảo ở ngoài, Thủy Lãng Thao Thiên, gió nổi mây vần.

Toàn bộ Thiên Hà chảy về phía vì đó thay đổi, trong vòng ngàn dặm bên trong hình thành một cái đặc biệt dòng xoáy. Như là to lớn mắt, chiếu khán thiên địa Thương Sinh.

Từng đoá từng đoá màu đỏ thẫm bọt nước, từ trong nước bay lên, đủ có hơn mấy ngàn. Mỗi đóa bọt nước trên đều đứng cạnh một vị cường đại võ tu, lấy Tu La tộc cùng A Ma tộc võ tu làm chủ, còn có non nửa võ tu dáng dấp hình thể không một, là từ khác nhau trong chủng tộc triệu tập tới.

Này chút võ tu cảnh giới, tất cả đều ở Đạo cảnh bên trên.

Dòng xoáy bên trong, còn bất chợt có cường đại bóng mờ lay động, ẩn giấu bên trong. Nhưng cuồng bạo khí tức thỉnh thoảng đập đánh ra, cuốn lên sóng lớn.

Ở sóng nước bầu trời, nổi lơ lửng một lá to lớn chuối tây, màu đỏ thẫm kinh lạc lộ ra đi ra, như dòng máu giống như lưu động.

Chuối tây trên đứng cạnh mười vị võ tu, tất cả đều là Giới Vương tồn tại.

Mỗi người sắc mặt đều mười phần ngưng trọng, Cái Văn cùng Á Nhĩ Mạn cũng ở trong đó, sắc mặt so sánh lẫn nhau những người khác, lộ ra càng thêm khó coi.

Đúng lúc này, mười vị Giới Vương biến sắc mặt, hướng về một chỗ phương hướng sợ nhìn tới, sau đó cùng nhau nửa quỳ xuống.

Bọt nước trên mấy ngàn Đạo cảnh võ giả, không rõ vì sao, nhưng đều vội vàng quỳ theo hạ, hướng về phương hướng tương tự quỳ gối.

Bỗng nhiên dòng xoáy nơi sâu xa, truyền ra ầm ầm nổ vang, giống như sấm rền cuồn cuộn. Cái kia dòng xoáy trung tâm xuất hiện một điểm vô cùng sáng hồng quang, không ngừng khuếch tán, đem toàn bộ dòng xoáy nhuộm thành một mảnh đỏ đậm.

Thật lớn quả cầu lửa vọt ra khỏi mặt nước, giống như Thanh Dương phá mây, chậm rãi rơi rụng.

Mà cái kia dòng xoáy cũng giống là bị quả cầu lửa năng lượng trấn áp giống như vậy, chảy xuôi cực kỳ chầm chậm, đồng thời không ngừng đè thấp.

Bỗng nhiên cái kia năng lượng khổng lồ uy thế một hồi triệt hồi, mà quả cầu lửa bên trong cảnh tượng mới có thể nhìn thấy.

Bên trong là to lớn quả cầu đá, có màu đỏ hoa văn đem quả cầu đá bề ngoài cắt chém, theo một trận “Kèn kẹt” tiếng động, quả cầu đá dọc theo hoa văn mở ra, biến thành to lớn vương tọa, một bóng người hiện ra vương tọa trung tâm.

Bề ngoài đẹp trai, mặt mũi lăng nhiên, kỳ uy mạnh mẽ, trên da thịt che lấp như bảo thạch màu xanh biếc xương giáp, băng trong con ngươi tràn đầy kẻ bề trên không giận tự uy ngạo khí.

Mọi người một thấy người này, đều là sợ run tim mất mật, vội vàng bái hạ, đồng nói: Gặp qua Á Đại Nhĩ vương tử!"

Nam tử sắc mặt quạnh quẽ, đối với mọi người thờ phụng làm như không thấy, chỉ là ánh mắt nhất chuyển, nhìn phía mặt khác một chỗ vòng xoáy.

Lưu thủy nổ vang, một đầu khổng lồ sáu răng trắng giống, từ cái kia dòng xoáy trúng cước đạp hư không, đi dạo mà ra. Bên trên ngồi xếp bằng một đạo thân ảnh thon gầy, trên người mặc Tử Sắc Tinh Thần song nguyệt bào, tướng mạo thương lão nhi khí chất thánh khiết.

Bạch tượng ở hắn điều khiển hạ, mỗi một bước phảng phất đều tác động thiên địa, đạo đạo sóng chỉ từ dưới chân sinh ra, đem cái kia trong thiên địa táo bạo nguyên tố “Hỏa” động viên bình tĩnh.

“Hàm Quang Thượng nhân.”

Á Đại Nhĩ cái kia trong trẻo lạnh lùng vẻ mặt, lộ ra vẻ tươi cười, từ trên vương tọa đứng lên, xa tướng chắp tay.

Ông lão giơ lên hơi mệt mỏi mí mắt, trong con ngươi xẹt qua một tia tinh mang, mỉm cười nói: “Á Đại Nhĩ vương tử.”

Á Đại Nhĩ nói: “Hàm Quang Thượng nhân cực khổ rồi.”

Hàm Quang Thượng nhân nhẹ nhàng gõ đầu, không lên tiếng nữa, ngắm nhìn phía trước trận pháp thật to kết giới, một mảnh mờ mịt hào quang, bên trong pha tạp vào rất nhiều tinh lực, mơ hồ không rõ.

Hắn lấy ra một khối kim loại trận bàn, mặt trên khắc hoạ mấy cái tinh vi trận pháp, lượng lớn phức tạp phù Văn Hòa con số khắc vào bên trong, như Lưu Kim. Một căn màu trắng kim chỉ nam hơi hướng lên trên xoay chuyển, nhưng rất nhanh liền ngừng lại.

Hàm Quang Thượng nhân mí mắt chậm rãi dựng lên, khép kín lên, nhẹ giọng nói: “Tinh lực nồng độ mới 3 vạn, khoảng cách mười vạn trị số còn kém quá xa.”

Á Đại Nhĩ hoàn toàn biến sắc, đột nhiên quay đầu lại, nhìn chằm chằm ba Tiêu Diệp trên mười vị Giới Vương, trong mắt tuôn ra sát khí.

Á Đại Nhĩ tu vi chỉ có Khuy Chân đỉnh cao, nhưng là Tu La tộc gần vạn năm đến thiên tài nhất tồn tại, bất luận thiên phú, trí mưu, đều là vạn người chưa chắc có được một tốt nhất chọn.

Vì lẽ đó Á Đại Nhĩ chưa kế thừa vương vị, nhưng ở Tu La tộc trong lòng, từ lâu là không thể tranh cãi vương.

Theo Á Đại Nhĩ giết người ánh mắt trông lại, ba Tiêu Diệp trên mười người đều là câm như hến, từng cái từng cái cảm thấy như mang ở lưng.

Cái Văn nuốt xuống hạ nước bọt, mới cúi đầu nói: “Á Đại Nhĩ vương tử bớt giận, lại cho chúng ta ba ngày thời gian, tất nhiên để tinh lực đạt đến mười vạn giá trị.”

Á Đại Nhĩ nhìn chầm chầm Cái Văn, sắc mặt âm lệ, lạnh giọng nói: “Kế hoạch là vạn vô nhất thất, rốt cuộc là khâu nào xảy ra vấn đề?”

Cái Văn run lên trong lòng, vội hỏi: “Là thuộc hạ làm việc bất lợi. Bốn tộc buổi đấu giá trên, không thể cắn giết bốn tộc tộc trưởng, để cho bọn họ tất cả đều trốn vào Lạc Thần Thành.”

Á Đại Nhĩ nhẹ nhàng gật đầu, lạnh lùng nói: “Chẳng trách. Bốn vị Giới Vương chạy mất, chẳng trách này huyết khí trị không tăng lên được nữa. Lẽ nào Ba Đốn hoặc là An Khiết Nhĩ đột phá đến rồi bốn sao Giới Vương không thành, lại để cho các ngươi tám người vây quét thất thủ.”

Chương 1522: Nhất Thống Thiên Hà, Lại Thống Thiên Hạ

Cái Văn toàn thân hơi lạnh lẽo, nói: “Cũng không phải là. Mà là sàn bán đấu giá, đột nhiên xuất hiện hai tên Nhân tộc. Một người trong đó có ba sao Giới Vương lực lượng. Mà tên còn lại... Tên còn lại...”

Cái Văn nói đến đây, đột nhiên ấp a ấp úng, không biết nói như thế nào xuống.

Ba Tiêu Diệp trên mấy tên khác Giới Vương, cũng đều lòng sinh ngờ vực. Trước hỏi thăm qua Cái Văn việc này, nhưng Cái Văn đều là tránh.

Á Đại Nhĩ trên mặt có chút sương lạnh, lạnh lùng nói: “Tên còn lại làm sao? Nói thẳng.”

Cái Văn trên mặt có chút lạnh mồ hôi, lau một cái, nói: “Một người khác chỉ có Thần Biến đại viên mãn tu vi, nhưng, nhưng cũng phụ thuộc ra tay bên trong đào thoát. Thuộc hạ đuổi hắn ngàn dặm xa, vẫn như cũ bị hắn chạy trốn. Do đó làm trễ nãi thời cơ chiến đấu, thuộc hạ đáng chết!”

Á Đại Nhĩ sầm mặt lại, lạnh giọng nói: “Ngươi nói cái gì?! Vì đuổi một vị Thần Biến đại viên mãn Nhân tộc, làm trễ nãi thời cơ chiến đấu, hơn nữa cuối cùng còn để tên kia Nhân tộc chạy trốn? Cái Văn, ngươi biết mình đang nói cái gì không?!”

Vẫn hai mắt nhắm chặt Hàm Quang Thượng nhân, đột nhiên mở mắt ra, lộ ra đục ngầu ánh mắt, nói: “Đem tình huống cặn kẽ nói một chút.”

Cái Văn thấp thỏm bất an, lập tức đem sàn bán đấu giá chuyện phát sinh, từ Dương Thanh Huyền đập xuống hầu như hết thảy vật liệu bắt đầu, đến Quỷ Tôn xuất hiện, Dương Thanh Huyền giết ra khỏi trùng vây, chính mình đuổi theo, đối phương làm sao chạy trốn, rõ ràng mười mươi nói ra.

Á Đại Nhĩ cả kinh nói: “Khống chế thời không quy tắc không khỏi là tuyệt đại cường giả, một cái Thần Biến đại viên mãn tồn tại, tại sao có thể có đáng sợ như vậy thần thông? Ngươi nói hắn đột nhiên biến thân thành quái vật, còn đã biến thành chim thần Thanh Loan?”

Cái Văn thấp thỏm trong lòng, nói: “Đúng thế. Việc này thuộc hạ đến bây giờ còn không giải. Nếu như thân hoài một loại huyết mạch, có thể biến thân nhưng cũng nói được. Nhưng cùng lúc biến thân hai loại, không khỏi vượt ra khỏi lẽ thường.”

Á Đại Nhĩ sắc mặt đột nhiên trở nên nghiêm nghị, trong đôi mắt không ngừng có tinh quang như điện thiểm quá, càng là hưng phấn cùng vẻ mừng rỡ như điên, cười to nói: “Ta biết rồi, ta biết rồi, ha ha ha ha!”

Hàm Quang Thượng nhân trong mắt xẹt qua tinh mang, hờ hững nói ra: “Vương tử quả nhiên thông minh.”

Á Đại Nhĩ cười nói: “Nguyên lai Hàm Quang Thượng nhân cũng nghĩ đến. Xem ra sẽ không sai, nhất định là người này.”

Cái Văn bọn người là một đầu sương mù nước.

Á Đại Nhĩ nói: “Ở mấy năm trước Cổ Diệu cuộc chiến bên trong, có một vị Nhân tộc thân hoài cường đại biến thân thuật, bị cường giả yêu tộc nhận ra là Thiên Thần Quyết chi bảy mươi hai biến. Ở gần nhất một lần Thương Khung luận võ bên trong, vị này Nhân tộc nam tử lần thứ hai xuất hiện, một lần đoạt được người đứng đầu, đồng thời phát động Tinh Cung thay đổi. Vị này tên

Nhân tộc, liền gọi Dương Thanh Huyền. Tu vi cũng là ở thần biến cảnh, cùng Cái Văn ngươi nói này chút, cực kỳ ăn khớp.”

“Bảy mươi hai biến?!”

Cái Văn chờ mười người, không khỏi là trong lòng hoảng hốt.

Tuy rằng Cổ Diệu cuộc chiến, Tinh Cung cuộc chiến, đều là khiếp sợ thiên hạ đại sự, nhưng đối với bọn họ mà nói, đều không thể cùng bảy mươi hai biến đánh đồng với nhau.

Bởi vì đây chính là vị kia trấn áp một cái thời đại cường giả, có cái thế thần thông.

Á Đại Nhĩ trong mắt bắn ra nóng rực ánh mắt, chậm rãi nói ra: “Không nghĩ tới chìa khoá sẽ cùng bảy mươi hai biến đồng thời xuất hiện, đây là ngày muốn chấn hưng ta Tu La bộ tộc sao? Ha ha ha ha, Nhân tộc nhất thống thiên hạ thời gian, đã quá lâu. Chờ bản Vương được chìa khoá cùng bảy mươi hai biến, nhất thống Thiên Hà, lại thống thiên hạ.”

“Nhất thống Thiên Hà, lại thống thiên hạ!”

Cái Văn chờ mười người, đều là cùng kêu lên hô to.

Cái kia chút đạp ở bọt nước trên Đạo cảnh cường giả, không khỏi là lớn tiếng hô to.

Á Đại Nhĩ làm một an tĩnh thủ thế, ngưng tiếng nói: “Cái Văn, lần thứ hai lấy ngươi làm chủ, càn quét Vô Ngân Đảo, vây công Lạc Thần Thành, nhất định phải đem huyết khí trị tăng đầy, tìm ra chìa khoá. Bằng không… Bản Vương liền dùng các ngươi huyết, đến luyện này huyết tế phương pháp!”

Cái Văn mấy người cả người chấn động, đồng nói: “Định không có nhục lệnh vua!”

Á Đại Nhĩ phất tay nói: “Đi thôi. Ngoại trừ chìa khoá ở ngoài, cái kia Dương Thanh Huyền cũng nhất định phải mang đến cho ta, hơn nữa nhất định phải bắt sống!”

Cái Văn chắp tay nói: “Là!”

Ra lệnh một tiếng, vô số đại quân leo lên hòn đảo, giống Tử Thần lặng yên giáng lâm.

...

Ở thành trì xa xôi khu một cái nào đó khu vực, mấy chục đạo thân hình lặng yên hạ xuống, bọn họ khí tức uy nghiêm đáng sợ, mang theo khổng lồ sát khí cùng mùi máu tanh. Không để ý chung quanh hoảng sợ sợ, hai tay bấm quyết, ở quanh người kéo ra đen kịt một màu lĩnh vực.

Cái kia chút quỷ dị lĩnh vực liền thành một vùng, theo hơn mười người phân đạo mà đi, mà cấp tốc mở rộng, về phía trước nhốn nháo. Bên trong lốc xoáy như đao, đem bao vây người tiến vào nháy mắt cắn giết nát tan.

Có chút võ giả mắt sắc, một thấy tình huống không ổn, lập tức nhanh chóng tháo chạy. Nhưng mà chưa ra mấy trượng, liền bị cái kia cự xà giống như hắc khí đuổi theo, nuốt chửng thành cặn bã.

Cho đến toàn bộ khu vực không có một bóng người, khắp nơi chân tay cụt, rất nhiều tinh lực bốc hơi lên lên, hướng về trời cao kết giới chạy trốn.

Tình huống như vậy phát sinh ở Vô Ngân Đảo mỗi một góc, người yếu bị nghiền nát, cường giả bị vây quét, tử khí ở cả hòn đảo nhỏ trên lan tràn.

...

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu ở bên trong mật thất tu luyện, đột nhiên bên ngoài vang lên thanh âm the thé, sóng âm xuyên thấu dày vách tường truyền vào mật thất, đem hai người tu luyện cắt ngang.

Dương Thanh Huyền sắc mặt chìm xuống, nói: “Là trong thành cảnh báo, sợ là Tu La tộc muốn công thành.”

Hai người liếc nhau một cái, liền cùng đi ra mật thất.

Nặc Hi từ lâu chờ đợi ở ở ngoài, vừa thấy Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu, vội vàng tiến lên nghênh tiếp, “Thánh Chủ, Tử Diều Hâu tỷ tỷ, Tu La tộc công thành. Tộc trưởng đại nhân để ta ở loại này hậu Thánh Chủ, một khi xuất quan, liền đến chỗ chỉ huy đi.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Đi thôi.”

Ba người lúc này hóa thành độn quang, lóe lên một cái rồi biến mất.

[t r uyen cua tui . n

et] http://truyencuatui.neT /

Lạc Thần Thành bên trong từ lâu loạn tung lên, nghiêm nghị sợ hãi bầu không khí tỏ khắp ở thành trì bên trong, trên thành các loại độn quang bay lên, đều tới thành phòng phương hướng mà đi.

Tổng chỉ huy vị trí Lạc Thần Thành cao nhất một chỗ tứ phương lầu canh trên, đỉnh chóp có trận pháp thật to phục khắc ngôi sao vũ trụ, không ngừng xoay chuyển, là thành chủ Lai Ân chiêm tinh nhìn ngày nơi.

Giờ khắc này chỗ chỉ huy bên trong, đã hội tụ hơn hai mươi người, tất cả đều là bốn tộc cao tầng, mỗi cái sắc mặt ngưng trọng.

“Thanh Huyền công tử, ngươi rốt cuộc đã tới. Mau nhìn, Tu La tộc người muốn công thành.”

Ba Đốn vừa thấy Dương Thanh Huyền, nhất thời đại hỉ, lôi kéo hắn đến Quan Tinh Lâu tuyến đầu tiên, chỉ về đằng trước.

Dương Thanh Huyền sớm đã dùng Hỏa Nhãn Kim Tình thấy được, ở Lạc Thần Thành phía trước khoảng ba mươi dặm, đại lượng Tu La tộc, A Ma tộc võ giả tụ tập. Còn có lượng lớn cường đại quái dị sinh vật. Có hình thể như núi, trong miệng phun hỏa diễm. Có như xà như rồng, trên mặt đất trên lăn lộn. Có “Xì” Quạt cánh vai, che ngợp bầu trời.

Dương Thanh Huyền nhấc đầu liếc bầu trời một cái, này hoàng hôn giống như kết giới, so với trước kia vừa tối rất nhiều. Không biết lại hút vào bao nhiêu sinh mệnh.

An Khiết Nhĩ nói: “Thanh Huyền công tử, có thể có đối sách?”

Dương Thanh Huyền ánh mắt từ trên mặt mọi người đảo qua, mỉm cười nói: “Chư vị sợ là sớm có đối sách đi, ta nhìn mọi người đều là trấn định như thường dáng vẻ, không có một vẻ bối rối.”

Ba Đốn cười nói: “Ha ha, cái gì cũng không chạy khỏi Thanh Huyền công tử ánh mắt. Lạc Thần Thành bên trong cấm pháp đích xác có chút lợi hại, muốn gánh vác mấy đợt công kích không thành vấn đề. Chúng ta lo lắng vẫn là Giới Vương trở lên cao thủ, không biết tới bao nhiêu người.”

Dù sao quyết định cuối cùng thắng bại then chốt, còn tại ở cao cấp chiến lực so sánh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1523: Biến Thủ Thành Công, Chiến Tuyến Tan Vỡ

Dương Thanh Huyền nói: “Lạc Thần Thành bên trong tình huống làm sao?”

Ba Đốn cùng mấy người khác trao đổi hạ ánh mắt, liền như nói thật nói: “Trong thành tổng cộng có bảy vị Giới Vương cảnh cường giả, thêm vào công tử vị kia đồng bạn lời, chính là tám vị. Nhưng tất cả đều là thấp cấp Giới Vương. Trừ chúng ta bốn người ở ngoài, mặt khác ba vị đều là được tình báo sau, từ những địa phương khác chạy tới.”

Dương Thanh Huyền nói: “Lần trước vây quét các ngươi bốn người, Tu La tộc phái ra tám vị Giới Vương. Xem ra bọn họ có thể vận dụng Giới Vương cường giả cũng không phải rất nhiều, y theo ta nhìn, không biết vượt qua mười lăm vị, hơn nữa tinh vị cũng sẽ không rất cao.”

Ba Đốn sững sờ nói: “Làm sao mà biết?”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Như là vượt qua mười lăm vị, đồng thời có tinh vị đạt đến trung cấp lời, còn cần như vậy bài binh bố trận sao? Không trực tiếp công thành?”

Ba Đốn chợt nói: “Nói đúng lắm. Nhìn Tu La tộc bây giờ bố trí, chứng minh bọn họ cũng không có nghiền ép lòng tin của chúng ta.”

Trên đài chỉ huy mấy người khác, cũng đều thở phào nhẹ nhõm bộ dạng.

Dương Thanh Huyền nhìn ngoài thành đại quân tụ tập, đột nhiên nói ra: “Chúng ta vì sao phải chờ đối phương tụ lại binh lực công thành, gì không hiện tại tập kích bọn họ, thừa bọn họ còn chưa tụ tập kết xong xuôi, đưa bọn họ đánh tan.”

Tất cả mọi người là sững sờ, hai mặt nhìn nhau.

Lấy ý nghĩ của bọn họ, có thể bảo vệ thành trì không phá, cũng đã là vạn hạnh, căn bản là không có nghĩ tới chủ động đánh ra ý nghĩ.

Ba Đốn đám người hơi liếc mắt nhìn nhau, An Khiết Nhĩ nói ra: “Kính xin Thanh Huyền công tử nói tỉ mỉ, chúng ta nhiều năm ở tại Vô Ngân Đảo, chưa bao giờ từng gặp phải tình huống như vậy, ở ứng đối trên sợ có rất lớn không đủ. Thanh Huyền công tử kiến thức rộng rãi, chính là có thể thống lĩnh tam quân tài năng.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Nghe chư vị nói, Vô Ngân Đảo những địa phương khác, sợ là đã thất thủ gần đủ rồi. Tu La tộc cường giả đang từ bốn phương tám hướng tới rồi, nếu như chờ bọn hắn tụ đủ, chúng ta thủ thành liền cần tiêu hao gấp mấy lần đánh đổi. Không bằng nhân lúc hiện tại đến cái tập kích bất ngờ, đưa bọn họ tạm thời đánh tan. Vừa đến đả kích kẻ địch, thứ hai trì hoãn bọn họ tụ tập thời gian.”

An Khiết Nhĩ trong mắt sáng choang, nói: “Lời ấy có lý. Vậy không biết nên an bài như thế nào bố cục?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, nói: “Bốn vị tộc trưởng tọa trấn trong thành, vừa đến để ngừa kẻ địch có kì binh tập kích, thứ hai có thể đối với chúng ta tập kích làm sau đáp lại. Còn dư lại bốn vị Giới Vương cường giả, cùng với trong thành hết thảy Thiên Vị trở lên võ giả, binh phân ba đường, trực tiếp bọc đánh bọn họ. Đưa bọn họ đánh tan liền lập tức trở về thành, không muốn đánh lâu.”

Ba Đốn bọn người có chút kích động, trong mắt trào hiện sắc mặt vui mừng, nói: “Phương pháp này rất hay, tất cả từ Thanh Huyền công tử sắp xếp chỉ huy.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Đã như vậy, ta liền không từ chối. Trung lộ đại quân từ hai vị Giới Vương dẫn đầu, chính diện hám địch. Trái phải hai đường, ta cùng Quỷ Tôn lĩnh một đường, Công Thâu Khánh cùng một vị khác Giới Vương lĩnh một đường. Lấy giết hết địch nhân sinh lực, quấy rầy kẻ địch tụ tập kết làm chủ, không thể tham công, thắng tức phản hồi thành. Bốn vị tộc trưởng mật thiết quan tâm chiến cuộc, bất cứ lúc nào chuẩn bị ứng hòa.”

Mười mấy người đều là không được gật đầu, Ba Đốn khẽ cau mày, chần chờ nói: “Công Thâu công tử... Hắn có thể đảm nhiệm được sao?”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Người này giả dối như hồ ly, sức chiến đấu không yếu, mạnh hơn là đầu óc. Để Giới Vương bảo vệ tốt hắn, đừng để hắn treo.”

Ba Đốn nhất thời thở một hơi, nói: “Thì ra là như vậy. Chúng ta thời khắc này sức chiến đấu không yếu, thiếu chính là bày mưu nghĩ kế, thống lĩnh đại cục người.”

Ngay sau đó, bốn tộc tộc trưởng lập tức triệu tập trong thành hết thảy cường giả, tập hợp đang chỉ huy trước đài.

Sau đó căn cứ Dương Thanh Huyền bố trí, truyền lệnh xuống.

Công Thâu Khánh nghe được chính mình muốn chủ động xuất kích, không khỏi đổi sắc mặt. Nhưng vào giờ phút này, cũng không đến lượt hắn không đồng ý.

Rất nhanh, Lạc Thần Thành kết giới mở ra một đạo trăm trượng đường kính lỗ hổng, vô số cường giả như kiến giống như từ bên trong bay ra, phân thành ba đường mà đi.

“Đó là...”

Tu La tộc trong trận doanh, Cái Văn đột nhiên hoàn toàn biến sắc, vội vàng hướng về Lạc Thần Thành phương hướng nhìn tới, ngốc trệ chớp mắt sau, liền hét lớn: “Nghênh chiến! Nghênh chiến! Chết tiệt thấp kém chủng tộc, lại dám chủ động xuất kích, muốn chết a!”

Cái Văn to lớn tiếng gầm gừ, một hồi truyền khắp toàn trường, hết thảy võ giả đều là lộ ra thần sắc không dám tin.

Ba mươi dặm phạm vi, đối với Đạo cảnh cường giả mà nói, chớp mắt là tới, chờ bọn hắn tỉnh hồn lại thời điểm, Lạc Thần Thành đại quân đã tới sát trước mặt.

Trung lộ trên đại quân cầm đầu chính là hai tên Giới Vương, càng là chớp mắt tới gần, trong khoảnh khắc liền cắt lấy hơn mười cái tính mạng.

Tu La tộc chiến tuyến kéo vô cùng rộng, như Long Xà giống như nằm ngang ở Lạc Thần Thành trước mặt, ở giữa bạc nhược, vĩ đại khó rơi.

Bởi vì nằm mơ đều không nghĩ tới Lạc Thần Thành hội chủ động xuất kích, vì lẽ đó căn bản là không có có đề phòng.

Trong khoảnh khắc, này chiến tuyến đã bị Lạc Thần Thành trung lộ đại quân cắt thành hai nửa.

“Chết tiệt thấp kém chủng tộc! Giết! Toàn bộ cho ta giết sạch!”

Cái Văn gào thét lớn, trong hai mắt một mảnh lửa giận, đột nhiên xông về cầm đầu hai tên Giới Vương.

Tu La tộc đại quân áp dụng bọc đánh toàn đảo phương thức, đem những nơi còn lại thành trì từng cái đánh tan, sau đó hội sư Lạc Thần Thành, lại đem Lạc Thần Thành triệt để diệt trừ.

Trong toàn bộ quá trình, đều không có gặp phải dáng dấp giống như chống lại.

Vì lẽ đó ở bày trận thời gian, liền xem thường, căn bản là không có nghĩ tới đối phương còn dám chủ động đi ra.

Ngay ở chiến tuyến bị cắt đứt, Tu La tộc đại quân hướng về ở giữa ép tiến vào thời điểm, Dương Thanh Huyền cùng Công Thâu Khánh lãnh đạo võ giả, từ hai mặt giết tới.

Nhất thời toàn bộ chiến trường rơi vào to lớn hỗn loạn, một mảnh tiếng giết nổi lên bốn phía, huyết quang ngút trời.

Bốn tộc tộc trưởng ở Lạc Thần Thành bên trong, nhìn căng thẳng vạn phần, hai tay nắm tay, hận không thể cũng xông tới.

Dương Thanh Huyền đem Độ Nhược cùng Khổng Linh đều phóng ra, theo sau lưng tự mình.

Mấy người tạo thành sắc bén trận hình, không ngừng hướng về Tu La tộc bên trong chiến trường đột tiến, chỗ đi qua, thế như chẻ tre.

Quỷ Tôn cũng tự do ở Dương Thanh Huyền trăm trượng phạm vi phụ cận, chuyên môn đánh giết cùng nuốt chửng nhân vật mạnh mẽ.

Trong khoảnh khắc, toàn bộ Tu La tộc chiến tuyến liền toàn diện tan tác, các loại cường đại quái vật còn chưa tới kịp triển khai thân thủ, liền không tên bị vây giết.

Cái Văn lòng như lửa đốt, đè lên một vị Giới Vương liều mạng đánh, đột nhiên hắn khóe mắt dư quang lóe lên, liền thấy kích quang phóng lên trời, cắt lấy một mảnh Tu La tộc đệ tử đầu.

“Là ngươi!”

Cái Văn kinh nộ hét lớn một tiếng, không lo được trước mắt Giới Vương, bóng người loáng một cái, liền hướng Dương Thanh Huyền phóng đi.

Sống bắt Dương Thanh Huyền, nhưng là Á Đại Nhĩ vương tử bày ra hai nhiệm vụ lớn một trong, tầm quan trọng không đang tìm ra chìa khoá bên dưới.

Dương Thanh Huyền đồng dạng cảm ứng được Cái Văn đáng sợ kia sát khí khóa chặt, lạnh như băng ánh mắt nhìn chăm chú đi qua.

“Khặc khặc, tiểu tử ngươi ở đâu đều có thể chọc đối thủ mạnh mẽ a.”

Quỷ Tôn lạnh lùng nở nụ cười, Bách Quỷ Dạ Hành ở trong tay hắn không ngừng biến ảo ra đến, bóng người loáng một cái, liền che ở Dương Thanh Huyền trước mặt, đồng thời một kiếm hướng về Cái Văn chém tới.

“Xì!”

Đáng sợ ánh kiếm Liệt Không ngàn dặm, đồng thời màu xanh biếc kiếm quang trên, vô số gào khóc thảm thiết, hiển hóa ra như địa ngục cảnh tượng.

Cái Văn bóng người loáng một cái, liền né qua, đồng thời nội tâm chấn động dữ dội, hét lớn một tiếng, song quyền bên trên ngưng tụ ra màu xanh biếc xương giáp, theo tinh lực tràn vào phồng lớn mấy chục lần.

Cái kia huyết sắc một quyền, đổ nát hư không, như thiên thạch đánh tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1524: Đại Chiến Thắng Trở Về, Thân Phận Thực Sự

“Oành!”

Quỷ Tôn trường kiếm xoay ngang, che ở trước người, đem Cái Văn một quyền hoàn toàn cản lại, chỉ có điều bị bức lui hơn trăm trượng xa.

Bách Quỷ Dạ Hành trên quỷ khí bị quyền kình hoàn toàn đánh tan, nhưng bất quá chớp mắt, từng con tiểu quỷ lại từ trong thân kiếm chạy ra, bò lên trên Cái Văn nắm đấm cùng cánh tay.

Cái Văn giật mình, vội vàng thu tay về đến, cánh tay vung lên, năm ngón tay mạnh mẽ nắm.

Cường đại Tu La sát khí như vòng xoáy giống như đãng mở, đem cái kia chút tiểu quỷ đều đánh nát bấy. Bốn phía truyền đến “A a” tiếng kêu thảm thiết, làm người sởn cả tóc gáy.

Cái Văn nội tâm sốt sắng, có mạnh mẽ như vậy Giới Vương che ở trước mặt, mình muốn đánh giết Dương Thanh Huyền sợ là không thể nào, hắn một mặt nổi điên quơ nắm đấm, đối với Quỷ Tôn cuồng kích đi tới, một mặt hét lớn: “Dương Thanh Huyền ở này! Bắt Dương Thanh Huyền! Nhất định muốn sống bắt Dương Thanh Huyền!”

Âm thanh lớn ở bên trong chiến trường truyền mở.

Tu La tộc trong trận doanh còn có năm vị Giới Vương, nghe vậy đều là tâm thần chấn động, lập tức đem ánh mắt đầu nhìn sang.

Dương Thanh Huyền bị năm vị Giới Vương thần thức khóa chặt, trong lòng bỗng nhiên run lên, như rơi vào hầm băng.

“Không được! Lẽ nào Tu La tộc đã tính toán ra chìa khoá trên người ta? Không đến nỗi a, huyết tế thuật cũng không có bắt đầu a.”

Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, không biết được đối phương làm sao biết rõ bản thân mình tên, càng không biết được đối phương vì sao phải bắt sống chính mình, hắn kịp thời quyết đoán, quát to: “Tất cả mọi người lùi! Lùi trở về thành bên trong!”

Chiến kích chém ngang giữa trời, liền mở ra một con đường máu, hướng về Lạc Thần Thành phương hướng thối lui.

Cái kia năm vị Giới Vương chớp mắt là tới, từng đạo từng đạo cường đại chưởng phong giữa trời rơi xuống, trấn áp thiên địa, sâm nhiên âm thanh ở sau lưng vang lên, “Còn muốn đi? Nằm mơ đi!”

Cái kia chưởng phong phơ phất, như từng tầng từng tầng bình phong, đem Dương Thanh Huyền hoàn toàn bao lấy.

“Liệt Không Vạn Quân!”

Dương Thanh Huyền chiến kích một kích đi phía trước đâm tới, tảng lớn hư quang từ lưỡi kích trên nổ ra, như từng đạo từng đạo quang rắn, xé rách tầng này tầng chưởng phong.

Sau đó bóng người loáng một cái, người kích như một, sẽ xuyên toa đi ra ngoài.

“Cái gì?!”

“Không thể!”

“Coi như là Khuy Chân cảnh cũng được lưu lại, hắn lại phá tan rồi của chúng ta áp chế!”

Trên bầu trời truyền đến năm đạo khiếp sợ âm thanh.

Bởi vì mệnh lệnh là sống bắt Dương Thanh Huyền, vì lẽ đó năm người ra tay đều đã khống chế cường độ, nhưng dù vậy, cũng đủ để áp chế Khuy Chân cảnh tồn tại.

Cái Văn sốt sắng, liều mạng hô: “Ra tay toàn lực! Tiểu tử này đã từng từ trong tay của ta chạy trốn, cũng không phải phổ thông thần biến cảnh!”

Trên bầu trời năm người tất cả giật mình, vội vàng đuổi theo.

Nhưng Dương Thanh Huyền phá tan chưởng phong sau khi áp chế, liền biến thành Thời Không Cự Linh, thoáng qua mà đi, mấy cái trong phút chốc, đã đến thành phòng ở ngoài.

Năm vị Giới Vương vừa rồi đuổi đến, liền cùng hoàn toàn biến sắc, chỉ cảm thấy xông tới mặt bốn đạo hoàn toàn không yếu ở sức mạnh của bọn họ.

Ba Đốn bốn người từ lâu tiếp ứng ở bên trong, vừa thấy năm vị Giới Vương lại đây, đồng loạt từ bên trong kết giới hiện thân, đồng thời ra tay.

Bốn người súc thế đã lâu, ra tay tất cả đều là sức mạnh kinh thiên động địa.

Ba Đốn hai tay vỗ tay ở trước, đánh ra một đạo to lớn cột nước, trong đó có cá voi bơi lội thỏa thích, nuốt chửng phía trước. An Khiết Nhĩ nhưng là cầm trong tay trắng bạc trường cung, một dưới tên đâm thủng hư không. Byron ba mắt trợn mở, nổ bắn ra sấm vang chớp giật, điên cuồng oanh mà đi. Bá Cách trong tay bấm quyết, trực tiếp ngưng bóng mờ vì là núi to, cả vùng không gian ở bốn đạo công kích chi không ngừng nứt toác.

“Ầm ầm!”

Bốn người liên thủ một đòn, hình thành một luồng năng lượng đáng sợ bình phong, như một dãy núi hoành đè xuống.

Năm vị Giới Vương hoàn toàn biến sắc, vội vàng ra tay nghênh tiếp.

Năng lượng đó bình phong đặt ở năm người lòng bàn tay, không ngừng đem đại địa nghiền nát, đem năm người đẩy về phía phía sau.

“Ầm ầm!”

Năng lượng kinh khủng ở ngắn ngủi giằng co bên dưới, ầm ầm bạo nổ mở, kình ảnh núi to chớp mắt sụp đổ, chỉ chừa nhất nguyên bản hung ác năng lượng, như gió bão điên cuồng lôi xé tứ phương, đem cái kia năm vị Giới Vương trực tiếp nghiền ép, cũng mạnh mẽ đánh ra.

Năm người đều là lồng ngực đau nhức, trên người tảng lớn da thịt lật mở, cả người đẫm máu, trực tiếp bị đẩy ra mấy ngàn trượng xa, mới ngừng lại.

Tu La tộc bên trong chiến trường, tất cả mọi người cùng quái vật đều hoảng sợ nhìn tình cảnh này.

Đặc biệt là Cái Văn, một trái tim không ngừng chìm xuống dưới.

Quỷ Tôn lặng lẽ cười một tiếng, kiếm khí xoay ngang, đem Bách Quỷ Dạ Hành thu vào bên trong cơ thể, xoay người liền đi.

Theo bốn vị tộc trưởng liên thủ một đòn, cho toàn bộ chiến đấu vẽ lên bỏ chỉ phù.

Ba đường đại quân toàn bộ rút lui lui về, Tu La tộc võ giả cùng quái vật, đều chấn kinh ở đáng sợ kia một đòn, không dám tiến lên nữa.

Lạc Thần Thành kết giới trên, mở ra một đạo trăm trượng đường kính lỗ hổng, chờ mọi người nối đuôi nhau mà vào sau, liền khép kín trên.

“Ha ha ha ha, chúc mừng chư vị đại chiến thắng trở về!”

Ba Đốn đám người mừng như điên không ngớt, vội vã tiến lên ăn mừng.

Tất cả mọi người là thần thái sáng láng, tuy rằng không ít người bị thương, thậm chí ngã xuống chiến trường, nhưng sống sót, không khỏi là tinh thần chấn hưng, hiển lộ tài năng.

An Khiết Nhĩ đôi mắt đẹp liên tục, lại cười nói: “Này chiến, Thanh Huyền công tử cho là công đầu.”

Dương Thanh Huyền còn đang trầm tư Cái Văn việc, vì sao phải bắt sống chính mình, trăm không nghĩ ra, nghe được An Khiết Nhĩ, lúc này mới phục hồi tinh thần lại, than thở: “Chỉ là tạm hoãn một hồi thế cuộc mà thôi, giết chết một ít Tu La tộc nhuệ khí, có thể đem chiến cuộc lui về phía sau kéo dài một hai ngày.”

Ba Đốn cười to nói: “Đây đã là công lao to lớn, kéo dài thêm một ngày, phần thắng của chúng ta liền tăng lớn một phân.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Nói rất đúng. Chư vị đều trở lại nghỉ ngơi đi, những trận chiến đấu tiếp theo sợ là sẽ phải dị thường gian khổ. Kính xin mấy vị đại nhân tiếp tục phái người nghiêm mật giám thị ngoài thành động tĩnh, ta cũng đi về trước nghỉ dưỡng sức.”

Ba Đốn bọn bốn người đều là nói ra: “Phải, Thanh Huyền công tử cực khổ rồi.”

Dương Thanh Huyền chính phải rời đi, khóe mắt cong lên, phát hiện Nặc Hi đứng ở một bên, Lỵ Na cảnh giác đứng sau lưng Nặc Hi.

Dương Thanh Huyền chỉ tay Nặc Hi, nói: “Ngươi đi theo ta.”

Nặc Hi vội vàng đuổi tới Dương Thanh Huyền, Lỵ Na nhíu mày lại, nhìn hai người rời đi, ánh mắt lấp lóe, không biết đang suy nghĩ gì.

Dương Thanh Huyền mang theo Nặc Hi đám người tiến nhập mật thất sau, dùng Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ bố trí tầng tiếp theo kết giới.

Lúc này mới đem ánh mắt nhìn phía Nặc Hi, nói: “Ngươi mặc dù nhận ta làm chủ nhân, nhưng vẫn không biết thân phận chân thật của ta, là không là rất hiếu kỳ?”

Nặc Hi vội vàng chắp tay nói: “Thánh Chủ không nói, tự có Thánh Chủ đạo lý.”

Độ Nhược cười to nói: “Ha ha, tiểu tử này vẫn đúng là thức thời.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Nếu là ta muốn ngươi bây giờ theo ta mà đi, ngươi có thể cam lòng?”

Nặc Hi sững sờ, cả kinh nói: “Hiện tại liền đi?”

Dương Thanh Huyền nói: “Mặc dù không phải hiện tại, cũng không có thời gian bao lâu.”

Nặc Hi khổ sở cúi đầu.

Dương Thanh Huyền ánh mắt khẽ nhúc nhích, nói: “Ngươi là lo lắng Lỵ Na?”

Nặc Hi nặng nề gật gật đầu.

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, phất tay nói: “Ngươi đi đi. Trong vòng ba ngày, suy nghĩ kỹ càng sau tới tìm ta. Nếu như qua ba ngày, ta liền giải trừ ngươi và ta trong đó khế ước, trả ngươi tự do.”

Nặc Hi kinh sợ, cặp mắt đục ngầu kia bên trong một hồi tuôn ra kiên định niềm tin, trầm giọng nói: “Ta theo Thánh Chủ mà đi. Thánh Chủ đừng đuổi ta đi!”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Làm sao, không lo lắng Lỵ Na?”

Nặc Hi trầm giọng nói: “Trên thực tế có ta hay không, Lỵ Na đều có thể sống rất tốt. Hơn nữa nàng cần không phải ta, mà là ta cho nàng mang tới địa vị cùng tôn vinh.”

Tử Diều Hâu kinh ngạc nói: “Tiểu tử ngươi không ngu ngốc nha, lại nhìn ra rồi?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1525: Cầu Sinh Kỳ Vọng, Đại Quân Áp Cảnh

Tử Diều Hâu nói: “Ngươi đã biết nàng thích không phải ngươi, vì sao còn phải đi cùng với nàng?”

Độ Nhược cười to nói: “Ha ha, Tâm Túc, ngươi đây liền không hiểu. Nam nhân mà, bất kể nàng có thích hay không, trước tiên dùng lại nói, ngược lại không chịu thiệt.”

Nặc Hi nhìn Độ Nhược một chút, nói: “Tuy rằng Lỵ Na rất không thích ta, nhưng ta thích nàng a. Chỉ cần nàng cao hứng là tốt rồi, bất luận nàng thích là cái gì, ta có thể dành cho nàng, là được rồi.”

Tử Diều Hâu sững sờ, lập tức nói ra: “Ta hiểu được. Yêu thích một người, cũng không sẽ ý đồ muốn cái gì, chỉ cần đối phương cao hứng là tốt rồi.”

Độ Nhược nói: “Người phụ nữ kia đến cùng điểm nào đáng giá ngươi thích?”

Nặc Hi nói: “Trước đây ta cùng mụ mụ, còn có muội muội, không có bị đuổi ra Thiên Kình tộc căn cứ địa thời điểm. Tất cả mọi người nhìn không nổi chúng ta, đều khi dễ chúng ta. Có một lần ta bị rất nhiều cùng lứa đứa nhỏ bắt nạt, là Lỵ Na gọi lui những người kia, đã cứu ta. Lúc đó ta liền cảm thấy, nàng là cõi đời này cô gái xinh đẹp nhất. Ta biết chuyện này nàng khả năng sớm đã quên, nhưng ta vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Hiểu. Đã như vậy, ta liền hết khả năng cứu Thiên Kình tộc một lần. Bảo toàn truyền thừa của bọn họ cùng thế lực, như vậy ngươi Lỵ Na cùng muội muội, thì có một chỗ an thân."

Nặc Hi kinh sợ, Thiên Kình tộc chính là Thiên Hà thứ tám mạch chảy bá chủ, làm sao ở Thánh Chủ trong miệng, nhưng là như thế bé nhỏ không đáng kể.

Nhưng nghĩ đến Thánh Chủ gần nhất biểu hiện, âm thầm tự trách, ta làm sao có thể hoài nghi Thánh Chủ, vội vàng ôm quyền nói: "Đa tạ Thánh Chủ."

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Ngươi đã hạ quyết tâm theo ta, ta đương nhiên phải nói cho ngươi thân phận của ta. Ta là đương đại Thanh Long Thánh Chủ, mà ngươi giờ khắc này, là của ta ki túc."

Nặc Hi cả kinh nói: "Thánh Chủ là bốn Thánh Linh!"

Bốn Thánh Linh tuy rằng yên diệt trong lịch sử, nhưng vẫn truyền miệng, Nặc Hi tự nhiên cũng là biết đến.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Mấy vị này đều là của ta Tinh Túc. Ta này đến Thiên Hà, mục đích chính là đi Cửu Trọng Thiên Đô, tìm kiếm Thanh Long nhất mạch bảo điển, Thanh Dương Võ Kinh. Chờ Vô Ngân Đảo chuyện giải quyết sau, ta thì sẽ mang bọn ngươi cùng nhau đi tới Thiên Đô."

Nặc Hi vội hỏi: "Núi đao biển lửa, thề chết theo Thánh Chủ."

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, lấy ra mấy bản công pháp võ kỹ, giao cho Nặc Hi, nói: "Ngươi giờ khắc này tu vi còn thấp, phải chăm chỉ tu luyện. Này mấy bản đều là khó được võ kỹ thần thông, ngươi mà thử xem."

Nói, lại lấy ra một cái túi đựng đồ đưa cho Nặc Hi, nói: "Trong này là lượng lớn thủy thuộc tính thiên tài địa bảo, thích hợp thể chất của ngươi. Ngươi cứ việc dùng. Những thứ đồ này muốn bao nhiêu, ta liền có bao nhiêu.”

“Là! Đa tạ Thánh Chủ!”

Nặc Hi kích động không thôi, vội vàng bái tạ.

Dương Thanh Huyền phất tay nói: “Ngươi đi xuống đi, nhớ tới chăm chỉ tu luyện, đừng nhục không có ngươi Tiên Côn huyết mạch.”

Nặc Hi khom người xin cáo lui.

Tử Diều Hâu nhìn Nặc Hi sau khi rời đi, hỏi: “Thanh Huyền ca ca là không phải cảm giác được cái gì, tựa hồ có loại cảm giác gấp gáp?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Vừa nãy tập kích Tu La tộc, Cái Văn hô to phải bắt sống ta. Hơn nữa năm vị xuất thủ Giới Vương, cũng đều là hạ thủ lưu tình, chẳng biết vì sao, nhưng khẳng định có mục đích.”

Tử Diều Hâu nói: “Vậy làm sao bây giờ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chìa khoá quan hệ Cửu Trọng Thiên Đô mở ra, tự nhiên không thể cho Tu La tộc. Chờ lần sau vây thành đại chiến thời điểm, chúng ta đã đột phá rời đi. Chỉ cần ta vừa đi, chìa khoá không trên Vô Ngân Đảo, Tu La tộc tự nhiên cũng là tay trắng trở về. Hi vọng lần sau vây thành thời gian, Tử Dạ có thể đuổi kịp thời gian chạy tới, như vậy có thể phá vòng vây tính liền tăng nhiều.”

Tử Diều Hâu gật đầu nói: “Ta lại cảm ứng được Tử Dạ, hi vọng nàng có thể mau mau.”

…

Sau hai ngày, Lạc Thần Thành ở ngoài, cách xa năm trăm dặm địa phương.

Tu La tộc đại quân tụ tập kết ở đây.

Cái Văn cùng mặt khác năm vị Giới Vương, quỳ một chân trên đất, thấp thỏm bất an hướng về Á Đại Nhĩ hồi báo tình huống trước.

Á Đại Nhĩ vẫn như cũ ngồi ở to lớn đá chi trên vương tọa, lặng lặng nghe xong, trên mặt không có bất kỳ vẻ mặt, xoay người hỏi: “Thượng nhân, còn thiếu bao nhiêu?”

Hàm Quang Thượng nhân ngồi ở sáu răng Bạch Tượng trên, mí mắt nửa hộp, từ trong tay áo bào lấy ra trận bàn, liếc mắt nhìn, nói: “Tám vạn ba, còn kém sắp tới 20 ngàn tinh lực.”

Á Đại Nhĩ nói: “Trở lên người cách nhìn, chúng ta là công thành vá kín huyết khí trị đây, hay là đem này sáu tên rác rưởi chém, lấy máu của bọn họ đến bổ đây?”

Cái Văn sáu người, tất cả đều cả người run run một cái, sắc mặt trắng bệch.

Hàm Quang Thượng nhân nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: “Ta đều không có ý kiến.”

Cái Văn vội vàng nói: “Kính xin vương tử lại cho thuộc hạ một cơ hội, nhất định vá kín huyết khí trị, đồng thời sống bắt Dương Thanh Huyền.”

Á Đại Nhĩ lạnh lùng nói: “Cũng được, ta là không trông mong các ngươi sáu tên rác rưởi có thể trên đỉnh dụng tràng, nhưng chết ở Lạc Thần Thành bên trong, tinh lực cũng phải cần bị hút đi lên. Liền từ ngươi nhóm sáu tên rác rưởi đánh trận đầu, tiến công đi.”

Cái Văn vội hỏi: “Là! Đa tạ vương tử điện hạ!”

Cái Văn lập tức truyền lệnh xuống, tụ tập kết quân đội. Mà Tu La đại quân, nhất thời chỉnh đốn lên, hướng về Lạc Thần Thành lái vào.

Á Đại Nhĩ ngồi ngay ngắn ở đá chỗ ngồi, ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm phía trước, phảng phất có thể xuyên thấu cái kia xa xôi thời không, trực tiếp trông thấy. Xuy thanh nói: “Ta ngược lại muốn xem xem, thân hoài bảy mươi hai biến, đoạt được Nhân tộc Thương Khung luận võ đệ nhất cái này Dương Thanh Huyền, rốt cuộc là dáng dấp ra sao.”

…

“Thanh Huyền công tử, ngươi tổng tính ra, Tu La tộc đại quân tụ tập kết xong xuôi, liền muốn công thành!”

Trên đài chỉ huy, Ba Đốn đám người lo lắng, vừa thấy Dương Thanh Huyền đến, đều là vội vàng tiến lên nghênh tiếp.

Từ lần trước tập kích một trận chiến sau, Dương Thanh Huyền tại mọi người trong lòng địa vị, hầu như đạt tới người tâm phúc mức độ.

Ba Đốn nói: “Thanh Huyền công tử, chúng ta phải làm gì?”

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn xa xa cuồn cuộn mà đến đại quân, lại ngước đầu nhìn lên lại màu máu Thiên Khung, trầm giọng nói: “Chỉ có tử thủ, chớ không có cách nào khác. Chỉ cần có thể gánh vác một lần công kích, mười ngày trong vòng nửa tháng, Tu La tộc liền không có tấn công lần thứ hai năng lực.”

An Khiết Nhĩ nói: “Không biết công tử có thể có câu thông cái kia Chính Tinh Minh?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đã liên lạc, ít ngày nữa tức sẽ tới đạt đến. Vì lẽ đó cần phải gánh vác một lần này tiến công. Nếu không thì không chờ được đến cứu viện.”

Mọi người vừa nghe có cứu viện, lập tức phấn chấn rất nhiều, đều là sinh ra một tia cầu sinh kỳ vọng.

Dương Thanh Huyền lo lắng liếc mắt nhìn Thiên Khung, hắn cũng không biết Đạo Tử ban đêm khi nào có thể đến, là một trước người đến, vẫn là cùng Chính Tinh Minh người cùng đi.

Giờ khắc này, Tu La tộc đại quân đã đẩy mạnh đến rồi ngoài thành ba mươi dặm nơi, chính là lần trước tập kích nơi.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình vừa nhìn, liền nhìn thấy đội ngũ trung ương, một cái to lớn màu đỏ quả cầu đá trôi nổi bầu trời, bên trong ngồi thẳng một tên diện mạo bất phàm nam tử.

Nam tử kia mắt sáng như đuốc, trong mắt lóe lên ánh bạc, cũng vừa hay nhìn chăm chú lại đây.

Hai người cũng có Linh Mục thần thông, mắt vàng con ngươi màu bạc, đối diện bên dưới, trong mắt tràn đầy gay gắt sát ý, không hề che giấu giao tiếp, trong không khí đầy rẫy tranh đấu tương đối cảm giác ngột ngạt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1526: Công Thành Bắt Đầu, Tu La Huyết Ngục

“Hả?”

Á Đại Nhĩ con ngươi màu bạc lóe lên, hóa ra vẻ kinh dị cùng tinh quang, dường như muốn đem Dương Thanh Huyền nhìn thấu.

Nhưng con ngươi màu bạc bên trong, Dương Thanh Huyền thân ảnh rung động, liền biến mất không còn tăm hơi.

“Ồ?”

Á Đại Nhĩ càng là lấy làm kinh hãi, lập tức cười lên, tự nói: “Có ý tứ, người này phải là cái kia Dương Thanh Huyền. Liền không biết là có hay không thật sự danh xứng với thực.”

...

Lạc Thần Thành chỗ chỉ huy trên, Dương Thanh Huyền thu về Hỏa Nhãn Kim Tình, trước người một mảnh hoàng quang, chính là Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ khuếch tán ra kết giới, đem chính mình bóng người che khuất.

Ba Đốn cả kinh nói: “Thanh Huyền công tử, làm sao vậy?”

Dương Thanh Huyền ngưng tiếng nói: “Trong quân địch, cái kia ngồi ngay ngắn ở đá chi trên vương tọa người là ai? Ta thật giống bị hắn nhìn chăm chú vào.”

Bốn phía đều là kinh sợ, An Khiết Nhĩ nói: “Người kia là Tu La tộc vương tử, thậm chí có thể nói là thái tử, ở Thiên Hà trẻ tuổi bên trong, có một không hai người.”

Dương Thanh Huyền tự nói: “Khuy Chân đỉnh cao, quả nhiên rất mạnh.”

…

Tu La đại quân tiếp tục hướng phía trước đẩy mạnh, cách Lạc Thần Thành khoảng mười dặm ngừng lại.

Cái Văn xoay người, xin chỉ thị: “Vương tử, là trực tiếp công thành, còn là đối thoại bốn tộc tộc trưởng?”

Á Đại Nhĩ nhìn chằm chằm Cái Văn, lạnh giọng nói: “Chúng ta không xa vạn dặm đi tới nơi này, bất công thành, đối thoại cái kia bốn cái bậc thấp chủng tộc, mời bọn họ ăn cơm không?”

Cái Văn sợ đến hàm răng run lên, run run nói: “Vâng, là!”

Liền bỗng nhiên xoay người, đằng đằng sát khí quát to: “Công thành!”

Tu La trong đại quân, lập tức bùng nổ ra cường đại sát khí cùng rít gào, một đoàn đoàn hắc khí tuôn ra, hòa lẫn tinh lực đỏ tươi, cùng màu đỏ sậm màn trời dung hợp lại cùng nhau, hình thành thiên địa một màu.

Lạc Thần Thành vợ người hoảng sợ sợ, hộ thành đại trận không ngừng biến đổi màu sắc, đột nhiên kết giới trên mở ra một vết thương, bên trong bay ra đại lượng võ giả, tất cả đều thấy chết không sờn giết hướng tu la đại quân.

“Giết a! Thề sống chết bảo vệ Lạc Thần Thành!”

“Bảo vệ người nhà của chúng ta, bảo vệ tộc quần bất diệt, lấy chúng ta máu, tử chiến đến cùng!”

Cái Văn lạnh lùng nhìn về phía trước, giễu cợt nói: “Tất cả đều là lâu la đứng hàng đầu binh sao? Chi thứ nhất đội trên, toàn bộ giết!”

“Là!”

Một tên Tu La tộc võ giả đáp một tiếng, liền dẫn hơn trăm tên võ tu bay vào không trung, còn có một đầu thân rắn dê đầu, lưng mọc hai cánh màu đen quái vật.

Ngay ở hai chi đội ngũ muốn va vào nhau thời điểm, đột nhiên Lạc Thần Thành trong đội ngũ, một đạo thướt tha bóng người hiện ra, trong tay ngọc nắm một cái đồ che mưa, là một thanh hồ điệp xuyên hoa ô giấy dầu.

“Rầm.”

Cây dù đẩy một cái mở, liền từ nữ tử trong tay bay ra, như một đóa bồ công anh, ở vô số thần thông đạo pháp bên trong qua lại, cũng không nổi bật.

“Ầm ầm!”

Đột nhiên ô bên trong ánh sáng đại phóng, vô số sấm sét Hóa Xà hóa long, qua lại ở giữa, đồng thời theo cây dù chuyển động, kích bắn đi ra.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Tu La trong đại quân, tảng lớn võ giả bị lôi quang bắn trúng, trực tiếp nổ tung ra.

Trong khoảnh khắc lôi đình đem toàn bộ Tu La chi thứ nhất đội bao phủ. Mỗi người đều bị lôi quang đánh ở trên người, thống khổ không ngớt.

“Giết a!”

Cô gái kia chính là Bích Hý tộc một vị trưởng lão, gặp nguyên khí đắc thủ, không khỏi mừng như điên, vội vàng chỉ huy đội ngũ xông lên.

Tu La tộc đội ngũ vừa giận vừa sợ, nhưng phía sau có Á Đại Nhĩ ở, cũng không ai dám trốn, nhắm mắt đội lên đi tới.

Đội trưởng càng là hét lớn một tiếng, thân thể không ngừng bành trướng, hóa thành Huyết Tu La, một căn móc sắt kéo ra ngoài, đột nhiên chém về phía không trung cây dù.

“Oành!”

Câu nhận chém xuống, tảng lớn bạch quang chấn động ở cây dù trên, hóa ra một đạo dấu vết.

Bích Hý tộc trưởng lão đại sợ, không ngừng đánh ra quyết ấn, cây dù ở trên không bên trong xoay tròn, liền tự mình cất đi, nhoáng lên dưới, đi vào hư không không gặp.

Sau một khắc, liền xuất hiện ở cái kia Huyết Tu La phía sau, trực tiếp gõ xuống đi.

“Oành!”

Cây dù đánh vào Huyết Tu La đầu trên, vô số sấm sét từ bên trong chảy ra, điện Huyết Tu La cả người run rẩy, ngửa mặt lên trời gào to.

Cái Văn trong lòng sốt sắng, liếc mắt liếc hạ Á Đại Nhĩ, muốn lại phái một nhánh đội đi tới, lại không dám, dù sao phái ra Tu La tộc chi đội, thực lực đã ở đối phương bên trên. Hoàn toàn là bởi vì chuôi này kỳ dị đồ che mưa xuất hiện, làm rối loạn tiết tấu.

Rất nhanh, Huyết Tu La liều mạng trọng thương, đem mưa kia ô nắm ở trong tay, dùng máu tươi lực lượng phá huỷ.

Nhưng Huyết Tu La chính mình cũng chịu trọng thương, rất nhanh chi thứ nhất đội đã bị Lạc Thần Thành đội ngũ đánh quân lính tan rã.

Bích Hý tộc trưởng lão vẫn chưa tham công, mà là mang theo đội ngũ trực tiếp đi vòng vèo, thuận lợi trở lại trong thành.

Trong thành võ giả không khỏi là hoan hô đại hỉ.

An Khiết Nhĩ càng là đôi mắt đẹp liên tục, khen: “Thanh Huyền công tử bày mưu nghĩ kế, quyết thắng thiên lý, thật là đương thời anh kiệt hạng người.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Tiểu Thắng mà thôi, không đủ vì là mừng. Nhờ có Khánh huynh chịu đem Bách Hoa ô vô tư dâng lên.”

Công Thâu Khánh vội hỏi: “Tiền tài vật phẩm đều là vật ngoại thân, sống tiếp mới là trọng yếu nhất.”

Dương Thanh Huyền nói: “Sợ là phiền toái. Tu La tộc so với ta trong tưởng tượng còn cường đại hơn.”

Bá Cách nói: “Trước tập kích chúng ta đại thắng, hiện tại chúng ta trận đầu lại là đại thắng, trong lúc ý khí phấn phát thời gian, Thanh Huyền công tử vì sao nói này ủ rũ lời nói?”

Dương Thanh Huyền nói: “Vừa nãy một trận chiến, cái kia Á Đại Nhĩ trước sau sắc mặt bình tĩnh, liền ngay cả đầu lông mày đều không nhíu một cái. Nói rõ ở trong mắt hắn, trận chiến này thắng bại sinh tử, cũng không đáng kể. Nói rõ người này có rất lớn tự tin cùng quyết tâm, có thể dẹp yên Lạc Thần Thành.”

Trên đài chỉ huy mọi người nghe vậy, một viên vui mừng tâm lại chìm xuống dưới.

Dương Thanh Huyền nhìn trong thành, từ trận đầu báo cáo thắng lợi mang tới khắp thành vui mừng, thở dài nói: “Liền để mọi người cao hứng một hồi đi, dù sao cũng là khó được thắng lợi.”

…

Lạc Thần Thành ở ngoài, yên tĩnh một cách chết chóc.

Cái kia chút chiến bại chi thứ nhất đội người viên, cùng với Cái Văn, quỳ rạp dưới đất, không dám nhấc đầu, yên lặng chờ xử lý.

Á Đại Nhĩ đột nhiên nói ra: “Đều đứng lên đi, quỳ làm gì? Đội ngũ tiếp tục đẩy mạnh đi.”

Cái Văn khủng hoảng nói: “Vương tử, thuộc hạ làm việc bất lợi, lĩnh quân vô phương, mấy lần gặp khó, kính xin vương tử trách phạt.”

Á Đại Nhĩ xuy thanh nở nụ cười, nói: “Chết rồi một ít lâu la cặn bã mà thôi, trái lại để huyết khí trị gia tăng rồi mấy cái điểm, không cần hoảng sợ sợ. Trực tiếp toàn quân đẩy mạnh, buông tay công thành chính là. Bản Vương thời gian rất quý giá, không có thời gian rảnh rỗi nhìn này tiểu đả tiểu nháo.”

“Là! Đa tạ vương tử khai ân, thuộc hạ máu chảy đầu rơi, để báo đáp vương tử chi ân!”

Cái Văn đứng dậy, xoay người nhìn chằm chằm Lạc Thần Thành, trong mắt loé ra màu máu, lạnh giọng nói: “Đại quân nghe lệnh, giết! Trong sát quang mặt mọi người!”

“Là!”

Phảng phất Tu La huyết ngục bị đánh mở, hơn vạn võ tu đồng loạt hướng về Lạc Thần Thành phóng đi.

Trong đó có không ít người ba ngày mồng một tháng năm tổ, từng người bấm quyết bày trận. Từng toà từng toà đỏ ngầu trận pháp từ dưới chân sáng lên.

Mênh mông trên chiến trường bỗng nhiên thì có mấy chục đạo màu đỏ cột sáng phóng lên trời, rọi sáng tứ phương, trong lòng mỗi người đều là dâng lên dự cảm không tốt, trong thiên địa khí thế đột nhiên biến đổi, hàn khí bạo tán ra, năng lượng khổng lồ khuếch tán mà ra, không thể nghi ngờ lại là ép hạ một tầng khói mù.

Theo trận pháp vận chuyển, mỗi một toà trong trận pháp, đều có một tên Tu La đại quân bộ hạ bước vào, lấy bản thân tiếp nhận vô số tinh lực rót vào.

Cái kia chút bộ phía dưới sắc dần dần đỏ lên nở, thân hình cấp tốc bành trướng gấp mấy trăm lần, biến thành toàn thân bao trùm đầy màu xanh biếc cốt giáp quái vật, trong hai mắt tràn đầy điên cuồng, giơ tay quét qua, đập chết một mảnh đồng bạn.

Năng lượng chợt tăng đồng thời, hiển nhiên mất lý trí, một hồi chịu đựng thâm hậu như thế năng lượng, chờ kết thúc chiến đấu không chết cũng tàn tật.

Sau lưng đồng thời có Tu La tộc đệ tử nhảy lên, đưa tay xen vào quái vật sau gáy bên trong, điều khiển quái vật hành động, phảng phất dưới chân không là đồng bạn của bọn họ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1527: Không Có Đường Lui Nữa, Một Trận Chiến Ước Hẹn

Lạc Thần Thành bên trong, Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm ngoài thành, ánh mắt kiên định nói: “Giết đi, không có đường lui.”

Đột nhiên Dương Thanh Huyền ánh mắt hơi đổi, đáy mắt ánh vàng xẹt qua, phát hiện mười dặm có hơn, Á Đại Nhĩ chính khóe miệng cười chúm chím nhìn hắn chằm chằm.

Chỗ chỉ huy trên, người trên mặt người xẹt qua thấy chết không sờn kiên quyết.

Ba Đốn lập tức hạ lệnh, nói: “Mở ra kết giới, toàn thể xuất kích!”

Lạc Thần Thành kết giới trên, lập tức mở ra từng đạo từng đạo lỗ hổng, có hơn trăm, lượng lớn võ giả từ trong đó bay ra ngoài, tu vi cao thấp không đều, trong đó nhiều nhất chính là địa cấp tu vi, cũng tất cả đều ứng triệu xuất kích.

Dương Thanh Huyền đem bốn vị Tinh Túc tất cả đều mang tại bên người, nói: “Tất cả đều theo ta, giết!”

Năm người kết thành một cái trận thế, như một thanh nhọn đao, xuyên vào Tu La tộc trong đại quân.

Dương Thanh Huyền lấy chiến kích mở đường, người ngăn cản tan tác tơi bời.

Nặc Hi cùng Tử Diều Hâu, thực lực một yếu một mạnh, liền cùng sau lưng hắn, lẫn nhau phối hợp. Độ Nhược cùng Khổng Linh thì lại đoạn hậu.

Năm người lẫn nhau duy trì khoảng cách nhất định, hình thành một cái chiến đấu tiểu đội.

Đại lượng Tu La tộc cường giả bỏ mạng ở năm người trong tay.

Nặc Hi trong lòng kinh nghi bất định, ở liên thủ tác chiến trong quá trình, mơ hồ có loại tâm linh cảm ứng, chính mình cũng không phải là hoàn chỉnh cá thể, toàn bộ đội ngũ mới là, chính mình chỉ là trong đội ngũ một cái tạo thành bộ phận.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền sức mạnh, tâm tình, cùng với bốn người khác tình hình, đều tại chính mình trong cảm ứng.

“Đây cũng là Tinh Túc cùng Thánh Chủ trong đó cảm ứng sao?”

Nặc Hi một mặt giết địch, một mặt cảm ngộ loại này khế ước lực lượng, đồng thời phát hiện sức mạnh của chính mình so với bình thường muốn cường đại hơn rất nhiều.

“Ồ, có ý tứ. Thượng nhân, ngươi làm sao nhìn này Dương Thanh Huyền?”

Á Đại Nhĩ ngồi ở đá chỗ ngồi, một tay chống gò má, tựa ở một bên, phảng phất phờ phạc. Nhưng Dương Thanh Huyền xuất hiện, nhưng là để trong mắt hắn sáng ngời.

Hàm Quang Thượng nhân ánh mắt lưu chuyển, chậm rãi nói ra: “Có chút kỳ lạ, nhưng trong lúc nhất thời không thể nói được tại sao. Năm người này trong đó, phảng phất có một loại khế ước lực lượng. Vương tử ngươi nhìn kỹ, năm người này đi khắp lên, giống là cái gì?”

Á Đại Nhĩ cả kinh nói: “Rồng! Như là một con du long, qua lại ở chiến trường bên trong, người ngăn cản tan tác tơi bời.”

Hàm Quang Thượng nhân gật đầu nói: “Chính là, năm người trong đó, tạo thành một luồng rồng lực lượng, lời giải thích này liền có rất nhiều, trong lúc nhất thời không cách nào xác định nguyên nhân thực sự.”

Á Đại Nhĩ gật đầu nói: “Không hổ là Thương Khung luận võ đệ nhất tuyệt đại thiên tài. Chà chà, đáng tiếc thực lực của hắn còn yếu chút, bằng không bản Vương thật muốn tự mình một hồi đây.”

Hàm Quang Thượng nhân khóe miệng khẽ mỉm cười, không lên tiếng nữa.

Giờ khắc này, Dương Thanh Huyền chính một kích chém về phía một con xương giáp quái thú bốn vó.

“Oành!!”

Quái thú dương tay đánh tới, kích quang trực tiếp chém gãy cánh tay của hắn, về phía trước trượt, dọc theo cánh tay lột bỏ nửa cái đầu.

“Băng!”

Quái thú kia thân thể trực tiếp nổ tung, huyết tương bay loạn.

Cưỡi ở sau lưng Tu La võ giả nổi giận gầm lên một tiếng, cầm trong tay cốt đao liền chém ngang mà tới.

“Oành!!”

Lại là một tiếng nổ tung.

Cái kia Tu La võ giả trước ngực, bị Tử Diều Hâu cầm trong tay màu vàng cung tiễn xuyên thủng, nổ ra một cái lỗ máu, quay đầu liền ngã xuống đất, triệt để chết đi.

Dương Thanh Huyền kim quang quét qua toàn trường, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Ba Đốn các Giới Vương toàn bộ ra tay, cùng Tu La trong tộc Giới Vương hỗn chiến ở cùng nhau, đánh trời long đất lở.

Lạc Thần Thành hộ thành kết giới, không ngừng khuếch tán ra kịch liệt ánh sáng, tiêu hao linh thạch to lớn cung cấp, cũng không biết còn có thể chống đỡ bao lâu.

Cuộc chiến đấu này thắng bại, cuối cùng vẫn là cần nhờ Giới Vương tranh.

Nhưng Tu La trong tộc, giờ khắc này xuất thủ thì có mười vị Giới Vương, còn không biết là có hay không có bài tẩy chưa ra.

Phe mình tám vị Giới Vương đã bị dồn đến cực hạn.

Hai quân chiến sự, bắt đầu lộ ra nghiêng về một phía.

Lạc Thần Thành võ giả tử thương vô số, từng luồng tinh lực bị hút vào trời cao, dung nhập vào mờ tối trong vòm trời.

Tử Diều Hâu lo lắng nói: “Chúng ta có thể thắng sao?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Không biết, nếu như tình huống không đúng, ta lập tức mang theo các ngươi chạy trốn.”

Đột nhiên, Tu La tộc phía sau, vang lên một tràng thốt lên, “Vương tử!”

Chỉ thấy đá chi trên vương tọa, Á Đại Nhĩ không biết tung tích.

Bốn phía hộ vệ Tu La tộc võ giả đều là kinh hãi.

Hàm Quang Thượng nhân con ngươi lóe lên, đục ngầu ánh mắt trở nên rõ ràng, mong hướng về phía trước.

Dương Thanh Huyền đột nhiên thân thể hơi ngưng lại, trong mắt bạo nổ lệ mang, chiến kích liền đột nhiên hướng về một bên hư không chém tới.

Chính là Thiên Trảm thất thức bên trong “Đọa Diệt”.

Vô cùng trọng lực đè ép lại đây, “Ầm ầm” một tiếng, đại phiến thiên không nổ tung, áp súc ra một cái màu đen tiểu cầu, mạnh nữa nhưng mà nổ ra!

“Ầm ầm!”

Vô tận trọng lực trong gió lốc, chậm rãi hóa ra một đạo cao gầy bóng người, hắc tiếng nói: “Hết sức trực giác bén nhạy a, không hổ là Nhân tộc Thương Khung luận võ đệ nhất thiên tài.”

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, nhìn chằm chằm cái kia từ từ hiện lên bóng người.

Chính là Á Đại Nhĩ, một đôi ngân đồng như tuyết, lạnh như mười tháng Hàn Đàm, tỏa ra cảm giác áp bách mạnh mẽ.

“Ngươi nhận ra ta?”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói ra.

Hắn rốt cuộc minh bạch được, Tu La tộc vẫn phải bắt sống chính mình, sợ là cùng người này có quan hệ.

Nếu đối phương biết chính mình Thương Khung luận võ đệ nhất thân phận, sợ là còn biết chính mình không ít bí mật.

Á Đại Nhĩ khẽ cười nói: “Bản Vương mặc dù trường cư Thiên Hà, nhưng đối với Nhân tộc nhất cử nhất động, đều vô cùng hiểu rõ. Tham dự Cổ Diệu cuộc chiến, Thương Khung luận võ số một, đồng thời bốc lên Tinh Cung chi loạn, loại này tuyệt đại nhân vật, bản Vương làm sao sẽ không biết đây? Hoan nghênh Thanh Huyền công tử đến Thiên Hà, không có từ xa tiếp đón.”

Nói, Á Đại Nhĩ càng ôm quyền chắp tay.

Tình cảnh này để hết thảy song phương giao chiến, tất cả đều kinh hãi đến biến sắc, kinh hãi không thôi.

Đặc biệt là Tu La tộc cường giả, trong lòng kinh hãi càng là tột đỉnh.

Phải biết Á Đại Nhĩ tâm tính kiêu ngạo, đương thời bên trong có thể vào hắn pháp nhãn người, liền không có mấy người. Có thể chịu đến như vậy lễ ngộ, ngoại trừ Tu La Vương ở ngoài, cũng chỉ có Hàm Quang Thượng nhân.

Hàm Quang Thượng nhân đục ngầu ánh mắt từ lâu trở nên một mảnh thanh minh, không ngừng có sự nổi bật lưu chuyển.

“Ồ?”

Dương Thanh Huyền chiến kích xoay ngang, cầm ở bên cạnh người, lần thứ hai đánh giá Á Đại Nhĩ, chậm rãi nói ra: “Mười vị Giới Vương vây thành, này sẽ là của ngươi đón khách chi đạo sao?”

Á Đại Nhĩ cười nói: “Giới Vương vây thành, nghênh chính là Thiên Kình, Cự Môn này chút cặn bã. Thanh Huyền công tử, đương nhiên phải bản Vương tự mình nghênh tiếp.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không cần, ta chờ ở này Lạc Thần Thành rất thoải mái, tạm thời cái nào cũng không muốn đi.”

Á Đại Nhĩ không để ý lắm, chậm rãi chuyển động ngọc trong tay nhẫn, từ tốn nói: “Bản Vương đối với Thanh Huyền công tử ngưỡng mộ đã lâu, hôm nay gặp mặt, quả nhiên danh bất hư truyền. Bản Vương từ trước đến giờ cầu hiền nhược khát, dù cho mời chào không tới dưới trướng, cũng đồng ý đem hiền tài mang sửa lại la tộc cực kỳ an táng."

Lời nói này lại không quá minh bạch, hoặc là quy thuận, hoặc là chết.

Dương Thanh Huyền nói: "Vương tử cầu hiền chi tâm, cảm động lòng người. Nhưng ngươi sẽ không sợ cầu hiền quá nhiều, đem Tu La tộc nơi chật hẹp nhỏ bé đều chen biến thành tro bụi sao?"

Á Đại Nhĩ nói: "Điểm ấy Thanh Huyền công tử cứ yên tâm đi, bản Vương lợi kiếm chỉ, chính là Tu La tộc lãnh địa. Thanh Huyền công tử như là ưa thích này Lạc Thần Thành, chờ bản Vương quét tước rơi này chút con gián sâu sau, lại cho ngươi công tử trùng kiến chính là."

Dương Thanh Huyền trong mắt xẹt qua một tia lo lắng, Ba Đốn đám người đã không chống đỡ được, Lạc Thần Thành bị phá sắp tới, Tử Dạ cùng Chính Tinh Minh người vẫn như cũ không thấy tăm hơi. Sợ là không bao lâu nữa, liền muốn phá thành huyết tẩy.

Trên bầu trời phong đảo kết giới, đã mờ tối biến thành màu đen, huyết khí nồng nặc tràn ngập bên trong, đè nén làm người buồn nôn muốn ói.

"Ta đột nhiên có một ý tưởng, không biết ngươi có thể nguyện thử một lần."

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm Á Đại Nhĩ, ánh mắt lóe lên tinh mang.

"Nói nghe một chút."

Á Đại Nhĩ trầm ngâm một chút, đã nói nói.

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi có thể dám đánh với ta một trận! Lấy chiến đến đánh cược song phương ý nguyện. Như là ta thắng, ngươi liền lui binh, ly khai Vô Ngân Đảo. Nếu như ngươi thắng, ta liền trở về vào dưới quyền ngươi, theo ngươi đi.”

Bốn phía ồn ào náo động giết chóc tiếng rung trời, nhưng Dương Thanh Huyền tuyên chiến như sấm sét cuồn cuộn, chấn động vào trong tai của mỗi người, tất cả mọi người không không trong lòng hoảng hốt, trong tay chiến đấu trì hoãn, đều phân thần nhìn sang.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1528: Phần Thắng Bao Nhiêu, Giới Vương Bên Dưới Người Số Một

Á Đại Nhĩ sửng sốt một chút, cái kia màu bạc trong ánh mắt, hóa ra một lăn tăn rung động giống như vòng xoáy, lại có loại mê huyễn tác dụng.

“Ngươi muốn đánh với ta một trận?”

Á Đại Nhĩ vẫn như cũ có chút không tin dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền cầm kích mà đứng, gật đầu nói: “Chính là.”

Á Đại Nhĩ một lát mới nói: “Xem ra đồn đại sai lầm a, đều nói ngươi là trí dũng không song hạng người, bây giờ nhìn lại, bất quá là ngu xuẩn vật một cái, liền ngay cả ngươi và ta sự chênh lệch đều thấy không rõ lắm, thật sự là lệnh bản Vương thất vọng đến cực điểm. Bất quá ngươi xin đánh, bản Vương đáp lại. Nhưng như ngươi vậy ngu xuẩn vật, bản Vương đã không muốn. Như là ta thắng, ngươi liền đem trên người Thánh khí, cùng cái kia Yêu tộc bảy mươi hai biến thần thông giao cho ta.”

Dương Thanh Huyền giờ mới hiểu được đối phương tìm tới mình mục đích, gật đầu nói: “Được. Bây giờ còn mời ngươi hạ lệnh, đình chỉ chiến đấu. Để ba ngàn quân giáp đối với này chiến làm chứng.”

Á Đại Nhĩ nói: “Không cần phiền toái như vậy, đánh bại ngươi bất quá trong chớp mắt chuyện.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Làm sao, ngươi đến cùng đánh cuộc hay không, cũng hoặc là ngươi phải thừa dịp ta giờ khắc này người yếu, trực tiếp ra tay?”

Á Đại Nhĩ nhíu mày lại, nói: “Tự nhiên là muốn đánh cuộc. Ý ngươi là, ngươi còn cần nghỉ ngơi rất lâu?”

Dương Thanh Huyền nói: “Hai canh giờ.”

Á Đại Nhĩ khẽ mỉm cười, nói: “Tốt, ngươi đi nghỉ ngơi đi. Sau hai canh giờ, ta để cho bọn họ dừng lại đến, chứng kiến ngươi và ta cuộc chiến.”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, thầm mắng cáo già, lấy thế cục trước mắt nhìn, Ba Đốn đám người không hẳn chống đỡ được hai giờ.

Thời gian không nhiều, không cho làm lỡ.

Dương Thanh Huyền tâm tư nhất định, liền xoay người bay vào trong thành, bắt đầu điều dưỡng trên người khí tức.

Tử Diều Hâu đám người cũng bị chiêu trở về, toàn bộ trở lại Tinh Giới bên trong, chuẩn bị một trận chiến.

Á Đại Nhĩ bóng người loáng một cái, liền trở lại đá chi trên vương tọa, trong mắt ngậm lấy cười gằn.

Đột nhiên một giọng già nua truyền đến, nói: “Vương tử điện hạ hà tất mạo hiểm, đem này Dương Thanh Huyền chộp tới, tra hỏi ra bảy mươi hai biến cùng Thánh khí tăm tích chính là.”

Á Đại Nhĩ lung lay ngón tay, nói: “Bảy mươi hai biến không thể sai sót, hơn nữa tục truyền trên người người này có bốn, năm món Thánh khí, tương tự không thể sai sót. Có thể để hắn nguyện thua cuộc, toàn bộ dâng lên là tốt nhất. Cưỡng ép lời chỉ sợ có chút sơ xuất.”

Thanh âm kia nói: “Vậy thì khổ cực vương tử. Có thể cùng vương tử một trận chiến, tiểu tử này đã tu luyện mấy đời phúc phân.”

Á Đại Nhĩ cười lạnh nói: “Người này thật có chỗ bất phàm, chỉ có điều đầu óc cũng không tốt sứ. Nhưng này chiến ý nghĩa phi phàm, ngoại trừ Thiên Thần Quyết cùng Thánh khí ở ngoài, ta còn có thể thông qua hắn để cân nhắc Nhân tộc trẻ tuổi thực lực tình huống. Dù sao tộc ta ánh mắt, không chỉ có riêng là Thiên Hà a.”

đọc truyện tại //tRuyencuatui.net/

...

Dương Thanh Huyền bay trở về thành bên trong, nuốt một ít thiên tài địa bảo, tĩnh dưỡng sau nửa canh giờ, thể năng khôi phục được đỉnh cao.

Nặc Hi căng thẳng vạn phần, nói: “Thánh Chủ, ngươi thật muốn cùng cái kia Tu La tộc vương tử đánh một trận?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Ngươi cũng đến Tinh Giới bên trong đến đây đi, sức mạnh mặc dù yếu, nhưng bao nhiêu cũng có thể cho ta một ít trợ giúp.”

Không chờ Nặc Hi phản ứng lại, đã bị Dương Thanh Huyền trực tiếp thu vào Tinh Giới.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Tinh Linh Vương đại nhân, lấy ngươi nhìn, ta phần thắng bao nhiêu?”

Tinh Linh Vương than thở: “Trước không phải từng nói với ngươi sao? Nếu như triển khai Đế Diễm Quyết, có thể quét ngang Giới Vương bên dưới. Vốn lấy trạng huống thân thể của ngươi, sợ là căn bản không thi triển được. Ở Đế Diễm Quyết trấn áp đối thủ trước, chính mình trước hết chết rồi.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Cái kia không triển khai Đế Diễm Quyết đây? Ta phần thắng bao nhiêu?”

Tinh Linh Vương hừ nói: “Phần thắng? Ha ha, nếu như trong lòng ngươi có phổ, còn cần phải đến hỏi ta chăng? Không cần lừa mình dối người, căn bản là không có có phần thắng. Đối phương không chỉ có là Khuy Chân đỉnh cao, lấy ta quan sát, cái này Á Đại Nhĩ sức chiến đấu, sợ là đã đạt đến Giới Vương.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ta hiểu được.”

Liền đứng dậy, tay cầm chiến kích, nhìn ngoài thành thảm thiết chiến đấu.

Từng cái từng cái sinh mệnh, không ngừng trên bầu trời bạo nổ mở, nổ thành thịt nát. Mà máu tươi nhưng là bị phong đảo kết giới thu nạp đi qua, hóa thành màu máu vòm trời một bộ phận.

Đúng lúc này, Lạc Thần Thành kết giới bề ngoài đột nhiên xuất hiện tảng lớn vết rách, lập tức hào quang toàn bộ trôi đi tan hết, ở thiên địa kịch liệt run rẩy bên dưới, “Ầm ầm” một tiếng rốt cục phá nát, đổ nát thành vạn ngàn ánh sáng, theo bão gió hét giận dữ mà âm u biến mất.

Khắp thành võ giả cùng cư dân tất cả đều kinh hãi đến biến sắc, sợ sợ vạn trạng nhìn trên bầu trời bay xuống sát thần, tảng lớn Tu La tộc, A Ma tộc võ giả vào thành, còn có các loại đáng sợ quái vật, toàn bộ trong thành nhất thời bịt kín một tầng màu máu.

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, liền rơi vào trên đầu tường, chiến kích chỉ về Á Đại Nhĩ, lớn tiếng nói: “Đánh cược chiến bắt đầu, ngừng tay đi!”

Á Đại Nhĩ khinh miệt cười lạnh một tiếng, liền nhìn lại Hàm Quang Thượng nhân, hỏi: “Thượng nhân, huyết khí trị còn thiếu bao nhiêu?”

Hàm Quang Thượng nhân nói: “Còn kém tám ngàn.”

Á Đại Nhĩ hài lòng gật đầu nói: “Sắp rồi. Lại giết mấy chục triệu người, hoặc là giết mấy cái Giới Vương, là đủ rồi.”

Hàm Quang Thượng nhân nói: “Vương tử muốn chờ huyết khí trị đầy sau, lại ứng chiến sao?”

Á Đại Nhĩ cười nói: “Kỳ thực hai cái cũng không quan hệ, cái kia ngay bây giờ đánh đi, chờ đến đến bảy mươi hai biến cùng vài món Thánh khí sau, lại huyết tế cũng không muộn.”

Hàm Quang Thượng nhân gật đầu nói: “Vương tử cẩn thận, ta nhìn Dương Thanh Huyền trong tay chiến kích, chính là cực kỳ đáng sợ Thánh khí.”

Á Đại Nhĩ lơ đễnh cười nói: “Cẩn thận? Chẳng lẽ Thượng nhân cảm thấy ta còn sẽ có nguy hiểm?”

Hàm Quang Thượng nhân mặt không hề cảm xúc, từ tốn nói: “Mãnh hổ vật lộn thỏ, cũng dùng toàn lực.”

Á Đại Nhĩ sững sờ, lập tức ôm quyền, nghiêm mặt nói: “Đa tạ Thượng nhân nhắc nhở, thụ giáo.”

Á Đại Nhĩ bóng người loáng một cái, liền từ đá chi trên vương tọa đằng không bay lên, hai tay chắp sau lưng, cưỡi gió mà đi.

“Tất cả mọi người, toàn bộ tất cả dừng tay!”

Á Đại Nhĩ bay tới thành trì bầu trời, lạnh lùng hét lớn một tiếng.

Trong thành chém giết hai tộc võ giả, trong khoảnh khắc toàn bộ đều ngừng lại.

Tu La tộc nhân là không dám kháng mệnh, Lạc Thần Thành người nhưng là đã sớm không muốn đánh.

Tất cả mọi người lúc trước đều nghe được Dương Thanh Huyền đánh cược chiến việc, biết đánh cược chiến muốn bắt đầu, tất cả đều hoảng sợ nhìn tới, nhìn thấy trên đầu tường thân ảnh thon dài kia, nội tâm một mảnh phức tạp.

Kết giới bất quá phá tan mấy hơi thở, trong thành cũng đã có tảng lớn kiến trúc bị hủy, vô số người nháy mắt bị chết, thay đổi máu tanh tàn tạ.

Nếu như trễ nữa nửa canh giờ lời, sợ là Lạc Thần Thành liền hoàn toàn bị giết.

Ba Đốn đám người, từng cái từng cái trọng thương, sắc mặt xám trắng.

Á Đại Nhĩ cao giọng nói: “Tam quân tất cả đều lui về phía sau, chứng kiến một hồi ta cùng Dương Thanh Huyền đổ ước. Ta thắng, hắn liền muốn giao ra thứ ta muốn. Ta như bại, thì lùi binh Vô Ngân Đảo.”

“Ha ha ha ha.”

Tu La trong tộc truyền đến một trận tiếng cười ầm, mấy ngàn song khinh miệt ánh mắt quét về phía trên đầu tường bóng người.

“Vương tử thiên phú cái thế, từ lâu là Khuy Chân đỉnh cao, hiện nay trên đời Giới Vương bên dưới người số một, lại có thể có người dám cùng vương tử nhất thời đánh cược chiến.”

“Coi như là một sao Giới Vương, cũng chưa chắc có thể thắng được vương tử. Tiểu tử này chỉ có thần biến cảnh tu vi a, cái này nhất định là âm mưu, Lạc Thần Thành vì kéo dài thời gian, vì lẽ đó tung một cái người chết thế đến.”

“Đúng, chính là như vậy. Nhưng cũng bất quá kéo dài chớp mắt, dừng tăng cười tai thôi. Vương tử điện hạ một chiêu là có thể để tiểu tử này mất mạng.”

Các loại thanh âm giễu cợt nổi lên bốn phía.

Ngược lại, Lạc Thần Thành bên trong nhưng là trầm mặc cùng tĩnh mịch một mảnh.

Liền ngay cả bọn họ đều nhận rồi Tu La tộc võ giả giễu cợt, cho rằng Dương Thanh Huyền xuất chiến là vì kéo dài thời gian, thuần làm người chết thế.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1529: Ba Chiêu Câu Chuyện, Thiên Hồng Chi Sát

Ba Đốn bay lên trên tường thành, từ lâu cả người đẫm máu, tóc rối tung, run giọng nói: “Thanh Huyền công tử!”

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, nói: “Không cần nói gì hết, lẳng lặng nhìn trận chiến này đi. Chỉ mong ta có thể thắng.”

Ba Đốn ôm quyền bái hạ, nói: “Mặc kệ này chiến kết quả làm sao, công tử đại ân, Thiên Kình tộc suốt đời khó quên.”

An Khiết Nhĩ, Bá Cách, Byron, còn có cái khác một ít bên trong tiểu tộc cường giả, đều là dồn dập ôm quyền, xa tướng chào.

Á Đại Nhĩ nói: “Hậu sự giao phó xong?”

Dương Thanh Huyền điểm xuống đầu, nói: “Đến phiên ngươi trở lại thông báo.”

“Ha ha, ngông cuồng!”

Á Đại Nhĩ sắc mặt lạnh lẽo, phất tay vung một cái, giống như là phiến thủ hạ bạt tai giống như vậy, hời hợt.

Nhưng một luồng như núi cảm giác ngột ngạt, ngay ở một chưởng kia hạ, nối liền mà rơi.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ tường thành bị đánh nát bấy.

Dương Thanh Huyền hóa thành một vệt cường quang, ngút trời mà đi, quát to: “Muốn chiến liền đến!”

Á Đại Nhĩ sao lại không biết ý hắn đồ, khinh miệt cười to nói: “Ha ha, không nghĩ tới ngươi còn có lòng dạ đàn bà. Ta đối với ngươi đánh giá, lại một lần nữa hàng đến cực điểm a. Dương Thanh Huyền, ngươi thực sự là để ta quá thất vọng rồi. Hiện tại đánh với ngươi một trận, có nhục thân phận của ta.”

Dương Thanh Huyền hướng về hơn mười ngàn dặm trên không, quan sát hạ xuống, lạnh lùng nói: “Người yếu đều là phí lời nhiều. Bởi vì không có thực lực, liền trông cậy vào nói thêm mấy câu đến tăng cường tồn tại cảm giác.”

Á Đại Nhĩ nụ cười trên mặt một hồi đông lại, nháy mắt hóa thành dữ tợn, lạnh giọng nói: “Vậy liền dùng ba chiêu, đưa ngươi một hồi cả đời khó quên giáo huấn!”

Màu máu mờ tối trên vòm trời, đột nhiên như là phá tan rồi một vết thương, nồng nặc máu tươi ròng ròng hạ xuống, như là một cái huyết thác nước, hoặc như là bầu trời phun ra lưỡi đỏ.

Dương Thanh Huyền kinh sợ, ngạc nhiên phát hiện Á Đại Nhĩ đã không thấy.

Một luồng hơi thở hết sức nguy hiểm bao phủ tới.

Cái kia màu máu thác nước ở trên không bên trong khuếch tán ngàn dặm, đem toàn bộ vòm trời đều hoàn toàn bao lấy, Dương Thanh Huyền thân ảnh hóa thành một cái màu đen điểm nhỏ, trong khoảnh khắc đã bị huyết thác nước nuốt vào.

“Huyết Hải Phản Chiếu!”

Một đạo thanh âm lạnh như băng ở Huyết Hải bên trong vang lên, đồng thời một đạo rộng lớn chưởng lực tự trong máu đánh ra, hóa ra màu đỏ thẫm vầng sáng, toàn bộ vô biên Huyết Hải liên quan bắt đầu dập dờn.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên nhìn tới, này Huyết Hải hàng nhái như vật sống giống như vậy, theo Á Đại Nhĩ chưởng pháp đánh ra, một đạo to lớn đỏ tươi huyết chưởng, như vòm trời giống như vậy, che đè xuống.

Trên thực tế, Á Đại Nhĩ cũng không cho là mình đánh bại Dương Thanh Huyền muốn ba chiêu, nhưng Hàm Quang Thượng nhân nhắc nhở hắn, mãnh hổ vật lộn thỏ, cũng dùng toàn lực, vì lẽ đó thu hồi ý nghĩ khinh địch, cho ra ba chiêu câu chuyện.

Dương Thanh Huyền không dám bất cẩn, trên người dấy lên bốn màu hỏa mang, toàn bộ hợp ở chiến kích bên trên, liền bổ tới.

“Xì!”

Huyết Hải bị chém mở một đạo cái khe lớn, không ngừng lan tràn mở.

Bốn hoả táng làm long quyển, như bốn rồng rít gào, cuối cùng vặn thành một đạo hỏa diễm, xông vào cái kia huyết chưởng trên.

Cường đại ánh lửa xé rách màu máu, chiến kích lực lượng đồng dạng hóa thành mãnh thú, xuyên thủng này huyết chưởng, nổ tung ra!

“Ầm ầm!”

Huyết Hải trên hư không, Á Đại Nhĩ thân ảnh đều hóa đi ra, con ngươi màu bạc lạnh lùng nhìn chằm chằm phía dưới.

Tuy rằng Dương Thanh Huyền một chiêu xé rách huyết chưởng, làm hắn ánh mắt hơi ngưng, nhưng nháy mắt liền triển khai mở, lộ ra châm chọc vẻ lạnh lùng.

Huyết chưởng mặc dù nứt, nhưng chưởng xu thế không giảm, trực tiếp hóa thành mạnh mẽ bão gió trấn áp tới, đem điểm đen giống như Dương Thanh Huyền hoàn toàn nuốt chưa tiến vào.

“Ầm ầm ầm!”

Bão gió không ngừng xoay tròn, tảng lớn huyết quang cuốn vào, hóa thành một đạo trăm trượng thô cột máu, trên đạt đến vòm trời, hạ chống đỡ Hoàng Tuyền, cứ như vậy nối liền ở trên không bên trong.

Lạc Thần Thành bên trong cường giả, không khỏi là há to mồm, sợ sợ mà tuyệt vọng nhìn.

Đừng nói thần biến cảnh cường giả, coi như là Khuy Chân đỉnh cao, cùng Á Đại Nhĩ cùng cảnh giới tồn tại, bị đáng sợ như vậy một đòn bắn trúng, cũng được đạo tiêu tan bỏ mình.

“Vương tử không ai địch nổi!”

“Vương tử không ai địch nổi!”

Phía dưới Tu La tộc trong đại quân, vang lên rung trời tiếng hoan hô, sĩ khí đắt đỏ, đạt đến đến cực điểm.

Á Đại Nhĩ nhìn chằm chằm cái kia lượn vòng cột máu bão gió, con ngươi màu bạc lưu chuyển, nguyên bản mang trên mặt châm chọc vẻ mặt, đột nhiên liền ngưng kết ở, hóa thành một mảnh dại ra.

Phía dưới Giới Vương cảnh cường giả, cũng từ từ thấy rõ cột máu bên trong tình cảnh, lấy làm kinh hãi.

Cái Văn càng là giơ tay lên, lập tức quát bảo ngưng lại đại quân hoan hô.

Chỉ thấy Á Đại Nhĩ mặt lộ vẻ ngưng sắc, nói: “Mãnh hổ vật lộn thỏ, cũng dùng toàn lực. Xem ra ta còn đánh giá thấp ngươi. Dù sao cũng là Thương Khung luận võ số một, chỉ có Thần Biến đại viên mãn sức mạnh, là không có khả năng thu được như vậy kiêu ngạo thành tích.”

Á Đại Nhĩ trong tay hào quang lóe lên, không ngừng dài ra, hóa ra một thanh ba nhọn hai nhận thương, cầm ở bên cạnh người.

Phía dưới vô số cường giả, không không động dung.

Tu La Vương tử lại muốn vận dụng binh khí?

Liền vì đối phó một tên Thần Biến đại viên mãn Nhân tộc, thân là Khuy Chân tột cùng Á Đại Nhĩ, lại lựa chọn vận dụng binh khí?

Thật sự có khoa trương như vậy sao?

Phía dưới võ giả, từng cái từng cái kinh hãi há to mồm.

Hàm Quang Thượng nhân cưỡi ở sáu răng Bạch Tượng trên, khóe miệng lộ ra một nụ cười, nhẹ nhàng gõ đầu.

To lớn cột máu ở trên không bên trong không ngừng nhỏ đi, cuối cùng hóa thành mây khói tản đi.

Dương Thanh Huyền thân thể hiển lộ ra, tay phải cầm kích, tay phải nắm một mặt vàng sắc chiến kỳ, cùng chiến kích cùng dài, đưa ở trước người.

Vô số kim liên từ bên trong bay ra, dung nhập vào bốn phía bên trong kết giới.

Dương Thanh Huyền tay trái vung lên, kết giới loáng một cái rồi biến mất, hoàng kỳ nhanh chóng thu nhỏ lại, thu vào lòng bàn tay không gặp.

Á Đại Nhĩ động dung nói: “Vừa nãy cái kia hoàng kỳ, chắc cũng là Thánh khí chứ? Chẳng lẽ là...”

Dương Thanh Huyền nói: “Chính là ngươi suy nghĩ trong lòng.”

Á Đại Nhĩ trong mắt bắn ra tham lam ánh mắt, cánh tay dĩ nhiên run một cái, hưng phấn nói: “Ngươi chi tồn tại, đối với ta mà nói, so với kia chìa khoá còn trân quý hơn a.”

Dương Thanh Huyền mặt hổ thẹn sắc, nói: “Xin lỗi, nhưng ở trong mắt ta, ngươi nhưng không đáng giá một đồng.”

“Không sao, bởi vì có đáng giá hay không, đối với ngươi mà nói đã không trọng yếu.”

Á Đại Nhĩ trong tay chiến thương run lên, tảng lớn tử chỉ từ thương ba nhọn hai trên mũi dao bạo nổ mở, hóa thành từng vòng sóng gợn, hướng về bốn mặt đẩy tán.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia chiến thương, nói: “Cái này cũng là Thánh khí?”

Á Đại Nhĩ ngạo nghễ nói: “Thánh khí bảng xếp hạng thứ chín mươi sáu Thiên Hồng Chi Sát!”

Dương Thanh Huyền nói: “Xếp hạng Thái Hậu, chưa từng nghe qua.”

“Muốn chết!”

Á Đại Nhĩ nghiêng người lên trước, chiến thương không ngừng từ trong tay giải phong đi ra, quát lên: “Ta đối với ngươi nhẫn nại, đã đạt đến cực hạn, liền để ta đây chuôi Thiên Hồng Chi Sát, sử dụng tới thứ hai chiêu, tiễn ngươi chầu trời nhé!”

Chiến thương loáng một cái, toàn bộ Lạc Thần Thành bầu trời, vô số Thiên Địa nguyên khí quỷ dị giống như bị điều động, hóa thành từng nét bùa chú, từ bốn phương tám hướng tràn vào thương bên trong.

Ba nhọn hai trên mũi dao, vô số màu tím phù văn lưu chuyển, như một vòng Liệt Nhật phun trào, tuyệt cường khí tức sóng tán mà ra, chỉ là Tranh tiếng kêu khí thanh âm liền khiến cho thiên địa chấn động.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, Á Đại Nhĩ cầm thương mà đến, cho hắn một luồng rất lớn uy thế, mùi chết chóc tại nội tâm dâng lên, phảng phất chính mình thật sự sẽ bị chém ở cái kia một thương bên dưới.

“Ai.”

Đột nhiên một đạo tiếng thở dài, ở Dương Thanh Huyền bên tai vang lên, chính là Tinh Linh Vương thanh âm.

Dương Thanh Huyền vội vàng hỏi: “Tinh Linh Vương đại nhân, vì sao thở dài?”

Tinh Linh Vương nói: “Người khác chỉ là có một cái xếp hạng chín mươi sáu Thánh khí, liền như hổ thêm cánh, người ngăn cản tan tác tơi bời. Ngươi một thân đều là xếp hạng trước mấy Thánh khí, lại lăn lộn cùng cứt tựa như.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1530: Tự Mình Linh Tính, Thánh Khí Rung Động

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, không hiểu nói: “Đúng rồi, tại sao sẽ như vậy?”

Tinh Linh Vương nói: “Một là ngươi tu vi quá thấp, hai là ngươi Thánh khí cùng công pháp quá nhiều quá tạp, trái lại không bằng người khác chuyên tu một loại. Ngươi cái kia võ hồn thiên hạ có địch, năm đó chủ nhân bất quá liền tu luyện tử hỏa, tương tự cạnh tranh Bá Thiên hạ. Ngươi nha chơi ra bốn, năm loại hỏa diễm, còn chưa phải là thái điểu một đống?”

Dương Thanh Huyền nói: “Bây giờ nói này chút khó tránh khỏi có chút chậm, mau giúp ta ngẫm lại đối phó với địch cách.”

Tinh Linh Vương nói: “Mỗi lần giây phút sống chết, lão phu cho ngươi đi học đều nói chậm, qua cửa ải sống còn, cũng không thấy ngươi có đổi.”

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Em gái ngươi, xong chưa a? Làm sao bây giờ?”

Tinh Linh Vương nói: “Ngươi cùng này Tu La thực lực chênh lệch quá lớn, rất khó bù đắp. Nhưng ở Thánh khí cùng phương diện thần thông nhưng có thể hoàn toàn ngăn chặn hắn. Ngươi thử đem ý niệm dung nhập vào trong tay chiến kích bên trong, đem chiến kích tự mình linh tính phát huy được, không đủ tháo vác đặc biệt chú ý chí đến chiến kích trên.”

“Tự mình linh tính?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, đột nhiên có loại bừng tỉnh cảm giác, nói: “Tốt, ta thử xem!”

Ngay sau đó cầm kích mà đứng, đem ý niệm hòa vào kích bên trong, toàn thân toàn ý đắm chìm trong đó.

Hoàn toàn quên mất tự mình cùng vạn vật, phảng phất bên trong đất trời, chỉ còn dư lại một thanh này chiến kích.

Trong đầu càng hiện ra vô số trận phông đoạn, như là nước bên trong như thế, từng đoạn nổi lên.

Hắn nhìn thấy bạch y rõ tuyệt nữ tử, tay lên thanh hỏa, đem cổ đồng sắc mũi tên để vào rèn luyện.

Biển lửa nhảy lên bên trong, cái kia mũi tên từ từ hóa thành hai đoạn, rút ra dài biến hóa thành một kiếm một kích hình thái.

Người sau bị vị oai hùng anh tuấn huyền y nam tử tiếp vào trong tay.

Sau đó chính là tịnh thổ hoa thụ, nam tử kia dưới tàng cây cầm kích mà múa, tu luyện từng chiêu từng thức, cánh hoa như mưa, khi thì bị cuốn lên tung bay, khi thì yên lặng treo hư không.

Theo một kích mà ra, cái kia hoa thụ không ngừng Khô Vinh, phảng phất thoáng qua đã là trôi mất vạn ngàn năm tháng.

Cảnh tượng này giống đèn kéo quân giống như xuất hiện, rồi lập tức như Kính Hoa Thủy Nguyệt giống như, theo một trận gợn sóng mà biến mất.

Hết thảy tất cả những thứ này, đều ở trong chớp mắt, Dương Thanh Huyền tựa hồ có một tia hiểu ra, trong tay chiến kích hơi đổi, chính là sáng lên kim ngân nhị sắc hư quang, hóa thành vô số phiên phi phù văn, đem thiên địa trấn áp.

Uy thế vòng vòng gột rửa đi ra ngoài, không gian bị cái kia nhìn như lặng im năng lượng áp bức đến mức tận cùng.

Á Đại Nhĩ đột nhiên bước chân ngưng lại, trong mắt lộ ra kinh sợ, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền trong tay Thiên Khư.

Hắn rõ ràng cảm giác được mình Thiên Hồng Chi Sát bị áp chế, mặc dù không có kiêng kỵ sợ hãi ý tứ, nhưng khí uẩn hóa làm từng tầng từng tầng quang kén, tạo thành tự mình phòng ngự hình thái.

Trên bầu trời lập tức hình thành một thương một kích đua tiếng tư thế.

Chỉ có điều Thiên Hồng Chi Sát rõ ràng bị chế trụ, ánh sáng không ngừng thu nhỏ lại.

Hai trận đại quân không không ngạc nhiên, phải biết Thiên Hồng Chi Sát ở toàn bộ Thiên Hà đều tiếng tăm lừng lẫy, là Tu La tộc trấn tộc chi bảo.

Lại trực tiếp bị đối phương chiến kích áp chế, này vốn là không thể tưởng tượng việc.

“Như vậy Thánh khí, ở trong tay ngươi bất quá bảo châu bị long đong, ta toàn bộ thay ngươi thu rồi đi.”

Á Đại Nhĩ trong mắt tuôn ra vẻ tham lam, Thiên Hồng Chi Sát ở trong tay run lên, liền hiện ra vạn điểm nhỏ vụn ánh sáng, hạo như đầy sao.

Á Đại Nhĩ trên mặt sát khí đại thịnh, lạnh giọng nói: “Ngôi sao ngàn chướng bên trong!”

Một thương lập tức bạo nổ điểm mà ra, cắt ra Thiên Khung.

Cái kia chút nhỏ vụn ánh sáng, đồng loạt rung động, như sao theo mình quỹ tích truỵ xuống, tụ hợp vào Á Đại Nhĩ một thương bên trong, hóa thành thật dài lưu tinh đuôi.

truyencuatui.vn❇

Thiên Hồng Chi Sát trên thân thương, bỗng dưng hóa xuất huyết sắc hai cánh, vô số màu đỏ thẫm phù văn ở tại trên tiêu tan.

Mờ tối trên vòm trời, hóa ra một đạo cực quang, một đạo nhỏ dài thương văn, từ vô số toái tinh lẫn nhau quấn quanh, như bầu trời vết máu.

Dương Thanh Huyền bóng người khẽ nhúc nhích, vẫn như cũ đứng tại chỗ, chỉ là thân thể nhẹ nhàng xoay chuyển, Thiên Khư ở trong tay vạch một cái, từng đạo từng đạo vầng sáng trải ra, tầng tầng đụng vào nhau.

Dương Thanh Huyền trong mắt của một mảnh vẩn đục, dường như không có ý thức tự chủ, toàn bộ từ kích linh tự động, hai tay của chính mình, bất quá là đặt chiến kích đồ vật thôi.

Á Đại Nhĩ trong lòng run lên, không rõ càng cảm thấy không ổn.

Dương Thanh Huyền trên người tu vi, trước sau đều là Thần Biến đại viên mãn, thậm chí giờ khắc này vẫn chưa tới Thần Biến đại viên mãn, lặng lặng đứng ở đó, dường như người phàm.

Có thể khắp toàn thân, cùng chiến kích liền thành một khối, không có bất kỳ kẽ hở, gần như ở nói.

Loại này tự nhiên mà thành cảm giác, làm hắn cảm thấy hết sức khiếp sợ.

Đây đã là nhìn được đại đạo, thậm chí là hòa vào đại đạo dấu hiệu.

“Tại sao lại như vậy, hắn bất quá là Thần Biến đại viên mãn mà thôi, đối với đạo chi lĩnh ngộ, lẽ nào còn ở trên ta?”

Á Đại Nhĩ trong đầu xẹt qua cái này ý nghĩ, Thiên Hồng Chi Sát cũng đã chống đỡ đến Dương Thanh Huyền trước người.

Thiên Khư trên phù văn bay lượn, hóa ra một đạo bạch quang.

Chỗ đi qua, yên lặng như tờ, Sát Na Sinh Diệt.

Hai cái Thánh khí đụng vào nhau, ánh sáng lạnh lẽo phun ra, sắc bén sát khí bao phủ, hóa ra một cái thẳng tới ngàn trượng hình tròn.

Sau đó năng lượng khổng lồ xông tới, đem không gian không được hướng bốn phía đè ép mà đi, súc tích thành hai cái to lớn nửa hình cung, theo lạnh khí Tranh tiếng kêu thanh âm, ở ngắn ngủi vắng lặng phía sau, ầm ầm bạo nổ mở.

Bạch quang cùng tinh lực thổi xuất thiên bên trong, trời cùng đất đều là rung động.

Thành nội ngoại hai trận doanh lớn, không không cảm nhận được Thánh khí uy thế, đãng hai lỗ tai phát hội.

Vô số người hai mắt nháy mắt mù mắt, chỉ còn dư lại khắp nơi hoàn toàn trắng xoá, nhìn không Thanh Cảnh giống.

Chỉ có Giới Vương cường giả, mỗi cái sắc mặt ngạc nhiên, khẩn trương nhìn cái kia trời cao trên, phảng phất có cái gì khó lấy tin tưởng việc.

Ở Thánh khí cực bạo trung tâm, Á Đại Nhĩ cùng Dương Thanh Huyền đều là lui về phía sau đi.

Á Đại Nhĩ quanh thân một mảnh màu tím kết giới, đem rung động dư uy toàn bộ ngăn trở, lui hơn trăm trượng liền ổn định thân thể. Nhưng bên trong cặp mắt nhưng khó nén vẻ hoảng sợ.

Dương Thanh Huyền dựa vào thần biến cảnh sức mạnh, dĩ nhiên rung chuyển hắn, chấn động đến mức cánh tay tê dại, huyết dịch toàn thân khuấy động.

Mà Dương Thanh Huyền cũng chưa giống hắn trong tưởng tượng như vậy, trực tiếp bị ngôi sao ngàn chướng bên trong chém nát, mà là như diều đứt dây, không ngừng hướng về xa xa bay đi.

Nhưng Á Đại Nhĩ con ngươi màu bạc nhìn chăm chú bên dưới, Dương Thanh Huyền tổn thương xa không như trong tưởng tượng nghiêm trọng.

Ngoại trừ Chiến Kích Thiên Khư đỡ được phần lớn công kích ở ngoài, Dương Thanh Huyền trên da, không ngừng hiện ra trận văn, ở quanh thân hiện ra.

Như từng toà từng toà trận y phục, cùng cộng lại, ngăn trở Thiên Hồng Chi Sát xung kích, bị kích động ra vô số vầng sáng, cả người trình bảy màu biến ảo vẻ.

“Lấy thân hóa trận!”

Á Đại Nhĩ chấn động trong lòng, lập tức hiểu được, hơn nữa cái kia trận thế biến hóa phức tạp, cách xa ở hắn lý giải bên trên.

Dương Thanh Huyền trạng thái vô cùng không dễ chịu, liên tiếp phun ra mấy ngụm máu tươi, khắc họa ở trên người Thập Tuyệt Trận, hoàn toàn bị kích phát ra, liều mạng ngăn trở cái kia thương mang.

Nhưng vẫn như cũ mảng lớn thương quang trực tiếp vào cơ thể, phá hư cơ thịt xương cốt.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền thân thể đột nhiên bốc cháy lên, trong xương cốt tảng lớn hỏa văn nhanh chóng lưu chuyển, Hỏa Chi Cốt Tượng nháy mắt ở phía sau hiện ra, hai tay bấm quyết đi phía trước vỗ một cái.

Hai cái tay xương toàn bộ đặt ở Dương Thanh Huyền sau lưng, nhất thời lượng lớn ánh lửa vào cơ thể, đem Dương Thanh Huyền thế lui ngăn trở.

Bất quá nháy mắt, Hỏa Chi Cốt Tượng loáng một cái, liền trở về trong cơ thể.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1531: Toàn Lực Ứng Phó, Ngân Mâu Không Gian

Dương Thanh Huyền thân thể chấn động, lần thứ hai nôn ra một ngụm máu tươi, khí tức toàn thân rơi xuống đến cực điểm điểm.

Nhưng trong cơ thể thương mang, tất cả đều bị hỏa diễm áp chế, cũng hoặc là sắp xếp ra bên ngoài cơ thể, đem huyết nhục nổ ra.

Tuy rằng nhìn thấy được cả người đẫm máu, vô cùng thê thảm, nhưng trên thực tế xa không có nhìn thấy như vậy khốc liệt.

Dương Thanh Huyền lấy ra một thanh đan dược, liền nuốt vào trong bụng, lập tức hóa giải mở, bị toàn thân hấp thu.

Đây cũng là đoán thể chỗ tốt, bất kể là cứng rắn kháng đả kích, vẫn là hấp thu đan dược, đều so với phổ thông võ tu mạnh mẽ quá nhiều.

Dương Thanh Huyền trong mắt khôi phục tinh mang, hơn nữa hắn nuốt vào đều là có giá trị không nhỏ đan dược, trong cơ thể kinh mạch rất nhanh có được tẩm bổ, một chút xíu chữa trị.

Đợi đến trên bầu trời bạch quang tiêu tan, thân ảnh của hai người hiện ra ở hai quân trận xu thế trước mặt, không khỏi là kinh điệu con ngươi, hoảng sợ không thể tin tưởng.

Cái Văn mặt âm trầm, thần sắc biến ảo bất định.

Dương Thanh Huyền biểu hiện càng cường đại, chính mình phía trước chịu tội lại càng có thể coi thường ta.

Nhưng liên tiếp đối phó Á Đại Nhĩ hai chiêu, đối với Tu La tộc tinh thần không thể nghi ngờ là lớn đả kích lớn, không chỉ có như vậy, Á Đại Nhĩ lúc trước khoe khoang ba chiêu, hiện tại chỉ còn dư lại một chiêu.

Nếu như cuối cùng một chiêu không thể đánh bại Dương Thanh Huyền, vậy phải làm thế nào cho phải?

Mỗi cái Tu La chiến sĩ trong đầu, hiện ra vấn đề giống như vậy.

Thật chẳng lẽ muốn lui binh? Bố trí lâu như vậy, tiêu hao to lớn như thế chiến dịch, thật muốn như vậy vô công mà trở về sao? Chết đi kia rất nhiều tướng sĩ, lại toán là cái gì?

Á Đại Nhĩ trên mặt che kín một tầng sương lạnh, hầu như đem không gian chung quanh đều phải đóng băng.

“Không hổ là Thương Khung luận võ số một, lấy Thần Biến đại viên mãn tu vi làm được trình độ như thế, nếu không có bản Vương tận mắt nhìn thấy, là tuyệt sẽ không tin tưởng. Ta thu về trước đối với ngươi khinh miệt lời, ngươi là vạn người chưa chắc có được một thiên tài, là đáng giá ta toàn lực ứng phó đối thủ.”

Á Đại Nhĩ đột nhiên sắc mặt ngưng trọng, nghiêm túc nói ra.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Làm sao, hối hận rồi?”

Á Đại Nhĩ nói: “Đích xác có chút hối hận, ưng thuận ba chiêu ước hẹn. Nếu như thứ ba chiêu vẫn chưa thể bại lời của ngươi, liền lúng túng. Bất quá cũng không có gì đáng lo lắng, bởi vì loại khả năng này cũng không tồn tại. Bởi vì, ta muốn sử dụng tới ta đòn mạnh nhất. Giới Vương bên dưới, không ai có thể ngăn cản.”

Dương Thanh Huyền đang muốn châm chọc hai câu, đã thấy Á

Đại Nhĩ con ngươi màu bạc lưu chuyển, bên trong mở ra từng đoá từng đoá Bỉ Ngạn chi hoa, cánh hoa run rẩy, diêm dúa lẳng lơ lộ liễu, múc phóng như Tam Sinh bờ sông biển hoa.

Dương Thanh Huyền cả người tinh thần run lên, liền hoảng sợ phát hiện mình ở vào một cái nào đó trong kết giới, bốn phía không chỗ không phải đỏ tươi Bỉ Ngạn Hoa, quỷ dị xoay tròn, làm hắn trở nên hoảng hốt.

Dương Thanh Huyền đột nhiên cắn chóp lưỡi, đồng thời mi tâm mắt dọc đột nhiên trợn mở, chính là Ám Dạ Chi Đồng, dưới chân lập tức mở ra một đóa màu đen lớn hoa, đưa hắn nửa bao vây lấy.

Đồng thời một mảnh hắc hỏa hóa ra kết giới, khuếch tán đến mười trượng, lóe lên mà biến mất hư không.

Dương Thanh Huyền không gian chung quanh nhất thời ổn định lại.

Ngoài mười trượng hoa nở Bỉ Ngạn, hoa nở hoa tàn, vô số cảnh tượng huyền ảo, đều không có quan hệ gì với hắn.

Tinh Linh Vương thanh âm truyền đến, nói: “Cẩn thận một chút, ngươi đã trúng chiêu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đây là ở đâu?”

Tinh Linh Vương nói: “Đây là cái kia Tu La Ngân Mâu không gian bên trong. Kỳ quái, này Ngân Đồng Chi Thuật, chính là A Ma tộc thiên phú thần thông. Ngạch, ta hiểu được. Tiểu tử này là hai tộc hỗn huyết tạp chủng. Cần phải phụ hệ là Tu La tộc, mẫu hệ là A Ma tộc, hơn nữa đều là vương thất huyết mạch. Này con ngươi màu bạc bên trong thế giới, thời gian cùng không gian đều là cấm, liền ngay cả các loại quy tắc cũng không còn tồn tại nữa. Tiểu tử ngươi xem như là may mắn, có lão phu dùng Ám Dạ Chi Đồng thay ngươi hộ pháp, bằng không ngươi thật muốn bị tiểu tử kia một thương chém.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Quy tắc không còn tồn tại nữa?”

Tinh Linh Vương nói: “Nói thẳng thắn chút, chính là không có Thương Khung tinh vực đại đạo quy tắc, chỉ có con ngươi màu bạc bên trong thế giới quy tắc. Mà những quy tắc này, đều bị này Tu La khống chế. Hắn ở bên trong thế giới này, chính là Thần Đế, muốn ngươi sinh liền sinh, muốn ngươi chết liền chết.”

Dương Thanh Huyền hãi tiếng nói: “Cái kia ta chẳng lẽ không phải chết chắc rồi?”

Tinh Linh Vương nói: “Đương nhiên không, nhưng cũng gần như. Ám Dạ Chi Đồng sức mạnh, so với này cái gì con ngươi màu bạc mạnh mẽ quá nhiều, chỉ cần ngươi không ly khai này đóa lớn hoa, bảo mệnh cần phải không việc gì. Nhưng thảm là, ở đây hắn có thể tùy tâm sở dục công kích ngươi, cũng không có chiêu số hạn chế, người ở bên ngoài xem ra, cũng bất quá là quỷ dị một chiêu.”

Dương Thanh Huyền nhất thời hiểu, ở đây không có có thời không, nói cách khác, dù cho trải qua vạn năm, cũng bất quá là trong nháy mắt chớp mắt.

Chẳng trách Á Đại Nhĩ tin tưởng như vậy, đây cơ hồ liền là làm bừa.

Dương Thanh Huyền mắng: “Mẹ, đây không phải là dối trá sao?”

Tinh Linh Vương cười lạnh nói: “Dối trá? Ngươi một người bảy, tám món Thánh khí, còn có lão phu giúp đỡ ngươi, rốt cuộc là ai dối trá?”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, nói: “Vậy làm sao bây giờ?”

Tinh Linh Vương nói: “Lấy bất biến ứng vạn biến, binh tới tướng đỡ nước đến đất ngăn. Nhưng cuối cùng vẫn là phải nghĩ biện pháp đột phá thế giới này, bằng không vĩnh viễn bị người chế trụ.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Cái kia nên làm gì đột phá?”

Tinh Linh Vương than thở: “Biện pháp không thể không có, nhưng khó a.”

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Lúc này là lúc nào rồi, còn lằng nhằng, ngài luôn già rồi phía sau trở nên như vậy, vẫn là thanh niên thời điểm cứ như vậy?”

Tinh Linh Vương nói: “Ta nghĩ rất lâu, trực tiếp nhất biện pháp khả thi, chính là nổ một cái Thánh khí. Vận khí tốt, có thể liền đối phương đồng thời nổ chết.”

“Nổ... Nổ một cái Thánh khí...”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, nhưng nháy mắt liền tỉnh táo lại.

Tuy rằng trong lòng có chút sợ hãi cùng không muốn, nhưng này chưa chắc đã không phải là một biện pháp hay.

Trong tay mình còn có hai thanh Thánh khí kiếm, bỏ qua một cái đánh bại Á Đại Nhĩ, cũng không gì không thể.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Nhưng làm nổ Thánh khí nguy hiểm, không cẩn thận chính ta cũng sẽ cuốn vào đi.”

Tinh Linh Vương nói: “Hừm, đó là tự nhiên. Vì lẽ đó cần thời tiết địa lợi người cùng. Cơ hội chỉ có thể từ ngươi tới sáng tạo, làm nổ việc liền giao cho ta đi.”

Dương Thanh Huyền thần niệm ở Tinh Giới bên trong lóe lên, hai thanh thánh kiếm chọn lựa một thanh cảm giác hơi kém, đưa tay chộp một cái, liền xuất hiện ở trong tay, đem Chiến Kích Thiên Khư thay rơi.

Đột nhiên, ngoài mười trượng trong không gian, Bỉ Ngạn Hoa tất cả đều biến đến mức dị thường tươi đẹp, mặt trên hư không loáng một cái, liền hóa ra Á Đại Nhĩ thân ảnh, cầm trong tay Thiên Hồng Chi Sát.

Dương Thanh Huyền sóng mắt Ám Trầm, không rõ cảm thấy không ổn.

Á Đại Nhĩ trào phúng nở nụ cười, bỗng nhiên liền từ trong biển hoa mở ra một đóa to lớn Bỉ Ngạn Hoa, trong đó hồng quang điểm điểm, biến ảo ra một bóng người.

Thân ảnh ấy Tuấn Dật phi phàm, cầm trong tay trường thương, bất kể là tướng mạo vẫn là quần áo vũ khí, càng cùng Á Đại Nhĩ giống như đúc.

Càng quỷ dị hơn là, hai người này khí tức, trên người năng lượng, thậm chí còn hô hấp tần suất cũng như cộng hưởng giống như để người không phân biệt được.

Ở đằng kia mênh mông biển hoa, lại là có năm đóa Bỉ Ngạn Hoa đua nhau cởi mở, biến ảo ra năm đạo Á Đại Nhĩ phân thân.

Này chút phân thân phân biệt đứng ở phương hướng khác nhau, trong con ngươi sát cơ chất chứa, trình bao vây tư thế, hướng về Dương Thanh Huyền xúm lại mà tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1532: Không Đường Về, Vô Tận Kiếm Hải

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ảo thuật?”

Tinh Linh Vương nói: “Không phải đơn giản ảo thuật, là một loại đồng thuật phân thân, đích đích xác xác là bảy cái Tu La. Xem ra này Tu La đối với ngươi vẫn đủ kiêng kỵ a, vừa lên đến liền vận dụng đại chiêu.”

Bảy vị Á Đại Nhĩ vây quanh đi lên phía trước, một người trong đó nói ra: “Không cần từ chối, ở ta ngân đồng trong thế giới, bất kỳ quy tắc đều là vô hiệu, chỉ có ta chi quy tắc. Đồng thời ở đây không biết có thời gian trôi qua, ta giết ngươi một trăm năm, ở bên ngoài cũng bất quá chỉ là chớp mắt. Hai quân tướng sĩ đều sẽ thấy, ngươi chỉ là nháy mắt bị giết. Giờ khắc này ta vẫn cho ngươi một cơ hội, đem bảy mươi hai biến cùng hết thảy Thánh khí đều giao ra đây. Sau đó quỳ sát ở trước mặt ta, hướng về ta xưng thần.”

Dương Thanh Huyền cầm kiếm mà đứng, lãnh đạm nói: “Xin lỗi, có thể để ta thần phục người, từ cổ chí kim, còn không có có sinh ra đây.”

Á Đại Nhĩ nói: “Ngươi thật sự có cuồng vọng tư bản. Nhưng tiếc là, ngươi gặp là ta. Ngươi đã mình lựa chọn không đường về, cái kia bị chém đi.”

Á Đại Nhĩ bóng người loáng một cái, Thiên Hồng Chi Sát liền một thương quét ngang, chém thẳng vào mà tới.

Tam Tiêm Lưỡng Nhận trên từng người hóa ra một quả cầu ánh sáng, phát sinh “Đùng đùng” sấm sét tiếng, nhưng đạt đến

Dương Thanh Huyền trước người mười trượng nơi, liền bị kết giới "Ầm ầm" một tiếng cản lại.

Dương Thanh Huyền dưới chân màu đen lớn hoa, cành lá không ngừng kéo dài, leo lên ở kết giới trên.

Toàn bộ kết giới chi quang, dường như lớn hoa chi ánh sáng màu đen, nở rộ ở này ngân đồng bên trong thế giới.

Á Đại Nhĩ con ngươi đột nhiên co, cả kinh nói: "Cái này cũng là Thánh khí!"

Dương Thanh Huyền lãnh đạm nói: "Thánh khí, còn rất nhiều đây, cái này cũng là, ngươi có muốn không?"

Nói trở tay cầm kiếm, đột nhiên cắm ở lớn hoa trên người, một tay bấm quyết, chỗ mi tâm bắn ra Kiếm Ấn, ở trên không bên trong một hồi lớn lên.

Sau đó Hoa Chi Kết Giới ở ngoài, xuất hiện lượng lớn Kiếm Ảnh, mỗi một chuôi đều tỏa ra tuyệt đại kiếm ý.

Không chỉ có như vậy, ngân đồng thế giới hoảng hốt bên dưới, vô số Bỉ Ngạn Hoa phía dưới, nhô lên từng toà từng toà phần mộ, liên miên trải ra, thẳng tới vô cùng xa xa.

Mỗi ngôi mộ trên, cắm ngược một thanh kiếm khí, tỏa ra hiu quạnh ý lạnh.

Bỉ Ngạn Hoa thế giới, trong khoảnh khắc thì trở thành vô biên mộ kiếm, cái kia từng đoá từng đoá huyết sắc Bỉ Ngạn Hoa, cho này mộ kiếm đại địa, tăng thêm một vệt quỷ dị đỏ tươi.

Á Đại Nhĩ cả kinh nói: "Chí cường võ hồn chi Thái Huyền mộ kiếm!"

Dương Thanh Huyền tay kết kiếm quyết, lãnh đạm nói: "Xem ra ngươi biết còn không ít a! Sợ là dã tâm không chỉ ở Thiên Hà đi!”

Trong tay quyết ấn hướng về hư không một điểm.

Vô số mộ kiếm trong khoảnh khắc mở ra, kiếm khí nhằng nhịt khắp nơi bên dưới, vô số Bỉ Ngạn Hoa nháy mắt bị chém nát tan, một điểm điểm như máu phấn hoa, bồng bềnh ở trong thiên địa.

Cái kia từng đạo kiếm khí ngút trời, sau đó ngưng tụ, tất cả đều quay về bảy vị Á Đại Nhĩ, chém vụt mà xuống.

Vô số kiếm hình trùng điệp, phác hoạ thành một bức phô thiên cái địa kiếm chi rộng lớn cảnh tượng.

“Quả nhiên có chút môn đạo. Bản Vương đối với Nhân tộc thập đại võ hồn đều có chỗ hiểu rõ. Hôm nay gặp mặt, quả thực danh bất hư truyền. Nhưng tiếc là, tu vi của ngươi quá yếu a.”

Bảy vị Á Đại Nhĩ đồng thời hơi động, trong tay chiến thương tất cả đều hóa ra một đạo nửa cung tròn, như Tân Nguyệt phù ở bên cạnh người, sau đó hướng về trên hư không chém một cái.

“Oành!”

Mảng lớn kiếm hình trực tiếp nổ tung.

“Nếu như lại cho ngươi một ít thời gian trưởng thành, thật sự sẽ biến thành nhân vật đáng sợ đây. May mắn để ta vào lúc này gặp ngươi, đường phía trước, liền dừng lại ở ta ngân đồng bên trong đi!”

Á Đại Nhĩ nghiêm ngặt quát một tiếng, ba bóng người từng người cầm thương ra bên ngoài đánh tới, thương mang không ngừng chém ra sóng quang, liền thành một vùng, đem Thái Huyền mộ kiếm hoàn toàn ngăn trở.

Mà bốn bóng người nhưng là xoay người hợp trận, từ chờ một bên phương vị công kích mà đến, trong đó một bóng người càng là bay lên trời cao, đáp xuống, muốn phá Ám Dạ Chi Đồng kết giới.

“Oành! Oành!”

Mảng lớn thương mang đánh đánh vào kết giới trên, chấn động ra ánh sáng màu trắng cùng ngọn lửa màu đen, đan dệt thành một đoàn đoàn mây khói lăn lộn.

Dương Thanh Huyền mi tâm thụ đồng, đột nhiên trợn to mấy phân, nhưng dưới chân lớn hoa, nhưng là bị chém nát vô số cành lá.

Dương Thanh Huyền hai tay nhanh chóng bấm quyết, Thái Huyền kiếm ý từ ngón tay bắn ra, dẫn động mộ kiếm giáng lâm, vạn kiếm phá không.

Một điểm điểm mồ hôi lạnh từ hai tóc mai chảy xuống, muốn tuyển chọn tốt nhất nổ tung vị trí, nhất định phải để vạn kiếm đột phá Á Đại Nhĩ ba bóng người phòng ngự, làm cho kiếm khí nối liền lại đây, hình thành hoàn chỉnh kiếm hải.

Mà bốn đạo Á Đại Nhĩ thân ảnh, nhưng là liều mạng công kích tới Ám Dạ Chi Đồng, nội tâm kinh hãi tột đỉnh.

Nghĩ muốn ngăn trở hắn bốn đạo đồng chi phân thân công kích, liền đã không phải là Thần Biến đại viên mãn có thể làm được, hiện tại Dương Thanh Huyền không chỉ có chặn lại rồi, còn có thể triển khai Thái Huyền mộ kiếm, công kích chính mình mặt khác ba đạo phân thân.

Đáng sợ như vậy thần thông cùng sức chiến đấu, thật sự chỉ có Thần Biến đại viên mãn sao?

Á Đại Nhĩ hai tóc mai đồng dạng chảy xuống mồ hôi lạnh, một phần là tiêu hao quá lớn, một phần là kinh hồn bạt vía.

Từ trước tới nay, lần thứ nhất gặp phải đối thủ để hắn sợ.

Loại này sợ cũng không phải là thực lực không đủ, mà là đối phương trạng thái hoàn toàn không có đạo lý, căn bản đã đột phá cảnh giới phân chia cùng áp chế.

Nếu như để cho tiếp tục trưởng thành, đến Khuy Chân cảnh sợ là liền có thể lấy đối chiến Giới Vương, cái kia chờ hắn thăng cấp Giới Vương sau, thiên hạ này còn có ai có thể trấn áp được hắn?

Á Đại Nhĩ trong lòng sát ý nổi lên, lần này vô luận như thế nào, đều nhất định phải đem người này chém ở thương hạ, bằng không thật là đáng sợ!

“Oành! Oành! Oành!”

Kết giới ở ngoài, đại lượng thương mang cùng Ám Dạ Chi Đồng va chạm, tương tự đại lượng thương mang cùng Thái Huyền mộ kiếm va chạm.

http:// t ruyencuatui.net/

Chu vi mấy ngàn trượng bên trong trong không gian, một mảnh khí tức hỗn loạn, năng lượng mạnh mẽ không khác biệt phun ra, ở ngân đồng nội thiểm thước tiêu tan.

“Giết! Giết! Giết!”

Á Đại Nhĩ liều mạng múa chiến thương, rống to không ngớt.

Hiển nhiên càng ngày càng cuồng táo, đánh mãi không xong, đã có chút dao động niềm tin của hắn.

Tuy nói ở ngân đồng bên trong, thời không vĩnh hằng, coi như tiêu hao mười ngàn năm, cuối cùng vẫn là chính mình sẽ thắng.

Nhưng Dương Thanh Huyền loại này trái với thiên địa trật tự nhân vật đáng sợ, khiến trong lòng hắn sinh ra một loại cảm giác bất an.

Dương Thanh Huyền đồng dạng mồ hôi chảy tiếp cõng, sắc mặt dị thường trắng xám.

Sâu sắc cảm nhận được Á Đại Nhĩ đáng sợ.

Toàn lực của chính mình đều ở áp chế cái kia ba đạo phân thân, càng không thể được.

May mà này Ám Dạ Chi Đồng là Tinh Linh Vương đang thao túng, bằng không một sớm đã bị Á Đại Nhĩ đánh tan kết giới chém giết.

Đây là Dương Thanh Huyền xuất đạo tới nay, lần thứ nhất cảm nhận được cường đại kình địch.

Vũ Vô Cực, Cổ Diệu, Diệt Pháp, này chút đều quá mức cường đại xa xôi, ở trước mặt những người này, cũng không có cường địch cảm giác ngột ngạt, chỉ có một loại hoàn toàn không lực cảm.

Mà Á Đại Nhĩ cho hắn, thì lại là chân chính cường giả áp bức.

“Mẹ! Không thể thua!”

Dương Thanh Huyền liều mạng cắn răng, trong tay Tinh Giới trên xẹt qua thanh mang, thân thể sau lưng, hiện ra Thanh Long thất tinh quang điểm.

Tử Diều Hâu, Độ Nhược, Khổng Linh cùng Nặc Hi bốn sức người, trong khoảnh khắc đã bị Dương Thanh Huyền bớt thời gian, toàn bộ dung nhập vào mộ kiếm bên trong!

“Cho ta phá!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng.

Ba vị Á Đại Nhĩ phân thân bày ra thương mang kết giới, lập tức vặn vẹo biến hình, ở vô số ánh kiếm vung chém bên dưới, rốt cục “Ầm ầm” một tiếng phá nát.

Vô tận kiếm hải nối liền mà đến, đem bảy vị Á Đại Nhĩ toàn bộ cuốn vào.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1533: Thánh Khí Nứt Toác, Ngân Đồng Nổ Hủy

“Cái gì?!”

Á Đại Nhĩ kinh nộ rống to, “Không thể!”

Cái kia kiếm hải mặc dù không thể gây tổn thương cho hắn, nhưng là một loại lớn lao sỉ nhục.

Ở hai người mạnh mẽ tấn công cường thủ bên dưới, dĩ nhiên là chính mình thua!

Một loại rất lớn cảm giác nhục nhã dâng lên trong lòng.

Nhưng bất quá nháy mắt, hắn liền không rõ trong lòng run lên, một loại càng cảm giác đáng sợ dâng lên trong lòng.

Ở này vô biên kiếm hải bên trong, tựa hồ có loại có thể giết chết sức mạnh của hắn, ở không ngừng sinh sôi lan tràn.

Á Đại Nhĩ trong khoảnh khắc liền xù lông.

Này là võ giả từ lúc sinh ra đã mang theo bản năng, cùng thần thông không quan hệ, chỉ cùng Thiên Đạo lĩnh ngộ cùng một nhịp thở.

Không rõ, Á Đại Nhĩ đột nhiên cảm thấy chính mình muốn chết.

“Làm sao sẽ?!”

Á Đại Nhĩ ngạc nhiên nhìn tới, phát hiện Dương Thanh Huyền một mặt vẻ lạnh lùng đứng ở lớn tiêu tốn, đen nhánh đóa hoa chậm rãi khép kín, đem Dương Thanh Huyền bảo vệ.

Mà Dương Thanh Huyền trong tay thanh kiếm kia khí dĩ nhiên không gặp, thay vào đó là một mặt vàng kỳ.

Dương Thanh Huyền đem hoàng kỳ xuyên trên Ám Dạ Chi Đồng, sau đó tỉnh táo nhìn.

Có hai cái Thánh khí hộ thể, nếu là mình còn bị nổ chết, liền thật sự không có thiên lý.

Á Đại Nhĩ nhưng là khuôn mặt trắng bệch, thậm chí lộ ra vẻ kinh hoảng.

Hắn chân chân thiết thiết cảm ứng được tử vong nguy hiểm, nhưng lại không biết này tử vong đến từ nơi nào, chỉ biết là ở này kiếm hải trong thế giới.

“Không! Không thể!”

Á Đại Nhĩ hét lớn: “Nơi này là ta ngân đồng thế giới, ta mới là nơi này vương! Ta chúa tể tất cả!”

Bảy đạo phân thân nháy mắt hợp nhất, Á Đại Nhĩ một đôi con ngươi màu bạc lấp lóe, vô số Kiếm Ảnh ở trong mắt biến ảo mà đi.

Đột nhiên hai con ngươi co rụt lại, nổ bắn ra ngân quang, hai con mắt đều thấy được một thanh hình rắn quỷ dị trường kiếm, chính là ở Dương Thanh Huyền trong tay biến mất cái kia đem.

Trên thân kiếm trận quang lưu chuyển, hóa ra từng đạo từng đạo vầng sáng khuếch tán, phảng phất tuyệt đẹp khói hoa.

Hoặc như là sinh mệnh sau cùng xướng lễ.

“Đây là...”

“Không! Không!”

Á Đại Nhĩ đột nhiên lớn tiếng rít gào, phảng phất gặp được quỷ giống như vậy, một luồng sắp chết cảm giác nháy mắt nước vọt khắp toàn thân.

Xinh đẹp kia kiếm quang không ngừng mở rộng, trong thiên địa đột nhiên trở nên yên tĩnh.

Một giọng già nua, nhẹ khẽ thở dài: “Bạo nổ!”

Sau đó chính là một luồng quyết ấn lực lượng, xúc động cái kia Thánh khí.

Ngân đồng không gian, Bạch Vân di động, lưu thủy róc rách, núi mưa rơi rơi, hơi gió phất mặt, này hết thảy tất cả, ở trong khoảnh khắc đổ nát.

Phảng phất mặt kính “Răng rắc” một tiếng, hết thảy tất cả liền mở ra.

Dương Thanh Huyền hai mắt nhìn thấy cuối cùng một màn, chính là Thánh khí nứt toác, Á Đại Nhĩ cái kia sợ sợ vạn trạng tuyệt vọng vẻ mặt, dường như hình ảnh ngắt quãng vào lúc này không quên mất bên trong góc.

Không có bất kỳ âm thanh, cũng không có bất kỳ ánh sáng.

Bởi vì Dương Thanh Huyền nháy mắt liền mất đi ngũ giác giác quan thứ sáu, đần độn đứng ở Ám Dạ Chi Đồng bên trong, cầm trong tay hoàng kỳ, ở song trọng kết giới bảo vệ hạ, vẫn như cũ cảm thấy thiên địa rung động, một trận khí huyết quay cuồng, không nhịn được mửa đi ra.

Sau đó càng là đáng sợ cường quang cùng rung động, xuyên thấu hai tầng kết giới, trực tiếp oanh trên người hắn.

Bắp thịt toàn thân xương cốt “Răng rắc” vang vọng, giống như là muốn phá nát giống như vậy, trên da trận pháp nhất đạo đạo yên diệt, hỏa chi trong xương cốt, vô số hỏa văn nổ tung, tảng lớn huyết nhục nổ tung đi ra.

“A!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, trong khoảnh khắc hóa thành Hắc Long, nhưng này Long Lân vừa rồi hiện ra, liền từng mảng từng mảng nát mở, rất nhanh liền hóa thành huyết nhân.

Cũng còn tốt toàn bộ quá trình vẫn chưa kéo dài quá lâu, mạnh nhất xung kích sau khi đi qua, rung động liền kịch liệt suy yếu.

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền máu phun phè phè, liều mạng đỡ Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, đem thân thể của chính mình chống đỡ.

Lớn hoa đã biến mất không còn tăm hơi, Ám Dạ Chi Đồng cũng co về trong con ngươi, Tinh Linh Vương sức mạnh tiêu hao còn dư lại không có mấy, trở nên trầm mặc.

Dương Thanh Huyền ngũ giác giác quan thứ sáu, đều ở này chấn động bên trong phá nát, tai không thể nghe, mắt không thể thấy, nhưng bất quá mấy cái chớp mắt, những cảm giác này liền không ngừng trở lại trên người.

Bên tai truyền đến kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, chính là Á Đại Nhĩ vọng lại.

Dương Thanh Huyền ổn định hạ thân thân thể, chậm rãi trợn mở vừa rồi hồi phục thị lực hai mắt, hướng về phía trước nhìn tới.

Ngân đồng thế giới đã biến mất rồi, nơi này là Lạc Thần Thành bầu trời, đáng sợ kia phong đảo kết giới bên dưới.

Á Đại Nhĩ cả người máu tươi, cùng mình không khác nhau chút nào, cái kia một thân ngân giáp, vảy, huyết xương, da dẻ, toàn bộ nổ nát tan.

Á Đại Nhĩ thống khổ hai tay che mắt, tất cả đều là máu tươi tạt vào mặt.

Nhưng Dương Thanh Huyền nhưng rõ ràng nhìn thấy, Á Đại Nhĩ mắt trái vị trí, một cái lớn chừng quả đấm hố sâu, nhìn thấy mà giật mình.

Không chỉ có con mắt hoàn toàn bị nổ không còn, nửa cái đầu đều chịu ảnh hưởng, bị nổ banh một nửa.

Nhưng lập tức liền như vậy, lại còn không chết?

Dương Thanh Huyền hít vào ngụm khí lạnh, cảm giác đến người này thật là đáng sợ.

Dương Thanh Huyền nhấc đầu nhìn tới, phát hiện mờ tối trên vòm trời, hóa ra một đạo màu máu sóng quang, không ngừng xoay tròn khuếch tán.

Bên trong còn kèm theo một điểm điểm Thánh khí mảnh vỡ cùng hỗn loạn lực lượng.

Ở Lạc Thần Thành trong ngoài hai trận đại quân, càng là từng cái từng cái hoảng sợ không phản ứng kịp, tất cả đều há to mồm, hoá đá tại chỗ.

Dù cho Á Đại Nhĩ gào thảm lợi hại như vậy, trên bầu trời xuất hiện đáng sợ như vậy máu tanh cảnh tượng, bọn họ vẫn như cũ không bình tĩnh nổi, ngơ ngác đứng ở đó, cảm thấy này là ảo giác, không chân thực.

Tự Á Đại Nhĩ ra thứ hai chiêu ngôi sao ngàn chương bên trong sau, hai người đối thoại một hồi, liền một sát na nháy mắt, liền xuất hiện trước mắt như vậy cảnh tượng đáng sợ.

Á Đại Nhĩ mắt trái trực tiếp nổ tung, lao ra một luồng đáng sợ mênh mông sức mạnh to lớn, hầu như muốn hủy thiên diệt địa.

Nguồn sức mạnh này như một vệt sáng, lại hóa thành kiếm hình, bắn vào Thương Khung, đem phong đảo kết giới trực tiếp xuyên qua, khuấy lên toàn bộ Thương Khung màu máu, hóa xuất huyết cơn xoáy.

Mà Dương Thanh Huyền cũng chẳng biết vì sao, liền cả người đẫm máu, tựa ở hoàng kỳ trên, gắng gượng thân thể.

Giống như là bị xóa đi một đoạn thảm thiết kịch đấu thời gian, chỉ để lại kết quả ở trời cao trên.

“Vương tử!”

Rốt cục ở dại ra một lúc sau, Tu La trong tộc phát sinh một đạo kinh thiên động địa âm thanh.

Cái Văn các Giới Vương, như bay nhảy vào bầu trời, hoảng sợ vây quanh ở Á Đại Nhĩ bên cạnh người.

Ba Đốn đám người cũng là trong lòng chấn động dữ dội, một luồng khó có thể ngôn ngữ tâm tình dâng lên trong lòng.

Ba Đốn, An Khiết Nhĩ đám người nhìn nhau một cái, cũng vội vàng bay lên Thiên Khung, giữ gìn ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, chỉ lo đối phương Giới Vương đột nhiên tức giận.

“A! Con mắt của ta, con mắt của ta!”

Á Đại Nhĩ ở trời cao trên đau tê tâm liệt phế khổ rít gào, trên người trọng thương hoàn toàn không để ý.

Bởi vì thân thể tổn thương nặng hơn, chỉ cần không chết là có thể khôi phục như lúc ban đầu.

Nhưng này ngân đồng, nhưng là a ma bộ tộc huyết mạch truyền tới thiên phú thần thông, nổ hủy phía sau liền triệt để mất đi.

“Con mắt! Con mắt của ta! Đáng chết, đáng chết a!”

Á Đại Nhĩ ngửa lên trời kêu to, vô tận máu loãng từ thất khổng giữa dòng ra.

Cái Văn đám người đều là hoảng sợ vây ở một bên, bó tay toàn tập.

“Thượng nhân! Đúng rồi, Thượng nhân!”

Cái Văn đột nhiên kinh sợ, vội vàng bay rơi xuống, quỳ gối cái kia sáu răng Bạch Tượng trước, dập đầu đầu nói: “Khẩn cầu Thượng nhân mau cứu vương tử!”

Hàm Quang Thượng nhân “Ừ” một tiếng, ngẩng đầu nhìn trời cao, trong mắt một mảnh vẩn đục, không biết lòng có gì nghĩ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1534: Bị Thua Hủy Hẹn, Viện Quân Đến

Đột nhiên một đạo phẫn nộ tới cực điểm âm thanh, tự trống kia đá vua toà bên trong truyền ra, “Đến cùng chuyện gì xảy ra, vì sao Á Đại Nhĩ sẽ bại, liền ngay cả ngân đồng cũng phá huỷ!”

Không có ai có thể trả lời.

Toàn bộ Tu La trong đại quân, tất cả đều yên tĩnh một cách chết chóc.

Mặt khác cái kia vài tên Giới Vương, đỡ Á Đại Nhĩ bay rơi xuống, tất cả đều quỳ lạy hạ, dập đầu đầu nói: “Khẩn cầu Thượng nhân mau cứu vương tử.”

Á Đại Nhĩ ngồi sẽ trên vương tọa, liều mạng thở hổn hển, nửa bên đầu lâu cùng con mắt hoàn toàn bị nổ banh, chỉ còn dư lại mắt phải, bị máu tươi nhiễm đỏ, nhưng này ray rức sát ý, nhưng là xẹt qua trời cao, rơi trên người Dương Thanh Huyền.

Hàm Quang Thượng nhân thu về ánh mắt, từ tốn nói: “Muốn trị liệu con mắt không khó, nếu muốn giành lấy ngân đồng, có thể khó khăn.”

Á Đại Nhĩ chấn động trong lòng, vội hỏi: “Thượng nhân, còn có hi vọng sao?”

Hắn nguyên bản đối với ngân đồng bị hủy, gần như tuyệt vọng, giờ khắc này nghe vậy, tựa hồ còn có thể lấy lại.

Hàm Quang Thượng nhân gật đầu nói: “Đúng, thế nhưng rất khó.”

Á Đại Nhĩ cắn răng nói: “Chỉ cần có thể để ta giành lấy ngân đồng, bất kỳ giá nào cũng có thể!”

Hàm Quang Thượng nhân chỉ là nhẹ nhàng gật đầu, lặng lẽ không nói.

Lúc này, vòm trời bên trên, Dương Thanh Huyền cầm kỳ mà đứng, toàn thân phá toái lợi hại, nhưng so với Á Đại Nhĩ nhưng là thật tốt hơn nhiều.

Dương Thanh Huyền cũng là nhuốm máu ánh mắt, yên lặng nhìn xuống đến, ngưng tiếng nói: “Á Đại Nhĩ, ngươi thua rồi. Lui binh đi.”

Toàn trường tĩnh mịch.

Mỗi cái Tu La tộc chiến sĩ trên mặt, đều là một mảnh oán ghét cùng trắng bệch.

Mà Lạc Thần Thành bên trong, thì lại vừa vặn ngược lại, người trên mặt người hiện ra cầu sinh vẻ mặt, thậm chí là vui sướng.

Á Đại Nhĩ một con mắt phải nhìn chòng chọc vào Dương Thanh Huyền, sau một lúc mới mở miệng, nói ra: “Bản Vương thua, tự nhiên sẽ thực hiện hứa hẹn, hạ khiến lui quân, chỉ bất quá ta mệnh lệnh, chúng tướng sĩ chưa chắc sẽ nghe a.”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, cả giận nói: “Ngươi đây là ý gì?”

“Khặc khặc, có ý gì?”

Á Đại Nhĩ phía sau, cái kia đá chi trên vương tọa, chậm rãi hóa ra một bóng người, là vị ông lão mặc áo xanh, ngũ quan nhỏ dài, quỷ dị cười, trong con ngươi lóe lên ngoan tuyệt chi quang...

Cái Văn cả người run lên, mặt khác mấy vị Giới Vương cũng là bái phục hạ xuống, đồng nói: Gặp qua nhị trưởng lão!"

Ông lão kia cười quái dị mấy tiếng, một hồi bay lên trời cao, nham hiểm lạnh lùng ánh mắt nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, lạnh giọng nói: “Ý tứ chính là, bản tọa mới là cuộc chiến tranh này chỉ huy tối cao. Á Đại Nhĩ bất quá là tiên phong thôi. Hắn thua ngươi, hạ khiến lui quân, đã không nợ của ngươi. Hiện tại dẫn dắt tam quân với các ngươi đánh, là bản tọa.”

Ông lão quát to: “Chư vị, các ngươi là nghe Á Đại Nhĩ lui quân, vẫn là nghe bản tọa, ở bản tọa dẫn dắt đi, tàn sát Lạc Thần Thành!”

“Nghe nhị trưởng lão!”

“Nghe nhị trưởng lão!”

Toàn bộ Tu La tộc trong trận doanh, truyền đến chỉnh tề nhất trí tiếng reo hò.

Dương Thanh Huyền đám người đều là sắc mặt tái nhợt, từng cái từng cái tức giận không ngớt.

Ba Đốn hét lớn: “Á Đại Nhĩ, như ngươi vậy nói không giữ lời, ngày sau còn mặt mũi nào mặt đặt chân ở đời!”

Á Đại Nhĩ lặng lặng ngồi ở đá chi trên vương tọa dưỡng thương, mắt phải trợn mở một đường quang minh, lạnh lùng nhìn trời cao, nói: “Loại này đánh cược chiến, vốn là tẻ nhạt đến cực điểm. Bản Vương đồng ý bồi Dương Thanh Huyền chơi đùa một, hai, là vinh hạnh của hắn. Không nghĩ tới các ngươi này chút cặn bã lại tưởng thật. Đây chính là quan hệ đến Cửu Trọng Thiên Đô chìa khóa đại cục, há có thể vì vậy mà phế? Huống chi, các ngươi đều thấy ta bị thua, vì lẽ đó, thì càng đừng muốn sống. Giết, giết sạch Lạc Thần Thành tất cả mọi người. Giết! Giết!”

Á Đại Nhĩ cơ hồ là gầm hét lên.

Ba cái chữ Sát hô lên thời điểm, một con Huyết Nhãn oán độc nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, hận không sanh đạm thịt, uống kỳ cốt huyết.

“Ha ha ha ha.”

Nhị trưởng lão dữ tợn cười lớn, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, Ba Đốn đám người, còn có toàn trường sinh mệnh, hét lớn: “Giết! Không giữ lại ai!”

Ba Đốn hét lớn: “Á Đại Nhĩ, ngươi không chết tử tế được!”

Ba Đốn đám người, không khỏi là mặt lộ vẻ tuyệt vọng vẻ mặt.

Dương Thanh Huyền chỉ là nhẹ nhàng nhíu mày lại, cũng không quá to lớn vẻ mặt.

//truyencu a tui.net/

Á Đại Nhĩ sẽ hủy hẹn, hắn từ lâu suy tưởng qua loại khả năng này, chỉ là không nghĩ tới hủy ước triệt để như vậy.

Dương Thanh Huyền ánh mắt lóe lên sát khí lạnh lẽo, đối với Á Đại Nhĩ càng kiêng kỵ, người như vậy có thiên phú, có sức mạnh, có bối cảnh, hơn nữa làm việc không chừa thủ đoạn nào, nói không giữ lời, là một cái kẻ địch cực kỳ đáng sợ.

Hơn nữa Thánh khí tự bạo đều không có thể giết hắn, có thể thấy được cũng là có đại khí vận tại người người.

Lần sau nếu như có cơ hội, nhất định phải đem người này triệt để diệt trừ.

An Khiết Nhĩ sầu thảm nói: “Người này là Tu La tộc nhị trưởng lão, tên là Khấu Lý, có bốn sao Giới Vương thực lực, này Vô Ngân Đảo trên, không người có thể địch.”

Nguyên bản là nơi ở thế yếu một phương, giờ khắc này thành trì kết giới bị phá, đối phương lại nhiều thêm một vị trung giai Giới Vương, hoàn toàn tạo thành nghiền ép thế cuộc, lại không có bất kỳ lật bàn khả năng.

Ba Đốn cắn răng nói: “Coi như là chết, cũng phải nâng mấy người bọn hắn Giới Vương lót cõng!”

Đột nhiên một đạo đáng sợ sát khí giáng lâm, đem Dương Thanh Huyền, Ba Đốn đám người toàn bộ khóa chặt.

Khấu Lý thân ảnh ở trong hư không đi tới, cười gằn nói: “Các ngươi nhất định đang nghĩ, coi như là chết, cũng phải kéo một ít bộ tộc ta cường giả lót cõng đúng không? Khặc khặc, ta hiện tại liền đem mấy người các ngươi giết, chấm dứt hậu hoạn!”

Ba Đốn mấy người hoàn toàn biến sắc, một hồi đem Dương Thanh Huyền hộ tống ở phía sau, chầm chậm hướng về hai bên tản ra, đối với Khấu Lý hình thành bao vây tư thế.

Khấu Lý đem tất cả những thứ này đặt ở trong mắt, khịt mũi con thường, lộ ra khinh thường khinh bỉ, chỉ là vươn tay ra chỉ vào Dương Thanh Huyền, nói: “Đương nhiên, ta sẽ tạm thời lưu lại ngươi một mạng, đợi đến đến đồ vật sau, lại dùng trên đời phương thức tàn nhẫn nhất đem ngươi dằn vặt đến chết, là Vương Tử điện hạ báo thù.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nở nụ cười, cười vô cùng ung dung.

Khấu Lý đầu lông mày nhảy một cái, lạnh lùng nói: “Làm sao, chết đến nơi, muốn dùng một loại tư thái cao ngạo, đối lại sinh tử sao? Cho rằng như vậy ta là có thể để mắt ngươi, thậm chí tha cho ngươi không chết?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ta lúc trước tặng cho Á Đại

Nhĩ một câu nói, hiện tại đồng dạng tặng đưa cho ngươi. Người yếu, liền thích nói đại lượng phí lời, đến tăng cường cảm giác về sự tồn tại của chính mình.”

“Muốn chết!”

Khấu Lý giận dữ, toàn bộ khuôn mặt trong phút chốc biến thành đỏ như máu, cường đại sát khí bộc phát ra.

Mà đúng lúc này, Khấu Lý đột nhiên hoàn toàn biến sắc, hoảng sợ ngẩng đầu lên, hướng về cái kia vòm trời nhìn tới, bên trong cặp mắt tràn đầy khó có thể tin.

Một ánh hào quang như cầu vồng rơi xuống, bao phủ trên người Khấu Lý, uy thế đồng thời hạ xuống.

Lập tức, dường như sau cơn mưa dày rậm rạp mây đen phá vỡ, vạn cột kim quang phóng mà xuống, giống như bình phong chậm rãi kéo ra, hào quang óng ánh bao phủ toàn bộ Lạc Thần Thành.

Sau đó một đạo thanh âm lạnh như băng vang lên, vang vọng ở trong thiên địa, “Không muốn chết thì chớ lộn xộn.”

Sau đó ở tia sáng bến bờ, bắt đầu bị thánh kiếm tự bạo bổ ra huyết cơn xoáy bên trong, chậm rãi đi ra một bóng người.

Phảng phất tiên tử chân đạp hồng trần mà đến, mỗi một bước hạ, đánh tan một mảnh không sạch sẽ.

Cô gái kia da như mỡ đông, ngũ quan tinh xảo tuyệt mỹ, nhỏ dài giữa lông mày có ác liệt khoe khoang vẻ đẹp, thân mặc quần đỏ, tuyệt thế xuất trần.

Sau lưng Tử Dạ, hiện ra hơn chín đạo độn quang, toàn bộ rơi vào cái kia cầu vồng trên.

Dương Thanh Huyền phóng tầm mắt nhìn, bóng người bên trong có Vu Khinh Nguyệt, Thi Ngọc Nhan, Đổng Hoài Viễn, còn có bảy người cũng không nhận ra, nhưng trên người đồng dạng tỏa ra cường đại khí tức, trong đó hai người càng là thẳng tới Giới Vương.

Chương 1535: Lại Là Thánh Khí, Hơn Một Chút

“Cái gì?!”

Khấu Lý hoảng hốt, như là gặp ma, cả kinh kêu lên: “Các ngươi vào bằng cách nào?!”

Tu La đại quân, không khỏi là bị trên bầu trời kỳ cảnh làm kinh sợ, tất cả đều nhấc đầu nhìn nhau.

Á Đại Nhĩ càng là đầy mặt khiếp sợ cùng nham hiểm, một con Huyết Nhãn nhìn trên bầu trời huyết cơn xoáy, lo lắng nói: “Thượng nhân, cái này huyết cơn xoáy liệu sẽ có ảnh hưởng huyết tế?”

Hàm Quang Thượng nhân từ tốn nói: “Cũng không ảnh hưởng, phong đảo kết giới có tự mình năng lực chữa trị. Trên thực tế, này chút Nhân tộc cũng không phải là lợi dụng huyết cơn xoáy tiến vào. Cô gái kia trong tay đồ vật, hẳn là năm đó Tinh Linh tộc ba đại chí bảo một trong, Bỉ Ngạn Kim Kiều.”

Á Đại Nhĩ khuôn mặt càng thêm âm trầm, một con mắt nhìn chằm chằm Tử Dạ trong tay, đó là một con màu vàng hồ điệp, ngừng lại ở một phương tỷ ấn như thế màu vàng trụ thân thể trên, cái kia trụ thân thể điêu khắc, trong đó Lưu Kim như sa, theo hồ điệp đập cánh, mà tỏa ra Thánh uy vô hạn.

Á Đại Nhĩ cắn răng nói: “Lại là Thánh khí!”

Trong thanh âm càng ẩn chứa một tia run rẩy.

Lúc trước đối với Thánh khí vô hạn khát vọng, giờ khắc này trở nên cực kỳ hoảng sợ.

Ở Thiên Hà từng ấy năm tới nay, Á Đại Nhĩ tổng cộng đã gặp Thánh khí cũng là ba, bốn món, hôm nay cùng Dương Thanh Huyền một trận chiến, liền không ngừng ba, bốn món Thánh khí.

Hơn nữa nằm mơ đều không nghĩ tới sẽ có người cam lòng tự bạo Thánh khí, đồng thời liền phát sinh trên người tự mình.

Á Đại Nhĩ nghĩ đến cái kia Thánh khí tự bạo, không nhịn được run run hạ, một trận khó thở, vết thương trên người khẩu đang run rẩy hạ không gãy vỡ mở, lóe ra lượng lớn máu tươi.

Nhân tộc tài nguyên phong phú giàu có, để Á Đại Nhĩ tức hoảng sợ, lại tham lam.

Trên thực tế, Á Đại Nhĩ chỉ là trùng hợp gặp gỡ Dương Thanh Huyền, đổi thành những người khác, tương tự là cả đời không thấy được Thánh khí chủ.

Lạc Thần Thành trong ngoài, cùng với bầu trời, tất cả đều yên tĩnh lại, vô số con mắt nhìn chằm chằm đột nhiên xuất hiện mười người này.

Trong đó ba người đều là Giới Vương thực lực, mà lại nói lời cái kia lãnh ngạo nữ tử, khí thế càng không kém Khấu Lý.

Đồng thời cô gái kia cầm trong tay Thánh khí, khí thế một hồi liền áp đảo Khấu Lý.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh ngạc, Tử Dạ ở Tinh Cung cuộc chiến thời gian, bất quá là ba sao Giới Vương, giờ khắc này từ khí chất này cùng về thần thái nhìn, tựa hồ bước vào bốn sao.

“Các ngươi rốt cuộc là ai?!”

Khấu Lý nham hiểm quát to, một trái tim nhưng là không ngừng chìm xuống dưới.

Từ này mười thân phận của người, đều thuộc về Nhân tộc, cùng với đối với mình tiết lộ ra ngoài địch ý, không cần hỏi, quá nửa là cùng Dương Thanh Huyền một phe.

Tử Dạ lạnh lùng nói: "Chúng ta là ai không trọng yếu, quan trọng là..., các ngươi muốn chết muốn sống?"

"Ha ha, ngông cuồng, tùy tiện đến cái hoàng mao nha đầu, đã nghĩ định bản tọa sinh tử. Ta ngược lại muốn xem xem ngươi có hay không bản lãnh này!"

Khấu Lý giận dữ, tuy rằng đã nhận ra Tử Dạ bất phàm, nhưng một câu nói như vậy liền để hắn lui binh, mặt của mình mặt ở đâu, sau đó làm sao còn hỗn.

Khấu Lý toàn thân tuôn ra màu xanh xương giáp, như xương sườn, cũng như chu đủ, tại thân thể hai bên chống mở.

Trên cốt giáp u hỏa lấp lóe, lấy Khấu Lý làm trung tâm, trong vòng trăm trượng không gian tất cả đều cháy thành tro tàn, hóa thành một cái hắc động lớn, tứ phương hướng về bên trong đè xuống đi, toàn bộ vòm trời sụp đổ một khối.

Bốn phía võ giả, tất cả đều cảm nhận được một luồng sức hút.

Trên bầu trời mảnh vỡ cùng tinh lực, không không hướng bên trong tuôn tới.

Đúng lúc này, Khấu Lý thân thể chấn động, cái kia thăm thẳm chi hỏa trong phút chốc bành trướng, tám gân cốt mâu từ trong cơ thể kích bắn mà ra, nhanh như thiểm điện, loáng một cái liền biến mất ở trong hắc động.

"Ầm ầm!"

Tám mâu không gặp tung tích, nhưng trên bầu trời nhưng đãng xuất tám đạo quỷ dị sóng gợn, đem bầu trời tảng lớn đổ nát, hỗn loạn Hỗn Độn sức mạnh, một hồi đem Tử Dạ hoàn toàn bao phủ.

"Ầm ầm!"

Đột nhiên một mảnh kim quang từ Tử Dạ trong tay khuếch tán, hóa thành ngàn trượng kết giới, đem cái kia lực hỗn độn ngăn trở.

Cái kia tỳ ấn giống như màu vàng trên cây cột, không ngừng có hồ điệp qua lại biến ảo, màu vàng lân quang phiên nhiên vẫy ra, ngưng tụ thành một đạo Thải Hồng, thẳng tới Bỉ Ngạn.

Hồng như cầu nối, ngang qua hư không, bên trên 128 lỗ, 208 thú giống, rộng có thể song song sáu chiếc xa mã, khiến vạn dặm thời không như nước từ phía dưới lưu lững lờ trôi qua.

Khấu Lý hoàn toàn biến sắc, quát lên: "U Minh Bát Mâu Sát!"

Hai tay kết ấn, Hỗn Độn năng lực bên trong, hóa ra tám căn to lớn cốt mâu, như bầu trời chi răng nanh, xé cắn xuống.

"Oanh! Oanh!"

Tám gân cốt mâu lọt vào bên trong kết giới, cắm ở kim kiều bên trên, chống lại cái kia sức mạnh quy tắc.

Tử Dạ cười lạnh một tiếng, trong đôi mắt đẹp không hề che giấu chút nào căm ghét cùng trào phúng, thân thể mềm mại hơi đổi bên dưới, liền đạp ở kim kiều trên, đưa tay hư nắm, năm ngón tay trong đó ngưng tụ ra tảng lớn hắc mang, hóa thành lớn vô cùng quả cầu ánh sáng màu đen, mạnh mẽ vỗ một cái mà xuống.

Kim kiều trên hồng quang, cùng hắc mang hỗn hợp hoàn mỹ cùng nhau, đùng đùng thiêu bỏng hư không.

"Oanh!"

Chưởng phong đánh vào tám mâu bên trên, nháy mắt liền đem nuốt hết, ám kình nổ ra!

Bỉ Ngạn Kim Kiều tùy theo rung động, "Ầm ầm" hai tiếng, tám căn to lớn cốt mâu trực tiếp nổ tung hai căn.

Mạnh mẽ vô cùng sức mạnh càng là đem còn dư lại sáu căn chấn động bay lên, cuốn sạch lấy kích bắn trở lại.

Đồng thời kim kiều về phía trước kéo dài tới, không gì địch nổi tư thế, bao phủ toàn bộ vòm trời.

Khấu Lý hoảng hốt, quanh thân hố đen trên không gãy vỡ ra màu trắng quy văn, như một mặt to lớn màu đen mâm ngọc, giữa trời bạo nổ mở.

Khấu Lý vội vàng bóng người loáng một cái, lui về phía sau trăm dặm, nhưng này Bỉ Ngạn Kim Kiều cùng màu đen bão gió thoáng qua cực hạn, thẳng đánh xuống.

Khấu Lý gặp không thể trốn đi đâu được, dưới tức giận, hai tay nhanh chóng bấm quyết, cái kia bão trong gió sáu gân cốt mâu, nháy mắt dấy lên u hỏa, lâm không kết trận.

"Oanh!"

Nhưng bất quá chớp mắt, sáu gân cốt mâu trận đã bị kim kiều cùng năng lượng màu đen đụng nát tan.

Khấu Lý ngạc nhiên hạ, vội vàng kết ấn đánh ra.

Trên người xương giáp không ngừng lật bay ra ngoài, ở hai tay kết ấn hạ hóa thành một mặt tấm khiên, đem Bỉ Ngạn Kim Kiều cùng Tử Dạ sức mạnh ngăn trở.

"Ầm ầm ầm!"

Cái kia cốt thuẫn ở kim kiều va chạm hạ không ngừng phá nát.

Khấu Lý bị chấn động đến mức rên lên một tiếng, khóe miệng liền dật ra máu, thân thể khôi ngô càng là bay ngược ra ngoài, một hồi lâu mới dừng lại.

Tử Dạ quay người lại đến, trong tròng mắt bắn ra trào phúng vẻ.

Tay ngọc như ngó sen ở trên không bên trong tung bay, hồng quang nhanh chóng lưu chuyển, toàn bộ về tới trong tay, hóa thành một phương màu vàng tỷ ấn. Đồng thời bầu bạn có vô số hồ điệp, từ bốn phương tám hướng phiến cánh bay về, hòa vào ấn bên trong, hóa ra từng viên từng viên hoa văn, điêu khắc bên trên.

“A?!”

Hai người giao thủ bất quá chớp mắt, nhưng là dị tượng thay nhau nổi lên, thiên địa biến sắc.

Ở ngắn ngủi tĩnh mịch sau, thành nội ngoại hai trận đại quân, toàn bộ đều khiếp sợ há to mồm, phát sinh khó tin âm thanh.

“Thua... Nhị trưởng lão lại thua...”

“Không thể, tại sao lại như vậy? Ta không tin!”

“Hai dáng dấp thực lực, ở bộ tộc ta bên trong có thể đứng vào năm vị trí đầu a, làm sao có khả năng thua với một vị Nhân tộc thiếu nữ?”

“Cô gái kia chỉ có hai mươi tuổi, này, tuyệt đối không thể!”

Toàn bộ Tu La trong đại quân, tất cả xôn xao, sĩ khí nháy mắt sụp đổ xong kết, phảng phất tín ngưỡng sụp xuống, triệt để héo.

“Thánh khí! Lại là Thánh khí!”

Á Đại Nhĩ chỉ có một con mắt bên trong chảy ra nồng nặc máu tươi, tuôn ra vô cùng sự thù hận, nghiến răng nghiến lợi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1536: Lui Binh Trăm Dặm, Sống Sót Sau Tai Nạn

Lấy Á Đại Nhĩ nhãn lực, tự nhiên có thể thấy, Tử Dạ bản thân cũng chỉ là bốn sao Giới Vương, thậm chí nhìn thấy được cảnh giới bất ổn, yếu lược thua Khấu Lý một bậc, nhưng hoàn mỹ dung hợp trong tay cái kia Thánh khí, ngược lại nhưng áp chế Khấu Lý một bậc.

Á Đại Nhĩ tức giận cả người run.

Nhưng nhân gia chính là có Thánh khí, ngươi có biện pháp gì?

Tử Dạ cân nhắc nhìn chằm chằm Khấu Lý, trong mắt sát khí điểm điểm, xuy thanh nói: “Không thức thời, cắt ngang ngươi tám căn xương sườn, lấy làm trả giá. Nếu như lại không thức thời, thì không phải là đoạn tám gân cốt đầu đơn giản như vậy, ta sẽ trực tiếp đem ngươi đánh rơi bụi trần.”

Tử Dạ thân là Biển Đen vua, trên người tự có thẩm thấu tận xương cấp trên khí chất, cả người tỏa ra lâm tuyệt thiên ở dưới khí tức, làm người kính nể cùng ngước nhìn.

Giờ khắc này một chiêu đánh bại Khấu Lý, càng là ở hai trận đại quân võ tu trong lòng, dựng nên lên không thể chiến thắng Thần nữ hình tượng.

Khấu Lý lau máu tươi trên khóe miệng, quát ầm lên: “Đánh rơi bụi trần? Ha ha, ngông cuồng. Ngươi bất quá là ỷ vào Thánh khí oai, mới có thể áp chế ta một, hai. Có loại đừng có dùng Thánh khí thử xem!”

“Cắt!”

Khắp thành bên trong, không khỏi là vang lên tiếng giễu cợt.

“Có muốn hay không tay người ta chân cũng đừng dùng a.”

“Tốt nhất là động cũng đừng động, đứng cái kia để cho ngươi đánh.”

Liền ngay cả Ba Đốn đám người, đều lộ ra xem thường cùng khinh miệt thần thái.

Khấu Lý mặt đỏ lên, lập tức ý thức được chính mình vờ ngớ ngẩn.

Tu La đại quân càng là từng cái từng cái té xỉu, nhị trưởng lão bầu trời kia giống như hình tượng cao lớn nháy mắt sụp xuống.

Tử Dạ lạnh lùng nói: “Ít nói nhảm, ta không có rỗi rãnh tốn tại các ngươi này chút cặn bã trên người, muốn đánh muốn lùi một câu nói.”

Tử Dạ liền ngay cả nhìn đều lười phải xem Khấu Lý một chút, đôi mắt đẹp rơi ở trong tay tỳ ấn trên, nhìn trên đó kim quang điểm điểm, cùng hồ điệp qua lại.

Dương Thanh Huyền trái phải đứng cạnh Thi Ngọc Nhan cùng Vu Khinh Nguyệt hai nữ, từ lâu cho hắn trút xuống bó lớn chữa thương Thánh dược, giờ khắc này ngoại trừ ngoại hình nhìn thấy được vẫn như cũ đáng sợ ở ngoài, thân thể đã không còn đáng ngại.

Cho đến giờ khắc này, Dương Thanh Huyền mới thoáng thở phào nhẹ nhõm.

Thế cuộc xem như là tạm thời ổn định rồi, Tử Dạ có thể áp chế Khấu Lý, hơn nữa lại nhiều đến hai vị Giới Vương, từ về mặt thực lực nhìn, chắc cũng là sơ giai bộ dạng, trên Giới Vương, đối với Tu La tộc liền tạo thành mười 1 vs 10 một cân bằng cục diện.

Hơn nữa Tử Dạ ba người đều là vừa gia nhập chiến trường, cùng cái kia chút đã chém giết nửa ngày, tiêu hao rất nhiều Giới Vương không thể giống nhau.

Đỉnh cao về sức mạnh, đối phương ngoại trừ cái kia sâu cạn không biết Hàm Quang Thượng nhân ở ngoài, chính mình này phương đã chiếm ưu thế.

Xuống chút nữa vừa ý kiên cùng tầng dưới chót sức mạnh, tuy rằng Tu La đại quân vẫn như cũ chiếm cứ thượng phong, nhưng này loại nghiền ép tính ưu thế triệt để không còn sót lại chút gì.

Thêm vào Á Đại Nhĩ bị đánh bại, Khấu Lý bị áp chế, Tu La trong đại quân đã nhân tâm di động, sĩ khí hạ.

Nếu như Tu La tộc tiếp tục mạnh mẽ công thành lời, cuối cùng ai chết vào tay ai còn thật bất hảo nói.

Trong sân ở ngoài, cùng với bầu trời, tất cả đều trở nên tĩnh mịch.

Khấu Lý mặt âm trầm, ánh mắt tự do hạ xuống, muốn trưng cầu Á Đại Nhĩ ý kiến.

Hàm Quang Thượng nhân nói: “Vương tử sâu bị trọng thương, không bằng trước sau lùi trăm dặm, tập hợp lại. Huống hồ huyết khí trị cũng sắp đến rồi, mục đích của chúng ta cũng không phải là thật sự đồ thành, mà là tìm ra chìa khoá.”

Á Đại Nhĩ trầm giọng nói: “Còn có bảy mươi hai biến cùng rất nhiều Thánh khí.”

Á Đại Nhĩ Huyết Nhãn bên trong tàn khốc di động, cuối cùng lạnh giọng nói: “Lùi! Trước tiên lui trăm dặm, quản chế Lạc Thần

Thành nhất cử nhất động!”

Tử Dạ đám người gia nhập, triệt để đem kế hoạch và thế cuộc quấy rầy.

Á Đại Nhĩ tâm loạn như ma, trước hết để chính mình tỉnh táo lại, lại định đoạt sau.

Tu La đại quân thế tới mãnh liệt, lùi như nước thủy triều nước.

Người người đều là sĩ khí hạ, không có bất kỳ người nào nói chuyện, rất nhanh liền bình tĩnh lùi đến ngoài trăm dặm, đóng trại hạ xuống.

Thời khắc này Lạc Thần Thành, khắp nơi thương di, khắp nơi thi hài.

Trong không khí đầy rẫy mùi máu tươi nồng nặc, làm người buồn nôn muốn ói.

Nhưng người sống trên mặt, tất cả đều tràn đầy sống sót sau tai nạn vui sướng, thậm chí không thể tin được chính mình còn sống, không ít người mừng đến phát khóc.

Ba Đốn đám người, nhìn Tử Dạ, từng cái từng cái kính như Thần linh, cung kính ôm quyền hành lễ.

Không chỉ có là bởi vì Tử Dạ cứu bọn họ, tương tự Tử Dạ bày ra thực lực, khuất phục bọn họ.

Tử Dạ đối với Ba Đốn đám người làm như không thấy, trực tiếp tiêu sái đến Dương Thanh Huyền trước mặt, nói: “Ngươi không sao chứ?”

Dương Thanh Huyền trái phải bị Vu Khinh Nguyệt cùng Thi Ngọc Nhan vây quanh, đằng trước lại đứng cạnh như vậy một vị lạnh như băng nữ thần, còn có một vị thường bầu bạn bên người mỹ nữ Tử Diều Hâu, Ba Đốn bọn người là sắc mặt quái lạ, An Khiết Nhĩ càng là than nhẹ một tiếng.

Đừng nói những dị tộc này, cùng Tử Dạ đám người cùng tới trước vài tên võ giả, đều là cười khổ lắc lắc đầu.

Trước mắt ba vị này mỹ nữ, bất kỳ một vị phóng ở Trung Ương Đại thế giới, đều là khắp thiên hạ anh kiệt tuấn nam xếp hàng tranh đoạt đối tượng, hiện tại lại ba nữ đều vây quanh ở một nhân thân bên cạnh.

Chuyện này quả thật là không thể tưởng tượng sự tình.

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Đa tạ quan tâm, ta không sao.”

Tử Dạ hơi nhíu mày, hừ lạnh một tiếng, trong con ngươi xinh đẹp nhiễm phải vẻ bất mãn, biểu hiện có chút âm lạnh xuống.

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, hắn tự nhiên biết Đạo Tử ban đêm tâm tư, chỉ là mình đã có Khinh Nguyệt cùng Tử Diều Hâu, còn có một cái như tức Nhược Ly, cảm tình phức tạp Thi Ngọc Nhan, nơi nào còn dám lại cùng Tử Dạ ám muội không rõ.

Vu Khinh Nguyệt cùng Thi Ngọc Nhan tự nhiên cảm thấy Tử Dạ cảm xúc, cùng tràn ngập ở không trung lúng túng.

Vu Khinh Nguyệt ánh mắt nhất chuyển, nhẹ giọng nói: “Về thành trước nói sau đi.”

Một đám người lúc này mới bay hạ xuống.

Lạc Thần Thành ở ngắn ngủi thành phá trong thời gian, liền phá huỷ hơn phân nửa.

Ba Đốn vội vàng an bài nhân thủ khôi phục hộ thành đại trận.

Đồng thời lượng lớn toả ra tài nguyên, để bị thương võ giả hết khả năng được nghỉ ngơi.

Một lát sau, chỗ chỉ huy bên trong, Dương Thanh Huyền đám người ở bên trong đại sảnh lần lượt ngồi xuống.

Dương Thanh Huyền hỏi thăm một chút tình huống, mới biết Đạo Tử ban đêm cảm ứng được Tử Diều Hâu trạng thái sau, lập tức đi trước Chính Tinh Minh. Trên thực tế, Vân Tụ Cung hiện tại cũng là Chính Tinh Minh một thành viên.

Chính Tinh Minh từ Quân Thiên Tử Phủ cùng Tuyền Tiêu Giáng Khuyết làm trụ cột, Thi Diễn cùng Vu Hiền hai người chủ trì đại cuộc, hoàn toàn đi không mở, lại không biết Dương Thanh Huyền tình huống cụ thể, liền hai tông các phái một vị Giới Vương đi ra.

Vu Khinh Nguyệt cùng Thi Ngọc Nhan tất nhiên là ngồi không yên, cũng theo cùng nhau đi ra.

Hai vị kia Giới Vương theo thứ tự là Quân Thiên Tử Phủ Từ Hạo Lâm, cùng Tuyền Tiêu Giáng Khuyết Vu Minh Dục, đều là hai sao Giới Vương.

Còn có bốn người cũng là từ hai phái ra Khuy Chân cảnh cao thủ.

Lúc này, Ba Đốn đám người mới biết Dương Thanh Huyền là Chính Tinh Minh Minh chủ, vội vàng một lần nữa hành lễ bái kiến.

Tử Dạ đám người cũng biết Vô Ngân Đảo tình hình.

Vu Khinh Nguyệt nói: “Không nghĩ tới Thiên Hà bên trong, như vậy hỗn loạn. Chúng ta gấp tin về Chính Tinh Minh, lại phái cao thủ đến đây, ta cũng không tin này Tu La tộc, có thể cùng toàn bộ Chính Tinh Minh chống lại.”

Ba Đốn đám người nghe vậy, đều là đại hỉ.

Nếu như có thể mượn Nhân tộc sức mạnh, đem Tu La tộc trấn áp xuống, đó là không thể tốt hơn.

Nhưng Dương Thanh Huyền lại nói: “Không thể. Thiên Hà thế cuộc chúng ta cũng không rõ ràng, không nên tùy tiện võ thuật lực xuyên vào lại đây, miễn cho rơi vào đầm lầy, thậm chí hai mặt thụ địch. Nhạc phụ cùng Thi Diễn đại nhân sở dĩ phái các ngươi đến đây, chính là vì trước tiên đánh thăm dò hư thực, lại kế hoạch bước hành động kế tiếp.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1537: Tập Hợp Lại, Lập Xuống Huyết Thệ

Tử Dạ, Tử Diều Hâu, Thi Ngọc Nhan ba người, nghe Dương Thanh Huyền gọi Vu Hiền nhạc phụ, đều là trong lòng một trận không vui.

Nhưng Thương Khung luận võ bên trên, Dương Thanh Huyền đã ngay ở trước mặt khắp thiên hạ người mặt gọi ra, ba nữ ngẫm lại cũng là bình thường trở lại.

Vu Khinh Nguyệt nhưng là trong lòng vui mừng, trên mặt lộ ra ngọt ngào sáp ý.

Mặc kệ tương lai làm sao, mình đã là Thanh Huyền ca ca thê tử.

Vu Khinh Nguyệt ôn nhu nói: “Hừm, Thanh Huyền ca ca nói đúng, vậy kế tiếp chúng ta nên làm gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Huyết tế thuật sợ là không cách nào tránh khỏi. Á Đại Nhĩ mục đích ngoại trừ chìa khoá ở ngoài, còn có trên người ta Thánh khí. Lần này bọn họ lui binh, sợ là muốn tụ tập kết càng nhiều cường viện lại đây. Chúng ta phải làm không là tử thủ, mà là rời đi. Trước tựa hồ không có khả năng lắm, nhưng Tử Dạ đến, dùng Bỉ Ngạn Kim Kiều cũng có thể thành lập một cái đại truyền tống trận chứ?”

Tử Dạ nói: “Muốn phá này phong đảo kết giới, cần phải hao phí rất lớn sức mạnh, hơn nữa truyền tống không xa lắm.”

Ba Đốn mừng lớn nói: “Vô Ngân Đảo xung quanh có sáu toà gần nhất hòn đảo, ước chừng ở bốn, năm vạn dặm, chỉ cần có thể truyền tống đi qua, Tu La tộc trong lúc nhất thời không phản ứng kịp, liền không cách nào vây quét chúng ta.”

Tử Dạ trầm ngâm một chút, nói: “Bốn, năm vạn dặm, cũng còn là có thể làm được. Cả thành người đều muốn đưa đi sao?”

Ba Đốn ánh mắt xoay chuyển hạ, nói: “Này cũng không cần, đem mấy người chúng ta trọng yếu tộc quần nhân viên nòng cốt đưa đi liền có thể. Tất cả đều đưa đi, Tử Dạ đại nhân sợ là không chịu nổi đi.”

Dương Thanh Huyền nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, nói: “Hết khả năng toàn bộ Thành Đô đưa đi đi.”

Ba Đốn mặt đỏ lên, ngượng ngùng có chút lúng túng.

Tử Dạ gật đầu nói: “Ta tận lực.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chờ hộ thành đại trận chữa trị sau, lấy đại trận tiến hành che giấu. Ba Đốn đại nhân, còn có chư vị tộc trưởng, đại nhân, Tu La tộc ý đồ ngoại trừ chìa khoá ở ngoài, còn có nhất thống Thiên Hà, thậm chí là nhất thống thiên hạ dã tâm. Chư vị ly khai Vô Ngân Đảo sau, sợ là ở không phiêu, không chỗ có thể đi đi. Không bằng đi đến Chính Tinh Minh, vừa đến có một lập mệnh sống yên ổn vị trí, không cần lo lắng Tu La tộc truy sát, thứ hai cũng thực hiện chư vị phía trước hứa hẹn, giúp ta Chính Tinh Minh chống đỡ đại địch.”

Ba Đốn đám người toàn bộ đều trố mắt nhìn nhau, do dự bất định.

Trước là phải chết cục diện, tự nhiên vì cầu sống mệnh, chuyện gì cũng dễ nói.

Hiện tại có sống sót hy vọng, để cho bọn họ đi trợ Chính Tinh Minh, nhất thời mỗi cái không vui.

Tử Diều Hâu cả giận nói: “Làm sao, chư vị đại nhân nhìn thấy được muốn xảo trá a.”

Bá Cách nói: “Tử Diều Hâu cô nương bớt giận, cũng không thể nói như vậy. Chúng ta hơn mười tộc, đều bị Tu La tộc đánh cho tàn phế. Đi ra ngoài phía sau cần phải trước tiên tập hợp lại, chờ nghỉ ngơi lấy sức, khôi phục sau một lúc, có sức mạnh, lại đi giúp đỡ Chính Tinh Minh.”

“Đối với đúng, Bá Cách đại nhân nói chính là.”

Còn lại hơn mười chủng tộc tộc trưởng, cường giả, đều là phụ họa đáp lời.

Chính Tinh Minh hơn mười người, đều là ngậm lấy cười gằn.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Bá Cách đại nhân nói rất đúng, sẽ không biết đại nhân cần nghỉ cả bao lâu?”

Bá Cách nghĩ một hồi, nói: “Chí ít hai, ba năm chứ? Có lẽ 4~5 năm cũng khó nói.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, lại nhìn phía còn lại chủng tộc cường giả.

“Một, hai năm chung quy phải đi.”

“Năm năm, ít nhất phải nghỉ ngơi năm năm.”

“Mười năm. Bộ tộc ta vốn là nhân khẩu ít ỏi, không có mười năm trở lên là không khôi phục được.”

Các đại chủng tộc tranh nhau báo.

Ba Đốn cùng An Khiết Nhĩ đều là nhíu mày lại.

Hai người tự nhiên cũng không nguyện đi cái gì đó Chính Tinh Minh, Thiên Hà sự quảng đại, vô biên vô hạn, coi như Tu La tộc chiếm cứ Vô Ngân Đảo. Bọn họ tùy tiện tìm một hòn đảo vẫn như cũ có thể sống yên phận xuống. Cần gì phải đi chỗ đó mịt mù không cũng biết Nhân tộc thế giới, chống lại xưa nay không biết kẻ địch mạnh mẽ.

Dương Thanh Huyền lặng lặng nghe chúng nhân nói xong, mỉm cười nói: “Ta biết rồi. Tử Dạ, đem vừa nãy chư vị đại nhân nói thời gian đều ghi chép xuống. Đợi lát nữa trong thành truyền tống thời điểm, căn cứ thời gian dài ngắn đến sắp xếp. Trước tiên đem trong thành cư dân toàn bộ đưa đi. Sau đó này chút thời gian nghỉ ngơi ngắn xếp hạng đằng trước, dáng dấp đứng hàng phía sau. Giống vị này muốn đính chính ba mươi năm chủng tộc, nhất định là đứng hàng sau cùng.”

Tử Dạ gật đầu nói: “Được rồi. Lấy ta sức mạnh, không thể toàn thành đưa đi. Chờ đưa xong trong thành cư dân, sức mạnh cũng tiêu hao gần đủ rồi. Kỳ thực này chút đại nhân không cần xếp hàng, khẳng định không đến lượt.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cũng không thể nói như vậy, vẫn là muốn hết sức. Đương nhiên, ngươi cũng đừng mệt nhọc, thân thể của chính mình quan trọng.”

Tử Dạ nói: “Được rồi, ta biết rồi.”

Bên trong đại sảnh đám người chờ, toàn bộ đều ngu mắt.

Đặc biệt vị kia nói cần nghỉ cả ba mươi năm chủng tộc tộc trưởng, càng là sợ hãi đứng dậy, run giọng nói: “Thanh Huyền công tử, không thể a.”

Dương Thanh Huyền liếc mắt, nói: “Kỳ quái, là ta Chính Tinh Minh tu truyền tống trận, có thể hay không ta Chính Tinh Minh còn không có ngươi rõ ràng?”

Người tộc trưởng kia vội la lên: “Này, này...”

Người tộc trưởng kia đột nhiên đột nhiên vỗ đầu một cái, nghiêm mặt nói: “Ta nhớ ra rồi, tộc ta thiên phú chính là tốc độ khôi phục cực nhanh. Chỉ cần ra Vô Ngân Đảo, liền có thể lấy trực tiếp đi Chính Tinh Minh, không cần nghỉ ngơi.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Có phải thật vậy hay không a? Tộc trưởng đại nhân cần phải lượng sức mà đi, tuyệt đối đừng vì trợ giúp Chính Tinh Minh, mà để chính mình chủng tộc bị hao tổn a.”

đọc truyện ở http://truyencuatui.net/

Người tộc trưởng kia kiên định nói ra: “Là thật, không sai.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Được rồi. Tử Dạ, vị tộc trưởng này tộc quần xếp hạng nhất đi về phía trước.”

Bên trong đại sảnh nhất thời ồn ào một mảnh, từng cái từng cái đứng ra tranh nhau hô to, có nói Thanh Huyền công tử vừa rồi nghe lầm, chúng ta nói là nghỉ ngơi ba năm ngày... Nếu không ba năm canh giờ liền có thể, có nói mình là trời sinh chiến đấu bộ tộc, chưa bao giờ biết nghỉ ngơi là cái gì, có nói mình bà con xa liền là Nhân tộc, sớm muốn đi Trung Ương Đại thế giới đi dạo.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Được rồi, tốt, chư vị tình hình cùng tố cầu ta đều biết. Phía dưới mời chư vị từng cái từng cái phát một huyết thệ đi.”

Huyên náo phòng khách, một hồi liền yên tĩnh lại.

Mỗi người đều hoàn toàn biến sắc.

Huyết thệ vật này, liền tương tự với Tâm Ma, trừ phi mình không cầu phát triển, tùy tiện phát phát không đáng kể. Có thể phải tiếp tục ở võ đạo đi về phía trước lời, một khi lời thề không có thực hiện, đang hướng đánh cảnh giới bình cảnh thời điểm, Tâm Ma quấy phá, muốn so với phổ thông xung kích khó hơn trăm lần. Thậm chí có khả năng trực tiếp tẩu hỏa nhập ma, đạo tiêu tan ngã xuống.

Ba Đốn ho khan hai tiếng, đem yên tĩnh này đánh vỡ, nói: “Thanh Huyền công tử, mọi người tính tích cực cũng rất cao, y theo ta nhìn, này huyết thệ cũng không cần phải phát ra chứ?”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ta tự nhiên là tin tưởng nhiệt tình của mọi người, tín dụng, cùng tính tích cực. Mọi người vừa rồi cũng đã biểu lộ.”

Tất cả mọi người là xấu hổ cúi đầu xuống, liền ngay cả Ba Đốn đều mặt già đỏ ửng, quay đầu đi.

Dương Thanh Huyền nói: “Phí lời đừng nói là. Tử Dạ, ngươi đi chuẩn bị bố trí truyền tống trận đi. Tử Diều Hâu ngươi thống kê hạ, lập huyết thệ liền đi trước. Đương nhiên, không có lập làm bọn chúng ta đây cũng không thể trả đũa, dù sao mọi người hoạn nạn một hồi, đều là bằng hữu. Mà ta Dương Thanh Huyền làm việc, từ trước đến giờ cũng là lấy đức thu phục người. Không có lập liền xếp hạng cuối cùng, chậm một chút đi thôi. Ngược lại sớm một chút tối nay đều giống nhau, không có khác biệt lớn.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1538: Kề Vai Chiến Đấu, Minh Chủ Hiệu Lệnh

Tất cả mọi người là xạm mặt lại, xếp hạng cuối cùng rõ ràng chính là không đi được.

Như là không thể dựng lên lần này truyền tống, trăm phần trăm muốn chết ở Tu La tộc đồ thành bên dưới.

Tử Dạ lạnh như băng ánh mắt quét qua mọi người, lộ ra một chút khinh miệt cùng lãnh ngạo, hừ nói: “Nếu không có Thanh Huyền ca ca ân tình, những con kiến hôi này cặn bã, ta thậm chí đều lười được liếc mắt nhìn. Có tư cách gì ở trước mặt ta lắc lư, đồng thời để ta tự mình dựng truyền tống đưa đám rác rưởi này đi.”

Nói, liền thu về ánh mắt, xoay người liền đi.

Đầy thính người cả người chấn động, nhất thời có loại ngất lịm cảm giác.

Tử Dạ lời tuy nhưng mà khó nghe, nhưng đích thật là thật tình.

Như không phải Dương Thanh Huyền, chính mình những người này nơi nào có mạng sống?

Giờ khắc này còn đối với mình hứa hứa hẹn từ chối tắc trách, vừa nghĩ tới đó, không khỏi người đổ mồ hôi lạnh.

Tử Diều Hâu nói: “Tử Dạ tỷ tỷ nói thẳng một chút, yêu thích thẳng thắn, là cái gì liền nói cái gì, không có cân nhắc mọi người cảm thụ. Xin mọi người thứ lỗi.”

“Không dám không dám. Tử Dạ đại nhân nói rất có lý, là chúng ta quá không biết điều.”

Một vị tộc trưởng đứng dậy, vội vàng khom người nói ra.

Đồng thời trước mặt mọi người liền lập xuống huyết thệ, chỉ cần có thể mạng sống đi ra ngoài, tất nhiên mang theo bộ tộc nương nhờ vào Chính Tinh Minh, cùng Chính Tinh Minh kề vai chiến đấu.

Có một cái dẫn đầu, còn dư lại cũng đều lần lượt xin thề.

Ba Đốn bốn người đều là đầy mặt cay đắng, ván cờ này xu thế hạ, không xin thề cũng không được.

Mà hết thảy này, không phải là không chính mình tự tìm?

Rất nhanh, bên trong đại sảnh chủng tộc, tất cả đều phát xuống huyết thệ.

Đây thật ra là cái rất dễ làm lựa chọn, không xin thề chẳng khác nào lưu lại chờ chết, người bình thường cũng không muốn chết.

Toàn bộ phát xong thề sau, Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Rất tốt, hiện tại mọi người đều là người mình.”

Ba Đốn chờ bốn tộc tộc trưởng nhìn nhau một cái, đồng thời đứng dậy, bái hạ nói: Gặp qua Minh chủ."

Còn lại chủng tộc tộc trưởng cùng cường giả, càng là vội vàng đứng dậy, theo bái hạ.

Dương Thanh Huyền nói: “Không cần khách khí như vậy. Mọi người chỉ là kết minh, địa vị đều chờ. Cho nên ta vì là Minh chủ, cũng chỉ là câu thông hòa hợp điều mọi người, cũng không phải là vượt lên ở chư vị bên trên.”

Mọi người nghe vậy, trong lòng không rõ liền rộng rãi rất nhiều.

Giống như Minh chủ tức làm thống lĩnh, hiệu lệnh bên dưới, không ai dám không theo.

Giống Dương Thanh Huyền như vậy sau đó, xác thực hiếm thấy. Đồng thời nhiều ngày tới ở chung, mọi người cũng phát hiện Dương Thanh Huyền rất dễ thân cận, cũng không phải là cái kia loại vênh mặt hất hàm sai khiến người.

Vu Minh Dục cùng Từ Hạo Lâm hai vị Giới Vương, khiếp sợ nhìn nhau một cái, đều thấy được lẫn nhau trong mắt khó tin vẻ mặt.

Vốn cho là Dương Thanh Huyền ở Thiên Hà gây chuyện, phải tiêu hao phân tán Chính Tinh Minh sức mạnh. Hai người đều là khó chịu trong lòng, một lần nghi vấn Dương Thanh Huyền Minh chủ vị trí.

Nhưng có nằm mơ cũng chẳng ngờ, Dương Thanh Huyền cái này Minh chủ còn chưa chính thức ở Chính Tinh Minh từng xuất hiện, liền trực tiếp vì là Chính Tinh Minh tăng thêm mạnh mẽ như vậy một nguồn sức mạnh.

Trong những người trước mắt này, nhưng là có tám vị Giới Vương tồn tại a.

Nguồn thế lực này đặt ở Nhân tộc thế giới, chỉ có thập cường có thể sánh ngang tranh đấu.

Mặt khác mấy vị Cực Đạo cảnh cường giả, cũng là tâm tư giống nhau.

Mấy người nhìn về phía Dương Thanh Huyền ánh mắt, lập tức cùng lúc trước tuyệt nhiên bất đồng.

Dương Thanh Huyền nói: “Chư vị hiện tại đều là người mình, làm cái gì đều không cần khách khí, thẳng thắn liền có thể. Nếu như không còn gì khác chuyện, chư vị liền xuống nghỉ ngơi đi. Tu La tộc động tĩnh vẫn cần mật thiết quan tâm, để ngừa bất cứ lúc nào có biến. Hiện nay thiên hạ nhiều chuyện, không chỉ có Thiên Hà náo loạn, Nhân tộc vị trí Trung Ương Đại thế giới cũng là loạn tung tùng phèo. Chư vị nhất định phải bảo trọng tốt chính mình, tương lai thiên hạ, còn cần chư vị cộng đồng nỗ lực.”

Mọi người vừa nghe, không rõ liền run lên trong lòng.

Dương Thanh Huyền vững vàng nhu hòa, nhưng cũng lộ ra một luồng bình định thiên hạ, quét ngang vũ nội khí phách.

Ba Đốn đám người cũng phát hiện mình càng ngày càng nhìn không thấu người này.

Mọi người vô sự, lập tức dồn dập xin cáo lui.

Mỗi người đều hạ thấp xuống đầu, nhỏ giọng lời nói nhỏ nhẹ. Nội tâm cực kỳ phức tạp.

Hết càng có thể sống sót, ai cũng cao hứng, nhưng công việc này mệnh, cũng không phải không có giá cao.

Chờ tất cả mọi người rời đi, liền lưu lại Dương Thanh Huyền cùng Vu Khinh Nguyệt đám người.

Vu Khinh Nguyệt liếc mắt nhìn Công Thâu Khánh, hiển nhiên là có đề phòng.

Công Thâu Khánh vội vàng đứng dậy nói: “Thanh Huyền công tử, Khinh Nguyệt muội muội, còn có chư vị, ta cáo lui trước.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Không sao. Khánh huynh cũng là người một nhà. Ngồi chung xuống đi.”

Công Thâu Khánh ngơ ngác nói: “Này, cái này không tốt lắm đâu.”

Dương Thanh Huyền theo dõi hắn, nói: “Không có gì không tốt.”

Công Thâu Khánh trong lòng một trận sợ hãi, chỉ có thể nhắm mắt ngồi về vị trí.

Công Thâu Khánh biết, đối với Dương Thanh Huyền chuyện hiểu rõ cùng xâm nhập càng nhiều, chính mình lại càng không thoát thân được. Nếu là bọn họ bàn lại một ít Chính Tinh Minh cùng Tinh Cung bí ẩn, chính mình liền phiền toái hơn.

Quả nhiên, Công Thâu Khánh dự liệu không kém, Vu Khinh Nguyệt bắt đầu đem Chính Tinh Minh gần nhất một ít hành động, cùng Trung Ương Đại thế giới trạng thái, giảng giải cho Dương Thanh Huyền nghe.

Trong này liền bao quát không ít bí ẩn việc.

Trên thực tế, bây giờ Trung Ương Đại thế giới, cũng không có nhìn bề ngoài bình tĩnh, Chính Tinh Minh cùng Tinh Cung, hai đại mạnh nhất thế lực đã bắt đầu ám đấu.

Từ ngay mặt Giới Vương chống lại, đến trong phạm vi thế lực chém giết, đều liều mạng không xuống mười tràng.

Đây cũng chính là Vu Hiền cùng Thi Diễn vì sao không có phái thêm cường giả đến Thiên Hà nguyên nhân, bởi vì bây giờ Chính Tinh Minh, chính là thiếu người dùng người thời gian, căn bản không chịu nổi Thiên Hà tiêu hao.

Có thể phái ra Tử Diều Hâu chờ ba vị Giới Vương cùng Khuy Chân cảnh, cũng đã là cực hạn.

Dương Thanh Huyền nói: “Đã như vậy, chờ ra Vô Ngân Đảo, các ngươi liền lập tức trở lại. Vừa vặn đem dị tộc nguồn sức mạnh này mang đi, có lẽ có thể giúp đỡ điểm bận bịu.”

Vu Minh Dục vội hỏi: “Nào chỉ là giúp đỡ điểm bận bịu, những dị tộc này chỉ cần hết sức lời, giống như là một thế lực lớn gia nhập liên minh a. Chỉ là chúng ta rời đi lời, Minh chủ ngươi...”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Bọn họ là hay không tận lực, ta tin tưởng nhạc phụ cùng Thi Diễn đại nhân sẽ có biện pháp. Lời của ta, còn cần ở Thiên Hà ở lại một thời gian, nhưng cần phải cũng sẽ không quá lâu.”

Vu Minh Dục cả kinh nói: “Chúng ta này tới mục đích, chính là vì bảo vệ Minh chủ. Nếu Minh chủ tạm không quay về, chúng ta tự nhiên cũng không thể đi trước.”

Vu Khinh Nguyệt nói: “Đúng đấy, Thanh Huyền ca ca, lưu bọn họ hạ xuống càng an toàn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chính Tinh Minh chuyện mới là đại sự, không cho có nửa điểm sơ xuất. Nơi này có Tử Diều Hâu bồi... Bồi... Cùng các ngươi theo ta là tốt rồi.”

Dương Thanh Huyền tóc mai trên, chảy ra một giọt mồ hôi lạnh đến.

Suýt chút nữa nói thẳng có Tử Diều Hâu theo ta là tốt rồi, nhưng nghĩ đến Khinh Nguyệt cùng Ngọc Nhan đang ở trước mắt. Đặc biệt là Khinh Nguyệt, đã ngay ở trước mặt toàn thiên hạ mặt đế kết hôn hẹn, là của mình chính thức thê tử, cần phải so với Tử Diều Hâu còn thân hơn mới là.

Suýt chút nữa nói lộ ra miệng.

Dương Thanh Huyền người đổ mồ hôi lạnh, đột nhiên cảm thấy chính mình cuộc sống sau này sẽ phiền toái...

Vu Khinh Nguyệt cùng Thi Ngọc Nhan đều là lạnh lùng nhìn hắn, nơi nào nghe không ra hắn mới vừa nói lậu.

Tử Diều Hâu ngượng ngùng nở nụ cười, nói: “Đúng rồi, có ta, Khinh Nguyệt tỷ tỷ, Ngọc Nhan tỷ tỷ, còn có Tử Dạ đồng thời bồi tiếp Thanh Huyền ca ca là tốt rồi. Những người khác liền trở về đi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1539: Nở Nụ Cười Mà Qua, Huyết Mạch Tinh Luyện

Dương Thanh Huyền đột nhiên phát hiện, những người khác vẫn là đừng trở về tốt, chỉ còn dư lại mấy vị này lời của cô gái...

Chỉ là ngẫm lại, liền đầy đầu mồ hôi lạnh.

Vu Khinh Nguyệt nói: “Thanh Huyền ca ca, ngươi làm sao chảy mồ hôi, ta thay ngươi xoa một chút.”

Nói, lấy ra hương khăn, thay Dương Thanh Huyền lau mồ hôi.

Nàng là Dương Thanh Huyền chân chính thê tử, làm như thế, Tử Diều Hâu cùng Thi Ngọc Nhan tuy rằng ghen tuông nảy sinh, cũng cũng hợp tình hợp lý.

Vu Minh Dục thức thời đứng dậy, ôm quyền nói: “Minh chủ cùng vài vị cô nương trước tiên tán gẫu, chúng ta cáo từ trước.”

Mấy người khác, còn có Công Thâu Khánh cũng đều đứng dậy, không để ý Dương Thanh Huyền phản đối, vội vàng liền hướng bên ngoài đi.

“Đúng rồi, ta đột nhiên nghĩ đến còn có chuyện rất trọng yếu muốn đi xử lý.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên quát to một tiếng, đột nhiên không kịp chuẩn bị liền hóa thành độn quang, lóe lên biến mất ở bên trong.

Công Thâu Khánh đám người không khỏi là hai mặt nhìn nhau, càng là vội vàng hạ thấp xuống đầu ly khai.

Chỉ còn dư lại Tử Diều Hâu, Vu Khinh Nguyệt cùng Thi Ngọc Nhan ba nữ cùng nhau.

Ba người hai mặt nhìn nhau, nhất thời cảm thấy không biết làm sao mở miệng, liền lúng túng đứng ở nơi đó.

Một lát sau, Tử Diều Hâu bỗng nhiên nở nụ cười, này lúng túng không rõ bầu không khí cũng theo nụ cười này hóa mở, phảng phất vượt qua một đạo vô hình chuyện khó giống như, hoặc như là ai cũng hết sức đi không nhìn, ăn ý không nhắc lại.

Không bao lâu liền nói cười yến yến, hẹn nhau đi Lạc Thần Thành lượn một vòng.

...

Dương Thanh Huyền chạy ra chỗ chỉ huy sau, người đổ mồ hôi lạnh.

Độ Nhược thanh âm truyền đến, lười biếng nói ra: “Thật vô dụng, đổi lời của ta, nhắc đến thương liền lên, toàn bộ đánh ngã, sau đó liền thần phục với ngươi.”

Dương Thanh Huyền mắng: “Ngu xuẩn vật, câm miệng.”

Độ Nhược nói: “Ngươi còn đừng không tin, năm đó ta nhưng là bò cạp đỏ vua, phối ngẫu nhiều ngươi căn bản không tưởng tượng nổi. Muốn chơi thế nào thì chơi thế đó.”

Dương Thanh Huyền trực tiếp một đạo quyết ấn đánh vào Tinh Giới, phong bò cạp đỏ vua miệng, sau đó liền trở lại bên trong mật thất, bắt đầu tu luyện.

Dương Thanh Huyền cũng biết, chính mình cùng mấy vị nữ tử quan hệ giữa, nhất định phải phải xử lý tốt.

Nhưng chưa từng có xử lý loại chuyện như vậy kinh nghiệm, hơn nữa hiện tại nội ưu ngoại hoạn, Tu La tộc, Diệt Pháp, Cửu Trọng Thiên Đô, Thanh Dương Võ Kinh, chờ các thứ chuyện mịt mù không manh mối, để hắn cũng không tâm tư phóng càng nhiều tinh lực ở tư tình nhi nữ trên.

Dương Thanh Huyền thở dài, liền tập trung ý chí, trở về đến trong tu luyện.

Trong đầu không ngừng nhớ lại cùng Á Đại Nhĩ một trận chiến lúc tình cảnh, đối phương ở tu vi, thần thông, Thánh khí khống chế, thiên phú các loại mặt trên, đều không kém gì chính mình, nếu không có Tinh Linh Vương cuối cùng làm nổ Thánh khí, kết quả không thể tưởng tượng nổi.

Á Đại Nhĩ mặc dù thua, nhưng là bại bởi hắn cùng Tinh Linh Vương hai người liên thủ.

Lần sau lại gặp gỡ, đối phương có đề phòng, thêm vào chính mình cũng không nhiều như vậy Thánh khí bạo, sợ là chỉ có thoát thân một đường.

Khi tìm thấy Võ Kinh trước, chính mình có thể làm cũng chỉ có tiếp tục rèn luyện thân thể, sớm ngày đạt đến thần biến đỉnh cao. Đồng thời y theo Tinh Linh Vương nói, chuyên tâm tế luyện Thánh khí, tăng mạnh đối với Thánh khí khống chế cùng liên hệ.

Dương Thanh Huyền đem trên thân thể tụ huyết dọn dẹp một lần, đổi một cái sạch sẽ áo choàng, sau đó đem các loại thiên tài địa bảo lấy ra, một chút xíu nuốt vào trong bụng.

Trên thực tế, hắn cách thần biến đỉnh cao cũng chỉ là cách một tia, chỉ cần lặng lặng nuốt thiên tài địa bảo liền có thể lấy chồng chất đi tới.

Chủ yếu thời gian hay là dùng ở thần thông đạo pháp, cùng đối với Thánh khí lý giải trên.

Dương Thanh Huyền tĩnh tọa hồi lâu, đem vết thương trên người khôi phục thất thất bát bát, đột nhiên trong lòng hơi động, mở mắt ra, lộ ra thần sắc hồ nghi.

Hắn mở miệng nói: “Ba Đốn đại nhân? Có chuyện, trực tiếp vào đi.”

Cửa mật thất bị đẩy ra, Ba Đốn từ bên ngoài đi vào, đầy bụng tâm tư dáng vẻ, ôm quyền nói: “Mạo muội quấy rầy Minh chủ.”

Dương Thanh Huyền đứng dậy, nói: “Khách khí. Ba Đốn đại nhân vào lúc này đến đây, nhất định là có chuyện quan trọng.”

Ba Đốn nói: “Là liên quan với Nặc Hi chuyện. Ta nhìn Tử Dạ đại nhân tu luyện truyền tống trận, sợ là nhanh phải hoàn thành. Lần này đi Trung Ương Đại thế giới, cùng Minh chủ cũng chẳng biết lúc nào có thể gặp nhau nữa. Vì lẽ đó có một số việc ta suy nghĩ luôn mãi, cảm thấy vẫn là bây giờ nói ra đem so sánh tốt.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Nặc Hi?”

Ba Đốn gật đầu nói: “Tiên Côn cùng Thiên Kình, ở thượng cổ thời đại, trên thực tế là chặt chẽ liên hệ với nhau, lẫn nhau không phân. Giữa hai tộc thông gia rất nhiều, khi đó Thiên Kình bộ tộc huyết mạch, phần nhiều là Côn Kình huyết mạch.”

Dương Thanh Huyền thầm nói, rõ ràng là các ngươi phụ thuộc vào nhân gia, còn nói như vậy uyển chuyển, nhưng trên mặt vẫn là nghiêm mặt nói: “Việc này ta cũng có nghe thấy.”

Ba Đốn nói: “Có thể sau đó, chẳng biết vì sao Tiên Côn bộ tộc liền như vậy sa sút. Đại lượng Tiên Côn cứ như vậy lặng yên không tiếng động biến mất trong lịch sử. Côn huyết, Côn Kình huyết, cũng dần dần không tồn tại nữa. Nhưng ở Thiên Kình bộ tộc đời đời tương truyền vật bên trong, nhưng có một dạng là Tiên Côn tộc tổ tiên lưu truyền xuống. Có người nói làm Tiên Côn bộ tộc chôn vùi vào trong lịch sử thời điểm, có thể dùng vật này tinh luyện Côn Kình huyết mạch, khiến cho hoàn toàn chuyển hóa thành Côn.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Huyết mạch tinh luyện? Nặc Hi bây giờ hẳn là Côn Kình huyết mạch chứ?”

Ba Đốn gật đầu nói: “Chúng ta đối với Nặc Hi tiến hành toàn diện kiểm tra, huyết mạch của hắn nghiêm ngặt về mặt ý nghĩa mà nói, vẫn là Côn Kình huyết mạch. Chỉ có điều Côn huyết chiếm cứ đại bộ phận phân, căn cứ ta dự tính, coi như không tiến hành tinh luyện, hắn sớm muộn cũng có thể khôi phục Tiên Côn chân thân. Cái thứ này, ta giữ lại cũng không có ích lợi gì, có lẽ có thể giúp Nặc Hi sớm một bước khôi phục chân thân.”

Nói, Ba Đốn lấy ra một cái màu xanh biếc bình nhỏ, óng ánh trong suốt, miêu tả có Vân Hải hoa văn, tạo thành to lớn Tiên Côn đồ án.

Dương Thanh Huyền kinh sợ, mũi nhỏ nhẹ ngửi hạ, nói: “Huyết? Côn huyết!”

Ba Đốn trên mặt lộ ra kinh sợ, nói: “Thanh Huyền công tử quả nhiên thần thông quảng đại, chỉ là liếc mắt nhìn thì biết rõ bên trong là Côn huyết. Không sai, này Vân Hải trong bình đựng, chính là một giọt thuần khiết Tiên Côn máu, hơn nữa còn là Hoàng tộc huyết mạch.”

Dương Thanh Huyền động dung nói: “Này giọt máu như là tộc trưởng đại nhân nuốt vào, tương tự có tỷ lệ nhất định đản sinh ra Côn Kình huyết mạch đi.”

Ba Đốn trong mắt lộ ra một tia cảm khái, gật đầu than thở: “Xác thực có tỷ lệ. Nhưng chỉ là tỷ lệ mà thôi. Nếu như không có sinh ra đây? Việc này có thể vạn vạn không mở ra được chuyện cười. Còn nữa, coi như đản sinh ra Côn Kình huyết mạch, nếu như không có cách nào tiến một bước tinh luyện, chuyển thành Côn huyết, đối với ta Thiên Kình bộ tộc mà nói, đó chính là to lớn chuyện ăn năn. Vì lẽ đó qua nhiều thế hệ tộc trưởng, đều không dám nuốt xuống nó, mà là lưu chờ Nặc Hi như vậy Côn huyết người xuất hiện."

Dương Thanh Huyền tiếp nhận bình ngọc, nắm trong tay, ôm quyền nói: "Cái kia ta liền thay Nặc Hi cảm tạ tộc trưởng."

Ba Đốn mỉm cười nói: "Minh chủ đại nhân nói quá lời. Hẳn là ta cảm tạ Minh chủ, nếu như lần này không có Minh chủ xuất hiện, sợ là Thiên Kình bộ tộc liền muốn yên diệt ở trong dòng sông lịch sử, chớ đừng nói sau đó. Thứ yếu, nếu như Nặc Hi có thể khôi phục Côn huyết, hi vọng hắn có thể chiếu cố nhiều hơn Thiên Kình tộc."

Dương Thanh Huyền nói: "Nhất định sẽ. Dù sao Nặc Hi chính là sinh ra ở Thiên Kình tộc, bất luận trước chuyện gì xảy ra, điểm ấy chắc là sẽ không thay đổi."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1540: Chìa Khoá Đồ Án, Tiên Côn Chi Mộ

Ba Đốn vui mừng nở nụ cười, nói: "Như vậy liền không thể tốt hơn nữa. Việc này ta đã giao phó xong, liền không đánh khuấy Minh chủ nghỉ ngơi."

Nói, Ba Đốn liền cáo từ mà đi.

Dương Thanh Huyền nhìn Ba Đốn thân ảnh biến mất ở bên ngoài mật thất, trầm ngâm một chút, liền trở lại trong mật thất, trong tay Tinh Giới lóe lên, đem Nặc Hi triệu hoán đi ra.

"Vừa nãy ta cùng Ba Đốn đối thoại, ngươi đều nghe?"

Dương Thanh Huyền nhàn nhạt hỏi.

Nặc Hi sắc mặt ngưng trọng nói: "Nghe thấy được. Thánh Chủ cùng Ba Đốn đại nhân đều có thể yên tâm, bất luận tương lai làm sao, ta cũng sẽ không phản bội Thiên Kình tộc."

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Ba Đốn tộc trưởng cũng coi như là có lòng. Này Vân Hải bình hẳn là Tiên Côn cường giả lưu lại, ngươi tự mình châm chước xem đi."

Cái kia màu xanh lục bình nhỏ giao cho Nặc Hi.

Nặc Hi thân thể khôi ngô chấn động, trong hai con ngươi tuôn ra lệ mang, nhìn chằm chằm cái kia lục bình, cả kinh nói: "Cảm ứng! Ta đối với bên trong Tiên Côn huyết dĩ nhiên có cảm ứng! Rất muốn uống, rất muốn đem bên trong huyết uống cạn a!"

Nặc Hi trên mặt lộ ra hưng phấn cùng kinh hãi biểu hiện, sắc mặt trở nên tái nhợt, nắm bình ngọc tay run không ngừng, phảng phất ở cực kỳ gắng sức kiềm chế.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, trầm ngâm nói: "Xem ra này máu vận mệnh, quả nhiên là vì ngươi mà lưu truyền tới nay. Đã như vậy, ngươi liền trực tiếp uống cạn đi."

"Ừm!"

Nặc Hi khá không kiêng kỵ vội vàng mở ra bình ngọc, ngang đầu liền đổ vào trong miệng, nuốt vào.

Cái kia trên mặt lộ ra cực độ cảm giác thỏa mãn, gấp bận bịu ngồi khoanh chân.

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn cái kia bình ngọc, nhíu lên đầu lông mày, ngay ở Nặc Hi đối diện khoanh chân ngồi xuống, một mặt lẳng lặng nuốt thiên tài địa bảo, một mặt quan sát Nặc Hi biến hóa.

Hắn cùng với Nặc Hi trong đó là có Thánh Linh khế ước, có thể cảm ứng được Nặc Hi trong cơ thể một ít dị thường, cái kia Côn huyết vào bụng sau, Nặc Hi ngoại trừ trên nét mặt vô cùng thỏa mãn ở ngoài, tựa hồ cũng không có gì hiện tượng.

"Không đúng vậy, này huyết làm sao đọng lại lợi hại như vậy, càng hóa giải không mở?"

Sau một lúc, Nặc Hi đột nhiên mở miệng nói, trong mắt tràn ngập vẻ mặt nghi hoặc.

Đoàn kia huyết liền ở trong cơ thể hắn, vẫn như cũ như bảo châu giống như, đỏ tươi muốn rụng, không cách nào hòa tan.

Đúng lúc này, Nặc Hi hoàn toàn biến sắc, một hồi vặn vẹo lợi hại, thống khổ quát to một tiếng, "A! Làm tan, huyết, này huyết..."

Trong khoảnh khắc, Nặc Hi cả người sắc mặt trắng bệch, toàn thân da thịt hóa ra lam nhạt bản sắc, từng căn từng căn mạch máu nổi lên, dường như sâu giống như nhúc nhích.

Dương Thanh Huyền bên trong cặp mắt tuôn ra ánh vàng, rơi vào Nặc Hi trên người, chỉ thấy cái kia chút trong mạch máu, tất cả đều là như sóng to gió lớn dòng máu lực lượng, như sông lớn dâng trào, xé rách thân thể của hắn. Máu tươi chỗ đi qua, cốt nhục đều dung.

Dương Thanh Huyền biết đây là Nặc Hi tu vi quá thấp, không chịu nổi huyết dịch lực phản ứng, tuy rằng giờ khắc này thống khổ không thể tả, nhưng chỉ cần này đoàn huyết dung nhập vào trong cơ thể, tương lai có ích là vô cùng to lớn.

“A! A!”

Nặc Hi vẫn còn ở trên đất không ngừng kêu thảm thiết, miệng sùi bọt mép, thân thể dần dần rút ra dài biến hình, sau lưng như cánh giống như vây cá triển khai, hóa ra Tiên Côn mô hình.

“Hả? Đây là cái gì?”

Dương Thanh Huyền đột nhiên ngạc nhiên một tiếng, trong tròng mắt kim quang lấp loé, ở Nặc Hi hóa ra Côn hình sau, trên da hiện ra hải lam sắc vân văn, lộ ra từng tia từng tia thánh khiết vẻ đẹp.

Sau lưng hai cánh triển khai, bên trên đồng dạng kèm thêm Vân Hải đồ đằng, trên người tỏa ra khí tức viễn cổ.

Nguyên bản tất cả những thứ này đều rất bình thường, nhưng ở Nặc Hi phần lưng, nhưng đoàn tụ rất nhiều máu ban, tô điểm ở màu xanh tím trên da thịt.

Đồng thời cái kia vết máu vẫn còn ở không ngừng nhúc nhích, lớn lên, hướng về bốn mặt khuếch trương triển khai.

Nặc Hi hầu như đã tiêu hao hết toàn bộ sức mạnh, nằm trên đất rên rỉ, nhưng mà sau đó xoay người nghĩ muốn nằm ngửa, lại bị Dương Thanh Huyền một cước đạp lên nghiêng người, đá đi, đã biến thành nằm sấp.

Như vậy toàn bộ phần lưng liền hoàn toàn bày ra, cái kia vết máu đã khuếch tán thành một bộ cảnh tượng, cùng xanh, màu tím, trắng các loại màu sắc, phác hoạ thành một bộ hoàn mỹ ảnh mây.

“Này là bản đồ?”

Dương Thanh Huyền đầy mặt ngạc nhiên, ở vết máu khuếch tán thành đồ án, rõ ràng phác hoạ ra một bộ địa đồ, mặt trên phác hoạ ra một bức bản đồ, mặt trên tô núi vẽ nước, mây mù trắng xóa, kỳ hạ có trăm yêu hội tụ, thờ phụng Thánh địa. Ở bức bản đồ này biên giới, có một chỗ hòn đảo, mặt trên miêu tả một đầu nhắm mắt Tiên Côn...

Dương Thanh Huyền ánh mắt không ngừng nhìn kỹ đi, đột nhiên như là tựa như thấy quỷ kinh hô một tiếng, “Không thể!”

Nặc Hi thân thể to lớn nằm trên đất, vô lực nói ra: “Thánh Chủ ngươi nói cái gì?”

Dương Thanh Huyền ngoảnh mặt làm ngơ, cúi người đi, dùng ngón tay ở Nặc Hi trên lưng nhẹ nhàng xẹt qua, điểm tại một cái hình vuông vết máu trên.

Đồng thời tay trái một phen, lấy ra một khối thiết bài, phóng ở bên cạnh so sánh.

Hai cái phía trên hoa văn, đồ án, dĩ nhiên hoàn toàn tương tự.

Đồng thời cái kia vết máu trên huyết điểm còn ở chậm rãi biến hóa, cuối cùng ngưng tụ ra một hàng chữ nhỏ.

“Chi!”

Dương Thanh Huyền hít vào ngụm khí lạnh, cả người đều ngây dại, lẩm bẩm ghi nhớ cái kia vết máu trên 12 cái chữ, “Nhân quả tụ, oái Thiên Đô, hoán thần lộ, được vĩnh sinh…”

Này 12 cái chữ sau khi xuất hiện, Nặc Hi phần lưng toàn bộ ảnh mây mới hoàn toàn ổn định lại, mà Nặc Hi trong cơ thể tinh lực, cũng hướng tới ổn định, cả người nằm trên mặt đất nghỉ ngơi.

Dương Thanh Huyền đem ánh mắt nhìn phía bộ kia ảnh mây, đem phía trên từng chút một toàn bộ đều in vào trong đầu.

Sau đó sẽ dùng một viên không Bạch Ngọc giản, đem này phó ảnh mây ghi dấu ấn vào đi, liền trực tiếp ra mật thất.

Hộ thành đại trận đã sửa tốt, trong thành cư dân cũng đều bị động viên.

Biết có thể truyền tống sau khi rời đi, cả thành người tất cả đều hoảng hốt nhảy nhót, bôn ba cho biết.

Dương Thanh Huyền thần thức lan ra mở, rất nhanh liền tìm được Ba Đốn, đem mang tới trong một gian mật thất, đem thẻ ngọc cho hắn.

Ba Đốn không rõ vì sao, đem trong ngọc giản tin tức đọc qua một lần, đột nhiên cả kinh nói: “Tiên Côn chi mộ!”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ngươi nhận ra chỗ này? Thật tồn tại?”

Ba Đốn sắc mặt ngưng trọng, nói: “Nếu là ta không nhìn lầm, chỗ này hẳn là Tiên Côn chi mộ, mai táng vô số Tiên Côn Thánh địa. Bộ tộc ta vẫn luôn đang tìm kiếm này Thánh địa, hy vọng có thể từ trong đó tìm ra để Tiên Côn bộ tộc tái hiện nhân gian biện pháp, nhưng cũng không có dấu vết mà tìm kiếm.”

Dương Thanh Huyền âm thầm kỳ quái, nghĩ một hồi, hỏi: “Này

Tiên Côn nơi, cùng Cửu Trọng Thiên Đô có liên hệ sao?”

Ba Đốn nói: “Tiên Côn ở thượng cổ thời đại, chính là ở tại Cửu Trọng Thiên Đô. Này phó địa đồ miêu tả chỉ là Tiên Côn chi mộ, cũng không phải là Cửu Trọng Thiên Đô địa hình. Lẽ nào, lẽ nào Tiên Côn chi mộ ở Cửu Trọng Thiên Đô bên trong? Minh chủ, này bản vẽ là đến từ đâu?”

Dương Thanh Huyền đem Nặc Hi nuốt phục Côn huyết sau biến hóa lớn hơi nói một lần, chỉ là đem cái kia chìa khoá đồ án biến mất không nói chuyện.

Ba Đốn đồng dạng nghe được trợn mắt ngoác mồm, hoàn toàn không có cách nào tin tưởng. Nhưng lập tức lại đại hỉ, hưng phấn khó có thể tự tin, “Cái này nhất định là tiên tổ Hiển Thánh, Tiên Côn bộ tộc tái hiện nhân gian sợ là trong tầm tay!”

Dương Thanh Huyền đem nội tâm các loại nghi hoặc đè ép xuống, nói: “Xem ra vẫn phải là đi một chuyến Thiên Đô, mới có thể giải khai tất cả những thứ này bí mật.”

Ba Đốn nói: “Tu La tộc đang tìm kiếm thật sự chìa khoá, nếu như tìm được, lần này Thiên Đô mở ra, tất nhiên không biết đơn giản. Minh chủ muôn vàn cẩn thận.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1541: Đi Đường Bình An, Đại Trận Mở Ra

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu rồi. Nhìn dáng dấp truyền tống trận đã muốn mở ra, Ba Đốn đại nhân lần này đi Trung Ương Đại thế giới, cũng tất cả cẩn thận.”

Ba Đốn khẽ mỉm cười, nói: “Ở Thiên Hà ở lâu như thế, đi Trung Ương Đại thế giới đi dạo, mở mang kiến thức một chút Nhân tộc nhân văn diện mạo, ngược lại cũng không mất làm vui thú.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Đại nhân đi đường bình an, chờ ta từ Thiên Hà trở về tái tụ.”

Ba Đốn cũng ôm quyền chắp tay, sau đó liền xoay người rời đi.

Bên trong thành truyền tống đại trận lấy Bỉ Ngạn Kim Kiều làm trụ cột, trực tiếp đột phá phong đảo kết giới phong tỏa, đem đường hầm không gian diên hướng về đảo ở ngoài.

Tất cả những thứ này đều ở hộ thành đại trận che lấp hạ tiến hành.

Từng nhóm chủng tộc theo truyền tống đại trận khởi động mà ly khai.

Trong thành cư dân tất cả đều đều đâu vào đấy đứng xếp hàng, chờ đợi bị đưa đi.

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, Hỏa Nhãn Kim Tình bắn ra, xuyên thấu hộ thành kết giới, nhìn phía cái kia màu máu mờ tối vòm trời.

…

Lạc Thần Thành ngoài trăm dặm, Tu La đại quân trong trận doanh.

Á Đại Nhĩ nằm ở đá chi trên vương tọa, lặng lặng nghe phía dưới các loại báo cáo.

Bị nổ hủy nửa một bên đầu đã phục hồi như cũ, vết sẹo toàn bộ cũng không thấy, chỉ có điều trên mắt trái mang theo màu vàng trùm mắt, hiển nhiên mắt còn chưa hoàn toàn khôi phục.

Đồng thời mặc dù khôi phục như lúc ban đầu, con ngươi màu bạc thiên phú thần thông cũng là không có khả năng có.

Trừ phi y theo Hàm Quang Thượng nhân nói bí pháp, lấy ra lượng lớn A Ma tộc con ngươi màu bạc máu của người ta, đồng thời đem một viên con ngươi màu bạc trồng vào đến chính mình trong đầu.

Á Đại Nhĩ hiện tại một mực suy nghĩ chuyện này, trong đầu không ngừng hiện ra A Ma tộc bên trong các đại cường giả cùng thiên tài khuôn mặt, suy nghĩ đào của người nào con ngươi tốt.

Cái Văn đem các trường hợp tỉ mỉ giảng giải một lần sau, liền quỳ một chân xuống đất, không dám lên tiếng.

Trong trận doanh hoàn toàn yên tĩnh.

Khấu Lý nhưng là ngồi ở một bên, mặt không hề cảm xúc, ánh mắt không ngừng nhìn phía trời cao, lập loè ra sát khí.

Khấu Lý cùng Cái Văn, tuy rằng một cái là nhị trưởng lão, một cái là tam trưởng lão, nhìn thấy được thật giống chỉ kém cấp một, nhưng Khấu Lý là trung giai Giới Vương, Cái Văn chỉ là sơ giai

Giới Vương, địa vị cùng quyền lợi hoàn toàn trên trời dưới đất, không thể giống nhau.

Sau một lúc, Á Đại Nhĩ mới thu hồi tâm tư, nói: "Hồi báo xong?"

Cái Văn thấp giọng nói: "Hồi báo xong."

Á Đại Nhĩ ánh mắt nhìn phía một bên hàm quang, nói: "Thượng nhân, huyết khí trị còn thiếu bao nhiêu?"

Hàm quang mí mắt nửa khép, nhẹ nhàng nói ra: "Còn kém chừng một ngàn rưỡi."

Á Đại Nhĩ nói: "Đại trưởng lão nhanh nhất muốn bảy ngày mới có thể chạy tới, mạnh mẽ công thành lời, một điểm phần thắng đều không. Nhị trưởng lão, ngươi nhìn làm sao bây giờ?"

Khấu Lý trong mắt tỏa ra uy nghiêm đáng sợ ý lạnh, lạnh giọng nói: "Một ngàn rưỡi tinh lực giá trị, giết hai cái Giới Vương là đủ rồi. Lần công thành này bất lợi, cũng nên có người đi ra gánh trách."

Cái Văn vừa nghe, sợ đến cả người run rẩy, nhưng không dám lên tiếng.

Mặt khác chín tên Giới Vương, cùng với cường giả khắp nơi, không khỏi là sắc mặt đại biến, mồ hôi lạnh đầm đìa thấp thỏm bất an.

Á Đại Nhĩ nói: "Giết hai vị Giới Vương, này tác phẩm có chút hào khí. Nhưng nhị trưởng lão nói đúng, Lạc Thần Thành đánh lâu không xong, mười vạn huyết khí trị lâu tụ không tới, nhất định phải có người đi ra gánh trách. Nhị trưởng lão, ngươi xem đó mà làm thôi."

Cái Văn đám người đều là một hồi sợ hãi, cả người run rẩy.

Chỉ nghe bên tai đâm xuyên thân thể vang trầm, lập tức truyền đến hai đạo hoảng sợ tiếng rống giận dữ, “Khấu Lý! Ngươi...!”

“Oành! Oành!”

Chỉ thấy hai vị thấp cấp Giới Vương, bị Khấu Lý lặng yên không tiếng động đánh lén, toàn thân tuôn ra Cốt Thứ đến, bị đâm thủng trăm ngàn lỗ.

Hai người đều là trợn mắt lên, chết không nhắm mắt.

Cái Văn người đổ mồ hôi lạnh, run rẩy không ngừng, phát hiện mình lại vẫn sống sót, khuôn mặt sát trắng như tờ giấy.

Tất cả mọi người là run lên trong lòng, theo trách nhiệm mà nói lời, đứng mũi chịu sào hẳn là giết Cái Văn mới đúng. Nhưng vừa rồi bị giết hai vị thấp cấp Giới Vương, là hai cái trung đẳng chủng tộc tộc trưởng. Ở Thiên Hà bên trong không nổi danh, một sớm đã bị Tu La tộc thu phục, toàn tâm toàn ý quy thuận, cũng vì hiệu lực. Không nghĩ tới nhưng rơi vào kết quả như thế.

Trên thực tế, Khấu Lý đánh chết hai người, đã trong bóng tối cùng Á Đại Nhĩ thương nghị xong.

Bây giờ Thiên Hà hỗn loạn, thậm chí Trung Ương Đại thế giới cũng bắt đầu rung chuyển, chính là lúc dùng người, Cái Văn tuy rằng sai lầm liên tục, nhưng dù sao là người một nhà. Tự nhiên không thể giết.

Vì lẽ đó tìm hai cái thực lực thấp nhất chủng tộc tộc trưởng làm kẻ thế mạng.

Then chốt vẫn là vì cái kia mười vạn huyết khí trị, bằng không hai vị này Giới Vương cũng là không nỡ giết.

Ở Tu La trong đại quân, Tu La tộc là sức mạnh nòng cốt, thứ yếu là Á Đại Nhĩ mẫu hệ A Ma tộc, này hai tộc hợp thành hạt nhân. Còn dư lại tất cả đều là nam chinh bắc chiến thu phục tới được dị tộc.

Có việc đương nhiên không thể giết người mình, mà là nắm dị tộc khai đao.

Trong lúc nhất thời, các lộ quy hàng dị tộc, tất cả đều là sắc mặt cực kỳ khó coi.

Đặc biệt là cái kia bị giết tộc trưởng hai tộc cường giả, càng là sợ sợ cùng tức giận run, cũng không dám hé răng.

Đúng lúc này, hai vị kia chết đi thấp cấp Giới Vương, trên người không ngừng tuôn ra tinh lực, hóa thành từng sợi từng sợi sợi tơ, bốc lên đến vòm trời bên trên, hòa vào to lớn phong đảo bên trong kết giới.

Hàm Quang Thượng nhân nửa khép hai mắt đột nhiên trợn trừng mở, trong tay trên trận bàn hóa ra từng vòng màu máu hoa văn, không có dấu hiệu nào liền “Oành” một tiếng bạo nổ mở.

“Mười vạn giá trị đến rồi.”

Hàm Quang Thượng nhân trong đôi mắt lóe lên tinh quang, từ sáu răng Bạch Tượng trên bay rơi xuống, trong tay bấm ra một điểm quyết ấn, bắn thẳng đến bầu trời.

Nồng đậm tầng mây lập tức quay cuồng lên, như huyết chi thác nước ở trên vòm trời giàn giụa, hướng về ở giữa một chỗ địa phương cô đọng đi qua, trong khoảnh khắc liền hóa thành một cái ngàn dặm đại trận, xoay quanh ở Tu La đại quân cùng Lạc Thần Thành bầu trời.

Đại trận bên trong huyết dịch như thân thể kinh lạc giống như, dựa theo nào đó loại quy tắc vận chuyển, đồng thời hóa ra vô số đỏ tươi phù văn, ở tại trên lấp loé tiêu tan.

Ở trung tâm trận pháp, lượng lớn phù văn liên tiếp thành chuỗi, như từng cái từng cái xiềng xích, ở huyết hải trong qua lại, lóe lên đỏ thắm hào quang.

Rất nhanh, cái kia một điểm điểm hồng mang ở trận pháp trung ương ngưng tụ ra một cái sáu mang Tinh Trận, sau đó lại khuếch tán thành một đóa hình mai hoa hình, trong trận có cảnh tượng biến ảo, một điểm điểm hiển hiện ra.

Mấy ngàn Tu La đại quân, tất cả đều nhắm hô hấp, khẩn trương nhìn.

Vô số sinh linh tính mạng, liền vì giờ khắc này trong giây lát này.

“Đi ra, đi ra!”

Á Đại Nhĩ kinh hô một tiếng, đầy mặt sắc mặt vui mừng, kích động có chút run rẩy.

Chỉ thấy cái kia hình mai hoa trạng trong trận pháp, dần dần hiện ra một khối thiết bài, mặt trên hoa văn đều có thể thấy rõ ràng.

Sau đó, thiết bài hình ảnh không ngừng thu nhỏ lại, dường như đem coi cách kéo xa, lấy dòm ngó bốn phía toàn cảnh.

Một vị chàng thanh niên thân ảnh, đột nhiên xuất hiện ở trong hình ảnh.

“Cái gì?!”

Á Đại Nhĩ cả kinh con ngươi đều rơi ra ngoài, thất thanh kêu lên: “Dương Thanh Huyền! Là Dương Thanh Huyền! Chìa khoá lại trên người Dương Thanh Huyền!”

Huyết trận bên trong xuất hiện cái kia chàng thanh niên, thân mang huyền bào, sắc mặt bình tĩnh, hai mắt ngắm nhìn phía trước, chính là Dương Thanh Huyền không thể nghi ngờ.

Tu La trong đại quân, đều là khiếp sợ ngạc nhiên.

Hàm Quang Thượng nhân con mắt hơi ngưng tụ lại, sau đó cái kia cảnh tượng vẫn còn ở không ngừng kéo xa, chậm rãi đem Dương Thanh Huyền chung quanh cảnh tượng cũng ánh vào bên trong.

Chương 1542: Màu Máu Dấu Ấn, Mạnh Mẽ Công Thành

Ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, một toà thật lớn trận pháp lóe lên ánh vàng, bên trên một cái ánh sáng bảy màu như Thải Hồng hoành ngày, gác ở toàn bộ trận pháp bầu trời.

Vô số bóng người nối đuôi nhau tiến vào trận bên trong, nhưng mà theo sau to lớn trận ánh sáng lên, tất cả đều truyền tống đi ra ngoài.

Tu La đại quân từng cái từng cái kinh hãi nhìn cảnh tượng như vậy.

“Đáng chết! Bọn họ dĩ nhiên đột phá phong đảo kết giới, tại chuyển dời chạy trốn!”

Á Đại Nhĩ kinh nộ gào thét, gương mặt lỗ dữ tợn lợi hại, tràn đầy vẻ lo âu.

Cái Văn nói: “Vương tử điện hạ, mời lập tức hạ lệnh công thành! Thuộc hạ chính là liều mạng, cũng phải đem cái kia chìa khoá đoạt về!”

Á Đại Nhĩ ở ngắn ngủi nôn nóng cùng nổi giận sau, khuôn mặt dị thường âm trầm, lạnh giọng nói: “Thượng nhân, theo ý kiến của ngươi, nên như thế nào cho phải?”

Hàm Quang Thượng nhân ánh mắt lưu chuyển, chậm rãi nói ra: “Hiện tại công thành sợ là không còn kịp rồi. Dù sao đó là Tinh Linh tộc chí bảo Bỉ Ngạn Kim Kiều, có thể tùy ý ra vào bên trong kết giới ở ngoài. Chỉ sợ chúng ta công phá thành trì, Dương Thanh

Huyền cũng có thể dễ dàng ly khai. Chúng ta phát động huyết tế đại trận mục đích, chính là vì tìm ra chìa khoá vị trí. Mặc dù không thể lập tức được, chí ít cũng có manh mối. Vẫn chưa uổng phí. Còn nữa, này huyết tế đại trận vừa khởi động, Dương Thanh Huyền lại cũng chạy không thoát của chúng ta truy lùng.”

Hàm Quang Thượng nhân trong tay quyết ấn biến đổi, từng đạo từng đạo Huyết phù tự trong tay bay lên, đánh vào Thiên Khung.

Cái kia sáu mang hoa mai đựng trận pháp, đột nhiên một hồi run rẩy kịch liệt, bốn phía vạn dặm tinh lực, toàn bộ tràn vào bên trong.

Sau đó Dương Thanh Huyền cùng Lạc Thần Thành bên trong cảnh tượng đục ngầu hoàn toàn không thấy rõ, chỉ còn dư lại cái kia to lớn đồ án, vẫn còn ở không trung không ngừng co rút lại. Cuối cùng lắc động đậy, liền hóa thành màu máu lưu tinh, kéo thật dài quang đuôi, hướng về Lạc Thần Thành bên trong rơi xuống.

Lưu quang lóe lên, dĩ nhiên trực tiếp xuyên thấu hộ thành đại trận, biến mất trên bầu trời Lạc Thần Thành.

Toàn bộ Thiên Khung nhất thời khôi phục bầu trời trong trẻo, cái kia bao phủ hơn mười ngày tối tăm huyết tầng, rốt cục biến mất không còn tăm hơi, lộ ra sáng sủa càn khôn.

Đang ở Lạc Thần Thành bên trong yên lặng nhìn mấy triệu người rút lui Dương Thanh Huyền, đột nhiên cả người chấn động, đột nhiên nhấc đầu nhìn tới.

Tự lúc trước bắt đầu, liền cảm thấy vô cùng không thoải mái, phảng phất có người ở thông qua bí pháp thần thông nhòm ngó hắn.

Cái cảm giác này mười phân rõ ràng, nhưng cũng không biết khởi nguồn nơi nào.

Bất quá chớp mắt, này nhòm ngó cảm giác liền hoàn toàn biến mất không còn tăm tích, sau đó chính là một luồng hơi thở hết sức nguy hiểm giáng lâm.

Hộ thành đại trận bên trong, đột nhiên là thêm một điểm màu đỏ thẫm hồng mang, kích bắn mà xuống.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, kim quang đại phóng, một hồi liền đem cái kia hồng mang nhìn rõ rõ ràng ràng, là một cái lớn chừng quả đấm sáu mang hoa mai huyết đồ, lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ kích bắn mà xuống, đồng thời mục tiêu chính là mình.

Đồng thời Hỏa Nhãn Kim Tình dư quang, xuyên thấu hộ thành kết giới, trực tiếp thấy hòn đảo bầu trời vạn dặm không mây, cái kia nồng đậm huyết tầng đã biến mất không thấy.

“Xảy ra chuyện gì? Đây là...”

Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, lập tức phản ứng này hoa mai huyết đồ khẳng định cùng bên ngoài huyết tầng biến mất có quan hệ, hắn vội vàng bóng người loáng một cái, liền muốn né tránh mở.

Đồng thời hai tay kết ấn, ở bầu trời hóa ra Nhật Nguyệt Tinh Luân, để thời gian ngừng chậm hạ xuống.

Nhưng này sáu mang hoa mai huyết đồ càng hoàn toàn không thấy thời gian quy tắc, trong khoảnh khắc liền rơi xuống hắn đỉnh đầu bầu trời, “Xì” một tiếng kích bắn xuống đến.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, gấp bận bịu đưa tay chộp một cái, Chiến Kích Thiên Khư liền rơi ở trong tay, quét ngang mà lên.

“Xì!”

Bầu trời trực tiếp bị chiến kích vẽ thành hai nửa, nhưng này huyết đồ nhưng không bị ảnh hưởng chút nào, “Chi” một tiếng, kích bắn ở trên cánh tay hắn, dấy lên một mảnh ánh sáng đỏ ngòm.

“A!”

Dương Thanh Huyền một hồi bị đau, cánh tay buông xuống, phảng phất món đồ gì dấu ấn đến rồi xương cốt bên trong, thậm chí thẳng vào linh hồn.

“Thanh Huyền ca ca!”

Vu Khinh Nguyệt đám người đang đại trận bốn phía, phụ trách mọi người trật tự cùng truyền tống.

Huyết đồ rơi xuống bất quá là nháy mắt, Chính Tinh Minh mọi người còn chưa phản ứng lại, Dương Thanh Huyền cũng đã trúng chiêu.

Truyền tống trận bốn phía nháy mắt đại loạn, đặc biệt là duy trì Bỉ Ngạn Kim Kiều Tử Dạ, sợ quát một tiếng, liền gấp bay đến.

Bốn phía võ giả cùng cư dân, tất cả đều cho rằng Tu La tộc công thành đánh lén bên trong, lập tức loạn tung lên.

Vu Minh Dục các Giới Vương càng là nháy mắt bay vào trời cao, đem thần thức khuếch tán đến cực hạn, để ngừa địch tình.

Rối loạn sau một lúc, phát hiện cũng không có kẻ địch, Ba Đốn đám người lúc này mới lập tức hét lớn, ngăn lại phía dưới rối loạn, duy ổn trật tự.

“Thanh Huyền ca ca, ngươi thế nào rồi?”

Vu Khinh Nguyệt, Tử Diều Hâu đám người đem Dương Thanh Huyền vây quanh một vòng, đều là quan tâm hỏi.

Dương Thanh Huyền nhìn mình cánh tay phải, ở trên cánh tay, huyền y đã hoả táng, liền ngay cả dấu ấn ở trên cánh tay trận văn, đều khuếch tán mở một mảnh, một khối lớn chừng móng tay màu đỏ tươi sáu mang hoa mai dấu ấn, rõ ràng khắc ở mặt trên.

Dương Thanh Huyền vận chuyển chân nguyên, nghĩ muốn đem này dấu ấn xóa đi, nhưng vừa chạm tới này dấu ấn, thì dường như sông lớn bên trong chôn sâu bùn cát bên trong đá ngầm, làm sao đều xung kích bất động.

Cường hành yếu thế đánh tan, không chỉ có cơ thịt xương cốt có đào xỉa đau đớn, thật giống như linh hồn đều ở xé rách.

“Không cần thử, đây chính là mười vạn huyết khí trị lạc ở dưới dấu ấn, đừng nói là ngươi, coi như là trung giai Giới Vương cũng không thể diệt trừ.”

Hồi lâu không thấy Tinh Linh Vương, phảng phất buồn ngủ một chút, tỉnh lại giống như vậy, khôi phục một chút tinh lực, lười biếng nói ra.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Vậy làm sao bây giờ, lẽ nào cả đời đều trừ không xong?”

Tinh Linh Vương nói: “Này dấu ấn còn thật đẹp mắt a, người tuổi trẻ bây giờ, không đều thích ở trên người văn ít đồ sao? Ta nhìn này dấu ấn được.”

Dương Thanh Huyền trầm mặt xuống đến, xạm mặt lại nói: “Đừng nói mê sảng, mau nói cho ta biết phải làm sao? Vật này lạc trên người ta lại là vì sao?”

Tinh Linh Vương nói: “Tại sao lạc ở trên thân thể ngươi, ngươi trong lòng mình không có điểm bức mấy sao? Này huyết tế đại trận mục đích là cái gì?”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Chìa khoá!”

Tinh Linh Vương nói: “Đúng, chính là chìa khoá. Giờ khắc này Tu La tộc đã biết chìa khoá ở trên thân thể ngươi, đồng thời cái này màu máu dấu ấn sẽ vẫn thành vì bọn họ truy lùng đối tượng. Trừ phi ngươi chết, hoặc là triển khai huyết tế đại trận người chết, cũng hoặc là có cao cấp Giới Vương, chịu hy sinh cái giá đáng kể, thay ngươi xóa đi, cũng hoặc là chính ngươi tiến vào cao cấp Giới Vương, chỉ có này bốn cái biện pháp rồi.”

Dương Thanh Huyền vừa nghe, này bốn cái biện pháp bên trong, cũng chỉ có giết chết triển khai huyết tế đại trận người so sánh đáng tin.

Hơn nữa dùng ngàn tỉ vạn sinh linh huyết để hoàn thành như vậy một cái đại trận, người này hiển nhiên cũng là tà ác đến cực điểm, giết chết không một chút nào oan.

Dương Thanh Huyền đầu óc hiện ra Hàm Quang Thượng nhân dáng dấp.

Đúng lúc này, ngoài thành vang lên to lớn tiếng giết, Tu La tộc bắt đầu mạnh mẽ công thành.

Tốt không dễ dàng ổn định lại trật tự, một hồi lại bắt đầu rối loạn.

Dương Thanh Huyền nhìn mọi người, nói: “Ta không sao, chỉ là có chút phiền toái nhỏ. Các ngươi tiếp tục giữ gìn trật tự, đem tất cả mọi người truyền tống đi. Chính Tinh Minh người lưu lại, cùng ta cùng nhau đoạn hậu.”

Ba Đốn đám người nghe vậy, đều là chấn động trong lòng.

Cái nào chủng tộc hoặc là tông môn, không phải đại nạn bên dưới trước tiên chính mình đi.

Tuy rằng loại này lòng dạ đàn bà làm bọn họ cảm thấy Dương Thanh Huyền mềm yếu thiện tâm, không phù hợp cường giả đặc thù, nhưng cũng không rõ trong lòng ấm áp, lần này đi Chính Tinh Minh lo lắng, một hồi tiêu tan hơn nửa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1543: Ba Mắt Tương Đối, Hãn Lan Đảo

Ba Đốn lớn tiếng nói: “Nhanh, tăng nhanh tốc độ.”

Đại lượng linh thạch điền vào hộ thành đại trận cùng truyền tống đại trận bên trong.

Tử Dạ bình tĩnh lại tâm tình, duy trì Bỉ Ngạn Kim Kiều đường nối ổn định, nhưng dù vậy, truyền tống nhiều người như vậy đi ra ngoài, nàng cũng có chút không chịu nổi.

Dương Thanh Huyền kiểm tra rồi hạ thân thân thể, cái kia sáu mang hoa mai dấu ấn, ngoại trừ dấu ấn ở trên thân thể ở ngoài, cũng không triệu chứng gì, cần phải giống như Tinh Linh Vương nói, chỉ là một lần theo dấu ấn.

Hắn liếc mắt nhìn vòm trời, sau đó bay đến truyền tống phía trên đại trận, cao giọng nói: “Hết thảy Giới Vương đều lại đây, theo ta đồng thời bố trí đại trận.”

Ba Đốn cùng Vu Minh Dục đám người, lập tức bay vào trời cao.

Dương Thanh Huyền không chút hoang mang đem trong thập tuyệt trận Hàn Băng Trận nói giải được.

Mười vị Giới Vương ngộ tính đều cực cao, rất nhanh liền biết.

Sau đó mười người ở trời cao vế trên tay bày trận, đem truyền tống đại trận bốn phía, trong phạm vi mười dặm, toàn bộ bao phủ xuống đi, nhất thời hàn khí bắn ra bốn phía, đóng băng ngàn dặm.

Một lát sau, hộ thành đại trận rốt cục bị phá, trận quang nát tan thành vô số huỳnh quang, điểm điểm như ngôi sao đầy trời, ở thành trì bầu trời không ngừng yên diệt.

Tu La đại quân đằng đằng sát khí hướng về vào trong thành.

Đột nhiên, trắng xóa hoàn toàn kết tinh tự trong thành trên quảng trường khuếch tán, trong vòng ngàn dặm bên trong nhiệt độ một hồi thấp đến băng điểm.

Trong thành càng là nháy mắt đóng băng ngàn dặm, hết thảy kiến trúc, không khí, sinh linh, thậm chí là quy tắc, đều một hồi đông kết.

Mấy ngàn Tu La đại quân, toàn bộ bị phong ấn lại.

Thạch Chi Vương Tọa trên, Á Đại Nhĩ trong đôi mắt tuôn ra ánh sáng lạnh lẽo, xuyên thấu tầng tầng băng cứng, một hồi ngóng nhìn đến Hàn Băng Trận nguyên, cùng với trận nguyên phía dưới truyền tống đại trận.

Đại trận xung quanh đã không có một bóng người, chỉ còn dư lại một đạo thon dài bóng người cùng lạnh lẽo tuyệt diệu dáng người, chính là Dương Thanh Huyền cùng Tử Dạ.

Cũng không biết là vừa vặn chỉ còn lại hai người, hay là bọn hắn liền ở tại chỗ chờ đợi.

Tử Dạ vung tay lên, trên đại trận hồng quang một hồi biến mất, huyễn hóa thành màu vàng tỳ ấn bay trở về, rơi vào trong lòng bàn tay, vô số hồ điệp trên dưới bay lượn, lạc ở trên ấn, hóa thành phù văn.

Dương Thanh Huyền đồng dạng ngẩng đầu, chính nhìn cho kỹ Á Đại Nhĩ ánh mắt.

Hai người ba mắt tương đối.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nở nụ cười, nói: “Trước bốn mắt tương đối, kim quang đối với ánh bạc, lúc này mới bao lâu, đã biến thành ba mắt tương đối, cảm giác ta đang bắt nạt ngươi tựa như, cũng không cần đôi mắt rồi.”

Nói, liền thu hồi ánh mắt.

“A a!”

Á Đại Nhĩ một hồi tức giận nổ tung, quát ầm lên: “Giết! Giết hắn đi!”

Chính mình cũng đột nhiên vung quyền, vô số tầng băng “Bùm bùm” phá nát, thẳng nứt xuống, nhưng cũng không thể đánh tan hàn băng hạt nhân.

Một là Á Đại Nhĩ sức mạnh còn chưa hoàn toàn khôi phục, hai là này hàn băng chính là ngưng tụ mười vị Giới Vương lực lượng, cũng không phải là có thể dễ dàng phá mở.

Khấu Lý cùng Cái Văn các Giới Vương, nhất thời đồng loạt ra tay, một luồng đứng hàng núi đổ Hải Chi Thế khuấy động ra.

Vô số bông tuyết nháy mắt phá nát, ngàn dặm đóng băng hóa thành khói trắng.

Cái kia Hàn Băng Trận hạt nhân cũng nháy mắt nổ tung ra, một điểm không dư thừa.

Mà Dương Thanh Huyền cùng Tử Dạ, đã bị Bỉ Ngạn Kim Kiều hào quang bọc lại, thẳng vào hư không, một điểm điểm biến mất ở trước mặt mọi người.

Ở biến mất trước một sát na, Dương Thanh Huyền đột nhiên ánh mắt nhất chuyển, điểm điểm kim quang ở trong mắt hiện ra, nhìn trắng như tuyết sương khói ở ngoài, sáu răng Bạch Tượng trên bóng người kia.

“Ngạch.”

Hàm Quang Thượng nhân đục ngầu hai mắt một hồi trợn mở, nới lỏng lười nhìn xuống đến, cùng Dương Thanh Huyền bốn mắt đụng vào nhau.

Sau đó, Dương Thanh Huyền cùng Tử Dạ thân ảnh, liền hoàn toàn biến mất ở Lạc Thần Thành bên trong.

“Ầm ầm!”

Mấy vị Giới Vương liên thủ lại, rốt cục oanh kích mà xuống, đem cả tòa thành trì trực tiếp nổ tung.

Đáng sợ dư âm hướng về bốn phương tám hướng khuấy động, mấy hơi thở liền đem trong vòng ngàn dặm san thành bình địa.

“A a! Giết hắn đi! Ta nhất định muốn giết hắn!”

Á Đại Nhĩ tức giận rít gào, gào thét.

Nhưng ngàn dặm bên trong, đã là trống rỗng phế tích, không có bất kỳ đáp lại.

Yên tĩnh đại địa, phảng phất ở không nói cười nhạo.

Á Đại Nhĩ trong lòng lửa giận đan xen, càng là một ngụm máu tươi đột nhiên phun ra.

“Vương tử, vương tử điện hạ!”

Tu La trong đại quân, một trận hoảng sợ sợ.

…

Vô Ngân Đảo ở ngoài, mười xa vạn dặm một toà trên hoang đảo.

Đột nhiên một đạo cầu vồng từ trong hư không thăm dò vào, qua lại mà đến, một mặt hạ xuống trên đảo, như là màu rồng cấp nước.

Sau đó, hồng quang nháy mắt thu nạp, hóa thành một phương tỳ ấn, vô số kim điệp bay vào đi vào.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Dạ theo bảy cầu vồng quang mà xuất hiện ở trên đảo.

“Thanh Huyền ca ca.”

Trên đảo còn có Tử Diều Hâu, Vu Khinh Nguyệt cùng Thi Ngọc Nhan.

Thêm vào Dương Thanh Huyền cùng Tử Dạ, tổng cộng năm người.

Những người còn lại, tất cả đều truyền đưa cho những địa phương khác.

Cái này cũng là Dương Thanh Huyền sắp xếp, miễn cho Vu Minh Dục đám người không muốn đi.

Mà này tứ nữ, Dương Thanh Huyền cũng không dám tự ý đưa các nàng trở lại, bằng không vấn đề liền nghiêm trọng.

Tử Dạ nói: “Đã thông tri Vu Minh Dục, để hắn an bài một chút, dẫn dắt tất cả mọi người về Chính Tinh Minh.”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về bốn phía nhìn tới, vừa nhìn vô tận Thiên Hà chi nước, không gặp hòn đảo. Giữa sông không ngừng có hung mãnh khí tức truyền ra, lại biến mất không gặp.

Dương Thanh Huyền nói: “Nơi này là thứ tám mạch lưu, chúng ta nghĩ biện pháp đi Cửu Trọng Thiên Đô nơi ở thứ năm mạch lưu.

Tìm kiếm Thiên Đô cùng Tiên Côn chi mộ. Trước tiên tìm một có người chỗ ở, lại nhìn một chút như thế nào đi đến.”

Dương Thanh Huyền lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, một hồi liền đem tứ nữ bọc lại, hóa thành tia lôi dẫn mà đi.

…

Nửa tháng sau, ở thứ tám mạch chảy một hòn đảo lớn trên.

Người trên mặt người đều lộ ra vẻ ngưng trọng, cúi đầu tại trên đảo cất bước, không dám nhiều lời.

Vô Ngân Đảo thất thủ tin tức, lan truyền nhanh chóng, rất nhanh liền truyền khắp thứ tám mạch lưu.

Thiên Kình, Cự Môn, Bích Hý, Giác Tê bốn tộc bị diệt diệt, cả hòn đảo nhỏ biến thành chốn không người, trên đảo ngàn tỉ người toàn bộ biến thành tro bụi.

Đồng thời Tu La tộc thế lực, lấy Vô Ngân Đảo làm trụ cột, bắt đầu hướng về bốn mặt khuếch tán.

Trước mắt toà này đảo lớn, cũng rất nhanh bị Tu La tộc chiếm cứ, trên đảo căn bản không có sức chống cự, liền trực tiếp bị tiếp quản.

Thứ tám mạch chảy hàng đầu bốn tộc đều bị diệt, bọn họ này chút bên trong tiểu tộc nào dám phản kháng Tu La tộc, trực tiếp liền thần phục.

Ở trên đảo truyền tống khu vực, đại lượng người đến người đi.

Một đầu Thanh Giác Man Ngưu xếp hàng hai ngày đội, rốt cục vòng lên.

“Mục tiêu thứ năm mạch lưu Hãn Lan Đảo?”

Truyền tống khu vực người phụ trách, đã sớm bị Tu La tộc tiếp quản.

Một vị khuôn mặt quỷ dị dị tộc, là Tu La tộc phụ thuộc chủng tộc, Thiên Tướng tột cùng tu vi, lạnh lùng ánh mắt trên người Thanh Giác Man Ngưu đánh giá, lạnh giọng nói: “Đi Hãn Lan Đảo làm cái gì?”

Thanh Giác Man Ngưu sửng sốt một chút, nói: “Có chút việc tư.”

“Việc tư?”

Cái kia phụ trách dị tộc trên mặt xẹt qua nụ cười quái dị, lạnh lùng nói: “Hiện tại tình thế phức tạp, phàm là đi thứ năm mạch chảy võ tu, đều phải nghiêm ngặt kiểm tra. Đến a, dẫn đi cẩn thận đề ra nghi vấn.”

“Là!” Xung quanh lập tức dâng lên một đám dị tộc.

Thanh Giác Man Ngưu hơi thay đổi sắc mặt, vội vàng nói: “Đại nhân, ta lại không phải là cái gì xấu người, hơn nữa xếp hàng lưỡng thiên đội, mong rằng châm chước một chút.”

Người phụ trách kia khiển trách: “Không kiểm tra làm sao biết ngươi không là người xấu? Ít nói nhảm, dẫn đi.”

Thanh Giác Man Ngưu gấp vội vàng lấy ra một cái túi đựng đồ, len lén nhét vào đi qua, nhỏ giọng nói: “Đại nhân cực khổ rồi, ta thật không phải là cái gì xấu người.”

Cái kia dị tộc giơ tay lên, ngăn lại thủ hạ kéo người, nhưng mà sau đó xoay người điêm lượng hạ túi chứa đồ, trong mắt lộ ra nét mừng, loáng một cái liền thu vào giới tử, sau đó xoay người lại, quan sát lần nữa hạ này Thanh Giác Man Ngưu, gật đầu nói: “Hừm, nhìn ngươi một mặt trung thực bộ dạng, xác thực không giống như là xấu người, đi qua đi.”

“Vâng, là, tạ ơn đại nhân.”

Thanh Giác Man Ngưu thiên ân vạn tạ, lập tức đi vào trong trận.

Rất nhanh, trận pháp sáng lên, Thanh Giác Man Ngưu nương theo còn lại bốn mươi, năm mươi người, biến mất ở trận quang bên trong không gặp.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1544: Hư Quang Mạch Trùng, Không Biết Thủy Vực

“Nơi này chính là Hãn Lan Đảo, Ba Đốn nói thời đại thượng cổ, gần gũi nhất Tiên Côn chi mộ địa phương.”

Ở thứ năm mạch lưu, Hãn Lan Đảo trên.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Dạ cất bước ở tảng đá trên đường phố, đánh giá bốn phía phong thổ, cùng vãng lai qua lại không dứt dị tộc.

Người nơi này vẻ mặt so với thứ tám mạch lưu bình hòa nhiều.

Toàn bộ Hãn Lan Đảo đều ở Tu La tộc dưới sự thống trị, đã rất nhiều năm, không giống thứ tám mạch lưu như vậy vừa rồi náo loạn.

Dương Thanh Huyền vẫn là Thanh Giác Man Ngưu hình thái.

Tử Dạ nhưng là mang theo mặt xanh nanh vàng, này mặt nạ hóa thành một tầng màu xanh lam da thịt, mặt trên bao trùm vảy màu, giống như là dài ở trên mặt, phóng tầm mắt nhìn, giống như cùng dị tộc.

Đồng thời Tử Dạ dùng màu đen huyền bào đem dáng người của chính mình ẩn giấu đi, toàn bộ khí tức nội liễm, để người hoàn toàn không nhìn ra đầu mối.

Tứ nữ tranh nhau đều phải đi ra, nhưng Dương Thanh Huyền sợ làm cho phiền phức không tất yếu, vì lẽ đó chỉ đồng ý một người đi ra, từ rút thăm quyết định, kết quả Tử Dạ rút trúng. Còn lại ba người đều chờ ở Thánh khí hoặc Tinh Giới nội tu luyện.

Trên thực tế, Dương Thanh Huyền là không muốn nhất Tử Dạ quất trúng, nhưng thiên ý như vậy không có cách nào.

Dương Thanh Huyền đem Nặc Hi sau lưng địa đồ, hội chế bộ phận ở một tấm da thú trên, muốn muốn nghe ngóng ra cực nhỏ tình huống.

Đi rồi nửa ngày, đi tới Hãn Lan Đảo lớn nhất trung tâm giao dịch.

Ở đây ngoại trừ vật phẩm ở ngoài, còn có các loại không phải vật phẩm giao dịch.

Đại sảnh trên màn ảnh, không ngừng dần hiện ra các loại giao dịch tin tức, có chuyện nhờ mua sắm phẩm, có chuyện nhờ mua tin tức, có chiêu mộ lính đánh thuê, có mua giết người, có bố trí các loại nhiệm vụ.

Dương Thanh Huyền hai người xuất hiện ở trên cung điện, lập tức liền đưa tới mọi người quan tâm.

Tuy rằng Hãn Lan Đảo trên dị tộc đông đảo, khó có thể phân biệt, nhưng đó là chỉ người ngoài. Ở trên đảo sống lâu sau, lẫn nhau trong đó còn là rất quen thuộc.

Đặc biệt là nơi này phần lớn người, đều lấy làm nhiệm vụ là chủ, nhiều năm chờ ở trung tâm giao dịch, khuôn mặt mới cũng không nhiều.

Một đầu Thanh Giác Man Ngưu cùng một con Thải Lân Nữ Quái đi tới, có vẻ hơi đột ngột.

Đồng thời trên người hai người khí tức như ẩn như hiện, để người nắm bắt không mò đầu, chí ít mấy trăm hai mắt quang ở hai người bọn họ trên người đảo qua.

Dương Thanh Huyền nhìn một trận cái kia màn hình, cũng không có mình tin tức cần thiết, liền đi thẳng tới chỗ phân phát nhiệm vụ, đem cái kia vẽ bộ phận địa đồ thả lên.

Phụ trách ghi danh người, mọc ra sáu mắt tám chân, bụng kéo trên mặt đất trên, như đứng thẳng cất bước con nhện, cầm lấy bộ kia địa đồ nhìn một hồi, lại liếc mắt một cái Dương Thanh Huyền, nói: “Làm sao, bán ra tàn đồ? Điền vào bảng, bao nhiêu tiền, này tàn đồ có ích lợi gì.”

Rất nhiều người ánh mắt đều nhìn sang, ở trên bản đồ kia đánh giá.

Giống như tàn đồ giá trị cũng không cao, nhưng có chút quan hệ đến cự bảo, nhưng là giá cả khó liệu.

“Tàn đồ” hai chữ, một hồi hấp dẫn rất nhiều người hứng thú cùng ánh mắt, đều xúm lại.

Dương Thanh Huyền nói: “Không phải bán ra, mà là tìm người phân biệt tấm này tàn đồ, có thể có người nhận ra này đồ trên địa hình, đồng thời biết làm sao đi đến? Nếu là có, thù lao là năm trăm ngàn linh thạch cực phẩm.”

Năm trăm ngàn giá cả, là Dương Thanh Huyền cân nhắc luôn mãi báo đáp đi ra.

Trên căn bản có thể hấp dẫn tất cả mọi người chú ý, cái giá này nếu như không tìm được người quen biết, cao đến đâu cũng không tìm được, ngược lại sẽ gây nên phiền phức không tất yếu.

Nói, liền đem năm trăm ngàn linh thạch cực phẩm đặt ở trên mặt đài.

Xung quanh mấy trăm con mắt ở dại ra một hồi sau, tất cả đều sáng lên, một hồi thành càng gần hơn.

Tử Dạ nhẹ nhàng nhíu mày lại, trên mặt vảy màu lưu động, Thanh Nha Quỷ Diện trên một vòng nhỏ bé sóng gợn tản ra, hình thành một cái khoảng ba trượng kết giới, không khen người dựa đi tới.

Nàng thân là Biển Đen chi chủ, ở lâu thượng vị, thực sự không quen bị một đám loại này tướng mạo quái dị thô nhân vây quanh.

Tốt tại mọi người chỉ là kinh ngạc một chút, liền dừng bước lại, vẫn chưa áp sát quá gần. Bọn họ cho rằng Tử Dạ là xuất phát từ an toàn cân nhắc.

Đại lượng ánh mắt rơi vào tàn đồ trên, tất cả đều nhíu mày lại, suy tư bất định.

“Nhìn này đồ trên miêu tả không quan cây cùng lớn cơn xoáy địa mạo, đích thật là thứ năm mạch lưu độc hữu chính là đặc thù, này đồ trên miêu tả nơi, chẳng lẽ là trong Hư Quang Mạch Trùng?”

Một da dẻ màu nâu, dài tay dài chân dài đầy khớp xương dị tộc trầm ngâm.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, ôm quyền nói: “Vị bằng hữu này, ngươi nhận ra?”

Cái kia dị tộc lắc đầu nói: “Nếu như trong Hư Quang Mạch Trùng thì phiền toái. Đây là thứ năm mạch lưu độc hữu chính là một loại hiện tượng kỳ dị, trên bầu trời không rõ sẽ có hồng quang xẹt qua, dẫn đến lượng lớn không gian biến mất. Sau đó có cường giả cũng bị cuốn vào bên trong, lại đi ra, mới biết này Hư Quang Mạch Trùng chỉ là đem không gian nuốt chửng đến rồi một chỗ khác. Này vô số năm qua, bị Hư Quang Mạch Trùng nuốt lấy không gian nhiều lắm, có còn sẽ tự động trở về, có sẽ thấy cũng chưa từng thấy.”

“Đúng, hẳn là Hư Quang Mạch Trùng bên trong không gian. Như vậy căn bản là không cách nào tìm kiếm.”

Một vị khác dị tộc kêu lên, “Trừ phi bị cuốn vào quá, lại an toàn đi ra.” Hắn đánh giá Dương Thanh Huyền, nói: “Không biết bằng hữu bản vẽ này là đến từ đâu?”

Dương Thanh Huyền tùy ý nói ra: “Trên một sạp hàng thu mua.”

Đều nghe ra hắn là lừa gạt chi từ, nhưng nếu nhân gia không muốn nói, tự nhiên cũng không thật sâu cứu.

Xác định bản đồ này miêu tả là Hư Quang Mạch Trùng bên trong cảnh tượng sau, hơn nửa mọi người tản đi, chỉ có tiểu một số người còn để lại, đồng thời thẳng nhìn chằm chằm bản đồ kia, ở đem phía trên miêu tả cường nhớ kỹ.

Dù sao vật này dù sao cũng hơi bất phàm, phục chế một tấm đi ra ngoài, có lẽ còn có thể doanh số bán hàng tiền.

Dương Thanh Huyền cũng không ngại, hiện tại mấu chốt là tìm ra này Tiên Côn chi mộ manh mối, dù cho truyền ra cũng không cần gấp. Trong địa đồ chủ yếu vị trí hắn đều giấu.

Cái kia phụ trách đăng ký người lấy ra một cái ngọc bài, đưa cho Dương Thanh Huyền, nói: “Nhiệm vụ ta giúp ngươi phát ra ngoài. Nếu là có người tiếp nhận, sẽ ngay lập tức thông báo ngươi.”

Dương Thanh Huyền thu hồi ngọc bài, ôm quyền nói: “Cái kia đa tạ.”

Người phụ trách sáu con mắt cổ quái hơi chớp, hướng về Dương Thanh Huyền chiêu lại tay, nói: “Ta nơi này có một tiền thưởng cực cao nhiệm vụ, bằng hữu có thể có hứng thú?”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Không có hứng thú.”

Xoay người liền muốn cùng Tử Dạ rời đi.

Người phụ trách kia kêu lên: “Cũng có thể tìm ra một ít với ngươi bản đồ này có liên quan manh mối đây.”

Dương Thanh Huyền dừng bước lại, lại trở về trước quầy, quan sát một phen cái kia dị tộc, nhìn cái kia dị tộc sáu con mắt đều lấp loé không yên, có chút sợ hãi, nói: “Làm, làm gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Nhiệm vụ gì, nắm ta xem một chút.”

Người phụ trách gấp vội vàng lấy ra một cái ngọc bài, vỗ một đạo pháp quyết đi tới, liền đưa tới.

Dương Thanh Huyền ánh mắt quét qua, cau mày nói: “Thăm dò không biết Thủy vực?”

Người phụ trách hắc tiếng cười nói: “Thiên Hà bên trong, thứ năm mạch lưu là không ổn định nhất. Thiên Hà bên trong thường thường sẽ có mới Thủy vực xuất hiện cùng yên diệt. Trước mọi người nói Hư Quang Mạch Trùng, lại cho thứ năm mạch lưu tăng thêm rất lớn không ổn định tính. Nhiệm vụ này bên trong Thủy vực, có thể là mới xuất hiện, nhưng lớn hơn khả năng, là từ Hư Quang Mạch Trùng bên trong đản sinh ra.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1545: Đỡ Lấy Nhiệm Vụ, A Ma Tộc Dã Tâm

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một trận, nhìn chằm chằm người phụ trách kia, cười lạnh nói: “Địa tương cảnh năm triệu linh thạch cực phẩm, Thiên Tướng cảnh võ tu thù lao mười triệu linh thạch cực phẩm, thần biến cảnh 50 triệu linh thạch cực phẩm, Bất Hủ cảnh 100 triệu linh thạch cực phẩm, Khuy Chân cảnh hai trăm triệu. Chà chà, cái này thù lao có thể nói là cực cao. Nếu như cái kia không biết Thủy vực không có quá to lớn nguy hiểm, cố chủ chắc là sẽ không ra cao như vậy giá cả.”

Người phụ trách vội la lên: “Này có thể không hẳn, có lẽ cố chủ chỉ là hành sự cẩn thận đây.”

Dương Thanh Huyền nói: “Mỗi chiêu một người, ngươi trích phần trăm hẳn rất lớn chứ?”

Người phụ trách hơi thay đổi sắc mặt, cười mỉa vài tiếng, cũng không phủ nhận.

Dương Thanh Huyền nói: “Trung tâm giao dịch lính đánh thuê bên trong cũng không thấy nhiệm vụ này. Mà ngươi lại cực lực đẩy ta đi. Ta suy nghĩ, hẳn là cố chủ không muốn bị người ta biết việc này, vì lẽ đó hết khả năng chiêu người ngoại địa, đúng không?”

Người phụ trách hoàn toàn biến sắc, lập tức chìm xuống, đem nhiệm vụ ngọc bội trực tiếp thu hồi, quát lên: “Đi rồi, đi mau, đừng chậm trễ chúng ta làm việc!”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Xem ra ta đã đoán đúng, nhiệm vụ này ta tiếp rồi.”

Người phụ trách nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, đáy mắt lập loè thần sắc phức tạp, có chút bắt bí không chừng. Việc này quan hệ vị đại nhân kia, như là đã ra một chút xíu sai lầm, đầu mình nhưng là không giữ được.

Dương Thanh Huyền nói: “Yên tâm đi, ta đích xác là lần đầu tiên đến thứ năm mạch lưu. Đối với ngươi nhiệm vụ này không có nửa điểm hiểu rõ. Sở dĩ đỡ lấy, cũng không phải là vì thù lao, chính là vì này phó trong địa đồ địa phương, có lẽ có thể tìm tới một ít manh mối cũng khó nói.”

Người phụ trách trầm giọng nói: “Lưu lại tin tức của ngươi, có hay không mướn người, ta còn phải báo cáo mặt trên.”

Dương Thanh Huyền nói: “Dương xanh, tu vi Thần Biến sơ kỳ, Thanh Giác Man Ngưu tộc.”

Người phụ trách vừa liếc nhìn Tử Dạ.

Tử Dạ cười lạnh một tiếng, nói: “Ban đêm vi, tu vi Thần Biến sơ kỳ, chủng tộc bảo mật.”

Người phụ trách kia vội vàng ghi nhớ hai người tin tức, lấy ra hai khối ngọc bài đưa cho bọn hắn, nói: “Nếu như tuyển dụng lời, sẽ ngay lập tức thông báo các ngươi.”

Dương Thanh Huyền thu hồi ngọc bài, nói: “Nơi này có không có Hư Quang Mạch Trùng tư liệu, ta muốn biết một chút.”

Phụ trách Nhân đạo: “Thứ này không đáng giá, tùy tiện tìm một nhà lớn một chút hiệu buôn đều có thể mua được.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, liền cùng Tử Dạ dắt tay nhau mà đi.

Người phụ trách nhìn bóng lưng của hai người biến mất ở trung tâm giao dịch, sắc mặt trở nên âm trầm cực kỳ, sáu con mắt lấp loé không yên.

Sau đó lấy ra một quả ngọc phù, đánh ra mấy đạo quyết ấn, sau đó vỗ một cái, liền in vào không gian không gặp.

Người phụ trách lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, sáu mắt tám chân đều hời hợt hạ xuống, tiếp tục làm việc chuyện khác.

...

Hãn Lan Đảo, một toà xa hoa trong phòng.

Một vị sinh lần đầu dê giác nam tử tóc bạc thân mặc áo bào lam, thoải mái tựa ở trên ghế nằm, uống đỏ thẫm chất lỏng, một tiếng than thở sau, con ngươi màu bạc hơi nheo lại.

Hai tên đều là A Ma tộc cô gái xinh đẹp, song song quỳ gối nam tử trước người, đầu tụ lại cùng nhau, cẩn thận hầu hạ.

Nam tử trên mặt không ngừng lộ ra biểu tình hưởng thụ, miệng nhỏ đích hạp trong tay rượu ngon.

Đột nhiên, ngoài phòng truyền đến tiếng gõ cửa.

Nam tử hai mắt hàn quang lóe lên, xẹt qua sắc mặt giận dữ.

Hai tên nữ tử tựa hồ cảm ứng được cái gì, thân thể mềm mại run lên, đầu hoạt động lợi hại hơn.

Nam tử cũng không để ý tới thanh âm bên ngoài, mãi đến tận cả người run cầm cập một hồi, lúc này mới có chút mệt mỏi nhắm mắt lại, cầm trong tay rượu ngon toàn bộ uống sạch.

Hai tên nữ tử đã cung kính đứng ở một bên, nhẹ nhàng lau chùi miệng nhỏ môi đỏ.

Nam tử này mới mở miệng nói: “Là ai, đi vào.”

Cửa phòng bị đánh mở, một vị A Ma tộc ông lão ngân đồng lóe lên, xẹt qua trong phòng, lạnh lùng quét hai tên nữ tử một chút, ánh mắt liền rơi vào nam tử trên người, nói: “Lạc Căn, hôm nay lại gia nhập hai tên Thần Biến sơ kỳ võ tu, là lần đầu tiên đến Hãn Lan Đảo.”

Lạc Căn lười biếng nói ra: “Quá yếu. Hai vị Thần Biến sơ kỳ, có bằng không.”

Lão giả nói: “Có thắng không. Đã chiêu mộ 227 người, gần đủ rồi đi. Có thể chiêu mộ đến cường giả cơ bản chiêu mộ tiến vào. Lại tiếp tục chờ tiếp, một là chiêu không tới người nào, hai là để ngừa đêm dài lắm mộng.”

Lạc Căn trong con ngươi màu bạc ánh sáng lạnh lẽo điểm điểm, nói: “227 người, trong đó Đạo cảnh bảy mươi sáu người, hầu như tụ tập Hãn Lan Đảo trên toàn bộ đứng đầu lính đánh thuê sức mạnh. Là không thể đợi thêm nữa, nếu là bị Á Đại Nhĩ nhận ra được cái gì, ta liền hoàn toàn không có cơ hội.”

Ông lão nghĩ một hồi, nói: “Ta vừa được một chút tin tức, tựa hồ Á Đại Nhĩ ở thứ tám mạch lưu Vô Ngân Đảo tiến hành vô cùng không thuận.”

Lạc Căn nói: “Thứ tám mạch lưu là toàn bộ Thiên Hà trong bát mạch yếu nhất một mạch, Á Đại Nhĩ mang đi những lực lượng kia, đủ để quét ngang mới là. Khó đạo đã xảy ra biến cố gì?”

Lão giả nói: “Cụ thể tình hình cụ thể và tỉ mỉ không biết. Nếu như ăn quả đắng, Á Đại Nhĩ tất nhiên sẽ cực lực ẩn giấu tin tức, sợ là muốn sau một lúc mới có thể chậm rãi nghe được.”

Lạc Căn gật đầu nói: “Hi vọng Vô Ngân Đảo có thể kéo dài hắn một trận. Vừa vặn cho ta cơ hội, tiến nhập Tiên Côn chi mộ!”

Lạc Căn trong mắt của nổ bắn ra hưng phấn cùng kích động ánh sáng, lạnh giọng nói: “Nếu như có thể được Tiên Côn bộ tộc Thánh khí cùng sức mạnh, ta liền đủ để áp chế Á Đại Nhĩ cùng Thiên Hồng Chi Sát.”

Ông lão cau mày nói: “Lần trước Hư Quang Mạch Trùng sau khi xuất hiện, không rõ thêm ra một khối xa lạ Thủy vực, phái người dò xét kết quả tập hợp xem ra, có thể là Tiên Côn bộ tộc chôn mộ nơi. Nhưng trong mặt cấm chế tầng tầng, nguy hiểm cùng kỳ ngộ cũng theo a.”

Lạc Căn nói: “Gần đây dò xét kết quả như thế nào?”

Lão giả nói: “Không dám xâm nhập quá sâu.”

Lạc Căn đột nhiên vỗ một cái tay vịn, cả giận nói: “Chết tiệt Á Đại Nhĩ! Nếu không có hắn phái vô số cơ sở ngầm ở ta bên người, ta làm việc không cần như vậy bó tay bó chân. Liền ngay cả thăm dò cái Thủy vực, cũng không dám vận dụng A Ma tộc sức mạnh, mà muốn lén lén lút lút lén lút chiêu mộ lính đánh thuê.”

Ông lão than thở: “Ai để cho chúng ta A Ma tộc hướng tới thế yếu đây. Chỉ mong ngày gặp đáng thương, hi vọng lần này Tiên Côn chi mộ xuất hiện, sẽ là của chúng ta khả năng chuyển biến tốt.”

Lạc Căn gật đầu nói: “Đại trưởng lão cực khổ rồi. Chỉ cần ta có thể thu được Tiên Côn lực lượng cùng Thánh khí, liền có cùng Á Đại Nhĩ tranh đấu tư cách cùng sức mạnh. Đến thời điểm chúng ta A Ma tộc là có thể đổi khách làm chủ, để Tu La tộc trở thành lệ thuộc. Đại trưởng lão xuống sắp xếp đi, sau ba ngày liền lén lút khởi hành, tiến về phía trước không biết Thủy vực.”

“Là!”

Ông lão sắc mặt ngưng trọng, liền ôm quyền lui ra.

Lúc đi, một đôi con ngươi màu bạc lạnh lùng đảo qua cái kia hai tên nữ tử.

Lạc Căn xoay người lại, đột nhiên hỏi: “Các ngươi theo ta đã bao lâu?”

Hai tên nữ tử thân thể mềm mại run lên, vội vàng nói: “Một tháng.”, “Một cái nửa tháng.”

Lạc Căn gật đầu nói: “Có thể để ta chơi trên một tháng, có thể thấy các ngươi việc phi phàm, rất được ta thích. Nhưng cũng nói, lai lịch của các ngươi vô cùng có khả năng gặp sự cố a.”

Hai nữ vừa nghe, nơi nào còn không rõ có ý gì, sợ đến “Rầm” quỳ xuống, liều mạng dập đầu đầu nói: “Vương Tử Minh giám, vương tử tha mạng, chúng ta là vương tử trung thành cảnh cảnh thị tỳ.”

Lạc Căn nói: “Các ngươi trung thành tuyệt đối ta là tin tưởng. Nhưng việc này dính đến Tiên Côn chi mộ, quan hệ quá to lớn. Hơn nữa ta chơi các ngươi cũng hơn một tháng, gần như chán ngán, cứ như vậy đi.”

“Oành! Oành!”

Hai cô gái đầu lâu lần lượt bạo nổ mở, huyết tương vãi đầy mặt đất, thướt tha thân thể ngã trên mặt đất.

Lạc Căn duỗi ra lưỡi đỏ liếm môi một cái, cười gằn một tiếng, liền biến mất ở trong phòng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1546: Thiên Tượng Nguyên Do, Nghi Ngờ Tầng Tầng

Dương Thanh Huyền cùng Tử Dạ ở khu giao dịch xoay chuyển non nửa ngày, mua một ít liên quan với thứ năm mạch lưu cùng Hư Quang Mạch Trùng tư liệu.

Nguyên lai này Hư Quang Mạch Trùng, là một loại đáng sợ thiên tượng, không có bất kỳ quy quy tắc cùng tung tích có thể theo, một khi xuất hiện, dường như thế giới tận thế, có thể phá hoại trong vạn dặm sinh thái, đại thể trực tiếp nát tan, số ít phân hội bị thu nạp vào đi, tiến vào một chỗ không gian kỳ dị.

Như vậy không gian kỳ dị cũng không liên tục, hơn nữa năm này tháng nọ phía sau, có càng lúc càng lớn, trở thành bí cảnh, ẩn giấu ở thứ năm mạch chảy nơi nào đó. Có thì lại sẽ tự mình đổ nát, lần thứ hai từ trong hư vô xuất hiện, hình thành không biết Thủy vực cùng hòn đảo.

Kỳ quái là, loại này Hư Quang Mạch Trùng chỉ ở thứ năm mạch chảy ra hiện, Thiên Hà cái khác Thủy vực chưa từng gặp dị tượng bực này.

Những dị tộc kia cho rằng trong bản đồ địa mạo, ở Hư Quang Mạch Trùng bên trong thế giới, cũng cũng không phải không có lý. Bởi vì trong bản đồ rất nhiều địa mạo cùng thảm thực vật, đều có thời kỳ thượng cổ dấu vết. Mà bây giờ còn có thể hoàn chỉnh bảo lưu thượng cổ dấu vết địa phương, nhiều trong Hư Quang Mạch Trùng.

Dương Thanh Huyền đem các loại thẻ ngọc đều xem sau, kỳ quái nói: “Này Hư Quang Mạch Trùng rốt cuộc là cái gì?”

Tử Dạ cũng cau mày nói: “Chưa từng nghe qua dị tượng bực này, từ trong miêu tả xem ra, uy lực to lớn, càng không kém gì cực từ thật quang.”

Dương Thanh Huyền ở Thương Khung luận võ bên trong, nhưng là từng trải qua cực từ thật quang đáng sợ, Giới Vương bên dưới tất nhiên là biến thành tro bụi.

“Vật này, có gì đó quái lạ.”

Tinh Linh Vương thanh âm đột nhiên truyền đến.

Tử Dạ sững sờ, nói: “Tinh Linh Vương đại nhân?”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc hạ, không nghĩ tới Tử Dạ cũng có thể nghe được Tinh Linh Vương thanh âm. Nhưng nghĩ lại, Ám Dạ Chi Đồng lúc trước chính là trên người Tử Dạ, có thể cùng Tinh Linh Vương tiến hành câu thông, cũng cũng chẳng có gì lạ.

Tinh Linh Vương gật đầu nói: “Hồi lâu không gặp.”

Tử Dạ vội vàng khom người xuống đến, cung kính nói: “Tử Dạ gặp Tinh Linh Vương.”

Nói, hướng Dương Thanh Huyền sâu sắc bái hạ.

Dương Thanh Huyền một hồi khá là lúng túng, gấp vội vươn tay đưa nàng nâng lên, nói: “Không cần khách khí, Tinh Linh Vương đại nhân không là người ngoài.”

Dương Thanh Huyền trên người Tử Dạ, chưa từng gặp có như vậy khiêm nhường tư thái, thậm chí đối mặt Á Hằng thời điểm cũng không có.

Dương Thanh Huyền đột nhiên hiểu được, Tử Dạ tuổi còn trẻ liền có thể có thành tựu như thế này, sợ là cũng nhận được Tinh

Linh Vương giáo dục.

Tinh Linh Vương thanh âm ở trong mật thất vang lên, nói: “Này Hư Quang Mạch Trùng ta cũng chưa từng nghe qua. Lão phu không dám nói biết được chuyện thiên hạ, nhưng uy năng to lớn như vậy thiên tượng, không có lý do một điểm không biết. Vật này có thể là sau đó bởi vì nguyên nhân nào đó mà đản sinh ra thiên tượng, cũng không phải là thiên địa sinh thành.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Hậu thiên tạo thành thiên tượng?”

Tinh Linh Vương nói: “Hừm, trên thế giới này hậu thiên tạo thành thiên tượng rất nhiều, nguyên nhân chủ yếu vẫn là bởi vì dẫn đến. Này Hư Quang Mạch Trùng có thể sánh ngang cực từ thật hết, hơn nữa kéo dài không tiêu tan, sợ là đã từng đã xảy ra chuyện cực kỳ đáng sợ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chúng ta hết khả năng tránh ra vật này, nếu thật sự phát sinh nguy hiểm gì, liền lập tức đình chỉ kế hoạch. Dù sao mục đích chủ yếu vẫn là Cửu Trọng Thiên Đô, mà không phải này Tiên Côn chi mộ. Chỉ là, vì sao Tiên Côn chi mộ bên trong, cũng sẽ có cái kia 12 cái chữ? Lẽ nào Tiên Côn bộ tộc suy yếu, cùng Cửu Trọng Thiên Đô có quan hệ?”

Tử Dạ nói: “Thời gian tuyến quá lâu, đã không cách nào khảo chứng.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Mục đích của chúng ta chỉ là Cửu Trọng Thiên Đô, thu được Võ Kinh. Cho tới cái khác nguy hiểm, tránh được nên tránh.”

Thiên hạ to lớn, cường giả, trí tuệ rộng, khó có thể đánh giá.

Việc cấp bách chính là tìm về hoàn chỉnh Võ Kinh, sau đó về Trung Ương Đại thế giới, chống lại Diệt Pháp. Dương Thanh

Huyền cũng không muốn gây thêm rắc rối, dù sao mình năng lực có hạn, bo bo giữ mình là hơn.

Đúng lúc này, Tử Dạ ánh mắt lạnh lẽo, nhìn chằm chằm mật thất một góc, châm chọc nói: “Thiên hạ này, người nào đều thiếu, chính là không thiếu tìm chết người.”

Trong góc kia không gian đột nhiên ngưng lại, ẩn giấu bên trong một tên dị tộc hoàn toàn biến sắc, lộ ra thần sắc khiếp sợ khó tin.

Chính mình vừa rồi lẻn vào đi vào, còn tưởng rằng thiên y vô phùng, ai biết liền bị phát hiện. Hắn thậm chí có loại ảo giác, có lẽ chính mình vừa tới gần mật thất, còn không có lẻn vào thời điểm liền bị phát hiện?

Hơn nữa hắn đầu óc có chút mộng, hai người này không phải Thần Biến sơ kỳ sao? Làm sao có khả năng phát hiện chính mình?

Không chờ này tên dị tộc tỉnh táo lại, một luồng mùi chết chóc liền đem bao phủ, phảng phất rơi vào vô tận đêm đen hư không, lại phải chết.

“Đừng, đừng nhúc nhích tay!”

Này tên dị tộc quát to một tiếng, lập tức từ trong hư không xuất hiện, khuôn mặt sợ sợ cùng run rẩy, toàn thân run lẩy bẩy.

Dương Thanh Huyền vừa thấy hắn dáng dấp, dê giác con ngươi màu bạc, trong lòng bỗng nhiên hơi động, nói: “A Ma tộc người?”

Cái kia dị tộc lau một cái mồ hôi lạnh trên trán, run giọng nói: “Chính là, A Ma tộc A Nặc gặp hai vị đại nhân.”

Tử Dạ cười lạnh nói: “A Ma tộc bái phỏng người phương thức hết sức kỳ lạ a.”

A Nặc hai tóc mai có mồ hôi lạnh chảy xuống, nội tâm không ngừng nghi vấn, xảy ra chuyện gì? Chính mình nhưng là bất hủ sơ kỳ tồn tại a, so với hai người này đầy đủ cao một cảnh giới, thế nào sẽ có đáng sợ như vậy run rẩy cảm giác?

A Nặc áp chế lại sợ hãi của nội tâm, ôm quyền nói: “Là A Nặc đường đột. Này tới là bị công tử chi mệnh, hướng về hai vị thông báo một chút nhiệm vụ thời gian. Ngay ở ba ngày sau, địa điểm ở Hãn Lan Đảo ngoài ba mươi dặm một toà Đá san hô trên đảo.”

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi công tử là?”

A Nặc nói: “Chính là tuyên bố nhiệm vụ người.”

Hắn này rõ ràng cho thấy ẩn giấu không muốn nói, Tử Dạ chính muốn nổi giận, lại bị Dương Thanh Huyền ngăn lại.

Dương Thanh Huyền phất tay nói: “Biết rồi, ngươi đi xuống đi.”

A Nặc sửng sốt một chút, đứng ở đó không đi, ngập ngừng nói: “Hai vị đại nhân, còn có một chuyện, công tử để ta hỏi dò hai vị.”

Nói, liền tay lấy ra da thú, phóng trên mặt đất, nói: “Công tử muốn biết, tấm bản đồ này là đến từ đâu, mặt trên vẽ ra lại là nơi nào?”

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn, đúng là mình tấm kia, không biết bị người nào miêu tả đi, cười nhạt, nói: “Địa đồ là nhặt được. Vẽ ra nơi nào, chúng ta cũng muốn biết. Đây cũng chính là chúng ta tuyên bố nhiệm vụ nguyên nhân. Nếu như Quý công tử biết, mong rằng báo cho một, hai.”

A Nặc trên mặt thịt nhẹ nhàng run lên, ôm quyền nói: “Đại nhân đang sở giao dịch thời điểm, nói bản đồ này là trên sạp hàng thu mua được, hiện tại còn nói là nhặt được, không khỏi tiền hậu bất nhất chứ?”

Dương Thanh Huyền từ tốn nói: “Tử Dạ, ngươi nói không sai. Cõi đời này người nào đều thiếu, chính là không thiếu tìm chết người.”

A Nặc hoàn toàn biến sắc, cả người run lên, vội vàng khom người nói: “Đại nhân bớt giận, tại hạ cáo từ!”

Nói, không chờ Dương Thanh Huyền đáp lời, liền bóng người loáng một cái, sử dụng tới không gian độn thuật, nháy mắt tại chỗ biến mất, một khắc cũng không dám lại dừng lại.

Tử Dạ cười lạnh nói: “Rác rưởi, bị Thanh Huyền câu nói đầu tiên hù chạy.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ta có thể doạ không chạy hắn, người này có Bất Hủ cảnh tu vi. Có thể ở khí tức trên áp chế hắn, cũng chỉ có Tử Dạ. Bất quá Tử Dạ vẫn là nội liễm một ít, không muốn đem tu vi bại lộ quá nhiều. Lấy yếu gặp người, như vậy chúng ta mới có thể tiến thối có căn cứ.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1547: Không Hề Tin Tức, Ngân Chi Song Tuyệt

Tử Dạ đẹp lạnh lùng khuôn mặt sửng sốt một chút, lập tức dài thở dài nói: “Ta tuy là vì Vân Tụ Cung cung chủ nhiều năm, nhưng cực nhỏ cùng người giao thiệp với, phương diện này kém xa Thanh Huyền.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tử Dạ tâm tính của ngươi cũng không sai, trong lòng không suy nghĩ bất cứ chuyện gì khác, một lòng cầu chứng đại đạo. Vì lẽ đó thành tựu của ngươi người thường khó có thể đánh giá. Nhưng những thứ này đều là bởi vì ngươi có một cực cao khởi điểm, từ nhỏ đi theo Á Hằng bên cạnh người, được chính là thiên hạ tốt nhất chỉ điểm cùng tu luyện pháp môn, vì lẽ đó không dính khói bụi trần gian. Mà ta nhưng là từ tầng thấp nhất đại lục, thấp nhất thân phận, một điểm điểm bò lên, trong quá trình trưởng thành trải qua mỗi người, mỗi một chuyện, hết thảy này chút đồng thời thành tựu ta. Trải qua càng nhiều, hiểu rõ càng nhiều, liền sẽ phát hiện thế giới sự rộng lớn, Thiên Đạo chi mờ ảo, mà nhân lực chung quy có lúc nghèo, không cách nào hết.”

Tử Dạ nói: “Ta minh bạch. Dưới Thiên đạo, vạn vật như giun dế. Vì lẽ đó chúng ta một mặt theo đuổi đại đạo, một mặt muốn đối với đại đạo có kính nể cùng lòng thành kính. Á Hằng trước đây chính là như thế giáo dục ta.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Á Hằng thực sự là cái hảo lão sư. Nếu như tương lai còn có cơ hội, hy vọng có thể gặp lại.”

Tử Dạ gật đầu nói: “Nhất định có thể gặp lại.”

Hai người ánh mắt giao tiếp, đều là hơi run run, nội tâm dâng lên một tia nóng bỏng khác thường, như là trái tim bị món đồ gì không nhẹ không nặng gãi một hồi, vội vàng đừng mở tầm mắt.

Nhất thời, một loại lúng túng cảm giác ở bên trong mật thất lan tràn.

Hai người đều tự nhắm hai mắt lại, ngồi xếp bằng tu luyện, liền làm này lúng túng không tồn tại.

...

Sau ba ngày, Hãn Lan Đảo ở ngoài, một toà đá ngầm tạo thành trên hoang đảo.

Thỉnh thoảng có độn vinh dự đón tiếp rơi.

http://

truyencuatu i .net/ Từng cái xuất hiện võ tu, thần thức quét qua toàn đảo, đều là hơi lộ ra kinh sợ.

Trên đảo tụ tập hai, ba trăm người, tu vi thấp nhất cũng có Thiên Tướng.

Như vậy một cỗ lực lượng cường đại, đừng nói tìm kiếm cái gì Thủy vực, coi như là tiêu diệt một con trung đẳng chủng tộc chỉ sợ cũng đủ rồi.

Từng cái tiếp nhiệm vụ người đều là vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ.

Vui chính là nhiều người như vậy, nhiều người sức mạnh lớn, kinh sợ đến mức cũng là như thế nhiều người, cái kia Thủy vực được nguy hiểm cỡ nào?

Dương Thanh Huyền cùng Tử Dạ cũng bay xuống ở Đá san hô trên đảo.

Mấy trăm hai mắt quang quét qua hai người, liền không còn quan tâm.

Thần Biến sơ kỳ, ở trên đảo này cũng bất quá trung đẳng tu vi mà thôi.

Chỉ chốc lát, bầu trời truyền đến tiếng nổ ầm, một điểm tử quang xuất hiện ở chân trời, từ từ phóng đại, đem nửa bên bầu trời nhuộm thành tử ngọc giống như màu sắc.

Tia sáng kia dường như lưu tinh đuôi quang giống như cắt ra màn trời, thoáng qua mà tới.

“Oanh!”

Hào quang rơi xuống mặt đất, một hồi phá nát rơi, một mảnh bụi mù sau, trước mặt chúng nhân đột ngột xuất hiện mười mấy bóng người.

Này hơn mười người đều là trên mặt mang theo kim ngân mặt nạ, khí tức ở đằng kia dưới mặt nạ hoàn toàn ẩn nấp, lan ra mạnh mẽ vô cùng khí thế đến.

Chỉ có điều hình dạng chưa hề hoàn toàn ẩn giấu, đều là tóc bạc con ngươi màu bạc, sinh lần đầu dê giác, lộ ra A Ma tộc đặc thù.

“A Ma tộc cao tầng?”

“Lẽ nào nhiệm vụ này là A Ma tộc cao tầng ban bố?”

Trên đảo hơn hai trăm người đều là mặt lộ vẻ kinh sắc, trong lúc nhất thời tâm niệm thay đổi thật nhanh, đang suy nghĩ cái gì.

Dù sao Hãn Lan Đảo chính là ở A Ma tộc dưới sự thống trị, nếu như A Ma tộc muốn làm chuyện gì, có sức mạnh tuyệt đối, căn bản không cần chiêu mộ lính đánh thuê.

Lạc Căn trên mặt nạ lưu quang nhất chuyển, lộ ra hơi quỷ tiếu, nói: “Ta biết chư vị trong lòng có các loại nghi hoặc. Nhưng nhiệm vụ lần này, dính đến rất nhiều bí ẩn, tha thứ ta không cách nào lấy bộ mặt thật hiện ra. Kỳ thực này đối với các vị mà nói đều không quan trọng. Quan trọng là... Mọi người lẫn nhau hợp tác vui vẻ, đúng không?”

Một vị Khuy Chân tu vi ông lão trầm giọng nói: “Các hạ nói không sai, quan trọng là... Kiếm tiền. Nhưng điều kiện tiên quyết là nhất định phải bảo đảm chúng ta an toàn. Nếu như các hạ giấu giếm đồ vật quá nhiều, này an toàn làm sao bảo đảm?”

Lạc Căn ánh mắt lạnh lẽo, đảo qua ông lão kia, giễu cợt nói: “Bảo đảm an toàn? Các hạ là tu luyện thế nào đến Khuy Chân cảnh, càng nói ra như vậy ngây thơ lời. Sở giao dịch bên trong cái nào một cái nhiệm vụ, không phải tràn đầy các loại nguy hiểm. Trong tay ai linh thạch, không phải dùng tính mạng vật lộn tới. Xin hỏi cõi đời này nào có tức an toàn lại kiếm tiền chuyện tốt, kính xin các hạ giới thiệu mấy cái cho ta.”

Ông lão ngẩn ra, trên mặt ửng đỏ, trong miệng nói lầm bầm: “Ít nhất phải để cho chúng ta hiểu nhiều một chút tin tức đi.”

Lạc Căn nói: “Tin tức chính là không biết Thủy vực. Nếu là không biết, chính là không có tin tức.”

Mọi người tất cả đều mặt xạm lại.

Nhưng Lạc Căn nói cũng không có sai, mặc dù có bộ phận bất mãn, nhưng cũng rất nhanh bình tĩnh lại.

Lạc Căn nói: “Nhiệm vụ lần này, hết thảy đều là không biết. Cũng đang bởi vì như vậy, ta mới có thể tiêu tốn giá thật lớn, mời chào chư vị đến đây. Có lẽ cái kia không biết trong thủy vực không hề có thứ gì, chúng ta chỉ là đi lượn một vòng mà thôi, cũng là có khả năng. Chư vị có thể còn có cái gì nghi vấn? Nếu là không có, liền xuất phát. Nếu ai hiện tại đổi ý không muốn đi, ta cũng tuyệt không làm khó dễ cùng giữ lại, mời trực tiếp đi thôi. Nhưng chỉ cần vừa lên thuyền, liền không có xuống thuyền khả năng. Chư vị tự cân nhắc tốt.”

Trên đảo tất cả mọi người lẫn nhau nhìn xung quanh, thấp giọng nghị luận.

Tử Dạ nhẹ nhàng truyền âm nói: “Này A Ma tộc nam tử rất trẻ tuổi, tu vi có Khuy Chân hậu kỳ đỉnh cao, lúc nào cũng có thể đột phá đến Đại viên mãn, so với Á Đại Nhĩ hơi kém một bậc. Nhưng nam tử này hai bên trái phải người, nhưng là Giới Vương.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Giới Vương? Có thể đồng thời để hai vị Giới Vương đi theo, nam tử này chẳng lẽ là A Ma bộ tộc vương tử?”

Tử Dạ nói: “Vô cùng có khả năng. Cái kia hai tên Giới Vương, một người trong đó là sơ giai Giới Vương, còn một người vô cùng có khả năng cùng ta cũng như thế, đã là bốn sao trung cấp. Ta sợ bọn họ phát hiện, vì lẽ đó không dám dò xét quá mức cấp tiến. Cho tới mặt khác mười mấy người, tất cả đều là Đạo cảnh tồn tại, trong đó còn có một người chính là A Nặc.”

Dương Thanh Huyền nói: “A Nặc ta cũng phát hiện. Với ngươi như thế, không dám quá mức cấp tiến tra xét. Chúng ta hết khả năng biết điều một ít, không muốn biểu hiện quá cao chót vót.”

Tử Dạ nhẹ nhàng gõ đầu.

Nhưng chính là vào lúc này, Lạc Căn cùng bên cạnh người hai tên Giới Vương ánh mắt, lặng lẽ quay lại, ở trên người hai người đánh giá.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Dạ đều là xoay người, làm như không nhìn thấy.

Lạc Căn ngân đồng hơi co rụt lại, cùng bên cạnh người hai tên Giới Vương liếc nhau một cái, đều là tinh mang lấp lóe, không biết nội tâm đang suy nghĩ gì.

Hai vị này Giới Vương, chính là A Ma bộ tộc đại trưởng lão Cát Bá cùng nhị trưởng lão kém ngươi.

Cát Bá nhẹ nhàng nói ra: “Nam tử kia là Thanh Giác Man Ngưu không thể nghi ngờ, Thần Biến đại viên mãn, gần như đỉnh cao. Cô gái kia không nhìn thấu tu vi, hơn nữa chủng tộc bất định. Tựa hồ có cực mạnh ẩn nấp thuật.”

Lạc Căn nói: “Ta cũng phát hiện. Cô gái kia trên mặt tựa hồ có một tầng cực kỳ lợi hại mặt nạ, dĩ nhiên hoàn toàn ngăn cách ta ngân đồng.”

Cát Bá cả kinh nói: “Vương tử ngân đồng, không kém chút nào Á Đại Nhĩ, gần như hoàn mỹ, là A Ma bộ tộc ngân chi song tuyệt, dĩ nhiên cũng không nhìn thấu cái kia mặt nạ?”

Lạc Căn nói: “Này thực lực của hai người càng mạnh, đối với chúng ta càng trở nên có lợi, không cần phải để ý đến bọn họ. Ta chỉ là rất muốn biết, bộ kia địa đồ bọn họ là làm sao có được, trong tay lại có hay không có toàn bộ bản đồ.”

Chương 1548: Lựa Chọn Chính Xác, Lẫn Nhau Thăm Dò

Cát Bá mỉm cười nói: “Điểm ấy vương tử không cần lo lắng. Chỉ cần bọn họ trên chúng ta chiến thuyền, giống như giống như trên cái thớt gỗ thịt cá, làm sao bắt bí còn chưa phải là toàn bộ do ta nhóm.”

Lạc Căn nhẹ nhàng gõ đầu, con ngươi màu bạc từ Dương Thanh Huyền cùng Tử Dạ trên người di chuyển, nhìn phía trên đảo mọi người. Đã có hơn mười người từ trên đảo bay đi, toàn bộ rơi ở trong mắt Lạc Căn.

Lạc Căn truyền âm nói: “Đại trưởng lão, này chút bay đi...”

Cát Bá vội hỏi: “Ta đã ở Hãn Lan Đảo đường ven biển trên làm bố trí, những người này là không về được trên đảo.”

Lạc Căn gật đầu nói: “Tiếp nhiệm vụ của chúng ta, cũng đã là lên thuyền, há có tại hạ lý lẽ? Ta bất quá khách khí với bọn họ khách khí, bọn họ vẫn đúng là làm bây giờ có thể xuống thuyền, hừ, như vậy thông minh, sớm muộn phải chết, vậy còn không như chết ngay bây giờ đi.”

Dương Thanh Huyền xoay người sau, bên trong cặp mắt liền một mảnh kim quang, nhìn phía hòn đảo xa xa.

Đột nhiên, cái kia mắt vàng ngưng lại, bắn ra vô biên ý lạnh.

“Cái kia chút rời trường, quả nhiên tất cả đều bị giết.”

Dương Thanh Huyền trong mắt kim quang chậm rãi thu quay mắt đáy, sắc mặt bình tĩnh nói.

Tử Dạ nói: “Chúng ta không cần lo lắng. Ta có thể áp chế vị kia bốn sao Giới Vương, Quỷ Tôn có thể áp chế vị kia sơ giai Giới Vương. Còn dư lại, tất cả đều là tạp ngư.”

Giới Vương bên dưới đều giun dế, những người còn lại căn bản là không có vào Tử Dạ mắt.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Nhưng vẫn như cũ không thể bất cẩn. A Ma tộc lực lượng là một cái mầm họa, nhưng tai họa ngầm lớn nhất, có lẽ là tới từ ở cái kia mảnh không biết Thủy vực. Ta cũng không tin này chút A Ma tộc người đối với cái kia không biết Thủy vực thật sự một chút giải đều không.”

Ngoại trừ trước rời đi hơn mười người, những người còn lại tựa hồ cũng quyết định lưu lại.

Lạc Căn gặp không ai đi rồi, rồi mới lên tiếng: “Chúc mừng chư vị làm ra lựa chọn chính xác. Theo bản tọa, là sẽ không bạc đãi các ngươi.”

Nói, liền giơ tay bấm quyết, trực tiếp đánh vào hư không.

“Ầm ầm” một tiếng, không gian rung động, phảng phất nhổ neo thanh âm, không gian hóa ra từng vòng sóng gợn, nhìn ngang như mặt nước, tung nhìn như thác nước, một chiếc thuyền bọc thép từ cái kia “Thác nước” nơi sâu xa điểm điểm hiện ra.

Cái kia thuyền bọc thép trình màu xanh sẫm, lấy buồm vì là kỳ, thuyền đầu vì là giác, liền như trong biển cự thú. Thân thuyền trên khắc rõ màu đỏ sậm hoa văn, quanh thân có kết giới bảo vệ, phảng phất có thể chinh phục tất cả sóng lớn.

Lạc Căn thả tay xuống nói: “Chư vị, xin mời.”

Bậy bên ngoài kết giới liền tự động phá mở một cái cửa, chờ mọi người dồn dập bay lên chiến thuyền mới khép kín.

Vô số phù quang lưu chuyển, trên chiến thuyền hồng văn sáng choang, mà chiến thuyền cũng hướng về phía trước chạy tới, thoáng qua liền ẩn vào hư không, biến mất không còn tăm hơi.

Trong thuyền không gian xa so với trong tưởng tượng còn to lớn hơn, có Tu Di giới tử không gian bí pháp, bên trong dĩ nhiên xuất hiện từng cái đường phố, phảng phất một thị trấn nhỏ.

Bầu trời mênh mông, không tinh nguyệt ngày đêm, nhưng là một mảnh rộng thoáng, trước mặt Thiên Mạch giao thông, kiến trúc thành đám, bất kể là trà lâu tửu quán, mật thất tu luyện, hầu như đầy đủ mọi thứ.

Lạc Căn mỉm cười nói: “Ở đây, hết thảy tài nguyên tùy ý hưởng dụng, cái kia không biết Thủy vực, ước chừng ba ngày thời gian liền có thể đến.”

Nói, liền xoay người, biến mất ở trong tầm mắt của mọi người.

Còn dư lại hơn mười tên A Ma tộc người, tương tự từng người tản ra.

Dương Thanh Huyền thần thức quét hạ thuyền này bên trong bố trí, ở đường phố mặt khác một đầu, là thành phiến mật thất tu luyện.

Hắn cùng với Tử Dạ đang muốn đi qua, lại bị một đạo A Ma tộc thân ảnh chặn ở phía trước.

Tuy rằng người này dẫn theo mặt nạ, nhưng hai người đều nhận ra được, chính là A Nặc.

A Nặc thời khắc này nội tâm hết sức phức tạp, này mặt nạ là A Ma tộc bên trong tỉ mỉ chế tạo, có thể ngăn trở Giới Vương dưới thần thức điều tra.

Nhưng từ Dương Thanh Huyền cùng Tử Dạ trong ánh mắt có thể thấy được, hai người này đã sớm nhận ra chính mình.

A Nặc ôm quyền nói: “Công tử cho mời hai vị tiến về phía trước ôn lại.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không rảnh.”

Nói, liền cùng Tử Dạ đi vòng qua, trực tiếp hướng về vậy tu luyện khu đi đến.

A Nặc sững sờ, nằm mơ cũng không nghĩ tới đối phương sẽ từ chối, bởi vì không có có chuẩn bị tâm lý, vì lẽ đó sững sờ ở vậy không biết như thế nào cho phải.

Trong đầu giật mình lóe lên, lúc này mới vội vàng đuổi tới, nói: “Công tử muốn cùng hai vị nói chuyện bản đồ kia việc, công tử nhà ta thần thông quảng đại, có lẽ nhận ra phía trên hình cũng khó nói.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến một trận, nói: “Tốt, đã như vậy, vậy thì gặp gỡ đi.”

Bây giờ chỗ này là A Ma tộc địa bàn, một mực từ chối lời của đối phương, sợ sẽ khiến cho rất nhiều phiền phức. Nếu sớm muộn phải gặp, hiện tại gặp gỡ cũng tốt.

A Nặc lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, chẳng biết vì sao, ở này trước mặt hai người, có loại áp lực vô hình cảm giác.

A Nặc vội vàng ở phía trước dẫn đường.

Rất nhanh, liền đi vào một gian xa hoa tinh xảo gian phòng, Lạc Căn từ lâu ngồi ở trên ghế nằm, trong tay vuốt vuốt một đôi màu đỏ bảo châu, bên trên huyết quang lấp loé, nhìn thấy được cực kỳ bất phàm.

Đại trưởng lão Cát Bá lặng lặng đứng ở một bên.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Dạ không khách khí trực tiếp ở đối diện trên ghế ngồi xuống, thoải mái giống như cùng nhà mình như thế.

Lạc Căn sững sờ, cùng Cát Bá liếc nhau một cái, đều là cảm thấy kinh ngạc, chưa từng gặp như vậy không khách khí người.

Lạc Căn cười lạnh, nói: “Hai vị thật đem phòng của ta xem là nhà mình a.”

Dương Thanh Huyền không mặn không nhạt nói: “Công tử không phải mới vừa nói, nơi này tài nguyên tùy tiện hưởng dụng sao? Chúng ta chỉ là hưởng dụng hai tấm tuyệt đẹp cái ghế mà thôi, làm sao, có vấn đề?”

Lạc Căn không còn gì để nói, nhưng Dương Thanh Huyền như vậy thái độ, trái lại để hắn có chút câu nệ, thu hồi cái kia bất cần đời dáng vẻ.

Lạc Căn tuy rằng tà ác lãnh ngạo, nhưng cũng không ngu ngốc.

Cát Bá lặng lặng đứng ở đó, mặc dù cũng chưa tỏa ra Giới Vương uy thế, nhưng chỉ cần là cường đại võ tu, ít nhiều cũng sẽ có chút áp lực trong lòng cùng cảm ứng.

Mà trước mắt hai người này hoàn toàn không có.

Điều này nói rõ, Giới Vương mơ hồ uy thế, đối với hai người này hoàn toàn vô hiệu, cũng hoặc là hai người này tu vi quá thấp, căn bản không cảm ứng được cái kia loại uy áp mạnh mẽ.

Hết sức hiển nhiên, hai người này chắc chắn sẽ không là người sau.

Lạc Căn nhếch miệng nở nụ cười, hắc tiếng nói: “Không thành vấn đề, đương nhiên không thành vấn đề. Hai vị đột nhiên xuất hiện, để ta rất hiếu kì, cũng cảm thấy rất hứng thú đây. Ta điều tra một hồi, hai vị là từ thứ tám mạch lưu tới được đi.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, thẳng thắn bất động thanh sắc ngồi ở đó, cũng không tiếp lời, không thừa nhận cũng không phủ nhận, trực tiếp cầm lấy trên bàn một chén trà, lặng lặng uống, chờ Lạc Căn nói tiếp.

Lạc Căn trong lòng chìm xuống, dường như giống như ăn phải con ruồi khó chịu.

Vốn định điểm ra đối phương lai lịch, sau đó từng bước một dụ ra thân phận đối phương, khống chế cái này nói chuyện quyền chủ động.

Kết quả một quyền của mình đánh ra, phảng phất đánh vào hư nơi, không có bất kỳ tiếp chiêu.

Giờ khắc này một quyền ở trên không bên trong, thu hồi lại không phải, không thu hồi lại cũng không phải.

Nhưng Lạc Căn dù sao thông minh, trực tiếp đem câu chuyện tiến dần lên, hỏi: “Hai vị đến Hãn Lan Đảo trước, ở thứ tám mạch lưu có thể chuyện gì xảy ra?”

Dương Thanh Huyền đem chén trà thả xuống, ợ một cái, lúc này mới chậm rì rì nói: “Ngươi nói nhưng là Vô Ngân Đảo bị vây việc?”

Lạc Căn biến sắc mặt, vội vàng hỏi tới: “Việc này ngươi biết được bao nhiêu?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1549: Chân Thành Giao Lưu, Thượng Cổ Bảo Địa

Dương Thanh Huyền nghe lời đoán ý, phát hiện Lạc Căn trên mặt xuất hiện thần sắc lo lắng, tuy rằng lóe lên một cái rồi biến mất, nhưng trốn chỗ nào được con mắt của hắn.

Dương Thanh Huyền trong lòng âm thầm kỳ quái, thứ tám mạch lưu to lớn như vậy sự tình, thân là A Ma tộc cao tầng, làm sao có thể không biết tình huống?

Huống chi vây công Vô Ngân Đảo, A Ma tộc nhưng là thứ hai chủ lực a.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, thầm nghĩ, việc này ta là toàn bộ hành trình tham dự, ngươi nói ta biết được bao nhiêu? Nhưng bề ngoài vẫn là trầm tư dáng dấp, nói: “Việc này ta cũng là nghe nói mà thôi, biết cũng không nhiều.”

Lạc Căn mặt âm trầm, nói: “Không nhiều là bao nhiêu? Các hạ nói chuyện đều là ấp a ấp úng, hàm hàm hồ hồ, thật khiến cho người ta không thoải mái!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh, liền đứng dậy, nói: “Ta vào nhà đến hiện tại, tổng cộng cũng không nói mấy câu, ngươi liền nói ta phun ra nuốt vào hàm hồ, đã như vậy, vậy thì không nói.”

Lạc Căn giận tím mặt, nhưng nghĩ đến thứ tám mạch chảy tin tức, cùng với thân phận của người nọ, cùng bản đồ kia tình huống, vẫn là nhịn xuống.

Chỉ có điều trong miệng phát sinh nhỏ nhẹ hàm răng tiếng ma sát, hiển nhiên tức tới cực điểm.

Lạc Căn hít thở mấy hơi thật sâu, ra hiệu Dương Thanh Huyền ngồi xuống, sau đó nói: “Dương Thanh huynh, ban đêm vi cô nương, hi vọng của chúng ta nói chuyện có thể lẫn nhau chân thành. Dù sao hiện tại chúng ta ở một cái trên chiến thuyền, là rất tốt quan hệ hợp tác.”

Dương Thanh Huyền ngồi sẽ trên ghế, nói: “Tốt, đã như vậy, không bằng chúng ta chọn dùng một hỏi một đáp phương thức. Mỗi người hỏi một vấn đề, đều lẫn nhau chân tâm trả lời. Như vậy mới hiện ra công bằng.”

Lạc Căn nghĩ một hồi, ở đây là của mình chiến thuyền bên trong, còn có hai vị trưởng lão tọa trấn, đối phương làm sao cũng không phải là không ra lòng bàn tay của chính mình, liền gật đầu nói: “Tốt, cái kia trước tiên ta hỏi. Vô Ngân Đảo tình huống, đến cùng như thế nào?”

Dương Thanh Huyền ánh mắt khẽ nhúc nhích, nói: “Vô Ngân Đảo luân hãm, Tu La đại quân thi triển huyết tế thuật. Nhưng bốn tộc cao tầng toàn bộ chạy trốn.”

Lạc Căn kinh hãi, liền ngay cả Cát Bá trong mắt đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Tin tức này quá mức rung động.

Bọn họ hao tốn vô số đại giới, đều không có thể hỏi thăm này đến, này dương xanh là làm thế nào biết?

Hơn nữa lấy Á Đại Nhĩ mưu lo, cùng Tu La đại quân thực lực, bốn tộc căn bản không thể chạy thoát a. Chạy thoát một, hai cái cũng còn nói còn nghe được, làm sao có khả năng cao tầng tất cả trốn đi?

Nhưng Lạc Căn cùng Cát Bá đều nhìn ra, dương xanh tuyệt đối không có nói láo.

Lạc Căn vội hỏi: “Bốn tộc là như thế nào chạy trốn, Á Đại Nhĩ tình huống thì lại làm sao?”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Đây chính là thứ hai vấn đề thứ ba. Hiện tại đáp lại giờ đến phiên ta hỏi chứ?”

Lạc Căn sửng sốt một chút, thở ra thật dài khẩu khí, nằm về trên ghế, nói: “Xin hỏi.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Lần này đi dò xét Thủy vực, các hạ không thể không biết gì cả đi. Vấn đề của ta chính là, này không biết Thủy vực tình huống cụ thể làm sao?”

Lạc Căn theo dõi hắn, lạnh lùng nói: “Vấn đề này phạm vi lớn quá rồi đó.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Vấn đề là cần kỹ xảo.”

Lạc Căn hừ lạnh một tiếng, ngồi ở trên ghế nằm trầm tư một chút, nhân tiện nói: “Mảnh này Thủy vực là mấy tháng trước đột nhiên xuất hiện ở Hãn Lan Đảo Thủy vực biên giới, đã sắp tới gần thứ sáu Thủy vực. Mấy tháng trước, có mấy cái lính đánh thuê ở trung tâm giao dịch tuyên bố cứu người nhiệm vụ, bọn họ vốn là Hãn Lan Đảo lớn nhất đoàn lính đánh thuê một trong, ở lúc thi hành nhiệm vụ, gặp không tên Thủy vực xuất hiện, kết quả đại bộ phận phân lính đánh thuê đều rơi vào bên trong không cách nào đi ra. Phía sau không ít người đỡ lấy cứu người nhiệm vụ, kết quả một đi không trở lại. Chuyện này rất nhanh đưa tới ta chú ý, liền phái người đi điều tra, kết quả cũng là một đi không trở lại.”

Lạc Căn trong mắt vẻ mặt lấp loé không yên, ngừng một trận, gặp Dương Thanh Huyền tựa hồ cũng không hài lòng, vì vậy tiếp tục nói ra: “Liền ta lại điều động trong tộc tinh nhuệ trước đi tìm hiểu, rốt cục chiếm được một ít manh mối. Nguyên lai cái kia mảnh Thủy vực, ở mấy tháng trước từng xuất hiện Hư Quang Mạch Trùng. Liền ta dám khẳng định, mảnh này Thủy vực là bị Hư Quang Mạch Trùng mang tới. Về sau nữa, lại lục tục chiếm được một ít tư liệu. Này Thủy vực có thể là thượng cổ thời đại một chỗ bảo địa, bên trong có lượng lớn thiên tài địa bảo cùng không biết thứ tốt. Chỉ có điều khắp nơi cấm chế, chung quanh nguy hiểm."

Lạc Căn liếc mắt nhìn Dương Thanh Huyền, nói: "Đáp án này có thể thoả mãn?"

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Gần như, tuy rằng còn kém một chút như vậy điểm."

Lạc Căn hừ một tiếng, trong lòng nhưng là thất kinh, chính mình đem là tối trọng yếu bộ phận, mảnh này Thủy vực có thể là Tiên Côn chi mộ giấu hết, đối phương lại thật giống nghe được chính mình ẩn giấu hạt nhân, này dương xanh rốt cuộc là người phương nào? Tài trí cao, khó tránh khỏi có chút dọa người.

Lạc Căn hơi hơi trấn định hạ, nghiền ngẫm phía sau, liền hỏi: "Vô Ngân Đảo tranh song phương, hiện trạng làm sao?"

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nở nụ cười, nói: "Các hạ hỏi vấn đề trình độ cũng rất cao nha."

Lạc Căn hừ nói: "Còn chưa phải là bị ngươi bức."

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: "Bốn tộc cao tầng bình yên vô sự, cũng đã ly khai Thiên Hà. Tu La tộc có người nói đã chết hai người Giới Vương, Á Đại Nhĩ trọng thương, nhưng cuối cùng vẫn là bọn họ thắng, chiếm cứ toàn bộ Vô Ngân Đảo."

"Cái gì?!"

Lạc Căn cùng Cát Bá đều là kinh hãi, nội tâm khó có thể ức chế chấn động.

Lạc Căn tự lẩm bẩm: “Chẳng trách... Chẳng trách không nghe được nửa điểm tin tức, nguyên lai bị to lớn như vậy ngăn trở. Chỉ là... Bốn tộc là như thế nào làm được...”

Lạc Căn đột nhiên nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, ánh mắt lấp loé không yên, trong lòng thầm nói: “Những tin tức này hắn là như thế nào biết được?” Nghĩ lại bên dưới, không khỏi tâm hoa nộ phát, Á Đại Nhĩ chịu lớn như vậy gặp khó, thực sự là trời giúp chính mình.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Cái kia khối trên bản đồ miêu tả, các hạ có thể nhận ra?”

Lạc Căn lập tức phục hồi tinh thần lại, hơi thay đổi sắc mặt, ngồi ở trên ghế nằm trầm tư không nói, nội tâm nhưng là nhanh chóng suy nghĩ, muốn không cần nói ra đến.

Lạc Căn nghĩ đến, một khi tiết lộ lượng lớn tin tức lời, có thể hay không gây bất lợi cho chính mình, nhưng nghĩ đến hai vị Giới Vương tại chính mình bên người, nhất thời bỏ đi lo lắng, tự tin một điểm điểm tạo dựng lên, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, gật đầu nói: “Nhận ra. Nếu là ta không nhìn lầm, trên bản đồ kia miêu tả nơi, có thể là thời đại thượng cổ Tiên Côn chi mộ.”

Dương Thanh Huyền giật mình trong lòng, thầm nói: “Quả nhiên.”

Hắn lập tức hỏi: “Vậy các hạ cũng biết này Tiên Côn chi mộ ở nơi nào?”

Lạc Căn đột nhiên nở nụ cười, hắc tiếng nói: “Dương Thanh công tử nóng lòng, ha ha.”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, khẽ hừ một tiếng, chính mình một hồi nóng ruột, lập tức bị đối phương bắt được ý nghĩ của chính mình cùng quan tâm điểm.

Hai người đều là đương thời thiên tài, trí tuệ cao tuyệt hạng người, nhất ngôn nhất ngữ, thậm chí một chút một lông mày bên trong, tiếp theo để lộ ra không bớt tin hơi thở, bị đối phương bắt lấy.

Như vậy nói chuyện, thực sự không thua gì một hồi quyết đấu.

Lạc Căn lẽ nào tìm tới một điểm chủ động, tâm tình một hồi tốt đẹp, cười nói: “Đến phiên ta hỏi. Dương Thanh huynh bộ kia địa đồ, là chiếm được ở đâu?”

Chương 1550: Trùng Hợp Như Thế, Thứ Hai Mấu Chốt

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Các hạ vấn đề này quá khó trả lời.”

Lạc Căn thoải mái nằm ở trên ghế, cười nói: “Không vội, ta có kiên trì chậm rãi nghe.”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ hồi lâu, cân nhắc trả lời như thế nào.

Lạc Căn nằm ở trên ghế, vuốt vuốt trong tay bảo châu, cũng không thời gian uống Tinh chất lỏng màu đỏ, lộ ra rất có kiên trì.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta từ Thiên Kình tộc tộc trưởng cái kia chiếm được một giọt Tiên Côn huyết, sau đó để một vị Thiên Kình tộc tiểu tử nuốt vào. Kết quả là ở tiểu tử này trên người, hiển hóa ra tấm bản đồ này.”

“Cái gì?!”

Lạc Căn cùng Cát Bá lần thứ hai kinh hãi.

Dương Thanh Huyền nghe vào cực kỳ dối sai, nhưng bọn họ biết Dương Thanh Huyền vẫn chưa nói dối.

Hơn nữa có thể từ Thiên Kình tộc tộc trưởng tay ở bên trong lấy được Tiên Côn máu, xem ra này dương xanh cùng Ba Đốn quan hệ không phải bình thường, cũng khó trách dương xanh đối với Vô Ngân Đảo thế cuộc như vậy hiểu rõ.

Lạc Căn phi thường muốn biết Dương Thanh Huyền thân phận, cùng với Vô Ngân Đảo trận chiến tình huống cụ thể, nhưng hỏi vấn đề cơ hội quá quý báu.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Các hạ cũng biết làm sao đi đến này Tiên Côn chi mộ?”

Lạc Căn trong mắt ngân quang lưu chuyển, đột nhiên liền nở nụ cười, nói: “Ha ha, ta đương nhiên biết. Bởi vì chúng ta muốn đi đến mảnh này Thủy vực, căn cứ ta nắm giữ tin tức đến xem, chính là thời đại thượng cổ Tiên Côn chi mộ a, ha ha ha ha.”

Dương Thanh Huyền sững sờ, cùng Tử Dạ đều là ngẩn người một chút, trên đời lại có trùng hợp như thế việc?

Lạc Căn phảng phất vô cùng cao hứng, cười to nói: “Ha ha, có phải là đột nhiên cảm thấy lãng phí một vấn đề?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Cũng không lãng phí, trái lại để ta hết sức hưng phấn đây.”

Lạc Căn cười lạnh nói: “Hiện tại đến phiên ta hỏi, miếng bản đồ này bản đầy đủ, có thể ở trên thân thể ngươi?”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Các hạ hỏi ba cái, ta hỏi ba cái, vừa vặn ngang hàng. Trò chơi này, ta không muốn tiếp tục nữa, đến đây là kết thúc.”

Lạc Căn giận dữ, sắc mặt thay đổi mấy lần, nhìn chằm chằm chính phải rời đi Dương Thanh Huyền cùng Tử Dạ, lạnh giọng nói: “Hai vị thật làm ta A Ma tộc không người, có thể tới lui tự nhiên sao?”

Cát Bá trên người Giới Vương uy thế, nháy mắt khuếch tán ra, bao phủ toàn bộ trong phòng. A Nặc đứng ở một bên, bỗng nhiên liền cả người run lên, sắc mặt trắng bệch, cái kia thân thể khôi ngô không ngừng run lẩy bẩy.

Nhưng trước mắt hai người này, lại tựa hồ như hoàn toàn không bị ảnh hưởng.

Lạc Căn cùng Cát Bá đều hoàn toàn biến sắc.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ta cùng các hạ mục đích là nhất trí, đều là cái kia Tiên Côn chi mộ. Các hạ muốn ở chỗ này liền làm lộn tung lên sao? Chiếc này chiến thuyền sợ cũng không chịu nổi đi.”

Lạc Căn hừ nói: “Đem hoàn chỉnh địa đồ giao ra đây, liền hết thảy dễ nói, bằng không hai vị cũng không cần đi Tiên Côn chi mộ.”

Dương Thanh Huyền trong mắt kim quang lóe lên, nhìn chằm chằm Lạc Căn nói: “Ta nếu là đi không thành, ta có thể bảo đảm, trên thuyền này không có bất kỳ người nào đi thành, ngươi có thể tin? Nếu không tin, đều có thể thử một lần.”

Lạc Căn vừa giận vừa sợ, giận là lại có thể có người dám uy hiếp hắn, mà kinh sợ đến mức là, Dương Thanh Huyền theo như lời nói, hắn không tên liền tin mấy phần.

Đây là một loại cảm giác hết sức kỳ quái, trên lý trí tự nói với mình không thể, nhưng cảm tính trên nhưng là càng ngày càng tin.

Chính hắn cũng không biết tại sao lại như vậy.

Lúc này, Cát Bá thanh âm truyền đến, “Hai người này vô cùng không đơn giản, đặc biệt là cô gái kia, không rõ dĩ nhiên phản cho ta một loại áp lực. Hết khả năng không muốn với bọn hắn làm lộn tung lên.”

Lạc Căn hoảng hốt, trúng liền cấp Giới Vương Cát Bá, toàn bộ A Ma tộc đệ nhị cường giả, dĩ nhiên nói ra nói đến đây đến.

Lạc Căn cả người chấn động, lập tức thay đổi vẻ mặt, nói:

"Dương Thanh huynh không nên tức giận, nếu du hí kết thúc, ta cũng không miễn cưỡng, có chuyện vẫn là có thể cố gắng nói."

Dương Thanh Huyền thấy hắn biến hóa nhanh như vậy, cũng ngầm thầm bội phục người này, không hổ là kiêu hùng anh kiệt, so với kia Á Đại Nhĩ cũng không kém bao nhiêu.

Lạc Căn mỉm cười ôm quyền nói: "Ta rất hiếu kì các hạ thân phận, chẳng biết có được không tiết lộ một, hai? Dương xanh danh tự này, cũng là dùng tên giả đi."

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nhân tiện nói: "Nhân tộc, Dương Thanh Huyền."

"Nhân tộc?"

Lạc Căn sững sờ, ngơ ngác nói: "Các hạ dáng dấp kia rõ ràng là..."

Nhưng hắn biết, đối phương nếu nói rồi là Nhân tộc, dĩ nhiên là không biết giả. Hơn nữa Dương Thanh Huyền danh tự này, tựa hồ có hơi quen tai, thật giống ở đâu nghe qua. Chỉ là trong lúc nhất thời không nhớ ra được.

Lạc Căn thần thái trở nên càng nhu hòa, bởi vì vì là Nhân tộc việc hắn biết đến cực nhỏ, liền ngay cả hắn đều cảm thấy có chút quen tai tên, tuy rằng trong lúc nhất thời không nhớ ra được, nhưng tất nhiên là kinh thiên động địa tồn tại, lúc này ôm quyền nói: "A Ma tộc vương tử, Lạc Căn."

Dương Thanh Huyền đã sớm đoán được một, hai, gật đầu nói: "Quả nhiên."

Lạc Căn mỉm cười nói: "Hi vọng lần này tiên mộ hành trình, có thể lẫn nhau hợp tác, đôi bên cùng có lợi."

Dương Thanh Huyền ôm quyền, nói: "Chỉ mong đi."

Nói, liền xoay người cùng Tử Dạ dắt tay nhau mà đi.

Lạc Căn nhìn chằm chằm hai người biến mất ở trong phòng, sắc mặt lập tức âm trầm lại, xoay người nói: “Đại trưởng lão, vừa nãy xảy ra chuyện gì?”

Cát Bá trầm giọng nói: “Cô gái kia là Giới Vương. Hơn nữa có thể là bốn sao Giới Vương, cùng ta không khác nhau chút nào tồn tại.”

Lạc Căn hoảng hốt, cả kinh nói: “Bốn sao Giới Vương, này, này...”

Cát Bá sắc mặt nghiêm túc, ở bên trong phòng đi qua đi lại, cẩn thận phân tích nói: “Từ vừa nãy cái kia Dương Thanh Huyền nói, bọn họ vô cùng có khả năng tham dự Vô Ngân Đảo cuộc chiến, cũng còn là đứng ở thứ tám mạch lưu nhất phương. Như vậy vừa nhìn, có một vị bốn sao Giới Vương tham dự, Á Đại Nhĩ gặp khó cũng cũng chẳng có gì lạ.”

Lạc Căn lập tức tỉnh táo lại, tinh tế suy tư về, nói: “Coi như thứ tám mạch lưu gia nhập một vị bốn sao Giới Vương, cũng nhiều lắm đứng ở thế bất bại. Thậm chí Á Đại Nhĩ mạnh mẽ tấn công bên dưới, vẫn có thể thủ thắng. Nhưng bây giờ chiến cuộc, nhưng là Á Đại Nhĩ thắng thảm, chết rồi hai vị Giới Vương, mà bốn tộc nhưng là bình yên rời đi. Đây không khỏi không còn gì để nói chứ?”

Cát Bá nói: “Phía trên chiến trường, thay đổi trong nháy mắt, bất cứ lúc nào cũng có thể có chuyện ngoài ý muốn xảy ra. Không thể hết thảy đều như tính toán như vậy. Hai quân thế lực tương đối lời, bốn tộc chiếm cứ ưu thế sân nhà, nhưng Á Đại Nhĩ nhưng là tập kích, cũng có thể ngang hàng. Còn dư lại phải nhờ vào mưu lược trí khôn. Đây mới là thực lực ở ngoài, thắng bại thứ hai then chốt.”

Lạc Căn hừ lạnh nói: “Luận mưu lược trí khôn lời, đương thời có ai có thể hơn được Á Đại Nhĩ? Chỉ bằng Thiên Kình, Cự Môn cái kia bốn tộc rác rưởi?”

Đột nhiên, hai người tựa hồ cũng là nghĩ tới điều gì, đồng thời hoàn toàn biến sắc, đồng loạt cả kinh nói: “Dương Thanh Huyền?!”

Trong phòng không rõ yên tĩnh lại.

Lạc Căn trầm giọng nói: “Từ mới vừa trò chuyện đến xem, Dương Thanh Huyền mưu lược trí tuệ, xác thực không kém Á Đại Nhĩ. Như thế vừa nhìn, hai người này tham dự, dẫn đến Á Đại Nhĩ gặp khó, thật có khả năng.”

Lạc Căn đột nhiên một hồi trở nên hưng phấn, trong đôi mắt tinh quang lấp lóe nói: “Đại trưởng lão, ngươi nói hai người này có thể hay không chiêu nhập dưới trướng?”

Cát Bá tựa hồ lật ra khinh thường, nhìn ngớ ngẩn tựa như nhìn hắn, nói: “Một vị bốn sao Giới Vương, một vị trí tuệ siêu tuyệt hạng người, vương tử có cái gì nắm bắt, cũng hoặc có lẽ là dựa vào cái gì lung lạc lấy bọn họ đâu?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1551: Không Biết Thủy Vực, Cổ Thời Đại

Lạc Căn sửng sốt một chút, lập tức tỉnh táo lại, trầm mặc không nói.

Cát Bá khẽ mỉm cười, nói: “Nhưng vương tử không cần lo lắng, người này nếu trọng tỏa Á Đại Nhĩ, liền tự nhiên là Á Đại Nhĩ kẻ địch rồi. Địch nhân của địch nhân, liền là bằng hữu của chính mình. Chúng ta cố gắng lợi dụng điểm này, coi như không thể mời chào hai người này, cùng bọn họ kết thành trận tuyến, một đạo đối phương Á Đại Nhĩ độ khả thi vẫn là rất lớn. Hơn nữa nhìn chung toàn bộ thiên hạ, cũng chỉ có Nhân tộc sức mạnh, cùng mặt khác số ít mấy cái chủng tộc, mới áp chế ở Tu La tộc.”

Lạc Căn gật đầu nói: “Nếu như có thể ôm Nhân tộc này cái bắp đùi, cũng không cần e ngại Á Đại Nhĩ. Chỉ là Nhân tộc bên trong thế giới, thực lực phức tạp, sợ là có lên tới hàng ngàn, hàng vạn cửa phái đi, này Dương Thanh Huyền đến cùng là thân phận gì, còn có chờ xác nhận.”

Cát Bá nói: “Nhân tộc thế giới tuy rằng thế lực nhiều, nhưng đem ra được cũng là thập cường hai mươi bốn gia. Này Dương Thanh Huyền quá nửa là thập cường hai mươi bốn trong nhà người.”

Lạc Căn nói: “Dương Thanh Huyền danh tự này có chút quen tai, lại nhất thời nhớ không nổi ở đâu nghe qua.”

A Nặc vẫn cẩn thận đứng ở trong phòng, đột nhiên mở miệng nói: “Bẩm vương tử điện hạ, gần đây trong nhân tộc phát sinh lớn sự kiện lớn. Bắn giết Cổ Diệu, Thương Khung luận võ, Tinh Cung chi loạn, tựa hồ, tựa hồ...”

Lạc Căn đột nhiên vỗ một cái đầu mình, hét lớn: “Ai nha, ta làm sao đã quên! Dương Thanh Huyền! Dĩ nhiên là Dương Thanh Huyền!”

Cát Bá trầm giọng nói: “Không nghĩ tới càng là người này! Xem ra chúng ta được suy nghĩ thật kỹ, làm sao cùng vị này Nhân tộc thiên tài số một giao thiệp.”

...

Dương Thanh Huyền cùng Tử Dạ phân biệt chọn một căn mật thất, bế quan tu luyện.

Dù sao cũng là ở người khác trên chiến thuyền, vẫn phải là kiêng kỵ hạ ảnh hưởng, chú ý một chút hình tượng.

Dương Thanh Huyền đem Nặc Hi triệu hoán đi ra, hỏi: “Ngươi bây giờ như thế nào?”

Tự lần trước Nặc Hi nuốt chửng Côn huyết sau, vẫn nằm ở Tinh Giới bên trong, tựa hồ hấp thu quá trình cực kỳ dài lâu.

Gần đây bàn ngồi xuống, tựa hồ tiến nhập tự mình tiêu hóa.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền giật mình phát hiện, Nặc Hi tu vi trực tiếp từ Địa cảnh, tăng lên tới Tiểu Thiên Vị, đồng thời khí tức trong người bàng bạc, khí chất đã cùng trước tuyệt nhiên bất đồng.

Hơn nữa thân thể kia còn đang không ngừng tiến hóa cải tạo bên trong, sẽ không biết cuối cùng tiêu hóa máu tươi kia sau, sẽ biến thành hình dáng gì.

Nặc Hi chậm rãi mở mắt ra, trong con ngươi một vòng màu xanh nhạt vầng sáng, lóe lên ẩn vào không gặp, nói: “Ta hiện tại trạng thái vô cùng tốt, cảm giác nắm giữ xài không hết sức mạnh, cái kia Tiên Côn máu còn xa chưa hấp thu tiêu hóa.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy thì tốt rồi. Ở ta mấy vị Tinh Túc bên trong, thực lực của ngươi là yếu nhất, ngươi muốn cố gắng nhiều hơn. Chúng ta lần này đi nơi, chính là Tiên Côn chi mộ. Bên trong cơ thể ngươi Tiên Côn huyết mạch có lẽ sẽ có tác dụng.”

Nặc Hi kinh sợ, lập tức nói: “Vâng, Thánh Chủ. Ta sẽ cố gắng. Nhanh chóng đuổi tới Tử Diều Hâu tỷ tỷ bọn họ.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, liền để Nặc Hi tiếp tục trở lại Tinh Giới nội tu luyện.

Dương Thanh Huyền cũng tiếp tục nuốt thiên tài địa bảo, Tướng cảnh giới một điểm điểm tích lũy đi tới, chậm rãi tới gần thần biến đỉnh cao.

Con đường võ đạo, cũng như chiến thuyền này đi tới không biết phía trước, làm người cực kỳ mong đợi, rồi lại khó khăn tầng tầng.

Dương Thanh Huyền suy tư về, nếu như lần này Thiên Hà hành trình, vẫn như cũ không chiếm được Võ Kinh, như vậy chính mình liền bí quá hóa liều, mạnh mẽ thay đổi chủ tu công pháp.

Dương Thanh Huyền cũng không tin, không có Võ Kinh, phía trước liền thật sự không có đường.

Đường, là tự đi ra ngoài.

Chiến thuyền ở thứ năm mạch chảy biên giới ngang qua, tới gần cái kia không biết Thủy vực.

Đột nhiên “Ầm ầm” một tiếng, phảng phất đánh vào nào đó nguồn sức mạnh trên, thân thuyền rung động dữ dội, tốc độ một hồi ngừng lại.

Chiến thuyền bên trong võ tu, toàn bộ đều đổi sắc mặt, ngừng công việc trong tay động, từ bốn phương tám hướng đi ra, tụ ở trên đường phố, giật mình hướng về trên không nhìn tới.

“Chi!”

Tất cả mọi người giật nảy mình, có vài tên nữ tính võ tu càng là hoảng sợ nhọn gọi ra.

Chỉ thấy chiến hạm trên vòm trời, lộ ra một cái to lớn côn trùng đầu, trực tiếp chiếm cứ nửa cái bầu trời, trình cũng tam giác giống như hình dạng, một đôi đỏ ngầu trứng hình mắt kép bên trong, vô số rậm rạp chằng chịt mắt nhỏ cùng nhau hướng cùng một phương hướng, trong đó đầy rẫy bạo ngược sát ý, là một loại khát máu bản năng.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Dạ cũng ngay lập tức đi tới bên ngoài.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng! Làm sao lớn như vậy!”

Cái kia trên bầu trời đầu, chính là Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng, ở lần đầu tiến nhập Thiên Hà thời điểm, ngay ở nhánh sông bên trong gặp được.

Lúc đó con kia Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng thể tích, liền trước mắt này con một phần mười cũng chưa tới, chỉ có Bất Hủ cảnh tu vi, mà trước mắt này con, tản mát ra uy thế, liền thẳng tới Khuy Chân cảnh.

“Là Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng! Làm sao sẽ to lớn như thế?”

Trên đường phố truyền đến tiếng kêu sợ hãi, mỗi ý của cá nhân cùng Dương Thanh Huyền như thế.

Ở nhận ra thứ này thân phận sau, mọi người lập tức trấn định lại.

Vật đáng sợ nhất là “Không biết”, một khi hiểu rõ sau, hoảng sợ liền tiêu tán.

Lạc Căn đã xuất hiện ở trên đường phố, nhìn chằm chằm cái kia Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng, lạnh lùng nói: “Bây giờ Thiên Hà bên trong, rất khó mọc ra loại này to lớn Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng. Xem ra đã đến không biết Thủy vực phụ cận. Hơn nữa trong thủy vực quái vật, bắt đầu chạy ra ngoài. Tất cả mọi người đồng loạt ra tay, đem vật này đánh thành tro!”

Trên đường phố rất nhiều bóng người bay lên, các loại thần thông võ kỹ, nguyên khí pháp bảo, hóa ra trên trăm đạo chùm sáng, đồng thời đánh đi tới.

“Oành! Oành!”

Cái kia Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng bên trong cặp mắt u quang lóe lên, còn chưa tới kịp ra tay, đã bị trên trăm đạo công kích bắn trúng, toàn thân từng khối từng khối nổ tung ra, trong khoảnh khắc cả người đổ nát, ngay ở chiến thuyền bầu trời nổ nát tan.

Lạc Căn nói: “Đã tiến nhập không biết Thủy vực, chư vị đến thuyền trên người đi.”

Nói, bấm quyết hướng về trên hư không vỗ một cái.

Một cái phù văn không ngừng lớn lên, hóa ra 10 mẫu tả hữu nguyên hình trận pháp, ở trên không bên trong xoay tròn.

Toàn bộ đường phố cùng trấn nhỏ Tu Di giới tử lập tức biến hóa biến mất.

Hơn hai trăm người toàn bộ xuất hiện ở chiến thuyền trên boong thuyền.

Chỉ thấy bốn phía một mảnh sương trắng mênh mông, linh khí nồng nặc như nước, lại như ở trong biển mây như thế, thiên địa quy tắc trở nên kỳ diệu mà vặn vẹo, ánh mắt chiếu tới, chỉ thấy chu vi, không biết phía trước mênh mông.

“Ở đây chính là không biết Thủy vực rồi sao? Đích thật là cổ chi thời đại khí tức a, sẽ không biết là cái nào thời đại bị Hư Quang Mạch Trùng nuốt lấy lĩnh vực.”

Một vị Khuy Chân cảnh ông lão, sắc mặt ngưng trọng nhìn chằm chằm hơi nước phía trước, trong mắt lộ ra vẻ nghiêm túc.

Nếu mảnh này Thủy vực có thể đản sinh ra to lớn như vậy Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng, hơn nữa so với hiện tại Thiên Hà bên trong Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng cao hơn nữa ra một cảnh giới, liền chứng minh mảnh này Thủy vực không phải tử địa, mà là bảo địa.

Như vậy thì kèm theo nguy hiểm to lớn cùng cơ hội.

Vị kia Khuy Chân cảnh ông lão trầm giọng nói: “A Ma tộc đại nhân, hiện tại đã tiến nhập Thủy vực. Có thể hay không tiết lộ một ít tin tức. Hiện tại mọi người đã là một cái chiến người trên thuyền.”

Lạc Căn sắc mặt bình tĩnh, mang theo mặt nạ màu vàng óng, không nhìn ra hắn vẻ mặt, chỉ là lặng lặng nhìn phía trước.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1552: Thiên Phú Trí Mưu, Bố Trí Kết Giới

Sau một lúc, Lạc Căn mới mở miệng nói: “Này Thủy vực nguy hiểm tầng tầng, cấm chế rất nhiều. Căn cứ chúng ta hiện nay nắm giữ tình huống đến xem, ở đây có thể là thượng cổ Tiên Côn chi mộ.”

“Tiên Côn chi mộ!”

Trên chiến thuyền hơn hai trăm người, tất cả đều là hít một hơi khí lạnh, hoảng sợ không thể tin tưởng.

Ông lão kia cả kinh nói: “Tiên Côn chính là thời đại thượng cổ, trấn áp quá thiên địa mấy vạn năm tồn tại. Sau đó chẳng biết vì sao trừ khử ở lịch sử trong trường hà. Dĩ nhiên là Tiên Côn chi mộ, đại nhân thật sự không có tính sai sao?”

Lạc Căn nói: “Đều lúc này, ta còn lừa các ngươi làm cái gì? Chư vị sau đó liền biết rồi.”

Hơn hai trăm người đều là hưng phấn dị thường.

Chẳng trách muốn chiêu mộ to lớn như vậy đội hình, nguyên lai muốn dò xét là Tiên Côn chi mộ.

Nếu như tùy tiện được một ít gì bảo vật, đều đầy đủ chính mình được lợi vô cùng.

Dương Thanh Huyền nhưng là sắc mặt ngưng trọng nhìn chằm chằm phía trước, trong mắt không ngừng có kim quang lóe lên.

Giờ khắc này sương trắng trong địa hình, tuy rằng không là bản đồ trên miêu tả khu vực, nhưng là giống nhau như đúc địa thế. Lạc Căn phán đoán xác thực không sai, ở đây đúng là Tiên Côn chi mộ.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, cả kinh nói: “Đều cẩn thận! Thật nhiều, thật nhiều Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng!”

Lạc Căn hơi nhướng mày, hướng về phía trước nhìn tới, lấy hắn con ngươi màu bạc, vẫn chưa phát hiện dị thường.

Chiến hạm trên mấy trăm người, càng là sắc mặt quái lạ, lạnh lẽo và khinh thường ánh mắt đảo qua Dương Thanh Huyền, lộ ra vẻ châm chọc.

Phía trước sương trắng bên trong, linh khí kinh người, ai cũng không thấy dị thường.

Hơn nữa nơi này thiên địa quy tắc mơ hồ có loại áp chế cảm giác, coi như là Khuy Chân cảnh đại cao thủ thần thức, đều bị áp chế đến rồi không đủ một phần mười.

Nhưng bất quá sát công phu kia, Lạc Căn cùng Cát Bá đồng thời đổi sắc mặt, hai người đồng thời kinh hô: “Không được! Là Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng! Thật nhiều, thật nhiều a!”

Hai người khiếp sợ kêu to.

Lần này trên chiến thuyền võ tu toàn bộ đều ngạc nhiên, nhưng bọn họ vẫn như cũ không có phát hiện dị thường.

Lạc Căn đã vội vàng hạ lệnh, hét lớn: “Kết giới! Mau đem hết thảy trận pháp mở ra, kết giới cùng công kích trận pháp, toàn bộ mở! Toàn bộ tăng lên trên đến cấp bậc cao nhất!”

Lạc Căn sắc mặt thấy không rõ lắm, nhưng đáy mắt nhưng là xẹt qua một tia hoảng sợ sợ.

Trên chiến thuyền thoáng qua sáng lên tảng lớn phù văn, không ngừng chồng chất sắp xếp, cuối cùng như nước hóa mở, biến thành vỏ trứng hình dáng quang bích, hướng về bốn phía tầng tầng bao vây, vô số phù văn ở tại trên tiêu tan.

Mà cái kia chút khắc vào thân thuyền trên màu đỏ khắc văn, cũng như máu lưu động, phát sinh màu đỏ trận quang, tạo thành bốn mươi tám công kích trận pháp, trôi nổi ở chiến thuyền xung quanh.

Lúc này, mới có Khuy Chân cảnh võ tu, lục tục nhìn thấy sương trắng bên trong, truyền đến một điểm điểm màu đỏ thẫm u quang, hai cái một đôi, chính là Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng mắt.

Mà cái kia u quang điểm điểm, một nhìn sang, càng có mấy trăm đối với đó nhiều.

“Chi!”

Nhìn thấy u quang người, không khỏi là sợ hết hồn, khuôn mặt nháy mắt trắng xám.

Này chút Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng không khỏi là cái kia loại to lớn tồn tại, có hơn một nửa là Khuy Chân cảnh tu vi, còn dư lại bộ phận hình thể ít hơn, nhưng cũng có Bất Hủ cảnh tồn tại.

Trong đó vài con to lớn nhất, thậm chí thẳng tới Khuy Chân đỉnh cao.

Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng là tồn tại chủng tộc giam cầm, trừ phi phát sinh biến dị hoặc là quy tắc biến hóa, bằng không vô luận như thế nào cũng không thể đột phá đến Giới Vương.

Nói cách khác, trước mắt này chút Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng, đại bộ phận phân đã là hút vào thiên địa tinh hoa, tiến hóa đến bản thân chủng tộc cực hạn.

“Ba trăm... Bốn trăm... Năm trăm... Trời ạ... Dĩ nhiên có hơn 500 con!”

Chiến hạm trên lập tức rơi vào hoảng sợ sợ, phần lớn người vừa rồi còn hưng phấn dị thường, chuẩn bị làm một vố lớn, hiện tại liền trực tiếp sợ vãi tè rồi.

Rất nhiều người càng là kinh hãi nhìn Dương Thanh Huyền, không hiểu cái này thần biến cảnh Man Ngưu, vì sao trước đây là có thể phát hiện.

Lạc Căn cũng có chút hoảng hốt, vội hỏi: “Đại trưởng lão, làm sao bây giờ?”

Cát Bá cũng tâm loạn như ma, nơi nào có biện pháp, hắn liếc mắt một cái Dương Thanh Huyền, thấp giọng nói ra: “Vương tử, làm sao không hỏi một chút vị này thiên phú trí mưu, đều có thể nói Nhân tộc đệ nhất tồn tại. Ngươi nhìn hắn sắc mặt bình tĩnh, tựa hồ cũng không lo lắng.”

Lạc Căn vội vàng nói: “Ta làm sao đã quên.”

Nhất thời bay rơi xuống, vội vàng hướng về Dương Thanh Huyền thỉnh giáo.

Cát Bá nhưng là hét lớn truyền khiến, để trên chiến thuyền võ tu toàn bộ tỉnh táo lại, bất cứ lúc nào làm tốt nghênh địch chuẩn bị.

Dương Thanh Huyền nói: “Lấy thủ vì là công. Chỉ cần bảo vệ chiến hạm, chúng ta liền thắng.”

Lạc Căn vội la lên: “Nhưng là... Điều này có thể bảo vệ à...”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Có thể. Để hết thảy Khuy Chân cảnh trở lên võ tu, kết trận ứng chiến. Còn lại người, giúp ta bố trí kết giới, đem sức mạnh cùng nguyên khí đều dung nhập vào bên trong kết giới. Có thể mức độ lớn nhất kéo dài thời gian.”

Lạc Căn tuy rằng cảm thấy hi vọng không lớn, nhưng trước mắt cũng không biện pháp tốt hơn.

Hắn chính là kiêu hùng giống như nhân vật, kịp thời quyết đoán nói: “Được. Tất cả liền theo Thanh Huyền huynh ý tứ.” Lập tức tiếng hét lớn nói: “Chư vị, nghe ta hiệu lệnh!”

Lạc Căn ở tổ chức điều hành trên, lập tức hiển lộ ra cấp trên phong độ, lấy đại trưởng lão Cát Bá cùng nhị trưởng lão kém ngươi dẫn đầu, mang tới mười hai tên Khuy Chân cảnh võ giả, cùng nhau bay ra chiến thuyền, kết thành trận thế, chặn ở phía trước.

Dương Thanh Huyền xoay tay phải lại, một điểm hoàng quang đột ngột hiện, không ngừng lớn lên, hóa thành Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, ở trên không bên trong xoay tròn, liền biến mất không còn tăm hơi.

Sau một khắc, toàn bộ trên chiến thuyền phương, một bó hoàng quang chiếu xuống, sau đó không ngừng lớn lên. Vạn đóa kim liên tự bên trong hiện ra, hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán.

Cái này Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ kết giới, không chỉ có không có cùng chiến thuyền kết giới xung đột, trái lại như ẩn như hiện dung hợp lại cùng nhau, kết thành một cái màu vàng nhạt vỏ trứng hình.

Dương Thanh Huyền một tay bấm quyết, nói: “Chư vị giúp ta một chút sức lực. Đem sức mạnh cùng nguyên khí hòa vào ta chiến kỳ kim liên bên trong, tăng mạnh kết giới này sức mạnh.”

Mọi người thoáng do dự một chút, vẫn là dồn dập ra tay, mảng lớn nguyên khí bị quăng bay ra ngoài, như từng đạo từng đạo hồng quang, dung nhập vào kỳ quang ngưng tụ thành vỏ trứng bên trong, giống như là bị dính lấy giống như vậy, hoặc như là đầy trời sao treo trên bầu trời.

Này chút nguyên khí đại thể cấp bậc không cao, nhưng đều là dị tộc võ giả tâm thần tướng tu đồ vật, từng cái từng cái tỏa ra khác xa hào quang, dung nhập vào trong kết giới.

Lạc Căn trong mắt lộ ra thán phục vẻ, cái kia hoàng kỳ bay ra thời điểm, liền cho hắn một loại kinh sợ cảm giác. Mà giờ khắc này Dương Thanh Huyền chủ trì đại trận, có thể như vậy hoàn toàn dung hợp chúng sức người, có thể thấy được Dương Thanh Huyền đối với trận pháp lĩnh ngộ, đã đến một cái trình độ cực kỳ đáng sợ.

Vừa nghĩ tới người trước mắt này tham dự qua bắn giết Cổ Diệu, Thương Khung luận võ số một, nhấc lên Tinh Cung chi loạn, các loại này chút cũng chưa chết, sau đó lại chạy Thiên Hà đến, trực tiếp đem thiên tài số một, chính mình kẻ địch lớn nhất Á Đại Nhĩ trọng thương, Lạc Căn trong lòng liền một trận sợ hãi, đồng thời lại an tâm không ít, có người này ở, tìm kiếm Tiên Côn chi mộ, có lẽ là có thể dễ dàng rất nhiều.

Đúng lúc này, một trận không gian phong bạo mãnh liệt tập kích qua đến, bốn bề sương trắng không ngừng trên dưới lăn lộn, biến đến mức dị thường hỗn loạn.

Toàn bộ bên trong khu vực quy tắc không gian đều bị quấy rầy.

Mảng lớn Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng trực tiếp triển khai lực lượng không gian, vượt qua Cát Bá chờ cường giả, xuất hiện ở chiến hạm bốn phía, giơ lên bọ ngựa giống như to lớn cánh tay, hướng về kết giới trên cắt xuống.

Chương 1553: Thánh Khí Tự Chủ, Vạn Đóa Hoàng Kỳ

“Ầm! Ầm!”

Từng mảng từng mảng bọ ngựa cánh tay chém ở kết giới trên, hóa ra hình răng cưa sóng gợn.

Toàn bộ vỏ trứng hình kết giới, kịch liệt lay động, cái kia hơn trăm món nguyên khí dồn dập run rẩy.

Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ trên tảng lớn mông mông hoàng quang khuếch tán, dường như mạ vàng giống như bao trùm ở kết giới bên trên, vạn đóa kim liên ở kết giới trên hiện ra, không ngừng lượn vòng sinh diệt, lan ra ánh sáng.

Trên chiến thuyền võ tu tất cả đều là tê cả da đầu, nhìn chiến thuyền ở ngoài trên trăm con Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng, đều là liều mạng thôi thúc chính mình nguyên khí.

Nếu như kết giới bị phá, liền triệt để một con đường chết.

Chỉ có điều rậm rạp chằng chịt Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng, tất cả đều là Bất Hủ cùng Khuy Chân tu vi, hơn 200 dị tộc võ tu tất cả đều là nội tâm sinh ra tuyệt vọng tình, từng cái từng cái sắc mặt bi thảm.

Đánh rơi ở vỏ trứng kết giới trên răng cưa hình sóng gợn còn đang tăng thêm.

Toàn bộ kết giới đung đưa lợi hại, bất cứ lúc nào có nổ tung khả năng.

Lạc Căn một mặt thôi thúc mình nguyên khí, một mặt lo lắng nhìn phía bên ngoài, làm xong một khi kết giới bị phá, bỏ chạy hướng về Cát Bá chuẩn bị.

Ở Cát Bá cùng kém ngươi hai vị Giới Vương bảo vệ cho, hộ tống chính mình an toàn ly khai nên vấn đề không lớn.

Trên chiến thuyền trận pháp tất cả đều khởi động đến rồi cực hạn, mỗi một cái hô hấp tiêu hao linh khí đều là con số trên trời.

Dương Thanh Huyền không ngừng bấm quyết đánh vào hoàng kỳ bên trong, sắc mặt mặc dù có chút trắng bệch, nhưng khí tức trầm ổn, đáy mắt cũng không có vẻ bối rối.

Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng có hơn 500 con, trong đó một nửa vây công Cát Bá đám người đi, chỉ có hơn 200 con công kích chiến thuyền.

Mà trên chiến thuyền võ tu cũng có hơn hai trăm người, liều mạng phòng ngự bên dưới, lại thêm chiến thuyền bản thân đại trận, cùng với mình Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, nghĩ muốn gánh vác cũng không phải là không thể.

Hơn nữa hơn 200 con Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng, hình thể lại to lớn, không thể toàn bộ chen qua đến công kích, bên ngoài vây quanh vài vòng, chân chính rơi vào chiến thuyền kết giới trên công kích, chỉ có hơn một trăm đạo.

Vì lẽ đó kết giới tuy rằng nhìn như ba động lợi hại, toàn bộ vỏ trứng đều nhăn lại sâu văn, giống như là muốn bất cứ lúc nào phá nát giống như, nhưng trên thực tế vững chắc hết sức, chí ít trong ngắn hạn không nhìn thấy phá toái dấu hiệu.

Chỉ có điều tình huống này chỉ có chủ trận Dương Thanh Huyền biết, cái khác võ tu đều là liều mạng thôi thúc nguyên khí, có trực tiếp nôn ra máu.

Dương Thanh Huyền gặp kết giới không việc gì, liền nói với Tử Dạ: “Ngươi đi giúp Cát Bá bọn họ.”

Tử Dạ điểm xuống đầu, liền bóng người loáng một cái, trong tay một đạo hồng quang hóa ra, rơi vào kết giới trên, liền xâu vào.

Thướt tha thân ảnh lay động bên dưới, liền xuất hiện ở bên ngoài kết giới, đồng thời tay phải vỗ một cái, một đoàn ngọn lửa màu đen ở lòng bàn tay hóa ra, “Ầm ầm” một tiếng, liền đem một con Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng nổ tung, đốt thành bột mịn.

Lạc Căn cả người chấn động, ngân đồng bên trong lấy làm kinh ngạc.

Tử Dạ không chỉ có dễ dàng qua lại ra mạnh mẽ như vậy kết giới, hơn nữa hời hợt bên dưới, liền đập chết một con Khuy Chân hậu kỳ Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng.

Sau đó Tử Dạ lại liên tiếp đập chết mấy đầu, hấp dẫn một bộ phận Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng hướng về xa xa mà đi.

Dương Thanh Huyền dùng Hỏa Nhãn Kim Tình quét qua toàn trường, nhất thời đem toàn bộ chiến cuộc nhưng mà trong lòng.

Chỉ cần chiến thuyền bên trong chống đỡ nửa canh giờ, có ba vị Giới Vương ra tay, cũng đủ để đem hơn nửa Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng tiêu diệt, ước chừng chống đỡ một canh giờ, chính là thắng lợi.

Mặt khác mười hai tên Khuy Chân cảnh võ giả, cũng không cầu bọn họ giết quái, chỉ cần có thể chịu đựng, chính là thay ba vị Giới Vương chia sẻ áp lực.

Dương Thanh Huyền đột nhiên trong đầu linh quang lóe lên, nhớ tới lần trước đối chiến Á Đại Nhĩ thời điểm, Tinh Linh Vương đã nói. Bởi vì mình cảnh giới thấp, căn bản không phát huy ra Thánh khí sức mạnh, không bằng tùy ý Thánh khí tự mình phát huy, mình còn có thể cảm ngộ Thánh khí khí bao hàm, tâm thần đều tu.

Nghĩ tới đây, nhất thời trong đôi mắt một mảnh vẩn đục, chậm rãi đem chính mình đối với Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ lý giải quên, đem tâm thần toàn bộ dung nhập vào bên trong, tùy ý chiến kỳ tự động phát huy.

Kỳ thân kịch liệt run lên, mặt trên màu đỏ loét hoa văn lại chính mình bắt đầu biến hoá, hình thành các loại núi sông chim muông, vạn vật sinh linh, thay đổi trong nháy mắt.

Từng đạo từng đạo kim quang từ hoàng kỳ trên đầu soi sáng ra đi, hóa thành từng cái từng cái phù văn, đem một vùng không gian nhuộm đẫm thành ấm hào quang màu vàng.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, loại này hoàng kỳ biến hóa, chưa bao giờ từng xuất hiện.

Hoặc có lẽ là ở trong tay hắn chưa bao giờ từng xuất hiện.

Bây giờ Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, hoàn toàn là căn cứ kết giới biến hóa, mà làm ra tự mình điều chỉnh cùng ứng đối.

Là Thánh khí chịu đến công kích sau bản năng phản ứng.

Loại bản năng này phản ứng, chính là hòa vào Thánh khí bên trong “Đạo” thân thể hiện.

Dương Thanh Huyền vội vàng tập trung ý chí, tiếp tục cảm ứng loại biến hóa này.

Cái kia chút phóng ra phù văn, hòa vào vạn đóa kim liên, ở trên không bên trong loáng một cái, trực tiếp biến ảo thành hoàng kỳ, hướng về toàn bộ bên trong kết giới tung bay đi.

“Cái gì?”

Dương Thanh Huyền có cảm giác ngộ, nội tâm kinh sợ, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ nhất sinh nhị, nhị sinh tam, ba hóa vô số.

Trong khoảnh khắc, mỗi một đóa kim liên đều hóa thành hoàng kỳ dáng dấp, dung nhập vào kết giới từng cái tiết điểm trên, tạo thành một mảnh mênh mông hoàng kỳ trận.

Nhất thời sóng quang lưu chuyển, bên trong kết giới mỗi một điểm lực lượng biến hóa, tỷ như Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng công kích, hơn 200 võ giả bản mệnh nguyên khí gợn sóng, cùng với chiến thuyền bản thân trận pháp trận lực, tất cả đều tặng lại đến Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ trên.

Vạn ngàn cờ xí, mỗi một trên mặt phù văn biến hóa đều không giống nhau.

Không chỉ có Dương Thanh Huyền kinh hãi cực kỳ, Lạc Căn chờ hơn hai trăm người, tương tự là kinh sợ đến mức há to mồm.

Hết thảy hoàng kỳ bất quá là kim liên biến ảo, nhưng đều tự cụ linh tính, có đặc biệt biến hóa. Mà hoàng kỳ bản thân, chính là hết thảy trận pháp trung xu, điều phối tất cả sức mạnh, hình thành một cái tốt nhất phòng ngự.

Đây cũng là hoàng kỳ tự thân linh tính gây nên.

Dương Thanh Huyền cảm ngộ trong đó, tuyệt không thể tả.

Không chỉ có là đối với hoàng kỳ lĩnh ngộ sâu sắc thêm, càng là đối với đại đạo quy tắc một loại hiểu ra.

Ở Lạc Căn đám người xem ra, càng là cảm thấy khó mà tin nổi, bởi vì Dương Thanh Huyền trên người, không tên liền hiện ra một tầng mông lung hoàng quang, cùng cái kia vạn ngàn hoàng kỳ gợn sóng hướng tới nhất trí, phảng phất người cùng cờ xí hòa làm một thể.

"Chẳng trách Thánh khí có thể phụ trợ tu luyện. Trong này ẩn chứa đại đạo quy tắc, vô cùng vô tận, tuyệt không thể tả. Đối với võ giả mà nói, nếu như đi tới đường dừng lại, đích xác có thể thông qua tìm hiểu Thánh khí, tìm tới mặt khác một cái con đường."

Dương Thanh Huyền đắm chìm trong Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ huyền diệu cảm ứng bên trong, hồn nhiên đã quên ngoại vật.

Lạc Căn cùng hơn 200 vị võ tu, có thể đạt đến thiên tướng, đạo thể, không khỏi là vạn người chọn một thiên tài, đều là mặt lộ vẻ kinh hãi.

Bọn họ tự nhiên nhìn thấu Dương Thanh Huyền vắng lặng ở nào đó loại lĩnh ngộ bên trong.

Có thể...

Đây là giây phút sống chết a!

Tất cả mọi người là mặt xạm lại, lại không dám hé răng quấy rầy. Nếu như một hồi đem Dương Thanh Huyền kinh sợ đến mức tẩu hỏa nhập ma, vậy bọn họ phải chết chắc.

Mỗi người đều là sắc mặt trắng bệch, liều mạng thôi thúc nguyên khí, chỉ lo kết giới phá nát.

Nhưng Dương Thanh Huyền sắc mặt nhưng là càng ngày càng bình tĩnh, thậm chí lộ ra vẻ mừng rỡ.

Bởi vì nguyên khí cùng công kích từng cái biến hóa, đều sẽ xúc động hoàng kỳ biến hóa, đích truyền đạo đến hắn trên người.

Trong khoảnh khắc, liền cảm ngộ mấy ngàn hơn vạn loại biến hóa.

Những biến hóa này toàn bộ hóa thành đạo lý lớn giải, dung nhập vào Dương Thanh Huyền lĩnh ngộ bên trong.

“Đây là... Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ...”

Ở Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô một chỗ không gian độc lập bên trong, Thi Ngọc Nhan từ trong tu luyện phục hồi tinh thần lại, nhẹ nhàng trợn mở đôi mắt đẹp.

Ngăm đen con ngươi trong suốt bên trong, chậm rãi hóa ra màu xanh nhạt cờ xí.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1554: Mạnh Mẽ Ý Thức, Không Thể Ngăn Cản

Thi Ngọc Nhan hai tay bấm quyết, chỗ mi tâm lam quang lóe lên, liền một tầng hơi nước hiện ra, hóa ra Thủy Kỳ kết giới, đem chính mình gói lại.

Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ biến hóa, trực tiếp dẫn động Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ.

Thi Ngọc Nhan nhất thời chìm vào cờ xí gợn sóng cảm ứng bên trong, huyền diệu cực kỳ, được ích lợi không nhỏ.

Cát Bá cùng kém ngươi cũng vẫn đang chú ý chiến thuyền tình huống, muốn chờ thuyền phá đi thời gian, liền lập tức cứu Lạc Căn đi.

Nhưng vẫn đợi hơn nửa giờ, Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng chết rồi quá bán, cái kia chiến thuyền tựa hồ vẫn như cũ bình yên vô sự.

Hai người đều là vạn phần kỳ quái.

Nhưng vẫn bị Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng vây quanh công kích, căn bản không phân được tâm thần.

Trên chiến thuyền hơn hai trăm người, hơn nửa đều hao tổn hết rồi tâm lực, không ít trực tiếp phun ra máu, ngồi xếp bằng ở chiến thuyền bên trong điều tức.

Lúc này bọn họ mới phát hiện, tựa hồ chính mình liều không liều mạng tốt số giống cũng không quan hệ?

Toàn bộ vỏ trứng kết giới ở vạn kỳ đang thủ hộ hạ, vẫn như cũ kiên cố như lúc ban đầu, không có nửa phân phá toái dấu hiệu.

Hơn hai trăm người đều trố mắt nhìn nhau, ở ngắn ngủi ngạc nhiên sau, tất cả đều ngạc nhiên lên.

Chẳng lẽ là tiểu tử này một người ở chống đối mấy trăm Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng công kích?!

Cái này ý nghĩ trong đầu lóe lên, liền toàn bộ phủ nhận.

Chuyện này tuyệt đối không có khả năng, coi như là sơ giai Giới Vương cũng không làm được.

Tất cả mọi người nhìn cái kia ngàn vạn hoàng kỳ bóng mờ, trong mắt không ngừng lộ ra ánh sáng nóng rực, lập tức phản ứng, cái này nhất định là món Thánh khí.

Trong đó nội tâm phức tạp nhất chính là Lạc Căn, hai cỗ ý nghĩ đang kịch liệt giao chiến.

Một luồng ý nghĩ là giết người đoạt bảo, này hoàng kỳ nhất định là Thánh khí cổ thứ hai ý nghĩ là, người này ngàn vạn chọc không được.

Lạc Căn ánh mắt âm trầm bất định, đang kịch liệt Thiên Nhân trong khi giao chiến, thậm chí đều quên chiến thuyền bên ngoài nguy hiểm.

Hơn 500 Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng, ở thuyền ở ngoài hơn mười người phấn khởi chiến đấu hạ, đã giết hơn phân nửa, còn lại hơn 100 con.

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng hoàng kỳ kết giới trong không gian, hai tay bấm quyết, thân thể theo cờ xí không ngừng xoay tròn.

Giờ khắc này Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ mới là chủ nhân, hắn bất quá là kỳ chi tùy tùng.

Ai mạnh ai là chủ, không chỉ có Thiên Thánh khí như vậy, phổ thông Thánh khí cũng là như vậy.

Chỉ có điều phổ thông Thánh khí ở thời điểm luyện chế, cũng sẽ không có Thiên Thánh khí cái kia loại từ lúc sinh ra đã mang theo mạnh mẽ ý thức.

Chiến thuyền ở ngoài, mười hai vị Khuy Chân cảnh cường giả, từ lâu lực kiệt.

Mười hai người tạo thành một cái phòng ngự tính kết giới, ngăn cản Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng công kích, vì là ba vị Giới Vương hấp dẫn phân tán một ít sức mạnh.

Dương Thanh Huyền trên người không ngừng có màu vàng phù văn lấp lóe, cùng Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ hòa làm một thể, cả người không nói ra được thoải mái vui sướng.

Nhưng loại này cảm giác thư thích, rất nhanh liền gặp phải một tầng cực mạnh trở ngại, không ngừng đang trôi qua.

Phía trước phảng phất có một đạo lạch trời, ngăn trở trong cơ thể hắn nguyên lực lưu chuyển.

Hoàng kỳ trên phù văn, cùng cái kia lạch trời lực lượng xung kích cùng nhau, phát sinh “Sát sát” tiếng vỡ vụn, chấn Dương Thanh Huyền trong cơ thể khí huyết quay cuồng.

Dương Thanh Huyền cả người run lên, lập tức từ Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ trong cảm ngộ phục hồi tinh thần lại, bỗng nhiên bạo nổ mở hai mắt, mừng như điên nói: “Thần biến đỉnh cao!”

Thời khắc này tu vi, đã đạt đến thần biến cảnh đỉnh điểm, đồng thời ở hoàng kỳ quy tắc ảnh hưởng, trùng kích Bất Hủ cảnh lạch trời.

Cái kia lạch trời tuy mạnh, nhưng cũng không phải kiên không thể phá.

Hoàng kỳ bên trong chớp động phù văn, từng đạo từng đạo ấn vào bên trong cơ thể, liền "Ầm ầm ầm" phá hủy cái kia lạch trời, không ngừng Tướng cảnh giới đi phía trước đẩy.

Dương Thanh Huyền vừa mừng vừa sợ, vốn cho là ngoài tầm với Bất Hủ cảnh, tựa hồ có một tia khả năng đột phá.

Dương Thanh Huyền gấp vội vàng hai tay bấm quyết, chỗ mi tâm hiện ra năm hỏa Tinh Trận, nhất thời toàn bộ thân hình bốc cháy lên.

Hỏa Chi Cốt Tượng từ trong cơ thể biến ảo mà ra, ngồi xếp bằng năm trong lửa, không ngừng bấm quyết xoay tròn.

Sau đó, một tia hồn chỉ từ Dương Thanh Huyền lòng bàn tay khuếch tán, bao phủ toàn thân, nhưng là Sinh Tử Phá Tướng sức mạnh.

Dương Thanh Huyền muốn dựa vào giờ khắc này tuyệt diệu trạng thái, thử xung kích Bất Hủ cảnh.

Tinh Linh Vương, Quỷ Tôn, Ngưng Giáp Tử đám người, đều là ở Thánh khí bên trong lặng lặng cảm ngộ Dương Thanh Huyền biến hóa, hơi mở mắt ngóng nhìn, phảng phất có thể nhìn thấu đi ra.

Ba người trong ánh mắt đều xẹt qua vẻ phức tạp.

Giống Dương Thanh Huyền loại đáng sợ này thiên phú cùng cơ duyên, chỉ là Võ Kinh ràng buộc, căn bản là không ngăn được hắn. Chờ hắn được Võ Kinh hạ nửa khuyết sau, lại có thể biến hóa Chân Long, tranh bá thiên hạ.

“Hắn... Hắn ở đột phá?!”

Trên chiến thuyền hơn hai trăm người, toàn bộ đều ngu mắt.

Đặc biệt cái kia chút còn ở liều vận mệnh chuyển nguyên khí võ tu, càng là hoá đá tại chỗ.

Chính mình còn muốn tiếp tục hay không vận chuyển nguyên khí? Nhìn dáng dấp thật giống chính mình cũng không có đưa đến tác dụng gì, nhưng nếu là một khi dừng lại đến, vạn nhất kết giới phá làm sao bây giờ?

Hơn hai trăm người đều là mặt đen lại, từng cái từng cái sắc mặt trắng bệch, từ lâu sức cùng lực kiệt.

Tuy rằng nhìn như chính mình không có đưa đến tác dụng gì, nhưng không ai dám dừng lại đến.

Mắt gặp thắng lợi trong tầm mắt, nếu như cuối cùng dã tràng xe cát, vậy thì thật sự thấy quỷ.

Chỉ có điều Dương Thanh Huyền tình hình, để cho bọn họ hoàn toàn không có cách nào lý giải, càng thêm không nghĩ ra.

Lạc Căn đồng dạng sắc mặt trắng bệch, nội tâm Thiên Nhân giao chiến, lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh từ hai tóc mai chảy xuống, “Rốt cuộc muốn không muốn ra tay? Giờ khắc này hắn ở đột phá, muốn giết người đoạt bảo, hiện tại chính là thời cơ tốt nhất, rốt cuộc muốn không muốn ra tay?”

Lạc Căn từng lần từng lần một hỏi chính mình, đầy mặt đều là mồ hôi lạnh, nhìn thấy được giống như là đang liều mạng duy trì kết giới.

Dương Thanh Huyền trong cơ thể không ngừng truyền đến “Tất lý cách cách” nhẹ nhàng tiếng nổ.

Tất cả mọi người biết đây là dịch kinh tẩy tủy quá trình, Luyện thể tu sĩ, mỗi một lần đột phá, đều sẽ mang đến trên thân thể dịch kinh tẩy tủy, làm cho thân thể cao hơn một tầng.

Nhưng kỳ quái là, dịch kinh tẩy tủy quá trình cũng cũng không dài lắm, hơn nữa Dương Thanh Huyền trong cơ thể như rang đậu thanh âm, vang lên nhanh nửa giờ.

“Đây thật sự là ở dịch kinh tẩy tủy sao? Tại sao lâu như thế?”

Mọi người ngạc nhiên bên dưới, không khỏi là lộ ra ước ao cùng khó tin vẻ mặt.

Dịch kinh tẩy tủy thời gian càng lâu, thân thể liền rèn luyện càng trở nên vững chắc.

Nhưng mỗi người đột phá thời điểm, đều chỉ sẽ tắm một lần mà thôi, Dương Thanh Huyền bộ dáng này, đã giặt sạch không biết bao nhiêu biến.

Trên thực tế, chính là bởi vì cửa ải khổ sở, dẫn đến xung kích lực lượng không ngừng về chấn động thân thể, dẫn phát rồi dịch kinh tẩy tủy.

Mà tẩy tủy sau sức mạnh, lại lần nữa xung kích bình cảnh, nhiều lần tuần hoàn.

Thời gian từng giờ trôi qua.

Cái kia “Tất lý cách cách” thanh âm vẫn còn ở chiến thuyền bầu trời vang vọng, Dương Thanh Huyền không ngừng bấm quyết, trên người năm hỏa thiêu dồi dào.

Cái kia kỳ dị Hỏa Chi Cốt Tượng trên, tảng lớn hỏa văn lưu chuyển tiêu tan.

Vạn ngàn hoàng kỳ bên trong, từng đạo từng đạo kỳ dị phù quang hòa vào Dương Thanh Huyền thân thể.

Mà một tầng cường đại Sinh Tử Phá Tướng hồn quang, càng là đem Dương Thanh Huyền cùng xương giống toàn bộ bao phủ.

Kỳ lạ như vậy đột phá dị tượng cùng thần thông, trên chiến thuyền tất cả mọi người, đều là chưa từng nghe thấy.

Đột nhiên, từ Dương Thanh Huyền trong cơ thể truyền đến một đạo tiếng rồng ngâm, lâu dài xa xưa, hét vang cửu thiên.

“Cái gì? Rồng ngâm?!”

Trên chiến thuyền dị tộc, không khỏi kinh hãi.

Hoảng sợ trừng mắt to nhìn cái kia Thanh Giác Man Ngưu, năm hỏa như biển, đem toàn bộ Man Ngưu thân thể cùng Hỏa Chi Cốt Tượng vây kín mít.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1555: Bước Vào Bất Hủ, Một Chiêu Chém Giết

Năm hỏa không chỉ có ngăn cách tầm mắt, liền ngay cả thần thức cũng tận số nuốt hết.

Lạc Căn hơn hai trăm người, chỉ có thể ở ngọn lửa nhấp nháy khoảng cách, gặp được Dương Thanh Huyền cùng cái kia Hỏa Chi Cốt Tượng đung đưa bóng người.

Một vệt màu trắng dải băng, như mông mông hào quang, ở năm trong lửa không ngừng phun ra nuốt vào, chính là rồng chi bóng mờ.

“Đúng là Long Ngâm, này Thanh Giác Man Ngưu trên người, tại sao có thể có Thanh Long thổ tức ảo giác?”

Tất cả mọi người trợn tròn mắt, cái kia Long Ngâm bên trong, mang đến nhàn nhạt uy thế cảm giác, phảng phất vương giả giáng lâm thế gian, không nhịn được sinh ra bái phục tâm ý.

Liền ngay cả công kích chiến thuyền Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng, cũng từng cái từng cái trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, trong lúc nhất thời dĩ nhiên ngừng lại.

“Cái kia là chuyện gì xảy ra?”

Cát Bá đám người cũng phát hiện dị thường, thần thức càn quét tới, lập tức đã nhận ra Dương Thanh Huyền tình huống khác thường, không khỏi là hoảng hốt.

Trong đó Cát Bá cùng Tử Dạ hơi hơi trấn định một ít, bọn họ cũng đều biết Dương Thanh Huyền bất phàm.

Kém ngươi cùng mười hai vị Khuy Chân cảnh cường giả, nhưng là vừa mừng vừa sợ.

Toàn bộ trong thiên địa, phảng phất nháy mắt lâm vào yên tĩnh, chỉ còn dư lại cái kia rồng dài ngâm, ở từ ngàn xưa trong thiên địa vang vọng.

Đúng lúc này, ngồi xếp bằng phía trên Dương Thanh Huyền Hỏa Chi Cốt Tượng, trong tay quyết ấn vỗ một cái, năm hỏa đua tiếng, từng đạo từng đạo dồn dập hỏa văn khuếch tán, sau đó liền phá tán thành vạn đóa hỏa diễm, như này cổ nơi trong giới mênh mông đèn hải.

Dương Thanh Huyền thân thể nhất chuyển, hai tay không ngừng bấm quyết, cái kia như đèn vạn ánh lửa cảnh, theo từng đạo từng đạo thổ nạp, bị hút vào bên trong cơ thể.

Màu trắng long khí xoay quanh bên dưới, cũng ẩn vào hô hấp thổ nạp.

Dương Thanh Huyền khí tức, ở này mỗi lần hít thở trong đó, xảy ra bay vọt về chất.

Sau đó vạn đóa hoàng kỳ loáng một cái, trở về hoàng kỳ nguồn gốc, hóa thành to bằng bàn tay, bay rơi xuống. Mặt trên ngàn tỉ phù văn tiêu tan, cuối cùng bình tĩnh lại.

Hoàng kỳ lóe lên, liền ẩn vào Dương Thanh Huyền mi tâm, biến mất không còn tăm hơi.

Một luồng cương phong không tên sinh thành, tự Dương Thanh Huyền bên cạnh người thổi đi ra ngoài, hòa vào thiên địa, càng làm cho người ta một loại hiu quạnh cảm giác.

Hơn 200 vị võ tu đều là trong lòng run lên, này cỗ hơi thở chính là Bất Hủ cảnh khí tức.

Nhưng chỉ là Bất Hủ cảnh, tại sao lại cho bọn họ nội tâm mang đến cảm giác bị áp bách mãnh liệt? Phảng phất khó có thể ngang hàng.

“Bất Hủ cảnh, thật sự đạt tới.”

Dương Thanh Huyền chậm rãi mở mắt ra, cũng không có gì mừng rỡ, ngược lại là một loại trầm tư cùng hiểu ra.

Thanh Dương Võ Kinh tuy rằng phù hợp đại đạo, là chí cao vô thượng bảo điển một trong, nhưng đạo hóa ba ngàn, ba ngàn pháp môn đều có thể vì là nói.

Thậm chí này Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ bên trong đạo pháp quy tắc, cũng không yếu hơn Thanh Dương Võ Kinh.

Chính mình tại Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ tự mình diễn biến hạ, dựa vào cơ duyên, dựa thế một lần đột phá Võ Kinh ràng buộc.

đăng nhập http://truyencua t ui.net để đọc truyện

Thứ yếu không chỉ là lần này, bước vào đạo thể tới nay, mỗi một lần đột phá, đều là cường đại đến nghịch thiên quy tắc gây nên.

Nếu như ngươi có đầy đủ thiên phú, hoàn toàn có thể áp chế bất kỳ ràng buộc.

Này càng thêm kiên định Dương Thanh Huyền quyết tâm, nếu như chuyến này cũng không tìm tới Võ Kinh, liền phá thể trùng tu.

Lúc này, yên tĩnh trong thiên địa, đột nhiên “Vù” một tiếng, không gian rung động, cái kia chút dừng lại Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng, theo long uy cùng ngọn lửa biến mất, lần thứ hai làm khó dễ, trùng kích vào đến.

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng ở chiến thuyền kết giới trên, đứng mũi chịu sào.

Hai cái Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng rơi vào kết giới trên, hai đối với ngao kìm quét ngang, thẳng bổ xuống, giao nhau xẹt qua, đem không gian chém mở.

Đồng thời kết giới mất đi Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ cùng hơn 200 võ tu sức mạnh gia trì, dễ dàng đã bị chém ra hai đạo thập tự vết trầy, dài đến xa mấy chục trượng.

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, liền tại chỗ biến mất.

“Ầm! Ầm!”

Hai đạo đánh chém lẫn nhau đụng vào nhau, toàn bộ không gian mạnh mẽ run lên, đã bị cắt rời thành bảy, tám khối, lại sau đó không ngừng phân liệt, hóa thành lượng lớn mảnh vỡ.

Ở hai cái Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng phía trên hơn ba mươi trượng địa phương, truyền đến to lớn “Ầm ầm” tiếng, vô số không gian cuộn chỉ hiện ra, lẫn nhau tụ hợp xen kẽ, hình thành một phương lao tù.

Trong lao tù không gian loáng một cái, Dương Thanh Huyền thân ảnh nổi lên, càng bị Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng không gian thần thông trói buộc chặt.

Sau đó lại là bốn đạo đánh chém qua lại mà tới.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, Chiến Kích Thiên Khư liền rơi ở trong tay, quét ngang ra hai đạo kích quang, một đạo đem không gian cuộn chỉ chém vỡ, một đạo chặn ở trước người.

“Đoàng đoàng đoàng đoàng!”

Bốn đạo đánh chém toàn bộ đánh vào chiến kích trên, đem đẩy lui.

Dương Thanh Huyền vừa rồi ổn định thân thể, liền con ngươi co rụt lại, đầy trời xuất hiện đao quang lưới, hầu như mật không ra gió, đem Không gian thiết cát thành ngàn vạn đoạn ngắn, che chở rơi xuống.

Hai cái Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng đều là Khuy Chân sơ kỳ tồn tại, liên thủ công kích bên dưới, phối hợp thiên y vô phùng.

Dương Thanh Huyền mắt lạnh trung kim mang ngưng tụ, dưới chân bộ pháp nhẹ nhàng giẫm lên một cái, liền né qua.

Lạc Căn đám người không khỏi kinh hãi, chỉ thấy được Dương Thanh Huyền bóng người nhẹ nhàng lay động, vô số tàn ảnh ở bốn phía tiêu tan, cái kia đao chi hải dương, ngàn vạn dày đặc đao quang, hoàn toàn không có có một đao rơi trên người hắn.

Hai cái Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng hai mắt co rụt lại, bắn ra khiếp sợ cùng thô bạo vẻ, ngao kìm quơ múa lợi hại, lưới đao càng thêm dày đặc.

Đồng thời hai cái Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng đều sử dụng tới không gian thần thông, lại là vô số không gian cuộn chỉ hóa ra, như lưới lớn giống như rơi ra đi qua.

Dương Thanh Huyền trong mắt kim quang phát lạnh, lạnh lùng nói: “Không biết sống chết súc sinh, ta bất quá bồi các ngươi vui đùa một chút, làm quen một chút Bất Hủ cảnh sức mạnh, các ngươi lại gấp muốn chết, cái kia liền không oán được ta.”

Lạc Căn đám người tất cả đều té xỉu.

Một tên vừa bước vào Bất Hủ cảnh tồn tại, lại nắm hai cái Khuy Chân sơ kỳ luyện tập?

Cái kia tảng lớn không gian cuộn chỉ kèm theo lưỡi đao tung xuống, nhưng Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, lại tại chỗ biến mất.

Lần này, không chỉ có là hai cái Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng nội tâm hoảng sợ sợ, bốn phương tám hướng bay tới Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng, nhìn một màn trước mắt, đầu óc đều không phản ứng kịp.

Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng vốn là có không gian thiên phú chủng tộc, trừ phi đối phương đối với quy tắc không gian nắm giữ cùng lý giải vẫn còn ở bọn họ bên trên, bằng không tuyệt đối không thể chạy thoát không gian ràng buộc.

Đúng lúc này, trong đó một con Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng phía sau, vô số không gian cuộn chỉ di động, Dương Thanh Huyền thân ảnh hiển hóa ra ngoài, Chiến Kích Thiên Khư quét ngang quá dài không, chém thẳng vào mà đi.

“Ngục Đấu chi Phần Diệt Thế Ngữ!”

Thanh âm lạnh như băng vang lên.

Chiến kích trên bốn đạo ánh lửa như rồng bơi lội, từ kích thân rót vào lưỡi kích trên, bùng nổ ra từng vòng hỏa văn.

Không gian bị ngọn lửa quỷ dị này chiếu sáng mỹ lệ cực kỳ.

Con kia Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng khuôn mặt cùng da chỗ rất nhỏ, tất cả đều ở ngoài sáng hỏa chiếu rọi xuống, trở nên vô cùng rõ ràng, ánh vào mỗi người mi mắt.

Phảng phất phóng động tác chậm giống như vậy, ở mấy trăm song trong ánh mắt, Dương Thanh Huyền chiến kích dễ dàng chém gãy Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng phất lên ngao kìm, đâm vào cái kia giáp sắt giống như cứng rắn xác ngoài.

Sau đó bốn loại hỏa diễm đan dệt hỗn hợp hạ, đột nhiên bạo nổ mở.

“Ầm ầm!”

Đáng sợ lực xung kích nháy mắt dọc theo chiến kích cắt mở địa phương, nhảy vào Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng trong cơ thể, ở trong đó bộ nổ ra.

Một con Khuy Chân sơ kỳ Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng, nháy mắt tan xương nát thịt, mảnh vỡ cũng bị minh hỏa nuốt sạch sẽ, trực tiếp hóa thành vũ trụ hư vô, hoàn toàn không tồn tại nữa.

Lạc Căn đám người tất cả đều hoảng sợ há to mồm, con ngươi đều phải rơi xuống trên đất.

Một chiêu!

Một chiêu liền dễ dàng chém giết Khuy Chân sơ kỳ!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1556: Thuận Lợi Phá Vòng Vây, Không Gian Thuật

“Hắn đúng là vừa vừa bước vào Bất Hủ cảnh à...”

Ở hơn 200 dị tộc hoảng sợ dưới ánh mắt, Dương Thanh Huyền thu lượt chiến đấu kích, vô số hỏa diễm ngưng tụ ở lưỡi kích trên, tỏa ra như Thái Dương giống như hào quang óng ánh.

Từng vòng Thánh khí khí bao hàm, cùng hỏa văn đan xen vào nhau khuếch tán mở, Dương Thanh Huyền khuôn mặt ở hào quang chiếu rọi, tuấn tú thần thánh.

Mặt khác con kia Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng phát sinh “Vù” hoảng sợ kêu to, sau lưng hai cánh nhẹ khẽ chấn động, liền muốn ẩn vào hư không không gặp.

“Bây giờ muốn đi, không cảm thấy chậm sao?”

Dương Thanh Huyền trong mắt kim quang lóe lên, Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng không gian quỹ tích ở Hỏa Nhãn Kim Tình hạ lộ không thể nghi ngờ, ngưng tụ cùng áp súc tảng lớn ngọn lửa chiến kích, đi lên trước nữa đưa một cái, đâm vào hư không.

“Ầm ầm!”

Thiên địa chấn động, toàn bộ không gian tảng lớn sụp đổ.

Chính là đọa diệt chi chiêu, trọng lực chồng chất vô số lần, dẫn đến không gian suy biến sụp xuống. Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng thân thể nổi giận một cái đi ra, toàn thân đều bị đè ép biến hình.

Ở mấy trăm con mắt nhìn chăm chú hạ, chiến kích như lúc trước giống như vậy, động tác chậm giống như đâm vào Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng trong cơ thể, sau đó "Oành" một tiếng nổ ra. Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng thân thể mảnh vỡ, trực tiếp bị ngọn lửa đốt sạch sẽ, một điểm không dư thừa.

"Chi!"

Hơn 200 võ tu tất cả đều hít một hơi khí lạnh, đối với Dương Thanh Huyền sức chiến đấu lại không hoài nghi.

Dương Thanh Huyền cùng hai cái Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng chiến đấu, bất quá mấy hơi thở công phu, nguyên bản tảng lớn Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng từ bốn phương tám hướng vây công lại đây, tất cả đều phát sinh "Ong ong ong" mỏng cánh rung động, giờ khắc này đột nhiên thắng lại thân thể, ở khoảng cách Dương Thanh Huyền ngoài trăm trượng, từng cái từng cái điều đầu liền đi.

Này chút Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng tuy rằng thông minh không cao, nhưng cũng không phải là không có thông minh, cũng không phải hoàn toàn không sợ chết.

Hơn nữa Chiến Kích Thiên Khư trên bốn hỏa, cái kia Phần Diệt Thế Ngữ chi chiêu, làm chúng nó nội tâm sản sinh sợ hãi cực độ cùng kính nể.

Lạc Căn đám người hoảng hốt một hồi, tất cả đều hoàn toàn biến sắc, cái kia một, hai trăm chỉ Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng điều đầu sau, liền quơ ngao kìm, đáp xuống kết giới trên.

"Không được! Nhanh duy trì kết giới!"

Lạc Căn hét lớn một tiếng, hơn 200 võ giả lần thứ hai liều mạng kích phát nguyên khí.

Nhưng mất đi Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ sức mạnh, toàn bộ kết giới báo nguy, phát sinh tiếng gào chát chúa, từng mảng từng mảng như sóng biển giống như sóng gợn tản ra, toàn bộ trên chiến thuyền trận quang, đều trở nên đỏ tươi như máu.

Mọi người lúc này mới hiểu được, Dương Thanh Huyền ở toàn bộ kết giới bên trong đại trận, phát huy bao nhiêu tác dụng. Giờ khắc này từng cái từng cái sợ run tim mất mật, liều mạng thổ huyết vận chuyển nguyên khí.

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, nắm kích bay rơi xuống, chiến kích quét qua, lại đánh chết một con sâu. Đồng thời lấy ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, lần thứ hai dung nhập vào trong kết giới.

Dương Thanh Huyền hai tay không ngừng đánh ra quyết ấn, nhưng sắc mặt nhưng càng ngày càng khó coi.

Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ không cách nào hiện ra khi trước trạng thái, mà tại chính mình dưới sự khống chế, uy năng nhưng kém xa tự mình kích phát.

Nhưng bất kể như thế nào, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ rơi vào kết giới sau, toàn bộ phòng ngự hơi hơi ổn định một ít.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình quét qua, Tử Dạ chờ ba vị Giới Vương, cũng đã mồ hôi nước tràn trề, sắc mặt tái nhợt có chút trong suốt, cái kia mười hai vị Khuy Chân cảnh, càng là bất cứ lúc nào có nguy hiểm có thể chết đi.

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở mười hai vị Khuy Chân cảnh cường giả bốn phía, chiến kích quét ngang mà đi. Một chiêu Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu đem hung mãnh nhất một con sâu chém nát tan.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Đi mau, lượt chiến đấu trên hạm, chúng ta xông tới!”

Tuy rằng Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng tổn thất quá bán, chính mình này phương cơ hồ là linh thương vong, nhưng trừ hắn ra, hầu như đều là thể năng tiêu hao hết.

Một khi chiến thuyền kết giới bị phá, ba vị Giới Vương bị nhốt, hậu quả không tưởng tượng nổi, có thể chạy ra sinh Thiên Giả, sợ là bấm tay số lượng.

Dương Thanh Huyền hét lớn phía sau, xoay tay lại lại là một kích, mang theo mười hai vị Khuy Chân cảnh cường giả hướng về chiến thuyền phương hướng lướt đi.

Tử Dạ chờ ba người cũng nghe đến tiếng quát, thần thức quét qua toàn trường, lập tức xem xét thời thế, hướng về Dương Thanh Huyền phương hướng áp sát.

Một chuyến hơn mười người, đang ra sức đánh giết bên dưới, về tới trên chiến thuyền.

Lạc Căn hét lớn: “Lái thuyền! Nhanh lái thuyền!”

Tử Dạ đám người trở lại chiến hạm trên sau, đồng thời ra tay, một mảnh ánh sáng oành lên, hướng về kết giới trên gia trì qua đi.

Vỏ trứng hình kết giới trong khoảnh khắc được vững chắc, ánh sáng sáng choang.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ rơi ở trong tay, đột nhiên cờ tung bay vung lên, kết giới trên ánh sáng vặn vẹo, hóa thành một vòng xoáy khổng lồ.

Theo lại một vung bên dưới, vòng xoáy không gian nháy mắt gảy về, hết thảy Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng đều là thân thể run lên, bị cái kia gảy về lực lượng đánh bay sơ qua.

Chiến thuyền trong khoảnh khắc liền áp lực giảm nhiều.

Hết thảy trận pháp sư liều mạng kích hoạt trên thuyền không gian cùng tốc độ trận pháp, nhoáng lên dưới liền nhảy lên thức vọt tới trước đi.

Dương Thanh Huyền thu hồi chiến kỳ, một mình đi tới chiến thuyền phần cuối, hai tay ở trước người bấm quyết, Thanh Giác Man Ngưu thân thể không ngừng bành trướng lớn lên, hóa thành Thời Không Cự Linh.

“Rống!”

Hét lớn một tiếng hạ, Thời Không Cự Linh hai tay đột nhiên đi về phía trước vỗ một cái.

“Ầm ầm ầm.”

Tảng lớn không gian không ngừng nổ tung, bên trong cuộn chỉ như tàm ti giống như khuếch tán mở, ở Thời Không Cự Linh hai tay của hạ, không ngừng kéo dài tới.

Xa xa mấy trăm Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng tất cả đều là “Ong ong” sự phẫn nộ mau chóng đuổi.

Từng con từng con Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng thân thể khổng lồ ở trong không trung nhảy lên qua lại, lúc ẩn lúc hiện, chính là Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng bộ tộc kèm theo không gian thiên phú.

Nhưng ở Thời Không Cự Linh nắm trong tay không gian cuộn chỉ bên trong, Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng đám nhưng là càng đuổi càng xa.

Lạc Căn cùng Cát Bá đám người không khỏi là trong lòng hoảng hốt, nhìn Dương Thanh Huyền ánh mắt, hoàn toàn thay đổi một bộ dáng.

Một lát sau, Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng đã không đuổi kịp.

Dương Thanh Huyền lúc này mới biến về Nhân tộc chân thân.

Hơn hai trăm người không khỏi là sắc mặt trắng bệch, trong mắt mang theo điểm điểm kính nể.

…

Còn dư lại mấy trăm con Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng, đuổi sau một lúc toàn bộ đều ngừng lại, từng cái từng cái trong miệng bùng nổ ra “Ong ong” tức giận, hình thành nhỏ nhẹ tiếng rít, ở trên không bên trong khuếch tán.

“Ồn ào chết rồi.”

Đột nhiên một đạo chán ghét âm thanh từ trong hư không truyền ra.

Phương hướng âm thanh truyền tới trên, lờ mờ phác hoạ ra một đạo nhân bóng mờ, sau đó chậm rãi trở nên giàu có.

Người này thân mang sợi vàng vân văn trường bào, cái kia kim trắng song sắc hoa văn bên trong, lờ mờ miêu tả một cái “Trắc” chữ, ánh mắt lấp lánh có Thần, nhìn chiến thuyền biến mất phương hướng.

Trắc Quỹ nâng cằm lên tự lẩm bẩm: “Bất Hủ cảnh. Thiếu hụt nửa khuyết Võ Kinh, lại bước chân vào Bất Hủ. Thánh Linh bảo điển ràng buộc, thực sự là bị đánh vỡ sao? Hắn là như thế nào làm được?”

“Ong ong”

Tảng lớn Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng gặp đột nhiên xuất hiện một người, tất cả đều chấn động mỏng cánh, vung vẩy ngao kìm, từ bốn phương tám hướng vọt tới.

“Ồn ào chết rồi, không thú vị sâu.”

Trắc Quỹ trong mắt hắc mang lóe lên, giơ tay lên, năm ngón tay hư nắm đập tới.

Đạo đạo phù ấn ở hắn đầu quyền sinh thành, theo quyền phong thổi, không ngừng đi về phía trước bắn mạnh mà đi.

Phù ấn hóa thành đen nhánh ánh quyền, như hỏa diễm thiêu đốt, chỗ đi qua, không gian nứt toác. Ở đến phệ sa trùng đám bên trong sau, bỗng nhiên bạo nổ mở.

Cường đại phá hủy lực lượng, đem vô số phệ sa trùng trực tiếp nghiền ép phá nát, quét tới một bên. Bất quá chớp mắt qua đi, phía trước chính là trống rỗng, tĩnh mịch không hề có một tiếng động.

Trắc Quỹ trên mặt không có bất kỳ vẻ mặt, phảng phất làm một cái bé nhỏ không đáng kể chuyện, giống như là đập chết một con muỗi giống như, chắp tay liền đi vào hư không, biến mất không còn tăm hơi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1557: Tiên Côn Phần Mộ, Núi To Sụp Đổ

Chiến thuyền ở ném mở Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng sau, lại đi về phía trước nửa ngày, lại không có gặp phải công kích.

Hơn nữa rất nhanh liền đi ra sương trắng khu, trước mắt tầm mắt không ngừng rõ ràng.

Chiến thuyền tiến nhập một cái vô biên thật lớn bồn địa, tầng mây buông xuống, thanh quang lưu động.

Một toà tòa thật to gò núi, ngủ đông ở trên cỏ, như là vô số người khổng lồ giống như, bảo vệ đại địa.

Dương Thanh Huyền sóng mắt lưu chuyển, cảnh tượng trước mắt, chính là bản đồ bên trong miêu tả dáng vẻ, chỉ có điều người lạc vào cảnh giới kỳ lạ, phương có thể cảm nhận được cái kia loại thiên địa thật lớn tráng lệ.

Vẫn vắng lặng trong tu luyện Nặc Hi, đột nhiên liền mở hai mắt ra, xẹt qua kinh sắc, sau đó lại chậm rãi nhắm lại.

“Tiên Côn chi mộ, cũng chỉ có Tiên Côn chi mộ, mới có thể hình thành này nặng nề uy thế.”

Lạc Căn thấp giọng tự nói, trong thanh âm tràn đầy kích động cùng hưng phấn.

“Cái gì? Tiên Côn chi mộ!”

Lạc Căn thanh âm tuy nhỏ, lại bị hết thảy võ tu đều nghe, từng cái từng cái trừng lớn hai mắt, sau đó lộ ra hưng phấn cùng vẻ tham lam.

“Càng là ở trung cổ thời gian, đột nhiên liền mai danh ẩn tích Tiên Côn.”

“Năm đó đến cùng xảy ra chuyện gì? Nguyên bản lấy Tiên Côn bộ tộc sức mạnh, đủ để trở thành trung cổ tám tộc như thế nhân vật mạnh mẽ.”

“Nếu là Tiên Côn chi mộ, lần này phát đạt rồi!”

Trên chiến thuyền hơn hai trăm người, đều là hưng phấn dị thường, nghĩ đến phía trước trở về từ cõi chết, cũng đáng giá.

Dương Thanh Huyền lặng lặng nhìn cái kia chút gò núi, trong ánh mắt lộ ra sắc mặt khác thường, thậm chí trong lòng khẽ run lên, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

Lạc Căn nghe mọi người nghị luận, khóe miệng vung lên một nụ cười lạnh lùng.

Lạc Căn khóe mắt trộm bánh Dương Thanh Huyền một chút, lúc này mới thu hồi cười gằn, dựa vào tiến lên, thấp giọng nói: “Thanh Huyền công tử, bộ kia địa đồ, giờ khắc này cần phải cùng chung đi?”

Dương Thanh Huyền không chút biến sắc, nói: “Cùng chung? Là ta nghe lầm, vẫn là Lạc Căn huynh sợ hãi không thôi, đầu óc không rõ ràng? Đó là của ta địa đồ, vì sao phải lấy ra cùng chung?”

Lạc Căn nói: “Giờ khắc này chỉ có đồng tâm hiệp lực, mới có thể tìm ra Tiên Côn bộ tộc di lưu lại bảo tàng, phải biết này tiên mộ bên trong, nhưng là tầng tầng cấm chế, không cẩn thận tiếp theo phát động nguy cơ, thậm chí có nguy hiểm có thể chết đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi không có đất đồ, đương nhiên sẽ phát động nguy cơ, đương nhiên sẽ vẫn lạc. Ta có địa đồ với các ngươi không giống nhau.”

Lạc Căn một hồi nghẹn lời, nhưng lại không có nói đối mặt.

đọc truyện❤tại http:// t ruyencuatui.net/

Cát Bá cùng kém ngươi hai người đi tới, nhìn như đứng sau lưng Lạc Căn, kì thực đem Dương Thanh Huyền đường đi đóng kín.

Mặt khác hơn mười tên A Ma tộc võ tu, cũng phân biệt ở phía xa tản ra, mơ hồ hình thành vây kín.

Lạc Căn thấp giọng nói: “Thanh Huyền công tử, bản Vương kính phục các hạ thực lực, tài trí cùng thiên phú, rất nhiều lòng kết giao. Nhưng công tử không lọt mắt bản Vương, bản Vương không ngại đem công tử có địa đồ việc, truyền tin.”

Dương Thanh Huyền cười nhạt nói: “Ngươi đang uy hiếp ta?”

Lạc Căn nói: “Cũng không phải là uy hiếp, mà là hy vọng công tử làm ra cử chỉ sáng suốt.”

Dương Thanh Huyền phảng phất không nghe thấy, mà là nhìn phía này mênh mông thiên địa cùng nguy nga gò núi, đột nhiên nói ra: “Lạc Căn huynh nhìn này chút gò núi như cái gì?”

“Như cái gì?”

Lạc Căn sững sờ, ánh mắt hướng về bốn phía nhìn tới. Cát Bá cùng kém các ngươi người, cũng không nhịn được ngắm nhìn tả hữu.

Lạc Căn trầm ngâm nói: “Tuy rằng thế núi có chút kỳ lạ, hình thái xấp xỉ, rất khó nói trên như cái gì. Chẳng lẽ Thanh Huyền công tử có chút phát hiện?”

Dương Thanh Huyền nói: “Này chút gò núi tất cả đều là Tiên

Côn chi mộ.”

“A?!”

Lạc Căn kinh sợ, nhịn không được, trực tiếp sợ đã gọi ra tiếng.

Nhất thời đem hơn 200 đạo ánh mắt hấp dẫn lại đây.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói: “Ta mặc dù chỉ là suy đoán, nhưng có rất lớn nắm bắt, mỗi một gò núi phía dưới, đều mai táng một vị Tiên Côn.”

Bởi vì mới vừa gia nhập nơi này thời điểm, liền cho Dương Thanh Huyền một loại cảm giác khác thường. Đồng thời này từng toà từng toà gò núi, giống như là Thái Huyền Thiên bên trong từng toà từng toà kiếm mộ phần giống như. Chỉ có điều nguy nga hùng vĩ rất nhiều.

Dương Thanh Huyền lập tức liền nghĩ đến này chút sơn khâu diện mục chân thật. Đồng thời vận chuyển thần thức cùng Hỏa Nhãn Kim Tình, phát hiện này chút gò núi quả nhiên không phải trời sinh, mà là hậu thiên tạo thành.

Như vậy cơ bản có thể xác định, này chút gò núi tất cả đều là phần mộ.

“Này... Nhiều như vậy phần mộ...”

Dương Thanh Huyền cũng không có hết sức che giấu, toàn bộ thuyền người đều sợ ngây người.

Sau đó một tên võ tu mừng như điên nói: “Tiên Côn thân thể vốn là bất thế bảo vật, mặc dù có năm tháng ăn mòn, bao nhiêu còn có thể còn lại một điểm. Nhiều như vậy phần mộ, trời ạ, có thể đào ra bao nhiêu Tiên Côn thân thể a. Ha ha, phát đạt, lần này thật sự phát đạt!”

Toàn bộ thuyền mọi người nội tâm hừng hực, có dị tộc võ tu càng là không nhịn được, song quyền nắm chặt, mài đao soàn soạt, liền muốn khai sơn nổ mộ phần.

Lạc Căn trong mắt cũng là điểm điểm hưng phấn, coi như không chiếm được Tiên Côn bộ tộc Thánh khí, chỉ là này chút Tiên Côn thi thể cũng bán đi, liền có thể lấy thành lập một nhánh sức mạnh khổng lồ, hiệp trợ chính mình chống lại Á Đại Nhĩ.

Lạc Căn hạ lệnh: “A Nặc, khai sơn.”

“Là!”

A Nặc hai tay ôm quyền, lập tức từ trên chiến thuyền bay lên, đến một gò núi bầu trời.

Quyền của hắn trên ngọn không ngừng ngưng tụ lam quang, thậm chí hình thành một cái trận pháp.

Cường đại quyền uy áp bức bốn phía, theo thân hình hơi động, vạn ngàn ánh sáng bắn mạnh, mạnh mẽ đập phải trên sơn khâu.

“Oanh!”

Cú đấm kia không hề cách trở, trực tiếp đem cả ngọn núi khâu đánh xuyên qua, oanh trên mặt đất.

Bão gió thổi phất mà ra, gò núi kia phịch một tiếng nổ tung, biến thành vô số tung bay Bạch Hôi, rơi xuống đất.

Tất cả mọi người thừ ra một chút, đây chính là Tiên Côn mộ huyệt, coi như không phải Tiên Côn mộ huyệt, một ngọn núi lớn cũng không phải nhẹ như vậy dễ có thể san bằng.

Có lẽ bọn họ đánh giá thấp A Nặc thực lực?

Nhưng A Nặc cũng ngơ ngác lập ở trên không trên, hồ nghi nhìn mình đầu quyền.

Đột nhiên lại là “Rầm rầm rầm” mấy tiếng truyền đến.

Cú đấm kia oai đánh vào mặt đất phía sau, cả vùng bắt đầu rung động rạn nứt, sóng chấn động đến địa phương, vô số tòa sơn khâu lần lượt tan vỡ, biến thành vô số màu trắng tro bụi.

Nhất thời trước mắt biến thành trắng xóa hoàn toàn mênh mông, phảng phất rơi xuống một hồi tung bay tuyết lớn.

Diện tích đất đai một tầng thật dầy Bạch Hôi, xốp được dường như tuyết địa.

Mọi người không khỏi ngạc nhiên, nếu là Tiên Côn bộ tộc phần mộ, tại sao không chịu được như thế một đòn, cái kia khắp nơi Bạch Hôi, cũng không biết là gì tính chất.

Gió nhẹ nhàng tung bay, trên người mọi người đều là rơi xuống không ít Bạch Hôi, cảm thấy quỷ dị vạn phần.

Dương Thanh Huyền bắt được một thanh hôi ở trong tay, đầu ngón tay nhẹ nhàng xoa nắn mấy đem, trong con ngươi xẹt qua ngạc nhiên.

Hắn đột nhiên có loại suy đoán, nhưng cũng không dám xác nhận.

Phảng phất đây là một to lớn bí ẩn, không thể dễ dàng đi xúc động đào móc.

Đại địa vẫn nơi ở trong chấn động, mảng lớn gò núi đều phá huỷ, vô số Bạch Hôi nổ tan, mới vừa thảo nguyên trong chớp mắt biến thành một cánh đồng tuyết.

Đột nhiên tất cả mọi người là nghe được thanh âm ùng ùng.

Thanh âm kia từ trong đất đi ra, không ngừng tăng cường âm lượng, có cường đại lực xuyên thấu, dường như hồng chung giống như.

Lắng nghe bên dưới, thanh âm kia một tiếng tiếp theo một tiếng, đầy rẫy làm người đè nén bi phẫn tâm tình, phảng phất là to lớn ai tiếng hú, cùng thiên địa khóc thảm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1558: Xa Xôi Gào Thét, Tổ Tiên Triệu Hoán

Thanh âm kia gột rửa ở trong thiên địa, xuyên thấu người tinh thần cùng linh hồn, làm người cảm động lây.

Tất cả mọi người đau đầu sắp nứt, bị cái kia bi thương tâm tình bị nhiễm, một ít võ tu ánh mắt đờ đẫn, một ít võ tu thậm chí rơi lệ.

Dương Thanh Huyền vận chuyển Thái Thanh Ngọc Quyết, ổn định tâm thần, đem thanh âm kia mê hoặc bài xích bên ngoài cơ thể.

Đồng thời một đôi Hỏa Nhãn Kim Tình, nhìn phía vô biên hủy diệt đại địa, xuyên thấu tầng tầng Bạch Tuyết tro tàn, tìm kiếm thanh âm kia ngọn nguồn.

“Cảm xúc này lực lượng, đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Lạc Căn hoảng sợ kêu, nhưng con ngươi màu bạc bên trong, nhưng là nước mắt đoàn chuyển, khó có thể ức chế bi thương dung nhập vào nước mắt bên trong, lăn xuống.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn phía đại địa, thăm dò vào trăm trượng không tới, liền bị một tầng cấm chế ngăn trở, toàn bộ ánh mắt ngưng lại, xẹt qua thần sắc.

“A!”

Đột nhiên Tinh Giới bên trong truyền đến Nặc Hi thống khổ tiếng gào to, cả người ôm đầu quỳ trên mặt đất, không ngừng run rẩy, hai mắt đã sớm bị nước mắt mơ hồ, trong miệng lúng ta lúng túng tự nói, không biết đang nói cái gì.

Dương Thanh Huyền giơ tay bấm quyết, một đạo phân thân xuất hiện ở Tinh Giới bên trong, bay hạ xuống, hỏi: “Ngươi làm sao vậy?”

Dương Thanh Huyền tiện tay một chưởng, vỗ vào Nặc Hi đầu trán.

Từng tia từng tia linh lực rót vào đi vào, để Nặc Hi tinh thần ổn định không ít.

“Thánh Chủ, ta thật khó chịu, tốt bi thương, không biết tại sao, rất muốn khóc a. Là triệu hoán, là tiên tổ đang kêu gọi ta.”

Nặc Hi đầy mặt nước mắt, nghẹn ngào tiếng khóc đạo

Dương Thanh Huyền trong mắt khiếp sợ, hỏi: “Triệu hoán?”

[tr u yen cua tui @@ Net]

Nặc Hi nặng nề gật đầu, khóc ròng nói: “Ngay ở phía dưới, ở nơi này vùng đất phía dưới.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi trước ổn định xuống tâm tình, sau đó chúng ta sẽ xuống ngay điều tra. Nơi đây sợ là đã xảy ra cái gì chuyện đáng sợ.”

Dương Thanh Huyền tâm tư nghiêm nghị, phân thân biến mất ở Tinh Giới bên trong.

Trong thiên địa vang vọng bi thương thanh âm, rất nhanh liền trừ khử không gặp.

Cái kia bay lả tả Bạch Tuyết bụi bậm, cũng rơi ra đại địa, như là hiện lên một tầng.

Dương Thanh Huyền nhìn phía dưới, ánh mắt chuyển động, không biết đang suy nghĩ gì.

“Đến cùng xảy ra chuyện gì? Mẹ, ta lại khóc, suýt chút nữa đạo tâm đổ nát.”

“Thanh âm kia thật là đáng sợ, mẹ ta thời điểm chết ta đều không có khóc.”

Trên chiến thuyền võ tu từng cái từng cái trấn định lại, lộ ra vẻ sợ hãi. Có thể hoặc ở Khuy Chân cảnh cường giả huyễn thanh âm, ngẫm lại đều sởn cả tóc gáy.

Lạc Căn sắc mặt trắng bệch, con ngươi màu bạc quét qua chiến thuyền, ngoại trừ Dương Thanh Huyền cùng ba vị Giới Vương ở ngoài, trên căn bản đều bị huyễn thanh âm ảnh hưởng.

Lạc Căn hít một hơi thật sâu, kiềm chế lại sợ hãi của nội tâm, hỏi: “Đại trưởng lão, Thanh Huyền công tử, vừa nãy tất cả mọi người bị huyễn thanh âm mê hoặc, chỉ có mấy vị vững như Thái Sơn, có thể có cái gì phát hiện?”

Dương Thanh Huyền chỉ hơi trầm ngâm, nhân tiện nói: “Mới vừa rồi bị A Nặc một chưởng đánh nát gò núi, cũng không phải là gò núi, cũng không phải Côn mộ, sợ sẽ là Tiên Côn bản thân.”

“Cái gì?! Này... Sao có thể có chuyện đó?!”

Lạc Căn sắc mặt trắng bệch, rất là kinh hãi.

Cát Bá cùng kém ngươi liếc nhau một cái, tương tự lộ ra kinh sợ, nhưng càng nhiều hơn nhưng là khẳng định, hai người nhẹ nhàng gõ đầu, tựa hồ chứng thực Dương Thanh Huyền.

Lạc Căn sững sờ một lát, lỗ mũi nhẹ nhàng khẽ ngửi, sắc mặt cực kỳ khó coi, nói: “Nói như thế, này đầy trời Bạch Tuyết tro bụi, càng là Tiên Côn tro cốt. Tiên Côn bộ tộc, thân thể có thể nâng đỉnh đãng thuyền, vượt qua hư không, là bách tộc bên trong hiếm thấy mạnh mẽ. Mặc dù ngã xuống, thi thể cũng có thể vạn năm bất hủ. Đến cùng chuyện gì xảy ra, dĩ nhiên toàn bộ hóa thành tro tàn.”

Cát Bá nói: “Hơn nữa nơi này là Tiên Côn bộ tộc Thánh địa, chôn mộ vị trí, tất nhiên là toàn bộ bộ tộc chỗ cốt lõi, tựa hồ tao ngộ rồi lớn biến cố lớn. Chẳng trách Tiên Côn bộ tộc không rõ biến mất ở trong dòng sông lịch sử. Mà vừa nãy cái kia rên rỉ tiếng, chính là không cam lòng, oán giận, bi thương các loại tâm tình đan xen vào nhau.”

Tất cả mọi người không rõ cảm thấy thấy lạnh cả người.

Có thể đem như mặt trời ban trưa Tiên Côn bộ tộc dễ dàng xoá bỏ, trong lịch sử không lưu được bất cứ dấu vết gì, đây là thế nào một loại sức mạnh đáng sợ?

Dương Thanh Huyền nói: “Ta vừa nãy thông qua thanh nguyên phán đoán, phát hiện một cái thú vị địa phương, liền ở phía trước cách đó không xa, chư vị có thể có hứng thú theo ta vừa đi?”

Nói, bóng người lóe lên, liền đi về phía trước lao đi.

Tử Dạ lập tức đuổi theo kịp.

Lạc Căn sửng sốt một chút, lập tức quát to: “Đuổi tới!”

Hắn biết Dương Thanh Huyền có địa đồ, hơn nữa Dương Thanh Huyền một đường tới được các loại biểu hiện, đã để Lạc Căn cực kỳ tín phục.

A Ma tộc hơn mười người, toàn bộ đuổi tới.

Còn lại hơn hai trăm người, hơi do dự một chút, cũng tất cả đều bay qua.

Dương Thanh Huyền lắc người một cái, liền xông lên chín vạn dặm trời cao, quan sát xuống, lúc này mới phát hiện, trước nhìn thấy bất quá băng sơn một góc.

Đến hàng mấy chục ngàn núi cao, rậm rạp chằng chịt chất thành một đống, đồng thời càng xem càng giống Tiên Côn thi thể, có ở ngửa đầu gào thét, có thân thể phá nát, tử trạng bách thái.

Dương Thanh Huyền trong mắt ánh vàng lóe lên, liền lao xuống, mấy cái lánh lạc hậu, liền xuất hiện ở một toà bệ đá to lớn trên.

Mặt trên Bạch Hôi bao trùm, thật dầy tích tụ một tầng.

Dương Thanh Huyền tiện tay một chưởng, gió lớn ào ạt, đem những Bạch Hôi kia toàn bộ quét tới.

Một toà trận pháp thật to một điểm điểm nổi lên.

Không biết quá bao nhiêu năm, trận pháp trở nên cổ điển mà Ám Trầm, chung quanh trụ đá đều bị tổn hại sụp đổ, chỉ còn dư lại Tiên Côn tộc phù điêu, vẫn như cũ trông rất sống động.

Ở trận pháp trung ương, là một đầu nhắm mắt to lớn Tiên Côn, nhưng như thai nhi giống như cuộn mình, như là rơi vào an nghỉ.

Lạc Căn cả kinh nói: “Trận pháp hạt nhân?”

Lạc Căn cho A Nặc liếc mắt ra hiệu, sau đó cùng mọi người cùng nhau bay ngược đến bên ngoài trận pháp.

A Nặc một mình đi lên phía trước, nhìn chằm chằm cái kia Tiên Côn pho tượng, có chút sốt sắng.

Năm ngón tay đột nhiên nắm chặt, hét lớn một tiếng liền đánh ra ngoài.

Một mảnh phù quang ở đầu quyền hạ biến ảo, ngưng tụ thành một con cự thú bóng mờ, oanh trên người Tiên Côn.

“Oành!”

Lớn như vậy một cái Tiên Côn pho tượng, trực tiếp bị nổ nát tan, lộ ra một cái đen nhánh thâm động.

Đúng lúc này, toàn bộ trận pháp đột nhiên bị kích hoạt rồi, phía dưới truyền đến to lớn rên rỉ cùng gió tê, phất qua này bi thương đại địa.

Tất cả mọi người là chấn động trong lòng, thầm nói: “Không được! Thanh âm này lại tới nữa rồi!”

Đang muốn vận công chống đối, đã thấy trận pháp kia không ngừng xoay tròn, kích bắn ra lóa mắt hào quang, đem chu vi không gian toàn bộ bao phủ.

Mà cái kia xuất hiện trong hắc động, lan ra ra to lớn hấp dẫn, giống như là một cái sụp đổ ngôi sao, nắm giữ vô cùng trọng lực giống như.

Khoảng cách gần nhất A Nặc quát to một tiếng, liều mạng chống lại cái kia hấp dẫn, toàn bộ thân hình đều biến hình, nhưng vẫn như cũ vẫn còn bị hút đi về phía trước.

“Đạp đạp đạp” bước ra mấy bước sau, rốt cục không chịu nổi, thân thể bị hất bay, hút vào trong hắc động, triệt để không thấy bóng dáng.

Lạc Căn đám người không khỏi kinh hãi, nghĩ muốn ly khai trận này quang phạm vi bao phủ. Nhưng không chỉ có trận quang lượn vòng, hố đen hấp dẫn xoay chuyển, càng có bi thương gào thét đến từ cách xa hư không, mị hoặc nhân tâm.

Hơn hai trăm người, từng cái từng cái không chịu nổi, tất cả đều bị hố đen hút tới.

Dương Thanh Huyền đứng tại chỗ, trên người điểm điểm hỏa văn lưu chuyển, đang ở chống lại này ba nguồn sức mạnh, trong trẻo lạnh lùng ánh mắt nhìn chằm chằm hắc động kia, ánh vàng xẹt qua, phảng phất muốn xem xuyên.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1559: Tiên Côn Nơi, Quỷ Dị Cấm Chế

Đột nhiên Dương Thanh Huyền bước mở bộ pháp, liền hướng hắc động kia đi đến.

Lạc Căn cả kinh nói: “Thanh Huyền công tử, ngươi...”

Người khác đều là liều mạng chống lại lui về phía sau đi, thật ở không chịu nổi mới tuyệt vọng bị hút vào. Dương Thanh Huyền nhưng là ánh mắt kiên nghị, bộ pháp trầm ổn, chính mình từng bước một hướng đi hố đen.

Tử Dạ đáy mắt xẹt qua vẻ kinh dị, tương tự bước mở bước đến, cùng sau lưng Dương Thanh Huyền.

Cát Bá trầm giọng nói: “Vương tử, làm sao bây giờ?”

Lạc Căn hướng bốn phía nhìn tới, đếm ngàn dặm không gian, tất cả đều bị trận quang, sức hút, mị tiếng bao phủ, nghĩ muốn chạy trốn đi ra ngoài rất khó.

Mà hơn hai trăm người, hơn nửa đã bị hút vào hố đen.

Lạc Căn ánh mắt rơi vào Dương Thanh Huyền cái kia thon dài trên bóng lưng, trong lòng phảng phất có một tia hiểu ra, đột nhiên trở nên kiên nghị, quát lên: “Chúng ta cũng đi!”

Nói, phất một cái ống tay áo, bước mở bước đến, muốn học Dương Thanh Huyền như thế hướng về hố đen đi đến, nhưng chỉ là bước ra một bước nhỏ, đã bị hố đen hoàn toàn cuốn lên, ở trên không bên trong bay lộn vài vòng, liền hút vào.

Cát Bá cùng kém ngươi kinh hãi, mau chóng đuổi mà đi.

Rất nhanh, Dương Thanh Huyền cùng Tử Dạ thân ảnh, cũng bước vào trong hắc động.

Trận quang cùng bi ca lưu chuyển một trận, liền hoàn toàn yên tĩnh lại, chậm rãi trở về bình tĩnh.

truye❤ncuatui.vn Hố đen điên cuồng sức hút ở phát tiết sau một lúc, cũng biến thành vững vàng, hóa thành một cái dựng đứng hình bầu dục, như một mặt dài kính, vừa giống như một phiến truyền tống cánh cửa, cứ như vậy hình ảnh ngắt quãng ở bình đài bầu trời.

...

Dương Thanh Huyền bước vào hố đen sau, liền vô số quy tắc không gian tiêu tan, Chỉ Xích Thiên Nhai, truyền tống đến một chỗ xa lạ trong không gian.

Phía trước là một đoàn to lớn vệt trắng, bên trong tỏa ra mờ mịt linh quang, phảng phất có vật bên trong.

Hơn hai trăm người võ tu tất cả đều bị hố đen lắc tại bên trong không gian này, nhìn chằm chằm cái kia vệt trắng lộ ra sắc mặt khác thường.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, đã nhìn thấy vệt trắng bên trong, là một mảnh lục địa, như một toà không đảo treo ở toàn bộ không gian trung ương.

Cái kia lục địa cũng không lớn, trên có ngọn núi thác nước, kỳ hoa dị thảo, đình đài bậc đá, tảng lớn kiến trúc tọa lạc tại quần sơn chi đỉnh.

Dương Thanh Huyền trong mắt kim quang trở nên hơi nóng rực, bởi vì ở địa đồ miêu tả trên, đang có như vậy một chỗ cảnh tượng, đồng thời chìa khoá hiện ra chỗ, chính là cảnh tượng này phía trên.

“Tiên Côn nơi!”

Lạc Căn đại hỉ, đột nhiên hít một hơi, liền gấp bay mà đi.

Nhìn mảnh này lục địa dáng vẻ, tựa hồ vẫn chưa gặp phá hoại, hẳn là Tiên Côn bộ tộc chỗ tụ họp.

Như vậy Tiên Côn bộ tộc bảo vật, vô cùng có khả năng liền lưu ở trong đó.

Hơn hai trăm người đều là tâm tư giống nhau, chen lấn bay qua, một hồi liền biến mất ở vệt trắng bên trong.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Dạ, cũng cùng ở sau lưng mọi người, bay vào vệt trắng, rơi vào cái kia lục địa bên trong.

Từ trời cao quan sát xuống, toàn bộ lục địa cũng không lớn, chính là một dãy núi mà thôi.

Quần sơn chi đỉnh trên tọa lạc các loại cung điện cùng kiến trúc, đồng thời tùy ý có thể thấy được Tiên Côn điêu khắc tạo hình.

Ở cao nhất trên một ngọn núi, đứng sừng sững một toà màu xanh thẫm cung điện khổng lồ, hầu như chiếm cứ một ngọn núi toàn bộ đỉnh.

Mấy trăm hai mắt quang đều nhìn chầm chầm cái kia cung điện khổng lồ, lộ ra vẻ tham lam.

“Lạc Căn điện hạ, nhiệm vụ lần này tiến hành được này, cần phải cũng gần như minh xác chứ? Đón lấy bên trong cung điện này bảo vật, có phải là muốn định vị phân chia phương án?”

Một vị Khuy Chân cảnh ông lão, đột nhiên mở miệng nói.

Lạc Căn con ngươi thu nhỏ lại, khó có thể phát giác xẹt qua sát khí, hừ lạnh nói: “Ngươi nhận ra ta?”

Ông lão nói ra: “Nguyên bản có một chút xíu suy đoán, nhưng ở hai vị này trưởng lão triển lộ thực lực sau, cơ vốn là có thể xác nhận. Hãn Lan Đảo trên, A Ma bộ tộc, ngoại trừ vương tử điện hạ Lạc Căn ở ngoài, còn có ai có thể kéo hai vị Giới Vương. Nếu là ta không có đoán sai, vị này trung giai Giới Vương phải là A Ma tộc đại trưởng lão Cát Bá đại nhân.”

Còn lại người đều sắc mặt bình tĩnh, hiển nhiên mọi người lén lút sớm có câu thông.

Cát Bá khinh miệt hừ một tiếng.

Ông lão cũng không tức giận, nói ra: “Lạc Căn vương tử ẩn giấu thân phận, chiêu mộ lính đánh thuê, khẳng định có ý nghĩ của chính mình cùng dự định, chúng ta tự nhiên không nên quản nhiều. Nhưng này Tiên Côn nơi, liên quan với đến mỗi lợi ích cá nhân, vẫn là phải hỏi rõ ràng tốt, tốt nhất có thể ước định cái phương án đi ra.”

Lạc Căn lạnh giọng nói: “Nếu biết bản Vương thân phận, ngươi có tư cách gì theo ta ước định phương án?”

Lão giả nói: “Ta một người tự nhiên không có tư cách, nhưng chúng ta có hơn hai trăm người. Vương tử điện hạ có mười bảy người. Vị này Thanh Huyền công tử có hai người. Không bằng như vậy, vương tử điện hạ nắm ba phần mười, vị này Thanh Huyền công tử nắm nửa thành, còn dư lại sáu thành rưỡi liền cho chúng ta hơn hai trăm người phân, làm sao? Như vậy vẫn tương đối công bình.”

Vừa mới dứt lời, Dương Thanh Huyền trực tiếp nhắm cái kia cung điện khổng lồ bay đi.

Ông lão trong mắt giận dữ, lớn tiếng nói: “Thanh Huyền công tử!”

Dương Thanh Huyền căn bản là ngoảnh mặt làm ngơ, khi bọn họ không tồn tại, bay thẳng vào núi to.

Lạc Căn sững sờ, than thở: “Chung quy là ta thua. Ta miệt thị này đám thông minh, có tư cách gì theo ta đàm luận phân phối. Mà Dương Thanh Huyền thì lại là hoàn toàn không thấy, trong mắt căn bản là không có có này chút trí chướng tồn tại.”

Nói, liền nhìn chằm chằm ông lão kia, châm chọc nói: “Trí chướng.”

Sau đó vung tay lên, liền dẫn hơn mười vị A Ma tộc người, đuổi Dương Thanh Huyền mà đi, sợ bị Dương Thanh Huyền trước phải bảo vật.

Ông lão giận dữ, tức giận râu tóc run rẩy.

Một vị võ tu trầm giọng nói: “Nếu bọn họ không muốn, vậy chúng ta cũng không cần khách khí, tùy thời làm việc, lấy được bảo vật, khẳng định so với này phân phối còn nhiều.”

Ông lão gật đầu nói: “Được. Mọi người đồng tâm hiệp lực, căn bản không cần sợ bọn họ, chúng ta cũng đi!”

Hơn hai trăm người, vội vàng theo bay về phía cái kia núi to.

Đột nhiên, một tầng hào quang tự màu xanh nhạt bên trong cung điện khuếch tán, hướng về mọi người tấn công tới.

“Không tốt là kết giới! Tránh mau!”

Hơn hai trăm người một hồi kinh hoảng, dồn dập như kiến tản ra, hướng về kia lớn dưới chân núi rơi đi.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Từng cái từng cái dị tộc võ tu rơi xuống đất nháy mắt, tất cả đều là hai chân run lên, thiếu chút nữa thì phải quỳ xuống đi.

Dưới chân núi đầy rẫy cực mạnh trọng lực, không có dấu hiệu nào đặt ở mỗi người trên người, xương cốt toàn thân phát sinh “Kèn kẹt” thanh âm, đau nhe răng trợn mắt.

Nhưng cũng may dị tộc đều là thể tu, thân thể mạnh mẽ, chỉ là ngắn ngủi khó chịu, rất nhanh liền thích ứng một chút.

Ở dưới chân núi, một cái bậc đá nối thẳng phía trên, chỉ có điều xa xa mây tía lượn quanh, lại có cấm chế kết giới, nhìn không rõ ràng.

Hơn hai trăm người không dám một mình đi về phía trước, ánh mắt đều rơi vào Dương Thanh Huyền cùng Lạc Căn trên người.

Lạc Căn khinh miệt cười lạnh một tiếng, liền nhìn phía Dương Thanh Huyền, nói ra: “Thanh Huyền huynh, Tiên Côn bộ tộc bảo vật cần phải liền ở phía trên, này Trọng Lực lĩnh vực, cần phải không làm khó được ngươi và ta chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu chỉ là Trọng Lực lĩnh vực, tự nhiên không đáng sợ. Chỉ sợ có cái khác không giải thích được đồ vật.”

Dương Thanh Huyền trong mắt kim quang lấp lóe, tuy rằng liền đem Hỏa Nhãn Kim Tình cất đi, chậm rãi nói ra.

“Thứ khác?”

Lạc Căn cả kinh nói: “Chẳng lẽ Thanh Huyền huynh nhìn ra gì đó?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Đây chính là Trọng Lực lĩnh vực bao trùm, nhưng nhưng có chút không đúng, ta cũng không nói lên được là cái gì, tổng chi cẩn tắc vô ưu.”

Nói, liền một người trước tiên, dọc theo cái kia bậc đá đi lên đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1560: Không Có Đường Lui, Từ Cực Chân Quang

Dương Thanh Huyền trên người hào quang lóe lên, phảng phất dung nhập vào trong kết giới, đi rồi bốn, năm bước, đột nhiên ngừng lại, cùng Tử Dạ liếc nhau một cái, đều lộ ra sắc mặt khác thường.

Này trên thềm đá Trọng Lực lĩnh vực, cũng không phải là cố định, trên người hai người không ngừng có ánh sáng lấp lóe, thân thể ở trên thềm đá loáng một cái một du, tư thế đi vô cùng quái dị.

Lạc Căn đám người nhìn thẳng cau mày, nghĩ đến nửa ngày cũng không hiểu xảy ra chuyện gì, chỉ có thể tự nhắm mắt đi lên, vừa bước vào bậc đá, nhất thời hiểu được.

Trọng lực lại là theo thời không mà biến hóa, làm cho thân ở bên trong võ tu, thân thể không ngừng trên dưới chập trùng, có chút tu vi quá thấp, khó có thể chịu đựng loại này trọng lực cấm chế, trực tiếp quăng bay lên, vừa tàn nhẫn quẳng xuống.

“A!”

Đột nhiên một vị Thiên Tướng cảnh võ giả kêu thảm một tiếng, liền tại chỗ nổ tung, hóa thành một đoàn mảnh vỡ huyết nhục, chiếu vào trên thềm đá.

Tất cả mọi người đều hoàn toàn biến sắc, lộ ra vẻ hoảng sợ.

Người võ giả kia một khắc trước vẫn là nhẹ nhàng trọng lực, sau một khắc liền nháy mắt chồng chất gấp mấy vạn trọng lực ở trên người, tương phản to lớn bên dưới, trực tiếp liền đè nổ tung, triệt để chết rồi.

Này mọi người một cái đều có chút hoảng rồi, biến đến mức dị thường cẩn thận.

Dương Thanh Huyền trên người lĩnh vực ánh sáng không ngừng biến hóa, thời gian khi còn yếu mạnh, có lúc một cước đạp đi, liền chấn toàn bộ bậc thềm run rẩy.

Hơn nữa càng đi lên, loại này trọng lực biến hóa liền càng trở nên nhiều lần, chấn động phạm vi cũng càng lớn.

Có lúc đột nhiên một hồi liền hơn một trăm ngàn lần trọng lực đè xuống, mặc dù là Dương Thanh Huyền cũng không nhịn được đổi sắc mặt, hàm răng cắn chặt.

Bên dưới thềm đá phương, lại truyền tới mấy tiếng kêu thảm thiết cùng tiếng nổ mạnh, máu đỏ tươi vị ở trên thềm đá khuếch tán, mỗi người sắc mặt đều cực kỳ khó coi.

“Ta không đi, ta không đi lên, ta phải đi về!”

Một vị dị tộc hoảng sợ kêu to, quay đầu liền đột nhiên đi xuống phương chạy đi.

Không ít người quay đầu lại nhìn tới, không khỏi sửng sốt một chút. Bọn họ leo núi cũng không đến bao lâu, nhưng bốn mặt nhưng là mây mù lượn quanh, đã không nhìn thấy chân núi.

Tên kia chạy trốn dị tộc, liền biến mất ở trong mây mù.

Không ít người nhíu mày lại, tựa hồ cũng nghĩ tiếp, nhưng cũng do dự bất định.

Có mấy người chợt cắn răng một cái, liền bay lượn tựa như chạy xuống núi, không muốn lại chuyến lần này nước đục.

Dương Thanh Huyền nhìn mấy người quay đầu lại, nhíu mày lại, tựa hồ rơi vào trầm tư.

Trước ở không trung quan sát thời điểm, núi này phong tuy cao, nhưng đối với bọn họ võ tu mà nói không đáng kể chút nào, có thể giờ khắc này trước không gặp đỉnh, sau không thấy đáy, hiển nhiên là có cực mạnh ẩn giấu cấm chế.

Dương Thanh Huyền tiếp tục đi lên, đột nhiên hơi thay đổi sắc mặt, dừng bước lại, lộ ra kinh sợ, nói: “Đây là...”

Chỉ thấy thềm đá phía trên, mấy bóng người nhanh chóng vụt xuống, chính là trước kia ngoảnh đầu trở về mấy người.

“A?!”

Những người kia cũng nhìn thấy Dương Thanh Huyền đám người, từng cái từng cái sắc mặt trắng bệch, hoảng sợ nói: “Này... Này...”

Tất cả mọi người đều trố mắt nhìn nhau.

Lạc Căn cả kinh nói: “Quy tắc không gian! Này bậc đá càng là tuần hoàn! Đã như thế, chúng ta đi đi ra ngoài sao?”

Lạc Căn càng tăng thêm trong mọi người lòng bóng tối, một mảnh khủng hoảng ở trong đám người lan tràn.

Đột nhiên “Oành” một tiếng, lại một tên võ tu ở trong tiếng kêu gào thê thảm nổ tung, huyết nhục tung toé ở bốn phía võ tu trên người, gây nên một mảnh hoảng sợ sợ.

Cát Bá dưới chân hơi di động, tới gần Lạc Căn, chỉ lo hắn xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn trước sau, nói: “Hắn không phải là chết tuần hoàn, chỉ là một cái không có đường lui bậc đá mà thôi. Nói đúng là, leo lên này bậc đá, liền không có đường lui, nhất định phải đi tới cùng. Nếu thật là chết tuần hoàn lời, đến thời điểm tập hợp mọi người lực lượng, đặc biệt là có ba vị Giới Vương tồn tại, thiên hạ này không phá hết cấm chế cũng không nhiều.”

Vừa nói như thế, mọi người mới hơi hơi trấn định một ít. Nhưng thỉnh thoảng có nổ tung cùng tiếng kêu thảm thiết ở xung quanh vang lên, vẫn là để người sởn cả tóc gáy, sợ run.

Dương Thanh Huyền có Thanh Long Thánh thân thể, lại luyện ra Hỏa Chi Cốt Tượng, còn có Thập Tuyệt Trận khắc họa ở trên thân thể, sức mạnh thân thể mạnh, đã có thể sánh ngang Khuy Chân.

Huống chi còn có Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ như vậy Thánh khí hộ thể. Này bậc đá cấm chế tuy rằng lợi hại, nhưng còn khó không được hắn.

Tử Dạ càng là không phản ứng chút nào dáng vẻ, từng bước theo sau lưng Dương Thanh Huyền.

Rất nhanh, liền gặp được đỉnh núi cung điện khổng lồ.

Dương Thanh Huyền trong lòng vui vẻ, tăng nhanh dưới chân bộ pháp, sau lưng tiếng nổ mạnh tựa hồ vang lên càng nhiều lần.

Mỗi người đều là mặt âm trầm, sắc mặt trắng bệch, đột nhiên thấy được điểm cuối, tất cả đều mừng như điên chạy vội.

Nhưng lòng cảnh giác buông lỏng, lập tức lại là “Thình thịch oành” tiếng nổ tung nổ vang.

Dương Thanh Huyền thân thể nhảy lên một cái, trực tiếp rơi vào trước cung điện quảng trường khổng lồ trên.

Hai chân giẫm địa nháy mắt, đột nhiên một tầng hào quang ở phía trước không có dấu hiệu nào xuất hiện, tạo thành mấy cái quỷ dị phù văn, tiêu tan phía sau, hóa thành một đạo chói mắt cực quang, kích bắn xuống đến.

Dương Thanh Huyền cả người run lên, nội tâm càng dâng lên vô cùng ý sợ hãi, hoảng sợ kêu lên: “Từ Cực Chân Quang!”

Đáng sợ kia cực quang bắn xuống, cùng Thương Khung luận võ bên trong, ở tận thế hẻm núi bên trong thấy Từ Cực Chân Quang giống như đúc!

Giây phút sống chết, Dương Thanh Huyền đột nhiên hét lớn một tiếng, liền lấy ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, một mảnh mờ mịt hoàng quang khuếch tán ra, sinh ra chín đóa kim liên đem bảo vệ.

Đồng thời tay phải vồ một cái, hóa thành thân rồng, từng đạo từng đạo cường đại long uy ở đầu quyền tiêu tan, liền đánh ra ngoài.

“Oành!”

Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ kết giới bị Từ Cực Chân Quang quét qua, liền ầm ầm phá nát.

Đáng sợ ánh sáng xuyên thấu mà xuống, lập tức nghênh đón Dương Thanh Huyền Diệt Đạo Long Quyền!

“Ầm ầm!”

Hai nguồn sức mạnh chạm vào nhau, Dương Thanh Huyền thân rồng nháy mắt bị cực quang nuốt chửng, trên nắm tay Long Lân từng mảng từng mảng nổ tung.

Điêu khắc ở trên người Thập Tuyệt Trận lập tức bị phát động, vô số trận văn bay ra, ở trên hư không trình diễn hóa.

Mười toà mạnh mẽ đến mức tận cùng trận pháp tầng tầng chồng chất, hình thành một cái mênh mông ma trận.

“Oanh!”

Ma trận trực tiếp bị Từ Cực Chân Quang bắn thủng, bỗng nhiên đánh trên người Dương Thanh Huyền.

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền phun mạnh một ngụm máu tươi, như diều đứt dây giống như đến bay ra đi.

Toàn bộ quá trình bất quá chớp mắt, cùng sau lưng Dương Thanh Huyền Tử Dạ, căn bản không kịp cứu viện, chỉ có thể đem đánh bay Dương Thanh Huyền tiếp được, kinh động đến: “Thanh Huyền!”

Dương Thanh Huyền trước ngực, một mảnh lóa mắt hào quang lưu chuyển, giống như một bảy màu vầng sáng, không ngừng theo kinh mạch đi khắp.

Bất quá sát công phu kia, Dương Thanh Huyền cả người biến thành bảy màu trong suốt sắc.

Tử Dạ hoảng hốt, vội vàng đem chân nguyên đánh vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể, bảo vệ tâm mạch của hắn, cùng với toàn thân các đại chỗ yếu.

Tất cả mọi người bị này biến cố kinh sợ đến mức toàn thân lạnh cả người, từng cái từng cái sợ đến không dám giẫm bầu trời địa, thà rằng đứng ở trên bậc thang chịu đựng Trọng Lực lĩnh vực.

Dương Thanh Huyền mạnh bao nhiêu bọn họ đều biết, lại đều không chịu nổi cái kia cực quang một đòn. Vừa nãy cái kia một hồi đổi lại bọn họ, sợ là trực tiếp biến thành tro bụi.

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền ở Tử Dạ dưới sự hỗ trợ, liền nôn đếm ngụm máu tươi, vô cùng thê thảm.

Nhưng tâm mạch cùng yếu hại bị Tử Dạ sức mạnh to lớn bảo vệ, chống lại cái kia Từ Cực Chân Quang, tuy rằng vô cùng thống khổ, nhưng ít ra tính mạng tạm thời bảo vệ.

Ngày mai thời gian đổi mới vẫn như cũ chậm lại.

Chương 1561: Khôi Phục Thực Lực, Lấy Lực Phá Trận

Quần sơn chi đỉnh, cung điện khổng lồ quảng trường trước, trở nên một mảnh yên tĩnh.

Tất cả mọi người tĩnh mịch mà căng thẳng, không hề có một chút âm thanh.

Chỉ có Dương Thanh Huyền trên người bảy màu hào quang không ngừng lay động, bị Tử Dạ dùng chân nguyên một điểm điểm từ trong cơ thể bức ra.

Lạc Căn đứng ở tầng cao nhất trên bậc thang, bước ra chân lại thu lại rồi, trong lúc nhất thời có chút không biết làm sao.

Sau một lúc, Dương Thanh Huyền mới thở phào một hơi, trực tiếp lấy ra một viên hoàn mỹ cấp Đạo Văn Đan nuốt xuống.

Trừ bỏ bị Tử Dạ bảo vệ tâm mạch cùng yếu hại ở ngoài, nó bộ phận thân thể, cơ hồ bị Từ Cực Chân Quang phá hoại hầu như không còn.

Nếu không có Tử Dạ đúng lúc ra tay, lần này sợ thật sự bàn giao ở nơi này.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến đây, không khỏi người đổ mồ hôi lạnh.

Võ tu con đường, hung hiểm vạn phần, hơi lớn ý một hồi, tiếp theo trực tiếp tiến nhập điểm cuối.

Nuốt phục Đạo Văn Đan sau, Dương Thanh Huyền giơ tay bấm quyết, trên người không ngừng có đại đạo hoa văn hiển hóa ra ngoài, linh khí cường đại nhảy vào toàn thân, càn quét Từ Cực Chân Quang lưu lại sức mạnh.

Tử Dạ ánh mắt hơi cảm thấy kinh ngạc, có chút Từ Cực Chân Quang tàn dư, liền ngay cả nàng đều không thể thanh trừ sạch, nhưng ở Đạo Văn Đan dược lực hạ, trực tiếp thanh tẩy đi ra.

Thiên hạ vạn pháp vạn vật, đừng không xuất phát từ nói.

Đạo văn, chính là đại đạo hiện ra một loại hoa văn quỹ tích, có thể tan rã cùng chống đỡ bên dưới Đại Đạo tất cả sức mạnh.

Lạc Căn bọn người là đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Tiên ngọc?”

Tiên ngọc nội hàm đựng đại đạo chi lực, nhưng chỉ có thể một điểm điểm thu nạp tiêu hóa, nào có giống Dương Thanh Huyền như vậy, toàn thân đều hóa xuất đạo văn, hầu như hóa thân làm nói.

Liền ngay cả bọn họ cách xa nhau rất xa, đều cảm nhận được một tia đại đạo quỹ tích.

Dị tộc võ tu, không bất đại kinh.

Cát Bá trầm giọng nói: “Không phải Tiên ngọc, lực lượng này so với Tiên ngọc mạnh mẽ quá nhiều. Hẳn là trong nhân tộc đan dược cao cấp Đạo Văn Đan. Hơn nữa còn là đẳng cấp không thấp Đạo Văn Đan.”

“Đạo Văn Đan.”

Lạc Căn nhẹ nhàng ghi nhớ, lấy thân phận địa vị của hắn, tự nhiên nghe qua Đạo Văn Đan, trong mắt xẹt qua vẻ cuồng nhiệt, nhưng bất quá lóe lên liền qua, khôi phục thanh minh.

Bởi vì Lạc Căn biết, Dương Thanh Huyền đồ vật, không phải hắn có thể để ý.

“Oành! Oành!”

Ngay ở Dương Thanh Huyền dưỡng thương thời điểm, lại có vài tên dị tộc đứng ở trên bậc thang, không chịu nổi trọng lực kịch biến, trực tiếp đè nát rơi.

Rốt cục, to lớn hoảng sợ để những thế lực kia yếu hơn võ giả không nghĩ ngợi nhiều được, từng cái từng cái hoảng sợ xông lên bình đài.

Nhưng trên quảng trường vẫn như cũ yên tĩnh, không có bất kỳ xảy ra chuyện.

Cái kia Từ Cực Chân Quang tựa hồ chỉ có một lần.

Xông lên bình đài võ tu, tất cả đều sắc mặt trắng bệch, hoảng sợ nhìn bốn phía, lòng cảnh giác tăng lên tới cực điểm.

Nhưng thời gian từng giờ trôi qua, vẫn như cũ không có nửa điểm động tĩnh.

Dương Thanh Huyền hơi mở mắt ra, thở dài, nói: “Ta thật xui xẻo.”

“Ha ha.” Lạc Căn cười to nói: “Nhìn đến thật là Thanh Huyền huynh vận khí không ăn thua a. Cái kia Từ Cực Chân Quang tựa hồ là mai phục tại bậc đá sau cùng một đạo đòn sát thủ, vừa lúc bị Thanh Huyền huynh đụng phải, ha ha.”

Lạc Căn cười đi về phía trước một bước, bước lên bậc đá.

Tuy rằng đầy mặt mỉm cười, nhưng lòng cảnh giác vẫn là nhắc tới cao nhất, hai tay mười ngón thậm chí có một chút run.

Cát Bá cùng kém ngươi cũng ở hai bên đuổi tới, chỉ lo vạn nhất có chuyện.

Lạc Căn đợi một trận, khẩn trương hai tóc mai chảy xuống mồ hôi đến, toàn bộ quảng trường đều yên tĩnh, không có bất kỳ phản ứng, lúc này mới tầng tầng thở phào nhẹ nhõm.

Còn lại võ tu cũng dồn dập nhảy lên bình đài, bắt đầu hướng về chung quanh tra xét quan sát.

Cái kia lòng cảnh giác cũng từ từ hời hợt hạ xuống.

Toàn bộ quảng trường từ bạch ngọc xây thành, xung quanh đứng thẳng hơn mười căn to lớn Trụ Tử, mặt trên khắc họa lượng lớn phức tạp hoa văn cùng chữ viết.

Này chút Trụ Tử từ kim loại chế tạo, tỏa ra bí ngân giống như điểm điểm nát quang.

Dương Thanh Huyền nuốt xuống Đạo Văn Đan sau, cả người đắm chìm trong đạo văn trong cảm ngộ, thêm vào Tử Dạ sức mạnh giúp đỡ, thân thể nhanh chóng tự mình chữa trị.

Rất nhanh, Từ Cực Chân Quang sức mạnh bị gột rửa hết sạch, cái kia chút hư hại thân thể cũng giống là thời gian chảy trở về, một điểm điểm khôi phục như lúc ban đầu.

Dương Thanh Huyền mở mắt ra, nặng nề thở ra một hơi.

Hồi tưởng cái kia đạo Từ Cực Chân Quang, trong lòng một trận nghĩ đến mà sợ hãi, nhưng cũng nghi hoặc tầng tầng.

Dương Thanh Huyền cau mày, tựa hồ rơi vào trầm tư.

“Kỳ quái, đi như thế nào không tới cung điện?”

Đột nhiên có người kêu sợ hãi.

Không chỉ là một người, có hơn mười người đều hướng về cung điện kia chạy vội mà đi, nhưng mấy cái lên xuống hạ, phi bôn thời gian uống cạn chén trà, vẫn còn đang quảng trường trung tâm.

“Không gian cấm chế! Cùng cái kia bậc đá như thế!”

Có người quát to một tiếng.

Cái kia chạy như bay hơn mười người, nhất thời ngừng lại, từng cái từng cái sắc mặt khó coi.

Trên quảng trường khoảng hai trăm người, một hồi toàn bộ đứng ở đó, cũng không dám nhúc nhích.

Vốn cho là an toàn, không nghĩ tới còn có cấm chế ở.

Cái kia Trọng Lực lĩnh vực cùng Từ Cực Chân Quang hoảng sợ, lần thứ hai tập kích mỗi người nội tâm.

Dương Thanh Huyền đứng dậy, vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về cung điện nhìn tới.

Quả nhiên có một tầng tỉ mỉ trận pháp kết cấu, ở trước cung điện phương trong hư không, như ẩn như hiện. Không cẩn thận chu đáo, căn bản là không nhìn thấy.

Mặc dù hắn nắm giữ Hỏa Nhãn Kim Tình, cũng không cách nào bắt giữ trận pháp này toàn cảnh.

Lạc Căn nhíu mày thành “Xuyên” chữ, tựa hồ cũng nhìn thấy gì, tương tự không cách nào chính xác, hỏi: “Thanh Huyền huynh, có thể có phát hiện?”

Dương Thanh Huyền nói: “Xác thực có cấm chế, ẩn giấu cực sâu, không cách nào nhìn được toàn cảnh.”

Lạc Căn nói: “Cùng ta thấy không khác nhau chút nào. Lấy Thanh Huyền huynh ở trên trận pháp trình độ, cấm chế này nên làm gì phá?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, nói: “Không có cách nào, chỉ có thể lấy lực phá trận. Ta trước tiên thử công kích, nếu như có thể xúc động trận pháp này hiện ra toàn cảnh, chư vị lại ra tay. Lấy lực phá pháp.”

Lạc Căn nói: “Được.”

Nhưng nội tâm nhưng là lấy làm kinh hãi, Dương Thanh Huyền vừa rồi bị Từ Cực Chân Quang bắn trúng, suýt chút nữa mệnh cũng bị mất, hiện tại liền có thể ra tay rồi?

Dương Thanh Huyền bay người lên, trường bào ở trên không bên trong bay phần phật, tay phải nắm tay liền đi về phía trước đánh tới.

Ánh quyền như lưu tinh vẽ ra trời cao, kéo ra một đường thật dài đuôi, vô số khe ở quyền quang bốn phía khuếch tán.

Thời gian nháy mắt, cái kia quyền quang đột nhiên ngừng lại, miễn cưỡng bị một nguồn sức mạnh ngăn trở.

Ánh quyền bên dưới, tí tách ngân quang thời gian lập lòe, chỗ kia không gian chỉ bằng không sinh ra rất nhiều ký tự.

Cái kia ký tự lộ ra màu vàng, như sóng biển dập dờn bồng bềnh.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình, nhìn chằm chằm những chữ kia phù cường nhớ.

Nhưng bất quá chớp mắt, ký tự liền tất cả toàn diệt, mà cái kia một đạo ánh quyền như là đá chìm biển rộng, trực tiếp bị hư không nuốt vào, không có lưu lại bất kỳ cái bóng.

Kết giới hào quang tùy theo loé lên rồi biến mất, toàn bộ trên bầu trời một mảnh quang đãng, giống như là không có bất kỳ xảy ra chuyện.

Lạc Căn bọn người là trợn mắt lên.

Hơn hai trăm người đối với trận pháp cũng giải cực nhỏ.

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh, lần thứ hai đánh ra một quyền, lần này Lực đạo sâu hơn không ít, lại ở trước đó ánh quyền bị chặn chỗ, lần thứ hai tí tách bốc lên tảng lớn ký tự.

Một lần này ký tự đếm muốn xa nhiều như lần trước, đồng thời ánh quyền ép vào hư không càng sâu, không gian lộ ra một cái to lớn hình cung mặt.

Không chờ này hình cung mặt cùng ký tự biến mất, Dương Thanh Huyền lại ra một quyền, đánh vào cách đó không xa hư không.

Đùng đùng ngân quang chớp động một cái, lại là một đạo to lớn hình cung mặt xuất hiện.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1562: Lớn Bức Tranh Vũ Trụ, Vương Thất Chỗ Ở

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, Hỏa Nhãn Kim Tình vận chuyển tới cực hạn, ở tròng mắt của hắn bên trong, vạn vật toàn bộ phân giải khai, tất cả đều là từng cái từng cái ký tự, chỉ có điều sắp xếp trật tự khác hẳn.

Dương Thanh Huyền đưa mắt nhìn một trận, tay phải vồ một cái, Chiến Kích Thiên Khư tái hiện ra, hai tay vung kích chém một cái, một đạo ngàn trượng dài quang nhận trượt ra, bình chém hư không.

Vô số tự phù bị cắt ra, không gian vặn vẹo lợi hại, không ngừng phân giải gây dựng lại.

Người ở bên ngoài xem ra, này một kích như Tân Nguyệt, xẹt qua hư không sau, giống như lúc trước cú đấm kia giống như, đá chìm đáy biển, một đi không trở lại.

Nhưng Dương Thanh Huyền kim đồng bên trong, nhưng là tinh mang lóe lên.

Lạc Căn đồng dạng hai mắt thông ngân, nhìn hư không biến hóa, tựa hồ nhìn thấy gì, trên mặt lộ ra kinh sợ.

Đúng lúc này, trên quảng trường không gian năng lượng tựa hồ trở nên hỗn loạn, mảng lớn hình cung chỉ từ trong hư không từng cái có thứ tự bốc lên, tạo thành một mảnh mênh mông mà phức tạp ma trận không gian.

Hàng ngàn hàng vạn ký tự xuyến không ngừng bốc lên, lẫn nhau trước sau trên dưới nối liền, tạo thành một bức to lớn tranh vũ trụ, bao phủ ở toàn bộ trên quảng trường phương.

Cùng Dương Thanh Huyền thấy cũng không giống nhau, ở hơn 200 dị tộc trong mắt, chỉ là không gian cong mặt chuyển động, vạn ngàn tinh mang điểm điểm, kèm theo không gian cuộn chỉ qua lại trong đó.

Mặc dù là Dương Thanh Huyền thân thể, cũng theo trận quang chuyển động, trở nên vô cùng không hoàn chỉnh.

Dị tộc từng cái từng cái sắc mặt trắng bệch, vạn phần cảnh giác.

Bọn họ chưa từng gặp qua phức tạp như thế trận pháp, chỉ lo có biến số, không cẩn thận liền ngã xuống trong đó.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình, không ngừng phân tích trước mắt ngàn tỉ phù văn.

Đột nhiên hắn sắc mặt vui vẻ, kêu lên: “Tìm được!”

Hai tay cầm kích chém một cái, lại là một vệt hư quang như nguyệt, qua lại mà đi, trượt vào hư không.

Cái kia ngàn tỉ ký tự phảng phất đọng lại một hồi, sau đó tí tách phân liệt mở, ở trên không bên trong một lần nữa sắp xếp tổ hợp, càng bạo động sức mạnh không ngừng từ ký tự bên trong khuếch tán, tạo thành một cái hoàn toàn hình cung.

Toàn bộ quảng trường không gian, trực tiếp hóa thành một cái cầu.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Đồng loạt ra tay, lấy lực phá trận!” Chiến kích một chọn, một mảnh hư quang tụ tập ở lưỡi kích trên, đột nhiên đánh xuống.

Hơn 200 dị tộc từ lâu chuẩn bị ổn thỏa, đồng loạt ra tay, theo Dương Thanh Huyền lưỡi kích hào quang, oanh kích tới.

“Ầm ầm!”

Sáng lạng năng lượng nổ ra, vô số ký tự màu vàng nổ tung, hóa thành nhất năng lượng tinh thuần, thổi tan ở bên trong đất trời.

Một mảnh hào quang màu xanh tùy ý hạ, tràn đầy thanh minh.

Trên quảng trường quỷ dị cảm giác ngột ngạt nháy mắt biến mất hầu như không còn, làm cho tâm thần người vô cùng vui vẻ.

Dương Thanh Huyền từ không trung bay rơi xuống.

Mấy trăm hai mắt quang theo dõi hắn, nội tâm kiêng kỵ lại sâu một tầng. Ở cùng với người nọ càng lâu, lại càng có thể phát hiện hắn đáng sợ.

Lạc Căn lòng bàn tay hơi chảy ra mồ hôi, vui mừng chính mình lúc trước không có ra tay với Dương Thanh Huyền.

Cát Bá cùng kém ngươi ánh mắt nghiêm nghị, thân là Giới Vương hai người, đối với Dương Thanh Huyền vị này bất hủ sơ kỳ tồn tại, đều lòng sinh cảnh giác.

“Vèo! Vèo!”

Đột nhiên mấy bóng người lấp loé, một hồi liền xông về cung điện, nháy mắt ẩn vào trong đó không gặp.

“Không được! Bọn họ giành trước!”

Một tên dị tộc kêu sợ hãi, bất cứ lúc nào cũng bay xông tới.

Lạc Căn hoàn toàn biến sắc, quát lên: “Tiến lên!”

Hơn mười tên A Ma tộc võ tu, toàn bộ hóa thành ánh sáng, xông về cái kia cung điện khổng lồ.

Hơn hai trăm người tất cả đều xao động, tranh nhau cướp sau xông tới.

Ngược lại Dương Thanh Huyền trấn định nhất, phá trận phía sau, vận chuyển chân nguyên, thoáng khôi phục một chút thể lực, lúc này mới bước mở bộ pháp, hướng về cung điện đi đến.

Ngược lại không phải là nói Dương Thanh Huyền có bao nhiêu trầm ổn trấn định, mà là vừa rồi bị Từ Cực Chân Quang bắn trúng, suýt chút nữa ngã xuống, vì lẽ đó không dám khinh thường.

Thứ yếu, những dị tộc này cũng là vì một điểm sinh tồn tài nguyên, cả ngày ở trên sinh tử tuyến giãy giụa tồn tại. Ngoại trừ Lạc Căn đám người, còn dư lại đời này cũng chưa từng thấy cái gì dáng dấp giống như bảo vật. Giờ khắc này Tiên Côn chi mộ xuất thế, tự nhiên giống hít thuốc lắc giống như vậy, hưng phấn khó có thể tự tin.

Dương Thanh Huyền thì lại khác, hắn một thân báu vật, đồng thời tự tin coi như Tiên Côn có vật gì lưu lại, cũng tuyệt đối không thể mạnh hơn hắn trên người rất nhiều báu vật.

Dương Thanh Huyền không chút hoang mang tiêu sái vào điện to, bên trong trống trải to lớn, dựng đứng một vị to lớn nam tử pho tượng, tóc dài ủy địa, dung mạo đẹp trai, tai vì là vây cá. Hẹp dài con ngươi hơi khép, hai tay bấm quyết bên cạnh người, sau lưng có to lớn cánh vai triển khai, cho Nhân Thánh khiết uy nghiêm cảm giác.

Pho tượng trên người, hiện ra điểm điểm bạc vụn ánh sáng lộng lẫy, cùng trên quảng trường to lớn Trụ Tử giống như vậy, như là truyền vào một loại cực kỳ tài liệu trân quý, tên là tinh không bí ngân.

Trước tiên vào điện cái kia chút võ tu, toàn bộ đều không thấy. Ở đại điện hai bên, có cửa dẫn tới phía sau.

Dương Thanh Huyền ngưng mắt nhìn cái kia Tiên Côn tượng lớn nhìn một hồi, liền tùy ý lựa chọn bên trái cửa, đi vào đi vào.

Phía sau cửa là một cái quanh co hành lang uốn khúc, dẫn tới bốn phương tám hướng kiến trúc đám, tựa hồ là Tiên Côn vương thất chỗ ở.

Kiến trúc đám cũng không nhiều, nhưng trong mặt bốn phương thông suốt, vô cùng hùng vĩ tinh xảo.

Trong đó có mấy toà nhiều hơn Thiên điện.

Chung quanh đều có bóng người lánh rơi, chính là hơn 200 dị tộc đang tìm kiếm bảo vật.

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở một toà thông thường nhà trước mặt, tùy ý đi vào.

Bên trong đơn giản đặt vào một tấm giường bạch ngọc cùng bàn.

Treo trên tường đơn giản núi sông bích hoạ, ở phía trước giường, đặt vào một cái đỉnh có ba chân lư hương, bên trong tràn đầy tro bụi.

Đây là một cái thông thường phòng ở.

Dương Thanh Huyền ánh mắt quét qua cái kia đỉnh có ba chân, trong mắt hơi lộ ra kinh ngạc, chỉ là một dâng hương bếp lò, lại là thượng phẩm nguyên khí.

Trong lò hương tro trình màu đỏ tím, cũng mà còn có linh khí nhàn nhạt tràn ra, có thể thấy được năm đó là trân quý dường nào hương liệu.

Dương Thanh Huyền ánh mắt nhìn qua hai lần, liền lui ra.

Bên trong một ít vật nhỏ, cơ bản đều là nguyên khí, có thể thấy được năm đó Tiên Côn bộ tộc cường thịnh. Nhưng những thứ đồ này đối với Dương Thanh Huyền mà nói, không có bất kỳ sức hấp dẫn.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về bốn phía nhìn tới, đang xây xây dựng bầy hai bên, đứng vững vàng mấy toà Thiên điện, tương đối hùng vĩ.

Hắn bóng người loáng một cái, mấy cái lánh rơi xuống, sẽ đến một toà Thiên điện trước.

Vài tên dị tộc vừa vặn từ cái kia Thiên điện trước bay đi, vừa nhìn Dương Thanh Huyền cùng Tử Dạ, nhất thời ngừng lại, rất xa quan sát, cũng không đi.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nhìn cái kia Thiên điện một chút, dĩ nhiên cũng một tầng cấm chế ở bên ngoài.

Chẳng trách này vài tên dị tộc xoay người rời đi, chắc là thử các loại biện pháp, đều không phá hết. Bây giờ nhìn Dương Thanh Huyền đến, liền muốn giữ lại, chờ nhặt lấy tiện nghi.

Dương Thanh Huyền vươn tay ra, hướng về kết giới kia xóa đi. Một tầng ngân quang ở hắn dưới lòng bàn tay lóe ra, hóa thành tảng lớn phù văn hướng về bốn phía tản ra.

Dương Thanh Huyền cau mày, Hỏa Nhãn Kim Tình không ngừng phân tích trận pháp này kết giới, đột nhiên ngạc nhiên “Ồ” một tiếng, liền nhìn phía Tử Dạ, nói: “Bắt được ta.”

Tử Dạ sững sờ, trên mặt khó có thể phát giác xẹt qua đỏ ửng, đần độn vươn tay ra, máy móc thức cầm lấy Dương Thanh Huyền cánh tay.

Dương Thanh Huyền bấm quyết vỗ vào kết giới trên, hai người bóng người loáng một cái, liền trực tiếp tiến vào.

“A?”

Bốn phía ngắm nhìn dị tộc, từng người trợn to hai mắt, bọn họ còn hi vọng Dương Thanh Huyền phá trận, đi vào mò chỗ tốt, ai biết Dương Thanh Huyền trực tiếp qua lại tiến vào.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1563: Thu Phục Chân Quang, Ngũ Hành Lực Lượng

Trong điện vô cùng rộng lớn, phía trước là một toà Tiên Côn chân thân pho tượng, phía dưới có một tấm bàn đá cùng lư hương. Bốn mặt mang theo các loại bức tranh, miêu tả Tiên Côn bộ tộc chiến đấu, tế tự, tu luyện, tầm bảo các loại các loại hoạt động.

Đại điện trên đất, bày ra bảy mươi hai cái bồ đoàn, xem bộ dáng là tuyên đạo giảng pháp nơi.

Bởi cấm chế nguyên nhân, lư hương bên trong khuếch trương tản ra mùi thơm, kéo dài bất diệt, bây giờ còn có mùi thơm thoang thoảng, rõ Thần tỉnh não, hết sức thoải mái.

Dương Thanh Huyền ánh mắt rơi vào lư hương trước trên bàn đá, chỉnh tề bày bày đặt năm cái hộp ngọc, tuy rằng bị long đong đã lâu, nhưng khó nén bên trong hào quang.

Tử Dạ cả kinh nói: “Này năm cái bên trong hộp ngọc, ta cảm ứng được một luồng thuần khiết sức mạnh, phảng phất là thiên địa sinh ra ban đầu, không nhiễm Nhất Trần tinh khiết.”

Dương Thanh Huyền nói: “Kỳ quái, bên trong rốt cuộc là cái gì?”

Dương Thanh Huyền triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình, nhưng không nhìn thấu cái kia năm cái hộp ngọc.

Tử Dạ nói: “Cẩn thận một chút.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ta đã nhìn thấu trên bàn ngọc cấm chế.” Nói liền năm ngón tay tát, đi xuống nhẹ nhàng ép một chút.

Một luồng lực lượng không gian khuếch tán, bàn đá đột nhiên vặn vẹo lay động, mặt trên năm cái hộp ngọc cũng không phản ứng.

Đột nhiên trên mặt bàn thanh quang lóe lên, hóa ra lượng lớn phù văn, ở không trung sắp xếp tạo thành, ngưng tụ thành một đạo cực quang.

“Chi! Đây là...”

Dương Thanh Huyền quát to một tiếng, sợ đến hồn phi phách tán, vội vàng tay trái vỗ một cái, liền lấy ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ.

Cái kia cực quang ở không trung loáng một cái, liền kích bắn xuống đến.

Chính là lúc trước suýt chút nữa thì hắn mạng Từ Cực Chân Quang!

Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ tại tay trái bên trong nhanh chóng phóng đại, cờ xí phấp phới, hóa ra vạn đóa kim liên.

Nhưng Tử Dạ bóng người càng nhanh hơn, ở Từ Cực Chân Quang hình thành chớp mắt, cũng đã ra tay rồi, một đạo màu vàng hồng quang qua lại mà đi, rơi trên Từ Cực Chân Quang, đem bọc lại.

Cái kia đạo cực quang phảng phất bị định trụ, ngưng ở không trung, nhẹ nhàng rung động, muốn tránh thoát đi ra ngoài lại cũng không.

Từ Cực Chân Quang trên Cửu Thải hào quang lưu chuyển, một phương tỳ ấn chậm rãi chìm nổi bên trên, tảng lớn màu vàng hồ điệp bốn phía bay lượn.

Hồng quang một phía khác, rơi vào Tử Dạ trong tay.

Lấy Giới Vương lực lượng thôi thúc Bỉ Ngạn Kim Kiều, chấn động trên Từ Cực Chân Quang.

Nhưng Tử Dạ sắc mặt nhưng là cực kỳ khó coi, tóc mai trên lại có mồ hôi hột lăn xuống, cả kinh nói: “Này đạo Từ Cực Chân Quang sức mạnh, hơn xa phía trước cái kia đạo, ta sợ là áp chế không được bao lâu.”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, hãi tiếng nói: “Liền ngay cả ngươi đều áp chế không nổi? Làm sao sẽ!”

Tử Dạ nói: “Này đạo Từ Cực Chân Quang, sợ là cổ thời gian đời, Tiên Côn bộ tộc cường giả cấp cao nhất bày ra. Uy năng mạnh, hoàn toàn không ở chính giữa cấp Giới Vương bên dưới.”

“Có ý tứ, này tuy là Từ Cực Chân Quang, nhưng là ngày kia tu luyện mà thành, mô phỏng Thiên Đạo diễn biến mà mạnh mẽ luyện chế được. Chà chà, Tiên Côn bộ tộc cường giả, quả nhiên không nổi a.”

Dương Thanh Huyền trên người, đột nhiên mắt dọc vừa mở, Ám Dạ Chi Đồng nhô ra, bắn ra quỷ dị hắc mang.

Một mảnh hắc diễm sau lưng Dương Thanh Huyền chậm rãi dấy lên, hóa thành màu đen lớn hoa, một vị áo bào đen tóc bạc lẳng tai ông lão đứng bên trên.

“Tinh Linh Vương đại nhân.”

Dương Thanh Huyền cùng Tử Dạ đều là đồng thời kinh ngạc thốt lên.

Tinh Linh Vương nói: “Tử Dạ, đem này đạo Từ Cực Chân

Quang vượt qua đến, ta dùng Ám Dạ Chi Đồng đem thu nhận, tốt nghiên cứu kỹ một phen.”

Tử Dạ nói: “Là!”

Một đạo quyết ấn đánh ra, trong tay hồng quang nhất thời gom vào tỳ ấn bên trong, tảng lớn hồ điệp tản ra.

Tỳ ấn ở không trung nhất chuyển, Từ Cực Chân Quang rung động lợi hại, không ngừng có phù văn màu vàng đùng đùng khuếch tán tiêu tan.

Tử Dạ lần thứ hai bấm quyết vỗ một cái, Từ Cực Chân Quang rốt cục đổi phương hướng, “Xì” một tiếng, hướng về Tinh Linh Vương vọt tới.

“Oành!”

Tinh Linh Vương trong tay hắc diễm nổi lên, tảng lớn hỏa diễm bắn mạnh.

Một luồng sức mạnh hủy thiên diệt địa ở đại điện bầu trời hình thành, ngưng tụ thành một bàn tay cực kỳ lớn, đột nhiên vồ xuống.

Từ Cực Chân Quang nháy mắt bị hắc hỏa chi tay nắm chặt, năm ngón tay khép kín bên dưới, hào quang toàn bộ gom vào không gặp. Trên cung điện bị hắc hỏa tràn ngập, trở nên lờ mờ vô quang.

Tinh Linh Vương hai tay bấm quyết, cái kia hắc thủ nhanh chóng co về lớn hoa bên trong, trực tiếp biến mất không còn tăm hơi.

Làm xong tất cả những thứ này, Tinh Linh Vương sắc mặt có chút tái nhợt, trực tiếp chắp tay phía sau, không nói một lời, ở hắc diễm bên trong lóe lên, liền biến mất không còn tăm hơi.

Hắc hỏa, lớn hoa, tử đồng, toàn bộ trở về Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

đọc truyện cùng http://truyencuaTui.net/

Tử Dạ thở phào nhẹ nhõm, nói: “May mà có Tinh Linh Vương đại nhân ở, bằng không này đạo Từ Cực Chân Quang còn thật xử lý không tốt. Chỉ có thể để cho đổi đường, nhưng này Thiên điện sợ cũng phải phá huỷ.”

Lúc này, Dương Thanh Huyền một lần nữa đưa ánh mắt về phía cái kia bàn đá, năm ngón tay xuống chút nữa ép một chút. Lực lượng không gian dập dờn bồng bềnh mở, bàn đá rung động, phía trên năm cái hộp ngọc toàn bộ bay lên.

Hộp trên tro bụi nháy mắt bị thổi tan, tỏa ra mờ mịt linh quang, màu sắc bất tận tương đồng, vì là: Kim, xanh, lam, vàng, hồng.

Dương Thanh Huyền con ngươi một điểm điểm phóng đại, cả kinh nói: “Ngũ hành lực lượng?”

Tử Dạ nói: “Chính là ngũ hành lực lượng, trong ngũ hành thuần chính nhất lực lượng bản nguyên.”

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, khó nén nội tâm kích động, hãi tiếng nói: “Càng là ngũ hành bản nguyên, này Tiên Côn bộ tộc, năm đó đến cùng mạnh cỡ bao nhiêu!”

Tử Dạ nói: “Tiên Côn bộ tộc ở thượng cổ thời đại chính là đỉnh cao chủng tộc, vẫn kéo dài đến trung cổ, ở bát cường tranh bá trước cũng đã tiêu tan không một tiếng động. Nơi đây có lẽ có thể tìm tới Tiên Côn bộ tộc yên diệt nguyên do. Thanh Huyền ngươi chủ tu hệ” Hỏa “, nuốt vào điểm ấy Bản Nguyên Chi Hỏa, càng có trợ giúp dung hợp hỏa chi năm biến hóa lớn, sớm hơn hồi quy bản nguyên.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, đang muốn đi lấy cái kia mồi lửa, đột nhiên một thanh âm truyền đến, “Cái kia Thổ chi bổn nguyên cho ta.”

Tinh Giới lóe lên, Độ Nhược liền bay ra, hai mắt nhìn chằm chằm màu vàng linh quang hộp ngọc, đột nhiên nuốt nước bọt, lộ ra hết sức vẻ khát vọng.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, Tinh Giới lần thứ hai lấp lóe, Khổng Linh cùng Nặc Hi cũng hiển hiện ra.

Dương Thanh Huyền nói: “Nặc Hi tu Luyện Thủy hệ thần thông, có thể nuốt phục cái kia nguồn nước. Khổng Linh là sấm sét biến thành, tự nhiên có thể nuốt mộc nguyên. Cho tới cái kia kim chi bổn nguyên...”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm.

Lúc này, Thi Ngọc Nhan thanh âm truyền đến, nói: “Nếu như không ai muốn cái kia kim chi bổn nguyên, liền cho ta đi. Ta tuy rằng chủ tu hệ” Thủy “thần thông, nhưng ta võ hồn Hội Tâm Nhất Kích, nhưng là hệ” Kim “võ hồn. Nếu như có thể được điểm ấy lực lượng bản nguyên, ta liền có thể để võ hồn đều hóa thành thực tướng, tu luyện ra tương tự thân ngoại hóa thân thần thông.”

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Như vậy vừa vặn.”

Nói giơ tay bấm quyết, hướng về không trung một điểm.

Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô ở không trung loáng một cái, phun ra một đạo bạch quang, Thi Ngọc Nhan liền rơi ở phía trước.

Tử Dạ nói: “Năm hộp ngọc lớn mất đi cấm chế, bên trong lực lượng bản nguyên ở tỏ khắp. Các ngươi hiện tại liền nuốt đi. Ta thay các ngươi hộ pháp.”

“Được.”

Năm người cùng kêu lên đáp lời, liền từng người chụp vào thuộc về mình bản nguyên.

Dương Thanh Huyền đem hồng mang hộp ngọc nắm ở trong tay, chỗ mi tâm liền xuất hiện năm hỏa mang trận, năm loại hỏa thay đổi dị bùng nổ ra cường đại hào quang, không được xoay tròn.

Dương Thanh Huyền cả người đều bốc cháy lên.

Hỏa chi bản nguyên phảng phất cảm nhận được sức mạnh, trực tiếp đem hộp ngọc đốt thông suốt, một đóa Hồng Liên giống như hỏa diễm ở Dương Thanh Huyền lòng bàn tay nhảy lên.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1564: Nâng Cao Một Bước, Đạo Pháp Tự Nhiên

Dương Thanh Huyền mừng rỡ bên dưới, đang muốn nuốt cái kia mồi lửa, đột nhiên mồi lửa “Oành” nhảy động đậy, giống như tim mạch đập, trong tay chi hỏa liền biến mất không thấy.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, lập tức phát hiện cái kia mồi lửa đã xuất hiện ở bên trong đan điền, bị năm loại dị hỏa quay chung quanh.

Năm hỏa mang trận nhiệt lượng cùng ánh sáng không ngừng tăng lên, trong đan điền giống như là đặt một cái Thái Dương, Dương Thanh Huyền cả người cực nóng, giống như là muốn bị thiêu đốt.

“Thanh Huyền!”

Tử Dạ hoảng hốt, kinh hô một tiếng.

Dương Thanh Huyền trên người dấy lên hỏa diễm, thân thể bị đốt trong suốt, lại như trong tay hộp ngọc kia, hầu như trong suốt dường như bóng mờ.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta không sao!”

Hắn cũng phát hiện thân thể mình biến hóa, tuy rằng kỳ diệu, nhưng cũng không có hỏng bét cảm giác, trái lại như là một cánh cửa, ở không ngừng mở ra.

Cái kia loại đối với Hỏa chi bản nguyên cảm ngộ, trong đầu từ từ sâu sắc thêm.

Dương Thanh Huyền hai tay bấm quyết, trực tiếp ngồi xếp bằng hư không.

Trên người hồng mang lóe lên, Hỏa Chi Cốt Tượng đều hóa mà ra, ngồi xếp bằng ở Dương Thanh Huyền đối diện, trong tay ngắt lấy đồng dạng quyết ấn.

Xương giống trên hỏa văn, ở thiêu đốt quay nướng hạ, không ngừng phát sinh biến hóa. Liền ngay cả xương trên đầu ánh sáng lộng lẫy, cũng biến thành óng ánh lóa mắt.

Tử Dạ đưa mắt nhìn Dương Thanh Huyền một trận, thấy hắn hô hấp đều đặn, khuôn mặt bình tĩnh, lúc này mới yên lòng lại, ánh mắt chuyển hướng mấy người khác.

Độ Nhược trên người vô số màu vàng lưu quang, như huỳnh điểm nóng điểm, như điên cát giống như vậy, ở quanh thân như gió xoáy xoay tròn.

Trên người kết ra một tầng màu vàng đất vỏ cứng, mặt trên che kín đại đạo hoa văn, không ngừng phá nát lại tái tạo. Sau lưng càng là có to lớn hạt ảnh xuất hiện, phảng phất bị phong thực sa hóa.

Ở Độ Nhược cách đó không xa, Khổng Linh quanh thân nổ bắn ra sấm sét vô số, màu xanh sấm sét dường như linh xà giống như nhốn nháo, ngàn con ban mắt bóng mờ, theo điện quang bạo lánh lúc ẩn lúc hiện, hấp thu cái kia sấm sét uy năng.

Nặc Hi rơi vào một mảnh hải giống như thật lớn trong lam quang, trong đó sóng nước lấp loáng, trên người vây cá xuất hiện, sau lưng hai cánh triển khai, trên da xuất hiện sóng nước như thế sóng gợn.

Năng lượng đó như thủy triều gột rửa Nặc Hi thân thể, mỗi một lần giội rửa bên dưới, mặc dù thống khổ vạn phần, nhưng khí thế kia nhưng cũng là từ từ trở nên mạnh mẽ.

[truy E n cua tui ʘʘ vn]

Trong đó yên tĩnh nhất chính là Thi Ngọc Nhan, lặng lặng ngồi xếp bằng ở cái kia, vô số màu vàng hồn quang từ trong cơ thể dâng lên, ở bầu trời hóa ra nữ nhân Võ Thần dáng dấp, cầm trong tay chiến kích, eo đeo bội kiếm, không ngừng ngưng tụ đi ra.

Năm người đều là ở ngắn ngủi sau khi biến hóa, chậm rãi liền hướng tới bình tĩnh.

Đại điện bị vẽ ra phân biệt rõ ràng mấy khối, lấy Dương Thanh Huyền hệ “Hỏa” cường đại nhất, chiếm cứ một nhiều hơn phân nửa không gian. Mặt khác bốn loại nguyên tố lực lượng, chiếm cứ non nửa.

Tử Dạ thở phào nhẹ nhõm, hơi nhắm hai mắt lại, dùng thần thức cảm thụ năm người sức mạnh biến hóa. Này lực lượng bản nguyên gợn sóng, đối với nàng lĩnh ngộ đại đạo cũng có nhất định chỗ tốt.

Không biết qua bao lâu, trong đại điện nguyên tố gợn sóng bình ổn lại.

Ngũ hành lực lượng đều bị năm người hấp thu, trước sau từ trong tu luyện mở mắt ra, đều là mừng rỡ không thôi, được ích lợi không nhỏ.

Dương Thanh Huyền trước người Hỏa Chi Cốt Tượng trên, tỏa ra ánh sáng lung linh, vô số hỏa văn thay đổi hoàn toàn hình thái. Dương Thanh Huyền ánh mắt lộ ra vẻ kinh dị, cái kia xương giống trên người, bị trong suốt hỏa diễm tràn ngập, giống như cùng xương huyết nhục giống như.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một hồi, liền một chưởng đánh ra, đem Hỏa Chi Cốt Tượng thu vào bên trong cơ thể.

Trong đôi mắt bắn ra nóng bỏng hào quang, phảng phất cảm ứng được cái gì.

Này Hỏa Chi Cốt Tượng chính là là thuần túy năm hỏa tẩy tủy luyện chế được, đối với ngọn lửa lĩnh ngộ lực lượng vẫn còn ở Dương Thanh Huyền bên trên.

Giờ khắc này hỏa xương trở về trong cơ thể, Dương Thanh Huyền trong đầu biến ảo ra vô số hỏa văn, đồng thời ở trên da thịt thẩm tách đi ra.

Dương Thanh Huyền vừa mừng vừa sợ, vội vàng bấm quyết nhắm mắt, đem này chút hỏa văn từng cái tiêu hóa lĩnh ngộ.

Rất lâu, mới mở mắt ra, thở ra thật dài khẩu khí.

Tử Dạ lại cười nói: “Chúc mừng Thanh Huyền, lại nâng cao một bước.”

Tuy rằng Dương Thanh Huyền cảnh giới tu vi không có tăng thêm bao nhiêu, nhưng đối hỏa diễm cùng đại đạo lĩnh ngộ, nhưng là tinh tiến ngàn dặm. Đây là bất kỳ võ giả đều có thể gặp không thể cầu cơ duyên.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Vẫn là thân thể bị quản chế quá mạnh, bằng không dựa vào lần này bản nguyên vào cơ thể, ta có rất lớn nắm bắt xông về phía trước nữa đánh một tầng.”

Tử Dạ nói: “Mặc dù có Võ Kinh ràng buộc, nhưng Thanh Huyền tốc độ tu luyện của ngươi vẫn như cũ vô cùng đáng sợ. Bây giờ suy nghĩ một chút, bị Võ Kinh ràng buộc ở chưa chắc đã không phải là chuyện tốt. Bằng không quá sớm bước vào Khuy Chân, thậm chí Giới Vương, đối với ngươi chưa chắc là việc tốt.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, lập tức lâm vào trầm tư.

Tử Dạ không phải không có lý, chỉ là hắn chưa bao giờ nghĩ tới bên trong các loại. Một lòng chỉ nghĩ đột phá ràng buộc, tăng cao tu vi.

Hiện tại cẩn thận suy nghĩ hạ, đột phá của mình tốc độ cũng không chậm.

Hơn nữa từng bước một bên dưới, đều là vững vàng, thông qua các loại nghịch Thiên Cơ duyên thực hiện đột kích ngược cảnh giới, từ không thể đến Bất Hủ cảnh sơ kỳ, tất cả đều là đạo tâm chấp nhất gây ra.

Dương Thanh Huyền trong đầu đột nhiên xẹt qua một cái từ ngữ: Đạo pháp tự nhiên.

Bốn chữ này là từ Thiên Địa Tứ Thời Thư, bên trong nhìn đến, bên trong ghi chép: Vật pháp địa, địa pháp thiên, thiên pháp đạo, đạo pháp tự nhiên.

Lúc trước đã học qua thời điểm, cũng không có quá suy nghĩ nhiều, giờ khắc này bị Tử Dạ một điểm quay lại, lại có một tia hiểu ra.

Dương Thanh Huyền thu rồi tâm tư, ánh mắt nhất chuyển, bốn người khác cũng đều thu nạp ngũ hành bản nguyên, trên người tỏa ra khác xa nhau khí tức.

Độ Nhược toàn thân che kín màu vàng hoa văn, tích chứa trong đó năng lượng khổng lồ, một căn hạt đuôi không có biến rơi, ở phía sau đong đưa, cũng lột xác thành vàng ròng vẻ.

Khổng Linh khí tức kéo lên rất nhiều, hai tay khẽ nhúc nhích bên dưới, sau lưng hiện ra thiên mục ban nhãn, Đại Quang Minh Kết Giới chiếu mở, xung quanh đều là màu xanh Lôi văn, không ngừng đùng đùng phun ra, ẩn chứa vô tận sức mạnh sấm sét.

Nặc Hi tu vi ở nuốt nguồn nước sau, lần thứ hai tinh tiến, thẳng tới Đế Thiên Vị.

Đây là nguồn nước cùng tinh huyết song trọng tác dụng, không ngừng cải tạo thân thể của hắn.

Giờ khắc này Nặc Hi trên người, trải rộng gợn nước, sau lưng hai cánh trải rộng ra, vỗ bên dưới, liền có xúc động sóng thần giống như khí thế.

Thi Ngọc Nhan trên người ngưng tụ ra một tầng màu vàng áo giáp, nhìn thấy được nhẹ mà kiên cố, khắc rõ phức tạp hoa văn, bên trên lưu quang tung bay.

Cái kia lành lạnh kinh diễm dung nhan bên trong, nhiều hơn một lau thánh khiết cùng không thể xâm phạm.

Tử Dạ cười nói: “Chuyến này Tiên Côn chi mộ không có uổng phí đến, tất cả mọi người thu hoạch không cạn. Các ngươi thân là Thanh Huyền Tinh Túc, vận mệnh một thể, thực lực tăng lên, đối với Thanh Huyền trợ giúp cũng là rất lớn.”

Nếu như không cân nhắc đến đối với Dương Thanh Huyền trợ giúp, Độ Nhược đám người thực lực tu vi, Tử Dạ căn bản là chẳng muốn nhìn.

Độ Nhược liếm môi lưỡi, hắc tiếng nói: “Xem ra chúng ta được thêm mau một chút tốc độ. Liền ngay cả ngũ hành bản nguyên đều có, Tiên Côn bộ tộc lưu ở nơi đây bảo vật, sợ không phải ít.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngược lại không cần gấp. Chân chính bảo vật, tự có mệnh số. Thứ yếu, có kết giới bảo vệ đại điện, không phải như vậy dễ dàng xông. Không có kết giới bảo vệ, có đồ vật cũng đã sớm không còn. Hơn nữa này ngũ hành bản nguyên trên có Từ Cực Chân Quang bảo vệ, những người khác coi như xông vào trong điện, có hay không cái mạng này đoạt bảo vẫn là chưa biết.”

Chương 1565: Đại Càn Thương Lãng, Phá Phong Mà Ra

Dương Thanh Huyền ánh mắt tiếp tục tại trong điện càn quét, nếu đã biết có ngũ hành bản nguyên loại này nghịch Thiên Thần vật, có thể thấy được này điện tầm quan trọng phi phàm, có lẽ còn sẽ có cái khác thứ tốt.

Hỏa Nhãn Kim Tình ở trong điện quét vài vòng, cũng không có gì đặc biệt phát hiện.

Cái kia Tiên Côn chân thân pho tượng, không biết là làm bằng vật liệu gì chế thành, liền ngay cả Hỏa Nhãn Kim Tình đều không phân biệt được.

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, phất tay liền đem pho tượng thu vào Tinh Giới.

Mặc dù có chút bất kính, nhưng đặt ở này quá lãng phí.

Cái kia chút bàn đá, bồ đoàn, lư hương các loại, toàn bộ là vô cùng vật liệu, Dương Thanh Huyền cũng không khách khí, trực tiếp toàn thu. Cuối cùng, cũng không đi phân biệt cái gì, phàm là có thể thu, toàn bộ tịch thu.

Cuối cùng, toàn bộ đại điện trống rỗng, cũng chỉ còn sót lại hai bên bức tranh.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Dạ đám người, từng cái nhìn sang.

Bức tranh bên trong miêu tả đồ vật, tất cả đều là Tiên Côn bộ tộc cường thịnh việc, Tế Thiên, chiêm tinh, chém yêu, luyện khí, tu luyện các loại.

Ở trong đó một bức tranh bên trong, thiên địa mênh mông, hồng thủy cuồn cuộn ngất trời, có vị Tiên Côn tộc nam tử, một tay bấm quyết, lập vu trường không bên trên.

Nam tử cõng thi triển hai cánh, mặt ngậm mỉm cười, trong ánh mắt lộ ra bễ nghễ thiên hạ khí thế.

Ở hồng thủy bên trên, có một thanh ngân ấm treo cao, trút xuống ra vô số sóng lớn, phảng phất nước ngập Thương Sinh.

Ở bức họa bên phải hạ giác, còn có bốn cái chữ nhỏ: Đại Càn Thương Lãng.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia bức tranh nhìn một hồi, biểu hiện có chút hoảng hốt, cái kia hồng thủy miêu tả quá giống y như thật, phảng phất đặt mình trong bên trong, cảm nhận được một luồng hủy thiên diệt địa lực lượng. Dương Thanh Huyền không nhịn được học bức tranh bên trong nam tử, tay bấm quyết ấn, không ngừng khoa tay.

Tử Dạ than thở: “Đây cũng là Tiên Côn bộ tộc thiên phú thần thông, Đại Càn Thương Lãng, nhìn thấy được cực kỳ lợi hại. Đáng tiếc, không có pháp quyết tu luyện hoàn chỉnh.”

Nặc Hi đột nhiên vươn tay ra, hướng về bức tranh bên trong cái kia tay của nam tử in lại sờ soạng, một mảnh linh quang ở Nặc Hi đầu ngón tay lưu chuyển, toàn bộ bức tranh đều giống như sống lại.

Cái kia hồng thủy càng di chuyển, ngân ấm đồng dạng hào quang lưu chuyển.

Mấy người đều là cả kinh lùi về sau, chỉ lo cái kia thần thông trực tiếp từ bức tranh giữa dòng ra, tổn thương bọn họ.

Nhưng sau một lúc, cũng không có bất kỳ dị dạng.

Ở Nặc Hi chạm đến hạ, chỉ là trở nên càng linh động đã, cũng không có tiến một bước biến hóa.

Dương Thanh Huyền nói: “Những bức họa này cuốn cũng lộ ra quái lạ, chúng ta trước tiên thu rồi đi, tương lai sẽ chậm chậm nghiên cứu.”

Nói vung tay lên, hai mặt trên vách tường hơn mười bức hoạ, toàn bộ bay rơi xuống, bị Dương Thanh Huyền bỏ vào trong túi.

Thi Ngọc Nhan, Nặc Hi đám người, toàn bộ trở về Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô cùng Tinh Giới.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Dạ một đạo, lóe lên liền đi hướng về ngoài điện.

Đại điện kết giới hơi lóe ra, ở không trung lắc động đậy, hai người liền biến mất không còn tăm hơi.

…

Ở trống rỗng bên trong cung điện, đã không hề có thứ gì, liền ngay cả đặt ngũ hành bản nguyên hộp ngọc, đều bị Dương Thanh Huyền thu đi rồi.

Đột nhiên, liền lúc trước Tiên Côn chân thân pho tượng không gian trên, hắc mang lóe lên, một tổ phù văn bỗng dưng mà hiện, ở không trung xoay tròn, tạo thành một cái khoảng ba trượng quang trận.

Trận trên đột nhiên “Đùng đùng” bốc lên màu vàng thiểm điện, phía trên phù văn từng cái từng cái nổ tung mở, toàn bộ quang trận đều biến mất hết không gặp.

Hai cái nhàn nhạt bóng người, lọm khọm ở đằng kia, tướng trì mà đứng. Ở trên cung điện bỏ ra đen nhánh cái bóng.

Sau đó, hai cái cái bóng chậm rãi đứng lên, phát sinh “Đùng đùng” xương cốt bạo nổ tiếng, lọm khọm thân thể như măng mọc sau cơn mưa, không ngừng kéo thẳng lớn mạnh, trong khoảnh khắc hóa thành hai cái khôi ngô thân thể.

“Không nghĩ tới chúng ta còn có thể có phá phong thoát vây lực lượng.” Trong đó một bóng người có chút ít cảm khái.

“Đúng đấy, đã bao nhiêu năm, sức mạnh đều trôi đi hết. Vừa nãy mấy người kia, vì sao không lưu bọn hắn lại? Nuốt chửng tinh huyết của bọn họ, lẽ ra có thể khôi phục không ít sức mạnh đi. Hiện tại liền ngay cả ngũ hành bản nguyên đều bị bọn họ cầm đi.”

“Hừ, nói đơn giản dễ dàng. Cô gái kia có thể tiếp được Từ Cực Chân Quang, sức mạnh ít nhất là trung giai Giới Vương. Cái kia Ám Dạ Chi Đồng bên trong ông lão, nếu là ta không nhìn lầm, hẳn là Tinh Linh Vương. Mà nam tử kia, lại là Thanh Long Thánh Linh. Nếu không có phong ấn còn chưa hoàn toàn phá vỡ, chúng ta sợ là phải phiền phức.”

“Ta nhìn không hẳn. Tuy rằng sức mạnh chạy mất lợi hại, nhưng chỉ là trung giai Giới Vương, không hẳn có thể bắt chúng ta làm sao. Cái kia cái gọi là Thanh Long Thánh Linh thì càng thêm buồn cười, lại chỉ có Bất Hủ sơ kỳ tu vi.”

“Hừm, vẫn cẩn thận tuyệt vời. Chúng ta bị phong ấn lâu như vậy, hiện tại bên ngoài là cục gì xu thế hoàn toàn không biết. Trước tiên hiểu rõ một chút tin tức nói sau đi.”

“Hừm, nguyên thần của chúng ta vẫn còn ở Ellen đại nhân cái kia. Phải nghĩ biện pháp cầm về, bằng không mặc dù giải phong, cũng không cách nào thu được tự do.”

Hai người nói chuyện với nhau một trận, liền bóng người lay động, biến mất ở trong đại điện.

…

Dương Thanh Huyền cùng Tử Dạ ly khai đại điện sau, loáng một cái liền xuất hiện ở ngoài điện.

Hai người không khỏi sững sờ, chỉ có bốn mươi, năm mươi người vây quanh đại điện, ở nghiên cứu cái kia cấm chế, trong đó còn có Lạc Căn đám người.

Vừa thấy hai người đi ra, tất cả mọi người là ngẩn người một chút.

“Thanh Huyền huynh quả nhiên đại tài, lại ăn mặc thoi kết giới này.”

Lạc Căn cười khổ một tiếng, đầy mặt đều là ước ao, ánh mắt trên người Dương Thanh Huyền đảo quanh, muốn nhìn một chút hắn là hay không chiếm được bảo vật gì, nhưng trong này nhìn ra. Chỉ là loáng thoáng cảm thấy, Dương Thanh Huyền khí thế tựa hồ có hơi không đúng.

Dương Thanh Huyền con ngươi nhất chuyển, hỏi: “Chư vị vây quanh ở này làm cái gì? Giống như vậy đại điện, còn có bốn, năm toà chứ?”

Đang xây xây dựng bầy trước sau, xác thực còn có mấy toà cao ngất đại điện.

Lạc Căn than thở: “Đừng nói nữa, có cấm chế phá không mở. Không có cấm chế bên trong căn bản là trống không, chỗ tốt gì đều không được. Thanh Huyền huynh ở bên trong… Cần phải được ích lợi không nhỏ đi.”

Dương Thanh Huyền nhìn Cát Bá cùng kém ngươi cũng ở trong đám người, kinh ngạc nói: “Lấy hai vị trưởng lão sức mạnh, đủ để phá vỡ tất cả cấm chế chứ?"

Cát Bá cùng kém ngươi đều là sắc mặt khó coi.

Lạc Căn nói: "Chúng ta thực sự giải không xoá bỏ lệnh cấm chế, liền hai vị trưởng lão dưới cơn nóng giận, lấy lực phá pháp, trực tiếp đem một ngôi đại điện ép thành bột mịn. Sau đó mới biết, cung điện này mạnh mẽ đột phá, liền sẽ trực tiếp sụp đổ, đồ vật bên trong cũng sẽ hóa thuộc về hư vô."

Dương Thanh Huyền nhìn phía xa xa, quả nhiên gặp được hai mảnh khu vực chân không, lan đến cực lớn, phải là vừa rồi bị hủy.

Dương Thanh Huyền sắc mặt cổ quái nói: "Bây giờ còn có mấy ngôi đại điện?"

Lạc Căn nói: "Có cấm chế còn sót lại hai toà, hơn nữa trong đó một toà, tựa hồ là chủ điện."

Dương Thanh Huyền nói: "Đi, đến xem nhìn."

Lạc Căn bọn người đứng tại chỗ, không nhúc nhích.

Lạc Căn nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nói: "Thanh Huyền huynh, cẩu thả phú quý, đừng quên đi a."

Dương Thanh Huyền khẽ cười nói: "Đều là nghèo treo, tại sao phú quý?"

Nói, liền không để ý mọi người ước ao ghen tị ánh mắt, mang theo Tử Dạ bóng người bay lánh, hướng về mặt khác hai ngôi đại điện chạy đi.

Lạc Căn đám người sắc mặt âm trầm, chợt cắn răng một cái, liền đuổi tới.

Cung điện này đã bị Dương Thanh Huyền đi dạo quá, coi như vắt hết óc phá mở, bên trong cũng khẳng định không có đồ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1566: Không Hề Có Thứ Gì, Phong Thiết Phệ Hồn

Một đám người đuổi sát Dương Thanh Huyền, rơi vào mặt khác một toà thiên điện trước.

Dương Thanh Huyền đang muốn phân tích trận pháp đi vào, lại bị Lạc Căn đám người ngăn cản, toàn bộ đưa hắn cùng Tử Dạ vây nhốt.

Tử Dạ ánh mắt phát lạnh, lạnh lùng sát khí phúc lan ra đi, “Các ngươi muốn chết?”

Cát Bá kém ngươi đi lên phía trước, đề phòng Tử Dạ đột nhiên ra tay.

Lạc Căn nói: “Thanh Huyền huynh, mọi người cùng nhau trải qua gian khổ đến đó, tất cả chỗ tốt đều bị ngươi đoạt được, tựa hồ không còn gì để nói chứ?”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Lời nói này kỳ quái. Này Tiên Côn nơi có thể là các ngươi trước tiên tiến vào nha. Chính mình không có bản lĩnh phá trận, oán ai?”

Lạc Căn nói: “Lời không phải là nói như vậy. Nếu như Thanh Huyền huynh kiên trì ăn một mình, cái kia ta nghĩ, đại gia thà rằng đem này thiên điện phá huỷ, cũng sẽ không giữ lại để Thanh Huyền huynh độc hưởng.”

Xung quanh người tất cả đều kiên định gật đầu, dồn dập kêu lên: “Người gặp có phần.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, ánh mắt chuyển động, nhân tiện nói: “Tốt, ta liền thử phá mở trận này, nhưng nếu là không được, cũng không oán ta được.”

Lạc Căn khẽ hừ một tiếng, nói: “Nếu là lấy Thanh Huyền huynh đều phá không mở, vậy này thiên điện cũng là mất đi ý nghĩa tồn tại.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, Lạc Căn đám người hầu như không có mò được chỗ tốt gì, từng cái từng cái tức đến nổ phổi, tâm thái mất thăng bằng, nếu là mình lại ăn một mình, sợ sẽ đưa tới phiền phức không tất yếu.

Nghĩ tới đây, trực tiếp thẳng đi lên phía trước, vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, bắt đầu phân tích trận pháp này kết cấu.

Dương Thanh Huyền hai tay bấm quyết, trực tiếp đập tới.

Không gian “Vù” một tiếng, ở dưới song chưng dần dần sản sinh nhất định cong suất, ánh sáng lộng lẫy chợt mạnh chợt yếu. Đồng thời từng cái từng cái phù văn “Đùng đùng” tuôn ra, ở kết giới trên nổ ra vòng xoáy.

Dương Thanh Huyền dưới song chưng kết giới, giống như là mưa rào quấy rầy ao nước, bắt đầu trở nên vô cùng không ổn định.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình không ngừng giải thích trận pháp kết cấu, sau đó thu tay về đến, ở trước người bấm quyết, hướng về trên hư không mấy cái tiết điểm vỗ tới.

“Oành! Oành!”

Mỗi vỗ một cái, liền nổ ra một đoàn vòng xoáy màu tím, dường như chỗ yếu của thân thể, từng cái từng cái bị đánh nát, kết giới chi quang nháy mắt ảm đạm xuống, cuối cùng hoảng hốt một hồi, giống như bọt biển nổ tung.

“Phá!”

Một vị võ giả mừng như điên, kích động quát to một tiếng.

Thê lương mà lâu dài khí tức, từ trong cửa điện truyền ra, như một toà vừa rồi mở ra bảo tàng, lộ ra vô số hoa quang.

“Vèo!”

Lập tức đã có người vọt vào.

“Vèo! Vèo!”

Mảng lớn bóng người trực tiếp hướng về bên trong hướng về.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Dạ cũng không cam chịu lạc hậu, đi theo những người này phía sau, ngay lập tức bước vào trong điện.

Tất cả mọi người sửng sốt một cái, chỉ thấy điện này bên trong trống rỗng, nhưng lại không có một vật!

“Tại sao lại như vậy! Làm sao không có đồ vật?”

Mọi người toàn bộ đều ngu mắt.

Lạc Căn đầy mặt ngờ vực, nhìn phía Dương Thanh Huyền, hỏi: “Thanh Huyền huynh, ngươi lúc trước vào toà kia thiên điện, bên trong làm sao?”

Dương Thanh Huyền đương nhiên sẽ không nói chính mình được báu vật, tay phải nhẹ nhàng nắm tay, đặt ở môi một bên ho khan hai tiếng, nói: “Gần như, cũng không có được cái gì.”

Quỷ mới tin hắn, đều là mặt âm trầm.

Dương Thanh Huyền kỳ quái hướng về bốn phía nhìn tới, này thiên điện kết giới lúc trước hoàn hảo vô khuyết, làm sao sẽ không có đồ đâu?

“Coong!”

Đúng lúc này, trên cung điện đột nhiên vang lên một đạo chuông tiếng, thanh thanh thúy thúy, như tinh tế kim loại rơi xuống ở hán Bạch Ngọc trên.

Dương Thanh Huyền kinh sợ, nói: “Chuông gió? Gió nổi lên rồi...”

“A!”

Trong điện một đạo tiếng kêu thảm thiết truyền đến, chỉ thấy máu me tung tóe, một vị võ giả thân thể bỗng dưng bay lên, không ngừng tuôn ra máu tươi, sau đó thân thể một điểm điểm bị hư không cắn nuốt mất, cho đến hoàn toàn biến mất.

Tất cả mọi người ngốc trệ, trợn to tròng mắt tử, nếu không có dưới đất còn có máu tươi, cùng với trong không khí tràn ngập mùi máu tanh, còn sẽ cho là ảo giác.

“Coong!”

Cái kia chuông gió tiếng lại vang lên.

Tất cả mọi người là giật mình trong lòng.

Dương Thanh Huyền đột nhiên giương mắt nhìn lên, ở Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn chăm chú hạ, trên bầu trời không gian trở nên hoảng hốt bất định, như là có tầng tầng sức mạnh trở cách cái gì, nhìn không rõ ràng.

Mà chuông gió tiếng, còn có cái kia gió... Chính là từ trên vòm trời truyền xuống.

“Không được! Xảy ra chuyện gì?”

Đại lượng võ tu kêu sợ hãi, từng cái từng cái đằng không bay lên.

Dương Thanh Huyền hướng về bốn phía nhìn tới, tinh tế phong chi nguyên tố, không tên liền bắt đầu tăng lên. Hai tay hắn bấm quyết, sử dụng tới định phong chi pháp. Chân đạp đại địa, vững như Thái Sơn.

“Coong! Coong!”

Chuông gió âm thanh không ngừng tăng nhanh, có ba mươi, bốn mươi người đều không khống chế được, xoay quanh mà lên, hướng về cái kia vòm trời bay đi.

Dương Thanh Huyền trong mắt bắn ra ánh vàng, đột nhiên một tên võ giả tiếng kêu thảm thiết đau đớn, chỉ thấy thân thể của hắn không tên liền nổ tung mở, máu tươi không ngừng bắn mạnh, thống khổ tứ chi bay lượn.

Nhưng Dương Thanh Huyền nhưng nhìn ra rõ ràng, ở nguyên tố “Gió” bên trong, ẩn núp một bóng người, lấy gió vì là nhận, xuyên vào vị này võ tu kinh mạch, phân cách đối phương thân thể, hơn nữa...

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, ở Hỏa Nhãn Kim Tình hạ, người võ giả kia trong cơ thể một đoàn nhạt hào quang màu vàng, không ngừng bị cái kia trong gió người kéo ra, sau đó cắn nuốt mất.

“Phệ hồn!”

Dương Thanh Huyền hút khẩu hơi lạnh, quát khẽ: “Cẩn thận!”

Nếu như gặp phải phổ thông cường giả, cũng sẽ không như vậy kiêng kỵ, nhưng nuốt chửng hồn phách đồ vật, nhất định là cực kỳ tà ác đồ vật.

Hơn nữa cung điện này kết giới chưa phá, vật quỷ này sợ là từ Tiên Côn thời đại lưu giữ lại.

Dương Thanh Huyền đột nhiên bên trái tay vồ một cái, một thanh màu vàng tiểu cung xuất hiện ở trong tay, chính là Tử Diều Hâu chiếm được Ân Võ Điện bên trong nguyên khí, trực tiếp lôi trăng tròn.

“Xì!”

Một đạo ánh sáng màu vàng óng cắt ra bầu trời, bắn thẳng đến mà lên.

Kim cung ở trong tay không ngừng rung động, hóa xuất thiên giống như tàn ảnh, có thể thấy được này một mũi tên Lực đạo.

Cái kia trong gió thân hình ngưng trệ hạ, tựa hồ không nghĩ tới có người có thể phát hiện hắn, người kia duỗi ra năm ngón tay, hư nắm thành quyền liền đánh hạ xuống.

“Oành!”

Kim mũi tên một hồi nổ ra, như pháo hoa rực rỡ.

Người kia lại cũng ẩn thân không được, từ nguyên tố “Gió” bên trong hiện hình mà ra, càng mọc ra sáu mắt, không có mũi, đầu trên dài ra hai căn màu xám râu dài, thân hình gầy khô như que củi.

Ánh mắt tuy rằng đáng sợ, nhưng Thiên Hà bên trong bách tộc cùng tồn tại, các loại cổ quái dị tộc đều chẳng có gì lạ.

Quái nhân này vừa hiện thân mà ra, chỉ là âm trầm quét Dương Thanh Huyền một chút, liền đưa tay nắm lấy bên cạnh người một người, tảng lớn đao gió tự động, đem người kia cắt thành phấn vụn, đồng thời nắm lấy đối phương hồn phách, không cố kỵ nuốt xuống.

“Chi! Phệ hồn? Người nọ là... Phong Thiết tộc!”

Lạc Căn kinh hãi, sợ hãi nói: “Phong Thiết tộc không phải đã tuyệt tích sao?”

Quái nhân kia cả người run lên, sáu trong mắt lệ mang bắn mạnh hạ xuống, nhìn chằm chằm Lạc Căn quát lên: “Ngươi nói cái gì?!”

Lạc Căn sững sờ, lập tức hiểu được, hoảng sợ nói: “Ngươi là... Ngươi là... Trung cổ thời đại liền phụ thuộc vào Tiên Côn Phong Thiết tộc cường giả!”

Cái kia Phong Thiết tộc người cả người run lên, dại ra nói: “Trung cổ thời đại... Hiện tại đã qua một cái đại thời đại? Ta Phong Thiết tộc bộ tộc, thật sự không có tránh được kiếp số sao?”

“Phong Thiết tộc bộ tộc bỏ mình, cái kia ta Thiên Kình chi tộc đây?!”

Ở khung trên đỉnh, cái kia tầng tầng năng lượng ngăn trở phía trên, truyền đến một đạo sợ hãi rống tiếng.

Sau đó không rõ uy thế liền bay xuống.

Một đạo thân thể khôi ngô đột nhiên hiện thân, đột nhiên nắm lấy một tên dị tộc, trực tiếp cắn, hút đối phương hồn phách. Nhưng một đôi lạnh như băng lam mắt, nhưng là quan sát hạ xuống, tràn ngập phẫn nộ cùng thô bạo.

Chương 1567: Khôi Phục Sức Mạnh, Tiên Côn Bốn Tộc

Dương Thanh Huyền khiếp sợ không thôi, này khôi ngô người ngoại hình, chính là cá voi tộc nhân.

Nghe Lạc Căn nói, như vậy trước mắt hai người này, đều là Tiên Côn thời đại cường giả, cái này cần đã bao nhiêu năm?

Thiên Kình tộc người nuốt một vị võ tu hồn phách sau, tựa hồ cực kỳ thoải mái, ngửa mặt lên trời gào to, cả người vui sướng run cầm cập, từng đạo từng đạo tiếng chuông chính là từ trong tay hắn truyền ra.

Đó là một giờ hình chuông gió, chất liệu nửa xuyên thấu qua, lộ ra Tử Kim vẻ, phía dưới thêu lên bối châu chuỗi ngọc, nhìn thấy được hào hoa phú quý tinh xảo.

Dương Thanh Huyền trong lòng thất kinh, này chuông gió tựa hồ là Thánh khí.

Thiên Kình tộc người một đôi hung ác ánh mắt nhìn chăm chú hạ xuống, quát: “Nói mau! Ta Thiên Kình bộ tộc hiện tại như thế nào?!”

Trong điện hơn 100 võ tu ở khí thế kia chèn ép xuống, đều không ngừng lùi lại.

Nhưng có người tuyệt vọng phát hiện, đại điện chẳng biết lúc nào lại bị kết giới phong ấn lại, căn bản không ra được.

Dương Thanh Huyền thu lại ánh vàng, ôm quyền nói: “Bẩm tiền bối, Thiên Kình bộ tộc hiện tại vẫn như cũ mạnh khỏe. Cũng lại trở thành Thiên Hà thứ tám nhánh sông bá chủ.”

“Thật sự? Ha ha.”

Thiên Kình tộc cường giả mừng như điên, hưng phấn hai mắt phóng quang.

Dương Thanh Huyền nói: “Không biết hai vị tiền bối, làm sao sẽ bị vây ở nơi đây?”

Thiên Kình tộc người cùng Phong Thiết tộc người đều hoàn toàn biến sắc, tựa hồ nghĩ tới điều gì chuyện đáng sợ, đáy mắt xẹt qua sợ sợ.

Thiên Kình tộc người khuôn mặt mấy lần, âm trầm hung ác ánh mắt từ trên người mọi người đảo qua, sau đó đối với Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi không sai, ta có thể lưu lại mạng ngươi. Những người còn lại, toàn bộ đều phải chết.”

Trong đại điện một hồi xôn xao, tất cả mọi người là vừa giận vừa sợ lại sợ.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Tiền bối, này là vì sao? Ta thấy Thiên Kình tộc người, đều là hiền lành hữu hảo, không hề giống tiền bối như vậy.”

Thiên Kình tộc người hừ nói: “Việc này ngươi liền không cần hỏi. Nếu là ta mất hứng, liền ngươi cũng phải chết.”

Phong Thiết tộc người lạnh giọng nói: “Vẫn phí lời cái gì, nuốt này chút mảnh vụn hồn, sớm một chút khôi phục sức mạnh của chúng ta.”

Phong Thiết bộ tộc tiêu vong, khiến trong lòng hắn vạn phần tức giận, trên người đao gió không tên liền một hồi bạo nổ mở, bên trong bị hút ở không trung mười mấy tên võ tu, truyền đến mảng lớn tiếng kêu thảm thiết, nháy mắt bị tước nhánh linh phá nát.

Hơn mười đạo hồn phách lập tức hướng về hắn bay long đi qua.

Thiên Kình tộc người nhưng là trong tay chuông bạc loáng một cái, tảng lớn sóng âm khuếch tán hạ xuống, chấn người hai lỗ tai run, cả người chỗ mai phục run cầm cập.

Thiên Kình tộc người lại phất tay vỗ một cái, khí tức đáng sợ bài sơn đảo hải, nghiền ép mà xuống.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ đại điện đều bị run rẩy.

Dương Thanh Huyền sợ quát lên: “Giới Vương! Hơn nữa còn là... Trung giai Giới Vương!”

Lúc trước phong nhận kia, tiếng chuông đều chỉ là đồ chơi nhỏ, này Thiên Kình tộc người vừa ra tay, là chân chính Càn Khôn phá nát, hủy thiên diệt địa.

Đại lượng võ tu ở một chưởng này hạ, liền trực tiếp thân thể bạo nổ mở, máu tươi như là mũi tên ở không trung loạn xạ, từng đạo từng đạo hồn phách bị hút vào đi tới.

Phong Thiết tộc người cùng Thiên Kình tộc người không cố kỵ nuốt chững.

Lạc Căn hoảng hốt nói: “Đại trưởng lão, nhị trưởng lão!”

Cát Bá đối với kém ngươi nói: “Ngươi bảo vệ vương tử.”

Nói ánh mắt chìm xuống, trong mắt lóe lên ánh bạc, liền tại chỗ biến mất.

Tử Dạ khi chiếm được Dương Thanh Huyền ám chỉ sau, tương tự hai tay bấm quyết, trên người dấy lên hắc hỏa, dần dần biến mất không gặp.

Phong Thiết tộc người sáu mắt lóe lên, cười lạnh nói: “Rốt cục động thủ sao? Này chút lâu la hồn phách, thật không đủ ăn a, từ đầu đến cuối, mục tiêu của chúng ta liền là hai vị, hoặc có lẽ là ba vị Giới Vương.”

Phong Thiết tộc người sáu mắt lạnh lẽo, hai tay bấm quyết, chỗ mi tâm đột nhiên có gió cơn xoáy hiện ra, dĩ nhiên lần thứ hai trợn mở một đạo mắt dọc, cùng lúc đó, sáu mắt đồng thời nhắm lại.

Cái kia mắt dọc bên trong hồng mang lóe lên, bắn ra một đạo phá diệt ánh sáng.

Hư không bỗng chốc bị xé rách, hóa ra Cát Bá hoảng sợ khuôn mặt, cái kia phá diệt ánh sáng chớp mắt là tới.

Cát Bá giơ tay giương lên, trong đôi mắt bắn ra một đạo ánh bạc, hạ xuống trong lòng bàn tay, bấm quyết bên dưới, hóa thành một mặt ngân khiên, mặt trên có Thái Cực lưu chuyển.

“Oành!”

Phá diệt hào quang bắn trên Thái Cực, nhất thời đem ngân khiên nổ tung, Cát Bá tay phải bão ra máu tươi, dĩ nhiên một chiêu hạ liền bị thương.

Cát Bá hoảng hốt.

Phong Thiết tộc người nhưng là mắt dọc âm trầm, hừ nói: “Quả nhiên sức mạnh chạy mất lợi hại, đối phó một vị bốn sao Giới Vương đều như vậy phí sức.”

Nói, mắt dọc vừa thu lại, sáu mắt lần thứ hai trợn mở, hai tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, hóa ra một căn trường mâu, đâm thẳng mà đi.

Dương Thanh Huyền lông mày đại cau lại, vừa nãy Phong Thiết tộc người cái kia một chiêu Linh Mục thần thông, cực kỳ giống Hồng Máng bộ tộc phá diệt hồng lôi, chỉ có điều Phong Thiết tộc người thi triển ra là phong chi lực.

Cát Bá không dám khinh thường, hắn phán đoán cái kia Phong Thiết tộc người sức mạnh cũng ở bốn sao trái phải, nhưng thần thông mạnh, sức chiến đấu phong phú giàu có, nhưng trên mình.

Hơn nữa Phong Thiết tộc chính là cường giả thời thượng cổ, là phụ thuộc vào Tiên Côn bốn đại cường tộc một trong, sau đó theo Tiên Côn cùng nhau biến mất trong lịch sử.

Như vậy người trước mắt, có thể là sống trên trăm vạn năm lão quái vật.

Cát Bá hét lớn một tiếng, trong tay hóa ra một mặt ngân xích, vung vẩy bên dưới, đóng băng một vùng không gian, liền tiến lên nghênh tiếp.

Mặt khác một bên, Thiên Kình tộc người tay trái vung lên, chuông bạc lay động, hóa ra từng mảnh từng mảnh sóng quang, hướng về hư không bao phủ mà đi.

“Ầm!”

Một đạo thanh thúy vang vọng, cái kia chuông bạc tiếng càng không dừng được, bị ép tới ở không trung rung ngã, tảng lớn sóng âm lấy bất đồng tần suất đánh tan.

Vậy từ hư không xuyên qua, là một vệt hồng quang, kèm theo từng mảnh từng mảnh kim điệp.

Kim ngân song sắc tụ hợp cùng nhau, không ngừng va chạm.

Thiên Kình tộc người kinh hãi nói: “Thánh khí!” Lập tức trong mắt bắn mạnh hưng phấn ánh sáng lạnh lẽo, cười to nói: “Ha ha, thực sự là thu hoạch bất ngờ đây! Liền để ta xem một chút, ngươi chi Thánh khí, là đẳng cấp gì tồn tại.”

Chuông bạc lay động, hướng về hư không dò xét đi qua.

“Coong! Coong!”

Linh Đang không ngừng va vang, từng mảng từng mảng âm thanh bao phủ đại điện, tảng lớn võ giả đau đến không muốn sống bưng hai lỗ tai, quỳ xuống đất kêu rên.

“Chỉ sợ ngươi xem qua phía sau, trực tiếp dao động ngươi đạo tâm.”

Tử Dạ thanh âm lạnh như băng truyền ra, sau đó chính là vạn cột kim quang phóng mà ra, giống như màn hình chậm rãi kéo ra, bên trong Kim Hồng như cầu, ngang trời hư không.

Trên cầu có 128 lỗ, 208 thú giống.

Vạn dặm thời không đều ở đây một cầu chảy xuôi.

“Coong!”

Chuông bạc ở cuối cùng một tiếng rung động sau, phảng phất bị chế trụ. Mặt trên phù văn không ngừng lưu chuyển, hướng về chuông thân bên trong thu lại.

“Không được! Là Bỉ Ngạn Kim Kiều!”

Thiên Kình tộc người hãi tiếng kêu to, lộ ra khó tin ánh mắt, vội vàng thu về chuông đến, bóng người loáng một cái, liền muốn tránh ra Tử Dạ một đòn, không dám mạnh mẽ chống đỡ.

Kim kiều trên hóa ra thướt tha bóng người, Tử Dạ cười lạnh một tiếng, năm ngón tay vồ lấy, ngưng ra tảng lớn hắc hỏa, hóa long mà đi.

“Rống!”

Hắc Long cùng Kim Hồng đan xen vào nhau, ở đại điện bầu trời xoay quanh, đánh rơi, để Thiên Kình tộc người không thể trốn đi đâu được.

“Tháp chuông tám chiếu!”

Thiên Kình tộc người nghiêm ngặt quát một tiếng, chuông bạc ở trong tay loáng một cái, liền hóa thành to lớn chuông bạc bóng mờ, chiếu tại thân thể bốn phương tám hướng.

“Coong!”

Chuông bạc bị kim quang hắc mang va chạm, phát sinh to lớn rung động, đặt mình trong bên trong Thiên Kình tộc người đột nhiên phun ra một ngụm máu đến, liền đánh bay ra ngoài.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1568: Không Chiến Mà Đi, Giá Trị Vị Trí

Đầy trời ánh bạc vừa thu lại, hết thảy điếc màng nhĩ người thanh âm toàn bộ đều ngừng lại.

Trong đại điện nằm sấp trên mặt đất võ giả, tảng lớn thất khiếu chảy máu, từng cái từng cái kêu rên kêu thảm thiết.

Tử Dạ một đòn sau, liền thu rồi Bỉ Ngạn Kim Kiều, mắt lạnh hướng về Thiên Kình tộc người đi đến.

Vừa nãy nhìn như tùy ý một đòn, kì thực dùng hết toàn lực.

Thân phận của đối phương, thực lực cùng Thánh khí, đều để Tử Dạ không dám khinh thường, vì lẽ đó ra tay chính là toàn lực, quả nhiên có hiệu quả.

Phong Thiết tộc người cùng Cát Bá tất cả giật mình, trong tay chiến đấu không tự chủ được ngừng lại.

Phong Thiết tộc người cả kinh nói: “Ngang rất, ngươi không đang nói đùa chứ?”

Thiên Kình tộc người khuôn mặt tức giận cùng oán độc, giận dữ hét: “Mở em gái ngươi chuyện cười! Cô gái này là Tinh Linh tộc người, nắm giữ Thánh khí Bỉ Ngạn Kim Kiều!”

Tinh Linh tộc ở thời kỳ thượng cổ, vẫn là uy danh hiển hách.

Phong Thiết tộc người hoàn toàn biến sắc, sáu mắt lấp lóe, kịp thời quyết đoán nói: “Đã như vậy, chúng ta không muốn đem sức mạnh hao tổn ở đây, đi!”

Nói trường mâu vừa thu lại, liền ẩn vào hư không không gặp.

Thiên Kình tộc người lạnh lùng nhìn chăm chú Tử Dạ một chút, tương tự cũng tại chỗ biến mất.

Sau đó "Ầm ầm" một tiếng vang thật lớn, toàn bộ đại điện khung chống đỡ một hồi nổ tung ra, vô số phong chi nguyên tố rít gào mà ra, cũng kèm theo thanh thúy chuông bạc tiếng, càng ngày càng xa.

Quang đãng ánh mặt trời chiếu xuống, một hồi xua tan trong điện hàn ý.

Tảng lớn võ giả nằm trên mặt đất, miệng lớn thở dốc, lòng vẫn còn sợ hãi.

Tử Dạ nhấc đầu liếc mắt nhìn, liền trở lại Dương Thanh Huyền phía sau.

Cát Bá cũng mặt âm trầm, bay rơi xuống, đồng thời cực kỳ kiêng kỵ nhìn Tử Dạ một chút, nội tâm khó nén kinh hãi.

Cái kia Thiên Kình tộc người thực lực, rõ ràng muốn so với Phong Thiết tộc người mạnh hơn một bậc, nhưng cũng bị Tử Dạ một chiêu đánh bại. Mà chính mình lại bị Phong Thiết tộc người đả thương.

Như vậy so sánh một hồi, lập tức phân cao thấp.

Dương Thanh Huyền đột nhiên mỉm cười nói: "Đa tạ chư vị theo ta một đạo đi vào, nếu không thì, tại hạ nhưng có thể đã bỏ mạng ở nơi này."

Sống sót võ tu, tất cả đều là sắc mặt bi thảm, khóc không ra nước mắt.

Tốt không dễ dàng vọt vào một cái phong ấn đại điện, một chút chỗ tốt đều không được, thiếu chút nữa mất mạng. Dù cho may mắn còn sống, cũng ở Thiên Kình tộc người kia chuông bạc hạ chịu trình độ bất đồng tổn thương.

Cho tới cái kia chút đã bị đánh chết cùng phệ hồn, liền càng không cần phải nói có bao nhiêu thảm.

Lạc Căn càng là mặt âm trầm, không nói một lời.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Lạc Căn đại nhân lâu ở Thiên Hà, có thể biết hai người này lai lịch?”

Lạc Căn nói: “Năm đó Tiên Côn bộ tộc thời kỳ cường thịnh, có hơn trăm chủng tộc làm lệ thuộc, trong đó cường đại nhất có bốn tộc, Thiên Kình, Phong Thiết, sét tê, huyễn tuyền, hai người này đều có trung giai Giới Vương sức mạnh, sợ là năm đó Thiên Kình cùng Phong Thiết tộc tộc trưởng. Cho tới tại sao lại bị phong ấn ở này, liền trời mới biết. Có lẽ cùng Tiên Côn bộ tộc ngã xuống có quan hệ.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Hơn trăm chủng tộc lệ thuộc? Cái kia chẳng lẽ không phải nhất thống thiên hạ?”

Lạc Căn nói: “Nhất thống thiên hạ còn không thể nói được, nhưng đích thật là đứng đầu mấy cái chủng tộc không giả. Năm đó cũng chỉ có cực thịnh một thời Yêu tộc, mới có thể chân chính lực áp Tiên Côn một bậc.”

Dương Thanh Huyền nói: “Lẽ nào Tiên Côn bộ tộc hủy diệt, là Yêu tộc gây nên?”

Lạc Căn trầm tư một trận, nói: “Khó nói. Từ trên cổ đến trung cổ thời đại, đích thật là sóng gió tụ về biến, anh hùng xuất hiện lớp lớp thời đại. Xảy ra rất nhiều kinh thiên động địa, không cách nào hiểu đại sự. Trong đó trào hiện ra nhân vật đáng sợ, xa không phải về sau trung cổ tám tộc có thể so sánh với. Tiên Côn bộ tộc hủy diệt, cùng hoài nghi là Yêu tộc gây nên, ta lại cảm thấy có thể là một thế lực khác."

"Cái gì thế lực?"

Dương Thanh Huyền hỏi ra sau, đột nhiên hơi thay đổi sắc mặt, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

Lạc Căn gật đầu nói: "Thanh Huyền huynh thông minh hơn người, một hồi liền đoán được."

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: "Nhưng là, phương diện này tư liệu không phải cực nhỏ sao?"

Lạc Căn nói: "Cực nhỏ, cũng không đại biểu không có. Người bình thường đương nhiên thu thập không tới. Hơn nữa những năm gần đây, Cửu Trọng Thiên Đô mở ra, hoàn toàn khống chế ở Tu La tộc trong tay. Ta A Ma tộc cũng thu tập được không ít thứ."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Ngươi là nói, Tiên Côn bộ tộc hủy diệt, còn cùng Cửu Trọng Thiên Đô có quan hệ?"

Dương Thanh Huyền lập tức nghĩ đến Nặc Hi trên người bộ kia địa đồ, cùng với cái kia 12 cái chữ.

Lạc Căn gật đầu nói: "Cửu Trọng Thiên Đô chính là Yêu tộc Thánh địa, cùng Tiên Côn cơ hồ là ở cùng một cái thời đại ngã xuống. Chúng ta cùng Tu La tộc cường giả, lúc trước cũng cho rằng là hai tộc ác chiến độ khả thi rất lớn. Nhưng kỳ quái ở to lớn như vậy sự kiện, nhưng không có bất kỳ manh mối lưu lại. Nếu nói là hai tộc ác chiến, làm sao sẽ tìm không được nửa ít tài liệu? Mà theo năm gần đây đối với Cửu Trọng Thiên Đô đào móc, tìm được rất nhiều không cùng một dạng manh mối."

"Đầu mối gì?"

Dương Thanh Huyền thoát miệng hỏi, nhưng thấy Lạc Căn nhưng cũng không muốn trả lời, lập tức hiểu được, cười khổ nói: “Lạc Căn huynh thật sẽ treo người khẩu vị a.”

Lạc Căn khẽ mỉm cười, nói: “Thanh Huyền huynh chính là rồng phượng trong đám người, thiên phú vạn người chưa chắc có được một, không tiết lộ một ít tuyệt đỉnh cơ mật đi ra, rất khó dẫn ra Thanh Huyền huynh khẩu vị a.”

Dương Thanh Huyền nói: “Dẫn ra ta khẩu vị, đối với Lạc Căn huynh tựa hồ cũng không chỗ tốt gì chứ?”

Lạc Căn nói: “Lúc trước ta cũng cho là như vậy, nhưng giờ khắc này không nghĩ như vậy. Lấy Thanh Huyền huynh trí tuệ, thực lực, thậm chí còn có một ít ta không biết sức mạnh, đối với sự giúp đỡ của ta là rất lớn. Vì lẽ đó ta đồng ý dùng một ít thành ý cùng trợ giúp, đem đổi lấy Thanh Huyền huynh đồng đẳng lợi ích.”

“Ồ?” Dương Thanh Huyền bất động thanh sắc nói ra: “Cụ thể một chút.”

Lạc Căn nói: “Thanh Huyền huynh bản là Nhân tộc thiên tài, chắc chắn sẽ không vô duyên vô cớ chạy tới Thiên Hà chứ? Hơn nữa nếu là ta không có đoán sai, Vô Ngân Đảo việc, Thanh Huyền huynh sợ là chiều sâu tham dự. Cứ như vậy, liền hoàn toàn đứng ở Tu La tộc đối diện. Bất luận làm cái gì cũng biết hết sức khó khăn. Cứ như vậy, ta đối với Thanh Huyền huynh mà nói, liền có giá trị.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Cái kia ta đối với Lạc Căn huynh giá trị đây?”

Lạc Căn nói: “Cùng đào ra Cửu Trọng Thiên Đô bí mật. Đồng thời giúp ta đối phó chúng ta cùng chung kẻ địch.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Cùng chung kẻ địch? Ha ha.”

Lạc Căn nói: “Mặc kệ Thanh Huyền huynh có tin tưởng hay không, ta dám khẳng định, Á Đại Nhĩ đã đem Thanh Huyền huynh xếp vào phải giết danh sách.”

Bốn phía võ tu toàn bộ đều đổi sắc mặt, từng cái từng cái nhận ra được không ổn.

Tu La tộc cùng A Ma tộc kết minh, là mọi người đều biết việc, mà Lạc Căn giờ khắc này nói, tựa hồ phải đối phó Tu La tộc.

Khổng lồ như thế bí ẩn, càng như vậy không coi ai ra gì nói ra.

Chứng minh Lạc Căn đích thật là không có khi bọn họ tồn tại, cũng hoặc là khi bọn họ đã là người chết.

Hơn 100 dị tộc võ tu, tất cả đều là trong lòng ngạc nhiên, thậm chí dâng lên một chút sợ hãi.

Dương Thanh Huyền ung dung thong thả nói: “Việc này có thể cân nhắc, thì nhìn Lạc Căn huynh ném ra cành ô-liu, có hay không có thể thỏa mãn dạ dày của ta miệng.”

Lạc Căn hắc tiếng nở nụ cười, tựa hồ thở phào nhẹ nhõm, tự tin nói ra: “Ta tin tưởng Thanh Huyền huynh, thậm chí là bất luận người nào, đều sẽ được khẩu vị thỏa mãn. Bởi vì Cửu Trọng Thiên Đô chân chính là chìa khoá đã hiện rõ cõi trần. Á Đại Nhĩ đi thứ tám mạch lưu, vây công Vô Ngân Đảo hạt nhân bí mật, chính là vì cái kia chìa khoá. Sợ là cái kia chìa khoá giờ khắc này, đã rơi vào Á Đại Nhĩ trong tay.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1569: Ông Trời Tác Hợp Cho, Vạn Dặm Truy Sát

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh, thản nhiên nói: “Ta nhìn không hẳn đi.”

Lạc Căn sửng sốt một chút, lập tức đại hỉ, nói: “Thanh Huyền huynh hẳn phải biết một ít gì chứ? Lẽ nào cái kia chìa khoá... Adair cũng không có được?”

Dương Thanh Huyền lườm hắn một cái, nói: “Ai biết được.”

Lạc Căn cười khổ nói: “Thanh Huyền huynh mới là thật sẽ treo người khẩu vị, chúng ta hợp tác, có thể nói là ông trời tác hợp cho. Tất nhiên có thể thực hiện song thắng.”

Dương Thanh Huyền xoay tay phải lại, một chiếc thẻ ngọc xuất hiện ở lòng bàn tay, nói: “Ngươi xem trước một chút cái này.”

Lạc Căn sửng sốt một chút, tiếp nhận thẻ ngọc, thần thức quét qua bên trong, không khỏi hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Đây là...”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Đây cũng là hoàn chỉnh Tiên Côn chi mộ địa đồ.”

Lạc Căn nhìn chằm chằm ngọc giản kia, hãi tiếng nói: “Nhân quả tụ, oái Thiên Đô, hoán thần lộ, được vĩnh sinh. Tiên Côn bộ tộc hủy diệt, quả nhiên cùng lần kia sự kiện có quan hệ.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt thay đổi, nói: “Chuyện gì món?”

Lạc Căn trầm giọng nói: “Hoán thần lộ, được vĩnh sinh!”

Dương Thanh Huyền nhíu mày được càng sâu, chậm rãi nói ra: “Vòng xoáy này, tựa hồ càng lúc càng lớn nha. Ta tới Thiên Hà mục đích, có thể không muốn tham dự đến cái gì mịt mờ vĩnh sinh bên trong, ta chỉ là đi đến Thiên Đô, tìm kiếm Thanh Dương Võ Kinh.”

Lạc Căn sững sờ nói: “Thanh Long Thánh Linh bảo điển?” Hắn lập tức hiểu được, chợt nói: “Chẳng trách, nguyên lai Thanh Huyền huynh càng là thế hệ này Thanh Long Thánh Linh. Thiên Đô bên trong có Võ Kinh sao? Việc này ta cũng là lần đầu tiên nghe nói.”

Dương Thanh Huyền nói: “Việc này cũng không giả.”

Cửu Khanh vì cứu hắn mà chết, tự nhiên không thể lừa hắn. Mà Thần Nhạc cũng nói đến từ Thiên Đô, càng thêm xác nhận Võ Kinh ở Thiên Đô chuyện thật.

“Được!” Lạc Căn cười nói: “Cứ như vậy, chúng ta khả năng hợp tác tính càng lớn hơn. Bởi vì chúng ta sở cầu việc, cũng không có có xung đột lợi ích, chính dễ dàng bổ sung hỗ trợ. Hơn nữa Thanh Huyền huynh chịu đem mục đích của chính mình nói ra, hẳn là đã có hợp tác tâm ý.”

Dương Thanh Huyền cũng không phủ nhận, gật đầu nói: “Chỉ cần có thể bảo đảm ta được đến Võ Kinh, cái khác tất cả đều dễ nói chuyện.”

Lạc Căn đại hỉ, nói: “Bây giờ then chốt một điểm, cái kia Thiên Đô chìa khoá, Adair có thể có được?”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Có hai cái tin tức, một tốt một xấu, ngươi muốn nghe cái nào?”

Lạc Căn nói: “Nghe cái tốt trước, ta đối với tin tức xấu không có hứng thú.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, cong ngón tay búng một cái, “Vù” một tiếng tiếng rung, một đạo đồng thau giống như ánh sáng ở không trung khuếch tán, sau đó rơi xoay tay lại bên trong.

Tia sáng kia trên có sóng nước lưu chuyển, thậm chí có cung điện huyễn ảnh hiện ra.

“Chi!”

Lạc Căn đột nhiên hút khẩu hơi lạnh, hai mắt trợn lên như chuông đồng giống như, thiếu chút nữa thì kêu lên.

Cát Bá cùng kém ngươi đồng dạng hoàn toàn biến sắc, bởi vì bọn họ nháy mắt liền thấy rõ cái kia đồng thau giống như thiết phiến là vì sao vật.

“Ha ha ha ha!”

Lạc Căn đột nhiên cười như điên, trong mắt lóe lên hưng phấn cùng vẻ điên cuồng, “Adair! Ngươi có nằm mơ cũng chẳng ngờ chứ? Dẹp yên bát hoang, quét ngang lục hợp, tự cho là cái thế vô song, không nghĩ tới cõi đời này còn sẽ có ở ngươi bên trên thiên tài, đem ngươi triệt để áp chế gắt gao a, ha ha ha ha.”

Lạc Căn cười to một trận, tâm tình vô cùng tốt, lúc này mới hỏi: “Thanh Huyền huynh mới vừa nói chuyện xấu, là chỉ cái gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Xảy ra chút chuyện ngoài ý muốn.” Nói này vén tay áo lên, lộ ra cái kia một điểm hoa mai trạng màu máu dấu ấn, như chu sa điểm ở tại trên, tươi đẹp muốn rụng.

“Chi! Đại Huyết Tế Thuật Lục Mang Ấn!”

Lạc Căn sợ hết hồn, thất thanh kêu lên: “Có ấn ký này tại người, coi như ở chân trời góc biển, đều chạy không thoát Adair lần theo!”

Dương Thanh Huyền nói: "Là có chút phiền phức, nhất định phải đem cái kia thi thuật người chém giết, mới có thể đã trừ."

Lạc Căn hoảng sợ nói: "Thi thuật người, phải là Hàm Quang Thượng nhân."

Cát Bá cùng kém ngươi đồng dạng đổi sắc mặt.

Dương Thanh Huyền nói: "Người này hết sức đáng sợ sao?"

Lạc Căn nói: "Sâu không lường được, không có người thấy thực lực của hắn, như đại tế tự giống như tồn tại, địa vị tôn sùng cực kỳ, không ở Tu La Vương bên dưới."

Dương Thanh Huyền nói: "Nói như thế, có chút vướng tay chân nha." Nhưng ngữ khí của hắn, vô cùng bình tĩnh, căn bản không có nửa điểm dáng dấp lo lắng.

Ngược lại là A Ma tộc mấy người, sắc mặt ngưng trọng cực kỳ.

Lạc Căn nói: "Chúng ta tốc độ nhanh hơn chút ít, nếu Thanh Huyền huynh trên người có huyết tế Lục Mang Ấn, hết thảy hành tung đều nắm giữ ở Hàm Quang Thượng nhân trong tay, nhất định phải mau mau kết thúc nơi đây hành trình. Hiện tại cũng chỉ còn sót lại cuối cùng một ngôi đại điện, cũng không biết bên trong có hay không có chúng ta đồ mong muốn."

Dương Thanh Huyền đang muốn hỏi bọn họ mong muốn là cái gì, đột nhiên đồng quang lóe lên, hướng về xa xa nhìn tới, quát lên: "Không được! Có người đến."

Dứt tiếng, cả người liền biến mất ở trong Thiên điện, trực tiếp ra đại điện bầu trời, dán mắt vào xa xa.

Tử Dạ, Lạc Căn, Cát Bá đám người, cơ hồ là nháy mắt bay ra, đứng ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, từng cái từng cái cả kinh nói: "Làm sao vậy?"

Đang xây xây dựng bầy trung ương, dĩ nhiên xuất hiện lượng lớn bóng người, hướng về một toà chủ điện lao đi, lấp loé bên dưới, liền biến mất không còn tăm hơi.

Lạc Căn ngân đồng lóe lên, cả giận nói: “Không được! Vân Mô tộc, Thượng Tiêu tộc, là Adair người!” Trong thanh âm mang theo một chút sợ hãi, “Quả nhiên bị Adair phát hiện, đuổi tới!”

Dương Thanh Huyền nói: “Không cần hoảng sợ, hẳn là lần theo ta tới. Cái kia chủ điện cấm chế dĩ nhiên được mở ra, chúng ta đi mau.”

Mấy người đều là bóng người loáng một cái, hóa thành độn quang, trong khoảnh khắc rơi vào cái kia chủ điện ở ngoài.

Bốn phương tám hướng không ngừng có người vọt tới, hướng về trong chủ điện phóng đi.

Lúc trước cái kia Thiên điện bên trong sống sót dị tộc võ tu, cân nhắc bên dưới, cũng hơn phân nửa lựa chọn tiến nhập chủ điện.

Dương Thanh Huyền đám người tiến nhập sau, không khỏi ngây ngẩn cả người, ở chính giữa chủ điện, dĩ nhiên là một toà Bạch Ngọc xây thành trận pháp, mặt trên lưu quang toàn chuyển, từng cái bay vào bên trong võ tu, đều nháy mắt bị truyền tống đi.

Lạc Căn sắc mặt âm trầm, đột nhiên đưa tay chộp một cái, từ ngoài điện vọt tới một vị Thượng Tiêu tộc võ tu, lập tức bị nhiếp đi qua, nắm ở trong tay.

“Ngươi, ngươi là ai? Mau buông tay!”

Cái kia Thượng Tiêu tộc võ tu kinh nộ không ngớt, Lạc Căn đám người dẫn theo mặt nạ, không nhìn ra hình dáng, nhưng thân hình kia cùng ở bề ngoài nhìn, biết là A Ma tộc người, vội la lên: “Ta chính là Thượng Tiêu tộc người, là người một nhà.”

Lạc Căn lạnh giọng nói: “Ai với ngươi này bậc thấp rác rưởi là người một nhà? Nói, các ngươi là làm sao tới?!”

Cái kia Thượng Tiêu tộc người sửng sốt một chút, lập tức cảm thấy một cỗ sát khí thấm vào trái tim, cả người huyết mạch đều ngưng kết ở.

Đồng thời Lạc Căn cái kia hai con ngươi màu bạc chuyển động hạ, cái kia Thượng Tiêu tộc nhân tinh Thần run lên, trở nên hai mắt vô thần, một mặt ngơ ngác dáng vẻ, mở miệng nói: “Chúng ta là bị Adair vương tử chi mệnh, theo đuổi giết một vị Nhân tộc.”

“Quả nhiên.”

Dương Thanh Huyền mấy người đều là trong lòng thầm nói.

Lạc Căn khẽ thở phào nhẹ nhõm, chí ít nhìn trước mắt, Adair cũng không biết mình ở lén lén lút lút giở trò.

Lạc Căn lại hỏi: “Tới bao nhiêu người? Thực lực mạnh nhất là ai?”

Cái kia Thượng Tiêu tộc Nhân đạo: “Adair vương tử liền phái Thượng Tiêu tộc cùng Vân Mô tộc người đến, đến hơn bảy trăm người, thực lực mạnh nhất là hai tộc tộc trưởng. Thượng Tiêu tộc tộc trưởng Eriden là hai sao sơ giai Giới Vương. Vân Mô tộc tộc trưởng Brand là một sao đỉnh cao Giới Vương.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1570: Thiên Đô Mảnh Vỡ, Tiên Ngọc Bại Hoại

Lạc Căn nhíu mày lại, tựa hồ cảm thấy có chút không đúng, nhưng người này chỉ có địa tương cảnh tu vi, trúng rồi ảo thuật của mình, tuyệt đối không thể nói dối.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Này hai tộc ở phụ thuộc vào Tu La tộc trong chủng tộc, tính được là hào sao?”

Lạc Căn nói: “Qua loa đi, xem như là trung đẳng thế lực.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ta hiểu được. Adair bị thương trên người, sợ là còn chưa dưỡng cho tốt, không cách nào tự mình đến vây quét ta. Nhưng cũng không biết ta tới Thiên Hà mục đích. Vì lẽ đó phái hai cái trung đẳng chủng tộc lại đây, một là tìm hiểu mục đích của ta, hai là cho ta tạo thành nhất định phiền phức.”

Lạc Căn chợt nói: “Nói đúng, lấy Adair tính cách, ăn lớn như vậy thiệt thòi, nhất định sẽ tự tay báo thù. Đồng thời lần sau sẽ mang đến ưu thế áp đảo đối phó ngươi, tuyệt đối không thể chỉ phái hai cái lâu la chủng tộc lại đây.”

Lạc Căn nhìn chằm chằm cái kia Thượng Tiêu tộc người, hỏi: “Ai Lý đăng cùng Brand đây?”

Cái kia Thượng Tiêu tộc Nhân đạo: “Đã tiến nhập truyền tống trận.”

Lạc Căn nghĩ một hồi, không có gì muốn hỏi, trực tiếp năm ngón tay nắm chặt, “Oành” một tiếng, này tên Thượng Tiêu tộc người liền nổ thành phấn vụn, huyết nhục bay xuống một chỗ.

Bốn phía cũng không có thiếu Thượng Tiêu tộc cùng Vân Mô tộc võ tu, từng cái từng cái kinh hãi, giận dữ hét: “Làm cái gì? Chúng ta đều là Adair vương tử bộ hạ, mấy vị đại nhân có phải là có hiểu lầm gì đó.”

Lời còn không nói chuyện, A Nặc chờ A Ma tộc người liền trực tiếp động thủ, một trận ánh sáng lấp lóe, hơn mười tiếng kêu thảm thiết hạ, cũng chỉ còn sót lại đầy đất thịt nát cùng máu tươi.

Mùi máu tươi nồng nặc ở trong điện bồng bềnh.

Lạc Căn nói: “A Nặc, ngươi mang năm người canh giữ ở cung điện này cửa, phàm là này hai tộc cặn bã, gặp một cái giết một cái.”

A Nặc đầy mặt sát khí, cao giọng nói: “Là!”

Này hai tộc người mặc dù không đáng lo lắng, nhưng nếu là Adair thủ hạ, có thể trừ một cái là một cái.

Lạc Căn nói: “Thanh Huyền huynh, chúng ta tiến vào trận đi.”

Một đám người nhảy vào trong trận, Bạch Ngọc trên trận đài hào quang lấp lóe, Dương Thanh Huyền đám người biến mất ở trên trận đài.

Sau một khắc, ở một chỗ sương trắng mông mông đầm lầy nơi, một mảnh trận ánh sáng lên, giữa bầu trời phá mở một cái đen nhánh hang lớn, vô số lưu chỉ từ bên trong mà ra, hiển hóa ra từng cái từng cái võ giả bóng người.

Nơi này thổ địa phá nát, dòng sông hóa thành rất nhiều thật nhỏ chi nhánh, dường như mạch máu mạch lạc giống như, chảy về phía bốn phương tám hướng, trên đất lục thực vô cùng thấp bé đồ tế nhuyễn, giống như cùng rêu giống như vậy, bao trùm ở vô số đầm lầy. Chỉ là ngẫu nhiên có thưa thớt mấy gốc cây khổng lồ cây, ngoại hình cùng cây đa gần gũi, chỉ có điều cao tới trăm trượng, hơn nữa mỗi cây diện tích có tới một hécta.

“Nơi này là...”

Lạc Căn đột nhiên kinh sợ, nói: “Các ngươi có thể cảm thấy chỗ này nhìn rất quen mắt?”

Cát Bá cau mày nói: “Khí tức này cực kỳ hoang cổ, phảng phất đã trải qua dài lâu năm tháng, tha thứ lão phu mắt vụng về, cũng không có hình ảnh.”

Lạc Căn nói: “Đại trưởng lão không nhận ra hết sức bình thường, lẽ nào các ngươi cũng không hình ảnh sao?”

Lạc Căn con ngươi màu bạc nhẹ liếc nhìn phía sau vài tên hộ vệ.

Cái kia vài tên A Ma tộc cường giả toàn bộ đều đổi sắc mặt, cả kinh kêu lên: “Cửu Trọng Thiên Đô!”

Lạc Căn gật đầu nói: “Chính là, nơi này khí tức cùng Cửu Trọng Thiên Đô rất giống nhau. Không, không phải tương tự, mà là nơi này chính là Thiên Đô!”

Lạc Căn cực kỳ khẳng định nói, một đôi ngân nhãn hướng về bốn phía nhìn tới.

“Cái gì?”

Dương Thanh Huyền cùng Cát Bá bọn người là kinh hãi.

Lạc Căn giải thích: “Tu La tộc bắt chước được chìa khoá cũng không thể hoàn toàn mở ra Thiên Đô cấm chế, vì lẽ đó mỗi lần Thiên Đô mở ra, đều chỉ có Giới Vương trở xuống võ tu mới có thể đi vào. Đại trưởng lão cùng nhị trưởng lão chưa bao giờ bước vào quá Thiên Đô nơi.”

Cát Bá cùng kém ngươi vừa mừng vừa sợ, tương tự là con ngươi màu bạc lưu chuyển.

Thiên Đô việc, không phải chuyện nhỏ, Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Ngươi làm sao phán đoán nơi này chính là Thiên Đô? Vẻn vẹn dựa vào hoàn cảnh, không khỏi quá mức qua loa chứ?”

Lạc Căn nói: “Hoàn cảnh là một, thiên địa linh khí là thứ hai, này thứ ba, chính là...”

Nói năm ngón tay vồ lấy, xa xa một khối tảng đá từ trong đầm lầy bay ra, ở không trung “Oành” nổ ra, bên trong một khối màu xanh nhạt đá hạch bay tới, rơi vào Lạc Căn trong tay.

Cái kia đá hạch màu sắc nửa thông suốt không rõ, tỏa ra từng vòng đáng sợ linh khí, bên trong còn có phù văn nhẹ nhàng lưu chuyển lấp lóe.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng cảm giác một hồi, cả kinh nói: “Tiên ngọc!”

Lạc Căn nói: “Chính là còn chưa mài Tiên ngọc bại hoại.”

Cát Bá vui vẻ nói: “Vậy thì xác nhận không thể nghi ngờ! Toàn bộ thiên hạ, chỉ có Cửu Trọng Thiên Đô mới có Tiên ngọc.”

Kém ngươi đồng dạng vui vẻ nói: “Không nghĩ tới Tiên Côn nơi lại có đi về Thiên Đô giao lộ, hơn nữa không có bất kỳ đẳng cấp hạn chế. Việc này nếu như truyền đi, sợ là toàn bộ Thiên Hà đều phải oanh động. Cái kia chút nằm vùng ở các nơi lão quái vật nhóm, sợ là đều phải đi ra.”

Lạc Căn nói: “Này ngược lại chưa chắc. Hoàn cảnh của nơi này, cùng Tu La tộc nhân khẩu đi vào cũng không phân biệt, cần phải còn ở Thiên Đô ngoại vi, cũng không có chạm tới khu vực trung tâm. Này ngoại vi đã bị khai thác rất nhiều năm, ngoại trừ Tiên ngọc cùng dị thú ở ngoài, cũng không có chỗ gì đặc biệt.”

Cát Bá nói: “Lời tuy như vậy, nhưng nơi này thiên địa linh khí, mạnh hơn Hãn Lan Đảo nhiều lắm. Chúng ta có thể mang chi ẩn giấu đi, làm A Ma tộc một bí mật tu luyện căn cứ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Có chút ý nghĩ kỳ lạ đi. Trừ phi có khả năng đem trận trong ngoài người toàn bộ diệt trừ. Lại không nói có thể không làm được, coi như thật làm xong rồi, Adair cũng tất nhiên sẽ tra ra đầu mối.”

Cát Bá hơi thay đổi sắc mặt, sau khi trầm tư một chút, thở dài, hiển nhiên cũng thừa nhận mình nghĩ tới đơn giản.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Không cần thở dài. Chúng ta có thể tới chỗ này, cũng đã là cơ duyên không cạn. Đem bí mật của nơi này toàn bộ đào móc ra, tương lai đối đầu Adair thời điểm, liền có thể nhiều rất nhiều phần thắng.”

Lạc Căn hai mắt ngân quang lưu động, nói: “Thanh Huyền nói không sai. Chúng ta trước tiên thăm dò hạ mảnh này Thiên Đô ngoại vi, có lẽ có thể có lớn phát hiện lớn cũng khó nói.”

Mọi người lập tức bay lên trên không, từng người triển khai Linh Mục thần thông, hướng về bốn phương tám hướng nhìn tới.

Tốt tươi sương trắng linh khí hạ, tất cả đều là đầm lầy dòng sông, giống như là đại địa sơ sinh thời gian bộ dạng.

Dương Thanh Huyền theo con sông phương hướng nhìn tới, trong mắt vàng chói lọi, nói: “Phương hướng này trên có nguyên lực gợn sóng, tựa hồ có người chiến đấu.”

Lạc Căn đám người tất cả giật mình, bọn họ con ngươi màu bạc ở bách tộc bên trong đều là tiếng tăm lừng lẫy, Lạc Căn càng là gần như hoàn mỹ con ngươi màu bạc, tu vi cũng ở Dương Thanh Huyền trước, đều không nhìn ra mảy may.

Cát Bá cùng kém ngươi, cũng chỉ là dựa vào Giới Vương tu vi, mới cảm ứng được phía trước mơ hồ có nguyên lực rung động.

Không biết Dương Thanh Huyền này linh mục rốt cuộc là cái gì, cư nhiên như thế đáng sợ.

Hơn nữa Nhân tộc bản thân cũng không có có cường đại gì thiên phú thần thông, này để Lạc Căn đám người phỏng đoán không ngớt, lẽ nào cái kia linh mục là ngày kia tu luyện thần thông?

Mấy người trầm tư bên dưới, cũng đã phi độn ngàn dặm.

Phía dưới xuất hiện một phương to lớn đất trống, tất cả đều từ tảng đá xây thành, có ngàn mẫu to lớn, mặt trên rải rác có mấy toà kiến trúc, tất cả đều tàn bại không thể tả.

Như là một toà bỏ hoang quảng trường, hoặc như là bỏ hoang to lớn hoa viên.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1571: Phong Chi Nhận, Giới Vương Chiến Đấu

Dương Thanh Huyền đám người bay hạ xuống, từng cái từng cái sắc mặt ngưng trọng.

Bởi vì đổ nát tảng đá trên mặt đất, khắp nơi là phần vụn thi thể huyết nhục, đều là vừa mới chết không lâu, còn chưa phơi khô.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn sang, những người này tất cả đều là một đòn sẽ chết, không có bất kỳ chống lại chỗ trống. Thậm chí là một đòn hạ liền chết tảng lớn.

Hơn nữa phần nhiều là Thượng Tiêu tộc cùng Vân Mô tộc người, còn có một chút chủng tộc khác pha bên trong, nhưng cũng không nhiều.

Lạc Căn trầm giọng nói: “Chẳng lẽ là Phong Thiết cùng Thiên Kình hai người kia làm?”

Dương Thanh Huyền thu lại trong mắt ánh vàng, nói: “Vô cùng có khả năng. Những người này hồn phách, đều bị rút sạch. Tại sao muốn rút hồn đây? Thiên Kình tộc cũng không có như vậy ham mê a.”

Đứng ở nơi này đổ nát cổ di tích trên, năm tháng cương phong thổi mà đến, đều cảm thấy trong lòng có chút hơi rét run.

Nếu chỉ là giết người, lấy tâm tính của bọn họ, hoàn toàn sẽ không có bất cứ rung động gì.

Nhưng rút hồn chuyện như vậy, bất luận người nào đều sẽ kiêng kỵ cùng căm hận.

Tử Dạ lạnh lùng nói: “Chẳng lẽ là bị phong ấn quá lâu, tất cả đều tâm lý biến thái?”

Tất cả mọi người cau mày, thuyết pháp này hiển nhiên không cách nào làm người tín phục.

Quỷ Tôn thanh âm đột nhiên truyền đến, nói ra: “Lúc trước cái kia hai cái phá phong dị tộc Giới Vương, trong cơ thể linh hồn vô cùng yếu ớt, như là bị rút sạch hơn nửa tựa như. Nuốt chửng hồn phách có phải là vì bổ dưỡng tự thân.”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, hỏi: “Làm sao sẽ linh hồn yếu ớt?”

Quỷ Tôn hừ nói: “Khả năng này cũng rất nhiều. Bị rút sạch hồn lực, hoặc là bị bị thương nặng linh hồn. Có lúc bị phong ấn quá lâu, cũng có thể gặp sự cố, không một mà nói.”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ, như là vì khôi phục hồn lực mà nuốt chửng, cũng cũng có thể thông cảm được.

“A!”

Đột nhiên phía trước truyền đến một tiếng hét thảm, sau đó một đạo năng lượng khổng lồ nổ ra, hướng về bốn phương tám hướng tấn công tới.

“Ầm ầm!”

Một cột sáng phóng lên trời.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, bên trong cột ánh sáng bay một thân thể, máu me khắp người, trong mắt tràn đầy thần sắc kinh khủng, chính là Vân Mô tộc người.

Nhìn tu vi kia, ở Giới Vương bên trên, sợ sẽ là người tộc trưởng kia Brand.

“Oành!”

Brand lồng ngực đột nhiên nổ tung ra, một đạo cực quang từ phía sau qua lại mà qua, toàn bộ thân hình trực tiếp nổ thành hai nửa, huyết nhục đổ nát.

Sau đó cột sáng kia ảm đạm xuống, hướng về mặt đất thu nạp xuống.

Brand hai nửa thân thể, cũng từ trời cao rơi xuống, đặc biệt là một đạo năng lượng màu vàng nhạt, cấp tốc bị hút hướng phía dưới phương.

“Hấp hồn!”

Lạc Căn đám người hoảng hốt.

To lớn kia gợn sóng nháy mắt liền biến mất rồi, chỉ còn dư lại đầy trời bụi bặm cùng đá vụn cặn bã loạn vỡ.

Dương Thanh Huyền càng là hoảng sợ trợn to hai mắt, vừa nãy xuyên thủng Brand cái kia đạo cực quang, càng là Từ Cực Chân Quang!

Dương Thanh Huyền tâm niệm bay lộn, lẽ nào Tiên Côn bộ tộc, nắm giữ Từ Cực Chân Quang cường giả còn sống trên đời?!

Cái kia đạo Từ Cực Chân Quang, không có khả năng lắm là Phong Thiết cùng Thiên Kình tộc người, bằng không Thiên điện cuộc chiến bên trong, hai người tất nhiên thi triển ra.

Lạc Căn bọn người là sắc mặt cực kỳ khó coi, nhìn chằm chằm cột sáng kia xuất hiện phát hiện, nhưng là do dự không tiến lên.

Brand nhưng là một sao Giới Vương, lại lặng yên không tiếng động liền bị giết rút hồn, cái kia dưới mặt đất, rốt cuộc là thế nào nhân vật đáng sợ.

“Oành!”

Đúng lúc này, cách đó không xa nền đá mặt một hồi nổ ra, mảng lớn bóng người từ trong đó bay ra.

Trong đó hai người đều là Giới Vương, ở không trung không ngừng bấm quyết, đánh về phía đối phương.

Từng đạo từng đạo thần thông dư âm khuếch tán, xung quanh cái kia chút võ tu tất cả đều chịu ảnh hưởng, kêu thảm chấn động tới bốn phương tám hướng, có chút thì lại trực tiếp giữa trời nổ ra.

Hai vị Giới Vương bên trong, một người trong đó chính là Thượng Tiêu tộc tộc trưởng Eriden, sắc mặt hắc trầm như nước, sau lưng xuất hiện núi to giống như bóng mờ, đầu thú cá sấu đuôi, song quyền không ngừng oanh đánh ra, nhưng đã là lúc sáng lúc tối, nằm ở hạ phong.

Đồng thời ở Eriden trước người, còn lơ lửng một viên màu xanh biếc ngọc quyết, tỏa ra hào quang màu xanh vô hạn, chống đỡ lấy bóng mờ công kích.

Một người khác đầy đầu hải tảo giống như tóc lục, đem khuôn mặt che lại, chỉ lộ ra trên ót ba con giác, ở trần. Hai tay bấm quyết bên dưới, đạo đạo thanh lôi bắn mạnh mà ra, như mũi tên như khiên, đem hư ảnh kia từng quyền đỡ lấy.

“Oành! Oành!”

Từng đạo từng đạo hồ quang “Bùm bùm” hướng về bốn phía nổ ra, ẩn chứa cực kỳ năng lượng kinh khủng, đem hư ảnh kia dùng quyền đánh ra cự thuẫn bức từng tấc từng tấc lùi về sau.

Nhưng Eriden có cái kia pháp khí ngọc quyết gia trì, vì lẽ đó nhất thời còn khó hơn chiến bại.

Xung quanh những võ giả kia, tất cả đều là Thượng Tiêu tộc, còn có một chút Vân Mô tộc tồn tại, đều là trọng thương không ngớt, hoảng sợ nhìn trên bầu trời chiến đấu, hoàn toàn không xen tay vào được.

Cát Bá cả kinh nói: "Lôi Tê tộc!"

Cái kia áp chế Eriden, chính là Lôi Tê tộc người, lúc trước ở Dương Thanh Huyền vơ vét bên trong cung điện kia, phá phong hai một người trong.

Lôi Tê tộc người sắc mặt tái xanh, trong đôi mắt mơ hồ có sắc mặt giận dữ, nếu không có sức mạnh chạy mất lợi hại, hồn phách lại bất ổn, thêm vào mình nguyên khí ở năm đó trong đại chiến cũng đã phá huỷ, bằng không đối phó chỉ là một vị hai sao Giới Vương, không cần như vậy mất công sức.

Dương Thanh Huyền nói: "Tiên Côn bốn trong tộc Thiên Kình, Phong Thiết, sét tê đều sống lại, như vậy còn sót lại một cái huyễn tuyền..."

Vừa dứt lời, mọi người cúi đầu xuống, chỉ thấy chân đạp gạch đá xanh trên, đột nhiên bốc lên mảng lớn nước suối, nguyên bản bị phong hóa cổ di tích trên, một hồi đã bị nước suối ngâm không có cao hơn nửa thước.

Mọi người hoảng hốt bên dưới, từng đạo từng đạo "Coong coong" chuông bạc tiếng, từ xa đến gần, không ngừng vang lên.

Đồng thời nước suối bên trên, có gió thổi quá, đem mặt nước phá mở, hóa ra lưỡi dao sắc giống như cái bóng.

Dương Thanh Huyền đám người chớp mắt hạ, cái kia nước liền trực tiếp che mất đỉnh đầu.

“Đùa gì thế!”

Dương Thanh Huyền khẽ quát một tiếng, lấy tay làm kiếm, đem sóng nước chém mở một vết nứt, bay người lên.

Nhưng vừa nhảy ra mặt nước, liền một luồng khí tức đáng sợ chém tới.

Chính là Phong Chi Nhận!

Toàn bộ thế giới đều ở đây một nhận bên dưới, bị cắt thành hai nửa.

Đao gió thiếp nước mà qua, như chim én giống như.

“A!”

Mấy đạo tiếng kêu thảm thiết vang lên, vài tên A Ma tộc võ giả, trực tiếp nổ thành hai nửa. Đao gió bên dưới, hóa ra Phong Thiết tộc người cái bóng, lăng không chộp tới, mấy đạo hồn phách đã bị hắn nhiếp vào trong tay.

Dương Thanh Huyền năm ngón tay vồ lấy, Chiến Kích Thiên Khư bắn mạnh mà ra, tảng lớn hư quang văng lên, đột nhiên tiến lên nghênh tiếp.

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

“Rầm.”

Nước suối chịu đến hư quang lực lượng, bao phủ mà lên, lượn quanh ở chiến kích phía trước, hóa thành rồng chi hình thái.

“Oành!”

Long hình nháy mắt liền bị phong nhận chém nát, Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu hư quang cũng trong khoảnh khắc yên diệt.

“Ầm!”

Thiên Khư đánh vào đao gió trên, kịch liệt rung động một cái, phát sinh lanh lảnh tiếng rung, Dương Thanh Huyền cả người đều bị đánh bay ra ngoài.

Nhưng cũng may Phong Thiết tộc người kia công kích cũng không phải là nhằm vào một mình hắn, mà là muốn muốn làm hết khả năng thu gặt hồn phách.

Vì lẽ đó Dương Thanh Huyền chỉ là hai tay phiền phức, trong cơ thể khí huyết rung động.

“Ồ?”

Nhưng Phong Thiết tộc người kinh ngạc trông lại, nhìn chằm chằm cái kia Thiên Khư, “Thánh khí?!”

“Không được!” Dương Thanh Huyền nói thầm một tiếng, một luồng hơi thở hết sức nguy hiểm ở trong lòng hiện ra, đột nhiên Thiên Khư loáng một cái, liền hướng một chỗ hư không chém tới.

Cái kia Phong Thiết tộc người đã trải qua tại chỗ biến mất.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1572: Quan Tài Đồng Thau Cổ, Sau Cùng Vương

“Trực tiếp rất bén nhạy a, ngươi là Nhân tộc đi. Này chiến kích không sai, ta muốn.”

Cái kia trong hư không ánh sáng lóe lên, Phong Thiết tộc người một hồi xuất hiện, nhìn chằm chằm đâm thẳng mà đến chiến kích, khinh miệt cười nhạo một tiếng, dùng đầu lưỡi liếm một cái môi trên, nói: “Linh hồn của ngươi cũng không tệ, ta cũng muốn.”

Nói liền vươn tay ra, trực tiếp hướng về chiến kích trên chộp tới.

Vô số phong chi nguyên tố từ Phong Thiết tộc nhân cánh tay trên tự mình bắn ra, hóa thành từng đạo từng đạo Phong Xà, trực tiếp đem Thiên Khư cuốn lấy.

Thiên Kình, Phong Thiết, Huyễn Tuyền, Lôi Tê bốn người, nguyên bản đều cũng có Thánh khí nơi tay.

Chỉ tuy nhiên năm đó một trận chiến quá mức khốc liệt, ba người Thánh khí đều sụp đổ, chỉ còn dư lại Thiên Kình chuông bạc, dù vậy, cái kia chuông bạc còn đều có tàn khuyết ở trên.

Phong Thiết tộc mắt người bên trong nổ bắn ra tham lam cùng vẻ hưng phấn, này chiến kích nhìn thấy được, tựa hồ so với hắn năm đó Thánh khí còn cường đại hơn.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền chỗ mi tâm tuôn ra tử đồng, mắt dọc một tấm, lấp loé bên dưới, liền một đạo cực quang bắn vụt ra.

"Đây là!"

"Chi! Không thể!"

Phong Thiết tộc người hoảng sợ quát to một tiếng, thấy kia cực quang kích bắn, sợ đến vung tay lên, triệt hồi Thiên Khư trên Phong Xà, bóng người loáng một cái, liền Phong độn mà đi.

"Oành!"

Cực quang ở không trung một bạo nổ, đem cái kia chút phong chi sức mạnh còn sót lại nổ nát tan.

Tử đồng nháy mắt thu nạp, đưa về Dương Thanh Huyền mi tâm.

Chính là bị Tinh Linh Vương dọn dẹp cái kia một đạo Từ Cực Chân Quang.

Dương Thanh Huyền vội vàng thu lượt chiến đấu kích, thuận thế trở ra, cùng Phong Thiết tộc người duy trì khoảng cách nhất định.

"Không thể, không thể, ngươi vừa nãy cái kia đạo Từ Cực Chân Quang..."

Phong Thiết tộc người như là gặp ma, đầy mắt sợ sợ, nhưng sau một lúc liền trấn định lại, sắc mặt biến ảo không ngừng.

"Thanh Huyền, ngươi không sao chứ?"

Dương Thanh Huyền bên cạnh người, hắc mang lóe lên, Tử Dạ hiển hiện ra, đầy mắt cấp thiết cùng vẻ giận dữ, sát khí lấm tấm nhìn chằm chằm Phong Thiết tộc người.

Vừa nãy nước suối bốc lên, chuông bạc vang lên, Tử Dạ trực tiếp đi vào hư không, cản Thiên Kình tộc người một hồi, không nghĩ tới Phong Thiết tộc người trực tiếp đối mặt Dương Thanh

Huyền.

Ở một tòa tàn phá gian nhà bầu trời, nặng nề tiếng hừ lạnh vang lên, liền hóa ra Thiên Kình tộc thân thể của con người, cầm trong tay chuông bạc, một mặt lạnh lẽo.

Dương Thanh Huyền truyền âm hỏi: “Tinh Linh Vương đại nhân, vừa nãy cái kia đạo Từ Cực Chân Quang...”

Tinh Linh Vương nói: “Hừm, chính là trước kia cái kia nói. Ta hơi hơi sửa đổi hạ, cảm giác thật có ý tứ. Đã thăm dò một ít cửa ngõ, ngày khác truyền cho ngươi.”

Dương Thanh Huyền mừng lớn nói: “Đa tạ.” Cái kia Từ Cực Chân Quang nhưng là cường đại nhất mấy loại Thiên Tượng một trong, so với tử hỏa hắc diễm còn muốn đáng sợ hơn.

Phong Thiết tộc người sắc mặt ở mấy lần phía sau, ánh mắt lần thứ hai dán mắt vào Dương Thanh Huyền, vừa nhìn về phía trên nóc nhà Thiên Kình tộc người, nói: “Ngang rất, cùng ta liên thủ bắt người này. Ellen đại nhân có khiến, cái này thiếu niên nhân tộc phải bắt sống.”

“Sống?”

Thiên Kình tộc người kinh ngạc một hồi, nhưng vẫn chưa hỏi nhiều. Bởi vì Ellen mệnh lệnh, bọn họ chỉ có thi hành phần, không có hỏi ý kiến phần.

“Được!”

Thiên Kình tộc nhân thân ảnh loáng một cái, thân thể khôi ngô liền biến mất ở trên nóc nhà.

Chỉ còn dư lại tảng lớn tiếng chuông, từ bốn phương tám hướng truyền đến.

Đồng thời nước suối ở tiếng chuông hạ, dâng trào mà lên, không ngừng múa tung, phảng phất theo tiết tấu chập trùng.

Phong Thiết tộc người đi phía trước bước ra một bước, tương tự biến mất ở trong hư không.

Tử Dạ vội la lên: “Hai người này đều có không kém gì trung giai Giới Vương thực lực, Thanh Huyền ngươi nhanh để Quỷ Tôn bảo vệ ngươi trước đi, ta tới cản bọn họ lại.”

Dương Thanh Huyền ánh mắt quét qua toàn trường, xa xa cái kia Lôi Tê tộc người áp chế Eriden, ngay lúc sắp thắng được. A Ma tộc mấy người bị một đạo to lớn cột nước bao lấy, phảng phất một toà kết giới, chỉ có thể lờ mờ gặp được bên trong huyễn ảnh, tựa hồ chém giết cực kỳ khốc liệt.

Dương Thanh Huyền nhìn phía xa xa, trước cột sáng lao ra, Brand bị Từ Cực Chân Quang xé nát địa phương, ánh mắt chìm xuống, liền nhấc theo chiến kích chạy gấp tới.

Thiên Kình tộc người cùng Phong Thiết tộc người đồng thời đổi sắc mặt, cùng quát lên: “Đứng lại!”

Hai người càng bỏ qua Tử Dạ, hướng về Dương Thanh Huyền phóng đi, hai cỗ Giới Vương cảnh uy thế, trước sau ở không trung “Ầm ầm” nổ vang, toàn bộ phế tích đều phải vì thế mà sụp xuống.

Một đạo kim kiều biến ảo mà đến, trực tiếp rơi vào Dương Thanh Huyền trước mặt, Tử Dạ trước ở hai người trước, đột nhiên vỗ một cái Dương Thanh Huyền, quát lên: “Đi mau!”

Kim kiều trên hồng quang một hồi đem Dương Thanh Huyền bao lấy, liền tại chỗ biến mất.

Tử Dạ đồng thời quay người lại, hai tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, hai đạo hắc Viêm Phi toàn mà ra, tỏa ra sức mạnh kinh khủng, trên phế tích nước suối, nháy mắt bị bốc hơi lên rơi hơn nửa. Toàn bộ không gian đều phải thiêu đốt.

Tử Dạ thân ảnh trở nên lờ mờ, như là dung nhập vào trong ngọn lửa này, hai tay các nắm lấy một đạo cột lửa, hướng về hai cái phương hướng vỗ tới.

“Ầm ầm!”

Thiên Kình tộc cùng Phong Thiết tộc cường giả tung tích, ở hắc diễm quay nướng hạ, toàn bộ hiển hóa ra ngoài, đồng thời lộ ra kinh sợ.

Mắt gặp Dương Thanh Huyền bị Bỉ Ngạn Kim Kiều trực tiếp đưa đến xa xa, hai người đều là vừa kinh vừa sợ, đồng loạt gào thét ra tay.

“Oanh! Oanh!”

Hai đạo cột lửa giữa trời nổ tung, hóa thành vô số hắc diễm tung toé, rơi vào trên phế tích, trong khoảnh khắc dấy lên gấu Hùng Đại hỏa, không ngừng nuốt chửng toàn bộ quảng trường.

Tử Dạ ngăn cản hai người thành công, cười lạnh một tiếng, xoay người liền bước lên Bỉ Ngạn Kim Kiều, một đạo hồng quang nhanh chóng thu lại, biến mất ở phía chân trời.

…

Dương Thanh Huyền bị Bỉ Ngạn Kim Kiều đưa tới bến bờ, chính là cái kia Brand bị Từ Cực Chân Quang giết chết nơi, một cái hố sâu to lớn nằm ngang ở phía trước.

Dương Thanh Huyền nhấc lên chiến kích, mấy cái lánh rơi xuống, liền tới đến cái kia hố sâu trước.

Hắn có loại dự cảm, toàn bộ Tiên Côn Chi Địa then chốt, liền ở đây trong hố sâu, cùng cái kia Từ Cực Chân Quang chủ nhân có quan hệ.

Trong hố một mảnh đen nhánh, có nguồn sức mạnh ngăn cản thần thức điều tra.

Dương Thanh Huyền vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn chăm chú xuống, nhất thời đem phía dưới cảnh tượng nhìn rõ rõ ràng ràng.

“Chi! Đó là!”

Dương Thanh Huyền kinh hô một tiếng, thân thể không rõ chịu đến sức hút, dưới chân đại địa “Ầm ầm” sụp đổ, cả người trực trụy xuống.

Hố sâu bên dưới, là mênh mông vô bờ đen kịt không gian.

Vô số to cở miệng chén đen kịt xích sắt, ngang qua trời cao, dẫn tới vô cùng xa xa.

Ngàn vạn xích sắt đan chéo trung tâm, khóa lại một bộ to lớn quan tài đồng thau cổ.

Dương Thanh Huyền ổn định thân thể, đạp ở một căn xích sắt trên, kinh hãi nhìn chằm chằm cái kia quan tài đồng, bên trong xuyên thấu ra khí tức lạnh như băng, làm người cả người run rẩy.

Cái kia yên tĩnh trong quan tài đồng, đột nhiên vang lên một đạo thương lão lâu đời âm thanh, phảng phất ở đây than tự nói.

Âm thanh dần dần trở nên rõ ràng, xuyên thấu qua thật dầy quan tài đồng, truyền tới đen kịt xích sắt trên, Dương Thanh Huyền thân thể theo xích sắt đung đưa, mà lên hạ lay động.

Thanh âm kia nói: “Thanh Long Thánh Linh, ngươi đã đến rồi.”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, vội vàng hỏi: “Ngươi là ai?”

“Ta chính là Tiên Côn bộ tộc, cuối cùng một đời vương, Ellen.”

Thanh âm kia chậm rãi xuyên thấu qua nắp quan tài mà ra, hàng nhái như có thực chất giống như năng lượng như thế, hóa thành vạn ngàn hải lam sắc phù văn, ở quan tài đồng trên như diều hâu bay cá nhảy, không ngừng sắp xếp tổ hợp, cuối cùng ngưng tụ thành một toà pho tượng khổng lồ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1573: Giao Ra Hồn Phách, Chấm Dứt Ở Đây

Pho tượng kia thần thái đẹp trai mà uy nghiêm, hai mắt hơi khép lại, càng là lúc trước trong chủ điện, lẻ loi đứng ở kia pho tượng. Chỉ có điều thần thái so với trước kia muốn linh động nhiều, hiển nhiên có đồ vật ở trong cơ thể. Một đôi trong trẻo lạnh lùng ánh mắt nhìn chăm chú hạ xuống, cùng Dương Thanh Huyền đối diện.

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: "Ellen đại nhân, tất cả những thứ này đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

Pho tượng nói: "Chính như ngươi chỗ đã thấy, nơi này là Tiên Côn di địa, Cửu Trọng Thiên Đô một mảnh vụn vị trí."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Năm đó đến cùng đã xảy ra chuyện gì, vì sao Thiên Đô sẽ biến thành như vậy?"

Pho tượng ánh mắt hơi đổi, lãnh đạm nói: "Ngươi không biết sao? Xem ra Thanh Long Thánh Linh truyền thừa cũng xảy ra vấn đề a."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta này đến Thiên Hà, chính là vì tìm Võ Kinh hạ khuyết. Nghe đại nhân nói, chuyện năm đó còn cùng Thanh Long Thánh Linh có quan hệ?"

Pho tượng nói: "Võ Kinh hạ khuyết rơi rớt ở Thiên Đô sao? Kỳ quái, vậy là ngươi tu luyện như thế nào đến Bất Hủ cảnh? Thôi, này chút cũng đã không trọng yếu."

Pho tượng ngữ khí trở nên chậm chạp quái dị, trong ánh mắt sát khí lóe lên, càng trực tiếp giơ tay điểm xuống đến, một mảnh phù văn ở đầu ngón tay biến ảo mà ra, sắp xếp tổ hợp lại, hình thành một đạo chói mắt cực quang, “Xì” một tiếng, kích bắn mà tới.

“Quả nhiên là ngươi!”

Dương Thanh Huyền sợ quát một tiếng, nội tâm sớm có đề phòng, ở tại chỗ nhún người nhảy một cái, một chiêu Ngục Đấu liền đánh tới.

“Oành!”

Từ Cực Chân Quang đem kích quang chấn động diệt, đánh vào chiến kích trên, Dương Thanh Huyền bị đánh bay ra ngoài, một đạo bảy màu cực quang ở trong hư không qua lại, xích sắt phát sinh to lớn “Rầm” tiếng.

Cái kia Từ Cực Chân Quang sức mạnh trào vào bên trong cơ thể, nhưng đã bị Thiên Khư đỡ hơn nửa, tuy rằng phá hư kết cấu thân thể, nhưng không nghiêm trọng lắm.

Này Ellen sức mạnh, tựa hồ cũng không có Thiên Kình chờ bốn tộc võ tu cường.

Trên hư không đại địa, đột nhiên tảng lớn sụp đổ, một đạo hồng quang bay rơi xuống, đến nơi Dương Thanh Huyền bên cạnh người, chính là Tử Dạ, cả kinh nói: “Thanh Huyền, ngươi không sao chứ?”

Sau đó thu rồi Bỉ Ngạn Kim Kiều, hóa thành tỳ ấn dáng vẻ, nâng ở trong tay, cảnh giác nhìn chằm chằm pho tượng cùng lớn quan tài.

Ngay sau đó, lại có mấy đạo độn quang bay vào, từng cái từng cái rơi vào xích sắt trên.

Thiên Kình tộc người, Phong Thiết tộc người, sau đó còn có Lôi Tê tộc người cùng Huyễn Tuyền tộc nhân, bốn người vừa thấy pho tượng kia, kinh sợ đến mức vội vàng bái hạ, khom người nói: “Ellen đại nhân.”

Lạc Căn chờ mấy người cũng bay vào, giẫm ở xa xa xích sắt trên, kinh nghi bất định nhìn một màn trước mắt này.

Pho tượng ánh mắt quét qua, nói: “Đem những người này hồn phách toàn bộ rút ra đến cho ta, ta trả các ngươi bốn người tự do.”

Bốn người vừa mừng vừa sợ, đều là khó tin dáng vẻ.

Pho tượng nói: “Đã bao nhiêu năm, Tiên Côn bộ tộc đã không còn tồn tại nữa. Các ngươi không cần thiết lại phụ thuộc vào ta, là trả cho các ngươi tự do lúc.”

Bốn người đồng nói: “Đa tạ đại nhân.”

Sau đó bốn đạo hưng phấn ánh mắt, một hồi dán mắt vào Dương Thanh Huyền đám người, bốn cỗ Giới Vương lực lượng lan tràn mở, đem toàn bộ đen kịt hư không đều bọc lại.

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Ellen, đến cùng xảy ra chuyện gì, làm cho ngươi càng tà ác như thế! Tiên Côn bộ tộc, chẳng lẽ là dựa vào phệ hồn còn sống sao?”

Pho tượng mắt lạnh nhìn hắn, nói: “Chỉ có Bất Hủ cảnh Thanh Long Thánh Linh a, ngươi chưa cần thiết phải biết. Đối với giun dế mà nói, biết đến càng nhiều, buồn phiền thì càng nhiều. Đem hồn phách toàn bộ giao ra đây, liền là sứ mạng của các ngươi.”

“Ngốc treo!” Dương Thanh Huyền mắng: “Có như ngươi vậy vương, Tiên Côn bộ tộc muốn không diệt vong cũng khó khăn a.”

“Càn rỡ!”

Phong Thiết tộc người hét lớn một tiếng, "Chớ đối với ta vương bất kính!"

Một đạo gió tê giống như thét dài, Phong Thiết tộc người liền biến mất ở xích sắt trên, nhưng đầy trời bát to xích sắt toàn bộ chấn động, phát sinh cấp bách tiếng.

"Kính?" Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Hắn có nửa điểm đánh giá địa phương sao?"

Tử Dạ bóng người lóe lên, liền ngăn ở Dương Thanh Huyền trước mặt, tảng lớn hắc hỏa tự thân trên khuếch tán, hướng về bốn phương tám hướng mà đi.

Trên hư không nhiệt độ liên tục tăng lên, giống như là muốn cháy hết giống như vậy, vạn trượng khoá sắt trên đen kịt đều bị nướng hóa, như lưu quang chuyển động, một đóa to lớn đóa hoa màu đen ở trước Phương Thịnh mở.

Lớn hoa trên đột nhiên xuất hiện vô số phong chi nguyên tố, cuốn lấy hỏa diễm nhanh chóng xoay tròn.

Phong Thiết tộc thân thể của con người một hồi hiển hóa ra ngoài, đã bị lượng lớn hắc hỏa bao vây lấy, vây ở lớn hoa bên trong, kinh nộ không ngớt.

Thiên Kình tộc người chuông bạc lay động, quát lên: "Tiến lên!"

Thiên Kình tộc, Lôi Tê tộc, Huyễn Tuyền tộc ba người nháy mắt tại chỗ biến mất.

Một luồng sức mạnh đáng sợ đem Dương Thanh Huyền đám người toàn bộ bao phủ.

Cát Bá hét lớn một tiếng, "Ra tay!"

Ngân xích ở trong tay loáng một cái, cùng kém ngươi đồng thời xông ra ngoài.

Dương Thanh Huyền tay cầm chiến kích, truyền âm nói: “Quỷ Tôn đại nhân, giúp ta một chút sức lực!”

Quỷ Tôn thanh âm lười biếng truyền đến, hừ nói: “Có chuyện thời điểm, gọi ta Quỷ Tôn đại nhân, lúc không có chuyện gì làm gọi ta Quỷ Tôn, chà chà.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, nói: “Đều lúc này, không mở ra được chuyện cười.”

Quỷ Tôn nói: “Mấy người này trong cơ thể hồn lực cực yếu, giết cũng vô vị a.”

Nhưng Dương Thanh Huyền trên người vẫn là lục mang lóe lên, một luồng mênh mông kiếm ý phá thể mà ra, hóa thành to lớn Bách Quỷ Dạ Hành, qua lại mà đi.

“Ầm! Ầm!”

Tảng lớn xích sắt trực tiếp ở kiếm quang hạ phá diệt.

Quan tài đồng trên trôi nổi pho tượng, một mặt đông lạnh, ánh mắt hơi rủ xuống.

Trên thân kiếm bách quỷ nhảy nhót, Quỷ Tôn bấm quyết ngồi xếp bằng, u lam ánh mắt nhìn quét toàn trường, một mặt châm chọc cười gằn.

Cái kia âm u quỷ khí tản mát ra, lập tức để hắc hỏa quay nướng trong không gian, nhiều hơn một lau ý lạnh, làm người cốt tủy phát lạnh.

Lạc Căn mừng lớn nói: “Thanh Huyền huynh lợi hại, không nghĩ tới còn có như vậy hậu chiêu!”

Dương Thanh Huyền nói: “Giới Vương bốn đối với bốn, thắng bại khó liệu, đừng cao hứng quá sớm. Ngươi và ta một đạo phá huỷ pho tượng kia, mở ra quan tài đồng, nhìn bên trong rốt cuộc là thần thánh phương nào!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, liền nhấc theo chiến kích đạp bước về phía trước, trên người sát ý nhắm thẳng vào pho tượng.

“Muốn phá huỷ ta? Thực sự là người không biết dũng cảm.”

Pho tượng trên mắt lạnh ngưng nhìn sang, mang theo một luồng đối với không tự lượng sức châm chọc cùng cười gằn.

Dương Thanh Huyền cầm kích lên trước, bình tĩnh nói: “Nếu là ta không có đoán sai, trước tiên hai lần trước Từ Cực Chân Quang ra tay, đều là ngươi trong bóng tối gây nên. Đồng thời sức mạnh một lần cường qua một lần. Này đã nói lên hai giờ.”

Pho tượng châm chọc ánh mắt một hồi trở nên âm lãnh, đồng thời đầy rẫy sắc mặt giận dữ.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ngươi nổi giận, chứng minh suy đoán của ta không sai. Một, thực lực của ngươi còn quá yếu, mặc dù là Bất Hủ cảnh ta đây, đều khó có thể đối phó. Hai, ba đạo Từ Cực Chân Quang, một lần cường qua một lần, chứng minh ngươi ở thông qua không ngừng nuốt chửng hồn phách, khôi phục sức mạnh. Nhưng hết thảy tất cả, đến đây chấm dứt!”

Tiếng nói vừa dứt, Dương Thanh Huyền bóng người liền hóa ra tảng lớn tàn ảnh, từ bốn phương tám hướng hướng về pho tượng vọt tới, để người phân không rõ thật giả hư thực.

Thiên Kình chờ bốn tộc võ tu, đều là hoảng hốt, vừa giận vừa sợ vừa vội, lại bị trước mắt Giới Vương cuốn lấy, căn bản không phân được tâm thần.

“Trò mèo, làm trò hề cho thiên hạ!”

Pho tượng cười nhạo một tiếng, giơ tay bấm quyết, một mảnh ánh sáng bảy màu ở trước người hiện ra, chiếu sáng nửa cái hư không đều sáng sủa cực kỳ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1574: Chân Quang Diễn Biến, To Lớn Hoảng Sợ

Cái kia ánh sáng bảy màu ở pho tượng trong tay hóa thành một cái khoảng ba thước vòng tròn, có như thực thể màu ngọc, thông suốt ánh sáng lộng lẫy, một điểm điểm mịt mờ ánh sáng hướng về bốn mặt khuếch tán.

Pho tượng cười lạnh nói: “Ngươi cho rằng Từ Cực Chân Quang, cũng chỉ có một loại hình thái sao?”

Dương Thanh Huyền hết thảy tàn ảnh đều ở không trung ngưng lại.

Cái kia ánh sáng bảy màu đột nhiên bắn ra, ở không trung một hồi hóa mở, như Tân Nguyệt giống như đảo qua trời cao, trực kích mà tới.

Hào quang chiếu rọi xuống, Dương Thanh Huyền tàn ảnh không ngừng phá nát, chỉ lưu lại một đạo chân thân.

“Thanh Huyền!”

Tử Dạ hoảng hốt, lo lắng không ngớt, muốn xuất thủ cứu viện, lại bị Thiên Kình tộc người chuông bạc bọc lại, căn bản không thoát thân được.

Dương Thanh Huyền trong khoảnh khắc thân thể đại biến, thật dài lông tơ mọc ra, bao trùm toàn thân, khuôn mặt trở nên vô cùng dữ tợn, chiến kích ở trong tay đột nhiên vung lên.

Một đạo hư quang ở không trung xẹt qua, liền biến mất không còn tăm hơi.

Sau đó cả người cũng trực tiếp đi vào hư vô.

“Oành! Oành!”

Từ Cực Chân Quang biến thành Tân Nguyệt, đảo qua trời cao, hết thảy tiết điểm toàn bộ nổ tung, nổ ra từng vòng không gian rung động.

Nhưng Dương Thanh Huyền nhưng thủy chung không thấy tăm hơi.

Pho tượng trong mắt lộ ra thần sắc, cả kinh nói: “Thời Không Cự Linh! Thời gian... Mau vào...”

Ở pho tượng phía sau, không gian đột nhiên vặn vẹo thành một cái con quay, một đạo chiến kích hư quang kích bắn mà ra, thẳng bổ xuống.

Thời Không Cự Linh thân thể khôi ngô vừa nhảy ra, hai tay cầm kích, tướng mạo hung ác dữ tợn.

“Oành!”

Pho tượng quay người lại đến, to lớn hai cánh ở phía sau kéo ra, hai tay bấm quyết, càng hóa thành Long Trảo, chộp vào Thiên Khư lưỡi kích tiến lên!

Hai nguồn sức mạnh một hồi bạo nổ mở, hướng về bốn mặt khuếch tán.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, nhìn chằm chằm pho tượng hai tay quyết ấn, lạnh giọng nói: “Thiên Long trảo!”

Chiến kích phía trước, bị cái kia Long Trảo chi ấn gắt gao bấm quyết, không thể động đậy nửa phân.

Pho tượng cười lạnh nói: “Chính là cái kia một đời Thanh Long Thánh Linh truyền cho ta Thiên Long trảo.”

Dương Thanh Huyền hơi nhíu mày, thẳng thắn lấy tiến làm lùi, đem sức mạnh toàn thân đều rót vào Thiên Khư bên trong, từng đạo từng đạo phù ấn từ kích thân trên bay lên, năm hỏa lực lượng càng là hóa thành mà ra, từ lưỡi kích trên bạo nổ mở, nổ ra từng vòng hỏa văn.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Dương Thanh Huyền các loại đáng sợ thần thông sức mạnh triển khai ra, không ngừng ở đằng kia Thiên Long dưới vuốt nổ tung, hóa ra sáng loáng hào quang, chiếu sáng toàn bộ hư không một mảnh đỏ tươi.

Hơn mười hai mắt quang đều kinh hãi nhìn chăm chú lại đây.

Tám vị Giới Vương đều là nội tâm lo lắng không ngớt, nhưng bị lẫn nhau kiềm chế, trong ngắn hạn căn bản không không ra tay đến.

Tử Dạ gặp Dương Thanh Huyền tạm thời không việc gì, nhất thời hơi hơi yên tâm. Dương Thanh Huyền trên người còn có Tinh Túc lực lượng, còn có Tinh Linh Vương đại nhân, Ellen không thể một hồi đánh tan hắn, trong thời gian ngắn sẽ rất khó thắng được.

Lạc Căn nguyên bản trong lòng trong lòng sợ hãi, gặp Dương Thanh Huyền không kém hạ phong, nhất thời đại hỉ, quát to: “Ra tay!”

A Ma tộc còn có năm tên Đạo cảnh cường giả ở đây, theo Lạc Căn đồng thời bay nhanh mà lên.

Đều là từng người triển khai thần thông, hướng về pho tượng trên người đánh ra mà đi.

Pho tượng mắt lạnh nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, ánh mắt hướng về bốn phía hơi liếc qua, lộ ra vẻ tức giận, quát lên: “Vai hề, cũng dám ở trước mặt bổn tọa nhảy nhót!”

Trong tay Long Ấn một hồi hóa ra, đem chiến kích đẩy ra.

Sau đó mười ngón nhanh chóng bấm quyết, một mảnh ngân quang tự trong quan tài đồng chậm rãi tràn ra, ở trước người ngưng tụ thành một cái ngân ấm bóng mờ, dần dần ngưng tụ đi ra.

Một điểm điểm thủy quang như tinh mang, ở ngân ấm bốn phía hội tụ, hóa thành dòng nước nhỏ.

Dương Thanh Huyền biến sắc mặt, chớp mắt hạ, cái kia dòng nước nhỏ róc rách, liền trực tiếp hợp thành đại dương biển rộng, toàn bộ hư không bị nước ngập hơn phân nửa.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh hãi, trước mắt tình cảnh này, chính là bích hoạ bên trong thấy Tiên Côn tộc thần thông Đại Càn Thương Lãng!

Mà cái kia ngân ấm quang ảnh, hư thực bất định, mặc dù không phải thật Thánh khí ở đây, cũng tất nhiên là Thánh khí hình chiếu.

Lạc Căn mấy người, trong khoảnh khắc liền sóng lớn vây cuốn.

“Oành!”

Một tên A Ma tộc cường giả kêu thảm một tiếng, trực tiếp bị một cái bọt nước đánh thành phấn vụn, hồn phách bị gợn nước quấn lấy, chìm vào trong nước không gặp.

“Chi!”

Tất cả mọi người sợ hết hồn, đây chính là Đạo cảnh cường giả a, lại một cái sóng đầu liền đánh rớt?!

Lạc Căn cùng còn lại bốn người không khỏi kinh hãi, hoảng sợ bay lượn mà lên, triển khai thần thông hướng về cái kia sóng nước vỗ tới. Áp chế này đáng sợ Thánh khí thần thông.

Pho tượng vẫn còn ở hai tay bấm quyết, không ngừng khởi động ngân ấm sức mạnh.

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, rống to bên dưới, nguyên bản là thân thể to lớn lần thứ hai nở lớn mấy phần, hóa thành toàn thân Hồng Mao, khuôn mặt biến hình thành khác một loại quái vật, chỗ mi tâm hóa ra từng vòng hồng lôi.

"Phá Diệt Pháp Lôi!"

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, chỗ mi tâm lôi quang một hồi ngưng tụ tám vòng, thứ chín vòng lôi quang không ngừng thu nạp lại đây, nghĩ muốn ngưng ở mi tâm, nhưng thủy chung thất bại.

Dương Thanh Huyền không lo được này rất nhiều, trực tiếp đem tám tầng pháp sét, kích bắn ra!

"Oành!"

Tầng tầng thủy quang bị hồng lôi một đòn, như gương mặt giống như phá nát.

Cái kia hồng lôi khuếch tán ra màu đỏ thẫm hào quang, một hồi đánh vào ngân ấm trên, "Oành" một tiếng, ngân ấm bóng mờ nổ hoảng hốt bất định, không cách nào ngưng hình.

Quả nhiên là Thánh khí hình chiếu, mà không phải Thánh khí bản thân.

Pho tượng ở Dương Thanh Huyền sau khi biến thân, trong tay quyết ấn liền ngừng lại, một mặt dại ra. Cho đến ngân ấm bóng mờ phá diệt, mới cả người run lên, hoảng sợ nói: "Hồng Máng!

Ngươi, ngươi... Ngươi không phải Thời Không Cự Linh, cũng không phải Hồng Máng, này thần thông...”

“A!!”

Pho tượng như là gặp ma, hoảng sợ kêu to.

Đầy trời hồng thủy mất đi khống chế, về rót lại đây, xung kích ở pho tượng trên người, đem đánh ra từng mảng từng mảng vết rạn nứt.

Pho tượng ngay ở Dương Thanh Huyền trước mặt, một điểm vạch trần nát mở, than sụp xuống.

Cho đến bộ mặt phá nát trước, đều vẫn là khó tin sợ sợ cùng sợ sệt.

Ánh mắt kia lộ ra ngoài run rẩy cùng hoảng sợ, là khắc vào trong linh hồn, vĩnh viễn lau không đi cái kia loại.

Một đạo hoàng mang từ trong đá vụn kích bắn, dung nhập vào trong quan tài đồng.

“Ellen đại nhân!”

Thiên Kình tộc bọn bốn người kinh hãi.

To lớn trong quan tài đồng phát sinh “Ong ong” tiếng, xuyên thấu qua thật dầy vách quan tài truyền ra ngoài, ngàn vạn xích sắt đều “Rầm” lay động, đồng thời từng căn từng căn đổ nát.

“Ầm! Ầm!”

Xích sắt chính là vạn năm Hàn Thiết chế tạo, đổ nát bên dưới, nổ ra tảng lớn hàn khí, làm toàn bộ không gian nhiệt độ đều đột nhiên giảm xuống.

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, không nghĩ tới chính mình biến thân Hồng Máng, lại sẽ đối với Ellen sản sinh to lớn như vậy kích thích.

Dương Thanh Huyền suy tư về Ellen, để Ellen như vậy hoảng sợ, cũng không phải là Hồng Máng chân thân, mà là thay đổi của mình thuật.

“Lẽ nào này Ellen cũng đã gặp Vạn Cổ Trường Không Không Đế?”

Dương Thanh Huyền tâm niệm bay lộn, về mặt thời gian xem ra, Ellen ngang dọc ở trung cổ sơ kỳ, cùng không cơ hồ là cùng một cái thời đại cường giả. Hai người đều là cái thời đại kia đỉnh cao, như vậy lẫn nhau đã gặp độ khả thi liền lớn vô cùng.

“Ầm! Ầm!”

Tảng lớn xích sắt ở quan tài đồng rung mạnh hạ, toàn bộ đổ nát.

Quan tài đồng ở trong hư không xoay tròn, hóa ra độn quang, lại muốn phá không mà đi.

Không chỉ có Dương Thanh Huyền ngây dại, Thiên Kình tộc bốn người cũng toàn bộ ngây dại, Thiên Kình tộc bốn người cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, càng sẽ để Ellen sợ hãi như vậy, hoảng sợ đến muốn trực tiếp muốn chạy trốn đi!

Chương 1575: Phá Quan Tài Mà Ra, Biến Dị Huyền Vũ

“Ầm ầm!”

Lấy to lớn quan tài đồng làm trung tâm, bắn ra lượng lớn vết nứt. Cường đại độn quang đem quan tài đồng bao lấy, một chút xíu ẩn vào hư không.

Dương Thanh Huyền sững sờ ở cái kia, cũng không biết có muốn hay không ngăn cản.

Từ này trong quan tài đồng tản ra sức mạnh khổng lồ xem ra, đồ vật bên trong sợ không phải là mình có thể ứng phó.

“Oanh!”

Đột nhiên quan tài đồng phía trước, truyền đến một luồng to lớn sức mạnh to lớn, đem cái kia qua lại độn quang ngăn trở. Toàn bộ quan tài đồng một nửa xuyên vào hư không, một nửa kia còn lộ ở bên ngoài.

Biến cố này, lần thứ hai làm cho tất cả mọi người đều kinh hãi.

Tám vị Giới Vương chiến đấu nháy mắt đình chỉ, lẫn nhau tách ra, đều là giật mình nhìn tình cảnh này.

“Chà chà, thứ tốt, nếu bị ta nhìn thấy, còn muốn đi?”

Trong hư không truyền đến một đạo cười khẽ, ngậm lấy khinh thường châm chọc.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, chỉ cảm thấy thanh âm này có chút quen thuộc, vội vàng vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, chỉ thấy quan tài đồng phía trước, một bóng người côi cút mà đứng.

Sợi vàng vân văn trường bào màu đen ở trên người không gió mà bay, khuôn mặt bên trong lộ ra một vệt tà mị nụ cười, một cái tay vỗ vào quan tài đồng phía trước. Sau đó một bước bước vào, cứ như vậy đẩy quan tài đồng, từ trong hư không một chút xíu đi ra.

Quan tài đồng phát sinh dày nặng tiếng ma sát, bốn phía đều nhóm lên hỏa diễm. Nhưng vẫn như cũ chạy không thoát bị đẩy ra vận mệnh.

Thiên Kình tộc người sợ quát lên: “Ngươi là ai?!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, chật vật nuốt xuống hạ, hai bàn tay tâm xuất mồ hôi.

Có nằm mơ cũng chẳng ngờ, tới càng là người này, sợ là mình cũng phiền toái.

Tử Dạ bóng người lóe lên, rơi sau lưng Dương Thanh Huyền, tương tự nhận ra người tới, một mặt cảnh giác.

Quỷ Tôn thu kiếm mà đứng, rơi vào Dương Thanh Huyền mặt khác một bên, trong hai con ngươi quỷ hỏa nhảy lên, mặt không thay đổi nhìn phía trước.

Trắc Quỹ đem quan tài đồng đẩy về tại chỗ, mắt sáng lên, cười gằn nói: “Không nghĩ tới chuyện năm đó, còn có sống sót. Thiên Long trảo ở trong tay ngươi, chẳng lẽ Thanh Dương Võ Kinh hạ khuyết, ở đây Cửu Trọng Thiên Đô?”

Quan tài lớn bằng đồng thau trầm mặc không nói.

Thiên Kình tộc bọn bốn người đều là kinh hãi, Thiên Kình tộc người quát lên: “Ngươi là ai? Buông ngươi ra tay, dám to gan đối với Ellen đại nhân bất kính!”

Trắc Quỹ tà mị cười, nhìn chằm chằm quan tài lớn bằng đồng thau, mở miệng nói: “Ngươi gọi Ellen sao? Tiên Côn tộc cuối cùng một đời vương. Ta rất muốn biết, năm đó đến cùng xảy ra chuyện gì, Thiên Đô bên trong, là có hay không xuất hiện vĩnh sinh.”

Trắc Quỹ “Ầm ầm” vỗ xuống quan tài, ôn nhu nói: “Đến, mau nói cho ta biết. Ta có thể ban thưởng ngươi một cái hoàn mỹ kết cục.”

Trong quan tài đồng truyền đến một tiếng hừ lạnh, chính là Ellen thanh âm, lạnh giọng nói: “Ngươi muốn giết ta? Hừ, thực sự là Phong Vân biến hóa, thương hải tang điền. Tùy tiện một cái chó và mèo, đều dám có ý đồ với ta.”

Trắc Quỹ cười nói: “Không không, cũng không phải giết ngươi. Nếu là ta không nhìn lầm, này trong quan tài đồng bảo tồn, hẳn là ngươi Tiên Côn chân thân. Chỉ vì hồn phách không trọn vẹn, cho nên mới ngủ say nơi đây. Ta đối với cường đại như vậy thân thể, luôn luôn đều rất có hảo cảm đây. Đặc biệt là cái kia đối với Tiên Côn cánh, càng là muôn vàn khó khăn vừa được bảo vật. Huống hồ vẫn là vương thất Côn cánh, chà chà, giá trị cao, căn bản không cách nào cân nhắc a.”

“Ầm!”

Bên trong quan tài lớn bằng đồng thau truyền đến một tiếng nổ vang, cái kia thật dầy quan tài trực tiếp bị một nguồn sức mạnh xuyên thủng, một đạo màu xanh nhạt bóng người to lớn ở không trung hiện ra, chỉ là một cái thoáng liền biến mất không còn tăm hơi.

đăng nhập❤http://truyencuatui.n e t/ để đọc truyện❤

Sau đó cái kia phá toái quan tài đồng, dường như binh khí giống như đột nhiên hướng về Trắc Quỹ ép tới.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình vẫn tịch thu, trong hư không đột nhiên liền xuất hiện lượng lớn hơi nước, phảng phất một vùng biển mênh mông, một đạo cao ngạo thân ảnh đứng ở thiên địa nước nguyên bên trong.

Thân là một đời vương giả, đối với Trắc Quỹ, có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục.

Ellen liều mạng hồn phách hỏng hóc, trực tiếp để thân thể đi ra, vô tận sát khí từ trong cơ thể bạo nổ mở, hầu như trực tiếp ngưng tụ, hóa thành to lớn Tiên Côn bóng mờ, giữa trời đè xuống.

Dương Thanh Huyền đám người không khỏi kinh hãi, Ellen thời khắc này khí tức, đã vượt xa giống như trung giai Giới Vương. Cái kia loại khí thế quân lâm thiên hạ, chỉ có từ tuyên cổ tới nay, đứng ở dưới bầu trời sao cường giả tối đỉnh mới có thể nắm giữ.

Thiên Kình tộc bốn người đều là sắc mặt nghiêm nghị, nội tâm dâng lên bị Tiên Côn bộ tộc thống trị hoảng sợ.

“Nghĩ muốn ta Côn cánh, nắm đầu để đổi!”

Ellen một tay bấm quyết, trong mắt xẹt qua lạnh như băng vẻ mặt.

“Ồ, thân thể này hoàn chỉnh trình độ, vẫn còn ở ta dự tính bên trên a.”

Trắc Quỹ liếm môi một cái, nhẹ nhàng đấm ra một quyền, đánh vào quan tài đồng trên, toàn bộ hư không liên quan quan tài, cùng nhau vắt nát tan. Hóa thành một cái vòng xoáy màu đen, đem hết thảy bã vụn tất cả đều nuốt chửng đi vào.

Mà trời cao trên, cái kia Tiên Côn bóng mờ ngưng lại. Một đạo to lớn giống vậy cái bóng giáng lâm mà ra, rống to tiếng truyền đến, đột nhiên đặt ở Tiên Côn bóng mờ trên, một mảnh to lớn hào quang nổi lên, "Ầm ầm" một tiếng, đem Tiên Côn bóng mờ cũng đánh nát bấy.

Mọi người nhấc đầu nhìn tới, một con to lớn Huyền Quy nổi giữa không trung, chính là Trắc Quỹ vật cưỡi Linh Tu Tiên Quy.

Cái kia con rùa ngũ quan khuôn mặt, dị thường dữ tợn, hai viên màu trắng răng nanh trên giết khí lòe lòe, hung ác ánh mắt bắn thẳng đến mà ra.

"Biến dị Huyền Vũ?"

Ellen nhíu mày lại, phảng phất cảm nhận được một tia vướng tay chân, hồ nghi nói: "Muốn như thế nào tu luyện, mới có thể đem Huyền Vũ biến thành bộ dáng này?"

Trắc Quỹ cười gằn nói: "Này cũng không cần ngươi quan tâm, an tâm đem thân thể cho ta liền có thể!"

Linh Tu Tiên Quy chịu đến cảm ứng, ánh mắt ngưng lại, liền từ trên hư không lao xuống.

"Càn rỡ!"

Thiên Kình tộc bốn người kinh nộ hét lớn một tiếng, hóa thành bốn đạo lưu quang, xuất hiện ở Linh Tu Tiên Quy trước mặt, từng người ra tay vỗ tới.

"Ầm ầm!"

Trên hư không trực tiếp hiện ra bốn đạo vòng xoáy, như Tinh Tử giống như lẫn nhau liên kết, tiếp thành một đường.

Linh Tu Tiên Quy giơ tay vỗ một cái, một cơn lốc xoáy đánh ra, ép ở phía trước. Hai nguồn sức mạnh “Ầm ầm” đụng vào nhau, trở nên hỗn loạn bạo động.

Năm đạo vòng xoáy lẫn nhau tan rã, hóa thành một đạo, như to lớn bình phong hoành ở trên hư không.

Thiên Kình tộc bốn người toàn bộ đổi sắc mặt.

Này Linh Tu Tiên Quy tu vi, lại mỗi người bọn họ bên trên.

Phong Thiết tộc người cả kinh nói: “Sáu sao Giới Vương?!”

Lôi Tê tộc người trầm giọng nói: “Không! Không tới sáu sao, nhưng ít ra cũng là năm sao hậu kỳ!”

Huyễn Tuyền tộc nhân cắn răng cả giận nói: “Đáng chết a! Như là năm đó lúc toàn thịnh, sợ gì cỏn con này một tên súc sinh!”

Thiên Kình tộc người giơ tay bấm quyết, cầm trong tay chuông bạc ném ra ngoài, tập trung vào trong vòng xoáy.

Nhất thời một mảnh ngân quang tỏa sáng, trong vòng xoáy không ngừng có tiếng chuông vang lên.

Bốn người khổ sở chống đỡ.

Linh Tu Tiên Quy ngoác miệng ra, giơ tay lên lần thứ hai đập xuống.

“Oành!”

Một mảnh to lớn hào quang, không ngừng xoay tròn, đặt ở vòng xoáy đen kịt trên, chấn bốn tộc người khí huyết quay cuồng, từng cái từng cái run lẩy bẩy.

“Chà chà, hay là ta con súc sinh này lợi hại một điểm, ngươi cái kia bốn đầu súc sinh sợ là lại có thêm mấy lần thì phải chết.”

Trắc Quỹ nhẹ giọng nở nụ cười, hai tay chắp sau lưng, nhiều hứng thú nhìn.

Ellen thu về ánh mắt, lãnh đạm nói: “Đơn giản. Dùng thời gian ngắn nhất giết ngươi, lại giết cái kia đầu súc sinh, không là đủ rồi sao.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1576: Huyền Vũ Lực Lượng, Thần Sát Liệt Biến

“Ha ha, giết ta? Ngươi làm bây giờ còn là trung cổ đây?”

Trắc Quỹ cười nhạt một tiếng, đem hai tay ôm ở trước ngực, không để ý lắm.

Ellen sắc mặt âm trầm, nhấc tay vồ một cái, trong suốt nước chi nguyên tố càng bịa đặt, trực tiếp ở lòng bàn tay hiện ra, không ngừng xoay tròn.

Trong chớp mắt, trên hư không liền nhấc lên sóng lớn, đáng sợ lực áp bách lan ra mở, liền ngay cả Linh Tu Tiên Quy cùng bốn tộc nhân cuộc chiến đều chịu ảnh hưởng.

Ellen lạnh giọng nói: “Tiểu bối, ta hiện tại sẽ dạy ngươi một cái đạo lý. Sức mạnh, là có thể qua lại thời đại.”

“Ầm ầm!”

Nước nguyên bên trong, hóa ra một cái màu trắng long ảnh, ở Ellen hai tay bấm quyết hạ, phóng lên trời.

“Thủy Long Ngâm!”

“Rống!”

Rồng chi nước thân càng ngày càng chân thực, Long Lân san sát nối tiếp nhau, giống y như thật, hết sức chân thực.

Rồng nước phá không mà đi, giương nanh múa vuốt, phảng phất trong trời đất này vương giả.

Dương Thanh Huyền đầu lông mày khẽ nhíu, này Ellen chiêu thức trong đó, không không ẩn chứa long hình, sợ là cùng năm đó Thanh Long Thánh Linh giao tình không ít.

Trắc Quỹ cười dài nói: “Đây chính là ngươi nói sức mạnh sao? Lại làm sao mô phỏng theo, cũng chỉ là đồ có hình. Ngươi chung quy chỉ có thể học được Thanh Long võ kỹ, mà không có long tức a.”

Trắc Quỹ giơ tay lên, phía sau hóa ra một vị to lớn Huyền Vũ bóng mờ.

Gió tường động, quy rắn yên lặng.

“Mà ta lực lượng số lượng, là chân chính Huyền Vũ lực lượng!”

Trắc Quỹ hai mắt phát lạnh, bốc lên rắn độc giống như hào quang, trong hai tay có tử mang nhảy lên, mười ngón như quy trảo, mỗi cái đầu ngón tay đều hiện ra một cái màu tím tiểu cầu, “Đùng đùng” lấp loé hạ, đem không gian xé rách.

“Đại Diễn Bát Thức!”

Trắc Quỹ lớn tiếng một uống, người như Huyền Quy, một quyền đánh vào rồng nước trên, “Oành” một tiếng, đem Long Trảo Kích nát, quy rắn lực lượng càng là ở trên thân rồng đè ra một đạo vòng xoáy khổng lồ, hầu như phải đem rồng nước xuyên thấu.

Trắc Quỹ nhíu mày lại, nhìn chằm chằm thiên địa nước nguyên một bên kia bóng người, cười lạnh nói: “Bị đánh cho tàn phế hồn phách, tổn thương thân thể, lại còn có sáu sao lực lượng! Xem ra ta đích xác coi khinh ngươi. Vậy thì động điểm hàng thật đi!”

Trắc Quỹ hai tay nắm chặt, trong miệng phát sinh rít gào trầm trầm, da dẻ một hồi trở nên đen thui, mặt trên bao trùm vảy dày đặc, như xà.

Đạo đạo hào quang ở sau lưng nó cùng thân thể nơi khớp xương ngưng tụ, biến thành đen nhánh giáp trụ, phảng phất bị quấn ở áo giáp ở dưới dị tộc chiến sĩ.

Trắc Quỹ hai tay ở trước người xoa một cái, mười ngón giữa tử mang "Đùng đùng" lấp loé hạ, liền hóa thành một vòng màu tím Thái Dương, bên trong phảng phất có Huyền Vũ bóng mờ ở mịt mờ sinh ra.

Ellen giật mình trong lòng, cả kinh nói: "Huyền Vũ Thánh Linh?! Không đúng, là Thánh Linh lực lượng, nhưng cũng không phải Thánh Linh, đến cùng là chuyện gì xảy ra."

Không kịp ngẫm nghĩ nữa, Ellen trong tay quyết ấn biến đổi, cái kia bị đánh tàn phế rồng nước ở không trung "Rầm" tản ra, hóa thành sóng lớn xoay tròn.

Sau lưng mình một hồi triển khai Côn cánh, mặt trên vô số đạo văn sáng lên, màu xanh nhạt Phù Quang ở bốn phía càng là như cá nhảy động.

Hai cánh nhẹ nhàng rung động hạ, liền có long quyển giống như khí lưu, mang theo màu xanh nhạt Phù Quang, không ngừng kéo lên.

Ellen lại đưa tay chộp một cái, một điểm ngân quang ở lòng bàn tay hóa ra, không ngừng lớn lên, cuối cùng hóa thành một thanh ngân ấm, treo ngược hư không, trút xuống ra lao nhanh dòng lũ, ở Ellen sau lưng không ngừng trữ hàng tăng vọt, biến thành ngập trời sóng lớn.

Toàn bộ không gian một hồi rơi vào trong hồng thủy, thiên địa mơ hồ có căng nứt xu thế.

Côn cánh lấp lóe, dẫn dắt dòng lũ.

Ellen lại đưa tay vỗ một cái, một đạo màu xanh lam ký tự đánh vào hư không, đi vào dòng lũ bên trong. Toàn bộ dòng lũ kịch liệt rít gào, bên trong hiện ra một đầu to lớn Tiên Côn.

Cõng như Thái Sơn, giương cánh ngàn dặm.

“Đại Càn Thương Lãng!”

Ellen quát lên một tiếng lớn, một chưởng cuồng chụp mà ra.

Sóng nước khuấy động bên dưới, to lớn kia Tiên Côn bóng mờ, thừa lưu mà lên, nhất phi trùng thiên, khi đạt tới điểm cao nhất phía sau, vừa tàn nhẫn đáp xuống, ở sau lưng mang ra ngân hà giống như thác nước.

Trắc Quỹ con ngươi đột nhiên co, lộ ra một tia thần sắc, hiển nhiên Ellen sức mạnh vẫn còn ở hắn dự đoán bên trên. Trắc Quỹ khẽ quát một tiếng, trong tay quả cầu ánh sáng đang kịch liệt bành trướng sau, không ngừng hướng về bên trong ngưng tụ, biến thành ngăm đen vẻ, bên trong Huyền Vũ bóng mờ trở nên khuôn mặt rõ ràng, nhưng quả cầu ánh sáng bản thân nhưng ảm đạm xuống, cuối cùng hóa thành đen kịt.

Quả cầu ánh sáng như trái tim giống như đập đều, năng lượng đáng sợ từng trận dập dờn bồng bềnh ra, mỗi một lần giội rửa, đều để người có run sợ giống như nghẹt thở cảm giác, đồng thời một lần cường qua một lần.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình bên trong tràn đầy thần sắc, Trắc Quỹ thi triển ra, chính là Huyền Vũ Thánh Linh nhất mạch thần thông.

Trắc Quỹ là Huyền Vũ Thánh Linh sao?

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh hoàng, trong cơ thể khí huyết tại này cỗ Huyền Vũ lực lượng hạ, không ngừng dâng trào phun trào. Hắn từng ở Tứ Thánh Linh Đồ bên trong cảm ngộ quá

Huyền Vũ lực lượng, nhưng cùng Trắc Quỹ sức mạnh so với, hoàn toàn là khác biệt một trời một vực.

Huyền Vũ một mạch không phải ở Ngụy gia sao?

Này Trắc Quỹ cùng Ngụy gia lại có quan hệ gì?

Dương Thanh Huyền hướng về Tử Dạ cùng Quỷ Tôn liếc mắt ra hiệu, truyền âm nói: “Bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay. Bất luận người nào thắng, đối với chúng ta đều bất lợi. Tốt nhất là lưỡng bại câu thương.”

Tử Dạ cùng Quỷ Tôn đều là điểm xuống đầu.

Lạc Căn bên kia cũng quăng tới ánh mắt, mấy người ánh mắt đụng vào nhau, lập tức hiểu ý, đều là tập trung tinh thần, chú ý này đáng sợ một trận chiến.

“Két.”

Đột nhiên một đạo tiếng vang lanh lảnh không đúng lúc nghi xuất hiện.

Tất cả mọi người đều là cả người chấn động, chỉ thấy Trắc Quỹ trong tay quả cầu ánh sáng màu đen, mặt trên nứt ra một đạo tử văn, sau đó liền “Kèn kẹt két” hướng về bốn phía phá vỡ.

“Thần Sát Liệt Biến!”

Trắc Quỹ đầy mắt vẻ nghiêm túc, khẽ quát một tiếng, thân thể một hồi bắt đầu bành trướng, hóa thành Huyền Quy thân thể, đột nhiên hướng về hư không vỗ một cái.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ không gian năng lượng ngưng lại, sau đó từ Trắc Quỹ lòng bàn tay bắt đầu, phát sinh đáng sợ tách ra, tất cả quy tắc năng lượng, đều từ trong hư không khuếch tán, hóa thành phù văn màu vàng, từng tấc từng tấc nổ tung.

Cái kia đáp xuống Tiên Côn hình bóng, mạnh mẽ đánh vào tách ra bên dưới, cuốn lên kinh khủng sóng lớn.

Toàn bộ dưới nền đất không gian trực tiếp sụp xuống, Tiên Côn di địa ầm ầm nổ tung.

Một đạo hắc lam song sắc cột sáng, phóng lên trời. Ở cột ánh sáng bên trong, phảng phất có Huyền Quy cùng Tiên Côn giao chiến.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ Tu Di giới tử thế giới nháy mắt hủy diệt, sóng năng lượng cùng đi ra, tiêu diệt hết thảy đại điện. Cái kia chút còn chưa đến nơi di địa võ giả, từng cái từng cái sắc mặt ngạc nhiên, thấy kia xung kích lại đây, đều là xoay người bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền ngay lập tức liền lấy ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, đồng thời Tử Dạ ra tay, đem sức mạnh gia trì ở kỳ trên người, lúc này mới chặn lại rồi xung kích, bị chấn không ngừng lùi lại.

Mảng lớn đầu mối không gian bạo nổ mở, ba người cũng không biết bị đánh bay bao xa, cái kia sức mạnh mới tiêu giảm hạ xuống. Tạm thời có thể ổn định thân thể.

Nhưng trước mắt đã là một mảnh phá nát, nhìn thấy được như là không gian vũ trụ rác rưởi, vạn vật không còn.

Dương Thanh Huyền hãi tiếng nói: “Sao đáng sợ như thế!”

Trước mắt không gian địa mạo hoàn toàn thay đổi, những người khác căn bản không biết đi đâu rồi, càng không biết còn sống hay không.

Quỷ Tôn nhẹ rên một tiếng, đem Bách Quỷ Dạ Hành thu vào bên trong cơ thể, từ tốn nói: “Hai người đều bạo phát ra sáu sao Giới Vương sức mạnh, bị đụng, này lực phá hoại ép thẳng tới thất tinh Giới Vương.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1577: Giới Hố, Vương Giả Đường Cùng

Tử Dạ vẻ mặt biến hóa bất định. Vừa nãy hai người trong vòng nhất chiêu, làm cho nàng hiểu ra không ít thứ.

Dương Thanh Huyền cũng là tâm niệm phức tạp, trong đầu không tuyệt vọng đầu bốc lên, nhưng cũng khó có thể từng cái bắt giữ.

Tử Dạ nói: “Cái kia nổ tung nơi đã sụp xuống, thậm chí khả năng xuất hiện giới hố, chúng ta có cần tới hay không nhìn, vẫn là nhân lúc hiện tại ly khai?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ellen quan hệ Tiên Côn nhất mạch truyền thừa, hơn nữa tựa hồ cùng năm đó Thanh Long Thánh Linh giao hảo, có lẽ có thể từ trong miệng hắn hỏi thăm ra Võ Kinh tăm tích.”

Tử Dạ nói: “Hừm, vậy chúng ta đi nhìn, chỉ mong Ellen không chết, chết là Trắc Quỹ.”

Quỷ Tôn bóng người lóe lên, liền trở lại Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Dạ hai người, hóa thành độn quang, hướng về nổ tung trung tâm bay đi.

Mảng lớn phá nát quy tắc, hỗn loạn ở trên hư không trên loạn xạ.

Hai người rất nhanh sẽ đến một mảnh hắc động thật lớn trước, vô số sức mạnh cùng không gian mảnh vỡ đều tới bên trong tuôn tới, sâu không thấy đáy, cũng không biết dẫn tới phương nào.

Tử Dạ hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Quả nhiên là giới hố. Một giới này đều bị đánh xuyên.”

Dương Thanh Huyền một đôi Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn phía bốn mặt, nói: “Nơi đây quy tắc quá loạn, cái gì đều không nhìn thấy.”

Tử Dạ nói: “Chúng ta cẩn thận một chút sưu tầm hạ.”

Dương Thanh Huyền “Ừ” một tiếng, đột nhiên biến sắc mặt, đột nhiên cúi đầu nhìn tới. Chỉ thấy dưới chân hư không đột nhiên “Rầm” phá nát, một con tràn đầy máu tươi bàn tay đi ra, đột nhiên nắm lấy Dương Thanh Huyền mắt cá chân.

Cánh tay kia bốn phía hư không, “Ào ào ào” phá nát xuống, một đạo máu me khắp người bóng người tái hiện ra, giống như là thi thể treo ở Dương Thanh Huyền trên mắt cá chân.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ellen!”

Ellen toàn thân đẫm máu, hữu khí vô lực nói ra: “Đi mau! Hắn còn chưa có chết.”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, đột nhiên liền cảm nhận được một luồng khí tức đáng sợ nằm vùng ở bốn phía, lúc nào cũng có thể xuất hiện. Lập tức mạnh mẽ vỗ một cái quyết ấn, đánh ra một mảnh lôi quang.

Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn nháy mắt kích thích ra, đem Dương Thanh Huyền, Tử Dạ cùng Ellen bọc lại, “Đùng đùng” lóe lên, liền hóa thành lôi độn, tại chỗ biến mất.

“Đáng chết!”

Trên hư không truyền đến một tiếng rít gào trầm trầm.

Vô số không gian cùng quy tắc mảnh vỡ đột nhiên bắt đầu xoay tròn, tỏa ra bạo lực khí tức, phảng phất người nào đó cảm xúc phẫn nộ.

“Mặc dù không có ta, ngươi cũng không giữ được bọn họ. Tử Dạ cùng tên kia Quỷ Tôn, đều có không kém gì bốn sao Giới Vương sức mạnh. Liên thủ lại, đừng nói giết Ellen, bắt Dương Thanh Huyền, ngươi có thể hay không giữ được tính mạng đều vì cũng chưa biết.”

Một đạo hờ hững thanh âm lạnh lùng, ở trên hư không trên vang lên, giống như đang an ủi cái kia rít gào người.

Trắc Quỹ mặt âm trầm kia lỗ, ở trong hư không hiển hóa ra ngoài, trên mặt tất cả đều là máu tươi, hiển nhiên cũng bị thương không nhẹ, thâm độc nhìn chằm chằm hư không nơi nào đó, lạnh giọng nói: “Hiện tại bọn họ đi rồi, cũng chỉ còn sót lại ngươi một người, ngươi còn muốn đi sao?”

“Ta đi cùng không đi, như thế nào ngươi có thể quyết định?”

Trong bóng tối, đột hiện một đạo hoa quang, như tường giống như nằm ngang giữa không trung. Bên trên dần dần ngưng ra một đạo nam tử mặc áo trắng, có vẻ như Thiên Nhân.

Nương theo nam tử xuất hiện, còn có Cửu Tiêu Thiên Ba Khúc, từng tiếng thấm người tâm.

Nam tử giơ tay hướng về trên hư không nhẹ nhàng một nhóm, liền một đạo lanh lảnh dây thanh âm đãng mở, đem cái kia khúc âm đè xuống. Trong bóng tối lần thứ hai khôi phục yên tĩnh.

Nam tử ánh mắt hướng về Trắc Quỹ liếc mắt một cái, liền hướng về xa xa mà đi.

Trắc Quỹ trong đôi mắt tuôn ra vô tận lửa giận, tức đến run rẩy cả người, gầm hét lên: “Thần Nhạc! Chờ ta khôi phục ngày, chính là giờ chết của ngươi.”

Trắc Quỹ vừa kinh vừa sợ, một ngụm máu tươi liền phun ra ngoài, khí tức kịch liệt uể oải xuống.

Sau đó hai tay bấm quyết, không ngừng đánh vào không trung.

“Oanh”, phía trước không gian chịu đến kịch liệt va chạm, một con quy trảo dò xét đi ra. Run run bên dưới, tảng lớn không gian vỡ nát, Linh Tu Tiên Quy toàn bộ thân hình phá vách tường mà ra.

Trắc Quỹ nhún người nhảy một cái, liền rơi vào Huyền Quy trên lưng, lần thứ hai ẩn vào hư không không gặp.

…

Nơi nào đó Thủy vực bầu trời, bầu trời trong trẻo, nhất bích như tẩy.

Phía dưới có một toà không người hoang đảo, diện tích không lớn, đâu đâu cũng có hố sâu, dưới đất là màu đen đặc nham thạch, còn có sắt như thế cứng rắn cây.

Mặt trên đầy rẫy nồng nặc mùi lưu hoàng, là thiên hà bên trong, điển hình hoang đảo đặc thù.

Đột nhiên bầu trời “Ầm ầm” một tiếng, càng vang lên sấm sét.

Sau đó vạn dặm không mây trên vòm trời, một đạo lôi đình đột ngột hiện, hướng về trên hòn đảo đánh rơi mà đi.

“Oành!”

Lôi quang thế tới hung mãnh, như lợi kiếm chém xuống. Nhưng uy năng nhưng không mạnh, chỉ là ở trên hòn đảo nổ ra một cái lớn chừng cái đấu hố sâu.

Huyên náo tản đi, ở hố sâu phụ cận, xuất hiện hai bóng người, chính là Dương Thanh Huyền cùng Tử Dạ.

Dương Thanh Huyền tiện tay trảo một cái, một khối tỏa ra Lôi văn quang bàn ở không trung lượn vòng, bên trong bắn ra một đạo hồng mang, rơi trên mặt đất, chính là cả người máu tươi Ellen, thoi thóp.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Dạ liếc mắt nhìn nhau, lúc này mới nhìn phía Ellen, nói: “Ngươi vẫn tốt chứ?”

Ellen hơi mở mắt ra, trạm con mắt màu xanh lam nhìn phía vô tận bầu trời, cùng cái kia Thái Dương ánh sáng thần thánh kết nối, một hồi cảm thấy có chút chói mắt, lại hơi khép lại, một hồi lâu sau, lần thứ hai trợn mở.

Ellen trong mắt vô cùng bình tĩnh, từ tốn nói: “Không nghĩ tới sinh thời, ta còn có thể gặp lại vùng trời này, này vòng Thái Dương.”

Dương Thanh Huyền hơi nhíu mày, nói: “Ngươi trước nghỉ một lát đi, ta nhìn tình huống của ngươi hết sức gay go.”

Ellen cười khổ một tiếng, lắc đầu nói: “Ngươi chiếm được vị đại nhân kia truyền thừa, nắm giữ Hỏa Nhãn Kim Tình thần thông, sao lại không nhìn ra ta thời khắc này trạng thái? Trừ phi trong truyền thuyết mấy loại thần dược, bằng không ta là không sống được.”

Dương Thanh Huyền trong lòng thở dài, trước hắn liền cẩn thận quan sát qua Ellen tình hình, trong cơ thể hết thảy kinh mạch cùng khiếu huyệt toàn bộ bạo nổ hủy, liền ngay cả tâm mạch đều bị chấn đứt thất thất bát bát.

Nếu chỉ là phổ thông võ tu, dùng Đạo Văn Đan liền có thể cứu sống. Nhưng Ellen nhưng là Giới Vương, Đạo Văn Đan dược lực căn bản chữa trị không được cái kia gần như bất tử thân thể.

Mặc dù là Tử Diều Hâu Sinh Tử Phá Tướng, cũng không có này thật lớn uy năng.

Dương Thanh Huyền trầm mặc không nói, tuy rằng trước Ellen muốn giết hắn, nhưng giờ khắc này thấy hắn muốn chết, nội tâm vẫn có loại nhàn nhạt bi ai.

Một đời cường giả, cứ như vậy hướng đi đường cùng.

Dương Thanh Huyền đột nhiên vươn tay ra, đầu ngón tay một điểm, Ellen chỗ mi tâm một điểm máu tươi ngưng tụ, liền kích bắn mà lên, rơi vào Dương Thanh Huyền đầu ngón tay, thu nạp vào đi.

Ellen sững sờ, lập tức hiểu được, cười khổ nói: “Bảy mươi hai biến, thực sự là đáng sợ thần thông a, Không Đế đại nhân, vĩnh sinh bất tử sao?”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Có ý gì?”

Ellen trầm mặc lại, cũng không trả lời, mà là hỏi: “Bây giờ thời đại, ta Tiên Côn bộ tộc thật sự... Mất mạng sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không kém bao nhiêu đâu, nhưng cũng không vong sạch sẽ.”

Ellen trong lòng dâng lên một trận tuyệt vọng, nhưng nghe đến nửa câu sau, đột nhiên lại sinh ra kỳ vọng đến, run giọng nói: “Có ý gì?”

Dương Thanh Huyền giơ tay bấm quyết, Tinh Giới ở đầu ngón tay lóe lên, Nặc Hi liền hiển hiện ra.

Ellen chấn động trong lòng, lập tức cảm nhận được cái kia loại đồng tông đồng nguyên khí tức, giãy dụa chống đỡ khởi thân thể, cấp bách nói: “Nhanh, mau tới đây để ta xem một chút!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1578: Tiên Côn Truyền Thừa, Chân Tướng Mê Ly

Nặc Hi đầy mặt vẻ phức tạp, đi lên phía trước, ôm quyền nói: “Ellen đại nhân.”

Ellen thoáng động dùng thần thức, đảo qua Nặc Hi trong cơ thể, cả kinh nói: “Tốt, tốt. Quả nhiên là Tiên Côn một mạch, ha ha, lão thiên có mắt, bộ tộc ta bất diệt a. Hơn nữa ngươi là chiếm được Thái Nhĩ tinh huyết. Khó trách các ngươi sẽ tìm được chôn mộ nơi đến. Không nghĩ tới Thái Nhĩ năm đó một điểm bố trí, lại đưa đến tác dụng, ha ha.”

Ellen cười lớn, không ngừng ho ra máu nữa.

Dương Thanh Huyền trong mắt kim quang lóe lên, phát hiện Ellen tình hình chuyển tiếp đột ngột, nhất thời vội vàng hỏi: “Ellen đại nhân, năm đó Cửu Trọng Thiên Đô đến cùng xảy ra chuyện gì. Năm đó Thanh Long Thánh Linh thì lại làm sao? Ta phải tìm Võ Kinh, có thể có đầu mối?”

Ellen cười lớn sau một lúc, không ngừng ổn định tâm tình của chính mình, đứt quãng nói ra: “Cám ơn ngươi đem Tiên Côn tộc hậu nhân mang tới ta bên người. Hắn hẳn là ngươi Tinh Túc đi? Không sai, không sai. Tuy rằng Tiên Côn bộ tộc, không kém gì Thánh Linh. Nhưng hắn giờ khắc này sức mạnh nhỏ yếu, dựa vào ở ngươi che chở cho cũng rất tốt. Làm báo đáp, ta sẽ đem năm đó có chuyện đều toàn bộ báo cho ngươi. Bất quá trước lúc này, ta muốn đem truyền thừa toàn bộ cho hắn. Trên người ngươi có thể có áp chế thương thế đan dược? Càng mạnh càng tốt.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến một trận, lấy ra một viên Đạo Văn Đan liền đưa tới.

Hắn trên người đan dược không ít, nhưng có thể để Giới Vương đều sản sinh hiệu quả, cũng chỉ có Đạo Văn Đan.

Ellen đem đan dược đặt ở lòng bàn tay tỉ mỉ, trong mắt lộ ra sắc mặt khác thường, sau đó một khẩu nuốt xuống.

Rất nhanh, trên mặt liền hiện lên vẻ vui mừng, khen: “Không sai, không sai. Đan dược này lực lượng, lại còn có đạo văn, thực sự là kỳ diệu cực kỳ.”

Ellen hai tay bấm quyết, đem Đạo Văn Đan sức mạnh toàn bộ tiêu hóa, cái kia màu xanh lam trên da thịt, hiển hiện ra đại đạo hoa văn, sắc mặt tái nhợt bắt đầu có chút hồng hào.

Ellen đột nhiên mở mắt ra, nhìn chằm chằm Nặc Hi, nói: “Ngươi có thể chuẩn bị xong?”

Nặc Hi sững sờ, không biết muốn chuẩn bị cái gì, đần độn gật gật đầu.

Ellen cười nhạt, hai tay bấm quyết, đầu ngón tay hiện ra một đạo hoa văn, đặt tại Nặc Hi mi tâm.

Một nguồn sức mạnh từ cái này hoa văn bên trong tản ra, vô số thiên địa nước nguyên bịa đặt, ngay ở hai người bên cạnh người sinh ra, như sóng lớn.

Nặc Hi cả người run lên, “A” quát to một tiếng, trong đầu dường như muốn nổ tung ra.

Sức mạnh to lớn thể hồ quán đỉnh, còn có Ellen ở đạo pháp thần thông trên lĩnh ngộ, toàn bộ theo này nước nguyên, cùng nhau rót vào Nặc Hi trong cơ thể.

“Oanh!”

Nặc Hi không chịu nổi này sức mạnh đáng sợ, thân thể một hồi bành trướng, hóa thành Tiên Côn chân thân, liều mạng giãy dụa.

Nhưng bất luận hắn dùng lực như thế nào, Ellen ngón tay đều đặt ở hắn mi tâm, hoàn toàn không có cách nào tránh thoát.

Dương Thanh Huyền lẳng lặng nhìn, biết loại này thể hồ quán đỉnh truyền thừa, đối với Nặc Hi bản thể thương tổn rất lớn. Nhưng hiển nhiên, Ellen đã không có lựa chọn.

Thời gian từng giờ trôi qua, Nặc Hi rốt cục bỏ qua giãy dụa, thân thể cao lớn liền nằm trên mặt đất, chỉ có thể không hề chống cự chịu đựng vận mệnh.

Ở Nặc Hi trong đầu, vô số cực quang cùng phù văn lóe lên tiêu tan, như là quá thoáng qua, hoặc như là quá ngàn năm.

Sau một hồi, Nặc Hi mới chậm rãi mở hai mắt ra, toàn thân không nói ra được đau đớn. Tiên Côn chân thân trên hiện đầy phức tạp phù văn, lấp loé tiêu tan bên dưới, một điểm điểm tan vào bên trong cơ thể.

“Ta Tiên Côn bộ tộc tương lai, liền giao cho ngươi. Cho đến giờ khắc này, ta còn không biết tên của ngươi.”

Trước mặt Ellen, tóc càng nháy mắt trắng như tuyết, dung mạo cũng ở một điểm điểm suy lão xuống.

Nặc Hi kinh sợ, gấp vội giãy giụa thu hồi chân thân, hóa thành hình người, hướng Ellen quỳ xuống, dập đầu đầu nói: “Ta gọi Nặc Hi.”

“Nặc Hi. Tốt, tốt, ta nhớ kỹ...”

Ellen gật gật đầu, lật lên tay phải, một thanh ngân ấm hóa ra, đẩy về phía trước, liền tiến vào Nặc Hi trong cơ thể.

“Như vậy thì tốt.” Ellen nhẹ nhàng nở nụ cười, trong giọng nói có chút như trút được gánh nặng.

Phảng phất này gánh vác vô số năm tháng trọng trách, đột nhiên liền không thuộc về hắn quản, cái kia hải con mắt màu xanh lam, bắt đầu một điểm điểm tan rã.

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Ellen đại nhân, Thiên Đô việc!”

Ellen cái kia con ngươi khẽ run, gióng lên một điểm cuối cùng khí lực, chậm rãi nói ra: “Nhân quả tụ, oái Thiên Đô, đổi thân đường, được vĩnh sinh...”

Nói xong, hai mắt vĩnh viễn ngậm lại, tuyệt đại cường giả khí tức, cuối cùng tán ở bên trong đất trời.

Dương Thanh Huyền sống ở đó, trong lòng chạy qua 10 ngàn dê đầu đàn đà, dâng lên một luồng muốn xông lên roi thi kích động, cả giận nói: “Tên lường gạt này không nói gì, còn lừa gạt rơi mất ta một viên Đạo Văn Đan!”

Tử Dạ an ủi hắn nói: “Chí ít đem truyền thừa cho Nặc Hi, cũng coi như là tăng lên thực lực của chúng ta.”

Nặc Hi vội vàng gật đầu nói: “Đúng đấy, Tử Dạ tỷ tỷ nói đúng. Thánh Chủ ngươi đừng nóng giận. Ellen đại nhân cũng không phải là có ý định không nói, mà là thực sự không có khí lực.”

Hắn thật sợ Dương Thanh Huyền dưới cơn nóng giận, đem Ellen thi thể bạo.

Đúng lúc này, một luồng cương phong thổi lại đây, Ellen thi thể một điểm điểm hóa làm bụi trần, bị gió vừa thổi, liền rải rác không trung, trôi về phương xa.

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói.

Tiên Côn hành trình, nguyên bản còn tưởng rằng có thể đào ra Cửu Trọng Thiên Đô chân tướng, tìm ra Võ Kinh tăm tích. Ai biết vẫn là công dã tràng. Cho nguyên bản là mộc mạc mê ly sự kiện, càng thêm bịt kín một tầng khăn che mặt.

Dương Thanh Huyền than thở: “Chúng ta trước tiên về Hãn Lan Đảo đi. Lạc Căn ở hai vị Giới Vương bảo vệ cho, cần phải không việc gì. Mà Trắc Quỹ không chết, toàn bộ sự việc nhiều hơn một cái vướng tay chân nhân vật, thật làm người đau đầu.”

Ngay sau đó liền lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, mang theo Tử Dạ cùng Nặc Hi, hướng về Hãn Lan Đảo phương hướng bỏ chạy.

...

Vài ngày sau, một toà xa hoa bên trong gian phòng.

Bốn bề vách tường đều là điêu khắc, nhưng cũng có trận pháp gia trì, Tinh Hải giống như bình phong xuyên thấu qua khe hở, chiếu vào.

Giữa phòng, đặt vào một vị to lớn thú đỉnh, bên trong Tử Yên lượn lờ bay lên, thăm thẳm lạnh hương khiến lòng người nghĩ trầm tĩnh.

đọc truyện với❤//truyencᴜatui.net/

“Không nghĩ tới Tiên Côn Chi Địa càng sẽ vào lúc này xuất hiện. Cái kia Tiên Côn cũng coi như là thời kỳ thượng cổ bá chủ một trong, cuối cùng yên diệt hơn nửa cùng lần kia sự kiện có quan hệ. Biểu đệ chuyến này, có thể có cái gì thu hoạch phát hiện không có?”

Một tấm hải lam sắc bàn ngọc trước, Adair tự rót tự uống rượu ngon, mặt không thay đổi hỏi.

Mặt khác một bên, Lạc Căn thở dài nói: “Chuyến này trải qua ta đã toàn bộ hồi báo cho biểu ca, ngay cả mạng đều suýt chút nữa mất rồi, đâu còn có thể có cái gì phát hiện.”

Adair nói: “Phía sau cái kia trên người mặc sợi vàng vân văn bào thần bí Nhân tộc, biểu đệ có thể có suy đoán?”

Lạc Căn lắc đầu nói: “Ta nhiều năm thân cư thiên hà, đối với Nhân tộc việc không biết gì cả, nơi nào nhận ra loại này thần bí người.”

Adair uống mấy chén rượu, liền để ly xuống, nói: “Nhìn dáng dấp, biểu đệ là tin tức gì đều không được.”

Lạc Căn thở dài nói: “Không phải là.”

Adair khẽ mỉm cười, nói: “Biểu đệ không cần thở dài, hết thảy tất cả những thứ này, thì sẽ có cháy nhà ra mặt chuột một ngày. Hơn nữa ta tin tưởng, biểu đệ nhất định sẽ chính mắt thấy được.”

Lạc Căn hơi cau lại hạ đầu lông mày, không rõ vì sao.

Adair lại nói: “Ta lần này ở Vô Ngân Đảo chịu điểm nho nhỏ ngăn trở, muốn tìm biểu đệ giúp ta một việc.”

Hôm nay không có canh. Tối hôm nay lúc ăn cơm, lại bắt đầu choáng váng đầu, chảy mồ hôi lạnh khắp cả người, một bàn người nhìn ta sắc mặt tái nhợt, đều sợ rồi, chính ta cũng có chút sợ. Thay mới vẫn là hàng về canh ba. Bắt đầu điều dưỡng thân thể. Nói với mọi người tiếng xin lỗi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1579: Giúp Cái Việc Nhỏ, Tương Kế Tựu Kế

Lạc Căn cười nói: “Biểu ca có năng lực quỷ thần khó lường, tài năng kinh thiên động địa, thiên hạ này nào có cái gì sự tình là biểu ca không làm được.”

Adair than thở: “Thiên Địa vi lô này vạn vật vì là đồng, âm dương vì là than này tạo hóa vì là công phu. Dù cho có tài năng kinh thiên động địa, nhưng không cách nào lật đổ địa vị thiên địa Âm Dương, Tạo Hóa vạn vật. Tục truyền Tinh Linh tộc có vừa tới bảo Thiên Địa Tứ Thời Thư,, ghi lại vạn vật pháp tắc, có thể tạo hóa âm dương, cũng không biết thực hư.”

Lạc Căn nói: “Tạo hóa vạn vật, cái kia đã gần như là” đạo “. Coi như là Bỉ Ngạn cường giả, cũng hoặc là vượt qua Bỉ Ngạn tồn tại, đều làm không được đến chứ? Lẽ nào biểu ca có Thiên Địa Tứ Thời Thư, tin tức?”

Adair nói: “Món chí bảo này một lần cuối cùng xuất hiện, là ở Ân Võ Vương cùng Vi Lạp trong tay, sau đó liền chìm vào dòng sông lịch sử, lại vô tung ảnh, há lại là như vậy dễ dàng lấy được.”

Lạc Căn trầm ngâm nói: “Cái kia ta thật sự là đoán không được, biểu ca có cái gì là cần ta giúp một tay.”

Adair khẽ mỉm cười, nói: “Kỳ thực cũng chỉ là làm việc nhỏ. Ta ở Vô Ngân Đảo thời điểm, bị người tổn thương ngân đồng, vẫn chưa khôi phục. Hàm Quang Thượng nhân nói, trừ phi có tạo hóa vạn vật lực lượng, bằng không thì không cách nào để ngân đồng sống lại.”

Adair trên mặt che lại nửa cái màu vàng trùm mắt, có trận pháp ở mặt trên lưu chuyển, hắn nửa gương mặt hiện đầy nhạt nhẽo vết sẹo, mới mọc ra cốt nhục cùng trước kia còn có sắc sai, nhìn thấy được như là ghép lại nửa cái người chết đầu.

Lạc Căn cả kinh nói: “Biểu ca, ngươi ngân đồng... Này... Phải làm sao mới ổn đây?”

Lạc Căn ở bề ngoài khiếp sợ, nội tâm nhưng là mừng như điên không ngớt, nhưng vẫn như cũ làm bộ căm hận dáng dấp phẫn nộ, bi thương nói: “Là ai? Là ai làm! Ta đây liền kiểm kê nhân mã, tiêu diệt đối phương cửu tộc, thay biểu ca báo thù!”

Adair khẽ mỉm cười, nói: “Biểu đệ tâm ý ta lĩnh. Nhưng mối thù này, ta nhất định muốn tự tay báo. Chỉ cần biểu đệ giúp ta cái việc nhỏ liền có thể, không cần như vậy tốn công phu.”

Lạc Căn sững sờ nói: “Cái gì việc nhỏ?”

Adair nói: “Hàm Quang Thượng nhân nói, ta đây ngân đồng tuy rằng không có cách nào sống lại, nhưng cũng không đại biểu không cứu. Chỉ cần cấy ghép một viên không sai biệt lắm ngân đồng lại đây, liền có thể chấp nhận dùng. Ta nghĩ tới nghĩ lui, toàn bộ A Ma tộc bên trong, biểu đệ ngân đồng nhất cùng ta xứng.”

Lạc Căn kinh hãi, nói: “Biểu ca ngươi có ý gì?!”

Adair chỉ có một con mắt theo dõi hắn, lãnh đạm nói: “Vì Tu La tộc cùng A Ma tộc đại nghiệp, điểm nho nhỏ này hi sinh, ta muốn biểu đệ hẳn là sẽ không từ chối chứ? Chờ tương lai ta nhất thống Thiên Hà, lại thống thiên hạ, tất nhiên sẽ tìm ra Thiên Địa Tứ Thời Thư,, vì là biểu đệ tái tạo ngân đồng.”

Lạc Căn cả giận nói: “Adair, ngươi... Ngươi làm như vậy, sẽ không sợ phụ vương ta...”

Adair khẽ cười nói: “Ta tin tưởng dượng hắn sẽ làm ra lựa chọn chính xác.”

Lạc Căn lạnh cả người, đột nhiên đẩy bàn một cái, điều đầu liền hóa thành độn quang phải đi.

Adair trào phúng nói: “Nếu ta đã mở ra khẩu, biểu đệ ngươi đi rồi chứ?”

Lạc Căn cả người hơi ngưng lại, trong cơ thể chân nguyên đột nhiên trở nên hỗn loạn, Adair thân thể không ngừng bành trướng, một hồi liền hóa ra Tu La chân thân, toàn thân dường như bao trùm áo giáp, đưa tay nắm lại.

Lạc Căn lạnh cả người, hoảng sợ nói: “Khinh La Hương?”

Adair gật đầu nói: “Chính là Khinh La Hương, vì để biểu đệ không đến nỗi cảm thấy thống khổ cùng hoảng sợ, ta đặc ý để người tìm tới này Khinh La Hương, ngàn vàng một điểm, mặc dù là Khuy Chân cảnh võ giả, ngắn hạn cũng sẽ bị cầm cố tu vi. Biểu đệ chỉ là nguyên lực hỗn loạn, xem ra gần đây tu vi lại có tinh tiến a, thật đáng mừng.”

Lạc Căn sắc mặt dị thường trắng bệch, trơ mắt nhìn Adair dường như bồ đoàn đại tay vồ xuống, từ đỉnh đầu đem đầu của chính mình hoàn toàn nắm lấy.

Adair trên mắt trái màu vàng trùm mắt xoay tròn, chậm rãi hóa thành một cái quang trận, bên trong tràn đầy vết sẹo chỗ trống một hồi hiển hiện ra, cực kỳ khủng bố.

“Biểu đệ, vì hai tộc thiên thu bá nghiệp, nho nhỏ này bận bịu, ngươi liền giúp đi.”

Cái kia quang trận trình hình dạng xoắn ốc mở ra, bên trong một vệt sáng kích bắn mà ra, bắn ở Lạc Căn trên mắt trái.

Adair mắt phải bên trong, lóe lên hưng phấn cùng khẩn trương ánh sáng.

Lạc Căn cả người run lên, mắt phải bên trong nổ bắn ra một đạo lạnh lùng ánh mắt, cùng Adair mắt phải đối diện, hoàn toàn không có có một chút sợ hãi cùng hoảng loạn, ngược lại là vô tận tĩnh táo không hoảng hốt, “Nếu biểu ca như vậy khẩn cầu, cái kia biểu đệ liền giúp biểu ca một thanh, trực tiếp đưa biểu ca lên đường.”

Cái kia bị quang trận bao phủ mắt trái, đột nhiên khép kín trên, lại lập tức trợn mở, một điểm ánh sáng màu vàng óng ở Lạc Căn trong con ngươi màu bạc ngưng tụ, hóa thành một đạo màu đỏ thẫm hồng lôi.

Quang trận bên trong phù văn, “Bùm bùm” nổ tung, hồng lôi ở trong con ngươi màu bạc lóe lên, liền kích bắn mà ra, phá diệt chân không.

“A? Đây là!”

Adair cả người run lên, một luồng mùi chết chóc đột nhiên bao phủ xuống.

Cái kia màu đỏ lôi, dường như muốn phá diệt tất cả, chính mình ấp ủ thật lâu loá mắt trận quang một hồi liền đổ nát, trong khoảnh khắc hồng lôi liền gần ngay trước mắt.

“Oành!”

“A!”

Adair kêu thảm một tiếng, hồng lôi trực tiếp đánh vào hắn trống rỗng trong mắt trái, nửa cái đầu óc lần thứ hai nổ tung ra, óc phun ra.

Lần này mặc dù không có lần trước bị Thánh khí nổ ra khốc liệt, nhưng nửa cái đầu óc vẫn là tổn hại mở.

“Lạc Căn, ngươi! Đáng chết a!”

Adair kinh nộ rít gào.

Lạc Căn một đòn sau, mắt trái tựa hồ đã tiêu hao hết năng lượng, một hồi khép kín. Nhưng mắt phải bên trong sát khí tăng lên dữ dội, quát lên: “Ngươi nghĩ muốn tròng mắt của ta, ta liền muốn đầu của ngươi!” Cánh tay trái giương ra, bên trên vạn ngàn phù văn hiện ra, ngưng tụ vô số xiềng xích.

“Loảng xoảng làm.”

Khoá sắt lay động hạ, như vật còn sống giống như, vững vàng quấn quanh đến Adair trên người. Đồng thời Lạc Căn trong tay ánh bạc lóe lên, hóa ra một thanh trường kiếm, đâm thẳng mà đi.

Kiếm như gió mạnh, đem không gian vẽ ra một đạo sẹo sâu.

“Ngươi dám tính toán ta! Chết đi!”

Adair kinh nộ rống to, mắt phải bên trong tuôn ra vô biên sát khí, “Ầm” một tiếng liền chấn động đoạn hết thảy khoá sắt, Tu La chân thân trên một chút máu quang đột nhiên sáng lên, xung quanh nhất thời rơi vào toàn màu đỏ tươi bên trong.

“Huyết Hải Phản Chiếu!”

Một đạo rộng lớn chưởng lực tự trong huyết quang đánh ra. To lớn đỏ tươi huyết chưởng, như vòm trời giống như vậy, đập về phía Lạc Căn thiên linh cái.

“Ầm!”

Lạc Căn trong tay ngân kiếm, lại một chưởng này hạ đổ nát, sợ đến mặt không có chút máu.

Nguy cơ bên dưới, Lạc Căn phía sau đột nhiên hư không lóe lên, đi ra một đạo thon dài bóng người, trong tay chiến kích vung lên, liền hướng Adair đâm thẳng mà đi.

"Ầm ầm!"

Toàn bộ trong phòng không gian ngưng lại, vô cùng trọng lực ở lưỡi kích trên chồng chất, hướng về Adair mắt phải điểm tới.

Chính là Thiên Trảm Thất Thức chi Đọa Diệt.

"Chi!"

Adair sợ đến hồn phi phách tán, hét lên một tiếng.

Dương Thanh Huyền đột nhiên xuất hiện, để hắn nháy mắt rõ ràng, toàn bộ quá trình nhìn như ở tính toán của mình cùng khống chế hạ, trên thực tế chính mình hoàn toàn bị đối phương tính kế.

Nguyên bản vạn vô nhất thất cục, duy nhất bất ngờ cũng nhiều lắm là Lạc Căn liều mạng giãy dụa, nhưng này chút Adair tất cả đều tính toán đang mưu đồ bên trong, làm xong hoàn toàn chuẩn bị.

Có thể làm mộng cũng không muốn mở, trực tiếp loá mắt liền thất bại, trái lại bị đối phương trọng thương.

Đến đây Dương Thanh Huyền hiện thân, Adair rốt cuộc hiểu rõ, hết thảy đều là Dương Thanh Huyền ở sau lưng điều khiển, bằng không lấy Lạc Căn thực lực, can đảm cùng mưu lo, căn bản không thể quay giáo chính mình.

Dư bcl ko bik làm j, tìm truyện đào hố mn chơi /win

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1580: Trọng Thương Mà Chạy, Cục Diện Phức Tạp

“A! Đáng chết a! Dương Thanh Huyền, ta không giết ngươi thề không làm người!”

Adair hoảng sợ quát to một tiếng, cái kia một kích lực lượng, đã đến trước mắt.

Adair phần gáy trên, mang theo một cái một chân ngồi xếp bằng, hai tay giơ cao Tu La ác giống, đột nhiên liền sáng lên, khuếch tán ra một vòng màu máu kết giới.

“Chi!”

Dương Thanh Huyền một kích, điểm ở kết giới trên, một hồi liền đâm thủng đi vào.

“Oành!”

Ác tu la dấu hiệu ở Adair trước người nổ tung ra, kích quang qua lại mà lên, đánh vào Adair mắt phải trên.

Mắt phải bên trong đầu tiên là bắn mạnh ra một điểm máu tươi, sau đó liền “Oành” một tiếng, hoàn toàn nổ tung ra.

Tu La ác giống mặc dù chưa hoàn toàn ngăn trở một đòn, nhưng cũng cho Adair tranh thủ thời gian, cả người dựa vào phía sau một chút.

Kích quang nhất thời cải biến phương hướng, đâm thủng mắt phải sau, từ Adair phía bên phải trên đầu nổ ra, tránh khỏi toàn bộ não phải bị chém nát.

“A!”

Nhưng dù vậy, Adair vẫn như cũ đau đến không muốn sống, cả đầu bị cắt bên trái, lại cắt bên phải. Giờ khắc này trình một cái nhọn hình tam giác, vô cùng buồn cười lại đáng sợ, mảng lớn óc nổ tung đi ra.

Lạc Căn trong lòng mừng như điên, Adair thời khắc này dáng vẻ, sợ là không sống nổi. Chỉ cần Adair vừa chết, không chỉ có A Ma tộc có thể tránh thoát Tu La tộc khống chế, còn có thể quay giáo một đòn, đem Tu La tộc nhét vào khống chế.

“Vương tử điện hạ!”

Một đạo kinh nộ rống to ở ngoài phòng vang lên, “Ầm ầm” một tiếng, toàn bộ nóc nhà đã bị hất bay mất, một luồng đáng sợ Giới Vương uy thế hạ xuống.

Chính là Tu La tộc nhị trưởng lão Khấu Lý. Vẫn bảo vệ ở ngoài phòng, vừa nghe thấy tiếng đánh nhau, cho là Lạc Căn ở vùng vẫy giãy chết, vì lẽ đó cũng không để ý, cho đến Adair kêu thảm thiết, cùng với “Dương Thanh Huyền” ba chữ, mới đột nhiên hít một hơi khí lạnh, gấp xông tới.

Khấu Lý hai tay ở trước người vẽ vòng, lập tức một luồng Giới Vương uy thế lăng không mà xuống, hóa thành một chiêu chưởng pháp.

Chưởng thế chưa rơi, toàn bộ xa hoa gian phòng nháy mắt bị nghiền thành bột mịn.

Dương Thanh Huyền cùng Lạc Căn đồng thời cảm thấy nguy hiểm trí mạng.

Dương Thanh Huyền không nói hai lời, liền lấy ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, đem chính mình cùng Lạc Căn bọc lại.

“Đây là Hãn Lan Đảo A Ma tộc lãnh địa, đừng có càn rỡ!”

Lại một đạo sợ tiếng rống giận dữ vang lên, đại địa trực tiếp mở ra, một cỗ uy áp kinh khủng đến hạ mà lên.

A Ma tộc đại trưởng lão Cát Bá cùng nhị trưởng lão kém ngươi, từ lâu mai phục tại phía dưới, giờ khắc này toàn bộ lao ra, từng người bấm quyết ngưng chưởng, quay về Khấu Lý liền đánh tới.

Khấu Lý kinh hãi, ở hai vị Giới Vương giáp công hạ, không dám lại tiếp tục công kích, mà là thu về chưởng đến, thay đổi quỹ tích, hướng về hai người đánh tới.

“Ầm ầm!”

Ba vị Giới Vương kinh khủng một đòn tướng lao vào nhau, cái kia một điểm đột nhiên kịch liệt vặn vẹo, như là toàn bộ đất trời bị vặn thành một cái vòng xoáy.

Chờ đạt đến một cái giới hạn giá trị sau đó, ầm ầm phá nát. Trong thiên địa xuất hiện một cái hắc động lớn, năng lượng cuồng bạo điên cuồng phá hủy tất cả, thổi mà qua địa phương trực tiếp đổ nát.

Đầy trời phá nát bên trong, Lạc Căn ngân đồng lấp lóe, gặp được Khấu Lý thân ảnh ở phía xa lánh rơi bên dưới, liền biến mất không còn tăm hơi, nhất thời cả giận nói: “Đuổi! Mau đuổi theo! Nhất định muốn giết Adair!”

Lạc Căn sốt sắng, nếu là bị Adair chạy trốn, hậu quả khó mà lường được.

Cát Bá cùng kém ngươi bóng người loáng một cái, liền mau chóng đuổi mà đi.

Dương Thanh Huyền thu liễm Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ cùng

Hỏa Nhãn Kim Tình, nói: "Sợ là không đuổi kịp."

Một vị bốn sao Giới Vương muốn chạy trốn, chỉ dựa vào một vị bốn sao Giới Vương là không có khả năng đuổi được.

Lạc Căn có chút sợ sệt nói: "Cái kia Adair... Đã chết rồi sao?"

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: "Khó nói. Tuy rằng bị thương nặng hắn, nhưng hai chiêu đều là sát một bên mà qua, không có tại chỗ tử vong lời, Tu La tộc sợ là còn có biện pháp cứu sống hắn."

Lạc Căn một hồi sắc mặt trắng bệch, dường như sương đánh quả cà giống như, càng sợ run run rẩy rẩy, run rẩy tự lẩm bẩm: "Làm sao bây giờ, lần này làm sao bây giờ..."

Dương Thanh Huyền không để ý lắm, khẽ nhíu lại lông mày, nói: "Cái gì làm sao bây giờ? Lần sau sau đó là giết hắn không phải là. Lần thứ nhất gặp phải ta, làm mất đi một con mắt cùng nửa cái đầu. Lần thứ hai gặp phải ta, lại làm mất đi mặt khác một con mắt cùng mặt khác nửa cái đầu. Lần sau, cần phải muốn ném mất cả đầu."

Lạc Căn cả người run lên, không rõ liền toàn thân lạnh lẽo, đột nhiên tỉnh ngộ lại, người trước mắt này sự đáng sợ, còn xa ở Adair bên trên.

Chỉ có điều Adair kinh doanh nhiều năm, uy năng xa chấn động thiên hà.

Lạc Căn một mực Adair dưới dâm uy, căn bản không dám phản kháng nửa phân.

Giờ khắc này gặp Adair không chết, phản ứng đầu tiên chính là xong đời, sợ đến không biết làm sao. Nhưng Dương Thanh Huyền để hắn chợt tỉnh ngộ. Adair hai lần đều nặng chế ở đây người bên dưới, hiện tại muốn lo lắng sợ hãi hẳn là Adair mới là, mà không phải chính mình.

Nghĩ tới đây, Lạc Căn nhất thời thoáng trấn định chút, vội vàng hỏi: “Thanh Huyền huynh, làm sao bây giờ?”

Hai người từ Tiên Côn Chi Địa sau khi trở lại, liền bắt đầu tính toán đối phó Adair, cùng với mở ra Cửu Trọng Thiên Đô việc.

Cho đến Adair đột nhiên giáng lâm Hãn Lan Đảo, có chuyện tìm Lạc Căn. Dương Thanh Huyền nghiền ngẫm bên dưới, cảm thấy có trò lừa, liền bày xuống hậu chiêu. Đồng thời đem một đạo phá diệt hồng lôi gởi ở Lạc Căn mắt trái ngân đồng bên trong, để ngừa chưa sẵn sàng. Không nghĩ tới thật sự bị Dương Thanh Huyền toán bên trong.

Lạc Căn nghĩ đến, đều là một trận nghĩ đến mà sợ hãi, sau lưng lạnh lẽo, tất cả đều là mồ hôi lạnh.

Nếu không có Dương Thanh Huyền bố trí, sợ là mình mắt trái đã không tồn tại nữa.

Dương Thanh Huyền nói: “An tâm chuẩn bị Thiên Đô việc liền có thể. Chìa khoá ở trong tay ta, chúng ta nắm giữ toàn bộ Thiên Đô quyền chủ động. Adair nghĩ muốn xưng bá thiên hà, cũng không dám tùy tiện đoạn tuyệt với A Ma tộc. Mặc dù yếu quyết nứt, cũng tất nhiên phải chờ tới Thiên Đô phía sau. Vì lẽ đó ngươi không cần lo lắng. Hơn nữa ta vừa vừa nghĩ đến một chuyện, Adair thời khắc này tình huống, có lẽ so với chúng ta tưởng tượng còn bết bát hơn.”

Lạc Căn sững sờ nói: “Mời huyền huynh sao lại nói lời ấy?”

Dương Thanh Huyền vén tay áo lên, lộ ra khối này huyết tế chấm đỏ, như chu sa giống như bắt mắt.

Lạc Căn chính là thông minh hạng người, vừa nhìn chấm đỏ, lập tức hiểu được, vừa mừng vừa sợ, nói: “Lẽ nào... Lẽ nào...”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Cái này Hàm Quang Thượng nhân, xem ra cũng không là vật gì tốt. Hắn có thể bất cứ lúc nào lần theo tung tích của ta, chắc chắn biết ta trên Hãn Lan Đảo. Thêm vào Tiên Côn Chi Địa chuyện, hàm quang hẳn phải biết ta và ngươi có liên lạc. Nhưng cũng không có nhắc nhở Adair.”

Lạc Căn mừng lớn nói: “Nói cách khác, Adair bên người sức mạnh, kỳ thực cũng không có có chúng ta thấy chỉnh tề như vậy một lòng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Adair chỉ có Khuy Chân cảnh sức mạnh, nghĩ muốn khuất phục đông đảo Giới Vương, nhất thống thiên hà, độ khó rất lớn a. Nếu chúng ta không có xuất hiện, cho hắn thêm mười năm thời gian, có lẽ liền thật sự có thể làm được. Bây giờ lời, Khuy Chân cảnh còn không còn thiếu rất nhiều.”

Dương Thanh Huyền nói xong, trong con ngươi không rõ xẹt qua một tia gợn sóng, hiện ra một điểm tâm tình chập chờn.

Hắn lập tức nghĩ tới chính mình cùng Chính Tinh Minh quan hệ.

Tuy rằng Chính Tinh Minh lấy Quân Thiên Tử Phủ cùng Tuyền Tiêu Giáng Khuyết làm chủ, hai thế lực lớn đều nâng đỡ chính mình. Nhưng không có Giới Vương cảnh sức mạnh, sợ là rất khó kinh sợ quần hùng, chân chính để chúng tâm quy nhất.

Dư bcl ko bik làm j, tìm truyện đào hố mn chơi /win

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1581: Tinh Trần Bình Phong, Hàm Quang Thượng Nhân

Dương Thanh Huyền đang trong suy tư, xa xa đột nhiên một ánh hào quang kích bắn mà đến, rơi vào trước mặt hai người, chính là A Nặc, lúc này bái hạ, nói: “Vương tử, Thanh Huyền đại nhân, tinh trần bình phong xuất hiện!”

Dương Thanh Huyền cùng Lạc Căn đều là biến sắc mặt.

Lạc Căn vừa mừng vừa sợ, nói: “Thật chứ?”

A Nặc gật đầu nói: “Từ Tu La tộc tin tức bên kia truyền đến, đã bắt đầu có tinh trần xuất hiện, thậm chí còn có tinh bích hóa ra.”

Lạc Căn nhìn phía Dương Thanh Huyền, nói: “Thanh Huyền huynh.” Ý ở trưng cầu cái nhìn của hắn cùng ý kiến.

Dương Thanh Huyền nói: “Từ xuất hiện tinh trần, đến đường nối mở ra, cần thời gian bao lâu?”

Lạc Căn nói: “Dài ngắn không một, nhưng không ra ba tháng. Adair vừa rồi chạy trốn, tinh trần bình phong liền xuất hiện, xem ra đúng là trời giúp ta vậy. Adair không chỉ có không có thời gian đối phó chúng ta, sợ là liền Cửu Trọng Thiên Đô đều không có thời gian xử lý. Ha ha ha ha.”

Lạc Căn tâm tình thật tốt.

A Nặc nói: “Tu La tộc bên kia còn truyền đến tin tức, nói Tu La buổi đấu giá tức sắp mở ra, nhưng lần này chìa khoá cung cấp sẽ giảm nhiều. Không chỉ có giá cả muốn kéo lên gấp mười lần, liền ngay cả lượng cung ứng cũng súc giảm hơn nửa. Chủ yếu phân phối cho thuộc về Tu La tộc chủng tộc. Nhưng ta A Ma tộc lượng cung ứng sẽ không giảm.”

Lạc Căn hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Ngươi lập tức cùng Tu La tộc nhân liên hệ, đem chúng ta lượng cung ứng toàn bộ đi lấy đến!”

Adair vừa rồi bại tẩu, chuyện này còn chưa truyền đi. Một khi Adair tỉnh táo lại, hoặc là tin tức lan truyền nhanh chóng, như vậy giữa hai tộc vô cùng có khả năng liền như vậy vỡ tan. Tu La tộc đương nhiên sẽ không cung cấp chìa khóa.

A Nặc lập tức nói: “Là!” Liền hóa thành độn quang mà đi.

Lạc Căn nhìn A Nặc xa xa bóng người, lúc này mới thu về ánh mắt đến, hỏi: “Thanh Huyền huynh, chúng ta làm sao bây giờ?”

Lạc Căn luôn luôn đều là bày mưu nghĩ kế thông minh hạng người, tài trí cao, ở thiên hà bách tộc bên trong cũng cực kỳ hiếm thấy. Chỉ là vẫn bị Adair đè lên, giờ khắc này lại hoàn toàn bị Dương Thanh Huyền tài trí thuyết phục, vì lẽ đó đã biến thành vạn sự hỏi Dương Thanh Huyền. Thậm chí “Thanh Huyền huynh, chúng ta làm sao bây giờ” thành một câu đầu môi chót lưỡi hương vị.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Chìa khóa lượng cung ứng, hẳn là trước đây quyết định. Adair tự cho là có thể thu được thật chìa khoá. Vì lẽ đó không muốn chủng tộc khác chia một chén canh.”

Lạc Căn hừ lạnh nói: “Trên thực tế, Adair vẫn luôn không muốn chủng tộc khác phân canh. Chỉ có điều Cửu Trọng Thiên Đô dính đến Tiên ngọc, lợi ích to lớn. Nếu như nuốt một mình lời, mặc dù là Tu La tộc, cũng muốn thừa nhận mặt khác mấy đại mạch lưu cường tộc lửa giận. Vì lẽ đó Adair vẫn không dám hơi quá đáng. Lần này cắt giảm chìa khoá lượng cung ứng, sợ sẽ khiến cho các đại chủng tộc bất mãn, hừ hừ, nói không chắc liền rước họa vào thân. Adair mục tiêu là nhất thống thiên hà, nhưng ít ra hiện tại, còn không có nhất thống thiên hà thực lực a."

Dương Thanh Huyền đột nhiên nói ra: "Nói như thế, chúng ta ngược lại là có thể từ trên chìa khóa tố điểm văn chương."

Lạc Căn sững sờ nói: "Chìa khoá? Làm thế nào văn chương?"

Dương Thanh Huyền nói: "Chúng ta tạo nhóm lớn chìa khoá đi ra, tiêu thụ ra đi, nhân cơ hội kiếm một món hời."

Lạc Căn cười khổ nói: "Thanh Huyền huynh ý tưởng này thực sự là... Trên thực tế ta đã sớm nghĩ tới, chỉ là cái kia chìa khoá, lấy ta A Ma tộc thực lực căn bản làm không được."

Dương Thanh Huyền cười nhạt, nói: "Chính là làm không được mới tốt."

Lạc Căn sững sờ, lập tức hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: "Thanh Huyền huynh có ý tứ là..." Lạc Căn vỗ đầu một cái, kêu lên: "Ai nha, ta hiểu được! Thanh Huyền huynh động tác này, thực sự là cao minh a."

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Tinh trần bình phong xuất hiện sự tình, chẳng mấy chốc sẽ truyền tới Adair trong tai. A Nặc lần này đi lấy chìa khoá, sợ là muốn bị đóng sầm cửa trước mặt. Chúng ta một mặt lượng lớn bán tháo giả chìa khoá, một mặt trong bóng tối thu thập Tu La tộc thả ra thật chìa khoá. Đời trên mặt chìa khoá càng nhiều, Tu La tộc liền làm không rõ chìa khoá đến cùng cho ai. Thứ yếu, cũng là mấu chốt nhất một điểm, giả chìa khoá vào không được Thiên Đô. Đến thời điểm cổ lửa giận này, một cách tự nhiên liền đốt hướng tu la tộc. Làm cho Tu La tộc trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích, cứ như vậy, Tu La tộc tự lo không xong, Adair cũng không có thời gian tìm ngươi tính sổ.”

Lạc Căn mừng lớn nói: “Đúng! Như vậy chúng ta liền có đầy đủ thời gian chuẩn bị.”

“Chuẩn bị?” Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, nói: “Không cần chuẩn bị. Thiên Đô phía sau, bách tộc phẫn nộ, ngươi chỉ cần tuyên bố cùng Tu La tộc thoát ly quan hệ, lại nâng đại kỳ thảo phạt Tu La tộc, chiếm hết tiên cơ, biến bị động làm chủ động. Coi như không thể đem Tu La tộc đánh cho tàn phế, chí ít cũng có thể hình thành giằng co cục diện, ngăn cản Adair nhất thống thiên hà kế hoạch.”

Lạc Căn nghe được vừa mừng vừa sợ, mừng như điên bên dưới, càng ngày càng cảm thấy người trước mắt này đáng sợ, tâm tư chi cẩn mật, mưu tính sâu xa, thật là khiến người đáy lòng phát lạnh. Hiện tại may mà người này là minh hữu, nếu là có một ngày trở thành kẻ địch...

Lạc Căn âm thầm hít một hơi khí lạnh, loại này cục diện, hắn căn bản muốn đều không dám nghĩ tới.

Dương Thanh Huyền trong mắt ánh sáng lấp lóe, nói: “Ta cũng muốn đi chuẩn bị một chút.”

Nói, liền hướng về chính mình ở mật thất tu luyện đi đến.

Lạc Căn vội vàng ôm quyền chắp tay, nói: “Thanh Huyền huynh cực khổ rồi.”

Đến Dương Thanh Huyền sau khi rời đi, Lạc Căn tâm niệm bay lộn, lập tức nghĩ xong một loạt sắp xếp, không khỏi lộ ra một tia cười gằn, tương tự xoay người mà đi.

...

Dương Thanh Huyền toàn lực giúp đỡ Lạc Căn, cũng không phải là chỉ là liên minh tình nghĩa, còn cân nhắc đến Nhân tộc thế giới thế cuộc.

Nhân tộc rung chuyển, chính là đại thế không rõ thời khắc.

Vào lúc này lại cắm một cái thống nhất thiên hà Tu La tộc đi vào, càng sẽ cho tương lai thiên hạ tăng tăng thêm biến số.

Huống chi cái này Tu La tộc còn là kẻ thù của chính mình.

Vì lẽ đó Dương Thanh Huyền sách lược cân nhắc bên dưới, nhất định phải đem Lạc Căn nâng đỡ lên, hình thành một luồng chống lại Adair sức mạnh.

Làm cho Tu La tộc không cách nào nhất thống thiên hà. Để bách tộc tự mình ở thiên hà nội loạn. Như vậy chính mình liền có thời gian thu thập diệt pháp.

Đối xử tộc thế giới ổn định phía sau, lại lai tài quyết thiên hà việc, liền dễ như trở bàn tay.

Mà bây giờ việc cấp bách, chính là tìm ra Võ Kinh, để võ đạo của mình con đường thông suốt, sớm ngày nhảy vào Giới Vương.

Dương Thanh Huyền tính toán toàn bộ đại cục, ánh mắt kiên định, trở lại chỗ tu luyện.

Ở một ngọn núi bên dưới, chính là Hãn Lan Đảo trên, linh khí nồng nặc nhất linh nhãn vị trí, bình thường chỉ có Lạc Căn cùng Cát Bá có thể sử dụng. Mấy ngày qua này, Lạc Căn cùng Cát Bá cũng dời đi ra ngoài, hoàn toàn cho Dương Thanh Huyền một người sử dụng.

“Hả?”

Dương Thanh Huyền đi tới dưới chân núi, Hỏa Nhãn Kim Tình xuyên thấu qua linh khí nồng nặc, nhìn bên dưới ngọn núi cái kia linh tuyền đối diện, chậm rãi đi tới một con voi to.

Cái kia Cự Tượng toàn thân bạch ngọc sắc, mọc ra sáu căn to lớn giống răng, bên trên ngồi thẳng một đạo thân ảnh thon gầy, trên người mặc Tử Sắc Tinh Thần song nguyệt bào, mặt ngậm mỉm cười.

Dương Thanh Huyền ánh mắt ngưng lại, nhìn chằm chằm người kia, nói: “Hàm Quang Thượng nhân.”

Bạch Tượng trên ông lão cười ha ha, chắp tay ôm quyền nói: Gặp qua Thanh Long Thánh Linh, Chính Tinh Minh minh chủ, đời thứ 20 Nhân Hoàng, Thanh Huyền đại nhân."

Dư bcl ko bik làm j, tìm truyện đào hố mn chơi /win

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1582: Giao Dịch Điều Kiện, Sửa Cách Cục

Dương Thanh Huyền lãnh đạm nói: “Thượng nhân tuổi đã cao, còn cả ngày ngồi ở voi lớn trên, sẽ không sợ cái nào ngày đột nhiên té xuống, bị voi lớn một cước giết chết?”

Hàm Quang Thượng nhân cười nói: “Nhận đại nhân chúc lành, việc này tạm thời còn chưa phát sinh.”

Dương Thanh Huyền đứng chắp tay, từ tốn nói: “Thượng nhân một thanh xương già, không xa vạn dặm mà đến, sẽ không phải là đặc biệt tới tìm ta ăn cơm chứ? Thái Dương chính đáng đầu, vẫn chưa tới giờ cơm đây.”

Hàm Quang Thượng nhân nói: “Lão hủ tạm thời không đói bụng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy là ngươi đến nhìn quang du lịch?”

“Ha ha.” Hàm Quang Thượng nhân cười nói: “Thanh Huyền đại nhân thật hài hước, ta này tới là nghĩ cùng đại nhân làm một bút giao dịch.”

“Ồ?” Dương Thanh Huyền khóe miệng vung lên cân nhắc cười, hai tay ôm ngực, tựa hồ hứng thú.

Hàm Quang Thượng nhân nói: “Cửu Trọng Thiên Đô tức sắp mở ra, mà chìa khoá ngay ở Thanh Huyền đại nhân trên người. Lần này mở ra, sợ là phải lấy đại nhân là chủ. Ta hi vọng mở ra phía sau, đại nhân có thể vì ta tìm một món đồ.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, hỏi: “Món đồ gì?”

Hàm Quang trong mắt xẹt qua vẻ kinh dị, phảng phất là ở hồi tưởng cái gì, nhưng bất quá chớp mắt, liền phục hồi tinh thần lại, nói: “Một viên đan dược.”

“Đan dược?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, khá là kinh ngạc.

Hàm Quang nói: “Viên đan dược này đối với ta mà nói trọng yếu vô cùng. Ta đồng ý dùng hai điều kiện cùng Thanh Huyền đại nhân giao dịch. Một chính là giúp đại nhân xóa đi trên người huyết tế dấu ấn. Hai chính là đem Thanh Dương Võ Kinh khả năng xuất hiện vị trí báo cho đại nhân.”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Ngươi biết Võ Kinh tăm tích?!”

Hàm Quang mỉm cười nói: “Ta không biết Võ Kinh tăm tích, nhưng năm đó Thanh Long Thánh Linh ngã xuống nơi, ta nhưng là biết đến. Thanh Dương Võ Kinh vô cùng có khả năng ngay ở ngã xuống nơi.”

“Thanh Long Thánh Linh ngã xuống? Năm đó đến cùng đã xảy ra chuyện gì, Thượng nhân đáp lại phải biết một, hai chứ?” Dương Thanh Huyền hỏi tới.

Hàm Quang lại cười nói: “Xác thực biết được một, hai. Ta cũng biết Thanh Huyền đại nhân này đến Thiên Hà mục đích. Chỉ phải đại nhân nguyện ý giúp ta tìm viên thuốc đó, ta liền đem biết được một, hai, làm cái điều kiện thứ ba, giao dịch cho đại nhân.”

Dương Thanh Huyền hơi cau lại hạ đầu lông mày, nói: “Vì là thế nào không tìm Adair, ngươi không phải cùng hắn một bọn sao?”

Hàm Quang cười nói: “Ta cùng Adair đích thật là một phe, nhưng cũng không trở ngại ta cùng Thanh Huyền đại nhân cũng trở thành một nhóm.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chuyện này ngươi cũng cùng Adair nói rồi?”

Hàm Quang gật đầu nói: “Nói rồi. Bất kể là ngươi, vẫn là Adair, chỉ cần có thể tìm ra viên thuốc đó, mọi điều kiện ta đều nguyện ý cho. Đối với ta mà nói, cùng hai người các ngươi tiến hành hợp tác, cũng không xung đột.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại đến, tựa hồ nghĩ tới điều gì, ngưng tiếng nói: “Lẽ nào Thiên Đô cấm chế, thật sự không cách nào tiến nhập Giới Vương? Mặc dù Thánh khí cũng không được?”

Hàm Quang lắc đầu nói: “Không được. Thánh khí không được, đại nhân Tinh Giới cũng không được. Giới Vương lực lượng, đã đạt đến nhất giới đỉnh điểm. Bất luận lấy loại phương thức nào, cũng không thể bước vào Thiên Đô. Cát Bá đám người sở dĩ có thể đi hướng về Tiên Côn Chi Địa, là bởi vì Tiên Côn Chi Địa đã từ Cửu Trọng Thiên Đô chia ra đến, tạo thành một chỗ mình không gian độc lập, từ lâu cùng Cửu Trọng Thiên Đô không liên hệ. Bằng không lão hủ không cần tìm Adair cùng đại nhân, chính mình đi vào cũng được.”

Dương Thanh Huyền nói: “Rốt cuộc là đan dược gì, đáng giá đại nhân như vậy nhớ mãi không quên.”

Hàm Quang nói: “Việc này nói rất dài dòng, xem trước đại nhân có hay không đồng ý cùng lão hủ giao dịch đi. Nếu như không muốn, cũng là hết chỗ chê cần thiết.”

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Thượng nhân nếu biết mục đích chuyến này của ta, tự nhiên cũng biết Võ Kinh đối với tầm quan trọng của ta. Chỉ cần có Võ Kinh tăm tích, coi như cơ hội xa vời, ta cũng đồng ý thử một lần. Chỉ là Thượng nhân báo cho ta ngã xuống nơi, nếu là ta không có thể đem đan dược mang ra, cái kia có thể như thế nào cho phải?”

Hàm Quang nói: “Không sao, chỉ phải đại nhân lập xuống huyết thệ, tận tâm tận lực vì ta tìm kiếm đan dược. Mặc dù kết quả không vừa ý người, ta cũng đồng ý đem ba điều kiện giao dịch cho đại nhân.”

“Huyết thệ.”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, nhưng cũng không hề nói gì.

Cũng đích xác chỉ có huyết thệ, mới có thể làm người yên tâm.

Dương Thanh Huyền trầm tư một trận, nói: “Tìm cái kia đan dược, có thể có nguy hiểm trí mạng?”

Hàm Quang thở dài nói: “Không biết.”

Dương Thanh Huyền nói: “Phát huyết thệ có thể, nhưng điều kiện tiên quyết là không nguy hiểm cho đến tính mạng của ta. Nếu như nguy hiểm cho đến tính mạng thời gian, ta có thể lựa chọn lập tức rời đi, không lại thực hiện giao dịch ước định.”

Hàm Quang trầm mặc lại, gật đầu nói: “Tốt, tự nhiên cần phải như vậy. Bất kỳ điều kiện gì, cũng không thể để đại nhân dùng tính mạng đi đổi. Bằng không ai cũng sẽ không đáp ứng.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, lúc này cắt ra đầu ngón tay, ở trước người vẽ ra vài đạo Huyết phù, lập xuống lời thề.

Cái kia màu máu phù ấn ở không trung lóe lên, liền biến mất không còn tăm hơi.

Sau đó, Dương Thanh Huyền trên mi tâm của, xuất hiện đồng dạng dấu ấn, lấp loé bên dưới, đi vào bên trong.

Hàm Quang vẫn chăm chú nhìn chằm chằm, đến đây mới tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, lộ ra hội ý mỉm cười, trở nên thân mật hơn nhiều.

Dương Thanh Huyền nói: “Hiện tại Thượng nhân có thể báo cho năm đó ta Thiên Đô việc, cùng với Thanh Long Thánh Linh ngã xuống đất chứ?”

Hàm Quang Thượng nhân gật gật đầu, điều khiển sáu răng trắng giống, từ linh tuyền đối diện đạp bước đi tới, cho đến Dương Thanh Huyền bên cạnh người dừng lại.

Hàm Quang Thượng nhân vươn mình nhảy xuống Bạch Tượng, này mới chậm rãi nói ra: “Nhân quả tụ, oái Thiên Đô, hoán thần lộ, được vĩnh sinh. Này 12 cái chữ, đại nhân cũng không xa lạ đi.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu.

Hàm Quang nói: “Này 12 cái chữ, là khắc vào Thiên Đô thật trên chìa khóa. Sớm nhất ra tự Thiên Bồng Thủy Thần Cung, chính là nguyên soái làm ra, rộng rãi mời cường giả khắp nơi, tụ hội Thiên Đô, cùng bàn vĩnh sinh việc.”

Hàm Quang Thượng nhân ánh mắt có chút mê ly, phảng phất vắng lặng ở hồi tưởng bên trong, thỉnh thoảng có mê hoặc ở trong mắt lấp lóe, tựa hồ vẫn như cũ có thật nhiều chứng kết.

Dương Thanh Huyền lặng lặng đứng ở một bên, cũng không quấy rầy.

Hàm Quang nghĩ đến một trận, tiếp tục nói: “Nguyên bản vĩnh sinh việc, mịt mờ, coi như là vượt qua Bỉ Ngạn cường giả, xuyên qua thiên giới, ngao du vũ trụ, cũng không dám nói mình có thể vĩnh sinh. Nhưng này mười sáu chữ nhưng là từ Thiên Bồng Thủy Thần Cung bên trong vọng lại, liền hấp dẫn thiên hạ cường giả hứng thú. Hơn nữa trong đó còn quan hệ đến một cái kinh thiên động địa Thánh khí, càng tăng thêm mấy phần độ tin cậy.”

Dương Thanh Huyền biến sắc mặt, cả kinh nói: “Nhân Quả Tứ Đế?!”

Hàm Quang gật đầu nói: “Chính là Nhân Quả Tứ Đế. Này mười hai chữ trước ba chữ, nhân quả tụ, chỉ chính là bốn khối Nhân Quả Tứ Đế Ngọc, ở nguyên soái trong tay tập hợp. Nếu không như vậy, cũng sẽ không gợi ra phía sau cái kia chuyện kinh thiên động địa, trực tiếp sửa toàn bộ trung cổ thời đại cách cục.”

Dương Thanh Huyền hỏi tới: “Đại sự gì?”

Hắn từng nghe Lạc Căn đã nói, ở trung cổ thời đại sơ kỳ, cường giả vô số, xa không phải về sau trung cổ tám tộc có thể so sánh với. Chỉ có điều xuất hiện một loạt thần bí khó lường cùng không cách nào lý giải việc, mới đưa đến lượng lớn cường giả ngã xuống, cuối cùng đã biến thành tám tộc tranh bá cách cục.

Dư bcl ko bik làm j, tìm truyện đào hố mn chơi /win

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1583: Thiên Đô Quái Vật, A Ma Tộc Dị Tâm

Hàm Quang nghĩ đến một trận, nhíu mày lại, nói: “Thiên Đô bên trong, sản sinh ra một cái quái vật. Cái quái vật này đem hết thảy cường giả toàn bộ đập chết.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Quái vật? Này khó tránh khỏi có chút hoang đường đi. Quái vật gì có thể giết chết thiên hạ cường giả?”

Dương Thanh Huyền trong đầu đột nhiên xẹt qua “Cổ Diệu” cái bóng.

Ai biết Hàm Quang Thượng nhân càng cùng hắn nghĩ tới một khối, thở dài nói: “Quái vật này là thật, nhưng làm sao sinh ra, trong đó quá trình, nhưng là vô cùng phức tạp, làm người cân nhắc. Tỷ như năm đó Cổ Diệu, cũng là lưu lại rất nhiều khó giải bí ẩn.”

Dương Thanh Huyền hồ nghi nói: “Không đúng vậy, nếu như giống như là Cổ Diệu đại sự như vậy, làm sao sẽ trừ khử ở lịch sử năm tháng bên trong, không người biết?”

Hàm Quang Thượng nhân nói: “Này xảy ra chuyện ở Thiên Hà, hơn nữa hầu như không có người may mắn còn sống sót. Cuối cùng Thiên Hà nguyên soái lấy lớn lao thần thông pháp lực, đem Cửu Trọng Thiên Đô phong ấn. Cho đến mấy năm gần đây, Tu La tộc chế tạo ra cao bắt chước chìa khoá, mới đưa Cửu Trọng Thiên Đô ngoại vi giải khai, lộ ra một ít đầu mối.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Chìa khoá có thể mở ra hạt nhân phong ấn sao? Bên trong sẽ không nguy hiểm tính mạng chứ. Dù sao có thể đem một cái thời đại cường giả đều yên diệt đồ vật, làm cho người rất kính sợ.”

Hàm Quang Thượng nhân cười nói: “Đều đi qua nhiều năm như vậy, còn có thể có nguy hiểm gì. Hơn nữa quái vật kia, tục truyền năm đó đã bị Thiên Hà nguyên soái đánh nát, không tồn tại nữa.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, ta sẽ tùy cơ ứng biến. Chỉ cần không nguy hiểm cho đến tính mạng của ta an nguy, ta sẽ mức độ lớn nhất giúp ngươi lấy về đan dược. Bây giờ có thể đem Thanh Long Thánh Linh ngã xuống nơi, cùng với cái kia đan dược nơi ở nói cho ta biết.”

Hàm Quang Thượng nhân vươn tay ra, hai tia sáng ở lòng bàn tay hóa ra, biến thành hai viên thẻ ngọc màu trắng, bay về phía Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền một phát bắt được, thần thức hướng về bên trong quét tới.

Rất nhanh, Dương Thanh Huyền trên mặt liền xuất hiện kinh ngạc, nói: “Bên trong địa đồ lại như này tỉ mỉ, dường như người lạc vào cảnh giới kỳ lạ. Thượng nhân chẳng lẽ đi qua Thiên Đô nội bộ?”

Hàm Quang Thượng nhân nói: “Nếu là đi quá, ta cần gì phải tìm trên đại nhân cùng Adair? Này hai tấm bản đồ, là ta lật biến sách cổ, từ các loại trong dấu vết tìm ra, lại tiến hành chỉnh hợp.”

Dương Thanh Huyền đem thẻ ngọc nhận lấy, vấn đạo: “Adair cũng có bản đồ này?”

Hàm Quang Thượng nhân gật đầu nói: “Đúng thế.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, ta biết rồi. Thượng nhân nếu như lại không chuyện khác, liền mời trở về đi.”

Hàm Quang Thượng nhân trong mắt loé ra vẻ kinh dị, gật đầu nói: “Cái kia không đánh khuấy đại nhân tu luyện.”

Hàm Quang bóng người lóe lên, an vị ở Bạch Tượng trên lưng. Bạch Tượng chậm rãi đi tới, nhưng mỗi một bước đều Súc Địa Thành Thốn. Vài bước bên dưới, liền biến mất ở mờ mịt linh vụ bên trong.

Dương Thanh Huyền trầm tư một trận, tự nói: “Cái này Hàm Quang, thần thần bí bí, nói việc Ba phần giả ba phần thật, phải có tin, nhưng cũng không thể tin hết.”

Nói xong, trực tiếp thẳng tiêu sái vào linh tuyền bên trong, bắt đầu tu luyện.

...

Sau ba tháng, Thiên Hà thứ năm mạch lưu, một chỗ trên hư không.

Tảng lớn màu đỏ tươi cực quang từ bên trong phun bắn đi ra, đem bầu trời chiếu sáng kỳ ảo tuyệt mỹ, như đeo ruybăng giống như bồng bềnh.

Cực quang dưới Thiên Khung, lơ lửng vô số sương hoa giống như to lớn hàng rào, giống như là không gian bị đông cứng kết giống như vậy, lộ ra xanh lam vẻ, nhìn thấy được như Thủy Tinh long lanh.

Cái kia chút sương hoa hàng rào, có chút có tới ngàn dặm rộng, có chút còn chưa ngưng kết, có chút chỉ hiện ra nửa mặt.

Cùng với đối ứng phía dưới nước sông, hóa thành một loại kỳ dị xoắn ốc dòng xoáy, nổi lòng sông ở ngoài, tầng tầng lớp lớp, hoa văn loang lổ, giống như một chỉ quỷ dị Thiên Hà mắt thật to, khảm nạm ở bên trong nước, nhìn chăm chú hư không.

Tảng lớn cường đại bóng người, từ mấy cái phương hướng hội tụ đến, thỉnh thoảng xuất hiện ở nước sông trên.

Trong thời gian ngắn, liền tụ tập trên vạn người.

Đều là kết bè kết lũ đứng chung một chỗ, hình dạng khác biệt, đủ các loại ánh mắt đến về quan sát, giữa lẫn nhau đều lộ ra nhất định địch ý.

Ở nước sông bầu trời, nổi bật nhất chính là một đóa nửa mẫu đại Hà Hoa, như một cái nguyên khí phóng ở trên mặt nước, mặt trên đứng hai, ba trăm tên võ giả, vững như lục địa.

Chính là Tu La tộc đội ngũ.

Adair bị vây quanh ở giữa đội ngũ, người mặc màu bạc trắng áo choàng, đem trọn cái đầu bao vào trong, không thấy rõ hình dáng.

Bốn phía đội ngũ, tất cả đều rời xa Hà Hoa, hiếm người tới gần, nhìn phía Adair ánh mắt, không khỏi là lộ ra vẻ kiêng dè.

Mấy năm qua Tu La tộc kịch liệt mở rộng, nhất thống thứ năm mạch lưu sau, lại đánh tan thứ tám mạch chảy đất nòng cốt Vô Ngân Đảo, hầu như thống nhất hai đại mạch lưu, làm cho Thiên Hà bên trong bách tộc, đều ngửi được một luồng khí tức nguy hiểm.

Đang lúc mọi người cho rằng Tu La tộc hội thừa thế xông lên, hướng về cái khác mạch lưu khuếch trương thời điểm, Tu La tộc lại đột nhiên ngừng lại. Tục truyền ngửi, nói là Adair trên Vô Ngân Đảo chịu trọng thương, vì lẽ đó ở nghỉ ngơi kỳ cổ.

Lần này từ bốn phương tám hướng mà đến võ giả, còn ôm một mục đích, chính là hỏi thăm Tu La tộc, cùng với Adair tình hình.

Adair tuy rằng còn chưa tới Giới Vương, nhưng là toàn bộ Tu La tộc linh hồn nhân vật trọng yếu, mọi cử động dính dấp vô số ánh mắt.

Chỉ có điều giờ khắc này quấn ở ngân bào bên trong, hoàn toàn đón đỡ hết thảy quan sát cùng thần thức, không nhìn ra nửa chút đầu mối.

“Vương tử điện hạ, ngươi nhìn.”

Khấu Lý cúi người đến, đem một khối thiết phiến đưa tới Adair trong tay, mặt trên phác họa các loại phù hiệu cùng hoa văn, chính là Thiên Đô chìa khoá.

Adair ngân bào bên trong, tựa như tia chớp, xẹt qua một tia tàn nhẫn ánh mắt, lập tức biến mất ở trong áo choàng.

“Đùng.”

Chìa khoá theo tiếng mà đoạn, bị Adair năm ngón tay vồ lấy, liền hóa thành bột mịn tản đi.

Khấu Lý sắc mặt cũng không dễ nhìn, trầm giọng nói: “Tra hơn một tháng, chuyện này chìa khóa khởi nguồn, tựa hồ là A Ma tộc. Tuy nói đầu cơ giả chìa khoá có thể kiếm một món hời, nhưng chút tiền này A Ma tộc cần phải còn không lọt mắt chứ? Không biết bọn họ động tác này ý nghĩa ở đâu? Lẽ nào A Ma tộc thật sự sa sút đến cần nhờ bán giả chìa khoá kiếm tiền? Sẽ không sợ chọc nhiều người tức giận sao?”

“Đùng.”

Adair trong quả đấm, lần thứ hai nổ vang, chấn Khấu Lý cùng bốn phía võ tu, tất cả đều trong lòng run lên, lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh lăn xuống, không dám lên tiếng.

Khấu Lý, Cái Văn đám người, đều biết Adair nổi giận, hơn nữa còn là sự phẫn nộ cực độ.

“Nhị trưởng lão, đầu óc của ngươi, liền cùng chuyện này chìa khoá như thế, làm người cảm thấy vô lực cùng buồn nôn. Giả chìa khoá tất nhiên sẽ gợi ra nhiều người tức giận, chỉ có điều nhiều người tức giận đối tượng không phải A Ma tộc, mà là chúng ta!”

Ngân bào bên trong, truyền đến Adair cắn răng nghiến lợi âm thanh, liền ngay cả cánh tay đều đang khẽ run.

Khấu Lý đám người vừa nghe, nhất thời hiểu được, đều là lộ ra kinh sợ cùng tức giận.

Cái Văn cả giận nói: “Thật là ác độc một chiêu a! A Ma tộc quả nhiên là nổi lên dị tâm, muốn đoạn tuyệt với ta!”

Khấu Lý cả giận nói: “Cái kia Lạc Căn thật không biết phân biệt. Vương tử chỉ là muốn hắn con ngươi màu bạc mà thôi, hắn lại muốn cùng vương tử cắt đứt, làm thật đáng chết!”

Adair chậm tình cảm xuống, nói: “Liền Lạc Căn cái kia thông minh, còn không nghĩ ra ác độc như thế chiêu thức. Quá nửa là cái kia Dương Thanh Huyền sai khiến. Dương Thanh Huyền a Dương Thanh Huyền, ngươi thực sự là bản tọa trong số mệnh khắc tinh a! Không giết ngươi, ta ăn ngủ không yên!”

Dư bcl ko bik làm j, tìm truyện đào hố mn chơi /win

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1584: Trở Mặt Mặt, Thiên Tài Tập Hợp

Cái Văn lo lắng nói: “Vương tử điện hạ, việc đã đến nước này, chúng ta nên làm gì? Chờ tinh bích hoàn toàn xuất hiện, Thiên Đô con đường mở ra. Đại lượng võ tu liền sẽ phát hiện chìa khoá là giả, món nợ này nhất định sẽ tính tới trên đầu chúng ta.”

Khấu Lý trong mắt sáng ngời, nói: “Không bằng chúng ta bây giờ liền khai thành bố công tuyên bố, nói chìa khoá là giả, là A Ma tộc người ngụy tạo. Cứ như vậy, liền chiếm cứ chủ động.”

Adair cả giận nói: “Nhị trưởng lão, ngươi này kém thông minh người cũng không cần lại lên tiếng!” Cơ hồ là gầm thét lên quát: “Nói như ngươi vậy đi ra, ai sẽ tin? Hơn nữa một khi mọi người đều biết trong tay mình là giả chìa khoá. Như vậy nắm giữ thật chìa khóa chúng ta, sắp làm sao?”

Khấu Lý hơi thay đổi sắc mặt, lập tức nghĩ tới đáng sợ hậu quả, tất nhiên sẽ gây nên mọi người vây quét. Không khỏi cúi đầu xuống, sắc mặt có chút khó coi, không dám lên tiếng nữa.

Cái Văn không cam tâm, nói: “Vương tử, vậy làm sao bây giờ, lẽ nào món nợ này, chúng ta liền nhận, khẩu khí này, chúng ta liền nuốt sao?”

Adair nói: “Tạm thời không có biện pháp gì tốt. Nhưng chuyện này chìa khóa sự tình, chúng ta là kiên quyết không thể bị giội dơ nước, nếu không thì thật sự phiền toái. Đến thời điểm chỉ có thể dựa vào lí lẽ biện luận.”

Adair đột nhiên cả người run lên, ngân bào run run hạ, bên trong xẹt qua một đạo tàn nhẫn mà ánh sáng oán độc, nhìn chằm chằm xa xa, tâm tình một hồi nóng nảy.

Chỉ thấy nước sông bốc lên, một đạo Bích Ngọc sắc ánh sáng theo gió vượt sóng, kích bắn mà tới.

Hào quang bên trong là một con to lớn xanh ngọc hồ lô, Dương Thanh Huyền ngồi ngay ngắn bên trên, khí chất lẫm liệt.

Cùng lúc đó, hồ lô cách đó không xa, nước sông nổi lên, không ngừng nhấc lên sóng lớn, một con toàn thân màu trắng con cua từ nước bên trong tái hiện ra, cua cõng có tới nửa mẫu đại, mặt trên đồng dạng đứng hơn trăm người.

Con cua toàn thân màu trắng, bên trong kinh lạc huyết mạch có thể thấy rõ ràng, một đôi đậu xanh mắt “Ùng ục” chuyển, ở sóng nước trên nhanh chóng chạy trốn, cùng trắng hồ lô ngọc đi sóng vai.

Con cua trên tất cả đều đứng cạnh A Ma tộc cường giả.

Tất cả mọi người cảm giác kinh ngạc, nhìn cái kia trắng hồ lô ngọc trên Dương Thanh Huyền, Ám đạo người này là ai, nhìn dáng dấp tựa hồ cùng A Ma tộc quan hệ không ít.

A Ma tộc làm Tu La tộc lớn nhất lệ thuộc, năm gần đây cũng là như mặt trời giữa trưa, dẫn tới bách tộc suy đoán cùng kiêng kỵ.

Ngoại trừ con cua lớn cùng hồ lô ở ngoài, còn có các loại cường đại độn quang cùng nguyên khí, từ bốn phương tám hướng hội tụ đến. Nhưng cũng không phải là bị chú ý tiêu điểm, dù sao đến quá nhiều người.

Trắng hồ lô ngọc lơ lửng ở dòng nước xoáy ở ngoài, dừng bên dưới chấn lên tảng lớn sóng nước, phóng lên trời, lại đánh rơi xuống, tích tí tách rơi vào giữa sông.

Con cua cũng đột nhiên tám chân dừng, cùng hồ lô cách xa nhau trăm trượng, trình lẫn nhau phối hợp tư thế.

Dương Thanh Huyền ánh mắt quét qua toàn trường, hữu ý vô ý trên người Adair ngừng hạ, liền thu lại rồi, nhẹ nhàng đem hai mắt khép lại, nhắm mắt dưỡng thần.

Adair ngân bào hơi đong đưa, hiển nhiên nội tâm vô cùng không bình tĩnh.

“Biểu đệ, thấy biểu ca, không trả nổi đến đây hành lễ.”

Adair nhịn một trận, rốt cục mở miệng trầm giọng nói ra, trước tiên hướng về Lạc Căn làm khó dễ.

Lạc Căn hơi thay đổi sắc mặt, lập tức liền khôi phục bình thường, ôm quyền cười nói: Gặp qua biểu ca. Nghe nói biểu ca ở Vô Ngân Đảo cuộc chiến hãm hại ngân đồng, không biết có thể có dưỡng cho tốt?"

“Ngươi!”

Adair giận dữ, đột nhiên đứng dậy, cường đại sát khí một hồi bạo nổ mở, cả đóa Hà Hoa ở sát khí này xoay vòng hạ, không được lắc lư trái phải.

Tất cả mọi người là hoàn toàn biến sắc, đình chỉ các loại giao lưu, đồng loạt nhìn phía hai người, đều cảm giác khiếp sợ.

Có chút nhạy cảm người tựa hồ đã đã nhận ra cái gì, trong con ngươi xẹt qua sắc mặt vui mừng.

Adair tức giận cả người run, nằm mơ cũng không nghĩ tới, Lạc Căn dám ở trước mặt đào hắn chỗ đau, cái kia từ trước đến nay gây trên người Lạc Căn dâm uy, tựa hồ đã không còn sót lại chút gì.

Adair âm hàn nhìn chằm chằm Lạc Căn, sau đó lại nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, biết tất cả những thứ này đều là Dương Thanh Huyền làm, bằng không bằng chỉ là Lạc Căn, căn bản không thể nhảy ra lòng bàn tay của hắn.

“Tốt, rất tốt. Đa tạ biểu đệ lo lắng. Biểu ca tất nhiên sẽ chuẩn bị một phần hậu lễ, lấy đó cảm tạ.”

Adair từ tốn nói.

Nhưng này không hề tình cảm ngữ khí, nhưng làm Lạc Căn cùng hết thảy A Ma tộc người hoàn toàn biến sắc, nội tâm một trận lo lắng.

Tuy rằng Adair cùng Lạc Căn đã ở trước tháng 3 cắt đứt, nhưng chuyện này cũng không có ở ở bề ngoài liền hiện ra. Bởi vì hai tộc cắt đứt việc này lớn, hai tộc đều không có làm tốt loại này chuẩn bị, cũng không ai dám tiên phát khó. Vì lẽ đó ở bề ngoài vẫn là hòa hòa khí khí.

Nhưng tự ba tháng trước, Adair lấy con ngươi màu bạc thất bại, hai tộc lén lút cũng đã ở trong tối sóng triều động, bất cứ lúc nào chuẩn bị quyết liệt.

Hai người này đơn giản vài câu đối thoại, lập tức để bách tộc ngửi ra không bớt tin hơi thở.

Lạc Căn tựa hồ vì giảm thiểu cái kia loại áp lực, bóng người loáng một cái, liền bay xuống đến hồ lô trên, cùng Dương Thanh Huyền đứng chung một chỗ.

Chuyện này nhất thời hấp dẫn trên vạn người ánh mắt, đều ở dồn dập suy đoán Dương Thanh Huyền thân phận.

“Thanh Huyền huynh, lần này bách tộc tựa hồ nghe thấy được thật chìa khoá xuất thế tin tức, đến không ít nhân vật lợi hại.”

Lạc Căn ánh mắt hướng về bốn mặt nhìn tới, hạ thấp âm thanh nhẹ nhàng nói ra, “Bên trái đằng trước vị kia thân mặc áo bào vàng, là uyên không tộc Nhị Hoàng tử Calvin. Là trời sông nhân tài mới xuất hiện bên trong, thành danh khá sớm nhân vật. Trước tiếng tăm hơn xa Adair, mấy năm qua mới bị Adair đuổi theo.”

Dương Thanh Huyền nhìn sang, cái kia kim bào người hai con mắt vì là xanh lam vẻ, tóc như vô số chiếm cứ rắn độc giống như vậy, áo bào sau nhưng là kéo sáu cái giống như rắn dài đuôi.

Calvin tựa hồ đã nhận ra Dương Thanh Huyền cùng Lạc Căn ánh mắt, nhếch miệng nở nụ cười, trong mắt con mắt đột nhiên co lại thành một đường, như một con rắn độc.

Lạc Căn hơi thay đổi sắc mặt, thu hồi ánh mắt.

Dương Thanh Huyền một mặt dáng vẻ không sao cả, cười nhạt, cũng đem thu hồi ánh mắt lại.

Calvin độc xà kia giống như con ngươi, một hồi phóng đại, biến thành quần áo vải thô màu xanh lục, ánh mắt lấp loé không yên.

Lạc Căn lại nói: “Cái kia trên người mặc tháng áo bào màu xanh lam cười híp mắt vị kia, là trắng cẩm tộc tộc trưởng, tên là Địch luân. Được khen là Giới Vương bên dưới người số một. Sớm mấy năm liền không thấy bóng dáng. Tất cả mọi người cho là hắn bế quan đột phá đi. Không nghĩ tới mấy năm sau đi ra, vẫn là Khuy Chân đỉnh cao. Sợ là bị che ở Giới Vương trước, khó hơn nữa tinh tiến.”

Dương Thanh Huyền một chút mong hướng bốn phía, hơn vạn võ tu bên trong, Khuy Chân cảnh cường giả có ba, bốn ngàn người. Ngoại trừ hình thái không một ở ngoài, tuổi tác cấp độ cũng tuyệt nhiên bất đồng.

Thiên Đô bên trong có Tiên ngọc, ẩn chứa đạo văn, đối với bọn họ mà nói, không thể nghi ngờ là sức hấp dẫn thật lớn.

Hơn nữa lần này có thật chìa khoá xuất thế tin tức, lan truyền nhanh chóng, càng là dẫn tới có thể bế quan nhiều lão quái vật toàn bộ điều động.

“Vị kia ở trần cõng cung, lưng mọc lông trắng nam tử, là trời Nghệ tộc đại tế tự, tên là Trương Bá Luân. Hắn cung thần, phàm là mũi tên rời dây cung, tất thấy huyết, thực lực không rõ. Là Giới Vương bên dưới đáng sợ nhất một trong mấy người.”

Dương Thanh Huyền nhìn sang, cái kia Trương Bá Luân tóc đỏ hồng con ngươi, tóc lên đỉnh đầu dựng đứng lên, trên da thịt giống có vô số vết sẹo, nhưng nhìn kỹ đi, lại như đóng chặt con mắt giống như, nhãn cầu ở bên dưới ùng ục ùng ục chuyển động.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1585: Thù Mới Hận Cũ, Khống Chế Từ Cực Chân Quang

“Còn có một chút cực nhỏ ở Thiên Hà xuất hiện chủng tộc, lại cũng phái cao thủ đến đây. Ngươi nhìn Trùng Tộc người, tên là đường dễ, trong ngày thường cực nhỏ hiện thân. Còn có cái kia Thiên Cầm tộc kiều y, đều là ở Thiên Hà bên trong, tiếng tăm lừng lẫy hạng người.”

Lạc Căn trục vừa giới thiệu đi qua.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc ánh mắt ở đằng kia Trùng Tộc cùng Thiên Cầm tộc cường giả trên người đảo qua, không khỏi nhìn nhiều mấy lần, dẫn tới đường dễ cùng kiều y đều liếc mắt lại đây, lộ ra vẻ cảnh giác.

Đột nhiên, cái kia thân mặc áo bào vàng, uyên không tộc Calvin, ánh mắt hướng về hư không một nhìn chăm chú, nhếch miệng cười gằn, lộ ra sâm nhiên Bạch Nha, “Tiểu bò sát, nếu dám đến, chính là chuẩn bị kỹ càng để đón nhận cái chết.” Đột nhiên vung một cái ống tay áo, một mảnh thanh quang đãng mở, hóa thành đánh chém, bắn vào hư không.

Trên vạn người tất cả đều hoàn toàn biến sắc.

Tới bách tộc người, rất nhiều trong đó lẫn nhau đều có ân oán, chỉ có điều ước định thành tục quy củ, tại Thiên đô mở ra trước, tất cả mọi người thả xuống ân oán, có cái gì khó chịu, có thể tại Thiên đô bên trong lại động thủ.

Cũng chỉ có uyên không chờ cường tộc người, mới dám như vậy tùy ý làm bậy.

Cái kia thanh quang ở trên hư không trên lóe lên, hóa ra một lỗ hổng khổng lồ, bên trong càng xuất hiện một bóng người, muốn theo hư không cùng nhau bị chém nát.

Thân ảnh kia trên mặt mang theo vẻ giận dữ, "Rầm" một hồi triển khai hai cánh, hai tay ở trước người kết ấn, đánh xuống.

"Oành!"

Một chưởng đặt ở thanh mang trên, lập tức phát sinh kinh thiên động địa nổ tung.

Thân ảnh kia giang hai cánh ra, trở nên hoảng hốt, lại nổ tung trước liền né qua. Tốc độ nhanh chóng, làm người không thể tưởng tượng nổi.

"Ban đêm xiên tộc người!"

"Dạ Xoa tộc vương tử Lan Tư."

Không trung thân ảnh kia hai cánh vừa thu lại, biến về phổ thông hình thái, trong đôi mắt sát khí lóe ra, thẳng nhìn chằm chằm Calvin, chính là Lan Tư.

"Dạ Xoa tộc cùng uyên không tộc đại chiến mấy lần, đều là Dạ Xoa tộc bị thua, hiện tại đã bị đẩy vào thứ ba mạch chảy phần cuối."

"Đánh tiếp nữa, Dạ Xoa tộc cũng bị hoàn toàn đuổi ra Thiên Hà."

"Uyên không tộc nhưng là thứ ba mạch chảy bá chủ, đối với Dạ Xoa rơi xuống Giết Chết Lệnh."

"Chẳng trách. Mặc dù nơi này là thứ năm mạch lưu, ngay ở trước mặt bách tộc mặt chém giết Dạ Xoa, cũng không ai dám quản chứ?"

Bốn phía các loại âm thanh truyền vào Lan Tư trong tai, Lan Tư bên trong cặp mắt tuôn ra lửa giận, đôi tay vồ một cái, hai cây chủy thủ đột nhiên xuất hiện.

Calvin cười lạnh nói: “Đáng thương đáng thương bò sát a, hôm nay trước hết là giết ngươi, lại giết phụ thân ngươi cùng tộc nhân, sắp tối xiên bộ tộc triệt để tiêu diệt ở Thiên Hà!”

Calvin trên người đột nhiên nổi lên tiếng hí, sau lưng một mảnh thanh quang đại thịnh, biến thành vô số màu xanh quang rắn, đem nửa bên bầu trời chiếm cứ.

Này chút quang rắn đều là quần áo vải thô tròng mắt màu xanh lục, khí tức yêu tà thâm độc, nhìn thấy được cùng Calvin giống nhau như đúc.

Theo Calvin bấm quyết bên dưới, cái kia vô số quang rắn nháy mắt kéo dài tăng vọt, thanh quang tản ra hạ, có tới một người ôm hết chi thô, như trụ đá giống như đâm ra.

Lan Tư biến sắc mặt, chủy thủ giao nhau ở trước người, phát sinh hét dài một tiếng.

Vô số mây khói ở đôi cái muỗng trên ngưng tụ, dường như hai viên nhỏ dài răng nanh, đồng thời hai cánh chấn động, liền đi về phía trước chém tới.

“Oành!”

Không trung hóa ra một đạo to lớn thập tự quang nhận, đem tảng lớn quang rắn chém nát.

Nhưng này chút phá toái quang rắn, lần thứ hai ngưng tụ, ở Lan Tư quanh thân lượn vòng, đem cuốn lấy.

Calvin cười gằn nói: “Thấp kém giun dế, đi chết đi!” Thân hình hơi động liền hướng Lan Tư vỗ tới một chưởng.

Calvin cánh tay rút ra dài mở ra, hóa thành to lớn đầu rắn, dường như muốn thôn thiên phệ địa.

Đột nhiên, một đạo đáng sợ hào quang trên bầu trời biến ảo mà ra, màu sắc rực rỡ bên trong tất cả đều là bé nhỏ phù văn, tổ hợp bên dưới, khiến hào quang không ngừng ngưng tụ, cuối cùng hóa thành một đạo cực quang, kích bắn mà đến!

“Chi!”

Calvin hoảng hốt, cái kia cực quang uy năng tựa hồ cũng không phải là rất mạnh, nhưng cũng cho hắn một loại sẽ bị bị thương nặng cảm giác, vội vàng bóng người loáng một cái, thu tay về đến, né qua.

“Ầm ầm!”

Cực quang bắn cái không, trực tiếp rơi vào Thiên Hà, chấn lên một đạo rồng nước, phóng lên trời.

Cùng lúc đó, Lan Tư phía sau hiện ra một vị to lớn bóng mờ, nửa hư nửa thật Dạ Ma Thiên hiển hiện ra, mạnh mẽ một chưởng hướng về bốn mặt vỗ tới, đem cái kia chút quang rắn toàn bộ càn quét.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Đầy trời phá toái thanh quang hạ, Lan Tư thu rồi Dạ Ma Thiên, nặng nề thở phào nhẹ nhõm, đồng thời hướng về chỗ xa kia nhìn tới, không khỏi sững sờ, lập tức mừng như điên nói: “Dương Thanh Huyền!”

Trên bầu trời, Dương Thanh Huyền lẫm liệt mà đứng, trên mặt mang theo vẻ mặt nghi hoặc, hai tay vẫn còn ở không ngừng bỉ hoa cái gì, bấm ra từng cái từng cái kỳ quái quyết ấn, phảng phất lâm vào suy tư.

Cho đến Lan Tư kêu to, lúc này mới phục hồi tinh thần lại, khẽ mỉm cười, nói: “Quả đất tròn.”

Lan Tư vốn là không quen biểu đạt người, giờ khắc này kích động lệ nóng doanh tròng, không nhịn được tiến lên, trực tiếp cho Dương Thanh Huyền tới một ôm ấp.

Hai người tự Tinh Cung từ biệt sau, gặp lại lần nữa.

Calvin đứng ở đằng xa, một đôi độc nhãn nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, lạnh giọng nói: “Nhân tộc tiểu bối, ngươi cũng biết ngươi vừa nãy phạm vào bao nhiêu tội?”

Mọi người lúc này mới từng cái từng cái phục hồi tinh thần lại, đều là lộ ra vẻ kinh ngạc, dĩ nhiên có người dám nhúng tay Calvin chuyện. Không nói uyên không tộc chính là thứ ba mạch lưu bá chủ, coi như Calvin bản thân, cũng là Giới Vương bên dưới đứng đầu tồn tại một trong. Mà cái nhân tộc này, bất quá Bất Hủ sơ kỳ, nhất định chính là động thủ trên đầu thái tuế, chết cũng không biết chết như thế nào.

Nguyên bản Nhân tộc ở Thiên Hà liền không được thích. Tất cả mọi người là lộ ra vẻ châm chọc, ngồi chờ xem kịch vui. Đều ở suy đoán nhân tộc này sẽ chết như thế nào. Cho Thiên Đô mở ra phía trước chờ đợi, tăng tăng thêm một điểm lạc thú.

Lá sen bên trên, Khấu Lý cùng Adair đám người, đều là hai mắt sáng ngời, lộ ra vẻ vui mừng. Không nghĩ tới Dương Thanh Huyền hội chủ động chọc Calvin. Nếu như có thể mượn Calvin tay chém giết Dương Thanh Huyền, liền không thể tốt hơn nữa.

Trong mọi người, chỉ có Lạc Căn, Cát Bá chờ số ít mấy người, toàn bộ đều lộ ra hoảng sợ ánh mắt. Mấy người liếc nhau một cái, ở đều lẫn nhau trong đôi mắt thấy được khiếp sợ, thậm chí là sợ sợ cùng ý sợ hãi.

A Ma tộc người đã trải qua Tiên Côn chi mộ, gặp Ellen triển khai Từ Cực Chân Quang.

Mà vừa nãy Dương Thanh Huyền ra tay đối phó Calvin, cứu Lan Tư cái kia chiêu, chính là Ellen Từ Cực Chân Quang! Chỉ có điều thủ pháp cực kỳ mới lạ, đồng thời uy năng kém xa Ellen.

“Hắn dĩ nhiên đem Từ Cực Chân Quang nắm giữ!”

“Trời ạ, hắn là làm sao làm được?!”

“Hơn nữa chỉ có thời gian ba tháng...”

Lạc Căn chờ trái tim của người ta, tất cả đều là “Rầm rầm” kinh hoàng, thậm chí đầu óc có chút hoá đá. Cho đến Calvin nói chuyện, mới dần dần phục hồi tinh thần lại.

Lạc Căn bọn người cảm thấy Dương Thanh Huyền mạo muội đắc tội Calvin hết sức không thích hợp, nhưng nghĩ đến Dương Thanh Huyền các loại, cũng liền cảm thấy không có gì.

Dương Thanh Huyền nhìn phía Calvin, lạnh nhạt nói: “Ngươi nói cái gì? Ta không nghe rõ.”

Calvin hơi nhíu mày, lập lại: “Nhân tộc tiểu bối, ngươi cũng biết ngươi vừa nãy phạm vào bao nhiêu tội?”

Dương Thanh Huyền móc hạ tai cứt, sắc mặt mờ mịt nói: “Ta còn là không nghe rõ.”

Calvin sắc mặt hắc trầm xuống, từng chữ từng câu cả giận nói: “Ta nói, ngươi cũng biết ngươi vừa nãy phạm vào bao nhiêu tội?”

Dương Thanh Huyền xoay người hỏi Lan Tư nói: “Hắn nói cái gì?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1586: Đại Man Hoang Ấn, Đường Nối Mở Ra

Lan Tư nhún vai một cái, bất đắc dĩ nói: “Ta cũng không biết, có thể là biến thái đi, không cần để ý đến hắn.”

“A!”

Calvin nổi giận gầm lên một tiếng, thân thể trực tiếp bành trướng mấy lần, tảng lớn quang rắn từ đỉnh đầu nổ ra, đủ mọi màu sắc, hình dạng khác nhau, bay vụt mà tới.

Calvin thân người cùng tứ chi phảng phất từng cái từng cái cự xà quấn quanh, trong con ngươi bắn ra độc mang, quát: “Chết! Chết!”

Lan Tư tuy rằng sắc mặt hờ hững, nhưng nội tâm vẫn không có thả lỏng cảnh giác, gặp quang rắn nổ tung mà đến, hai tay nhanh chóng bấm quyết, lần thứ hai gọi ra Dạ Ma Thiên, một chưởng liền đi về phía trước bổ tới.

Từ bầu trời luận võ đến hiện tại, Lan Tư đối với Dạ Ma Thiên khống chế ngày càng thành thục, nhưng hạn chế ở tự thân sức mạnh bạc nhược, chỉ có thể phát huy ra Dạ Ma Thiên một, hai phần mười uy lực.

Nhưng cái này đã đủ rồi.

“Ầm! Ầm!”

Tảng lớn quang rắn ở Dạ Ma Thiên một chưởng hạ, đều bị càn quét sạch sẽ.

Nhưng này chút tạc liệt quang rắn, trực tiếp hóa thành hư quang, vẫn chưa tản đi, mà là dung hợp thành mờ mịt hào quang, trong lúc vô tình, đã đem Lan Tư, Dạ Ma Thiên cùng Dương Thanh Huyền hoàn toàn bao phủ.

"Hai cái châu chấu, ở ta Man Hoang Ấn hạ đi chết đi!"

"Đại Man Hoang Ấn!"

Calvin hét lớn một tiếng, hai tay bấm ra một cái quỷ dị quyết ấn. Cái kia mờ mịt hào quang một hồi nhanh chóng xoay tròn, rực rỡ như tinh vân trong vũ trụ. Vô số xà ảnh qua lại bên trong, như quang như điện, muốn cắn nát tất cả.

Lan Tư vội vàng khởi động Dạ Ma Thiên, một chưởng hướng về cái kia tinh vân bên trong vỗ tới.

"Ầm ầm!"

Một luồng như núi cao sức mạnh, rung động mà rơi xuống, xuyên thẳng vào tinh vân.

Ở Dạ Ma Thiên chưởng pháp hạ, tuôn ra kinh người vuốt nhẹ tiếng, hai nguồn sức mạnh không ngừng bành trướng nổ tung.

Lan Tư trong mắt xẹt qua thần sắc, này Đại Man Hoang Ấn lực lượng, còn đang hắn khả năng khống chế Dạ Ma Thiên sức mạnh bên trên, mặc dù không cách nào phá hủy Dạ Ma Thiên, nhưng mình cùng Dương Thanh Huyền nhưng là nguy hiểm.

Calvin độc nhãn bên trong ánh sáng lơ lửng không cố định, nhìn chằm chằm cái kia Dạ Ma Thiên nhìn, vị này Dạ Xoa thủy tổ thân ngoại hóa thân, vẫn là uyên không tộc đại họa tâm phúc. Nếu là bị Lan Tư hoàn toàn nắm trong tay, có lẽ sẽ trở thành một cơn ác mộng. Vừa vặn nhân lúc lần này hoàn toàn phá huỷ.

Nhưng cái tiếp theo nháy mắt, Calvin độc nhãn bên trong ánh sáng liền kịch liệt run lên, bắn ra ngạc nhiên mà không thể tin tưởng vẻ mặt.

Chỉ thấy Đại Man Hoang Ấn bên trong, tên thiếu niên nhân tộc kia một tay cầm kích, xuyên thẳng vào đến tinh vân bên trong, lưỡi kích trên hóa ra một đạo sắc bén vô cùng hư quang, phảng phất trong nháy mắt, lại phảng phất quá vĩnh hằng quang cảnh.

Một mảnh hỏa diễm từ cái này hư quang trên lan tràn, hình thành tát mặt hướng bốn phía quét tới.

Sắc bén vô cùng hư quang cùng hỏa diễm, như là cắt đứt thế kỷ ngân hà, là sinh tử một cái chớp mắt đường ranh giới.

Calvin dưới khiếp sợ, phảng phất bị cái kia chấn động thiên địa một thức làm sợ hãi giống như vậy, bên tai một mảnh không hề có một tiếng động.

"Ầm ầm!

Đại Man Hoang Ấn một hồi đổ nát, ngàn dặm bên trong đều là tứ ngược kinh khủng bão táp.

“Làm sao có khả năng? Này tiểu tử loài người chỉ có bất hủ sơ kỳ sức mạnh a, làm sao có thể cắt mở Calvin Đại Man Hoang Ấn?!”

Bốn phía tất cả đều là một mảnh kinh hãi âm thanh.

Trắng cầm tộc Địch luân, ngày Nghệ tộc Trương Bá Luân, Trùng Tộc đường dễ, Thiên Cầm tộc kiều y các loại, không khỏi là mí mắt kịch liệt nhảy một cái, lộ ra thần sắc.

Lan Tư dưới khiếp sợ, sắc mặt cũng cực kỳ bình tĩnh.

Đã trải qua bầu trời luận võ cùng Tinh Cung chi loạn sau, đối với Dương Thanh Huyền làm ra bất cứ chuyện gì đều có thể tiếp thu, coi như Dương Thanh Huyền một chiêu đem Calvin giết, Lan

Tư đều sẽ không cảm thấy khiếp sợ.

Calvin sững sờ một lát, một hồi sát khí cuồn cuộn ngất trời, đáng sợ hơn đích thực sức mạnh từ trong cơ thể không ngừng bạo phát, tứ chi giống như rắn vặn vẹo, giống như là tảng lớn rắn độc ngưng tụ mà thành thân thể.

“Calvin, dừng tay!”

Lạc Căn đột nhiên hét lớn một tiếng, liền xuất hiện ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, Khuy Chân đại viên mãn khí tức đồng dạng bộc phát ra, đem Calvin khóa chặt.

Cái khác A Ma tộc cường giả, bao quát Cát Bá cùng kém các ngươi người, tất cả đều quăng tới địch ý cùng bất thiện ánh mắt.

Calvin sững sờ, đem nội tâm khiếp sợ mạnh mẽ đè xuống, cả giận nói: “Lạc Căn, ngươi muốn thay nhân tộc này tiểu tử mạnh mẽ ra mặt hay sao?”

Lạc Căn lạnh lùng nói: “Hắn là bằng hữu ta, cũng là ta A Ma tộc quý khách.”

Calvin kinh nộ không ngớt, đứng ở đó trong lúc nhất thời cũng không biết như thế nào cho phải. Thứ năm mạch lưu chính là A Ma tộc cùng Tu La tộc thiên hạ, đắc tội Lạc Căn hiển nhiên là không khôn ngoan cử chỉ.

Nhưng cứ tính như vậy lời, chính mình bộ mặt ở đâu.

Đang ở Calvin không biết làm sao thời điểm, một tiếng hừ lạnh tiếng từ cái này Hà Hoa bên trong truyền đến, Adair chẳng biết lúc nào đứng lên, hai tay chắp sau lưng, lạnh lùng nói: “Biểu đệ, các ngươi A Ma tộc lúc nào tới như thế một vị quý khách, biểu ca làm sao không biết?”

Lạc Căn hừ nói: “Biểu ca cả ngày trăm công nghìn việc, chút chuyện nhỏ này biểu ca làm sao biết đây.”

Adair nói: “Calvin đại nhân đường xa mà đến, chúng ta thân là thứ năm mạch chảy địa chủ, lẽ ra nên đón lấy. Mà ngươi lại vì một vị Nhân tộc, nhúng tay thứ ba mạch chảy sự tình, làm cho chúng ta mấy tộc lợi ích ở không để ý, không khỏi không ổn đâu.”

Lạc Căn mười ngón nắm chặt, trong lòng lấy dũng khí, nhìn vô tận nước sông, chậm rãi nói ra: “Nơi này là Hãn Lan Đảo địa giới, là ta A Ma tộc thống lĩnh phạm vi. Có hay không thỏa đáng ta tự trong lòng hiểu rõ, cũng không nhọc đến biểu ca quan tâm.”

Tất cả mọi người là trong lòng kinh hãi, xem ra A Ma tộc cùng Tu La tộc trong đó, quả nhiên xảy ra vấn đề. Nhưng ngoại trừ khiếp sợ ở ngoài, càng nhiều hơn chính là mừng rỡ.

Adair cầm mười ngón nổ vang, sát khí nồng nặc khuếch tán mở, ngân bào ở trong gió bay phần phật. Khấu Lý đám người, mỗi một người đều là sát cơ lóe lên.

Kỳ dị dòng nước xoáy bầu trời, trong phút chốc lâm vào ngắn ngủi tĩnh mịch, chỉ nghe “Ào ào” tiếng nước chảy.

Lạc Căn trong lòng một trận sợ hãi, liền đánh cược Adair không dám vào lúc này động thủ.

Đột nhiên, ngày dị tượng trên không trung phát sinh biến hóa, một đạo bảy màu cực quang đột nhiên từ trên trời hạ xuống rơi, như là thác nước.

Này thác nước nhìn thấy được khinh bạc kỳ ảo, ào ra mà rơi, nhưng vừa có bàng bạc vô cùng năng lượng, đem vô số to lớn sương hoa hàng rào tách ra.

Tuy rằng thác nước hạ xuống địa phương, còn có vô số hàng rào trôi nổi hư không, đồng thời không ở tại ngưng kết, nhưng so với những địa phương khác lít nha lít nhít, đã coi như là một chỗ lối đi.

Cái kia chút bị hướng về mở hàng rào đụng vào nhau, phát sinh to lớn mà thanh âm trầm thấp, như là cửa thành mở ra lúc nổi trống tiếng, hoan nghênh chiến sĩ tiến nhập.

Hết thảy võ tu đều là kinh hãi, nhấc đầu nhìn tới, túc sát bầu không khí trong khoảnh khắc tan rã.

Một vị võ tu mừng như điên nói: “Đường nối mở ra!”

Dòng nước xoáy tốc độ chảy bắt đầu trở nên chầm chậm, ngắn ngủi yên tĩnh sau, một bóng người liền không kịp chờ đợi hướng về đường nối lao đi.

“Ha ha! Chư vị thừa nhận, tại hạ nhanh chân đến trước.”

Thân ảnh kia nhoáng lên dưới, liền nhảy vào cướp như thác nước đường nối, mấy cái lấp loé bên dưới, không ngừng lao tới phía trước.

Đột nhiên, thân ảnh kia một hồi liền đình trệ ở, hai khối màu xanh nhạt tinh rơi trên người hắn, thân thể khôi ngô một hồi liền kết tinh ở, trở nên dường như Hổ Phách giống như, đông lại ở trên lối đi.

Sau đó, cái kia cực quang lực lượng bao phủ tới, “Rầm” một tiếng, liền phá nát thành vô số khối, tản vào hư không, lại không còn tồn tại nữa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1587: Bảo Vệ Thiên Tượng, Chìa Khoá Có Vấn Đề

"Chi!" Không ít võ tu đều thở một hơi lãnh khí, lại mấy người đều vọt tới đường nối lối vào, sợ đến toàn bộ ngừng lại, từng người trợn to hai mắt.

Dương Thanh Huyền cũng hơi thay đổi sắc mặt, bất kể là cái kia tinh bích bình phong, hay là đem tinh bích bình phong giội rửa mở cực quang, đều là dị thường đáng sợ thiên tượng, dính chi chết ngay lập tức.

Lạc Căn nhẹ giọng nói: "Đem bình phong hướng về mở, hiện ra lối đi nguồn sức mạnh này, chính là Hư Quang Mạch Trùng."

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nhấc đầu nhìn tới, cái kia không ngừng biến hóa sắc thái hào quang, mỗi một lần bao phủ mà xuống, đều đem mảng lớn tinh bích phá mở tách ra. Chính vì như thế, mới không ngừng hiện ra con đường đến.

Nhưng dù vậy, cái kia bên trong lối đi cũng là dị thường nguy hiểm, không chỉ có tinh bích tàn dư, còn có Hư Quang Mạch Trùng tàn dư lực lượng, ở bên trong bồng bềnh.

Lạc Căn nhìn lúc trước người kia bị đánh nát bấy, không có nửa phân thương hại, trái lại cười lạnh nói: "Mỗi một lần đường nối mở ra, đều sẽ có một ít trí chướng xông vào đằng trước, sau đó chết đi. Đường nối vừa mở ra thời điểm, là năng lượng không ổn định nhất thời khắc."

Dương Thanh Huyền dùng Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, Hư Quang Mạch Trùng lần lượt trùng kích vào đến, cuốn đi tinh bích.

Sức mạnh vô cùng đáng sợ, nhưng lối đi xác thực bị dọn dẹp càng ngày càng sạch sẽ.

Một hồi lâu sau, Hư Quang Mạch Trùng số lần bắt đầu giảm thiểu.

Có mấy bóng người trực tiếp liền vọt vào, theo đường nối thẳng tới, trên đường không ngừng né tránh tham dự tinh bích cùng mạch xung lực lượng, rất nhanh liền biến mất ở trước mắt mọi người.

Lạc Căn nói: “Chúng ta cũng có thể đi.”

Dương Thanh Huyền ánh mắt nhìn lướt qua bốn phía, Adair cùng những chủng tộc khác một ít cường giả, đều là nhao nhao muốn thử dáng dấp, nhân tiện nói: “Đi thôi.”

Nói, bấm quyết một điểm, đem trắng hồ lô ngọc thu rồi, trực tiếp hóa thành một đạo độn quang liền vọt vào.

Lan Tư, Lạc Căn, A Ma tộc hơn trăm tên cường giả, tất cả đều theo sát phía sau.

Chỉ có Cát Bá cùng kém ngươi, vẫn như cũ ở lại to lớn con cua trên. Bởi vì Thiên Đô cấm chế, Giới Vương bên trên tồn tại đều không thể tiến nhập. Mặc dù dùng Thánh khí cũng không được.

Dương Thanh Huyền theo lối đi kia chui mấy ngàn trượng xa, không ngừng né tránh tinh bích cùng hư quang tàn dư, trên đường không nhịn được lấy ra chiến kích ra tay, dùng ngọn lửa hồng cùng hư quang tổ hợp, đánh nát mấy khối tinh sương, tựa hồ cũng không như trong tưởng tượng đáng sợ như vậy.

Lạc Căn đám người nhưng là sắc mặt ngạc nhiên, vội vàng tránh ra cái kia bị Dương Thanh Huyền bổ ra mảnh vụn, chỉ lo dính lên một điểm.

Cả cái thông đạo không biết dài bao nhiêu, Dương Thanh Huyền phía sau không ngừng truyền đến tiếng kêu thảm thiết, cũng không biết là bị thiên tượng giết chết, vẫn là bởi vì bị hại. Hắn quay đầu lại liếc mắt nhìn, Adair cùng Calvin đám người, đều giữa lẫn nhau vẫn duy trì khoảng cách nhất định. Hiển nhiên đối với lối đi này cực kỳ kính nể, chỉ lo xuất hiện tình hình.

Quá một quãng thời gian, Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, bắn ra ánh vàng, rốt cục nhìn thấy tận đầu, là một mảnh mờ mịt màu đỏ thẫm sương mù.

Lạc Căn vui vẻ nói: “Cái kia sương mù chính là Thiên Đô bảo vệ thiên tượng, nhất định phải có chìa khoá mới có thể đi tới. Mà Giới Vương cảnh sức mạnh, sắp bị đỡ được.”

Đoàn người đi tới cái kia sương mù trước, Dương Thanh Huyền cẩn thận đi phía trước nhìn tới, cái kia sương mù ở ngoài, mơ hồ có một tầng nhàn nhạt bình phong.

Tinh Linh Vương thanh âm truyền đến, nói: “Đi vào xem xem. Bất luận cấm chế gì đều là quy tắc diễn biến, chỉ cần bày xuống cấm chế người đạo pháp tu vi yếu hơn ta, liền không cách nào ngăn trở ta.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, liền đi vào bên trong đi.

Thân thể chạm tới cái kia bình phong, sinh ra một loại cảm giác kỳ dị, toàn bộ người hướng về bên trong bước ra một bước, một điểm điểm đi vào trong.

Lạc Căn đám người nhìn kỳ quái, còn tưởng rằng hắn cẩn thận một chút, không khỏi nở nụ cười, nói: “Yên tâm đi, ở đây không có gặp nguy hiểm.”

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền cả người chấn động, thân thể dường như đọng lại giống như vậy, như là cắm ở bình phong nơi.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, đúng lúc này, một lục nhị hắc, ba vệt sáng từ trong cơ thể kích bắn mà ra, cái kia tạp đốn trạng thái mới tiếp xúc, đi thẳng vào.

Cái kia ba vệt sáng ở bình phong ở ngoài hiện ra, một hóa thành Tử Dạ, thứ hai hóa thành một viên tử đồng, trực tiếp bắn vào Tử Dạ mi tâm, ẩn chưa tiến vào, thứ ba nhưng là hóa ra Quỷ Tôn thân ảnh, hai tay ôm kiếm đứng, nhíu lên đầu lông mày.

Tử Dạ trên mặt hiện ra vẻ giận dữ, mắng: “Chết tiệt bình phong!”

Tinh Linh Vương thanh âm cũng truyền ra, mười phần ngưng trọng, nói: “Triển khai bình phong người đạo pháp thần thông hết sức lợi hại đáng sợ, trên ta xa. Xem ra này Thiên Đô không phải chuyện nhỏ, Dương Thanh Huyền ngươi tất cả cẩn thận rồi.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Tử Dạ, Tinh Linh Vương đại nhân, các ngươi ngay ở Hãn Lan Đảo chờ ta.”

Lan Tư cũng thận trọng đi vào, chỉ lo Dạ Ma Thiên bị cản lại. Nhưng toàn bộ thân hình hoàn toàn tiến nhập sau, cũng không có xuất hiện dị thường, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Cái kia Dạ Ma Thiên cũng không phải là vật còn sống, chỉ có thể cũng coi là con rối.

Đại lượng võ tu trước sau tiến nhập bình phong, tiếp theo sau đó đi phía trước chạy đi.

Đi một hồi sau, trong sương mù hoàn toàn không thấy bóng người, thần thức chỉ có thể tìm được khoảng trăm trượng khoảng cách, mặc dù là Hỏa Nhãn Kim Tình, cũng chỉ có thể nhìn thấy ba trăm trượng có hơn.

Dương Thanh Huyền đem một viên cao bắt chước chìa khoá cầm trong tay, trong lòng không tên sinh ra một chút cảm ứng, như là phía trước có vật gì đang hấp dẫn chính mình.

Phía sau truyền đến Lạc Căn thanh âm, giải thích: “Chìa khóa tác dụng, chính là chỉ dẫn ngươi thông qua này sương mù, nếu như không có chìa khóa lời, căn bản không đi ra được. Hơn nữa trong sương mù tồn tại đại lượng nguy hiểm, không một chút nào so với trước kia đường nối an toàn.”

Dương Thanh Huyền cau lại hạ lông mày, vấn đạo: “Ý là, không có chìa khóa lời, cơ bản chờ ở một con đường chết?”

Lạc Căn xuất hiện sau lưng hắn, nhếch miệng uy nghiêm đáng sợ nở nụ cười, lạnh giọng nói: “Chính là! Không có chìa khoá chỉ dẫn, liền ngay cả trở lại cũng không thể. Chỉ có thể bỏ mạng ở này trong sương mù. Bởi vì trong sương mù ngoại trừ có đáng sợ thiên tượng ở ngoài, còn sẽ xuất hiện sống đồ vật.”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Sống đồ vật?”

Tựa hồ vì ứng nghiệm Lạc Căn, xa xa truyền đến một tiếng hét thảm, “A!”

Tiếng kêu ngắn mà gấp gáp, sau đó cũng chưa có tiếng động.

Toàn bộ trong sương mù, tựa hồ đột nhiên yên tĩnh lại, một điểm âm thanh đều không. Hết thảy võ tu đều bị kinh động.

Bởi vì thông qua sương mù thời điểm, chỉ cần có chìa khoá nơi tay, theo cái kia cảm ứng lực lượng tiến lên, liền sẽ không xảy ra vấn đề.

Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Chẳng lẽ là trong sương vật còn sống?

Nhưng mặc dù là vật còn sống, cái kia chìa khoá bên trong ngưng khắc trận pháp danh sách, cũng có thể sớm cảm giác đến a.

“A!”

Lại là một đạo tiếng kêu thảm thiết.

Sau đó, phảng phất ác mộng bắt đầu rồi, kêu thảm thiết liên tiếp không ngừng, liên tiếp, có lúc mấy đạo tiếng kêu thảm thiết đồng thời vang lên.

Đều là ngắn ngủi mà gấp gáp, hiển nhiên tất cả đều là một hồi bị mất mạng!

“Đến cùng là chuyện gì xảy ra? Lẽ nào trong sương ra mới tình hình?”

Có người ở trong sương mù lo lắng hô to, đồng thời đám người bắt đầu kết đội tụ lại, tất cả mọi người không dám một mình đi về phía trước.

Dương Thanh Huyền đám người bốn phía, cũng chạy tới không ít võ giả, tất cả đều trên mặt mang theo sợ sợ.

Lạc Căn trên mặt hiện ra một tia quỷ dị cười gằn, đột nhiên quát to một tiếng, “Có vật còn sống!” Liền tát hướng về hư không vỗ tới.

“Oành!”

Hư không chấn động, hoảng hốt lay động bên dưới, tựa hồ thật sự có vật còn sống ở tràng động.

Lạc Căn đầy mặt sợ sợ, trong tay cầm một khối thiết phiến, hét lớn: “Chìa khoá! Là chìa khoá xảy ra vấn đề!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1588: Vu Oan Giá Hoạ, Tiến Nhập Thiên Đô

Dương Thanh Huyền đem tất cả những thứ này đặt ở trong mắt, trong lòng thầm mắng nói: “Ảnh đế.”

“Cái gì? Chìa khoá?!”

Chung quanh võ giả đầu tiên là sợ hết hồn, sau đó xúm lại.

Lạc Căn cầm trong tay thiết phiến, sắc mặt trắng bệch, sầu thảm nói: “Chìa khóa này là giả! Ta suýt chút nữa bởi vì chìa khóa này mà rơi vào nguy cơ, bị cái kia vật còn sống ăn đi!”

“Thế nào lại là giả?”

Mọi người tất cả đều sắc mặt trắng bệch, sau đó tựa hồ nghĩ tới điều gì, một người cả giận nói: “Tu La tộc!”

Lạc Căn cả kinh nói: “Chẳng lẽ là Tu La tộc cố ý bày ra cạm bẫy, muốn đem chúng ta chém tận giết tuyệt?!”

A Nặc không đúng lúc nghi nói: “Nhất định là như vậy. Lần này Thiên Đô mở ra, tục truyền có chân chính chìa khoá hiện thân, sẽ mở ra bên trong hạt nhân cấm chế. Tu La tộc nhất định là nghĩ độc chiếm chỗ tốt, quá ghê tởm!”

Lại một tên A Ma tộc võ giả cả giận nói: “Ngoại trừ phỏng chế chúng ta thu được bảo vật ở ngoài, ở đây đem bách tộc võ giả một lưới bắt hết, sau đó Tu La tộc liền có thể thế như chẻ tre hướng về cái khác Thủy vực đẩy mạnh, độc bá Thiên Hà.”

Trong sương mù võ giả toàn bộ đều đổi sắc mặt.

Như ở bình thường thời gian mà nói, Tu La tộc không đáng đắc tội bách tộc, nhưng này hai đại lợi ích hướng về trước mắt một phóng, nhất thời vô cùng có thể tin.

“Lạc Căn, ngươi dám to gan nói xấu bộ tộc ta, nạp mạng đi!”

Mặt khác một bên, Adair tức giận nổi lên, một luồng bén nhọn công kích, theo Lạc Căn phương hướng của thanh âm, điên cuồng tập kích mà tới.

Đồng thời Adair cao giọng nói: “Chư vị tuyệt đối không nên tin này tiểu nhân nói như vậy, trúng rồi kế ly gián của hắn. Chuyện này chìa khoá vốn là A Ma tộc chế tạo ra, vì chính là hãm ta Tu La tộc vào bất nghĩa.”

Lạc Căn cười lạnh một tiếng, này trong sương mù nghĩ muốn tranh đấu, hầu như là không có khả năng.

Bởi vì độ nguy hiểm thực sự quá lớn. Adair cuồng kích mà đến, nhưng cũng chỉ dùng không tới một hai phần mười sức mạnh, càng nhiều hơn sức mạnh dùng ở đề phòng trên, chỉ lo rơi vào nguy hiểm.

Lạc Căn bóng người nhẹ nhàng lóe lên, liền né qua, cười lạnh nói: “Hãm bộ tộc của ngươi vào bất nghĩa? Chuyện cười, Tu La tộc còn có nghĩa sao?”

Adair một đòn thất bại, giận dữ hét: “Ngươi này chiêu vu oan giá hoạ, coi là thật dùng ác độc a!”

Đang muốn lại truy sát Lạc Căn, nhưng là thân thể hơi ngưng lại, ngừng ngay tại chỗ. Bốn phương tám hướng ánh mắt cùng thần thức, đều rơi trên người hắn, lộ ra địch ý cùng lửa giận.

Adair chật vật nuốt xuống hạ, nói: “Chư vị tuyệt đối đừng tin tiểu nhân kia nói như vậy.”

Một vị võ tu lạnh lùng nói: “Chìa khóa này ta là ở các ngươi Tu La tộc buổi đấu giá trên mua, ngươi đúng là nói một chút, A Ma tộc người làm sao làm giả?”

Adair trong lúc nhất thời không nói gì, nguyên bản chỉ tính toán thả ra hai ngàn viên chìa khóa, kết quả các mặt của xã hội trên đột nhiên xuất hiện 20 ngàn không ngừng, để hắn không ứng phó kịp. Chờ phát hiện thời điểm, lúc này đã muộn.

Lại một vị võ tu mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Tu La tộc, thật là ác độc thủ đoạn a. Mối thù này, ta mầm tộc nhớ rồi!”

Adair tức giận cơ hồ muốn bất tỉnh, nhìn chằm chằm Lạc Căn, sau đó lại nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, quát ầm lên: “Dương Thanh Huyền! Cái này nhất định là ngươi ra mưu ma chước quỷ!”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Adair vương tử thực sự là không hiểu ra sao, chính mình làm giả chìa khoá, muốn lừa bịp hại đại gia, bị người vạch trần, nhưng vọng tưởng đem họa Thủy Đông Lưu, giá họa đến trên đầu chúng ta đến. Lẽ nào ngươi làm mọi người đều là kẻ ngu si sao?”

Trong sương mù đi một vị võ giả, chính là Trùng Tộc Lộ Dịch, trầm giọng nói: “Là ai chế tạo giả chìa khoá, hiện tại tranh luận đã không có ý nghĩa. Tương lai tất nhiên có thể tra cái cháy nhà ra mặt chuột. Bây giờ việc cấp bách là thế nào làm? Cũng không ai biết trong tay mình chìa khoá thật hay giả, phải như thế nào đi ra này sương mù bình phong? Adair, trong tay ngươi chìa khoá nhất định là thật sao.”

Adair mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Tự nhiên là thật, làm sao, ngươi muốn cướp trong tay ta chìa khoá?”

Lộ Dịch lắc đầu nói: “Dĩ nhiên không phải. Nếu bây giờ có thể xác định ngươi là thật chìa khoá, như vậy chúng ta dĩ nhiên là theo ngươi đi rồi.”

Một đám võ tu đều là hơi đổi sắc mặt, tuy rằng cảm thấy có chút không ổn, nhưng đây cũng là an toàn nhất phương thức.

Adair nghĩ một hồi, nhân tiện nói: “Được. Lần này chìa khoá sự kiện, ta Tu La tộc là lớn nhất thụ hại. Vì cho thấy cõi lòng, ta để Tu La tộc người phân tán ra, phàm là không xác định trong tay chìa khoá thiệt giả, cũng có thể theo người của chúng ta đi. Chỉ là càng đến phía sau, thần thức có thể ngầm đoán lại càng thấp, đến thời điểm vẫn là sẽ tồn tại nguy hiểm nhất định.”

Adair lập tức ý thức được, đây là vãn hồi Tu La tộc danh dự, hóa giải mọi người lửa giận một cơ hội.

Lộ Dịch nói: “Hiện tại không quản được này rất nhiều, có thể an toàn một điểm là một điểm. Dù sao Thiên Đô bên trong, nguy cơ trùng trùng, không thể một điểm nguy hiểm đều không có.”

Tất cả mọi người là gật đầu tán thành.

Lạc Căn nhìn Dương Thanh Huyền một chút, gặp Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, liền cũng không nói gì. Lần này hiệu quả, tựa hồ so với dự tính còn tốt hơn. Mặc dù Adair cố gắng như thế nào, ở bách tộc trong lòng, cũng đã sinh ra một tầng ngăn cách, cùng với kiêng kỵ tâm ý.

Adair ngân bào bên trong, xẹt qua vẻ oán độc, tầng tầng hừ một tiếng, liền một thân một mình đi ở đằng trước.

Dương Thanh Huyền thỉnh thoảng hướng về bốn phía nhìn tới, ở trong sương mù dày đặc, tựa hồ có quỷ phách như thế bóng mờ lay động, nhưng nhìn không rõ ràng, phải là Lạc Căn nói vật sống.

Đoàn người xuyên qua nửa ngày, không ngừng thay đổi phương hướng, thậm chí còn có điều đầu tình huống phát sinh.

Rốt cục, sương mù không ngừng trở thành nhạt, phía trước dần dần thể hiện ra thiên địa mới.

“Ha ha!” Một vị võ tu hai mắt phóng quang, mừng như điên liền hướng đằng trước chạy đi.

Ở ánh mắt có thể thấy được trong phạm vi, đã là sương mù điểm cuối.

“A!”

Vị kia võ tu vừa trốn ra hơn mười trượng, liền kêu thảm một tiếng, thân thể trực tiếp đông lại, sau đó một chút xíu ở trước mắt mọi người biến mất, giống như là bị vật gì đáng sợ nuốt lấy.

“Chi!” Mọi người không khỏi là sinh ra hàn ý trong lòng, lộ ra vẻ hoảng sợ.

Này cũng thật là đáng sợ đi, điểm cuối đang ở trước mắt, lại còn chết rồi.

Adair nhẹ rên một tiếng, nói: “Đường không phải đằng trước.”

Nói, trực tiếp xoay người triều bên trái đi đến.

Một đám người quanh đi quẩn lại nửa ngày, này mới đi ra khỏi sương mù.

Phóng tầm mắt nhìn, là một mảnh to lớn rộng rãi bồn địa, bên trên tọa lạc mảng lớn kiến trúc phế tích.

Đại địa vỡ thành hai mảnh, lục thực điên cuồng sinh trưởng, như là đem đi qua vết sẹo may vá lên giống như, to lớn yêu thú ở bồn địa trên đi lại, trên bầu trời lẩn quẩn hung mãnh loài chim.

Này chút yêu thú đều là ở ngoài một bên chưa từng thấy qua, đồng thời linh trí còn chưa khai hóa, tương tự chính là tượng trưng ngoại trừ hình thể to lớn, chính là toàn bộ người mặc lân giáp, bởi ở đây linh khí nồng nặc như sương, thực lực cường hãn.

Như là tiến nhập một cái khác kỷ nguyên giống như vậy, ở đây hoàn toàn cùng ngoại giới chệch đường ray.

Long trọng sinh cơ sau lưng, tương tự cất giấu to lớn hoang vu.

“Đây chính là Thiên Đô sao?!”

Không ít lần đầu tiên tới Thiên Đô võ tu, đều là hưng phấn dị thường. Cái kia chút đến không chỉ một lần, cũng tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, lộ ra hội ý mỉm cười.

Sau đó mấy chục trên trăm đạo độn ánh sáng lên, phân bắn hướng về phía trước, những người này đều là lão du điều, đối với khai thác Thiên Đô tài nguyên, đều có nhất định tâm đắc cùng kinh nghiệm.

Dương Thanh Huyền đang dùng Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn cái kia di tích, đột nhiên một luồng khí tức nguy hiểm đột nhiên giáng lâm, nháy mắt liền bao phủ toàn thân.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1589: Sỉ Nhục Lớn Lao, Kề Vai Chiến Đấu

“Adair!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, tát liền đi về phía trước vỗ tới, một vòng Liệt Nhật ở lòng bàn tay xoay vòng, chính là Lục Dương Chưởng.

“Ầm ầm!”

Một tầng nhàn nhạt bình phong dưới ngọn lửa xuất hiện, như lồng giống như đem Dương Thanh Huyền nhốt lại, sau đó “Ầm” một tiếng vỡ tan.

Cái kia cỗ mùi chết chóc một hồi tiêu tan.

Sau đó kim quang lóe lên, một đạo đánh chém lặng yên không tiếng động dập dờn bồng bềnh lại đây.

“Xì!” Bầu trời bỗng chốc bị cắt vỡ thành hai mảnh.

Dương Thanh Huyền hai nửa thân thể lay động bên dưới, liền hóa thành nhàn nhạt quang ảnh, tiêu tan không trung.

Lạc Căn đám người không khỏi kinh hãi, một hồi liền phân tán mở, rơi vào cách đó không xa.

Adair cầm trong tay Thánh khí Thiên Hồng Chi Sát, ngân bào bên trong lập loè ra hai đạo hàn quang, nhìn chằm chằm hư không nơi nào đó, lạnh giọng nói: “Dương Thanh Huyền, Lạc Căn biểu đệ, hôm nay chính là vi huynh đưa các ngươi quy thiên ngày!”

Lượng lớn Tu La tộc người từ trong sương mù tuôn ra, đem Dương Thanh Huyền cùng Lạc Căn đám người bao bọc vây quanh.

Vốn định lập tức bay đi võ giả, một hồi toàn bộ ngừng lại, hướng về tứ phương tản ra, nhiều hứng thú nhìn.

Tu La tộc đoạn tuyệt với A Ma tộc, nhưng là đủ để khiếp sợ Thiên Hà đại sự.

Trận chiến ngày hôm nay, bất luận ai thua ai thắng, đều đem đối với toàn bộ Thiên Hà sản sinh ảnh hưởng to lớn, mà đối với bách tộc mà nói, là lớn lao chuyện may mắn.

Vì lẽ đó mọi người thà rằng hi sinh một ít Thiên Đô thời gian, cũng không chịu bỏ qua trận này náo nhiệt.

Bị Adair nhìn chằm chằm trên hư không, chậm rãi hóa ra Dương Thanh Huyền thân ảnh, tương tự cầm trong tay Thánh khí Thiên Khư, cười lạnh nói: “Lần thứ nhất mù mắt trái, lần thứ hai mù mắt phải, lần thứ ba chuẩn bị rơi đầu sao?”

Lời vừa nói ra, bốn phía đừng không khiếp sợ.

Một vị võ tu cả kinh nói: “Có ý gì? Lẽ nào Adair người mặc ngân bào là bởi vì...”

Mọi người chỉ cảm thấy trước mắt lóe lên ánh bạc, Adair áo choàng lập tức bay ra, lộ ra hình dáng, hai bên đầu hình dạng hoàn toàn khác nhau, như là không có dài tốt trở nên hơi dị dạng, trước kia con ngươi vị trí hôn mê một tầng màu đen trùm mắt, dữ tợn khủng bố.

“Chi!” Tất cả mọi người không khỏi kinh hãi.

Không ít người là gặp Adair, anh tuấn thanh tuyển, làm sao cũng không nghĩ ra sẽ biến thành trước mắt lần này dáng dấp.

Lạc Căn đồng dạng hít một hơi khí lạnh, tựa hồ sợ rồi.

Trùng Tộc Lộ Dịch, Thiên Cầm tộc kiều y, cùng với cường giả khắp nơi, không khỏi là đổi sắc mặt, sau đó nhìn phía Dương Thanh Huyền ánh mắt, toàn bộ đều tràn đầy vẻ kinh dị.

Tuy rằng Adair nhắm thẳng vào Dương Thanh Huyền, nhưng dù sao Dương Thanh Huyền chỉ có Bất Hủ sơ kỳ tu vi, ai cũng sẽ không cho là Adair tổn thương là Dương Thanh Huyền làm cho, trong đó khẳng định có ẩn tình.

Adair lạnh giọng nói: “Ngươi cũng biết ta vì sao vẫn giữ lại vết sẹo trên đầu? Chính là vì nằm gai nếm mật, lúc nào cũng nhắc nhở chính mình, không nên quên cừu hận, không nên quên cái này lớn lao khuất nhục. Dương Thanh Huyền, từ khi bị ngươi tổn thương hai mắt sau, ta cả ngày phòng ngủ bất an, giờ nào khắc nào cũng đang nghĩ báo thù. Mà ngày hôm nay, chính là giết ngươi ngày.”

Adair khiến người chung quanh tất cả đều hoảng hốt, khó tin nhìn phía Dương Thanh Huyền.

Thiên Cầm tộc kiều y, đột nhiên lộ ra kinh ngạc, tựa hồ nghĩ tới điều gì, kinh sợ đến mức đưa tay đi ra, che lại tiểu khẩu, tránh khỏi chính mình kêu sợ hãi, một đôi mắt đẹp bên trong, dị thải liên tục.

“Nguyên lai Adair điện hạ cùng người này có như thế đại thù, đó là không báo không thể. Bản tọa đồng ý trợ điện hạ một chút sức lực, không biết điện hạ có thể cần?”

Cách đó không xa trong sương mù, chậm rãi đi ra một bóng người, toàn thân như xà xoay quanh, chính là Calvin, một đôi độc nhãn nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền cùng Lan Tư.

Adair đại hỉ, nói: “Có Calvin hoàng tử giúp ta, này chiến tất thắng! Chờ giết này chút hạng giá áo túi cơm, trở lại Thiên Hà sau, ta liền lập tức hạ lệnh, cùng uyên không tộc kết làm minh hữu, đồng thời toàn thiên hạ vây quét Dạ Xoa tộc, lấy tuyệt Calvin hoàng tử hậu hoạn.”

Lan Tư hoàn toàn biến sắc, đôi tay vồ một cái, liền nắm chặt chủy thủ, lại sau đó gọi ra Dạ Ma Thiên đến, khí thế mạnh mẽ dung hợp lại cùng nhau, lại khuếch tán mở.

“Nói khoác không biết ngượng! Ngươi đã Tu La tộc bất nhân, thì đừng trách ta A Ma tộc bất nghĩa. Hiện tại ngay ở trước mặt bách tộc mặt, ta trịnh trọng tuyên bố, Tu La tộc cùng ta A Ma tộc, từ đây là địch!”

Lạc Căn ánh mắt lạnh lẽo, nói như đinh chém sắt.

Adair trùm mắt bên dưới, xẹt qua ánh sáng lạnh lẽo, phảng phất có hào quang xuyên thấu mà ra, cùng Lạc Căn bốn mắt tương đối.

Lạc Căn cả người run lên, nội tâm không nhịn được run rẩy, nhưng mạnh mẽ cắn răng nhọn, cấp tốc để chính mình trấn định lại.

Tu vi của hai người đều là Khuy Chân cảnh đại viên mãn, chênh lệch cũng không có lớn như vậy.

Chỉ có điều từ xa xưa tới nay, Lạc Căn đều ở Adair dưới dâm uy, nội tâm tích úc ra một loại hoảng sợ.

Giờ khắc này chính thức cắt đứt sau, còn có Dương Thanh Huyền đứng tại chính mình một bên làm hậu thuẫn, nhất thời lấy dũng khí, đem cái kia hoảng sợ xua tan, chậm rãi khôi phục vương giả phong độ.

“Rất tốt, ta liền trước hết là giết ngươi tên phản đồ này!”

Adair trong tay Thánh khí loáng một cái, liền vọt tới.

Lạc Căn biến sắc mặt, hét lớn một tiếng, hai tay các nắm lấy một thanh đại kiếm, ở trước người tạo thành chữ thập, đột nhiên đánh chém mà xuống.

“Thiên Hình Trảm!”

“Oành!”

Thiên hồng chi quân đánh vào song kiếm trung ương, đem cái kia thập tự trảm đánh áp chế hoàn toàn ở. Lạc Căn thân ảnh run lên, đã bị đánh bay ra ngoài.

Lạc Căn sắc mặt tái nhợt, nhưng bên trong cặp mắt nhưng là bắn ra hưng phấn con ngươi màu bạc, chiến ý cuồn cuộn ngất trời.

Hướng về Adair vung kiếm sau, càng thêm kiên định nội tâm của hắn, Adair cũng không phải không thể chiến thắng, chính mình cùng thực lực của hắn chênh lệch, xa không như trong tưởng tượng đại.

Adair nói: “Calvin đại nhân, ngươi trước giúp ta chém giết cái kia Dương Thanh Huyền, dạ xoa này tiểu tử không đáng sợ.”

Nói xong, lại cầm trong tay chiến thương, hướng về Lạc Căn lướt đi.

Tu La tộc cùng A Ma tộc võ tu, tổng cộng hơn hai trăm người, ngay ở cái kia sương mù lối ra, Phá Toái di tích trước, ra sức bắt đầu chém giết.

Trong lúc nhất thời sát khí ngút trời, các loại năng lượng đáng sợ khuấy động, dời sông lấp biển.

Không ít mới từ trong sương mù đi ra võ tu, toàn bộ giật nảy mình, liều mạng né tránh. Có chút không tránh kịp, trực tiếp bị oan uổng chém giết, còn có chút bị chấn động trở lại trong sương mù, sẽ thấy cũng không đi ra.

Calvin nhíu mày lại, tựa hồ đối với Adair sắp xếp bất mãn, nhưng ánh mắt quét qua Dương Thanh Huyền sau, một là người này chỉ có Bất Hủ sơ kỳ tu vi, không đáng sợ, hai là người này ở ngoài thông đạo từng ra tay với chính mình, cũng là nên người chết.

Liền phong mang nhất chuyển, nhắm thẳng vào Dương Thanh Huyền, nhanh chân đi đi, "Tai điếc tiểu tử, hiện tại ta liền để cho ngươi tự thể nghiệm một hồi, ngươi phạm vào bao nhiêu tội!"

Vô số quang rắn tự Calvin trên người dâng lên, tất cả đều bàn trên người Calvin, hơn trăm cái đầu rắn toàn bộ nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, thẳng thè lưỡi.

Này đáng sợ dáng dấp, làm bốn phía chiến đấu hai tộc người, đều tận lực hướng về xa xa tránh ra.

Lan Tư bóng người lóe lên, liền rơi vào Dương Thanh Huyền bên cạnh người, nói: "Kề vai chiến đấu!"

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi đi giúp A Ma tộc người. Tu La tộc người đông thế mạnh, A Ma tộc sợ là đỡ không được."

Lan Tư cả kinh nói: "Vậy còn ngươi? Người này nhưng là Khuy Chân đại viên mãn, Giới Vương bên dưới hiếm có địch thủ."

Dương Thanh Huyền đột nhiên nở nụ cười, nhìn Lan Tư nói ra: "Chết ở trong tay ta Khuy Chân, đã điểm không rõ có mấy cái."

Chương 1590: Đại Cầm Quy Nguyên, Ai Chiến Trường Chính

Lan Tư sửng sốt một chút, lập tức cũng cười, nói: “Ta thiếu chút nữa đã quên rồi, ngươi nhưng là Dương Thanh Huyền.” Nói, liền yên tâm thân ảnh loáng một cái, hướng tu la tộc cường giả lướt đi.

“Hừ, nói khoác không biết ngượng, không biết xấu hổ!”

Calvin đối với Dương Thanh Huyền khịt mũi con thường, giễu cợt nói: “Nơi này chính là Thiên Hà, không cho phép ngươi Nhân tộc càn rỡ!”

“Vạn Xà Thôn Không!”

Calvin quát lên một tiếng lớn, sau lưng vô số cự xà tủng đứng thẳng người, quay về Dương Thanh Huyền chính là cắn loạn mà đi.

Con rắn kia thân như mũi tên, dường như vạn ngàn mưa tên giống như vậy, đâm thủng hư không.

Dương Thanh Huyền hai tay kết ấn, biểu hiện lạnh lùng.

“Phốc! Phốc!”

Rắn mũi tên đánh trên người Dương Thanh Huyền, trực tiếp phá thể mà vào, càng là từ phía sau lưng xuyên ra, nổ ra từng cái từng cái hang lớn.

Nhưng này chút cửa động nơi, đều có cát vàng tung toé, may vá thân thể.

Dương Thanh Huyền khuôn mặt và khí chất cũng phát sinh sơ qua thay đổi, đầy rẫy từ tuyên cổ tới nay hoang vu khí, chỗ đi qua, cây cỏ bạc trắng.

“Đây là...”

Calvin kinh sợ.

Dương Thanh Huyền thân thể bị cái kia vô số điên cuồng rắn xuyên thủng, nhưng cũng trí nhược võng nghe, trực tiếp cầm kích tiến lên, tùy ý trên người nổ ra từng cái từng cái cát động, vài bước bên dưới, sẽ đến Calvin trước mặt.

Trong tay chiến kích vạch một cái, một đạo hư quang chém ngang mà đi.

“Oanh!”

Tảng lớn quang rắn bị một tước hai đoạn, nóng rực mà ngọn lửa sáng ngời, bám vào ở đằng kia hư quang bên trên, vẽ ra trên không trung một đạo hình cung quang, xu thế không thể đỡ.

Xà ảnh bị chém nát nháy mắt, không trung tuôn ra tảng lớn hỏa diễm, như từng đoá từng đoá Hồng Liên nở rộ, đem cái kia âm hối độc mang hoả táng hết sạch.

Đồng thời Thiên Khư hình cung quang uy thế không giảm, ở chém nát xà ảnh sau, đánh về phía Calvin.

Calvin hơi biến sắc mặt, đấm ra một quyền.

Quyền thượng sáng lên vảy rắn giống như ánh sáng, toàn bộ cánh tay rút ra dài mở ra, biến thành to lớn đầu rắn, răng nanh cắn tới hư quang.

“Oành!”

Hư quang như pha lê giống như đổ nát.

Xà ảnh hí lên một tiếng, tương tự tùy theo tiêu tan, Calvin cánh tay biến về nguyên hình.

Chu vi nhìn võ giả không không đổi sắc mặt, lúc trước đều đang suy đoán Dương Thanh Huyền có thể gánh vác mấy chiêu, ai biết một chiêu bên dưới, trái lại chiếm thượng phong.

Đồng thời từng cái từng cái nội tâm ngờ vực bất định, “Hắn là làm sao làm được?” Từ đầu đến cuối, Dương Thanh Huyền trên người cảnh giới gợn sóng, vẫn luôn ở Bất Hủ cảnh.

“Được! Chẳng trách có cuồng vọng tiền vốn, tu luyện dị hỏa, còn có Thánh khí nơi tay. Chỉ tiếc kiến thức quá nông, hôm nay liền muốn bàn giao ở nơi này, mà ta cũng đem tự nhiên một cái Thánh khí!”

Calvin liếm một cái đôi môi, độc nhãn bên trong tuôn ra vẻ hưng phấn.

Tự Nhân tộc nhất thống thiên hạ sau, đại lượng Thánh khí đều tới Nhân tộc thế giới tập trung, dị tộc nghĩ muốn thu được một cái Thánh khí, độ khó to lớn không thể nào tưởng tượng được. Tỷ như Lạc Căn như vậy vương tử, Khấu Lý cùng Cát Bá như vậy trung giai Giới Vương, đều không có Thánh khí.

Calvin trong mắt sát khí lóe lên, liền tại chỗ biến mất, lưu lại một oành thanh quang, trực tiếp trừ khử.

Dương Thanh Huyền dừng bước lại, bản năng cảm giác được nguy hiểm, thân thể loáng một cái, hét lớn một tiếng, liền hóa thành Thời Không Cự Linh, bàn tay lớn hướng về trên hư không chộp tới.

Vô số không gian cuộn chỉ tái hiện ra, tảng lớn quy tắc phù văn tiêu tan ở dưới lòng bàn tay.

Dương Thanh Huyền chỗ đứng, hóa ra bảy, tám mặt hình bán cầu trong suốt bình phong, lấy một căn cong đường cong làm trung tâm, không ngừng xoay tròn.

Chính là không gian bị vặn vẹo đến mức tận cùng, phân giải thành bất đồng cong độ hình thái, toàn bộ biểu hiện ra.

Dương Thanh Huyền thân ảnh ở đây phức tạp không gian xoay chuyển hạ, trở nên hình thái quỷ dị, lơ lửng không cố định.

Đột nhiên, một tát hình bán cầu không gian cong mặt, “Ầm” một tiếng nổ tung, xuất hiện tám cái to lớn đầu rắn, đột nhiên đánh rơi.

“Ầm! Ầm!”

Hết thảy không gian cong mặt liên tiếp Phá Toái, liên quan Dương Thanh Huyền thân ảnh, cũng ở đó tám rắn dưới sự công kích, vỡ nát tan.

“Oanh!”

Đại địa chấn động dữ dội, cát bay đá chạy hạ, xuất hiện một cái nhạt nhẽo hố to.

Calvin thân ảnh từ trong tro bụi đi ra, sắc mặt đen trầm như nước, bốn phía nơi nào có Dương Thanh Huyền thi thể? Calvin phẫn nộ nhìn chằm chằm hư không nơi nào đó.

Dương Thanh Huyền thân ảnh hiển hiện ra, hoàn toàn là Thời Không Cự Linh dáng dấp, hai tay ôm ngực, chiến kích đã cất vào đến.

Mới vừa rồi một đòn hạ, Dương Thanh Huyền đem quy tắc không gian phát huy đến cực hạn, ở tám rắn xuất hiện trong nháy mắt liền bắt được hành động quỹ tích, sau đó thuận lợi tránh ra.

Calvin có Khuy Chân đại viên mãn tu vi, Dương Thanh Huyền muốn lấy thắng rất khó, nhưng Calvin nghĩ muốn đánh bại dễ dàng hắn, cũng là muôn vàn khó khăn việc.

Calvin rung đùi đắc ý, cái kia cái gọi là “Tám rắn”, cũng không phải là tám con cự xà, mà là một cái tám con đầu cự xà, thân thể cùng Calvin nối liền cùng nhau, tạo thành một con quái vật to lớn.

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh, nhưng nội tâm vẫn còn có chút sợ hãi, nếu không có Thời Không Cự Linh đối với không gian lĩnh ngộ đạt tới Hóa cảnh, vừa nãy một kích kia hạ, sợ là rất khó tránh thoát.

“Nhìn ngươi còn có thể trốn mấy lần!”

Calvin lạnh giọng một uống, lắc mình bên dưới, liền thuấn di đến Dương Thanh Huyền trước mặt.

“Rầm rầm rầm!”

Tám đầu đại xà bắn mạnh mà ra, ở không trung lẫn nhau giao nhau, từ phương vị khác nhau quay về Dương Thanh Huyền cắn xé mà đi.

Dương Thanh Huyền vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, nhìn rõ ràng tám rắn mỗi một cái động tác cùng huyễn ảnh, chân đạp hư bước, lay động thân hình, ngay ở con rắn kia ảnh bên trong qua lại.

Trong khoảng thời gian ngắn, đầy trời xà ảnh cùng Dương Thanh Huyền tàn ảnh, đan dệt hỗn hợp lại cùng nhau, còn có tảng lớn quy tắc không gian lay động, làm người hoa cả mắt, căn bản nhìn không rõ ràng.

Lấy linh xảo cùng tốc độ sở trường Trùng Tộc Lộ Dịch, Thiên Cầm tộc Kiều Y đám người, không khỏi lộ ra kinh sợ.

Tình cờ có thể gặp được năng lượng khổng lồ ánh sáng nổ ra, cũng là vừa chạm vào tức cách.

Hai người qua lại, công kích, phòng ngự phạm vi không ngừng tăng lớn, thiên địa rung động, xa xa di tích trực tiếp bị dư âm chấn tảng lớn tổn hại, một ít Tu La tộc cùng A Ma tộc võ tu, bất hạnh bị cuốn vào, đều bị xà ảnh đánh nát bấy.

Dẫn đến hai tộc tranh, đều tới bốn mặt tránh lui, vây xem ăn dưa quần chúng đồng dạng phạm vi lớn lùi về sau, chủ yếu chiến trường hầu như liền thành Dương Thanh Huyền cùng Calvin tranh.

Adair áp chế Lạc Căn, thỉnh thoảng đem ánh mắt bánh lại đây, vừa giận vừa sợ.

Calvin đánh mãi không xong, nội tâm bắt đầu lo lắng.

Đối phương chỉ là một tên Bất Hủ sơ kỳ cặn bã, chính mình nhưng là Khuy Chân đại viên mãn, như vậy tiếp tục đánh, chính mình bộ mặt ở đâu!

Hơn nữa Dương Thanh Huyền căn bản là không có dự định cứng đối cứng, chỉ là không ngừng né tránh, tình cờ mới ra tay một hai chiêu. Như vậy đánh đi xuống, mười ngày nửa tháng đều không phân được thắng bại.

Calvin cả giận nói: “Thằng nhãi ranh, nhìn ngươi làm sao trốn!”

Calvin trong tay công kích đột nhiên ngừng lại, hai tay ở trước người không ngừng bấm quyết, sau lưng tám rắn không ngừng lẫn nhau dung hợp, hình thành một con quần áo vải thô màu xanh biếc đại xà.

Dương Thanh Huyền hơi biến sắc mặt, cảm nhận được một tia nguy hiểm.

Cái kia cự xà thân thông trời đất, hí lên bên dưới, phun ra đỏ thắm xà tín, dâng trào năng lượng ở nó quanh người không ngừng ngưng tụ.

Calvin trên người nổi lên vô số vảy rắn, con ngươi đồng dạng biến thành thụ đồng, cùng cái kia đại xà biểu hiện tương đồng, phảng phất một thể.

“Đại Cầm Quy Nguyên!” Calvin dữ tợn hét lớn.

To lớn xà ảnh bắn mạnh mà ra, uy thế đem toàn bộ đất trời đều bao trùm trấn áp.

Hoàn cảnh chung quanh một hồi trở nên âm sát Ám Trầm, chỉ còn dư lại xà ảnh bơi lội ở trong hư không, phong tỏa ngăn cản bát phương, thoáng qua tức đến.

Chiêu thức này dưới, quy tắc không gian bị hoàn toàn cầm cố, căn bản không thể tránh khỏi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1591: Mới Long Quyền, Giới Vương Cường Giả

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, bên trong cặp mắt tuôn ra ánh vàng, hai tay nhanh chóng bấm quyết, trên người nhảy ra vô số Long Lân, một mảnh thanh quang từ sau lưng nổi lên, hóa thành to lớn Thanh Long hình bóng, vòng tại bầu trời.

“Cái gì?! Thanh Long pháp thân?!”

Bốn phía vang lên nhiều tiếng hô kinh ngạc.

Calvin cũng cả người run lên, độc nhãn bên trong bắn ra vẻ khiếp sợ, thậm chí là sợ hãi.

Bọn họ uyên không bộ tộc, trong cơ thể cũng có Long huyết mạch, chỉ có điều trải qua mỏng manh cùng biến dị, nhưng vẫn là uyên không bộ tộc cường đại nguyên nhân vị trí.

Giờ khắc này đột nhiên gặp được Thanh Long pháp thân, không khỏi trong lòng chấn động dữ dội.

“Thanh Long thì lại làm sao! Mặc dù là thật sự Thanh Long giáng lâm, cũng không cách nào vượt qua ngươi và ta trong đó chênh lệch cảnh giới!”

Calvin quát lên một tiếng lớn, cái kia cự xà càng là điên cuồng xoay vòng, không ngừng trấn áp xuống.

Dương Thanh Huyền cảm nhận được áp lực cực lớn, vô số Long văn cùng đạo phù ở đầu quyền hạ tiêu tan lấp lóe, đãng xuất vòng vòng sóng gợn.

Đồng thời ở quả đấm phía trước, màu xanh chùm sáng bên trong, hiện ra bốn cái quang điểm, giống như là có sinh mệnh, chìm chìm nổi nổi.

Cẩn thận nhìn tới, bốn cái quang điểm đều là do vô số bé nhỏ phù văn tạo thành, dựa theo nhất định trật tự sắp xếp, phảng phất rồng thân thể làm.

Dương Thanh Huyền nắm đấm bỗng nhiên nắm chặt, một luồng lực lượng làm người ta sợ hãi dập dờn bồng bềnh mở.

“Diệt Đạo Long Quyền!”

“Ầm ầm!”

Vô số phù văn một hồi lóe lên, hóa thành Thanh Long hình bóng, rít gào mà thẳng thượng cửu thiên.

Ánh quyền chỗ đi qua, không gian yên diệt, tuôn ra vô số đen nhánh phù văn, dường như phiên phi mực điệp.

Mà cái kia bốn đạo quang điểm bên trong, càng hóa ra Tinh Linh, Cổ Hạt, Tiên Côn cùng với Khổng Tước bóng mờ.

Bốn vị Tinh Túc bảo vệ Thanh Long, đồng thời lại là rồng chi chân thân tạo thành bộ phận.

Bốn màu lóa mắt màu quang chồng chất ở Long Quyền bên trên, vặn hợp thành một cổ cường đại năng lượng.

Đây là Tinh Túc gia trì sức mạnh.

Là mới Long Quyền.

“Oành!”

Long Quyền cùng xà ảnh mạnh mẽ oanh kích đến đồng thời, ánh quyền một hồi bạo nổ mở, sáng lạng hào quang tung xuống, thiên địa một mảnh chói mắt cực trắng.

Không gian đang không ngừng phá nát cùng chữa trị.

Năng lượng cuồng bạo quét sạch tứ phương, xà ảnh ở đằng kia trong đó trở nên hư huyễn bất định, ngửa đầu vang vọng không ngừng.

Cuối cùng ở mấy hơi thở phía sau, biến mất không còn tăm hơi.

Dư âm nổ mạnh dường như sóng lớn giống như cọ rửa hai người thân thể.

Dương Thanh Huyền trên người nổi lên tảng lớn trận quang, Thập Tuyệt Trận tự mình diễn hóa đi ra, ngăn trở đáng sợ kia xung kích.

Đồng thời trên người nổi lên kỳ quang, bảo vệ toàn thân chỗ yếu.

Dù vậy, Dương Thanh Huyền vẫn như cũ cảm thấy có gan tỏa xương đoạn cân cảm giác, ngũ tạng lục phủ giống là bị người nắm cùng nhau, khóe miệng tràn ra máu tươi.

“Thật mạnh! Khuy Chân đại viên mãn, vẫn là không cách nào chiến thắng hồng câu a!”

Dương Thanh Huyền nội tâm thở dài.

Bốn mặt chiến đấu Tu La tộc cùng A Ma tộc võ giả, tất cả đều lẫn nhau tách ra, hướng về hai bên tản đi, để tránh khỏi bị này sức mạnh đáng sợ lan đến.

Một ít ăn dưa quần chúng ỷ vào người tài cao gan lớn, trực tiếp bị dư âm cuốn trúng, xa xa té ra ngoài, máu phun phè phè.

“Không! Không thể! Không thể!”

Dư âm bên trong, truyền đến Calvin kinh nộ rống to.

Cái kia một đôi xà nhãn nổ bắn ra hung mang, xuyên thấu qua tầng tầng dư âm năng lượng, nhìn thấy Dương Thanh Huyền càng bình yên vô sự.

Tình cảnh này hầu như rung chuyển đạo tâm của hắn, đối với tự mình lực lượng tự tin, một hồi mở ra vô số vết rạn nứt.

Lạc Căn vừa mừng vừa sợ, tuy rằng vết thương chằng chịt, nhưng đánh với Adair một trận sau, nội tâm tự tin ở không ngừng khôi phục.

Hơn nữa A Ma tộc võ giả, ở Lan Tư dưới sự tương trợ, miễn cưỡng cùng Tu La tộc đánh thành đều bằng nhau.

Trận chiến này tuy rằng không bao nhiêu thắng mặt, nhưng Tu La tộc muốn ăn hạ chính mình, sợ cũng phải sập miệng đầy nha. Ở tình thế như vậy hạ, Adair tất nhiên sẽ thay đổi sách lược.

Quả nhiên, Adair nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, sát ý nổi lên, lạnh giọng nói: “Xem ra, ngươi cuối cùng là chướng ngại lớn nhất, nhất khiến ta ăn ngủ không yên kẻ địch. Calvin, ngươi lui ra đi, ngươi không có chuyện gì ở nơi này.”

Calvin kinh nộ bất định, “Lui ra” hai chữ, giống như là mệnh lệnh dưới tay giống như vậy, đã là đối với hắn vô cùng đại bất kính.

Nhưng rất nhanh, Calvin tức giận, liền đang khiếp sợ cùng ngạc nhiên bên dưới, không còn sót lại chút gì.

Adair thu liễm sức mạnh, cầm thương chỉ về Lạc Căn, lại chỉ về Dương Thanh Huyền, đột nhiên lộ ra quỷ dị cười gằn, nói: “Các ngươi cũng biết, ta ba năm trước cũng đã là Khuy Chân đại viên mãn.”

Lạc Căn cùng Dương Thanh Huyền đều là nhíu mày lại, không hiểu Adair lời ấy ý nghĩa.

Nhưng Dương Thanh Huyền nháy mắt ở giữa tâm “Hồi hộp” một hồi, tựa hồ nghĩ tới điều gì, hét lớn: “Không được! Tất cả mọi người đi mau!”

Nói, bóng người loáng một cái, liền muốn hóa thành độn quang mà đi.

Adair cười lạnh một tiếng, quát to: “Bây giờ muốn đi, chậm!”

Adair toàn thân sinh trưởng ra màu xanh biếc xương giáp, sau lưng vô số xương cốt chồng chất sinh trưởng, biến thành to lớn cánh bằng xương, đồng thời toàn thân thương thế cởi hết, vết thương cũ toàn bộ khỏi hẳn, hai mắt cũng khôi phục như lúc ban đầu.

Ánh mắt lấp lóe, tuôn ra cường đại oán độc cùng sự thù hận.

Chỉ có điều tuy rằng khôi phục con mắt màu bạc, nhưng lại không thiên phú thần thông.

Adair trên người khí tức theo vết thương khôi phục mà tăng cường, dĩ nhiên thẳng tới Giới Vương.

Cường đại lực áp bách từ trên người hắn truyền ra, đem bốn phía không gian đều vặn vẹo.

Lạc Căn đám người lúc này mới phục hồi tinh thần lại, sợ hãi rống nói: “Trốn! Chạy mau! Tất cả mọi người tách ra trốn!”

Nguyên bản tại chiến trường trên A Ma tộc người, từng cái từng cái sợ đến hồn phi phách tán, vội vàng tan tác như chim muông.

Bốn mặt quần chúng vây xem, không khỏi là sắc mặt đại biến, lộ ra vẻ hoảng sợ.

Calvin tức giận, ở Adair sau khi biến thân không còn sót lại chút gì. Lúc này mới hiểu được, một tiếng “Lui ra” đã là để mắt ngươi.

“Vì chờ đợi thật chìa khóa xuất hiện, thu được Thiên Đô sức mạnh nòng cốt. Ta vẫn luôn áp chế tu vi của chính mình a! Bằng không lấy bản Vương thiên phú cùng trí tuệ, sao lại còn với các ngươi này chút lâu la ở trên một trục hoành? Một điểm tự mình biết mình cũng không có bọn lâu la a!”

Adair sắc mặt dữ tợn, biến thân chớp mắt, toàn thân sát cơ trực tiếp khóa chặt Dương Thanh Huyền, một luồng hung hãn vô cùng sức mạnh, điên cuồng tập kích mà đi.

Tất cả mọi người đều có thể buông tha, chỉ có Dương Thanh Huyền không thể!

Hắn sâu sắc biết, Dương Thanh Huyền một ngày không chết, chính mình liền không có một ngày yên tĩnh một ngày!

“Huyết Hải Phản Chiếu!”

Màu đỏ ánh sáng nháy mắt sáng lên, đem toàn bộ đất trời nhuộm đẫm thành toàn màu đỏ tươi Huyết Hải, trong không khí tràn ngập làm người sợ hãi mùi máu tanh.

Adair trên người bích giáp toàn bộ lột xác thành màu đỏ tươi, theo hai tay hắn bấm quyết, bàn tay khổng lồ ở Huyết Hải bên trong sinh thành, quay về Dương Thanh Huyền mạnh mẽ đập xuống.

Ánh quyền chưa đến, chỉ là quyền phong liền hướng về vỡ Dương Thanh Huyền độn quang.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, sau lưng một luồng dị thường khí tức đáng sợ bao phủ tới, đưa hắn gắt gao khóa lại.

Không lo được suy nghĩ nhiều, cũng trực tiếp lấy ra Chiến Kích Thiên Khư, xoay người chém một cái, một đạo đen nhánh kích mang chính là ngang dọc mà đi.

Cuồng bạo vô cùng sức mạnh chém ngang hư không, vô số phù văn ở đằng kia kích mang trên không ngừng sinh diệt.

Không gian chung quanh như là trong nháy mắt đã vượt qua vô số năm giống như, đầy rẫy hoang bại cùng khí tức mang tính chất huỷ diệt.

“Không đủ!”

Dương Thanh Huyền con ngươi sắc chìm xuống, toàn thân hỏa diễm dâng trào mà ra, nháy mắt tựa như nơi vô biên Địa Ngục Hỏa hải.

Bốn hỏa ở không trung dung hợp, biến thành không linh màu lưu ly, hóa ra tám đạo rồng lửa, rất nhanh liền đuổi theo kích quang, bám vào bên trên.

Sáng lạng hỏa diễm đem không gian đều đốt không, trong lúc nhất thời hỏa diễm theo phù văn biến hóa mà không đoạn sáng tắt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1592: Dựa Thế Mà Trốn, Quỷ Dị Tiên Ngọc

“Dương Thanh Huyền, ta tới trợ ngươi!”

Đột nhiên hắc mang lóe lên, Lan Tư liền xuất hiện ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, hai tay nhanh chóng bấm quyết, sau lưng dâng trào ra hắc khí, quái vật to lớn như là xuyên qua hư không giống như đột ngột xuất hiện.

Theo Lan Tư một chưởng đánh ra, cái kia Dạ Ma Thiên đồng dạng một chưởng đánh ra, bàn tay khổng lồ, dường như sóng lớn giống như phá hủy tất cả.

Cùng lúc đó, lại một đạo sức mạnh to lớn đến từ trên trời.

Càng là Lạc Căn, đầy người máu tươi, sắc mặt tái nhợt bên dưới, hai tay hơi nắm, liền biến hóa ra hai thanh bá kiếm, bên trên năng lượng không ngừng súc tích.

Quát: “Thiên la Bàn Nhược!”

Thân kiếm run rẩy Tranh tiếng kêu, năng lượng khổng lồ nháy mắt phun ra.

Hai đạo to lớn đánh chém, nhảy lên xoay ngang, hầu như lấy sạch Lạc Căn trên người năng lượng.

Lạc Căn cũng không có cao như thế cứu người tiết tháo, chỉ bất quá hắn biết, nếu như Dương Thanh Huyền bị Adair giết, cái tiếp theo xui xẻo chính là mình.

Lại không nói Thiên Đô bên trong, chính mình căn bản không thể chống lại một cái Giới Vương cảnh Adair. Liền tính ra Thiên Đô, không có Dương Thanh Huyền trí mưu cùng sức mạnh giúp đỡ, A Ma tộc cũng căn bản không phải Tu La tộc đối thủ.

Vì lẽ đó, cứu Dương Thanh Huyền chính là cứu mình!

Ba nguồn sức mạnh ở không trung tụ hợp mà đi, đánh vào Adair to lớn huyết trên lòng bàn tay, trực tiếp đem cái kia huyết chưởng xuyên thủng.

“Oành!”

Huyết chưởng bạo nổ mở, toàn bộ màn trời biến thành đỏ đậm, trong ngàn dặm không gian một hồi đầy rẫy vô biên tinh lực.

Mà trong vòng trăm dặm, trực tiếp không gian nổ tung, hình thành vô số vết rách to lớn.

Sức mạnh kinh khủng như sóng đẩy ra, như là bao phủ hết thảy cuồng triều, đem Dương Thanh Huyền cùng Adair đám người, toàn bộ tịch cuốn vào.

“A! Đáng chết!”

Dư âm chấn động chốc lát, Adair con mắt hướng về bốn phía nhìn tới.

Ngoại trừ đánh chết tảng lớn ăn dưa quần chúng, cùng số ít phân A Ma tộc võ tu ở ngoài, nơi nào còn có Dương Thanh Huyền, Lạc Căn cùng Lan Tư cái bóng.

Ba người chịu đến lực lượng xung kích, trực tiếp dựa thế mà trốn.

Tuy rằng chịu bất đồng trình độ tổn thương, nhưng không dám dừng lại nửa phân, một đòn bên dưới, liền độn mất tung ảnh.

Chỉ có điều ba người bị đánh bay phương hướng bất đồng, bỏ chạy phương hướng cũng không nhất trí.

Dương Thanh Huyền chui nửa ngày, tổn thương trong cơ thể bắt đầu phát tác. Bay rơi trên mặt đất sau, lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, lần thứ hai đi phía trước độn hơn phân nửa ngày. Này mới tìm một cái đỉnh núi, trốn vào bên trong.

“Phốc.”

Vừa ra vào trong núi, liền không nhịn được phun một ngụm máu tươi đi ra.

Đầu tiên là bị Calvin chấn thương, lại cùng Lan Tư, Lạc Căn đồng thời, thừa nhận rồi Adair một đòn toàn lực, tiếp theo toàn lực độn bay hơn phân nửa ngày, trên người khí tức rơi xuống đến cực điểm điểm.

Trên thực tế, vết thương trên người hắn không nghiêm trọng lắm, chỉ là nội thương thêm vào tiêu hao quá độ.

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng xuống, nuốt chửng một ít đan dược, bắt đầu vận chuyển Thái Thanh Ngọc Quyết.

Thiên Đô bên trong linh khí vô cùng nồng nặc, nhưng cũng thiên hướng quái lạ, đầy rẫy thượng cổ thời đại khí tức, còn có thật nhiều lực lượng kỳ dị, trộn chung.

Nhưng này chút năng lượng kỳ dị, bản thân cũng không so với linh khí phải kém.

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng nửa ngày sau, dược lực toàn bộ hấp thu, khí tức cũng tăng lên tới.

Đồng thời ở Tịnh Nghiệp Đoán Cốt Quyết rèn luyện hạ, thân thể không ngừng bị hỏa văn quay nướng, sau hai ngày, rốt cục tất cả khôi phục như lúc ban đầu.

Dương Thanh Huyền thở ra thật dài khẩu khí, đem trong cơ thể trọc khí phun một cái sạch sẽ.

Hiện tại mỗi lần bị thương này, thời gian khôi phục càng lúc càng ngắn, chính là đoán thể cùng luyện hồn tiến hành song song hiệu quả. Pháp thể đều tu, làm cho con đường võ đạo dị thường gian nan, nhưng mỗi tiến giai một tầng, lấy được thu hoạch cũng là cực kỳ khả quan.

Có thể lấy Bất Hủ sơ kỳ cảnh giới chống lại Khuy Chân đại viên mãn, hiện nay trên đời, sợ cũng chỉ có một mình hắn.

Dương Thanh Huyền đứng dậy, liếc mắt nhìn địa hình bốn phía, lúc trước vội vàng bên dưới, cũng không biết đã chạy tới nơi nào. Bất quá dưỡng thương hai ngày bên trong, đúng là có không ít người võ tu từ bầu trời bay qua. Chỉ có điều chính mình thu liễm khí tức, không có bị phát hiện.

Dương Thanh Huyền vòng quanh đỉnh núi quay một vòng, sau đó đằng không bay lên ngàn trượng, hai tay kéo ra, trước mặt Lãnh Phong, hơi nhắm mắt lại, như là ở cảm ngộ cái gì.

“Ồ. Này trên cao không linh khí cùng cái kia trong núi quả nhiên có khác nhau.”

Dương Thanh Huyền mở mắt ra, nhìn phía dưới đỉnh núi.

Chỉ có bốn mươi, năm mươi mẫu đại, chỉ là một toà núi nhỏ.

Dương Thanh Huyền đưa tay đi ra, vồ xuống dưới.

“Ầm ầm ầm” nổ vang, cả ngọn núi bị hắn trực tiếp từ trên mặt đất rút lên, bay vào không trung.

Sau đó một đạo hỏa diễm đánh ra, rơi ở trên núi, trong khoảnh khắc liền hóa thành một ngọn núi lửa, ở không trung cháy hừng hực.

Dương Thanh Huyền cẩn thận khống chế được hỏa thế, không ngừng đánh ra quyết ấn.

Rất nhanh liền đem cái kia núi nung đốt thành một phương to bằng cái thớt, là một khối màu xanh bích lục ngọc thạch.

“Tiên ngọc!”

Dương Thanh Huyền trong lòng vui vẻ, bắt đầu liền cảm thấy này trên đỉnh núi linh khí có chút không đúng, bên trong quả nhiên ẩn chứa Tiên ngọc. Hắn đem hỏa thế dừng lại, đưa tay chộp một cái, cái kia cối xay liền bay ở trên lòng bàn tay, không ngừng xoay quanh.

Dương Thanh Huyền sử dụng tới Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, này Tiên ngọc bên trong, quả nhiên có lượng lớn đạo văn ẩn hiện, tỏa ra khí tức kỳ lạ.

“Này Tiên ngọc cho người cảm giác cực kỳ quái dị, cùng Đạo Văn Đan bất đồng chính là, bên trong đạo văn quy tắc cũng không mạnh, nhưng cũng có thể bổ dưỡng hồn phách, thoải mái võ hồn. Cái này công hiệu nếu là bị người tộc biết được lời, sợ là thập cường hai mươi bốn gia đều sẽ phái người tiến nhập Thiên Hà.”

Dương Thanh Huyền tự lẩm bẩm, đột nhiên sững sờ lại, cười khổ nói: “Công Thâu thế gia đã sớm cùng Thiên Hà bách tộc thành lập thương mậu liên hệ, trắng trợn thu mua Tiên ngọc. Nói vậy chính là phát hiện bên trong công hiệu, nhưng vẫn im lặng không lên tiếng.”

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền năm ngón tay vồ lấy, liền đem Tiên ngọc thu vào Tinh Giới bên trong, Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, hướng về xa xa nhìn tới, không khỏi hơi thay đổi sắc mặt, trong ánh mắt hiện ra một luồng tức giận, quát lên: “Người phương nào, dám to gan vô lễ!”

Chỉ thấy phía chân trời trên một vệt cực mạnh hào quang lấp lóe, lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ kích bắn mà đến, tỏa ra lóa mắt hào quang bảy màu.

Màu quang bên trong, là một nhánh màu đỏ thẫm sắt mũi tên, mặt trên phù văn lấp lóe, nhắm thẳng vào Dương Thanh Huyền bắn xuống.

Kèm theo sắt mũi tên bắn tới, là một đạo thanh âm lạnh như băng, "Hừ, Tiên ngọc chính là Thiên Hà đồ vật, há cho ngươi Nhân tộc thu được."

Một đạo ở trần tóc đỏ bóng người xuất hiện ở phía trước, chính là cùng Trương Bá Luân cùng nhau tới trước ngày Nghệ tộc nhân, Hebrew.

Ngày Nghệ tộc tổng cộng đến năm người, chẳng biết vì sao đi rời ra.

Dương Thanh Huyền trong mắt hàn quang lóe lên, vồ giữa không trung, chiến kích liền rơi ở trong tay, thẳng bổ xuống.

Trên bầu trời hóa ra một đạo hình cung quang, toàn bộ không gian đều vặn vẹo hạ xuống.

"Oành!"

Sắt mũi tên bắn ở hình cung trên ánh sáng, lại chạm đến Thiên Khư lưỡi kích, một hồi đã bị chém thành hai khúc, hướng về hai bên nổ tung mà đi.

Hebrew tiến nhập Thiên Đô hơi muộn, cũng không thấy Dương Thanh Huyền cùng Calvin một trận chiến, trên mặt mang theo kinh sắc, một vị Bất Hủ cảnh làm sao có khả năng đỡ lấy hắn một chiêu?

Sắc mặt lập tức hắc trầm xuống, quát lên: "Đem Tiên ngọc cùng trên người bảo vật đều giao ra đây, có thể tha cho ngươi một mạng.”

“Ngươi nghĩ tha ta, nhưng ta không nghĩ tha cho ngươi a.”

Dương Thanh Huyền trong mắt lóe lên sát khí cùng cười gằn, cầm kích đi lên phía trước.

Hebrew tu vi ở Hỏa Nhãn Kim Tình dưới lộ, Khuy Chân trung kỳ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1593: Giết Tộc Nhân Ta, Hộ Pháp Thủ Lĩnh

Hebrew hơi thay đổi sắc mặt, dựng mũi tên giương cung, mũi tên cùng khêu gợi ra “Khách khách” vuốt nhẹ tiếng, làm người một trận ghê răng. Vô số phù quang ở cung cùng mũi tên trên lấp loé, hóa thành hoàn mỹ một mũi tên.

Hebrew lạnh giọng nói: “Nơi này là Thiên Hà, không cho phép ngươi Nhân tộc càn rỡ. Lại cho ngươi một cơ hội, đem Thánh khí cùng Tiên ngọc lưu lại, liền có thể lăn!”

Chẳng biết vì sao, Dương Thanh Huyền rõ ràng chỉ có Bất Hủ sơ kỳ cảnh giới, nhưng cho Hebrew một loại bất an cảm giác.

Nội tâm tùy tiện cùng phách lối một chút thu liễm rất nhiều.

Nhưng Dương Thanh Huyền quyết ý chém giết hắn, há nghe hắn phí lời.

Hebrew không có từ trước đến nay cảm thấy một trận nguy hiểm, phẫn nộ quát: “Đã như vậy, liền đi chết đi!”

“Vèo!”

Sắt mũi tên xuất hiện giữa trời, mũi tên nhận đột nhiên bạo nổ mở, như một đóa vàng hoa cúc. Mũi tên tốc độ một hồi chậm lại, nhưng uy năng nhưng ở trên không tức giận tiếng rít chói tai bên trong tăng lên mấy lần đi tới.

Khoảng cách ngắn như vậy, cũng không cần tốc độ, cần chính là một mũi tên bạo phá sức mạnh.

Hebrew phán đoán cùng thủ pháp đều vô cùng tinh chuẩn lão luyện.

“Oành!”

Sắt mũi tên bắn trên người Dương Thanh Huyền, một mũi tên ở hắn lồng ngực nổ cái quả đấm lớn hố, từ sau lưng chui qua lại.

Hebrew mừng như điên, nhưng sắc mặt vui mừng kia vừa vừa lộ ra, liền ngưng kết ở trên mặt.

Dương Thanh Huyền bộ ngực cửa động trên không có bất kỳ máu tươi, chỉ có cát vàng dòng chảy nhỏ, phát sinh tinh tế tiếng sàn sạt, cả người khuôn mặt cùng thân thể, đều ở trong lúc vô tình xảy ra biến hóa cực lớn, khắp nơi đều có cát vàng Như Yên bốc lên.

“Chi!” Hebrew hoảng hốt.

Dương Thanh Huyền chạy tới trước người, chiến kích xoay ngang, liền thẳng bổ xuống.

“Đọa Diệt!”

“Ầm ầm!”

Không gian tảng lớn Phá Toái.

Hebrew sau lưng hai cánh giương ra, liền che ở trước người.

“Bùm bùm.” Cánh chim bị hư quang chém một cái, tảng lớn phù văn bức rèm che bạo nổ mở, vô số lông trắng liền căn chém gãy, bay vào không trung, như tuyết lớn đầy trời.

“A!”

Hebrew hai cánh bị đau, phóng tầm mắt nhìn, cái kia chút bay lên lông chim trên, lây dính tảng lớn máu tươi. Rất nhanh tuyết bay liên tục, biến thành màu hồng đầy trời.

“Người đáng chết tộc!”

Hebrew hét lớn một tiếng, trên người cung thần giương ra, vỡ thẳng tắp, liền hóa đao chém tới.

Dương Thanh Huyền thu lượt chiến đấu kích, chân đạp hư không, bóng người loáng một cái, liền né tránh đi qua. Đồng thời lăng không một bước nhảy lên, hai tay cầm kích lại chém bổ xuống đầu.

Hebrew nâng đao chặn lại.

“Ầm”, tảng lớn hư quang cùng ánh đao đan dệt phun ra, phụ cận bầu trời không ngừng hóa thành mạng nhện vỡ vụn.

Hebrew cảm giác cánh tay vất vả, không nhịn được ở không trung lui lại mấy bước, càng bị Dương Thanh Huyền ép vào hạ phong.

Hebrew chủ tu là cung tiễn, cũng không am hiểu khoảng cách gần chiến đấu, mặc dù trường cung có thể hóa đao, cũng chỉ là dự bị một cái thủ đoạn.

Mà Dương Thanh Huyền chém giết Khuy Chân cảnh Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng, đều chỉ cần một chiêu.

Đối phó Hebrew căn bản là điều chắc chắn.

Số chiêu Đọa Diệt thẳng vỗ xuống, chấn Hebrew cánh tay tê dại, mà hai cánh trên tổn thương không ngừng mở rộng, tảng lớn máu tươi hòa lẫn lông chim rụng xuống.

Hebrew sắc mặt trắng bệch, kêu lên: “Ta không muốn ngươi Thánh khí cùng Tiên ngọc, mau dừng tay!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ta cuối cùng đã rõ ràng rồi là người nào tộc có thể nhất thống thiên hạ, mà bách tộc chỉ có thể nhà nhỏ Thiên Hà.”

Hebrew không nhịn được hỏi: “Tại sao?”

Dương Thanh Huyền lạnh giọng nói: “Bởi vì vì là trong nhân tộc, trí chướng không nhiều.”

“Ầm! Ầm!”

Lại là số kích chém xuống.

Hebrew suýt chút nữa cung thần tuột tay, bị mạnh mẽ chấn động ra nội thương.

“Ta sai rồi, bỏ qua cho ta đi, ta không nên được tội của ngươi.”

Hebrew trong lòng sinh ra hối hận cùng e ngại, hoảng sợ liên tục xin tha.

Nhưng thấy Dương Thanh Huyền căn bản không để ý tới, lòng sinh trong tuyệt vọng, hét lớn một tiếng, không lo được sau lưng nguy hiểm, ngoảnh đầu liền đi.

Hai cánh ở sau lưng chấn động, toàn bộ nhân hóa làm độn quang, liều mạng hướng về xa xa bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền trong mắt bắn ra vẻ lạnh lùng, trong tay chiến kích ném đi, trực tiếp quay đầu sang, hóa thành một đạo lưu quang, như mũi tên bắn ra.

“Oanh!”

Hebrew hai cánh bỗng chốc bị chém nát, chiến kích xuyên cõng mà qua.

“Phốc!”

Hebrew phun ra một ngụm máu đến, liền từ không trung rơi xuống, như một con bị bắn thủng chim nhỏ, rơi vào đại địa.

Chiến kích như bia mộ, xuyên thẳng ở trên lưng của hắn.

Trận chiến này hạ xuống, Dương Thanh Huyền cũng không nhẹ nhõm, hoàn toàn dựa vào thể lực cùng chân nguyên cứng đối cứng, cả người mồ hôi nước tràn trề.

Dù sao giết có trí khôn cùng thần thông dị tộc, cùng giết Phệ Tinh Thiết Giáp Trùng hoàn toàn khác nhau.

“Ở một bên nhìn lâu như vậy, có thể đi ra rồi hả.”

Dương Thanh Huyền điều tức một trận, đưa tay chộp một cái, cái kia Thiên Khư bay xoay tay lại bên trong, chỉ về hư không nơi nào đó.

Không gian hoảng hốt bên dưới, đi ra một đạo đầy mặt ngạc nhiên bóng người, chính là Thiên Cầm tộc Kiều Y, lập tức cái kia ánh mắt khiếp sợ, một hồi trở nên dị thải liên tục, cười đùa nói: “Ta nhận ra ngươi.”

Dương Thanh Huyền thu hồi chiến kích, xoay người rời đi.

Kiều Y lần thứ hai sửng sốt một chút, bóng người loáng một cái, liền ngăn ở hắn đằng trước, nói: “Ngươi người này thật không có lễ phép.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thiên Đô mở ra thời gian chỉ có ba tháng, ta còn có chuyện rất trọng yếu muốn làm, không muốn lãng phí thời gian ở chuyện nhàm chán trên.”

Kiều Y cả giận nói: “Nói chuyện với ta chính là chuyện nhàm chán? Ngươi sẽ không sợ ta giết ngươi? Ta không phải là Hebrew cái kia ngu xuẩn vật.”

Kiều Y trên người sức mạnh bộc phát ra, chính là Khuy Chân đại viên mãn, toàn thân bao phủ ở một mảnh vệt trắng bên trong, phía sau hiện ra một con to lớn cò trắng bóng mờ.

Dương Thanh Huyền than thở: “Hơi thở của ngươi bên trong, một điểm sát khí đều không.”

Kiều Y “Khanh khách” nở nụ cười, lúc này mới đem vệt trắng thu lại, khôi phục bình thường, nói: “Như không phải ta nhận ra ngươi, sẽ có sát khí.”

Dương Thanh Huyền trầm mặc không nói.

Kiều Y tiếp tục nói: “Ngươi là bắn chết Cổ Diệu, Thương Khung luận võ số một, đồng thời xúc động Tinh Cung chi loạn Dương Thanh Huyền. Đồng thời Hồng Uyên đại nhân đối với ngươi đánh giá cực cao.”

Dương Thanh Huyền động dung nói: “Ngươi nhận ra Hồng Uyên đại nhân?”

Kiều Y cáu giận nói: “Nói gì vậy? Ta chính là Thiên Cầm tộc hộ pháp thủ lĩnh, sao không nhận ra bộ tộc ta vương giả. Lúc trước ta đối với Hồng Uyên đại nhân đánh giá còn không để ý lắm, hai lần thấy ngươi ra tay phía sau, xem như là tin hơn phân nửa. Có thể lấy Bất Hủ sơ kỳ tu vi, lực chịu đựng Khuy Chân đại viên mãn, dễ dàng chém giết Khuy Chân trung kỳ. Thực lực như vậy, nếu không có ta tận mắt nhìn thấy, căn bản sẽ không tin tưởng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi bây giờ gặp cũng thấy, ta phải đi.”

Kiều Y không vui nói: “Ngươi người này thật không thú vị, ta cho ngươi biết một chuyện. Ngày Nghệ tộc Trương Bá Luân ở nơi này chỗ không xa luyện hóa Tiên ngọc, sợ là chẳng mấy chốc sẽ tới rồi. Hì hì, Trương Bá Luân có thể không phải bình thường Khuy

Chân đại viên mãn nha, mặc dù là Calvin cũng chưa chắc là đối thủ của hắn.”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, dùng Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về bốn mặt nhìn tới, đột nhiên kim quang lóe lên, liền thu vào con mắt nơi sâu xa, quát lên: “Không được!”

Toàn bộ người nhún người nhảy một cái, liền hóa thành hỏa diễm, “Rầm” một tiếng, chu vi không gian đều bị bốc cháy lên.

Ở Kiều Y hoảng sợ dưới ánh mắt, một con chim thần Thanh Loan, dục hỏa mà sinh, hai cánh chấn động, liền xoay vòng chín vạn dặm, hướng về xa xa bay đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1594: Ngàn Dặm Truy Sát, To Lớn Kẽ Băng Nứt

Thanh Loan độn quang vừa lên, chỉ nghe thấy một tiếng kinh thiên nộ hống truyền đến, “Tiểu bối! Dám to gan giết tộc nhân ta, chịu chết đi!”

Xa xa hiện ra một đạo cực quang, nháy mắt sẽ xuyên toa mà đến, một nhánh màu vàng mũi tên, trên thân mủi tên có vô số nổ tung xước mang rô, năng lượng khổng lồ làm cho cả bầu trời cũng vì đó vặn vẹo

Kiều Y hoàn toàn biến sắc, nói: “Nát! Làm sao nhanh như vậy.”

Nói bóng người lóe lên, liền hóa thành vệt trắng bỏ chạy.

“Ầm ầm!”

Màu vàng mũi tên ở trên không trên bùng nổ ra cường đại hào quang, sau đó hướng về trên mặt đất bắn thẳng đến mà xuống.

“Oanh!”

Năng lượng khổng lồ như bẻ cành khô, đem không gian phụ cận kể cả vạn vật một thanh phá hủy.

Thoáng qua bên dưới, một đạo ở trần tóc đỏ nam tử liền xuất hiện tại trung tâm nổ, một đôi dữ tợn mắt lạnh hướng về bốn phía nhìn tới.

Vồ giữa không trung, Trương Bá Luân cung liền xuất hiện ở trong tay.

Nam tử con ngươi co rụt lại, phẫn nộ quát: “Thằng nhãi ranh! Đáng chết!”

[truyen cUa tui | Net]

Liền bóng người lóe lên, dường như mũi tên sắc bén xuyên không, hướng về Dương Thanh Huyền bỏ chạy phương hướng đuổi theo.

...

Dương Thanh Huyền hóa thành Thanh Loan bay một trận, tựa hồ cảm nhận được sau lưng nguy hiểm, trong đôi mắt bắn ra tàn khốc, một mảnh kim quang sáng quắc, tìm khắp tứ phía có thể độn nơi.

Trương Bá Luân đuổi một trận, đột nhiên ngừng lại, nhanh chóng gỡ xuống trường cung, dựng cung lên bắn mũi tên.

“Vèo!”

Một đạo kim quang như lưu tinh bắn ra, đem Thanh Loan hoàn toàn khóa chặt.

Dương Thanh Huyền lập tức cảm ứng được nguy hiểm, thầm mắng một tiếng, Thanh Loan thân thể ở không trung nhất chuyển, liền biến làm Thời Không Cự Linh, đem trọn cái thiên địa xoay chuyển.

“Xì!”

Màu vàng trường tiễn dán vào Thời Không Cự Linh thân thể bay qua.

Trương Bá Luân con ngươi co rụt lại, lộ ra thần sắc, cả kinh nói: “Đây là...!”

Thời Không Cự Linh tránh thoát một mũi tên sau, hơi thêm làm lỡ, nhưng hét lớn một tiếng, trực tiếp đem quy tắc không gian phá mở, Súc Địa Thành Thốn đi phía trước nhảy lên.

Tốc độ nhanh chóng, hoàn toàn không kém Thanh Loan.

Trương Bá Luân trong lòng quýnh lên, lần thứ hai mạnh mẽ đuổi tới.

Hai người một trước một sau, cách xa nhau cách xa mấy chục dặm, đều là liều mạng đi phía trước di động.

Trương Bá Luân thỉnh thoảng bắn một mũi tên đi ra ngoài, hơi hơi kéo vào điểm khoảng cách.

Nhưng bắn mũi tên cần phải tiêu hao thể năng rất lớn.

Lại thêm liều mạng điên cuồng đuổi theo, mặc dù là Khuy Chân đại viên mãn, cũng có chút không chịu nổi.

Dương Thanh Huyền đồng dạng tiêu hao thể năng rất lớn, vừa rồi chém giết Hebrew, lại muốn chạy trốn chạy, lại muốn trốn mũi tên, chạy vội hơn nửa giờ sau, tốc độ bắt đầu rõ ràng giảm xuống.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, nhìn chằm chằm phía trước một toà hoang cổ sơn mạch nhìn tới.

Chỉ thấy sơn mạch cao vót gồ ghề, trên đỉnh núi che lấp sâu tuyết, bảy, tám ngọn núi đầu nối liền cùng nhau, tựa hồ là lấy nào đó loại trận pháp sắp xếp.

Đồng thời ở Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn chăm chú dưới, không ngừng có trận quang danh sách từ trong núi lập loè ra đến, trên bầu trời đãng mở.

“Quả nhiên là toà đại trận. Sẽ không biết là trận pháp gì, thì là người nào bố trí.”

Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, thân thể to lớn ở không trung vượt lên rồi mấy lần, liền hướng phía dưới bỏ chạy, mấy cái lấp loé bên dưới, liền đi vào trong núi không gặp.

Trương Bá Luân đại hỉ, dựng cung lên bắn mũi tên, nhắm vào dãy núi kia.

Đột nhiên con mắt nhẹ nhàng co rụt lại, tựa hồ cũng nhìn thấy gì dị tượng, trong lòng thầm nghĩ, Thiên Đô bên trong huyền diệu cực kỳ, có ánh sáng ẩn hiện ra, chẳng lẽ bên trong có dị bảo xuất thế?

Trương Bá Luân trong lòng vui vẻ, liền thu hẹp cung tiễn, thân thể loáng một cái, hướng về trong núi gấp bắn mà đi.

…

Dương Thanh Huyền bay xuống trong núi, phản ứng đầu tiên chính là lạ kỳ lạnh.

Nhìn xa đỉnh núi trắng xóa Bạch Tuyết, tiến nhập càng là trời đất ngập tràn băng tuyết, lượng lớn kiến trúc di tích ở trong khe núi, niên đại xa xưa, nhưng bởi vì nhiệt độ cực thấp, tất cả đều bảo tồn hoàn hảo.

Dương Thanh Huyền ánh mắt rơi vào di tích trung ương, là một toà Kim tự tháp tựa như tế đàn, mặt trên tán lạc rất nhiều mới mẻ vết chân.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia chút vết chân trầm ngâm bất định, đột nhiên hơi thay đổi sắc mặt, nhấc đầu liếc mắt nhìn cái kia gấp bắn mà xuống Trương Bá Luân, liền không do dự nữa, bóng người loáng một cái, liền rơi ở trên tế đài.

Đột nhiên một mảnh trận quang phun trào, đem bao vây lấy, lấp loé bên dưới, liền biến mất không còn tăm hơi.

Sau một khắc, Trương Bá Luân liền xuất hiện ở tế đàn ở ngoài, một đôi mắt lạnh âm trầm bất định nhìn tế đàn.

…

“Lạnh quá!”

Đây là Dương Thanh Huyền cảm giác đầu tiên, chỉ cảm thấy đông tận xương tuỷ, sau đó chính là một toà kẽ băng nứt xuất hiện ở trước mắt.

Loại này lạnh, không phải nhiệt độ bình thường cực thấp, mà là ẩn chứa cực mạnh quy tắc, trực tiếp đông vào thân thể linh hồn, liền đầu óc tư duy đều chậm lại.

“Hô.”

Dương Thanh Huyền thở ra một hơi, liền một đoàn băng ở trong không khí bị đông lại.

Đồng thời cái kia đóng băng sức mạnh không ngừng thấm vào bên trong cơ thể, phải đem cả người hắn đông kết.

Đúng lúc này, trong cơ thể hỏa xương phát sinh “Ầm ầm” thanh âm, như là núi lửa dâng trào.

Dương Thanh Huyền phía sau một hồi hóa ra Hỏa Chi Cốt Tượng, năm hỏa hội tụ ở cốt tượng lòng bàn tay, đi phía trước vỗ một cái.

Cốt tượng cùng hỏa toàn bộ đưa về đến Dương Thanh Huyền trong cơ thể, tùy theo bốn phía hàn khí “Rầm” Phá Toái, chu vi mười trượng bên trong tầng băng, làm tan bộ phận.

Dương Thanh Huyền sắc mặt ngạc nhiên, mình Hỏa Chi Cốt Tượng, nắm trong tay năm hỏa dung hợp lực lượng, tản mát ra hỏa diễm cùng nhiệt độ, hầu như có thể tan rã vạn vật, lại chỉ có thể hòa tan bộ phận tầng băng.

Đây rốt cuộc là địa phương nào?

Dương Thanh Huyền theo kẽ băng nứt đi về phía trước, là một cái đường hầm to lớn, bên trong hàn khí vẫn như cũ trọng đáng sợ.

Nhưng cũng may hắn có hỏa xương hộ thể, tuy rằng tiêu hao một ít thể năng, nhưng cơ bản nhiệt độ vẫn có thể bảo đảm.

Dương Thanh Huyền tiến nhập đường nối, đi chưa được mấy bước, liền lấy làm kinh hãi.

Một vị dị tộc bị đông cứng kết ở phía trước, mang trên mặt bi thảm mà thần sắc tuyệt vọng, hai tay ôm ở trước người, nghĩ muốn sưởi ấm. Thần tình kia vạn phần bi thống, toàn bộ người vĩnh viễn hình ảnh ngắt quãng trong nháy mắt này.

Dương Thanh Huyền cẩn thận quan sát vị này dị tộc, vô cùng xa lạ, tựa hồ không phải lần này tiến vào, như vậy thì là lấy trước Thiên Đô mở ra thời gian tiến vào võ tu.

Nhìn thấy được thực lực không yếu, không nghĩ tới càng sẽ đông chết tại đây.

Dương Thanh Huyền tiếp tục đi phía trước, trong đường nối thỉnh thoảng sẽ xuất hiện đông thân thể, toàn bộ cũng bị mất khí tức, vẫn duy trì trước khi chết thảm trạng.

Hơn nữa nhìn đi tới thời gian không một, tựa hồ là năm gần đây nhiều lần Thiên Đô mở ra, không ngừng tiến nhập tới đây võ tu, cũng không biết là có phải có sống sót đi ra.

Ở đường băng bên trong đi rồi ước chừng nửa canh giờ.

Phía trước không ngừng trở nên rộng rãi, bị đông lại thi thể cũng càng nhiều, hơn nữa không chỉ có là dị tộc, còn có lượng lớn các loại quái vật, cũng toàn bộ đông cứng con đường băng bên trong.

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, một tầng vật đen thùi lùi ở tầng chóp, cẩn thận nhìn tới, không từ sợ nổi da gà. Hơn mấy trăm ngàn con con dơi to lớn quái đông cứng bên trong, tầng tầng lớp lớp.

Dương Thanh Huyền chật vật nuốt xuống hạ, mồ hôi lạnh từ hai tóc mai chảy lại đến. Tân thiệt thòi có hỏa xương hộ thể, bằng không không khả năng sẽ có mồ hôi.

Dương Thanh Huyền sờ một cái mồ hôi, bóng người loáng một cái, liền nhanh chóng xuyên qua này đáng sợ con đường băng.

Sau đó không lâu, liền tới đến một tòa thật to kẽ băng nứt bên trong.

Ở đây đóng băng ba mươi, bốn mươi người, không ít ngã trái ngã phải, cầm trong tay binh khí, hiển nhiên là trải qua kịch liệt chém giết.

Còn có sáu, bảy người ngồi xếp bằng trên đất, hai tay bấm quyết, trên đỉnh đầu không ngừng liều lĩnh khói trắng.

“Ồ, người sống?”

Dương Thanh Huyền cảm giác kinh ngạc, đi lâu như vậy, rốt cục gặp được người sống.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1595: Huyền Hư Hàn Băng Phách, Cướp Giật Thánh Khí

“Cứu, nhanh cứu ta!”

Một vị sinh lần đầu đôi giác, cả người mọc đầy lông dài dị tộc run rẩy kêu một tiếng, biểu hiện hết sức bi thảm. Toàn thân hắn đã kết liễu một tầng thật dầy băng cứng, chẳng mấy chốc sẽ không chịu nổi.

Kết quả chính là làm cho này kẽ băng nứt tăng tăng thêm một ngôi tượng đá.

“Cứu ta, cứu lấy chúng ta!”

Mặt khác mấy vị dị tộc mở mắt ra, đồng thời hai mắt phóng quang, từng cái từng cái sinh ra sống sót hi vọng.

Dương Thanh Huyền đi đến nơi này, đều thần thái tự nhiên, trên người một điểm đóng băng dấu vết đều không có. Có thể gặp trên người người này nhất định có cực mạnh bảo vật, hoặc là thần thông hộ thể.

Bảy người này toàn bộ đều thấy được sống sót hi vọng, dồn dập lớn tiếng cầu xin.

Dương Thanh Huyền ánh mắt quét qua, phát hiện kẽ băng nứt bên trong hơn bốn mươi tôn tượng băng, cũng là không đồng thời tích lũy xuống. Cái kia chút giương cung bạt kiếm, tay cầm binh khí, nhưng là sớm nhất một nhóm.

Có hơn mười tôn tượng băng đều tới trung ương một cái vòng tròn trên đài xúm lại, vẫn như cũ vẫn duy trì muốn leo lên sân khấu tư thế, hai mắt thẳng nhìn chằm chằm phía trước, không nhúc nhích, hơn nữa vĩnh viễn sẽ không động.

Dương Thanh Huyền hướng về trên sân khấu nhìn tới, chỉ thấy bên trên lơ lửng một đóa đóng chặt Băng Liên, tỏa ra màu u lam hàn quang, hàn khí dường như sương trắng giống như từ nụ hoa trung thành cỗ chảy ra, nhìn thấy được mỹ lệ đã có chút quỷ dị.

Đồng thời cái kia nụ hoa rung động nhè nhẹ, giống như có cảm giác giống như, Dương Thanh Huyền trong lòng không tên run lên, cảm giác có cái gì đang nhìn mình chằm chằm.

Nhưng loại này cảm giác huyền diệu, chỉ là thoáng qua liền mất.

Dương Thanh Huyền phục hồi tinh thần lại, chỉ vào cái kia Băng Liên, hỏi: “Đây là cái gì? Này lại là địa phương nào?”

Một người trong đó trầm tư một chút, nhân tiện nói: “Đây là Huyền Sương tộc Thánh khí Huyền Hư Hàn Băng Phách.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Thánh khí?!” Hai con ngươi một hồi thả ra ánh sáng.

Nếu như phổ thông Thánh khí, hắn căn bản là không có hứng thú.

Nhưng này Thánh khí chỉ là đặt ở này, liền đóng băng ngàn dặm, đông chết vô số cường giả, uy năng mạnh, có thể tưởng tượng được.

Theo Dương Thanh Huyền đối với Thánh khí lý giải dự tính, này Huyền Hư Hàn Băng Phách ít nhất là xếp hạng thứ năm mươi tồn tại.

Người võ giả kia vội la lên: “Bằng hữu ngươi tuyệt đối không nên đi tới! Ngươi nhìn này chút nghĩ muốn lấy Thánh khí người, không khỏi là chết rồi, mà Thánh khí lại như cũ ở đây. Chứng minh nguy hiểm rất lớn.”

Còn lại sáu người cũng vội vàng ngăn lại.

Bọn họ ngược lại không phải là lòng tốt sợ Dương Thanh Huyền chết, mà là sợ Dương Thanh Huyền chết rồi sau, bọn họ cũng xong rồi.

Dương Thanh Huyền đương nhiên sẽ không tùy tiện xông lên, mà là sử dụng tới quá nhỏ diễn hỏa quyết, tầng tầng hỏa diễm từ trong cơ thể tuôn ra, bao phủ toàn thân, sau đó mới chậm rãi hướng về cái kia sân khấu đi đến.

Bảy người toàn bộ đều đổi sắc mặt. Ở này nhiệt độ của ngọn lửa hạ, bọn họ dĩ nhiên cảm nhận được một tia ấm áp.

Làm sao có khả năng?!

Bảy người không không trong lòng giật mình, đồng thời mừng như điên không ngớt, liều mạng vận chuyển chân nguyên, nhân cơ hội muốn phá băng mà lên.

Đúng lúc này, đột nhiên một tiếng hét lớn truyền đến, “Thằng nhãi ranh dừng tay! Thánh khí là của ta!”

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên xoay người, lưu lại một đạo hỏa chi tàn ảnh, liền hướng bên người lao đi.

“Vèo!”

“Rầm!”

Một nhánh kim tiễn bắn thẳng tới, xuyên thủng cái kia hỏa chi tàn ảnh, qua lại ở tầng băng bên trong. Sau đó lôi ra một đường thật dài màu trắng quỹ tích, nhưng rất nhanh đã bị đóng băng, biến thành không tâm băng trụ, như là sáng long lanh sát cơ.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, liếc mắt nhìn cái kia bị đóng băng mũi tên, liền yên lặng đứng ở một bên, một đôi mắt lạnh lẽo, thậm chí mang theo một tia trêu tức.

Trương Bá Luân bắn ra một mũi tên sau, không lo được giết Dương Thanh Huyền, mà là hai mắt phóng quang, nhìn chằm chằm cái kia Huyền Hư Hàn Băng Phách, kích động nói: "Thánh khí! Là Thánh khí! Ta Trương Bá Luân rốt cục có thể có một cái Thánh khí, ha ha ha ha!"

Cười lớn bên dưới, liền hướng cái kia Thánh khí lao đi.

Làm bất quá bay vút hơn mười trượng, liền ngay cả hoàn toàn biến sắc, trên người trực tiếp đông một tầng băng thật dầy sương.

Trương Bá Luân thân thể run lên, liền đem cái kia băng sương đập vỡ tan, bay rơi trên mặt đất, sắc mặt ngưng trọng đi phía trước bước chậm tiến lên.

Đi rồi bảy, tám bước xa, đã đạt đến cái kia chút bị đông cứng người chết bên cạnh người, Trương Bá Luân sắc mặt trắng bệch, trên người băng cứng Phá Toái độ khó không ngừng gia tăng.

Lại bước ra một bước, vượt qua nhất đằng trước một bộ thi thể, khoảng cách Huyền Hư Hàn Băng Phách bất quá khoảng mười trượng.

Nhưng Trương Bá Luân bước chân ngừng lại, toàn thân tầng băng không ngừng tăng dầy, tựa hồ tái vô lực đập vỡ tan, liền muốn đông kết ở nơi này.

Bảy người kia đều là liên tiếp lắc đầu thở dài.

Đột nhiên, "Rầm" một tiếng, Trương Bá Luân trên người băng toàn bộ bị đánh nát.

Toàn bộ người hét lớn một tiếng, liền lui về phía sau bay lượn mà đi, sau đó ngừng trên không trung, mạnh mẽ xoay người, trực tiếp dựng cung lên trên mũi tên, nhắm ngay cái kia Huyền Hư Hàn Băng Phách.

Đỏ ngầu ánh sáng tự mũi tên trên sáng lên, năng lượng cuồng bạo mịt mờ ở giữa, có thể nhìn thấy từng vòng hồng văn hướng bốn phía đẩy ra.

Một tiếng rít bên dưới, mũi tên chính là rời dây cung mà đi.

Không trung phát sinh kèn kẹt nát băng tiếng, nhỏ vụn bông tuyết bị mũi tên mang ra bão gió mang theo, biến thành một bó óng ánh đỏ ngầu cột sáng.

Bỗng nhiên, nhiệt độ chung quanh đột nhiên biến đổi.

Cái kia đỏ ngầu ánh sáng toàn bộ biến mất, mũi tên trôi nổi ở Huyền Hư Hàn Băng Phách đằng trước, giống như là bị đóng băng lại ngọn nến giống như vậy, thu ánh sáng lại, không nhúc nhích.

Chỉ còn mũi tên sau lưng thật dài băng quỹ, biểu lộ ra lúc nãy cái kia một mũi tên oai.

Trương Bá Luân hoàn toàn biến sắc, lộ ra khó tin vẻ mặt.

Dương Thanh Huyền cũng là ánh mắt lấp lóe, Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, cái kia kim tiễn khoảng cách Huyền Hư Hàn Băng Phách chỉ có nửa cái đầu ngón tay khoảng cách, đã bị hoàn toàn đông lại. Giờ khắc này kim tiễn bên trong kết cấu hoàn toàn bị phá hoại, triệt để thành một căn tượng băng.

Ngồi xếp bằng trên mặt đất bảy người, mặt lộ vẻ vẻ tuyệt vọng.

Trương Bá Luân cái kia một mũi tên, đã là Khuy Chân tột cùng lực lượng, bọn họ đều cảm giác đi ra. Dù vậy, đều không thể đối với Huyền Hư Hàn Băng Phách tạo thành thương tổn.

Mà này Thiên Đô bên trong, có thể tiến vào cảnh giới cực hạn, chính là Khuy Chân đỉnh cao.

Nói cách khác, căn bản không người có thể lấy đi này Huyền Hư Hàn Băng Phách.

Một vị võ tu mở miệng nói: "Hai vị bằng hữu, ta từng nghe nhân ngôn, Thánh khí tự có kỳ chủ. Xem ra này Huyền Hư Hàn Băng Phách cùng chúng ta cũng không có duyên, cũng không cần lòng sinh ý nghĩ xằng bậy tốt. Mời hai vị bằng hữu giúp đỡ ta bảy người rời đi, trên người chúng ta tất cả mọi thứ toàn bộ dâng hiến cho hai vị."

Trương Bá Luân hung ác trợn mắt nhìn người này một chút, quát lên: "Câm miệng! Giết ngươi này rác rưởi, đồ vật không đồng dạng thuộc về ta sao?"

Vị này võ tu doạ được sắc mặt trắng nhợt, nhất thời không dám lên tiếng nữa.

Trương Bá Luân chỉ vào Dương Thanh Huyền, nói: "Ngươi, đi qua lấy cái kia Băng Phách."

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng nở nụ cười, nói: "Ngươi đầu óc có bệnh chứ? Ra lệnh cho ta?"

Trương Bá Luân một màn trường cung, cả giận nói: "Ngươi muốn chết?"

Dương Thanh Huyền không hề bị lay động, hai tay ôm ở trước ngực, một bộ hài hước dáng vẻ.

Trương Bá Luân giận dữ, lập tức đem một nhánh kim tiễn khoát lên trên cung, lôi đầy tròn, kích bắn mà đi.

“Vèo!”

Kim quang đột ngột hiện, phá không mà tới.

Nhưng bất quá chớp mắt, kim quang liền yên diệt ở hàn khí hạ, cả nhánh mũi tên trở nên cực kỳ chầm chậm, mũi tên quỹ bị đông cứng thành một căn không tâm băng trụ.

Dương Thanh Huyền chỉ là nhẹ nhàng lóe lên, liền né qua.

“Răng rắc”, kim tiễn cắm ở vách băng trên, hoàn toàn bị đông kết.

Trương Bá Luân hoàn toàn biến sắc, đột nhiên ý thức được, ở loại địa phương này, chính mình căn bản giết không được đối phương.

Tất cả sức mạnh, đều bị hàn băng khí chế trụ.

Hoặc có lẽ là, bị cái kia Thánh khí Huyền Hư Hàn Băng Phách chế trụ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1596: Bí Thuật Truyền Thừa, Băng Nguyên Thế Giới

Kẽ băng nứt nội biến được yên tĩnh cực kỳ, một điểm âm thanh đều không.

Dương Thanh Huyền khinh miệt liếc Trương Bá Luân một chút, liền đưa ánh mắt về phía Huyền Hư Hàn Băng Phách, đầu lông mày nhẹ nhàng nhíu lại, tựa hồ gặp cái gì không giải việc.

Trương Bá Luân tức giận khuôn mặt tím bầm, nhưng không thể làm gì.

Đột nhiên, một vị ngồi xếp bằng trên mặt đất võ tu mở miệng nói: “Kỳ thực, hai vị muốn lấy được này Thánh khí, cũng không phải hoàn toàn không có cách nào. Chỉ cần hai vị giúp ta thoát vây, ta liền đem biện pháp này dốc túi dạy dỗ.”

“Ngươi có biện pháp?!”

Trương Bá Luân một hồi nhảy qua, lấy ra một nhánh mũi tên đến, chống đỡ cái kia võ tu mi tâm, quát lên: “Nói mau, biện pháp gì?”

Cái kia võ tu lườm hắn một cái, lạnh lùng nói: “Liền thái độ này, còn muốn để ta nói? Lấy cái chết áp chế, có ngươi như thế trí chướng sao? Ta vốn là sắp chết rồi.”

Trương Bá Luân hắc trầm mặt, lạnh giọng nói: “Vậy phải như thế nào?”

Cái kia võ tu nói: “Ngươi cứu sống ta, cho ta một ít thiên tài địa bảo hoặc là đan dược, để ta khôi phục sức mạnh. Ta sẽ nói cho ngươi biết thu được Thánh khí phương pháp.”

Trương Bá Luân nghĩ một hồi, nói: “Không đúng. Nếu là có thu được Thánh khí phương pháp, ngươi sẽ tự mình không cần, mình bị khốn chết tại đây? Ngươi nghĩ gạt ta!”

Cái kia võ tu lạnh lùng nói: “Ngươi cũng không phải đần độn. Cái kia thu được phương pháp, vốn là huyền sương bộ tộc ước nguyện ban đầu, chính là truyền thừa bí thuật. Chỉ cần khởi động truyền thừa bí thuật, liền có tỷ lệ nhất định thu được Thánh khí, cùng với huyền sương bộ tộc lưu lại thần thông yếu thuật. Thu hoạch to lớn, hơn xa một cái Thánh khí. Chỉ có điều nếu là truyền thừa, liền có thất bại khả năng, sống hay chết, liền toàn bộ từ thiên mệnh. Vì lẽ đó ta đương nhiên lựa chọn trực tiếp lấy Thánh khí, ai biết sẽ khánh thành như vậy.”

Trương Bá Luân một hồi bán tín bán nghi, nghĩ đến một trận, liền một chưởng đánh ra, đem này tên võ tu bốn phía hàn băng đập vỡ tan. Đồng thời đem sức mạnh cuồn cuộn không ngừng đưa vào trong cơ thể, thay hắn khôi phục sức mạnh.

Cái kia võ tu đại hỉ, vội vàng bấm quyết, vận chuyển nguyên lực, chậm rãi tăng lên nhiệt độ.

Sau đó, lại ném mấy viên đan dược cho này tên võ tu.

Cái kia võ tu nuốt vào sau, lộ ra vẻ đại hỉ, thư giãn hạ gân cốt, trong cơ thể phát sinh “Đùng đùng” thanh âm, chính là xương cốt không ngừng nổ vang.

Ở dài thời gian Băng Phong hạ, cơ duyên gây nên, càng trực tiếp đột phá, thẳng tới Khuy Chân sơ kỳ.

“Ha ha ha ha.” Vị kia võ tu cuồng tiếu mấy tiếng, liền khôi phục thần thái, cung kính ôm quyền nói: “Vị đại nhân này, cái này sân khấu chính là truyền thừa trận pháp, ngươi nhìn bốn phía tầng băng phía dưới, tất cả đều là trận văn. Chỉ cần mở ra này truyền thừa đại trận, liền có thể kích phát Thánh khí sức mạnh, tiến vào truyền thừa hình thức bên trong.”

Nói xong, vị này võ tu bóng người lóe lên, liền lẩn đi rất xa, tựa hồ sợ Trương Bá Luân đột nhiên ra tay.

Trương Bá Luân đáy mắt ẩn giấu đi sát khí, nội tâm lạnh rên một tiếng, liền xoay người nghiên cứu cái kia truyền thừa đi.

Dương Thanh Huyền triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình, cũng thấy rõ tầng băng ở dưới phù văn, những phù văn kia tạo thành một phương hoa tuyết giống như hình lục giác đại trận, nhìn thấy được long lanh cực kỳ, rồi lại âm u đầy tử khí.

“Brilliant, nhanh cứu lấy chúng ta.”

Mặt khác sáu tên võ tu, đối với vị kia thoát vây võ tu hét lớn.

Mấy người bị vây ở này, cộng vận mệnh, đã lẫn nhau quen thuộc.

“Ồn ào, câm miệng!”

Brilliant sầm mặt lại, nhìn chằm chằm trong đó gọi hung nhất một người, cười lạnh nói: “Trước các ngươi vì cướp Thánh khí, còn nghĩ qua muốn ám hại ta đây, hiện tại lại muốn ta cứu các ngươi?”

Trong mắt hàn quang lóe lên, lấy tay vì là đao chém tới.

“Chi! Không, không muốn a!”

“Ầm!”

Tên kia võ tu đầu trực tiếp bay lên, rơi trên mặt đất, “Ùng ục ùng ục” lăn một trận, liền hoàn toàn bị đông lại.

Bộ kia không đầu thi còn ngồi xếp bằng trên mặt đất, một nhỏ máu đều không.

Mặt khác năm người, tất cả đều sợ đến sắc mặt trắng bệch, lại không ai dám hé răng.

Brilliant dữ tợn cười lạnh một tiếng, trong cổ họng phát sinh “Khà khà” đáng sợ âm thanh.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng đem tất cả những thứ này đặt ở trong mắt, xem ra những người này, không có một cái là đồ tốt.

Lúc này, đột nhiên vang lên “Ầm ầm” thanh âm, Trương Bá Luân ở đánh trên đất tầng băng, một điểm điểm tướng trận pháp kia danh sách đào móc ra.

Ánh quyền tuôn ra cường hãn năng lượng, đánh vào Thiết Thạch giống như dày nặng tầng băng trên.

Mười mấy quyền sau, bên trên mới dần dần xuất hiện vết rạn nứt, như mạng nhện giống như khuếch tán mở.

Đồng thời theo tầng băng rung động, kỳ hạ ký tự cũng loé lên thăm thẳm ánh sáng lạnh, tuy rằng yếu ớt, nhưng vẫn là để Trương Bá Luân lòng tràn đầy hưng phấn, năng lượng khổng lồ súc tích ở đầu quyền, mạnh mẽ đập xuống.

“Oành!”

Tầng băng rốt cục phá nát mà đi, màu xanh lam ánh sáng lạnh không ngừng tuôn ra.

Giống như một vòng lãnh nguyệt đột nhiên xuất hiện ở phía chân trời.

Đầy trời phiêu tán bông tuyết lẫn nhau khúc xạ, kẽ băng nứt bên trong một hồi che kín chói mắt cực quang, đồng thời một luồng hùng hồn năng lượng dần dần bốc lên, theo tới, còn có thẳng nhập cốt tủy băng hàn.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, trong lòng chấn động dữ dội.

Đại trận kia dĩ nhiên tự mình vận chuyển, vạn ngàn ký tự giống như từng mảng từng mảng hoa tuyết giống như xoay tròn nhảy nhót, cuốn lên một hồi bão táp.

Tất cả mọi người nháy mắt bị cái kia bão táp mang theo, thân hình cùng băng tuyết đồng hóa.

Bất quá mấy hơi thở, liền biến mất rồi hình bóng, toàn bộ kẽ băng nứt trống rỗng, cả kia Huyền Hư Hàn Băng Phách cũng cùng biến mất.

Dương Thanh Huyền trong đầu thoáng chốc bị đông cứng một mảnh Hỗn Độn, một lát sau mới chuyển tỉnh lại, nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, không từ một sợ.

Nơi này là một mảnh Băng Chi Thế Giới, toàn bộ đều là sáng long lanh màu băng lam.

Rộng rãi băng nguyên vừa nhìn vô biên, bên trên có vô số băng tuyết làm thành cây, ở càng xa xăm thậm chí còn có một toà Băng Thành, chỉ có điều lại như ảo ảnh như thế, cho người không thể chạm đến cảm giác.

“Này nơi quái quỷ gì?”

Trương Bá Luân cũng tỉnh lại, nhìn hoàn cảnh chung quanh, dại ra một lát sau trong mắt tuôn ra to lớn kinh hỉ, “Không gian truyền thừa!”

Dương Thanh Huyền nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, không nói gì.

Không khí nơi này tương đương quỷ dị, rõ ràng tất cả đều là băng tuyết, nhưng là bất ngờ cảm giác được ấm áp.

Rất nhanh, mấy người khác cũng lục tục tỉnh lại, thậm chí lúc trước bị đông thành tượng đá mấy người càng cũng hóa đi tầng băng, khôi phục tự do.

Mấy người trong mắt đều là đại hỉ, vội vàng từ chứa đồ trong thùng móc ra các loại đan dược đến đồ nhét hải nhét.

Phó thụy tỉnh lại chuyện thứ nhất, chính là muốn đem thực lực chưa khôi phục mấy người khác giết chết, nhưng mà phương muốn đánh lén, một nguồn sức mạnh vô hình xuyên thấu thân thể của hắn, để toàn thân hắn run lập cập.

Là lúc thì xanh sắc gió.

Dương Thanh Huyền đám người tự nhiên cũng cảm thấy quỷ dị kia khí lưu.

Màu xanh gió thổi phất qua mọi người, xuyên thấu mỗi cái thân thể của con người, như là đang dò xét cái gì. Xoay quanh mấy cái đến về, mới ở phía trước không ngừng ngưng tụ, cuối cùng hóa thành một cái thân ảnh xinh xắn.

Bề ngoài giống là loài người đứa bé, chỉ có điều hai con mắt cùng da dẻ lộ ra nhàn nhạt màu xanh, một đôi kỳ ảo thuần triệt màu xanh biếc con ngươi nhìn mọi người, nhìn thấy được người hiền lành.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm đứa bé kia, trong mắt kim quang không ngừng lấp loé.

Hắn có thể khẳng định, tiểu hài này là Huyền Hư Hàn Băng Phách khí linh, thậm chí nói, chính là Huyền Hư Hàn Băng Phách bản thân.

Trương Bá Luân bọn người là một trận trố mắt, không biết đứa nhỏ là ai.

Dù sao bọn họ này chút nghèo treo không giống như Dương Thanh Huyền, thân hoài rất nhiều Thánh khí, đối với Thánh khí lý giải cùng cảm ngộ, đương thời hiếm người sánh kịp. Bọn họ có thể có một cái đản sinh ra linh thức nguyên khí cũng đã đội trời.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1597: Băng Phách Chi Linh, Người Truyền Thừa

Dương Thanh Huyền thu hồi ánh mắt, trong mắt lập loè vẻ trầm tư, không biết đang suy nghĩ gì.

Trương Bá Luân quát lên: "Đứa nhỏ, ngươi là ai?!"

Đứa nhỏ hé miệng hì hì cười nói: "Ta nhỉ? Ta chính là mảnh này trời đất ngập tràn băng tuyết chủ nhân, mê hoặc mồ hôi Băng Phách linh hồn a."

"Cái gì? Băng Phách Chi Linh!"

Trương Bá Luân cùng mấy người đồng thời kinh hãi, trong nháy mắt, tất cả mọi người mù quáng.

"Huyền Hư Hàn Băng Phách! Là của ta!"

Đột nhiên một tiếng rống to, liền một bóng người xông lên trên.

Chính là Brilliant.

Tuy rằng này băng nguyên bên trong thế giới vẫn như cũ nhiệt độ cực thấp, nhưng cũng không có cái kia loại đông chế sức mạnh, cũng không có nước đá thuộc tính thương tổn, đối với mấy người mà nói, tự do triển khai không thành vấn đề.

"Đáng chết! Đứng lại, Băng Phách là của ta!"

Trương Bá Luân hét lớn một tiếng, liền mù quáng, đột nhiên xông lên trên.

Mấy tên khác võ tu, liếc nhau một cái, cũng không cam chịu yếu thế, theo sát mà lên.

“Ha ha! Vận mệnh chung quy quan tâm ta à!”

Brilliant cười lớn một tiếng, ra tay liền hướng Băng Phách Chi Linh chộp tới, vô số phù văn ở dưới móng nhọn lóe lên, liền muốn đem Băng Phách Chi Linh cuốn đi.

Đúng lúc này, đột nhiên lúc thì xanh sắc gió thổi tới.

Sau đó đầy trời băng tuyết cuốn lên.

Brilliant thân thể ngưng lại, liền đình trệ ở giữa không trung, còn vẫn duy trì ra trảo trạng thái.

Chỉ có điều trên người có băng ánh sáng lộng lẫy xẹt qua, không có bất kỳ dấu hiệu, thật giống chính là Băng Phách Chi Linh hơi hơi động hạ, Brilliant toàn bộ người liền thành tượng băng, lại không có bất luận cái gì sinh cơ.

“Chết... Chết rồi?!”

Mấy người khác thân hình bỗng nhiên dừng lại, sợ đến vội vàng lui về phía sau mặt rút lui, không dám tới gần quá.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, liền khôi phục bình thường.

“Hì hì, các ngươi không phải muốn ta sao? Mau tới đây bắt ta nha.”

Băng Phách Chi Linh lộ ra hài đồng giống như da tính, làm mặt quỷ.

Trương Bá Luân mấy người đều là sắc mặt trắng bệch, ai dám tiến lên.

Dương Thanh Huyền nói: “Chúng ta không bắt ngươi, ngươi mau thả này băng nguyên thế giới, để cho chúng ta ly khai đi.”

“Ly khai? Không không, đã lâu không có ai tiến vào đi theo ta chơi. Các ngươi nếu tiến vào, cũng đừng rời đi. Mãi đến tận ta có thể đi ra ngoài mới thôi.”

Băng Phách Chi Linh nháy mắt.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ly khai? Ngươi mình không thể ly khai?”

Băng Phách Chi Linh lắc đầu nói: “Không thể, bởi vì trên người ta có huyền sương bộ tộc nhiệm vụ. Cần đem huyền sương bộ tộc Thánh khí cùng đạo pháp thần thông truyền thừa tiếp, mới có thể ly khai nơi đây. Đây là cuối cùng một đời Huyền Sương tộc tộc trưởng triển khai ở trên người ta bí thuật, nhất định phải hoàn thành, ta mới có thể chiếm được từ. Mà ở trong đó chính là không gian truyền thừa. Trừ phi… Các ngươi ai có thể tiếp thu truyền thừa của ta.”

“Thánh khí cùng thần thông truyền thừa?!”

Trương Bá Luân hưng phấn hét lớn: “Ta, ta, kính xin Băng Phách đại nhân đem truyền thừa cho ta.”

Băng Phách Chi Linh lắc đầu nói: “Ngươi không được.”

Nói, chỉ tay Dương Thanh Huyền, nói: “Ta đã vừa mới khảo nghiệm qua, ngươi là thích hợp nhất tiếp thu truyền thừa. Liền từ ngươi đến đây đi, chỉ cần ngươi tiếp nhận rồi huyền sương bộ tộc Thần khí cùng đạo pháp thần thông, ta liền tự do rồi.”

“Cái gì?!”

Không chờ Dương Thanh Huyền nói chuyện, Trương Bá Luân bọn người là vừa giận vừa sợ.

Trương Bá Luân cả giận nói: “Đại nhân, có phải là nghĩ sai rồi cái gì? Luận thực lực luận tu vi, ta nhưng là xa tại vị này Nhân tộc bên trên a. Làm sao cũng không tới phiên hắn đi!”

Băng Phách Chi Linh cau mày nói: “Ta làm sao có khả năng tính sai? Ta nói là hắn chính là hắn.”

Trương Bá Luân song quyền đột nhiên nắm chặt, lửa giận cùng sát khí ở quanh thân bốc lên, hầu như muốn hóa thành thực chất.

Thánh khí sức hấp dẫn thật sự là quá lớn.

Nếu là có những thiên tài khác ở đây, hắn có lẽ có thể chịu phục, truyền thừa cho một vị thực lực thấp kém Nhân tộc, đây coi là cái gì?

Trương Bá Luân cắn răng nói: “Dựa vào cái gì?!”

“Dựa vào cái gì?”

Băng Phách Chi Linh thay đổi đứa trẻ dáng dấp, trở nên lạnh lùng nghiêm nghị, nói: “Chỉ bằng ta nói.”

“Vậy ngươi liền đi chết đi!”

Trương Bá Luân hét lớn một tiếng, nháy mắt giương cung dựng mũi tên, “Xì” một tiếng, kim tiễn phát sinh dồn dập sát phạt thanh âm, kích bắn mà đi.

Mũi tên sau mang ra một mảnh màu vàng đuôi, như là mặt trời chói chang.

Băng Phách Chi Linh sầm mặt lại, quát lên: “Muốn chết!”

Nhấc vung tay lên, một đóa Băng Liên ở lòng bàn tay biến ảo ra đến, ngưng tụ thành từng cái chỉ to lớn chưởng ảnh, lăng không đập xuống.

“Ầm ầm!”

Băng chi cự chưởng đặt ở kim tiễn trên, tuôn ra một cổ cường đại tầng băng sóng khí.

Vô số kết tinh tự trung tâm hướng về hai bên khuếch tán, hết thảy dư âm cùng không khí, đều bị đông kết, hình thành một toà lóa mắt chí cực tượng băng, xa hoa.

Trương Bá Luân hoàn toàn biến sắc, lại muốn dựng cung lên bắn mũi tên, đột nhiên dưới chân đại địa rung mạnh.

“Ầm ầm” vang vọng hạ, băng nguyên không ngừng rạn nứt, một con to lớn băng tay từ trong đó dò ra, đem Trương Bá Luân một hồi nắm chặt.

Băng Phách Chi Linh cười lạnh một tiếng, năm ngón tay nắm chặt.

“Oành!”

Toàn bộ băng tay nháy mắt nổ tung, bên trong truyền đến Trương Bá Luân kêu thảm thiết.

Vô số đỏ tươi nát băng bắn ra bốn phía.

Trương Bá Luân thân thể xa xa ngã bay ra đi, toàn thân bị đông cứng trắng bệch, mặt không có chút máu.

“Còn có ai không phục?”

Băng Phách Chi Linh trào phúng ánh mắt quét qua toàn trường.

Yên lặng như tờ.

Khuy Chân đại viên mãn Trương Bá Luân cũng không là đối thủ, còn ai dám không phục.

Từng cái từng cái sắc mặt trắng bệch, nội tâm cực độ không cam lòng, không phục, nhưng lại không dám nói.

Băng Phách Chi Linh cười nhạo một tiếng, liền bay tới Dương Thanh Huyền trước mặt, ôn hòa nói ra: “Ngươi chính là huyền sương bộ tộc Thánh khí, cùng với thần thông pháp thuật tốt nhất truyền thừa người. Ta đem đem tất cả mọi thứ, tất cả mọi người tha thiết ước mơ đồ vật, toàn bộ đều truyền thừa cho ngươi.”

Dương Thanh Huyền cũng không có mừng rỡ, từ tốn nói: “Không truyền thừa có thể hay không?”

Băng Phách Chi Linh sửng sốt một chút.

Trương Bá Luân bọn người là ngây ngẩn cả người, hoài nghi mình nghe lầm.

Băng Phách Chi Linh không thể tin được hỏi: “Ngươi nói cái gì?”

Dương Thanh Huyền than thở: “Ta nói không truyền thừa có thể hay không? Ta chủ tu là hệ” Hỏa “công pháp, truyền thừa Băng Phách đối với ta trăm hại mà không một lợi. Mấy vị này bằng hữu tu vi thông thiên, đạo pháp thông huyền, ta cảm thấy cho bọn họ thật thích hợp.”

Trương Bá Luân bọn người không thể tin được, lại sẽ có người đem chuyện tốt đẩy ra phía ngoài, đưa tới cửa tao đều ít ngày nữa.

Từng cái từng cái vội vã kêu to, “Đối với đúng, chọn ta đi, chọn ta truyền thừa đi!”

Trương Bá Luân bức thiết khát vọng nói: “Băng Linh đại nhân, mời chọn ta đi, nhất định sẽ không để cho ngươi thất vọng.”

Băng Phách Chi Linh nở nụ cười, xuy thanh nói: “Lẽ nào còn không hiểu ý của ta không? Các ngươi cũng không đủ tư cách.”

Nói xong, xoay người đối với Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi yên tâm đi, truyền thừa cũng sẽ không ảnh hưởng ngươi nguyên bản công pháp. Chỉ là để Thánh khí nhận ngươi làm chủ nhân, đồng thời đem huyền sương bộ tộc võ kỹ in vào ngươi đầu óc, bất cứ lúc nào cũng có thể mang tính lựa chọn tu luyện.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nói như vậy, ta là không có lựa chọn khác?”

Băng Phách Chi Linh gật đầu nói: “Đúng, không có lựa chọn khác. Không chấp nhận truyền thừa, liền chết tại đây trời đất ngập tràn băng tuyết bên trong.”

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Đã như vậy, vậy liền truyền thừa đi.”

Trương Bá Luân bọn người là khóc không ra nước mắt, lên án thương thiên bất công!

Băng Phách Chi Linh lộ ra hội ý mỉm cười, nói: “Ngươi đem tâm thần thức hải mau thả, ta chậm rãi dung nhập vào bên trong cơ thể ngươi, làm một viên hạt giống, sau đó sẽ đem Thánh khí tiếp dẫn lại đây.”

Chương 1598: Có Ai Dễ Dàng, Toàn Bộ Kết Thúc

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, liền lặng lặng đứng ở đó.

Băng Phách Chi Linh hai tay bấm quyết, hóa ra một cái cổ quái quyết ấn, dường như một viên băng trùy, không ngừng ở đầu ngón tay xoay tròn, chậm rãi hướng về Dương Thanh Huyền mi tâm điểm tới.

Dương Thanh Huyền hai hàng lông mày trên, lập tức kết ra một tầng nhàn nhạt băng sương, khuôn mặt không ngừng bị đông cứng kết.

Ngay ở cái kia quyết ấn sắp đặt ở chỗ mi tâm thời điểm.

Đột nhiên Dương Thanh Huyền bạo mở hai mắt ra, hai đạo ánh vàng bắn ra, làm Băng Phách Chi Linh cả người run lên, cả kinh nói: “Ngươi, làm cái gì?!”

Dương Thanh Huyền khóe miệng hiện ra một nụ cười lạnh lùng, nói: “Làm cái gì? Trong lòng ngươi chẳng lẽ không biết sao?”

“Ầm”, chỗ mi tâm hóa ra một cái năm mang hỏa trận, nhanh chóng xoay tròn.

Băng Phách Chi Linh đầu ngón tay ấn quyết một hồi hòa tan.

Dương Thanh Huyền giơ tay bấm quyết, chính là quá nhỏ diễn hỏa quyết, năm loại màu sắc hỏa diễm ở trong tay không ngừng xoay tròn, toàn bộ thân hình đều bốc cháy lên.

Băng Phách Chi Linh hoảng hốt, giận dữ hét: “Đáng chết a! Lại dám đánh đoạn truyền thừa, ngươi không biết phân biệt!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ngươi nói truyền thừa liền truyền thừa? Ngươi nghĩ truyền thừa người đó liền truyền thừa ai? Ngươi đáng là gì?”

Năm hỏa ở trong tay xoay tròn, lập tức hóa thành một đoàn cường quang, đập tới.

“Ngũ Dương Diệu Không!”

Băng Phách Chi Linh thê lương hét lên một tiếng, bất ngờ không kịp đề phòng, hai tay đột nhiên tát đập tới, trong miệng gào thét liên tục, “Đáng chết! Đáng chết a!”

“Ầm!”

Băng cùng hỏa va chạm bên dưới, đáng sợ hỏa có thể trong khoảnh khắc đem băng tuyết hòa tan, đem Băng Phách Chi Linh châm đốt.

“A!”

Băng Phách Chi Linh thống khổ rống to, hai mắt một hồi trợn trừng như đèn lồng, hét lớn: “Ta muốn ngươi chết!”

Hai tay không ngừng bấm quyết, trình nâng nâng hình.

Nơi lòng bàn tay chậm rãi hiện ra một đóa đóng chặt Băng Liên, chính là Thánh khí Huyền Hư Hàn Băng Phách, cường đại Thánh khí lực lượng cùng băng khí hỗn hợp lại cùng nhau, khuếch tán ra từng vòng hào quang.

Băng Phách Chi Linh trên người năm hỏa, ở Thánh khí trấn áp lại, dần dần suy yếu xuống, nhưng cũng kéo dài bất diệt.

Băng Phách Chi Linh thê lương hét lớn: “Đáng chết a! Đây là lửa gì, cái gì hỏa a! Ô ô!”

Một đôi giết người hàn quang, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, quát: “Đi chết đi!”

Trong tay Băng Liên một hồi phóng đại, từ lòng bàn tay bay ra.

Toàn bộ trời đất ngập tràn băng tuyết bên trong nhiệt độ, lần thứ hai chợt giảm xuống.

Không chỉ có là nhiệt độ biến hóa, từng vòng đáng sợ Thánh khí khí bao hàm, gột rửa mà ra, muốn càn quét càn khôn.

Chủ yếu băng khí cùng khí bao hàm đan xen vào nhau, hướng về Dương Thanh Huyền trấn áp tới.

“Ngươi thật sự cho rằng ta cho phép này Thánh khí?”

Dương Thanh Huyền trên mặt mang theo châm chọc, nhấc vung tay lên, một mảnh kỳ quang vung rơi xuống dưới, hóa ra vạn đóa kim liên, bảo hộ ở quanh thân.

Sau đó tay phải vồ một cái, Chiến Kích Thiên Khư tái hiện ra, tương tự gột rửa ra cường đại khí bao hàm, cùng cái kia Huyền Hư Hàn Băng Phách chống đỡ được.

“Hai cái Thánh khí?!”

Băng Phách Chi Linh cả người run lên.

Trương Bá Luân đám người cũng là trợn to mắt tử.

Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ cùng Chiến Kích Thiên Khư trên khí bao hàm cường độ, hoàn toàn không kém Huyền Hư Hàn Băng Phách, chỉ có điều Dương Thanh Huyền thực lực không đủ, đem Thánh khí phát huy trình độ, tự không thể cùng Băng Phách Chi Linh so với.

Ba cái Thánh khí khí bao hàm ở không trung giằng co không xong.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, xoay tay phải lại, một khối điêu khắc rồng Bạch Ngọc hiện ra, hướng về không trung vứt ra ngoài.

Bạch Ngọc trên hóa ra một cái xưa cũ “Diệt” chữ, hào quang đại thịnh.

Phù Đồ một đời, hoa quỳnh mới nở, Sát Na Sinh Diệt, đều ở nhất niệm.

Huyền Hư Hàn Băng Phách ở không trung run lên, càng phát sinh “Ong ong” hoảng sợ tiếng rung, một hồi liền bay trở về đi, “Vèo” một tiếng, độn trở lại Băng Phách Chi Linh trong cơ thể.

“A?!”

Băng Phách Chi Linh nhìn mắt choáng váng, hỏa diễm đốt ở trên người, cũng không biết đau.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, đem ba cái Thánh khí thu về, Chiến Kích Thiên Khư loáng một cái, mặt trên có năm hoả táng ra, như xà như rồng.

Người kích hợp nhất, lóe lên bên dưới, liền đâm vào Băng Phách Chi Linh trong cơ thể.

“Không! Không được!”

Băng Phách Chi Linh cả người run rẩy, ở trong ngọn lửa, thân thể không ngừng nhỏ đi, khổ sở cầu khẩn nói: “Bỏ qua cho ta đi, ta cũng không có ác ý.”

“Không có ác ý?”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Tự mình tiến nhập kẽ băng nứt lên, đã nhìn thấy sự tồn tại của ngươi, trong ánh mắt kia tham lam cùng thâm độc vẻ, chẳng lẽ là giả sao?”

Băng Phách Chi Linh run giọng nói: “Ngươi... Ngươi có thể nhìn thấy ta... Sao có thể có chuyện đó...”

Dương Thanh Huyền nói: “Không nghĩ tới sao? Ngươi cái kia ánh mắt, vẫn khiến ta sởn cả tóc gáy. Mãi đến tận ngươi nói muốn truyền thừa với ta, rốt cục để ta tin chắc trong lòng suy đoán. Ngươi bất quá là muốn chiếm thân xác ta thôi. Bởi vì ngươi chung quy là Thánh khí chi linh, không có mạnh mẽ thân thể lời, thì không cách nào từ nơi này rời đi. Ngươi cần một thân thể.”

Băng Phách Chi Linh ở trong liệt hỏa thống khổ cầu xin, oán độc nói: “Vì lẽ đó ngươi liền giả vờ phối hợp, sau đó đột nhiên làm khó dễ! Đáng chết a, giảo hoạt Nhân tộc, thật đáng chết a!”

Dương Thanh Huyền than thở: “Ta cũng không muốn đột nhiên làm khó dễ đánh lén a, dù sao không vẻ vang a, nhưng người nào gọi ta đánh không lại ngươi đây? Khuy Chân đại viên mãn đều không phải là đối thủ của ngươi, ta nếu như với ngươi chính diện một mình đấu, cái kia ta không phải trí chướng sao?”

“Không, đừng có giết ta, van cầu ngươi, van cầu ngươi bỏ qua cho ta đi, ô ô.”

Băng Phách Chi Linh kêu rên nói: “Ta tiến hóa ra linh trí, lại vào hóa ra hồn thể, thực sự không dễ, mong rằng đại nhân đáng thương đáng thương ta.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi đều muốn giết ta, lại còn ảo tưởng ta bỏ qua ngươi. Ngươi muốn chiếm thân xác ta thời điểm, có thể có nghĩ qua ta tu hành không dễ? Có thể có nghĩ qua đáng thương hạ ta? Hơn nữa ta đã đã cho ngươi cơ hội, bên kia mấy người đều mong mỏi ngươi truyền thừa, ngươi nhưng không đi, một mực muốn gây chuyện với ta. Nếu lựa chọn, liền tiếp thu lựa chọn sau vận mệnh đi.”

Trương Bá Luân đám người tất cả đều là cả người run run hạ, sợ đến mặt không có chút máu.

Dương Thanh Huyền chiến kích lần thứ hai loáng một cái, “Liệt Không Vạn Quân!”

Hóa ra tảng lớn hỏa diễm, từ Băng Phách Chi Linh trong cơ thể nổ tung mà ra, tê không mà đi.

“A!”

Băng Phách Chi Linh thê lương kêu một tiếng, rốt cục chậm rãi tan rã xuống, lại không cách nào duy trì bản thể, hướng về ở giữa sụp xuống.

Một đóa màu u lam Băng Liên nổi lên, đẹp lạ thường làm cho người kinh hãi động phách.

Dương Thanh Huyền nhìn Băng Liên một chút, nói: “Sen bên trong đến, sen bên trong đi, cũng coi như là quy túc.”

Băng Liên bên trong, một chút linh tính lay động, thuần khiết không chút tì vết, phảng phất là hiểu không phải hiểu, theo Thánh khí lực lượng chập chờn.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, liền đem này Băng Liên thu vào Tinh Giới.

“Tất cả đều kết thúc.”

Đột nhiên, toàn bộ băng nguyên bắt đầu kịch liệt rung động, bầu trời sụp đổ, liệt địa ngàn dặm.

Mất đi Thánh khí chống đỡ, thế giới bắt đầu sụp đổ.

Dương Thanh Huyền biến sắc mặt, biến ra Hắc Long móng vuốt, đột nhiên đem không gian xé rách, lắc mình liền chui ra ngoài.

Trương Bá Luân không lo được thương thế trên người, hét lớn: “Đem Thánh khí lưu lại!”

Đồng dạng đấm ra một quyền, đem Dương Thanh Huyền lưu lại vết nứt đánh ra một cái lổ thủng khổng lồ, liền đuổi tới.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ Huyền Sương bộ tộc lưu lại truyền thừa sơn mạch, toàn bộ sụp xuống sụp đổ, một đạo hỏa diễm tỏa ra năng lượng đáng sợ, từ trong đó lao ra, thẳng vào cửu thiên.

Trong ngọn lửa, Dương Thanh Huyền ánh mắt hơi đổi, nhìn chằm chằm đuổi theo sau lưng Trương Bá Luân, Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, lạnh giọng tự nói: “Ngươi đã cố ý muốn chết, vậy thì nên làm cái chấm dứt.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1599: Truy Hồn Minh Tiễn, Không Có Lần Sau

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, đem toàn thân hỏa diễm vừa thu lại, liền đình trệ ở không trung.

Phía dưới sơn mạch không ngừng đổ nát, tảng lớn hàn băng khí từ bên trong thả ra ngoài, đóng băng ngàn dặm.

Một mảnh trắng xóa khí tức hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán, cả vùng đều giống như trên giường một tầng Ngân Sương.

Trương Bá Luân thân hóa mũi tên sắc bén, kích bắn mà lên, ở Dương Thanh Huyền cách đó không xa lơ lửng hạ xuống, một đôi đỏ mắt chết nhìn chòng chọc Dương Thanh Huyền.

“Làm sao không trốn?”

“Trốn? Chuyện cười này mở lớn, muốn chạy trốn chính là ngươi chứ?”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nở nụ cười, không nhanh không chậm nói ra.

“Ha ha, ngươi là bị Băng Phách Chi Linh đông hỏng rồi đầu óc đi!”

Trương Bá Luân cười lớn mấy tiếng, trên người khí tức một hồi nổ tung, trực tiếp dựng cung lên kéo mũi tên, từng vòng đáng sợ mũi tên văn khuếch tán. Đột nhiên, không rõ Trương Bá Luân sắc mặt liền khẽ biến, hai tay dĩ nhiên không ức chế được run lên một cái.

Dương Thanh Huyền trong mắt kim quang lóe lên, chiến kích rơi ở trong tay, lưỡi kích trên tỏa ra hỏa văn, đem bầu trời từ từ châm đốt.

“Rốt cục phản ứng lại, thân thể của chính mình không đúng sao? Bị đông cứng xấu đầu óc là ngươi a, Trương Bá Luân đại nhân.”

“Hừ, mặc dù bị thương nhẹ, giết ngươi bất quá giẫm con kiến.”

Trương Bá Luân sầm mặt lại, quát lên: “Đi chết đi! Cổ Phong Tiễn!”

Trương Bá Luân hai tay run lên, hoàn toàn biến sắc, trên thân thể không ngừng bạo nổ ra máu, lấy tốc độ đáng sợ giàn giụa, trong khoảnh khắc liền máu nhuộm xiêm y.

“Vèo!”

Một mũi tên bắn ra, ở không trung rọi sáng ra to lớn hào quang.

Nhưng đầu mũi tên càng mất đi chuẩn tâm, từ Dương Thanh Huyền nơi cổ xuyên qua, chỉ là một vòng kim quang khuếch tán ra, rung Dương Thanh Huyền thân thể một hồi.

“Không! Không thể, tại sao lại như vậy!”

Trương Bá Luân hoảng sợ kêu to, vết thương trên người khẩu kịch liệt xé ra, một hồi liền hóa thành huyết nhân.

Dương Thanh Huyền từ tốn nói: “Trước ở băng nguyên thế giới, ngươi đã bị Băng Phách Chi Linh bị thương nặng. Chỉ có điều hàn khí đem thương thế của ngươi khẩu đông lại, vì lẽ đó ngươi không cảm giác được chính mình chịu thương nặng hơn. Giờ khắc này ta đem hỏa diễm thả ra, mục đích không phải đốt ngươi, mà là đem cái kia hàn khí từ bên trong cơ thể ngươi đuổi ra, thương thế của ngươi khẩu liền bắt đầu bạo phát. Cho tới tổn thương nặng bao nhiêu, ngươi chậm rãi liền biết rồi.”

“Đáng chết a! Bản tọa chính là Khuy Chân đại viên mãn đại cao thủ, coi như bị thương, cũng không phải ngươi chỉ là Bất Hủ sơ kỳ có thể chống lại! Coi như bắn không cho phép, ta vẫn như cũ có thể giết ngươi!”

Trương Bá Luân khuôn mặt biến hình, hét lớn một tiếng, lần thứ hai giương cung bắn mũi tên, “Truy hồn minh tên!”

“Xì!”

Một vệt đen từ cung thần trên kích bắn mà ra, trực tiếp hướng về bầu trời vọt tới.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, giương mắt nhìn lên, cái kia hắc mang bên trong, là một quả toàn thân đen nhánh mũi tên, tản ra thăm thẳm ánh sáng lạnh, mũi tên dường như quạ đen giống như, trên thân mủi tên tất cả đều là nổ lên bé nhỏ sắt vũ, nhìn thấy được đầy rẫy tử khí cùng không rõ. Đồng thời thân mủi tên rung động hạ, lại có một cỗ khí tức quái dị lộ ra, đem chính mình khóa chặt.

“Xem ra ngươi còn không có nhận rõ cục thế trước mắt a.”

Dương Thanh Huyền thở dài, giơ tay lên, lòng bàn tay bay ra hoàng kỳ, “Rầm” một tiếng, lâm không phấp phới.

Kỳ quang ở không trung chấn động, “Ầm ầm” một tiếng, đem truy hồn minh tên cản hạ.

Cái kia minh tên ở hoàng kỳ phía trên không ngừng xoay tròn, nghĩ muốn xuyên thủng kết giới.

Dương Thanh Huyền nhấc vung tay lên, hoàng kỳ phù văn lưu chuyển, bay ra một đóa kim liên, đánh vào minh tên trên, đem trên đó hắc mang toàn bộ đập vỡ tan. Mũi tên “Ầm” một tiếng, liền gãy đoạn trời cao.

Trương Bá Luân hoàn toàn biến sắc, một mặt mạnh mẽ áp chế nội thương, một mặt rốt cục ý thức được không ổn, phẫn nộ quát: “Thằng nhãi ranh! Hôm nay mà bỏ qua ngươi, lần sau lại giết ngươi!”

Nói bóng người loáng một cái, liền muốn bỏ chạy.

“Lần sau? Đời sau đi.”

Dương Thanh Huyền bước ra một bước, liền lắc mình ở Trương Bá Luân phía trước, xoay người lại chính là một kích bổ ra, “Hồn Chi Vũ!”

“Oành!”

Trương Bá Luân vội vàng dùng cung thần chặn ở trước người, tiếp nhận một chiêu. Nhưng toàn bộ người đã bị đánh bay ra ngoài, trong cơ thể khí huyết quay cuồng, vừa rồi ổn định một chút thương thế, lần thứ hai diện tích lớn lôi kéo mở.

“Phốc.” Trương Bá Luân tức giận công tâm bên dưới, máu phun phè phè, quát ầm lên: “Tiểu tử thối! Có bản lĩnh đừng thừa dịp người gặp nguy, chờ ta hết bệnh sau lại cẩn thận đánh một trận!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Xin lỗi, ta không có bản lĩnh.”

Một bước lên trước, chiến kích huy vũ một đạo tròn, bên trên ánh sáng lấp loé, như hoa quỳnh mới nở.

Đồng thời có bốn hỏa như rồng, rít gào mà ra, ngưng tụ thành một luồng thừng, sau đó lại hóa thành long hình, rít gào mà đi.

Sát Na Sinh Diệt.

Phần Diệt Thế Ngữ.

“Không!”

Trương Bá Luân hoảng sợ quát to một tiếng, thân là ngày Nghệ tộc vương giả, Thiên Hà bên trên đại cao thủ, lần thứ nhất cảm nhận được mùi chết chóc, tiếng kêu thảm thiết khiếp sợ khắp nơi.

“Oành!”

Dương Thanh Huyền chiến kích hư quang, một hồi bổ xuyên thân thể của hắn.

đọc truyện tại http://truyencuatui.net/

Sau đó bốn hỏa lực lượng xuyên qua mà qua, đem cái kia Khuy Chân đại viên mãn thân thể nổ thành phấn vụn, lại hóa thành từng đoá từng đoá đốm lửa, tản vào không trung, đốt thành tro bụi.

Xa xa còn có sáu tên võ tu, đều là từ kẽ băng nứt bên trong thoát vây mà đến. Vốn là muốn lưu lại nhìn có hay không có tiện nghi nhặt lấy, gặp Dương Thanh Huyền sát phạt quả quyết trực tiếp chém xuống Trương Bá Luân, sợ đến run run một cái, vội vàng trốn.

Dương Thanh Huyền thu hồi chiến kích, liếc mắt nhìn phía dưới đóng băng thiên địa, tự nói: “Huyền Sương bộ tộc, hẳn là năm đó ở tại trời đều bên trong chủng tộc. Từ Thánh khí cùng Băng Phách Chi Linh nhìn lên, thực lực cũng không yếu. Liền chẳng biết vì sao cũng ngã xuống rơi mất.”

Dương Thanh Huyền lần thứ hai giơ tay, cái đóa kia Băng Liên, Thánh khí Huyền Hư Hàn Băng Phách xuất hiện ở lòng bàn tay, vô số bông tuyết như huỳnh quang ở bốn phía nhảy lên, tỏa ra thấu xương ý lạnh, nhưng thấm ruột thấm gan, khiến đầu óc người tỉnh táo.

Dương Thanh Huyền xoay tay một cái, Băng Liên liền biến mất không còn tăm hơi.

Sau một khắc, một đạo phân thần xuất hiện ở Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô bên trong, mong lên trước mắt một vị bàn hư mà ngồi nữ tử, khóe miệng lộ ra mỉm cười.

Nữ tử hình như có cảm ứng, mở mắt ra, gò má không rõ một đỏ, nói: “Ngươi, ngươi tới làm cái gì?”

Dương Thanh Huyền đem cái kia Thánh khí lấy ra, Băng Liên từ trong tay bay lên, rơi vào nữ tử trước mặt, nói: “Này đóa Băng Liên, cùng ta tác dụng không lớn, nhưng cùng khí chất của ngươi cùng công pháp ăn khớp với nhau, ngươi cầm đi.”

Nữ tử chính là Thi Ngọc Nhan, ngẩn ra bên dưới, liền đưa tay ra, đem cái kia Băng Liên nâng ở trên lòng bàn tay phương.

Một luồng băng lạnh như băng sức mạnh rơi xuống, bị hút vào kinh mạch, không nói ra được thoải mái.

Băng Liên cánh hoa giống như có cảm giác giống như, hơi rung động, cọ xát Thi Ngọc Nhan bàn tay, sáng long lanh cánh hoa giống như như bảo thạch lóa mắt.

Thi Ngọc Nhan vô cùng yêu thích, đỏ mặt nói: “Thứ quý trọng như thế, thật sự cho ta không?”

Dương Thanh Huyền nói: “Này Băng Liên gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn, băng hàn nhưng không cao ngạo, đang phù hợp khí chất của ngươi.”

Thi Ngọc Nhan hơi cúi đầu, lại nói: “Tử Diều Hâu các nàng sẽ không không cao hứng chứ?”

Dương Thanh Huyền đột nhiên liền đau đầu, ngượng ngùng nói: “Này, tại sao sẽ không cao hứng, không đến nỗi đi.”

Thi Ngọc Nhan mặt đỏ lên, liền ngầm thừa nhận nhận.

Hai người tương đối không nói chuyện, bầu không khí một hồi có vẻ hơi lúng túng.

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Ngươi cẩn thận tu luyện, đem này Băng Liên luyện hóa một phen, ta đi trước.”

Thần niệm lóe lên, liền biến mất ở bên trong hồ lô.

Thi Ngọc Nhan nhìn Dương Thanh Huyền biến mất địa phương, trong khoảng thời gian ngắn có chút sững sờ, nhìn lòng bàn tay sáng long lanh Băng Liên, trên mặt dần dần nhiễm phải đỏ ửng, tim đập như nổi trống giống như, làm sao cũng lắng lại không xuống.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1600: Chiến Đấu Dấu Vết, Bảo Vệ Thánh Địa

Dương Thanh Huyền đưa ra Băng Liên sau, liếc mắt nhìn dưới chân trắng xóa tầng băng, xa xa tựa hồ lại có mấy đạo ánh sáng bay lướt tới.

Hỏa Nhãn Kim Tình vừa nhìn xuống, tổng cộng năm người, đều chỉ là thông thường dị tộc, tu vi cũng không cao. Có lẽ là phát hiện bên này dị thường, lúc này mới lại đây điều tra.

Dương Thanh Huyền tự nhiên không thèm để ý, hóa thành một đạo độn quang liền hướng xa xa mà đi.

Hàm Quang Thượng nhân cho hắn hai bức bản đồ, một bộ là Thanh Long Thánh Linh ngã xuống nơi, một bộ là đan dược chỗ ẩn núp. Đều không có cụ thể địa điểm, chỉ có phương vị đại khái.

Dương Thanh Huyền liền y theo phương vị, ở không trung nhanh chóng tiến lên.

Sau đó không lâu, Dương Thanh Huyền bay xuống ở một mảnh hoang vu cằn cỗi trên đất, phóng tầm mắt nhìn, đại địa bể thành vô số khối, đè ép lẫn nhau bên dưới, hoặc thành núi cao, hoặc thành vách cheo leo.

Hồ nước khổng lồ nằm ở trung ương, chung quanh là vô số rãnh vú sâu hoắm, bị lưu thủy bỏ thêm vào, lục thực xanh um bao trùm bên trên, trong đó hòa hợp linh khí nồng nặc.

“Nơi này là... Có long khí!”

Dương Thanh Huyền trong lòng mừng như điên, không có từ trước đến nay nội tâm chấn động, phảng phất cảm ứng được cái gì.

Nhìn thấy trước mắt, cùng Hàm Quang cho hắn địa đồ cũng không giống nhau lắm, nhưng cẩn thận nhìn tới, như cũ có thể thấy được một ít mô hình.

Dương Thanh Huyền nhìn phía trước hồ nước, giống như là hết thảy nước chảy nguyên điểm, phóng xạ ra vô số Giang Lưu.

Dương Thanh Huyền đột nhiên hơi thay đổi sắc mặt, tự nói: “Ta hiểu được! Hàm Quang cho đất của ta đồ, là Cửu Trọng Thiên Đô còn chưa huỷ trước khi đi địa mạo. Hồ nước này là sau để hình thành.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt trở nên nghiêm nghị, nếu như đem trước mắt hồ nước này cùng Giang Lưu bên trong nước đã trừ, như vậy thì là một cái hố sâu to lớn, cùng vô số vết nứt.

“Nơi này có cường giả tuyệt thế chiến đấu qua.”

Dương Thanh Huyền một bay mà lên, nhìn phía cái kia hồ nước khổng lồ.

Thiên Đô bên trong tầng nham thạch vô cùng cứng rắn, mặc dù là Khuy Chân đại viên mãn cao thủ, đều không thể tạo thành to lớn phá hoại, muốn nổ ra to lớn như vậy một mảnh hồ nước, trăm phần trăm là Giới Vương, thậm chí cũng không phải phổ thông Giới Vương.

Dương Thanh Huyền hơi nhắm hai mắt lại, cảm ứng này địa thế bên trong, lúc ẩn lúc hiện rồng khí tức.

Tựa hồ là cái nào một đời Thanh Long Thánh Linh tàn lưu lại, bồng bềnh ở đại địa trong đó, kéo dài không tiêu tan.

"Hả?"

Dương Thanh Huyền đột nhiên kinh ngạc một tiếng, đưa ánh mắt về phía mặt hồ, trong nước đột nhiên "Ồ ồ" bốc lên lượng lớn bong bóng, diện tích có nửa mẫu to lớn.

Đồng thời cái kia chút nước ngập màu sắc, không ngừng biến sâu, cuối cùng hóa thành đỏ như máu.

Dương Thanh Huyền bên trong cặp mắt kim quang bắn ra, hướng về đáy hồ nhìn tới.

Trong suốt dưới mặt nước, trở nên vẩn đục cực kỳ, các loại hỗn tạp năng lượng ở phía dưới phun trào, giấu diếm sát cơ, phảng phất một đầu thượng cổ hung thú, ẩn núp bên trong.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình, thăm dò đến dưới nước ba, bốn trăm trượng địa phương, đã bị một nguồn sức mạnh chặn lại rồi, lại không cách nào thâm nhập mảy may.

Dương Thanh Huyền thu rồi ánh mắt, tự nói: "Có tình huống mà không sợ, liền sợ không có thứ gì, đi một chuyến uổng công, cái kia mới là thật nguy rồi."

Dương Thanh Huyền một hồi bay vào trong nước, thân thể "Phù phù" một hồi, thì trở thành Kim Quang Ngư, hướng về nước sâu bên trong bơi đi.

Thời khắc này Kim Quang Ngư, cùng ở Huyền Dạ đại lục thời gian rõ ràng bất đồng, toàn thân bao trùm kim lân, sau lưng mọc ba đuôi, thậm chí kim lân trên mang theo đẹp lạ thường hoa văn, trong ánh lấp lánh, đem chung quanh dòng nước đẩy ra.

Này Kim Quang Ngư, có lẽ là từ cổ chí kim, độc nhất vô nhị tồn tại.

Đến nơi nước sâu bốn khoảng trăm trượng thời điểm, phảng phất xuyên qua một tầng kết giới. Kim Quang Ngư thân thể run lên, lại có loại bản năng ý sợ hãi.

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm nói: “Là long khí!”

Trong lòng một trận cuồng nhiệt, càng gia tốc hướng về dưới nước lẻn đi.

đọc tRuyện tại http://truyencuatui.net/

Thời gian uống cạn chén trà sau, Kim Quang Ngư cái kia hình tròn mắt to, đột nhiên trợn càng to lớn hơn, lộ ra vẻ giật mình.

Ở hồ bên trong, lại có đại lượng quái lạ kiến trúc, như từng ngọn hang động. Tuy rằng tạo hình đơn giản thô ráp, nhưng đích thật là nhân công gây nên.

Dương Thanh Huyền nghĩ thầm: “Lẽ nào ta đã đoán sai? Hồ nước này cũng không phải là cường giả oanh kích đi ra? Cũng hoặc là những kiến trúc này, là ở hồ nước hình thành phía sau mới xuất hiện? Nhưng là... Hàm Quang Thượng nhân nói, năm đó quái vật sau khi xuất hiện, Thiên Bồng Thủy Thần Cung nguyên soái đại nhân, liền phong ấn Thiên Đô, liền ngay cả Tinh Linh Vương đại nhân đều không đột phá nổi cái kia nguyên soái cấm chế, không thể có người lẻn vào đi vào, kiến tạo kiến trúc a.”

Dương Thanh Huyền lòng tràn đầy nghi hoặc, tiếp tục bơi về phía trước.

Đột nhiên, ở trên một cái quảng trường, tụ tập đại lượng bóng người.

Hơn bốn mươi đạo cổ quái thân ảnh, tụ tập ở một tòa quảng trường tựa như kiến trúc trên. Những dị tộc này trên người mọc ra ban ban điểm điểm vảy, sinh lần đầu hươu giác, đuôi như cá sấu.

Dương Thanh Huyền trong lòng sinh nghi, chủng tộc này dáng dấp vô cùng xa lạ, không gần như chỉ ở bách tộc đồ sách bên trong chưa từng gặp, hơn nữa cũng không phải đồng thời tiến nhập Thiên Đô chủng tộc, chẳng lẽ là nguyên sinh cư dân?

Hơn nữa này dị tộc trên người, có nhàn nhạt long khí truyền ra, tựa hồ cũng là long diễn sinh bộ tộc.

Dương Thanh Huyền trong lòng trầm nghi bất định, Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về chung quanh trong kiến trúc nhìn tới, tất cả đều là trống không, tất cả mọi người đều tụ tập ở trên quảng trường.

Sau đó, lại triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về những người này nhìn tới, tu vi trình độ không giống nhau, mạnh nhất là một vị tóc bạc trắng ông lão, ở Khuy Chân đỉnh cao.

Còn lại người, có khoảng mười người đạt tới Khuy Chân cảnh, còn dư lại cũng đều có Bất Hủ, thần biến chờ tu vi. Thực lực thấp nhất một vị có vẻ như thiếu niên dị tộc, lại cũng có thần biến trung kỳ.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nếu nói là bộ tộc này người tất cả đều là Đạo cảnh tu vi, hơi bị quá mức đáng sợ chứ?

Bất quá long diễn sinh chủng tộc, giống như đều lấy mạnh mẽ trứ danh.

Ở bộ tộc này bên cạnh người cách đó không xa, có hơn mười bộ thi thể, trên người còn có tơ máu tràn ra, hiển nhiên vừa mới chết không lâu. Chính là cùng Dương Thanh Huyền cùng nhau tiến vào Thiên Đô chủng tộc, có chút ấn tượng.

Đột nhiên, ông lão tóc bạc kia mở miệng nói: “Thiên Đô lại mở ra, đại gia ngàn vạn phải bảo vệ Thánh địa, quyết không thể để người ngoài xâm lấn.”

“Là! Kiên quyết chém giết bất kỳ kẻ xâm lấn!”

Hơn bốn mươi người cùng quát lên, trên người đều là một luồng dã man sát khí.

Làm bốn phía hồ nước biến hình, sản sinh trình độ nhất định dòng xoáy.

Ông lão gật đầu nói: “Thánh địa là ta mi rồng bộ tộc mạch máu vị trí, Thánh địa ở, chúng ta đều có. Thánh địa hủy, chúng ta đều chết.”

Hơn bốn mươi người cao giọng nói: “Thề cùng Thánh địa cùng chết sống!”

Kim Quang Ngư đong đưa hạ đuôi, vốn là nghĩ nhíu hạ lông mày, kết quả phát hiện mình không có lông mày, liền xếp đặt hạ ba đuôi, ói ra mấy cái tán tỉnh.

Đột nhiên, Kim Quang Ngư không rõ trong lòng hơi động, thầm nói: “Không được!”

Mạnh mẽ xoay người, liền muốn đi khắp.

Ông lão dằng dặc âm thanh truyền đến, nói: “Nếu đã tới, còn muốn đi? Ta đây Mi Long tộc lãnh địa bên trong, lúc nào có tạp ngư dám tùy ý tiến nhập?”

Kim Quang Ngư bốn phía đột nhiên bốc lên tảng lớn bong bóng, bốn mặt sóng nước tụ lại đè xuống, hình thành một cái to lớn bóng nước, đem Kim Quang Ngư bao lấy, hướng về cái kia quảng trường phương hướng lăn đi qua.

Kim Quang Ngư ở bên trong không ngừng lăn lộn.

Hơn bốn mươi hai mắt quang đều nhìn chăm chú lại đây, toàn bộ đều lộ ra sát khí, chờ thấy rõ là một con cá sau, lại trở nên vô cùng ngạc nhiên.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1601: Rồng Khí Tức, Thế Giới Bên Ngoài

Kim Quang Ngư ở bóng nước bị lăn lộn ngũ vị tạp trần, rất nhanh liền thích đồng ý, một đôi mắt cá nhìn chằm chằm ông lão kia, cùng với hơn bốn mươi người, quan sát từng cái một đi qua.

Dương Thanh Huyền nội tâm đang nhanh chóng suy tư chạy trối chết biện pháp.

Ước định ở một vị Khuy Chân đỉnh cao, hơn bốn mươi vị Đạo cảnh dưới sự vây công, nghĩ muốn khả năng đào tẩu tính.

Một người trung niên nam tử ánh mắt lóe lên lệ khí, hừ nói: “Lại đúng là cái tạp ngư. Thực sự là mấy trăm năm chưa từng gặp qua chuyện.”

Một người khác kinh ngạc nói: “Kỳ quái a. Chúng ta chính là rồng chi hậu duệ, trên người có long khí ở, người nghe được nhượng bộ lui binh, căn bản không dám tới gần. Này tạp ngư là chuyện gì xảy ra?”

Một vị nữ tính mi rồng An Kỳ La nói: “Con cá này dáng vẻ hết sức kỳ lạ a, ta ở Thánh long trong hồ chưa từng gặp.”

Mọi người trong lúc nhất thời nghị luận sôi nổi.

Một đàn ông nói: “Có cái gì tốt nghị luận, như vậy tạp ngư, lại kỳ quái thì lại làm sao, trực tiếp... Chính là.” Làm một cái cắt cổ thủ thế.

Ông lão nhìn một hồi Kim Quang Ngư, mở miệng nói: “Con cá này có linh trí, hơn nữa linh trí còn không thấp.”

Bóng nước rất nhanh đã bị hút đến lão giả trước mặt.

Kim Quang Ngư trực tiếp miệng nói tiếng người, nói: “Mẹ, biết lão tử có linh trí, còn làm thủy cầu này đến nhốt lại ta, chuyển trong dạ dày cơm đều phải nôn đi ra.”

Này một mở miệng, lập tức làm cho tất cả mọi người lấy làm kinh hãi.

Ông lão đúng là vô cùng hờ hững, nói ra: “Đem lai lịch của ngươi, mục đích, toàn bộ nói rõ, bằng không những người này sẽ là của ngươi kết cục.” Chỉ xuống xa xa hơn mười bộ thi thể.

Kim Quang Ngư không đáp, trái lại hỏi: “Đại nhân là như thế nào phát hiện được ta?”

Ông lão khẽ mỉm cười, trong ánh mắt lóe lên một tia tinh mang, nói: “Cảm ứng. Bởi vì trên người ngươi, lại có cao quý chính là rồng khí tức.”

“Cái gì?”

Lời vừa nói ra, còn lại Mi Long tộc người đều không thể tin được, gây nên rối loạn tưng bừng, xúm lại.

Dương Thanh Huyền thầm mắng mình bất cẩn rồi, mình có thể cảm ứng được trên người đối phương long khí, đối phương so với cũng có biện pháp hoặc là thiên phú, có thể cảm ứng được chính mình.

Hắn đăm chiêu kế thoát thân, bây giờ bị mọi người vây quanh, nghĩ muốn thoát thân liền khó hơn.

Ông lão đột nhiên nói ra: “Ngươi là từ bên ngoài tới?”

Mi Long tộc người đều là hơi thay đổi sắc mặt, một hồi lộ ra cảnh giác cùng căm thù thần thái.

Cái này "Bên ngoài", tự nhiên là chỉ Thiên Đô ở ngoài.

Kim Quang Ngư hỏi ngược lại nói: "Các ngươi vẫn luôn ở bên trong?"

Ông lão con ngươi co rụt lại, bắn ra tinh mang, Dương Thanh Huyền, không thể nghi ngờ chính là trả lời.

Khổng lồ sát khí từ bốn phương tám hướng bao phủ tới.

Kim Quang Ngư nói: "Khoan động thủ đã, chúng ta không là địch nhân, ta tới này tuyệt không ác ý. Hơn nữa lấy thực lực của ta, căn bản không thể uy hiếp được chư vị. Huống chi chúng ta đồng tông đồng nguyên, đều là rồng chi hậu duệ."

Ông lão trong mắt sát cơ lúc này mới yếu dần hạ xuống.

Mấu chốt nhất là Kim Quang Ngư câu nói kia, thực lực của hắn căn bản không đủ để uy hiếp mị Long tộc.

Dù sao ở ông lão Khuy Chân tột cùng thần thức hạ, Kim Quang Ngư không thể che giấu thân phận, chỉ có Nguyên Võ tột cùng cảnh giới, liền ngay cả địa cấp đều không phải là.

Trên thực tế, đây đã là Kim Quang Ngư mấy lần đột phá chủng tộc ràng buộc, sinh ra một loạt biến hóa, mới có thể đạt đến Nguyên Võ đại viên mãn, bằng không đến đỉnh đều chỉ là một cái Chân Võ cảnh cá.

Ông lão đột nhiên biến sắc mặt, phẫn nộ nhìn chằm chằm Kim Quang Ngư, lớn tiếng nói: "Trên người ngươi khí tức, lại cùng như chúng ta! Ngươi, ngươi đi qua thánh địa?"

Kim Quang Ngư nói: "Ta liền cái gì là Thánh địa cũng không biết. Yên tâm đi, trên người ta long khí, khi tiến vào Thiên Đô trước liền đã có. Cùng các ngươi Thánh địa tuyệt không dây dưa rễ má.”

Ông lão bán tín bán nghi.

An Kỳ La nói: “Ta cảm thấy được con cá này lời có thể tin, dù sao chút thực lực này, không thể xông Thánh địa.”

Còn lại Mi Long tộc người cũng dồn dập gật đầu.

Đột nhiên, trên quảng trường dòng nước một hồi trở nên chảy xiết, ở bầu trời hóa ra một cái vòng xoáy.

Ở giữa vọt ra khỏi mặt nước, hiển lộ ra một cái Mi Long tộc nam tử quang ảnh, vội vàng nói: “Tộc trưởng, không xong, có người mạnh mẽ tấn công Thánh địa! Đến rất nhiều người, thực lực cực kỳ cao cường!”

Ông lão cả kinh nói: “Ngươi trước đứng vững, ta đây liền mang theo tất cả mọi người lại đây! Chết tiệt người ngoại lai!”

Ông lão lạnh lùng ánh mắt quét qua toàn trường, quát lên: “Thề cùng Thánh địa cùng chết sống! Tất cả mọi người, đi theo ta!”

Hơn bốn mươi người, tất cả đều theo ông lão mà đi, càng không lo được Kim Quang Ngư.

Một vị Mi Long tộc nam tử đang phải rời đi, đột nhiên xoay người lại, nhìn chằm chằm Kim Quang Ngư, không nói hai lời liền hóa chưởng vì là đao, bổ tới.

Đột nhiên một bóng người lướt tới, tương tự một chưởng ra tay, đem người kia sát chiêu ngăn lại.

Mi Long tộc nam tử cả kinh nói: “An Kỳ La!”

An Kỳ La mỉm cười nói: “Con cá này cho ta đi, thật có ý tứ. Chỉ là Nguyên Võ cảnh, không cần lo lắng."

Nam tử nhíu mày lại, liền không nói hai lời, xoay người đuổi theo tộc trưởng đi.

An Kỳ La lấy ra một cái thủy tinh đồ đựng, đem Kim Quang Ngư xếp vào, nói ra: "Ngoan ngoãn chờ ở bên trong, nếu như dám đánh nát ta đây cái mến yêu đồ đựng, ta nhưng là không cứu ngươi."

Nói, liền đem thủy tinh đồ đựng treo ở bên hông, sau đó bóng người lóe lên, đuổi tới.

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, chính mình lúc nào biến thành sủng vật.

Bị An Kỳ La treo ở trên eo, cúi đầu liền đúng dịp thấy cái kia vểnh mông hòa phong đầy co dãn bắp đùi. An Kỳ La tuy là Mi Long tộc, nhưng nữ tính nên có vẫn có, không một chút nào so với Nhân tộc thiếu nữ kém.

Kim Quang Ngư lung lay cúi đầu, cảm thấy phi lễ chớ nhìn, liền ngẩng đầu lên, nhìn về phía trước.

"Ngươi thực sự là từ bên ngoài tới?"

Đột nhiên, An Kỳ La thanh âm truyền đến.

Kim Quang Ngư ngẩng đầu, đúng dịp thấy An Kỳ La cúi đầu, nháy mắt, lén lút truyền âm hỏi.

Dương Thanh Huyền cũng trực tiếp truyền âm qua, nói: "Đương nhiên."

An Kỳ La ánh mắt lộ ra vẻ hưng phấn, nói: "Theo ta nói một chút, thế giới bên ngoài là như thế nào?"

Dương Thanh Huyền cười nói: "Ha ha, kẻ đáng thương a, lại xưa nay không có từng đi ra ngoài. Ngươi chờ tại Thiên đô bên trong đã bao lâu?”

An Kỳ La bất mãn hừ một tiếng, lấy đó kháng nghị, nghĩ một hồi, nói: “Đại khái hơn 200 năm đi.”

Dương Thanh Huyền: “…”

Xem ra Mi Long tộc tuổi thọ hoàn toàn không thể lấy nhân loại để cân nhắc, này An Kỳ La nhìn thấy được, bất kể là sức sống hay là khí chất, đều cùng loài người mười lăm mười sáu tuổi thiếu nữ tương đương.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Các ngươi không phải từ bên ngoài tiến vào sao? Lẽ nào vẫn luôn là ở bên trong?”

An Kỳ La cũng không có phòng bị gì, thoải mái nói ra: “Đúng đấy, chúng ta là tự Thánh long bên trong đản sinh chủng tộc. Mảnh này hồ nước chính là của chúng ta Thánh địa.”

Dương Thanh Huyền lại hỏi nói: “Người khác tại sao muốn xâm lấn các ngươi Thánh địa?”

An Kỳ La lạnh lùng nói: “Hừ, còn không phải là vì…”

Nói đến đây, đột nhiên cảnh giác, cúi đầu, nhìn chằm chằm Kim Quang Ngư, ánh mắt lóe lên một tia hàn quang, lạnh lùng nói: “Hảo oa, ngươi ở bộ lời của ta! Lần này tha thứ ngươi, nếu như ngươi muốn thăm dò chúng ta Mi Long tộc bí mật, không cần người khác động thủ, ta tự tay liền sẽ giết ngươi!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1602: Thanh Long Thánh Tượng, Có Đi Không Về

Kim Quang Ngư rõ ràng cảm thấy An Kỳ La sát khí trên người, là chân thật sát khí, một chút không kém.

Nhưng tựa hồ là bởi vì mình thật là đáng yêu.

An Kỳ La sát khí trên người không ngừng yếu bớt, cuối cùng tiêu tan.

Này chút Mi Long tộc người đều độn vô cùng nhanh, tựa hồ gấp vô cùng gấp.

Rất nhanh, địa thế liền đi xuống, giống như một sườn dốc.

Dương Thanh Huyền trong đầu đột nhiên hiện ra một bộ hình tượng, năng lượng cuồng bạo đập vỡ tan Thiên Khung, toàn bộ bầu trời đều là hỗn độn như trứng gà.

Một con khổng lồ vô cùng nắm đấm, như thiên thạch giống như từ trên bầu trời rơi xuống, liều lĩnh vô tận hỏa diễm, đánh rơi ở vô biên trên mặt đất.

Trong lúc nhất thời trời long đất lở, càn khôn điên đảo.

Đại địa bị đập ra một cái hố sâu to lớn, vỏ quả đất bị nhấc lên, đồng thời hướng về bốn phương tám hướng da bị nẻ, Sơn Hải bị san bằng, trong nháy mắt hoàn toàn thành phế tích.

Vì lẽ đó cái hồ này hai bên địa thế đều hơi cao, mà giữa hồ, nhưng là một quyền kia điểm đến, bị chấn động vào vô tận vực sâu.

Cái này sườn dốc độ dốc rất lớn, hơn nữa thật dài.

Hơn bốn mươi người độn bay chỉ chốc lát, rốt cục rơi đến phần đáy, vẫn là một mảnh to lớn khu vực chân không.

Dương Thanh Huyền cẩn thận quan sát địa thế, không ngừng xác minh chính mình nội tâm suy nghĩ.

Đột nhiên, to lớn kia mắt cá run lên bần bật, thẳng tắp nhìn chằm chằm phía trước.

Ở phía trước trên đất trống, chiếm cứ một vị to lớn Thanh Long pho tượng, dài đến mấy trăm trượng xa, cao ba mươi bốn mươi trượng, mỗi một khối vảy đều có tới một trượng vuông vắn, đồng thời biểu hiện bá đạo, trông rất sống động.

Chỉ là pho tượng không biết tồn tại bao nhiêu năm tháng, có bộ phận tổn hại, thậm chí không ít vảy bác rơi xuống.

An Kỳ La thanh âm đột nhiên truyền đến, nói: “Có phải là rất khiếp sợ?”

Dương Thanh Huyền nào chỉ là khiếp sợ, nhất định chính là kinh hãi, vị này to lớn Thanh Long chi pho tượng, vừa nhìn xuống, kém một chút biến thân thuật mất đi hiệu lực, trực tiếp bị chấn động ra Nhân tộc nguyên hình.

Dương Thanh Huyền biết, đây là rồng cảm ứng.

Trước mắt pho tượng này tuyệt không đơn giản, chắc chắn sẽ không chỉ là pho tượng.

Kim Quang Ngư trong cơ thể huyết, một hồi sôi trào, từ nơi sâu xa có cảm ứng, Võ Kinh hạ nửa khuyết, nhất định có thể ở chỗ này tìm tới.

Nhưng Kim Quang Ngư vẫn là rất trấn định về An Kỳ La, làm bộ bộ dáng giật mình, nói: “Này, đây là cái gì?”

An Kỳ La trong mắt tràn ngập kính ý, hai tay ở trước người tạo thành chữ thập, làm cầu nguyện dáng vẻ, nói ra: “Đây cũng là chúng ta Mi Long tộc Thánh Chủ.”

“Thánh Chủ?”

Kim Quang Ngư nói: “Có thể sử dụng Thánh Chủ hai chữ, chẳng lẽ là Thanh Long Thánh Linh, mà ngươi bộ tộc tổ tiên, là Thanh Long Tinh Túc?”

An Kỳ La hơi thay đổi sắc mặt, trong tròng mắt sát khí lấp lóe, nhưng lập tức liền trấn định lại, phảng phất đang tự nói nói: “Để ngươi biết cũng không liên quan. Ngược lại ngươi không thể rời. Cả đời liền lưu lại nơi này theo ta đi.”

Kim Quang Ngư không còn gì để nói, ói ra mấy cái tán tỉnh đi ra.

An Kỳ La nói: “Trước mắt pho tượng này, đích thật là Thanh Long Thánh Linh đại nhân. Có thể tổ tiên của ta cũng không có cái kia phúc phận, thành là thanh long Tinh Túc.”

An Kỳ La cười khổ một tiếng, nói: “Tổ tiên của ta, trên thực tế chỉ là Thiên Đô bên trong đản sinh một đầu hoang dại yêu Nai. Thanh Long Thánh Linh đại nhân ở đây tọa hóa sau, long khí khuếch tán. Vừa lúc bị tổ tiên hấp thu, không chỉ có thoát thai hoán cốt, còn sản sinh ra linh trí, liền thì có ta mi rồng bộ tộc.”

Hóa ra là có chuyện như vậy, Kim Quang Ngư một trận thổn thức, nói: “Các ngươi bộ tộc, cũng coi như là tạo hóa.”

An Kỳ La gật đầu nói: “Tổ tiên đại nhân thoát thai hoán cốt, sinh ra linh trí phía sau, vẫn ở chỗ này tu luyện, đồng thời bảo vệ Thanh Long Thánh Linh đại nhân pho tượng. Ở đây chính là bộ tộc ta Thánh địa. Không có Thanh Long Thánh Linh đại nhân, liền không có mi rồng bộ tộc.”

Kim Quang Ngư nói: “Các ngươi mi rồng bộ tộc cũng coi như là cực kỳ mạnh mẽ, lại tất cả đều là Khuy Chân cảnh tồn tại.”

An Kỳ La ngạo nghễ nói: “Đó là đương nhiên. Chúng ta mặc dù không phải trực tiếp rồng chi diễn sinh hậu duệ, nhưng là thu nạp Thanh Long Thánh Linh đại nhân long khí, so với phổ thông rồng chi hậu duệ mạnh hơn nhiều. Chỉ tiếc này Thiên Đô bị phong ấn cấm chế lại, bất kể như thế nào tu luyện, đều không thể đột phá đến Bỉ Ngạn Giới Vương. Tộc trưởng đại nhân tu luyện ba ngàn năm, vẫn như cũ dừng lại ở Khuy Chân đỉnh cao.”

Kim Quang Ngư sững sờ nói: “Vậy tại sao không đi ra, đi ra ngoài nên có thể đột phá đi?”

An Kỳ La lạnh lùng nhìn hắn, nói: “Sau khi rời khỏi đây còn có thể đi vào nữa sao? Chúng ta mi rồng bộ tộc sứ mệnh, liền là thủ hộ Thanh Long Thánh Linh đại nhân pho tượng, mãi đến tận...”

Dương Thanh Huyền lúc này mới nhớ tới, sau khi rời khỏi đây đột phá đến Giới Vương, liền không vào được, đây chính là khó có thể lựa chọn việc.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Mãi đến tận cái gì?”

An Kỳ La kinh ngạc nở nụ cười, nói: “Không nói, có cường địch xâm lấn, ta muốn đi ứng chiến.”

Nói, liền theo ở đằng kia hơn bốn mươi người tộc nhân phía sau, bay xuống đến Thanh Long pho tượng trước. Có một cái to lớn tế đàn.

Tế tự Thanh Long Thánh Linh, là mi rồng bộ tộc chuyện quan trọng ắt.

Vì lẽ đó tế đàn xây vô cùng hùng vĩ khí phách.

Ông lão từ lâu bay lên tế đàn, sắc mặt đen trầm, quát lên: “Bây giờ là tình huống thế nào?”

Một vị Mi Long tộc cường giả lên trước, bi phẫn nói ra: “Đối phương tự xưng là Tu La tộc người, một lời không hợp liền đấu võ. Bọn họ người đông thế mạnh, chúng ta phòng tuyến thứ nhất đã thất thủ. Mười vị tộc nhân toàn bộ chết trận.”

Ông lão cả giận nói: “Chết tiệt Tu La tộc!”

Bên dưới tế đàn cũng tất cả xôn xao, đều là lộ ra vẻ giận dữ.

An Kỳ La sắc mặt cũng cực kỳ khó coi.

Ông lão trầm giọng nói: “Trấn thủ tuyến đầu tiên có hai vị Khuy Chân cảnh tộc nhân tọa trấn, làm sao sẽ như vậy dễ dàng liền phá?”

Nam tử kia trong mắt xẹt qua kinh sắc, nói: “Đối phương có hơn một trăm người.”

“Cái gì?!”

Lần này càng là sôi sùng sục, một mảnh ồn ào, người người đều là khiếp sợ vạn phần.

Bên dưới tế đàn đã tụ tập toàn bộ Mi Long tộc cường giả, cũng mới sáu mươi, bảy mươi người.

Dương Thanh Huyền tối đến, Tu La tộc nhưng là tiến vào hơn hai trăm người, bị chính mình cùng A Ma tộc người cản trở một hồi, chết rồi mười mấy, lúc này mới biến thành hơn một trăm người.

Ông lão lớn tiếng nói: “Đều trấn định! Chúng ta nhưng là mi rồng bộ tộc, Thanh Long Thánh Linh đại nhân Thủ hộ giả! Đối phương coi như đến nhiều người hơn nữa, cũng phải để cho bọn họ có đi không về!”

Ông lão lại hỏi nói: “Những người này tu vi làm sao?”

Nam tử kia nuốt xuống hạ, chật vật nói ra: “Có hơn nửa là Đạo cảnh tồn tại. Đạo cảnh bên dưới cũng có, nhưng không nhiều.”

Một vị Mi Long tộc lớn tiếng nói: “Cho dù có trên trăm đạo cảnh thì lại làm sao? Chúng ta bảo vệ ở đây mấy triệu năm, chưa từng sợ qua ai? Bọn họ dám đến, liền để cho bọn họ có đi không về!”

Sáu mươi bảy người tất cả đều cao giọng hô to, “Để cho bọn họ có đi không về!”

An Kỳ La cũng cùng ở trong đám người kêu to, quơ nắm đấm.

Kim Quang Ngư chớp mắt một cái con ngươi, lại phun ra liên tiếp tán tỉnh.

Hắn chính là cùng Tu La tộc người giao thủ quá, tự nhiên biết Tu La tộc cường hãn.

Lần này Thiên Đô mở ra, Adair đến có chuẩn bị, hầu như đem Tu La tộc sức mạnh trung kiên đều gia nhập vào đi vào.

Hơn nữa đáng sợ nhất chính là, Adair bản thân lại là Giới Vương.

Ở mảnh này không có Giới Vương bí cảnh bên trong, Adair vốn là sự tồn tại vô địch.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1603: Không Đội Trời Chung, Duy Nhất Giới Vương

An Kỳ La thanh âm truyền tới, nói: “Sau đó thời điểm chiến đấu, ngươi hãy thành thật chờ ở trong bình. Ta không có có thời gian dư thừa chăm sóc ngươi, chính ngươi cẩn thận một chút.”

Kim Quang Ngư liếc nàng một cái, liền treo ở Thủy Tinh đồ đựng phía dưới.

Theo Dương Thanh Huyền, An Kỳ La chính là một cái tịch mịch quá lâu bé gái.

Dù là ai mấy trăm năm chờ ở một chỗ, đều sẽ tịch mịch điên mất.

Cho nên được Kim Quang Ngư sau, như nhặt được chí bảo, cho rằng từ đây liền thêm một bầu bạn.

Bốn phía nước, đột nhiên bắt đầu trở nên vẩn đục, hết thảy Mi Long tộc người, tất cả đều mở to hai mắt, sát khí ở trên người lấp lóe.

Ông lão ngẩng đầu lên, nhìn bầu trời, nói: “Địch người tới tầng thứ ba Thủy vực, chúng ta xuất kích! Nhất định muốn đưa bọn họ ngăn ở tầng thứ nhất ở ngoài, miễn cho lan đến gần Thanh Long Thánh Linh đại nhân.”

Ông lão kiểm lại năm người lưu lại, sau đó liền dẫn tất cả mọi người, hướng về Thủy vực bầu trời bay đi.

Dương Thanh Huyền phát hiện, bốn phía lưu thủy bên trong, đều tràn đầy điểm điểm long khí, theo Mi Long tộc mỗi lần hít thở phun ra nuốt vào, hút vào bên trong cơ thể.

Mà càng đi lên, long khí không ngừng mỏng manh.

An Kỳ La thanh âm đột nhiên truyền đến, nói: “Tiến nhập tầng thứ hai, ngươi cẩn thận một chút.”

Dương Thanh Huyền phát hiện, ngay ở một, hai tầng ranh giới địa phương, chính là long khí biến mất chỗ. Nguyên lai một, hai tầng là như thế phân chia.

Đúng lúc này, chúng tốc độ của con người một hồi chậm lại, phía trước một điểm đen không ngừng bồng bềnh lại đây.

Ông lão trong mắt bắn ra chấn nộ ánh mắt, quát: “Vải bên trong!”

Điểm đen kia thổi qua đến, biến đại sau mới nhìn rõ, là một bộ Mi Long tộc võ tu thi thể. Sắc mặt dại ra, lồng ngực bị lợi trảo xuyên thủng, năm cái đáng sợ hố máu có thể thấy rõ ràng, huyết từ lâu lưu không.

Ông lão quát: “Tu La tộc! Ta với các ngươi không đội trời chung!”

Một vị võ tu cả kinh nói: “Tộc trưởng đại nhân, mau nhìn!”

Chỉ thấy phía trước xuất hiện tảng lớn điểm đen, cùng vải bên trong thi thể bất đồng chính là, cái kia chút điểm đen tốc độ di động cực nhanh, sát khí trực tiếp xuyên thấu qua Thủy vực truyền tới.

Ông lão lạnh giọng nói: “Là Tu La tộc rác rưởi! Giết! Toàn bộ giết, một cái không lưu!”

Một cỗ sức mạnh cuồng bạo tự ông lão trong cơ thể tuôn ra, dòng nước một hồi trở nên khuấy động, vô số dòng xoáy ở đáy hồ hình thành.

Trên người lão giả khí chất cùng thân thể, đều đã là tuyệt nhiên bất đồng, khô héo bắp thịt trở nên cực kỳ no đủ, toàn thân lộ ra trẻ tuổi sức sống cùng tột cùng sức mạnh.

Đối diện lượng lớn điểm đen, tựa hồ cảm ứng được phi phàm khí thế, toàn bộ đều ngừng lại.

“Giết!”

Ông lão hét lớn một tiếng, liền như mũi tên bắn ra đi ra ngoài.

Mi Long tộc võ tu, từ lâu nín một khẩu lửa giận, tất cả đều gào thét lớn xông lên trên.

Dương Thanh Huyền ở Thủy Tinh đồ đựng bên trong, đem đối diện tình huống nhìn rõ rõ ràng ràng, cái kia chút điểm đen tất cả đều là Tu La tộc võ tu, còn có một chút không biết cái gì dị tộc, cũng xen lẫn trong bên trong, cũng không nhiều.

Adair ngồi ở hình tròn đá tảng trên vương tọa, trên mặt mang theo hài hước vẻ lạnh lùng, nhìn phía trước.

Còn có mấy vị đều là Khuy Chân cảnh đại cao thủ, đứng ở Adair hai bên, Calvin cũng thình lình ở bên trong.

Hai tộc người, tất cả đều là sát khí cuồn cuộn, rất nhanh liền xung kích cùng nhau, mảng lớn hồ thủy bạo mở, đánh kinh thiên động địa.

Adair tay phải nâng gò má, mặt không thay đổi nhìn một hồi, phất tay nói: “Này Mi Long tộc thực lực, so với chúng ta dự đoán mạnh hơn. Các ngươi đều lên đi. Miễn cho bọn lâu la đều chết sạch, liền không ai phái đi.”

“Là!”

Hai bên Khuy Chân cảnh cường giả lập tức lĩnh mệnh, đồng thời bước vào chiến khu.

Calvin đứng ở bên trái, nịnh hót cười nói: “Tu La tộc nhất thống thứ năm mạch lưu, đồng thời không ngừng mở rộng, xác thực có đạo lý riêng. Liền trước mắt này chút sức chiến đấu, liền đủ để quét ngang tuyệt đại đa số chủng tộc.”

Adair nhẹ nhàng cau lại hạ lông mày, nói: “Ngươi tai điếc sao?”

Calvin sững sờ, cười lấy lòng còn ngưng kết ở trên mặt, không biết ý gì.

Adair nói: “Ta vừa nói cái gì? Để cho các ngươi đều trên, không nghe thấy sao?”

Calvin trong lòng giận dữ, sắc mặt một hồi liền hắc trầm xuống, lão tử cũng không phải ngươi thủ hạ, ngươi dựa vào cái gì ra lệnh cho ta?

Nhưng Adair cái kia mang theo ánh sáng lạnh lẽo ánh mắt chuyển lúc tới, Calvin da đầu tê dại một hồi, vội vàng ôm quyền nói: “Vâng, Adair đại nhân, ta đây liền ra tay.”

Calvin hai tay áo phất một cái, liền đi vào chiến trường, hướng về Mi Long tộc cường giả lướt đi. Nội tâm lửa giận vô hình, tất cả đều ở chiêu thức bên trong phát tiết ra ngoài, so với Tu La tộc võ giả ra tay còn ác hơn nghiêm ngặt.

Tu La tộc tuy rằng ở về số người chiếm cứ thượng phong, nhưng mi rồng bộ tộc bình quân thực lực càng mạnh hơn, hơn nữa ở trong hồ nước, chiếm cứ ưu thế sân nhà, hai phái chém giết không phân cao thấp, máu tươi đem chu vi ngàn trượng toàn bộ nhuộm đỏ.

Dương Thanh Huyền đong đưa hạ đuôi, suy tính có muốn hay không đi ra hỗ trợ.

Đột nhiên, một đôi mắt cá hơi chớp, nhìn phía xa Adair, cái kia Thạch Chi Vương Tọa trên đột nhiên có trận quang xuất hiện, hóa thành đủ mọi màu sắc xoay tròn, bốn phía hiện ra kỳ dị dòng nước xoáy.

Vương tọa không ngừng chìm xuống dưới, dần dần liền biến mất không còn tăm hơi.

Kim Quang Ngư đột nhiên đung đưa đuôi, truyền âm nói: “Adair không thấy, khả năng trực tiếp đi Thanh Long Thánh Linh đó.”

An Kỳ La cầm trong tay một thanh phổ thông chiến đao, đang ở cùng Tu La tộc người chém giết, nghe vậy cả người run lên, đều quên truyền âm, trực tiếp cả kinh kêu lên: “Thật chứ?! Adair là ai?”

Kim Quang Ngư nói: “Adair chính là Tu La tộc lần này tới trước thủ lĩnh, Tu La bộ tộc vương tử, trước ngồi trên Thạch Chi Vương Tọa cái vị kia, chính ngươi nhìn.”

An Kỳ La liếc mắt một cái xa xa, quả nhiên Adair không thấy.

An Kỳ La sốt sắng, ánh mắt không ngừng ở trong đám người tìm tòi, tìm kiếm tộc trưởng cái bóng, muốn đi báo cáo việc này.

Nhưng toàn bộ chiến trường đều lâm vào to lớn hỗn chiến.

Hơn 200 vị Khuy Chân cảnh cường giả ở bên trong ra tay đánh nhau, mặc dù hồ nước trải qua trăm vạn năm diễn biến, vô cùng to lớn, cũng căn bản không chịu nổi.

Đâu đâu cũng có bong bóng cùng khu vực chân không, các loại năng lượng đáng sợ va chạm vào nhau.

An Kỳ La phân tâm bên dưới, kém một chút bị đối phương bắn trúng, không khỏi vừa kinh vừa sợ.

Kim Quang Ngư nói: “Ngươi coi như hồi báo cho tộc trưởng cũng vô dụng, hắn đã phân thân Vô Hạ.”

An Kỳ La trong lòng kinh sợ, Kim Quang Ngư lại nói thật là không tệ, Tu La tộc người đông thế mạnh, đã là áp chế tính ưu thế. Mi rồng bộ tộc có thể không tiếp tục chống đỡ đều vì cũng chưa biết, nào còn có sức mạnh về đi cứu viện.

Bất quá An Kỳ La nghĩ một hồi, Thánh địa còn có năm vị tộc nhân bảo vệ, nên vấn đề không lớn. Nhưng sau đó Kim Quang Ngư một câu nói, nhưng trực tiếp làm cho nàng rơi vào kẽ băng nứt.

Kim Quang Ngư nói: “Nếu như ngươi không muốn Thánh địa ra vấn đề lời, hiện tại liền mau mau điều đầu trở lại, bởi vì Adair có Giới Vương tu vi.”

“Không thể!”

An Kỳ La cả kinh nói: “Thiên Đô bên trong, không thể có Giới Vương!”

Kim Quang Ngư nói: “Adair vì lần này Thiên Đô hành trình, mưu tính đã lâu. Có ít nhất mấy ngàn người nhìn thấy hắn tiến nhập Thiên Đô sau, đột phá đến Giới Vương. Hắn cùng các ngươi tộc trưởng bất đồng, ở bên ngoài cũng đã thu được đột phá có điều kiện, chỉ là vẫn mạnh mẽ áp chế thôi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1604: Quyết Đấu Sinh Tử, Thanh Long Kết Giới

An Kỳ La chỉ cảm thấy cả người bốc lên một luồng ý lạnh, nháy mắt liền mất hết hồn vía.

Kim Quang Ngư lời tuy nhưng mà không có căn cứ, nhưng cũng không giống như là nói dối, nếu như Adair thực sự là Giới Vương, cái kia đối với Thánh địa, cùng với đối với mi rồng bộ tộc mà nói, cơ hồ là tai họa ngập đầu.

“Vậy làm sao bây giờ?”

An Kỳ La sốt sắng, hầu như muốn khóc.

Kim Quang Ngư nói: “Ngươi trước về Thánh địa, thứ nhất có thể xác nhận Adair có phải hay không thật đi xuống thứ hai, nếu quả thật đi xuống, ngươi cũng có thể làm giúp đỡ ba, bên trong chiến trường này, thiếu ngươi một không ít người.”

An Kỳ La vừa nghe, cảm thấy cực kỳ có lý, nhất thời dùng đao chém mở một con đường máu, không ngừng đi xuống bơi đi.

Không ít Mi Long tộc võ tu nhìn thấy An Kỳ La dị thường, đều sợ quát lên: “An Kỳ La, ngươi làm cái gì?!”

An Kỳ La lớn tiếng nói: “Thánh địa khả năng xảy ra vấn đề rồi, ta trước tiên đi xuống xem một chút.”

“Cái gì?!”

Một sự bất an cùng nôn nóng, tại chỗ có Mi Long tộc nhân tâm bên trong lan tràn, trong lúc nhất thời người người trên người đều tuôn ra sát khí, còn có không đội trời chung lớn lao cừu hận.

Thanh Long Thánh Linh chính là là bọn hắn bộ tộc sinh ra khởi nguyên, là bọn hắn bộ tộc ân nhân, bất kỳ mạo phạm Thánh địa hành vi, đều là sinh tử đại thù.

An Kỳ La tu vi là Khuy Chân trung kỳ, ở mi rồng bộ tộc bên trong xem như là trên trung bình, rất nhanh liền thoát khỏi chiến trường, vội vàng hướng về tầng thứ nhất Thủy vực bay đi.

Tu La tộc võ giả cũng là không ngừng đi xuống hướng về, thỉnh thoảng có rải rác võ tu xông qua mi rồng bộ tộc phòng tuyến, đi xuống lẻn đi.

Mi rồng bộ tộc vừa vội vừa phẫn nộ, toàn bộ chiến tuyến không ngừng chìm xuống, đồng thời mở rộng, không chỉ có lan đến gần toàn bộ hồ nước. Liền ngay cả bốn phía nhánh sông, đại địa, cũng nhận được chiến đấu ảnh hưởng, dời sông lấp biển.

An Kỳ La lặn xuống trên đường, còn đụng tới một tên Khuy Chân sơ kỳ Tu La tộc, hai mắt đỏ bừng vọt tới, nổi giận chém mấy đao, đem tên kia Tu La tộc nhân chém bốn vỡ nát thành năm mảnh.

Máu loãng không ngừng đi xuống lan tràn.

Tầng thứ nhất Thủy vực từ lâu chịu ảnh hưởng, nhàn nhạt tranh đấu gợn sóng từ phía dưới truyền đến.

An Kỳ La hoàn toàn biến sắc, như điên đi xuống hướng về.

Rất nhanh liền gặp được Thanh Long pho tượng, đồng thời phía trước nằm mấy bộ thi thể, còn có mấy người đứng ở một bên.

“Hô!”

An Kỳ La tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, nói: “A Phương Tác, các ngươi không có chuyện gì là tốt rồi, làm ta sợ muốn chết. Các ngươi phải cẩn thận Tu La tộc vương tử Adair, hắn đột nhiên ở tầng thứ hai Thủy vực biến mất rồi.”

“Hừm, A Phương Tác?”

An Kỳ La đột nhiên sững sờ, hai con ngươi đột nhiên phóng đại, một luồng khó có thể dùng lời diễn tả được khiếp sợ cùng bi phẫn từ trong mắt chảy ra, bi thương hét lớn: “A Phương Tác!”

Chỉ thấy mắt vị trí thứ năm Mi Long tộc cường giả, mặt không hề cảm xúc, trên người không ngừng mạo ra tia máu, càng ngày càng đậm.

Bởi vì chết quá nhanh, thêm vào long khí tác dụng, miệng vết thương cũng không có trực tiếp nổ tung, mà là một chút điểm xé ra.

Trong khoảnh khắc, năm người đã bị máu loãng bao phủ, “Ầm ầm” một tiếng, nổ thành phần còn lại của chân tay đã bị cụt toái thể, phiêu nổi trong nước.

“Oa!” An Kỳ La đột nhiên nôn mửa ra.

Cái kia mùi máu tanh quá nồng, trực tiếp phả vào mặt, lại nghĩ đến đây là đồng bạn của chính mình, không nhịn được bi phẫn đan xen, trong dạ dày quay cuồng một hồi, miệng lớn nôn mửa.

“Adair! Đi ra, đi ra cho ta!”

An Kỳ La tê thanh liệt phế rống to, hai mắt một mảnh đỏ chót, gầm hét lên: “Ngươi không phải Tu La tộc vương tử sao? Lăn ra đây cho ta, cùng ta quyết đấu sinh tử!”

Kim Quang Ngư đột nhiên nói ra: “Hắn ở ngươi phía sau.”

An Kỳ La trong lòng chấn động dữ dội, đột nhiên quay đầu lại, nhìn chằm chằm cái kia máu loãng ở ngoài không gian, một vị khuôn mặt tuấn nhã nam tử, ngồi ngay ngắn trên Thạch Chi Vương Tọa.

“Ồ? Ngươi lại có thể phát hiện ta, không sai.”

Adair con ngươi màu bạc chớp động hạ, khóe miệng vung lên hài hước cười.

“Ngươi này ác ma, nên đi chết đi!”

An Kỳ La đột nhiên hai tay nâng đao, hàn quang tự thân trên tăng vọt, thân thể thoáng cung hạ, sau đó đột nhiên bắn ra mà ra, Khuy Chân trung kỳ sức mạnh, toàn bộ rót vào đến trong đao, chém bổ xuống.

Nàng biết chính mình tuyệt không phải là đối thủ của Adair, vì lẽ đó sinh ra một luồng thấy chết không sờn khí khái, nghĩ muốn cùng đối phương đồng quy vu tận. Dầu gì, dùng mạng của mình đổi đối phương trọng thương cũng được.

Nhưng nàng vẫn là nghĩ tới quá đơn giản.

Adair giơ tay lên, đi phía trước nhẹ nhàng đẩy một cái.

Một luồng vô hình lực lượng tản ra, An Kỳ La liền bị đọng lại ở không trung, như tiêu bản giống như vậy, trước sau không được, trên dưới không được, bất kể như thế nào dùng sức, đều tránh thoát không tới.

“Mau thả, thả ta xuống!”

An Kỳ La nổi giận đan xen, bi phẫn tâm tình tràn ngập toàn thân.

Mình tựa như là một cái vai hề giống như, bị treo ở không trung.

Adair cười nhạo một tiếng, tâm tình vô cùng khoan khoái, nói: “Ha ha, Giới Vương bên dưới đều giun dế.”

“Dừng tay! Mau thả An Kỳ La!”

Một đạo hét lớn tiếng tự bầu trời truyền đến, vô số sức mạnh to lớn kích bắn mà xuống, một luồng khí tức đáng sợ đè ép xuống.

Thanh Long điêu khắc hướng phía trước, Mi Long tộc tộc trưởng bay xuống mà xuống, một mặt kinh nộ nhìn chằm chằm Adair.

Vô số đạo cường đại bóng người phân tranh bắn mà xuống, rơi vào hai bên.

Tầng thứ hai Thủy vực chung quy không có bảo vệ, Mi Long tộc võ giả tử thương quá bán, chỉ còn dư lại hơn hai mươi người.

Tu La tộc bên kia đồng dạng tử thương hơn nửa, còn lại sáu mươi, bảy mươi người, nhưng vẫn như cũ chiếm cứ ưu thế áp đảo, đem mi rồng bộ tộc bao bọc vây quanh.

Thanh Long thánh tượng trước, đầy rẫy một luồng kiên quyết cùng bi phẫn.

Mi Long tộc võ giả, ở bi thương bên dưới, thấy chết không sờn.

Ông lão nhìn chằm chằm Adair, lạnh giọng nói: “Đem An Kỳ La thả xuống!”

Adair nói: “Thả xuống không hẳn không thể. Bản Vương nể tình ngươi bộ tộc kéo dài không dễ, thực lực thượng khả. Chỉ cần ngươi bộ tộc xin thề cống hiến cho bản Vương, đồng thời đem Thanh Long di bảo hoàn chỉnh hiến dâng lên. Các ngươi tất cả mọi người, đều có thể sống mệnh.”

“Ha ha!”

Ông lão cười như điên nói: “Nếu vì mạng sống, chúng ta tội gì đánh với ngươi một trận? Tu La Vương tử, mang theo người của ngươi đi thôi. Nơi này là Thanh Long Thánh Linh đại nhân chỗ tọa hóa, không cho phép bất luận người nào khinh nhờn, bằng không tất nhiên gặp phải Thanh Long đại nhân lửa giận.”

Adair cười nói: “Ếch ngồi đáy giếng giun dế, coi như là Thanh Long Thánh Linh tự thân tới, ta lại không sợ, huống hồ là chết nhiều năm như vậy. Lão già, ngươi đã muốn trong hầm cầu đốt đèn, muốn chết, ta sẽ giúp đỡ ngươi. Bất quá bản tọa cũng không thích bị người lợi dụng. Còn có thứ ba phe thế lực tiến vào. Nơi này năm người, có thể không phải ta giết.”

“Cái gì?!”

Mi Long tộc võ tu đều là kinh sợ, ông lão càng là ánh mắt hướng về bốn phía nhìn tới.

Kim Quang Ngư trên mặt lộ ra thần sắc hồ nghi, cá cảnh giới quá thấp, không cách nào vận dụng Hỏa Nhãn Kim Tình.

Ông lão thân thể nhất chuyển, liền trôi nổi ở Thanh Long thánh tượng trước, hai tay không ngừng bấm quyết, một vệt thanh quang tự trong tay bắn ra, đi vào Thanh Long thánh tượng trong cơ thể, đồng thời trong miệng nói lẩm bẩm.

Hơn hai mươi người Mi Long tộc võ tu, đều là sắc mặt một hồi trở nên nghiêm nghị, lại hai bên dồn dập quỳ xuống.

Dương Thanh Huyền cùng Adair đều là lộ ra thần sắc hồ nghi.

Đúng lúc này, cái kia đổ nát Thanh Long thánh tượng, đột nhiên rung động, thô lệ khô mục tầng ngoài tảng lớn bóc ra từng mảng, thanh quang mang theo nồng nặc long khí xông thẳng tứ phương, hình thành phóng xạ ngàn trượng kết giới, ở bề ngoài lập loè Long văn.

Ở đây Thanh Long kết giới bên trong, trên hư không lắc lư hạ, lập tức xuất hiện hơn mười đạo bóng người.

Tiếu Vô Thường là tà nhân, nhưng hắn tà một cách quân tử, tà mà không mất đạo đức

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1605: Bốn Thánh Linh, Sau Cùng Bí Pháp

Kim Quang Ngư con ngươi co rụt lại, thất kinh nói: “Là bọn hắn!”

Này hơn mười người, mỗi cái sắc mặt quái lạ, khí tức kỳ lạ, trong đó hai người Dương Thanh Huyền nhận ra, chính là Ám Dạ tộc Diệp Thịnh cùng Diệp Vô Sát.

Hai người đều bị Trắc Quỹ bắt đi, Trắc Quỹ xuất hiện ở Tiên Côn Chi Địa, những người này xuất hiện ở trời đều bên trong, cũng cũng chẳng có gì lạ.

Kim Quang Ngư ánh mắt rơi vào một vị trên người của hắc bào nam tử, không tên chấn động trong lòng, có gan khó có thể dùng lời diễn tả được cảm giác, phảng phất người này cùng mình có liên quan gì, nhưng lại không nói ra được.

Nam tử kia tướng mạo thanh tuyển, thân thể khôi ngô, con ngươi sắc so với thường nhân muốn cạn, hôi tông bên trong dẫn theo một ít vàng nhạt, hai mắt thẳng nhìn chằm chằm Thanh Long thánh tượng, kích động cả người run rẩy.

Còn lại mười mấy người, hơn nửa trên người khí tức cực kỳ tương tự, tương tự nhìn chằm chằm thánh tượng, ánh mắt lấp loé. Còn có mấy người khí tức, thì lại là khác hẳn hoàn toàn, tựa hồ đối với này thánh tượng cũng không hứng thú.

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu được, những người này đều là trại chăn nuôi bên trong “Thanh Long Thánh Linh”, bị Trắc Quỹ phái tới trời đều cướp Thanh Long di bảo.

Này hơn mười người vừa hiện thân, nam tử kia lập tức quát lên: “Đi!”

Lúc này bay lơ lửng lên trời, hóa thành một đạo thanh mang, hướng về thánh tượng kích bắn mà đi.

Mi Long tộc tộc trưởng giận dữ, quát: “Nghĩ muốn khinh nhờn thánh tượng, đi chết đi!”

Trên hai tay vảy lật lên, biến thành màu đen lợi trảo, trong đó tử mang hội tụ, hóa thành một đạo phương viên mấy trượng cột sáng, bên trên điểm điểm phù văn sáng lên, khí tức đem cái kia hơn mười người khóa chặt, chính là thẳng tắp đẩy ra hồ nước, xung kích ra.

Năng lượng khổng lồ hình thành con quay đựng vòng xoáy, đem tảng lớn hồ nước khuấy lên một mảnh cuồn cuộn, giống như cùng cuồng bạo cự thú.

Diệp Thịnh cùng Diệp Vô Sát, còn có ba vị chủ tu cái khác Thánh Linh công pháp võ tu, ở không trung ngừng lại.

Diệp Thịnh cầm trong tay hắc đao, chân nguyên điên cuồng rót vào bên trong, nói: “Các ngươi đi trước, ở đây giao cho chúng ta năm người.”

Diệp Vô Sát bên phải tay khẽ vung, một thanh Tử Thần loan đao xuất hiện, liếm một cái môi lưỡi, trong cổ họng phát sinh hắc hắc âm thanh.

Ba người khác, cũng là từng người bấm quyết, phía sau hóa ra Huyền Vũ, Chu Tước, Bạch Hổ bóng mờ.

“Cái gì?!”

Không chỉ có Mi Long tộc nhân đại hãi, liền ngay cả Tu La tộc người đều lấy làm kinh hãi.

Ba vị Thánh Linh?!

Không, tuyệt đối không thể!

Mọi người lập tức bỏ ý nghĩ này, nếu như ba vị Thánh Linh đủ hiện thân lời, vậy còn đánh rắm a.

Nhưng trước mắt tình cảnh này lại là chuyện gì xảy ra?

Lúc này, Diệp Thịnh trong tay hắc đao chém một cái, liền đem hư không cắt mở, một đạo mịt mù không thể ngửi nổi ánh đao, gấp bắn mà đi.

Diệp Thịnh hoàn toàn biến sắc, ở đây Thanh Long kết giới bên dưới, sự công kích của chính mình dĩ nhiên bị áp chế.

May là Diệp Vô Sát, cùng với ba người khác đồng thời ra tay, năm đạo công kích cùng cộng lại, cùng Mi Long tộc tộc trưởng một đòn oanh cùng nhau, nổ ra sáng chói hào quang.

Cái kia chín vị "Thanh Long Thánh Linh" nhưng là bóng người lấp loé hạ, sẽ đến Thanh Long thánh tượng trước, đột nhiên xông về tấm kia mở long khẩu, phảng phất di bảo liền ở trong đó.

"Ngăn bọn họ lại!"

Mi Long tộc tộc trưởng nổi giận gầm lên một tiếng, mặt đều tức giận biến hình.

Thánh tượng không cho bất luận người nào khinh nhờn!

Hơn hai mươi vị Mi Long tộc cường giả "Xoạt xoạt" liền từ trên mặt đất vọt lên.

"Vù!"

Đột nhiên một đạo thanh thúy tiếng rung ở thánh tượng trong miệng thốt ra, lập tức hóa thành Long Ngâm, dập dờn bồng bềnh

ra.

“A? Thánh Linh...”

Mi Long tộc tộc trưởng vừa mừng vừa sợ.

Trại chăn nuôi chín người đột nhiên thân thể hơi ngưng lại, đã bị cái kia tiếng rồng ngâm ngăn trở, từng cái từng cái đổi sắc mặt.

Adair cũng trên mặt mang theo kinh sợ, ở đây Long Ngâm bên dưới, liền ngay cả hắn Giới Vương đều cảm thấy một trận run rẩy, xảy ra chuyện gì? Lẽ nào năm đó Thanh Long Thánh Linh còn chưa ngã xuống? Không thể a!

Tiếng rồng ngâm gột rửa sau, Thanh Long thánh tượng trên người, dâng lên một tầng hình mờ mịt thanh quang, như vỏ trứng giống như vậy, đem trọn cái to lớn thánh thân thể đều che chở vào bên trong.

Trong chín người, dẫn đầu nam nhân mừng như điên nói: “Truyền thừa bí pháp! Là cái kia một đời Thanh Long Thánh Linh lưu lại cuối cùng bí thuật! Này bí pháp một khi khởi động, ở thời gian nhất định bên trong nếu như truyền thừa thất bại, Thánh Linh di hài thì lại sẽ hóa thành lưu quang tiêu tan, rơi vào đại địa, hình thành long huyệt. Đi mau, quyết không thể thất bại!”

Nam tử lúc này đi về phía trước.

Thân thể ở tiếp xúc thanh quang chớp mắt, tựa hồ run một cái, đầy mặt sợ sợ.

Nhưng thanh mang ở quanh thân lấp loé bên dưới, tuy rằng thống khổ, lại không phải không thể chịu đựng, lại bước ra một bước, liền tiến vào đến bên trong.

Còn dư lại tám người, đều không kiềm chế nổi nội tâm kích động, vội vàng đi lên phía trước.

"A!"

Một người vừa chạm được cái kia thanh mang, toàn thân giống như như lửa bốc cháy lên, kêu thảm thiết bên dưới, trực tiếp hóa thành tro tàn.

"Chi! Cái gì?"

Biến cố này, không chỉ có để nam tử cùng mặt khác bảy người giật nảy cả mình, liền ngay cả bao vây mà đến Mi Long tộc người, cùng với Diệp Thịnh, Adair đám người giật mình không thôi.

Còn lại bảy người, hai mặt nhìn nhau.

Một người trong đó tựa hồ không tin tà, đột nhiên đi phía trước vọt một cái, đã nghĩ chui qua lại.

"A!"

Thân thể mới vừa tiến vào đến thanh quang bên trong, lập tức bị đánh nát bấy, một chút không còn sót lại một chút cặn.

"Tại sao lại như vậy?!"

Còn dư lại mấy người, không khỏi kinh hãi, còn ai dám động.

Thanh mang bên trong nam tử, ở sững sờ sau, đột nhiên cười như điên, "Ha ha ha ha! Ta hiểu được. Chỉ có chân chính Thanh Long Thánh Linh, mới có tư cách tiếp thu truyền thừa a! Các ngươi này chút phế phẩm, chỉ là Trắc Quỹ nghiên cứu ra được phế liệu thôi, có tư cách gì thu được truyền thừa?"

Nam tử trong mắt không hề che giấu chút nào toát ra khinh bỉ.

Sáu người không không giận dữ, khuôn mặt ức đến tím bầm.

Một người trong đó giận dữ hét: "Đáng chết! Người nổi tiếng, đừng vội đắc ý vênh váo! Chính ngươi làm sao cũng không phải hàng thất bại. Nếu không có chủ nhân đem ngươi cứu trở về, đồng thời trải qua các loại cải tạo, ngươi há có thể có hôm nay?”

Người còn lại nói: “Không sai! Ngươi lại dám cười nhạo chúng ta, liền là cười nhạo chủ hành động của người ta, việc này ta nhất định muốn bẩm báo chủ nhân.”

Người nổi tiếng hơi thay đổi sắc mặt, lộ ra sâm nhiên hàm răng, cười lạnh nói: “Chủ nhân? Các ngươi này đám súc sinh mới có chủ nhân, bản tọa chính là đương đại Thanh Long Thánh Linh, ai dám làm chủ nhân của ta? Chờ ta thu được truyền thừa sau, đột phá đến Giới Vương, sợ gì Trắc Quỹ? Cuối cùng sẽ có một ngày, Trắc Quỹ muốn chết trong tay ta.”

Sáu người nghe hắn nói này đại nghịch bất đạo, đều là sợ hết hồn, ở tại thanh mang ở ngoài, không biết làm sao.

“Không được! Truyền thừa không thể cho hắn đoạt!”

Adair biến sắc mặt, quát lên “Giết! Đem cái kia truyền thừa kết giới xuyên thủng! Di bảo toàn bộ là của ta!”

Adair trong mắt tuôn ra sát khí, liếc mắt một cái định ở không trung An Kỳ La, duỗi ra năm ngón tay đột nhiên một trảo.

Cái kia lực vô hình từ bốn mặt đè ép lại đây, phải đem An Kỳ La nổ nát tan.

“Oành!”

Đúng lúc này, một tiếng lanh lảnh nổ vang.

Cũng không phải là An Kỳ La nổ tung, mà là nàng bên hông Thủy Tinh đồ đựng, một cái Kim Quang Ngư bơi ra.

Cá trên người có điểm điểm hào quang màu vàng óng, ba cái đuôi ở bên trong nước lay động, thêm vào cái kia một tiếng nổ vang, lại vô hình hấp dẫn tất cả mọi người ánh mắt.

An Kỳ La lộ ra vẻ kinh ngạc, lập tức liền biết, Adair áp lực vô hình hạ, con cá này cũng cảm ứng được tử vong nguy hiểm, vì lẽ đó phá bình muốn chạy trốn.

An Kỳ La khổ sở nói: “Xin lỗi, đem ngươi cũng hại chết.”

Tiếu Vô Thường là tà nhân, nhưng hắn tà một cách quân tử, tà mà không mất đạo đức

Chương 1606: Nghe Theo Mệnh Trời, Thánh Linh Truyền Thừa

“Hại em gái ngươi a, lúc này, còn nói lời nói nhảm! Còn không mau đi.”

Kim Quang Ngư khẩu thổ phao phao, trên người ánh sáng lộng lẫy không ngừng biến sáng, hóa thành một vòng to lớn kim quang, đem An Kỳ La cùng nhau bao phủ đi vào.

Adair trong con ngươi ngân quang lấp loé, bắn ra hào quang kinh người, phảng phất không thể tin được.

Cái kia long trọng kim quang như trong nước mặt trời, đem xung quanh dòng nước nhiễm phải một mảnh màu vàng, để người không từ nghĩ đến “Lưu Kim” chữ này.

Mà ở cái kia giữa kim quang, tựa hồ có cờ xí lay động, khuếch tán ra vòng vòng sóng năng lượng, mang theo trấn áp lực lượng, đem làn sóng lắng lại.

Đồng thời vạn đóa kim liên nở rộ, lẫn nhau sắp xếp hô ứng, cùng kim quang cộng thành kết giới, đem chính mình một trảo lực lượng hoàn toàn ngăn trở.

Tất cả mọi người mở to hai mắt, giật mình ngây tại chỗ.

Ở đằng kia ánh sáng màu vàng óng hạ, một đạo thân ảnh thon dài chậm rãi hóa ra, tay phải hướng về nắm vào trong hư không một cái, liền hiện ra một cái trường binh, cầm ở bên cạnh người.

An Kỳ La càng là há to mồm, toàn bộ mọi người hoá đá ở, đầu óc hoàn toàn mất đi năng lực suy tính.

“Dương, dương, Dương Thanh Huyền a!”

Adair tâm tình một hồi mất khống chế, thất thanh thét lên ầm ĩ, ung dung thần thái một hồi liền sụp đổ, trở nên dường như xù lông.

Adair biến hóa, càng là làm tại chỗ Mi Long tộc võ tu ngạc nhiên, rốt cuộc là ai, để mạnh mẽ như vậy Tu La tộc vương tử như vậy thất thố.

Diệp Thịnh cùng Diệp Vô Sát cũng là cả người chấn động, lộ ra khó tin vẻ mặt.

Mạ vàng kết giới bên trên, chiếu ra tấm kia thanh tuyển mặt, lộ ra ánh sáng mặt trời giống như mỉm cười, làm cho người ta một loại sáng rỡ ấm áp.

Dương Thanh Huyền tay trái bấm quyết, đem hoàng kỳ vừa thu lại, liền ẩn vào mi tâm.

Sau đó hai tay cầm kích, hướng về bốn mặt đè ép mà đến không gian chém tới.

“Xì!”

Kích quang ở không trung vẽ một nửa cung tròn, một vệt thanh quang từ lưỡi kích trên hóa ra, hư không bị chém ra một con đường.

Dương Thanh Huyền xoay người liền tóm lấy còn ở vào sững sờ ở An Kỳ La, híp mắt nở nụ cười, nói: “Còn ngây ngốc làm cái gì, đi mau a!”

Hai người bóng người loáng một cái, liền từ lối đi kia bên trong bỏ chạy, thoát khỏi Adair trấn áp phạm vi.

Diệp Thịnh cả kinh nói: “Đúng là Dương Thanh Huyền!”

Trứng kia xác giống như mờ mịt thanh quang bên trong, Văn Nhân cả người cự chiến, hai tay đột nhiên nắm tay, bùng nổ ra cường đại sát cơ, “Tiểu tử này, tiểu tử này, chẳng lẽ lại nghĩ...”

Dương Thanh Huyền đem An Kỳ La đưa tới Mi Long tộc tộc trưởng bên cạnh người, nói với An Kỳ La: “Ngươi liền ở chỗ này đừng nhúc nhích, tất cả cẩn thận.”

Nói bóng người loáng một cái, liền hướng về Thanh Long thánh tượng phóng đi.

An Kỳ La thoáng phục hồi tinh thần lại, vội vàng kêu lên: “Ngươi muốn làm gì? Đây là Thanh Long Thánh Linh đại nhân lưu lại truyền thừa lực lượng, chỉ có chân chính Thanh Long Thánh Linh, mới có tư cách đi vào. Ngươi không nên đi a, sẽ chết!”

An Kỳ La đầy mặt lo lắng.

Dương Thanh Huyền bóng người ở không trung loáng một cái, sẽ đến cái kia mờ mịt thanh quang trước mặt.

Chung quanh sáu người một hồi tản ra, đem vây nhốt, đều lộ ra địch ý.

Dương Thanh Huyền cười khinh bỉ, đối với sáu người trí nhược không nghe, mà là ngước mắt lên liêm, nhìn bên trong Văn Nhân.

Hai người bốn mắt tương đối, lẫn nhau chấn động trong lòng.

Dương Thanh Huyền phảng phất đã nhận ra cái gì, cả kinh nói: “Ngươi là... Văn Nhân?”

“Hừ!” Văn Nhân lạnh giọng nói: “Ngươi lại còn biết ta.”

Trong giọng nói, đầy rẫy trách cứ, phẫn nộ, thậm chí là sát ý.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, tự nhiên cảm thụ được Văn Nhân cảm xúc, chẳng qua là cảm thấy có chút không hiểu ra sao, hắc tiếng nói: “Nói đến, ta còn phải cảm tạ ngươi. Nếu không có ngươi ở lại Thiên Tông học viện Thanh Long bí bảo, ta sợ là rất khó đi đến hôm nay bước đi này.”

Văn Nhân sắc mặt âm hàn, cắn răng nói: “Biết là tốt rồi! Ngươi cái này vong ân phụ nghĩa đồ vật. Ta cho ngươi cơ duyên, ngươi nhưng tranh đoạt trời mệnh. Nguyên bản ngươi có tất cả, đều phải là của ta!”

Dương Thanh Huyền sợ ngây người, lập tức liền phản ứng lại, chỉ nói một tiếng, “Ha ha, nguyên bản đối với ngươi còn mang lòng cảm kích, không nghĩ tới nguyên lai ngươi là như vậy một cái ngốc treo. Cái kia không có gì có thể cảm kích. Nghe theo mệnh trời đi.”

Văn Nhân dùng tay chỉ vào hắn, lạnh giọng nói: “Mệnh trời? Hừ, mệnh trời chung quy vẫn là đã chọn ta a. Chờ ta tiến nhập thân rồng, đạt được truyền thừa, liền có thể bước vào Giới Vương, sau đó đem ngươi chém giết. Trên người ngươi tất cả bảo vật, công pháp, toàn bộ đều là của ta!”

Dương Thanh Huyền cau lại hạ lông mày, lạnh lùng nói: “Nguyên lai ngươi muốn giết ta, hừ, đã như vậy, cái kia ta cũng không cho phép ngươi!”

Nói, liền hướng về cái kia mờ mịt thanh quang đi đến.

An Kỳ La đại cả kinh kêu lên: “Không muốn a! Không phải Thanh Long Thánh Linh, vừa chạm vào cái kia cấm chế sẽ chết. Người đàn ông kia bình yên vô sự tiến vào, chứng minh Thanh Long Thánh Linh đại nhân lựa chọn hắn, ngươi là vô luận như thế nào cũng không đi vào được.”

Dương Thanh Huyền do dự một chút, dừng bước.

Hơn trăm hai mắt quang, tất cả đều rơi trên người hắn.

Liền ngay cả Adair, cũng dừng lại, hai con ngươi căng lại, chết nhìn chòng chọc.

“Ha ha ha ha, làm sao, có phải là nội tâm hết sức tuyệt vọng a?” Văn Nhân cười như điên nói: “Mất đi Thánh Linh truyền thừa, không chiếm được Võ Kinh hạ khuyết, chung quy chỉ có thể dừng bước tại trước mắt a. Nhiều hơn nữa cơ duyên cùng quan tâm, cuối cùng đều chỉ có thể vì ta làm quần áo cưới, ha ha!”

Văn Nhân không nói ra được cao hứng, phảng phất từ trước đến nay ngột ngạt, tất cả đều quét đi sạch sành sanh.

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, đột nhiên giơ chân lên, liền hướng thanh quang bên trong bước.

Tất cả mọi người là hít một hơi khí lạnh, một hồi toàn bộ trợn mắt lên.

Dương Thanh Huyền chân trực tiếp rơi vào thanh quang bên trong, sau đó thân thể lóe lên, liền đi vào.

Toàn trường một hồi yên lặng như tờ, chỉ còn dư lại “Ồ ồ” bong bóng ở bốn mặt bốc lên.

Văn Nhân cười lớn, còn ngưng kết ở trên mặt, giờ khắc này nhìn thấy được dị thường buồn cười, không nói ra được là vẻ mặt gì.

An Kỳ La sợ đến trái tim đều ngừng nhảy lên, trong đầu trống rỗng.

Mi Long tộc võ tu từng cái từng cái há to mồm, không cách nào lý giải, làm sao có khả năng đồng thời xuất hiện hai vị Thanh Long Thánh Linh?

Dương Thanh Huyền nhìn Văn Nhân, khẽ mỉm cười, nói: “Xem ra này Thánh Linh truyền thừa, ta cũng có phần a.”

Không chờ Văn Nhân phản ứng, liền bóng người loáng một cái, hướng về trong miệng rồng phóng đi.

“Không! Truyền thừa là của ta, ngươi đứng lại đó cho ta, ta muốn giết ngươi!”

Văn Nhân điên cuồng kêu một tiếng, liền đột nhiên đuổi tới.

Truyền thừa bên ngoài kết giới, Adair gào thét nháy mắt cắt ra này tĩnh mịch, “Giết! Giết! Đem này chút cản trở người giết hết! Sau đó oanh mở kết giới, cướp đoạt truyền thừa!”

Mắt gặp Dương Thanh Huyền nhảy vào thân rồng, Adair một trái tim liền nhắc tới cổ họng khẩu, không tốt tâm tình một hồi nước vọt khắp toàn thân.

Coi như để cái kia cái gì Văn Nhân thu được truyền thừa, cũng quyết không thể để Dương Thanh Huyền thu được truyền thừa!

Adair tự thân một hồi vọt ra, tự mình ra tay.

Hắn đã không có tính nhẫn nại lại chờ đợi, Giới Vương sức mạnh nháy mắt lan ra mở, Mi Long tộc người từng cái từng cái hoàn toàn biến sắc, ở đây uy thế hạ run run rẩy rẩy.

“Giới Vương!”

Mi Long tộc tộc trưởng hoảng sợ quát to một tiếng.

Hắn tại Thiên đô bên trong ba ngàn năm, đều kẹt ở Khuy Chân đỉnh cao, mà không cách nào đột phá đi tới, giờ khắc này vừa cảm thụ này rộng lớn sức mạnh to lớn, nháy mắt liền biết.

Mi Long tộc tộc trưởng ánh mắt lóe lên một tia kiên quyết, trên người vảy từng tấc từng tấc nổ ra, hét lớn: “Lão hủ hôm nay liều tính mạng, coi như là Giới Vương cũng phải dừng bước tại này, không được khinh nhờn Thánh Linh đại nhân!”

Tiếu Vô Thường là tà nhân, nhưng hắn tà một cách quân tử, tà mà không mất đạo đức

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1607: Chết Có Ý Nghĩa, Long Quyền Va Chạm

Bốn phương tám hướng long khí đột nhiên bạo động tuôn ra, cuối cùng hóa thành Thanh Long bóng mờ, bỗng nhiên vọt vào Mi Long tộc tộc trưởng trong cơ thể, năng lượng khổng lồ điên cuồng rót vào.

Cái kia Mi Long tộc tộc trưởng khuôn mặt một hồi đỏ lên, toàn bộ thân hình nhanh chóng bắt đầu bành trướng, bắp thịt phồng lên, lân giáp lật lên, đầy đủ biến lớn gấp ba, khuôn mặt trở nên dữ tợn, toàn thân che lấp thật dầy áo giáp, đã hơn nửa bị hoá rồng.

Đồng thời khí thế trên người, xảy ra thay đổi long trời lỡ đất.

Hùng hồn long khí từ trên người hắn phun ra, khí thế càng đã đạt đến Giới Vương, cùng Adair bất phân cao thấp.

“Cái gì?”

Adair con ngươi màu bạc đột nhiên trợn tròn, đầy mặt không dám tin tưởng.

Tựa hồ không nghĩ tới này Thiên Đô bên trong, sẽ xuất hiện người thứ hai có thể cùng hắn nắm hằng Giới Vương.

“Tộc trưởng đại nhân!”

An Kỳ La không nhịn được che mặt mà lên, Mi Long tộc nội bộ, một luồng vẻ bi thương truyền mở, hơn hai mươi vị đạo kính cường giả, càng tranh nhau rơi lệ.

Ông lão lấy Thanh Long thánh khí vào cơ thể, mạnh mẽ đột phá Cửu Trọng Thiên Đô ràng buộc, để tu vi thẳng tới Giới Vương. Đánh đổi chính là tuổi thọ nhanh chóng trôi qua.

Ông lão trầm giọng nói: “Không cần bi thống! Vừa nãy đi vào hai người, cuối cùng cũng có một vị sẽ trở thành mới Thanh Long Thánh Linh. Mà bộ tộc ta bảo vệ nhiệm vụ cũng hoàn thành. Ta có thể vì thế mà chết, chết cũng không tiếc. Chờ mới Thanh Long Thánh Linh sinh ra sau, nếu các ngươi còn sống, liền có thể ly khai Thiên Đô. Từ đây đi theo mới Thánh Linh, đem bộ tộc ta chi hỏa loại, tản vào toàn bộ Thương Khung tinh vực.”

Ông lão phảng phất ở bàn giao di chúc giống như vậy, trang nghiêm mà nghiêm túc.

Mi long bộ tộc đều là bi thống vạn phần, đồng nói: “Vâng, tộc trưởng đại nhân!”

Adair khuôn mặt hắc trầm cực kỳ, trong mắt màu bạc đột nhiên nổi lên sóng quang, quát lên: “Lão thất phu! Yên tâm đi, ta sẽ đem ngươi bộ tộc giết không còn một mống, không cần suy nghĩ nhiều quá!”

Adair xoay tay một chưởng, liền một luồng sức mạnh đáng sợ bức xạ ra, đem tảng lớn Thủy vực che lại.

Bên trong cảnh tượng đột nhiên biến thành màu đỏ tươi một mảnh, như nơi huyết trong nước.

Một phương huyết chi kết giới, liền như vậy hình thành.

“Huyết Hải Phản Chiếu!”

Adair nghiêm ngặt quát một tiếng, vung chưởng đánh ra, vạn ngàn máu loãng biến thành bàn tay khổng lồ, giữ hướng về Mi Long tộc tộc trưởng.

Mi Long tộc tộc trưởng trong tay long lân nổ lên, nổi lên tảng lớn tử mang, quay về cái kia huyết tay chưởng chính là vỗ ra.

“Oanh!”

Năng lượng cuồng bạo bảo vệ xông tới, chung quanh Thủy vực ở năng lượng đó bên dưới một hồi đẩy ra, xung quanh ngắn ngủi rơi vào khu vực chân không.

Chỉ còn lại mạnh mẽ năng lượng dư uy, dẫn tới nước ngày rung động.

…

Thanh Long pho tượng bên trong.

Hai vệt sáng một trước một sau, ngươi đuổi ta đuổi, hướng về bên trong bay nhanh.

Dương Thanh Huyền trong đôi mắt bắn ra kim quang, không ngừng tìm kiếm con đường phía trước, này thánh tượng bên trong không gian, phảng phất vô cùng vô tận.

Đột nhiên, một chút thanh mang ở phía trước hiện ra, hóa thành một cái trăm trượng đường kính quang tròn, trôi nổi ở trên hư không trên. Bên trên ngồi thẳng một vị chàng thanh niên, ngũ quan tuấn lãng, lông mày bay vào tóc mai. Nhìn thấy được có mấy phần bất kham cùng hào hiệp, bất quá sắc mặt trắng bệch, hai con mắt chăm chú khép lại, lại như đang ngủ như thế.

Dù chỉ như thế, khổng lồ năng lượng vẫn là từ trên người hắn tiêu tán mà ra, mang theo hoang cổ khí tức, cùng nồng nặc long khí.

Nhìn kỹ lại, thanh niên này trắng nhỏ nơi cổ che lấp nhạt nhẽo long lân, giống như Thánh long tái thế.

Văn Nhân tiếng thét chói tai từ phía sau truyền đến, “Thánh

Linh! Chân chính cổ thời gian đời Thanh Long Thánh Linh!”

Dương Thanh Huyền khẽ nhíu lại lông mày, Văn Nhân ẩn chứa vô cùng ý nghĩa quan trọng.

Bốn Thánh Linh thống ngự thiên hạ, là ở thời đại thượng cổ, sau đó không biết vì sao yên diệt ở lịch sử trong thời không. Mà trước mắt vị này Thánh Linh, bỏ mạng ở Cửu Trọng Thiên Đô, cũng chính là thượng cổ cùng trung cổ luân phiên thời gian. Từ đó phía sau, Thanh Long Thánh Linh một mạch, sẽ thấy chưa từng xuất hiện cường giả cái thế.

Nói cách khác, trước mắt vị này Thanh Long Thánh Linh, có thể là Thanh Long một mạch suy bại then chốt.

Hoặc giả nói là Thanh Long một mạch, vị cuối cùng cường giả cái thế.

Dương Thanh Huyền trong cơ thể huyết một ôn, liền gia tốc hướng về cái kia thanh quang lĩnh vực bay đi.

“Đứng lại!”

Phía sau bén nhọn chưởng phong, bao phủ tới, bao phủ tảng lớn không gian.

Dương Thanh Huyền độn quang dừng lại, lúc này đứng vững, xoay người một chưởng đón đánh mà ra.

“Oành!”

Song chưởng chạm vào nhau, một vòng sức mạnh đáng sợ xung kích mở, hai người từng người lui về phía sau đánh bay.

“Cái gì?!”

Nghe người trên mặt lộ ra kinh sợ, “Ngươi bất quá là Bất Hủ sơ kỳ, làm sao có thể...”

Dương Thanh Huyền trong mắt kim quang lưu động, khẽ cười nói: “Khuy Chân hậu kỳ, ngươi cũng rất lợi hại a, ở Võ Kinh hạ nửa khuyết thiếu hụt dưới tình huống, lại tu luyện đến trình độ này.”

Văn Nhân khuôn mặt cứng ngắc co quắp hạ, phảng phất nhớ ra cái gì đó đáng sợ hồi ức, tâm tình một hồi trở nên táo bạo, quát ầm lên: “Đi chết đi!”

Trên người long khí lóe lên, trên nắm tay hóa ra vảy, từng mảnh từng mảnh nộ trương, hình thành một đạo long ảnh.

Vạn ngàn màu xanh phù văn ở đầu quyền trên lấp lóe, theo Văn Nhân một quyền đập ra, long ảnh quấn quanh ở quyền phong trên, rít gào mà ra, đồng thời trong đó có sự nổi bật lẫn lộn.

Long Quyền lướt qua, Long văn đẩy ra, hư không Phá Toái.

“Diệt Đạo Long Quyền?”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nở nụ cười, trong hai con ngươi kim quang đột nhiên co co rụt lại, trên người long khí đồng dạng bạo phát.

Long lân bao trùm toàn bộ cánh tay, như áo giáp.

Dương Thanh Huyền trong đầu, nhớ lại ở Biển Đen thời gian trào phát hiện qua một cái đoạn ngắn, Ân Võ Vương cùng Huyền Thiên Cơ giảng giải bốn Thánh Linh thần thông hàm nghĩa, cái kia Thanh Long một trong quyền, như như sao rơi trong đầu xẹt qua.

Lập tức thân thể hơi động, năm ngón tay hơi nắm bên dưới, một mảnh thanh mang tự đầu quyền tuôn ra, bên trong có long ảnh xoay quanh.

“Diệt Đạo Long Quyền!”

Dương Thanh Huyền thân thể loáng một cái, Long Quyền đánh đi tới.

Như thế chiêu thức, như thế long khí.

Phảng phất hai cái Thanh Long ở không trung lẫn nhau truy đuổi.

“Ầm ầm!”

Hai người một quyền bên dưới, tảng lớn Long văn nổ tung.

Thanh Ảnh bên trong, một cái bơi lội Thanh Long xoay quanh ở song quyền bên trên.

“Đáng chết! Không thể!”

Văn Nhân mạnh mẽ cắn răng quan, trong hai mắt lộ ra thần sắc.

Chiêu thức giống nhau cùng long khí, đối phương tu vi so với chính mình xa thấp một cảnh giới, nhưng cũng đánh thành hoà nhau!

Như vậy chỉ có một giải thích.

Liền là đối phương sức chiến đấu, cùng với đối với Long Quyền lý giải, hơn mình xa.

“Không thể!”

Văn Nhân cắn răng gào thét, một quyền càng là mạnh mẽ ép tới, phải đem đối phương đánh đổ.

Nhưng Dương Thanh Huyền lù lù bất động, Long Quyền như núi.

Phá toái là đại phiến hư không, cùng với thanh quang, long ảnh, ở hai người đối lập hạ không ngừng tiêu tan.

“A! Chết! Chết đi!”

Văn Nhân khuôn mặt dữ tợn, không ngừng rít gào, trên người vảy bên trong, tuôn ra màu sắc bất đồng ánh sáng, xen lẫn trong thanh mang bên trong, làm cho Long Quyền uy năng một hồi tăng nhiều, đem quyền thế đẩy tới.

Dương Thanh Huyền sắc mặt ngưng lại, lập tức kim đồng lấp loé, đột nhiên lại cười, nói: “Ta hiểu được, ngươi bị Trắc Quỹ sửa đổi qua, vì lẽ đó đột phá Võ Kinh ràng buộc. Nghiêm ngặt về mặt ý nghĩa tới nói, ngươi đã không phải là chân chính Thanh Long Thánh Linh, có tư cách gì thu được truyền thừa.”

Văn Nhân thanh mang bên trong, pha tạp vào hồng, trắng, hắc ba màu.

Này ba loại sức mạnh Dương Thanh Huyền cũng không xa lạ gì, chính là Chu Tước, Bạch Hổ, Huyền Vũ lực lượng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1608: Hoàn Chỉnh Võ Kinh, Vật Thí Nghiệm

“Có thể không thu được truyền thừa, là do nắm đấm quyết định, mà không phải từ ngươi bình luận!”

Văn Nhân nghiêm ngặt quát một tiếng, toàn bộ khuôn mặt hoàn toàn biến hình.

“Nắm đấm, không chỉ có ngươi có, ta cũng có a!”

Dương Thanh Huyền trên nắm tay, đột nhiên sáng lên một đạo hỏa diễm, hóa vào thanh mang bên trong, sau đó lại là một đạo, lại một đạo, lại một đạo.

Văn Nhân hoàn toàn biến sắc, hãi tiếng nói: “Đây là...”

Dương Thanh Huyền cẩn thận điều khiển bốn hỏa, không ngừng ở thanh mang bên trong dung hợp, hóa thành một con rồng lửa, ngẩng đầu lên.

Cái kia Chu Tước, Bạch Hổ, Huyền Vũ lực lượng, nháy mắt đã bị bốn hỏa áp chế.

Toàn bộ quyền thế lần thứ hai chen hướng về Văn Nhân.

“Không thể! Ta cùng với ngươi trong đó, cách biệt một đại cảnh giới không ngừng, coi như ngươi có cao hơn nữa thần thông lĩnh ngộ, không có khả năng chiến thắng ta!”

Văn Nhân hét lớn một tiếng, đột nhiên trên cánh tay hóa ra một mảnh tinh quang, tạo thành Thanh Long thất tinh tinh mang, liên tiếp thành một đường, như rồng giống như kích bắn mà ra.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, bảy đạo tinh mang, chứng minh Văn Nhân Tinh Giới bên trong, còn có bảy vị Tinh Túc ở, đồng thời để hắn hoảng sợ là, này bảy đạo tinh mang bên trong, lại một đạo cực kỳ hơi thở quen thuộc.

“Hoa Giải Ngữ!”

Dương Thanh Huyền kinh hô một tiếng, không kịp ngẫm nghĩ nữa, tương tự đầu quyền trên tinh mang lóe lên, tổng cộng bốn điểm, tạo thành một đạo cũng không hoàn chỉnh long hình, tương tự bắn vào phía trước.

“Ầm ầm!”

Song quyền uy năng lần thứ hai kéo lên, sức mạnh đáng sợ khuấy động tứ phương, Song Long ở quyền dưới ánh sáng đụng vào lẫn nhau cắn xé, không ngừng lẫn nhau tiêu hao.

“Oành!”

Rốt cục đối lập mất thăng bằng, diệt thế giống như sức mạnh to lớn ầm ầm khuếch tán, hướng về bốn phương tám hướng gột rửa.

Thanh Long thánh tượng trên mảng lớn long lân bị đánh nát, dồn dập rơi xuống. Ngoại giới Mi Long tộc cùng Tu La tộc võ giả, từng cái từng cái khiếp sợ không thôi, không biết bên trong đã xảy ra chuyện gì.

Dương Thanh Huyền cùng Văn Nhân đều là lẫn nhau bị đánh bay, từng người phun ra một ngụm máu đến.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền trên mặt lộ ra kinh sợ, nhìn phía cái kia màu xanh lĩnh vực nam tử, chẳng biết lúc nào, cái kia trong tay nam tử quyết ấn tựa hồ biến hóa một hồi.

Mặc dù chỉ là động tác thật nhỏ, nhưng trốn chỗ nào được

Dương Thanh Huyền cùng Văn Nhân chú ý.

Hai người đều là lấy làm kinh hãi.

Sau đó, một đạo tiếng rồng ngâm tự nam tử kia trong cơ thể truyền ra, thật đạt đến Cửu Tiêu thiên ngoại.

Vô số màu xanh phù văn, kèm theo rồng ngâm, tự nam tử kia trên người phá thể mà ra, ở không trung không ngừng tổ hợp sắp xếp, hình thành một bức to lớn quyển trục, ở đây đen nhánh trong hư không, không ngừng kéo dài.

“Khế ước quyển trục!”

Hai người đồng thời kêu sợ hãi.

Trước mắt cái kia quyển trục bên trong, lộ ra bầu trời cổ xưa khí tức, một cái trông rất sống động màu xanh trường long, từ quyển trục bên trong bơi lội đi ra, sau đó hí dài một tiếng, sụp đổ thành vạn ngàn phù văn màu vàng.

Đột nhiên, to lớn quyển trục ở trên hư không trên loáng một cái, liền biến mất không còn tăm hơi.

Liền biến mất không còn tăm hơi. Mà Dương Thanh Huyền cùng Văn Nhân vị trí không gian, như là một hồi bị chiếm đóng giống như, tiến nhập một thế giới khác.

Vô số phù văn màu vàng tự động xếp thành danh sách, trưng bày ở trong hư không, chậm rãi khắc ở to lớn trải qua gãy trên.

Một mảnh kim quang tự tử gãy trên khuếch tán chiếu xuống, đem trọn cái hư không chiếu sáng rực.

“Đây là... Thanh Dương Võ Kinh!”

“Hoàn chỉnh Thanh Dương Võ Kinh!”

Dương Thanh Huyền cùng Văn Nhân mừng như điên không ngớt, đồng loạt hướng về cái kia trải qua gãy nhìn lên đi.

Bên trong từng cái văn tự đều tỏa ra kim mang sáng chói, như lưu tinh lóe lên một cái rồi biến mất, ở không trung tiêu tan.

Dương Thanh Huyền kinh sợ, vội vàng trấn tĩnh lại, đem này chút thoáng hiện văn tự ghi vào đầu óc.

Văn Nhân cũng là như vậy, hai người càng dừng lại tranh đấu, nghỉ chân ngắm nhìn.

Dương Thanh Huyền cường nhớ hơn một nghìn cái ký tự, đột nhiên phát hiện tinh lực tiêu hao rất nhiều, càng đã là mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, đằng trước nhớ, hiện tại cẩn thận hồi tưởng, nhưng quên mất không ít.

“Nguy rồi! Này Võ Kinh xảy ra chuyện gì, tại sao lại một bên nhớ một bên quên?”

Dương Thanh Huyền sốt sắng, nhớ tới “Thiên Địa Tứ Thời Thư”, cũng là tình huống như vậy.

Đột nhiên, bên người Văn Nhân hét lớn một tiếng, sắc mặt tái nhợt đáng sợ, quát ầm lên: “Không thể! Sẽ không! Tại sao ta không nhớ được, tại sao ta hoàn toàn không nhớ được!”

Dương Thanh Huyền khẽ biến, người nổi tiếng kia phát điên bên dưới, càng bỏ qua cường nhớ Võ Kinh, mà là xoay người một chưởng đánh tới, hét lớn: “Ta không nhớ được, ngươi cũng đừng nghĩ nhớ! Ta không có được truyền thừa, ngươi cũng đừng muốn lấy được, đi chết đi!”

“Oành!”

Hai người chạm nhau một chưởng, từng người đẩy lui hơn mười bước.

Văn Nhân ở không kìm chế được nỗi nòng bên dưới, thân thể xảy ra nhất định biến hóa, sau lưng càng sinh ra hai cánh cùng chim linh, đầu trên sinh ra màu trắng hổ tai.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Quả nhiên, ngươi từ lâu không phải Thanh Long Thánh Linh, trả lại đòi cái gì truyền thừa, cũng không sợ mất mặt sao?”

Văn Nhân hét lớn: “Chết đi!”

Một thanh Yêu Đao trong phút chốc xuất hiện ở trong tay, thon dài mà trôi chảy, mặt trên có màu xanh nhạt gợn nước, thật dài trên chuôi đao quấn quít lấy nhuốm máu giống như màu đỏ ruy-băng, tản ra nồng nặc mùi máu tanh, lâm không chém thẳng vào mà tới.

Dương Thanh Huyền tay phải vồ một cái, chiến kích tái hiện ra, tiến lên nghênh tiếp.

“Oành!”

Hai người binh khí tương giao, từng vòng ánh kim loại khuấy động bốn mặt, chiếu sắc mặt hai người mỗi người đều mang thần thái.

“Ha ha ha ha! Ta thân hoài bốn Thánh Linh lực lượng, là từ cổ chí kim, thành công nhất Thánh Linh, tương lai tất nhiên nhất thống thiên hạ, chấn động diệu cổ kim. Ngươi chỉ là một con giun dế, cũng muốn chặn ta con đường, cõi đời này đã không cho phép ngươi!”

Văn Nhân cười lớn bên dưới, mặt khác tam thánh linh pháp tướng ở thân thể trên đều hóa càng hình tượng, trên yêu đao rãnh máu phun trào vẻ kinh dị, tỏa ra từng vòng hắc khí, đem Thiên Khư bao lấy.

“Ở đâu ra người điên.”

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, chiến kích ở trong tay xoay tròn, tảng lớn ánh vàng tóe lên, đem hắc khí chém nát, Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu theo tiếng mà ra.

“Oành!”

Văn Nhân hai tay chìm xuống, càng bị chiến kích đẩy lui, hai tay tê dại một hồi.

“Người không ra người, quỷ không ra quỷ quái vật. Bất quá là Trắc Quỹ vật thí nghiệm thôi. Nếu như loại này bốn Huyết Tướng tan đi thông, hắn sẽ không trên người tự mình dùng sao? Tốt như vậy nơi nhưng cho ngươi? Xem ra ngươi không chỉ có là người điên, vẫn là con trùng đáng thương, càng là cái trí chướng a.”

Dương Thanh Huyền cầm kích lên trước, trên người sát ý dấy lên, ánh mắt lóe lên vẻ thương hại.

Văn Nhân giận dữ nói: “Ngươi dám mắng ta! Đó là bởi vì Trắc Quỹ không có ta như vậy tuyệt cường thiên phú, cũng không có được nhất hệ Thánh Linh tán thành, tự nhiên không làm được bốn huyết dung hợp!”

Dương Thanh Huyền cười nhạo một tiếng, khinh bỉ nói: “Không có như ngươi vậy tuyệt cường thiên phú? Ngươi vẫn đúng là dám nói a. Chỉ có thể nói cấp bậc của ngươi quá thấp, thậm chí ngay cả Trắc Quỹ băng sơn một góc đều không có chạm tới. Ta có thể minh xác nói cho ngươi, Trắc Quỹ là tu luyện hoàn chỉnh Huyền Minh bảo bùa chú, Huyền Vũ Thánh Linh!”

“Cái gì?!”

“Không, không thể!”

Văn Nhân kinh hô một tiếng, nhưng Dương Thanh Huyền cái kia con ngươi trong suốt, hiển nhiên cũng không hề nói dối. Văn Nhân nội tâm không rõ hiện ra to lớn hoảng sợ, phát điên cả giận nói: “Ngươi cái gì cũng không biết, đừng vội nói bậy! Giết! Giết hắn đi!”

Yêu Đao loáng một cái, chém thẳng vào mà tới.

Đồng thời bảy giờ tinh mang ở không trung lấp loé, tụ hợp bên dưới, bắn rơi xuống, hóa ra bảy bóng người.

Dương Thanh Huyền giơ lên chiến kích, đem cái kia đao quang chém nát, đồng trung kim quang lóe lên, rơi ở một người trong đó trên người, run giọng nói: “Hoa Giải Ngữ!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1609: Thân Bất Do Kỷ, Thật Giả Cuộc Chiến

Văn Nhân thất tinh túc bên trong, một đàn ông thân hình thon gầy, trên nét mặt tràn đầy sâu sắc sự bất đắc dĩ, chỗ mi tâm dần hiện ra một cái “Kháng” chữ.

Hoa Giải Ngữ ngước mắt lên liêm, phức tạp nhìn Dương Thanh Huyền, khổ sở nói: “So với hoa Hoa Giải Ngữ, so với ngọc ngọc thơm ngát. Người người ca tụng Hoa Giải Ngữ, không biết vì ai Hoa Giải Ngữ.”

Dương Thanh Huyền cầm kích lên trước, trầm giọng nói: “Hoa Giải Ngữ, theo ta đi thôi.”

“Đi?” Hoa Giải Ngữ cười khổ nói: “Ta là Văn Nhân Tinh Túc, làm sao có thể đi theo ngươi.”

Văn Nhân cười gằn nói: “Hoa Giải Ngữ, giết hắn đi!”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt.

Hoa Giải Ngữ thở dài một tiếng, áo bào ở to lớn trải qua gãy hào quang chiếu rọi xuống, bay phần phật, chiếu ra một vệt tà dương giống như đỏ tươi.

Một chút hồn quang ở Hoa Giải Ngữ lòng bàn tay ngưng tụ, phía sau hóa ra Phá Lạn Vương cái bóng, nhún người lóe lên, liền hướng Dương Thanh Huyền vỗ tới.

Dương Thanh Huyền đem chiến kích đưa ngang trước người chống đối.

“Oành!”

Phá Lạn Vương một chưởng đặt ở kích thân trên, tảng lớn ánh vàng nổi lên, ở không trung không ngừng phân giải.

Thánh khí truyền lên đến nhỏ nhẹ tiếng rên rỉ.

Thiên Khư dĩ nhiên ở Phá Lạn Vương sức mạnh hạ, muốn đi vào đến phân giải trạng thái.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, Hoa Giải Ngữ tu vi đã đạt đến Đạo cảnh, bất quá chỉ có Cực Đạo sơ kỳ. Lấy cảnh giới mà nói, cùng mình kỳ cổ tương đương. Sức chiến đấu tự nhiên không thể giống nhau. Nhưng Phá Lạn Vương chỗ đáng sợ, ở chỗ có thể phân giải tất cả quy tắc.

Dương Thanh Huyền cánh tay chấn động, liền đem Hoa Giải Ngữ đẩy ra.

Sau đó thu hồi Thiên Khư, song quyền mạnh mẽ nắm, hét lớn một tiếng hạ, trực tiếp biến thành Thời Không Cự Linh, chắp hai tay đánh ra.

“Ầm ầm ầm!”

Vô cùng không gian đè ép lại đây, hóa thành một cái to lớn hình cầu, đem Hoa Giải Ngữ hoàn toàn nhốt lại.

Hoa Giải Ngữ nhíu mày lại, than thở: “Tội gì nguyên do.”

Dương Thanh Huyền quát lên: “Câm miệng! Theo ta đi!”

Hoa Giải Ngữ thân thể run lên, hơi cúi đầu, lặng lẽ không nói.

“Đi? Ha ha ha ha. Hoa Giải Ngữ, xem ra ngươi cùng con thỏ nhỏ chết bầm này rất quen a, giết, giết hắn đi, đem hết toàn lực giết hắn đi. Các ngươi bảy người tất cả đều lên cho ta!”

Văn Nhân cười lớn bên dưới, chính mình cũng hai tay cầm đao, hướng về Dương Thanh Huyền đánh tới.

Mặt khác sáu người kia, đều là trên người sáng lên dị thải, hiện ra nguyên hình, có chim bằng có Hải Yêu, mạnh mẽ năng lượng càn quét mà ra, dây dưa thành một cột sáng, đánh tan hư không, quay về Dương Thanh Huyền xông tới mà tới.

Dương Thanh Huyền năm ngón tay hơi bắt, trong tay đồng dạng tinh quang lóe lên, bắn ra bốn đạo hào quang, đan xen lánh rơi xuống, hóa ra bốn bóng người.

Độ Nhược cao giọng nói: “Hoa Giải Ngữ, không muốn u mê không tỉnh!”

Bốn vị Tinh Túc bên trong, hắn cùng với Hoa Giải Ngữ quen thuộc nhất, tuy rằng thường ngày nhìn thấy được không quá hòa hợp, nhưng cảm tình nhưng là tốt nhất.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Hắn bị khế ước ràng buộc, thân bất do kỷ. Độ Nhược, Hoa Giải Ngữ liền giao cho ngươi.”

Nói, trong ánh mắt phát lạnh, mười ngón đột nhiên nắm hạ.

“Oành!”

“A!!”

Hoa Giải Ngữ kêu thảm một tiếng, trên người nổ ra tảng lớn máu tươi. Kinh mạch cùng khiếu huyệt đoạn đi tám phần mười 9, cả người sức chiến đấu trực tiếp phế bỏ.

Dương Thanh Huyền lại năm ngón tay vồ lấy, liền đem Hoa Giải Ngữ lâm không hút tới, ném cho Độ Nhược.

Mặt khác sáu tên Tinh Túc, cùng với Văn Nhân đều là lấy làm kinh hãi. Hoa Giải Ngữ nhưng là cùng Dương Thanh Huyền cùng một đẳng cấp a, lại một chiêu liền hoàn toàn nghiền ép.

Văn Nhân nội tâm không tên dâng lên hàn ý, hét lớn: "Còn lo lắng cái gì, lên a...!"

Sáu vị Tinh Túc chợt cắn răng một cái, liền vọt tới.

Độ Nhược đem Hoa Giải Ngữ tiếp được, lập tức ném cho Nặc Hi, nói: "Ở đây ngươi rác rưởi nhất, ngươi xem rồi người là tốt rồi."

Nói bóng người loáng một cái, hai tay thì trở thành to lớn cái kìm, hướng về chiến trường bên trong phóng đi. Mang theo một mảnh cát vàng, ở không trung lưu chuyển. Lờ mờ có thể cảm nhận được hắn trên người tức giận.

Tử Diều Hâu cùng Khổng Linh, từng người lấy ra binh khí, nghênh chiến mà lên.

Lúc này, sau lưng Dương Thanh Huyền, lại hóa ra ba bóng người, chính là Thi Ngọc Nhan, Vu Khinh Nguyệt cùng Ngưng Giáp Tử.

Thi Ngọc Nhan trước người lơ lửng một đạo màu xanh nhạt Tiểu Kỳ, nhất thời một mảnh thủy quang liễm diễm, sóng lớn nổi lên bốn phía, hóa thành dòng nước hộ tống ở quanh người.

Vu Khinh Nguyệt thanh mâu sáng lên, sau lưng trăng sáng bay lên, năng lượng khổng lồ xúc động xung quanh năng lượng mạnh yếu gợn sóng, phảng phất vạn vật thuỷ triều.

Ngưng Giáp Tử toàn thân màu đỏ thẫm, vác lấy Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô, trong đôi mắt một mảnh trong suốt. Tu luyện thật lâu Ngũ Linh Trường Sinh Quyết, đã đạt đến linh thể cực hạn, chỉ thiếu ngự hồn, liền có thể luyện hóa ra thực thể.

Ba người một khi xuất hiện, toàn bộ trên khí thế cách cục, lập tức bị vặn trở về.

Biến thành bảy đối với bảy.

Văn Nhân đám người kinh hãi, chợt cắn răng một cái, nhắm mắt xông lên trên. Vào giờ phút này, đã không có đường lui.

Dương Thanh Huyền lần thứ hai biến về nhân thân, lấy ra chiến kích, liền hướng Văn Nhân lướt đi.

Lấy Dương Thanh Huyền thời khắc này sức chiến đấu, đối phó Khuy Chân đại viên mãn cực kỳ vất vả, đối phó phổ thông Khuy Chân hậu kỳ, gần như có thể một trận chiến.

Nhưng Văn Nhân thân hoài bốn huyết, lại là đã từng Thanh Long Thánh Linh, sức chiến đấu lờ mờ vượt trên Dương Thanh Huyền một bậc.

Hai người đánh hư không đổ nát, đánh mãi không xong.

To lớn kinh văn như hình chiếu giống như vậy, sừng sững tại bên người, trên Võ Kinh văn tự lấp loé tiêu tan, chứng kiến này thật giả Thánh Linh truyền thừa một trận chiến.

“Thánh Linh truyền thừa, cuối cùng là ta!”

Văn Nhân hét lớn một tiếng, Yêu Đao xẹt qua chỗ, phảng phất có đại yêu hiện thân, lăng liệt yêu khí bao phủ Càn Khôn, quấy nhiễu không gian từng trận bốc lên.

Dương Thanh Huyền sử dụng tới cơ bản nhất kích pháp, lấy đón đỡ làm chủ, đem Văn Nhân công kích toàn bộ ngăn lại.

Đao quang kích ảnh, không ngừng phun ra.

Giờ khắc này mặt khác mười hai người, tương tự chiến nan giải nan phân.

Nặc Hi Thủ hộ giả Hoa Giải Ngữ ở một bên, chỉ có thể giương mắt nhìn, nội tâm tức lo lắng vừa thẹn phẫn, sức mạnh, ta cần sức mạnh a!

Nặc Hi song quyền nắm chặt, một vòng tơ máu ở trong người khuấy động.

Văn Nhân liều mạng công kích một trận, đánh mãi không xong, nội tâm không khỏi nóng nảy.

Dương Thanh Huyền tuy rằng không có sức đánh trả, đồng thời chặn để che đi, cứ như vậy mấy chiêu, nhưng mình tại sao đều không đánh vào được.

Như vậy hao tổn đi xuống, sợ là ba ngày ba đêm cũng đánh không xong.

Hoàn toàn thành một hồi tiêu hao chiến.

Hơn nữa nhất để Văn Nhân lo lắng chính là, kinh văn kia truyền thừa không biết bao lâu sẽ biến mất.

Đúng lúc này, chuyện lo lắng nhất vẫn là xảy ra, Văn Nhân trong lòng bỗng nhiên chấn động, to lớn kinh văn trên kim quang, tựa hồ mờ đi rất nhiều, Hối Minh tiêu tan văn tự, rõ ràng mất đi ánh sáng lộng lẫy.

“Tại sao lại như vậy! Đáng chết a!”

Văn Nhân hí lên hét lớn: “Dương Thanh Huyền, ngươi nhanh đi chết đi! Đừng vội làm lỡ ta tiếp thu truyền thừa!”

Trong tay Yêu Đao chém gấp hơn, như gió như điện, rít gào mà xuống.

“Oành!”

Dương Thanh Huyền vẫn là đơn giản chiêu thức, đem chiến kích chặn ở trước người, ngăn lại đòn đánh này.

Chỉ có điều Văn Nhân nôn nóng, sức mạnh không ngừng bạo nổ post lên đi, Dương Thanh Huyền bị chấn động đến mức lui mấy bước.

Cái kia nắm chặt chiến kích hai tay của trên, đột nhiên có tảng lớn màu vàng văn tự hiện ra, lóe lên một cái rồi biến mất.

Nhưng này làm sao trốn quá Văn Nhân mắt.

“Chi! Đó là!”

Văn Nhân như là gặp ma, kinh nộ gầm hét lên, “Võ Kinh! Võ Kinh văn tự, làm sao sẽ xuất hiện ở trên thân thể ngươi!”

Dương Thanh Huyền ngửa mặt lên, không có bất kỳ vẻ mặt, chỉ là con ngươi trong suốt bên trong, không ngừng có phù văn màu vàng lóe lên, chính là Võ Kinh hạ khuyết nội dung.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1610: Tinh Chế Thánh Quang

Văn Nhân cả người cự chiến, hoảng sợ nói: “Ngươi ở... Tu luyện Võ Kinh hạ khuyết? Không, không thể! Võ Kinh là của ta!”

Văn Nhân gào thét một tiếng, nổi điên múa đao chém xuống, đầy mặt đều là sự thù hận, một luồng tuyệt vọng cùng cảm xúc phẫn nộ tại nội tâm sinh thành.

Mình vô luận như thế nào đều nhớ không dưới Võ Kinh văn tự, mà đối phương cũng đã ở trực tiếp tu luyện.

Thanh Long truyền thừa, đã lựa chọn Dương Thanh Huyền.

Đây là Văn Nhân vô luận như thế nào đều không muốn tiếp nhận hiện thực.

“Oành! Oành!”

Hai cái trường binh ở không trung không ngừng va chạm, mảng lớn ánh sáng lộng lẫy hướng về tứ phương đánh tan. Văn Nhân càng đánh càng nhanh, nội tâm cuồng bạo tâm tình, theo Yêu Đao không ngừng thả ra ngoài. Trong lúc nhất thời, càng tiến nhập quên mình “Giết” cảnh, toàn tâm toàn ý chỉ muốn giết Dương Thanh Huyền.

“Xì!”

Một đao xuyên qua chiến kích phòng ngự, ánh đao hoảng hốt hạ, chém vỡ Thập Tuyệt Trận trận lực, ở Dương Thanh Huyền trên bả vai vẽ ra một vết máu.

Dương Thanh Huyền hồn nhiên kinh sợ, nháy mắt từ cái kia hấp thu kinh văn trong trạng thái phục hồi tinh thần lại, chiến kích đột nhiên một gánh, quét ngang mà ra.

“Oành!”

Đại phiến hư không ở lưỡi kích hạ nổ tung, tuôn ra vô số như sấm vết rạn nứt.

Mà Văn Nhân đang ghen tỵ tâm nổ tung sau, toàn bộ người điên cuồng tiến vào “Vô ngã”, “Duy giết” trạng thái, tu vi võ đạo, càng đạt Khuy Chân đỉnh cao.

Dương Thanh Huyền lòng bàn tay một mảnh mồ hôi lạnh, bị Văn Nhân đẩy vào tuyệt cảnh.

Cái kia Võ Kinh văn tự, còn đang không ngừng tiêu tan bên trong, lánh vào đầu óc hắn.

Chính hắn cũng không biết xảy ra chuyện gì, ngay mới vừa rồi chiến đấu thời gian, tâm thần rùng mình, không rõ liền phân ra một đạo thần thức, không ngừng thu nạp trải qua gãy trên lóe ra văn tự, in vào trong óc.

Phảng phất thân thể của chính mình chính là một bức to lớn trải qua gãy, thừa nhận đến từ viễn cổ truyền thừa, những kinh văn đó không ngừng tự mình in vào trên người mình.

Từ chiến đấu bắt đầu, đến Văn Nhân phát điên trước, Dương Thanh Huyền đều ở trong u mê, một muội ứng phó, mà chủ yếu tâm thần nhưng ở chịu đựng Võ Kinh lực lượng.

Giờ khắc này bị Văn Nhân cắt ngang tâm thần, Dương Thanh Huyền người đổ mồ hôi lạnh, vội vàng toàn thân toàn ý ứng phó, Thiên Trảm Thất Thức lần lượt mà ra.

“Ầm! Ầm!”

Hai người lại đấu hơn một nghìn chiêu, Dương Thanh Huyền trên người Thập Tuyệt Trận không ngừng biến hóa ra, sát khí như biển, điên cuồng tập kích mà đi. Kèm theo kích quang cùng bốn hỏa, nhưng thủy chung bị nghe trên người đỉnh cao khí thế áp chế, hoàn toàn không phát huy ra được.

Dương Thanh Huyền đánh một trận, sắc mặt trắng bệch, đột nhiên trong lòng hơi động, thầm nghĩ, loại này nổi điên tình hình, tất nhiên duy trì không được bao lâu, mình cần gì lúc này cùng hắn quyết tranh hơn thua, chỉ cần duy trì bất bại, cuối cùng có thể thủ thắng.

Nghĩ định sau, liền tĩnh khí ngưng thần, đem công kích đổi là phòng ngự, đồng thời nuốt phục một viên Đạo Văn Đan, cường chống đỡ ở đằng kia.

Đạo Văn Đan vào bụng sau, khô đét kinh mạch nhất thời khôi phục không ít sức mạnh, thân thể có thể được rất lớn bổ sung.

Dương Thanh Huyền tính toán hạ, mình còn có năm viên Đạo Văn Đan ở trên người, đủ để chống đỡ lại đánh năm ngày, thậm chí càng lâu.

Định ra tâm sau, Dương Thanh Huyền liếc mắt một cái bên cạnh to lớn trải qua gãy, vô số màu vàng văn tự tiếp tục lánh hiện ra, tâm thần hắn rùng mình, lại bắt đầu tiến vào thu nạp chữ viết trạng thái, trên người không ngừng hiển hóa ra ký tự màu vàng, không có vào bên trong cơ thể.

Bên kia Tinh Túc đánh nhau, cũng tiến vào gay cấn tột độ trạng thái.

Đều là vật lộn sống mái, sát khí ở toàn bộ bên trong không gian lan tràn.

Đột nhiên, trải qua gãy một hồi lan ra vô biên hào quang, chữ viết phía trên tất cả đều trở nên ánh vàng chói lọi, cả bản Võ Kinh toàn bộ hiển hóa ra ngoài, chiếu tất cả mọi người không mở mắt nổi.

Văn Nhân cái kia trạng thái điên cuồng bỗng nhiên hơi ngưng lại, xoay người nhìn phía trải qua gãy.

“Ầm!”

Dựng đứng ở trên hư không trên, đem trọn cái không gian chiếu sáng trưng to lớn trải qua gãy, một hồi liền đổ nát mở, hóa thành vô số điểm điểm huỳnh quang, tản vào không gặp.

Cái kia vô số văn tự, cùng nhau biến mất theo.

Dương Thanh Huyền kinh sợ đến mức há to mồm, toàn bộ Võ Kinh, đã hoàn toàn sao chép ở trên thân thể của hắn.

“A, đáng chết a, Võ Kinh là của ta, ta Võ Kinh a!”

Văn Nhân điên cuồng rít gào, trong thanh âm mang theo điểm điểm khóc nức nở.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền đột nhiên quay người lại, nhìn phía màu xanh bên trong lĩnh vực tên nam tử kia, phát hiện trong tay hắn quyết ấn lại xuất hiện biến hóa.

Lúc trước vì là màu xanh, giờ khắc này nhưng dần dần chuyển thành chói lọi kim.

“Đây là...”

Tất cả mọi người là kinh sợ, cái kia cỗ sức mạnh hủy thiên diệt địa, từ nam tử trên người truyền ra, ngột ngạt ở mỗi người trong lòng.

Đột nhiên nam tử trợn trừng hai mắt, bắn ra hai đạo thanh mang, phảng phất xuyên thấu hư không, từ xa xôi đi qua xuyên thấu mà đến, chậm rãi nói ra: “Tiếp nhận rồi ta truyền thừa hậu bối a, ngoại trừ toàn bộ Võ Kinh ở ngoài, còn có Chân Long máu cùng Hóa Long Quyết, cùng với một tia ta sức mạnh, hiện tại toàn bộ cho ngươi.”

Vô số kinh văn tự thủ ấn tăng lên trên lên, hóa thành một cái đung đưa Thanh Long, phảng phất đem thần mặt trời huy cô đọng nơi tay, tạo thành Thanh Long ngậm ngày ý tưởng, khí thế bàng bạc vòng vòng đãng xuất.

“Chân Long máu!”

“Hóa Long Quyết!”

“Thánh Linh lực lượng!”

Hơn mười người đều là giật nảy cả mình.

Văn Nhân càng là hai mắt trợn trừng, đột nhiên vọt tới, quát: “Cho ta! Ta mới là thế hệ này Thanh Long Thánh Linh!”

Nam tử ngồi xếp bằng ở màu xanh bên trong lĩnh vực, tay phải đi phía trước một phen, nơi lòng bàn tay một vệt thanh mang vô hạn mở rộng, hướng về bốn phương tám hướng kéo dài ra đi.

Trang nghiêm vĩ ngạn âm thanh truyền ra, “Truyền thừa bên trong, bọn đạo chích tránh lui.”

“Vù!” Hư không run lên, hướng về ở phía trước Văn Nhân, nháy mắt bị cái kia thanh mang bọc lại, trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ, hét lớn: “Ta là Thanh Long Thánh Linh, ta không phải bọn đạo chích, ta không phải bọn đạo chích a!”

Nhưng thanh âm tuyệt vọng, không có bất kỳ đáp lại, ở thanh quang hạ, Văn Nhân cái kia dung hợp bốn thánh máu thân thể, không ngừng vỡ ra được, nổ ra một đoàn đoàn dơ nước, ở ánh sáng bên trong bị tinh chế.

Văn Nhân gương mặt sợ sợ, phát hiện tính mạng của chính mình ở một chút điểm từ trần, trong tuyệt vọng, hét lớn: “Chết tiệt truyền thừa! Chết tiệt Thanh Long Thánh Linh. Tên lừa đảo, hết thảy đều là âm mưu! Ta muốn giết ngươi!”

Hai tay mạnh mẽ nắm Yêu Đao, liền hướng cái kia bên trong lĩnh vực nam tử chém tới.

Nhưng thân thể hơi động, tảng lớn kinh mạch cùng khiếu huyệt liền bạo nổ mở, kêu thảm thiết bên dưới, trực tiếp nổ thành một bãi bùn nhão, vô số huyết nhục ở thanh quang hạ tan rã, dường như bị tinh chế.

Văn Nhân bảy vị Tinh Túc, giải thích cả người chấn động mạnh, từng cái từng cái phát sinh sợ sợ tuyệt vọng tiếng, “Không! Không muốn a!”

Tinh Túc cùng Thánh Chủ cộng đồng vận mệnh.

Thánh Chủ chết, Tinh Túc vong.

Cái kia màu xanh lĩnh vực chi quang lan ra mở, đem tất cả mọi người toàn bộ bao phủ đi vào.

Coi như Văn Nhân không chết, này Thanh Long tinh chế lực lượng, cũng sẽ đem bảy vị ngụy Tinh Túc hoàn toàn tinh chế.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, hóa thành Thời Không Cự Linh, hét lớn một tiếng, liền thuấn di đến Hoa Giải Ngữ bên cạnh người, quát: “Không thể chết được!”

Đột nhiên đưa tay vỗ một cái.

Vô số vòng quay thời gian nổi lên, “Ùng ục ùng ục” lui về phía sau xoay tròn, đem trọn cái thời gian lùi lại mấy giây, đã vỡ nát Hoa Giải Ngữ thân thể, nháy mắt trở về hình dáng ban đầu.

Cái kia chịu đến khế ước lực lượng cùng Thanh Long Thánh quang song trọng áp chế, Hoa Giải Ngữ vẫn như cũ chạy chết mà đi.

“Không thể chết!”

Dương Thanh Huyền muốn rách cả mí mắt, lần thứ hai hét lớn một tiếng, tay phải vồ một cái hoàng kỳ, liền cắm ở Hoa Giải Ngữ bên cạnh người, vô số kim liên nhộn nhạo lên, chống đối Thanh Long Thánh quang tinh chế lực lượng.

Vì cái gì 1 cái mỹ nữ lại thích chiếm tiện nghiMột cái nam sinh không có công cụ gây án, lý do là

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1611: Vận Mệnh Liên Kết, Mới Tinh Túc

Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ trên, một trận kỳ quang mờ ảo, khuếch tán ra, nhưng vẫn như cũ không ngăn được Thanh Long tinh chế Thánh quang.

Bảy bóng người từ bốn phương tám hướng lại đây, Tử Diều Hâu gấp vội vàng lấy ra số viên đan dược, nhét vào Văn Nhân trong miệng.

Độ Nhược vội vàng đem nguyên lực đánh vào Hoa Giải Ngữ trong cơ thể, giúp hắn hóa giải dược lực.

Thi Ngọc Nhan nhưng là hai tay bấm quyết, chỗ mi tâm lam quang lóe lên, liền lấy ra Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, rơi vào hoàng kỳ bên cạnh người.

Nháy mắt, song kỳ bên trên, tuôn ra vô hạn lam quang, cùng kim liên dung hợp lại cùng nhau, lại như có một đạo kim sắc Giang Lưu vờn quanh ở tứ phương, ngưng tụ thành một luồng như như lưu ly sáng chói kết giới.

Nhưng Thanh Long tinh chế lực lượng cực mạnh, song sắc kết giới vẫn như cũ run rẩy, sắp nơi đang đổ nát biên giới.

“Dừng tay!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, liền nhảy một cái bên dưới, bay xuống ở thanh mang bên trong lĩnh vực, chắp tay nói: “Kính xin đại nhân triệt hồi tinh chế lực lượng, người này là bằng hữu ta.”

Nam tử nhíu mày lại, nói: “Hắn cùng với Văn Nhân ký kết Thánh Linh khế ước. Thánh Linh chết, Tinh Túc chết, đây là khế ước lực lượng. Coi như ta đem tinh chế Thánh quang triệt hồi, hắn cũng không sống nổi a.”

Nam tử vung tay lên, toàn bộ trong hư không thanh quang một hồi co rút lại lại đây, như lúc trước giống như vậy, uốn lượn ở quanh thân, chỉ có mười trượng đường kính.

Song kỳ kết giới nháy mắt liền ổn định lại, sau đó “Xì xì” hai tiếng bay lên, các từ trở lại Dương Thanh Huyền cùng Thi Ngọc Nhan trong cơ thể.

Nhưng Hoa Giải Ngữ vẫn như cũ hai mắt nhắm nghiền, sinh cơ ở một chút điểm trôi qua.

Dương Thanh Huyền sốt sắng, lần thứ hai ôm quyền nói: “Đại nhân, ta biết ngươi nhất định có biện pháp, xin cứu cứu bằng hữu ta!”

Nam tử cau mày nói: “Hoa Giải Ngữ vận mệnh là cùng Văn Nhân liên hệ với nhau, đây là Thanh Long Thánh Linh khế ước lực lượng, há có thể thay đổi? Coi như ta có biện pháp, nhưng thực lực của ngươi không đủ a.”

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Biện pháp gì? Không thử xem làm sao mà biết, dù sao cũng hơn ngồi chờ chết cường!”

Nam tử nói: “Ngươi lấy máu tươi của mình mở ra Thánh Linh khế ước hạt nhân, sau đó đem Văn Nhân ở khế ước bên trong dấu vết xóa đi, lại từ đầu cùng Hoa Giải Ngữ ký kết khế ước mới có thể. Nguyên bản cũng không phải là cái gì việc khó, nhưng tu vi của ngươi quá thấp, hơn nữa không có Chân Long thuần huyết, phải dùng bao nhiêu huyết đem đổi lấy hạch tâm không gian mở ra, chính là ẩn số. Ý của ta ngươi minh bạch? Vô cùng có khả năng ngươi huyết lưu quang, vẫn như cũ không đổi được hạch tâm không gian mở ra."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta hiểu được." Liếc mắt nhìn xa xa Hoa Giải Ngữ, lúc này hai tay bấm quyết, sau đó muốn phá đầu ngón tay, một chút máu tươi ở dấu tay hạ hiện ra, không ngừng khuếch tán.

Rất nhanh, một chút thanh mang ở mi tâm xẹt qua, hóa thành màn ánh sáng đầu chiếu ở trên hư không. Lập tức theo quyển trục không ngừng thi triển diên, ở bầu trời trải rộng ra, dường như giang hải liên miên, mênh mông không dứt.

Thi Ngọc Nhan đám người tất cả đều đặt mình trong cùng quyển trục bên trên.

Nam tử nói: "Thánh Linh khế ước, chính là Thánh Linh nhất mạch hạt nhân bí pháp một trong, tương tự với Thánh khí giống như tồn tại. Bên trong ghi lại hết thảy Thánh Linh cùng Tinh Túc tin tức, tồn trữ ở hạch tâm không gian bên trong. Nếu ngươi có Giới Vương tu vi lời, có thể dễ dàng mở ra. Hiện tại mà, cũng chỉ có thể dựa vào máu tươi tế tự."

Dương Thanh Huyền đầu ngón tay huyết nhanh chóng trôi qua, như chảy nhỏ giọt Giang Lưu, tựa hồ hóa thành long hình thái, không ngừng bị cuốn trục thu nạp vào đi.

Nam tử đột nhiên nhíu mày lại, lỗ mũi ngửi hạ, nói: "Ngươi huyết hết sức không thuần a, thật giống có có thể nhiều sức mạnh to lớn xen lẫn trong bên trong. Chẳng lẽ ngươi tu luyện cái gì lấy máu tươi vì là lực lượng thần thông? Như vậy đem huyết dịch làm hỗn, đối với Thánh Linh mà nói cũng không phải là chuyện tốt, bởi vì thế gian này sẽ không có gì huyết dịch là so với máu rồng còn mạnh hơn. Ngươi bây giờ máu rồng độ tinh khiết cực thấp, này hạch tâm không gian mở ra sợ là..."

Đúng lúc này, lời của nam tử tuy nhiên rồi dừng, hai con ngươi một hồi trừng thật to, cả kinh nói: “Này, sao có thể có chuyện đó?”

Chỉ thấy cái kia quyển trục phía trước, đột nhiên xuất hiện một tia sáng, giống như cửa phòng được mở ra khe hở giống như, cái kia tia sáng lớn dần, ánh sáng rọi sáng tứ phương, càng là xuất hiện một đạo cửa lớn hình dạng, trên cửa đều là Long Thủ ngậm hoàn, chậm rãi mở ra.

Vô số hư ảo bóng người ở trong đó lấp lóe, tất cả đều là khuôn mặt xa lạ, giống như u linh ở Dương Thanh Huyền trước mặt xẹt qua.

Chính là từ cổ chí kim, hết thảy ký kết quá khế ước Thánh Linh cùng Tinh Túc. Bọn họ đã từng tồn tại ở trong bầu trời này, ở trong quyển trục để lại dấu ấn.

Nam tử đã sợ nói không ra lời, tự lẩm bẩm: “Làm sao có khả năng, mặc dù là thuần huyết Chân Long, lấy Giới Vương lực lượng, cũng phải nhất định huyết tế mới có thể mở ra hạch tâm không gian. Vị này mới Thánh Linh, trong máu của hắn đến cùng ẩn chứa có vật gì, dĩ nhiên so với máu rồng còn cường đại hơn?!”

To lớn kinh hãi để nam tử nói không ra lời, đầu óc lâm vào đường ngắn.

Dương Thanh Huyền cầm trong tay máu tươi ngưng một cái, sắc mặt kịch liệt trắng xám xuống, ngắn ngủi khoảnh khắc, liền mất hết hắn một phần ba huyết.

Vu Khinh Nguyệt lấy ra một viên bổ huyết đan dược, vội la lên: “Thanh Huyền ca ca, nhanh ăn vào.”

Dương Thanh Huyền phất tay ngăn lại, nói: “Không có thời gian, phải nhanh tìm ra Văn Nhân, đem dấu ấn xóa đi!”

Dứt lời, liền nhún người lóe lên, liền vượt qua môn kia, tiến vào khế ước hạch tâm không gian.

Vô số bóng người ở trước mắt lay động, trên người mỗi người đều là mang theo hư ảo quang, lờ mờ, có nam nữ lão ấu, cao thấp mập ốm, tướng mạo cùng chủng tộc cũng khác nhau, thậm chí có chút thẳng thắn hiện ra nguyên hình.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình, một hồi liền xuyên thủng vô số người, lập tức ở trong hư không tìm được Văn Nhân cái bóng.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, quát lên: “Chết!”

Bóng người loáng một cái, liền rơi ở phía trước, chiến kích thẳng bổ xuống.

Văn Nhân bóng mờ ở không trung loáng một cái, lộ ra vẻ hoảng sợ, tuy chỉ là một dấu ấn, nhưng phảng phất có linh thức giống như, muốn hướng về xa xa bỏ chạy.

“Xì!”

Dương Thanh Huyền hư quang lóe lên, liền đem dấu ấn kia chém chết.

Văn Nhân quanh thân bảy đạo hư ảnh, chính là thất tinh túc, từng cái từng cái ở không trung tiêu tan.

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, tay phải bấm quyết, đại lượng máu tươi kích bắn mà ra, ở không trung hóa ra một cái long Huyết phù, đột nhiên dấu ấn mà xuống, che chở trên người Hoa Giải Ngữ.

“Ta lấy này một đời Thanh Long Thánh Linh tên, ban tên cho ngươi vì là Tinh Túc kháng!”

Hoa Giải Ngữ sắp vỡ nát bóng người, thu nạp Dương Thanh

Huyền trong cơ thể huyết dịch, không ngừng ngưng ra thân hình, cuối cùng ở hạch tâm không gian bên trong, cố định hạ xuống.

Hạch tâm không gian ở ngoài, truyền đến Nặc Hi mừng rỡ âm thanh, "Sống! Hoa Giải Ngữ đại nhân sống!"

Dương Thanh Huyền thở phào nhẹ nhõm, trên mặt không có chút hồng hào, lúc này mới đem Tử Diều Hâu cho đan dược nuốt xuống đến.

Hạch tâm không gian bên trong bóng người, nhanh chóng đi phía trước lưu động.

Dương Thanh Huyền lúc này mới phát hiện, không là bọn hắn đi phía trước, mà là mình đang nhanh chóng rút lui. Chống đỡ không gian mở ra sức mạnh không còn, cánh cửa không gian chẳng mấy chốc sẽ đóng lại.

Lúc này, Dương Thanh Huyền ánh mắt sững sờ, thấy được một vị khuôn mặt tuấn nhã nam tử, chính là lưu lại Thiên Đô truyền thừa vị kia Thanh Long Thánh Linh, cùng hắn bảy vị Tinh Túc, phảng phất ở đang nhìn mình mỉm cười. Tinh Túc bên trong, còn có một đôi manh em gái, nháy mắt.

Dương Thanh Huyền ánh mắt lại chuyển, bỗng nhiên cả người run lên, nhìn thấy một vị đẹp như yêu nghiệt Thanh Long Thánh Linh, là vị tuyệt đại phong thái nữ tử, tại bên cạnh người, thình lình đứng cạnh Cửu Khanh.

Dương Thanh Huyền hai mắt một hồi ấm áp, kêu lên: "Cửu Khanh đại nhân!"

Tất cả bóng người nhanh chóng biến mất.

Dương Thanh Huyền trước mắt loáng một cái, "Loảng xoảng làm", hạch tâm không gian môn liền như vậy đóng.

Vì cái gì 1 cái mỹ nữ lại thích chiếm tiện nghiMột cái nam sinh không có công cụ gây án, lý do là

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1612: Đã Từng Hứa Hẹn, Mạnh Mẽ Hóa Long

“Thanh Huyền ca ca, ngươi không sao chứ.”

Vu Khinh Nguyệt đám người lập tức vây lại.

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Ta không sao.” Xoay người lại, phát hiện Hoa Giải Ngữ đã ngồi xếp bằng trên mặt đất, hai tay bấm ra long quyết, chỗ mi tâm một cái màu xanh “Kháng” chữ, không ngừng chớp động.

Dương Thanh Huyền nặng nề thở phào nhẹ nhõm, trên mặt này mới lộ ra vẻ tươi cười.

Hoa Giải Ngữ mở mắt ra, không nói ra được thần sắc phức tạp, than thở: “Tội gì nguyên do.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Ta nhớ được ngươi đã từng nói, phải chứng kiến ta leo lên đỉnh cao nhất của thế giới này. Ta còn không có lên đỉnh đây, ngươi làm sao có thể chết?”

Hoa Giải Ngữ trong mắt có chút ướt át, gật đầu nói: “Được. Ta chắc chắn chứng kiến ngươi lên đỉnh đỉnh cao. Ta Hoa Giải Ngữ, nguyện trở thành Thánh Chủ leo lên vùng thế giới này tột cùng bậc thềm.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không, huynh đệ ta ngươi, ta đem mang theo các ngươi tất cả mọi người, cùng nhau leo lên thế giới này đỉnh cao.”

Nam tử đầy mắt phức tạp nhìn Dương Thanh Huyền, càng nhiều hơn nhưng là mừng rỡ cùng tán thưởng, nói: “Thanh Long một mạch, chắc chắn lại toả sáng! Dương Thanh Huyền, ta thời gian không nhiều lắm, ngươi có thể chuẩn bị kỹ càng?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Được rồi.”

Nam tử nói: “Ngoại trừ hoàn chỉnh Võ Kinh ở ngoài, ta còn đem truyền cho ngươi một giọt chân chính long chi tinh huyết cùng Hóa Long Quyết, ngươi luyện hóa hấp thu sau, liền có thể hóa thân Chân Long, nắm giữ trong thiên địa nhất là thân thể mạnh mẽ.”

Dương Thanh Huyền khẽ nhíu lại lông mày, lòng có suy nghĩ.

Nam tử khẽ mỉm cười, tựa hồ xem thấu ý nghĩ của hắn, cười nói: “Ngươi có thể đủ đi tới đây, tất nhiên là thân hoài cơ duyên lớn. Trên người khẳng định có ta không tưởng tượng nổi thần thông hoặc là bảo vật. Ngươi yên tâm đi, Chân Long chính là thiên địa quy tắc ngưng, cùng bất kỳ công pháp nào thần thông cũng sẽ không mâu thuẫn.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới yên lòng lại, nói: “Ta đã chuẩn bị xong, bắt đầu đi.”

Hai người ngồi khoanh chân.

Nam tử giơ tay bấm quyết, một đạo Long Ấn đánh vào Dương Thanh Huyền mi tâm, nhất thời một mảnh màu xanh kết giới khuếch tán, trên người hai người long tức gợn sóng, hướng tới nhất trí.

Một chút máu đỏ tươi, như màu đỏ kết tinh bảo thạch, từ nam tử mi tâm một chút điểm tràn ra, sau đó bắn vào Dương Thanh Huyền mi tâm.

Dương Thanh Huyền toàn bộ người nháy mắt hóa thành màu đỏ, hai con mắt một hồi mạnh mẽ trợn mở, thống khổ ngửa mặt lên trời gào to.

Trong nháy mắt, Dương Thanh Huyền da thịt đột nhiên lật lên vô số Long Lân, thân thể ở vô hạn thanh quang hạ tan rã, lại ở vô hạn thanh quang bên dưới ngưng tụ.

Vu Khinh Nguyệt bọn người là sốt sắng.

Tử Diều Hâu an ủi: “Không cần lo lắng, Thanh Huyền ca ca không có chuyện gì. Tuy rằng thống khổ vạn phần, nhưng cũng hết sức an toàn.”

Mặt khác mấy vị Tinh Túc cũng là nhẹ nhàng gõ đầu.

Bọn họ cùng Thánh Chủ trong đó đều là tâm thần tương liên.

Lập tức, ở Dương Thanh Huyền mi tâm nơi, hóa ra bảy đạo quang điểm, đang tượng trưng cho Thanh Long thất tinh, trong đó năm đạo dị thường sáng sủa óng ánh.

Tử Diều Hâu đám người cũng có cảm ứng, chỗ mi tâm dồn dập hóa ra ký tự.

Tử Diều Hâu mi tâm một cái “Tâm” chữ, Độ Nhược mi tâm một cái “Đuôi” chữ, Khổng Linh mi tâm một cái “Để” chữ, Hoa Giải Ngữ mi tâm một cái “Kháng” chữ, Nặc Hi mi tâm một cái “Ki” chữ.

Dương Thanh Huyền thân thể phảng phất bị đọng lại, duy trì cái kia một cái thống khổ tư thế ngồi ở đó, kéo ra khẩu, hai mắt chỗ trống không hề có một tiếng động.

Là nam tử truyền thừa lực lượng cùng máu rồng sức mạnh, hoàn toàn vượt ra khỏi Dương Thanh Huyền phạm vi chịu đựng, làm toàn thân hắn mất đi tri giác, toàn bộ người dường như chết rồi.

Nam tử nhếch miệng lặng lẽ cười một tiếng, nói: "Dương Thanh Huyền, đều là ngươi chính mình làm lỡ thời gian, để ta không thể không lấy tốc độ nhanh nhất đem truyền thừa cho ngươi a, bằng không sợ là không còn kịp rồi."

Nam tử nói xong, sắc mặt an tường hạ xuống, trên người hào quang một chút điểm ảm đạm xuống.

Tử Diều Hâu tựa hồ trong lòng sinh ra ý nghĩ, cả kinh nói: "Thanh Long đại nhân."

Nam tử khóe miệng vung lên vẻ tươi cười, nói: "Sứ mạng của ta hoàn thành, Thanh Long Thánh Linh một mạch, tương lai liền dựa vào các ngươi."

Một điểm điểm ánh sáng chói lọi từ trên người nam tử bay ra, như đom đóm, cũng như bồ công anh, chậm rãi tọa hóa, tản vào trong hư vô.

Tử Diều Hâu đám người không khỏi là biểu hiện nghiêm nghị, toàn bộ đều cung kính bái hạ, cho vị này cường giả cái thế lấy cao nhất kính ý.

"A!!"

Dương Thanh Huyền đột nhiên quát to một tiếng, thân hình bắt đầu bành trướng, quanh thân bên trên, vảy bắn ra hào quang màu xanh, toàn bộ người giống như là cũng bị xanh bạo khí cầu, muốn từ bên trong nứt toác mở.

Khổng lồ kia long khí, chỉ là chút nào, đều để người một trận khiếp đảm.

Tử Diều Hâu đám người không khỏi là hoảng hốt, trước mắt Dương Thanh Huyền thân thể không ngừng bành trướng, có hóa rồng dấu hiệu. Đều là nháy mắt hiểu được, Thanh Long Thánh Linh truyền cho Dương Thanh Huyền sức mạnh quá cường đại, căn bản không cách nào trong khoảng thời gian ngắn hấp thu.

May mà chính là, lực lượng này tuy rằng từ trong cơ thể tràn ra, nhưng Dương Thanh Huyền giờ khắc này cũng không có nguy hiểm, chỉ là tăng nhanh thân thể biến hóa, không ngừng hiện rõ Chân Long hình thái.

Bốn phía hư vô không gian, cũng theo cái kia long khí bạo động, mà không ngừng chấn động, nứt toác, hóa ra một mực giống mạng nhện hoa văn, hướng về bốn mặt nứt đi.

...

Thanh Long thánh tượng ở ngoài, chém giết thảm thiết vẫn còn đang tiếp tục.

“Lão thất phu, không biết ngươi còn đang chống cái gì kình lực, bé ngoan quỳ xuống đầu hàng, nói không chừng còn có thể lưu ngươi cùng bộ tộc của ngươi toàn thây.”

Adair liếm liếm miệng giác, làm nổi lên khát máu mỉm cười nói.

“Không thể!”

Mi Long tộc tộc trưởng sắc mặt một trận trắng xám, trên người áo giáp đã sớm bị xoá sạch hơn nửa, lộ ra huyết nhục đầm đìa nội bộ.

Dù chỉ như thế, vẫn là cự quyền điên cuồng oanh mà đi.

Màu tím ánh quyền hạ, Adair khuôn mặt trở nên càng thêm âm lệ, “Đã như vậy, vậy này chiêu liền tiễn ngươi về tây thiên, ngươi đồ tử đồ tôn, ta sẽ toàn bộ cho ngươi đưa đi xuống!”

Adair hai tay bấm quyết bên dưới, vô số phù ấn tung bay mà ra, biến thành bàn tay màu đỏ ngòm.

Dấu bàn tay một cái chồng chất một cái, uy lực cũng là ở vô cùng chồng chất bên trong, mạnh mẽ đánh về Mi Long tộc tộc trưởng.

“Oanh!”

Quyền chưởng đụng vào nhau, bạo nổ mở tử hào quang màu đỏ, cùng kinh khủng kia rung chuyển khuếch tán mà đi.

Ở năng lượng đó dư uy bên trong, Mi Long tộc tộc trưởng trên người khí tức nhanh chóng uể oải hạ xuống, đồng thời toàn thân áo giáp toàn bộ đổ nát, bóng người thu nhỏ lại, toàn thân đẫm máu.

“Tộc trưởng đại nhân!”

An Kỳ La đám người không không bi thương hô to, trên mặt huyết cùng lệ, đan dệt lưu lại.

Ông lão chung quy là dựa vào ngoại lai lực lượng, mạnh mẽ đột phá quy tắc ràng buộc bước vào Giới Vương, cùng Adair so với vẫn là chênh lệch một đường. Thêm vào niên lão lực suy, mà Adair chính đáng đỉnh cao việc. Hai người tranh tài bên dưới, chung quy phân ra kết quả.

Diệp Thịnh cùng Diệp Vô Sát mấy người cũng lấy làm kinh hãi. Trong hỗn chiến, bọn họ vốn là muốn tọa sơn quan hổ đấu, ai biết Tu La tộc người liền bọn họ cũng không buông tha, cùng nhau liệt vào phải giết danh sách. Vì lẽ đó Diệp Thịnh đám người vẫn luôn cùng Mi Long tộc võ tu liên thủ.

Giờ khắc này gặp ông lão tan tác thổ huyết, đều là đổi sắc mặt, nhìn Thanh Long thánh tượng lối vào, lo lắng không ngớt.

“Tất cả đều kết thúc!”

Adair hít sâu một cái, ánh mắt lóe lên, liền dựa thế mà lên.

Vạn ngàn tinh lực từ bốn phương tám hướng vọt tới, tụ hợp vào lòng bàn tay không ngừng bốc lên, nghĩ muốn một chưởng định càn khôn.

Đúng lúc này, cách đó không xa Thanh Long Thánh tượng một trận rung động, kiên dầy bề ngoài xuất hiện vô số vết rách, phát sinh kèn kẹt tiếng vang, đại chiếc vảy rồng trực tiếp đổ nát hạ xuống.

Vì cái gì 1 cái mỹ nữ lại thích chiếm tiện nghiMột cái nam sinh không có công cụ gây án, lý do là

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1613: Thanh Long Lại Xuất Hiện, Thề Chết Theo

“Xảy ra chuyện gì?!”

Tất cả mọi người đều hoàn toàn biến sắc.

Đặc biệt là mi Long Nhất tộc, càng là mặt xám như tro tàn, này thánh tượng bọn họ tế bái mấy triệu năm, đột nhiên đổ nát ở trước mắt, giống như là tín ngưỡng phá nát giống như vậy, từng cái từng cái ngẩn ở tại chỗ, không biết làm thế nào.

Mi Long tộc tộc trưởng kinh hãi nhìn tới, tuyệt vọng đáy mắt, đột nhiên xẹt qua vẻ khiếp sợ cùng hi vọng, một cổ cường đại vô cùng long khí, từ cái kia phá toái trong pho tượng không ngừng bắn ra, phảng phất có Chân Long thai nghén mà sinh.

Diệp Thịnh cả kinh nói: “Truyền thừa thành công?”

Adair hoàn toàn biến sắc, không rõ thì có loại cảm giác xấu trong lòng đầu hiện ra.

“Ầm ầm!”

Thánh tượng hoàn toàn phá vỡ đi ra, vô số cổ xưa khí tức nổ tung mở. Tọa hóa thân rồng rốt cục quy về thiên địa, hóa thành tro bụi hòa vào trong hồ nước, không còn tồn tại nữa.

Mà cũ nát bên dưới, lộ ra ở trước mắt mọi người là, một cái mới tinh Thanh Long.

Thân có ngàn trượng dài, lân quang lấp loé, một đôi màu vàng mắt rồng bên trong, tràn đầy lửa giận uy nghiêm, bốn trảo bên dưới, dẫm đạp hư không, nháy mắt Thiên Lý, phảng phất tùy ý liền có thể bóp nát thời không, qua lại cổ kim.

Khổng lồ long khí từ trên thân rồng phun ra, trấn áp toàn bộ Thủy vực.

Đột nhiên Thanh Long móng vuốt nắm chặt, vạn ngàn thanh mang ngưng tụ trong quả đấm, hóa thành Long Ấn đánh ra, vô số màu xanh ký tự ở đằng kia Long Ấn trên chớp hiện, lộ ra hủy thiên diệt địa khí tức.

“Không được!”

Adair kinh nộ quát to một tiếng, quát ầm lên: “Dương Thanh Huyền!”

Tuy rằng trước mắt là một cái Thanh Long, nhưng này vô tận sự thù hận, nhưng để Adair nháy mắt liền cảm ứng được, người trước mắt này chính là Dương Thanh Huyền không thể nghi ngờ.

Mà cái kia che ngợp bầu trời, trấn áp càn khôn một quyền, ẩn chứa diệt thế sức mạnh to lớn, liền ngay cả Giới Vương cảnh chính hắn, cũng không nhịn được run run rẩy rẩy.

“Không thể! Làm sao sẽ mạnh như vậy?!”

Adair sợ sợ muôn dạng, vội vàng đem máu của mình chưởng thu về, đột nhiên hướng về bên cạnh người một trảo, một đạo thân thể khôi ngô liền không hề chống cự bị hắn tóm lấy, chặn ở trước người mình.

“Chi! Điện hạ, điện hạ!”

Cái kia bị tóm người, chính là Calvin, ở Long Quyền hạ sợ đến hồn phi phách tán, vội vàng hướng về Adair xin tha.

Nhưng Adair nơi nào để ý tới, chỉ lo hắn chạy trốn, không chỉ có gắt gao nắm lấy, trái lại đi phía trước đẩy đi.

“Ầm ầm!”

To lớn Long Quyền oanh kích lại đây, như sao chổi giống như vậy, quét ngang toàn bộ đáy hồ.

Adair cùng Calvin nháy mắt liền yên diệt ở cú đấm này bên dưới.

Lập tức, toàn bộ hồ nước đều ầm ầm nổ tung, hồ nước biến thành màu xanh, hóa thành một đạo to lớn thủy quang Trụ Tử, ngút trời mà đi.

Tất cả mọi người bị một quyền này ánh sáng màu xanh soi sáng, mấy chục tấm dưới khuôn mặt, toàn bộ lộ ra thần sắc kinh khủng.

Theo nước hồ nghịch lưu ngút trời, ánh sáng mặt trời càng Phổ Chiếu hạ xuống, bắn vào đáy hồ, chiếu vào mỗi người trên người.

“Ầm ầm ầm!”

Một quyền dư uy, còn đang đáy hồ rung động, đem trọn cái hồ nước chia ra làm hai, lần thứ hai nứt ra vô số nhánh sông.

Quyền quang yên diệt sau, mọi người ngạc nhiên nhìn tới, Calvin đã bụi bay tiêu diệt, một cái bộ lông đều không còn, Adair trên người tảng lớn vết rạn nứt, máu tươi từng đạo từng đạo nổ tung đi ra, bị nghiêm trọng trọng thương.

“Đi, đi mau!”

Adair hoảng sợ quát to một tiếng, mạnh mẽ đè lên thương thế, mạnh mẽ hít hơi, liền hóa thành độn quang ngút trời bỏ chạy.

Tu La tộc người sững sờ, từng cái từng cái sợ đến run rẩy, vội vàng đuổi tới.

Nhất thời toàn bộ đáy hồ, lập loè từng đạo từng đạo độn quang, hướng về trên mặt hồ chạy trốn.

Một vị Mi Long tộc võ giả hét lớn: “Giết! Không thể để cho bọn họ chạy trốn!”

An Kỳ La vội la lên: “Đừng đuổi theo, để cho bọn họ đi thôi. Đuổi theo chúng ta cũng không đánh lại.”

Mi Long tộc võ tu sửng sốt một chút, từng cái từng cái buông xuống đầu, như bị thua gà trống. An Kỳ La nói thật là không tệ, đuổi đi lên chịu chết sao?

Mi Long Nhất tộc kiêu ngạo, nháy mắt bị đả kích thương tích đầy mình.

Mi Long tộc tộc trưởng mạnh mẽ đẩy lên bị thương thân thể, run rẩy nhìn về phía trước, “Thanh Long... Thanh Long Thánh Linh đại nhân...”

Ngàn trượng thân rồng, ở vung ra một quyền sau, trong cơ thể cuồng bạo khí tức ép giảm hạ xuống.

Đồng thời thân thể bắt đầu không ngừng thu nhỏ lại, cuối cùng đến dài ba, bốn trượng rộng, ở không trung tới lui tuần tra một vòng, biến về Dương Thanh Huyền chân thân.

“Chi!” Diệp Thịnh cùng Diệp Vô Sát mấy người, vẫn còn ôm ảo tưởng, thu được truyền thừa có lẽ là Văn Nhân, giờ khắc này ảo tưởng toàn diệt, dưới sự kinh hoảng, vội vàng xoay người liền đi.

Dương Thanh Huyền ngước mắt lên liêm, nhàn nhạt nhìn bọn họ một chút, vẫn chưa truy kích.

Trên thực tế, là căn bản là không có có sức mạnh truy kích.

Thanh Long truyền thừa đưa hắn thân thể hầu như toàn bộ hủy, lại từ đầu tạo thành thân rồng, dù vậy, cái kia sức mạnh cuồng bạo vẫn như cũ không chỗ phát tiết, bao phủ thành một chiêu Long Quyền nổ ra, lúc này mới đem truyền thừa lực lượng tan mất hơn nửa.

Thời khắc này Dương Thanh Huyền, tuy rằng bề ngoài xem ra ánh vàng chói lọi, phảng phất Thần Linh giáng lâm.

Kì thực một chút khí lực cũng bị mất, thân thể ở không trung hoảng hốt mấy lần, hầu như muốn té xuống.

Tử Diều Hâu thân là Tâm Túc, lập tức đã nhận ra Dương Thanh Huyền tình hình, bay lên trên không, đưa hắn đỡ lấy, lúc này mới tránh khỏi té xuống.

An Kỳ La sững sờ, nhìn Dương Thanh Huyền bên cạnh người đứng cạnh một vị cô gái tuyệt sắc, nội tâm không hiểu mất mát, phảng phất hết rồi một khối.

Gặp qua Thánh Linh đại nhân!"

Mi Long tộc tộc trưởng run rẩy quỳ xuống, bái phục trên mặt đất trên.

Mi Long Nhất tộc võ tu, bao quát An Kỳ La ở bên trong, đều hoảng sợ vội vàng quỳ xuống tham bái.

Dương Thanh Huyền ở Tử Diều Hâu nâng đỡ, bay rơi xuống, nói: “Chư vị nhanh đứng dậy nhanh, tại hạ thẹn không dám nhận.”

Mi Long tộc tộc trưởng vẫn như cũ quỳ mãi không đứng lên, run giọng nói: “Sinh thời, có thể mới gặp lại Thánh Linh giáng lâm, lão hủ chết cũng không tiếc.”

Dương Thanh Huyền nhìn ông lão một chút, nói: “Tộc trưởng đại nhân, mau dậy thân đi, ta nhìn ngươi thân thể suy nhược, phảng phất hết sức yếu ớt, tựa hồ... Ngươi vẫn là mau mau chữa thương đi.”

An Kỳ La kinh hãi, quỳ bò qua, đỡ ông lão. Một màn bên dưới, mềm nhũn, dường như bắp thịt hóa thành cây bông, không khỏi cả kinh nói: “Tộc trưởng, thân thể của ngươi...”

Mi Long tộc tộc trưởng khẽ cười hai tiếng, nói: “Không sao, ta đã không sống nổi, nhưng sứ mạng của ta kết thúc. Từ nay về sau, các ngươi muốn tận tâm tận lực người theo đuổi Thanh Long Thánh Linh đại nhân, thiên thu vạn đời, quyết chí thề không thay đổi.”

Sau lưng lão giả một mảnh tiếng khóc, An Kỳ La càng là khóc không thành tiếng.

“Tộc trưởng đại nhân yên tâm, chúng ta nhất định thề chết theo Thánh Linh đại nhân, thiên thu vạn đời, quyết chí thề không thay đổi!”

Mi Long tộc tộc trưởng lộ ra vẻ mỉm cười, nhìn Dương Thanh Huyền, sâu hơn sâu bái hạ.

Dương Thanh Huyền đi lên trước, nghĩ muốn nâng dậy ông lão, đột nhiên tay liền ngừng ở giữa không trung, từ từ thu lại rồi, than thở: “Tộc trưởng đại nhân hắn về cõi tiên.”

Mi Long tộc bên trong, một mảnh kêu rên tiếng khóc.

Dương Thanh Huyền biểu hiện cũng có chút cô đơn.

Tử Diều Hâu đem Dương Thanh Huyền dìu đến một bên, quan tâm nói: “Thân thể của ngươi cũng vô cùng suy nhược, nghỉ ngơi thật khỏe một chút đi.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, liền bàn ngồi ở một bên, nuốt vào mấy viên đan dược, liền bắt đầu tu luyện.

Vô số Võ Kinh phù văn trong đầu lóe lên, trong đó nửa phần trước phân đã thuộc nằm lòng, mấu chốt là phần sau khuyết văn tự, từng cái từng cái như trống chiều chuông sớm, đụng vào về mặt tâm linh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1614: Làm Hết Sức, Thiên Đô Hạt Nhân

Một chút xíu sức mạnh, hóa thành ánh sáng màu xanh, từ thân thể bên trong lập loè ra đến, dung nhập vào trong kinh mạch, đi khắp chu thiên.

Rất nhanh liền hội tụ thành một luồng Giang Lưu, ở trong người dâng trào.

Dương Thanh Huyền trên mặt lộ ra kinh ngạc, ở trong lúc vô tình, cảnh giới bình cảnh liền trực tiếp bị Thanh Long truyền thừa xông phá, đã đạt đến Bất Hủ trung kỳ, đồng thời sức mạnh còn đang vững bước tăng lên.

Dương Thanh Huyền vội vàng tay bấm long quyết, tiêu hóa cùng lý giải Võ Kinh trên văn tự, để sức mạnh trong cơ thể chậm rãi trầm tích hạ xuống.

Tử Diều Hâu cùng Hoa Giải Ngữ đám người năm người, cũng ngồi xếp bằng sau lưng Dương Thanh Huyền, từng người bấm quyết.

Lập tức có một loại kỳ dị tràng năng khuếch tán, đem sáu người bọc lại.

Một đạo nhàn nhạt long ảnh ở bên trong sân bầu trời tới lui tuần tra, trên người lập loè năm đạo quang điểm, chính là đại diện cho thất tinh chi năm vị trí.

Thi Ngọc Nhan cùng Vu Khinh Nguyệt nhìn nhau một cái, liền từng người đứng ở một bên, thay Dương Thanh Huyền đám người hộ pháp.

Ngưng Giáp Tử ngồi xếp bằng ở Bích Ngọc hồ lô lớn trên, vận chuyển Ngũ Linh Trường Sinh Quyết, khôi phục thương thế trên người.

Toàn bộ đáy hồ, cũng chỉ còn sót lại Mi Long bộ tộc bi ai tiếng khóc.

Nhưng tựa hồ sợ quấy rầy đến Dương Thanh Huyền tu luyện, tiếng khóc kia cũng không ngừng yếu bớt.

Cuối cùng, Mi Long tộc võ tu bắt đầu bốn phía sưu tập đồng bạn hài cốt, lúc trước Thánh Linh pho tượng địa phương, đào hầm vùi lấp.

Có thể vì là bảo vệ Thánh Linh mà chết, chết ở tín ngưỡng của chính mình bên dưới, đối với bọn họ mà nói, chưa chắc đã không phải là một loại tự hào cùng quy tụ.

Làm xong tất cả những thứ này sau, Mi Long tộc võ tu, ngay ở Dương Thanh Huyền đám người rìa ngoài, từng cái từng cái ngồi xếp bằng xuống.

Đến đây, toàn bộ đáy hồ đều trở nên yên tĩnh, chỉ còn dư lại nhàn nhạt tiếng nước chảy.

Không biết qua bao lâu, Dương Thanh Huyền cái kia mệt mỏi thân thể, hoàn toàn khôi phục như lúc ban đầu, trong cơ thể sức mạnh dâng trào, thẳng tới Bất Hủ trung kỳ đỉnh cao.

Nếu như nuốt phục Đạo Văn Đan, thêm vào Tử Diều Hâu Sinh Tử Phá Tướng lực lời, thậm chí liền trực tiếp đánh nát bình phong xông tới.

Nhưng Dương Thanh Huyền cân nhắc đến cảnh giới vững chắc, thình lình ở bình phong trước ngừng lại.

Dự định lại tiếp tục một quãng thời gian sức mạnh, Tướng cảnh giới vững chắc sau, lại xung kích đi qua.

Dương Thanh Huyền hai tay không ngừng bấm quyết, trên người trong phút chốc liền có Long Lân lóe lên, thỉnh thoảng tiêu tan, ở Chân Long cùng thân người trong đó tự mình biến hóa.

Cuối cùng lại trở về nhân thân, nhạt quyết định.

Dương Thanh Huyền lộ ra vẻ cười khổ, này Hóa Long Quyết đối với hắn mà nói, cũng không có tác dụng gì. Chỉ cần thu được cái kia giọt Chân Long máu, liền có thể triển khai bảy mươi hai biến, trực tiếp hóa long.

Tu luyện Hóa Long Quyết, chỉ là tăng cường một ít hắn đối với Long Ấn cùng thân rồng lý giải.

Dương Thanh Huyền tu luyện xong sau, phục hồi tinh thần lại, ngạc nhiên phát hiện, bốn phía tất cả mọi người đều nhìn hắn, này mới phản ứng được, chính mình vừa nãy không ngừng thí nghiệm hóa long, đem những người này đều chấn động kinh trụ.

Cho đến giờ khắc này, mới từng cái từng cái phục hồi tinh thần lại.

Chỉ là không ai hé răng, đều dùng tôn kính ánh mắt nhìn Dương Thanh Huyền, tựa hồ đang chờ hắn nói chuyện.

Dương Thanh Huyền đứng dậy, hai tay chắp tay hoàn một vòng, nói: “Chư vị, chuyện chỗ này, đa tạ chư vị chiếu cố cùng giúp đỡ, ta liền muốn ly khai chỗ này, không biết chư vị làm sao dự định?”

Mi Long tộc người đều là ngươi nhìn vào ta, ta nhìn vào ngươi, cuối cùng hơn mười đạo ánh mắt, đồng loạt nhìn phía An Kỳ La.

Trong khoảng thời gian này, mọi người cũng đều biết, Dương

Thanh Huyền chính là cái kia Kim Quang Ngư biến thành.

An Kỳ La mặt đỏ lên, vội vàng nói: “Tộc trưởng đại nhân trước khi lâm chung dặn bảo chúng ta, thề chết theo Thánh Linh đại nhân, thiên thu vạn đời, quyết chí thề không thay đổi. Thánh Linh đại nhân đi đâu, chúng ta tự nhiên cũng đi cái nào.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Nhưng là, theo lời của ta sẽ rất nguy hiểm. Các ngươi tìm một linh khí dư thừa địa phương, an cư hạ xuống phồn diễn sinh sống không phải càng tốt sao?”

An Kỳ La cười nói: “Vì bảo vệ Thánh Linh đại nhân truyền thừa, Mi Long bộ tộc xưa nay liền chưa từng biết sợ nguy hiểm, tộc trưởng cũng là bởi vì này mà chết.”

An Kỳ La sắc mặt trở nên nghiêm nghị cùng trang nghiêm, hai tay chắp tay, cung kính nói: “Có thể đuổi thề chết theo Thánh Linh đại nhân, là ta Mi Long bộ tộc may mắn lớn nhất.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Tốt, đã như vậy, cái kia ta cũng không nói thêm gì nữa. Từ nay về sau, các ngươi chính là ta nhất bộ hạ trung thành.”

Mi Long bộ tộc đều là đại hỉ, cùng nhau bái hạ, cao giọng nói: “Thánh Linh đại nhân kiếm vị trí chỉ, chính là chúng ta tâm chi sở hướng!”

Mi Long tộc ở thảm thiết một trận chiến sau, chỉ còn dư lại mười lăm người, nhưng này mười lăm người đều là Khuy Chân cảnh cao thủ. Hơn nữa chỉ cần ly khai Thiên Đô, liền có tiếp tục khả năng đột phá. Tương lai tất nhiên là Chính Tinh Minh bên trong một luồng không thể bỏ qua sức mạnh.

Ngay sau đó, Hoa Giải Ngữ đám người trở về đến Tinh Giới bên trong, chỉ có Tử Diều Hâu, Thi Ngọc Nhan cùng Vu Khinh

Nguyệt, tựa hồ không muốn trở lại, theo sát ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người.

Dương Thanh Huyền cũng hết cách rồi, liền dẫn ba nữ, còn có mười lăm vị Mi Long tộc người, vọt ra khỏi mặt nước, bắt đầu hướng về một chỗ khác phương hướng bay đi.

Thanh Long Võ Kinh đã tới tay, đón lấy liền phải đi hoàn thành Hàm Quang Thượng nhân chuyện.

Chính mình phát ra huyết thệ, tất nhiên phải đem hết toàn lực làm thành việc này, bằng không huyết thệ phản phệ, con đường tu luyện hủy diệt sạch.

Dương Thanh Huyền nhận ra lại phương vị, liền lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, đem tất cả mọi người bọc lại, bay nhanh mà đi.

Ngoại trừ tìm kiếm đan dược ở ngoài, còn có một chuyện quanh quẩn ở Dương Thanh Huyền trong lòng, liền là năm đó Cửu Trọng Thiên Đô đến cùng đã xảy ra chuyện gì, làm mạnh mẽ như vậy Tiên Côn bộ tộc cùng Thanh Long Thánh Linh, đều ngã xuống bên trong.

Sẽ liên lạc lại đến Huyền Sương bộ tộc, xem ra năm đó ngã xuống cường tộc không tại số ít a.

Hàm Quang Thượng nhân nói giấu đi đan nơi, liền quanh năm phong ấn tại Thiên Đô khu vực trung tâm, nhất định phải chìa khoá mới có thể mở ra.

Mà mấy triệu năm qua, xuất hiện qua chìa khoá chỉ có một viên, liền là trong tay mình cái viên này.

Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn ở không trung lóe lên, liền chớp mắt vạn dặm.

…

Ở một chỗ hoang bại trên vùng bình nguyên, cỏ dại dài đến có tới cao hơn nửa người, bên cạnh hiếm thấy có tảng lớn rừng rậm.

Lãnh Phong ào ào, mấy bóng người ở trên cỏ đoạt mệnh lao nhanh.

Sau lưng bọn họ, có bóng người khổng lồ ở đuổi, thân thể cao tới mười mấy trượng, đầu như cá sấu, hình thể khổng lồ, chi dưới tráng kiện chi trên ngắn nhỏ, một căn dài đuôi lôi ra rãnh vú sâu hoắm.

Quái vật kia động tác không nhanh, nhưng mà một bước bên dưới, nhưng là trực tiếp mấy dặm, mỗi một bước đều là một trận đất rung núi chuyển.

Năm người kia trong đó, cầm đầu thanh niên đột nhiên con ngươi co rụt lại, hét lớn: “Dừng lại!”

Còn lại bốn người vội vàng dừng thân hình, trên mặt mang theo hoảng sợ nhìn hắn, một cô thiếu nữ bưng chập trùng kịch liệt lồng ngực, nói: “Cam Đạt, làm sao vậy?”

Cam Đạt sắc mặt trắng bệch nói: “Đằng trước chính là hạch tâm khu vực, đi lên trước nữa đến liền là chết không toàn thây.”

Mấy người về phía trước rừng rậm nhìn lại, quả nhiên có một tầng thật mỏng không gian hàng rào, không khỏi mặt xám như tro tàn, lộ ra vẻ tuyệt vọng.

Sau lưng quái vật chớp mắt là tới.

Trong đội ngũ một tên béo gấp nhảy loạn, khóc ròng nói: “Làm sao bây giờ? Vậy làm sao bây giờ, chết chắc rồi.”

“Liều mạng với hắn!” Cam Đạt cắn răng nói, “Dù sao đều là chết, liều mạng còn chưa nói được có một tuyến sinh cơ.”

Mấy người trong tuyệt vọng, nội tâm bay lên một luồng ý chí chiến đấu.

Cam Đạt trong tay hồng mang sáng lên, xuất hiện một thanh loan đao, mấy người còn lại đồng dạng lấy ra vũ khí, toàn thân ánh sáng lưu chuyển.

Cam Đạt loan đao lóe lên, hồng mang chém ngang mà ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1615: Triệt Để Mở Ra, Phế Tích Cùng Tiên Ngọc

Còn lại bốn người đồng thời ra tay, mập mạp kia nơm nớp lo sợ, trực tiếp một cái pháp khí ném ra ngoài phá.

Quái vật kia trong con ngươi bắn ra sát ý, miệng lớn khẽ nhếch, trong miệng chính là xuất hiện một viên lửa gảy, phụt lên mà ra.

“Oành!”

Hai nguồn sức mạnh chạm vào nhau, đỏ ngầu hỏa diễm càn quét đi ra ngoài, mấy dặm thảo nguyên đều là hóa thành đất khô cằn một mảnh.

Năm người đều bị cái kia dư âm chấn thương, lồng ngực một buồn rầu miệng phun máu tươi.

Nhưng mà quái vật kia nhưng là không hư hao chút nào, bước ra một bước, quay về mấy người mở miệng cắn xuống, to lớn bóng tối bao trùm đến trên người mấy người, đồng thời bóng tối của cái chết cũng thuận theo mà tới.

Năm người đều là sắc mặt trắng bệch, đáy mắt một mảnh tuyệt vọng, cô gái kia càng là sụt sùi khóc, cảm thấy muốn chết.

Đột nhiên, trên bầu trời “Ầm ầm”, phảng phất sấm vang, như có đạo thiểm điện xẹt qua.

Nhưng bởi vì tốc độ quá nhanh, thêm vào năm người vừa sốt sắng vạn phần, lòng tuyệt vọng tình tràn ngập toàn thân, căn bản không có lưu ý.

Nhưng quái vật kia lại đột nhiên ngừng lại, chuyển ngẩng đầu nhìn trời không.

Năm người lúc này mới phát hiện, một đạo lôi quang từ đám mây đánh xuống, “Oanh” một tiếng, ở phía xa trên mặt đất đánh ra một đạo hố sâu.

Bụi bặm tung bay.

Quái vật đầu ngắt đi qua, nhìn chằm chằm cái kia bụi bặm, gào thét một tiếng, lộ ra dữ tợn hung tướng, như gặp đại địch.

Năm người thần tình tuyệt vọng lập tức chuyển thành mừng như điên, bụi bặm tung bay bên trong hóa ra hơn mười đạo bóng người, đều là sâu không lường được khí tức.

“Cứu mạng! Đại nhân cứu mạng a!”

“Cứu lấy chúng ta!”

Năm người liền khóc mang gọi, liều mạng giãy dụa chạy tới.

“Rống!”

Quái vật đột nhiên rống to, xoay người chính là mở miệng, phun ra một viên lửa gảy, như Liệt Dương giống như kích bắn mà đi.

“Khuy Chân sơ kỳ yêu quái. Cửu Trọng Thiên Đô bên trong, nhân vật như vậy cũng không ít a.”

Trong bụi đất, hiển lộ ra Dương Thanh Huyền thân ảnh, giơ tay lên liền tóm tới.

“Ầm ầm”, lửa gảy trực tiếp ở Dương Thanh Huyền lòng bàn tay nổ tung, to lớn hỏa diễm cửa hàng ép mà xuống. Dương Thanh

Huyền phía sau ánh lửa lóe lên, Hỏa Chi Cốt Tượng đều hóa mà ra, há miệng hút vào, liền đem lửa gảy chi diễm toàn bộ nuốt vào bên trong cơ thể.

Quái vật: "...?"

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở quái vật trên đầu, đột nhiên đánh một cùi chõ đập xuống, đánh vào quái vật trên gáy, đem quái vật chấn động ngất đi.

Năm người toàn bộ đều ngu mắt, bọn họ nhìn thấu Dương Thanh Huyền tu vi, chỉ có Bất Hủ trung kỳ, làm sao có khả năng một chưởng ngăn trở quái vật công kích, lại một quyền đem quái vật đánh ngất?

Năm người đều xoa nhẹ hạ con mắt, lấy vì là mình nhìn lầm rồi.

Lần thứ hai mở mắt ra thời điểm, Dương Thanh Huyền đám người đã không thấy, đứng ở đằng xa, mặt hướng to lớn kia bình phong.

Dương Thanh Huyền vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về bình phong bên trong nhìn tới, bên trong mờ mịt một mảnh, cái gì đều nhìn không rõ ràng.

An Kỳ La nói: "Này đạo to lớn bình phong, tự trung cổ thời đại lên liền xuất hiện ở đây, bất kỳ chạm đến bình phong che chở người, đều sẽ biến thành tro bụi."

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, hướng về bên cạnh người một trảo.

Bị đánh bất tỉnh dưới đất đầu quái thú kia, trực tiếp lăng không nhiếp khởi, hướng về bình phong trên đâm đến.

Quái thú đột nhiên giật mình tỉnh lại, đột nhiên kịch liệt giãy dụa, tức giận gào thét, nhưng cũng không làm nên chuyện gì, tàn nhẫn đánh vào bình phong trên.

“Ầm ầm!”

Quái vật thân thể nháy mắt vỡ nát tan, huyết nhục nổ ra, vãi đầy mặt đất.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, hai tay ôm ở trước ngực, một tay nâng cằm lên, trầm ngâm bất định.

Sau đó, liền xoay tay phải lại, lấy ra cái viên này chìa khoá, ở trong tay không ngừng vứt lên, suy tư về làm sao mở ra cấm chế này.

Vu Khinh Nguyệt nói: “Không sẽ là trực tiếp đem chìa khoá ném vào chứ?”

Nói, liền lấy ra một cái đỉnh cấp nguyên khí, hào không tiếc rẻ đi phía trước ném đi.

“Oanh!”

Cái kia nguyên khí chạm đến kết giới nháy mắt, một hồi liền nổ tung ra, mảnh vỡ như mũi tên nhọn bắn ra bốn phía. Vu Khinh Nguyệt vội vàng xuất chưởng, một luồng thuỷ triều lực lượng biến ảo mà ra, đem hết thảy mảnh vỡ toàn bộ nhiếp ở không trung, sau đó vung một cái chưởng, liền dồn dập rơi xuống đất.

Thi Ngọc Nhan cả kinh nói: “Đỉnh cấp nguyên khí đều nháy mắt nổ tung, sẽ không biết Thánh khí sẽ như gì?” Nhưng cũng không thể nắm Thánh khí đi thử đi.

Dương Thanh Huyền đột nhiên năm ngón tay vồ lấy, đem rơi xuống chìa khoá nắm lấy, ánh mắt lóe lên vẻ kiên định, nói: “Thành bại thì nhìn lần này. Nếu như chìa khoá sụp đổ, mở ra thất bại, cái kia ta cũng không có thể vô lực, dù sao cũng là tận lực, huyết thệ phản phệ không được ta, chờ Thiên Đô sau khi kết thúc, chúng ta liền lập tức về Trung Ương Đại thế giới. Nếu như chìa khoá mở ra, liền thay Hàm Quang tìm ra đan dược, sau đó tra một cái năm đó Thiên Đô việc.”

Dứt lời, liền cong ngón tay búng một cái, “Vù” một tiếng, chìa khoá ở không trung xoay chuyển, kích bắn mà ra, đi vào bình phong bên trong.

Tất cả mọi người là chấn động trong lòng, chìa khoá không có vỡ!

Đột nhiên, một chút kim quang tự bình phong bên trong bắn ra, lấy chìa khoá làm trung tâm, hướng về bốn mặt tản ra. Đồng thời trên chìa khóa bắt đầu xuất hiện điểm điểm vết rạn nứt, theo kim quang tung bay mà sụp đổ.

Cái kia chút hiển hóa ra ngoài phù văn màu vàng, như nhẹ nhàng hồ điệp giống như vậy, bám vào ở bình phong bên trên, phàm là phù văn rơi xuống địa phương, liền có một cỗ gợn sóng vô hình bức xạ ra.

Rất nhanh, vô số phù văn sắp xếp thành một toà chói lọi cửa lớn màu vàng óng.

Dương Thanh Huyền bọn người là tâm thần khuấy động, nhìn này hùng vĩ một màn.

Cam Đạt năm người càng là kinh sợ đến mức hoá đá tại chỗ, hoàn toàn sẽ không động.

Sau đó phù văn kia tạo thành cửa lớn màu vàng óng, ở trên hư không trên chậm rãi mở ra, vô số kim quang từ đó đổ xuống mà ra, ngút trời mà đi.

Toàn bộ màn trời biến thành một mảnh màu vàng, ở đây giống như cùng mặt trời mới mọc lơ lửng chân trời nơi giống như vậy, linh khí nồng nặc từ trong cửa kia đổ xuống mà ra, cọ rửa mỗi cái thân thể của con người.

Dương Thanh Huyền đám người bị cái kia kim quang một hồi chiếu rọi, đều là hai mắt đau đớn, không cách nào nhìn thẳng.

Chờ tia sáng kia sau khi biến mất, mới nhìn thấy bên trong quang cảnh.

Ngói vỡ tường đổ, tàn tạ khắp nơi, ở đây trừ lúc sau mọc ra cỏ dại, cũng chỉ còn sót lại vô tận phế tích.

Hơn nữa so với Thiên Đô vòng ngoài phế tích phá toái còn lợi hại hơn, cách đó không xa có một cái khổng lồ vô cùng bệ đá, bên trên che lấp rêu xanh, tỏa ra cổ mục nát khí tức.

Linh khí nồng nặc tại trong đó hầu như hóa thành mây mù, bồng bềnh bên dưới tạo nên vắng lặng bầu không khí.

Vu Khinh Nguyệt cả kinh nói: “Đây cũng là Thiên Đô sao? Hoàn toàn là phế tích a. Nơi như thế này, tại sao có thể có đan dược.”

Thi Ngọc Nhan gật đầu nói: “Số trăm vạn năm trôi qua, coi như năm đó thật sự có đan dược gì, sợ cũng sớm sẽ phá hủy.”

Tử Diều Hâu chỉ vào cái kia bệ đá to lớn, nói: “Này hình như là...”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, cả kinh nói: “Tiên ngọc!”

An Kỳ La chờ Mi Long tộc người đều lấy làm kinh hãi, bọn họ ở ngày đã nhiều năm như vậy, chưa từng gặp to lớn như vậy Tiên ngọc.

Cam Đạt năm người đột nhiên nuốt nước bọt, con mắt một hồi trợn trừng mở. Nhưng đầu óc vẫn là tỉnh táo, không dám xông lên cướp.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, cái kia bệ đá liền bay lên, nhìn thấy được có chút ôn hòa thông suốt, bên trong tỏa ra sức mạnh quy tắc, đích thật là Tiên ngọc.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Này bệ đá rõ ràng chính là một toà võ đài nhỏ, thời đại thượng cổ lại như này vô cùng bạo tay, trực tiếp đào một toà Tiên ngọc trong núi chế tạo này võ đài sao?”

Thi Ngọc Nhan đám người cũng là chấn động kinh trụ.

Mặc dù giàu có và đông đúc như người tộc, thập cường hai mươi bốn gia, không có khả năng dùng Tiên ngọc loại này đỉnh cấp đồ vật chế tạo võ đài a, cái này cần nhiều phá sản a!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1616: Vùi Lấp Dưới Đất Cung Điện

Dương Thanh Huyền kiểm tra rồi xuống lôi đài, xác nhận không có sai sót, đích thật là ngay ngắn một cái khối Tiên ngọc, lúc này cất vào đến, trên mặt cũng không nửa điểm sắc mặt vui mừng, trái lại có chút nghiêm nghị, nói: “Sự tình không hẳn như chúng ta tưởng tượng đơn giản như vậy, đi.”

Lúc này nhận ra phương hướng, liền dẫn hơn mười người hướng về bên trong phóng đi.

Liền trong cùng một lúc, Thiên Đô bên trong cường giả, không không cảm ứng được một cỗ lực lượng kì dị, trên bầu trời tỏ khắp, từ đằng xa bồng bềnh mà tới.

“Cái hướng kia là...”

Thiên Cầm tộc Kiều Y kinh sợ, trong đôi mắt bắn ra vệt trắng, nhìn phía bầu trời xa xăm, sau đó bóng người loáng một cái, liền hóa thành cò trắng, giương cánh bay đi.

“Hạch tâm không gian mở ra!”

Lạc Căn đứng ở một đỉnh núi, bốn phía tất cả đều là thi thể, hai tay còn nhuộm máu tươi, hơi thay đổi sắc mặt, lập tức lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, cười to mấy tiếng, liền hóa thành độn quang biến mất không còn tăm hơi.

Trong lúc nhất thời, Thiên Đô bầu trời, vô số độn quang lấp lóe, đều tới đồng nhất phương hướng mà đi.

“Hạch tâm không gian! Ta rốt cục đợi đến cái ngày này!”

Adair ngồi xếp bằng trên Thạch Chi Vương Tọa, đột nhiên cả người run lên, bên trong cặp mắt ánh bạc lấp lóe, quát ầm lên: “Dương Thanh Huyền! Lần này ta nhất định muốn ngươi chết!”

Adair thân thể khôi ngô đứng lên, trên người lân giáp phát sinh “Bùm bùm” tiếng vang, không ngừng tuôn ra sức sống mới.

Toàn thân tổn thương trong khoảnh khắc chuyển tốt, bóng người loáng một cái, liền phi độn mà đi.

…

Ngay ở Thiên Đô bên trong khu vực trung tâm mở ra chi khắc, Thiên Đô ngoại vi, tinh trần bình phong vị trí.

Trên bầu trời hư quang đột nhiên loé lên rồi biến mất, đột nhiên biến mất.

Thiên địa tùy theo tối sầm lại, lập tức vang lên vô số “Răng rắc” tiếng vỡ nát.

Cái kia vạn ngàn dày nặng sương hoa hàng rào, trong nháy mắt sụp đổ thành tinh trần, ở thanh quang hạ lấp loé, điểm điểm tiêu tan. Mà sương mù trong bình phong, theo trứ mê vụ tiêu tan, cũng hiện ra nguyên hình.

Lại như một khối trong suốt Lưu Ly, đang lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được biến mỏng.

Cái kia cỗ ngăn cản hết thảy cầm cố cảm giác cũng từ từ trở thành nhạt.

“Đây là… Tinh trần bình phong ở biến mất!”

Tu La tộc trưởng lão Khấu Lý kinh hô một tiếng, nhất thời hơn mười đạo ánh mắt đều nhìn tới, tương tự lộ ra kinh sợ.

Mỗi người đều là trong lòng cự chiến, lập tức nghĩ tới điều gì.

Cát Bá kích động nói: “Là chìa khoá! Chìa khoá mở ra hạt nhân bình phong!”

Kém ngươi nhìn phía trước cầm cố, lo lắng nói: “Cầm cố lực lượng cũng đang yếu bớt, tựa hồ muốn biến mất.”

Hơn mười người tất cả đều là các tộc lưu lại Giới Vương cường giả, từng cái từng cái hô hấp trở nên nghiêm nghị.

Cầm cố một khi biến mất, bất luận người nào cũng có thể tùy ý đi vào.

Như vậy Thiên Đô khu vực trung tâm, nháy mắt liền sẽ biến thành Giới Vương chiến trường.

Tử Dạ bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở cầm cố trước, lại bị Quỷ Tôn một đạo kiếm khí ngăn cản, quát lên: “Muốn chết phải không? Này cầm cố trực tiếp là thiên địa quy tắc biến thành, không có nhanh như vậy biến mất, sợ là còn muốn chờ một đoạn thời gian.”

Tử Dạ chỗ mi tâm tử đồng lóe lên, lập tức gật gật đầu, yên tĩnh lại.

Hơn mười vị Giới Vương, lập tức tiến nhập cảnh giác trạng thái. Giờ khắc này đại gia bình an vô sự, chỉ khi nào tiến nhập Thiên Đô sau, địch bạn liền khó liệu.

…

Ở một tòa thật to phế tích bên trong, đột nhiên hơn mười đạo độn quang từ trời rơi xuống.

Hơn mười hai chân giẫm ở trên mặt đất, lập tức chấn lên bụi bậm, hoang vu thực sự quá lâu, tràn đầy tro bụi.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về bốn phía nhìn tới, ngưng tiếng nói: “Ở đây cần phải chính là Hàm Quang nói luyện đan nơi. Này phế tích cần phải chính là to lớn đan phòng, chẳng biết vì sao càng Phá Toái thành bộ dáng này.”

Ở đường kính ngàn trượng bên trong không gian, chỉ còn dư lại một ít vết đứt tàn vách tường, kể qua lại huy hoàng.

Vu Khinh Nguyệt nói: “Đều bộ dáng này, cái nào còn có cái gì đan dược.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đại gia khuếch tán, cẩn thận tìm xem. Nếu phát ra huyết thệ, nhất định phải tận tâm tận lực.”

Hơn mười người lập tức phân tán ra, tìm tòi cái này phế tích.

Vu Khinh Nguyệt một đôi mắt xanh, hướng về đại địa ngóng nhìn, đột nhiên con mắt co rụt lại, vô số cảnh tượng tự đại trong đất trào hiện tới, cả kinh nói: “Thanh Huyền ca ca, dưới lòng đất nơi này có đồ vật!”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, tương tự Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, lập tức phát hiện bất phàm.

Lập tức đem thánh kiếm lấy ra, trên mặt đất cẩn thận cắt.

Vu Khinh Nguyệt đám người không khỏi là nội tâm co quắp hạ, lại nắm Thánh khí cày địa. May mà Mi Long bộ tộc người chưa từng thấy Thánh khí, chẳng qua là cảm thấy thanh kiếm kia thật đẹp mắt, hơn nữa dáng dấp phi phàm, như thế dùng để cắt đất đáng tiếc.

An Kỳ La vội vàng nói: “Thánh Chủ đại nhân, loại này việc nặng để cho chúng ta tới làm đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không cần, các ngươi không nhìn thấy dưới đất vùi lấp tình huống, tuyệt đối đừng lộn xộn.”

Rất nhanh, Dương Thanh Huyền dùng thánh kiếm trên mặt đất trên vạch ra một khối khoảng trăm trượng không gian, sau đó dùng tay vỗ vỗ mặt đất, đột nhiên một trảo.

“Ầm ầm!”

Đại địa một hồi rung động, đã bị thân thể cự lực trực tiếp chấn động lên, một khối to lớn mặt đất liền bay vào bầu trời, ngã ở phía xa.

Mà phế tích trên mặt đất, xuất hiện một cái to lớn hố, bên trong có pho tượng, có đỉnh lô, có bích hoạ, có bồ đoàn, có bàn ngọc, hết thảy đều bảo tồn hoàn hảo.

Càng là một toà chìm vào trong đất cung điện.

Dương Thanh Huyền vừa nãy hất bay mặt đất, liên quan cung điện này khung đỉnh cũng cùng nhau hất đi.

Tử Diều Hâu cả kinh nói: “Cung điện tại sao sẽ ở lòng đất?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chỉ có trời mới biết.” Hắn đột nhiên trong lòng hơi động, nói: “Có lẽ là... Ở hủy diệt trước, bị cường giả lấy rất lớn thần thông ép vào mặt đất, tránh thoát trận này hủy diệt.”

Chẳng biết vì sao, trong đầu của hắn liền dần hiện ra ý nghĩ này.

Hơn mười người hướng về bốn mặt nhìn tới, này suy luận xác thực nói xuôi được.

Vu Khinh Nguyệt mắt xanh sáng quắc, nhìn ở giữa cung điện, một pho tượng trước, song song đặt vào ba cái đỉnh lô.

Dương Thanh Huyền động dung nói: “Hàm Quang muốn đồ vật, đừng không ngay này ba cái trong lò.”

Đỉnh kia lô tất cả đều là ba chân, vừa nhìn chính là đan đỉnh, hơn nữa trên có khắc các loại hoa văn chim muông cùng trận pháp, chất lượng phi phàm.

Dương Thanh Huyền đột nhiên hoàn toàn biến sắc, kinh hãi hướng về cung điện bốn mặt nhìn tới, nói: “Các ngươi nhìn, cung điện này vật liệu xây cất...”

“Tiên ngọc!”

Vu Khinh Nguyệt đám người không không ngạc nhiên.

Hơn mười người lần lượt bay xuống bên trong cung điện, hướng về bốn bề vách tường, cùng Trụ Tử xóa đi, đang nhẹ nhàng rơi rụng một tầng mục nát vỏ đá sau, bên trong xuyên thấu ra ánh sáng dìu dịu, đồng thời có rải rác đạo văn, thỉnh thoảng ở trong đó tiêu tan.

“Đúng là Tiên ngọc. Trời ạ, ở thời đại thượng cổ, này Tiên ngọc giống như là tảng đá sao?”

Tử Diều Hâu kinh sợ đến mức không lời nào để nói.

An Kỳ La kích động nói: “Thánh Chủ đại nhân, lần này phát đạt. Cả tòa cung điện đều là Tiên ngọc a!”

Dương Thanh Huyền ngơ ngác tự nói: “Tại sao lại như vậy...”

Vừa nãy hất bay khung đỉnh thời điểm, tất cả đều là thật dầy tầng đất, tựa hồ đại điện chìm vào trong đất thời gian, sức mạnh mang tính hủy diệt bao phủ tới, đem khung đỉnh kích hủy, mà còn dư lại bộ phận thì lại hoàn chỉnh bảo đảm tồn tại hạ.

Từ khắp mặt đất trung tâm chất đống bụi bặm trên, có thể chi trì cái này luận đoạn.

Đột nhiên một đạo thanh âm xa lạ truyền đến, hưng phấn nói:

“Quả nhiên tất cả đều là Tiên ngọc! Còn có trung cổ thời gian di lưu lại đan đỉnh, bảo vật!”

Ở đại điện bầu trời, chẳng biết lúc nào xuất hiện một bóng người, toàn thân quấn ở tháng màu xanh nhạt áo choàng hạ.

Chính là tiến nhập Thiên Đô trước, bị Lạc Căn đặc ý nhắc nhở phải cẩn thận một trong mấy người, được xưng Giới Vương bên dưới người thứ nhất Bạch Cẩm tộc tộc trưởng Địch Luân.

Chương 1617: Gì Dám Mạo Phạm, Người Gặp Có Phần

Vu Khinh Nguyệt quát lên: “Tiên ngọc, đan đỉnh, bảo vật, liên quan gì đến ngươi? Nơi này là chúng ta phát hiện trước. Mau chóng ly khai, miễn cho tự chịu diệt vong!”

Địch Luân sờ một cái chòm râu, khẽ cười nói: “Ly khai? Diệt vong? Ha ha, tiểu nha đầu tính khí không nhỏ a.”

Địch Luân nhìn phía Dương Thanh Huyền, tự nhiên nói ra: “Thanh Huyền lão đệ, ta biết thân phận của ngươi, cũng biết thực lực của ngươi. Nhưng nói vậy ngươi đối với ta cũng có nhất định hiểu rõ đi. Ta đừng nói lời vô nghĩa, cung điện này cùng nội bộ bảo vật, ta bắt hai phần ba, các ngươi nắm một phần ba.”

Sau khi nói xong, Địch Luân liền phát hiện Dương Thanh Huyền liếc si tựa như nhìn hắn, không khỏi nhíu mày lại, nhẹ rên một tiếng, nói: “Làm sao, Thanh Huyền lão đệ cảm thấy cái này phân phối không được?”

Dương Thanh Huyền lười để ý cho hắn, trực tiếp nói: “Lăn xa điểm, ta không tâm tư với ngươi này trí chướng quấy nhiễu, bên trong cung điện này ngươi lấy đi một khối thổ, hôm nay liền được chôn ở đây.”

Địch Luân hoàn toàn biến sắc, trên người Khuy Chân tột cùng khí tức một hồi liền tản ra, tức giận nói: “Dương Thanh Huyền! Ta sợ ngươi là còn không nhận ra ta đi?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Bạch Cẩm tộc tộc trưởng, đã từng được khen là Giới Vương bên dưới người số một, biến mất rồi mấy năm, còn tưởng rằng đột phá hoặc là bỏ mình. Ai biết lúc xuất hiện lần nữa, vẫn như cũ vẫn là Khuy Chân đỉnh cao.”

Địch Luân cả giận nói: “Nếu nhận ra, còn dám mạo phạm?!”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Mạo phạm? Ta nhìn ngươi mấy năm qua đem đầu óc tu luyện hỏng rồi chứ? Không thấy ta đây có mười mấy người sao?”

Địch Luân lạnh lùng nói: “Nếu không có có mười mấy người, ngươi cho rằng ngươi có thể nắm một phần ba?”

“Một phần ba?”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, một phất ống tay áo, một luồng thanh khí lan ra, đem ba toà đan đỉnh quấn lấy, một hồi liền thu vào Tinh Giới, “Bên trong tòa đại điện này tất cả mọi thứ, kể cả đại điện bản thân, ta đều muốn. Ngươi đúng là tùy tiện lấy một khối thổ thử xem.”

“Lớn mật!”

Địch Luân kinh nộ không ngớt, thân là trắng cẩm bộ tộc tộc trưởng, bản thân lại là Giới Vương bên dưới người số một, chưa từng bị như vậy miệt thị cùng oán khí.

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, liền từ trong đại điện vọt lên, hướng về trên không mà đi, lớn tiếng nói: “Muốn chiến liền tới đây đánh một trận, miễn cho lan đến gần vật phía dưới.”

“Được! Bản tọa liền cho các ngươi này chút bọn đạo chích, một cái cả đời khó quên giáo huấn!”

Địch Luân nổi giận gầm lên một tiếng, liền hóa thành độn quang đuổi theo.

An Kỳ La cùng Vu Khinh Nguyệt chờ ba vị hồng nhan tri kỷ, cũng là vội vàng đuổi theo.

Trên bầu trời hơn mười đạo bóng người không ngừng lấp loé, lấy Dương Thanh Huyền dẫn đầu, các loại công kích che ngợp bầu trời, hướng về Địch Luân bao phủ mà đi.

Truyện Của❤Tu

i chấm vn Địch Luân lấy làm kinh hãi, trước mắt này hơn mười người, ngoại trừ Vu Khinh Nguyệt ba vị nữ tử ở ngoài, càng tất cả đều là Khuy Chân kỳ cao thủ, hơn nữa Khuy Chân hậu kỳ liền có ba vị.

Không chỉ có như vậy, này mười lăm người sức chiến đấu, đều còn ở bản thân cảnh giới bên trên, đồng thời chiến đấu với nhau, giữa lẫn nhau phảng phất tâm ý tương thông, phối hợp không kẽ hở.

Càng để Địch Luân hoảng sợ là, chính mình nguyên bản chỉ là muốn dạy dỗ một chút Dương Thanh Huyền, để cho biết khó mà lui, mà này mười lăm người nhưng mỗi người hai mắt đỏ chót, nổi cơn điên tựa như công kích chính mình, hoàn toàn là lối đánh liều mạng, thậm chí có mấy người không ngừng nhào tới, tựa hồ nghĩ cùng mình đồng quy vu tận.

Người điên! Làm sao gặp một đám người điên?

Địch Luân sắc mặt trắng bệch, vội vàng nói: “Chư vị, chư vị bản đều là trấn áp nhất phương cường giả, hà tất thay Dương Thanh Huyền bán mạng. Hắn cho chư vị chỗ tốt gì, ta cho gấp đôi.”

Địch Luân dù sao cũng là bộ tộc dài, lâm nguy bên dưới, lập tức nghĩ tới thu mua lòng người biện pháp.

An Kỳ La phẫn nộ quát: “Nhận lấy cái chết chính là, từ đâu tới nhiều như vậy phí lời!”

Mi Long bộ tộc phảng phất bị sỉ nhục tựa như, đánh càng hung.

Dương Thanh Huyền cũng bị Mi Long tộc đấu pháp người đổ mồ hôi lạnh đến.

Hắn không biết Mi Long bộ tộc đối với Thanh Long Thánh Linh sùng kính, dường như Thần linh giống như vậy, có người muốn giáo huấn bọn họ tín ngưỡng thần, tự nhiên đều là liều tính mạng.

“Đáng chết! Nếu chư vị rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, liền đừng trách ta liền các ngươi cùng nhau thu thập!”

Địch Luân nổi giận gầm lên một tiếng, xoay người liền vỗ tới một chưởng, giết ra một con đường đến, trực tiếp thuấn di trăm trượng.

Mi Long tộc bộ tộc dây dưa thực sự thật lợi hại, trước hết thoát thân mà ra, cùng mọi người lôi ra một khoảng cách, sau đó hai tay kết ấn, một đôi bàn tay màu xanh, lập tức hóa thành Kim Ngọc vẻ, có ánh vàng cùng ôn hòa ngọc quang, phảng phất một món bảo vật.

“Chấn Thiên Quyết!”

Địch Luân một ấn đột nhiên đánh ra, ẩn chứa hắn Khuy Chân tột cùng tu vi, cùng đối với võ kỹ thần thông lý giải, quát: “Đều đi chết đi!”

Dương Thanh Huyền đứng tại mọi người phía trước, cầm kích mà lên, quát lên: “Người phải chết là ngươi!”

Chiến kích vạch một cái, một đạo nguyệt hình ở không trung xẹt qua, lập tức chém ngang mà đi.

Thi Ngọc Nhan, Vu Khinh Nguyệt, Tử Diều Hâu, đều là các xuất xứ học.

Mi Long bộ tộc càng là liên tục rống to, đáng sợ thần thông lần lượt đánh ra.

Mọi người sức mạnh ở không trung hội tụ thành một mảnh to lớn bình phong, như núi lớn mạnh mẽ ép tới.

"Ầm ầm!"

Địch Luân Chấn Thiên Quyết ở không trung hiện ra một hồi, đã bị phô thiên cái địa công kích oanh nát tan, cường đại dư âm quét ngang vòm trời, trực áp mà đi.

"Chi!"

Địch Luân sợ hết hồn, nháy mắt hoảng rồi, đột nhiên giơ tay đánh ra một món bảo vật, ở trước người nhanh chóng xoay tròn, một hồi liền hóa thành một mặt to lớn tấm khiên.

"Oanh!" Tấm khiên theo tiếng mà nát.

Nhưng đại bộ phận công kích đều bị cản lại, còn dư lại oanh trên người Địch Luân, chấn hắn khí huyết quay cuồng, khóe miệng tràn ra một tia máu tươi, càng bị thương.

Địch Luân sắc mặt khó coi dị thường.

Dương Thanh Huyền thu rồi chiến kích, lạnh lùng nói: "Còn không mau cút đi? Chờ ăn cơm sao?"

Đồng thời nội tâm thất kinh, Giới Vương bên dưới người thứ nhất thân phận, quả nhiên thật sự có tài, thực lực rõ ràng ở Calvin cùng Trương Bá Luân bên trên.

Nếu muốn triệt để cắn giết Địch Luân, sợ là trong thời gian ngắn còn không làm được.

Kéo đi xuống, trở lại một số cao thủ thì phiền toái.

Chính mình lấy được cái kia ba cái trong lò, cũng không biết là có phải có Hàm Quang muốn đan dược, đồng thời trong đại điện có lẽ còn có bảo vật khác.

Địch Luân mặt âm trầm, nghiến răng nghiến lợi.

“Hì hì, làm sao lại lớn như vậy hỏa khí đây. Ta vừa rồi tới rồi, suýt chút nữa bị các ngươi cho lan đến rồi. Địch Luân đại nhân, vọng ngươi được khen là Giới Vương bên dưới người số một, lại bị một đám tiểu bối khi dễ rồi.”

Một đạo bạch mang xẹt qua, Kiều Y liền xuất hiện tại chiến trường trên không, ánh mắt đảo qua song phương, sau đó lại rơi vào phế tích bên trong bên trong cung điện, trong mắt lộ ra sắc mặt khác thường.

Địch Luân bị châm chọc, không những không giận mà còn lấy làm mừng, vội la lên: “Kiều Y, ngươi và ta liên thủ, đem những người này xoá bỏ, trong đại điện đồ vật, chúng ta một người một nửa!”

Dương Thanh Huyền lạnh rên một tiếng, liền xoay người đi xuống phương bay đi, muốn thu lấy cung điện.

Kéo càng lâu, liền càng phiền toái.

Kiều Y quát mắng một tiếng, triển khai hai tay liền cướp đường trượt xuống, “Người gặp có phần!”

“Có phần thì lấy đi!”

Dương Thanh Huyền chiến kích xoay ngang, liền quét ngang mà ra.

“Hì hì, hung phạm a.”

Kiều Y vui cười một tiếng, liền tiện tay một chưởng vỗ vào chiến kích trên, đem rung trở lại, đồng thời để cho nói: “Đều đừng đánh. Vẫn là xem qua phân chia như thế nào đi, đánh tiếp nữa, người tới càng nhiều.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1618: Đan Khuyết, Chế Tạo Tiên Ngọc Phương Pháp Xử Lý

Kiều Y vừa nói xong, Mi Long tộc mười lăm người liền bay rơi xuống, sát khí từ trên người gào thét mà ra, đem Kiều Y hoàn toàn bao lấy.

Kiều Y hoàn toàn biến sắc, một hồi như rơi vào hầm băng, cả kinh nói: “Các ngươi...”

Dương Thanh Huyền quát lên: “Dừng tay.”

Hắn cùng với Hồng Uyên Tôn giả có giao tình, tự nhiên không muốn tổn thương Kiều Y, phất tay nói: “Ngươi đi đi.”

Kiều Y cắn răng nói: “Ngươi liền thật không sợ ta liên thủ với Địch Luân?”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Cái kia ta cũng chỉ có thể đối với Hồng Uyên Tôn giả nói tiếng xin lỗi.”

Kiều Y sắc mặt thay đổi mấy lần, lập tức hừ nói: “Như vậy một ngôi đại điện, ngươi một cái người thu lấy, không khỏi lòng quá tham đi. Ngươi cũng biết đây là địa phương nào?”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, hỏi: “Nơi nào?”

Kiều Y nói: “Xem ra ngươi cái gì cũng không biết, nơi này chính là Cửu Trọng Thiên Đô Đan Khuyết, Yêu tộc chuyên môn luyện đan nơi. Hơn nữa từ cung điện này dấu hiệu xem ra, hẳn là hạo kiếp phát sinh thời gian, bị cường giả lấy quảng đại thần thông ép vào mặt đất, chính là vì bảo tồn bên trong đan dược. Bên trong hẳn còn có Yêu tộc lưu lại đan dược hoặc là bảo vật. Thanh Huyền đệ đệ, ngươi một người muốn nuốt một mình, thực sự lệnh tỷ tỷ rất khó khăn a.”

Địch Luân trầm giọng nói: “Vừa nãy có ba cái đan đỉnh, đã bị hắn lấy được.”

Kiều Y hơi thay đổi sắc mặt, lạnh lùng nhìn Dương Thanh Huyền.

Đúng lúc này, mấy người đều hoàn toàn biến sắc, hướng về xa xa nhìn tới, lại có mấy chục đạo ánh sáng phi độn mà đến, chớp mắt là tới.

Địch Luân cười to nói: “Ha ha, tới đều là cường giả, lần này nhìn ngươi làm sao độc chiếm!” Ánh mắt lóe lên một tia nhìn có chút hả hê cười nhạo.

“Lạc Căn.”

Dương Thanh Huyền sững sờ, tới hơn mười người bên trong, càng là lấy Lạc Căn dẫn đầu, còn có hơn mười tên A Ma tộc người. Còn dư lại nhưng là một ít chủng tộc nhỏ. Nhìn cung điện kia, không khỏi là lộ ra vẻ hưng phấn.

“Thanh Huyền huynh!”

Lạc Căn vừa thấy Dương Thanh Huyền, càng là hưng phấn không thôi, so với gặp được đại điện bảo vật còn phải tới cao hứng.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Lạc Căn huynh tới thật đúng lúc. Nơi này có hai vị Khuy Chân đại viên mãn cao thủ phải cùng ta cướp đồ đây.”

Địch Luân cùng Kiều Y đều là sắc mặt khó coi lên. Hai người đều biết Lạc Căn cùng Dương Thanh Huyền quan hệ, một hồi sắc mặt xám ngoét, thầm nghĩ: “Xong, thật sự một khối thổ cũng không chiếm được.”

Lạc Căn sắc mặt phát lạnh, nhìn chằm chằm Địch Luân cùng Kiều Y, lạnh lùng nói: “Chào hai vị nhã hứng, liên hợp lại bắt nạt bằng hữu ta.”

Địch Luân cả giận nói: “Bắt nạt? Hừ, rốt cuộc là ai đang bắt nạt ai. Như vậy một toà bảo điện, Dương Thanh Huyền lại muốn nuốt một mình.”

Lạc Căn lật ra mí mắt, nói: “Làm sao, độc chiếm có vấn đề sao?”

Địch Luân cả giận nói: “Ngươi...!”

Nhưng A Ma tộc người, thêm vào Dương Thanh Huyền đám người, có hơn ba mươi người, đều là cường giả. Chính mình một tay khó vỗ nên kêu. Nghĩ tới đây, tuy rằng giận dữ, nhưng thức thời ngậm miệng lại.

Cùng Lạc Căn cùng nhau tới trước cái kia một ít tộc người, càng là nháy mắt nhận rõ tình thế, đều mặc không lên tiếng.

Tru

yện Của Tui . net

Dương Thanh Huyền nhấc tay vồ một cái, cả tòa cung điện liền vụt lên từ mặt đất, từ trong hố sâu một chút điểm bay lên, sau đó thu vào Tinh Giới bên trong. Trên mặt đất lưu lại một to lớn hắc hố.

Lạc Căn mặt không hề cảm xúc, nội tâm nổi lên một tia xoắn xuýt sóng lớn, bên trong tòa đại điện này tất nhiên bảo vật không ít, muốn nói hắn không động lòng đó là giả, chỉ có điều so với giao hảo Dương Thanh Huyền, chút tổn thất này cũng có thể chịu đựng được.

Kiều Y trong mắt tràn đầy vẻ u oán, hung ác trợn mắt nhìn Dương Thanh Huyền một chút, nói: “Ngươi bắt nạt ta, ta sau khi trở về nhất định sẽ bẩm báo tộc trưởng đại nhân.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, giơ tay liền ném ra khối này Tiên ngọc võ đài, nói: “Này cho ngươi, xem như là triệt tiêu.”

Kiều Y giật mình nhìn to lớn như vậy Tiên ngọc, vung tay lên một cái, liền thu vào chứa đồ nguyên khí, trên mặt ngoại trừ kinh hỉ ở ngoài, còn có một tia nghiêm nghị.

Dương Thanh Huyền nói: “Làm sao, còn không cao hứng?”

Kiều Y ngưng tiếng nói: “Này tòa lôi đài, cùng với cung điện này, chất liệu đều là Tiên ngọc, lẽ nào ngươi không cảm thấy kỳ quái sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đích xác rất kỳ quái, này Tiên ngọc nội hàm ngậm đạo văn, chính là đoạt thiên địa tạo hóa đồ vật, mặc dù thời đại thượng cổ Yêu tộc lại làm sao mạnh mẽ, cũng không trở thành dùng cả khối Tiên ngọc đến chế tạo võ đài cùng cung điện đi.”

Người xung quanh cũng đều hiển lộ trầm tư, cảm thấy này tác phẩm xác thực thật là đáng sợ.

Lạc Căn nói: “Chúng ta sau khi đi vào, cũng phát hiện không ít khối lớn Tiên ngọc. Tuy rằng không có cung điện cùng võ đài đáng sợ như vậy, nhưng bất luận thể tích vẫn là phẩm chất, đều xa phía bên ngoài khai thác bên trên.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chỉ có Thiên Đô mới sinh Tiên ngọc sao?”

Lạc Căn gật gật đầu, nói: “Cái khác bất kỳ địa phương nào, đều không có Tiên ngọc thứ này tồn tại. Thậm chí...” Hắn do dự một chút, nói tiếp: “Thậm chí ở trong điển tịch, cũng chưa từng gặp có quan hệ Tiên ngọc ghi chép.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy thì kỳ quái, Kiều Y, ngươi có phải là biết chút ít cái gì?”

Kiều Y trầm tư một chút, nói: “Chỉ là một ít suy đoán, không hẳn chính xác. Ta hoài nghi này Tiên ngọc cũng không phải là thiên địa sinh thành, mà là hậu thiên tạo thành.”

Dương Thanh Huyền bọn người là kinh hãi, nhưng lập tức Linh Quang trong đầu xẹt qua, tựa hồ một hồi ấn chứng cái gì.

Kiều Y nói: “Coi như thời đại thượng cổ Yêu tộc lại làm sao mạnh mẽ, không có khả năng dùng Tiên ngọc làm võ đài cùng cung điện, còn có rải rác ở các nơi Tiên ngọc đá lại là chuyện gì xảy ra? Thiên Đô bên trong tuy rằng Tiên ngọc rất nhiều, nhưng cũng cũng không có tìm được một toà sản xuất nhiều Tiên ngọc sơn mạch. Mà toàn bộ Thương Khung tinh vực trong dòng sông lịch sử, cũng không thấy loại này khoáng vật ghi chép.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ta minh bạch ngươi nói, những cung điện này cùng võ đài, nguyên bản cũng không phải là Tiên ngọc. Chỉ là bị phủ đầy bụi ở Thiên Đô bên trong, trải qua năm tháng diễn biến mà trở thành Tiên ngọc?”

Kiều Y hai mắt phóng quang, gật đầu nói: “Ta chính là ý này. Nếu như dự tính vì là thật, chúng ta có lẽ có thể tìm được một loại chế tạo Tiên ngọc phương pháp xử lý.”

Tất cả mọi người là trong lòng kinh hoàng, ánh mắt một hồi lửa nóng.

Chế tạo Tiên ngọc, khái niệm này nghĩa là gì?

Không chỉ có linh khí ở linh thạch cực phẩm bên trên, hơn nữa ẩn chứa đạo uẩn quy tắc, là cao cấp nhất tài nguyên tu luyện.

Nếu là có thể quy mô lớn chế tạo tiên ngọc, rất nhanh là có thể đem nhất tông, thậm chí bộ tộc, tăng lên tới địa vị bá chủ, đồng thời hấp dẫn trong thiên hạ cường giả là hiệu lực.

Kiều Y cười khổ nói: “Này là suy đoán của ta thôi, chưa chắc là thật sự.”

Dương Thanh Huyền nói: “Độ khả thi rất lớn, ta cũng không tin thượng cổ Yêu tộc có thể giàu có đến trình độ như thế. Mấu chốt nhất đúng, chưa bao giờ có Tiên ngọc loại vật này ghi chép, có thể là bởi vì.”

Lạc Căn nói: “Nếu thật sự có chế tạo Tiên ngọc bí pháp, vậy nhất định ở năm đó Yêu tộc chín tầng trong cung điện. Từ nơi này phá hoại dấu vết xem ra, chín tầng cung điện cũng vô cùng có khả năng hư hại, nhưng nên có di chỉ cùng tin tức, chúng ta bây giờ phải đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cung điện di chỉ vị trí…”

Lạc Căn mỉm cười nói: “Năm đó cung điện nhưng là Thiên Đô hạt nhân, ở trong điển tịch có nhiều ghi chép, muốn tìm được cũng không khó.”

Ngay sau đó, Dương Thanh Huyền cùng Lạc Căn hai đội nhân mã, lập tức hướng về chín tầng cung khuyết phương hướng bay đi.

Kiều Y cũng theo tại mọi người ở giữa.

Địch Luân lòng ngứa ngáy khó nhịn, nhưng cũng không dám áp sát quá gần, rất xa một người độn bay, cùng đội ngũ duy trì khoảng cách nhất định.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1619: Tiên Ngọc Thành, Phong Ấn Đại Trận

Lạc Căn trong tay kéo một cái cổ quái la bàn, ở đi trước dẫn đường.

Sau nửa canh giờ, tiến vào một mảnh trong cánh đồng hoang vu, mặt đất ở dưới ánh mặt trời chiếu sáng, phản xạ ra ôn hòa ánh sáng lộng lẫy.

Dương Thanh Huyền đột nhiên bay hạ xuống, hướng về một khối lộ ra ngoài đất hòn đá chộp tới, hòn đá kia bị nhiếp đi ra, trôi nổi ở Dương Thanh Huyền lòng bàn tay, rõ ràng là một khối Tiên ngọc.

Lạc Căn đám người cũng bay rơi xuống.

Kiều Y hướng về bốn mặt nhìn tới, nói: “Này chút điểm điểm đá vụn, cũng đều là Tiên ngọc, đồng thời phẩm chất cực cao. Mà này hoang dã địa mạch bên trong, cũng không có Tiên ngọc mỏ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tiếp tục đi.”

Đoàn người tiếp tục hướng phía trước độn bay.

Trên hoang dã tất cả đều là phá toái Tiên ngọc đá, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy có tiến vào võ tu ở phía dưới thu thập, gặp nhiều người như vậy bay tới, đều là sợ đến vội vàng trốn xa.

Đổi thành bình thường thời gian mà nói, này chút Tiên ngọc có lẽ sẽ vào Dương Thanh Huyền cùng Lạc Căn pháp nhãn, nhưng giờ khắc này vừa nghĩ tới cái kia chế tạo Tiên ngọc bí pháp, hai người liền cả người huyết nóng, tiếp tục tăng nhanh tốc độ bay về phía trước.

Đột nhiên Vu Khinh Nguyệt cả kinh kêu lên: “Đằng trước... Đó là...”

Dương Thanh Huyền vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, nhìn tới, thân thể mãnh liệt chấn động, hãi tiếng nói: “Tiên ngọc thành?!”

Ở Hỏa Nhãn Kim Tình có thể đạt được địa phương, xuất hiện một tòa thật to phế tích, khắp nơi đều là sụp đổ ngói vỡ tường đổ, tuy bị rêu xanh bụi bặm yểm, nhưng đều là lộ ra nhàn nhạt Tiên ngọc vẻ, càng hoàn toàn là Tiên ngọc thành cung điện, như là mỹ nhân hài cốt.

“Này, này...”

Lạc Căn đám người tất cả đều là sợ nói không ra lời.

Cái kia Tiên ngọc trong phế tích, thỉnh thoảng có thân ảnh lấp lóe, đều liều mạng cướp giật. Phế tích cái bóng, đang một chút điểm từ trên mặt đất biến mất.

Dương Thanh Huyền đám người bay nhanh mà đi, toàn bộ phế tích phạm vi cũng không lớn, nhưng cũng xinh đẹp đáng sợ.

Dương Thanh Huyền đám người bay tới trên phế tích không sau, lập tức sợ khuyết không ít người, đều là xa xa tránh ra, tiếp tục liều mạng thu thập.

Dương Thanh Huyền ánh mắt chấn động, nhìn chằm chằm trong phế tích trung tâm, một đạo đứng chắp tay thân ảnh.

Lạc Căn cả kinh nói: “Adair!”

Chính là Tu La tộc người, có hơn ba mươi người, tất cả đều lặng lặng đứng sau lưng Adair, vẫn chưa tham dự vào này Tiên ngọc trong tranh đoạt.

Adair xoay người lại, nhìn Dương Thanh Huyền cùng Lạc Căn, sắc mặt đen trầm lợi hại, nhưng cũng cũng không có quá sóng lớn, phảng phất liệu đến bọn họ sẽ đến.

Dương Thanh Huyền ánh mắt vòng qua Adair, rơi ở phía trước trên mặt đất, là một toà trận pháp kỳ dị, có khoảng mười trượng đường kính, bảo tồn hoàn chỉnh.

Trận pháp vị trí đất trống, tựa hồ là toàn bộ cung điện phế tích phía trước.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, bởi vì bốn bề trên mặt đất, đều có các loại vết rạn nứt, chỉ có trận pháp này duy trì hoàn hảo, không có tổn thương chút nào.

“Hừ.”

Adair nhẹ rên một tiếng, liền xoay người, tiếp tục quan sát trận pháp kia, đột nhiên trong lòng khẽ nhúc nhích, lại xoay người lại, nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Có người nói ngươi thiên phú siêu tuyệt, tài trí vô song, ngươi tới xem một chút trận này.”

Dương Thanh Huyền khá là kinh ngạc, Adair đối với mình có thể nói là hận thấu xương, lại sẽ vì một cái trận pháp, mà áp chế tâm tình.

Bất quá trận pháp kia xác thực quái lạ, Dương Thanh Huyền cũng vô cùng hiếu kỳ, một hồi bay xuống đến Adair đối diện.

Lạc Căn đám người cũng lần lượt bay hạ xuống.

Hai nhóm người liền vây quanh trận pháp này, ở đồ vật hai bên, dường như đàm phán giống như giằng co, nhưng lẫn nhau lặng im không hề có một tiếng động.

Từ bốn phương tám hướng không ngừng có võ tu tràn vào lại đây, gặp được trận thế này, nào dám lên trước, tất cả đều rất xa tranh cướp Tiên ngọc, tiếng trầm giàu to.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm trận pháp kia nhìn một hồi, mi tâm nhíu thành một cái “Xuyên” chữ, trên mặt thậm chí lộ ra thần sắc mờ mịt.

Adair châm chọc nói: “Làm sao, xem không hiểu?”

Trên thực tế, Adair cũng hoàn toàn xem không hiểu, bản hi vọng Dương Thanh Huyền có thể nhìn ra chút đầu mối, giờ khắc này tuy rằng trên mặt châm chọc, nội tâm kì thực thất vọng.

Dương Thanh Huyền triệu ra Ngưng Giáp Tử, để hắn cùng đến quan sát.

Hai người quan sát nửa ngày, thấp giọng tham khảo hồi lâu, thần sắc trên mặt không ngừng trở nên nghiêm nghị.

Adair kiên trì bị sạch sẽ, quát lên: “Thảo luận ra cái gì không có?”

Dương Thanh Huyền vốn định phản phúng hai câu, nhưng vẫn là nhịn được, hỏi ngược lại nói: “Ngươi cảm thấy trận pháp này là chuyện gì xảy ra?”

Adair lạnh lùng nói: “Nếu là ta biết, ngươi còn có cơ hội đứng ở nơi này quan sát sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Lấy thân phận của ngươi địa vị, chí ít sẽ có một ít tư liệu ghi chép đi.”

Adair hừ nói: “Trước đem ngươi thu được kết luận nói cho ta.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nhân tiện nói: “Trận pháp này ta chưa từng gặp, thậm chí bên trong trận phù, cũng chỉ có thể nhận ra một được không đến. Nhưng căn cứ ta suy đoán, hẳn là cái Phong Ấn Chi Trận, bên trong vô cùng có khả năng phong ấn vật gì đáng sợ."

Adair hoàn toàn biến sắc, ánh mắt bên trong lộ ra một tia sợ sợ.

Tử Diều Hâu đột nhiên nói ra: "Quái vật?"

Lúc trước Hàm Quang từng nói, Thiên Đô bên trong xuất hiện một cái quái vật, đem trọn cái Thiên Đô phá huỷ. Sau đó bị Thiên Bồng Thần thủy cung nguyên soái đem quái vật kể cả toàn bộ Thiên Đô cùng nhau phong ấn.

Adair cùng Lạc Căn tự nhiên cũng biết việc này, đều là đổi sắc mặt.

Ở ôn hòa Tiên ngọc ánh sáng lộng lẫy hạ, ánh nắng tươi sáng, nhưng mấy người tất cả đều cả người rét run.

Một cái có thể đem thời kỳ cường thịnh Yêu tộc hủy diệt quái vật, cái kia đem là như thế nào tồn tại?

Tất cả mọi người ánh mắt đều nhìn về trận pháp, lộ ra một chút sợ hãi.

Lạc Căn nắm chặt nắm đấm, trầm giọng nói: "Coi như bên trong phong ấn quái vật, vậy những thứ này Tiên ngọc lại là chuyện gì xảy ra?"

Dương Thanh Huyền nói: "Nghĩ muốn tìm đáp án, sợ là chỉ có thể phá mở này phong ấn."

Adair đám người giật nảy mình, trong mắt sinh ra một tia sợ hãi.

Lạc Căn đầu trán bạo xuất mồ hôi hột, hiển nhiên cũng mười phần khẩn trương.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Nếu như không mở ra ấn, Thiên Đô hành trình sợ là đến đây chấm dứt. Tất cả mọi người nhặt lấy điểm Tiên ngọc trở lại, thật cũng không thiệt thòi.”

Adair sắc mặt trầm xuống, hiển nhiên không cam lòng, thế nhưng mở phong ấn, lại không có dũng khí này.

Kiều Y hì hì cười nói: “Xem các ngươi bình thường từng cái từng cái đỉnh thiên lập địa, cái gì Thương Khung luận võ số một, cái gì Thiên Hà số một, làm sao gặp phải một cái phong ấn, liền sợ đến như vậy? Y theo ta nhìn, như phía dưới thật có thập sao thứ lợi hại, cũng sẽ không bị phong ấn mấy triệu năm.”

Adair đuôi lông mày cau lại hạ, tựa hồ có hơi động lòng.

Dương Thanh Huyền than thở: “Ta nhìn vẫn là liền như vậy đình chỉ đi, chư vị ngẫm lại Cổ Diệu.”

Adair khinh thường dương hạ lông mày, nói: “Có người nói Cổ Diệu là ngươi bắn giết?”

Dương Thanh Huyền nói: “Coi như thế đi, cũng có thể nói không phải.”

Adair cười lạnh nói: “Năm đó một đời không ai bì nổi Cổ Diệu, bị thiên giới chi chủ Ân Võ Vương trấn áp, cuối cùng lại chết ở ngươi nói cảnh tay, nhất định chính là chuyện cười lớn. Xem ra Kiều Y nói không giả, coi như năm đó quái vật kia lợi hại đến đâu, bị trấn áp nhiều năm như vậy, sợ cũng đã là cặn bã.”

Dương Thanh Huyền vốn định dùng Cổ Diệu thuyết phục mọi người, nhưng trái lại cho mọi người dũng khí.

Một vị Tu La tộc võ tu giễu cợt nói: “Hơn nữa Dương Thanh Huyền bắn giết Cổ Diệu thời điểm, còn giống như chỉ có Thiên Vị.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1620: Hấp Thu Hồn Phách, Liên Thủ Phá Trận

“Ha ha ha ha.”

Tu La trong tộc một mảnh cười nhạo âm thanh.

Dương Thanh Huyền có chút không hiểu ra sao, không biết bọn họ cười cái gì, lẽ nào Tu La tộc chuyện cười cứ như vậy thấp?

Nụ cười này, nhất thời đem bầu không khí ngột ngạt thổi tan.

Adair lộ ra tương đối ung dung, nhìn chằm chằm trận pháp kia, xem bộ dáng là quyết định muốn phá tan rồi.

Chỉ có điều, đồ vật bên trong phân phối...

Adair ngẩng đầu lên, nhìn trận pháp đối diện, lăng liệt sát khí đột nhiên hóa thành Lãnh Phong, ở trận pháp bốn mặt thổi mở.

Lạc Căn quát lên: “Ngươi muốn làm gì?”

“Làm cái gì?”

Adair hai tay nắm tay, trên người sức mạnh không ngừng kéo lên, đồng thời tay phải vồ một cái, thiên hồng chi quân rơi ở trong tay, chỉ về đối diện, gằn giọng nói: “Tự nhiên là đưa các ngươi quy thiên!”

Chiến sự động một cái liền bùng nổ.

Kiều Y hì hì cười nói: “Adair vương tử, thịt cũng còn chưa thấy, liền muốn trước tiên cạnh tranh cái một mất một còn sao?”

Adair lạnh lùng nói: “Mặc kệ có hay không có thịt, Dương Thanh Huyền cùng Lạc Căn ta là nhất định muốn giết. Kiều Y, ngươi đứng ở đó một bên?”

Kiều Y lắc đầu nói: “Ta bên nào cũng không đứng, ta chỉ là một ăn dưa người, chờ phong ấn mở ra, phân điểm bảo vật cho ta là tốt rồi. Ai, những người này nha, sẽ không sợ ngư ông đắc lợi sao?”

Adair nhíu mày lại, tựa hồ có hơi do dự. Kiều Y lời nói không sai, mặc dù mình đã là Giới Vương, nhưng lúc trước ở đáy hồ, suýt chút nữa bị Thanh Long Thánh Linh truyền thừa lực lượng đánh giết, không được khinh thường.

Dương Thanh Huyền cùng Lạc Căn hai phái người hiển nhiên đều không đơn giản, một trận chiến hạ xuống, chính mình muốn thắng chỉ sợ cũng thắng hiểm. Này bốn phương tám hướng võ tu, còn có không ngừng đến võ tu, nhìn dáng dấp đều không phải là người yếu.

Kiều Y cười nói: “Y theo ta nhìn, hay là trước phá phong ấn đi, đừng hồ lý hồ đồ đánh một trận.”

Adair thu hồi thiên hồng chi quân, nói: “Lại để cho các ngươi sống thêm mấy ngày.” Sau đó nhìn chằm chằm phong ấn đó nhìn một hồi, chỉ vào một vị dưới tay, nói: “Ngươi tới.”

Nói, chính mình liền lui về phía sau.

Dương Thanh Huyền cùng Lạc Căn đám người cũng lùi về phía sau phương, để phòng bất trắc.

Toàn bộ Tiên ngọc thành, bị trước sau đến võ tu nhặt gần đủ rồi, cũng chỉ còn sót lại phong ấn phụ cận tảng lớn, không ai dám lên trước.

Giờ khắc này gặp hai phái người không ngừng lùi lại, đều ý thức được có việc muốn phát sinh, tất cả đều xông tới.

Tên kia Tu La tộc võ giả có chút sốt sắng, đem khí thế hoàn toàn bộc phát ra, thẳng tới Bất Hủ trung kỳ, đột nhiên hét lớn một tiếng, liền hướng mặt đất ném tới.

"Oanh!"

Quyền kình rơi vào phong ấn trên, vô số hào quang màu đỏ ngòm bạo nổ để lên đi.

Phong ấn nháy mắt bị nhuộm đỏ, vô số sức mạnh xuyên thấu mà xuống, phảng phất bị hút vào, rất nhanh liền khôi phục Tiên ngọc trơn bóng.

"Này..."

Tất cả mọi người lấy làm kinh hãi.

Vị kia Tu La tộc nhân cũng đứng ở phong ấn trên, không biết như thế nào cho phải.

Adair trầm giọng nói: "Thử lại!"

Vị kia Tu La tộc nhân hét lớn một tiếng, sức mạnh toàn thân đều bộc phát ra, lúc này mới càng là nhảy lên trên không, thân thể như bắn tên giống như đánh rơi, song quyền đột nhiên nổ ra.

"Oành!"

Lần này mặt đất rung chuyển, phong ấn lần thứ hai bị nhuộm đỏ tươi, sau đó lại khôi phục như thường. Tiên ngọc trên vẫn như cũ hoàn hảo không chút tổn hại, không có một tia vết rạn nứt.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên cả kinh nói: "Đây là..."

Ở Tu La tộc võ giả song quyền bên dưới, có một tia nhạt hào quang màu vàng, cũng bị phong ấn hút vào, cực kỳ nhỏ, như không xem xét tỉ mỉ, căn bản không phát hiện được.

Mà vị kia Tu La tộc võ tu, liền vẫn duy trì song quyền rơi xuống đất, toàn bộ người đứng chổng ngược tư thế, không nhúc nhích.

“Tây Mặc!”

Adair kinh hô một tiếng.

Người võ giả kia vẫn như cũ không có nửa điểm phản ứng, trên mặt một mảnh ôn hòa, chỉ là hai con ngươi tan rã, nhưng là chết.

“Chi!”

Mảng lớn võ giả sợ hết hồn, cũng không nhịn được lui về phía sau vài bước.

Một vị Bất Hủ trung kỳ võ tu, không có bất kỳ dấu hiệu, nói chết thì chết.

đọc truyện với❤//truyencuatui.n e t/

Dương Thanh Huyền cùng Lạc Căn liếc nhau một cái, đều thấy được với nhau khiếp sợ cùng lo lắng.

Vừa nãy Tây Mặc song quyền hạ bị hút vào phong ấn, chính là hồn phách.

Tình huống như thế cùng Tiên Côn chi mộ biết bao tương tự, bị phong ấn mấy tộc tộc trưởng, tất cả đều là hồn phách không hoàn toàn, dựa vào hấp hồn đến khôi phục sức mạnh.

Lẽ nào này phong ấn bên dưới, cũng có vị cường giả cái thế thiếu mất hồn phách?

“Tây Mặc!”

Adair lại hô vài tiếng, lúc này mới tin tưởng Tây Mặc đích thật là chết rồi.

Lần này, toàn bộ Tiên ngọc thành đều yên lặng như tờ, người người cảm thấy tóc gáy đứng chổng ngược, cả người một trận rét run.

Adair đứng ở đằng xa, đem Tây Mặc thi thể nhiếp đi qua, kiểm tra cẩn thận một lần, trầm giọng nói: “Mất hồn phách!”

Adair nhìn chằm chằm trận pháp kia nhìn một hồi, chỉ vào Dương Thanh Huyền, nói: “Hiện tại đến phiên các ngươi phái người đi tới phá trận.”

Dương Thanh Huyền nhướng mày lên, nói: “Nói cái gì chuyện cười? Ta chưa từng đã nói muốn phá trận? Còn nữa, ta phương nhân viên tính mạng, há lại là ngươi phương có thể so sánh?”

“Đáng chết! Đã như vậy, vậy các ngươi phải đi...”

“Ôi chao nha, đừng đánh đừng đánh, không thể nói được hai câu lại muốn đánh nhau.”

Kiều Y vội vàng đứng ra làm hòa sự lão, nói: “Chúng ta đứng xa một chút công kích này phong ấn, không nên quá tới gần là tốt rồi.”

Hai phái người dưới sự chỉ huy của nàng, đều đều thối lui trăm trượng.

Kiều Y nhưng là bay lên Thiên Khung, quan sát xuống, chỉ huy nói: “Ra tay!”

Hai phái người từng người ra chiêu, nhưng đều bắt bí đúng lúc, không mạnh cũng không yếu.

“Ầm ầm ầm!”

Các loại công kích đánh vào cái kia khoảng mười trượng trên trận pháp, một trận kinh thiên động địa.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, so với Kiều Y ở bầu trời nhìn càng thêm rõ ràng phân rõ.

Cái kia chút phong ấn Tiên ngọc tại công kích oanh tạc hạ, không ngừng biến hóa màu sắc, càng là đang điên cuồng hấp thu sức mạnh.

Nhưng Tiên ngọc cường độ tất nhiên có hạn, công kích sau một lúc, liền bắt đầu xuất hiện lượng lớn vết rạn nứt, sau đó một tiếng nổ vang, liền hoàn toàn nổ tung.

Kiều Y hô to “Dừng lại!”

Tất cả mọi người dừng công kích lại, toàn bộ trên phế tích, lập tức yên lặng có thể nghe châm.

Mấy trăm con mắt, đều nhìn chằm chằm cái kia mười trượng đường kính hố sâu, muốn nhìn rõ bên trong cảnh tượng.

Dương Thanh Huyền nhấc đầu mong bốn mặt nhìn tới, không rõ thì có loại hoảng hốt tâm ý, tựa hồ có đến từ viễn cổ yêu cầu, từ trong thời không qua lại đi ra, đang giảng giải cái gì.

“Oanh!”

Đột nhiên đại địa chấn động, kèm theo một tiếng hét thảm, xa xa một vị võ tu chỗ đứng, không rõ liền sụp xuống, sau đó toàn bộ mọi người hút vào.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Đều bay lên trời, có chút không đúng!”

Coi như đúng là đại địa sụp đổ, lấy cái kia võ tu thực lực, dễ như ăn cháo liền có thể lấy thoát đi, làm sao có khả năng hãm xuống lại không có hồi âm.

Mi Long tộc cùng A Ma tộc người vội vàng bay lên trời.

“Oanh! Oanh!”

Liền trong cùng một lúc, đại địa không ngừng nổ tung, từng cái từng cái hố đất sụp đổ xuống, mỗi một lần đều phải kéo người tiếp theo võ tu, hơn nữa đều là kêu thảm một tiếng sau thì im lặng.

Liền ngay cả một ít bay lên trời võ giả, cũng không rõ kêu thảm một tiếng, liền rơi xuống, không thấy tăm hơi.

“Đi mau!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, “Ly khai nơi đây!”

Nhưng vừa dứt lời, liền một luồng sức mạnh vô cùng to lớn hấp xả lại đây.

Không chỉ có là Dương Thanh Huyền, hầu như trên bầu trời tất cả mọi người, tất cả đều cảm ứng được to lớn sức hút, từng cái từng cái điên cuồng rũ xuống đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1621: Hãi Đời Chi Cảnh, Viễn Cổ Thanh Âm

Dương Thanh Huyền vươn tay ra, hướng về hai bên chộp tới, nắm lấy Vu Khinh Nguyệt cùng Thi Ngọc Nhan tay, đồng thời vội la lên: “Tử Diều Hâu, nhanh về Tinh Giới!”

Một luồng Thanh Long lực lượng tản ra, Tử Diều Hâu, Hoa Giải Ngữ chờ Tinh Túc toàn bộ hóa thành lưu quang, trở lại Tinh Giới bên trong.

Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, nhìn phía Thi Ngọc Nhan.

Hai người bốn mắt tương đối, ý hợp tâm đầu, chỗ mi tâm hiện ra cờ xí, khuếch tán ra vàng, lam song sắc hào quang, đem ba người tất cả đều bao phủ đi vào.

Lúc này mới đem cái kia cỗ tuyệt cường sức hút bài xích ra ngoài.

Nhưng song kỳ hóa ra tiểu kết giới, vẫn còn đang rũ xuống.

Đại địa không gãy vỡ mở, hóa thành đá vụn bụi bặm, bồng bềnh ở bốn phía.

Dương Thanh Huyền phát hiện hết thảy đá vụn cùng người, đều bị nguồn sức mạnh kia hút lại, đang nhanh chóng xoay tròn, lâm vào một cái bão lớn bên trong.

Mà ở bão táp trung ương, Dương Thanh Huyền đưa mắt nhìn tới, trong lòng kịch liệt run lên, hoảng sợ nói: “A! Đây là...!”

Một luồng khó có thể dùng lời diễn tả được tâm tình, nháy mắt ở toàn thân lan tràn.

Trong gió lốc, lộ ra ở trước mắt chính là, một vị to lớn Tiên ngọc pho tượng, khắc hoạ chính là một con vượn, nửa ngồi nửa quỳ ở trên cái đế, biểu hiện dữ tợn, ánh mắt hung ác.

Cuồn cuộn không ngừng sức mạnh từ con vượn trên người toả ra, chính là cơn gió lốc này ngọn nguồn, pho tượng kia sử dụng Tiên ngọc vô cùng tinh khiết, phảng phất là tất cả bản nguyên.

“Thanh Huyền ca ca, ngươi làm sao vậy?!”

Vu Khinh Nguyệt phát hiện Dương Thanh Huyền dị thường, không khỏi sợ hỏi.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, trong đầu xẹt qua vô số hình tượng, trong lúc nhất thời chưa hoàn hồn lại.

Lúc trước ở Thiên Tông học viện, lần thứ nhất đi ra ngoài làm linh thạch nhiệm vụ, ở huyền long bên trong dãy núi, một vị khô mục khỉ thi, tay cầm thương đao, đối với không mà nhìn, cũng chính là lần này thu được trống không tinh huyết.

Về sau nữa nội viện chọn lựa, ở Thiên Hà Thủy Ty lưu lại bích hoạ bên trong nhìn thấy năm đó Vạn Yêu Sơn đánh một trận một góc, biết rồi Thiên Hà trấn đáy Thần trân tồn tại.

Về sau nữa diệt pháp phát hiện chính mình, muốn thông qua Thái Huyền mộ kiếm vượt qua mà đến, không thân ảnh xuất hiện mộ kiếm bên trong, tay cầm trường côn, đem diệt pháp ngăn cản trở lại.

Này hết thảy các loại, đều trong đầu như điện thiểm xẹt qua, làm hắn ngơ ngác thất thần.

Sau một lúc, mấy đạo tiếng kêu thảm thiết ở song kỳ bên ngoài kết giới vang lên, mới khiến Dương Thanh Huyền phục hồi tinh thần lại.

Chỉ thấy vòng xoáy bên trong, có mấy vị võ giả đột nhiên nổ tung, huyết nhục gắn đầy trời, mà sức mạnh cùng hồn phách, lại bị hút vào Ngọc Hầu trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, Ngọc Hầu trong thân thể, lan tràn ra vô số cùng thân thể kinh lạc như thế huyết tuyến, cái kia chút bị hút vào sức mạnh cùng hồn phách, đang theo kinh lạc đi khắp, lan tràn đến toàn thân.

“Oành! Oành!”

Lại là vài tên võ tu nổ tung, tương tự bị hút hết sức mạnh cùng hồn phách.

Mấy trăm người không khỏi kinh hãi, cái này bão táp tịch quyển mấy ngàn trượng xa, hầu như hết thảy ở bên trong di tích võ tu, tất cả đều hút vào, liền ngay cả Giới Vương cảnh Adair cũng không ngoại lệ.

Đồng thời tiếng nổ không ngừng tăng nhanh, song kỳ bên ngoài kết giới rất nhanh chính là một mảnh màu máu.

Có mấy vị Mi Long tộc cường giả, cũng ở gió lốc bên dưới nổ tung.

Dương Thanh Huyền gấp lạnh cả người mồ hôi, trước mắt này Ngọc Hầu không biết là vật gì, chẳng lẽ là Vạn Cổ Trường Không chân thân? Làm sao nhìn cũng không giống a.

Dương Thanh Huyền không tâm tư suy nghĩ nhiều, việc cấp bách liền là như thế nào ly khai vòng xoáy này.

Xa xa Adair cũng ở liều mạng chống lại, hoàn toàn tuôn ra Tu

La chân thân, cao tới hai mươi, ba mươi trượng, quanh thân một mảnh tinh lực quanh quẩn.

Nhưng vẫn như cũ đỡ không được vòng xoáy kia lực lượng, từng bước một hướng về Ngọc Hầu tới gần.

Dương Thanh Huyền kịp thời quyết đoán, ánh mắt lóe lên vẻ hung ác, một tay bấm quyết, một đạo kiếm khí liền từ đầu ngón tay hóa ra, kích bắn mà đi.

Thi Ngọc Nhan cả kinh nói: “Thánh kiếm?”

Dương Thanh Huyền nhanh chóng nói ra: “Giới Vương cảnh Adair cũng không ngăn nổi vòng xoáy này lực lượng, chỉ có làm nổ Thánh khí một đường, đều chuẩn bị sẵn sàng!”

Thi Ngọc Nhan cùng Vu Khinh Nguyệt đều khẩn trương, mặc dù thân là thiên chi kiêu nữ, thập cường tông môn ngàn vàng, nhưng làm nổ Thánh khí loại này thao tác, còn chưa từng gặp.

Dương Thanh Huyền cũng là bất đắc dĩ, này không chỉ quan hệ một mình hắn tính mạng, còn có hồng nhan tri kỷ, Tinh Túc, Mi Long bộ tộc, thậm chí Lạc Căn chờ minh hữu.

Chợt cắn răng một cái, hai tay đánh ra phức tạp quyết ấn, chỗ mi tâm càng có Thái Huyền mộ kiếm Kiếm Ấn hóa ra.

đọc truyện ở❤http://truyenc u atui.net

Trong lúc nhất thời quanh thân vạn kiếm uốn lượn, kiếm ý tản ra.

Chuôi này thánh kiếm ở trong vòng xoáy xoay tròn, hướng về Ngọc Hầu vọt tới, bất quá nháy mắt, đã bị dừng đứng ở mười trượng có hơn, run rẩy liên tục.

Dương Thanh Huyền kiếm quyết một chút, quát lên: “Bạo nổ!”

Trên thánh kiếm ánh sáng tăng mạnh, vô số phù văn lập loè ra đến, ở không trung hóa ra một mảnh màu vàng ký tự xuyến, như đại đạo diễn biến, còn có một tia rên rỉ tâm ý.

Có thể thành “Thánh” người, không không tự có linh tính.

Dương Thanh Huyền than thở: “Vì đại gia mạng sống, chỉ có thể hi sinh ngươi.”

“Ầm ầm!”

Cái kia thánh kiếm rốt cục tiếp nhận rồi vận mệnh của mình, bỗng nhiên nổ ra, năng lượng kinh khủng quét ngang mà ra, hóa thành một thanh to lớn màu vàng Kiếm Ảnh, ngút trời triệt để, đem vòng xoáy chém ra một cái chặt ngang mặt.

Thời gian phảng phất vào đúng lúc này bất động, tất cả mọi người mở to hai mắt, sợ sợ lại mừng như điên nhìn, sinh ra một tia sống sót kỳ vọng.

Adair mắt trái mí mắt mãnh liệt nhảy lên, sắc mặt một hồi trắng bệch, tựa hồ nhớ lại mình bị nổ tung ánh mắt hoảng sợ. Uy năng như thế, lại không có đem chính mình nổ chết, đúng là vạn hạnh. Xem ra chính mình cũng là mệnh trời tại người người a.

Kiếm Ảnh đem Phong Bạo Trảm mở sau, Kiếm khí mảnh vỡ bắn ra bốn phía, cái kia sức mạnh cuồng bạo cùng vòng xoáy kéo lôi kéo cùng nhau, lẫn nhau không phân, làm cho năng lượng càng hỗn loạn đáng sợ.

“Đi mau!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, liền một luồng độn quang đem Thi Ngọc Nhan, Vu Khinh Nguyệt bọc lại, đột nhiên hướng về xa xa bỏ chạy.

An Kỳ La, Lạc Căn, Kiều Y đám người lập tức phản ứng, đều là không liều mạng mà phát điên trốn.

Đặc biệt là Lạc Căn cùng Kiều Y, nội tâm vạn phần hối hận không có nghe Dương Thanh Huyền, đừng đi chạm phong ấn đó, hiện tại thật thả ra quái vật đến, có thể không bình yên chạy thoát vẫn là chưa biết.

Đột nhiên, bầu trời một mảnh tối tăm, điên cuồng gió vù vù, vô số đám mây vọt tới, dày nặng tầng mây che kín bầu trời, một hồi liền từ ban ngày đến ngày bất tỉnh.

Ở tầng mây kia nơi sâu xa, đột nhiên phát sinh kèn lệnh giống như dài lâu bi thương to lớn tiếng vang, nương theo mà lên còn có vô số sát phạt tiếng, sát khí cùng chiến ý nồng nặc đầy rẫy toàn bộ đất trời.

“Đây là...”

Dương Thanh Huyền nội tâm chấn động dữ dội, loại này từ trung cổ thời đại truyền tới tâm tình, lan tràn ở mỗi người nội tâm, đều có loại bi thương phẫn nộ, trang trọng nghiêm túc, không cốc lâu đời cảm giác.

“Đi mau!”

Dương Thanh Huyền lần thứ hai hét lớn, không rõ có gan không ổn cảm giác.

Đột nhiên một luồng uy thế từ trên trời giáng xuống, như ngày chi bình phong, trấn áp xuống, đồng thời ngăn trở ở phía trước.

Hướng về bốn phương tám hướng chạy tứ tán người, cũng trong lúc đó đều bị nguồn sức mạnh kia trấn áp.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên quay đầu lại, ngạc nhiên phát hiện cái kia Ngọc Hầu chẳng biết lúc nào di chuyển, khom người hướng về trước, hai tay ở trước người bấm quyết. Một đôi ngọc trong mắt bắn mạnh ra điểm điểm hồng mang, lộ ra cực kỳ dữ tợn hung tướng cùng sát khí, phảng phất tà ma hóa thân.

Ngọc Hầu trong hai mắt, đột nhiên bắn ra hai đạo hồng quang, thẳng vào Adair trong cơ thể.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1622: Đặc Biệt Đánh Một Trận Tử Chiến, Vĩnh Viễn Người Yếu

“A!”

Adair kêu thảm một tiếng, đột nhiên không kịp chuẩn bị liền trúng chiêu, Tu La thân trên không ngừng tuôn ra máu tươi.

“Vương tử điện hạ!”

Tu La tộc võ tu từng cái từng cái kinh hãi, tất cả đều là sợ sợ muôn dạng.

Đánh đâu thắng đó, dường như Thần Linh giống như vương tử, lại muốn như vậy bỏ mình?

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình quét tới, phát hiện cái kia một tia hồng mang ở Adair trong cơ thể loạn vọt, rất nhanh chiếm cứ toàn bộ kinh lạc, xâm nhập đến ngũ tạng lục phủ, mỗi một chỗ bắp thịt trong xương cốt.

Adair run rẩy rất nhanh liền ngừng lại, đầy mặt khó tin nhìn mình toàn thân cùng thân thể.

Trước những Phá Toái kia địa phương, tất cả đều khép lại, đồng thời sức mạnh trong cơ thể ở đằng kia hồng quang dưới sự thúc giục, không ngừng tăng vọt.

Thẳng tới một tinh giới vương đỉnh cao!

“Sức mạnh! Ta dĩ nhiên dễ dàng như vậy liền thu được sức mạnh!”

Adair không nhịn được kích động, nhìn phía cái kia Ngọc Hầu ánh mắt, tràn đầy sùng kính cùng hưng phấn.

Cái kia nguyên bản hai con mắt màu bạc, trở nên như cái kia Ngọc Hầu không khác nhau chút nào, màu đỏ tươi như máu.

Adair xoay người lại, nhìn bốn phương tám hướng võ tu, khóe miệng ngậm lấy một nụ cười lạnh lùng, trong mắt xẹt qua hung mang cùng sát khí, phất tay làm một “Chém” tư thế, lạnh lùng nói: “Giết! Đem những người này giết hết. Dùng máu của bọn họ cùng thịt, đến tế tự thần khỉ đại nhân!”

Hơn mười vị Tu La tộc võ giả tất cả đều sắc mặt trắng bệch, hai mặt nhìn nhau, không biết như thế nào cho phải.

Vương tử điện hạ nhìn như trúng tà, lại nhìn như tỉnh táo, này ra lệnh cho đáy có muốn nghe hay không?

Ngay ở bọn họ do dự thời gian, Adair đột nhiên đưa tay chộp một cái, một tên thủ hạ liền bay tới, bị bóp lấy cái cổ.

[

truyen cua tui❤đốt net] Adair lạnh giọng nói: “Ta mệnh lệnh cũng dám do dự?!”

“Oành!”

Này tên thủ hạ đầu trực tiếp nổ tung, máu tươi như suối phun bắn mạnh đi ra, vãi vào bầu trời. Mà sức mạnh cùng hồn phách, vẫn như cũ hóa thành một đường, bị Ngọc Hầu hấp thu đi vào.

“Chi!”

Còn dư lại Tu La tộc võ giả, nơi nào còn dám kháng mệnh, vội vàng hướng về bốn phương tám hướng lướt đi.

Adair ánh mắt ngưng lại, nhìn chằm chằm Dương Thanh

Huyền, cười lạnh nói: “Ân oán giữa chúng ta, rốt cục có thể hiểu. Nhờ có thần khỉ đại nhân dành cho cơ hội này.”

Nói ra “Thần khỉ” hai chữ thời gian, Adair trên mặt tràn đầy vô cùng sùng kính, thậm chí là thần phục.

Dương Thanh Huyền đột nhiên ý thức được cái gì, rống to: “Tất cả mọi người lại đây! Này Ngọc Hầu sức mạnh còn chưa đủ thức tỉnh, vì lẽ đó đã khống chế Adair, muốn lấy ra đại lượng sức mạnh cùng hồn phách. Đại gia chỉ cần không chết, Ngọc Hầu sức mạnh thì sẽ không tăng trưởng!”

“Ha ha! Không chết, không thể?”

Adair cười nhạo một tiếng, giơ tay phải lên, Thiên Hồng Chi Sát đột nhiên chém ra, cách đó không xa một tên võ tu lúc này chết thảm, sức mạnh cùng hồn phách đã bị Ngọc Hầu hút tới.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Không có đường lui! Đặc biệt đánh một trận tử chiến, giết Adair, diệt trừ Tu La bộ tộc, lại đánh nát Ngọc Hầu!”

Một luồng hung tính ở Dương Thanh Huyền trong cơ thể thiêu đốt, bây giờ đã là tử cục.

Ngọc Hầu bình phong không phá hết, nếu là bị Adair đánh chết mọi người, chờ cái kia Ngọc Hầu khôi phục như cũ, liền triệt để xong đời.

Đây chính là tiêu diệt toàn bộ Cửu Trọng Thiên Đô tồn tại a!

Chỉ có tốc độ đánh giết Adair, để Ngọc Hầu không hấp thu nữa sức mạnh, sau đó sẽ dùng một cái Thánh khí trực tiếp nổ tung Ngọc Hầu. Không đủ liền hai cái, ba cái.

Tuy rằng hắn trên người Thánh khí đều là đỉnh cấp đồ vật, nhưng so với tính mạng mà nói, cũng không phải là không thể hi sinh.

Thiên Khư ở Dương Thanh Huyền trong tay hiển hiện ra, bốn hỏa một hồi bạo nổ vọt lên đến, hóa thành bốn đạo rồng lửa, đem tự thân cùng Thiên Khư toàn bộ cuốn lấy.

“Đại gia theo ta cùng nhau, đặc biệt đánh một trận tử chiến!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, cầm kích hướng về trước bước ra một bước, khí thế trên người xông lên, lập tức bước vào Bất Hủ hậu kỳ.

Thu được Thanh Long truyền thừa sau, nguyên bản là có thể mạo hiểm xung kích Bất Hủ hậu kỳ, bị Dương Thanh Huyền mạnh mẽ áp chế lại, nhưng giờ khắc này thời kỳ không bình thường, bất kỳ một điểm lực lượng, cũng có thể là thủ thắng then chốt.

Vì lẽ đó ở thả ra bốn hỏa chớp mắt, liền đem sức mạnh trực tiếp cất cao tới đỉnh phong, đột nhiên vọt qua cảnh giới bình cảnh. Lập tức bóng người ở không trung lóe lên, liền hai tay cầm kích chém xuống.

“Sát Na Sinh Diệt!”

“Phần Diệt Thế Ngữ!”

“Ầm ầm”, hai nguồn sức mạnh ở không trung hoàn mỹ hợp nhất, thẳng bổ xuống.

“Ha ha, Bất Hủ hậu kỳ, quá yếu quá yếu a!”

Adair cười lớn một tiếng, cả người lân giáp ở dưới sự hưng phấn run rẩy, huyết dịch trong cơ thể tuôn ra, cùng cái kia hồng mang dung hợp lại cùng nhau, chảy vào toàn thân.

Một luồng cuồn cuộn ngất trời chiến ý tại nội tâm khuấy động, Thiên Hồng Chi Sát trên tựa hồ có biến hóa mới, bị một tầng thật mỏng hồng quang bao lấy, chém tới.

“Oành!”

Hai cái Thánh khí ở không trung rung động, một hồi tuôn ra tảng lớn cường quang.

Bốn hoả táng long ở lưỡi kích bốn phía xoay quanh, nhưng cũng bị chế trụ, gào thét không ngớt.

Dương Thanh Huyền thân thể nhẹ nhàng rung động hạ, liền bị đánh bay ra ngoài, hai tay chấn động tê dại. Ngũ tạng lục phủ đều vặn cùng nhau, sau đó triển khai mở, một ngụm máu tươi dâng lên nuốt cổ họng, bị hắn mạnh mẽ nuốt xuống.

Kiều Y, Lạc Căn đám người, không không trong lòng hoảng hốt.

Bất Hủ hậu kỳ, lại gắng gượng chống đỡ một tinh giới vương đỉnh cao...

Mặc dù bảo hoàn toàn ở vào thế yếu, đồng thời một chiêu liền bị trọng thương, nhưng một loại kỳ dị tâm tình, nhưng ở mỗi người trong lòng lan tràn.

Dương Thanh Huyền một chiêu sau, lau chùi miệng môi, lần thứ hai vung lên chiến kích, xông lên trên.

“Oành!”

Lại là một tiếng lanh lảnh Thánh khí vang vọng, Dương Thanh Huyền lần thứ hai bị đánh lui, lần này càng là mở miệng, nôn ra một ngụm máu lớn.

Nhưng bất quá nháy mắt đình trệ, liền tại chỗ biến mất, sau một khắc, lại là một chiêu Phần Diệt Thế Ngữ đè lên.

Quân tử như rồng, quyết chí tiến lên!

Adair hơi nhíu mày, lạnh lùng nói: “Ta chán ghét chính là như ngươi vậy con gián. Bất quá ngươi Dương Thanh Huyền, ta ngược lại là có thể tiếp thu. Bởi vì ngươi có thể tuyệt đối đừng nhanh như vậy chết a, ta còn không có chà đạp đủ ngươi đây!”

Adair cười gằn một tiếng, tay trái vừa lật, vô số huyết quang ngưng tụ ở lòng bàn tay, đột nhiên đập tới!

“Oanh!”

Dương Thanh Huyền công kích bị huyết chưởng đánh nát bấy, vô số máu độc rót vào thân thể hắn toàn thân, mạnh mẽ hơn phá hoại hắn thân thể.

“Ha ha ha ha. Có này chút máu độc tại người, ngươi trong thời gian ngắn là không chết được. Nhưng cũng sẽ một chút điểm ăn mòn cơ thể ngươi cùng linh hồn, đến chết rơi vào Huyết Hải không kẽ hở!”

Adair trong mắt bắn ra tàn nhẫn mà vẻ hưng phấn, liếm đôi môi, chờ đợi nhìn Dương Thanh Huyền thống khổ.

Nhưng này ánh mắt mong đợi, rất nhanh liền âm trầm lại, trong đôi mắt xẹt qua một chút giận dữ.

Ở sương máu bốc lên hạ xuống, Dương Thanh Huyền vết thương chằng chịt, nhưng vẫn như cũ đôi mắt sáng như sao lấp loé, khóe miệng ngậm lấy một tia trào phúng, cười nhạo nói: “Adair, ngươi ở trước mặt ta mãi mãi cũng là người yếu. Bởi vì ngươi từ đầu đến cuối, đều biểu hiện ra một kẻ yếu tâm thái. Ngươi khoảng cách cường giả, còn kém rất xa a! Dù cho ngươi đột phá đến rồi Giới Vương, thậm chí là thiên giới chi chủ, người yếu mãi mãi cũng là người yếu!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nuốt thêm một viên tiếp theo Đạo Văn Đan, sức mạnh trong cơ thể như tâm bẩn giống như vật lộn động đậy, liền không ngừng đi lên tăng lên, hỏa diễm lần thứ hai từ trong cơ thể thiêu đốt, phảng phất vĩnh cửu không tắt.

Vu Khinh Nguyệt che miệng, hai hàng nước mắt chảy xuống, hô lớn: “Đồng loạt ra tay a! Các ngươi đều chết hết sao?!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1623: Khuynh Lực Vây Quét, Đế Diễm Quyết

Một vòng Minh Nguyệt giáng lâm xuống, rơi sau lưng Vu Khinh Nguyệt, trong vạn vật hóa ra kỳ dị tần suất, chính là thuỷ triều lực lượng.

Vu Khinh Nguyệt trong mắt nước mắt rất nhanh chỉ làm, khóc là người yếu biểu hiện, người yếu không thể đối mặt cảnh khốn khó, dũng cảm đi tới, chỉ có thể mặc người chém giết.

Thi Ngọc Nhan một tay cầm kích, trên người hồn quang không ngừng đi lên tràn ra, ở bầu trời hóa ra một đạo bóng người vàng óng, tương tự cầm trong tay chiến kích.

Chính là nuốt chửng hệ “Kim” bản nguyên sau, dung hợp ở võ hồn bên trong, ngưng luyện ra được võ hồn Hóa Thần, ánh vàng chói lọi, cùng Thi Ngọc Nhan dáng dấp có mấy phần quen biết.

An Kỳ La chờ Mi Long tộc người, càng là từng cái từng cái gào thét nổi lên, Khuy Chân cảnh sức mạnh thả ra ngoài, cuốn lên từng vòng bão táp.

Lạc Căn cắn răng quát: “Đồng loạt ra tay! Không có đường lui nữa!”

Con ngươi màu bạc bên trong, vô số hào quang lưu chuyển, phảng phất vũ trụ tinh vân.

Còn lại các loại cường giả, tất cả đều chịu đến Dương Thanh Huyền đạo tâm xúc động, từng cái từng cái lộ ra kiên quyết vẻ, thề đánh một trận tử chiến.

Adair chiến thương xoay ngang, miệt cười nói: "Con kiến nhiều hơn nữa, không có khả năng cắn chết voi. Rất tốt, rất tốt, như vậy tăng cao chiến ý, mới có cao quý chính là hồn phách. Thần khỉ đại nhân tài sẽ thích. Ha ha ha ha."

Adair cười lớn một tiếng, hai mắt hồng mang lóe lên, liền tại chỗ biến mất.

Vu Khinh Nguyệt sợ quát lên: "Ở đằng kia!"

Song chưởng hợp lại, thuỷ triều lực lượng lù lù hạ xuống, hướng về trên hư không ép đi.

Một mảnh Nguyệt Hoa tung xuống, lại có trong suốt bóng người ở trong đó di động.

"Ồ? Vu gia mắt xanh?"

Adair một hồi hiện hình mà ra, lộ ra sắc mặt khác thường, hắn đối với nhân tộc thập cường hai mươi bốn gia đều có nhất định hiểu rõ, tự nhiên biết mắt xanh.

Ngay ở Adair hiện hình chớp mắt, vô số công kích từ bốn phương tám hướng mà đến, đem hoàn toàn bao trùm.

"Giun dế, bọ ngựa đấu xe!"

Adair chiến thương quét qua, vô số hồng mang từ Thiên Hồng Chi Sát trên bắn vụt ra, bắn giết tứ phương.

"Oành! Oành! Oành!"

Tảng lớn võ tu trực tiếp trúng chiêu, tiếng kêu rên liên hồi.

Chỉ có Khuy Chân cảnh mới có thể chống đối một, hai, Khuy Chân bên dưới, ngoại trừ Dương Thanh Huyền, Vu Khinh Nguyệt cùng Thi Ngọc Nhan loại này có báu vật hộ thân võ tu ở ngoài, căn bản đỡ không được một chiêu.

Lạc Căn hai tay nâng kiếm, cũng chỉ là Bán Thánh khí cấp bậc.

Kiều Y cầm trong tay tỳ bà, không ngừng bắn ra sóng âm.

Nhưng mặc dù là Khuy Chân đại viên mãn công kích, vẫn như cũ khó gần Adair thân, hơn nữa còn có hơn ba mươi vị Tu La tộc cường giả.

Mỗi luôn luôn, đều có người chết thảm, máu tươi cùng tiếng kêu thảm thiết, lên này đối phương phục, không có tiêu tan dừng một chút.

Dương Thanh Huyền đám người không khỏi là thấy chết không sờn, liều mạng liều mạng công kích.

Dương Thanh Huyền nuốt phục Đạo Văn Đan sau, đem thương thế trên người áp chế hoàn toàn, còn cái kia máu độc, ở dòng máu của hắn tan rã hạ, căn bản chẳng là cái thá gì.

“Giới Vương càng mạnh mẽ như thế sao?!”

Dương Thanh Huyền trong lòng nhẹ nhàng run rẩy, cùng nhau đi tới, gặp được vô số Giới Vương. Nhưng mỗi lần hoặc là gặp dữ hóa lành, hoặc là có Tinh Linh Vương, Tử Dạ, Huyền Thiên Cơ, cũng hoặc là cái khác cơ duyên xuất hiện hóa giải.

Vì lẽ đó xưa nay không có chân chính mặt đối mặt cùng Giới Vương chém giết quá.

Giờ khắc này bách tộc cường giả vây công Adair, phương mới chính thức cảm nhận được Giới Vương mạnh mẽ.

Chỉ là một tinh giới vương đỉnh cao, liền đem mấy trăm người toàn bộ trấn áp.

Adair Thiên Hồng Chi Sát không ngừng thu gặt tính mạng, sức mạnh cùng hồn phách đều bị Ngọc Hầu hút tới.

Dương Thanh Huyền nội tâm lo lắng, cái kia Ngọc Hầu lúc trước chỉ là hiện ra kinh lạc cùng huyết dịch, giờ khắc này trong cơ thể, dùng Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, càng bắt đầu hiển hóa ra ngũ tạng lục phủ cùng xương cốt, càng là phải hoàn toàn sống lại.

Rất nhanh, bình phong bên trong võ tu, chết quá bán.

Tu La tộc hơn ba mươi người, càng là chỉ còn dư lại ba, bốn người, bị một đám võ tu vây quét, cầm cự không được bao lâu.

Adair mặt không hề cảm xúc, chỉ có bên trong đôi mắt vô tận sát khí, trên mặt cùng trên người từ lâu chiếm hết máu tươi, đối với Tu La tộc người bị diệt sạch, không có bất kỳ bi phẫn cùng thương hại.

Cái kia Thiên Hồng Chi Sát thì có như một con rắn độc, không ngừng thu cắt cường giả tính mạng.

Đồng thời Adair một lòng chủ sát Dương Thanh Huyền cùng Lạc Căn, mà hai người chịu đòn năng lực cực mạnh, đặc biệt là Dương Thanh Huyền, mỗi một lần chịu đựng công kích sau, đều cơ hồ nháy mắt là có thể phản công lại, cho nó võ giả rất lớn thở dốc cùng mạng sống cơ hội.

“Không được! Giới Vương quá quá mạnh mẻ, hắn trên người phòng ngự căn bản phá không mở!”

Kiều Y gấp nhảy lên, tuy rằng Adair công kích bắt đầu yếu đi, có bị áp chế dấu hiệu, nhưng phòng ngự cực mạnh, chết rồi nhiều người như vậy, đều không cho hắn tạo thành thương tổn nghiêm trọng.

Đánh tiếp nữa, sợ thật muốn bị giết sạch.

Dương Thanh Huyền đột nhiên chiến kích vừa thu lại, toàn bộ người bay lên trời, hai tay không ngừng bấm quyết.

Từng đạo từng đạo rồng lửa từ trong cơ thể gào thét mà ra, lượn quanh ở quanh thân xoay tròn.

Có thể điều khiển màu sắc bất đồng hỏa diễm, mọi người đã nhìn quen không quen, nhưng Lạc Căn đám người nhưng là đột nhiên trong lòng hơi động, bởi vì trên người Dương Thanh Huyền rồng lửa, đột nhiên thêm ra một cái, như trong suốt ngũ sắc rồng lửa.

Năm hỏa ở đại lượng quyết ấn hạ, không ngừng khuếch tán ra hỏa văn, lẫn nhau tụ hợp dung hợp.

Tử Diều Hâu thanh âm truyền đến, cả kinh nói: “Thanh Huyền ca ca, ngươi đây là...”

Dương Thanh Huyền đem một viên Đạo Văn Đan cùng lượng lớn tư bổ đan dược toàn bộ nuốt vào trong bụng, truyền âm nói: “Đế Diễm Quyết, Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết bên trong ghi lại năm hỏa dung hợp ấn pháp. Tinh Linh Vương từng nói quá, chỉ có ta đạt đến Khuy Chân hậu kỳ thời điểm, mới có thể triển khai. Giờ khắc này vừa ra, coi như là Giới Vương cũng có thể kích thương. Nhưng bây giờ chiếu cố không được này rất nhiều, cửa này bất quá, liền không có sau đó, còn nói gì tới Khuy Chân hậu kỳ. Tử Diều Hâu, đem sức mạnh của ngươi cho ta mượn.”

Năm vị Tinh Túc đều là trong lòng sinh ra ý nghĩ.

Dương Thanh Huyền Tinh Giới trên, từng đạo từng đạo hào quang sáng lên, phía sau bàn lên Thanh Long bóng mờ.

Hai tay kết ấn tăng nhanh, đồng thời phức tạp đa biến.

Mà Dương Thanh Huyền thân thể, cũng ở dung hợp năm hỏa trong quá trình, trở nên Hối Minh bất định, lại có hư hóa thành hỏa dáng vẻ.

Adair con ngươi bỗng nhiên co rụt lại, quát lên: “Ngươi làm cái gì?!”

Thiên Hồng Chi Sát gánh mở vài đạo công kích, bóng người loáng một cái, liền hướng Dương Thanh Huyền lướt đi.

Tuy rằng trên lý trí không thể tin được, nhưng chẳng biết vì sao, nội tâm nhưng có loại cảm giác không ổn, phảng phất cái kia một chiêu ấn pháp, có thể kích thương chính mình.

Bất Hủ hậu kỳ kích thương Giới Vương?

Như vậy hoang đường việc, sợ là từ cổ chí kim đều chưa bao giờ có đi.

Lạc Căn đám người cũng là trong đầu bốc lên đồng dạng ý nghĩ.

Nhưng Lạc Căn biết Dương Thanh Huyền tất nhiên có hậu thủ, bỗng nhiên hét lớn: “Ngăn cản hắn! Cho Dương Thanh Huyền tranh thủ thời gian!”

Song kiếm ở không trung xoay tròn, liền phúc lan ra tảng lớn kiếm khí, ép tới.

Kiều Y, Địch Luân đám người, không khỏi là quan trọng hàm răng, đem Adair ngăn cản.

Dương Thanh Huyền sắc mặt không ngừng trắng xám, mặc dù có đan dược cuồn cuộn không ngừng bổ sung sức mạnh, hỏa văn bên trong có đạo văn lấp lóe, gia tốc năm hỏa dung hợp, nhưng Dương Thanh Huyền vẫn như cũ cảm thấy một luồng đáng sợ bớt thời gian lực lượng, ở quyết ấn hạ sinh thành.

Mình tựa như là muốn bị hút khô giống như vậy, kinh mạch cấp tốc khô cạn thu nhỏ lại.

Không chỉ có là chính mình, liền ngay cả năm vị Tinh Túc, tương tự cảm giác đến lượng lớn sức mạnh bị quyết ấn rút đi.

Tuy rằng cực kỳ đáng sợ, nhưng cũng thay Dương Thanh Huyền thừa nhận rồi gánh nặng cực lớn.

Rất nhanh, cái kia run rẩy hai tay, cùng Hối Minh bất định Đế Diễm Quyết, ở lòng bàn tay chậm rãi hình thành.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1624: Lưỡng Bại Câu Thương, Không Biết Tên Nguy Hiểm

Dương Thanh Huyền tái nhợt sắc mặt ở ánh lửa làm nổi bật hạ trở nên Hối Minh bất định, trong mắt nhưng là có minh hỏa nhảy nhót, mang theo thấy chết không sờn kiên quyết.

“Oành!”

Adair một chưởng phá tan mấy người hợp kích, xuyên qua cái kia ầm ầm bạo liệt dư âm năng lượng, thoáng qua đi tới Dương Thanh Huyền trước mặt, cùng Dương Thanh Huyền xa xa nhìn nhau.

Ở đằng kia dưới ánh mắt, Adair trong lòng càng sinh ra vẻ sợ hãi.

Nhưng mà này sợ hãi nhưng khiến cho hắn giận quá, lúc này lật bàn tay một cái, vô cùng huyết quang hướng về trong tay mịt mờ, biến thành huyết sắc mặt trăng, mạnh mẽ đánh về Dương Thanh Huyền.

Một dưới lòng bàn tay, thiên địa gào thét.

Dương Thanh Huyền ánh mắt sáng ngời, theo một chưởng đánh ra, đế diễm ấn không hề có một tiếng động xẹt qua hư không, đem không gian xung quanh thiêu hủy một mảnh rạn nứt, trong hư không hiện đầy khủng bố vết rạn nứt, Hỗn Độn năng lượng như sấm rắn thổ lộ mà ra.

“Đồng loạt ra tay!”

“Sống hay chết, thì nhìn lần này!”

Lạc Căn hét lớn một tiếng, lực lượng của toàn thân trong khoảnh khắc bộc phát ra.

Còn lại cường giả cũng là trên mặt xẹt qua kiên quyết, một chiêu chiêu sức mạnh to lớn mạnh mẽ công kích mà đi, vô số sức mạnh lẫn vào cái kia hỏa văn ấn quyết bên trong, trước kia có chút Hối Minh bất định Đế Diễm Quyết, lập tức trở nên ánh sáng tăng mạnh lên.

Vô số sức mạnh vặn hợp thành một luồng cực kỳ sức mạnh mạnh mẽ, uy lực trực tiếp tăng gấp đôi.

“Oành!”

Rõ liệt ấn quyết cùng cái kia Huyết Nguyệt trùng điệp, thiên địa tịch nháy mắt, theo sau chính là vô biên vô tận tiếng nổ vang rền.

Năng lượng nổ tung, mang theo tinh lực cùng hỏa diễm bao phủ ra, giống như là một hồi diệt thế kiếp nạn, đem vạn vật sinh linh đặt dầu sôi lửa bỏng tử địa.

Chỗ đi qua, vạn vật yên diệt.

Kinh khủng kia phá hủy lực, trực tiếp làm cho không gian xuất hiện một cái hố đen, giống như ngôi sao năng lượng từ bên trong phụt lên mà ra, ba nguồn sức mạnh xung đột lẫn nhau thành diệt thế sức mạnh to lớn.

Dương Thanh Huyền cùng Adair thân ảnh cũng ở đó dư âm bên dưới bị hướng về vỡ.

Bên ngoài trăm dặm, thân ảnh của hai người mới xuất hiện.

Dương Thanh Huyền toàn thân có như như tê liệt đau khổ, trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi, toàn thân gân cốt tấc đoạn, tuy là trên thân thể che lấp Long Lân phòng hộ, nhưng cũng bị nổ tung hơn nửa.

Hấp hối hạ, vội vàng hướng về trong miệng nhét vào mấy viên viên thuốc, hai tay càng có chút run rẩy.

Lạc Căn cùng Kiều Y đám người, không khỏi là phun máu phè phè, liền ngay cả ngự không lực lượng cũng bị mất, từ trên bầu trời rơi xuống.

Đạo cảnh dưới võ tu, ở dưới một kích này hầu như diệt sạch.

Adair đồng dạng cả người đẫm máu, trên người lân giáp một chút điểm bạo nổ mở, trong đôi mắt đầy là không thể tin tưởng vẻ mặt, thân thể trực trụy xuống, đem mặt đất đập ra một cái hố sâu.

Trong phút chốc, vạn vật yên tĩnh.

Tất cả mọi người trọng thương trên mặt đất, trên bầu trời không ngừng có sức mạnh cùng hồn phách hào quang lấp lóe, bị hút vào đến Ngọc Hầu trong cơ thể.

//truyencuatui.net/

Xào xạc Lãnh Phong lẫn vào máu tanh nồng nặc, ở trời cao trên không ngừng chảy trở về.

Tinh Giới bên trong năm vị Tinh Túc, tương tự bị lấy sạch sức mạnh, co quắp trên mặt đất, chỉ còn dư lại một hơi.

“Oa!”

Dương Thanh Huyền nhúc nhích một cái, lại phun ra một ngụm máu đến.

Lúc này, hắn trên mi tâm bạch quang lóe lên, liền hóa ra một bóng người, vác lấy bích hồ lô ngọc, chính là Ngưng Giáp Tử.

Trong sân cũng chỉ còn sót lại một mình hắn hoàn hảo như lúc ban đầu.

Ngưng Giáp Tử lấy ra mấy viên đan dược, nhét vào Dương Thanh Huyền trong miệng, lại kiểm tra một hồi Thi Ngọc Nhan cùng Vu Khinh Nguyệt đám người thương thế.

Dương Thanh Huyền đứt quãng nói ra: “Đừng động chúng ta, nhanh đi giết Adair, diệt Ngọc Hầu.”

Ngưng Giáp Tử một chút đầu, liền gỡ xuống hồ lô, hóa thành bình nước to nhỏ nâng ở trong tay, hướng về Adair bay đi.

Ngưng Giáp Tử không dám cách quá gần, dù sao Adair là Giới Vương. Giới Vương cùng Khuy Chân, kém không phải nhỏ tí tẹo.

Ở khoảng cách Adair khoảng mười trượng địa phương, lấy ra trắng hồ lô ngọc, ở không trung nhất chuyển, bên trong phun ra lượng lớn hồng thủy, hóa thành một mảnh dao nước, kích bắn mà xuống.

“Oành! Oành! Oành!”

Dao nước chém ở trên mặt đất, chấn lên vô số bụi bặm.

Ngưng Giáp Tử hoàn toàn biến sắc, thở một hơi lãnh khí, liền đột nhiên bóng người lóe lên, xuất hiện ở ngoài trăm trượng.

Chỉ thấy cái kia bụi bặm bên trong, đứng cạnh một bóng người, chậm rãi xoay người lại, lộ ra căm giận ngút trời, quát: “Đáng chết! Dám đem vương tử điện hạ bị thương thành như vậy!”

Dương Thanh Huyền đám người không bất đại kinh, người này càng là Tu La tộc nhị trưởng lão Khấu Lý!

Sau đó, từng đạo từng đạo mạnh mẽ chí cực sức mạnh lăng không mà rơi.

Cái Văn, Cát Bá, Tử Dạ, Quỷ Tôn, kém ngươi... Chờ chút, còn có chủng tộc khác Giới Vương, một hồi xuất hiện hơn hai mươi người, tất cả đều là Giới Vương cảnh cường giả.

“Thanh Huyền!”

Tử Dạ vừa thấy Dương Thanh Huyền, vội vã tiến lên.

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Đừng động ta, nhanh, trước hết giết Adair, phá hủy cái kia Ngọc Hầu!”

Cát Bá đám người cũng bay xuống đến Lạc Căn bên cạnh người, tất cả đều là đầy mặt ngạc nhiên.

Còn dư lại Giới Vương cường giả, đều ở tìm kiếm tự mình chủng tộc người, nhìn đầy đất hài cốt cùng đá vụn, cùng với hố sâu to lớn, đều là sắc mặt cực kỳ khó coi.

Tử Dạ xoay người liếc mắt nhìn Ngọc Hầu, nội tâm không rõ chấn động, nói với Quỷ Tôn: “Ngươi đi giết Adair, ta tới phá hủy này Ngọc Hầu!”

Nói liền bóng người lóe lên, hướng về cái kia Ngọc Hầu phóng đi.

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Này Ngọc Hầu hết sức cổ quái đáng sợ, cẩn thận một chút!”

Tử Dạ thân thể đột nhiên hơi ngưng lại, xoay người lại, nhìn Dương Thanh Huyền nở nụ cười xinh đẹp, nói: “Cám ơn ngươi quan tâm.”

Nói xong, trên mặt không khỏi một đỏ, liền tiếp tục bay về phía Ngọc Hầu, trên người không ngừng dấy lên ngọn lửa màu đen.

Cái kia nguyên bản bấm quyết bất động Ngọc Hầu, hai mắt đột nhiên bắn ra hồng mang, hai cái tay ở trước người tách ra, cùng nhau hóa chưởng đập xuống.

Một mảnh hào quang màu xanh lam nhạt ở dưới song chưng đều hóa, nháy mắt liền khuếch tán mở, như một tấm lưới đánh cá che chở rơi xuống.

Tử Dạ kinh hãi, thân thể ngưng lại, liền hai tay bấm quyết, thuấn di mà đi.

Nhưng ngọn lửa màu đen ở không trung run lên, lại như cũ dừng lại ở tại chỗ, thuấn di mất hiệu lực.

Hết thảy Giới Vương đều hoàn toàn biến sắc, đồng loạt nhìn sang.

Tử Dạ sợ mà không hoảng hốt, xoay tay phải lại, liền một đạo ánh vàng bắn ra, hóa thành Thải Hồng.

Cái kia màu xanh nhạt tinh bao phủ xuống hạ, đem trọn cái không gian ngưng lại, dường như đóng băng.

Nhưng Tử Dạ thân thể, đã theo cái kia hồng quang trốn ra, rơi vào trăm trượng có hơn.

Ngọc Hầu bên trong cặp mắt hung mang lóe lên, sắc mặt càng thêm dữ tợn.

Đồng thời một luồng cảm giác không ổn, ở trong lòng mỗi người sinh thành.

A Ma tộc Cát Bá cũng nhận được Lạc Căn mệnh lệnh, lớn tiếng quát: “Vật này chính là bị diệt toàn bộ Cửu Trọng Thiên Đô quái vật, đại gia muôn vàn cẩn thận. Ta tất cả cùng đồng thời liên thủ, đem trấn áp!”

Cửu Trọng Thiên Đô việc, đối với tuyệt đại đa số người mà nói, đều là một tầng sương mù, chút nào không rõ ràng. Nhưng đối với Thiên Hà bên trong Giới Vương cường giả tới nói, bao nhiêu đều biết một ít. Giờ khắc này nghe vậy, không bất đại kinh.

Đỉnh cao thời gian Cửu Trọng Thiên Đô, Giới Vương không biết phàm số, dĩ nhiên đều là hủy ở này đầu Ngọc Hầu trong tay?

Này Ngọc Hầu không giống như là sinh linh, rốt cuộc là cái gì?

Trong lòng mỗi người đều tràn đầy nghi hoặc, nhưng không lo được suy nghĩ nhiều, ở Cát Bá dẫn dắt đi, một hồi đem Ngọc Hầu vây nhốt.

Ngọc Hầu hai mắt hồng quang không ngừng lấp lóe, đột nhiên ngửa đầu quay về trời cao hét lớn một tiếng, sáng bóng trên thân thể, hiển hóa ra hơn vạn đạo dây hồng, tất cả đều là trong cơ thể mạch máu, đồng thời khung xương, kinh lạc, nội tạng, tất cả đều là rõ ràng hiển hóa ra.

Không chỉ có như vậy, Thiên Khung bên trên, tầng mây phun trào, hóa thành một vòng xoáy khổng lồ. Bên trong có cực quang lưu chuyển, hóa thành bảy màu vẻ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1625: Kiềm Chế Lẫn Nhau

“Đó là cái gì?!”

Hơn hai mươi vị giới vương đều là kinh hãi, ở đám mây bên trong, từng đạo cực quang dung hợp lại cùng nhau, ở trên hư không trên qua lại.

Dương Thanh Huyền kinh hãi nói: “Hư Quang Mạch Trùng!”

Cái kia đám mây bên trong qua lại, chính là Hư Quang Mạch Trùng, ở dung hợp thiên vạn đạo cực quang sau, biến được cường đại dị thường, hơn xa lúc trước hướng về mở tinh trần bình phong, mở ra Thiên Đô cánh cửa cái kia nói.

“Xảy ra chuyện gì? Này Hư Quang Mạch Trùng, lẽ nào cùng này Ngọc Hầu có quan hệ?”

Mỗi người đều là trong lòng ngạc nhiên.

Cái kia mạch xung tụ tập phía sau, hóa thành một đạo cực mạnh cột sáng, từ trên vòm trời kích bắn mà xuống.

Ngọc Hầu kéo ra miệng lớn, phát sinh Man Hoang giống như tiếng gào, như là đang kêu gọi.

Cái kia mạch xung bỗng nhiên rơi xuống, thẳng vào Ngọc Hầu trong miệng.

Ngọc Hầu đem khẩu nhắm một cái, nhất thời mạch xung lấy mắt trần có thể thấy hào quang, một hồi tràn vào Ngọc Hầu toàn thân, đi khắp kinh mạch sau, lại ở trước ngực hóa thành một đoàn, óng ánh chiếu nhân.

Đến đây, cái kia uy thế hủy thiên diệt địa, từ trên thân Ngọc Hầu khuếch tán ra, trấn áp thiên địa.

“Hư Quang Mạch Trùng... Lẽ nào...”

Dương Thanh Huyền trong lòng giật mình, nhớ tới chính mình tìm các loại tư liệu, này Hư Quang Mạch Trùng nguyên bản là không phải thiên địa sinh thành, mà là ngày kia sinh ra một loại Thiên Tướng.

Giờ khắc này cùng Ngọc Hầu hoàn mỹ kết hợp với nhau, lẽ nào này Hư Quang Mạch Trùng, nguyên bản là đến từ Ngọc Hầu trong cơ thể?

Đột nhiên một đạo hắc hỏa lấp lóe, Tử Dạ liền rơi vào Dương Thanh Huyền bên cạnh người, đột nhiên bắt hắn lại, thấp giọng nói: “Không xong! Tinh Linh Vương đại nhân nói này Hư Quang Mạch Trùng chính là con khỉ này một hơi. Nguyên bản hầu tử chỉ có thấp cấp Giới Vương sức mạnh, giờ khắc này dung hợp khẩu khí này sau, hiện tại đã đạt đến trung giai Giới Vương, hơn nữa sức mạnh còn đang không ngừng tăng lên, sợ là muốn xung kích cao cấp Giới Vương! Tinh Linh Vương đại nhân nói con khỉ này quá mơ hồ, để cho chúng ta không muốn liều, đi nhanh lên.”

Dương Thanh Huyền một chỉ xa xa Mi Long tộc người, nói: “Mang tới bọn họ cùng đi!”

Đúng lúc này, trên bầu trời đột nhiên vang lên một thanh âm, “Thì ra là vậy, ta hiểu được. Không, không đúng. Còn có nhiều chỗ không hiểu.”

Theo thanh âm xuất hiện, một đạo thân mang sợi vàng vân văn trường bào thân ảnh, liền sừng sững ở trên hư không trên, mắt lạnh nhìn phía dưới.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Dạ đều là hơi thay đổi sắc mặt, người tới chính là Trắc Quỹ.

Trắc Quỹ tựa hồ đối với những khác người làm như không thấy, một đôi mắt lạnh thẳng nhìn chằm chằm Ngọc Hầu.

Không chỉ có là hết thảy Giới Vương, hết thảy trọng thương trên đất võ tu, không khỏi là cảm giác được Ngọc Hầu khí thế trên người, ở phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Cát Bá bọn người là gương mặt do dự cùng giãy dụa, là đánh là đi?

Đánh nên muốn ra tay, bằng không con khỉ này sức mạnh còn đang trèo thăng lên, đã để cho bọn họ sợ run tim mất mật, này muốn tăng lên tới trình độ nào?

Nếu như đi, hiện tại chính là tốt nhất chạy trốn cơ hội, nếu như chờ hầu tử một khi tăng lên sức mạnh hoàn thành, sợ là đi chưa xong.

Trắc Quỹ đột nhiên hai mắt hàn quang lóe lên, quát lên: “Còn muốn tăng lên, buông tha đi!”

Sợi vàng vân văn trường bào ở không trung loáng một cái, toàn bộ người liền xuất hiện trên bầu trời Ngọc Hầu, vươn mình một chưởng đánh xuống.

“Oành!”

Trắc Quỹ dường như chỉ trồng cây chuối bằng tay giống như vậy, một bàn tay đặt ở Ngọc Hầu đầu trên, một vòng kình khí khuếch tán.

Ngọc Hầu cả người chấn động, trong cơ thể Hư Quang Mạch Trùng biến hóa muôn dạng, đôi chân đạp đại địa, càng phát sinh “Ầm ầm” nổ vang, thân thể không ngừng chìm xuống dưới.

Có thể thấy được một chưởng sức mạnh mạnh bao nhiêu.

Thậm chí Ngọc Hầu đầu, đều ở một chưởng hạ không ngừng cúi đầu.

“Rống!”

Ngọc Hầu đột nhiên hét lớn một tiếng, đầu liền giơ lên, đem Trắc Quỹ đánh bay, sau đó hai tay đi lên không một trảo.

Trắc Quỹ bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở ngoài trăm trượng.

t r

u y❤e n c u a t u i . v n Nhưng thân thể vừa rồi dừng hẳn, cái kia Ngọc Hầu liền mở miệng rống to, trực tiếp phun ra một đạo Hư Quang Mạch Trùng, kích bắn mà đi.

Tất cả mọi người là hoảng hốt, trợn to hai mắt.

Nếu như Hư Quang Mạch Trùng là con khỉ này thủ đoạn công kích, cái kia trong thiên hạ có mấy người đỡ được?

Trắc Quỹ đồng dạng hoàn toàn biến sắc, tay phải đột nhiên nắm tay, bắp thịt một hồi bắt đầu bành trướng, mặt trên che kín lân giáp, hóa ra một cơn lốc xoáy.

Phía sau càng là hiển hóa ra Huyền Vũ bóng mờ.

Nửa bên bầu trời sức mạnh quy tắc, đều bị hắn điều động.

“Ầm ầm!”

Một quyền oanh trên Hư Quang Mạch Trùng, trên cánh tay lân giáp từng mảnh từng mảnh đổ nát, Trắc Quỹ đầy mặt vẻ dữ tợn, trong đôi mắt tuôn ra hung quang.

Hư Quang Mạch Trùng cũng là đồng dạng nổ ra, khuếch tán ra một mảnh cực quang, chiếu sáng bầu trời dị thường rực rỡ.

Nhưng này sáng chói hào quang hạ, nhưng làm cho người ta một loại quỷ dị cùng mênh mông cảm giác.

Trắc Quỹ nửa bên thân thể đều dính vào máu tươi, thu về nắm đấm đến, lạnh lùng âm hiểm nhìn Ngọc Hầu.

Dương Thanh Huyền trong mắt lộ ra vẻ trầm tư.

Ngay mới vừa rồi Ngọc Hầu phun ra Hư Quang Mạch Trùng thời điểm, trên người khí tức rõ ràng nhỏ yếu rất nhiều.

Xem ra chính như Tinh Linh Vương nói, cái kia Hư Quang Mạch Trùng là con khỉ này trong cơ thể một hơi. Năm đó bị trấn áp thời điểm, không biết làm sao khẩu khí này bị phun ra ngoài, vì lẽ đó lưu đày tới ngoại giới, tạo thành hư không mạch xung dị tượng, ở thứ năm nhánh sông phiêu đãng mấy triệu năm, bây giờ lại trở về hầu tử trong cơ thể.

“Khà khà.”

Trắc Quỹ đột nhiên nhếch miệng cười lên, nhìn chằm chằm cái kia Ngọc Hầu, có chút ít châm chọc giễu cợt nói: “Xem ra, ngươi chỉ là một hàng thất bại a.”

“Rống!”

Ngọc Hầu bên trong cặp mắt tuôn ra hồng mang, hét lớn một tiếng, càng nhảy lên một cái, hướng về Trắc Quỹ nhào tới.

Đột nhiên bầu trời “Oanh” một tiếng sụp đổ, Linh Tu Tiên Quy xuất hiện giữa trời, cùng Ngọc Hầu đụng vào nhau, đồng thời mở miệng liền lộ ra răng nanh, hướng về Ngọc Hầu cắn xuống.

“Oành!”

Ngọc Hầu giận dữ, một quyền đột nhiên đánh vào tiên quy trên người, đem tiên quy thân thể lớn như vậy trực tiếp đánh bay, sau đó lại hướng về Trắc Quỹ nhào tới.

Đồng thời bên trong cặp mắt bắn ra hai đạo hồng mang, như sắc bén trường mâu, phá không đánh tới.

Trắc Quỹ cười lạnh một tiếng, năm ngón tay vồ lấy, màu tím tia lôi dẫn ở trong tay nhảy lên, sau đó cong ngón tay búng một cái, liền kích bắn mà đi.

Tử mang “Bùm bùm” lấp loé hạ, vẽ ra trên không trung thật dài lằn ngang, cùng cái kia hai đạo hồng quang đụng vào nhau, nổ ra chói mắt hào quang.

Nhưng bất quá chớp mắt, hào quang đã bị Ngọc Hầu xé rách, xông ra ngoài.

Trắc Quỹ hai tay kéo mở, bày ra tư thế, phía sau hóa ra một vị to lớn Huyền Vũ bóng mờ, một quyền liền đánh tới.

Chính là Huyền Minh bảo bùa chú bên trong Đại Diễn Bát Thức, lấy chất phác, thận trọng, cương mãnh làm chủ, một quyền bên dưới, liền có thể đánh nát hư không.

“Oành!”

Ngọc Hầu cùng Trắc Quỹ đôi quyền chạm nhau.

Song phương cánh tay đều là kịch liệt chấn động, đầu quyền trên hóa ra vòng xoáy khổng lồ, có quy rắn hình bóng ở trong đó lay động.

Ngọc Hầu liều mạng rít gào, huyết mạch trong cơ thể cùng hư quang không ngừng xông loạn.

Trắc Quỹ mặt lộ vẻ dữ tợn, ánh mắt giống như rắn độc, nhìn chằm chằm Ngọc Hầu, trên người gân xanh căn căn nổi lên.

Đại địa bên trên, Tử Dạ thấp giọng hỏi nói: “Chúng ta làm sao bây giờ? Có đi hay không?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Đợi lát nữa nhìn. Hiện tại hầu tử cùng Trắc Quỹ kiềm chế lẫn nhau ở, nhìn dáng dấp tựa hồ kỳ cổ tương đương.”

Tử Dạ nói: “Sức mạnh của hai người đều ở sáu sao tột cùng dáng vẻ. Vừa nãy Trắc Quỹ đúng lúc ra tay, đem Ngọc Hầu thu nạp Hư Quang Mạch Trùng quá trình cắt đứt. Bằng không này Ngọc Hầu thật có thể nhảy vào cao cấp Giới Vương, vậy thì thật sự phiền toái.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1626: Đoạt Xác, Cao Cấp Giới Vương

Dương Thanh Huyền nói: “Lại các loại. Này Ngọc Hầu giống như linh không phải linh, rốt cuộc là thứ gì? Ta nhất định muốn biết rõ ràng.”

Dương Thanh Huyền đầy mặt vẻ kiên định, một đôi Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn chằm chằm bầu trời.

Nếu chỉ là quan hệ đến Tiên ngọc chế tạo, hắn có lẽ đều không có hứng thú, trực tiếp xoay người rời đi. Nhưng là quan hệ đến vị đại nhân kia manh mối, để hắn kiên định lưu lại.

Hai người nói chuyện, Trắc Quỹ khí thế toàn thân không ngừng kéo lên, vô số phù văn từ trên thân thể bay lên, hướng về sau lưng Huyền Vũ bóng mờ điên cuồng điên cuồng rót vào.

Cái kia Huyền Vũ thân hình không ngừng biến lớn, bao trùm hơn trăm dặm, đồng thời không ngừng ngưng tụ, giống như một ngọn núi lớn, lại tựa như một vùng trời khung.

Lực áp bách vòng vòng dập dờn mà đi, mạnh mẽ sức gió dẫn tới thiên địa vặn vẹo.

Trắc Quỹ một chưởng đánh ra, phẫn nộ quát: “Minh Sơn Trấn Hải!”

Cái kia Huyền Vũ một tiếng gào thét, bỗng nhiên rơi rụng, nhìn thấy được giống như cùng trời sập, tất cả mọi người viễn vọng bên dưới, đều là trong lòng rung động, phảng phất thấy được trời long đất lở tuyệt cảnh.

“Rống!”

Ngọc Hầu nhìn chằm chằm cái kia trấn áp mà xuống Huyền Vũ núi to, hai mắt đỏ đậm như máu, xẹt qua khát máu dã vọng cùng điên cuồng.

Khí thế toàn thân trèo phồng, nhưng mà như cũ cố định ở nguyên nằm vô pháp nhúc nhích.

Loại này bị áp chế nổi giận, hóa thành to lớn khỉ chưởng hướng lên trên vỗ tới.

“Oanh!”

Một tiếng rung động thiên địa nổ vang bên dưới, cái kia khỉ chưởng bị núi to một chút điểm tỏa đoạn, hung ác năng lượng quét ngang mà ra.

Khỉ chưởng bịch nứt toác, Huyền Vũ núi to cũng ác tàn nhẫn nện ở Ngọc Hầu đỉnh đầu.

“Răng rắc.”

Ngọc Hầu trên người xuất hiện tảng lớn vết rạn nứt, âm thanh lanh lảnh vang lên, vô số ngọc nhỏ nhen nổ bắn ra đến, lại bị núi to mạnh mẽ nện xuống.

“Ầm ầm!”

Cả vùng đều là than sụp xuống, biến thành to lớn hố.

Vô số hi vọng của mọi người cái kia hãm sâu dưới đất núi to, đều là một trận sợ hãi không thôi, trong lòng có có loại cảm giác không thật.

Cái kia Ngọc Hầu thật đã chết rồi sao?

Tuy rằng Trắc Quỹ thực lực mạnh mẽ đáng sợ, nhưng quái vật này, nhưng là tiêu diệt toàn bộ Thiên Đô tồn tại a.

Trắc Quỹ cũng mặc kệ bọn họ đang suy nghĩ gì, lạnh lùng nhìn, hai tay bấm quyết bên dưới đem cái kia Huyền Vũ bóng mờ thu về trong cơ thể.

Đột nhiên hắn con ngươi mạnh mẽ co rụt lại, nhìn chằm chằm cái kia đều ép tiến vào trong đất ngọc nhỏ nhen.

Vô số đỏ ngầu ánh sáng từ ngọc nhỏ nhen bên trong bay ra, giống như đom đóm giống như nhanh chóng tụ tập cùng một chỗ, kéo quang đuôi thoáng qua bắn mạnh hướng về bầu trời, lại bỗng nhiên rơi xuống.

Hào quang bên trong, phảng phất có một con khỉ thân ảnh.

Toàn bộ quá trình bất quá trong nháy mắt.

Cái kia rớt xuống hào quang, đột nhiên không kịp chuẩn bị, trực tiếp tiến vào Adair trong cơ thể.

“Phù phù!”

To lớn tiếng tim đập đột nhiên vang vọng ở bên trong đất trời, toàn bộ thiên địa đều cùng cái kia trầm trọng mà gấp gáp tiếng tim đập cộng hưởng.

Adair trên người hồng quang đại thịnh, biểu bì leo lên đầy ngọa nguậy mạch máu.

“Vương tử điện hạ!”

Khấu Lý cùng Cái Văn đám người hoảng hốt.

Vô số khiếp sợ ánh mắt bên trong, Adair từ dưới đất ngồi dậy, biểu hiện dữ tợn cùng cái kia Ngọc Hầu không hai, hai mắt đỏ ngầu bên trong tràn đầy sát ý, lạnh lùng đảo qua mọi người.

"Rống!"

Adair trong miệng đột nhiên phát sinh viên hầu giống như tiếng gào, theo to lớn tiếng tim đập vang lên, toàn thân trên mọc ra đỏ nhạt da lông, toàn bộ tướng mạo cũng phát sinh thay đổi, nhân trung kéo dài hai mắt thâm thúy, cùng con vượn hình tượng vô cùng gần gũi, trước kia Tu La tộc bích giáp cũng thay đổi thành đỏ ngầu tảng đá giống như, bao trùm ở trước ngực cùng cánh tay.

"A? Này...!"

Khấu Lý cùng Cái Văn một hồi mắt choáng váng, Adair đã biến thành giống như khỉ không phải khỉ, giống như Tu La không phải Tu La quái vật, này, đây là Tu La tộc vương tử sao?

Đồng thời này trên người quái vật khí tức, theo cái kia tim rung mạnh, mà không ngừng kéo lên, thẳng tới sáu sao đỉnh cao.

"Phù phù! Phù phù!"

To lớn kia tiếng tim đập, còn đang rung động kịch liệt.

Trắc Quỹ hơi thay đổi sắc mặt, hừ nói: "Cái gọi là Vĩnh Sinh, liền chỉ là một bất tử quái vật sao? Hừ, là Nhân Quả Tứ Đế sức mạnh chung quy có hạn, vẫn là Thiên Đô chi cục, căn bản là là cái âm mưu đây?"

"Phù phù!"

Theo lại một lần nữa nhịp tim rung động, Adair hét lớn một tiếng, bên trong cặp mắt tuôn ra hồng mang, toàn thân lân giáp nổ ra, triệt để hóa thành viên hầu dấu hiệu.

"Cao cấp Giới Vương!"

Mỗi người đều là trong lòng cự chiến, này đáng sợ uy năng khuếch tán mở, chỉ là đứng ở Adair trong vòng trăm trượng, đều cảm nhận được một trận run rẩy.

“A! Đi mau a!”

Rốt cục có người doạ không chịu được, vội vàng hóa thành độn quang chạy trốn.

Adair hai mắt nhìn chăm chú đi qua, “Xì”, bắn ra hai đạo hồng mang, trực tiếp đem người kia nổ nát tan. Sau đó há miệng hút vào, tất cả sức mạnh cùng hồn phách lần thứ hai hút vào bên trong cơ thể.

Lần này, càng là sợ đến mọi người hồn phi phách tán.

Vẫn lưu lại xem náo nhiệt mọi người, rốt cục phát hiện sự tình đùa lớn rồi, tất cả đều sắc mặt trắng bệch. Mấy người sinh ra nữa may mắn tâm, đột nhiên nhấc chân chạy.

Vừa chạy ra xa mấy chục trượng, đã bị Adair đấm tới một quyền, đánh thành phấn vụn. Đem sức mạnh cùng hồn phách hút vào bụng, còn trớ tước mấy lần, vô cùng thỏa mãn dáng vẻ.

Khấu Lý sắc mặt tái nhợt, cả kinh nói: “Vương tử... Điện hạ...”

Adair xoay người, nhìn Khấu Lý, đột nhiên miệng nói tiếng người, ngoắc ngoắc ngón tay, nói: “Lại đây.”

Khấu Lý cả người không rõ run lên, liền hướng phía sau thối lui.

Adair phẫn nộ lông mày nhấc ngang, bức tiến lên, lạnh giọng nói: “Làm sao, ta để ngươi tới, ngươi lại không nghe ta mệnh lệnh?”

Thanh âm này cùng ngữ khí, cực kỳ giống Adair, nhưng...

Khấu Lý chỉ vào Adair nói: “Vương tử... Ngươi... Ngươi... Thân thể...”

Adair nói: “Thân thể của ta làm sao vậy, bộ dáng này, không so với trước kia đẹp mắt không?”

“Đẹp đẽ, đẹp đẽ...”

Khấu Lý chỉ có thể không được gật đầu, không biết trả lời như thế nào.

Đột nhiên Adair thân thể loáng một cái, lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ bóp Khấu Lý cổ, tàn nhẫn cười gằn nói: “Để ngươi tới, lại ẩn núp ta. Không nghe ta mệnh lệnh, muốn ngươi này nhị trưởng lão tác dụng gì, đi chết đi!”

“Oành!”

Bàn tay lớn sờ một cái bên dưới, thân là bốn sao Giới Vương Khấu Lý, dĩ nhiên đầu lâu nổ tung, một vệt máu tươi bắn mạnh cao mười trượng.

“Ha ha! Giới Vương hồn phách cùng sức mạnh, lúc này mới bổ dưỡng a!”

Adair đột nhiên hút một cái, sau đó liền lộ ra vẻ thoả mãn.

“Chi!”

Tu La tộc mấy vị Giới Vương, lấy Cái Văn dẫn đầu, tất cả đều sợ đến hai chân run cầm cập.

Lúc này lại có mấy người nhanh chóng chạy trốn, đều bị Adair một quyền đánh ra, toàn bộ đánh nổ rơi. Trong đó còn có một vị tiểu tộc một tinh giới vương, càng cũng bị một quyền đánh thành cặn bã, lại để Adair bù đắp một trận.

Tại chỗ mấy trăm người, cũng không có thiếu là từ đằng xa hiếu kỳ mà bay tới, giờ khắc này toàn bộ đều câm như hến, muốn khóc nhưng không khóc nổi.

Quỷ dị cùng khủng hoảng tâm tình ở đây bên trong lan tràn.

Dương Thanh Huyền cũng sắc mặt cực kỳ khó coi, bắt đầu có chút hối hận không đi. Hắn ngước mắt lên, nhìn Trắc Quỹ một chút. Hiện tại duy nhất có thể hơi hơi chống lại Adair, sợ là chỉ có Trắc Quỹ.

Người trước mắt này thần thái cùng ngữ khí, đều cực kỳ giống Adair, nhưng cũng không phải Adair. Cảm giác hết sức kỳ quái, ở Hỏa Nhãn Kim Tình dưới, phảng phất là linh hồn hai người dung hợp.

“Hả?!”

Adair đột nhiên mạnh mẽ xoay người, dán mắt vào Dương Thanh Huyền, trong đôi mắt nổ bắn ra hồng mang, tâm tình một hồi hơi không khống chế được, “Hỏa Nhãn Kim Tình?!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1627: Không Cách Nào Đánh Bại, Chắc Chắn Phải Chết

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, vội vàng thu về Hỏa Nhãn Kim Tình.

Nhưng Adair nhưng xù lông, chịu kích thích cực lớn giống như vậy, gào thét một tiếng liền nhào tới.

“Cẩn thận!”

Tử Dạ bóng người loáng một cái, liền che ở Dương Thanh Huyền trước mặt, mi tâm tử đồng kéo ra, tảng lớn hắc hỏa bắn về phía hai tay, “Hổn hển” một tiếng liền hóa thành hai toà núi lửa, cháy hừng hực.

Tử Dạ lại hai tay chặp lại, hắc hỏa xoay tròn bên dưới, diễn biến thành một đóa to lớn hoa, giáng lâm ở trước người, sau đó song chưởng cùng nhau đánh ra.

Cũng trong lúc đó, Quỷ Tôn ở mặt khác một bên đạp bước lên trước, Bách Quỷ Dạ Hành từ trên người rút ra, vô số âm u quỷ khí khuếch tán, tiểu quỷ trên dưới chuyển động loạn lên, một kiếm liền chém đi tới.

Hắc hoa cùng quỷ kiếm, trực tiếp đem không gian đẩy ra, thoáng qua mà tới. Sức mạnh khổng lồ, làm cho thiên địa rung động.

Adair thân thể khôi ngô đi phía trước chấn động, không có bất kỳ kết cấu cùng chiêu thức, chính là thông thường song quyền đưa một cái.

“Ầm ầm!”

Hai đạo nồi đất giống như dưới nắm tay, mạnh mẽ dị thường hai chiêu, nháy mắt liền bị chế trụ.

Tử Dạ cùng Quỷ Tôn đồng thời hoàn toàn biến sắc.

Quỷ Tôn cũng còn tốt, chính mình đã từng chính là thiên giới chi chủ, tự nhiên biết cao cấp Giới Vương cùng trung giai Giới Vương sự chênh lệch.

Adair mặt lộ vẻ ác tướng, nắm đấm bỗng nhiên nắm chặt, ở trước người chấn động động đậy, lần thứ hai đẩy ra.

“Oanh!”

Quyền kình xuyên vào hai chiêu bên trong, hắc hoa cùng quỷ kiếm đồng loạt nổ tung, cường đại quyền phong xuyên thấu mà lên, đem Tử Dạ cùng Quỷ Tôn lực lượng hoàn toàn xé rách.

“Ầm ầm!”

Tử Dạ cùng Quỷ Tôn đều là cả người chấn động, Tử Dạ càng là phun ra một ngụm máu đến, sắc mặt tái nhợt, mi tâm tử đồng đều lờ mờ rất nhiều.

Quỷ Tôn trên người hồn quang lấp loé hạ, bắp thịt xương cốt phát sinh “Răng rắc” đáng sợ âm thanh, mặt lộ vẻ thống khổ vẻ dữ tợn, hiển nhiên cũng bị thương không nhẹ.

Nhưng thân ảnh của hai người chỉ là lung lay hạ, hoàn toàn không có có lùi một bước, như thương tùng kình lực bách, che ở Dương Thanh Huyền trước mặt.

Dương Thanh Huyền trong lòng sốt sắng, đột nhiên cắn răng quát lên: “Đi mau!” Liền trực tiếp hóa thành độn quang phải đi.

Hắn biết giờ khắc này sáng suốt nhất cách làm, chính là mình mau trốn đi, như vậy thì sẽ không liên lụy Tử Dạ cùng Quỷ Tôn, cùng với những người khác.

Chỉ là vừa thân thể hơi động, đã bị một luồng tuyệt cường uy thế lăng không nhiếp đến, đem chính mình đè ép.

“Ở trước mặt bổn tọa, chỉ là Bất Hủ cảnh giun dế, lại có thể sinh ra chạy trốn ý nghĩ xằng bậy, đây là ở si nhân nằm mơ sao?”

Adair trầm giọng một uống, hồng mang ở trong mắt lấp loé, hai tay lần thứ hai đánh ra.

Hai đạo vòng xoáy ở dưới lòng bàn tay hiện ra, cùng nhau đặt ở Tử Dạ cùng Quỷ Tôn trên người, mạnh mẽ lực xung kích dứt bỏ mà đi, dường như hai đạo lốc xoáy, trực tiếp đưa bọn họ đánh bay.

Sau đó liền một bước lên trước, đi tới Dương Thanh Huyền trước mặt, đưa tay chộp tới.

“Người này ngươi không thể giết!”

Trắc Quỹ một mực mắt lạnh quan sát, chợt thấy Dương Thanh Huyền rơi vào nguy hiểm, bóng người lóe lên liền bay rơi xuống, che ở Dương Thanh Huyền đằng trước, vung chưởng liền đập tới.

“Sáu sao lực lượng cũng muốn chặn ta? Cút đi!”

Adair biến trảo vì là chưởng, cuồng bạo chưởng phong kịch liệt áp súc, cuối cùng thành một đường, tỏa ra cực kỳ đáng sợ khí tràng.

Trắc Quỹ hoàn toàn biến sắc, sáu sao cùng thất tinh, tuy chỉ là một sao kém, nhưng là trung giai vượt qua đến cao cấp, thực sự trở thành thế giới này tột cùng tồn tại, này đạo hồng câu to lớn, không thua gì từ Khuy Chân tiến giai Giới Vương.

Ngay sau đó Trắc Quỹ liền lùi mấy bước, đến không đường có thể trốn, lui nữa liền đụng vào Dương Thanh Huyền trên người, này mới đứng vững hai chân, nửa ngồi xổm người xuống thân thể, hai tay kết ra một cái cổ quái dấu ấn, toàn thân từng khối từng khối vảy rắn nổi lên, trình quy rắn hình dáng, sau đó hai tay đánh ra.

“Oanh!”

Adair một chưởng rơi vào Trắc Quỹ phía trước, sức mạnh đáng sợ đột nhiên nổ ra, liệt địa Thiên Lý.

Nhưng cũng bị Trắc Quỹ song chưởng lực lượng cản lại.

Đồng thời Trắc Quỹ cũng không lui lại nửa bước, trái lại toàn bộ hai chân đều rơi vào mặt đất, nổ ra hai cái hố sâu to lớn.

Adair kinh sợ, chính mình rõ ràng so với đối phương cao hơn một sao, hơn nữa còn là cực kỳ trọng yếu một sao, làm sao còn sẽ bị đối phương ngăn trở?

Tâm niệm thay đổi thật nhanh bên dưới, cánh tay càng bị Trắc Quỹ một hồi bắt, sau đó hướng về xa xa chấn động, trực tiếp đẩy ra xa hơn mười trượng.

Trắc Quỹ này mấy lần động tác làm liền một mạch, sau khi làm xong liền từ trong hố sâu nhảy ra, xoay người một phát bắt được Dương Thanh Huyền, hóa thành độn quang mà đi.

“Không có của bản tọa cho phép, ai cũng đừng muốn đi!”

Adair mở mồm ra, phun ra Hư Quang Mạch Trùng, một hồi đem bầu trời nhuộm đẫm thành bảy màu sắc, xu thế không thể đỡ đánh rơi mà đi.

Trắc Quỹ trong lòng hoảng hốt, này Hư Quang Mạch Trùng bị cảnh giới khác nhau triển khai ra, uy năng hoàn toàn khác nhau, chiêu này ở thất tinh Giới Vương trong tay, đủ để hủy thiên diệt địa.

Bất đắc dĩ, ném Dương Thanh Huyền, Trắc Quỹ xoay người lần nữa, gào thét lớn một quyền đánh ra.

Dương Thanh Huyền sợ nhìn sang, Trắc Quỹ trên nắm tay, tương tự có ám sắc Tinh Giới, đồng thời một quyền đánh ra Huyền Vũ bóng mờ, bên trong có thất tinh lấp loé.

“Lẽ nào hắn Tinh Giới bên trong, cũng có bảy vị Tinh Túc?” Dương Thanh Huyền nghĩ thầm.

“Ầm ầm!”

Hư Quang Mạch Trùng đánh vào quyền ảnh trên, quy rắn rít gào, hai nguồn sức mạnh hỗn cùng nhau, hóa thành to lớn chùm sáng, hung ác năng lượng như sấm rắn lấp loé bên trên, đùng đùng nổ ra.

Không gian chung quanh nhất thời bị đánh thành vô số mảnh đoạn, sức mạnh mang tính hủy diệt phát tán ra.

Cường tuyệt dư âm hạ, Dương Thanh Huyền hoảng hốt, nếu không có có Trắc Quỹ che ở đằng trước, như vậy sức mạnh đáng sợ, coi như lấy ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, sợ cũng là một con đường chết.

Đột nhiên, Trắc Quỹ thân thể khôi ngô một hồi bay lên.

Sau đó liền xuất hiện một tấm dữ tợn vượn mặt, Trắc Quỹ càng bị Adair trực tiếp nắm lấy, hung hăng ném ra ngoài.

“Ầm ầm”, Trắc Quỹ thân thể trên mặt đất trên trượt ra thật xa, dù chưa bị thương nặng, nhưng cũng vô cùng chật vật, mặt âm trầm đứng lên, nhìn chằm chằm Adair, lại chưa lên trước.

Tựa hồ đối với cứu viện Dương Thanh Huyền đã không ôm hy vọng.

“Không muốn a!”

Tử Dạ trông thấy Adair lần thứ hai hướng đi Dương Thanh Huyền, thê lương quát to một tiếng, vô số ký tự màu vàng như hồ điệp, từ lòng bàn tay phiên bay mà ra, hóa thành một toà bảy Thải Hồng Kiều, kích bắn mà đi.

Tử Dạ thân ảnh cùng hồng quang hòa làm một thể, liều lĩnh vọt tới.

“Hừ, bọ ngựa đấu xe!”

Adair trở tay một chưởng, đỏ ngầu ánh quyền như nổ tung màu máu, một hồi đem cái kia Bỉ Ngạn Kim Kiều hồng quang đánh nát.

Vạn ngàn sụp đổ kim điệp dưới, Tử Dạ lần thứ hai phun ra một ngụm máu đến, té xuống đất, trong mắt tràn đầy bi thương cùng thê lương.

Từ nhỏ đến lớn, chưa bao giờ như vậy tuyệt vọng quá.

Adair đánh bay Tử Dạ sau, châm chọc ánh mắt quét qua toàn trường, mỗi cái bị hắn ánh mắt đảo qua người, không khỏi là câm như hến.

Gặp lại không người nào dám ngỗ nghịch sau, Adair lúc này mới xoay người, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, vẫn chưa trực tiếp ra tay, mà là cúi người xuống, gằn giọng hỏi: “Ngươi Hỏa Nhãn Kim Tình là đến từ đâu?”

Dương Thanh Huyền cùng với bốn mắt tương đối, vẫn chưa sợ hãi, lãnh đạm nói: “Quản ngươi chuyện gì? Chuyện của chính mình đều làm xong chưa? Từ sáng đến tối quản người khác.”

Adair giận dữ, quát lên: “Đã như vậy, ta liền tự mình tiến tới tìm đáp án.”

Đôi căn lông xù hai ngón tay kéo ra, điểm hướng về Dương Thanh Huyền hai mắt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1628: Thế Lực Ngang Nhau, Kinh Thiên Một Trận Chiến

Dương Thanh Huyền mắt tối sầm lại, nội tâm sợ run một hồi, nhưng nháy mắt liền tỉnh táo lại.

Khắp nơi Thất Tinh Giới Vương sức mạnh hạ, chính mình căn bản không có sức phản kháng.

Nhưng không có sức phản kháng, cũng không ý nghĩa không có phản kháng.

Trên thớt cá còn có thể bốc lên mấy lần, huống hồ là Dương Thanh Huyền tâm tính, kiên quyết không có chờ chết khả năng.

Hai mắt một nháy mắt hạ, bắn ra hai đạo kim quang, trong cơ thể nhiệt huyết một hồi sôi trào.

“Mặc dù là cuối cùng là vừa chết, ta cũng phải ngươi trả giá thật lớn!”

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, nghĩ muốn lấy ra Thiên Khư, đem trên người vài món Thánh khí tự bạo, nhưng năm ngón tay vồ lấy hạ, càng trống trơn như vậy, cái gì đều chưa bắt được.

“Xảy ra chuyện gì?”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, khóe mắt dư quang hướng về tay phải nhìn tới, chỉ thấy nguyên bản loài người cánh tay, đột nhiên bao trùm lên màu vàng nhạt lông tơ, đồng thời bàn tay biến đại biến rộng, bốn ngón tay cũng biến thành gần như dài,

“Đây là...”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, phát hiện không chỉ có là cánh tay, toàn thân đều là che lấp màu vàng nhạt lông tơ, bắp thịt càng phồng lên khoẻ mạnh, hơn nửa thân người trở nên hơi lọm khọm, xương đuôi rút ra dài biến thành khỉ đuôi.

Biến hóa này tới cực kỳ đột nhiên, Dương Thanh Huyền trong đầu “Ong ong” vang vọng, ý thức một hồi sẽ đến mi tâm, tiến vào Thái Huyền Thiên bên trong, sau đó liền phát hiện ý thức phảng phất bị giam cầm, chính mình dần dần mất đi đối với thân thể chi phối.

“Tại sao lại như vậy?”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, ý thức của mình cũng không có mất đi, mà là bị “Giam cầm” trạng thái, liền vây ở này vô cùng mộ kiếm bên trong, dĩ nhiên không ra được.

Ngay ở Dương Thanh Huyền biến hóa chớp mắt, Adair cả người cự chiến, xuyên xuống hai tay, đột nhiên liền đình trệ ở không trung, khoảng cách Dương Thanh Huyền hai mắt không quá nửa thước, thân thể giống như là bị định trụ.

Đỏ thẫm trong con ngươi, không rõ liền hiện ra một chút sợ hãi.

“Không thể!”

Adair đột nhiên tựa như nổi điên rống to, trên người khí tức nổ tung tựa như bao phủ tới, cái kia hai ngón tay một hồi nắm tay, Thất Tinh Giới Vương lực lượng điên cuồng đập mà xuống.

“Oanh!”

Lực lượng vô tận dường như rút nhanh chóng mà xuống sóng lớn, năng lượng khổng lồ vung lên đầy trời bụi trần, dư âm chỗ đi qua, thời không nát hết, cùng bụi trần hỗn hợp thành Hỗn Độn bão táp.

Tất cả mọi người trong lòng chấn động dữ dội, tất cả đều sợ hãi nhìn phía trước, “Chết rồi... À...”

Tử Dạ đám người càng là mặt xám như tro tàn, tràn đầy vẻ tuyệt vọng.

Ở Thất Tinh Giới Vương một đòn hạ, há có mạng sống lý lẽ?

Nhưng này bão táp dần tán, hai đạo to lớn mà thân ảnh khôi ngô hiển lộ ra, gần như giống nhau vóc người, hình thể, bóng lưng, phảng phất như ra vừa rút lui.

“Này...”

“A!...”

Vô số con mắt bên trong, đều là tràn đầy khiếp sợ cùng dại ra.

Adair vừa rồi cú đấm kia, bị một con đồng dạng hầu tử đón lấy, hai người song quyền giằng co, càng thế lực ngang nhau!

Trắc Quỹ trái tim mãnh liệt co giật một hồi, ngạc nhiên thất sắc, không thể tin tưởng trước mắt nhìn thấy tất cả, thất thanh kêu lên: “Đây là... Đây là... Không thể... Không thể...”

Trong thanh âm tràn đầy to lớn hoảng sợ.

Toàn trường người, ngoại trừ kinh hãi ở ngoài, còn có chút không tên, này sao lại thế này? Tại sao lại khiến sáu sao tột cùng Giới Vương, đủ để cùng thất tinh một trận chiến nhân vật mạnh mẽ, như vậy run rẩy?

Biến thành con khỉ Dương Thanh Huyền, trong đôi mắt kim quang không ngừng nhìn chăm chú, phảng phất hội tụ trong thiên địa hệ “Kim” nguyên tố, chỉ là ánh sáng, liền khiến Adair một trận khủng hoảng cùng run rẩy.

“Không thể!”

Adair hoảng sợ quát to một tiếng, trong tay quyền kình đột nhiên nổ ra, một luồng lực lượng cường đại hơn bao phủ tới, đem Dương Thanh Huyền một hồi đẩy lui.

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người đều hoàn toàn biến sắc, tựa hồ ý thức được không tầm thường gì đồ vật.

Thất Tinh Giới Vương rít gào lực lượng, nhưng chỉ có thể đem hắn đẩy lui?

Dương Thanh Huyền trong mắt kim quang lóe lên, cánh tay vừa nhấc, vô số hỏa diễm điên cuồng gào thét mà ra, hóa thành ngũ long, vòng tại trên nắm tay, thẳng nổ ra đi.

Lúc trước Dương Thanh Huyền cũng từng dùng tới năm hoả táng long, thậm chí là Đế Diễm Quyết, đều không có đáng sợ như vậy nhiệt độ nóng bỏng.

Mỗi người đều cả người mồ hôi nước, lập tức lại bị hong khô.

Năm đạo rồng lửa trước sau rít gào, lập tức hội tụ thành thừng, mang theo vô biên màu đỏ thẫm sóng lửa, hòa vào cú đấm này bên trong.

Trong thiên địa bị chiếu rọi một mảnh chanh hồng.

“Đáng chết!”

Adair nhìn này chanh đỏ thiên địa, trái tim mãnh liệt co giật, trong mắt bắn ra lạnh lẽo hàn quang, thân thể lùi lại phía sau, hai tay bấm quyết, bảy màu huyễn quang mịt mờ mà ra, không ngừng khổng lồ.

Trên hai tay, có như dẫn theo một bộ rực rỡ tay khôi, theo song chưởng bỗng nhiên đẩy về phía trước đi, tựa là hủy diệt khí tức gột rửa ra.

Đồng thời há mồm phun một cái, Hư Quang Mạch Trùng liền xung kích ra, đem thiên địa đánh tan.

“Oanh!”

Bảy màu huyễn quang chui vào biển lửa, một hồi chính là lật khuấy lên.

Hai nguồn sức mạnh đụng vào nhau, cuối cùng sản sinh rung động thiên địa nổ tung.

Hỏa diễm bị Hư Quang Mạch Trùng mang theo, quấn quýt thành cực hạn sáng lạng bão táp, hướng về bốn phía rắc mà đi.

Toàn bộ đất trời, như nơi trong lò luyện.

Tất cả mọi người không khỏi kinh hãi, vội vàng hướng về xa xa bỏ chạy, lui mấy ngàn trượng phương mới dừng lại.

Adair đột nhiên trong lòng không tên hoảng hốt, này vô biên trong biển lửa, đột nhiên đã không thấy tăm hơi Dương Thanh Huyền thân ảnh.

“Muốn tránh? Cho rằng tránh sao?!”

Adair nghiêm ngặt quát một tiếng, hồng mang hướng về hư không quét tới, đột nhiên hai tay bấm quyết, biến thành một phương to lớn ấn quyết, mạnh mẽ đập về phía một chút.

Ấn quyết không tiếng động lướt qua hư không.

Đột nhiên một con lông xù bàn tay lớn duỗi đi ra, đem cái kia ấn quyết ngăn chặn, khiến cho khó tiến thêm nữa nửa hào.

Dương Thanh Huyền hai con ngươi co rụt lại, quát lên: “Nát!”

Vòng vòng hỏa diễm lượn quanh ở Dương Thanh Huyền trên cánh tay, dường như màu lưu ly vòng tròn, Dương Thanh Huyền năm ngón tay vồ lấy, sức mạnh cuồng bạo bao phủ mà xuống, chồng chất ở đằng kia ấn quyết trên.

“Ầm ầm!”

Một ấn nháy mắt nổ tung Phá Toái.

Dương Thanh Huyền cánh tay vặn vẹo một hồi, bên trong phát sinh “Răng rắc” thanh âm, càng là bị nhất định tổn thương, đồng thời giữa năm ngón tay tràn đầy máu tươi.

“Ta hiểu được, ta hiểu được, ha ha ha ha.”

Adair đột nhiên cười như điên, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, lạnh giọng nói: “Ta còn tưởng rằng ngươi chính là không con hầu tử kia đây, bất quá là thu được hắn một tia sức mạnh, hoặc có lẽ là một đạo phân thân thôi. Cùng ngươi so với, bản tọa không kém chút nào a!”

Adair cười lớn bên dưới, bóng người loáng một cái, liền hóa thành lưu quang, kích bắn mà lên, đồng thời đôi tay vồ một cái, Thiên Hồng Chi Sát liền hiện lên ở trong tay, đột nhiên như bổng đả hạ.

Dương Thanh Huyền rên lên một tiếng, chói lọi màu vàng đồng mâu lóe lên, liền né qua.

Adair lại hoành quét tới, vô số phù văn từ Thiên Hồng Chi Sát trên phiên bay mà lên, hóa thành to lớn hình cung quang.

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, song quyền đi phía trước đập ra, ánh quyền mang theo cháy sóng, đặt ở to lớn đường vòng cung trên, cùng cái kia Thiên Hồng Chi Sát mạnh mẽ va chạm.

“Oanh!”

Hình cung quang cùng ánh quyền cùng đập vỡ tan.

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, lui xa hơn mười trượng.

Thực lực của hai người tựa hồ cũng ở Thất Tinh Giới Vương dáng vẻ, ngươi tới ta đi đấu một trận, phảng phất bất phân cao thấp.

Dương Thanh Huyền thần thức ở Thái Huyền bên trong kiếm, kinh hãi nhìn tất cả những thứ này.

Hắn đột nhiên hiểu được, này hai con khỉ thực lực, cũng không phải là chỉ có Thất Tinh Giới Vương, mà là Adair cùng thân thể của chính mình, chỉ có thể chịu đựng đến Thất Tinh Giới Vương, lên trên nữa tăng lên, hai thân thể của con người đều phải nổ tung.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1629: Lưu Lại Hậu Chiêu, Bảo Thấm Tâm Bổ Cào

"Để mạng lại đi! Thù mới hận cũ, cùng nhau toán!"

Adair gầm dữ dội một tiếng, Thiên Hồng Chi Sát xoay ngang, liền thẳng quét mà đi.

Hai con khỉ nguyên bản thực lực chênh lệch không bao nhiêu, nhưng Adair Thánh khí ở trong tay, không ngừng bùng nổ ra cường đại Thánh khí hào quang, như hổ như rồng.

Thánh khí ở một tinh giới vương trong tay, cùng ở Thất Tinh Giới Vương trong tay, hoàn toàn là hai khái niệm.

Toàn bộ Thiên Hồng Chi Sát sức mạnh cơ hồ bị thôi thúc đến rồi cực hạn, thương trên phù văn từng cái từng cái hiển hiện ra, mủi thương trên hóa ra Huyết Nguyệt đánh chém, mỗi một đạo đều cắt rời không gian.

"Dương Thanh Huyền" lấy thân thể máu thịt không ngừng vung quyền, cùng cái kia Huyết Nguyệt chém chống lại, mỗi một lần đều ánh quyền nổ tung, quyền cốt trên bị vẽ xuất ra đạo đạo vết máu.

Dương Thanh Huyền ở Thái Huyền Thiên bên trong sốt sắng, thầm nghĩ trên người lão tử nhiều như vậy Thánh khí, con khỉ này liền không biết lấy một cái đến dùng? Tùy tiện món nào cũng có thể trấn áp này Thiên Hồng Chi Sát, lẽ nào con khỉ này đầu óc không dễ sử dụng? Cũng hoặc là không cách nào khởi động mình Thánh khí?

Suy nghĩ trong đó, “Dương Thanh Huyền” bắt đầu tả hữu né tránh, bất tri giác hạ, càng rơi vào hạ phong.

“Ha ha ha ha! Một đạo phân thân cũng muốn đối phó ta, ngươi liền cùng người kia như thế cuồng vọng vô tri. Chẳng trách, các ngươi nguyên bản đều là cùng một loại người a, đều muốn ta chết, ta hôm nay liền để cho các ngươi đi trước chết!”

Adair điên cuồng hét lên một tiếng, vô tận lửa giận ở trong người sinh thành, lan tràn đến toàn thân.

Chiến thương một chiêu mau hơn một chiêu, không ngừng hoành, phách, đâm, chém, đem hầu tử Dương Thanh Huyền đẩy vào tuyệt cảnh.

Đột nhiên một mảnh bảy màu vẻ từ Adair trong tay tràn ra, chảy vào đến Thiên Hồng Chi Sát trên.

Thiên Hồng Chi Sát bùng nổ ra thống khổ cùng hưng phấn Tranh tiếng hót, càng gánh chịu không được cái kia năng lượng khổng lồ.

Này bảy màu vẻ chính là Hư Quang Mạch Trùng!

Adair bóng người loáng một cái, hai tay cầm thương mạnh mẽ bổ xuống.

Hư Quang Mạch Trùng cùng thương sát hỗn hợp lại cùng nhau, hóa thành một luồng sức mạnh hoàn toàn mới, như sông lớn được địa, nhật nguyệt được ngày.

“Dương Thanh Huyền” ngẩng đầu nhìn to lớn kia hình cung quang, mắt vàng bên trong xẹt qua ngoan tuyệt, nơi sâu xa màu máu cuồn cuộn, bàn tay hướng về bên cạnh người một trảo, khổng lồ mà năng lượng tinh thuần liền bị hắn điên cuồng hút mà tới.

Hỏa diễm múa tung, như rồng xoay quanh, toàn bộ quanh người giống như là một mảnh vòng xoáy khổng lồ.

“Oanh!”

“Dương Thanh Huyền” giơ tay nắm tay đánh tới, bùng nổ ra giống như kiểu tiếng sấm rền tiếng nổ lớn, năng lượng kinh khủng từng vòng càn quét mà ra.

“Ầm ầm!”

Bên trong đất trời nháy mắt rơi vào ảm đạm, chỉ có cái kia sáng lạng hỏa diễm cùng bảy màu huyễn quang, ở tiêu tan bên trong chiếu sáng đại địa.

Hai con khỉ từng người bị đánh bay.

“Dương Thanh Huyền” chấn động bên dưới, liền trực trụy đại địa, “Ầm ầm” nổ vang.

Trên phế tích, đất rung núi chuyển, liệt địa ngàn dặm.

To lớn rung động tiếng từ dưới đất không ngừng truyền đến, toàn bộ Thiên Đô địa mạch đều ở gãy vỡ, liền giống bị người ở một chút điểm bẻ nát giống như vậy, cái kia mới tới hoang vu thịnh cảnh, dĩ nhiên biến thành một mảnh tận thế.

Adair bay ra mấy trăm trượng xa, liền dừng lại thân thể.

Hết thảy võ tu đều là mặt lộ vẻ sợ sợ, trừng mắt to nhìn phía trước.

“Dương Thanh Huyền” rớt xuống nơi, nổ ra một cái hố sâu to lớn, có ngàn trượng dài rộng, như một cái to lớn vết sẹo, ngang qua ở trên mặt đất.

“Dương Thanh Huyền” càng bị đánh xuống lòng đất, không thấy tăm hơi.

“Thanh Huyền!”

Tử Dạ lo lắng kinh ngạc thốt lên.

Tuy rằng lấy Dương Thanh Huyền phía trước biểu hiện, dưới một kích này không đến nỗi ngã xuống, nhưng nhất định sẽ bị thương nặng.

“Cắt! Còn không mau cút đi đi ra nhận lấy cái chết!”

Adair phun một ngụm máu đàm, liền cầm trong tay chiến thương, mắt lạnh nhìn chằm chằm trong hố sâu.

“Oành”, lòng đất một tiếng chấn động.

Một bóng người lay động hạ, liền từ trong hầm bay ra, cả người dán bùn đất cùng máu tươi, chính là “Dương Thanh Huyền”, trên mặt lộ ra vẻ cổ quái.

Adair con ngươi thu nhỏ lại, cười gằn nói: “Làm sao, bị đánh không còn cách nào khác sao?”

“Dương Thanh Huyền” khinh miệt liếc mắt nhìn hắn, hoàn toàn khinh thường dáng vẻ, giơ tay lên hai ngón tay đi xuống phương một chút, điểm điểm huỳnh quang u nhiên từ đầu ngón tay bồng bềnh mà ra, đi vào trong hố sâu.

Mấy khối to lớn Tiên ngọc từ trong hố sâu bay ra, bằng phẳng bóng loáng, chỉ là từ đó phá nát đoạn nứt ra rồi, như là bị cắt chém quá.

Adair hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Đây là...”

Tiên ngọc ở “Dương Thanh Huyền” sự khống chế, chậm rãi dính hợp lại cùng nhau, hình thành một khối hoàn chỉnh Cuboit, đang là trước kia Ngọc Hầu lập sân ga.

[truyen cua tui❊d

ot net] http://truyencuatui.net/

Ngọc Hầu sau khi xuất thế, này sân ga ở trong chiến đấu trực tiếp phá nát. Vừa nãy “Dương Thanh Huyền” vừa vặn đánh vào này đừng trên đài, tùy theo đồng thời đập xuống.

Adair hai con ngươi đột nhiên co rụt lại, nhìn chằm chằm cái kia sân ga, chẳng biết vì sao, nội tâm có gan cảm giác không ổn.

“Dương Thanh Huyền” trong mắt bắn ra kỳ dị ánh vàng, đột nhiên lộ ra một tia cười khẽ, phảng phất xem thấu cái gì, năm ngón tay vồ lấy.

“Ầm ầm.”

Toàn bộ ngọc đài hướng về bên trong sụp xuống, như là không gian từ bốn phương tám hướng chen chúc tới, đầu tiên là bề ngoài không ngừng rạn nứt, lập tức nổ lớn nổ thành bột mịn, lam chỉ từ bên trong dâng trào mà ra.

Cái kia chút bột mịn ở không trung không ngừng bồng bềnh, cuối cùng dính hợp lại cùng nhau, hóa thành một tấm màu xanh nhạt phù văn, yên lặng lơ lửng ở trong hư không.

Phù trung tâm nằm ngang một cái trường binh đồ án, bên trên lam làm vinh dự thịnh, như là sóng nước gột rửa ngàn dặm, tỏa ra nhàn nhạt kỳ dị sức mạnh, làm bốn phía không gian tùy theo trên dưới chấn động.

“Chi! Đây là..., đáng chết! Đáng chết a! Lại ngay ở hai chân của ta lập xuống, còn để lại một đạo đối phó ta khí phù! Nên người chết a!”

Adair hai mắt trợn trừng, nhìn chằm chằm cái kia lam phù, cả khuôn mặt trở nên cực kỳ vặn vẹo khủng bố.

Nhưng nhìn phía cái kia lam phù, trong đầu không rõ liền xẹt qua một đạo kim giáp Chiến Thần thân ảnh, sinh ra vô cùng hoảng sợ, hai chân giẫm một cái, liền hướng xa xa bỏ chạy, dĩ nhiên lựa chọn chạy trốn.

"Dương Thanh Huyền" trong mắt lộ ra một tia cười nhạo, bấm quyết đi phía trước một chút, cái kia lam phù một hồi như sóng nước động, phía trên sức mạnh quy tắc toàn bộ giải phong đi ra.

Một điểm điểm ánh vàng từ phù bên trong thả ra, ở bầu trời ngưng tụ thành một thanh màu vàng trường binh, là to lớn đinh ba bóng mờ, mọc ra chín răng, có cự thú phù điêu, tản ra kinh khủng hàn ý, phảng phất vừa mới động, liền có thể phá ngày hủy địa.

"Đó là... Khí phù!"

Xa xa võ giả đều là kinh sợ.

Cái gọi là khí phù, chính là đem nguyên khí lực lượng dung nhập vào phù bên trong, một khi thả ra ngoài, liền giống như là nguyên khí một đòn.

Đồng thời Thiên Hà võ tu, không khỏi là hoàn toàn biến sắc, lộ ra thần sắc kinh khủng.

Binh khí kia vừa nhìn, phàm là Thiên Hà võ tu không người không hiểu, chính là Thiên Hà Thủy Thần Cung trấn cung đồ vật, lệ thuộc vào Tiên Thiên linh bảo, ở Thánh khí trên bảng xếp hạng thứ sáu trên bảo thấm tâm bổ cào.

"Dương Thanh Huyền" hai tay một chút, cái kia đinh ba xoay vòng bay về phía trên không, bỗng nhiên rút ra dài đến ngàn trượng, bên trên có thú gào thét, ánh vàng cuồn cuộn ngất trời hạ, dường như mang theo mênh mang bích sóng, cuồng kích mà đi.

"Đáng chết a! Không!"

Adair điên cuồng hét lên một tiếng, vô số phù văn từ trên người bạo trào ra, cùng Hư Quang Mạch Trùng rót vào Thiên Hồng Chi Sát bên trong, toàn bộ thân thương lộ ra tươi đẹp màu lưu ly, năng lượng kinh khủng thủ thế chờ đợi.

Trực giác sát ý sắp tới, Adair liều mạng xoay người lại chính là một thương, vô cùng hào quang bảy màu như xuyên mà ra, đem không gian nổ ra một đạo to lớn đường hầm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1630: Chiến Thắng, Một Đòn Cuối Cùng

Adair chiêu thức này hạ, trực tiếp trời sập địa hủy, tảng lớn không gian phá nát rơi xuống.

Nhưng đáng sợ kia hào quang bảy màu, đụng vào đến trên bảo thấm tâm bổ cào, liền như gà đất chó sành vỡ vỡ đi ra, nát làm đầy trời tinh trần giống như ánh sáng.

Trên bảo thấm tâm bổ cào thế đi không giảm, đập vào Thiên Hồng Chi Sát.

Thánh khí gào thét một tiếng, liền bị từng tấc từng tấc tỏa đoạn, biến thành mảnh vỡ cắm ở vô biên trên mặt đất, trên bảo thấm tâm bổ cào dựa thế đập về phía Adair lồng ngực.

“A!!”

Adair hai mắt dường như đẫm máu và nước mắt, nhìn chằm chằm đinh ba, lòng tràn đầy sự thù hận cùng tuyệt vọng, cái kia đinh ba một hồi sụp đổ ra, hóa thành vô biên dâng trào năng lượng.

Ánh sáng màu vàng óng dường như mênh mang bích sóng, đem Adair thân ảnh nuốt chửng hầu như không còn.

Tất cả mọi người đều sợ sợ muôn dạng, một viên đạo tâm ở đây sức mạnh hủy thiên diệt địa hạ, lòng sinh run rẩy cùng thấp kém cảm giác.

Đây cũng là Tiên Thiên linh bảo sức mạnh sao?

Chỉ là một đòn, liền ngay cả cao cấp Giới Vương thêm vào Thánh khí, đều không thể chống đối mảy may.

Hơn nữa chỉ là khí phù.

Ở chế tác khí phù thời điểm, chịu đến mọi điều kiện nhân tố ảnh hưởng, căn bản không thể đem nguyên khí hoàn chỉnh sức mạnh dấu ấn đến khí phù bên trong, trừ phi là cấp thấp nguyên khí.

Nói cách khác, vừa nãy này đáng sợ một đòn, chỉ là trên bảo thấm tâm bổ cào bộ phận sức mạnh. Nếu như toàn bộ lực lượng thả ra ngoài, đó đúng là loại nào cảnh tượng đáng sợ.

“Vương tử điện hạ...”

Tu La tộc mấy vị Giới Vương, tất cả đều cả người run cầm cập.

Ở đây đáng sợ một đòn hạ, Adair sợ là triệt để xong, lần này bọn họ làm sao trở lại báo cáo kết quả?

Trên thực tế, coi như Adair không có vong, cũng đã không phải là khi trước Adair, tương tự không cách nào trở lại báo cáo kết quả.

Tu La tộc mấy vị Giới Vương, tất cả đều là mặt xám như tro tàn.

Cái kia như sóng biển kim quang dần dần trở thành nhạt, lập tức hoàn toàn yên tĩnh lại, trong thiên địa khôi phục một mảnh yên tĩnh, chỉ còn lại nhàn nhạt năng lượng dư uy, như cũ cường thịnh, kích thích lòng của mọi người bẩn.

Trước mắt địa thế giống như hồng thủy quá cảnh giống như, vùng đất tầng ngoài hoàn toàn bị hướng về vỡ, nguyên bản hoàn chỉnh Thiên Đô, một nửa biến thành vô số khối trọc lốc tảng khối.

Kỳ thực kinh hãi nhất vẫn là Dương Thanh Huyền bản thân, bị giam cầm ở Thái Huyền Thiên bên trong, vẫn như cũ cảm nhận được này đáng sợ Thánh khí lực lượng, nội tâm một trận rung động.

Chính hắn liền thân hoài Tiên Thiên linh bảo, Nhân Quả Tứ Đế một phần tư, nhưng đối với Tiên Thiên linh bảo uy năng nhận thức, nhưng là lần đầu tiên.

“Dương Thanh Huyền” đi phía trước bước ra một bước, liền Súc Địa Thành Thốn, đi tới cái kia phá toái mặt đất và bầu trời, Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn xuống phía dưới.

Đột nhiên một đạo tiếng cười điên cuồng truyền đến, “Ha ha ha ha! Để lại một đạo khí phù nghĩ đối phó ta, ha ha ha ha, nằm mơ cũng không nghĩ tới đi, như vậy đều không giết chết được ta!”

Tất cả mọi người là sắc mặt ngạc nhiên, phảng phất nghẹt thở giống như vậy, tất cả đều mặt không có chút máu.

Lại vẫn không chết?!

“Oành!”

Một bóng người phóng lên trời, cả người huyết giáp bị nổ không có, trên người vô số đạo to lớn miệng vết thương, huyết nhục nhảy ra, màu đỏ sậm máu tươi như chú chảy xuôi, nửa bên mặt cũng phá huỷ.

“Ha ha ha ha!”

Adair một bên thổ huyết, một bên cười lớn, châm chọc nhìn “Dương Thanh Huyền”, cười nhạo nói: “Hắn giết không được ta, ngươi chỉ là một đạo phân thân, càng không thể! Ha ha ha ha.”

Tuy rằng bị thương rất nặng, vốn lấy hắn Thất Tinh Giới Vương nội tình, ở trước mắt tình huống này hạ chạy trốn vẫn như cũ không là vấn đề.

“Dương Thanh Huyền” mặt không hề cảm xúc, lạnh lùng nhìn hắn, đột nhiên trong đôi mắt kim quang một hồi đại thịnh, bàn tay hướng về bên cạnh người một trảo.

Đại địa một hồi rung động, cường hít mạnh lực từ trên tay phun ra, vô số đá vụn bị hắn điên cuồng hút mà đến, dường như trôi nổi ở trên trời núi to.

Nhưng mà cùng Dương Thanh Huyền thủ đoạn hơi động, vô số hỏa diễm chính là ăn mòn đi tới, toàn bộ đá vụn núi to trở nên như Hỏa Diễm Sơn giống như, nóng rực mà khí tức kinh khủng từ đó phát tán đi ra. Đồng thời ở ngọn lửa nung đốt bên dưới, cục đá vụn kia núi to thật nhanh nhỏ đi tan rã, trong nháy mắt liền chỉ còn dư lại ánh lửa.

Bên trong có ánh vàng chói mắt, nhìn không rõ ràng, thế nhưng một luồng đố kị khí tức nguy hiểm nhưng là chân chân thực thực bị mỗi người cảm nhận được.

Dương Thanh Huyền đơn tay vồ một cái, hỏa diễm tiêu tan ánh vàng phá mở, ban đầu núi to ngưng tụ thành một căn chói lọi màu vàng trường côn.

Người xán lạn như kim, hai đầu đỏ đậm như máu.

Phương vừa xuất hiện, một luồng cuồng mãnh vô cùng khí thế chính là phát tán mà ra, phảng phất có thể đập vỡ tan thiên địa.

Càng là lấy ngày vì là lò nung, lấy địa là kim thuộc, nung đốt ra tuyệt thế bảo khí.

“Dương Thanh Huyền” đơn tay nắm chặt trường côn, một côn đột nhiên quét ngang mà đi.

Côn trên thiêu đốt ngọn lửa nóng bỏng, phong mang đập vỡ tan hư không, vô số phù văn lấp loé ở trường côn bên trên, cùng mạnh mẽ đập về phía Adair.

“Không! Không thể!”

Adair nụ cười trên mặt hoàn toàn cứng đờ, hoảng sợ quát to một tiếng, đã sinh không nổi lòng phản kháng, xoay người bỏ chạy.

Nhưng mà cái kia trường côn thoáng qua mà tới, mang theo hiển hách sức gió, thẳng đem thiên địa đập vỡ tan, ánh vàng lấp loé bên dưới, mạnh mẽ đánh xuống đi.

“Oành!”

Adair bị gậy một hồi bắn trúng sau lưng, nửa bên thân thể đột nhiên nổ ra, toàn bộ người kêu thảm một tiếng, liền hướng đại địa rơi xuống.

Mà ở một mảnh tiếng vỡ nát bên trong, cây gậy kia trên vật liệu dần dần bóc ra từng mảng, chỉ còn dư lại một chút ánh vàng, cũng thoáng qua biến mất rồi.

“Oanh!”

Nguyên bản là phá nát không chịu nổi đại địa, lần thứ hai bị đập ra một đạo máu me đầm đìa hố sâu, Adair toàn bộ người cắm ngược ở trong hầm, máu thịt be bét, không biết sinh tử.

“Vương tử điện hạ!”

Cái Văn chờ Tu La tộc Giới Vương, dưới sự kinh hãi nhanh bay qua.

“Dương Thanh Huyền” nhất chuyển đầu, giơ tay lên, nắm tay bên dưới, hỏa diễm như núi thiêu đốt, đem thiên địa chiếu rọi ra một mảnh đỏ đậm.

“Chi!”

Cái Văn đám người đều là kinh hãi, cảm nhận được cái kia nghẹt thở giống như quyền uy, tất cả đều sợ đến vội vàng lùi về sau, nơi nào còn dám lên trước.

“Dương Thanh Huyền” lúc này mới nắm đấm vung lên, hướng về Adair đánh tới.

Thân thể to lớn như mũi tên đánh rơi, thoáng qua mà tới.

Đột nhiên một đạo bạch quang qua lại mà đến, trực tiếp xuất hiện ở Adair trước người, xoay người chính là một chưởng bổ ra.

Trong lòng bàn tay Huyền Quy bóng mờ hơi hiện, chính là Đại Diễn Bát Thức!

Người tới là Trắc Quỹ.

“Ầm ầm!”

“Dương Thanh Huyền” một quyền đánh trên Đại Diễn Bát Thức, chói mắt ánh lửa một hồi bạo nổ mở, chấn động ra cường đại dư âm, tách ra thiên địa.

Nhưng này Huyền Quy bóng mờ như núi bất động, cuối cùng không có có thể đột phá đi qua.

Trắc Quỹ sắc mặt cũng không dễ nhìn, khóe miệng tràn ra một tia huyết đến, hắc tiếng nói: “Tốt như vậy tư liệu sống, bị hủy rất đáng tiếc, này con khỉ cho ta.”

“Dương Thanh Huyền” hai mắt trợn trừng, kim quang như dao bắn ra, trên người sức mạnh lần thứ hai đi lên tăng lên.

Tảng lớn huyết dịch từ nhung lông trong đó tuôn ra đến.

Thái Huyền Thiên bên trong, Dương Thanh Huyền hoảng hốt không ngớt, quả nhiên cùng hắn dự đoán như thế, hoàn toàn là thân thể hạn chế con khỉ sức mạnh. Nếu như sức mạnh lên trên nữa nhắc đến, cơ thể chính mình liền thật muốn sụp đổ rồi.

Đột nhiên, cái kia cường tuyệt bá đạo lực lượng dừng lại, “Dương Thanh Huyền” trong mắt kim quang lần thứ hai lóe lên, nhìn chăm chú bắn về phía hư không nơi nào đó, con ngươi đột nhiên co co rụt lại, phảng phất cảm ứng được cái gì.

Cái kia từ đầu đến cuối đều bình tĩnh như nước trên mặt, lộ ra một tia kinh sợ.

Trắc Quỹ cũng cảm ứng được cái gì, đột nhiên xoay người nhìn phía hư không.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1631: Tự Tại Kẽ Hở

Một mảnh phá toái kim quang tự động ghép lại, biến thành một đạo to lớn môn, môn có hai miếng, hướng ra phía ngoài mở ra, môn trên mặt có hai cái ngậm hoàn đầu thú.

Mà bên trong, nhưng là vô hạn cực quang.

“Đây là...”

“Môn?”

Vô số người trong đầu đều là trống rỗng, cái môn này là thứ đồ gì?

Tử Dạ thân thể mềm mại run lên, bởi vì Tinh Linh Vương thanh âm như là xù lông giống như truyền đến, run rẩy quát: “Mệnh trời! Đây là mệnh trời!”

Tử Dạ mờ mịt nói: “Mệnh trời?”

Tinh Linh Vương như là bị kích thích cực lớn, hoảng sợ nói: “Đệ nhất Tiên Thiên linh bảo, hết thảy Thánh khí đứng đầu!”

Tử Dạ hoàn toàn biến sắc, lập tức hiểu được, hãi tiếng nói: “Thiên Mệnh Tối Cao?!”

Tinh Linh Vương thanh âm đột nhiên biến đổi, vội la lên: “Không đúng, không đúng. Không phải Thiên Mệnh Tối Cao! Cái môn này đến cùng là chuyện gì xảy ra? Đây không phải là Thiên Mệnh Tối Cao, rồi lại là Thiên Mệnh Tối Cao, đến cùng xảy ra chuyện gì?”

Tử Dạ bối rối, hoàn toàn nghe không hiểu Tinh Linh Vương đang nói cái gì.

Theo cánh cửa kia xuất hiện, đột nhiên trên cửa lưu quang lóe lên, từ trong đó chậm rãi đi ra một đạo trác tuyệt bóng người, toàn thân quấn ở sợi vàng vân văn trường bào bên trong, cùng Trắc Quỹ không khác nhau chút nào, không gặp hình dáng.

Một luồng tuyệt cường khí thế phát tán mà ra, rất có cảm giác ngột ngạt, giống như vực sâu dưới đáy cự thú giống như vậy, khiến người sợ hãi nghẹt thở.

"Dương Thanh Huyền" kim quang lóe lên, hướng về cái kia sợi vàng vân văn trên cẩn thận nhìn tới.

Đạo Ảnh mỗi người trường bào tuy rằng nhìn như nhất trí, nhưng ở hoa văn bên trên, nhưng sẽ hiển lộ ra thân phận của chính mình.

Ở đây người trường bào bên trái hạ giác, lờ mờ có thể thấy được một cái "Địa" chữ.

Thái Huyền Thiên bên trong Dương Thanh Huyền cả người run lên, thất thanh kêu lên: "Địa giả!"

Trong lúc nhất thời, tâm niệm bách chuyển, trên mặt kinh hãi thật lâu không cách nào tiêu tan.

Ngoại trừ Dương Thanh Huyền cùng Tử Dạ ở ngoài, này chút Thiên Hà người, cực nhỏ có biết Đạo Ảnh người, một thấy người này hiện thân, đều là mặt lộ vẻ quái lạ, cho rằng cùng Trắc Quỹ là một phe.

Trên thực tế cũng đích xác là một phe, đều là Đạo Ảnh.

Chỉ có điều Trắc Quỹ sắc mặt, thật sự Dương Thanh Huyền còn khiếp sợ hơn, vạn khó tin dáng vẻ, thất thanh kêu lên: "Địa,

Địa giả...”

“Dương Thanh Huyền” khuôn mặt vẫn như cũ bình tĩnh, chỉ có điều bên trong cặp mắt ánh vàng trở nên ác liệt rất nhiều, nhìn chằm chằm Địa giả cùng cánh cửa kia.

Địa giả hiện thân phía sau, cái kia mũ trùm bên trong một mảnh ánh sáng lưu chuyển, dường như sao chổi đảo qua, cuối cùng ngưng tụ thành hai đạo con mắt, chiếu xuyên xuống đến.

Cái kia con mắt tràn đầy vẻ băng lãnh, lại cực kỳ thâm thúy, giống như cùng mênh mông tinh hà.

Địa giả chỉ tay Adair, mở miệng nói: “Con khỉ này ta muốn mang đi.”

Trắc Quỹ cùng Dương Thanh Huyền đồng thời biến sắc mặt, đều là lộ ra bất thiện địch ý.

Trắc Quỹ cảm nhận được uy thế lớn lao, sắc mặt hơi trắng bệch, thậm chí trong hai tay chảy ra mồ hôi lạnh, nhưng vẫn như cũ cố giả bộ trấn định, hắc tiếng nói: “Ngươi nói mang đi liền mang đi, cái kia ta bộ mặt ở đâu?”

“Dương Thanh Huyền” cũng là một bộ khó chịu dáng vẻ.

Địa giả căn bản cũng không để ý tới Trắc Quỹ, dường như liền không nhìn thấy, cái kia trong trẻo lạnh lùng con mắt nhìn phía “Dương Thanh Huyền”, nói: “Trừ phi ngươi bản tôn giáng lâm, bằng không không ngăn cản được ta. Cũng hoặc là ngươi muốn theo ta một đạo, vào này tự tại kẽ hở.”

Dương Thanh Huyền hướng về cái kia kỳ dị môn nhìn tới, thầm nói: “Nguyên lai cái môn này gọi tự tại kẽ hở, chẳng lẽ cũng là Thánh khí trên bảng đồ vật?”

“Dương Thanh Huyền” trong lỗ mũi phát sinh nặng nề hừ một cái, trong mắt kim quang sáng quắc lóe lên.

Địa giả thân thể khó có thể phát giác hơi run rẩy lại, càng vạn phần kiêng kỵ lui về sau một bước, trường bào ở tự tại kẽ hở bên trong thổi lên cương phong hạ, không được vang vọng.

Nhưng cái này nhẹ nhàng động tác, trốn chỗ nào được ở đây Giới Vương hai mắt.

Đều biết Địa giả kiêng kỵ là con khỉ này bản tôn.

Địa giả đột nhiên mở miệng nói: “Đại nhân chân thân, còn ở đây Thương Khung tinh vực bên trong sao?”

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người là hoảng hốt không ngớt.

Nghĩ muốn vượt qua một vực, ngao du vũ trụ, duy sẽ vượt qua Bỉ Ngạn tồn tại.

Lẽ nào con khỉ này bản tôn, là thiên giới chi chủ?

Con khỉ này rốt cuộc là...

Tất cả mọi người thiên tư bách chuyển, có mấy người tựa hồ nghĩ tới điều gì, trên mặt trong nháy mắt sợ sợ muôn dạng.

“Dương Thanh Huyền” cũng không trả lời, trái lại đem mắt nhắm lại, lần thứ hai trợn mở thời gian, Hỏa Nhãn Kim Tình trong phút chốc biến mất.

Hơn nữa căng phồng bắp thịt trở về bình thường, trên thân thể lông tơ dần dần biến mất, đuôi cũng co về không gặp, cái kia hơi cong thân thể trở nên thẳng tắp, khuôn mặt trắng xám thanh tuyển.

“Đây là...”

Dương Thanh Huyền hoạt động hạ thân thân thể, ý thức của mình từ Thái Huyền Thiên bên trong đi ra, lần thứ hai đã khống chế thân thể.

Cái kia hầu tử phân thân đã rời đi.

Vô số hai mắt quang đồng loạt theo dõi hắn.

Cũng may Dương Thanh Huyền sớm thành thói quen loại này tràng diện, đối với này chút nhìn chăm chú nhắm mắt làm ngơ, mà là nhìn phía Địa giả.

Gặp hầu tử phân thân đi rồi, Địa giả tựa hồ nhẹ nhẹ thở phào nhẹ nhõm, trên người cái kia vực sâu giống như khí tức, lần thứ hai khuếch tán ra, bao phủ toàn trường.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, này mới cảm nhận được Địa giả đáng sợ.

Chỉ là xa xa tương đối, thì có một loại kinh sợ cảm giác.

Địa giả mũ trùm hạ tinh mang, dường như một đôi mắt, trành thị Dương Thanh Huyền, lại có một tia phức tạp.

Cả cái thời gian phảng phất yên tĩnh lại.

Hai người cứ như vậy lẫn nhau nhìn.

Dương Thanh Huyền trong lòng kỳ quái, rõ ràng cảm nhận được cái kia một tia phức tạp.

Đột nhiên tinh quang lóe lên, Địa giả thu hồi ánh mắt, đưa tay hướng về đại địa một trảo.

Dương Thanh Huyền đồng bên trong xẹt qua ánh vàng, này Địa giả trên tay phải, càng cũng quấn lấy một tầng miếng vải đen, liền ngay cả tay đều không muốn triển lộ ra.

Adair liền lăng không bị bắt, hướng về cái kia tự tại kẽ hở bay

đi.

Trắc Quỹ giận dữ, quát lên: “Địa giả, ngươi ngay cả đồ vật của ta cũng cướp?!”

Địa giả nói: “Không muốn chết liền chớ cho mình tăng thêm làm trò.”

Trắc Quỹ giận không nhịn nổi, nhưng Địa giả mũ trùm hạ tinh quang lóe lên, nhìn thẳng hạ xuống, nhưng khiến Trắc Quỹ cả người run lên, cả người huyết dịch phảng phất đều ngưng lại giống như vậy, không dám tiếp tục nhúc nhích mảy may.

Tất cả mọi người lẳng lặng nhìn Địa giả đem Adair mang đi, không ai dám hé răng.

Tu La tộc mấy vị Giới Vương, tương tự không dám lên tiếng, chỉ là mặt xám như tro tàn, sau khi trở về không biết nên làm sao thông báo.

Adair thân thể trôi nổi trên mặt đất người trước mặt, bị nhẹ nhàng vỗ một cái, liền bay vào tự tại kẽ hở, không thấy tăm hơi.

Địa giả ánh mắt lần thứ hai nhìn xuống, nói: “Trắc Quỹ, ngươi theo ta cùng đi.”

Trắc Quỹ cả giận nói: “Dựa vào cái gì?”

Địa giả nói: “Ta hồi lâu không có hiện thân, ngươi là quên mất bị ta chi phối sợ hãi sao?”

Trắc Quỹ cả người chấn động, phát hiện Địa giả đã biến mất không còn tăm hơi, phảng phất nhớ lại cái gì, một luồng sợ hãi cực độ lan khắp toàn thân, bỗng nhiên quay đầu, phát hiện Địa giả chẳng biết lúc nào liền xuất hiện ở phía sau mình.

“Ta đi, ta đi với ngươi!”

Trắc Quỹ sắc mặt một hồi xám trắng, triệt để bỏ qua lòng kháng cự.

Hai người một trước một sau, hướng về cái kia tự tại kẽ hở đi đến.

Dương Thanh Huyền liều mạng vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, muốn nhìn rõ cửa phía sau, nhưng thủy chung là một đoàn sương mù, hào quang mờ mịt, cái gì đều nhìn không rõ ràng.

Cho đến Địa giả cùng Trắc Quỹ hai người biến mất ở môn bên trong.

Cái kia tự tại kẽ hở thượng lưu quang lóe lên, chậm rãi liền biến mất ở trên hư không, hoàn toàn không gặp.

Tất cả mọi người một trận không bình tĩnh nổi, phảng phất sự tình biến hóa quá nhanh, cho đến giờ khắc này, đều có chút chưa hoàn hồn lại.

“A!”

Đột nhiên một đạo tiếng kêu thảm thiết đâm thủng bầu trời, đem tâm thần của mọi người chấn động về.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1632: Thiên Đô Hủy Diệt, Dị Bảo Hiện Thế

“Lạc Căn! Ngươi!”

Chỉ thấy Cái Văn vị trí trái tim, bị một thanh trường kiếm đâm thủng.

Chính là Lạc Căn ở phía sau đánh lén.

“Giết! Đem Tu La tộc người toàn bộ đánh giết!”

Lạc Căn sắc mặt dữ tợn, hét lớn một tiếng.

Adair bị tà khỉ phụ thể, sau đó nửa chết nửa sống bị người bí ẩn bắt đi, kết cục làm sao không biết được.

Nhưng mất đi Adair Tu La tộc, dường như hổ đi hai cánh, chính là tuyệt diệu phản kích thời khắc.

Mà Adair cùng Lạc Căn, đều là nhân vật hung ác, chỉ có điều Lạc Căn vẫn bị Adair áp chế thôi. Hiện tại Adair bị bắt đi, Lạc Căn nháy mắt liền hung tính lộ.

Cát Bá cùng kém các ngươi A Ma tộc Giới Vương, một hồi phục hồi tinh thần lại, đều là hét lớn xông về Tu La tộc mấy vị Giới Vương.

Lạc Căn một kiếm đánh lén bị thương nặng Cái Văn, đồng thời hét lớn: “Thanh Huyền huynh, để bằng hữu ngươi giúp ta!”

Dương Thanh Huyền biết Lạc Căn là chỉ Quỷ Tôn cùng Tử Dạ, hắn hướng về hai người nhìn tới, nghĩ cố vấn hạ ý kiến của hai

người.

Dù sao hai người ở đối với Adair thời gian đều bị trọng thương, đặc biệt là Tử Dạ.

Quỷ Tôn không nói hai lời, vung kiếm liền hướng Tu La tộc mấy vị Giới Vương chém tới.

Hắn vốn là hút hồn phách khôi phục sức mạnh.

Đã từng thân là thiên giới chi chủ chính hắn, bị Adair một chiêu chấn thương, nội tâm vô cùng uất ức cùng phiền muộn, đang muốn nổi điên tăng cao thực lực.

Có mấy vị Giới Vương đưa tới cửa ăn, sao lại bỏ qua.

Tử Dạ liếc mắt nhìn chiến đấu, A Ma tộc một phái hơi chiếm thượng phong, nàng hơi hơi nghỉ ngơi một trận, cũng xông lên gia nhập chiến trường.

Còn lại các tộc Giới Vương, đều ở một bên mắt lạnh nhìn nhau.

Dù sao Tu La tộc càn rỡ đã lâu, oán hận chất chứa đã sâu, các đại chủng tộc đều ước gì Tu La tộc sụp xuống. Tuy rằng không dám lên trước đi hỗ trợ, nhưng nội tâm đều âm thầm mừng rỡ.

Ở Thiên Hà trong khoảng thời gian kế tiếp, A Ma tộc cùng Tu La tộc tất nhiên sẽ tiến nhập ác chiến trạng thái, đối với có chủng tộc mà nói đều là to lớn chuyện tốt.

Khấu Lý bị Adair giết, Cái Văn lại bị Lạc Căn đánh lén mà chết, còn dư lại mấy vị Giới Vương, đều là một hai sao sơ giai Giới Vương, ở Cát Bá đám người điên cuồng tấn công hạ, rất nhanh lên đường tiêu tan ngã xuống, hồn phách bị Quỷ Tôn một hồi hút sạch sẽ, sợ đến Cát Bá đám người đối với Quỷ Tôn sinh ra một tia kiêng kỵ.

Nguyên bản là Phá Toái không chịu nổi Thiên Đô, lại trải qua quá mấy người Giới Vương đại chiến sau, càng là thủng trăm ngàn lỗ, khắp nơi thương di.

“Thanh Huyền huynh, đa tạ giúp đỡ!”

Lạc Căn hưng phấn có một chút run, Tu La tộc này chút Giới Vương vừa chết, Adair sinh tử tăm tích không rõ, lấy A Ma tộc thực lực, đầy đủ nhấc lên một hồi to lớn phản kích.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng “Ừ” lại, đối với hai tộc chuyện cũng không quan tâm, chỉ là khẽ cau mày, đột nhiên bắn ra Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về đại địa nhìn tới.

Lạc Căn nói: “Thanh Huyền huynh, làm sao vậy?”

Dương Thanh Huyền ánh mắt quét một trận, ngưng tiếng nói: “Này Thiên Đô kết cấu so với Thương Khung tinh vực bất kỳ một chỗ đều tới kiên cố. Trải qua như thế đại chiến, phá toái lợi hại như vậy, không gian lại như cũ như vậy vững chắc, kỳ quái.”

Lạc Căn cũng suy tư nói: “Thanh Huyền huynh nói như vậy có lý, ta ngược lại không có ngẫm nghĩ quá. Nói như thế, đích xác có chút quái lạ. Đồng thời cái kia Tiên ngọc sinh ra, đến cùng là chuyện gì xảy ra, như cũ không thể biết rõ.”

Dương Thanh Huyền nhớ tới Địa giả, người này đột nhiên xuất hiện, mang đi Adair, tựa hồ đối với này Thiên Đô việc biết được không ít. Sẽ không biết này Địa giả rốt cuộc là người phương nào?

Dương Thanh Huyền trở nên đau đầu, Đạo Ảnh người trong mỗi cái thần bí khó lường, lại khủng bố dị thường.

Này Địa giả nhìn thấy được so với Trắc Quỹ còn còn đáng sợ hơn gấp trăm lần không thôi.

Trắc Quỹ đã là sáu sao tột cùng tồn tại a, thêm vào Huyền Vũ thất tinh lực lượng, đủ để cùng thất tinh cao cấp Giới Vương một trận chiến.

Có ở Địa giả trước mặt, lại như cũ như là con nít giống như vậy, trực tiếp xách đi.

Lạc Căn nói: “Chư vị Giới Vương đều tiến vào, xem ra Thiên Đô cấm chế đã qua, tương lai vùng thế giới này có thể tùy ý ra vào, chúng ta có nhiều thời gian chậm rãi nghiên cứu.”

Lạc Căn đầy mắt hưng phấn, nói: “Ta sau khi rời khỏi đây chuyện thứ nhất, liền đem Thiên Đô vào miệng phong ấn, khiến cho trở thành ta A Ma tộc tư nhân không gian. Bên trong hết thảy bí mật, ta đều muốn từng cái khai quật ra.”

Đúng lúc này, tất cả mọi người đột nhiên đổi sắc mặt, kinh hãi hướng về đại địa nhìn tới.

Từng đạo từng đạo kịch liệt cường chỉ từ dưới nền đất kích bắn mà ra, nhảy vào Thiên Khung.

Nguyên bản là Phá Toái không chịu nổi đại địa, giờ khắc này càng là bắt đầu nát tan.

Trên hư không hiển hóa ra vô số phù văn màu vàng xuyến, như nòng nọc giống như trải rộng bầu trời, chính là quy tắc không gian toàn bộ hiển hóa ra ngoài, đồng thời không ngừng nổ tung, gây dựng lại.

“Không được! Quy tắc không gian triệt để rối loạn!”

Dương Thanh Huyền kinh hô một tiếng, mới vừa rồi còn nói Thiên Đô rất cứng, thực sự là miệng xui xẻo.

Lạc Căn đám người không khỏi kinh hãi.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Đi! Lại lưu lại liền nguy hiểm!”

Lúc này độn quang lóe lên, đem Tử Dạ cùng Quỷ Tôn đều bọc lại, hướng về xa xa bỏ chạy.

Lạc Căn quát lên: “Chúng ta cũng đi!”

A Ma tộc mấy vị Giới Vương vội vàng sử dụng tới độn quang, đi theo.

“Ầm ầm!”

Đột nhiên một tiếng to lớn nổ vang.

Hết thảy mặt đất thoáng qua ép thành bột mịn, quy tắc không gian nổ tung sau, thả ra bạo loạn năng lượng đất trời, hướng về bốn phương tám hướng nổ ra, gợi ra liên tiếp phản ứng.

Trên bầu trời hiện ra vô số không gian sẹo sâu, lôi hồ giống như năng lượng từ đó bắn vụt ra, đem thiên địa khuấy lên một mảnh Hỗn Độn.

Dương Thanh Huyền trong lòng ngạc nhiên, mắt gặp Thiên Đô nổ tung thành vô số tất cả lớn nhỏ không gian, ở vũ trụ trên hư không chìm nổi Phá Toái.

Khiến người ta kỳ dị là, ở đây loại hủy thiên diệt địa cảnh tượng hạ, dĩ nhiên không có người bị thương.

Phảng phất nhìn thấy trước mắt tất cả, đều chỉ là ảo cảnh, không có quan hệ gì với bọn họ tựa như.

Đang làm trong lòng mọi người kỳ quái thời gian, đột nhiên một luồng trấn áp thiên địa khí thế, từ cái này hủy diệt nơi sâu xa bắn mạnh đi ra.

Thiên địa yên tĩnh lại, vô số óng ánh kim quang ở hủy diệt duỗi ra tụ hợp, sau đó như lúc ban đầu dương giống như vậy, xuất hiện giữa trời, ánh sáng thần thánh soi sáng thiên địa.

Tất cả sức mạnh ở đây ánh sáng thần thánh hạ, đều nhỏ bé như kiến.

“Đó là…!”

Dương Thanh Huyền cả người run lên, Hỏa Nhãn Kim Tình xuyên qua tầng lớp không gian năng lượng, nhìn phía cái kia ánh sáng thần thánh trung tâm, phảng phất thấy được một khối màu xanh biếc ngọc bội.

Mỗi cái võ tu đều là trong lòng cự chiến, tương tự đi phía trước nhìn tới, nhưng cũng bị hào quang đâm hai mắt đau đớn, không nhìn rõ bất cứ thứ gì.

Chỉ là cảm nhận được một luồng uy thế lớn lao, kinh sợ trái tim, dường như Thiên Đạo diễn biến, mà chính mình chỉ là Tuế Nguyệt Trường Hà bên trong một con giun dế.

Dương Thanh Huyền thu rồi Hỏa Nhãn Kim Tình, nội tâm không tên hơi động, liền bóng người loáng một cái, hướng về cái kia ánh sáng thần thánh lao đi.

Tử Dạ cả kinh nói: “Thanh Huyền!”

Dương Thanh Huyền nói: “Chính ngươi cẩn thận, đừng động ta!”

Phảng phất bị nào đó loại cảm hoá, ánh sáng thần thánh chỗ sâu trên ngọc bội vạn ngàn lưu quang toàn chuyển, một hồi đem Dương Thanh Huyền bao phủ.

Cái kia chói mắt huy quang, nhất thời trở nên nhu hòa.

Hết thảy võ tu rốt cục có thể mở to hai mắt, thấy rõ phía trước cảnh tượng.

Ở ánh sáng thần thánh bên trong, một người một ngọc, xa xa đối lập.

Lúc này coi như là kẻ ngu si, cũng biết là có bảo vật tuyệt thế xuất thế.

Tại chỗ Giới Vương, không khỏi là trong lòng xao động, từng cái từng cái hai mắt bạo nổ ** quang, nắm đấm không tự chủ liền nắm lại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1633: Đạo Đế Ngọc, Bế Quan Tu Luyện

Dương Thanh Huyền ở ánh sáng thần thánh, rốt cục thấy rõ cái kia ngọc dáng dấp, dày nặng hình bầu dục, toàn thân là màu trắng, bốn phía có quấn cành tiêu hoa văn, ở bề ngoài có khắc một cái xanh thẳm “Đạo” chữ, nơi sâu xa có ánh bạc điểm điểm.

Giống như là từ Thiên Khung đến vũ trụ màu sắc quá độ như thế, bao hàm trời cùng đất, hoàn vũ cùng ngôi sao, ẩn chứa vô hạn quy tắc cùng năng lượng, phong phú toàn diện.

Dương Thanh Huyền duỗi xoay tay một cái, tương tự một khối Bạch Ngọc xuất hiện ở lòng bàn tay, bắn ra vô cùng hào quang.

Hai khối ngọc phảng phất xa cách từ lâu gặp lại, phát sinh vô hạn lưu quang, cái kia chút lưu quang giống như xúc tu lẫn nhau hấp dẫn kết nối, Diệt Đế Ngọc cùng Đạo Đế Ngọc ngay ở một mảnh lưu quang bên trong va chạm nhau, mỗi lần va chạm bên dưới, đều là bắn ra ánh sáng thần thánh vô hạn, dẫn tới thiên địa rung động.

Vòng vòng uy thế theo thanh thúy tiếng va chạm gột rửa đi ra ngoài, Càn Khôn Thiên Địa đều tựa như e ngại, rơi vào hoàn toàn tĩnh mịch.

Không biết qua bao lâu, hai khối ngọc rốt cục cũng ngừng lại, thu lại vạn ngàn hào quang, bắn vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể, cái kia trấn áp thiên địa uy thế nhất thời tiêu tan không còn hình bóng, trong nháy mắt thiên địa thanh minh.

Hết thảy võ tu đều là chấn động trong lòng, trong đôi mắt tuôn ra tham lam ánh mắt, song quyền nắm chặt, một luồng túc sát bầu không khí ở trên hư không trên tràn ngập.

Quỷ Tôn cùng Tử Dạ đều là trong lòng căng thẳng, biết một khi không khống chế tốt, khả năng chính là một trận đại chiến.

Tử Dạ ánh mắt liếc nhìn Lạc Căn, Lạc Căn cùng A Ma tộc Giới Vương, cũng là tinh quang sáng quắc, đối với cái kia Đạo Đế Ngọc lộ ra rất lớn khát vọng.

Những dị tộc này người có lẽ không biết Đạo Đế Ngọc là vì sao vật, nhưng sụp đổ toàn bộ Thiên Đô mới hiển lộ ra bảo vật tuyệt thế, làm sao cũng sẽ không đơn giản.

Ở Dương Thanh Huyền trong cơ thể, hai khối đế ngọc ở trong người giống như là huynh đệ giống như liều ở một chỗ, tuy rằng không có chân chính dính hợp, nhìn qua thật là vô cùng thân cận, một cỗ hơi thở ở trong người vang vọng.

Dương Thanh Huyền lại có loại khám phá thiên địa thông suốt cảm giác. Sau một lúc, loại cảm giác đó mới chậm rãi yên tĩnh lại.

Dương Thanh Huyền quay người lại, ánh mắt quét qua, đem vẻ mặt của tất cả mọi người đều ôm đồm vừa mắt bên trong, trong lòng khẽ mỉm cười, đồng thời sinh ra cảnh giác chi tâm.

Tử Dạ một bước lên trước, nói: “Chúc mừng Thanh Huyền, lần nữa một khối Nhân Quả Đế Ngọc.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thiên Đô bên trong, còn có nhiều chưa kết bí ẩn, nhưng lớn nhất huyền bí, nói vậy chính là này Đạo Đế Ngọc.”

Hai người đối thoại sau, liền lâm vào vắng lặng, cái kia xơ xác cùng khẩn trương bầu không khí, ở không ngừng lan tràn.

Dương Thanh Huyền ánh mắt hướng về Lạc Căn nhìn tới, Lạc

Căn trong lòng run hạ, lập tức miễn cưỡng vui cười, ôm quyền nói: “Chúc mừng Thanh Huyền huynh.”

Dương Thanh Huyền há có thể không nhìn ra nội tâm hắn giãy dụa, khẽ cười nói: “Cùng vui.”

Còn lại tiểu tộc Giới Vương, gặp A Ma tộc đều bỏ qua tranh cướp chi tâm, cùng với giao hảo, nội tâm thở dài một tiếng, tự nhiên không dám ra tay cướp giật.

Cái kia xơ xác không khí sốt sắng, một hồi liền hóa giải thành vô hình.

Lạc Căn cười khổ nói: “Nguyên vốn còn muốn để này ngày đều trở thành ta A Ma tộc hậu hoa viên, không muốn trong khoảnh khắc liền hủy hoại trong một ngày. Sợ là rất nhiều bí ẩn, đều tan theo mây khói. Mà thế gian này, lại không có Tiên ngọc.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngày diệt tất cả, nhưng bí ẩn không hẳn tan thành mây khói, ta có trực giác, việc này cuối cùng cũng có trồi lên mặt nước một ngày.”

Lạc Căn than thở: “Chỉ mong đi.”

Thiên Đô hủy diệt phía sau, toàn bộ thế giới rơi vào một mảnh hư vô, đồng thời đang chầm chậm tan rã, cuối cùng không còn tồn tại nữa.

Dương Thanh Huyền đám người nhanh chóng hướng về phía lối vào bỏ chạy.

Cùng lúc đó, Thiên Đô bên trong cái khác võ tu cũng đã nhận ra dị thường, đều là hoảng sợ hướng về vào miệng bay đi.

…

Hãn Lan Đảo trên, bên trong mật thất.

Dương Thanh Huyền từ ngày đều trở lại đã ba tháng, vẫn đều đang bế quan trong đó, bất luận người nào cũng không thấy.

Ngày hôm đó, linh tuyền cấm chế ở ngoài, đột nhiên xuất hiện một bóng người, cưỡi sáu răng trắng giống, chậm chạp đến.

Núi uyên bên trong, linh khí mờ ảo, cái kia Bạch Tượng cái bóng đi một hồi, ngừng lại.

“Ngươi mù sao? Lối vào viết cấm chỉ nhập môn, không thấy sao?”

Tử Dạ thanh âm lạnh như băng ở linh khí bên trong truyền ra, sau đó bóng đen loáng một cái, giống như một đóa ngọn lửa màu đen, đáp xuống cái kia Bạch Tượng trước người, ngăn trở lúc nào đi đường.

Hàm Quang Thượng nhân khẽ mỉm cười, từ Bạch Tượng sau lưng hạ xuống, vuốt cằm nói: “Ta tìm Thanh Huyền đại nhân, cùng hắn từng có ước định, bây giờ là đến đến nơi hẹn.”

Tử Dạ lãnh đạm nói ra: “Thanh Huyền còn đang bế quan, bất luận người nào cũng không thấy.” Trực tiếp phất tay áo nói: “Đi thôi.”

Hàm Quang Thượng nhân mỉm cười nói: “Gần như mau xuất quan, chúng ta chờ.”

Tử Dạ sầm mặt lại, đang phải ra tay đuổi người, lại nghe thấy núi uyên bên trong truyền đến Dương Thanh Huyền thanh âm, nói: “Để hắn vào đi.”

Tử Dạ kinh sợ, không khỏi nhiều quan sát Hàm Quang vài lần, lẽ nào người này thật sự tính ra Dương Thanh Huyền xuất quan thời gian?

Hàm Quang Thượng nhân trên mặt vui vẻ, hướng về Tử Dạ ôm quyền chắp tay, liền nắm Bạch Tượng, đi vào.

Dương Thanh Huyền đang ngồi xếp bằng ở linh trên suối vàng, chậm rãi mở hai mắt ra, một chút ánh vàng xẹt qua con mắt nơi sâu xa, liền khôi phục như lúc ban đầu.

Toàn bộ người nhìn thấy được bình tĩnh như dừng nước, không có bất kỳ sóng lớn.

“Chúc mừng Thanh Huyền đại nhân lần thứ hai đột phá.”

Hàm Quang Thượng nhân nắm Bạch Tượng, đi đến linh tuyền trước, ôm quyền chắp tay.

đọc truyện C ùng http://truyencuatui.net/

Dương Thanh Huyền nói: “Thượng nhân tính toán lực lượng quả nhiên lợi hại, lại tính tới ta hôm nay xuất quan.”

Hàm Quang Thượng nhân cười nói: “Chỉ là đến thử vận may mà thôi, không nghĩ tới vận khí ta cũng không tệ lắm.”

Dương Thanh Huyền lấy ra một cái hộp ngọc, ném tới, nói: “Thượng nhân muốn tìm đan dược, nhưng là cái này?”

Hàm Quang Thượng nhân tiếp theo hộp ngọc tay, lại run một cái, vội vàng đi mở hộp xây, nhưng mặt trên bị Dương Thanh Huyền rơi xuống một đạo phù ấn, nhẹ nhàng một vệt mới hóa đi, đem hộp ngọc mở ra.

Bên trong một mảnh mùi thơm như mặt nước tràn ra, chỉ là nghe một hồi, hút vào nửa điểm, liền tai mắt thanh minh.

Sau đó có hoa quang đổ xuống mà ra, chiếu sáng Hàm Quang Thượng nhân khuôn mặt một trận quang minh.

Ở bên trong hộp ngọc nằm một viên màu đỏ nâu đan dược, tròn trịa như ngọc, che kín kỳ dị hoa văn.

Hàm Quang Thượng nhân con ngươi mạnh mẽ co rụt lại, biểu tình trên mặt hết sức khiếp sợ cùng mừng như điên, không ức chế được run rẩy một trận, mới dần dần bình ổn lại, vội vàng đem hộp ngọc che lên, chính mình lại đánh ra vài đạo phù ấn, đem phong ấn, lại thận trọng cất vào đến.

“Đa tạ Thanh Huyền đại nhân.”

Hàm Quang Thượng nhân khó có thể ức chế toát ra vui sướng, sau đó thận trọng hỏi: “Chỉ có viên thuốc này sao?”

Dương Thanh Huyền hừ nói: “Bằng không đây? Ta mặc dù không nhận ra viên thuốc này lai lịch, nhưng tất nhiên là tuyệt thế đan dược. Ngươi cho rằng sẽ có mấy viên sao?”

Hàm Quang Thượng nhân cười khan hai tiếng, bất trí hay không, cũng không nói tin hay không.

Dương Thanh Huyền đem Hàm Quang hết thảy vẻ mặt đều thấy rõ, hững hờ hỏi: “Nói đến, Thượng nhân tựa hồ đối với đan dược này, cùng với Thiên Đô hạch tâm khu vực tình huống vô cùng hiểu rõ a.”

Hàm Quang Thượng nhân mỉm cười nói: “Mơ ước hồi lâu đồ vật bên trong, tự nhiên phải nghĩ biện pháp hỏi thăm rõ ràng.”

“Thật sao?”

Dương Thanh Huyền không mặn không nhạt hỏi.

Hàm Quang Thượng nhân cười nói: “Tự nhiên là, bằng không Thanh Huyền đại nhân nghĩ sao?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1634: Xóa Đi Vết Máu, Bách Tộc Hỗn Loạn

Dương Thanh Huyền nói: “Ta còn tưởng rằng ngươi đi qua Thiên Đô đây, thậm chí là phong ấn phía trước Thiên Đô.”

Hàm Quang không rõ trong mắt xẹt qua kinh sắc, nhưng nháy mắt liền nhạt quyết định, cười khan nói: “Ha ha, Thanh Huyền đại nhân thật biết nói đùa.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thượng nhân bây giờ có thể xóa đi trên người ta vết máu đi?”

Hàm Quang Thượng nhân gật đầu nói: “Tự nhiên.”

Nói, hai tay bấm quyết bên dưới, trong tay hiện ra vạn ngàn đỏ ngầu ánh sáng, ở giữa không trung ngưng tụ thành một toà huyết sắc trận pháp luân bàn, phóng xuống từ từ hào quang, đem Dương Thanh Huyền bao phủ ở bên trong.

Lập tức ấn quyết lại biến, một ánh hào quang bánh xe phụ trong mâm bắn mạnh mà ra, lóe lên chính là đi vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Nhỏ bé tiếng rắc rắc gần như cùng lúc đó vang lên, trong cơ thể phảng phất có vật gì đổ nát rơi, mà giữa không trung màu máu trận pháp cũng nát làm vạn ngàn ánh sáng, thoáng qua liền qua.

Dương Thanh Huyền hơi biến sắc mặt, kéo lên ống tay áo, phía trên cái viên này hình mai hoa vết máu quả nhiên tiêu tan không thấy.

Dương Thanh Huyền nói: “Thượng nhân quả nhiên thủ đoạn cao cường, chỉ là huyết tế việc quá quá ác độc, tương lai vẫn là đừng có dùng tốt.”

Hàm Quang Thượng nhân vuốt cằm nói: “Xin nghe Thanh Huyền đại nhân giáo huấn.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, chỉ cảm thấy này Hàm Quang thái độ khiêm nhường hơi quá rồi, “Xin hỏi Thượng nhân, cũng biết cái kia Tiên ngọc là như thế nào xuất hiện?”

Hàm Quang hơi do dự một chút, nói: “Việc này nói rất dài dòng. Thiên Đô nếu hủy diệt, các ngươi nhất định gặp con quái vật kia đi.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu.

Hàm Quang nói: “Con quái vật này cũng không phải là thiên địa sinh thành, mà là bởi vì chế tạo ra. Năm đó vì luyện chế nó, hút hết toàn bộ Cửu Trọng Thiên Đô Yêu tộc hồn phách, lại lấy Nhân Quả Tứ Đế sức mạnh, nghĩ muốn đắp nặn yêu khỉ kim thân, nhưng cuối cùng dã tràng xe cát. Yêu khỉ kim thân tan vỡ sau, tinh, hóa thành năng lượng thổi tan ở trong thiên địa, bị các loại linh thạch thu nạp, liền hóa thành Tiên ngọc. Khí, liền hóa thành Hư Quang Mạch Trùng, xoay quanh ở Thiên Hà bên trên, mấy triệu năm bất diệt. Kỳ thần, như cũ lưu ở trong người, cũng chính là các ngươi gặp phải quái vật kia.”

Dương Thanh Huyền kinh hãi nói: “Nói như thế, con kia Ngọc Hầu sức mạnh, liền lúc trước một phần ba đều không có?”

Hàm Quang hắc tiếng cười nói: “Đâu chỉ không có một phần ba?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt trầm xuống, nói: “Là người phương nào muốn luyện chế yêu khỉ kim thân? Chẳng lẽ là Không

Đế bản thân?”

Hàm Quang trong mắt xẹt qua một vệt tinh mang, mỉm cười nói: “Xem ra Thanh Huyền đại nhân đã biết cái kia Ngọc Hầu nguyên hình chính là Không Đế.” Hắn lắc lắc đầu, than thở: “Vạn Cổ Trường Không, chính là thần thoại nhân vật tầm thường, không cần luyện chế kim thân?”

Dương Thanh Huyền truy hỏi nói: “Cái kia là người phương nào?”

Hàm Quang nói: “Đại nhân biết quá nhiều cũng không có ích lợi gì, việc này liền chấm dứt ở đây đi. Thiên Đô đã hủy, đoạn lịch sử kia liền để cho bỏ qua đi.”

Nói, liền vươn mình cưỡi lên Bạch Tượng, ngoảnh đầu liền đi.

Dương Thanh Huyền thần sắc hơi động, nhìn Hàm Quang bóng lưng, trong mắt tâm tình không ngừng lấp loé, cuối cùng trở về bình tĩnh, khe khẽ thở dài.

Sau một lúc, Dương Thanh Huyền lần thứ hai lấy ra hai cái đồng dạng hộp ngọc, lấy tay lau đi qua, mặt trên lần lượt lập loè ra phù văn đến.

Chính là cho Hàm Quang Thượng nhân đan dược, ở Đan Các lớn nhất trong lò, sinh thành ba viên.

Những cái đỉnh khác bên trong lò còn có một chút linh đan, toàn bộ cũng không biết đan tên.

Chỉ có thể tự tương lai chậm rãi lục lọi.

Dương Thanh Huyền lật tay một cái, lại đem hai cái hộp ngọc thu hồi.

Rồi mới từ linh tuyền trên nhảy xuống, thư giãn hạ gân cốt.

Trong cơ thể một trận “Bùm bùm” nổ vang, chính là xương cốt toả sáng tân sinh dấu hiệu.

“Thanh Huyền, ngươi đột phá?”

Tử Dạ một hồi xuất hiện ở trước mắt, đầy mặt mừng rỡ.

Dương Thanh Huyền cười gật đầu nói: “Ta đã đem Thanh Long truyền thừa hoàn toàn hấp thu, toàn bộ Võ Kinh cũng rõ ràng trong lòng. Thêm vào đối với cao cấp Giới Vương chiến đấu lý giải, còn có Nhân Quả Tứ Đế thứ hai đạo uẩn cảm ứng. Coi như là một khối tảng đá, cũng có thể có thể đột phá.”

Tử Dạ nở nụ cười xinh đẹp, trông rất đẹp mắt.

Dương Thanh Huyền không rõ có chút rung động, ở Biển Đen mấy năm, đẩy ban đêm sau cái kia thân phận Tử Dạ, tựa hồ chưa bao giờ có cười như vậy xán lạn.

Dương Thanh Huyền khiếp đảm, lập tức bị thân là Tâm Túc Tử Diều Hâu bắt được, giọng cổ quái truyền âm nói: “Động lòng chứ?”

Dương Thanh Huyền cả người một cái giật mình, liền phục hồi tinh thần lại, trên mặt lăn xuống dưới mồ hôi lạnh.

Tử Dạ cả kinh nói: “Thanh Huyền, ngươi làm sao vậy? Có phải là gặp sự cố khi luyện công?”

Có thể để Bất Hủ đại viên mãn võ tu vô duyên vô cố sắc mặt trắng bệch, quá nửa là luyện công xảy ra sự cố.

Dương Thanh Huyền sờ một cái mồ hôi lạnh, ngượng ngùng nói: “Không có chuyện gì, chỉ là này linh tuyền quá lạnh, đột nhiên bị lạnh một hồi.”

Tử Diều Hâu hừ nói: “Lại còn nói ta rất lạnh thật lạnh, Tử Dạ liền ấm đúng không.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại.

Đúng lúc này, một đạo độn quang lại xa mà đến, bay xuống ở linh tuyền bên, đem Dương Thanh Huyền lúng túng cắt ngang, chính là Lạc Căn.

“Thanh Huyền huynh, ngươi không sao chứ?”

Lạc Căn quan tâm hỏi: “Ta vừa vặn như thấy được Hàm Quang thất phu kia, cưỡi Bạch Tượng lóe lên sẽ không có, chỉ lo Thanh Huyền huynh có việc, vội vàng lại đây kiểm tra, nhìn dáng dấp hẳn là vô ngại.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cùng Hàm Quang Thượng nhân có một ước định, hắn là đến thực hiện ước định, đã không sao. Lạc Căn huynh tuy là quan tâm ta, nhưng nói vậy còn có những chuyện khác chứ?”

Lạc Căn mặt đỏ lên, ngượng ngùng cười nói: “Quả nhiên trốn không thoát Thanh Huyền huynh Hỏa Nhãn Kim Tình. Ba tháng qua, chúng ta phản công Tu La tộc, đồng thời xúi giục ly gián, để Tu La tộc các đại lệ thuộc tất cả thuộc về thuộc chúng ta. Nhưng không nghĩ tới Tu La tộc sức mạnh còn xa ở ta dự đoán bên trên. Đặc biệt là Tu La Vương cùng cái kia đại trưởng lão, theo thứ tự là thất tinh cùng sáu sao Giới Vương. Để cho chúng ta phản công kế hoạch bị trọng thương. Kém ngươi trưởng lão cũng ở trong trận chiến ấy bất hạnh ngã xuống.”

Dương Thanh Huyền nhìn sắc mặt hắn vô cùng bình tĩnh, cũng không có bi thống cảm giác, khẽ cười nói: “Sợ là cũng lấy được to lớn thắng lợi chứ?”

Lạc Căn đầy mặt tán thưởng vẻ, khen: “Ta đời này nhất ăn vào người, chính là Thanh Huyền huynh ngươi. Xác thực chiến công cũng không nhỏ. Tu La tộc địa bàn cùng võ tu, bị chúng ta tiêu diệt hai phần ba không thôi. Nhưng có một vị Thất Tinh Giới Vương, một vị sáu sao Giới Vương, nghĩ muốn triệt để tiêu diệt Tu La tộc, sợ là...”

Giờ khắc này, Lạc Căn trên mặt mới hiện ra một tia sầu lo.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi là nghĩ để Tử Dạ cùng Quỷ Tôn thay ngươi xuất chiến?”

Lạc Căn cười khổ nói: “Thật là cái gì đều không gạt được Thanh Huyền huynh mắt. Ta triệu tập hai mươi vị giới vương. Tất cả đều là từ bách tộc bên trong triệu tập tới được, trước đây cùng Tu La tộc có ân oán, hoặc là dùng số tiền lớn tương hứa. Dự định triệt để diệt trừ Tu La Vương cùng Tu La tộc đại trưởng lão.”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, hai mươi vị giới vương, thực lực như vậy, đủ để cùng Chính Tinh Minh chống lại.

Hắn suy nghĩ bất định, nguyên bản theo kế hoạch, là muốn để Thiên Hà rơi vào nội loạn, như vậy thì không rảnh bận tâm Tam Thập Tam Thiên. Nếu như để Lạc Căn tiêu diệt Tu La tộc, lấy Lạc Căn trí tuệ cùng thiên phú, cũng không so với Adair kém bao nhiêu, cho hắn thêm mấy năm, lại là một cái khác Adair.

Đối với nhân tộc mà nói, cần chính là một cái hỗn loạn Thiên Hà cùng bách tộc.

Chương 1635: Quyết Chí Tiến Lên, Hành Trình Mới

Lạc Căn cẩn thận hỏi: “Không biết Thanh Huyền huynh ý như thế nào? Chỉ cần là ta có thể trả đánh đổi, Thanh Huyền huynh cứ việc nói.”

Quỷ Tôn ở Thiên Đô chiến dịch sau, tu vi cũng thẳng tới bốn sao.

Lại thêm Tử Dạ, nếu như có thể thỉnh cầu hai vị bốn sao Giới Vương ra tay, đối phó Tu La tộc hai vị Giới Vương, nắm bắt liền vô cùng lớn.

Lạc Căn tuy rằng mời hai mươi vị giới vương, nghe vào vô cùng ngạc nhiên, nhưng hầu như đều là sơ giai tồn tại, chỉ có a mài vương cùng Cát Bá là trung giai Giới Vương.

Nếu không thì, kết quả của trận chiến này, cũng thật là không biết.

Dương Thanh Huyền nhìn phía Tử Dạ, trưng cầu ý kiến của nàng.

Tử Dạ nói: “Tất cả từ Thanh Huyền làm chủ.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nhân tiện nói: “Cái kia hai vị, liền theo Lạc Căn huynh đi một chuyến đi. Nhưng việc này, tự nhiên không thể Bạch bang.”

Lạc Căn mừng như điên, vội hỏi: “Thanh Huyền huynh mời nói, chỉ cần là ta có thể làm chủ, nhất định đều đáp ứng ngươi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hai điều kiện: Một, A Ma tộc ở năm mươi năm bên trong, vào không được xâm Nhân tộc. Hai, nhân tình này, Lạc Căn huynh tương lai được đưa ta. Nếu là ta ở Trung Ương Đại thế giới gặp phải cường địch, hướng về Lạc Căn huynh cầu viện, ít nhất phải phái hai vị trung giai Giới Vương đến giúp ta. Ba, giúp ta diệt trừ không uyên bộ tộc.”

Lạc Căn hơi thay đổi sắc mặt, đáy lòng xẹt qua vẻ hoảng sợ cùng sợ hãi.

Đặc biệt là điều thứ nhất, Dương Thanh Huyền dĩ nhiên nhìn thấu mình muốn tranh bá thiên hạ tâm, không khỏi người đổ mồ hôi lạnh đến, tựa hồ đột nhiên có hiểu ra, tranh bá thiên hạ tất nhiên muốn đối địch với Dương Thanh Huyền, cùng người như vậy là địch, mình không phải là muốn chết sao?

Ngay sau đó thận trọng nói ra: “Được. Này ba cái ta đều đáp ứng rồi.”

Dứt lời, liền trực tiếp lập xuống huyết thệ.

Dương Thanh Huyền lúc này mới yên lòng lại.

Có thời gian năm mươi năm hạn chế, đầy đủ chính mình lớn mạnh Chính Tinh Minh, diệt trừ diệt pháp.

Đến thời điểm A Ma tộc nếu như nghĩ động, sợ cũng không dám.

Cho tới điều thứ ba, hoàn toàn là giúp Lan Tư. Dạ Xoa tộc bị không uyên bộ tộc tiêu diệt đông trốn tây trốn, mà mình cùng Lan Tư giao tình thâm hậu, nhưng không có thời gian tiếp tục lưu lại Thiên Hà. Vừa vặn mượn A Ma tộc tay diệt trừ không uyên bộ tộc. Không uyên tộc ở thứ ba nhánh sông cũng không nhỏ tộc, như vậy có thể để Thiên Hà thế cuộc lại hơi hơi loạn một ít.

Ngay sau đó Lạc Căn thiên ân vạn tạ, liền dẫn Tử Dạ cùng Quỷ

Tôn rời đi.

Dương Thanh Huyền nhìn ba người biến mất bóng người, lần thứ hai trở lại linh tuyền bên trong.

Lần này ở Thiên Đô lấy được lợi nhuận là cực kỳ to lớn, ngoại trừ nguyên bản muốn có được Võ Kinh hạ khuyết ở ngoài, còn có Thanh Long truyền thừa, cùng Chân Long máu. Làm cho hắn đối với Võ Kinh lĩnh ngộ, hoàn toàn tiêu hóa, còn dư lại liền chỉ là vấn đề thời gian.

Thêm vào trên người mình tài nguyên, công pháp, linh thạch, thiên tài địa bảo, Thánh khí cũng không thiếu, bước vào Giới Vương chỉ là một vấn đề thời gian.

Sau đó trống không phân thân chiếm cứ thân thể của chính mình, đánh với Adair một trận, đối với cao cấp Giới Vương sức mạnh cùng kỹ xảo lĩnh ngộ, có sâu hơn lý giải.

Cuối cùng càng là thu được Đạo Đế Ngọc, đôi ngọc ở trong người hợp nhất, trong mơ hồ, Dương Thanh Huyền tựa hồ ngộ được cái gì, nhưng thủy chung không bắt được.

Nhưng hắn tin tưởng chỉ phải kiên trì lĩnh ngộ xuống, cuối cùng cũng có khai ngộ một ngày.

Đồng thời Thánh khí tự có Túc Mệnh, hai khối Nhân Quả Đế Ngọc xuất hiện ở trong tay mình, sợ là mệnh trời bên trong, cũng không phải là trùng hợp.

Dương Thanh Huyền lại nghĩ đến cái kia Địa giả tự tại kẽ hở, sau đó Tử Dạ chuyển đạt Tinh Linh Vương, cái kia tự tại kẽ hở bên trong có Thiên Mệnh Tối Cao khí tức, nhưng lại không phải Thiên Mệnh Tối Cao, có thể là Thiên Mệnh Tối Cao hàng nhái.

[

truyen cua tui @@❤Net] Đệ nhất Thánh khí cũng có hàng nhái sao?

Làm Dương Thanh Huyền hỏi ra cái vấn đề này thời điểm, Tinh Linh Vương cũng không cách nào trả lời.

Dương Thanh Huyền thở dài, đau cả đầu, Trung Ương Đại thế giới có diệt pháp trước mặt, càng có Đạo Ảnh cùng vì là đại họa tâm phúc, còn có các loại nguy hiểm không biết, cũng không biết tương lai sẽ như gì.

Nhưng mặc kệ thế cuộc làm sao biến hóa, chính mình trước sau quyết chí tiến lên.

Chỉ cần sức mạnh của ngươi đạt tới, toàn bộ thế giới cánh cửa đều sẽ vì ngươi mở ra.

Dương Thanh Huyền nghĩ định sau, liền tiếp tục bấm quyết, tu luyện.

Tuy rằng vừa rồi đột phá đến Bất Hủ đại viên mãn, nhưng chút nào không có cảnh giới không yên cảm giác, trái lại như là đột phá đã lâu tựa như.

…

Nửa tháng sau, A Ma tộc đại chiến thắng truyền đến, Tử Dạ cùng Quỷ Tôn đôi đôi trở về.

Tin tức truyền khắp toàn bộ Thiên Hà.

A mài vương ước chiến Tu La Vương, ở Rhode Island một trận chiến, đánh trời long đất lở.

Tổng cộng xuất chiến hơn hai mươi vị giới vương, tử thương quá bán.

Cuối cùng Tu La Vương không địch lại, chiến bại mà chết.

Đến đây, ảnh hưởng toàn bộ Thiên Hà đại cục xu thế xảy ra thay đổi long trời lỡ đất, Tu La tộc nhất thống Thiên Hà bá nghiệp bị A Ma tộc mạnh mẽ cắt ngang, đồng thời hoàn toàn bị lật đổ.

Tu La tộc mấy trăm năm bên trong cũng không thể lật được thân.

Phía sau chính là A Ma tộc đối với Tu La tộc còn sót lại trắng trợn tàn sát, lan tràn đến toàn bộ Thiên Hà. Rất nhiều Tu La tộc nhân liều mạng trốn hướng về Tam Thập Tam Thiên, để cầu một chỗ sống yên ổn nơi.

...

Hãn Lan Đảo, a mài vương ngoài phủ đệ.

Lạc Căn bên cạnh người đứng cạnh lượng lớn A Ma tộc cao tầng, cùng nhau cho Dương Thanh Huyền tiễn đưa.

“Thanh Huyền huynh, một đường trân trọng. Nếu là ở Trung Ương Đại thế giới gặp đến bất kỳ khó khăn, hoan nghênh bất cứ lúc nào trở lại Thiên Hà. Chỉ cần huynh đệ có thể làm được, nhất định đem hết toàn lực, hết sức giúp đỡ.”

Lạc Căn thâm tình chân thành, lưu luyến không rời nói.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, ôm quyền nói: “Non xanh còn đó, nước biếc chảy dài.”

Lạc Căn lấy ra một cái hộp ngọc, hai tay đưa lên trước, nói: “Trong này là ta A Ma tộc trân tàng một tờ bản đồ. Nguyên bản ta là nghĩ tự mình đi một chuyến Tam Thập Tam Thiên, đem bên trong bảo vật lấy ra. Nhưng bây giờ sự tình nhiều, Tu La tộc dư nghiệt còn trải rộng Thiên Hà. Còn có ta đáp ứng Thanh Huyền huynh việc, cũng phải từng cái đi thực hiện. Vì lẽ đó trong thời gian ngắn sợ là không đi được. Này trương bảo đồ liền tặng cho Thanh Huyền huynh, tán gẫu tỏ tâm ý.”

Dương Thanh Huyền mặt lộ vẻ kinh ngạc, đem hộp ngọc mở ra, bên trong quả nhiên là một tấm da thú.

Dương Thanh Huyền không đối xử nhìn kỹ, liền cất vào đến, nói: “Đa tạ.”

Liền không lưu lại nữa, mang theo Vu Khinh Nguyệt, Tử Diều Hâu, Tử Dạ, Thi Ngọc Nhan tứ nữ, hóa thành độn quang mà đi.

Lạc Căn nhìn mấy người biến mất ở phía chân trời, trên mặt lóe lên không nói ra được phức tạp biểu hiện.

Cát Bá từ phía sau đi lên phía trước, chậm rãi nói ra: “Vương tử điện hạ có hay không có nợ cân nhắc? Tấm bản đồ kia...”

Lạc Căn hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Ngươi lo lắng cái gì?”

Cát Bá than thở: “Dương Thanh Huyền người này, thực sự là đáng sợ a, ta sợ vương tử hôm nay động tác này, sẽ cho ngày sau lưu lại to lớn mối họa.”

Lạc Căn hừ một tiếng, nghiêm mặt nói: “Tấm bản đồ kia có thể là thật, là từ Tu La tộc trong bảo khố tìm ra. Cho tới những thứ khác, ta cũng không biết.”

Cát Bá lập tức nói: “Thuộc hạ rõ ràng.”

Lạc Căn dừng lại, lại nói: “Mặc dù là Adair sư phó, cũng chưa chắc có thể đem hắn diệt trừ đi, nhiều nhất chế tạo chút phiền toái thôi. Năm mươi năm, hắn muốn giấu tài, giải quyết trong nhân tộc vướng tay chân việc, mà ta làm sao lại không cần thời gian? Dương Thanh Huyền, năm mươi năm sau, ngươi và ta lại một quyết thư hùng!”

Lạc Căn ánh mắt bên trong, lóe lên vô hạn ánh bạc, lại như thâm thúy hải, phun trào sát cơ cùng tương lai.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1636: Càn Thiên Phủ, Thay Thế Hình Phạt

“Ngươi chính là la rách cổ họng cũng không người sẽ để ý đến ngươi, ha ha.”

Nơi nào đó trong núi, cây cối cao to kiên cường, ẩn thiên tế nhật.

U ám trong hoàn cảnh, một cây bụi sau, một nam một nữ hai bóng người giao chồng lên nhau, nam tử ức hiếp ở nữ tử phía trên, một tay kềm ở nữ tử thủ đoạn, niêm phong lại của nàng linh khí, một tay đang trên dưới tìm tòi.

Nữ tử liều mạng giãy dụa, trên gương mặt tươi cười tràn đầy nước mắt, nhưng linh khí bị phong, không làm nên chuyện gì, trực tiếp khóc đến thất thanh.

Bầu trời đột nhiên không rõ liền tối lại, không có bất kỳ dấu hiệu, giống như cùng Thái Dương đột nhiên xuống núi giống như, bốn phía trở nên một hồi tĩnh mịch.

Nam tử run lên, động tác trên tay một hồi cũng chậm.

“Ầm ầm!”

Một đạo óng ánh chí cực thiểm điện xẹt qua trời cao, từ Cửu Tiêu thiên ngoại kích bắn xuống đến, thẳng vào trong rừng.

“Ầm ầm ầm!”

To lớn tiếng nổ vang sau, một trận đất rung núi chuyển, toàn bộ ngọn núi bị lột bỏ hơn nửa, đá vụn bay loạn.

Lôi hỏa đốt núi rừng, nhanh chóng thiêu đốt.

Nam tử đôi trong mắt lóe lên kinh hãi, bất quá hắn rất nhanh liền trấn định lại, chỉ là thông thường Thiên Tướng, thiên lôi địa hỏa, không làm khó được hắn một vị Tiểu Thiên Vị cường giả.

“Ha ha, liền ngay cả lão thiên cũng không giúp ngươi a, hạ xuống lôi hỏa, lên cho ta ngươi tăng tăng thêm vài lần khác thú vị.”

Nam tử một tay bóp lấy cô gái cái cổ, đưa nàng đặt ở trên đất, một tay đánh ra một đạo quyết ấn, ở không trung một hồi phóng đại, hóa thành lồng ánh sáng rơi xuống, đem hai người bọc lại.

Ngọn lửa hừng hực ngay ở bốn phía thiêu đốt.

Nữ tử triệt để tuyệt vọng, đầu lâu ngã về một bên, tràn đầy nước mắt.

Đột nhiên, nam tử động tác ngừng lại.

Lần này không phải chậm, mà là triệt để dừng lại, đồng thời thân thể có vẻ hơi cứng ngắc.

Nữ tử mơ hồ nước mắt bên trong, đem bên ngoài kết giới lửa cháy hừng hực đập vào mi mắt, trong ngọn lửa, phảng phất có mấy đạo nhân ảnh.

Nữ tử ngẩn người một chút, lập tức cảm ứng được nam tử thân thể cứng ngắc, nội tâm lập tức dâng lên cầu cứu dục vọng, khóc thút thít nói: “Cứu ta, cứu ta.”

“Đùng!”

Nam tử một cái tát đi qua, đem nữ tử đánh choáng váng đầu não bất tỉnh.

Lúc này mới mặt âm trầm, từ trên người cô gái đứng lên, đem đã giải khai quần áo toàn bộ mặc, đầy mặt sát khí nhìn chằm chằm cách đó không xa hố sâu.

Vốn cho là chỉ là thông thường thiên lôi địa hỏa, nằm mơ cũng không nghĩ tới, bên trong lại có thể có người.

Nam tử nháy mắt liền nghĩ đến, khả năng này không phải thiên lôi địa hỏa, mà là lôi độn thuật.

Nam tử từ trong kết giới nhảy ra ngoài, đầy mặt nham hiểm đi lên phía trước, quát lên: “Là ai?!”

“Đây là cái nào?”

Trong ngọn lửa, truyền đến một tên giọng nam.

Ngay sau đó, một tên dễ nghe thanh âm cô gái nói ra: “Từ vừa nãy trải qua vị diện giới lực cùng linh khí tầng xem ra, hẳn là Trung Ương Đại thế giới.”

Lại một cô gái thanh âm, vẫn như cũ hết sức tốt nghe, nói ra: “Ở đây hẳn là bên trong đều.”

Người thứ ba cô gái âm thanh nói ra: “Vừa nãy rơi rụng thời gian, ta lờ mờ gặp được phụ cận có tòa thành trì, chúng ta đi qua vừa hỏi liền biết.”

Người thứ bốn nữ tử nói ra: “Hẳn là đi thẳng đến Mộng Linh Thành?”

Nam tử một trận say xe, dĩ nhiên có năm người? Hơn nữa còn là một nam tứ nữ, đồng thời nghe thanh âm, đều là chuông bạc dễ nghe, nhẹ nhàng ôn nhu, không nói ra được thoải mái.

Nam tử mới từ trong dục hỏa lại đây, giờ khắc này lại không nhịn được có phản ứng, nuốt xuống hạ nước bọt, lần thứ hai quát lên: “Là ai?! Tại hạ triệu Văn Sơn, chính là Càn Thiên Phủ người, các ngươi rốt cuộc là ai, lại không báo trên tên họ lời, đừng trách ta không khách khí!”

“Càn Thiên Phủ? Mộng Linh Thành là có đàn thế gia lãnh địa, nhìn tới nơi này không phải là mộng linh thành a.”

Người thứ ba nữ tử thở dài.

Triệu Văn Sơn gặp mấy người hoàn toàn không để ý tới chính mình, lại nghĩ tới mấy người này phá hủy chính mình chuyện tốt, không khỏi giận dữ, quát lên: “Vô lễ!”

Đang muốn xông vào trong ngọn lửa giết người, đột nhiên đầy trời đại hỏa nhanh chóng hướng về trung tâm thu nạp mà đi, toàn bộ hút vào một vị màu đỏ thẫm khung xương trong cơ thể.

Năm người thân ảnh lúc này mới toàn bộ hiển lộ ra.

Hỏa Chi Cốt Tượng đem đầy trời đại hỏa vừa thu lại, liền trở lại Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Triệu Văn Sơn nhưng là triệt để dại ra ở, kinh ngạc nhìn cái kia tứ nữ, con ngươi đều cứng, cõi đời này tại sao có thể có đẹp mắt như vậy người, hơn nữa một hồi chính là bốn vị?

Chính mình vừa rồi muốn mạnh hơn cô nàng kia, cùng trước mắt này tứ nữ so ra, nhất định chính là chó cứt, không, căn bản cũng không có thể so sánh, “So với” cái từ này, cũng đã làm bẩn trước mắt này bốn vị mỹ nhân tuyệt sắc.

Triệu Văn Sơn liều mạng nuốt nước bọt, đờ đẫn con ngươi bắt đầu bắn ra tham lam ánh mắt, đồng thời nhìn phía Dương Thanh Huyền thời điểm, đáy mắt xẹt qua sát khí mãnh liệt.

Hết sức hiển nhiên, này bốn vị Thiên Tiên nữ tử chính là lấy nam tử này dẫn đầu là tôn, nhất định phải giết nam tử này, mới được này bốn vị Thiên Tiên mỹ nữ.

Triệu Văn Sơn bỗng nhiên quát lên: “Các ngươi rốt cuộc là người phương nào? Cũng biết này Linh Sơn bảo địa, chính là Tư Thủy Hữu Cầm nhà đất quản hạt, há cho các ngươi tùy ý tiến nhập, đồng thời phá hủy như vậy tảng lớn núi rừng, phải bị tội gì!”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Thực sự là có đàn thế gia lãnh địa, các hạ không phải Càn Thiên Phủ người sao?”

Triệu Văn Sơn cười lạnh nói: “Tư Thủy Hữu Cầm cùng chúng ta Càn Thiên Phủ đều là hai mươi bốn trong nhà thế lực, vốn là như thể chân tay, ta thay có đàn gia phán quyết các ngươi, cũng là thiên kinh địa nghĩa, đã nói qua.”

“Phán quyết?”

Dương Thanh Huyền thấy buồn cười, hỏi: “Không biết nơi này là có đàn thế gia khối kia lãnh địa, khoảng cách Mộng Linh Thành có bao xa?”

“Mộng Linh Thành?”

Triệu Văn Sơn hơi thay đổi sắc mặt, trong mắt bắn ra tàn khốc, quát lên: “Các ngươi cũng là vì vật kia tới? Hừ, ngoại trừ thập cường hai mươi bốn gia ở ngoài, cái khác lâu la tạp ngư lại cũng muốn chia sẻ, xem ra là không lưu lại được ngươi!”

Triệu Văn Sơn trong mắt sát khí lóe lên, đi phía trước vọt một cái, đồng thời tay phải vồ một cái, liền một thanh chiến thương rơi ở trong tay.

Thương thế đem Dương Thanh Huyền hoàn toàn bao phủ, quay về Dương Thanh Huyền trái tim đâm tới.

Triệu Văn Sơn tâm niệm thay đổi thật nhanh, chỉ cần đâm chết rồi nam tử này, còn dư lại bốn vị Thiên Tiên mỹ nữ tất nhiên hoa dung thất sắc, sau đó chính mình lại uy bức lợi dụ, liền có thể toàn bộ thu vào dưới khố.

Vu Khinh Nguyệt ánh mắt lóe lên thanh mang, đã sớm đem cách đó không xa nằm trên đất, y quan không chỉnh nữ tử nhìn ở trong mắt, lạnh giọng nói: “Là người súc sinh, giết xong hết mọi chuyện.”

“Xì!”

Chiến thương hóa ra một đạo thẳng tắp, không trở ngại chút nào đâm vào Dương Thanh Huyền trái tim, từ phía sau lưng xuyên thấu mà ra.

Triệu Văn Sơn trên mặt mừng như điên, nguyên bản còn sợ nam tử này tu vi mạnh mẽ, sẽ khá vướng tay chân, không nghĩ tới dễ dàng đã bị chính mình đánh chết, đắc ý “Khà khà” hai tiếng.

Dương Thanh Huyền áo bào bị thương gió thổi phiêu đãng, lần thứ hai rơi xuống, khẽ cười nói: “Lời còn chưa nói hết đây, nơi này là có đàn nhà nơi nào, khoảng cách Mộng Linh Thành bao xa?”

Triệu Văn Sơn trong lòng chấn động dữ dội, hai con ngươi một hồi khuếch tán, chỉ thấy chính mình cán thương đâm vào địa phương, không ngừng có cát mịn chảy xuống, vẫn chưa gặp được nửa nhỏ máu.

Tử Dạ nói: “Nói với hắn làm như vậy à? Trực tiếp sưu hồn cũng được. Thanh Huyền, ngươi có lúc quá làm phiền. Như vậy tạp ngư, không đáng ngươi lãng phí một giây.”

Hôm nay không có càng. Hôm nay đánh xe đến rồi Thượng Hải, ngày mai đi làm kiểm tra toàn diện, không có vấn đề hậu thiên liền trở về. Này mấy ngày thay mới khả năng có chút mơ hồ. Đại gia đoán xem triệu Văn Sơn còn có thể sống bao lâu? Có thể tiến về phía trước tin nhắn công cộng hào (taiyiss) tiến hành bỏ phiếu, nhìn ngươi đã đoán đúng sao?

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1637: Ngũ Uẩn Thụ Tin Tức, Yên Lặng Xem Biến Đổi

Không đối xử Dương Thanh Huyền đáp lại, Tử Dạ đưa tay chộp một cái, Triệu Văn Sơn toàn bộ người liền xoắn ốc bay lên, “A” kêu thảm thiết không ngừng, thất khổng bên trong máu tươi chảy ra, mảng lớn ký ức chăn ban đêm mạnh mẽ phá mở tìm tòi.

Mấy hơi thở sau, đã bị Tử Dạ như rác rưởi giống như ném xuống đất, thành một bộ nát thi.

“Kỳ quái, lại nhiều người như vậy vọt tới Mộng Linh Thành, tựa hồ mục tiêu theo chúng ta là nhất trí.” Tử Dạ nhíu mày lại.

Nguyên lai ba tháng trước, ở bên trong cũng không biết lưu truyền cái gì tin tức, nói Mộng Linh Thành có dị bảo xuất thế, rước lấy không ít nhân vật mạnh mẽ.

Triệu Văn Sơn liền lệ thuộc vào hai mươi bốn nhà Càn Thiên tông, là theo trong tông trưởng lão cùng nhau đến đây. Càn Thiên tông môn quy nghiêm ngặt, nhưng hơn một tháng đi qua, chỉ là tiếng gió càng lúc càng lớn, nhưng không thấy đến cái gì dị bảo.

Triệu Văn Sơn tiểu tử này không chịu được cô quạnh, liền cướp giật một thiếu nữ, chạy đến ngoài thành tòa nào đó trong dãy núi nghĩ thoải mái một hồi, kết quả đem mệnh ném.

Dương Thanh Huyền lấy làm ra một bộ địa đồ, ở trong tay chia ra, chính là Lạc Căn đưa, trầm tư nói: “Trên đời thật sự có trùng hợp như thế việc?”

Tử Dạ nói: “Ta nhìn Lạc Căn cũng không là vật gì tốt, Thanh

Huyền vẫn cẩn thận là hơn.”

Vu Khinh Nguyệt nói: “Ta tán thành Tử Dạ lời của tỷ tỷ, nếu thật sự có đồ tốt như thế, hắn sao lại tặng cho Thanh Huyền ca ca, đã sớm chính mình phái người đi lấy.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nơi này là bên trong đều, thế cục hôm nay so với Thiên Hà còn muốn hỗn loạn. Nhưng bảo vật này quan hệ trọng đại, hơn nữa tiếng gió vừa ra, rước lấy nhiều cường giả như vậy, nói vậy cũng không phải là huyệt trống đến gió.”

Thi Ngọc Nhan đột nhiên nói ra: “Vừa nãy Tử Dạ tỷ tỷ nói là ba tháng trước xuất hiện tiếng gió. Ba tháng trước đúng lúc là chúng ta từ Thiên Đô về Hãn Lan Đảo không lâu. A Ma tộc đại bại Tu La tộc thời gian điểm. Có thể hay không chính là vào lúc ấy, Lạc Căn đem bảo vật tin tức truyền ra ngoài.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, trong đầu lập tức xẹt qua Linh Quang, nói: “Ngươi là ý nói, đây là Lạc Căn bày ra một cái cục, chính là vì để ta hãm sâu bên trong?”

Thi Ngọc Nhan thường ngày nói chuyện cực nhỏ, nhưng cũng huệ chất lan tâm, trái lại nhìn vấn đề càng rõ ràng, mỗi lần đều có độc đáo kiến giải.

Thi Ngọc Nhan nói: “Chỉ là một khả năng.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Vừa nói như thế, độ khả thi vẫn đủ đại. Lạc Căn tuyệt đối không phải người lương thiện, ta tự nhiên biết. Nếu như nói hắn biết chơi như thế một tay, cũng cũng chẳng có gì lạ. Chỉ có điều bảo vật này dựa vào ta nhìn, quá nửa là thật sự.”

Nói, từ Tinh Giới bên trong lấy ra một cái hộp ngọc, ở trong tay chậm rãi mở ra.

Bên trong một mảnh mịt mờ hào quang bay ra, hóa thành ngũ sắc.

Dương Thanh Huyền lại vội vàng đem hộp ngọc đóng lại.

Tứ nữ đã thấy rõ bên trong vật phẩm, đều là lấy làm kinh hãi.

Vu Khinh Nguyệt càng là hai con mắt mắt xanh lấp lóe, kêu lên: “Ngũ Uẩn Quả?!”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Chính là Ngũ Uẩn Quả, ngày đó ngoại công ta cho ta, vẫn luôn chưa từng động tới. Trái cây kia bên trong sức mạnh, các ngươi cũng đều cảm ứng được?”

Tứ nữ cùng nhau gật đầu.

Vu Khinh Nguyệt vui vẻ nói: “Nếu là thật có Ngũ Uẩn Thụ, chúng ta thu về Chính Tinh Minh, đối với toàn bộ liên minh thực lực tăng lên đều có chỗ tốt cực lớn.”

Thi Ngọc Nhan nói: “Tục truyền ở Ngũ Uẩn Thụ hạ tu luyện một ngày, có thể chống đỡ thế gian một năm. Truyền thuyết tuy có khuyếch đại, nhưng công hiệu có thể thấy được chút ít.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Hiện đang lưu truyền tiếng gió, đều không có căn cứ. Các thế lực lớn tất cả đều là nửa tin nửa ngờ, phái người trú đóng ở Mộng Linh Thành, mà chúng ta nhưng là có chân chính bảo đồ. Nếu là thật có Ngũ Uẩn Thụ xuất hiện, phần thắng của chúng ta muốn hơn xa người khác.”

Dương Thanh Huyền nhìn xa xa, ánh mắt lộ ra Quyển Liêm vẻ, mỉm cười nói: “Lâu như vậy rồi, cũng không biết viện trưởng cùng lão sư bọn họ như thế nào.”

Mộng Linh Thành, chính là lúc trước thu xếp Thiên Tông học viện địa phương, thuộc về bên trong đều cấp bốn thành trì.

Tử Diều Hâu đi qua đem vị kia nằm dưới đất thiếu nữ nâng dậy, giúp nàng mặc y vật, mang tới Dương Thanh Huyền trước mặt.

Thiếu nữ hai mắt đều khóc sưng lên, trên mặt bị Triệu Văn Sơn đánh một quyền, có vẻ hơi mập mạp, trên môi hiện ra tia máu, vô cùng làm người thương yêu yêu.

Dương Thanh Huyền phát hiện nữ tử này cũng không phải là người bình thường, mà là có tu vi nhất định, đạt tới Chân Võ đỉnh cao, thiên phú cũng không tệ lắm.

Tử Diều Hâu nói: "Ngươi là môn phái nào? Chúng ta bây giờ đưa ngươi trở lại."

Thiếu nữ trực tiếp quỳ xuống, dập đầu đầu nói: "Đa tạ ca ca cùng mấy vị tỷ tỷ ân cứu mạng, ta là nơi đây Thiên Tông võ quán học sinh, ca ca cùng mấy vị tỷ tỷ đưa ta đến Mộng Linh Thành bên trong là tốt rồi."

Dương Thanh Huyền sững sờ, cười khổ một tiếng, không nghĩ tới lại có vừa khéo như thế việc.

Ngay sau đó nói ra: "Ngươi chịu ủy khuất, chúng ta mang ngươi trở lại."

Dương Thanh Huyền vung tay lên, một mảnh độn quang liền đám đông bọc lại, nháy mắt biến mất ở trong núi hoang.

Bất quá thời gian nháy mắt, mấy người liền xuất hiện ở Mộng Linh Thành bên trong.

Thiếu nữ kinh hãi không thôi, biết gặp được cường giả, vội vàng lần thứ hai bái hạ cám ơn.

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi trước về võ quán, đem lệnh bài này giao cho Khanh Bất Ly viện trưởng hoặc là Lục Giang Bằng trưởng lão, nói cho bọn họ biết ta tới. Để cho bọn họ trấn định lại, đồng thời không phải tới tìm ta. Thời cơ đã đến, ta tự nhiên sẽ hiện thân gặp lại.”

Thiếu nữ sững sờ nói: “Ca ca nhận thức chúng ta viện trưởng cùng trưởng lão?”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, phất tay nói: “Ngươi đi đi.”

Thiếu nữ biết đối phương sẽ không lại nói thêm gì nữa, vội vàng thu hồi lệnh bài, xoay người liền chui vào trong đám người, biến mất không còn tăm hơi.

Vu Khinh Nguyệt nói: “Thanh Huyền ca ca thật sự không đi gặp viện trưởng bọn họ sao? Ta cũng hết sức hoài niệm đây.”

Vu Khinh Nguyệt quyến rũ nở nụ cười, nhớ tới ở Thiên Tông học viện các loại, hận không thể lập tức liền gặp được Khanh Bất Ly bọn họ.

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Hiện tại Mộng Linh Thành trở thành bên trong đều chú ý trọng điểm. Mà Mộng Linh Thành bản thân không có gì thế lực lớn, chỉ có Ngự Hư Tông. Mà Ngự Hư Tông ngày đó lại bị ta tuần phục, cắt nhường một nửa tài nguyên cho Thiên Tông võ quán. Hiện tại cường giả tập hợp, sợ là hết sức dễ dàng hỏi thăm ra chuyện này đến, tra ra Thiên Tông võ quán cùng quan hệ của ta.”

Tử Diều Hâu nói: “Hiểu. Thanh Huyền ca ca bây giờ là nhân vật nổi tiếng, thậm chí là toàn bộ Trung Ương Đại thế giới trong vòng xoáy tâm nhân vật, Thiên Tông võ quán hiện đang sợ là thành trong mắt mọi người tiêu điểm.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Võ quán trong lúc nhất thời sẽ không có vấn đề, nhưng trường kỳ xuống liền khó nói. Đặc biệt là muốn cảnh giác Tinh Cung người. Vì lẽ đó chúng ta không vội mà đi võ quán, trước tiên tiềm ở trong bóng tối, yên lặng nhìn tình thế phát triển. Như vậy mặc kệ gặp phải chuyện gì, cũng có thể càng chủ động.”

Tử Dạ đột nhiên nói ra: “Có người đến.”

Nói, vung tay lên, một mảnh hắc mang tản ra, đem mấy người hoàn toàn bọc lại, liền trực tiếp biến mất hư không không gặp.

Sau một khắc, một đạo bạch quang kích bắn rơi hạ.

Toàn bộ không gian nhiệt độ đột nhiên hạ xuống, mặt đất cùng bốn phía kiến trúc trên, càng hiện ra một tầng băng sương thật mỏng.

Một vị nam tử mặc áo trắng, mày kiếm tung bay, tự độn quang bên trong hiện rõ, tràn đầy hồ nghi hướng về bốn phía nhìn tới.

Đúng lúc này, lại là mấy đạo độn quang rơi xuống, tổng cộng có năm nam ngũ nữ.

Một vị trong đó trứng ngỗng mặt nữ tử kinh ngạc nói: “Sư huynh, có thể hay không cảm ứng sai rồi?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1638: Bấp Bênh, Biến Mất Cường Giả

Nam tử mặc áo trắng nói một tiếng "Kỳ quái", ánh mắt lần thứ hai hướng về hư không quét tới.

Đột nhiên giơ tay bấm quyết, đi về phía trước vỗ một cái, một mảnh hàn băng khuếch tán, đem trọn cái chu vi toàn bộ đông kết.

Năm nam năm nữ nhân đều là hoảng hốt, vừa rồi kinh hô một tiếng, liền toàn bộ bị đông lại.

Nam tử mặc áo trắng trong mắt tràn đầy vẻ ngờ vực, trầm tư một trận, lại đưa tay hướng về không trung một vệt, hết thảy băng sương toàn bộ hóa giải mở, nhược bạch tuyết giống như ở không trung bồng bềnh, không rõ liền biến mất không còn tăm hơi.

Đến đây, toàn bộ không gian nhiệt độ tăng trở lại lại đây.

Cái kia năm nam năm nữ nhân đều là sắc mặt cực kỳ khó coi.

Trước mắt nam tử mặc áo trắng này vẫy tay một cái, liền đưa bọn họ toàn bộ đóng băng, nếu như vừa nãy có sát ý, mười người đã toàn bộ chết rồi.

Trứng ngỗng mặt nữ tử miễn cưỡng nở nụ cười, nịnh nọt nói: "Sư huynh lo xa rồi, có thể ở sư huynh ngay dưới mắt độn hình, sợ là chỉ có Giới Vương."

Một vị khác nam tử lập tức nói nịnh: "Sư muội này nói gì vậy, sư huynh có thể không phải bình thường Khuy Chân đỉnh cao, phổ thông Giới Vương cũng chưa chắc là sư huynh đối thủ."

Trứng ngỗng mặt nữ tử chê cười nói: “Nói đúng lắm, coi như là Giới Vương, cũng phải cấp sư huynh mấy phần bộ mặt. Huống hồ, làm sao có Giới Vương đến Mộng Linh Thành. Hiện tại Trung Ương Đại thế giới bấp bênh, Giới Vương đều là tông môn Định Hải Thần Châm, há có thể dễ dàng điều động.”

Nam tử mặc áo trắng nói: “Mới vừa thật có cường giả dấu hiệu, ta là không có nhìn lầm, các ngươi ngàn vạn không nên xem thường. Xem ra tụ tập Mộng Linh Thành cường giả, muốn so với chúng ta dự tính mạnh mẽ hơn rất nhiều. Lẽ nào cái kia Ngũ Uẩn Thụ là thật?”

Nam tử mặc áo trắng trong trẻo lạnh lùng trong con ngươi, xẹt qua ánh sáng nóng bỏng, xoay người lóe lên, liền hướng xa xa bỏ chạy.

Năm nam năm nữ nhân giật mình bên dưới, vội vàng đuổi theo.

Sau một lúc, một điểm hắc hỏa ở không trung lấp loé, “Oành” một tiếng, liền hóa thành một người cao, rơi trên mặt đất, hiển hóa ra Dương Thanh Huyền đám người.

Thi Ngọc Nhan cả kinh nói: “Người kia là Bắc Thiên Hàn Cung Mạnh Hàn Thiên, đã từng Thương Khung luận võ số một, ngay ở Diệp Trọng Viễn trước một lần. Không nghĩ tới liền đã đạt đến nửa bước Giới Vương. Xem ra Mộng Linh Thành lần này, quả nhiên không đơn giản a.”

Còn lại chúng nữ đều là cả kinh nói: “Thương Khung luận võ số một?!”

Từ cổ chí kim, mỗi một giới Thương Khung luận võ người đứng đầu, chỉ cần trên đường không ngã xuống, không có chỗ nào mà không phải là trở thành cường giả cái thế, tranh bá một cái thời đại tồn tại.

Hơn nữa Mạnh Hàn Thiên trên người khí tức, cùng với vừa nãy tiện tay đông kết nhất phương khí thế, đều cho Thi Ngọc Nhan mấy người tạo thành nhất định áp lực.

Tử Dạ trong mắt sát khí lóe lên, lạnh giọng nói: “Không bằng để ta đi đem mấy người này xóa đi rơi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không thể. Nếu như Mạnh Hàn Thiên chết rồi, tất nhiên gây nên cực kỳ chấn động mạnh động. Đến thời điểm liền đúng là Giới Vương phân tranh xa mà đến rồi.”

Vu Khinh Nguyệt đột nhiên mắt xanh lóe lên, tựa hồ có cảm ứng, vui vẻ nói: “Cha ta phái người đến.”

Nói, liền hướng về một phương hướng chạy đi.

Mấy người đi theo sau đó, đi không bao xa, liền thấy một nam một nữ ở bên đường nhìn xung quanh.

Chính là Vu gia Vu Uyên cùng Vu Lâm, hai người đồng loạt nhìn sang, đều là mặt lộ vẻ vui mừng. Sau đó nhìn thấy Dương Thanh Huyền, Vu Uyên ánh mắt lóe lên kiêng kỵ, có vẻ hơi không tự nhiên.

“Khinh Nguyệt tỷ tỷ, Thanh Huyền ca ca, Ngọc Nhan tỷ tỷ, Tử Diều Hâu tỷ tỷ, Tử Dạ đại nhân.”

Vu Lâm đem mấy người toàn bộ gọi qua một lần, sau đó hì hì cười nói: “Tông chủ đại nhân thu vào khinh Nguyệt tỷ tỷ đưa tin sau, ngay lập tức liền phái chúng ta tới rồi Mộng Linh Thành chờ tỷ tỷ. Không nghĩ tới tỷ tỷ đến so với chúng ta còn sớm.”

Vu Khinh Nguyệt nói: “Chúng ta cũng là vừa tới không lâu, cha làm sao lại phái các ngươi lại đây?” Trong giọng nói, tựa hồ có hơi không đáng chú ý dáng vẻ.

Vu Lâm cười khổ nói: “Chính Tinh Minh cùng Tinh Cung ở

Trung Ương Đại thế giới nam bộ xảy ra xung đột, trong liên minh cường giả đi hơn phân nửa, hơn nữa...”

Vu Lâm giương mắt nhìn Tử Dạ một chút, thấp giọng nói: “Hơn nữa tông chủ đại nhân nói, nếu như Tử Dạ đại nhân có thể không xuất thủ, liền lập tức về Chính Tinh Minh, tiến về phía trước nam bộ trợ giúp.”

Tử Dạ nhíu mày lại, hừ nói: “Không rảnh.”

Vu Lâm ngượng ngùng nở nụ cười, lộ ra vẻ khó khăn.

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu nhạc phụ đại nhân nói như thế, tất nhiên là nam bộ tranh chấp khẩn cấp. Tử Dạ, ngươi liền đi một chuyến đi.”

Tử Dạ lo lắng nói: “Nhưng là này Mộng Linh Thành việc, hiển nhiên cũng không đơn giản, Thanh Huyền ngươi một người lưu lại nơi này, ta không yên lòng.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ta ở đâu là một người? Còn có Tử Diều Hâu bọn họ, còn có Mi Long tộc An Kỳ La bọn họ. Coi như thật sự có Giới Vương giáng lâm, cũng đủ để đánh một trận.”

Mi Long tộc cường giả, ở trải qua Thiên Đô một trận chiến sau, tử thương nặng nề, chỉ còn lại An Kỳ La chờ sáu người, nhưng thực lực tổng hợp mạnh mẽ, tất cả đều là Khuy Chân cảnh cao thủ.

Tử Dạ nghĩ một hồi, nói: “Được. Cái kia ta trước tiên ứng triệu trở lại. Chờ nam bộ xung đột sau khi kết thúc, ta lập tức tới rồi Mộng Linh Thành.”

Vu Lâm vội hỏi: “Tử Dạ đại nhân, hai người chúng ta cùng ngài một đạo đi.”

Tử Dạ nói: “Không cần, hai người các ngươi chỉ tạp ngư đi chịu chết sao? Liền ở lại Mộng Linh Thành giúp Thanh Huyền chân chạy, chuyển chuyển quán trà.”

Tử Dạ sắc mặt lạnh lẽo, nhẹ rên một tiếng, liền tại chỗ biến mất.

Vu Lâm hai người đều là cười khổ không thôi.

Vu Khinh Nguyệt nói: “Mộng Linh Thành bây giờ là tình huống thế nào, Chính Tinh Minh trong tay phải có chút tin tức đi?”

Vu Lâm gật đầu nói: “Xác thực có một ít tình báo.”

Sau một khắc, sáu người tìm một gian quán trà, nấu trên trà nóng, vây quanh ngồi xuống.

Vu Lâm nói: “Đại khái ở trước tháng 3, không biết từ cái nào bắt đầu lưu truyền một cái tin, nói Mộng Linh Thành phụ cận sẽ có Ngũ Uẩn Thụ xuất thế. Nguyên bản tin tức như thế, mỗi Thiên Đô có rất nhiều, đa số là giả. Các đại tông môn nguyên vốn cũng không lưu ý, nhiều lắm phái mấy người đệ tử trước đi điều tra hạ. Mà lần này nhưng ra chút bất ngờ, mấy cái tông môn dốc toàn bộ lực lượng tìm hiểu việc này, nhưng toàn bộ mất tích. Mấy cái này môn phái nhỏ bao quát tuyết ưng tông, thiên vân tông, Thái Xương tông, tuy rằng không phải đỉnh cấp tông môn, nhưng ở bên trong đều mà nói, cũng coi như là có thể. Phía sau, việc này đưa tới có đàn thế gia chú ý. Có đàn thế gia phái ra mấy vị hộ pháp trước đi điều tra tin tức, kết quả cũng là một đi không trở lại.”

Dương Thanh Huyền cau lại hạ lông mày, nói: “Đều chết hết.”

Vu Lâm sợ hết hồn, nói: “Thanh Huyền ca ca là gì chắc chắn như thế?”

Dương Thanh Huyền nói: “Nhiều người như vậy đi tìm hiểu, nếu muốn toàn bộ nhốt lại, được nhiều phiền toái một chuyện?”

Vu Lâm cùng Vu Uyên nháy mắt liền hiểu, hai người đều là sắc mặt hơi trắng bệch.

Vu Lâm nói: “Chẳng lẽ là có người đặt bẫy?”

Dương Thanh Huyền nói: “Có người đặt bẫy ta mà không sợ, ta sợ là Ngũ Uẩn Thụ việc là giả, vậy thì chỉ do lãng phí thời gian.”

Vu Lâm nói: “Các đại tông môn hẳn là ý tưởng giống nhau, vì lẽ đó trước mắt mới chỉ, đều chỉ là đệ tử của các phái đến đây, cũng không có gì nhân vật lợi hại.”

Vu Khinh Nguyệt nói: “Chúng ta vừa nãy gặp Mạnh Hàn Thiên.”

“A!” Vu Lâm cùng Vu Uyên đều là lấy làm kinh hãi.

Dương Thanh Huyền trong mắt tinh mang lấp lóe, nói: “Có thể Bắc Thiên Hàn Cung, chiếm được cái gì không cùng một dạng tin tức. Xem ra, ta cần phải tìm người đi tìm hiểu một chút.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1639: Giao Dịch Hội, Thiên Tài Số Mệnh

Nào đó tòa tinh xảo trước tiểu viện.

Tường trắng gạch đỏ, tấm biển cũng là đỏ thẫm, mặc dù có chút rất khác biệt, nhưng không có bất kỳ đặc thù, đặt ở Mộng Linh Thành bên trong, như vậy tiểu viện có ít nhất hơn vạn, ở phần nhiều là thông thường gia đình giàu có, hoặc là khiêm tốn thấp cấp võ giả.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu đổi một thân áo choàng, trực tiếp đi vào.

Tiền viện không gian không lớn, thả chút giả sơn bồn cảnh, còn đào hai cái bể nước, loại chút thủy tiên, tuy rằng nhìn thấy được có người khí, nhưng sân không gặp bất luận người nào, nhưng có một đạo nhân cái bóng, như một miếng da giống như dán sát trên đất.

Cái kia cái bóng lắc lư hạ, liền chậm rãi từ dưới đất bò dậy, ngưng tụ thành một đạo áo bào đen nam tử, trống rỗng trầm giọng nói: “Lệnh bài.”

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu đều là lấy ra một tấm lệnh bài, đưa tới.

Bóng đen lấy ra vừa nhìn, liền ném trở lại, sau đó như bị rút sạch xương cốt giống như, chậm rãi xụi lơ hạ xuống, lần thứ hai hòa vào mặt đất, nhìn thấy được giống như là người hình chiếu.

Dương Thanh Huyền vốn định đi vòng qua, nhưng trong lòng hơi động, ác thú tới, trực tiếp đạp ở cái kia cái bóng trên đi tới.

Tử Diều Hâu xạm mặt lại, vòng quanh cái bóng đi tới.

Cái bóng lặng lặng nằm ở đó, không có bất kỳ động tác.

Vừa vào bên trong sân gian nhà, chỉ là một phổ thông gian phòng, bàn bát tiên gỗ đào ghế tựa, hương dây lượn lờ bay lên, vòng quanh xà nhà, nhẹ nhàng như là trong phòng U Linh, căn phòng này cửa cửa sổ mở lớn, hẳn là bốn mặt thông gió, hương dây nhưng cố chấp trôi về bình phong.

Cùng này rất khác biệt gian nhà bất đồng, bình phong trên vẽ ra dữ tợn xinh đẹp ác quỷ.

Dương Thanh Huyền điểm ngón tay một cái, cái kia bình phong liền hướng về hai bên mở rộng, lộ ra một cái sâu thẳm đi ra.

Này đi ra hai bên đều là vách đá, mặt trên đốt vô số ly đèn chong, cong cong lượn quanh lượn quanh dẫn Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu đi tới một gian to lớn giao dịch phòng khách.

Này giao dịch phòng khách mặc dù trong lòng đất, nhưng là đèn đuốc sáng trưng, chung quanh sáng rực, phòng khách đã tụ không ít người.

“Bán ra cực phẩm hỏa linh phách, mới từ địa hỏa dung nham bên trong lấy được hỏa linh phách, bị tốt vô cùng phong tồn, năng lượng không có một chút nào trôi qua.”

“Trăm vạn năm phần bì xương thú, ở một chỗ thần bí cổ trong đàm phát hiện, có thể nói là tồn tại ở trong thần thoại yêu thú xương cốt, bên trong có tương đương năng lượng tinh thuần, khắp thiên hạ duy nhất cái này một phần.”

Bốn phía tất cả đều là giao dịch âm thanh, còn có một chút thấp giọng trò chuyện, dùng cách âm bí pháp.

Tử Diều Hâu đột nhiên đỏ cả mặt, cả giận nói: “Này đám súc sinh, thật không có nhân tính!”

Ở đại sảnh trong một cái góc, lại có nữ nô bán đấu giá, tất cả đều bị bác trần truồng, hoàn toàn hiện ra ở trước mặt nam nhân. Bên dưới một bọn đàn ông hi hi ha ha trêu đùa.

Những cô gái kia tất cả đều hạ thấp xuống đầu, lại bị bán đấu giá người thỉnh thoảng hất cằm lên, để người mọi người xem xét.

Dương Thanh Huyền nói: “Đừng xung đột.”

Tử Diều Hâu giận đùng đùng hừ một tiếng, cưỡng chế nội tâm lửa giận, nói: “Này sở giao dịch không phải Phan tên béo nhà sao? Lần sau gặp được hắn, ta nhất định muốn lột da hắn!”

Dương Thanh Huyền nói: “Những việc này Phan tên béo không hẳn biết. Hơn nữa hắn chỉ là xuân hạ thu đông bốn chủ một trong, mặt trên còn có cái thần bí chí cực hội trưởng, sao quan tâm được này rất nhiều?”

Tử Diều Hâu cả giận nói: “Hảo oa, ngươi đây là ở thay hắn giải vây, xem ra ngươi hết sức yêu thích loại này giao dịch a.” Tử Diều Hâu hung hăng đem Dương Thanh Huyền đẩy qua, nói: “Ngươi yêu thích, vậy ngươi đi mua a, tất cả đều mua lại chính mình dùng a.”

Dương Thanh Huyền vội vàng nói: “Ta chưa nói ta thích a.”

Tử Diều Hâu lạnh lùng nói: “Ta nhìn ngươi chính là yêu thích.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, lập tức nghiêm mặt nói: “Lần sau gặp được Phan tên béo, nhất định hủy đi hắn xương cốt!”

Tử Diều Hâu lúc này mới hơi hơi tiêu mất điểm khí, nhưng sắc mặt vẫn như cũ hết sức khó coi.

Đột nhiên, một bóng người hướng về Dương Thanh Huyền đâm đầu đi tới, hai người lơ đãng xuyên vai mà qua.

Dương Thanh Huyền áo bào đen phảng phất chịu đến cảm ứng, lật bay lên, liền ngưng kết ở.

Mạo trong túi ánh vàng lóe lên, con ngươi màu vàng óng bên trong vẽ tàn khốc.

Cái kia đạo đi tới thân ảnh đột nhiên "Ồ" một tiếng, liền dừng bước lại.

Dương Thanh Huyền ánh mắt liếc qua hướng mình trường bào, mặt trên càng đông kết ra một tầng băng sương, toàn bộ áo choàng trở nên cứng rắn cực kỳ.

Bóng người kia nửa xoay người, đột nhiên nói ra: "Ngươi có thể có nghĩ qua một chuyện? Cường giả trong đó, thiên tài trong đó, tựa hồ trong cõi u minh đều có chỗ ràng buộc."

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nhẹ giọng nói: "Ý ngươi là, ngươi và ta đều là cường giả, đều là thiên tài?"

Người kia nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: "Ngươi có thể để ta trong lòng sinh ra ý nghĩ, hơn nửa là được rồi, hết sức muốn nhìn ngươi một chút này dưới hắc bào dáng dấp đây."

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: "Đáng tiếc ta đối với dáng dấp của ngươi không có hứng thú."

Người kia nói: "Ồ? Chẳng lẽ ngươi đã biết rồi ta là ai?"

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nghĩ đến cái kia bạch y bóng người, hừ nói: "Ngươi là ai liên quan gì đến ta?"

Người kia cười nói: "Ha ha, thú vị. Ngươi đã ta có thể ở đây gặp phải, tương lai cũng tất nhiên còn sẽ ở những địa phương khác gặp phải. Đây cũng là cường giả trong đó số mệnh, ngươi và ta đều trốn không thoát đâu số mệnh.”

Dương Thanh Huyền lặng lẽ không nói.

Người kia khẽ cười một tiếng, mũ trùm nội thiểm quá sương lạnh giống như trong suốt con ngươi băng lãnh, liền xoay người mà đi.

[truyen cua tui @@ Ne t]

Tử Diều Hâu thấy kia người đi xa, lúc này mới dựa vào đến, thấp giọng nói: “Mạnh Hàn Thiên?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu.

Tử Diều Hâu cả kinh nói: “Lẽ nào hắn nhận ra là ngươi?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Không thể.”

Trong đầu quanh quẩn Mạnh Hàn Thiên, cường giả trong đó, thiên tài trong đó, có một loại kỳ dị hấp dẫn.

Thật chẳng lẽ có số mệnh?

Tử Diều Hâu liều mạng ninh Dương Thanh Huyền một hồi, cả giận nói: “Tại sao không nói chuyện, có phải là lại đang trộm nhìn bên kia bán đấu giá?”

Dương Thanh Huyền bị đau, kêu lên: “Oan uổng a, ta không có.”

Tử Diều Hâu rầm rì nói: “Còn nói không có, ta nhìn chính là, bằng không làm sao không lên tiếng?”

Dương Thanh Huyền đang muốn giải thích, đột nhiên một đạo bóng đen to lớn xuất hiện ở sở giao dịch trung ương, phảng phất một chiếc người khổng lồ giống như, đầu trực tiếp đè ở trên trần nhà, quan sát hạ xuống.

“Chư vị, chư vị yên tĩnh.”

Bóng đen kia mở miệng nói.

Trong nơi giao dịch thanh âm lập tức nhỏ hạ xuống, mấy trăm hai mắt quang đầu nhìn sang.

Bóng đen kia chậm rãi nói ra: “Hoan nghênh chư vị quang lâm sở giao dịch, ta cũng biết chư vị lần này tới trước mục đích. Đối với cái kia Ngũ Uẩn Thụ việc, chúng ta sở giao dịch xác thực chiếm được một ít tin tức trọng yếu.”

Trong sân lập tức yên lặng có thể nghe châm, một tia tiếng gió cũng bị mất.

Bóng đen trên mặt, chậm rãi hiện ra xích hai mắt màu đỏ, như lửa cây lựu giống như tươi đẹp to lớn, nhìn trong sân mấy trăm người, trầm giọng nói: “Ngũ Uẩn Thụ là thật.”

Sở giao dịch bên trong, yên lặng nháy mắt, liền bùng nổ ra các loại khiếp sợ tiếng.

“Tin tức này thật chứ?”

“Đến từ đâu tin tức, chẳng lẽ các ngươi đã gặp Ngũ Uẩn Thụ?”

“Cây kia hiện ở nơi nào?”

Các loại sợ hỏi vang lên này đối phương phục.

Bóng đen như như cự trụ lập trong đại sảnh, yên lặng một hồi, đám người chất vấn âm thanh nhấc lên sau khi cao triều, mới mở miệng nói: “Cái kia Ngũ Uẩn Thụ, ngay ở Thiên Tông võ quán đây.”

Lời vừa nói ra, Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, mạo trong túi bắn ra chấn nộ kim quang cùng hàn ý.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1640: Thật Tin Tức Giả, Kịch Liệt Xung Đột

Sở giao dịch bên trong an tĩnh chớp mắt.

Bầu không khí có vẻ hơi dị thường.

Một vị võ tu mở miệng nói: “Thiên Tông võ quán chỉ là mấy năm gần đây mới từ cấp thấp vị diện mang lên tới võ quán, làm sao có khả năng nắm giữ Ngũ Uẩn Thụ thứ này, tin tức này khó có thể khiến người khác tín phục a.”

Bốn phía đều vang lên thật nhỏ tiếng bàn luận, đối với vị này võ tu tương đối tán đồng.

Bóng đen to lớn hừ một tiếng, nói: “Chư vị là đang hoài nghi ta sở giao dịch tín dụng? Nếu không tin, có thể cút đi a.”

Mọi người thấy hắn nổi giận, âm thanh mới dừng lại.

Lại một vị võ tu mở miệng nói: “Dựa vào ta nhìn, đại gia không phải là không tin, mà là đối với Thiên Tông võ quán quá mẫn cảm.”

Bên cạnh một người gật đầu nói: “Thiên Tông võ quán là Dương Thanh Huyền sư môn, nếu như mạo muội đi vào tìm Ngũ Uẩn Thụ, sợ là đem Dương Thanh Huyền đắc tội. Mà giờ này ngày này, lấy Dương Thanh Huyền sức mạnh cùng uy vọng, hiện nay trên đời dám đắc tội hắn người còn thật không nhiều.”

Bóng đen to lớn nói ra: “Căn cứ tin tức của chúng ta, tự Tinh Cung một trận chiến sau, Dương Thanh Huyền mất tích gần nửa năm, có hay không còn sống trên đời, đều là cái nghi vấn. Còn nữa, chư vị tấm này áo bào đen bên dưới, có bao nhiêu thập cường hai mươi bốn gia khuôn mặt, nếu thật sự có Ngũ Uẩn Thụ, các ngươi còn sẽ sợ đắc tội một cái khả năng đã chết Dương Thanh Huyền sao?”

Một đạo thanh âm lạnh như băng nói ra: “Có hay không đắc tội Dương Thanh Huyền không ở bản tọa suy tính trong phạm vi, ta muốn biết là, Thiên Tông bên trong võ quán có Ngũ Uẩn Thụ, tin tức này có mấy phần thật?”

Dương Thanh Huyền nhìn tới, người nói chuyện chính là Mạnh Hàn Thiên.

Bóng đen to lớn trầm tư một chút, nói: “Cõi đời này không có trăm phần trăm chuyện, ta nếu dám nói ra tin tức này, tự nhiên độ chân thực là rất lớn, có ít nhất chín mươi phần trăm chắc chắn.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ngươi nói chín phần mười liền chín phần mười? Như Ngũ Uẩn Thụ ở Thiên Tông võ quán, Chính Tinh Minh người sẽ bỏ mặc, để cho các ngươi ở đây mưu tính vật ấy sao?”

Mọi người nguyên bản đều tin bảy, tám phân, nghe Dương Thanh Huyền vừa nói như thế, lại bắt đầu hoài nghi.

Bóng đen to lớn trên, đỏ thẫm ánh mắt nhìn chăm chú hạ xuống.

Dương Thanh Huyền không sợ chút nào, mắt lạnh ngưng nhìn sang.

Hai người ở không trung liếc mắt nhìn nhau.

Bóng đen kia hai con ngươi một hồi hóa thành một cái huyết tuyến hồng quang, táo bạo khí tức từ trong cơ thể không ngừng tăng lên khuếch tán.

Dương Thanh Huyền khẽ cười nói: “Thú vị, đây là muốn động thủ sao?”

Trên người áo bào đột nhiên không gió mà bay, bay phần phật, hai tay ở áo choàng bên trong thành long trảo tư thế.

Này bóng đen to lớn đem Thiên Tông võ quán kéo vào trong vòng xoáy tâm đến, đã để Dương Thanh Huyền cực kỳ bất mãn, nếu là thật dám động thủ, Dương Thanh Huyền tất nhiên ngay lập tức liền giết hắn đi.

“Hừ, ngươi nếu tới chỗ này, chính là sở giao dịch quý khách, ta đương nhiên sẽ không làm khó dễ ngươi. Vẫn là câu nói kia, ngươi không tin ngươi có thể cút a.”

Bóng đen hai con ngươi lần thứ hai hóa thành cây lựu giống như hình dạng, trên người táo bạo khí tức ép xuống.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ta cũng không tin, cũng không cút, ngươi nếu như nhìn ta khó chịu, có thể đi chết a.”

“Ngươi...!”

Bóng đen giận dữ, sát khí lần thứ hai bạo phát.

Còn lại mấy trăm võ giả, tất cả đều giật mình nhìn Dương Thanh Huyền, này rõ ràng liền là cố ý tìm việc a.

Sở giao dịch hậu trường cực kỳ thần bí, coi như là thập cường hai mươi bốn gia cũng không dám dễ dàng đắc tội, người này là tìm cái chết sao?

Bóng đen căm tức nhìn Dương Thanh Huyền, giơ tay lên, như ngày xây giống như rơi xuống, từng chữ nói: “Ta hiện tại thu về giao cho ngươi...”

Lời vừa nói ra được phân nửa, bàn tay lớn đình trệ ở không trung, tựa hồ nhẹ khẽ run hạ, dường như toàn bộ người đình trệ ở.

Dương Thanh Huyền mạo trong túi ánh vàng lóe lên, có thể nhìn thấy bóng đen bốn phía có hơi sóng âm chấn động, có người ở truyền âm cho hắn.

Sóng âm kia chấn động rất nhanh liền biến mất.

Bóng đen thân thể có vẻ hơi cứng ngắc, sau đó thu tay về, trong lỗ mũi nhẹ rên một tiếng, nói: “Ta không tính toán với ngươi.”

Người chung quanh tất cả đều mở rộng tầm mắt, giật mình nhìn Dương Thanh Huyền, suy đoán người này thân phận.

Như vậy cuồng vọng đắc tội sở giao dịch, lại còn có thể bình an vô sự?

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, lẽ nào sở giao dịch bên trong còn có cao nhân ở, đồng thời nhận ra hắn? Phan tên béo đã từng nói, sở giao dịch lệnh bài, áo choàng trên, đều có đặc biệt dấu ấn, tuy rằng khách nhân trong đó không nhận ra, nhưng sở giao dịch nội bộ người vừa nhìn liền có thể biết được hiểu.

Một vị võ tu đột nhiên nói ra: “Nếu có thể xác nhận Ngũ Uẩn Thụ ở Thiên Tông võ quán, không bằng đại gia mời đồng thời tiến về phía trước, để Thiên Tông võ quán đem Ngũ Uẩn Thụ lấy ra, chúng ta lại nhìn một chút như thế nào phân phối.”

Này một đề nghị chiếm được tiểu một số người tương ứng, đa số người nhưng là xem thường.

Thân là cường giả, căn bản khinh thường ở cùng người chia sẻ, trừ phi có tương ứng thực lực. Mà người yếu lời, lại có tư cách gì đến chia sẻ đây?

Lại một vị võ giả cao giọng nói: “Ngũ Uẩn Thụ chi thần hiệu, lẽ nào các ngươi sở giao dịch chính mình không muốn sao? Sẽ có tốt bụng như vậy đem tin tức phân tán đi ra?”

Bóng đen to lớn nhìn chăm chú này người một chút, cũng không hề nói gì, trái lại bóng người ở không trung hơi rung nhẹ, cuối cùng trở thành nhạt, cho đến biến mất không còn tăm hơi.

Rất nhiều người đều đã nhận ra cái gì, trong lòng hơi kinh, quan sát ánh mắt hướng về Dương Thanh Huyền quét tới. Biết nhất định là người này duyên cớ, để bóng đen kia có kiêng kỵ, không muốn nói thêm nữa.

Đột nhiên, một luồng to lớn uy thế, mang theo lăng liệt hàn khí, hướng về Dương Thanh Huyền tạt vào mặt mà đi.

Trên mặt đất trực tiếp đông kết ra một cái hai trượng Băng đạo, thẳng tới Dương Thanh Huyền dưới chân.

Chính là từ trên thân Mạnh Hàn Thiên tản mát ra.

“Răng rắc, răng rắc.”

Mạnh Hàn Thiên giơ chân lên, đạp ở Băng đạo trên, hướng về Dương Thanh Huyền đi đến.

Dương Thanh Huyền quanh thân nổi lên một mảnh nhạt ánh sáng màu vàng, đem hết thảy băng khí toàn bộ ngăn cách ở ở ngoài.

Mạnh Hàn Thiên băng khí tuy rằng đáng sợ, nhưng so với cái kia Huyền Hư Hàn Băng Phách còn có chênh lệch to lớn. Trải qua Huyền Sương tộc cái kia kiếp sau, điểm ấy hàn băng khí tự nhiên không coi vào đâu.

“Bắc Thiên Hàn Cung băng khí!”

“Người này chẳng lẽ là Bắc Thiên Hàn Cung đệ tử?”

“Đáng sợ như vậy băng khí, sợ không phải đệ tử bình thường đi.”

Bốn phía kinh hãi bên dưới, hướng về bốn mặt thối lui.

Có mấy vị võ tu hoảng sợ phát hiện, chính mình hai chân càng bị đông kết liễu, đạp ở trên đất hoàn toàn không thể động đậy, không khỏi thất thanh kêu to.

Nhưng một gọi ra, thân thể liền “Răng rắc” hoàn toàn bị đóng băng, một mặt sợ sợ cùng há to mồm, như là cực đẹp tượng băng.

“Ồn ào!”

Mộng trời giá rét khinh miệt hừ một tiếng, hai mắt như sao, thẳng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, đi đến trước người của nó.

“Có thể để sở giao dịch cũng vì đó kiêng kỵ người, bản tọa rất có hứng thú bỏ đi ngươi áo bào đen, nhìn bên trong bộ mặt thật.”

Mạnh Hàn Thiên cười gằn một tiếng, đột nhiên bóng người hơi động, tại chỗ lưu lại một toà giống nhau như đúc tượng đá hình người, chân thân liền đã biến mất không còn tăm hơi.

Nhưng tốc độ nhanh hơn nữa, há có thể tránh được Hỏa Nhãn Kim Tình?

Dương Thanh Huyền bóng người nhẹ nhàng loáng một cái, tại chỗ để lại một chuỗi tàn ảnh, chân thân hướng về phía bên phải nghiêng về một chút.

“Xì”, một căn băng trùy từ trong hư không đâm ra, dán vào Dương Thanh Huyền thân thể đi qua, đem tàn ảnh kia đâm thủng.

Dương Thanh Huyền trong mắt phát lạnh, nói: “Ngươi đã muốn chết, sẽ giúp đỡ ngươi!”

Thân thể loáng một cái, chỉ bằng không nhảy lên, hai tay nhanh chóng bấm quyết, một mảnh thất sắc Vân Hà ở trước người hóa thành, sau đó năm ngón tay vồ lấy, liền vỗ ra.

Chính là Từ Cực Chân Quang.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1641: Hơi Thắng Một Chiêu, Lẫn Nhau Thử Thách

Hư không bị Từ Cực Chân Quang chiếu một cái, lập tức xé rách ra, toàn bộ sở giao dịch không gian không ngừng đổ nát, huyễn quang đan dệt.

Lấy Mạnh Hàn Thiên nhãn lực, tự nhiên nhận ra Từ Cực Chân Quang, hãi tiếng kêu lên: “Không thể!”

Trên thực tế, sở giao dịch bên trong hơn phân nửa mọi người nhận ra này quang, chỉ có điều không người nào dám tin tưởng.

“Toàn Băng Đống Khí!”

Mạnh Hàn Thiên hét lớn một tiếng, toàn bộ cánh tay đều hóa thành kết tinh, nơi lòng bàn tay hiện ra một cái màu đỏ thẫm sáu mang trận, dưới sự vận chuyển, tảng lớn hàn khí phun mạnh ra đến.

“Oanh!”

Từ Cực Chân Quang một hồi xuyên thấu cái kia hàn khí, đánh vào Mạnh Hàn Thiên lòng bàn tay.

Mạnh Hàn Thiên thân thể chấn động, trên cánh tay kết tinh “Rầm” toàn bộ phá nát, toàn bộ người hai chân dán vào mặt đất, bay ngược xa hơn mười trượng, hoảng sợ nói: “Đúng là Từ Cực Chân Quang! Ngươi rốt cuộc là ai?”

Cái kia trong bàn tay, mơ hồ có máu tươi thấp xuống.

Dương Thanh Huyền phất một cái ống tay áo, hừ nói: “Ngươi không cần thiết biết.”

Mạnh Hàn Thiên trong mắt hàn quang lấp lóe, cắn răng nói: “Lần này trước tiên bỏ qua ngươi, chờ ta làm xong việc sau, lại đánh với ngươi một trận.”

Nói liền xoay người nhảy một cái, biến mất ở trên hư không.

Sở giao dịch bên trong mấy đạo âm thanh gấp kêu một tiếng, “Sư huynh”, liền dồn dập đuổi tới.

Trải qua hai người ra tay, toàn bộ sở giao dịch không gian không ngừng rạn nứt, sẽ phải đổ nát.

Cái này Tu Di giới tử vốn là lâm thời dựng xây, thêm vào căn bản là không có nghĩ đến có người dám ở sở giao dịch bên trong ra tay, vì lẽ đó chỉ là đơn giản dựng.

Chúng người ngắm nhìn tả hữu lại, sau đó đều là kiêng kỵ nhìn Dương Thanh Huyền một chút, liền hóa thành độn quang mà đi, trong chớp mắt sở giao dịch bên trong liền hầu như hết rồi.

Chỉ còn dư lại trong khắp ngõ ngách, cái kia chút bị trói bán đấu giá nữ tử, sợ sợ tuyệt vọng nhìn bốn mặt sụp xuống.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, một mảnh độn quang đem những cô gái này tất cả đều bọc lại, sau đó cùng Tử Diều Hâu một đạo, phi độn mà đi.

“Ầm ầm!”

Từ bên ngoài xem ra, chỉ là một toà phổ thông tinh xảo sân đột nhiên sụp đổ, bụi bặm rung đầy trời.

Một vệt bóng đen tự toái thạch trong phế tích chậm rãi dựng thẳng lên.

Lại từ bốn mặt bay tới mấy cái bóng đen, tổng cộng bảy người, tụ tập ở đây phế tích trước.

“Người kia đúng là Dương Thanh Huyền? Có thể thực lực của hắn... Lại có thể kích thương Mạnh Hàn Thiên?”

“Thời gian nửa năm, không nghĩ tới người này cơ duyên khổng lồ như thế. Không chỉ tu vì là mạnh thêm, còn nắm trong tay Từ Cực Chân Quang!”

“Chân chính Từ Cực Chân Quang, coi như là Giới Vương cũng có thể giết trong nháy mắt. Dương Thanh Huyền nắm trong tay, cần phải chỉ là một loại mô phỏng theo Từ Cực Chân Quang thần thông, nhưng cũng hết sức lợi hại.”

“Vậy làm sao bây giờ? Dương Thanh Huyền đã trở về, sợ là Chính Tinh Minh cường giả chẳng mấy chốc sẽ giáng lâm Mộng Linh Thành.”

“Không hẳn, Chính Tinh Minh cùng Tinh Cung ở nam bộ tranh cướp mỏ quặng, đánh thẳng trời long đất lở, hơn nửa sức mạnh đều đi qua. Còn dư lại cũng phải lưu thủ liên minh, căn bản không thời gian rảnh rỗi quản Mộng Linh Thành việc.”

“Chỉ mong đi, chỉ cần Chính Tinh Minh cường giả không đến, chúng ta vẫn có hi vọng đạt được Ngũ Uẩn Thụ.”

“Hừm, Dương Thanh Huyền xuất hiện tin tức, tạm thời không muốn truyền đi. Nếu không thì là đại sự kinh thiên động địa. Hơn nữa ta sợ Xuân Chủ cùng đông chủ cái kia...”

“Rõ ràng. Chúng ta tùy cơ ứng biến.”

Mấy người trao đổi phía sau, liền “Vèo” một tiếng, ở dưới ban ngày ban mặt vô ảnh vô tung biến mất.

...

“Ngươi còn nói ngươi không muốn mua, trốn lúc đi đều không quên đem những này nữ nô toàn bộ mang tới, chà chà, nam nhân lời, tin thực sự là có quỷ.”

Một tòa tinh mỹ trong phòng, Tử Diều Hâu tức giận ngồi ở trên ghế nổi nóng, hơn mười người cô gái tuyệt sắc, bao bọc một tấm thảm thật to, run lẩy bẩy quyền rúc ở trong góc.

Dương Thanh Huyền lấy tay so với vạch mấy cái, “Này, này..., ta không dẫn các nàng đi, các nàng sẽ chết ở sở giao dịch.”

Tử Diều Hâu hừ nói: “Biết ngươi thương hương tiếc ngọc, hiện tại được rồi, có thể tận tình hưởng dụng. Ta đi trước, ngươi chậm rãi dùng đi.”

Nói, liền tức giận hướng về ngoài phòng phải đi.

Dương Thanh Huyền lên trước, đem nàng kéo vào trong ngực, dùng sức ôm lấy, nhìn Tử Diều Hâu mắt, cười đểu nói: “Ngươi nói, cái kia ta phải dùng.”

Tử Diều Hâu bị hắn canh chừng có chút hoảng hốt, quay đầu đi, nói: “Ngươi đi dùng a, ôm ta làm cái gì.”

Dương Thanh Huyền cúi đầu, đem miệng xẹt tới, một tia ấm gió thổi ở Tử Diều Hâu bên tai, ôn nhu nói: “Cái kia ta liền không khách khí, hiện đang dùng.”

Xoa Tử Diều Hâu eo ếch hai tay, không tự chủ được trên dưới chuyển động.

Tử Diều Hâu hoảng sợ đỏ cả mặt, run rẩy nói: “Ngươi, ngươi, không, không cho dùng...”

“Ha ha.”

Dương Thanh Huyền cười lớn một tiếng, lúc này mới thả nàng.

Tử Diều Hâu tức điên nói: "Ngươi bắt nạt ta."

Dương Thanh Huyền nhìn nàng, một đôi mắt trở nên trong suốt như nước, lại cười nói: "Nhiều như vậy nhu cô gái yếu đuối, ta cũng không thể thấy chết mà không cứu sao?"

Tử Diều Hâu bị cặp mắt kia một nhìn chăm chú, nội tâm bất mãn nháy mắt liền tản đi, trong lòng thở dài một cái, liền không còn tính khí, nói: "Vậy ngươi dự định xử trí như thế nào các nàng?"

Cái kia chút nữ nô vừa nghe "Xử trí" hai chữ, đều là toát ra thần sắc tuyệt vọng, nguyên bản nội tâm còn ôm một tia mong đợi, người trước mắt này không là người xấu, thành cho hắn nữ nô, có lẽ có thể có một cái hơi hơi tốt một chút sinh hoạt.

Có thể nữ chủ nhân rõ ràng không đồng ý, cái gọi là "Xử trí", giống như đều là đầu cơ rơi, như cũ chạy không thoát vận mệnh bi thảm.

Dương Thanh Huyền nói: "Ta nhìn những cô gái này dài đến đều trả tiêu chí, không bằng ném cho thương hội chứ?"

Những cô gái này vừa nghe cũng bị ném tới thương hội, một trái tim chìm đến đáy vực.

Tử Diều Hâu nói: "Cũng là một nơi đến tốt đẹp, cố gắng bồi dưỡng ra, ở thương hội làm cái trước sân khấu tiếp khách cũng không tệ. Nếu là có thiên phú, cũng có thể thu vào Vân Tụ Cung."

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: "Ngươi làm sao quá độ thiện tâm, không phải chán ghét ta thu xếp các nàng sao?"

Tử Diều Hâu hừ nói: "Ta chính là muốn thử thách hạ ngươi. Thuận lợi liền có thể cứu những cô gái này ra khổ hải, nếu như ngươi đều không làm, cái kia ta biết Thanh Huyền ca ca, liền không còn là Thanh Huyền ca ca."

Dương Thanh Huyền mạnh mẽ vuốt xuôi chóp mũi của nàng, sau đó một hồi ôm vào trong ngực, hắc tiếng nói: “Dám thử thách ta, hiện tại đến phiên ta thử thách ngươi.”

Tử Diều Hâu sợ đến vội vàng tránh ra, kêu lên: “Đừng làm rộn, đừng làm rộn.” Một hồi chạy đến góc, gặp Dương Thanh Huyền không có đuổi theo, này mới yên tâm, hỏi: “Thanh Huyền ca ca bước kế tiếp định làm như thế nào?”

Dương Thanh Huyền ánh mắt lộ ra vẻ ưu lo, nói: “Thiên Tông võ quán làm sao có khả năng có Ngũ Uẩn Thụ, sở giao dịch đến cùng là nguyên nhân gì, chẳng lẽ đã thành diệt pháp thế lực, vì lẽ đó cố ý nhằm vào ta? Xem ra nhất định phải tiến về phía trước võ quán.”

Tử Diều Hâu nói: “Tin tức này một khi truyền mở, sợ là Mộng Linh Thành bên trong võ tu, đều sẽ dâng tới võ quán. Đúng rồi, Thanh Huyền ca ca cảm thấy cái kia Mạnh Hàn Thiên thực lực làm sao? Có thể áp chế ở?”

Dương Thanh Huyền nói: “Mạnh, mạnh phi thường. Thật đánh lời, ta sợ là không làm gì được hắn. Nhưng hắn nghĩ muốn thắng ta, cũng ít khả năng. Ta vì không bại lộ thân phận, dùng Từ Cực Chân Quang tổn thương hắn một chiêu, ân oán xem như là kết, sợ tất nhiên có một trận chiến.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1642: Bốn Bề Thọ Địch, Mặc Người Chém Giết

Tử Diều Hâu nói: "Thanh Huyền ca ca Từ Cực Chân Quang có thể khắc chế hắn, vì sao không thể thắng?"

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Ta bây giờ là Bất Hủ đỉnh cao, mà hắn là Khuy Chân đỉnh cao. Vừa vặn cách biệt một đại cảnh giới. Võ đạo đường phía sau, mỗi một cấp đều là khác nhau một trời một vực, huống chi một đại cảnh giới, rất khó dụng thần thông bù đắp. Đối với Từ Cực Chân Quang khống chế, ta cũng bị giới hạn cảnh giới, rất khó phát huy đến đánh giết Khuy Chân tột cùng trình độ. Mà này Mạnh Hàn Thiên thực lực, không kém Adair."

Tử Diều Hâu chợt nói: "Ta hiểu được, giống như cùng Thánh khí giống như vậy, chung quy vẫn là dựa vào chính mình."

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Tu vi không đủ, pháp thuật mạnh hơn, cuối cùng uổng công."

Tử Diều Hâu nói: "Đã như vậy, Thiên Tông võ quán sợ là nguy hiểm, chúng ta bây giờ hãy đi đi."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta một người đi liền có thể. Tử Diều Hâu ngươi đi làm một chuyện, đem chuyện nơi này nghĩ biện pháp thông báo Phan tên béo. Ta muốn biết sở giao dịch là chiếm được ở đâu tin tức, Ngũ Uẩn Thụ ở Thiên Tông võ quán, rốt cuộc là cạm bẫy hay là thật sự tình, nếu như bẫy rập lời, là ai muốn cạnh tranh đối với võ quán? Việc này nhất định muốn điều tra rõ ràng."

Sự tình quan võ quán mọi người an nguy, Dương Thanh Huyền không dám khinh thường. Ở Trung Ương Đại thế giới nơi như thế này, dùng võ quán mọi người thực lực, quấn vào đáng sợ như vậy trong cơn bão, căn bản là không có có năng lực tự vệ.

Tử Diều Hâu nghĩ một hồi, nói: “Tốt, ta đây liền nghĩ biện pháp liên hệ Phan tên béo, lại đem những cô gái này xử lý hạ. Thanh Huyền ca ca chính ngươi cẩn thận.”

Dương Thanh Huyền sờ một cái tóc của nàng, ôn nhu nói: “Chính ngươi cũng vậy.”

Ngay sau đó, hai người liền mỗi người đi một ngả.

Dương Thanh Huyền trực tiếp hướng ngoài thành bỏ chạy, chỉ thấy trên bầu trời thỉnh thoảng có độn quang, phương hướng đều là Ngự Hư Tông cùng võ quán vị trí sơn mạch.

Sở giao dịch tin tức lan truyền nhanh chóng, hầu như khắp thành đều biết.

Dương Thanh Huyền mặt âm trầm, đáy mắt xẹt qua vẻ giận dữ, nếu là có người chuyên môn nhằm vào võ quán hoặc là lời của mình, nhất định muốn bắt được người này, răn đe.

...

Thiên Tông võ quán vị trí sơn mạch, vốn là Ngự Hư Tông độc chiếm, sau đó bị Dương Thanh Huyền nháo trò, hãy cùng Ngự Hư Tông chia đều.

Ngự Hư Tông người tuy rằng không phục, nhưng cũng không dám làm ầm ĩ. Đặc biệt là Thương Khung luận võ sau, Dương Thanh Huyền đoạt được người đứng đầu, nhấc lên Tinh Cung cuộc chiến, sau đó lại thành Chính Tinh Minh minh chủ, càng bị đẩy vì là đời thứ 20 Nhân Hoàng.

Tuy rằng Nhân Hoàng thân phận này, trong thiên hạ có mấy người nhận nhận thức không biết được, nhưng một cái nho nhỏ Ngự Hư Tông nơi nào còn dám có nửa phần bất mãn? Nội tâm còn sót lại một chút lòng phản kháng, cũng triệt để tiêu diệt, đàng hoàng cùng Thiên Tông võ quán làm hàng xóm.

Đồng thời trong ngày thường gặp phải võ quán người, đều là khách khí.

Ba tháng qua, Ngự Hư Tông tông chủ Trầm Hư, vượt qua đời này nhất là dài dòng một quãng thời gian. Tất cả mọi người không dám trêu võ quán, tất cả đều chạy Ngự Hư Tông đi, hỏi thăm Ngũ Uẩn Thụ tin tức, ai để Ngự Hư Tông là Mộng Linh Thành thế lực lớn số một đây.

Trầm Hư chỉ là một Đế Thiên Vị cường giả, khoảng thời gian này tới nay, bị người hô tới gọi đi, còn có chút người cho là hắn không thành thật, các loại hình phạt gia thân, đã đi nửa cái mạng.

Môn hạ đệ tử cũng đều sợ đến chạy sạch, chỉ còn lại một ít trưởng lão hộ pháp, lưu thủ sơn môn. Sau đó thực sự không chịu nổi, cũng tất cả đều chạy đến võ quán đi tị nạn.

Hai phái người thường ngày tương giao rất tốt, Khanh Bất Ly vui vẻ liền đón nhận Trầm Hư đám người, lúc này mới quá hơn mấy ngày cuộc sống an ổn.

Ngày hôm đó, Trầm Hư chính ở trong núi tu luyện, đột nhiên liền thấy đầy trời độn chỉ từ Mộng Linh Thành lại đây, thẳng vào võ quán, sợ đến sắc mặt một hồi trắng xám, “Oa” liền phun ra một ngụm máu, các loại khuất nhục cùng cảm xúc xấu hỗ một hồi ở trong đầu nhớ lại.

“Coong! Coong!”

Võ quán chấn động núi chung đột nhiên vang lên.

Trong núi lần lượt từng bóng người, nhanh chóng hướng về đại điện chạy đi.

Ở trước đại điện trên quảng trường, trong khoảnh khắc liền tụ tập mấy trăm người, hơn nữa độn quang như Lưu Tinh Vũ, vẫn còn ở không ngừng từ Mộng Linh Thành phương hướng bay tới.

Khanh Bất Ly nhấc đầu liếc mắt một cái bầu trời, đối với bên người Lục Giang Bằng nói: “Không muốn gõ chuông.”

Lục Giang Bằng sửng sốt một chút, lập tức rõ ràng Khanh Bất Ly ý tứ, để đệ tử đi truyền lệnh, đình chỉ gõ chấn động núi chung.

Trước mắt này chút phi độn mà đến cường giả, mấy trăm người hơn ngàn người, căn bản là không nhìn thấy Thiên Vị trở xuống. Coi như đem võ quán người toàn bộ triệu tập lại, cũng là giây treo kết cục, còn không bằng đem quán nội đệ tử xua tan.

Tề Dực đám người lập tức phái đệ tử bốn phía tản ra, ngăn cản quán nội đệ tử về núi, để cho bọn họ trốn vào trong núi, không nên ra ngoài.

Khanh Bất Ly đứng ở diễn võ đại điện trước, ôm quyền hoàn một vòng, cao giọng nói: “Chư vị đại nhân đường xa mà đến, không có từ xa tiếp đón, mong thứ tội.”

Một vị bà lão cầm trong tay gậy, đứng dậy, quát lên: “Bớt nói nhảm! Đem Ngũ Uẩn Thụ giao ra đây!”

Không ít võ giả thoáng nhìn bà lão này trên người áo bào, đều là đổi sắc mặt, tâm trạng thất kinh.

Áo bào kia trên xăm lên thung lũng cùng bách hoa ám văn, chính là Bách Thế Cốc tiêu chí.

Bách Thế Cốc cốc chủ Hoa Vân Lộ, ở Tinh Cung cuộc chiến bên trong bị Kim Ngao Đảo đảo chủ Trương Tam đột nhiên đánh lén đến chết, làm cho Bách Thế Cốc thực lực cùng danh vọng một hồi đại hạ, mơ hồ có ngã ra hai mươi bốn nhà xu thế.

Nhưng gầy chết lạc đà so với ngựa lớn, Bách Thế Cốc bên trong một ít ẩn độn cường giả dồn dập xuống núi, lúc này mới duy trì ở môn phái địa vị.

Trước mắt vị bà lão này chính là Bách Thế Cốc Tả hộ pháp Từ Phượng Ngâm, phía sau còn có hơn mười người Bách Thế Cốc đệ tử, đều là theo ra đến rèn luyện.

Khanh Bất Ly cười khổ không thôi, hướng về Từ Phượng Ngâm ôm quyền nói: “Vị đại nhân này, tự Thiên Tông võ quán xây quán đến nay, chưa từng nghe qua cái gì Ngũ Uẩn Thụ. Thậm chí Ngũ Uẩn Thụ là cái gì, ta cũng là gần đây mới biết. Nếu thật sự có Ngũ Uẩn Thụ, chư vị nhìn mấy người chúng ta xương già tu vi cảnh giới, còn sẽ như vậy cặn bã sao?”

Từ Phượng Ngâm lườm một cái, quát lên: “Thực lực các ngươi cặn bã, cùng Ngũ Uẩn Thụ có quan hệ gì? Ngu xuẩn vật coi như trực tiếp dùng đại đạo cho hắn quán đỉnh đều vô dụng. Lão thân chẳng muốn với các ngươi phí lời, nếu như không giao ra Ngũ Uẩn Thụ, tự gánh lấy hậu quả.”

Từ Phượng Ngâm vốn định nói thẳng Thiên Tông võ quán cũng không cần tồn tại, nhưng nghĩ đến võ quán sau lưng người kia, vẫn là nhịn xuống, đổi thành tự gánh lấy hậu quả.

Lục Giang Bằng trầm giọng nói: “Vị đại nhân này không khỏi quá không giảng lý. Hôm nay chúng ta này chút võ quán thượng tầng cùng nòng cốt tất cả đều hội tụ ở đây, đối mặt chư vị đại nhân, thực sự nhu nhược không đỡ nổi một đòn, cũng không cách nào tranh luận. Nhưng toàn bộ võ quán ở nơi này, chúng ta trên người mọi người chứa đồ nguyên khí cũng tất cả này, chư vị có thể tùy ý lục soát.”

Lời vừa nói ra, võ quán trên dưới, tất cả đều bi phẫn không ngớt, đều là cắn răng im lặng không lên tiếng.

Tùy ý để người lục soát bên trong quán cùng tự thân, này là hạng nào khuất nhục việc.

Nhưng ở to lớn như vậy thực lực cách xa hạ, rồi lại không thể không vì là, cá lớn nuốt cá bé, cường giả vi tôn, lần này sự kiện hạ, có thể giữ được tính mạng cùng võ quán, cũng đã là vạn hạnh.

Lục Giang Bằng, là Khanh Bất Ly đám người trước đây liền thương lượng kỹ càng rồi.

Căn bản không có bất kỳ chống cự khả năng, chỉ có thể ủy khúc cầu toàn.

Từ Phượng Ngâm "Khanh khách" cười nói: "Các ngươi cho rằng như vậy, lão thân liền sẽ tin sao?" Nàng vung tay lên, chỉ huy môn hạ đệ tử, nói: "Lục soát!"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1643: Hoàn Thủ Vô Lực, Ai Dám Bước Vào

“Chậm đã.”

Đột nhiên một đạo thanh âm non nớt vang lên, như đậu khấu nữ hài giống như.

Đại gia cùng nhau nhìn tới, ở quảng trường phía trước, đứng cạnh một nam một nữ, nam tử tương đối thành thục, nữ tử vô cùng khả ái linh xảo, hai người đều khí chất rất tốt.

Chính là Vu Uyên cùng Vu Lâm.

Kêu gọi đầu hàng người chính là Vu Lâm, ôm quyền nói: “Vị đại nhân này, bằng bạch lục soát nhân gia tông môn, không khỏi không thích hợp làm, không lễ phép chứ?”

Vu Lâm vốn là luoli tiểu nữ sinh, nụ hoa chờ phóng, học đại nhân ôm quyền chắp tay, làm cho người ta mấy phần khả ái cảm giác, lại thêm nói chuyện giọng trẻ con đồng thú, trêu đến bốn phía võ tu, đều là mỉm cười.

Từ Phượng Ngâm khiển trách: “Ở đâu ra không có giáo dục tiểu nha đầu cuộn phim! Lão thân làm việc, còn cần ngươi chỉ điểm hay sao? Để cho ngươi gia đại nhân đi ra!”

Vu Lâm khuôn mặt một hồi đỏ bừng lên.

Vu Uyên trong mắt lập loè hàn mang, đứng ra thân đến, hai tay ôm ngực, lạnh lùng nói: “Lão yêu bà, ngươi thật muốn gặp đại nhân nhà ta?”

Từ Phượng Ngâm cả giận nói: “Tiểu tử thối, ngươi gọi ta cái gì?!”

Khí thế trên người một hồi liền ép tới.

Vu Uyên hoàn toàn biến sắc, càng bị chấn “Bạch bạch bạch” liền lùi mấy bước, còn bị thương, một ngụm máu mửa đi ra.

Bốn phía võ giả đều là kinh sợ đến mức một hồi tản ra, lúc này mới nhớ tới Từ Phượng Ngâm khủng bố, đầy mắt thương hại nhìn này hai người trẻ tuổi, thật muốn bị Từ Phượng Ngâm giết, đó cũng là chết vô ích.

Vu Uyên cả giận nói: “Hảo oa, ngươi cái này lão yêu bà lại dám làm chúng ta bị tổn thất. Ngươi hãy nghe cho kỹ, ông nội ta là Tuyền Tiêu Giáng Khuyết ngũ trưởng lão Vu Tiển, ngươi không phải muốn gặp chúng ta trưởng bối sao? Như vậy tùy ta đi Tuyền Tiêu Giáng Khuyết đi một chuyến.”

“Cái gì? Này hai người trẻ tuổi là Tuyền Tiêu Giáng Khuyết người?”

Bốn phía võ tu lập tức đổi sắc mặt, đồng thời liên tưởng đến rất nhiều.

Từ Phượng Ngâm càng là trong lòng chấn động dữ dội, trong mắt xẹt qua vẻ kinh ngạc.

Bây giờ Vu gia, đã không phải là đơn thuần Vu gia, mà là Chính Tinh Minh sức mạnh trung kiên. Chính Tinh Minh người xuất hiện ở này, có thể hay không cùng người kia có quan hệ?

Vu Uyên cười như điên nói: “Ha ha, mụ phù thủy, làm sao, sợ? Có gan tiếp tục đánh ta a.” Một bộ vênh váo hống hách dáng vẻ.

“Đùng!”

Đột nhiên một bóng người lay động, Vu Uyên bị thẳng tắp đập bay ra ngoài, một ngụm máu tiên trên mặt đất.

Chẳng biết lúc nào, một đạo âm trầm bóng người xuất hiện ở trên quảng trường.

Người kia toàn thân bị áo bào đen bao bọc, trước ngực xăm lên cờ trắng, chỉ lộ ra một tấm xanh mét mặt đến, ánh mắt quỷ quyệt, vẻ mặt không quen.

“Khống thi Mao gia!”

Này phó hoá trang, ở Trung Ương Đại thế giới vô cùng dễ thấy, chính là Mao gia trang phục.

Lại có mấy vị Mao gia người chạy tới, đứng ở đó phía sau nam tử.

Người này chính là Mao gia một vị trưởng lão Mao Hoằng, lạnh như băng nói ra: “Chính Tinh Minh nghĩ muốn bảo đảm Thiên Tông võ quán, nên phái một ít đồ vật ra hồn lại đây. Gia gia ngươi Vu Tiển, ta có lẽ còn sẽ mắt nhìn thẳng mấy lần, còn lời của ngươi, không muốn chết cút ngay!”

Vu Uyên nằm trên mặt đất, đột nhiên thổ huyết, doạ đến sắc mặt trắng bệch, không dám lên tiếng.

Vu Lâm vội vã tiến lên, đưa hắn nâng dậy.

Mao Hoằng ánh mắt quét qua toàn trường, cười lạnh nói: “Còn có ai muốn đứng ra?”

Không ai hé răng.

Ai cũng không muốn không rõ đắc tội Mao gia, hơn nữa tới đây người, cũng là vì Ngũ Uẩn Thụ, nói đến hẳn còn cùng Mao gia một cái trận tuyến mới là.

Trong đám người có mấy người khẽ cau mày một cái, nhưng đều là thầm than không ngớt, ở Mao gia cùng Bách Thế Cốc uy thế hạ, mạo muội hiện thân không khác nào muốn chết.

Mao Hoằng châm biếm một tiếng, liền đối với Từ Phượng Ngâm nói: “Phượng ngâm đại nhân, chuyện hôm nay, lợi dụng ngươi và ta dẫn đầu. Chúng ta đem này võ quán cố gắng lục soát một chút, nếu như lục soát không được...”

Mao Hoằng quỷ dị kia ánh mắt ở Khanh Bất Ly bọn người trên thân chuyển động, duỗi ra màu trắng đầu lưỡi hạ liếm một cái, hắc tiếng nói: “Ta Mao gia âm hồn phiên, có thể mang người ký ức hoàn toàn cọ rửa đi ra, dù cho tự thân đều quên, khà khà.”

Khanh Bất Ly đám người đều là hoàn toàn biến sắc.

Mao Hoằng quát lên: “Lục soát! Đem này Thiên Tông võ quán mỗi một viên gạch đều cho ta lật lại, trên người mỗi một người chứa đồ nguyên khí tất cả đều lục soát cho ta!”

Từ Phượng Ngâm ánh mắt lóe lên ngoan sắc, chạy tới bước đi này, xem như là triệt để đắc tội Thiên Tông võ quán, thẳng thắn mã đáo thành công, lớn tiếng nói: “Còn có người, hết thảy võ quán người, toàn bộ bắt được quảng trường đến!”

Hai người liếc mắt nhìn nhau, đều là hung mang lộ, làm xong không tìm được đồ vật, liền từng cái từng cái sưu hồn dự định.

“Là!”

Hai phái đệ tử đồng thanh quát lên, phân thành hai đội hướng về trong đại điện phóng đi.

Trên quảng trường võ tu, đều là trong lòng lo lắng, nếu thật có Ngũ Uẩn Thụ, chẳng lẽ không phải bị hai nhà này hoàn toàn độc chiếm?

Ngay sau đó không ít người cũng bay vọt lên, hóa thành độn quang liền hướng trong điện kích vọt tới.

Khanh Bất Ly đám người sốt sắng, nhưng mình chút thực lực này, liền ngay cả đối phương đệ tử cũng không là đối thủ, còn nói gì tới phản kháng?

Mười mấy vị trưởng lão dùng ánh mắt trao đổi hạ, đều là thở dài trong lòng, trong mắt lộ ra vô tận bi thương.

Khanh Bất Ly cùng Lục Giang Bằng liếc nhau một cái, ánh mắt có chút hơi bệnh.

Dương Thanh Huyền ở Mộng Linh Thành tin tức, chỉ có hai người bọn họ cùng tên nữ đệ tử kia biết. Nghĩ đến Dương Thanh Huyền, hai người viên kia lòng sốt sắng, mới thoáng buông ra.

Chỉ cần Dương Thanh Huyền vẫn còn, Thiên Tông học viện hỏa chủng liền sinh sôi liên tục.

Bất luận trải qua bao nhiêu ngăn trở, khó khăn, nhấp nhô, cuối cùng cũng có hướng đi quang minh, cường đại một ngày.

“A!”

Đột nhiên một đạo gấp gáp mà ngắn ngủi tiếng kêu thảm thiết, cắt ra này u tĩnh Thiên Khung, như là một cây đao, ở mỗi người trong lòng đột nhiên quẹt một cái.

Trước hết nhảy vào đại điện một vị Bách Thế Cốc đệ tử ngã bay ra ngoài, thân thể ở trên quảng trường không “Oành” một tiếng, liền nổ tan xương nát thịt.

Máu tươi cùng cốt nhục tiên đầy đất.

“A!!”

Lại là hai bóng người bay ra, tương tự tình hình, ở không trung nổ tung mở, trực tiếp tan xương nát thịt.

Cái kia tử trạng chi thảm, chết không toàn thây, lập tức để tất cả mọi người tại chỗ trái tim mãnh liệt co rút lại.

“Là ai?!”

Mao Hoẳng cùng Từ Phượng Ngâm đồng thời quát lên, một mặt kinh sợ.

“Ta ngược lại muốn xem xem, hôm nay ai dám bước vào cung điện này một bước.”

Một đạo hùng hồn mà thanh âm lạnh như băng, tự trong đại điện truyền ra, sau đó một đạo huyền bào nam tử khắp nơi bước ra ngoài.

Nam tử bóng người thon dài, mang theo đồng thau mặt nạ quỷ, không thấy rõ hình dáng.

Một luồng áp lực vô hình, theo mỗi một đạo bước chân, rung động ở toàn bộ trên quảng trường, khiến tất cả mọi người thay đổi sắc mặt.

Khanh Bất Ly cùng Lục Giang Bằng đồng thời chấn động, đều là lộ ra vẻ mừng rỡ như điên.

Tuy rằng Dương Thanh Huyền che lại khuôn mặt, nhưng bọn họ vẫn là ngay lập tức liền nhận ra được.

Còn có Tô Dạ, Tô Anh, Âm Dao đám người, không khỏi là trong lòng rung mạnh, trong đầu xẹt qua đạo thân ảnh quen thuộc kia.

Dương Thanh Huyền cái kia bình tĩnh dưới con mắt, nhưng là sóng ngầm cảm xúc cùng nhiệt huyết, tùy thời tùy khắc đều phải bùng nổ ra vô tận lửa giận, đốt cháy tất cả.

Mao Hoẳng cùng Từ Phượng Ngâm ở vô hình này khí thế hạ, càng không nhịn được lui về sau một bước.

Hai người lùi lại, lập tức ý thức được không ổn, nhìn nhau một chút, quát to: “Tiến lên!”

Hai người bóng người đồng loạt ra tay, hóa thành độn quang ở không trung xoay tròn, phân tả hữu hướng về Dương Thanh Huyền công tới.

Hai người đều là cao thủ thành danh, giờ khắc này càng cũng không biết xấu hổ mặt, trực tiếp liên thủ lại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1644: Kinh Sợ Toàn Trường, Giết Một Người Răn Trăm Người

Dương Thanh Huyền trong mắt phát lạnh, áo choàng tại bên người điên cuồng phun trào, một mảnh Thanh Quang đột nhiên bao phủ toàn thân, bóng người lay động hạ, hóa thành Thanh Long bay lên trời.

Thanh Long ở không trung hét lớn một tiếng, rồng ngâm cửu thiên.

Lại phụt lên ra một đạo long tức, Long Trảo hướng về nắm vào trong hư không một cái, hai đám ánh sáng màu xanh không ngừng ở dưới lòng bàn tay xoay tròn, một luồng mênh mông uy lực đột nhiên sinh thành.

"Long Quyền!"

Thanh Long hét lớn một tiếng, hoàn toàn không thấy sau lưng Từ Phượng Ngâm công kích, trực tiếp một quyền liền hướng Mao Hoằng đánh tới.

Một tiếng sấm sét giữa trời quang giống như rung mạnh.

Toàn bộ càn khôn đều ở cú đấm này bên dưới rung động, Mao Hoằng vội vàng đem âm hồn phiên chặn ở trước người, trên lá cờ chuông đồng tiếng tiếng chói tai gấp vang, tảng lớn quỷ khí cấp tốc khuếch tán, ở Mao Hoằng trước mặt hình thành một đạo tường sắt giống như màu đen bình phong.

"Oanh!"

Long Quyền một hồi đặt ở cái kia hắc chướng trên, nháy mắt liền cắt vào, như ánh sáng màu xanh, cắt rời hắc ám.

Mao hồng sắc mặt ngạc nhiên, nguyên bản là xanh mét mặt càng là trắng bệch như quỷ, ở quyền uy bao phủ bên dưới, nội tâm lại có loại yếu ớt cảm giác tuyệt vọng.

“Oành!”

Long Quyền trực tiếp xuyên thấu bình phong, uy năng phóng xạ tứ phương, đem Mao Hoằng mạnh mẽ trấn áp lại.

“Không thể!”

Mao Hoằng gào thét một tiếng, ngũ tạng lục phủ cùng xương cốt toàn thân đều là đau xót, thảm thiết phun ra một ngụm máu đến, thân thể trực tiếp ở không trung biến hình.

Dương Thanh Huyền lại Long Trảo thúc một chút, vạn quân lực càng là thế như chẻ tre, đem hết thảy hắc khí toàn bộ càn quét, âm hồn phiên “Oành” một tiếng nổ tung mở.

“Phốc!”

Mao Hoằng đột nhiên phun ra một ngụm máu đến, gục bắn ra, khí tức vẫn còn, chỉ là toàn bộ lồng ngực đều bị đập cho lõm vào.

“Chi! Này...”

“Không thể?!”

Dương Thanh Huyền từ hóa long đến này kinh thiên một đòn, đều chỉ là chớp mắt quang cảnh, Mao Hoằng toàn bộ người ở cú đấm này bên dưới, càng bị đánh biến hình.

Tuy rằng tốc độ cực nhanh, nhưng tại chỗ không khỏi là cao thủ, đều là nhìn rõ rõ ràng ràng.

“Thật... Đúng là Rồng?!”

“Người này rốt cuộc là ai?”

Trên quảng trường, tất cả đều ngạc nhiên đến cực điểm.

Càng thêm hoảng sợ nhưng là mặt khác một bên Từ Phượng Ngâm, chính mình chiêu thức vừa rồi hiển hóa ra ngoài, Mao Hoằng liền nháy mắt bị đánh tan.

Hai người đều là Khuy Chân hậu kỳ tu vi, chênh lệch không bao nhiêu.

Nếu như nghiêm túc đấu lời, Mao gia thuật quỷ dị nhiều gian trá, chính mình hơn nửa còn thất bại.

Gặp Mao Hoằng bị một hồi đánh nổ, Từ Phượng Ngâm sợ đến đạo tâm đều kém một chút thất thủ, đột nhiên nghiêm ngặt quát một tiếng, đem toàn lực đều liều mạng đi ra.

Vô số chảy nhỏ giọt lưu thủy từ bốn mặt hội tụ, ở Từ Phượng Ngâm dưới lòng bàn tay xoay tròn, trước người lập tức hóa ra cuồn cuộn ngất trời vòng xoáy, như như con quay xoay tròn.

Đồng thời trong nước xoáy diễn hóa ra vô số to lớn trăn nước, cắn xé mà đi.

Dương Thanh Huyền đánh nổ Mao Hoằng sau, trong mắt nổ bắn ra sát khí, đột nhiên xoay người, một điểm kim quang ở trong mắt xẹt qua, xuyên thấu tầng tầng hệ “Thủy” đạo pháp thần thông.

Từ Phượng Ngâm bị cái kia ánh vàng một nhìn chăm chú, sợ đến cả người run run hạ.

Dương Thanh Huyền thân rồng không thay đổi, trực tiếp bàn tay vừa nhấc, liền sinh ra tảng lớn hào quang, mịt mờ mà lên, bên trong ẩn chứa vô số phù văn, lấy khó có thể dùng lời diễn tả được quy tắc sắp xếp tổ hợp.

Sau đó lật bàn tay một cái, liền vỗ ra.

Đáng sợ kia hào quang nháy mắt kéo dài phồng lớn, biến thành như lôi đình cột sáng, thoáng qua chính là xuyên thủng hư không, chỗ đi qua lưu lại vết đạn giống như quỹ tích, chung quanh cả phiến hư không đều là nứt toác rơi, chớp mắt liền đến vòng xoáy kia trăn nước trước.

“Oanh!”

Từ Cực Chân Quang một hồi không có vào trong nước, hết thảy hung ác trăn nước nháy mắt nổ tung, toàn bộ vòng xoáy trực tiếp bạo nổ vỡ đi ra.

Vô số thủy quang chấn động vào thiên địa.

Từ Phượng Ngâm dưới sự kinh hoảng, trong con ngươi một điểm tia sáng không ngừng phóng đại, thoáng qua mà tới.

“Không!”

Từ Phượng Ngâm sợ đến hồn phi phách tán, đột nhiên vận chuyển sức mạnh toàn thân, ở đằng kia Từ Cực Chân Quang hạ mạnh mẽ xoay chuyển thân thể.

“Oành!”

Chân quang từ nàng trên vai trái xuyên thấu mà qua, nổ ra tảng lớn huyết nhục.

Thời khắc sống còn, chỉ kém chút xíu.

Từ Phượng Ngâm thống khổ lui về phía sau bay đổ, nhưng nội tâm nhưng là có gan sống sót sau tai nạn vui mừng cùng nghĩ mà sợ.

“Từ Cực Chân Quang!”

“Là hắn!”

Trên quảng trường có người kinh hô một tiếng, sau đó lấy làm kinh ngạc.

Có thể sử dụng tới Từ Cực Chân Quang, trong thiên hạ, sợ cũng không mấy người.

Mạnh Hàn Thiên đứng ở trong đám người, thân thể hơi rung rung hạ, hàn khí hóa thành điểm điểm băng sương, không ngừng ở bốn phía nhảy lên, lạnh thấu xương chiến ý ở trong mắt lấp lóe.

Dương Thanh Huyền đắc thủ sau, lúc này mới biến về nhân thân, ở hơn một nghìn đôi kinh hãi dưới ánh mắt, chậm rãi bay xuống đến giữa quảng trường, hai tay chắp sau lưng, một đôi ánh mắt lạnh lùng đảo qua toàn trường, nói: “Còn có ai muốn đi vào lục soát?”

Khanh Bất Ly cùng Lục Giang Bằng liếc nhau một cái, đều là kích động khó có thể dùng lời diễn tả được.

Dương Thanh Huyền mỗi một lần xuất hiện, đều để cho bọn họ ưa xuất ngoại mong, lần này càng là làm bọn họ khiếp sợ tột đỉnh, dĩ nhiên trong nháy mắt, liền đánh bại hai vị hai mươi bốn gia trưởng lão cấp nhân vật.

Đây hoàn toàn là giống như nằm mơ cảnh tượng.

Tô Anh đám người càng là chỉ có cười khổ, như trước khi nói còn có thể nhìn theo bóng lưng, hiện tại đã, hoàn toàn liền bóng lưng đều không thấy được.

“Là ai? Ngươi là ai? Có gan lộ ra hình dáng!”

Mao Hoẳng từ trên mặt đất giãy dụa bò lên, cả người máu tươi, gương mặt không trắng bệch như tờ giấy, tức giận gào thét, “Dám theo ta mao gia là địch, ta nhất định muốn để cho ngươi chết không toàn thây!”

Dương Thanh Huyền một chút nhìn tới, mở miệng nói: “Nói đến, Mao gia thật giống cùng Tinh Cung đi thật gần?”

Mao Hoằng sửng sốt một chút, lập tức dữ tợn nói: “Biết là tốt rồi, ở đây chí ít có nhiều hơn một nửa là Tinh Cung người, ngươi nghĩ đối địch với Tinh Cung sao?”

Dương Thanh Huyền “Ồ” một tiếng, nói: “Thật sao?”

Giơ tay lên chính là một trảo.

Mao Hoằng thân thể liền bay qua, ở không trung liều mạng giãy dụa, hoảng sợ nói: “Ngươi làm cái gì? Mau buông ta xuống!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Như ngươi mong muốn.”

Năm ngón tay một phen, Mao Hoằng “Oành” một tiếng ngã xuống đất, trực tiếp sập mấy cái răng, miệng đầy máu tươi.

Dương Thanh Huyền đi lên phía trước, một cước đạp ở Mao Hoằng trên đầu, thân thể khom xuống, nói: “Tinh Cung người là chứ? Còn có muốn hay không Ngũ Uẩn Thụ a? Ở đây Ngũ Uẩn Thụ không có, cây sam cũng không ít, cho ngươi một viên.”

Năm ngón tay hư nắm, hướng về xa xa một trảo, một viên cây sam liền bay tới, ở Dương Thanh Huyền khống chế hạ không ngừng xoay tròn, thân cây bộ phận bị vót nhọn.

Mao Hoằng hoảng sợ nói: “Không, ngươi không thể giết ta!”

Dương Thanh Huyền tay phải vỗ một cái, cây kia trực tiếp xuyên rơi xuống, ở Mao Hoằng trong con ngươi không ngừng phóng đại, sợ sợ cùng tiếng kêu rên truyền vào mỗi người trong tai.

“A!”

“Oành!”

Cây sam trực tiếp cắm ở Mao Hoằng trên lưng, xuyên thấu trái tim, thẳng vào đại địa. Bốn phía gạch đá xanh nát tảng lớn, máu tươi theo vết nứt chảy về phía bốn phương tám hướng.

Yên lặng.

Toàn trường yên tĩnh một cách chết chóc.

Mao gia trưởng lão, đủ để tọa trấn nhất phương tồn tại, cứ như vậy chết thảm ở Mộng Linh Thành, hơn nữa liền dáng dấp của đối phương cũng không biết.

Cái kia vài tên Mao gia đệ tử, sợ đến “Oa” kêu to một tiếng, liền lăn một vòng chạy xuống núi.

Dương Thanh Huyền ánh mắt phát lạnh, lạnh lùng nói: “Nếu lựa chọn dưới chân đường, liền muốn đối với sự lựa chọn của chính mình phụ trách.”

Một đạo màu đỏ cái bóng lấp lóe bên dưới, liền bay vút qua, là một cái to lớn mãng xà, chính là Xích Vĩ Huyễn Đồng, mấy ngày nay mới vừa từ trong tu luyện tỉnh táo.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1645: Hai Phái Tranh (Thượng)

“A!!”

Mấy đạo tiếng kêu thảm thiết ở quảng trường ở ngoài liên tiếp vang lên.

Liền không một tiếng động.

Sau đó to lớn xà ảnh xoay quanh ở trên quảng trường không, thân rắn trên sáng lên từng đoạn từng đoạn hào quang, xúc động cảnh tượng kì dị trong trời đất.

Thanh Dương vị trí, bỗng nhiên sáng lên ánh vàng.

Lại như to lớn hạt giống giống như, loại ở trong hư không, thoáng qua chính là mở ra một đóa to lớn kim liên, toàn bộ đất trời ở đây kim liên bên dưới, phảng phất chìm vào hồ sâu chi đáy, chỉ có thể yên lặng mong mặt nước.

Cự xà một hồi đi vào kim liên bên trong, theo cánh hoa bay tận, ảo giác biến mất, xuất hiện một người đàn ông thân ảnh.

Một đôi âm lãnh thụ đồng ở nam tử trong mắt chậm rãi trợn mở, mặc trên người lộ liễu vô cùng hồng bào, tung bay bên dưới, dường như màu mây.

“Đây là...”

“Yêu thú hoá hình!”

Trên quảng trường, hết thảy võ tu đều là đổi sắc mặt.

Chỉ có một chút dị bẩm thiên phú chủng tộc, ở Đế Thiên Vị tột cùng thời kì, liền có thể hóa hình thành người.

Mà trước mắt này yêu dị nam tử, trên người lộ ra tới khí tức, cách xa ở Đế Thiên Vị bên trên, hiển nhiên đã là Đạo cảnh.

Nam tử rơi xuống phía sau, âm lãnh mắt dọc quét qua toàn trường, lộ ra một tia cười nhạo, lúc này mới xoay người, rất cung kính hướng về Dương Thanh Huyền bái hạ, nói: Gặp qua chủ nhân."

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Không sai, bước vào Đạo cảnh, tốc độ rất nhanh.”

Nam tử cung kính nói: “So với chủ nhân, thực sự không đáng mỉm cười một cái. Thuộc hạ hóa hình thành người, còn xin chủ nhân ban tên cho.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Ngươi là từ Xích Vĩ Huyễn Đồng hoá hình mà đến, vậy ngươi liền gọi Trương Toàn trứng chứ?”

Nam tử sững sờ, không hiểu nói: “Danh tự này cùng ta chân thân có gì liên hệ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không có gì liên hệ, ta tùy tiện lấy.”

Nam tử xạm mặt lại, hạ thấp xuống đầu, ngượng ngùng nói: “Còn xin chủ nhân lại tặng một tên.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy thì gọi Triệu Thiết Trụ đi.”

Nam tử đầu thấp càng rơi xuống, nói: “Còn xin chủ nhân lại tặng một tên.”

Dương Thanh Huyền sau lưng Âm Dao không nhịn được “Xì xì” nở nụ cười, nói: “Ngươi đừng nói giỡn, loại này tên sao được, dựa vào ta nhìn, không bằng liền gọi Eugene chứ?”

Âm Dao nói xong, đột nhiên trong lòng “Hồi hộp” một hồi, thầm nghĩ, ta như vậy đường đột, là lấy vì là người trước mắt là Dương Thanh Huyền, nhưng nếu không phải vậy, chẳng lẽ không phải càn rỡ đường đột?

Nghĩ tới đây, không khỏi rất gấp gáp.

Dương Thanh Huyền nói: “Eugene? Không sai, vậy ngươi liền gọi Eugene đi.”

“Tạ chủ nhân ban tên cho!”

Eugene cảm kích nhìn Âm Dao một chút, liền đứng ở Dương Thanh Huyền phía sau.

Dương Thanh Huyền ánh mắt đảo qua mọi người, nói ra: “Mao gia rác rưởi quét rớt.” Ánh mắt một hồi rơi trên người Từ Phượng Ngâm.

Từ Phượng Ngâm sợ đến run run một cái, sắc mặt trắng bệch, ôm quyền xin khoan dung nói: “Tại hạ không biết Thiên Tông võ quán có đại nhân cường giả như vậy tọa trấn, mong rằng đại nhân hạ thủ lưu tình, tha ta một mạng.”

Lấy thân phận của nàng, trước mặt mọi người xin tha, đã là mất tôn nghiêm.

Nhưng có mấy người cảm thấy vẫn là mệnh càng quan trọng.

Dương Thanh Huyền nói: “Hiện tại xin tha? Sớm ăn shi đi? Tội chết có thể miễn, tội sống khó tha.”

Nói, trong mắt bắn ra tàn khốc, năm ngón tay hư nắm bên dưới, một chưởng đập tới.

Vô số nguyên tố hệ gió ở chưởng pháp bên dưới xoay tròn, hóa thành một thanh to lớn lưỡi dao sắc, thẳng chém mà đi. Đồng thời lưỡi dao sắc bốn phía, lại uốn lượn vô số thật nhỏ đao gió, có tới trên trăm đạo.

“Cửu Thiên Phong Hoa Quyết!”

Trong đám người đột nhiên có người kinh hô lên.

Dương Thanh Huyền thi triển chính là Bà Sa Thiên Phong Cửu Thiên Phong Hoa Quyết.

Từ Phượng Ngâm hoảng sợ kêu lên: “Không!”

Xoay người liền muốn trốn.

Nhưng nháy mắt đã bị này một chiêu cuốn vào, toàn bộ người bị hất nhập không bên trong, toàn thân bị thiên đao đâm thủng, lớn nhất một đạo đao ảnh, càng là xuyên thấu đan điền của nàng, phế bỏ Khí Hải.

“Oành!”

Từ Phượng Ngâm hung hăng ngã xuống đất, đập ra một thân huyết, nằm trên đất kịch liệt co giật giãy dụa, huyết cùng lệ hỗn cùng nhau, trong miệng kêu thảm thiết liên tục.

Bách Thế Cốc mấy tên đệ tử, không lo được dìu nàng, sợ đến vội vàng chạy trốn.

Eugene nhẹ rên một tiếng, duỗi ra thật dài đầu lưỡi, liếm một cái đôi môi, liền kích bắn mà đi.

Vài đạo tiếng kêu thảm thiết sau, trên quảng trường lần thứ hai khôi phục tĩnh mịch.

Từ Dương Thanh Huyền ra trận đến hiện tại, bất quá nửa chén trà nhỏ thời gian, trong đó còn bao gồm Eugene hoá hình, hai mươi bốn trong nhà thứ hai, liền triệt để xong đời.

Hơn một nghìn đôi kinh nghi bất định ánh mắt, kiêng kỵ nhìn Dương Thanh Huyền, đồng thời nội tâm đang âm thầm đoán, lẽ nào người này là Bà Sa Thiên Phong đệ tử?

Dương Thanh Huyền hai tay chắp sau lưng, tiếp tục nói: “Còn có Tinh Cung thế lực sao? Cùng nhau đứng ra, tiết kiệm ta từng cái từng cái điều tra đi.”

Trong đám người một hồi liền sôi sùng sục, không ít người sắc mặt chợt biến.

Có thể nói ra lời này, tất nhiên là Chính Tinh Minh người không thể nghi ngờ.

Thiên Tông võ quán bởi vì người kia quan hệ, Chính Tinh Minh quả nhiên phái cường giả đến.

Cái kia chút đầu phục Tinh Cung thế lực, đều là âm thầm lo lắng, suy nghĩ làm sao chạy trốn.

Mà một ít Chính Tinh Minh thế lực, nhưng là đầy cõi lòng mừng rỡ, thậm chí có chút kích động.

“Hừ, Chính Tinh Minh bên trong, lúc nào ra ngươi nhân vật số một như vậy?”

Thanh âm lạnh như băng ở trong đám người vang lên, nhất thời hàn ý tập kích mà đến, toàn bộ trên quảng trường rơi vào mùa đông, trên mặt đất kết ra một tầng băng thật dầy.

Khanh Bất Ly hét lớn: “Mau lui lại!”

Bọn họ này chút Thiên Tông võ quán người, nơi nào gánh vác được đáng sợ như vậy hàn khí.

Nhưng hết thảy hàn khí đến Dương Thanh Huyền trước mặt, đều bị chặn lại rồi, toàn bộ võ quán, thậm chí cả toà sơn mạch, trong khoảnh khắc liền băng Phong Vạn Lý.

Chỉ có Dương Thanh Huyền cùng võ quán mọi người vị trí, vẫn là mùa xuân ấm áp hoa nở.

Võ quán mọi người lúc này mới dừng lại, không dám lộn xộn.

Trong đám người có trên mặt mấy người lộ ra vẻ đại hỉ.

Một tay cầm xương tát chàng thanh niên, tướng mạo đẹp trai, ôm quyền nói: “Hàn Thiên đại nhân. Tại hạ Hỗn Nguyên Trác gia Trác Ngọc Hàm, nguyện cùng đại nhân một đạo, đối phó này Chính Tinh Minh càn rỡ bọn đạo chích đồ đệ!”

Lại bốn năm mươi tuổi nam tử, tướng mạo âm nhu, cầm trong tay dài Súng, cao giọng nói: “Tại hạ Cô Vụ Nhai Đường nạp chớ, nguyện cùng đại nhân một đạo kề vai chiến đấu!”

Hai người này một hé răng, thêm vào Trác Ngọc Hàm điểm “Hàn Thiên đại nhân”, lập tức làm cho tất cả mọi người hiểu được. Tinh Cung thế lực nhất thời mừng như điên không ngớt.

Có Mạnh Hàn Thiên ở, thêm vào Cô Vụ Nhai, Hỗn Nguyên Trác gia, đủ để áp chế Chính Tinh Minh người.

Vu Uyên quát lên: “Bắc Thiên Hàn Cung, Cô Vụ Nhai, Trác gia, các ngươi có dũng khí!”

Nói, liền lôi kéo Vu Lâm đồng thời đứng ở Dương Thanh Huyền phía sau, đồng thời cao giọng nói: “Chính Tinh Minh bằng hữu ở đâu?”

Liên tiếp hô mấy tiếng, mới linh tinh chạy ra hơn mười vị võ giả, đứng ở sau lưng mấy người. Hơn nữa tu vi cao nhất cũng chỉ là một tên Đế Thiên Vị ông lão.

Vu Uyên sắc mặt một hồi khó xem.

“Ha ha ha ha, cười chết ta rồi. Chính Tinh Minh cũng chính là một ít mặt hàng này.”

Trác Ngọc Hàm cười như điên nói: “Hàn Thiên đại nhân, chúng ta liền cùng nhau đưa này chút ngu xuẩn vật quy thiên đi! Lệ thuộc vào Tinh Cung bằng hữu nhưng còn có?”

Đám người lập tức phân tán ra, ở giữa thế lực vì là đa số, tán rộng rãi tràng hai bên, đầy hứng thú xem kịch vui.

Còn lại hơn hai trăm người cùng Mạnh Hàn Thiên, Trác Ngọc Hàm cùng nhau.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1646: Hai Phái Tranh (Hạ)

Tinh Cung trong trận chiến ấy, diệt pháp khuôn mặt tuy rằng công bố thiên hạ, nhưng Tinh Cung kinh sợ thiên hạ nhiều năm, đại lượng tông môn, đặc biệt là phía trước một, hai tốc độ dòng chảy lực, đều là chiếm cứ chất lượng tốt tài nguyên môn phái, căn bản cũng không muốn thay đổi mắt trước cách cục.

Bởi vì một khi Tinh Cung tan vỡ, thiên hạ tất nhiên rơi vào tài nguyên một lần nữa phân phối hỗn loạn cục diện. Mà lợi ích của bọn họ vô cùng có khả năng bị hao tổn.

Vì lẽ đó đứng Tinh Cung nhất phái, phần nhiều là vừa đắc lợi ích tông môn.

Mà đứng Chính Tinh Minh nhất phái, phần nhiều là hai loại người, một là vì chính thiên hạ chi loạn nguyên, bình định, hai là vì một lần nữa phân phối lợi ích tài nguyên.

Vì lẽ đó Chính Tinh Minh sức mạnh, kém xa Tinh Cung sức mạnh.

Nhưng Chính Tinh Minh ở tổ chức cùng trong hành động, nhưng mạnh mẽ hơn Tinh Cung không ít. Bởi vì Tinh Cung đối với bắc hàn thiên cung, Cô Vụ Nhai thế lực như vậy, rất khó pha động. Tuy rằng đứng ở trên một chiến tuyến, nhưng lại không nghe ngươi chỉ huy.

Thêm vào này chút một, hai tốc độ dòng chảy lực phía dưới, khống chế được vô số thế lực nhỏ. Vì lẽ đó Chính Tinh Minh tổng thể trên là ở vào rất lớn thế yếu hạ.

Đường Nạp Hưu giơ lên dài Súng, quay về Dương Thanh Huyền đám người, cười gằn nói: “Đừng chậm trễ thời gian, đưa này chút thằng nhóc con quy thiên, sau đó lục soát võ quán, tìm Ngũ Uẩn Thụ.”

Đường Nạp Hưu một đạo quyết ấn vỗ vào dài Súng trên, “Oành” một tiếng, bên trong bắn ra vạn điểm tinh hỏa, ở không trung một hồi tản ra, đem Dương Thanh Huyền đám người toàn bộ bọc lại, đánh rơi mà xuống.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, một mảnh hoàng quang nổi lên, hình thành mênh mông kết giới.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Vô số tia lửa đánh rơi ở kết giới kia trên, chấn lên điểm điểm sóng lớn, lại không thể phá.

Đường Nạp Hưu hơi thay đổi sắc mặt.

Chỉ thấy kết giới kia đột nhiên tản đi, đối phương một hồi nhiều hơn sáu người, tất cả đều là thân có Long Lân, thân thể cao lớn dị tộc.

“Này...”

“Thánh khí! Tiểu tử này trên người có Thánh khí!” Một vị võ tu trước tiên phản ứng lại.

Mọi người nghe nghe “Thánh khí”, đều là cả người chấn động, không để mắt đến Dương Thanh Huyền bên người này sáu tên dị tộc, tất cả đều là Khuy Chân cảnh tu vi.

Dương Thanh Huyền lạnh giọng nói: “Giết! Toàn bộ giết không tha!”

An Kỳ La sáu người quát to: “Là!”

Cường đại khí tức liên tiếp bạo phát, trong khoảnh khắc hóa thành một mảnh, đem trọn cái võ quán cùng sơn mạch toàn bộ bọc lại.

"Chi! Khuy Chân cảnh!"

Tinh Cung thế lực lúc này mới hoàn toàn biến sắc, từng cái từng cái hoảng sợ không thôi.

Nhưng sau một khắc, chính là tảng lớn tiếng kêu thảm thiết truyền đến.

An Kỳ La sáu người, đã sát nhập vào trong đám người, điên cuồng thu cắt tính mạng.

Chính Tinh Minh võ giả đều là mừng như điên không ngớt, cũng quát lớn vọt tới. Mặc dù đối phương nhân số là mình gấp mười lần. Nhưng có sáu vị Khuy Chân cảnh đại cao thủ ở, cơ hồ là nghiền ép tính ưu thế.

Mà đối phương mạnh nhất chi Mạnh Hàn Thiên, đã sớm bị Dương Thanh Huyền khóa chặt.

Hai người ánh mắt ở không trung đối lập, đều là không chút nào lùi để.

Mạnh Hàn Thiên nói: "Ngươi và ta chung quy có một trận chiến, đây cũng là thiên tài trong đó Túc Mệnh. Bất quá ta rất hiếu kì, ngươi rốt cuộc là ai?"

Dương Thanh Huyền ánh mắt yếu ớt, cười nói: "Ngươi đoán?"

Mạnh Hàn Thiên ngưng mắt nhìn hắn, suy nghĩ nói: "Nguyên bản ta cảm thấy được ngươi nên là Dương Thanh Huyền, nhưng Dương Thanh Huyền thần thông võ kỹ, ngươi cũng không từng triển khai như thế. Vì lẽ đó ta có chút dao động. Nhưng nếu ngươi không phải Dương Thanh Huyền, ta thực sự không biết, trong thiên hạ nơi nào đi ra như vậy một vị thiên tài."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta là ai ý nghĩa đã không lớn, bởi vì ngươi đã đứng ở ta mặt đối lập. Nếu như ngươi có thể thắng ta, dĩ nhiên là biết thân phận ta. Chỉ tiếc, ngươi không thắng được."

Mạnh Hàn Thiên xuy thanh cười gằn nói: "Ngông cuồng đến cực điểm, ta liền dùng ngươi khó có thể tưởng tượng thực lực, bỏ đi ngươi mặt nạ trên mặt, lại vặn hạ đầu của ngươi!"

"Ầm! Ầm!"

Mảng lớn tầng băng đột nhiên liền nổ tung, bốn phía hàn khí lăn lộn, nát băng trôi nổi ở giữa không trung, hóa thành nhọn hình thoi, loáng một cái liền biến mất ở không trung.

Trong phút chốc, bốn phương tám hướng đều là bắn phá bầu trời băng quỹ, như trường mâu.

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, long khí bộc phát ra, trong khoảnh khắc hóa thân Chân Long.

Một đạo long tức hướng về bốn mặt phụt lên mà ra, trình nhàn nhạt màu xanh, bốn phương tám hướng bắn tới nát băng, vừa tiến vào long tức lĩnh vực, lập tức bị đông lại giống như vậy, lơ lửng ở bốn phía, khó hơn nữa đi tới mảy may.

Rất nhanh, Dương Thanh Huyền bên cạnh người lơ lửng vô số nát băng, bao vây chung chỗ, như một cái to lớn băng cầu.

Dương Thanh Huyền mặt không biến sắc, lật bàn tay một cái, kình phong điên cuồng ra, vô số phong hệ năng lượng đem cái kia chút nát băng quấn lấy, theo Dương Thanh Huyền một chưởng đánh ra, toàn bộ như như mũi tên rời cung, phản xạ trở lại.

"Hừ!" Mạnh Hàn Thiên sắc mặt âm trầm, thân thể hóa thành điểm điểm băng sương, trực tiếp tại chỗ biến mất.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, lại quyết ấn vỗ một cái, cái kia vô số nát băng đột nhiên nổ tung, như là Băng Phong Cầu giống như vậy, xoay tròn hướng về bốn phương tám hướng kích bắn mà đi.

Trên quảng trường phần nhiều là Tinh Cung thế lực người, một hồi liền tiếng kêu thảm thiết liên tục, có hơn mười người tại chỗ bị nát băng bắn trúng, mấy người càng là trực tiếp bạo vong.

Dương Thanh Huyền một chiêu sau, lập tức cảm nhận được cường đại hàn khí tập kích mà đến, sương trắng ở bốn phía bỗng dưng ngưng kết.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, giơ tay chính là một mảnh sáng lạng màu quang, bạo động năng lượng tự lòng bàn tay nghiêng mà ra, xé rách một vùng không gian.

"Ầm ầm" không ngừng bên tai, như thiên địa rung động.

Từ Cực Chân Quang vặn thành vòng xoáy khổng lồ, một hồi liền hướng phía sau vỗ tới.

"Toàn Băng Đống Khí!"

Phía sau truyền đến Mạnh Hàn Thiên hét lạnh tiếng, một cái to lớn sáu mang quang trận tái hiện ra, tảng lớn hàn khí phun mạnh ra đến, hóa thành một đạo băng trùy, ở màu sắc rực rỡ tia sáng chiếu rọi, lộ ra chói lọi yêu kiều.

"Ầm ầm!"

Băng trùy như ngọc, sát khí cuồn cuộn, xuyên vào Từ Cực Chân Quang vòng xoáy khổng lồ bên trong.

Hai nguồn sức mạnh lập tức hỗn hợp lại cùng nhau, lượng lớn vụn băng đánh bay, rơi vào hai người bốn phía, như huỳnh quang điểm điểm, khúc xạ đủ mọi màu sắc ánh sáng, không nói ra được rực rỡ đẹp đẽ.

Bốn mặt vây xem võ tu không khỏi là nhìn mà than thở, kinh dị liên tục.

Khanh Bất Ly đám người từ lâu trốn đại điện hạ, dựa vào hộ tống điện kết giới, để ngăn cản phía ngoài rung động dư âm. Một đám người nhìn đầy trời màu quang, biết Dương Thanh Huyền chiến đấu đã đạt đến bọn họ không cách nào hiểu trình độ. Đều là hai tay nặn ra mồ hôi lạnh, một trái tim nhấc đến cổ họng, lo lắng không ngớt.

“Ầm ầm!”

Ở rung động bên trong, Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, Mạnh Hàn Thiên Toàn Băng Đống Khí càng tăng lên tới trình độ như thế, đem Từ Cực Chân Quang áp chế hoàn toàn, không hổ là đã từng bầu trời luận võ số một, quả nhiên là thiên tài tuyệt thế.

Ngày đó sở giao dịch một chiêu sau, Mạnh Hàn Thiên trầm tư suy nghĩ, mới hai ngày quang cảnh, liền để hắn nghiên cứu ra phương pháp phá giải.

“Nếu như ngươi chỉ có cái trình độ này lời, cái kia tất cả đều kết thúc.”

Mạnh Hàn Thiên thanh âm lạnh như băng vang lên, Từ Cực Chân Quang vòng xoáy một hồi phá mở, tảng lớn hàn khí bị đông, hình thành một cái to lớn băng cầu, đem Dương Thanh Huyền bao lấy.

Mạnh Hàn Thiên lại hai tay hơi nắm, bốn phía đầy trời tinh trần bỗng nhiên tụ tập lại đây, xoa nắn một hồi, một mảnh lam quang bạo lên, thì trở thành một thanh khổng lồ hàn băng kiếm, hướng về băng cầu đâm xuống.

“Răng rắc!”

Lưỡi kiếm hoàn mỹ không có khe đâm mở băng cầu, xuyên nhập vào đi, nhìn như vô cùng dễ dàng.

Chỉ có Dương Thanh Huyền biết này băng cầu có bao nhiêu đáng sợ, ở bị vây nháy mắt, liền ngay cả ra số chiêu, bí mật mang theo long tức vỗ vào cầu nội bộ bề ngoài, không có bất kỳ hiệu quả.

Kèm theo lưỡi kiếm đâm vào, băng cầu một hồi co rút lại, hàn khí hóa thành đạo đạo xiềng xích, từ nội bộ bắn vụt ra, trói lại Dương Thanh Huyền tứ chi ngũ thể.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1647: Thế Gia Người Đến, Phân Tranh Ngừng Lại

Trong khoảnh khắc, Dương Thanh Huyền thân thể bỗng chốc bị đông lại, hàn khí xuyên thấu qua Long Lân, hướng về trong cơ thể thẩm thấu xuống.

Hỏa Nhãn Kim Tình bên dưới, cái kia dao băng không ngừng phóng đại, trong chớp mắt sẽ đến giữa hai hàng lông mày, sau một khắc liền muốn đâm vào trán.

Dương Thanh Huyền trong mắt loé ra một tia giãy dụa, hắn mặc dù có thể lấy Bất Hủ cảnh chống lại Khuy Chân cảnh, bằng vào chính là đạo pháp thần thông cùng Thánh khí.

Bây giờ vì không bại lộ thân phận, hai đại dựa dẫm đều cất vào đến, một hồi đã bị Mạnh Hàn Thiên đẩy vào tuyệt cảnh.

“Có muốn hay không bại lộ bản thể thân phận?”

Dương Thanh Huyền nội tâm từ chối hạ, trong mắt loé ra một đạo nóng bỏng ánh lửa, bên trong đan điền năm hỏa đột nhiên châm đốt, theo kinh mạch đi khắp toàn thân.

Ngay ở chỗ mi tâm ngưng tụ ra một điểm hỏa mang thời điểm, cái kia sắp xuyên vào mi tâm dao băng, một hồi đình trệ ở.

Dương Thanh Huyền chỗ mi tâm ánh lửa lóe lên, liền ẩn lui xuống đi, Hỏa Nhãn Kim Tình bắn ra ánh vàng, xuyên thấu tầng băng.

Chỉ thấy Mạnh Hàn Thiên sắc mặt âm trầm, trong đôi mắt tựa hồ có một vẻ tức giận, ngẩng đầu nhìn trời khung.

Đồng thời quảng trường bốn phía chiến đấu, cũng đột nhiên tách ra, toàn bộ tiêu tan ngừng lại.

Ở đằng kia Thiên Khung bên trên, có một toà Linh Lung Bảo Tháp, tám giác tầng mười ba, mỗi cái góc trên mang theo đỉnh đầu chói lọi màu vàng đèn lồng, trên tháp có Huyền Quy tháp sát, gánh vác ngửa tháng, tỏa ra sáng trong hào quang màu xanh, uy nghiêm vô hạn.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, “Vạn Kiếp Tháp!”

Quả nhiên, nghe Mạnh Hàn Thiên trầm giọng nói: “Người tới nhưng là Hữu Cầm Sanh đại nhân!”

“Nếu biết là ta, còn không ngừng tay?”

Bảo tháp hào quang bên trong, chậm rãi ngưng tụ ra một đạo mờ ảo bóng người, yêu kiều thướt tha, nhưng không thấy rõ hình dáng.

Nhưng theo thân ảnh xuất hiện, một luồng sức mạnh càng đáng sợ hơn trấn áp xuống, toàn bộ bên trong dãy núi, người cùng chim muông, không bất đại kinh.

Mạnh Hàn Thiên trầm giọng nói: “Trận chiến ngày hôm nay, dính đến Tinh Cung cùng Chính Tinh Minh ân oán tranh cãi, ta nhớ được có đàn thế gia tựa hồ là độc lập sự tình bên ngoài chứ? Chẳng lẽ lần này cần chọn đội?”

Hữu Cầm Sanh chậm rãi nói ra: “Có đàn thế gia sự tình, còn chưa tới phiên hàn Thiên công tử đến bận tâm, có hay không muốn đứng thành hàng, cũng không có quan hệ gì với ngươi.”

Mạnh Hàn Thiên trong con ngươi mơ hồ có lửa giận, nói: “Cái kia Hữu Cầm Sanh đại nhân lần này hiện thân, ý muốn như thế

nào?”

Hữu Cầm Sanh nói: “Này Mộng Linh Thành chính là ta có đàn thế gia quản lý địa bàn, các ngươi tới trên địa bàn của ta gây sự, còn hỏi ta ý muốn như thế nào? Mạnh Hàn Thiên, ta kính ngươi là khó được thiên tài, nếu như lại không thức thời, liền đừng trách ta không khách khí.”

Mạnh Hàn Thiên trên mặt xẹt qua vẻ giằng co, giờ khắc này bị Vạn Kiếp Tháp hào quang soi sáng, nghĩ muốn giết người trước mắt này sợ là không thể nào.

Hữu Cầm Sanh không tới sớm không tới muộn, một mực vào lúc này lại đây, rõ ràng cho thấy thiên vị Thiên Tông võ quán bên này.

Nhưng hắn dù sao cũng là thiên tài tuyệt thế, ngoại trừ võ đạo thiên phú ở ngoài, các loại đạo lí đối nhân xử thế, quan hệ lợi hại cũng vô cùng bắt bí rõ ràng.

Ngay sau đó năm ngón tay buông lỏng, dao băng liền “Oành” một tiếng, ở không trung nổ tung, hóa thành điểm điểm vụn băng.

Nhốt lại Dương Thanh Huyền băng cầu, cũng ở mất đi Mạnh Hàn Thiên sức mạnh sau, đã biến thành phổ thông khối băng, bị Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng chấn động, liền tan thành mây khói.

Mạnh Hàn Thiên nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, lạnh lùng nói: “Lần sau ngươi liền không có vận khí tốt như vậy.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, hai tay ôm ở trước ngực, lạnh nhạt nói: “Luôn sẵn sàng tiếp đón.”

Mạnh Hàn Thiên con ngươi thu nhỏ lại, xẹt qua một tia vẻ nghi hoặc.

Hữu Cầm Sanh ánh mắt quét qua quảng trường, từ tốn nói: “Tất cả giải tán đi.”

Bất kể là hai phái người, vẫn là vây xem mấy trăm người, đều hết sức không muốn, nhưng Hữu Cầm Sanh cùng Vạn Kiếp Tháp to lớn uy thế, làm người không dám phản kháng.

Mạnh Hàn Thiên thu rồi khí thế, liền hướng về xa xa đi đến.

Trác Ngọc Hàm không cam lòng kêu lên: “Hàn Thiên đại nhân!”

Trận chiến này bên dưới, Tinh Cung thế lực tử thương quá bán, mà đối phương cũng chỉ có mấy người trọng thương, không có chết một người, liền như vậy ngừng ở, thực sự không cam tâm.

Mạnh Hàn Thiên trí nhược không nghe, vài bước bên dưới, liền biến mất ở phía chân trời.

Bắc Thiên Hàn Cung mấy tên đệ tử, lập tức hóa thành độn quang đuổi tới.

Trác Ngọc Hàm cùng Đường Nạp Hưu gặp Mạnh Hàn Thiên đi rồi, biết không thể cứu vãn, liếc nhau một cái, cũng lập tức hóa thành độn quang mà đi.

Còn dư lại Tinh Cung thế lực võ tu, càng không dám ở thêm, vội vàng bay khỏi.

Bốn phía vây xem võ tu, tương tự không cam lòng liếc mắt nhìn võ quán đại điện, cũng lục tục rời đi.

Nhưng cũng không có đi xa, đa số người ngay ở sơn mạch dưới chân dừng lại, chờ cơ hội.

Nếu thật có Ngũ Uẩn Thụ xuất thế, tất nhiên còn sẽ đưa tới càng nhiều cường giả, mặc dù là có đàn thế gia cũng không trấn áp được.

Rất nhanh, Thiên Tông võ quán quảng trường trước, liền tản đi hết sạch, chỉ còn dư lại Dương Thanh Huyền đám người.

Khanh Bất Ly đám người cũng là vội vàng hiện thân đi ra, bái kiến Hữu Cầm Sanh.

Dương Thanh Huyền kiểm tra rồi hạ mấy vị bị thương võ giả, cho bọn họ phân biệt ăn vào đan dược sau, đều không có gì đáng ngại. Lúc này mới xoay người lại, hướng về Hữu Cầm Sanh ôm quyền nói tạ, sau đó sẽ hướng về Khanh Bất Ly đám người ôm quyền chắp tay.

Khanh Bất Ly cùng Lục Giang Bằng nhìn nhau một cái, đều là mỉm cười gật đầu.

Đến đây, Âm Dao đám người nào có không hiểu, người trước mắt này chính là Dương Thanh Huyền không thể nghi ngờ.

Vạn Kiếp Tháp hào quang từ từ trở tối, toàn bộ thu lại đi vào.

Hữu Cầm Sanh khuôn mặt hoàn toàn hiển lộ ra, ngũ quan rõ đẹp, khí chất rõ tuyệt.

Khanh Bất Ly bọn người là mặt lộ vẻ kinh sợ.

Ở Mộng Linh Thành nhiều năm, bọn họ cũng là lần đầu tiên gặp được Hữu Cầm Sanh - hình dáng.

Hữu Cầm Sanh thu rồi Vạn Kiếp Tháp, bay rơi xuống, ánh mắt lưu chuyển, có chút phức tạp nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Thanh Huyền công tử, có khoẻ hay không.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Đại nhân lấy gì cho là ta là Dương Thanh Huyền?”

Hữu Cầm Sanh nói: “Mạnh Hàn Thiên nói không sai, Chính

Tinh Minh bên trong ngoại trừ công tử ở ngoài, nào có người thứ hai như vậy yêu nghiệt thiên tài.”

Nàng lại nói: “Hơn nữa công tử thiên phú còn xa siêu ta tưởng tượng, ở không có bại lộ bất kỳ vũ kỹ nào thần thông trên căn bản, lại có thể cùng Mạnh Hàn Thiên đánh ngang tay. Cái này hoặc giả cũng là Mạnh Hàn Thiên không dám, cũng hoặc là không muốn tin tưởng công tử thân phận nguyên nhân đi. Dù sao đối với một vị khác thiên tài tuyệt thế tới nói, này là không thể nào tiếp thu được chuyện.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Đại nhân quá khen. Nếu không có đại nhân đúng lúc xuất hiện đồng thời ra tay, ta sợ là đã bị Mạnh Hàn Thiên đánh bại.”

Hữu Cầm Sanh u oán lườm hắn một cái, nói: “Công tử nói cái gì nói dối, nếu là ta không xuất hiện, công tử bất quá bại lộ thân phận thôi. Nhưng nếu công tử có ý định ẩn giấu, sợ là có ý kiến gì. Vì lẽ đó ta suy nghĩ bên dưới, liền đi ra ngăn cản này tràng tranh đấu.”

Dương Thanh Huyền cảm kích nói: “Đa tạ.”

Trên quảng trường khác cái kia hơn mười tên võ giả, nghe thấy hai người nói chuyện, đều biết người trước mắt này chính là Chính Tinh Minh minh chủ, từng cái từng cái kinh hãi đến biến sắc, vội vã tiến lên đến tham kiến.

Dương Thanh Huyền khách khí đám đông từng cái nâng dậy, Khanh Bất Ly lập tức để Âm Dao cùng Tô Anh đi chuẩn bị mật thất để mọi người nghỉ ngơi, đồng thời bày xuống yến hội chiêu đãi mọi người.

Dương Thanh Huyền lúc này mới để Vu Khinh Nguyệt, Thi Ngọc Nhan đám người hiện thân.

Hữu Cầm Sanh nói: “Thanh Huyền công tử, ngày đó Tinh Cung một trận chiến, ta có món đồ rơi vào công tử trên người, hiện tại cũng nên đưa ta đi?”

Giới thiệu truyện hay: Hải Tặc Vương Chi Đấm Phát Chết Luôn, mong các bạn ủng hộ!

Tử vong giấy thông báo vừa ra, một loạt khủng bố tử vong xét xử xuất hiện #Đấu Cá Chi Tử Vong Phán

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1648: Bảy Căn Dây Đàn, Lần Này Đi Kinh Niên

“Đồ vật?”

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng cười nói: “Món đồ gì.”

Hữu Cầm Sanh hừ nói: “Còn giả ngu. Ta cái kia mê hoặc thủ tâm trên đàn bảy căn dây đàn, chính là Ngũ Trảo Kim Long gân rồng chế thành. Từ khi mất đi gân rồng sau, ta tìm hơn mười loại đồ thay thế, không có có một dạng là hợp cách.”

Dương Thanh Huyền giảo hoạt cười nói: “Nghĩ tới, hình như là có như thế món đồ. Nhưng trên người ta bảo vật nhiều lắm, trong lúc nhất thời nơi nào tìm ra được. Tương lai rảnh rỗi sẽ chậm chậm tìm đi.”

Hữu Cầm Sanh có chút hôn mê, nói: “Thanh Huyền công tử không khỏi quá không hiền hậu chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngày đó ngươi và ta đối địch, ta mua lại đồ vật, không có trả lý lẽ chứ?”

Hữu Cầm Sanh trầm mặc lại, đột nhiên nói ra: “Ngày đó thật là ta lẫn lộn phải trái.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nói: “Cái kia khèn đại nhân thời khắc này ý nghĩ là…”

Hữu Cầm Sanh sắc mặt ngưng trọng, lặng lẽ không nói.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, bảy đạo hào quang màu xanh từ từ đầu ngón tay quanh quẩn mà ra, từng tia từng tia quấn quấn, vô cùng Linh Động, dường như ba tháng cành liễu giống như, ngưng hóa thành bảy căn dài dây.

Hữu Cầm Sanh sắc mặt ngưng lại, nhẹ rên một tiếng, vung tay lên, liền đem trực tiếp nhiếp đi qua, bỏ vào trong túi, nói: “Coi như ngươi thức thời.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ta chỉ cần xác định khèn đại nhân không là địch nhân, tất cả đều dễ nói chuyện.”

Hữu Cầm Sanh hấp háy mắt, cũng cười nói: “Không là địch nhân, cũng chưa hẳn là bằng hữu.”

Dương Thanh Huyền hơi lắc đầu, nói: “Chỉ cần lập trường không xung đột, cuối cùng có cơ hội trở thành bạn.”

Hữu Cầm Sanh nhẹ nhàng chống cằm, có ý riêng suy nghĩ nói: “Nghĩ để ta gia nhập Chính Tinh Minh, có thể không có dễ dàng như vậy.”

Dương Thanh Huyền mừng thầm trong lòng, Hữu Cầm Sanh lời này, cùng với hôm nay biểu hiện thái độ, tựa hồ có rất lớn lôi kéo khả năng.

Lúc này nói ra: “Chỉ cần khèn đại nhân đồng ý, hết thảy đều tốt đàm luận.”

Hữu Cầm Sanh hơi gật đầu, bất trí hay không, chỉ nói: “Ta còn có việc trong người, liền không nhiều làm lỡ, lần sau gặp lại.”

Không chờ Dương Thanh Huyền giữ lại, liền xoay người mà đi.

Dương Thanh Huyền nhìn nàng bóng lưng biến mất, đăm chiêu.

Vu Khinh Nguyệt không hiểu hỏi: “Hữu Cầm Sanh đại nhân đây là đáp ứng rồi, vẫn là không có đáp ứng chứ?”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Tất cả thuận theo tự nhiên đi.”

Trên thực tế, Dương Thanh Huyền đã nhìn thấu Hữu Cầm Sanh thuộc về tâm ý, chỉ có điều việc này lớn, nàng không dám tự ý hạ quyết tâm.

Lần này trở lại, tất nhiên muốn tham khảo cùng thống nhất bên trong cao tầng ý kiến, cuối cùng mới có thể làm ra lựa chọn.

Giờ khắc này diễn võ đại điện bên trong, đã dọn xong yến hội chiêu đãi mọi người.

Dương Thanh Huyền lúc này mới gỡ xuống trên mặt Thanh Nha Quỷ Diện, hướng về Khanh Bất Ly đám người bái hạ, cung kính nói: Gặp qua viện trưởng đại nhân, lục..."

“Ai nha nha, còn gặp cái gì gặp a.” Lục Giang Bằng một hồi liền cắt đứt, vội vã tiến lên lôi kéo Dương Thanh Huyền tay, liền cùng mình cùng bàn mà ngồi.

Vu Khinh Nguyệt cũng bái hạ, cung kính nói: “Khinh Nguyệt gặp viện trưởng đại nhân, chư vị trưởng lão, còn có chư vị bạn học.”

Âm Dao nâng dậy Vu Khinh Nguyệt, khẽ cười lắc đầu nói: “Đều là người trong nhà, cũng không cần lạy. Lại nói năm đó ngươi và ta đều là tứ cường, hiện tại đã siêu ta thật xa.”

Lời nói trong đó, trong đôi mắt đẹp đều ẩn chứa vô hạn cảm khái.

Tất cả mọi người ngồi vào chỗ của mình ngồi vào vị trí sau.

Dương Thanh Huyền liền đem những năm gần đây phát sinh một chuyện, tự chia tay lần trước sau bắt đầu đàm luận, bao quát Thương Khung luận võ, Tinh Cung cuộc chiến, cùng với Thiên Hà mọi việc, chọn lựa một ít trọng điểm giảng giải.

Tuy rằng đều đã phát sinh ở đi qua, mọi người cũng đều biết Dương Thanh Huyền chuyển nguy thành an, nhưng vẫn như cũ nghe được kinh tâm động phách, lòng bàn tay tất cả đều là mồ hôi lạnh.

Dương Thanh Huyền đoạt được Thương Khung luận võ số một, nhấc lên Tinh Cung chi loạn, trở thành Chính Tinh Minh minh chủ, thậm chí được đề cử vì là đời thứ 20 Nhân Hoàng, này liên tiếp tin tức, để Thiên Tông võ quán tất cả mọi người hoảng như trong mộng, cảm thấy không chân thực, cũng hoặc là truyền thuyết vị này Dương Thanh Huyền, không là bọn hắn nhận thức người kia.

Cho đến giờ khắc này, Dương Thanh Huyền đem trải qua, bọn họ nghe được những truyền thuyết kia, từng cái êm tai nói, mới đưa này hai cái Dương Thanh Huyền ở trong đầu dung hợp lại cùng nhau.

Vị này đem thiên hạ khuấy long trời lở đất tuyệt đại thiên tài, đúng là bọn họ học viện bồi dưỡng ra được thiên chi kiêu tử a.

Học viện mọi người đã kích động nói không ra lời.

“Hắn chính là vị thiên tài kia học trưởng a.”

“Quá tốt rồi! Thiên Tông học viện được cứu rồi!”

“Chúng ta rốt cục không cần bị người đè lên đánh, cả ngày lo lắng đề phòng, ríu rít anh...”

Bên ngoài đại điện cùng bốn phía, từ lâu tụ tập đầy học viện người, bao quát Dương Thanh Huyền lần trước đã gặp dữu Quả chanh, Tiền Tiểu Khôi đám người.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Viện trưởng đại nhân, cái kia Ngũ

Uẩn Thụ đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Khanh Bất Ly đám người liếc nhau một cái, đều là không nói ra được cười khổ.

Lục Giang Bằng thở dài nói: “Ai, ngươi làm sao cũng hỏi vấn đề thế này, ngươi cảm thấy chúng ta võ quán có thể sẽ có Ngũ Uẩn Thụ sao?”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ta cũng biết không thể, nhưng...”

Lục Giang Bằng đột nhiên vỗ bàn một cái, cả giận nói: “Không biết là người phương nào muốn hãm hại chúng ta!”

Dương Thanh Huyền trăm bề không được giải, nếu nói là có người muốn hãm hại võ quán, ngược lại cũng có thể lý giải, dù sao mình ở bên ngoài chọc nhiều như vậy là không phải.

Nhưng Lạc Căn cho mình bảo đồ trên, minh xác biểu lộ ở Mộng Linh Thành phụ cận, có Ngũ Uẩn Thụ.

Dù cho Lạc Căn tâm tư không thuần, cũng tuyệt đối không thể cấp tốc như thế liền cùng mình đối đầu liên trên tay, đồng thời đặt bẫy.

“Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến một trận, cũng không nghĩ ra từ đầu, hơn nữa căn cứ Vu Uyên lời giải thích, trước có thật nhiều tông môn phái ra cường giả đến Mộng Linh Thành điều tra, đều cũng có đi không về. Thậm chí còn có toàn tông mất tích tình huống, này rõ ràng không phải người bình thường có thể làm được.

Tất cả những thứ này, chỉ có thể chờ Phan tên béo bên kia, nhìn xem có thể hay không cung cấp một ít tin tức, làm chỗ để đột phá.

Âm Dao đột nhiên nói ra: “Thanh Huyền đã trở về, Tần Chấn trưởng lão bệnh, có lẽ liền được cứu rồi.”

Trong điện đột nhiên liền yên tĩnh lại, Lục Giang Bằng bọn người là hai mắt phóng quang, cùng nhau nói ra: “Đúng đúng, ta làm sao đem việc này quên mất!”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Tần Chấn trưởng lão làm sao vậy?”

Tần Chấn là hắn ở Thiên Tông học viện thời điểm chủ nhiệm lớp, đối với hắn có tri ngộ cùng thụ nghiệp chi ân, nghe nghe ngã bệnh, không khỏi kinh hãi.

Bởi vì võ giả là sẽ không có “Sinh bệnh”, trừ phi là bị thương. “Sinh bệnh” nói chuyện, nghe tới liền hết sức kỳ quái, tất nhiên có ẩn tình.

Lục Giang Bằng nói: “Không biết tình huống thế nào, mấy tháng trước, Tần Chấn đột nhiên liền hôn mê bất tỉnh, sau đó vẫn nằm ở trên giường, lại không có tỉnh lại. Chỉ là thỉnh thoảng sẽ thống khổ kêu to, như là trúng tà thuật.”

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Nhanh mang ta đi nhìn.”

Ngay sau đó, đoàn người ly khai đại điện, tiến về phía trước Tần Chấn vị trí nơi ở.

Bởi vì mấy tháng nay võ quán náo loạn, thỉnh thoảng có các loại cường giả đến đây điều tra tin tức, vì lẽ đó phái Trần Chân đám người trông coi Tần Chấn, chỉ lo xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

Trước rộng rãi trận đại chiến, Hữu Cầm Sanh giáng lâm, Trần Chân đều cảm ứng được cực mạnh khí tức, lo lắng không ngớt, mắt gặp Dương Thanh Huyền đám người phi độn mà đến, mừng như điên không ngớt. Đang nghe chuyện trải qua sau, càng là kích động khó có thể dùng lời diễn tả được.

Giới thiệu truyện hay: Hải Tặc Vương Chi Đấm Phát Chết Luôn, mong các bạn ủng hộ!

Tử vong giấy thông báo vừa ra, một loạt khủng bố tử vong xét xử xuất hiện #Đấu Cá Chi Tử Vong Phán

Chương 1649: Võ Hồn Tiến Hóa, Chìm Nổi Tâm Sự

“Lão đại, ngươi trở về là tốt rồi! Mau đi xem một chút Tần Chấn trưởng lão!”

Trần Chân lôi kéo Dương Thanh Huyền tay, vội vàng đi vào một gian trong phòng.

Bên trong trang trí cực kỳ đơn sơ, cùng mật thất giống như vậy, chỉ là bốn mặt thông gió, đồng thời linh khí sung túc.

Dương Thanh Huyền gặp Tần Chấn nằm ở trên giường ngọc, ngoại trừ sắc mặt tái nhợt một ít ở ngoài, cùng người bình thường ngủ cũng không dị thường.

Nhưng Tần Chấn đã là Toái Niết tột cùng võ giả, không thể đối với một đám người đến thờ ơ không động lòng.

Dương Thanh Huyền dùng thần thức quét qua một lần, kiểm tra cẩn thận hạ Tần Chấn tình huống, khẽ ồ lên một tiếng, nói: “Kỳ quái, cũng không có gì không đúng vậy.”

Lục Giang Bằng lo lắng nói: “Nếu như Thanh Huyền ngươi đều tìm không ra nguyên nhân sinh bệnh, khả năng liền thật sự phiền toái.”

Dương Thanh Huyền an ủi mọi người nói: “Yên tâm đi, thiên hạ này người tài ba cường giả vô số, chỉ cần Tần Chấn lão sư còn sống, ta liền nhất định có thể cứu tỉnh hắn.”

Mọi người biết Dương Thanh Huyền bản lĩnh, tiếp tục nghe hắn nói như vậy, mới từng cái từng cái yên lòng.

Dương Thanh Huyền sử dụng tới Hỏa Nhãn Kim Tình, lại kiểm tra cẩn thận một lần Tần Chấn tình huống, xoay người nói ra: “Khinh Nguyệt, ngươi dùng ngươi mắt xanh nhìn.”

Vu Khinh Nguyệt tiến lên, hai tay bấm quyết bên dưới, một con to lớn mắt xanh hiện ra ở trong hư không, đầu chiếu xuống nhàn nhạt Thanh Quang, đem Tần Chấn bao phủ lại.

Rất nhanh, Thanh Quang liền thu gom lại trở về.

Vu Khinh Nguyệt lông mày đại khẽ nhíu lại, nói: “Cũng không dị thường, hơn nữa trong cơ thể khí tức dồi dào, tinh thần sung mãn, không hề giống là có vấn đề.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: “Ngươi cảm thấy hồn của hắn lực làm sao?”

Vu Khinh Nguyệt sửng sốt một chút, nói: “Hồn lực cực kỳ hùng hồn, có thể nói địa cấp đỉnh cao, không một chút nào quá đáng.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “E sợ vấn đề nằm ở chỗ này võ hồn trên.”

Thi Ngọc Nhan vẫn chưa hé răng, giờ khắc này nói ra: “Ngươi là nói võ hồn tiến hóa?”

Dương Thanh Huyền ánh mắt lóe lên vẻ kinh dị, khen: “Ngươi đối với võ hồn tiến hóa biết được bao nhiêu?”

Thi Ngọc Nhan mặt đỏ lên, lập tức nghiêm mặt nói: “Trước uống Thanh Huyền cho ta hệ” Kim “bản nguyên, ta võ hồn cũng tiến hóa ra thực thể trạng thái. Cho nên mới đột nhiên nghĩ đến. Nếu như võ hồn tiến hóa vượt ra khỏi bản thể năng lực chịu đựng lời, xác thực sẽ trở thành Tần Chấn lão sư bộ dáng này.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Tần Chấn lão sư võ hồn là cái gì?”

Mọi người trong nhà đều là hai mặt nhìn nhau, hoàn toàn không có có người có thể trả lời tới.

Lục Giang Bằng cau mày nói: “Ở học viện nhiều năm như vậy, ta cũng chưa bao giờ biết Tần Chấn võ hồn là cái gì. Hình như là vô cùng không dễ thấy đồ vật, vì lẽ đó hắn xưa nay không có triển lộ quá.”

Tề Dực than thở: “Việc này ta cùng Tần Chấn từng có giao lưu. Mỗi lần nói tới vũ hồn của mình, hắn cũng có than thở. Qua nhiều năm như thế, các loại to nhỏ chiến đấu, hắn đều chưa bao giờ từng dùng tới võ hồn, chúng ta cũng không thể nào biết được.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Nói như thế, lần này võ hồn tiến hóa đúng là chuyện tốt. Chỉ cần tính mạng không lo, sớm muộn có tỉnh lại một ngày. Có thể để địa cấp tột cùng võ giả ngất đi, này võ hồn tất nhiên không bình thường.”

“Địa cấp đỉnh cao?”

Khanh Bất Ly cùng Lục Giang Bằng đám người tất cả giật mình.

Dương Thanh Huyền nói: “Làm sao, có vấn đề?”

Lục Giang Bằng vội vã tiến lên, nắm Tần Chấn tay, một đạo khí tức chui vào đi vào, kiểm tra Tần Chấn tu vi, sau một lúc cả kinh nói: “Đúng là địa cấp đỉnh cao!”

Trong phòng người, tất cả đều là quái lạ cùng vẻ khiếp sợ.

Trần Chân giải thích: “Tần Chấn trưởng lão hôn mê trước đây không lâu, mới đột phá đến Toái Niết cảnh, này bao nhiêu tháng, liền trực tiếp vọt tới Toái Niết đỉnh cao.”

Dương Thanh Huyền cùng Thi Ngọc Nhan đồng thời đổi sắc mặt.

Dương Thanh Huyền ngưng trọng nói: “Tần Chấn lão sư rốt cuộc là cái gì võ hồn? Lại đáng sợ như thế?”

Khanh Bất Ly than thở: “Một mực lại gặp ở đây thời buổi rối loạn.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến trận, nói: “Chờ chuyện chỗ này, nếu như Tần Chấn lão sư còn chưa thức tỉnh, ta liền dẫn hắn về Chính Tinh Minh. Nơi đó cường giả vô số, nhất định sẽ có biện pháp.”

Mọi người này mới yên tâm lại.

Khanh Bất Ly cười khổ nói: “Thanh Huyền, thế cục hôm nay, đã không phải chúng ta có thể ứng phó, hết thảy đều phải dựa dẫm ngươi.”

Dương Thanh Huyền vội vàng ôm quyền nói: “Viện trưởng đại nhân khách khí.”

Khanh Bất Ly bọn người là gật gật đầu, đầy cõi lòng vui mừng.

Rất nhanh, mọi người lại trò chuyện với nhau một phen sau, liền từng người rời đi.

Dương Thanh Huyền phái An Kỳ La bảo vệ Tần Chấn, chính mình cùng Vu Khinh Nguyệt đám người, tiến vào Khanh Bất Ly an bài mật thất bên trong tu luyện.

Dương Thanh Huyền đem Ngũ Uẩn Thụ việc tiền tư hậu tưởng qua một lần, luôn cảm thấy nơi nào không đúng.

Rồi lại suy tư không ra kết quả.

Sau đó, lại nhớ lại một hồi đánh với Mạnh Hàn Thiên một trận.

Tại nội tâm suy nghĩ, nếu là mình thoải mái tay chân, có thể không đem chiến thắng.

Nhưng trong trận chiến đó, Mạnh Hàn Thiên biểu hiện ra, chưa chắc là toàn bộ thực lực.

Nghĩ tới nghĩ lui, cảm thấy muốn thắng rất khó, nhưng Mạnh Hàn Thiên nghĩ thắng hắn, cũng ít khả năng. Hai người hơn nửa ở ngang sức ngang tài vị trí.

Dương Thanh Huyền nghĩ ngợi, nếu là mình đột phá Bất Hủ cảnh bình phong, bước vào Khuy Chân, như vậy thu thập Mạnh Hàn Thiên liền là điều chắc chắn.

Tự Thiên Đô một trận chiến sau, các loại cơ duyên tụ hợp hạ, thu được Võ Kinh hạ khuyết, hoàn toàn đả thông đi về Giới Vương đi qua. Tu vi một ngày Thiên Lý. Từ đi Thiên Hà trước thần biến đỉnh cao, đến bây giờ bất hủ đỉnh cao, cũng bất quá mới thời gian nửa năm.

Chỉ có điều bước vào bất hủ đỉnh cao sau, cái kia loại thẳng tới mây xanh tu luyện khí thế, liền chậm lại.

Dù sao chưa bao giờ mục nát đến Khuy Chân, là một đại cảnh giới, không có lâu dài tích lũy hoặc là ngoại lực đột biến, rất khó thực hiện.

Đang tự định giá, đột nhiên bên ngoài mật thất truyền đến tiếng gõ cửa nhè nhẹ.

Dương Thanh Huyền lấy lại tinh thần, đứng dậy đem môn mở ra, chỉ thấy Tô Anh đứng ở bên ngoài, không khỏi sững sờ.

Tô Anh mặt cười đỏ sẫm, đôi mắt sáng lấp loé, có chút khẩn trương dáng vẻ, nói: “Quấy rầy ngươi tu luyện?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Còn chưa bắt đầu đây. Có lời gì, vào nói đi.”

Tô Anh gò má ửng đỏ, nói: “Không được.”

Nói, lấy ra một xấp giấy trương, đưa cho Dương Thanh Huyền, nói: “Những thứ này đều là bên trong võ quán nữ đệ tử viết cho ngươi, nhờ ta giao cho ngươi, tổng cộng 360 phong.”

Cái kia điệp tờ giấy phía trên cùng, liền bức tranh một cái to lớn tâm, bên trong còn có cái dấu môi son.

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, nắm cũng không phải, không nắm cũng không phải.

Tô Anh “Xì xì” nở nụ cười, liền đem này chút tin nhét vào Dương Thanh Huyền trong tay, nói ra: “Ta đi rồi.”

Quay người lại, liền hướng về bên dưới ngọn núi mà đi.

Dương Thanh Huyền sững sờ ở trước cửa, khoác ở lại cũng không xong, không khoác ở lại cũng không xong.

Kinh ngạc đứng ở đó.

Giờ khắc này Minh Nguyệt giữa trời, bóng đêm man mát, bốn phía như ngâm không có ở minh triệt rõ trong đàm, tùy ý tâm sự chìm nổi.

Đột nhiên, dưới ánh trăng xẹt qua một bóng người, phảng phất Nguyệt trung tiên tử, phiên phiên mà tới.

Dương Thanh Huyền trong mắt sáng ngời, kêu lên: “Tử Diều Hâu.”

Cái kia Nguyệt trung tiên tử chính là Tử Diều Hâu, bay xuống đến Dương Thanh Huyền trước mặt, vội la lên: “Thanh Huyền ca ca, ta tìm tới Phan mập mạp, ngươi nhanh đi theo ta.”

Tử Diều Hâu ánh mắt đột nhiên rơi vào Dương Thanh Huyền trong tay, cái kia một tờ giấy viết thư phía trên cùng, lớn như vậy hồng tâm cùng dấu môi son, ánh mắt chìm xuống, biểu hiện một hồi có chút lạnh lùng.

Chương 1650: Bị Người Thiết Kế, Tự Dưng Lên Ân Oán

“Đây là cái gì?”

Tử Diều Hâu trong mắt bắn ra tia sáng kỳ dị.

“Không có, không có gì...”

Dương Thanh Huyền thân thể run một cái, muốn đem tin giấu, nhưng hiển nhiên không thể nào, trong lòng nhất thời liền ý thức được không ổn.

“Ai!”

Dương Thanh Huyền một trận hoảng hốt sau, lập tức rõ ràng, chỉ có thành thật bàn giao, liền đem cái kia chút tin ở trong tay chia ra, nói: “Một ít không rành thế sự bé gái viết, vừa nâng học viện trưởng lão giao phó cho ta. Ngươi nếu như không thích, ta đều đốt chính là.”

“Ồ bé gái a”

Tử Diều Hâu kéo dài âm thanh, nói: “Ý ngươi là, ta như yêu thích, ngươi còn giữ?”

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Không dám không dám.” Nói lòng bàn tay vọt lên một ngọn lửa, minh diễm ngọn lửa đem cái kia chút tin đốt không có, tỏa ra ấm áp quang.

Hai cái người cách ánh lửa nhìn nhau, nhìn một chút, cũng không khỏi khẽ cười thành tiếng.

Cái kia chút tin thoáng qua liền đốt thành tro bụi.

Minh diễm ánh lửa biến mất không còn tăm hơi, mặc cho hơi lạnh vương xuống ánh sáng xanh, phủ kín vai đầu.

Nhưng trong lòng tràn đầy đều là ấm áp.

Sau đó, hai người liền dắt tay, hóa thành lưu quang, ở Hạo Nguyệt hạ qua lại, hướng về xa xa mà đi.

Không có độn bao xa, ngay ở một chỗ trên hoang dã bay xuống.

Nơi này cách Mộng Linh Thành cùng Thiên Tông võ quán cũng không phải là rất xa.

Dương Thanh Huyền mong hướng bốn phía, Hỏa Nhãn Kim Tình chớp động một cái, lập tức nhìn thấy phía trước một người đưa lưng về mình, bay phần phật rộng lớn áo bào, vẫn như cũ khó nén cái kia vóc người mập mạp.

“Phan tên béo.”

Tử Diều Hâu ngạc nhiên kêu một tiếng, liền muốn đi tới, lại bị Dương Thanh Huyền một hồi ngăn cản, Tử Diều Hâu trong lòng hơi kinh, lập tức ý thức được cái gì.

Dương Thanh Huyền đứng tại chỗ, đứng yên bất động.

Đột nhiên Phan tiếng của tên béo truyền đến, nói: “Làm sao, không dám lên đến?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không phải là không dám đi lên, mà là sợ xuất hiện vượt qua nắm trong tay sự tình. Tỷ như Phan thân thể của mập mạp gặp sự cố.”

“Ha ha, ngươi hết sức nhạy cảm, cũng rất thông minh. Chẳng trách, khó trách.”

"Phan tên béo" cười khan mấy tiếng, liền xoay người lại, đích thật là Phan mập mạp mặt, trắng nõn tròn trịa, nhưng trước mắt có xanh ô, trong đôi mắt lập loè âm lãnh quang.

Cũng không biết hắn nói "Khó trách" là có ý gì.

Dương Thanh Huyền sắc mặt hơi trầm xuống, lạnh giọng nói: "Ngươi là ai?"

"Phan tên béo" thi triển lại lông mày, cười lạnh nói: "Ta là ai đều không quan trọng, quan trọng là... Ngươi phải chết!"

Béo mập thân thể loáng một cái, liền lăng không nhảy lên, một chưởng đập đi qua.

Chưởng pháp bên dưới, hóa ra tảng lớn hắc khí, như một đạo gió lốc.

Dương Thanh Huyền từ đầu đến cuối đều vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, giờ khắc này rốt cục thấy rõ tình huống khác thường, cười lạnh nói: "Thì ra là như vậy."

Nói, đi phía trước bước ra một bước, tiện tay vỗ một cái, chính là Cửu Thiên Phong Hoa Quyết.

Hết thảy hắc khí nháy mắt bị thổi tan, cái kia chưởng pháp lực lượng đặt ở gió chi nguyên tố trên, khó tiến thêm nữa nửa phần, "Phan tên béo" trên mặt lộ ra kinh sắc.

Dương Thanh Huyền giễu cợt nói: "Cái quỷ gì mị quỷ quái, cũng dám ở trước mặt ta quấy phá, muốn chết!"

Chỗ mi tâm Kiếm Ấn lóe lên, một luồng mênh mông võ hồn uy thế liền lâm không nhiếp đi.

Phan tên béo trên người hồn quang lóe lên, phảng phất truyền đến quỷ khóc tựa như tiếng kêu, một đạo hồn quang nháy mắt tiêu tan.

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở Phan tên béo bên cạnh người, nhẹ nhàng đẩy một cái, cái kia béo mập thân thể liền hướng Tử Diều Hâu bay đi.

Cũng trong lúc đó, Dương Thanh Huyền lại giơ tay vỗ một cái, ngọn lửa nóng bỏng ở dưới lòng bàn tay hình thành, hướng về nơi nào đó hư không vỗ tới.

Hai đạo liệt dương lần lượt mà ra, lẫn nhau truy đuổi.

“Không được! Chủ thượng cứu ta!”

Cái kia trên hư không, biến ảo ra một đạo bóng người màu đen, hiện thân ra chớp mắt, liền đột nhiên hướng về xa xa bỏ chạy.

Lúc trước ở Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình hạ, liền nhìn ra Phan tên béo là bị phụ thể thức võ hồn khống chế, tương tự với năm đó Thượng Quan Hải Đường võ hồn “Quỷ nhập vào người”.

Vì lẽ đó đơn giản sáng tỏ một chiêu võ hồn trấn áp tới, liền đem cái kia phụ thể võ hồn đập vỡ tan, sau đó thông qua bắt giữ võ hồn gợn sóng, Hỏa Nhãn Kim Tình lập tức phát hiện người võ giả này chỗ ẩn núp.

“Hừ.”

Một đạo âm trầm hừ lạnh vang lên, sau đó chính là đỏ ngầu ánh sáng ở không trung lóe lên, như màu đỏ tươi màu máu, đánh vào hai đạo liệt dương hạ.

“Oành!”

Nhị Dương Trục Nhật chi chiêu nháy mắt bị phá.

Đỏ như máu hào quang thế đi không giảm, lăn lộn hướng về Dương Thanh Huyền nghiền ép mà tới.

Dương Thanh Huyền hít một hơi, hé miệng, một đạo long tức kèm theo Long Ngâm thổ lộ mà ra.

Cái kia huyết quang ở không trung hơi ngưng lại, nháy mắt liền bị xông phá, hướng về bốn mặt tản đi.

Ở phía trước, đột nhiên liền nhiều hơn hơn mười đạo bóng người, tên kia khống chế Phan mập mạp võ tu, chật vật đứng ở trong đám người.

Nhất phía trước là một tên sắc mặt âm trầm ông lão, thân hình khô héo nhưng thẳng tắp, ngũ quan như sắt xây dựng đao tước giống như, toàn thân giấu ở màu nâu trường bào bên trong, khí thế xơ xác.

Dương Thanh Huyền hai tay ôm ở trước ngực, kinh ngạc nói: “Lão đầu, chúng ta thật giống không quen biết chứ?”

“Hừ”, ông lão lạnh rên một tiếng, ánh mắt cực kỳ nham hiểm.

Giờ khắc này, xa xa Phan tên béo đột nhiên “A” quát to một tiếng, sau đó khua tay múa chân tỉnh lại, hét lớn: “Chạy mau, chạy mau!”

Tử Diều Hâu nhẹ khẽ gõ hạ đầu hắn, cười nói: “Chạy không thoát rồi, mau đứng lên nhận lấy cái chết.”

Phan tên béo sửng sốt một chút, lúc này mới thấy rõ trước mắt, mừng như điên nói: “Tử Diều Hâu tỷ tỷ! Lão đại!”

Phan tên béo đột nhiên từ trên mặt đất nhảy dựng lên, một hồi chạy đến Dương Thanh Huyền trước mặt, sau đó chỉ vào ông lão, hét lớn: “Lão đại, hắn là hạ chủ! Hắn muốn hại ngươi!”

Dương Thanh Huyền nói: “Hạ chủ? Ta nhớ ra rồi, nhớ tới ngươi đã nói, ở bốn chủ bên trong, hạ chủ thần bí nhất khó lường, đã có thật nhiều năm không màng thế sự, không thấy bóng dáng. Làm sao vừa ra tới liền muốn hại ta?”

Dương Thanh Huyền không hiểu ra sao, chỉ vào lão giả nói: “Ta đào mộ tổ tiên nhà ngươi?”

Hạ chủ sắc mặt nham hiểm, xương gò má không ngừng di chuyển, lạnh giọng nói: “Giết! Đem Phan Hải Tinh cùng cô gái này giết! Dương Thanh Huyền ta tự mình đưa hắn quy thiên!”

Mình thì là một bước lên trước, to lớn khí tức như này vô tận đêm đen bao phủ xuống, đem Dương Thanh Huyền bao lấy.

Hạ chủ sau lưng hơn mười tên võ tu, một hồi tản ra, dường như dơi giống như chạy như bay, đem Tử Diều Hâu cùng Phan tên béo vây nhốt.

Dương Thanh Huyền sắc mặt chợt biến, quát lên: “Mẹ, ngươi rốt cuộc là ai? Ân oán cũng không nói rõ ràng liền động thủ, thật không biết xấu hổ!”

Nói, trong tay phải hào quang lóe lên, Thiên Khư liền hướng hư không vạch tới.

Ánh sáng màu vàng óng đâm thủng khung dã, đem hạ chủ khí thế một hồi cắt mở.

Nhưng bất quá nháy mắt, khí thế kia lần thứ hai ngưng lại, hóa thành càng cường đại hơn khí thế, từ trên bầu trời cuồn cuộn đánh rơi, bàng như thực chất!

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, cả kinh kêu lên: “Giới Vương!”

Trên thực tế, đối mặt Giới Vương hắn cũng không lo lắng, con đường đi tới này, đã gặp Giới Vương so với đã gặp nữ nhân còn nhiều.

Để hắn không tên kỳ quái là, chính mình lúc nào lại bỗng dưng đắc tội một vị Giới Vương? Hơn nữa còn là sở giao dịch bên trong thần bí nhất hạ chủ.

Ở biết đối phương là Giới Vương sau, Dương Thanh Huyền cũng lười lại đánh, mà là bóng người lay động bên dưới, một đạo kiếm khí màu xanh lục liền kích bắn mà ra.

Cường đại kiếm ý khuếch tán mở.

Toàn bộ vòm trời bên dưới, lập tức hóa thành vô biên hoang nguyên, thiên địa ảm đạm mây đen gió lớn, vô số ác quỷ hí lên mà ra, toàn bộ bốn phía như nơi cõi âm mồ.

Chương 1651: Khó Phần Sàn Sàn, Cửu Huyền Cầm Thanh Âm

Hạ chủ cả kinh nói: “Ngươi là?!”

Trên thân kiếm đập vào mặt quỷ khí, chút nào không tại chính mình cảnh giới bên dưới.

Mà cái kia kiếm lớn màu xanh lục trên, ngồi xếp bằng một đạo mặt xanh nanh vàng thân ảnh, trên người mặc tím đen trường bào, trong đôi mắt lập loè Minh Hỏa giống như lục quang.

Quỷ Tôn hai tay hướng về dưới trướng một điểm, Bách Quỷ Dạ Hành liền rung động tứ phương, hơi thở mạnh mẽ thẳng quét mà đi.

Hạ chủ một hồi ngũ quan dữ tợn, càng không giống nhân loại, con ngươi nháy mắt hóa thành màu đỏ tươi, hai tay bấm quyết hạ, một mảnh kim quang nổi lên, ở trong tay hóa thành Cửu Tiết Tiên.

Roi tiết các trình màu sắc khác nhau, ở trong hư không như xà uốn lượn, giống như cùng cự xà khớp xương giống như.

“Đùng!” Một tiếng, hạ tay thuận cổ tay vung lên, roi liền cuồng tảo mà ra.

Vô số hình cung quang như dao, roi dài chỗ đi qua, vô số vết nứt như sợi tóc xé ra, hung ác năng lượng ở tại trên “Đùng đùng” lấp loé.

“Ầm ầm!”

Kiếm khí bóng roi, hai nguồn sức mạnh đụng vào nhau, nổ tung vòm trời.

Toàn bộ đêm đen vì đó rung động.

Hai người một chiêu sau, càng đồng thời tại chỗ biến mất.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, biết hai người đã hết sức chăm chú tiến vào trạng thái chiến đấu, lấy khó có thể bắt giữ quy tắc đạo pháp ẩn tàng rồi thân hình.

Từ vừa nãy một kích kia xem ra, Quỷ Tôn cùng này hạ chủ thực lực, cần phải xê xích không nhiều. Dù cho không thể thắng, chí ít không sẽ bị thua.

Dương Thanh Huyền tâm tư trấn định hạ, trong mắt sát khí lóe lên, Thiên Khư vẽ ra một đạo hư quang, hướng về hạ chủ hơn mười vị dưới tay giết tới.

Đúng lúc này, trên vòm trời hóa ra ngàn vạn ác quỷ, không ngừng lượn vòng kêu sợ hãi.

Cường đại kiếm ý ở trong đó mịt mờ mà sinh, nhưng không thấy Quỷ Tôn bóng người.

Đột nhiên “Ầm ầm” một tiếng, một đạo to lớn màu sắc rực rỡ xà ảnh từ trời rơi xuống, đánh vào vạn quỷ bên trong, khuấy lên bách quỷ khóc thét, kiếm khí hướng về bốn phía sụp đổ.

“Hừ!”

Trên hư không truyền đến Quỷ Tôn tiếng hừ lạnh, tay kết kiếm quyết, trực tiếp hướng về hư không đâm tới.

Vạn quỷ uốn lượn ở kiếm bốn phía, vồ giết mà đi.

Chỗ kia trên hư không, hạ chủ hiển hiện ra, quay người liền lùi, Cửu Tiết Tiên đi phía trước vung một cái, chặn ở trước người, sáng lạng bóng roi giống như pháo hoa, đem quấn ở quanh thân ác quỷ đánh tan nổ nát.

Roi thân như xà một quyển kéo chặt lấy Bách Quỷ Dạ Hành, đem ánh kiếm miễn cưỡng ép diệt.

Quỷ Tôn hơi thay đổi sắc mặt, chiến đến đây khắc, hai người đều hiểu được, thực lực sàn sàn với nhau, trong thời gian ngắn sợ rất khó phân ra thắng bại.

Đột nhiên, trong thiên địa vang lên một tiếng ong ong.

Chính là cửu huyền cầm thanh âm, ở Càn Khôn bên trong Du Du vang lên, không phân rõ phương vị, phảng phất bị thiên địa biểu diễn.

Một điểm thanh quang đâm thủng hắc ám, bỗng nhiên đâm tới.

Là một căn dây đàn.

Tấu vang sát phạt thanh âm, khiến thiên địa xơ xác.

“Hữu Cầm Sanh? Không, không phải nàng!” Hạ chủ trợn mắt lên, trong lòng bỗng nhiên hoảng hốt, ở một kích kia bên dưới, lại có loại sắp chết cảm giác nguy cơ.

Quỷ Tôn trong lòng hơi động, mặc dù không biết người tới là ai, nhưng rõ ràng cho thấy hướng về phía hạ chủ tới, trường kiếm trong tay của hắn hơi động, liền tỏa sáng vạn đạo kiếm khí, đem roi một hồi vắt nát tan.

Đồng thời bóng người hơi động, lần thứ hai kiếm khí run lên, đón đánh mà lên.

Quỷ Tôn thân là đã từng thiên giới chi chủ, đối với kinh nghiệm chiến đấu cùng nắm bắt, ở rất nhiều Giới Vương bên trên.

Há sẽ bỏ qua đàn kia dây chợt tới tuyệt hảo cơ hội.

Cửu Tiết Tiên vỡ nát ánh sáng, ở đây đen nhánh trong thiên địa ảm đạm như đom đóm, ánh kiếm cùng dây đàn thoáng qua mà tới.

Hạ chủ vừa kinh vừa sợ, hét lớn một tiếng, xương gò má không ngừng rung động, hai tay bỗng nhiên bấm quyết, trên người vọt lên màu đỏ ánh sáng, dường như huyết dịch dung nham, không được chảy xuôi.

Rất nhanh, tia sáng kia ở trước người ngưng tụ thành to lớn hàng rào, dường như núi to giống như dày nặng.

Một luồng trấn áp thiên địa khí thế tự nhiên mà sinh ra, phảng phất Vạn Pháp Bất Xâm.

“Huyết Ảnh Diệu Thuẫn!”

Hạ chủ gào thét một tiếng, hai tay đi phía trước đẩy đi.

Cái kia hàng rào không ngừng xoay tròn, hồng mang như máu, muốn đẩy ôn hòa nghiền ép tất cả.

“Oành!”

Ánh kiếm cùng dây đàn khoảnh khắc mà tới, chém ở cái kia huyết sắc hàng rào bên trên, thiên địa một mảnh rung động, hàng rào như hoa rực rỡ nổ ra.

Hạ chủ thân ảnh lắc lư hạ, phun ra ngụm máu lớn, nổi giận gầm lên một tiếng, liền hóa thành màu đỏ thẫm độn quang, một hồi tại chỗ biến mất.

Càng trực tiếp trốn.

Quỷ Tôn nhíu mày lại, thu hồi kiếm đến.

Chính mình mạo muội đuổi tới, chưa phải giết người này.

Hơn nữa cái kia đánh đàn người vẫn còn ở phụ cận, cũng không biết là địch hay bạn.

Đúng lúc này, một đạo Du Du tiếng đàn từ thiên địa nơi nào đó truyền ra, tinh chế giống như năng lượng gột rửa ra, thoáng qua chính là lắng lại trong thiên địa bạo động năng lượng.

Trời quang mây tạnh, vương xuống ánh sáng xanh.

Một bóng người cõng đối nguyệt quang mà đứng, mặc một bộ bạch y, phảng phất hòa vào ánh trăng bên trong giống như, thanh tuyển tướng mạo ở ánh trăng bên dưới diệp nhưng mà như thần người.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Thần Nhạc đại nhân!”

Người tới chính là Thần Nhạc, hoàn toàn ra ngoài mọi người dự liệu.

Cái kia hơn mười tên dưới tay đang cùng Dương Thanh Huyền đám người khổ chiến, vừa thấy hạ chủ chạy trốn, hai vị Giới Vương ánh mắt nhìn sang, đều là sợ đến hồn phi phách tán.

Kêu to bên dưới đã nghĩ chạy trốn.

Quỷ Tôn lạnh rên một tiếng, xoay người chính là một đạo kiếm khí đánh ra.

“A!!”

Không trung truyền đến hơn mười tiếng kêu thảm thiết, mỗi cái thân thể của con người đều bị chém thành hai đoạn, hồn phách bị Quỷ Tôn hút rơi.

Trên hoang dã, trong phút chốc trở nên yên tĩnh cực kỳ.

Dương Thanh Huyền thu rồi chiến kích, xa xa ôm quyền nói: “Thần Nhạc đại nhân.”

Thần Nhạc nhẹ nhàng gõ đầu, lấy đó bắt chuyện.

Dương Thanh Huyền lại hỏi nói: “Thần Nhạc đại nhân đột nhiên giáng lâm nơi đây, thật khiến ta bất ngờ vạn phần, chẳng biết vì sao mà đến?”

Thần Nhạc nói: “Chính là vì là vừa nãy người kia mà đến, ngươi cũng biết hắn là ai?”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Chỉ biết là là sở giao dịch hạ chủ, thân phận cực kỳ thần bí.”

Phan tên béo cướp lời nói: “Nào chỉ là thần bí, hẳn là thần thần bí bí, liền ngay cả ta cũng là lần đầu tiên gặp mặt mũi. Gần đây phát hiện tung tích của hắn sau, ta liền tốt kỳ, chú ý lại đây. Không nghĩ tới càng quan hệ đến Ngũ Uẩn Thụ cùng Thiên Tông võ quán. Tử Diều Hâu tỷ tỷ liên hệ ta thời điểm, kỳ thực ta ở ngay gần một tòa thành trì, chính đang ngó chừng hạ chủ đây. Được Tử Diều Hâu tỷ tỷ tin tức sau, liền ngay lập tức chạy tới, không nghĩ tới trái lại bị hạ chủ hạn chế.”

Phan tên béo một mạch đem sự tình nói ra hết, đầy mặt buồn khổ vẻ.

Nguyên coi chính mình làm thần không biết quỷ không hay, không nghĩ tới đã sớm rơi vào hạ chủ trong mắt, ngược lại bị đối phương phản chế một thanh, còn bị dùng để đối phó Dương Thanh Huyền.

Phan tên béo lại nói: “Lão đại, ta hỏi thăm rõ ràng. Ngũ Uẩn Thụ việc, chính là ba tháng trước từ Thiên Hà chảy ra tin tức.”

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, lạnh giọng nói: “Thiên Hà?”

Trong ánh mắt lóe lên sát khí.

Tử Diều Hâu cả kinh nói: “Sẽ không đúng là Lạc Căn đặt ra bẫy chứ?”

Phan tên béo cổ quái nói: “Lạc Căn? Danh tự này có chút quen, thật giống ở đâu nghe qua. Tựa hồ là Thiên Hà bên trong, dị tộc tên.”

Sở giao dịch phạm vi thế lực trải rộng thiên hạ, Phan tên béo nghe qua Lạc Căn tên, Dương Thanh Huyền ngược lại cũng không cảm thấy được kỳ quái.

Thần Nhạc nói ra: “Lạc Căn đối với việc này đùa bỡn khôn vặt, nhưng cũng không phải là Lạc Căn chi cục. Vừa nãy cái kia hạ chủ còn có một cái thân phận, chính là Tu La tộc người.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Tu La tộc, này, khó trách...”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1652: Thiên Đô Người, Tần Chấn Võ Hồn

Phan tên béo càng kinh hãi hơn không ngớt, ngơ ngác nói: “Tu, Tu La tộc... Hạ chủ lại là dị tộc, này...”

Thần Nhạc nói: “Này hạ chủ bản danh gọi Kỳ Liên, chính là Tu La trong tộc cực kỳ lâu đời cường giả. Ta ở Thiên Hà nhiều năm, đối với người này nhất định có hiểu rõ. Hắn là Adair sư phó, đồng thời cũng là Hàm Quang sư đệ.”

“Cái gì?”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Quan hệ này làm sao có chút hỗn loạn?”

Thần Nhạc gật đầu nói: “Sự tình muốn từ đầu nói tới, bằng không đích xác rất khó minh bạch. Ngươi lần này đi Thiên Đô, Hàm Quang cần phải để cho ngươi giúp hắn tìm Bích Thần Đan đi?”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nói: “Tìm, nguyên lai cái kia đan dược gọi Bích Thần Đan.”

Thần Nhạc nói: “Năm đó Hàm Quang cùng Kỳ Liên, đều là ra tự Thiên Bồng Thủy Thần Cung, bái ở nguyên soái Thiên Bồng môn hạ. Thiên Bồng thần thông quảng đại, tinh thông Thiên Cương số lượng, nắm giữ ba mươi sáu loại đạo pháp. Hàm Quang cùng Kỳ Liên, các học một.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Chờ chút, ngươi là nói, hai người này là Thiên Đô thời đại người?”

Thần Nhạc gật đầu nói: “Chính là. Năm đó Thiên Đô một kiếp, hai người bọn họ đều may mắn còn sống. Chỉ có điều lâm vào dài dòng ngủ say. Chờ hai người Tô lúc tỉnh lại, đã không biết là nay chiều tối gì chiều tối, một thân tu vi mười đi chín. Liền hai người đều vắt hết óc, nghĩ muốn khôi phục năm đó thực lực. Hàm Quang năm đó học chính là Thiên Cương ba mươi sáu pháp bên trong Lục giáp kỳ môn cùng nghịch biết tương lai. Liền cho Kỳ Liên tính toán ra khôi phục tu vi cơ duyên, chính là Ngũ Uẩn Thụ, mà địa điểm chính là ở đây.”

Dương Thanh Huyền nói: “Này Hàm Quang quả nhiên không phải là cái gì hảo điểu. Nếu thật sự có Ngũ Uẩn Thụ, chính hắn không muốn, cho Kỳ Liên? Hừ, chính mình nhưng là mơ ước Thiên Đô Bích Thần Đan, mà để cho người khác đi tìm cái kia mịt mờ Thần Thụ.”

Thần Nhạc nói: “Việc này đích xác có chút kỳ quái. Nhưng Kỳ Liên nếu tin tưởng Hàm Quang tính toán, trong đó tất nhiên có chân thật bộ phần. Lạc Căn đưa cho ngươi địa đồ, chính là Hàm Quang vẽ ra, sẽ không có giả. Lạc Căn cũng không biết chuyện đầu đuôi câu chuyện, nhưng lại biết vật này là Kỳ Liên cực kỳ coi trọng chi bảo. Đem địa đồ cho ngươi, bất quá là đùa nghịch một ít khôn vặt, hi vọng Kỳ Liên có thể ngăn được một hồi ngươi. Nếu như có thể giết chết ngươi, đối với Lạc Căn mà nói, liền tự nhiên tốt hơn rồi.”

Tử Diều Hâu nghe được giận tím mặt, nói: “Chết tiệt Lạc Căn! Thiệt thòi chúng ta còn như vậy tận tâm tận lực giúp hắn. Lần sau nhất định phải cho hắn đẹp mặt!”

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Cõi đời này không có địch nhân vĩnh viễn, cũng không có vĩnh viễn bằng hữu. Adair bị tóm, Tu La tộc tan tác, ta cùng Lạc Căn cũng đã rất khó trở thành bạn. Hắn bày một cái tròng đối phó ta, cũng cũng chẳng có gì lạ. May mà chỉ là trùng hợp, nếu như muốn thông qua võ quán người tới đối phó ta, cái kia cõi đời này, liền thật không cho phép hắn!”

Dương Thanh Huyền nói tới phía sau, lộ ra một luồng làm run sợ lòng người ý lạnh, liền ngay cả Thần Nhạc bốn sao Giới Vương, đều trong lòng một trận khó chịu, không khỏi thầm kinh hãi.

Phan mập mạp nói: “Nếu sự tình đều biết, cái kia ta lập tức đem tin tức truyền đi, công bố thiên hạ. Đại gia như vậy cũng giải tán, ai về nhà nấy, tìm mẹ của mình.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không có dễ dàng như vậy. Đến lúc này, các loại tin tức bay đầy trời, đại gia tình nguyện các loại, cũng sẽ không nguyện lỡ mất cơ hội.”

Phan tên béo cười nói: “Ha ha, vậy thì để cho bọn họ chờ chứ. Dù sao cũng giỏ trúc múc nước, công dã tràng.”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng nhíu mày, trầm tư nói: “Bây giờ then chốt chính là, đúng là giỏ trúc múc nước, công dã tràng sao?”

Phan tên béo sững sờ nói: “Này, lẽ nào thật sự có Ngũ Uẩn Thụ?”

Dương Thanh Huyền trầm mặc không nói, bởi vì hắn cũng không biết.

Thần Nhạc nói: “Đích xác có chút mơ hồ, Ngũ Uẩn Thụ như vậy thần vật, nếu thật xuất thế, tất nhiên sẽ gây nên cảnh tượng kì dị trong trời đất, nhưng thời khắc này Mộng Linh Thành, nhưng là phản ứng gì đều không. Nhưng nếu là nói âm mưu, lấy Kỳ Liên khả năng, không thể phân biệt không ra Hàm Quang để tâm.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Đến đâu thì hay đến đó, chúng ta trước tiên về võ quán, chờ hơn mấy ngày. Phan tên béo ngươi đem tin tức truyền đi, như không có Ngũ Uẩn Thụ, đại gia tự nhiên cũng từ từ tản đi. Nếu như còn không tiêu tan lời, ta liền đem võ quán người toàn bộ mang đi, để cho bọn họ ở lại Mộng Linh Thành chính mình chơi.”

Dương Thanh Huyền chuyển hướng Thần Nhạc, ôm quyền nói: “Thần Nhạc đại nhân, nếu không theo ta một đạo đi võ quán?”

Thần Nhạc gật đầu nói: “Cũng tốt.” Sau đó khẽ mỉm cười, nói: “Ta cũng rất lâu không thấy Giải Ngữ huynh.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Hoa Giải Ngữ cũng rất nhớ nhung ngươi đây.”

Mọi người lúc này hóa thành độn quang, hướng về võ quán phương hướng bay đi.

Một lát sau, liền độn đến võ quán bầu trời, Dương Thanh Huyền đồng quang lóe lên, trên mặt lộ ra kinh sắc, đột nhiên hướng về một đỉnh núi bay đi.

Chính là Tần Chấn vị trí mật thất, không ngừng có bóng người tràng động, Khanh Bất Ly đám người cũng là ở đây.

Dương Thanh Huyền bay hạ xuống, sợ hỏi: “Làm sao vậy?”

Lục Giang Bằng một phát bắt được hắn, vui vẻ nói: “Ngươi tới thật đúng lúc, Tần Chấn hắn... Tựa hồ xảy ra vấn đề rồi!”

Dương Thanh Huyền hướng về cái kia mật thất nhìn tới, một mảnh màu sắc rực rỡ hào quang dâng lên, đem tất cả mọi người từ chối ở ở ngoài.

Thần Nhạc cả kinh nói: “Thật là mạnh hồn lực.”

Cái kia hào quang trong suốt tươi đẹp, trong Nhu có Cương, chính là hồn lực biến thành.

Dương Thanh Huyền ngưng trọng nói: “Các ngươi đều ở lại bên ngoài, Tử Diều Hâu, ngươi theo ta đi vào.”

Hắn cùng Tử Diều Hâu nắm giữ chí cường võ hồn, điểm ấy hồn lực còn không ngăn được bọn họ. Trọng yếu hơn chính là, Tử Diều Hâu Sinh Tử Phá Tướng cực kỳ nghịch thiên, thời khắc mấu chốt còn có thể giúp.

Hai người đẩy hào quang, lần lượt đi vào mật thất, nháy mắt bị cảnh tượng trước mắt kinh ngạc đến ngây người.

Ở đằng kia hào quang bên trong, sinh trưởng một gốc cây cao ba trượng cây, như có như không, tán cây bích lục, buông xuống vạn ngàn dây lụa, thân cây cũng lộ ra thương màu xanh lục, có vô số màu xanh biếc mắt, chỉ có điều đều là ở vào nửa mở nửa khép trong đó, nhàn nhạt hào quang màu xanh từ bên trên tùy ý, gột rửa ra vô hạn hào quang.

Tử Diều Hâu cả kinh nói: “Ngũ Uẩn Thụ?!”

Các loại ý nghĩ ở Dương Thanh Huyền đầu óc xẹt qua, dòng suy nghĩ một hồi liền rõ ràng lại đây.

Nguyên lai thật sự có Ngũ Uẩn Thụ, mà này Ngũ Uẩn Thụ cũng không phải là thực tướng, mà là Tần Chấn võ hồn.

Nhưng vì cái gì học viện bên trong, từ chưa có người từng thấy Tần Chấn võ hồn?

Dương Thanh Huyền không kịp nghĩ kĩ, vội vã tiến lên, nghĩ muốn tới gần Tần Chấn.

Nhưng Ngũ Uẩn Thụ hào quang, như một bức to lớn tường đồng vách sắt, chiếu rọi xuống đến, để cho nửa bước khó đi.

Tử Diều Hâu một tay bấm quyết, nơi ngực hóa ra Võ Hồn Ấn, Dương Thanh Huyền đột nhiên xoay người, nhẹ nhàng vỗ một cái trước ngực của nàng, đem Hồn Ấn đè xuống.

Tử Diều Hâu đôi mặt đỏ chót, gấp vội vàng che lồng ngực, lui lại mấy bước, kêu lên: “Ngươi làm cái gì?”

Dương Thanh Huyền làm một ra dấu chớ có lên tiếng, nhẹ giọng nói: “Đừng có dùng chí cường võ hồn, Tần Chấn võ hồn vừa rồi tiến hóa lại đây, nếu là bị chí cường võ hồn trấn áp lời, sợ làm cho bất ngờ biến hóa.”

Tử Diều Hâu giờ mới hiểu được là mình đường đột.

Nhưng nghĩ đến Dương Thanh Huyền không chút nào chào hỏi liền hướng chính mình trên ngực đánh tới, trên mặt càng lộ vẻ e thẹn.

Dương Thanh Huyền chậm rãi di chuyển về phía trước, hết khả năng không phá hỏng cái kia ngũ uẩn hào quang.

Vài bước sau cuối cùng đã tới Tần Chấn trước mặt, đem Tần Chấn nâng dậy, sau đó hai tay giằng co, đem chân nguyên cuồn cuộn không ngừng rót vào trong cơ thể, gắn bó Tần Chấn võ hồn vận chuyển.

Giới thiệu truyện hay: Thiên Long Võ Thần Quyết, mong các bạn ủng hộ!

Siêu phẩm truyện Việt. Phù Thiên Ký tang thương đau buồn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1653: Ngũ Uẩn Thụ Xuất Thế, Mao Gia Người Đến

Tần Chấn thời khắc này trạng thái hết sức rõ ràng, chính là võ hồn lực lượng vượt qua chính mình thực lực quá nhiều, dẫn đến thân thể mất thăng bằng, trực tiếp ngất đi.

Dương Thanh Huyền phải làm, chính là trợ giúp Tần Chấn áp chế võ hồn.

Bằng không tiếp tục phát triển, Tần Chấn vô cùng có khả năng bị võ hồn nuốt chửng, trở thành Ngũ Uẩn Thụ nô bộc, hoặc là chất dinh dưỡng, cho đến chết.

Ở Dương Thanh Huyền dưới sự tương trợ, cái kia Ngũ Uẩn Thụ hồn ảnh dần dần trở nên tường hòa, cành cây nhẹ lay động lay động, lá ảnh bà sa, điểm điểm kim quang như con mắt giống như, ở cành lá xum xuê bên trong, lộ ra trong suốt hào quang, không ngừng gột rửa đặc sắc như mây hào quang, mười phần rực rỡ nhu hòa.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu liếc nhau một cái, đều là thở phào nhẹ nhõm, lộ ra hội ý mỉm cười.

Bỗng nhiên, một cái cành lá gột rửa dưới, giơ lên, giống như là roi giống như vậy, ở không trung vạch một cái, một luồng nhàn nhạt sát khí từ tường hòa cây dưới ánh sáng lộ mà ra.

Tử Diều Hâu cả kinh kêu lên: “Thanh Huyền, cẩn thận!”

Dương Thanh Huyền thần thức cùng nhạy cảm, ở Tử Diều Hâu bên trên, từ lâu phát hiện đến không đúng, nhánh cây kia ở không trung xẹt qua, liền đãng xuất vòng vòng vàng ánh sáng màu xanh lục, hướng về Dương Thanh Huyền che chở rơi xuống.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên hoảng sợ, giúp mình Tần Chấn áp chế võ hồn, nhưng đắc tội rồi này võ hồn, không nghĩ tới này võ hồn càng sản sinh ra thần thức, còn sẽ trực tiếp công kích người.

Tử Diều Hâu dưới tức giận, liền muốn sử dụng tới võ hồn áp chế.

Dương Thanh Huyền quát to: “Không thể!”

Nếu như Ngũ Uẩn Thụ bị áp chế, tất nhiên phản phệ trên người Tần Chấn, tạo thành hậu quả khó có thể dự liệu.

Dương Thanh Huyền thu về một cái tay, lâm không bấm quyết, liền hướng Ngũ Uẩn Thụ điểm tới.

Một vòng ánh sáng màu trắng ở đầu ngón tay hạ khuếch tán, trong suốt như thế, chính là Thái Thanh Ngọc Quyết hồn nhiên tâm pháp.

“Đùng!”

Cành đánh vào bạch quang hạ, đã bị rung trở lại.

Cái kia chỉ tay lực lượng cũng đồng thời tiêu tan.

Nhưng Ngũ Uẩn Thụ nháy mắt liền kịch liệt đung đưa, như là phát tiết bất mãn cùng cuồng bạo tâm tình, tảng lớn sát cơ ở trong cành lá hiện ra, vô số dây leo như xà, nhanh chóng hướng về hai người đánh tới.

“A!”

Tần Chấn đột nhiên kêu thảm một tiếng, sắc mặt hết sức thống khổ, mí mắt cùng hai lỗ tai bên trong, bắt đầu có máu tươi chảy ra.

Dương Thanh Huyền kinh sợ, tay trái ở không trung xuất liên tục số chưởng, từng đạo từng đạo thủy quang cùng sức gió hiện ra, đem vạn ngàn cành đánh đuổi.

Hắn ngồi xếp bằng ở cái kia, thân thể không thể động đậy, nhất định phải cuồn cuộn không ngừng đem chân nguyên chuyển vận đến Tần Chấn trong cơ thể, thay Tần Chấn áp chế võ hồn.

Bằng không Ngũ Uẩn Thụ bạo động bên dưới, Tần Chấn vô cùng có khả năng một hồi nổ chết.

Tử Diều Hâu bên kia, vạn ngàn cành như xà như roi đánh rơi, dồn dập ở Tử Diều Hâu bên cạnh người rơi xuống, hoàn toàn không có có một cái bắn trúng.

Tử Diều Hâu trên mặt mang theo vẻ lạnh lùng, khóe miệng vung lên một tia trào phúng.

Ngũ Uẩn Thụ tựa hồ sửng sốt một chút, cành cây lay động càng lợi hại hơn, vô số lá cây đột nhiên nổi lên, dồn dập hướng về Tử Diều Hâu kích bắn mà đi.

Này chút lá cây tất cả đều là hồn lực ngưng, cũng không phải là thực thể.

Bằng không Ngũ Uẩn Thụ bất kỳ bộ phần, đều ẩn chứa ngũ uẩn đạo lực, là bảo vật vô giá.

Tử Diều Hâu phẫn nộ quát một tiếng, chỗ mi tâm kiếm ảnh đánh ra, treo ngược ở trước người không ngừng xoay tròn, khuếch tán ra Thánh khí khí bao hàm lực lượng, hình thành một đạo kết giới.

Nhưng vạn ngàn hồn lực kích bắn xuống, ai ca kiếm chi giới lực một hồi Phá Toái.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Tử Diều Hâu ngươi mau lui lại!”

Tử Diều Hâu kinh hãi, biết chính mình lưu lại, ngược lại là gánh nặng, liền đột nhiên nắm lấy thánh kiếm, hướng về ngoài phòng thối lui.

Cái kia vô số hồn lá kích bắn, hoàn toàn không có có một mảnh rơi ở trên người nàng.

Dương Thanh Huyền rõ ràng cảm thấy Ngũ Uẩn Thụ trên nóng phẫn nộ tình, hai mắt đột nhiên mạnh mẽ trợn, nhìn chằm chằm cái kia cành mầm trong đó, có vô số màu xanh biếc ánh sáng lưu chuyển, bên trong một điểm huỳnh quang nhanh chóng phóng đại, càng ngưng kết thành tinh thể giống như trái cây.

“Ngũ Uẩn Quả?!”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, hắn trên người có một viên thật sự Ngũ Uẩn Quả, tự nhiên một chút liền nhận ra.

Chỉ có điều này chút Ngũ Uẩn Quả, tất cả đều là hồn quang ngưng, một hồi từ trên cây phập phù hạ xuống, lượn quanh ở hắn cùng Tần Chấn trên không xoay tròn.

Mỗi một viên hồn chi trái cây bên trong, đều ẩn chứa thô bạo mà sức mạnh đáng sợ, phảng phất từng cái từng cái thuốc nổ.

“Đáng chết!”

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, ánh mắt lóe lên tức giận.

Hỏa Nhãn Kim Tình quét mắt Tần Chấn một chút, nói: “Tần Chấn lão sư, ngươi nhẫn một hồi!”

Trong mắt nhất thời xẹt qua sát khí, tay trái ở không trung một trảo, một đạo trong suốt vô sắc hào quang “Ầm” sáng lên, chiếu toàn bộ trong phòng có chút trắng bệch.

Hồn chi trái cây ở không trung ngưng lại, phảng phất cảm nhận được sức mạnh cực kỳ đáng sợ, càng không dám rơi xuống.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Cho thể diện mà không cần, vậy thì đi chết đi cho ta!”

Năm trong ngón tay diễm bay lên trời, bấm ra hỏa quyết, trực tiếp hướng về Ngũ Uẩn Thụ vỗ tới.

“Ầm ầm!”

Hồn cây lắc lư hạ, liều mạng chập chờn, cái kia chút xoay vòng hồn chi trái cây, trong lòng diễm quay nướng hạ, từng cái từng cái nổ tung, hóa thành mạnh mẽ hồn lực, đem trọn cái mật thất nháy mắt hất bay!

Vô số đất đá đổ nát, cả ngọn núi phong đều phát sinh kịch liệt rung động.

Ngay ở Tử Diều Hâu, Khanh Bất Ly đám người kinh hãi bên dưới, một điểm Thanh Quang từ nổ tung bên trong gột rửa mà ra, không ngừng phồng lớn, cho đến thiên địa thanh minh.

“A! Đó là!”

Ở bên ngoài mật thất tất cả mọi người, ngoại trừ Tử Diều Hâu ở ngoài, không khỏi là khiếp sợ trợn mắt ngoác mồm, hoá đá tại chỗ.

Cái kia phá tản tâm diễm bên trong, một điểm điểm Thanh Quang dập dờn đi ra, đem vòm trời chiếu sáng gương sáng như hồ.

Ngũ Uẩn Thụ tọa lạc tại thiên địa giữa hồ, trong lòng diễm quay nướng hạ trở nên an ổn, rễ cây đàng hoàng triển khai mở, hấp thu năng lượng trong thiên địa, cả cây thoáng qua biến lớn gấp mấy chục lần, bao phủ ở trên đỉnh ngọn núi.

...

Mộng Linh Thành ở ngoài, Ngự Hư Tông cùng Thiên Tông võ quán sơn mạch dưới chân, tụ tập mấy trăm người.

Đều ở lung tung không có mục đích chờ đợi.

Không dám lên núi, lại không cam lòng rời đi.

Nghĩ chờ tình thế có mới tiến triển, nhìn có thể không kiếm bộn chỗ tốt.

Đều ở nhàm chán suy đoán cái kia Thanh Nha Quỷ Diện nam tử thân phận, cùng với thảo luận thiên hạ các nơi, thậm chí các tộc nữ nhân.

Đồng thời người như vậy không ngừng từ Mộng Linh Thành tới rồi, càng tụ càng nhiều.

Đột nhiên, có hơn mười vị cường giả đột nhiên sợ khuyết, đều ngẩng đầu lên hướng về bầu trời nhìn tới.

Một vị mập mạp võ giả đột nhiên rụt hạ cái cổ, nói: “Ta làm sao đột nhiên cảm giác có chút lạnh, ảo giác sao?”

Có người cả kinh kêu lên: “Không phải ảo giác, nhìn bầu trời!”

Chỉ thấy bầu trời trở nên đặc biệt hắc trầm, mây đen cuồn cuộn, cuồng phong trút xuống, một bóng người lặng yên liền xuất hiện ở bọn họ bên cạnh người.

Mấy trăm người đồng loạt nhìn tới, đều bị người trước mắt này khí thế thu hút, kinh hãi không thôi.

Người kia chuyển động người chết như thế con ngươi, đột nhiên liền đưa tay chộp một cái, đem một tên Khuy Chân hậu kỳ võ tu lâm không hút tới, khô héo già nua tay một hồi kẹp lại cổ của hắn, lớn tiếng hỏi: “Mao Hoằng đây?”

Âm thanh khàn giọng đến cực điểm, lại như cục đá lẫn nhau mài giống như khiến người ta run sợ.

Bị hắn bóp lấy người là Khuy Chân hậu kỳ, càng không nửa điểm sức lực chống đỡ lại, chật vật nhìn tấm kia phóng đại mà mặt nhăn nhó, toàn thân giá rét như rơi xuống hầm băng, chỉ cảm thấy bị tử vong bao phủ lại giống như, ở phân biệt ra người kia trên người mặc Mao gia áo bào phía sau, càng thì không muốn phản kháng.

“Bị bị bị bị giết.”

Người kia bàn tay lớn đột nhiên căng lại, mặt dữ tợn nói: “Bị ai giết?”

Giới thiệu truyện hay: Thiên Long Võ Thần Quyết, mong các bạn ủng hộ!

Siêu phẩm truyện Việt. Phù Thiên Ký tang thương đau buồn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1654: Thiên Hạ Xao Động, Thề Sống Chết Bảo Vệ

“Bị bị bị chính... Chính Tinh Minh người! Hắn bị Chính Tinh Minh người giết!”

“Két!”

Người kia vừa nói xong, đã bị Mao gia người chặt đứt cổ, một cái đầu bay lên trời, máu tươi như suối phun giống như bắn ra.

Đồng thời Mao gia người đưa tay chộp một cái, đánh nát trái tim của người nọ, đem hồn phách rút ra, thu vào âm trong Hồn phiên.

Làm xong tất cả những thứ này sau, Mao gia chi gương mặt của người quỷ dị âm lãnh, đồng thời ngửa lên trời kêu quái dị, trên người quỷ khí cùng sát ý lật lăn ra đây, cả kinh người chung quanh vội vàng chim muôn bay tán ra.

Chờ bọn họ trấn định lại sau, liền phát hiện cái kia Mao gia người đã biến mất ngay tại chỗ.

“Thật là đáng sợ, quá kinh khủng, người này rốt cuộc là ai?”

“Khuy Chân hậu kỳ ở trong tay hắn, giống như con gà con giống như vậy, người này nhất định là Giới Vương!”

“Ta ta ta ta biết! Hắn là là Mao gia gia chủ a!”

“A! Càng là Mao Đồ!”

Bốn phía một mảnh kinh hoảng, nhưng một lát sau, đều trở nên mừng như điên cùng kích động.

Mao Đồ đến, tất nhiên muốn chống lại Chính Tinh Minh người, trận này náo nhiệt liền lớn.

Coi như Thiên Tông võ quán có Hữu Cầm Sanh tọa trấn, lần này sợ cũng khó chặn Tinh Cung thế lực.

Trác Ngọc Hàm cùng Đường Nạp Hưu liếc nhau một cái, đều thấy được lẫn nhau trong mắt sắc mặt vui mừng.

Trác Ngọc Hàm nói: “Mạnh Hàn Thiên đây?”

Đường Nạp Hưu hừ nói: “Mạnh Hàn Thiên tự cho mình thanh cao, không muốn cùng chúng ta đồng hành. Nhưng Mao Đồ xuất hiện, tất nhiên muốn tấn công võ quán. Mạnh Hàn Thiên bất kể là vì rửa nhục, vẫn là vì Ngũ Uẩn Thụ cơ duyên, nhất định sẽ lại xuất hiện.”

Trác Ngọc Hàm gật đầu nói: “Hừm, chúng ta cũng tới đi. Lần này nhất định phải đem Thiên Tông võ quán bắt, giết sạch này chút nghiệp chướng, một chứng Ngũ Uẩn Thụ thật giả!”

Hai người đang nói, đột nhiên đồng thời đổi sắc mặt, nhấc đầu hướng về xa xa đỉnh núi nhìn tới, chỉ thấy trên bầu trời, bỗng nhiên lúc thì xanh ánh sáng tán, thoáng qua Thiên Lý.

Toàn bộ vòm trời một hồi trở nên sáng như hồ nước, cường đại uy nghiêm vung rơi xuống dưới.

Ở đằng kia xa xôi đỉnh núi, một gốc cây đại thụ đang chậm rãi trưởng thành, người bích lục, buông xuống vạn ngàn dây lụa, tán cây che đậy mấy trăm trượng vòm trời, trên thân cây nhưng là có vạn ngàn màu vàng mắt thật to, quan sát Thương Sinh.

“Ngũ Uẩn Thụ!”

Hai người đồng thời hét lên một tiếng, giống như là bị người bóp cổ tựa như, hô hấp đều bị bóp.

Tuy rằng đối với Ngũ Uẩn Thụ việc ôm hơi có chút hi vọng, nhưng nội tâm cũng làm xong tay không mà về dự định.

Giờ khắc này Ngũ Uẩn Thụ đột nhiên xuất hiện, khiến lòng người bối rối hạ, có chút không biết làm sao.

Nhưng nháy mắt liền phục hồi tinh thần lại, mừng như điên quát to một tiếng, liền hướng về đỉnh núi phóng đi.

Cũng trong lúc đó, ở Thiên Tông võ quán trong phạm vi trăm dặm, có chút võ tu đều cảm ứng được cảnh tượng kì dị trong trời đất, từ bốn phương tám hướng bay nhanh mà đi.

...

Thiên Tông võ quán, cái kia hào quang màu xanh bao phủ vòm trời trên đỉnh núi.

Dương Thanh Huyền cùng Tần Chấn ngồi xếp bằng, hai người song chưởng giằng co.

Ngũ Uẩn Thụ trong lòng diễm quay nướng hạ, càng hóa đi trong cơ thể lệ khí cùng táo bạo, trở nên dịu ngoan lên.

Chính là tiện xương cốt, không đánh không thành thật, nói chính là cái này.

Chỉ là Ngũ Uẩn Thụ nháy mắt biến lớn không chỉ gấp mười lần, gợi ra cảnh tượng kì dị trong trời đất, chấn động hoàn vũ.

Để mọi người một hồi không ứng phó kịp.

Bao quát Dương Thanh Huyền, đầu lông mày một hồi nhíu chặt, lo lắng nhìn phía như hồ vòm trời.

To lớn như vậy dị tượng, sợ là cả Mộng Linh Thành võ giả đều đã bị kinh động.

Mà lấy Tần Chấn tình hình, trong thời gian ngắn căn bản không cách nào thu lại võ hồn, phiền phức sợ là sắp tới.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Đại gia trấn định, Tần Chấn lão sư tạm thời không có chuyện làm. Chỉ bất quá chúng ta phiền phức lớn rồi, viện trưởng đại nhân, Lục trưởng lão, các ngươi mang theo võ quán đệ tử lập tức lui lại, bất luận xảy ra chuyện gì, đều không nên quay lại. Những người khác thay ta hộ pháp, trấn thủ Ngũ Uẩn Thụ, không chết không thôi!”

An Kỳ La đám người nghiêm nghị nói: “Kính tuân Thánh Chủ chi mệnh, không chết không thôi!”

Vu Lâm cũng cao giọng nói: “Nghĩ muốn cướp đoạt Ngũ Uẩn Thụ, liền từ thi thể của chúng ta trên dẫm lên.”

Vu Uyên hơi thay đổi sắc mặt, tựa hồ cũng không ủng hộ câu nói này.

Khanh Bất Ly đám người sửng sốt một chút, lập tức một trận thở dài cùng cay đắng.

Ở đây cực kỳ trọng yếu thời khắc, bọn họ vốn là sự kiện chủ nhân, giờ khắc này nhưng thành hoàn toàn không liên quan khẩn yếu người, thậm chí còn là liên lụy.

Nhưng mọi người đều biết, Dương Thanh Huyền sắp xếp là tốt nhất.

Lục Giang Bằng nói: “Đều đừng phát ngốc cùng thở dài, ở đây liền giao cho Thanh Huyền đi. Chúng ta duy nhất có thể làm, liền là bảo vệ tốt chính mình, đừng để hắn phân tâm. Nếu như điểm ấy đều làm không được đến, vậy còn không như trực tiếp chết đi.”

Âm Dao nói: “Lục trưởng lão nói đúng! Bảo vệ tốt chính mình, chính là đối với Thanh Huyền trợ giúp lớn nhất. Đại gia theo ta rút đi!”

Lúc này, võ quán người dồn dập hướng về Dương Thanh Huyền đầu đi tôn kính ánh mắt, sau đó liền hóa thành độn quang, hướng về xa xa tản đi.

Dương Thanh Huyền mở miệng nói: “Ngưng Giáp Tử đại nhân.”

“Ở!”

Trên hư không bạch quang lóe lên, hóa ra một cái to lớn hồ lô, Ngưng Giáp Tử liền ngồi ngay ngắn ở hồ lô trên, hai tay ôm quyền.

Dương Thanh Huyền nói: “Bày trận. Có thể ngăn một hồi là một hồi.”

Ngưng Giáp Tử cười gằn nói: “Đại nhân yên tâm. Ở ta Hồng Thủy Trận bên trong, Đạo cảnh bên dưới dính chi chết ngay lập tức. Mặc dù là Đạo cảnh, cũng chỉ có Khuy Chân mới có thể ra vào như không, thần biến cùng Bất Hủ đều phải bị áp chế.”

Ngưng Giáp Tử hai tay bấm quyết bên dưới, hồ lô khẩu chính là có hồng thủy dâng trào ra, cuồn cuộn không ngừng, hóa thành nước sông cuồn cuộn, vờn quanh Thiên Lý.

Hơn nữa ở đằng kia hồng trong nước, bay lên hàng trăm triệu phi trùng, toàn thân đen như mực, mang theo điểm điểm hồng văn, trong đôi mắt lập loè khát máu ánh sáng.

Này chút phi trùng vốn là thuộc về Trùng tộc, mạnh mẽ phi phàm, ở nước đỏ rèn luyện bên trong càng là trở nên mạnh mẽ rất nhiều, ong ong đập cánh bên dưới, tỏa ra kinh khủng sát phạt thanh âm, ngưng tụ, dường như to lớn sát khí.

Dương Thanh Huyền lại đem mấy vị Tinh Túc toàn bộ triệu hoán đi ra, bảo vệ ở bốn phía.

Vu Khinh Nguyệt sử dụng tới mắt xanh, hướng về bốn phương tám hướng nhìn tới, đồng thời nói ra: “Không cần quá lo lắng. Có Thần Nhạc cùng Quỷ Tôn đại nhân ở đây, sức mạnh của chúng ta đủ để sánh ngang hai mươi bốn gia một trong.”

Thi Ngọc Nhan gật đầu nói: “Coi như là hai mươi bốn gia, cũng cực nhỏ có hai vị trung giai Giới Vương. Giờ khắc này Ngũ Uẩn Thụ ra, chỉ sợ Tinh Cung thế lực lớn nâng mà đến, chúng ta cũng phải kịp thời thông báo Chính Tinh Minh mới là.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đây chính là ta lo lắng. Tần Chấn lão sư không biết phải bao lâu mới có thể khống chế Ngũ Uẩn Thụ hồn. Nếu như kéo dài mấy ngày, thậm chí nửa tháng, ta sợ kết quả khó có thể khống chế.”

Vu Khinh Nguyệt nói: “Vu Lâm, ngươi nhanh dùng bí pháp thông báo cha ta.”

Vu Lâm nói: “Là!”

Liền ngồi xếp bằng xuống, mở ra mắt xanh, triển khai Vu gia độc hữu chính là bí pháp, liên hệ Vu gia người.

“Cạc cạc, lại thật sự có Ngũ Uẩn Thụ!”

Một đạo nhọn tiếng kêu kì quái cắt ra bầu trời truyền đến, mang theo khiếp sợ không gì sánh nổi cùng phấn khởi.

Bốn phía hồng thủy đột nhiên một hồi “Ồ ồ” sôi trào, bốc lên đại lượng bọt khí, bên trong con muỗi “Ong ong” kêu loạn, táo bạo khí tức ở trên mặt nước truyền mở.

Bầu trời một hồi liền ngầm hạ tảng lớn, trở nên đen kịt như mực, phảng phất một mảnh mây đen bồng bềnh lại đây.

Ngưng Giáp Tử sắc mặt đại biến, cả kinh nói: “Không tốt là Giới Vương!”

Cái kia mây đen thổi qua Hồng Thủy Trận, trận pháp càng không có nửa điểm xúc động, bên trong con muỗi hoàn toàn bị khí thế chế trụ, chỉ có Giới Vương mới có như vậy thần uy.

Giới thiệu truyện hay: Thiên Long Võ Thần Quyết, mong các bạn ủng hộ!

Siêu phẩm truyện Việt. Phù Thiên Ký tang thương đau buồn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1655: A Tị Quỷ Vực, Ba Mươi Sáu Pháp

Quỷ Tôn cười lạnh nói: "Giới Vương mà thôi, giả trang cái gì thần, làm cái quỷ gì."

Nói, Bách Quỷ Dạ Hành xuất hiện trên tay, đen nhánh thân kiếm lập loè khát máu ánh sáng, vạn ngàn ác quỷ hí lên bên dưới, một kiếm ngang dọc mà ra.

Kiếm thật lớn mang quán triệt thiên địa, thẳng vào mây đen bên trong.

"Oành!"

Ánh kiếm rung động ra, mang theo cường thịnh bão táp, hướng về bốn phía thổi mà đi, toàn bộ mây đen bị khuấy lên Phá Toái, lại ở dư âm năng lượng bên dưới tiêu tan hết sạch.

Ngũ Uẩn Thụ chiếu rọi ra lành lạnh hào quang, bỗng chốc bị âm lãnh hàn quang xẹt qua.

Ánh sáng lạnh lẽo bên trong, truyền đến chiêu hồn chuông đồng tiếng, một mặt Âm Hồn Phiên giữa trời triển khai, bên trong Quỷ Ảnh lắc lư, bách quỷ kêu rên.

Quỷ Tôn trong mắt lục hỏa sáng ngời, càng sinh ra phấn khởi mừng như điên, hét lớn: "Ức hồn phiên!"

Kiếm khí trong tay một điểm, Bách Quỷ Dạ Hành bay xuống ở trên cánh tay, chìm xuống liền hòa tan vào.

Quỷ Tôn lại hét lớn một tiếng, thân thể bành trướng hơn hai lần, giơ tay hóa kiếm đi xuống chém một cái.

Một đạo bén nhọn quỷ khí từ chưởng pháp nghiêng xuống dưới nôn mà ra, cắt ra yếu ớt vẻ lạnh lùng.

Giờ khắc này cánh tay của hắn, chính là thánh kiếm.

“Cái gì?!”

Âm Hồn Phiên bên trong truyền đến khiếp sợ âm thanh, sau đó liền có thân ảnh hiện ra, chính là Mao Đồ, như quỷ giống như trên gương mặt, bắn ra hai đạo âm u hàn quang.

Hai người càng là không khác nhau chút nào khí chất, đều tu luyện quỷ đạo.

Giờ khắc này chiêu pháp triển khai ra, trong thiên địa hóa thành Quỷ Vực, như vào A Tị Vô Gian.

“Đừng vội càn rỡ!”

Mao Đồ nhún người nhảy một cái, năm ngón tay ở trong tay hóa trảo, hướng về kiếm khí kia đánh tới.

“Oành!”

Một mảnh u lam ánh sáng tứ tán, chấn động vào phiên bên trong, bách quỷ khóc thét, tiếng kêu thảm thiết ở trong thiên địa xoay quanh, người nghe được biến sắc.

“Âm Hồn Phiên căn cứ thu nạp hồn phách bao nhiêu cùng mạnh yếu, có thể phân thành mấy cái cấp bậc. Mười hồn phiên, trăm hồn phiên, thiên hồn phiên, Vạn Hồn Phiên, người trước chẳng lạ lùng gì, đến Vạn Hồn Phiên, mới tính được là là đồ tốt. Mà tiểu tử ngươi trong tay, lại là ức hồn phiên, này tại chính thức Quỷ Vực bên trong, đều cực kỳ hiếm thấy a, ha ha ha ha!”

Quỷ Tôn cười lớn bên dưới, cũng đã xuất hiện ở phiên bên trong, u lục như lửa ánh mắt, đảo qua cái kia chút chìm nổi A Tỳ địa ngục linh hồn, duỗi ra thật dài đầu lưỡi, liếm đôi môi, liều mạng nuốt, đã không cách nào ức chế nội tâm khát vọng mãnh liệt.

Mao Đồ kinh hãi nói: “Ngươi rốt cuộc là ai? Thiên hạ này, vì sao chưa từng nghe qua ngươi nhân vật này?”

Quỷ Tôn cười gằn nói: “Thiên hạ này ở trong mắt ta, đáng là gì? Ta tất yếu lưu danh ở mảnh này trong thiên hạ sao? Cám ơn ngươi đưa tới cho ta ức hồn phiên, còn ngươi nữa này tốt hồn phách, bản tọa liền thu nhận!”

Quỷ Tôn bóng người loáng một cái, liền tay phải làm kiếm, hướng về Mao Đồ chém tới.

Kiếm quang trên Âm Hồn Phiên qua lại, đem bách quỷ cùng Mao Đồ áp chế hoàn toàn hạ xuống.

Mao Đồ nội tâm khiếp sợ không thôi, mình ức hồn phiên từ trước đến giờ thuận buồm xuôi gió, phổ thông Giới Vương bị nhốt vào bên trong, đều cửu tử nhất sinh.

Cái này cũng là Mao gia đứng ở hai mươi bốn gia, nhiều năm không ngã cội nguồn.

Ở cùng cấp Giới Vương bên trong, đại gia không muốn nhất gặp trong mấy người, Mao Đồ bỗng nhiên cũng ở trong hàng ngũ đó.

Nhưng giờ khắc này, ức hồn phiên hoàn toàn không có tác dụng, cái kia A Tị Quỷ Vực xuất hiện, trái lại còn khiến đối phương hưng phấn dị thường.

“Oành! Oành!”

Hai người trong khoảnh khắc liền đấu trên 180 chiêu.

Trên đỉnh núi ngoại trừ Hồng Thủy Trận ở ngoài, còn có Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ cùng Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ song kỳ kết giới. Âm u quỷ khí dư âm tuy mạnh, nhưng xuyên thấu ba tầng trở ngại sau, cũng còn dư lại không có mấy, đối với mọi người cũng không có ảnh hưởng gì.

Ngược lại là bốn mặt trên hư không, truyền đến tảng lớn võ giả khiếp sợ âm thanh.

Với trước mắt hai vị Giới Vương cuộc chiến, tràn đầy hoảng sợ cùng khó có thể tin.

Dương Thanh Huyền nói: “Thần Nhạc đại nhân, kính xin ra tay trợ Quỷ Tôn một chút sức lực. Giờ khắc này thế cuộc khó lường, kịp lúc thu thập Mao Đồ là hơn.”

Thần Nhạc một điểm đầu, hai tay khẽ vịn hư không, lòng bàn tay liền xuất hiện một căn ngưng ở hư thực trong đó dây đàn, tỏa ra bảy màu huy quang.

Thần Nhạc nhẹ nhàng ép một chút, sát phạt thanh âm rung động.

Vô số sóng âm từ bốn phương tám hướng tụ lại mà đến, đều hoà vào này một chiêu bên dưới.

Hơi thở sát phạt ở đầu ngón tay mịt mờ mà lên.

Thần Nhạc ngón tay buông lỏng, sát khí kia cùng sóng âm, nhất thời hóa thành thực chất, từ trên dây cung bắn ra, chém nát hư không mà đi.

Mao Đồ hoàn toàn biến sắc, nhưng lập tức sững sờ.

Chỉ thấy đàn kia thanh âm ở không trung nhất chuyển, cũng không phải là đánh về phía hắn, mà là chém về phía một hướng khác.

Ở bảy màu dây thanh âm hào quang hạ, phía trước đột nhiên có máu đỏ tươi quang ngưng tụ, hóa thành vết máu giống như bình phong.

"Oành!"

Vết máu giống như bình phong cùng cái kia hồng quang lưỡi dao sắc đều là nát đi, phá tán thành đầy trời sặc sỡ ánh sáng.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, Hỏa Nhãn Kim Tình hạ, đã thấy rõ người tới người phương nào.

Một bóng người, tự năng lượng đó dư uy bên trong chậm rãi ngưng tụ mà ra, toàn thân mặc màu nâu trường bào, ngũ quan dường như bằng sắt, thụ đồng âm trầm nhìn chằm chằm Thần Nhạc, tiếng nói khàn khàn nói: "Thần Nhạc, ngươi hôm nay có thể đi chết rồi!"

Thần Nhạc khẽ mỉm cười, nói: "Kỳ Liên đại nhân, ngươi bị Hàm Quang lừa. Này Ngũ Uẩn Thụ chỉ là võ hồn, cũng không thể trả ngươi khôi phục thực lực."

Kỳ Liên trầm giọng nói: "Ngũ Uẩn Thụ chi hồn, chọn dùng bí pháp, tương tự có thể được Ngũ Uẩn Thụ như thế công hiệu. Chỉ cần đem này tên nhân loại bồi dưỡng thành cây thi mới có thể."

Thần Nhạc cùng Dương Thanh Huyền đồng thời đổi sắc mặt, cũng đều nhẹ nhàng nhíu mày, phảng phất không thể lý giải cây này thi là cái gì.

Kỳ Liên nhíu mày, trên nét mặt có mấy phần ngạo nghễ tự đắc, nói: "Thiên Bồng nước thần thông Thiên Cương ba mươi sáu pháp thuật thần thông, há là các ngươi có thể rõ ràng."

Thần Nhạc nói: "Cái kia liền không có gì đáng nói."

Kỳ Liên sát khí cuồn cuộn ngất trời, lạnh giọng nói: "Không sai, ngươi trực tiếp đi chết là được rồi!” Trong tay bấm quyết bên dưới, toàn thân nổ lên ngũ sắc lôi quang, đùng đùng nổ vang.

“Thiên Lôi Chi Ngục!”

Toàn bộ Thiên Khung một mảnh lôi vân khuấy lên, vô số to cở miệng chén Lôi Xà từ trên trời bắn mạnh hạ xuống, có tới lên tới hàng ngàn, hàng vạn.

Thần Nhạc ánh mắt khẽ nhúc nhích, tự nói: “Ba mươi sáu pháp bên trong nắm giữ ngũ lôi...”

Hai tay ở trong hư không gảy quay lại, một trận tiếng đàn lay động, tà âm truyền ra, thoáng qua vang vọng đất trời, vô hạn hào quang màu xanh mịt mờ mà lên, ở phía trên ngưng ở thành một cái bảy màu khung đỉnh.

Khung đỉnh bên trên ánh sáng lưu chuyển, xuyên thấu ra một cổ cường thịnh trấn áp khí.

“Ầm, ầm, ầm!”

Vô số lôi quang oanh kích xuống, toàn bộ khung đỉnh không ngừng rung động, lại như đắm chìm trong dông tố bên trong giống như, nổ tung giống như năng lượng không ngừng sóng tản ra.

Đồng thời có không ít năng lượng bị cái kia thất sắc khung đỉnh đàn hồi đi ra ngoài, hóa thành tiếng đàn mũi tên sắc bén xông về Kỳ Liên.

Bốn phương tám hướng võ tu, không khỏi là sợ sợ muôn dạng.

Giới Vương vừa ra tay, chính là khả năng hủy thiên diệt địa.

Tiếng sấm cùng tiếng đàn không ngừng luân phiên chập trùng, phảng phất ở tấu một hồi tuyệt thế thần khúc.

Chiến đấu phạm vi thoáng qua liền đến ngàn trượng, không gian không ngừng phá hoại lại không ngừng bị trấn áp, năng lượng không ngừng nổ lên lại không ngừng bị phản xạ.

Cái kia diệt thế giống như khí tức, cùng sáng lạng trong quang hoa, từ lâu không thấy rõ hai người bóng người, chỉ có cái kia rung động thiên địa dư uy.

Cùng lúc đó, bốn phương tám hướng bay nhanh mà đến võ tu, ở ngắn ngủi kinh hãi sau, cũng bắt đầu mạnh mẽ xông tới Hồng Thủy Trận.

Siêu phẩm truyện Việt. Phù Thiên Ký tang thương đau buồn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1656: Ngũ Uẩn Thụ Phản Phệ, Người Đàn Bà Của Ta

Ngưng Giáp Tử sắc mặt trắng bệch, ngồi xếp bằng trên Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô, không ngừng đem quyết ấn đánh vào trong trận. Các loại cường đại hoá hình từ nước bên trong vọt lên, hướng về những võ giả kia lướt đi.

Khuy Chân bên dưới hầu như đều bị vây ở hồng thủy bên trong, nhưng còn có tảng lớn Khuy Chân cảnh võ tu, trực tiếp xông lên đỉnh núi, cùng An Kỳ La chờ người đại chiến.

Bởi vì vì là tất cả mọi người biết, giờ khắc này là cướp giật Ngũ Uẩn Thụ cơ hội tốt nhất.

Nếu như chờ cái kia bốn vị Giới Vương phân ra thắng bại, liền hoàn toàn đối với bọn họ chuyện gì.

Dương Thanh Huyền cuồn cuộn không ngừng đem chân khí rót vào Tần Chấn trong cơ thể, mặc dù hắn chân nguyên mạnh mẽ, nhưng trường kỳ hạ xuống, vẫn như cũ cảm giác không chống đỡ nổi.

Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ đã hoàn toàn từ Thi Ngọc Nhan điều khiển, song kỳ ở không trung lượn vòng, hóa ra nhu hòa lưỡng sắc quang mang, gột rửa trời cao.

Cái kia Ngũ Uẩn Thụ chi hồn, tựa hồ chịu đến kịch liệt rung động. Các loại năng lượng ở bốn phía xung kích, dẫn tới trên cây dị tượng thay nhau sinh, vạn ngàn cây mây ở Thiên Khung cuồng loạn vung vẩy, không ngừng đem hư không đánh nổ, nguyên bản bình tĩnh như hồ bầu trời trở nên một mảnh hỗn loạn, thanh quang ảm đạm đi.

“A!”

Nguyên vốn đã ổn định lại Tần Chấn, đột nhiên ngửa mặt lên trời gào to, thất khổng bên trong thấm ra máu.

Chân nguyên trong cơ thể nháy mắt liền hỗn loạn, hướng về các đại khí hải bạo động mà đi.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, vội vàng dùng chân nguyên trấn áp cái kia cỗ hồn lực phản phệ. Nhưng kết quả của làm như vậy, nhưng là để Tần Chấn kinh mạch trên người cùng khiếu huyệt không ngừng sụp đổ.

“Không được!”

Dương Thanh Huyền kinh hô một tiếng, hết thảy nỗ lực sắp dã tràng xe cát.

Ngũ Uẩn Thụ mạnh mẽ phản phệ, chung quy không phải Tần Chấn có thể chống đỡ.

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, quát to: “Tần Chấn lão sư, chịu đựng!” Một mặt tiếp tục đem chân nguyên rót vào Tần Chấn trong cơ thể, áp chế hồn lực, một mặt lấy ra một cái hộp ngọc, tại chỗ bóp nát, đem bên trong trái cây nhét vào Tần Chấn trong miệng.

Cái kia trái cây bại lộ ở không trung, liền sóng lan ra một luồng cực kỳ tinh khiết năng lượng, điều này có thể số lượng cùng lúc trước Ngũ Uẩn Thụ tản ra năng lượng tương đồng, mang theo tinh chế cùng trấn áp thiên địa khí tức, nhưng tựa hồ càng thâm thúy.

Giống như cùng đem đại đạo từng tia từng tia phân tích đi ra, là đạo uẩn lực lượng.

Chính là Ninh Hồng Nho cho hắn Ngũ Uẩn Quả.

Tần Chấn nuốt ăn vào sau, toàn thân đều là tỏa ra nhàn nhạt Thanh Quang, da thịt biến thành màu xanh sẫm, bên trên có chút ngũ sắc hoa văn, trong cơ thể bạo loạn khí tức đột nhiên bình tĩnh, trầm ổn giống như là một thân cây.

Đồng thời khí tức cùng Ngũ Uẩn Thụ khí tức càng ngày càng thân cận hòa vào nhau, theo trong hô hấp, cây cùng người dần dần sản sinh cộng hưởng.

Bầu trời hồ dị tượng quay về bình tĩnh, cành cây nhẹ lay động, cùng Tần Chấn hô hấp tần suất nhất trí, nhìn thấy được du dương mà mạnh mẽ.

Dương Thanh Huyền kinh hỉ bất định, trước mắt này cảnh tượng, tựa hồ Ngũ Uẩn Thụ hồn đang chầm chậm ổn định.

Đột nhiên, một cỗ lực lượng cường đại ở Tần Chấn trong cơ thể sinh thành, một chút xíu đem Dương Thanh Huyền chân khí đẩy về.

Bất tỉnh khuyết đã lâu Tần Chấn, giờ khắc này càng chậm rãi trợn mở một đường ánh mắt, hư nhược nói ra: “Ta còn chưa chết, khà khà.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, nói: “Lão sư!”

Hai người tương đối nở nụ cười, Tần Chấn liền tiếp tục ngồi xếp bằng bấm quyết.

Dương Thanh Huyền cũng vội vàng thu về tâm tư, ngồi xếp bằng ở Tần Chấn trước mặt, vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, khôi phục sức mạnh.

Hắn cách Tần Chấn gần đây, liền toàn thân đều đắm chìm trong Ngũ Uẩn Thụ phúc bắn ra Thanh Quang bên trong, hào quang nhàn nhạt chiếu xuống toàn thân, xâm nhập vân da, làm cho người ta một loại rực rỡ một cảm giác mới.

Phảng phất đột nhiên tai thính mắt tinh, ngũ uẩn thanh minh.

Đồng thời ở đây phóng xạ bên dưới, khôi phục sức mạnh cũng là phi thường nhanh chóng, bàng bạc năng lượng rót vào bên trong cơ thể, đem uể oải cùng trống vắng cảm giác quét tới hết sạch.

Ở đây phân tạp chiến loạn hạ, càng trấn định quyết tâm tự, đi vào trong nhập định.

...

"A!"

Đột nhiên một vị Mi Long tộc cường giả kêu thảm một tiếng, trên người kết ra lớp băng thật dày, sau đó cái kia băng cứng nổ tung, tuôn ra vô số huyết đến, như một đóa ở đêm đen hạ nở rộ hoa hồng.

Vị kia Mi Long tộc cường giả thất khiếu chảy máu, hai đầu gối quỳ một cái, thân thể liền mềm nhũn co quắp xuống.

Sau đó song kỳ kết giới ngưng lại, mặt trên đồng dạng kết ra vô số băng hoa.

Thi Ngọc Nhan hoảng hốt, sợ quát lên: "Dừng tay!"

Võ hồn một hồi ngưng tụ thành Võ Thần hư tượng, cầm trong tay chiến kích, xông lên trên.

Kích quang bên trong đầy rẫy Man Hoang sức mạnh to lớn, muốn xé rách cái kia tầng băng.

"Oành!"

Một điểm hàn mang đánh rơi, điểm ở chiến kích trên, toàn bộ

Võ Thần bóng mờ hơi ngưng lại, liền đột nhiên Phá Toái.

Thi Ngọc Nhan phun ra một ngụm máu đến, cũng bay trở về.

Nhưng này bay lả tả ở không trung máu tươi, mặt trên dính điểm điểm sương trắng.

Thi Ngọc Nhan tổn thương một hồi liền áp chế lại, cũng không có nhìn bề ngoài đến đáng sợ.

Đồng thời một tầng nhàn nhạt miếng băng mỏng bao trùm trên Băng Cơ Ngọc Cốt, hóa ra xinh đẹp hoa văn đồ án, lóe lên lại không vào bên trong cơ thể.

“Ồ?”

Trên hư không đột nhiên truyền đến một tiếng khiếp sợ, lập tức quát lên: “Băng chi Thánh khí! Huyền Sương hàn băng phách! Đạp phá thiết hài vô mịch xử!”

Thanh âm kia kích động có chút không cách nào tự tin.

Đối với hắn mà nói, Huyền Sương hàn băng phách sức hấp dẫn, thậm chí cách xa ở Ngũ Uẩn Thụ bên trên.

“Thi Ngọc Nhan, đem Thánh khí giao ra, ta có thể làm chủ tha cho ngươi một mạng. Bằng không, chết!”

Thanh âm kia xuyên thấu hư không mà đến, mang theo uy áp cường đại, xoay quanh mà xuống, trấn áp trên người Thi Ngọc Nhan.

Thi Ngọc Nhan tứ chi thân thể bắt đầu không ngừng đông kết.

Kinh hoảng hạ, chỗ mi tâm hóa ra Huyền Sương hàn băng phách bóng mờ.

Một đạo bén nhọn hàn khí kích bắn mà đến, càng muốn chém giết Thi Ngọc Nhan, cường đoạt cái kia Băng Phách.

Chính đang ngồi xếp bằng Dương Thanh Huyền, trong lòng sinh ra ý nghĩ, đột nhiên mở hai mắt ra, quát lên: "Mạnh Hàn Thiên! Chết!"

Hai tay nhanh chóng bấm quyết, một mảnh hào quang đột nhiên ở lòng bàn tay ngưng tụ thành, liền hướng hư không đập tới.

Chính là Từ Cực Chân Quang.

"Ầm ầm!"

Từ Cực Chân Quang đem cái kia hàn khí đánh nát, nổ ra tảng lớn vụn băng lượn vòng, bốn phía lại là kêu thảm liên miên tiếng.

"Mạnh Hàn Thiên! Dám động người đàn bà của ta, cho phép ngươi không được!"

Dương Thanh Huyền từ cái kia trong nhập định nổi giận đứng dậy, đem Thi Ngọc Nhan vịn ở bên trong kết giới, đặt Ngũ Uẩn Thụ hạ, lúc này mới xoay người, đi ra song kỳ kết giới.

Thi Ngọc Nhan bị thương bên dưới, nội tâm nhưng không rõ có mấy phần mừng rỡ, câu kia "Người đàn bà của ta", phảng phất là đối với nàng tồn tại một loại khẳng định, nàng biết loại ý nghĩ này không đúng lúc, cảm động sau khi hai gò má có chút nóng lên.

Kết giới ở ngoài, Dương Thanh Huyền đầy người sát khí, mỗi bước ra một bước, đều tựa như nội tâm ở chồng chất lửa giận, dẫn tới hư không rung động.

"Quả nhiên là ngươi, Dương Thanh Huyền."

Thanh âm kia nhất định, liền ở không trung hóa ra Mạnh Hàn Thiên thân thể, sắc mặt như hơi thở kia như thế lạnh lẽo, ánh mắt lấp lóe nói: “Lần này hành trình, không ít thấy đến rồi Ngũ Uẩn Thụ chi hồn, còn gặp được Huyền Sương hàn băng phách, còn gặp được ngươi, chuyến này đáng giá.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đáng giá, cái kia liền lên đường đi!”

Mạnh Hàn Thiên cười nhạo nói: “Luôn luôn tâm như chỉ thủy ngươi, bởi vì một người phụ nữ mà phẫn nộ, để ta coi thường không ít a. Xem ra ngươi cũng không phải hoàn toàn không có nhược điểm. Người chỉ cần có nhược điểm, cũng rất dễ dễ bị đánh bại.”

Dương Thanh Huyền lạnh giọng nói: “Ta đối với lý luận của ngươi không có bất kỳ hứng thú, nạp mạng đi là được rồi!”

Trong tay hư quang lóe lên, người cùng chiến kích hợp nhất, một chiêu Ngục Đấu đâm thẳng mà đi.

Siêu phẩm truyện Việt. Phù Thiên Ký tang thương đau buồn.

Chương 1657: Cuộc Chiến Của Các Thiên Tài (Thượng)

Chiến kích hư quang vẽ ra trên không trung một đường vòng cung, Dương Thanh Huyền toàn bộ người liền bắn vào vòm trời.

Mạnh Hàn Thiên dễ dàng né qua, ngẩng đầu lên, nhìn vòm trời bên dưới, nói ra: “Ngươi là sợ chiến đấu lan đến gần phía dưới đi. Cảm xúc phẫn nộ bên dưới, còn có như vậy tỉnh táo tâm tư, ta sẽ giúp đỡ ngươi.”

Mạnh Hàn Thiên bóng người nhất định, liền lưu lại một đạo hàn băng tàn ảnh, sau đó toàn bộ người hoàn toàn không gặp.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, Mạnh Hàn Thiên thân pháp tuy rằng quỷ dị, nhưng trốn chỗ nào được Hỏa Nhãn Kim Tình, cười lạnh nói: “Đã như vậy, ta liền lưu một toàn thây cho ngươi.”

Chiến kích hướng về không trung quét qua, tảng lớn vết nứt như mạng nhện khuếch tán ra.

“Liệt Không Vạn Quân!”

Sắc bén lưỡi kích thiên thiên vạn vạn, đem một chỗ hư không vắt nát tan.

Nhưng lập tức, một luồng làm người hít thở không thông nhiệt độ thấp khuếch tán ra, lại đem công kích cũng đông lại.

Mạnh Hàn Thiên thân thể, như một ngôi tượng đá, ở trong hư không không ngừng hiện rõ.

Dương Thanh Huyền trong hai con ngươi lộ ra kinh sợ, theo Mạnh Hàn Thiên hiện thân, chính mình bốn phía không khí hoàn toàn đông kết.

Cũng may trên da thịt minh khắc Thập Tuyệt Trận, hàn khí vừa chạm tới da dẻ, lập tức bị trận pháp che ở bên ngoài, trong cơ thể nhiệt độ vẫn như cũ duy trì ở bình thường.

“Ngươi bảo lưu lại thực lực?”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói.

Mạnh Hàn Thiên lạnh lùng nói: “Ngươi không cũng giống vậy sao?”

Cái kia băng thân thể, ở trên hư không trên cất bước, cường đại hàn khí phả vào mặt, Thập Tuyệt Trận ở Dương Thanh Huyền da dẻ bề ngoài điên cuồng vận chuyển, phát sinh “Lạnh rung” bà sa tiếng.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, cỗ áp bức này cảm giác, đã không ở Giới Vương cảnh giới Adair bên dưới.

Hắn đột nhiên tỉnh ngộ lại, mình có thể lấy Bất Hủ cảnh chống lại Khuy Chân, mà đối phương cũng là vạn người chọn một Thương Khung luận võ quán quân, lấy Khuy Chân đỉnh cao vượt qua Giới Vương, cũng không phải việc gì khó khăn.

Trước mắt đối thủ này, quyết không thể lấy phổ thông Khuy Chân đỉnh cao mà nói.

Nghĩ tới đây, Dương Thanh Huyền lại không bảo lưu, hét lớn một tiếng, ngọn lửa hồng nháy mắt hội tụ ở lòng bàn tay, hóa ra Lục Dương hình dáng, hướng về nghiền ép mà đến băng khí đập tới.

“Ầm ầm!”

Lục Dương Chưởng nổ tung bên dưới, hóa ra một cái hỏa cầu khổng lồ, hướng về bốn phương tám hướng bạo nổ mở, hình thành một mảnh nóng rực bầu trời.

Băng cùng hỏa lực lượng, dường như hai tầng Địa ngục, va chạm ở nóng lạnh rõ ràng một đường trong đó.

“Ta nhớ được ngươi đã nói, này là thiên tài trong đó số mệnh. Nếu là số mệnh cuộc chiến, vậy liền lấy ra toàn bộ lá bài tẩy, để ta kiến thức một phen đi.”

Dương Thanh Huyền cầm kích mà đứng, đứng ở trong ngọn lửa.

Đan dệt hỏa không ngừng thu nhỏ lại, hình thành khoảng trăm trượng kết giới, lượn quanh tại chính mình xung quanh.

Như vậy có thể mức độ thấp nhất giảm thiểu tiêu hao.

“Không sai, từng cái thời đại thiên tài, tất nhiên sẽ bị toàn bộ thời đại khiêu chiến. Đem thời đại trấn áp tại dưới chân, liền có thể thành tựu thiên cổ bá tên. Năm đó Không Đế, Ân Võ Vương, Nhân Hoàng, vậy không bằng này.”

Mạnh Hàn Thiên nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, ở không trung từng bước một đi tới, “Hôm nay chém giết ngươi, đoạt khí vận, được Huyền Sương hàn băng phách cùng Ngũ Uẩn Thụ. Ta liền có thể đột phá tới Giới Vương, thành tựu chưa từng có từ trước đến nay thô bạo, trở thành thiên hạ bá chủ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nghĩ tới quá nhiều, tâm niệm phân khởi, ngươi đã không có trở thành thiên hạ bá chủ tư cách.”

Mạnh Hàn Thiên khuôn mặt chìm xuống, quát lên: “Có hay không có tư cách, há lại là ngươi nói toán!”

Mạnh Hàn Thiên phất một cái ống tay áo, bên hông lộ ra một thanh bội đao, xoay tròn bên dưới, rơi ở trong tay.

Thân đao thon dài, như một vòng loan nguyệt, nhìn thấy được trầm trọng nhưng trôi chảy, bề ngoài chiết xạ ra như mặt nước hàn quang, trên chuôi đao che lấp vảy màu trắng, toàn bộ đao dường như băng tuyết tạo nên, so với băng tuyết lạnh giá, chỉ là khí tức liền đóng băng một vùng không gian.

Dương Thanh Huyền con ngươi kim quang sáng quắc, nhìn chằm chằm cái kia hàn đao, đã nhận ra là chuôi Thánh khí.

Mạnh Hàn Thiên hai tay nắm ở chuôi đao, treo ngược trước người.

Trên vỏ kiếm trận pháp xoay tròn, màu trắng lóa đao quang lóe lên, phảng phất trắng bệch nhật nguyệt.

Một luồng thông thiên triệt địa ý lạnh, từ trên vỏ đao phun ra mà ra, hoành thông trời đất.

“Làm cùng thời đại thiên tài, ta liền dùng chuôi này thánh đao say uống Băng Long, chém gãy ngươi khí vận! Ngươi có tư cách, chết ở ta nơi này chuôi thánh đao bên dưới!”

Mạnh Hàn Thiên trong tay hàn đao nhất chuyển, thân đao chớp mắt ra khỏi vỏ, ở không trung hóa ra một đạo lăng liệt hàn quang, như cự long ngang trời, thẳng bổ xuống.

“Băng Long?!”

Dương Thanh Huyền con ngươi một hồi phóng đại, cái kia đao chi chân thân, ở Hỏa Nhãn Kim Tình hạ đều hóa mà ra, càng là một cái Băng Long.

Trong chớp mắt, hàn đao quang huy thoáng qua mà tới.

Ánh đao chỗ đi qua, đóng băng ngàn dặm.

Dương Thanh Huyền kinh hãi bên dưới, bóng người loáng một cái, tảng lớn ánh lửa nổ tung, hóa thành một đạo mười trượng cột lửa, phóng lên trời.

Bên trong vang lên một đạo phượng loan tiếng kêu tiếng.

Lóe lên bên dưới, liền có Thanh Loan đều hiện, tảng lớn náo nhiệt ở bốn phía xoay quanh, đem Băng Phong Thiên địa chấn tán.

Đồng thời Thanh Loan hai mắt trợn trừng, kéo ra phun ra một đạo hư quang, trên có năm hỏa biến thành năm mang hỏa trận, ở một tia bản nguyên chân khí hạ, kích bắn mà ra.

“Oành!”

Năm hỏa cùng ánh đao va chạm bên dưới, nổ ra tảng lớn nhỏ nhen.

Đồng thời đao thế không giảm, ở không trung xoay tròn tiếp tục chém xuống.

Chỉ có điều không gian phảng phất hòa tan, làm cho đao ảnh trên dưới lay động, trở nên như nước trong suốt.

“Xì!”

To lớn cột lửa bị bổ làm hai, nhưng từ Thanh Loan bên cạnh người xẹt qua.

Chỉ có điều cường đại hàn băng đao ý, nhưng là chấn động ra tảng lớn Thanh Loan chi vũ, như lửa chi Tinh Linh ở không trung bồng bềnh tiêu tan.

Mạnh Hàn Thiên con ngươi đột nhiên co, nói: “Thời không quy tắc! Chẳng trách. Ta nhìn ngươi có thể ngăn ta mấy đao!”

Say uống Băng Long ở trong tay loáng một cái, lại là một đạo đáng sợ đao khí đổ xuống mà ra.

Đao ảnh bốn phía, hóa xuất thiên bên trong đóng băng giang sơn đồ, làm người run sợ hàn ý phả vào mặt.

“Đáng chết!”

Dương Thanh Huyền ở không trung loáng một cái, Thanh Loan trong phút chốc hóa thành Tiên Côn, một luồng sóng to gió lớn ở quyết ấn hạ hình thành.

Bầu trời cùng toàn bộ thế giới đều xoay tròn, cái kia hàn băng khí, tại này cỗ rộng lớn sức mạnh to lớn hạ, trực tiếp hòa tan thành nước, tràn vào Dương Thanh Huyền trong vòng một chiêu.

“Cái gì?!”

Mạnh Hàn Thiên hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Bảy mươi hai biến? Quả nhiên không nổi! Nhìn ngươi này ngoại hình, chẳng lẽ là Tiên Côn?”

Mạnh Hàn Thiên có nằm mơ cũng chẳng ngờ, chính mình đông kết mà đến hàn băng, càng sẽ bị đối phương trực tiếp mượn đi, hóa thành nguyên tố “Nước”, sử dụng tới một chiêu sóng to gió lớn thần thông.

Tinh Giới bên trong, Nặc Hi cũng hóa ra bản thể hình thái, thân thể thẳng tới trăm trượng.

Đồng thời một cái ngân ấm ở Nặc Hi trên đỉnh đầu hiện rõ, mặt trên vạn ngàn phù văn lưu chuyển, sức mạnh đều bị khế ước lực lượng thu nạp đi qua, lan truyền đến Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Quanh thân đột nhiên trút xuống ra lao nhanh dòng lũ, cùng khi trước nguyên tố “Nước” đồng thời, ở Dương Thanh Huyền sau lưng không ngừng trữ hàng tăng vọt, biến thành ngập trời sóng lớn.

Đồng thời trên người có to lớn Tiên Côn bóng mờ hình thành, sóng nước khuấy động bên dưới, to lớn kia Tiên Côn bóng mờ, thừa lưu mà lên, khi đạt tới điểm cao nhất phía sau, vừa tàn nhẫn đáp xuống, ở sau lưng mang ra ngân hà giống như thác nước.

“Đại Càn Thương Lãng!”

Dường như biển xanh cuồn cuộn, chém vào ngày sắc bén nhận.

“Oanh!”

Tảng lớn nổ tan thủy quang bên dưới, dường như muốn đem thiên địa nhấn chìm, tuy bị cái kia băng đao hàn khí một hồi phong đông thành băng, vẫn như cũ thế như chẻ tre, mạnh mẽ đụng vào đến trên thân đao.

Siêu phẩm truyện Việt. Phù Thiên Ký tang thương đau buồn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1658: Cuộc Chiến Của Các Thiên Tài (Trung)

"Ầm!"

Một đao tư thế nháy mắt bị Đại Càn Thương Lãng áp chế, nhưng hết thảy nước nguyên, trong khoảnh khắc liền hóa thành băng cứng.

Dương Thanh Huyền Tiên Côn thân thể một hồi tiêu tan, theo vô số phá băng bao phủ mà đi.

Trong thiên địa, giống như là một mảnh thưa thớt Băng Chi Thế Giới, vô số trắng bệch hào quang ở băng trên phản xạ, làm người ta sợ hãi.

Hồng Thủy Trận bên kia, mấy trăm hai mắt quang đều hoảng sợ nhìn sang, nhìn này đáng sợ kỳ cảnh dị tượng, đây thật sự là nhân lực có thể sánh bằng sao?

Dương Thanh Huyền trong cơ thể khí huyết khuấy động, ngũ tạng lục phủ ở dưới một kích này, đều thấm ra máu.

Toàn bộ người nhẹ nhàng loáng một cái, liền hóa thành Thời Không Cự Linh, hai tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, đem không gian phần giải, thân thể to lớn một điểm điểm hòa tan vào.

Biến thân Tiên Côn, triển khai Đại Càn Thương Lãng, đối với chân nguyên tiêu hao khoảng cách, cách xa ở Dương Thanh Huyền dự tính bên trên.

Trốn vào hư không ẩn thân sau, Dương Thanh Huyền lấy ra tảng lớn đan dược, nhét vào trong miệng, nghiền ngẫm xuống.

Thưa thớt Băng Chi Thế Giới bên trong, theo hết thảy băng nổi đều đông kết, một hồi trở nên yên tĩnh cực kỳ, giống như một ngôi tượng đá Thiên Không Chi Thành, rực rỡ cùng thần kỳ.

“Ầm!”

Băng Thành trên nổ tung một khối, Mạnh Hàn Thiên vọt ra, tay phải cầm đao, một đôi mắt lạnh như sương, hướng về hư không nhìn tới.

Ở tại bên cạnh người, phiêu hốt một đạo mịt mờ hàn khí, thỉnh thoảng biến hóa trạng thái, như hình với bóng, chính là Mạnh Hàn Thiên võ hồn băng giải trời sương.

“Tránh được sao?”

Mạnh Hàn Thiên mắt lạnh quét qua, tay trái bấm quyết.

Băng giải trời sương trở lại trong cơ thể, trên người Mạnh Hàn Thiên đi khắp, cuối cùng rót vào đến tay phải trong đao.

Say uống Băng Long hơi lấp lóe, ngân lượng sắc hào quang theo thân đao lưu loát được, một hồi hội tụ ở đao chi phía trước mũi nhọn trên.

Cái kia một điểm hàn mang, đột nhiên lóe sáng, như quái vật con mắt giống như đảo qua trời cao.

Trong thiên địa bị hàn mang chiếu sáng trắng bệch như tờ giấy.

“Không được!”

Nơi nào đó trong hư không, Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, cái kia như con mắt giống như hàn quang, xuyên thấu không gian mê hoặc, soi sáng trên người hắn.

Cũng trong lúc đó, Mạnh Hàn Thiên đao liền động.

“Oành!”

Đao ảnh lay động, vô số sương lạnh nổ ra, trong sương trắng đột nhiên sáng lên một đạo quán triệt thiên địa ánh đao, mang đến kinh khủng nhiệt độ thấp, ngang dọc thiên địa mà tới.

Dương Thanh Huyền một hồi lấy ra chiến kích, ở trước người loáng một cái, đem hư không quy tắc chém nát.

Vô số kim ngân hai màu phù văn, điên cuồng rót vào kích bên trong.

Vô hình Thánh khí lĩnh vực lặng yên kéo ra, thoáng qua phóng xạ Thiên Lý.

Tảng lớn băng tuyết ở kích dưới ánh sáng tan rã, đem thiên địa cắt cứ.

Dương Thanh Huyền toàn bộ người vắng lặng ở chiến kích bên trong, trong đầu nhớ lại Ân Võ Vương cái kia một chiêu, hai tay không tự chủ được động.

Thần quang tịnh thổ, Hoa Khai Bồ Đề.

Mạnh Hàn Thiên biến sắc mặt, trên đao đột nhiên bùng nổ ra Long Ngâm, võ hồn băng giải trời sương toàn bộ chảy vào trong đao, toàn bộ Băng Long thân thể trong phút chốc sống, mở hai mắt ra.

“Thiên Tuyết phá Sơ Dương!”

Cái kia nguyên bản là ngang dọc thiên địa một chiêu, trực tiếp ở không trung hóa long, kéo ra ngũ trảo, rít gào mà xuống, xé rách bầu trời.

Dương Thanh Huyền sắc mặt như nước, trong con ngươi một mảnh kim quang lấp lóe.

Không sợ chút nào cái kia đóng băng thiên địa một chiêu, mũi chân nhẹ nhàng đi phía trước đạp ra một bước, chiến kích hơi toàn, liền chém giết ra ngoài.

“Ngươi có hóa long chi đao. Mà ta bản thân, chính là thiên địa Chân Long a!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, trên người từng mảng từng mảng Long Lân nổ lên, mũi kích thượng Thần quang một mảnh, toàn bộ trong thiên địa trở nên xơ xác yên tĩnh.

Hoa nở chúng sinh, bỗng nhiên tung bay.

“Sát Na Sinh Diệt!”

Một kích chém ra, chung quanh cảnh tượng không ngừng biến hóa, nhanh chóng sinh ra cùng biến mất, màu vàng cánh hoa bồng bềnh đang sinh diệt trong đó.

“Ầm ầm!”

Hai đạo quán triệt thiên địa phong mang, rốt cục đụng thẳng vào nhau.

Toàn bộ ngày trong sát na rơi vào ngắn ngủi yên tĩnh.

Sau đó chính là cuồng mãnh bão táp, ầm ầm nổ ra.

Bầu trời bị chém vỡ thành hai mảnh, càn khôn trong phút chốc điên đảo, kinh khủng dư âm, đem không gian không ngừng nổ hủy.

Hết thảy bị đóng băng đồ vật, cũng ở đây hạo kiếp hạ, toàn bộ hóa thành bột mịn.

Đầy trời băng vụ cùng hư quang không ngừng tan rã, trong thiên địa trở nên hoàn toàn mờ mịt, khiến bốn phía võ giả tất cả đều có gan mặc người chém giết sợ hãi cảm giác.

“Đây cũng là bầu trời luận võ đệ nhất thực lực sao? Thật là đáng sợ, Giới Vương cũng bất quá miễn cưỡng như thế chứ!”

“Dương Thanh Huyền đoạt được luận võ số một, so với Mạnh Hàn Thiên chậm bốn mươi năm a!”

Hồng Thủy Trận bên trong ngoài trận, lượng lớn võ giả đều là sợ mất mật.

Liền ngay cả Quỷ Tôn chờ bốn vị Giới Vương, đều rối rít đổi sắc mặt.

Đồng thời Quỷ Tôn cùng Thần Nhạc, không khỏi thay Dương Thanh Huyền lo lắng.

Mạnh Hàn Thiên khoảng cách Giới Vương bất quá một đường, mà Dương Thanh Huyền nhưng là cách biệt một đại cảnh giới, lấy Quỷ Tôn đối với Dương Thanh Huyền hiểu rõ, tự nhiên biết hắn đã đem Thiên Trảm Thất Thức phát huy đến cực hạn, có thể tưởng tượng muốn chiến thắng Mạnh Hàn Thiên, tựa hồ còn chưa đủ.

Quỷ Tôn phân tâm, một hồi cho Mao Đồ thừa cơ lợi dụng, liên tục cướp công bên dưới, cứu vãn lại một chút thế yếu.

“Còn chưa đủ!”

Hư không bên trong, Dương Thanh Huyền tay cầm chiến kích, từng đạo từng đạo máu tươi từ trên cánh tay chảy ra, theo chiến kích nhỏ xuống.

Một thân huyền bào trên, tất cả đều là đỏ tươi miệng vết thương.

Cái kia băng hàn đao ý, xuyên thấu Sát Na Sinh Diệt hào quang, trực tiếp tổn thương hắn thân thể.

“Chỉ có thể thử xem cái kia chiêu!”

Dương Thanh Huyền miệng lớn thở dốc hạ, bỗng nhiên thân thể phát lạnh, một đạo bạch mang soi sáng đi vào.

Chính là say uống Băng Long trên long nhãn, bắn ra ánh sáng lạnh lẽo theo dõi hắn.

Mạnh Hàn Thiên chậm rãi nâng đao, cái kia khí định thần nhàn khí tức, tựa hồ trở nên rối loạn, hai mắt cũng sẽ không như lúc trước như vậy thấu triệt, mà là đầy rẫy phức tạp cùng nóng nảy vẻ mặt.

Dương Thanh Huyền thực lực mạnh, hoàn toàn vượt ra khỏi dự tính của hắn.

Vừa nãy cái kia một chiêu hạ, tuy rằng đả thương đối phương, nhưng giống như mình tổn hại tám trăm, Sát Na Sinh Diệt pháp tắc hư quang, càng là xuyên thấu thân thể của hắn, kinh mạch tổn hại quá bán.

“Không thể để ngươi sống nữa!”

Mạnh Hàn Thiên sát khí đại thịnh, băng đao ở trong tay loáng một cái, vậy lại được giải phong, hóa ra Băng Long thân thể, hơn nữa băng giải trời sương võ hồn, thẳng hóa long hồn, làm cho toàn bộ Băng Long trong phút chốc sống lại.

“Làm ta đem võ hồn băng giải trời sương tu luyện tới cực hạn sau, ta thì biết rõ, nghĩ muốn tiến thêm một bước nữa, nhất định phải thu được hai món đồ. Một chính là chuôi này say uống Băng Long, hai chính là Huyền Sương hàn băng phách. Này hai cái Thánh khí Túc Mệnh, chính là theo ta cùng đi hướng về bá nghiệp. Vì thế, ta chém giết băng lầu chi chủ, mới thu được chuôi này long đao. Hôm nay, ta muốn lại chém ngươi, đoạt cái kia Huyền Sương hàn băng phách. Từ đây thiên hạ này, sẽ thấy không ai có thể ngăn cản ta bước chân!”

Mạnh Hàn Thiên một mặt kiên quyết, hai tay ở trước người bấm quyết, vô số hơi nước từ thiên địa tràn ra, bị sau lưng Băng Long thu nạp vào đi.

“Thiên thu bá nghiệp, mê bao nhiêu mắt. Chặn ngươi bước chân không là người khác, mà chính là chính ngươi a. Tâm thuật bất chính người, cùng đại đạo vô duyên.”

Dương Thanh Huyền trên người Long Lân từng khối từng khối nổi lên, trong đôi mắt kim quang phun ra.

Hai tay bấm quyết hạ, phía sau dựng lên một vòng hỏa diễm, Hỏa Chi Cốt Tượng chầm chậm từ trong cơ thể tách ra ngoài, đứng tại bên người, hai tay bấm quyết.

Cốt tượng trên người vô số hỏa văn tuôn ra, ở trên người vui sướng lưu chuyển.

Năm hỏa một hồi tụ tập ở xung quanh, xoay tròn bên dưới, liền rơi vào cốt tượng lòng bàn tay, sau đó bấm ra một đạo quyết ấn.

Quyết ấn ra, đại đạo sinh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1659: Cuộc Chiến Của Các Thiên Tài (Hạ)

Vô số đạo văn ngay ở cốt tượng trước người hiện ra lại tiêu tan, làm cho người ta một loại kinh sợ tâm hồn cảm giác.

Dương Thanh Huyền đồng dạng trong lòng cự chiến, cốt tượng hai tay của không ngừng biến hóa ấn pháp, trên người nhiệt độ tiếp tục kéo lên, thời không dưới ngọn lửa này đều bị đốt hòa tan.

"Ngày chi ai sương!"

Mạnh Hàn Thiên hai tay bấm quyết, Băng Long ở phía sau xoay vòng, một hồi liền đằng không bay lên, mang theo vô tận băng tuyết, rít gào mà xuống.

Toàn bộ Thiên Khung băng Phong Vạn Lý, thời không đều bị đóng băng ở, trở nên trắng bệch một mảnh.

Liền ngay cả bốn vị Giới Vương chiến đấu lĩnh vực, đều chịu ảnh hưởng, kịch liệt thu nhỏ lại.

Hỏa Chi Cốt Tượng trong tay quyết ấn, rất nhanh liền thôi thúc đến rồi cực hạn.

Hỏa cốt thượng phù văn càng từng cái từng cái nổ tung đi ra, cốt tượng lắc lư mấy lần, càng đỡ không được Đế Diễm Quyết to lớn phản phệ, có đổ nát dấu hiệu.

Dương Thanh Huyền trong lòng sốt sắng, năm loại hỏa diễm ở trên người thiêu đốt, không ngừng dung hợp.

Thân thể ở hư thực trong đó biến ảo.

“Vĩnh Nhiên Hỏa Thân!”

“Đế Diễm Quyết!”

Dương Thanh Huyền thân truy cập trở nên trong suốt, nhưng sắc mặt cực kỳ trắng xám.

Loại này cường độ cao võ kỹ, một hồi liền hút hết hắn toàn bộ lực lượng.

Cốt tượng trên không ngừng truyền ra “Đùng đùng” thanh âm, đã đến cực hạn, rốt cục cái kia một chiêu ấn quyết, đột nhiên đánh ra.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ hư không bị đốt rạn nứt.

Băng cùng hỏa thế giới, rốt cục đụng vào nhau.

Dương Thanh Huyền thân thể loáng một cái, liền phun ra một ngụm máu đến, nhìn bên người Hỏa Chi Cốt Tượng, lại này một chiêu hạ, điểm điểm Phá Toái.

Khung xương nổ lớn vỡ rời, sau đó một điểm điểm hóa làm bột mịn.

Sau đó càng đáng sợ hơn xung kích truyền đến, Dương Thanh Huyền trên người Thập Tuyệt Trận một hồi diễn biến đến mức tận cùng, vẫn như cũ từng trận Phá Toái, thân thể nháy mắt rơi vào vô biên hạo kiếp chi hải.

Mà thiên địa càn khôn, càng ở đây một chiêu hạ, hoàn toàn sụp đổ.

Phảng phất một hồi miệt thị hạo kiếp, băng cùng hỏa nguyên tố phân tán rộng ra, đem vạn vật toàn bộ đưa vào chỗ chết.

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền toàn bộ người ở trong bão tố bị chấn không ngừng xoay tròn, phun máu phè phè.

Mạnh Hàn Thiên cũng là bị ngọn lửa đánh kêu thảm thiết không ngừng, da thịt từng tấc từng tấc nổ tung, toàn bộ người trực tiếp hóa thành huyết nhân.

“Muốn chết phải không?”

Dương Thanh Huyền trong đầu xẹt qua một cái ý nghĩ, cốt tượng Phá Toái, thân thể tan vỡ, bên trong đan điền năm hỏa như là hao tổn hết rồi giống như vậy, nguyên bản nóng rực nơi, giờ khắc này nhưng là băng băng lạnh, một mảnh đen nhánh.

“Thanh Huyền!”

Ở phá toái Thiên Khung ở ngoài, Thi Ngọc Nhan đám người kinh hãi.

Vu Khinh Nguyệt cùng Tử Diều Hâu, không lo được vây công Hồng Thủy Trận mọi người, hóa thành lưu quang liền vọt tới.

Thi Ngọc Nhan trong lòng sốt sắng, nhưng lại muốn duy trì song kỳ kết giới, chỉ có thể lo lắng nhìn, trong lòng âm thầm cầu khẩn.

Hồng Thủy Trận trên, bóng người đều là một trận xao động.

Dương Thanh Huyền biểu hiện ra thực lực quá quá đáng sợ, khiến cho bọn họ đều sinh ra cực độ bất an, liều mạng phá trận, cùng Mi Long tộc người cùng mấy vị Tinh Túc chém giết.

Đúng lúc này, Vu Khinh Nguyệt đột nhiên truyền đến một tiếng kêu sợ hãi, “Các ngươi là... Trợ thủ!”

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền bên cạnh người, chẳng biết lúc nào nhiều hơn một nam một nữ.

Nam tử sắc mặt dữ tợn, nhìn thấy được kiêu căng khó thuần, nữ tử thân mang cung trang, trên mặt hiện ra một vệt sát khí.

Nam tử oán độc nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, lạnh giọng nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi còn nhớ cho ta?”

Suy yếu bên trong, Dương Thanh Huyền chậm rãi mở mắt ra, một khuôn mặt quen thuộc xuất hiện ở trước mắt, càng là Chiến Lăng Tông Nguyên Khôi, cái kia cung trang mỹ phụ cùng hắn giống nhau đến mấy phần, nhìn dáng dấp hẳn là trưởng bối trong nhà.

Dương Thanh Huyền lại nhắm mắt lại, đối với như vậy giun dế luôn luôn không thèm để ý.

Huống chi chính mình thời khắc này trạng thái, nghĩ để ý tới cũng không cách nào để ý tới.

Nguyên Khôi gằn giọng nói: “Không nghĩ tới ngươi cũng có hôm nay chứ? Một đường tới nay khuất nhục, ta hôm nay muốn gấp trăm lần trả lại cho ngươi!”

Nguyên Khôi tự bầu trời luận võ sau, vẫn ở Chiến Lăng Tông bên trong tiềm tu, gần đây vừa đột phá tới Đạo cảnh, nghe nghe Ngũ Uẩn Quả tin tức, liền cùng mẫu thân cùng nhau đi tới Mộng Linh Thành, nghĩ thử vận may.

Không muốn nhưng gặp được Dương Thanh Huyền cùng Mạnh Hàn Thiên kinh thế cuộc chiến.

Một trận chiến bên dưới, Nguyên Khôi cùng cung trang nữ tử đều là sợ run tim mất mật.

Nhưng thấy Dương Thanh Huyền bị trọng thương, hai người nghĩ định phía sau, vẫn là quyết định hiện thân, trực tiếp đưa Dương Thanh Huyền quy thiên.

Dù sao vẫn tồn tại ân oán, mà kiến thức Dương Thanh Huyền đáng sợ như thế sau, càng là sát tâm nổi lên.

Dương Thanh Huyền nội tâm chạy qua 10 ngàn dê đầu đàn đà, một cái ý nghĩ trong đầu hiện ra, chẳng lẽ mình muốn chết ở đây loại cặn bã trong tay?

Ngay ở ý nghĩ lúc mới sinh, đột nhiên một luồng hào quang màu xanh tung xuống, rơi vào trên thân.

Cái kia trống rỗng trong thân thể, như là bị rót vào sức sống, không chỉ tu phục trên thân thể hỏng hóc, hơn nữa cái kia trống rỗng đan điền, như là bị truyền vào cái gì.

“Đây là?”

Dương Thanh Huyền lần thứ hai mở hai mắt ra, lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Chỉ thấy Ngũ Uẩn Thụ bóng mờ ở không trung không ngừng lớn mạnh, tất cả lưu quang ở thân cây cùng chất lỏng trên chuyển động, hết thảy ánh sáng toàn bộ tụ hợp vào một điểm.

Tia sáng kia cùng chất lỏng dần dần ngưng tụ, không ngừng trở nên long lanh cứng rắn, cuối cùng trở thành một viên màu xanh biếc trái cây, bên trên mang theo đạo văn, chất chứa đạo uẩn, toả ra mùi thơm ngát.

“Ngũ Uẩn Quả?!”

Nguyên Khôi cùng cung trang phụ nhân khoảng cách Dương Thanh Huyền gần đây, đồng loạt trợn to hai mắt, ngạc nhiên thất thanh.

Cái kia trái cây thuận thế rơi xuống, hóa thành tinh thuần nhất ngũ uẩn lực lượng, trực tiếp liền dung nhập vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

“Không được!”

Cung trang mỹ phụ quát lên: “Khôi nhi, mau ra tay!”

Hai tay mình một phen, liền hóa ra một đôi Nga Mi đâm, tấn công tới.

Nguyên Khôi kinh ngạc đến ngây người bên dưới, đột nhiên quát lên một tiếng lớn, “Ngũ Uẩn Quả là của ta!” Liền hóa thành Phỉ thú ở phía sau, toàn bộ người nhào tới.

“Dừng tay!”

Vu Khinh Nguyệt cùng Tử Diều Hâu song song tập kích, ai ca trên thân kiếm võ hồn lấp lóe, hướng về cung trang mỹ phụ mi tâm điểm tới, Vu Khinh Nguyệt càng là hai tay bấm quyết, một vòng Hạo Nguyệt rơi xuống, chụp vào Nguyên Khôi.

“Tiện nhân! Dám cản đường!”

Cung trang mỹ phụ đôi đâm lóe lên, đánh vào ai ca trên thân kiếm, đem Tử Diều Hâu miễn cưỡng đẩy lui.

Mà Vu Khinh Nguyệt phong nguyệt lực lượng ép trên người Nguyên Khôi, đem Phỉ thú chấn động đến mức nát, Nguyên Khôi đại nôn một ngụm máu, liền liên tiếp lui về phía sau.

“Khôi nhi!”

Mỹ phụ kinh hô một tiếng, liền đôi đâm vung lên, tấn công về phía Vu Khinh Nguyệt.

Nếu như Dương Thanh Huyền được cứu đi, bọn họ mẹ con liền thật sự phiền toái.

Vì lẽ đó ra dưới tay, đều là tàn nhẫn độc chiêu.

An Kỳ La chờ Mi Long tộc người, hét lớn một tiếng, liền xông về phía trước.

Mà bọn họ vừa bước vào Thiên Khung, thân thể cũng bị chậm lại, trên mặt lộ ra ngạc nhiên vẻ mặt.

Nguyên bản thoi thóp Dương Thanh Huyền, ở sáp nhập vào Ngũ Uẩn Quả sau, toàn bộ nhân thân trên lộ ra hào quang năm màu, đột nhiên chậm rãi đứng hư không, uể oải không dứt hai con ngươi, một hồi trợn mở, nổ bắn ra hai đạo lấp lánh kim quang.

Cung trang mỹ phụ đang đẩy lùi Vu Khinh Nguyệt, đang muốn hạ sát thủ, không có từ trước đến nay trong lòng run lên, thất thanh kêu lên: “Ngươi, làm sao có khả năng?!”

Cái kia loại run rẩy cảm giác, chính là bị Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình tập trung, một luồng cảm giác sợ chết nháy mắt nước vọt khắp toàn thân.

“Không! Ta không tin, ngươi rõ ràng trọng thương chờ chết. Coi như là Ngũ Uẩn Quả, không có khả năng nháy mắt để cho ngươi khôi phục!”

Cung trang mỹ phụ quát lên: “Đừng vội phô trương thanh thế.”

Đôi đâm vung lên, toàn bộ người liền nhào tới.

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, lặng lặng nhìn chằm chằm nàng, cho đến nhào tới trước người khoảng ba thước, lúc này mới giơ tay lên, mặt trên có năm hỏa hội tụ, ở dưới lòng bàn tay xoay tròn.

“Tin hay không, đều không trọng yếu.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1660: Vĩnh Nhiên Thân Thể, Bụi Bặm Lắng Xuống

“Ngũ Dương Diệu Không!”

Một chiêu Lục Dương Chưởng giơ tay đập xuống, năm hỏa xoay vòng mà đi.

“Không!”

Cung trang mỹ phụ thê lương quát to một tiếng, vội vàng quay đầu lại hô: “Khôi nhi đi mau!”

“Oanh!”

Hỏa diễm một hồi đem nuốt hết, bi thảm tiếng kêu vang lên mấy lần, liền đem cung trang mỹ phụ triệt để đốt thành tro bụi.

Nguyên Khôi đứng ở cách đó không xa, một mặt dại ra cùng sợ sợ, mỹ phụ chết ở trước mắt, để hắn triệt để bối rối.

Dương Thanh Huyền bước ra một bước, sẽ xuyên toa mà lên, lãnh đạm nói: “Mẹ ngươi sắp chết còn không quên để cho ngươi chạy trốn, thân là hiếu tử, ngươi vẫn là theo nàng đi thôi.”

Lần thứ hai một chưởng đánh rơi, Nguyên Khôi kêu thảm thiết bên dưới, tương tự bị ngọn lửa đốt thành hư vô.

Thời khắc này Dương Thanh Huyền trên người, ngoại trừ có ngũ uẩn hào quang ở ngoài, bóng người lấp loé không yên, thật giống như không có thực thể, hoàn toàn do một đoàn hỏa tạo thành.

Chính là Vĩnh Nhiên thân thể sơ cấp trạng thái.

Ở Hỏa Chi Cốt Tượng toàn diệt sau, trong cơ thể thiếu hụt tới cực điểm, bị Ngũ Uẩn Quả một hồi đốt ngọn lửa sinh mệnh. Năm hỏa ở trong người lần thứ hai hiện ra, trực tiếp biến thành Vĩnh Nhiên thân thể.

Đồng thời cảnh giới kia bình cảnh, theo ngọn lửa thiêu đốt mà một hồi sụp xuống tan rã.

Dương Thanh Huyền ở trải qua trăm nghìn kiếp nạn sau, rốt cục bước vào Khuy Chân.

Xa xa Mạnh Hàn Thiên hoảng sợ trợn to hai mắt, xoay người liền muốn bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền trong mắt phát lạnh, bước ra một bước sau, liền xuất hiện ở Mạnh Hàn Thiên phía trước, quay người lại đến, quát lên: “Thiên địa càn khôn đều bị rách nát đến đây, có thể nào không lưu lại chút huyết sắc, lưu lại mấy cái tính mạng, đến cho này thảm thiết kết cục, tăng tăng thêm vài lần mỹ cảnh.”

Mạnh Hàn Thiên sợ hãi nói: “Nếu muốn chiến, lần sau tái chiến, ngươi được Ngũ Uẩn Thụ lực lượng, thắng mà không vẻ vang gì!”

“Lần sau?” Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Không cần!”

Một chưởng đập tới.

“Không!”

Mạnh Hàn Thiên hét lớn một tiếng, liều mạng điều động cuối cùng chân nguyên, ở nơi ngực ngưng tụ ra một bộ Băng Tinh ngực giáp.

Dương Thanh Huyền chưởng pháp đánh vào băng giáp trên, không ngừng đem tan rã.

Mạnh Hàn Thiên mặt lộ vẻ vẻ thống khổ, mắt gặp băng giáp chống lại ở một điểm điểm yếu xuống, mà đối phương không có một chút nào kiệt lực dấu hiệu.

Mạnh Hàn Thiên biết mình bại, hơn nữa này bại một lần, lại không vươn mình cơ hội.

“Ta không phục a!”

Mạnh Hàn Thiên ngửa mặt lên trời gào to, trong đôi mắt lộ ra vô tận sự thù hận cùng không cam lòng, còn có cái kia chút điên cuồng chấp niệm.

“Oanh!”

Hỏa diễm nổ ra, đem Mạnh Hàn Thiên liên quan cái kia băng giáp, một cũng thôn phệ rơi.

Người ở tại tràng, không không sắc mặt thay đổi.

Mạnh Hàn Thiên chết, làm cho tất cả mọi người đều ý thức được, xảy ra chuyện lớn.

Mạnh Hàn Thiên không phải là người bình thường, mà là bầu trời luận võ đệ nhất a, chết thảm ở đây, bắc hàn thiên cung tất nhiên toàn diện ngã về Tinh Cung.

Bất quá mọi người rất nhanh liền phục hồi tinh thần lại, trước mắt này sát tinh, cũng không chỉ giết một vị bầu trời luận võ số một, lần trước Diệp Trọng Viễn, cũng là ở Tinh Cung cuộc chiến bên trong bị chém giết.

Hai thay thiên tài tuyệt thế, đều tổn hại ở trong tay.

Dương Thanh Huyền giết Mạnh Hàn Thiên sau, đứng trên bầu trời, kim quang mắt lạnh, hướng về Hồng Thủy Trận bên trong trông lại.

Trên thực tế, sức mạnh của hắn còn chưa hoàn toàn khôi phục.

Chỉ là Ngũ Uẩn Quả đem cảnh giới của hắn tăng lên, đột phá đến Khuy Chân, sức mạnh như dòng nước nhỏ róc rách, ở một điểm điểm hội tụ.

Chỉ có điều đánh giết Nguyên Khôi mẹ con, lại giết Mạnh Hàn Thiên, cũng không cần bao nhiêu thực lực.

Dương Thanh Huyền cứ như vậy đứng lẳng lặng, Hỏa Nhãn Kim Tình bên trong, không mang theo một tia tình cảm, nhìn cái kia chút trong trận pháp ở ngoài chém giết kẻ địch, giống như là nhìn người chết.

Cái kia chút võ tu toàn bộ đều đổi sắc mặt, không rõ liền đáy lòng phát lạnh.

Có vài tên Khuy Chân cảnh cường giả, thực sự không chịu nổi loại áp lực này, hét lớn một tiếng, xoay người liền điều đầu đi.

Đột nhiên, cách đó không xa truyền đến một tiếng nhọn kêu sợ hãi.

Quỷ Vực bên trong, Mao Đồ toàn thân quấn đầy ác quỷ, điên cuồng tràn vào thân thể của hắn.

Này chút nguyên bản vui vẻ chịu đựng quỷ vật, giờ khắc này nhưng thành hắn lấy mạng quỷ, nhân sinh chi buồn cười, khái là tốt hơn nếu này.

“Khà khà.”

Quỷ Tôn Bách Quỷ Dạ Hành, xuyên trên người Mao Đồ, duỗi ra thật dài lưỡi đỏ, không ngừng liếm đôi môi, phấn khởi không ngớt.

Mao Đồ thống khổ cầu xin tha thứ: “Phóng, bỏ qua cho ta đi, điều kiện gì ta đều đáp ứng ngươi.”

Quỷ Tôn nói: “Thật sự? Tốt lắm, ngươi chỉ cần đem hồn phách cùng này ức hồn phiên cho ta là tốt rồi.”

Mao Đồ lạnh cả người băng, nhìn gần trong gang tấc Quỷ Tôn, đột nhiên cảm thấy người trước mắt này, mới là bầy quỷ chi hoàng, chân chính ác quỷ!

Đột nhiên, Quỷ Tôn một hồi lên trước, đột nhiên một chưởng đánh vào hắn đan điền, đem Khí Hải chấn trên dưới khuấy động.

“Không!”

Mao Đồ sống không bằng chết, khuôn mặt vặn vẹo cùng nhau.

Quỷ Tôn vì sợ hắn tự bạo, trực tiếp phá huỷ đan điền của hắn.

Sau đó đột nhiên một trảo, lại đem Mao Đồ đầu đập nát, rút ra hồn phách liền nhét vào trong miệng.

“Chi!”

Lần này, đối với tất cả mọi người kinh hãi, so với Mạnh Hàn Thiên cái chết càng hơn gấp trăm lần.

Một thay hùng chủ, thập cường hai mươi bốn nhà chưởng môn, Mao gia gia chủ, lại muốn bỏ mạng ở trước mắt mình?

Này, sao có thể có chuyện đó?

Mấy chục năm qua, chỉ có lần trước Tinh Cung cuộc chiến, mới có cấp bậc này cường giả ngã xuống.

Mọi người ở đây nghi ngờ không thôi, vạn khó tin thời khắc, Mao Đồ hoàn toàn tan thành mây khói, bị Quỷ Tôn nuốt chửng sạch sẽ.

Kỳ thực rung động nhất không phải cái kia chút lâu la, mà là cùng Thần Nhạc kịch chiến Kỳ Liên.

Vừa thấy Mao Đồ bỏ mình, nhất thời hoàn toàn biến sắc, nghiêm ngặt quát một tiếng, đem Thần Nhạc đánh bay, xoay người liền hóa thành lưu quang mà đi.

Kỳ Liên sát phạt quả quyết, đi thời gian, liền ngay cả Ngũ Uẩn Thụ đều không liếc mắt nhìn.

Thần Nhạc khẽ cau mày một cái, vẫn chưa truy kích.

Bởi vì coi như đuổi tới, cũng chỉ là phí công, lấy sức mạnh của hắn, không đủ để đánh giết Kỳ Liên.

“Chi!”

Hai vị cướp giật Ngũ Uẩn Thụ Giới Vương, vừa chết một trốn, nhất thời để Hồng Thủy Trận trong ngoài lâu la, sợ đến hồn phi phách tán.

“Chạy mau a!”

Không biết là ai hô to một tiếng, nhất thời tan tác như chim muông, hướng về bốn phương tám hướng bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền sắc mặt lạnh lẽo, đột nhiên liền bước vào hư không, xuất hiện ở Trác Ngọc Hàm trước người, lạnh giọng nói: “Người khác có thể đi, ngươi cho ta lưu lại!”

“Tha cho, tha mạng a!”

Trác Ngọc Hàm sắc mặt trắng bệch, sợ đến cả người run cầm cập, “Ta, ta cũng không dám nữa.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chết rồi, liền thật sự cũng sẽ không nữa.”

Nói, tay phải đi phía trước một điểm, kiếm khí kích bắn mà đi, trực tiếp chém xuống Trác Ngọc Hàm đầu lâu.

Sau đó hóa thành Thời Không Cự Linh, hướng về trên hư không vỗ một cái.

“Ầm! Ầm!”

Liền chấn động hai tiếng, xa xa không gian bỗng chốc bị co rút lại lại đây.

Vô số không gian cuộn chỉ ở trong thiên địa lượn vòng, lượn quanh ở Đường Nạp Hưu trên người.

“Đừng có giết ta, Thanh Huyền đại nhân đừng có giết ta! Làm trâu làm ngựa ta đều đồng ý, ta đồng ý vĩnh viễn đi theo ở đại nhân tả hữu, cam ra sức trâu ngựa!”

Đường Nạp Hưu sợ đến hồn phi phách tán, vội vàng quỳ xuống dập đầu đầu.

Dương Thanh Huyền nói: “Làm khuyển mã? Ngươi còn chưa đủ tư cách.”

Hai tay vỗ một cái, “Rầm”, toàn bộ không gian cùng Đường Nạp Hưu, cùng nhau bị cái kia cuộn chỉ cắt rời thành vô số khối, bạo Huyết Thiên không.

Còn dư lại võ tu, càng là sợ đến hồn vía lên mây, từng cái từng cái liên tục lăn lộn, kêu khóc chạy trốn.

Trong khoảnh khắc, chạy không còn một mống.

Lúc trước như vậy thảm thiết chiến đấu, một hồi kết thúc, chỉ còn dư lại đầy trời du dương cùng vắng lặng, như tấu một khúc sát phạt chi vui sau dư vị, vang vọng ở trống trải thiên địa tàn cảnh trong đó.

Chương 1661: Thánh Nhân Bất Nhân, Cường Giả Đồng Tình

Cả toà sơn mạch, đã hoàn toàn bị dời bình, trên mặt đất vô số sâu sắc nhàn nhạt hố, mặt đất đều trầm xuống hơn trăm trượng.

Ngũ Uẩn Thụ hồn ảnh còn ở trên vòm trời nhẹ nhàng chập chờn, chỉ có điều ánh sáng lờ mờ, ở Hối Minh trong đó.

Chậm rãi liền phai nhạt xuống, cuối cùng tiêu tán ở trong thiên địa.

Tần Chấn trên mặt hào quang, một hồi liền mất đi, trở nên sát trắng như tờ giấy.

Dương Thanh Huyền một bước nhảy xuống, sẽ đến Tần Chấn bên người, đem đỡ lấy, quan tâm nói: “Lão sư, hiện tại làm sao?”

Tần Chấn khẽ mỉm cười, nói: “Không có chuyện gì, chính là tiêu hao quá to lớn. Võ hồn đã sẽ không phản phệ ta.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy thì tốt. Chúng ta trước tiên về Mộng Linh Thành, cùng viện trưởng bọn họ hội hợp, thương thảo tiếp bước kế tiếp kế hoạch. Hiện tại Ngũ Uẩn Thụ xuất thế tin tức ngồi vững, sợ là còn sẽ có lũ lượt kéo đến phiền phức.”

Này chiến mặc dù thắng, nhưng là thắng thảm. Mi Long tộc chết rồi hai vị Khuy Chân cảnh cường giả, Chính Tinh Minh thế lực hơn mười người, chỉ còn dư lại ba người còn sống. Vu Khinh Nguyệt đám người không khỏi là trên người mang thương.

Dương Thanh Huyền an ủi An Kỳ La, nói: “Chuyện cũ đã qua, nén bi thương."

Mi Long bộ tộc, ở Thiên Đô kịch biến sau, lại tới hiện tại, chỉ còn dư lại bốn người, đều là trên mặt mang theo đau thương.

An Kỳ La đột nhiên nở nụ cười, nói: "Không có chuyện gì, có thể vì là Thánh Linh đại nhân chết trận, là bọn hắn tâm nguyện, bây giờ bọn họ như nguyện, chúng ta cần phải mừng thay cho bọn họ."

Dương Thanh Huyền cả người cự chiến, chính mình nợ Mi Long tộc quá nhiều, tương lai nhất định phải bảo vệ tốt bọn họ, quyết không thể để Mi Long tộc triệt để mất mạng.

Ngay sau đó, sắp chết người sau khi hỏa táng, đoàn người liền hóa thành độn quang, bay vào Mộng Linh Thành bên trong.

Dương Thanh Huyền lúc này mới phát hiện, Thiên Tông võ quán đại chiến, sóng năng lượng từ lâu bao phủ đến rồi Mộng Linh Thành, may mà hộ thành kết giới ở trong thành võ tu thủ vững hạ, khiêng hạ xuống, vì lẽ đó không có tạo thành tổn thất bao lớn. Bất quá trong thành bách tính kinh động, đều liều mạng thông qua truyền tống trận chạy trốn.

Dương Thanh Huyền đám người vào thành thời điểm, bên trong một mảnh hỗn loạn, đại lượng ảnh hình người con ruồi không đầu như thế chạy loạn.

Dương Thanh Huyền triển khai sóng âm võ kỹ, lớn tiếng quát: "Đại gia không cần hoảng sợ, bạo động là do Tinh Cung đưa tới, đã ở Chính Tinh Minh trấn áp lại vuốt lên, không có việc gì, đại gia thỉnh an tâm về nhà."

Tần Chấn đám người nghe đều không còn gì để nói, thực sự là không buông tha bất cứ cơ hội nào đả kích Tinh Cung.

Lập tức thì có tảng lớn võ giả bay nhanh mà đến, hướng về

Dương Thanh Huyền đám người xác nhận tin tức.

Khi chiếm được xác nhận sau, trong thành võ tu bắt đầu tự phát tổ chức giữ gìn trật tự, đóng truyền tống trận, lặc mọi người về nhà.

Dương Thanh Huyền than thở: “Thần Tiên đánh nhau, người phàm gặp xui xẻo. Đừng nói Giới Vương như vậy nhân vật đáng sợ, mặc dù là Đạo cảnh, Thiên Vị, bắt đầu chém giết, phụ cận người phàm cũng phải tao ương.”

Tần Chấn có ý riêng nói: “Còn nhớ đã từng một bài giảng sao? Ta nói rồi, thiên địa bất nhân dĩ vạn vật vi sô cẩu, Thánh Nhân bất nhân lấy bách tính vì là chó rơm, cường giả sinh sống ở cường giả trong thế giới, người yếu sinh sống ở người yếu trong thế giới, người của hai thế giới, trên thực tế đã là hai loại người. Chúng ta thông thường nói đồng tình, được tương đồng, mới có tình a. Hiện tại đều đã bất đồng, tại sao tình?”

Dương Thanh Huyền nghiêm nghị ôm quyền, nói: “Học sinh thụ giáo, đây chính là Giới Vương bên dưới đều giun dế.”

Tần Chấn gật đầu nói: “Giới Vương bên dưới đều giun dế, Đạo cảnh bên dưới đều giun dế, Thiên Vị bên dưới đều giun dế. Nói cho cùng, chính là người yếu như kiến. Không có có sức mạnh, liền muốn thừa nhận người yếu Túc Mệnh. Mà này Túc Mệnh, chính là mặc người chém giết.”

Dương Thanh Huyền bọn người là lặng lẽ.

Đạo lý này mọi người trước đây liền biết, chỉ có điều giờ khắc này nghe tới, lộ ra tàn khốc hơn.

Sau đó không lâu, Khanh Bất Ly chờ võ quán người, liền theo Dương Thanh Huyền thanh âm tìm đến.

Đoàn người liền ở trong thành võ quán trong địa bàn tạm thời an cắm, thương nghị bước kế tiếp kế hoạch.

Ở một tòa rất khác biệt sáng ngời bên trong phòng khách, mọi người lần lượt ngồi xuống.

Khanh Bất Ly cùng Dương Thanh Huyền ngồi ở chủ vị, Thần Nhạc, Thi Ngọc Nhan chờ Chính Tinh Minh người ngồi ở Dương Thanh Huyền đầu dưới, Lục Giang Bằng, Tần Chấn đám người, nhưng là ngồi ở Khanh Bất Ly đầu dưới.

Khanh Bất Ly hỏi: "Tần Chấn, ngươi cái kia võ hồn đến cùng là chuyện gì xảy ra? Ở học viện nhiều năm như vậy, chưa bao giờ thấy ngươi hiện ra quá võ hồn."

Tần Chấn sắc mặt đến bây giờ còn có chút tái nhợt, cười khổ một tiếng, thở dài nói: "Ta cũng không nghĩ tới, nó càng Ngũ Uẩn Thụ. Kỳ thực không có gì đáng nói, ta vẫn cho là vũ hồn của mình là khỏa thông thường cây, thời điểm chiến đấu căn bản dùng không lên, miễn cho bị người khác lên án, vì lẽ đó chưa bao giờ hiện ra quá."

Mọi người nghe vậy đều là một trận gật đầu.

Tần Chấn lo lắng tất cả mọi người rõ ràng, võ hồn chính là một cái võ giả chỗ tinh túy, tùy ý để lộ ra lời, làm người trào phúng chuyện nhỏ, nghiêm trọng hơn là cho kẻ địch rồi giải cơ hội của ngươi.

Vì lẽ đó Tần Chấn thẳng thắn đóng kín võ hồn, để người không phát giác, trái lại làm cho người ta một loại thần bí cao thâm cảm giác.

Dương Thanh Huyền cười nói: "Lão sư nhân họa đắc phúc, cái này cũng là thiên ý. Hiện tại Ngũ Uẩn Thụ xuất thế, chẳng mấy chốc sẽ thiên hạ đều biết, không biết lão sư đón lấy có tính toán gì không?"

Tần Chấn trầm tư một chút, chậm rãi nói ra: “Ta Ngũ Uẩn Thụ, chỉ là cây hồn, tuy rằng cũng có thể kết ra Ngũ Uẩn Quả, nhưng đối với tự thân tiêu hao rất nhiều, cũng không có đơn giản như vậy. Vừa nãy mặc dù có thể kết ra trái cây, hay là bởi vì Thanh Huyền ngươi cho ta phục dụng một viên trái cây. Ta đem cái kia trái cây chưa tiêu hóa lực lượng, truyền tống đến cây hồn bên trong, lần thứ hai ngưng tụ đi ra. Vì lẽ đó trái cây kia, so với ngươi cho ta muốn nhỏ hơn một chút.”

đọc truyện ở http://t

ruyencuatui. ո et/ Dương Thanh Huyền nói: “Thì ra là như vậy.”

Tần Chấn khẽ mỉm cười, chỉ là nụ cười có chút miễn cưỡng, nói: “Cho tới đón lấy dự định, ta còn không nghĩ tới, nhưng Thanh Huyền dáng vẻ của ngươi, tựa hồ đã thay ta nghĩ xong?”

Dương Thanh Huyền lúng túng nở nụ cười hai tiếng, nói: “Không hổ là lão sư.”

Vu Khinh Nguyệt hé miệng cười nói: “Ta tới thay hắn nói đi. Dùng võ quán cùng lão sư thực lực, nghĩ muốn ngăn trở người trong thiên hạ nhòm ngó, sợ là rất khó. Không bằng đại gia theo chúng ta một đạo đi Chính Tinh Minh đi.”

Khanh Bất Ly cùng Lục Giang Bằng đám người trao đổi hạ ánh mắt, đều là sắc mặt bình tĩnh, đột nhiên mấy người đều là cười ha hả, để Vu Khinh Nguyệt có chút không hiểu ra sao.

Vu Khinh Nguyệt gò má ửng đỏ, nói: “Viện trưởng đại nhân, các ngươi cười cái gì?”

Khanh Bất Ly cười nói: “Trên thực tế, chúng ta trước đây liền thương lượng xong. Tiếp tục lưu lại Mộng Linh Thành đã không phải biện pháp, vì võ quán học viên an toàn, ta cùng mấy vị trưởng lão đều thương lượng qua, nhìn xem có thể hay không đi Chính Tinh Minh ở tạm, còn chỉ sợ cho các ngươi tăng thêm phiền phức, không biết làm sao mở miệng đây."

Dương Thanh Huyền đại hỉ, đứng dậy, ôm quyền hướng về chư vị trưởng lão chắp tay, nói: "Như vậy rất tốt, lấy viện trưởng cùng chư vị trưởng lão sức mạnh, có thể cuồn cuộn không chém làm Chính Tinh Minh bồi dưỡng nhân tài."

Khanh Bất Ly vuốt râu, ánh mắt sáng quắc nhìn Dương Thanh Huyền, nói: "Bồi dưỡng nhân tài chúng ta đúng là có một bộ biện pháp, chỉ là mười băm trồng cây, sợ đối với Chính Tinh Minh trợ giúp cũng không lớn. Chính Tinh Minh cùng Tinh Cung tranh, chẳng lẽ muốn rơi vào đánh lâu dài?"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1662: Tiến Về Phía Trước Tổng Bộ, Lúc Này Không Giống Ngày Xưa

Dương Thanh Huyền trên mặt lộ ra vẻ ưu lo, nói: “Mắt trước đối với Tinh Cung cùng Chính Tinh Minh thế cuộc, ta còn chưa phải là rất hiểu rõ. Vốn lấy ta đối với Tinh Cung sức mạnh tính toán, Chính Tinh Minh thị xử ở tuyệt đối yếu thế. Rơi vào đánh lâu dài có lẽ là kết quả tốt nhất.”

Vu Khinh Nguyệt trấn an nói: “Thanh Huyền ngươi không cần quá quá lo lắng, chính là tà bất thắng chính, diệt pháp giết cha ngươi, đang mất đi người trong thiên hạ tâm, hủy diệt là chuyện sớm hay muộn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nhân tâm?” Cười khổ lắc lắc đầu.

Thi Ngọc Nhan biểu hiện kiên định, nói: “Nhân tâm cõng, diệt pháp người ở bên cạnh liền càng ngày sẽ càng ít, mà chúng ta người ở bên cạnh liền càng ngày sẽ càng nhiều.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu nói: “Vẫn là muốn biện chứng một ít, ngưu tầm ngưu, mã tầm mã, chúng ta bên người đích hảo nhân càng ngày càng nhiều, mà diệt pháp thân bên xấu người đồng dạng càng ngày sẽ càng nhiều. Cái kia chút hung đồ đến cùng là chuyện gì xảy ra, ta hiện tại còn không rõ ràng lắm, việc này chờ về Chính Tinh Minh sau, nhất định muốn điều điều tra rõ ràng.”

Lục Giang Bằng nói: “Đã như vậy, cái kia việc này không nên chậm trễ, chúng ta bây giờ liền khởi hành đi Chính Tinh Minh.”

Dương Thanh Huyền có chút lo lắng nhìn xuống Tần Chấn.

Tần Chấn nhẹ nhàng lắc đầu, cười nói: “Ta không sao. Ngũ Uẩn Thụ khống chế cùng triển khai, còn cần một cái bế quan quá trình. Ở Mộng Linh Thành là bế không được đóng.”

Dương Thanh Huyền nói: "Tốt lắm, chúng ta bây giờ liền về Chính Tinh Minh.

…

Thập cường hai mươi bốn gia, tượng trưng cho Nhân tộc đứng trên tất cả thế lực, như trên trời rực rỡ ngôi sao giống như vậy, vờn quanh Trung Ương Đại thế giới, thành là nhân tộc vô số võ giả tha thiết ước mơ, đổ xô tới địa phương.

Này chút tạo thành Nhân tộc hàng đầu thế lực, lẫn nhau liên hệ, kiềm chế, nâng đỡ, cản tay, hình thành một cái đại cân bằng.

Tuy rằng lẫn nhau trong đó vốn cũng không thậm hữu hảo, nhưng cũng cực nhỏ sẽ kết làm đại ân oán, dù sao một khi động khởi can qua, liền là toàn bộ thiên hạ chấn động đại sự.

Nhưng tự Tinh Cung một trận chiến sau, loại này đại cân bằng liền bị đánh vỡ, thập cường hai mươi bốn gia chia làm phân biệt rõ ràng ba phái.

Tinh Cung, Chính Tinh Minh cùng một ít ở giữa thế lực.

Chính Tinh Minh bởi vì là lâm thời xây dựng, liền thu xếp ở tây bắc bộ Tuyền Tiêu Giáng Khuyết trên.

Một là bởi vì Vu Hiền cùng Dương Thanh Huyền quan hệ, đã ngay ở trước mặt người trong thiên hạ mặt xác nhận.

Hai là bởi vì Tuyền Tiêu Giáng Khuyết là lấy “Vu” họ làm chủ dòng họ môn phái, mà Quân Thiên Tử Phủ như vậy, nhưng là các loại dòng họ phe phái dung hợp. Tuy rằng Thi Diễn biểu lộ gia nhập Chính Tinh Minh, trở thành Chính Tinh Minh hạt nhân cơ cấu một trong, nhưng Quân Thiên Tử Phủ bên trong vẫn như cũ có không ít thanh âm phản đối.

Vì lẽ đó khắp nơi mặt lo lắng tới đến, Chính Tinh Minh tổng bộ tạm thời đặt ở Tuyền Tiêu Giáng Khuyết.

Dương Thanh Huyền này cũng là lần đầu tiên đi Vu gia.

Năm đó biết được Vu Khinh Nguyệt thân phận sau, một lần rơi vào rất bất đắc dĩ tình hình, lấy lúc đó thân phận của hắn, địa vị, thực lực, căn bản không thể để Vu gia đáp ứng đem Vu Khinh Nguyệt gả đi đến.

Mà giờ khắc này, hắn đã vượt xa quá khứ. Mặc dù là Tinh Cung cũng không có gì lo sợ, huống chi chỉ là Tuyền Tiêu Giáng Khuyết.

...

Nửa tháng sau, nơi nào đó trên hư không, Phong Lôi mãnh liệt, mây đen cuồn cuộn.

Không gian trên hóa ra tảng lớn vết rạn nứt, một đạo cường vô cùng ánh sáng từ bên trong kích bắn mà ra, cắt ra Thiên Khung, rơi ở trên mặt đất.

“Oanh!”

Cường quang ở gần kề mặt đất chớp mắt, liền dừng lại, bị ép thành một cái hình tròn to lớn, mặt đất dồn dập Phá Toái thành bột mịn.

Tròn bên trong “Đùng đùng” lôi quang lấp lóe, xuất hiện Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, ở không trung lóe lên, liền biến mất không còn tăm hơi.

Sau đó, phá toái trên mặt đất không, liền xuất hiện hơn mười đạo bóng người, chính là Dương Thanh Huyền đám người.

Dương Thanh Huyền sử dụng tới Hỏa Nhãn Kim Tình, đi về phía trước một toà mông mông núi to nhìn tới, cái kia ngọn núi cao to nguy nga, xông thẳng mây xanh, phảng phất đứng ở trong thiên địa người khổng lồ, đang Vân Hải sương mù ái bên trong, mắt nhìn xuống vạn vật Thương Sinh.

Đồng thời sơn xung quanh, có to lớn màu xanh sóng quang, hình thành một phương khung đỉnh, bao phủ xuống ở ngọn núi, bên trên phù văn không ngừng bay lên, lại biến mất ở phía chân trời.

Vu Khinh Nguyệt lộ ra vui sướng vẻ mặt, kích động nói: “Đến rồi.”

Thiên Hà hành trình, rốt cục về nhà, khó tránh khỏi vui sướng.

Vu Khinh Nguyệt nói: “Đại gia đi theo ta!”

Nói, liền hóa thành lưu quang, bao lấy mọi người, hướng về trên núi lớn bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lấp lóe, phát hiện này núi to bốn phía, không chỉ có hộ sơn kết giới, hơn nữa còn có cực mạnh quy tắc không gian.

Mắt thấy thoáng qua liền đến khoảng cách, lại bay chỉ chốc lát.

Đột nhiên một đạo thân ảnh khổng lồ từ cái này mờ mịt linh vụ bên trong hiện ra hiện ra, quát lên: “Là người phương nào, dám to gan xông Tuyền Tiêu Giáng Khuyết!”

Vu Khinh Nguyệt vội vàng kêu lên: “Đời sau thúc thúc, là ta!”

Dương Thanh Huyền đám người giật mình nhìn tới, trước mắt người khổng lồ này cùng nhân loại không khác nhau chút nào, nhưng cũng thân cao trăm trượng, uy nghiêm túc mục.

“Hóa ra là tiểu thư.”

Vu Duệ khuôn mặt trên lộ ra vẻ mỉm cười, sau đó ánh mắt ở trong đám người đảo qua, rơi trên người Dương Thanh Huyền thời điểm, hài hước nhìn nhiều mấy lần.

Vu Khinh Nguyệt nói: “Mấy vị này đều là bạn của ta, trước đã đưa tin cho ta cha. Thanh Huyền, chúng ta đi.”

Vu Khinh Nguyệt dẫn mọi người, liền muốn bước vào cái kia Vân Hải Thanh Quang bên trong.

Vu Duệ nhưng là đột nhiên giơ lên to lớn tay, lăng không chỉ tay như sơn nhạc điểm rơi xuống.

Trên đầu ngón tay hóa ra một vòng hào quang, trình xoắn ốc đánh rơi, đem Dương Thanh Huyền đám người toàn bộ bọc lại. Mà Vu Khinh Nguyệt, Vu Lâm, Vu Uyên nhưng là bị ánh sáng bắn đi ra.

“Vu gia người có thể thông qua, còn dư lại đều lưu lại.”

Vu Duệ nghiêm nghị nói ra, trong thanh âm tràn đầy không thể nghi ngờ uy nghiêm.

Vu Khinh Nguyệt cả giận nói: “Đời sau thúc thúc, mấy vị này bằng hữu đến, ta đã cùng phụ thân nói rõ.”

Vu Duệ nói: “Xin lỗi, ta cũng không có thu vào gia chủ thông báo.”

“Cái gì?”

Vu Khinh Nguyệt kinh sợ, nói: “Không thể!” Lập tức lập tức nói: “Ngươi trước đợi lát nữa, ta đây phải đi thông báo cha ta.”

Vu Duệ trong lỗ mũi phát sinh một tiếng hừ nhẹ, nói: “Cái kia mấy người này, trước hết cho rằng tự tiện xông vào tông môn xử lý, ép vào Minh Thần Nhai lại nói.”

To lớn kia tay, năm ngón tay kéo ra, đã bắt lại đi.

Vu Khinh Nguyệt kinh hãi, phẫn nộ quát: “Đời sau thúc thúc, mau dừng tay!”

Vu Duệ trí nhược không nghe, năm ngón tay bỗng nhiên vồ xuống.

Dương Thanh Huyền trong mắt tinh mang lấp lóe, đem Vu Duệ vẻ mặt đặt ở trong mắt, đối phương tựa hồ vẫn chưa ác ý, nhưng cũng lộ ra một luồng hài hước biểu hiện, tựa hồ là có ý định muốn làm khó mình.

An Kỳ La đám người đang phải ra tay, Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi lui ra.”

An Kỳ La sững sờ, liền đột nhiên cảm thấy thiên địa chấn động, một cái lông xù thân ảnh không ngừng biến lớn, cái kia nhung lông ép trên người bọn họ, đưa bọn họ toàn bộ đẩy ra.

Dương Thanh Huyền hai tay bấm quyết, đã biến thành trăm trượng cao Hải Hầu Tử, so với Vu Duệ còn phải cao hơn một cái xương sọ.

Vu Duệ ngũ quan ở trên mặt mở rộng, lộ ra khó tin kinh sợ.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, tay trái nắm lấy Vu Duệ cổ tay, đi về phía trước một bước, bả vai liền đội lên đi qua.

“Càn rỡ!”

Vu Duệ hét lớn một tiếng, thanh uy rung trời, khác một cái tay liền hóa chưởng đánh xuống.

Nhưng Dương Thanh Huyền trực tiếp dùng cái đấu vật động tác, bả vai đè ở Vu Duệ ngực chớp mắt, liền đem Vu Duệ trực tiếp đẩy lên, hướng về phía sau hất bay đi ra ngoài.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1663: Mới Thời Đại, Thiên Hạ Anh Hào

Một vị trăm trượng cao thân thể, như là con nít giống như, bị ném rất xa.

“A a!!”

Vu Duệ liên tục rống to, ở không trung lật vài vòng, lập tức đứng vững thân thể, liền đánh tới.

Vu Khinh Nguyệt kêu lên: “Đi mau!”

Hai tay ở trước người vung lên, một mảnh thuỷ triều lực lượng phun trào, liền đem biến về chân thân Dương Thanh Huyền, và những người khác toàn bộ bao lấy, loáng một cái liền tại chỗ biến mất, chỉ câu có lời xa xa truyền đến, “Vu Lâm Vu Uyên, giúp ta ngăn trở đời sau thúc thúc!”

Vu Lâm cùng Vu Uyên một mặt cay đắng, nhìn cái kia nhào tới Vu Duệ, đều là sắc mặt trắng bệch, nhưng chỉ có thể nhắm mắt lại đi, làm tốt bị đánh một trận chuẩn bị.

...

“Ha ha!”

Tuyền Tiêu Giáng Khuyết trên, một cái nước nguyên chi cầu lơ lửng giữa không trung, đem tình cảnh vừa nãy toàn bộ hiển hiện ra.

Vu Hiền gặp được Vu Duệ bị ném đi, Vu Khinh Nguyệt đám người hóa quang mà đi, không nhịn được cười to.

Bốn phía tất cả đều là Vu gia cao tầng, còn có Thi Diễn chờ Chính Tinh Minh người.

Vu gia người, số ít lộ ra vẻ lạnh lùng.

Chính Tinh Minh người, đều là mặt ngậm mỉm cười.

Vu Hiền ánh mắt nhìn chung quanh một vòng, cười hỏi nói: “Chư vị còn có cái gì nghi hoặc sao?”

Không có người lên tiếng, mấy cái người bất mãn, cũng là ngậm miệng.

Vu Sơn khẽ cười nói: “Từ vừa nãy cái kia một chiêu xem ra, tiểu tử này Thiên Đô hành trình, thu hoạch không cạn a, sợ là đã bước vào Khuy Chân.”

Vu Hiền gật đầu nói: “Vu Duệ nhưng là Khuy Chân đỉnh cao, nếu như không có Khuy Chân cảnh tu vi, làm sao có khả năng một chiêu húc bay Vu Duệ. Ngắn ngủn thời gian nửa năm, liền từ thần biến bước chân vào Khuy Chân, thực sự là đáng sợ thiên phú a.”

Thi Diễn nói: “Bầu trời luận võ, mỗi hai mươi năm một lần, mấy trăm năm bên trong, có thể đản sinh ra hơn mười vị thiên tài tuyệt thế. Nhưng có thể trấn áp một cái thời đại, cũng chỉ có một người.”

Vu gia một ông lão hừ lạnh nói: “Thi Diễn đại nhân thuyết pháp như vậy, ý là người này chính là muốn trấn áp tương lai một cái nào đó thời đại nhân vật.”

Người này là Vu gia lục trưởng lão vu Thiệu Khôn, vóc người mập mạp, mặt mũi nhăn nheo, biểu hiện nhưng là uy nghiêm lãnh túc, vẫn cực lực phản đối cùng Tinh Cung là địch, giờ khắc này càng là đầy mặt xem thường.

Thi Diễn khẽ mỉm cười, nói ra: “Thiệu Khôn trưởng lão, lời ấy sai rồi. Không phải tương lai một cái nào đó thời đại, mà là bắt đầu từ hôm nay, cho đến tương lai, toàn bộ mấy trăm năm, thậm chí hơn một nghìn năm, đều là thuộc về Dương Thanh Huyền thời đại. Trong ngàn năm, lại không có ngày mới có thể cùng tranh tài."

Cả điện người, không khỏi là bị lời này khiếp sợ.

Vu Hiền cười nói: "Dương Thanh Huyền thời đại, chà chà, có ý tứ."

Vu Thiệu Khôn đứng dậy, cười khẩy nói: "Ha ha, Thi Diễn đại nhân đang nói mơ sao? Từ cổ chí kim, có thể lấy tên của một người đặt tên thời đại, ít ỏi. Tự trung cổ tới nay, cũng chỉ có Ân Võ Vương, Vạn Cổ Trường Không, ngày không cách nào đám người, Dương Thanh Huyền hắn một cái Khuy Chân cảnh lâu la, dựa vào cái gì?!"

Vu Sơn không lạnh không nóng nói ra: "Thiệu Khôn, bất luận người nào đều là từ lâu la tu luyện ra."

Vu Thiệu Khôn hơi thay đổi sắc mặt, trong mắt xẹt qua một tia sợ hãi, liền tự giác lui ra, sắc mặt thậm chí hơi trắng bệch.

Ở toàn bộ Vu gia bên trong, Vu Sơn uy nghiêm hoàn toàn không ở nhà chủ bên dưới, có lúc chỉ có hơn chứ không kém.

"Cha!"

Đột nhiên một đạo như chuông bạc âm thanh ở bên ngoài đại điện vang lên, một đạo bóng người màu vàng chính là bay lượn đi vào, chính là Vu Khinh Nguyệt, rơi vào ở giữa cung điện, không để ý cả điện người, liền cáu giận nói: "Cha vì sao không thông báo đời sau thúc thúc ta mang bằng hữu đã trở về!"

Vu Hiền cười nói: "Nữ sinh hướng ngoại, cổ người không dư bắt nạt vậy."

“Dương Thanh Huyền gặp nhạc phụ đại nhân, gặp chư vị đại nhân!”

Một đạo vang dội sang sảng thanh âm ở trước điện vang lên, Dương Thanh Huyền trên người mặc huyền bào, ánh mắt thâm thúy, mang theo Thi Ngọc Nhan, Tử Diều Hâu đám người nối đuôi nhau mà vào.

Trong điện hơn trăm hai mắt quang, đều rơi trên người bọn họ, cuối cùng toàn bộ hội tụ trên người Dương Thanh Huyền, nghĩ chứng kiến thiếu niên này phong thái.

Vu Hiền cười liên tục gật đầu, ánh mắt nhìn phía Thi Diễn.

Hai người nháy mắt trao đổi hạ ánh mắt, lúc này đồng thời đứng lên, ôm quyền chắp tay nói: “Tham kiến minh chủ! Gặp quá Nhân Hoàng đại nhân!”

Bên trong đại điện không khỏi là kinh hãi, lập tức dồn dập phản ứng lại, đều là đứng lên, ôm quyền cung nghênh.

Mảng lớn võ giả càng là trực tiếp một chân quỳ xuống.

Vu Thiệu Khôn đám người xanh mặt, nhìn Vu Hiền, Vu Sơn bọn người đứng cạnh ôm quyền tham kiến, mình tại sao còn ngồi yên, chỉ có thể hắc trầm mặt đứng lên. Nhưng hai tay vẫn còn ở phóng tại thân thể hai bên, đầu gỗ.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, đã thấy Vu Hiền một đạo ánh mắt trông lại, khá có thâm ý.

Nhất thời trong lòng hơi động, hiểu Vu Hiền ý tứ, cười khổ một tiếng, chỉ được nhắm mắt, ôm quyền cao giọng nói: “Chư vị nhanh đứng dậy nhanh, mọi người đều là tọa trấn nhất phương cường giả, thiên hạ kính ngưỡng. Vì lật đổ diệt pháp mà tụ tập cùng nhau, tại hạ cảm kích vạn phần.”

Thi Diễn lại cười nói: “Minh chủ quá khiêm nhượng. Chính là minh chủ lấy sức một người, chọn mở ra diệt pháp khăn che mặt, đồng thời dẫn dắt người trong thiên hạ cộng đồng thảo phạt, còn Nhân Hoàng chính thống.”

Vu Sơn cười nói: “Chính là. Đồng thời ở Tinh Cung cuộc chiến bên trong, ngươi đã có rồi Nhân Hoàng truyền thừa điều kiện, nơi đây thiên hạ, trừ ngươi ra, còn có ai có thể mặc người hoàng vị trí này.”

Dương Thanh Huyền trong đầu không rõ xuất hiện một bóng người, trở thành Nhân Hoàng ba điều kiện, trong đó trọng yếu nhất chính là thu được Thiên Địa song bảng, mà giờ khắc này song bảng nhưng ở trong tay người kia.

Hơn nữa để Dương Thanh Huyền cảm thấy kỳ quái chính là, người kia cướp đi song bảng, nửa năm qua thật giống biến mất rồi giống như vậy, không có bất kỳ tung tích, thật chẳng lẽ là tìm hiểu đi?

Nhưng chẳng biết vì sao, Dương Thanh Huyền luôn có loại không tin cảm giác.

Dương Thanh Huyền phục hồi tinh thần lại, nghiêm nghị nói: “Đa tạ chư vị giúp đỡ, lời cảm kích ta không nói. Có chư vị ở, ta lại không có có gì phải lo lắng, chúng ta phía trước, lại không có địch thủ.”

Mọi người đồng nói: “Đi theo Nhân Hoàng đại nhân, bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, không chối từ!”

Sau đó, ở Vu Hiền hoạ thơ diễn dẫn tiến hạ, Dương Thanh Huyền cùng mọi người từng cái gặp mặt.

Trong đó thập cường bên trong, minh chống đỡ Dương Thanh Huyền chỉ có Quân Thiên Tử Phủ cùng Tuyền Tiêu Giáng Khuyết, hai mươi bốn trong nhà, Thiên Lục Ân gia cùng Đại La tiên sơn, đều có phái phó tông chủ lại đây, biểu lộ đứng ở Chính Tinh Minh một mặt.

Còn dư lại thế lực, hơn nửa đều là lệ thuộc vào này tứ gia, còn có non nửa thì lại là thật tâm từng đi theo tới.

Mọi người lễ nghi qua đi, Dương Thanh Huyền được tôn sùng là ghế trên.

Dương Thanh Huyền biết đây là không thể tránh khỏi, nếu là mình lùi để, trái lại uổng phí Vu Hiền Thi Diễn có ý tốt, lúc này việc nhân đức không nhường ai ngồi ở vị trí đầu.

Vu Hiền cười nói: “Chính Tinh Minh thành lập lâu như vậy, hôm nay minh chủ trở về, rốt cục hoàn chỉnh.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Khổ cực nhạc phụ đại nhân cùng chư vị đại nhân, ở nửa năm qua trả giá.”

Vu Hiền nói: “Minh chủ khách khí, đây là phải. Hiện tại minh chủ trở về, sau này tất cả chỉ huy, đều giao về minh chủ. Ở đây trước đây, ta đem lập tức các loại thế cuộc, cặn kẽ nói cùng minh chủ nghe.”

Dương Thanh Huyền nghiêm nghị nói: “Quyền chỉ huy việc không thích hợp quá gấp, nhưng lập tức tình thế như thế nào? Kính xin nhạc phụ đại nhân nói tường tận đến.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1664: Thiên Hạ Thế Cuộc (Thượng)

Trong điện bầu không khí một hồi trở nên nghiêm nghị, có vẻ hơi ngột ngạt.

Xem ra tình thế mười phần không thể lạc quan.

Vu Hiền sửa lại hạ dòng suy nghĩ, nói: “Tinh Cung cuộc chiến sau, thiên hạ gió nổi mây vần, rung chuyển bất an, các loại xung đột sự kiện trình tăng vụt lên. Lấy Trung Ương Đại thế giới làm trụ cột, lan đến gần Tam Thập Tam Thiên, bắt đầu xuất hiện lượng lớn chiếm đoạt sự kiện, cá lớn ăn Tiểu Ngư. Đặc biệt là Trung Ương Đại thế giới rung chuyển, hầu như từng cái xung đột, cũng sẽ ở ba mươi ba giới sản sinh ảnh hưởng.”

Bởi vì Trung Ương Đại thế giới phạm vi thế lực, là từ Trung Ương Đại thế giới đi xuống phóng xạ. Thập cường hai mươi bốn gia làm toàn bộ Nhân tộc thế lực tầng cao nhất, chiếm cứ hầu như toàn bộ tài nguyên. Sau đó nhị lưu thế lực đều phụ thuộc vào nhất lưu, tam lưu lại phụ thuộc vào nhị lưu. Một khi nhất lưu thế lực có chuyện, lan đến phạm vi rộng, khó có thể đánh giá.

Dương Thanh Huyền than thở: “Khó lường chi thu, sẽ có rung chuyển khó mà tránh khỏi. Hiện tại Tinh Cung cùng Chính Tinh Minh sức mạnh đối với so sánh như nào?”

Vu Hiền nói: “Minh gia nhập Chính Tinh Minh đỉnh cấp thế lực, chỉ có Tuyền Tiêu Giáng Khuyết, Quân Thiên Tử Phủ, Đại La tiên sơn cùng Thiên Lục Ấn gia. Minh ngã về phía Tinh Cung thế lực, thập cường bên trong chỉ có Trần Nhĩ Thập Lăng. Nhưng hai mươi bốn trong nhà, nhưng có Cô Vụ Nhai, Bách Thế Cốc, Càn Thiên Phủ, Hỗn Nguyên Trác gia, khống thi Mao gia.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Nhiều như vậy?”

Vu Hiền nói: “Thiên hạ rung chuyển, sợ nhất chịu đến lợi ích tổn thất là thập cường. Hai mươi bốn trong nhà, không ít đều có dã tâm nghĩ muốn xâm nhập thập cường. Dù sao thập cường vị trí, từ đến đều không phải là nhất thành bất biến. Vì lẽ đó thập cường người trong động ít, mà hai mươi bốn trong nhà xuẩn xuẩn dục động rất nhiều. Hơn nữa ta nói này chút, đều là ở bề ngoài liền làm ra lựa chọn. Cũng không có thiếu đều ở trong tối hạ rục rà rục rịch, đối với chúng ta cũng không lợi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tinh Cung cuộc chiến bên trong, ta cùng với Lôi Dương kết làm mối thù, Lôi Đình Cổ Vực sợ là muốn đối địch với ta. Hơn nữa ở Mộng Linh Thành bên trong, ta giết Mạnh Hàn Thiên, Bắc Thiên Hàn Cung sợ cũng trở thành địch nhân.”

Thi Diễn nói: “Đây cũng chính là chúng ta lo lắng. Mười lực lượng mạnh, là muốn vượt trên hai mươi bốn gia một bậc. Bây giờ Trần Nhĩ Thập Lăng ngã về phía Tinh Cung, nếu như Lôi Đình Cổ Vực cùng Bắc Thiên Hàn Cung ngược lại cũng mâu. Chúng ta thì càng thêm nằm ở yếu thế.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nói ra: “Có chuyện ta đã quên nói, Lục Vũ Khôi đã chết.”

“Cái gì?!”

Lời vừa nói ra, cả điện người đều là kinh hãi.

Thi Diễn vui vẻ nói: “Thật chứ?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, đem chuyện ngày đó từng cái nói tới, Lục Vũ Khôi làm sao lần theo mà tới, Dương Chiếu làm sao bỏ mình, Ninh Hồng Nho làm sao xuất hiện chờ chút.

Nghe được mọi người vui mừng không thôi.

Vu Hiền lại cười nói: “Ha ha, chết thật tốt. Lão thất phu này, sớm chết rồi. Ta còn tưởng rằng hắn trốn ở Trần Nhĩ Thập Lăng bên trong chữa thương, không nghĩ tới nguyên lai đã sớm treo. Hừ, cứ như vậy, Trần Nhĩ Thập Lăng nghĩ muốn bảo vệ thập cường vị trí, là không thể nào.”

Thi Diễn nói: “Lôi Đình Cổ Vực tuy rằng Lôi Dương là thay chưởng môn, nhưng chân chính người nắm quyền, nhưng là Lôi lão gia tử, đồng thời cũng là chí cường võ hồn thô bạo vô song chủ nhân, chưa chắc sẽ cùng Lôi Dương cùng một giuộc. Ta tìm cái thời gian đi cổ vực đi một chuyến, tranh thủ thuyết phục lão gia tử, mặc dù không thể lôi kéo đến chúng ta một phái, chí ít để cho bọn họ duy trì trung lập. Mà Bắc Thiên Hàn Cung thì lại vị trí cực bắc nơi, tuy rằng Mạnh Hàn Thiên bị giết, việc này bọn họ tuyệt sẽ không nghỉ, nhưng không nhất định sẽ đem toàn bộ tông môn dựng đi vào. Ta đồng thời lại đi tranh Bắc Thiên Hàn Cung, hướng về Bắc Băng Dương giải thích việc này.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Làm phiền Thi Diễn đại nhân. Ta trồng xuống bởi vì, nhưng phải đại nhân thay ta đi hóa giải.”

Thi Diễn mỉm cười nói: “Không sao. Nếu không có tình thế bức người, ta cũng lười đi giải thích. Lôi Vân cùng Mạnh Hàn Thiên cái chết, vốn là gieo gió gặt bão, đáng đời.”

Vu Hiền gật đầu nói: “Như vậy rất tốt. Nếu như Lôi Đình Cổ Vực cùng Bắc Thiên Hàn Cung đều có thể kềm chế, để cho bọn họ duy trì trung lập. Vậy chúng ta thế cuộc liền muốn hoãn hòa một chút. Hơn nữa ta vừa nghe Thanh Huyền ngươi nói, Tinh La Ninh gia cũng xuất hiện. Nếu như Ninh gia có thể...”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Ninh gia tuy là ngoại công ta, nhưng luận cảm tình cùng giao tình, thực sự nói cạn. Ta tìm cái thời gian đi một chuyến Tinh La, tranh thủ có thể được viện trợ."

Thi Diễn nói: "Nếu như Ninh gia cũng có thể trợ giúp chúng ta, cái kia tình thế liền chuyển tốt. Ninh Hồng Nho có thể kinh sợ thối lui hai vị hung đồ, thực lực mạnh có thể tưởng tượng được, sợ không ở thập cường bên dưới."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta đối với Ninh gia không biết gì cả, việc này không cách nào đảm bảo, chỉ có thể làm hết sức."

Vu Hiền cười nói: "Đây là tự nhiên."

Thi Diễn nói: "Nếu như tất cả hướng về tốt, thập cường bên trong, chúng ta liền chiếm cứ ưu thế tuyệt đối. Còn dư lại mấy nhà, đao vực, khôn ha Thần Điện, Sa Bà Thiên Phong, thôn thiên thành, cũng sẽ không khinh cử vọng động. Bởi vì bọn họ lợi ích quá lớn, ở thế cuộc không có rõ ràng trước, chắc là sẽ không dễ dàng đứng thành hàng."

Dương Thanh Huyền hỏi: "Vậy còn dư lại hai mươi bốn gia đây?"

Vu Hiền trầm ngâm nói: "Ngoại trừ đã đứng thành hàng mấy nhà ở ngoài, còn dư lại cũng đều là quan sát thái độ. Ta hoạ thơ diễn không ngừng phái người tiến về phía trước các phái làm thuyết khách, hy vọng có thể thuyết phục mấy phái, mức độ thấp nhất, cũng phải để cho bọn họ duy trì trung lập."

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nghĩ đến Hữu Cầm Sanh cùng Công Thâu Khánh, hai nhà này kéo tới độ khả thi rất lớn, mặc dù không thể để cho bọn họ rõ mặt nương nhờ vào, chí ít có thể trong bóng tối giúp đỡ. Đặc biệt là Công Thâu thế gia con rối, có thể tăng lên cực lớn Chính Tinh Minh sức chiến đấu.

Xem ra chính mình ngoại trừ đi một chuyến Tinh La Ninh gia ở ngoài, còn phải rút ra đi không một chuyến có đàn thế gia cùng Công Thâu thế gia.

Dương Thanh Huyền ngầm thở dài, người minh chủ này cũng không tốt làm a, sự tình các loại muốn bày mưu nghĩ kế, rất lớn suy yếu hắn chuyên tâm thời gian tu luyện.

Vu Hiền đột nhiên nói: “Minh chủ đại nhân, còn có một chuyện, chính là lần này miền nam mỏ quặng tranh. Vốn chỉ là cái phổ thông linh quáng, ai biết nhưng cùng Tinh Cung người gây gổ lên. Song phương phái đi cường giả không ngừng tăng nhanh, tạo thành hai phái đối lập tới nay, lớn nhất một hồi xung đột.”

Dương Thanh Huyền lập tức nghĩ đến Tử Dạ, sợ hỏi: “Vậy bây giờ như thế nào?”

Vu Hiền nói: “Chưa phân ra kết quả.”

Thi Diễn trầm ngâm nói: “Việc này ta luôn cảm thấy có chút kỳ lạ. Tinh Cung chi loạn sau, chúng ta cùng Tinh Cung xung đột to nhỏ không dưới mười lần, nhưng cũng không có chân chính trên ý nghĩa đại chiến. Hẳn là diệt pháp ở điều dưỡng sinh lợi. Ở trong trận chiến đó, hắn bị thương sợ là vượt ra khỏi dự tính của chúng ta.”

Vu Hiền nói: “Không sai, có mấy lần ta cho rằng sẽ khuếch trương xung đột lớn, đều làm xong toàn diện chuẩn bị chiến đấu, kết quả lâm thời Tinh Cung thế lực liền chủ động rút lui. Chứng minh Tinh Cung mắt trước còn không muốn cùng chúng ta sản sinh xung đột. Nhưng lần này miền nam mỏ quặng tranh, nhưng có chút không đúng đầu, xung đột phảng phất ở không ngừng mở rộng.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Trong đó tình hình cụ thể và tỉ mỉ làm sao?”

Vu Hiền trầm ngâm một chút, ánh mắt nhìn khắp bốn phía, đột nhiên nói ra: “Lần này tụ hội, chủ yếu là cung nghênh minh chủ trở về. Hiện tại ta có chuyện quan trọng cùng minh chủ thương lượng, chư vị tạm thời xuống nghỉ ngơi đi.”

Tất cả mọi người rõ ràng, sau đó phải thảo luận đều là cơ mật việc, lúc này thức thời đứng dậy cáo từ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1665: Thiên Hạ Thế Cuộc (Hạ)

Rất nhanh, trong đại điện mọi người rời đi, trở nên trống rỗng, chỉ còn dư lại Vu Hiền, Vu Sơn hoạ thơ diễn, cùng với Dương Thanh Huyền mang tới mọi người.

Vu Hiền ánh mắt lại nhìn phía An Kỳ La đám người.

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Nhạc phụ đại nhân yên tâm, này chút mọi người là đối với ta trung thành cảnh cảnh.”

Vu Hiền hờ hững nói ra: “Trung thành tuyệt đối ta tự nhiên là tin. Chỉ có điều chuyện tiếp theo, không cần thiết quá nhiều người biết.”

Dương Thanh Huyền cười khổ, biết Vu Hiền vẫn là không yên lòng, nhưng cùng lúc cũng kinh ngạc, rốt cuộc là chuyện gì, càng để Vu Hiền như vậy đề phòng.

Dương Thanh Huyền lúc này để An Kỳ La cùng Khanh Bất Ly đám người tạm thời rời sân, Vu Hiền để Vu Lâm đem mọi người an bài xong xuôi.

Toàn bộ trong đại điện, cũng chỉ còn sót lại Vu Hiền, Vu Sơn, Thi Diễn, cùng Dương Thanh Huyền, Vu Khinh Nguyệt, Tử Diều Hâu, Thi Ngọc Nhan.

Vu Hiền lúc này mới sắc mặt ngưng trọng nói: “Nam bộ hầm mỏ kia mạch, bên trong moi ra vật kỳ quái.”

Nói, vung tay lên, một đạo lục mang kích bắn mà ra.

Dương Thanh Huyền nắm ở trong tay, là một khối màu xanh biếc ngọc thạch, thông suốt sạch sẽ, tản ra một tia đạo uẩn lực lượng.

“Tiên ngọc!”

Dương Thanh Huyền thất thanh kêu to, đột nhiên đứng lên, một mặt kinh hãi.

Hắn đem khối này ngọc thạch cầm trong tay lật xem mấy lần, xác nhận là Tiên ngọc không thể nghi ngờ.

Sau đó lại cho Tử Diều Hâu đám người nhìn, đều là mặt lộ vẻ kinh sắc.

Đem một tia sức mạnh rót vào ngọc thạch bên trong, quả nhiên có bất quy tắc nhợt nhạt đạo văn tái hiện ra.

Vu Hiền hoạ thơ diễn rất là kinh ngạc.

Thi Diễn ngạc nhiên nói: “Các ngươi quen nhau vật ấy?”

Dương Thanh Huyền không nói hai lời, nhảy ra hai khối Thiên Đô Tiên ngọc, phân biệt đưa cho hai người.

Vu Hiền hoạ thơ diễn nhìn kỹ một phen sau, liếc nhau một cái, đều là đầy mặt kinh ngạc.

Vu Hiền nói: “Vật ấy tại sao?”

Thi Diễn đồng dạng kỳ quái nói: “Ta lật xem các loại tư liệu, đều chưa từng gặp vật ấy, bên trong lại ẩn chứa đạo uẩn, nhất định chính là nghịch thiên rồi, nhưng không nghĩ tới các ngươi càng một sớm biết.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Chúng ta cũng là gần đây mới biết.”

Ngay sau đó, đem Thiên Hà việc, đơn giản nói một lần, cùng với Hàm Quang Thượng nhân nói, này Tiên ngọc lai lịch.

Nghe được Vu Hiền hoạ thơ diễn trợn mắt ngoác mồm.

Sau một lúc mới phục hồi tinh thần lại, Thi Diễn ngơ ngác nói: "Không nghĩ tới Thiên Đô hành trình, lại như khúc này gãy nhiều khó khăn, lại vẫn cùng Vạn Cổ Trường Không, Thiên Bồng Nguyên soái liên hệ can hệ."

Dương Thanh Huyền hơi nhíu mày, trầm tư nói: "Hàm Quang nói cái kia Tiên ngọc, chính là tinh phách hòa vào trong linh thạch biến thành, lời ấy cũng không hư, bằng không khó mà giải thích Thiên Đô việc. Như vậy nam bộ trong mỏ quặng này chút Tiên ngọc, lại là chuyện gì xảy ra?"

Thi Diễn nói: "Mặc dù là tinh phách biến thành, cũng nhất định phải có bí pháp cùng phát động điều kiện. Bằng không thiên thu vạn cổ tới nay, làm sao lại chỉ ở Thiên Đô cùng cái quặng mỏ này bên trong từng xuất hiện?"

Vu Hiền đột nhiên nói ra: "Các ngươi nói, nam bộ mỏ quặng việc, có thể hay không cùng Thiên Đô chuyện có liên lụy?"

Tất cả mọi người trầm mặc không nói, đây là một không cách nào trả lời vấn đề.

Dương Thanh Huyền nói: "Bất kỳ thần thông bí pháp, trên thực tế đều là dùng tự thân lực lượng, điều động thiên địa quy tắc. Có thể hay không này nam bộ mỏ quặng, nhờ số trời run rủi, vừa vặn đáp lại như vậy quy tắc?"

Thi Diễn hơi lắc đầu, nói: "Ngươi nói tình huống như thế, chỉ tồn tại ở lý luận bên trong, có thể nói vạn người chưa chắc có được một, ta ngược lại thật ra càng đồng ý tin tưởng, này mỏ quặng cùng Thiên Đô có quan hệ."

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, nói: “Chỉ có thể đi hiện trường vừa nhìn. Đối với Tiên ngọc việc này, đương thời chỉ có Hàm Quang rõ ràng nhất, thứ yếu chính là sở giao dịch hạ chủ Kỳ Liên.”

Vu Hiền ánh mắt lấp lóe, nói: “Này sở giao dịch chủ nhân rốt cuộc là ai?”

Bên trong đại điện, không có ai biết.

Chỉ biết là tồn tại đã lâu, thần thông quảng đại.

Dương Thanh Huyền lại hỏi nói: “Không biết hai vị đại nhân, đối với cái kia Thiên Bồng Thủy Thần Cung có thể có hiểu rõ?”

Thi Diễn nói: “Thiên Bồng Thủy Thần Cung tồn tại, ta cũng chỉ là biết một, hai, cũng không hiểu rõ. Ngươi ở Thiên Hà cùng rất nhiều chủng tộc ở chung, cũng không đánh nghe ra một chút tình huống?”

Dương Thanh Huyền than thở: “Biết rất ít, ngược lại là có thể hỏi một chút Ba Đốn bọn họ.”

Vu Hiền nói: “Ba Đốn bốn tộc người, ta đã phái đi nam bộ quặng mỏ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đã như vậy, ta làm sơ nghỉ ngơi, cũng đi cái kia mỏ quặng đi một chuyến. Nhìn rốt cuộc là tình huống thế nào.”

Vu Hiền trầm ngâm nói: “Ngươi vừa về Chính Tinh Minh, lại muốn đi ra ngoài, sợ là không ổn đâu. Nam bộ quặng mỏ sự tình, xác thực càng ngày càng nghiêm trọng. Xem ra Tinh Cung đối với này Tiên ngọc, có rất mạnh tranh cướp chi tâm. Ta nguyên bản dự định, là sau khi ngươi trở lại tọa trấn Chính Tinh Minh, ta cùng Vu Sơn đi một chuyến nam bộ.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Không thể. Nhạc phụ đại nhân đức cao vọng trọng, thứ nhất có thể tọa trấn Chính Tinh Minh, thứ hai có thể tọa trấn Vu gia. Nếu như nhạc phụ cùng Vu Sơn đại nhân đều rời đi, mới là thật cục diện bất ổn. Cho tới ta...”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Nơi nào thật trấn ở này chút một phương hào chủ?”

Vu Sơn hắc tiếng nói: “Thanh Huyền thái mà không kiêu, nội tâm phần rõ. Ta mới đầu còn lo lắng quá sớm giúp ngươi dâng lên minh chủ cùng Nhân Hoàng vị trí, sẽ để cho ngươi lạc lối tự mình. Bây giờ nhìn lại, là ta lo xa rồi. Ha ha, lấy thiên phú của ngươi cùng tâm tính, kinh sợ những cường giả này, chỉ là một vấn đề thời gian.”

Vu Hiền đối với Dương Thanh Huyền tâm tính cũng hết sức hài lòng, gật đầu nói: “Ta có thể lưu thủ Tuyền Tiêu Giáng Khuyết, nhưng nam bộ mỏ quặng bên kia, ma sát không ngừng, đồng thời xung đột một lần so với một lần mạnh, chúng ta phái đi người đã trải qua ngồi trấn giữ không được. Chỉ là ngươi quá khứ, đối với hòa dịu thế cuộc không khác.”

Lấy Vu Hiền cùng Dương Thanh Huyền quan hệ giữa, cũng không cần khách sáo cái gì, Vu Hiền liền chỉ nói, rất ý tứ rõ ràng, nói đúng là thực lực của ngươi không đủ.

đọc truyện cùng http:/

/truyencuatui.net/ Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Một cái hảo hán ba cái giúp, Thần Nhạc là bốn sao tột cùng Giới Vương, khoảng cách năm sao chỉ có cách một tia. Quỷ Tôn cũng là bốn sao Giới Vương, ở chém giết Mao Đồ sau, hút Mao Đồ chi hồn, luyện hóa Ức Hồn Phiên, giờ khắc này đang lúc bế quan, sợ cũng phải xung kích bốn sao đỉnh cao. Thêm vào Mi Long tộc mấy vị Khuy Chân cảnh cường giả, còn có ta Tinh Túc nhóm, bao nhiêu có thể giúp đỡ chút mau lên.”

Vu Hiền trong mắt vẻ kinh dị lấp lóe, nói: “Hai vị bốn sao Giới Vương? Nếu là bọn họ nguyện đi, ngươi chuyến này có thể.”

Cho tới Dương Thanh Huyền nói những người khác, Vu Hiền trực tiếp bỏ quên.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ta thông báo hai người một hồi, bọn họ nên cùng ta đồng hành. Nhưng Quỷ Tôn đang đột phá lúc mấu chốt, sợ là cần một ít thời gian.”

Thi Diễn nói: “Mao gia Ức Hồn Phiên, thực sự ác độc, chính là trong thiên hạ hiếm có hung vật. Bị ngươi cái kia tu quỷ đạo bằng hữu thu nạp rơi, cũng coi như là một cái kết cục tốt nhất.”

Vu Hiền lạnh lùng nói: “Mao Gia Minh ngã về phía Tinh Cung, Mao Đồ thực sự là chết chưa hết tội.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nói ra: “Kỳ thực ta cảm thấy được, nếu Tinh Cung giờ khắc này không muốn cùng chúng ta trực tiếp va chạm. Sao không nhân lúc vào lúc này, tổ chức một nhóm sức mạnh, rung cây dọa khỉ, đánh chó cho chủ nhân nhìn. Đồng thời đưa đến giết gà dọa khỉ tác dụng, kinh sợ một hồi thập cường hai mươi bốn trong nhà thế lực khác.”

Vu Hiền trầm giọng nói: “Ngươi là nói, giết Mao gia?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1666: Dưới Tàng Cây Tìm Hiểu, Tái Tạo Cốt Tượng

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Chính là. Mấy nhà kia bên trong, tốt nhất diệt trừ cần phải liền là chết tông chủ Bách Thế Cốc cùng Mao gia. Nhưng Bách Thế Cốc chậm thời gian nửa năm, mà Mao gia nhưng là vừa rồi chết rồi Mao Đồ, cần phải càng dễ dàng đối phó.”

Thi Diễn than thở: “Chết rồi Mao Đồ, Mao gia thực lực xác thực rơi xuống không ít, nhưng còn không đến mức rơi xuống hai mươi bốn gia. Bởi vì Mao gia còn có một vị Thái thượng trưởng lão, đã có gần trăm năm chưa từng xuất quan. Căn cứ tin tức về ta, vị này Thái thượng trưởng lão vẫn chưa chết đi, mà là một mực Mao gia tu luyện. Tu vi mạnh như thế nào, không biết được.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nghĩ tới Mao Tiểu Sơn, chính là cái gì đó Thái thượng trưởng lão đệ tử thân truyền, lúc đó mình giết Mao Tiểu Sơn, dẫn tới Mao gia trên dưới một mảnh khủng hoảng.

Có thể thấy được vị này Thái thượng trưởng lão ở Mao gia người trong lòng địa vị.

Vu Hiền nói: “Đúng, là mao hình đứa kia. Trăm năm trước hắn bế quan thời điểm, cũng đã là ba sao Giới Vương. Hiện tại vô cùng có khả năng ở năm sao, thậm chí sáu sao dáng vẻ.”

“Năm sao hoặc là sáu sao...”

Dương Thanh Huyền mặt lộ vẻ vẻ khó khăn, nhân vật cấp bậc này, đã không phải là Quỷ Tôn, Thần Nhạc có thể đối phó.

Mặc dù vây quét, cũng dễ dàng bị hắn chạy trốn.

Trừ phi là Vu Hiền, Thi Diễn như vậy cường giả cái thế ra tay, mới có thể đem lưu lại. Nhưng hai người là cả Chính Tinh Minh Định Hải Thần Châm, rút dây động rừng, rất khó tự mình ra tay.

Vu Sơn đột nhiên mở miệng nói: “Như thật muốn đối phó Mao gia, lão hủ đồng ý đi một chuyến.”

Vu Hiền nói: “Có thể, ngươi mang theo Thanh Lão Thú cùng nhau đi vào, mao hình đứa kia chỉ cần còn chưa đột phá đến thất tinh, liền muôn vàn khó khăn thoát thân.”

Thi Diễn nói: “Có thể được. Đến thời điểm ta lại phái một vị bốn sao Giới Vương giúp đỡ. Chỉ là, hiện tại có quặng mỏ sự tình trước mặt, không thích hợp hai tuyến tác chiến đi.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Liền đặt ở mỏ quặng sự kiện sau, chờ ta từ nam bộ trở về, chính là Mao gia giờ chết.”

Vu Hiền hoạ thơ diễn liếc nhau một cái, đều mơ hồ đã nhận ra Dương Thanh Huyền trên người lộ ra tới cái kia loại kẻ bề trên khí chất, không khỏi thầm giật mình.

Ngay sau đó, mọi người liền đặt xong kế hoạch.

Từ Dương Thanh Huyền mang theo Thần Nhạc, Quỷ Tôn, Mi Long tộc bốn người, năm vị Tinh Túc, cùng nhau đi tới Trung Ương Đại thế giới nam bộ, lại thêm một vị Đại La tiên sơn phó tông chủ phó hải phong, hai sao Giới Vương cường giả.

Vu Khinh Nguyệt cùng Thi Ngọc Nhan cũng muốn tiến về phía trước, lại bị Vu Hiền hoạ thơ diễn mạnh mẽ lưu lại, để cho hai người tiếp tục bế quan, bằng không thực lực quá yếu, đi ngược lại là phiền toái.

Dương Thanh Huyền lại cùng Vu Hiền Thi Diễn thảo luận một hồi Tần Chấn Ngũ Uẩn Thụ việc.

Hai người đều là mười phần vui mừng, đồng thời mời Tần Chấn đến đây, tiến hành rồi biểu thị cùng thảo luận.

Tần Chấn Ngũ Uẩn Thụ hồn, tuy rằng chưa hoàn chỉnh Ngũ Uẩn Thụ lực lượng, nhưng lại có thể chân thật lan ra ra ngũ uẩn lực lượng, trợ người tham ngộ tu luyện.

Đồng thời đối với võ tu trạng huống dị thường cùng thương thế, có cực mạnh khôi phục tác dụng.

Thi Diễn nói: “Cây hồn như vậy võ hồn, trong lịch sử cũng không phải là chưa từng xuất hiện. Chỉ có điều Ngũ Uẩn Thụ cũng là lần đầu tiên gặp được. Chỉ cần ngươi tiếp tục tu luyện xuống, chung quy có thể đến gần vô hạn thật sự Ngũ Uẩn Thụ, nở hoa kết trái, tự là điều chắc chắn.”

Tần Chấn gật đầu nói: “Đa tạ Thi Diễn đại nhân chỉ điểm. Ngày ấy ở võ quán, ta đem trong cơ thể lưu lại không cách nào tiêu hóa Ngũ Uẩn Quả sức mạnh, rót vào cây bên trong, càng kết ra một viên tiểu quả tử. Đối với tại cây này vận dụng, đang dần dần tích lũy tâm đắc.”

Dương Thanh Huyền nói: “Lão sư liền an tâm ở lại Chính Tinh Minh, vừa vặn có thể giúp đại gia tăng lên sức mạnh.”

Tần Chấn mỉm cười nói: “Cây hồn lực hiện ra, đối với ta cũng là một hồi tu luyện, được ích lợi không nhỏ. Vì lẽ đó ta nghĩ mở đạo trường nhỏ, mỗi ngày, hoặc là mỗi tháng cố định thời gian, hiện ra cây hồn, để đại gia lại đây dưới tàng cây tu luyện tìm hiểu, lẫn nhau cộng thắng.”

Dương Thanh Huyền mừng lớn nói: “Như vậy rất tốt. Ta mới từ Thiên Hà trở về, gần đây lại bước vào Khuy Chân, đang phải cố gắng tu luyện một chút. Chẳng biết có được không thành là lão sư nhóm đầu tiên người được lợi?”

Tần Chấn cười nói: “Ngươi và ta trong đó, còn khách khí làm gì.”

Vu Hiền cũng là cao hứng không ngớt, vì là Tần Chấn thiết lập đạo trường, tương đương với đem Ngũ Uẩn Thụ ngã đến rồi Tuyền Tiêu Giáng Khuyết.

Lập tức phân phó, đem tốt nhất một mảnh Linh Sơn bảo địa mở ra đến, có tới ngàn mẫu to lớn, chuyển cho Tần Chấn làm đạo trường.

Ngày mai, một cây to lớn cây hồn, ở Tuyền Tiêu Giáng Khuyết Vân Hải thanh quang bên trong, chậm rãi bay lên, sau đó khai chi tán diệp, bao trùm một phương thiên không.

truyencuatuinet⁕

Trên vạn người quay chung quanh ở cây hồn phạm vi bao phủ hạ, ngồi xếp bằng tu luyện.

Cốt lõi nhất chính là muốn đi tới quặng mỏ mọi người, sau đó là Vu Khinh Nguyệt, Thi Ngọc Nhan, Thiên Tông võ quán mọi người, lại ra bên ngoài, chính là Tuyền Tiêu Giáng Khuyết cùng Chính Tinh Minh mọi người.

Vòm trời bên dưới, thanh quang khắp nơi tán.

Thiên địa như nước, mọi người như ngồi xếp bằng trên hồ.

Dương Thanh Huyền tập trung ý chí, phảng phất ngồi xếp bằng ở không người không gian, đối ngoại vật hoàn toàn không có sát, tùy ý ngũ uẩn hào quang tán ở trên người, hút vào bên trong cơ thể.

Hắn nuốt một viên Tiểu Ngũ uẩn đạo quả, đối với ngũ uẩn lực hấp thu cùng cảm ngộ, xa tại người khác bên trên.

Rất nhanh liền vắng lặng bên trong, không thể tự thoát ra được.

Không biết qua bao lâu, Dương Thanh Huyền trong lòng không tên rung động.

Nội quan tự thân, phát hiện vùng đan điền, năm hỏa bên trên, hai viên Nhân Quả Đế Ngọc đột nhiên hiện ra, tỏa ra nhàn nhạt hào quang màu xanh.

Cùng cái kia ngoại bộ tiến vào ngũ uẩn đạo lực lẫn nhau chiếu rọi.

Đôi ngọc khi thì lăn lộn, khi thì hợp nhất, khi thì tiêu tan, phảng phất cùng mình không ở một cái thời không hạ, nhìn dấu hiệu, đều là không tướng.

“Cái cảm giác này...”

Dương Thanh Huyền vạn phần kinh ngạc, không biết làm sao miêu tả, lại càng không biết làm sao đi xử lý.

Suy nghĩ một chút, liền tiếp tục tĩnh tâm an thần, làm này dị tượng không tồn tại, tùy ý được.

Hồi lâu phía sau, Dương Thanh Huyền liền hồn nhiên đã quên đôi ngọc việc.

Toàn bộ người vắng lặng ở ngũ uẩn đạo lực cùng quá nhỏ diễn hỏa quyết hàm nghĩa bên trong.

Dương Thanh Huyền bốn phía võ giả, đều là lộ ra vẻ kinh ngạc, ở trong mắt bọn họ, Dương Thanh Huyền không ngừng ở ngọn lửa hư thực biến hóa, cuối cùng trực tiếp hóa thành thật hỏa, giống như một hỏa nhân ngồi xếp bằng ở cái kia.

Nhưng Dương Thanh Huyền biểu tình trên mặt, nhưng là dương dương tự đắc, hiển nhiên vắng lặng bên trong, đối ngoại vật hồn nhiên không quan sát.

Vu Hiền hoạ thơ diễn đều là trên mặt mang theo kinh sợ, liếc nhau một cái hạ, cười khổ không thôi.

Ở Tinh Cung cuộc chiến thời gian, cũng không thấy Dương Thanh Huyền có thần thông như vậy, lúc này mới thời gian nửa năm, lại liền tu luyện ra hỏa thân thể.

Bọn họ đối với ngũ hành nguyên tố thân thể nhất định có hiểu rõ, nhưng Dương Thanh Huyền giờ khắc này hiển hóa ra ngoài tình huống khác thường, rõ ràng ở phổ thông Hỏa Thể bên trên.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền đột nhiên hai tay bấm quyết, ngọn lửa trên người bên trong tràn ra vô số tia lửa, trôi về bầu trời.

Vẫn chưa tản đi, mà là trên bầu trời Dương Thanh Huyền ngưng tụ thành một cái chờ cao hình người, tương tự ngồi xếp bằng hư không.

Cái kia hình người ở từng điểm từng điểm đốm lửa nhỏ tràn ngập hạ, không ngừng ngưng tụ, đồng thời hai tay cùng Dương Thanh Huyền quyết ấn duy trì nhất trí.

Chậm rãi thể hiện ra một bộ xương mô hình.

Chính là ở đánh với Mạnh Hàn Thiên một trận bên trong, mạnh mẽ triển khai Đế Diễm Quyết mà vỡ nát Hỏa Chi Cốt Tượng, giờ khắc này một lần nữa cô đọng.

Dương Thanh Huyền tựa hồ trong lòng sinh ra ý nghĩ, trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng, tăng cường trong tay kết ấn tốc độ.

Rốt cục, ở mấy canh giờ sau, cái kia Hỏa Chi Cốt Tượng một lần nữa ngưng luyện hoàn thành.

So với trước, lực hỏa diễm muốn càng tinh khiết hơn thâm hậu, đồng thời này Hỏa Chi Cốt Tượng, phảng phất còn có một tia linh khí.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1667: Hỏa Chi Hàm Nghĩa, Nam Bộ Sơn Mạch

“Đó là...”

“Thân ngoại hóa thân?”

Vu Hiền hoạ thơ diễn trong mắt, đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hỏa Chi Cốt Tượng cùng thân ngoại hóa thân tương tự, lại cùng Pháp Thiên Tượng Địa tương tự, kết hợp hai người đặc thù.

Thi Diễn đột nhiên nói ra: “Này cảnh tượng ta tựa hồ ở đâu gặp miêu tả... Nghĩ tới, năm đó Thiên Thành Giác từng nói, hỏa chi hàm nghĩa cũng không phải là nguyên tố hỏa thân, mà là Vĩnh Nhiên thân thể cùng hỏa chi Thiên Tượng. Vừa nãy Dương Thanh Huyền nguyên tố hỏa thân, ta cảm thấy được cũng không phải là thông thường nguyên tố thân thể, cần phải chính là cái gì đó Vĩnh Nhiên thân thể. Cho tới này xương cốt như thế đồ vật, chẳng lẽ chính là hỏa chi Thiên Tượng?”

Vu Hiền nói: “Mặc dù là, cũng có thể chỉ là sơ cấp trạng thái.”

Thi Diễn gật đầu nói: “Dương Thanh Huyền thu được Thiên Thành Giác võ hồn, cần phải cũng nhận được hắn hoàn toàn truyền thừa, bao quát Tử Viêm Hư Không.”

Vu Hiền trong lòng hơi động, nói: “Hắn nắm giữ mộ kiếm Thái Huyền Thiên cùng Tử Viêm Hư Không, nếu như có thể trở thành hai đại không gian chủ nhân...”

Thi Diễn lập tức hiểu ý, cười khổ nói: “May mà Thanh Huyền bản tính chính trực, sát phạt quả quyết bên trong, không thiếu chính khí. Nếu không thì, liền thực sự là một tai nạn.”

Vu Hiền đồng ý nói: “Này hai đại võ hồn ở hắn trên người một người, ta ngược lại cũng đúng là yên tâm.”

Thi Diễn tựa hồ nghĩ tới điều gì, cười khổ nói: “Con gái ngươi đã có rơi xuống, đáng thương ta cái kia nữ nhi bảo bối...”

Nói, ánh mắt liếc nhìn Thi Ngọc Nhan.

Giờ khắc này Thi Ngọc Nhan chính diện ngậm mỉm cười nhìn Dương Thanh Huyền ngưng tụ cốt tượng, cái kia đôi mắt đẹp lấp lóe, lộ ra nhè nhẹ ái mộ chi tình.

Thi Diễn thu về ánh mắt, thở dài một tiếng.

Có nằm mơ cũng chẳng ngờ, nữ nhi bảo bối của mình lại sẽ có buồn gả một ngày.

Ở Dương Thanh Huyền bên người mấy vị nữ tử, Vu Khinh Nguyệt, Tử Diều Hâu, còn có cái kia ám muội không rõ Biển Đen chi chủ, dung mạo cùng ưu tú hoàn toàn không ở nữ nhi mình bên dưới.

Làm sao toàn thiên hạ chuyện tốt đều bị tiểu tử này chiếm đi.

...

Dương Thanh Huyền ngưng tụ cốt tượng sau, cảm nhận được cái kia sức mạnh khổng lồ, cuồn cuộn không ngừng ở cốt tượng bên trong sinh thành, tuần hoàn, sinh sôi liên tục, tự thành chu thiên.

Hắn cũng một mực suy tư này cốt tượng rốt cuộc là thứ gì, giờ khắc này mang đến cho hắn một cảm giác, hốt này hoảng này, trong đó có giống, hoảng này hốt này, trong đó có vật, hoàn toàn nói không chân thực.

Dương Thanh Huyền ngược lại cũng không gấp.

Bất kỳ chính mình không hiểu được đồ vật, tất nhiên chỉ là mình cảnh giới còn chưa đủ.

Chờ cơ duyên vừa đến, một cách tự nhiên liền hiểu.

Dương Thanh Huyền thu rồi cốt tượng, chậm rãi mở hai mắt ra, ánh vàng như điện ở trong con ngươi lóe lên, phảng phất trong thiên địa một đạo thiểm điện, thoáng qua liền qua.

Bốn phía tu luyện võ giả, trong hoảng hốt có gan Kinh Chập, sau đó lại cho rằng là chính mình ảo giác.

Thông qua Ngũ Uẩn Thụ đạo lực, Dương Thanh Huyền hoàn toàn đem Khuy Chân sơ kỳ cảnh giới vững chắc xuống. Trên thực tế, hắn đối với đại đạo lý giải, đã không ở Khuy Chân đỉnh cao bên dưới.

Thời khắc này trên đời, chỉ có Giới Vương, mới có thể ổn áp hắn một bậc.

Dương Thanh Huyền lòng tràn đầy vui mừng, lại đột nhiên phát hiện mấy ngàn con mắt đều ở nhìn hắn chằm chằm, một hồi cảm thấy không hiểu ra sao, theo bản năng hỏi: “Làm sao vậy?”

Tử Diều Hâu cười nói: “Thanh Huyền ca ca ngươi vừa nãy cô đọng cốt tượng, dị tượng có chút lớn, hơn nữa nhiệt độ cực cao, đã quấy rầy mọi người.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, một mặt áy náy ôm quyền hoàn một vòng, nói: “Xin lỗi.”

Mọi người đồng nói: “Minh chủ khách khí.”

Trên mặt mỗi người đều tràn đầy sắc mặt vui mừng, cũng không có bởi vì bị quấy nhiễu mà không thích.

Một là bởi vì này Ngũ Uẩn Thụ xác thực có hiệu quả, rất nhiều thể về mặt cảnh giới võ tu, đều cảm ứng được tự thân biến hóa mới.

Hai là Dương Thanh Huyền thần thông đạo pháp, cũng để người khuất phục, nội tâm đối với vị này trẻ tuổi minh chủ lo lắng, giảm bớt không ít.

Dương Thanh Huyền truyền âm Quỷ Tôn, hỏi: “Bế quan như thế nào?”

Quỷ Tôn trả lời: “Này Ức Hồn Phiên không phải ngắn hạn có thể thu nạp xong, ngươi muốn làm cái gì phải đi làm, không cần lo lắng ta. Ta bất cứ lúc nào cũng có thể ra tay. Bởi vì đối với ta mà nói, cần chỉ là hồn lực tích lũy, cũng không tồn tại đột phá bình cảnh.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hiểu.”

Lúc này, ánh mắt nhìn phía Thần Nhạc, Đại La tiên sơn phó tông chủ Phó Hải Phong, còn có An Kỳ La đám người.

Đều là lộ ra kiên định ánh mắt.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Nếu chư vị đều chuẩn bị ổn thỏa, chúng ta việc này không nên chậm trễ, hiện tại liền lên đường đi.”

Tại mọi người cung tiễn hạ, Dương Thanh Huyền đám người trực tiếp hóa thành hào quang, phi độn mà đi.

…

Trung Ương Đại thế giới nam bộ, kéo dài không biết bao rộng đích thực phúc địa, có hoang dã vô tận, cùng liên miên sơn mạch.

Nơi này linh khí nồng nặc, nhưng cũng đầy rẫy hoang cổ lâu đời khí tức, còn lẫn lộn có thể phức tạp hơn sức mạnh, cũng không thuần khiết.

Vì lẽ đó hiếm có tông môn xây dựng ở nam bộ phúc địa bên trong.

Muốn nói khoảng cách gần nhất thượng tầng tông môn, có hai mươi bốn trong nhà Huyễn Cơ Các, cổ chống cự môn, nhưng khoảng cách Thái Âm sơn mạch, cũng có hơn triệu dặm xa khoảng cách xa, nhất định phải thông qua xuyên qua không gian tiến nhập.

Mênh mông vô bờ Thái Âm sơn mạch, nơi nào đó trong bãi đá.

Ở đây bầu trời tối tăm, đại địa tất cả đều là màu xanh nham thạch, hỗn tạp linh khí nhược bạch khói ở trong rừng bồng bềnh. Nhưng ngoại trừ một ít châm diệp loại bụi cây, hầu như không có một ngọn cỏ.

Thỉnh thoảng có quái điểu quanh quẩn trên không trung, trong bãi đá thỉnh thoảng sẽ có thú dữ ánh mắt lấp loé, nhưng cẩn thận nhìn tới, nhưng cũng không biết tung tích.

Đột nhiên, trên trời truyền đến dồn dập tiếng xé gió.

Một đạo độn quang rơi xuống, kích bắn ở trên một tảng đá lớn, đem tảng đá nổ tung thành bột mịn, hóa ra một vị võ tu thân ảnh.

Sau đó lại là mấy đạo tiếng xé gió, mười phần gấp gáp, đem bầu trời cắt rời, phát sinh rợn người tiếng the thé.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Cái kia chút độn quang toàn bộ mãnh liệt rơi xuống, nổ trong bãi đá đá vụn khuấy động, linh khí một hồi hướng về bốn mặt tản đi.

Những võ giả này tổng cộng mười ba người, đều là sắc mặt hắc trầm nham hiểm, thần thức cùng ánh mắt ở phụ cận trên mặt đất càn quét, tựa hồ ở tìm kiếm cái gì.

Cầm đầu một vị võ tu, thân hình cường tráng tướng mạo dữ tợn, thân thể bay lên trên không, một đôi mắt lạnh nhìn chăm chú hạ xuống, cao giọng nói: “Đều đã đến trình độ này, còn hi vọng có thể chạy thoát, đây không phải là nằm mộng ban ngày sao? Chỉ cần các ngươi đem người kia giao ra đây, đồng thời tuyên bố thoát ly Chính Tinh Minh, gia nhập chúng ta Tinh Cung, ta Tái Vân Khách có thể làm chủ, tuyệt không làm khó dễ các ngươi.”

Nói xong, hắn thay đổi một bộ khuôn mặt, trong mắt sát khí lấp lóe, lạnh giọng nói: “Nhưng nếu là các ngươi tiếp tục u mê không tỉnh, còn muốn theo ta chống cự, liền không oán được ta.”

Tái Vân Khách sau khi nói xong, đợi một trận, trong bãi đá không có bất kỳ âm thanh.

Tái Vân Khách giận tím mặt, quát lên: “Các ngươi đã chết ý đã quyết, cái kia ta sẽ tác thành các ngươi!”

Tái Vân Khách trong tay ánh sáng lóe lên, chính là đánh ra một chiếc gương như thế pháp khí, ở bầu trời phóng đại đến mười mấy trượng, ánh sáng từ cái kia pháp trong gương phóng xuống đến, hình thành một đạo chói lọi màu vàng bình phong, ở trong bãi đá diện tích lớn đảo qua, cuối cùng hơi dừng lại một chút, hóa thành một cột sáng, chỉ thị nào đó cái phương vị.

“Không được!”

Hào quang bên dưới, truyền đến tiếng kêu sợ hãi.

Lập tức bảy bóng người ở kính quang dưới hiển hiện ra, đều là đầy mặt kinh sợ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1668: Thề Đánh Một Trận Tử Chiến, Linh Tộc Người

Mười ba bóng người nháy mắt xông tới, đem bảy người kia bao bọc vây quanh.

Tái Vân Khách giễu cợt nói: “Đồ không biết sống chết, lẽ nào quên ta có Huyễn Quang Kính sao?”

Tái Vân Khách nhìn chằm chằm một người cầm đầu, cười lạnh nói: “Võ Khải, ngươi thân là đứng đầu một phái, lại cam tâm ở Chính Tinh Minh làm một người tiểu lâu la, bị phái tới làm bia đỡ đạn, chà chà, thật không biết ngươi nghĩ như thế nào. Động Chân đại nhân đối với ngươi vẫn là cực kỳ thưởng thức, chỉ cần ngươi mang theo tông môn nương nhờ vào, đồng thời đem người áo đen này hiến dâng lên, phía trước hết thảy đều có thể qua lại không truy xét.”

Bị vây có bảy người, đều là đổi sắc mặt, một người trong đó toàn thân quấn ở bên trong hắc bào, không nhìn ra nửa phần đầu mối, nhưng ở Tinh Cung mười ba người vây nhốt hạ, áo bào tung bay, tựa hồ cực kỳ căng thẳng.

Võ Khải quát lên: “Động Chân thân là tam tiên nhị lão, biết rõ diệt pháp là giả mạo Nhân Hoàng, lại còn cam tâm vì đó bán mạng, thành chó săn, người như vậy, sao kết hợp ta Võ Khải quy thuận? Hôm nay mặc dù là chết, cũng là nặng như Thái Sơn. Mà các ngươi, tương lai hẳn phải chết ở lịch sử cự luân hạ, được ghi vào Nhân tộc sỉ nhục trụ tiến lên!”

Tái Vân Khách giận dữ, đem bảo kính thu hồi, làm một thế tay chém đầu, quát lên: “Lưu lại người áo đen kia, còn dư lại giết hết!”

Võ Khải quát to: “Liệt Mang Tông các huynh đệ, thề đánh một trận tử chiến!”

Sáu người đều là sắc mặt bi thảm.

Lúc trước trong chiến đấu, đều bị bất đồng trình độ tổn thương, giờ khắc này bị đối phương mười ba người vây nhốt, sợ là dữ nhiều lành ít.

Ở Võ Khải từ bỏ quy thuận chớp mắt, mặt khác năm người đều biết, hôm nay muốn liều mình thủ nghĩa, trong mắt toát ra đối sinh không muốn xa rời, cùng chết kiên quyết.

Đột nhiên Võ Khải đại đao vung lên, đột nhiên hướng về Tái Vân Khách chém tới, thân truy cập phóng ra hoa mỹ hào quang, vô số phù văn từ đan điền bên trong giải phong đi ra.

Một luồng sợ hãi khí tức, nháy mắt bao phủ ở mỗi người trên người.

Võ Khải hét lớn: “Các anh em! Chạy mau!”

Hắn càng là phải lấy tự bạo, đến ngăn cản Tinh Cung người, thay mình tông môn huynh đệ, tranh thủ một tuyến sinh cơ.

“Tông chủ!”

Mấy người khác bi phẫn kêu to.

Tái Vân Khách cả giận nói: “Đáng chết!”

Nói, tay phải vỗ một cái, Huyễn Quang Kính lần thứ hai hiện ra, một hồi phóng lớn mấy lần chặn ở trước người, như một mặt quang thuẫn.

“Oành!”

Võ Khải đại đao chém ở trên lá chắn, cái kia bình như mặt hồ ánh sáng lộng lẫy một hồi tuôn ra lượng lớn vết rạn nứt, nhưng vẫn chưa đánh tới kính chi bản thân.

Đồng thời cái kia chút vết rạn nứt ở trong chớp mắt, liền không ngừng khôi phục.

Võ Khải hoảng hốt, đột nhiên cúi đầu nhìn mình đan điền, nguyên vốn đã kích phát muốn tự bạo, làm sao đột nhiên liền dừng?

Có một cỗ lực lượng kì dị ở trong người, đưa hắn tự bạo lực lượng hoàn toàn ngăn chặn.

Võ Khải hoảng sợ nói: “Tái Vân Khách, thực lực của ngươi đã...”

Tái Vân Khách vừa thu lại Huyễn Quang Kính, âm trầm quát lên: “Theo ta Tinh Cung đối đầu, há có thể có kết quả tốt, đi chết đi!” Tiện tay một chưởng liền đánh xuống.

Nhất thời chưởng phong bao phủ chu vi, như Thiên Khung che đè xuống.

Mặt khác mười hai người, cũng là dồn dập ra tay, hướng về Liệt Mang Tông mấy người lướt đi.

Nhưng bất quá trong nháy mắt, tất cả mọi người động tác đều chậm lại, trên mặt các loại khiếp sợ, không giải, sợ vẻ mặt, đều sôi nổi mà hiện.

Tái Vân Khách đột nhiên mí mắt giật lên, khóe mắt dư quang bên trong, lắc đến rồi mấy bóng người, ngay ở một bên trên trụ đá.

Tổng cộng tám người, mỗi người đứng trên một cây cột, càng không có bất kỳ tiếng động, hoàn toàn không biết bọn họ là làm sao xuất hiện, từng cái từng cái mặt không hề cảm xúc, thậm chí là trên mặt mang theo vẻ lạnh lùng nhìn bọn họ.

“Chi!”

Tái Vân Khách sợ hết hồn, vội vàng thu về chưởng đến, liền lùi mấy bước, nhìn chằm chằm tám người kia quát lên: “Các ngươi là ai?”

Liệt Mang Tông bảy người, cùng Tinh Cung mười ba người, lập tức tách ra, đều là cảnh giác cùng khiếp sợ nhìn đột nhiên này xuất hiện tám người.

Thần thức quét xuống một cái, phát hiện trong đó mấy người hoàn toàn không nhìn thấu tu vi, không khỏi hoảng hốt.

Võ Khải nhìn chằm chằm một căn trên trụ đá nam tử, đột nhiên cả kinh kêu lên: “Phó Hải Phong đại nhân!” Trên mặt nhất thời tràn đầy sắc mặt vui mừng.

Đồng thời lập tức hiểu được, vừa nãy ngăn cản mình tự bạo, cũng không phải là Tái Vân Khách, mà là trước mắt tám người này.

Đồng thời để Võ Khải khiếp sợ là, Phó Hải Phong chỉ là hướng hắn khẽ mỉm cười, tựa hồ hết thảy đều trước đây mặt tên thanh niên kia nam tử dẫn đầu.

Nam tử kia bất quá chừng hai mươi tuổi, trên người khí tức cũng kém xa Phó Hải Phong cường đại như thế, rốt cuộc là ai, sao có thể vì mọi người đứng đầu?

Võ Khải cẩn thận nhìn tới, cả người mãnh liệt chấn động, thất thanh kêu lên: “Dương xanh... Dương... Dương... Minh chủ đại nhân!”

“Không được! Là Chính Tinh Minh người!”

Tái Vân Khách bỗng nhiên đổi sắc mặt, xoay người liền hóa thành độn quang chạy trốn, liền liền đồng bạn của chính mình cũng không để ý.

Một luồng hết sức cảm giác bất an tại nội tâm lan tràn.

Phó Hải Phong hắn cũng nhận ra, là Đại La tiên sơn phó tông chủ, hai sao Giới Vương cường giả. Chỉ cái này một người, cũng đủ để để chính mình mười ba người toàn bộ hủy diệt.

Mà mắt thấy này chút người, tựa hồ còn chưa phải là lấy Phó Hải Phong dẫn đầu, như vậy đằng trước này tên dị thường khuôn mặt quen thuộc là...

Bỗng nghe Võ Khải quát to một tiếng “Minh chủ”, nhất thời ngồi vững nội tâm suy đoán, sợ đến hồn phi phách tán, vội vàng chạy đi bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ngươi nói đúng, theo ta Chính Tinh Minh đối đầu, há có thể có kết quả tốt, toàn bộ cho ta lưu lại đi!”

“Tiến lên!”

Một chữ hét ra, Phó Hải Phong, Thần Nhạc, An Kỳ La đám người lập tức ra tay, nháy mắt liền đem Tinh Cung mười ba người chấn thương, từng cái từng cái phun máu phè phè ngã cùng nhau, đầy mặt sợ sợ.

Võ Khải có gan sống sót sau tai nạn mừng như điên cảm giác, vội vã tiến lên bái hạ, cung kính nói: “Liệt Mang Tông Võ Khải, suất đồng môn năm người, gặp minh chủ, Nhân Hoàng đại nhân!”

“Không cần khách khí.”

Dương Thanh Huyền vội vàng một bước lên trước, nhẹ phất ống tay áo, liền đem Liệt Mang Tông mấy người toàn bộ nâng lên.

Võ Khải nội tâm âm thầm khiếp sợ, người minh chủ này tuổi như vậy nhẹ, nguyên bản còn lo lắng hắn tu vi không đủ, không cách nào ngưng tụ Chính Tinh Minh mọi người, bây giờ nhìn lại, chí ít cũng là Khuy Chân trình độ, lại thêm Vu Hiền hoạ thơ diễn giúp đỡ, gắn bó Chính Tinh Minh lực liên kết, nên vấn đề không lớn.

Dương Thanh Huyền trong mắt kim quang lóe lên, liền thấy rõ cái kia áo bào đen người khuôn mặt, kinh ngạc nói: “Linh tộc?”

Người áo đen kia cả người chấn động, hướng về lùi lại mấy bước, tựa hồ muốn chạy trốn, nhưng cũng không dám.

Dương Thanh Huyền hỏi Võ Khải, nói: “Xảy ra chuyện gì?”

Võ Khải vội vàng nói: “Minh chủ, ở đây vẫn còn ở Tinh Cung tọa trấn phạm trù, chúng ta trước tiên ly khai nơi đây, sẽ chậm chậm nói tỉ mỉ chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Cũng tốt.”

Liền vung tay lên, lấy ra Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô, đem Tái Vân Khách chờ mười ba người đều thu vào. Lại lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, dắt bao bọc Võ Khải đám người, một hồi tại chỗ biến mất.

Một lát sau, ở cách nhau bãi đá không biết bao xa trên cánh đồng hoang, lôi quang đánh rơi, hóa ra Dương Thanh Huyền đám người.

Võ Khải nội tâm khiếp sợ, lấy nhãn lực của hắn, tự nhiên nhìn thấu cái kia sét tế đồ vật, là Lôi gia Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn.

Dương Thanh Huyền nói: “Ở đây cũng không thuộc về Tinh Cung tọa trấn phạm vi đi.”

Võ Khải nhìn bốn phía vài lần, ôm quyền nói: “Đã ra khỏi Tinh

Cung tọa trấn phạm vi. Dung thuộc hạ đem sự tình hồi bẩm minh chủ.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1669: Linh Tộc Di Bảo, To Lớn Bí Mật

Nguyên lai Võ Khải bọn họ tiến vào bãi đá phạm trù, là Thái Âm sơn mạch một cái bộ phận, ở chủ yếu mỏ quặng tranh đoạt phần sau, cũng không phải là trọng điểm khu vực.

Mà gần đây Chính Tinh Minh người nhưng phát hiện, này bãi đá phụ cận, thường thường có Tinh Cung người đang hoạt động, đồng thời mười phần bí ẩn.

Vậy thì đưa tới Chính Tinh Minh quan tâm, đặc ý phái Võ Khải đám người đến đây tìm hiểu tin tức. Kết quả nhưng phát hiện, gần đây sinh động ở chỗ này, cũng không phải là Tinh Cung người, mà là người của Linh tộc.

Đồng thời Linh tộc hoạt động, cũng đưa tới Tinh Cung phương diện chú ý, tương tự phái ra Tái Vân Khách đám người đến đây tìm hiểu.

Tái Vân Khách thực lực không tầm thường, rất nhanh liền tra được Linh tộc manh mối, đồng thời bắt được một vị người của Linh tộc, đang muốn mang về Tinh Cung chỗ ở thời điểm, Võ Khải bọn họ xuất kỳ bất ý giết đi ra, đoạt đi rồi vị này người của Linh tộc.

Liền liền diễn ra một màn đuổi bắt, đang đang lúc tuyệt vọng, Dương Thanh Huyền đám người vừa vặn đến, cứu Liệt Mang Tông mấy người.

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn cái kia người của Linh tộc, lại hướng về Võ Khải hỏi: “Hỏi thăm xảy ra chuyện gì rồi không có?”

Võ Khải lắc đầu nói: “Không có. Chúng ta đến thời gian tương đối trễ, gặp Tái Vân Khách bọn họ bắt được vị này người của Linh tộc muốn dẫn đi, ta không chút nghĩ ngợi, liền tập kích Tái Vân Khách, đem này tên người của Linh tộc cứu. Chắc là có tin tức gì, bằng không Tái Vân Khách không đến nỗi như vậy làm.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đầu óc ngươi đúng là Linh Quang, hơn nữa tư duy nhanh nhẹn, thân thủ vô cùng tốt. Có thể mang theo năm người đội ngũ, từ mạnh mẽ hơn chính mình trong tay kẻ địch cướp đi đồ vật.”

Võ Khải lặng lẽ cười hai tiếng, ôm quyền nói: “Đa tạ minh chủ khen.”

Dương Thanh Huyền nhìn phía vị kia người của Linh tộc, nói: “Tiếp đó, Ngươi nói gì đi.”

Cái kia người của Linh tộc có chút sợ sệt, hướng về lùi lại mấy bước.

Võ Khải nói: “Tái Vân Khách tại sao muốn bắt ngươi, các ngươi ở Thái Âm sơn mạch phần sau lại đang làm gì? Gần đây ở đây đều được chúng ta cùng Tinh Cung chiến trường, nếu như không có chuyện quan trọng gì, các ngươi sẽ không tới chuyến lần này nước đục đi. Tốt nhất đem chúng ta muốn biết nói hết ra. Ta cũng không muốn dùng Tái Vân Khách lúc trước thủ đoạn đối phó với ngươi, tới đối phó ngươi.”

Người của Linh tộc áo bào đen đung đưa lợi hại, tựa hồ vô cùng vì sợ hãi, mũ gạt bên dưới, xẹt qua hai đạo hoảng sợ ánh mắt.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Không cần sợ hãi, chúng ta là sẽ không hại ngươi. Nói đến, ta và các ngươi Linh tộc cũng có một chút ngọn nguồn.”

Nói, liền hai tay bấm quyết, hai tay bấm quyết, từng tia từng tia năng lượng từ trên thân thể tiêu tán mà ra, ở sau lưng hóa thành một cái nửa trong suốt hư tượng, trong đó ánh bạc điểm điểm, dường như tinh hà.

Cái kia người của Linh tộc một hồi kinh hô: “Ngũ Linh Trường Sinh Quyết!”

Dương Thanh Huyền thu rồi quyết ấn, gật đầu nói: “Đang là các ngươi Linh tộc chí bảo thần thông, Ngũ Linh Trường Sinh Quyết.”

“Ngươi, ngươi tại sao có thể có Ngũ Linh Trường Sinh Quyết?”

Cái kia người của Linh tộc nói chuyện mười phần gấp gáp, nỗi lòng nổi lên rất lớn gợn sóng.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Bây giờ là ta hỏi ngươi, mà không phải ngươi hỏi ta. Chúng ta Chính Tinh Minh mặc dù là chính nghĩa một phái, nhưng cũng chỉ hoan nghênh bằng hữu, mà không hoan nghênh kẻ địch. Ngươi suy nghĩ thật kỹ, có nên nói cho biết hay không chúng ta một ít gì.”

Tử Diều Hâu “Xì xì” nở nụ cười, nói bổ sung: “Phàm là không theo chúng ta phối hợp, một quy tắc coi là kẻ địch.”

Đen nhánh mũ chụp xuống, giãy giụa ánh mắt không ngừng lấp lóe.

Cuối cùng, cái kia ánh mắt chìm xuống, mũ trong túi phát sinh một tiếng than thở thật dài.

Sau đó, người của Linh tộc bỏ đi áo bào đen, lộ ra khuôn mặt đến, chỉ thấy là thân hình thon dài, trắng nõn ngọc mặt người thanh niên, trên người nhưng mang theo một luồng sâu tận xương tủy tang thương cùng mệt mỏi mệt mỏi.

“Ta gọi Đan Tư.”

Người của Linh tộc mặt không thay đổi nói ra, trong mắt mang theo vẻ đau thương.

Dương Thanh Huyền bọn người lẳng lặng không nói, chờ hắn tiếp tục nói.

Đan Tư nghĩ đến một trận, làm theo hạ dòng suy nghĩ, mới mở miệng nói: “Cái này quá Âm Sơn mạch, vốn là ta Linh tộc nơi. Các ngươi ở đây tranh đoạt mỏ quặng, là ta Linh tộc tổ tiên lưu lại trọng yếu bảo vật.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Linh tộc di bảo?”

Hắn tâm niệm thay đổi thật nhanh, tựa hồ bắt được một tia cái gì, rồi lại không rõ.

Võ Khải cau mày nói: “Hừ, ngươi nói di bảo liền di bảo, có chứng cớ gì. Lùi 10 ngàn bước nói, cho dù có chứng cứ, giờ phút này mỏ quặng bại lộ ở Tinh Cung cùng ta Chính Tinh Minh ngay dưới mắt, cũng đã không có quan hệ gì với các ngươi.”

Hắn lời nói này cực kỳ bá đạo, khiến Đan Tư hết sức không thích, tức giận mắng: “Các ngươi này bầy giặc cướp!”

Dương Thanh Huyền lật mở trong tay, một viên Tiên ngọc rơi ở trong tay, ném cho Đan Tư, nói: “Ngươi nói di bảo, chính là cái này sao?”

Đan Tư hung hăng nắm lấy Tiên ngọc, kêu lên: “Đúng! Chính là cái này, đây chính là chúng ta Linh tộc tiền bối lưu lại... Ồ, ồ...”

truyencuat❤ui.vn

Đan Tư vẻ mặt đột nhiên một hồi thay đổi, nhìn chằm chằm cái kia Tiên ngọc, hai con ngươi không ngừng phóng đại, cả kinh nói: “Đây không phải là linh minh thạch, đây không phải là linh minh thạch, vật này ngươi là từ đâu ra?!”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm Đan Tư, trầm giọng nói: “Ngươi thấy rõ, này thật không phải là linh minh thạch?”

Đan Tư đầy mắt ngờ vực, lại lật ra mấy lần Tiên ngọc, sau đó nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại, trên tay xuất hiện nhàn nhạt thanh mang, thấm vào cái kia ngọc thạch bên trong, tinh tế cảm giác.

Sau một lúc, Đan Tư mới chậm rãi mở mắt ra, kiên định nói ra: “Này tuy rằng rất giống linh minh thạch, nhưng cũng không phải linh minh thạch, ta có thể khẳng định!”

Dương Thanh Huyền lại ném ra một viên Tiên ngọc, nói: “Cái này đây.”

Đan Tư cầm trong tay, cảm ứng mấy lần, nói: “Đây mới là linh minh thạch!”

Dương Thanh Huyền nói: “Này hai khối tảng đá, phần rõ như thế, chỉ là nói bao hàm quy tắc có sâu có cạn, vì sao một khối là linh minh thạch, mà một khối khác cũng không phải?”

Đan Tư khóe miệng vung lên một tia trào phúng cười, kiêu ngạo nói: “Đây là ta trong tộc bí mật to lớn, là không có khả năng nói cho ngươi biết.”

Võ Khải cả giận nói: “Tiểu tử ngươi bất tỉnh đầu chứ? Là ta cứu ngươi đi ra, ngươi lại đối với chúng ta như vậy.”

Đan Tư lạnh lùng nói: “Ngươi cứu ta đi ra, tương tự là không có ý tốt. Nếu là muốn dùng ta Linh tộc bí mật đem đổi lấy tính mạng, cái kia ta thà rằng không muốn tính mạng.”

Dương Thanh Huyền cho Đan Tư đệ nhất khối Tiên ngọc, chính là từ tiên đều bên trong lấy được. Mà khối thứ hai Tiên ngọc, nhưng là Vu Hiền cho hắn cái viên này, đích thật là sinh ra từ Thái Âm trong núi.

Lấy Dương Thanh Huyền quan sát, này hai viên Tiên ngọc căn bản là là như thế, chỉ là nói bao hàm quy tắc sâu cạn cùng nhiều ít bất đồng. Cái này ở Thiên Đô bên trong cũng cực kỳ thông thường, cũng không phải là mỗi khối Tiên ngọc năng lượng ẩn chứa đều giống nhau.

Có thể vì sao đối phương có thể phân biệt ra?

Giờ khắc này, Dương Thanh Huyền trên căn bản có thể kết luận vị này Linh tộc không có nói láo, cái này quá Âm Sơn bên trong Tiên ngọc, đích thật là tổ tiên bọn họ lưu lại, vậy những thứ này Tiên ngọc, cùng Thiên Đô Tiên ngọc có gì khác biệt, hoặc là lại có gì liên hệ?

Dương Thanh Huyền nhìn Đan Tư, khẽ mỉm cười, nói: “Ý của ngươi là nói, ngươi đối với chúng ta đã không còn tác dụng gì nữa đúng không?”

Đan Tư hoàn toàn biến sắc, không rõ thì có một loại không ổn cảm giác, cả giận nói: “Ngươi, ngươi muốn làm gì?!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1670: Hư Không Thành

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Yên tâm, ta sẽ không vô duyên vô cớ giết người.”

Đan Tư vừa yên tâm lại, Dương Thanh Huyền lại nói: “Chỉ có thể đem ngươi đưa về Tinh Cung đi. Dù sao chúng ta sẽ không vô duyên vô cớ hại người, cũng sẽ không vô duyên vô cớ cứu người.”

Đan Tư cả giận nói: “Ngươi đây là đang áp chế ta!”

Dương Thanh Huyền nói: "Theo ngươi nói thế đó đi." Không nhịn được vung tay lên, nói: "Đưa hắn trói lại, vứt về Tinh Cung thế lực đi.

Võ Khải hắc tiếng nói: “Minh chủ đại nhân, nếu không có ta đúng lúc xuất hiện cứu hắn, tiểu tử này đã bị Tái Vân Khách phế bỏ.”

Dương Thanh Huyền lông mày nhíu lại, nói: “Đã như vậy, vậy thì phế bỏ đưa trở về lại. Chúng ta không chiếm người khác tiện nghi, nhưng cũng không thể để người chiếm chúng ta tiện nghi.”

“Là!”

Võ Khải một mặt cười gằn, lấy ra đại đao, nhìn chằm chằm Đan Tư đan điền, đi tới.

Đan Tư sợ đến trắng bệch cả mặt, kêu lên: “Không nên tới, các ngươi không thể đối với ta như vậy!”

Võ Khải nói: “Không hiểu ra sao, chúng ta lại không có ý định hại ngươi, chỉ là đem ngươi đưa về phía trước trạng thái thôi. Chẳng lẽ ngươi nghĩ chiếm chúng ta tiện nghi?"

Đại đao trong tay loáng một cái, một đạo quang chi hư tuyến liền ở không trung hình thành, hướng về Đan Tư đan điền điểm tới.

Cái kia hư tuyến cưu dây dưa quấn, đem Không gian thiết cát mở, nhưng tốc độ không nhanh.

Đan Tư hai con ngươi trợn to, bên trong tràn đầy hoảng sợ, thét to: "Dừng tay! Mau dừng tay! Ta nói, ta cái gì đều nói!"

Ở đằng kia bị phế to lớn hoảng sợ hạ, rốt cục toàn diện hỏng mất.

"Ầm."

Võ Khải đao quang đánh vào cách đó không xa trên hòn đá, nổ ra một cái hố sâu.

Đan Tư cả người run cầm cập, trong mắt tất cả đều là hoảng sợ, không cam lòng cùng khuất nhục.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: "Sợ chết cũng đừng chứa kiên cường, như ngươi vậy hết sức làm lỡ đại gia thời gian."

Đan Tư khóc không ra nước mắt.

Võ Khải lung lay hạ đao, quát lên: "Nói đi, minh chủ hỏi ngươi cái gì, liền thành thật trả lời! Một cái không thành thật, liền chặt ngươi một đao! Trước tiên từ ngươi giữa hai chân chém lên."

Đan Tư sợ đến hai chân kẹp chặt, đầy mặt giận dữ và xấu hổ.

Dương Thanh Huyền thầm nói, này Võ Khải thật có ý tứ, rất đối với mắt của mình.

Không chờ hỏi lại, Đan Tư liền bắt đầu đàng hoàng nói ra: “Linh minh thạch là ta Linh tộc đời trước linh thể, ở tiêu tan trước bị đại địa linh quáng thu nạp biến thành. Bên trong ẩn chứa Linh tộc năng lượng. Mà ngươi khối này như là linh minh thạch tảng đá, tuy rằng cũng là linh thể sức mạnh hòa vào trong mỏ quặng, nhưng cũng không phải là Linh tộc lực lượng, vì lẽ đó ta một hồi là có thể cảm ứng đi ra.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Các ngươi Linh tộc linh thể, cùng người bình thường hồn phách, có gì khác biệt?”

Đan Tư nói: “Ở năng lượng tạo thành trên không cũng không khác biệt gì, nhưng ta Linh tộc thân thể càng thuần túy tự nhiên, đồng thời thêm vào Linh tộc chủ tu công pháp, đều có một sức mạnh kỳ dị. Vì lẽ đó ở năng lượng trình độ cùng thuần túy trên, so với người bình thường linh hồn mạnh mẽ quá nhiều. Trong tay ngươi khối này ngụy linh minh thạch, ta một hồi là có thể cảm ứng được đến.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nói trắng ra là, cũng chính là không khác nhau gì cả rồi. Tương tự với trong linh thạch hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm như vậy?”

Đan Tư liều mạng lắc đầu, kiên quyết xác định nói: “Không, chính là có khác nhau, chúng ta càng thuần túy cùng bản nguyên.”

Dương Thanh Huyền hướng về Võ Khải hỏi: “Cái này quá Âm Sơn bên trong, có bao nhiêu linh minh thạch?”

Võ Khải nói: “Ba Đốn đại nhân bọn họ xưng này linh minh thạch vì là Tiên ngọc, lấy linh thạch to nhỏ vì là đo, ước chừng có thể khai thác ra năm tỉ khối dáng vẻ.”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, năm tỉ khối Tiên ngọc, giá này giá trị to lớn, sợ là không thể lường được, chẳng trách Tinh Cung chết cắn không phóng.

Đồng thời nội tâm một hồi hừng hực, nếu như có thể bắt này cái quặng mỏ, thu hoạch năm tỉ Tiên ngọc, liền có thể trắng trợn chiêu binh mãi mã, cùng Tinh Cung một quyết thắng bại.

Đặc biệt là Tiên ngọc ở Thiên Hà rất có thị trường, có thể từ trời sông đưa tới lượng lớn dị tộc cường giả.

Đan Tư tức giận hét lớn: “Này chút linh minh thạch tất cả đều là ta Linh tộc đồ vật, các ngươi không thể lấy đi!”

Dương Thanh Huyền lườm hắn một cái, hỏi: “Có sợ chết không?”

“Ngươi...!”

Đan Tư một hồi không còn tính khí, không nhịn được nước mắt ngang dọc, căm hận chính mình sợ chết vô dụng.

Dương Thanh Huyền nói: “Chúng ta trước tiên về trụ sở, lại bàn bạc kỹ càng.”

Ngay sau đó, lần thứ hai lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, đám đông bao lấy, liền hướng xa xa bỏ chạy.

...

Ở trên bầu trời, lơ lửng một tòa thật to pháo đài.

Cả tòa pháo đài đều là tường đồng vách sắt, từ bên ngoài xem ra toàn thân màu đen, cơ quan tầng tầng, dưới đáy bị to lớn trận pháp nâng lên, vô số phù văn hướng lên trên tung bay, hình thành một cái nửa trong suốt khung đỉnh.

Chính là là một kiện cực phẩm nguyên khí hư không thành, vừa lúc ở nơi đây có đất dụng võ.

Đột nhiên pháo đài ở ngoài, cắt tới một đạo thiểm điện, kích bắn ở kết giới bầu trời, một hồi liền đình trệ.

Lôi quang nháy mắt tan rã, bị đè ép thành một cái vòng tròn.

“Là ai?!”

Trong thành truyền đến sợ tiếng quát, sau đó chính là phòng bị tiếng chuông vang lên, tảng lớn võ giả từ bay trong đảo vọt ra.

“Là ta. Tới là Chính Tinh Minh đại nhân vật.”

Võ Khải ở kết giới bầu trời kêu to, đầy mặt hưng phấn.

“Thanh Huyền!”

Bên trong pháo đài một toà cung điện, Tử Dạ hướng ra phía ngoài đầu đi ánh mắt, một hồi liền thấy rõ Dương Thanh Huyền, mừng rỡ bên dưới, không lo được trong điện mọi người, bóng người loáng một cái liền tại chỗ biến mất.

Sau một khắc, liền xuất hiện ở kết giới trước, giơ tay vỗ nhẹ nhẹ đi ra ngoài.

Bầu trời kết giới nhất thời như tan rã giống như vậy, hướng về bốn mặt tản đi.

Trong pháo đài võ giả toàn bộ đều lấy làm kinh hãi, như vậy mạo muội mở ra kết giới, nếu như cường địch xâm lấn, là cùng.

Nhưng thấy mở ra kết giới chính là Tử Dạ, trên mặt mọi người đều là khác thường vẻ mặt, không ai hé răng.

Cái này cường đại nữ tử, đến Thái Âm núi bất quá ngăn ngắn hơn tháng, tựu lấy thực lực mạnh mẽ cùng tuyệt mỹ lạnh như băng dung nhan, khuất phục hầu như tất cả mọi người.

Mọi người thấy Tử Dạ động tác, không chỉ có không có ngăn lại, trái lại trong mắt đều tràn đầy nhàn nhạt ái mộ, thậm chí là cuồng nhiệt.

Mà sau một khắc, tất cả mọi người con ngươi đều thẳng, cái này thần giống như nữ tử, đang tan rã kết giới sau, trên mặt tràn đầy bọn họ chưa từng thấy qua nụ cười, nhảy cẫng hoan hô chạy ra ngoài.

Đúng, chính là nhảy cẫng hoan hô, đây hoàn toàn không nên xuất hiện ở đây vị tuyệt sắc đẹp lạnh lùng trên người cô gái vẻ mặt.

“Thanh Huyền, Mộng Linh Thành chuyện giải quyết rồi?”

Tử Dạ vừa đưa ra đến Dương Thanh Huyền trước mặt, tới gần, cảm thấy có chút ngại ngùng, vội vàng ngừng lại, thiếu chút nữa thì đụng vào.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Đều giải quyết rồi, chuyện nơi này, khổ cực ngươi.”

Tử Dạ gặp Tử Diều Hâu cùng Thần Nhạc bọn người ở, trên mặt hơi ửng hồng, nói: “Vào nói đi.”

Liền dẫn mọi người, hướng về trong pháo đài lớn nhất điện đi đến.

Võ Khải nhìn trong thành nghị luận ầm ĩ mọi người, cao kêu một tiếng, nói: “Minh chủ đại nhân đến!”

“Minh chủ?”

Mọi người dừng lại nửa khắc, nháy mắt phản ứng lại, từng cái từng cái kinh hãi không thôi, “Dương Thanh Huyền?! Khó trách...”, “Càng trẻ tuổi như vậy!”, “Đây cũng là đời thứ 20 Nhân Hoàng đại nhân sao?”

Trong pháo đài một hồi sôi sùng sục.

Ở trong đại điện mọi người, nghe thấy “Dương Thanh Huyền” ba chữ, không khỏi đều đổi sắc mặt, ngạc nhiên ra đón.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1671: Thực Lực Cách Xa

Dương Thanh Huyền cùng mọi người đều từng thấy sau, liền vào trong điện nghị sự.

Ở trên hư không thành trên tổng chỉ huy, là Vu gia một vị trưởng lão, gọi Vu Quân, ba sao Giới Vương thực lực.

Ngoài ra, còn có Quân Thiên Tử Phủ phái tới hai vị sơ giai Giới Vương, phù lục Ân gia một vị phó tông chủ, cũng có hai sao Giới Vương tu vi.

Thêm vào Tử Dạ, cùng Ba Đốn, Byron, Angie ngươi cùng Bá Cách bọn bốn người, tổng cộng có chín vị Giới Vương.

Còn có hơn 400 vị Đạo cảnh cường giả, trong đó Khuy Chân đạt đến hơn sáu mươi vị.

Thiên Vị tồn tại càng là có hơn hai ngàn người.

Toàn bộ hư không thành trên hội tụ sức mạnh, đủ để áp chế hai mươi bốn trong nhà bất kỳ một nhà.

Trong những người này, Dương Thanh Huyền hơi hơi quen thuộc một chút, ngược lại là Ba Đốn chờ dị tộc người.

Nhưng những người này đối với Dương Thanh Huyền nhưng là không một chút nào xa lạ.

Thương Khung luận võ, đến Tinh Cung cuộc chiến, đại một số người đều là ở đây chứng kiến cái kia lịch sử tính sự kiện lớn.

Ở ngắn gọn khách khí sau, Dương Thanh Huyền cùng Vu Quân cùng nhau ngồi ở vị trí đầu.

Vu Quân ánh mắt trên người Thần Nhạc đánh giá một phen, tràn đầy vui vẻ nói: “Minh chủ lại dẫn theo một vị trung giai Giới Vương lại đây, vừa vặn có thể hòa dịu lập tức thế cuộc. Gần đây Tinh Cung từng bước ép sát, ép cho chúng ta có chút chậm bất quá khí đến.”

Quỷ Tôn một mực Dương Thanh Huyền Thánh khí bên trong tu luyện, vì lẽ đó Vu Quân cũng không biết còn có một vị trung giai Giới Vương.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Tinh Cung đến cùng phái bao nhiêu cường giả, lấy chư vị sức mạnh lại còn chống lại bất quá?”

Vu Quân than thở: “Không dưới mười vị Giới Vương.”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, động dung nói: “Cái kia mạnh nhất là?”

Vu Quân nói: “Là Động Chân, sợ là có sáu sao tu vi. Còn có một vị từ Hải Chi Tinh Uyên bên trong đi ra, gọi Công Dã Minh, thực lực cần phải ở năm sao sơ kỳ dáng vẻ. Còn có một vị gọi Ôn Vĩ Tài, cũng có bốn sao đỉnh cao.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, thực sự là quả đất tròn, lại là hai người này.

Ngày đó chém giết Lục Vũ Khôi, chính là hai tên hung đồ này.

Dương Thanh Huyền cảm thấy đau cả đầu, chỉ là ba người này, liền không phải là mình bên này có thể ứng phó, huống hồ còn có những giới khác vương, chẳng trách tình thế lần nữa báo nguy.

Tử Diều Hâu không hiểu nói: “Nếu như Tinh Cung có thực lực bực này, cũng đã toàn thắng chúng ta a, vì sao còn giằng co không xong?”

Vu Quân cười khổ nói: “Bọn họ cũng không phải một lần phái tới, cùng như chúng ta, lục tục phái cường giả lại đây. Đầu tiên là Động Chân đến nơi, chúng ta cũng đã giật gấu vá vai, ứng phó không được. Phía sau lại tới nữa rồi hai vị hung đồ, mấy ngày nay ta đều gấp không biết như thế nào cho phải.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Hai vị kia hung đồ đều dễ nói, bốn sao đỉnh cao cùng năm sao sơ kỳ, lấy người của chúng ta còn có thể gánh vác, cái kia Động Chân sáu sao tu vi, này...”

Vu Quân lo lắng nói: “Khoảng thời gian này, ta đem hành động phạm vi đều rút nhỏ, chính là sợ Động Chân dẫn người đến đây đem chúng ta một nồi đạp, nhưng kỳ quái là, đã có mấy ngày thời gian, cũng không thấy động tĩnh. Ngược lại là hai vị kia hung đồ từng xuất hiện, cùng chúng ta giao phong một lần, có hai vị đại nhân còn bởi vậy bị thương.”

Dưới trướng hai vị Giới Vương đều là đổi sắc mặt, ánh mắt có đen một chút trầm.

Dương Thanh Huyền nói: “Hai người này ta từng gặp, đích xác rất vướng tay chân, khó đối phó. Nếu đối phương còn có Động Chân tọa trấn, vậy chúng ta trước hết án binh bất động, chờ một quãng thời gian nhìn.”

Vu Quân nói: “Ta cũng là có ý như vậy. Hiện tại minh chủ tự mình dẫn người đến đây, chúng ta tử thủ hư không thành, coi như đối phương Động Chân dẫn đội, nghĩ cường nuốt vào chúng ta, cũng tất nhiên muốn sập một mồm răng!”

Vu Quân ánh mắt lóe lên kiên quyết lệ khí.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Vu Quân trưởng lão không cần lo lắng, bọn họ nếu thật muốn cường công, chúng ta lùi cũng được. Không cần thiết liều mình thủ nghĩa, vì một cái quặng mỏ mà hi sinh, không đáng. Chính Tinh Minh sắp sửa còn muốn dựa dẫm chư vị đây.”

Vu Quân sửng sốt một chút, trong lòng hơi kinh, từ trong lời nói này, lại đối với Dương Thanh Huyền cao nhìn mấy lần, lập tức ôm quyền nói: “Tất cả từ minh chủ làm chủ.”

Ba Đốn bọn bốn người, đều là trong mắt thả ra quang đến, thở phào nhẹ nhõm.

Bọn họ sợ nhất chính là liều mạng, đem bốn tộc toàn bộ kéo đổ tiêu hao ở đây tranh đoạt chiến bên trong, vậy thì đúng là khóc không ra nước mắt.

May mà Dương Thanh Huyền cũng không có liều mạng dự định.

Dương Thanh Huyền vội vàng đáp lễ, nói: “Ta vừa tới, đối với các trường hợp đều không rõ lắm giải, này chỉ huy việc, còn phải làm phiền Vu Quân trưởng lão.”

Vu Quân cười nói: “Minh chủ quá khiêm nhượng, lão hủ nhiều nhất tận phụ trợ khả năng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta vừa trên đường tới, vừa vặn gặp phải Võ Khải bọn họ, đồng thời bắt được mấy cái Tinh Cung người, còn có một vị người của Linh tộc, vừa vặn hỏi bọn họ một chút tình huống bây giờ.”

“Người của Linh tộc?”

Vu Quân bọn người là ngạc nhiên.

Dương Thanh Huyền đem tình huống nói một lần, trong điện người đều là bừng tỉnh không ngớt, dồn dập nói ra: “Chẳng trách, chẳng trách.”

Dương Thanh Huyền lập tức để Võ Khải đem Đan Tư mang vào, đồng thời vung tay lên, đem Tái Vân Khách chờ mười ba người, toàn bộ ném xuống đất.

Tái Vân Khách đám người vừa nhìn bốn phía, lập tức mặt xám như tro tàn, triệt để bỏ qua chống lại cùng trốn chạy ý nghĩ.

Vu Quân nhìn chằm chằm Tái Vân Khách, lạnh giọng nói: “Nói đi, hiện tại Tinh Cung thế lực, tổng cộng đến bao nhiêu cường giả?”

Tái Vân Khách ở đây Giới Vương uy thế hạ, run cầm cập tựa như run rẩy, run run nói: “Ta, ta một cái tiểu lâu la, không, không biết a.”

Vu Quân chẳng muốn nhiều lời, đi lên phía trước, một hồi nắm lấy Tái Vân Khách đầu, liền sưu hồn lên.

“A!” Tái Vân Khách kêu thảm một tiếng, cả người co giật.

Còn lại mười hai người, đều là sợ đến co rúc ở một bên, run lẩy bẩy.

Sau một lúc, Vu Quân năm ngón tay vồ lấy, Tái Vân Khách đầu “Ầm” một tiếng nổ tung, óc lẫn vào huyết dịch tiên mở.

Nhưng thời không phảng phất dừng lại một sát, Vu Quân vung hai tay lên, Tái Vân Khách vị trí không trung, liên quan tràn ra chất bẩn, toàn bộ hướng về ở giữa sụp xuống, hóa thành một cái đen nhánh năng lượng tiểu cầu, trực tiếp biến mất không còn tăm hơi.

Dương Thanh Huyền trong mắt loé ra vẻ kinh dị, vừa nãy Vu Quân ra chiêu thời điểm, bên trong cặp mắt một mảnh màu xanh, dùng là mắt xanh sức mạnh, đem thời không dừng lại chớp mắt, sau đó lại đem Tái Vân Khách vị trí không gian, hoàn toàn áp súc thành cực điểm, đưa vào hư vô bên trong.

Vì lẽ đó một điểm rác rưởi đều không còn lại, sạch sẽ cực kỳ.

Dương Thanh Huyền không khỏi cảm thán mắt xanh mạnh, chẳng trách Vu gia sừng sững ở thập cường bên trong không ngã, thậm chí có thể cùng Tinh Cung chống lại.

Vu Quân sưu hồn sau, ánh mắt lóe lên màu xanh sát khí, lạnh giọng nói: “Này mười hai người cũng vô ích, mang xuống. Có muốn luyện thi liền cho bọn họ, dùng không lên liền giết ném đi cho ăn yêu thú.”

Cái kia mười hai người sợ đến khóc lớn, rất nhanh đã bị kéo xuống.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Vu Quân trưởng lão, làm sao?”

Vu Quân sắc mặt bình tĩnh, chậm rãi nói ra: “Tin tức hữu dụng không nhiều, nhưng Tinh Cung sức mạnh cùng bố trí, đại khái có nhất định giải.”

Bởi vì hai phái mọi người là không ngừng tăng cường binh mã, vì lẽ đó thực lực một mực di động, khó có thể thăm dò đến tột cùng.

Vu Quân sắc mặt cực kỳ khó coi, nói: “Tinh Cung ngoại trừ Động Chân, Công Dã Minh cùng Ôn Vĩ Tài ở ngoài, còn có mười một vị Giới Vương. Đạo cảnh trở lên có hơn hai ngàn người. Thiên Vị cường giả có hơn năm ngàn người. Cái này sức chiến đấu, đầy đủ là gấp đôi của chúng ta.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1672: Ba Bên Thế Chân Vạc

Cả điện người, đều là đổi sắc mặt.

Liền ngay cả Tử Dạ cùng Thần Nhạc, như vậy bình tĩnh người, cũng lộ ra kinh sợ, bất quá lóe lên liền qua, lại khôi phục yên tĩnh.

Ba Đốn không nhịn được kêu lên: “Làm sao một hồi tăng binh nhiều như vậy? Thế thì còn đánh như thế nào?”

Nội tâm hắn sinh ra ý lui, dù sao bọn họ bốn tộc thì không phải là Chính Tinh Minh, cũng không muốn là nhân tộc bán mạng đến đây.

Ân gia phó tông chủ ân năm tuyết lạnh giọng nói: “Xem ra Tinh Cung là muốn triệt để tiêu diệt chúng ta!”

Trong đại điện đầy rẫy một sự ngưng trọng bầu không khí.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Nhưng Vu Quân đại nhân nói, Động Chân đã tới mấy ngày. Theo lý thuyết lực lượng cường đại như vậy, đủ để đem chúng ta một lần đánh tan, có thể vì sao như cũ án binh bất động, chỉ tiếp tục tra xét Thái Âm núi?”

Vu Quân chau mày, lắc đầu nói: “Cái này cũng là ta chỗ không hiểu, chẳng lẽ bọn họ còn muốn làm âm mưu gì?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Có diệt sạch thực lực của chúng ta, thì sẽ không làm âm mưu, cần phải ngay đầu tiên ra tay mới là. Trong này nhất định có chúng ta không biết tình huống.”

Trong điện người nghiền ngẫm bên dưới, đều cảm thấy có lý.

Hai phái tướng trì lâu như vậy, theo lý binh quý thần tốc, Tinh Cung sức mạnh một hồi chợt tăng gấp đôi, cần phải lấy thế nhanh như chớp không kịp bịt tai tiêu diệt bọn họ mới đúng.

Dương Thanh Huyền đột nhiên ánh mắt ngưng lại, nhìn chằm chằm Đan Tư, nói: “Ngươi có phải là biết một ít gì?”

Đan Tư ánh mắt một hồi hoảng hốt, hết sức căng thẳng, liều mạng lắc đầu, nói: “Không, ta không biết! Cái gì cũng không biết! Biết đến toàn bộ đều nói cho ngươi biết!”

Trong điện người ánh mắt, tất cả đều rơi trên người hắn, nhìn hắn cái kia trắng xám, sợ sợ cùng che giấu biểu hiện, toàn bộ đều lộ ra hội ý mỉm cười.

Võ Khải rút đao ra đi lên phía trước, hắc tiếng nói: “Ngươi lại không thành thật.”

Đan Tư sắc mặt trắng bệch, đột nhiên mắt nhắm lại, thê lương kêu lên: “Đến đây đi, giết ta đi! Ta không sợ chết, ta không sợ chết! Ta chết cũng sẽ không bán ra Linh tộc!”

Hai chân cùng toàn thân đều run run lợi hại, ai nấy đều thấy được, tiểu tử này lâm vào sợ hãi cực độ. Nhưng vẫn như cũ có thể như vậy kiên cường, toán là không tệ.

Vu Quân lạnh lùng nói: “Không cần ngươi nói cái gì.”

Nói, liền đi lên phía trước, vươn tay ra kéo ra năm ngón tay.

“Chi!” Đan Tư ngắn ngủi mà dồn dập hít một hơi, nháy mắt mặt không có chút máu, lộ ra cực kỳ trong suốt.

Hắn là tận mắt thấy Vu Quân làm sao sưu hồn Tái Vân Khách.

Rốt cục, đạo tâm một hồi lại băng, khóc lớn nói: “Ta nói! Ta nói, ta cái gì đều nói!”

Vu Quân tay đứng ở trên đầu hắn không, hừ một tiếng, liền thu hồi lại, xoay người ngồi về vị trí.

Đan Tư vô lực tê liệt trên mặt đất, hữu khí vô lực nói ra: “Tinh Cung bên kia, có phải là vì đối phó chúng ta Linh tộc. Thái Âm sơn mạch việc, đúng là to lớn, chính là ta Linh tộc đứt đoạn tổ tiên Thánh địa. Ta Linh tộc tìm kiếm ngọn núi này vô số năm, cũng không từng tìm tới. Lần này có chuyện, lập tức dẫn tới Linh Vương chấn động, đã hạ quyết tâm, khuynh toàn tộc lực lượng, cũng nhất định phải đem ngọn núi này cạnh tranh cướp lại.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt thay đổi, nói: “Linh tộc thời khắc này thực lực làm sao?”

Đan Tư nghĩ một hồi, thở dài, chính mình cũng đã nói đến chỗ này phần lên, còn có cái gì là không thể nói, lúc này nói ra: “Linh Vương đại nhân là năm sao đỉnh cao Giới Vương. Phía dưới còn có bốn vị hộ pháp, đều là sơ giai Giới Vương. Toàn tộc tổng cộng có hơn ba vạn người, thực lực không giống nhau.”

Dương Thanh Huyền ánh mắt lấp lóe, trầm giọng nói: “Khó trách. Tinh Cung lần này bố cục sức mạnh, không chỉ có thể chống lại chúng ta, còn có thể tiện thể đem Linh tộc một lưới bắt hết. Nếu chúng ta có thể liên thủ Linh tộc, không hẳn không có phần thắng.”

Đan Tư cắn răng nói: “Các ngươi đều là giặc cướp, Linh Vương đại nhân là tuyệt sẽ không cùng các ngươi hợp tác!”

Vu Quân cau mày nói: “Có thể chính như này Linh tộc tiểu tử nói, đối với Linh tộc mà nói, chúng ta cùng Tinh Cung đều là địch nhân.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Địch nhân của địch nhân, liền là bằng hữu.”

Vu Quân nói: “Lời tuy như vậy, nhưng cũng nhất định có điều kiện, nhất định phải lợi ích nhất trí. Chúng ta cùng Linh tộc lợi ích, cũng không phải là nhất trí a. Này chút linh minh thạch là tổ tiên bọn họ linh thể biến thành, dường như thánh vật. Chúng ta muốn động chi, tất nhiên liền là địch nhân.”

Dương Thanh Huyền trầm mặc lại, nói ra: “Lợi ích không nhất trí, là có thể điều tiết. Tỷ như, chúng ta triệt để từ bỏ Thái Âm sơn mạch.”

“Cái gì?!”

Cả điện người đều là kinh hãi.

Ân năm tuyết vội la lên: “Minh chủ. Nếu là muốn buông tha lời, chúng ta trước đây liền có thể đi. Hà tất ở đây cùng Tinh Cung gắng gượng chống đỡ, hơn nữa tử thương vô số chiến hữu.”

“Đúng đấy.”

Liền ngay cả Ba Đốn các bốn tộc người, đều khá là có chút bất mãn.

Phải đi lời, ngươi mẹ nó không nói sớm một chút đi.

Dương Thanh Huyền than thở: “Chư vị nghĩ lầm rồi, của chúng ta hạt nhân lợi ích cũng không phải là Thái Âm sơn mạch, mà là chống lại Tinh Cung. Áp chế cùng tiêu diệt Tinh Cung, mới là của chúng ta hạt nhân lợi ích. Nếu như có thể đổi lấy Linh tộc giúp đỡ, tiêu diệt Động Chân cùng Tinh Cung ở chỗ này sức mạnh, cuộc mua bán này, làm được a.”

Người ở tại tràng nghe vậy, đều rơi vào trầm tư.

Tử Dạ nói ra: “Nhưng là dãy núi này Tiên ngọc, gần như năm tỉ khối lượng khai thác, chắp tay tương nhượng cho Linh tộc, không khỏi quá đáng tiếc. Không bằng lại đưa tin trở lại, để Vu

Hiền lại phái nhân thủ lại đây.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Không thể! Tuyền Tiêu Giáng Khuyết nếu như không có nhạc phụ ta tọa trấn, liền nguy hiểm. Nơi đó là chúng ta Chính Tinh Minh đại bản doanh, không mất được.”

Hắn nhìn phía Đan Tư, chậm rãi nói ra: “Xem ra, ta phải đi một hồi này Linh Vương.”

Đan Tư đầy mặt sợ sợ, nội tâm hoảng loạn đến cực điểm.

Nếu là bị Linh tộc biết hắn phản bội, bán đứng nhiều tin tức như vậy, đồng thời mang kẻ địch tiến về phía trước trụ sở, nơi nào còn sẽ có đường sống?

Dương Thanh Huyền nhìn thấu sự lo lắng của hắn, khẽ mỉm cười, nói: “Không cần sốt sắng, chỉ là mang một đường mà thôi. Ngươi cũng đã làm được phân thượng này, cũng không thiếu dẫn đường a. Hơn nữa ngươi cũng nghe được, ta là có thể ra để Thái Âm sơn lợi ích, đối với các ngươi Linh tộc mà nói, là cơ hội tốt ngàn năm một thuở. Bằng không, các ngươi Linh tộc thật muốn cùng hai phái chúng ta chống đỡ được, chỉ có tan thành mây khói kết cục.”

Đan Tư thân thể có chút bất ổn, hoảng hốt hạ, mới bi thảm nói ra: “Không cần dẫn đường, chúng ta Linh tộc bên trong có bí pháp, ở trong phạm vi nhất định có thể câu thông Linh Vương.”

…

Tòa nào đó bên trong mật thất, bốn mặt vì là Hắc Thạch giống như vách tường, mặt trên bị Đan Tư lấy linh khí phác hoạ ra màu xanh trận pháp, trên dưới phải trái trước sau, tổng cộng sáu toà, trận pháp nhìn thấy được phức tạp phi thường, phía trên phù văn cũng là quỷ dị khó hiểu.

Đan Tư hai tay bấm quyết, vô số phù văn thấm vào trong trận pháp, dưới sự vận chuyển, dường như sáu cái lẫn nhau giảo hợp bánh răng, tỏa ra cường thịnh thanh quang, lẫn nhau chiếu rọi, phóng đến hư không một điểm trên.

Trong hư không kia xuất hiện một chiếc gương giống như cột sáng, lóe lên chợt lóe lấy ra thanh quang, như là đang kêu gọi cái gì.

Mấy hơi thở qua đi, cái kia thanh quang một hồi bình tĩnh, một bóng người ở bốn phương tám hướng quang hạ, bị rõ ràng xây dựng ra đến.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1673: Chấn Động Phách Lôi, Đàm Phán Không Gian

“Linh Vương đại nhân!”

Đan Tư vừa thấy thân ảnh kia, cả người run lên, đột nhiên nằm sấp trên mặt đất, run lẩy bẩy, không dám nhấc đầu.

Thân ảnh kia cao tới vĩ đại, ở hào quang bên trong hiển hiện ra màu xanh kim văn trường bào, ngũ quan đẹp trai, lộ ra cực kỳ uy nghiêm.

Một đôi hẹp dài mắt lạnh bên trong, bắn ra hàn quang, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

“Linh Vương đại nhân, ta, ta đáng chết a, ô ô ô.”

Đan Tư nằm sấp trên mặt đất gào gào khóc lớn.

Mật thất bên trong chỉ có Dương Thanh Huyền cùng Đan Tư ở.

Dương Thanh Huyền ôm quyền chắp tay, mỉm cười nói: Gặp qua Linh Vương đại nhân."

Linh Vương trong mắt sát khí bỗng nhiên, cắn răng nói: “Người đáng chết tộc! Dám đụng đến ta người của Linh tộc.”

Trong thanh âm lộ ra một luồng lửa giận vô biên.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, xem thường nói: “Việc đã đến nước này, Đan Tư đem nên nói cũng nói, chúng ta vẫn là đến thảo luận một chút trọng yếu sự tình đi.”

Đan Tư từ lâu sợ đến cả người run rẩy, không dám nhấc đầu, tựa hồ cảm ứng được Linh Vương ánh mắt, càng là run run lợi hại, liều mạng dập đầu đầu.

Linh Vương thu về ánh mắt, lần thứ hai nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, lạnh lùng nói ra: "Chỉ là một cái Khuy Chân sơ kỳ Nhân tộc tiểu bối, có tư cách gì cùng bản tọa đàm luận?"

Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, bóng người loáng một cái, liền tại chỗ biến mất.

Mà cũng trong lúc đó, một đạo Linh Quang chiếu xuống, rơi vào Dương Thanh Huyền trước chỗ đứng.

Linh Vương trong mắt loé ra vẻ kinh ngạc, nhưng không để ý lắm, cười khẩy nói: "Khuy Chân sơ kỳ còn dám ở bản Vương trước mặt hung hăng, bộ tộc của ngươi trưởng bối liền không có giáo dục quá ngươi, trước người đừng trang bức, trang bức bị sét đánh sao?"

Nói, hai tay bấm quyết, càng thật sự bấm ra lôi quang, ở trong tay một hồi phóng đại, "Ầm ầm ầm" kích bắn mà đi, bắn về phía bên trong mật thất bốn phương tám hướng.

Cái kia chút lôi quang tầm bắn quá ngắn, không ít nháy mắt chạm đến mật thất vách tường, vẫn chưa đánh tan, mà là phản xạ trở về.

Trong khoảnh khắc, toàn bộ bên trong mật thất liền hóa thành lôi quang điện hải, ngoại trừ Đan Tư nằm rạp địa phương, mỗi một chỗ không gian trên đều tràn đầy rậm rạp chằng chịt sấm sét.

Linh Vương khóe miệng vung lên một tia cười nhạo, đây là hắn Linh tộc độc hữu chính là thần thông chấn động phách sét, chỉ đối với linh hồn đồ vật hữu hiệu.

Ở hiện ra mà đến nháy mắt, Linh Vương cũng đã đã nhận ra, mật thất này ở ngoài còn có lượng lớn cao thủ tồn tại. Trong đó không thiếu Giới Vương.

Vì lẽ đó triển khai này chấn động phách sét, cũng không sẽ phá hư mật thất, đồng thời có thể mang Dương Thanh Huyền kích thương đồng thời bắt, như vậy thì có con tin nơi tay, có thể cùng Nhân tộc trao đổi Đan Tư.

Nhưng sau một khắc, Linh Vương hai mắt liền một hồi trợn to, lộ ra thần sắc, cả kinh nói: “Ngươi...”

Chỉ thấy phía trước cách đó không xa, một mảnh trong biển sét đưa hai tay ra đến, trực tiếp đem không gian của sấm sét xé ra.

Dương Thanh Huyền vừa nhảy ra, bình tĩnh nhìn Linh Vương, khóe miệng mỉm cười.

Vạn sét ở quanh thân hắn qua lại, lại không có một đạo rơi trên người hắn.

Linh Vương định nhãn nhìn tới, Dương Thanh Huyền trên người khắc vô số trận phù, đem trọn cái chấn động phách sét đều bài xích mở ra.

“Hừ, hóa ra là trận thân thể, cho rằng như vậy thì có thể được nước sao?”

Linh Vương hai tay ở trước người bấm quyết, thân thể một hồi cường tráng lớn 3-4 lần, đỉnh đầu mật thất Thiên Khung, bàn tay lớn thẳng cào xuống.

Vốn là Linh tộc hư thân thể, nhưng một trảo bên dưới, toàn bộ cánh tay hóa thành màu vàng, không ngừng ngưng tụ thành thực thể.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, nguyên lai cũng không phải là ngưng tụ thành thực thể, mà là đem trong thiên địa hệ “Kim” nguyên tố ngưng tụ đến, bao trùm ở trên cánh tay, nhìn thấy được thật giống như Hóa Hư là thật.

Dương Thanh Huyền khẽ cười một tiếng, phía sau hỏa diễm loáng một cái, liền hóa ra cốt tượng, tương tự là bàn tay lớn hướng về nắm vào trong hư không một cái, liền đón đánh mà lên.

Cốt tượng năm cây xương ngón tay hạ, xoay vòng ra hung ác năm hỏa.

“Ầm!”

Song chưởng ở không trung va chạm, tảng lớn sức mạnh khuếch tán, nhưng bất quá hóa ra bốn năm trượng, tựu đình chỉ bành trướng, mà là hướng về đôi trong lòng bàn tay sụp xuống mà tới.

Hết thảy hung ác sức mạnh, thậm chí là không trung linh khí, đều rơi vào đen nhánh vết nứt, cũng không có khuếch tán ra

Mật thất ở đây kinh thiên một đòn hạ, hoàn hảo không chút tổn hại.

Linh Vương hoàn toàn biến sắc, nội tâm cực kỳ ngạc nhiên.

Đối phương ở đón đánh hắn đồng thời, còn khống chế toàn bộ mật thất ổn định, tựa hồ không nguyện ý lan đến đi ra ngoài.

Có thể thấy được này tên tiểu tử loài người, đối với áp chế chính mình có rất lớn tự tin cùng nắm bắt.

Linh Vương giận dữ, trên mặt xẹt qua giận dữ và xấu hổ vẻ.

Nhưng Nam Hỏa khắc tây kim, cái kia năm hỏa xoay vòng bên dưới, toàn bộ hệ “Kim” nguyên tố toàn bộ khuếch tán, ở không trung tan rã. Linh Vương thu tay về đến, nhưng năm hỏa thế đi không giảm, đem hoàn toàn vây nhốt.

Linh Vương kinh nộ bất định.

Dương Thanh Huyền từ tốn nói: “Linh Vương đại nhân, còn muốn tiếp tục nữa sao? Bằng không ngươi này sợi thần thức phân thân liền muốn hủy diệt.”

Xuyên thấu qua ánh lửa, Linh Vương sắc mặt âm trầm lợi hại, tầng tầng hừ một tiếng.

Nhưng nội tâm nhấc lên sóng to gió lớn, thực sự không cách nào bình tĩnh.

Nhân tộc chỉ là một vị Khuy Chân sơ kỳ, lại là có thể áp chế thần thức của hắn phân thân. Phải biết này sợi thần thức phân thân, nhưng là có Khuy Chân hậu kỳ thực lực a.

Hơn nữa đối phương rõ ràng chưa xuất toàn lực, chỉ là dễ như trở bàn tay liền chế trụ.

Cái này ở Linh tộc bên trong, là căn bản không thể nào tưởng tượng được việc.

Linh Vương một hồi lâu mới bình phục tâm tình của nội tâm, đồng thời cảm thấy, Nhân tộc có thể xưng bá thiên hạ, ngự trị ở bách tộc bên trên, cũng không phải là không có đạo lý.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, vô biên hỏa diễm toàn bộ thu nạp trở về, Hỏa Chi Cốt Tượng ở trên hư không lóe lên, liền trở về trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền hai mắt mỉm cười, nhìn Linh Vương sắc mặt hắc trầm dáng vẻ, khẽ cười nói: “Xem ra bây giờ có thể nói chuyện.”

Linh Vương hít một hơi thật sâu, ổn định tình cảm xuống, lạnh giọng nói: “Các ngươi Nhân tộc nhòm ngó ta Linh tộc bí bảo, còn có cái gì có thể nói? Tổ tiên lưu lại thánh vật, không có bất kỳ đàm phán không gian.”

Dương Thanh Huyền tựa hồ sớm có dự liệu, lại cười nói: “Như ta đối với các ngươi linh minh thạch, một khối không lấy đây?”

Linh Vương cả người chấn động, khó tin kêu lên: “Làm sao có khả năng?!”

Dương Thanh Huyền nói: “Linh minh thạch mặc dù là đồ tốt, nhưng còn không có có để ta đạt đến si mê mức độ. Nếu là có cái khác lựa chọn tốt hơn, ta là có thể buông tha.”

Linh Vương sửng sốt một trận, lập tức nói ra: “Ngươi là người phương nào? Lại có thể đại biểu ai?”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Tại hạ Chính Tinh Minh minh chủ, Dương Thanh Huyền.”

“Minh, minh chủ?”

Linh Vương giật nảy cả mình, không tin nói ra: “Ngươi bất quá Khuy Chân sơ kỳ, tại sao có thể là minh chủ?”

Lúc này, nằm sấp trên mặt đất Đan Tư, run giọng nói: “Linh Vương đại nhân, người này đúng là Chính Tinh Minh minh chủ.”

Linh Vương sửng sốt một lát, lúc này mới tin tưởng, lúc này rơi vào trầm tư.

Dương Thanh Huyền cũng không gấp, nhiều hứng thú ôm ngực mà đứng, lẳng lặng chờ đợi.

Linh tộc tuy rằng không màng thế sự, cực nhỏ xuất hiện, nhưng đối với Chính Tinh Minh cùng Tinh Cung, vẫn biết một hai. Đặc biệt là hai phái người ở Thái Âm sơn mạch giao đấu hơn tháng, coi như trước không biết, hiện tại cũng sờ rõ rõ ràng ràng.

Trầm mặc sau một hồi, Linh Vương mới mở miệng nói: “Ngươi nghĩ nói chuyện gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi và ta liên thủ, đem nơi đây Tinh Cung người toàn bộ chém giết. Thái Âm sơn mạch hết thảy linh minh thạch, Chính Tinh Minh một khối không lấy.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1674: Hợp Tác Điều Kiện

Linh Vương trong hai con ngươi một hồi bắn ra tinh quang, lấp loé như bảo thạch, kéo dài không tiêu tan.

Hai người đứng ở mật thất bên trong giằng co, bốn mắt đụng vào nhau.

Nhìn cái kia con ngươi trong suốt, Linh Vương biết, này tiểu tử loài người nội tâm là chân thành.

Linh Vương lúc này mới thu liễm ánh mắt, cùng nội tâm khi dễ tâm tình, chậm rãi nói ra: "Chỉ đơn giản như vậy?"

"Đơn giản?"

Dương Thanh Huyền khẽ cười một tiếng, nói: "Ngươi biết nơi đây Tinh Cung sức mạnh sao?"

Linh Vương gật gật đầu, nói: "Có một vị sáu sao Giới Vương cường giả."

Dương Thanh Huyền sắc mặt ngưng trọng nói: "Một sao một thiên địa, phải đối phó một vị sáu sao Giới Vương, sợ là muốn ba đến năm vị năm sao Giới Vương mới được."

Linh Vương kinh ngạc liếc mắt nhìn hắn, giễu cợt nói: "Ngươi bất quá Khuy Chân mà thôi, bản Vương mới là Giới Vương, đối với cảnh giới việc, so với ngươi càng rõ ràng."

Dương Thanh Huyền nói: "Cái kia Linh Vương đại nhân còn cảm thấy việc này đơn giản sao?"

Linh Vương hỏi: “Các ngươi Chính Tinh Minh có bao nhiêu sức mạnh?”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, liền nói rõ sự thật.

Bởi vì hắn đã nhìn thấu Linh Vương hợp tác tâm ý, mặc dù cuối cùng đàm phán không thành, cũng không quan hệ.

Linh Vương trong mắt tinh quang lấp lóe, chậm rãi nói ra: “Hai người bọn ta người liên hợp, có thể một trận chiến. Nhưng, tất nhiên là khốc liệt một trận chiến, thắng bại năm năm số lượng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu như Linh Vương có này quyết tâm, ta Chính Tinh Minh tiếp tới cùng.”

Linh Vương trầm mặc không nói.

Dù sao quyết định này quá khó khăn, vô cùng có khả năng làm cho cả Linh tộc vạn kiếp bất phục.

Nhưng nếu là mất đi lần này liên thủ hầu như, lấy Linh tộc sức mạnh, căn bản không thể chống lại Tinh Cung, hoặc là diệt tộc, hoặc là thức thời cút đi.

Linh Vương trong đôi mắt đột nhiên tuôn ra nóng bỏng hào quang, kiên định nói: “Tốt, ta liền cùng Chính Tinh Minh liên hợp, buông tay một trận chiến!”

Dương Thanh Huyền nở nụ cười.

Nội tâm một trận ung dung.

Lấy Linh Vương năm sao tột cùng sức mạnh, thêm vào trong tộc cái khác cường giả, cùng Chính Tinh Minh kết hợp, đủ để cùng Tinh Cung một trận chiến.

Nhưng chính như Linh Vương nói, tất nhiên là khốc liệt một trận chiến.

Có thể đối với Dương Thanh Huyền mà nói, vô duyên vô cớ lôi Linh tộc bộ tộc, đến tiêu hao Tinh Cung sinh lực, không khác nào trắng lượm bảo bối. Tuy rằng giá trị không sánh được cả tòa Thái Âm núi, nhưng không liên hiệp lời, Thái Âm núi mỏ quặng chính mình cũng nắm không đi a.

Hai người nhìn nhau nở nụ cười, Linh Vương khách khí ôm quyền chắp tay, xem như là hợp tác đạt thành.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nhíu mày lại, phát hiện Linh Vương nụ cười tựa hồ có hơi quỷ dị, đang tự định giá, lại nghe Linh Vương nói ra: “Thanh Huyền minh chủ xuất hiện, đối với ta Linh tộc mà nói, không khác nào đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi a.”

Dương Thanh Huyền trong lòng không rõ cảm thấy không ổn, hỏi: “Sao lại nói lời ấy?”

Linh Vương trong đôi mắt lóe lên giảo hoạt ánh sáng, hắc tiếng nói: “Bộ tộc ta người, đang bị Tinh Cung cường giả vây nhốt ở Thái Âm sơn mạch trung đoạn nơi nào đó, chờ cứu viện. Ta đang hết đường xoay xở đây. Hiện tại có Chính Tinh Minh giúp đỡ, cứu viện việc, giải quyết dễ dàng, ha ha.”

Dương Thanh Huyền trong lòng mắng: “Cáo già.”

Bất quá nếu kết minh, hơn nữa Chính Tinh Minh mục đích đúng là vì tiêu diệt Tinh Cung sinh lực, khai chiến là chuyện sớm hay muộn, còn làm sao đánh, là cứu người, là đánh lén, là chính diện tác chiến, kỳ thực đều không trọng yếu.

Hơn nữa lần này đi cứu viện người của Linh tộc, vừa vặn có thể làm tập kích bất ngờ, cho Tinh Cung một trở tay không kịp, nhiều tiêu diệt mấy người, sau đó không lâu toàn diện chiến đấu liền có thể lấy giảm bớt mấy phần áp lực.

Linh Vương lòng có tính toán, nhưng Dương Thanh Huyền như thế nào dễ dàng để người chiếm tiện nghi người?

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Vậy thì thật là tốt, chúng ta trước đi cứu viện, có thể sát tinh cung một trở tay không kịp, đồng thời đưa đến kinh sợ tác dụng. Nha, đúng rồi, ta đột nhiên nghĩ tới một chuyện. Ta có mấy vị bằng hữu tu luyện Ngũ Linh Trường Sinh Quyết, vẫn không cách nào Hóa Hư là thật, có người nói cần Linh tộc ngự hồn mới có thể thực hiện. Nhưng ta nâng bằng hữu tìm các đại thương hội, đều thu thập không tới cái kia ngự hồn. Linh Vương này nếu có, cho mấy khối đến, để bằng hữu ta cô đọng thân thể. Như vậy cứu viện Linh tộc bằng hữu thời điểm, phần thắng lại lớn hơn một chút.”

“Ngự hồn!”

Linh Vương hơi thay đổi sắc mặt, không chút nghĩ ngợi, lên đường: “Không có.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, không nghĩ tới Linh Vương từ chối kiên quyết như thế, hắn thử dò xét nói: “Không đến nỗi chứ? Như là Linh tộc đều không có này ngự hồn, thiên hạ kia nơi nào có thể tìm ra?”

Linh Vương ánh mắt nhìn sang, cái kia hữu thiện biểu hiện, đã đổi thành tàn khốc, từng chữ nói: “Ngươi cũng biết ngự hồn là vật gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta nghe nghe là Linh tộc cường giả linh thể biến thành?”

Linh Vương gật đầu nói: “Chính là. Vì lẽ đó ngự hồn ở ta Linh tộc bên trong, còn có cực kỳ trọng yếu ý nghĩa, dường như tổ tiên bia mộ. Ngoại trừ bản tộc người, người ngoài không được nhiễm.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Như thế quyết tuyệt, một điểm đường lùi đều không có?"

Linh Vương kiên định nói ra: "Không có."

Dương Thanh Huyền vung một cái áo bào, tương tự lạnh xuống, nói: "Đã như vậy, vậy còn kết cái gì minh. Hợp tác việc, tạm thời gác lại. Chờ ta cái nào ngày tâm tình tốt bàn lại."

Dương Thanh Huyền lúc này xoay người, không tiếp tục để ý Linh Vương.

Linh Vương sững sờ, cả giận nói: "Ngươi đùa bỡn ta!"

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: "Ta đùa nghịch ngươi? Mấy khối ngự hồn đều không nỡ lòng bỏ cắt để, làm sao để ta tin tưởng quý phương thành ý hợp tác?"

Dương Thanh Huyền trong lòng cười lạnh không ngớt, bây giờ biết có bộ phận Linh tộc người bị nhốt, Linh Vương vội vã cứu viện, quyền chủ động liền hoàn toàn nắm giữ ở trong tay chính mình.

Lấy Đan Tư tiết lộ ra ngoài Linh tộc thực lực, căn bản không thể chống lại Tinh Cung.

Vì lẽ đó Linh Vương thời khắc này lựa chọn, hoặc là từ bỏ tộc nhân trực tiếp ngoảnh đầu đi, hoặc là đi liều mạng, số may có lẽ có thể giết ra đến, vận khí không tốt liền diệt sạch.

Trên thực tế, Linh Vương căn bản là không có được chọn.

Mà Ngưng Giáp Tử tuỳ tùng chính mình nhiều năm, vào sinh ra tử, tuy rằng thực lực bây giờ nhìn lại bình thường thôi, nhưng là trung thành cảnh cảnh người mình.

Còn có Hoa Giải Ngữ cùng Khổng Linh liền càng không cần phải nói.

Nếu như không lấy được hai khối ngự hồn để cho bọn họ tái tạo thân thể, vậy mình liền không gọi Dương Thanh Huyền.

Linh Vương cả giận nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi hơi quá đáng! Cái kia ngự hồn, ra không nhường được!”

Dương Thanh Huyền nói: “Quá đáng là Linh Vương ngươi, nếu ra không nhường được, vậy cũng không nên nói chuyện.” Trực tiếp phất tay nói: “Tiễn khách.”

Linh Vương vừa giận vừa sợ, lấy hắn sống không biết bao nhiêu năm tháng trí tuệ, sao không biết Dương Thanh Huyền là trả giá, như vậy còn nhỏ tuổi liền như vậy trượt khó lúc đầu quấn, tương lai còn dài còn cao đến đâu.

Nhưng đối phương đích đích xác xác bóp mình 7 tấc, tình thế khó xử, tiến thối làm khó dễ.

Linh Vương lúng túng đứng ở đó, đi không phải, không đi cũng không phải.

“Ai!”

Sau một lúc lâu, Linh Vương mới thở dài một cái, nói: “Ngự hồn một là không có khả năng cho, hai là không có cách nào cho a.”

Dương Thanh Huyền kỳ quái nói: “Không có cách nào cho là có ý gì?”

Hắn nhìn Linh Vương dáng vẻ, không hề giống là nói dối, thật giống có cái gì ẩn tình.

Linh Vương ánh mắt có chút ngưng trệ, đầy mặt khuôn mặt u sầu, nói: “Ngươi chỉ biết ngự hồn là Linh tộc cường giả thân thể biến thành, nhưng cũng biết trong đó quá trình?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu.

Linh Vương nói: “Trong đó quan hệ đến một hạng bí pháp. Mà bí pháp này, đã thất truyền đã lâu.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1675: Ngự Hồn Phương Pháp, Đạt Thành Liên Thủ

Dương Thanh Huyền nghe vậy, bỗng nhiên ý thức được cái gì, cả kinh nói: “Là ý nói, Linh tộc đã hồi lâu không có đản sinh ra ngự hồn?”

Linh Vương khiếp sợ nhìn hắn, than thở: “Ngươi quả nhiên thông minh, chẳng trách trẻ tuổi như vậy liền có thể lấy trở thành Chính Tinh Minh minh chủ. Thậm chí ta còn hỏi thăm được, bọn họ đẩy ngươi vì là đời thứ 20 Nhân Hoàng, bây giờ xem ra, ngươi có lẽ thật sự có một ngày, có thể đứng ở nơi này mảnh tinh vực đỉnh điểm.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái gọi là minh chủ, Nhân Hoàng, đều bất quá là kế tạm thời, không đủ vì là nói.”

Linh Vương nhẹ nhàng gõ đầu, tiếp tục nói: “Chính như ngươi đoán được, Linh tộc đã rất lâu không có đản sinh ra ngự hồn. Mà phía trước ngự hồn, từ lâu tiêu hao hết rồi.”

Dương Thanh Huyền ngốc một hồi, làm sao cũng không nghĩ đến sẽ là kết quả này, vội vàng hỏi: “Vậy tu luyện Ngũ Linh Trường Sinh Quyết điểm cuối ở đâu?”

“Điểm cuối?”

Linh Vương cười khổ nói: “Khuy Chân đỉnh cao. Không có ngự hồn, liền không cách nào bước ra hư thực biến hóa bước đi này, không cách nào đạt đến Giới Vương.”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm Linh Vương, nói: “Ta không tin Linh tộc ngự hồn toàn bộ không còn. Nếu như sinh ra ngự hồn ngự hồn phương pháp thất truyền, như vậy ngự hồn tất nhiên là Linh tộc thánh vật, sao lại tùy ý tiêu hao sạch?”

Linh Vương hoàn toàn biến sắc, lạnh giọng nói: “Điểm ấy ngươi cũng không cần nghe. Ngự hồn chi quý giá, thậm chí còn ở cả tòa Thái Âm phía trên dãy núi. Bởi vì đây là ta Linh tộc niềm hy vọng. Nếu như toàn bộ hết rồi, như vậy Linh tộc lại cũng đản không sinh được Giới Vương.”

Linh Vương trên mặt không rõ hiện ra bi ai.

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi liền không nghĩ tới đem ngự hồn phương pháp tìm trở về? Vật trọng yếu như vậy, há có thể nói thất truyền liền thất truyền?”

Linh Vương im lặng một hồi, đột nhiên nói ra: “Ngươi cũng biết linh minh thạch từng sinh ra trình?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không biết.”

Nói xong đột nhiên sững sờ, ngơ ngác nói: “Lẽ nào cùng ngự hồn có quan hệ?”

Linh Vương liếc mắt nhìn hắn, nói: “Ngự hồn chính là là Linh tộc thánh vật, mỗi một vị Linh tộc cường giả, ở trước khi chết đều sẽ thử đi luyện ra ngự hồn. Mà những người thất bại kia, linh lực liền hóa vào đại địa núi sông bên trong linh quáng bên trong, hình thành linh minh thạch. Toà này Thái Âm sơn mạch, chính là ta Linh tộc tiền bối ở một đoạn thời kì bên trong chỗ tọa hóa, đồng thời ở cổ trong ghi chép từng có ghi chép. Ta tìm kiếm sơn mạch này vô số năm, không nghĩ tới cuối cùng cũng được vừa thấy. Mục đích của ta cũng không phải là này năm tỉ khối linh minh thạch, mà là bên trong có thể ẩn chứa ngự hồn, thậm chí là luyện hóa ngự hồn phương pháp. Ta chỉ có thể đáp ứng ngươi, nếu như cái này quá Âm Sơn bên trong có thể tìm được luyện hóa ngự hồn phương pháp lời, ta nguyện ý cho ngươi một khối ngự hồn."

Dương Thanh Huyền nói: "Năm khối."

Linh Vương giận dữ, tức giận run, quát lên: "Không nên không biết đủ!"

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Ngươi tìm khắp đến phương pháp, còn đang ư mấy khối sao?"

Linh Vương lúc này mới tỉnh táo lại, hừ nói: "Cho dù có ngự hồn phương pháp, tỷ lệ thành công cũng cực thấp. Bằng không tại sao có thể có cả ngọn núi linh minh thạch."

Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng hơi động, tựa hồ nghĩ tới điều gì, lấy ra một khối đến từ Thiên Đô Tiên ngọc, ném tới, nói: "Linh Vương, ngươi xem một chút đây là cái gì."

Linh Vương tiếp nhận Tiên ngọc, cầm trong tay vừa nhìn, sắc mặt trong phút chốc đại biến, cả kinh kêu lên: "Vật này ở đâu ra?!"

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi nói chế tạo ngự hồn phương pháp, ta liền đột nhiên nghĩ đến vật ấy."

Linh Vương kích động khó có thể tự tin, trong tay Tiên ngọc càng bị một điểm điểm vồ nát, bên trong ẩn chứa hồn lực cùng đạo uẩn quy tắc, ở lòng bàn tay bốn phía tràn ra.

Linh Vương há to mồm, đôi môi run không ngừng, lại có chút nói không ra lời.

Tìm kiếm vô số năm đồ vật, đang ở trước mắt xuất hiện manh mối, quan hệ đến bộ tộc hưng suy, há có thể không kích động quá độ.

Sau một lúc, mới có thể nói ra lời, "Vật này ngươi là ở đâu ra?"

Dương Thanh Huyền không đáp, mà là hỏi: “Đây thật sự là luyện chế ngự hồn phương pháp làm được?”

Linh Vương đột nhiên gật đầu, phấn khởi nói ra: “Đúng! Trăm phần trăm là, chỉ có điều cùng linh minh thạch giống như vậy, là thất bại luyện hóa. Nói đến, vật này mặc dù không phải ta Linh tộc linh thể biến thành, nhưng cũng coi như là linh minh thạch. Mau nói cho ta biết, vật này ở đâu ra? Linh tộc ngự hồn phương pháp thất lạc trước, là khẳng định không tồn tại thứ này!”

Dương Thanh Huyền nói: “Nói rất dài dòng, các ngươi ngự hồn phương pháp là lúc nào cột?”

Linh Vương vội la lên: “Rất lâu rồi. Chúng ta Linh tộc ở thời kỳ thượng cổ, đã từng hết sức phồn vinh, có thể cùng đại yêu, Cổ ma, thậm chí là Chân Long chống lại. Sau đó chính là làm mất đi ngự hồn phương pháp, lúc này mới sa sút đến như vậy. Đánh mất xác thực niên đại, hẳn là trung cổ sơ kỳ.”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh hoàng, trung cổ sơ kỳ, vậy thì cùng cái kia Thiên Đô yên diệt thời gian đối mặt, chẳng lẽ là Thiên Bồng Nguyên soái hoặc là Vạn Cổ Trường Không cướp đi ngự hồn phương pháp?

Nhưng thời gian này khoảng cách có chút sâu xa, căn bản là không có dấu vết mà tìm kiếm.

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Ngươi vẫn là đừng ôm hy vọng quá lớn.”

Lúc này đem Tiên ngọc thu được, cùng với chính mình Thiên Đô hành trình, chọn chút trọng điểm giảng giải.

Nghe được Linh Vương sửng sốt một chút, lập tức giận dữ, cắn răng nói: “Nhất định là Thiên Hà những chủng tộc kia! Nhất định là bọn họ đánh cắp ngự hồn phương pháp!”

Dương Thanh Huyền nói: “Thiên Đô đã thành bọt nước, chuyện quá khứ không thể tìm ra, hay là đem hi vọng đặt ở cái này quá Âm Sơn bên trong đi. Nghe ngươi nói, tìm tới ngự hồn hoặc là ngự hồn phương pháp độ khả thi vẫn đủ đại.”

Linh Vương nghe vậy, một viên nổi giận mà thất lạc tâm, lần thứ hai nhấc lên hi vọng.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Ta đáp ứng cùng ngươi kết minh, nói rồi không muốn linh minh thạch, có thể chưa nói không muốn ngự hồn cùng ngự hồn phương pháp.”

Linh Vương giận dữ, quát lên: “Ngươi có ý gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta có ba vị bằng hữu tu luyện Ngũ Linh Trường Sinh Quyết, chí ít cần ba khối ngự hồn. Nếu là ở Thái Âm trong ngọn núi, chính ta phát hiện ba khối trong vòng ngự hồn, liền thuộc về ta hết thảy. Còn dư lại, ngươi có thể lấy đi. Nếu như không có ngự hồn, mà có ngự hồn phương pháp lời, như vậy ngươi liền nợ ta ba khối ngự hồn.”

Linh Vương đầy mặt vẻ giận dữ, lồng ngực phập phồng lợi hại.

Nhưng ngẫm nghĩ một trận, đối phương cũng không có sư tử lớn mở miệng, điều kiện cũng hợp tình hợp lý.

Mấu chốt nhất là, nếu như không có Chính Tinh Minh trợ giúp, chính mình đừng nói ngự hồn, coi như là linh minh thạch, đều nắm không đi một khối.

Lúc này đáp ứng nói: “Được!”

Dương Thanh Huyền lúc này mới thư giãn nụ cười, ôm quyền nói: “Chúc hợp tác vui vẻ.”

…

Thái Âm sơn mạch, trung đoạn khu vực.

Một mảnh núi cao liên miên trùng điệp, thẳng vào Vân Tiêu.

Ở sơn đỉnh cao, phóng tầm mắt nhìn, tất cả đều là trắng xóa Bạch Tuyết, nhiều năm không thay đổi, trầm tĩnh mà nghiêm túc, bị ánh sáng soi sáng, chiết xạ ra điểm điểm ánh sáng thần thánh.

Mà giờ khắc này, toàn bộ khu vực trong trăm dặm, đều bị một tầng nhàn nhạt kết giới bao phủ.

Ở trên tầng mây không, một bóng người bàn hư mà ngồi, hai tay không ngừng bấm quyết, đánh vào trước người một cái hình tròn pháp khí bên trong, trong đó quang luân lưu chuyển, trực tiếp ảnh hưởng đến toàn bộ kết giới, không ngừng hướng về bên trong co rút lại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1676: Đại Nhật Bảo Luân, Thề Đánh Một Trận Tử Chiến

“May mà có rõ suối đại nhân Đại Nhật Bảo Luân, bọc lại toàn bộ khu vực, người của Linh tộc sẽ chờ bị bắt ba ba trong rọ.”

Thân ảnh kia ở ngoài, một tuấn dật thon gầy nam tử tái hiện ra, mặt ngậm mỉm cười.

Nam tử là Tinh Cung phương diện phía trước người phụ trách Thiệu Vân Thăng, bốn sao đỉnh cao Giới Vương.

Giờ khắc này nhìn cái kia Đại Nhật Bảo Luân, hào quang lưu chuyển, trong mắt tinh mang lấp lóe, không biết đang suy nghĩ gì.

Lạc Minh Khê hơi mở mắt ra, nói: “Bị nhốt ở bên trong, chỉ là Linh tộc một cái tiểu bộ lạc, chỉ cần phái hai vị Giới Vương xuống, liền có thể toàn bộ diệt trừ. Thực sự không cần đại phí trắc trở a. Mây thăng đại nhân hẳn là có tính toán khác đi.”

Thiệu Vân Thăng lười biếng hai tay ôm ngực, mỉm cười nói: “Người hiểu ta, rõ suối đại nhân vậy. Này chút Linh tộc mặc dù yếu, nhưng Linh Vương cũng không yếu. Ta biết Linh tộc trong đó, có thể thông qua linh trận đến lẫn nhau lan truyền tin tức.”

Lạc Minh Khê hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Mây thăng đại mục đích của người là vì dụ ra Linh Vương? Có người nói Linh Vương có năm sao tột cùng tu vi, nếu là thật tới...”

Thiệu Vân Thăng trong mắt ánh sáng lấp lóe, nhìn tứ phương Vân Hải, chậm rãi nói ra: “Đây là Động Chân đại nhân ý tứ.”

Lạc Minh Khê sửng sốt một chút, lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Nếu là Động Chân sắp xếp, như vậy tất nhiên có toàn bộ kế hoạch.

Ngay sau đó, tăng nhanh trong tay linh quyết, đánh vào Đại Nhật Bảo Luân.

Hào quang trong phút chốc khuếch tán, bao phủ thiên địa kết giới trên, vô số phù văn hiển hiện ra, hướng về ở giữa co rút lại mà đi.

Đột nhiên, ở thật lớn trong kết giới, thẳng tắp bay lên một đạo Linh Quang, như khói hoa ở không trung khuếch tán, hóa ra một vị hư thực bất định bóng người to lớn.

Người kia trên người mặc hắc giáp, bên trên có mây hành trong núi hoa văn, ngũ quan kiên nghị mà thâm thúy, biểu hiện dữ tợn hắc trầm, nhìn chằm chằm Thiệu Vân Thăng hai người.

Thiệu Vân Thăng kinh ngạc cười nói: "Hóa ra là Linh tộc bốn vị hộ pháp một trong Lặc Minh, ba sao đỉnh cao tu vi. Ta còn tưởng rằng khốn ở bên trong đều là con gián, không nghĩ tới còn có một con chuột."

Lặc Minh đầy mặt sát khí cùng sắc mặt giận dữ, không nói một lời, song quyền bỗng nhiên nắm chặt, hóa ra màu xanh lớn trận pháp lớn, như vòng xoay vòng, mạnh mẽ đánh vào kết giới bên trên.

"Oành!" Kết giới hơi rung động, vô số phù văn vỡ ra được.

Mà cái kia song quyền trên trận pháp cũng một hồi chụp ở kết giới bên trên, không ngừng phóng đại tán loạn, phá tán ánh sáng bên trong có thể nhìn thấy to lớn quấn cành hoa di chuyển văn cùng vô số phức tạp Linh tộc văn tự.

"Càn rỡ!"

Lạc Minh Khê sắc mặt chìm xuống, luân phiên ra tay, đánh ra mấy đạo quyết ấn trên Đại Nhật Bảo Luân.

Hùng vĩ kết giới đỉnh, một hồi hóa ra tảng lớn bánh răng tựa như vòng sáng, nhanh chóng xoay tròn.

Từng vòng trấn áp lực lượng giáng lâm.

Ở Lặc Minh bầu trời, hóa ra bảo luân bóng mờ, bên trong xuất hiện lượng lớn quang chi binh khí, từng cái phóng mà xuống.

Lặc Minh trên người hắc giáp trên, đầu thú mở mắt, mở miệng phụt lên ra lượng lớn hắc khí, quanh quẩn ở quanh thân, đem cái kia chút đao kiếm khí ảnh toàn bộ ngăn trở.

Lạc Minh Khê hai tóc mai trên chảy xuống mồ hôi lạnh, Đại Nhật Bảo Luân ở hai tay bấm quyết bên dưới khẽ run.

Lặc Minh song quyền hạ kết giới, biến hóa ra hơn trăm loại hình thái, tan rã Đại Nhật Bảo Luân phong ấn. Đồng thời một đôi mắt lạnh nhìn chằm chằm Thiệu Vân Thăng, cảnh giác hắn lúc nào cũng có thể sẽ ra tay.

Thiệu Vân Thăng vẫn mắt lạnh nhìn, đột nhiên giơ tay lên, cười lạnh nói: "Không biết sống chết!"

Đưa tay chộp một cái, ánh sáng màu tím ngay ở trong lòng bàn tay mịt mờ mà lên, nổi lên thâm độc ánh sáng lộng lẫy, làm cho thiên địa ảm đạm, lập tức hóa thành cự mãng, mạnh mẽ oanh kích mà đi.

Toàn bộ hư không bị hướng ra phía ngoài áp bức, dường như theo gió vượt sóng.

Cự xà trực tiếp xuyên qua kết giới, đánh vào Lặc Minh hắc giáp bên trên.

“Oành!”

Dư uy dập dờn bồng bềnh mà ra, Lặc Minh cả người chấn động, hắc giáp trên đầu thú ngửa mặt lên trời gào to, cùng cự xà dây dưa bên dưới, ầm ầm phá nát.

Lặc Minh phun ra một ngụm máu đến, ở không trung liên tiếp lui về phía sau, cái kia sắp đánh tan kết giới đại trận, cũng đột nhiên tiêu tan.

Lạc Minh Khê thở phào nhẹ nhõm, vội vàng bỏ thêm vài đạo quyết ấn ở bảo luân trên.

Cái kia vòng chi quang ảnh một hồi đại phóng, như ngày che đậy hạ.

Lặc Minh kinh nộ không ngớt, quát: “Liều mạng!”

Trên hư không, trong lúc nhất thời xuất hiện lượng lớn quang điểm, tất cả đều như hoa nụ hoa nở rộ, bên trong hóa ra người của Linh tộc, tức giận tay cầm binh khí, hướng về Lạc Minh Khê cùng Thiệu Vân Thăng lướt đi.

Thiệu Vân Thăng cười nói: “Đem con gián tất cả đều nổ đi ra.”

Hắn nhấc đầu mong hướng bốn phía, trong mắt xẹt qua vẻ do dự, vây nhốt này chút Linh tộc người, là vì dụ Linh Vương hiện thân.

Hiện tại này chút Linh tộc người bắt đầu chết công, theo lý Linh Vương phải đến mới là. Cũng hoặc là Linh Vương thật muốn từ bỏ này chút tộc nhân?

Hẳn là sẽ không a.

Dù sao Lặc Minh nhưng là ba sao Giới Vương, thân là Linh tộc tứ đại hộ pháp một trong, tổn hại không được.

Ngay ở Thiệu Vân Thăng tự định giá thời điểm, tảng lớn Linh tộc người, có hơn trăm, liều mạng triển khai thần thông, công kích ở kết giới trên.

Lạc Minh Khê biết vậy nên áp lực tăng gấp bội, sắc mặt một hồi trắng xám, kêu lên: “Mây thăng đại nhân!”

Thiệu Vân Thăng trong mắt lóe lên, lúc này quát lên: “Giết! Giết hết!”

Lạc Minh Khê đại hỉ, đột nhiên đánh ra vài đạo quyết ấn ở bảo luân trên.

Thật lớn kết giới một hồi tản đi, cự luân nháy mắt thu nhỏ lại, chỉ có to bằng chậu rửa mặt tiểu, bay xuống ở Lạc Minh Khê trên lòng bàn tay.

Người của Linh tộc gặp kết giới thu về, từng cái từng cái mừng như điên không ngớt.

Nhưng bất quá nháy mắt, cái kia vẻ mừng rỡ như điên liền ngưng kết ở trên mặt, thay thế kết giới đưa bọn họ vây nhốt, là rất nhiều Tinh Cung cao thủ, từng cái từng cái từ trong hư không bước ra.

Mỗi cao thủ khí thế trên người, đều đủ để nghiền ép một phương.

Một trăm vị Đạo cảnh cường giả, năm trăm vị Thiên Vị cường giả.

Rậm rạp chằng chịt đứng trên bầu trời, đem hơn 100 vị Linh tộc vây nhốt.

Cái kia đẩy lùi kết giới vui sướng còn đang trên mặt, trong khoảnh khắc liền ngưng trệ ở, hóa thành vô tận bi phẫn cùng thấy chết không sờn kiên quyết.

Lặc Minh cắn răng nói: “Thề đánh một trận tử chiến!”

Linh tộc chúng người quát to: “Thề đánh một trận tử chiến!”

To lớn chiến ý trên bầu trời kịch liệt kéo lên, hòa vào đang lưu động cương phong bên trong, chấn nhân tâm phách.

Nhưng Tinh Cung người đều là lạnh như băng nhìn, khóe miệng ngậm lấy một nụ cười lạnh lùng.

Bởi vì ở trước mặt bọn họ, điểm ấy người của Linh tộc cùng sức mạnh, chỉ là ngoan cố chống cự, muốn toàn bộ tiêu diệt, dễ như ăn bánh.

Thiệu Vân Thăng trong mắt phát lạnh, đi phía trước hơi vung tay chỉ, hờ hững nói ra: “Giết, giết hết.”

Sáu trăm vị Tinh Cung cường giả, khí thế trên người một hồi bộc phát ra, như sơn băng hải tiếu, nghiền ép mà đi.

Đồng thời, Thiệu Vân Thăng trực tiếp ra tay, trên bầu trời hóa ra một đạo tử xà, phun ra nuốt vào đùng đùng ánh sáng, đánh về phía Lặc Minh.

Toàn bộ thế cuộc hoàn toàn ở Tinh Cung khống chế hạ.

Lặc Minh ánh mắt lộ ra vẻ tuyệt vọng.

Mà đúng lúc này, đột nhiên một bàn tay cực kỳ lớn qua lại hư không mà đến, hóa thành cực kỳ hoa mỹ chói lọi kim vẻ, đột nhiên đem tử xà nắm lấy.

Thân rắn run lên, liền quấn ở cánh tay kia trên.

Nhưng bàn tay màu vàng óng dùng sức một trảo, “Ầm” một tiếng vang thật lớn, toàn bộ tử xà “Bùm bùm” toàn bộ nổ tung.

Này máy động biến, lập tức dẫn tới mọi người sợ sợ nhìn tới.

Đặc biệt là Tinh Cung người, một luồng cảm giác xấu nổi lên trong lòng.

Thiệu Vân Thăng hai con ngươi đột nhiên trợn trừng, mười ngón nắm chặt, tức căng thẳng lại hưng phấn nhìn trên hư không.

Một đạo thân ảnh to lớn nhân dịp hào quang xuất hiện, thân mang màu xanh kim văn trường bào, ngũ quan đẹp trai, lộ ra vô cùng uy thế cùng xơ xác.

Lấy luyện thể chi đạo, đúc vạn cổ kim thân, chiến tứ phương... Vạn Cổ ta Chí tôn #Vạn Cổ Kim Thân

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1677: Các Có Dự Định, Quan Thiên Kính

“Linh Vương đại nhân!”

Lặc Minh mừng như điên kêu một tiếng, lập tức lớn tiếng nói: “Linh Vương đại nhân tới cứu chúng ta! Giết! Giết ra một con đường đến!”

Người của Linh tộc, nhất thời sĩ khí chấn động mạnh, tất cả đều nhảy cẫng hoan hô.

Ở Linh Vương bốn phía, hiện ra tảng lớn Linh Quang, như tơ liễu ở trong gió lay động, toàn bộ nở rộ, từng cái từng cái sát khí lẫm liệt Linh tộc võ giả từ bên trong đi ra.

Thiệu Vân Thăng hưng phấn trong đôi mắt, hơi sửng sốt một chút, này tới Linh tộc chiến sĩ nhiều quá rồi đấy chứ? Chẳng lẽ là khuynh tộc mà ra?

Trong chớp mắt, liền có hơn một nghìn Linh tộc chiến sĩ xuất hiện, khí thế cùng tu vi trên, hoàn toàn nghiền ép Tinh Cung người.

Kinh sợ Tinh Cung 600 người, toàn bộ đều đổi sắc mặt, “Xoạt” một hồi lui về phía sau mở, ở hai trận trong đó, để trống một đám lớn khu vực chân không.

Linh Vương mắt sáng như đuốc, nhìn chằm chằm Thiệu Vân Thăng, phảng phất trực thấu nội tâm, để Thiệu Vân Thăng cả người không dễ chịu, nụ cười trên mặt có chút phát khô.

“Hắc. Hai vị đại nhân, Linh Vương đã xuất hiện.”

Thiệu Vân Thăng quay về không trung hô một tiếng.

Nhưng trên hư không yên tĩnh, không có bất kỳ âm thanh.

“Đại, đại nhân. Hai vị đại nhân.”

Thiệu Vân Thăng lại hướng về không trung hô vài câu.

Vẫn như cũ chỉ có không khí lưu động thanh âm.

Thiệu Vân Thăng hoàn toàn biến sắc, một hồi liền nhìn, run giọng nói: “Hai vị đại nhân, không mang theo chơi như vậy... Mau ra đây a, Linh Vương đến rồi!”

Linh Vương ánh mắt nhìn chằm chằm Thiệu Vân Thăng, tuy rằng nội tâm cũng cảm thấy quái dị, nhưng biết tựa hồ đối phương tình huống có biến, quyết định nhanh chóng quát lên: “Giết! Đem này chút Tinh Cung người toàn diệt!”

“Giết!”

Hơn một nghìn Linh tộc chiến sĩ cùng kêu lên rống to.

Linh Vương, Lặc Minh, còn có hai vị hộ pháp, tổng cộng bốn vị Giới Vương, trực tiếp đem Thiệu Vân Thăng cùng Lạc Minh Khê khóa chặt.

Lạc Minh Khê hoảng sợ nói: “Mây thăng đại nhân, đến cùng xảy ra chuyện gì? Mai phục đây? Động Chân đại nhân sắp xếp đây?”

Thiệu Vân Thăng sắc mặt đen trầm lợi hại, đột nhiên lộ ra ung dung dáng vẻ, thở phào một hơi, truyền âm nói: “Đừng hoảng hốt, mai phục đã khởi động. Công Dã Minh cùng Ôn Vĩ Tài hai vị đại nhân, đã ở kín đáo chuẩn bị tốt ra tay đánh lén Linh Vương. Ngươi và ta trước tiên hấp dẫn Linh Vương công kích, chỉ cần ngăn cản nháy mắt, chính là Linh Vương giờ chết!”

Lạc Minh Khê mừng như điên, gật đầu nói: “Được!”

Linh Vương tuy là năm sao đỉnh cao, nhưng chỉ cần ngăn cản một cái chớp mắt lời, Lạc Minh Khê tự hỏi vẫn có thể làm được. Huống hồ còn có Thiệu Vân Thăng tại bên người.

Thiệu Vân Thăng quát lên: “Ngay tại lúc này! Ra tay!”

Lạc Minh Khê hét lớn một tiếng, hai tay nhanh chóng bấm quyết, Đại Nhật Bảo Luân ở trên lòng bàn tay không nhất chuyển, liền hướng Linh Vương đánh tới.

Linh Vương hai con ngươi co rụt lại, đối với công kích kia trí nhược không nghe, mà là nhìn chằm chằm Lạc Minh Khê bên cạnh người, quát lên: “Không được! Hắn muốn chạy trốn đi, ngăn lại hắn!”

Lạc Minh Khê trong lòng mãnh liệt run lên, vội vàng quay đầu lại, phát hiện Thiệu Vân Thăng đã chạy ra ngàn trượng ở ngoài, nháy mắt dưới mắt liền muốn biến mất ở bầu trời tận đầu.

Sau một khắc, Lạc Minh Khê liền cảm nhận đến sức mạnh to lớn giáng lâm, Linh Vương cái kia vĩ ngạn thân thể xuất hiện ở trước mặt hắn, một chiếc màu vàng bàn tay khổng lồ, như ngày xây trấn áp xuống.

Lạc Minh Khê trước khi chết, chỉ nghe phía chân trời xa xa, truyền đến Thiệu Vân Thăng có chứa giọng áy náy, “Rõ suối đại nhân, oan có đầu nợ có chủ, là Công Dã Minh cùng Ôn Vĩ Tài hai tên hung đồ này đùa bỡn ta, sau khi ngươi chết nhớ tới đem món nợ toán ở bọn họ đầu trên, đừng tới tìm ta, đa tạ.”

Lạc Minh Khê: “...”

...

Ở Thái Âm trong dãy núi bộ phúc địa, có một cái thiên nhiên hang động.

Bốn phía tất cả đều là linh minh thạch kết cấu, dùng tay sờ xoạng đi tới, thì sẽ có thiên nhiên đạo văn lấp loé mà qua.

Ôn Vĩ Tài đột nhiên nhấc đầu, ánh mắt phảng phất nhìn thấu tầng tầng vách núi, xuyên vào dài vạn dặm không trên, cười nói: “Công Dã đại nhân, thật giống có người chết.”

Công Dã Minh đang hai mắt sáng lên nhìn chằm chằm vách núi, không ngừng dùng tay sờ xoạng, đồng thời đánh ra các loại quyết ấn.

Nghe vậy, theo bản năng nói ra: “Chết thì chết chứ, mỗi ngày đều phải chết nhiều như vậy người, có gì kỳ quái đâu.”

Ôn Vĩ Tài cười khổ nói: “Nhưng là... Như vậy không hay lắm chứ. Chúng ta không phải cần phải mai phục tại mặt trên, chờ phục kích Linh Vương sao?”

Công Dã Minh cũng không ngẩng đầu lên, hừ lạnh nói: “Phục kích Linh Vương? Hừ, có ích lợi gì sao? Này chút có thể là Linh tộc linh minh thạch, hơn nữa ta đoán không sai, to lớn như vậy linh minh thạch sơn mạch, bên trong có thể đản sinh ra ngự hồn, thậm chí là cái khác chí bảo. Bày đặt bảo vật không muốn, dùng tính mạng đi phục kích Linh Vương, ta choáng váng sao?”

Ôn Vĩ Tài nói: “Nhưng mục đích của chúng ta chuyến này, không phải là vì giúp đỡ Động Chân đại nhân, đem Thái Âm sơn mạch chiếm xong tới sao?”

Công Dã Minh động tác ngừng hạ, lúc này mới xoay người, cười thầm: “Chiếm xong cái này quá Âm Sơn mạch sau, còn có thể có ngươi ta chỗ tốt sao?”

Ôn Vĩ Tài chợt nói: “Công Dã ý của đại nhân là...”

Công Dã Minh ánh mắt lóe lên tàn khốc, hừ nói: “Chính Tinh Minh cùng Linh tộc đều chỉ là không biết tự lượng sức mình, cái này quá Âm Sơn mạch sớm muộn là diệt Pháp lão đại vật trong túi, chỉ là được vấn đề sớm hay muộn. Thiệu Vân Thăng cùng Lạc Minh Khê vừa chết, chỉ có điều đem thời gian đẩy muộn một chút thôi, đối với chúng ta mà nói, chưa chắc đã không phải là chuyện tốt.”

Ôn Vĩ Tài vui vẻ nói: “Công Dã đại nhân cao kiến. Nhưng nếu là Động Chân truy cứu trách nhiệm lên làm sao bây giờ?”

Công Dã Minh hừ nói: “Hắn Động Chân đáng là gì? Cũng muốn chỉ huy chúng ta? Hừ, bọn họ truy cứu trách nhiệm, chúng ta có thể cắn ngược lại hắn chỉ huy bất lực.”

Ôn Vĩ Tài vội vàng nói: “Đúng đúng đúng, đại nhân nói rất có lý. Động Chân một người, chúng ta nhưng là hai cái người. Náo đến diệt Pháp lão đại cái kia, hắn một cái miệng có thể nói bất quá chúng ta hai cái miệng.”

Công Dã Minh nói: “Đừng động bên ngoài cái kia chút rác rưởi, chúng ta mau mau thâm nhập khi đến mặt nhìn, nếu là ta không có đoán sai, sơn mạch này cũng không phải nhìn thấy trước mắt đơn giản như vậy.”

...

Nơi nào đó trong hư không, một toà đơn sơ tinh đài trên.

Có bốn căn Kình Thiên ngọc trụ đứng ở bốn góc, trên có khắc nhật nguyệt tinh thần, sông lớn núi sông, trùng chim bách thú, Thánh Hiền văn chương, chính là phỏng theo Tinh Cung Thập Phương Tinh Đài xây lên nguyên khí.

Mặt trên càng là khắc vô số phức tạp trận pháp cùng chòm sao, xuyên thấu ra từng vòng ánh sáng thần thánh.

Ở tinh đài trung ương, có một mặt Quan Thiên Kính, trình tám giác lăng hình, trôi nổi không trung.

Trong gương quang ảnh lấp loé, đem bên ngoài tất cả sự vật, toàn bộ lộ ra bên trong.

Linh Vương cùng Thiệu Vân Thăng, Lạc Minh Khê đám người một trận chiến Công Dã Minh, Ôn Vĩ Tài hai người lẻn vào sơn mạch động thiên còn có núi mạch bầu trời nơi nào đó trong hư không, Dương Thanh Huyền đám người toàn bộ tiềm tàng, bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay.

Tất cả tất cả những thứ này, đều ở Quan Thiên Kính chiếu rọi xuống.

“Công Dã Minh cùng Ôn Vĩ Tài thật là đáng chết a!”

Một vị Giới Vương đầy mặt vẻ giận dữ, đứng dậy lạnh lùng nói: “Động Chân đại nhân, cần phải trực tiếp phán quyết hai người này!”

Tinh đài trên, đứng thẳng tám vị Giới Vương.

Ngồi xếp bằng ở Quan Thiên Kính trước, chính là tam tiên nhị lão một trong Động Chân.

Động Chân mặt không hề cảm xúc, một phất ống tay áo, Quan Thiên Kính trên chớp mắt hiện ra mặt khác một bức cảnh tượng, đầy trời sáng chói ngôi sao hiện ra, biến thành mênh mông ngôi sao chi hải, vô số ngân hà cùng tinh hệ vắt ngang, để người đang kinh diễm bên dưới, có gan người chi nhỏ bé cảm giác.

Lấy luyện thể chi đạo, đúc vạn cổ kim thân, chiến tứ phương... Vạn Cổ ta Chí tôn #Vạn Cổ Kim Thân

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1678: Căn Cơ Bị Hủy, Nhân Quả Đã Định Trước

“Động Chân đại nhân, vì sao còn không ra tay?!”

Lại một vị giới vương đứng dậy, đầy mặt lo lắng.

Hư không bên ngoài thế cuộc mười phần ác liệt, mà không ít Đạo cảnh cường giả, đều là dưới tay người này.

Động Chân sắc mặt ngưng trọng, nhìn Quan Thiên Kính trên mênh mông vũ trụ, trầm giọng nói: “Lão phu ngày gần đây mơ hồ có đột phá dấu hiệu.”

Mọi người sững sờ, lập tức mừng như điên, đồng loạt ôm quyền nói: “Chúc mừng Động Chân đại nhân, sắp đột phá tới thất tinh cao cấp Giới Vương!”

Đồng thời từng cái từng cái nội tâm chấn động, bọn họ vốn cho là Động Chân là sáu sao sơ kỳ, không nghĩ tới vẫn càng là sáu sao đỉnh cao.

Động Chân nhẹ nhàng lắc đầu, cau mày nói: “Chính là bởi vì gần tới thất tinh cảnh giới, vì lẽ đó ngày gần đây trong lòng sinh ra ý nghĩ, cả ngày tâm thần không yên, phảng phất có sự tình muốn phát sinh.”

Lúc trước vị kia Giới Vương sững sờ nói: “Đại nhân cảm ứng được sự tình, cần phải chính là Công Dã Minh cùng Ôn Vĩ Tài hai người lâm trận bỏ chạy. Bất quá may mà đại nhân sớm có bố trí. Bằng không trận chiến này, chúng ta liền thảm. Kính xin đại nhân hạ lệnh, lập tức xuất kích, chém giết Linh Vương cùng Dương

Thanh Huyền."

Động Chân thở dài, nói: "Như chỉ là như vậy đơn giản, vậy cũng tốt. Lão phu trước sau tính toán không ra vì chuyện gì."

Một vị khác Giới Vương nói: "Hiện tại lo lắng cũng không làm nên chuyện gì. Chúng ta người đông thế mạnh, nếu thật sự xuất hiện chuyện gì, có mọi người cùng nhau chịu đựng, không đến nỗi không giải. Việc cấp bách, chính là lập tức xuất kích, chém giết Linh Vương cùng Dương Thanh Huyền!"

Tám vị Giới Vương đồng nói: "Mời Động Chân đại nhân hạ lệnh, chém giết Linh Vương cùng Dương Thanh Huyền!"

Động Chân đầu lông mày hơi nhíu, gật đầu nói: "Tốt, xuất kích!"

Tám vị Giới Vương đại hỉ.

Đúng lúc này, Động Chân đột nhiên bạo mở hai mắt, hướng về trong hư không nhìn chăm chú mà đi, quát lên: "Là ai?!"

Tám vị Giới Vương từng cái từng cái hoàn toàn biến sắc, kinh hãi bên dưới, tương tự nhìn phía đồng nhất phương hướng. Ở bọn họ tám người xung quanh, lại có thể có người có thể lặng yên không tiếng động ẩn núp lại đây?

Chỉ thấy người kia thân mặc áo bào đen, không phân rõ thân hình diện mạo, nhưng này áo bào đen trên miêu tả sợi vàng vân văn, mà đang đến gần tâm khẩu vị trí, viết một cái "Huyền" chữ.

Động Chân con ngươi đột nhiên co, nhìn chằm chằm cái kia phiêu động mạ vàng trên, thất thanh kêu lên: "Huyền Thiên Cơ!"

Tám vị Giới Vương tất cả đều hít một hơi khí lạnh, kinh sợ đến mức bỗng nhiên lùi về sau.

Tám người đều là hai tay nắm tay, dáng vẻ như là đang đối đầu với đại địch.

Động Chân đồng dạng sắc mặt trắng bệch, lại có mồ hôi lạnh từ hai tóc mai chảy xuống.

Vị này từ diệt pháp trong tay cướp đi Thiên Địa song bảng cường giả cái thế, làm sao sẽ tới đến nơi như thế này.

Động Chân chỉ cảm thấy yết hầu một trận can thiệp, có gan muốn toàn quân bị diệt cảm giác.

“Hừ.”

Huyền Thiên Cơ nhẹ rên một tiếng, toàn thân đều quấn ở áo bào đen bên trong, không gặp khuôn mặt, chỉ là truyền đến khinh thường âm thanh, châm chọc nói: “Động Chân, ngươi lại cũng phải bước vào thất tinh.”

Động Chân trong lòng run lên, không rõ hắn nói ý gì.

Đột nhiên trước mắt loáng một cái, Huyền Thiên Cơ xuất hiện ở trước mặt hắn, đưa tay một chưởng đập đi qua.

Toàn bộ trên tay, đều quấn quít lấy màu đen vải, vô số kim quang bắn ra đến, bồng bềnh vồ xuống.

Động Chân hai con ngươi đột nhiên trợn to, mồ hôi lạnh như nước lăn xuống.

Một chưởng này nhìn như vẫn chưa dùng bao nhiêu lực đạo, thậm chí ngay cả hư không đều không nổi sóng. Nhưng nhìn ở trong mắt Động Chân, nhưng không khác nào chết Thần Chi Thủ, đầy mắt sợ hãi, có gan bất cứ lúc nào muốn bị thôn phệ cảm giác.

Thân thể càng là cứng ở nguyên nằm vô pháp nhúc nhích, Động Chân đột nhiên liều mạng hai tay bấm quyết, bùng nổ ra suốt đời tiềm năng, ở trước người ngưng ra một đạo to lớn chưởng ảnh, đẩy đi tới.

“Ầm!”

Một tiếng nhẹ nhàng vang vọng, Động Chân chưởng ảnh không hề động một chút nào, Huyền Thiên Cơ tay liền xuyên thủng đi qua, nhẹ nhàng đặt ở Động Chân lồng ngực.

“Rầm!”

Bàn tay khổng lồ kia đổ nát thành vạn ngàn hư quang, một hồi tiêu tan.

Kinh khủng nhất là, càng không có bất kỳ va chạm gợn sóng truyền ra, phảng phất như cắt đậu hủ.

“Phốc!”

Động Chân phun ra một ngụm máu tươi, trong cơ thể truyền đến đau nhức.

“Huyền Thiên Cơ! Ngươi thật là ác độc oa!”

Động Chân mặt xám như tro tàn, lạnh cả người mồ hôi chảy ròng ròng rơi xuống.

Huyền Thiên Cơ một chưởng này, trực tiếp phá hắn võ đạo căn cơ, tuy rằng sáu sao tột cùng tu vi vẫn còn, nhưng cũng vĩnh viễn mất đi bước vào thất tinh cơ hội.

Động Chân nội tâm vô cùng hận, nhưng lại cực kỳ vô lực.

Liền ngay cả diệt pháp đều không đối phó được người trước mắt này, chính mình chỉ là sáu sao Giới Vương, thì có ích lợi gì?

Một trái tim nháy mắt như tro nguội, toàn bộ người dường như ngã vào bóng đêm vô tận.

Tám vị Giới Vương toàn bộ đều câm như hến, tại này cỗ uy thế kinh khủng hạ, toàn bộ cũng không dám lên trước một bước, từng cái từng cái sắc mặt xám trắng.

Huyền Thiên Cơ khinh miệt nói ra: “Động Chân, tất cả tự có nhân quả. Tất cả từ lâu đã định trước, ngươi là vô duyên Thất Tinh Giới Vương.”

“Không! Ta với ngươi liều mạng!”

Động Chân rống to, trên người hào quang một hồi đại thịnh, hai tay ở trước người bấm quyết, tràn đầy kiên quyết.

Càng là muốn tự bạo!

“Chi!”

Phía sau tám vị Giới Vương vừa thấy, tất cả đều là sợ đến hồn phi phách tán.

Một vị sáu sao tột cùng Giới Vương tự bạo, sợ là cả Thái Âm sơn mạch cũng phải phá huỷ, thậm chí khả năng nổ ra giới hố, nối thẳng vũ trụ hư không.

“Đi mau!”

Đột nhiên một vị Giới Vương hét lớn, liền bóng người loáng một cái, hướng về hư không ở ngoài bỏ chạy.

Ngay sau đó, bảy người đều là bóng người lần lượt lấp lóe, trục vừa biến mất ở tinh đài nguyên khí trên.

Đang cùng Tinh Cung người chiến đấu Linh Vương đám người, còn có mặt khác một chỗ trong hư không Dương Thanh Huyền đám người, đều là bỗng nhiên kinh hãi, nhìn tám vị Giới Vương xuất hiện, đang khẩn cấp hơn nghênh chiến, đã thấy cái kia tám vị Giới Vương xuất hiện chớp mắt, liền bóng người lại lóe lên, thấy quỷ giống như vậy, bay tựa như trốn thoát.

Một ít người nhãn lực kém, thậm chí cũng không có nhìn thấy tám người xuất hiện.

“Xảy ra chuyện gì?”

Linh Vương cùng Dương Thanh Huyền đám người, đều là sửng sốt một chút, không cách nào lý giải.

Linh Vương nhíu mày lại, có chút cảnh giác nhìn chằm chằm tám vị Giới Vương xuất hiện địa phương, đồng thời tăng nhanh thu gặt tính mạng tốc độ.

Thiệu Vân Thăng trốn, Lạc Minh Khê chết, Tinh Cung đám người lại như rau hẹ giống như vậy, một bó châm bị thu gặt, rất nhanh liền còn dư lại không có mấy.

Dương Thanh Huyền đột nhiên vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về cái kia tám vị Giới Vương xuất hiện hư không nhìn tới, nhưng cũng bị một tầng nhàn nhạt sức mạnh ngăn trở, căn bản không cách nào thăm dò vào mảy may.

Dương Thanh Huyền hai tay không rõ liền nắm chặt, trầm giọng nói: “Cẩn thận một chút, sợ là có biến cố lớn!”

Chỗ kia trong hư không.

Tám vị Giới Vương chạy trốn sau, liền yên tĩnh lại, hoàn toàn không có bất kỳ tự bạo xuất hiện.

Động Chân hai đầu gối quỳ trên mặt đất, trên người nằm trên mặt đất, máu tươi hướng về bốn mặt, theo nguyên khí trên trận pháp con đường di chuyển, trong mắt một mảnh sợ sợ cùng run rẩy.

Huyền Thiên Cơ sớm đã biến mất không còn tăm hơi.

Thì dường như chưa bao giờ từng xuất hiện.

Động Chân trong đầu sợ hãi nhớ lại vừa nãy tình cảnh đó, nguyên vốn cho là mình sát nhân thành nhân, có thể kéo đối phương cùng chết.

Ai biết liền vào lúc đó, biến số đột hiện, lại là một vệt bóng đen xẹt qua.

Huyền Thiên Cơ càng đuổi sát bóng đen kia đi.

Đồng thời tiện tay một chưởng vỗ tới, liền cắt đứt mình tự bạo, một cái nữa bạt tai đem chính mình phiến trên mặt đất trên.

Động Chân lòng tràn đầy cay đắng.

Tự cho là có thể liều mạng sức mạnh, ở trước mặt đối phương, càng là như vậy buồn cười.

Sau đó, một đạo sâu sắc nghi hoặc lại ở trong đầu hiện ra, phía sau xuất hiện bóng đen kia là ai?

Lại có thể tại chính mình cùng Huyền Thiên Cơ ngay dưới mắt xuất hiện, thêm thuận lợi chạy trốn?

Trong thiên hạ, sợ là số không ra mấy người chứ?

Lấy luyện thể chi đạo, đúc vạn cổ kim thân, chiến tứ phương... Vạn Cổ ta Chí tôn #Vạn Cổ Kim Thân

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1679: Không Phải Địch Không Phải Hữu, Chuyện Đùa Địa Phương

Thái Âm sơn mạch, trung đoạn bầu trời.

Vòm trời bị đánh rời ra Phá Toái, nhưng cũng bình tĩnh lại, ngoại trừ lưu động không khí, phát sinh Sa bà tiếng, lại không có bất kỳ tiếng vang.

Hơn một nghìn người của Linh tộc, đều là tinh thần phấn chấn, tụ lại ở Linh Vương bên cạnh người.

Trên hư không lưu quang lấp lóe, Dương Thanh Huyền chờ Chính Tinh Minh người trục vừa đi ra khỏi.

Hai phái người hợp lại cùng nhau, có hai ngàn.

Nhưng Dương Thanh Huyền cùng mấy vị Giới Vương, đều là sắc mặt ngưng trọng, ở đơn giản trao đổi hạ ánh mắt sau, tất cả đều nhìn nơi nào đó hư không, lộ ra cảnh giác.

Chính là không gian này tiết điểm trên, vừa rồi có tám vị Giới Vương trốn thoát, mất mạng tựa như chạy mất.

Có thể dự tính, này tám vị Giới Vương nhất định là Tinh Cung trước mai phục tại này, sẽ không biết xuất hiện biến cố gì, một hồi toàn bộ trốn.

Dương Thanh Huyền da đầu đều hơi tê tê, có thể để tám vị Giới Vương một hồi chạy mất tồn tại, chính là thế nào đáng sợ đồ vật?

Vu Quân truyền âm nói: “Vừa nãy tám người kia, xác thực đều là Tinh Cung cường giả cấp cao nhất. Nhưng nhưng không thấy Động Hư.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên lòng có suy nghĩ, truyền âm nói: “Có thể hay không Động Hư đã... Ngã ở bên trong?”

Vu Quân sững sờ, lập tức cười khổ nói: “Trên đời nào có tốt như vậy sự tình. Hơn nữa trong thiên hạ, ai có thể có bản lĩnh để một vị sáu sao Giới Vương lặng yên không tiếng động ngã rơi?”

Dương Thanh Huyền ngẫm lại, cũng cảm giác mình là ý nghĩ kỳ lạ.

Dương Thanh Huyền lấy ra Chiến Kích Thiên Khư, dùng thủ thế ra hiệu đại gia tản ra, Giới Vương bên dưới tất cả đều lùi đến ngoài mười dặm.

Giới Vương cường giả ở ngàn trượng ngoại vi thành một vòng, đem trọn cái đầu mối không gian phong tỏa.

Sau đó chiến kích hướng về không trung vạch một cái.

Một đạo sáng ngời hư quang kéo quá dài không, giống như là khóa kéo, đem bầu trời kéo mở.

Vừa nhìn hư không vô tận bên trong, một mảnh đen nhánh, ngoại trừ vạn cổ vĩnh tồn tĩnh mịch ở ngoài, không có bất kỳ vật gì.

Linh Vương đám người đều là cau mày, nhưng trong lòng nhưng là nới lỏng, lòng bàn tay tất cả đều là mồ hôi lạnh.

Vu Quân trầm giọng nói: “Đi rồi.”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về trong hư không nhìn tới, nhưng không thấy được bất luận là đồ vật gì.

Linh Vương nói: "Cũng không biết chuyện gì xảy ra, là địch là bạn?"

Dương Thanh Huyền nói: "Không phải địch không phải hữu."

Linh Vương cùng Vu Quân đều là sững sờ, cùng kêu lên hỏi: "Làm sao ngươi biết?"

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Như là địch nhân lời, chúng ta còn có thể như vậy an nhiên đứng ở nơi này sao? Như là bằng hữu, chí ít sẽ có tranh đấu lan đến truyền ra, coi như tám vị Giới Vương chạy trốn, này trong hư không ít nhất phải lưu lại một chút cánh tay, đầu, thi thể các loại chứ?"

Mọi người vừa nghe, nghiền ngẫm hạ, đều cảm thấy có lý.

Linh Vương lo lắng nói: "Không phải địch không phải hữu, vậy vì sao đột nhiên xuất hiện ở này, lẽ nào cũng là vì cái này quá Âm Sơn mạch?"

Dương Thanh Huyền nói: "Vô cùng có khả năng."

Hắn trầm ngâm một chút, lại nói: "Sự hợp tác của chúng ta phạm trù, chỉ là đối phó Tinh Cung người. Nếu như xuất hiện Tinh Cung ở ngoài kẻ địch, liền không ở hợp tác phạm vi."

Linh Vương giận dữ, nhưng rất nhanh liền bình tĩnh lại.

Đổi lại là hắn, cũng sẽ làm ra lựa chọn giống vậy.

Hiện tại có thể là Thái Âm sơn mạch bị càng nhân vật đáng sợ theo dõi, Linh Vương nội tâm một trận buồn bực cùng bất an, sắc mặt âm trầm lợi hại.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nhếch miệng, lộ ra trắng sâm hàm răng, cười nói: "Nếu là có kẻ địch mới, chúng ta có thể một lần nữa cân nhắc hợp tác điều kiện, sự tình cũng không phải là nhất thành bất biến.”

truy❤cập http://tru y encuatui.net để đọc❤truyện Linh Vương trong lòng run lên, phảng phất thấy được các loại doạ dẫm lũ lượt kéo đến.

Nhưng trái lại thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần có thể bảo vệ Thái Âm sơn mạch, tìm được ngự hồn hoặc là ngự hồn phương pháp, coi như trả giá giá cao hơn nữa, Linh tộc cũng đồng ý.

Linh Vương nhẹ rên một tiếng, vẫn chưa tỏ thái độ, bất quá sắc mặt buông lỏng không ít.

Linh Vương xoay người hỏi: “Lặc Minh, các ngươi làm sao bị vây ở đoạn này sơn mạch, thăm dò có hay không có phát hiện?”

Lặc Minh vội vàng nói: “Đoạn này bên trong dãy núi, đích xác có chút phát hiện. Bên trong có đại lượng tinh động, hẳn là tiền bối cường giả từng cái từng cái chỗ tọa hóa. Đồng thời rất nhiều tinh trong động đều có đường nối liên tiếp. Trải qua dưới tay thăm dò, cảm giác thật giống... Có người đi vào.”

Lặc Minh dừng lại, tựa hồ không quá chắc chắn, nhưng vẫn là đem nội tâm suy đoán nói ra.

“Có người đi vào?”

Linh Vương hoàn toàn biến sắc, vội la lên: “Đường nối ở đâu? Chúng ta xuống lục soát!”

Lặc Minh lúc này ở đi trước dẫn đường.

Dương Thanh Huyền dặn dò Chính Tinh Minh người, lập tức về hư không thành trấn thủ, dù sao trong dãy núi đường nối chật hẹp, rất khó chứa đựng hơn ngàn người.

Linh Vương cũng để tộc nhân theo Chính Tinh Minh người trở lại, chỉ để lại ba vị giới Vương hộ pháp.

Dương Thanh Huyền bên này để lại Vu Quân chờ năm vị Giới Vương.

Hai phái tổ hợp, tổng cộng mười người, lập tức theo sau lưng Lặc Minh, hướng về trung bộ sơn mạch bay xuống xuống.

...

Nơi nào đó trong hư không, một đạo thân mang áo bào đen cái bóng, đi về phía trước bay lượn mà đi.

Áo choàng tại bên người bay phần phật, trên thêu sợi vàng vân văn, trước ngực mơ hồ có cái “Huyền” chữ.

Người này chạy một trận, đột nhiên dừng bước, mũ chụp xuống bắn ra một đạo trong trẻo lạnh lùng ánh mắt, như trong đêm tối thiểm điện, lóe lên liền qua.

Mũ chụp xuống lần thứ hai khôi phục đen kịt.

Chỉ thấy phía trước, không biết cách nhau dài hơn không gian trên, đứng vững vàng một đạo thon dài cái bóng, đưa lưng về phía hắn.

Cái kia cái bóng đột nhiên xoay người lại, lộ ra một tấm thanh tuyển kiên nghị khuôn mặt, hai mắt dường như sâu thẳm Hàn Đàm, hiện ra nổi sóng, khóe miệng nhẹ nhàng vung lên vẻ tươi cười.

“Địa Giả đại nhân, giả mạo ta, này, không hay lắm chứ?”

Cái kia mang theo “Huyền” chữ áo bào đen, ở trên hư không trên “Rầm” một tiếng, trắng trợn vang vọng.

Phảng phất có vô tận cương phong ở bốn phía uốn lượn, cũng như Địa Giả tâm tình vào giờ khắc này.

“Huyền” chậm rãi biến hóa hạ, hóa thành “Địa” chữ.

“Huyền Thiên Cơ!”

Địa Giả hai con ngươi lóe lên, bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, nhìn chăm chú phía trước tên nam tử này, lại có một tia kiêng kỵ.

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Đều là thành viên tổ chức, vốn làm cùng đức đồng tâm, đồng tâm đồng chí. Ngươi nhưng giả mạo ta đánh người, xấu thanh danh của ta.”

Địa Giả giơ chân lên, đi phía trước đạp ra một bước.

Chỉ là đơn giản một hồi động tác, toàn bộ người liền ở trên hư không trên không ngừng biến hóa, vô số không gian trùng điệp, mở ra, như gió giống như hướng về phía sau mà đi.

Hắn cùng với Huyền Thiên Cơ trong đó khoảng cách, một hồi gần trong gang tấc, một hồi cách xa ở thiên nhai.

Hai người bốn mắt tương đối, trong đó khoảng cách, nhưng thủy chung không cách nào bắt giữ.

“Ngươi đem ta dẫn đến nơi này, còn có mặt mũi nói ta giả mạo ngươi?” Địa Giả cười lạnh nói: “Chẳng lẽ ngươi nghĩ ở đây đem ta trấn áp hay sao?”

Huyền Thiên Cơ hai tay ôm ở trước người, cười nói: “Ta chỉ là phát hiện chỗ này chuyện đùa địa phương, vì lẽ đó mời Địa Giả đại nhân cùng đến đây cùng nhau thưởng thức a.”

“Chuyện đùa địa phương?”

Địa Giả ánh mắt lấp lóe, nhìn phía bốn mặt hư không, đột nhiên cả người run lên, thất thanh kêu lên: “Nơi này là...!”

Cái kia mũ chụp xuống, hóa ra một đôi trong suốt mà cặp mắt sáng ngời, tràn đầy khiếp sợ.

Con mắt duỗi ra, vô số gợn sóng khuấy động.

Địa Giả hai vai, càng không nhịn được khẽ run.

Huyền Thiên Cơ nhiều hứng thú nhìn hắn, khẽ cười nói: "Địa Giả đại nhân trí nhớ, vẫn là rất rất tốt."

Địa Giả trên người sát khí đột nhiên bạo nổ mở, một luồng hủy thiên diệt địa khí thế như là thật giống như nghiền ép lên đi, một đạo thấu triệt lòng người thanh âm lạnh như băng, ở sát khí kia bên trong vang lên, "Huyền Thiên Cơ, ngươi càng đã biết thân phận của ta!"

Lấy luyện thể chi đạo, đúc vạn cổ kim thân, chiến tứ phương... Vạn Cổ ta Chí tôn #Vạn Cổ Kim Thân

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1680: Vạn Cổ Tinh Quỹ, Sóng Âm Dò Đường

Huyền Thiên Cơ ở đằng kia phô thiên cái địa sát khí hạ, cười nhạt một tiếng, hai tay chắp sau lưng, nhìn Địa Giả, nói: “Địa Giả đại nhân thật phải ở chỗ này động thủ sao? Cái này quá âm chân núi mê người phong cảnh, sẽ phải hủy hoại trong một ngày. Mà đại nhân cái kia tốt đẹp chính là ký ức, cũng đem tan theo mây khói.”

Địa Giả cả người chấn động, càng bị hắn lời nói này trúng rồi chỗ yếu, một hồi dại ra tại chỗ.

Huyền Thiên Cơ nói: “Kỳ thực ta mời Địa Giả đại nhân đến đây, là vì cùng thưởng thức này say lòng người cảnh đêm. Cái kia từ tuyên cổ tới nay mê người tinh không a, vô số Hằng Tinh lượn quanh tại chính mình lúc trước quỹ tích trên vận chuyển, có lẽ sẽ theo hắn đến, mà phát sinh một ít tuyệt vời biến hóa đây? Ta nghĩ Địa Giả đại nhân, nhất định có tâm tình cùng ta cùng nhau thưởng thức.”

Địa Giả cái kia trong suốt ánh mắt, một hồi trở nên vẩn đục bất định, phảng phất có tinh vân ở trong đó lưu chuyển. Cái kia xao động Hằng Tinh, cũng như hắn giờ khắc này tâm tình.

Huyền Thiên Cơ khẽ mỉm cười, chỉ là lặng lặng nhìn.

Sau một lúc, cái kia Địa Giả hai con mắt, dần dần ảm đạm xuống, như chết đi ngôi sao giống như, tiêu ẩn ở mũ trong túi, lại không có dấu vết mà tìm kiếm.

Địa Giả trường bào, cũng ở đây đêm đen hạ, khôi phục yên

tĩnh.

Địa Giả vươn tay ra, không có tình cảm chút nào nói: “Thiên Địa song bảng cho ta.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Vật kia quan hệ toàn bộ thiên hạ khí vận và cân bằng, là không thể lấy ra chơi đùa.”

Địa Giả lạnh giọng nói: “Vậy cũng chớ quái ta không khách khí!”

Huyền Thiên Cơ cười nhạt một tiếng, nói: “Cái này quá âm chân núi say lòng người phong cảnh, ngươi có thể đủ dứt bỏ sao?”

Địa Giả trong mắt phát lạnh, càng có lửa giận ẩn hiện, hai ngón tay bấm quyết, liền hóa thành lợi kiếm, chém tới.

“Xì!”

Kiếm quang như nước, đem trọn cái hư không cắt mở.

Huyền Thiên Cơ thân ảnh ở kiếm quang hạ, bị chém thành hai nửa, nhưng đều đều hoảng hốt một hồi, liền như gợn nước giống như tạo nên sóng gợn, chậm rãi biến mất ở không trung.

Địa Giả lạnh lùng nói: “Nếu dẫn ta đi ra, còn muốn đi? Không giao ra Thiên Địa song bảng, liền truy sát ngươi đến chân trời góc biển!”

Địa Giả mặt âm trầm, thu liễm quanh thân sát khí, lóe lên biến mất không còn tăm hơi.

…

Thái Âm trong ngọn núi, nơi nào đó tinh bích trong đường nối.

Công Dã Minh cùng Ôn Vĩ Tài ở không ngừng qua lại.

Sau một lúc, hai người xuất hiện ở một cái tinh bên trong động, nhìn bốn bề linh minh thạch, sắc mặt đều trở nên hơi nghiêm nghị.

Ôn Vĩ Tài đi tới một mặt trên vách động, mặt trên có một nhẹ nhàng chưởng ấn.

Hắn vươn tay ra, thả vào, vừa vặn ăn khớp.

Ôn Vĩ Tài cười khổ nói: “Công Dã đại nhân, quả nhiên là đang vòng vo. Ở đây chúng ta tới quá.”

Công Dã Minh trầm giọng nói: “Thật lớn một tòa trận pháp, thậm chí ngay cả chúng ta đều có thể giấu diếm được đi. Này trong trận rốt cuộc là cái gì?”

Ôn Vĩ Tài nói: “Không bằng đem sơn mạch này toàn bộ nổ nát.”

“Không thể!” Công Dã Minh lúc này phản đối, nói: “Lại không nói nổ nát sơn mạch, có hay không sẽ phá hư đồ vật bên trong. Làm việc lớn như vậy, tất nhiên sẽ dẫn tới người bên ngoài lại đây. Coi như thật đánh ra thứ tốt, cũng chưa chắc có phần của chúng ta.”

Ôn Vĩ Tài cười khổ nói: “Vậy cũng làm sao bây giờ? Chúng ta đã ở đây đi vòng đã lâu. Hơn nữa...” Hắn nhấc đầu nhìn phía bầu trời, nói: “Bên ngoài tựa hồ đã đánh xong.”

“Đánh xong?”

Công Dã Minh có chút không tin dáng vẻ, cau mày nói: “Làm sao sẽ nhanh như thế? Xem ra chúng ta muốn tăng thêm tốc độ.”

Nói, hướng đi một mặt tinh bích, đưa tay đặt bên trên, chậm rãi đè xuống.

Cái kia linh minh thạch dường như ngọn nến giống như, hướng về bốn mặt hòa tan.

Rất nhanh, đã bị đốt tan ra một cái hang lớn, Công Dã Minh trực tiếp đi vào.

Ôn Vĩ Tài đại hỉ, nói: “Công Dã đại nhân võ hồn tan rã, quả nhiên lợi hại.”

Sau đó vội vàng đi theo.

…

Ở sơn mạch mặt khác một cái tinh bích bên trong, Dương Thanh Huyền chờ mười người, cũng ở không ngừng qua lại.

Rất nhanh, tương tự phát hiện vấn đề.

Dương Thanh Huyền dùng Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn phía bốn mặt, nói: “Chư vị, ở đây…”

Vu Quân trong đôi mắt một mảnh màu xanh, cảnh tượng trước mắt nháy mắt in vào con mắt, cùng trước kia dấu ấn trùng điệp vào nhau.

Mắt xanh lóe lên, liền khôi phục bình thường.

Vu Quân than thở: “Về về chỗ cũ.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Linh Vương đại nhân, quý tộc trong tài liệu có thể có ghi chép, ở đây các thời kỳ Linh tộc chỗ tọa hóa bên trong, có bảo vệ đại trận?”

Linh Vương lắc đầu, nói: “Chưa từng gặp ghi chép.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy thì kỳ quái. Chẳng lẽ là sau đó có người đi vào, ở chỗ này bày xuống trận pháp?”

Linh Vương sắc mặt có chút khó coi.

//truy E ncuatui.net/

Nếu thật có người từng tiến vào, cái kia đồ vật bên trong hơn nửa không còn.

Thần Nhạc đột nhiên giơ tay lên, hai ngón tay hướng về không trung vân vê, “Tranh” một tiếng, một đạo âm cổ du dương truyền ra, hướng về bốn phương tám hướng kích đi.

Thanh âm kia ngắn mà gấp gáp, mười phần chói tai, lực xuyên thấu cực mạnh, lại không có công kích thuộc tính.

Bởi vì lối đi chật hẹp, không ngừng có huyên náo hồi âm khuấy động trở về.

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Thần Nhạc đại nhân phương pháp này quả nhiên tinh diệu.”

Còn lại tám người lập tức rõ ràng.

Thần Nhạc là dùng sóng âm dò đường.

Thanh âm truyền bá là toàn phương vị, có thể trong phút chốc truyền khắp cả cái thông đạo, thông qua nữa phản xạ trở về âm thanh, liền có thể bắt giữ ra lối đi toàn bộ dáng dấp.

Thần Nhạc lặng lặng đứng ở đó, vểnh tai lắng nghe.

Có thể sau một lúc, đầu lông mày bỗng nhiên gấp, nói: “Kỳ quái.”

Linh Vương vội la lên: “Làm sao vậy?”

Thần Nhạc nói: “Có một luồng âm thanh truyền bá ra ngoài, cũng không có phản xạ trở về.”

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Chứng minh đằng trước không có trở ngại, cần phải chính là chính xác đường!”

Thần Nhạc nói: “Vì lẽ đó ta mới nói quái lạ. Bởi vì con đường này, chính là chúng ta vừa đi qua đường.”

Mọi người sững sờ, lập tức biết có phiền toái.

Âm thanh có thể đi thông, mà người nhưng đi không thông.

Dương Thanh Huyền trong mắt phát lạnh, nhìn chằm chằm cái kia tinh bích, lại lấy ra một cái la bàn, nói: “Chúng ta đem tinh bích phá mở, theo một phương hướng đi, cuối cùng có thể đem trận pháp này xuyên thấu.”

Linh Vương cả kinh nói: “Không thể! Nếu như phá hoại đại trận, vô cùng có khả năng hư hao đồ vật bên trong.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chúng ta không phá hỏng, đổi thành Tinh Cung người đến, vẫn như cũ sẽ phá hư. Đến thời điểm phá hư liền nghiêm trọng hơn.”

Linh Vương thở dài, cũng không có biện pháp gì tốt, chỉ có thể ngầm cho phép.

Dương Thanh Huyền Tinh Giới lóe lên, gọi ra Hoa Giải Ngữ.

Hoa Giải Ngữ hướng về mọi người ôm quyền chắp tay, liền cầm kim chỉ nam la bàn, một chưởng liền hướng một mặt tinh bích vỗ tới.

Dưới bàn tay, hồn quang lấp lóe.

Vô số ô lưới tuyến qua lại mà ra, đặt ở tinh bích trên.

Tinh bích lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, một điểm điểm phần giải, ở mười người trước mắt biến mất.

Rất nhanh, tinh bích đã bị phân giải hết hơn phân nửa.

Mười người theo Hoa Giải Ngữ, qua lại mà qua.

Đột nhiên, mười một người đều đổi sắc mặt, tiến vào tinh bên trong động, có một mặt tinh bích đang chầm chậm nhúc nhích, lại như đèn cầy chảy chúc giống như, hướng về bốn mặt tan rã.

Rất nhanh, liền hòa tan ra một cái ba thước đường kính hang lớn.

Công Dã Minh cùng Ôn Vĩ Tài khuôn mặt, một hồi xuất hiện ở mười một người trước mặt.

Hai người đều là há to mồm, sửng sốt một cái.

Ôn Vĩ Tài một hồi lôi kéo Công Dã Minh, xoay người rời đi, nói lầm bầm: “Nói rồi này mặt tinh bích khẳng định không thông, chúng ta đi lầm đường, đi chỗ đó vừa nhìn nhìn.”

Lấy luyện thể chi đạo, đúc vạn cổ kim thân, chiến tứ phương... Vạn Cổ ta Chí tôn #Vạn Cổ Kim Thân

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1681: Chết Tử Tế Không Bằng Kém Sống Sót

“Mắt mù sao? Mắt mù, bên kia cũng không nhìn thấy, vẫn là lưu lại đi.”

Vu Quân quát lạnh một tiếng.

Mấy bóng người liền chui qua lại, đem Công Dã Minh cùng Ôn Vĩ Tài bao bọc vây quanh.

Sắc mặt hai người cực kỳ khó coi, lập tức dựa lưng cõng, như gặp đại địch.

Ôn Vĩ Tài ngượng ngùng nói: “Chư vị đại nhân, ở đây không gian nhỏ hẹp, không thích hợp tranh đấu đi. Bằng không toàn bộ Thái Âm núi cũng phải hủy diệt.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vị đại nhân này nói rất có lý. Vậy không bằng các ngươi trực tiếp tự sát chứ?”

Công Dã Minh quát lên: “Đùa gì thế!”

Dương Thanh Huyền nói: “Là các ngươi nói không thích hợp tranh đấu, lại không thể tự sát, còn nói chúng ta đùa giỡn, các ngươi bị điên rồi?”

Ôn Vĩ Tài hai tóc mai lăn xuống dưới mồ hôi lạnh đến, ôm quyền chắp tay, cười xòa nói: “Ngày xưa từ biệt, Thanh Huyền đại nhân càng lộ vẻ tư thế hiên ngang, rất có vương giả phong độ. Ý của ta là, không bằng đổi cái thời gian, chúng ta lại ước chiến?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không đề cập tới chuyện ngày đó cũng còn tốt, nhấc lên ngày đó, ta liền hỏa đến. Đừng nói nhảm, các ngươi là tự sát, vẫn là đấu võ, vẫn là đầu hàng?”

“Đầu hàng?”

Ôn Vĩ Tài một hồi đại hỉ, vội vàng nói: “Còn có đầu hàng tuyển hạng? Chúng ta đầu hàng, đầu hàng.”

Công Dã Minh trầm mặc lại, nói: “Đầu hàng.”

Dương Thanh Huyền lại cười nói: “Kỳ thực, chúng ta trước cũng không có lớn như vậy thù hận mà. Đầu hàng rất đơn giản, hai vị từ bỏ chống lại, để ta ở hai vị trên người lạc cái dấu ấn là được rồi.”

“Từ bỏ chống lại?!”

Hai người đều là sắc mặt trầm xuống, do dự.

Hiển nhiên cái điều kiện này có chút khó khăn.

Vu Quân lạnh lùng nói: “Không dưới điểm cấm chế, chứng minh như thế nào thành ý của các ngươi đây?”

Nói, liếc mắt ra hiệu, mấy vị Giới Vương nhất thời đi phía trước cất bước, vây lại, bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay một trận chiến.

Công Dã Minh cùng Ôn Vĩ Tài đều hoàn toàn biến sắc.

Hai người cân nhắc hạ so sánh thực lực, chính mình căn bản là không có có phần thắng.

Công Dã Minh quát lên: “Một đám tiểu bối! Thật muốn đem ta ép vào tuyệt lộ, ai cũng không có kết quả tốt!”

Hắn là năm sao sơ kỳ Giới Vương, thực lực cùng Linh Vương xê xích không nhiều.

Nếu như liều đánh một trận tử chiến, thậm chí tự bạo, tất nhiên muốn kéo một hai cái lót đáy.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Không phải chúng ta buộc ngươi, mà là chính ngươi buộc ngươi. Một mặt nói đầu hàng, một mặt một điểm thành ý đều không, đây không phải là đùa nghịch chúng ta sao?”

Ôn Vĩ Tài khẩn trương nói ra: “Công Dã đại nhân, nếu không... Để cho bọn họ tới dấu ấn chứ? Chết tử tế không bằng kém sống sót.”

Công Dã Minh âm trầm trong con ngươi hàn quang lóe lên, trầm ngâm một chút, nhân tiện nói: “Được! Ta liền phóng ra chống lại, để cho các ngươi tới dấu ấn. Lấy chứng minh ta đầu hàng thành ý.”

Dương Thanh Huyền vung tay xuống, nói: “Linh Vương đại nhân, Vu Quân đại nhân, làm phiền hai vị, cho bọn họ hạ cấm chế đi.”

“Được.”

Hai người đáp lời, sau đó phân biệt hướng về Công Dã Minh cùng Ôn Vĩ Tài đi đến.

Linh Vương vươn tay ra, lăng không bấm ra vài đạo quyết ấn.

Công Dã Minh ánh mắt chuyển động, nhìn thấu đến, đích thật là cấm chế phương pháp.

Nội tâm một trận cười gằn, lấy thực lực của hắn, trừ phi cao hơn chính mình hơn mấy sao, bằng không nghĩ cấm chế lại chính mình, bất quá là nằm mơ.

Chỉ cần một chút thời gian, liền có thể phá tan cấm chế này.

Linh Vương trong tay quyết ấn vỗ một cái, đánh trên người Công Dã Minh, một đạo trận pháp thật to lăng không hình thành, sau đó ấn tiến vào.

Mặt khác một bên, Vu Quân cũng là đem Ôn Vĩ Tài cũng ngăn lại.

Công Dã Minh cùng Ôn Vĩ Tài đồng thời thở phào nhẹ nhõm, hai người chỉ sợ phong ấn thời gian, đối phương thay đổi đột nhiên ra tay, vậy thì nguy hiểm.

Vì lẽ đó Linh Vương cùng Vu Quân thi quyết thời điểm, hai người đều là không nháy một cái nhìn chằm chằm, chỉ cần có bất kỳ biến số, liền lập tức liều mạng.

Chỉ tới cuối cùng một đạo quyết ấn phong vào bên trong cơ thể.

Linh Vương cùng Vu Quân đồng thời dừng tay, hai người mới thở phào nhẹ nhõm.

Công Dã Minh âm trầm nói: “Hiện tại nhìn thấy chúng ta thành ý chứ?” Đáy mắt hiện ra nhỏ nhẹ cười gằn cùng miệt thị.

Dương Thanh Huyền mỉm cười gật đầu, nói: “Gặp được gặp được.”

Lập tức, trong mắt sát ý lóe lên, phất tay nói: “Hai người này đã bị tạm thời phong ấn, sức mạnh mười đi chín, giết!”

“Cái gì?!”

Công Dã Minh cùng Ôn Vĩ Tài đều là giật nảy cả mình, cùng kêu lên phẫn nộ quát: “Dương Thanh Huyền! Ngươi nói mà không...”

Còn chưa có nói xong, công kích liền từ bốn phương tám hướng mà tới.

Tổng cộng tám vị Giới Vương công kích.

Linh Vương cùng Vu Quân nhưng là hai tay bấm quyết, khởi động phong ấn, áp chế sức mạnh của hai người.

Vô số linh quyết cùng giống mạng nhện đường nét từ trên người hai người tuôn ra đến, cùng tu vi kia chống lại.

“Oành! Oành!”

Liên tiếp công kích theo nhau mà tới.

Xuất thủ tất cả đều là Giới Vương cường giả, vì một đòn mất mạng, lại không đến nỗi lan đến gần sơn mạch, tất cả đều là đem sức mạnh ép thành một đường.

Công Dã Minh cùng Ôn Vĩ Tài hai thân thể của con người một hồi liền bị công kích xuyên qua, toàn thân chủ yếu huyệt vị toàn bộ nổ ra, tu vi mạnh mẽ sức mạnh như núi lở giống như đổ xuống mà ra.

“Dương Thanh Huyền! Ngươi thật là ác độc a! Ta thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

Ôn Vĩ Tài đầy mặt dữ tợn, bi phẫn rống to.

Hai người đều là một đời hung đồ, giết người vô số.

Đặt ở bất kỳ thời đại, cũng có thể hoành hành thiên hạ nhân vật mạnh mẽ.

Lại bị Dương Thanh Huyền hai câu ba lời liền lừa gạt ở, một chiêu chưa ra, liền “thân tử đạo tiêu”.

Hai người đều là chết không nhắm mắt, thân thể chậm rãi tê liệt trên mặt đất.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền trong mắt tinh quang lóe lên, quát lên: “Đều phải lên đường, còn muốn đùa nghịch hoa chiêu. Ở ta ngay dưới mắt muốn chạy, khả năng sao?”

Trong tay hư quang lóe lên, chiến kích liền chém thẳng vào mà đi.

Lưỡi kích trên hóa ra ngũ sắc chi hỏa, dung nhập vào một nhận bên trong, đánh xuống.

Tất cả mọi người là kinh ngạc không thôi, hai người này rõ ràng đã chết, làm sao còn phải chém thi?

“Xì!”

Kích quang trảm trên người Công Dã Minh, chìm ngập vào đi.

“Oanh”, một đạo to lớn khe, từ trên thân Công Dã Minh mở ra, kèm theo toàn bộ tầng dưới chót rạn nứt.

Sau đó lòng đất truyền đến tiếng kêu thảm thiết đau đớn, “A!”, “Dương Thanh Huyền! Đáng chết a! Ta thật hối hận ngày đó không có liều mạng giết ngươi!”

Mọi người hoảng hốt, vội vàng đá mở Công Dã Minh thi thể.

Phát hiện cũng chỉ là một lớp da, chân thân đã dung nhập vào lòng đất đi. Trên mặt đất tầng phía dưới ba trượng sâu địa phương, bị Dương Thanh Huyền chém thành hai nửa.

Hơn nữa Công Dã Minh võ hồn, có thể mang chính mình cũng tan rã, đã là một đống mơ hồ không rõ thịt rữa.

Nếu không có chính hắn kêu thảm thiết, mọi người còn không biết cái kia chồng bị bổ ra thịt rữa là cái gì.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, đem hai người chứa đồ nguyên khí toàn thu.

Lúc này, kẽ hở kia phía trước, truyền đến nhỏ bé “Đùng đùng” tiếng nổ.

Mười một người đều là chấn động trong lòng, vội vàng nhìn tới.

Chỉ thấy vết nứt không ngừng đi phía trước kéo dài, tựa hồ xuyên thấu qua tinh bích, lại hướng bên trong lan tràn. Hơn nữa thanh âm kia không ngừng ở bên trong vang vọng, càng ngày càng xa.

Dương Thanh Huyền trong lòng không rõ run lên, chẳng biết vì sao, có gan háo hức khác thường tại nội tâm dâng lên.

Cái này tâm tình mười phần mãnh liệt, thêm quen thuộc.

Phảng phất đến từ cách xa quá khứ, đã từng có nỗi lòng, lần thứ hai trở lại trên người.

“Trong này là...”

Dương Thanh Huyền thân thể dĩ nhiên run một cái, “Này quen thuộc mà lại xa lạ cảm giác, rốt cuộc là cái gì...”

Lấy luyện thể chi đạo, đúc vạn cổ kim thân, chiến tứ phương... Vạn Cổ ta Chí tôn #Vạn Cổ Kim Thân

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1682: Thời Không Cự Linh, Tinh Vũ Bàn

Đợi sau một lúc, tinh bích sau lưng âm thanh mới dần dần yên tĩnh.

Mười một người lặng lặng đứng ở tinh bích trước, đều có loại ngưng trọng bầu không khí, quanh quẩn trong lòng đầu.

Ngoại trừ Dương Thanh Huyền ở ngoài, khẩn trương nhất chính là Linh Vương.

"Hoa Giải Ngữ, phá mở nó."

Dương Thanh Huyền lui lại mấy bước, chỉ vào trước mặt tinh bích.

"Được rồi."

Hoa Giải Ngữ theo tiếng mà lên, Phá Lạn Vương ở phía sau hóa thành hình người, hai tay bấm quyết hóa chưởng, cùng nhau vỗ vào tinh bích trên.

Toàn bộ tinh bích trên "Vật chất" cùng "Quy tắc", cấp tốc phân giải hết, tinh bích sau cảnh tượng một hồi lộ ra ở trước mắt mọi người.

"Đây là..."

Dương Thanh Huyền sững sờ, tinh bích phía sau, càng là đen kịt một màu không gian.

"Tại sao lại như vậy? Linh minh thạch đây? Ngự hồn đây? Ta

Linh tộc tổ tiên lưu lại đồ vật đây?!”

Linh Vương đột nhiên thất thố kêu to, phảng phất bị kích thích, không thể tin tưởng trước mắt này một phiến hư không, càng là không có thứ gì.

Dương Thanh Huyền đột nhiên cả người chấn động, trong hai con ngươi hoảng sợ hóa ra Hỏa Nhãn Kim Tình, nhìn phía hư vô kia bên trong, hoảng sợ quát ầm lên: “Không! Không thể! Nơi này là...!”

“Thanh Huyền, ngươi làm sao vậy?!”

Tử Dạ kinh hãi, từ khi biết Dương Thanh Huyền đến hiện tại, bất kể là ở Biển Đen, vẫn là ở Tinh Cung, Thiên Hà, dù cho đối mặt kẻ địch cường đại đến đâu, đều chưa bao giờ có như vậy thất thố.

Linh Vương cũng ngây ngẩn cả người, lúc này mới trấn định lại, cẩn thận nhìn phía hư không, bên trong lờ mờ tựa hồ có hơi tinh quang chiếu xuống, cũng không phải là hư không hoàn toàn không có.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, hai vai run run rẩy rẩy, phảng phất gặp được khắp thiên hạ vật đáng sợ nhất.

Lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh từ hai tóc mai lăn xuống.

Xiêm y trong nháy mắt toàn bộ ẩm ướt, hai bàn tay tâm tất cả đều là mồ hôi nước.

Vu Quân đám người cũng là tò mò.

Vu Quân sử dụng tới mắt xanh, nhìn phía hư không, đem cảnh tượng trước mắt thu hết vào mắt, kinh ngạc nói: “Nơi này là... Một toà cung điện dưới lòng đất?”

Dương Thanh Huyền thân ảnh bỗng nhiên hơi động, liền hóa thành độn quang bay lượn mà lên.

Thấy lạnh cả người từ trên hư không phả vào mặt, cũng từ đáy lòng của hắn tuôn ra, truyền khắp toàn thân.

Dương Thanh Huyền dưới chân vừa rơi xuống, đạp ở một chỗ vật cứng trên.

Là một căn to lớn đồng thau cổ trụ, đứng sững ở hư không vô tận bên trong.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình ngẩng đầu lên, lờ mờ có thể thấy được ngày chi vết nứt, có điểm điểm tinh mang ẩn để lộ mà xuống.

Mà chính mình quanh thân...

“Bảy mươi chín, tám mươi, tám mươi mốt, quả nhiên là tám mươi mốt căn.”

Dương Thanh Huyền vác lấy tinh mang, lặng im mà đứng.

Thủy vu Nhất, rốt cục mười, tuần hoàn vô cùng, vĩnh cửu kiếp vô cương, trật tự bất loạn.

Tám mươi mốt căn đồng trụ, duy lập bốn phía, đan xen có hứng thú.

Mỗi trên một chiếc cột đều có như mãng xà như xà đen kịt xích sắt, như giống mạng nhện tản ra, lại toàn bộ hướng về ở giữa hội tụ mà đi, thẳng vào hoàn toàn mờ mịt hư không.

“Đây là địa phương nào? Thật kỳ quái a.”

“Nhiều như vậy đồng thau Trụ Tử, mặt trên vẽ sông lớn núi sông, vũ trụ Tinh Đồ.”

“Linh Vương, đây là các ngươi tổ tiên lưu lại sao?”

Mười người các đạp ở một căn đồng thau cổ trụ trên, tò mò nghị luận.

Dương Thanh Huyền đối với những nghị luận này trí nhược không nghe, mà là bỗng nhiên nhấc đầu, nhìn phía trung ương mông lung nơi sâu xa.

Ở cái kia hoàn toàn mờ mịt hư không xung quanh, chính là Càn, chấn động, chuyện khó, cấn, khôn, Tốn, rời, đổi tám cái phương vị.

Dương Thanh Huyền đột nhiên hít một hơi, dưới chân giẫm lên một cái, liền hướng trung ương lao đi.

Đồng thời cố ý giẫm lên một cái xích sắt, phát sinh “Loảng xoảng làm” tiếng vang, cảm thụ được xích sắt trên hàn ý.

Tình cảnh cũng như năm đó như thế.

“Thanh Huyền!”

Tử Dạ vội vàng đuổi tới, chỉ lo Dương Thanh Huyền xảy ra vấn đề gì.

Vu Quân đám người cũng là từ đồng trụ trên bay lên, theo sát Dương Thanh Huyền phía sau.

Mười một người rất nhanh xuyên qua mông lung hư không, đột nhiên tất cả đều thở một hơi lãnh khí, kinh hãi trợn to hai con ngươi, trực lăng lăng nhìn chăm chú lên trước mắt một màn kinh người.

Trong hư không, giống như vừa nhìn bình nguyên vô tận, hơn vạn đầu quái vật to lớn bị xích sắt xuyên thủng trăm huyệt, khóa ở bên trong trận trung ương, nằm rạp ở địa.

“Thời Không Cự Linh!”

Vu Quân hoàn toàn biến sắc, kinh hãi nói: “Này chút dị thú, tất cả đều là Thời Không Cự Linh!”

Phó Hải Phong cả kinh nói: “Thời Không Cự Linh bộ tộc ở trăm vạn năm trước liền đã biến mất rồi, nguyên lai toàn bộ chết ở đây.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, hồ nghi nói: “Trăm vạn năm?”

Phó Hải Phong gật đầu nói: “Đúng, ta tìm đọc quá tài liệu tương quan, này ba triệu năm qua, hầu như cũng không thấy Thời Không Cự Linh tung tích. Phải biết bộ tộc này, nhưng là mạnh mẽ đến mức đáng sợ tồn tại a. Tuy rằng rất ít trên thế gian xuất hiện, có thể bách tộc bên trong, không có bộ tộc dám trêu chọc bọn hắn, làm sao sẽ đồng loạt bỏ mạng ở này?”

“Ba triệu năm?”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, vô số manh mối trong đầu bốc lên.

Ba triệu năm trước, chính là Ân Võ Vương đại chiến Cổ Diệu thời điểm, mà Ân Võ Điện trước bảo vệ thú, chính là Thời Không Cự Linh.

Lẽ nào này chút Thời Không Cự Linh, đều là Ân Võ Vương thời kì bị chém giết nơi này?

Nhưng là...

Dương Thanh Huyền nhìn phía cái kia chút quỳ sát Thời Không Cự Linh, trên người đều chảy xuôi thời gian dấu vết, đã phong hoá vô số năm.

Cũng như Côn Lôn Sơn hạ bên trong cung điện dưới lòng đất, thấy giống như đúc.

Dương Thanh Huyền giơ lên hai mắt, nhìn chăm chú bình nguyên trung ương, cái kia đầu thân đạt đến trăm trượng to lớn Thời Không Cự Linh, hai tay nâng ở trước người, ngước nhìn Thiên Khung.

Hai mắt đã phong hoá, lộ ra chỗ trống vô thần, nhưng cũng lộ ra một luồng nồng nặc bi ai.

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, nhìn chằm chằm cự thú kia trên hai tay, bóng người lóe lên, liền bay vút qua, hạ xuống cái kia trên lòng bàn tay.

Quả nhiên có một sâu dày la bàn, chỉ là bên trên bao trùm dày nặng bụi bậm, để lộ ra năm tháng cổ điển cảm giác.

Dương Thanh Huyền chậm rãi đem đưa tay tới, trong lòng trong chớp mắt chuyển qua rất nhiều không tên phức tạp tâm tình, phất đi chỗ đó tầng tro thật dầy bụi, hiển lộ ra la bàn nguyên trạng.

Mặt trên trơn bóng thông suốt, trong ngoài khắc hoạ phức tạp trận pháp, cùng với Vân Hải hoa văn, ở giữa bạc vụn điểm điểm, óng ánh Vô Song, dường như ngàn tỉ tinh hà bị co đặt ở trong mâm, nhìn thấy được kỳ ảo mà mịt mù xa, sạch đẹp mà sâu thẳm.

Dương Thanh Huyền đem Tinh Vũ Bàn cầm trong tay, trở nên thất thần.

Ngày đó ở Côn Lôn bên dưới cung điện dưới lòng đất, thông qua Tinh Vũ Bàn đi tới Thương Khung tinh vực, trở về chính mình bản thể. Mà Tinh Vũ Bàn cũng không biết tung tích.

Trước mắt tất cả những thứ này, đến cùng là chuyện gì xảy ra?

Dương Thanh Huyền mất hồn tựa như, ngơ ngác đứng ở đó.

Đột nhiên, khung đỉnh bên trên, cái kia để lộ hạ tinh quang trở nên trở nên sáng ngời.

Mọi người nhấc đầu nhìn tới, chỉ thấy một viên ngôi sao to lớn, ở trong trời đêm hiện ra, quang óng ánh cực kỳ, tản ra nhiệt độ nóng rực, phảng phất bao hàm một chỗ khác vũ trụ.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, cả kinh nói: “Nhân Hoàng Tinh?”

Ẩn chứa các thời kỳ Nhân Hoàng mệnh quỹ ngôi sao, tự Tinh Cung một trận chiến sau, Dương Thanh Huyền cũng là lần đầu tiên gặp được.

Nhân Hoàng Tinh ánh sao xuyên thấu Thái Âm sơn mạch vết nứt, soi sáng đi vào.

Bình nguyên bốn phía quanh quẩn mông lung, vào đúng lúc này toàn bộ tản đi, lộ ra vòng ngoài tám mươi mốt căn to lớn đồng thau cổ trụ.

Vạn đầu Thời Không Cự Linh trên người, đều tắm này huy hoàng hào quang.

Vu Quân đột nhiên kinh hô một tiếng, “Tiểu tử kia lại không chết!”

Dương Thanh Huyền đám người nhìn tới, chính mình tới được cái kia tinh bích trên đường, nguyên bản cần phải đã bị xuyên thủng Ôn Vĩ Tài, lại chậm rãi đứng lên.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1683: Tuyệt Mệnh Như Sinh, Tham Sân Si Mê

Dương Thanh Huyền cùng Vu Quân từng người triển khai Linh Mục thần thông nhìn tới, phát hiện đứng lên không phải Ôn Vĩ Tài, mà là một đạo hồn ảnh.

Cái kia cái bóng lay động hạ, chậm rãi hóa ra Ôn Vĩ Tài dáng vẻ, cùng nằm dưới đất Ôn Vĩ Tài thi thể giống như đúc.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Võ hồn?”

Ôn Vĩ Tài ánh mắt cũng nhìn sang, nhìn tám mươi mốt căn đồng trụ cùng đầy bình nguyên Thời Không Cự Linh, cũng là giật mình không thôi.

Vu Quân trầm giọng nói: “Võ hồn tuyệt mệnh như sinh?”

Ôn Vĩ Tài kinh ngạc nói: “Không nghĩ tới lại có thể có người biết ta võ hồn.” Lập tức nở nụ cười, hắc tiếng nói: “Muốn giết ta, có thể không có như vậy dễ dàng.”

Nói, khinh miệt liếc mắt nhìn bên người, bị chém thành hai đoạn Công Dã Minh thịt nát, nhổ cục đàm tại thượng mặt, nhưng mà sau xoay người rời đi.

Lưỡng địa cách xa nhau quá xa, Dương Thanh Huyền đám người chỉ có thể trơ mắt nhìn hắn chạy mất.

Linh Vương nói: “Tuyệt mệnh như sinh là cái gì quỷ?”

Vu Quân nói: “Ở vạn ngàn võ hồn bên trong, không thiếu các loại cổ quái kỳ lạ, tỷ như này tuyệt mệnh như sinh ra được là một.

Đồng thời tu luyện chủ, phó hai cái thân thể, làm phó thân thể chết rồi, chủ thân thể thần hồn sẽ tự động thức tỉnh."

Phó Hải Phong cả kinh nói: "Vậy dạng này chẳng lẽ không phải vĩnh sinh bất tử?"

Vu Quân lắc đầu nói: "Phó thân thể tu luyện, cần đại lượng thời gian, vài chục năm thậm chí hơn trăm năm. Người này hiện tại làm mất đi phó thân thể, chết một lần nữa liền thật đã chết rồi."

Linh Vương hừ nói: "Các ngươi Nhân tộc thực sự là khó chơi, này võ hồn phương pháp, thực tại biến thái."

Mặt khác ba vị Linh tộc người, cũng là nhẹ nhàng gõ đầu, nội tâm một trận cay đắng.

Đối địch với Nhân tộc, thực sự là thống khổ vạn phần sự tình.

…

Ôn Vĩ Tài nhanh chóng thoát đi đường nối, đầy mặt âm trầm.

Phó thân thể ngã xuống, để hắn cảm nhận được cực độ bất an, chết một lần nữa liền thật đã chết rồi.

Chạy vội sau một lúc, đi tới một chỗ tinh bên trong động, đột nhiên dưới chân dừng lại, đột nhiên nhìn phía tinh động một bên, hơi thay đổi sắc mặt.

"Động Chân đại nhân."

Ôn Vĩ Tài hắc trầm mặt, cảnh giác nhìn bên trong góc, đả tọa tu luyện Động Chân.

Ở Động Chân phía trước, bày đặt Quan Thiên Kính, chiết xạ ra rất nhiều chỗ khác nhau cảnh tượng.

Một chính là Dương Thanh Huyền đám người, thứ hai là một bộ mênh mông Tinh Đồ, ở Tinh Đồ trung ương, hiển hóa ra huy hoàng huy hoàng Nhân Hoàng Tinh, thứ ba nhưng là Tinh Cung cái kia tám vị chạy trốn Giới Vương, đang siêu một phương hướng chạy vội, còn có một mặt kính quang, mặt trên biểu hiện lại là Ôn Vĩ Tài chính mình.

Ôn Vĩ Tài hơi thay đổi sắc mặt, lập tức lộ ra nụ cười, ôm quyền chắp tay nói: “Động Chân đại nhân có Quan Thiên Kính, tất cả cũng không chạy khỏi đại nhân pháp nhãn a.”

Động Chân mở hai mắt ra, lạnh lùng nhìn chăm chú hắn một hồi, nói: “Ngươi không phải đã đầu hàng Dương Thanh Huyền sao?”

Ôn Vĩ Tài lúng túng nở nụ cười hai tiếng, nói: “Đó bất quá là vì bảo tồn sức mạnh, để tốt hơn đối phó Dương Thanh Huyền kế tạm thời. Ta đối với diệt Pháp lão đại cùng Động Chân đại nhân trung thành tuyệt đối, làm sao có khả năng đầu hàng Chính Tinh Minh đây.”

Động Chân mặt không hề cảm xúc, gật đầu nói: “Vậy thì tốt. Ta đã đưa tin những người khác, bọn họ liền sẽ tới. Chúng ta đồng thời vây quét Chính Tinh Minh, đưa bọn họ diệt trừ ở đây Thái Âm bên trong dãy núi.”

Ôn Vĩ Tài cả kinh nói: “Diệt trừ?” Hắn con ngươi nhất chuyển, hỏi: “Không biết diệt Pháp lão đại mục đích là cái gì, ta nhìn không chỉ là linh minh thạch chứ? Cái này quá âm sơn mạch phía dưới, càng có vô số Thời Không Cự Linh thi thể, phảng phất một tòa thật to hiến tế đại trận.”

Động Chân nói: “Ngươi rất thông minh. Nhân Hoàng đại nhân mục đích, chính là cái kia hiến tế bên trong đại trận, giờ khắc này trên tay Dương Thanh Huyền Tinh Vũ Bàn.”

“Tinh Vũ Bàn!”

Ôn Vĩ Tài sợ nhìn phía Quan Thiên Kính, một mặt kính trên ánh sáng, Dương Thanh Huyền trong tay xác thực nâng một món đồ.

“Đây cũng là trong truyền thuyết, có thể dùng đến qua lại hư không, ngao du vũ trụ Tinh Vũ Bàn? Chẳng trách, chẳng trách diệt Pháp lão đại sẽ phái chúng ta đến đây.”

Ôn Vĩ Tài tự lẩm bẩm, trong mắt tinh quang lấp lóe.

Động Chân nói: “Tinh Vũ Bàn bên trong, ẩn chứa thiên giới lực lượng, này đối với Nhân Hoàng đại nhân mà nói trọng yếu vô cùng.”

Ôn Vĩ Tài bỗng nhiên cả kinh nói: “Lẽ nào diệt Pháp lão đại hắn...”

Động Chân chậm rãi gật đầu, nói: “Nhân Hoàng đại nhân bế quan hơn nửa năm, đang vì là vượt qua Bỉ Ngạn làm chuẩn bị.”

Ôn Vĩ Tài khiếp sợ khó có thể phục thêm, cảm xúc phun trào, nói: “Thiên giới chi chủ... Lẽ nào hắn... Thật muốn bước ra bước này?”

Khắp khuôn mặt là ước ao cùng vẻ ghen ghét.

Động Chân nói: “Nào có như vậy dễ dàng. Từ cổ chí kim bao nhiêu thiên tài, lại có mấy cái thiên giới chi chủ? Nhân Hoàng đại nhân cũng bất quá là có tỷ lệ nhất định thôi. Nếu như có thể được này Tinh Vũ Bàn, để Nhân Hoàng đại nhân tìm hiểu bên trong thiên giới lực lượng, bao nhiêu có thể tăng cường mấy phần phần thắng.”

Ôn Vĩ Tài không ngừng gật đầu, nói: “Ừ, ta hiểu được.”

Động Chân nói: “Tĩnh tâm ngồi xuống, chờ cứu viện đều tới, liền đồng thời vây quét Dương Thanh Huyền, cướp giật Tinh Vũ Bàn.”

Ôn Vĩ Tài ánh mắt lấp lóe, nghĩ một hồi, theo lời ở Động Chân trước mặt ngồi xuống, đột nhiên lại hỏi: “Cái này quá Âm Sơn mạch hạ những Thời Không Cự Linh kia, đến cùng là chuyện gì xảy ra, diệt Pháp lão đại cùng Động Chân đại nhân, tựa hồ biết một ít gì?”

Động Chân liếc mắt nhìn hắn, nói: “Kỳ thực không có gì, bên trong trận pháp, liền là năm đó Nhân Hoàng đại nhân bày ra. Mà những Thời Không Cự Linh kia, cũng là Nhân Hoàng đại nhân chém giết.”

Ôn Vĩ Tài trong lòng chấn động dữ dội, giật mình nói: “Nhưng là...”

Lời đến bên miệng, Động Chân một đạo lạnh lùng ánh mắt nhìn chăm chú lại đây, lập tức để Ôn Vĩ Tài dừng lại đến, không dám nói nữa.

Ôn Vĩ Tài đem mép lời nuốt xuống, ánh mắt hơi ngưng, nhẹ nhàng đánh giá Động Chân, cẩn thận hỏi: “Động Chân đại nhân, tựa hồ... Bị thương nhẹ?”

Động Chân hừ một tiếng, nói: “Trước bế quan xung kích thất tinh, xảy ra chút sự cố.”

Ôn Vĩ Tài hững hờ “Ồ” một tiếng, lại quan tâm an ủi vài câu, liền ngồi xếp bằng bấm quyết tu luyện.

Động Chân trong mắt, nhìn chằm chằm Ôn Vĩ Tài, chậm rãi xẹt qua sát khí.

Sau đó cái kia con ngươi, lại rơi trên Quan Thiên Kính, lộ ra một vệt sầu lo.

...

Vu Quân hai mắt, rơi vào Dương Thanh Huyền trong tay, hỏi: “Minh chủ, đây là cái gì?”

Dương Thanh Huyền đem Tinh Vũ Bàn cầm trong tay, trong lúc nhất thời tâm tư như biển, than thở: “Tinh Vũ Bàn.”

Vu Quân cùng Linh Vương sắc mặt, đột nhiên đại biến.

Mà những người khác, tựa hồ vẫn chưa nghe qua Tinh Vũ Bàn, đều là lộ ra vẻ ngờ vực.

Linh Vương đột nhiên quát lên: “Nơi đây chính là bộ tộc ta tổ tiên lưu lại di tích, này Tinh Vũ Bàn là ta Linh tộc qua nhiều thế hệ tộc trưởng chi thánh vật, nhanh trả lại cho ta.”

Nói, càng trực tiếp ra tay, hướng về Tinh Vũ Bàn chộp tới.

Lặc Minh ba vị Linh tộc hộ pháp, đều là sửng sốt một chút, bọn họ chưa từng nghe qua Linh tộc có cái gì tộc trưởng thánh vật.

Nhưng rất nhanh liền phản ứng lại, này Tinh Vũ Bàn mười phần quý giá, Linh Vương là động ý đồ cướp giật.

Ba người lập tức như gặp đại địch.

Dù sao phe mình bốn người, đối phương bảy người, bất quá cũng may Linh Vương thực lực có năm sao đỉnh cao, có thể nghiền ép đám người chờ.

“Linh Vương, ngươi bị tham sân si mê mắt, muốn đem toàn bộ Linh tộc, đưa vào vạn kiếp bất phục sao?”

Dương Thanh Huyền đột nhiên vừa thu lại Tinh Vũ Bàn, xoay người bay lượn mà lên, kéo mở cùng Linh Vương khoảng cách, sau đó một đôi mắt lạnh nhìn chăm chú xuống, chậm rãi nói ra.

Chương 1684: Quả Đất Tròn

Linh Vương hơi thay đổi sắc mặt, trong lòng run hạ.

Chẳng biết vì sao, ở tên này Khuy Chân sơ kỳ trước mặt tiểu bối, khí thế của chính mình dĩ nhiên có chút yếu.

Nhưng này Tinh Vũ Bàn giá trị, hắn tự nhiên là biết đến.

Linh Vương một trảo rơi vào khoảng không, liền trầm giọng nói: “Dương Thanh Huyền, này Tinh Vũ Bàn ra tự mình tộc tổ địa, chẳng trách không nên trả ta sao?”

Vu Quân đám người nháy mắt phân tán mở, đem Linh tộc bốn người vây nhốt, đều là như gặp đại địch.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Này chút Thời Không Cự Linh kéo cứt, cũng ở các ngươi tổ địa, xem ra cũng là các ngươi qua nhiều thế hệ tộc trưởng truyền thừa thánh vật, kính xin trước tiên thu thập trở lại.”

Linh Vương mặt đỏ lên, hừ nói: “Mặc kệ thế nào, cái kia Tinh Vũ Bàn nhất định phải cho ta!”

Dương Thanh Huyền ánh mắt hơi trầm xuống, nói: “Vậy thì không có nói chuyện.”

Hai phái người ở đây vô tận trên vùng bình nguyên, giằng co với nhau.

Dương Thanh Huyền lấy ra Chiến Kích Thiên Khư, ra hiệu Hoa Giải Ngữ trở lại Tinh Giới bên trong. Bởi vì một khi khai chiến, thì không phải là Hoa Giải Ngữ cái trình độ này có thể tham dự.

Vu Quân lạnh lùng nói: “Linh Vương, ngươi thực sự là đầu óc có hố a, chẳng trách Linh tộc sẽ suy yếu đến đây. Đừng quên còn có Động Chân chim sẻ ở đằng sau, đồng thời kinh hãi Tinh Cung tám vị Giới Vương người còn chưa xuất hiện đây, ngươi liền phải cùng chúng ta xích mích sao?”

Linh Vương nội tâm cũng hết sức giãy dụa, biết giờ khắc này cùng Chính Tinh Minh làm lộn tung lên vô cùng không sáng suốt, nhưng này Tinh Vũ Bàn mê hoặc thực sự quá lớn.

Bên trong nhưng là sẽ vượt qua Bỉ Ngạn quy tắc a.

Dương Thanh Huyền nói: “Linh Vương, không bằng như vậy. Chúng ta bình yên sau khi rời đi, này Tinh Vũ Bàn có thể cho ngươi mượn dùng một quãng thời gian. Nhưng thuộc về quyền vẫn như cũ ở ta. Đồng thời, các ngươi Linh tộc được gia nhập ta Chính Tinh Minh.”

Linh Vương cả giận nói: “Chỉ là mượn dùng, liền muốn ta bộ tộc nghe ngươi điều động, không khỏi quá si nhân nằm mơ!”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Si nhân là ta, cũng là ngươi? Nếu không đáp ứng, cái kia cũng liền không có gì để nói. Vu Quân, chúng ta về Chính Tinh Minh. Ta ngược lại muốn xem xem, Linh tộc có khả năng bao lớn.”

Vu Quân cả kinh nói: “Minh chủ, vậy trong này...”

Dương Thanh Huyền nói: “Nơi này là Linh tộc tổ tiên nơi, dĩ nhiên là để cho Linh Vương. Đừng quên, Tinh Cung người còn đang bên ngoài mắt lom lom nữa. Chúng ta liền không cùng Tinh Cung thông đồng làm bậy. Linh Vương, chúc ngươi nhiều may mắn.”

Nói, liền khóe miệng vung lên một nụ cười lạnh lùng, mang theo mọi người muốn đi.

Linh Vương hơi thay đổi sắc mặt, quát lên: “Đứng lại!”

Dương Thanh Huyền xoay người, chiến kích xoay ngang, chỉ vào Linh Vương, sát cơ hết hiện, lạnh giọng nói: “Thật muốn một trận chiến sao?”

Linh Vương chấn động trong lòng, cái kia loại cảm giác bất an lần thứ hai nước vọt khắp toàn thân, phảng phất cùng người trước mắt này là địch, sẽ là lớn sai lầm lớn.

Linh Vương ngữ khí chậm lại, nói: “Ngươi vừa mới cái kia điều kiện quá phận, chúng ta có thể lại cẩn thận nói chuyện.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Đàm luận? Ngươi nắm điều kiện gì theo ta đàm luận. Ngươi có tin hay không Tinh Cung người ngay ở bên ngoài. Chỉ cần chúng ta vừa đi, các ngươi hoặc là biến thành tro bụi, hoặc là một khối linh minh thạch đô không lấy được. Đúng như ta nói, chỉ có thể mang mấy khối Thời Không Cự Linh cứt đi trở về.”

Linh Vương sắc mặt thay đổi hạ, than thở: “Cái này quá âm bên trong dãy núi tình huống, hoàn toàn ngoài ta dự liệu. Hẳn là có người đem ngọn núi này đánh cắp, sau đó ở bên trong bố trí này chút hiến tế trận. Sợ là không có khả năng có ngự hồn hoặc là ngự hồn phương pháp. Như chỉ là linh minh thạch, đối với tộc ta tác dụng cũng không lớn. Thế nhưng, có Tinh Vũ Bàn ở đây, liền có thể lấy ly khai tinh vực, ngao du vũ trụ sông dài, liền tràn đầy không làm hết sức.”

Linh Vương biểu hiện có chút trở nên hưng phấn, nói: “Ta đem này cả tòa Thái Âm sơn mạch đều cho ngươi, ngươi đem Tinh Vũ Bàn cho ta!”

Dương Thanh Huyền nói: “Có thể. Ta hiện tại về Chính Tinh

Minh, ngươi đem cái này quá Âm Sơn mạch mang tới theo ta nói đi.”

Vu Quân liếc si tựa như nhìn Linh Vương, nói: “Ta đưa cái này tinh vực cho ngươi, có muốn hay không?”

Linh Vương mặt đỏ nói: “Cái này quá Âm Sơn mạch vốn là bộ tộc ta đồ vật.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ai thừa nhận? Ta không với ngươi nhiều lời. Điều kiện đã đặt ở cái kia, đồng ý liền hợp tác, không đồng ý liền gặp lại sau. Nói thật, các ngươi bộ tộc lực lượng, ta còn thực sự chưa để ở trong mắt.”

Vu Quân nói: “Linh Vương, y theo kế hoạch lúc trước, chúng ta liên thủ, tướng tinh cung người tiêu diệt mới là chính đạo. Như vậy Thái Âm sơn mạch chính là của các ngươi. Mặc dù ngươi thật sự mơ ước Tinh Vũ Bàn, cũng có cùng minh chủ đàm phán tư bản, mà không phải giống như bây giờ, đầu óc mê muội.”

Hắn cùng Dương Thanh Huyền hai người, mềm nhũn một cứng rắn, không ngừng thuyết phục Linh Vương.

Cả tòa trong cung điện dưới lòng đất, yên tĩnh không có bất kỳ âm thanh.

Sau một lúc, Linh Vương mới cắn răng nói: “Được! Liền dựa vào phía trước hợp tác hình thức, ta giúp đỡ bọn ngươi diệt trừ Tinh Cung người, cả tòa Thái Âm sơn mạch tất cả thuộc về ta. Cho tới Tinh Vũ Bàn, chúng ta bàn lại sau.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Đây mới là lựa chọn chính xác. Phải biết, không đem nó nắm trong tay, là không có có người sẽ thừa nhận Thái Âm sơn mạch là ngươi. Ngươi căn bản là không có có đàm phán thẻ đánh bạc.”

Hai phái người khẩn trương bầu không khí, một hồi liền tan rã.

Đột nhiên một đạo không hề tình cảm âm thanh truyền đến, than thở: “Còn tưởng rằng có thể nhìn một hồi trò hay, sau đó ngư ông đắc lợi đây. Xem ra ý nghĩ này là bị nhỡ.”

Dương Thanh Huyền đám người đều hoàn toàn biến sắc, vội vàng hướng về bốn phía nhìn tới.

Chỉ thấy tám mươi mốt căn đồng trụ trên, đứng cạnh Động Chân, Ôn Vĩ Tài, còn có trước chạy trốn tám vị Giới Vương.

Đồng thời các loại cường đại khí tức, từ bốn phương tám hướng trong đường nối truyền đến.

Trừ những thứ này ra Giới Vương ở ngoài, lượng lớn Đạo cảnh, Thiên Vị cường giả, cũng đã tới Thái Âm trong dãy núi bộ, toàn bộ tràn vào đi vào.

Dương Thanh Huyền chờ mười người, hoàn toàn bị bao vây.

Ôn Vĩ Tài mỉm cười nói: “Quả đất tròn, Thanh Huyền minh chủ, không nghĩ tới chúng ta nhanh như vậy lại gặp mặt.”

Động Chân châm chọc nói: “Linh Vương, ngươi thật để ta thất vọng a, lại bị một cái Khuy Chân cảnh hậu bối thuyết phục, liền ngay cả Tinh Vũ Bàn cũng không muốn. Khó trách các ngươi Linh tộc lăn lộn thảm như vậy, vẫn là rất sớm xóa đi, ở bách tộc bên trong xoá tên đi.”

Linh Vương giận dữ hét: “Tinh Cung rác rưởi!”

Động Chân khinh miệt liếc Linh Vương một chút, căn bản là không để vào mắt, mà là đem ánh mắt dán mắt vào Dương Thanh Huyền, trái lại như gặp đại địch.

Dương Thanh Huyền hờ hững nói ra: “Động Chân lão quỷ, Tinh Cung trong trận chiến ấy không chết, cảm thấy không dễ chịu, đặc ý chạy đi tìm cái chết sao?”

Động Chân nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, đột nhiên mở miệng nói: “Ngươi đem Tinh Vũ Bàn cho ta, ta lần này không giết ngươi.”

Ôn Vĩ Tài chờ Tinh Cung người, đều là ngạc nhiên, có chút không rõ vì sao.

Mà cái kia tám vị Giới Vương, nhưng là trong lòng sáng tỏ, biết Động Chân là sợ Huyền Thiên Cơ lần thứ hai xuất hiện. Dù sao Tinh Cung một trận chiến thời gian, Huyền Thiên Cơ nhưng là cùng Dương Thanh Huyền ở trên cùng một chiến tuyến a.

Nếu như Huyền Thiên Cơ đi ra, trận chiến này cũng không cần đánh, bọn họ Tinh Cung trực tiếp điều đầu rời đi chính là.

Hơn nữa điều kiện tiên quyết là, nếu có thể đi được rơi.

Dương Thanh Huyền cũng không biết trong đó tình huống, nhếch miệng mỉm cười, đem chiến kích nắm trong tay, nhìn chằm chằm Động Chân cùng Tinh Cung người, từ tốn nói: “Nhưng là, ta muốn giết ngươi a.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1685: Đáng Là Gì, Cùng Cấp Vô Địch

Động Chân sầm mặt lại, cả giận nói: “Không biết điều! Này chiến nếu như mở ra, trước mắt tất cả tất nhiên muốn hủy hoại trong một ngày. Dương Thanh Huyền, các ngươi một khối linh minh thạch cũng không chiếm được. Hơn nữa nơi này ngàn tỉ Thời Không Cự Linh, ngươi liền không muốn biết đầu đuôi câu chuyện sao?”

Dương Thanh Huyền trong mắt xẹt qua sắc bén vẻ, nói: “Chẳng lẽ ngươi biết?”

Động Chân trầm giọng nói: “Tỉ mỉ tình hình ta cũng không biết, nhưng khẳng định có người biết.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên cười nhạo một tiếng, hừ lạnh nói: “Nói rồi phí lời nhiều như vậy, chính là vì trì hoãn mình một chút giờ chết sao?”

Động Chân tức giận nghiến răng nghiến lợi, nói: “Ngươi ở đâu ra như vậy tự tin, có thể thắng ta! Ngươi thật sự liều lĩnh, muốn phá huỷ nơi đây?”

Dương Thanh Huyền lãnh đạm nói: “Động Chân, thiệt thòi ngươi thân là tam tiên nhị lão, làm sao như vậy ngây thơ? Chính Tinh Minh mục đích, cũng không phải là linh minh thạch, cũng không phải Tinh Vũ Bàn, mà là diệt ngươi Tinh Cung a! So với vắt giết các ngươi, chỉ là một toà Thái Âm sơn mạch, đáng là gì?”

Động Chân hoàn toàn biến sắc, không có từ trước đến nay nội tâm càng dâng lên thấy lạnh cả người.

Cho tới nay, tuy rằng hai phái đối lập, ma sát không ngừng.

Nhưng hắn cũng không cho là đúng.

Lấy Tinh Cung nội tình, sức ảnh hưởng, cùng diệt pháp tu vi, đương thời căn bản là không có địch thủ.

Có thể Dương Thanh Huyền mấy câu nói, nhưng để hắn đột nhiên toàn thân lạnh lẽo.

Chính mình cho tới nay, hoàn toàn đánh giá thấp Dương Thanh Huyền quyết tâm cùng ý chí.

Động Chân trong đầu chớp mắt xẹt qua vô số hình tượng, bầu trời luận võ cùng Tinh Cung cuộc chiến thời gian, thiếu niên trước mắt này trí dũng tài học cùng hiu quạnh tư thế oai hùng.

Đang tiêu diệt Tinh Cung to lớn mục tiêu hạ, tất cả tiểu mục tiêu cũng có thể thương thảo cùng buông tha.

Giống như Dương Thanh Huyền cùng Linh Vương hợp tác.

Động Chân bỗng nhiên quát lên: “Giết! Chém giết Dương Thanh Huyền! Không tiếc bất cứ giá nào chém giết Dương Thanh Huyền!”

Người này lại không diệt trừ, tùy ý tiếp tục phát triển, có lẽ thật sự có một ngày, Tinh Cung sẽ đổ nát ở trong tay hắn.

Động Chân không nói hai lời, trong tay ánh sáng đại phóng, thiêu hỏa côn đột nhiên ở trong tay giải phong, không ngừng tỏa ra óng ánh hào quang, biến thành một căn toàn thân ánh vàng lang nha bổng.

Căn căn gai sắt như bút lông sói giống như nổ lên, hung ác lệ khí tuôn ra, hướng về Dương Thanh Huyền đầu trên đánh tới.

Dương Thanh Huyền đã sớm chuẩn bị, quát lên: “Linh Vương, Vu Quân, Thần Nhạc, Tử Dạ, Quỷ Tôn đại nhân, Động Chân giao cho các ngươi!”

Động Chân có sáu sao tu vi, tuy rằng không làm rõ được là sơ kỳ vẫn là đỉnh cao, nhưng Dương Thanh Huyền vì lấy phòng ngừa vạn nhất, vẫn là sắp xếp năm vị mạnh nhất Giới Vương đối phó Động Chân.

Ở này cường giả vi tôn trong thế giới, bất kỳ chiến đấu nào, đều là từ trên xuống dưới quyết định.

Tầng cao nhất chiến đấu thắng lợi, liền cơ bản nắm trong tay toàn cục.

Năm người đồng loạt ra tay, vỗ tới.

Bài sơn đảo hải khí thế, chấn động đến mức toàn bộ trên cung điện dưới lòng đất hạ run rẩy.

“Ầm ầm!”

Động Chân lang nha bổng ở không trung loáng một cái, lập tức đánh vào năm người trước người.

Năm người liên thủ tư thế càng ở không trung hơi ngưng lại, bị lang nha bổng kim quang áp chế xuống.

Quỷ Tôn cả kinh kêu lên: “Không được! Tiểu tử này là sáu sao đỉnh cao!”

Động Chân sắc mặt chìm xuống, hét lớn một tiếng, lang nha bổng ở không trung lăn lộn, ép tới.

Năm người đều hoàn toàn biến sắc, vội vàng biến ảo quyết ấn, liều mạng gánh vác.

Bọn họ cũng đều biết, nếu là mình thất bại, trận chiến này liền vạn kiếp bất phục.

Linh Vương chợt cắn răng một cái, hai con ngươi chợt trợn, hét lớn bên dưới, nơi lòng bàn tay hào quang chói lọi, từng đạo từng đạo Linh Quang hóa ra màu xanh biếc hoa đằng, ở phía trước vặn thành một cái luân bàn, nổ xuống ở lang nha bổng trên.

Từng mảng từng mảng Linh Quang bắn mạnh ra, đâm mắt người mắt.

Vu Quân, Tử Dạ đám người cũng là cắn răng đứng vững.

Động Chân cười lạnh một tiếng, coi như năm người đều có Linh Vương lực lượng, cũng phải gãy ở trong tay chính mình. Huống hồ bốn người khác, thực lực vàng thau lẫn lộn.

Động Chân quyết ấn vỗ một cái, cái kia lang nha bổng lần thứ hai phóng đại, đang muốn quét ngang qua, lại đột nhiên dừng lại chớp mắt, Động Chân sắc mặt nháy mắt trắng bệch, như tro nguội như thế.

Sau đó, lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh từ Động Chân hai tóc mai lăn xuống, trong hai con ngươi xẹt qua vẻ thống khổ, cắn răng cả giận nói: “Đáng chết!”

Đang toàn lực làm hạ, bị Địa Giả đánh bị thương võ đạo căn cơ, thương thế lần thứ hai phát tác.

Bên trong đan điền truyền đến từng trận đau nhức.

Cơn đau này cảm giác theo kinh mạch lan tràn, toàn thân khiếu huyệt giống như là muốn nổ tung.

Động Chân vội vàng bấm quyết một điểm lang nha bổng, đem thu lại rồi.

Quỷ Tôn con ngươi đột nhiên co, mừng như điên nói: “Tiểu tử này bị thương! Nhân lúc hắn ốm, đòi mạng hắn, giết!”

"Oành!"

Động Chân thu về lang nha bổng, năm người liên thủ thế bài sơn đảo hải, trút xuống mà tới.

Động Chân giận tím mặt, đem lang nha bổng cầm trong tay, xoay người nhảy một cái, liền tại chỗ biến mất.

Sau một khắc, chỗ đứng, nháy mắt được tôn sùng là bình địa.

Cả toà sơn mạch kịch liệt lay động, tảng lớn đất đá hướng ra phía ngoài sụp xuống, vốn lấy tám mươi mốt căn đồng trụ làm trận bên trong vùng bình nguyên, nhưng là không hư hao chút nào.

Mấy cái khác phương vị trên, ba vị Linh tộc hộ pháp, còn có Phó Hải Phong, cùng với Chính Tinh Minh một vị Giới Vương, nhưng là tiến lên đón Ôn Vĩ Tài cùng Tinh Cung tám vị Giới Vương.

Ôn Vĩ Tài tại người chết một lần sau, sức mạnh còn chưa khôi phục, chỉ có thể phát huy ra ba sao tả hữu thực lực, bị ghìm minh cuốn lấy.

Dương Thanh Huyền một phái còn dư lại bốn vị Giới Vương, nhưng là muốn mạnh mẽ chống đỡ đối phương tám vị.

Đánh khốc liệt cực kỳ, ngàn cân treo sợi tóc.

Dương Thanh Huyền cầm kích mà đứng, cùng bốn phương tám hướng vọt tới tảng lớn Đạo cảnh, Thiên Vị cường giả chém giết.

Trong lúc nhất thời rậm rạp chằng chịt người, mỗi một kích xuống, đều tuôn ra tảng lớn máu tươi, tứ chi bay đầy trời.

Lấy Dương Thanh Huyền thời khắc này thực lực, Giới Vương bên dưới, căn bản là không có có thể cùng xứng đôi.

Giết sau một lúc, Dương Thanh Huyền hai mắt ửng hồng, đã không biết bao nhiêu người chết ở trong tay mình. Chỉ biết là cuồn cuộn không ngừng cường giả còn đang dâng lên đến.

“Áp chế hắn! Nhanh áp chế hắn!”

“Giết lâu như vậy, hắn đèn đã cạn dầu!”

“Nhanh, nhanh tiếp viện đi tới!”

Bốn mặt đều là thanh âm huyên náo, còn có đung đưa bóng người.

Dương Thanh Huyền hai tay tất cả đều là mồ hôi lạnh, một mặt là chân nguyên tiêu hao lợi hại, một phương diện khác cũng là giết người quá nhiều, có chút tê cả da đầu.

Nhưng rất nhanh, cái kia thương xót liền hoàn toàn không có, tâm như sắt thạch, coi như là từng cái từng cái quái vật, bằng ác liệt, nhất thủ đoạn tàn nhẫn chém giết tới.

“A!”

Tiếng kêu thảm thiết không dứt bên tai.

Nhưng Dương Thanh Huyền trong mắt, đã không có bất kỳ cảm tình, hoàn toàn chính là một vị cỗ máy giết người.

Dần dần, bốn mặt Tinh Cung người, đang điên cuồng xung kích mấy lần sau, càng không dám tiến lên nữa, phản mới bắt đầu lùi về sau.

Dương Thanh Huyền cầm kích lên trước, mặt không thay đổi tiếp tục thu gặt tính mạng.

“Không thể! Hắn đã giết gần trăm tên Đạo cảnh cường giả, làm sao có khả năng còn có sức mạnh!”

“Hắn là muốn yêu quái sao? Rõ ràng chỉ có Khuy Chân sơ kỳ tu vi a!”

“Ác ma! Hắn là cái ác ma a!”

Theo sợ sợ ở bốn phía lan tràn, Tinh Cung võ giả tất cả đều tản ra, lại vẫn có lượng lớn võ giả trực tiếp trốn ra phía ngoài đi, không cách nào đối mặt Dương Thanh Huyền cái kia máu tanh giết chóc.

“Hừ, ác ma?”

Dương Thanh Huyền trong mắt hàn quang lóe lên, nháy mắt lại đánh chết bảy tám cái Thiên Vị tồn tại, lạnh giọng nói: “Các ngươi muốn giết ta, ngược lại nói ta là ác ma? Một đám trí chướng, toàn bộ đều đi chết đi!”

Chiến kích ở trong tay loáng một cái, hỏa diễm đột nhiên bạo nổ dành ra đến, đem Thiên Khư đốt đỏ sẫm, như một khối tuyệt thế bảo ngọc.

Mặt trên nhiệt độ nóng rực, một hồi để Tinh Cung võ tu kinh hãi, đều là dồn dập lùi về sau, không dám tới gần.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1686: Linh Tâm Thông Minh, Phá Toái Tinh Luân

Dương Thanh Huyền thân thể, cũng dưới ngọn lửa này, dần dần thiêu đốt, hóa thành vĩnh cửu đốt thân, cùng năm hỏa hoàn toàn dung hợp lại cùng nhau, đã không có thực thể tồn tại.

Xa xa Động Chân nội tâm lo lắng, trước mắt hơn một nghìn cường giả, lại đều không bắt được Dương Thanh Huyền một người, trong lòng càng là cực kỳ sợ sợ.

Nhưng bên cạnh người này năm vị Giới Vương, chết cắn bên dưới, căn bản là không thoát thân được.

Động Chân sầm mặt lại, bên phải tay cầm lang nha bổng, tay trái tay trái nơi dâng trào ra bảy màu huyễn quang, một hồi sóng tán mà đi, dường như như dải lụa đem năm người đánh bay, mơ hồ có cổ thụ bóng mờ ở Động Chân sau lưng xuất hiện.

“Đó là... Thánh khí!”

Năm người lập tức cảm nhận được không tầm thường.

Động Chân một tay bấm quyết, cái kia biến ảo một hồi ngưng tụ, linh thụ hơn vạn cái dây lụa như mây phun trào, hướng về năm người xoạt đi.

Năm người từng người bấm quyết, ở trước người chống mở một lớp bình phong.

Cái kia Thánh khí uy năng rất lớn, Vu Quân cùng Phó Hải Phong bọn người nhận ra là Linh Tâm Thông Minh. Kỳ trước dùng để làm bầu trời luận võ khảo nghiệm.

Không nghĩ tới càng bị Động Chân nắm đến làm binh khí.

Nhưng linh tính sáng sủa uy năng bao nhiêu, từ chưa có người từng thấy.

Vạn cái dây lụa lay động bên dưới, trực tiếp liền đem phòng ngự bình phong đánh nát.

Năm người đều là ngạc nhiên, chỉ thấy từng đạo từng đạo dây lụa ngang trời ném đến, rút ra trên người tự mình, phát sinh “Đùng” thanh âm, đem năm người toàn bộ quất bay đi ra ngoài.

Động Chân một chiêu đắc thủ, không lo được đánh giết năm vị Giới Vương, sắc mặt phát lạnh, đã thu Linh Tâm Thông Minh, hướng về Dương Thanh Huyền phương hướng bay vút qua.

Tựa hồ hết thảy trước mắt đều không trọng yếu.

Thái Âm sơn mạch, vạn đầu Thời Không Cự Linh, Chính Tinh Minh Giới Vương, thậm chí là Tinh Vũ Bàn, đều không trọng yếu.

Động Chân thời khắc này duy nhất ý nghĩ, chính là giết Dương Thanh Huyền!

Người này không chết, chính mình cuối cùng sẽ có một ngày muốn chôn vùi ở trong tay hắn.

“Thanh Huyền!”

Tử Dạ kinh hãi, đột nhiên nói ra khẩu chân khí, liền đuổi theo.

Chỗ mi tâm tử đồng lóe lên, hóa ra một đóa to lớn đóa hoa, sau đó co rút lại thành một vệt đen, đánh bắn ra ngoài.

Tử Dạ kêu lên: “Tinh Linh Vương đại nhân!”

Tinh Linh Vương ra tay rồi, để nội tâm của nàng một hồi trấn định không ít.

Dương Thanh Huyền đang hóa ra Vĩnh Nhiên thân thể, muốn triển khai năm bỏng lửa địch, bỗng nhiên phát hiện đến một luồng quen thuộc mà sức mạnh to lớn, như mênh mông chi hải.

Liền gặp Động Chân đẩy lùi năm vị Giới Vương, hướng về hắn đánh tới.

“Không được!”

Dương Thanh Huyền nội tâm chấn động, mình Vĩnh Nhiên thân thể vẫn chỉ là giai đoạn sơ cấp, xa không đạt tới vĩnh sinh bất tử vĩnh cửu đốt cảnh giới.

Bóng người loáng một cái, chiến kích nhất chuyển, liền hóa thành lưu quang, hướng về cái kia to lớn bình nguyên bỏ chạy.

“Lần này, trên trời dưới đất, lại không ai cứu ngươi!”

Động Chân tốc độ cực nhanh, quanh thân có đeo ruybăng bồng bềnh, chính là Linh Tâm Thông Minh biến ảo ra tới sức mạnh khổng lồ, như một tầng kết giới giống như.

Bất quá một sát, Dương Thanh Huyền liền đã nhận ra to lớn nguy hiểm.

Bóng người lại lóe lên bên dưới, liền bay xuống ở đằng kia trăm trượng cao Thời Không Cự Linh lòng bàn tay, quay người lại đến, song thượng cầm kích, một mảnh kiên quyết vẻ

Mà Hỏa Chi Cốt Tượng, tại bên người hóa ra, hai tay nhanh chóng bấm quyết, vô số hỏa chi phù văn ở trên hư không biến ảo, từ bốn phương tám hướng dung nhập vào quyết ấn bên trong, chính là Đế Diễm Quyết.

Đối phó Động Chân, không có bất kỳ nắm bắt, thậm chí là hi vọng.

Chỉ có liều chết chết một đòn, đem tất cả sinh niệm quên sạch sành sanh, hy sinh vì nghĩa, phương có một tia đưa vào chỗ chết sau đó hi vọng sống sót.

Dương Thanh Huyền định dùng Đế Diễm Quyết cùng tự bạo Thiên Khư, mặc dù không thể gây tổn thương cho Động Chân, cũng phải đưa hắn kéo vào đầm lầy.

Mà Tinh Linh Vương đang kích bắn mà đến, chính mình chỉ cần ngăn cản Động Chân chớp mắt, lấy Tinh Linh Vương thời khắc này sức mạnh, định có thể đem Động Chân chém giết.

Ở đây thời khắc sinh tử, Dương Thanh Huyền đối với Động Chân đến trái lại chẳng quan tâm, bộ dạng phục tùng mong hướng về binh khí trong tay của chính mình, khẽ vuốt đi qua, thở dài một tiếng.

Nương theo chính mình thân kinh bách chiến Thiên Khư, cuối cùng cũng phải tổn hại ở nơi này sao?

Tuy có hết sức không muốn, nhưng nội tâm nhưng cứng rắn như sắt.

Thiên Khư phảng phất cảm ứng được chủ nhân kiên quyết, phát sinh rên rỉ tâm ý.

“Thánh khí có linh, đã cảm ứng được cái chết của ngươi chí sao? Dương Thanh Huyền.”

Suy nghĩ bên dưới, Động Chân đã đến Dương Thanh Huyền trước mặt, phía sau bóng cây Sa bà, quanh thân đeo ruybăng bồng bềnh, cả người phảng phất có Thánh quang.

Động Chân khóe miệng vung lên cười gằn, nói: “Cái chết của ngươi chí, chẳng lẽ còn có thể vượt qua Khuy Chân Giới Vương hồng câu, sau đó sẽ kéo lên sáu cái cấp bậc, đỡ ta một chiêu hay sao? Ha ha ha ha.”

Cười lớn bên dưới, đột nhiên tiếng cười ngưng lại.

Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng run lên, đột nhiên nhấc đầu nhìn tới.

Cái kia phá toái Thái Âm sơn mạch, vết nứt càng là không ngừng kéo dài.

Từ ngoại giới trên trời sao, tung xuống điểm điểm tinh mang, hội tụ thành quang, một hồi rơi vào to lớn Thời Không Cự Linh trên bàn tay, đem Dương Thanh Huyền bọc lại.

“Nhân Hoàng Tinh?”

Động Chân hoàn toàn biến sắc, phảng phất ý thức được cái gì, nói thầm một tiếng “Không tốt”, lập tức khuôn mặt dữ tợn, phẫn nộ quát: “Đi chết đi!”

Đột nhiên một chưởng liền chụp lại đây.

Cái kia cổ trên cây Linh Quang, toàn bộ hội tụ ở trong bàn tay, đột nhiên tăng mạnh.

Dương Thanh Huyền đầu lông mày, ở ngôi sao kia chiếu rọi xuống, hóa ra Hỏa Vân Ấn nhớ, đem trọn cái mi tâm châm đốt, không ngừng hướng về bầu trời thiêu đốt.

Sau đó, ngày, tháng, ngôi sao, ở Thời Không Cự Linh trên bàn tay biến ảo mà ra.

Như một đạo to lớn Tinh hoàn.

Bên trong tinh quang điểm điểm, cùng đại thiên trong vũ trụ, cái kia chu thiên tinh đấu lẫn nhau chiếu rọi.

Dương Thanh Huyền kinh hãi nhìn biến cố này.

Chỉ thấy Động Chân một chưởng, ở Nhật Nguyệt Tinh Luân bên trong qua lại, trở nên cực kỳ chầm chậm, như ốc sên.

“Thời gian quy tắc!”

Động Chân hai con ngươi trợn lão đại, hắn cũng cảm nhận được thời gian trệ chậm, nội tâm lo lắng cực kỳ, một loại cảm giác xấu dâng lên trong lòng.

Dương Thanh Huyền thì lại vừa vặn ngược lại, nội tâm cực kỳ thanh thản, toàn bộ mọi người đắm chìm trong tử hỏa hạ, theo ngọn lửa màu tím kia mà không ngừng thiêu đốt, phập phù.

Phảng phất có cỗ lực lượng kỳ dị, ở không ngừng sinh ra mà ra.

Thế giới tất cả, đều trở nên vô cùng chậm rãi, thêm vô cùng rõ ràng.

Này hết thảy tất cả, đều là cái viên này Nhân Hoàng Tinh mang tới.

Ở Động Chân một chưởng trấn áp lại, Dương Thanh Huyền càng bình tĩnh ngẩng đầu, nhìn phía xa xôi Thiên Khung, suy nghĩ nói: Nhân Hoàng này sao, rốt cuộc là cái gì?

“Càng là phá toái Nhật Nguyệt Tinh Luân.”

Đột nhiên một thanh âm rõ ràng vang lên, để Động Chân cùng Dương Thanh Huyền đều là chấn động, song song phục hồi tinh thần lại.

Chỉ thấy cổ thụ sáng rực bên trong, chậm rãi xuất hiện một đạo nam tử bóng người.

Như là xuyên qua xa xôi thời không, một hồi liền từ cây bên trong đi ra.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Là ngươi!”

Nam tử này hắn từng gặp, ở bầu trời luận võ bên trong, mạnh mẽ cho Dương Thanh Huyền quán đỉnh, khiến cho đột phá một tầng.

Đến hiện tại, Dương Thanh Huyền cũng không biết người này là địch là bạn.

Mà Động Chân ngạc nhiên, càng xa hơn ở Dương Thanh Huyền bên trên.

Hắn tham tu Linh Tâm Thông Minh nhiều năm, nhưng xưa nay không biết bên trong ẩn giấu người!

Người kia sau khi xuất hiện, trực tiếp đi phía trước bước ra một bước, liền vượt qua Động Chân, đi vào Nhật Nguyệt Tinh Luân bên trong, lại bước một bước, đã đến Dương Thanh Huyền trước người, càng trực tiếp vươn tay ra, điểm hướng về Dương Thanh Huyền mi tâm.

Một luồng cảm giác hết sức khủng bố dâng lên Dương Thanh Huyền trong lòng, sợ quát lên: “Ngươi làm cái gì!”

Nhưng ở người này chỉ tay hạ, cả người càng không có có phản kháng chút nào năng lực. So với đối mặt Động Chân thời gian, còn phải tới vô lực bất lực.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1687: Nam Tử Thân Phận, Địa Giả Ràng Buộc

“Ta muốn đem Nhật Nguyệt Tinh Luân từ trong thân thể ngươi rút ra. Ngươi tốt nhất không nên lộn xộn, bằng không không cẩn thận, tiếp theo đem ngươi giết chết.”

Giọng nam không hề tình cảm.

Một đôi mắt lạnh, thẳng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền mi tâm, đồng bên trong tinh mang lấp lóe.

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Ngươi muốn hút thì cứ hút? Cút!”

Hai tay chiến kích vung lên, hướng về nam tử chém xuống.

Này một động tác, ở nam tử trong mắt phảng phất cực kỳ ấu trĩ, khóe miệng vung lên một nụ cười lạnh lùng.

Nhưng, cười gằn bất quá chớp mắt, liền biến mất rồi.

“Oành!”, Dương Thanh Huyền toàn lực chém một cái, đánh vào nam tử này đầu ngón tay, bắn ra tảng lớn lưu quang, hướng về bốn mặt nổ ra.

Tay của nam tử chỉ chút nào không bị thương, nhưng chỉ tay nhưng dừng lại ở không trung, thần sắc trên mặt trở nên nghiêm nghị.

Dương Thanh Huyền lúc này mới phát hiện, ở cách đó không xa, Tinh Linh Vương đã hóa thân mà ra, đứng ở màu đen lớn hoa bên trên, trên người mặc kim ngân nhị sắc trường bào, ngũ quan thâm thúy.

Mái tóc dài màu xám trắng tùy ý rối tung sau vai, bỗng dưng mà phát động.

đọc truyện❤ở http://truyencuatui . net/

Ở bên người, vô số hào quang màu tím đen trào hiện, ngưng tụ thành to lớn con ngươi.

Trong đó lóe lên hung tuyệt ánh sáng, mang theo khát máu sát ý, cùng Tinh Linh Vương khí tức một trọc một rõ, rồi lại liền thành một khối.

Không chỉ có như vậy, ở Nhật Nguyệt Tinh Luân bầu trời, tương tự xuất hiện một bóng người, áo bào đen trên thêu sợi vàng vân văn, ở áo choàng một góc trên, thêu “Địa” chữ.

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, sức mạnh của chính mình, ở những lão quái vật này trước mặt, là biết bao nhỏ bé buồn cười, thậm chí đáng thương.

Động Chân kinh hô một tiếng, “Địa Giả!”

Cho tới Tinh Linh Vương, hắn cũng không quen biết, nhưng cũng cảm nhận được cái kia sức mạnh to lớn.

Động Chân nội tâm, cũng cùng Dương Thanh Huyền gần như, trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Chính mình khổ sở tu luyện đến trung giai Giới Vương đỉnh cao, lại như cũ như vậy nhỏ bé như kiến.

Ba vị tuyệt đại cường giả khí tức, lẫn nhau kinh sợ, hình thành một cái vi diệu cân bằng.

Nam tử mặc áo đen liếc mắt nhìn Tinh Linh Vương, hừ lạnh nói: “Lại là ngươi. Ngươi thời khắc này trạng thái, có thể duy trì bao lâu.”

Tinh Linh Vương ung dung thong thả nói: “Ngươi có thể duy trì bao lâu, ta liền có thể duy trì bao lâu.”

Nam tử mặc áo đen cười nhạo một tiếng, nói: “Tinh Linh Vương, ngươi đánh giá quá cao chính mình. Thời khắc này ta, cùng ngươi hoàn toàn khác nhau a.”

Nam tử thu ngón tay lại, ở trước người bấm quyết.

Cái kia cổ thụ sáng rực nháy mắt hoa làm vinh dự phồng, toàn bộ cành cây trở nên như thủy tinh thông suốt, lá cây rung động bên dưới, vạn ngàn hào quang gom lại vào bên trong cơ thể.

Cả người khí chất biến đổi, trên người tỏa ra hào quang nhàn nhạt, một luồng cấp trên khí tức đột nhiên thả ra, lẫm liệt mà thô bạo, phảng phất một vị quân lâm thiên hạ cường giả.

Tinh Linh Vương hơi thay đổi sắc mặt, đáy mắt xẹt qua kinh sắc.

Trước ở bầu trời luận võ thời điểm, hai người đã từng giao thủ qua một lần.

Nhưng khi đó lẫn nhau đều bị hạn chế, thực lực cũng sàn sàn với nhau.

Mà giờ khắc này nam tử này, tựa hồ hoàn toàn siêu thoát rồi hạn chế, lấy hoàn chỉnh sức mạnh hiện ra ở này. Mà Tinh Linh Vương vẫn là suy nhược thân thể, thời khắc này mạnh mẽ trạng thái, nhiều nhất duy trì ba chiêu.

Thậm chí ở đây tuyệt đại nam tử uy thế hạ, sợ là muốn giảm bớt đến hai chiêu, thậm chí một chiêu.

Nam tử mặc áo đen khóe miệng vung lên cười gằn, liền hướng về Tinh Linh Vương đi đến.

Đột nhiên, cái kia bước bộ pháp, lại ở không trung hơi ngưng lại, thân thể lần thứ hai ngừng lại.

Nam tử mặc áo đen trên mặt lộ ra táo bạo vẻ, mắt lạnh nhấc đầu, nhìn chằm chằm bầu trời Địa Giả, lạnh giọng nói: “Ngươi cũng muốn đến tham gia trò vui?”

Địa Giả lạnh lùng nói: “Tham gia náo nhiệt là ngươi đi, vô duyên vô cớ không biết từ cái kia đột nhiên nhô ra.”

Nam tử mặc áo đen cười lạnh nói: “Từ Ân Võ Vương thành lập Đạo Ảnh đến nay, Địa Giả thay đổi bao nhiêu đời? Càng đổi thành ngươi này vô tri vô vị hạng người vô năng. Xem ra bây giờ Đạo Ảnh, đã triệt để băng bàn a.”

Địa Giả nói: “Bản tọa có hay không vô tri vô vị vô năng, ngươi cứ đến thử xem, Thương Lăng Ngô.”

Nam tử mặc áo đen hoàn toàn biến sắc, bên trong cặp mắt nổ bắn ra vẻ kinh sợ, lạnh giọng nói: “Ngươi nhận ra ta?!”

Động Chân giật mình trong lòng, Thương Lăng Ngô danh tự này tựa hồ rất tinh tường, lại nhất thời không nhớ ra được.

Đột nhiên, Động Chân hoàn toàn biến sắc, hoảng sợ kêu lên: “Nhân Hoàng... Thứ hai đời Nhân Hoàng đại nhân... Thương Lăng Ngô!”

Địa Giả bộ dạng phục tùng nhìn nam tử mặc áo đen, nói: “Năm đó Thương Lăng Ngô trọng thương mà ẩn, đem Nhân Hoàng vị trí truyền cho đời kế tiếp. Thế nhân đều nói Thương Lăng Ngô đã chết. Không nghĩ tới nhưng trốn ở tự mình luyện chế Thánh khí Linh Tâm Thông Minh bên trong. Như vậy xem ra, các thời kỳ bầu trời luận võ, tựa hồ là đại nhân bày ra một cái cục a.”

Thương Lăng Ngô lạnh nhạt nói: "Cục gì, nói như vậy khó nghe. Bầu trời luận võ lẽ nào thiết trí sai lầm rồi sao?"

Địa Giả nói: "Không sai. Bầu trời luận võ xác thực đối với nhân tộc ý nghĩa sâu xa. Nhưng ta không có đoán sai, đại nhân cũng là đang lợi dụng bầu trời luận võ, thu nạp lịch đại thiên tài sức mạnh, khôi phục bản thân."

Thương Lăng Ngô hừ lạnh nói: "Này có vấn đề gì không? Ở trong tỉ thí, lãng phí sức mạnh, bị ta thu về lợi dụng."

Địa Giả nói: "Không thành vấn đề. Đại nhân thật là vạn cổ tới nay, có thể xưng được là là trí dũng song toàn thiên tài."

Thương Lăng Ngô lạnh lùng nói: "Ngươi đã nhận ra bản tọa, còn muốn chặn ở trước mặt ta sao?"

Địa Giả bóng người loáng một cái, liền bay rơi xuống, che ở Dương Thanh Huyền trước mặt, hờ hững nói ra: "Dương Thanh Huyền ngươi không thể động vào."

Thương Lăng Ngô ánh mắt lạnh lùng nhìn xuống, nói: "Ta không động hắn, nhưng Nhật Nguyệt Tinh Luân ta muốn lấy đi."

Địa Giả hơi lắc đầu, nói: "Nhật Nguyệt Tinh Luân, ngươi cũng không thể động vào."

Thương Lăng Ngô hai hàng lông mày nhíu chặt, trên mặt hiện ra tức giận, nói: "Ngươi hai câu này ý tứ, là muốn tìm cái chết?"

Địa Giả hừ lạnh nói: "Theo ngươi làm sao lý giải."

Thương Lăng Ngô trong con ngươi hàn quang phun ra, lan ra uy nghiêm đáng sợ ý lạnh, lạnh giọng nói: "Tốt, ta sẽ nhìn một chút thế hệ này Địa Tôn người, đến cùng có bản lĩnh gì cùng tư cách, đứng ở vị trí này trên."

Địa Giả ánh mắt hơi trầm xuống, hai tay mười ngón một hồi kéo ra, mơ hồ có ánh sáng màu vàng óng, ở đầu ngón tay lưu động.

Cái kia sợi vàng vân văn trường bào ở trong gió bay phần phật.

Thương Lăng Ngô hai tay đẩy một cái, trên người liền tuôn ra vô số bóng cây lắc lư, quấn quanh ở trên song chưởng, vặn hợp thành một căn to lớn quang chi mâu, đâm phá hư không mà đi.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy cả người chấn động, ở Thương Lăng Ngô xuất thủ chớp mắt, Nhật Nguyệt Tinh Luân biến thành lĩnh vực, nháy mắt sụp xuống phá nát.

Một luồng cực mạnh uy thế lăng không kinh sợ mà đến, thiên hạ có địch chịu đến phản phệ, Dương Thanh Huyền càng rên lên một tiếng, trực tiếp liền bị thương.

Nội tâm sợ sợ khó có thể phục thêm.

Hắn biết Thương Lăng Ngô cũng không phải là nhằm vào hắn, chỉ là trong khi xuất thủ, cái kia hủy thiên diệt địa khí thế khuếch tán, liền trực tiếp đem chấn thương.

Địa Giả hai tay khẽ run lên, xoay đầu lại, nói: “Ở đây không phải ngươi có thể đợi địa phương, nhanh chóng rời đi.”

Nói, liền một mình hướng về cái kia quang mâu nghênh đón.

Cả thân ảnh, ở to lớn kia hào quang hạ, có vẻ hơi hiu quạnh.

Dương Thanh Huyền trong lòng không tên run lên, Địa Giả trên người, phảng phất có loại vô hình ràng buộc, dính líu lẫn nhau, không cách nào dứt bỏ.

“Còn lo lắng cái gì, đi mau!”

Tinh Linh Vương một trảo Dương Thanh Huyền, liền hướng xa xa bỏ chạy.

Còn có Động Chân thân ảnh, cũng vội vàng cướp mở.

Hai người này cuộc chiến, không phải hắn có thể tham dự cùng dòm ngó.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1688: Như Không Vô Tướng, Ngôi Sao Chi Hải

Địa Giả trên hai tay kim quang tại bên người lấp loé, đón Thương Lăng Ngô uy thế, đi phía trước vọt một cái.

Trường mâu kia trực tiếp xuyên qua thân thể, xuyên cắm vào.

“Cái gì?!”

Thương Lăng Ngô kinh sợ, Địa Giả thân thể cùng hắn quang mâu càng không ở một cái thời không hạ!

Suy nghĩ trong đó, Địa Giả đã tới trước người, hai tay kết ấn, một mảnh mênh mông kim quang ở quyết ấn hạ hóa mở, như hình một vòng tròn màu vàng trận pháp.

“Càn rỡ!”

Thương Lăng Ngô nghiêm ngặt quát một tiếng, chỗ mi tâm Linh Quang lấp lóe, cổ thụ hình bóng Sa bà mà hiện.

Quanh thân hóa ra ánh sáng màu xanh lam nhạt.

Cũng là hai tay kết ấn, tốc độ nhanh chóng, mắt thường không cách nào bắt giữ.

Dương Thanh Huyền trong hai con ngươi kim quang sáng quắc, vẫn như cũ không cách nào thấy rõ Thương Lăng Ngô kết ấn tốc độ, nhưng nội tâm nhưng là lo lắng.

Bởi vì Thương Lăng Ngô ấn quyết trên uy năng, hoàn toàn không kém Địa Giả.

“Duy diệt động tâm, như không vô tướng!”

Thương Lăng Ngô trong tay hóa ra một phương to lớn đạo ấn, xung quanh lập loè ánh sáng màu xanh lam, như bao dung vạn vật chi hải.

“Ầm ầm!”

Hai đạo quyết ấn đụng vào nhau, nổ ra một mảnh Tinh hoàn tựa như năng lượng vòng.

Thương Lăng Ngô cùng Địa Giả trong đó, bất quá ba thước khoảng cách.

Nhưng phảng phất hai viên Hằng Tinh, với nhau tinh quỹ trọng chồng lên nhau, tạo thành đáng sợ xông tới.

Địa Giả cùng Thương Lăng Ngô, đều là ánh mắt đông lạnh, nhìn chằm chằm đối phương.

Đột nhiên, Thương Lăng Ngô trong lòng sinh ra ý nghĩ, cả kinh nói: “Ngươi là...”

Địa Giả ánh mắt hơi trầm xuống, nhẹ rên một tiếng, trong tay quyết ấn một hồi biến hóa, cái kia biến ảo ra trận quang lớn lên theo gió, trở nên lớn gấp đôi.

Trong vòng ba thước có thể lượng biến được càng táo bạo.

Thương Lăng Ngô lui về sau một bước, nhưng khóe miệng nhưng ngậm lấy một nụ cười lạnh lùng, hai tay ở trước người biến hóa ấn pháp, linh lực như đeo ruybăng giống như vậy, ở giữa hai tay phập phù, sau đó đan xen vào nhau, tạo thành một cái lớn như vậy phù ấn, đem Địa Giả lực lượng hoàn toàn ngăn trở.

Sức mạnh của hai người đột nhiên tăng lên, trong vòng ba thước không gian hoàn toàn bị ép tới nát tan. Vô số dư âm hóa thành sóng thần, trình thế bài sơn đảo hải hướng về bốn mặt cuốn tới.

“Ầm ầm ầm!”

Trùng kích cực lớn hạ, nguyên bản cứng như bàn thạch tám mươi mốt căn đồng trụ đại trận, không khỏi “Ong ong” cự chiến.

Bên trong ngàn tỉ đầu Thời Không Cự Linh thi hài, ở đây rung mạnh hạ bắt đầu tan rã, một điểm điểm tan vỡ.

Bi phẫn âm thanh đột nhiên từ ngàn tỉ Thời Không Cự Linh trong cơ thể truyền ra, ở trên vùng bình nguyên vang vọng.

Như là từ viễn cổ mà đến gào thét, vang vọng ở bên trong đất trời, cả vùng bên trên, đều là đè nén một luồng bi thương mà cảm xúc phẫn nộ.

Dương Thanh Huyền đám người không bất đại kinh.

Không rõ liền cảm thấy có sự tình muốn phát sinh.

“Ta đã biết thân phận của ngươi. Chà chà, lại có thể tu luyện tới trình độ như thế. Thật là không nổi a. Coi như là Dương Vân Kính, cũng chưa chắc là đối thủ của ngươi chứ?”

Thương Lăng Ngô nhìn chằm chằm Địa Giả, trong mắt ngậm lấy hài hước biểu hiện, nói ra: “Nhưng nếu như đây đã là ngươi đỉnh cao lực lượng, như vậy tất cả đến đây chấm dứt!”

Địa Giả trong mắt bắn ra một đạo hào quang kinh người, hừ lạnh nói: “Nói được lắm như ngươi còn có sức mạnh. Năm đó thứ hai đời Nhân Hoàng mạnh bao nhiêu ta không biết, nhưng thời khắc này Thương Lăng Ngô, dưới cái nhìn của ta, đã là cực hạn.”

Thương Lăng Ngô nói: “Quả nhiên lợi hại, ngươi cũng không có nhìn lầm, thời khắc này ta giống như ngươi, đều đạt tới trạng thái cực hạn. Có thể ngươi quên một chuyện, ta có thể là Nhân Hoàng a!”

Địa Giả trong con ngươi, xẹt qua vẻ ngờ vực, nhưng bất quá nháy mắt, liền hoàn toàn biến sắc, khiếp sợ ngẩng đầu lên, nhìn phía phía trên vùng bình nguyên vạn dặm Thiên Khung.

Một đạo huy hoàng thần quang, tự Nhân Hoàng tinh thượng hạ xuống, đem Thương Lăng Ngô cùng Địa Giả toàn bộ bao phủ.

Đồng thời ánh sao trình kết giới trạng thái, hướng về bốn phương tám hướng bao phủ tới.

Thương Lăng Ngô trên người Linh Quang, hòa vào ở đằng kia ánh sao hạ, nhất thời ánh sáng tăng mạnh, nhanh chóng cắn nuốt Địa Giả trước người màu vàng nguyên trận.

Địa Giả ánh mắt trở nên nghiêm nghị, áo bào bị chấn bay phần phật, nhìn chằm chằm bốn phương tám hướng cắn nuốt sức mạnh, nội tâm không biết đang suy tư điều gì.

Tinh Linh Vương ngẩng đầu nhìn trời khung, cả kinh nói: “Nhân Hoàng này sao bất quá là Thiên Mệnh Chi Tinh, tại sao có thể có đều hóa sức mạnh hạ xuống đại địa! Đến cùng là chuyện gì xảy ra?!”

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Tinh Linh Vương đại nhân, có thể có biện pháp trợ cái kia Địa Giả một chút sức lực?”

Tinh Linh Vương trầm giọng nói: “Lại chờ một trận. Ta nhìn Địa Giả không giống như là ngồi chờ chết dáng vẻ. Hiện tại này sức mạnh của hai người kết giới, hoàn toàn vượt ra khỏi ta ứng đối phạm vi. Nhưng ta dựa vào Ám Dạ Chi Đồng, một đòn toàn lực hạ, có thể mang lực lượng này cân bằng đánh vỡ. Nhưng đối với ta mà nói, cũng là vạn phần chuyện nguy hiểm.”

Dương Thanh Huyền có chút không nén được tức giận, hỏi:

"Vậy phải thế nào làm?"

đọc truyện cùng http://truyencuatu

i . net Chẳng biết vì sao, thấy kia Địa Giả rơi vào hạ phong, nội tâm có gan khó tả ngột ngạt, là một loại từ lúc sinh ra đã mang theo ràng buộc.

Dương Thanh Huyền có thể khẳng định, người này nhất định có quan hệ tới mình.

Đúng lúc này, Nhân Hoàng tinh huy hoàng ánh sáng thần thánh, một hồi khuếch tán lại đây, đem Dương Thanh Huyền, Tinh Linh Vương, Động Chân đám người, toàn bộ chụp vào trong.

Mọi người đang ngắn ngủi sợ hãi sau, nháy mắt liền trấn định lại.

Ở đây dưới ánh sao, tràn ngập một luồng yên lặng mênh mông năng lượng, cái kia chút bị ánh sáng thần thánh bao phủ người, tương tự cảm thấy một loại bắt nguồn từ sâu trong linh hồn bình tĩnh, thật giống như đặt mình trong ở mênh mông trong vũ trụ.

Ngắn ngủi ôn hòa sau, Dương Thanh Huyền cả người chấn động, chỗ mi tâm Hỏa Vân Ấn nhớ lần thứ hai hiện ra, thân thể từ dấu ấn bắt đầu, một điểm châm đốt đốt, hóa thành thuần túy tử hỏa, hướng về bốn phương tám hướng đốt đi.

Tinh Linh Vương kinh hãi, kêu lên: "Dương Thanh Huyền!"

Thời khắc này Dương Thanh Huyền, hoàn toàn mất đi thực thể trạng thái, tan rã thành vô biên Tử Viêm. Chỉ còn dư lại cái kia Võ Hồn Ấn nhớ, vẫn còn ở tử hỏa nơi sâu xa nhất, tỏa ra chói mắt sáng ngời hào quang, dường như minh tinh một điểm...

Đúng lúc này, Nhật Nguyệt Tinh Luân lực lượng, đột nhiên xuất hiện, từ dấu ấn trên khuếch tán.

Vô biên bình nguyên, lần thứ hai rơi vào vòng chi lĩnh vực.

Từng viên từng viên ngôi sao, ở biển lửa bầu trời lấp loé, chìm nổi lóe lên, để vô tận bình nguyên hóa thành ngôi sao chi hải.

“Xảy ra chuyện gì?!”

Tử Dạ đám người cũng là kinh hãi, nội tâm lo lắng không ngớt

Đặc biệt là Dương Thanh Huyền đột nhiên tan rã thành thuần túy hỏa diễm, để cho bọn họ một viên tim nhảy tới cổ rồi.

Nhưng vòng chi lĩnh vực khuếch tán sau, tất cả mọi người liền cảm nhận được thời không quy tắc biến hóa, toàn bộ bên trong lĩnh vực có một loại “Đạo” lực lượng, ở chúa tể cùng khống chế được tất cả.

“Đó là cái gì?!”

Tất cả mọi người trong lòng run lên, nhìn phía vô tận bình nguyên trung tâm, cái kia ngàn tỉ đầu Thời Không Cự Linh hài cốt.

Nguyên bản ở Thương Lăng Ngô cùng Địa Giả chiến đấu lan đến hạ, bắt đầu rực rỡ tan rã, giờ khắc này giống như là thời gian dừng lại giống như vậy, hết thảy thi hài xong hoàn toàn - ở vào thời không quy tắc ở ngoài, không hề bị đến quy tắc của nơi này ảnh hưởng.

Thương Lăng Ngô cùng Địa Giả đều là hoàn toàn biến sắc, song song nhìn chằm chằm bốn phía vòng chi lĩnh vực.

Vô số ngôi sao, ở lúc trước trên quỹ đạo vận chuyển, phảng phất vạn cổ tới nay, từng vị tuyệt đại cường giả lúc trước Túc Mệnh.

“Ầm ầm.”

Tử hỏa một hồi lan tràn mở, xâm chiếm toàn bộ mênh mông bình nguyên.

Đình chỉ tan rã ngàn tỉ Thời Không Cự Linh, ở tử hỏa đốt cháy hạ, một điểm điểm hóa làm hư vô.

Mà đúng lúc này, Địa Giả hoàn toàn biến sắc, sợ nhìn phía vị này trăm trượng cao Thời Không Cự Linh thủ lĩnh.

Nguyên bản bình bày bàn tay, đột nhiên thay đổi quyết ấn, một cái tay bình nâng, tay kia khẽ nâng lên, ngón cái ngón trỏ dính vào, mặt khác ba ngón ở một bên tách ra, hình thành một đạo thủ ấn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1689: Thời Không Đạo Ấn, Sao Băng

Địa Giả cả người cự chiến, phảng phất nhìn thấy gì bất khả tư nghị đồ vật giống như vậy, hai con ngươi một hồi trợn to, sáng như hồ trong con ngươi, nháy mắt nổi lên vô số làn sóng.

Tử Viêm từ Thời Không Cự Linh thủ lĩnh dưới chân của, lan tràn mà lên, phải đem hoàn toàn nuốt chửng.

Cái kia ở trên vùng bình nguyên vang vọng bi phẫn âm cổ, đột nhiên trở nên càng sục sôi, dường như núi lửa nổ vang, muốn bạo phát sức mạnh cuối cùng.

Vô số thời không quy tắc, từ từng bộ từng bộ Thời Không Cự Linh thi hài bên trong hiển hiện ra, hóa thành chói lọi phù văn màu vàng, dường như vô số đom đóm giống như bay lơ lửng lên trời, bay vào thủ lãnh kia thủ ấn bên trong.

Biển lửa trên Luân chi lĩnh vực, đột nhiên nhanh chóng co rút lại, vô số ngôi sao huyễn ảnh chớp hiện, cùng cái kia vô số thời không quy tắc tụ hợp lại cùng nhau.

Rất nhanh, cái kia Thời Không Cự Linh thủ lĩnh trong lòng bàn tay, liền xuất hiện một cái mơ hồ dấu ấn, như bóng mặt trời giống như vậy, có vô số vòng quay thời gian ở trong đó vắt hợp.

Chỉ có điều dấu ấn hư thực bất định, quy tắc phù văn tụ hợp lại tán.

Dù chỉ như thế, cái kia ấn quyết vẫn cứ tỏa ra xuyên thấu thời không ánh sáng, phảng phất xuyên qua cổ kim.

Thương Lăng Ngô thất thanh kêu lên: “Thời Không Đạo Ấn!”

Địa Giả càng là tâm thần cự chiến, trong đôi mắt lại có ướt át vẻ, tự lẩm bẩm: “Thiên Thành Giác...”

Thất thần bên dưới, trong tay quyết ấn duy trì bất ổn, bị Thương Lăng Ngô ấn quyết ép tới sắp đổ nát.

Nhưng Thương Lăng Ngô vẫn chưa mừng rỡ, trái lại đầy mặt lo lắng.

Nhưng cái kia Thời Không Đạo Ấn ở tụ hợp trong đó, tựa hồ cách biệt một đường, không cách nào ngưng tụ thành hình.

Thương Lăng Ngô nhìn chằm chằm đạo ấn nhìn một hồi, đột nhiên cười nói: “Ha ha, chung quy chỉ là ở lại đại trận bên trong một tia cạm bẫy, coi như mượn Tử Viêm Hư Không cùng ngàn tỉ Thời Không Cự Linh lưu lại ở trong người thời không sức mạnh to lớn, vẫn như cũ không cách nào kết ra Thời Không Đạo Ấn a. Dù sao này Nhật Nguyệt Tinh Luân, chỉ là tàn toái khí hồn thôi. Nguồn sức mạnh này ta có chút quen thuộc a, liền là năm đó cùng Dương Vân Kính tranh cướp Nhân Hoàng cái vị kia tiểu tử sao?”

Địa Giả lo lắng bên dưới, tâm thần rung động, không cách nào bình tĩnh lại.

Trong tay sức mạnh rốt cục không chống đỡ nổi, bắt đầu rực rỡ tan rã.

“Chà chà, thú vị một màn đây.”

Đột nhiên, vạn dặm tử hỏa bên trên, không biết nơi nào, đứng sừng sững một bóng người, ngũ quan thanh tuyển mà xinh đẹp tuyệt trần, khóe miệng ngậm lấy ý cười nhàn nhạt.

Trên trường bào sợi vàng vân văn, phác hoạ ra nhàn nhạt “Huyền” chữ.

Trong lòng mọi người chấn động.

Vào lúc này không bên trong lĩnh vực, ngoại trừ Giới Vương còn có thể hơi hơi vận động ở ngoài, những người khác sức mạnh tất cả đều bị áp chế.

Mặc dù là Giới Vương, cũng là rất khó phạm vi lớn hoạt động.

Mà giờ khắc này cái kia tử hỏa bầu trời bóng người, đứng chắp tay, phảng phất tới lui tự nhiên, hoàn toàn không bị này quy tắc ràng buộc.

Huyền Thiên Cơ giơ tay lên, năm ngón tay chậm rãi kéo ra, bên trong bắn ra kim ngân song sắc ánh sáng, ở không trung lẫn nhau quấn quanh, cũng ở trước người hiện ra mở.

Lấy bàn tay của hắn làm trung tâm, từng đạo từng đạo vị diện hình chiếu trong phút chốc hiện ra, dường như vô số hàng rào giống như đưa hắn vây vào giữa, hình thành một cái tinh vực giống như kết giới, toàn bộ người như đưa vũ trụ trung ương, chúa tể thiên địa.

Thương Lăng Ngô cả kinh nói: “Thiên Địa song bảng!”

Địa Giả cũng là ngạc nhiên, không biết Huyền Thiên Cơ giờ khắc này xuất hiện là vì cái gì, mà thể hiện ra Thiên Địa song bảng, lại là ý gì.

Huyền Thiên Cơ ánh mắt có chút thâm thúy mạc xa, môi đỏ răng trắng khép mở trong đó, khẽ nhả ra hai chữ: “Sao băng.”

Thiên Địa song bảng trên, trong phút chốc tuôn ra kim ngân song sắc hào quang, như hai đạo Chân Long bay lên không, xông hơn mười ngàn dặm đêm trường, như khói hoa giống như vậy, dần dần đi xa, cho đến biến mất ở đêm tận đầu.

Sau đó, một đạo to lớn rung động tiếng nổ vang thiên địa, phảng phất Thiên Khung nổ tung, thế giới rơi vào tận thế giống như, chấn động đến mức tất cả mọi người là ù tai não ngất, hoàn toàn mất đi ngũ giác giác quan thứ sáu.

Nhưng ở mờ mịt bên trong, đã thấy cái kia mênh mông vô biên Nhân Hoàng Tinh, đột nhiên liền lệch khỏi mình tinh quỹ, kéo ra rực rỡ mà rung động đuôi quang, hóa thành lưu tinh rơi thẳng xuống!

“Cái gì? Thật, thật sự rớt xuống ngôi sao?!”

Trong biển lửa, hết thảy võ giả không khỏi là tâm thần kinh hãi, so với vừa nãy tiếng nổ kia mang tới chấn động còn lớn hơn nhiều.

Ở võ đạo ngàn tỉ năm tháng bên trong, không ít tu giả sẽ mượn tinh thần lực, đến tìm hiểu đại đạo, hoặc là hòa vào thần thông bên trong.

Nhưng loại này thật sự chém xuống ngôi sao phương pháp, nhưng là từ tuyên cổ tới nay, nghe chưa nghe.

Nếu không có tận mắt nhìn thấy, căn bản không thể tin tưởng.

“Hơn nữa còn là Nhân Hoàng Tinh!”

“Hắn dĩ nhiên chém Nhân Hoàng Tinh...”

Hết thảy võ tu, đặc biệt là Động Chân, Vu Quân đám người tộc tầng cao nhất người, càng là trợn mắt ngoác mồm, dường như hóa đá giống như vậy, trong đầu hoàn toàn trống không, không cách nào suy nghĩ.

Ngôi sao kia mênh mông hùng vĩ, rơi xuống, tất cả mọi người phảng phất đối mặt tận thế, trong lòng sinh ra một loại đại đạo rộng lớn, tự thân nhỏ bé cảm giác.

Thương Lăng Ngô đột nhiên cả kinh kêu lên: “Sao chi mảnh vỡ!”

Địa Giả, Tinh Linh Vương, Vu Quân chờ cường giả, lần lượt nhìn thấy Nhân Hoàng tinh to lớn hào quang bên trong, mơ hồ có một khối màu bạc thiết phiến, lộ ra lục mang tinh hình dạng, trên có đại đạo phù văn, chu thiên tinh quỹ, nhanh chóng rớt xuống.

Ở Thời Không Cự Linh thủ lĩnh quyết ấn bầu trời, Hỏa Vân Ấn nhớ lấp lóe phập phù.

Một đạo kim chói lọi ánh mắt, tương tự khiếp sợ nhìn cái kia bay xuống mà đến Nhân Hoàng Tinh.

Này ánh mắt chủ nhân chính là Dương Thanh Huyền.

Thân thể của hắn tại thiên hạ có địch đột biến hạ, trực tiếp vỡ vỡ thành Tử Viêm chi hải, nhưng cũng không có có cảm giác không khoẻ, trái lại cảm thấy được sức mạnh của chính mình đột nhiên trở nên như lửa hải giống như rộng lớn, đem thân thể hòa vào trong đó.

Mà giờ khắc này ở Hỏa Nhãn Kim Tình hạ, rõ ràng nhìn Nhân Hoàng sao, chính là rơi hướng về phương hướng của chính mình.

Cái kia huy hoàng ánh sáng thần thánh, cùng Thời Không Cự Linh trong chưởng ấn Thời Không Đạo Ấn, tựa hồ có liên hệ nào đó.

Dương Thanh Huyền trong lòng sinh ra ý nghĩ, trong lòng cả kinh nói: “Nhật Nguyệt Tinh Luân.”

Cái kia đạo ấn bên trong bánh răng vắt hợp, đột nhiên một hồi trở nên chầm chậm.

Mà Luân chi lĩnh vực, nhưng lan ra ra hào quang, đón lấy cái kia rớt xuống ánh sáng thần thánh bên trong, cái kia màu bạc thiết phiến.

“Ầm ầm!”

Một tiếng kinh thiên động địa nổ vang, cái kia màu bạc thiết phiến, rơi rụng ở Thời Không Đạo Ấn bên trên, trực tiếp xen vào đi vào, dường như phần đệm giống như phù hợp, hoàn toàn hòa làm một thể.

Cùng lúc đó, toàn bộ Thời Không Đạo Ấn đều là ánh sáng tăng mạnh, rốt cục ngưng tụ, cái kia tuyên cổ giống như uy nghiêm tản mát ra, toàn bộ thiên địa thời không đều là một trận, phảng phất đi qua cùng lui về phía sau thời không bên trong, xuất hiện đứt gãy.

“Không được!”

Thương Lăng Ngô sợ quát một tiếng, đầy mặt vẻ lo lắng.

Địa Giả trong mắt cũng lộ ra lo lắng.

Cái kia Thời Không Đạo Ấn hình thành chớp mắt, liền trực tiếp đem hai người bọn họ khóa chặt.

Tử hỏa theo Thời Không Cự Linh thân thể lan tràn mà lên, đem hoàn toàn nuốt chửng.

Nhưng này bấm quyết một chưởng, vẫn như cũ không trở ngại chút nào đẩy hạ xuống.

Vô số không gian cuộn chỉ, vòng quay thời gian, hỗn độn hỗn hợp lại cùng nhau. Phảng phất toàn bộ thế giới quy tắc, thậm chí vật chất, đều phát sinh ra biến hóa.

Tiến vào một cái vô tự trong thời không.

Thân ở bên trong võ giả, không khỏi là kinh sợ muôn dạng, tâm thần chấn động tới cực điểm, hô hấp cùng tim đập, đều ở trong nháy mắt đình trệ.

Ở đây đáng sợ sức mạnh to lớn hạ, bọn họ này chút ít yếu sức mạnh, giống như dưới Thiên đạo giun dế, chỉ có thể chìm nổi ở vận mệnh trong bể khổ, mặc cho phiêu diêu.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1690: Thác Loạn Trật Tự, Tử Viêm Cự Thú

“Ầm ầm ầm!”

Hiện hữu thời không quy tắc, ở một chưởng này đạo ấn hạ, không ngừng sụp đổ, tan rã hầu như không còn.

Mà mới thời không trật tự, nhưng là không ngừng ngưng tụ thành.

Thương Lăng Ngô cùng Địa Giả trên người, bị vạn ngàn không gian cuộn chỉ quấn quanh.

Mà dưới chân của hai người, nhưng là hiện ra bóng mặt trời, vô số bánh răng ở quanh thân vắt hợp, thời gian xuất hiện to lớn hỗn loạn.

Thương Lăng Ngô đầy mặt vẻ giận dữ, ngẩng đầu lên nhìn chằm chằm Huyền Thiên Cơ, nghiến răng nghiến lợi.

Địa Giả trong mắt, thì lại tất cả đều là cay đắng.

Than thở thật dài một tiếng, quay đầu lại, nhìn cái kia tử hỏa bên trên, đạo ấn bầu trời cái kia đạo Hỏa Vân Ấn nhớ.

Cái kia con ngươi trong suốt bên trong, phảng phất phản chiếu ra hai bóng người, nam tử cao to uy mãnh, ngũ quan thâm thúy, lộ ra một luồng quân lâm thiên hạ khí tức, chính là Thiên Thành Giác.

Một đạo khác, thon dài như ngọc, thanh tuyển xinh đẹp tuyệt trần, nhưng là Dương Thanh Huyền.

Thân ảnh của hai người, ở đây tử vân dấu ấn hạ, trùng hợp lên.

Nhưng cuối cùng hóa thành Dương Thanh Huyền thân ảnh, như là ở tử trong lửa ngưng tụ, xuyên thấu qua vô cùng thời không, nhìn chăm chú mà tới.

Bốn mắt tương đối, hai người đều là tâm thần run lên.

Địa Giả khổ sở nói: “Con ta, Thanh Huyền.”

Dương Thanh Huyền cả người chấn động mạnh, này một thanh âm càng là nữ tử thanh âm, mềm mại sâu sắc, bao hàm vạn ngàn tâm tình. Như chảy nhỏ giọt nước suối, chảy khắp toàn thân, như là trở về đến rồi mẫu ái trong biển rộng.

Chấn động trong lòng, hai hàng thanh lệ chính là chảy xuống.

“Mẫu thân.”

Dương Thanh Huyền há miệng, vội vàng kêu to một tiếng, tiếng nói có chút khàn giọng.

Địa Giả thân thể cự chiến, cẩn thận nhìn Dương Thanh Huyền, trong con ngươi dâng lên mông mông thủy quang, nhất thời rơi lệ đầy mặt.

Trong phút chốc, Địa Giả thân thể ngay ở vô số không gian cuộn chỉ hạ một điểm vạch trần nát, như hồ điệp phiên bay, theo bánh răng vận chuyển, bị cuốn vào đến bão táp thời không, biến mất ở trước mắt.

“Đáng chết! Bản tọa chung quy sẽ trở lại!”

Thương Lăng Ngô trường bào bay phần phật, tung bay bên dưới vỡ vỡ đi ra, thân thể cũng là bị vắt nát tan.

Nhưng đây chỉ là không gian thác loạn hạ huyễn ảnh, hai người cũng không có đạo tiêu ngã xuống, chỉ là bị cuốn vào bão táp thời không, lạc lối ở dài dòng vũ trụ trong trường hà, khó hơn nữa đi ra.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nhìn hai người biến mất, chỉ cảm thấy nội tâm vô tận bi thương, còn có chút phẫn nộ cùng nghi hoặc, các loại tâm tình dâng lên trong lòng, không nói ra được thất lạc cùng khó chịu.

Một mình cất bước trong năm tháng nhiều năm, rốt cục gặp được mẹ của chính mình, nhưng cũng chỉ là vội vàng thoáng nhìn, lại cách xa nhau Hải Giác Thiên Nhai.

Không, không phải Hải Giác Thiên Nhai.

Hải Giác Thiên Nhai chí ít ở một cái trong vị diện, mà Dương Thanh Huyền cùng Ninh Thanh Dao, giờ khắc này nhưng cách nhau một cái vũ trụ.

Dương Thanh Huyền có gan thoát lực cảm giác, cả người ý thức đột nhiên đổ nát, “Ầm ầm” một tiếng, ngưng tụ hỏa diễm thân, lần thứ hai vỡ sụp xuống, dung nhập vào vô biên mênh mông biển lửa.

Chỉ còn dư lại cái kia một viên Hỏa Vân Ấn nhớ, lặng lặng ở biển lửa nơi sâu xa, hừng hực sáng sủa, nhưng dường như tịch diệt.

“Thanh Huyền!”

Tử Dạ quát to một tiếng.

Thời Không Đạo Ấn sau khi biến mất, toàn bộ thời không lần thứ hai khôi phục trật tự.

Mà trong cung điện dưới lòng đất, tất cả trận pháp bố trí, tám mươi mốt căn đồng thau cổ trụ, ngàn tỉ Thời Không Cự Linh thân thể, đều tan theo mây khói.

Chỉ còn dư lại vô biên biển lửa, thiêu đốt ở đây hư không mịt mờ.

Tinh Linh Vương nói: “Nơi này là Tử Viêm Hư Không, ở Dương Thanh Huyền võ hồn lĩnh ngộ bên trong, chúng ta đi mau, nếu không sẽ gặp nguy hiểm.”

“Nguy hiểm?”

Tất cả mọi người là một mặt mờ mịt.

Động Chân tựa hồ nghĩ tới điều gì, hoàn toàn biến sắc.

Đúng lúc này, cái kia trầm tĩnh biển lửa, đột nhiên như sóng lớn giống như cuồn cuộn, trở nên dữ tợn thô bạo, mang theo phá hủy hết thảy khí tức, giống như là cự thú thức tỉnh trước dấu hiệu.

Một luồng đáng sợ mà khí tức kinh khủng, theo hỏa chi sóng biển phả vào mặt.

Đồng thời có từng trận tiếng gào thét, ở trong lửa truyền ra, chấn nhân tâm phách.

Động Chân cả kinh kêu lên: “Là Tử Viêm Cự Thú! Đi mau!”

Lúc này bóng người loáng một cái, liền phá không mà đi.

Tinh Cung người, Chính Tinh Minh người, người của Linh tộc, dồn dập phá không mà đi.

Toàn bộ trên hư không, chỉ còn dư lại vô tận tử hỏa, vào lúc này trống không hoang vu bên trong, mờ mịt thiêu đốt.

Cái kia vừa rồi thức tỉnh khủng bố khí tức, lần thứ hai ngủ đông xuống, trở về bình tĩnh.

Huyền Thiên Cơ lặng lặng nhìn, cái kia đôi sáng rực như sao con mắt, dần dần biến mất ở trên trời sao.

…

“Tinh Linh Vương đại nhân, Thanh Huyền hắn…”

Tử Dạ sốt sắng, đứng ở Thái Âm trên dãy núi không, nhìn phía dưới tử hỏa, kịch liệt co rút lại, cuối cùng hóa thành một đốm lửa, trốn vào hư không không gặp.

Toàn bộ biển lửa, cung điện dưới lòng đất, hết thảy đều biến mất hầu như không còn, phảng phất ảo giác.

Thời khắc này sơn mạch bụng bên trong, chỉ là một trống rỗng hang lớn, không có bất kỳ vật gì.

Tinh Linh Vương nói: “Không cần lo lắng. Hắn là Tử Viêm Hư Không chủ nhân, sớm muộn sẽ từ bên trong đi ra, chỉ là vấn đề thời gian thôi. Huống hồ, hắn chờ ở bên trong, ngược lại là an toàn nhất.”

Tử Dạ nghe vậy, lúc này mới trấn định lại.

Cách đó không xa Động Chân đám người, tương tự nghe được, nhưng là từng cái từng cái sắc mặt âm trầm, trên mặt mang theo sắc mặt giận dữ.

Vu Quân không biết Tinh Linh Vương là người phương nào, thì lại làm sao đột nhiên xuất hiện, nhưng biết là mấy phe cường giả, vội vã tiến lên ôm quyền nói: “Vị đại nhân này, kính xin tướng giúp chúng ta, tiêu diệt Tinh Cung sức mạnh.”

Tinh Linh Vương ánh mắt nhất chuyển, rơi ở xa xa Động Chân trên người, trong mắt bắn ra điểm điểm hàn ý.

Động Chân cả người run lên, như rơi vào hầm băng, quát to:

“Đi!”

Lập tức hóa thành độn quang, liền phải rời đi.

Nhưng vừa mới chuyển thân, trên bầu trời, liền nở rộ một đóa to lớn màu đen hoa tươi, bên trong có một con quỷ dị con mắt, chậm rãi trợn mở, nhìn chăm chú hạ xuống.

Tinh Linh Vương sức mạnh cũng không nhiều, nhưng đủ để ra tay một chiêu.

Nhưng một chiêu, liền không phải động thật có thể tiếp nổi.

“Ầm ầm!”

Động Chân một hồi đã bị hắc hỏa nuốt hết, bên trong truyền đến tiếng kêu thảm thiết thê lương.

Vu Quân cùng Linh Vương đám người đều là mừng như điên, đồng loạt nhìn chằm chằm Ôn Vĩ Tài đợi còn lại người, sát khí lẫm liệt xông lên trên.

Mà giờ khắc này, hư không thành trên từ lâu nhận được tin tức.

Chính Tinh Minh còn dư lại võ tu, dốc toàn bộ lực lượng, hướng về Thái Âm sơn mạch mà tới.

Mất đi Động Chân cùng Công Dã Minh Tinh Cung thế lực, mạnh nhất chỉ còn lại không tới bốn sao Ôn Vĩ Tài.

Rất nhanh, song phương chém giết biến thành đơn hướng tàn sát.

Trầm thấp Vân Hải bao phủ toàn bộ Thái Âm sơn mạch, ngọn núi đã sụp đổ, hoàn toàn mất đi nguyên trạng.

Vô số tàn thi thưa thớt ở tàn phá giữa núi rừng, huyết dịch theo ngọn núi chảy xuôi mà xuống, toàn bộ sơn mạch thì dường như một tòa thật to phần mộ.

...

Nơi nào đó trên hư không, Huyền Thiên Cơ đang cất bước tiến lên.

Đột nhiên thân thể hơi ngưng lại, lăng không ngừng lại.

Ở phía trước cách đó không xa, hư không đột nhiên đi xuống ao hãm, như là đặt một cái to lớn vật thể, trực tiếp đem mặt bằng ép tới vặn vẹo.

Cái kia chỗ lõm xuống tuôn ra lượng lớn mờ mịt Linh Quang, không ngừng xoay vòng chuyển động, như một cái ngân hà khắp nơi tản ra, đem đường đi ngăn trở.

Một đạo thân ảnh khổng lồ, ở đằng kia ngân hà bên trên hiện ra, chỉ lộ ra hai vai trở lên bộ phận, ngang qua ở toàn bộ trên hư không.

Bóng người mơ hồ không rõ, chỉ có thể lờ mờ nhìn thấy đường viền.

Nhưng ở khuôn mặt chếch lên phương, nhưng là đột nhiên sáng lên hai đạo tinh quang, đột nhiên thả ra sáng chói hào quang, chiếu rọi mà xuống.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1691: Tru Diệt Kẻ Phản Bội, Bỏ Phiếu Biểu Quyết

Cái kia tinh quang, càng là bóng người to lớn con ngươi, lộ ra vô tận thâm thúy cùng vĩnh hằng, lặng lặng nhìn chằm chằm Huyền Thiên Cơ.

Huyền Thiên Cơ khóe miệng khẽ mỉm cười, vẫn chưa nhúc nhích.

Hai người cứ như vậy lẫn nhau ngắm nhìn.

“Ngươi không cần cho ta một cái giải thích sao?”

Thân ảnh kia chậm rãi nói ra.

Huyền Thiên Cơ nói: “Ngươi nhìn thấy tất cả, chính là giải thích.”

“Hừ.”

Người kia bất mãn hừ một tiếng, tinh quang như biển sâu, trực tiếp duỗi ra một cái tay đến, như một toà hùng vĩ Thiên kiều, bày ra mà xuống, thẳng tới Huyền Thiên Cơ trước mặt, âm thanh không hề tình cảm nói ra: “Thiên Địa song bảng cho ta.”

Huyền Thiên Cơ mỉm cười nói: “Thiên Giả đại nhân, ngươi muốn trái với tổ chức quy định, hướng về ta yêu cầu này nọ sao?”

Bóng người to lớn chính là Thiên Giả biến ảo, cười lạnh nói: “Thiên Địa song bảng chính là mảnh này tinh vực hạt nhân Thánh khí, ta là đại biểu tổ chức nghĩ muốn ngươi yêu cầu, mà không phải cá nhân ta.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Thiên Địa song bảng ở vô tình trong tay thời điểm, tổ chức chưa bao giờ cần quá. Hiện tại đến rồi trong tay ta, tổ chức liền cần?”

Thiên Giả gật đầu nói: “Đúng thế.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ta cũng là tổ chức người, tổ chức cần, tại sao ta không biết?”

Thiên Giả nói: “Ngươi chưa cần thiết phải biết.”

Huyền Thiên Cơ khẽ mỉm cười, nói: “Nếu như ta không cho đây?”

Thiên Giả trong đôi mắt, tinh quang lẫm liệt, nói: “Cái kia, tổ chức liền muốn đem ngươi xóa đi.”

Dứt tiếng, bên trong đất trời, một mảnh xơ xác cùng tịch diệt.

Hai người cách xa nhau gang tấc, nhưng phảng phất hoàn toàn thoát khỏi cái thời không này, lẫn nhau ngưng mắt nhìn.

Tựa hồ sau một khắc, thiên địa thì sẽ sụp đổ ở trong nháy mắt.

Ở nơi này mất đi chớp mắt, bốn phía có hào quang màu vàng óng hiện ra, dường như tấm gương giống như.

Một bóng người từ đó bước ra một bước.

Trên người mặc sợi vàng vân văn miêu tả áo bào đen, ở trong gió bay phần phật, áo choàng trước người, thêu một cái “Hoang” chữ.

Sau đó, lại là dựng thẳng lên ba đạo kim sắc quang kính, mấy bóng người từ đó chiếu rọi đi ra, đều là đồng dạng trang sức, bên trên tô điểm bất đồng sợi vàng vân văn.

Huyền Thiên Cơ thu liễm ánh mắt, hướng về hai bên nhìn tới, nói: “Hoang, doanh, trắc, túc.”

Bốn người đem Huyền Thiên Cơ vây quanh ở trung ương.

Túc Ly Thương nói: “Huyền Thiên Cơ, phản bội tổ chức là tử tội, ta khuyên ngươi quay đầu lại là bờ.”

“Quay đầu lại là bờ?”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ở đâu là đầu, ở đâu là bờ? Sợ là chính các ngươi, cũng không biết chứ?”

Túc Ly Thương cau mày nói: “Ta không cùng ngươi trổ tài miệng lưỡi, chúng ta dù sao còn có chút giao tình, ta không hy vọng cùng ngươi trực tiếp va chạm, hi vọng ngươi có thể cân nhắc.”

Trắc Quỹ nói: “Nói đến, cướp giật này Thiên Địa song bảng, chúng ta mấy người đều có xuất lực, dựa vào cái gì liền thuộc về ngươi tất cả?”

Huyền Thiên Cơ khinh bỉ nói: “Vấn đề này, đã vượt ra khỏi sự thông minh của ngươi phạm trù, cũng không cần hỏi.”

Trắc Quỹ giận dữ, cười lạnh nói: “Như vậy, đem ngươi hủy diệt mới có thể.”

Dứt tiếng, đột nhiên mấy người đều là hơi thay đổi sắc mặt, trong mắt bắn ra ngưng trọng ánh mắt, cùng nhau nhìn phía cách đó không xa hư không.

Lại là một đạo kính quang lấp loé mà hiện, tương tự hóa ra áo bào đen bóng người, những sợi vàng kia vân văn, loáng thoáng có thể thấy được “Tháng” chữ.

Sau đó, lại là mấy đạo kính quang qua lại hư không, kích bắn mà đến, ở Huyền Thiên Cơ đám người bốn phía hiện thân mà ra.

truyencuat❤ui.vn

Túc Ly Thương trầm giọng nói: “Hồng, ngày, tháng, liệt, trương.”

Hồng Ương cười lạnh nói: “Thật là náo nhiệt đây, Thiên Giả đại nhân tru diệt kẻ phản bội, làm sao cũng không cho chúng ta biết một tiếng, chẳng lẽ không có coi chúng ta là thành viên tổ chức.”

Trắc Quỹ hắc trầm mặt, nói: “Hừ, tru diệt một tên phản đồ mà thôi, không đáng mỉm cười một cái việc nhỏ, lẽ nào đều phải đem Đạo Ảnh gọi toàn? Các ngươi cứ như vậy nhàn sao?”

Trương Tam cười đùa nói: “Bị Trắc Quỹ đại nhân nói trúng rồi, chúng ta bình thường chính là rảnh rỗi như vậy.” Hắn nhìn phía mấy người khác, cười nói: “Đúng không, ha ha.”

Ngày đình thư giãn hạ tay và chân, nói: “Đúng đấy, rảnh rỗi hoảng sợ, khó được đi ra đi vòng một chút.”

Liệt Tử nói: “Ngoại trừ địa, vàng, vũ, trụ, thần năm người, tất cả mọi người đến, có chuyện gì có thể mở rộng ra nói. Mặc dù là Đạo Ảnh đại hội, có thể tới mười một người thời điểm cũng không nhiều.”

Trắc Quỹ nói: “Còn có cái gì dễ nói. Nên nói đã nói xong, các ngươi đã rảnh rỗi hoảng sợ, vậy thì thật là tốt, mượn Huyền Thiên Cơ triển khai gân cốt một chút đi.”

Nguyệt Hồn nói: “Triển khai gân cốt tùy tiện nắm ai cũng có thể, nói thí dụ như ngươi, tại sao liền muốn nắm Huyền Thiên Cơ đây.”

Trắc Quỹ cả giận nói: “Các ngươi từng cái từng cái muốn châm đối với ta là sao? Hừ, tru diệt Huyền Thiên Cơ, nhưng là Thiên Giả lão đại định, có bản lĩnh hận Thiên Giả lão đại đi. Nhìn ta chằm chằm có gì tài ba.”

Nguyệt Hồn lạnh lùng nói: “Giết ai đều không quan trọng, quan trọng là... Vì sao phải giết. Nếu như tổ chức quyết định, nhưng cũng không biết sẽ chúng ta một tiếng, không khỏi không nói được đi.”

Trắc Quỹ nói: “Cũng không thể cái gì chuyện nhỏ nhặt không đáng kể việc nhỏ, đều thông báo tất cả mọi người chứ? Đạo Ảnh thành lập đến nay, tới tới đi đi bao nhiêu người, chết một hai cái, toán là một chuyện sao?”

Nguyệt Hồn nói: “Ta không cùng rác rưởi trổ tài miệng lưỡi, sau đó ngươi đừng đi, lưu lại nhận lấy cái chết.”

“Ngươi!”

Trắc Quỹ giận dữ, tức giận cả người run, trong mắt sát khí phun ra như thực chất.

Nhưng ở Nguyệt Hồn khí thế hạ, lại như cũ chênh lệch một đoạn dài.

Trắc Quỹ minh bạch giữa hai người chênh lệch, mặt âm trầm, tầng tầng hừ một tiếng.

Liệt Giai Phi nhìn phía cái kia trên hư không bóng người to lớn, chậm rãi nói ra: “Thiên Giả đại nhân, việc này nếu dọn lên tiền đặt cược, nên mọi người cùng nhau biểu quyết. Ta không đồng ý tru diệt Huyền Thiên Cơ.”

Nguyệt Hồn nói: “Ta cũng không đồng ý.”

Trương Tam, Hồng Ương, ngày đình cũng lần lượt tỏ thái độ không đồng ý.

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Thêm vào chính ta một phiếu, đã có sáu người không đồng ý.”

Trắc Quỹ mấy người đều là sắc mặt ngưng trọng.

Vốn cho là lần này tru diệt Huyền Thiên Cơ, là vạn vô nhất thất sự tình.

Ai biết càng tiết lộ phong thanh, đã biến thành Đạo Ảnh đại hội, tiến vào tập thể biểu quyết.

Chính mình này phương tổng cộng mới năm người, mà đối phương đã có sáu phiếu.

Vòm trời bên trên, Thiên Giả hai mắt như sao thần lấp lóe, đang trầm mặc sau một lúc, mở miệng nói: “Nếu muốn mở hội biểu quyết, nên thông báo tất cả mọi người. Ba năm sau hôm nay, tổ chức Đạo Ảnh đại hội, đối với chuyện này tiến hành biểu quyết.”

Liệt Giai Phi bọn người là hơi thay đổi sắc mặt.

Tựa hồ nghĩ tới điều gì.

Thiên Giả đưa ra thời gian ba năm kỳ hạn, hiển nhiên là muốn dùng thời gian ba năm đến tranh thủ số phiếu.

Ở còn dư lại địa, vàng, vũ, trụ, thần trong năm người.

Địa Giả bị cuốn vào bão táp thời không, trong vòng ba năm không hẳn có thể trở về.

Mà Hoàng Đình Thượng nhân mất tích đã lâu, xuất hiện độ khả thi càng thấp hơn.

Vũ Vô Cực cùng Huyền Thiên Cơ xưa nay không cùng, tất nhiên sẽ đứng ở Thiên Giả một phái.

Như vậy thì tạo thành sáu đối với sáu cục diện.

Như vậy mấu chốt nhất, chính là còn dư lại trụ, thần hai người.

Nhưng hai người này luôn luôn thần bí đến cực điểm, bọn họ đều chỉ biết là có hai người này tồn tại, còn là ai, thực lực cỡ nào, nhưng không biết gì cả.

Thiên Giả cho ba năm kỳ hạn, sợ là đã tính toán kỹ, ba năm phía sau, tất nhiên có thể ở Đạo Ảnh trong đại hội, thông qua tru diệt Huyền Thiên Cơ biểu quyết.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1692: Tất Cả Mệnh Số, Nhật Nguyệt Lực Lượng

Liệt Giai Phi rất nhanh nghĩ tới điểm ấy, đang muốn nghi vấn thời gian ba năm.

Thiên Giả nhưng là hai con mắt lóe lên, toàn bộ hư không liền từ vặn vẹo trong trạng thái, chậm rãi khôi phục lại yên lặng.

Thân ảnh khổng lồ trên bầu trời, trực tiếp biến mất.

Trắc Quỹ bọn bốn người đều là lần lượt rời đi.

Chỉ để lại Huyền Thiên Cơ chờ sáu người.

Liệt Giai Phi sắc mặt ngưng trọng nói: “Huyền Thiên Cơ, chuyện này làm cho hơi lớn đi. Ba năm sau một khi biểu quyết thông qua, theo tổ chức quy định, coi như là chúng ta, cũng phải ra tay giết ngươi.”

“Ha ha.”

Huyền Thiên Cơ khẽ cười một tiếng, nói: “Liệt Tử, ngươi tướng.”

Liệt Giai Phi cau lại hạ lông mày, tựa hồ có hơi rõ ràng.

Nguyệt Hồn hừ lạnh nói: “Huyền Thiên Cơ nói đúng. Ngươi cho rằng Thiên Giả rời đi, là bởi vì biểu quyết chiếm hạ phong sao? Biểu quyết cọng lông tuyến, cuối cùng còn chưa phải là coi quyền đầu. Thiên Giả chỉ là không chắc chắn đem chúng ta sáu người toàn bộ diệt trừ thôi. Nếu là có thực lực này, biểu quyết kết quả đáng là gì.”

Hồng Ưng nói: “Lời tuy như vậy, nhưng hắn thân là Thiên tôn giả, thu được trong tổ chức đệ nhất đem ghế gập, nhất định phải giữ gìn tổ chức quy củ, bằng không đội ngũ sẽ rất khó dẫn theo.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ha ha, cái đội ngũ này, lúc nào tốt mang đến? Nói đến, ta đột nhiên có chút đồng tình Thiên tôn giả.”

Liệt Giai Phi than thở: “Việc đã đến nước này, chỉ có thể đi một bước nhìn từng bước. Nhưng lần này biểu quyết phía sau, tổ chức nội bộ, sợ là muốn xuất hiện rõ ràng vết rách.”

Nguyệt Hồn lạnh lùng nói: “Vết rách vẫn luôn có, đồng thời giữa lẫn nhau đều không có tín nhiệm. Hiện tại đem này vết rách tung mặt nước cũng tốt. Chí ít ở tương lai triệt để cắt đứt thời điểm, có thể địch ta phần rõ.”

Nhật Đình cười khổ nói: “Ta thật thảm a, vừa rồi gia nhập tổ chức, liền gây chuyện lớn rồi, ta có thể hay không xin lui ra, ẩn cư Biển Đen dưỡng lão đi.”

Nguyệt Hồn không khách khí nói: “Người có thể cút, Bất Hủ Sơ Tâm lưu lại.”

Nhật Đình xạm mặt lại, biểu hiện có chút bất đắc dĩ cùng bị đè nén.

Liệt Giai Phi đột nhiên hỏi: “Huyền Thiên Cơ, ngươi có phải là một đã sớm biết Địa Giả thân phận?”

Huyền Thiên Cơ ngước nhìn vòm trời, lại cười nói: “Ai nha, này cũng khó mà nói.”

Liệt Giai Phi thở dài, biết rất khó từ trong miệng người này dụ ra tin tức gì, hắn trầm ngâm nói: “Địa Giả lại là mẫu thân của Dương Thanh Huyền, Dương Vân Kính vợ Ninh Thanh Dao. Nếu như trong vòng ba năm, Địa Giả có thể từ thời không loạn lưu bên trong trở về, chúng ta phương này phần thắng lại muốn cao hơn không ít.”

Hắn nhìn một cái xa xa Thái Âm sơn mạch, sắc mặt ngưng trọng nói: “Dương Thanh Huyền tuy rằng thu được sao lực lượng, chữa trị bộ phận Nhật Nguyệt Tinh Luân. Nhưng nghĩ phải hoàn toàn chữa trị cái này Thánh khí, còn kém rất xa a.”

Huyền Thiên Cơ ánh mắt mạc xa, từ tốn nói: “Tất cả tự có mệnh số, có thể đi tới một bước nào, liền dựa cả vào chính hắn.”

Nguyệt Hồn giễu cợt nói: “Nhật Nguyệt Tinh Luân? Hừ, tục truyền là nào đó đời Nhân Hoàng chế tạo ra đến, vì chống lại Thiên Mệnh Tối Cao Thánh khí. Các ngươi vẫn đúng là mê tín vật này? Nhật Nguyệt Tinh Luân sợ nằm mộng đều không nghĩ tới, chính mình cũng rơi vào sụp đổ kết cục. Người khác làm sao còn đi hi vọng nó?”

Huyền Thiên Cơ híp mắt, ánh mắt ở Nguyệt Hồn cùng Nhật Đình trên người đảo qua, nói: “Chữa trị Nhật Nguyệt Tinh Luân, còn kém nhật nguyệt lực lượng.”

Nguyệt Hồn hơi thay đổi sắc mặt, lạnh lùng nói: “Huyền Thiên Cơ, xem ra ngươi cũng biết thân phận của ta. Nếu biết, thì càng hẳn phải biết, ta tuyệt đối không thể đem tháng lực lượng lấy ra.”

Lạnh rên một tiếng, Nguyệt Hồn xoay người liền biến mất ở trên vòm trời.

Nhật Đình cau mày nói: “Dương Thanh Huyền cần ngày lực lượng?”

Huyền Thiên Cơ gật đầu nói: “Cũng không cần toàn bộ Bất Hủ Sơ Tâm, rút lấy bộ phận sức mạnh liền có thể. Nhưng hắn thời khắc này tu vi, còn chưa đủ lấy chữa trị Nhật Nguyệt Tinh Luân.”

Nhật Đình nói: “Được. Chờ hắn có cái này lực lượng thời điểm, tới tìm ta nữa.”

Nói, hướng về Huyền Thiên Cơ, Liệt Giai Phi đám người ôm quyền chắp tay, liền hóa thành một đạo thần quang, tiêu tan ở tại chỗ.

Liệt Giai Phi thở dài một tiếng, cũng là ôm quyền chắp tay, hóa thành độn quang mà đi.

Cũng chỉ còn sót lại Hồng Ương cùng Huyền Thiên Cơ hai người.

Hồng Ương nói: “Huyền Thiên Cơ, ngoại trừ Thiên tôn giả ở ngoài, còn rất đừng lo lắng một người.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ngươi nói là Vũ Vô Cực?”

Hồng Ương gật đầu, ngưng trọng nói: “Người này đột nhiên liền biến mất rồi giống như vậy, theo lý mà nói, vô cùng không bình thường.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Yên tâm đi, ta đã biết hắn chỗ đi. Ai, thế giới này vẫn là quá nguy hiểm a. Kẻ nguy hiểm cái này tiếp theo cái kia xuất hiện. Ta muốn không đoạt Dương Thanh Huyền Tinh Vũ Bàn, ngao du vũ trụ đi?”

Hồng Ương nhếch miệng nở nụ cười, lộ ra trắng hếu hàm răng.

Quay người lại, liền biến mất trên bầu trời.

Huyền Thiên Cơ nhìn hắn biến mất phương hướng, cười nhạt, hướng về một hướng khác, đi dạo mà đi.

…

Tử Viêm Hư Không, một cái biển lửa bên trong.

Chung quanh không gian đều là hư vô, phảng phất vạn vật toàn diệt, hoàn toàn tĩnh mịch bên trong, chỉ có thiên địa vĩnh tồn.

truy❤encuatuinet

Ở tử hỏa nơi sâu xa, một đạo ấn ký lặng lặng trôi nổi, tỏa ra lúc sáng lúc tối ánh sáng, giống như là một viên đập nhịp nhàng trái tim, mỗi lần đều là dẫn tới biển lửa khẽ run, nhưng để người cảm thấy có vô biên cô quạnh.

Nhìn kỹ lại, ở con dấu bốn phía, không ngừng có hỏa chi phù văn hiện ra, lóe lên đã bị hút vào.

Toàn bộ hư không cứ như vậy lặng lặng tồn tại.

Không biết quá nhiều năm, có lẽ là nháy mắt, có lẽ là mấy năm, có lẽ là vô cùng năm tháng.

Đột nhiên có một ngày, ấn ký kia mãnh liệt chấn động một chút.

Khuếch tán ra một vòng năng lượng màu tím.

Giống như cùng hư không trái tim, “Ầm”, “Ầm”, “Ầm”.

Tuyên cổ bất biến hỏa diễm hư không, rốt cục nổi lên một tia biến hóa.

Lấy ấn ký kia làm trung tâm, bốn phía hỏa diễm ngưng tụ, hóa thành một đạo thân ảnh to lớn, hướng về bốn phương tám hướng lan tràn đi qua.

Cái kia thân thể toàn bộ từ tử hỏa ngưng tụ thành, khuếch tán đến vô cùng xa xa, phảng phất cùng thiên địa ngang bằng.

Đúng lúc này, từ hỏa diễm nơi sâu xa, truyền đến một tiếng rống to.

“Ầm ầm!”

Kèm theo cái kia rống to tiếng, trong hư không Tử Viêm, hình thành một luồng vô biên bão táp, bao phủ tới, xung kích ở đằng kia thiên địa ngang bằng dáng người trên.

“Oành!”

Cái kia bóng người to lớn, một hồi đã bị đụng nát tan, hóa thành mưa lửa đầy trời, một lần nữa rơi vào hư không.

“Cái quỷ gì?”

Ở trên hư không đầu trên, ấn ký kia bốn phía, truyền đến một đạo tiếng mắng chửi.

Sau đó, một đạo nam tử đường viền bắt đầu hiển hiện ra, đem kia hỏa vân lạc vào mi tâm, một đôi Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn chăm chú phía dưới.

Chính là Dương Thanh Huyền.

Ở cảm ngộ Nhật Nguyệt Tinh Luân sức mạnh sau, lại thân hóa hỏa diễm, bị Tử Viêm Hư Không sức mạnh tẩm bổ.

Ngủ say không biết bao lâu, cảm ứng được cảnh giới đột phá bình cảnh.

Lúc này mới hóa ra Vĩnh Nhiên thân thể.

Ai biết sắp đột phá thời gian, lại bị không giải thích được sức mạnh đem thân thể đánh nát.

Ở Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình hạ, biển lửa nơi sâu xa hiện ra một đạo quái vật to lớn. Thân thể như núi, bốn chân như trụ, sinh lần đầu hai lỗ tai, khuôn mặt dữ tợn.

Quái vật trên người phiêu động hỏa diễm giống như lông dài, rồi lại đầy che lân giáp.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nói: “Hỏa chi tinh quái?”

Quái vật này khí tức cùng tử hỏa hoàn toàn nhất trí, hầu như hòa làm một thể.

Mà quái vật chỗ đi qua, hỏa diễm đều là thấp bé mấy phần, giống như cùng ở tại bái phục vua của bọn nó.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1693: Tử Viêm Hư Không, Thời Gian Không Một

"Rống!"

Tử Viêm Cự Thú hét lớn một tiếng, liền vọt lên.

Vô số Tử Viêm hóa thành cột lửa, quấn quanh ở quái thú bốn phía, bện thành một sợi dây thừng, lăng không như roi đánh xuống.

"Không hiểu ra sao!"

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, Chiến Kích Thiên Khư rơi ở trong tay, Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu liền chém tới.

"Xì!"

Hư quang đem to lớn kia hỏa diễm Trụ Tử chém nát.

Nhưng Tử Viêm Cự Thú đã đánh tới, trực tiếp ép trên người hắn, mãnh liệt xông tới.

"Oành!"

Dương Thanh Huyền thân thể một hồi nổ tung, hóa thành tảng lớn hỏa diễm.

Nắm lấy Thiên Khư tay cũng trực tiếp Phá Toái thành ánh lửa.

Thiên Khư ở không trung xoay tròn mấy lần, vẽ ra vòng vòng ánh vàng, liền thẳng tắp rũ xuống đi.

“Em gái ngươi!”

Trên hư không, Dương Thanh Huyền mắng một tiếng, ở trăm trượng địa phương xa, một mảnh hỏa diễm ngưng tụ ra thân thể, đưa tay chộp một cái, Thiên Khư lần thứ hai trở về trong tay.

Bị Tử Viêm Cự Thú xông nát thân thể, cũng không có bị thương cảm giác.

Chỉ là cả người sức mạnh bị xông rời ra Phá Toái.

Tử Viêm Cự Thú về xoay người, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nổi giận gầm lên một tiếng, lần thứ hai đánh tới.

“Vật này, lại có Giới Vương sức mạnh!”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, cảm nhận được cự thú thực lực, hơn nữa càng để hắn im lặng là, Tử Viêm Cự Thú trên người sóng năng lượng, cùng toàn bộ Tử Viêm Hư Không hoàn toàn nhất trí.

Nói cách khác, dù cho mình có thể trấn áp đối phương, không có khả năng giết đến rơi.

Chỉ cần Tử Viêm vị trí, này cự thú là có thể Vĩnh Sinh.

“Oành!”

Dương Thanh Huyền thân thể bị bổ một cái bên dưới, lần thứ hai Phá Toái.

Bất quá để Dương Thanh Huyền vui mừng là, năng lượng của mình gợn sóng, cũng cùng Tử Viêm Hư Không nhất trí. Nói cách khác, mặc kệ Tử Viêm Cự Thú làm sao vồ giết hắn, đều không thể giết hắn.

Chỉ có thể giết hắn sức cùng lực kiệt.

“Oành!”

“Oành!”

Một lần lại một lần ngưng hình.

Một lần lại một lần bị xông bốn vỡ nát thành năm mảnh.

“Đừng đánh, chúng ta nói giảng đạo lý!”

Tử Viêm Cự Thú đối với Dương Thanh Huyền yêu cầu căn bản cũng không để ý, chỉ có vô cùng vô tận công kích.

“Oành!”

“Oành!”

Dương Thanh Huyền bị nhào nát hơn trăm lần sau.

Một điểm tính khí cũng bị mất.

Trực tiếp hóa thành hỏa chi dấu ấn, hướng về sâu trong hư không chìm xuống, không để ý tới này người điên.

“Rống!”

Tử Viêm Hư Không quay về ấn ký kia gầm thét mấy tiếng, phảng phất ở phát tiết sức mạnh của hắn cùng uy nghiêm.

Sau đó liền yên tĩnh lại, tương tự ngủ đông đến hỏa diễm nơi sâu xa, không lại xuất hiện.

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, thầm nghĩ làm sao đi ra ngoài.

Cũng không thể vô cùng vô tận ở này dây dưa đi.

Hỏa Vân dấu ấn nhẹ nhàng rung động, lại như toàn bộ hư không mạch đập.

Dương Thanh Huyền cảm nhận được sức mạnh một điểm điểm ở trong người tăng trở lại, rất nhanh liền đã tới Khuy Chân sơ kỳ bình cảnh.

Nhưng năng lượng đó vẫn còn ở không ngừng chảy vào.

Khí tức cả người nhanh chóng bành trướng.

“Rống!”

Xa xa Tử Viêm bên trong, cự thú tựa hồ có cảm ứng, từ sóng lửa bên trong vọt lên, thân thể càng biến không chỉ lớn hơn gấp trăm lần, trực tiếp bao trùm toàn bộ hư không vòm trời.

“Oành!”

Hỏa Vân dấu ấn nhảy lên kịch liệt một hồi, phảng phất trái tim nháy mắt tràn đầy huyết dịch.

“Đến a! Nhìn lần này ai sợ ai!”

Dương Thanh Huyền gầm dữ dội tiếng ở Tử Viêm bên trong nổ vang, vô cùng chiến ý đem biển lửa đè xuống, từng vòng trào hướng bốn phía.

Ở đằng kia chiến ý trung tâm, một điểm Tử Viêm nháy mắt hóa ra Dương Thanh Huyền thân thể, hai mắt màu vàng óng bên trong chiến ý cuồn cuộn ngất trời, hai tay nhanh chóng bấm quyết.

Từng đạo từng đạo tử hỏa hóa ra long hình, ở Dương Thanh Huyền bốn phía xoay quanh.

Lượng lớn hỏa văn ở đầu ngón tay tràn ra, tràn vào đến ấn quyết bên trong.

Toàn bộ hư không chấn động kịch liệt, lại có chút không yên lay động, quanh thân mấy đạo rồng lửa, rít gào bên dưới, trực tiếp trào vào trong tay quyết ấn.

Mà ngay trong nháy mắt này, cái kia Khuy Chân sơ kỳ bình cảnh, nháy mắt bị tan rã vọt tới.

Một luồng sức mạnh hoàn toàn mới tràn ngập toàn thân.

“Đế Diễm Quyết!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt tím bầm, trong miệng thốt ra ba chữ, liền một chưởng đánh ra.

“Ầm ầm!”

Đế Diễm Quyết xuyên thấu hư không, dường như thiêu đốt hỏa diễm chi trụ giống như, mạnh mẽ đánh trên ngực Tử Viêm Cự Thú.

“Oành!”

Tử Viêm Cự Thú lồng ngực bỗng chốc bị nổ tung, toàn bộ thân hình trở nên hoảng hốt bất định.

“Rống!”

Cự thú tức giận hét lớn một tiếng.

Này thương tổn đối với nó mà nói, căn bản không phải cái gì.

Để nó giận dữ là, tôn nghiêm của mình bị khiêu khích, thậm chí là sỉ nhục.

Dương Thanh Huyền một đòn sau, sức mạnh trong cơ thể, nháy mắt bị Đế Diễm Quyết bớt thời gian, biến thành thoát lực trạng thái.

Nhưng cũng một mặt cười gằn, nhìn cái kia tức giận cự thú, trên bầu trời một lần nữa ngưng tụ thân thể.

Xung quanh hỏa diễm tuôn ra bên dưới, Tử Viêm Cự Thú càng biến thành hình người, thân cao trăm trượng.

Dữ tợn ngũ quan vặn vẹo cùng nhau, hét lớn một tiếng, hai mắt trợn trừng, liền một quyền đánh xuống đến.

Sức mạnh cuồng mãnh, đè xuống vô biên chỗ trống, quyền phong như biển, mang theo cháy sóng mà vào, toàn bộ hư không đều là kịch liệt rung động.

Dương Thanh Huyền lặng lặng đứng ở đó, khóe miệng ngậm lấy cười gằn, lấy người thắng tư thái.

“Oành!”

Một tiếng vang thật lớn, Dương Thanh Huyền thân thể, bị triệt để đánh nát tan.

Tử Viêm Cự Thú còn không hết hận, lại là đánh ra vô số hỏa quyền, như Lưu Tinh Vũ đánh rơi.

“Rầm rầm rầm!”

Hư không biển lửa trên, một mảnh năng lượng bạo loạn, khuấy động.

Cái kia mảnh vĩnh hằng tĩnh mịch, nháy mắt bị đánh nát, bùng nổ ra năng lượng khổng lồ, hóa thành hỏa chi sóng to gió lớn, vỡ bờ ra, đem trọn cái biển lửa biến thành to lớn chiến trường.

Đánh chỉ chốc lát sau, Tử Viêm Cự Thú mới dừng tay, ngửa mặt lên trời gào to một tiếng, liền trở lại bốn chân hình thú hình thái, ánh mắt nham hiểm, vừa trầm vào đến trong biển lửa.

“Hắc.”

Biển lửa duỗi ra, truyền đến Dương Thanh Huyền cười gằn.

Cái viên này Hỏa Vân dấu ấn chậm rãi tái hiện ra.

Khôi phục lại như trước trạng thái, một chút xíu nhẹ nhàng nhảy lên, hút vào hỏa có thể.

Một người một thú, cứ như vậy ở Tử Viêm Hư Không bên trong, đánh lộn, không biết quá bao nhiêu năm tháng.

Dương Thanh Huyền thậm chí cho đối phương lấy một biệt hiệu, gọi: Nhị Cẩu Tử.

Tức giận Tử Viêm Cự Thú nổi điên một đoạn thời gian thật lâu.

Nhưng cũng nắm Dương Thanh Huyền có thể không làm sao hơn.

Đến lúc sau, từ từ tựu đình chỉ đối với Dương Thanh Huyền công kích.

Bởi vì mỗi lần Dương Thanh Huyền đều gọi nó biệt hiệu Nhị Cẩu Tử, để nó thật mất mặt.

Càng tới chóp, lại trở thành Dương Thanh Huyền chủ động khiêu khích nó.

Ở Tử Viêm bên trong tu luyện ra nào đó loại thần thông, hoặc là tìm hiểu cái gì đạo pháp, đối với vũ kỹ gì có mới lĩnh ngộ, đều phải đi ra tìm nó luyện tập.

Ngày qua ngày, năm này qua năm khác.

Không chỉ có là Dương Thanh Huyền thực lực mạnh thêm, ở Tinh Giới bên trong năm vị Tinh Túc, hấp thu Thánh Chủ sức mạnh, cũng được ích lợi không nhỏ, ở mấy năm bên trong, liên tiếp đột phá.

Ngày hôm đó, Dương Thanh Huyền đang tĩnh tọa.

Đột nhiên trợn trừng hai mắt, bắn ra sáng quắc hào quang, phảng phất muốn xuyên thủng toàn bộ hư không.

“Này Tử Viêm Hư Không bên trong thời gian quy tắc, cùng Thương Khung tinh vực không giống nhau, ước chừng là thả chậm năm lần tả hữu.”

“Chúng ta ở đây trong hư không đợi gần như có ba năm đi?”

“Thế giới bên ngoài cũng đi qua nửa năm, không biết phát sinh biến hóa gì không có.”

Dương Thanh Huyền thu lại ánh mắt, hơi xúc động nói.

Tinh Giới bên trong năm vị Tinh Túc, đều có cảm ứng, đều là ngẩn ra.

Tử Diều Hâu tựa hồ càng sáng tỏ, vui vẻ nói: “Thanh Huyền ca ca, ngươi muốn đột phá?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1694: Thực Lực Lên Cấp, Tiên Ngọc Cuồng Triều

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, liền nhẹ chút đầu lâu.

Sau đó hai tay bấm quyết, toàn bộ nhân khí xu thế ngưng lại.

Quanh thân hỏa diễm nháy mắt khuếch tán mở, hóa thành một vòng xoáy khổng lồ.

Vô số phù văn tự Dương Thanh Huyền giữa hai tay phập phù mà lên.

Khuy Chân cảnh sức mạnh không ngừng đi lên kéo lên, đến cực điểm điểm.

Dương Thanh Huyền trong hai con ngươi kim quang bắn ra, phảng phất thực chất, đem trọn cái Tử Viêm Hư Không kết cấu, đều nhìn một cái không sót gì.

Dương Thanh Huyền khẽ quát một tiếng, trong tay quyết ấn biến đổi.

Toàn bộ hư không Tử Viêm đều rung động, vô số hỏa diễm từ bốn phương tám hướng vọt tới, toàn bộ rót vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Đúng lúc này, trong biển lửa, Dương Thanh Huyền phía sau, hóa ra to lớn Hỏa Chi Cốt Tượng.

Xương cốt từ khi trước màu lưu ly, chuyển hóa thành Tử Kim, đồng thời không ngừng mọc ra mới xương giáp.

Ở trên hư không nơi nào đó, Tử Viêm Cự Thú lặng lặng nhìn.

Đối với Dương Thanh Huyền tồn tại, đã tạo thành quen thuộc, không có một chút nào tâm tình.

Dương Thanh Huyền nhắm mắt ngồi xếp bằng, một khẩu kéo dài khí tức theo thổ nạp mà ra, phảng phất đem hết thảy trọc khí toàn bộ dứt bỏ.

Khí tức cả người khi đạt tới đỉnh cao sau, theo thổ tức mà tiếp tục kéo lên.

Một lát sau, một đạo nhỏ bé "Răng rắc" tiếng ở trong người vang lên, dường như đột phá một số ràng buộc.

To lớn kia Hỏa Chi Cốt Tượng, mãnh liệt run lên, thân thể ngưng tụ bên dưới, tảng lớn phức tạp phù văn ở thân thể biểu lấp loé tiêu tan, ẩn chứa nhỏ bé hỏa chi đại đạo.

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh, hai tay lần thứ hai biến hóa quyết ấn.

Hỏa Chi Cốt Tượng ở trên hư không trên lóe lên, liền trở lại Dương Thanh Huyền trong cơ thể, hoàn mỹ dung hợp đi vào.

Cái kia chút hỏa chi đại đạo phù văn, nháy mắt ngay ở Dương Thanh Huyền trên da lóng lánh, như là nước chảy chuyển động, lại Sát Na Sinh Diệt.

Làm xong tất cả những thứ này sau, Dương Thanh Huyền lặng lặng ngồi xếp bằng hư không.

Thu nạp cùng ổn định vừa rồi đột phá cảnh giới.

Không biết qua bao lâu, rốt cục mở mắt ra.

"Khuy Chân đại viên mãn."

Dương Thanh Huyền có chút ít cảm khái nói ra: “Thời gian ba năm, mới vượt hai cái cảnh giới, ai. Đón lấy bước đi này, nếu như không có có cơ duyên, sợ là năm năm cũng chưa chắc có thể qua.”

Hoa Giải Ngữ nói: “Nếu như không có ràng buộc, lưu lại nơi này Tử Viêm Hư Không bên trong tu luyện không thể thích hợp hơn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ai nói không phải sao. Nhưng thời gian nửa năm, đã để ta lòng có bất an, không cách nào nữa tiếp tục lưu lại đi. Như không phải là vì xung kích đại viên mãn, ta sớm tựu xuất quan.”

Giờ khắc này, ở hư không một góc, Tử Viêm Cự Thú lặng lặng đứng thẳng, yên lặng nhìn Dương Thanh Huyền, tựa hồ có một tia không muốn.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Nhị Cẩu Tử, yên tâm đi. Ta đã nắm giữ pháp môn, thông qua Hỏa Vân dấu ấn, có thể tới lui tự nhiên.”

Tử Viêm Cự Thú phảng phất hừ một tiếng, xoay người rời đi vào hỏa diễm nơi sâu xa, biến mất không còn tăm hơi.

Dương Thanh Huyền sắc mặt hơi ngưng, tựa hồ trong lòng sinh ra ý nghĩ, đưa tay chộp một cái.

“Tranh” một tiếng, một đạo vòng tròn ngay ở trên lòng bàn tay không đều hóa, giống như là tinh quỹ giống như, dẫn dắt tinh thể, làm cho vũ trụ trật tự tỉnh nhiên.

Nhật nguyệt tinh thần vòng quanh quỹ tích chuyển động, trong đó minh tinh óng ánh, phảng phất thực chất tồn tại.

Mà ngày cùng tháng nhưng là như cũ hư huyễn.

Toàn bộ viên luân trên tỏa ra kỳ dị tràng năng, thời không ở trong đó chậm rãi lưu chuyển, giống như cùng một cái khác mịt mù xa thế giới.

Dương Thanh Huyền trầm tư chốc lát, vung tay lên, Nhật Nguyệt Tinh Luân liền trực tiếp tản đi.

Sau đó toàn bộ thân hình lóe lên, liền hóa thành một đạo Tử Viêm, phóng lên trời, chậm rãi biến mất ở trời cao.

Đến đây, hỏa diễm nơi sâu xa, Tử Viêm Cự Thú hai mắt, mới chậm rãi ngậm lại, một lần nữa trở nên yên ắng.

…

Thái Âm sơn mạch. Tàn tạ khắp nơi, ngọn núi Phá Toái.

Đại địa xuất hiện vô số sẹo sâu, to lớn hố rải rác ở bốn phía, chỉ có Chíp Bông cỏ xanh sinh trưởng bên trên, mang đến một con đường sống cùng màu xanh biếc.

“Lâm sư huynh, đừng, đừng như vậy. Nói xong rồi đến đào Tiên ngọc, sau đó tích góp linh thạch đi ta gia cầu hôn, ngươi làm sao, ân, ân...”

Ở trong một cái hố, truyền đến nhỏ bé mà thanh âm dồn dập.

Lâm sư huynh hấp tấp nói: “Điểm ấy Tiên ngọc, sớm đã bị quanh đi quẩn lại tông môn quét sạch sành sanh, cái nào còn có cái gì Tiên ngọc, bảo bối, bảo bối, ngươi chính là ta Tiên ngọc.”

“Xấu người. Nguyên lai ngươi cố ý gạt ta lại đây, chính là vì, vì...”

Cô gái âm thanh, đứt quãng, có chút thở, “Ngươi lại không thể có điểm chí khí, ngươi xem một chút ngươi, nơi nào như người đàn ông.”

Lâm sư huynh thở dốc nói: “Chí khí? Ta có a, ta có hồng ha chi chí. Ngược lại ta sớm muộn muốn kết hôn ngươi, còn không bằng trước tiên dùng.”

“Này, hai vị, xin lỗi, quấy rầy.”

Hố bên trên, truyền đến Dương Thanh Huyền thanh âm, “Ta muốn hướng hai vị cố vấn sự kiện.”

“Người nào? Lớn mật!”

Hố bên trong truyền đến kinh nộ cùng thanh âm hốt hoảng.

Sau đó hai đạo độn quang liền bay ra, rơi vào cách đó không xa.

Nam tử một thân quần áo lam lũ, hình dáng đơn bạc, trên người có không ít vết thương, nữ tử đồng dạng người bị thương nặng, trên gương mặt tươi cười tràn đầy trắng xám vẻ.

Dương Thanh Huyền ôm quyền chắp tay, có chút lúng túng nói: “Chung quanh đây thực sự không người, không thể làm gì khác hơn là quấy rầy hạ hai vị, xin lỗi. Cái này quá Âm Sơn mạch là đã xảy ra chuyện gì sao? Vì sao biến thành bộ dáng này?”

Lâm sư huynh nổi giận đan xen, đang muốn phát hỏa, nhưng chẳng biết vì sao, bị trước mắt nam tử này hai mắt vừa nhìn, liền không tự chủ đem đối phương tin tức cần thiết nói ra.

“Nửa năm trước, Chính Tinh Minh cùng Tinh Cung người, ở đây phát hiện Tiên ngọc. Liền triển khai một hồi đại chiến khoáng thế. Lấy Động Chân cầm đầu Tinh Cung thế lực, bị Chính Tinh Minh diệt sạch, chấn động thiên hạ. Ở là cả Thái Âm sơn mạch, đều bị Chính Tinh Minh đào đi rồi. Mà Tiên ngọc loại này linh quáng, lần đầu xuất hiện ở các mặt của xã hội trên, giá cả bị xào đến rồi trình độ đáng sợ. Liền đưa tới nhóm lớn võ tu, ở Thái Âm sơn mạch di chỉ trên đào sâu xuống. Hơn nửa năm, ở đây hoàn toàn bị đào rỗng, căn bản một khối Tiên ngọc đều không moi ra được."

"Thì ra là như vậy."

Dương Thanh Huyền nghe nghe Chính Tinh Minh tiêu diệt Động Chân, đào đi rồi Thái Âm sơn mạch, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Vốn định hỏi lại một chút này sáu cái tháng tới thiên hạ đại sự, nhưng trước mắt một nam một nữ này, đều chỉ có địa cấp tu vi, sợ là biết có hạn.

Liền ném ra một túi Tiên ngọc cho bọn họ, liền hóa thành độn quang mà đi

"Tiên ngọc!"

"Chi! Có ít nhất hơn trăm khối!"

Lâm sư huynh cùng nữ tử giật nảy cả mình.

Nữ tử vui vẻ nói: "Có nhiều như vậy Tiên ngọc, ngươi có thể đi ta gia xin cưới."

Lâm sư huynh đột nhiên một trảo túi chứa đồ, liền hóa thành độn quang mà đi, cười như điên nói: "Ha ha, có nhiều như vậy Tiên ngọc, ta còn cưới ngươi làm cái gì!"

Nữ tử sốt sắng, hầu như muốn ngất đi.

…

Phong Thần Thành, Trung Ương Đại thế giới nam bộ, nhất tới gần Thái Âm sơn mạch cấp bốn thành trì.

Bởi vì Tiên ngọc việc, mà triệt để phát hỏa một thanh.

Ở này trong vòng nửa năm, lượng người đi chợt tăng không chỉ gấp mười lần.

Theo Thái Âm sơn mạch hoàn toàn bị đào rỗng, nóng nảy trình độ cũng từ từ giảm xuống.

Nhưng ở trong thành, vẫn như cũ có thể gặp được lượng lớn thu mua cùng bán ra Tiên ngọc thương nhân, võ giả.

Dương Thanh Huyền ở trên thị trường kiểm tra một hồi, tất cả đều là tính chất không thuần Tiên ngọc, mười mấy khối cũng chưa chắc có thể đề luyện ra một khối hoàn chỉnh.

Xem ra chân chính hảo hóa, đã toàn bộ bị chở đi.

Một bộ truyện do tác người VN viết. Main bá, có harem, ko não tàn #Võng Du Mục Sư Nghịch Tập:)))

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1695: Thời Gian Ba Năm, Thiên Hạ Đại Biến

Dương Thanh Huyền đang phải rời đi, bên tai nhưng truyền đến một đạo thanh âm quen thuộc, hô tên của hắn.

“Liệt Tử.”

Dương Thanh Huyền xoay người vừa nhìn, không khỏi kinh hỉ, ở con đường tận đầu, đứng cạnh người chính là Liệt Giai Phi.

“Ngươi tại sao lại ở đây địa phương?”

Dương Thanh Huyền hỏi.

“Còn không phải là vì chờ ngươi.”

Liệt Giai Phi nở nụ cười một tiếng.

Hai người cũng tụ hướng truyền tống trận phương hướng đi đến.

“Chờ ta?”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Chẳng lẽ xảy ra chuyện gì?”

Liệt Giai Phi nói: “Động Chân bị giết, Tinh Cung bỏ mình mười vị Giới Vương, Tiên ngọc có chuyện, Thái Âm sơn mạch bị Chính Tinh Minh đoạt được, này không đều là đại sự sao?”

Liệt Giai Phi lại nhìn Dương Thanh Huyền một chút, ánh mắt bên trong mang theo ý cười, nói: “Ngươi võ hồn, thần thông chi quang, so với trước đây cường đại rồi quá nhiều.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Nhờ số trời run rủi, một đường sờ soạng lần mò lại đây. Lại không như trước đây mạnh mẽ, ta cũng không sống được đến bây giờ.”

Liệt Giai Phi thu về ánh mắt, nói ra: “Từ Thái Âm sơn mạch một trận chiến đến hiện tại, sáu cái tháng, ngươi ở Tử Viêm Hư Không bên trong có mấy năm chứ?”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, nói: “Ba năm. Liệt Tử cũng biết Tử Viêm Hư Không thời gian đặc tính?”

Liệt Giai Phi nói: “Ba năm? Đã rất tốt. Tử Viêm Hư Không vốn là không có thời gian đặc tính, từ khi bị người hòa vào Nhật Nguyệt Tinh Luân sau, hai cái kết hợp với nhau, mới có thời gian đặc tính. Đồng thời thời gian trôi qua tốc độ, cùng võ giả tu vi, cùng đối với thời gian khống chế trình độ có quan hệ. Chính là trong động phương bảy ngày, trên đời đã ngàn năm.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ý là, chỉ cần ta đối với thời không lực lượng tăng mạnh, còn có thể để tốc độ thời gian trôi qua chênh lệch gia tăng?”

Liệt Giai Phi gật gật đầu.

Dương Thanh Huyền nội tâm một trận kinh hỉ cùng kích động, đến thời điểm ở bên trong tu luyện cái mười năm, trăm năm, bên ngoài mới bất quá một năm.

Như vậy đừng nói xung kích Giới Vương, coi như là xung kích thiên giới chi chủ, cũng không phải không thể a!

Liệt Giai Phi tựa hồ nhìn thấu tâm tư của hắn, cười nói: “Cảnh giới càng đến phía sau, khái niệm thời gian lại càng cạn. Phàm là Giới Vương, đều có thể khống chế thời gian nhất định quy tắc, chỉ là mạnh yếu có khác biệt. Tử Viêm Hư Không tuy rằng có thể phụ trợ tu luyện, nhưng cũng không có như ngươi tưởng tượng tốt như vậy.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đa tạ Liệt Tử chỉ điểm, thụ giáo.”

Liệt Giai Phi cười nói: “Coi như ta không nói, ngươi cũng chậm sớm cũng sẽ biết. Ta ở đây chờ ngươi, là vì nói cho ngươi một chuyện.”

Liệt Giai Phi vẻ mặt trở nên ngưng trọng, nói ra: “Hai năm rưỡi, thời gian của ngươi chỉ còn dư lại hai năm rưỡi. Khoảng thời gian này bên trong, ngươi phải giải quyết Tinh Cung việc, bằng không cục diện liền không cách nào nắm trong tay.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Hai năm rưỡi? Tại sao, thời gian tựa hồ quá ngắn.”

Liệt Giai Phi nói: “Là có chút eo hẹp. Nguyên nhân ta tạm thời không thể nói cho ngươi. Duy nhất có thể tiết lộ, chính là hai năm rưỡi sau, Đạo Ảnh muốn cho đòi mở đại hội.”

“Đạo Ảnh đại hội?”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Này cùng Tinh Cung việc có gì liên quan?” Lập tức sắc mặt đen trầm, có chút lộ vẻ giận dữ nói ra: “Liệt Tử sợ là một đã sớm biết ta thân phận của mẫu thân chứ?”

Liệt Giai Phi cười khổ nói: “Đối địa người thân phận, ta biết so với ngươi trễ hơn. Đạo Ảnh bên trong, ngoại trừ đã quen thuộc mấy người này, còn có mấy người ta hiện tại cũng không biết kỳ thân phận. Hai năm rưỡi sau Đạo Ảnh đại hội, đem sẽ lần thứ hai ảnh hưởng toàn bộ thiên hạ thế cuộc. Đến thời điểm liền không chỉ là Nhân tộc, toàn bộ Thương Khung tinh vực đều sẽ lan đến đi vào.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Nghiêm trọng như vậy?”

Liệt Giai Phi thở dài, một mặt bất đắc dĩ.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta còn có ba cái vấn đề, nghĩ Liệt Tử giúp ta giải thích nghi hoặc. Một, mẫu thân ta bị cuốn vào bão táp thời không, có thể có biện pháp đem tìm về. Hai, phụ thân ta là hay không không chết, hiện lại ở nơi nào? Ba, diệt pháp thân phận chân chính là cái gì, ta nghe Huyền Thiên Cơ gọi hắn vô tình, vô tình là ai?”

Liệt Giai Phi mặt lộ vẻ trầm tư, hai người đi đến Phong Thần Thành truyền tống khu vực, mới chậm rãi nói ra: “Bão táp thời không chính là trong vũ trụ đáng sợ nhất Thiên Tượng một trong, lấy Địa Giả cùng Thương Lăng Ngô thực lực, đều chỉ có thể tự vệ, nghĩ phải quay về sợ là khó khăn. Ta cũng không có biện pháp gì tốt. Nhưng ngươi có Tinh Vũ Bàn nơi tay, có lẽ có thể từ mặt trên tìm kiếm đột phá.”

Dương Thanh Huyền âm thầm nắm chặt song quyền, nội tâm một trận sóng lớn, sắc mặt hết sức khó coi.

Liệt Giai Phi lại nói: “Dương Vân Kính sinh tử tăm tích, ta cũng không biết được. Nhưng Địa Giả hẳn là biết đến. Nếu như ngươi có thể giải quyết vấn đề thứ nhất, vấn đề thứ hai cũng là giải quyết dễ dàng.”

“Cho tới vấn đề thứ ba, ta có thể nói cho ngươi. Diệt pháp thân phận chân chính, gọi vô tình, Thiên Vô Tình.”

“Thiên Vô Tình?”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Thiên Vô Tình, Thiên Vô Pháp, lẽ nào...”

Liệt Giai Phi nói: “Thiên Vô Tình là Thiên Vô Pháp đệ đệ. Ở kim cổ khai sáng ban đầu, cũng đã là cường giả đỉnh cao. Sau đó bị Thiên Vô Pháp trấn áp tiến vào sao vực sâu, không biết sao liền trốn thoát.”

Dương Thanh Huyền ngơ ngác nói: “Cái kia diệt pháp danh tự này… Chính là vì diệt ca ca hắn Thiên Vô Pháp?”

Liệt Giai Phi gật đầu nói: “Phải là.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Thiên Vô Pháp… Còn sống không?”

Liệt Giai Phi ánh mắt hơi ngưng, lắc đầu nói: “Không biết, những bí ẩn này việc, sợ là chỉ có Thiên tôn giả, Huyền Thiên Cơ này chút người biết một, hai.”

Dương Thanh Huyền không rõ cảm thấy áp lực, cười khổ nói: “Thế giới này, so với ta tưởng tượng phức tạp hơn a.”

Liệt Giai Phi nhìn hắn, nói: “Sai rồi, là so với ngươi giờ khắc này cho là phức tạp, còn phức tạp hơn.”

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, lôi kéo nói: “Liệt Tử, nếu như ngươi không có chuyện, liền theo ta về Chính Tinh Minh đi. Hai năm rưỡi thời gian kỳ hạn quá ngắn, ta cần sự giúp đỡ của ngươi.”

Liệt Giai Phi mỉm cười nói: “Trên thực tế, ngươi không gọi ta, ta cũng sẽ đi, bởi vì Chính Tinh Minh có vật của ta muốn.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Món đồ gì?”

Liệt Giai Phi nói: “Ngũ Uẩn Thụ.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, cười nói: “Ha ha, vậy còn chờ gì, chúng ta vừa đi vừa nói!”

Hai người lúc này dắt tay, tiến nhập truyền tống khu vực.

…

Sau bảy ngày, Trung Ương Đại thế giới tây bắc bộ.

Tuyền Tiêu Giáng Khuyết bầu trời, đột nhiên xuất hiện to lớn truyền tống trận pháp, rất nhiều võ giả cuốn vào bên trong, bị truyền tống rời đi.

Bốn phía Linh Sơn bảo địa, thành trì, tông môn, đều cảm ứng được không gian thật lớn gợn sóng, cùng căng thẳng túc sát bầu không khí.

Trong lúc nhất thời người người cảm thấy bất an, các loại tin tức lan truyền nhanh chóng.

“Chính Tinh Minh đem nhiều cường giả như vậy như vậy dời đi đi ra ngoài, là muốn đi tấn công Tinh Cung, toàn diện khai chiến sao?”

“Ngươi sợ không phải là một ngu, hiện tại Chính Tinh Minh thực lực còn chưa tới có thể cùng Tinh Cung toàn diện chống lại trình độ, toàn bộ quá đi chịu chết sao?”

“Các ngươi nói, có phải hay không là Tinh Cung chuẩn bị toàn diện tấn công Chính Tinh Minh? Chính Tinh Minh tiếp thu đến tiếng gió, vì lẽ đó rất sớm dời dời đi rồi.”

Lời này vừa nói ra, xung quanh võ giả đều là sắc mặt đại biến, như Chính Tinh Minh cùng Tinh Cung thật sự lựa chọn ở đây khai chiến, bọn họ tránh không được bị tai vạ tới.

“Thiên hạ này sắp biến đổi lớn rồi a.”

Không biết có ai hít một tiếng.

Một bộ truyện do tác người VN viết. Main bá, có harem, ko não tàn #Võng Du Mục Sư Nghịch Tập:)))

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1696: Vây Quét Mao Gia (Thượng)

Mao gia, cấm địa ở ngoài.

Đại địa làm mực hắc vẻ, dinh dính nhơn nhớt dường như đầm lầy giống như, khắp nơi tán lạc to lớn hòn đá, cùng với một ít khô mục bụi cây cùng đại thụ, nhấn chìm ở dày nặng trong hắc vụ, như là từng cái từng cái túc trực bên linh cữu người.

Một đám người lo lắng đứng ở ngoài cấm địa chờ đợi, sắc mặt đều là nửa vui nửa buồn.

Ở cách đó không xa có một toà bệ đá, bên trên bày đặt các loại linh tài bảo dược, ở giữa ngồi thẳng một cô gái, ngũ quan tuyệt sắc, chỉ có điều sắc mặt trắng bệch, biểu hiện sợ hãi, toàn thân đều đang run rẩy.

“Canh giờ đã qua nửa khắc, lão tổ tại sao còn không xuất quan.”

“Giữa trưa thời gian xử nữ huyết là nhất bổ dưỡng, này tên Tiểu Thiên Vị cảnh giới xử nữ mục đích chính là Thuần Dương canh giờ sinh ra, dùng để trung hoà sáu Âm thần sát công đột phá thời gian mang tới cực âm thi khí, không gì thích hợp hơn. Lão tổ lại không xuất quan, dược hiệu liền muốn yếu bớt.”

“Hiện nay thiên hạ phong vân dũng động, lão tổ xuất quan, chính là phấn chấn nhân tâm, dẫn dắt chúng ta Mao gia khai sơn chiếm đất thời cơ tốt nhất.”

“Trước tiên đừng xem xa như vậy, tộc trưởng đại nhân đều bị

Chính Tinh Minh người chém giết. Lão tổ xuất quan, có thể bảo vệ Mao gia địa vị, thay tộc trưởng đại nhân báo thù, cũng đã là vạn hạnh.”

Cấm địa bên ngoài trên đất bằng, hơn 500 vị Mao gia đệ tử, đều đang lẳng lặng chờ đợi Thái thượng đại trưởng lão Mao Hình xuất quan.

Theo thời gian từng giờ trôi qua, mọi người bắt đầu nghi kỵ, các loại xì xào bàn tán.

Mao Hạo nội tâm cũng có chút lo lắng, lão tổ chậm chạp không xuất quan, cũng không biết là hay không ra cái gì bất ngờ.

Mao Đồ bị giết, Mao gia bấp bênh, hắn bị chọn làm lâm thời tộc trưởng.

[truyen

cua tui đốt net] Đột nhiên, xa xa một bóng người xuyên qua đám người, bước chậm mà đến, sắc mặt ngưng trọng, ở Mao Hạo bên tai Khinh Ngữ một trận.

Mao Hạo cả kinh nói: “Chính Tinh Minh động tác lớn? Chẳng lẽ là cùng Tinh Cung triệt để khai chiến?”

Người kia sắc mặt nghiêm túc lắc đầu, nói: “Tin tức mới vừa nhận được, rất nhiều võ tu rời đi Tuyền Tiêu Giáng Khuyết, hướng đi không rõ. Hiện tại toàn bộ Trung Ương Đại thế giới, đều ở mật thiết quan tâm việc này.”

Mao Hạo trầm giọng nói: “Tiếp tục tìm hiểu, đồng thời quan tâm Tinh Cung nhất cử nhất động.”

Người kia theo tiếng mà xuống.

Nhưng vào lúc này, bầu trời bỗng nhiên đột nhiên tối, đại địa rung động dữ dội lên, bình địa nổi lên âm phong, điên cuồng cuốn tới, mang đến một luồng tuyệt cường mà thâm độc khí tức.

“A!”

Một đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương ở Hắc Phong bên trong vang lên, cái kia bị hiến tế thiếu nữ khuôn mặt vặn vẹo, biểu hiện vạn phân thống khổ.

Cái kia trắng nõn trên người xuất hiện rất nhiều vết máu, như là nước chảy, theo thân thể dâng trào, nhưng máu loãng nháy mắt liền bốc hơi lên ở trong hắc khí, mà cô gái kia cũng đã biến thành một bộ xấu xí thây khô.

“Ha ha! Này xử nữ huyết không sai! Lão phu vừa rồi đột phá đến sáu sao Giới Vương, cả người âm thi khí, đang cần muốn vật như vậy bên trong cùng. Nhưng này một cái còn thiếu rất nhiều, lại đi tìm cho ta một trăm cái đến!”

Dị tượng bên trong truyền đến bừa bãi, thanh âm phách lối, vô số quỷ phách ở trong hắc khí ngưng tụ mà ra, ở không trung hí lên múa tung, chậm rãi chồng chất ở một chỗ, ngưng tụ ra một bóng người.

Người kia sắc mặt già nua mà trắng bệch, thân hình thon gầy, biểu hiện bên trong tràn đầy thâm độc cùng vặn vẹo, nhìn thấy được vạn phân đáng sợ.

“Cung nghênh Thái thượng lão tổ xuất quan!”

Mao Hạo đám người đều là đại hỉ, kích động vội vã quỳ xuống, mấy trăm người nằm sấp trên mặt đất, đen thùi lùi một mảnh.

Mao Hình ánh mắt nhất chuyển, nham hiểm nói: “Hừ, Mao Đồ đây? Biết lão phu xuất quan, lại không ở, nếu như không tìm được khiến ta tin phục lý do, hừ hừ. Còn có, núi nhỏ đây?”

Mao Hạo cùng mấy vị trưởng lão, đều là cả người run cầm cập, liều mạng dập đầu đầu.

Mao Hình sầm mặt lại, quát lên: “Mao Hạo, như thật nói ra!”

Mao Hạo sắc mặt bi thảm, run giọng nói: “Hồi bẩm Thái thượng trưởng lão, tộc trưởng đại nhân cùng Mao Tiểu Sơn, đều bị người giết rồi!”

“Ầm!”

Một luồng âm phong ở Mao Hình trong tay nổ ra, trong phút chốc hôn thiên ám địa, mỗi người đều cảm thấy thấu xương âm lãnh cùng hàn ý, sợ đến câm như hến.

Ngay sau đó, Mao Hạo nơm nớp lo sợ đem Mao Đồ, Mao Tiểu Sơn, còn có mấy vị Mao gia trưởng lão cái chết, giản lược nói một lần.

Cùng với gần nhất thiên hạ đại thế, Tinh Cung thay đổi cùng Chính Tinh Minh thành lập.

Mao Hình cắn răng cả giận nói: “Chính Tinh Minh! Dương Thanh Huyền! Ta nhất định muốn đem bọn ngươi tàn sát sạch, mỗi một người đều không chết tử tế được!”

Mao Hạo cười nịnh nói: “Hiện tại Thái thượng đại trưởng lão xuất quan, ta Mao gia chấn hưng sắp tới, mà Chính Tinh Minh nhân hòa Dương Thanh Huyền đều chết chắc rồi!”

Mao Hình lạnh rên một tiếng, nói: “Truyền lệnh xuống, liền nói lão phu xuất quan, rộng rãi mời các lộ bạn tốt đến đây trợ quyền. Chúng ta cùng nhau trên Chính Tinh Minh đòi một lời giải thích, tru diệt Dương Thanh Huyền!”

Mao Hạo kinh hãi, bọn họ Mao gia luôn luôn thanh danh bất hảo, nào có cái gì bạn tốt, cho dù có đều là một ít cướp gà trộm chó hạng người, trên không được tiền đặt cược.

Hơn nữa trực tiếp đi Chính Tinh Minh hưng binh vấn tội, đây không phải là muốn chết sao?

Nhưng Mao Hình giờ khắc này đột phá đến sáu sao Giới Vương, đang bành trướng đến cực điểm, thêm vào chết rồi tộc trưởng cùng ái đồ, giận không nhịn nổi, mệnh lệnh truyền xuống, ai dám ngỗ nghịch.

“Không cần đi Chính Tinh Minh, chúng ta nghe nghe Thái thượng trưởng lão xuất quan, đặc ý bắt người đến gần làm quà tặng, kính xin Thái thượng trưởng lão nhận lấy.”

Âm hối trên bầu trời, đột nhiên truyền đến một đạo thanh âm nhàn nhạt.

Theo âm thanh rơi xuống, một luồng tuyệt cường khí thế sóng tản ra đến, không gian phát sinh kịch liệt rung động, một điểm ánh sáng đột nhiên sáng lên.

Bên trong ánh sáng tăng mạnh, đem trọn phiến thiên không gột rửa thanh minh, một tòa thật to trận pháp truyền tống hiện ra bên trên.

Chính giữa trận pháp, vô số tự phù múa tung ngưng tụ, biến thành từng đạo từng đạo khí tức cường đại túc sát bóng người, năm trăm vị Chính Tinh Minh cường giả, như thiên quân vạn mã, phá không mà tới.

Mao Hạo sợ sợ kêu lên: “Chính Tinh Minh! Dương Thanh Huyền!”

Mao gia rối loạn, lượng lớn đệ tử khiếp sợ cùng sợ sợ.

Tự Thương Khung luận võ đến nay, Dương Thanh Huyền danh tiếng lần nữa như sấm bên tai, hiện đã là như mặt trời giữa trưa.

Nửa năm trước càng là ở Thái Âm sơn mạch chém giết Động Chân, cùng với Tinh Cung mười vị Giới Vương, kinh sợ thiên hạ.

Giờ khắc này xuất hiện ở Mao gia bầu trời, khí thế cường hãn mà thâm thúy, lăng nhiên mà lập bên dưới, cùng Mao gia âm lãnh khí chất tuyệt nhiên ngược lại, khiến Mao gia lòng người đầu cự chiến.

“Ngươi chính là Dương Thanh Huyền?!”

Mao Hình nhìn chằm chằm cầm đầu tên thanh niên kia nam tử, đáy mắt xẹt qua vẻ kinh dị cùng khiếp sợ.

Lại không nói Dương Thanh Huyền hiện ra khí thế, chính là tu vi, cũng có Khuy Chân đại viên mãn. Ở cái tuổi này có thể đạt đến độ cao như thế, trăm năm cũng khó gặp một cái.

Mao Hình dù sao cũng là kinh nghiệm lâu năm sa trường cường giả, lập tức trầm xuống, ý thức được Mao gia phiền phức lớn rồi, chọc nhân vật cực kỳ đáng sợ.

Dương Thanh Huyền đứng phía sau Vu Sơn, Vu Quân cùng Thần Nhạc đám người, không khỏi là thập cường hai mươi bốn trong nhà cường giả, hơn nữa còn có một ít hắn không nhận biết khuôn mặt xa lạ, tất cả đều là Giới Vương.

Dương Thanh Huyền mắt lạnh đảo qua Mao gia người, nói: “Tổng cộng 632 người, thêm vào lão tổ, là 633 người. Chính Tinh Minh được nghe lão tổ xuất quan, đặc biệt đến đây đưa lên 633 viên đầu người, mong rằng vui lòng nhận.”

Mao Hình tức giận nói: “Tốt tiểu tử cuồng vọng! Nghĩ diệt sạch ta Mao gia, nằm mơ đi!”

Khí thế trên người bỗng nhiên bạo phát, một luồng hắc khí cuồng tảo mà ra, bầu trời lần thứ hai trở nên âm trầm, đáng sợ khí tràng bao phủ toàn trường.

Một bộ truyện do tác người VN viết. Main bá, có harem, ko não tàn #Võng Du Mục Sư Nghịch Tập:)))

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1697: Vây Quét Mao Gia (Hạ)

Dương Thanh Huyền trong đôi mắt xẹt qua vẻ lạnh lùng, làm một chém đích thủ thế, lạnh giọng nói: “Giết! Không còn một mống!”

Tay phải ở trước người một trảo, Thiên Khư đột nhiên hiện ra, hướng về hư không chém một cái.

Một đạo kim sắc hư quang trình hình cung, đột nhiên phóng đại, phảng phất một vòng Tân Nguyệt giáng lâm đại địa, đem cái kia âm trầm khí tràng xé rách ra.

Hư quang như vòng, ép hướng về Mao gia đại địa.

“Không được! Chạy mau!”

“Không cho trốn! Nghênh địch!”

Mao gia nhất thời hỏng.

Lấy Dương Thanh Huyền sức mạnh, toàn bộ Mao gia có thể thắng được hắn, không cao hơn một bàn tay số lượng.

“Ầm ầm!”

Một kích chém ở trên mặt đất, toàn bộ Mao gia từ đó bị đánh mở.

Hơn mười người không tránh kịp, bị hư quang dư uy lan đến đi vào, tại chỗ chém thành hai đoạn.

To lớn dư uy không ngừng rót vào đại địa, xé rách địa tầng.

Toàn bộ Mao gia mặt đất, hầu như ở đây một kích bên dưới hoàn toàn bị cắt rời, bên trong linh khí trắng trợn tràn ra.

Mao Hình kinh nộ không ngớt, hít vào ngụm khí lạnh, trong nơi này vẫn là Khuy Chân cảnh sức mạnh? Một tinh giới vương cũng chỉ đến như thế!

“Đừng có càn rỡ!”

Mao Hình nổi giận gầm lên một tiếng, khí thế hóa thành núi cao, hướng về Dương Thanh Huyền trấn áp tới.

“Mao Hình, bắt nạt hậu bối có gì tài ba. Hay là chúng ta đã tới mấy chiêu đi.”

Vu Sơn cười nhạt, đi phía trước một bước đi ra, tương tự khí thế như núi, “Ầm ầm” một tiếng, liền đem Mao Hình khí thế ép tới nát tan.

Sau đó lại ra một bước, liền thuấn di đến Mao Hình trước người, cười lạnh nhìn hắn.

Không chỉ có như vậy, lại có bốn bóng người lấp lóe, Thần Nhạc, Tử Dạ, Quỷ Tôn, Phó Hải Phong, đem Mao Hình hoàn toàn vây nhốt.

Mao Hình kinh nộ không ngớt, cắn răng nói: “Vu Sơn! Ngươi thật muốn cùng tiểu tử này cùng một giuộc, đối phó ta Mao gia?!”

Vu Sơn khẽ mỉm cười, nói: “Mao huynh thật biết nói đùa, chính mình liền ở tại cống ngầm trong mồ, sao được nói đến người khác cùng một giuộc.”

Đúng lúc này, Vu Sơn phía sau, đột nhiên hóa ra một mảnh hào quang màu xanh, lập tức “ầm ầm” Một tiếng, năng lượng mạnh mẽ từ hư không ra bên ngoài va chạm, đem bầu trời đánh ra một mảnh vết nứt, hướng về bốn mặt tản đi.

“Ầm ầm!”

Lại là một hồi rung động.

Mao Hình hoàn toàn biến sắc, chỉ thấy một vị lớn vô cùng quái thú xuất hiện giữa trời, đứng sau lưng Vu Sơn, chính là Thanh Lão Thú.

Cái kia cuồng bạo khí tức đáng sợ một khi xuất hiện, liền đem chính mình khóa chặt.

“Khinh người quá đáng!”

Mao Hình nổi giận gầm lên một tiếng, hai mắt đỏ lên.

Thanh Lão Thú thực lực cùng Vu Sơn không khác nhau chút nào, đều là kẹt ở sáu sao đỉnh cao.

Tuyền Tiêu Giáng Khuyết đem này một người một thú phái ra, rõ ràng cho thấy phải đem Mao gia triệt để diệt trừ, hoàn toàn không cho mình này phương đường sống.

Đồng thời dưới sự chỉ huy của Dương Thanh Huyền, năm trăm vị cường giả, bên trong còn có bảy, tám vị giới vương, thêm vào Dương Thanh Huyền chính mình, đối với Mao gia đệ tử, hoàn toàn là một bên ngược lại tru diệt.

“Ta và các ngươi liều mạng!”

Mao Hình hét lớn một tiếng, một tấm cờ trắng liền tại bên người hiện ra, đột nhiên nắm ở trong tay, hướng về Vu Sơn đánh tới.

Phiên bên trong vô số đen kịt tuôn ra, bên trong vạn quỷ hí lên.

Quỷ Tôn hai mắt bắn mạnh ra hào quang, mừng như điên nói: “Ức Hồn Phiên! Lại là một cây Ức Hồn Phiên!”

Mừng như điên bên dưới, chậm rãi ngưng tụ ra Bách Quỷ Dạ Hành, tùy thời mà phát động.

Vu Sơn cười nhạt, hai mắt nháy mắt hóa thành màu xanh, ở không trung lóe lên.

Mao Hình hoàn toàn biến sắc, thầm nói: “Không được!”

Chỉ cảm thấy không gian biến hóa, liền lâm vào mắt xanh bên trong, bốn phía tất cả đều là hư vô vũ trụ, chính mình đạp ở một mảnh Thanh Quang trên.

Đúng lúc này, vô số lớn xích sắt màu xanh, từ bốn phương tám hướng qua lại mà tới.

“Ầm! Ầm!”

Mao Hình quơ Âm Hồn Phiên, hướng về bốn mặt đánh tới, đem cái kia chút khoá sắt đánh bay.

Đột nhiên, phía sau to lớn bóng mờ lóe lên, Thanh Lão Thú chẳng biết lúc nào xuất hiện, một quyền như núi cao cuồng kích hạ xuống.

“Đáng chết!”

Mao Hình mạnh mẽ xoay người, Âm Hồn Phiên ở trong tay kéo ra, hóa thành một mặt tấm khiên.

“Oành!”

Thanh Lão Thú một quyền, mạnh mẽ đánh trên Âm Hồn Phiên, mặt trên vải bạt lún xuống dưới, vô số ác quỷ thê lương rống.

Mao Hình sắc mặt trắng bệch, Thanh Lão Thú một quyền quá mạnh, không chỉ có chấn bách quỷ hồn phi phách tán, sức mạnh càng là phản phệ đến trong cơ thể hắn, ngũ tạng lục phủ dường như vặn cùng nhau.

Mắt xanh không gian cũng ở đây một quyền hạ, hiện ra tảng lớn vết nứt.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ không gian rốt cục một hồi bạo nổ mở, Mao Hình bị trực tiếp rung đi ra.

Nhưng xuất hiện ở hiện thực không gian chớp mắt, Vu Sơn từ lâu hai tay kết ấn, một phương Thanh Ngọc giống như dấu ấn, lâm không chấn động hạ, mạnh mẽ vỗ vào Mao Hình lồng ngực.

“Phốc!”

Mao Hình phun ra một ngụm máu lớn, liền đánh bay ra ngoài, rống to nói: “Vu Sơn! Có gan một chọi một một mình đấu, liên thủ toán cái gì bản... A!...”

Câu nói sau cùng không xong, một thanh to lớn quỷ kiếm, từ lồng ngực đâm thủng mà ra.

Quỷ Tôn cười gằn một tiếng, hai mắt phóng quang, đột nhiên há to mồm, trực tiếp một khẩu đem Mao Hình đầu cắn.

Trận này mặt, làm Phó Hải Phong, Tử Dạ đám người, đều là cả người nổi da gà.

Mao Hình nằm mơ cũng không nghĩ tới, chính mình khổ cực bế quan trăm năm, vừa vừa xuất quan, đang chuẩn bị thi thố tài năng thời khắc, cứ như vậy uất ức chết rồi.

Liền đầu đều bị người ăn.

Sau đó hồn phách, Âm Hồn Phiên, tất cả đều Quỷ Tôn không chút khách khí thu nhận.

Dương Thanh Huyền ở cách đó không xa nhìn tình cảnh này, kinh hãi không thôi, đối với Vu Sơn cùng Thanh Lão Thú thực lực, có cái mới tinh hiểu rõ.

Chính mình chỉ lo Mao Hình quá mạnh, cho nên an bài nhiều như vậy Giới Vương vây công, không nghĩ tới càng là lo xa rồi.

Mao Hình vừa chết, còn dư lại Mao gia người, càng là như gà đất chó sành, toàn diện tan vỡ.

Toàn bộ chiến đấu không cao hơn một phút.

Mao gia bị triệt để san thành bình địa.

Này chế Nhân tộc kim cổ tới nay, thập cường hai mươi bốn gia thế lực bị tiêu diệt nhanh nhất ghi chép.

Không chỉ có khi trước 633 tên thành viên trọng yếu toàn bộ đền tội, lan đến gần Mao gia các loại đệ tử, tử thương ở vạn người trở lên.

Phó Hải Phong nói: “Mao gia căn cơ xem như là diệt trừ. Bọn họ khống chế thế lực, cùng sức ảnh hưởng cũng đem ở phía sau mặt trong vòng mấy năm lần lượt tan rã.”

Dương Thanh Huyền nói: “Mấy năm? Quá lâu. Trực tiếp phái người tiếp quản Mao gia tất cả mọi thứ, như có người phản kháng, giết hết không xá!”

Phó Hải Phong trong lòng kinh sợ, vội vàng ôm quyền nói: “Là!”

Vu Sơn đám người cũng là ánh mắt lấp lóe, lòng có suy nghĩ.

Dương Thanh Huyền tự Thái Âm sơn mạch sau khi trở lại, không chỉ tu vì là tăng nhiều, liên phá hai tầng cảnh giới, hơn nữa tính cách tựa hồ xảy ra một chút biến hóa.

Trở nên lôi lệ phong hành, sát phạt quả quyết.

Loại biến hóa này đối với một vị cường giả mà nói, cũng không phải là chuyện xấu, ngược lại là thiên hạ bá chủ vốn nên thì có khí chất.

Vu Hiền hoạ thơ diễn đều là nhìn ở trong mắt, trong lòng vui mừng.

Tử Dạ nói: “Trận chiến này chắc chắn kinh động thiên hạ, đối với cái kia chút dựa vào Tinh Cung thế lực, tất nhiên là cực kỳ chấn động mạnh động cùng cảnh giác. Thanh Huyền, chúng ta không bằng hoặc là không làm, lại tìm mấy nhà dựa vào Tinh Cung thế lực, giải quyết chung.”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Mao gia bị diệt, tin tức truyền bá nhanh chóng, sợ là vượt qua chúng ta tưởng tượng. Những môn phái khác sẽ có cảnh giác không nói, sợ là Tinh Cung sẽ trực tiếp tạo áp lực đến Tuyền Tiêu Giáng Khuyết, thậm chí gây nên chiến tranh toàn diện. Việc cấp bách, cần phải lập tức trở lại, trấn thủ trụ Tuyền Tiêu Giáng Khuyết.”

Một bộ truyện do tác người VN viết. Main bá, có harem, ko não tàn #Võng Du Mục Sư Nghịch Tập:)))

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1698: Cử Thế Khiếp Sợ, Lôi Kéo Thế Lực

Vu Sơn nói: “Ta hết sức tán thành Thanh Huyền cách nhìn. Chúng ta như vậy đại quy mô điều động, tuy rằng mục đích bí mật, nhưng khẳng định không gạt được Tinh Cung tai mắt. Vô cùng có khả năng Tinh Cung đã phái cao thủ tiến nhập Tuyền Tiêu Giáng Khuyết phạm vi.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Đây cũng chính là vì sao Vu Hiền cùng Thi Diễn đại nhân không thể ly khai tổng bộ nguyên nhân. Chúng ta bây giờ lập tức trở lại.”

...

Nửa ngày phía sau, Mao gia bị nhổ tận gốc tin tức, rất nhanh liền truyền khắp thiên hạ.

Cử thế khiếp sợ.

Hơn nữa quả nhiên không ngoài dự đoán, ngay ở Dương Thanh Huyền đám người ly khai Tuyền Tiêu Giáng Khuyết không lâu sau, Tinh Cung liền phát hiện tình báo, đồng thời để Động Hư, Động Huyền hai người tiên phong, dẫn theo hơn hai mươi vị giới vương tiến về phía trước Tuyền Tiêu Giáng Khuyết, nghĩ muốn rút củi dưới đáy nồi, diệt đi Chính Tinh Minh sào huyệt.

Song phương một trận đại chiến ngay ở Tuyền Tiêu Giáng Khuyết lĩnh vực trong phạm vi đấu võ.

Dương Thanh Huyền đám người đúng lúc trở về, cho Tinh Cung người giết trở tay không kịp, rốt cục đem chiến cuộc triệt để khống chế.

Tinh Cung chi người đã chết năm vị hung đồ, còn lại người bại trận mà chạy.

Chính Tinh Minh tuy rằng thu được thắng lợi cuối cùng, cũng thương vong nặng nề, chết rồi hai vị Giới Vương cường giả, mà Giới Vương dưới võ tu, càng là nhiều vô số kể.

Trong đó thảm nhất chính là Vu gia, hầu như hao tổn một phần tư sức mạnh.

Đây là Thái Âm sơn mạch giao chiến sau, song phương lần thứ hai đại quy mô chính diện giao phong, hơn nữa hai lần đều lấy Tinh Cung thất bại tan tác mà quay trở về kết thúc, nhất thời làm Tinh Cung nhất phái thế lực lòng người bàng hoàng, dao động đối với Tinh Cung niềm tin.

...

Mưa lạnh trên núi, bầu trời thanh minh, mà phía dưới nhưng là một làn mưa bụi mờ mịt, lông trâu trong mưa phùn, tựa hồ ẩn chứa một phen huyền diệu quy tắc.

Tịch Đại ngồi xếp bằng ở mây mù mờ ảo bên trong, chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn phía Thiên Khung.

Giữa hai lông mày vặn thành một cái kết, thật lâu hóa không mở.

đọc truyện ở http://tr

uyencuaTui.net/ Nghê Ba ngồi sau lưng Tịch Đại, không nhịn được hỏi: “Đại nhân, ngài như vậy nhìn trời, đã nửa năm. Nếu không có khí tức vẫn còn, ta đều cho rằng ngài chết rồi.”

Tịch Đại vẫn như cũ ngửa lên trời Thiên Khung, không nói một lời.

Nghê Ba không còn gì để nói, thở dài, thẳng thắn đóng ngũ giác giác quan thứ sáu, tiếp tục tu luyện.

…

Nơi nào đó núi cao san sát, bích trúc như biển, u hoàng bên trong truyền ra thanh u đàn cổ tiếng, lượn lờ giữa núi rừng, kéo dài không thôi.

Đột nhiên tiếng đàn dừng lại, Hữu Cầm Sanh trong mắt một mảnh khí trời đất hòa hợp, hóa thành nhàn nhạt thủy quang, ngóng nhìn hướng về hư không, nói: “Thanh Huyền minh chủ nếu đã tới, liền đi ra đi.”

Cái kia chỗ hư không “Ha ha” nở nụ cười.

Dương Thanh Huyền liền hiện thân mà ra, bay rơi xuống, ôm quyền nói: “Mạo muội, đường đột.”

Hữu Cầm Sanh nói: “Này nông cạn ẩn giấu thuật, Thanh Huyền minh chủ là cố ý muốn để ta phát hiện. Cho dù có mạo muội đường đột, cái kia cũng là cố ý.”

Hữu Cầm Sanh khói sóng hơi đổi, trên mặt không nhìn ra vẻ mặt, nhưng nội tâm nhưng là khiếp sợ không gì sánh nổi.

Ngăn ngắn thời gian nửa năm, Dương Thanh Huyền thì đạt đến Khuy Chân đại viên mãn, đồng thời tu vi vẫn còn vững bước tăng lên.

Thêm vào nửa năm qua các loại nghe đồn, không khỏi với trước mắt thanh niên này, sinh ra một loại kính nể.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ha ha, tất cả cũng không chạy khỏi có Cầm đại nhân phát giác. Lần này đến đây, là muốn hỏi đại nhân, lần trước trò chuyện việc, có thể có nghĩ kỹ?”

Hữu Cầm Sanh đứng dậy, ôm đàn ở trong rừng bước chậm.

Dương Thanh Huyền không chút hoang mang đi theo sau đó.

Rừng bên trong tràn đầy lục thực mùi thơm ngát, long trọng ánh sáng mặt trời bị sương mù pha loãng, khiến toàn bộ núi rừng mười phần u tĩnh mà vui mừng.

Hai người đi một hồi, Hữu Cầm Sanh đột nhiên dừng bước, xoay người nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nói: “Vấn đề kia, phải cân nhắc là minh chủ đại nhân, mà không phải chỉ là tại hạ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ồ? Đại nhân cảm thấy ta phải cân nhắc cái gì?”

Hữu Cầm Sanh nhìn hắn, nói ra: “Chẳng lẽ đại nhân muốn có đàn thế gia, không hề chỗ tốt gia nhập?”

Dương Thanh Huyền khẽ cười nói: “Muốn chỗ tốt gì, có Cầm đại nhân cứ việc nói.”

Hữu Cầm Sanh nói: “Rất đơn giản, một khi Chính Tinh Minh thắng lợi, có đàn thế gia muốn trở thành thập cường một trong, cũng lại đạt được tương ứng tài nguyên phân chia.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, trở nên trầm tư.

Thập cường hai mươi bốn gia tuy rằng đều là đỉnh cấp thế lực, nhưng hai mươi bốn gia so với thập cường, vẫn là chênh lệch rất lớn.

Trong đó then chốt nguyên nhân còn tại ở tài nguyên không đủ.

Này tài nguyên liền bao quát địa bàn, linh thạch, công pháp, đan dược, nguyên khí chờ chút, không một mà nói.

Hữu Cầm Sanh mục đích hết sức rõ ràng, nhưng cái điều kiện này rồi lại mười phần hàm hồ.

Nếu chỉ là cho cái danh hiệu, một chút vấn đề đều không, mấu chốt là tương ứng tài nguyên xứng đôi, vấn đề liền lớn.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một trận, trong mắt tinh mang lấp lóe, nói ra: “Được! Ta đáp ứng ngươi.”

Hữu Cầm Sanh trong mắt sáng ngời, ôm đàn hai tay của, càng có chút run rẩy, vui vẻ nói: “Thật chứ?!”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Tự nhiên coi là thật.”

Hắn nghĩ tới Liệt Tử nói hai năm rưỡi kỳ hạn, vào giờ phút này, cũng không tiếc bất cứ giá nào, lôi kéo tất cả có thể lôi kéo người.

Chỉ cần tan rã rồi Tinh Cung, trong thiên hạ tài nguyên còn chưa phải là tùy ý chính mình phân phối.

Đến thời điểm thật đem có đàn thế gia nhấc lên thập cường, cũng không phải việc khó.

Hơn nữa, ở đây tràng lớn chiến đấu lớn bên trong, trợ giúp cùng đứng ở bên mình, đem đến từ nhưng mà muốn phân phối thành quả thắng lợi.

Cho tới cái kia chút đối địch phương, thậm chí là trung lập phương, liền xin lỗi.

Hữu Cầm Sanh một hồi lâu mới trầm tĩnh lại, sau đó hướng về Dương Thanh Huyền cúi người chào thật sâu xuống, cung kính nói: “Có đàn thế gia, thề chết theo minh chủ, Nhân Hoàng đại nhân!”

Dương Thanh Huyền lại cười nói: “Khách khí. Từ nay về sau, vinh nhục cùng hưởng.”

Hữu Cầm Sanh nhẹ nhàng gõ đầu, vuốt cằm nói: “Có đàn thế gia nương nhờ vào minh chủ việc, có thể tạm thời giữ bí mật không nói. Như vậy càng có thể để Tinh Cung nhìn không thấu. Lúc mấu chốt, trở thành một cỗ kỳ quân.”

Dương Thanh Huyền nói: “Có Cầm đại nhân nghĩ, cùng ta nhất trí.”

Hai người nhìn nhau nở nụ cười.

Ngay sau đó, Dương Thanh Huyền lại cùng Hữu Cầm Sanh trao đổi một trận.

Sau đó, mới bí mật rời đi.

…

“Rốt cục, muốn đi cái địa phương kia.”

Tuyền Tiêu Giáng Khuyết bên trên, Dương Thanh Huyền nhìn đầy trời Vân Hải, Tụ Tán Vô Thường, không khỏi cảm khái nói ra.

Vu Hiền hoạ thơ diễn đứng ở phía sau, hai người liếc mắt nhìn nhau, đều là nhẹ nhàng nở nụ cười.

Thi Diễn nói: “Để ta đoán một chút, minh chủ nói chỗ đó, nếu không phải là Tinh La Ninh gia?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Thi Diễn đại nhân liệu sự như thần.”

Thi Diễn cười nói: “Không phải ta liệu sự như thần, mà là rất tốt đoán sự tình. Bây giờ thập cường hai mươi bốn trong nhà, minh chủ một hồi liền lôi kéo có đàn cùng Công Thâu hai nhà. Còn dư lại đều không phải là dễ thuyết phục như vậy. Mà Ninh gia, chung quy là minh chủ mẫu thân nhà mẹ đẻ. So với còn dư lại này chút siêu cấp thế lực mà nói, tương đối muốn dễ dàng một chút.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Chỉ mong sẽ dễ dàng một chút đi.”

Hắn nhớ tới ngày đó cùng Ninh Hồng Nho gặp mặt.

Tuy rằng cái này ông ngoại đối với hắn hiền lành, bảo vệ, nhưng hắn Ninh gia người, thì chưa chắc như thế.

Vu Hiền nói: “Nếu muốn đi, liền đi sớm sớm về đi. Vì để tránh cho phát sinh ngoài ý muốn, ta để Vu Sơn cùng đi với ngươi.”

Dương Thanh Huyền cự tuyệt nói: “Không dùng. Trong thân thể ta có một nửa là Ninh gia huyết, nhiều nhất tay trắng trở về, không có việc gì. Bây giờ thế cuộc khó lường, bất cứ lúc nào cũng có thể xuất hiện lớn xung đột lớn. Vu Sơn vẫn là ở lại Tuyền Tiêu Giáng Khuyết.”

Một bộ truyện do tác người VN viết. Main bá, có harem, ko não tàn #Võng Du Mục Sư Nghịch Tập:)))

Chương 1699: Tinh La Thánh Hồ, Mỗi Đóa Hoa Là Một Thế Giới

Vu Hiền nói: "Cũng tốt. Này chút ẩn thế thế gia, ít cùng ngoại giới vãng lai, tính nết cũng thiên về quái lạ. Mang có thêm cường giả đi, sợ sẽ sinh ra tâm tư gì. Bất quá, ngoại trừ cái kia Quỷ Tôn ở ngoài, ta nhìn Tử Dạ cô nương cũng không tệ, làm cho nàng theo ngươi cùng đi chứ. Nếu như không có chuyện, sống ở đó trong hồ lô tu luyện cũng được. Như vậy chúng ta mới có thể càng yên tâm."

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, ôm quyền nói: "Vâng, nhạc phụ đại nhân."

Ngay sau đó, liền cáo từ, đi chuẩn bị xuất phát việc.

Thi Diễn nhìn Dương Thanh Huyền rời đi, cười nhìn Vu Hiền, nói: "Ngươi cái này trượng nhân còn thật là hào phóng, cho mình con rể cùng kỳ tha nữ nhân tạo cơ hội."

Vu Hiền từ tốn nói: "Nhân duyên việc, không phải ta có thể định. Trong số mệnh đã định trước không tránh khỏi, trong số mệnh không có, cưỡng cầu không được. Hơn nữa bây giờ không phải là suy nghĩ này chút tư tình nhi nữ thời điểm, mà là bảo vệ Dương Thanh Huyền không có chuyện. Ta ngược lại thật ra hi vọng Khinh Nguyệt có thể đi theo, nhưng Khinh Nguyệt có thực lực này sao?"

Vu Hiền ánh mắt thâm thúy, nhìn phía xa xa Minh Thần Nhai, như là đang suy nghĩ gì.

Thi Diễn cũng than thở: "Cái kia hai cái cô gái nhỏ ở bên dưới vách núi tu luyện một trận, không biết có thể có tiến bộ.”

Vu Hiền nói: “Tiến bộ nhất định là có. Khinh Nguyệt cùng Ngọc Nhan thiên phú đều không kém, hơn nữa Minh Thần Nhai hạ còn có Tần Chấn Ngũ Uẩn Thụ đạo trường. Mấu chốt là tiến bộ tới trình độ nào? Tốc độ quá chậm, chung quy không đuổi kịp Dương Thanh Huyền bộ pháp. Đây mới là ta lo lắng nhất.”

Thi Diễn than thở: “Nói rất đúng. Giữa phu thê, quan trọng nhất là cộng đồng trưởng thành. Nếu như một phương đi quá nhanh quá xa, còn bên kia vẫn còn ở nguyên địa lời, thì phiền toái. Nhưng là, lấy Dương Thanh Huyền tốc độ tu luyện...”

Hai người đều là cười khổ không thôi.

...

Tinh La Quốc, Thánh Hồ.

To lớn hồ vây quanh ở núi xanh trong đó, liền giống như một mặt to lớn tấm gương.

Bên bờ nhưng là sinh trưởng tảng lớn kỳ hoa dị thảo, theo gió thổi mà phát động, cùng thiên địa lẫn nhau sấn.

Trên hồ nước linh vụ, đem hết thảy cảnh tượng khúc xạ có chút hư huyễn.

Đột nhiên, bình hồ trên mặt nước, hơi điểm nhẹ gợn sóng đãng mở, giống như Tinh Đình Điểm Thủy.

Sau đó một vệt bóng đen phản chiếu ở trong hồ nước, trên mặt nước chậm rãi hóa ra một đạo nhân thân ảnh, hướng về hồ bốn mặt nhìn tới.

Bên trong cặp mắt một hồi phóng ra kim quang, đem hết thảy cây cối, hoa cỏ, hồ nước, cá bơi, tẩu thú, toàn bộ gom lại vào đáy mắt.

“Người phương nào lớn mật! Lại dám xông vào ta Tinh La Quốc Thánh Hồ!”

Một đạo chấn nộ âm thanh phá không truyền đến, chấn động đến mức mặt nước sóng lớn thay nhau nổi lên.

Hai bóng người trong phút chốc xuất hiện ở trên mặt hồ, một mập một gầy, đều là thân mặc áo bào tím, khuôn mặt già nua, chỉ có điều tinh thần sáng láng, đồng thời khí tức mạnh mẽ.

Người kia ôm quyền nói: “Tại hạ Chính Tinh Minh Dương Thanh Huyền, cầu kiến Ninh gia gia chủ.”

Lão béo sầm mặt lại, quát lên: “Cái gì Chính Tinh Minh, cái gì Dương Thanh Huyền, chưa từng nghe tới. Muốn gặp Ninh gia gia chủ, khẩu khí thật là lớn! Có thể có mời?”

Tinh La Quốc, vị trí Trung Ương Đại thế giới nam bộ.

Dân giàu nước mạnh, không tranh với đời, nằm ở nửa phong bế trạng thái.

Nhưng quốc nội cũng là lấy võ vi tôn, cường giả không ít.

Đồng thời toàn bộ Tinh La Quốc hoàng thất, đều là Ninh gia ở ngoài hệ đệ tử.

Có thể nói toàn bộ Tinh La Quốc, đều ở Ninh gia hoàn toàn khống chế bên dưới.

Này một mập một gầy hai vị lão giả, chính là thành viên hoàng thất, một lòng tu luyện, ở Tinh La Quốc có Võ Thánh danh xưng, mặc dù hoàng đế thấy cũng muốn tham bái.

Mà ở Thánh Hồ bên trong, lại cũng chỉ có thể miễn cưỡng gác cổng.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình, đem tu vi của hai người thu hết vào mắt, chỉ là Không Pháp sơ kỳ, liền mỉm cười nói: “Ta có Ninh gia gia chủ cho tín vật của ta.”

Nói, liền xoay tay lấy ra một viên ngọc bội, đưa tới.

Hai vị lão giả sững sờ, đem ngọc bội cầm trong tay, có chút hơi khó.

Gia chủ ngọc bội, há là bọn hắn nhận được?

Một hồi liền cứng ở cái kia, có chút không biết làm sao.

Lão béo đem ngọc bội vứt còn cho Dương Thanh Huyền, khoát tay nói: “Ngươi đi đi. Ngọc bội kia chúng ta cũng không nhận ra. Coi như lùi 10 ngàn bước, dù cho nhận ra, chúng ta cũng không cách nào mang ngươi tiến vào Ninh gia.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Vì sao?”

Gầy ông lão hắc tiếng nói: “Ninh gia ẩn cư ở bên trong thánh hồ, mỗi đóa hoa là một thế giới. Này đầy ven hồ hoa tươi, chỉ có một đóa là tiến nhập Ninh gia đường nối.”

Lão béo đầy mặt tự hào, nói: “Nhưng coi như ngươi đi vào một lần, lần thứ hai cũng không vào được. Bởi vì đóa hoa này, là không cố định. Tiến nhập Ninh gia đường nối, là đang không ngừng mà biến hóa bên trong. Hôm nay có thể là này đóa, ngày mai khả năng chính là cái đóa kia. Nếu như ngươi có bản lĩnh đi vào, chúng ta cũng không ngăn cản ngươi.”

Trên thực tế, bọn họ cũng đã nhận ra Dương Thanh Huyền bất phàm, biết chính mình muốn ngăn cũng không ngăn được, vì lẽ đó hi vọng hắn có thể biết khó mà lui.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Thì ra là như vậy, cái kia ta liền thử một chút.”

Nói, trong hai con ngươi lấp loé kim quang, hướng về bốn mặt ven hồ trên đóa hoa nhìn tới.

Đống lớn phồn hoa ở trên bờ trải ra, mỗi đóa đều tươi đẹp cực kỳ, êm ái triển khai, tung bay theo gió.

Một mập một gầy sắc mặt hai người chìm xuống, đều là lộ ra không thích cùng vẻ châm chọc.

Nguyên bản hi vọng người trẻ tuổi này biết khó mà lui, không nghĩ tới nhưng là cái không gặp Hoàng Hà chưa từ bỏ ý định chủ.

Hai người cười lạnh liếc nhau một cái, cũng chờ nhìn Dương Thanh Huyền thất bại tan tác mà quay trở về.

Hết thảy đóa hoa hình dạng, kết cấu, thậm chí là thơm ngát, đều ở Hỏa Nhãn Kim Tình hạ một điểm điểm phân giải.

Từ khi bước vào Khuy Chân đại viên mãn sau, Hỏa Nhãn Kim Tình uy năng, cũng tăng lên tới một cái độ cao hoàn toàn mới.

Có thể nhìn thấu các loại pháp tướng, thần thông, thậm chí quy tắc.

Dương Thanh Huyền bóng người nhất chuyển, liền đạp lên hồ nước, hướng một phương hướng đi đến.

Một mập một gầy sắc mặt hai người chợt biến, lộ ra kinh sợ.

Lẽ nào tiểu tử này thật sự tìm ra lối vào?

Không thể, nhất định chỉ là phô trương thanh thế!

Hai người tuy rằng phán đoán Dương Thanh Huyền là phô trương thanh thế, nhưng chẳng biết vì sao, nội tâm nhưng có một chút khẩn trương.

Dương Thanh Huyền đi đến một đóa năm cánh hoa Tiểu Hoa trước, cái kia hoa tâm trình nhàn nhạt màu vàng nhạt, như một cái năm mang tinh.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình bên trong, ngậm lấy một tia ý cười, giơ tay bấm quyết, lâm không đánh ra vài đạo phù ấn, liền hướng cái kia trên mặt cánh hoa vỗ tới.

Ấn quyết ở không trung lóe lên, toàn bộ dung nhập vào trên mặt cánh hoa.

Một màn kỳ dị xuất hiện, cánh hoa trên kinh lạc cùng hoa văn phảng phất đang sống, linh khí ở trong đó di chuyển, từng vòng không gian rung động, lấy cái kia năm mang tinh làm trung tâm khuếch tán mở.

Toàn bộ không gian dường như búp hoa tỏa sáng, ở Dương Thanh Huyền trước mặt chậm rãi mở ra.

Dương Thanh Huyền xoay người, hướng về trố mắt ngoác mồm mập gầy hai người ôm quyền chắp tay, khẽ mỉm cười, liền đi vào không gian kia bên trong.

Không gian búp hoa trong phút chốc thu nạp, như vệt nước giống như vậy, trở về đến cái kia cánh hoa lá trên.

Liền như chuyện gì đều chưa từng xảy ra.

Mập gầy hai người há to mồm, hoàn toàn hoá đá ở trên mặt hồ.

Rất lâu, hai người mới phục hồi tinh thần lại, dụi mắt một cái, đều là gương mặt kinh hãi cùng không thể tin tưởng.

“Làm sao bây giờ?”

“Còn có thể làm sao? Người này thực lực hơn xa chúng ta. Hơn nữa lại có gia chủ lệnh bài, chúng ta liền làm cái gì cũng không thấy.”

“Có thể vạn nhất lệnh bài kia là giả làm sao bây giờ?”

“Coi như là giả, chúng ta cũng không ngăn được a.”

“Ai.”

Thân ảnh của hai người chậm rãi biến mất ở trên mặt hồ.

Tất cả quay về tường hòa, điềm tĩnh, tĩnh mỹ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1700: Ninh Gia, Gặp Lại Chỉ Đình

“Ở đây chính là Ninh gia sao?”

Dương Thanh Huyền mong thế giới trước mắt, ở vô tận trên vùng bình nguyên, tán lạc lượng lớn màu bạc trắng kiến trúc.

Mà ở bình nguyên trung ương, là một toà kéo dài tới chân trời ngọn núi.

Dư thừa linh khí như sương trắng, tỏ khắp ở Thiên Khung trong đó, ở trên mặt đất bồng bềnh.

“Ở đây chính là mẫu thân ta ra đời địa phương sao?”

Dương Thanh Huyền lặng lặng đứng trên bầu trời, mặt không hề cảm xúc, nhưng hai con mắt nơi sâu xa, nhưng là nổi lên gợn sóng điểm điểm.

“Người phương nào! Dám to gan tự tiện xông vào Ninh gia! Không muốn sống nữa sao?!”

Một đạo hét lạnh tiếng, lập tức đem Dương Thanh Huyền tầm mắt kéo trở lại, trong phút chốc đã bị mấy đạo thần thức khóa chặt.

Ở bốn phía không gian trên dưới phải trái, tổng cộng xuất hiện tám vị võ giả, đem bao bọc vây quanh, đều là ngân giáp trưởng kiếm, trên mặt mang theo tàn khốc.

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Tại hạ Chính Tinh Minh Dương Thanh Huyền, chuyên tới để bái kiến Ninh gia gia chủ. Đây là Ninh gia gia chủ cho lệnh bài của ta.”

Nói, liền đem ngọc bội lấy ra, than ở trong tay.

Một người trung niên võ giả quát lên: “Cái gì Chính Tinh Minh Dương Thanh Huyền! Chưa từng nghe tới. Gia chủ lệnh bài, quý giá dị thường, làm sao có khả năng ở một tiểu tử chưa ráo máu đầu trong tay! Mau mau bó tay chịu trói, thành thật đem mục đích bàn giao!”

Dương Thanh Huyền chịu nhịn tính tình, nói: “Đây thật sự là gia chủ lệnh bài, làm phiền đại nhân liếc mắt nhìn. Cho tới mục đích, chính là bái kiến gia chủ.”

Một vị khác võ giả nói: “Đội trưởng, chớ cùng tiểu tử này nhiều lời, trước đem hắn bắt, nhìn hắn còn dám không thành thật!”

Người đội trưởng kia quát lên: “Bắt!”

Một lát sau, tám người đều là sưng mặt sưng mũi, trường kiếm gãy vỡ, giáp trụ nổ tung, đầy mặt sợ sợ.

Dương Thanh Huyền lần thứ hai đem ngọc bội đưa lên, nói: “Ta thực sự là đến bái kiến Ninh gia gia chủ.”

Người đội trưởng kia nơm nớp lo sợ đem ngọc bội tiếp nhận, tả hữu nhìn mấy lần, cả kinh nói: “Các hạ đúng là đến bái kiến gia chủ? Lệnh bài kia, xác thực không giả!”

Dương Thanh Huyền dùng tay làm dấu mời, nói: “Kính xin đại nhân đang phía trước dẫn đường.”

Người đội trưởng kia vội vàng vẩy tay nói: “Đại nhân không dám đảm đương, các hạ xin mời đi theo ta.”

Liền lặc khiến mặt khác bảy người tiếp tục lưu thủ hư không, mình thì là mang theo Dương Thanh Huyền, hướng về to lớn kia ngọn núi bay đi.

Phía trên ngọn núi, sinh trưởng vô số to lớn cây cối, cao vót thẳng tắp.

Tảng lớn kiến trúc tán ở giữa núi rừng, Dương Thanh Huyền ánh mắt nhất chuyển, liền thu hết vào mắt, tổng cộng có tám mươi mốt toà.

Đội trưởng đem Dương Thanh Huyền mang đến một toà Thiên điện, ở phòng khách thu xếp hạ xuống, nhân tiện nói: “Ta đây phải đi thông báo gia chủ đại nhân.”

Nói, liền khom người trở ra.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng gõ đầu, lấy ra mấy trên bàn nước trà, liền hớp mấy khẩu, một luồng mát mẻ thoải mái ý lập tức tản vào tứ chi Bách Mạch, cực kỳ thoải mái.

Không bao lâu, liền một đạo thanh âm quen thuộc truyền đến, “Biểu đệ, biểu đệ ngươi đã đến rồi!”

Dương Thanh Huyền lập tức đứng lên, hướng về bên ngoài sảnh nhìn tới, vàng nhạt sắc thái lóe lên, Ninh Chỉ Đình đã xuất hiện ở cửa, đầy mặt mừng rỡ, cao hứng đi vào.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Biểu tỷ.”

Ninh Chỉ Đình nhảy nhót lại đây, khuôn mặt mừng rỡ đột nhiên một hồi liền ngưng kết ở, khiếp sợ kêu lên: “Ngươi, tu vi của ngươi...”

Ninh Chỉ Đình hai tay ở trước người bấm quyết, trong mắt tinh quang lấp lóe, như là hóa một tầng mờ mịt linh khí, dường như hai viên bảo thạch.

Càng trực tiếp triển khai Linh Mục thần thông dòm ngó tra.

Dương Thanh Huyền cười nhạt, phóng ra tu vi của chính mình, tùy ý điều tra.

“Ùng ục.”

Ninh Chỉ Đình chật vật nuốt xuống một hồi, thu hồi Linh Mục thần thông, khó tin nói ra: “Khuy Chân đại viên mãn... Dĩ nhiên đã là Khuy Chân đại viên mãn...”

Dương Thanh Huyền nói: “Một ít gặp may đúng dịp mà thôi.”

Ninh Chỉ Đình cười khổ nói: “Thế này sao lại là gặp may đúng dịp có thể giải thích.”

Tự Thương Khung luận võ một trận chiến, thua với Dương Thanh Huyền sau, Ninh Chỉ Đình liền bế quan khổ tu, tiến bộ nhanh chóng. Vừa nghe được Dương Thanh Huyền đến, mừng như điên bên dưới, còn có một tia lòng quyết thắng, nghĩ muốn một lần nữa một trận chiến.

Giờ khắc này, toàn bộ người cũng không tốt, có chút chậm thẫn thờ.

Dương Thanh Huyền thấy nàng dáng dấp, cười ha ha, liền đem tu vi ẩn giấu đi, giấu diếm nửa điểm khí tức.

Ninh Chỉ Đình lúc này mới phục hồi tinh thần lại, cười khổ lắc đầu, nói: “Yêu nghiệt.”

Trong lòng trận chiến đó chấp niệm, cũng tan theo mây khói, lại không còn mảy may.

Ninh Chỉ Đình hỏi: “Tiểu tử ngươi còn biết phải quay về a, gia gia nhưng là vẫn luôn ghi nhớ ngươi. Tuy rằng ngươi họ Dương, nhưng chúng ta đều coi ngươi là người nhà họ Trữ.”

Dương Thanh Huyền trong lòng ấm áp, ôn nhu nói: “Để biểu tỷ cùng ông ngoại lo lắng. Ta lần này đến đây, đang muốn đi bái kiến ông ngoại.”

Ninh Chỉ Đình nói: “Thật không đúng dịp, gia gia đang lúc bế quan. Bất quá ta đã để cha đi thông báo gia gia. Nếu như chuyện khác, chúng ta cũng không dám quấy rầy lão gia tử bế quan. Nhưng chuyện của ngươi, gia gia chắc chắn sẽ không trách tội.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Làm sao như thế không đúng dịp.”

“Biểu tỷ, biểu tỷ!”

Phòng khách ở ngoài, truyền đến nhẹ nhàng thanh âm dễ nghe.

Dương Thanh Huyền nhìn, cửa phòng khách trước, đứng cạnh một vị trên người mặc phấn quần nữ hài, da thịt trắng nõn mặt mày kinh diễm, bóng người loáng một cái, đã đến giữa đại sảnh.

Mà phòng khách ở ngoài, lại là một đạo thon dài anh tuấn bóng người, từ bên ngoài sảnh vượt vào.

Người này tướng mạo đường đường, ngũ quan kiên nghị, tung bay Kiếm Mi mang ra mấy phần bất kham, Dương Thanh Huyền một chút nhìn xuống, cảm thấy có chút quen mắt.

Cô gái xinh đẹp lôi kéo Ninh Chỉ Đình tay, một đôi mắt to quan sát tỉ mỉ Dương Thanh Huyền, tràn ngập hiếu kỳ, mừng rỡ, còn có một tia khiếp đảm.

Ninh Chỉ Đình ninh hạ cô bé khuôn mặt, cười nói: “Ngươi nhanh như vậy liền nhận được tin tức? Ta tới giới thiệu sau.”

Nói, liền chỉ vào Dương Thanh Huyền, đối với nữ hài nói ra: “Vị này chính là ngươi Thanh Dao dì nhi tử, Dương Thanh Huyền. Người đời trước hoàng Dương Vân Kính con trai, cũng là khóa này

Thương Khung luận võ đứng thứ nhất. Biểu tỷ ta đều bại ở trong tay hắn.”

Nữ hài lộ ra biểu tình thán phục, “Oa! Thật là lợi hại.”

Ninh Chỉ Đình lại hướng về Dương Thanh Huyền giới thiệu cô bé kia, nói: “Vị này chính là mẹ ngươi em gái ruột Ninh Thanh Du con gái, Thiên Thiên. Thiên gia đương đại gia chủ con gái.”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, ngàn họ cực kỳ ít ỏi, lẽ nào cùng Thiên Thành Giác có quan hệ?

Ngay sau đó lễ phép ôm quyền nói: “Hóa ra là Thiên Thiên biểu muội.”

Thiên Thiên đồng dạng hành lễ, trong tròng mắt một mảnh óng ánh, ánh mắt quý mến nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nói: “Thanh Huyền biểu ca thật là lợi hại, lại đoạt giải nhất Thương Khung luận võ, ta thật hâm mộ a.”

“Hừ!”

Thiên Thiên phía sau vị kia tướng mạo có chút quen mắt thanh niên, sắc mặt hết sức không tốt lạnh rên một tiếng, cằm hơi hơi nhếch lên, lộ ra rõ ràng khinh thường ngạo nghễ dáng dấp.

Ninh Chỉ Đình nhìn thanh niên kia, cũng khẽ hừ hạ, tựa hồ không thích người này, nhưng vẫn lễ phép tính giới thiệu: “Vị này chính là Ninh Tinh Trạch, gia gia hắn là trong gia tộc đại trưởng lão.” Dừng một chút, lại nói: “Lần trước ngươi đã gặp Ninh Cảnh Sơn, chính là hắn thân đệ đệ.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới chợt hiểu, vì sao người trước mắt này có chút quen mắt.

Lúc trước cùng Ninh Hồng Nho gặp lại, có ba cái không có mắt tiểu bối bị chính mình sửa chữa một trận, trong đó một cái là mình cậu ruột nhi tử Ninh Chính Thanh, ngoài ra còn có hai cái diễn viên quần chúng.

Nguyên lai người này chính là trong đó một cái long sáo ca ca.

Ninh Tinh Trạch lạnh lùng nói: “Ngươi chính là Dương Thanh Huyền?”

Trong giọng nói không nói ra được lạnh lùng cùng khinh bỉ, thậm chí còn có một tia khiêu khích.

Dương Thanh Huyền vốn không muốn để ý tới, nhưng nghĩ tới người này gia gia là Ninh gia đại trưởng lão, nếu như làm căng, đối với mình mục đích của chuyến này có thể bất lợi, lúc này ôm quyền chắp tay, xem như là chào hỏi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1701: Bị Kéo Xuống Nước, Sinh Tử Đài

Ninh Tinh Trạch lạnh lùng nói: “Ngươi chính là Dương Thanh Huyền?”

Trong giọng nói không nói ra được lạnh lùng cùng khinh bỉ, thậm chí còn có một tia khiêu khích.

Dương Thanh Huyền vốn không muốn để ý tới, nhưng nghĩ tới người này gia gia là Ninh gia đại trưởng lão, nếu như làm căng, đối với mình mục đích của chuyến này có thể bất lợi, lúc này ôm quyền chắp tay, xem như là chào hỏi.

Ninh Tinh Trạch hừ nói: “Xá đệ bất tài, trêu chọc ngươi, bị ngươi sửa chữa một trận, là hắn gieo gió gặt bão, này không coi vào đâu. Nhưng cái gì Thương Khung luận võ số một, đó chỉ là giới trần tục một ít không đáng chú ý luận võ thôi. Cái tên này cúi đầu nắm đến chúng ta ẩn thế thế gia biểu lộ ra, liền không khỏi ngây thơ chút.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ta không có biểu lộ ra a.”

Ninh Tinh Trạch cười lạnh nói: “Hừ, coi như ngươi thức thời.”

Dương Thanh Huyền: “...”

Ninh Chỉ Đình tức giận nói: “Ninh Tinh Trạch, đừng ở chỗ này quái gở. Ở đây không hoan nghênh ngươi.”

Ninh Tinh Trạch cười nói: “Chuyện cười, nơi này là Ninh gia, ta nhưng là Ninh gia thứ ba đời bên trong tu là thứ nhất, thiên phú số một, nắm giữ cao nhất đặc quyền thiên tài. Đừng nói ở đây ta tùy ý đến được, coi như ngươi không đi được địa phương, ta đều đi. Dựa vào cái gì ta đi?”

Ninh Chỉ Đình cả giận nói: “Vậy chúng ta đi!”

Nói, liền một tay cầm lấy Thiên Thiên, một tay cầm lấy Dương Thanh Huyền, liền đi ra ngoài cửa.

Ninh Tinh Trạch lập tức bước nhanh đuổi tới.

Gặp Ninh Chỉ Đình giận dữ quay đầu lại theo dõi hắn, lập tức nói: “Cha để ta bồi tiếp Thiên Thiên, ta đương nhiên phải phụ trách tới cùng.”

Ninh Chỉ Đình giận không nhịn nổi, trực tiếp năm ngón tay nắm tay, liền đột nhiên đánh tới.

“Ầm ầm.”

Trong không khí xẹt qua một đạo quyền quang, vô số xinh đẹp hoa đào, ở quyền lộ trên từng đoá từng đoá nở rộ, thẳng tới điểm cuối.

Ninh Tinh Trạch cười nhạt, ưu nhã vung một cái trường bào, lộ ra mê người ý cười, lại quyền lộ chống đối trước mắt thời điểm, còn phong độ nhanh nhẹn hướng về Thiên Thiên khẽ vuốt cằm, làm ra hết sức có phong độ cùng dạy dỗ dáng vẻ.

Lúc này mới giơ tay lên, năm ngón tay hư không, nhẹ nhàng vồ một cái.

Ninh Chỉ Đình một quyền, lập tức trệ ở không trung, khó hơn nữa tiến lên trước một bước.

Hết thảy hoa đào huyễn ảnh, toàn bộ điêu linh.

“Hoa đào rơi lưu thủy, lưu thủy năm hoa đào. Em họ cú đấm này hết trong đó chân ý, nhưng cũng quyền ý hơi kém, quyền kình bất ổn, còn nhiều hơn nhiều khắc khổ tu luyện mới là.”

Ninh Tinh Trạch lời nói ý vị sâu xa, ân cần giáo huấn.

Nhưng con ngươi cùng khóe miệng trong đó, đều là không cần nói cũng biết ngạo sắc cùng cười gằn.

Sau đó tay cánh tay đẩy một cái, liền đem Ninh Chỉ Đình rung trở lại.

Ninh Chỉ Đình tức giận phát điên, nhưng Ninh Tinh Trạch là Ninh gia thứ ba đời thiên tài số một, nắm giữ vô hạn tài nguyên tu luyện cùng các loại đặc quyền, tu vi càng là thẳng tới kinh khủng Khuy Chân hậu kỳ.

truyencuatui.❤vn

Ninh gia thứ ba đời bên trong, không người nào có thể địch.

Ninh Chỉ Đình đột nhiên trong mắt sáng ngời, cười lạnh nói: “Ngươi cũng là sẽ bắt nạt nữ lưu hạng người, mất mặt! Có gan cùng Thanh Huyền biểu đệ tỷ thí một phen.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Này, biểu tỷ đừng nói giỡn. Tinh Trạch huynh tu vi được, ta đó là đối thủ.”

Lúc này lắc lắc đầu.

Hắn thực sự không muốn cùng Ninh gia người phát sinh xung đột, để tránh khỏi cho mình mục đích chuyến đi này mang đến bất tiện.

Nhưng Ninh Chỉ Đình đã quyết tâm, muốn mượn Dương Thanh Huyền tay giáo huấn Ninh Tinh Trạch, há chịu bỏ qua, nói ra: “Làm sao không phải là đối thủ. Trước ngươi đánh đệ đệ hắn Ninh Cảnh Sơn, không phải đánh thành cứt chó như thế ném xuống đất sao? Còn nói coi như ca ca hắn đến, cũng là cứt chó bị đánh bạo phần.”

Ninh Tinh Trạch hoàn toàn biến sắc, một đôi bén nhọn ánh mắt như đao, thẳng nhìn chăm chú Dương Thanh Huyền, dường như muốn đưa hắn xé rách.

Dương Thanh Huyền buồn phiền nói: “Biểu tỷ, ngươi... Ta nào có nói như vậy, ai...”

Hắn nhìn Ninh Chỉ Đình cái kia giảo hoạt ánh mắt, lập tức trong lòng sáng tỏ, một trận phiền muộn.

Ninh Tinh Trạch lạnh lùng nói: “Dương Thanh Huyền, muốn nói rồi, liền thoải mái thừa nhận. Ta cái kia bất thành khí đệ đệ mất mặt, liền để ta đây cái làm ca ca kiếm về.”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Ta chưa từng nói.”

Ninh Tinh Trạch cười như điên nói: “Ha ha ha ha.”

Trong mắt tràn đầy châm chọc và khinh thường, đồng thời ánh mắt liếc nhìn Thiên Thiên, có gan khoe khoang cảm giác.

Ninh Chỉ Đình đột nhiên trong lòng hơi động, mỉm cười nói: “Biểu đệ a, chúng ta Ninh gia cùng Thiên gia trong đó, quan hệ không ít, từ xưa tới nay thì có đám hỏi tập tục. Phụ thân của Thiên Thiên là Thiên gia chi chủ, biết được Thanh Dao cô cô nhi tử còn trên thế gian, tựa hồ có muốn đám hỏi ý nghĩ. Đặc biệt là biểu đệ ngươi đoạt giải nhất Thương Khung luận võ, càng là để ngàn lưu này thúc thúc thích khủng khiếp đây.”

Thiên Thiên kinh hãi, đôi mặt một hồi đỏ chót, vội la lên: “Này, này, ta đây làm sao không biết?”

Ninh Tinh Trạch càng là sắc mặt hắc trầm, ngũ quan đều có chút vặn vẹo.

Ninh Chỉ Đình cười nói: "Chuyện như vậy làm sao sẽ ngay ở trước mặt ngươi mặt nói, là ngàn lưu này thúc thúc tự mình ở trước mặt gia gia nói."

Thiên Thiên một trái tim ầm ầm nhảy loạn, mặt cười đỏ chót nóng lên, ánh mắt trở nên có mấy phần lấp loé.

Ninh Tinh Trạch biểu hiện dữ tợn, nội tâm dâng lên sát ý vô biên, mười ngón đem nắm đấm cầm nổ vang, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, lạnh giọng nói: "Dương Thanh Huyền! Ngươi đả thương xá đệ, còn dám nhục mạ ta. Món nợ này, hôm nay nhất định phải cho ta một cái bàn giao!"

Thiên Thiên chính là Thiên gia gia chủ con gái, thân phận tôn quý vô cùng, hơn nữa sắc đẹp thượng tầng, thiên phú lại cực cao.

Ninh Tinh Trạch đã sớm đem Thiên Thiên coi là mình độc chiếm.

Chỉ cần mình cưới Thiên Thiên, thêm vào chính mình tại Ninh gia trong đệ tam đại đệ tử thực lực, thiên phú cùng địa vị, tương lai Ninh gia chức gia chủ trừ chính mình ra không còn có thể là ai khác.

Giờ khắc này chợt nghe ngàn lưu này có đem Thiên Thiên hứa cho Dương Thanh Huyền ý tứ, hơn nữa còn là ngay trước mặt Ninh Hồng Nho nói, sợ là độ khả thi liền vô cùng lớn.

Tức giận cùng não xấu hổ bên dưới, lập tức đem mâu đầu chỉ về Dương Thanh Huyền, muốn mượn thay đệ đệ mình chuyện báo thù, đem Dương Thanh Huyền đạp ở dưới chân, hướng về Thiên gia bày ra mình thực lực.

Cũng hoặc là...

Ninh Tinh Trạch trong mắt sát khí xẹt qua, cũng hoặc là đem Dương Thanh Huyền phế bỏ, miễn cho lưu lại mầm họa!

Dương Thanh Huyền nhìn Ninh Chỉ Đình cái kia đắc ý sắc cùng giảo hoạt dáng vẻ, biết đều là nàng loạn biên, không khỏi cười khổ.

Mắt gặp Ninh Tinh Trạch từng bước ép sát, sát khí kia hầu như muốn hóa thành thực chất, quanh quẩn tại chính mình quanh thân, biết mình bị kéo xuống nước, trận chiến này sợ là chạy không thoát.

Ninh Chỉ Đình đột nhiên nói ra: “Chậm đã! Khách này thính quá nhỏ, nếu như động thủ, không khỏi muốn phá huỷ đại điện. Các ngươi không bằng tìm một địa phương trống trải lại đánh.”

Nàng là sợ lan đến quá lớn, dẫn tới Ninh gia cao tầng chấn động ra mặt, đến thời điểm chính mình liền phải bị phạt.

Dương Thanh Huyền đang muốn nói không cần, chỉ là thời gian một hơi thở mà thôi.

Lại bị Ninh Tinh Trạch giành trước, hét lớn: “Được! Vậy thì trên Sinh Tử Đài!”

Sinh Tử Đài, tên như ý nghĩa, lên đài sau chính là sinh tử.

Ninh Chỉ Đình kinh hãi, lập tức ngăn lại.

Dương Thanh Huyền nhìn nàng dáng dấp sốt sắng, nhất thời tâm tình thật tốt, thầm nói: “Để ngươi đùa bỡn ta, kéo ta xuống nước, ta liền doạ ngươi một phát.”

Ngay sau đó gật đầu nói: “Được. Sinh Tử Đài liền Sinh Tử Đài.”

Ninh Chỉ Đình nháy mắt mặt xám như tro tàn.

Chỉ là của mình một cái trò đùa dai, lại một hồi liền náo đến Sinh Tử Đài.

“Ha ha ha ha! Không tìm đường chết thì sẽ không chết, cổ người không dư bắt nạt vậy. Dương Thanh Huyền, đi theo ta!”

Ninh Tinh Trạch cười lớn một tiếng, liền lắc mình bay ra phòng khách.

Chương 1702: Tinh Thần Diệu Quang, Một Chiêu Miểu Sát

Dương Thanh Huyền cười nhạt, liền đi theo.

Thiên Thiên vội vàng nói: “Biểu tỷ, làm sao bây giờ?”

Ninh Chỉ Đình đột nhiên giậm chân một cái, kêu lên: “Nhanh đi gọi cha ngươi, còn có thông báo trong tộc trưởng bối!”

Mình thì là liều mạng đuổi tới.

Dương Thanh Huyền cùng Ninh Tinh Trạch, bất luận ai sống ai chết, đều là thiên đại trách nhiệm, chính mình căn bản đảm đương không nổi.

Nghĩ đến Ninh Hồng Nho tức giận, cũng không khỏi được sắc mặt trắng bệch, lo lắng vạn phân, nội tâm mắng: “Dương Thanh Huyền, ngươi làm sao đáp ứng đây, này không phải cố ý hại ta sao?!”

...

Sinh Tử Đài ở dưới đỉnh núi bên cạnh cách đó không xa, to lớn bình đài như là cắt ngang mà ra, ở giữa có tám mang tinh trận pháp, đang đến gần sơn thể một bên, đứng vững vàng một cái uy vũ Võ Thần như, cầm trong tay tinh mang.

Theo Ninh Tinh Trạch cùng Dương Thanh Huyền lần lượt bay lên lôi đài, cái kia tám mang tinh đại trận chậm rãi vận chuyển, một mảnh tinh quang lưu chuyển bên dưới, ngưng tụ thành to lớn bình phong, đem hai người bao vây ở bên trong.

Đồng thời Võ Thần như trong tay tinh mang lóe lên, bắn ra hai đạo ánh sáng nhẹ, điểm ở trên người của hai người, là Sinh Tử Đài đánh dấu, tượng trưng cho chiến đấu bắt đầu.

Ninh Tinh Trạch trong mắt xẹt qua mừng như điên, cười to nói: “Ha ha, Sinh Tử Đài quy củ. Bất luận người nào đều không được phá hoại. Coi như là gia chủ đi ra, đều cứu không được ngươi!”

Dương Thanh Huyền hướng bốn phía nhìn lướt qua, cũng không lên tiếng.

Ninh Tinh Trạch hừ lạnh nói: “Đánh em trai ta, còn dám mắng huynh đệ chúng ta là cứt chó. Ngươi cũng biết, đây đã là tội chết?!”

Ninh Tinh Trạch từng bước một hướng đi Dương Thanh Huyền, trên người khí tức không chút nào cất giữ khuếch tán mở, đẩy lên một mảnh lĩnh vực, đem chung quanh thiên địa đều đồng hóa.

Mỗi bước đạp xuống, toàn bộ luận võ đài khẽ chấn động, cái kia tám mang tinh trận pháp theo bộ pháp sáng lên lại diệt.

Dương Thanh Huyền vẫn như cũ lặng lặng đứng ở đó, trên mặt không có bất kỳ vẻ mặt.

Hai con mắt thậm chí hơi khép, dường như ở nhắm mắt dưỡng thần.

“Ngươi này phó khuôn mặt, đột nhiên để ta cảm thấy cực độ căm ghét cùng buồn nôn! Năm đó Ninh Thanh Dao cũng là ta Ninh gia thiên tài số một, làm sao lại sẽ sinh ra ngươi như thế cái xấu xí vật đáng ghét? Lưu ngươi trên đời này, cũng chỉ là cho ta Ninh gia bôi đen, không bằng liền vĩnh viễn lưu lại nơi này Sinh Tử Đài trên, cũng coi là cho Ninh Thanh Dao cùng cha ngươi bảo lưu một điểm bộ mặt!”

Ninh Tinh Trạch lời nói dừng lại, toàn bộ người bỗng nhiên phóng lên trời.

Vô số to lớn ánh sáng màu tím, từ bốn phương tám hướng ngưng tụ mà đi, đem Ninh Tinh Trạch bao lấy, phảng phất một phương lĩnh vực.

Ninh Tinh Trạch hai tay nhanh chóng bấm quyết.

Quyết ấn hạ vô số huỳnh quang rộng rãi, phảng phất ngôi sao.

Đồng thời không ngừng hướng về bốn phương tám hướng lấp loé, thiên địa linh khí, đều điên cuồng tràn vào đến này trong vòng một chiêu.

Dương Thanh Huyền đứng yên trên võ đài, truyền đến nhẹ nhàng rung động, ở đây một chiêu uy thế hạ, lại có ý sợ hãi.

Dương Thanh Huyền như cũ lù lù bất động, tùy ý áo bào bị thổi bay phần phật.

Chỉ có điều cái kia nửa khép trong tròng mắt, bởi vì Ninh Tinh Trạch những lời vừa rồi, tạo nên hơi gợn sóng.

“Tinh Thần Diệu Quang!”

Ở ngưng tụ vô cùng sức mạnh phía sau, Ninh Tinh Trạch gầm dữ dội một tiếng, quyết ấn đột nhiên đè xuống!

“Ầm ầm ầm!”

To lớn kia quyền ấn nhấc lên vũ trụ như gió bão bão gió, uy năng trực tiếp đem không gian đập vỡ tan, thoáng qua sẽ đến Dương Thanh Huyền trước mặt.

“Mau dừng tay a!”

Ninh Chỉ Đình chạy tới Sinh Tử Đài ở ngoài, liều mạng kêu to, nhìn Ninh Tinh Trạch này chiêu, trong lòng sinh ra một luồng cảm giác vô lực.

Tuy rằng Dương Thanh Huyền có Khuy Chân đại viên mãn tu vi, nhưng Ninh Tinh Trạch thiên phú cực cao, lấy Khuy Chân hậu kỳ tu vi, đủ để phát huy ra Khuy Chân tột cùng sức mạnh.

Này một chiêu đè xuống, hi vọng Dương Thanh Huyền có thể chống đỡ được.

Ninh Chỉ Đình âm thầm lo lắng, trong lòng một trận cầu khẩn, đồng thời vội vàng mong hướng bốn phía, hi vọng Ninh gia cao tầng mau tới ngăn lại.

Kỳ thực, hai người một trận chiến, sớm có Ninh gia người bị kinh động.

Chỉ có điều đây là Khuy Chân tột cùng quyết chiến.

Ngoại trừ gia chủ cùng trường lão ngoài ra, cực ít có người có thể ngăn lại.

Đồng thời nơi này là Sinh Tử Đài, mà một người trong đó lại là Ninh Tinh Trạch, ai dám lên quản?

Dương Thanh Huyền mở hai mắt ra, nhìn to lớn kia quyết ấn điên cuồng oanh mà xuống, nhưng chỉ là lặng lặng nói ra: “Ta trước, xác thực chưa từng nói qua huynh đệ các ngươi là cứt chó lời.”

Bốn phía Ninh gia người, toàn bộ đều ngạc nhiên, lập tức tràn ngập vẻ khinh bỉ.

Đều cái này sống chết trước mắt, còn giải thích cái gì?

Giải thích đối phương là có thể bỏ qua ngươi sao?

Thực sự là kẻ nhu nhược.

Này từ đâu tới kẻ nhu nhược?

Các loại ý nghĩ ở Ninh gia người trong đầu bốc lên.

Đồng thời lại khiếp sợ ở Ninh Tinh Trạch đáng sợ, đánh giá một hồi, chính mình cùng Ninh Tinh Trạch sự chênh lệch, tựa hồ lại xa hơn.

Sinh Tử Lôi Đài trên.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, lặng lặng mong trong tay bay lên sáu đóa lửa dương, ở lòng bàn tay không ngừng xoay vòng, nói ra: “Thế nhưng...”

Cái kia sáu đóa lửa dương dung hợp bên dưới, ánh lửa nổ tan mà ra, nóng bỏng năng lượng một hồi sóng tản ra đến, trong bàn tay lại như nắm một viên Thái Dương, soi sáng thiên địa.

“Huynh đệ các ngươi...”

“Xác thực chính là một đống cứt chó a!”

Dương Thanh Huyền hai mắt một hồi trợn trừng, bắn ra lăng liệt sát khí, lạnh giọng nói: “Một đống ta đều chẳng muốn giẫm một cước cứt chó, có gan ở trước mặt ta nhảy nhót. Hôm nay, ta liền muốn đem ngươi đánh rơi vào trong hố phân, để cho ngươi nhận rõ bộ mặt của chính mình!”

Một chưởng như trời huy hoàng, đột nhiên đập tới.

To lớn chưởng pháp hạ, một vòng quả cầu lửa xoay tròn, đem Ninh Tinh Trạch đêm tối chiếu sáng giống như ban ngày.

Không gian xung quanh toàn bộ vỡ vỡ đi ra, mạnh mẽ cùng ngôi sao kia quyền ấn đánh vào một chỗ.

Năng lượng khổng lồ vặn hợp va chạm, uy lực tầng tầng đánh đè ra đi.

“Oành!”

Sinh Tử Đài trên, tám mang tinh giống như kết giới, trực tiếp ở Lục Dương Chưởng hạ phá nát.

Hừng hực ánh lửa mang theo vô biên biển lửa, lưu hỏa trực tiếp đem cái kia quyền ấn nuốt hết.

Bất quá trong hô hấp, theo quyền ấn tan vỡ, vô số sóng lửa tuôn trào ra, rắc Thiên Khung.

Toàn bộ Ninh gia toàn bộ bị chấn động, vô số người dồn dập tuôn ra, kinh hãi nhìn trên bầu trời thiêu đốt hỏa diễm.

Ở cái kia trong ngọn lửa, có người bấm quyết mà lập, tư thế hiên ngang, là cái khuôn mặt xa lạ, giờ khắc này ở ánh lửa chiếu rọi xuống, dường như thần mặt trời chi.

Mà ngoài ra còn có một đạo nám đen bóng người, từ ngọn lửa kia bên trong rơi rụng, thẳng tắp hạ hướng về vô biên đại địa.

Sinh Tử Lôi Đài bốn phía, hết thảy Ninh gia người, không khỏi là há to mồm, khó tin nhìn một màn trước mắt này.

Ninh gia tiểu bối bên trong thiên tài số một, Khuy Chân hậu kỳ đại cao thủ, càng bị một chiêu miểu sát.

Liền ngay cả chút nào sức phản kháng đều không có!

Vô số thái dương thần huy, trên bầu trời lan đến mở, soi sáng ở nam tử kia trên người, dường như thế giới trung tâm giống như, chói mắt để người không dời nổi mắt.

Ninh Chỉ Đình đồng dạng dại ra ở, trong đầu hoàn toàn mất đi năng lực suy tính.

Ở Sinh Tử Lôi Đài mặt khác một bên, đồng thời dần hiện ra một nam một nữ hai bóng người, nam tử thân mặc áo bào tím, bên trên xăm lên chòm sao, ngũ quan Tuấn Dật, ánh mắt bên trong hiện ra vẻ khiếp sợ cùng dị thải.

Nữ tử chính là Thiên Thiên, tương tự hoảng sợ tột đỉnh.

Nàng biết Ninh Tinh Trạch đối với ý của chính mình, Ninh Tinh Trạch thích nhất ở trước mặt nàng biểu hiện, vì lẽ đó biết rõ Ninh Tinh Trạch thực lực.

Vốn cho là Dương Thanh Huyền nguy hiểm, nhưng nghĩ tới Dương Thanh Huyền là Thương Khung luận võ số một, bao nhiêu mới có thể chịu đựng một trận, chờ chính mình đem phụ thân tìm đến, liền có thể lấy hóa giải nguy cơ.

Nhưng nằm mơ cũng không nghĩ tới, chính mình chạy đến nháy mắt, liền thấy cái kia kinh thế hãi tục một chiêu, cùng với làm nàng cả đời khó quên một màn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1703: Tiếc Động Ngân Hà, Tự Rước Lấy Nhục

Thiên Thiên kinh ngạc đứng ở đó, trong mắt bị cái kia đạo ánh sáng thần thánh giống như thân ảnh tràn ngập, đôi mắt đẹp liên tục, không ngừng lập loè ra vẻ kinh dị, càng nhìn có chút ngây dại.

Bên người người đàn ông áo bào tím, Thiên gia gia chủ Thiên Lưu Hề, cũng là ngạc nhiên nghi ngờ một tiếng, trong mắt lộ ra vẻ khiếp sợ.

“Tinh Trạch!”

Một đạo tê tâm liệt phế âm thanh truyền đến.

Một bóng người nhanh chóng xẹt qua trời cao, ôm lấy một bộ hầu như đốt cháy thân thể, lần thứ hai bay lên lôi đài, liều mạng cho Ninh Tinh Trạch rót các loại đan dược.

Người này tướng mạo trung niên, nguyên bản bất phàm dung mạo giờ khắc này trắng bệch mà vặn vẹo, cả người run rẩy liền râu mép nhọn đều đang rung động, nhìn thấy được mười phần lo lắng cùng kinh hoàng.

“Là Nhược Tùng đại nhân!”

Bốn phía lôi đài, truyền đến tiếng kinh hô, “Đại trưởng lão con trai, phụ thân của Ninh Tinh Trạch.”, “Lần này sự tình làm lớn lên, tiểu tử này rốt cuộc là ai?”, “Đây là Sinh Tử Đài, coi như là Ninh Nhược Tùng, cũng muốn tuân thủ quy định đi.”

Các loại tiếng bàn luận nổi lên bốn phía, mỗi người đều là sắc mặt ngưng trọng, trong mắt ánh sáng lấp loé.

“Dương Thanh Huyền! Ngươi đả thương con ta cảnh sơn! Giờ khắc này lại đánh cho tàn phế con ta Tinh Trạch! Ta muốn giết ngươi!”

Ninh Nhược Tùng như là nổi điên mãnh thú, đôi mắt đỏ bừng, đem Ninh Tinh Trạch để dưới đất, liền đột nhiên vọt tới, cuồng bạo sát khí đem Dương Thanh Huyền bao lấy, hận không thể nháy mắt xé nát hắn.

“Nhược Tùng đại nhân dừng tay!”

Ninh Chỉ Đình kinh hãi, vội vàng bay lên lôi đài.

Bốn phía Ninh gia người, cũng không dám quản việc này.

Thiên Thiên vội vàng lôi kéo Thiên Lưu Hề ống tay áo, vội la lên: “Cha! Nhanh ngăn lại bọn họ!”

Thiên Lưu Hề không hề bị lay động, từ tốn nói: “Đây là Ninh gia việc, chúng ta sao có thể tùy ý nhúng tay?”

“Hừ!”

Trên hư không truyền đến một đạo cô gái lạnh giọng, biểu đạt đối với Thiên Lưu Hề bất mãn.

Thiên Thiên đại hỉ, vội vàng kêu lên: “Mẹ!”

Thiên Lưu Hề bất đắc dĩ cười khổ một tiếng.

Chỉ thấy trên lôi đài, liền nhiều hơn một đạo nữ tử bóng người, đại sắc quần dài, hai mắt sáng.

Dương Thanh Huyền chỉ có thể nhìn thấy bóng lưng của nàng, lộ ra một luồng cấp trên khí tức.

Nữ tử đứng chắp tay, mặt hướng Ninh Nhược Tùng, gọi thẳng tên huý, “Ninh Nhược Tùng, nơi này là Sinh Tử Đài, sinh tử từ mệnh trời, ngươi muốn phá hoại Ninh gia tổ tiên quyết định quy tắc sao?”

Ninh Nhược Tùng gầm hét lên: “Ninh Thanh Du, hắn đả thương con ta, ngươi cho ta tránh ra!”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, giờ mới hiểu được, cô gái trước mắt này càng là của mình dì ruột, Ninh Thanh Dao em gái ruột.

Nội tâm một loại cảm giác nói không ra lời, bách vị tạp trần.

Chỉ nghe Ninh Thanh Du cười nói: “Đừng nói đả thương con trai của ngươi, chính là giết hắn đi, cũng hợp quy củ.”

Ninh Thanh Du khóe miệng ngậm lấy cười gằn, cân nhắc nói: “Cái gì gọi là tự mình làm bậy thì không thể sống được? Phụ tử các ngươi đều là. Ngươi ngay đầu tiên liền chạy tới Sinh Tử Đài, nhưng trốn ở trên hư không, muốn thấy mình nhi tử giáo huấn Dương Thanh Huyền, kết quả... Ha ha, cười chết ta rồi.”

“Cái gì?”

Mọi người đều là kinh hãi.

Nguyên bản một ít đối với Ninh Nhược Tùng phụ tử còn ôm đồng tình tâm người, giờ khắc này lập tức làm mặt lạnh đến, biến thành vẻ trào phúng.

Có người càng là trực tiếp “Cắt” một tiếng, tràn đầy khinh thường.

Ninh Nhược Tùng khuôn mặt đỏ bừng lên, nội tâm cực kỳ hối hận, có nỗi khổ không nói được.

Đúng như là Ninh Thanh Du nói, hắn một đã sớm biết Dương

Thanh Huyền thân phận, muốn nhìn Ninh Tinh Trạch giáo huấn Dương Thanh Huyền, cho tiểu nhi tử Ninh Cảnh Sơn báo thù.

Hơn nữa chính mình từ nhỏ đã cùng Ninh Thanh Dao tỷ muội không hợp, rồi lại đánh không lại này hai tỷ muội, đặc biệt là Ninh Thanh Dao, thực lực thiên phú cao đáng sợ, mỗi lần chính mình cũng chỉ có bị bị đánh phần.

Nhiều năm mệt tháng hạ xuống tích góp oán khí, để chính mình cùng này hai tỷ muội vẫn thành đối đầu.

Giờ khắc này gặp Ninh Tinh Trạch cùng Dương Thanh Huyền cuộc chiến sinh tử, ước gì Ninh Tinh Trạch mạnh mẽ dạy dỗ một trận Dương Thanh Huyền, dù cho đánh chết, nơi này là Sinh Tử Đài, cũng không thể nói gì được.

Đồng thời, có chính mình tại tràng, một chút cũng không lo lắng Ninh Tinh Trạch an nguy.

Đầu tiên hắn liền không cho là Ninh Tinh Trạch thất bại, thứ yếu lùi 10 ngàn bước, coi như thật sự không địch lại, có chính mình tại bên nhòm ngó, tùy thời có thể ra tay đem so với thử cắt ngang, căn bản không tồn tại bất kỳ nguy hiểm gì.

Ai biết...

Một chiêu a!

Trời giết này Dương Thanh Huyền, lại chỉ có một chiêu!

Liền đem Ninh gia thiên tài số một, thậm chí ở toàn bộ ẩn thế trong thế gia, đều là đỉnh cao tồn tại Ninh Tinh Trạch, con trai bảo bối của mình, sự kiêu ngạo của chính mình, đánh thành tàn phế!

“A a! Con ta, thật thê thảm a! Dương Thanh Huyền để mạng lại!”

Ninh Nhược Tùng tâm thái trực tiếp băng, tựa như nổi điên vọt lên, trên nắm tay nổ ra bàng bạc tinh lực, điên cuồng oanh mà đi, muốn nát tan tất cả!

“Phi, mất mặt. Còn có mặt mũi nói thảm.”

Ninh Thanh Du nhổ một tiếng, hai tay ở trước người múa, một điểm mịt mờ Linh Quang, liền hóa thành tinh vân, lượn quanh ở bốn phía.

Sau đó xoay tay nhẹ nhàng vỗ một cái, ngọc phấn giống như bàn tay ở trong vòng xoáy qua lại.

Chưởng lực tựa như ngân hà trút xuống, đem trọn cái Sinh Tử Đài phân thành hai nửa.

“Ầm ầm!”

Sức mạnh khổng lồ xông tới, phảng phất vũ trụ nổ tung.

Ninh Nhược Tùng một quyền, đặt ở ngân hà trên, vạn điểm Linh Quang phun ra, như Lưu Tinh Vũ, chặn đánh đi xuyên qua.

Nhưng thủy chung không thể được, quyền lực trái lại hướng về hai bên rung động.

Cả kinh bốn phía Ninh gia người, vội vàng trốn vọt.

Ninh Nhược Tùng vừa kinh vừa sợ, râu mép toàn bộ bay đánh vào trên mặt, trong miệng phát sinh rít gào trầm trầm, đem sức mạnh tăng lên tới cực hạn.

Nhưng vẫn như cũ khó có thể lay động ngân hà!

Ninh Thanh Du cười lạnh nói: “Ninh Nhược Tùng, còn muốn tự rước lấy nhục nhã sao?”

Ninh Nhược Tùng khuôn mặt đỏ bừng lên, giận dữ và xấu hổ cùng dưới sự tức giận, quát: “Ninh Thanh Du, ta với ngươi liều mạng!”

Cái kia đặt ở ngân hà trên một quyền, lập tức thu lại rồi, hai tay ở trước người không ngừng bấm quyết.

Trong mắt một mảnh kiên quyết cùng sát khí.

Ninh Thanh Du sắc mặt chợt biến, cả giận nói: “Ninh Nhược Tùng, ngươi coi là thật muốn tìm chết?!”

Dương Thanh Huyền gặp chính mình dì ruột trên người, Linh Quang đột nhiên liền tăng lên mấy lần, làm cho cái kia ngân hà hào quang tăng mạnh, phảng phất cùng tự thân hoàn toàn dung hợp.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, vội vàng nhấc đầu nhìn phía vòm trời.

Một luồng mênh mông sức mạnh to lớn, đột nhiên giáng lâm.

Đồng thời nguồn sức mạnh này trên, có khí tức hắn quen thuộc.

Ninh Nhược Tùng đang kết ấn, đột nhiên hoàn toàn biến sắc, cả kinh kêu lên: “Không được!”

Liền vội vàng hướng về một bên né tránh.

Cái kia mênh mông sức mạnh to lớn, hóa thành vô biên ngân quang, trút xuống, rơi thẳng cửu thiên.

Cùng Ninh Thanh Du ngân hà, tựa hồ là đồng nhất loại sức mạnh.

Ninh Nhược Tùng thân thể hơi chậm lại, như là dừng lại, ở đằng kia mênh mông sức mạnh to lớn hạ, có gan nhỏ bé cảm giác.

“Ầm ầm!”

Ngân hà trút xuống rơi xuống đất, đem Ninh Nhược Tùng một quyển liền nuốt chửng đi vào.

Sau đó truyền đến to lớn rung động tiếng.

“A!”

Ninh Nhược Tùng kêu thảm một tiếng, thân thể trên Sinh Tử Đài không ngừng lăn lộn, trên mặt đất trên vẽ ra một đạo bất quy tắc hẹp dài vết máu, nhìn thấy mà giật mình.

Ninh Thanh Du đại hỉ, ôm quyền nói: “Cha!”

Chỉ thấy một vị ông lão áo tím, từ trên trời giáng xuống.

Toàn bộ nhân thân hình kiên cường, khí tức phảng phất hoà vào thiên địa.

Gặp qua gia chủ!"

Bốn phương tám hướng, hết thảy Ninh gia người, cùng kêu lên hét lớn, rất cung kính đứng tại chỗ, không dám tự ý nhúc nhích.

Người này chính là Ninh Hồng Nho, so với Dương Thanh Huyền lần trước gặp lại thời gian, ít một chút tường hòa, có thêm mấy phần uy nghiêm cùng thô bạo.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1704: Ninh Thanh Dao Tin Tức, Tìm Hi Vọng

Ninh Hồng Nho thu liễm phách giả khí tức, nghiêm túc ánh mắt chuyển đến, nhìn phía Dương Thanh Huyền, nhưng hóa thành sâu xa như biển từ quang, khẽ mỉm cười, nói: “Ngươi tới rồi.”

Như là một vị lão nhân hiền lành.

Tất cả mọi người là trong lòng sinh nghi, người này rốt cuộc là ai?

Dương Thanh Huyền ôm quyền, cung kính chắp tay, nói: “Bái kiến ông ngoại.”

“Ông ngoại?”

Đáy lòng của mọi người sững sờ, lén lút nhìn về phía Ninh Thanh Du, lại chuyển hướng Thiên Lưu Hề cùng Thiên Thiên, chẳng lẽ lại là Thiên gia thiên tài? Làm sao chưa từng nghe qua.

Ninh Hồng Nho cười không ngậm mồm vào được, vội hỏi: “Không cần đa lễ, không cần đa lễ.”

Nói, tràn đầy từ ái nhìn Dương Thanh Huyền, không được gật đầu, nói: “Rất tốt, rất tốt, ngươi có mấy phần giống mẹ của ngươi.”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, trầm mặc một chút, nói: “Ta thấy quá mẫu thân ta.”

“A?!”

Ninh Hồng Nho cả người run lên, thất thố cả kinh kêu lên: “Thật chứ? Ở đâu? Mẹ ngươi ở đâu?!”

Ninh Thanh Du cũng là khiếp sợ há to mồm, sau đó hai tay liều mạng che mũi miệng, không nhịn được nước mắt liền mơ hồ hai mắt.

Bốn phía Ninh gia người, đều là vạn phân kỳ quái.

Tiểu tử này mẫu thân không phải Ninh Thanh Du sao?

Có chút người thông tuệ, tựa hồ nghĩ tới điều gì, lập tức hoàn toàn biến sắc, đều là khiếp sợ vạn phân.

Dương Thanh Huyền nói: “Nơi đây...”

Ninh Hồng Nho vỗ ót một cái, run giọng nói: “Ta cũng quên, đi, nhanh đi theo ta!”

Nói, không để ý mọi người, lôi kéo Dương Thanh Huyền tay, liền phi độn mà đi.

Ninh Thanh Du cũng vội vàng đuổi tới.

Liền lưu lại một bầy Ninh gia người, ở đằng kia hai mặt nhìn nhau.

Sau một lúc, mới có người kêu lên: “Nhanh, nhanh thay Nhược Tùng đại nhân cùng Tinh Trạch chữa thương.”

Nhất thời không ít người xông lên Sinh Tử Đài, luống cuống tay chân cứu trị Ninh Nhược Tùng phụ tử.

Thiên Thiên nhìn Dương Thanh Huyền biến mất phương hướng, ngơ ngác nói: “Cha, Thanh Dao dì thật sự không chết sao?”

Thiên Lưu Hề sắc mặt có chút nghiêm nghị, lắc đầu nói: “Không biết. Nếu quả như thật không chết lời, cái kia...”

Muốn nói lại thôi, Thiên Lưu Hề một hồi rơi vào trầm tư.

…

Ninh gia cấm địa.

Một gian lớn như vậy mật thất bên trong.

Ninh Hồng Nho lão lệ tung hoành, hai mắt hơi ửng hồng.

Ninh Thanh Du che miệng “Ô ô” khóc lóc, “Tỷ tỷ không chết, tỷ tỷ quả nhiên không chết, ô ô ô.”

Dương Thanh Huyền lặng lặng đứng ở một bên, chờ đợi hai người tâm tình khôi phục.

Quá nửa chén trà nhỏ thời gian.

Hai người mới từ từ khôi phục lại yên lặng, đều là mừng rỡ bên trong mang theo lo lắng.

Ninh Thanh Du vội la lên: “Cha, tỷ bị cuốn vào bão táp thời không, này nên làm thế nào cho phải?”

Ninh Hồng Nho ở mật thất bên trong đi qua đi lại, sắc mặt ngưng trọng mà cứng ngắc, thỉnh thoảng thở dài ngắn tiếp.

Ninh Hồng Nho nói: “Bão táp thời không, là trong vũ trụ đáng sợ nhất Thiên Tượng một trong. Có thể mang người cuốn vào bất luận cái nào thời gian điểm cùng không gian điểm, căn bản không có dấu vết mà tìm kiếm. Trừ phi có thiên giới chi chủ sức mạnh, mới có thể từ bão táp thời không bên trong thoát thân đi ra. Hiện tại tỷ tỷ của ngươi bị cuốn đi, đừng nói chúng ta không có ngang qua vũ trụ sức mạnh, cho dù có, vũ trụ mịt mờ này như thế nào tìm tìm?”

Ninh Thanh Du sắc mặt một hồi trắng bệch như tờ giấy.

Dương Thanh Huyền đứng ở mật thất bên trong hồi lâu, cũng không từng nhúc nhích một hồi, giờ khắc này đột nhiên nói ra: “Tinh Vũ Bàn có thể hay không ngang qua vũ trụ?”

Nói, giơ tay lên, ngân quang loáng một cái.

Một vòng mâm tròn, ở trên lòng bàn tay hào quang bên trong, từ từ hiển hiện ra.

Ninh Hồng Nho cả kinh nói: “Tinh Vũ Bàn?!”

Đi nhanh lên trước, nhìn chằm chằm cái kia mâm tròn cẩn thận chu đáo.

Một hồi lâu, mới thán phục nói: “Thật là thâm ảo quy tắc, không hổ là nắm giữ thiên giới lực bảo vật. Vật ấy đích xác có thể ngang qua vũ trụ, nhưng... Vũ trụ mịt mờ này, làm sao tìm kiếm mẹ ngươi?”

“Ai.”

Dương Thanh Huyền cũng thở dài, tâm tình một hồi sa sút.

Ninh Hồng Nho ánh mắt lấp lóe, chậm rãi nói ra: “Có lẽ, Đạo Ảnh sẽ có biện pháp.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ông ngoại sao lại nói lời ấy?”

Ninh Hồng Nho nói: “Đạo Ảnh thành viên trong đó, đều có lẫn nhau liên lạc biện pháp. Nếu như có thể cảm ứng được mẹ ngươi thời gian chỗ trống, lại thêm này Tinh Vũ Bàn, có lẽ thật có thể đem mẹ ngươi tìm trở về.”

Dương Thanh Huyền nhíu lại đầu lông mày, bởi vì Liệt Giai Phi vẫn chưa nói qua này liên hệ phương pháp.

Nhưng này chút Đạo Ảnh mỗi cái vô cùng thần bí, Liệt Giai Phi không biết, có lẽ Huyền Thiên Cơ, Thiên tôn giả sẽ biết.

Cũng hoặc là Liệt Giai Phi sợ chính mình xung đột, vì lẽ đó cố ý che giấu cái gì?

Dương Thanh Huyền càng nghĩ càng thấy được độ khả thi rất lớn, cái này Liệt Tử, từ khi biết đến hiện tại, đều vẫn ẩn giấu này ẩn giấu kia, đem mình làm hoàn toàn không não tên ngốc, thật giống biết nhiều hơn chút gì, liền sẽ kích động đưa giống như chết.

Ninh Hồng Nho lại nói: “Thanh Huyền a, ngươi không cần phải gấp gáp đi tìm mẹ ngươi. Lấy bản lãnh của nàng, tuy rằng tạm thời không về được, nhưng ở trong vũ trụ tự vệ vẫn là không thành vấn đề. Nếu như ngươi mạo muội đi vào, dù cho có Tinh Vũ Bàn, ở trong vũ trụ bất cứ lúc nào cũng có thể gặp sự cố. Vì lẽ đó việc cấp bách, chính là đem tu vi tăng lên. Nếu có một ngày có thể vượt qua Bỉ Ngạn, cái kia tất cả cũng không thành vấn đề.”

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Vượt qua Bỉ Ngạn, ông ngoại thân là cao cấp Giới Vương, tự nên biết vượt qua Bỉ Ngạn độ khó.”

Ninh Hồng Nho cười nói: “Ha ha, đời ta là không hy vọng. Nhưng ngươi không giống nhau. Ngươi là ta ngoại tôn, cũng là Dương gia huyết mạch, Dương Vân Kính nhi tử. Nhân tộc khai sáng kim cổ thịnh thế tới nay, có thể cùng ngươi sánh ngang thiên tài, thật đúng là ít ỏi đây.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ông ngoại quá khen rồi.”

Ninh Hồng Nho nghiêm mặt nói: “Ta một điểm cũng không có quá khen, cũng không sẽ bởi vì ngươi là cháu ngoại của ta, liền đặc biệt coi trọng ngươi một chút. Phải biết, ngươi là thân mang đại khí vận trong người người, lại có tuyệt đại thiên phú, cùng lượng lớn ủng hộ ngươi người. Lẽ nào ngươi liền chưa hề nghĩ tới, đem vượt qua Bỉ Ngạn, làm vì chính mình theo đuổi lớn nhất mục tiêu sao?”

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, đột nhiên có gan thể hồ quán đỉnh cảm giác.

Từ khi mình thân thế từng bước tiết lộ tới nay, đã bị cừu hận che mắt mắt, dĩ vãng cái kia loại đối với võ đạo chưa từng có từ trước đến nay theo đuổi, đã biến thành một lòng nếu muốn báo thù, tru diệt diệt pháp.

Giờ khắc này bị Ninh Hồng Nho nhắc một điểm, nhất thời phúc linh tâm đến, một hồi liền khai khiếu.

Tru diệt diệt pháp, khôi phục Nhân Hoàng chính thống, bất quá là võ đạo trên đường quá trình, hoặc có lẽ là một đóa bọt nước, mà chính mình cuối cùng theo đuổi, tất nhiên là cái kia vô thượng đại đạo, vượt qua Bỉ Ngạn phong cảnh.

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Đa tạ ông ngoại chỉ điểm.”

Ninh Hồng Nho bén nhạy phát hiện hắn về khí chất biến hóa, trấn an cười nói: “Ta quả nhiên không có nhìn lầm ngươi. Thanh Dao có thể có con trai như ngươi vậy, thực sự là cảm giác vui mừng a.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ông ngoại, ta lần này đến đây, ngoại trừ báo cho mẫu thân tin tức ở ngoài, còn có một chuyện muốn cùng ông ngoại trao đổi.”

Ninh Hồng Nho trong mắt tinh mang lấp lóe, nói: “Ngươi nói là Chính Tinh Minh việc chứ?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ông ngoại minh giám.”

Ninh Hồng Nho nói: “Tuy rằng Ninh gia không màng thế sự, nhưng từ khi Tinh Cung chi loạn sau, ta liền đem mạnh đối với ngoại giới tin tức thu thập. Đối với khoảng thời gian này tới nay phát sinh các loại sự tình, đều rõ ràng trong lòng. Trong này liền bao quát Thái Âm sơn mạch một trận chiến, cùng Mao gia hủy diệt cuộc chiến. Đều là ngươi tiểu tử gây nên chứ? Khà khà, cái kia Tiên ngọc, trong tay ngươi cần phải có không ít chứ?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1705: Tư Cách Kiểm Tra, Gây Khó Khăn Đủ Đường

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, mình là tới kéo kết minh, làm sao cảm giác rơi vào hang sói, bất quá không nỡ hài tử không bẫy được sói.

Dương Thanh Huyền nghiêm mặt nói: “Cả tòa Thái Âm sơn mạch, cũng đã thuộc về Chính Tinh Minh hết thảy. Trong tay ta có một ít từ trời sông mang về Tiên ngọc, nhưng bất luận phẩm chất và số lượng, đều kém xa Thái Âm sơn mạch đoạt được. Nếu như Ninh gia có thể gia nhập Chính Tinh Minh, Tiên ngọc tự nhiên là đủ.”

Ninh Thanh Du nghe được không nhịn được cười.

Ninh Hồng Nho cũng một mặt cười khổ, đây cũng quá biết nói chuyện đi, đem vòng tròn lượn quanh trở lại trên đầu mình. Hơn nữa trực tiếp biểu lộ Thái Âm sơn mạch là Chính Tinh Minh, không phải của hắn. Nghĩ muốn Tiên ngọc không thành vấn đề, gia nhập Chính Tinh Minh, liền có thể dùng mãi không hết.

“Khái khái, gia nhập Chính Tinh Minh, việc này quan hệ quá lớn, hơn nữa cùng Ninh gia tộc quy không hợp, rất khó a.”

Ninh Hồng Nho ho khan hai tiếng.

Dương Thanh Huyền ngược lại là vui vẻ, nói: “Rất khó? Ý là, cũng không phải là không thể nào?”

Ninh Hồng Nho nói: “Việc này ta cũng không làm chủ được. Muốn tổ chức đại hội trưởng lão, nhưng đại hội thông qua quyết nghị khả năng cực thấp.”

Ninh Thanh Du nói: “Tổng cộng có bảy vị trưởng lão, nắm giữ bảy nhóm quyết nghị quyền. Phụ thân thân là tộc trưởng, có hai nhóm quyết nghị quyền. Nhưng gia nhập Chính Tinh Minh việc này, trừ ta ra, mặt khác sáu vị trưởng lão cũng sẽ không tán đồng.”

Ninh Thanh Du cũng là trưởng lão một trong.

Ninh Hồng Nho nói: “Thêm vào ta, cũng chỉ có ba nhóm. Hơn nữa... Nói thật, gia nhập Chính Tinh Minh chuyện như vậy, mặc dù là ta cũng không ủng hộ a.”

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Ông ngoại, thiên hạ đại loạn, Nhân tộc chính thống nguy ở sáng chiều tối. Phàm là bộ tộc ta người, đều có trách nhiệm giúp đỡ đại nghiệp, bảo vệ tộc ta địa vị bá chủ. Nếu như một khi Nhân tộc sự suy thoái, bách tộc hứng khởi, ẩn thế thế gia sợ cũng khó hơn nữa lánh đời đi. Này tốt đẹp Linh Sơn bảo địa, Tu Di không gian giới chỉ, há có thể đến phiên chúng ta?”

Ninh Hồng Nho khuôn mặt có chút động.

Hiển nhiên Dương Thanh Huyền lời nói có lý.

Nhân tộc hứng khởi, cũng bất quá là từ hôm nay cổ bắt đầu, ở toàn bộ Thương Khung tinh vực trong dòng sông lịch sử, cũng chẳng có bao nhiêu năm.

Trước đó, đều là ở chếch một góc, gian khổ khi lập nghiệp.

Một khi Nhân tộc thật sự suy nhược xuống, này tốt đẹp non sông tài nguyên, liền thật muốn chắp tay tặng người.

Ninh Hồng Nho nói: “Nghĩ muốn trong tộc thông qua quyết nghị, cũng không phải không có cách nào.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, vội hỏi nói: “Biện pháp gì?”

Ninh Thanh Du nhẹ nhàng nhíu mày, lộ ra vẻ nghi hoặc, đột nhiên sắc mặt liền đại biến, cả kinh kêu lên: “Cha! Lẽ nào ngươi là chỉ tư cách kiểm tra?!”

Ninh Hồng Nho gật đầu nói: “Trừ cái này cái, cái nào còn có biện pháp gì?”

Ninh Thanh Du cười khổ nói: “Chỉ là, Thanh Huyền làm sao có khả năng thông được.”

Ninh Hồng Nho nói: “Nếu như hắn không quá, cái kia ta cũng không có biện pháp gì tốt. Nhiều nhất trực tiếp triệu tập hết thảy trưởng lão tiến hành biểu quyết. Nhưng biểu quyết kết quả, không cần nói cũng biết.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tư cách khảo nghiệm là cái gì? Có biện pháp, bất kể như thế nào, cũng phải đi thử một lần.”

Ninh Thanh Du nói: “Ninh gia tổ tiên có một cái tư cách kiểm tra quy tắc, chỉ cần có tộc nhân có thể toàn bộ hoàn thành, liền có thể hướng về trong tộc nói ra điều kiện. Chỉ cần không nguy hiểm cho bản tộc sống còn, nhất định phải đáp ứng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy nhất định rất khó chứ?”

Ninh Thanh Du cười khổ nói: “Đâu chỉ rất khó. Ninh gia ẩn độn Tinh La tới nay, chỉ có hai người hoàn thành quá kiểm tra. Người thứ nhất niên đại xa xưa, không nhắc cũng được. Người thứ hai, chính là mẹ ngươi.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Mẹ ta? Nàng hoàn thành kiểm tra, đưa ra điều kiện gì?”

Ninh Thanh Du cùng Ninh Hồng Nho nhìn nhau một cái, đều là ánh mắt lờ mờ.

Ninh Hồng Nho than thở: “Lúc trước thật không nên để cho nàng đi khảo nghiệm, nếu không thì sẽ không có hôm nay kiếp nạn.”

Ninh Thanh Du nói: “Đây là tỷ tỷ mình chọn đường, chưa bao giờ hối hận qua, cha không cần ai thán.” Nàng nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Mẹ ngươi thuở nhỏ cùng Thiên gia thành giác có hôn ước tại người. Nàng thông qua kiểm tra sau, liền đưa ra yêu cầu, hủy bỏ hôn ước.”

Dương Thanh Huyền kinh sợ đến mức há to mồm, sống ở đó.

Không nghĩ tới Thiên Thành Giác lại như này khổ rồi.

Không khỏi hỏi: “Sau đó thì sao? Thiên Thành Giác khẳng định không cam lòng chứ?”

Ninh Thanh Du nói: “Đâu chỉ không cam lòng. Thiên Thành Giác nhưng là cái kia một đời thiên tài tuyệt thế, hẹn nhau phụ thân ngươi tỷ thí, nhưng cũng bại trận. Sau đó nghe nghe hắn lại nhiều lần tìm phụ thân ngươi tỷ thí, đều không thắng nổi. Cuối cùng, tăm tích không rõ.”

Dương Thanh Huyền trong lòng thở dài không ngớt, cái gọi là tăm tích không rõ, nhưng là đã chết, nhìn dáng dấp Thiên gia người, cũng chưa chắc biết Thiên Thành Giác ngã xuống, việc này có nên nói cho biết hay không bọn họ?

Ninh Hồng Nho tức giận nói: “Dương Vân Kính tốt nhất là đã chết, bằng không lão phu tuyệt sẽ không bỏ qua hắn! Lão phu đem Thanh Dao giao cho hắn, hắn nhưng để Thanh Dao ăn hết khổ cực, hiện tại càng là thất lạc vũ trụ hư không, không biết tung tích!”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng cau lại hạ lông mày, vẫn chưa hé răng.

Ninh Thanh Du thở dài, nói với Dương Thanh Huyền: “Vì lẽ đó ngươi muốn đem Ninh gia kéo lên Chính Tinh Minh chiến xa, nhất định phải thông qua mẹ ngươi năm đó thông qua kiểm tra.”

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói: “Cái gì đó kiểm tra, ta đồng ý thử một lần.”

…

“Cái gì? Để Dương Thanh Huyền tiến vào ta Ninh gia tổ miếu tế bái, không được! Hắn chính là họ Dương, không phải ta Ninh gia người!”

Màu xanh ngọn núi đỉnh, một toà hồng huy trong đại điện.

Đông đảo Ninh gia cao tầng hội tụ một đường.

Đại trưởng lão yên tĩnh xương lê dân lúc này phản đối, lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, một mặt cười gằn cùng hàn ý.

Ninh Thanh Du ánh mắt hơi lạnh lẽo, nói: “Hắn là tỷ ta con trai, làm sao không vào được tổ miếu? Ninh gia tiến nhập Tinh La tới nay, tiến nhập tổ miếu họ khác người cũng không ít.”

Yên tĩnh xương lê dân lạnh lùng nói: “Không phải ít, nhưng vậy cũng là có trực hệ quan hệ ở. Nếu như Ninh Thanh Dao ở đây, ta kiên quyết sẽ không phản đối. Nhưng Ninh Thanh Dao không rõ sống chết, nếu như Ninh Thanh Dao đã chết, vậy hắn liền không vào được.”

Ninh Thanh Du trên mặt hiện ra vẻ giận, lạnh giọng nói: “Tỷ của ta bản mệnh bài vẫn luôn ở, kính xin đại trưởng lão miệng sạch một chút!”

Yên tĩnh xương lê dân cười lạnh nói: “Vậy ngươi đúng là để Ninh Thanh Dao đến a, để Ninh Thanh Dao dẫn hắn tiến vào tổ miếu, ta một chút ý kiến đều không.”

Ninh Thanh Du lạnh lùng nói: “Tỷ của ta không ở, tự có ta đây cái làm dì dẫn hắn đi vào.”

Yên tĩnh xương lê dân giễu cợt nói: "Ha ha, chuyện cười, ngươi là của hắn trực hệ người thân sao?

Dương Thanh Huyền vẫn trầm mặc không nói, đột nhiên mở miệng nói: “Xương Lê trưởng lão, ngươi có phải là ghi hận ta đánh tôn tử của ngươi Ninh Tinh Trạch cùng Ninh Cảnh Sơn, vì lẽ đó khắp nơi làm khó dễ ta?”

Yên tĩnh xương lê dân sắc mặt chợt biến, một hồi âm trầm như gan heo giống như, bên trong cặp mắt phun ra lửa giận đến.

Nhưng giờ khắc này là Ninh gia hội nghị cấp cao, hắn tự nhiên bất tiện phát tác, mạnh mẽ nhìn chăm chú Dương Thanh Huyền một chút, nói: “Dĩ nhiên không phải! Ta chỉ là theo quy tắc làm việc.”

Ninh gia cao tầng đều là đem ánh mắt nhìn phía Dương Thanh Huyền, tò mò đánh giá vị thanh niên này, năm đó Ninh gia tuyệt đại thiên tài Ninh Thanh Dao nhi tử.

Có người nói thanh niên này đem thế giới bên ngoài cũng huyên náo long trời lở đất.

Đều là trong lòng thầm nói: Ninh Thanh Dao cùng Dương Vân Kính nhi tử, quả nhiên không đơn giản a.

Liền ngay cả Ninh Tinh Trạch đều không phải một chiêu kẻ địch, quả thực khó có thể tưởng tượng.

Truyện rất hay với lối hàng văn hợp lý chứ không buff main vô tội vạ. Tính cách main bẩn bựa.

Chương 1706: Tế Bái Tổ Miếu, Khôn Sống Mống Chết

Dương Thanh Huyền ở dưới con mắt mọi người, phát sinh một tiếng không hề che giấu chút nào cười gằn, nói: “Ý ngươi là, liền ngươi theo quy củ làm việc. Ngoại công ta, Ninh gia gia chủ, còn có ở làm sáu vị trưởng lão, đều không phải là theo quy củ làm việc?”

Ninh Hồng Nho nói: “Đúng đấy, đại trưởng lão. Ngươi câu nói này, là không phải cố ý nhằm vào ta? Chuyện này nhưng là ta nói ra.”

Yên tĩnh xương lê dân vội hỏi: “Gia chủ, dĩ nhiên không phải. Chỉ là quy củ...”

Ninh Thanh Du cười lạnh cắt ngang, nói: “Liền ngươi hiểu quy củ, chúng ta cũng không hiểu?”

Yên tĩnh xương lê dân cả giận nói: “Ninh Thanh Du, ngươi là cố ý theo ta tranh cãi thật sao?!”

Ninh Thanh Du nói: “Không phải tranh cãi, mà là sự thực bày ở trước mắt. Ngươi nói phụ thân ta nói ra sự tình không phù hợp quy củ. Đang ngồi trưởng lão cùng các vị chấp sự đều nghe lắm.”

“Hừ!”

Ninh Hồng Nho trên mặt mang theo vẻ giận dữ, nặng nề hừ một tiếng, trong đôi mắt bắn mạnh ra hào quang, nhìn chằm chằm yên tĩnh xương lê dân, nói: “Ninh Tinh Trạch cùng Ninh Cảnh Sơn mặc dù là Dương Thanh Huyền đánh. Nhưng Ninh Nhược Tùng là ta đánh, ngươi khó chịu có thể trực tiếp tìm ta, không cần thiết đối với chuyện này nhằm vào một đứa bé.”

Còn lại trưởng lão gặp Ninh Hồng Nho tức rồi, đều là dồn dập mở miệng khuyên bảo.

Để Dương Thanh Huyền tế bái tổ miếu, cũng không phải là cái gì đại sự.

Vì lẽ đó mọi người vui phải làm cùng sự tình lão, đều khuyên yên tĩnh xương lê dân.

Làm cho yên tĩnh xương lê dân thật giống đúng là bởi vì Ninh Tinh Trạch chuyện nhằm vào Dương Thanh Huyền giống như vậy, tuy rằng nguyên bản cũng đúng là như thế.

Nhưng yên tĩnh xương lê dân cũng không muốn rơi vào như vậy hình tượng, tức giận chòm râu run rẩy, nét mặt già nua đỏ chót. Một đôi mắt lạnh nhìn chòng chọc vào Dương Thanh Huyền, hận không thể đem xé xác.

Ninh Hồng Nho khóe miệng khẽ nhếch, trộm liếc mắt một cái Dương Thanh Huyền, Ám đạo tiểu tử này thật có thể kéo, câu nói đầu tiên đem yên tĩnh xương lê dân đưa vào chết giác.

Sau đó, chính là Dương Thanh Huyền tiến nhập tổ miếu tế bái.

Này nguyên bản cũng không phải gì đó đại sự.

Phàm là Ninh gia con em đời sau, chỉ cần có thể đạt đến điều kiện, liền có thể tiến vào nội môn, tế bái tổ miếu.

Từ đây liền xác nhận Ninh gia người thân phận.

Nguyên bản tất cả mọi người cho rằng, Ninh Hồng Nho để Dương Thanh Huyền tiến vào tổ miếu, chỉ là bởi vì hoài niệm ái nữ, vì lẽ đó yêu ai yêu cả đường đi.

Mà làm Dương Thanh Huyền tế bái xong tổ miếu sau, liền đưa ra tư cách kiểm tra, lúc này mới ở Ninh gia đưa tới náo động.

“Cái gì? Cái kia đánh bại Ninh Tinh Trạch gia hỏa, muốn tiến hành tư cách kiểm tra?”

“Thật không biết trời cao đất rộng! Ninh gia ở Tinh La lập tông tới nay, xin tư cách trắc thí giả vô số, cũng chỉ có hai người thông qua, buồn cười a.”

“Nhưng là hai người kia bên trong, có một cái chính là hắn mẫu thân.”

“Ngạch, mẫu thân thì lại làm sao? Năm đó Ninh Thanh Dao nhưng là chúng ta Ninh gia thiên tài số một.”

“Nhưng bây giờ chúng ta Ninh gia thiên tài số một, liền hắn một chiêu đều không tiếp được.”

“Tiểu tử ngươi cố ý theo ta tranh cãi đúng không? Trả tiền lại! Ngươi nợ tiền của ta còn chưa trả đây!”

…

Ninh gia một cái nào đó đình viện, ở giữa gieo kỳ hoa dị thảo, thơm ngát phân tán, trên núi giả có tòa chòi nghỉ mát, biến mất ở trong sương trắng, bốn mặt vây quanh ra trướng, chỉ có thể lờ mờ thấy có người ở bên trong.

“Không xong! Không xong! Dương Thanh Huyền tiểu tử kia thực sự là làm bừa! Lại thân thỉnh tư cách kiểm tra!”

Ninh Chỉ Đình hốt hoảng chạy vào, đầy mặt lo lắng.

Thiên Thiên bình tĩnh nhìn nàng, khẽ cười nói: “Ta đã sớm biết. Chuyện này, đã truyền mọi người đều biết.”

Ninh Chỉ Đình sửng sốt một chút, nói: “Nhìn ngươi thế nào không một chút nào lo lắng dáng vẻ?”

Thiên Thiên mặt đỏ lên, nói: “Ta lo lắng cái gì?”

Ninh Chỉ Đình nói: “Hắn chính là biểu ca ngươi a, hơn nữa...” Ninh Chỉ Đình con ngươi nhất chuyển, cười cợt nói: “Lưu này thúc thúc không phải dự định đem ngươi gả cho hắn sao?”

Thiên Thiên mặt một hồi hồng đến rồi cái cổ căn, vội la lên: “Ta hỏi qua cha, căn bản là không có có chuyện này!”

Ninh Chỉ Đình cười to nói: “Ha ha, ngươi vẫn đúng là đi hỏi? Lưu này thúc thúc là nói như thế nào?”

Thiên Thiên nghĩ đến phụ thân ngạc nhiên cùng cân nhắc vẻ mặt, còn có câu kia “Ngươi muốn là ưa thích, ta cũng có thể đi cùng nhạc phụ nói lại”, liền mắc cở đỏ bừng cái cổ căn, hận không thể có một hầm ngầm chui vào.

“Đều tại ngươi! Lừa gạt ta, làm hại ta, làm hại ta...”

“Làm hại ngươi làm sao vậy?”

Ninh Chỉ Đình đuổi sát không buông truy hỏi.

Thiên Thiên hít một hơi thật sâu, đem cái kia thẹn thùng tâm tình đè xuống, nhìn chằm chằm Ninh Chỉ Đình, hừ nói: “Không có gì.”

Ninh Chỉ Đình thu liễm chuyện cười, chính kinh nói ra: “Nói thật, ngươi liền một điểm không lo lắng sao?”

Thiên Thiên đôi mắt đẹp lưu chuyển, nhìn xa xa, bình tĩnh nói: “Bởi vì ta tin tưởng, hắn nhất định có thể thông qua.”

Ninh Chỉ Đình hơi run run, đột nhiên hiểu Thiên Thiên trên mặt cái kia bình tĩnh mà bình tĩnh hào quang, ý vị như thế nào.

…

Ở một chỗ lớn sân rộng, xung quanh vây đầy Ninh gia người, cái kia quảng trường trên mặt đất khắc rõ bức tranh các vì sao, tản ra điểm điểm màu xanh nhạt huỳnh quang, giống như vũ trụ tinh hải giống như.

Mà ở giữa quảng trường, có một toà cao bảy tầng tháp, Ninh Hồng Nho cùng Dương Thanh Huyền đám người đều ở tháp trước.

Ninh Hồng Nho nói: “Tư cách kiểm tra, chia làm ba bộ phân. Thiên phú, tiềm lực cùng thực lực. Thiên phú bộ phận, chính là phá giải này vạn vật kết cấu tháp.”

Dương Thanh Huyền định nhãn nhìn tới, cái kia tháp có bảy tầng cao, cao vót mà lập, bên trên có gạch lưu ly ngói, Tử Thanh Linh Đang, nhìn thấy được khí thế hạo nhiên mà hoà vào thiên địa, để người có gan bị khuất phục cảm giác.

Ninh Thanh Du nói: “Trên thực tế, này ba loại kiểm tra, là Ninh gia kiểm tra đệ tử dùng. Ninh gia bên trong môn khảo hạch, đẳng cấp phân chia chờ chút, tất cả đều là dựa vào này ba loại kiểm tra. Mỗi dạng một trăm phân. Tổng phân được một trăm phân người, liền có thể trở thành Ninh gia đệ tử nội môn.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Tổng phân một trăm phân? Cái kia bao nhiêu phân toán là thông qua tư cách khảo sát đây?”

Ninh Thanh Du cười nói: “Ngươi có phải là cảm thấy tổng phân một trăm phân rất ít? Ninh gia ở toàn bộ Tinh La, có gần trăm triệu nhân khẩu. Mà kiểm tra tổng phân ở một trăm phân trở lên người, chỉ có hơn ba ngàn người.”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, xem ra này ba loại kiểm tra, đều cực kỳ không đơn giản.

Ninh Hồng Nho nhìn cái kia vạn vật kết cấu tháp, trăm mối cảm xúc ngổn ngang, nói: “Ninh gia chọn lựa cơ chế là vô cùng tốt. Ba mươi tuổi trở xuống võ giả, chỉ cần bước chân vào Linh Võ cảnh, liền có thể tiến nhập chọn lựa. Này ba loại khảo nghiệm là bọn họ cửa ải cuối cùng. Dù sao quá nhiều người, đằng trước muốn sàng rơi hơn nửa. Chỉ là...”

Ninh Hồng Nho cười khổ một tiếng, nhớ tới Dương Thanh Huyền dễ dàng đánh bại Ninh Tinh Trạch đám người, than thở: “Chỉ là quá khuyết thiếu thực chiến.”

Ninh Thanh Du nói: “Hơn nữa nội môn đệ tử đời sau, cũng nhất định phải chịu đựng kiểm tra. Có không hợp cách người, lập tức ly khai Tu Di không gian giới chỉ, thành là ngoại môn đệ tử, đi đến Tinh La Quốc nhậm chức. Chỉ có điều có nội môn đệ tử cha mẹ, giống như đều gặp qua rất tốt. Không buồn không lo quá cả đời.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, khôn sống mống chết, kẻ thích hợp sinh tồn.

Luật rừng, ở đây thế giới của võ giả bên trong, bị diễn dịch vô cùng nhuần nhuyễn.

Yên tĩnh xương lê dân lạnh lùng nói: “Nếu lựa chọn tư cách kiểm tra, vậy thì nhanh lên bắt đầu đi, đừng chậm trễ mọi người thời gian.”

Dương Thanh Huyền cất bước hướng về cái kia vạn vật kết cấu tháp đi đến, đột nhiên dưới chân dừng lại, xoay người lại, hỏi: “Đúng rồi, ta còn không biết tổng phân bao nhiêu toán là thông qua?”

Truyện rất hay với lối hàng văn hợp lý chứ không buff main vô tội vạ. Tính cách main bẩn bựa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1707: Vạn Vật Kết Cấu Tháp, Trời Sinh Mê Võ Nghệ

Ninh Thanh Du nhìn hắn, nói: “Hai trăm chia làm quá. Năm đó thông qua hai người, người thứ nhất tiền bối là 232 phân, mẹ ngươi là 240 phân.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu được.”

Nói, liền cũng không quay đầu lại hướng về tháp cao đi đến.

Tháp trước đứng thẳng hai vị lão giả, bấm quyết ở trước người, đồng loạt nhìn phía Dương Thanh Huyền, sau đó từng người đánh ra quyết ấn.

Vô số phù văn phiên bay mà lên, đi vào trong tháp, mà cái kia thân tháp cũng sáng lên huy quang, theo trên cửa đồ văn chuyển động, phát sinh tiếng rắc rắc vang, cửa lớn cũng theo tiếng mà mở.

Dương Thanh Huyền một hồi đi vào đi vào, liền biến mất không còn tăm hơi.

Ninh Thanh Du tâm một hồi liền khẩn trương, lẳng lặng nhìn cái kia Vạn Vật Kết Cấu Tháp.

Đồng thời bốn phía Ninh gia người, lập tức sôi sùng sục, nghị luận sôi nổi.

“Các ngươi nói tiểu tử này có thể được bao nhiêu phân?”

“Mọi người đều là từ ba cái khảo nghiệm qua tới. Này Vạn Vật Kết Cấu Tháp là cửa ải khó khăn nhất, có thể nắm bốn mươi phân là tốt lắm rồi. Thứ hai quan tiềm chất lấy thêm năm mươi phân.

Cửa thứ ba thực lực, cũng có thể cầm một bảy mươi phân."

"160 phân? Ngươi đối với hắn không khỏi đánh giá quá cao đi."

"Tiểu tử này nhưng là Thương Khung luận võ số một, ở thế giới bên ngoài lăn lộn vui vẻ sung sướng, Ninh Tinh Trạch đều bị hắn một chưởng đánh phế bỏ. 160 phân so sánh đúng trọng tâm."

"Nói cũng phải, Ninh Tinh Trạch năm đó nhưng là cầm 150 phân a."

Các loại nghị luận nổi lên bốn phía.

Ninh Tinh Trạch cùng Ninh Cảnh Sơn, còn có Ninh Nhược Tùng, sầm mặt lại đứng ở đám người bên trong góc, đều là đầy cõi lòng sự thù hận nhìn chằm chằm cái kia tháp.

Ninh Tinh Trạch sắc mặt xám trắng, liếc mắt nhìn Ninh Nhược Tùng.

Người sau lĩnh hội ý của hắn, dữ tợn nói: "Yên tâm đi. Đừng nói hắn không thể thông qua. Cho dù có vậy vạn nhất cơ hội, cuối cùng cũng không có cơ hội!"

Ninh Tinh Trạch đần độn gật gật đầu, trong mắt nổ bắn ra vẻ oán độc.

Ở quảng trường mặt khác một bên, càng có một ít người tụ tập, trực tiếp mở ra bàn khẩu, đặt cược đánh cược Dương Thanh Huyền điểm.

Thông qua tỷ số bồi lại cao tới 1-1 vạn, nhưng cũng không có một người dám hạ.

Bởi vì căn bản không người tin tưởng Dương Thanh Huyền có thể qua.

Ninh Chỉ Đình liếc mắt nhìn cái kia bầy con bạc, nhẹ rên một tiếng, lôi kéo Thiên Thiên tiêu sái, nói: “Đi, chúng ta đi tới chú, thua sạch bọn họ!”

“Chỉ Đình.”

Ninh Hồng Nho nhẹ kêu một tiếng, lườm một cái, nói: “Cái kia chút mọi người dẫn thấp nhất tài nguyên cung cấp, ngươi hảo ý nghĩ để cho bọn họ táng gia bại sản?”

Ninh Chỉ Đình vui vẻ nói: “Gia gia, ý ngươi là, Thanh Huyền biểu đệ có thể thông qua?”

Ninh Hồng Nho lắc đầu nói: “Không biết. Này Vạn Vật Kết Cấu Tháp kiểm tra nếu có thể nắm năm mươi phân trở lên, mới có một chút hy vọng.”

Ninh Chỉ Đình nói: “Này là cửa ải khó khăn nhất. Năm đó Thanh Dao dì cũng mới nắm sáu mươi lăm phân. Những năm gần đây, có thể đột phá năm hết sức, sợ là không tới mười người chứ?”

Ninh Thanh Du cười khổ nói: “Mười người? Ngươi đánh giá quá cao. Sợ là không tới năm người. Tỷ năm đó sáu mươi lăm phân, đã là Vạn Vật Kết Cấu Tháp thành lập tới nay cao nhất ghi chép.”

Thiên Thiên hiếu kỳ nói: “Này trong tháp rốt cuộc là cái gì, vì là gì khó như thế?”

Ninh Chỉ Đình đầu đại nói: “Ai nha, nghĩ lại mà kinh.”

đọc truyệN ở http://truyencuatui.net

/ Ninh Thanh Du nhìn mình con gái, giải thích: “Bên trong là phân tích vạn vật kết cấu địa phương. Cái thế giới này tạo thành quy tắc, sẽ ở bên trong từng cái đều hóa mà ra. Ngươi có thể hiểu thấu đáo bao nhiêu vạn vật kết cấu, liền có thể thu được bao nhiêu điểm.”

Thiên Lưu Hề tràn đầy ước ao, nói: “Chà chà, thực sự là đồ tốt a, nếu có thể cho chúng ta mượn Thiên gia dùng mấy năm thì tốt biết bao.”

Ninh Thanh Du lườm hắn một cái, nói: “Ngươi là không hy vọng. Thiên Thiên có thể tìm một cơ hội đi thử xem.”

Mặt khác mấy vị Ninh gia trưởng lão, cũng là đầy hứng thú xem chừng.

Bọn họ mặc dù không cho là Dương Thanh Huyền có thể thông qua, nhưng cuối cùng có thể thu được bao nhiêu điểm, vẫn là vô cùng có hứng thú.

…

Vạn Vật Kết Cấu Tháp bên trong.

Dương Thanh Huyền một cước bước vào trong đó, lộ ra ở trước mắt, là một cái to lớn mà không gian trống trải.

Bốn mặt trên thân tháp, tất cả đều là phức tạp trận pháp.

Dưới chân cũng là một toà to lớn đại trận, huyễn quang lưu chuyển.

Dương Thanh Huyền đi về phía trước ra mấy bước, cho đến ở giữa đại trận.

Bỗng nhiên thân thể nhẹ bẫng, toàn bộ người đã bị một nguồn sức mạnh nâng lên, dường như mất trọng lượng giống như, bay tới tháp trung ương, cũng là tất cả trung tâm trận pháp.

Vô số phù văn từ bốn phương tám hướng kích tản ra, phảng phất mênh mông ngôi sao, bên trong cực quang lưu động.

“Đây là...!”

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên kinh sợ, định nhãn nhìn tới, chỉ thấy hết thảy phù văn, ở trước mắt không ngừng tổ hợp sụp đổ, thay đổi trong nháy mắt.

Trong đầu đột nhiên nghĩ tới một đoạn văn, “Nhân duyên sinh pháp, là tên không tướng, cũng tên giả danh, cũng nói đúng nói.”

Thiên Địa Tứ Thời Thư đột nhiên liền trong đầu hiện ra, vô số phức tạp văn tự, từng cái đều hóa mà ra.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, gấp vội vàng hai tay bấm quyết, triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về này chút tụ tán phù văn nhìn tới.

“Tất cả có vi pháp, như Ảo Ảnh Trong Mơ...”

Trước mắt vạn vật kết cấu biến hóa, không ngừng cùng trong đầu Thiên Địa Tứ Thời Thư nội dung tương ứng với nhau.

Dương Thanh Huyền trong mắt kim quang lóe lên, liền chậm rãi nhắm hai mắt.

Bắt đầu học tập cùng cảm giác vạn vật kết cấu.

Trong tháp tất cả phù văn biến ảo tụ tán, rất nhanh liền trong đầu sinh thành, các loại quy tắc từng cái diễn dịch.

...

“Tại sao lâu như thế, còn không có động tĩnh?”

Ngoài tháp, Ninh Chỉ Đình có chút đứng không vững, đầy mặt vẻ lo lắng.

Ninh Hồng Nho, Ninh Thanh Du, cũng là sắc mặt có chút không dễ chịu.

“Ha ha ha ha!”

Yên tĩnh xương lê dân cất tiếng cười dài, châm chọc nói: “Nửa giờ, phá giải suất lại là linh, lẽ nào hắn là trời sinh mê võ nghệ, chỉ biết là tăng lên sức mạnh, mà không hiểu tìm hiểu đại đạo đứa ngốc?”

Ninh Thanh Du tức giận hừ nói: “Thu hồi tâm tư của ngươi, Dương Thanh Huyền chỉ là còn chưa bắt đầu thôi!”

Yên tĩnh xương lê dân giễu cợt nói: “Còn chưa bắt đầu? Sợ là đã bị bên trong rườm rà trận pháp lượn quanh bất tỉnh đầu, cũng không biết làm sao bây giờ đi, ha ha ha ha. Như vậy đứa ngốc còn đến tư cách khiêu chiến kiểm tra, thực sự là làm trò hề cho thiên hạ.”

Xung quanh không ít đại trưởng lão hệ phái người, đều là lộ ra hội ý mỉm cười, tràn đầy cơ sắc.

Ninh Hồng Nho đám người hắc trầm mặt, đều không lên tiếng.

Nhưng trong lòng đều có dự cảm không tốt.

Kém đi nữa thiên phú, nửa giờ không có khả năng là linh.

Trừ phi là ngớ ngẩn, mà yên tĩnh xương lê dân nói “Mê võ nghệ”, cũng là ngớ ngẩn bên trong một loại tình huống đặc biệt, hoàn toàn say tâm vũ đạo, cái khác phương diện tất cả đều là “Si”.

Lẽ nào Dương Thanh Huyền đúng là mê võ nghệ?

Trong mấy người tâm đều là sinh ra cảm giác kỳ quái.

Nhìn Dương Thanh Huyền cái kia khôn khéo già giặn dáng vẻ, không một chút nào “Si” a, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Ninh Chỉ Đình cùng Thiên Thiên liếc nhau một cái, đều là đầy mặt lo lắng.

Đột nhiên, Thiên Thiên trong mắt sáng ngời, mừng rỡ kêu lên: “Mau nhìn! Có trị số, có trị số!”

Trên Vạn Vật Kết Cấu Tháp, vô thượng hoa quang lưu chuyển, trút xuống.

Mọi người ở đây ngay phía trước, hóa ra một vòng con số.

“Linh, một, hai, ba...”

Không ngừng nhanh chóng đi lên kéo lên, tốc độ nhanh chóng càng làm người nhìn không rõ ràng!

Ninh Hồng Nho đám người từng người trợn to hai mắt, chưa từng gặp qua cảnh tượng quỷ dị như vậy.

Truyện rất hay với lối hàng văn hợp lý chứ không buff main vô tội vạ. Tính cách main bẩn bựa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1708: Kinh Khủng Thiên Phú, Tháp Hỏng Rồi?

“Này, này...”

Ninh Xương Lê càng là há to mồm, đầy mặt dại ra.

Bất quá cũng may cái kia con số chạy hết tốc lực một trận, liền đứng ở ba mươi lăm, lại không có động tĩnh.

Đại một số người đều thở phào nhẹ nhõm.

Ninh Xương Lê thở ra một hơi, sắc mặt giãn ra, khinh bỉ cười nói: “Ba mươi lăm, là cái tốt trị số đây, ha ha ha ha.”

Ninh Hồng Nho bọn người là vẻ mặt lờ mờ.

Ba mươi lăm, đích xác là một tốt trị số, nhưng phóng trên người Dương Thanh Huyền, tựa hồ có hơi thấp hơn dự trù.

Ninh Thanh Du than thở: “Dù sao nhân vô hoàn nhân, Thanh Huyền có thể đi đến bây giờ mức độ, cũng đã rất tốt, chúng ta không nên cho hắn thêm áp lực gì.”

Ninh Chỉ Đình “Ai” một tiếng, vẫn là không che giấu nổi nội tâm thất vọng.

Bốn phía các loại huyên náo tiếng bàn luận, xa xa còn truyền đến “Ha ha, ba mươi lăm, ta thắng” tiếng mừng như điên.

Ninh Hồng Nho khích lệ nói: “Chớ nhụt chí, phía sau còn có hai trăm phân đây, tiểu tử này nói không chắc là có thể bắt 170.”

Ninh Thanh Du bọn người là cười khổ không thôi, biết đây chỉ là an ủi người.

Hạng thứ nhất kiểm tra chỉ có ba mươi lăm phân, tổng phân nghĩ muốn vượt qua hai trăm, hầu như là không thể nào.

Ninh Xương Lê châm chọc cười to nói: “Ha ha, đúng đấy, cố lên cố lên.”

Xung quanh một ít phe phái người, đều là theo “Khà khà” cười nhạo.

Đột nhiên, cái kia ba mươi lăm con số, lắc lư hạ, đã biến thành ba mươi sáu, sau đó lại ba mươi bảy... Ba mươi tám... Ba mươi chín...

“A?!”

Trên quảng trường, nháy mắt yên lặng như tờ, tất cả đều trực lăng lăng nhìn.

Cái kia một chuỗi chữ số, nhanh chóng nhảy lên tới bốn mươi lăm, rốt cục lại ngừng lại.

Ninh Chỉ Đình hưng phấn vỗ tay cười to, nói: “Bốn mươi lăm! Biểu đệ có hi vọng!”

Ninh Hồng Nho đám người vẫn như cũ sững sờ ở cái kia, loại này trị số nhanh chóng tăng vọt sự tình, chưa bao giờ có, đều là vững vàng tăng lên trên, đến phía sau càng ngày càng chậm, cuối cùng lại không tiến triển.

Đây mới là hiện tượng bình thường.

Ninh Xương Lê sắc mặt có chút âm trầm, hừ nói: “Tiểu tử này ở bên trong giở trò quỷ gì!”

Bốn mươi lăm trị số, đã rất mạnh, nhưng ba hạng kiểm tra muốn quá hai trăm, vẫn như cũ độ khó rất lớn.

Thiên Thiên đột nhiên nói ra: “Các ngươi nói, này trị số có thể hay không lên trên nữa vọt một lần?”

Ninh Chỉ Đình sững sờ nói: “Hẳn là sẽ không. Bốn mươi lăm phân, đã rất cao, bất quá... Cũng khó nói...”

Như là xác minh lời của nàng giống như, cái kia đình trệ con số lần thứ hai chấn động một chút.

Phía dưới mọi người lanh mắt bắt được, hô lớn: “Lại tăng lại tăng!”

Cái kia con số nháy mắt bắt đầu biến hoá, bất quá trong hô hấp, trực tiếp đột phá năm mươi giới hạn, dừng ở sáu mươi trên.

“A?!”

Lần này, toàn bộ quảng trường mấy ngàn người, đều là kinh sợ đến mức tột đỉnh.

Ninh Xương Lê hai tay nắm bắt mồ hôi lạnh, lớn tiếng kêu lên: “Có vấn đề! Có vấn đề, từ cổ chí kim, mỗi lần kiểm tra đều là một con số một con số đi lên bật, đại diện cho đang một điểm điểm lĩnh ngộ phân tích, nào có loại này một đoạn một đoạn! Khẳng định có vấn đề!”

Ninh Hồng Nho nội tâm cũng nghi hoặc, nhưng trên mặt nhưng là lạnh như băng nói ra: “Đại trưởng lão, không biết sự tình liền chớ nói lung tung. Một chút xíu đi lên, là một điểm điểm lĩnh ngộ. Nhanh chóng đi lên, đương nhiên liền là nhanh lĩnh ngộ.”

Lời này Ninh Hồng Nho chính mình cũng không tin, nhưng nói ra, Ninh Xương Lê cũng không biết làm sao phản bác.

Ninh Xương Lê sắc mặt nháy mắt hắc trầm, phất một cái ống tay áo, nói: “Cho dù có sáu mươi, ba hạng muốn quá hai trăm, vẫn là si nhân nằm mơ!”

Thiên Lưu Hề cười nói: “Vạn nhất không chỉ sáu mươi, còn có thể đi lên đây?”

Ninh Thanh Du lắc đầu nói: “Ngươi không hiểu. Này phân giá trị đại biểu là phân tích vạn vật kết cấu trình độ. Có thể phân tích 60% vạn vật kết cấu, đã là không cách nào tưởng tượng chuyện. Tỷ tỷ năm đó thiên phú tuyệt luân, phân tích ra sáu mươi lăm cao phân, có thể nói từ cổ chí kim...”

Còn chưa có nói xong, giống như là yết hầu bị người nắm được giống như vậy, Ninh Thanh Du hai con ngươi một hồi trợn to, đầy mắt khiếp sợ cùng ngạc nhiên.

“A! Không, không thể!”

Lần này là Ninh Thanh Du kêu lên, một mặt sợ sợ, cái kia trị số lần thứ hai nhanh chóng kéo lên, trực tiếp vọt tới bảy mươi lăm, phương mới dừng lại.

Lần này, không chỉ có là Ninh Xương Lê đám người triệt để hoá đá, liền ngay cả Ninh Hồng Nho đám người, cũng là dại ra ở tại chỗ, phảng phất mất đi năng lực suy tính.

“Ha, ha ha!”

Thiên Lưu Hề cười to nói: “Lại bị ta nói trúng.”

Tuy rằng hắn không có lãnh hội qua phân tích vạn vật kết cấu độ khó, nhưng trong lòng rõ ràng, đối với vạn vật kết cấu phân tích đạt đến bảy mươi lăm phần trăm là khái niệm gì.

Đây cơ hồ là thông suốt đại bộ phận phân vật chất, quy tắc cùng đạo pháp.

Thiên phú cao, đã đến mức làm người nghe kinh hãi.

đọc truyện cùng http://truyenc u atui.net/

Toàn bộ Ninh gia quảng trường, ở yên tĩnh một cách chết chóc sau, nháy mắt sôi sùng sục.

“Ta ngày, bảy mươi lăm phân?!”

“Này... Sao có thể có chuyện đó!”

“Dĩ nhiên so với Ninh Thanh Dao còn cao hơn mười phần.”

“Mau mau, bấm ta một thanh, ta có phải là đang nằm mơ hay không.”

Mà ở nơi này tiếng huyên náo bên trong, Thiên Thiên đột nhiên che miệng kinh hô một tiếng, hai con ngươi trực lăng lăng nhìn chằm chằm phía trước, cái kia bảy mươi lăm trị số, đã biến thành bảy mươi sáu!

“Chi!”

Toàn trường lập tức phát hiện tình huống, đều là hít một hơi khí lạnh, từng cái từng cái sắc mặt sợ sợ.

“Mẹ ư còn đang phồng, đây là người sao?”

“Đừng quên đây là Ninh Thanh Dao nhi tử a!”

“Câm miệng, đừng ầm ĩ ồn ào.”

“Tám mươi!! Tám mươi!!”

“Mịa nó! Điên rồi điên rồi.”

Tăng lên không ngừng con số giống như là ở kích thích lòng của mọi người bẩn giống như, có người càng là trực tiếp liên tạng lời đều bùng nổ, cảm thấy kích động vạn phân, giờ khắc này không biết là hi vọng hắn dừng bước tại này, vẫn là nghĩ nhìn hắn hạn mức tối đa đến tột cùng ở đâu.

Ninh Xương Lê cảm thấy mặt đau, cái kia con số một hồi một hồi dâng lên, lại như có người ở dưới con mắt mọi người ném hắn lòng bàn tay.

Lanh lảnh, vang dội.

Lúc này mặt đỏ lên, toàn bộ biểu hiện đều là vặn vẹo, trong lòng đố kị cảm giác quả thực muốn đem hắn hoả táng.

Xa xa Ninh Nhược Tùng phụ tử ba người, càng là mặt xám như tro tàn, toàn bộ không có chút máu.

Ninh Thanh Du đầu óc hoảng hốt hạ, cảm thấy có gan cảm giác không thật, lén lút bấm một cái chính mình, truyền đến cảm giác đau nhức, lúc này mới phục hồi tinh thần lại, rõ ràng trước mắt tất cả vì là thật.

Cái kia con số vọt qua tám mươi sau, vẫn như cũ không có dấu hiệu dừng lại.

Chỉ có điều tăng lên trên trở nên cực kỳ chậm chạp.

Ninh Xương Lê tựa hồ cảm nhận được chính mình hàm răng ở trên dưới run lên, nhìn chầm chầm cái kia tám mươi bảy trị số, run rẩy nói: “Tháp hỏng rồi, nhất định là tháp hỏng rồi...”

Chung quanh Ninh gia người, cũng có cái cảm giác này.

Ninh Hồng Nho chính mình cũng cảm thấy là tháp hỏng rồi, nhưng vẫn như cũ hừ lạnh nói: “Có hay không tháp hỏng rồi, không dùng ngươi tới phán đoán.”

Nói, ánh mắt nhìn phía Vạn Vật Kết Cấu Tháp trước, hai vị bấm quyết ông lão.

Hai vị lão giả từ lâu sắc mặt trắng bệch, bị này tiếp cận chín mươi trị số cả kinh trong lòng kinh hoàng, gặp gia chủ hỏi ý kiến ánh mắt, đều là dồn dập lắc đầu, ra hiệu tháp cũng không có xấu.

Ninh Hồng Nho lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nhưng trên mặt sợ sợ nhưng là càng hơn, bởi vì cái kia trị số cũng không có dấu hiệu dừng lại, ở dưới con mắt mọi người, rất nhanh thì đạt đến chín mươi!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1709: Cuối Cùng Điểm, Không Tiền Khoáng Hậu

Ở trong tháp Dương Thanh Huyền, trên mặt mang theo vẻ thống khổ.

Đại viên mồ hôi lạnh từ hai tóc mai chảy xuống, sắc mặt cực kỳ trắng xám.

Hắn một bên nuốt phục đan dược, vừa dùng Tiên ngọc thu nạp năng lượng cùng đạo uẩn lực lượng, bổ sung trong cơ thể tiêu hao.

Thiên Địa Tứ Thời Thư giải thích, trong đầu quá tiêu hao năng lượng.

Ít thua kém đại chiến một trận.

Mà trước mắt khó phân vạn vật kết cấu quy tắc, càng là phân tích sọ não đau, cảm thấy trong óc thần kinh đều phải nổ tung.

Đồng thời quy tắc càng ngày càng sâu Úc, mỗi phân tích một lần, tiêu hao năng lượng cùng tinh lực, đều là khi trước mấy lần, trình cấp số nhân tăng lên.

Mà đầu óc của hắn cùng tâm linh, ở quá độ sử dụng sau, không ngừng trở nên trì độn, hoảng hốt.

“Không được! Chịu đựng! Nhất định phải kiên trì đến cuối cùng!”

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, lại là một thanh đan dược nuốt vào trong bụng.

Trong đầu, Thiên Địa Tứ Thời Thư màu vàng văn tự, lần thứ hai rõ ràng hiển hóa ra ngoài, không ngừng xác minh trước mắt quy tắc.

Trên thực tế, Dương Thanh Huyền thời khắc này trạng thái, thì tương đương với thi thời điểm, cầm một quyển sách đang đối với làm bài.

Chỉ có điều quá trình này, đối với tự thân năng lượng, trí tuệ cùng tâm linh tiêu hao rất lớn.

Nhưng cũng chính nguyên do bởi vì cái này cơ duyên, để Dương Thanh Huyền có thông suốt vạn vật kết cấu cơ hội.

Thời gian từng giờ trôi qua.

Phía ngoài trị số, nhún nhảy dị thường chậm chạp.

Nhưng toàn bộ trên quảng trường, yên lặng có thể nghe châm, mỗi một lần trị số nhảy lên, đều giống như lòng của mọi người nhảy, đưa tới một tràng thốt lên cùng hít khí lạnh.

“Phốc!”

Trong tháp, Dương Thanh Huyền đang giải tích có một cái kết cấu quy tắc sau, không rõ trong lòng hơi động, một ngụm máu tươi đột nhiên phun ra ngoài.

Trong khoảnh khắc, toàn thân tinh khí thần rơi xuống đến cực điểm điểm.

Thiên Địa Tứ Thời Thư hiện ra, ở trong đầu đột nhiên đổ nát, hóa thành điểm điểm huỳnh quang, sau đó không còn sót lại chút gì.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy trong đầu một bộ, biết chính mình đạt tới cực hạn.

Lại không có tinh tiến có thể.

Cả người tinh khí thần trực tiếp đổ nát, liền từ cái kia tháp nội bộ trên không, rơi xuống, quăng mạnh xuống đất.

“Chung quy thất bại sao?”

Dương Thanh Huyền một mặt cụt hứng, khổ sở không thôi.

Từ nơi sâu xa, đã sắp muốn nhìn thấy điểm cuối, tựa hồ còn dư lại kết cấu phân tích đã rất ít, nhưng cũng như lạch trời giống như vậy, vắt ngang ở phía trước.

Chính mình cuối cùng là thất bại hạ xuống.

Dương Thanh Huyền tâm tình hết sức sa sút, cũng không biết thu được bao nhiêu phân, thậm chí hết sức lo lắng.

Cái này kiểm tra không có quá, phía sau hai hạng áp lực liền to lớn.

Dương Thanh Huyền rất nhanh điều chỉnh quyết tâm hình thái, ngồi xếp bằng ở tháp trung ương, bắt đầu điều tức chân nguyên.

…

Vạn Vật Kết Cấu Tháp ở ngoài.

Mấy ngàn con mắt, toàn bộ đều khẩn trương nhìn chằm chằm cái kia trên tháp trị số.

Trái tim tất cả mọi người bẩn đều là theo trị số mỗi một lần biến hóa, mà nhảy lên kịch liệt.

Làm theo trị số lại một lần nữa tăng lên, đột nhiên một đạo tiếng cười điên cuồng vang lên, cắt ra này bầu không khí ngột ngạt.

Ninh Xương Lê hươi tay múa chân, trên mặt một mảnh cười ngớ ngẩn, “Ha ha, ta không tin, ta không tin, chín mươi lăm, lại có thể phân tích vạn vật kết cấu chín mươi lăm phần trăm, ha ha, nhất định là nằm mơ, ta đây là đang nằm mơ.”

“Xương Lê!” Ninh Hồng Nho đột nhiên hét lớn một tiếng, thanh âm kia trực tiếp xuyên thấu màng tai, xâm nhập trong đầu, đem Hỗn Độn đánh tan, quay về thanh minh.

Ninh Xương Lê run lập cập, này mới giật mình tỉnh lại.

Lúc nãy hắn lại điên lại điên, càng là kém một chút tẩu hỏa nhập ma, giờ khắc này phương một tỉnh táo, cả kinh là sắc mặt trắng bệch, lạnh cả người mồ hôi.

Lại nhìn một cái, xung quanh mấy ngàn tầm mắt đều là tụ tập trên người tự mình, mang theo khác nhau vẻ mặt.

Lúc này sắc mặt đỏ lên, cả người tức giận run rẩy.

Mất mặt ném đến nhà.

Ánh mắt oán độc nhìn Vạn Vật Kết Cấu Tháp, tràn đầy lửa giận ngập trời cùng sự thù hận, hận không thể hiện tại liền vọt vào đi giết cái kia để hắn ở dưới con mắt mọi người mất mặt nghiệp chướng.

Sau đó, cái kia chín mươi lăm trị số, lại đi trên nhảy một cái.

Đến chín mươi sáu sau, liền yên lặng hồi lâu.

Rốt cục, cửa tháp răng rắc một tiếng, ở dưới con mắt mọi người, một đạo thân ảnh thon dài cất bước mà ra.

Thanh tuyển khuôn mặt căng thẳng, lại có chút ủ rũ.

Chờ chút, ủ rũ?

Mọi người hoài nghi mình nhìn lầm rồi.

Nhưng Dương Thanh Huyền xác thực có mấy phần ủ rũ, hiện đang nhớ lại thời điểm sau cùng, vẫn như cũ cảm thấy tiếc hận cực kỳ.

Then chốt còn là mình tu vi quá thấp.

Nếu như nắm giữ Giới Vương lực lời, có lẽ có thể đi tới cuối cùng.

Nhưng cõi đời này, không có nếu như.

Giờ khắc này đi ra cửa tháp, cảm khái vạn ngàn, đột nhiên cảm giác thấy không khí bên ngoài không đúng, tất cả mọi người trực lăng lăng đang nhìn mình, cho tới đều không có phát ra âm thanh.

Hắn nhíu mày lại, không có thông qua liền kỳ quái như thế sao?

"Rầm!"

Toàn bộ quảng trường, nháy mắt liền sôi trào.

Tất cả mọi người liều mạng vỗ tay, đều là phấn khởi đến cực điểm.

Mấy cái tâm tình kích động người, trực tiếp hô lên.

Đây chính là lịch sử tính một khắc a!

Chưa từng có ai, phía sau cũng chưa chắc có người tới.

Trừ phi là tạo vật chi thần, bằng không ai có thể đối với vạn vật quy tắc lý giải đến trăm phần trăm?

Chín mươi sáu phần trăm thành tích, nhất định sắp trở thành truyền thuyết.

Ninh Chỉ Đình càng là không tránh hiềm nghi, hoan hô vọt tới, đem Dương Thanh Huyền ôm lấy.

Ninh Hồng Nho, Ninh Thanh Du đám người, đều là lộ ra nụ cười vui mừng.

Mặt khác một bên, Ninh Xương Lê đám người, từng cái từng cái hắc trầm mặt, đến thời khắc này cũng không thể nào tiếp thu được hiện thực này.

Dương Thanh Huyền ở ngạc nhiên hạ, rốt cục quay đầu lại thấy được mình điểm, lúc này mới tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, lộ ra vẻ mỉm cười, hướng về Ninh Hồng Nho cùng Ninh Thanh Du ôm quyền chắp tay, nói: “Rốt cục chưa cho ông ngoại, mẹ ta cùng thanh du dì mất mặt.”

“Ha ha, quá dài mặt!”

Ninh Hồng Nho cười to không ngớt, phảng phất một hồi trẻ mấy chục tuổi.

Ninh Thanh Du hỏi: “Thật không thể tin tưởng, ngươi làm như thế nào?”

Trên quảng trường một hồi liền yên tĩnh lại, Ninh Xương Lê đám người cũng là vội vàng vểnh tai lên, nghĩ muốn lắng nghe.

Dương Thanh Huyền ánh mắt nhất chuyển, hơi mỉm cười nói: “Nói rất dài dòng, hơn nữa ở đây cũng không phải là nơi nói chuyện. Nếu như sự kiện kia có thể đạt thành lời, ta đồng ý đem bên trong thể ngộ, không giữ lại chút nào chia sẻ cho tất cả mọi người.”

Mọi người sững sờ, lập tức đều là mừng như điên.

Mặc dù không biết "Sự kiện kia" là chuyện gì, nhưng cuối cùng có cơ hội thu được chín mươi sáu phần trăm vạn vật quy tắc chia sẻ, tất cả đều kích động nhiệt huyết sôi trào.

Không ít người lần thứ hai hô to tên Dương Thanh Huyền.

Làm Ninh Xương Lê phe phái người, đều là xanh mặt, nghiến răng nghiến lợi.

Ninh Hồng Nho cười nói: "Tốt, tốt. Sự kiện kia có thể không đạt thành, còn phải nhìn đón lấy hai cái khảo nghiệm. Ngươi trạng thái làm sao, có thể phải tiếp tục?"

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Không tiếp tục được, cho ta ba ngày thời gian nghỉ ngơi."

Ninh Hồng Nho cười gật đầu nói: "Ba ngày là đủ rồi? Ha ha, tốt. Năm đó mẹ ngươi nhưng là trực tiếp nghỉ ngơi nửa tháng a. Ngươi có thể tuyệt đối đừng miễn cưỡng."

Dương Thanh Huyền nói: "Ba ngày đủ rồi."

...

"Cha! Lần này làm sao bây giờ? Tiểu tử kia lại trắc ra chín mươi sáu phân, thật là đáng sợ!"

Ở một chỗ mật thất bên trong, ở đây bốn mặt đều là khắc trận pháp, đèn chong yếu ớt thiêu đốt, chiếu cả phòng huy hoàng, Ninh Nhược Tùng nhưng là sắc mặt xám trắng như đất, hai đứa con trai cũng một mặt trắng xám.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1710: Vĩnh Kiếp Con Đường, Độc Thi Cùng Biển Lửa

"Không dùng hoảng sợ!"

Ninh Xương Lê hắc trầm mặt, cắn răng nói: "Coi như hắn cầm đầy phân, cũng đừng nghĩ cuối cùng thắng được!"

Ninh Nhược Tùng sững sờ nói: "Này, cha sao lại nói lời ấy? Lấy Dương Thanh Huyền thiên phú, thứ hai quan cần phải cũng có thể cầm một năm mươi phân trở lên. Ải thứ ba lời, thực lực của hắn mạnh mẽ, Tinh Trạch không ngăn được một chiêu, sợ là nắm lấy chín mươi phân đều không quá đáng."

Ninh Xương Lê hừ nói: "Chín mươi phân? Hừ, ta để hắn chín phân cũng đừng nghĩ nắm!"

Ninh Nhược Tùng kinh sợ, nói: "Lẽ nào cha là muốn..."

Ninh Xương Lê ánh mắt trở nên u ám, chậm rãi nói ra: "Người này thiên phú thái quá đáng sợ, nếu như trưởng thành, chúng ta đều nguy hiểm. Cửa thứ ba ta không chỉ có phải đem hắn đánh rơi bụi trần, hơn nữa phải đem Tinh Trạch vết thương trên người, gấp bội phụng trả lại hắn! Vì đó, ta đem không tiếc bất cứ giá nào!"

Ninh Nhược Tùng phảng phất hiểu cái gì, trên mặt che kín tàn khốc.

...

Sau ba ngày.

Trên núi cao, biển mây trong đó, lơ lửng một toà quảng trường.

Bốn phía trống trải không có gì, mặt đất đồng dạng khắc to lớn Tinh Tọa Đồ.

Ở phía xa có một phiến to lớn môn, vì là ngọc thạch đúc thành, cao có thể trăm trượng, nhìn thấy được khí thế rộng rãi.

Dương Thanh Huyền trên Vạn Vật Kết Cấu Tháp thu được chín mươi sáu phân tin tức, nháy mắt truyền khắp toàn bộ Ninh gia.

Lần này Vĩnh Kiếp con đường kiểm tra, càng là muôn người đều đổ xô ra đường.

Liền ngay cả Tinh La hoàng triều lượng lớn võ giả, đều thông qua các loại quan hệ tiến vào Tu Di không gian giới chỉ đến, tra tìm lịch sử này tính thịnh thế.

Trong đó liền bao quát trấn thủ Thánh Hồ cái kia một mập một gầy hai vị lão giả.

Làm hai người xa xa phóng tầm mắt tới đến Dương Thanh Huyền dáng dấp sau, đều là há to mồm, cũng không còn cách nào hợp lại.

Dương Thanh Huyền đứng ở to lớn kia trước cửa, thân hình thon dài dung mạo Tuấn Dật, trên khuôn mặt lại như rắc nhàn nhạt ánh sáng thần thánh giống như, khí tức điềm tĩnh mà xa xưa.

Thiên Thiên nhưng là không nháy một cái nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, phảng phất trong mắt chỉ dung cái kia một nhân thân ảnh, mặt cười ửng đỏ, trong lòng từng tia từng tia ý nghĩ ngọt ngào.

Ninh Hồng Nho nói: “Lần khảo nghiệm này nội dung, ngươi đều nhớ chứ?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Nhớ kỹ.”

Cái gọi là “Vĩnh Kiếp con đường”, chính là không có tận đầu con đường.

Rơi vào ở giữa, có thể thu được vô tận kiếp nạn, vĩnh viễn cũng đi không tới đầu.

Mà con đường này khảo nghiệm, liền là tiềm lực của một người, ở các loại kiếp nạn bên trong, ngươi có thể đi bao xa.

Phân giá trị vẫn là theo độ hoàn thành đến tính toán.

Đi hết một nửa, chính là năm mươi phân.

Đi tới tận đầu, thoát ly hạo kiếp khổ hải, chính là một trăm phân.

Năm đó Ninh Thanh Dao ở đây quan chiếm được bảy mươi lăm cao phân, chỉ đứng sau năm đó một vị đời trước bảy mươi tám phân.

Ninh Hồng Nho nói: “Tốt, cái kia liền bắt đầu đi. Mong đợi ngươi lần thứ hai sáng tạo kỳ tích.”

Ninh Thanh Du mỉm cười nói: “Cố lên.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu.

Lúc này, Thiên Thiên đột nhiên cũng nói: “Cố lên.”

Trong mắt lập loè hào quang, như là ngôi sao.

Ninh Thanh Du hơi kinh hãi, tựa hồ ý thức được cái gì, cùng Thiên Lưu Hề liếc nhau một cái, đều là thấy được trong mắt đối phương vẻ phức tạp, cùng nhàn nhạt lo lắng.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Hừm, chờ ta tin tức tốt.”

Nói, liền xoay người mà đi. Ở muôn người chú ý bên dưới, bước vào trong cửa lớn, cho đến biến mất không còn tăm hơi.

Đúng lúc này, trên cửa đá, bỗng nhiên tuôn ra long trọng ánh sáng, càng là lấy hư không vì là kính, phóng ra vạn thiên ảo giác.

Cái kia ảo giác chính là bên trong cửa tình huống.

Tầng tầng bậc thang theo ánh sáng rắc ra, hướng về trước kéo dài mà đi, hình thành một toà cầu hình vòm, dưới cầu là sóng lớn màu đen, dường như khổ hải vô biên.

Dương Thanh Huyền đang cầu kia bắt đầu bưng, sắc mặt bình tĩnh, trấn định mà lập.

Ninh Hồng Nho nhìn cái kia hình chiếu, vui mừng cười nói: "Không biết lần này, tiểu tử này có thể mang đến cho chúng ta bao nhiêu kinh hỉ."

Ninh Thanh Du nói: "Có thể Bình tỷ ghi chép, liền nhất định có thể quá quan."

Ninh Hồng Nho gật gật đầu, ánh mắt hữu ý vô ý liếc qua Ninh Xương Lê đám người, nhưng thấy bọn họ sắc mặt bình tĩnh, tựa hồ với trước mắt tất cả, đều không hề bị lay động.

...

Dương Thanh Huyền tiến nhập sau cửa đá, cảnh tượng trước mắt liền phải biến đổi.

Nơi này là một chỗ đổ nát thôn trấn, thiên địa tối tăm mà Vô Quang, đâu đâu cũng có khô mục khí tức, cùng với tràn ngập sương mù màu đen.

"Đây cũng là hạo kiếp sao?"

Dương Thanh Huyền kinh hãi mong lên trước mắt tất cả, cái kia đập vào mặt tận thế cảm giác, làm trong lòng rung động.

“Đây cũng là ảo giác mới đúng vậy. Bằng không yên tĩnh trong nhà, từ đâu tới cái gì rách nát thôn trấn. Chỉ là này ảo giác thái quá chân thật.”

Dương Thanh Huyền bước vào cái kia trong thôn.

Gay mũi mùi máu tanh quả thực làm người buồn nôn, còn tràn ngập một luồng nồng nặc mục nát mùi vị, xa xa truyền ra tinh tế tuôn rơi âm thanh, cùng kỳ quái tiếng hô.

Vô số thân hình vặn vẹo bóng người đột nhiên từ bốn phương tám hướng chạy như điên tới.

Này chút mọi người biểu hiện dữ tợn, bắp thịt mục nát, thân chảy xuôi dòng máu màu đen.

Dương Thanh Huyền ánh mắt chìm xuống, liền muốn giơ tay bấm quyết, liền muốn đem những thứ đồ này càn quét.

Nhưng trong cơ thể nhưng không có nửa điểm linh khí chảy xuôi.

“Xảy ra chuyện gì?”

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên, phát hiện trong cơ thể mình năng lượng bị lấy sạch, thân thể nặng vô cùng, giống như là một cái suy nhược người phàm.

Cái kia chút người như quỷ như thú, trực tiếp nhào cắn tới.

“A!”

Dương Thanh Huyền gào lên đau đớn một tiếng, chân nhỏ bị người mạnh mẽ cắn một khẩu, bén nhọn hàm răng chưa đi đến huyết nhục, quả thực có thể xé tầng tiếp theo da.

Hắn một quyền đánh vào người kia trên đầu, đem người kia đầu đánh lệch.

Nhưng mà miệng vết thương chảy ra dòng máu màu đen đến, toàn bộ đầu óc cũng có chút hoảng hốt.

Nếu như hắn không có đoán sai, những người này là trúng rồi độc thi, giờ khắc này độc tố vào não, ý thức dường như bị ăn mòn.

Dương Thanh Huyền vừa bứt ra đi ra, nhưng vô số người đã trải qua bao vây, nhìn trong mắt của hắn lập loè khát máu ánh sáng, lại như đang nhìn cái gì sơn hào hải vị.

Trên người nháy mắt nhào tới bảy, tám người, điên cuồng cắn máu thịt của hắn.

Dương Thanh Huyền vung quyền mà xuống, từng cú đấm thấu thịt.

Nhưng mà hai tay khó địch nổi bốn quyền, trên người vô số da thịt mở ra lỗ máu, huyết dịch chảy xuôi trên mặt đất trên.

“Đáng chết!”

Này hạo kiếp cũng không tránh khỏi quá thật là chứ?!

Dương Thanh Huyền liều mạng đẩy ra này chút người, đi về phía trước bỏ chạy.

Trong đầu chỉ có một ý chí, trốn! Trốn! Mau trốn ra ở đây!

Không biết qua bao lâu, cũng không biết trên người bị cắn thành cái gì dạng, Dương Thanh Huyền lảo đảo nghiêng ngã chạy, rốt cục thấy được một điểm quang minh.

“Là xuất khẩu!”

Dương Thanh Huyền mừng như điên, không lo được bốn phương tám hướng lao ra cắn xé lôi kéo người của mình, đột nhiên hướng về cái kia xuất khẩu phóng đi.

"Ầm ầm ầm."

Một luồng to lớn cảm giác nóng rực nháy mắt truyền khắp toàn thân.

Cái kia chút trúng rồi độc thi người đều biến mất không thấy, lộ ra ở trước mắt, là một vùng biển mênh mông biển lửa.

Hai chân hạ truyền đến bị cháy đau nhức.

Dương Thanh Huyền đau đến nhảy, mắng: "Này cái quỷ gì kiểm tra. Lão tử nhưng là Vĩnh Nhiên thân thể, lại bị hỏa thiêu đau."

Dưới chân một mảnh bọt lửa.

Trên người chiếm đầy độc thi miệng vết thương còn đang chảy mủ, thối rữa.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm biển lửa thế giới, đột nhiên ít mấy hơi, thầm nói: Liều mạng! Mẹ ta năm đó nữ tử thân, đều có thể hỗn đến bảy mươi lăm phân, ta không có lý do mới vừa vào đến liền treo.

Dương Thanh Huyền không lo được trên người thối rữa trạng thái, hai tay nắm tay, liền đột nhiên hơ lửa hải phóng đi.

To lớn hỏa diễm như sóng lớn đập xuống, nháy mắt đem nuốt chửng sạch sẽ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1711: Siêu Thoát Kiếp Nạn, Đi Tới Tận Đầu

"A!"

Ngọn lửa như rắn độc nuốt thè lưỡi, chui vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể, lại từ cái khác loét nơi miệng phun ra ngoài.

Mỗi một phần da thịt cùng kinh lạc, thân thể mỗi một tổ chức, bao quát ngũ tạng lục phủ, đều ở ngọn lửa này quay nướng, thiêu đốt hạ.

Dương Thanh Huyền đau nhe răng trợn mắt, này Vĩnh Kiếp đường không khỏi thật là đáng sợ chứ?

Thật chẳng lẽ là mãi mãi không có tận đầu, chỉ có trên đường từ bỏ con đường?

Dương Thanh Huyền mở hai mắt ra, ở trong ngọn lửa tìm kiếm phương hướng.

Mà lúc này, hai mắt đột nhiên cảm thấy một trận đau đớn, đại viên nước mắt lăn xuống.

Càng là này trong lửa còn có khói độc.

Màu đen khí thể ở trong lửa cuồn cuộn phun ra, trực tiếp hun đến hắn hai mắt ửng hồng, đau đớn khó làm, hầu như mù.

"A!"

Dương Thanh Huyền mười ngón run rẩy, nghĩ muốn nắm hai mắt, nhưng lại không dám.

Trên người độc thi ở dưới nhiệt độ toàn bộ bị hóa giải, nhưng loét khẩu đốt thành từng cục hắc ban, so với trúng độc còn nghiêm trọng hơn được nhiều.

Hơn nữa con mắt bị hun, đầu óc trở nên mơ màng, Dương Thanh Huyền đứng ở trong lửa, đột nhiên cúi người xuống, càng trực tiếp ngã trên mặt đất.

“Không được! Tiếp tục như vậy, thứ hai quan cũng không qua!”

“Năm đó mẫu thân là như thế nào đi ra bảy mươi lăm cao phân?”

“Này Vĩnh Kiếp đường đi nghiệm là võ giả tiềm năng, hẳn là nghị lực cùng đạo tâm, ta làm sao có khả năng thất bại!”

Dương Thanh Huyền trong lòng đột nhiên sáng tỏ, một điểm điểm từ dưới đất bò dậy, nỗ lực mở hai mắt ra nhận ra phương hướng.

Hai mắt tuy rằng đau nhức cực kỳ, nhưng cũng một nháy mắt không nháy mắt.

Tầm nhìn cực thấp, ánh mắt nhưng là cực kỳ kiên định.

Dương Thanh Huyền nội tâm đột nhiên có gan cảm giác kỳ dị, ngọn lửa kia hòa lẫn khói độc, giội rửa hai mắt.

Nhưng này đau đớn cảm giác phản mới bắt đầu giảm bớt.

Trước mắt tầm mắt từ từ liền rõ ràng, phảng phất có thể xuyên thấu toàn bộ biển lửa, nhìn phía vô cùng xa Bỉ Ngạn.

Dương Thanh Huyền hai mắt nháy một cái, nhất thời nổ bắn ra kim mang sáng chói.

Hết thảy hỏa diễm ở đây kim quang hạ, một điểm điểm biến mất.

Toàn bộ biển lửa, nhiệt độ, khói độc, thậm chí trên người mình thương tích, thống khổ, tất cả mọi thứ pháp tướng, toàn bộ tiêu tan.

“Đây là...”

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên mừng rỡ, một đôi mắt đối với Thiên Địa pháp tướng cùng quy tắc nhận ra, trở nên trước có triển vọng rõ ràng.

Toàn bộ Vĩnh Kiếp thế giới, ở Hỏa Nhãn Kim Tình hạ nháy mắt bị nhìn xuyên.

Trời cùng đất trở về thanh minh.

Mây mù tốt tươi bên trên, điều khiển một cây cầu, mà hắn liền ở trên cầu.

Cái gọi là “Vĩnh Kiếp”, bất quá là nội tâm ảo giác, tựa như này Hồng Trần khổ hải.

Mà dưới chân, chỉ là một cây cầu mà thôi.

...

Trên quảng trường, tất cả Ninh gia người đều lẳng lặng nhìn cái kia cầu hình vòm hình chiếu, còn có trên cầu phong khinh vân đạm Dương Thanh Huyền.

Hư quang chỉ có thể hình chiếu ra ngoài bên trong chân tướng, không cách nào cụ hiện Dương Thanh Huyền trải qua kiếp nạn ảo giác.

Vì lẽ đó thời gian dài hình ảnh, đều là Dương Thanh Huyền lặng lặng đứng ở cái kia, không nhúc nhích.

“Đã hai canh giờ, mới đi hai bước, liền kết thúc rồi à?” Có mấy người rốt cục không nhịn được, bắt đầu thấp giọng cục cục.

“Không đến nỗi đi, hắn chính là đem Vạn Vật Kết Cấu Tháp phá cắt ra chín mươi sáu phần trăm tuyệt đại thiên tài a.”

“Vĩnh Kiếp con đường ngươi và ta đều trải qua, bên trong kiếp số cũng không giống nhau. Nếu như vừa bắt đầu liền gặp phải biển lửa Lôi Ngục các loại đáng sợ kiếp nạn, chỉ đi hai bước cũng bình thường bất quá.”

“Nếu thật sự như vậy, cũng chỉ có thể nói hắn vận khí không tốt.”

Ninh Hồng Nho chờ người lẳng lặng nhìn, nhưng bốn phía tiếng bàn luận, toàn bộ truyền lọt vào trong tai, cũng không tránh khỏi có chút lo lắng.

Thật chẳng lẽ gặp được cường đại nhất mấy loại kiếp nạn?

Tiểu tử này liền xui xẻo như vậy?

Thiên Thiên mắt to đột nhiên sáng ngời, vui vẻ tung tăng hét lớn: “Giật giật! Biểu ca lại đi rồi một bước!”

Tất cả thanh âm im bặt đi, mấy ngàn con mắt cùng nhau nhìn tới.

Dương Thanh Huyền quả nhiên bước ra bước thứ ba.

Ninh Hồng Nho cùng Ninh Thanh Du liếc nhau một cái, đều là tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, lòng bàn tay tất cả đều là mồ hôi lạnh. Đợi lâu như vậy, còn tưởng rằng Dương Thanh Huyền thật muốn treo ở thứ hai đóng.

“Ha ha, tốc độ vẫn là có thể mà, hơn hai canh giờ, đi hai bước, ha ha ha khà.”

Ninh Xương Lê quái thanh quái khí kêu lên, khắp khuôn mặt là châm chọc.

Cái tốc độ này, đặt ở toàn bộ Ninh gia đến xem, đều là chậm.

Thiên Thiên tức giận nói: “Coi như chậm một chút thì lại làm sao? Biểu ca nhưng là phá giải chín mươi sáu phần trăm vạn vật quy tắc tuyệt đại thiên tài. Chỉ cái này một hạng, cũng đủ để ghi vào sử sách, danh dương thiên hạ.”

Ninh Chỉ Đình nói: “Chính là. Hơn nữa biểu đệ khảo nghiệm tình hình cùng mọi người đều không giống nhau. Trước Vạn Vật Kết Cấu Tháp, trị số giật giật. Ở đây nói không chắc cũng giật giật, đi vài bước dừng một chút.”

“Ha ha ha ha, chuyện cười lớn!”

Ninh Xương Lê cười lớn, châm chọc nói: “Ngươi cho ta nhảy nhót thử xem? Nhảy a, đi nhảy a, còn vài bước dừng một chút, cắt!”

Vừa mới dứt lời, Ninh Xương Lê liền dại ra ở, ngũ quan một điểm điểm phóng đại, hoảng sợ nhìn cái kia hình chiếu.

Ninh Xương Lê phe phái người, tất cả đều há to mồm.

Toàn bộ trên quảng trường, tất cả đều là hít khí lạnh thanh âm.

Thiên Thiên hai mắt phóng quang, vui vẻ nói: “Nha, biểu tỷ ngươi thật là lợi hại, lại bị ngươi đoán trúng, đúng là giật giật!”

Vĩnh Kiếp chi trên cầu, Dương Thanh Huyền bước ra bước thứ ba sau, liền không có ngừng trệ, mà là tiếp tục đi về phía trước, bước ra bước thứ tư, bước thứ năm, bước thứ sáu...

Ninh Chỉ Đình càng là choáng tại chỗ, chính mình chỉ là đồ nói lung tung, hận Ninh Xương Lê mà thôi, làm sao có khả năng thật sự giật giật?

Tại chỗ Ninh gia người, tất cả đều là đi qua Vĩnh Kiếp con đường, biết tình huống cụ thể bên trong.

Mỗi một quan đều là một cái kiếp nạn.

Dường như Hồng Trần khổ hải, suốt đời Luân Hồi, không cách nào siêu thoát.

Cái gọi là phân giá trị, chính là ở bên trong chống đỡ thời gian dài ngắn, trải qua kiếp nạn nhiều ít.

Mạnh đi nữa tâm tính cùng đạo tâm, cuối cùng cũng có không chống đỡ nổi thời điểm, thì sẽ từ cái kia trong bể khổ siêu thoát đi ra, kiểm tra cũng là kết thúc.

Mà giờ khắc này, Dương Thanh Huyền nhưng là một bước chưa ngừng, liền đi hướng về này Vĩnh Kiếp con đường bến bờ.

“Này...”

Ninh Thanh Du cả kinh nói: “Không phải giật giật, hắn đây là... Muốn trực tiếp đi tới đầu?”

“Đi tới đầu?”

Tất cả mọi người trợn tròn mắt.

Đây không phải là Vĩnh Kiếp con đường sao?

Tại sao có thể có tận đầu?

Mà trên cầu Dương Thanh Huyền thân ảnh, đang đi ra mấy trăm bước sau, ở dưới con mắt mọi người, trực tiếp đi vào cầu chi bến bờ, một mảnh mờ mịt Linh Quang bên trong, cuối cùng biến mất.

Trên quảng trường yên lặng như tờ, tất cả đều choáng tại chỗ.

Lại... Đi chấm dứt?

Ninh Hồng Nho cũng xạm mặt lại, có có loại cảm giác không thật.

Này Vĩnh Kiếp con đường ở Ninh gia mắc ban đầu đến hiện tại, chưa bao giờ từng xuất hiện có đi tới đầu tình huống, đây chẳng phải là độ hoàn thành trăm phần trăm?

Ngay ở tất cả mọi người ngây người như phỗng thời điểm.

Cái kia bên trong cửa hình chiếu một hồi biến mất, mà trên cửa lớn, chậm rãi đi ra một đạo thon dài bóng người, khuôn mặt thanh tuyển, ngậm lấy hờ hững mà tự tin ý cười, trong mắt phảng phất có kim quang xẹt qua, thế nhưng rất nhanh liền thu liễm lại, thuộc về phục vô cùng bình tĩnh.

Chính là Dương Thanh Huyền.

Mấy ngàn con mắt đều hoảng sợ nhìn hắn.

Đồng thời, cái kia chút ánh mắt thoáng đi lên nhẹ nhàng, đồng loạt nhìn chầm chầm trên cửa biểu hiện con số: Một trăm.

“Rầm” một tiếng, toàn bộ quảng trường đều sôi trào.

Chương 1712: Châm Đốt Toàn Trường, Vu Sơn Chi Mây

“Hắn thật sự đi chấm dứt!”

“Đây chính là Vĩnh Kiếp con đường a, làm sao sẽ đi đến đầu đây?”

“Này, đây cũng quá nghịch thiên rồi đi!”

“Không cách nào lý giải! Thật không cách nào lý giải a, thật là đáng sợ!”

Toàn trường nháy mắt đã bị châm đốt, sôi trào.

Kịch liệt tiếng vỗ tay ở trên quảng trường kéo dài không thôi.

Mấy ngàn người nhìn Dương Thanh Huyền ánh mắt, đều là kích động, cuồng nhiệt cùng sùng bái.

Ở đây lấy võ vi tôn trong thế giới, bất kỳ một vị cường giả, đều có thể thu được võ giả sùng bái, thuyết phục, thậm chí là đi theo.

Dương Thanh Huyền quay đầu lại, tương tự thấy được mình điểm, nụ cười trên mặt càng tăng lên.

Một trăm phân, thêm vào khi trước chín mươi sáu phân.

Còn dư lại trận thứ ba kiểm tra, chỉ cần lần nữa bốn phân liền thông qua.

Một trái tim rốt cục để xuống.

Tại mọi người hoảng sợ ánh mắt và thanh âm hạ, Dương Thanh Huyền vài bước đi tới Ninh Hồng Nho trước mặt, ôm quyền mỉm cười nói: “May mắn không có nhục sứ mệnh.”

Ninh Hồng Nho đã không biết nói thế nào, hai tay ấp úng một trận, mới máy móc giống như nói: “Tốt, tốt...”

Ninh Thanh Du cũng nhìn tựa như nhìn quái vật hắn.

So sánh lên hai người thất thố, Dương Thanh Huyền ngược lại chỉ là nhẹ nhàng nở nụ cười, nhìn thấy được mười phần hờ hững.

Trên thực tế nội tâm hắn cũng là thở phào nhẹ nhõm, như không phải Hỏa Nhãn Kim Tình bị kích phát, hắn cũng không biết mình có thể ở bên trong đợi bao lâu.

“Biểu đệ ngươi thực sự là thật lợi hại!” Ninh Chỉ Đình đầy mặt vẻ hưng phấn.

Thiên Thiên ở một bên đôi mắt đẹp Doanh Doanh, chính giữa ý sùng bái biểu lộ không thể nghi ngờ, nói ra: “Chúc mừng.”

Dương Thanh Huyền cười xông các nàng gật gật đầu.

Thiên Lưu Hề đúng lúc nói: “Đi trước đi, nơi này không phải chỗ nói chuyện, Thanh Huyền cũng cần nghỉ ngơi hơi thở.”

Ninh Hồng Nho lúc này vỗ tay cười to nói: “Tốt, tốt.”

Lúc này một đám người ly khai quảng trường.

Ninh Xương Lê ở một bên sắc mặt đỏ lên, ngũ quan cực độ vặn vẹo, chung quanh khí áp thấp tới cực điểm.

Hắn vốn cho là Dương Thanh Huyền sẽ đắc ý phúng hắn vài câu, nhưng người sau căn bản không có liếc hắn một cái.

Loại này không nhìn càng để hắn cảm thấy khuất nhục.

Ánh mắt nhìn chòng chọc vào Dương Thanh Huyền, tràn đầy ánh sáng oán độc, lẩm bẩm nói: “Cho dù ngươi thiên tư cao đến đâu, thực lực cũng là đặt tại kia, cửa ải tiếp theo, liền để cho ngươi vĩnh viễn kết thúc...”

...

“Thật đáng sợ! Thật là đáng sợ! Người này nhất định không thể lưu, nhất định phải trừ hết a!”

Bên trong mật thất, tản ra u lãnh hào quang, chiếu rọi ở trong phòng mấy người trên mặt, đều mười phần âm trầm, khủng bố, thậm chí là dữ tợn.

Ninh Xương Lê tổ tôn bốn người, đều là sắc mặt khó coi đáng sợ.

Còn có một người bình tĩnh ngồi ở trên ghế, mặt không hề cảm xúc, chỉ là trong con ngươi, lộ ra nồng nặc bi ai.

“196 phân... Hai hạng kiểm tra liền 196 phân... Nếu không có tận mắt nhìn thấy, căn bản là không thể tin tưởng a!”

Ninh Xương Lê ngửa lên trời thở dài, trong thanh âm lộ ra vẻ run rẩy, “Ninh Thanh Dao cùng Dương Vân Kính nhi tử, dĩ nhiên đáng sợ như thế!”

Ninh Nhược Tùng ôm quyền, hướng trên ghế người kia chắp tay bái hạ, nói: “Ngũ trưởng lão, hết thảy đều xin nhờ!”

Trên ghế người chuyển động hạ ánh mắt, biểu hiện có chút cô đơn, nhìn phía Ninh Xương Lê, thở dài nói: “Đại trưởng lão có thể nghĩ xong tất cả hậu quả?”

Ninh Xương Lê cắn răng nói: “Ta đã triệt để đắc tội Dương Thanh Huyền, không có vãn hồi khả năng! Vì lẽ đó không phải ta chết, chính là hắn vong! Hơn nữa Dương Thanh Huyền lựa chọn khảo nghiệm mục đích, nói vậy ngũ trưởng lão cũng có thể đoán được mấy phần chứ?”

Ngũ trưởng lão trầm ngâm nói: “Nghe nói là muốn Ninh gia gia nhập Chính Tinh Minh.”

Ninh Xương Lê nói: “Không sai! Chính là việc này. Nếu như Ninh gia gia nhập Chính Tinh Minh, liền đúng là vạn kiếp bất phục! Lúc trước ta liều mạng ngăn cản người này tế bái tổ miếu, nhưng nằm mơ cũng không nghĩ tới, sau lưng còn có như vậy âm mưu. Ai, lúc trước thật không nên thỏa hiệp!”

Ngũ trưởng lão thở dài một tiếng, nói: “Gia chủ tự nhiên biết, trực tiếp đề nghị Ninh gia tiến nhập Chính Tinh Minh, nhất định là không qua lọt. Cho nên mới đi rồi như thế một tay, trong đó làm người ta khiếp sợ nhất ngược lại không phải là này tay bố trí, mà là Dương Thanh Huyền thiên phú chi đáng sợ... Sợ là gia chủ chính mình cũng không nghĩ tới đi.”

Ninh Xương Lê nghiêm mặt nói: “Bất kể như thế nào, giúp ta cũng tốt, cứu lại Ninh gia cũng tốt, nhất định muốn xoá bỏ Dương Thanh Huyền. Ngăn cản hắn đem Ninh gia kéo vào chiến trường âm mưu. Tử khiết trưởng lão, Ninh gia tương lai, liền toàn bộ nhờ vào ngươi. Trưởng lão một mạch, ta nhất định nhưng mà coi như con đẻ, chắc chắn sẽ không thiệt thòi chờ nửa phần.”

Yên tĩnh tử khiết thở dài một tiếng, nặng nề gật gật đầu.

...

Thanh Sơn bên trên.

Đá tảng lộ ra, gió núi man mát, nồng nặc mây mù như ra trướng giống như ban xuống hạ xuống, che lại thiếu nữ bí ẩn tâm sự.

Vân Hải trên trăng sáng treo cao.

Một bóng người xẹt qua trời cao, rơi vào cái kia trên vách núi cheo leo, nhìn phía trước thướt tha thân ảnh yểu điệu, nhẹ nhàng nhíu mày, nghi ngờ nói: “Thiên Thiên biểu muội?”

Cô gái kia xoay người lại, chính là Thiên Thiên, lại cười nói: “Biểu ca, ngươi nhìn tối nay ánh trăng, cỡ nào mê người. Người thời nay không gặp cổ thời gian tháng, nay tháng đã từng chiếu cổ nhân.”

Dương Thanh Huyền nhấc đầu Vọng Nguyệt, không rõ tâm tư di động, tiếng ngâm nói: “Cổ nhân người thời nay như lưu thủy, cộng nhìn Minh Nguyệt đều như vậy.”

Thiên Thiên trên mặt đỏ bừng, ánh mắt trở nên mông lung, cũng như này mênh mông vô bờ Vân Hải, nhẹ giọng nói: “Năm xưa Thần nữ tối mộ tương vương, tư nhân hạ phàm trần gặp gỡ, bên trên độc nhất mây khói, tụy này thẳng tới, chợt này sửa đổi dung mạo, trong chốc lát, biến hóa vô cùng.”

Dương Thanh Huyền run lên trong lòng, ánh mắt lộ ra kinh sợ.

Thiên Thiên khuôn mặt có chút si mê, kiều diễm si ngữ nói: “Thiếp ở Vu Sơn chi dương, cao khâu chi ngăn trở. Sáng vì là hướng mây, Mộ vì là hành vũ. Sớm sớm chiều chiều, dưới ban công.”

Dương Thanh Huyền trong mắt kinh sợ dần dần tản đi, khôi phục một mảnh thanh minh, nói: “Biểu muội, ánh trăng này mê người, ngươi say rồi.”

Thiên Thiên cả kinh nói: “Biểu ca.”

Dương Thanh Huyền xoay người, nhìn giây lát biến hóa Vân Hải, từ tốn nói: “Trang sinh từng mơ thấy mình là hồ điệp, trông rất sống động thật giống như thật sự hồ điệp như thế. Có thể sau khi tỉnh lại lại biến thành trang sinh. Là trang sinh trong mộng đã biến thành hồ điệp, vẫn là hồ điệp mộng bên trong đã biến thành trang sinh đây? Tương vương có mộng, nữ thần hữu tâm, ai có thể lại nói rõ được thật thật giả giả, hư hư thật thật đây? Ta kinh nghiệm đã từng trải quá rộng lớn vô cùng Thương Hải, cõi đời này sẽ không có gì xưng trên là nước đồ vật, ngoại trừ cái kia trời quang mây tạnh Vu Sơn chi mây, cõi đời này lại không có mây màu."

Thiên Thiên si ngốc nở nụ cười, nước mắt lăn xuống, khó chịu nói: "Ta chỉ là không cam lòng ở cái gì đều không làm thời điểm từ bỏ, cho nên vẫn là muốn tranh lấy một thanh, bây giờ đáp án đã biết rồi, liền cho ta mấy phần mặt mũi có được hay không?"

Dương Thanh Huyền hơi ngơ ngác phía sau, khẽ cười nói: "Được."

"Cái kia ta... Cái kia ta đi trước rồi."

Thiên Thiên nở nụ cười xinh đẹp, còn dí dỏm đối với hắn nháy mắt một cái, chỉ cảm thấy trong lòng ê ẩm sưng đau đớn.

Cái kia đạo thướt tha thân ảnh, như hoa như sương, cũng như xuân mộng không lâu lắm, đi giống như hướng mây không chỗ tìm.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng thở dài, nhìn phía vô biên Vân Hải.

Đột nhiên, cặp con mắt kia bên trong, một điểm kim quang hiện ra, sau đó cấp tốc hóa mở, tràn ngập toàn bộ con ngươi.

Ở Hỏa Nhãn Kim Tình hạ, vạn vật pháp tướng bắt đầu phân giải.

Sượt hôm nay là 520, Thiên Thiên đối với Dương Thanh Huyền thổ lộ, sẽ muộn một chút.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1713: Gia Nhập Điều Kiện, Sau Cùng Kiểm Tra

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại nói: “Chờ lâu như vậy, nhìn đủ rồi, nên đi ra rồi hả!”

Trong biển mây hơi tạo nên một tia gợn sóng, hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán, như là gió thổi Vân Động, bỗng nhiên nổi sóng.

Vô số mây mù tụ tập lại, hóa ra Thiên Lưu Hề thân ảnh.

“Hừ, tiểu tử thối.”

Thiên Lưu Hề sắc mặt âm trầm như nước, nhưng nội tâm nhưng là ngạc nhiên cực kỳ.

Mình ẩn mây độn sương mù phép thuật thần diệu vô biên, ẩn giấu đi, coi như là Giới Vương cũng chưa chắc có thể phát hiện, tiểu tử này dĩ nhiên có thể nhìn thấu chính mình chân thân, không khỏi thật bất khả tư nghị.

Dương Thanh Huyền trong lòng đồng dạng kinh hãi, mình Hỏa Nhãn Kim Tình, liền ngay cả Vĩnh Kiếp con đường cũng có thể hoàn toàn nhìn thấu, nhưng vừa nãy nhưng chỉ là lờ mờ nhìn thấy có như, lại không dám xác định, vì lẽ đó phô trương thanh thế hô một câu, không nghĩ tới thật sự có người, hơn nữa còn là Thiên Lưu Hề.

Thiên Lưu Hề một bên đau lòng Thiên Thiên, một bên tức giận Dương Thanh Huyền, lạnh giọng nói: “Làm sao, là ta con gái không đủ ưu tú, không xứng với ngươi sao?”

Dương Thanh Huyền vội vàng ôm quyền chắp tay, giải thích: “Tự nhiên không phải, là Thiên Thiên quá tốt rồi, ta không xứng với nàng.”

“Hừ!”

Thiên Lưu Hề lạnh giọng nói: “Coi như ngươi còn tự biết mình. Vậy bây giờ để cho ngươi nhặt lấy cái đại tiện nghi, ngươi lại còn dám từ chối!”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, cung kính nói: “Thật sự là, ta đã có vợ rồi.”

Thiên Lưu Hề lạnh lùng nói: “Có lão bà sợ cái gì, trực tiếp ngưng!”

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng nói: “Dượng đại nhân, ngài trước tiên bình tĩnh chút.”

“Bình tĩnh? Hừ! Ta Thiên Lưu Hề con gái hướng về một người đàn ông biểu lộ, lại bị cự tuyệt, ngươi còn để ta bình tĩnh?”

Thiên Lưu Hề sầm mặt lại, bốn phía Vân Hải nhất thời khuấy động, ở hai tay quyết ấn dưới sự chỉ dẫn, hóa thành từng đạo từng đạo Vân Long, ngút trời mà hạ.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, bốn phía thiên địa quy tắc dĩ nhiên từng cái từng cái ngưng kết, không cách nào vận chuyển.

Dương Thanh Huyền toàn thân, tất cả đều bị Vân Long khóa lại.

Lớn nhất một đạo Long Vân, lăn lộn mà xuống, giương nanh múa vuốt mạnh mẽ lao xuống.

Dương Thanh Huyền song quyền nắm chặt, trên người dấy lên ngọn lửa hừng hực.

“Oanh!”

Cái kia Vân Long xông trên người Dương Thanh Huyền, đem nổ thành vô số đốm lửa.

Hết thảy Vân Long tất cả đều buông lỏng, nháy mắt mất đi mục tiêu.

Thiên Lưu Hề ánh mắt lộ ra kinh sắc, chỉ thấy những Phá Toái kia đốm lửa, dồn dập hướng về một phương hướng bay đi, ngưng tụ ra Dương Thanh Huyền thân thể.

Thiên Lưu Hề hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Vĩnh Nhiên thân thể?!”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Vĩnh Nhiên thân thể giai đoạn sơ cấp, trả không hết thiện.”

Thiên Lưu Hề trong lòng cực kỳ kinh hãi, này nhưng năm đó Thiên Thành Giác đều mơ ước hồi lâu, mà cuối cùng không cách nào tu thành Vĩnh Nhiên thân thể, tiểu tử này lại luyện thành!

Công pháp này chẳng lẽ là...

Thiên Lưu Hề hỏi: “Ngươi gặp anh trai ta?”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Dượng ca ca? Chẳng lẽ là Thiên Thành Giác đại nhân?”

Thiên Lưu Hề vội hỏi: “Chính là!”

Dương Thanh Huyền mặt lộ vẻ khó xử, thở dài một tiếng, lập tức hai tay bấm quyết, chỗ mi tâm nhất thời hóa thành một mảnh tử hỏa, ngưng tụ thành một đóa đám mây.

Thiên Lưu Hề cả người chấn động mạnh, run giọng nói: “Ca!

Ca!”

Võ hồn trên người Dương Thanh Huyền, Thiên Thành Giác vận mệnh, Thiên Lưu Hề đã nháy mắt hiểu.

Ngay sau đó, Dương Thanh Huyền đem các loại sự tình, từng cái nói ra.

Thiên Lưu Hề trước sau lặng lặng nghe, không có hé răng.

Rất lâu, Thiên Lưu Hề mới sắc mặt phức tạp nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Ta căm hận Dương Vân Kính, nhưng cũng ngươi là Ninh Thanh Dao nhi tử, lại là anh ta truyền nhân. Ai, tầng quan hệ này để ý không rõ. Ta hiện tại chỉ hỏi ngươi, ngươi có cưới hay không Thiên Thiên?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Từng trải làm khó nước, ta đã không cách nào nữa thích kỳ tha cô gái.”

Thiên Lưu Hề sắc mặt âm trầm bất định, bốn phía Vân Hải ở quanh người hắn uốn lượn, cũng như hắn giờ khắc này tâm tình.

Sau một lúc, Thiên Lưu Hề đột nhiên nói ra: “Ngươi tới Ninh gia mục đích, ta đã biết rồi. Ngươi có thể có nghĩ qua, lôi kéo chúng ta Thiên gia cũng gia nhập Chính Tinh Minh? Phải biết, Thiên gia sức mạnh, đủ để cùng Ninh gia sánh ngang.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, vội vàng nói: “Thật sự có thể không? Nếu là có thể, ta đồng ý trả giá các loại đánh đổi. Bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, không chối từ!”

Thiên Lưu Hề cười hắc hắc một tiếng, để Dương Thanh Huyền trong lòng một trận sợ hãi, “Nghĩ muốn ta Thiên gia gia nhập Chính Tinh Minh, chỉ có một con đường, chính là cưới Thiên Thiên. Thiên Thiên là ta thương yêu nhất con gái, chỉ cần nàng cao hứng, tất cả đều dễ nói chuyện.”

Dương Thanh Huyền nhất thời ngạnh ở, nhất thời cảm thấy mười phần không nói gì, “Này...”

“Làm sao, cưới Thiên Thiên, so với để cho ngươi bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng còn khó hơn sao?”

Thiên Lưu Hề lạnh lùng nói: “Thân là Chính Tinh Minh minh chủ ngươi, cố gắng nghĩ rõ ràng đi. Ngoài ra, ta không chấp nhận bất kỳ điều kiện gì!”

Không nhịn được vung tay áo bào, hiển nhiên là không muốn tiếp tục trò chuyện, trực tiếp thân hóa mây mù rời đi.

Dương Thanh Huyền khẽ cười khổ, thở dài không ngớt.

Đứng ở Vân Hải bên trên, trầm ngâm chốc lát, lại là một tiếng thở dài, liền xoay người mà đi.

Trên đỉnh núi khôi phục yên tĩnh, chỉ có phá tản tầng mây dần dần tụ lại, tỏ rõ ở đây đã từng đã xảy ra cái gì.

Một lát sau, núi đá phía sau đi ra một đạo thướt tha thân ảnh, chính là Ninh Thanh Du, nhìn mờ mịt mây mù, khe khẽ thở dài.

...

Đây là một tòa thật to tinh chiến đài, mặt trên hiện đầy bức tranh các vì sao cùng tám mang tinh trận pháp, bốn phía dựng đứng vô số cao trụ đá lớn, dùng để đẩy lên bình phong, phòng ngừa thi đấu dư âm tản ra.

Ở sàn chiến đấu bốn phía, trải rộng rậm rạp chằng chịt Ninh gia người, đều đang ngẩng đầu đối xử.

“Các ngươi nói lần khảo nghiệm này, Dương Thanh Huyền có thể cầm bao nhiêu phân?”

“Ta đoán là chín mươi phân trở lên. Tiểu tử này nhưng là bầu trời luận võ số một, một chiêu đánh bại Ninh Tinh Trạch nhân vật đáng sợ a. Mà cửa thứ ba, khảo nghiệm chính là thực lực. Ta nhớ được Ninh Tinh Trạch đều thu được bảy mươi sáu phân điểm.”

“Hừm, cầm một chín mươi phân cần phải hợp tình hợp lí. Nhưng bất kể như thế nào, chỉ cần nắm bốn phân, liền thông qua ba hạng kiểm tra. Trở thành Ninh gia ở Tinh La tới nay, người thứ ba thông qua.”

“Không phải là, chúng ta xem như là chứng kiến lịch sử. Sợ là từ nay về sau, sẽ không có nữa đáng sợ như vậy ghi chép ra đời.”

Mấy ngàn người đều tràn đầy phấn khởi, trên mặt mang theo hào quang.

Cùng ban đầu hiếu kỳ Dương Thanh Huyền không giống nhau, hiện tại hoàn toàn biến thành một bộ sùng bái dáng vẻ. Dương Thanh Huyền không thể nghi ngờ thành hết thảy người nhà họ Trữ trong lòng anh hùng.

Ninh Xương Lê phe phái người, đều mặt âm trầm, từng cái từng cái không biết đang suy nghĩ cái gì tâm tư.

Ninh Hồng Nho xoay người, nhìn yên tĩnh tử khiết, mỉm cười nói: “Ngũ trưởng lão, lần khảo nghiệm này, liền do ngươi tới chủ trì. Ta tin tưởng ngũ trưởng lão sẽ cho Dương Thanh Huyền một cái công chính công bình chấm điểm.”

Yên tĩnh tử khiết mặt không hề cảm xúc, gật đầu nói: “Được rồi.”

Liền nhìn Dương Thanh Huyền một chút, liền trực tiếp hướng đi võ đài.

Dương Thanh Huyền trong lòng không tên hơi động, tựa hồ cảm giác được cái gì, từ khi Hỏa Nhãn Kim Tình ở Vĩnh Kiếp con đường bên trong bị hun sau, trở nên nhạy cảm cực kỳ.

Nhưng trong chớp mắt này ý nghĩ, Dương Thanh Huyền lập tức ném ra sau đầu.

Ở hàng trăm cặp mắt đổ dồn vào, mấy ngàn người chú ý đến, coi như yên tĩnh tử khiết có vấn đề, cũng không dám lấy chính mình thế nào.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1714: Biến Nặng Thành Nhẹ Nhàng, Sát Tâm Nổi Lên

Ninh Hồng Nho nhìn Dương Thanh Huyền, cười nói: "Cố lên. Mặc dù biết ngươi nhất định có thể quá, nhưng vẫn như cũ không bất cẩn hơn."

Dương Thanh Huyền gật gật đầu.

Cửa thứ ba nhưng là trực tiếp nhất, từ một vị trưởng lão đối với kiểm tra đệ tử thực lực tiến hành ước định. Ước định nội dung chủ yếu ngược lại không phải là tu vi cao thấp, mà là đối với chiến đấu cùng đạo pháp lĩnh ngộ.

Vì lẽ đó cửa ải này, ở tam quan kiểm tra bên trong là nhất dễ dàng phân.

Tuy rằng chủ quan tính mạnh hơn một chút, nhưng không có hai cửa trước biến thái như vậy.

"Biểu ca, cố lên!"

Đứng ở trong đám người Thiên Thiên, trong đôi mắt lập loè sáng chói quang, không nháy một cái nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, toàn bộ mọi người là mười phần chói mắt.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, gật đầu nói: "Ta hiểu rồi."

Đồng thời ánh mắt đảo qua Thiên Lưu Hề, Ninh Chỉ Đình đám người, liền xoay người hướng về tinh chiến lên trên bục đi.

Ninh Xương Lê tổ tôn ba người, đều lộ ra có chút khẩn trương, ngắt đem mồ hôi lạnh.

Dương Thanh Huyền nhảy lên lôi đài, xa xa hướng về Ninh Tử Khiết ôm quyền chắp tay, nói: “Ngũ trưởng lão, xin chỉ giáo.”

Ninh Tử Khiết gật gật đầu, hai tay chắp sau lưng, nghiễm nhiên một bộ tiền bối phong độ, nói: “Ra tay đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đắc tội rồi!”

Lúc này đưa tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, Chiến Kích Thiên Khư tái hiện ra, toàn bộ người lại loáng một cái, liền tại chỗ biến mất.

“Thật nhanh!”

Bốn phía lôi đài truyền đến đại trận kinh hô.

Chỉ thấy được kim quang lấp loé, hoàn toàn không gặp Dương Thanh Huyền thân ảnh.

Sau đó chỉ thấy Ninh Tử Khiết hoàn toàn biến sắc, trong hai mắt lộ ra kinh sợ, sợ lui về sau một bước, hai tay mười ngón chụp chặt, hướng về trong hư không tìm kiếm.

“Oành!”

Một mảnh kim quang nổ tung.

Không gian trực tiếp bị xé nứt mở.

Dương Thanh Huyền thân ảnh ở kim quang bên trong hiển hiện ra, tay cầm chiến kích, liều mạng đi xuống đâm tới.

Mà Ninh Tử Khiết tay phải, thì lại úp xuống ở kích thân trên, đem ngăn trở.

Hai người nghiễm nhiên một bộ thế quân lực địch dáng vẻ.

Ninh Tử Khiết hừ một tiếng, năm ngón tay buông lỏng, lòng bàn tay hướng về chiến kích vỗ một cái.

Một nguồn sức mạnh chấn động ra.

Dương Thanh Huyền hai tay cầm kích, càng một cách không ngờ không có bị chấn động đi, trái lại mượn lực đem thân thể ở không trung xoay tròn, một chiêu cương mãnh thô bạo kích pháp, thẳng vỗ xuống.

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

Ninh Tử Khiết trên mặt lộ ra kinh sợ, này lâm chiến kinh nghiệm, càng mạnh mẽ như thế, vừa ra tay liền mượn lực đả lực, nếu là thật là phán xét lời, chỉ cái này một chiêu, liền có thể lấy được cái tám mươi phân.

Ninh Tử Khiết nỗi lòng có chút hỗn loạn, nhưng này chiến kích bổ xuống, vẫn là trấn định tự nhiên, khẽ quát một tiếng, hai tay ở trước người kết ấn, hóa ra một đạo hình tròn pháp thuẫn, che ở trước người.

“Oành!”

Hư quang chém ở trên lá chắn, khí thế mạnh mẽ bị phản xạ hướng về bốn phương tám hướng.

Ninh Tử Khiết vừa thu lại pháp thuẫn, hai tay như xà đi khắp, ở kích mặc trên người thoi, dưới chân đạp bộ pháp, một hồi phải dựa vào gần Dương Thanh Huyền, tay trái đột nhiên vỗ một cái, như roi dài rút ra, đánh về phía Dương Thanh Huyền trước ngực.

Biến nặng thành nhẹ nhàng, nhìn như nhẹ bỗng một chưởng, kì thực ẩn chứa núi cao lực lượng.

Mà bởi vì hai người dựa vào là rất gần, Dương Thanh Huyền chiến kích không phát huy ra tác dụng, lập tức rõ ràng này Ninh Tử Khiết, đang đối chiến trên có cực kỳ cao thâm trình độ.

“Oành!”

Ninh Tử Khiết một chưởng đánh vào Dương Thanh Huyền trước ngực, nháy mắt đem xuyên thủng.

Nổ ra tảng lớn bụi bậm.

“A!”

Ninh Chỉ Đình đám người, còn có tảng lớn Ninh gia võ tu, đều là hét lên một tiếng, hoảng sợ nhìn.

Nhưng Ninh Tử Khiết nhưng là hoàn toàn biến sắc, mạnh mẽ mà đưa tay chưởng thu về.

Dương Thanh Huyền cười gằn một tiếng, thân thể lần thứ hai biến hóa, trực tiếp từ Sa Chi Thủ Hộ người, biến thành Hồng Máng, chỗ mi tâm từng vòng Lôi văn khuếch tán.

Vô cùng mạnh mẽ sức mạnh, ở mi tâm nháy mắt ngưng tụ thành một điểm.

Càng trực tiếp hóa thành sét chi phù hiệu, bỗng nhiên đánh ra!

“Ầm ầm!”

Một đạo màu đỏ thẫm thiểm điện, xẹt qua trời cao, phảng phất từ trong hư không bắn vụt ra.

Ninh Tử Khiết sắc mặt đại biến, lần thứ hai hai tay kết ấn hóa ra pháp thuẫn, che ở trước người.

“Oanh!”

Cái kia pháp thuẫn ở phá pháp hồng lôi hạ, “Xoạt xoạt xoạt xoạt” không ngừng vỡ tan, cuối cùng “Oành” một tiếng, nổ nát tan.

Ninh Tử Khiết ngạc nhiên bên dưới, mí mắt giật lên, chỉ thấy lại một đạo kích quang quét ngang mà tới.

Dương Thanh Huyền trong nháy mắt liền biến trở về chân thân, một đạo “Đọa Diệt” hoành vỗ tới.

Tảng lớn không gian ở đây một kích hạ, đầu tiên là bị cắt rời, sau đó “Ầm ầm ầm” than sụp xuống, không gian thật lớn tràng vặn vẹo đến một điểm, ngay ở chiến kích lưỡi kích trên, bổ xuống.

“Ầm ầm!”

Ninh Tử Khiết thời khắc mấu chốt, luống cuống tay chân bên dưới, bùng nổ ra tu vi mạnh mẽ, cứng rắn song quyền điệp ra, đem này một kích lực lượng hoàn toàn đỡ.

Hai người đồng thời chấn động, từng người về phía sau bay đi, hóa giải cái kia dư âm oai.

“Vừa rồi... Ngũ trưởng lão thi triển ra Giới Vương tu vi!”

“Trời ạ, lẽ nào thực chiến cùng thần thông, Dương Thanh Huyền vẫn còn ở ngũ trưởng lão bên trên?”

“Này, này chẳng lẽ không phải lại là đầy phân?”

Xung quanh người đều là khiếp sợ không gì sánh nổi bàn luận.

Ninh Tử Khiết càng là trong lòng ngạc nhiên.

Hắn giờ khắc này đã có thể khẳng định, Dương Thanh Huyền đối với võ đạo thần thông lĩnh ngộ, hoàn toàn liền trên mình.

Dựa theo thường quy lời, xác thực hẳn là đầy phân.

Hơn nữa càng để hắn kinh hãi chính là, Dương Thanh Huyền sức mạnh, tựa hồ đã đột phá Giới Vương bình phong!

Cái gọi là Giới Vương bình phong, chính là Giới Vương cùng với hạ con kiến hôi một đạo đường ranh giới.

Cảnh giới càng đến phía sau, vượt cấp khiêu chiến thì càng khó, mà vượt qua đại cảnh giới chiến đấu độ khả thi, luôn luôn đều cơ hồ là linh.

Khuy Chân đại viên mãn đánh bại Giới Vương chuyện, trên căn bản đều chỉ tồn tại ở sử sách trong đó, trên thực tế ai cũng chưa từng thấy.

Ninh Tử Khiết trên trán chảy ra điểm điểm mồ hôi hột, nội tâm không rõ liền cảm thấy một tia không ổn.

Dương Thanh Huyền cầm kích mà lập, hờ hững cười nói: “Ngũ trưởng lão, có thể phán xét sao? Ta chỉ cần bốn phân là đủ rồi. Cho ta bốn phân, cũng không cần đánh.”

Ninh Tử Khiết sắc mặt âm trầm, hừ một tiếng, nói: “Nghĩ nắm bốn phân, còn sớm đây!”

Hai tay mạnh mẽ nắm chặt, cường đại Giới Vương lực lượng ở song quyền hạ khuấy động, khuếch tán xem ra, hình thành hai cái tinh vân vòng xoáy.

Ninh Tử Khiết hai tay của cánh tay, trực tiếp hóa thành màu vàng, thân hình hơi động, liền một chưởng bổ ngang mà đi.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ không gian cự chiến một hồi, liền trực tiếp mở ra, xuất hiện một cái đen nhánh khe, vạn vật toàn bộ bị sa vào.

Dương Thanh Huyền chiến kích vung lên, toàn bộ người bay lên trời, quát lên: “Định!”

Trước mắt vô số không gian cuộn chỉ biến ảo ra đến, ở một kích hạ bị chém thành vô số đoạn, khoảng mười trượng không gian nháy mắt hướng tới vững vàng.

Mặc nó vạn vật rớt xuống, Dương Thanh Huyền chỗ đứng, chút nào không việc gì.

Ninh Tử Khiết sắc mặt chìm xuống, nhất thời sát tâm nổi lên, lóe lên liền tại chỗ biến mất.

Dù là ai gặp phải Dương Thanh Huyền như vậy thiên phú kẻ địch, đều sẽ trong lòng cảm thấy rung động cùng sợ sệt, nhất định phải trừ chi mà yên tâm.

Vừa nghĩ tới cùng Ninh Xương Lê giao dịch, càng là kiên định trong lòng sát ý.

Ngoài sàn đấu, Ninh Hồng Nho đột nhiên hơi hơi nhíu mày, trong mắt ánh mắt trở nên bắt đầu ác liệt.

Ninh Thanh Du nói: “Ngũ trưởng lão tựa hồ lòng rối loạn?”

Thiên Lưu Hề mặt không hề cảm xúc, từ tốn nói: “Dương Thanh Huyền sức chiến đấu, sợ là đã đột phá Giới Vương bình phong, mà Ninh Tử Khiết cũng bất quá là một tinh giới vương. Dù là ai gặp phải đối thủ như vậy, khó tránh khỏi sẽ buồn bực mất tập trung.”

Chương 1715: Tuyệt Đối Sức Chiến Đấu

Thiên Lưu Hề nhớ tới chính mình cùng Dương Thanh Huyền giao thủ, lén lút liếc mắt nhìn bên người Thiên Thiên, không nhịn được nội tâm thở dài.

Vì lôi kéo Dương Thanh Huyền, thậm chí ngay cả Thiên gia đều ném đi ra.

Nhưng tiểu tử này tựa hồ hoàn toàn không hề bị lay động, đến hiện tại cũng không có cho chính mình hồi phục.

Lẽ nào toàn bộ Thiên gia sức mạnh, lại thêm Thiên Thiên bản thân, ở trong mắt hắn, giống như này không đáng giá sao?

Thiên Lưu Hề trong mắt toát ra vẻ khổ sở.

Ninh Hồng Nho đột nhiên mở miệng nói: “Nếu chỉ là buồn bực mất tập trung cũng còn tốt, như không phải vậy, Hừ!”

Cách đó không xa Ninh Xương Lê trong lòng kinh hoàng một hồi, sắc mặt trở nên hắc trầm cực kỳ, một đôi mắt lập loè mịt mờ ánh sáng, cố ý che giấu tâm tình của nội tâm.

Ninh Thanh Du nói: “Cha, như vậy tiếp tục đánh, Thanh Huyền có thể bị nguy hiểm hay không? Không bằng trực tiếp ngăn lại bọn họ giao đấu. Lấy Dương Thanh Huyền phá giới sức mạnh, đủ để cho một phần trăm. Dầu gì, bốn phân luôn có thể được đi.”

Ninh Hồng Nho nói: “Khảo nghiệm nắm quyền trong tay ở ngũ trưởng lão trong tay. Đánh giá phân cũng chỉ có thể ngũ trưởng lão đến đánh giá.”

Ninh Thanh Du cả kinh nói: “Nếu như ngũ trưởng lão...”

Nói, lo lắng nhìn phía xa xa, có ý riêng.

Ninh Hồng Nho sắc mặt có chút âm lãnh, nói: “Nếu như như vậy, Dương Thanh Huyền nghĩ muốn thông qua kiểm tra, cũng chỉ có một con đường, liền là năm đó Thanh Dao con đường. Mà Ninh Tử Khiết cùng một ít người, liền được gánh chịu hậu quả!”

Ninh Thanh Du cả kinh nói: “Tỷ tỷ năm đó con đường...”

...

Sao trên chiến đài.

“Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, cái kia bị Ninh Tử Khiết chém mở lạch trời một hồi phá nát sụp xuống.

Lập tức nổi lên một trận không gian phong bạo, đem ngàn trượng không gian toàn bộ cuốn vào bên trong.

Bốn phía lớn trên cây cột lớn kết giới bị động phòng ngự, khuếch tán ra ba màu hào quang, áp chế bên trong sức mạnh, để tránh khỏi bị lan đến đi ra.

Bão táp bên trong, Dương Thanh Huyền trong tay chiến kích loáng một cái, liền đâm về phía phía sau hư không, đột nhiên một chọn.

Một chiêu Liệt Không Vạn Quân liền triển khai ra.

“Xì!”

Hư không ở không trung xẹt qua, sau đó chính là như sấm nổ tung, vô số vết nứt như rắn trườn, hướng về bốn phương tám hướng lôi kéo mà đi.

Một đạo lăng liệt quyền phong, mang theo kim quang từ trong hư không nổ ra.

Đánh trên Liệt Không Vạn Quân, đem hư quang phá không, toàn bộ không gian ép tới vặn vẹo.

Sau đó cái kia ánh quyền nổ ra, Ninh Tử Khiết toàn bộ nhân thân ảnh bay lượn mà ra, lần thứ hai ra một quyền, đem Dương Thanh Huyền toàn thân yếu hại toàn bộ bao phủ.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, quát lên: “Ngũ trưởng lão, quá phận chứ?”

Dự thi trước, Ninh Hồng Nho đã cùng hắn tỉ mỉ nói rõ, mấu chốt là kiểm tra thần thông đạo pháp, cũng không sẽ ở tu vi trải qua nhiều dây dưa.

Ninh Tử Khiết đầy mặt sát khí, lạnh giọng nói: “Có hay không quá đáng, không từ ngươi nói toán! Nếu là không phục, liền lăn xuống đi, một phân cũng đừng nghĩ nắm!”

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, lập tức biết xảy ra vấn đề.

Chính mình phía trước phát hiện không có sai, này ngũ trưởng lão có vấn đề!

Bất quá, hắn vẫn chưa lo lắng, đối phương chỉ là một tinh giới vương, hơn nữa chỉ là một tinh trung cấp.

Tuy nói Giới Vương bình phong đặt tại cái kia, vốn lấy sức mạnh của chính mình, chiến một vị một tinh giới vương hoàn toàn không cần nhắc tới.

Hắn hiện tại chỉ là lo lắng, nếu đem Ninh Tử Khiết đánh, khảo nghiệm này điểm làm sao toán?

Không còn kịp suy tư nữa, Ninh Tử Khiết một quyền đã gần trong gang tấc, ép tới làn da của hắn đau đớn, điêu khắc ở trên người Thập Tuyệt Trận bỗng chốc bị phát động.

Hóa ra lượng lớn trận pháp, lượn quanh tại thân thể bốn phía.

Làm Ninh Tử Khiết quyền kình một ngăn trở, Thập Tuyệt Trận trên tuôn ra mãnh liệt nổ vang cùng sát ý.

Dương Thanh Huyền ngước mắt lên, bình tĩnh nhìn phía trước, cú đấm kia cùng với Ninh Tử Khiết hai mắt.

Hai người bốn mắt một đôi, Ninh Tử Khiết trong lòng không tên run lên, lại có loại thích ý hiện ra.

“Không thể!”

Ninh Tử Khiết trong lòng chấn động dữ dội, thầm nghĩ: “Coi như hắn vượt qua Giới Vương bình phong, cũng nhiều nhất một sao sơ giai sức chiến đấu. Ta nhưng là một sao trung cấp Giới Vương a!”

Nghĩ định bên dưới, đem tạp niệm của nội tâm bài trừ.

Chân nguyên trong cơ thể cuồn cuộn không ngừng tràn vào nắm đấm, trên cánh tay ánh vàng rừng rực, vô số quy tắc phù văn từng cái lóe lên tiêu tan.

Dương Thanh Huyền giờ khắc này cực kỳ yên tĩnh.

Chính mình nội tâm đều cảm thấy kỳ quái, đây chính là Giới Vương sức mạnh a.

Từ Huyền Dạ đại lục, bắc năm nước, Thiên Tông học viện bắt đầu, đi tới hiện tại.

Võ Cảnh, địa cấp, Thiên Vị, Đạo cảnh, chí đạo cảnh đỉnh cao, cách một tia ngóng nhìn Giới Vương.

Đã từng vô số lần cảm thụ qua nguồn sức mạnh này, thậm chí đối mặt quá nguồn sức mạnh này.

Nhưng không có chỗ nào mà không phải là bị nghiền ép, hoặc là dùng hết các loại biện pháp chống lại.

Chỉ có lần này, là mình thật sự, lấy sức mạnh của chính mình, đứng ở Giới Vương trước mặt, đối mặt này hủy thiên diệt địa một quyền.

Cái cảm giác này...

Dương Thanh Huyền đột nhiên nở nụ cười, nhìn cái kia quyền kình áp bách xuống, lại cười nói: “Cái cảm giác này, thật tốt a.”

Ninh Tử Khiết trong lòng run lên, cái kia bất an mãnh liệt cảm giác lần thứ hai dâng lên trong lòng.

Dương Thanh Huyền cười gằn một tiếng, từng khối từng khối vảy rồng màu xanh ở trên người lật lộn lại, thân thể trong khoảnh khắc bành trướng, hóa thành to lớn Thanh Long.

Sau đó một chưởng đi về phía trước chộp tới, vô số phù văn ở Long Quyền bốn phía trên dưới tung bay, cả phiến hư không tự mình tránh lui, trực tiếp cũng làm hoàn toàn đen kịt.

Chỉ còn dư lại một đoàn bảy màu ánh sáng, ở lòng bàn tay không ngừng ngưng tụ.

Phảng phất có long ngữ từng tiếng, đang giảng giải đại đạo.

Đồng thời, một điểm hỏa diễm tự thân bên cạnh hiện ra, “Ầm” một tiếng liền hóa thành to lớn cốt tượng, hai tay nhanh chóng bấm quyết.

Từng đoá từng đoá hỏa diễm thiêu đốt hư không, phiên bay mà lên, ở phía trước ngưng tụ thành một phương ấn quyết.

Long Quyền, Đế Diễm Quyết.

Hai chiêu vừa ra, thiên địa rung động, vô số quy tắc tận hướng về bốn phương tám hướng tránh lui.

Liền ngay cả đạo pháp, cũng không dám chặn phong mang a.

Ninh Tử Khiết cả người đại run rẩy, mình một quyền ở đây hai chiêu uy thế hạ, càng run run rẩy rẩy, rất nhiều tan vỡ tư thế!

“Không! Không thể!”

Ninh Tử Khiết hét lớn một tiếng, đem sức toàn thân đều rót vào ánh quyền bên trong.

Nhưng kim quang chỉ là lóe lên một cái, liền đột nhiên tiêu tan, “Rầm” vỡ vỡ đi ra.

Toàn bộ trên nắm tay, lại không có nửa điểm màu vàng, mà là trở nên một mảnh máu thịt be bét.

Hư không nháy mắt nổ tung.

Long Ấn rít gào, sóng lửa cuồn cuộn ngất trời.

Giống như cùng cường đại Thái Dương, đem hắc ám triệt để xông vỡ.

“Oanh!”

Bốn phương tám hướng chống mở bảo vệ kết giới, trong nháy mắt bạo nổ mở, hóa thành bụi bay.

Bên ngoài sân người, từ lâu cả kinh tột đỉnh.

Hai người cuốn vào không gian phong bạo bất quá là trong nháy mắt sự tình, còn tưởng rằng Dương Thanh Huyền phải phiền phức, có thể trong chớp mắt, chỉ nhìn thấy giao thủ một chiêu, tựa hồ ngũ trưởng lão...

Ninh Hồng Nho quát to: “Mau tránh ra! Trấn áp dư âm!”

Thân thể mình loáng một cái, chính là tại chỗ biến mất.

Hai tay hướng về hai bên chống mở, năng lượng khổng lồ nơi cánh tay trong đó hình thành to lớn bình phong, bao phủ mà đi.

Còn lại trưởng lão cũng dồn dập ra tay.

Ninh Thanh Du hai tay bấm quyết, vô số sương hoa bay lượn bên dưới, phảng phất đem không khí đông kết. Một luồng hơi lạnh lĩnh vực bộc phát ra, trong phạm vi dư âm càng cũng đồng dạng đông lại.

Thiên Lưu Hề một phất ống tay áo, một luồng cương khí khuếch tán, đem trăm trượng không gian toàn bộ bảo vệ, khiến cái kia dư âm hoàn toàn phản chấn trở lại.

Một đôi khiếp sợ con mắt, không nháy một cái nhìn chằm chằm sao trong sàn chiến đấu, cái kia hờ hững mà vĩ ngạn dáng người.

Phảng phất là những không gian khác nhân vật giống như, cường đại không thiết thực.

Trong đó nhất là sững sờ, chính là Ninh Xương Lê tổ tôn ba đời người, sắc mặt xanh so với Khổ Qua còn khó hơn nhìn, tất cả đều như sương đánh quả cà.

Chương 1716: Tuyệt Không Hai Đường, Chỉ Xích Thiên Nhai

Tinh chiến đài trên, dư âm rất nhanh liền bị trấn áp, khôi phục lại sự trong sáng.

Mới vừa rồi cái kia một chiêu hạ, chống đỡ sàn chiến đấu kết giới to lớn Trụ Tử, tất cả đều bạo nát tan. Toàn bộ sàn chiến đấu cũng bị đánh nát tảng lớn, chỉ còn dư lại bộ phận tàn dư, lơ lửng giữa không trung.

Ninh gia người tất cả đều há to mồm, dại ra nhìn một màn trước mắt này.

Ninh Tử Khiết lăn dưới đất trên, phun máu phè phè, khuôn mặt sợ sợ cùng tuyệt vọng.

Giãy dụa suy nghĩ muốn đứng dậy, kinh mạch trong cơ thể đau đớn dị thường, tất cả đều cháy rụi, đồng thời khiếu huyệt đều bị đánh nổ, giờ khắc này đầy rẫy dị hỏa, như là muốn chết.

Dương Thanh Huyền phát hiện tất cả mọi người theo dõi hắn, không khỏi sống lưng hơi rét run, ngượng ngùng nói: “Này... Nhất thời thất thủ... Nếu không... Lại tới một hồi?”

Hắn hiện tại sợ nhất chính là, đánh bể trắc thí giả, trực tiếp bị cho một linh phân, vậy thì thật sự khóc không ra nước mắt.

Ninh Thanh Du chờ trái tim của người ta, hung hăng co quắp một cái, đều là sắc mặt quái lạ.

Dương Thanh Huyền trán bốc lên mồ hôi đến, thấp thỏm nói ra: “Ta thật không phải cố ý…”

Ninh Thanh Du theo dõi hắn, nói ra: “Năm đó cha vì ngăn cản tỷ qua cửa, cố ý cho khảo nghiệm trưởng lão hạ mệnh lệnh. Yêu cầu vô luận như thế nào, đều cho tỷ đánh thất bại. Sau đó khảo nghiệm trong quá trình, tỷ phát hiện chuyện này, liền… Đem vị kia kiểm tra trưởng lão đánh bể…”

Dương Thanh Huyền sững sờ.

Ở Ninh Thanh Du cách đó không xa, một vị lão giả râu dài sắc mặt trắng bệch, nháy mắt lại chuyển thành đỏ chót, khẽ hừ một tiếng.

Năm đó chính là hắn bị Ninh Thanh Dao đánh, giờ khắc này nhìn ở trên đài không bò dậy nổi Ninh Tử Khiết, lại có một loại cười trên sự đau khổ của người khác cảm giác.

Dương Thanh Huyền ngơ ngác nói: “Vậy sau đó thì sao?”

Ninh Thanh Du than thở: “Căn cứ khảo nghiệm quy định. Nếu như trắc thí giả thực lực vẫn còn ở trưởng lão bên trên, đem đánh nổ, như vậy thì chứng minh đạo pháp thần thông khẳng định ở trưởng lão bên trên, trực tiếp cho đầy phân.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, hưng phấn nói: “Nói như vậy, ta thông qua?”

Ninh Thanh Du mỉm cười gật đầu, nói: “Thông qua, một trăm phân. Đến đây, ba hạng kiểm tra, tổng cộng thu được 296 phân.”

Số điểm này nói ra, Ninh Thanh Du chính mình cũng cảm thấy có chút say xe cùng không thể tin tưởng.

Toàn bộ Ninh gia người cảm giác cùng nàng giống như đúc.

Nếu không phải mình bản thân trải qua, căn bản không thể tin tưởng.

Phàm là đã tham gia trắc thí giả, đều biết đằng trước hai ải rốt cuộc có bao nhiêu biến thái.

Trong lúc nhất thời, nhìn phía Dương Thanh Huyền ánh mắt, không khỏi là nóng rực cùng sùng bái.

Ninh Hồng Nho vui mừng gật đầu, sau đó nhìn phía Ninh Tử Khiết ánh mắt, âm trầm lại, lạnh giọng nói: “Ngũ trưởng lão, chuyện hôm nay, ta muốn ngươi cho ta một cái bàn giao!”

Ai đều nghe được, giọng nói kia bên trong ẩn chứa vô tận lửa giận.

Ninh Tử Khiết đầy mặt cay đắng, bỏ qua giãy dụa, như bùn nhão giống như co quắp trên mặt đất.

Ninh Thanh Du đột nhiên hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Ninh Xương Lê, Ninh Nhược Tùng không thấy! Còn có Ninh Tinh Trạch, Ninh Cảnh Sơn!”

Mọi người tất cả giật mình, phát hiện phía trước lôi đài, quả nhiên không thấy này tổ tôn bốn người.

Lần này, Ninh Xương Lê nhất phái thế lực, tất cả đều mặt xám như tro tàn.

Ninh Hồng Nho ánh mắt đảo qua toàn trường, gằn giọng nói: “Lão phu hồi lâu không có quan tâm các ngươi, tất cả đều làm hư đúng không? Xem ra là phải cố gắng chỉnh đốn một chút Ninh gia.”

Tất cả mọi người là câm như hến, không dám lên tiếng.

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Ông ngoại, kiểm tra đã qua, cái kia ta thỉnh cầu việc...”

Ninh Hồng Nho nói: “Trận chiến này ngươi tiêu hao rất nhiều, đi về nghỉ trước xuống đi. Việc này đã mất vấn đề. Sau ba ngày tổ chức đại hội trưởng lão, đến thời điểm ngươi cũng lại đây, xin việc này.”

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Là!”

Ngay sau đó, liền cùng Ninh Thanh Du đám người một đạo ly khai, trước đi nghỉ ngơi.

Ninh Hồng Nho lập tức để thủ hạ tâm phúc tiếp quản Ninh Xương Lê các loại sự vật, đồng thời phong tỏa Ninh gia lối vào, bắt đầu nội bộ chỉnh đốn.

...

Ban đêm.

Ninh gia nào đó gian sương phòng bên trong.

Ninh Thanh Du nói: “Ninh Xương Lê trốn đi, tuy rằng cho Ninh gia mang đến nhất định tổn thất, nhưng cũng chưa chắc đã không phải là chuyện tốt. Cha vừa vặn có thể mang tất cả quyền lợi thu nạp trở về, đem Ninh gia chế tạo thành bền chắc như thép. Bất kể là đối với hiện tại Ninh gia, hay là tương lai xuất thế Ninh gia, đều vô cùng mới có lợi. Lưu này, các ngươi Thiên gia thật sự không cân nhắc xuất thế sao? Ta nghe Thanh Huyền nói, ca ca ngươi có thể là chết ở diệt pháp trong tay.”

Trong sương phòng bố trí tinh nhã, nhàn nhạt Thanh Yên lượn lờ bốc lên, tựa hồ nghĩ muốn trung hòa một phòng yên tĩnh.

Thiên Lưu Hề lắc đầu nói: “Dương Thanh Huyền vì lôi kéo Thiên gia, đương nhiên sẽ nói như vậy. Hơn nữa chính hắn đều không xác định, chỉ nói là độ khả thi rất lớn. Anh trai ta đến cùng làm sao chết, ta sẽ tiếp tục điều tra tiếp. Nếu thật cùng diệt pháp có liên quan, đến thời điểm Thiên gia liền sẽ trực tiếp đi đối phó diệt pháp. Cho tới gia nhập Chính Tinh Minh, điều kiện ta đã cùng

Dương Thanh Huyền mở ra. Nếu như hắn không đáp ứng, Thiên gia là chắc chắn sẽ không gia nhập Chính Tinh Minh.”

Ninh Thanh Du khổ sở nói: “Ta biết ngươi là vì Thiên Thiên, nhưng này sự tình, há có cường cầu?”

“Oành!” Thiên Lưu Hề đột nhiên đập bàn một cái, căm giận nói ra: “Ta chính là không cam lòng! Dương Thanh Huyền xác thực lợi hại, nhưng Thiên Thiên cũng không kém, lẽ nào liền không xứng với hắn? Hừ! Năm đó anh trai ta tình yêu cay đắng chị ngươi, còn vì này làm mất mạng. Hiện tại Thiên Thiên vừa khổ yêu chị của ngươi nhi tử! Lẽ nào ngươi nghĩ để Thiên Thiên cũng theo ta ca như thế số mệnh sao?!”

Ninh Thanh Du cả kinh nói: “Ngươi nói nhăng gì đó! Ngươi ca là ngươi ca, Thiên Thiên là Thiên Thiên.”

Thiên Lưu Hề hừ nói: “Tóm lại, gia nhập Chính Tinh Minh việc, chỉ có thể là Dương Thanh Huyền đáp ứng điều kiện của ta, bằng không tuyệt không hai đường.”

Ninh Thanh Du thở dài một tiếng, liền không tiếp tục nói nữa.

…

Nơi nào đó mật thất.

Không gian to lớn, vách tường chẳng biết vì sao làm thành, thẩm tách ra khổng lồ mà năng lượng tinh thuần, ở giữa khắc hoạ phức tạp trận pháp, đang lẳng lặng vận chuyển.

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng ở trong tụ linh trận, hai tay chầm chậm bấm quyết, hút vào tứ phương tràn vào linh khí, điều tức mình chân nguyên.

Cùng Ninh Tử Khiết cuộc chiến, đối mặt Giới Vương sức mạnh, tuy rằng chỉ giao thủ một chiêu. Nhưng cũng lĩnh ngộ rất nhiều, phảng phất đã thấy Giới Vương lạch trời, giống như mênh mông chi hải, vắt ngang ở trước người mình.

Trên thực tế, ở Ninh gia kiểm tra tam quan, đối với Dương Thanh Huyền đều trợ giúp rất lớn.

Phân tích vạn vật kết cấu, nhìn thấu Vĩnh Kiếp hư huyễn, chính diện mạnh mẽ chống đỡ Giới Vương.

Đem tu vi của hắn, một điểm điểm đi lên cất cao.

Trong lúc bất tri bất giác, cũng đã tấn đến Khuy Chân đỉnh cao.

“Cách một tia, Chỉ Xích Thiên Nhai.”

Dương Thanh Huyền thông qua nửa ngày điều tức, đem khí tức khôi phục lại trạng thái đỉnh cao, thở thật dài một cái.

Hắn giờ phút này, mới thật chính là Giới Vương bên dưới vô địch rồi.

Nhưng khoảng cách Giới Vương này một đường, liền có thể là một trời một vực, không biết muốn thẻ hắn thời gian bao lâu.

Dương Thanh Huyền từ trong tu luyện phục hồi tinh thần lại, ngẫm nghĩ chuyện hôm nay, than thở: “Đến Ninh gia cũng có nửa tháng, cuối cùng cũng coi như công đức viên mãn, chờ ngày mai thông qua quyết nghị sau, ta liền lập tức về Chính Tinh Minh.”

Bên tai đột nhiên truyền đến Quỷ Tôn thanh âm, khà khà nói ra: “Tiểu tử, tâm thái của ngươi thật tốt a. Giới Vương hồng câu, muốn xông tới cũng không khó.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1717: Quỷ Tôn Đột Phá, Nghe Điều Không Nghe Tuyên

Dương Thanh Huyền kinh sợ, vội vàng hỏi: “Muốn làm sao đi tới?”

Quỷ Tôn hắc tiếng nói: “Cơ duyên đến rồi, tự nhiên liền đi qua. Cơ duyên không tới, liền vĩnh viễn thẻ ở nơi này.”

Dương Thanh Huyền mặt tối sầm lại, hỏi: “Cơ duyên kia làm sao mới có thể đến?”

Quỷ Tôn nói: “Tiểu tử ngươi cơ duyên luôn luôn không cạn, sợ là chẳng mấy chốc sẽ đến rồi.”

Dương Thanh Huyền khẽ nhíu hạ lông mày, không vui nói: “Hừ, ngươi này không phải là nói vô ích sao? Lúc nào làm cho thần thần bí bí, làm chính mình cùng tiên đoán sư như thế.”

Quỷ Tôn khẽ cười một tiếng, bất trí hay không.

Dương Thanh Huyền đột nhiên kỳ quái nói: “Ngươi làm sao có rỗi rãnh theo ta kéo cái này?”

Quỷ Tôn lại là cười hắc hắc hai tiếng.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc, thần thức quét qua, bỗng nhiên cả kinh nói: “Ngươi, đột phá đến sáu sao?!”

“Ha ha!”

Quỷ Tôn cười to, một hồi từ trong hồ lô đi ra, ở Dương Thanh Huyền phía trước hiển hóa ra chân thân.

Hai mắt vì là đỏ đậm vẻ, trên mặt cùng toàn thân da thịt đều có màu tím nhàn nhạt hoa văn, phảng phất tích chứa năng lượng khổng lồ giống như, khí tức hết sức lạnh lẽo cùng mạnh mẽ, làm cho không người nào có thể cân nhắc.

Dương Thanh Huyền trong khiếp sợ, nửa vui nửa buồn.

Nếu như Quỷ Tôn thăng cấp quá nhanh, rất có thể sẽ thoát ly đối với mình dựa vào.

“Cái kia 200 triệu hồn phiên, còn có mấy năm qua này lượng lớn Giới Vương hồn phách, mới đột phá đến sáu sao, ta đã cảm thấy chậm đây.”

Quỷ Tôn một mặt đắc ý, hiển nhiên trong ngoài không một.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh quyết tâm tự, nói: “Chúc mừng.”

Quỷ Tôn khoát tay nói: “Ta có thể khôi phục đến sáu sao, được lợi từ ngươi cái kia nghịch thiên cường đại cơ duyên, so với ta lúc ban đầu dự đoán tốc độ nhanh hơn trên không ít. Chỉ có điều phía sau đem càng ngày sẽ càng khó.”

200 triệu hồn phiên, đó là Mao gia tích lũy mấy vạn năm quỷ phiên, tế luyện hơn hai tỷ sinh linh mới luyện chế thành.

Đồng thời bên trong hồn phách không phải người phàm bình thường, đều cũng có trình độ nhất định võ tu, thậm chí là Giới Vương cường giả, đều bị luyện hóa đi vào.

To lớn như vậy cung cấp bên dưới, Quỷ Tôn đều chỉ khôi phục đến sáu sao trình độ.

Có thể tưởng tượng được đường phía sau đem sẽ có bao nhiêu khó khăn.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nói: “Ngươi phải rời đi?”

Quỷ Tôn lắc đầu nói: “Hiện tại ly khai còn quá sớm. Sáu sao Giới Vương, ở đây Thương Khung tinh vực bên trong coi như không tệ. Nhưng đi đến rộng lớn vũ trụ, khà khà, không có thiên giới chi chủ sức mạnh, hết sức dễ dàng xảy ra chuyện.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Nhưng là ở đây tinh vực, ngươi muốn tiếp tục khôi phục, sợ là hết sức có khó khăn.”

Dương Thanh Huyền trong lòng sinh ra một tia cảnh giác chi tâm.

Nếu như Quỷ Tôn bắt đầu làm xằng làm bậy, trắng trợn giết chóc, chính mình dùng hết tất cả sức mạnh, cũng phải đem diệt trừ.

Quỷ Tôn đỏ thắm bên trong cặp mắt, bắn ra một nụ cười, “Ha ha, ngươi có phải là sợ ta xằng bậy, nghĩ diệt trừ ta?”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, này Quỷ Tôn đã từng nhưng là thiên giới chi chủ tồn tại, tồn sống không biết bao nhiêu năm tháng, bất kỳ biểu lộ gì cùng kẽ hở, đều có thể bị hắn nháy mắt bắt giữ.

Ở đây như vậy, còn không bằng mở ra nội tâm, bằng phẳng.

Lúc này hai con mắt trong suốt hạ xuống, gật gật đầu.

Quỷ Tôn cười nói: “Ngươi hết sức thông minh. Bất quá, khôi phục lại đến cao cấp Giới Vương trước, ta tạm thời không có ý tưởng khác. Có thể làm ta bước lên thất tinh phía sau, tất cả thì chưa chắc. Bởi vì theo ngươi, ta chắc chắn khôi phục rất nhanh đến thất tinh. Nhưng này tinh vực tài nguyên, cũng chỉ thường thôi, nghĩ muốn siêu thoát Bỉ Ngạn, sợ là còn phải ta ý nghĩ của mình tử.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nhớ kỹ lời của ngươi nói. Thất tinh trước, không được làm ác. Thất tinh phía sau, nếu như làm ác, Chính Tinh Minh cái thứ nhất muốn diệt trừ chính là ngươi!”

“Ha ha!”

Quỷ Tôn cười lớn mấy tiếng, tràn đầy phóng đãng bất kham, hiển nhiên đối với này cảnh cáo căn bản không để ý lắm.

Quỷ Tôn khinh miệt cười nói: “Ngươi vẫn là tốt thật lo lắng cho hạ chính mình, làm sao quá giới vương cái nấc này đi. Bất quá ta ngày gần đây xúc động, cơ duyên của ngươi không xa, hẳn rất nhanh là có thể quá giới vương. Đúng rồi, tên của ta gọi là quỷ cất giữ, Quỷ Tôn Quỷ Đế, chỉ là chúng ta cảnh giới kia phân chia thôi.”

Nói, lại là cười lớn mấy tiếng, liền biến mất ở bên trong mật thất, trở lại Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô bên trong.

Dương Thanh Huyền mặt rất lo lắng, thở dài một tiếng. Tinh Cung đối đầu kẻ địch mạnh, lại xuất hiện quỷ cất giữ này bất ổn nhân tố. Nếu như này chút bất ổn nhân tố, tất cả đều chạy đi cùng Thiên Vô Tình đồng quy vu tận thì tốt biết bao?

Dương Thanh Huyền cười khổ lắc đầu lắc đầu, liền đứng dậy, ra mật thất, hướng về Ninh gia đại điện nghị sự bay đi.

…

Núi to chi đỉnh, Tinh La điện.

Trong nghị sự đại sảnh.

Nghiêm túc mà yên tĩnh, trên trăm vị Ninh gia cao tầng, chỉnh tề trong hàng.

Ninh Xương Lê hệ phái cao tầng, toàn bộ đều bị dọn dẹp ra đi, hoàn toàn bị Ninh Hồng Nho người thay thế.

Thiên Lưu Hề cùng Thiên Thiên, làm tân khách, trực tiếp ngồi ở Ninh Hồng Nho đầu dưới, tỏ vẻ tôn kính

Giờ khắc này, trong điện hết thảy ánh mắt, tất cả đều rơi trên người Dương Thanh Huyền.

Lẳng lặng đánh giá vị này đáng sợ thanh niên.

Ninh Hồng Nho mỉm cười nói: “Thanh Huyền, gia nhập Chính Tinh Minh đề nghị, ta đã hết sức chư vị trưởng lão thương nghị quá. Nhất trí cho rằng, bộ tộc ta hưng vong, thất phu hữu trách. Ta Ninh gia mặc dù trốn xa Tinh La, nhưng không thể trơ mắt nhìn Nhân tộc chính thống bị gian nhân khống chế. Vì lẽ đó nhất trí quyết định, gia nhập Chính Tinh Minh.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, vội vàng ôm quyền chắp tay, hướng về bốn mặt hoàn một vòng, nói: “Đa tạ ông ngoại, đa tạ chư vị đại nhân, thâm minh đại nghĩa.”

Mọi người vội vàng ôm quyền đáp lễ, đồng nói: “Không dám không dám, phải, phải.”

Ninh Hồng Nho nhìn đứa cháu ngoại này, nội tâm càng phát vui mừng, vuốt râu dài, cười nói: “Bất quá, Ninh gia gia nhập Chính Tinh Minh, còn có ba cái quá mức điều kiện.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ông ngoại nhưng nói, chỉ cần ta có thể làm được, liền nhất định đáp ứng.”

Ninh Hồng Nho gật đầu nói: “Một, Ninh gia nghe điều không nghe tuyên, cùng Chính Tinh Minh là bình đẳng tồn tại, không tồn tại phụ thuộc quan hệ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đây là tự nhiên.”

Ninh Hồng Nho lại nói: “Thứ hai, Ninh gia lực lượng điều phối, chỉ nghe từ ta và ngươi. Nói cách khác, Chính Tinh Minh bên trong trừ ngươi ra bất luận người nào, đều không thể điều phối Ninh gia sức mạnh.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, gật đầu nói: “Có thể.”

Ninh Hồng Nho khẽ mỉm cười, rồi mới lên tiếng: “Thứ ba mà, chính là ngươi trước nói Tiên ngọc, ta Ninh gia người muốn dùng, quản đủ.”

Dương Thanh Huyền cảm thấy có chút đau đầu, trước là vì dụ dụ Ninh Hồng Nho, vì lẽ đó tùy ý nói câu, không nghĩ tới Ninh Hồng Nho thật muốn chính mình thực hiện.

Thái Âm sơn mạch cùng Thiên Đô đoạt được Tiên ngọc tuy rằng quá nhiều, nhưng cũng không chịu nổi “Quản đủ” hai chữ này a, trời mới biết ngươi bao nhiêu xem như là “Đủ” ?

Dương Thanh Huyền trong lòng nhất chuyển, nói ra: “Ông ngoại yên tâm. Tiên ngọc phân phối, Chính Tinh Minh tất nhiên sẽ ra một cái công chính công bình phương án, chắc chắn sẽ không thiệt thòi chờ Ninh gia.”

Ninh Hồng Nho hơi hơi nhíu mày, từ tốn nói: “Công bằng công chính, có thể quản đủ?”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, chính mình tung “Công bằng công chính” bốn chữ, ai biết đối phương vẫn như cũ chết cắn “Quản đủ” hai chữ, để chính mình cưỡi hổ khó xuống.

Ninh Hồng Nho khóe miệng hơi hơi nhếch lên, tuy rằng Dương Thanh Huyền là hắn vô cùng ái ngoại tôn, nhưng ở Ninh gia lợi ích trước mặt, nhưng là hào không hàm hồ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1718: Tiên Ngọc Quản Đủ, Giải Quyết Phương Pháp

Dương Thanh Huyền ôm quyền chắp tay, bái hạ nói: "Kính xin ông ngoại công khai, bao nhiêu là quản đủ?"

Ninh Hồng Nho nhìn phía Ninh Thanh Du, trao đổi cái ánh mắt.

Ninh Thanh Du nhẹ nhàng nở nụ cười, lấy ra một bản ngân sách, triển khai thì thầm: "Ninh gia Giới Vương cường giả năm người, hàng năm cần Tiên ngọc 10 vạn đồng. Đạo cảnh cường giả năm mươi người, hàng năm cần Tiên ngọc 10 vạn đồng. Thiên Vị cường giả hai ngàn người, hàng năm cần Tiên ngọc 10 vạn đồng. Địa cấp cường giả ba vạn người, hàng năm cần Tiên ngọc sáu trăm ngàn khối. Võ Cảnh cường giả ba trăm ngàn người, hàng năm cần Tiên ngọc ba triệu khối. Đổi tính được, một năm tổng cộng cần Tiên ngọc 390 vạn khối. Cân nhắc đến tình huống ngoài ý muốn, lại thêm cái 20%, tổng cộng là 468 vạn khối, gần như quản đủ rồi."

Dương Thanh Huyền sợ đến sắc mặt trắng bệch, tối đến nguyên lai đã sớm chuẩn bị, lau mồ hôi, nói: "Võ Cảnh, địa cấp, Thiên Vị cũng muốn Tiên ngọc?"

Ninh Hồng Nho lườm hắn một cái, nói: "Tự nhiên. Tiên ngọc sức mạnh ngươi cũng biết, dù cho chỉ là Linh Võ cảnh, dùng Tiên ngọc cũng bị dùng linh thạch cường a. Mặc dù có chút lãng phí, nhưng Chính Tinh Minh quản đủ, chúng ta tự nhiên cũng sẽ không khách khí, ha ha."

Dương Thanh Huyền mặt tối sầm lại, đột nhiên trong lòng hơi động, nói: “Có thể. Liền theo ông ngoại hợp ý. Chỉ có điều, Ninh gia được đem những sức mạnh này dời đến Chính Tinh Minh tổng bộ đi, này mới xem như là gia nhập Chính Tinh Minh, có thể lĩnh Tiên ngọc. Nếu không thì, chỉ là báo một ít con số lại đây, không gặp Chân nhân, Chính Tinh Minh chư vị đại lão, làm sao sẽ tin tưởng con số này vì là thật?”

Ninh gia người đều sửng sốt hạ, lẫn nhau nhìn, dồn dập nhíu lại đầu lông mày.

Nếu như theo con số này phái võ giả đi Chính Tinh Minh, vậy thì đúng là toàn bộ Ninh gia đều bưng đi qua.

Trong đó đại lượng võ giả, vẫn là trải rộng ở Tinh La Quốc quốc nội.

Một khi toàn bộ đi, toàn bộ Tinh La Quốc võ giả liền hầu như trống không.

Hơn nữa đều chuyển tới Chính Tinh Minh đi, chính là đưa toàn bộ Ninh gia ở nguy hiểm to lớn bên trên. Nếu như Chính Tinh Minh chiến bại, Ninh gia chính là bị tiêu diệt kết cục.

Ninh Hồng Nho sắc mặt có chút khó coi.

Ninh Thanh Du cũng nói: “Ninh gia căn cơ ở Tinh La, không thể toàn bộ dời đến Chính Tinh Minh.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Không sao. Phàm là tới, Tiên ngọc quản đủ. Hơn nữa Chính Tinh Minh Tiên ngọc phát hành, đều theo tháng phóng, không tồn tại theo năm cho.”

Lần này, đem Ninh gia đầu cơ trục lợi, đến dẫn tới Tiên ngọc lại đi độ khả thi cũng tiêu trừ.

Dương Thanh Huyền lại nói: “Hơn nữa, Chính Tinh Minh còn có Ngũ Uẩn Thụ chi hồn, phối hợp Tiên ngọc tu luyện, có thể một ngày Thiên Lý."

"Ngũ Uẩn Thụ chi hồn?"

Trong đại điện, Ninh gia người đều là khiếp sợ dị thường, các loại xì xào bàn tán.

Thiên Lưu Hề ngồi ngay ngắn ở Ninh Hồng Nho đầu dưới, song quyền hơi nắm chặt, ánh mắt chuyển động, không biết đang suy nghĩ gì. Nhưng Tiên ngọc cùng Ngũ Uẩn Thụ chi hồn, hiển nhiên để hắn động lòng.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: "Hoan nghênh tất cả mọi người đến Chính Tinh Minh đến. Tiên ngọc cung cấp, liền theo thanh du dì nói tiêu chuẩn."

Ninh Hồng Nho khá có thâm ý liếc mắt nhìn hắn, nói: "Đi Chính Tinh Minh ứng cử viên, chúng ta còn muốn thương nghị một chút."

Ngay sau đó, Dương Thanh Huyền lại cùng Ninh gia người thảo luận một ít cụ thể công việc, lúc này mới tan họp.

Vài ngày sau, đại lượng võ giả từ Ninh gia ly khai, theo Dương Thanh Huyền một đạo tiến về phía trước Tuyền Tiêu Giáng Khuyết.

Thiên Lưu Hề cha con gái cũng ở tại liệt.

Thiên Thiên quấn quít lấy nhất định phải đi Chính Tinh Minh rèn luyện, không muốn bỏ qua này tràng có một không hai quyết đấu.

Mặc dù có Ninh Thanh Du đi theo, nhưng Thiên Lưu Hề vẫn như cũ không yên lòng, chỉ được bản thân tuỳ tùng cùng nhau đi vào.

...

To lớn thông thiên vách đá, như ngay ngắn một cái khối hoàn chỉnh vách đá giống như vậy, vụt lên từ mặt đất, chọc vào Thương Khung.

Ở tại đỉnh, lơ lửng giữa trời một toà Tuyền Tiêu Giáng Khuyết, ở giữa điêu lan ngọc thế, phi các bay liệng đan Bạch Vân di chuyển ngọc, quang rung yên hà, mơ hồ có ngàn sợi tử thụy, từ trong đó phun ra nuốt vào mà ra.

Ở một tòa hùng vĩ bên trong cung điện, kim loan trên bảo tọa ngồi thẳng một vị khuôn mặt tuấn tú nam tử, thần thái lăng nhiên, không giận tự uy, chính là Vu Hiền.

Ở đây thông thiên vách tường nhai bên trên, lại có nhật nguyệt cùng phát hiện kỳ cảnh, toàn bộ thiên địa năng lượng hỗn loạn mà cuồng bạo, mang theo phong nguyệt khí tức, giội rửa ở bên trong đất trời.

Vu Hiền sắc mặt ngưng trọng, nhìn chằm chằm một thân xuyên trường sam màu xanh lam người đàn ông trung niên nói: “Nghe đồn là thật sao?”

Nam tử kia ngũ quan thâm thúy, khí tức thâm hậu mà lâu dài, chính là Quân Thiên Tử Phủ phó tông chủ Tư Không Đoan: “Độ tin cậy thật cao.”

Trong điện người, đều là lẫn nhau trao đổi ánh mắt, xì xào bàn tán.

Không có chỗ nào mà không phải là sắc mặt ngưng trọng, tràn đầy nghi vấn.

Trong đó hơn nửa đều là Vu gia người, còn dư lại số ít, cũng là Chính Tinh Minh cao tầng, các tông phái chưởng môn.

Thi Diễn trầm ngâm nói: "Nếu độ tin cậy cực cao, chúng ta liền phái người tiến về phía trước tìm tòi, có lẽ thật có thể tìm tới giải quyết phương pháp."

Vu Hiền sâu sắc cau mày nói: "Có thể không khỏi quá trùng hợp một ít chứ? Dựa vào ta nhìn, có thể là Tinh Cung cố ý thả ra tin tức, chính là vì dẫn chúng ta vào làm."

Thi Diễn lắc đầu than thở: "Có thể cháu gái nàng... Coi như là cạm bẫy, cũng muốn đi xông vào một lần. Quá mức, đem cùng Tinh Cung toàn diện khai chiến thời gian sớm."

Vu Hiền trầm ngâm bất định.

Vu Sơn sắc mặt lãnh túc, nói: "Ta cảm thấy được Thi Diễn đại nhân nói chính là, coi như là cạm bẫy, cũng muốn đi xông một phen. Không bằng liền để ta mang theo Thanh Lão Thú lặng lẽ lẻn đi, nếu thật là cạm bẫy, Tinh Cung bên kia nghĩ muốn lưu lại lão phu, hừ, cũng phải đánh đổi khá nhiều."

Tư Không Đoan cau mày, không vui nói: "Việc này ta tìm không ít manh mối tiến hành tìm hiểu, không hề giống là giả. Nếu nói là thật cùng nữ hiền chất liên hệ quan hệ, vậy thì thật sự chỉ có thể là trùng hợp. Vu Hiền huynh lần nữa hoài nghi tin tức tính chính xác, chính là hoài nghi năng lực làm việc của ta a."

Vu Hiền vội vàng ôm quyền, nói: "Bưng huynh bớt giận, chỉ là việc này lớn, để ta không thể không có chút lo lắng."

Tư Không Đoan nói: "Đã như vậy, vậy thì để ta đi được rồi. Ta mang mấy vị Tử Phủ người, lẻn vào Vong Xuyên, một thăm dò hư thực. Chỉ sợ đến thời điểm là thật, nhưng bởi vì chuẩn bị không đủ, bỏ lỡ đồ vật, liền hối hận đừng vội."

Thi Diễn nói: "Ngươi một trước người đi, ta là không yên lòng. Việc này nếu vì thật, rất có thể sẽ kinh động Vong Xuyên vị đại nhân kia. Như là giả lời, liền thật có thể là Tinh Cung cạm bẫy, liền càng không yên lòng."

Trầm tư một lát sau, nói: "Như vậy đi, ta cùng ngươi một đạo đi."

Tư Không Đoan nói: "Cũng tốt, có chưởng môn tiến về phía trước, tất nhiên mã đáo thành công."

Vu Hiền vội vàng nói: "Không thể. Việc này hoàn toàn là vì tiểu nữ, há có thể để Quân Thiên Tử Phủ đi mạo hiểm như vậy. Vẫn là để ta sắp xếp Vu gia người tiến về phía trước."

Thi Diễn nói: "Nếu thật là Tinh Cung cạm bẫy, Vu gia người điều động lời, thì càng lôi kéo người ta tai mắt. Hơn nữa sự tình quan Thiên Thần Quyết,, cũng không phải là Vu gia một nhà việc. Nếu như để cho rơi vào Thiên Vô Tình trong tay, chúng ta liền thật sự phiền toái."

Vu Hiền trở nên trầm mặc.

Trong điện xì xào bàn tán, thảo luận các loại tính khả thi.

Đột nhiên, một đạo sang sảng thanh âm, từ bên ngoài truyền đến, ở trong đại điện vang vọng, "Xảy ra chuyện gì, càng để chư vị đại nhân ở đây thở dài thở ngắn? Còn có, này thông thiên trên vách đá, nhật nguyệt cùng hiện là chuyện gì xảy ra?"

Chương 1719: Thật Tin Tức Giả, Không Tiếc Bất Kỳ Giá Nào

Trong đại điện người, nghe vậy đều là kinh sợ, lập tức đại hỉ, đồng loạt nhìn phía ngoài điện.

Một đạo bạch quang chớp động một cái, liền một bóng người rơi ở trong điện, mỉm cười nói: “Ta đã trở về.”

Vu Hiền đại hỉ, vội vàng đi xuống vương tọa, hỏi: “Như thế nào?”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “May mắn không có nhục sứ mệnh.”

Trong điện, không khỏi là đại hỉ.

Ninh gia thực lực, mọi người sớm có tai nghe, hoàn toàn không ở thập cường hai mươi bốn gia bên dưới.

“Tốt, được!”

Vu Hiền hoạ thơ diễn liếc nhau một cái, đều là lòng tràn đầy vui mừng.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Đúng rồi, nhạc phụ đại nhân, các ngươi vừa nãy nói việc, rốt cuộc là chuyện gì, càng làm mọi người như vậy lo lắng. Hơn nữa tựa hồ sự tình quan Thiên Thần Quyết? Cùng với này thông thiên trên vách đá nhật nguyệt cùng hiện, lại là chuyện gì xảy ra?”

Vu Hiền trên mặt sắc mặt vui mừng nhất thời tiêu tan, hóa thành nồng nặc sầu bi, than thở: “Việc này nói rất dài dòng. Ngay ở ngươi tiến về phía trước Ninh gia thứ hai ngày, Khinh Nguyệt liền xảy ra vấn đề rồi."

"Cái gì?!"

Dương Thanh Huyền kinh hãi, vội la lên: "Khinh Nguyệt làm sao vậy?"

Vu Hiền làm một bình tĩnh thủ thế, để Dương Thanh Huyền tỉnh táo lại, lúc này mới tiếp tục nói: "Phong nguyệt chi sách, rốt cục xảy ra vấn đề."

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên cả kinh nói: "Thông thiên trên vách đá nhật nguyệt cùng hiện, chính là..."

Vu Hiền gật gật đầu, than thở: "Khinh Nguyệt thời khắc này tình hình, liền cùng năm đó vu tước tổ tiên giống như đúc."

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, hỏi: "Năm đó vu tước đến cùng như thế nào?"

Hắn chỉ nghe Vu Khinh Nguyệt đã nói việc này, nhưng không rõ ràng tình huống cụ thể.

Vu Hiền nhìn phương xa, than thở: "Năm đó vu tước tổ tiên, chính là Vu gia học thông cổ kim thiên tài, cũng là một vị duy nhất tu luyện thành Phong Vân chi sách nhân vật huyền thoại. Nhưng sau đó, vẫn như cũ không thể áp chế lại phong nguyệt lực lượng, toàn bộ mọi người điên rồi."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Này phong nguyệt lực lượng đến cùng là chuyện gì xảy ra? Ta tu luyện cái khác Thiên Thần Quyết, cũng không có xuất hiện tương tự vấn đề a."

Vu Hiền nói: "Bởi vì điêu khắc ở Minh Thần Nhai hạ phong nguyệt chi sách, cũng không hoàn chỉnh."

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Cái kia bây giờ nên làm gì?”

Thiên Thần Quyết, tuyệt đối không phải giống như công pháp thần thông có thể so sánh với, điểm ấy Dương Thanh Huyền so với bất luận người nào đều biết, vì lẽ đó Vu Khinh Nguyệt tu luyện phong nguyệt chi sách có chuyện, hắn nháy mắt liền hiểu, tất nhiên là đại sự, không khỏi sốt sắng.

Vu Hiền than nhẹ một tiếng, trở nên trầm mặc.

Thi Diễn nói: “Liền trước đây không lâu, chúng ta dò thăm một cái tin, không biết thực hư, ở Vong Xuyên có hoàn chỉnh phong nguyệt chi sách xuất thế.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Vậy còn chờ gì, còn không trực tiếp đi Vong Xuyên?”

Lời nói vừa ra, nhất thời một hồi sáng tỏ.

Tin tức này không khỏi thật trùng hợp.

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu Vu Hiền đám người trầm tư cùng lo lắng.

Hắn nghĩ một hồi, đã nói nói: “Bất luận tin tức thật hay giả, đều phải muốn đi một chuyến Vong Xuyên.” Hắn dừng lại, lại nói: “Việc này từ ta tự mình đi thôi.”

Thi Diễn cả kinh nói: “Ngươi vừa nãy từ Ninh gia trở về, dàn xếp Ninh gia người ngươi ắt không thể thiếu. Hơn nữa Vong Xuyên hành trình, nguy hiểm không thua gì Thiên Hà. Ngươi thời khắc này thân phận, không thích hợp mạo hiểm. Việc này chúng ta đã thương thảo tốt, liền do chúng ta Quân Thiên Tử Phủ người đi.”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Sự tình quan Khinh Nguyệt, ta phải tự mình đi một chuyến. Cho tới những người khác chọn, lại định đi.”

Vu Hiền đám người nhìn hắn cái kia kiên định ánh mắt, lại có loại không thể nghi ngờ uy nghiêm, đều là trong lòng hơi kinh, lập tức trở nên trầm mặc.

Dương Thanh Huyền nói: “Khinh Nguyệt ở đâu, ta muốn đến xem nàng.”

Vu Hiền than thở: “Nàng giờ khắc này bị phong nguyệt lực lượng mang theo, hoàn toàn không có cách nào gần người.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, liền ôm quyền chắp tay, hướng về mọi người cáo từ, liền xoay người mà đi.

Vu Hiền hoạ thơ diễn đều là hai mặt nhìn nhau, cười khổ không thôi.

…

Thông thiên vách đá trước.

Dương Thanh Huyền sử dụng tới Hỏa Nhãn Kim Tình, nhìn phía cái kia bên trong đất trời, cuồng bạo phong nguyệt năng lượng.

Cảnh tượng bên trong ở Hỏa Nhãn Kim Tình hạ, một điểm điểm trở nên rõ ràng...

Vu Khinh Nguyệt ngồi ngay ngắn hư không, toàn thân đều bị như bạch ngọc kén tằm bao vây lấy, đôi mắt nhắm chặt chân mày to nhíu chặt, nhìn thấy được thống khổ vạn phân, da thịt trắng xám như tờ giấy, dường như muốn biến mất giống như.

Dương Thanh Huyền nội tâm một trận tóm đau, từ trời tông ngọc quen biết ban đầu, hai cái người vừa gặp mà đã như quen.

Đến lúc sau càng là đã trải qua phân biệt cùng truy đuổi, yên lặng thủ vững, cùng nhau đi qua vô số đường, mới có hôm nay bị thế nhân tán thành.

Nhưng là nữ nhân mà mình yêu hiện ở bị phong ấn ở phong nguyệt lực lượng bên trong, chính mình nhưng không thể ra sức.

Dương Thanh Huyền nắm thật chặt song quyền, hai mắt có chút lật hồng, nội tâm âm thầm thề nói: “Khinh Nguyệt, ngươi nhất định không có việc gì. Liều mạng bất kỳ giá nào, ta cũng nhất định phải đem ngươi cứu về!”

“Yên tâm đi, khinh Nguyệt tỷ tỷ nhất định không có việc gì. Chỉ cần chúng ta đi Vong Xuyên, định có thể đem cái kia hoàn chỉnh phong nguyệt chi sách lấy về.”

Tử Diều Hâu đứng ở một bên, an ủi.

Thi Ngọc Nhan cùng Tử Dạ cũng là gật gật đầu.

Vách đá trước, ngoại trừ Dương Thanh Huyền cùng ba nữ ở ngoài, còn có một đạo áo bào đen bóng người, ở cương phong hạ áo choàng bay phần phật, bên trong nhưng hoảng hốt không gặp hình dáng.

Dương Thanh Huyền nhìn phía cái kia áo bào đen, hỏi: “Tinh Linh Vương đại nhân, có thể thấy thế nào?”

Cái kia áo bào đen bên trong bóng mờ lay động, rất nhanh liền ngưng kết ra một đạo chân thân, tóc bạc như thác nước, mặt mũi già nua trên tràn đầy nghiêm túc cùng nghiêm nghị, nhìn cái kia tàn phá thiên địa phong nguyệt lực lượng, chậm rãi nói ra: “Ngông cuồng tu luyện không trọn vẹn Thiên Thần Quyết, lại còn có thể không chết, chà chà, đã coi như là rất lợi hại.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt trầm xuống, có chút không vui, nói: “Đại nhân lời này thật khó nghe.”

Tinh Linh Vương hắc tiếng nói: “Tiểu tử, ngươi cũng biết

Thiên Thần Quyết lai lịch?”

Dương Thanh Huyền sợ hỏi: “Đại nhân ngài biết?”

Tinh Linh Vương lại là cười nhẹ hai tiếng, nhưng không đáp, mà là tự mình nói ra: “Cô gái nhỏ hiện tại hết sức phiền toái. Coi như tìm được hoàn chỉnh phong nguyệt chi sách, cũng chưa chắc có thể cứu về nàng. Mà coi như không có tìm về hoàn chỉnh phong nguyệt chi sách, cũng chưa chắc không thể cứu việc nàng.”

Lời này có chút lượn quanh khẩu, nhưng Dương Thanh Huyền nháy mắt liền nghe rõ, mừng như điên nói: “Đại nhân có biện pháp cứu việc nàng?!”

Tinh Linh Vương gật gật đầu, nói: “Biện pháp chỉ có một, chính là phá đan điền, đưa nàng võ đạo triệt để phá hủy. Lại dùng nghịch thiên thần đan đưa nàng cứu việc. Ngươi ở Thiên Đô lấy được Bích Thần Đan, liền có thể.”

“Phá hủy võ đạo căn cơ!”

Dương Thanh Huyền bọn bốn người đều là sắc mặt trắng nhợt.

Đã như thế, Vu Khinh Nguyệt liền triệt để thành phế bỏ, hoặc có lẽ là người phàm.

Dương Thanh Huyền sắc mặt âm trầm lợi hại, nhưng quá một trận, nhưng là chậm rãi hóa giải, trái lại nở nụ cười, tầng tầng thở ra một hơi, nói: “Bất kể như thế nào, có một cái lót đáy biện pháp, chí ít Khinh Nguyệt tính mạng không lo. Tương lai bất luận nàng biến thành hình dáng gì, ta đều sẽ bầu bạn ở hai bên, không rời không bỏ.”

Tử Diều Hâu bọn người là hơi biến sắc mặt, cũng không phải bởi vì đố kị, mà là vì là Vu Khinh Nguyệt mà thương cảm, đồng thời trong lòng quanh quẩn ấm áp, Dương Thanh Huyền làm người, các nàng đều không có nhìn lầm.

“Khà khà, nói nhiều như vậy có ích lợi gì, hãy nhanh lên một chút đi đem hoàn chỉnh phong nguyệt chi sách tìm về đi. Cái kia cô gái nhỏ này còn có ba phần mười cứu về khả năng tới.”

Tinh Linh Vương khoát tay áo một cái, hờ hững nói ra.

“Ba phần mười?!”

Dương Thanh Huyền trong lòng cảm giác nặng nề, tỷ lệ lại như này chi đáy!

Nhưng dù cho chỉ có nửa thành cơ hội, hắn cũng sẽ bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, không chối từ!

Thái nhất muốn đạp nàng, quá bất quá phân? Các ngươi đi phân xử thử. Đêm nay 22:30 blog (thái nhất sinh nước), tin nhắn công chúng hào (tayss) đồng bộ đẩy đưa, đại gia nhanh đi.

Chương 1720: Chính Tinh Minh Đại Hội, Thánh Độc Tông

Ngày mai.

Tuyền Tiêu Giáng Khuyết trên.

Dương Thanh Huyền tổ chức triệu khai Chính Tinh Minh đại hội.

Một là hoan nghênh Ninh gia gia nhập hai là liên quan với tiến về phía trước Vong Xuyên việc.

Cuối cùng định ra rồi ứng cử viên, ngoại trừ Dương Thanh Huyền cùng mấy vị Tinh Túc ở ngoài, còn có Tử Dạ, Liệt Giai Phi, Tư Không Đoan, Phó Hải Phong, Ninh Thanh Du, Vu Quân, cùng Công Thâu thế gia một vị trưởng lão Công Thâu hải.

Nhân số mặc dù không nhiều, nhưng tất cả đều là Giới Vương trở lên thực lực.

Nếu như đánh lén, đủ để phá hủy bất kỳ một nhà hai mươi bốn mạnh.

Đồng thời cùng Vu Hiền thương nghị tốt, một khi thật sự phát hiện phong nguyệt chi sách tăm tích, liền lập tức báo lại Tuyền Tiêu Giáng Khuyết. Vu Hiền lại phái cường giả tiến về phía trước trợ giúp.

Thi Diễn lấy làm ra một bộ địa đồ, ở trước mặt mọi người triển khai, chỉ vào bên trên các loại đánh dấu, nói ra: “Những thứ này đều là có thể tiến nhập Vong Xuyên điểm. Chỉ có điều Vong

Xuyên bên trong cấm chế nghiêm ngặt, hơn nữa đối với nhân tộc có cực mạnh địch ý. Sợ là tất cả nhập vào đi, liền sẽ gặp phải Tuần Tra sứ chú ý, không tránh khỏi một trận đại chiến. Nhưng đối với chư vị mà nói, chỉ là Tuần Tra sứ tự nhiên không đáng lo lắng. Lo lắng duy nhất, chính là kinh động vị đại nhân kia.”

Liệt Giai Phi trầm ngâm nói: “Bạch Cốt phu nhân.”

Danh tự này vừa ra, không ít cường giả đều là hơi đổi sắc mặt.

Nhưng đối với Dương Thanh Huyền mà nói, nhưng là cực kỳ xa lạ.

Chỉ biết là Bạch Cốt phu nhân là thống ngự toàn bộ Vong Xuyên cường giả cái thế, ở Vong Xuyên bên trong địa vị, giống như cùng lúc trước Tử Dạ ở Biển Đen.

Thi Diễn gật đầu nói: “Như phong nguyệt chi sách tin tức vì là thật, Bạch Cốt phu nhân cũng sẽ không bỏ mất cơ hội tốt như vậy. Các ngươi nhất thiết phải cẩn thận.”

Liệt Giai Phi nói: “Yên tâm đi. Một khi phát hiện tin tức vì là thật, chúng ta sẽ án binh bất động, chờ đợi cường viện.”

Vu Hiền nói: “Có Liệt Tử ngươi đi theo, ta yên tâm rất nhiều.”

Liệt Giai Phi khẽ mỉm cười.

Phó Hải Phong đột nhiên nói ra: “Này chút đầu mối không gian, đều sẽ có Tuần Tra sứ quan tâm. Ta hiểu rõ một cái có thể len lén lẻn vào Vong Xuyên phương pháp xử lý.”

Thi Diễn kinh ngạc nói: “Biện pháp gì?”

Phó Hải Phong lại cười nói: “Đại La tiên sơn thương hội trải rộng thiên hạ, tự nhiên biết nhiều hơn một ít vật thú vị. Minh chủ cùng chư vị, đi theo ta chính là.”

Lúc này, Dương Thanh Huyền đám người cùng mọi người cáo từ, lập tức dùng Tuyền Tiêu Giáng Khuyết truyền tống trận rời đi.

…

Sau ba ngày, Giang Vân Thành bên trong.

Đại La thương hội trụ sở.

Lục Kinh là nơi đây phụ trách người, tiến nhập phòng nhỏ sau, nơm nớp lo sợ bái kiến Phó Hải Phong, sau đó sẽ từng cái bái thấy mọi người.

Hắn ở Giang Vân Thành bên trong chưởng quỹ hơn năm mươi năm, tu vi thẳng tới địa cấp đỉnh cao, lại cũng chỉ gặp Đại La thương hội hội trưởng hoa vận.

Đối với Đại La tiên sơn cao tầng, chỉ nghe tên, không gặp một thân.

Lần này tới trước lại là Đại La tiên sơn phó tông chủ.

Để hắn vừa mừng vừa sợ, tức phấn khởi vừa sốt sắng.

Bên trong bao sương mấy người khác, nhìn dáng dấp tựa hồ cùng Phó chưởng môn đứng ngang hàng.

Cũng không biết là đại nhân vật gì, để Lục Kinh một trái tim thấp thỏm bất an.

Phó Hải Phong nói: “Mặc dù là nơi đây chưởng quỹ? Không tồi không tồi, không cần sốt sắng. Chúng ta lần này tới, là có chuyện đi một chuyến Thánh Độc Tông, còn muốn mời ngươi dẫn đường.”

“Thánh Độc Tông?”

Lục Kinh trên mặt lộ ra kinh sắc.

Phó Hải Phong đưa hắn biểu hiện thu vào đáy mắt, sắc mặt bình tĩnh nói: “Làm sao, có vấn đề sao?”

Lục Kinh vội vàng nói: “Không không, không thành vấn đề. Chỉ là, chỉ là cái kia Thánh Độc Tông, cũng không phải là cái gì chính phái tông môn, âm tà cực kỳ. Phó tông chủ đại nhân đi vào, vẫn phải cẩn thận mới là.”

Phó Hải Phong nở nụ cười, “Ha ha, yên tâm đi, chúng ta sẽ cẩn thận.”

Vu Quân bọn người là khẽ mỉm cười.

Thánh Độc Tông chỉ là một tam lưu môn phái, bọn họ tùy tiện một người, liền có thể mang toàn diệt.

Đương nhiên, Lục Kinh cũng không biết.

Hơn nữa Lục Kinh ở Giang Vân Thành ở lâu rồi, đối với Thánh Độc Tông có một loại thiên nhiên hoảng sợ cùng khiếp đảm, chỉ lo phó tông chủ tại chính mình trên địa bàn xảy ra chuyện, cái kia sự nghiệp của chính mình cũng hết mức.

Nhưng thấy phó tông chủ như vậy hờ hững, lại nghĩ tới chính mình tông môn nhưng là thập cường hai mươi bốn gia một trong, xác thực không dùng e ngại.

Lúc này mới nói: “Phó tông chủ cùng chư vị đại nhân xin chờ. Thánh Độc Tông vị trí cụ thể, ở ngoài thành đoạn nhạc trong dãy núi. Đoạn Nhạc Sơn mạch quảng đại vô biên, rất khó tìm tìm. Ta đi tán ít tiền tiền, tìm một Thánh Độc Tông đệ tử dẫn đường.”

Phó Hải Phong gật đầu nói: “Ngươi đi đi.”

Lục Kinh cung kính bái hạ, sau đó thận trọng lùi ra.

Dương Thanh Huyền nói: “Này Giang Vân Thành ở Trung Ương

Đại thế giới nam bộ, một đường lại đây, nhìn thấy võ giả trên mặt, đều là một bộ điềm nhiên dáng vẻ tự đắc. Xem ra, vẫn chưa chịu đến chúng ta cùng Tinh Cung giằng co ảnh hưởng."

Phó Hải Phong lắc đầu nói: "Cũng không phải là như vậy. Giang Vân Thành vốn là cấp ba thành trì, hơn nữa vị trí địa lý có chênh lệch chút ít xa, chịu ảnh hưởng chậm chạp mà thôi. Chúng ta cùng Tinh Cung đối lập, bị liên lụy không chỉ có riêng là Trung Ương Đại thế giới, mà là cả Tam Thập Tam Thiên tinh vực a."

Không bao lâu, Lục Kinh trở về, cung kính nói: "Phó tông chủ, chư vị đại nhân, có thể đi."

Dương Thanh Huyền đám người lần lượt đi ra ngoài.

Chỉ thấy bên trong tiểu viện đứng cạnh một người, trên người mặc cẩm bào, tướng mạo thô lỗ, nhìn thấy được rất có tội phạm cảm giác.

Dương Thanh Huyền đồng trung kim quang lóe lên, liền mất đi.

Đem người này tình huống nhìn rõ rõ ràng ràng, bên trong Thiên Vị sơ kỳ tu vi, khí tức âm hàn, đồng thời có nhỏ bé độc khí hỗn tạp, như là tu luyện cái gì thâm độc công pháp.

Người kia vừa thấy Dương Thanh Huyền chờ tám người, cau mày nhẹ nhàng cau lại hạ.

Trước mắt tám người này, nhìn khí thế Phi Phàm, nhưng hoàn toàn không cảm ứng được bất kỳ chân nguyên gợn sóng.

Người này trong mắt bỗng nhiên hóa ra một tầng ánh sáng màu xanh lam nhạt, ánh mắt nhanh chóng đảo qua tám người, cái kia lam quang lại tan rã xuống.

Sắc mặt người nọ trở nên bình tĩnh, khóe miệng thậm chí vung lên hơi cười khẽ, ôm quyền nói: “Thánh Độc Tông hộ pháp Côn Kiệt, mấy vị muốn đi Thánh Độc Tông?”

Dương Thanh Huyền đám người âm thầm buồn cười, này Côn Kiệt lại dùng Linh Mục thần thông điều tra bọn họ. Thật sự là tu vi cách biệt quá lớn, kết quả tự nhiên là không biết gì cả.

Dương Thanh Huyền gật gật đầu.

Côn Kiệt nói: “Đã như vậy, cái kia hãy đi theo ta đi. Vì không làm lỡ thời gian, chư vị có thể muốn cùng ta cùng cưỡi phi hành nguyên khí?”

Dương Thanh Huyền nói: “Cũng tốt.”

Côn Kiệt hai tay bấm quyết, tảng lớn ánh sáng kích bắn xuống, ngưng tụ thành một chiếc chiến thuyền.

Bên trên cũng không có gì gia trì trận pháp, dung lượng cũng hết sức bình thường, nhưng ở võ giả bình thường bên trong, cũng coi như là vật hiếm có.

Lục Kinh nhìn Dương Thanh Huyền đám người đi tới cái kia chiến thuyền, khuôn mặt có chút lo lắng, nhìn chằm chằm Côn Kiệt, cảnh cáo nói: “Này tám vị đều là ta Đại La thương hội quý khách, ngươi muôn ngàn lần không thể chậm trễ bọn họ, càng không thể có ý đồ gì!”

Côn Kiệt cười nói: “Ha ha, yên tâm yên tâm. Ta bắt Lục chưởng quỹ tiền, đương nhiên phải đem sự tình làm tốt. Ta Côn Kiệt ở Giang Vân Thành danh tiếng, Lục chưởng quỹ còn không tin được sao?”

Lục Kinh vẫn là một mặt lo lắng, nhưng nghĩ đến Phó Hải Phong thực lực, lúc này mới thoáng yên tâm lại.

Côn Kiệt quát to một tiếng, “Đi đi!”

Liền đánh ra mấy đạo quyết ấn, cái kia chiến thuyền phát sinh ánh sáng, bên dưới xuất hiện một cái lơ lửng giữa trời trận pháp, phía sau vững vàng bay về phía trước mà đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1721: Vong Xuyên Chi Nước, Vách Đá Cự Xà

“Chư vị, ở đây chính là đoạn Nhạc Sơn mạch.”

Sau nửa canh giờ, Côn Kiệt chỉ về đằng trước một tòa thật to sơn mạch, chạy dài Thiên Lý, nhìn không thấy bờ.

“Ta Thánh Độc Tông liền ở sơn mạch bên trong, không thấy hình bóng, nếu như không có đệ tử trong tông dẫn đường, căn bản không thể tìm được.”

Côn Kiệt được nước cười, đứng ở thuyền đầu, về liếc mắt một cái tám người, ánh mắt càng là trên người Tử Dạ xoay chuyển mấy lần, nói: “Không biết mấy vị đi ta Thánh Độc Tông có chuyện gì? Nếu chỉ là thu mua Vong Xuyên chi nước, có thể trực tiếp theo ta hợp tác. Giá cả so với từ tông môn bên trong nắm muốn tiện nghi không ít.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi còn lén lút bán ra?”

Côn Kiệt trên mặt dữ tợn co quắp hạ, ánh mắt lóe lên một tia cảnh giác, lập tức liền khôi phục lại yên lặng, hắc tiếng nói: “Chỗ dựa ăn núi, dựa vào nước dĩ nhiên là ăn nước. Chỉ dựa vào tông môn phát này điểm bổng lộc, vẫn không thể chết đói? Hừ.”

Phó Hải Phong hiếu kỳ nói: “Vong Xuyên Thủy bán thế nào?”

Côn Kiệt nhỏ giọng, nói: “Tông môn giá tiền là một thùng bốn mươi linh thạch trung phẩm, ta chỗ này là ba mươi lăm linh thạch trung phẩm. Tinh luyện sau thuần âm chi nước, tông môn một thùng năm ngàn linh thạch trung phẩm, ta chỗ này là bốn ngàn linh thạch trung phẩm."

Người trên thuyền, đều là không nhịn được cười khẽ.

Dương Thanh Huyền hỏi: "Không mua nước, trực tiếp đi Vong Xuyên đây?"

Thân thuyền đột nhiên run rẩy một chút, Côn Kiệt trên người truyền đến mãnh liệt chân nguyên gợn sóng, mạnh mẽ xoay người, một mặt âm trầm, quát lên: "Các ngươi nói cái gì?!"

Dương Thanh Huyền lập lại một lần, nói: "Không mua nước, trực tiếp đi Vong Xuyên đây?"

Côn Kiệt nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn một hồi, lại nhìn xuống mặt khác bảy người, đột nhiên cười to nói: "Ha ha ha ha, cười chết ta rồi. Nếu các ngươi đi ta Thánh Độc Tông mục đích, là vì tiến về phía trước Vong Xuyên, ta khuyên các ngươi bỏ đi cái này ý nghĩ đi."

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói: "Vì sao?"

Côn Kiệt lạnh lùng nói: "Lại không nói tông môn sẽ không cho phép. Cho dù có người đã nếm thử, cũng lại chưa hề đi ra, chết ở bên trong."

Dương Thanh Huyền nói: "Sinh tử từ tự chúng ta. Chỉ cần thánh Độc môn cung cấp cơ hội liền có thể. Giá cả dễ bàn."

Côn Kiệt âm trầm nhìn chằm chằm phía trước, không lên tiếng.

Đột nhiên mạnh mẽ xoay người, hai tay bấm quyết, hóa ra một mảnh màu lam nhạt sóng lớn, trực tiếp hướng về tám người vỗ tới, quát lên: "Phản chính cũng là muốn chết, không bằng tiện nghi ta!"

Dương Thanh Huyền bọn người lặng lặng ngồi ở trên thuyền, đối với công kích kia làm như không thấy.

Côn Kiệt không rõ trong lòng run lên, tựa hồ có gan cảm giác xấu, lan khắp toàn thân.

Sau một khắc, cái gì cũng không có phát sinh.

Chiến thuyền tiếp tục vững vàng tiến lên.

Chỉ có điều Côn Kiệt đã quỳ gối trong thuyền.

Toàn bộ người bò trên mặt đất trên, run lẩy bẩy.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Tiến nhập Vong Xuyên, phải bao nhiêu tiền?”

Côn Kiệt run giọng nói: “Tông môn tạm thời không làm cái này chuyện làm ăn. Trước đây có người đi vào, sau đó sẽ không có đi ra. Sau đó phát hiện trong đường nối nhổ ra Vong Xuyên Thủy thiếu. Tông chủ vẫn cho là là tiến vào người, chọc giận tới Vong Xuyên người bên kia. Vì lẽ đó liền cấm chỉ bất luận người nào tiến nhập.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy chúng ta bây giờ muốn đi vào, nên làm gì?”

Côn Kiệt run run nói: “Vậy cũng chỉ có thể mạnh mẽ xông vào.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Mang chúng ta đi chỗ đó lối vào.”

Côn Kiệt nơm nớp lo sợ, không dám đứng dậy, nhìn thấy Phó Hải Phong ánh mắt, lúc này mới bò lên, run rẩy đi tới thuyền đầu, tiếp tục điều khiển chiến thuyền.

Rất nhanh, chiến thuyền liền bay vào trong dãy núi, nhoáng lên dưới, xuyên qua một đạo kết giới, tiến vào Thánh Độc Tông lãnh địa.

Dương Thanh Huyền nhìn tới, ở đây dựa vào vách núi xây lên, kiến trúc thấp bé lại dày đặc, làm cho người ta xà quật giống như ngột ngạt sợ hãi cảm giác.

To lớn đầu rắn từ trên vách núi dò ra, mắt rắn nửa hí, không biết là thức tỉnh còn ngủ say, thổ lộ ra cường đại lâu dài khí tức, phía dưới đào một cái cái ao, trong đó súc tích một tầng nhàn nhạt ao nước.

Cái ao một bên đứng hơn hai mươi người, đều là thân mặc áo bào đen, bên trên có Hồng Xà hoa văn, nhìn thấy được đều là biểu hiện nghiêm nghị.

Côn Kiệt không dám dừng lại, trực tiếp mang theo tám người này hướng về cấm địa bay đi.

Đột nhiên con rắn kia đầu phía trước truyền đến hét lớn tiếng, “Người phương nào, dám to gan xông ta Thánh Độc Tông Thánh địa!”

Côn Kiệt sắc mặt so với gan heo còn khó hơn nhìn, khóc không ra nước mắt, ở trong cấm địa, chính là tông chủ Đỗ Khẳng, còn có chư vị trưởng lão, hộ pháp, hầu như toàn bộ Thánh Độc Tông cao tầng đều ở, chính mình chết chắc rồi.

Dương Thanh Huyền đối với Thánh Độc Tông người nhắm mắt làm ngơ, mà là triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình, nhìn phía cái kia vách núi bên trong dò ra tới đầu rắn.

Bởi vì sau một khắc, hết thảy Thánh Độc Tông người liền toàn bộ quỳ.

Rất cung kính quỳ gối hai bên, không dám nhấc đầu.

Côn Kiệt quả thực không dám tin vào hai mắt của mình, Khuy Chân sơ kỳ tông chủ, vừa rồi bùng nổ ra khí thế trên người, vừa muốn thả ra trong tay đao kiếm nghênh địch, liền trực tiếp “Rầm” một tiếng quỳ xuống, chung quanh trưởng lão, hộ pháp, cũng tất cả đều “Rầm rầm” quỳ một mảnh.

Sau đó, toàn bộ Thánh Độc Tông đệ tử, cũng tất cả đều quỳ gối hai bên.

Lần này, ai cũng hiểu tới là người như thế nào, là bọn hắn tuyệt đối không chọc nổi cường giả.

Côn Kiệt cũng vội vàng ở Đỗ Khẳng xung quanh quỳ xuống, lòng tràn đầy cay đắng.

http://truy e

ncuatui.net/ Đỗ Khẳng hơi quay đầu, theo dõi hắn, hỏi dò lai lịch của những người này.

Côn Kiệt vẻ mặt đưa đám, lắc lắc đầu, không dám lên tiếng, lấy tay bỉ hoa hạ, là Đại La thương hội khách nhân. Sau đó vừa chỉ chỉ cái kia trên vách đá đầu rắn pho tượng, ra hiệu là vì thế mà tới.

Đỗ Khẳng khuôn mặt âm trầm lợi hại hơn, nhưng nội tâm nhưng là vô biên hoảng sợ, căn bản không dám phản kháng.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm con rắn kia đầu nhìn một hồi, nói: “Kỳ quái, vật này vẫn còn sống?”

Mặt khác bảy người, đều là nhíu mày lại.

Thánh Độc Tông người càng là cả người cự chiến, này đầu rắn bí mật, tựa hồ một hồi đã bị thanh niên kia xem thấu.

Dương Thanh Huyền hướng về Đỗ Khẳng chiêu lại tay, ra hiệu hắn lại đây, hỏi: “Này rắn là chuyện gì xảy ra, một phía khác dẫn tới Vong Xuyên sao?"

Đỗ Khẳng nơm nớp lo sợ nói ra: "Khởi bẩm đại nhân, tình huống cụ thể chúng ta cũng không rõ ràng. Thánh Độc Tông thành lập trước, này đầu rắn là ở nơi này. Hơn nữa toàn bộ Thánh Độc Tông tu luyện sức mạnh nòng cốt, chính là này đầu rắn phun nhổ ra Vong Xuyên chi nước, cùng thuần âm lực lượng. Nhưng đại nhân nói không sai, này rắn thật giống cũng không phải là vật chết. Thánh Độc Tông các thời kỳ tiền bối đều có cái cảm giác này, nhưng cũng không tìm được cụ thể chứng cứ."

Dương Thanh Huyền nhìn phía mấy người khác, nói: "Các ngươi cảm thấy thế nào? Không gian bên trong mười phần thâm thúy, không nhìn thấy đáy. Nhưng nhìn thấy trong phạm vi, cũng không có nguy hiểm."

Vu Quân sử dụng tới mắt xanh nhìn một hồi, lắc đầu nói: "Ta thấy, cùng minh chủ không khác nhau chút nào."

Liệt Giai Phi nói: "Nếu minh chủ Hỏa Nhãn Kim Tình cùng Vu gia mắt xanh đều không nhìn ra vấn đề, vậy chúng ta liền trực tiếp vào đi thôi, tùy cơ ứng biến."

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Tốt, liền không làm lỡ thời gian."

Nói, chỉ thấy bóng người loáng một cái, tám người liền biến mất ở vách đá trước.

Đỗ Khẳng bọn người là hai mặt nhìn nhau, hoàn toàn trợn tròn mắt.

Tám người tới vô ảnh đi vô tung, hắn liền ngay cả một điểm cái bóng đều bắt giữ không tới.

Mà tinh tế hồi tưởng vừa nãy người kia lời, "Minh chủ Hỏa Nhãn Kim Tình cùng Vu gia mắt xanh" ? Lẽ nào...

Đỗ Khẳng cả người cự chiến, một hồi liền sắc mặt sát trắng như tờ giấy.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1722: Tiến Nhập Vong Xuyên, Cổ Quái Người Cá

Thánh Độc Tông trên vách đá đầu rắn, cũng không phải là pho tượng, mà là một cái chân thực tồn tại rắn.

Toàn bộ thân hình quán xuyên Trung Ương Đại thế giới cùng Vong Xuyên, giống như là kẹt ở hai cái vị diện ở giữa tựa như, không thể động đậy.

Lâu dần, thân thể liền hóa thành đường nối, trực tiếp liên thông hai cái vị diện.

Dương Thanh Huyền đám người ở trong đường hầm qua lại.

Một mặt cảm thụ được này quy tắc không gian cùng lực hút.

Trung Ương Đại thế giới cùng Tam Thập Tam Thiên, cùng với sáu đại Thủy vực, đều là ở vào vị diện dẫn lực cân bằng hạ.

Mà này cự xà trong đường nối lực hút nhưng là hết sức kỳ lạ, sẽ lấy nhất định chu kỳ tiến hành chuyển đổi, một hồi thiên hướng Trung Ương Đại thế giới, một hồi thiên hướng Vong Xuyên.

Vì lẽ đó Thánh Độc Tông thỉnh thoảng có thể từ rắn khẩu ở bên trong lấy được đại lượng Vong Xuyên chi nước, chính là bị Trung Ương Đại thế giới vị diện lực hút hút vào tới.

Tám người ở trong đường hầm bay mấy ngày, đều bình an vô sự.

Đột nhiên, bên trong lối đi lực hút biến đổi, bắt đầu hướng về Trung Ương Đại thế giới hút đi.

Tám người đều là hơi đổi sắc mặt, đẩy cái kia áp lực thật lớn bay về phía trước.

Cũng không lâu lắm, thì có mảng lớn Vong Xuyên chi nước, mang theo cực âm lực lượng, từ phía trước tập kích mà tới.

Sóng lớn cuồn cuộn, dòng nước như thác nước.

Mang theo màu trắng sương mù, chất lượng nước minh minh thanh triệt cực kỳ.

Nhưng để người cảm thấy mười phần tối tăm.

Chỗ đi qua, không khí phảng phất đông kết thành băng sương giống như.

Nhưng ở tám người trước mặt, điểm ấy dị tượng căn bản không đáng một phơi.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, nhìn chằm chằm cái kia đập vào mặt sóng lớn, nói: “Lực hút vừa thay đổi phương hướng, Vong Xuyên Thủy đã tới rồi, có thể thấy được khoảng cách Vong Xuyên không xa. Hơn nữa phía trước phảng phất có quang, cũng nhanh đến cuối.”

“Rầm!”

Tám người xông vào trong nước, đi ngược dòng nước.

Nhưng tốc độ nhưng không có một chút nào yếu bớt.

Sau đó không lâu, liền gặp được to lớn ánh sáng, trực tiếp xông ra ngoài.

Một luồng thuần âm khí tức phả vào mặt.

Vừa mắt chính là vô biên thật lớn Thủy vực.

Không bờ bến mặt nước nổi lên sóng lớn cuồn cuộn, nhưng lại tự dưng mang theo một luồng tử khí, cả phiến thiên không đều là trắng xám một mảnh, không giống nhật nguyệt nguồn sáng tỏa ra lạnh lẽo mà trắng hếu ánh sáng.

Giống như là U Minh thế giới.

Cách đó không xa, có một đạo nghịch lưu, từ nước bên trong vọt lên, thẳng vào hư không.

Tám người hướng về đi, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Ở đằng kia trong hư không, ẩn giấu đi một cái to lớn đầu rắn, cùng Thánh Độc Tông trên vách đá giống như đúc.

Hóa ra là chỉ Song Đầu Xà.

Chỉ là này rắn đến cùng xảy ra chuyện gì, vì sao bị khảm nạm tại vị mặt trong đó, cũng không biết được.

Dương Thanh Huyền mong hướng bốn phía, vô tận chi nước, căn bản không phân rõ phương hướng.

Liệt Giai Phi nói: “Chúng ta trước tiên cần phải tìm một nơi có người, mới tốt tìm hiểu tin tức.”

Tư Không Đoan lấy ra một cái la bàn, nâng ở trên bàn tay phương.

Cái kia la bàn trên bắn ra rực rỡ rực rỡ ánh sáng, ở bầu trời như vệt nước giống như tản ra, các loại cảnh tượng ở nơi này thủy quang bên trong hiện ra.

Bên trong có đủ mọi màu sắc hòn đảo, cùng khu vực phân chia, đều từng cái lộ ra ở trước mặt mọi người, trình chi chít như sao trên trời chi cảnh.

Màu xám tro đại biểu chết đảo.

Màu xanh biếc đại biểu sinh đảo.

Màu đỏ đại biểu nguy hiểm hòn đảo.

Còn có màu vàng, đại diện cho không biết hòn đảo.

Tư Không Đoan dùng tay chỉ vào trong đó một cái màu xanh lục hòn đảo, nói: “Ở đây cách chúng ta gần đây.”

Cái kia trên hòn đảo nhất thời có sóng gợn tản ra, mỗi đạo sóng gợn trên hiển hóa ra cụ thể trị số, chính là khoảng cách.

Vong Xuyên tuy rằng cấm chế Nhân tộc tiến nhập, nhưng tại chỗ tất cả đều là các loại tông môn thủ lĩnh, thiên hạ kiêu hùng bá chủ, trong tay tài nguyên vô số.

Đối với Vong Xuyên lý giải, tư liệu, cùng pháp khí, đều là trong thiên hạ nhất toàn diện, cường đại nhất.

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, trước hết đi gần nhất hòn đảo.”

Đột nhiên, thân hình hắn hơi ngưng lại, nhẹ nhàng nhíu mày lại, đi xuống phương nước bên trong nhìn tới.

Bảy vị Giới Vương đều là trong lòng sinh ra ý nghĩ, tương tự nhìn phía mặt nước.

Vu Quân mắt xanh kéo ra, càng là lấy làm kinh hãi, nói: “Đây là...”

Mặt nước giống như là đầu nhập vào vô số cục đá giống như, xuất hiện lượng lớn gợn sóng.

Sau đó “Rầm” một tiếng, thoát ra một người đến.

Toàn thân toàn thân màu xanh lam, trên hai tay mang theo vây cá, hai chân có màng, da dẻ lộ ra màu xám đen, còn có nhàn nhạt vẩy cá.

Sau đó, đại lượng loại cá này người từ dưới nước trồi lên, có hoàn thủ bên trong nắm cương xoa.

Đồng thời thực lực đều không yếu, toàn thân tỏa ra chí âm khí.

“Oành! Oành!”

Mặt nước liên tiếp bạo nổ mở, lượng lớn người cá như mũi tên bắn ra, đem tám người toàn bộ vây nhốt.

Dương Thanh Huyền nhìn chung quanh đi qua, lại có hai, ba ngàn người, thực lực từ Khuy Chân đỉnh cao đến địa cấp không giống nhau.

Những người cá này trên người ngoại trừ cùng Vong Xuyên Thủy chất như thế khí âm hàn ở ngoài, còn đầy rẫy một luồng lệ khí cùng hung hãn, lộ ra âm trầm hàm răng cùng ánh mắt.

“Xem ra trong lúc nhất thời không đi được a.”

Liệt Giai Phi cười khổ một tiếng, đánh giá những người cá này.

Tư Không Đoan cười lạnh nói: “Một ít tạp ngư mà thôi, đã nghĩ ngăn lại chúng ta? Bất quá thời gian mấy hơi thở thôi.”

Những người cá kia mỗi cái mắt lộ ra hung quang, nhưng tựa hồ cảm ứng được tám trên người bất phàm khí tức, đều không dám tự ý lên trước, chỉ là chăm chú vây nhốt, lộ ra địch ý.

Tư Không Đoan nhìn phía Dương Thanh Huyền, kêu lên: “Minh chủ.”

Ra hiệu hắn hạ lệnh.

Dương Thanh Huyền xua tay lại, mỉm cười nói: “Mục đích của chúng ta, không phải là tìm người tìm hiểu tin tức sao. Trước mắt nhưng là có mấy ngàn người đây, không dùng đi rồi."

Mấy người đều là sững sờ, lập tức cười khổ.

Bọn họ gặp người cá mỗi cái hung sát dáng vẻ, chỉ muốn trực tiếp diệt trừ hoặc là rời đi, căn bản không nghĩ tới cùng những thứ đồ này hỏi thăm cái gì.

Dương Thanh Huyền trực tiếp nghĩ cầm đầu mấy vị người cá đi đến, có ba người đều là Khuy Chân đại viên mãn.

Giống nhau cảnh giới hạ, cái kia ba vị người cá nhưng không rõ run lên trong lòng, không nhịn được lui về phía sau.

Đột nhiên, một đạo âm hàn âm thanh tự nước bên trong truyền ra, "Các ngươi là Nhân tộc? Lại dám xâm nhập vào Vong Xuyên!"

Bên dưới mặt nước đột nhiên tách ra, cuốn lên một đạo âm phong, mang theo bọt nước vọt lên.

Trước mắt mọi người loáng một cái, là thêm một vị người cá, trên mặt tràn đầy nếp nhăn, còn mang theo vẻ giận dữ, nắm trong tay cương xoa, hung ác nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền đám người.

Thực lực thẳng tới Giới Vương.

Tất cả mọi người kinh hô: "Tộc trưởng!"

Cái kia ba vị Khuy Chân đại viên mãn người cá, tất cả đều là đầy mặt lo lắng, một người trong đó vội la lên: "Tộc trưởng đại nhân, ngài làm sao đi lên, kính xin mau mau xuống!"

Mấy người khác cũng đều một mặt khẩn cầu vẻ.

Thậm chí ở mấy ngàn người cá bên trong, đều đưa tới không nhỏ rối loạn, tựa hồ đang lo lắng cái gì.

Người cá tộc thở dài một tiếng, ánh mắt nhu nhược hạ xuống, nói: “Không sao.”

Nhưng bất quá nháy mắt, cái kia ánh mắt lại trở nên ác liệt, nhìn chòng chọc vào Dương Thanh Huyền mấy người, quát lên: “Nhân tộc người, còn không mau cút đi ra Vong Xuyên! Cút khỏi bộ tộc ta lĩnh vực! Bằng không này Vong Xuyên chi nước, liền là của các ngươi táng sinh nơi!”

Người cá tộc trưởng đầy mặt hung ác, nhưng nội tâm nhưng là nhấc lên sóng to gió lớn.

Hắn tự nhiên nhìn ra được tám người này, ngoại trừ Dương Thanh Huyền là Khuy Chân đỉnh cao ở ngoài, còn lại bảy người tất cả đều là Giới Vương.

Lẽ nào Nhân tộc càng thật sự mạnh mẽ như vậy?

Tùy tiện đến mấy người, đều có Giới Vương tu vi?

Dương Thanh Huyền mỉm cười ôm quyền, nói: “Đại nhân, chúng ta chỉ muốn nghe được điểm tin tức. Chỉ phải đại nhân nói rõ sự thật, chúng ta lập tức liền sẽ ly khai. Nói thật, ai muốn chờ ở địa phương quỷ quái này a.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1723: Không Thể Trả Lời, Mờ Ảo Tiếng Ca

Người cá tộc tộc trưởng giận dữ, trong tay cương xoa run lên, quát lên: “Đáng chết! Mau cút, chúng ta không có bất kỳ vật gì có thể cho nhau biết!”

Tư Không Đoan nói: “Minh chủ, này lão cá đầu không thành thật, không bằng...”

Dương Thanh Huyền xua tay, lắc đầu nói: “Chúng ta ở xa tới là khách, huống hồ xác thực xâm lấn bọn họ lãnh địa, lại động thủ trước lời, liền không nói được.”

Ngay sau đó, ôm quyền nói: “Tộc trưởng đại nhân, xin hỏi kim tuân tộc lãnh địa ở đâu?”

Người cá tộc tộc trưởng hoàn toàn biến sắc, bốn phía người cá cũng đều trợn tròn đôi mắt, từng cái từng cái giơ lên cương xoa, quay về Dương Thanh Huyền tám người.

Bầu không khí nháy mắt trở nên túc giết.

Dương Thanh Huyền hồ nghi nói: “Làm sao, ta hỏi sai cái gì sao?”

Có mấy vị gan lớn người cá, càng là từ bốn mặt đi lên, bất cứ lúc nào chuẩn bị động thủ.

Người cá tộc tộc trưởng mắt nhanh, một hồi liền đem cái kia vài tên người cá ngừng lại ở, sau đó phất tay nói: “Không thể trả lời, các ngươi đi nhanh một chút. Ta nói thật cho các ngươi biết, không đi nữa, hừ, liền thật sự đi chưa xong.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đại nhân cũng không phải là không biết, mà là không thể trả lời a, vậy chúng ta liền không có cách nào đi rồi.”

Tư Không Đoan đám người cũng đều phát sinh “Khà khà” tiếng cười lạnh.

Một vị Khuy Chân đại viên mãn người cá vội la lên: “Tộc trưởng, dài dòng với bọn họ là gì, trực tiếp động thủ đi. Nhanh lên một chút đánh đuổi này chút người, thời gian đến nhanh!”

Người cá tộc tộc trưởng mặt lộ vẻ khó xử, nếu như những người trước mắt này tộc là như thế dễ dàng đuổi đi, còn cần chờ tới bây giờ sao?

Đúng lúc này, xa xa đột nhiên có thanh âm rất nhỏ vang lên, khàn khàn mà nhẹ nhàng, dường như thuỷ triều vỗ nhẹ bãi cát giống như.

Như oán như tố, như khóc như mộ, dư âm lượn lờ, bất tuyệt như lũ.

Mọi người đều hoàn toàn biến sắc.

Cái kia Khuy Chân đại viên mãn người cá hoảng sợ kêu lên: “Đến! Đến!”

Một vị khác người cá lo lắng nói: “Tộc trưởng đại nhân, nhanh, nhanh trở lại dưới nước đi!”

Người cá tộc tộc trưởng đầy mặt sợ sợ, thân thể đều đang run rẩy, bi phẫn nói ra: “Không! Ta không quay về! Mỗi lần đều là ta núp ở phía dưới, để cho các ngươi ở mặt trên đẩy, như vậy khuất nhục, ta không bằng vừa chết quên đi!”

Dương Thanh Huyền trên mặt mang theo vẻ kinh dị, Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn phía cái kia tiếng ca khởi nguồn, rốt cuộc là quái vật gì, có thể để mạnh mẽ như vậy dị tộc như vậy sợ sợ run rẩy?

Chỉ thấy cái kia tiếng ca du dương bên trong, phảng phất có Đạo Ảnh tử ở nước ngày trong đó phiêu diêu.

Âm thanh chính là từ cái kia cái bóng bên trong truyền tới.

Tử Dạ trầm giọng nói: “Bài hát này tiếng thật là mạnh mê hoặc tính, ta, ta...”

Trong khi nói chuyện, Tử Dạ đầy mặt sợ sợ, dĩ nhiên một điểm điểm mất đi thần trí.

Mà bốn phía mảng lớn người cá, lần lượt ngã vào, tất cả đều chìm nổi ở trên mặt nước.

Bao quát mấy vị kia Khuy Chân đại viên mãn người cá, còn có người cá tộc tộc trưởng, càng hoàn toàn không có chống cự liền xụi lơ ở mặt nước.

Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng hốt, hoảng sợ nói: “Này, này quái vật gì?!”

Vô luận như thế nào vận chuyển pháp quyết, cũng không ngăn nổi thanh âm kia lọt vào tai, dần dần, đầu óc mơ hồ, toàn bộ nhân thần thưởng thức từ từ mất đi.

Dương Thanh Huyền ngã xuống nháy mắt, nhìn thấy Tử Dạ, Tư Không Đoan đám người, cũng là từng cái từng cái lần lượt ngã xuống.

Vong Xuyên Thủy có cực mạnh sức nổi, tất cả mọi người là cũng ở trên mặt nước, cũng không có chìm xuống, theo sóng lớn bồng bềnh.

Thanh âm kia như bài hát giống như, lại lay động một trận, lúc này mới dừng lại.

Sau đó, một đạo to lớn cái bóng, giáng lâm ở mảnh này hải vực.

Thân thể như to lớn rết giống như, mọc ra trăm chân cùng vỏ cứng, đầu lại vì đầu cá, nhìn thấy được xấu xí mà khủng bố.

Quái vật này sắc bén ánh mắt đảo qua toàn trường, rơi vào Dương Thanh Huyền chờ tám tên Nhân tộc trên người, sau đó lại thu lại rồi, trăm chân như tay, hướng về mặt biển chộp tới.

“Rầm rầm rầm!”

Lượng lớn người cá bị từng cái từng cái nắm lên, ở không trung trực tiếp bạo nổ mở thân thể.

Bên trong hiện ra một viên hạt châu màu trắng, bị quái vật này mở miệng liền hút vào bụng.

Trong nháy mắt, liền trực tiếp ăn hai, ba trăm viên hạt châu.

Trên mặt nước lập tức xuất hiện lượng lớn phần còn lại của chân tay đã bị cụt toái thể, chu vi ngàn trượng bên trong, đều bị máu tươi nhiễm đỏ.

Quái vật ăn no sau, ánh mắt mong hướng bốn phía, đưa tay chộp một cái, người cá tộc tộc trưởng đã bị nhiếp vào trong tay, sắc bén ánh mắt chăm chú nhìn lại, tiện tay liền ném xuống.

Sau đó bén nhọn kia ánh mắt, rơi vào Dương Thanh Huyền bọn người trên thân, tựa hồ rất là tò mò.

Đưa tay một cái tay đến, hướng về Dương Thanh Huyền chộp tới.

“Xì!”

Đột nhiên một đạo kim quang tỏa sáng, trực tiếp xuyên thấu quái vật bàn tay, là một căn sắc bén kim loại.

Quái vật bị đau, quát to một tiếng, đầy mặt đều là phẫn nộ, một đôi mắt càng là như đao, nhìn chằm chằm trên mu bàn tay nhô ra sắc bén.

Chỉ thấy cái kia sắc bén loáng một cái, liền đem chính mình cả bàn tay chém hạ xuống.

“Kỳ quái, minh minh chỉ có Khuy Chân sơ kỳ tu vi, nhưng có thể đem một đám Giới Vương toàn bộ mê đảo, kỳ quái kỳ quái.”

Dương Thanh Huyền cầm trong tay chiến kích, chậm rãi từ trên mặt nước đứng lên, một đôi Hỏa Nhãn Kim Tình, nhìn chằm chằm quái vật kia.

Quái vật giận dữ, rít gào lên liều mạng xoay chuyển động thân thể, trăm chân múa tung.

Gẩy ra từng trận âm phong, như đao đánh xuống.

Dương Thanh Huyền khẽ cười một tiếng, chiến kích loáng một cái, một chiêu Liệt Không Vạn Quân liền chém tới.

“Bùm bùm!”

Toàn bộ không trung hóa ra hư quang, như chớp điện rắn trườn.

Nhoáng lên dưới, không gian xuất hiện vô số vết rạn nứt, quái vật trăm chân trực tiếp bị chém xuống hơn nửa.

Quái vật đau kêu to, xoay người liền tê không mà chạy.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, nói: “Còn muốn đi?”

Liền hóa thành độn quang đuổi theo.

Đột nhiên, cái kia mờ ảo cảm động tiếng ca, từ cái kia trên người quái vật truyền đến, chui vào Dương Thanh Huyền trong tai.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, vội vàng đuổi tiến lên.

Đồng thời chiến kích trên hóa ra năm hỏa, đan xen vào nhau.

Vừa rồi hắn đích xác là đã hôn mê, chẳng biết vì sao, chỉ là rất ngắn ngủi một trận, liền tỉnh lại.

Nếu như giờ khắc này lại ngất đi, quái vật kia tất nhiên sẽ xoay người lấy tính mạng mình.

Sốt sắng bên dưới, ý thức đã bắt đầu một điểm điểm lạc lối, toàn bộ người đi xuống phương ném một cái, rơi ở trên mặt nước, không đứng thẳng được.

Quái vật mừng như điên, một mặt tiếp tục hát, một mặt đầy mặt hung mang vọt tới, sát khí lẫm lẫm.

Dương Thanh Huyền đỡ chiến kích, nửa ngồi nửa quỳ ở trên mặt nước.

Đột nhiên, liền chậm rãi đứng dậy, trong mắt lạc lối vẻ mặt, một điểm điểm khôi phục thanh minh.

Quái vật kia bỗng nhiên kinh sợ, bên trong cặp mắt lộ ra thần sắc, trong miệng dồn dập hát bài hát, cái kia mê người sóng âm ở trên mặt nước khuếch tán, xuyên thấu tất cả cản trở.

Nhưng Dương Thanh Huyền trong mắt thần trí, nhưng là càng ngày càng rõ ràng, nửa điểm đều không có mê muội dáng vẻ.

Ở Dương Thanh Huyền trong cơ thể, một luồng ôn hòa sức mạnh, từ hai khối bốn đế trong ngọc lan ra, xua tan hết thảy mặt trái nhân tố.

Nhân quả ngọc ảnh hưởng, âm thanh tuy nhập tai, nhưng không tí ti ảnh hưởng tâm trí.

Quái vật kia sợ sợ mà phóng đại trong hai con ngươi, Dương Thanh Huyền khóe miệng hơi vung lên, lộ ra một tia lạnh như băng cười, hai tay vung lên chiến kích.

Năm hỏa ở lưỡi kích trên thiêu đốt, sức mạnh to lớn không ngừng bốc lên.

Bốn phía Vong Xuyên Thủy bốc hơi lên thành tảng lớn khói trắng, đồng thời hướng về bốn mặt tránh lui.

Quái vật hoảng sợ phát sinh tiếng rung, đột nhiên ngưng lại thân thể mình, không lo được ca hát, trực tiếp điều đầu liền chạy.

Dương Thanh Huyền lạnh rên một tiếng, nhảy lên một cái.

Toàn bộ người lăng không bay đi, chiến kích chém về phía phía dưới, “Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

Chương 1724: Chém Giết Thủy Quái, Diêm Ma Châu

Hư quang ở không trung loáng một cái.

Sau đó năm đạo hoa mỹ hỏa diễm chồng chất, kèm theo hư quang xẹt qua trời cao.

Toàn bộ âm hối bầu trời, bị này ác liệt cùng nóng rực khí chém thành hai nửa.

“Oành!”

Trên người quái vật giáp xác một hồi phá nát, phát sinh chói tai sắc bén kêu thảm thiết.

Hư quang kèm theo năm hỏa, đem thân thể chém thành hai khúc, đồng thời từ từ hoả táng.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, chỉ thấy quái vật trong cơ thể một điểm bạch quang, tuôn ra chói mắt hào quang, lóe lên liền ảm đạm xuống.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, một viên hạt châu màu trắng bị nhiếp vào trong tay.

Óng ánh trong suốt, trình màu nhũ bạch, phảng phất một giọt chất lỏng ngưng tụ thành.

Trên hạt châu còn có tỉ mỉ hoa văn, như mặt nước hướng về bốn phía chảy xuôi.

Dương Thanh Huyền cẩn thận nhìn tới, lấy làm kinh hãi, cái kia chút rậm rạp chằng chịt, càng là đại đạo phù văn. Lấp loé bên dưới, hòa vào bên trong hạt châu, trong khoảnh khắc không gặp.

“Thế nào lại là đạo văn?”

Dương Thanh Huyền hoảng sợ không thôi, hạt châu này Linh Động mười phần, hẳn là quái vật trong cơ thể sinh thành, tương tự với “Nội đan” các loại đồ vật.

Cho tới nay mới thôi, Dương Thanh Huyền tiếp xúc qua có đạo văn đồ vật, chỉ có Đạo Văn Đan cùng Tiên ngọc, nhưng hai thứ này đều cũng không phải là thiên địa sinh thành, mà là hậu thiên luyện chế được.

Quái vật này trên nội đan đạo văn, là trời sinh, vẫn là hậu thiên tu luyện?

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia bị hỏa đốt thành tro bụi quái vật, cũng không cách nào hỏi thăm.

Hắn đem nội đan thu hồi, trở lại người cá tộc lãnh địa, cái kia chút ngất người, bắt đầu từng cái thức tỉnh.

Trước hết tỉnh lại, chính là Tử Dạ chờ Giới Vương, còn có người cá tộc tộc trưởng.

Sau đó chính là người cá tộc tộc nhân.

Làm nhìn trên mặt nước nổi lượng lớn hài cốt thời gian, hết thảy người cá đều ôm đầu khóc rống, khóc thành một mảnh.

Người cá tộc tộc trưởng càng là gào gào khóc lớn, quỳ ở trên mặt nước, liều mạng nện đánh chính mình lồng ngực, tâm phẫn nộ đan xen bên dưới, liền nôn số ngụm máu tươi.

Dương Thanh Huyền bọn người là lẳng lặng nhìn.

Vu Quân mắt xanh nhìn phía tứ phương, nhìn thấy xa xa đốt cháy hài cốt, tựa hồ ý thức được cái gì, nhìn phía Dương Thanh Huyền, được trả lời khẳng định sau, trong lòng hơi khiếp sợ.

Ở thanh âm mới rồi hạ, liền ngay cả mình đều mê đã hôn mê, Dương Thanh Huyền là như thế nào làm được trấn định tâm thần, chém giết Hải Yêu?

Mặt khác mấy vị Giới Vương ở biết kết quả sau, tương tự kinh hãi không thôi.

Quá một trận, người cá tộc tiếng khóc yếu dần sau, Dương Thanh Huyền mới nói: “Không dùng khóc. Quái vật kia đã bị ta chém giết, xem như là cho những thứ này người chết báo thù.”

Toàn trường tiếng khóc, im bặt đi.

Đột nhiên liền rơi vào yên tĩnh một cách chết chóc.

Mấy ngàn đôi khóc hồng mắt đồng loạt nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

“Ha ha ha ha! Chuyện cười, chuyện cười lớn!”

Người cá tộc tộc trưởng ngậm lấy một ngụm máu, bi phẫn cười như điên nói: “Ngươi giết Diêm Ma. Ha ha ha ha, kẻ nhân loại này hắn nói hắn đã giết Diêm Ma, ha ha ha ha!”

Trên mặt nước, phiêu đãng người cá tộc tộc trưởng tùy ý, thê lương, bi phẫn cười lớn.

Còn có đứt quãng tiếng khóc.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Diêm Ma? Là quái vật kia tên sao? Quái vật kia là lai lịch ra sao, tiếng ca lại đáng sợ như thế.”

Người cá tộc tiếp tục khóc khóc, không người để ý hắn.

Dương Thanh Huyền thở dài, đem cái viên này màu trắng nội đan lật đi ra, bày lòng bàn tay, tỏa ra hơi yếu hào quang.

Từng vòng đạo văn lại hiện ra hiện ra, ngược lại lại biến mất không gặp.

“A!”

Người cá tộc tộc trưởng cả người cự chiến, hoảng sợ nhìn chằm chằm hạt châu kia, khuôn mặt dị thường vặn vẹo, “Diêm Ma Châu! Đúng là Diêm Ma Châu!”

Toàn bộ trên mặt nước, tất cả đều là người cá bộ tộc hít khí lạnh thanh âm.

Đồng thời mấy ngàn con mắt, tất cả đều hoảng sợ nhìn Dương Thanh Huyền, phảng phất vạn khó tin.

Dương Thanh Huyền chỉ xuống xa xa, nói: “Quái vật kia sẽ chết ở đằng kia, thi thể bị hỏa thiêu hóa, cũng không biết là còn có hay không dấu vết.”

Người cá tộc tộc trưởng lập tức điên cuồng chạy tới, một hồi lại chạy trở về, nổi điên cười to nói: “Ha ha, chết rồi chết rồi, thật đã chết rồi! Diêm Ma thật đã chết rồi! Ha ha ha ha!”

“Phốc!”

Truyện❤

Của Tui . net

Vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, tâm tình lên voi xuống chó bên dưới, người cá tộc tộc trưởng một ngụm máu lần thứ hai phun ra ngoài.

Chỉ bất quá lần này phun máu, vẫn như cũ khó nén đầy mặt hưng phấn.

Dương Thanh Huyền đem xoay tay một cái, đem hạt châu bỏ vào trong túi, từ tốn nói: “Hiện tại, có thể nói cho chúng ta, quái vật này lai lịch, cùng với kim tuân tộc vị trí chứ?”

Người cá tộc tộc trưởng ổn định tình cảm xuống, cung kính ôm quyền, chắp tay bái hạ, nói: “Đại nhân đánh chết Diêm Ma, chính là ta Tái Đinh tộc ân nhân. Tự làm biết gì nói nấy ngôn vô bất tẫn. Chỉ có điều, cái kia Diêm Ma Châu có thể hay không ban tặng ta, bộ tộc ta nguyện dùng bất luận là đồ vật gì trao đổi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hạt châu kia mười phần thú vị, ta muốn giữ lại chính mình nghiên cứu.”

Người cá tộc tộc trưởng thầm thở dài, biết chính mình vô duyên.

Dù sao hạt châu kia chi quý giá, căn bản là là bảo vật vô giá.

Dương Thanh Huyền nhìn ra hắn không cam lòng dáng vẻ, khẽ cười nói: “Coi như ta đem hạt châu này cho ngươi, ngươi có thể giữ được sao? Thất phu vô tội mang ngọc có tội. Sợ là ngươi thi đấu đinh bộ tộc đều phải vì vậy mà vong.”

Người cá tộc tộc trưởng bỗng nhiên kinh sợ, lập tức tỉnh ngộ lại, người đổ mồ hôi lạnh, vội vàng hướng về Dương Thanh Huyền cám ơn.

Ngay sau đó, Tái Đinh tộc tộc trưởng liền muốn mời Dương Thanh Huyền đám người hồi phủ để ôn lại.

Bị Dương Thanh Huyền trực tiếp cự tuyệt.

Dù sao tìm kiếm phong nguyệt chi sách, thời gian cấp bách.

Song phương liền đứng ở trên mặt nước, tiến hành đơn giản trò chuyện.

Nguyên lai cái kia Diêm Ma, chính là xa cổ thần thoại thời đại liền lưu truyền xuống dị chủng, vẫn chiếm giữ ở Vong Xuyên, thậm chí từ trước đến nay đều là Vong Xuyên chi chủ.

Bởi vì Diêm Ma thanh âm, coi như là Giới Vương đều khó mà chống đối.

Làm cho Vong Xuyên bên trong, bách tộc thần phục.

Cho đến Bạch Cốt phu nhân đột nhiên ở Vong Xuyên xuất hiện, này một ván mặt mới có thể thay đổi.

Toàn bộ Diêm Ma bộ tộc, bị Bạch Cốt phu nhân chém giết quá bán. Còn dư lại cũng đều trốn vào Vong Xuyên các đại trong thủy vực, không dám ló đầu ra.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nội tâm suy nghĩ nói: “Bạch Cốt phu nhân? Nàng là như thế nào khắc phục này Diêm Ma thanh âm?”

Tái Đinh tộc tộc trưởng tiếp tục nói: “Đáng thương ta thi đấu đinh bộ tộc, thân thể sinh nội đan, đã bị này đầu Diêm Ma theo dõi. Diêm Ma bộ tộc thích nhất nuốt chửng nội đan, tăng lên chính mình tu vi. Mà bộ tộc ta ở hắn dưới dâm uy, căn bản không có bất kỳ sức phản kháng. Chỉ có thể thường thường, bị hắn nuốt chửng một lần.”

Nói đến phía sau, lão lệ tung hoành, toàn bộ Tái Đinh tộc đều thấp giọng nghẹn ngào, đắm chìm trong đáng sợ kia trong trí nhớ.

Tử Dạ nói: “Đã như vậy, các ngươi vì sao còn phải lưu lại nơi này, không dời tỷ chỗ hắn?”

Tái Đinh tộc tộc trưởng nói: “Này Vong Xuyên Thủy vực, hết sức phức tạp. Bất kỳ một khối nào lĩnh vực, đều có nhân vật mạnh mẽ. Lại không nói chúng ta tự ý di chuyển khả năng đưa tới họa diệt tộc, chính là cái kia Diêm Ma, cũng sẽ lúc nào cũng nhìn chằm

chằm ngươi, ngươi đi tới cái nào, hắn cũng sẽ theo tới, cho đến đem bọn ngươi ăn sạch mới thôi.”

Trong thanh âm còn mang theo cực độ sợ sợ.

Dương Thanh Huyền bọn người là hai mặt nhìn nhau, không nghĩ tới Vong Xuyên tình thế phức tạp như vậy.

Tái Đinh tộc tộc trưởng nói: “Kim tuân tộc cách chúng ta này không xa, nói đến, ta Tái Đinh tộc với bọn hắn còn có chút quan hệ.” Tái Đinh tộc tộc trưởng mặt âm trầm, nói: “Không biết chư vị đại nhân có chuyện gì muốn tìm cái kia chút tạp ngư?”

Chương 1725: Viễn Cổ Thủy Tộc, Đuổi Tận Giết Tuyệt

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Ngươi có thể nghe qua Thiên Thần Quyết?”

Tái Đinh tộc tộc trưởng nhíu mày lại, lắc lắc đầu.

Dương Thanh Huyền trong lòng cảm giác nặng nề, nhất thời cảm nhận được áp lực, nếu như cùng Kim Tuân tộc có lui tới Tái Đinh tộc cũng không biết, như vậy tin tức này có thể là giả.

Tư Không Đoan cũng có chút sốt sắng, kêu lên: “Lão cá đầu, ngươi suy nghĩ thật kỹ. Thiên Thần Quyết, phong nguyệt chi sách, không hề có một chút ấn tượng sao? Không thể đi!”

Tái Đinh tộc tộc trưởng vẫn là cau mày, ở khổ sở suy nghĩ.

Lúc này, phía sau một vị Khuy Chân đại viên mãn Tái Đinh tộc cường giả ôm quyền nói ra: “Thiên Thần Quyết mấy chữ này ta tựa hồ nghe quá. Nhưng bởi vì gần đây bị Diêm Ma nhìn chằm chằm, vì lẽ đó chúng ta không lo được cái khác. Hình như là có có chuyện như vậy, có muốn hay không chúng ta thay chư vị đại nhân nghe ngóng một ít?”

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Không dùng nghe, trực tiếp mang chúng ta đi Kim Tuân tộc liền có thể.”

Tái Đinh tộc tộc trưởng trầm tư một chút, liền gật đầu, mang tới cái kia ba vị Khuy Chân đại viên mãn cường giả cùng nhau đồng hành.

Ngay sau đó, mười hai người liền hóa thành độn quang, hướng về xa xa Thủy vực bay đi.

Một đường trên, các loại cường đại khí tức ở bên trong nước ẩn núp, thỉnh thoảng có thần thức khuếch tán ra.

Nhưng tìm tòi đến mười hai người thực lực, nước bên trong đồ vật nhất thời đàng hoàng, tiêu tán không thấy hình bóng.

Sau bảy ngày, mười hai người đến nơi một chỗ Thủy vực.

Tư Không Đoan lấy ra địa đồ bày ra, phát hiện là một mảnh màu đỏ lĩnh vực, thuộc về nguy hiểm khu vực.

Tái Đinh tộc tộc trưởng nói: “Chư vị đi theo ta đi. Kim Tuân tộc cùng ta Tái Đinh tộc như thế, đều thuộc về viễn cổ Thủy tộc, ở tại sâu trong nước. Chỉ có cái kia chút gần đời tạp chủng, mới có thể sinh sống ở trên hòn đảo.”

Nói, liền một tay bấm quyết, hóa thành độn quang thẳng vào trong nước.

Dương Thanh Huyền đám người cũng là từng cái từng cái đuổi tới.

Tuy rằng Vong Xuyên chi nước tính ăn mòn cũng mạnh, nhưng đối với bọn họ mà nói, không đáng kể chút nào.

Tiềm nhập hơn nửa giờ, không biết bao sâu địa phương.

Nước không chỉ có không hồn, phản mới bắt đầu trở nên trong suốt, ánh mắt có thể trông thấy chỗ xa vô cùng.

Đột nhiên một người hình đồ vật bay đi qua.

Thân hình mập mạp, tương tự nửa người nửa cá, da thịt lộ ra vàng óng ánh vẻ, toàn thân mọc đầy con nhím giống như xước mang rô.

Dương Thanh Huyền bọn người là chấn động trong lòng, có loại dự cảm xấu.

Tái Đinh tộc tộc trưởng cũng là kinh hãi, nói: “Kim Tuân tộc hộ pháp Phan Đa!”

Cái kia Phan Đa trên người xước mang rô vỡ đoạn tảng lớn, dưới da rướm máu, nửa một bên thân thể bị nước ngập trắng bệch, con ngươi tan rã, hiển nhiên đã chết.

Dương Thanh Huyền một bước lên trước, đã đến Phan Đa trước mặt, nhìn chằm chằm liếc mắt nhìn, nói: “Vừa mới chết!”

Tái Đinh tộc tộc trưởng cả kinh nói: “Người nào làm? Kim Tuân bộ tộc thực lực, hoàn toàn không thua gì chúng ta Tái Đinh tộc a!”

Tái Đinh tộc bốn người, đều là cả người rét run.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Nhanh đi xuống xem một chút!”

Mấy người tiếp tục chìm xuống dưới, tốc độ tăng nhanh hơn rất nhiều.

Đại lượng Kim Tuân tộc thi thể bắt đầu hiện ra, xen lẫn máu tanh nồng nặc, cùng với sóng năng lượng.

Một lát sau, chuyển qua một tòa thật to đáy nước núi lửa, đến một chỗ dưới nước bồn địa, mọi người trong hai mắt, đều là sâu sắc kinh hãi cùng sợ hãi.

Ở đây như là đã trải qua một hồi lớn chiến đấu lớn, mảng lớn kiến trúc đều bị phá hủy, không phân rõ nguyên trạng, đồng thời ở giữa có một đạo lạch trời giống như hố sâu, nhìn thấy được càng như là một chiêu mà vì là.

Vô số Kim Tuân tộc nhân hướng về cái kia trong hố sâu chui vào.

Ở sau thân thể hắn có một đạo nhỏ gầy thân ảnh, ngũ quan thanh tuyển, thân mặc trường bào, đầy mặt dữ tợn cùng hưng phấn.

Hai tay của hắn như man thú móng vuốt, mỗi một chiêu hạ, đều có năm đạo hồng mang bổ ra, nhanh chóng thu cắt Kim Tuân tộc nhân tính mạng, thực lực ở ba sao đỉnh cao Giới Vương.

“Đó là người nào?!”

Tái Đinh tộc tộc trưởng kinh hãi, hơn mười người nhanh chóng qua lại mà đi.

Nhưng đến nơi việc, vị cuối cùng Kim Tuân tộc nhân cũng bị chém giết, toàn bộ đáy nước, biến đến mức dị thường tĩnh mịch, đâu đâu cũng có xác chết trôi.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm người kia, ngũ quan đẹp trai mà yêu tà, khóe mắt trên có mang cá giống như đỏ như máu vết rạn nứt, bình thêm một luồng hung sát chi khí.

“Nhân tộc?!”

Người kia kinh sợ, khuôn mặt nhất thời chìm xuống, thâm độc ánh mắt quét qua Tái Đinh tộc ba người, lạnh giọng nói: “Thi đấu đinh bộ tộc, lại dám câu kết Nhân tộc? Hừ hừ.”

Tái Đinh tộc tộc trưởng sắc mặt trắng nhợt, phẫn nộ quát: “Đừng vội ăn nói linh tinh, ta cùng mấy vị đại nhân này chỉ là tiện đường. Đúng là ngươi, ngươi là người phương nào? Cư nhiên như thế ác độc, đem Kim Tuân bộ tộc đuổi tận giết tuyệt!”

Tuy rằng Tái Đinh tộc cùng Kim Tuân tộc có quan hệ, nhưng cũng không muốn nhìn thấy đối phương bi thảm như vậy bị diệt tộc a. Một loại thỏ tử hồ bi cảm giác tại nội tâm sinh thành.

“Ha ha, ta là ai?”

Người kia châm chọc nói ra: “Tiện đường câu nói như thế này, ngươi hướng về Bạch Cốt phu nhân giải thích đi thôi. Bản tọa chính là Bạch Cốt phu nhân ngồi xuống hộ pháp Tịch Nguyên.”

“Chi!”

Tái Đinh tộc bốn người, lúc này sợ đến cả người cự chiến, răng trên răng dưới răng liều mạng run lên, mặt xám như tro tàn.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, dĩ nhiên là Bạch Cốt phu nhân đã hạ thủ, như vậy mục đích rõ ràng.

Hắn nhìn chằm chằm Tịch Nguyên, lạnh giọng nói: “Phong nguyệt chi sách?”

Tịch Nguyên hoàn toàn biến sắc, nháy mắt lại khôi phục bình thường, cười gằn nói: “Ha ha ha ha, các ngươi Nhân tộc thực sự là con ruồi a, nghe mùi vị đã tới rồi. Xem ra đem này Kim Tuân bộ tộc xoá bỏ, phu nhân quả nhiên là cao kiến.”

Dương Thanh Huyền nói: “Phong nguyệt chi sách ở đâu?”

Tịch Nguyên chỉ vào Dương Thanh Huyền, cười lạnh quát mắng: “Trí chướng, ngươi cho rằng ta sẽ nói sao?”

Dương Thanh Huyền vung tay lên, Tử Dạ đám người lập tức vây lại.

Tái Đinh tộc tộc trưởng hoảng hốt, hoảng sợ nói: “Không, không có thể động thủ! Hắn chính là Bạch Cốt phu nhân ngồi xuống hộ pháp a!”

Dương Thanh Huyền trí nhược chưa nghe, nhìn chằm chằm Tịch Nguyên nói: “Là ngươi bàn giao, vẫn là để cho ta tới lục soát ngươi hồn phách?”

Tịch Nguyên hoàn toàn biến sắc, cả giận nói: “Ngươi vẫn đúng là dám đụng đến ta?”

Tử Dạ cười lạnh nói: “Cái gì Bạch Cốt phu nhân, cũng chỉ có thể ở Vong Xuyên sính khoe oai gió. Ở ta Chính Tinh Minh trước mặt, đáng là gì.”

Tư Không Đoan nói: “Minh chủ, đừng nói nhảm với hắn. Nếu Bạch Cốt phu nhân cũng biết việc này, mà phong nguyệt chi sách chỉ có một bản, xung đột là tránh không khỏi. Giết hắn đi trực tiếp sưu hồn, sau đó đem tin tức truyền về Chính Tinh Minh, chờ đợi cường viện.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, gật đầu nói: “Giết!”

Cho đến giờ khắc này, Tịch Nguyên cùng Tái Đinh tộc bốn người, đều phảng phất trong mộng giống như vậy, cảm thấy không thể.

Bạch Cốt phu nhân ở Vong Xuyên đại biểu chính là uy nghiêm vô thượng, không ai dám mạo phạm một hồi, càng đừng nói chém giết ngồi xuống hộ pháp.

“Đáng chết!”

Tịch Nguyên hét lớn một tiếng, hai tay lên đỉnh đầu tạo thành chữ thập, dưới chân ở tại chỗ nhất chuyển, liền hóa thành sắc bén độn quang, phá không mà đi.

Tảng lớn lưu quang ở quanh người hắn xoay tròn, không gian “Ầm ầm ầm” bị xé nứt mở.

Ở bảy vị Giới Vương dưới sự vây công, hắn tự biết không thể may mắn thoát khỏi.

Vì lẽ đó trong khoảnh khắc tuôn ra suốt đời tiềm năng, liền vì chạy ra đường sống.

Tử Dạ giễu cợt nói: “Nếu như này cũng bị ngươi chạy trốn, vậy chúng ta còn có mặt mũi việc ở trên đời này sao?”

Ngay sau đó đưa tay vỗ một cái, liền một đoàn hắc hỏa hiện ra, hướng về hư không bao phủ tới.

Vu Quân một tay bấm quyết, mắt xanh biến ảo mà ra, bốn phía không gian nháy mắt ngưng trệ, Tịch Nguyên độn quang như là bị định trụ chớp mắt.

Mấy người khác cũng từng người ra tay, hướng về kẽ hở kia vỗ tới.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đừng đánh chết!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1726: Ngũ Sắc Thần Hỏa, Lẻn Vào Bạch Cốt Thành

“Thình thịch oành!”

Một trận kinh thiên động địa nổ vang, Tịch Nguyên trực tiếp bị đánh bể, cả người máu thịt be bét, hướng về không trung bay ngược ra ngoài, hung hăng lắc tại trên đất, thoi thóp.

Đây là Dương Thanh Huyền đúng lúc nhắc nhở, bằng không đã tan xương nát thịt.

Dương Thanh Huyền trong hai con ngươi lóe lên cơn giận dữ diễm, nhìn chằm chằm Tịch Nguyên, đi lên phía trước.

Đưa tay chộp một cái, Tịch Nguyên đã bị thu hút không trung, thân thể “Ầm” một tiếng, liền bốc cháy lên.

Năm loại hỏa diễm nháy mắt tràn vào trong cơ thể, trong khoảnh khắc liền hóa thành hỏa nhân.

Ở Tịch Nguyên trên đỉnh đầu, một đoàn năng lượng màu vàng nhạt thân thể hiển hiện ra, chính là Tịch Nguyên hồn phách, mặt lộ vẻ vẻ thống khổ.

Ở năm hỏa quay nướng hạ, cái kia linh hồn không ngừng phân giải, hóa thành tảng lớn tin tức, hướng về bốn phương tám hướng nhanh chóng trôi qua.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình, nhìn chằm chằm những ký ức ấy mảnh vỡ nhìn.

Rất nhanh, Tịch Nguyên một thân, hơn nửa đều bị Dương

Thanh Huyền chọn đọc.

“Cạc cạc!”

Một đạo tiếng cười quái dị vang lên, liền gặp được Quỷ Tôn sợ hãi mặt to, xuất hiện ở đoàn kia linh hồn bên trên, một khẩu cắn, trực tiếp đem đã không có ký ức, chỉ còn dư lại thuần túy năng lực linh hồn nuốt lấy.

Sau đó, “Ầm” một tiếng, Tịch Nguyên thân thể lúc này mới ở năm hỏa hạ nổ tung, mảnh vỡ sụp đổ ở bốn phía, thiêu đốt ra màu sắc bất đồng hỏa diễm, cho đến hóa thành tro tàn.

Toàn bộ quá trình, nhìn Tái Đinh tộc bốn người ngây người như phỗng, nhưng bốn người đều là sắc mặt xám trắng, run run rẩy rẩy, trong miệng không tuyệt vọng lẩm bẩm: “Xong xong, triệt để xong...”

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn bốn người, không thèm để ý, mà là đem tình huống giản lược cùng mọi người nói hạ.

Nguyên lai phong nguyệt chi sách tin tức quả nhiên là thật sự.

Là một vị Kim Tuân tộc nhân, ở trong tình cờ thu được, bên trong có phong nguyệt chi sách xuất hiện thời không tọa độ. Vị này Kim Tuân tộc nhân vốn là nghĩ tự đi lấy được, nhưng trên đời không có tường nào gió không lọt qua được, chuyện này rất nhanh liền tiết lộ đi ra ngoài.

Đồng thời truyền bá tốc độ cực nhanh, cuối cùng rơi vào Bạch Cốt phu nhân trong tai.

Bạch Cốt phu nhân được biết việc này sau, một đạo hạ mệnh lệnh tới, vị kia Kim Tuân tộc nhân chỉ được đem thời không tọa độ hai tay dâng.

Bạch Cốt phu nhân nguyên bản không để ý lắm, nhưng ở cẩn thận nghiên cứu tọa độ kia sau, phát hiện có thể là thật sự. Kinh hỉ bên dưới, lập tức nghĩ tới chém gãy tin tức nguyên.

Liền giết vị kia dâng lên thời không tọa độ Kim Tuân tộc nhân, đồng thời phái Tịch Nguyên lại đây, đem Kim Tuân bộ tộc triệt để xóa đi, không lưu lại bất kỳ đầu mối nào.

Không nghĩ tới vừa vặn tàn sát hoàn thành thời gian, liền gặp Dương Thanh Huyền đám người.

Vu Quân mừng như điên nói: “Phong nguyệt chi sách quả nhiên là thật sự! Lần này được rồi, chúng ta tìm một chỗ chờ đợi, trước tiên đem tin tức truyền trở về. Chỉ cần nhân viên vừa đến, liền trực tiếp trên Bạch Cốt Thành, hướng về Bạch Cốt phu nhân đòi hỏi thời không tọa độ.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Chờ? Không, ta cảm thấy trước tiên cần phải đi Bạch Cốt Thành, có lẽ có thể nghĩ biện pháp đem cái kia thời không tọa độ trộm lấy ra. Ta hiện tại thu được Tịch Nguyên toàn bộ tin tức, đối với Bạch Cốt Thành cũng có nhất định hiểu rõ.”

“Trộm lấy?”

Tử Dạ đám người tất cả giật mình, dồn dập bắt đầu nghị luận, ý kiến không một.

Ninh Thanh Dao nói: “Quá nguy hiểm, ta còn là tán thành Vu Quân kiến nghị.”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Chờ đợi quá khó tiếp thu rồi. Nếu biết phong nguyệt chi sách tin tức, ta hận không thể lập tức thu được chiếm được. Không bằng chia binh hai đường, các ngươi tìm một chỗ chờ, ta đi trước trắng Bạch Cốt Thành. Như vậy hai không làm lỡ.”

http://truyen c uatui.net/

Ninh Thanh Dao đám người đều là cả kinh nói: “Không thể! Muốn đi cùng đi!”

Vu Quân gật đầu nói: “Ta cũng không tán thành tách ra.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nhân tiện nói: “Được. Tìm một an toàn hòn đảo, ta lưu lại một vị Tinh Túc, sau đó những người còn lại, đều đến hồ lô của ta bên trong đi. Lẻn vào Bạch Cốt Thành, người càng ít càng tốt.”

Mọi người nghĩ một hồi, phương pháp này có thể được.

Mặc dù thật sự bại lộ thân phận, muốn ác chiến, lấy sức mạnh của bọn họ, che chở Dương Thanh Huyền trốn ra được cũng chưa hẳn không thể.

Dương Thanh Huyền đã dần dần thành không thể thay thế Chính Tinh Minh minh chủ, cùng đời thứ 20 Nhân Hoàng, mọi người thà rằng chính mình liều mình thủ nghĩa, cũng quyết không thể để Dương Thanh Huyền ngã xuống.

Đương nhiên, Dương Thanh Huyền cũng không biết tâm tư của mọi người.

Ngắn ngủi thương nghị phía sau, liền đám đông đựng vào Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô, hóa thành độn quang mà đi.

Lưu lại Tái Đinh tộc bốn người, vẫn còn ở tại chỗ vẻ mặt đưa đám, run lẩy bẩy.

…

Ở một tòa u ám mà rộng rãi trong cung điện.

Đầy rẫy khí tức âm hàn.

Rộng rãi trong không gian, tràn đầy bệ đá thạch giá, mặt trên trình xếp hàng vô số ngọc bài.

Có một viên đột nhiên lấy ra cực thịnh hồng quang, mấy cái lấp loé hạ, liền ầm ầm nổ tung.

“Oành!”

Nổ ra tảng lớn óng ánh bụi, hướng về bốn mặt tản đi.

Vào thời khắc này, cái kia bụi chưa rơi xuống đất, từ bên ngoài phập phù đi vào một bóng người, năm ngón tay một nhiếp.

Không gian phảng phất ngưng trệ giống như vậy, sau đó cái kia chút bụi toàn bộ treo ngừng trên không trung.

Người kia quấn ở áo bào đen bên trong, chỉ lộ ra lạnh sát mà xinh đẹp hai con ngươi.

Theo nàng năm ngón tay nhẹ nhàng nắm chặt, cái kia đình trệ không gian thoáng qua chảy trở về, vô số tinh trần một lần nữa ngưng tụ, càng là khôi phục như lúc ban đầu.

Vô số cảnh tượng từ cái kia trong ngọc bài đầu bắn ra, chính là Dương Thanh Huyền bấm quyết, đem Tịch Nguyên thân thể nổ nát tình cảnh đó.

Tịch Nguyên thân thể dưới ngọn lửa nổ ra, mảnh vỡ trên lập loè bất đồng diễm quang, trong nhấp nháy đã bị ngầm chiếm sạch sẽ, một điểm không dư thừa.

Hình tượng tới đây liền dừng lại, ngọc bài một lần nữa sụp đổ.

Trong mắt người kia nhưng là bạo nổ bắn ra mừng rỡ hết sức ánh sáng, lẩm bẩm nói: “Ngũ sắc thần hỏa, dĩ nhiên là ngũ sắc thần hỏa... Ha ha ha ha... Đi mòn gót sắt không tìm thấy, được đến toàn bộ không uổng thời gian!”

...

Nơi nào đó Thủy vực, một toà mênh mông to lớn hòn đảo, như núi phong giống như vậy, đứng vững ở nước ngày trong đó.

Thành trì theo đỉnh cao xây lên, xung quanh đều là hùng vĩ tường thành, phóng tầm mắt nhìn, như là bạch ngọc điêu trác mà thành.

Nhưng cẩn thận quan sát bên dưới, càng là vô số bạch cốt xây đi ra!

Hàng dài đứng hàng ở cửa thành cửa, trong đó pha tạp vào một cái gầy yếu Bì Bì Hà tộc nhân, nhìn thấy được hình tượng hèn mọn, có chút hoang mang.

Đội ngũ một điểm điểm đi về phía trước, cái kia vệ binh giữ cửa thân thể như con sên giống như, chỉ có điều mặc giáp sắt, sáu con mắt ở trong đám người không ngừng tìm tòi.

“Ngươi!”

Con sên thủ vệ lộ ra xem thường cùng vẻ nghi ngờ, chỉ vào cái kia Bì Bì Hà, câu ra tay chỉ, quát lên: “Đi ra!”

“Lớn, đại nhân, thập, chuyện gì?”

Bì Bì Hà nháy mắt banh trực thân thể, âm thanh run rẩy, phảng phất bị cực kỳ kinh hãi doạ, run rẩy tiểu chạy tới.

Con sên thủ vệ cười lạnh nói: “Ta nhìn dáng vẻ của ngươi hết sức khả nghi, không cho phép vào thành.”

Vong Xuyên có Bì Bì Hà, cùng trước mắt cái này, đích xác có chút không giống nhau lắm, nhưng cụ thể cũng không nói lên được, bởi vì không có người sẽ đi quan tâm cái kia chút bậc thấp chủng tộc.

Nơi này chính là toàn bộ Vong Xuyên trung tâm, Bạch Cốt Thành, một năm đến đầu cũng khó gặp được một con Bì Bì Hà vào

thành.

Bì Bì Hà vội vàng thiếp đi qua, từ trong tay áo móc ra một cái túi đựng đồ, nhét vào con sên thủ vệ trong tay, lấy lòng nói: “Đại nhân, ta là thuần đang Bì Bì Hà bộ tộc a, cũng không có gì bất đồng.”

Con sên thủ vệ thần thức quét qua túi đựng đồ kia, lập tức mặt mày hớn hở, cất vào đến, khoát tay nói: “Phí lời thật nhiều! Còn không mau cút đi đi vào.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1727: Cự Xuyên Thương Hội, Đạo Văn Châu

“Đa tạ, đa tạ đại nhân.”

Bì Bì Hà khuôn mặt giãn ra, liên tục không ngừng một đường tiểu chạy vào thành.

Trong thành hết sức phồn hoa, cái kia từng chồng bạch cốt tản mát ra trắng bệch hào quang, trái lại làm cho trong thành sáng sủa rất nhiều.

Trên đường tất cả đều là lui tới các loại quái dị chủng tộc, cùng Thiên Hà bách tộc vừa vặn ngược lại, nơi này chủng tộc tất cả đều là tu luyện thuộc tính Âm công pháp, trên người lộ ra từng tia từng tia hàn ý.

Dương Thanh Huyền có Tịch Nguyên hầu như toàn bộ ký ức, đối với trong thành này tình huống rõ như lòng bàn tay.

Hắn chưa từng có nhiều trì hoãn, cảm thụ một hồi Bạch Cốt Thành hoàn cảnh, liền thuần thục xuyên qua mấy con phố, đi tới một chỗ khí phái kiến trúc trước.

Kiến trúc cao to mà hùng vĩ, môn trên trán dùng cổ yêu văn tự viết “Lớn xuyên”.

Trước cửa người đến người đi, vô cùng náo nhiệt.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, trực tiếp thẳng đi vào.

Bên trong vàng son lộng lẫy, rực rỡ muôn màu, vô số bảo vật trưng bày ở tứ phương.

Nhưng càng nhiều người, nhưng là hướng về thương hội phía sau đi đến.

Dương Thanh Huyền theo đám người, đi tới một chỗ trống trải đại viện, bên trong vây quanh mấy trăm người.

Bên trong truyền đến nồng nặc mùi tanh, pha tạp vào Vong Xuyên mùi vị của nước, tràn ngập ở trong không khí.

Ở sân bốn mặt, chồng chất đại lượng vật phẩm, trong đó lấy vỏ trai làm chủ, các loại màu sắc, to nhỏ không đều, còn có một chút cái khác thuỷ sản phẩm, đều ném xuống đất.

Rất nhiều người vây quanh những món đồ này, thần tình nghiêm túc, không biết đang thảo luận gì đó.

Trong đó một cái góc, vây quanh nhóm lớn người, tiếng kêu thầm cũng không ngừng biến lớn.

“Mở! Mở! Mở!”

Dương Thanh Huyền cũng chen chúc tới, xung quanh người thấy hắn là một con Bì Bì Hà, đều là gương mặt xem thường xem thường, nghĩ đem hắn chen ra ngoài, lại bị hắn mượn lực càng gần bên trong chút.

Không có mấy lần, trái lại đẩy ra nhất đằng trước.

Chỉ thấy một cái lão đầu ngồi thẳng, sau lưng che lấp dày nặng mai rùa, đằng trước bày đặt một cái bàn, mặt trên bày một cái đại vỏ trai.

Xác trên lập loè đủ mọi màu sắc hào quang, thỉnh thoảng có phù văn hiển hiện ra.

Cái bàn đối diện, là một cái đầu trọc đại hán, toàn thân màu xanh lục, đầy mặt khẩn trương nhìn chằm chằm cái kia vỏ trai, bốn phía tất cả đều là hô to “Mở” ồn ào tiếng.

Đại hán đột nhiên vỗ bàn một cái, ném ra một cái túi đựng đồ, hét lớn: “Mở!”

Rùa đen lão đầu mở mắt ra, híp một cái khe, lập loè ý cười, đem túi chứa đồ thu hồi, sau đó lấy ra một thanh dao găm, theo vỏ trai khe hở cắt vào.

Một điểm điểm hoa chỉ từ trong khe hở bay lên, hóa ra sóng lớn tựa như gợn nước, ở xung quanh khuếch tán.

Đại hán mở to hai mắt, cả mắt đều là sắc mặt vui mừng, kích động cả người run, “Đạo văn, đạo văn, nhất định muốn xuất đạo văn a!”

“Rầm!”

Vỏ trai bị một hồi chém vỡ, tảng lớn hào quang tràn ra, chỉ có điều nháy mắt liền tản đi.

Bên trong đầy đặn nhiều nước trong thịt, nằm một viên hạt châu màu xanh lam nhạt.

“A!”

Đại hán thống khổ quát to một tiếng, toàn bộ người liền co quắp ngã trên mặt đất, như một đống thịt rữa, khóc ngày đập đất kêu rên.

“Ha ha!”

Bốn phía đều là cười vang, đa số người trong mắt lộ ra vẻ châm chọc.

Đồng thời đám người rất nhanh liền tản đi, chỉ còn dư lại thưa thớt mấy người, vẫn còn số lượng cái viên này hạt châu.

Rùa đen ông lão mỉm cười nói: “Cấp năm Âm Tư Châu, cũng không có thiệt thòi quá to lớn.”

Đại hán kêu khóc nói: “Âm Tư Châu mới 10 ngàn ngàn linh thạch cực phẩm, ta mua cái kia Ngọc trai nhưng là hao tốn 100 triệu a! Ô ô ô!”

Rùa đen ông lão nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: “Nguyện thua cuộc.”

Đại hán hai tay run run, đem cái kia mổ xẻ Ngọc trai nâng ở trong tay, cả người run cầm cập.

“Này Âm Tư Châu mười triệu có thể bán?”

Một đạo thanh âm dễ nghe truyền đến.

Dương Thanh Huyền nhìn tới, chỉ thấy không gian trên điện quang lóe lên, “Bùm bùm” hạ, liền hóa ra vô số xúc giác, cuối cùng hóa ra một con hồng nhạt sứa.

Thân thể ở không trung lóe lên lóe lên, thì trở thành một vị phấn quần thiếu nữ, chậm rãi rơi xuống.

Rùa đen ông lão vừa thấy nữ tử này, vội vàng nói: “Vân Ương tiểu thư.”

Vân Ương là Cự Xuyên thương hội hội trưởng con gái, đồng thời cũng là phó hội trưởng, quyền lợi cùng của cải rất lớn.

Đại hán vừa thấy nữ tử này, con ngươi nhất chuyển, kêu lên: “20 triệu!”

Vân Ương từ tốn nói: “12 triệu, bán chỉ bán, không bán liền cứ tùy tiện.”

Đại hán nhất thời vẻ mặt đưa đám, 12 triệu đã là đánh giá cao, hơn nữa biết thân phận đối phương, chính mình kiên quyết không chiếm được tiện nghi, chỉ có thể khẽ cắn răng, 12 triệu bán.

Vân Ương thu rồi hạt châu, liếc mắt nhìn, liền mở mồm ra, trực tiếp nuốt vào, trên người xuất hiện hào quang nhàn nhạt.

Ám sắc hoa văn xuất hiện ở trên da thịt, như gợn nước giống như lưu động, một lát sau mới biến mất không còn tăm hơi, khí thế của cả người mơ hồ cường thịnh mấy phần.

Làm xong tất cả những thứ này sau, Vân Ương đột nhiên xoay người, liếc mắt nhìn Dương Thanh Huyền, lộ ra vẻ nghi hoặc.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, liền xoay người ly khai, hướng về bốn phía thuỷ sản phẩm nhìn tới.

Nơi này là Cự Xuyên thương hội đánh cược Ngọc trai nơi.

Vong Xuyên Thủy bên trong bảo vật, rất nhiều đều là từ vỏ trai trong cơ thể sinh ra, nhưng bởi chất lượng nước âm tính, làm cho vỏ trai toàn thân liền thành một khối, không đem phẫu mở, căn bản không nhìn ra đồ vật bên trong.

Vì lẽ đó liền tạo thành đánh cược Ngọc trai này một sản nghiệp.

Vừa nãy vị kia đại hán chọn trúng vỏ trai, mặt trên lại có đạo văn hiện ra, làm đại hán nổ lớn động lòng, quyết tâm đánh cược một thanh, kết quả quả nhiên thua.

Dương Thanh Huyền sở dĩ tới đây, là bởi vì Cự Xuyên thương hội là trực tiếp hướng về Bạch Cốt phu nhân tiến cống Âm Tư Châu địa phương. Ở toàn bộ Bạch Cốt Thành bên trong, có khả năng nhất tiếp cận Bạch Cốt phu nhân cơ hội, chính là Cự Xuyên thương hội hiến châu.

Chỉ có điều Bạch Cốt phu nhân cần Âm Tư Châu, phải là chín cấp.

Mỗi khi một nhóm vỏ trai đánh cuộc gần đủ rồi, Cự Xuyên thương hội liền sẽ đem còn dư lại toàn bộ phẫu mở. Lại chờ mới một nhóm đến.

Đánh cược Ngọc trai duy nhất cứng nhắc quy tắc, chính là đánh cược ra chín cấp Âm Tư Châu, nhất định phải bán cái Cự Xuyên thương hội, còn dư lại nhưng là tùy ý.

Dương Thanh Huyền ánh mắt ở đằng kia chút vỏ trai trên đảo qua, trong con ngươi lóe lên kim quang.

Nhất thời, vỏ trai trên tự nhiên trận pháp, còn có tầng kia mơ hồ thủy quang, đều bị phân giải hết, ánh mắt thẳng vào bên trong, đem bên trong hạt châu hoặc là bảo vật tình huống, nhìn rõ rõ ràng ràng.

Lúc này, xa xa lại truyền tới ồn ào lên âm thanh, “Mua, mua, mua!”

Một số đông người nhất thời vây lại.

Dương Thanh Huyền cũng thu hồi Hỏa Nhãn Kim Tình, theo tới nhìn.

Chỉ thấy mọi người vây quanh ở một cái bàn trước, mặt trên đặt một cái bích lục vỏ trai, mặt trên phân bố lượng lớn gợn nước như thế lốm đốm, tỏa ra mờ mịt ánh sáng.

Một vị toàn thân vảy màu đỏ dị tộc, hai mắt trình màu xanh thẳm, chỉ vào Ngọc trai trên hoa văn, trong tay bỉ hoa, nói ra: “Có 360 cái lốm đốm, chính đối ứng chu thiên yếu huyệt, như vậy vỏ trai bên trong, khẳng định có Đạo Văn Châu!”

“Già hợp tiên sinh là tiêu tộc Đại tế ty, một đôi thần nhãn nhìn biến tam giới, bị hắn chỉ điểm qua vỏ trai, tất nhiên có Đạo Văn Châu!”

Bốn phía dị tộc, phát sinh tiếng thán phục, đều là nghị luận, “Nếu thật sự có Đạo Văn Châu, ba trăm triệu linh thạch cực phẩm liền hết sức tiện nghi.”

Một vị khác dị tộc, bóng người ục ịch, hai con mắt duỗi qua đỉnh đầu, như một con cua giống như, đầy mặt giãy dụa, rốt cục cắn răng một cái, lấy ra túi chứa đồ liền muốn mua lại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1734: Thân Phận Bại Lộ, Giết Người Đền Mạng

Bạch Cốt phu nhân từ đầu đến cuối đều nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền mắt, trong con ngươi nổi lên một tia gợn sóng, cầm trong tay tọa độ nắm chặt, lật hạ nắm đấm cất vào đến, chậm rãi nói ra: “Ngươi có thể nhìn ra là thời không tọa độ, đã rất giỏi rồi. Chỉ dựa vào điểm ấy, liền có tư cách ở dưới tay ta hiệu lực.”

Dương Thanh Huyền trong lòng vui vẻ, nhưng lập tức lại nghe Bạch Cốt phu nhân nói ra: “Bất quá, phàm là thủ hạ của ta, đều phải mở rộng cửa lòng, để ta loại thêm một viên tiếp theo pháp ấn, như vậy ta mới có thể yên tâm khống chế.”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, trong lòng đồng thời khiếp sợ, ở Tịch Nguyên ký ức bên trong, cũng không biết việc này, chẳng lẽ là Bạch Cốt phu nhân cố ý nhắm vào mình?

Cũng hoặc là Bạch Cốt phu nhân nhìn ra gì đó?

Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, lập tức cảm thấy không thể, mình bảy mươi hai biến, là thật đã biến thành Bì Bì Hà, có thể không phải là cái gì ảo thuật hoặc là phép che mắt.

Dù cho Bạch Cốt phu nhân cảm thấy không đúng đầu, chính mình đích đích xác xác giờ khắc này chính là Bì Bì Hà.

Dương Thanh Huyền lúc này nói ra: “Này, ở trong lòng trồng xuống pháp ấn, cũng không gì không thể. Chỉ là thuộc hạ sợ ảnh hưởng đạo tâm tu luyện, thậm chí ảnh hưởng đến thần thông phát huy, vậy thì cái mất nhiều hơn cái được. Phu nhân cứ yên tâm đi, thuộc hạ đối với phu nhân trung tâm cùng kính ngưỡng, có như cuồn cuộn nước sông, liên miên bất tuyệt, nếu như Vong Xuyên chi nước tràn lan, một phát mà không thể thu thập."

Bạch Cốt phu nhân cười lạnh nói: "Ngươi yên tâm đi, gây ta pháp ấn sau, không chỉ có thể xác minh lòng trung thành của ngươi, còn có thể thông qua hơi thở của ta, tăng mạnh tu vi của ngươi, đối với ngươi là gần như không tồn tại chuyện tốt. Đừng nói nhảm, mở rộng cửa lòng, tiếp thu bản tọa pháp ấn đi."

Bạch Cốt phu nhân giơ tay lên, ngón cái cùng ngón trỏ dán vào nhau, một đạo phù văn ở đầu ngón tay lấp lóe.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Phu nhân chậm đã, tại hạ trung tâm, dám dùng tiết tháo đảm bảo."

Bạch Cốt phu nhân khóe miệng vung lên cười nhạo, nơi nào để ý tới hắn, trực tiếp gọi lại đây.

Cái kia một đạo phù văn lặng yên không tiếng động vẽ ra trên không trung, lan ra hoa mỹ hồng nhạt hào quang, như một điểm huỳnh mang bắn xuống.

"Em gái ngươi a! Một lời không hợp liền đấu võ."

Dương Thanh Huyền cả người chấn động mạnh, lại không lo được nói bậy, đột nhiên đưa tay chộp một cái, Chiến Kích Thiên Khư liền rơi ở trong tay, một chiêu Đọa Diệt hướng về phù văn kia điểm tới.

"Oành!"

Thiên Khư lưỡi kích trên, tuôn ra sức mạnh to lớn, đem không gian nổ tung.

Đồng thời hư không trong nháy mắt bành trướng sau, đột nhiên hướng về cái kia một điểm than sụp xuống.

Phù văn hơi ngưng lại, ở Dương Thanh Huyền một đòn toàn lực hạ, như như băng tinh tan rã, hóa thành một điểm điểm hồng nhạt, như hoa đào tung bay.

Mà Dương Thanh Huyền đã biến về chân thân, dựa vào này một kích lực phản chấn, điều đầu liền chạy.

Trực tiếp hóa thành độn quang, muốn ngút trời mà đi.

Bạch Cốt phu nhân từ đầu đến cuối vẫn lạnh lùng nhìn, khóe miệng ngậm lấy một tia trào phúng, có gan mèo đùa bỡn chuột trêu tức cùng rỗi rãnh.

Cho đến Dương Thanh Huyền biến ra chân thân, cái kia lạnh như băng trong mắt, con ngươi đột nhiên co, nổ bắn ra khiếp sợ mà mừng như điên ánh sáng, lại có chút thất thố.

“Ngũ sắc thần hỏa! Ha ha, dĩ nhiên đưa mình tới cửa!”

Bạch Cốt phu nhân đại hỉ, đồng thời ánh mắt lóe lên vẻ hài hước, giơ tay lên, nhẹ nhàng vồ một cái.

Dương Thanh Huyền độn quang nhất thời ngưng trệ ở, ngừng trên không trung.

Bốn phương tám hướng như là dính rồi trong suốt vật chất, đưa hắn hoàn toàn đè ép ở, liền ngay cả năm ngón tay đều không thể động đậy.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc.

Giờ khắc này Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô bên trong mọi người, cũng là cảm ứng được Dương Thanh Huyền nguy hiểm, nghĩ muốn đi ra, lại bị Dương Thanh Huyền thần thức miễn cưỡng đè xuống, để cho bọn họ không nên khinh cử vọng động.

Bởi vì nếu là Bạch Cốt phu nhân đạt tới tám sao Giới Vương.

Coi như tất cả mọi người dốc toàn bộ lực lượng, cũng tuyệt đối không thể chạy trốn, ngược lại là không công nộp mạng.

“Tốt biến hoá kinh người thuật a.”

Bạch Cốt phu nhân nhìn Dương Thanh Huyền, ánh mắt lóe lên tinh mang, nói: “Chẳng lẽ là Thiên Thần Quyết thứ chín, bảy mươi hai biến?” Lập tức nhẹ giọng nở nụ cười, nói: “Chính Tinh Minh minh chủ, Dương Thanh Huyền.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ngươi biết ta?”

Bạch Cốt phu nhân cười nhạt, trở lại trên bảo tọa, nói: “Quả nhiên bị ta nói trúng. Nói như thế, mới vừa Linh Mục thần thông, liền là năm đó trống không Hỏa Nhãn Kim Tình.”

Dương Thanh Huyền lập tức trấn định lại, năm ngón tay buông lỏng, đem Chiến Kích Thiên Khư thu về trong cơ thể, mỉm cười nói: “Nếu thân phận bại lộ, cái kia ta cũng sẽ không che đậy. Chính Tinh Minh minh chủ Dương Thanh Huyền, gặp Bạch Cốt phu nhân.”

Bạch Cốt phu nhân hừ một tiếng, nói: “Ngươi đúng là sẽ tùy cơ ứng biến.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Thế giới này rất nguy hiểm, không tùy cơ ứng biến, chết sớm. Ta nói phu nhân, nếu không đổi loại tình thế nói chuyện, ta như vậy bị vây ở không trung, tư thế cực kỳ bất nhã, sợ phu nhân nhìn cũng không thoải mái chứ?”

Bạch Cốt phu nhân vung tay lên, Dương Thanh Huyền ngã xuống khỏi đến, vội vàng thân thể vừa vững, mới giẫm thực địa mặt.

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Đa tạ phu nhân.”

Bạch Cốt phu nhân hỏi: “Ngươi gặp không?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Việc này nói rất dài dòng, cũng chưa gặp qua không đại nhân.”

Bạch Cốt phu nhân lộ ra vẻ ngờ vực, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn mấy lần, xác định hắn không có nói láo sau, rồi mới lên tiếng: “Cái kia ngươi chính là cơ duyên đến, cách đời truyền thừa.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không kém bao nhiêu đâu.”

Bạch Cốt phu nhân hững hờ nói: “Vậy cũng biết, không còn ở hay không cái này tinh vực?”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi kinh, nhớ tới ở Thiên Hà thời gian, Địa Giả cũng chính là mình mẫu thân, hỏi qua giống nhau vấn đề.

Lúc này lắc đầu nói: “Không biết.”

Bạch Cốt phu nhân lạnh rên một tiếng, hiển nhiên đối với đáp án này cũng không hài lòng.

Nàng hai tay khoanh nắm ở trước người, lông mày trong mắt một mảnh lạnh lẽo, nói: “Ngươi giết ta dưới trướng hộ pháp Tịch Nguyên, hút hết trí nhớ của hắn, việc này, ngươi làm sao cho ta bàn giao?”

Dương Thanh Huyền đang muốn chống chế, phát hiện Bạch Cốt phu nhân lạnh lùng nhìn hắn, biết đối phương khẳng định đều biết, chống chế không xong, này mới cười khổ nói: “Không phải bất đắc dĩ, là bất đắc dĩ.”

“Được lắm không phải bất đắc dĩ, là bất đắc dĩ.”

Bạch Cốt phu nhân lạnh lùng nói: “Giết người đền mạng, vậy chỉ dùng ngươi Chính Tinh Minh minh chủ mệnh đến trả lại đi.”

Một cỗ sát khí tự Bạch Cốt phu nhân trên người lộ ra, nháy mắt đem Dương Thanh Huyền bao phủ.

Cái kia loại âm lãnh băng hàn, để người phảng phất thẳng vào A Tỳ địa ngục, đông nhập cốt tủy hồn phách.

Dương Thanh Huyền bên trong đan điền năm hỏa lóe lên, một dòng nước ấm liền đi khắp toàn thân, chống lại cái kia hàn khí. Ở da dẻ bề ngoài, nhất thời có lượng lớn khói trắng bốc lên, thậm chí còn có “Chít chít” bốc hơi lên tiếng.

Bạch Cốt phu nhân con ngươi thu nhỏ lại, xẹt qua sắc mặt vui mừng.

Dương Thanh Huyền vội vàng nói: “Ngộ sát Tịch Nguyên đại nhân, đích thật là ta không đúng. Kính xin phu nhân giáng tội. Bất quá, nếu như phu nhân muốn giết ta, cũng sẽ không theo ta phí lời lâu như vậy chứ?”

Bạch Cốt phu nhân cười lạnh nói: “Ngươi đúng là thông minh.”

Dương Thanh Huyền lặng lẽ cười hai tiếng, biết tính mạng mình tạm thời là bảo vệ, nhưng cũng không biết Bạch Cốt phu nhân tính toán điều gì, vì sao không giết chính mình.

“Ngươi là vì là cái kia phong nguyệt chi sách tới?”

Im lặng một hồi sau, Bạch Cốt phu nhân đột nhiên hỏi.

Dương Thanh Huyền nghiêm mặt nói: “Thật không dám giấu giếm, đúng là như thế, cái kia phong nguyệt chi sách đối với ta trọng yếu đến cực điểm.”

Chương 1735: Huyền Âm Sát Cốt Công, Kỳ Dị Xương Lao

Bạch Cốt phu nhân giễu cợt nói: “Lòng tham không đáy. Ngươi đã có bảy mươi hai biến, lại còn nhòm ngó mặt khác một phần Thiên Thần Quyết.”

Dương Thanh Huyền thở dài, nghĩ một hồi, liền đem Vu Khinh Nguyệt tình huống giản lược nói một lần.

Bạch Cốt phu nhân trên mặt mang theo kinh ngạc, gật đầu nói: “Thì ra là như vậy. Không nghĩ tới ngươi cũng là một tình chủng.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Mong rằng phu nhân tác thành. Vì thế trả bất cứ giá nào, ta đều đồng ý.”

Bạch Cốt phu nhân ánh mắt lấp lóe, mỉm cười nói: “Cái kia phong nguyệt chi sách ta mặc dù chưa từng gặp, không biết trong đó tình hình cụ thể và tỉ mỉ. Nhưng nếu là Thiên Thần Quyết một trong, tự nhiên là bảo vật vô giá. Há có thể dễ dàng để người? Huống hồ, ta cũng không có được sách này, không thể nói được để chữ. Đáng tiếc ở ngươi một khối tình si, ta ngược lại là có thể cho ngươi một cơ hội.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, hỏi: “Cơ hội gì?”

Bạch Cốt phu nhân đưa tay, màu vàng kia hình lập phương lại phù hiện ở trên lòng bàn tay, không ngừng xoay tròn, nhẹ nhàng cười một tiếng nói: “Chờ lúc này không xác định tọa độ hạ xuống, ta có thể cùng ngươi cùng chung. Nhưng là có hay không có thể được phong nguyệt chi sách, liền xem hết vận số của chính ngươi.”

Dương Thanh Huyền lại hỏi nói: “Cái kia ta muốn bỏ ra cái giá gì?”

Bạch Cốt phu nhân “Ha ha” nở nụ cười, lộ ra con gái nhỏ thần thái, mặt mày chuyển động nhìn Dương Thanh Huyền, ôn nhu nói: “Ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Thanh Huyền không khỏi mồ hôi lạnh chảy xuống, ngượng ngùng nói: “Kính xin phu nhân công khai, tại hạ ngu dốt đến cực điểm, khó có thể đoán được.”

Bạch Cốt phu nhân che miệng nở nụ cười, nói: “Ngươi có phải là cho rằng ta nhìn trúng ngươi?”

Dương Thanh Huyền nói: “Thiên hạ kỳ nam tử đếm không xuể, tuyệt đại thiên tài, cái thế bá chủ, nhiều như cá diếc sang sông. Nếu như phu nhân nguyện ý, còn nhiều mà dưới váy nô lệ.”

Bạch Cốt phu nhân cười nói: “Coi như ngươi thức thời. Nói đến, ta đồng ý cùng ngươi phế nhiều lời như vậy, trừ ngươi ra người này bản thân thú vị ở ngoài, còn có một việc, ta muốn ngươi giúp ta tu luyện.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Trợ phu nhân tu luyện?”

Bạch Cốt phu nhân vuốt cằm nói: “Huyền Âm Sát Cốt Công, cần dùng Hỏa chi bản nguyên sức mạnh đến rèn luyện huyền âm khí, khiến cho càng tinh khiết hơn.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng hốt, chẳng trách mình có thể sống đến bây giờ.

Này Bạch Cốt phu nhân nhiều lời nhiều như vậy, rốt cục lộ ra mục đích.

Làm đối với Dương Thanh Huyền mà nói, không thể nghi ngờ là một lần to lớn cơ hội.

Ngay sau đó ôm quyền nói: “Trợ phu nhân tu luyện, việc nghĩa chẳng từ. Sẽ không biết này tu luyện làm sao tiến hành, lại phải bao lâu?”

Bạch Cốt phu nhân nói: “Thời gian ta cũng không xác định, hoặc là một lần, hoặc là ba, năm lần, hoặc là hơn trăm lần đều có khả năng. Mãi đến tận ta hoàn thành mới thôi. Bất quá ngươi yên tâm, ở ta lúc tu luyện, đối với ngươi cũng là chỗ tốt rất lớn. Ta nhìn ngươi đã đạt đến Khuy Chân đỉnh cao, vô cùng có khả năng ở trợ sự luyện công của ta thời gian đột phá. Hơn nữa, chỉ cần ngươi biểu hiện tốt, ở đột phá cơ hội, ta cũng sẽ không keo kiệt cho ngươi chỉ điểm một, hai.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, cũng không gì không thể, lại nói: “Cái kia phong nguyệt chi sách?”

Bạch Cốt phu nhân nói: “Chờ thời không tọa độ đi ra, ta thì sẽ cùng chung cho ngươi. Hơn nữa, đối với phong nguyệt chi sách, ta có thể chưa nói từ bỏ. Chỉ là cho ngươi cùng chung tọa độ thôi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Rõ ràng. Dù vậy, vẫn là phu nhân đại ân. Tại hạ ở đây đa tạ.”

Bạch Cốt phu nhân nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: “Không sao.”

Ngay sau đó, liền làm người an bài xong xuôi, dành ra một gian tốt nhất mật thất cho Dương Thanh Huyền trong tu luyện.

Cái kia mật thất bốn mặt từ hung thú chi xương xây thành, ngoại trừ khắc hoạ Tụ Linh trận chờ đại trận ở ngoài, cái kia hung thú chi xương cũng tỏa ra cực kỳ năng lượng khổng lồ, xác thực là không sai nơi tu luyện.

Dương Thanh Huyền dùng Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn sang.

Này chút xương thú bên trong, lập loè lượng lớn phù văn.

Trừ lúc sau tuyên khắc lên bên ngoài trận pháp, còn có một chút xương cốt trên nguyên bản là kèm theo trời sinh trận văn.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, cẩn thận nhìn chằm chằm cái kia xương cốt nhìn.

Bên trong ngoại trừ linh thạch năng lượng cùng xương thú hung tính ở ngoài, còn có một chút tỏa ra ánh sáng lung linh, theo trận pháp vận chuyển mà lưu động.

Cái kia chút tỏa ra ánh sáng lung linh bên trong, ẩn chứa từng tia một đỏ thắm màu sắc.

Mặc dù không nhiều, nhưng Dương Thanh Huyền đã nhận ra đến, là tinh huyết lưu lại.

“Chết rồi nhiều năm như vậy, vẫn như cũ thú hồn bất khuất, tinh huyết bất diệt, đây là cái gì dị thú?”

Dương Thanh Huyền giật mình vươn tay ra, hướng về cái kia trong xương cốt xóa đi.

Một luồng cực kỳ sâu xa hung sát chi khí, chính thông qua lòng bàn tay của hắn, bá đạo truyền vào.

Phảng phất đang thét gào, đang thị uy.

Ở tuyệt vọng cùng không cam lòng bên trong làm ra phản kháng, nhưng mà thanh âm này cũng không thể bị mọi người nghe được.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, cái cảm giác này, cùng long giống nhau đến mấy phần, nhưng cũng không phải long, tựa hồ là nắm giữ máu rồng dị chủng.

Lúc này Tinh Linh Vương xuất hiện ở hắn bên cạnh, trong tròng mắt tràn đầy chấn động, nói: “Đây là... Thượng cổ tuyệt đại hung thú, Cùng Kỳ!”

“Cùng Kỳ?” Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ động, này Cùng Kỳ hắn cũng đã từng nghe nói, chính là thượng cổ chi Yêu Thần.

Cùng Kỳ cũng không phải là long, mà là một loại ngô không ra ngô khoai chẳng ra khoai, có thể tự do qua lại ở quang minh cùng trong bóng tối, có thể nắm giữ ngày đêm.

Sau đó tung tích biến mất ở Vong Xuyên, không nghĩ tới càng là bị Bạch Cốt phu nhân đánh chết, hài cốt còn bị làm thành cung điện.

Đại điện cái kia như xương đùi giống như thừa trọng trụ, khoảng chừng chính là này Cùng Kỳ thi hài.

Dương Thanh Huyền thở dài, cõi đời này, không có vĩnh hằng bá chủ, dù cho là Giới Vương, vẫn như cũ trốn không thoát bị giết vận rủi.

Có lẽ, chỉ có cái kia vượt qua Bỉ Ngạn cảnh giới, mới có thể tự do bay lượn vũ trụ.

Nhưng nghĩ lại, Quỷ Tôn chính là ở thiên giới chi chủ bị người giết chết, theo Bách Quỷ Dạ Hành một đạo bị hút vào Thái Huyền Thiên.

Nghĩ tới đây, nhất thời cười khổ không thôi.

Tựa hồ con đường võ đạo, mãi mãi không có tận đầu.

Dương Thanh Huyền cảm khái mấy lần, hai tay không ngừng bấm quyết, đánh ra từng đạo từng đạo hỏa văn, in vào này xương thú trong lồng giam.

Nơi này là Bạch Cốt phu nhân mình tu luyện tràng, kiên cố khó có thể tưởng tượng.

Rất nhanh, toàn bộ mật thất đều ở năm hỏa quay nướng hạ, biến đến đỏ bừng.

Mà một giọt máu tươi, chậm rãi từ trong vách tường thẩm thấu ra.

Dương Thanh Huyền sắc mặt vui vẻ, cái kia giọt máu tươi hóa thành hồng quang, ở không trung phát sinh to lớn rít gào, càng hóa ra một vị cự thú cái bóng.

Hổ trảo, răng dài, lưng mọc to lớn cánh vai, chấn động bên dưới, liền muốn phá không mà đi.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Muốn đi? Lưu lại đi!”

Ở cự thú bóng mờ phía trước, hồng mang lóe lên, hóa ra Hỏa Chi Cốt Tượng, hai tay bấm quyết, đánh ra một đám lớn hỏa diễm, như vòng xoay tròn, áp bách xuống.

Cự thú điên cuồng gào thét mấy tiếng, trên người tuôn ra kinh khủng lệ khí, vồ giết đi tới.

“Oành! Oành!”

Tảng lớn hỏa văn rung động, thật lớn kết giới trận pháp, ở trên không xoay tròn, trước sau không phá.

Hỏa Chi Cốt Tượng mặt không hề cảm xúc, lần thứ hai bấm quyết đập xuống, đem cái kia vạn quân lực toàn bộ đè xuống.

Đồng thời, Dương Thanh Huyền vung tay lên, vô số kiếm ảnh ở quanh thân hiện ra, treo ngược ở cự thú bầu trời, chậm rãi ép xuống.

Chính là Thái Huyền mộ kiếm, phá không mà tới.

Cự thú ở hỏa chi kết giới cùng Thái Huyền mộ kiếm song trọng chèn ép xuống, tiếng gầm gừ từ từ trở nên trầm thấp.

Cuối cùng bóng người một trận mơ hồ, lần thứ hai biến hóa thành tinh huyết.

Dương Thanh Huyền năm ngón tay vồ lấy, liền nhiếp vào trong tay, cắm thẳng lòng bàn tay không gặp.

Đến hẹn lại lên. Hoàng Châu cầu vote converter yêu thích tháng 5! Mong các đồng đạo ủng hộ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1736: Mệnh Số, Huyền Âm Châu

Dương Thanh Huyền thu nạp Cùng Kỳ tinh huyết, lúc này ngồi xếp bằng trong mật thất, tiêu hóa bên trong sức mạnh cùng hung tính.

Sau đó không lâu, mới chậm rãi thở ra một hơi.

Kéo dài không tuyệt, mang theo già nua Man Hoang khí tức, chính là Cùng Kỳ trong máu lệ khí cùng oán niệm, toàn bộ phun ra ngoài.

Làm xong tất cả những thứ này sau, Dương Thanh Huyền một lần nữa mở hai mắt ra.

Giờ khắc này, trong lồng giam sức mạnh, tựa hồ theo cái kia giọt tinh huyết trôi đi, mà trở nên hỗn loạn, trên vách tường xương cốt của ảm đạm đi, toàn bộ bên trong năng lượng nháy mắt bớt thời gian hơn nửa, lại đang chầm chậm chảy trở về.

Dương Thanh Huyền thầm nói: “Nguy rồi, này lao tù mất đi Cùng Kỳ tinh phách, chỉ còn dư lại bạch cốt âm u, tất nhiên sẽ bị Bạch Cốt phu nhân phát hiện. Đến thời điểm sẽ không dưới cơn nóng giận giết ta đi?”

Nghĩ lại lại nghĩ một chút, Bạch Cốt phu nhân biết thân phận của mình, thêm vào vẫn cần mình Bản Nguyên Chi Hỏa tu luyện, chí ít tạm thời không sẽ động thủ.

Chờ Chính Tinh Minh cường giả đến sau, tự nhiên cũng không cần sợ Bạch Cốt phu nhân.

Dương Thanh Huyền nghĩ định sau, liền bắt đầu tiếp tục tu luyện.

Từ đột phá tới Khuy Chân đại viên mãn tới nay, trải qua Ninh gia Vạn Vật Kết Cấu Tháp cùng Vĩnh Kiếp con đường, thêm vào lượng lớn Tiên ngọc tiêu hao, chí cương mới hấp thu Cùng Kỳ máu, tu vi cảnh giới một mực vững bước tăng trưởng.

Đặc biệt là tiến nhập Vong Xuyên sau, bị Diêm Ma mê hoặc tâm trí, xúc động hai khối Nhân Quả Tứ Đế Ngọc, hoảng hốt bên dưới, tựa hồ đã nhìn được Giới Vương bình phong.

Dương Thanh Huyền vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, một đạo to lớn Long Ảnh ở phía sau lẳng lặng xoay quanh, theo hô hấp của hắn mà thổ nạp, một người một rồng, vận mệnh thể cộng đồng.

Võ Kinh chỉ phải kiên trì tu luyện, liền có thể đánh nát thiên giới chi chủ hạ tất cả bình phong, thẳng tới Bỉ Ngạn.

Không biết qua bao lâu.

Dương Thanh Huyền tựa hồ trong lòng sinh ra ý nghĩ, hai viên Nhân Quả Tứ Đế Ngọc ở trong người lần thứ hai đoàn động, tỏa ra từ từ hào quang màu xanh, tạo thành một cái kỳ dị cảnh giới, lẫn nhau uốn lượn.

Đôi ngọc trên từng cái từng cái văn tự hiển hóa ra ngoài, thoáng qua tức diệt, như đầu ngón tay chi cát, nắm không được, không để lại bất cứ dấu vết gì.

“Cái cảm giác này mười phần kỳ diệu, này hai khối trong ngọc, đến cùng ẩn chứa như thế nào năng lượng.”

“Thánh khí trên bảng xếp hàng thứ hai, Tiên Thiên linh bảo.”

“Chẳng lẽ muốn bốn khối tụ hội, mới có thể hiển hóa ra toàn bộ chân lý?”

Dương Thanh Huyền vẫn duy trì trạng thái tu luyện, chỉ là phân ra một tia thần thức, đối với hai khối ngọc tiến hành quan sát, các loại tâm tư ở trong đầu quanh quẩn.

Đột nhiên, bên ngoài mật thất truyền đến nhẹ nhàng tiếng bước chân của.

Dương Thanh Huyền hai lỗ tai khẽ động, liền đem thần thức trở về, Võ Kinh nguyên lực vận chuyển chớp mắt đình trệ. Hai khối nhân quả ngọc cũng yên tĩnh lại, trở về vắng lặng.

Cửa mật thất bị lùi lại, một đạo thanh âm quen thuộc truyền đến, “Phu nhân muốn gặp ngươi.”

Chính là Niệm Vấn.

Chỉ có điều Niệm Vấn cũng không biết, người trước mắt này loại, chính là mình mang vào Bì Bì Hà. Mà chính mình mang vào Bì Bì Hà đi đâu rồi, hắn cũng không quan tâm.

Bởi vì Sâm La Điện bên trong, mất tích một cái hoặc là mấy người, là lại chuyện không quá bình thường.

Dương Thanh Huyền nhìn Niệm Vấn một chút, liền thu rồi tu luyện, đứng dậy, cùng kỳ xuất đi.

“Ồ?” Niệm Vấn ánh mắt quét qua mật thất, lộ ra nhẹ nhàng nghi hoặc, tựa hồ cảm thấy được cái gì bất đồng, nhưng lại không xác định.

Liền ánh mắt nhiều quan sát vài lần Dương Thanh Huyền, liền ở phía trước dẫn đường.

Hai người ở Sâm La Điện bên trong đi rồi nửa canh giờ, vòng qua đại lượng kiến trúc, đình đài, sơn thủy, vừa mới đến một toà kỳ dị trước điện.

Cái kia cung điện tạo hình đặc dị, như to lớn hung thú xương sọ giống như, trống rỗng trong hốc mắt đốt sâu kín không dập tắt lửa, âm u hàn khí quanh quẩn bốn phía.

Niệm Vấn mặt không thay đổi nói ra: “Vào đi thôi.”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, liền đi thẳng vào.

Niệm Vấn nhìn chằm chằm gốc gác của hắn, thấy hắn biến mất ở trong điện, lúc này mới thu về ánh mắt, chau mày, tự nói: “Kỳ quái. Này bởi vì sao cho ta một loại cảm giác quen thuộc, đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Trăm bề không được giải, liền phất một cái ống tay áo, trực tiếp rời đi.

Dương Thanh Huyền vào cuối cùng, bên trong trống trải không có gì, chỉ ở bốn phía vách tường cùng khung đỉnh bên trên, điêu khắc vô số trận pháp.

Càng là cái lớn như vậy mật thất tu luyện.

Bạch Cốt phu nhân ngồi ngay ngắn trung ương, bị đáng sợ huyền âm khí vờn quanh, như một dòng sông dài, chảy xuôi ở bốn phía.

“Ngươi tới rồi.”

Bạch Cốt phu nhân vẫn chưa mở mắt ra, chỉ là nhàn nhạt nói một tiếng.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta tới.”

http://tru

yencuatui.net Nhưng sắc mặt có chút khó coi, này chút huyền âm khí, chỉ là tại chính mình quanh thân bồng bềnh, liền nhanh chóng ăn mòn nguyên lực của mình cùng chân nguyên, nhất định phải vận công chống đối, bằng không trong khoảnh khắc tiếp theo bị ăn mòn thành bạch cốt.

Ở Tịch Nguyên trí nhớ, cũng không tìm được cung điện này.

Nhìn tới nơi này là Bạch Cốt phu nhân cấm địa.

“Ngươi cứ ngồi phía bên ngoài đi, này chút huyền âm khí xác thực không phải ngươi có thể ngăn cản. Coi như là thấp cấp Giới Vương, nghĩ muốn chống lại cũng hết sức khó khăn.”

Bạch Cốt phu nhân chậm rãi nói ra, lúc này mới trợn mở một tia con ngươi, như tối tăm trong thiên địa ngôi sao, chớp động một hồi, làm người chấn động cả hồn phách.

Dương Thanh Huyền trong lòng giật mình, không dám càng đi về phía trước, vội vàng ngồi xếp bằng hư không, một tay bấm quyết. Một luồng nhiệt lượng liền từ trong cơ thể tuôn ra, hình thành một vòng hoảng hoảng hốt hốt ánh lửa kết giới, đem huyền âm khí ngăn trở.

Bạch Cốt phu nhân khóe miệng lộ ra vẻ mỉm cười, nói: “Không nghĩ tới thực sự có người tu luyện năm loại dị hỏa, trở về bản nguyên. Nếu như sớm gặp phải lời của ngươi, bản tọa có lẽ chính là mặt khác một phen cảnh ngộ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hết thảy đều là tốt nhất sắp xếp. Phu nhân ở giờ khắc này gặp phải ta, đây cũng là trong minh minh mệnh số.”

Bạch Cốt phu nhân khẽ nhíu lông mày đại, đối với lời nói này trầm tư một chút, trong mắt lộ ra kinh ngạc, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền đối thiên mệnh số lượng, có như vậy cảm ngộ.

Ngay sau đó lại cười nói: “Hiện tại liền để ta xem một chút, này trong minh minh mệnh số, đến cùng làm sao. Sau đó ta sẽ phun ra Huyền Âm Châu, ngươi cứ việc dùng năm hỏa tới giúp ta rèn luyện.”

Dương Thanh Huyền gật đầu.

Bạch Cốt phu nhân hai tay bấm quyết, vô số huyền âm khí tụ lại mà đến, ở tại trên lòng bàn tay hóa ra từng đoá từng đoá băng hoa.

Sau đó môi đỏ nhẹ khải, kéo ra phun một cái.

Một điểm huỳnh quang kích bắn mà ra, ly khai thân thể mười trượng sau, lơ lửng không trung.

Hạt châu vừa ra, tứ phương không gian thoáng qua trắng xám, như là bị ngưng đóng băng.

Mặc dù là ngoài mười mấy trượng Dương Thanh Huyền, cũng cảm nhận được sức mạnh đáng sợ đó, hai tay bấm quyết, trên da Thập Tuyệt Trận tự mình khởi động, bảo vệ toàn thân, ngũ tạng lục phủ.

Sau đó mới định nhãn nhìn tới.

Hạt châu kia có màu trắng, trong suốt như ngọc, mặt trên rậm rạp chằng chịt có vô số đạo văn. So với trên người mình cái viên này Diêm Ma Châu phức tạp hơn không biết bao nhiêu lần, càng không phải là chín cấp Âm Tư Châu đơn giản như vậy Đạo Văn Châu có thể sánh ngang.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm nhìn một hồi, lại có loại tâm thần kích động cảm giác.

Huyền Âm Châu lên đường văn tiêu tan, từng vòng mạnh mẽ mà bá đạo hàn khí khuếch tán ra.

Lúc này, Bạch Cốt phu nhân thanh âm truyền đến, “Trấn định.”

Dương Thanh Huyền tâm thần run lên, lập tức trong tay biến hóa quyết ấn, vận chuyển Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết, hơn vạn hỏa diễm từ lòng bàn tay tung bay mà lên.

Bốn phía bị đóng băng không gian, lúc này mới lại về lưu động.

Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn nhanh chóng biến hóa, vạn hỏa ở trước người đan dệt thành một tấm hùng vĩ lưới lửa, hướng về hạt châu kia bao vây mà đi.

Đến hẹn lại lên. Hoàng Châu cầu vote converter yêu thích tháng 5! Mong các đồng đạo ủng hộ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1737: Chí Dương Bảo Vật, Nhân Tộc Người Tới

“Chít chít”, đại lượng tan rã tiếng ở hai nguồn sức mạnh tiếp xúc hạ huyên náo vang lên.

Đồng thời kèm theo khói trắng bốc lên.

Vô số hỏa diễm trực tiếp phân giải khai, hóa thành ngàn vạn hỏa văn, xuyên thấu huyền âm khí, rơi ở trên hạt châu.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, mình Hỏa chi bản nguyên, càng đỡ không được cái kia huyền âm khí mạnh mẽ, trực tiếp bị đánh nát thành hỏa văn.

Như tinh quang điểm điểm, xâm nhập Huyền Âm Châu trên, như là Bạch Ngọc trên tô điểm, không ngừng chớp hiện, như trái tim nhảy lên.

Cùng lúc đó, Dương Thanh Huyền sắc mặt ngạc nhiên.

Trong cơ thể mình lực hỏa diễm, đang lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ tiêu hao.

Bất quá sát công phu kia, sắc mặt liền trắng bệch.

Dương Thanh Huyền gấp vội vàng lấy ra Tiên ngọc, ở trước người từng cái đập vỡ tan, mảng lớn linh khí cùng đạo văn, bị hút vào bên trong cơ thể, nhanh chóng bổ sung sức mạnh trôi qua.

Đồng thời lấy ra mấy viên Toàn Long Đan, một khẩu liền nuốt xuống.

Bạch Cốt phu nhân lặng lặng nhìn Huyền Âm Châu biến hóa, trong tay chầm chậm bấm ra quyết ấn, trên mặt tất cả đều là vẻ mừng rỡ.

Không biết qua bao lâu, Dương Thanh Huyền đột nhiên phun ra một ngụm máu đến, sầu thảm nói: “Phu nhân, ta đỡ không được!”

Gấp vội vàng hai tay quyết ấn biến đổi, lập tức cắt đứt rèn luyện liên hệ.

Quanh thân hỏa văn lóe lên, toàn bộ trở về trong cơ thể.

Mất đi mồi lửa ngăn được, vạn ngàn huyền âm khí, lưu động bên dưới hóa thành vô số phù văn, giống như cùng Băng Tinh hoặc là như hồ điệp, không ngừng bay trở lại Huyền Âm Châu bên trong.

Trên hạt châu ánh sáng lộng lẫy trở nên càng sáng sủa, trong suốt cùng thuần túy.

Bạch Cốt phu nhân trên mặt sắc mặt vui mừng ngưng lại, mở mồm ra, Huyền Âm Châu lập tức bị hút về trong cơ thể.

Bên trong mật thất không gian sức mạnh nháy mắt mất đi, hơi thở lưu động vừa chậm, cái kia chấn nhân tâm phách cảm giác ngột ngạt cùng hàn ý, nháy mắt tiêu tan không.

Bạch Cốt phu nhân nuốt vào hạt châu sau, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng, trong đôi mắt tinh quang lòe lòe, nói: “Không sai, hiệu quả ta rất hài lòng.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt bi thảm, trong cơ thể mồi lửa khô cạn, ở cắt đứt rèn luyện sau, lập tức lấy ra lượng lớn đan dược nhét vào trong miệng, lần thứ hai bấm quyết điều tức, đồng thời chống đỡ chung quanh huyền âm khí tập kích, khổ sở nói: “Phu nhân Huyền Âm Châu khí tức quá mạnh, ta đây châm lửa mang, quá yếu ớt.”

Bạch Cốt phu nhân mỉm cười nói: “Vì lẽ đó ta nói, tu luyện không phải nhất thời nửa khắc chuyện. Ngươi chỉ có Khuy Chân đỉnh cao, nhưng có thể làm được cái trình độ này, đã vượt qua sự tưởng tượng của ta. Đồng thời, phụ trợ bản tọa tu luyện, đối với ngươi mà nói, không phải là không chuyện tốt to lớn?”

Nói, cong ngón tay búng một cái, nhất điểm hồng mang liền kích bắn mà tới.

Dương Thanh Huyền tiếp nhận, ở lòng bàn tay vừa nhìn, là một quả màu lửa đỏ tinh thạch, trong đó có mạ vàng giống như cảm xúc, phảng phất hỏa diễm.

Bạch Cốt phu nhân nói: “Đây là nồng nhiệt lửa tinh thạch, dùng để khôi phục ngươi mồi lửa không thể tốt hơn nữa.”

Dương Thanh Huyền trong lòng kỳ dị, ở Vong Xuyên chỗ này, tại sao có thể có như vậy chí dương bảo vật. Thần thức quét qua, cũng không vấn đề, liền trực tiếp kéo ra nuốt vào.

Bạch Cốt phu nhân tựa hồ nhìn thấu nghi ngờ của hắn, mỉm cười nói: “Vật ấy sinh ra ở Vong Xuyên vực sâu, chính là vô cùng trong âm, đản sinh ra cực dương đồ vật. Chính là Thiên Đạo tuần hoàn, vật cực tất phản.”

Dương Thanh Huyền nuốt vào cái kia nồng nhiệt lửa tinh thạch sau, lập tức cảm thấy một luồng nóng bỏng năng lượng hướng về toàn thân tuôn trào mà đi, cấp tốc bổ sung trong cơ thể thiếu hụt.

Dương Thanh Huyền không dám lười biếng, vội vàng ngồi vào chỗ của mình, đem tâm thần chìm vào bên trong.

Trong đan điền sắp tắt chưa tắt hỏa chủng, ở cỗ lực lượng này rót vào hạ, một điểm điểm khôi phục.

Đồng thời lượng lớn hỏa văn ở trong đan điền lấp loé, diễn lại Hỏa chi bản nguyên biến hóa.

Dương Thanh Huyền thân thể da thịt, cũng theo cái kia biến hóa mà biến, thỉnh thoảng hóa ra hỏa diễm thái độ.

Thời gian một điểm điểm trôi qua.

Không biết qua bao lâu, Dương Thanh Huyền khẽ động.

Trong cơ thể hỏa diễm lại cũng không có thiếu hụt cảm giác, trái lại cảm thấy muốn đầy tràn ra tới, năng lượng và khí lực đều mười phần dồi dào.

Rồi mới từ cái kia trong trạng thái khôi phục như cũ.

Lớn như vậy bên trong mật thất, Bạch Cốt phu nhân từ lâu không gặp.

Huyền âm khí cũng suy yếu hơn nửa.

Tại chính mình quanh thân mấy trượng trong không gian, ngưng kết ra một điểm điểm băng sương tựa như tinh thể, chính là huyền âm khí chồng chất.

Lượng lớn huyền âm khí nghĩ muốn tập kích Dương Thanh Huyền, nhưng bị vây ở ngoài ba trượng, từ từ ngưng kết thành tinh thể.

Dương Thanh Huyền định nhãn nhìn tới, Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, liền bắt đầu phân tích này chút tinh thể kết cấu bên trong.

Hết thảy quy tắc ở trong mắt hắn từng cái phân giải.

“Kỳ quái.”

Sau một lúc, Dương Thanh Huyền tự nói một tiếng, liền rơi vào trầm tư.

Sau đó vung tay lên, đem không trung huyền âm chi tinh toàn bộ thu nạp, đựng vào một cái ngọc chất đồ đựng, đánh ra mấy đạo quyết ấn bên trên, đem phong ấn.

Này mới đi ra khỏi khô lâu mật thất.

Niệm Vấn từ lâu chờ ở bên ngoài, vừa thấy hắn đi ra, mặt lộ vẻ vẻ cổ quái, nhưng càng nhiều hơn nhưng là cung kính, hai tay ôm quyền, nói: “Thanh Huyền đại nhân, mời tới bên này.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Ta tiến nhập đã bao lâu?”

Niệm Vấn nói: “Đã ba ngày.”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, không nghĩ tới nồng nhiệt lửa tinh thạch công hiệu, càng để chính mình trầm mê ba ngày.

Then chốt vẫn là mồi lửa thiếu hụt lợi hại, toàn bộ khôi phục quá trình hao thật dài thời gian.

Dương Thanh Huyền theo Niệm Vấn về tới mật thất bên trong.

Một đường trên, Niệm Vấn thái độ đối với Dương Thanh Huyền, từ phía trước băng băng lạnh lùng, đến cực kỳ nhiệt tình, tựa hồ phát sinh biến hóa gì.

Dương Thanh Huyền đối với này cũng không để ý, mà là bấm tính thời gian một chút, liền tiếp tục trở lại tu luyện trong đó.

Sau đó không lâu, Bạch Cốt phu nhân lại gọi Dương Thanh Huyền đi tu luyện.

Vẫn là Niệm Vấn dẫn đường.

Lần này, Dương Thanh Huyền chống đỡ thời gian, so với lần trước muốn lâu không ít.

Hơn nữa Bạch Cốt phu nhân thu về Huyền Âm Châu sau, lần thứ hai cho Dương Thanh Huyền một viên nồng nhiệt lửa tinh thạch.

Dương Thanh Huyền cũng không khách khí, tại chỗ nuốt vào.

Nhưng lần này vẻn vẹn một ngày thời gian, Dương Thanh Huyền liền từ trong tu luyện khôi phục như cũ.

Xung quanh cơ thể vẫn như cũ ngưng kết liễu không ít tinh thể, tất cả đều bị hắn thu rồi.

Cứ như vậy, ngày qua ngày.

Quá nửa tháng.

Đột nhiên, có một ngày Niệm Vấn chạy tới mật thất, nói: “Phu nhân cho mời.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Làm sao vậy, thời gian tựa hồ có hơi không đúng sao?”

Niệm Vấn cười nói: “Lần này không phải tu luyện, mà là có chuyện thương lượng.” Nói, nhìn Dương Thanh Huyền một chút, tựa hồ có ý định lấy lòng, thấp giọng tiết lộ nói: “Bên ngoài đến không ít người tộc người, phu nhân để ta gọi ngươi đi một chuyến.”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, lẽ nào Chính Tinh Minh người đến?

Vội vàng theo Niệm Vấn đi ra ngoài.

Đi qua mấy chỗ hành lang, Niệm Vấn bước chân mười phần nhanh.

Hai người rất nhanh sẽ đến Sâm La Điện ở ngoài.

Dương Thanh Huyền nháy mắt liền cảm nhận được lượng lớn cường giả khí tức.

Không gian bị chèn ép một chút vặn vẹo, sức mạnh quy tắc đều nguyên nhân kinh sợ mà xoay chuyển, chỉ có điều loại biến hóa này cực kỳ nhỏ, người thường khó có thể phát giác.

Ở ngoài điện, lại có hơn trăm người đối lập.

Dương Thanh Huyền ánh mắt nhìn tới, chấn động trong lòng, người tới càng là Tinh Cung người!

Cùng Bạch Cốt phu nhân giằng co mấy người, hắn một hồi liền nhận ra ba cái, từ sao vực sâu đi ra đời đầu hoàng giả Hoàng Ẩn, còn có tam tiên bên trong Động Hư, Động Huyền, nhị lão bên trong Phong Cẩn Du.

Không chỉ có như vậy, còn có lượng lớn sao vực sâu bên trong đi ra hung đồ, từng cái từng cái ánh mắt giết người, sắc mặt dữ tợn.

Đến hẹn lại lên. Hoàng Châu cầu vote converter yêu thích tháng 5! Mong các đồng đạo ủng hộ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1738: Diêm Ma Tiếng, Thế Lực Ngang Nhau

Mà Bạch Cốt phu nhân này phương, tương tự là một ít sắc mặt hung ác đồ đệ, thậm chí so với Tinh Uyên bên trong hung đồ còn phải tới khuôn mặt đáng ghét.

Hai phái người chỉ là đối lập ở đằng kia, không gian liền xuất hiện lượng lớn vặn vẹo, không chịu nổi này cấp bách bầu không khí.

“Phu nhân, này đến Vong Xuyên, ngàn dặm xa xôi, thực tại không dễ, mong rằng tạo thuận lợi, đừng để các anh em một chuyến tay không.”

Hoàng Ẩn sắc mặt nghiêm nghị, còn mười phần khách khí chắp tay.

Trong giọng nói một luồng lưu manh mùi vị, tam tiên nhị lão, cùng với Tinh Cung người, cũng không nhịn được hơi nhíu mày.

Bạch Cốt phu nhân trong con ngươi xẹt qua tức giận, giễu cợt nói: “Các ngươi bạch bào không trắng chạy, mắc mớ gì đến ta? Tự tiện xông vào Vong Xuyên, còn đả thương ta Tuần Tra sứ, đã là tội chết. Không giết ngươi nhóm, đây chính là thuận tiện, lại còn không thức thời?”

“Ha ha, được lắm thuận tiện.”

Hoàng Ẩn cười lạnh nói: “Như là đã được rồi thuận tiện, vậy thì thuận tiện đến cùng.” Nói vươn tay ra, nói: “Cái kia phong nguyệt chi sách, mong rằng cho chúng ta mượn một duyệt.”

Bạch Cốt phu nhân sắc mặt lạnh lùng, nói: "Ta nói sao, Tinh Cung người làm sao có hứng thú tìm ta này đến tiêu khiển, nguyên lai cũng là vì Thiên Thần Quyết. Xin lỗi, vật kia không có quan hệ gì với các ngươi. Thức thời liền cút đi. Bằng không, liền lưu lại vì ta Bạch Cốt Thành góp một viên gạch."

Hoàng Ẩn đám người sắc mặt chợt biến.

Cả tòa Bạch Cốt Thành đều là từng chồng bạch cốt, cái gọi là "Góp một viên gạch", chính là đem chính mình bạch cốt ném vào.

Động Hư hỏi: "Phu nhân nói cũng là vì Thiên Thần Quyết, chẳng lẽ còn có bởi vì Thiên Thần Quyết mà đến?"

"Ha ha, động Hư lão quỷ, coi như ngươi thông minh. Phong nguyệt chi sách đã bị ta Chính Tinh Minh dự định."

Một đạo thanh âm quen thuộc ở ngoài điện vang lên.

Động Hư hoàn toàn biến sắc.

Hết thảy ánh mắt đều hội tụ tới, Sâm La Điện người từng cái tránh ra, chỉ thấy một tên dung mạo thanh tuyển, tư thế oai hùng cao ngất nam tử chậm rãi đi rồi, khóe miệng ngậm lấy lạnh lùng ý cười.

"Dương Thanh Huyền!"

Tinh Cung người không khỏi kinh hãi.

Hoàng Ẩn càng là con ngươi thu nhỏ lại, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, quan sát mấy lần.

Lần trước Tinh Cung cuộc chiến thời gian, đối với Dương Thanh Huyền ấn tượng cũng không sâu, nhưng gần đây tới nay, Dương Thanh Huyền huênh hoang đại thịnh, không ngừng để Tinh Cung chịu thiệt, đưa tới bọn họ này chút Tinh Uyên hung đồ coi trọng.

Dương Thanh Huyền mỉm cười đi lên phía trước, ôm quyền chắp tay nói: “Chư vị có thể sống đến giờ khắc này cùng ta gặp lại, thật là một kiện vui mừng khiến người ta vui thích sự tình.”

“Ngươi nói cái gì?”

Hoàng Ẩn trong mắt phát lạnh, sát khí lấp lóe.

Đồng thời thần thức hướng về bốn mặt tản đi, nếu Dương Thanh Huyền ở đây, như vậy Chính Tinh Minh sợ đã tới không ít.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Nơi này là Bạch Cốt phu nhân địa bàn, làm sao, các ngươi muốn động thủ?”

Hoàng Ẩn ánh mắt lưu chuyển, đối với Bạch Cốt phu nhân chắp tay nói: “Phu nhân, người này là ta Tinh Cung đối đầu, mong rằng mượn quý địa dùng một lát, đem chém giết. Tinh Cung chắc chắn thâm tạ.”

Bạch Cốt phu nhân che miệng “Khanh khách” cười lên, eo nhỏ vặn vẹo, hoa chi loạn chiến, “Hoàng Ẩn, ngươi thân là đời đầu Đạo Ảnh, năm đó cũng là vang dội nhân vật, làm sao đầu óc trở nên như vậy không dễ sử dụng? Ta vừa rồi để cho các ngươi cút không nghe thấy sao?”

Hoàng Ẩn giận dữ, lạnh giọng nói: “Phu nhân, ngươi thật sự nghĩ rõ? Cùng ta Tinh Cung đối đầu, chính là cùng toàn bộ Nhân tộc đối đầu, ra sao kết cục, ngươi bao nhiêu tâm lý nắm chắc chứ?”

Bạch Cốt phu nhân nói: “Dông dài, giết tất cả, ném vào xương tường thành.”

Tinh Cung người đều là hoảng hốt.

Còn lấy vì là mình nghe lầm.

Trong thiên hạ, Tam Thập Tam Thiên bên trong tinh vực, lại có thể có người dám miệt thị như vậy Tinh Cung tồn tại.

Ở hơn mười vị Giới Vương trước mặt, còn dám kiêu ngạo như thế bất kham.

Liền ngay cả Dương Thanh Huyền đều là sợ hết hồn.

Mừng rỡ bên dưới, không khỏi có chút lo lắng.

Xem ra Bạch Cốt phu nhân thực lực, còn tại chính mình dự đoán bên trên.

Nàng nếu dám như vậy đối đãi Tinh Cung, tự nhiên cũng sẽ không đem Chính Tinh Minh để ở trong mắt.

Xem ra chính mình có thể sống đến hiện tại, cùng Chính Tinh Minh lực uy hiếp hoàn toàn không liên quan a, thuần túy là bởi vì mình khống chế mồi lửa, có thể giúp đỡ tu luyện.

Đột nhiên, một đạo xa xôi tiếng ca truyền đến.

Ở đây căng thẳng cùng túc sát trong không khí bay vang, như oán như mộ, như khóc như kể, dư âm lượn lờ, bất tuyệt như lũ.

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, Diêm Ma!

Bài hát này tiếng, càng là Diêm Ma tiếng!

Bạch Cốt Thành, Sâm La Điện bên trong cũng có Diêm Ma.

Tái Đinh tộc tộc trưởng không phải nói Diêm Ma bộ tộc, bị Bạch Cốt phu nhân chém giết hơn nửa, tất cả đều trốn sao?

Dương Thanh Huyền trong lòng rung động bên dưới, hướng về Sâm La Điện nhìn tới.

Chỉ thấy điện một góc trên, đứng cạnh một vị thân mặc trường bào nam tử, ngũ quan đẹp trai, đầu trán trong đó có mắt dọc giống như hộ tống ngạch, chính mặt không thay đổi ngâm xướng, tỏa ra uy nghiêm đáng sợ khí.

Tiếng ca du du dương dương, si ngốc quấn quấn, như là thấm vào thiên địa quy tắc bên trong.

Tinh Cung hơn trăm người, trên mặt bắt đầu xuất hiện vẻ si mê, từng cái từng cái ngã xuống.

Mà Bạch Cốt phu nhân này phương, nhưng là từng cái từng cái đứng thẳng tắp, tựa hồ không bị bất luận ảnh hưởng gì, trên mặt mang theo trêu tức cười lạnh nhìn Tinh Cung người, liền giống như là nhìn người chết.

Dương Thanh Huyền trong đầu cũng bắt đầu lạc lối, đúng lúc này, trong cơ thể Nhân Quả Tứ Đế Ngọc tỏa ra hào quang màu xanh, ở linh đài gột rửa ra, duy trì ở thần trí thanh minh.

Nhưng Dương Thanh Huyền vẫn là theo thanh âm kia, “Phù phù” Một tiếng ngã trên mặt đất.

“Dĩ nhiên là thượng cổ dị thú Diêm Ma!”

“Diêm Ma thanh âm!”

Hoàng Ẩn hét lớn một tiếng, hai tay bấm quyết, vô số linh quang tự thân trên nổi lên, một điểm điểm ngưng kết thành giáp, bao trùm ở trên thân hình, nhìn thấy được một lớp mỏng manh, nhưng là năng lượng hùng hồn, vạn pháp đừng xâm.

Cái kia dữ tợn sợ hãi mặt, chậm rãi trấn định lại, đem thanh âm này hoàn toàn chống lại.

Nhưng Hoàng Ẩn sắc mặt khó coi dị thường.

Bởi vì toàn bộ Tinh Cung đội ngũ, trừ hắn ra một người ở ngoài, tất cả đều ngã trên mặt đất.

Bạch Cốt phu nhân khẽ cười nói: “Quả nhiên thật sự có tài, tung anh.”

“Vâng, phu nhân.”

Một đạo thanh âm hùng hồn vang lên.

Bạch Cốt phu nhân bên cạnh người một vị da thịt tối tăm, thân thể cường tráng dị tộc đứng dậy, lưng mọc Cốt Thứ, trong mắt tràn đầy châm chọc cùng uy nghiêm đáng sợ, giơ tay liền hóa ra một thanh kiếm.

Bên trên hàn quang phun ra, vô tận lực lượng không gian bị đè ép ở kiếm chiêu bên trong, hướng về Hoàng Ẩn chém tới.

Hoàng Ẩn sắc mặt băng hàn, giơ tay bấm quyết.

To lớn bình phong ở trước người xuất hiện, ngăn trở cái kia đâm thủng không gian một chiêu.

“Ầm ầm!”

Không gian thật lớn lực lượng nổ ra, một trận bão táp bao phủ mà lên, giội rửa ở trên người hai người.

Nhưng nhưng đều là ổn như sơn nhạc, cũng không từng sau lùi một bước.

Tung anh thân thể nhất chuyển, cái kia bão lớn, càng đều bị hút vào kiếm bên trong, một lần nữa ám sát mà tới.

Hoàng Ẩn trong mắt xẹt qua thịnh nộ vẻ, bên người xuất hiện năng lượng dòng lũ.

Đem cái kia ánh kiếm cuốn vào, lại bị cái kia ánh kiếm phá mở.

Số chiêu bên dưới, hai người càng là thế lực ngang nhau.

Hoàng Ẩn sắc mặt cực kỳ khó coi, này tung anh tu vi cùng hắn không khác nhau chút nào, đều là thất tinh cao cấp Giới Vương.

Chính mình lờ mờ ở thực chiến trên hơi thắng đối phương một điểm.

Nhưng ở này Vong Xuyên hoàn cảnh, còn có Bạch Cốt phu nhân đám người ở một bên mắt lạnh hạ, đã đem điểm ấy chênh lệch lau sạch.

Hai người lại qua mấy chiêu, Hoàng Ẩn phản mà bị bức ép lùi, cắn răng cả giận nói: “Bạch Cốt phu nhân, ngươi sẽ chờ chịu đựng Tinh Cung lửa giận đi!”

Nói, xoay người muốn đi.

“Nhận không chịu đựng lửa giận lại không nói, ngươi nếu đã tới, còn muốn đi?”

Bạch Cốt phu nhân cười lạnh một tiếng, nói: “Nếu thật sự để cho ngươi đi rồi, liền thực sự là chuyện cười lớn.”

Đến hẹn lại lên. Hoàng Châu cầu vote converter yêu thích tháng 5! Mong các đồng đạo ủng hộ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1739: To Lớn Ác Mộng, Cùng Chung Tọa Độ

Một trận giá rét âm phong thổi qua, không gian chung quanh liền giống bị đóng băng ở giống như vậy, từ đã đến giờ không khí, đều dừng lại lưu động.

Hoàng Ẩn thân hình hơi ngưng lại, trong đồng tử tràn đầy ngạc nhiên.

Bạch Cốt phu nhân liền xuất hiện ở phía trước, năm ngón tay uốn lượn thành trảo, trực tiếp đập đi qua.

Năng lượng khổng lồ ở đằng kia mảnh khảnh trong ngón tay ngọc ngưng tụ, vô biên hàn ý trong khoảnh khắc bạo phát, khuếch tán.

Hoàng Ẩn hoảng hốt, sợ quát một tiếng.

Trước người lập tức xuất hiện to lớn dòng xoáy, đem trọn cái bốn phương tám hướng năng lượng toàn bộ bớt thời gian lại đây.

Liền giống như một hố đen, làm cho người ta có thể thu nạp hết thảy cảm giác.

“Ầm ầm!”

Nhưng Bạch Cốt phu nhân một đòn, dễ dàng xuyên thấu cái kia dòng xoáy.

Không chỉ có như vậy, bám ở trên người áo giáp, không ngừng da bị nẻ mở, nổ thành điểm điểm mảnh vỡ.

Hoàng Ẩn phun ra một ngụm máu tươi, chính là bay ngược ra ngoài, mạnh mẽ té xuống đất.

Bạch Cốt phu nhân một chiêu đắc thủ, miệt cười một tiếng, liền thu tay về đến, bay xuống đến Sâm La Điện trước, tựa hồ chẳng muốn lại liếc mắt nhìn, nói ra: “Hoài kháng, khắc phục hậu quả.”

Cái kia Sâm La Điện trên đứng yên nam tử, Diêm Ma tộc hoài kháng, bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở Sâm La Điện phía trước phương, chắp hai tay.

Phía sau lập tức hóa ra to lớn Diêm Ma bóng mờ, cao tới trăm trượng, Thiên Thủ trăm chân, như một cái to lớn rết, đáng sợ dị thường.

Dương Thanh Huyền mặc dù nằm trên đất, nhưng tất cả mọi thứ, cũng không chạy khỏi thần thức của hắn cùng pháp nhãn, toàn bộ thu vào đáy mắt.

“Quả nhiên là Diêm Ma.”

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm nói.

Cái này Diêm Ma so với mình lúc trước giết cái kia cao cấp rất nhiều.

Không chỉ có hóa hình người, hơn nữa tu vi vừa nhìn xuống, sâu không thấy đáy, chí ít cũng là trung giai Giới Vương.

Hoài kháng trong miệng nói lẩm bẩm, Thiên Thủ không ngừng bấm quyết, vô số màu đen phù văn bay vào trên không, tụ tập ở trên vòm trời, như mộng yểm giống như khuếch tán.

Hoàng Ẩn tuyệt vọng nằm trên đất, sợ sợ muôn dạng.

Hắn trọng thương tại người, bỏ chạy không cửa, mà còn lại hơn trăm người, vẫn còn ở tiếng ca hôn mê, không gặp tỉnh lại.

Chỉ có thể ở này ngồi chờ chết.

Đúng lúc này, đang chuẩn bị về trong điện Bạch Cốt phu nhân, giơ lên chân xuất sắc chân đột nhiên ngừng trên không trung, hoàn toàn không có có đạp đi.

Chung quanh cường giả cũng tựa hồ cảm ứng được cái gì, dồn dập quay đầu lại, hướng về vòm trời nhìn tới.

Đứng ở không trung hoài kháng, đầy mặt vẻ hoảng sợ, to lớn kia Diêm Ma bóng mờ, ở sau lưng điểm điểm tán loạn.

Mà bản thân, càng là phun ra một ngụm máu đến, liền từ không trung rớt xuống.

Tung anh thân thể lóe lên, liền lên trước đem hoài kháng tiếp được.

Trên vòm trời to lớn kia ác mộng, trong đó lập loè ra một đạo kim quang, lập tức phóng đại, đem trọn cái tấm màn đen xé rách ra.

Trên hư không, vô số phong vân dũng động.

Mảng lớn năng lượng bạo loạn, từ bốn phương tám hướng hướng về cái kia kim quang nơi sụp xuống mà đi.

Toàn bộ Bạch Cốt Thành phía trên không gian hoàn toàn vặn vẹo.

“Ầm ầm!”

Một tiếng vang thật lớn, tất cả bạo loạn quy tắc, ở một luồng rộng lớn sức mạnh to lớn hạ nổ ra.

Toàn bộ không gian sụp xuống đốt, hóa ra một cái đường kính khoảng mười trượng màu vàng quang tròn.

Lập tức giữa kim quang, ngưng tụ ra một bóng người.

Theo người này xuất hiện, cái kia bạo loạn năng lượng mới dần dần ổn định lại.

Bạch Cốt phu nhân lạnh như băng ánh mắt nhìn chằm chằm cái kia tròn bên trong người.

Chung quanh cường giả, không khỏi là hoảng hốt.

Người kia ngũ quan kiên nghị, con ngươi như chim ưng, trên người mặc đen nhánh trường bào.

Theo ánh mắt chậm rãi trợn mở, một luồng cường hãn lực áp bách khuếch tán ra, không gian chung quanh lập loè ra sặc sỡ thần quang.

Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng hốt, đây là người nào?

Người này vừa ra trận, khí thế kia mạnh, hoàn toàn không kém Bạch Cốt phu nhân!

Tinh Cung ngoại trừ Thiên Vô Tình ở ngoài, lại còn có cường giả như vậy?

Dương Thanh Huyền nằm trên đất, trong lòng một mảnh thấp thỏm bất an.

Nếu như đánh giá sai Tinh Cung lực lượng, vô cùng có khả năng cho Chính Tinh Minh mang đến vạn kiếp bất phục hậu quả.

Bạch Cốt phu nhân rốt cục động dung, nhìn chằm chằm người áo đen kia, cả kinh nói: “Ngươi là...”

Áo bào đen người ngước mắt lên liêm, một đôi mắt phảng phất ngôi sao lấp lóe, môi mỏng nhẹ khải, “Phong nguyệt chi sách xuất hiện thời không, mong rằng phu nhân công khai.”

Bạch Cốt phu nhân nói: “Ta biết ngươi là ai, không nghĩ tới ngươi lại còn sống sót.”

Áo bào đen người lẳng lặng đứng ở đó.

Không nói, chỉ là chờ đợi.

Bạch Cốt phu nhân than nhẹ một tiếng, nói: “Ngươi đã ra mặt, lúc này không tọa độ ta liền cùng chung đi ra. Cho tới phong nguyệt chi sách cuối cùng hạ xuống tay người nào, thì nhìn cá nhân tạo hóa.”

Nói, giơ tay lên.

Màu vàng hình lập phương chậm rãi hiển hiện ra, bên trên vô số con số lấp lóe.

Bạch Cốt phu nhân vung tay lên, này hình lập phương nhất thời lóe lên, liền bay ở Sâm La Điện đỉnh, treo cao bên trên.

Áo bào đen người liếc mắt nhìn, nói: “Đa tạ.”

Bạch Cốt phu nhân cười lạnh nói: “Ngươi không cần cám ơn ta, Chính Tinh Minh người đến, các ngươi Tinh Cung người cũng tới, không chừng còn sẽ có cái khác nhân vật đáng sợ lại đây. Ta cùng chung ra thời không tọa độ, đều chỉ là vì tiết kiệm phiền phức. Cho tới chuyện này kết quả, liền xem thiên mệnh.”

Nói, vung tay lên, nói: “Chúng ta trở lại.”

Bạch Cốt Thành cường giả, lập tức theo sau lưng Bạch Cốt phu nhân, trở lại Sâm La Điện bên trong.

Dương Thanh Huyền cũng bị người nhấc tiến vào.

Cũng chỉ còn sót lại đầy đất Tinh Cung người, từ từ một vừa tỉnh lại.

Áo bào đen người xoay người, liền muốn ẩn vào hư không.

Hoàng Ẩn vội vàng đứng lên, ôm quyền nói: “Đại nhân dừng chân, kính xin đại nhân lưu lại họ tên.”

Áo bào đen người trí nhược không nghe, bóng người lay động bên dưới, liền kèm theo uy nghiêm vô thượng, hoàn toàn biến mất ở không trung.

Hoàng Ẩn khuôn mặt co quắp hạ, lóe lên vẻ giận dữ.

Mặc dù đối phương cứu hắn, nhưng như vậy miệt thị, nhưng làm hắn hết sức phẫn nộ cùng không thích.

“Đại nhân, xảy ra chuyện gì?”

Rất nhanh, Động Chân người từ từ tỉnh lại.

Hồi tưởng lại vừa nãy việc, đều hoàn toàn biến sắc, gặp chính mình không việc gì sau, đều là người đổ mồ hôi lạnh.

Hoàng Ẩn nghĩ một hồi, liền đem vừa nãy việc nói một lần, nói: “Tinh Cung ngoại trừ Diệt Pháp lão đại ở ngoài, nhưng còn có loại này cường giả?”

Động Hư đám người, đều là nghe được trợn mắt ngoác mồm.

Hoàn toàn không có ấn tượng.

Một vị hung đồ ngập ngừng nói ra: “Sẽ không phải là Diệt Pháp lão đại?”

Hoàng Ẩn lườm hắn một cái, quát lên: “Diệt Pháp lão đại ta sẽ không nhận ra?”

Hết thảy Tinh Cung người, đều trố mắt nhìn nhau, không biết người áo đen kia thân phận.

Hoàng Ẩn cắn răng nghiến lợi nói: “Xem ra này bên trong tinh vực, còn ẩn giấu đi đại lượng lão quái a. Hừ, treo cái gì treo, năm đó Ân Võ Vương đối với bản tọa đều chờ như thượng tân. Người này dám hoàn toàn không thấy bản tọa!”

Động Hư nói: “Từ Bạch Cốt phu nhân bên trong cũng biết, người này hẳn là ta Tinh Cung người. Điểm ấy đối với chúng ta cực kỳ có lợi. Chờ việc này sau khi kết thúc, đi về hỏi Nhân Hoàng đại nhân, lẽ ra có thể có rõ ràng.”

Động Huyền gật đầu, đồng ý nói: “Hơn nữa người này để Bạch Cốt phu nhân cùng chung ra thời không tọa độ, đối với chúng ta cũng là rất là có lợi. Chúng ta liền trú đóng ở Bạch Cốt Thành bên trong, phái một người phụ trách theo dõi lúc này không tọa độ, vừa có xác định, liền lập tức tiến về phía trước.”

Tinh Cung người chuyến này, tuy rằng chịu đến trọng tỏa.

Nhưng không tên giết ra áo bào đen người, nhưng là khiến tinh thần bọn họ phấn chấn.

Rất nhanh, đoàn người rồi rời đi Sâm La Điện, ở Bạch Cốt Thành bên trong ở lại, chờ đợi xác định tọa độ.

Đến hẹn lại lên. Hoàng Châu cầu vote converter yêu thích tháng 5! Mong các đồng đạo ủng hộ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1740: Vạn Kiếp Bất Phục, Tu Luyện

Trong đại sảnh, tuy có cái bàn bình phong, nhưng vẫn nhưng mà lộ ra trống rỗng.

Mọi người sớm đã lui xuống.

“Được rồi, đứng lên đi, đừng giả bộ.”

Bạch Cốt phu nhân nhàn nhạt nói.

Dương Thanh Huyền vẫn như cũ nằm trên đất, không nhúc nhích.

Bạch Cốt phu nhân liếc mắt nhìn hắn, không nhịn được “Xì xì” bật cười, lập tức lạnh giọng nói: “Lại không nổi, ta liền chém xuống đầu của ngươi.”

Nói, tay ngọc ở không trung một phen, liền ngưng ra một thanh huyền âm chủy thủ, thật sự chém xuống.

Dương Thanh Huyền thân thể một hồi liền nhảy lên, cả kinh nói: “Phu nhân tha mạng.”

Bạch Cốt phu nhân phất một cái ống tay áo, thu rồi chủy thủ, giễu cợt nói: “Nhìn ngươi còn giả bộ.”

Dương Thanh Huyền khổ sở nói: “Nguyên lai phu nhân vẫn luôn biết ta không có hôn mê.”

Bạch Cốt phu nhân nói: “Hừ, trên người ngươi có Diêm Ma Châu, liền có thể chống đỡ Diêm Ma thanh âm, còn muốn ở trước mặt ta lừa đối.”

Gặp Dương Thanh Huyền bộ dáng giật mình, Bạch Cốt phu nhân hừ lạnh nói: “Ngươi cho rằng ngươi chém giết Diêm Ma việc, có thể giấu được ta?”

Dương Thanh Huyền cười khổ, còn tưởng rằng làm sao lộ hãm, hóa ra là có chuyện như vậy.

Nhất định là Bạch Cốt phu nhân phái người hỏi dò chính mình làm sao lẻn vào Vong Xuyên.

Vì lẽ đó biết rồi tất cả.

Bất quá nói chuyện cũng tốt, miễn cho hoài nghi đến thứ khác, tuôn ra Nhân Quả Tứ Đế Ngọc, vậy mình liền thật sự chết chắc rồi.

Dương Thanh Huyền lập tức vỗ xuống nịnh nọt, khen tặng nói: “Phu nhân anh minh. Đúng rồi, sẽ không biết vừa nãy người áo đen kia rốt cuộc là ai, càng lợi hại như vậy?”

Bạch Cốt phu nhân nói: “Đây không phải là ngươi nên biết.”

Dương Thanh Huyền mặt đen lại, khổ sở nói: “Ta chính là Chính Tinh Minh minh chủ, cùng Tinh Cung là đối đầu, làm sao không phải ta nên biết? Tinh Cung không tên còn ẩn giấu cường giả như vậy, nếu như một không cẩn thận, Chính Tinh Minh khả năng liền vạn kiếp bất phục. Kính xin phu nhân chỉ điểm một, hai.”

Bạch Cốt phu nhân nói: “Tinh Cung trải qua mười một đời Nhân Hoàng, cất giấu thâm hậu, căn bản không phải ngươi có thể hiểu được. Chống lại Tinh Cung, cũng chỉ có ngươi loại này nghé con mới sinh mới có thể làm chuyện như vậy. Ta khuyên ngươi vẫn là rất sớm thu tay lại, miễn cho rơi vào vạn kiếp bất phục.”

Dương Thanh Huyền giận dữ, nói: “Không chịu nói thì thôi.”

Liền phất tay áo mà đi.

Bạch Cốt phu nhân nhìn bóng lưng hắn rời đi, nếu có điều nghĩ, càng rơi vào trầm tư.

...

Ngày mai, Dương Thanh Huyền đang tu luyện.

Niệm Vấn tìm đến hắn, mang đi Bạch Cốt phu nhân mật thất, phụ trợ tu luyện.

Vừa vào mật thất bên trong, Dương Thanh Huyền lập tức cảm nhận được bất phàm.

Toàn bộ bên trong mật thất chạm trận pháp, càng so với thường ngày phức tạp gấp mười lần trở lên.

Trận trung sáo trận, hoàn hoàn khảm nạm.

Có chút trên trận pháp, chỉ là năng lượng vận chuyển, liền hoá thành hình rồng, xoay quanh bất định.

Bạch Cốt phu nhân chỉ vào một toà đại trận, nói: “Ngươi ngồi cái kia mặt trên đi, lần này tu thành tiến hành so sánh lâu.”

Đồng thời ném ra một cái túi đựng đồ cho Dương Thanh Huyền, nói: “Ngươi nếu như chi trì không nổi, liền nuốt mấy cái thiên tài địa bảo này. Nhất định phải kiên trì đến ta nói ngừng mới thôi.”

Dương Thanh Huyền mở túi đựng đồ ra vừa nhìn, không khỏi sợ hết hồn, bên trong ngoại trừ đại lượng nồng nhiệt lửa tinh thạch ở ngoài, còn có lượng lớn hỏa thuộc tính thiên tài địa bảo, tỷ như long phượng hoàng Ngọc Phách, phục la Hồng Liên, cùng với Toàn Long Đan, Đạo Văn Đan, thiên diễn đan quý giá đan dược.

Dương Thanh Huyền lập tức ý thức được lần này tu luyện bất phàm, hỏi: “Phu nhân đây là muốn...”

Bạch Cốt phu nhân quát lên: “Nghe theo chính là, bớt nói nhảm.”

Dương Thanh Huyền nội tâm tuy rằng không thích, nhưng vẫn là gật đầu nói: “Được.”

Bạch Cốt phu nhân dáng vẻ mười phần ngưng trọng, chậm rãi vươn tay ra, lòng bàn tay một mảnh khí trời đất hòa hợp bay lên, hiện ra thành một cái bình ngọc.

Chiếc lọ trên có trận pháp cùng hi hữu tinh thạch, bản thân liền là cái bảo vật.

Bạch Cốt phu nhân thận trọng đem bình ngọc mở ra, sau đó đem chất lỏng bên trong đổ vào trong miệng.

Cái kia mặt mũi đỏ thắm, đột nhiên đã biến thành màu nhũ bạch.

Trong suốt trên da thịt trắng như tuyết, bắt đầu xuất hiện tảng lớn màu đỏ thẫm phù văn.

Như như du ngư không ngừng ở da thịt bề ngoài đi khắp, yêu dị mà mỹ lệ.

Bạch Cốt phu nhân quát lên: “Bắt đầu rồi!”

Liền mở mồm ra, phun ra Huyền Âm Châu.

Bên trong mật thất vạn ngàn trận pháp, cùng vận chuyển, linh khí khổng lồ cùng huyền âm khí điên cuồng chuyển vận, toàn bộ bên trong mật thất năng lượng mức độ đậm đặc gần như hóa sương mù.

Dương Thanh Huyền trấn định tâm thần, hai tay bấm quyết, Hỏa Chi Cốt Tượng ở trên đỉnh đầu hiện ra, hai tay không ngừng đánh ra hỏa diễm, hóa thành một tấm võng lớn, hướng về Huyền Âm Châu trên che chở đi qua.

Hai loại thuộc tính năng lượng tỷ như dung hợp, tuôn ra từng vòng sóng gợn.

Hỏa diễm cuối cùng thế yếu, ở huyền âm khí chèn ép xuống, tảng lớn nổ tung, hóa thành đại biểu "Hỏa chi đại đạo" hoa văn, từng cái từng cái dấu ấn trên Huyền Âm Châu.

Làm cho hạt châu lưu hỏa điểm điểm, muôn màu muôn vẻ, mười phần rực rỡ.

Đồng thời ngoại trừ hỏa văn ở ngoài, toàn bộ trong mật thất năng lượng, đều hóa thành từng nét bùa chú, thậm chí là long hình, tràn vào Huyền Âm Châu bên trong.

Dương Thanh Huyền tựa hồ ý thức được cái gì, trên hai tay một mảnh mồ hôi lạnh, có chút sốt sắng.

Trực tiếp từ trong túi chứa đồ bắt được một đem đồ vật, liền dồn vào trong miệng.

Phản chính hắn Thanh Long Thánh Thể, đối với các loại sức thuốc tác dụng phụ đều cơ hồ miễn dịch, chỉ cần có thể bổ sung trong cơ thể tiêu hao, ăn cái gì cũng không sao cả.

Ăn một khẩu đồ vật sau, trong cơ thể tiêu hao hầu như nháy mắt vá kín.

Hỏa Chi Cốt Tượng trên hai mắt trợn trừng, càng cường đại hơn hỏa diễm gào thét mà lên, từng vòng bạo nổ mở, phân giải thành đại đạo hoa văn.

Bạch Cốt phu nhân trong tay quyết ấn, cũng cùng thường ngày bất đồng.

Các loại huyền âm khí ở bốn phía lưu chuyển tiêu tan, toàn bộ người phảng phất hình thành một vùng không gian, siêu nhiên ở thiên địa ở ngoài.

Không bao lâu, Dương Thanh Huyền thể năng lại hạ xuống một phần ba trở xuống.

Vội vàng lại đào một đem đồ vật bổ sung.

Như thế lặp lại, trong cơ thể mồi lửa hết rồi lại bổ, bù đắp lại không.

Nhưng trước sau không dám để năng lượng thấp hơn một phần ba, sợ đột nhiên liền không khống chế được.

Đúng lúc này, Bạch Cốt phu nhân đột nhiên sắc bén kêu một tiếng, đầy mặt gấp gáp vẻ.

Dương Thanh Huyền trong lòng rùng mình, phảng phất cảm giác được cái gì.

Đột nhiên nắm lên túi chứa đồ, một chưởng đập nát, bên trong hết thảy thiên tài địa bảo, tuyệt thế đan dược, toàn bộ bay ra, hướng về trong miệng hắn tuôn tới.

Thời không vào đúng lúc này, đột nhiên đình trệ ở.

Bị tất cả sức mạnh bao quanh Huyền Âm Châu trên, đột nhiên bùng nổ ra cường thịnh ánh sáng.

Vạn ngàn phù văn từ bên trên lấp loé mà ra, đồng thời phát sinh tim đập giống như đập đều tiếng.

Mấy hơi thở qua đi, cái kia bất động thời không bắt đầu lưu động, vô tận năng lượng điên cuồng hướng về Huyền Âm Châu chảy trở về.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, trong cơ thể đầy tràn hỏa có thể, nháy mắt đã bị trừu thành hết sạch.

Cả người nguyên lực cùng chân nguyên, trực tiếp thấy đáy.

Liền ngay cả da dẻ cũng làm khô hạ xuống, tinh nguyên đều bị thiêu đốt, hóa thành hỏa diễm, hướng về cái kia Huyền Âm Châu bên trong hấp thụ.

“Xảy ra chuyện gì?!”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, đại lượng thiên tài địa bảo không ngừng trào vào bên trong cơ thể, nhưng hơi hơi bổ sung một tia, liền nháy mắt bị quất ra đi.

Nửa bên thân thể thậm chí trực tiếp hóa thành hỏa diễm, bị hút tới.

Tinh Giới bên trong mấy vị Tinh Túc, đều là nằm ở Tinh Giới bên trong, tương tự bị lấy sạch.

Tử Diều Hâu trên người hồn quang thiểm động, dùng võ hồn lực lượng chống đỡ lấy.

Dương Thanh Huyền trong lòng ngạc nhiên, mình phải chết sao?

Thân thể một điểm điểm hóa làm hỏa diễm, bị hút vào Huyền Âm Châu bên trong, như vậy chính mình toàn bộ người, đều sẽ bị cái kia Huyền Âm Châu luyện hóa đi.

Đến hẹn lại lên. Hoàng Châu cầu vote converter yêu thích tháng 5! Mong các đồng đạo ủng hộ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1741: Đột Phá, Cửu Tinh Giới Vương

Đúng lúc này, bên trong mật thất thời không lần thứ hai ngưng lại, phảng phất thay đổi hạ.

Cái kia Huyền Âm Châu bắt đầu không ngừng rút ra dài biến hóa, cuối cùng biến thành một bóng người, đồng thời không ngừng cụ tượng hóa.

Một đạo thướt tha uyển chuyển dáng người nổi lên.

Đường cong lả lướt, ngũ quan tuyệt mỹ.

Càng khiến người ta đại phun máu mũi chính là, thân ảnh ấy dĩ nhiên y s bu ua.

Dương Thanh Huyền từ lâu hóa thành hỏa diễm, đã là nửa cái thân thể, đang khổ cực chống đối cái kia Huyền Âm Châu lấy ra lực lượng.

“Phốc!”

Trước mắt bóng người nổi lên, lập tức để hắn máu phun phè phè.

Không chỉ có là bởi vì thân ảnh này hương diễm, hơn nữa thân ảnh ấy dĩ nhiên là Bạch Cốt phu nhân!

Theo Dương Thanh Huyền kiên thủ tan vỡ, trên đỉnh đầu Hỏa Chi Cốt Tượng, cũng một điểm điểm phân liệt, hóa thành hỏa chi phù văn, bị thân ảnh kia hút vào bên trong cơ thể.

“Xong đời, thật muốn chết.”

Dương Thanh Huyền trong đầu hiện ra cái này ý nghĩ, toàn bộ người liền thoát lực giống như vậy, thẳng tắp té xuống đất hạ.

Mà đúng lúc này, theo thân ảnh kia thành hình, trong mật thất lực hấp dẫn liền cắt đứt.

Dương Thanh Huyền lặng lặng nằm trên đất, lượng lớn thiên tài địa bảo cùng đan dược tiếp tục tại trong cơ thể hòa tan, tư dưỡng kinh mạch của hắn cùng thân thể, một điểm điểm khôi phục.

Đen kịt bình tĩnh trong tròng mắt, chiếu ra Bạch Cốt phu nhân cùng cái kia lu người cái bóng.

Dương Thanh Huyền trong đầu đột nhiên bay lên một tên kỳ quái ý nghĩ, cái kia Bạch Cốt phu nhân trong quần áo mặt, cùng này lu thân là giống nhau sao?

Trên trận pháp Bạch Cốt phu nhân, mặt như vẻ mừng rỡ như điên.

Hai tay nhanh chóng bấm quyết, đổ mồ hôi tràn trề.

Huyền Âm Châu biến thành người, mặt mỉm cười, hai tay bấm quyết bên dưới, liền hóa thành lưu quang, trở về đến Bạch Cốt phu nhân trong cơ thể.

“Ha ha ha ha!”

Bạch Cốt phu nhân cả người cự chiến, hai mắt trợn trừng, nhưng là cất tiếng cười to.

Toàn bộ bên trong mật thất thời không, trong phút chốc đổ nát.

Vạn ngàn trận pháp phá diệt, dường như thế giới tận thế

giống như.

Cũng trong lúc đó, thiên địa có cảm giác.

Một đạo bạch quang, từ Sâm La Điện bên trong phóng lên trời.

Cái kia bạch quang không ngừng mở rộng, biến thành trăm trượng cột sáng, lộ ra Bạch Ngọc vẻ, đem trọn cái thiên địa soi sáng thành một mảnh chói mắt trắng.

Đồng thời cường đại hùng hậu khí tức khuếch tán ra, toàn bộ Bạch Cốt Thành đều có thể cảm nhận được cái kia làm người sợ hãi cường giả hơi thở.

Là ai?

Hết thảy Bạch Cốt Thành dân chúng trong mắt đều là sâu sắc ngạc nhiên, có gan phát ra từ linh hồn run rẩy, để cho bọn họ nghĩ muốn đi bái phục.

Tinh Cung người vẫn còn ở Bạch Cốt Thành bên trong.

Cảm nhận được hơi thở kia, đều là không từ một chấn động.

Khí tức này bọn họ không thể càng quen thuộc, chính là trước đây không lâu mới tiếp xúc Bạch Cốt phu nhân, không nghĩ tới nhanh như vậy đã đột phá.

Hoàng Ẩn sắc mặt càng là hắc trầm xuống.

Nơi nào đó hư không, đứng sừng sững một đạo áo bào đen bóng người.

Cuồng phong gào thét bên dưới, áo bào đen bay phần phật.

Một đôi như chim ưng giống như con ngươi, sâu sắc nhìn cái kia ngút trời bạch quang, ở sóng lớn phía sau, lại khôi phục hoàn toàn yên tĩnh.

…

Sâm La Điện bên trong.

Hết thảy cường giả đều là ngạc nhiên, ánh mắt hướng về cái kia mật thất phương hướng nhìn tới.

Nhưng không người dám lên trước.

Cái kia rộng lớn vĩ ngạn khí tức, như sông lớn dâng trào, ở toàn bộ Sâm La Điện trên xoay quanh.

Mỗi người đều tựa hồ trong lòng sinh ra ý nghĩ.

Trong cõi u minh, hình như có đại đạo sức mạnh to lớn giáng lâm.

Không chỉ có Sâm La Điện bên trong võ giả, hơn một nửa cái Bạch Cốt Thành võ tu, đều cảm ứng được này rộng lớn lực lượng, mừng như điên bên dưới, vội vàng ngồi xếp bằng tu luyện.

Chỉ có điều đường lớn này sức mạnh to lớn trung tâm, liền ở Sâm La Điện, cái kia mật thất trên phế tích không.

Bạch Cốt phu nhân lẳng lặng ngồi ở, sắc mặt tường hòa, đang điều tức cùng củng cố trên người cảnh giới.

Đường lớn kia sức mạnh to lớn như mộng như ảo, ở bốn phía diễn biến.

Chính là đột phá đến cửu tinh Giới Vương sau, xúc động Thiên Tượng.

“Cái cảm giác này…”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, lập tức có cảm ứng.

Cửu tinh Giới Vương xúc động đại đạo sức mạnh to lớn!

Dương Thanh Huyền nháy mắt liền biết, đây là cơ hội ngàn năm một thuở.

Toàn bộ Thương Khung tinh vực, có mấy cái cửu tinh Giới Vương?

Mà chính mình vừa vặn gặp phải đột phá, này sức mạnh to lớn cảm ứng một, hai, liền có thể được lợi vô cùng.

Ngay sau đó lập tức tập trung ý chí, vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, cảm ngộ đại đạo.

Lúc trước bị Huyền Âm Châu bớt thời gian thân thể, ở lượng lớn thiên tài địa bảo cùng đan dược quán đỉnh hạ, đã khôi phục hơn nửa.

Theo Dương Thanh Huyền trong tay Long Ấn bấm ra, trên người lần thứ hai hóa ra một điểm châm lửa văn, đem toàn bộ thân hình che kín.

Sau đó, này chút hỏa văn hiển hóa ra ngoài, ngưng tụ thành từng đoá từng đoá hỏa diễm, tung bay mà lên, cùng trên đỉnh đầu ngưng tụ.

Lần thứ hai hóa ra Hỏa Chi Cốt Tượng.

Đây là cốt tượng lần thứ hai đổ nát, lần thứ hai ngưng tụ.

Thời gian từng giờ trôi qua.

Dương Thanh Huyền cùng Bạch Cốt phu nhân cứ như vậy chính diện tương đối, nhưng đều đắm chìm ở với nhau lĩnh ngộ bên trong, đối với chuyện bên ngoài hoàn toàn không sát.

Không biết qua bao lâu, cái kia Hỏa Chi Cốt Tượng rốt cục ngưng tụ hoàn thành.

Bộ xương to lớn hiện ra ở sau lưng, sinh lần đầu đôi giác, mỗi một gân cốt cách đều tôi luyện thành chói lọi kim vẻ, bên trên thiêu đốt ngọn lửa bất diệt, từ mắt vành mắt nơi sâu xa, càng là óng ánh như kim.

Lúc này, Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn biến đổi.

Cái kia Hỏa Chi Cốt Tượng cùng với kết hợp lại, đồng thời bay xuống, về quy bản thể bên trong.

Dương Thanh Huyền sắc mặt ngưng trọng, toàn thân bị cốt tượng lực lượng rót vào người, kịch liệt run rẩy, đồng thời hỏa chi phù văn ở trên da thịt tảng lớn hiện ra, bao trùm toàn thân.

Dương Thanh Huyền thủ ấn lần thứ hai biến đổi, hai tay một trên một dưới, nắm lấy nhau ở trước người, bấm ra một cái long hình.

Phảng phất một đạo tiếng rồng ngâm từ trong cơ thể vang lên, xông cả người rung động, tảng lớn Long Nguyên ở quanh thân quanh quẩn.

Cái kia chút hỏa văn toàn bộ thối lui, hóa ra từng mảng từng mảng Long Lân, bao trùm toàn thân.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền mặt lộ vẻ thần sắc thống khổ, hai mắt đột nhiên trợn trừng, ngửa lên trời phát sinh một tiếng Long Ngâm, thẳng vào Cửu Tiêu.

Đường lớn kia sức mạnh to lớn ở tiếng rồng ngâm hạ, nhỏ nhẹ xoay quanh, bên trong phảng phất hóa ra Long Ảnh.

Vô số võ giả dồn dập mở hai mắt ra, giật mình nhìn.

Này tiếng rồng ngâm cũng không mạnh, nhưng kỳ quái là, tại sao có thể có Rồng?

Thanh âm kia giằng co một trận, chậm rãi tiêu tan xuống.

Trong phế tích Dương Thanh Huyền, chẳng biết lúc nào đã khôi phục chân thân, khuôn mặt bình tĩnh, chắp hai tay ở trước người.

Nhìn kỹ bên dưới, khí tức lâu dài mà thâm hậu, cường đại hào quang ở trước người không ngừng thu lại, bên trong mơ hồ có Long Ảnh bơi lội.

Hồi lâu, Dương Thanh Huyền lông mày đại nhẹ nhàng động hạ, mi mắt chậm rãi trợn mở.

Bên trong đất trời thuộc về phục bình tĩnh, năng lượng cùng thời không một lần nữa vững vàng lưu động, đường lớn kia sức mạnh to lớn chẳng biết lúc nào, đã tiêu tan hầu như không còn, còn dư lại không có mấy.

“Đây cũng là Giới Vương lực lượng sao?”

Dương Thanh Huyền đầy mặt nghi hoặc, lập tức trong mắt vẻ mặt càng mạnh mẽ.

Nhờ cơ duyên, hắn dựa vào Bạch Cốt phu nhân đột phá thời gian hạ xuống cửu tinh đại đạo sức mạnh to lớn, còn có phá sau mà thành hỏa nguyên chi lực, trực tiếp xông phá Giới Vương bình phong.

Dương Thanh Huyền cảm thụ được trong cơ thể mênh mông như biển năng lượng, không nhịn được mừng như điên.

Cái kia trong suốt như ngôi sao hai mắt, chớp động bên dưới, liền bắn ra ánh vàng, đem trước mắt vạn vật toàn bộ phân giải.

Bạch Cốt phu nhân từ đầu đến cuối cũng không từng nhúc nhích một hồi, đối với Dương Thanh Huyền đột phá cũng trí nhược không nghe, không ngừng tham tu thể ngộ cái kia cửu tinh Giới Vương lực lượng.

Mà đúng lúc này, Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình bên trong, Bạch Cốt phu nhân bản tướng càng bị phân giải, không ngừng hiển lộ ra chân thân.

“Đây là!”

Dương Thanh Huyền trong lòng bỗng nhiên kinh hoàng, bị chính mình Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn thấy tất cả kinh hãi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1742: Lưu Ly Tượng, Liền Như Vậy Cáo Từ

Ngồi xếp bằng ở phía trước mình, đang cảm ngộ đại đạo Bạch Cốt phu nhân, càng là một vị thông suốt như ngọc lưu ly tượng.

Này lưu ly tượng mặt không hề cảm xúc, hai tay bấm quyết, cả người điêu khắc đầy trận pháp kỳ dị.

Không chỉ có như vậy, mỗi cái bên trong đại trận, đều có đại lượng đạo văn hiện ra, đi khắp bên dưới bày kín toàn thân, phảng phất có sinh mệnh.

“Tiên ngọc!”

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, chẳng biết vì sao, vị này lưu ly tượng vừa ra, trong đầu hắn liền hiện ra “Tiên ngọc” hai chữ.

Nhưng rất nhanh, liền phát hiện lưu ly tượng trên đạo văn, so với Tiên ngọc cường đại rồi vô số lần.

Các loại đại đạo quy tắc, toàn bộ hiện ra bên trên.

Khí tức cũng cực kỳ thuần túy, phảng phất cùng đại đạo hòa vào nhau.

Giống như là bên trong đất trời, một vị nhất là thân thể hoàn mỹ.

Dương Thanh Huyền trong đầu Linh Quang lóe lên, kém một chút bật thốt lên, “Ngự hồn!”

Vị này lưu ly tượng càng là ngự hồn.

Đang cùng Linh tộc giao du bên trong, Dương Thanh Huyền đối với ngự hồn có nhất định giải.

Trước mắt vị này lưu ly tượng không chỉ có là ngự hồn, hơn nữa còn là ngự hồn bên trong, hoàn mỹ nhất tồn tại.

Mặc dù là Linh Vương cũng vẫn hoài nghi loại này ngự hồn chân thực tính, chỉ tồn tại ở Linh tộc ghi chép bên trong.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh hoàng, Bạch Cốt phu nhân chân thân, càng là một vị hoàn mỹ ngự hồn pho tượng?

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Đúng lúc này, mí mắt giật lên, ánh mắt càng thâm nhập xuống.

Cái kia ngự hồn như cùng phía trên trận pháp, ở Hỏa Nhãn Kim Tình phát giác hạ, cũng là không ngừng phân giải khai.

Rất nhanh, Dương Thanh Huyền đã nhìn thấy càng thâm nhập đồ vật.

Ở hoàn chỉnh ngự hồn thân thể bên trong, vây quanh một khối Bạch Ngọc, vì là toàn bộ ngự hồn hạt nhân. Liên tiếp trên người hết thảy trận pháp, trận văn, thậm chí Bạch Cốt phu nhân mỗi lần hít thở, đều cùng này Bạch Ngọc liên kết.

Dương Thanh Huyền tâm thần rung mạnh, cái kia Bạch Ngọc trình hình vuông, có năng lượng đặc biệt tràng, mặt trên che kín các loại hoa văn, cùng đạo văn hoàn mỹ kết hợp với nhau.

Hơn nữa này chút hoa văn cùng năng lượng đó tràng, hắn một chút cũng không xa lạ gì!

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên bên dưới, đột nhiên lần thứ hai trợn to hai mắt, đem Hỏa Nhãn Kim Tình thôi thúc đến mức tận cùng.

Lúc này, cái kia ngọc trên hào quang xoay tròn, chậm rãi hóa ra một cái “Tụ tập” chữ.

“Chi!”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, trong cơ thể Nhân Quả Tứ Đế Ngọc tựa hồ có cảm ứng.

Mà đúng lúc này, Bạch Cốt phu nhân lông mày đại tựa hồ nhẹ nhàng xúc động hạ.

Dương Thanh Huyền vội vàng thu về Hỏa Nhãn Kim Tình, nhắm chặt hai mắt.

Đồng thời triển khai sức mạnh, đem trong cơ thể hai khối Nhân Quả Tứ Đế Ngọc áp chế xuống, lại hai tay bấm quyết, dùng Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ ở trong đan điền triển khai, đem hai khối ngọc khí tức hoàn toàn bọc lại.

Làm xong tất cả những thứ này sau, lại đem toàn thân khí cơ thu lại, không có nửa điểm chân nguyên ở ngoài phóng.

Tiến vào một loại quy tức giống như tĩnh mịch trong trạng thái.

Dương Thanh Huyền nội tâm nhấc lên sóng to gió lớn.

Bạch Cốt phu nhân chân thân, càng là tụ tập đế ngọc cùng hoàn mỹ ngự hồn kết hợp.

http://truyen C uatui.ne

t/ Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Cái kia Bạch Cốt phu nhân thời khắc này tình hình, không phải người không phải yêu, không phải thần không phải ma, toán là cái gì?

Các loại ý nghĩ phân khởi hiện ra.

Đột nhiên một trận mùi thơm ngát kéo tới, liền nghe Bạch Cốt phu nhân nói ra: “Ngươi vừa đang rình coi ta?”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy tứ chi rét run, toàn thân như rơi vào hầm băng, một mảnh hoàn toàn hàn.

“Không có, không có.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, mồ hôi lạnh từ hai tóc mai chảy xuống, cảm giác mình phải xong đời, tâm niệm bay lộn, nên làm gì chạy trốn.

“Khanh khách.”

Bạch Cốt phu nhân đột nhiên yêu kiều cười rộ lên, ánh mắt gợn sóng, kiều mị cực kỳ, âm thanh mang theo khàn khàn nói: “Mới vừa rồi còn không thấy đủ?”

Dương Thanh Huyền trong lòng “Ầm ầm” nhảy loạn, nghĩ vừa nãy nhìn thấy, cái kia y s bu ua Bạch Cốt phu nhân, không do tâm bên trong dập dờn, lại có chút thay lòng đổi dạ.

Bạch Cốt phu nhân mặt tiến tới gần, nguyên bản là tuyệt đẹp ngũ quan, giờ khắc này nhiễm phải xinh đẹp, càng là rung động lòng người, từ môi đỏ hé mở, ở Dương Thanh Huyền giữa cổ nhẹ thở ra một luồng nhiệt khí.

Dương Thanh Huyền nuốt xuống hạ, vội vàng vận chuyển Thái Thanh Ngọc Quyết, để chính mình trấn định lại.

“Ha ha.”

Bạch Cốt phu nhân cười to mấy tiếng, càng phất một cái ống tay áo, liền bồng bềnh mà đi.

Chỉ để lại Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng trên phế tích, đầy đầu mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

“Đây là tránh được một kiếp sao?”

Dương Thanh Huyền thả ra trong tay quyết ấn, thở ra thật dài khẩu khí, toàn thân đã bị ướt đẫm mồ hôi.

Bạch Cốt phu nhân cho là hắn chỉ là dòm ngó sắc, vì vậy cười khẽ rời đi.

Nếu như biết mình bản thể đã bị Dương Thanh Huyền nhìn thấu, cũng hoặc là biết hai khối nhân quả ngọc ở Dương Thanh Huyền trong cơ thể, sợ là Dương Thanh Huyền đã xong đời.

…

Sau ba ngày.

Sâm La Điện, bên trong phòng tiếp khách.

Bạch Cốt phu nhân trên người mặc khói màu tím hào hoa phú quý la quần, khí sắc rất tốt, đôi mắt đẹp híp lại, ánh mắt gợn sóng, nói: “Ngươi thật phải đi?”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Phu nhân tu luyện đã hoàn thành, chúc mừng phu nhân bước vào cửu tinh Giới Vương, vượt qua Bỉ Ngạn cũng chỉ là cách xa một bước. Mà ta cũng gặp may đúng dịp, mượn phu nhân đột phá lực lượng, rốt cục bước vào Giới Vương, đa tạ phu nhân.”

Bạch Cốt phu nhân nói: “Cửu tinh đến vượt qua Bỉ Ngạn, liền đúng là lạch trời. Mặc dù là ta, cũng không có nắm chặt chút nào. Đây không phải là chỉ dựa vào tu luyện liền có thể lấy đạt tới. Thậm chí đời này có thể không tiến thêm một bước nữa, cũng rất khó nói rồi.”

Trong lời nói, toát ra đối với đại đạo vô hạn ngóng trông cùng thở dài.

Bạch Cốt phu nhân lại nói: “Ngươi có thể đột phá, tất cả đều là ngươi cơ duyên của mình, không có quan hệ gì với ta. Đúng là ta lần này đột phá cửu tinh, có bộ phận là công lao của ngươi. Ngươi có thể tiếp tục lưu lại Sâm La Điện bên trong tu luyện, ta có thể cung cấp các nhu cầu cung cấp.”

Dương Thanh Huyền nói: “Phu nhân hảo ý tại hạ tâm lĩnh.”

Bạch Cốt phu nhân u oán lườm hắn một cái, nói: “Ngươi đã ý đã quyết, ta cũng sẽ không ép ở lại ngươi.”

Dương Thanh Huyền thở phào nhẹ nhõm, lúc này cùng Bạch Cốt phu nhân lại khách sáo một phen, liền xoay người mà đi.

Dương Thanh Huyền cố ý phải đi nguyên nhân, chính là Nhân Quả Tứ Đế Ngọc.

Dù sao có hai khối trên người tự mình, nếu là bị Bạch Cốt phu nhân cảm ứng được đến, chính mình liền thật chết chắc rồi.

Còn không bằng sớm cho kịp rời đi, cầu cái an ổn.

…

Bạch Cốt Thành, Cự Xuyên thương hội.

Lớn như vậy cửa tiệm trước, một tên vóc người khôi ngô dị tộc, xô đẩy một vị Bì Bì Hà, không nhịn được phất tay nói: “Cuồn cuộn cút, hội trưởng đại nhân há lại là ngươi muốn gặp thì gặp, mau cút!”

Bì Bì Hà nói: “Ta cùng với hội trưởng nhận thức, từng có một ít ngọn nguồn, mong rằng bằng hữu thông báo. Liền nói có một gọi Huyền Thanh Bì Bì Hà tìm nàng.”

Cái kia giữ cửa dị tộc trợn mắt trừng trừng, quát lên: “Ngươi còn không đi đúng không? Cẩn thận ta đánh ngươi!”

Nói, năm ngón tay nắm chặt, vung lên nắm đấm mạnh mẽ giơ giơ lên.

Bì Bì Hà cười khổ không thôi, lấy ra một cái túi đựng đồ, đưa qua đi, nói: “Mong rằng đại nhân châm chước một chút, chỉ cần báo cáo một tiếng liền có thể.”

Thủ vệ kia con ngươi nhất chuyển, đã nắm túi chứa đồ, trong mắt xẹt qua sắc mặt vui mừng, này mới quan sát lần nữa hạ Bì Bì Hà, nói: “Nhìn ngươi dáng vẻ cũng không giống là người xấu, được rồi, nếu cùng hội trưởng chúng ta nhận ra, ta phải đi thông báo một tiếng. Nếu là không được, cũng không trách cho ta.”

Bì Bì Hà vội hỏi: “Tự nhiên không trách.”

Gặp thủ vệ kia xoay người liền đi, Bì Bì Hà cười khổ không thôi.

Thật là có tiền đi khắp thiên hạ, không có tiền nửa bước khó đi a.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1743: Chuyện Làm Ăn Hợp Tác, Toàn Thành Rung Chuyển

Không bao lâu, thủ vệ kia tiểu chạy ra, trên mặt lộ ra một chút kinh sợ, một hồi lẻn đến Dương Thanh Huyền bên cạnh người, lấy ra một cái túi đựng đồ, nhét về cho Dương Thanh Huyền, có chút hốt hoảng thấp giọng nói: "Đại nhân chớ trách, đại nhân chớ trách, tiểu nhân có mắt như mù, còn xin mời đi theo ta."

Dương Thanh Huyền kinh ngạc bên dưới, liền cùng thủ vệ kia đi vào.

Xuyên qua mấy cái hành lang uốn khúc, đi tới một toà phòng khách bên trong, thủ vệ kia dùng tay làm dấu mời, liền vội vàng lui xuống.

Dương Thanh Huyền trực tiếp đi vào, Vân Ương từ lâu chờ đợi ở bên trong, vừa thấy Dương Thanh Huyền, đầy mặt sắc mặt vui mừng, gấp vội vàng nghênh đón.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: "Vân Ương tiểu thư, có khoẻ hay không."

Vân Ương quan sát vài lần Dương Thanh Huyền, cả kinh nói: "Đại nhân đang Bạch Cốt phu nhân thủ hạ người hầu, như thế nào?"

Trên thực tế, Vân Ương nội tâm tràn đầy nghi hoặc.

Bởi vì nàng nhiều lần hướng về Niệm Vấn hỏi thăm Bì Bì Hà tăm tích, Niệm Vấn đều là lắc đầu, nói khả năng đã chết.

Nhưng không nghĩ tới còn sống, hơn nữa sống sinh long hoạt hổ.

Cái kia Niệm Vấn vẫn thu mình cung phụng, không thể lừa gạt mình a?

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Tất cả mạnh khỏe, đa tạ Vân Ương đại nhân tác thành cử chỉ.”

Vân Ương ngượng ngùng nói: “Đại nhân khách khí.”

Hai người từng người ngồi xuống, nhàn hàn huyên một hồi.

Vân Ương tựa hồ đối với Sâm La Điện tin tức mười phần lưu ý, chủ yếu hỏi một ít liên quan với cái kia ngày cảnh tượng kì dị trong trời đất, Bạch Cốt phu nhân đột phá việc.

Cùng với cái kia Sâm La Điện đỉnh phong thời không tọa độ việc.

Dương Thanh Huyền lượm một ít không quá trọng yếu trả lời.

Nhưng vẫn như cũ để Vân Ương giật mình không thôi, thu hoạch không nhỏ.

Dương Thanh Huyền nói: “Tại hạ lần này đến đây, là muốn cùng Vân Ương tiểu thư làm món làm ăn.”

Vân Ương cười nói: “Huyền Thanh đại nhân cho tệ thương hội mang đến chuyện làm ăn, vô cùng cảm kích.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, lấy ra một viên Đạo Văn Châu, nói: “Loại hạt châu này, ta nghĩ lượng lớn thu mua.”

Vân Ương kinh sợ, cái viên này Đạo Văn Châu trên, chỉ là nông cạn mấy cái đạo văn, thuộc về Đạo Văn Châu bên trong cấp thấp nhất.

Nhưng thấp hơn cấp, cũng là Đạo Văn Châu a, có giá trị không nhỏ.

Vân Ương nói: “Đại nhân là đại biểu chính mình, vẫn là đại biểu Bạch Cốt phu nhân?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Tự nhiên là chính mình. Ta sao dám đại biểu Bạch Cốt phu nhân. Huống hồ, nếu như Bạch Cốt phu nhân muốn, cần phái ta đến thăm tới sao?”

Vân Ương cười khổ một tiếng, lúc này mới phát giác chính mình choáng váng, Bạch Cốt phu nhân muốn, đương nhiên là trực tiếp gọi nàng đi qua.

Lúc này mới nói: “Đạo Văn Châu thu được không thích hợp, đại nhân lượng lớn là bao nhiêu?”

Dương Thanh Huyền nói: “Có bao nhiêu thu bấy nhiêu.”

Vân Ương kinh sợ, không nhịn được quan sát lần nữa hạ Dương Thanh Huyền, nói: “Đại nhân có lẽ còn không biết, toàn bộ thu mua lời, mỗi tháng muốn bao nhiêu chi chứ?”

Dương Thanh Huyền kiên định nói: “Mặc kệ bao nhiêu chi, ta đều toàn bộ thu mua.”

Nhìn Vân Ương kinh ngạc ánh mắt, Dương Thanh Huyền đứng dậy, một cái xoay người, liền biến về Nhân tộc chân thân, tư thế hiên ngang, khuôn mặt tuấn nhã, hai mắt mỉm cười.

Vân Ương há to mồm, triệt để nhìn ngốc trệ, “Này, này...”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Chính Tinh Minh minh chủ Dương Thanh Huyền, gặp Vân Ương tiểu thư.”

“A!”

Vân Ương giật nảy cả mình, đột nhiên đứng lên, thất thanh nói: “Ngươi là Nhân tộc Chính Tinh Minh minh chủ!”

Trong phút chốc, các loại ý nghĩ ở trong đầu từng cái xẹt qua.

Vân Ương rồi mới từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, ngơ ngác nói: “Ta sớm nên đoán được, bằng không nào có Bì Bì Hà có thần thông như vậy bản lĩnh.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Ta triển lộ thân phận, chính là vì thúc đẩy cuộc mua bán này.”

Vân Ương nhìn trước mắt cái này tuấn tú người trẻ tuổi tộc, không khỏi hai gò má một đỏ, nói: “Không buôn bán, liền không triển lộ chân thân?”

Nói xong, cảm thấy trong lời nói tựa hồ có hơi không thích hợp, gò má liền đỏ hơn.

Nhưng cũng may làn da của nàng vốn là lệch màu phấn hồng, nhìn không quá rõ ràng.

Vân Ương tựa hồ nghĩ tới điều gì, bỗng nhiên kinh sợ, hãi tiếng nói: “Ta nghe nghe Bạch Cốt phu nhân lần này đột phá, là được lợi từ một vị Nhân tộc phụ trợ, chẳng lẽ...”

Dương Thanh Huyền đối với Cự Xuyên thương hội hỏi thăm tin tức năng lực cảm giác giật mình, chỉ trỏ cái đầu, nói: “Nhân tộc, cần phải chính là ta.”

Vân Ương đầy mặt khiếp sợ, thậm chí còn có một chút sợ hãi.

Có thể giúp Bạch Cốt phu nhân đột phá, đây là thế nào nhân vật đáng sợ?

Tâm niệm nhất chuyển, vội vàng nói: “Thanh Huyền đại nhân cuộc mua bán này, Cự Xuyên thương hội tiếp nhận!”

...

Một lát sau, Dương Thanh Huyền liền từ Cự Xuyên thương hội đi ra.

Đi ngang qua thương hội phụ cận một toà tửu lâu.

Ánh mắt đột nhiên hơi nhất chuyển, rơi vào bên trong mấy vị uống rượu dị tộc trên người.

“Gần đây Sâm La Điện trên cái kia hộp, rốt cuộc là thứ gì? Phảng phất các phe nhân mã, rất nhiều thế lực, đều ngày ngày nhìn chằm chằm nó nhìn.”

“Đúng đấy, đồng thời mặt trên có các loại phù văn biến hóa, chỉ bất quá chúng ta xem không hiểu.”

“Chẳng lẽ là Sâm La Điện cột thu lôi sao?”

“Câm miệng, câu nói như thế này cũng dám nói, không sợ rơi đầu?”

“Vậy ngươi nói nó rốt cuộc là cái gì.”

“Ai biết được, liền ngày ngày ở nơi đó chuyển...”

Dứt tiếng, đột nhiên thời không phảng phất dừng lại chớp mắt.

Dương Thanh Huyền trong lòng bỗng nhiên chấn động, Hỏa Nhãn Kim Tình liền hướng Sâm La Điện nhìn tới.

Cái kia vẫn treo cao ở trên đỉnh, không ngừng xoay tròn thời không hộp, dĩ nhiên dừng lại!

Toàn bộ đất trời theo hộp dừng lại mà trở nên yên tĩnh lại, thì dường như không gian cũng dừng lại giống như.

Đúng lúc này, một luồng thánh khiết mà sâm nhiên khí tức bỗng nhiên bạo phát.

Toàn thành chấn động!

“Mau nhìn! Cái kia hộp ngừng!”

Bên trong tửu lâu mấy vị dị tộc, đều là lộ ra ngạc nhiên ánh mắt.

Cái kia hộp bên trên, kim quang tăng vọt.

Thoáng qua chính là phúc tán Thiên Lý, toàn bộ Bạch Cốt Thành đều ở đằng kia kim quang bên dưới, óng ánh rực rỡ.

Lại như một tòa cổ xưa Hoàng Kim Thành.

Đồng thời ở đằng kia hộp phụ cận, có vô số tự phù phiên bay mà lên, không ngừng ở giữa không trung diễn biến, hóa thành chữ viết xa xưa, tựa hồ ở chỉ thị một cái nào đó thời không.

Sau đó, cái kia hộp trên ánh sáng đột nhiên ngưng lại, liền ầm ầm bạo nổ mở.

Đầy trời phá toái mảnh vỡ, giống như như sao rơi như bốn phía rơi rụng, toàn bộ Bạch Cốt Thành ở đây hỏa vũ bên dưới, đều là đầy rẫy hơi thở sát phạt.

Bên trong tửu lâu vài tên dị tộc, toàn bộ đều trợn mắt hốc mồm nhìn tình cảnh này.

Một vị trong đó dị tộc, càng là hồ nghi liếc mắt nhìn ngoài cửa sổ, trước thật giống có một Bì Bì Hà ở bên ngoài, làm sao đột nhiên một hồi đã không thấy tăm hơi?

Sau nửa canh giờ.

Tảng lớn cường giả khí tức, ở Bạch Cốt Thành bên trong liên tiếp bạo phát.

Vô số lưu quang phóng lên trời, đều là hướng về đồng nhất phương hướng mà đi.

…

Sâm La Điện bên trong.

Bạch Cốt phu nhân ngồi ngay ngắn ở mạ vàng trên vương tọa, nhìn khung đỉnh bên trên cái kia lau ánh vàng nổ tung, khẽ mỉm cười.

Ánh sáng màu vàng óng chiếu rọi ở trên mặt nàng, lộ ra trang nghiêm mà nghiêm túc, phảng phất một đời vương giả.

Cả tòa thành trì khí tức, đều ở nàng cảm giác bên dưới.

Trong điện hoàn toàn yên tĩnh.

Hết thảy cường giả đều quỳ rạp dưới đất, chờ đợi mệnh lệnh.

Quá hồi lâu, Bạch Cốt phu nhân trên mặt ánh vàng từ từ tiêu tan, lúc này mới đứng dậy, khóe miệng vung lên vẻ mỉm cười, nói: “Đều đi rồi, chúng ta cũng đi thôi.”

Sau một khắc, trong đại điện trở nên không có một bóng người.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1744: Cường Viện Đã Tìm Đến, Thiên Hạ Tương Lai

Vong Xuyên, Bạch Cốt Thành.

Mảng lớn độn quang, như đầy trời đom đóm.

Trong cùng một lúc hướng về đồng nhất phương hướng bay nhanh mà đi.

Không chỉ có là Bạch Cốt Thành, toàn bộ Vong Xuyên các đại đảo Đảo, các đại chủng tộc, thế lực, đều trong cùng một lúc thu được tin tức, vội vàng chỉnh đốn đội ngũ xuất phát.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Vong Xuyên tất cả đều đã bị kinh động.

Trong đó một đạo độn quang như lôi đình, nhanh chóng ở trên mặt nước qua lại, đột nhiên lệch khỏi lúc trước phương vị, chuyển hướng phụ cận một hòn đảo nhỏ.

Sau nửa canh giờ, cái kia lôi quang liền đáp xuống trên đảo.

Là Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, lơ lửng ở không trung, vẫn chưa rơi xuống đất.

Thanh Quang lóe lên, Dương Thanh Huyền liền hiển hiện ra.

Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về bốn mặt nhìn tới, sau đó nhìn chằm chằm nơi nào đó hư không.

“Oành!”

“Oành!”

Chỗ kia trong hư không, truyền đến kịch liệt tiếng nổ vang rền.

Không gian trên hóa ra lượng lớn rậm rạp chằng chịt vết nứt, lóe lên lại tự mình phục hồi như cũ, chỉ có điều phục hồi như cũ trình độ không trọn vẹn.

“Oanh!”

Lại lại một lần nữa trùng kích vào, bầu trời kia rốt cục bạo nổ mở.

Nổ ra một cái hắc động lớn.

Vô số Vong Xuyên chi nước nháy mắt chịu đến hấp dẫn, đi ngược dòng nước.

Dương Thanh Huyền thu về ánh mắt, nhìn phía hòn đảo nơi nào đó, mặt ngậm mỉm cười.

Trên trăm đạo bóng người, từ trong hắc động chui đi ra, đồng thời rơi ở trên đảo, ôm quyền cao giọng nói: Gặp qua minh chủ."

Dương Thanh Huyền nói: “Chư vị không cần đa lễ, một đường lại đây cực khổ rồi.”

Này hơn một trăm người, chính là Chính Tinh Minh phái tới cường viện.

Lấy Thi Diễn dẫn đầu, Vu Sơn, Thanh Lão Thú, Hữu Cầm Sanh chờ đều có, còn có lượng lớn Chính Tinh Minh Giới Vương cùng Đạo cảnh cường giả.

Thi Diễn đột nhiên đầy mặt kinh sợ, hãi tiếng nói: “Ngươi, ngươi đột phá?!”

Lúc này, mọi người mới phát hiện Dương Thanh Huyền trên người khí tức, đã tuyệt nhiên bất đồng.

Như trước khi nói là mạnh mẽ thâm hậu, hiện tại nhưng là mênh mông như biển.

Vu Sơn, Hữu Cầm Sanh đám người, không khỏi là lộ ra thần sắc.

Dương Thanh Huyền bước vào Khuy Chân mới bao lâu, lại liền thẳng tới Giới Vương, để cho bọn họ tất cả đều có một loại hoảng hốt cảm giác.

Dương Thanh Huyền cười nhạt nói: “Gặp may đúng dịp, chỉ do vận khí.”

Tất cả mọi người là cười khổ một hồi, điều này sao cũng không phải vận khí đã nói qua.

Thi Diễn thở dài nói: “Chúng ta đều già rồi, tương lai, thậm chí hiện tại, cũng đã là thiên hạ của các ngươi rồi.”

Dương Thanh Huyền nghiêm mặt nói: “Thi Diễn đại nhân quá khiêm nhượng. Toàn bộ thiên hạ việc, còn muốn Thi Diễn đại nhân cùng chư vị đại nhân tọa trấn, mới có thể lắng lại náo loạn.”

Thi Diễn đám người nhìn nhau một cái, đều là cười khổ lắc đầu.

Dương Thanh Huyền thiên phú này, cũng không tránh khỏi quá đả kích người.

Lúc này, Dương Thanh Huyền trông thấy mấy cái bóng người quen thuộc, không khỏi kinh ngạc nói: “Linh Vương đại nhân?”

Ở trong đám người, Linh Vương cùng Linh tộc bốn vị hộ pháp đều có.

Linh Vương sắc mặt âm trầm, hừ một tiếng, liền không lên tiếng.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Linh Vương đại nhân cùng bốn vị hộ pháp có thể tới, thực sự ra ngoài ta dự liệu. Nhưng bất kể như thế nào, phần ân tình này Dương Thanh Huyền lĩnh.”

Linh Vương đưa tay quát lên: “Đừng cao hứng quá sớm. Chúng ta chỉ là tiện đường lại đây có việc, cũng không cùng ngươi hành động chung. Càng không thể nghe ngươi điều khiển chỉ huy.”

Dương Thanh Huyền nói: “Linh Vương đại nhân tựa hồ lòng có căm giận? Không biết không biết có chuyện gì?”

Linh Vương lạnh lùng nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi thật sẽ giả bộ a, Thái Âm sơn mạch đây? Trả lại cho ta!”

Ngày đó Thái Âm sơn mạch một trận chiến sau, nguyên bản cùng Dương Thanh Huyền hiệp định, là cả tòa Thái Âm sơn mạch về Linh tộc.

Nhưng Dương Thanh Huyền lâm vào Tử Viêm không gian, không gặp tung tích.

Chính Tinh Minh nhưng là người đông thế mạnh, đồng thời đem Thái Âm sơn mạch móc hết, đối với Linh Vương lửa giận cùng căm giận làm như không thấy.

Linh Vương trực tiếp mang người đi Tuyền Tiêu Giáng Khuyết đòi thuyết pháp, lại bị Vu Hiền hoạ thơ diễn đánh Thái Cực, đẩy tới đẩy lui, đều lấy Dương Thanh Huyền không ở, thỏa thuận bọn họ không rõ ràng làm lý do, đem Linh Vương đám người cự tuyệt ở ngoài cửa.

Linh Vương tức không nhịn nổi, trực tiếp dẫn theo bốn vị hộ pháp, còn có lượng lớn tộc nhân đến tấn công Tuyền Tiêu Giáng Khuyết.

Kết quả hết sức hiển nhiên, toàn bộ bị bộ hoạch.

Nhưng Vu Hiền đám người cũng biết chính mình đuối lý, cũng không có thái quá làm khó dễ Linh Vương đám người, trái lại để cho bọn họ trên Tuyền Tiêu Giáng Khuyết lui tới như thường, không chỉ có đồng dạng bán phân phối Tiên ngọc tài nguyên, lấy cung cấp tu luyện, còn đem Ngũ Uẩn Thụ đối với Linh tộc cởi mở.

Này mới từ từ hóa giải Linh tộc không ít tức giận.

Nhưng Thái Âm sơn mạch một chuyện, vẫn là canh cánh trong lòng.

Dương Thanh Huyền từ Ninh gia sau khi trở lại, còn chưa dừng lại bao lâu, liền trực tiếp tới Vong Xuyên.

Để Linh Vương đám người lại vồ hụt.

Lần này phong nguyệt chi sách tin tức truyền về Tuyền Tiêu Giáng Khuyết sau, chẳng biết vì sao, Linh Vương nhưng cố ý muốn theo trước mọi người đến, hơn nữa đem Linh tộc bốn vị Giới Vương cấp hộ pháp toàn bộ mang tới.

Dương Thanh Huyền tự nhiên biết việc này, trong lòng cười thầm, nhưng trên mặt lại lộ ra vẻ khiếp sợ, nói liên tu: “Lại có việc này?!”

Thi Diễn ho khan hai tiếng, nói: “Minh chủ, thật có việc này. Chỉ là minh chủ đi tới vội vàng, không thể tới thời gian đem việc này báo cho.”

Dương Thanh Huyền nghiêm mặt nói: “Lúc trước ta cùng với Linh Vương có hẹn, Thái Âm sơn mạch toàn bộ về bọn họ. Tuyệt đối không thể nuốt lời. Hiện tại sơn mạch như thế nào?”

Linh tộc mấy người nghe vậy, đều là thở phào nhẹ nhõm.

Nếu Dương Thanh Huyền lên tiếng, cái kia Thái Âm sơn mạch thì có hy vọng muốn trở về.

Thi Diễn mặt lộ vẻ khó xử, nói: “Sơn mạch đào về phía sau, liền lập tức tiến hành rồi xử lý, đem phân giải thành từng cục Tiên ngọc, hiện tại toàn bộ ngọn núi mạch ít tồn.”

Dương Thanh Huyền “A” một tiếng, sững sờ nói: “Này, này, sơn mạch cũng bị mất, vậy làm sao bây giờ?”

Thi Diễn thở dài, nói: “Đều do thuộc hạ làm việc bất lợi, việc này không thể làm gì khác hơn là nghĩ biện pháp khác.”

Dương Thanh Huyền thận trọng gật gật đầu, nói: “Việc này ngươi nhất định phải phụ trách tốt, quyết không thể để Linh tộc bằng hữu thiệt thòi.”

Thi Diễn nói liên tu: “Nhất định nhất định.”

Linh Vương đám người nghe được trợn tròn mắt, chỉ cảm thấy nơi nào không đúng, vội vàng nói: “Sơn mạch không còn, phân giải cái kia chút linh minh thạch cho chúng ta a!”

Thi Diễn nói: “Này tại sao có thể? Vậy các ngươi chẳng phải là thiệt thòi? Mấy vị yên tâm đi, việc này ta nhất định nghĩ biện pháp xử lý tốt.”

Linh Vương mấy người hai mặt nhìn nhau, không biết làm sao trả lời.

Dương Thanh Huyền trong lòng ngầm thở dài, Tiên ngọc quan hệ trọng đại, không thể làm gì khác hơn là trước tiên kéo, tương lai nếu có cơ hội lại bồi thường.

Dù sao cùng Tinh Cung trận chiến thời gian, không tới hai năm rồi.

Hiện tại nếu như đem Tiên ngọc toàn bộ giao ra, đối với Chính Tinh Minh mà nói, không khác nào lớn đả kích lớn.

Không thể làm gì khác hơn là hết khả năng kéo dài tới Tinh Cung cuộc chiến sau, lại tới xử lý.

Nếu là mình thắng, tất cả bồi thường đều dễ nói.

Nếu là mình thất bại, vậy thì tất cả thành không, cũng không cái gì có thể nói.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Đúng rồi, không biết Linh Vương này đến, ý muốn như thế nào? Không đến nỗi chuyên môn chạy đến tìm ta tìm lại được Thái Âm sơn mạch chứ?”

Linh Vương hừ lạnh nói: “Ta tới làm cái gì, còn muốn hướng về ngươi báo cáo sao?”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Tự nhiên không dùng. Giờ khắc này phong nguyệt chi sách thời không tọa độ xuất hiện, toàn bộ Vong Xuyên đều kinh động. Bất tiện nhiều lời, chúng ta trước tiên lên đường thôi. Linh Vương có thể theo tới, cũng có thể không đến, tất cả tùy ý.”

Nói, liền lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn.

Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô bên trong Vu Quân, Tử Dạ đám người, cũng tận số xuất hiện, cùng Thi Diễn, Hữu Cầm Sanh đám người, cùng nhau tiến vào Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn bên trong.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1745: Không Gian Hố Đen, Phong Vân Biến Sắc

Linh Vương cùng bốn vị hộ pháp trao đổi hạ ánh mắt, đều là nhẹ nhàng gõ đầu, sau đó đầy mặt âm trầm cũng tiến vào Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn bên trong.

Dương Thanh Huyền cười thầm không ngớt.

Nhưng cùng lúc nội tâm nổi lên nghi hoặc, chẳng biết vì sao, hắn đột nhiên nghĩ lên Bạch Cốt phu nhân chân thân, còn có khối này tụ tập đế ngọc.

Ngự hồn chính là là Linh tộc thân thể biến thành, đồng thời cần Linh tộc cái kia đã thất truyền bí pháp. Hiển nhiên Bạch Cốt phu nhân chân thân, cùng Linh tộc nhất định sẽ có quan hệ.

Lần trước tranh đoạt Thái Âm sơn mạch, Linh Vương đều chỉ mang theo ba vị hộ pháp.

Để lại một vị trấn thủ Linh tộc.

Chính là sợ cạnh tranh cướp bất quá, chí ít còn để lại một vị cường giả thủ hộ linh tộc.

Mà lần này hạ Vong Xuyên, nhưng là bốn vị Giới Vương cảnh hộ pháp toàn bộ mang đến.

Nếu nói là chỉ là đến du lịch nhìn quang, đánh chết Dương Thanh Huyền đều không tin.

Vì lẽ đó Dương Thanh Huyền trực giác cảm thấy, Linh Vương này đến, sợ là ý chỉ Bạch Cốt phu nhân.

Nghĩ định sau, liền giương lên tay, đánh ra tảng lớn Lôi văn.

Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn ở trên hòn đảo không lóe lên, liền biến mất không còn tăm hơi.

...

Vong Xuyên nơi nào đó.

Bầu trời âm trầm hạ, chỉ có cái kia kỳ dị nguồn sáng lên đỉnh đầu, tỏa ra trắng hếu hào quang.

Hơn mười vị nam tử làm thành một vòng, từng người bấm quyết, khẩn trương nhìn chằm chằm phía dưới.

Một người cầm đầu mặt đen tròn mắt, đột nhiên bạo mở hai mắt, quát lên: “Đi ra!”

Hai tay ở trước người một phen, liền hóa ra một thanh màu xanh nhạt quang nhận, tế đi ra ngoài, quang nhận ở không trung xoay tròn, biến lớn hơn mười lần, hung hăng hướng về trong thủy vực bổ tới.

“Ầm ầm!”

Tảng lớn mặt nước bị đánh mở, chấn lên sóng lớn.

Hơn mười người đều lộ ra vẻ hoảng sợ, biểu hiện căng thẳng.

Nước bên trong nổi lên một vệt đỏ tươi, có thủy quái ở bên trong bị chém bị thương.

Đột nhiên “Rầm” một tiếng, cái kia sóng lớn nháy mắt ngưng lại, liền hóa thành vòng xoáy, đánh về phía hơn mười người.

“Súc sinh này quả nhiên đã đạt đến Khuy Chân, đại gia cẩn thận!”

Dẫn đầu nam tử hét lớn một tiếng, điều khiển không trung quang nhận, hướng về sóng lớn bên trong cắm tới.

Mặt khác hơn mười người mặc dù sợ, nhưng vẫn chưa loạn.

Mà là ở không trung nhanh chóng chạy, trong khoảnh khắc tạo thành đại trận, đồng thời bấm quyết ra tay.

Một tấm màu đỏ thẫm lưới lớn, ở hơn mười người khuynh lực hạ hóa thành, mạnh mẽ hướng về sóng lớn bên trong trùm tới.

Toàn bộ thủy thế ngưng lại, giống như là đông lại.

Đúng lúc này, dị thường cuồng bạo khí tức từ cái này nước bên trong vọt lên, phát sinh một đạo trẻ mới sinh giống như kêu thảm thiết, vô cùng thê lương.

“Oành!”

Màu đỏ kết giới lưới nháy mắt nổ tung.

Quang nhận cũng lung lay một hồi, liền ở bên trong nước đổ nát.

Mọi người đều là hoảng hốt.

Trơ mắt nhìn một đạo thân ảnh khổng lồ, phóng lên trời.

Quái vật kia đầu cá thân rắn, toàn thân như cá heo giống như bóng loáng, da dẻ màu xanh lam, như là nước chảy.

Người cầm đầu quát to: “Đi mau! Vây bắt thất bại, bảo mệnh quan trọng!”

Này chút người tất cả đều là Cực Đạo cảnh giới, có đại viên mãn, có hậu kỳ, không một mà nói, trước mắt quái vật chạy ra khỏi bao vây, đều một hồi tản đi.

Đột nhiên có người kêu lên: “Mau nhìn! Đó là cái gì?”

Trên bầu trời ngoại trừ cái kia tái nhợt nguồn sáng ở ngoài, ở quái vật đỉnh đầu bưng, nhiều hơn một cái lớn chừng bàn tay vòng xoáy màu vàng óng.

Trình hình trái tim, mười phần rực rỡ.

Phóng tầm mắt nhìn, liền tâm thần hơi chấn động, phảng phất bị si mê hoặc.

Đúng lúc này, cái kia hình trái tim vòng xoáy bốn phía, bắt đầu xuất hiện lượng lớn rậm rạp chằng chịt vết nứt, như sợi tóc giống như vậy, hướng về bốn phương tám hướng phát tán.

Quái vật kia chẳng biết vì sao, toàn bộ thân hình đều ngừng trệ ở không trung.

Trên người khí tức giống như là ngưng kết ở, vẻ mặt cũng không có bất kỳ biến hóa nào.

Theo kẽ hở kia xuất hiện, quái vật đầu tùy theo bị phân liệt mở, hóa thành trăm nghìn mảnh.

“A?!”

Phía dưới hơn mười người sợ đến hồn phi phách tán.

Khuy Chân sơ kỳ quái vật, ở màu vàng kia nguồn sáng hạ, như vậy không giải thích được liền treo?

“Không được! Đi mau!”

Cái kia dẫn đầu nam tử không tên cảm nhận được to lớn nguy hiểm, hét lớn một tiếng, liền hướng xa xa bỏ chạy.

Mặt khác hơn mười người cũng vội vàng hóa ra độn quang.

Nhưng bên trong đất trời, kịch liệt rung động một cái, cường đại sức mạnh to lớn khuếch tán hạ xuống, trong khoảnh khắc liền thẳng tới trăm dặm.

"Ầm ầm!"

Hào quang chiếu hư không, toàn bộ phá nát.

Ngày, nước, người, vật, tất cả mọi thứ, hóa thành nát tan.

Nhưng nháy mắt, này cỗ bành trướng sức mạnh to lớn, lại nhanh chóng hướng về nội bộ sụp xuống co rút lại, hình thành một cái hắc động lớn.

Mà ở giữa hắc động, nhưng là một cái lớn chừng quả đấm màu vàng tinh vân, không ngừng khuếch tán ra điểm điểm ánh sáng chói lọi.

Đồng thời tinh vân thể tích, cũng bắt đầu từng bước mở rộng.

Vài ngày sau, đại lượng cường giả từ bốn phương tám hướng mà đến, đứng ở màu vàng tinh vân xa xa, lẳng lặng nhìn, không dám dựa vào là quá trước.

Cái kia tinh vân đang khuếch trương sau, thể tích đường kính đạt đến ngàn trượng tả hữu, hóa thành hình đa diện hình thái, trên bầu trời Thủy vực lưu chuyển, tỏa ra không gian kỳ dị lực lượng, hiện ra ổn định trạng thái.

"Này không gian khổng lồ mây, chính là bảo vật xuất thế địa phương sao?"

"Chỉ là này không gian rung động, liền chấn nhân tâm phách. Cũng chỉ có như vậy, mới xứng đáng trên trong truyền thuyết chí cao thần thông bảo điển."

Không gian khổng lồ bốn phía, cường giả càng ngày càng

nhiều.

Vây quanh không gian thảo luận, từ từ biến thành vị trí tranh cướp.

Tại không gian bốn mặt, tất cả đều vây đầy cường giả, ma sát bắt đầu tăng nhanh, thậm chí diễn biến thành xung đột.

“A Tư! Ngươi thật muốn đối địch với bộ tộc của ta sao?”

Một vị hồng bào mập tròn nam tử, phát sinh gầm lên giận dữ, khí thế mạnh mẽ ở trên người tản ra.

Lập tức cả kinh bốn phía Thủy tộc hướng về bốn mặt tản đi.

Toàn bộ trong thiên địa, theo thời gian trôi đi, cường giả tăng nhanh, trở nên xơ xác cùng giương cung bạt kiếm.

Theo nam tử áo bào đỏ khí thế vọt lên, chu vi ngàn trượng bên trong đều rơi vào một mảnh ngột ngạt.

Đồng thời hết thảy tranh chấp đều ngắn ngủi bị áp chế lại.

Trước tuy rằng cũng có xung đột không ngừng, nhưng thực lực cũng không đủ cường.

Mà vị này nam tử áo bào đỏ, nhưng là ba sao Giới Vương a, ở toàn bộ Vong Xuyên đều là đại danh đỉnh đỉnh tồn tại.

Tảng lớn tộc nhân vây quanh ở nam tử áo bào đỏ phía sau, từng cái từng cái trợn tròn đôi mắt, giương cung bạt kiếm.

“Chà chà, không phải ta muốn đối địch với ngươi, mà là ngươi cố ý theo ta đối đầu a. Này không gian khổng lồ chung quanh vị trí như vậy rộng rãi, ngươi đông không chiếm, tây không chiếm, một mực muốn chiếm ta đây, hừ.”

Ở phía trước, một vị toàn thân màu xanh lục, sinh lần đầu đan giác cường giả cười gằn không ngớt, hai tay ôm ở trước ngực, mắt cười bên trong ẩn chứa cực mạnh sát khí.

Phía sau trên trăm vị trong tộc cường giả, cũng là nghiêm trận đối xử.

“Đã như vậy, vậy thì đừng trách ta không khách khí!”

Nam tử áo bào đỏ sắc mặt chìm xuống, chân phía dưới Vong Xuyên Thủy, liền hóa thành một cái đại trận.

Tay phải đi phía trước giương lên, trận bên trong vô số ánh sáng màu xanh lam bay lên, dung nhập vào cú đấm kia bên trong.

Màu xanh lục nam tử con ngươi đột nhiên co, quát lên: “Tản ra.”

Hai tay ở trước người bày ra một cái tư thế.

Phía sau tộc nhân hoảng hốt, vội vàng lui về phía sau thối lui.

Hai người đều là ba sao Giới Vương, đối lập bên dưới, phong vân biến sắc.

Vô số ánh mắt đều hội tụ đến, có lạnh lẽo, có châm chọc, có kinh hãi, đại đa số vẫn là sợ sợ, lập tức hướng về xa xa bỏ chạy, chỉ lo liên lụy chính mình.

Ở không gian khổng lồ một phương khác, Tinh Cung người tạo thành một cái trận thế, đều đang lẳng lặng chờ đợi không gian mở ra, đồng thời mắt lạnh nhìn này hai tộc tranh đấu.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1746: Bốn Đại Danh Tộc, Chủng Tộc Xung Đột

“Vân Nha Quyết!”

“Lang Văn Thủy Ba Công!”

“Ầm ầm!”

Hai cỗ sức mạnh hủy thiên diệt địa, ở không gian thật lớn phía trước nổi lên, mạnh mẽ va chạm.

Mảng lớn Vong Xuyên Thủy nháy mắt bốc hơi lên.

Kịch liệt không gian rung động hướng về bốn phương tám hướng mà đi.

Vô số Thủy tộc kêu thảm thiết bên dưới, bị dư âm cuốn vào, trực tiếp tan xương nát thịt.

Nhưng ở không gian khổng lồ bốn phía, hết thảy chủng tộc cùng đội ngũ đều là nhíu mày lại, đem ánh mắt nhìn phía không gian khổng lồ, chỉ lo hai người chiến đấu liên lụy phong nguyệt chi sách xuất thế.

Nhưng này không gian khổng lồ mười phần ổn định, mặt trên kim quang lưu chuyển, mảng lớn phù văn lúc ẩn lúc hiện, đối với chiến đấu này dư âm hoàn toàn miễn dịch.

Mọi người lúc này mới yên lòng lại.

Có thể đứng ở không gian khổng lồ bốn phía, không có chỗ nào mà không phải là Vong Xuyên bên trong cường tộc.

Nếu không có nam tử áo bào đỏ cũng sẽ không vì vị trí, mà đắc tội đều là ba sao Giới Vương.

Nam tử áo bào đỏ cùng màu xanh lục nam tử trong đó, hiện ra một cái hắc động lớn, bao phủ cùng cắn nuốt tất cả.

Hai người đều là sắc mặt ngưng trọng, không ngừng đem sức mạnh rót vào phía trước, phải đem đối phương đập vụn.

So đấu đến lúc này, chính là mười phần nguy hiểm.

Nếu người nào thua, chỉ mỗi mình cũng bị trọng thương, hơn nữa toàn bộ bộ tộc, sợ là đều phải cuốn vào, thương vong không biết sẽ lớn bao nhiêu.

Đúng lúc này, cái kia hắc động thật lớn trên, đột nhiên “Bùm bùm” xẹt qua một đạo bạch quang, như là hố đen trên vết nứt, cấp tốc lan tràn ra.

“Đó là...!”

Hết thảy cường giả đều là ánh mắt ngưng lại, ngạc nhiên nhìn tới.

Nam tử áo bào đỏ cùng màu xanh lục nam tử càng là trong lòng chấn động dữ dội, cùng quát lên: “Là ai?!”

“Ầm ầm!”

Trong nháy mắt, toàn bộ lớn đại hắc động bị xé nứt ra.

Một luồng to lớn cuồng bạo sức mạnh, đem hố đen nghiền nát sau, sau đó một quyển liền hóa thành to lớn hắc châu, hướng về vòm trời phóng đi.

Toàn bộ trên mặt nước kịch liệt rung động.

Nam tử áo bào đỏ cùng màu xanh lục nam tử đều là trong lòng chấn động dữ dội, hai người từng người phun ra một ngụm máu đến, đã bị xa xa đánh bay.

Liên quan tộc nhân của mình, đồng thời bị quẳng rơi.

To lớn kia hắc trụ như một đạo lưu tinh, bắn vào vòm trời.

Trong thiên địa mới từ từ khôi phục lại đến.

Chỉ thấy một đạo vóc người khôi ngô, toàn thân mặc áo giáp màu đen dị tộc nam tử, đến trên bầu trời.

“Trời ơi! Thanh Kỷ tộc!”

“Vong Xuyên bốn đại danh tộc một trong xanh kỷ!”

“Là tộc trưởng Minh Giang!”

Tảng lớn đồng dạng trên người mặc áo giáp võ tu, hóa thành lưu quang, từ phía chân trời mà đến, rơi vào tên nam tử kia phía sau.

Cường đại khí tức từ bộ tộc này trên người truyền ra, kinh sợ toàn trường.

Tinh Cung trong trận doanh, Hoàng Ẩn mí mắt hơi nhảy một cái.

Từ vừa nãy xé rách hai người công kích, hắn liền cảm ứng được cao cấp Giới Vương khí tức.

Giờ phút này vị Thanh Kỷ tộc tộc trưởng, xác thực chính là Thất Tinh Giới Vương.

Thanh Kỷ tộc vừa ra trận, toàn bộ tràng diện liền an tĩnh, tất cả mọi người là lẳng lặng nhìn, không dám lên tiếng.

Thanh Kỷ tộc trên mặt người cái kia không hề che giấu kiêu ngạo cùng khinh bỉ, đảo qua toàn trường.

Không gian khổng lồ bốn phía chủng tộc, tất cả đều là câm như hến, mặt âm trầm không lên tiếng.

Nam tử áo bào đỏ cùng màu xanh lục nam tử bị đánh bay sau, lưu lại khối này không gian, tự nhiên là tình cừu tộc chiếm cứ.

Minh Giang ánh mắt nhất chuyển, bên trong cặp mắt bắn ra hàn mang, nhìn chằm chằm cách đó không xa Tinh Cung người, “Làm sao còn có Nhân tộc?”

Toàn trường đều là lộ ra cười trên sự đau khổ của người khác vẻ, hướng về Tinh Cung người nhìn tới.

Bọn hắn cũng đều nhìn Nhân tộc không vừa mắt.

Nhưng Tinh Cung trên người mọi người bộc lộ ra ngoài khí tức cường đại, nhưng mọi người không dám phạm.

Trước có một chủng tộc mạnh mẽ lên trước khiêu khích, trực tiếp bị ép giết tộc trưởng cùng một các vị cấp cao, còn dư lại sợ đến chạy trốn rồi.

Hoàng Ẩn bọn người là cau mày.

Bọn họ không muốn gây chuyện, nhưng cũng không sợ gây sự.

Dù sao Tinh Cung tọa trấn Trung Ương Đại thế giới, thống ngự Tam Thập Tam Thiên, là đương thời hoàn toàn xứng đáng vương giả, đệ nhất thiên hạ thế lực, sợ qua ai?

Vì lẽ đó Tinh Cung người đều là hai tay ôm ở trước ngực, một bộ ngươi đáng là gì dáng vẻ.

“Ha ha, ha ha.”

Minh Giang tiếng cười lạnh trên Vong Xuyên vang lên, sau đó sắc mặt lạnh lẽo hạ xuống, đưa tay chỉ đi qua, lạnh giọng quát lên: “Nhân tộc, cút!”

Âm thanh lớn, như lôi điện nghiền qua, chấn nhân tâm phách.

Tinh Cung người không không giận dữ.

Bọn họ mới là cả tinh vực chúa tể, tuy rằng Thiên Hà, Vong Xuyên, Tinh Cung thế lực không có xâm nhập đến, nhưng vẫn đem hai địa phương này cho rằng chỗ man di mọi rợ, căn bản khinh thường một chiếu cố.

Giờ khắc này bị người chỉ vào mũi gọi “Cút”, có thể nhẫn nại, không ai có thể nhịn.

Hoàng Ẩn sắc mặt âm trầm, quát lên: “Ồn ào!”

Bóng người loáng một cái, liền tại chỗ biến mất.

Minh Giang biến sắc mặt, cười như điên nói: “Ha ha ha ha, ở bên ngoài hung hăng quen rồi chứ? Lại dám chủ động tới muốn chết! Vong Xuyên, có thể không phải là các ngươi Nhân tộc có thể tùy ý giương oai địa phương!”

Minh Giang thân thể cong hạ xuống, trên gương mặt trở nên dữ tợn, không ngừng thú hóa.

Sau đó một đạo to lớn bóng mờ xuất hiện ở tình cừu tộc bầu trời, bốn trảo như sói, sau lưng dựng thẳng lên màu xanh lông tơ.

“Chân thân! Thanh Kỷ tộc chân thân!”

“Cái nhân tộc này có cường đại như vậy sao? Minh Giang đại nhân lại muốn hóa ra chân thân?”

“Ngươi là không biết, trước tai lưu bộ tộc chọc tới những này nhân tộc, toàn bộ cao tầng đều bị một chiêu hạ được.”

“A? Nhân tộc càng cường hãn như vậy?”

Các loại khiếp sợ tiếng bàn luận ở bốn phía vang lên.

Trên bầu trời cự thú lớn tiếng rít gào, một chưởng liền hướng hư không vỗ tới.

Không gian như màn sân khấu giống như vậy, trực tiếp đi xuống rơi vào.

Đúng lúc này, Hoàng Ẩn thân thể hiện ra hiện ra, hai tay bấm quyết, một cái to lớn dòng xoáy ở quanh thân hình thành.

Giống như là muốn thu nạp tất cả giống như.

“Ầm ầm!”

Minh Giang một đòn, nháy mắt bị sa vào.

Không khỏi hoàn toàn biến sắc, lần thứ hai điên cuồng hét lên một tiếng, song quyền cùng xuất hiện.

Trong khoảnh khắc, cự thú bóng mờ bao phủ thiên địa.

Hoàng Ẩn khóe miệng vung lên nụ cười tàn nhẫn, thân thể đi phía trước giẫm lên một cái, toàn bộ dòng xoáy nhanh chóng xoay tròn, dung nhập vào một quyền bên trong.

Hùng hồn năng lượng mạnh mẽ rút nhanh chóng mà ra, lại đem cự thú bóng mờ tách ra.

Minh Giang sắc mặt đại biến, kinh hãi bên dưới, bóng thú lần thứ hai hiện ra, chỉ bất quá lần này che đắp lên trên người, hình như áo giáp.

“Oành!”

Một đạo kinh thiên động địa nổ vang.

Minh Giang trên người giáp trụ trực tiếp bạo nổ mở, hóa thành vô số mảnh vỡ tản đi.

“Phốc!”

Minh Giang phun ra một ngụm máu đến, trực tiếp từ không trung rơi xuống.

“Bại, thất bại?!”

“Bốn đại danh tộc một trong Thanh Kỷ tộc tộc trưởng lại thất bại?!”

Toàn bộ Vong Xuyên bên trên, không khỏi là lộ ra sợ sợ muôn dạng.

Ở trong lòng bọn họ, cơ hồ là vô địch giống như bốn đại danh tộc, lại ở một vị Nhân tộc trong tay thất bại?

Minh Giang mặt xám như tro tàn, giận dữ và xấu hổ đến cực điểm.

Hoàng Ẩn cười nhạo một tiếng, bóng người loáng một cái, liền trở lại trong trận doanh, trên mặt lộ ra đắc ý cùng ngạo sắc.

Trận chiến này, bất quá ngăn ngắn nháy mắt, nhưng quên đi xuyên các loại kinh hãi, nhưng không khác nào long trời lở đất.

“Nhiều người như vậy? Xem ra tới chậm nữa à.”

Một thanh âm ở nước ngày trong đó, không hợp thời rõ ràng vang lên.

Sau đó không gian rung động bên dưới, đột nhiên xuất hiện tảng lớn sấm sét, hướng về bốn bát phương tản đi.

“Bùm bùm” bên trong, lộ ra một cái to lớn mâm tròn.

Bên trong có trên trăm đạo bóng người, lấp loé không yên.

Tinh Cung người đều hoàn toàn biến sắc, Hoàng Ẩn trầm giọng quát lên: “Dương Thanh Huyền!”

Cái kia vạn lôi đột nhiên hơi ngưng lại, toàn bộ hướng về quang bàn bên trong thu lại.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, liền đem Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn cất vào đến.

Chính Tinh Minh hơn trăm người toàn bộ xuất hiện.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1747: Nghiền Ép Tính Sức Mạnh, Giáo Huấn

Dương Thanh Huyền ánh mắt nhất chuyển, phát hiện tất cả mọi người đều nhìn mình chằm chằm này phương, hơn nữa tất cả đều là địch ý, không khỏi cười khổ nói: “Xem ra hoàn toàn không có vị trí, chúng ta liền đứng bên ngoài đi.”

Hắn một thân bảo vật, tự nhiên biết, Phong Nguyệt Chi Thư vật như vậy, cũng không phải một chỗ tốt có thể có được.

Này chút cường vị trí, ngoại trừ tranh thủ thêm một cơ hội ở ngoài, càng nhiều lúc, chỉ là một loại thực lực thể hiện.

Hoàng Ẩn đám người, âm hàn nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, còn có Thi Diễn, Hữu Cầm Sanh chờ cường giả, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền cũng không có che giấu chính mình Giới Vương tu vi, càng là để tam tiên nhị lão, còn có ban đầu Tinh Cung võ tu, kinh hãi tột đỉnh.

Bất luận Chính Tinh Minh thực lực làm sao, chỉ là Dương Thanh Huyền này đáng sợ tốc độ tu luyện, cũng đã để cho bọn họ sống lưng lạnh cả người.

“Hừ, lại là Nhân tộc! Không có chỗ ngồi trống, sẽ không cút đi sao?!”

Minh Giang bị Hoàng Ẩn đánh bại, sâu sắc biết mình cùng người kia sự chênh lệch, dù cho lại đánh, cũng sẽ không có thắng lợi khả năng.

Khẩu khí này chỉ có thể hướng về trong bụng nuốt.

Mà đúng lúc này, Dương Thanh Huyền đám người một mực xuất hiện, vừa nhìn lại là Nhân tộc, lập tức để hắn lên cơn giận dữ, toàn thân sát khí lần thứ hai bạo đi ra.

Đặc biệt là Dương Thanh Huyền trên người khí tức, chỉ có một tinh giới vương, càng để trong cơ thể hắn sát khí cuồn cuộn.

“Hả?”

Dương Thanh Huyền định nhãn nhìn tới.

Trên thực tế, vừa nãy Minh Giang cùng Hoàng Ẩn cuộc chiến, hắn dù chưa nhìn thấy toàn bộ, nhưng thấy được kết cục, nhất thời cười nhạt, nói: “Thi Diễn đại nhân.”

Thi Diễn ra khỏi hàng, ôm quyền nói: “Minh chủ.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Ngươi cảm thấy vị trí này làm sao?”

Duỗi tay chỉ vào Minh Giang bộ tộc vị trí.

Thi Diễn lập tức hiểu ý, cười nói: “Ta nhìn không sai.”

“Ha ha ha ha! Cười chết ta rồi, ngươi nói cái gì?!”

Minh Giang đại phẫn nộ quát.

Xanh kỷ bộ tộc đồng dạng trợn tròn đôi mắt, sát khí ngút trời.

Thi Diễn cười nhạt, nói: “Minh chủ chờ chốc lát.”

Bóng người loáng một cái, liền biến mất không còn tăm hơi.

Minh Giang giận dữ, quát: “Đi chết đi!”

Lần thứ hai hiển hóa ra to lớn bóng thú, bao trùm thiên địa.

Cự thú song quyền ở không trung loáng một cái, liền muốn đánh ra.

Đúng lúc này, Minh Giang nhưng là cả người chấn động, trong mắt toát ra khó tin thần sắc, run giọng nói: “Không, không thể! Làm sao sẽ?”

Tất cả mọi người quan chiến người, cũng không biết xảy ra chuyện gì.

Giống như là thời không dừng lại giống như vậy, một bàn tay, như hồ điệp qua lại hư không mà đến, chỗ đi qua, không gian toàn bộ phá nát.

Minh Giang nghĩ động, nhưng là không nhúc nhích được.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn bàn tay kia, nhẹ bay theo tại chính mình lồng ngực.

Lập tức, kim quang bạo phát.

“Ầm ầm!”

Tảng lớn không gian tùy theo yên diệt.

Toàn bộ thời không trật tự ở một tích tắc này, đều tự mình đổ nát, hóa thành một vùng phế tích.

Minh Giang phun mạnh một ngụm máu tươi, kêu thảm một tiếng, liền rất xa bay ngược ra ngoài.

Vong Xuyên chư tộc, rồi mới từ đáng sợ kia trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, từng cái từng cái mở to hai mắt, sợ sợ muôn dạng.

Tùy tiện đến cái Nhân tộc, lại đem bốn đại danh tộc tộc trưởng đánh bay?

Lần này so với lần trước càng hơn, cơ hồ là nghiền ép tính sức mạnh.

Trời ạ, Nhân tộc rốt cuộc có bao nhiêu đáng sợ?!

Nhìn xanh kỷ bộ tộc hoảng sợ chạy trốn, Minh Giang ở phía xa trực tiếp ngã vào trong nước, không rõ sống chết.

Chư tộc lúc này mới nghĩ đến, Nhân tộc là nhất thống thiên hạ, độc chiếm Trung Ương Đại thế giới cùng Tam Thập Tam Thiên bá chủ.

Trước còn có thật nhiều chủng tộc đối với thế giới như vậy cách cục cực kỳ bất mãn.

Giờ khắc này gặp được Hoàng Ẩn hoạ thơ diễn ra tay sau, cái kia loại bất mãn trong khoảnh khắc liền tiêu tan không còn hình bóng.

Với trước mắt này hai đại Nhân tộc trận doanh, đều là thành hoảng sợ thành sợ, không dám tới gần, chớ đừng nhắc tới khiêu khích.

Hoàng Ẩn càng là trong lòng kinh hãi, Thi Diễn thực lực, hơn mình xa, sợ là đã đạt đến tám sao.

Không khỏi nội tâm lo lắng.

Nhưng nghĩ đến thần bí kia áo bào đen nam tử, mới thoáng trấn định một chút.

Động Huyền, Động Hư đám người, sắc mặt có chút dại ra.

Dương Thanh Huyền đám người thoải mái đi lên phía trước, đem tình cừu bộ tộc vị trí chiếm cứ ở.

Hai bên Vong Xuyên chủng tộc, đều kinh hãi hướng về bên cạnh co, chỉ lo một không có mắt, đụng phải này chút người.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia không gian khổng lồ, cảm thụ được phía trên lưu quang dị thường, vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về bên trong nhìn tới, nhưng là cái gì cũng không nhìn thấy.

Không khỏi lấy làm kinh hãi.

Thăng cấp Giới Vương ở ngoài, thế gian vạn pháp, có thể giấu được hắn Hỏa Nhãn Kim Tình thật không nhiều.

Vu Sơn, Vu Quân chờ Vu gia người, cũng là lắc đầu.

Dương Thanh Huyền nói: “Xem ra này không gian phi phàm, bên trong có Phong Nguyệt Chi Thư độ khả thi liền vô cùng lớn. Chỉ mong không uổng chuyến này.”

Nội tâm trái lại càng thêm bức thiết kích động.

Giờ khắc này, hầu như toàn bộ Vong Xuyên cường giả đều nhận được tin tức, phàm là cảm giác mình có chút hy vọng võ tu, tất cả đều chạy tới đến những nơi náo nhiệt.

Vây quanh không gian khổng lồ, hội tụ hơn một trăm ngàn người không thôi.

Đột nhiên, một đạo thanh âm lạnh như băng ở trên bầu trời vang lên, “Vong Xuyên bảo vật xuất thế, lại để hai đội Nhân tộc chiếm cứ vị trí. Các ngươi nhưng rùa rụt cổ phía sau, thực sự là đem chúng ta Vong Xuyên mặt đều mất hết.”

Lại một thanh âm truyền đến, “Ai nói không phải sao. Lão phu sống trên vạn năm, chưa bao giờ thấy nhân tộc ở Vong Xuyên lớn lối như thế quá.”

Rất nhanh, âm thanh thứ ba tiếp theo vang lên, “Ai, ai để Minh Giang tiểu tử kia không hăng hái, lại bị những này nhân tộc bị đả thương. Liền ngay cả ta, đều hận không thể có một vết nứt chui vào.”

Theo ba đạo thanh âm vang lên, chân trời đột nhiên vang lên ầm ầm tiếng sấm, một mảnh mây đen ép đi qua.

Đó là cường đại chiến ý, cùng sát khí.

“Là đại danh tộc! Ba vị đại danh tộc trưởng toàn bộ đều đến!”

Trong sân, có dị tộc toàn bộ đều khiếp sợ kêu to, thần sắc trên mặt bất định.

Xa xa, một đạo bi phẫn âm thanh phóng lên trời, “Thịnh Đốn, Qua Đinh, đỏ tươi anh, ba người các ngươi lão thất phu!”

Chính là Minh Giang, bị Thi Diễn đánh trọng thương, nhưng hạ thủ lưu tình tha hắn một mạng.

Dưới tay dưới sự giúp đỡ, đang muốn tiến hành khôi phục, nghe nghe ba vị đại danh tộc tộc trưởng nói như vậy, lại là phun ra một ngụm máu đến.

Đã tiêu hao hết sức toàn thân, đem nội tâm phẫn nộ tụ thành một đường.

Sóng âm kia ngút trời mà đi, phảng phất đem mây phá tán.

Minh Giang hô xong câu này sau, toàn bộ người trở nên cứng ngắc, thẳng tắp lui về phía sau ngã xuống.

Không có bị Nhân tộc đánh chết, lại bị mặt khác ba vị đại danh tộc sống sống tức chết rồi.

Đại danh tộc tộc trưởng bỏ mình, ở Vong Xuyên nhưng là cao cấp nhất đại sự.

Nhưng không chờ mọi người phản ứng, cái kia cổ khí thế cường đại liền như gió bão bao phủ tới.

Mây đen bên trong, vô số cường giả bóng người lóe lên bất định.

Đặc biệt là dẫn đầu ba người, càng là khí áp ngàn dặm.

Thịnh Đốn tay vuốt chòm râu, nói: “Này hai đội Nhân tộc thực lực không tầm thường, ta có cái đề nghị, chúng ta liên thủ lại, đưa bọn họ tiêu diệt làm sao?”

Qua Đinh nói: “Tự nên như vậy. Phong Nguyệt Chi Thư nếu xuất hiện ở Vong Xuyên, chính là Vong Xuyên đồ vật, cần phải về chúng ta người địa phương hết thảy. Những này nhân tộc chiếm cứ Tam Thập Tam Thiên cùng Trung Ương Đại thế giới rộng lớn tài nguyên, lại lòng tham vẫn chưa đủ, đến Vong Xuyên đến cướp đồ. Chúng ta nên cho bọn họ một cái cả đời khó quên giáo huấn.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1748: Liên Thủ Tác Chiến, Không Gian Dị Biến

Phi Anh cười lạnh, nói: “Ta không có ý kiến.”

Thịnh Đốn cao giọng nói: “Tất cả mọi người nghe. Tất cả đều tản ra, theo chúng ta cùng nhau tiêu diệt này hai đội Nhân tộc. Phàm là có không tuân theo, không ra tay người, coi là kẻ phản bội xử lý!”

Toàn bộ trên bầu trời sôi sùng sục.

Hết thảy chủng tộc đều là khiếp sợ vạn phần, nhưng lập tức cuồng hô, bọn họ đã sớm nhìn Nhân tộc không vừa mắt.

Chỉ là khổ nỗi đối phương sức mạnh cường hãn, không trêu chọc nổi.

Hiện tại có ba đại danh tộc dẫn đầu, nhất thời hoan hô lên, sát khí rung trời.

Tinh Cung người cùng Chính Tinh Minh người đều hoàn toàn biến sắc.

Bọn họ coi như mạnh hơn, cũng không thể nào cùng toàn bộ Vong Xuyên cường tộc tác chiến a.

Dương Thanh Huyền sắc mặt ngưng trọng, ánh mắt hướng về bốn phía nhìn tới, thầm nói: “Kỳ quái, Bạch Cốt phu nhân làm sao không có tới?”

Nếu như Bạch Cốt phu nhân ở, có lẽ lấy hắn cùng Bạch Cốt phu nhân giao tình, có thể nói động đậy, để những dị tộc này trấn định lại.

Có thể Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về bốn phương tám hướng quét tới, vẫn chưa gặp được Bạch Cốt phu nhân bóng người.

Liền ngay cả Sâm La Điện bên trong cường giả, cũng không thấy một cái.

Không chờ Dương Thanh Huyền suy nghĩ nhiều, bách tộc ở ba đại danh tộc tộc trưởng dưới sự chỉ huy, toàn bộ khuếch tán mở, sau đó vòng quanh không gian khổng lồ chạy, đem hai đội Nhân tộc toàn bộ bao vây lại.

Qua Đinh đột nhiên nói: “Thịnh Đốn đại nhân, ngươi chôn vùi dương chung vừa vặn có thể lấy ra, dùng ở lập tức.”

Phi Anh nhíu mày lại, lạnh lùng nói: “Chuyện cười, ngươi bà sa khiến làm sao không lấy ra?”

Qua Đinh nói: “Bà sa khiến chỉ thích hợp đơn đả độc đấu, nhưng ngươi chôn vùi dương chung, nhưng chính thích hợp này diện tích lớn công kích, chính là phát huy thời điểm. Nếu chúng ta muốn liên thủ tác chiến, nên lẫn nhau đồng tâm, thu hồi thường ngày câu tâm đấu giác.”

Phi Anh trầm ngâm một chút, nói: “Được.”

Lúc này ném ra chôn vùi dương chung, màu vàng chung không ngừng phóng đại, mặt trên khắc rõ trận pháp ba ngàn, các loại sát trận cùng công kích trận đồng thời vận chuyển.

Vạn ngàn công kích ánh sáng rơi lả lả xuống.

Tiếng giết chấn thiên hạ.

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, quát lên: “Đều trấn định lại!”

Nói, tay phải ném đi, liền ném ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, theo chiều gió phất phới, hóa thành to lớn cờ xí, ngang qua ở trời cao trên.

“Ầm ầm!”

Chôn vùi dương chung sức mạnh rơi trên Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, chấn lên tảng lớn phù văn.

Thiên địa chấn động, nhưng đánh không phá.

Mặt khác một bên, Hoàng Ẩn hai tay bấm quyết, to lớn dòng xoáy kéo ra trên bầu trời phương, đem cái kia vô số mạnh mẽ công kích nuốt hết.

Thịnh Đốn yên lặng nhìn, bỗng nhiên hai tay vỗ một cái, nóng bỏng ánh sáng ở trong tay sáng lên.

Một viên kim loại cầu, dâng lên ngọn lửa nóng bỏng, như Thanh Dương ngã xuống, hướng về cái kia dòng xoáy ném tới.

Qua Đinh mở mồm ra, phun ra một tấm lệnh bài, ở quyết ấn hạ không ngừng biến hóa.

Vong Xuyên trên các tộc, đồng loạt ra tay, sức mạnh hủy thiên diệt địa từng đạo từng đạo đánh vào hai đội trận doanh kết giới trên.

Dương Thanh Huyền, Hoàng Ẩn, đều là sắc mặt sốt sắng.

Tiếp tục như vậy, trừ phi đem trọn cái Tinh Cung cùng Chính Tinh Minh đưa đến, bằng không làm sao cũng đối kháng không được toàn bộ Vong Xuyên a!

Dương Thanh Huyền một mặt chống đỡ lấy Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, một mặt vội hỏi nói: “Chư vị, làm sao bây giờ?”

Vu Sơn nói: “Thanh Lão Thú có đánh tan quy tắc, qua lại hư không khả năng, không bằng nhờ vào đó bỏ chạy."

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Không thể! Một đi, Phong Nguyệt Chi Thư liền thật sự chắp tay tương nhượng."

Vu Sơn nói: "Quân tử không đứng dưới tường sắp đổ, chúng ta đi trước, ngày khác trở lại."

Dương Thanh Huyền sắc mặt khó coi dị thường.

Đi, vô cùng có khả năng cùng Phong Nguyệt Chi Thư bỏ lỡ cơ hội.

Không đi lời, sợ là muốn toàn quân bị diệt ở nơi này.

Hắn sâu sắc liếc mắt một cái xa xa Tinh Cung người, nếu như cùng Tinh Cung người liên thủ, có lẽ cùng Vong Xuyên bách tộc không kém cạnh.

Nhưng Tinh Cung cái kia chút người...

Đáng tin sao?

Đúng lúc này, ngày nước trong đó, truyền đến kịch liệt tiếng nổ vang rền.

Trên thực tế thanh âm này từ bắt đầu thì có, chỉ có điều bị hỗn chiến che lại.

Nhưng giờ khắc này nhưng là càng ngày càng vang.

Trên bầu trời cái kia lau trắng bệch nguồn sáng, không rõ trở nên huy tối, đồng thời hiện ra màu vàng nhạt, thật giống có màu vàng xanh khói lượn lờ.

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, hướng về bốn phía nhìn tới.

Hỏa Nhãn Kim Tình hạ, thấy rõ Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ kết giới ngoại vi, không tên nhiều hơn một tầng nhàn nhạt cát vàng, dường như xanh khói lượn lờ.

Không gần như chỉ ở hoàng kỳ bên ngoài kết giới, toàn bộ Vong Xuyên võ tu quanh thân, cũng bắt đầu có loại này hạt cát xuất hiện.

“Xảy ra chuyện gì?”

Vu Sơn đột nhiên triển khai Thanh Yên, hướng về cái kia không gian khổng lồ nhìn tới.

Vong Xuyên chư tộc, cũng tựa hồ ý thức được cái gì, từ từ ngừng tay, đều là mặt lộ vẻ kinh sắc.

Cái kia không gian khổng lồ bốn phía, hóa ra từng đạo từng đạo vòng xoáy, toàn bộ màu vàng óng, phóng ở bốn phương tám hướng.

Toàn bộ vạn dặm Thủy vực, khắp nơi có thể thấy được vòng xoáy màu vàng óng.

Lưu sa xoay tròn, hết thảy chủng tộc, cường giả, hoàn toàn đặt mình trong ở to lớn ảo cảnh pháp tướng bên trong.

Dương Thanh Huyền mặt lộ vẻ thần sắc, nhìn chằm chằm cái kia không gian khổng lồ.

Chỉ thấy bên trong một điểm màu vàng bóng mờ, không ngừng phóng đại, khuếch tán ra vạn ngàn lưu sa.

“Đó là...!”

Dưới khiếp sợ, ở màu vàng kia huy hoàng trung ương, tựa hồ có người ngồi xếp bằng bấm quyết.

Chỉ là một chớp mắt hoảng hốt, giống như mộng như ảo, cũng không chân thực.

Dương Thanh Huyền hơi chớp mắt, hết thảy ảo giác biến mất, vô số đáng sợ lưu sa tập kích mà đến, khuấy lên toàn bộ Càn Khôn!

“Ầm ầm!”

Vong Xuyên Thủy vực bên trong, chấn lên vô số sóng to gió lớn.

Vòm trời như là rơi xuống giống như vậy, hướng về cái kia lưu sa bên trong bị chiếm đóng.

Ngàn dặm hư không đều nát, cái kia trắng hếu nguồn sáng cũng bị ngăn cản ở ở ngoài, không cách nào soi sáng đi vào.

Dương Thanh Huyền kinh hãi bên dưới, chỉ thấy vạn đóa kim liên từng cái phá nát, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ kết giới hào quang tảng lớn tan rã.

Thi Diễn cả kinh nói: “Nhanh thu lại hoàng kỳ!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt chìm xuống, khách khí giới lượng lớn võ tu ở đây dị tượng hạ chết thảm.

Vô số sinh linh bị cát vàng một quyển liền triệt để biến thành tro bụi.

Nếu như thu hồi hoàng kỳ, Tinh Cung trên hơn trăm người, sợ là muốn tử thương nặng nề.

Dương Thanh Huyền chợt cắn răng một cái, không chỉ có chưa thu lại hoàng kỳ, trái lại đem sức mạnh cuồn cuộn không ngừng rót vào bên trong.

Hoàng kỳ ở không trung biến đổi, biến ảo ngàn vạn, toàn bộ đặt kết giới trên, chống đối cái kia không gian khổng lồ dị biến lực lượng.

Thi Diễn cả kinh nói: “Ngươi...”

Hắn lập tức hiểu Dương Thanh Huyền ý nghĩ, thầm than một tiếng.

Đồng thời cảnh giác nhìn bốn phía, đặc biệt là không gian kia dị biến, khả năng mang tới các loại hậu quả.

Bên ngoài kết giới, một mảnh thảm tuyệt nhân hoàn âm thanh cùng cảnh tượng.

Huyết quang đầy trời, vô số nát chi tàn thể bị cuốn vào trong cát, tất cả mọi người liều mạng kêu rên, rít gào, rống to, phẫn nộ tuyệt vọng.

Hoàng Ẩn cũng thu liễm thần thông, đem dòng xoáy lực lượng co đến nhỏ nhất, bảo vệ chính mình.

Tinh Cung bên trong nhất thời kêu thảm liên miên, lượng lớn võ giả bị cát vàng cuốn đi, trực tiếp chết không táng sinh nơi.

“Này đáng sợ không gian dị tượng đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

“Đây là Phong Nguyệt Chi Thư sức mạnh sao?”

“Đáng chết! Không gian này dị biến phải kéo dài bao lâu?!”

Vô số tức giận cùng rít gào ở ngàn dặm bên trong không gian vang lên.

Lần lượt từng khí thế mạnh mẽ bạo phát, ngăn cản không gian biến dị lực lượng.

Cát vàng như sao, như mây, như xà, như thú, ở toàn bộ ngày nước cùng hố đen tàn phá.

Mười vạn trở lên các tộc võ tu, không biết ngã xuống bao nhiêu.

Cảnh tượng dường như thế giới tận thế.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1749: Biển Cát, Đại Đạo Lĩnh Ngộ

Không biết qua bao lâu.

Trước mắt hắc ám một điểm điểm thối lui, quang minh chậm rãi giáng lâm.

Mảng lớn cát vàng xuất hiện ở trước mắt.

“Biển cát!”

Trong lòng mọi người không hẹn mà cùng xẹt qua hai chữ này.

“Phốc!”

Hoàn cảnh bên ngoài hướng tới ổn định lại, Dương Thanh Huyền rốt cục chi trì không nổi, đột nhiên phun ra một ngụm máu lớn, khí tức kịch liệt suy kiệt.

Trên cát vàng, một vệt kỳ quang lay động, liền bay về Dương Thanh Huyền mi tâm.

“Cách cách”, Chính Tinh Minh hơn trăm người lúc này mới khuếch tán ra, vững vàng ổn thỏa đứng ở trên cát vàng.

Tảng lớn quái dị ánh mắt nhìn sang.

Không ít dị tộc cường giả trong lỗ mũi phát sinh “Hừ” xem thường tiếng.

Vì bảo vệ một đám thủ hạ mà bị thương, cái này ở dị tộc bên trong là mười phần hiếm thấy, là lòng dạ đàn bà ấu trĩ hành vi.

Thi Diễn đám người lập tức cho Dương Thanh Huyền phục dụng mấy viên đan dược.

http://tr u

yencuatui.net/ Dương Thanh Huyền lúc này mới khí tức ổn định lại.

Chính Tinh Minh người kinh hãi nhìn bốn phía, đối với Dương Thanh Huyền đều sinh ra vô tận lòng cảm kích.

Trước mắt hết thảy đều bị biển cát bao trùm, vừa nãy cái kia thảm tuyệt nhân hoàn một màn, đều bị cát vàng vùi lấp. Bao nhiêu sinh linh chôn vùi bên trong, trong khoảnh khắc liền hài cốt không còn.

Nếu không có Dương Thanh Huyền liều mạng dùng Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ bảo vệ bọn họ, sợ là một nửa người đã trải qua táng sinh cát đáy.

Dương Thanh Huyền nuốt Thi Diễn đan dược sau, nội tâm hơi kinh ngạc.

Này chút đan dược cao cấp đổi thành trước đây, rất nhanh là có thể vá kín trong cơ thể thiếu hụt.

Mà lần này nuốt gấp mấy lần số lượng, trái lại chỉ bổ sung một chút, toàn bộ người vẫn là cực kỳ suy yếu.

Thi Diễn tựa hồ xem thấu nghi ngờ của hắn, mỉm cười nói: “Có thể đối với Giới Vương sản sinh hiệu quả đan dược, đã cực ít, đồng thời hầu như đều cùng đại đạo dính líu quan hệ.”

Dương Thanh Huyền ổn hạ thương thế trên người, liền hướng bốn phía nhìn tới.

Hỏa Nhãn Kim Tình quan sát bên dưới, vẫn là một mảnh biển cát, không có bất kỳ dị thường.

Vu Sơn, Vu Quân đều là nhẹ nhàng lắc đầu, bọn họ đã dùng mắt xanh nhìn rồi, không có phát hiện tình huống thế nào, càng chưa thấy Phong Nguyệt Chi Thư.

Thi Diễn nói: “Bảo vật có cơ duyên, hoặc giả còn là cơ duyên chưa tới, vì lẽ đó vẫn chưa xuất thế?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt ngưng trọng nhìn trên mặt đất cát vàng, đưa tay nắm lên một thanh, chậm rãi từ giữa ngón tay bay đi, cau mày nói: “Này hạt cát tựa hồ có hơi sức mạnh, thật giống như...”

Vu Sơn nói: “Thật giống như được đại đạo lĩnh ngộ như thế.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Vu Sơn đại nhân cũng có này phát hiện?”

Vu Sơn gật đầu nói: “Bên trong không gian này nhất định đã xảy ra cái gì, đại đạo quy tắc mười phần nồng nặc, thậm chí có chút kịch liệt. Mà ở trong đó mỗi một hạt cát, tựa hồ cũng từng cảm ngộ quá đại đạo.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy nếu là ở đây tu luyện, chẳng lẽ không phải là tuyệt hảo nơi?”

Vu Sơn cười khổ nói: “Nói như vậy là không có sai, điều kiện tiên quyết là chỗ này không có vấn đề. Nhưng nếu là có đạo pháp dấu vết lưu lại, ta sợ nơi đây cũng không phải là đơn giản như vậy.”

Vu Sơn giương mắt nhìn hướng về Thi Diễn, hỏi: “Thi Diễn đại nhân chính là tám sao Giới Vương, đối với đại đạo lĩnh ngộ ở mọi người chúng ta bên trên, không biết thấy thế nào?”

Thi Diễn ánh mắt như nước, nhìn phía vô tận cát vàng, chậm rãi nói ra: “Nếu là ta không có đoán sai, ở đây hẳn là cường giả chỗ tu luyện. Trong khi đột phá thời gian, hạ xuống đại đạo rộng lớn sức mạnh to lớn, vì lẽ đó tất cả không gian, tất cả hạt cát, đều đạo pháp cảm ngộ. Ta nói, Vu Sơn đại nhân cần phải hiểu chưa?”

Vu Sơn cả kinh nói: “Rõ ràng.”

Thi Diễn gật đầu nói: “Trên thực tế, thập cường hai mươi bốn gia, ngoại trừ bản thân chiếm cứ Linh Sơn bảo địa ở ngoài. Còn có một cái vô cùng trọng yếu đồ vật, chính là đại đạo cảm ngộ. Thí dụ như Tuyền Tiêu Giáng Khuyết, các thời kỳ Vu gia cường giả đột phá cùng chỗ tọa hóa, sẽ có đạo pháp diễn sinh. Vu gia từng cọng cây ngọn cỏ, một chim một thạch, đều sâu bị bị nhiễm. Mà đối với sau tu luyện người, sẽ có chỗ tốt cực lớn. Ta những ngày qua trên Tuyền Tiêu Giáng Khuyết tu luyện, liền được lợi rất nhiều.”

Vu Sơn nói: “Xấu hổ. Thi Diễn đại nhân thiên phú cực cao, chúng ta Ngô gia con cháu đều tự thẹn phất như.”

Thi Diễn cười nói: “Vu Sơn đại nhân quá khiêm nhượng. Quân Thiên Tử Phủ cũng có cao nhân tiền bối lưu lại cảm ngộ dấu vết, đại nhân rảnh rỗi có thể cùng Vu Hiền huynh đồng thời đến đây tham tu.”

Vu Sơn vui vẻ, vội hỏi: “Nhất định nhất định.”

Đối thoại của hai người, Dương Thanh Huyền lập tức liền hiểu.

Bởi vì hắn chính là tiếp thu được Bạch Cốt phu nhân đột phá cửu tinh lúc đại đạo cảm ngộ, lúc này mới đánh nát Giới Vương bình phong, nhảy vào đến Giới Vương.

Vu Sơn nói: “Cái kia Thi Diễn đại nhân có thể có thể thấy, nơi này đại đạo lĩnh ngộ dấu vết, ước chừng ở mức độ nào?”

Thi Diễn sắc mặt có chút nghiêm nghị, nhìn đầy đất cát vàng, tựa hồ có hơi do dự bất định.

Vu Sơn cả kinh nói: “Làm sao, không đoán ra được sao?”

Thi Diễn thở dài, nói: “Có lẽ là ta nội tâm không thể tin được.”

Lời vừa nói ra, người thông tuệ lập tức phản ứng.

Dương Thanh Huyền thất thanh cả kinh nói: “Chẳng lẽ là...”

Vu Sơn, Tử Dạ các Giới Vương, càng là trong lòng kinh hãi, đồng nói: “Thiên giới chi chủ?!”

Thi Diễn nhẹ nhàng gõ đầu, nói: “Có thể là thiên giới chi chủ. Ai, chỉ mong ta phán đoán sai rồi. Quân Thiên Tử Phủ có vị cái thế tiền bối, đã từng đạt đến quá cửu tinh Giới Vương. Lưu lại đại đạo cảm ngộ dấu vết, kém xa nơi đây.”

Mọi người đều là trong lòng giật mình.

Này đủ để thuyết minh, mảnh này biển cát là một vị thiên giới chi chủ chỗ tu luyện.

Vu Sơn sắc mặt cực kỳ khó coi, nói: “Từ cổ chí kim, chân chính bước vào thiên giới có thể có mấy người? Vong Xuyên vị trí, cùng này cỗ âm khí, để người ngoài đối với nó hiểu rõ rất ít. Cho tới sinh ra bên trong cường giả cái thế, đều nghe chưa nghe.”

Dương Thanh Huyền nhìn bốn phía, từng cái từng cái sắc mặt khó coi dị tộc, nói: “Có lẽ này chút người biết.”

Những dị tộc kia bước vào biển cát sau, liền toàn bộ trấn định lại, cũng không gọi đánh tiếng kêu giết, mà là hướng về Dương Thanh Huyền đám người như thế, đang quan sát nơi này không gian tình huống.

Hơn một trăm ngàn dị tộc, ở đằng kia không gian khổng lồ dị biến hạ, trực tiếp bị xóa đi gần nửa.

Này vẫn tính là tốt đẹp.

Không ít chủng tộc càng là không còn một mống trực tiếp bị toàn tộc lau quang.

Tinh Cung chi người đã chết một phần năm không tới, giờ khắc này lần thứ hai kết trận, tương tự cảnh giác quan sát bốn phía, chỉ lo đột phát dị thường gì.

Ba đại danh tộc tên tộc, đột nhiên tụ hợp lại một nơi, đều là sắc mặt ngưng trọng, môi nhẹ khải, thảo luận cái gì.

“A!”

Đột nhiên một đạo tiếng kêu thảm thiết, đâm thủng này yên tĩnh bầu không khí.

Một vị màu xanh lục dị tộc, thân thể trực tiếp bạo nổ mở, máu tươi bắn mạnh mà lên, sau đó chiếu xuống trên cát vàng.

“Chi!” Lần này chấn kinh rồi tất cả mọi người.

Vừa nãy thảm tuyệt nhân hoàn cảnh tượng còn rõ ràng trước mắt.

Mấy vạn người đều là hoảng hốt, vội vàng lấy thanh âm kia làm trung tâm tản ra, để trống một mảnh to lớn khu vực chân không.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, người chết hai mảnh thân thể bị ném xuống đất, ngũ tạng lục phủ rơi đầy đất. Nhìn dáng dấp như là bị người bắt cái đầu hoặc là chân, thẳng tắp xé rách mở.

“Ai? Đứa nào làm? Chủ động đứng ra!”

Ba đại danh tộc một trong Phi Anh, một mặt băng hàn nhìn chằm chằm toàn trường.

Bị hắn ánh mắt đảo qua người, đều là run rẩy không dám động.

Thịnh Đốn cùng Qua Đinh cũng sắc mặt khó coi, tựa hồ có gan dự cảm không hay.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1750: Lưu Sa Hà, Máu Tươi Trời Cao

Phi Anh nhìn mặt khác hai đại tên tộc tộc trưởng, ba người trong mắt đều là vẻ ưu lo.

Qua Đinh nhẹ nhẹ gật gật đầu, tựa hồ ở xác minh cái gì, khẽ thở dài một tiếng.

Mặt khác sắc mặt của hai người càng khó coi hơn.

Một vị cường tộc tộc trưởng cung kính nói: “Ba vị đại nhân, đây rốt cuộc là địa phương nào? Ba vị đại nhân tựa hồ có chút phát hiện? Mong rằng chia sẻ đi ra, miễn cho đại gia rơi vào không tên nguy hiểm.”

Mấy vạn người lập tức phụ họa nói: “Đúng đấy đúng đấy.”

Phỉ Anh thở dài, nói: “Chúng ta sợ là bị Bạch Cốt phu nhân lừa.”

Lời vừa nói ra, mọi người ồ lên.

Dương Thanh Huyền trong lòng cảm giác nặng nề, thầm nói: “Quả nhiên.”

Hắn bắt đầu thì có này linh cảm.

Bởi vì đừng nói Bạch Cốt phu nhân, liền ngay cả Bạch Cốt Thành cao thủ cũng không thấy đến một cái.

Đây tuyệt đối là không bình thường.

Nếu như Bạch Cốt phu nhân đối với Phong Nguyệt Chi Thư không có nhòm ngó chi tâm, cũng không cần tốn công phu mạt sát Kim Tuân bộ tộc, còn vì này kém một chút cùng Tinh Cung đối lập.

Bây giờ nghĩ kỹ lại, đặt ở Sâm La Điện đỉnh phong cái thời không kia tọa độ, căn bản chính là giả!

Hiện tại Chính Tinh Minh, Tinh Cung, thậm chí toàn bộ Vong Xuyên thế lực đều lâm vào cái này kỳ diệu hoàn cảnh, mà Bạch Cốt phu nhân giờ khắc này...

Dương Thanh Huyền sắc mặt cực kỳ khó coi.

Bạch Cốt phu nhân tất nhiên thẳng đến thật tọa độ đi!

“Đại nhân, đến cùng là chuyện gì xảy ra, mong rằng nói rõ.”

“Đúng vậy, nếu ở đây không có Phong Nguyệt Chi Thư, chúng ta liền mau mau ly khai đi, làm như thế nào trở lại a?”

Xung quanh rộn rộn ràng ràng, ồn ào thành một mảnh.

Qua Đinh nói: “Chư vị có thể từng nghe qua Lưu Sa Hà?”

Lời vừa nói ra, nháy mắt rơi vào hoàn toàn yên tĩnh.

Vô số âm thanh trong khoảnh khắc ngừng lại.

Mỗi người đều là há to mồm, lộ ra vẻ kinh hãi.

“Lưu Sa Hà” ba chữ, phảng phất có vô cùng ma lực, trực tiếp để cho bọn họ nói không ra lời.

Dương Thanh Huyền đám người cũng là cau mày, tại nội tâm ghi nhớ này ba chữ, phảng phất là một cái địa danh giống như. Nhưng mỗi người đều là cau mày, hiển nhiên chưa từng nghe qua.

“Lưu Sa Hà đó không phải là truyền thuyết sao?”

Rốt cục, có vị cường tộc tộc trưởng sắc mặt trắng bệch, không nhịn được hỏi.

Thịnh Đốn hừ lạnh nói: “Truyền thuyết? Chỉ là cảnh giới của các ngươi quá thấp, còn tiếp xúc không tới những chuyện này thôi. Này trong tinh vực có quá nhiều bí mật, không phải là các ngươi những con kiến hôi này có thể biết đến. Lưu Sa Hà tự nhiên là thật. Nhưng không nghĩ tới là, Bạch Cốt phu nhân lại trước đây liền nắm giữ Lưu Sa Hà tọa độ. Sợ là tiện nhân kia đã sớm tự mình tiến tới quá đi.”

Nói ra phía sau, càng nghĩ càng giận, trực tiếp đem Bạch Cốt phu nhân mắng làm “Tiện nhân”.

Tuy rằng hắn là bốn đại danh tộc một trong, nhưng chuyện như vậy, vào ngày thường bên trong là quyết định không dám.

Phi Anh nói: “Lưu Sa Hà chủ nhân sạch, là chính xác trăm phần trăm vượt qua Bỉ Ngạn cường giả. Chỉ có điều người này làm người biết điều, mặc dù ở Vong Xuyên bên trong, biết được người cũng không nhiều lắm. Thêm vào đã sớm vượt qua Bỉ Ngạn, sợ là đã ngao du vũ trụ đi. Vì lẽ đó mới dần dần thành truyền thuyết.”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh hãi, đây là tự Ân Võ Vương tới nay, hắn biết đến người thứ bốn xác định vượt qua Bỉ Ngạn cường giả.

Người thứ hai chính là Cổ Diệu.

Người thứ ba chính là hắn trên người Quỷ Tôn.

Cho tới cái kia Vạn Cổ Trường Không, Thiên Bồng Nguyên soái, thậm chí là đệ nhất đời Nhân Hoàng Thiên Vô Pháp, đều không ai dám xác thực tu vi của bọn họ.

Vị kia cường tộc tộc trưởng nói: “Nếu sạch đã đi rồi, này Lưu Sa Hà không gian, cần phải không làm khó được chúng ta chứ?”

Phi Anh ba người đều khổ thở dài.

Qua Đinh nói: “Không có đơn giản như vậy. Không gian này phong bế lợi hại, hơn nữa đóng kín lực lượng, chính là sạch đột phá thiên giới chi chủ, vượt qua Bỉ Ngạn lúc đại đạo cảm ngộ. Nguyên bản này cảm ngộ đối với chúng ta mà nói, vượt qua bất kỳ thiên tài địa bảo, thần thông công pháp, nhân duyên hòa hợp. Có thể trải qua dài lâu năm tháng diễn biến, đường lớn này cảm ngộ tựa hồ có biến hóa. Nếu chúng ta ba người không có đoán sai, đường lớn này cảm ngộ vô cùng có khả năng sản sinh ra linh trí.”

“Linh trí?!”

Mấy vạn người đều là ngạc nhiên.

Thậm chí không hiểu đây là một loại làm sao tình hình.

Đại đạo cảm ngộ cũng có thể đản sinh ra linh trí?

Dương Thanh Huyền đám người cũng là khiếp sợ tột đỉnh.

Lưu Sa Hà bên trong, yên lặng chỉ còn dư lại gió, thổi lất phất hạt cát, hóa thành từng sợi từng sợi màu vàng nhạt khói, ở biển cát trên xoay quanh.

“A!”

Lại là hét thảm một tiếng.

Một vị võ tu thân thể nổ tung ra, như lúc trước người kia giống như vậy, như là bị người trong đó xé ra, ngũ tạng lục phủ vãi đầy mặt đất.

“A!”

“A!”

Lại là mấy đạo tiếng kêu thảm thiết, kèm theo võ giả thân thể nổ tung.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, quát lên: “Cẩn thận! Là hạt cát công kích!”

Cuối cùng vị kia dị tộc kêu thảm thiết thời gian, hắn Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn rõ ràng, hai cỗ hạt cát hóa thành tay, trên mặt đất nắm lấy cái kia dị tộc hai chân, trực tiếp đem xé rách ra.

Tay lập tức liền tản đi, vì lẽ đó không ai nhìn rõ ràng xảy ra chuyện gì.

Sau đó, đại lượng tiếng kêu thảm thiết bắt đầu ở biển cát trên vang lên.

Vô số thân thể bị xé nứt, máu tươi tiên đầy trời cao.

Mấy vạn người hoảng sợ hóa thành độn quang, hướng về bầu trời bay đi.

Lúc này, trên mặt đất cát vàng dâng lên, hóa thành vô số cát mũi tên, bay vụt hướng về tất cả mọi người.

“Cẩn thận!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, đang muốn lấy ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ.

Lại đột nhiên một mảnh màu xanh nhạt kết giới kéo ra, nháy mắt đem hết thảy Chính Tinh Minh người bọc lại.

“Hay là để ta đi.”

Thi Diễn từ tốn nói, trong tay lấy ra một chiếc gương, lộ ra xanh lam vẻ, theo mặt kính gợn sóng, một mảnh sóng quang như nước đẩy ra, bao phủ lên phương.

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, chính mình thể năng không đủ, sợ là rất khó lại hộ tống mọi người chu toàn.

Ngay sau đó lập tức nuốt phục các loại đan dược, nhanh chóng bổ sung.

Nguyên vốn còn muốn dựa vào chính mình đả tọa tu luyện trở về, nhưng thời gian không ta chờ.

Cái kia chút đan dược cao cấp, thiên tài địa bảo, ăn Dương Thanh Huyền trong lòng đau đớn, lại như cũ bổ sung không được bao nhiêu sức mạnh.

Không bao lâu, Thi Diễn biến thành bên ngoài kết giới, liền thành một mảnh cuồng sa thế giới.

Lượng lớn võ giả đều bị mê hai mắt, nhìn không rõ ràng.

Những hạt cát này bên trong, mỗi một hạt đều từng cảm ngộ quá đại đạo, có cách cục thần thức hiệu quả.

Liền ngay cả Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình, tầm mắt đều rút ngắn hơn nửa.

Cái kia chút cát mũi tên công kích cũng không phải là rất mạnh, nhưng số lượng cực kỳ đáng sợ, hơn nữa không khác biệt dưới sự công kích, mấy vạn người nhét chung một chỗ, nháy mắt liền sinh ra hỗn loạn, tử thương cấp tốc mở rộng.

Đặc biệt là lúc trước không gian dị biến bên trong bị trọng thương võ giả, lại trải qua như thế một hồi, liền tảng lớn ngã xuống.

Từng cỗ thi thể từ không trung rơi xuống, bị cát vàng nuốt hết, một điểm không dư thừa.

Thi Diễn nói: “Nơi đây không gian thái quá nguy hiểm, nhiều người trái lại bất lợi. Chư vị tạm thời tránh ở minh chủ Thánh khí bên trong không gian đi.”

Mọi người đã sớm không muốn ngốc ở bên ngoài.

Đặc biệt là những thế lực kia yếu, càng là tê cả da đầu.

Dương Thanh Huyền lấy ra Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô, đem hơn trăm người toàn bộ xếp vào.

Hồ lô này mặc dù chỉ là Bán Thánh khí, nhưng ở chứa người về hiệu quả, nhưng là so với Thánh khí cũng còn tốt.

Tịch thu mọi người sau, chỉ còn dư lại Dương Thanh Huyền, Thi Diễn, Vu Sơn cùng Tử Dạ bốn người.

Thi Diễn bảo vệ kết giới cũng nhanh chóng thu nhỏ lại.

Như vậy dùng ít sức rất nhiều.

“Mau nhìn bên ngoài!”

Tử Dạ bỗng nhiên kinh hô một tiếng.

Cuồn cuộn cát vàng bên trong, hóa ra một con to lớn vô cùng cát tay ấn, ngón cái cùng ngón trỏ tướng dính, còn lại ba ngón tách ra.

Lấy một loại cực kỳ đáng sợ ấn pháp, hướng về bọn họ đánh ra mà tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1751: Cự Đại Thủ Ấn, Võ Ý Hiển Ảnh

Thi Diễn mặt không biến sắc, trong tay bảo kính lắc động đậy.

Trong phút chốc phân ra ba đạo hào quang, tầng tầng chồng chất tại mọi người phía trước, hình thành ba màu quang chi hàng rào.

“Ầm ầm!”

Cái kia bàn tay khổng lồ đánh vào kính trên ánh sáng, xung kích lực lượng nhất thời bị nghẹt.

Dừng lại chớp mắt, toàn bộ bàn tay khổng lồ giữa trời đổ nát, hóa thành vô tận cát vàng lăn lộn.

Đòn đánh này sau, âm thầm sức mạnh tựa hồ đã nhận ra cái gì, tạm thời bỏ qua bọn họ, lại không có tổ chức công kích hữu hiệu.

Thi Diễn ánh mắt như sao, cảnh giác nhìn chằm chằm phía trước cùng bốn phía.

Dương Thanh Huyền đám người cũng là đề phòng không ngớt.

Bảo kính ở ngoài, tiếng kêu thảm thiết liền không có ngừng quá.

Vạn đạo cát mũi tên hóa ra sau, vô số sa thú, cầm, quái, thậm chí là đám người, từng cái từng cái từ khắp mặt đất ngưng hình đi ra, giết hướng về bầu trời.

Dương Thanh Huyền hai mắt kim quang lấp loé, cả kinh nói: “Nghĩ hóa ra nhiều như vậy công kích, này Lưu Sa Hà bên trong, đến cùng trầm tích bao nhiêu sức mạnh, nếu như sức mạnh vô cùng vô tận, vậy chúng ta chẳng phải là...”

Mấy người sắc mặt đều không tốt.

Nếu như này Lưu Sa Hà Đạo ý vô cùng, sợ là tất cả mọi người muốn ngã ở nơi này.

Vong Xuyên dị tộc, Tinh Cung người, không khỏi là sắc mặt cực kỳ khó coi.

Năm đó sạch đột phá thời gian lưu lại đại đạo cảm ngộ, lại đáng sợ như thế.

Vu Sơn tự lẩm bẩm: “Vượt qua Bỉ Ngạn, thiên giới chi chủ, rốt cuộc là thế nào nhân vật mạnh mẽ a!”

Càng là tu luyện tới phía sau, đối với cảnh giới cao hơn thì có sâu hơn kính nể.

Mới càng có thể cảm nhận được cao tầng thứ đáng sợ.

Trái lại như Dương Thanh Huyền như vậy, chỉ là một sao sơ giai Giới Vương, đối với thiên giới chi chủ chỉ là cái khái niệm mà thôi.

Thi Diễn nói: “Này đạo cảm ngộ nghĩ hóa ra linh trí, ở chỗ này tu luyện nhiều năm, trời mới biết đạt đến đến trình độ nào. Duy nhất có thể khẳng định là, nhất định không có sẽ vượt qua Bỉ Ngạn. Nếu không thì, cũng sẽ tùy sạch phá không đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Bây giờ nên làm gì?”

Thi Diễn trầm giọng nói: “Chờ! Chờ ba cái cơ hội. Một, chờ này đạo cảm ngộ tự mình hiện thân, như vậy thì có đánh tan nó khả năng. Hai, chờ này Lưu Sa Hà tích lũy sức mạnh chạy mất gần như. Ba, các ngoại lực đột phá vào đến."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Này ba cái cơ hội, chỉ có cái thứ nhất đáng tin chút a!"

Thi Diễn cười khổ nói: "Trên thực tế, cái thứ nhất cũng chưa chắc đáng tin. Nếu như Lưu Sa Hà bên trong ẩn chứa sức mạnh có đủ nhiều, cái kia đạo cảm ngộ hoàn toàn không có cần thiết hiện thân. Bất quá này Lưu Sa Hà không gian tự xuất hiện đến hiện tại, giết mấy vạn cường giả. Hao tổn sức mạnh xa không phải chúng ta có thể tưởng tượng, có lẽ thật có thể thấy đáy cũng khó nói."

Bảo kính bên ngoài kết giới, Tinh Cung cùng Vong Xuyên Thủy tộc, đều liều mạng chém giết này chút lưu sa hoá hình.

Từng cái từng cái sắc mặt âm trầm, thậm chí sinh ra vẻ tuyệt vọng.

Đúng lúc này, đột nhiên một đạo kịch liệt tiếng kêu thảm thiết, đâm thủng phía chân trời.

Nguyên bản là hỗn loạn cục diện, tựa hồ dừng lại một chút.

Một vị dị tộc tộc trưởng, một tinh giới vương, lại vô hình bị tước mất một cánh tay, đầy mặt thống khổ cùng vẻ hoảng sợ.

"Cái gì? Giới Vương cũng bị thương?!"

Tại chỗ cường giả, nội tâm không khỏi là hoảng hốt.

Từ đầu đến cuối, tuy rằng tử thương khốc liệt, nhưng chết đều là lâu la.

Đối với này chút Giới Vương mà nói, Giới Vương bên dưới đều giun dế, chết cũng đã chết.

Có thể giờ khắc này nhưng có một vị Giới Vương bị thương, lập tức gây nên hết thảy Giới Vương cường giả coi trọng.

“Đây là cái gì?!”

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, một hồi bắn mạnh ra ánh vàng, nhìn chằm chằm xa xa trên hư không.

Một đoàn bóng đen ở không ngừng hiện ra, sau đó hóa thành một người dáng dấp.

Dường như tóc xoã tung, như treo một vọt to lớn hạt châu, cầm trong tay trường binh bảo trượng.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình xuyên thấu người này, phát hiện hoàn toàn là Đạo Ảnh tử, cũng không phải là người chi chân thân.

Hơn nữa này cái bóng hết sức kỳ lạ, không nhìn thấu là là vật gì.

Cái kia cái bóng trong tay bảo trượng loáng một cái, bóng người liền hóa thành hắc mang kích bắn xuống đến.

Chỗ đi qua, hư không tảng lớn phá không.

Càng có một đường thật dài vết nứt, như là khóa kéo bị kéo mở, trực tiếp rơi vào một vị Khuy Chân cảnh cường giả đỉnh đầu.

“Oành!”

Vị kia Khuy Chân cảnh cường giả tại chỗ nổ nát tan, tiếng kêu thảm thiết đều không tới gấp hô lên.

Vu Sơn một đôi mắt xanh thôi thúc đến mức tận cùng, hãi tiếng nói: “Võ ý hiển ảnh! Trời ạ, dĩ nhiên là võ ý hiển ảnh!”

Thi Diễn đồng dạng dị thường chấn động, thất thanh nói: “Coi là thật có này nhân vật đáng sợ? Võ ý hiển ảnh, chỉ ở trong truyền thuyết nghe qua a!”

Dương Thanh Huyền vội hỏi nói: “Cái gì là võ ý hiển ảnh?”

Vu Sơn nói: “Vừa nãy cái kia Đạo Ảnh tử, cũng không phải là chân thân, cũng không phải thần niệm. Mà là năm đó ở đây tu luyện võ giả, bởi vì võ ý quá mức cường đại, diễn võ thời gian, để lại dấu vết vào lúc này không trên, vừa nãy chính là này đạo ngân tích lần thứ hai hiển hiện ra.”

Dương Thanh Huyền nghe được trong lòng ngạc nhiên, lần thứ hai hỏi: “Vậy vị này võ tu có thể xác định không ở chỗ này?”

Vu Sơn cười khổ nói: “Nếu là ở, mọi người chúng ta cũng đừng nghĩ sống rồi.”

Dương Thanh Huyền trong lòng “Ầm ầm” nhảy lên.

Này tinh vực trên, đến cùng còn có bao nhiêu nhân vật đáng sợ a?

Nguyên tưởng rằng bước vào Giới Vương, chính là giẫm ở vùng thế giới này đỉnh cao.

Bây giờ nhìn lại, Giới Vương vừa mới bắt đầu a.

Mảnh này Lưu Sa Hà chủ nhân, chỉ là lưu lại võ ý hiển ảnh, đại đạo cảm ngộ dấu ấn, liền để cho bọn họ hơn mười vạn người, tử thương hơn nửa.

Thậm chí không cẩn thận, diệt sạch cũng có thể.

Đúng lúc này, các loại cát vàng hoá hình trong đó, mảng lớn võ ý hiển ảnh mà ra, đều là giống nhau cái bóng, không thấy rõ hình dáng, nhưng thật giống trên đỉnh tóc xoã tung, cầm trong tay bảo trượng.

Từng cái cái bóng, đều chỉ thi triển một chiêu.

Nhưng mỗi một lần rửa ảnh mà ra, đều phải kèm theo một đạo tiếng kêu thảm thiết.

Chỉ có trung giai Giới Vương tồn tại, mới có thể ứng đối như thường.

Ba đại danh tộc tộc trưởng, Tinh Cung Hoàng Ẩn đám người, đều ra tay đánh tan mấy võ ý hiển ảnh.

Nhưng này chút rửa ảnh giống như là cát vàng hoá hình giống như, cuồn cuộn không dứt xuất hiện.

Trong khoảnh khắc, trên bầu trời thì có trên trăm đạo rửa ảnh, từng người triển khai một chiêu, giết hướng về mọi người.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Cái kia Lưu Sa Hà chủ nhân tu luyện bao nhiêu năm? Không đến nỗi mỗi một chiêu đều bị lúc này không nhớ rồi chứ?”

Thi Diễn nhìn bầu trời, cười khổ nói: “Không biết. Nhưng ta biết, chúng ta phiền toái tới rồi.”

Nói, hít sâu một cái, hai tay nắm kính ở trước người loáng một cái.

Trong gương đồng thời bắn ra chín đạo hào quang, từng người ở một phương hướng trên hóa thành một mặt màu sắc rực rỡ tấm gương.

Sau đó, trên trăm đạo kính quang ở mười chiếc gương bên trong đi về kích bắn.

Một cái thật lớn kính trận liền kết thành.

Mà giờ khắc này, ngay ở kính trận bầu trời, cùng với bốn phương tám hướng, xuất hiện từng đạo từng đạo màu đen cái bóng, đều là đồng dạng dáng người, cầm trong tay bảo trượng, tỏa ra cường đại võ ý.

Dương Thanh Huyền phóng tầm mắt nhìn, lại có ba, bốn trăm, không khỏi da tóc ngứa.

Vu Sơn trầm giọng nói: “Thi Diễn đại nhân, ta tới trợ ngươi!”

Thi Diễn nói: “Tạm thời không dùng. Ngươi cùng Tử Dạ đại nhân thay ta lược trận.”

Trong tay bảo kính ném đi, liền lượn vòng mà ra.

Thi Diễn tự thân ở không trung nhất chuyển, ngồi xếp bằng ở kính quang trận trên, hai tay bấm quyết.

Một đạo võ ý hiển ảnh đột nhiên động hạ, sau đó hai đạo, ba đạo, bốn đạo...

Mấy trăm đạo võ ý hiển ảnh đồng thời động.

Từ bốn phương tám hướng, cùng với trên vòm trời, cầm trong tay bảo trượng đánh rơi xuống.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1752: Tự Có Cơ Duyên, Hóa Linh Một Đòn

“Em gái ngươi!”

Dương Thanh Huyền mắng một tiếng, liền cảm thấy quang kính rung động, trong cơ thể mình cũng khí huyết quay cuồng.

Bốn phương tám hướng tất cả đều là bóng trượng, đánh vào bảo kính kết giới trên.

Từng đạo từng đạo màu sắc rực rỡ hào quang nổ tung, lại sinh thành, lại nổ tung, lại sinh thành...

Như thế lặp lại, dị thường rực rỡ, trêu đến tất cả mọi người ánh mắt đều hấp dẫn tới.

Đồng thời đại lượng võ ý hiển ảnh đi công kích Chính Tinh Minh sau, Vong Xuyên Thủy tộc cùng Tinh Cung người áp lực giảm nhiều.

Đổi lại là bình thường, nhìn thấy Chính Tinh Minh người bị vây công, Tinh Cung cùng Thủy tộc tất nhiên rất là vui mừng, vỗ tay bảo hay.

Nhưng vào giờ phút này, chính mình cũng không phải là ăn dưa quần chúng a, tương tự là hãm sâu bên trong không cách nào tự kiềm chế.

Trái lại từng cái từng cái hi vọng Chính Tinh Minh chịu đựng.

Đương nhiên, hỗ trợ bọn họ nhất định là sẽ không, nội tâm chỉ hy vọng Chính Tinh Minh cùng này đáng sợ Lưu Sa Hà đồng quy vu tận.

Dần dần, hầu như tất cả võ ý hiển ảnh, tổng cộng 1,800 đạo, toàn bộ hội tụ ở bảo kính kết giới bốn phía, liều mạng công kích kết giới.

Đánh long trời lở đất, cát vàng rung trời.

Tinh Cung cùng Thủy tộc người, đều là nhìn trong lòng chấn động dữ dội, đối với cái kia bảo người trong gương, lộ ra một tia kinh hãi cùng kính nể.

Thi Diễn thân là tám sao Giới Vương, đồng thời thân mang các loại bảo vật.

Một thân một mình đối phó hầu như tất cả võ ý hiển ảnh, đứng ở thế bất bại.

Dương Thanh Huyền dưới khiếp sợ, đột nhiên nội tâm không tên có cảm giác.

Này 1,800 đạo võ ý hiển ảnh, tất cả đều là quơ bảo trượng, mỗi đạo cái bóng chính là một chiêu, hơn nữa hoàn toàn khác nhau.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, này 1,800 chiêu trượng pháp, chẳng lẽ đúng lúc là hoàn chỉnh một bộ?

Có cái ý nghĩ sau, nội tâm lại khó mà ức chế, vội vàng triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình, đem các loại trượng pháp thấy rõ ràng toàn bộ, cường nhớ trong đầu.

Mà giờ khắc này, Vu Sơn cũng là trợn to mắt xanh, như Dương Thanh Huyền giống như vậy, cảm ngộ này trượng pháp.

Tử Dạ liếc mắt nhìn Thi Diễn trạng thái, cùng với bốn phương tám hướng rửa ảnh.

Nàng cũng hữu tâm đi học, nhưng bất đắc dĩ Linh Mục thần thông có hạn, căn bản không thấy rõ này chút trượng pháp trật tự cùng động tác.

Chỉ cảm thấy rất loạn, rất cao thâm.

Nhìn mấy lần sau, liền triệt để bỏ qua, chuyên tâm thay Thi Diễn lược trận.

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng ở kính quang kết giới hạ, không có tìm hiểu bao lâu, liền mồ hôi đầm đìa, sắc mặt có chút tái nhợt cùng dữ tợn.

Cái kia Hỏa Nhãn Kim Tình bên trong, càng hóa ra từng tia từng tia đỏ như màu máu.

Này trượng pháp võ ý quá mạnh, mặc dù hắn là Giới Vương, cũng đã cảm nhận được khó chịu.

Đôi móng tay không ngừng dài ra, chậm rãi hóa thành Long Trảo.

Trên người nổi lên từng khối từng khối Long Lân, ở đằng kia trượng pháp chèn ép xuống, lại muốn hóa long!

Vu Sơn mặc dù là sáu sao đỉnh cao Giới Vương, nhưng giờ khắc này cũng không dễ chịu, hai con mắt trợn lên như chuông đồng, mặt trên vằn vện tia máu lưới.

Hiển nhiên này bộ trượng pháp uy lực vô cùng, cho hai người đều mang đến áp lực cực lớn.

Cũng nguyên nhân chính là như vậy, mới có thể ở đây Lưu Sa Hà bên trong lưu lại rửa ảnh.

“Oành!”

Đột nhiên một đạo rửa ảnh đánh vào quang kính trên, liền trực tiếp nổ tung mở.

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, cái kia một chiêu trượng pháp, theo Hỏa Nhãn Kim Tình mà mạnh mẽ in vào đầu óc, dẫn tới tâm thần rung động.

“Oành! Oành!”

Sau đó, liên tiếp rửa ảnh nổ tung, đều là đang thi triển một chiêu sau, liền ở quang kính trên nổ ra.

1,800 trượng, không ngừng giảm thiểu.

Tinh Cung cùng Vong Xuyên Thủy tộc, đều là con ngươi đột nhiên co, tựa hồ ý thức được biến hóa.

“A!”

Vu Sơn đột nhiên hét lớn một tiếng, cái kia già nua thân thể một hồi tăng vọt, vô số phù văn cùng trên người hiện rõ.

Cái kia từng đạo từng đạo rửa ảnh nổ tung, đối với tâm thần của hắn xung kích to lớn, một đôi mắt xanh bên trong, trực tiếp chảy xuống hai hàng máu tươi.

Trong cơ thể khí tức cuồng bạo nháy mắt bị điểm đốt, hét lớn một tiếng, liền hóa thành như núi cao người khổng lồ.

Thi Diễn kinh hãi, nói: “Vu Sơn đại nhân!”

Nhưng Vu Sơn tựa hồ thần trí thấp hơn, không ngừng diễn hóa ra thân thể pháp tướng.

Nhất thời, cái kia võ ý hiển ảnh công kích, bắt đầu tảng lớn rơi trên người Vu Sơn, mỗi một chiêu đều đánh nát phòng ngự của hắn, chấn động ra tảng lớn máu tươi.

Tử Dạ ngạc nhiên, đang muốn ra tay giúp đỡ, bên tai lại nghe

Tinh Linh Vương kêu lên: “Khoan đã! Hắn tự có cơ duyên.”

Tử Dạ sửng sốt một chút, lúc này mới tỉnh táo lại, phát hiện Vu Sơn tuy bị võ ý hiển ảnh đánh khắp cả người lăng tổn thương, khắp nơi tuôn ra máu tươi, nhưng trong cơ thể thời cơ nhưng là ở không ngừng tăng cường, từ hỗn loạn trở nên trật tự lưu loát.

Tử Dạ thân là bốn sao Giới Vương, tự nhiên biết điều này có ý vị gì.

“A!”

Dương Thanh Huyền đang ủng hộ chỉ chốc lát sau, cùng Vu Sơn giống như vậy, cũng không chịu được nữa tâm thần đánh sâu vào, trực tiếp phun ra búng máu tươi lớn.

“Phốc!”

Trong máu ẩn chứa vô cùng Long Nguyên, vãi vào thiên địa.

Trên thực tế, hắn giờ khắc này đã là thân rồng thân rồng, một đôi mắt trợn trừng mở, hóa thành ra kim quang sáng quắc, vẫn như cũ chết nhìn chòng chọc cái kia chút tạc liệt võ ý hiển ảnh, một cái không lọt toàn bộ in vào đầu óc.

Nhưng thất khổng bên trong, nhưng là máu tươi chảy ra.

Tử Dạ sốt sắng, nói: “Thanh Huyền, mau dừng lại. Đừng cường nhớ, này bộ trượng pháp ảo diệu vô cùng, không phải ngươi có thể nhớ kỹ.”

Dương Thanh Huyền trí nhược không nghe, hai tay bấm ra một cái Tĩnh Tâm quyết, tùy ý tâm thần đổ nát, vẫn như cũ cường nhớ này chút tiêu tan trượng pháp.

Mỗi một đạo võ ý hiển ảnh nổ ra, đều ở trong đầu của hắn cuốn lên bão táp cùng rung động, toàn thân như như tê liệt đau đớn.

Nhưng như cũ không phóng bất khí.

Thi Diễn đột nhiên cả kinh nói: “Tử Dạ đại nhân!”

Tử Dạ hướng về kính quang bên ngoài kết giới nhìn tới, theo võ ý hiển ảnh không ngừng giảm thiểu, bên ngoài kết giới trở nên cát vàng đầy trời, từng mảng từng mảng bão táp tập kết.

Phảng phất có người ở trong đó điều khiển.

Tử Dạ cả kinh nói: “Đại đạo lĩnh ngộ hóa linh?”

Thi Diễn gật gật đầu, sắc mặt ngưng trọng nói: “Phải là. Đánh lâu như vậy, toàn bộ Lưu Sa Hà sức mạnh tiêu hao, sợ là vẫn còn ở chúng ta dự đoán bên trên. Vì lẽ đó này hóa linh muốn đích thân ra tay rồi.”

Thi Diễn khóe miệng, tràn ra một tia máu tươi, theo chảy xuôi hạ xuống, nhỏ xuống ở trên vạt áo.

Tử Dạ cả kinh nói: “Thi Diễn đại nhân, ngươi thế nào rồi?”

Thi Diễn khổ sở nói: “Gánh vác này chút võ ý hiển ảnh cũng không có vấn đề, nhưng này hóa linh một đòn...”

Cái kia trong gió lốc, mơ hồ có to lớn Sa Nhân hiện ra, như Pháp Thiên Tượng Địa giống như vậy, người khổng lồ kia giơ tay lên, không ngừng ngưng tụ trong thiên địa sức mạnh.

Tử Dạ sắc mặt chìm xuống, nói: “Đòn đánh này ta tới!”

Thi Diễn lắc đầu nói: “Ngươi không được.” Hắn nhìn phía bên ngoài kết giới mọi người, cao giọng nói: “Chư vị, mọi người đều là trên một sợi giây châu chấu, mong rằng đồng tâm hiệp lực, cùng qua cửa ải khó.”

Vong Xuyên Thủy tộc cùng Tinh Cung người, đều là sắc mặt quái lạ, thậm chí lộ ra giễu cợt biểu hiện.

Từng cái từng cái hai tay ôm ngực, mắt lạnh xem kịch vui.

Phi Anh càng là giễu cợt nói: “Rõ ràng các ngươi là châu chấu, cái gì gọi là đều là châu chấu? Chờ mấy người các ngươi bị cái kia hóa linh đập chết, này Lưu Sa Hà kết giới sức mạnh cũng là gần như đã tiêu hao hết. Chúng ta tự nhiên có thể đi ra ngoài.”

Mặt khác một ít cường tộc tộc trưởng, còn có Tinh Cung mọi người, đều là hắc tiếng cười gằn.

Thi Diễn lòng sinh lửa giận, mặt âm trầm, tiếp tục chịu đựng cái kia võ ý hiển ảnh, tổn thương trong cơ thể không ngừng tăng thêm.

Tử Dạ trên người một mảnh hắc hỏa dấy lên, hướng về bốn phương tám hướng đốt đi, hình thành một cái không gian độc lập.

Mi tâm tử đồng kéo ra, như một chiếc mắt nằm dọc, nhìn chằm chằm cái kia bão táp, bình tĩnh nói: “Ta tới đi.”

Cái kia trong gió lốc cát khoảng cách người, chậm rãi mở hai mắt ra, trình một mảnh màu nâu, nhìn chằm chằm phía dưới.

Ngẩng tay phải ở không trung kết ấn.

Vô số cát vàng cùng ngàn trượng không gian, đều toàn bộ tràn vào bên trong, dường như muốn đem trọn cái Lưu Sa Hà đều khuynh đổ vào.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1753: Không Gian Đổ Nát, Nuốt Chửng Vạn Pháp

Cái kia trong gió lốc cát khoảng cách người, chậm rãi mở hai mắt ra, trình một mảnh màu nâu, nhìn chằm chằm phía dưới.

Ngẩng tay phải ở không trung kết ấn.

Vô số cát vàng cùng ngàn trượng không gian, đều toàn bộ tràn vào bên trong, dường như muốn đem trọn cái Lưu Sa Hà đều khuynh đổ vào.

Ngay ở cuối cùng ba cái võ ý hiển ảnh đánh về phía Thi Diễn chớp mắt.

Cái kia cát khoảng cách người rốt cục di chuyển, hai con ngươi co rụt lại, kết ấn tay phải liền đột nhiên bay ép mà xuống.

“Ầm ầm ầm!”

Toàn bộ Lưu Sa Hà rung mạnh.

Thiên địa trực tiếp đi xuống sụp đổ, Càn Khôn treo ngược.

Liền ngay cả Vong Xuyên Thủy tộc cùng Tinh Cung cường giả, đều là hoàn toàn biến sắc, bị một kích này uy năng kinh hãi.

Ba cái võ ý hiển ảnh rốt cục đánh vào Thi Diễn quang kính trên, lập tức tiêu tan.

Thi Diễn chân nguyên trong cơ thể buông lỏng, bảo kính lại cũng duy trì không được, “Răng rắc” xuất hiện tảng lớn vết rạn nứt.

Đồng thời khổ sở ngẩng đầu lên, nhìn cái kia ngạc nhiên rơi xuống một đòn.

Hầu như bao gồm toàn bộ Lưu Sa Hà lực lượng.

Dù cho là hắn toàn thịnh thời gian, cũng không dám nói tiếp được.

Mà Vu Sơn cùng Dương Thanh Huyền, ở rửa ảnh tan hết sau, hai người đều là biểu hiện một mảnh mờ mịt, toàn bộ người ở vào cái kia loại trống trơn trạng thái.

Tử Dạ đột nhiên di chuyển, đưa tay đi phía trước vỗ một cái.

Vạn ngàn màu vàng hồ điệp bay về phía trước múa mà ra, kéo ra bảy màu hào quang, qua lại mà ra.

Càng từng cái từng cái xuyên thủng cái kia cát khoảng cách người uy thế, tạo thành một cái thật dài cầu hình vòm, nối thẳng phương xa.

Thi Diễn sửng sốt một chút.

Tử Dạ mỉm cười nói: “Ngươi cho rằng ta thật muốn chịu đựng này đáng sợ một đòn? Trời sập xuống còn có cao to đẩy đây. Ở đây nhiều như vậy Giới Vương đại năng đều bất động, ta toán cái gì? Muốn treo mọi người cùng nhau treo, nghĩ để ta một người chịu đựng, để cho bọn họ nằm mơ đi thôi.”

Nói nâng tay trái lên, hướng về Dương Thanh Huyền ba người vỗ một cái.

Liền lan ra một mảnh mông mông ánh vàng, đem mấy người toàn bộ quấn lấy, theo kim kiều bỏ chạy.

Cái kia trong bão cát khoảng cách người, hai con ngươi bỗng nhiên trợn trừng, lộ ra vẻ khó tin.

Vặn vẹo biến hình thiên địa bên trong không gian, Vong Xuyên Thủy tộc, Tinh Cung cường giả, không khỏi là hoàn toàn biến sắc, vừa vội vừa phẫn nộ vừa sợ.

Bọn họ nằm mộng cũng không nghĩ tới, ở đây đáng sợ một đòn hạ, lại còn có bảo vật có thể bỏ chạy?

“Ầm ầm!”

Cái kia hủy thiên diệt địa đánh xuống một đòn.

Toàn bộ không gian nháy mắt vặn vẹo, vạn ngàn màu vàng hồ điệp trong phút chốc tiêu diệt ở trong cơn bão táp, kim kiều từ trong gãy vỡ, nát làm đầy trời ánh sáng.

Mấy người từ kim kiều trên rơi rụng, bị cuốn vào trong gió lốc.

Nhưng biển cát bên trong người, vậy không bằng này, đều bị cuốn vào.

Toàn bộ thiên địa một mảnh màu vàng cát vàng, đại đạo quy tắc sụp đổ.

“Đáng chết! Không gian triệt để sụp đổ!”

Ba đại danh tộc tộc trưởng, không phải sợ sợ kêu to.

Theo biển cát đổ nát, vô tận Vong Xuyên chi nước ở bốn mặt hiển lộ ra.

Cái kia trắng bệch như nguyệt nguồn sáng, liền xuất hiện ở đỉnh đầu mọi người.

Nhưng là, mỗi người đều hãm sâu màu vàng sa lưu bên trong, không cách nào tự kiềm chế.

“Đùa giỡn! Đi ra!”

Một vị Khuy Chân cảnh dị tộc, gặp được Vong Xuyên cảnh tượng, không khỏi mừng như điên, đột nhiên bóng người lóe lên, đã nghĩ từ sa lưu bên trong lao ra.

Nhưng thân thể hơi động, “Vèo” một tiếng liền chìm xuống dưới, toàn bộ người triệt để không thấy.

Lưu sa trên, mọi người đều là ngạc nhiên.

Càng là cảnh giới cao, càng có thể cảm ứng được này lưu sa trong không gian quy tắc, hầu như nuốt chửng vạn pháp vạn vật.

Bất luận loại nào thần thông, bảo vật, một khi xuất hiện, liền nháy mắt bị nuốt vào đi vào.

Nhưng lập tức liền ngươi bất động, thân thể cũng ở một điểm điểm chìm xuống, như đầm lầy không khác nhau chút nào, chỉ là chìm xuống tốc độ mà thôi.

Có chút cường giả không tin tà, liều mạng giãy dụa bên dưới, toàn bộ người trực tiếp trầm đi vào, đi vào đỉnh đầu, liều mạng kêu thảm thiết, sau đó liền dần dần không còn âm thanh.

Lần này, tất cả mọi người đều hoàn toàn biến sắc.

Phi Anh đám người càng là trợn lên giận dữ nhìn Tử Dạ, hận không thể tới xé nát nàng.

Tử Dạ mấy người, tương tự hãm ở lưu sa bên trong, không cách nào tránh thoát.

Tử Dạ cười lạnh nói: “Kết cục này là các ngươi tự tìm. Nghĩ để cho chúng ta một nhà chịu đựng này lưu sa hóa linh, liền mọi người cùng nhau chơi xong đi. Mọi người cùng nhau chết, so với chúng ta một nhà chết tốt.”

Hoàng Ẩn ho khan hai tiếng, nói: “Tử Dạ đại nhân, bây giờ lúc này. Mọi người đều là trên một sợi giây châu chấu, cần phải đồng sức đồng lòng, nghĩ cách đồng thời cầu sinh mới đúng. Ta nhìn ngươi vừa nãy sử dụng Thánh khí, hẳn là Bỉ Ngạn Kim Kiều chứ?”

Tử Dạ vung tay lên, một phương màu vàng Tỳ Ấn liền trôi nổi ở trên lòng bàn tay, chỉ có điều mặt trên khai xuất mấy đường vết rạch, nhỏ như sợi tóc.

Nhưng trốn chỗ nào được Hoàng Ẩn đám người con mắt, đều là từng cái từng cái sắc mặt cực kỳ khó coi.

Tử Dạ hừ lạnh nói: “Vừa nãy một kích kia hạ, ta mượn Bỉ Ngạn Kim Kiều bỏ chạy, trực tiếp để kim kiều thừa nhận rồi một kích kia. Không chỉ có kim kiều tổn hại, ta chân thân cũng bị phản phệ, đã không có chạy ra lực. Đúng là chư vị đại nhân, các ngươi cho nghĩ một chút biện pháp a.”

Hoàng Ẩn trầm giọng nói: “Này Lưu Sa Hà không gian phá nát, đang hình thành Quy Khư. Tất cả vạn vật đều thu nạp trong đó, căn bản không ra được. Nhưng Bỉ Ngạn Kim Kiều cần phải là có thể, nhưng là... Ai...”

Mặt khác có mấy vị dị tộc cường giả, lại thử số loại phương pháp, đều là hoàn toàn ngược lại, trái lại để thân thể lại trầm xuống không ít, sợ đến sắc mặt trắng bệch, không dám tiếp tục lộn xộn.

Qua Đinh cắn răng nói: “Lẽ nào liền muốn không rõ chết ở chỗ này?”

Lưu Sa Hà trên một mảnh bi thảm không hề có một tiếng động, chỉ có cái kia trắng bệch nguồn sáng chiếu xuống, để sắc mặt của mọi người càng khó coi hơn.

“Khặc, khặc ho!”

Vẫn ở vào trống trơn trạng thái Dương Thanh Huyền, đột nhiên ho khan kịch liệt, mỗi một lần đều ho ra ngụm máu lớn, rốt cục phục hồi tinh thần lại.

Vu Sơn liền tại bên cạnh người, từ lâu khôi phục già lọm khọm dáng dấp, đồng thời cả người máu tươi.

Nhưng khí sắc càng là càng hơn năm xưa, ánh mắt lấp lánh có thần.

Ở lĩnh ngộ bộ phận trượng pháp sau, lại ở đằng kia hủy thiên diệt địa một đòn hạ, Vu Sơn trực tiếp đột phá đình trệ nhiều năm cảnh giới, rốt cục bước vào thất tinh cao cấp Giới Vương.

Thi Diễn nói: “Vu Sơn đại nhân, chúc mừng.”

Vu Sơn sắc mặt tái nhợt, cười khổ nói: “Đều nhanh táng sinh chỗ này, ưa từ đâu đến?”

Thi Diễn cũng là cười khổ không thôi, nói: “Mặc kệ chết không chết, đột phá tổng thi đấu không có đột phá tốt.”

Tử Dạ nhưng là quan tâm nói: “Thanh Huyền, ngươi không sao chứ?”

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu, nói: “Cái kia trượng pháp ẩn chứa Đạo ý quá mạnh, ta một hồi không có tiếp nhận được. Bất quá bây giờ tốt lắm rồi.”

Dương Thanh Huyền lấy ra lượng lớn đan dược nuốt xuống đến.

Sau đó hai tay bấm quyết, ngay ở lưu sa bên trong lẳng lặng tu dưỡng.

Những người khác khẽ cau mày, đối với Dương Thanh Huyền tâm tính tối thầm than, ở đây hoàn cảnh hạ, lại còn có thể Tĩnh Tâm tu luyện.

Thời gian từng giờ trôi qua.

Một vị một tinh giới vương cường giả, bị lưu sa nhấn chìm đến rồi đỉnh đầu, rốt cục hét lớn một tiếng, “Ta không tin!”

“Oành!”

Toàn bộ nhân thân thượng khí diễm bạo nổ mở.

Hai tay nhanh chóng bấm quyết, ngưng ra một đạo long hình, trực tiếp liền ngút trời mà đi.

“Đùa giỡn! Ta đi trước rồi, chư vị gặp lại!”

Vị này Giới Vương thân thể một hồi thoát ly lưu sa, cười lớn một tiếng, liền đột nhiên hơi ngưng lại, tảng lớn lưu sa rót vào trong miệng, trực tiếp nói không ra lời.

Sau đó thân thể liền cảm thấy hết sức trầm trọng, bốn mặt tất cả đều là hạt cát, chính mình không ngừng chìm xuống, chậm rãi thì im lặng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1754: Dị Thú Cùng Kỳ, Hoá Hình

“Ô ô ô!”

Lưu sa trên, nhất thời sợ hãi một mảnh tiếng khóc.

Đặc biệt là cái kia chút sắp yên diệt đỉnh đầu, mắt gặp một vị Giới Vương đều trực tiếp chìm nghỉm, không khỏi là sợ đến oa oa khóc lớn.

Ba đại danh tộc tộc trưởng, Thi Diễn đám người, Tinh Cung đám người, đều là sắc mặt khó coi dị thường.

“Thanh Huyền!”

Tử Dạ đột nhiên kêu sợ hãi, trong thanh âm lộ ra sợ hãi, thậm chí là khóc nức nở.

Cái kia lưu sa đã đến Dương Thanh Huyền mũi nơi.

Mà Dương Thanh Huyền vẫn như cũ hai mắt nhắm chặt, đang lẳng lặng điều dưỡng nghỉ ngơi.

Này lưu sa tuy rằng hoảng sợ, nhưng cũng ẩn chứa sức mạnh cực kỳ mạnh, ở dưới việc tu luyện, không ngừng bị hút vào bên trong cơ thể, tẩm bổ thân thể, trái lại khôi phục so với bình thường nhanh hơn nhiều.

Tử Dạ tiếng kêu để Dương Thanh Huyền giật mình tỉnh lại.

Hai mắt trợn trừng mở, phát hiện mình nhanh trầm đến đỉnh đầu, ngạc nhiên bên dưới, hai tay đột nhiên một trảo, đem bốn phía lưu sa toàn bộ nổ ra.

“Oành!”

Vô số cát vàng bắn lên, Dương Thanh Huyền toàn bộ người thoát thân mà ra.

Thi Diễn đám người không khỏi là sợ hãi nhìn, Tử Dạ càng là há hốc miệng ba, nước mắt liều mạng lưu.

Trước hết thảy giãy giụa võ giả, liền không có một cái chạy trốn rơi.

Vong Xuyên Thủy tộc, đặc biệt là Tinh Cung người, đều là khẩn trương nhìn.

Hoàng Ẩn, tam tiên nhị lão, còn có cái kia chút từng trải qua Dương Thanh Huyền trưởng thành cường giả, đều là trong lòng tối đến, này thiên sát người bình thường, phải bỏ mạng ở nơi này sao?

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền thân thể vừa rồi ly khai lưu sa, lại đột nhiên “Oành” một tiếng nổ tung, hóa thành vô số hạt cát tung xuống.

Nhưng những hạt cát này còn chưa rơi vào lưu sa bên trong, lại đột nhiên ngưng lại, như là bị gió cuốn lên, hướng về xa xa bỏ chạy.

“Hô!”

Phảng phất có gió thổi qua.

Hết thảy hạt cát phương hướng thay đổi, trở nên ở lưu sa trên xoay quanh.

Bên trong không ngừng hóa ra Dương Thanh Huyền thân ảnh, nhưng không cách nào tránh thoát nơi đây quy tắc.

Tất cả mọi người là ngạc nhiên, khẩn trương hơi run rẩy.

Tuy rằng Dương Thanh Huyền còn bị quy tắc nhốt lại, nhưng cũng là người thứ nhất kiên trì lâu như thế người.

Đằng trước cái kia chút, đều là thần thông vừa lên liền xong đời.

Cái kia cương gió cuốn Dương Thanh Huyền biến thành đất cát, không ngừng nhìn xuống trầm.

Trước mắt liền muốn rơi ở lưu sa trên, đột nhiên một đạo tiếng rống giận dữ từ cương phong bên trong truyền ra, một đạo to lớn bóng mờ, trực tiếp từ bên trong qua lại đi ra.

Mọi người ngạc nhiên nhìn tới, hư ảnh kia càng là một đầu thân thể to con bốn chân hung thú, màu đỏ vằn hổ da lông, hai mắt lẫm lẫm, sau lưng có một đôi to lớn cánh chim.

Cuồng bạo khí tức từ trên người quái vật truyền ra.

Quái vật tứ chi giẫm lên một cái, liền rơi vào lưu sa trên.

Thân thể không ngừng chìm xuống dưới, nhưng ở quái vật da dẻ bề ngoài, tựa hồ có một luồng kỳ dị lực lượng, đem lưu sa hoàn toàn ngăn cách, vẫn chưa chạm tới.

Vong Xuyên chư tộc, đều là trong lòng hơi chấn động, con quái vật này dáng dấp, tựa hồ ở nơi nào nghe qua.

Kế tiếp, làm cho tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm là, quái vật này trực tiếp đạp ở lưu sa trên cất bước, tuy rằng cũng có chìm xuống lực lượng, nhưng hoàn toàn giữ không nổi nó.

Quái vật hai cánh chấn động, mọi người chỉ cảm thấy thiên địa tối sầm lại, lập tức lại hóa thành trắng bệch.

Quái vật kia liền giương cánh mà bay, quanh quẩn trên không trung một hồi, không ngờ bay rơi xuống, đứng ở Thi Diễn mấy người bên cạnh người.

“Cùng Kỳ! Trời ạ, đây là Cùng Kỳ!”

Phi Anh hoảng sợ kêu to, trong mắt tràn đầy kinh sắc.

Thịnh Đốn sợ hãi nói: “Cùng Kỳ không phải đã tuyệt tích ở một giới này sao?”

Qua Đinh nói: “Ta lấy được tư liệu, cũng là qua lại giới diện mà đi, rời đi Thương Khung tinh vực a.”

Vong Xuyên chư tộc, không khỏi là kinh hãi.

Cùng Kỳ là sinh ra ở Vong Xuyên chủng tộc, nắm giữ qua lại hắc ám cùng quang minh lực lượng, trên người nắm giữ máu rồng, cánh chim, hổ thân, quy đuôi.

Chính là tụ tập bốn Thánh Linh đặc thù một loại nhân vật mạnh mẽ.

Tinh Cung người lập tức hiểu được, là Dương Thanh Huyền đã biến thành Cùng Kỳ, một hồi kinh hoảng không ngớt.

Này thiên sát giống như tồn tại, quả nhiên là Bất Tử Chi Thân sao?

[truyen c u a tui | Net] Cái gì cảnh khốn khó đều không giết chết hắn a!

Hoàng Ẩn, tam tiên nhị lão, không khỏi là trong lòng cự chiến, đồng thời đối với tình cảnh của mình trở nên lo lắng.

Cùng Kỳ vươn tay ra, vồ một cái hạ cờ ban đêm, đồng thời miệng nói tiếng người, nói: “Thi Diễn đại nhân, Vu Sơn đại nhân, bắt được ta chân.”

Sau đó, đột nhiên hai cánh chấn động.

Liền dẫn ba người vụt lên từ mặt đất, ngút trời mà đi.

“Đại nhân, cứu lấy chúng ta a!”

“Cứu một mạng người hơn xây tháp 7 tầng tháp.”

“Tiểu nữ tử nguyện đời đời kiếp kiếp, lấy thân báo đáp.”

“Bản công tử cũng đồng ý lấy thân báo đáp a.”

“Thanh Huyền minh chủ, ta đồng ý thoát ly Tinh Cung, gia nhập Chính Tinh Minh.”

Lưu Sa Hà trên, một mảnh chen lấn tiếng gào.

Ba đại danh tộc tộc trưởng sắc mặt cũng khó nhìn.

Thịnh Đốn mặt dày, cao giọng nói: “Thanh Huyền đại nhân, kính xin hạ xuống nói chuyện, chỉ cần có thể cứu chúng ta, điều kiện gì đều dễ nói.”

Nhưng Dương Thanh Huyền nơi nào để ý tới, đang muốn thoát ly toàn bộ Lưu Sa Hà ràng buộc.

Đột nhiên một tầng to lớn hoàng quang đánh rơi, lấp loé bên dưới, hóa thành màu vàng cát khoảng cách quyền.

“Oành!”

Cùng Kỳ đột nhiên ở không trung xoay người.

Nhưng này cát quyền tới thái quá đột nhiên, đánh vào Cùng Kỳ một con trên cánh, đem chấn ở không trung tung bay.

Tử Dạ chờ ba người lần thứ hai rơi xuống.

Cùng Kỳ ở không trung hét lớn một tiếng, biến về Dương

Thanh Huyền chân thân, tay phải vồ một cái, chiến kích liền tái hiện ra, lạnh lùng chỉ về đằng trước.

Vô số hạt cát chậm rãi hội tụ đi ra, hình thành một bóng người.

Thân thể cường tráng, da thịt lộ ra xanh lam vẻ, có ngọn lửa hồng giống như tóc, hai con mắt tròn sáng như đèn, người mặc vàng nhạt áo khoác, trên cổ mang theo chín cái khô lâu, nhìn thấy được hung sát vạn phần.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, người trước mắt này dáng dấp, cần phải liền là năm đó Lưu Sa Hà chủ nhân, đột phá đến thiên giới chi chủ cái vị kia.

Mà giờ khắc này hóa ra hắn hình tượng, cần phải chính là lưu lại đại đạo cảm ngộ hoá hình.

Dương Thanh Huyền cầm kích mà lập, lạnh lùng nói: “Thả chúng ta đi được không được? Phía dưới để lại nhiều như vậy tính mạng cho ngươi, lẽ nào còn chưa đủ sao?”

Sa Nhân không nói tiếng nào, đưa tay chộp một cái, cát vàng lần thứ hai ngưng tụ ra một thanh bảo trượng, giữa trời liền đánh tới.

Dương Thanh Huyền giữa trời nhảy lên, trong tay ánh vàng tăng vọt, một chiêu Đọa Diệt liền nhấn tới.

“Oành!”

Sa Nhân không sợ chút nào, xông thẳng lên đến, lồng ngực bị Thiên Khư nổ ra một cái hang lớn.

Đồng thời bảo trượng chém trên người Dương Thanh Huyền, đánh xuống, nhưng là một mảnh hỏa diễm, vẫn chưa thương tổn được chân thân.

Sa Nhân mở to hai mắt, lộ ra thần sắc.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, Thiên Khư loáng một cái, liền đem trước mắt Sa Nhân trực tiếp đánh nát bấy.

Vô số cát vàng ở không trung tung bay.

Cái kia sức hấp dẫn thật lớn từ bốn phương tám hướng đè xuống, hạt cát càng tụ càng nhiều, mê loạn mắt người.

Dương Thanh Huyền đứng yên bất động, một tay cầm kích.

Hắn đã phát hiện này hóa linh sức mạnh, cũng không phải là rất mạnh.

Cũng không biết trời sinh như vậy, vẫn là ở trước đó các loại đáng sợ công kích sau, suy yếu xuống.

Nhưng chỉ cần mình cẩn thận bình tĩnh ứng đối, liền tất nhiên có thể thoát vây.

Dương Thanh Huyền cảnh giác bốn phương tám hướng, đột nhiên trong lòng khẽ nhúc nhích, mạnh mẽ địa ngẩng đầu lên, Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về vòm trời nhìn tới.

Xuyên thấu qua vô số tinh tế cát vàng, ở mờ tối trong vòm trời, trắng bệch sắc nguồn sáng hạ, lại có một bóng người, đạp lên ánh trăng kia mà tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1755: Hắc Kim Minh Diễm Vũ, Lòng Dạ Đáng Chém

Không chỉ có là Dương Thanh Huyền, tất cả mọi người thấy được thân ảnh kia.

Màu đen sợi vàng vân văn bào, ở trắng hếu nguồn sáng hạ phần phật tung bay.

Tinh Cung lòng người đầu chấn động dữ dội, “Đạo Ảnh!”

Hoàng Ẩn càng là sắc mặt hắc trầm, cái kia vân văn trên, lờ mờ có thể thấy được một cái “Tháng” chữ, người tới là Nguyệt Giả, Nguyệt Hồn!

Dương Thanh Huyền cũng phát hiện Nguyệt Hồn.

Ở nơi này phân tâm chớp mắt, vô số cát vàng từ bốn phương tám hướng vọt tới.

Đầu tiên là khóa lại Dương Thanh Huyền cầm kích tay.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên, vội vàng tay trái hơi động, dời đi trước người bấm quyết, nhưng mảng lớn cát vàng từ lâu hóa thành thừng nhỏ, đưa hắn năm ngón tay toàn bộ khóa lại.

Lại sau đó chính là hai chân, phần eo, chiến kích.

Cuối cùng là toàn bộ người, ở không trung trong phút chốc liền hóa thành một cái cát đất cầu, sau đó đột nhiên rơi xuống.

“Oành!”

Lưu sa trên nổ ra một cái hố to.

Cát đất cầu hơn nửa chìm ở phía dưới, chỉ lộ ra mặt trên gần phân nửa tròn.

Vô số cát chi phù văn ở mặt trên lưu chuyển, dường như phong ấn.

“Thanh Huyền!”

Tử Dạ kinh hô một tiếng, nháy mắt lạnh cả người.

Nhưng càng nhanh, chính mình liền xuống trầm càng nhanh.

Thi Diễn quát lên: “Trấn định tâm thần! Dương Thanh Huyền còn chưa có chết, chúng ta phải tin tưởng hắn. Như ngươi vậy chỉ có thể cho hắn thêm phiền.”

Tử Dạ lúc này mới trấn định lại, nhưng trên mặt lo lắng không cách nào hóa giải.

Tất cả mọi người là khiếp sợ ở biến cố này, đồng thời đem ánh mắt nhìn phía dưới ánh trăng người kia.

Nguyệt Hồn ở không trung bước chậm, đột nhiên dưới chân dừng lại, yêu dị giống như ánh mắt nhìn chằm chằm phía trước, khóe miệng vung lên vẻ dữ tợn.

Cái kia áo bào đen vang lên ào ào, ở nguồn sáng hạ đung đưa lợi hại.

Nguyệt Hồn giơ tay lên, một viên Yêu Đế Cổ Châu hiện lên ở đầu ngón tay, sau đó quả thứ hai, quả thứ ba, đến ba mươi sáu viên, lượn quanh ở đầu ngón tay trước, từng cái hiện ra.

Mỗi một viên trên hạt châu, đều có Yêu Đế bóng mờ.

Tạo thành con quay đại trận.

Mênh mông sức mạnh to lớn khoảnh khắc mà ra, rót đầy toàn bộ vòm trời.

Lưu sa bên trong võ giả, không khỏi là hoàn toàn biến sắc.

“Hiện tại động thủ, thích hợp sao?”

Cái kia cổ châu phía trước hư không, truyền đến thanh âm nhàn nhạt.

Sau đó ánh vàng lóe lên, hóa hiện ra một cái màu vàng nguồn sáng, không ngừng phồng lớn, đến khoảng mười trượng.

Bên trong xuất hiện một vị áo bào đen người, ánh mắt như nước, thâm thúy như vực sâu.

Bình tĩnh nhìn Nguyệt Hồn.

Hai người bốn mắt đụng vào nhau, phảng phất xuyên qua vô số thời không, hình ảnh ngắt quãng ở đằng kia.

Giống như là sâu xa trước đây, liền có quá vô số kiếp, vô số ân oán.

Cường hãn lực áp bách tự áo bào đen nhân thân trên khuếch tán, cùng Nguyệt Hồn yêu lực đè ép lẫn nhau, địa vị ngang nhau.

Nguyệt Hồn dữ tợn nói: “Ha ha, ngươi rốt cục xuất hiện.”

Cái kia uốn lượn cổ châu tay, không nhịn được năm ngón tay nắm chặt, phảng phất vô cùng cừu hận hòa vào bên trong.

Ba mươi sáu viên hạt châu kịch liệt rung động, đãng xuất vòng vòng sóng gợn.

đọc truY ện tại

http://truyencuatU i.net Các loại Yêu Đế bóng mờ không ngừng biến ảo.

Nguyệt Hồn khí thế trên người liên tục tăng lên.

Đối diện áo bào đen người ánh mắt co rụt lại, lộ ra vẻ cảnh giác, ở Nguyệt Hồn cường đại như vậy trước mặt đối thủ, không dám khinh thường chút nào.

Tinh Cung người đều là lòng bàn tay lau vệt mồ hôi.

Người áo đen này chính là từ Bạch Cốt phu nhân trong tay cứu bọn họ.

Coi như không phải Tinh Cung người, chí ít cũng là Tinh Cung bằng hữu, hắn nếu xuất hiện, chỉ đánh bại Nguyệt Hồn, chính mình đám người liền được cứu rồi.

Nhưng, hắn có thể đánh bại Nguyệt Hồn sao?

Ở Cổ Diệu cuộc chiến cùng Tinh Cung cuộc chiến bên trong, từng trải qua Nguyệt Hồn thực lực người, tất cả đều lau vệt mồ hôi.

Vong Xuyên Thủy tộc thì lại từng cái từng cái đầy mặt cay đắng.

Nguyên bản đối với nhân tộc chiếm cứ Trung Ương Đại thế giới, thống lĩnh Tam Thập Tam Thiên cực kỳ bất mãn. Từ trước đến nay đều cho rằng Nhân tộc xưng bá, dựa vào là chỉ là vận khí thôi, nhiều lắm so với bọn họ Vong Xuyên Thủy tộc mạnh hơn như vậy một chút xíu. Nếu đánh thật, ai thua ai thắng vẫn là không biết.

Nhưng hôm nay vừa thấy, tùy tiện tới một ít Nhân tộc, cũng đủ để nghiền ép toàn bộ Vong Xuyên, để cho bọn họ nhìn theo bóng lưng.

Nhất thời từng cái từng cái tâm niệm phá diệt, đánh mất cùng loài người lòng hiếu thắng.

Áo bào đen tiếng người điều trầm thấp, mất tiếng nói: “Phong Nguyệt Chi Thư xuất thế sắp tới, ngươi thật muốn cùng ta động thủ sao? Sẽ không sợ bỏ qua thời cơ?”

Nguyệt Hồn cười lạnh, nói: “Có tư cách tranh cướp sách này người, cũng chỉ có ta ngươi. Hiện tại giết ngươi, chém đứt quá khứ nhân quả. Phong Nguyệt Chi Thư tự nhiên chính là ta.”

Áo bào đen người lạnh giọng nói: “Bạch Cốt phu nhân đã bước vào cửu tinh Giới Vương.”

Nguyệt Hồn khẽ cau mày, hừ nói: “Ở ngoài cảnh lại làm sao biến hóa, cũng chặn không được ta hôm nay giết ngươi chi tâm!”

Đầu ngón tay hướng về trước một điểm.

“Oanh” một tiếng.

Áo bào đen người vị trí mười trượng kim quang, nhất thời bị một ánh hào quang bắn vào, xuyên thấu trái tim mà qua.

Áo bào đen người cùng kim quang cùng nhau trở nên hoảng hốt, liền ở không trung tan rã mở, không thấy tăm hơi.

Sau đó, Nguyệt Hồn bầu trời, vô số hắc khí ngưng tụ đến, hóa thành một bàn tay cực kỳ lớn, như bay cầm móng vuốt, giữa trời đánh rơi.

Che kín bầu trời.

Nguyệt Hồn bóng người loáng một cái, giơ tay liền làm nổi lên hai ngón tay, liền tóm tới.

“Xì!”

Hư không bỗng chốc bị cắt mở.

Cự trảo kia “Ầm ầm” một tiếng, vỡ thành hai mảnh, rơi vào xa xa Vong Xuyên Thủy bên trong, như nghịch lưu kinh thiên thác nước.

Nguyệt Hồn khóe miệng xẹt qua cười gằn, năm ngón tay vồ lấy, ba mươi sáu viên cổ châu thành chuỗi rơi ở trong tay, sau đó vung lên, liền đánh ra ngoài.

Không trung vô số rậm rạp chằng chịt phù văn đều hóa đi ra.

Yêu khí cuồn cuộn ngất trời.

Mỗi một viên hạt châu, đều là dùng Yêu Đế chi xương chế tạo thành, bên trong ẩn chứa Yêu Đế đại đạo lĩnh ngộ cùng thần thông đạo pháp.

Này bộ hạt châu uy năng, nghiền ép đương thời đại thể Thánh khí.

Áo bào đen người mặt lộ vẻ ngưng sắc, trên người áo choàng một hồi bay lên, một tay ở trước người bấm quyết, khẽ quát một tiếng.

Bốn phía đột nhiên biến ảo ra một vòng hỏa diễm, vòng quanh thân thể xoay tròn, ngưng tụ ra mười hai chuôi loan đao.

Trên đao mỏng như cánh chim, đen kịt như mực.

Cẩn thận nhìn tới, lại không phải là đao, mà là mười hai căn linh vũ, bị luyện chế thành đao dáng dấp.

Mỗi một căn linh vũ trên, đều tỏa ra nóng rực năng lượng, đem xung quanh nóng chảy thành hư vô.

Động Huyền đột nhiên cả người chấn động mạnh, thất thanh kêu lên: “Hắc Kim Minh Diễm Vũ, đây là Hắc Kim Minh Diễm Vũ!

Người này...”

Thi Diễn, Động Hư, Phong Cẩn Du, còn có một chút Tinh Cung ông lão, đều là đổi sắc mặt.

Vu Sơn đồng dạng hai mắt trừng trừng, hóa ra một mảnh thanh mang, hãi tiếng nói: “Hắc Kim Minh Diễm Vũ, đúng là Hắc Kim Minh Diễm Vũ, trăm dặm thuế ruộng! Dĩ nhiên là trăm dặm thuế ruộng, hắn lại còn không chết!”

Tử Dạ tâm tư vẫn trên người Dương Thanh Huyền, nhìn chầm chầm to lớn kia thổ Sa Cầu, mặt trên phù văn biến hoá thất thường, làm cho nàng vẫn lo lắng đề phòng.

Nhưng Tử Dạ cũng rõ ràng, không có tin tức chính là tin tức tốt.

Hơn nữa này lưu sa cầu trên phù văn, chỉ cần còn đang nhấp nháy, liền chứng minh Dương Thanh Huyền không chết.

Giờ khắc này cũng bị trên bầu trời chiến đấu hấp dẫn ở.

Tử Dạ không nhịn được hỏi: “Trăm dặm thuế ruộng là ai? Danh tự này tựa hồ có hơi quen thuộc.”

Vu Sơn cắn răng nghiến lợi nói: “Tên tiểu nhân hèn hạ này!”

Thi Diễn cả kinh nói: “Lúc trước cùng Vu Hiền huynh có tán gẫu Phong Nguyệt Chi Thư một chuyện, năm đó Vu gia tổ tiên vu tước đoạt được chi sách, liền cùng trăm dặm vốn có quan, xem ra càng là thật?”

Vu Sơn lạnh lùng nhìn trên vòm trời, lạnh giọng nói: “Vu gia cái kia không trọn vẹn Phong Nguyệt Chi Thư, chính là vị này Nhân Hoàng đại nhân tặng cho, lòng dạ đáng chém a!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1756: Ngày Xưa Nhân Quả, Hôm Nay Xin Trả

Tử Dạ trong lòng kinh hãi, không nghĩ tới còn có tầng này ngọn nguồn.

Mà càng không nghĩ tới là, người trước mắt này càng là nào đó một đời Nhân Hoàng!

Thi Diễn nói: “Cái kia Nguyệt Hồn cùng Bách Lý Phú lại có gì ân oán, xem ra càng là không chết không thôi dáng vẻ.”

Vu Sơn lắc đầu nói: “Niên đại quá xa xưa. Tổ tiên vu tước cùng Phong Nguyệt Chi Thư chuyện, cũng chỉ là ở trong ghi chép có đôi câu vài lời ghi chép, càng nhiều tình hình cụ thể và tỉ mỉ sớm đã không cách nào biết được. Này Bách Lý Phú âm hiểm xảo trá, hèn hạ vô sỉ, sẽ chung quanh gây thù hằn cũng thì chẳng có gì lạ.”

Thi Diễn cùng Tử Dạ đều là khẽ cau mày một cái.

Này Bách Lý Phú dáng dấp, ngũ quan bưng đang, mày kiếm mắt sao, nhìn thấy được có cỗ lẫm liệt khí, không hề giống là cái kia đê tiện người.

Vu Sơn trình bày bên trong, bí mật mang theo không ít tư nhân tâm tình.

Hai người không nói, tiếp tục nhìn phía vòm trời, tràn đầy vẻ ưu lo.

Cái kia Hắc Kim Minh Diễm Vũ vừa ra, trong phút chốc hóa thành mười hai con màu đen Hỏa Điểu, như phượng hoàng như tước, sinh ba chân dài linh vũ, đập cánh bên dưới, phiến ra tảng lớn hắc viêm, phá không mà đi.

Ba mươi sáu viên cổ châu nháy mắt ngưng lại.

Trên đó Yêu Đế bóng mờ từng người bấm quyết, khí tức lẫn nhau chồng chất, ở bầu trời biến ảo ra một toà to lớn trận pháp.

Bách Lý Phú hơi thay đổi sắc mặt, trong tay quyết ấn đi phía trước một điểm.

Mười hai con Hỏa Điểu quanh quẩn trên không trung, lấy một con làm trung tâm, còn lại mười một chỉ trùng hợp lại đi, hóa thành một con to lớn màu đen Tam Túc Kim Ô.

Kim Ô trên trán hóa ra một cái lưu phù văn màu vàng.

Hắc vũ tại bên người mở ra, mỗi một căn tỉ mỉ vũ đều nhọn như kim thép, đem hư không cắt rời thành vô số khối.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ công kích nổ tung ra.

Năng lượng đáng sợ ở không trung liền thành một vùng, cuốn về bốn phương tám hướng.

Lưu Sa Hà bên trong mọi người, không không cảm thấy to lớn uy thế, trong cơ thể khí huyết sôi trào, khó chịu dị thường.

Có chút càng là trực tiếp phun ra máu, tại chỗ bị đánh chết.

Hơn nữa toàn bộ không gian vặn vẹo lợi hại, mọi người chìm xuống tốc độ không ngừng tăng nhanh, tảng lớn võ giả cắm thẳng đỉnh đầu, kêu thảm thiết cùng tiếng khóc kêu hỗn thành một mảnh.

Thi Diễn mấy người sắc mặt cũng khó coi dị thường, lưu sa đã sắp đến bọn họ cổ.

Người liếc nhau một cái, nhanh chóng dựng dụng ra một cái phương án ứng đối.

Chỉ cần có một người chìm đến đỉnh đầu, liền trực tiếp khởi động, liều mạng một phen.

Lưu Sa Hà bầu trời, Bách Lý Phú cùng Nguyệt Hồn xung kích lực lượng, vẫn còn ở hướng về tầng lớp không gian khuếch tán, đem tất cả quy tắc cùng tồn tại đều đánh nát bấy.

Toàn bộ Lưu Sa Hà, thậm chí trong ngàn dặm Vong Xuyên Thủy vực, đều trực tiếp biến hình, lúc dài lúc ngắn, chợt đánh chợt tròn, thậm chí vặn thành bánh quai chèo.

Bách Lý Phú cùng Nguyệt Hồn, từng người bấm quyết, mắt lạnh tương đối.

Hắc vũ cùng cổ châu hình thành hai cái phân biệt rõ ràng thế giới, mà giao tiếp chỗ, năng lượng đáng sợ như thiên lôi cuồn cuộn, lẫn nhau tiêu tan nuốt chửng, như Hồng Mông ban đầu mở giống như Hỗn Độn, đáng sợ.

Ở phía dưới, toàn bộ Lưu Sa Hà trung tâm địa phương.

【 truyen cua

tui | Net] To lớn kia cát đất cầu, cũng ở đây sức mạnh hủy thiên diệt địa hạ, từ từ chìm xuống.

Cầu trên người phù văn gia tốc lưu chuyển tiêu tan, trên đó lưu sa, hóa ra hình xoắn ốc hoa văn, từng vòng hướng về xa xa khuếch tán.

Sa cầu nội bộ, cùng ngoại giới kịch liệt rung chuyển ngược lại, nhưng là cực kỳ bình tĩnh tường hòa, chỉ có tinh tế hạt cát, lấy một định quy tắc lưu động.

Dương Thanh Huyền vẫn như cũ duy trì cầm kích tư thế, vô số cát mịn như xà, ở trên người uốn lượn lưu chuyển, giống như là có sinh mệnh.

Đồng thời cát mịn trên không ngừng biến ảo ra phù văn, hình thành một mảnh phong ấn, thời gian lánh thời gian diệt.

Dương Thanh Huyền liền lặng lặng ở đứng đó, không biết bỏ mình.

Đột nhiên, hạt cát trên phát sinh “Đùng đùng” thanh âm, một khối nhỏ tự Dương Thanh Huyền trên người bóc ra từng mảng, càng liều lĩnh khói trắng, bị đốt thành tiêu sắc.

Sau đó, “Bùm bùm” thanh âm kéo dài không tuyệt, tảng lớn hạt cát bắt đầu buông lỏng, một điểm điểm rũ xuống.

Cái kia chút phong tỏa ở trên người phù ấn, “Ầm ầm” bạo nổ mở.

To lớn nhiệt lượng từ trong cát tuôn ra, hóa thành minh hỏa.

Sa cầu bên trong năng lượng bắt đầu bạo động, vang lên vô biên vuốt nhẹ tiếng, hiện ra đến mức dị thường nôn nóng bất an.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền thân thể hơi động, giơ tay lên, bấm ra một đạo quyết ấn.

Nhất thời, khắp nơi thân cát vàng toàn bộ rơi xuống, càng hóa thành dòng nước xiết hướng về bốn phía tung toé.

Nhưng mỗi một mảnh hạt cát trên, đều mang theo minh diễm hỏa diễm.

Trong khoảnh khắc, cầu nội thế giới liền hóa thành một cái biển lửa.

“A!”

Hạt cát bên trong truyền ra tiếng kêu thê thảm.

Hỏa diễm nơi sâu xa, vô số hạt cát ngưng tụ thành một đạo tóc tím lam da thân ảnh, sắc mặt sợ sợ mà vặn vẹo, kêu thảm thiết nói: “Buông tha ta! Ta tiễn ngươi đi ra ngoài! Buông tha ta!”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng hừ một cái, không hề bị lay động.

“Bây giờ biết cầu xin tha thứ? Sớm ăn sh đi?”

Hai tay bấm quyết bên dưới, vô số hỏa diễm tự thân trên tuôn ra, ở bầu trời ngưng tụ thành Hỏa Chi Cốt Tượng, sắc mặt lạnh lùng, ngậm lấy một nụ cười lạnh lùng, hai tay kết ấn.

Nhất thời, toàn bộ cầu bên trong không gian kịch liệt lay động.

Vô số hỏa diễm ở đằng kia cốt tượng hai tay của bên trong, kết thành một phương vàng lóng lánh đại ấn, bên trong hỏa diễm tiêu tan, mạnh mẽ vỗ ra.

“Ầm ầm!”

Đế Diễm Quyết trực tiếp đặt tại Sa Nhân trên người, đem đánh nát bấy.

Tiếng kêu thảm thiết kèm theo cát vàng, ở cầu bên trong bay lượn.

Sa cầu trên màu vàng hoa văn hăng hái biến mất, phù văn từng cái từng cái nổ tung, bắt đầu xuất hiện lượng lớn vết nứt.

Dương Thanh Huyền đứng lặng ở sa cầu trung tâm, đột nhiên trong lòng hơi động, cảm ứng được này cổ cuồng bạo sức mạnh to lớn, không khỏi hai tay bấm quyết, tạo thành một cái lòng dáng dấp.

Đồng thời biến thành Sa Chi Thủ Hộ, linh thức hướng về bốn phương tám hướng tuôn tới, câu thông này chút nhỏ bé linh cát.

Sau đó, vô số hạt cát nhẹ nhàng nhảy lên, tần suất càng ngày càng mạnh, cùng Dương Thanh Huyền trên người gợn sóng hướng tới nhất trí.

Vạn ngàn lưu sa bắt đầu ở Dương Thanh Huyền bốn phía tụ tập, sau đó hướng về trên người tuôn tới, không ngừng rót vào đến Sa Chi Thủ Hộ trong cơ thể.

Ở Lưu Sa Hà bên trong mọi người, đột nhiên đều là sắc mặt vui vẻ, lộ ra quái dị cùng vẻ mừng rỡ như điên.

Chỉ cảm thấy trong cát quy tắc cùng sức mạnh đang nhanh chóng trôi qua.

Cái kia cỗ ràng buộc sự đáng sợ của bọn họ lực lượng cũng một điểm điểm biến mất.

Trên bầu trời Bách Lý Phú cùng Nguyệt Hồn, đồng thời cảm ứng được cái gì, kinh ngạc hạ thấp lông mày, quan sát cái kia không ngừng phân giải sa cầu cùng biến hóa Lưu Sa Hà.

Nhưng bất quá nháy mắt, hai người lại thu phục hồi niệm.

Bởi vì đối mặt lẫn nhau đối thủ như vậy, căn bản phân không được nửa điểm tâm.

Nguyệt Hồn đột nhiên trong tay quyết ấn biến đổi, ba mươi sáu viên cổ châu đột nhiên liền khuếch tán mở, phát sinh ông ông rung động, không ngừng dập dờn bồng bềnh ra tần suất vòng sáng.

Mỗi một vòng ánh sáng đều đại biểu một phương kết giới, một luồng yêu lực.

Tầng ba mươi sáu chồng chất lên nhau, hóa thành không gian kỳ dị.

Một luồng hủy thiên diệt địa sức mạnh khổng lồ trải rộng ra.

Toàn bộ bên trong không gian đều tràn đầy lượng lớn phù văn, sắp xếp tổ hợp thành lực lượng kỳ dị.

Ở đằng kia viên lớn nhất cổ châu trên, hóa ra một đạo ngồi xếp bằng bóng mờ, cùng Nguyệt Hồn trước người, giống như một đạo phân thân giống như, thần thái dung nhan, hầu như nhất trí.

Bách Lý Phú hoàn toàn biến sắc, hừ lạnh nói: “Ngươi quả nhiên là bất thế kỳ tài, lại ngoan quyết tâm diệt thể trọng tu, cũng có thể trở về tám sao Giới Vương, còn luyện thành Thiên Thần Quyết như vậy vô thượng thần thông.”

Nguyệt Hồn áo bào đen ở trong gió vang vọng, trong mắt một mảnh sát ý, lạnh giọng nói: “Toàn bộ bái ngươi ban tặng. Hết thảy tất cả những thứ này, các loại nhân quả, hôm nay toàn bộ trả cho ngươi!”

Cái kia cổ châu trên thân ảnh quyết ấn biến đổi, hai tay ở trước người triển khai.

Toàn bộ không gian tùy theo triển khai, giống như một đóa tươi đẹp hoa nở rộ, muốn siêu độ vô số sinh linh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1757: Cơ Hội Tuyệt Hảo, Một Đòn Cuối Cùng

Bách Lý Phú hoàn toàn biến sắc, nghiêm ngặt quát một tiếng, mười hai viên hắc vũ trên bùng nổ ra ngọn lửa màu đen, tạo thành một cái trận pháp hình tròn, lượng lớn màu đen phù văn ở tại trên tiêu tan.

Bách Lý Phú trong tay quyết ấn thay đổi trong nháy mắt, lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh từ hai tóc mai chảy xuống.

Nguyệt Hồn Đại Thừa Vô Lượng, mang đến cho hắn uy thế lớn lao, thậm chí là một chút sợ hãi.

Thiên Thần Quyết ghi lại công pháp, ở vùng vũ trụ này bên trong có vô cùng đại uy năng.

Đặc biệt là Nguyệt Hồn như vậy cường giả cái thế triển khai ra, lại có thể hủy thiên diệt địa, điên đổ Càn Khôn.

Màu đen kia trên trận pháp, hắc hỏa Như Yên xoay quanh, bên trong có chim tiếng truyền ra, phảng phất đang kêu gọi cái gì.

Động Huyền cả kinh nói: “Lẽ nào... Thật sự có thể cho gọi ra Tam Túc Kim Ô?”

Hoàng Ẩn bọn người là sắc mặt ngạc nhiên.

Một đạo tiếng ré dài từ cái này trận bên trong qua lại mà đến, mười hai viên hắc vũ nhanh chóng thiêu đốt.

Một vị to lớn Kim Ô bóng mờ, biến ảo mà ra, giương cánh ngàn dặm.

Toàn bộ Vong Xuyên chi nước, ở đây đáng sợ hỏa diễm hạ, trực tiếp chìm xuống trăm trượng, bị bốc hơi lên hầu như không còn.

Nguyệt Hồn hoàn toàn biến sắc, quát lên: “Đại Thừa Vô Lượng!”

Trước người cổ châu trên bóng mờ hai tay vỗ một cái.

Toàn bộ không gian nhanh chóng áp súc ở giữa song chưởng, như Tu Di giới tử, cùng nhau vỗ ra.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ thế giới quy tắc toàn bộ nát tan.

Cái kia trắng bệch rộng rãi nguyên trong khoảnh khắc bị che lấp, tất cả mọi người chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, đã bị đánh ngất ngũ giác giác quan thứ sáu, đối với ngoại giới tất cả chút nào không có phát hiện.

Ở đây đáng sợ diệt thế lực lượng hạ, phảng phất có thê lương Hỏa Điểu tiếng truyền đến, tức giận dị thường cùng rít gào.

Lưu Sa Hà bên trong tảng lớn võ tu, bị bầu trời sức mạnh đáng sợ đó lan đến, từng cái từng cái bạo nổ vỡ đi ra, nổ tan xương nát thịt.

Thi Diễn bọn người là sắc mặt ngạc nhiên, hai tay bấm quyết, trấn định thân thể.

Đồng thời hóa ra hộ thân kết giới, chống đỡ cái kia căn bản không thuộc về một giới này sức mạnh.

To lớn màu đen Kim Ô ở Đại Thừa Vô Lượng bên trong thế giới rít gào giãy dụa, trái trùng phải đụng, muốn xé rách này đáng sợ một chiêu.

Nguyệt Hồn cùng Bách Lý Phú đều đem sức mạnh phát huy đến cực hạn, hai người cắn răng chống đỡ, nhìn chòng chọc vào đối phương.

Đúng lúc này, Lưu Sa Hà trên đột nhiên nhanh chóng lưu chuyển.

Tảng lớn phù văn màu vàng từ trong đó bay lên, dường như vô số sao băng mưa lửa, bùng nổ ra sáng chói hào quang.

Hết thảy lưu sa đều tới trung ương cái kia phá toái sa cầu hội tụ mà đi.

Ở Vong Xuyên bên trong, một luồng sức mạnh đáng sợ như măng giống như, một điểm điểm bốc lên nhọn đến, càng kéo dài hướng về cái kia vòm trời mà ra, xâm nhập Nguyệt Hồn cùng Bách Lý Phú năng lượng bên trong.

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người tất cả đều ngạc nhiên, trên mặt mang theo hoảng sợ nhìn biến cố bất thình lình.

Liền ngay cả Nguyệt Hồn cùng Bách Lý Phú, đều lấy làm kinh hãi.

Cái kia nhô ra sức mạnh, chính là một con to lớn cát tay chưởng, thăm dò vào Đại Thừa Vô Lượng không gian bên trong kết giới.

Vong Xuyên trên, chẳng biết lúc nào, đứng thẳng một vị đỉnh thiên lập địa Sa Chi Thủ Hộ, hai mắt trống rỗng vô thần, trên người từ vô số cát mịn ngưng tụ thành. Mảng lớn phù văn bao trùm toàn thân.

Toàn bộ Lưu Sa Hà không gian giống như một năng lượng vòng bảo hộ, lượn quanh ở xung quanh.

Cái kia cát chi trên bàn tay, to lớn hỏa diễm rít gào mà ra, hóa thành sáu con rồng lửa, hội tụ thành một vầng sáng, khí thế đáng sợ khuếch tán mở, lần thứ hai hình thành một thế giới.

“Lục Dương Chưởng!”

“Ầm ầm ầm!”

Ánh sáng nháy mắt nổ tung, hóa thành một đạo ngọn lửa sáng ngời, nhảy vào Đại Thừa Vô Lượng bên trong, đánh về phía cái kia to lớn Kim Ô.

Kim Ô ngạc nhiên rít gào, trong mắt bắn ra sắc bén mà oán ghét ánh sáng, chỗ mi tâm phù văn lóe lên, liền phụt lên ra hắc hỏa, hóa thành rồng lửa đốt xuống.

Nguyệt Hồn vừa mừng vừa sợ, hắn tự nhiên nhìn thấu cái kia cát khoảng cách người chính là Dương Thanh Huyền.

Đồng thời nguồn sức mạnh này, chính là Lưu Sa Hà chủ nhân lưu lại đại đạo cảm ngộ lực lượng, là duy trì lấy Lưu Sa Hà tồn tại một điểm cuối cùng sức mạnh lắng đọng.

Giờ khắc này đều bị Dương Thanh Huyền kích thích ra.

Một là đem đường lớn kia cảm ngộ hóa linh dựa vào toàn bộ thanh trừ, hai là này cỗ rộng lớn sức mạnh to lớn, chính là cảm ngộ thiên giới chi chủ sức mạnh, mới có thể cùng bọn họ chống lại.

Nguyệt Hồn biết Dương Thanh Huyền đang giúp hắn, đương nhiên sẽ không lãng phí này tuyệt hảo cơ hội.

Hai tay hướng về trước người hợp lại, hét lớn một tiếng, lần thứ hai vỗ ra.

Tầng ba mươi sáu không gian lần thứ hai đi lên chồng chất.

“Ầm ầm!”

To lớn Kim Ô kêu lên thê lương thảm thiết, ở Lưu Sa Hà không gian cùng Đại Thừa Vô Lượng không gian song trọng cắn giết hạ, rốt cục nổ tung mở.

Giằng co cân bằng nháy mắt bị phá vỡ, hủy thiên diệt địa sóng năng lượng đãng ra.

Toàn bộ đất trời ở quang trong bóng tối không ngừng lấp loé, cuối cùng biến thành cực trắng một mảnh, quay về Hỗn Độn.

Thi Diễn đám người, ở đây Hỗn Độn sức mạnh hạ, đều là cảm thấy được khó chịu dị thường.

Những Giới Vương kia dưới võ tu, hầu như tử thương hầu như không còn, chỉ còn dư lại một ít Khuy Chân đỉnh cao, hậu kỳ, còn có một tia mạng sống khí tức.

Không biết qua bao lâu.

Này đáng sợ uy năng cùng Hỗn Độn mới dần dần bình ổn lại.

Toàn bộ thế giới đều trở nên phá nát không thể tả, hoàn toàn mất đi nguyên trạng.

Trên trời trắng hếu nguồn sáng trở nên lờ mờ cực kỳ, hoàn toàn bị khí tức đáng sợ che lấp.

Mông mông bên trong, phảng phất có hai đạo dáng người đứng đối diện nhau.

Một cái đứng trời cao, một cái bấm quyết ngồi xếp bằng.

“Ngươi không sao chứ?”

“Không có chuyện gì, người kia đây, chạy trốn?”

“Ừm.”

“Này cũng giết không chết hắn, rốt cuộc là người phương nào?”

“Thứ tám đời Nhân Hoàng.”

“Này chút Nhân Hoàng lẽ nào cũng chưa chết?”

“Ai biết được. Này bên trong tinh vực bí mật, xa so với ngươi tưởng tượng phải nhiều.”

“Ta cũng phát hiện.”

“Đi thôi. Chân chính Phong Nguyệt Chi Thư đã mở ra, Bạch Cốt phu nhân sợ là muốn đắc thủ.”

“Ngươi biết tọa độ?”

“Ta đưa các ngươi đi.” Dừng một chút, lại nói: “Cảm tạ.”

Cái kia đứng thẳng dáng người, bắt đầu bấm quyết.

Yêu Đế Cổ Châu tại bên cạnh người uốn lượn mở, tràn ra hơi yếu sức mạnh, như huỳnh quang điểm điểm bay lên, ở bầu trời hóa ra một cái to lớn vòng tròn.

Ngồi xếp bằng thân thể ngẩng đầu lên, chính là Dương Thanh Huyền, sắc mặt trắng bệch.

Vừa nãy một kích kia hạ, đem trọn cái Lưu Sa Hà sức mạnh toàn bộ khô kiệt.

Dương Thanh Huyền thể năng cũng là bị lấy sạch sạch sẽ.

Nhưng ở cái kia vô số cát mịn cảm ngộ một chút, đối với Giới Vương, thậm chí thiên giới chi chủ, đều có càng sâu lĩnh ngộ.

Dương Thanh Huyền nghĩ muốn tìm một chỗ tiêu hóa này chút tiến bộ, nhưng hiển nhiên không có thời gian.

Nguyệt Hồn cổ châu biến thành cái kia to lớn vòng sáng, đánh mở một cái thâm thúy đường hầm không gian, thẳng vào vô cùng xa xa, sau đó chậm rãi bao phủ xuống.

Vòng sáng như là có sức hấp dẫn, đem Dương Thanh Huyền, hết thảy còn sót lại võ tu, còn có phá toái vạn vật quy tắc, thậm chí không gian mảnh vỡ, đều cùng nhau hút vào bên trong, cho đến biến mất không còn tăm hơi.

Sau đó, Nguyệt Hồn quyết ấn vừa thu lại, đưa tay chụp vào cái kia cổ châu.

Trong mắt bắn ra một mảnh đục ngầu ánh mắt, cất giấu một tia kiên định.

Một mảnh hào quang tự lòng bàn tay khuếch tán, đem Nguyệt Hồn toàn bộ người bọc lại, đồng thời hào quang vừa thu lại, Nguyệt Hồn cũng biến mất ở không trung không gặp.

Vong Xuyên bên trên, chỉ còn dư lại một mảnh hoàn toàn thay đổi.

Lưu Sa Hà hoàn toàn tan vỡ, ở một giới này bên trong hóa thành hư vô.

Cái kia nhàn nhạt hạt cát, bị nhỏ bé mà trống rỗng gió thổi lất phất, ở đằng kia trắng hếu nguồn sáng hạ, bà sa xoay quanh, phảng phất đang vì cái gì đã trôi qua hơn mười vạn sinh linh, ai hát bài ca phúng điếu.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1758: Trên Biển Sinh Minh Nguyệt, Thời Gian Quy Tắc

Vong Xuyên, nơi nào đó to lớn hòn đảo.

Một toà cao vút to lớn trên đỉnh núi.

Bạch Cốt phu nhân trên lòng bàn tay lơ lửng một cái màu vàng hình lập phương, mặt trên không ngừng rảnh rỗi kết cấu giải tích ra, hòa vào bốn mặt không gian.

Sâm La Điện chứa nhiều cường giả, đứng nghiêm phía sau, lẳng lặng nhìn.

Cái kia hình lập phương theo kết cấu phân tích khuếch tán, bắt đầu kịch liệt thu nhỏ lại, cuối cùng hóa thành to bằng đậu tương vật chất, bay lên không, cuối cùng phân tích thành một cái phù hiệu.

Phù hiệu kia chậm rãi khuếch tán, một phiến màu vàng cánh cửa hiển hiện ra.

Cao trăm trượng có thừa, khí thế rộng rãi, lâm đứng ở đỉnh ngọn núi, tỏa ra hơi thở thần thánh.

Bạch Cốt phu nhân lộ ra một tia cười khẽ, nói: “Này hình lập phương ngoại trừ là thời không tọa độ ở ngoài, vẫn là mở ra chìa khoá a. Cái kia bầy ngu xuẩn vật đã bị giả tọa độ dẫn tới Lưu Sa Hà đi, không biết bao nhiêu có thể trở về.”

Niệm Vấn nịnh hót cười nịnh nói: “Vẫn là phu nhân túc trí đa mưu, tùy tiện ra một điểm quan trọng, liền đem toàn bộ Vong

Xuyên cùng Nhân tộc đều đùa bỡn. Chờ bọn hắn từ Lưu Sa Hà trở về, chúng ta từ lâu đem Phong Nguyệt Chi Thư đã lấy ra.”

Bạch Cốt phu nhân ánh mắt bình phục lạnh, giễu cợt nói: “Trở về? Hừ, không phải ta coi thường này chút người. Có thể từ Lưu Sa Hà trở về, sợ là 100 người cũng chưa tới.”

Niệm Vấn cả kinh nói: “Căn cứ biến mất truyền đến, Nhân tộc Tinh Cung, Chính Tinh Minh, Vong Xuyên bốn đại danh tộc, mười tám đại cường tộc, còn có bảy mươi hai trung đẳng chủng tộc, hầu như đều phái người đi, Lưu Sa Hà giờ khắc này, sợ là tụ tập không dưới mười vạn người. Nếu như trở về 100 người không tới, này, này...”

Bạch Cốt phu nhân đầy mặt băng sương vẻ lạnh lùng, nói: “Này cái gì? Mười vạn người cũng được, trăm vạn người cũng được, đều bất quá giun dế thôi. Chỉ là đáng tiếc Dương Thanh Huyền tính mạng, chỉ mong hắn có thể sống sót trở về.”

Bạch Cốt phu nhân nhẹ nhàng cau lại hạ đầu lông mày, trong đầu xẹt qua nam tử trẻ tuổi kia thân ảnh, còn có làm bạn chính mình tu luyện, trợ chính mình đột phá lúc các loại hình tượng.

Nhưng rất nhanh liền dừng ý nghĩ, đứng hàng chư não ở ngoài.

Cất bước hướng về cái kia cánh cửa cực lớn đi đến.

Sâm La Điện một đám cường giả đều là nội tâm kỳ quái, Vong Xuyên Thủy tộc, Chính Tinh Minh cùng Tinh Cung, đều là cường giả vô số, vì là Hà phu nhân một mực nhớ tới vị nam tử kia, hơn nữa nhớ sinh tử.

Trong cửa lớn là một mảnh nhàn nhạt huy quang thế giới, trình vô hạn màu vàng.

Niệm Vấn cả kinh nói: “Ánh trăng?”

Cái kia rơi khắp nơi trên người mọi người, chính là như nguyệt sắc giống như huy quang.

Bạch Cốt phu nhân kể cả trên trăm vị cường giả, cất bước trong đó, thần thức hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán, ánh mắt nhưng là nhìn chằm chằm phía trước.

Ở đằng kia ánh trăng trung ương, vô số năng lượng bao bọc một bộ kinh thư.

Thế giới này tất cả sức mạnh, chính là từ bộ kinh thư này trên tản mát ra.

“Phong Nguyệt Chi Thư!”

Bạch Cốt phu nhân trong mắt sáng ngời, mừng như điên nói: “Tương truyền hội tụ hết thảy thần thông huyền bí Thiên Thần Quyết! Bây giờ ta rốt cuộc phải vào tay một bộ!”

Bạch Cốt phu nhân bóng người hơi động, liền hướng cái kia Phong Nguyệt Chi Thư bay lượn mà đi.

Tung anh chờ thủ hạ đều là kinh hãi, khẩn trương nhìn.

Dù sao cũng là Thiên Thần Quyết, chỉ lo Bạch Cốt phu nhân có chuyện, vốn lấy Bạch Cốt phu nhân cửu tinh Giới Vương sức mạnh, này một bên trong tinh vực có thể đối với hắn sản sinh uy hiếp sự tình đã không nhiều lắm.

Bạch Cốt phu nhân dáng người bay lượn trên không trung, trực tiếp vòng quanh cái kia Phong Nguyệt Chi Thư bay một vòng, lại trở về chỗ cũ, sắc mặt một hồi trở nên khó coi.

Niệm Vấn sững sờ nói: “Phu nhân, làm sao vậy?”

Bạch Cốt phu nhân nhẹ rên một tiếng, không nói, trực tiếp đạp bước lên trước.

Trên người ánh trăng đột nhiên trở nên sáng sủa, như là có một tầng lực vô hình đem ngăn trở.

Mỗi đi về phía trước một phân, trên người ánh trăng liền sáng sủa rất nhiều, ba, bốn bước sau, toàn bộ ảnh hình người là biến mất ở trong ánh sáng giống như vậy, chỉ có thể nhìn thấy một điểm bà sa bóng mờ.

Sâm La Điện chúng cường giả đều là hoảng hốt, không biết nên làm thế nào cho phải.

Nhưng Bạch Cốt phu nhân không có mệnh lệnh, bọn họ cũng là đứng yên tại chỗ, chờ đợi mệnh lệnh.

Đột nhiên, phía trước cái kia yên tĩnh ánh trăng, như là hơi gió giống như chuyển động, gẩy ra xoắn ốc giống như ánh sáng.

Phảng phất trên biển sinh minh nguyệt.

Một điểm thướt tha bóng người ở trong đó lấp lóe, bị quăng bay ra ngoài.

Chính là Bạch Cốt phu nhân, đầy mặt kinh sắc nhìn chằm chằm hào quang bên trong, quát lên: “Là ai?!”

Niệm Vấn cả kinh nói: “Phu nhân, làm sao, bên trong còn có người?”

Bạch Cốt phu nhân một đôi con mắt, biến thành trắng bệch vẻ, nhìn chằm chằm mờ mịt hào quang bên trong, hừ nói: “Quản ngươi là người hay quỷ, nếu Phong Nguyệt Chi Thư hiện thế, vậy chính là ta. Hi vọng ngươi không muốn nghịch thiên mà được, không biết điều.”

Hào quang bên trong không có bất kỳ âm thanh.

Chỉ có cái kia kinh thư tại chỗ có ánh sáng rực rỡ trung ương, lẳng lặng treo cao, bên trên kinh văn lưu chuyển, lan ra rộng lớn sức mạnh to lớn.

Bạch Cốt phu nhân lần thứ hai hừ một tiếng, bóng người loáng một cái, lại nhảy vào bên trong.

Cái kia kinh thư như là gần trong gang tấc, rồi lại phảng phất cách vô cùng xa.

Bạch Cốt phu nhân cười lạnh nói: "Thời không quy tắc, đối với ta hữu dụng sao?"

Năm ngón tay ngưng lại, một mảnh băng sương giống như Bạch Khởi tự đầu ngón tay quanh quẩn mà ra, ở không trung hóa thành một con to lớn huyền âm tay, trực tiếp hướng về kinh thư chộp tới.

Hết thảy ánh trăng đều ở đây bạch trảo hạ tản đi.

Một con đường kính theo huyền âm khí hình thành, nối thẳng Phong Nguyệt Chi Thư.

Trong sách văn tự một điểm điểm tỏa ra huy quang, chậm rãi trở nên bất động.

Bạch Cốt phu nhân đại hỉ, tuy rằng dưới lòng bàn tay lực cản rất lớn, nhưng cũng ở một điểm điểm tiêu tan, Phong Nguyệt Chi Thư dễ như trở bàn tay.

"Hừ!"

Đúng lúc này, sau lưng truyền đến một tiếng hừ lạnh, lạnh giọng nói: "Bạch Cốt phu nhân, quả thật là gian ác giả dối hạng người, làm hại chúng ta thật thê thảm a!"

Bạch Cốt phu nhân trong lòng kinh sợ, vội vàng hướng về phía sau nhìn tới.

Màu vàng kia cánh cửa cực lớn trước, chẳng biết lúc nào đã đứng thẳng hơn mười người, từng cái từng cái hắc trầm mặt, sát khí cùng tức giận cuồn cuộn ngất trời.

Bạch Cốt phu nhân một cái phân thần, cái kia Phong Nguyệt Chi Thư trên kinh văn hiện ra, lần thứ hai đãng xuất một vòng sức mạnh, đem đánh bay.

Bạch Cốt phu nhân nhún người bay trở về, rơi vào cái kia huy quang lực lượng ở ngoài, không lo được lấy sách, sợ nhìn trước cửa hơn mười người, nói: “Không thể! Các ngươi làm sao có khả năng nhanh như vậy liền đi ra!”

Trước cửa hơn mười người, chính là lấy Hoàng Ẩn vì là thủ Tinh Cung, còn lại hơn ba mươi người lấy Dương Thanh Huyền cầm đầu Chính Tinh Minh bốn người còn có Vong Xuyên Thủy tộc hơn bốn mươi người.

Không khỏi là sắc mặt âm hàn, giết lên cuồn cuộn ngất trời.

Tung anh đột nhiên cả kinh nói: “Ta hiểu được! Là thời gian quy tắc.”

Lời vừa nói ra, Bạch Cốt phu nhân cùng Sâm La Điện cường giả lập tức liền tỉnh ngộ lại.

Màu vàng trong cửa lớn thời gian, đối với bọn họ cũng không ảnh hưởng, nhưng cũng chân thật cải biến tốc độ thời gian trôi qua, làm cho Dương Thanh Huyền đám người đúng lúc chạy tới.

Bạch Cốt phu nhân ở bên trong cửa bất quá chốc lát, bên ngoài liền đã qua nửa ngày.

Bạch Cốt phu nhân ánh mắt đánh giá đi qua, rơi trên người Dương Thanh Huyền thời điểm, không biết vô tình hay cố ý, nhiều ngừng chỉ chốc lát, cười ha hả nói: “Chúc mừng chư vị, từ cái kia thiên giới chi chủ sạch đại nhân tu luyện bên trong không gian đi ra. Không biết sạch đại nhân đại đạo cảm ngộ, chư vị thu được mấy phần?”

Hoàng Ẩn giận tím mặt, quát lên: “Bạch cốt yêu nhân! Thật cho là chúng ta dễ ức hiếp? Ngươi đã chọc mọi người, hãm sâu tử địa, còn không có phát giác ngộ sao?”

“Ồ? Nhiều người tức giận, tử địa, ha ha, không biết ai nổi giận, ai lại muốn để bổn phu nhân chết đây?”

Bạch Cốt phu nhân khóe miệng vung lên khinh thường cười nhạo, nhìn chằm chằm Hoàng Ẩn, lại ánh mắt đảo qua mọi người, ngạo nghễ nói: “Là các ngươi sao?”

Cái kia tuyệt đại cường giả khí tức, nhìn một cái không sót gì.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1759: Tình Thế Bắt Buộc, Chắc Chắn Phải Chết

Vong Xuyên Thủy tộc đều là đổi sắc mặt.

Đầy ngập phẫn nộ cùng sát ý một hồi hóa thành lạnh lẽo.

Trong đầu nháy mắt tỉnh ngộ lại, cái kia bị Bạch Cốt phu nhân chi phối hoảng sợ, lần thứ hai lan khắp toàn thân.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, ôm quyền nói: “Tự nhiên không phải chúng ta Chính Tinh Minh. Ta cùng phu nhân ở chung nhiều ngày, cùng tham khảo đại đạo, tình nghị thâm hậu, làm sao có khả năng cùng người ngoài đồng thời đối phó phu nhân đâu.”

Bạch Cốt phu nhân che miệng cười khẽ, sóng mắt chuyển động, sau đó ánh mắt triệt để lạnh xuống, nhìn chằm chằm Hoàng Ẩn đám người nói: “Đó chính là ngươi Tinh Cung người phải đối phó bổn phu nhân, muốn đến bổn phu nhân vào chỗ chết.”

Hoàng Ẩn hoàn toàn biến sắc, tả hữu nhìn tới, vội la lên: “Các ngươi! Các ngươi liền một điểm cốt khí đều không sao? Muốn hướng tới tiện nhân kia yn uy chi hạ? Đã quên vừa nãy trải qua cái gì sao?!”

“Vừa nãy?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Vừa nãy ta hoạ thơ diễn, Tử Dạ, Vu Sơn đại nhân cùng nhau, ở Lưu Sa Hà bên trong cảm ngộ thiên giới chi chủ đại đạo lĩnh ngộ a, thu hoạch rất nhiều.”

Thi Diễn bọn người là mỉm cười gật đầu.

Dương Thanh Huyền nói cũng không sai, Lưu Sa Hà chiến dịch, Chính Tinh Minh một người chưa chết không bị thương, hơn nữa Vu Sơn còn đột phá đến rồi thất tinh cao cấp Giới Vương.

Dương Thanh Huyền cũng là cảm ngộ hoàn chỉnh trượng pháp, đồng thời dung hợp toàn bộ Lưu Sa Hà bên trong cát mịn, đối với sạch đột phá thiên giới chi chủ lúc cảm ngộ, có thâm hậu nhất lắng đọng.

Này chút cảm ngộ giờ khắc này liền lắng đọng ở Dương Thanh Huyền nội tâm, chỉ cần đem chậm rãi cảm ngộ, đối với tương lai xung kích thiên giới chi chủ trợ giúp rất lớn.

Thi Diễn cùng Tử Dạ tuy rằng không có trực tiếp đạt được lợi ích, nhưng đã trải qua chiến dịch này, hữu kinh vô hiểm, cũng không tính là chỗ hỏng.

Tổn thất thảm nhất chính là Vong Xuyên Thủy tộc, mười vạn cường giả táng sinh bên trong.

Thứ yếu chính là Tinh Cung người, tử thương hơn nửa.

Nhưng Vong Xuyên Thủy tộc bị Bạch Cốt phu nhân trấn áp sâu xa, đều không dám phản kháng.

Hơn nữa tộc khác đoàn diệt, lại chuyện không liên quan mình, trái lại trống ra mảng lớn tài nguyên, đối với mình bản tộc mà nói, chưa chắc là chuyện xấu gì.

Vì lẽ đó tức giận nhất, vẫn là Tinh Cung người, từng cái từng cái trợn mắt nhìn.

Qua Đinh càng là biểu trung thành, lớn tiếng quát lên: “Càn rỡ! Ngươi dám đối với phu nhân ngôn ngữ bất kính!”

Bạch Cốt phu nhân cười lạnh nói: “Qua Đinh, Phi Anh, Thịnh Đốn, thay ta đem này chút Tinh Cung người toàn bộ giết.”

Tam tộc người cái nào dám phản kháng, vội vàng ôm quyền nói: “Là!”

Liền ngay cả còn dư lại cường tộc, cũng lộ ra cùng chung mối thù vẻ.

Hoàng Ẩn đám người kinh hãi.

Dương Thanh Huyền một bước đứng ra, quát lên: “Chậm đã!”

Hắn ánh mắt quét qua toàn trường, rơi vào cái kia Phong Nguyệt Chi Thư trên, từ tốn nói: “Phu nhân cùng Tinh Cung ân oán ta không tham dự, cũng không muốn quản. Dù sao này là chuyện riêng của các ngươi. Nhưng này Phong Nguyệt Chi Thư, nhưng là ta tình thế bắt buộc đồ vật. Không bằng để ta trước tiên lấy đi sách này, còn dư lại sự tình tùy ý các ngươi làm sao.”

Dương Thanh Huyền mục đích, để Tinh Cung cùng Bạch Cốt phu nhân kết thù liền có thể.

Nhưng giờ khắc này lại không thể để Bạch Cốt phu nhân đem Tinh Cung người diệt.

Bằng không chỉ còn lại mình một phái người, liền hoàn toàn bị Bạch Cốt phu nhân áp chế.

Vì lẽ đó nhất định phải lưu lại Tinh Cung, ở lúc cần thiết có thể liên hợp ngăn được Bạch Cốt phu nhân.

Đối phó Tinh Cung mặc dù là mục đích cuối cùng, nhưng này chút cũng có thể dựa vào dựa vào sức mạnh của chính mình đi thực hiện.

Mà giờ khắc này, cứu Vu Khinh Nguyệt lớn hơn tất cả.

Bạch Cốt phu nhân cười nói: “Khanh khách, Dương Thanh Huyền, ngươi ở nói với ta chê cười sao? Này Phong Nguyệt Chi

Thư, với ngươi có nửa điểm quan hệ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Trước đây có lẽ không liên quan. Nhưng ta quyết định muốn nó, quan hệ này thì có. Hôm nay vô luận như thế nào, này Phong Nguyệt Chi Thư ta tình thế bắt buộc.”

Nói, tay phải hướng về nắm vào trong hư không một cái, đem Chiến Kích Thiên Khư lấy ra.

Đồng thời lấy ra Càn Khôn Ảo Diệu Đại Hồ Lô, đem Chính Tinh Minh hơn trăm người toàn bộ triệu hoán đi ra.

Trong khoảnh khắc, ở về số người hoàn toàn nghiền ép Tinh Cung, Vong Xuyên Thủy tộc, cùng Sâm La Điện không phân cao thấp.

Trong đó Linh Vương hai mắt chấn động, chăm chú nhìn chằm chằm Bạch Cốt phu nhân, lộ ra quái dị mà thần sắc sốt sắng, lén lút cùng mặt khác bốn vị hộ pháp giao lưu ánh mắt.

Bạch Cốt phu nhân lạnh lùng nói: “Thân là Giới Vương ngươi, cần phải rõ ràng loại này đỉnh cao chiến đấu, căn bản không phải số lượng có thể để bù đắp. Diệt các ngươi, chỉ ta một người liền đủ rồi. Ta lại cho ngươi một cơ hội, ngươi thật muốn đối địch với ta sao?”

Dương Thanh Huyền cầm kích mà lập, than thở: “Phong Nguyệt Chi Thư, ta tình thế bắt buộc. Nếu như phu nhân cũng muốn, chờ ta sau khi dùng xong lại trao trả phu nhân, chẳng biết có được không?”

Bạch Cốt phu nhân giễu cợt nói: “Sau khi dùng xong giao trả lại? Ngươi cho là vay tiền a? Ngươi đã cũng u mê không tỉnh, thì nên trách không được ta. Nể tình ngươi và ta có một đoạn duyên mặt trên, ta sau đó có thể tha cho ngươi không chết.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đa tạ phu nhân khai ân. Chỉ cái này tình, nếu như sau đó phu nhân rơi ở trong tay ta, ta cũng có thể Nhiêu phu nhân không chết.”

Bạch Cốt phu nhân giận dữ, quát lên: “Không biết phân biệt!”

Quanh thân tỏa ra âm hàn khí tức, cường hãn lĩnh vực bỗng nhiên mở ra, thoáng qua đẩy ra, bao phủ Thiên Lý.

đọc truyện tại http://truyenc u atui.

net/Dương Thanh Huyền quát lên: “Đại gia phân tán, cẩn thận nghênh địch. Này chiến có lẽ chắc chắn phải chết, xin nhờ chư vị!”

Chính Tinh Minh mọi người đều nói: “Chắc chắn phải chết, vậy liền chắc chắn phải chết!”

Người ở tại tràng, không không động dung.

Dương Thanh Huyền nhìn phía Tinh Cung người, nói: “Hoàng Ẩn đại nhân, Động Huyền, Động Hư, Phong Cẩn Du, còn có chư vị đại nhân, nghĩ muốn Phong Nguyệt Chi Thư, cũng chỉ có thể thả xuống ân oán, liên thủ một trận chiến.”

Hoàng Ẩn hừ một tiếng, nói: “Tháng này hoa bên dưới, ngươi và ta vì là hữu.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, nói: “Đại nhân thâm minh đại nghĩa.”

Hoàng Ẩn nói: “Không dùng khen tặng ta, này bạch cốt yêu nhân có cửu tinh lực lượng, chúng ta tuyệt đối không phải địch thủ. Trước cái kia Nguyệt Giả ở đâu? Nếu như hắn xuất thủ, mới có thể chống đối bạch cốt yêu nhân.”

Dương Thanh Huyền lo lắng nói: “Nguyệt Hồn đại nhân cùng ta không phải địch không phải hữu, chỉ là quen biết hời hợt. Có hay không sẽ ra tới vì là cũng chưa biết.”

Hoàng Ẩn sắc mặt đen trầm, hừ nói: “Nếu như Nguyệt Hồn không đến, này chiến chắc chắn phải chết!”

Hắn thân là thất tinh đỉnh cao Giới Vương, tự nhiên biết cửu tinh Giới Vương sức mạnh, cái kia hồng câu đã không phải là số lượng có thể để bù đắp.

Dứt tiếng, đột nhiên hai trên mặt người, đều là lộ ra vẻ mừng rỡ như điên.

Ngay ở Bạch Cốt phu nhân âm hàn huyền âm khí bên trong.

Đột nhiên thêm ra một bóng người, phảng phất cái kia giữa tháng Tiên Nhân, đạp lên thanh sóng mà tới.

Màu đen mạ vàng trường bào tại bên người bay phần phật.

Chính là Nguyệt Hồn.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên quát lên: “Nguyệt Hồn đại nhân, Bạch Cốt phu nhân nhờ ngươi.” Đồng thời hướng về Chính Tinh Minh người quát to: “Chúng ta đoạt sách!”

Liền cầm kích hướng về cái kia Phong Nguyệt Chi Thư phóng đi.

Sâm La Điện bên trong cường giả, dồn dập cười gằn, ở Phong Nguyệt Chi Thư trước khuếch tán mở, đón đánh mà lên.

Niệm Vấn quát to: “Vong Xuyên Thủy tộc, còn không mau mau ra tay, trợ phu nhân chém giết sở hữu nhân tộc!”

Qua Đinh đám người hơi biến sắc mặt, tuy có lòng phản loạn, lại không có lá gan này, nội tâm thầm than một tiếng, liền trên người khí thế nổi lên, hướng về Nhân tộc đánh tới.

Có hắn dẫn đầu, còn lại Thủy tộc dồn dập noi theo.

Toàn bộ Nguyệt Hoa bên dưới, nháy mắt hỏng.

Đúng lúc này, một đạo nhẹ liệu tiếng ca vang lên, từ từ vang vọng, như khói như màn, như khóc như kể.

Chương 1760: Tu Vi Không Mạnh Yếu, Đạo Tâm Có Cao Thấp

Mảng lớn Nhân tộc võ giả, đột nhiên đã bị mê thanh âm rót vào người, thần trí một hồi dập dờn, bắt đầu trở nên không rõ.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên, chỉ thấy Sâm La Điện trước trong võ giả, cái kia Diêm Ma yêu nhân đang nhẹ khải đôi môi, ở tháng hạ ca ngợi.

“Không được!”

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, đột nhiên vươn tay ra, nắm một viên hạt châu, chính là cái kia Diêm Ma Châu, tay phải chiến kích chém đi tới.

“Oành!”

Một đạo âm thanh lanh lảnh từ lưỡi kích hạ trên hạt châu khuếch tán.

Vô số phá toái âm thanh, từ châu bên trong truyền ra, từng vòng khuấy động đi ra ngoài.

Châu trên đạo văn tiêu tan lấp lóe.

“A!”

“Không!”

Cái kia Diêm Ma yêu nhân hoảng sợ trợn to hai mắt, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền trong tay hạt châu, tròng mắt một hồi hóa thành màu đỏ thắm, trong cổ họng rít gào lên thanh âm.

Ở phát hiện Bạch Cốt phu nhân bên cạnh người còn có một vị Diêm Ma sau, Dương Thanh Huyền liền đang tìm kiếm khắc chế Diêm Ma huyễn Âm chi pháp.

Chính là cái kia Diêm Ma Châu.

Chém nát Diêm Ma Châu thời gian, thanh âm bên trong có thể đập vỡ tan Diêm Ma yết hầu, khiến Diêm Ma sinh ra to lớn hoảng sợ, tiến vào điên cuồng trạng thái.

Diêm Ma yêu nhân trong miệng phát sinh thê lương tiếng vỡ vụn, thân thể loáng một cái, như dơi giống như bay lên, hướng về Dương Thanh Huyền che chở rơi xuống.

Đồng thời Diêm Ma yêu nhân phía sau, hóa xuất thiên trượng rết bóng mờ, trăm chân Thiên Thủ.

“Oanh!”

Rết nửa người trên đột nhiên đánh rớt xuống.

Dương Thanh Huyền thân thể một hồi nổ tung mở, hóa thành một đóa hỏa diễm, tung bay mà lên, lui về phía sau đi.

Cái kia rết đột nhiên uốn một cái thân thể, thẳng đuổi theo, trăm chân Thiên Thủ liều mạng bấm quyết, đánh ra trăm nghìn đạo công kích, như một cái thế giới, đuổi theo Dương Thanh Huyền nghiền ép.

Dương Thanh Huyền mạnh mẽ quay người lại, đối với chạy như bay tới Tử Dạ đám người quát lên: “Đừng động ta! Giúp những người khác!”

Liền chiến kích hướng về đại địa cắm xuống, hai tay bấm quyết.

Hỏa Chi Cốt Tượng nháy mắt hiển hiện ra, nhanh chóng bấm quyết, kết đế diễm ấn.

Chính mình lần thứ hai nắm lên chiến kích, vẽ ra trên không trung một đạo hư quang, sau đó toàn bộ người như nhanh như chậm, vô số thời không quy tắc ở một kích bên dưới xoay chuyển, mạnh mẽ chém đi ra ngoài.

Sát Na Sinh Diệt!

“Ầm ầm!”

Hỏa Chi Cốt Tượng cũng kết ấn hoàn thành, vô số hỏa chi nguyên tố bị thu nạp hết sạch. Toàn bộ không gian đều bốc cháy lên, hai tay vỗ ra.

Một đạo to lớn rồng lửa, nháy mắt dung hợp ở chiến kích trên, chém ra Sát Na Sinh Diệt.

Diêm Ma yêu nhân kinh sợ, cái kia trăm chân Thiên Thủ biến thành thế giới, trực tiếp bị đánh mở, vô số hỏa diễm cùng hư quang xuyên thấu mà tới.

“Xì!”

Ngàn trượng dài rết bóng mờ, bỗng chốc bị chém thành hai đoạn.

Diêm Ma yêu nhân kêu lên thê lương thảm thiết một tiếng, phun ra một ngụm máu đến, ngoảnh đầu liền bay đi.

Dương Thanh Huyền vẫn chưa truy kích, phá hết Diêm Ma yêu nhân tiếng ca liền có thể, đã không ra thể thống gì.

Dương Thanh Huyền chiến kích vừa thu lại, liền hướng về Sâm La Điện mọi người lướt đi.

Phong Nguyệt Chi Thư sự tình quan Vu Khinh Nguyệt sinh tử an nguy, Dương Thanh Huyền lập xuống tử chí, thề phải đoạt được.

“Ở Sâm La Điện bên trong thời gian, phu nhân không xử bạc với ngươi, còn chỉ điểm ngươi đột phá đến Giới Vương, ngươi lại như này không biết điều, muốn phản bội phu nhân!”

Sắc bén lớn tiếng truyền đến, đao quang lóe lên, ở Dương Thanh Huyền trước người xẹt qua, chém ra một cái màu xanh thẳm băng quang.

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, liền lùi về sau trăm trượng, nhìn chằm chằm phía trước.

Niệm Vấn cầm trong tay một thanh Lãnh Nguyệt chiến đao, chỉ vào hắn gọi mắng.

Dương Thanh Huyền từ tốn nói: “Ta cùng phu nhân ở chung thật vui, nhưng cũng không có người nào thiếu của người nào, này phản bội một từ, nói buồn cười.”

đọ

c truyện với http://tru y encuatui.net/Niệm Vấn quát lên: “Đã như vậy, vậy thì đừng trách ta vô tình!”

Chiến đao đặt trên cánh tay, hai tay kết ấn.

Bốn phía lực lượng ánh trăng toàn bộ tuôn ra mà đến, chu vi trăm trượng không gian bên trong sức mạnh, tựa hồ bị cái kia đao thu nạp hết sạch.

Trên thân đao biến ảo ra một cái màu vàng nhạt phù văn.

Niệm Vấn hai tay cầm đao, hét lớn một tiếng, giữa trời chém xuống.

Trong thiên địa bị đánh ra một đạo Nguyệt Nha hình chỗ hổng, xé rách mà tới.

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, tất cả quy tắc đều ở trong mắt phân giải.

Niệm Vấn tu vi ở một tinh trung cấp, cái kia nguyệt hình chiến đao vì là Bán Thánh khí cấp bậc.

Dương Thanh Huyền chiến kích vung lên, hóa ra một đạo hào quang màu xanh, đón đánh mà lên.

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

“Ầm ầm!”

Kích áp suất ánh sáng ở Nguyệt Hoa hạ, tướng trì chớp mắt, liền đem Nguyệt Hoa đánh nát.

Kích quang như nước, dập dờn bồng bềnh mà đi, trong khoảnh khắc đem Niệm Vấn bốn phía không gian rót đầy.

Bén nhọn kích quang tụ lại mà xuống, từ bốn phương tám hướng ép hướng về Niệm Vấn, cái kia chiến đao trên phát sinh kịch liệt rung động, mang theo một chút sợ hãi.

Niệm Vấn ngạc nhiên thất sắc, hoảng sợ nói: “Không thể! Ngươi bất quá vừa rồi đột phá Giới Vương không bao lâu, làm sao có thể vượt qua ta? Ta không tin!”

Liều mạng đem sức mạnh rót vào trong đao, muốn trấn trụ này một thế giới.

Nhưng trên đao kia hoảng sợ không tăng phản giảm, bị kích áp suất ánh sáng được linh khí mất hết.

Dương Thanh Huyền bước vào Giới Vương sau, đối thiên khư khống chế vận dụng, cùng với đối với Thiên Trảm Thất Thức lý giải, lại bước chân vào cảnh giới hoàn toàn mới.

“Tu vi không mạnh yếu, đạo tâm có cao thấp.”

Dương Thanh Huyền đi phía trước một bước đi ra, chiến kích vung lên, lần thứ hai chém đi ra ngoài.

“Ngục Đấu!”

“Ầm ầm!”

Niệm Vấn toàn bộ đao thế giới trong khoảnh khắc bị phá mở, một đạo kích quang như điện thiểm rơi xuống, đánh vào trên thân đao, tuôn ra mạnh mẽ hào quang.

Cả chuôi chiến đao “Ầm” một tiếng phá nát.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, nháy mắt phát hiện đến phía sau năng lượng khổng lồ kéo tới, bao phủ toàn thân.

Trăm chân Thiên Thủ từ bốn phương tám hướng đánh ra, đập vỡ tan tầng lớp không gian.

Chưởng pháp quyền ý, đem Dương Thanh Huyền hoàn toàn bao phủ, không gian trên bị đánh ra vô số sóng gợn.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Cái kia chút quyền ý chưởng pháp, toàn bộ đánh trên người Dương Thanh Huyền, đem thân thể đánh xuyên qua, trở nên thủng trăm ngàn lỗ.

Diêm Ma yêu nhân thân ảnh từ trong hư không hóa ra, trên mặt mang theo tàn nhẫn cười gằn.

Nhưng nháy mắt, nụ cười kia liền một hồi ngưng trệ ở trên mặt.

Dương Thanh Huyền bị đánh nát thân thể, trực tiếp hóa thành hỏa diễm tản ra, từng đoá từng đoá ở không trung tỏa sáng.

Ngọn lửa trung tâm, một cái năm hỏa mang trận đều hóa mà ra, trận trên trong hư không, phảng phất có một đôi trong suốt con ngươi trợn mở, một luồng long tức vượt qua mà ra.

Dương Thanh Huyền bán long pháp thân từ hư không bước ra, cái kia năm hỏa mang trận, cùng với vô số hỏa diễm nhanh chóng hướng về trên nắm tay ngưng tụ, áp súc thành một điểm bạch quang.

Diêm Ma yêu nhân hoảng hốt, lần thứ hai vung lên trăm chân Thiên Thủ, vô số quyền ý như Lưu Tinh Vũ, trực áp mà tới.

“Diệt Đạo Long Quyền!”

Dương Thanh Huyền hai mắt lạnh lùng nghiêm nghị, Long Quyền đánh ra.

Vô biên long tức rít gào mà đến, hình thành một đạo long chi lĩnh vực, đem hết thảy quyền ý ngăn trở.

Mà năm hỏa lực lượng ở trong lĩnh vực nổ ra, hóa thành một đạo đáng sợ cột lửa phóng lên trời, nháy mắt đem Diêm Ma thân thể xuyên thủng.

“A!”

Diêm Ma kêu thảm một tiếng, liều mạng vung lên trăm chân, trên người mang theo Bản Nguyên Chi Hỏa, vội vàng chạy trốn.

Nhưng này Hỏa chi bản nguyên, bất sinh bất diệt, bất cấu bất tịnh, không tăng không giảm, một điểm điểm tàm thực Diêm Ma thân thể.

Dương Thanh Huyền thân rồng loáng một cái, liền biến về nhân thân, trong mắt bắn ra vẻ lạnh lùng, tay phải hướng về nắm vào trong hư không một cái, Thiên Khư rơi ở trong tay, liền hướng phía sau chém tới.

“Ầm!”

Một đạo binh khí tiếng vỡ vụn.

“Không! Không muốn a!” Niệm Vấn đang muốn đánh lén, một hồi sợ đến hồn phi phách tán.

“Xì!”

Kích quang như nguyệt, xẹt qua trời cao, đem Niệm Vấn cánh tay phải sóng vai chém tới.

Dương Thanh Huyền nói: “Đây là nể tình ngươi và ta giao tình, lưu ngươi một mạng.”

Niệm Vấn sợ sợ muôn dạng, vội vàng xoay người chạy trốn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1761: Cầu Nhân Được Nhân, Vu Gia Tổ Tiên

Dương Thanh Huyền liên tiếp đánh bại hai vị Giới Vương, tiếp tục cầm kích hướng về trước.

Sâm La Điện bên trong cường giả đều là vừa kinh vừa sợ, nhưng từng người đều bị cường giả cuốn lấy, không thể rảnh tay đến.

Bạch Cốt phu nhân trong con ngươi tạo nên gợn sóng, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, chẳng biết vì sao, tên thiếu niên nhân tộc này trên người, cho nàng một loại cảm giác bất an.

Nguyệt Hoa bên trong không gian, cường giả vô số, cao cấp Giới Vương đều có ngoài mười vị.

Chỉ có vị thiếu niên này, bất quá một tinh giới vương mà thôi, nhưng làm cho nàng lòng sinh gợn sóng.

Bạch Cốt phu nhân đạt tới cửu tinh Giới Vương trình độ, đối với đại đạo cảm ngộ ở tất cả mọi người bên trên, biết loại rung động này chắc chắn sẽ không bỗng dưng mà đến, này Dương Thanh Huyền có thể kích thích nàng tiếng lòng, tất nhiên có vấn đề.

“Làm sao, ngươi nghĩ động đến hắn? Cái kia trước tiên cần phải từ ta đây đi qua.”

Nguyệt Hồn hai tay chắp sau lưng, lạnh lùng nhìn Bạch Cốt phu nhân, bình tĩnh nói ra.

Bạch Cốt phu nhân giễu cợt nói: "Ngươi thật sự cho rằng ta sợ ngươi? Các ngươi Đạo Ảnh tất cả đều là một ít vô tri người ngông cuồng, lại như con ruồi giống như vậy, ở Tam Thập Tam Thiên bay tới bay lui, làm người cực kỳ chán ghét. Mỗi đập chết một con, đều là làm một cái việc thiện."

Nguyệt Hồn mắt lạnh nói: "Phu nhân kia liền thử làm món việc thiện nhìn."

Bạch Cốt phu nhân nói: "Như vậy, vậy thì để cho ngươi cầu nhân được nhân."

Bạch Cốt phu nhân giơ tay lên, trực tiếp đập tiến lên.

Nguyệt Hồn tay phải ở trước người vẽ vòng, cổ châu vọt thành một vòng, nắm trong tay, hóa ra một mảnh kết giới.

"Oành!"

Bạch Cốt phu nhân một chưởng vỗ vào kết giới trên, nháy mắt ép xuống.

Kết giới lúc sáng lúc tối, một tấm co rụt lại, giống như là có sinh mệnh, đồng thời không ngừng kéo dài tới, theo Bạch Cốt phu nhân cánh tay quấn lên đi.

Bạch Cốt phu nhân hơi thay đổi sắc mặt, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Nguyệt Hồn cười nhạt, nói: "Phu nhân tướng."

Quấn quanh ở trong tay cổ châu một hồi phân giải khai, theo kết giới kia lượn quanh ở Bạch Cốt phu nhân trên cánh tay của, thuận theo mà lên, cuối cùng đem Bạch Cốt phu nhân lượn quanh ở.

Nguyệt Hồn lại thu tay về đến, lăng không bấm quyết.

Yêu Đế Cổ Châu co rụt lại, bị một luồng màu xanh sức mạnh dẫn dắt, lập tức đem Bạch Cốt phu nhân nắm chặt.

Mỗi một viên trên hạt châu đều có trận pháp hiện ra, ba mươi sáu toà đại trận cùng cộng lại, hóa thành một toà càng càng mênh mông phức tạp đại trận, một hồi đem Bạch Cốt phu nhân khốn vào trong trận thế giới.

Nguyệt Hồn làm xong tất cả những thứ này, cười nhạt, liền chắp tay ở sau lưng, hướng về cái kia Phong Nguyệt Chi Thư đi đến.

Bạch Cốt phu nhân trong mắt một mảnh mông mông, không thấy rõ vẻ mặt, lặng lặng bị trói buộc ở đằng kia.

Nguyệt Hồn trực tiếp từ người bên cạnh đi qua, như vào chỗ không người.

truyencuatui.vn

“Khà, hung hăng. Ngươi cho rằng này ba mươi sáu viên hạt châu nhốt được ta sao?”

Bạch Cốt phu nhân bình tĩnh nói, trong thanh âm mang theo một tia lạnh giá.

Nguyệt Hồn bất trí hay không, từ tốn nói: “Tự nhiên giữ không nổi, nhưng chỉ cần nhốt lại chớp mắt, liền đã đủ.”

Nguyệt Hồn ánh mắt nhìn phía cái kia Phong Nguyệt Chi Thư, tràn đầy ánh mắt phức tạp, trong ánh mắt hiện ra vô số gợn sóng, đan xen vào nhau, bách vị tạp trần.

Nguyệt Hồn đang muốn đi vào cái kia sách trong rung động, đột nhiên bước chân hơi ngưng lại, trên mặt lộ ra kinh sợ, chợt xoay người lại, cả kinh nói: “Không thể!”

Thấy hoa mắt, Bạch Cốt phu nhân đã tới trước người, cười lạnh nói: “Không có gì không thể. Cầu nhân được nhân, đi chết đi.”

Bạch Cốt phu nhân nơi lòng bàn tay trong suốt, nhưng có vạn điểm ánh vàng phá không mà đến, hội tụ ở một chưởng bên trong, tạo thành một cái văn tự.

Cái kia chút ánh vàng cũng không phải là ngoại giới sức mạnh, mà là tới từ ở Bạch Cốt phu nhân trong cơ thể.

Nguyệt Hồn hãi tiếng nói: “Đây là!”

Trên lòng bàn tay cái kia “Tụ tập” chữ đập vào mi mắt, Nguyệt Hồn nhất thời hiểu, cả người như rơi vào hầm băng.

“Nếu bị ngươi trông xem, thì càng thêm không thể để ngươi sống nữa!”

Bạch Cốt phu nhân trong mắt sát khí lóe lên, một chưởng mạnh mẽ đập xuống.

“Oanh!”

To lớn ánh sáng ở đằng kia “Tụ tập” chữ hạ nổ ra, toàn bộ thế giới nháy mắt rơi vào Hỗn Độn, vô biên Nguyệt Hoa vì đó hơi thu lại, như là sụp xuống đến một cái cực điểm bên trong.

Hết thảy võ giả ngạc nhiên nhìn nhau, còn chưa rõ ràng xảy ra chuyện gì, liền gặp thiên địa lần thứ hai sáng ngời, Nguyệt Hoa nháy mắt khuếch tán mở, như đen kịt tinh vân trong vũ trụ.

Phong nguyệt lực lượng, có thể xúc động vạn vật thuỷ triều.

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, hắn sớm biết Bạch Cốt phu nhân chân thân cùng bí mật, cái kia “Tụ tập” chữ xuất hiện thời điểm, vẫn chưa chạy trốn hắn Hỏa Nhãn Kim Tình.

Mà càng để hắn hoảng sợ là, vừa nãy cái kia tất cả phong nguyệt lực lượng, toàn bộ thu lại, tụ hợp vào một con ngọc trong lòng bàn tay.

Đặt ở “Tụ tập” chữ trên, thay Nguyệt Hồn chặn lại rồi cái kia hủy thiên diệt địa một đòn.

Một vị phong tư trác tuyệt nữ tử, xuất hiện ở Nguyệt Hồn bên cạnh người.

“Đây là...”

Không chỉ có Dương Thanh Huyền, tất cả mọi người cả kinh nói không ra lời.

Cô gái kia đỡ Bạch Cốt phu nhân một chưởng sau, chung quy không địch lại, đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, liền hướng phía sau đổ tới.

Nguyệt Hồn một mặt dại ra, toàn bộ người dường như mất hồn giống như vậy, hí lên gầm hét lên: “Tước nhi!”

Đột nhiên một trảo tay của cô gái kia, vội vàng bay qua, đem ôm lấy.

Cô gái kia da quang trắng hơn tuyết, hai mắt nhắm nghiền, giữa lông mày nhẹ nhàng nhăn lại, lộ ra vẻ thống khổ, nhưng cũng khó nén cái kia một luồng tuyệt đại thanh khí.

“Tụ tập” chữ sức mạnh bị đánh vào nữ tử trong cơ thể, khóe miệng tràn ra máu tươi.

Cả người đều là kim quang lưu chuyển, không ngừng có tiêu tan văn tự xuất hiện, trắng trợn phá hư thân thể.

Nguyệt Hồn cả người cự chiến, một đôi mắt hóa thành yêu dị đỏ tươi, ngửa lên trời thét dài.

“Tước nhi!”

Ba mươi sáu viên Yêu Đế Cổ Châu bị cảm ứng, từng cái ở không trung run rẩy kịch liệt, yêu khí rút nhanh chóng mà ra, hóa thành tầng tầng thế giới, uốn lượn ở Nguyệt Hoa bên trong.

Vu Sơn cả kinh nói: “Cô gái kia chẳng lẽ là tổ tiên vu tước?”

Dương Thanh Huyền cũng là chật vật nuốt xuống một hồi.

Hắn vừa nãy nhìn phân minh, cô gái kia đỡ Bạch Cốt phu nhân một đòn, không chỉ có thi triển ra phong nguyệt lực lượng, hơn nữa một đôi mắt, đều là màu xanh.

Chính là Vu gia hoàn mỹ cấp mắt xanh!

Bạch Cốt phu nhân biến sắc, cười lạnh nói: “Nguyên lai trốn ở trong ánh trăng, là nữ nhân này. Chà chà, nhìn dáng dấp, lại là một việc vận mệnh nghiệt duyên a. Bổn phu nhân coi như là làm một chuyện tốt, đưa các ngươi cùng nhau quy thiên, kiếp sau lại làm vợ chồng đi!”

Trên người huyền âm khí đột nhiên nổi lên, hóa thành một mảnh hư quang, cường hành đem ba mươi sáu thế giới yêu khí đè ép mở.

Bạch Cốt phu nhân một tay bấm quyết, trên mặt cùng cánh tay trở nên thông suốt như ngọc.

Từng vòng ánh sáng màu vàng óng ở quanh thân hiện ra, trang nghiêm mà vĩ đại, phảng phất thần thánh không thể xâm phạm.

Dương Thanh Huyền vội vàng áp chế lại trong cơ thể hai khối nhân quả ngọc cảm ứng.

Để cái kia ngọc xao động trở về bình tĩnh.

Nếu là bị Bạch Cốt phu nhân cảm ứng được hai khối ngọc trên người tự mình, liền thật sự chết không táng sinh đất.

Linh tộc mấy người, đều là trừng lớn hai mắt, kinh nghi bất định nhìn chằm chằm Bạch Cốt phu nhân.

Nguyệt Hồn ôm thật chặt vu tước, thiếp ở trước ngực mình, hai được thanh lệ từ trong mắt lăn xuống.

Mười năm sống chết cách xa nhau, không suy nghĩ, tự khó quên...

Cái kia từng viên từng viên trên hạt châu bộc phát ra bóng mờ, đột nhiên toàn bộ toàn diệt, mà lớn nhất cái viên này cổ châu trên, nhưng là hiển hóa ra một vị to lớn yêu ảnh.

Hơi giơ tay nhấc chân, chính là vô số thế giới.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Pháp Thiên Tượng Địa? Không, không đúng, đây rốt cuộc là cái gì?”

Vị này yêu ảnh tóc dài rối tung ở phía sau, không gió mà bay, cùng Nguyệt Hồn giống nhau đến bảy tám phần, nhưng cũng không phải bản tôn, không phải Pháp Thiên Tượng Địa.

Đồng thời cái kia yêu ảnh giơ tay lên bấm quyết, càng là phong nguyệt lực lượng, xúc động vạn vật thuỷ triều.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1762: Năm Xưa Nguyệt Đế, Chim Sẻ Ở Đằng Sau

“Cái gì? Phong nguyệt lực lượng?!”

Bạch Cốt phu nhân hoảng hốt, nhìn chằm chằm hư ảnh kia, thất thanh kêu lên: “Ngươi rốt cuộc là ai?!”

Cái kia yêu ảnh ngũ quan đẹp trai, biểu hiện lạnh lẽo, hai mắt nơi sâu xa tràn đầy tịch lạnh, giống như là hòa hợp Nguyệt Quang.

“Hắn chính là năm xưa Yêu Nguyệt.”

Một đạo thanh âm lạnh như băng truyền đến, Bạch Cốt phu nhân phía sau, thêm ra một bóng người, đầy mặt âm trầm.

Chính là Bách Lý Phú, nhìn chằm chằm Nguyệt Hồn, vu tước, còn có cái kia đạo yêu ảnh, chậm rãi nói ra: “Năm đó một đời Yêu Đế, Vạn Cổ Trường Không, một buổi phong nguyệt. Được khen là Yêu tộc tự Không Đế phía sau, cường đại nhất Nguyệt Đế.”

Bên trong không gian, hết thảy cường giả không bất đại kinh.

Mặc dù là Vong Xuyên bách tộc, ít giao du với bên ngoài, nhưng đối với Vạn Cổ Trường Không, một buổi phong nguyệt, tương tự như sấm bên tai.

Dương Thanh Huyền cùng Chính Tinh Minh đám người, còn có Tinh Cung người, cũng là hoảng hốt.

Nhìn cái kia vĩ đại thanh tuyển dáng người, mà giờ khắc này sắc mặt dữ tợn, hầu như điên cuồng nhập ma Nguyệt Hồn, nội tâm tâm tình như nhăn xuân thủy khuấy động.

Bách Lý Phú nói: “Hắn vốn là Yêu tộc bên trong, tháng một trong tộc hoàng tử. Này bản Phong Nguyệt Chi Thư, chính là kèm theo hắn sinh ra mà giáng lâm ở Nguyệt Tộc bên trong. Hắn là Thiên Tuyển Chi Tử a.”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh hãi, nhìn cái kia treo cao Phong Nguyệt Chi Thư, sách này càng là nương theo mà sinh?

Thiên Tuyển Chi Tử lại là cái gì?

Bạch Cốt phu nhân sắc mặt thay đổi, đầy mặt kinh sắc.

Bách Lý Phú tiếp tục nói: “Nguyên bản Nguyệt Hồn khi còn sống, không có có ngoài ý muốn, cần phải thành tựu hắn thiên thu nghiệp, vạn cổ tên, sau đó vượt qua Bỉ Ngạn, phá giới mà đi, thành tựu một đoạn Bất Hủ thần thoại. Có thể trên đời không có giả thiết, hắn một mực liền gặp được bất ngờ, vu tước chính là hắn trong số mệnh kiếp số, đồng thời còn gặp được ta, thứ tám đời Nhân Hoàng, tọa trấn Trung Ương Đại thế giới, thống ngự Tam Thập Tam Thiên bá chủ, mảnh này tinh vực hạ người mạnh nhất.”

Bách Lý Phú trên mặt xẹt qua ngạo sắc, lãnh đạm nói: “Thiên Tuyển Chi Tử thì lại làm sao? Nhân Hoàng tay cầm Thiên Địa song bảng, khống chế tinh vực. Ai như không phục, liền đem ai đánh giáng trần ai. Làm vị này trong truyền thuyết Yêu Đế xuất hiện ở Trung Ương Đại thế giới thời điểm, cũng đã quyết định hắn Túc Mệnh, còn có ta Bách Lý Phú Túc Mệnh. Này đồng thời cũng là Nhân tộc cùng Yêu tộc Túc Mệnh.”

Bạch Cốt phu nhân cả kinh nói: “Vậy hắn thời khắc này chân thân cùng hồn ảnh, lại là chuyện gì xảy ra?”

Bách Lý Phú khuôn mặt co quắp hạ, trong tròng mắt bắn ra tàn khốc, nói: “Kẻ này thật là độc ác, đã là cửu tinh đỉnh cao Giới Vương, chỉ thiếu chút nữa liền có thể vượt qua Bỉ Ngạn, lại bị ta phá thần thể, phong nguyệt lực lượng tán loạn. Hắn càng trừ ngoại công thân thể, trực tiếp chuyển thế trùng tu. Cũng đem cơ thể chính mình, luyện thành một viên xá lợi, dùng chi điều khiển mặt khác ba mươi lăm viên Yêu Đế xá lợi, tu thành mặt khác một hạng Thiên Thần Quyết Đại Thừa Vô Lượng. Thật là vạn cổ tới nay bất thế kỳ tài. Mặc dù là ta Bách Lý Phú, cũng không thể không tâm phục."

Vu Sơn quát to: "Bách Lý Phú, ngươi vị trí nói, sợ là che giấu không ít chứ? Nguyệt Hồn vừa vì là cửu tinh đỉnh cao Giới Vương, ngươi có năng lực gì phá hắn thần thể, tán hắn phong nguyệt lực lượng. Mà tổ tiên vu tước đại nhân lại là chuyện gì xảy ra? Tất cả những thứ này, đều là bái ngươi ban tặng a!"

Bách Lý Phú khinh miệt đảo qua hắn một chút, giễu cợt nói: "Giun dế giống như vô tri tiểu bối, có tư cách gì chất vấn bản tọa? Nguyệt Hồn cùng vu tước tất cả những thứ này, toàn bộ là bọn hắn gieo gió gặt bão. Mà bản tọa này đến, chính là muốn kết thúc này mấy vạn năm nhân quả, cho chuyện năm đó làm một hoàn toàn kết thúc!"

Bách Lý Phú giơ tay ở trước người bấm quyết.

Vô số hắc hỏa tự quyết ấn bên trong khuếch tán, trong khoảnh khắc bao phủ toàn thân.

Mười hai con màu đen Kim Ô hỏa ảnh biến ảo mà ra, lượn quanh thành một vòng, uy áp đáng sợ tự thành thế giới, nháy mắt khuếch tán mở, bao phủ ở mỗi người trái tim.

Bách Lý Phú nói: "Bạch Cốt phu nhân, kính xin giúp ta một chút sức lực. Ta tới thu thập này đối với nghiệp chướng, ngươi lấy Phong Nguyệt Chi Thư."

Bạch Cốt phu nhân trên mặt xẹt qua ngoan sắc, quát lên: "Tốt!"

Cái kia yêu ảnh trên biến thành phong nguyệt lực lượng, không ngừng xoay tròn, xúc động vạn vật thuỷ triều, càng ngày càng mạnh.

Mà Nguyệt Hồn bản thân nắm trong tay ba mươi sáu viên Yêu Đế Cổ Châu, càng là thế giới chồng chất, sức mạnh thành cấp số nhân đưa lên tăng.

Nếu như chỉ có một, Bạch Cốt phu nhân tự hỏi không vấn đề chút nào.

Nhưng hai hạng Thiên Thần Quyết thần thông biến ảo mà ra, chồng chất lên nhau, mặc dù là nàng là cửu tinh Giới Vương, nắm giữ hoàn mỹ ngự hồn thông suốt lưu ly thân thể, thêm vào tụ tập đế ngọc, cũng không nắm chắc.

Bạch Cốt phu nhân chắp hai tay, chỗ mi tâm hiển hóa ra Huyền Âm Châu.

Châu bên trong có tự mình bóng mờ ngồi xếp bằng.

Huyền âm khí toàn bộ hướng về trên song chưng tụ lại mà lên, như là một cái to lớn gió túi, có thể bớt thời gian tất cả năng lượng.

Lòng bàn tay khe hở nơi, thỉnh thoảng có kim quang đột ngột để lộ, chính là cái kia nhân quả tụ tập đế ngọc sức mạnh.

Bốn nguồn sức mạnh bộc phát ra, toàn bộ Nguyệt Hoa không gian kịch liệt rung động, hóa ra vô số đạo giống mạng nhện vết rạn nứt, bất cứ lúc nào muốn đổ nát mở.

Dương Thanh Huyền hãi tiếng nói: “Nguyệt Hồn đại nhân!”

Nguyệt Hồn toàn bộ người đều đắm chìm ở một luồng tâm tình hạ, đối ngoại vật trí nhược không nghe, khuôn mặt dữ tợn bên trong, một đôi ánh mắt nhưng là ôn nhu rơi vào vu tước trên người, ôn nhu nói: “Tước nhi, từ nay về sau, lại không có người có thể mang chúng ta tách ra.”

Dương Thanh Huyền tâm thần run lên, trong đầu hiện ra mấy đạo hình tượng, Vu Khinh Nguyệt, Tử Diều Hâu, Thi Ngọc Nhan, Tử Dạ, thậm chí là Hoa Thanh Hoa Linh, các loại hồng nhan tri kỷ, từng cái ở trong đầu xẹt qua.

Tướng hận không bằng triều có tin, tương tư bắt đầu cảm thấy hải không phải sâu.

Thi Diễn vội la lên: “Minh chủ, chúng ta mau bỏ đi đi, không gian này muốn nổ tung. Hơn nữa, ở mấy người này chiêu thức hạ, chúng ta căn bản là không có có sức mạnh chống lại.”

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia Phong Nguyệt Chi Thư một chút, kịp thời quyết đoán quát lên: “Rút lui!”

Chính Tinh Minh mọi người, lập tức hướng về màu vàng kia cánh cửa cực lớn bỏ chạy.

Tinh Cung cùng Vong Xuyên Thủy tộc, thậm chí là Sâm La Điện người, cũng cảm nhận được hủy thiên diệt địa nguy hiểm, đồng thời hướng về cánh cửa cực lớn bỏ chạy.

Ngay ở Dương Thanh Huyền đám người muốn bước ra cửa lớn chớp mắt, môn kia đột nhiên loáng một cái, mặt trên hiển hóa ra tảng lớn phù văn, như châu liêm rơi xuống.

Sau đó trên cửa hào quang lóe lên, liền hoàn toàn biến mất không gặp.

“Cái gì?!”

“Cửa không còn?!”

“Xảy ra chuyện gì?”

“Không được! Là có người động tay động chân!”

Dương Thanh Huyền cùng Vu Sơn đám người dùng Linh Mục thần thông nhìn tới, ở môn biến mất chớp mắt, phảng phất ở ngoài cửa nhìn thấy người cái bóng.

Vu Sơn cả giận nói: “Là ai? Lại chim sẻ ở đằng sau?”

Thi Diễn vội la lên: “Không kịp để ý tới, ta thử xem đem không gian này chém vỡ!”

Nói, một tay phất lên, liền cắt vào hư không, đi phía trước một trảo.

Vô số không gian phù văn hội tụ đến, bị bàn tay lớn trực tiếp bóp nát.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Tảng lớn quy tắc không gian nổ tung, trước mắt vết nứt không ngừng mở rộng.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, bắn ra kim quang, ngạc nhiên cả giận nói: “Đây là...”

Chỉ thấy bên trong kẽ hở kia, đầy rẫy vô số rậm rạp chằng chịt màu vàng xiềng xích, nhằng nhịt khắp nơi, đem trọn cái Nguyệt Hoa không gian toàn bộ đóng kín!

Dương Thanh Huyền không nói hai lời, chiến kích loáng một cái, liền hướng về cái kia chút xiềng xích chém tới.

Một trận “Ầm ầm” vang vọng, vô số hoa quang theo xiềng xích khuếch tán, đem đánh chém lực lượng toàn bộ hóa giải.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1763: Toàn Tức Phong Ấn Thuật, Vong Xuyên Ngăn Nước

Thi Diễn hoàn toàn biến sắc, nói: “Đây là toàn tức Phong Ấn thuật! Mỗi một chỗ phù văn chịu đến công kích, đều sẽ nháy mắt đem công kích phân giải tại chỗ có phù văn trên, trừ phi đem hết thảy phù văn đồng thời đập vỡ tan, bằng không căn bản phá không mở!”

Dương Thanh Huyền quát lên: “Vậy liền đem hết thảy phù văn đập vỡ tan!”

Đúng lúc này, tất cả mọi người sắc mặt chợt biến, toàn bộ đều lộ ra thần sắc.

Phía sau Bách Lý Phú cùng Bạch Cốt phu nhân, dĩ nhiên ra tay, đáng sợ chiêu thức mang theo hủy diệt hết thảy sức mạnh, chỉ là dư âm, liền chấn động đến mức Nguyệt Hoa lay động, liền ngay cả cái kia phong tỏa bé nhỏ xiềng xích, cũng không ngừng lập loè lạnh lùng hàn quang.

“Nguyệt Hồn.”

Ánh trăng trung tâm, Vu Tước thân thể run lên, chậm rãi mở mắt ra.

“Tước nhi!”

Nguyệt Hồn đại hỉ, càng không nhịn được rơi xuống nước mắt, nắm thật chặt Vu Tước tay, nhâm thời không lực lượng mạnh hơn, nhận lệnh vận lại lịch vô số kiếp, đều không thể đem hai người tách ra.

Vu Tước nở nụ cười xinh đẹp, nói: “Ta rốt cục mới gặp lại ngươi. Này mấy chục ngàn năm đến trải qua tất cả, cũng đáng giá.”

Nguyệt Hồn mỉm cười, lăn xuống nước mắt, đem Vu Tước tay đặt ở trên gương mặt khẽ vuốt, yêu thương nói: “Từ nay về sau, lại không có bất kỳ người nào, bất cứ chuyện gì, có thể mang ngươi và ta tách ra.”

Vu Tước nặng nề gật gật đầu, thân thể một hồi đứng lên, nắm Nguyệt Hồn tay, nói: “Này mấy vạn năm đến, ta vẫn luôn ở đây chân kinh trong không gian, cuối cùng rồi sẽ cái kia giả kinh nghiệp lực hóa đi. Tất cả đều nhân phong nguyệt mà lên, liền do phong nguyệt mà đi đi.”

Hai người nhìn nhau nở nụ cười, vô số qua lại, vô số tương lai, đều hội tụ ở hiện tại.

Giờ khắc này, lẫn nhau ôm nhau, liền có tất cả.

Vu Tước áo bào cổ động, mạnh mẽ lốc xoáy lượn quanh ở quanh thân, đồng thời điểm điểm huỳnh chỉ từ trên người bốc lên, dường như vô số Nguyệt Hoa, chui vào yêu Ảnh chi bên trong.

Càng là thân hóa phong nguyệt, cùng cái kia yêu ảnh phối hợp.

Nguyệt Hồn hai tay bấm quyết, kim quang tăng vọt bên dưới, ba mươi sáu viên Yêu Đế Cổ Châu liên thành một đường, làm là trận nhãn, ngưng tụ thành to lớn ấn quyết.

Uy áp kinh khủng thoáng qua bao phủ Thiên Lý, mang theo chấn động diệt khí tức, cùng phong nguyệt lực lĩnh ngộ hỗ trợ lẫn nhau.

Bách Lý Phú cả giận nói: “Không được! Càng là hoàn chỉnh phong nguyệt lực lượng cùng Đại Thừa Vô Lượng!”

Bạch Cốt phu nhân cũng là hoàn toàn biến sắc, hai chiêu hoàn chỉnh Thiên Thần Quyết, ở đỉnh cao Giới Vương trong tay triển khai ra, đã đến gần vô hạn tầng kia cảnh giới!

http://tr u yencuatui.net/

Bách Lý Phú bấm quyết bên dưới, mười hai căn hắc vũ nổ lớn thiêu đốt, dập dờn ra vô biên màu đen biển lửa, đốt cháy hư vô.

Lập tức ấn quyết biến đổi, biển lửa chính là điên cuồng trào về, ngưng tụ thành bàn tay khổng lồ, phảng phất có thể trấn áp thiên địa.

Bạch Cốt phu nhân toàn thân dâng trào ra cường đại huyền âm lực lượng, đem không gian đông thành tái nhợt sương hoa.

Trắng như tuyết cốt tượng ở đây tái nhợt trong thiên địa ngưng tụ mà thành, không dính một hạt bụi, thánh khiết vạn phần, bóng người nhàn nhạt bao phủ bên trên.

Bạch Cốt phu nhân một chưởng đánh ra, cái kia cốt tượng chính là nhân dịp chưởng phong, trong phút chốc mà đi.

Đồng thời Bách Lý Phú to lớn kia hỏa diễm bàn tay, cũng là cuồng chụp mà đi.

Bốn nguồn sức mạnh, bốn loại tràng năng, giống như cùng bốn cái thế giới.

Đương thế giới đụng vào nhau, cũng chỉ còn sót lại hủy diệt cùng hư vô.

Toàn bộ thiên địa chỉ còn dư lại cực mạnh bạch quang, bạo ngược năng lượng phá hủy vô số quy tắc, cũng hướng về xa xôi vô tận nơi dập dờn bồng bềnh mà đi.

"Ầm ầm!"

Toàn bộ phong nguyệt không gian triệt để nổ tung, lan đến vô cùng xa xa.

Vong Xuyên bầu trời cái kia trắng hếu nguồn sáng, lại này đáng sợ gợn sóng hạ, hiện ra vô số vết rạn nứt, như là đánh nát mâm ngọc, muốn nát đi.

Vô số Huyền Âm Chi Thủy, từ Vong Xuyên không gian điên trào mà ra, tiến vào hư vô vũ trụ.

Đồng thời lại bị Tam Thập Tam Thiên vị diện dẫn lực ảnh hưởng, ở toàn bộ tinh vực du đãng, hóa thành từng cái nhánh sông, hướng về hết thảy vị diện cùng Trung Ương Đại thế giới mà đi.

Dương Thanh Huyền đám người không không ngạc nhiên.

Ở Hỏa Nhãn Kim Tình cùng các loại Linh Mục thần thông quan sát, rõ ràng gặp được này chút cảnh tượng đáng sợ.

Thi Diễn sắc mặt trắng bệch, sợ hãi nói: "Vong Xuyên bị chặn ngang đánh nát! Huyền âm khí theo nước nguyên chảy vào toàn bộ tinh vực. Không chỉ có là các đại vị mặt tai nạn, hơn nữa sẽ dẫn tới âm dương mất thăng bằng, dẫn đến Thiên Hà mực nước dâng lên, tràn ra Thiên Hà, tương tự tràn vào ba mươi ba giới!"

Hoàng Ẩn cười như điên nói: "Đùa giỡn! Dương Thanh Huyền, Thi Diễn, này đều là các ngươi Chính Tinh Minh rùm lên! Nếu không có các ngươi tới cướp Phong Nguyệt Chi Thư, làm sao sẽ xuất hiện đáng sợ như vậy sự tình. Thiệt thòi các ngươi tự xưng là Nhân Hoàng chính thống, bây giờ nhìn các ngươi làm sao hướng về người trong cả thiên hạ bàn giao!"

Vu Sơn cả giận nói: "Thằng nhãi ranh! Xuất thủ bốn người, có người nào là Chính Tinh Minh? Đúng là có một vị Bách Lý Phú, là các ngươi Tinh Cung người a!”

Hoàng Ẩn châm chọc nói: “Cái kia Vu Tước không phải ngươi Vu gia người?”

Dương Thanh Huyền buồn bực mất tập trung, chẳng muốn cãi vã, vội vàng hỏi: “Thi Diễn đại nhân, có thể có cứu lại phương pháp?”

Thi Diễn nhìn to lớn kia lỗ thủng, như ngân hà giống như rực rỡ, vẫn còn ở không ngừng mở rộng, lo lắng nói: “Bây giờ duy nhất có thể cứu lại cùng trấn áp người, cũng chỉ có Huyền Thiên Cơ.”

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu, cả kinh nói: “Thiên Địa song bảng?”

Thi Diễn gật đầu nói: “Thiên Địa song bảng chính là này một vực quy tắc biến thành, có thể ổn định Tam Thập Tam Thiên giới lực. Bây giờ Vong Xuyên bị chặn ngang đánh nát, dẫn tới tinh vực chấn động, Thiên Hà mực nước mất thăng bằng, Huyền Thiên Cơ giờ khắc này tay cầm Thiên Địa song bảng, tất nhiên sẽ có cảm ứng. Nếu như trấn giữ không được này một tai nạn, sợ là cả tinh vực thế năng kết cấu đều phải sửa, vô số sinh linh đồ thán.”

Dương Thanh Huyền lòng như lửa đốt, một đôi Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về nổ tung hư vô không gian nhìn tới, cũng không biết Nguyệt Hồn mấy người như thế nào.

Vu Sơn cùng Thi Diễn cũng là lắc đầu, hoàn toàn không cảm ứng được mấy người khí tức.

“Ha ha, Quân Thiên Tử Phủ chưởng môn thực sự là lòng dạ đàn bà. Sinh linh đồ thán, chết đều là một ít giun dế. Giun dế chết nhiều hơn nữa thì lại làm sao? Cường giả trước sau tay cầm mệnh trời, khống chế tương lai.”

Cái kia trên hư không, truyền đến cười lạnh một tiếng.

Chính Tinh Minh, Tinh Cung cùng Vong Xuyên Thủy tộc, không khỏi là trong lòng giật mình, đột nhiên hướng về cái kia hư không nhìn tới.

Sức mạnh to lớn tự hư vô kia nơi đè ép xuống.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ma?!”

Nguồn sức mạnh này, chính là ma khí!

Cực kỳ mạnh mẽ, hơn nữa không chỉ một đạo.

Trong hư vô kia, một điểm điểm hóa ra màu đen, mờ mịt một mảnh.

Bên trong phảng phất có đại lượng bóng người, đầy rẫy thô bạo cùng mạnh mẽ khí.

“Uống thời gian bài hát, say thời gian ma.”

“Trước mắt bao nhiêu vật nhỏ vụn.”

“Người đời là không phải chấp nhận ta.”

“Thanh, cũng cười ngươi.”

“Tỉnh, cũng cười ngươi.”

Trong trẻo thơ trong tiếng, mang theo một nụ cười lạnh lùng, một tia trào phúng, một tia ngạo nghễ.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Chung Hiệt?!”

Bóng đen ở bầu trời từ từ tản đi, hiển hóa ra lượng lớn bóng người, đều là hắc giáp hoa văn người của Ma tộc.

Chung Hiệt đứng ở đằng trước nhất, một mình mà lập, trên vai vác Ngự Hình Hoang Đao, trong đôi mắt mang theo điểm điểm hàn ý cùng trào phúng, quan sát mọi người.

Thi Diễn cả kinh kêu lên: “Ma tộc!”

Chung Hiệt phía sau, cái kia từng vị sát khí lẫm liệt thân ảnh, chính là ở Thương Khung tinh vực bên trong, biến mất đã lâu ma một trong tộc.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1764: Mới Ma Chủ, Ba Điều Kiện

“Chà chà, bao lâu không thấy, Dương Thanh Huyền.”

Chung Hiệt đối với mọi người làm như không thấy, một đôi mắt lạnh, thẳng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, lóe lên quỷ dị ánh sáng lộng lẫy.

Dương Thanh Huyền cũng là ngạc nhiên, Chung Hiệt khí thế trên người, càng để hắn hoàn toàn nhìn không thấu, duy nhất có thể xác định, đã là Giới Vương!

“Làm sao sẽ nhanh như thế?”

Dương Thanh Huyền trong đầu ý nghĩ bay lộn, trên người Chung Hiệt nhất định chuyện gì xảy ra.

Chung Hiệt sắc mặt trầm ngưng, nội tâm đồng dạng nhấc lên cơn sóng thần.

Tự bầu trời luận võ từ biệt, Chung Hiệt trở lại Ma tộc bên trong, khổ luyện Ngự Hình Hoang Đao, cũng lại đạt được trong tộc đại ma truyền thừa, cắn nuốt hai vị Giới Vương cấp ma thể.

Lúc này mới hoàn toàn luyện hóa Ngự Hình Hoang Đao, đột phá tới ma thể.

Đồng thời thừa kế Ma tộc vương vị.

Trở thành thế hệ này Ma Chủ.

Nguyên bản một lòng chấp nhất muốn tìm Dương Thanh

Huyền tuyết hận, nhưng tự bước vào Giới Vương sau, đối với đánh với Dương Thanh Huyền một trận chấp nhất thì để xuống. Bởi vì Giới Vương bên dưới đều giun dế, hai người căn bản cũng không ở một cấp độ, không thuộc về một cái thế giới.

Mỗi lần nghĩ đến đây, Chung Hiệt đều là khóe miệng vung lên một nụ cười, hướng về qua các loại, đều chỉ trở thành hồi ức. Kẻ loài người kia thiên tài, lại cũng sợ không bắt nguồn từ mình nửa điểm sóng lớn.

Nếu như tương lai ngày nào gặp phải, đối phương gặp được chính mình thời gian cái kia loại hết sức lo sợ dáng vẻ, có lẽ sẽ có mấy phần húng thú đây.

Giờ khắc này hai loại người rốt cục gặp lại, bốn mắt tương đối.

Chung Hiệt vẫn chưa nhìn thấy cái kia mong đợi thành hoảng sợ thành sợ dáng dấp, mà là sững sờ sau, khuôn mặt nụ cười lạnh nhạt, không có bất kỳ sợ hãi, khiếp sợ, thậm chí không có một tia không tự nhiên, ngược lại là hai tay mình không rõ chảy ra từng tia từng tia mồ hôi lạnh.

Chung Hiệt sắc mặt hắc trầm xuống, nội tâm sinh ra ngọn lửa không tên.

Dương Thanh Huyền khóe miệng khẽ nhếch, từ tốn nói: “Là hồi lâu không thấy, bầu trời luận võ từ biệt, ngươi trường tiến không ít a.”

Chung Hiệt trong đầu “Vù” một hồi, kém một chút tức giận nổ tung, lại còn nói chính mình trường tiến không ít! Cái kia tư thế, giống như trưởng giả ở lời bình vãn bối.

“Đáng chết!”

Chung Hiệt tức giận nghiến răng, cắn răng nghiến lợi nói:

“Dương Thanh Huyền, ngươi vẫn là trước sau như một làm người chán ghét, trước sau như một đáng chết a!”

Dương Thanh Huyền cười nhạt, lạnh lùng nói: “Ta có hay không chán ghét, có hay không đáng chết, còn chưa tới phiên ngươi đến chỉ điểm. Đúng là mới vừa món nợ, sợ là coi một cái.”

Thi Diễn bọn người mặt lạnh lùng, vừa nãy năng lượng kinh khủng nổ tung hạ, Chính Tinh Minh võ tu tử thương tảng lớn, thứ yếu là Sâm La Điện, trái lại Tinh Cung cùng Vong Xuyên Thủy tộc vốn là ít người, chết ngược lại không phải là rất nhiều.

Giờ khắc này đều là đằng đằng sát khí, nhìn chằm chằm chúng Ma tộc người.

Chung Hiệt cười lạnh nói: “Tất cả đều là cung giương hết đà, còn muốn thiêu thân lao đầu vào lửa sao?”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng liếc mắt nhìn hắn, nói: “Các ngươi đã đã cuốn vào, cũng đừng nghĩ toàn thân trở lui. Trước tiên ở một bên lạnh nhạt thờ ơ đi, sau đó lại thu thập các ngươi.”

Người của Ma tộc chắc chắn sẽ không vô duyên vô cớ xuất hiện, hơn nữa Chung Hiệt sau lưng rất nhiều đại ma, không khỏi là khí tức sâu xa dài lâu.

Ma tộc ở Thương Khung tinh vực yên lặng hồi lâu, lần này đột nhiên tảng lớn xuất hiện, sau lưng nguyên nhân sợ sẽ không đơn giản.

Ở không có biết rõ sự tình trước, đây là Dương Thanh Huyền tạm không động thủ một trong những nguyên nhân.

Thứ yếu chính là Vong Xuyên bị chặn ngang cắt ngang, toàn bộ huyền âm khí tản ra, lan đến Tam Thập Tam Thiên. Ở to lớn như vậy tai nạn trước mặt, tạm thời cũng không kịp nhớ Ma tộc động tác.

Cái cuối cùng nguyên nhân, chính là cái kia Phong Nguyệt Chi Thư cùng bốn vị cường giả tăm tích.

Bạch Cốt phu nhân, Bách Lý Phú, Vu Tước, cùng hắn giao tình không sâu, thậm chí không có giao tình, chết cũng đã chết.

Nhưng Nguyệt Hồn nhưng có mấy lần nhân duyên, nhiều lần giúp đỡ quá hắn.

Dương Thanh Huyền hi vọng hắn có thể sống sót.

Còn có chính là cái kia Phong Nguyệt Chi Thư, tuy nói có thể truyền thừa Thiên Thần Quyết môi giới, tất nhiên phi phàm, sẽ không như vậy dễ dàng nát tan. Nhưng vừa nãy một kích kia, thật sự là kinh thiên động địa, liền ngay cả Vong Xuyên đều bị đánh nát, Phong Nguyệt Chi Thư sợ là...

Dương Thanh Huyền ánh mắt nhìn phía hư không, sắc mặt cực kỳ khó coi, trong lòng như là bị đè ép một khối đá tảng, hô hấp đều có chút khó khăn.

Nếu như Phong Nguyệt Chi Thư thật sự vỡ vụn, cái kia Vu Khinh Nguyệt cũng chỉ còn sót lại tán công trùng tu một đường.

Bất quá từ vừa nãy Bách Lý Phú trong lời nói cũng biết, Nguyệt Hồn cũng là tán công trùng tu, tựa hồ không như trong tưởng tượng nghiêm trọng.

“Đợi lát nữa?”

Chung Hiệt cười nhạo một tiếng, lãnh đạm nói: “Ngươi muốn tìm, hẳn là cái này chứ?”

Ngự Hình Hoang Đao hướng về cái kia hư không chỉ tay.

Một điểm lớn chừng móng tay ma khí xoay vòng mà ra, gào thét trong đó, liền hóa thành lớn bão táp lớn, vô số thời không quy tắc như lưu quang đường cong, lượn quanh ở bốn phía.

Ở bão táp trung ương, chậm rãi trợn mở một đôi ma nhãn, chiếu rọi mà tới.

Dương Thanh Huyền đám người trong lòng kinh sợ, cái kia Ma Tôn tựa hồ đứng ở khác nhất thời không hạ, nhìn thấy trước mắt, không phải thật rồi lại không phải giả.

Ma Tôn nâng hai tay lên, ôm thành hình một vòng tròn.

Lập tức có hình cầu hắc quang hóa ra, bên trong một điểm hoàng quang tung bay, như đậu tằm to nhỏ.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm tia sáng kia, vui vẻ nói: "Phong Nguyệt Chi Thư!"

Đồng thời nội tâm chấn động dữ dội, trước mắt vị này Cự Ma rốt cuộc là cái gì? Có thể từ vừa nãy cái kia năng lượng đáng sợ trong bão tố, đem Phong Nguyệt Chi Thư lấy ra đến.

Thi Diễn đột nhiên kinh hãi nói: "Cổ ma! Đây là Thái Hư Cổ ma!"

Hoàng Ẩn đám người đều hoàn toàn biến sắc, hoảng sợ nhìn cái kia ma, vô số gió bão ở quanh thân dần dần tản đi, lộ ra to lớn ma chi chân thân.

Động Huyền kinh hãi nói: "Vùng trời này hạ, làm sao còn sẽ có Thái Hư Cổ ma tồn tại? Này ma... Đúng là còn sống sao?"

Dương Thanh Huyền triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, nhưng bị một tầng mờ mịt hắc quang cản lại, không thấy rõ này ma - hình dáng.

Sau đó, Hỏa Nhãn Kim Tình rơi vào cái kia Ma quang bên trong, Phong Nguyệt Chi Thư đích xác là thật.

Dương Thanh Huyền yết hầu nhuyễn động hạ, nhìn phía Chung Hiệt, nói: “Này sách cho ta.”

Chung Hiệt nở nụ cười, cười rất vui vẻ, “Ngươi nói cho ngươi liền cho ngươi?”

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Ngươi nghĩ sao?”

Chung Hiệt cười nói: “Đem ở đây tất cả mọi người giết, sau đó đem Thiên Ma Đồ giao cho ta, lại theo ta về Ma tộc, này Phong Nguyệt Chi Thư chính là của ngươi.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, nói: “Ba điều kiện?”

Chung Hiệt híp mắt gật đầu nói: “Ba điều kiện.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thiên Ma Đồ giá trị, cũng không tại Phong Nguyệt Chi Thư xuống đi? Một vật đổi một vật, đã là công bình nhất. Nếu như ngươi cảm thấy thiệt thòi, ta có thể lại thêm điểm thẻ đánh bạc, cho ngươi một ít linh thạch gì gì đó.”

Chung Hiệt nói: “Linh thạch? Ngươi đang nói đùa sao?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Không không, ta cũng không có nói cười. Cái điều kiện này hết sức công bằng, nếu như ngươi không muốn...”

Dương Thanh Huyền trong mắt phát lạnh, nhìn chằm chằm Chung Hiệt, lạnh lùng nói: “Cái kia vừa nãy món nợ này, hiện tại liền muốn trước thời gian quên đi.”

Chung Hiệt cười gằn nói: “Tính sổ, vẫn luôn là ta thích chuyện a.”

Ngự Hình Hoang Đao đưa ngang trước người, một đôi mắt lạnh, sát khí cuồn cuộn ngất trời.

Phía sau một vị màu tím đôi giác Ma tộc, cung kính nói: “Chủ thượng, đem này chút người giết hết, không chỉ có cho nhân tộc lớn đả kích lớn, hơn nữa trực tiếp chiêu cáo bách tộc, ta Ma Chủ đại nhân, muốn lại đến thiên hạ!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1765: Lại Đến Thiên Hạ, Thiên Ma Đồ

“Ma tộc lại đến thiên hạ!”

Dương Thanh Huyền đám người cùng Vong Xuyên Thủy tộc, đều hoàn toàn biến sắc, lộ ra vẻ khiếp sợ.

Cái kia màu tím song giác ma đầu nói, bọn họ đột nhiên xuất hiện ở nơi đây, tuyệt đối không phải là đơn độc sự kiện, mà là muốn lại vào thế gian, quân lâm thiên hạ.

Chung Hiệt sau lưng ma đầu, từng cái từng cái lộ ra dữ tợn, hình thái đặc thù không một, nhưng toàn bộ giống nhau là, không khỏi là ma khí cuồn cuộn ngất trời.

Dương Thanh Huyền cầm kích mà lập, nói: “Hoàng Ẩn, tung anh, ngươi hai người làm sao nhìn? Bất kể là muốn cướp đoạt Phong Nguyệt Chi Thư, vẫn là đánh lén Ma tộc lại vào thế gian, này chiến đều không thể tránh khỏi, các ngươi là muốn chiến vẫn là lùi?”

Dương Thanh Huyền bổ sung lại nói: “Hoặc là liền dắt tay một trận chiến, hoặc là liền cút. Muốn tránh ở một bên trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi chuyện như vậy, là tuyệt sẽ không phát sinh.”

Hoàng Ẩn cùng tung anh đều là do dự bất định, nhìn chằm chằm cái kia Thái Hư Cổ ma trong hai tay bảo vệ Phong Nguyệt Chi Thư, khó có thể lựa chọn.

Động Huyền trầm giọng nói: “Vong Xuyên phá nát, nước đầy thiên hạ, dẫn đến Tam Thập Tam Thiên mất thăng bằng, sinh linh đồ thán. Nếu như lại để Ma tộc xía vào một chân, đối với tộc ta mà nói, càng là có tính chất huỷ diệt tai nạn. Này chiến không tránh được.”

Tinh Cung người đều là nhẹ nhàng gõ đầu.

Tung anh nhìn chằm chằm cái kia Phong Nguyệt Chi Thư, nói: “Sách này chính là phu nhân nhất định phải đồ vật, chúng ta cũng không buông tay, chiến!”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Đã như vậy, vậy liền đánh đi. Mọi người đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng, các lấy đoạt được!”

Chung Hiệt giễu cợt nói: “Tại chỗ ai cũng đừng muốn đi, chiến cùng không chiến, đều phải chết, có khó như vậy lựa chọn sao? Giết!”

Sau lưng đại ma, từng cái từng cái dữ tợn gầm thét lên, hóa thành màu đen Ma quang vọt xuống tới.

Dương Thanh Huyền chiến kích loáng một cái, vẽ ra một đạo màu vàng đường vòng cung, bắn đi ra.

“Đùng” một tiếng, liền đem một vị Khuy Chân cảnh ma đầu trực tiếp chém thành hai nửa.

“A!”

Cái kia ma đầu kêu thảm một tiếng, ở không trung nổ ra, hóa thành mảng lớn ma khí lăn lộn.

Này chút ma khí không tiêu tan, đột nhiên bị bên cạnh người một vị đại ma Yêu Đao hút tới, trực tiếp tràn vào trong đao.

Cái kia đao quang bên trong, liền lờ mờ có thể thấy được vị này đại ma dáng người, ngưng ra một đạo đánh chém, liền hướng Tinh Cung người chém tới.

Ma tộc thân thể hết sức kỳ lạ, bỏ mình bên dưới, ma khí không tiêu tan, hóa thành nhất năng lượng tinh thuần, có thể bị đồng bạn tùy ý lợi dụng.

Dương Thanh Huyền bọn người là ở khốc liệt chém giết phía sau, lại chịu đến cái kia cỗ sức mạnh hủy thiên diệt địa xung kích, đúng như là Chung Hiệt nói, đều là tiêu hao rất nhiều. Giờ khắc này ở lượng lớn Ma tộc trùng kích vào, không có đấu mấy hiệp, thì có bại trận dấu hiệu.

Dương Thanh Huyền cũng là bị một vị ba sao Giới Vương đại ma, ép tới không còn sức đánh trả chút nào, mệt mỏi ứng phó.

Ma tộc thực lực, vẫn còn ở bọn họ dự đoán bên trên.

Thi Diễn đập tan một vị đại ma thân thể, trong khoảnh khắc đi tới Dương Thanh Huyền bên cạnh người, vội la lên: “Tình thế không ổn, Dương Thanh Huyền, ngươi trước đi, trở lại viện binh!”

Dương Thanh Huyền chiến kích vung vẩy liên tục, cười khổ nói: “Đại nhân đang nói giỡn sao? Bây giờ đi về viện binh ở đâu ra cùng.”

Hắn tự nhiên biết Thi Diễn là lý do, hi vọng hắn đi trước, miễn cho chết ở đây.

Lúc này nói ra: “Tử chiến đến cùng, ý ta đã quyết, đại nhân không cần nhiều lời.”

Thi Diễn thở dài, lập tức liền theo sát ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, không thể cách quá xa, hết khả năng hộ tống chu toàn.

Vong Xuyên Thủy tộc đã có người bắt đầu trốn, bọn họ cũng không muốn ngăn cản Ma tộc giáng lâm, cũng không muốn cướp giật Phong Nguyệt Chi Thư, tự nhiên không thể đem mệnh chôn vùi ở đây, đấu sau một lúc, gặp có cơ hội liền vội vàng trốn chạy.

Bao quát ba đại danh tộc tộc trưởng, còn có các đại cường tộc may mắn còn sống sót cường giả, không bao lâu đi liền đi, chết chết, không còn một mống.

Dương Thanh Huyền đánh một trận, nội tâm vừa sợ vừa nóng nảy, những ma tộc này tuy rằng sẽ chết, nhưng chết rồi ma khí không tiêu tan, trái lại bị đồng bạn thu nạp, làm cho đồng bạn không ngừng trở nên mạnh mẽ.

Đấu hơn nửa giờ sau, chết rồi một phần năm Ma tộc, nhưng cũng để còn dư lại bốn phần năm, càng cường hãn hơn.

Thậm chí có chút đại ma trực tiếp ôm ngực mà lập, lạnh lùng nhìn tất cả.

Ở trong mắt Ma tộc, người yếu đạo tiêu ngã xuống hóa thành dinh dưỡng bị cường giả hấp thu, chính là thiên kinh địa nghĩa việc, lại không quá bình thường.

Mà Nhân tộc cùng Sâm La Điện này phương, nhưng chết trận hơn nửa, hầu như thành tan vỡ tư thế.

Dương Thanh Huyền đột nhiên trong đầu di chuyển quá hình tượng, lúc trước ở ma đồ bên trong tòa thánh điện thời gian, cái kia Thiên Ma Đồ thu nhận vạn ma lúc cảnh tượng, không khỏi trong lòng hơi động, dừng lại chiến kích, một tay bấm quyết, đem Thiên Ma Đồ lấy ra.

Này đồ tự Tinh Cung cuộc chiến thời gian dùng qua một lần, thả ra vạn ma ở ngoài, Dương Thanh Huyền ngay ở chưa từng dùng.

Phía sau tế luyện mấy lần, tiểu có tâm đắc, nhưng bởi vì công pháp quá tà, cùng mình hoàn toàn không thích hợp, vẫn gác lại.

Ma đồ ở không trung loáng một cái, tảng lớn Ma quang khuếch tán, phảng phất một đạo nguồn sáng, đem trong ngàn dặm phá toái hư không, toàn bộ bao phủ đi vào.

Vô số ma khí tự chiến trường bên trong xoay quanh mà lên, bị hút vào trong bản vẽ.

Liền ngay cả một ít đại ma thần thông chiêu pháp, cũng vì đó hơi ngưng lại, tảng lớn sức mạnh trôi đi đi ra, bị Thiên Ma Đồ hút đi.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, không ngừng đem quyết ấn đánh vào bên trong, tăng mạnh Thiên Ma Đồ uy năng.

Hoàng Ẩn đám người giận dữ, quát: “Có bảo vật này, vì sao không sớm ra tay!”

Từng cái từng cái nghiến răng nghiến lợi, cho rằng Dương Thanh Huyền cố ý hành động.

Dương Thanh Huyền cũng lười giải thích, toàn thân toàn ý khởi động Ma đồ.

“Bộ tộc ta chí bảo, há lại là ngươi có thể nắm giữ!”

Chung Hiệt sợ quát một tiếng, liền hóa thành một vệt sáng, hướng về cái kia Ma đồ lao đi.

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, liền xuất hiện trên bầu trời Thiên Ma Đồ, đưa tay vồ xuống dưới, tảng lớn ma khí ở đồ trên lăn lộn, ngưng tụ thành một bàn tay cực kỳ lớn, bỗng nhiên đánh ra.

Chung Hiệt nghiêm ngặt quát một tiếng, Ngự Hình Hoang Đao ở không trung chém một cái, một đường vòng cung qua lại mà qua, đem bàn tay khổng lồ kia chém thành hai khúc.

Nhưng phá toái cự chưởng, cùng cái kia hoang đao hình cung quang một đạo bị Ma đồ hút vào.

Trên bản vẽ “Ma” chữ chớp lên một cái, trở nên càng óng ánh.

Dương Thanh Huyền chiến kích vung lên, bảo hộ xông lên Chung Hiệt liền chém xuống.

“Oành!”

Thiên Khư cùng hoang đao đụng vào nhau, bắn ra tảng lớn kim, hào quang màu đen, như lôi điện hướng về bốn phương tám hướng kích bắn.

Chung Hiệt chỉ cảm thấy hai tay tê dại, thân thể càng bị chiến kích từ Ma đồ trên ép xuống.

“Đáng chết!”

Chung Hiệt nổi giận gầm lên một tiếng, lần thứ hai bay vọt lên.

Dương Thanh Huyền lại là một chiêu Thiên Trảm Thất Thức, kèm theo hỏa diễm, “Liệt Không Vạn Quân!”

“Nhất Đao Khuynh Thiên Hạ!”

“Ầm!”

Hai cái Thánh khí lần thứ hai đụng vào nhau, dư âm như điện như xà, ở trong hư không bùng lên, đem thân ảnh của hai người chiếu rọi phân minh.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trầm ổn, khóe miệng mang theo một tia máu tươi, nhưng là ngậm lấy cười gằn.

Trên người cũng nhiều nơi bị thương, sắc mặt bởi vì tiêu hao rất nhiều mà có vẻ hơi trắng xám.

Chung Hiệt đầy mặt vẻ giận dữ, dữ tợn rít gào, bùng nổ ra vô biên lửa giận.

Này là thiên tài cơn giận, bất khuất cơn giận, bị áp chế không cam lòng cơn giận.

“Ầm!”

Hai cái binh khí tách ra, Chung Hiệt lần thứ hai bị đánh rơi xuống xuống.

Dương Thanh Huyền đứng trên Thiên Ma Đồ, vô số ma khí quanh quẩn bốn phía lăn lộn, nhưng cả người ánh lửa lấp lóe, chiến kích trên kim quang lưu chuyển, vạn ma bất xâm người.

Ma tộc cường giả không không sắc mặt thay đổi, càng bắt đầu dừng lại chiến đấu, xoay người quan sát.

Chương 1766: Ma Đạo Cản Trở, Thà Làm Ngọc Vỡ

Chung Hiệt vừa giận vừa sợ, cái kia một lần cho rằng lại xem thường một trận chiến người, lại còn áp chế ở trên đầu mình.

Bất luận chính mình cố gắng như thế nào, làm sao chém giết, làm sao thu được cơ duyên, đối phương đều vĩnh viễn như một ngọn núi cao giống như, cản tại chính mình con đường phía trước.

“Cản trở! Cản trở!”

Chung Hiệt gầm hét lên: “Ta rốt cuộc hiểu rõ, ngươi chính là ta đạo tâm bên trên, chướng ngại lớn nhất! Hôm nay phải trừ ngươi, lấy chứng ta chi ma đạo!”

Chung Hiệt thân trên tuôn ra màu tím đen ma khí, toàn bộ thân hình rút ra dài mấy lần, trên người nổi lên tỉ mỉ vảy màu đen, sinh lần đầu song giác, sau lưng có đuôi, biến thân thành đại ma.

Trên hai tay nổi lên hào quang, hung ác năng lượng như lốc xoáy giống như ngưng tụ ở trên lòng bàn tay, mạnh mẽ đánh ra ngoài.

Như một bó tia sáng, đâm thủng không gian.

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh, không nhìn ra ưa bi thương, tại chỗ nhảy nhảy dựng lên, một chiêu Sát Na Sinh Diệt liền chém đi ra ngoài.

Đồng thời phía sau hóa ra Hỏa Chi Cốt Tượng, đánh ra Đế Diễm Quyết.

Quyết ấn ở không trung loáng một cái, liền hóa long mà xuống, cùng chiến kích lực lượng dung hợp lại cùng nhau.

“Oành!”

Đen nhánh cột sáng đánh vào ấn quyết bên trên, năng lượng bạo nổ mở, lẫn nhau làm hao mòn.

Toàn bộ thiên địa kịch liệt rung động lên.

Bỗng nhiên răng rắc một tiếng, màu đen kia cột sáng ầm ầm phá nát, hỏa diễm từ ấn quyết trên dâng trào ra, thoáng qua liền đem chi đốt cháy thành hư vô, đồng thời cùng dư uy càn quét đi ra ngoài, đem Chung Hiệt thân hình nuốt hết.

“Ầm” một tiếng, Chung Hiệt toàn bộ nhân hóa làm hỏa nhân, lần thứ hai từ Thiên Ma Đồ trên rơi xuống.

Người của Ma tộc không không đổi sắc mặt, sợ hãi kinh hãi.

Chung Hiệt nhưng là có cao nhất thiên phú Ma Tử, lấy thiên phú khuất phục một đám đại ma, cam tâm phụng hắn làm chủ, để mong dẫn dắt Ma tộc lại đến thiên hạ.

Chính là như vậy một vị tuyệt đại thiên tài, lại Nhân tộc một vị tiểu bối trong tay, liên tiếp ba chiêu đều thua trận.

Liên tục xung kích ba lần Thiên Ma Đồ đều thất bại.

Này cho đông đảo đại ma nội tâm xung kích, so với trong chiến đấu mang tới thương tích còn to lớn hơn.

Thậm chí là trực tiếp đánh sâu vào tín ngưỡng của bọn họ.

Đông đảo đại ma ngừng tay đến, đi vào quan chiến.

Chính Tinh Minh người tự nhiên mừng rỡ, dành thời gian điều tức, đối với Dương Thanh Huyền đánh với Chung Hiệt một trận, tuy có lo lắng, nhưng càng nhiều hơn chính là tự tin.

Liền ngay cả Tinh Cung người, đều là trong lòng cười lạnh, Dương Thanh Huyền ở cùng cấp bên trong, căn bản là là vô địch a.

Quản ngươi cái gì Ma Chủ, Yêu Đế, dị vương, chỉ cần cảnh giới cách biệt không phải to lớn, đều đều không ngoại lệ muốn bị trấn áp.

Chung Hiệt ở rớt xuống mấy trăm trượng sau, ngọn lửa trên người bị ma khí bao trùm tắt, lúc này mới dừng lại.

Chung Hiệt ngửa mặt lơ lửng giữa không trung, lặng lặng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

Cái kia trên mặt cùng tâm tình của nội tâm đã không gặp, không nhìn ra ưa cùng bi thương.

Dương Thanh Huyền nắm lấy một thanh đan dược, liền nuốt vào trong bụng, bên phải tay cầm chiến kích, tương tự nhìn chằm chằm Chung Hiệt nhìn, khí tức chập trùng gợn sóng kịch liệt.

Liên tục chiến đấu, từ lâu thể năng không chống đỡ nổi.

Mới vừa ba chiêu, không khỏi là đem hết toàn lực, mới đưa Chung Hiệt đè xuống.

Chung Hiệt giờ khắc này đắm chìm trong một loại mộng bức trạng thái, thiên phú cực cao để hắn tự được áp chế lửa giận cùng tâm tình, một điểm điểm tỉnh táo lại.

Hai người lẳng lặng giằng co, Dương Thanh Huyền thể năng phục hồi từ từ, mà Chung Hiệt cảm xúc nhưng là nhanh chóng bình tĩnh, một đôi con mắt từ phẫn nộ nôn nóng, trở nên bình tĩnh như hồ.

“Thực sự là khiến ta kinh ngạc mà chấn động a.”

Chung Hiệt tay cầm hoang đao, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nói ra: “Vào giờ phút này, ta không phải không thừa nhận, thiên phú của ngươi và khí vận, đều ở trên ta. Như là không thể nhìn thẳng vào điểm này, liền càng không cách nào chiến thắng ngươi.”

Chúng đại ma đều là nhíu lại đầu lông mày, sau đó không ít nhẹ chút đầu trán.

Mỗi người đều có thuộc về thiên phú của chính mình, cao thấp sai biệt là chân thật tồn tại, không có cần thiết đi cường hành phủ định nó. Mà chính mình nội tâm cảnh giới, thì lại là có thể vô hạn tăng lên.

Thừa nhận mình cùng Dương Thanh Huyền chênh lệch, chính là chiến thắng Dương Thanh Huyền bước thứ nhất.

Dương Thanh Huyền nhìn Chung Hiệt, nói ra: “Vậy bây giờ, ngươi là phải tiếp tục chiến, vẫn là muốn cùng?”

Chung Hiệt cười nói: “Chiến! Tự nhiên là muốn chiến, khoảng cách diệt sạch các ngươi, chỉ thiếu chút nữa mà thôi. Mà ta, cũng đem thân thể sẽ từ từ ngược giết chính là ngươi vui vẻ, ha ha ha ha!”

Dương Thanh Huyền ánh mắt lạnh xuống, chiến kích ở trong tay vung lên, trực tiếp xuyên trên Thiên Ma Đồ, lập tức phun ra ra tảng lớn hư quang, hòa lẫn ma khí tàn phá đi ra ngoài.

Đồ trên “Ma” chữ lưu chuyển, bị hư quang cường hành rót vào đi vào, bắt đầu xuất hiện vết nứt.

Chung Hiệt hoàn toàn biến sắc, quát lên: “Ngươi làm cái gì?!”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Không làm cái gì, ngươi đã muốn này Thiên Ma Đồ, ta trước hết đem phá huỷ. Tiết kiệm ngươi phách lối như vậy sắc mặt, để ta nhìn không thoải mái. Này chiến mặc dù là bại, phá huỷ Thiên Ma Đồ, ta chí ít thoải mái trong lòng, có thể làm cái thoải mái quỷ.”

Nói, chiến kích lại xuyên vào mấy phần, toàn bộ Ma đồ đều bị hư quang bao phủ.

Trên đó phù văn cùng chữ viết, đều không ngừng tan rã.

Chúng đại ma tất cả đều thay đổi sắc mặt, Thiên Ma Đồ chính là Ma tộc thánh vật, can hệ rất lớn.

Chung Hiệt càng là giận dữ, quát lên: “Dừng tay!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ngươi nói dừng tay liền dừng tay?”

Chung Hiệt tâm niệm thay đổi thật nhanh, vội la lên: “Dương Thanh Huyền, ta biết tâm tư của ngươi, đơn giản chính là cầu cái mạng sống, đem Thiên Ma Đồ cho ta, hết thảy dễ nói!”

Dương Thanh Huyền mắng: “Ta sống mẹ ngươi mệnh a, lão tử chỉ là vì còn sống, cần với ngươi xoắn xuýt lâu như vậy sao? Nghĩ muốn Thiên Ma Đồ, thả tất cả mọi người, đem Phong Nguyệt Chi Thư cho ta, bằng không thà làm ngọc vỡ.”

Dương Thanh Huyền giờ khắc này nửa người kim quang, nửa người ma khí, cùng hai cái Thánh khí hầu như dung hợp lại cùng nhau, dữ tợn nói: “Bằng không ta đem này hai cái Thánh khí sức mạnh nổ tung mở, mặc dù không thể diệt sạch các ngươi, chí ít giết chết các ngươi một nửa, xem như là mò một chút tiền vốn!”

Chúng ma đều đổi sắc mặt.

Bọn họ đều không phải là sợ chết, ở trong mắt Ma tộc, sức mạnh chính là tất cả. Ngã xuống chỉ có thể tự trách mình thực lực không đủ. Được làm vua thua làm giặc, không có bất kỳ dễ nói.

Bọn họ lo lắng chính là cái kia Thiên Ma Đồ.

Này đồ truyền thừa vạn năm, chính là Ma tộc thánh vật, liền như vậy hủy đi, đối với Ma tộc mà nói, là khó có thể tiếp thu việc.

Không ít đại ma đều ánh mắt nhìn phía Chung Hiệt.

Đối với bọn họ mà nói, những người trước mắt này giá trị, lại thêm Phong Nguyệt Chi Thư, cũng không ngăn nổi Thiên Ma Đồ.

Bọn họ là cực kỳ tình nguyện trao đổi.

Có vị tư thâm đại ma cổ đại, liền trầm giọng nói: “Chủ thượng...”

Mặc dù chỉ là hô một tiếng, vẫn chưa tỏ thái độ, nhưng đối với Chung Hiệt mà nói, nhưng là áp lực vô hình.

Mình bị tôn sùng là Ma Chủ, nếu như trận chiến đầu tiên liền tổn thất Thiên Ma Đồ, đối với đông đảo đại ma mà nói, là khó có thể tiếp nhận sự tình.

Chung Hiệt sắc mặt đen trầm lợi hại, đúng là vẫn còn chính mình thực lực không đủ a.

Bằng không gì đều Dương Thanh Huyền uy hiếp, làm sao cụ này chút đại ma uy thế.

Chỉ có thực lực tuyệt đối, mới có thể tùy ý ngang dọc thiên địa.

Không chỉ có là vị kia đại ma cổ đại, còn có rất nhiều ma đầu, đều là ánh mắt khẩn trương nhìn chằm chằm Chung Hiệt cùng Dương Thanh Huyền.

Chung Hiệt lòng tràn đầy lửa giận, như vậy thế cuộc bức bách bên dưới, hắn biết Dương Thanh Huyền lại muốn được như ý!

Cái này so với để hắn cắt nhường ra Phong Nguyệt Chi Thư còn muốn phẫn nộ cùng không cam lòng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1767: Lựa Chọn, Nửa Đường Cướp Đi

Dương Thanh Huyền mặt không thay đổi nói ra: "Làm sao, một cái lựa chọn như vậy khó sao? Năng lực của ta nhưng là có hạn, sợ thì không cách nào dài thời gian khống chế hai cái Thánh khí cân bằng. Lại cho ngươi thời gian ba cái hô hấp cân nhắc, là cùng chết, vẫn là chào mọi người tốt ngồi xuống uống chén trà, ăn cái bánh bao gì gì đó, ngươi lựa chọn đi."

Nói, trên người song sắc chi quang, lại cường thịnh mấy phần.

Thi Diễn bọn người là hơi thay đổi sắc mặt.

Nhưng bọn họ cũng đều biết, đây là đường ra duy nhất.

Nếu như đàm phán thất bại, chính là vừa chết.

Tinh Cung cùng Sâm La Điện cường giả, cũng đều khẩn trương lòng bàn tay đổ mồ hôi.

Chung Hiệt đã rõ ràng cảm nhận được mấy vị đại ma tâm tư gợn sóng, cùng vô hình kia uy thế, chợt cắn răng một cái, cả giận nói: "Tốt! Liền đáp ứng ngươi, để cho ngươi thực hiện được một lần, lần sau phải giết ngươi!"

Tất cả mọi người đều thở phào nhẹ nhõm, còn cái kia "Phải giết ngươi", bất quá là câu khách sáo thôi.

Dương Thanh Huyền cũng là tối thở phào nhẹ nhõm, không nghĩ tới Thiên Ma Đồ ở Ma tộc bên trong có địa vị như vậy, sớm biết như vậy, vừa bắt đầu liền lấy ra tới làm trao đổi, mọi người cũng không cần bỏ mạng ở nơi này.

Trong trận chiến này, Chính Tinh Minh hơn trăm người, tử thương hơn nửa, kẻ sống sót chỉ có hơn hai mươi người, hơn nữa mỗi cái trọng thương.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cùng với ngươi giao dịch, chỉ giới hạn ở Chính Tinh Minh cùng Ma tộc. Tinh Cung cùng Sâm La Điện này chút người, không có quan hệ gì với ta, không ở giao dịch bên trong. Chung Hiệt đại nhân thỉnh tùy ý xử trí.”

Tinh Cung cùng Sâm La Điện mọi người vừa rồi thở phào nhẹ nhõm, nghe vậy bên dưới, tất cả đều cả người run lên, trực tiếp xù lông.

Hoàng Ẩn giận dữ hét: “Dương Thanh Huyền! Ngươi này thằng nhãi ranh tiểu nhi, không chết tử tế được!”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ta có thể hay không chết tử tế không dùng đại nhân bận tâm, đại nhân trước tiên quản tốt chính mình đi. Phiền nhất loại này chính mình cũng không quản lý tốt, còn muốn quản người của người khác.”

Hoàng Ẩn tức giận một ngụm máu phun ra ngoài.

Nguyên bản là bị thương nặng, giờ khắc này càng là thương thế tái phát, vội vàng một tay bấm quyết, ổn định thương thế.

Một đôi phẫn nộ mắt tuôn ra hỏa đến, oán độc nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

Chung Hiệt hừ lạnh nói: “Ngươi muốn mượn ta tay giết chết này chút người, ngươi cho rằng ta sẽ để cho ngươi toại nguyện sao?”

Dương Thanh Huyền khẽ cười nói: “Chung Hiệt đại nhân là người thông minh. Tuy rằng Tinh Cung là ta kẻ địch người. Nhưng đối với đại nhân mà nói, toàn bộ Nhân tộc đều là kẻ thù của ngươi. Giết bọn họ tuy rằng như ta nguyện, nhưng làm sao cũng không phải phù hợp Ma tộc lợi ích đây?”

“Hừ!”

Chung Hiệt lên cơn giận dữ, hắn biết Dương Thanh Huyền nói không sai, nhưng chính là bởi vì hết thảy đều bị Dương Thanh Huyền nắm đi, để hắn cực độ khó chịu, thậm chí có sâu sắc cảm giác bị thất bại.

Nhưng Chung Hiệt dù sao cũng là tuyệt đại thiên tài, rất nhanh lý trí liền chiến thắng tâm tình, phất tay làm một chém đích thủ thế, hạ lệnh: “Ngoại trừ Chính Tinh Minh người, giết tất cả!”

“Dương Thanh Huyền! Chúng ta thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

Tinh Cung đám người không khỏi là oán hận ngút trời, từng cái từng cái đỏ bừng mắt, đem Dương Thanh Huyền hận đến rồi cực hạn.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Các ngươi điên rồi sao? Giết các ngươi là ma tộc a, chúng ta vừa rồi còn đồng thời kháng ma, đồng sinh cộng tử, làm sao đem cừu hận chuyển đến trên người ta, không phải cần phải hận Ma tộc sao?”

“Mặc ngươi vô cùng dẻo miệng, chúng ta nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

Hoàng Ẩn đám người không khỏi là giận dữ, hận không thể đem Dương Thanh Huyền xé xác.

Nhưng đối mặt bọn hắn, nhưng là tảng lớn Ma tộc, rất mau đem bọn họ vây nhốt, lâm vào sinh tử chém giết.

Nguyên bản là đã là bên bờ tan vỡ, Chính Tinh Minh người lùi lại ra, Tinh Cung cùng Sâm La Điện càng là như gà đất chó sành, không có mấy lần liền hỏng mất.

đọc truyện tại http:// t ruyencuatui.net/

Dương Thanh Huyền đem chiến kích vừa thu lại, một tay bấm quyết, đem Thiên Ma Đồ ném tới.

Chung Hiệt trong mắt sáng ngời, mặc dù có chút khuất nhục, nhưng Thiên Ma Đồ tới tay, vẫn là để hắn cực kỳ hưng phấn.

Thu rồi Thiên Ma Đồ sau, liền trong tay quyết ấn một điểm.

Cái kia ẩn thân ở hư vô bên trên, như thật như ảo Thái Hư Cổ ma hai mắt sáng ngời, trong tay quang chi ma cầu xoay tròn một hồi, như Thái Cực diễn biến mở.

Phong Nguyệt Chi Thư từ trong đó bay lên, hướng về Dương Thanh Huyền kích bắn mà đi.

Đột nhiên, trên hư không duỗi ra một con trắng nõn như ngọc tay, năm ngón tay nhẹ nhàng vồ một cái, liền đem cái kia Phong Nguyệt Chi Thư cướp đi.

Một đạo tuyệt đẹp bóng người từ hư không bên trong bước ra, trên người da thịt gần như trong suốt, có thể thấy được bên trong kinh lạc xương cốt, vô số phù văn ở quanh thân xoay tròn, một đôi mắt lạnh đảo qua toàn trường.

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Bạch Cốt phu nhân!”

Trong sân mọi người đều là chấn động trong lòng, cái kia đột nhiên xuất hiện nữ tử, chính là Bạch Cốt phu nhân, kèm theo đáng sợ huyền âm hàn khí khuếch tán.

Đen nhánh trong hư vô, ngưng kết ra tảng lớn màu lam nhạt tinh hoa, tất cả mọi người là thân thể hơi ngưng lại.

Đặc biệt là cái kia chút vây quét Sâm La Điện ma đầu, đen nhánh ma khí trên, lây dính tảng lớn màu xanh lam hàn khí, đột nhiên liền từng cái từng cái đình trệ ở không trung, sau đó thân thể "Ầm" một tiếng bạo nổ mở, trực tiếp hóa thành tinh hoa, bị cương phong thổi đi.

Liền ngay cả hồi quy bản nguyên ma khí đều thất bại.

Đông đảo đại ma không khỏi là đổi sắc mặt, một đôi đôi lạnh lùng ánh mắt, nhìn chằm chằm Bạch Cốt phu nhân.

Bạch Cốt phu nhân liếc mắt nhìn Dương Thanh Huyền, nhẹ rên một tiếng, sau đó ánh mắt lại đảo qua rất nhiều đại ma cùng Chung Hiệt, cuối cùng đối với Sâm La Điện mọi người nhàn nhạt nói một tiếng, "Chúng ta đi."

Phong Nguyệt Chi Thư đã đến tay, thế cuộc trước mắt, tựa hồ không muốn tham dự tiến vào.

Cũng hoặc có lẽ là, Bạch Cốt phu nhân sức mạnh đã tổn hại quá lớn, không có năng lực tham dự vào.

Vì lẽ đó đối với Ma tộc tàn sát Sâm La Điện cường giả, cũng chỉ có thể lựa chọn nhường nhịn.

Dương Thanh Huyền cùng Chung Hiệt đều đoán được điểm ấy.

Chung Hiệt nhíu lại đầu lông mày, trong lúc nhất thời có chút do dự không quyết định.

Gầy chết lạc đà so với ngựa lớn, Bạch Cốt phu nhân hiện tại rốt cuộc là mức độ nào, không ai biết được.

Có hay không muốn tập kết sức mạnh đem diệt trừ, để Chung Hiệt hao tổn tâm trí, nếu như một lựa chọn không lầm, vô cùng có khả năng để Ma tộc tổn thương nguyên khí nặng nề.

Chúng ma ở Bạch Cốt phu nhân khí thế dưới, tất cả đều hướng về hai bên tản ra, nhường ra một con đường.

Sâm La Điện cường giả từng cái từng cái trở lại Bạch Cốt phu nhân phía sau, đều mặt âm trầm, theo ly khai.

“Đứng lại!”

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, liền hóa thành một đạo lưu quang, rơi vào Bạch Cốt phu nhân trước mặt, chiến kích vung lên, “Đem Phong Nguyệt Chi Thư lấy ra!”

Bạch Cốt phu nhân theo dõi hắn, khóe miệng vung lên hài hước trào phúng, “Chỉ bằng ngươi, cũng dám che ở ta đằng trước. Cái kia loại uy hiếp ma đầu thấp hèn thủ đoạn, ở chỗ này của ta căn bản không thể thực hiện được. Tránh ra, cũng hoặc là chết.”

Thi Diễn bay xuống đến Dương Thanh Huyền bên cạnh người, thấp giọng truyền âm nói: “Chúng ta đi về trước. Biết Phong Nguyệt Chi Thư tăm tích sau thì dễ làm. Về tuyền tiêu hàng khuyết triệu tập cường giả, trực tiếp đi Sâm La Điện đòi hỏi. Trước tiên giữ được tính mạng ly khai lại nói.”

Dương Thanh Huyền buồn bực mất tập trung.

Vong Xuyên khô, Tam Thập Tam Thiên mất đi âm dương cân bằng Ma tộc xuất thế Phong Nguyệt Chi Thư rơi vào Bạch Cốt phu nhân trong tay Chính Tinh Minh trong trận chiến này, tổn hại tảng lớn cao thủ.

Hết thảy tất cả những thứ này, đều hóa thành áp lực vô hình, khiến Dương Thanh Huyền sắc mặt cực kỳ khó coi.

Dương Thanh Huyền ngưng tiếng nói: “Xin hỏi phu nhân, ba người khác có thể còn sống?”

Bạch Cốt phu nhân hơi thay đổi sắc mặt, hừ nhẹ nói: “Ta nào có biết, vừa nãy đáng sợ kia phá giới lực lượng hạ, liền ngay cả Vong Xuyên đều nát tan khô, cái kia ba con kiến hôi, sợ là hôi phi yên diệt đi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1768: Bốn Đại Yêu Tộc, Phóng Thông Minh Một Ít

Hoàng Ẩn đám người, gặp Bạch Cốt phu nhân sau khi xuất hiện, đều trong lòng mong chờ Bách Lý Phú cũng có thể xuất hiện.

Kết quả nghe Bạch Cốt phu nhân nói chuyện, mỗi cái đều lòng trầm xuống, tràn đầy vẻ tuyệt vọng.

“Ngạch...”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm Bạch Cốt phu nhân, nhìn thấu cái kia một tia không tự nhiên, lường trước cũng không phải là như vậy, nội tâm hơi hơi thở phào nhẹ nhõm, tiếp tục nói: “Kính xin phu nhân đem Phong Nguyệt Chi Thư trả lại cho ta. Như phu nhân như vậy tuyệt đại giai nhân, vốn không nên làm ra nửa đường cướp hàng loại chuyện như vậy.”

Bạch Cốt phu nhân “Khanh khách” nở nụ cười, giễu giễu nói: “Một câu tuyệt đại giai nhân khen tặng, đã nghĩ lấy đi Phong Nguyệt Chi Thư, ngươi cho rằng đây là trò đùa sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy như thế nào mới có thể lấy đi Phong Nguyệt Chi Thư?”

Bạch Cốt phu nhân cười lạnh nói: “Không có đàm luận. Ngươi cũng biết Thiên Thần Quyết ý vị như thế nào? Cắt, như các ngươi như vậy giun dế, tự nhiên không cách nào rõ ràng trong đó hàm nghĩa. Sách này đối với ta mà nói, trọng yếu vô cùng, coi như ngươi nắm đầu lại đây, ta cũng sẽ không đổi đưa cho ngươi.”

Dương Thanh Huyền mặt âm trầm, lửa giận ở trong người thiêu đốt.

Nhưng Thi Diễn nói mới là đúng, giữ lại Thanh Sơn ở, sau đó triệu tập Chính Tinh Minh cường giả quá đến cướp đoạt.

Nghĩ tới đây, Dương Thanh Huyền trợn lên giận dữ nhìn Bạch Cốt phu nhân một chút, liền lùi đến một bên, nhường ra đường đi.

Bạch Cốt phu nhân mắt lạnh đảo qua toàn trường, tiếp tục bước mở bộ pháp, đi về phía trước.

Toàn bộ hư vô bên trong không gian, tất cả đều lẳng lặng nhìn, không người dám lên trước ngăn cản.

Đột nhiên, một đạo cổ quái mà rõ ràng âm thanh, như là chưa từng nghèo xa xa qua lại mà đến, hóa thành một đạo kim quang, xuất hiện ở trên hư không, sau đó dập dờn mở, khuếch tán thành như gợn sóng gợn sóng, truyền vào trong tai mọi người.

“Phong Nguyệt Chi Thư chính là ta Yêu tộc chi nhánh, tháng một trong tộc chí bảo. Đồng thời cũng là Nguyệt Đế đại nhân đồ vật, nếu tái hiện nhân gian, liền nên quay về ta Yêu tộc. Người khác vọng tưởng lấy đi.”

Thanh âm kia truyền đến sau, chính là một trận “Ầm ầm” tiếng, tảng lớn yêu khí hóa thành long hình, từ bốn phương tám hướng tụ lại mà đến, che ở Bạch Cốt phu nhân trước mặt.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Yêu tộc?”

Cái kia chút long hình yêu khí, ở con đường phía trước nối tiếp nhau, sau đó từng đạo từng đạo rơi xuống, hóa thành hơn mười tên hình thái khác nhau Yêu tộc người, đại bộ phận đều người mặc vảy màu đen, thân thể cường tráng, toàn thân bao phủ hung hãn khí.

Một người cầm đầu càng là sinh lần đầu sừng dài, ngũ quan tinh mỹ, sau lưng một đôi to lớn cánh vai.

Thi Diễn thấp giọng nói: “Là Yêu tộc bên trong Long Hi bộ tộc vương Cận Âu, chính là Yêu tộc bốn vương một trong.”

Gặp Dương Thanh Huyền không giải, Thi Diễn lại nói: "Yêu tộc nội bộ hỗn loạn, từ xa xưa tới nay không có Yêu Đế sinh ra, đều là từng người là vua. Trong đó thế lực cường đại nhất chính là Thiên Tượng tộc, Long Hi tộc, Vân Hưu tộc, Đằng Hổ tộc. Mà này bốn tộc vua, hầu như liền đại biểu toàn bộ Yêu tộc sức mạnh mạnh nhất. Cái kia Cận Âu phía sau tóc bạc khôi ngô người, cần phải chính là Thiên Tượng tộc Yêu vương Mô Sâm. Bốn đại yêu vương đến hai cái, xem ra Yêu tộc yên lặng nhiều năm, cũng rốt cục không kiềm chế được a. Kỳ quái, lẽ nào yêu tộc nội bộ phân tranh giải quyết rồi sao? Không chỉ có bốn tộc trong đó lẫn nhau không phục, còn dư lại các đại yêu tộc, cũng đều là chiếm núi làm vua, làm theo ý mình. Ngoại trừ Long Hi tộc cùng Thiên Tượng tộc ở ngoài, còn dư lại cái kia chút người, cũng đều là các tộc cường giả.

Dương Thanh Huyền sử dụng tới Hỏa Nhãn Kim Tình, không do tâm bên trong chấn động dữ dội, trước mắt này chút Yêu vương, tất cả đều là Giới Vương tồn tại. Cái kia chém âu cùng Mô Sâm, càng là cao cấp Giới Vương, để hắn nhìn không thấu tu vi cụ thể.

Cận Âu nhìn Bạch Cốt phu nhân, vươn tay ra, mỉm cười nói: “Phu nhân, thức thời, sách nắm đến.”

Bạch Cốt phu nhân lạnh giọng nói: “Thức thời? Ngươi này xấu xí chí cực rác rưởi, lại dám nói với ta thức thời hai chữ. Ta hôm nay ngược lại muốn xem xem, không thức thời ngươi có thể bắt ta gì?”

Cận Âu cười lạnh nói: “Không thức thời, trước hết đưa phu nhân quy thiên, cái kia sách vẫn là muốn trở về ta Yêu tộc.”

“Càn rỡ!”

Bạch Cốt phu nhân vung tay lên, một mảnh huyền âm khí kéo tới, hóa thành gào thét cương phong, ở không trung có thể thấy được vô số tinh tế tinh châm, như mưa đâm xuống, đem trọn cái Yêu tộc hơn mười người toàn bộ bọc lại.

Dương Thanh Huyền đám người tự nhiên có tin mừng vui gặp, nhanh chóng lui về phía sau mở, nhường ra một mảnh chiến trường đến.

Ma tộc cùng Tinh Cung người, cũng đều đầy hứng thú nhìn, ước gì bọn họ đánh ngươi chết ta sống.

Nhưng Dương Thanh Huyền nội tâm nhưng trào hiện một tầng lo lắng, không chỉ có Ma tộc làm việc lại, liền ngay cả Yêu tộc cũng làm việc lại, hơn nữa ở nơi này tinh vực thế năng sụp đổ thời khắc, thật chẳng lẽ muốn Càn Khôn treo ngược, thiên địa rung chuyển?

Yêu tộc người thấy kia nhỏ như lông trâu tinh châm, mặt trên tất cả đều là phù văn lấp lóe, diễn dịch đại đạo quy tắc, không khỏi là kinh hãi.

Đặc biệt là Cận Âu cùng Mô Sâm, hai người đều là cao cấp Giới Vương, một hồi liền phát hiện đến cái kia tinh châm đáng sợ, quát lên: “Không trốn mất, đồng loạt ra tay đập vỡ tan chúng nó!”

Cận Âu trên người trào hiện long tức lực lượng, phía sau hóa ra chân long bóng mờ, hai tay kết ấn đi phía trước vỗ tới, một mảnh chân long chi quang khuếch tán.

Mô Sâm hét lớn một tiếng, thân thể khôi ngô lần thứ hai bành trướng gấp đôi, bầu trời hóa ra vô số Cự Tượng chạy chồm.

Còn lại Yêu tộc cũng dồn dập ra tay.

Vô số khổng lồ yêu khí dung hợp lại cùng nhau, tạo thành một phương kết giới, ngăn trở cái kia tinh châm.

Kết giới trên tạo nên rậm rạp chằng chịt sóng gợn.

Hút vào lông trâu tinh châm một điểm điểm xuyên nhập vào đi, hóa ra vô số lỗ nhỏ.

Bạch Cốt phu nhân cười lạnh một tiếng, hai tay quyết ấn biến đổi.

Cái kia chút tinh châm toàn bộ hòa tan mở, hóa thành huyền âm khí, ở kết giới trên liền thành một vùng, biến thành một cái thật lớn màu xanh lam trận pháp, ép tới toàn bộ kết giới không ngừng biến hình.

Yêu tộc người kinh hãi.

Vội vàng lần thứ hai càng cường lực số lượng, bên trong kết giới chân long bốc lên, tượng lớn dâng trào, còn có đại lượng Yêu tộc hoá hình, hùng sư, Phi Hổ, núi vượn, giác trâu các loại.

Dung hợp vô số đại yêu lực kết giới, vẫn như cũ không ngăn được Bạch Cốt phu nhân một đòn.

Cái kia huyền âm khí tạo thành quang trận, một điểm điểm tàm thực kết giới, chặn đánh phá đi vào.

Bạch Cốt phu nhân lạnh lùng nói: “Dám phạm bản tọa tôn nghiêm, hôm nay liền để cho các ngươi này chút mèo rừng dã hầu tử có đến không về, cho các ngươi một cái cả đời khó quên giáo huấn, đời sau nhớ tới phóng thông minh chút, có mấy người, các ngươi vĩnh viễn cũng không đắc tội nổi.”

“Ở bọn họ phóng thông minh trước, Bạch Cốt phu nhân, chính ngươi trước tiên phóng thông minh một ít đi!”

Một đạo thanh âm hùng hồn truyền đến, từng cái âm tiết đều dẫn tới hư không rung động.

Dương Thanh Huyền đám người không khỏi là hai lỗ tai đau đớn, ngạc nhiên nhìn trong hư không.

Liền ngay cả một đám đại ma, đều lộ ra vẻ khiếp sợ, hướng về cái kia phương hướng của thanh âm nhìn tới.

Bạch Cốt phu nhân hoàn toàn biến sắc, chỉ thấy hư không vô tận bên trong, một căn to lớn hỗn thiết côn đột nhiên đánh tới.

Cái kia hỗn sắt chính là Thương Khung tinh vực bên trong cứng rắn nhất mấy loại vật chất một trong.

Ở to lớn man lực hạ, ép tới hư không không ngừng vặn vẹo.

Bạch Cốt phu nhân sắc mặt ngạc nhiên, không lo được bắt nạt một đám tiểu yêu, quát lên: “Tản ra!”

Bóng người loáng một cái, liền hướng nghiêng phía trên bỏ chạy.

Sâm La Điện cường giả, càng là tan tác như ong vỡ tổ, một hồi bỏ chạy sạch sẽ.

“Ầm ầm!” Cả phiến hư không, đều ở một côn đó hạ lõm vào, hóa thành lớn như vậy hố đen xoay tròn.

Tất cả mọi người không bất đại kinh, nhìn trên hư không xuất hiện to lớn trâu ảnh.

Dương Thanh Huyền càng là kinh hãi không thôi, thất thanh nói: “Đại Lực Ma Ngưu Vương!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1769: Đại Đạo Di Âm, Mới Một Đời Yêu Đế

To lớn kia trâu ảnh lần thứ hai nhấc lên hỗn thiết côn, chiếu Bạch Cốt phu nhân đánh tới.

Trâu ảnh ở trên hư không trên không ngừng trở nên giàu có, một đôi mắt lạnh chiếu thấu hư không mà đến, chính là Tinh Cung cuộc chiến sau liền mất đi hình bóng Đại Lực Ma Ngưu Vương.

Một côn này trực tiếp bao phủ toàn bộ thiên địa.

Trong hư không tất cả chúng sinh, đều ở một côn này ảnh bao phủ xuống.

Cửu thiên thập địa, không chỗ có thể trốn.

Dương Thanh Huyền đám người không khỏi kinh hãi, hoảng sợ đứng ở đó, không dám thiện động đậy, phảng phất chỉ cần thân thể hơi động, thì sẽ bị này côn ảnh đánh tan xương nát thịt.

Bạch Cốt phu nhân doạ được sắc mặt tái nhợt, toàn thân màu da tất cả đều thoái hóa xuống, lộ ra thông suốt ngự hồn chân thân.

Lưu ly như xương, mỗi một cái kinh lạc cùng xương cốt, đều rõ ràng hiển hiện ra.

Ở Bạch Cốt phu nhân lồng ngực bên trong, tụ tập đế ngọc tuôn ra cường đại hào quang, màu vàng rất nhanh rót sung mãn Bạch Cốt phu nhân toàn bộ thân hình.

Vô số phù văn bỗng dưng sinh ra, ở ngự hồn trên biến ảo chớp hiện, nếu như lưu thủy róc rách, hóa thành từng cái từng cái màu vàng dòng suối nhỏ, hội tụ ở Bạch Cốt phu nhân lòng bàn tay phải.

Bạch Cốt phu nhân đã không lo được che giấu chân thân, cả người lưu quang ở đằng kia to lớn côn ảnh uy thế hạ, lay động liên tục.

Một cái cổ điển mạ vàng "Tụ tập" chữ, ở lòng bàn tay hiển hiện ra.

Tất cả mọi người không khỏi kinh hãi, có thể sống đến bây giờ, không khỏi là Giới Vương cường giả, tự nhiên nhận ra cái kia "Tụ tập" chữ, rõ ràng Bạch Cốt phu nhân trong cơ thể khối này bảo ngọc ý vị như thế nào!

Linh Vương cùng bốn vị hộ pháp, càng là sắc mặt trắng bệch, kích động khó có thể tự tin.

Nhưng ở côn ảnh cùng tụ tập đế ngọc sức mạnh hạ, cũng không ai dám hé răng.

Phảng phất đại đạo sức mạnh to lớn giáng lâm hư không, trấn áp tất cả có tình chúng sinh.

Đại Lực Ma Ngưu Vương con ngươi màu đen co rụt lại, hỗn thiết côn ở không trung một khuấy, gia tốc đánh xuống đi.

"Ầm ầm!"

Mỗi người chỉ cảm thấy màng tai sắp nứt, thất khổng bên trong bạo nổ ra máu, cả người có như tê liệt đau đớn.

Vô số tự phù ánh vàng, kèm theo hư không, ở hỗn thiết bổng sức mạnh hạ, không ngừng bị xoắn nát.

Bạch Cốt phu nhân nghiêm ngặt quát một tiếng, bàn tay phải đột nhiên vỗ ra.

"Oanh!"

Hỗn thiết bổng ở không trung ngưng lại, bị Nhân Quả Đế Ngọc lực lượng hoàn toàn ngăn trở.

Tảng lớn kim quang tự hư vô sinh ra, hóa thành từng tầng từng tầng hư quang, quấn ở hỗn thiết bổng trên.

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, cái kia tụ tập chữ kim quang bao phủ vô cùng thời không, diễn biến đại đạo.

Trong cơ thể hai khối Nhân Quả Đế Ngọc xúc động, lại cũng áp chế không nổi, toàn bộ đều hóa mà ra, hóa thành Kim Long, quanh quẩn trên không trung, sau đó hóa ra “Diệt”, “Đạo” hai chữ.

Nhất thời trong hư không, hoa làm vinh dự phóng, qua lại vô số Pháp Giới, hư không, chúng sinh, thẳng tới vạn vật duyên lên, đại đạo nguồn gốc.

“Chi! Đây là...!”

Trong hư không mọi người, không không ngạc nhiên thất thanh, khó tin nhìn cái kia ba cái chữ to mạ vàng, xuất hiện ở trên hư không.

Đại Lực Ma Ngưu Vương cùng Bạch Cốt phu nhân một đòn, đản sinh ra rộng lớn sức mạnh to lớn, đều bị này ba chữ sức mạnh toàn bộ hóa giải, quy về hư vô.

Tất cả chúng sinh, Vô Thủy tới nay, từ tham sân si chờ buồn phiền, tạo tích thiện ác nghiệp nhân, chiêu cảm giác tam giới sinh tử chờ quả đắng, là vì là “Tụ tập”.

Trong lòng mỗi người không rõ dâng lên dòng lũ, như là có vô cùng sức mạnh rót vào bên trong cơ thể, linh đài thức hải nơi, đều vang lên một đạo âm cổ, “Tích ta cùng với ngươi ngu vô trí tuệ, không thể như thực chất gặp bốn chân lý, là cố lưu chuyển, lâu nơi sinh tử, không có đại khổ hải.”

“Đại đạo di âm!”

Mọi người trong lòng cự chiến, từng cái từng cái kích động đến khó có thể tự tin.

Cái gọi là đại đạo di âm, chính là đại đạo đều hóa thành pháp, thành thanh âm, giống y chang, bị có tình chúng sinh thu nạp.

Vừa nãy trong lòng hiện thanh âm, không phải bất luận người nào nói, mà là đại đạo trực tiếp diễn biến, tại nội tâm vang vọng.

Mặc dù là Đại Lực Ma Ngưu Vương, Bạch Cốt phu nhân, cũng là đầy mặt kinh hãi, rơi vào đường lớn kia hiện ra Thần tích bên trong, thật lâu không cách nào phục hồi.

Chư pháp giai không, nhân quả không không.

Nếu có thể gặp bốn đế, thì lại có thể đoạn sinh tử.

“Diệt”, “Đạo” hai khối nhân quả đế chữ, tiêu tan thành mạ vàng cự long, rơi thẳng xuống, trở về Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Toàn bộ trên hư không nhân quả sức mạnh to lớn tản đi.

Thời không lần thứ hai khôi phục lưu chuyển.

Mỗi người đều từ cái kia cùng đại đạo hòa hợp kinh hãi hạ phục hồi tinh thần lại.

“Ầm ầm!”

“Tụ tập” chữ mạ vàng hiện ra, rốt cục không ngăn được hỗn thiết côn, bị quấy nhiễu nát tan.

“A!”

Bạch Cốt phu nhân cả người run rẩy, tai mắt mũi lưỡi thân, không không tràn ra máu tươi, đầy mặt thống khổ.

Nguyên bản lấy thực lực của nàng, mặc dù không địch lại Đại Lực Ma Ngưu Vương, dựa vào tụ tập đế ngọc ấn, chí ít có thể đứng ở thế bất bại.

Nhưng lúc trước bị Nguyệt Hồn liên thủ với Vu Tước, hai chiêu Thiên Thần Quyết đánh xuống, trực tiếp tổn thương bản thể chân nguyên, sức mạnh mười đi bảy, tám, nơi nào còn gánh vác được toàn thịnh Đại Lực Ma Ngưu Vương một đòn.

Theo côn ảnh ở hư không vô tận trên hiện ra, Bạch Cốt phu nhân thân thể một điểm vạch trần vỡ ra, trong mắt tràn đầy máu tươi, không cam lòng, phẫn nộ, rít gào.

Giờ khắc này, Đại Lực Ma Ngưu Vương toàn bộ thân hình đều ở trên hư không hiển hiện ra.

Da thịt ngăm đen, con mắt như chuông đồng giống như vậy, trên gương mặt mang theo nặng nề khoen mũi, bóng người như cự sơn nguy nga, trên cánh tay gân xanh phồng lên, đan tay cầm nặng nề hỗn thiết côn.

Đại Lực Ma Ngưu Vương đầy mặt sát khí, hỗn thiết côn lần thứ hai vung lên, “Ầm ầm” một tiếng, kèm theo hư không đánh nổ, Bạch Cốt phu nhân thân thể rốt cục một hồi nổ nát, hóa thành vô số tinh thể, Nhược Tuyết hoa tung bay.

Mỗi một viên bên trong tinh thể, đều ẩn chứa đáng sợ huyền âm khí, có phù văn màu vàng tô điểm bên trên, đem huyền âm khí trấn áp.

Trong hư không mọi người, không không hoảng sợ trợn to hai mắt.

Liền ngay cả chúng đại ma, cái kia như thật như ảo Thái Hư Cổ ma, đều là trong đôi mắt bắn ra kỳ dị hào quang.

Cửu tinh Giới Vương, đã đến mảnh này bên dưới vòm trời cường giả tối đỉnh.

Còn có nhân quả tụ tập để ngọc tại người, càng bị này Ma Ngưu hai gậy trực tiếp đánh chết.

Này đối với hết thảy Giới Vương mà nói, không khỏi là to lớn xúc động.

Bạch Cốt phu nhân còn đỡ không được hai côn, bọn họ này chút cao, trung, thấp cấp Giới Vương có thể chịu đựng mấy côn?

Dương Thanh Huyền, Thi Diễn đám người, đều là nội tâm run rẩy.

Lúc trước Tinh Cung cuộc chiến, Đại Lực Ma Ngưu Vương chỉ là một đạo hình chiếu đến nơi Thập Phương Tinh Đài, liền có thể cùng Thiên Vô Tình chống lại.

Giờ khắc này nhưng là toàn bộ chân thân hiển hóa ra ngoài a.

Dương Thanh Huyền cũng là lần đầu tiên gặp Đại Lực Ma Ngưu Vương chân thân, cái kia nguy nga thân thể, phảng phất tràn ngập toàn bộ hư không, có mặt khắp nơi.

Gặp qua Yêu Đế đại nhân!"

Cận Âu các yêu vương, không không mừng như điên, vội vàng tham kiến bái hạ.

“Yêu Đế!”

“Chẳng trách yêu tộc nội bộ thống nhất!”

“Càng là phụng Đại Lực Ma Ngưu Vương vì là thế hệ này Yêu Đế!”

Chúng ma đầu không không ngạc nhiên.

Đại Lực Ma Ngưu Vương là nhân vật nào, chính là cùng Vạn Cổ Trường Không tranh cướp quá Yêu Đế tồn tại, dường như thần thoại vậy.

Bây giờ hạng nhân vật này lại đến đại địa, thống ngự Yêu tộc, ai có thể tranh phong?!

Dương Thanh Huyền đám người cũng là sắc mặt cực kỳ khó coi.

Hai gậy đánh chết Bạch Cốt phu nhân, loại này thần thông, hiện nay ngày trên đời ai có thể địch?

Bạch Cốt phu nhân ngã xuống sau, trôi nổi ở trên hư không trên “Tụ tập” đế ngọc, đột nhiên hóa thành một đạo lưu quang, hướng về Dương Thanh Huyền bay nhanh mà đi.

Trực tiếp lưu quang lóe lên, đi vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Trên hư không mấy trăm đạo ánh mắt, đồng loạt rơi trên người Dương Thanh Huyền, đưa hắn nhìn chăm chú đến sít sao.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1770: Cầu Xin

Dương Thanh Huyền hai tóc mai trên chảy xuống mồ hôi nước, bị mọi người nhìn chằm chằm, như mang ở lưng.

Bây giờ ba khối Nhân Quả Tứ Đế Ngọc đều trên người hắn, hơn nữa là rõ như ban ngày, nghĩ cũng kém không xong.

Đặc biệt là Yêu tộc người, như hổ sói tư thế, nhìn hắn chằm chằm.

Dương Thanh Huyền cường hành lặng lẽ cười một tiếng, ôm quyền nói: “Chúc mừng Đại Lực Ma Ngưu Vương từ Tinh Uyên thoát thân mà ra, trở thành một đời Yêu Đế.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương nhìn hắn chằm chằm hai mắt, nói: “Ngươi cũng bước vào Giới Vương.”

Dương Thanh Huyền như rơi vào hầm băng, phảng phất trong ngoài đều bị cái kia ngưu nhãn nhìn thấu.

Hai dưới mắt, liền mồ hôi chảy đẫm lưng.

Dương Thanh Huyền đang muốn hàn huyên cùng khách khí mấy lần, kết quả Đại Lực Ma Ngưu Vương câu nói tiếp theo, càng làm hắn trong lòng kinh hoàng.

“Cái kia Bạch Cốt phu nhân tu thành nguyên thần thứ hai, bám vào tụ tập đế ngọc trên còn chưa có chết đi.”

Dương Thanh Huyền đầy đầu mồ hôi lạnh, ngượng ngùng nói: “Này, lấy tại hạ tu vi, cũng không rõ ràng.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương giễu cợt nói: “Diệt cỏ tận gốc, nếu bản tọa đã ra tay rồi, vậy thì lưu nàng không được. Bằng không lấy nàng cửu tinh Giới Vương lực lượng, sớm muộn khôi phục như cũ, miễn cho lưu lại mối họa. Dương Thanh Huyền, đem Bạch Cốt phu nhân giao ra đây, để ta triệt để diệt trừ đi.”

Dương Thanh Huyền trong cơ thể, ba khối Nhân Quả Đế Ngọc trôi nổi trong đan điền, lẫn nhau nhẹ nhàng va chạm, tỏa ra yếu ớt ánh sáng.

Trong đó “Tụ tập” đế ngọc trên, biến ảo ra Bạch Cốt phu nhân cái bóng, chính là ngày ấy đột phá cửu tinh Giới Vương thời gian, Huyền Âm Châu biến thành nguyên thần thứ hai, ngồi quỳ chân ở ngọc trên, khổ sở cầu xin, “Thanh Huyền cứu ta. Tuyệt đối không nên đem ta giao ra, bằng không vạn năm tu vi, hủy hoại trong một ngày. Ta chính là ngự hồn cùng đế ngọc biến thành chi linh, nếu như bỏ mình, liền ngay cả cơ hội đầu thai chuyển thế cũng bị mất. Ta nguyện đem Phong Nguyệt Chi Thư hai tay dâng, mời ngươi nhất định mau cứu ta.”

Bạch Cốt phu nhân xót thương ngồi quỳ chân ở tụ tập đế ngọc trên, hai tay đem Phong Nguyệt Chi Thư nâng qua đỉnh đầu, lạy xuống.

Dương Thanh Huyền nội tâm phát khổ, Ám đạo điều này sao cứu?

Nghĩ đến ngày đó Huyền Âm Châu hoá hình thời gian, cái kia trắng toát, thông suốt như ngọc thân thể, không khỏi nội tâm thở dài, lúc này hướng về Đại Lực Ma Ngưu Vương ôm quyền nói: “Đại Lực Ma Ngưu Vương, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng. Bạch Cốt phu nhân đã phá huỷ thân thể, nghĩ muốn lại về cửu tinh Giới Vương, sợ là không có mấy vạn năm tu được là không thể nào. Đã sẽ không đối với đại nhân tạo thành uy hiếp, mong rằng đại nhân tha cho một mệnh.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, hừ lạnh nói: “Vẫn là chết người đáng tin nhất, ta có thể không muốn bởi vì ngươi mấy câu nói, mà lưu lại một mối họa. Dương Thanh Huyền, ngươi và ta đều có lập trường, còn hi vọng ngươi có thể phối hợp ta, miễn cho lẫn nhau tổn thương hòa khí.”

Người của Ma tộc đều là kinh hãi, dồn dập lộ ra vẻ không hiểu.

Đáng sợ như vậy tồn tại, lại cùng Dương Thanh Huyền nói nhiều như vậy đạo lý, cái này ở Ma tộc bên trong là tuyệt đối không thể xuất hiện sự tình.

Dù sao một cái ý nghĩ, là có thể để Dương Thanh Huyền hôi phi yên diệt.

Dương Thanh Huyền ánh mắt lạnh lùng, nói: “Không biết Ma Ngưu đại nhân có hay không nhớ tới, cùng ta còn có cái ước định?”

Đại Lực Ma Ngưu Vương phẫn nộ quát: “Dương Thanh Huyền, ngươi nghĩ uy hiếp ta?! Sự kiện kia ta đã thực hiện, chuyện ngươi đáp ứng ta còn không làm, ngươi muốn hủy hẹn sao?!”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Ma Ngưu đại nhân hiểu lầm, tuyệt không hủy hẹn việc. Chờ bốn viên Nhân Quả Đế Ngọc hoàn thành chi khắc, chính là ta thực hiện việc. Ta chỉ là muốn nói, thế gian sự tình không có như vậy tuyệt đối, Bạch Cốt phu nhân tính mạng tạm thời lưu ở ta nơi này. Coi như là ta thiếu Ma Ngưu một ân tình, nếu như tương lai không trả nổi nhân tình này, ta lại đem Bạch Cốt phu nhân mệnh cho ngươi. Ma Ngưu đại nhân cảm thấy thế nào?”

Đại Lực Ma Ngưu Vương hừ lạnh nói: “Rất tồi chủ ý! Ngoại trừ sự kiện kia ở ngoài, ngươi có sức mạnh nào cùng tư cách, theo ta đàm luận ân tình việc? Nếu không có ta ra tay đánh giết Bạch

Cốt phu nhân, ngươi liền ngay cả tụ tập đế ngọc cũng không thể được.”

Dương Thanh Huyền biểu hiện nghiêm nghị, nói: “Yêu tộc phục xuất, Ma tộc cũng phục xuất, Vong Xuyên Thủy lưu lại bị cắt đứt, toàn bộ Tam Thập Tam Thiên âm dương mất thăng bằng. Ma Ngưu đại nhân thân là mới một đời Yêu Đế, mà ta cũng là Chính Tinh Minh minh chủ, đem tới tiếp xúc cùng cơ hội hợp tác, phải là rất nhiều. Đại nhân liền xác định như vậy, trong tay ta không có đại nhân cần thẻ đánh bạc sao?”

Đại Lực Ma Ngưu Vương cười lạnh nói: “Nếu biết bộ tộc ta phục xuất, vậy tương lai hơn nửa là địch nhân, thẻ đánh bạc liền là cả Nhân tộc nơi phồn hoa, ngươi chịu nhường lại sao?”

Dương Thanh Huyền trong con ngươi phun ra hàn quang, nói: “Tự nhiên không thể. Nhưng ta cảm thấy được bây giờ việc cấp bách, hẳn là xử lý âm dương hỗn loạn, vị diện thế năng mất thăng bằng việc. Nếu không có mặc dù để yêu, ma hai tộc đạt được thiên hạ, còn có ý nghĩa gì?”

Đại Lực Ma Ngưu Vương giễu cợt nói: “Có ý nghĩa gì thì không phải là ngươi muốn bận tâm chuyện. Thương Khung tinh vực sinh ra đến nay, vị diện biến thiên bao nhiêu lần. Âm dương mất thăng bằng cũng không phải hiện tại mới có. Như vậy biến đổi lớn, cũng đang tỏ rõ Nhân tộc thời đại kết thúc, ta Yêu tộc lại đến vùng đất thời đại mở ra a, ha ha ha ha!”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, hừ nói: “Không thể nói lý! Như Ma Ngưu đại nhân cảm thấy cho chúng ta sẽ là kẻ địch, cái kia Bạch Cốt phu nhân ta thì càng không có giao ra lý do. Trước đáp ứng ngươi hứa hẹn, chỉ cần ta có thể làm được, tự nhiên sẽ làm được. Vậy bây giờ việc, tựu lấy địch nhân lập trường đến xử lý tốt.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương cả giận nói: “Ngươi là cho là ta không dám giết ngươi, vì lẽ đó có trông cậy không sợ?!"

Dương Thanh Huyền dứt khoát nói ra: "Không sai, ta liền thì cho là như vậy."

Đại Lực Ma Ngưu Vương giận dữ, rít gào một tiếng, to lớn uy thế rung động ra, người ở tại tràng không không hoảng sợ.

Cận Âu ôm quyền nói: "Yêu Đế đại nhân, người này tộc giả dối khó lường, thật không thể tin. Hơn nữa người này thân mang Thiên Thần Quyết chi bảy mươi hai biến, vừa nãy Bạch Cốt phu nhân đoạt được Phong Nguyệt Chi Thư, cần phải cũng ở tụ tập đế ngọc bên trong bị hắn đoạt được, vạn vạn phóng không được. Coi như muốn phóng, cũng nhất định phải đem hai bộ Thiên Thần Quyết cùng ba khối Nhân Quả Đế Ngọc lấy ra."

Mô Sâm cũng nói: "Yêu Đế đại nhân việc, ta cũng có chút tai nghe. Giờ khắc này ba khối Nhân Quả Đế Ngọc ngay ở trên người người này. Lấy đại nhân uy năng, tay cầm ba khối đế ngọc, tương lai thu được khối thứ bốn, lại xoay chuyển nhân quả, đoạn sinh quyết tử, là điều chắc chắn. Cần gì phải bị người chế trụ."

Còn lại Yêu tộc vua cũng đều đồng nói: "Mong rằng Yêu Đế đại nhân thận trọng, người này vạn vạn phóng không được!"

Đại Lực Ma Ngưu Vương nỗi lòng ba động lợi hại, nắm hỗn thiết côn trên tay, nổi gân xanh, đầy mặt dữ tợn khủng bố.

Toàn bộ hư không đều theo hắn mỗi lần hít thở, mà có quy luật co rút lại.

"Khà, tới chậm một bước nha, lại náo xảy ra chuyện lớn như vậy."

Một đạo trong trẻo lạnh lùng âm thanh truyền đến, chỉ thấy bên trong đất trời, đột nhiên xuất hiện màu vàng lóe lên, kéo dài tới mà mở, giống như một bức to lớn quyển trục.

“Đó là…!”

Trong hư không mọi người, toàn bộ đều đổi sắc mặt.

Càng là Thiên Địa song bảng lực lượng, đem xa xôi thời không hình chiếu mà tới.

Dương Thanh Huyền không tên vui vẻ, đang lo lắng làm sao đi tìm Huyền Thiên Cơ, mượn Thiên Địa song bảng ở ổn định tinh vực thế năng.

Quả nhiên, tinh vực thế năng vừa ra sự tình, song bảng kẻ nắm giữ lập tức liền cảm ứng được.

Ở to lớn kia trong quyển trục tâm, chậm rãi xuất hiện một đạo ngọc thụ lâm phong bóng người, ở hư thực trong đó phiêu diêu.

Huyền Thiên Cơ thân mặc áo bào đen, ngũ quan đẹp trai, hờ hững mỉm cười nói: “Đại Lực Ma Ngưu Vương, ngươi còn có rảnh rỗi ở đây chơi đùa sao? Vong Xuyên khô, Thiên Hà mực nước mất thăng bằng, vật kia sợ là muốn xuất thế đi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1771: Thiên Hà Định Đáy Thần Trân, Tiếp Tới Cùng

Đại Lực Ma Ngưu Vương cả người chấn động, tựa hồ nghĩ tới điều gì, trên mặt lộ ra hết sức thần sắc, quát lên: “Chúng ta đi!”

Vung tay lên, một phiến hư không liền cuốn lên.

Cận Âu chờ hơn mười vị Yêu vương, đều là cả kinh nói: “Yêu Đế đại nhân!”

Từng cái từng cái không hiểu Huyền Thiên Cơ là nói cái gì, càng gây nên Đại Lực Ma Ngưu Vương to lớn như vậy xúc động.

Cái kia hư không như thảm tử, ở không trung một quyển hết thảy Yêu tộc đều bị cuốn vào.

Theo Đại Lực Ma Ngưu Vương hùng vĩ thân thể, một điểm điểm biến mất ở trên hư không.

Chúng ma cùng Nhân tộc, càng là trợn mắt ngoác mồm.

Đại Lực Ma Ngưu Vương càng tốt như vậy nói chuyện?

Dương Thanh Huyền tựa hồ nghĩ tới điều gì, trong lòng chấn động dữ dội, trong đầu hiện ra một cái Thánh khí cảnh tượng: Chính là một căn gậy kim loại tử, ước chừng đấu đến thô, hai trượng có thừa dài, hai đầu là hai cái Kim Cô, trung gian là một đoạn Ô Thiết, bên trên khắc một hàng chữ: Thiên Hà định đáy Thần trân.

Ý niệm mới vừa nhuốm, liền phát hiện Huyền Thiên Cơ đang mỉm cười nhìn hắn.

Tựa hồ xem thấu trong đầu hắn suy nghĩ, nhẹ nhàng gật đầu.

Dương Thanh Huyền hai tay chảy ra mồ hôi lạnh đến.

Ở các loại trải qua dấu vết bên trong biểu hiện, khối này trấn áp ngày đáy sông, đo lường Thiên Hà gợn nước Thần trân sắt, đã bị Yêu Đế không lấy đi.

Chẳng lẽ còn ở ngày đáy sông?

Cái kia Không Đế người đâu?

Dương Thanh Huyền phục hồi tinh thần lại, gặp Huyền Thiên Cơ hình chiếu, chầm chậm biến mất ở trên hư không, vội vàng kêu lên: “Huyền Thiên Cơ, đừng đi! Vong Xuyên khô, tinh vực thế năng mất thăng bằng, nên làm gì bổ cứu?”

Huyền Thiên Cơ cười nhạt nói: “Ta lại không phải nhân hoàng, đây là ngươi cùng Thiên Vô Tình chuyện, làm sao tới hỏi ta. Ta chỉ là cảm ứng được thiên địa âm dương biến hóa, vì lẽ đó quá tới nhắc nhở một hồi Đại Lực Ma Ngưu Vương thôi. Nói thật, này rách rưới một vực, hỏng rồi liền hỏng rồi, căng thẳng cái gì, cũng không phải không có làm hỏng.”

Dương Thanh Huyền không nói gì, hỏi: “Vậy ngươi vừa nãy nói cái thứ kia, thật sự vẫn còn ở Thiên Hà sao? Ngươi khống chế Thiên Địa song bảng, há có thể không đếm xỉa đến!”

Huyền Thiên Cơ không có thời gian để ý, mà là đảo mắt nhìn phía cái kia nửa thật nửa giả Thái Hư Cổ ma.

Trong mắt một mảnh trong suốt ánh sáng lộng lẫy lấp lóe, phảng phất nhìn thấu tất cả.

Cổ ma trong đôi mắt đột nhiên sáng ngời, nổ bắn ra tím ánh sáng màu vàng óng.

Huyền Thiên Cơ hờ hững cười nói: “Vũ Vô Cực, có thời gian rảnh rỗi này theo ta đấu, không bằng đem cái này quá hư ma công lại tinh luyện mấy cái trình độ.”

Nói phất một cái ống tay áo, xoay người liền biến mất ở trên hư không.

Thiên Địa song bảng hình chiếu, như một cuốn sách, trực tiếp thu thập, lấp loé bên dưới liền biến mất không còn tăm hơi.

Cái kia hai đạo tử kim ánh sáng trực tiếp rơi vào khoảng không, bắn về phía hư không vô tận vực sâu.

Thái Hư Cổ ma trong tay, một đoàn nồng nặc hắc khí lăn lộn, bên trong lờ mờ có thể thấy được một thanh xanh đen ma đao, tựa hồ muốn phá không hoá hình mà ra.

Gặp Huyền Thiên Cơ sau khi rời đi, đao ảnh theo ma khí tản đi.

Thái Hư Cổ ma lần thứ hai khôi phục sắc mặt như thường, ở vào cái kia loại như thật như ảo, không phải là giả không phải thật trạng thái.

Dương Thanh Huyền đám người không khỏi là trong lòng hoảng hốt, vị thần này bí mật khó lường Cự Ma đầu, chẳng lẽ là Vũ Vô Cực?

Nếu Huyền Thiên Cơ nói rồi, hơn nữa không giả, nhưng vì sao không hiện thân mà ra, chỉ là hiển hóa ra Thái Hư Cổ ma trạng thái, sợ là có cái gì khác ẩn tình.

Yêu tộc cùng Huyền Thiên Cơ lần lượt rời đi, làm cho hư không lần thứ hai rơi vào vắng lặng.

Đột nhiên, to lớn kia Thái Hư Cổ ma, mở mồm ra, phun ra vài chữ tiết ma âm, ở không trung rung động.

Chúng ma nghe nghe, không khỏi kinh hãi.

Chung Hiệt trầm giọng nói: “Chúng ta cũng đi! Bất quá trước khi đi...” Ánh mắt bên trong tràn đầy sát khí, nhìn chằm chằm sở hữu nhân tộc cùng Sâm La Điện võ giả.

Chúng ma hiểu ý, trên người khí thế từng cái từng cái khuếch tán. Rất nhanh liền ma khí cuồn cuộn ngất trời, từ bốn phương tám hướng vọt tới, đem tất cả mọi người vây nhốt.

Chung Hiệt nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi lưu lại ba khối Nhân Quả Đế Ngọc, có thể mang theo Chính Tinh Minh người toàn bộ đi! Cái kia Phong Nguyệt Chi Thư là ta trao đổi đưa cho ngươi, đương nhiên sẽ không ra tay cướp giật. Nhưng cũng khoảng chừng ngươi cái kia bảo lưu một trận, tương lai cuối cùng vẫn là phải trở về trong tay ta.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ma Chủ đại nhân, nói chuyện làm nói láo sao?”

Chung Hiệt cười gằn nói: “Ta chỉ nói để cho ngươi mang theo Phong Nguyệt Chi Thư cùng Chính Tinh Minh mọi người mệnh đi, có thể chưa nói để cho ngươi mang theo Nhân Quả Tứ Đế Ngọc đi. Khổ tụ tập diệt đạo, nguyên nhân sinh diệt, nếu có thể gặp bốn đế, thì lại có thể đoạn sinh tử. Ngươi bây giờ đã nắm giữ ba khối, nếu như lại để cho ngươi được sau cùng khổ đế ngọc, đùa bỡn nhân quả, không vào thành ở xấu không, thoát ly Lục Đạo, cái kia cõi đời này ai còn hàng phục ở ngươi.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Vì lẽ đó đây chính là ngươi nói chuyện làm nói láo nguyên nhân sao? Chuyện như vậy, cũng chỉ có Ma Chủ làm được.”

Chung Hiệt sắc mặt có chút lúng túng, hừ nói: “Bất kể nói thế nào, ba khối Nhân Quả Đế Ngọc nhất định phải lưu lại, đây là ta điểm mấu chốt.”

đăng❤nhập http://truyencuatui.net/ để đọc truyện❤

“Điểm mấu chốt?” Trên hư không truyền đến cười lạnh một tiếng.

Sau đó một đạo thanh mang đột ngột hiện, chậm rãi tách ra, càng là một con to lớn mắt xanh, đồng bên trong vô số trận pháp phù văn xoay tròn, vô cùng quỷ dị.

Ở trên hư không trên mở mắt, chăm nom cõi trần.

Chúng ma đều là kinh sợ.

Chung Hiệt hoàn toàn biến sắc, quát lên: “Vu Hiền?!”

Cái kia mắt xanh ngóng nhìn bên dưới, tảng lớn Ma tộc đều trong lòng run rẩy, dường như muốn bị ánh mắt kia trực tiếp canh chừng phá nát.

Một ít thực lực thấp kém ma đầu, trực tiếp ma khí khuếch tán mở, rất nhiều binh giải tư thế.

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Nhạc phụ đại nhân!”

Thi Diễn thở phào nhẹ nhõm, trên mặt khuôn mặt u sầu triển khai mở, nói: “Nhạc phụ ngươi đến, sợ là tuyền tiêu hàng khuyết trên cường giả cũng đều đến.”

Chung Hiệt sắc mặt khó coi dị thường.

Theo mắt xanh hiện ra, xác thực có cường đại không gian rung động, chưa từng nghèo xa xa truyền đến.

Chính là phá giới lực lượng, ở cường hành xuyên thủng hư không.

Quá nửa là Chính Tinh Minh cao thủ.

Một vị đại ma thấp giọng nói: “Ma Chủ đại nhân, làm sao bây giờ?”

Chúng ma hiển nhiên cũng cảm nhận được vướng tay chân.

Này mắt xanh người, liền dị thường vướng tay chân, nếu như lại có thêm tảng lớn cường giả giáng lâm, sợ là muốn trận huyết chiến.

Chính Tinh Minh làm là nhân tộc thứ hai thế lực lớn, nếu như toàn diện một trận chiến, bất luận thua thắng, Ma tộc tất nhiên bị trọng thương, vậy còn có sức mạnh Trục Lộc Thiên Hạ sao?

Chung Hiệt ở đằng kia mắt xanh nhìn chăm chú hạ, cảm nhận được áp lực trước đó chưa từng có.

Toàn bộ Ma tộc vận mệnh tiền đồ, ngay ở hắn trong một ý nghĩ.

Dương Thanh Huyền nói: “Tung anh đại nhân, Bạch Cốt phu nhân nguyên thần thứ hai ký gửi ở tụ tập đế ngọc trên, bây giờ cùng ta đôi bên cùng có lợi. Phu nhân có lệnh, để các ngươi theo ta một trận chiến, nghe ta chỉ huy, chống lại Ma tộc, không biết các ngươi ý như thế nào?”

Tung anh cả kinh nói: “Phu nhân có lệnh, không dám không nghe theo. Tất cả nghe Thanh Huyền công tử chỉ huy.”

Sâm La Điện cường giả ngã xuống hơn nửa, liền còn lại tung anh chờ bảy người.

Bất luận từ nghe lệnh góc độ nhìn, vẫn là từ chính mình sống sót góc độ nhìn, cũng phải theo Dương Thanh Huyền. Vì lẽ đó tung anh thái độ, cũng biến thành cung kính.

Chung Hiệt sắc mặt càng thêm khó coi.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ma Chủ đại nhân, nói lời giữ lời, còn là nói lời làm nói láo, liền tất cả đại nhân trong một ý nghĩ. Nhưng bất luận gì loại lựa chọn, Chính Tinh Minh đều tiếp tới cùng.”

Chung Hiệt nội tâm từ chối một trận, cái kia không gian rung động không ngừng tăng cường, chấn động ở mỗi người trong lòng.

Chung Hiệt cắn răng nói: “Tốt! Lần này trước tạm bỏ qua ngươi!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1772: Thiên Địa Vi Lô, Tạo Hóa Vì Là Công Phu

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, gánh nặng trong lòng liền được giải khai, ôm quyền nói: “Non xanh còn đó, nước biếc chảy dài.”

Liền nhấc đầu nhìn phía Vu Hiền cái kia mắt xanh, nói: “Nhạc phụ đại nhân, chúng ta trở về đi thôi.”

Cái kia mắt xanh bên trong trận pháp ngưng trệ chớp mắt, hướng về chảy trở về lượn một vòng.

Trong mắt phù văn cùng trận pháp, không ngừng trở thành nhạt.

Dương Thanh Huyền giơ tay, hóa ra một mảnh lôi quang, đem Chính Tinh Minh cùng Sâm La Điện mấy người toàn bộ bọc lại, sau đó hóa ra một cái lớn như vậy lôi quang bàn, lóe lên liền biến mất ở trời cao trên.

Chung Hiệt nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền rời đi phương hướng, đầy mặt âm trầm.

Một vị đại ma nói: “Này được tuy có không thuận, nhưng được Thiên Ma Đồ, cũng coi như là không uổng công. Hơn nữa thân lịch lần này sự kiện lớn, biết được vài món trọng yếu việc, cũng coi như là thu hoạch rất lớn. Cho tới Trục Lộc Thiên Hạ, trong lúc nhất thời còn không vội vàng được.”

Một vị khác đại ma nói: “Không sai. Nhân tộc võ giả vẫn như cũ cường lớn đến đáng sợ. Khí số tuy rằng ở suy sụp, nhưng trong lúc nhất thời rất khó khô kiệt. Tinh vực âm dương cân bằng bị phá vỡ, đại tai sắp tới, chính là biến thiên dấu hiệu. Tương lai thế giới, cuộc đời thăng trầm, rất khó nhìn rõ ràng, hết thảy đều không vội vàng được.”

Chung Hiệt thở dài, nói: “Là ta nóng lòng, chúng ta cũng trở về đi. Vừa nãy Huyền Thiên Cơ nói đồ vật, cùng với Dương Thanh Huyền cùng Nhân Quả Tứ Đế Ngọc cuối cùng một khối, nhất định phải thêm nhìn chằm chằm. Này hai cái Thánh khí, bất luận một cái nào xuất thế, cũng có thể thay đổi triều đại, trấn áp ròng rã một cái thời đại. Nếu như rơi vào Dương Thanh Huyền trong tay, ta sợ chúng ta liền không có hy vọng.”

Chúng ma đều là mặt lộ vẻ buồn rầu.

Một vị đại ma nói: “Còn dư lại những này nhân tộc xử lý như thế nào?”

Hoàng Ẩn chờ Tinh Cung người đều là chấn động trong lòng.

Chung Hiệt cười gằn nói: “Đương nhiên là giết, lẽ nào giữ lại quá năm?”

“Khà khà.”

Một đám đại ma đều là dữ tợn cười gằn.

Hoàng Ẩn đám người một trái tim chìm vào đáy vực.

…

Mênh mông tinh hà trong đó, có to lớn tinh vân.

Bên trong trung ương, Huyền Thiên Cơ bàn hư mà ngồi, hai tay nhanh chóng bấm quyết.

Ở trung tâm vô số phù văn màu vàng phiên nhiên bay lên, trong hư không giống như cực quang bơi lội, chậm rãi biến thành một cái cổ đường phố.

Từ cái kia cổ đường phố nơi sâu xa, có bóng người chậm rãi đi dạo mà ra.

Người kia nhìn thấy được bất quá hai mươi tám chín thanh niên, người mặc đồ trắng, bên trên lấy kim tuyến thêu Du Long, khí chất ôn tồn lễ độ.

Người áo trắng bình tĩnh nhìn Huyền Thiên Cơ, trầm ngâm nói: “Huyền Thiên Cơ, ngươi làm quá rồi.”

Huyền Thiên Cơ đạo lạnh rên một tiếng, nói: “Vong Xuyên cũng không phải ta cắt đứt, tại sao qua?”

truyencuatuinet

Người áo trắng hơi lắc đầu, nói: “Vong Xuyên mặc dù không phải ngươi cắt đứt, nhưng Thiên Địa song bảng ở trong tay ngươi, nếu như ngươi đúng lúc ngăn lại, thì sẽ không xuất hiện âm dương mất thăng bằng, thiên địa tai nạn. Chỉ vì ngươi nhất niệm, Thương Sinh phải trả ra giá cả cao bao nhiêu.”

Huyền Thiên Cơ giễu cợt nói: “Thương Sinh cùng ta có quan hệ gì đâu? Thiên Địa vi lô này, tạo hóa vì là công phu. Âm dương vì là hôi này, vạn vật vì là đồng. Đúng là Thiên Giả đại nhân, lúc nào trở nên như vậy trách trời thương người?”

Người áo trắng lạnh nhạt nói: “Ta sớm đã không phải là Thiên Giả.”

Dứt lời hơi dừng lại một chút, lại nói: “Ngươi vì thăm dò khối này định Hải Thần trân sắt còn ở hay không bên trong tinh vực, cố ý đối với Vong Xuyên khô làm như không thấy. Nếu cái kia Thần trân sắt thật sự xuất hiện, ngươi lại ý muốn thế nào? Đừng quên, Thiên Hà trấn đáy Thần trân đã cùng Vạn Cổ Trường Không hòa làm một thể. Nếu như Thần trân sắt thật sự xuất hiện, Vạn Cổ

Trường Không cũng rất có thể sẽ xuất hiện. Đến thời điểm toàn bộ thiên hạ, ai có thể chống đối? Ngươi đây là ở chơi với lửa có ngày chết cháy.”

Huyền Thiên Cơ nhưng là cười nói: “Vì sao phải chặn?”

Người áo trắng sững sờ, phất tay áo mà đi, chỉ để lại một câu lãnh đạm lời, “Cái này tàn tạ chi cục, nhìn ngươi kết cuộc như thế nào.”

Hắn bước lên cổ đường phố, liền đi về phía xa xa, cảnh tượng chung quanh lập tức trở nên mờ mịt, sau đó biến mất không còn tăm hơi, lần thứ hai trở về hoàn toàn trống trải tinh vũ.

Huyền Thiên Cơ nhìn mịt mù viễn chi nơi, ánh mắt lấp lóe.

…

Tuyền tiêu hàng khuyết trên.

Chính Tinh Minh đại điện nghị sự bên trong.

Tất cả mọi người bao phủ ở một tầng tối tăm bên dưới, bầu không khí càng căng thẳng.

Vong Xuyên chi được, tuy rằng thực hiện mục đích cuối cùng, đoạt được Phong Nguyệt Chi Thư, nhưng đánh đổi to lớn, vượt qua tất cả mọi người dự tính.

Trên trăm vị cường giả, mười đi chín, chỉ còn dư lại mấy vị Giới Vương tiếp tục sống sót.

Đối với Chính Tinh Minh sức mạnh không thể nghi ngờ là lớn đả kích lớn.

Nếu không có cuối cùng Vu Hiền không tiếc bất cứ giá nào, mở ra vị diện lực hút, cường hành phá giải mà xuống, sợ là Dương Thanh Huyền, Thi Diễn đám người, đều phải toàn quân bị diệt.

Vu Hiền an ủi mọi người nói: “Chuyện cũ đã qua, người sống làm cố gắng. Thế cục hôm nay biến được phức tạp dị thường. Ngoại trừ đối phó Tinh Cung ở ngoài, còn phải nghĩ biện pháp ổn định âm dương cân bằng. Đồng thời lại phải đề phòng Yêu tộc cùng Ma tộc tiến công. Thiên tai nhân họa cùng đến một lúc, chẳng lẽ đúng là thiên ý muốn tước ta Nhân tộc?”

Dương Thanh Huyền nói: “Thiên ý câu chuyện, thái quá vô căn cứ. Này được do ta phụ trách, chư vị đại nhân ngã xuống, trách nhiệm ở ta. Tương lai làm sao hành động, chư vị đại nhân có đề nghị gì?”

Thi Diễn nói: “Chúng ta có thể sống sót trở về, cũng đã là minh chủ công lao, không cần tự trách quá nhiều. Hơn nữa ngay lúc đó các loại tình thế, căn bản không phải chúng ta có thể nắm trong tay. Chúng ta mặc dù tự xưng là Nhân tộc chính thống, nhưng toàn bộ tinh vực âm dương mất thăng bằng chuyện như vậy, nhưng không nên do ta nhóm một phương diện gánh chịu. Thứ nhất là không gánh vác được. Thứ hai này trời sập, tự nhiên là khắp thiên hạ đồng thời gánh. Nếu muốn ổn định này tinh vực thế năng, sợ là còn muốn từ ba bên mặt bắt tay.”

Trong điện mọi người, đều là khe khẽ bàn luận.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Thi Diễn đại nhân mời nói tiếp.”

Thi Diễn nói: “Đệ nhất tự nhiên là Thiên Địa song bảng. Vong Xuyên Thủy vực khô, Huyền Thiên Cơ ngay lập tức liền cảm ứng được. Nếu là ta đoán không lầm, lấy năng lực của hắn, cần phải có bổ cứu phương pháp. Nhưng người này tâm tư quỷ dị khó lường, trời mới biết hắn đang suy nghĩ gì. Nếu như có thể thỉnh cầu hắn ra tay, tự nhiên là tốt nhất.”

“Thứ hai chính là Huyền Thiên Cơ nói đồ vật, cần phải chính là Thánh khí trên bảng xếp hạng thứ ba Thiên Hà trấn đáy Thần trân. Nói đến, vật ấy vì là tinh vực đệ nhất Thánh khí đều không quá đáng. Thương Khung tinh vực từng sinh ra trình, chính là lấy Thiên Hà làm chủ, sau đó hoá sinh âm dương, mới có Vong Xuyên, cuối cùng mới hình thành tứ hải Tam Thập Tam Thiên cùng Trung Ương Đại thế giới. Thiên Hà chính là cái này tinh vực chỗ cốt lõi. Mà ta lật xem ghi chú, Thiên Hà mực nước mất thăng bằng đã không phải lần đầu tiên. Ở Trung Ương Đại thế giới còn không ra đời trước, toàn bộ Thương Khung tinh vực chỉ có hai cái Thủy vực, cùng chút ít thế yếu vị diện. Lúc ấy có vị cường giả cái thế, vì thống trị Thủy vực thường thường mất thăng bằng vấn đề, lúc này mới chế tạo ra Thiên Hà trấn đáy Thần trân, đem chìm vào Thiên Hà chi uyên, rồi mới từ trên căn bản đem mực nước áp chế lại. Mới có sau đó Thương Khung tinh vực ổn định phát triển."

Dương Thanh Huyền thay đổi sắc mặt cả kinh nói: "Thiên Hà trấn đáy Thần trân là bởi vì chế tạo? Vật ấy không phải Tiên Thiên linh bảo, sinh ra ở Hồng Mông bên trong sao?"

Thi Diễn nói: "Vật ấy lấy tài liệu vì là Hồng Mông trong Tiên Thiên linh bảo, bị một vị ghi chép vì là vũ cường giả cái thế chế tạo. Sáng tạo ban đầu, cũng không phải là làm làm binh khí, chỉ là làm trấn áp Thủy vực Thánh khí. Chỉ là ngàn tỉ năm tới nay, vật ấy thu nạp vô cùng Thiên Hà dương Thủy Tinh hoa, hóa thành bất thế thần binh. Sau đó bị Yêu tộc Không Đế đoạt được, càng là đánh khắp thiên hạ vô địch thủ, trấn áp ròng rã một cái trung cổ thời đại."

Hôm nay không có càng. Một là vẫn còn ở bên ngoài, thực sự không viết nổi. Hai là ta nguyện lấy thiếu càng một chương, đổi hết thảy thi đại học học sinh ghi tên bảng vàng!

Chương 1773: Ngự Hồn Mảnh Vỡ, Địa Thế Còn Mạnh Hơn Người

Dương Thanh Huyền trong đầu xẹt qua cái kia yêu khỉ tử vân kim giáp bất thế tư thế oai hùng, hỏi: “Vậy sau đó thì sao?”

Thi Diễn cười khổ nói: “Sau đó? Cũng không biết. Không Đế được này thần vật, lưu lại truyền thuyết rất nhiều, rộng nhất đích một loại thuyết pháp, chính là bước vào thiên giới chi chủ, ngao du vũ trụ, tìm kiếm đạo chi khởi nguyên đi. Lấy Không Đế khả năng, bước vào thiên giới chi chủ cũng không phải việc khó. Vì lẽ đó này loại truyền thuyết, tán thành người nhiều nhất.”

“Truyền thuyết?” Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Như Không Đế cùng Thiên Hà trấn đáy Thần trân phá hư đi, cái kia phương pháp này liền hoàn toàn không thông.”

Thi Diễn gật đầu nói: “Vậy cũng chỉ có thể gửi hy vọng vào biện pháp thứ ba, chính là minh chủ trong tay Nhân Quả Tứ Đế Ngọc. Bây giờ đã được ba khối, khối thứ bốn xuất thế độ khả thi rất lớn.”

Dương Thanh Huyền lắc đầu than thở: “Nhân Quả Tứ Đế Ngọc xuất hiện, có cực mạnh Tính ngẫu nhiên. Ở ghi chép bên trong cũng từng có ba khối cụ hiện tình huống, nhưng thủy chung không gặp khối thứ bốn xuất hiện, chỉ có thể nhìn cơ duyên tạo hóa. Nói như thế, ngược lại là con đường thứ nhất, có lẽ có thể hành động thông.”

Dương Thanh Huyền chuyển hỏi: “Liệt Tử đại nhân, ngươi có thể liên lạc trên Huyền Thiên Cơ?”

Liệt Giai Phi nói: “Ta tận lực.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Huyền Thiên Cơ tuy rằng làm việc quái lạ, luôn luôn làm theo ý mình, nhưng ngược lại cũng không phải đại gian đại ác người. Chỉ cần điều kiện cho phép, thuyết phục hắn xuất lực, cứu Thương Sinh ở trong nước lửa, chưa chắc không thể.”

Liệt Giai Phi ôm quyền nói: “Như thế, nên sớm không nên chậm trễ, ta trước hết được một bước, tranh thủ có thể liên lạc trên Huyền Thiên Cơ.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Liệt Tử đại nhân làm phiền.”

Liệt Giai Phi xoay người liền đi, bóng người ở mấy bước bên dưới, trở nên lờ mờ trong suốt, cuối cùng biến mất ở tuyền tiêu hàng khuyết trên.

Thi Diễn trầm ngâm một chút, nói: “Trên thực tế, mặt khác hai con đường cũng không phải không thể. Có quan hệ Nhân Quả Tứ Đế Ngọc việc, có một người có lẽ sẽ có manh mối, chính là mưa lạnh trên núi tịch Đại tiên sinh. Mà Thiên Hà trấn đáy Thần trân, thì lại mật thiết quan tâm Thiên Hà dấu hiệu liền có thể. Nếu như Thần trân sắt xuất thế, tất nhiên sẽ kinh thiên động địa, chúng ta chính là nghĩ không biết cũng khó khăn.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Tịch Đại tiên sinh? Ta làm sao đem người này đã quên. Chư vị ngồi ở đây, ai cùng tịch Đại tiên sinh quen biết, có thể thay ta tiến về phía trước một chuyến.”

Thi Diễn nói: “Tịch Đại tiên sinh mặc dù không lệ thuộc vào bất kỳ thế lực nào, nhưng làm người phẩm được siêu thoát xuất trần, minh chủ vẫn là tự mình tiến về phía trước một chuyến cho thỏa đáng.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ta mới từ Vong Xuyên trở về, có một số việc hiện tại thì đi làm, không thể bị dở dang, thực sự không cách nào lập tức tiến về phía trước mưa lạnh núi. Vậy thì chờ ta sự tình làm thỏa đáng sau đó mới đi thôi.”

Dừng lại, lại nói: “Gần đây Chính Tinh Minh thế lực bớt phóng túng đi một chút, lấy thu thập tình báo làm chủ, tận lực thiếu cùng thế lực khác nổi lên va chạm.”

Dứt lời, liền phất tay nói: “Tất cả đi xuống đi, ta hơi mệt chút, muốn bế quan một trận.”

Thi Diễn muốn nói lại thôi, nhưng nhìn Dương Thanh Huyền mệt mỏi dáng dấp, làm như thật mệt mỏi, liền than nhẹ một tiếng, ôm quyền chắp tay.

Còn lại võ giả tất cả đều đứng dậy, ôm quyền trở ra.

Rất nhanh, trong đại điện trở nên trống rỗng, vương tọa bên dưới, chỉ còn Linh tộc mấy người.

Truyện Của Tui cHấm vn

Dương Thanh Huyền nói: “Linh Vương đại nhân, có chuyện gì sao?”

Linh Vương trầm ngâm bất định, cùng mấy vị tộc nhân trao đổi hạ ánh mắt, mới nói: “Minh chủ cũng biết cái kia Bạch Cốt phu nhân lai lịch?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, lắc đầu nói: “Không biết. Nhưng này có trọng yếu không? Bạch Cốt phu nhân đã ngã xuống, còn lại một đạo nguyên thần gửi ở tụ tập đế ngọc bên trong, đã đối với chúng ta không cách nào tạo thành uy hiếp. Lai lịch của nàng, đều không quan trọng.”

“Không!”

Linh Vương trầm giọng nói: “Đối với minh chủ mà nói đều không quan trọng, nhưng đối với ta Linh tộc mà nói, nhưng cực kì trọng yếu! Cái kia Bạch Cốt phu nhân thân thể, hoàn toàn ngự hồn, cùng với cái viên này tụ tập đế quả ngọc, vốn là ta Linh tộc đồ vật!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Linh Vương lời ấy, mặc kệ thật giả, ý tứ, là muốn theo ta đòi hỏi tụ tập đế quả ngọc?”

Trên thực tế, Dương Thanh Huyền ở gặp được Bạch Cốt phu nhân chân thân thời điểm, liền đoán được mấy phần.

Chỉ có điều nuốt xuống bụng bên trong thịt, há có lại nhổ ra đạo lý?

Trong điện bầu không khí, một hồi liền lạnh.

Người của Linh tộc đều cảm thấy cái kia nhàn nhạt địch ý, cảm thấy cả người khó chịu.

Linh Vương than thở: “Tụ tập đế ngọc ta biết ngươi là không có khả năng ói ra. Nhưng Bạch Cốt phu nhân ngã xuống thời gian biến thành cái kia chút ngự hồn mảnh vỡ, ngươi ở cuối cùng bỏ chạy thời gian, dùng Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn toàn bộ thu vào. Những mãnh vụn kia chí ít có thể giao trả lại cho ta đi.”

“Có không?”

Dương Thanh Huyền từ tốn nói: “Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn vận chuyển thời gian, sẽ tác động thiên địa quy tắc, đem tứ phương linh khí thu nạp vào đi. Có lẽ hút một hai khối ngự hồn mảnh vỡ cũng khó nói. Chờ ta tìm xem một chút. Ta mệt mỏi, các ngươi đi xuống trước đi.”

Linh Vương vừa giận vừa sợ, quát lên: “Dương Thanh Huyền, ngươi này là cố ý không muốn đưa ta! Những mãnh vụn kia rõ ràng là ngươi có ý định toàn bộ hút đi! Thái Âm sơn mạch ngươi cầm không trả. Tụ tập đế ngọc ngươi cầm không trả. Bây giờ điểm này điểm mảnh vỡ, ngươi cũng không chịu trả lại cho ta Linh tộc sao? Làm người không thể thái quá a!"

Dương Thanh Huyền nói: "Linh Vương, lời này của ngươi ta liền không thích nghe. Cái gì gọi là cầm không trả? Thái Âm sơn mạch sự tình, ta đã để Thi Diễn đại nhân đi xử lý. Tụ tập đế ngọc ngươi nói là ngươi, sẽ là của ngươi? Ta còn nói thiên hạ này đều là của ta đây, thực sự là vô nghĩa! Cho tới Bạch Cốt phu nhân biến thành mảnh vỡ, vốn cũng là vật vô chủ. Coi như có chủ, cũng là Bạch Cốt phu nhân, quan các ngươi Linh tộc chuyện gì? Nếu như lại quấy nhiễu, liền đừng trách ta không khách khí!"

Dương Thanh Huyền trực tiếp từ vương tọa đứng lên, mắt lạnh đảo qua Linh tộc mấy người, hừ một tiếng, phất một cái ống tay áo, liền hóa thành lưu quang, biến mất ở bên trong cung điện.

Lưu lại Linh Vương đám người, từng cái từng cái tức giận giận sôi lên, gào thét không ngớt.

Nhưng sinh khí về sinh khí, Linh Vương cũng biết, Linh tộc sức mạnh, căn bản không thể cùng Chính Tinh Minh đấu.

Một khi biến thành kẻ địch, chính mình mấy người này sợ là muốn thuấn diệt.

Dù cho chỉ là xích mích, đối với mình một chút chỗ tốt đều không.

Hiện tại chí ít còn có thể hưởng thụ Tiên ngọc cung cấp, còn có thể Ngũ Uẩn Thụ hạ tìm hiểu đạo pháp, thậm chí Thái Âm sơn mạch sự tình, còn có thể vãn hồi một ít tổn thất.

Ai để địa thế còn mạnh hơn người đây?

Linh Vương thở dài một tiếng, cùng mấy vị Linh tộc người, cùng nhau biến mất ở trong đại điện.

...

Mật thất bên trong.

Dương Thanh Huyền bàn hư mà ngồi, hai tay không ngừng bấm quyết.

Bốn phía linh khí như biển, hòa lẫn đại đạo quy tắc, không ngừng bị nuốt vào trong cơ thể, lại hóa thành trọc khí thở ra.

Vong Xuyên một trận chiến, thân thể đã là thủng trăm ngàn lỗ.

Các loại đan dược vào bụng sau, lại vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, trắng trợn thu nạp Tiên ngọc lực lượng, một điểm điểm khôi phục.

Giới Vương tuy có thông thiên triệt địa, năng lực quỷ thần khó lường.

Chỉ khi nào bị thương, muốn phục hồi như cũ liền cực kỳ khó khăn.

Đổi thành Khuy Chân thời kì, dù cho tổn thương nặng hơn, mấy ngày thời gian là có thể khôi phục như lúc ban đầu.

Hiện tại mới một tinh giới vương, Dương Thanh Huyền bế quan bảy ngày, đồng thời có cao cấp nhất tài nguyên vô hạn cung cấp, mới khôi phục bộ phận.

Dương Thanh Huyền thở dài, cảm giác sâu sắc con đường võ đạo gian nan.

Sau đó đưa tay chộp một cái, một mảnh lôi phù ở lòng bàn tay hóa ra, “Bùm bùm” hướng về bốn phía tản đi.

Sấm sét chỗ đi qua, biến ra vô số tất cả lớn nhỏ màu trắng tinh thể, hình dạng quy tắc không một, nhưng đều không ngoại lệ, toàn bộ đều tràn đầy sung mãn huyền âm lực lượng, đồng thời mỗi một khối tinh thể, đều bị một cái phù văn màu vàng trấn áp.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1774: Kỳ Quái Thời Đại, Đầu Đuôi Câu Chuyện

Dương Thanh Huyền vung tay lên, hết thảy tinh thể hướng về một chỗ tụ lại, không ngừng lẫn nhau dung hợp, phát sinh nhỏ vụn âm thanh.

Lượng lớn kim phù hợp huyền âm khí bị đè ép đi ra, hình thành một mảnh mờ mịt hào quang, đem toàn bộ tinh thể bọc lại.

Dương Thanh Huyền hai tay kết ấn, không ngừng hướng về cái kia hào quang bên trong đánh ra phù ấn, xúc tiến này chút tinh thể dung hợp.

Tuy rằng ngự hồn kết cấu cực kỳ thần kỳ phức tạp, nhưng vẫn như cũ ở “Vạn vật” bên trong, bị Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình phân tích, lý giải, lại dung hợp.

Toàn bộ quá trình kéo dài thời gian thật dài.

Vài ngày sau, cái kia chút ngự hồn nát tinh, chậm rãi hóa thành một quả cầu, lộ ra ở Dương Thanh Huyền trước mặt.

Viên cầu bên trong có vô số khe nhỏ, không cách nào hữu hiệu dính hợp lại cùng nhau, chiết xạ ra vô số tối nghĩa mờ mịt ánh sáng.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, hắn đã đem hết toàn lực, vẫn như cũ không cách nào đem này chút ngự hồn mảnh vỡ trở về toàn thể.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm chốc lát, giơ tay đánh liền ra một vệt sáng, ở mật thất bên trong lấp loé bên dưới, hóa ra tụ tập đế ngọc.

Ngọc thượng lưu quang lóe lên, Bạch Cốt phu nhân nguyên thần liền hiện ra hiện ra, bay xuống ở mật thất bên trong, hạ thấp người lễ độ nói ra: Gặp qua minh chủ."

Trong thanh âm mang theo một tia mềm mại đáng yêu, từng tia từng tia dầy đặc, du nhập cốt tủy, làm người không nói ra được thoải mái.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Phu nhân, đột nhiên thay đổi phó dáng dấp, ta có chút không quen đây.”

Bạch Cốt phu nhân che miệng cười nói: “Ngày xưa Bạch Cốt phu nhân đã chết. Bây giờ ta, là minh chủ cứu, đương nhiên phải đối với minh chủ cung cung kính kính. Bằng không minh chủ một cái không vui, giở tay giở chân bên dưới, liền có thể đem ta hôi phi yên diệt. Ta tự nhiên phải cẩn thận phụng dưỡng minh chủ.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, nói: “Ngươi tuy rằng thân thể tiêu vong, nhưng hồn phách cảnh giới vẫn còn ở đó. Mảnh này bên trong tinh vực, có thể giở tay giở chân diệt ngươi người, có thể đếm được trên đầu ngón tay. Phu nhân, này ngự hồn cùng tụ tập đế ngọc đến cùng là chuyện gì xảy ra? Ta nghe Linh Vương nói, tựa hồ những thứ này đều là Linh tộc đồ vật?”

Bạch Cốt phu nhân nhìn cái kia ngự hồn chi cầu, đầy mặt vẻ phức tạp.

Nhìn chăm chú rất lâu, mới thở dài nói: “Hết thảy đều là thiên ý. Nếu không có ngươi tới Vong Xuyên, giúp ta tu thành nguyên thần thứ hai, ta giờ khắc này đã hôi phi yên diệt. Đối với minh chủ lòng cảm kích, không thể vì là biểu, tự nhiên không dám tướng giấu. Thiếp thân chi chân thân, chính là ngự hồn bao lấy tụ tập đế ngọc. Rốt cuộc là ngự hồn nhiều hơn chút, vẫn là đế ngọc nhiều hơn chút, ta cũng không nói rõ ràng. Tự mình linh thức sinh ra ngày lên, liền chìm ở Vong Xuyên phần đáy một chỗ không gian kỳ dị bên trong, không ngừng thu nạp âm nước tinh hoa, cuối cùng hoá hình mà ra. Sau đó ta cũng đối với này ngự hồn cùng đế ngọc tiến hành rồi các loại tìm hiểu cùng giải, hiểu một ít đầu đuôi câu chuyện."

Bạch Cốt phu nhân trầm ngâm một trận, nói ra: "Trung cổ là một cái vô cùng kỳ quái thời đại."

Dương Thanh Huyền cau lại hạ lông mày, trong lúc nhất thời không thể lý giải câu nói này hàm nghĩa.

Bạch Cốt phu nhân tiếp tục nói: "Trung cổ thời đại, xuất hiện rất nhiều có ý người, cùng rất nhiều có ý sự tình. Trong đó chói mắt nhất, chính là trấn áp toàn bộ trung cổ thời đại Yêu tộc Đại Đế, Vạn Cổ Trường Không."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Ngươi việc, chẳng lẽ còn cùng Không Đế liên hệ quan hệ?"

Bạch Cốt phu nhân cười nói: "Minh chủ đừng nóng vội, nói quan hệ đổ cũng có như vậy một chút xíu, chỉ là không nhiều thôi. Nhưng nếu là không có cái kia Không Đế, là kiên quyết sẽ không có ta bạch cốt. Năm đó Không Đế như sao chổi giống như quật khởi mạnh mẽ, vô số cường giả cái thế lần lượt bị trấn áp. Chân long, Thiên Phượng, Ma Chủ, Linh Vương các loại, không không lần lượt bị trấn áp. Mà ở bị trấn áp cường giả cái thế bên trong, có ba người, nói đến với ngươi cũng có chút quan hệ."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Có quan hệ tới ta?"

Bạch Cốt phu nhân gật đầu nói: "Một, chính là Đại Lực Ma Ngưu Vương. Đang cùng Vạn Cổ Trường Không tranh cướp Yêu Đế vị trí thời gian, bị trấn áp. Thứ hai, chính là ngươi đi qua cái kia mảnh Lưu Sa Hà chủ nhân, sạch. Thứ ba, cũng là cực kì trọng yếu một người, liền là năm đó tám vạn dặm Thiên Hà chi chủ, Thiên Bồng Thủy Thần Cung cái vị kia nguyên soái đại nhân."

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: "Nói như vậy, ba người này xác thực cùng ta có chút quan hệ."

Bạch Cốt phu nhân nói: "Thiên Bồng cùng Vạn Cổ Trường Không việc, mười phần rắc rối phức tạp, bên trong tình hình cụ thể và tỉ mỉ sợ là chỉ có năm đó người mới biết. Vạn Cổ Trường Không xuất thế phía sau, liền đi Thiên Hà đem cái kia trấn đáy Thần trân lấy đi, trở thành tuyệt thế binh khí. Dĩ nhiên là gặp được Thiên Hà chi chủ, hai người ở Thiên Hà một trận chiến, Thiên Bồng đại bại. Theo ta được biết, sau đó Thiên Bồng lại triệu tập vô số Thiên Hà cường giả, tiến về phía trước Vạn Yêu Sơn lại đánh với Vạn Cổ Trường Không một trận. Này chiến kinh thiên động địa, trực tiếp đem Vạn Yêu Sơn đánh nát, mấy giới diện chịu ảnh hưởng, trực tiếp ảnh hưởng toàn bộ tinh vực thế năng, sinh ra to lớn vị diện biến hóa."

Dương Thanh Huyền nhớ tới Huyền Dạ đại lục bắc bộ, huyền Long Sơn mạch hạ cái kia chút điêu khắc.

Đang là năm đó tố đánh với Vạn Yêu Sơn một trận Thiên Hà Thủy Ty lưu lại.

Cái kia Thủy Ty cùng yêu khỉ ba bắt đầu từ Vạn Yêu Sơn vị diện rớt xuống, lọt vào vẫn còn chưa khai hóa, còn ở vào Hồng Mông Hỗn Độn bên trong Huyền Dạ vị diện, rốt cục lại cũng không thể trở lại.

Đây cũng chính là Dương Thanh Huyền thu được Không Đế máu cơ duyên lớn vị trí.

Bạch Cốt phu nhân tiếp tục nói: "Sau đó, không biết đã xảy ra chuyện gì, Vạn Cổ Trường Không ở bên trong tinh vực biến mất không còn tăm hơi. Mà Thiên Bồng trực tiếp tìm trên Linh tộc, yêu cầu ngự hồn cùng tụ tập đế ngọc, còn có cái kia ngự hồn phương pháp. Linh Vương tự biết không địch lại Thiên Bồng, liền đem tụ tập đế ngọc phong ấn tại cường đại nhất một khối ngự hồn bên trong, lén lút đem chìm vào Vong Xuyên. Muốn mượn Vong Xuyên huyền âm lực lượng, lừa dối. Cái kia ngự hồn trên có cái kia một đời Linh Vương cường đại nhất phong ấn phương pháp, thêm vào Thiên Bồng trường kỳ ở Thiên Hà tu luyện, đối với Vong Xuyên âm nước cực kỳ khó chịu. Vì lẽ đó cũng không nhận thấy được tụ tập đế ngọc tăm tích. Liền dưới cơn nóng giận, đem trọn cái Linh tộc nhổ tận gốc. Đây cũng là dẫn đến Linh tộc suy bại nguyên nhân căn bản. Từ đó, Linh tộc mất đi ngự hồn phương pháp, khó hơn nữa quật khởi."

Dương Thanh Huyền lập tức Cửu Trọng Thiên Đô đầu đuôi câu chuyện, ở đây liên hệ với nhau, cả kinh nói: "Nhân quả tụ, oái Thiên Đô, hoán thần lộ, được Vĩnh Sinh!"

Bạch Cốt phu nhân nói: "Ngươi biết câu này kệ, sợ là đã đi qua Thiên Đô, hiểu rõ một chuyện."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta khối thứ hai Nhân Quả Đế Ngọc, Đạo Chi Ngọc, chính là ở Thiên Đô đoạt được."

Ngay sau đó, đem bên trong phát sinh một chuyện, đơn giản nói một lần, đặc biệt nhắc tới cái kia Yêu Đế trống không ngự hồn thân.

Bạch Cốt phu nhân than thở: "Ta tuy biết chuyện năm đó, nhưng vạn vạn không nghĩ tới, vẫn còn có một khối đế ngọc ở lại Thiên Đô. Nếu như để ta một sớm biết, đem thu lại, hôm nay cũng sẽ không rơi vào kết cục như thế."

Trong lời nói, tràn đầy thở dài cùng không cam lòng.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: "Thiên Bồng mục đích, rốt cuộc là cái gì? Đem cái này Thiên Đô đều phá huỷ, giật vô số người hồn phách, ngưng luyện ra cái kia không chi quái vật.”

Bạch Cốt phu nhân nói: “Mục đích là cái gì, không biết được. Duy nhất biết đến, chính là hắn thất bại. Vì lẽ đó phong ấn toàn bộ Thiên Đô. Có lẽ, chính là bởi vì thiếu khối này tụ tập đế ngọc, vì lẽ đó nhân quả bốn ngọc chung quy không có hội tụ thành, cũng là không cách nào hoán thần lộ, được vĩnh sinh.”

Chương 1775: Ngự Hồn Phương Pháp, Đỉnh Cao Thái Độ

Dương Thanh Huyền trong lòng phiền muộn, hết thảy này chút, tựa hồ không có quan hệ gì với chính mình, nhưng vừa tựa hồ cùng mình chặt chẽ liên kết.

Phảng phất một tấm to lớn lưới, từ xa xôi đi qua, cho tới bây giờ, thậm chí muốn trùm kín tương lai.

Tất cả chúng sinh, đều ở đây trương to lớn lưới hạ, tránh thoát không xong.

Cái kia không chi quái vật, còn bị mẹ mình mang đi, cùng Thương Ngô khung cùng nhau lâm vào bão táp thời không, không biết tung tích.

Bạch Cốt phu nhân nói: “Ta chính là ở đây các loại nhân duyên dưới sự trùng hợp, hấp thu Vong Xuyên tinh khí mà đản sinh ra. Biết rõ cái thế giới này nguy hiểm đáng sợ, vẫn thận trọng trốn ở Vong Xuyên tu luyện, không dám vượt qua nửa bước. Ngoại trừ dò xét một chút thân thế ở ngoài, cực nhỏ ly khai Vong Xuyên. Ta đây là trêu ai ghẹo ai, nhọc nhằn khổ sở tu luyện đột phá tới cửu tinh Giới Vương. Còn tưởng rằng đời này sẽ có một ngày có thể phá giới mà đi, ngao du vũ trụ thiên địa, tìm kiếm đạo chi bản nguyên, được cái kia Đại Tự Tại. Ai biết, một cái sơ sẩy, đã bị Đại Lực Ma Ngưu Vương phá huỷ thân thể. Nói đến, thiếp thân thực sự là cái người đáng thương a.”

Bạch Cốt phu nhân lộ ra ai oán vẻ.

Dương Thanh Huyền nói: “Phu người nhục thân phá huỷ, này ngự hồn mảnh vỡ ta cũng vô lực đem hoàn nguyên. Phu nhân tương lai có tính toán gì không?”

Bạch Cốt phu nhân nói: “Còn có thể có tính toán gì. Nghĩ biện pháp lại làm một khối hoàn mỹ ngự hồn, cũng không biết có thể thành công hay không. Lúc trước cái kia một đời Linh Vương đem Linh tộc loại loại thần thông đạo pháp, đều điêu khắc ở thân thể của ta trên, chính là vì ứng đối Thiên Bồng cái này đại địch, để ngừa Linh tộc truyền thừa đoạn đi. Trong này, liền bao hàm ngự hồn phương pháp.”

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Phu nhân sẽ ngự hồn phương pháp?”

Bạch Cốt phu nhân nói: “Tự nhiên. Ngự hồn phương pháp, chia làm hai loại, một chính là tự mình tọa hóa thời gian, hóa thành ngự hồn. Thứ hai chính là lấy ra người khác hồn phách, hóa thành ngự hồn. Năm đó Thiên Bồng làm chính là thứ hai loại. Đương nhiên, chúng ta cũng phải cần làm thứ hai loại. Chỉ có điều hoàn mỹ cấp ngự hồn, sợ là không có khả năng chiếm được. Căn cứ ngự hồn phương pháp bên trong nói, hoàn mỹ cấp ngự hồn, cần thiên giới chi chủ hồn phách, mới có thể luyện chế.”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, thiên giới chi chủ hồn phách, trong đầu đột nhiên lóe lên, quỷ cất giữ không phải là sao?

Lập tức đem cái này ý nghĩ ép xuống, nếu như quỷ cất giữ biết hắn dâng lên này ý nghĩ, sợ là muốn trực tiếp nhảy đi ra chém chết hắn.

Vong Xuyên cuộc chiến bên trong, chết đi cường giả vô số, quỷ cất giữ cắn nuốt rất vui mừng, thật sớm liền tiến vào bế quan trạng thái, sợ là sau đó không lâu lại có thể đột phá.

Bạch Cốt phu nhân ai thán nói: “Ta có thể tu luyện đến cửu tinh Giới Vương, hoàn toàn là bởi vì ngự hồn cùng tụ tập đế ngọc nguyên do. Tương lai luyện chế một người bình thường ngự hồn, sợ là đời này cảnh giới đều chỉ có thể ngừng bước ở cửu tinh.”

Dương Thanh Huyền nói: “Sự do người làm, pháp không định pháp, tất cả đều có biến số. Phu nhân ngày đó cũng không nghĩ ra sẽ có hôm nay chi Quả, hôm nay tự nhiên cũng không nghĩ ra tương lai quả.”

Bạch Cốt phu nhân than thở: “Chỉ mong đi. Ở không có thân thể trước, ta hy vọng có thể gửi thân thể ở tụ tập đế ngọc bên trong. Này ngọc cùng ta tức tức tương thông, có khả năng nhất tẩm bổ ta. Minh chủ muốn luyện hóa này ngọc, ta cũng có thể giúp đỡ một, hai.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, đáp ứng nói: “Được. Ta còn có một việc nghĩ muốn cố vấn phu nhân, cái kia Nguyệt Hồn, Vu Tước, Bách Lý Phú ba người như thế nào?”

Bạch Cốt phu nhân trầm ngâm nói: “Cụ thể ta cũng không rõ ràng. Ngày đó không gian rung mạnh sau, ta liền lâm vào Hỗn Độn thế giới, toàn bộ người gần như mất đi tri giác. Phía sau mới chậm rãi tỉnh lại. Nguyệt Hồn ba người sợ là chẳng tốt đẹp gì, nhưng sống sót độ khả thi cũng không tiểu.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Hiểu.”

Bạch Cốt phu nhân bóng người lóe lên, liền trở về tụ tập đế ngọc, trở về Dương Thanh Huyền bên trong đan điền, cùng mặt khác hai khối ngọc trôi nổi cùng nhau, lẫn nhau nhẹ nhàng va chạm, hình thành tinh diệu kỳ lạ tràng năng.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, đem khối này không thể hoàn toàn dung hợp ngự hồn cất vào đến.

Sau đó, liền nhắm hai mắt, tiếp tục vận chuyển Võ Kinh, điều tức tu luyện.

Một phương diện khôi phục thể năng, một phương diện dung hợp thông suốt ở Lưu Sa Hà bên trong đoạt được.

Một là Lưu Sa Hà chủ nhân sạch lưu lại đại đạo cảm ngộ, hai là sạch lưu lại võ ý hiển ảnh, bộ kia vô danh trượng pháp, từng chiêu từng thức ở trong đầu hiện ra.

Chỉ cái này khác biệt, nghĩ muốn toàn bộ tiêu hóa, liền không phải một buổi một chiều tối có thể được.

Nửa tháng sau, Dương Thanh Huyền xuất quan.

Tiến về phía trước cái kia Minh Thần Nhai hạ, Tần Chấn Ngũ Uẩn Thụ trong đạo trường tiếp tục tu luyện.

Lại qua hơn tháng.

Dương Thanh Huyền một lần nữa trở lại bên trong mật thất, bắt đầu tu luyện vô danh trượng pháp.

Mỗi một chiêu bên trong, đều ẩn chứa sạch đối với chiêu thức thần thông lĩnh ngộ, cảnh giới cách xa ở Thiên Thành Giác bên trên, cùng Thiên Trảm Thất Thức tương đương.

Thời gian một điểm điểm trôi qua.

Toàn bộ thiên hạ biến đổi lớn, vị diện thế năng mất thăng bằng, vô số sinh linh đồ thán.

Chính Tinh Minh không ngừng co rút lại phạm vi hoạt động, lấy tìm hiểu tin tức làm chủ. Các loại mặt trái tin tức cuồn cuộn không dứt chảy vào Chính Tinh Minh.

Nhưng tất cả đều bị Thi Diễn cùng Vu Hiền chặn hạ xuống, vẫn chưa hồi báo cho Dương Thanh Huyền.

Trong đó nghiêm trọng nhất, chính là vị diện mất thăng bằng, kỳ thực chính là Yêu tộc cùng Ma tộc hoạt động, không ngừng ở

Tam Thập Tam Thiên cùng Trung Ương Đại thế giới xuất hiện, công kích Nhân tộc địa bàn, tầm Thực Nhân tộc lãnh địa.

Này dẫn đến đại lượng Nhân tộc di chuyển, từ vị trí thấp mặt hướng địa vị cao mặt di chuyển, nhân khẩu thưa thớt nơi hướng về dày đặc nơi di chuyển.

Đồng thời vì tự vệ, rất nhiều người tộc bắt đầu dồn dập tỏ thái độ, chiến đội Chính Tinh Minh hoặc là Tinh Cung. Muốn mượn hai thế lực lớn sức mạnh, chống lại Yêu tộc cùng Ma tộc.

Mà Yêu tộc cùng Ma tộc, tựa hồ cũng cũng không muốn cùng người tộc toàn diện khai triển, gặp phải Tinh Cung cùng Chính Tinh Minh thế lực, đều sẽ có ý tránh ra.

Mấy tháng sau, tuyền tiêu hàng khuyết trên võ giả hầu như nhiều gấp đôi.

Dương Thanh Huyền bế quan khổ tu mấy tháng, tìm hiểu cái kia trượng pháp cùng thiên giới chi chủ đại đạo lĩnh ngộ, rốt cục có chút thành tựu.

Tu vi sức mạnh tăng mạnh, trên khí thế lại có đỉnh cao thái độ.

Đem Vu Hiền đám người giật nảy mình.

Dương Thanh Huyền bước vào Giới Vương bất quá mấy tháng, liền trực tiếp bước vào một sao đỉnh cao, tốc độ này nhanh chóng, căn bản là không thể tưởng tượng nổi.

Vu Hiền, Thi Diễn, Ninh Hồng Nho đám người, đều là khó có thể tin tưởng được, trục hơi tìm tòi lại Dương Thanh Huyền tu vi sau, lúc này mới cả đám trợn mắt há mồm, không thể không tin.

Dương Thanh Huyền có thể có này cảnh giới then chốt, còn tại ở đem Lưu Sa Hà bên trong cát tinh hoa, tất cả đều thu nạp đến rồi trong cơ thể.

Mỗi một hạt cát tử bên trong đại đạo lĩnh ngộ, đối với hắn mà nói, tất cả đều cảm động lây.

Đồng thời những chỗ tốt này, ở tương lai tu vi bên trong cũng sẽ từng cái hiện rõ.

Dương Thanh Huyền Giới Vương con đường, đem so với cái khác phổ thông Giới Vương dễ dàng rất nhiều.

Dương Thanh Huyền sau khi xuất quan, hỏi thăm một chút thiên hạ đại sự.

Thi Diễn từng cái làm báo cáo.

Dương Thanh Huyền chỉ là nhẹ nhàng nhíu mày lại, không có bất kỳ tỏ thái độ, chỉ là đem tất cả mọi chuyện tất cả đều ném cho Thi Diễn, chính mình tiếp tục bế quan đi.

Minh Thần Nhai trên, Dương Thanh Huyền nhìn cái kia treo cao không tiêu tan phong nguyệt lực lượng, Hỏa Nhãn Kim Tình xuyên thấu mà vào, nhìn chằm chằm người ở bên trong đây, nhẹ giọng nói: “Khinh Nguyệt, hoàn chỉnh Phong Nguyệt Chi Thư, ta mang đến. Tiếp đó, ta liền phải toàn lực tu luyện bên trong công pháp, sau đó mở ra ngươi chứng kết, cứu ngươi ra đến.”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm Vu Khinh Nguyệt nhìn một trận, xoay người liền rơi xuống Minh Thần Nhai.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1776: Tu Luyện Thành Công, Sức Mạnh Mất Khống Chế

“Gần đây làm sao?”

“Phía nam cùng Tinh Cung lại nổi lên không nhỏ xung đột, cũng còn tốt mấy vị đại nhân trấn áp xuống.”

“Minh chủ hôm nay vẫn là không có động tĩnh sao?”

“Ừm. Minh chủ tu luyện Phong Nguyệt Chi Thư đã sáu cái tháng đi.”

“Minh chủ là cái tính tình thật người, cũng nguyên nhân chính là như vậy, mới giá trị cho chúng ta đi theo.”

Minh Thần Nhai hạ, vang lên tiếng nói chuyện, Dương Thanh Huyền bế quan tu luyện, đã sáu cái tháng, hầu như người trong thiên hạ đều đang chăm chú.

Bỗng nhiên thiên địa mát lạnh, có người cả kinh kêu lên: “Các ngươi nhìn, trên trời!”

“Trên trời làm sao... Dĩ nhiên có hai vầng trăng sáng!”

Chỉ thấy đen nhánh bên dưới vòm trời, chậm rãi bay lên một vòng minh nguyệt.

Vu Khinh Nguyệt tu luyện Phong Nguyệt Chi Thư sau, toàn bộ Tuyền Tiêu Giáng Khuyết đều ở một loại thiên địa triều tịch năng lượng từ trường bên trong.

Bất luận ngày đêm luân phiên, gió nổi mây vần, trên bầu trời vẫn treo cao một vòng minh nguyệt.

Giờ khắc này vẫn là ban ngày, tự Minh Thần Nhai trên, lại một vòng minh nguyệt bay lên, trăng sáng óng ánh, vương xuống ánh sáng xanh, làm cho nguyên bản phong nguyệt lực lượng trở nên cực kỳ hỗn loạn.

Đây là hai cái bất đồng phong nguyệt lực lượng.

Lẫn nhau bài xích, lại lẫn nhau chiếu rọi, đồng thời ở ban ngày bên trong, Phổ Chiếu đại địa.

Minh Thần Nhai trên phong nguyệt tràng năng, nháy mắt làm lớn ra không chỉ gấp đôi.

To lớn ánh trăng hào quang, ở bầu trời hóa thành vòng xoáy, thẳng vào Thương Khung nơi sâu xa, đồng thời cắt cứ dài vạn dặm không.

“Là phong nguyệt lực lượng!”

“Minh chủ thành công rồi sao?!”

Trong lúc nhất thời, vô số nhân tâm bên trong lẩm bẩm, hướng lên trời khung nhìn tới.

…

Minh Thần Nhai trên, từ lâu đứng đầy người.

Vô số người cường giả tập hợp, Vu Hiền, Thi Diễn, Ninh Hồng Nho, Ninh Thanh Du chờ, hơn ngàn người trải rộng bốn phía hư không vây xem.

Cái kia cuồng bạo phong nguyệt năng lượng bên trong, có một đạo bóng người màu đen, bước đi hướng về trước.

Mỗi một bước đều đi cực kỳ chầm chậm, nhưng cũng vững như núi Thái.

Rất nhanh, phổ thông võ tu liền hoàn toàn không thấy rõ tình huống bên trong.

Vu gia người, còn có lượng lớn Giới Vương cường giả, đều là triển khai thần thông, đem phong nguyệt năng lượng bên trong cảnh tượng, nhìn một cái không sót gì.

Dương Thanh Huyền đi tới Vu Khinh Nguyệt trước mặt, đem dìu đang, sau đó ngồi xếp bằng trước người, đưa hai tay ra, chặn lại Vu Khinh Nguyệt hai tay.

Một mảnh tia sáng màu vàng từ bốn chưởng tràn ra, hóa thành ánh trăng, bên trong có vô số phù văn màu vàng lóe lên, khuếch tán ra, hình thành đơn giản lĩnh vực.

Vu Khinh Nguyệt thân thể mềm mại khẽ run, trong miệng mũi phát sinh một tiếng nhẹ đây.

Sau đó, hai người cứ như vậy lặng lặng ngồi xếp bằng ở cái kia, bốn phía năng lượng hỗn loạn một trận, từ từ yên tĩnh lại, khôi phục thanh minh.

Minh Thần Nhai trên mọi người, đều là khẩn trương nhìn.

Đặc biệt là Vu Hiền, luôn luôn trầm ổn trấn định hắn, hô hấp đều có chút hỗn loạn.

Thi Diễn cao giọng nói: “Hết thảy không quan hệ người, tất cả đều rời đi. Để tránh khỏi nhiều người bận rộn, sinh xảy ra chuyện đến.”

Sóng âm trình nhàn nhạt gợn nước hình, trên bầu trời Minh Thần Nhai dập dờn bồng bềnh mở, truyền vào mỗi người trong tai. Hoàn mỹ tránh được cái kia phong nguyệt năng lượng, để tránh khỏi ảnh hưởng đến Dương Thanh Huyền.

Bốn phương tám hướng trên hư không mọi người, lập tức tản đi hơn nửa.

Còn lại một ít nghĩ muốn quan sát đến tột cùng võ tu, cũng khuếch tán cho tới xa xa, dừng lại.

Thi Diễn nói: "Vu Hiền huynh, không cần lo lắng. Ta nghe Dương Thanh Huyền đã nói, mức độ thấp nhất, cũng có thể để Khinh Nguyệt cháu gái phá vỡ ngoại công, giữ được tính mạng. Nhưng nếu Dương Thanh Huyền tiến vào, liền chứng minh là có niềm tin cực lớn."

Vu Hiền thầm cười khổ.

Tuy nói giữ được tính mạng không lo, nhưng làm võ tu, đặc biệt là Tuyền Tiêu Giáng Khuyết như vậy truyền thừa tông môn, cùng với Dương Thanh Huyền thê tử, như không có tu vi, chỉ là một người phàm bình thường, lại không nói tuổi thọ quá ngắn, chính là thân phận địa vị, cũng đem xuống dốc không phanh, hoàn toàn thớt không xứng với nàng vốn nên có vị trí.

Thi Diễn nói: "Sẽ không biết Dương Thanh Huyền Phong Nguyệt Chi Thư, đến cùng tu luyện ra sao rồi? Sáu tháng, vẻn vẹn sáu tháng, liền có thể đem một phần Thiên Thần Quyết tu luyện thành công sao?"

Mấy vị cường giả đều là nhìn lẫn nhau, đầy mặt dại ra, ai nội tâm đều không đáy.

Bởi vì sự tình quan Thiên Thần Quyết, bọn họ biết đến cũng cũng không nhiều.

Ninh Hồng Nho nói: "Người khác có lẽ không thể, nhưng Thanh Huyền khẳng định có thể."

Ninh Thanh Du chờ Ninh gia người, còn có Thiên Thiên, Ninh Chỉ Đình đám người, không khỏi là kiên định gật đầu.

Dương Thanh Huyền ở Ninh gia thông qua ba hạng kiểm tra, thu được 296 phân thành tích, đem hết thảy Ninh gia người đều khuất phục, lại biến thái xảy ra chuyện trên người Dương Thanh Huyền, Ninh gia người đều sẽ tin tưởng vô điều kiện.

Thi Diễn cười nói: “Cũng vậy. Mỗi cái thời đại, đều là bị nạn lấy với tới, thậm chí là khó có thể tưởng tượng thiên tài dẫn dắt lĩnh. Mà Dương Thanh Huyền, chính là muốn dẫn dắt cái thời đại này bá chủ a.”

Mọi người đều là lòng có lay động, cùng nhau nhìn phía cái kia phong nguyệt năng lượng từ trường bên trong bóng người kia.

Phảng phất bị kỳ ảnh hưởng, Ninh Hồng Nho, Vu Sơn đám người, đều lập trên Minh Thần Nhai, một tay bấm quyết, nhắm mắt tu luyện.

“Phong Nguyệt Chi Thư hàm nghĩa, chính là mượn dùng lực lượng ánh trăng, diễn biến đại đạo. Mỗi người, sự tình, vật, lẫn nhau trong đó đều có dẫn dắt, lấy gió làm khóa, tháng vì là câu, xúc động vạn vật trong đó thuỷ triều dẫn dắt.”

Dương Thanh Huyền trong lòng lẩm bẩm, thể ngộ Phong Nguyệt Chi Thư hàm nghĩa, không ngừng đem sức mạnh của chính mình, cùng Vu Khinh Nguyệt dung hợp.

Bốn phía yên tĩnh ánh trăng, ở gió sức mạnh dưới xoáy chuyển.

Trên vòm trời hai đạo minh nguyệt, lay động ra hơi gợn sóng, bắt đầu lẫn nhau dung hợp.

Dương Thanh Huyền cùng Vu Khinh Nguyệt trên người, bùng nổ ra cực mạnh tràng năng bão táp, Minh Thần Nhai trên mọi người, không không mạnh mở hai mắt, ngạc nhiên nhìn nhau.

Thiên Lý trong phạm vi vây xem võ tu, đều là nhanh chóng ly khai, để tránh khỏi bị cuốn vào trận kia có thể trong đụng chạm.

Vu Hiền đám người nhìn nhau một cái, cũng đồng loạt hóa thành độn quang, đã rời xa Minh Thần Nhai trên.

Bọn họ mà không sợ bị cuốn vào, mà là sợ chính mình cuốn vào sau, sẽ đối với Dương Thanh Huyền chiếu thành ảnh hưởng.

Hai cỗ tràng năng xung kích, hóa ra ánh trăng bão táp, trên bầu trời không ngừng tàn phá, quát hướng về bốn phương tám hướng, vô số hư không.

Bên dưới vòm trời ánh trăng, phảng phất ở bên trong nước, lắc lư không chân thực.

Hai vòng minh nguyệt, cứ như vậy va va chạm chạm, từ từ hòa vào nhau, tỏa ra lạnh lẽo mà cường đại ánh trăng.

Vu Hiền hai mắt một mảnh trạm xanh, nhìn chằm chằm cái kia ánh trăng nhìn, trong lòng không tên run lên, kêu lên: "Không được!"

Quả nhiên, cái kia mới dung hợp mà thành Hạo Nguyệt, kịch liệt rung động một cái, lại bắt đầu chia lìa.

Đáng sợ thuỷ triều lực hút từ cái kia chia lìa bên trong thả ra ngoài, trùng kích bốn phương tám hướng, trên dưới hư không.

Vu Hiền kinh hoảng nói: "Làm sao bây giờ?"

Thi Diễn trầm giọng nói: "Không nên hốt hoảng! Ngươi và ta cũng không giúp đỡ được, tất cả tự có Dương Thanh Huyền. Hắn khẳng định có thể khắc phục. Chúng ta lung tung xuất thủ, sợ là muốn làm loạn thêm."

Toàn bộ bão táp trung tâm, Dương Thanh Huyền bạo mở hai mắt ra, ánh mắt bên trong một mảnh thần sắc cùng lo lắng.

Nguyên vốn đã dung hợp hoàn thành song nguyệt, tại sao sẽ đột nhiên mất khống chế?

Biến hóa này đã vượt ra khỏi hắn lý giải.

Hơn nữa trước mặt Vu Khinh Nguyệt, thân thể mềm mại ở run rẩy kịch liệt, rối loạn năng lượng từ trăm ** hóa thành bão táp mà ra.

Vu Khinh Nguyệt không chỉ có tình trạng của chính mình cực sai, hơn nữa cái kia rối loạn phong nguyệt lực lượng trùng kích Dương Thanh Huyền, cho Dương Thanh Huyền mang đến rất lớn quấy nhiễu.

“Khinh Nguyệt!”

Dương Thanh Huyền rốt cục không cách nào bình tĩnh, Vu Khinh Nguyệt thất khổng bên trong bắt đầu thấm ra máu, bất luận hắn làm sao liều mạng trấn áp, đều lại cũng không áp chế cái kia cỗ mất khống chế sức mạnh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1777: Dùng Hết Tất Cả, Thời Không Hồi Tưởng

"Không! Không được!"

Dương Thanh Huyền hai con ngươi chợt trợn mở, tràn đầy sợ sợ cùng sợ sệt, trước mắt Vu Khinh Nguyệt, trên người rạn nứt ra từng vết nứt, trong khoảnh khắc liền bày kín toàn thân.

Vu Khinh Nguyệt đột nhiên mở mắt ra, trong con ngươi ánh mắt, cùng trên người cái kia rối loạn phong nguyệt lực lượng ngược lại, một mảnh trong suốt như nước, kêu lên: "Thanh Huyền ca ca."

Dương Thanh Huyền cả người run lên, hoảng sợ nói: "Không! Không muốn..."

Vu Khinh Nguyệt cười nhạt, trong mắt lộ ra vô tận ôn nhu, ai oán, cùng quyến luyến, "Thanh Huyền ca ca, chúng ta tới đời gặp lại sau."

"Oành!"

Vu Khinh Nguyệt thân thể, rốt cục ở đằng kia rối loạn phong nguyệt lực lượng giội rửa hạ, một hồi nổ thành phấn vụn.

Bốn phương tám hướng võ tu, không không ngạc nhiên mở to hai mắt, "Lẽ nào... Thật sự liền chết như vậy?"

Vu Hiền càng là một ngụm máu tươi thẳng vào cổ họng khẩu, trong đôi mắt nổ bắn ra đáng sợ lửa giận cùng sát ý.

Dương Thanh Huyền toàn bộ người nháy mắt nổ ra, giận dữ hét: “Không! Ta quyết sẽ không để cho ngươi chết đi! Coi như dùng hết tất cả, ta cũng phải đem ngươi cứu trở về!”

Dương Thanh Huyền trên người từng mảng từng mảng long lân nổ lên, toàn bộ người nháy mắt tiến nhập trạng thái đỉnh cao.

Vô số thời gian quy tắc ở phong nguyệt lực lượng hạ cụ hiện ra, hóa thành vô số to nhỏ không đều bánh răng.

Một đạo to lớn Tinh hoàn, ở trong thiên địa nổi lên.

Bên trong có chu thiên tinh đấu, nhật nguyệt xoay tròn.

Dương Thanh Huyền hét lớn: “Thời gian cho ta trở lại!”

Nhật Nguyệt Tinh Luân ở không trung xoay tròn, vô số bánh răng nhanh chóng chuyển động.

Hết thảy võ tu tất cả đều ngạc nhiên, phảng phất đạp ở to lớn bóng mặt trời trên, cảm thụ thời gian qua nhanh, người mất như vậy.

Dương Thanh Huyền đem Nhật Nguyệt Tinh Luân thôi thúc đến mức tận cùng, không ngừng đem thời gian hồi tưởng, trên người long lân bị thời gian sức mạnh to lớn nghiền ép nổ tung ra, máu thịt be bét.

Dương Thanh Huyền không hề bị lay động, nhìn chòng chọc vào Vu Khinh Nguyệt tan thành mây khói địa phương, lấy thân thể máu thịt thúc đẩy cái kia cự luân hồi tưởng.

Đầy trời ánh trăng lưu chuyển, Vu Khinh Nguyệt mảnh vỡ một điểm điểm từ thời không bên trong trở về, lần thứ hai ngưng tụ thành hình, trở lại ngồi xếp bằng lúc dáng vẻ, thất khổng bên trong máu tươi cũng là hồi tưởng trở lại.

Thi Diễn ngạc nhiên vui vẻ nói: “Thật mạnh! Thời gian hồi tưởng bảy cái hô hấp!”

“Ta nhất định sẽ không để cho ngươi có chuyện!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, trong đôi mắt nổ bắn ra ánh vàng, “Hết thảy phong nguyệt lực lượng, đưa hết cho ta tản ra!”

Năm ngón tay hướng về hư không bỗng nhiên một trảo, một mảnh kim quang từ chỉ phong giữa dòng ra, đột nhiên đập tới.

Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ ở không trung lóe lên, liền cắm ở Vu Khinh Nguyệt bên cạnh người.

Trên lá cờ hào quang lấp lóe, hóa ra kết giới, đem hết thảy phong nguyệt lực lượng bài xích đi ra ngoài, hình thành một phương khoảng mười trượng thanh tịnh không gian.

Làm xong tất cả những thứ này, Dương Thanh Huyền bước ra một bước, liền trở lại Vu Khinh Nguyệt bên cạnh người, song chưởng đẩy về phía trước, lần thứ hai cùng Vu Khinh Nguyệt bốn chưởng giằng co.

“Ta nhất định sẽ không để cho ngươi có chuyện!”

Dương Thanh Huyền trong đôi mắt một mảnh đỏ chót, nói lần nữa.

Bất kể là chống đỡ Nhật Nguyệt Tinh Luân, vẫn là Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, đều cần phải hao phí sức mạnh khổng lồ.

Ngoài ra còn muốn đem phong nguyệt lực lượng rót vào Vu Khinh Nguyệt trong cơ thể, trấn áp cái kia cỗ bạo loạn phong nguyệt lực lượng.

Vu Khinh Nguyệt thân thể run lên, trợn mở cặp mắt sáng ngời, trông thấy người trước mắt, đã hóa thành huyết nhân.

Toàn thân long lân tàn tạ không thể tả, mặc dù là chân long thân thể, đều không thể gánh vác Dương Thanh Huyền trong cơ thể bộc phát ra sức mạnh khổng lồ.

Vu Khinh Nguyệt đại hạt nước mắt rơi xuống, khóc thút thít nói: “Thanh Huyền ca ca, mau dừng tay, tiếp tục như vậy ngươi sẽ chết.”

Dương Thanh Huyền hờ hững cười nói: “Muốn chết, đó cũng là chết cùng một chỗ, rất tốt quy tụ a.”

Tứ phương trong hư không, hết thảy võ tu đều sắc mặt thay đổi.

Tử Dạ Tử Diều Hâu, Thi Ngọc Nhan, Thiên Thiên đám con gái, đều là lộ ra to lớn đau thương, cắn chặt môi đỏ, từng cái từng cái rơi lệ đầy mặt, khóc không thành tiếng.

Thi Diễn lo lắng nói: “Dương Thanh Huyền đem phong nguyệt lực lượng bài xích mở, tuy rằng có thể tạm thời bảo đảm Khinh Nguyệt vô sự, có thể sức mạnh của hắn chung quy có hạn. Chờ không gánh nổi thời điểm, này chút phong nguyệt lực lượng trở về, sợ là hai người đều phải..., Ngọc Nhan, ngươi Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ.”

Thi Ngọc Nhan sớm có ý nghĩ, chỉ là sợ hoàn toàn ngược lại, vì lẽ đó vẫn không dám động.

Giờ khắc này vội vàng nói: “Là!”

Liền tay phải giương lên, đem Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ ném xuống.

Thủy Kỳ ở không trung loáng một cái, liền xuyên thấu ánh trăng bão táp, thẳng vào trung ương, sau đó theo chiều gió phất phới, cắm vào ở Vu Khinh Nguyệt bên cạnh người.

Thoáng chốc, sóng biếc đổ xuống mà ra, như dòng sông vờn quanh trời cao.

Song kỳ trên hào quang dung hợp lại cùng nhau, vạn đóa kim liên rơi vào sóng biếc bên trên, hình thành màu vàng sông dài, bảo vệ Dương Thanh Huyền cùng Vu Khinh Nguyệt hai người.

Dương Thanh Huyền lập tức cảm thấy áp lực lần giảm, tầng tầng thở phào nhẹ nhõm.

Đúng lúc này, song kỳ bên ngoài kết giới Nhật Nguyệt Tinh Luân, kịch liệt đung đưa.

Vu Hiền đám người hoảng hốt, “Đây là...”

Vô tận Nguyệt Quang bão táp bị Nhật Nguyệt Tinh Luân điên cuồng thu nạp, mà Nhật Nguyệt Tinh Luân trên “Tháng”, từ nguyên bản mờ ảo bất định, không ngừng phong phú, tỏa ra hào quang màu xanh vô hạn.

Dương Thanh Huyền vừa mừng vừa sợ, Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, toàn bộ ánh trăng bão táp, đều bị này Nhật Nguyệt Tinh Luân thu nạp hết sạch, liền ngay cả trên vòm trời sáng trong mặt trăng, đều trở nên ảm đạm đi.

Mặt trăng hơi chao đảo một cái, liền thẳng tắp rũ xuống rơi.

Giống như là rơi xuống nước bên trong giống như vậy, rơi xuống ở Nhật Nguyệt Tinh Luân trong lĩnh vực, đồng thời ánh trăng cùng Nhật Nguyệt Tinh Luân bên trong tháng trùng điệp, phù hợp, bùng nổ ra năng lượng mạnh mẽ.

Nguyệt Quang soi sáng chỗ, hiện ra vô hạn vũ trụ tinh vân, dường như bất diệt khói lửa, tỏa sáng ở bầu trời.

Mà Nhật Nguyệt Tinh Luân, nhưng là mảnh này tiểu vũ trụ trung tâm, tháng theo tinh quỹ chuyển động, làm cho toàn bộ vũ trụ đều trở nên cường đại hơn cùng vững chắc.

Tất cả mọi người kinh hãi nhìn đột nhiên này biến hóa, có chút không phản ứng kịp.

Đến đây, toàn bộ phong nguyệt lực lượng toàn bộ tản đi.

Uốn lượn trên Minh Thần Nhai nửa năm dài Hạo Nguyệt, rốt cục biến mất.

Vu Khinh Nguyệt “Anh” một tiếng, toàn bộ người liền xụi lơ xuống.

Dương Thanh Huyền vội vã tiến lên, đem ôm vào trong ngực.

Đồng thời dùng thần thức cùng Hỏa Nhãn Kim Tình dò xét hạ Vu Khinh Nguyệt trong cơ thể tình hình, kỳ kinh bát mạch đều cực kỳ vững vàng, trong đan điền có hạo nguyệt quang huy, nhưng cũng mười phần yếu ớt, võ đạo căn cơ vẫn chưa bị hao tổn.

Tình huống trước mắt nhìn, như là đã tiêu hao hết toàn bộ lực lượng, ngủ mê mang.

Dương Thanh Huyền tầng tầng thở ra một hơi, lộ ra mỉm cười.

Uốn lượn ở trong thiên địa Nhật Nguyệt Tinh Luân, nhẹ nhàng bắt đầu xoay tròn, phát sinh như kim loại thanh âm, liền thu co vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Sau đó, chính là rất lớn thoát lực cảm giác cùng mệt mỏi mệt mỏi dâng lên đầu óc, toàn bộ người ở không trung lung lay mấy lần, hầu như ngự không bất ổn.

“Thanh Huyền!”

“Minh chủ!”

Bốn phương tám hướng truyền đến tiếng kêu, hơn mười đạo bóng người khoảnh khắc mà tới.

Dương Thanh Huyền lúc này mới cả người buông lỏng, ôm Vu Khinh Nguyệt từ không trung rớt xuống, trên mặt còn mang theo nụ cười chiến thắng.

“Đùa giỡn!”

Vu Hiền tâm tình thật tốt, “Tất cả mọi người bản tháng cung phụng, toàn bộ tăng gấp đôi!”

Thi Diễn, Ninh Hồng Nho đám người, không khỏi là thở phào nhẹ nhõm, lộ ra thoải mái mỉm cười.

Vu Hiền phất tay nói: “Sự tình kết thúc, tất cả mọi người tản đi đi.”

Đang phải rời đi, đột nhiên sắc mặt hơi trầm xuống, một đôi mắt xanh nổ bắn ra hàn quang, nhìn chằm chằm hư không nơi nào đó, quát lên: “Là ai? Lại dám xông Tuyền Tiêu Giáng Khuyết!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1778: Trần Thế Việc, Tinh Luân Lai Lịch

Hết thảy võ tu không không đổi sắc mặt, đồng loạt nhìn chỗ kia hư không.

Thi Diễn, Ninh Hồng Nho, cùng với hơn một nghìn vị cường giả thần thức và khí thế, lập tức đem chỗ kia hư không khóa chặt.

Ở đây khí tràng cường đại hạ, chỗ kia không gian như là ngọn nến giống như, càng trực tiếp tan giải, một điểm điểm hóa mở.

Một nam một nữ hai bóng người, ở hơn một nghìn dưới ánh mắt, từ từ hiện thân mà ra.

Nam tử trên người mặc sợi vàng vân văn huyền bào, ngũ quan tuấn lãng, hai mắt lành lạnh một cách yêu dị.

Nữ tử thì lại thân xuyên chiến bào màu đỏ, chân mày to sâu mắt, da thịt Nhược Tuyết, tóc dài bị gió vung lên.

Hai người đều là khí tức cường đại, khí tràng trực tiếp đem xung quanh thời không đều đóng băng ở.

Vu Hiền cả kinh nói: “Nguyệt Hồn!”

Vu Sơn càng là ngạc nhiên, hắn trên Vong Xuyên gặp cô gái kia, vội vàng ôm quyền, cung kính nói: “Vu Tước tổ tiên đại nhân!”

Vu Hiền cùng hết thảy Vu gia đệ tử, còn có Chính Tinh Minh cường giả, không không ngạc nhiên biến sắc.

Vong Xuyên trong trận chiến ấy, các loại chi tiết nhỏ đều đã tại thiên hạ truyền mở.

Nguyệt Hồn cùng Vu Tước hai người, cũng như trong thần thoại nhân vật giống như, bị thế nhân đã hiểu biết.

Đặc biệt là Nguyệt Hồn thân phận, càng là kế Vạn Cổ Trường Không sau, Yêu tộc tột cùng nhất Đại Đế.

Vu Hiền đám người Vu gia người, lập tức lên trước hướng về Vu Tước hành lễ.

Vu Tước liếc mắt nhìn Vu Hiền, chặn lại nói: “Ngươi chính là Vu gia đương đại gia chủ, thân phận cao quý, không dùng được này đại lễ.”

Vu Hiền vội hỏi: “Chúc mừng tổ tiên cùng Nguyệt Hồn đại nhân thoát vây mà ra. Tự Vong Xuyên một trận chiến sau, ta phái người khắp thiên hạ tìm kiếm hai vị tung tích, đều không có kết quả. Giờ khắc này gặp hai vị đại nhân mạnh khỏe, rốt cục yên tâm.”

Vu Tước cười nhạt, nói: “Vong Xuyên một trận chiến sau, ta hai người bị trọng thương, hầu như khó giữ được tính mạng. May mắn được một vị bằng hữu giúp đỡ, lúc này mới vận may còn sống. Hơn nửa năm đó thời gian đều ở một chỗ địa phương chữa thương. Ta hai người cũng là nghe vị bằng hữu kia nói tới, con gái ngươi Vu Khinh Nguyệt có chuyện, rồi mới từ chỗ kia chạy tới, hy vọng có thể giúp đỡ một, hai. Không nghĩ tới đã bị Dương Thanh Huyền hóa giải.”

Nói xong lời cuối cùng một câu thời gian, Vu Tước trong con ngươi xẹt qua kỳ dị sắc thái, còn có nhàn nhạt kinh sợ.

Vu Hiền nói: “Cung nghênh Vu Tước tổ tiên đại nhân trở về trong tộc. Có tổ tiên đại nhân cùng Nguyệt Hồn đại nhân đến đây, không chỉ có Vu gia thực lực tăng gấp bội, toàn bộ Chính Tinh

Minh sức mạnh đều chiếm được tăng cường.”

Nguyệt Hồn nói: “Ta hai người đến đây, chủ yếu là vì cứu Vu Khinh Nguyệt, nếu nàng đã không sao, ta hai người cũng không nhiều lưu. Bất quá, ta còn có chuyện muốn cùng Dương Thanh Huyền nói. Chờ Dương Thanh Huyền tỉnh lại, nói xong việc này liền sẽ ly khai.”

Vu Hiền cả kinh nói: “Vội vàng như thế?”

Vu Tước gật đầu nói: “Cũng không phải là vội vàng, mà là này nơi trần thế chuyện, chúng ta đã không muốn lây dính. Phía sau ta sẽ cùng Nguyệt Đế ca ca tìm một chỗ không người ẩn cư, một lòng tìm hiểu đạo pháp, để cầu sớm ngày siêu thoát Bỉ Ngạn, ngao du vũ trụ.”

Vu Hiền còn muốn giữ lại, nhưng thấy lưỡng nhân tâm ý đã quyết, không khỏi trong lòng thở dài, chỉ được coi như thôi.

…

Nửa tháng sau, Tuyền Tiêu Giáng Khuyết.

Nguyệt Hồn cùng Vu Tước ngồi ngay ngắn trên đầu hai cái vị trí, Dương Thanh Huyền cùng Vu Hiền ở bên dưới tiếp khách, Vu Khinh Nguyệt thì lại đứng sau lưng Dương Thanh Huyền, Vu gia cùng Chính Tinh Minh cao tầng, tất cả đủ ở.

Nguyệt Hồn cùng Vu Tước nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền cùng Vu Khinh Nguyệt quan sát nửa ngày.

Đồng thời dùng bí pháp giúp hai người dò xét hạ thân thân thể, đặc biệt là Vu Tước, đối với Dương Thanh Huyền không nhịn được nhiều quan sát vài lần.

Tất cả mọi người lặng im nhìn, không ai dám hé răng.

Mãi đến tận Nguyệt Hồn trước tiên mở miệng, nói ra: “Vu Khinh Nguyệt trong cơ thể hỗn loạn tạm thời bị hóa giải. Nhưng sai tu công pháp mang tới quan hệ lợi hại vẫn còn ở đó. Bất quá các ngươi không cần lo lắng. Nếu Dương Thanh Huyền thu được chân chính Thần quyết, có thể ở phía sau trong tu luyện, chậm rãi đối với Vu Khinh Nguyệt tiến vào được dẫn dắt. Làm không đến lại có sai lầm.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Quan hệ lợi hại còn chưa hóa giải?” Vội vàng đứng lên, cung kính chắp tay nói: “Vãn bối tu luyện Phong Nguyệt Chi Thư còn thấp, không được trong đó chân ý. Mong rằng hai vị đại nhân lưu lại, chỉ điểm Khinh Nguyệt tu luyện.”

Nguyệt Hồn mỉm cười nói: “Ngươi không dùng qua khiêm. Lúc trước Minh Thần Nhai trên, ngươi thi triển ra phong nguyệt lực lượng, đã được tinh túy. Nếu là muốn trực tiếp hóa giải mất Vu Khinh Nguyệt trong cơ thể ngoan tật, cũng không phải không có cách nào, hơn nữa mười phần đơn giản.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Đơn giản? Cái kia ta nên làm như thế nào.”

Nguyệt Hồn cười nói: “Ngươi cũng biết lúc trước, vì sao hai tháng dung hợp sau, còn sẽ bị phân giải khai? Từ đó làm cho tai nạn. Nếu không có ngươi có Nhật Nguyệt Tinh Luân, lại nắm trong tay Thời Không Cự Linh thần thông, sợ là khó để bù đắp.”

Một bên Vu Tước, đột nhiên sắc mặt cũng có chút không tự nhiên lại, thậm chí là gò má hơi đỏ lên.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến tình cảnh lúc đó, nội tâm cũng là một trận nghĩ đến mà sợ hãi, vội vàng nói: “Vãn bối không biết, mong rằng Nguyệt Hồn đại nhân chỉ điểm.”

Nguyệt Hồn mỉm cười nói: “Bởi vì các ngươi sức mạnh tuy rằng dung hợp, nhưng thân thể lại không có dung hợp. Chỉ có nam nữ kết hợp, lẫn nhau nước sữa hòa nhau, mới có thể chân chính làm được để phong nguyệt lực lượng hợp nhất. Chỉ cần các ngươi lẫn nhau kết hợp, Dương Thanh Huyền liền có thể dùng sức mạnh của bản thân, đem Vu Khinh Nguyệt trong cơ thể chứng kết hóa giải, đồng thời công tham tạo hóa."

Dương Thanh Huyền sững sờ, không nghĩ tới càng là nguyên nhân này, kém một chút dẫn đến dã tràng xe cát.

Vu Khinh Nguyệt toàn thân cứng ngắc, tại chỗ ngây tại chỗ.

Nguyệt Hồn lại cười nói: "Ta nhớ được ở Thương Khung luận võ trên, các ngươi không cũng đã thành thân sao? Tại sao còn không được cái kia chuyện nam nữ. Dương Thanh Huyền, không sẽ là ngươi không được thôi?"

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, vội hỏi: "Là lỗi của ta, ta nhất định đem Khinh Nguyệt trong cơ thể chứng kết hóa giải."

Trong điện người, đều là ánh mắt cổ quái nhìn hai người bọn họ.

Dương Thanh Huyền tựa hồ ý thức được nói sai rồi cái gì, sắc mặt ửng đỏ.

Vu Khinh Nguyệt nhưng là từ cái cổ hồng đến rồi lỗ tai căn, mạnh mẽ giậm chân một cái chính là trực tiếp độn bay mà đi.

"Khà khà."

Tất cả mọi người phát sinh hội ý mỉm cười, một bộ ngươi hiểu được dáng vẻ.

Ninh Thanh Du đám con gái, thì lại đều trên mặt mang theo ửng đỏ, trong mắt có chút cáu giận dáng vẻ, phảng phất đưa thân vào một đám lưu manh trong đó.

Nguyệt Hồn nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “May mà ngươi có Nhật Nguyệt Tinh Luân tại người, không chỉ có hóa giải vụ tai nạn này, càng là để cái kia Nhật Nguyệt Tinh Luân thu được tháng lực lượng, khoảng cách chữa trị hoàn chỉnh, cũng chỉ thiếu kém ngày lực.”

Dương Thanh Huyền trong lòng ngẩn ra, vội hỏi nói: “Cái kia Nhật Nguyệt Tinh Luân rốt cuộc là cái gì? Lại có lai lịch gì?”

Nguyệt Hồn nói: “Chúng ta lần này đến đây, chính là muốn nói với ngươi chuyện này.” Hắn liếc mắt một cái Vu Tước, nói: “Việc này dù sao cũng là Nhân tộc việc, vẫn là ngươi tới nói đi.”

Vu Tước gật gật đầu, nói ra: “Nhân Hoàng truyền thừa, từ Thiên Vô Pháp đến Dương Thanh Huyền, tổng cộng truyền thừa mười hai năm. Chư vị đáp lại nên biết Nhân Hoàng truyền thừa điều kiện, trong đó có một hạng là muốn thu được Nhân Hoàng Tinh tán thành. Có thể Nhân Hoàng này sao, cũng không phải là từ xưa tới nay thì có, mà là Nhật Nguyệt Tinh Luân một mảnh vụn, trên đó sao lực lượng biến thành. Tại lần trước Tinh Cung chi loạn thời gian, đã trở về đến Nhật Nguyệt Tinh Luân bản thể bên trong. Mà này Nhật Nguyệt Tinh Luân, lúc mới đầu hậu là thứ ba đời Nhân Hoàng nguyên hào, tạo ra Thánh khí, mục đích gì là vì chống lại mạnh nhất Thánh khí Thiên Mệnh Tối Cao!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1779: Truyền Thừa Ý Chí, Kinh Thiên Động Địa

Mọi người lần đầu tiên nghe nghe này bí ẩn, không không ngạc nhiên.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Nhân Hoàng Tinh, không phải từ xưa tới nay thì có Thiên Mệnh Chi Tinh sao?"

Vu Tước lộ ra vẻ tán thưởng, nói: "Ngươi có thể nói ra Thiên Mệnh Chi Tinh, xem ra biết được không ít thứ. Mỗi người trên người đều có riêng mình mệnh trời, có người mệnh trời cực mạnh, có thể cảm ứng hoặc là hóa thành vì sao trên trời, là vì là Thiên Mệnh Chi Tinh. Mà tự thứ ba đời Nhân Hoàng nguyên hào tới nay cái này Nhân Hoàng Tinh, nhưng cùng Thiên Mệnh Chi Tinh không giống nhau. Hắn là nguyên hào đem chính mình Thiên Mệnh Chi Tinh luyện hóa vào khí, chế tạo Nhật Nguyệt Tinh Luân. Sau đó theo Nhật Nguyệt Tinh Luân phá nát, cái này sao chi mảnh vỡ, lại trở về đến vũ trụ vòm trời. Mà chính là từ nguyên hào bắt đầu, mỗi một đời Nhân Hoàng, cũng phải thu được Nhân Hoàng Tinh tán thành, ngươi cũng biết vì sao?"

Dương Thanh Huyền theo bản năng hỏi: "Vì sao?"

Vu Tước sắc mặt trở nên nghiêm nghị, lộ ra kính ngưỡng tâm ý, giải thích: "Bởi vì cái này ngôi sao bên trong, ẩn chứa nguyên hào mệnh trời lực lượng. Mà nguyên hào, nhưng là vạn cổ tới nay, có thể chống lại mạnh nhất Thánh khí số ít một trong mấy người. Nhân Hoàng Tinh, đại biểu là nguyên hào bất khuất ở vận mệnh ý chí. Vì lẽ đó hắn phải đem phần này ý chí đời đời truyền lại."

Dương Thanh Huyền hơi run run, sững sờ nói: “Nhưng bây giờ Nhân Hoàng Tinh đã bị Nhật Nguyệt Tinh Luân thu nạp đã trở về, phần này ý chí chẳng lẽ không phải không còn?”

Vu Tước cười nhìn hắn, nói: “Không, chứng minh phần này ý chí tìm được thuộc về chủ nhân của chính mình. Dương Thanh Huyền, ngươi chính là truyền thừa nguyên hào ý chí người a. Ở trước đó Minh Thần Nhai trên, lần thứ hai thu được tháng lực lượng, chỉ kém ngày lực lượng, liền có thể đem Nhật Nguyệt Tinh Luân chữa trị.”

Dương Thanh Huyền trong mắt xẹt qua ánh sáng, nói: “Ngày lực lượng nơi nào có thể được?”

Vu Tước khẽ cười nói: “Đơn giản nhất trực tiếp chính là Cổ Diệu.”

Dương Thanh Huyền hơi nhíu mày, trầm ngâm nói: “Có thể cái kia Cổ Diệu đã hóa Bất Hủ Sơ Tâm, vì là Nhật Giả Mạc Đình đoạt được.”

Vu Tước lạnh nhạt nói: “Vậy thì muốn ngươi đi cùng Nhật Giả trao đổi, đối với Bất Hủ Sơ Tâm sẽ có nhất định hao tổn. Lúc trước nguyên hào chính là tiến về phía trước Biển Đen, rút lấy mảng lớn Cổ Diệu lực lượng, chế tạo Nhật Nguyệt Tinh Luân. Cũng chính là bởi vậy, làm cho Cổ Diệu chi lực đại nhược, chung quy không cách nào nữa trở lại thiên giới chi chủ. Cõi đời này còn có mấy nơi nắm giữ Sơ Dương lực lượng, nhưng hiệu quả xa không có trực tiếp rút ra Cổ Diệu sức mạnh đến đúng lúc. Nếu như ngươi cảm thấy không có phương tiện lời, việc này ta cùng với Nguyệt Hồn ca ca có thể làm giúp.”

Dương Thanh Huyền vội vã cả kinh nói: “Không thể! Mạc Đình đại nhân với ta, cũng vừa là thầy vừa là bạn, tuyệt đối không thể làm bất kính việc. Vẫn là để ta tự nghĩ biện pháp, nhìn một chút như thế nào câu thông đi. Hai vị đại nhân tới đây, chính là vì nói cho ta có quan hệ Nhật Nguyệt Tinh Luân việc?"

Vu Tước gật đầu nói: "Gần như như vậy. Ta còn có thể nói cho ngươi một chuyện, Tử Viêm Hư Không, tuy rằng từ trước đến nay vẫn tồn tại, nhưng là nguyên hào cái thứ nhất đem luyện hóa. Ngươi thừa kế Nhật Nguyệt Tinh Luân cùng Tử Viêm Hư Không, là hoàn chỉnh thừa kế nguyên hào ý chí người. Vì lẽ đó, ngươi là hoàn toàn xứng đáng đời thứ 20 Nhân Hoàng. Tương lai thiên hạ, ta là càng coi trọng ngươi."

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, vội vàng nói: "Hai vị đại nhân có thể hay không lưu lại, bằng không lấy Chính Tinh Minh lực lượng, nghĩ muốn chống lại Tinh Cung, cân bằng bách tộc, bù đắp âm dương, sợ là lực có thua."

Nguyệt Hồn nói: "Lưu lại, chúng ta là không có hứng thú. Đồng thời ta còn muốn nói cho ngươi một cái không tốt sự tình. Thiên Vô Tình sợ là đã thăng cấp cửu tinh đỉnh cao, đang lúc bế quan xung kích thiên giới chi chủ. Nếu là bị hắn vượt qua Bỉ Ngạn, như vậy hết thảy tất cả, hoặc sẽ bị sửa, bao quát vận mệnh của ngươi. Vì lẽ đó để lại cho ngươi thời gian không nhiều lắm. Một năm sau Đạo Ảnh đại hội, chính là trọng yếu thời gian điểm, ngươi tốt nhất ở trước đó tướng tinh cung chuyện bãi bình. Bằng không thiên hạ này ván cờ bên trong, ngươi liền muốn rời khỏi sàn diễn."

Dương Thanh Huyền cùng tất cả mọi người là hoảng hốt.

Cửu tinh đỉnh cao Giới Vương, chỉ là mấy chữ này, liền ép tới tất cả mọi người thở không nổi.

Nguyệt Hồn cùng Vu Tước liếc nhau một cái, liền đứng dậy, nói: "Chúng ta tới này tương truyền việc này, cũng là bị người kia phó thác. Chuyện bây giờ hoàn thành, rời đi luôn. Chư vị bảo trọng."

Hai người không để ý Dương Thanh Huyền cực lực giữ lại, dắt tay mà đi.

Lưu lại trong đại điện mọi người, không khỏi là sắc mặt ngưng trọng, một luồng trước nay chưa có ngột ngạt bầu không khí, bao phủ ở đại gia trong lòng.

Dương Thanh Huyền nói: “Sự do người làm, dưới chân của chúng ta, đã không có đường lui. Bất luận tương lai xuất hiện là cái gì, ta đều đem cùng chư vị cùng đối mặt.”

Mọi người đồng nói: “Chúng ta chắc chắn phụ tá minh chủ, bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, không chối từ.”

Mọi người lần lượt lui ra, liền còn lại Dương Thanh Huyền một người, ngồi một mình ở trống rỗng trên cung điện, ngước nhìn Thương Khung, các loại đầu đuôi câu chuyện, nhân duyên tụ hội, trong lúc nhất thời trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Sau đó, lại nghĩ đến Vu Khinh Nguyệt việc, cùng với Nguyệt Hồn Vu Tước nói phương pháp phá giải, không khỏi trong lòng hừng hực, trong lòng khó nhịn xao động, lóe lên liền biến mất ở trên cung điện.

...

Đêm đó, trên bầu trời minh nguyệt yên lặng treo, tỏa ra hào quang nhàn nhạt.

Bỗng nhiên trong đó, liền ánh trăng hơi lắc lư, gió thổi phất chỗ, có năng lượng mạnh mẽ không hề có một tiếng động sóng tán, trong khoảnh khắc bao phủ lại toàn bộ Tuyền Tiêu Giáng Khuyết.

Là bình tĩnh mà long trọng phong nguyệt lực lượng.

Tuyền Tiêu Giáng Khuyết hết thảy võ giả đều bị kinh động, Vu Hiền cùng Thi Diễn đám người, đang đứng ở lầu các bên trên nghị sự, tất cả mọi người là bị kinh ngạc.

Vu Hiền quan sát toàn bộ Tuyền Tiêu Giáng Khuyết, ánh mắt rơi vào một điểm trên, con ngươi hơi mở rộng.

Thi Diễn nói: “Phong nguyệt lực lượng bắt đầu dung hợp.”

Tất cả mọi người là sắc mặt quái lạ.

Thi Ngọc Nhan cùng Tử Diều Hâu đám người, càng là sắc mặt băng hàn như nước, nhìn chằm chằm cái kia vòng minh nguyệt, nội tâm bách vị tạp trần.

Hoa Giải Ngữ cười thầm: “Làm chuyện như vậy, có thể làm được kinh thiên động địa như vậy, từ cổ chí kim, cũng chỉ một mình hắn.”

Tử Diều Hâu cả giận nói: “Lưu manh!”

Vung một cái ống tay áo, trực tiếp hóa thành độn quang mà đi.

Tử Dạ sắc mặt hắc trầm, nhẹ rên một tiếng, cũng loáng một cái, liền biến mất ở lầu các trên.

Độ Nhược giễu cợt nói: “Khó trách hắn muốn để cho chúng ta toàn bộ tất cả đi ra, hóa ra là không thể nói, không thể nói a.”

Ánh trăng kia long lanh, treo cao trời cao, không nói ra được phong tình.

Sóng tâm đãng, Lãnh Nguyệt không hề có một tiếng động, niệm cầu một bên hoa thược dược, hàng năm biết vì ai sinh.

“Đây là...”

Theo thời gian đưa đẩy, ngày đêm sắp tới, mặt trăng lặn ô đề.

Đột nhiên trăng sáng chiếu rọi, từ từ biến lớn, đồng thời không ngừng đến gần mặt đất, đem trọn cái Tuyền Tiêu Giáng Khuyết chiếu sáng giống như ban ngày.

Như là đạt tới một cái nào đó giới hạn giá trị, cái kia ánh trăng lần thứ hai hơi động, gió lớn ào ạt mà ra.

Nháy mắt vạn dặm không mây, chỉ còn hào quang màu xanh vô hạn.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Tuyền Tiêu Giáng Khuyết trên võ giả đều có cảm giác, ánh mắt đồng thời phóng tầm mắt tới một phương hướng.

Vu Hiền ngơ ngác qua đi, lộ ra vui mừng biểu hiện, lẩm bẩm nói: “Khá lắm, dĩ nhiên nhanh như vậy đã đột phá đến rồi hai sao Giới Vương.”

Theo hắn dứt tiếng, lúc nãy phát sinh dị tượng liền như cùng là ảo giác.

Năng lượng trong thiên địa tràng khôi phục lại yên lặng, trăng sáng cũng thay đổi về ban đầu hình dạng, không tiếng động chiếu sáng đại địa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1780: Độ Thiên Chi Phiệt, Tinh Cung Bảy Quỷ Sát

Công Thâu thế gia, phòng nghị sự.

Đại sảnh mặt đất dường như bánh xe răng to lớn, bốn phía trên vách tường đồng dạng tràn đầy kim loại cùng các loại cơ quan, đang không ngừng vận chuyển.

Trên chủ vị, nam tử trên người mặc mực bào, nhàn nhạt mà ngồi, bên cạnh hữu cơ giới con rối vì hắn rót một chén trà nóng.

Công Thâu Sách hớp một khẩu chè thơm, nhìn chính giữa đại sảnh ông lão, là Công Thâu thế gia quản gia, Công Thâu Bàng.

Công Thâu Bàng đầy mặt vẻ nghiêm túc, nói: “Gia chủ đại nhân, đã hỏi thăm rõ ràng. Thiên Hà mực nước tăng vọt, mấy lần đều muốn xông ra Thiên Hà Thủy vực, nhưng tất cả đều bị một tia kim quang trấn đè ép xuống. Căn cứ Thiên Hà tin tức bên kia truyền đến, tựa hồ mỗi lần mực nước áp chế xuống thời điểm, trên bầu trời đều sẽ có côn ảnh hiện ra. Đây là từ bên kia giá cao thu mua được hình ảnh thạch.”

Công Thâu Bàng lấy ra màu đỏ tảng đá, mặt trên che kín tổ ong trạng lỗ thủng, là đẳng cấp cao nhất hình ảnh thạch.

Công Thâu Bàng dùng ngón tay trỏ ở trên tảng đá đi vòng một vòng, nhất thời có ánh sáng kích bắn mà ra, ở đại sảnh bầu trời, hiển hóa ra một bộ mênh mông tranh cảnh.

Chỉ thấy bích nước mênh mang, cuồn cuộn ngất trời cuồn cuộn, bầu trời đột nhiên bùng nổ ra mãnh liệt kim quang, bên trong có ảnh như ẩn như hiện, cái kia kim quang đến chỗ, bốn mặt hư không toàn bộ bị áp chế xuống, cuồn cuộn nước sông từ từ lắng lại, mực nước hạ lùi.

Công Thâu Sách hai con ngươi trợn to, vận chuyển Linh Mục thần thông, vẫn như cũ không cách nào thấy rõ cái kia kim quang bên trong đồ vật, chẳng qua là cảm thấy lờ mờ như là gậy, tự lẩm bẩm: “Thiên Hà trấn đáy Thần trân, thật chẳng lẽ là Thiên Hà trấn đáy Thần trân...”

Công Thâu Bàng nói: “Độ khả thi rất lớn. Chúng ta có muốn hay không trước tiên được lẻn vào Thiên Hà, có Độ Thiên Chi Phiệt ở, có thể không bị Thiên Hà mực nước đè ép, thẳng vào đáy sông, đồng thời dò xét dị bảo. Nếu có được đến Thiên Hà trấn đáy Thần trân, vậy này tràng trong loạn thế, chúng ta Công Thâu thế gia chắc chắn trước tiên thắng được, trở thành một phương cự phách. Mà gia chủ, càng sắp trở thành trấn áp một cái thời đại cường giả.”

Công Thâu Sách than thở: “Như vậy dị bảo, chỉ sợ ta Công Thâu Sách vô phúc tiêu thụ a.”

Công Thâu Sách ở trong phòng không ngừng đi qua đi lại, tâm tình hết sức phức tạp.

Tuy rằng cực kỳ động lòng, nhưng đến rồi hắn cái trình độ này, đối với Thiên Địa tạo hóa, năm được mệnh số đều có nhất định cảm ngộ, biết loại này dị bảo, tuyệt đối không phải phúc cạn người có thể được, làm không cẩn thận liền phải bị tai ương.

“Ha ha, Công Thâu Sách, ngươi vẫn có tự biết chi minh a. Vì lẽ đó cái kia Độ Thiên Chi Phiệt liền giao ra đây đi, có thể miễn các ngươi chết.”

Âm lãnh âm thanh truyền đến, trong đại điện đột nhiên xuất hiện như gương giống như màn ánh sáng, từ trong đi ra bảy bóng người đến, đều là thân mặc áo bào tím, bên trên lấy sợi bạc miêu tả Tinh Tọa Đồ, một người cầm đầu tóc hoa râm, tướng mạo hung ác, khí tức mạnh mẽ vô cùng.

Công Thâu Sách hoàn toàn biến sắc, sợ quát lên: “Các ngươi là... Tinh Uyên hung đồ!”

Người cầm đầu kia tên là Tần Vô Đạo, chính là sáu sao Giới Vương, cười lạnh nói: “Miệng sạch một chút, chúng ta bảy quỷ sát từ lâu cải tà quy chính, bây giờ là Tinh Cung hộ pháp. Đem Độ Thiên Chi Phiệt giao ra đây, có thể tha thứ các ngươi câu kết Chính Tinh Minh tội. Bằng không, lấy Độ Thiên Chi Phiệt thời điểm, chúng ta không ngại đem bọn ngươi Công Thâu thế giới triệt để san thành bình địa!”

“San thành bình địa? Đùa giỡn!”

Công Thâu Sách tức giận ngược lại cười nói: “Ta ngược lại muốn xem xem các ngươi này chút hung đồ, có bản lĩnh gì đem ta Công Thâu thế gia san thành bình địa! Nếu như dám can đảm ở này càn rỡ, Công Thâu thế gia Thiết Giáp Thành, liền là của các ngươi nơi chôn xương!”

Tần Vô Đạo không nhịn được nói: “Thực sự là dông dài. Muốn tìm chết nói thẳng là được rồi. Lên, toàn bộ giết! Bắt nữa mấy cái cao tầng sưu hồn!”

Tần Vô Đạo một bước lên trước, thân thể lăng không bắn mạnh, một chưởng ác liệt vô cùng hướng về Công Thâu đánh tới. Toàn thân đều bao phủ ở một luồng trắng xóa sát khí bên dưới.

Công Thâu Sách không dám khinh thường, hai tay vỗ một cái, trên cánh tay vô số kim quang hiện ra, lăng không kết giáp, năm ngón tay đi phía trước ép đi.

Vô số giáp trụ bỗng dưng xuất hiện, Công Thâu Sách bàn tay lớn trực tiếp hóa thành một mặt đen nhánh giáp sắt tấm khiên, mặt trên trận quang đi vòng mấy chục vòng, lưu chuyển liên tục.

“Oành!”

Tần Vô Đạo một đòn, đập ở trên khiên, cái kia chút trận pháp toàn bộ phá diệt.

Công Thâu Sách toàn bộ người lui về phía sau bay ngược.

Ngay ở muốn gặp trở ngại chớp mắt, trận quang lóe lên, liền Công Thâu Sách nuốt vào, trực tiếp biến mất ở trong đại sảnh.

“Cái gì?!”

Tần Vô Đạo hơi thay đổi sắc mặt, ánh mắt vừa nhìn, quản gia kia Công Thâu Bàng mới mấy chiêu đã bị sáu người khác chém giết, cắt thành hai đoạn trên mặt đất trên, nghĩ sưu hồn không có khả năng.

Bảy quỷ sát một trong Mông Phách cả kinh nói: “Đại ca, người lão quái kia chạy trốn!”

Tần Vô Đạo mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Hắn nếu như dám trốn, chúng ta liền máu tanh Thiết Giáp Thành! Ta cũng không tin, hắn thật vứt toàn bộ thế gia! Đi ra ngoài giết, gặp một cái giết một cái, gặp được cao tầng liền sưu hồn. Không tiếc bất cứ giá nào, nhất định phải đem cái kia Độ Thiên Chi Phiệt tìm ra! Đây chính là Diệt Pháp lão đại giao xuống chết nhiệm vụ, nhất định phải hoàn thành!”

Đột nhiên, đại sảnh trên đầu, cái kia cho Công Thâu Sách bưng trà rót nước người máy, đột nhiên chuyển động dưới, trong đôi mắt lóe lên ru-bi giống như ánh sáng.

Tần Vô Đạo hơi thay đổi sắc mặt, quát lên: “Không được!”

Người máy khắp toàn thân từ trên xuống dưới xuất hiện tảng lớn trận pháp cùng văn nứt, sức mạnh hủy thiên diệt địa từ trong cơ thể tuôn ra, càng trực tiếp tự bạo!

"Ầm ầm!"

Bên trong đại sảnh nháy mắt hóa thành năng lượng hải, bảy người toàn bộ rơi vào trong đó.

Này một kinh thiên động địa vang vọng, lập tức đã kinh động toàn bộ Công Thâu thế gia người.

"Mau lui lại! Tất cả mọi người lập tức rút đi Công Thâu thế gia, hướng về Tuyền Tiêu Giáng Khuyết bỏ chạy!"

Thiết Giáp Thành bầu trời, Công Thâu Sách rống to, tiếng như hồng chung, chấn động vào trong thành từng cái trong tai.

Trong thành tất cả mọi người, lập tức biết phát sinh đại sự.

Công Thâu Sách bên cạnh, rất nhanh liền tập kết tảng lớn Công Thâu thế gia cường giả, mà những đệ tử còn lại gia quyến chờ, thì lại nhanh chóng hướng ngoài thành bỏ chạy.

Từng toà từng toà lơ lửng giữa trời pháo đài giống như chiến hạm, từ Thiết Giáp Thành bên trong bay lên, hết tốc lực lái vào.

"Hừ, đối với huynh đệ chúng ta ra tay rồi còn muốn chạy trốn? Hôm nay Thiết Giáp Thành bên trong, một cái cũng đừng nghĩ đi!"

Trên hư không, Tần Vô Đạo lạnh lùng nhìn chằm chằm phía dưới, hai tay nhanh chóng bấm quyết.

Ở sau thân thể hắn hết sức mau xuất hiện một đạo to lớn hình tròn bóng mờ, như là có vô cùng trọng lượng, hư không từ bốn phương tám hướng đè ép lại đây, hóa thành hình dạng xoắn ốc.

"Sao đọa!"

Tần Vô Đạo ánh mắt phát lạnh, khóe miệng lộ ra mỉm cười tàn nhẫn.

Thiết Giáp Thành trên bầu trời không gian, lập tức bị nghiền ép nát tan, một cái vẫn thạch khổng lồ, cả người bốc hừng hực hỏa diễm, từ cái kia trong hư không xuyên thấu mà ra, đè ra khí màu trắng màn, hướng về trong thành rơi xuống.

“Cái gì?! Dĩ nhiên là thật sự thiên thạch?!”

Công Thâu Sách đám người không khỏi kinh hãi, hoảng sợ nhìn cái kia thiên thạch rơi xuống.

Toàn bộ Thiết Giáp Thành đều ở đằng kia cự thạch bao phủ xuống, thành diệt chỉ ở trong chớp mắt.

Tần Vô Đạo thân ảnh gầy yếu, ở trời cao trên lóe lên, liền hai chân đạp ở cái kia thiên thạch trên, hai tay ôm ngực, cùng với một đạo truỵ xuống, “Ha ha ha ha! Tàn sát thành trì, đã lâu không có như vậy thoải mái cảm, ha ha ha ha, thực sự là vui sướng a! Chết, chết, tất cả mọi người đều đi chết đi!”

Tần Vô Đạo sắc mặt dữ tợn, tóc trắng phơ ở trong ngọn lửa càng lộ vẻ yêu dị.

Chương 1781: Thiên Thạch Vũ Trụ, Tiễn Ngươi Lên Đường

“Kết giới! Nhanh kết giới! Mau đánh mở kết giới a!”

Thiết Giáp Thành bên trong, truyền đến vô số điên cuồng tiếng hô.

Toàn bộ trong thành hơn trăm triệu người hầu như đều điên cuồng, hai mắt đỏ ngầu, nhìn chằm chằm bầu trời cái kia vẫn thạch khổng lồ, không khỏi là sợ đến hồn phi phách tán.

Nháy mắt, từng đạo từng đạo giới lực hào quang, từ trong thành các trong trận pháp lớn kích bắn mà lên, ở trời cao trên hóa mở, tạo thành từng đạo từng đạo kết giới trận quang, đem trọn cái thành trì che phủ dày không ra gió.

Nhưng kết giới này, có thể ngăn cản thiên thạch sao?

Tất cả mọi người không khỏi là sắc mặt tái nhợt, hoảng sợ nhìn.

Này ngã xuống sự to lớn, rơi gần rồi, mới phát hiện chính là một cái tinh cầu nhỏ, có Thiết Giáp Thành lớn gấp trăm lần!

Trong thành võ giả nghĩ muốn chạy trốn, nhưng tuyệt vọng phát hiện, hết thảy không gian ở đây to lớn lực hút hạ, tất cả đều vặn vẹo biến hình, căn bản không thể trốn chạy.

Công Thâu Sách các Công Thâu thế gia cường giả, điên cuồng công kích tới cái kia thiên thạch, phải đem đánh nát.

Nhưng một cái thể tích quá khổng lồ, thứ hai có Tần Vô Đạo sức mạnh bao trùm bên trên, đem trọn cái thiên thạch bọc lại, hữu hiệu chặn lại rồi mọi người công kích, chỉ là lẻ tẻ đổ nát, căn bản không có nổi chút tác dụng nào.

Công Thâu Sách sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, toàn thân đều bị mồ hôi lạnh thẩm thấu.

Này ngã xuống nếu như rơi trên Thiết Giáp Thành, toàn bộ Công Thâu thế gia toàn bộ đều muốn xong đời.

Đột nhiên, toàn bộ đá tảng run một cái.

Loại này run rẩy, ở Công Thâu Sách đám người điên cuồng dưới sự công kích, cũng không coi vào đâu, nhưng Tần Vô Đạo nhưng là nhíu mày lại, nhẹ "Ồ" một tiếng.

Ngay ở vẫn thạch một cái nào đó phương diện, một đạo hư quang kích chém mà đến, bắn vào thiên thạch bên trong, thâm nhập trăm trượng.

Sau đó, một đóa màu đỏ đốm lửa, từ cái này thâm nhập tỏa sáng, như là có sinh mạng giống như hướng về bốn phương tám hướng kéo dài đi qua.

"Ầm ầm..."

Toàn bộ thiên thạch nội bộ truyền đến kịch liệt nổ vang, lấy cấp số nhân tốc độ phân giải.

To lớn hỏa diễm, như là hỏa chi Tinh Linh, đốt hướng về bốn phương tám hướng, từ trong đó thuộc cấp toàn bộ thiên thạch nháy mắt bao phủ bao trùm.

Vô số hỏa quang từ trong đá nuốt phun ra, trong khoảnh khắc hóa thành một cái hỏa cầu khổng lồ.

"Mau nhìn cái kia thiên thạch, chuyện gì thế này?!"

“Lửa, quả cầu lửa? Trời ạ, như vậy rơi xuống, toàn bộ hộ thành kết giới không có khả năng gánh vác được chứ?!”

Thiết Giáp Thành bên trong loạn tung tùng phèo thời điểm.

Tần Vô Đạo cùng Công Thâu Sách đám người đều là sắc mặt ngạc nhiên.

“Ầm ầm!”

Cái kia bỏ mạng ở sắp chạm đến Thiết Giáp Thành kết giới nháy mắt, cuối cùng từ bên trong vỡ ra được.

Vô số hỏa diễm như hư quang, hướng về bốn phương tám hướng kích bắn.

Ở đằng kia sức mạnh hủy thiên diệt địa bên trong, phảng phất có một bóng người, không ngừng cầm kích mà chiến, chém ra tảng lớn hư quang, một điểm điểm xé rách này lớn tảng đá lớn.

“Ầm ầm!”

Như hành tinh giống như tinh cầu, bị cái kia vô số hư quang chém nứt thành hơn vạn khối.

Đồng thời đáng sợ hỏa diễm hoả táng mảng lớn hòn đá, còn dư lại như từng toà từng toà núi cao, hướng về bốn phương tám hướng đập vỡ tan mà đi.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Tảng lớn lưu hỏa cùng đá vụn, rơi vào Thiết Giáp Thành kết giới trên.

Tuy rằng như mưa điểm đánh rơi, xung kích vẫn là mười phần đáng sợ, nhưng so với một hoàn chỉnh thiên thạch, uy năng đã không đủ một phần mười.

Thiết Giáp Thành bên trong người, đang kinh ngạc sợ sau một lúc, toàn bộ đều bình tĩnh lại.

Bình tĩnh nhìn cái kia thiên thạch đốm lửa mưa, ở không trung thiêu đốt.

Đem trọn cái vạn dặm vòm trời, đều đốt thành màu đỏ thắm, hoả táng thay đổi hình dạng.

Như vậy rực rỡ cùng hùng vĩ một màn, sợ là kiếp này ít thấy.

Lên một lượt ức mọi người là hơi trợn to con mắt, nhìn cái kia trong ngọn lửa, cầm kích chém nát cái kia vẫn thạch thân ảnh thon dài.

Công Thâu thế gia cao tầng, bảy quỷ sát, không khỏi là há to mồm, chấn kinh đến không cách nào hợp lại.

Công Thâu Sách càng là cả người run run rẩy rẩy, nghĩ mà sợ tột đỉnh, trên mặt trong suốt không gặp bất kỳ màu máu.

Vừa nãy cái kia thiên thạch nếu như rơi trên Thiết Giáp Thành, hậu quả căn bản không dám tưởng tượng, lấy hắn chúa tể một phương, sáu sao Giới Vương nhân vật mạnh mẽ, đều sợ đến mặt như màu máu.

“Người nào? Dám quản ta Tinh Cung bảy quỷ sát việc! Không muốn sống sao?!”

Tần Vô Đạo mặt âm trầm lạnh giọng nói, đặc biệt là cảm ứng được cái kia trong lửa người, chỉ có hai sao Giới Vương thực lực sau, càng là sát khí đại thịnh.

“Ha ha, không dám không dám, đại nhân uy vũ.”

Trong ngọn lửa, người kia hờ hững cười nói, hai tay cầm kích ôm quyền chắp tay, khách khí nói: “Ta đây liền lui ra, để cho bọn họ tới.”

Tần Vô Đạo nhíu mày lại, nháy mắt hoàn toàn biến sắc.

Bốn phương tám hướng trong hư không, không ngừng truyền đến mạnh mẽ chí cực khí tức.

“Oành! Oành!”

Hư không không ngừng bị sức mạnh to lớn đánh vỡ, tảng lớn Giới Vương vượt vực mà đến, xuất hiện ở Thiết Giáp Thành bốn phương tám hướng.

Ninh Hồng Nho, Thi Diễn, Thần Nhạc, Tử Diều Hâu, Vu Sơn...

Tần Vô Đạo hai con ngươi một hồi trợn to, hoảng sợ nhìn trong ngọn lửa người, cả giận nói: “Ngươi, ngươi là...”

Vô tận biển lửa, hướng về bốn phương tám hướng trải rộng ra, bao phủ toàn bộ Thiết Giáp Thành bầu trời, đem thành trì chiếu sáng ánh lửa sáng sủa.

Tại chỗ có ngọn lửa trung tâm, bóng người kia bị chiếu sáng không ngừng lay động.

Theo thiên thạch mảnh vụn hoả táng, hết thảy hỏa diễm tất cả thuộc về vào người kia trong cơ thể, hóa thành một huyền bào nam tử, tư thế oai hùng vĩ đại, khí độ phi phàm, khóe miệng ngậm lấy ý cười nhàn nhạt, quan sát phía dưới chúng sinh.

“Tại hạ Dương Thanh Huyền, gặp bảy vị đại nhân.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười ôm quyền nói: “Như vậy sao băng mưa lửa, ngày tốt mỹ cảnh, làm lễ ra mắt, không ngại để tại hạ đưa bảy vị đại nhân lên đường thôi.”

“Là Chính Tinh Minh minh chủ, Dương Thanh Huyền!”

“Là hắn đã cứu chúng ta!”

Có người cả kinh kêu lên.

Một viên đá làm dấy lên sóng lớn ngập trời, toàn bộ Thiết Giáp Thành nhất thời xôn xao một mảnh, sau đó hưng phấn hoan hô lên, yêu cầu rung trời.

Tất cả mọi người nhìn trên bầu trời bóng người kia, trong mắt tràn đầy cảm kích.

Tần Vô Đạo giận dữ hét: “Đưa chúng ta ra đi, ha ha ha ha, khẩu khí thật là lớn!”

Âm thanh tuy lớn, nhưng sức mạnh đã không đủ, thậm chí tóc mai trên chảy xuống mồ hôi đến.

Tần Vô Đạo cường hành trấn định lại, nói: “Dương Thanh Huyền, ta cảm thấy chúng ta có thể cố gắng nói chuyện.”

Dương Thanh Huyền phất tay cười nói: “Ta không có hứng thú. Bảy vị đại nhân đã làm lỡ ta không thiếu thời gian, vẫn là đừng làm phiền. Sớm đi muộn đi chốc lát, có gì khác biệt? Trên hoàng tuyền lộ mong rằng trân trọng.”

Ninh Hồng Nho đám người, nhất thời ở trời cao trên lóe lên, phân biệt đem thất sát quỷ phóng đi.

Công Thâu Sách càng là mặt âm trầm, sát khí đại thịnh, cắn răng lạnh giọng nói: “Giết! Giết! Giết!”

Toàn bộ Công Thâu thế gia cao tầng, không không tuôn ra sát khí ngút trời, xông lên trên.

“Oanh! Oanh!”

Một hồi đại chiến kinh thiên động địa, liền trên bầu trời Thiết Giáp Thành kéo mở.

Tần Vô Đạo hét lớn: “Không muốn mạnh mẽ chống đỡ, chúng ta đi!”

Chính hắn cũng liều mạng giết ra một con đường đến, nghĩ muốn chạy trốn.

Nhưng đối mặt Ninh Hồng Nho loại cao cấp Giới Vương, căn bản là không đường có thể đi.

“Đừng, đừng đánh, chúng ta đầu hàng, chúng ta chịu thua!”

Bất quá chốc lát, thất sát quỷ đã bị đánh dồn dập thổ huyết, gào thét lớn xin tha, “Thanh Huyền minh chủ, Dương Thanh Huyền minh chủ Nhân Hoàng đại nhân, chúng ta chịu thua, đầu hàng, mong rằng thủ hạ lưu lại một đường!”

“Chịu thua đầu hàng?”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Các ngươi coi đây là quá gia gia sao? Đánh người thời điểm thoải mái méo mó, bị đánh liền không chơi?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1782: Trói Buộc Thần Chú, Lại Tới Thiên Hà

“Chúng ta ý thức được chính mình sai rồi, kính xin minh chủ Nhân Hoàng đại nhân tha mạng, chúng ta sẽ hối cải. Chỉ cần buông tha chúng ta, chúng ta đồng ý quy ẩn núi rừng, từ đây lại không cùng Chính Tinh Minh nổi lên va chạm.”

Tần Vô Đạo hạ thấp tư thế, cung cung kính kính, ôm quyền chắp tay bái hạ.

Còn lại sáu quỷ sát cũng là gấp vội cung kính bái hạ.

Chính Tinh Minh người đem bảy người vây nhốt, đều là mắt lạnh nhìn chăm chú.

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi bảy người ở Tinh Uyên trấn áp nhiều năm như vậy đều hối hận không đổi được, còn hi vọng thời khắc này là có thể đổi? Vẫn là lên đường thôi, không phải là vừa chết sao? Dông dài cái gì. Các ngươi giết người có thể không hề ít, bọn họ trước khi chết có các ngươi dài dòng như vậy sao?”

Tần Vô Đạo sắc mặt trắng bệch, cầu xin tha thứ: “Chúng ta giết phần nhiều là Giới Vương dưới giun dế, tính mạng làm sao có thể cùng ta bảy người so với. Chỉ cần minh chủ tha ta bảy một mạng người, ta bảy người đồng ý cống hiến cho minh chủ đại nhân, đồng thời chống lại diệt pháp.”

Mặt khác sáu sát nghe vậy, đều là kinh hãi, diệt pháp nhưng là phải xung kích thiên giới chi chủ tồn tại, chống lại diệt pháp đây không phải là muốn chết sao?

Nhưng lại nghĩ đến địa thế còn mạnh hơn người, lập tức nếu không phục mềm mỏng, hiện tại thì phải chết.

Nương nhờ vào Chính Tinh Minh, bao nhiêu còn có thể lại sống mấy năm, có thời gian thì có khả năng chuyển biến tốt.

Thực sự không được, nương nhờ vào sau tìm một cơ hội chạy trốn cũng là tốt đẹp.

Bảy quỷ sát đều là đồng nhất tâm tư, nghĩ tới đây, cũng đều trấn định lại.

Dương Thanh Huyền nhìn phía Thi Diễn, nói: “Đại nhân có thể có bí pháp có thể ngăn được được bọn họ?”

Thi Diễn nghĩ một hồi, nói: “Xem ra minh chủ là có ái tài chi tâm. Này bảy quỷ sát đứng đầu Tần Vô Đạo, đã là sáu sao Giới Vương, nghĩ muốn áp chế rất khó. Bất quá ta có nhất bí pháp, tên là trói buộc thần chú, có thể mang thứ bảy người hạn chế. Nhưng nếu là Tần Vô Đạo đột phá đến thất tinh cao cấp Giới Vương, phương pháp này liền mất hiệu lực.”

Bảy quỷ sát đều là đổi sắc mặt.

Tần Vô Đạo cả kinh nói: “Trói buộc thần chú! Phương pháp này nếu như thi đặt ở trên người, ta bảy người chẳng lẽ không phải thành nô dịch? Thi Diễn, đều là Giới Vương, há nhưng này giống như nhục nhã chúng ta! Hơn nữa căn cứ nghe phương pháp này sẽ trực tiếp ảnh hưởng võ đạo căn cơ, để chúng ta tu luyện khó hơn nữa tinh tiến.”

Thi Diễn cười lạnh nói: “Đại nhân nói rất có lý, vì lẽ đó ta cảm thấy được minh chủ hay là đem các ngươi bảy người giết tốt, không muốn được cái kia nhục nhã việc.”

Tần Vô Đạo nhất thời câm miệng, mặt âm trầm.

Thi Diễn một tay đập hướng về phía trước, nhất thời vô số kim quang từ đầu ngón tay tràn ra, ở trên hư không trên hóa thành một cái to lớn trận pháp, đem bảy người toàn bộ bọc lại.

Bảy người không phục, còn muốn chống lại cái kia trận quang lực lượng, Thi Diễn cười lạnh nói: “Này trói buộc thần chú ta chỉ làm một lần, nếu là ở trên người người đó thất bại, cũng không cần quy thuận.”

Bảy người lúc này mới câm như hến, không dám lại chống lại, tùy ý cái kia trận quang trên người tự mình ngưng tụ.

Rất nhanh, vô số tự phù từ trong đại trận bay lên, mang theo kỳ dị quy tắc, không ngừng tiêu hao ghép lại, biến ảo thành vạn ngàn xiềng xích, ràng buộc ở bảy người trên người.

Cái kia xiềng xích trực tiếp đi vào da thịt, khóa lại kỳ kinh bát mạch.

Bảy người đầy mặt âm trầm, nhưng không thể làm gì, từng cái từng cái hắc trầm mặt mũi này, không biết nội tâm suy nghĩ gì. Nhưng chung quy tạm thời bảo vệ một cái mạng, đều là thở phào nhẹ nhõm.

Cho bảy quỷ sát rơi xuống cấm chế sau, trên bầu trời không khí sốt sắng mới tiêu tan mở.

Thiết Giáp Thành từ cái kia tận thế trong cảnh tượng tỉnh lại, trong thành ngàn tỉ người toàn bộ đều thở phào nhẹ nhõm, từng cái từng cái hướng về Dương Thanh Huyền đầu đi lòng cảm kích.

Công Thâu Sách, cùng với Công Thâu thế gia cao tầng, còn có vẫn cùng Dương Thanh Huyền giao hảo Công Thâu Khánh, Công Thâu hải, đều lên trước bái kiến, biểu đạt lòng cảm kích.

Dương Thanh Huyền khẽ cười nói: “Đều là Chính Tinh Minh thành viên, vốn là một nhà, hà tất khách khí.”

Ngay sau đó, Công Thâu Sách vội vàng an bài xong xuôi, chỉnh đốn lại Thiết Giáp Thành trật tự.

Cũng mời Dương Thanh Huyền đám người vào thành ôn lại.

Dương Thanh Huyền cự tuyệt nói: "Vào thành quá làm lỡ thời gian. Ta lần này đến đây chuyện gì, Công Thâu Sách đại nhân chắc là rõ ràng."

Công Thâu Sách trong lòng hơi kinh, vội hỏi: "Có thể là vì cái kia Độ Thiên Chi Phiệt?"

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Thiên Hà mực nước dâng lên, mấy lần bị một vệt kim quang trấn áp xuống tin tức, Công Thâu Sách đại nhân nói vậy cũng biết. Chúng ta đều là suy đoán, có thể là cái kia Thiên Hà trấn đáy Thần trân xuất thế. Căn cứ một ít chắp vá tin tức, này Thần trân vô cùng có khả năng xuất hiện ở Thiên Hà sâu nhất một trời một vực chi nhãn. Mà một trời một vực chi nhãn bên trong, có toàn bộ Thiên Hà mạnh nhất thủy áp sức mạnh, cùng với Thiên Hà dương nước tinh hoa ăn mòn. Trong thiên hạ, có thể tiến nhập một trời một vực mắt pháp khí cực nhỏ. Công Thâu thế gia Độ Thiên Chi Phiệt, chính là trong đó người tài ba."

Công Thâu Sách mặt lộ vẻ vẻ khó khăn, cái kia Độ Thiên Chi Phiệt chính là Công Thâu thế gia trấn tộc bảo vật một trong, chưa bao giờ có cho mượn quá.

Thi Diễn cười nhạt nói: "Kế sách đại nhân, coi như ngươi không đem bảo vật này cấp cho minh chủ, sợ cũng rất khó giữ được. Thiên Hà trấn đáy Thần trân là hạng nào thần vật, vật ấy xuất thế tin tức, chắc chắn gây nên thiên địa rung động. Đến thời điểm đến mượn Độ Thiên Chi Phiệt cường giả, sợ là sẽ phải nối liền không dứt."

Công Thâu Sách chợt tỉnh ngộ, vội vàng nói: "Công Thâu thế gia chính là Chính Tinh Minh một thành viên, minh chủ có lệnh, sao dám không mượn, tự nhiên là muốn mượn. Vật ấy chính là Công Thâu thế gia trấn tộc chi bảo, ta đây tựu khiến người đi lấy đến.” Hướng về Công Thâu Khánh liếc mắt ra hiệu.

Công Thâu Khánh lập tức ôm quyền lui ra.

Dương Thanh Huyền nói: “Bảo vật này có thể chống đỡ Thiên Hà mực nước áp lực, cùng với dương nước tinh hoa ăn mòn, nghĩ đến huyền diệu cực kỳ. Ta trong khoảng thời gian ngắn sợ là khó có thể khống chế, Công Thâu Sách đại nhân có thể nguyện theo ta cùng nhau tiến về phía trước?”

Công Thâu Sách tự định giá một phen, nói: “Ta để Công Thâu hải, Công Thâu thanh hoa, Công Thâu Khánh ba người theo đại nhân tiến về phía trước đi. Thiết Giáp Thành trải qua hôm nay chiến dịch sau, ta muốn làm một phen bố trí, lấy ứng đối tương lai cục diện.”

Lần này đột nhiên sự kiện, cho Công Thâu Sách mang đến nguy cơ rất lớn cảm giác, đối với Công Thâu thế gia tương lai, có sâu hơn lo lắng.

Dương Thanh Huyền nói: “Như vậy cũng tốt, có ba vị đại nhân theo ta tiến về phía trước, đối với cái kia Độ Thiên Chi Phiệt nhất định điều khiển như thường.”

…

Nửa tháng sau, Thiên Hà nơi nào đó.

Bích nước mênh mang, ngày cùng nước hầu như liền thành một vùng, trong không khí là mờ mịt hơi nước, màu trắng sương mù ở trên mặt nước mịt mờ.

To lớn tịch liêu ở đây trên mặt nước, thương cổ không thay đổi.

Bỗng nhiên trên bầu trời xuất hiện một đường hào quang bảy màu, không ngừng mở rộng, hình thành không gian thật lớn đường nối, bạo loạn năng lượng như sấm rắn giống như thoát ra, toàn bộ Thủy vực không gian đều là phát sinh rung chuyển.

“Lớn mật! Người nào dám tự tiện xông vào Thiên Hà?”

Bầu trời xa xa truyền ra một tiếng hét lớn, vô số độn quang nhanh chóng mà đến, năng lượng mạnh mẽ uy thế đem sương trắng đẩy ra, khiến không gian xung quanh khôi phục thanh minh.

Cái kia độn quang ngừng ở đường hầm không gian bên dưới, xuất hiện một tên hắc cơ bắp tóc bạch kim ông lão, khí tức mạnh mẽ vô cùng.

Lượng lớn Thiên Hà Thủy tộc từ bốn mặt hư không nhô ra, xuất hiện ở sau lưng lão ta, mỗi người đều là tinh nhuệ chi sĩ.

“Ha ha, vừa mới gặp mặt, như thế hung làm gì? Thiên Hà đạo đãi khách sao?”

Không gian kia bên trong truyền ra dễ nghe giọng nam, lập tức mấy bóng người đi dạo mà ra.

Ông lão con ngươi mạnh mẽ co rụt lại.

Này đường hầm không gian hung hiểm vạn phần, người tới nhưng là quần áo không dính một hạt bụi, khí tức mỗi người nhìn không thấu, dẫn đầu nam tử thân mặc áo bào đen, tuấn lãng kiên cường, rất có vương giả phong cách phong phạm.

Ông lão kia sắc mặt âm trầm, phẫn nộ quát: “Thiên Hà không hoan nghênh Nhân tộc, chư vị mời trở về đi.”

Dương Thanh Huyền cười nhạt, phất tay liền đem đường hầm không gian đóng, nói: “Cổ ngữ có nói, đến đều tới, liền không tính đi rồi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1783: Mực Nước Trấn Áp, Đem Ai Xoá Bỏ?

“Không tính đi rồi? Đó chính là muốn vĩnh viễn lưu lại nơi này trong thủy vực!”

Ông lão toàn thân bùng nổ ra sát ý, sau lưng Thủy tộc đồng dạng sát ý lẫm liệt, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền đoàn người, giương cung bạt kiếm.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đại nhân hiểu lầm. Ta nói không tính đi rồi, là chỉ muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, dự định làm gì liền làm gì ý tứ.”

“Ngông cuồng!”

Ông lão quát lên một tiếng lớn, lòng bàn tay xuất hiện hai đám ánh sáng, rút ra dài biến thành đen nhánh đôi giản, ở trước người lóe lên hắc quang, quyết ấn vừa bấm bên dưới, chu vi vạn trượng bên trong sóng nước phun trào, vô số linh khí cùng dương Thủy Tinh hoa hội tụ đến, toàn bộ tràn vào giản bên trong.

Dương Thanh Huyền bốn phía vô số quy tắc trào hiện, ở đằng kia đôi giản uy thế hạ, hóa thành từng vòng sóng gió, bao phủ ở trên người, cọ rửa thân thể của hắn.

Đôi giản chưa lấy ra, liền có này uy năng.

Dương Thanh Huyền cười nhạt, trực tiếp hóa thành độn quang, tại chỗ biến mất.

Ông lão cười quái dị một tiếng, “Đùa giỡn, toàn bộ bốn phương thiên địa, đều ở ta đôi giản khống chế bên dưới, còn muốn chạy trốn? Cho ngươi một cái cả đời khó quên giáo huấn đi!"

Đôi giản ở trước người loáng một cái, liền đánh ra ngoài, đánh về phía hư không nơi nào đó.

"Oành!"

Hư không trực tiếp nổ ra, vô số sóng nước trào tại trong đó, như là lưỡi dao sắc giống như, đem hơi chém bể thành mảnh vỡ.

Dương Thanh Huyền tàn ảnh hóa thành rực rỡ mảnh vỡ, bị sóng nước vọt một cái, liền tán làm hư vô.

Ông lão hơi thay đổi sắc mặt, cả kinh nói: "Không thể!"

Một thanh âm từ sau đó truyền đến, "Không có gì là không thể. Nếu là có, chính là thực lực ngươi còn chưa đủ."

Ông lão hoảng hốt, vội vàng xoay người, hai tay nhanh chóng bấm quyết.

Trên cao không đôi giản, bỗng nhiên phóng đại, cuốn lên vô biên sóng nước, như rồng như xà, dồn dập hướng về phía sau đánh tới.

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Nhưng hết thảy sóng nước, đều ở không trung từng cái bạo nổ mở, bị bốc hơi lên thành hơi nước.

Một đoàn to lớn hỏa diễm, ở sau lưng lão ta phóng lên trời.

Trong lửa hóa ra Dương Thanh Huyền chân thân, tay phải đi phía trước vỗ một cái, năm ngón tay hư nắm, nhất thời hết thảy hỏa diễm đều hội tụ bên trong, hóa thành một đạo hỏa cầu thật lớn, như Thái Dương.

Dương Thanh Huyền lại bên phải tay khẽ vung, quả cầu lửa một phân thành ba, liền đẩy ra.

“Tam Dương Trục Nhật!”

“Oành! Oành!”

Ba cái quả cầu lửa lần lượt đánh ra, đem màu đen kia đôi giản một hồi nuốt hết, hết thảy cuộn sóng ở ngọn lửa này sức mạnh to lớn hạ, tảng lớn bị bốc hơi lên.

Toàn bộ Thiên Hà mực nước đều trực tiếp chìm xuống.

“Không! Không thể!”

Ông lão cả người chấn động, bị ngọn lửa hừng hực xông ở trên người, đại phun một ngụm máu tươi, toàn bộ người thất kinh. Tảng lớn hỏa diễm từ bốn phương tám hướng đốt đến, đau hắn nhe răng trợn mắt, một trái tim không ngừng chìm vào đáy vực.

Cái kia lượng lớn Thủy tộc võ giả, càng là sợ sợ muôn dạng, từng cái từng cái hóa thành độn quang liền hướng xa xa chạy trốn.

…

Thiên Hà thứ năm mạch lưu, Hãn Lan Đảo.

A Ma tộc bên trong cung điện.

Khung đỉnh cùng bốn mặt đều điêu khắc lượng lớn A Ma tộc người di chuyển đời vẽ, hai nơi hẻo lánh đứng thẳng hai vị thánh tượng, nghiêm túc mà uy nghiêm.

Các đại chủng tộc tụ hội ở bên trong cung điện, phần nhiều là A Ma tộc người, Lạc Căn ngồi ở phía trên nhất trên vương tọa, sắc mặt âm trầm đánh giá phía dưới mọi người, trong điện bầu không khí theo cái kia lạnh như băng tầm mắt mà không ngừng cứng đờ.

Ở Lạc Căn trước người, bày bày đặt năm cái thẻ ngọc.

Lạc Căn thần thức lần lượt lướt qua, sắc mặt cực kỳ nghiêm nghị, nói: “Lần thứ bảy! Lần thứ bảy mực nước bị trấn áp. Cái này đã cũng không phải ngẫu nhiên, nhất định là vật kia, vật kia thật sự vẫn còn ở Thiên Hà sao?!”

Trong đại điện lập tức vang lên tiếng bàn luận, mỗi người đều là sắc mặt ngưng trọng, nghị luận không ngớt.

Nhưng người nào cũng không có một cái kết luận.

Dù sao vật kia quá mức truyền thuyết, phảng phất cách bọn họ cực kỳ xa xôi, căn bản xa không thể vời.

A Ma tộc đại trưởng lão Cát Bá, đưa lên một cuốn sổ, nói ra: “Vương tử điện hạ, gần đây các đại nhánh sông đều có tin tức truyền đến, rất nhiều ngoại lai chủng tộc muốn lẻn vào Thiên Hà, đều bị chúng ta chặn lại. Tổng cộng xảy ra mười sáu lên cường xông Thiên Hà sự kiện. Sợ đều là hướng về phía cái này bảo vật tới.”

Lạc Căn nhìn lướt qua, đem sách nhưng về, khinh miệt nói ra: “Tất cả đều là một ít giun dế chủng tộc, trực tiếp giết hết chính là. Ta hiện tại lo lắng nhất, chính là trong nhân tộc Tinh Cung cùng Chính Tinh Minh. Thiên Hà trấn đáy Thần trân xuất thế, bọn họ không thể không có phát hiện, sợ là mấy ngày nay thì sẽ đến. Này hai thế lực lớn lại đây, chúng ta nên làm gì ứng đối?”

Cát Bá nói: “Căn cứ chúng ta tìm hiểu, này mực nước mất thăng bằng, chính là Dương Thanh Huyền những người này ở đây Vong Xuyên rùm lên. Đem Vong Xuyên vị diện trực tiếp đánh nát, mảng lớn huyền âm hàn nước tuôn ra, làm cho Thương Khung tinh vực âm dương mất thăng bằng, lúc này mới ảnh hưởng đến chúng ta Thiên Hà. Muốn nói Dương Thanh Huyền sẽ đến, cơ hồ là chuyện khẳng định.”

A Ma tộc người đều là hơi đổi sắc mặt, trong đầu xẹt qua tên kia Nhân tộc nam tử mặt cùng tư thế oai hùng.

Lạc Căn càng là hai tay xuất mồ hôi, nhẹ nhẹ thở ra một hơi, hòa dịu nội tâm nôn nóng cùng áp lực.

Lúc trước Dương Thanh Huyền lúc rời đi, Lạc Căn cố ý đem dẫn hướng “Ngũ Uẩn Quả”, muốn mượn hạ chủ Kỳ Liên tay đem diệt trừ, chí ít cũng cho Dương Thanh Huyền tạo thành nhất định phiền phức, đánh lén cái này tuyệt đại thiên tài trưởng thành.

Sau đó đúng như dự đoán, Kỳ Liên quấy rầy trực tiếp thất bại, bị Dương Thanh Huyền đoạt được Ngũ Uẩn Thụ võ hồn, lớn mạnh Chính Tinh Minh sức mạnh.

Hơn nữa lấy Dương Thanh Huyền trí tuệ, không thể đoán không ra trong đó đầu mối.

Một đoạn này mối thù xem như là kết.

Lạc Căn đối với chuyện này bố cục, là đúng hay sai, có hay không có chút hối hận, nội tâm mười phần mâu thuẫn.

Cát Bá tựa hồ nhìn thấu Lạc Căn cảm xúc, an ủi: “Vương tử điện hạ năm đó cử chỉ bản thân không có vấn đề. Mục tiêu cuối cùng của chúng ta là nhất thống thiên hạ, chung quy muốn cùng Dương Thanh Huyền địch kình chống nhau. Như vậy cho hắn trưởng thành thiết trí một ít cản trở cùng cạm bẫy, nói không chắc liền đem hắn diệt trừ, ý nghĩ này bản không vấn đề.”

Lạc Căn nội tâm căng thẳng thoáng lỏng ra một ít, nói: “Cuối cùng vẫn là muốn chống lại hắn a. Bản vương năm mươi năm bên trong không vào Tam Thập Tam Thiên, hắn nhưng là muốn tới Thiên Hà. Cũng không biết hắn sinh trưởng như thế nào, có hay không vẫn như cũ như năm đó giống như đáng sợ!”

Cát Bá khẽ mỉm cười, nói: “Năm đó Dương Thanh Huyền ly khai Thiên Hà thời điểm, bất quá vừa bước vào Khuy Chân, hiện tại nhiều lắm Khuy Chân đỉnh cao. Mà vương tử đã là một tinh giới vương đỉnh cao. Tuy nói Dương Thanh Huyền thiên phú đáng sợ, nhưng Giới Vương cùng với hạ, có thể là hoàn toàn không xứng đôi hai cái thế giới a. Giới Vương hồng câu, căn bản không phải thiên phú có thể vượt qua. Vương tử hiện tại muốn nghiền ép Dương Thanh Huyền, bất quá là dễ như ăn cháo."

Lạc Căn trên mặt tươi cười, gật đầu nói: "Bản vương cũng là nghĩ như vậy, có lẽ vừa vặn có thể nhân cơ hội này, đem xoá bỏ! Bằng không chờ hắn xuyên qua Giới Vương bình phong, muốn giết liền khó hơn!"

Lạc Căn trong mắt loé lên một tia sát khí.

Trong điện cường giả không không lạnh cả tim.

Từ khi Tu La tộc cùng Adair xong đời sau, Lạc Căn lấy phích lịch thủ đoạn nhất thống Thiên Hà, cường hành trấn áp bách tộc, trở thành hoàn toàn xứng đáng Thiên Hà bá chủ.

So với năm đó Adair, chênh lệch không bao nhiêu.

Tuy rằng chỉ có một tinh giới vương tu vi, nhưng người bề trên kia khí tức tản mát ra, tức trong biệt điện trung giai Giới Vương, không khỏi là trong lòng kinh hãi.

"Lạc Căn huynh, dễ giết khí. Không biết Lạc Căn huynh nói, là muốn đem ai xoá bỏ? Ta vừa từ Trung Ương Đại thế giới tới rồi, không có nghe rõ đây."

Một đạo thanh âm dễ nghe, nhàn nhạt truyền vào đi vào.

Sau đó hư không kịch liệt loáng một cái, một bóng người bị ném ra, như gà đất chó sành bị ném ở trên cung điện, máu me khắp người, chính là cái kia trấn thủ Thiên Hà cửa vào ông lão.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1784: Tình Nghĩa Không Lại, Khinh Người Quá Đáng

“Là ai?!”

Cát Bá nghiêm ngặt quát một tiếng, đầy mặt khiếp sợ.

Ở người cường giả này nhìn chung quanh A Ma tộc trong đại điện, lại có thể có người có thể lặng yên không tiếng động xông vào đi vào.

Đồng thời thanh âm kia cực kỳ quen tai.

Cát Bá nháy mắt liền kịp phản ứng là Dương Thanh Huyền, nhưng vẫn là theo bản năng thoát khẩu vừa hỏi.

Lạc Căn càng là cả kinh từ trên vương tọa đứng lên, hai vai khẩn trương run một cái, nhưng nghĩ tới chính mình đã là một sao Giới Vương đỉnh cao, đối phương nhiều nhất cũng là Khuy Chân đỉnh cao, cái kia lòng sốt sắng liền thanh tĩnh lại, lộ ra một tia lạnh lùng mỉm cười, cao giọng nói: “Làm sao, là Thanh Huyền lão đệ tới sao? Cũng không cho vì là huynh chào hỏi, liền thẳng vào Hãn Lan Đảo A Ma Điện, không khỏi quá càn rỡ đi!”

Trước hai người ở Thiên Hà, đều là lẫn nhau xưng “Huynh”, hiện tại Lạc Căn trực tiếp đem chính mình xưng là “Huynh”, đem Dương Thanh Huyền đổi tên là “Lão đệ”.

Lạc Căn ánh mắt nhìn chăm chú trên mặt đất nửa chết nửa sống ông lão, ánh mắt càng là bắt đầu ác liệt.

Chỉ cần Dương Thanh Huyền còn chưa vượt qua Giới Vương, liền tuyệt đối không phải chính mình địch thủ.

Mà Chính Tinh Minh tuy mạnh, nhưng nghĩ muốn cùng hắn dưới sự khống chế Thiên Hà bách tộc đấu, cũng chưa chắc có ưu thế.

Ở Lạc Căn giờ khắc này xem ra, chỉ cần Nhân tộc hai trận doanh lớn không hợp nhất, hiện nay trên đời liền không có thế lực, có thể cùng hắn chưởng khống Thiên Hà ngang hàng.

Nghĩ tới đây, Lạc Căn trấn định ngồi về trên vương tọa, mắt lạnh nhìn chằm chằm hư không.

“Càn rỡ? Lạc Căn huynh cái từ này, thật khiến ta thương tâm a. Xem ra ngày xưa một phen tình ý, đã hóa thành này Thiên Hà chi nước, một đi không trở lại. Đã như vậy, cái kia ta thì càng càn rỡ một ít!”

Dương Thanh Huyền thanh âm truyền đến, mang theo một tia trào phúng cười nhạo.

“Ầm ầm!”

A Ma Điện đột nhiên liền kịch liệt lay động, bốn phía điêu khắc dồn dập bóc ra, toàn bộ trên cung điện kết giới trận pháp, nháy mắt liền bị áp chế phá nát.

Lạc Căn phẫn nộ quát: “Dương Thanh Huyền, ngươi dám!”

“Oanh!”

“Dám” chữ vừa xuất khẩu, lớn như vậy hùng vĩ một toà điện to, vòm trời đã bị hất bay, vô số cột nhà từng cái sụp xuống.

Đứng ở chủ điện hai bên A Ma tộc bấm quyết tượng lớn, dồn dập xuất hiện vết rạn nứt, bắt đầu vỡ vụn.

“Khinh người quá đáng!”

Lạc Căn nổi giận gầm lên một tiếng, “Giết! Giết! Đem người đến xâm phạm giết hết!”

Trong đại điện mấy chục đạo cường giả, tất cả đều phóng lên trời, hướng về ngoài điện nộ sát mà đi.

Lạc Căn chính mình cũng nhảy lên một cái, ngân đồng lấp loé hạ, toàn bộ chu vi đều thu vào đáy mắt, trong hai tay một hồi hóa ra bá kiếm, giao nhau thành thập tự, liền hướng hư vô bên trong, cái kia đạo như ẩn như hiện thân ảnh quen thuộc chém tới.

“Oành! Oành!”

Bốn phương tám hướng tất cả đều là năng lượng khổng lồ rung động.

Hết thảy người xuất thủ, hầu như tất cả đều là Giới Vương.

Hãn Lan Đảo ở đây sức mạnh đáng sợ va chạm hạ, lấy a mài điện to làm trung tâm, trực tiếp xé rách ra.

Đúng lúc này, Lạc Căn trong lòng không tên chấn động, bởi vì ngân đồng dư quang nhìn thấy, A Ma tộc đại trưởng lão Cát Bá, vừa rồi lao ra đại điện, đã bị một luồng rộng lớn sức mạnh to lớn bắn trúng, trực tiếp chấn động đến mức thổ huyết ngã xuống khỏi đến.

Còn có A Ma tộc phó tộc trưởng Á Nhĩ Mạn, ba sao Giới Vương, vừa rồi bạo phát khí tức toàn thân, liền trực tiếp thổ huyết té xuống.

Còn có Bàn Ly tộc tộc trưởng Chúc Chiếu, ba sao Giới Vương cường giả, Đề Lân tộc tộc trưởng U Huỳnh, hai sao Giới Vương cường giả, Giải Trĩ tộc tộc trưởng Hàm Tụng, ba sao Giới Vương cường giả...

Các loại Thiên Hà bách tộc cường giả, không khỏi là như đá đầu giống như vậy, từng cái từng cái rớt xuống.

Toàn bộ A Ma Điện ở ngoài, Hãn Lan Đảo bầu trời, phảng phất bị một mảnh đáng sợ trường lực bao phủ, bất luận người nào đều không xông ra được, không khỏi là bị rộng lớn sức mạnh to lớn rung trở về.

Lạc Căn trong lòng hoảng hốt, không rõ liền dâng lên sợ hãi.

Chẳng lẽ mình tính toán sai lầm?

Con ngươi màu bạc đột nhiên co rụt lại, cái kia đạo thanh âm quen thuộc, làm người run sợ thanh tuyển khuôn mặt cùng tư thế oai hùng, ở trời cao trên tái hiện ra.

Lạc Căn trong lòng cảm giác nặng nề, tối đến chỉ cần đem Dương Thanh Huyền bắt, Chính Tinh Minh cao thủ nhiều hơn nữa, cũng ném chuột sợ vỡ bình, chính mình liền đứng ở thế bất bại!

Nhất thời nội tâm kiên định, trên mặt tuôn ra ngoan sắc, hai tay bá kiếm nhất lắc, hóa ra to lớn thập tự kiếm ảnh, điên cuồng chém mà lên!

“Phá Diệt Chi Trảm!”

Hư vô bị thập tự phân cách thành bốn khối to lớn mảnh vỡ.

Mà Dương Thanh Huyền thân thể, liền ở vào bốn mảnh vụn trung ương, là đánh chém cường đại nhất chỗ.

“Lạc Căn huynh, mấy năm không gặp, ngươi so với năm đó càng thêm không bằng a.”

Dương Thanh Huyền đối với đánh chém làm như không thấy, hai mắt châm chọc nhìn Lạc Căn, một đôi mắt bình tĩnh như nước, phảng phất có thể tan rã tất cả.

Lạc Căn trong lòng giật mình, một luồng cảm giác xấu nước vọt khắp toàn thân, hoảng sợ nói: “Ngươi...”

Dương Thanh Huyền từ tốn nói: “Năm đó ngươi không có thực lực, nhưng ít ra còn có đầu óc. Hiện tại không chỉ có không có thực lực, liền ngay cả đầu óc cũng mất. Cổ ngữ có nói: Trên chín, Kháng Long Hữu Hối, là ý nói, ngồi ở vị trí cao lâu, liền dễ dàng vui quá hóa buồn, vật cực tất phản a.”

Dương Thanh Huyền bên trong cặp mắt tuôn ra một tia ánh vàng, nửa bên thân thể nháy mắt hóa long, tay phải trực tiếp duỗi ra ngũ trảo, hướng về cái kia đánh chém chộp tới.

“Oanh!”

Cái kia chém nứt hư không một đòn, đánh vào Dương Thanh Huyền Long Trảo bên trong, hình thành một cái to lớn quả cầu ánh sáng, bên trong hết thảy đều bị vắt nát tan.

Nhưng quả cầu ánh sáng kia ở long trảo dưới áp chế, trước sau không thể nổ ra.

Tùy ý bốn phía hư không kịch liệt rung động, trong quang cầu đánh chém lực lượng, không ngừng tự mình tiêu hao, cuối cùng một điểm điểm bình ổn lại.

Lạc Căn hoá đá tại chỗ, triệt để trợn tròn mắt...

Chính mình một đòn toàn lực, đối phương lại tay không tiếp hạ...

Đây là Khuy Chân đỉnh cao có thể làm được sao?

Cát Bá nằm ở hòn đảo trên phế tích, tương tự hoảng sợ nhìn, nháy mắt liền biết mình sai rồi, sai rối tinh rối mù, sai vạn phần thái quá!

Thiên Hà bách tộc cường giả, không khỏi là hoảng sợ tột đỉnh, nhìn trên hư không lánh hiện ra từng đạo từng đạo Nhân tộc bóng người.

Chính là này chút người, vừa rồi ở trong hư vô cách không ra chiêu, liền đem chính mình từng cái từng cái đánh nổ, trọng thương rơi xuống.

Đây cũng là Nhân tộc thực lực sao?

Có chút cùng Lạc Căn như thế cường tộc tộc trưởng, còn muốn bày mưu tính kế, làm sao đột phá năm mươi năm hạn chế, sớm ngày tiến nhập Trung Ương Đại thế giới cướp giật tài nguyên. Bây giờ xem ra, càng là như vậy buồn cười, này tám vạn dặm Thiên Hà, hoàn toàn chính là đáy giếng a.

Thiên Hà bách tộc cường giả, giờ khắc này không không mặt xám như tro tàn, từng cái từng cái lòng sinh tuyệt vọng.

Lạc Căn càng là một điểm điểm từ hoá đá trạng thái phục hồi tinh thần lại, sau đó chính là bị to lớn hoảng sợ tập kích, chôn dấu ở sâu trong nội tâm, cái kia loại đối với Dương Thanh Huyền to lớn kiêng kỵ, lần thứ hai lấy gấp trăm lần hiệu quả lan khắp toàn thân.

Bách tộc vua, thống lĩnh Thiên Hà tuyệt đại thiên tài, giờ khắc này giống như là một con nhỏ yếu thỏ, sợ đến mặt không có chút máu, nhấc theo song kiếm tay run run rẩy rẩy, toàn thân đều bị mồ hôi lạnh thẩm thấu, răng trên răng dưới răng run lẩy bẩy, “Thanh... Thanh... Thanh Huyền... Huynh...”

Dương Thanh Huyền biến về chân thân, hờ hững cười nói: “Huynh danh xưng này nói quá lời, Lạc Căn huynh cùng vừa nãy như thế, gọi ta là đệ là tốt rồi.”

Lạc Căn hận không thể một cái tát chết chính mình, nhấc theo song kiếm tay một hồi buông ra, run rẩy nói: “Thanh Huyền huynh, Thanh Huyền đại ca đừng nói đùa. Đại ca lần thứ hai đến Thiên Hà, tiểu đệ ta không có từ xa tiếp đón, kính xin Thanh Huyền đại ca thứ tội!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1785: Địa Thế Còn Mạnh Hơn Người, Thủy Thần Cung

Dương Thanh Huyền có chút ít châm chọc cười lạnh nói: “Đại ca? Ta có thể không dám nhận. Đại ca ngươi Adair, không phải là bị ngươi làm phế bỏ sao? Lẽ nào Lạc Căn huynh nghĩ đem ta cũng làm phế? Vừa mới tiến vào, nghe Lạc Căn huynh nói, phải đem ai xoá bỏ tới, tới chậm không có nghe rõ, chẳng lẽ nói là ta?”

Lạc Căn vội vàng nịnh hót cười xòa nói: “Thanh Huyền huynh nói đùa, làm sao có khả năng, làm sao có khả năng mà. Ta nói là thứ hai mạch lưu bên trong một cái ngu xuẩn mất khôn, chỉ biết là theo ta đối nghịch tiểu tộc, đại gia nói đúng không?”

“Đúng đúng đúng, thứ hai mạch lưu bên trong một cái tiểu tộc!”

Phá toái Hãn Lan Đảo trên, hơn mười vị Giới Vương, tất cả đều cúi đầu khom lưng, vội vàng hùa theo xưng phải.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngu xuẩn mất khôn, cùng Lạc Căn huynh đối đầu, sẽ bị xoá bỏ? Vậy nếu như cái nào ngày ta cũng ngu xuẩn mất khôn, cùng Lạc Căn huynh không ở một con đường lên, Lạc Căn huynh cũng phải mạt sát ta?”

“Không không không, tuyệt đối không thể!”

Lạc Căn một mặt nghiêm nghị, nghĩa chính ngôn từ nói: “Thanh Huyền huynh đi chi đạo đường, tiểu đệ chắc chắn vĩnh viễn đi theo, tuyệt đối không thể có lòng dạ khác. Như có, cái kia cũng nhất định là tiểu đệ vấn đề, tất nhiên mỗi ngày nghĩ lại, theo sát Thanh Huyền huynh bộ pháp.”

Dương Thanh Huyền nói: “Như vậy ta thì để xuống thấp thỏm lòng của, vẫn đúng là sợ một được không hợp, đã bị Lạc Căn huynh mạt sát.”

Lạc Căn cười rạng rỡ, bắp thịt trên mặt cứng ngắc, cười rộ lên cực kỳ khó coi, trên người trường bào đã bị mồ hôi lạnh thẩm thấu, phát sinh huân nhân mùi thối, đàng hoàng đứng ở đó, không dám lên tiếng.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta này tới mục đích, Lạc Căn huynh cần phải cũng hiểu chưa?”

Lạc Căn hít một hơi khí lạnh, vốn là muốn giả ngu, nhưng nháy mắt liền cảm nhận được Dương Thanh Huyền trên người lạnh thấu xương sát khí, sợ đến run lên một cái, vội vàng nói: “Rõ ràng rõ ràng! Thanh Huyền huynh là vì là cái kia Thiên Hà trấn đáy Thần trân tới!”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Lạc Căn huynh rõ ràng là tốt rồi, chỉ sợ một hồi không hiểu, vậy này đầu óc nhưng là không còn dùng.”

Lạc Căn sắc mặt trắng bệch, đại viên mồ hôi lạnh lăn xuống, lần thứ hai ngã vào Dương Thanh Huyền mang đến cho hắn bóng tối cùng vô hạn trong sự sợ hãi.

Dương Thanh Huyền nói: “Không nói nhiều thừa thải, một, này trấn đáy Thần trân là có tồn tại hay không, đồng thời ở Thiên Hà xuất thế? Hai, nếu là thật xuất thế lời, ta đối với vật ấy tình thế bắt buộc. Thiên Hà ngươi quen thuộc, ngươi nói tới xem một chút.”

Lạc Căn ổn quyết tâm thần, nào dám có nửa điểm ẩn giấu, lập tức đem chính mình nắm giữ toàn bộ tư liệu, từng cái nói tường tận đến, đem chính mình một ít phân tích kiến giải, cũng đều như thực chất bê ra.

“Vong Xuyên khô, Thiên Hà mực nước tăng vọt, liên tiếp bảy lần đều bị trấn áp, đây tuyệt không phải tầm thường, nhất định là có dị bảo. Hơn nữa căn cứ tình báo xem ra, là Thiên Hà trấn đáy Thần trân độ khả thi rất lớn. Ta để người quan trắc toàn bộ Thiên Hà, tám cái mạch chảy không gian dị tượng, ngoại trừ mực nước tăng vọt ở ngoài, vẫn chưa xuất hiện rất tình huống khác. Thuyết minh này dị bảo phạm vi bao phủ, là hàm cái toàn bộ Thiên Hà, trấn áp mỗi một chỗ không gian, cho nên mới làm cho không gian cuộn chỉ vẫn chưa mất thăng bằng. Căn cứ chúng ta suy đoán, này trấn đáy Thần trân thiết xuất hiện vị trí, cần phải ngay ở Thiên Hà nơi sâu xa nhất, được khen là một trời một vực mắt đáng sợ địa phương.”

Dương Thanh Huyền cùng Thi Diễn đám người trao đổi hạ ánh mắt, Lạc Căn suy đoán, cùng Chính Tinh Minh suy đoán hầu như nhất trí, liền hỏi nói: “Cái kia một trời một vực chi nhãn, nên làm gì đi?”

Lạc Căn đổi sắc mặt, lộ ra một chút sợ hãi, nói: “Vượt qua một trời một vực, hoặc có cơ hội tiến nhập một trời một vực chi nhãn. Nhưng nguy hiểm rất lớn. Một trời một vực bên trong có vạn cổ tới nay các loại đáng sợ Thiên Tượng cùng quái vật, không cẩn thận liền sẽ vẫn lạc trong đó. Coi như là Giới Vương cường giả, cũng không dám vượt qua một trời một vực. Thứ yếu chính là một cái ổn thỏa chút phương pháp xử lý, thông qua Thiên Bồng Thủy Thần Cung, bên trong có thẳng vào một trời một vực khu vực trung tâm đường nối, là nào đó một đời Thủy Thần Cung cung chủ, lấy quảng đại thần thông mở ra đến, lâu dài bất diệt.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Thiên Bồng Thủy Thần Cung? Ngươi biết vị trí xác thực?”

Lạc Căn mặt lộ vẻ vẻ khó khăn.

Dương Thanh Huyền nói: “Lạc Căn huynh, địa thế còn mạnh hơn người a, ta biết ngươi tâm có khó khăn, nhưng nếu là lập tức tình thế cũng không qua, mệnh cũng bị mất, còn cân nhắc nhiều như vậy đem tới làm chi?”

Lạc Căn cả người run cầm cập một hồi, lập tức tỉnh lại, vội vàng nói: “Thanh Huyền đại ca nhắc nhở là. Trên thực tế, Thiên Bồng Thủy Thần Cung vẫn luôn tồn tại, đồng thời cùng hàng đầu chủng tộc vương giả có vô số liên hệ. Cách mỗi thời gian nhất định, thì sẽ có sứ giả giáng lâm, hướng về các đại chủng tộc vương giả yêu cầu cung phụng.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ồ? Lại có việc này?”

Chính Tinh Minh bên trong, thứ tám mạch chảy Ba Đốn, Byron bọn bốn người, đều là lộ ra vẻ mờ mịt, hơi lắc đầu, đối với này không biết gì cả.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Lạc Căn huynh, nói chuyện nhưng là phải cẩn thận, bằng không hết sức dễ chết người a.”

Lạc Căn vội hỏi: “Tiểu đệ nói những câu là thật, tuyệt không dám lừa bịp đại ca nửa điểm! Trước Thiên Bồng nước người của Thần cung đều là cùng Adair liên hệ. Tự học la tộc bại vong sau, Thủy Thần Cung sứ giả lại tìm ta A Ma tộc. Hàng năm đại lượng cung phụng, đều do ta A Ma tộc cung cấp đi tới, nếu không thì sẽ có tai nạn giáng lâm.”

Dương Thanh Huyền nhìn ra được Lạc Căn vẫn chưa nói dối, trầm ngâm chốc lát, nói: “Ngươi có thể có Hàm Quang hoặc là Kỳ Liên tin tức?”

Lạc Căn lắc đầu nói: “Tự lần trước cùng đại ca từ biệt sau, lại không gặp Hàm Quang Thượng nhân, Kỳ Liên cũng không ở Thiên Hà từng xuất hiện.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Nếu Thiên Bồng nước người của

Thần cung có xuất hiện, cái kia đối với này Thiên Hà trấn đáy Thần trân, bọn họ không thể không ý nghĩ gì chứ?”

Lạc Căn nói: “Này tiểu đệ sẽ không biết. Dù sao Thần Cung người, tư thế kiêu ngạo, mỗi lần xuất hiện đều chỉ là đòi lấy cung phụng, tiểu đệ cũng không dám hỏi nhiều cái gì.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy ngươi cảm thấy thông qua Thủy Thần Cung đi đến một trời một vực chi nhãn thích hợp, vẫn là vượt qua một trời một vực thích hợp?”

Lạc Căn nói: “Một trời một vực chính là là cả Thiên Hà hết thảy uế khí nơi tụ tập, ra đời quá nhiều đáng sợ đồ vật, không có bất kỳ chủng tộc dám mạo hiểm nhưng mà tiến nhập. Trừ phi là một ít quẫn bách chí cực chủng tộc, mới có thể ở một trời một vực biên giới, hái cùng đánh bắt một ít kỳ trân dị bảo, dùng để mà sống hoặc tu luyện. Dựa vào tiểu đệ góc nhìn, vẫn là từ Thủy Thần Cung đi so sánh thích hợp. Hơn nữa cái kia Thủy Thần Cung sứ giả, có lưu lại lệnh bài, gặp phải khẩn cấp việc thời gian có thể triệu hoán bọn họ, làm hàng năm dành cho lượng lớn cung phụng thù lao. Tiểu đệ này vừa vặn thì có một khối triệu hoán lệnh bài.”

đănG nhập //truyencuAtui.net/ để đọc⁕truyện

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu như lệnh bài kia hữu dụng, lúc trước Tu La tộc bại vong trước, vì sao không cho gọi ra Thủy Thần Cung sứ giả, dùng để vãn hồi bại sự?”

Lạc Căn sắc mặt có chút khó coi, ngơ ngác nói: “Này, này...”

Vấn đề này hắn cũng không nghĩ tới, đột nhiên bị Dương Thanh Huyền nhắc một điểm, nhất thời dại ra ở đằng kia, đúng đấy, tại sao Tu La tộc không triệu hoán Thủy Thần Cung sứ giả? Lạc Căn không nghĩ ra.

Dương Thanh Huyền nói: “Có lẽ cái kia triệu hoán lệnh bài ở

Adair trong tay, mà Adair lại mất tích, vì lẽ đó liên lạc không được Thủy Thần Cung cũng có thể. Chuyện quá khứ, suy nghĩ nhiều vô ích. Lạc Căn huynh, liên hệ Thủy Thần Cung, tiến nhập một trời một vực mắt sự tình liền xin nhờ huynh. Lấy ta cùng huynh giao tình, chút chuyện nhỏ này tất nhiên không thành vấn đề chứ? Nếu như chút chuyện nhỏ này đều có vấn đề, giao tình này không muốn cũng được.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1786: Tinh Diệu Đảo, Thượng Sứ Hình Chiếu

Lạc Căn đầy mặt cay đắng, nói: “Tiểu đệ thử xem, nhất định làm hết sức.”

Dương Thanh Huyền nói: “Là nhất định muốn làm thành.”

Lạc Căn trong lòng phiền muộn, thầm nghĩ này Thủy Thần Cung cũng không phải ta mở, nhưng nhìn đầy trời Chính Tinh Minh cường giả, từng cái từng cái khí thế ép người, chính mình tụ tập toàn bộ Thiên Hà cao thủ, một cái đối mặt liền bị trấn áp xuống, nội tâm hết thảy tâm tình liền hóa giải, đàng hoàng xưng phải.

Sau đó, Lạc Căn lập tức chỉ huy người xử lý hạ Hãn Lan Đảo phá toái hậu sự, đồng thời mang theo Dương Thanh Huyền đám người tiến về phía trước A Ma tộc thứ hai đại đảo Đảo Tinh Diệu đảo.

Hòn đảo này xung quanh tán lạc chi chít như sao trên trời đá ngầm, cộng đồng tác dụng sản sinh kỳ lạ tràng năng, giống như cùng bảy màu cực quang giống như, bồng bềnh ở trên hòn đảo.

Một tòa thật to a mài Thần Điện liền sừng sững ở đảo trung ương nhất, cũng là chỗ cao nhất.

Hơn mười vị Giới Vương cường giả, lần lượt bay vào trong điện.

Chính Tinh Minh bọn người là sắc mặt hờ hững, không hề lay động.

Thiên Hà bách tộc Giới Vương, đều vâng vâng như như ở một bên, trên khí thế rõ ràng thấp một tầng.

Vào cuối cùng, Lạc Căn nói: “Là ta đơn độc liên hệ câu thông Thủy Thần Cung sứ giả, vẫn là Thanh Huyền đại ca cùng ta một đạo?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi câu thông đi, ta che dấu hơi thở, ra vẻ hộ vệ của ngươi. Miễn cho bị cái kia Thủy Thần Cung người nhìn ra đầu mối.”

Lạc Căn nói: “Được.”

Ngay sau đó làm người cho Dương Thanh Huyền cầm một bộ tùy tùng trang phục.

Dương Thanh Huyền đem Thanh Nha Quỷ Diện mang lên mặt, hóa thành một tên Thủy tộc, đồng thời đem trên người khí tức che lấp, tuỳ tùng Lạc Căn đi vào trong một gian mật thất.

Mật thất bên trong ngoại trừ đại lượng A Ma tộc di chuyển đời vẽ ở ngoài, còn có các loại quái lạ trận pháp.

Lạc Căn lấy ra một mặt lệnh bài, hai tay bấm quyết.

Bốn phương tám hướng bên trong đại trận thì có linh khí điên cuồng tuôn ra, rót vào đến lệnh bài kia bên trong, tảng lớn quang chi hoa văn như thực vật giống như mọc ra.

Sau đó lệnh bài phát sinh thanh thúy tiếng kim loại rung, từng vòng sóng gợn hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán, cái kia chút quang chi hoa văn bên trong, chậm rãi hóa ra một bóng người.

Người kia trên người mặc trường bào màu bạc, trên mặt cũng có vảy màu bạc, ngũ quan tuấn lãng, biểu hiện kiêu căng, mang theo lạnh lùng và khinh thường, nói: “Tìm ta làm gì?”

Lạc Căn vội vàng ôm quyền chắp tay, một mực cung kính nói ra: “Tham kiến thượng sứ, Thiên Hà mực nước dâng lên, toàn bộ vị diện rung chuyển, bách tộc lòng người bàng hoàng.”

Người kia nhíu mày lại, hừ nói: “Ngươi quản tốt bách tộc liền có thể, mực nước dâng lên há là các ngươi có thể quản hạt sự tình? Hừ, có phải là xuất hiện một ít dị tượng, để cho ngươi lòng sinh ý nghĩ, xuẩn xuẩn dục động?”

Lạc Căn vội hỏi: “Thượng sứ minh xét.”

Người kia khinh thường hừ một tiếng, khinh bỉ nói: “Thiên Hà trấn đáy Thần trân, như vậy bảo vật há lại là ngươi có thể nghĩ tới?”

Người kia ánh mắt nhất chuyển, đem bên trong mật thất cảnh tượng toàn bộ thu vào đáy mắt, rơi trên người Dương Thanh Huyền, nhẹ nhàng cau lại hạ lông mày, nhìn chằm chằm nhìn mấy lần, lộ ra vẻ ngờ vực.

Nhưng vẫn chưa thái quá lưu ý, hừ nhẹ một hồi, liền đem ánh mắt chuyển đi.

Lạc Căn lòng sinh tức giận, cố nén tâm tình nói ra: “Coi như ta A Ma tộc không nghĩ, Thiên Hà bách tộc cũng sẽ có ý nghĩ, thậm chí Thiên Hà ở ngoài, Nhân tộc, dị tộc khác, đều sẽ có ý nghĩ.”

Người kia trầm ngâm một chút, nhìn chằm chằm Lạc Căn nói: “Ý nghĩ của ngươi là cái gì?”

Lạc Căn nói: “Căn cứ ta suy đoán, Thiên Hà trấn đáy Thần trân tất nhiên là xuất thế, hơn nữa hẳn là ở một trời một vực chi nhãn.”

Người kia sắc mặt như thường, tựa hồ đoán được Lạc Căn sẽ nói như vậy, trực tiếp hỏi nói: “Ngươi là muốn thông qua Thủy Thần Cung đường nối, tiến về phía trước một trời một vực chi nhãn?”

Lạc Căn nói: “Chính là. Mong rằng thượng sứ đại nhân tác thành.”

Người kia nói: “Thủy Thần Cung tránh đời nhiều năm, nguyên bản không hỏi bất kỳ thế sự. Nhưng sự tình quan Thiên Hà trấn đáy Thần trân, xác thực không thể không hỏi. Ngươi lại chờ ba ngày, ta hướng về cung chủ báo cáo phía sau, thông báo tiếp ngươi kết quả.”

Lạc Căn nói: “Đa tạ đại nhân.”

Người kia vung tay lên, toàn bộ hình ảnh nháy mắt biến mất.

Lệnh bài từ không trung rơi xuống, Lạc Căn đưa tay chộp một cái, liền nhiếp xoay tay lại bên trong, sau đó nhìn phía Dương Thanh Huyền, lộ ra cố vấn vẻ.

Dương Thanh Huyền nói: “Liền chờ hắn ba ngày đi.”

Hai người ly khai mật thất, trở lại đại điện.

Lạc Căn lập tức phân phó, đem Chính Tinh Minh hết thảy cường giả toàn bộ an bài xong, đồng thời cung cấp cao nhất quy tắc tài nguyên tu luyện.

Dương Thanh Huyền vị trí mật thất, trên vách tường nạm vô số hỏa trân châu, cùng với miêu tả cao cấp Tụ Linh trận, linh khí cực kỳ dồi dào.

Dương Thanh Huyền quan sát một phen sau, lấy ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, dùng kỳ quang đem trọn cái mật thất bao phủ, ngăn chặn hết thảy điều tra.

Một lát sau, kết giới trên có thanh liên lưu chuyển, tỏa ra hơi sóng quang.

Dương Thanh Huyền vỗ tay một cái, đem kết giới xé ra một vết nứt, Thi Diễn từ bên ngoài thẳng vào đi vào.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Thi Diễn đại nhân, như thế nào?”

Thi Diễn trong tay kéo hình một vòng tròn đồ vật, mặt trên lít nha lít nhít lóe lên lượng lớn con số, như là từng cái từng cái thời không tọa độ.

Thi Diễn nói: “Vừa nãy minh chủ cùng Lạc Căn tiến vào mật thất sau, xác thực bắt được một ít quang ảnh liên hệ, nhưng không gian phạm vi có chút quảng đại. Nếu là muốn cụ thể sưu tầm đi ra, sợ là phải kể tới tháng thời gian.”

Dương Thanh Huyền nói: “Mấy tháng thời gian quá lâu. Ba ngày sau cái kia nước người của Thần cung còn sẽ lại hình chiếu giáng lâm một lần, Thi Diễn đại nhân khổ cực một phen.”

Thi Diễn nói: “Như vậy rất tốt. Lại tới một lần nữa, cũng có thể đem phạm vi thu nhỏ lại gấp đôi trở lên.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, lại nói: “Đại nhân đối với Thủy Thần Cung thấy thế nào?”

Thi Diễn trầm ngâm chốc lát, nói: “Ta vẫn cho là Thiên Bồng Thủy Thần Cung dường như cái kia ngày đều giống nhau, từ lâu tuyệt tích. Không nghĩ tới vẫn luôn tiềm tàng ở Thiên Hà, đồng thời còn nắm trong tay toàn bộ Thiên Hà mệnh số. Liền ngay cả các thời kỳ Thiên Hà vua, đều phải hướng về bọn họ tiến cống. Có thể thấy được thực lực của hắn mạnh, đủ để vượt lên ở bách tộc bên trên. Cùng bọn họ giao thiệp với, chúng ta không có bất kỳ hiểu rõ, phải cẩn thận làm việc.”

Dương Thanh Huyền nói: “Kỳ thực ta đang nghĩ, như Thiên Bồng nước người của Thần cung đạt được trấn đáy Thần trân sắt sau, có thể đủ đến cân bằng hai nước sông vị, hóa giải thiên địa âm dương, chúng ta không cần phải tự mình thu được, để tránh khỏi dựng đứng càng nhiều địch nhân hơn.”

Thi Diễn nói: “Minh chủ này nghĩ đổ cũng có thể được. Chỉ sợ Thiên Bồng Thủy Thần Cung đạt được trấn đáy Thần trân sau, không chỉ có không phải tới cân bằng âm dương, trái lại trở thành một mối họa lớn, vậy thì đúng là ngày chó.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Đây cũng chính là địa phương ta lo lắng. Mục đích của chúng ta là vì cân bằng âm dương, cứu vớt vạn linh. Đồng thời ức chế Tinh Cung, kiềm chế bách tộc. Nếu như Thủy Thần Cung mục đích cùng ý nghĩ cùng chúng ta nhất trí, này Thiên Hà trấn đáy Thần trân để cho bọn họ lấy được cũng chưa hẳn không thể. Nhưng nếu là không như vậy, này Thần trân sắt nhất định phải chiếm được. Đến thời điểm tránh không được lại là một trận đại chiến.”

Thi Diễn cười nói: “Chiến liền chiến, ai sợ ai? Thiên hạ này, có thể cùng chúng ta Chính Tinh Minh chống lại thế lực, còn thật không nhiều. Mặc dù là truyền thuyết này bên trong, tức thần bí lại vô cùng mạnh mẽ Thiên Bồng Thủy Thần Cung, cũng muốn ước lượng mình một chút cân lượng. Huống hồ này Thiên Hà trấn đáy Thần trân việc, nhòm ngó người không chỉ có riêng là chúng ta a, sợ là cả tinh vực, có chút sức mạnh cùng ý tưởng người, đều phải phân tranh xa mà đến rồi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1787 + 13500 Thế Giới, Ngươi Là Ai?

Dương Thanh Huyền ánh mắt lấp lóe, nói: “Ngươi là chỉ ma, yêu hai tộc?”

Thi Diễn nói: “Còn có Tinh Cung! Nếu như Tinh Cung không có ý tưởng, cũng sẽ không phái bảy quỷ giết tới lấy Độ Thiên Chi Phiệt. Thiên Vô Tình đang hướng đánh thiên giới chi chủ, khẳng định không cách nào đích thân tới. Mà Tinh Cung ban đầu sức mạnh, hầu như ở Vong Xuyên tổn thất sạch sẽ. Hiện tại có thể điều động, cũng chỉ có đến từ Tinh Uyên này chút hung đồ. Sẽ không biết còn có bao nhiêu hung đồ có thể cung cấp hắn ép buộc.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngoại trừ Tinh Cung ở ngoài, bất kỳ bên nào thế lực, nếu như đạt được Thiên Hà trấn đáy Thần trân sau, có thể dùng để làm chính sự, ta đều không phản đối. Chúng ta mà nhìn Thiên Bồng Thủy Thần Cung là thái độ gì đi. Nếu là bọn họ từ chối mở ra đường nối, chúng ta liền chính mình tìm tới cửa.”

Thi Diễn ôm quyền nói: “Cái kia ta cáo lui trước, tiếp tục quản chế Tinh Diệu đảo bốn phía quang ảnh lưu chuyển, tranh thủ có thể đem Thủy Thần Cung vị trí chính xác định vị đi ra.”

Dương Thanh Huyền vuốt cằm nói: “Đại nhân cực khổ rồi.”

Thi Diễn lúc này lui ra.

…

Dương Thanh Huyền tự định giá một trận, liền thu rồi Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, ở mật thất bên trong tu luyện.

Thiên Hà tu luyện hoàn cảnh, hết sức thích hợp hắn loại này dương thuộc tính võ tu.

Huống hồ Lạc Căn an bài mật thất, chính là cao cấp nhất mật thất tu luyện, trên vách tường hỏa trân châu cùng dương thuộc tính thiên tài địa bảo, không có chỗ nào mà không phải là Thiên Hà trân phẩm.

Dương Thanh Huyền thổ nạp bên dưới, hút vào lượng lớn linh khí, thân thể một điểm điểm hóa làm hỏa diễm khuếch tán mở, toàn bộ người bành trướng mấy lần, biến thành một cái hỏa người, lặng lặng ngồi xếp bằng ở cái kia.

Trong mật thất trận pháp điên cuồng lấy ra gắng sức số lượng, rót vào đến Dương Thanh Huyền trong cơ thể, cung cấp hắn tu luyện.

Dương Thanh Huyền ý thức, chìm vào đến Lưu Sa Hà chủ nhân tịnh đại đạo trong cảm ngộ, tiếp tục lĩnh ngộ tiêu hóa.

Ở mật thất bầu trời, chậm rãi hiện ra một vệt hồng hà, thả ra vạn trượng hào quang, như Thải Hồng giống như ngang qua phía chân trời.

Bốn phía vô số đám mây, linh khí, đều điên cuồng tràn vào này hồng hà bên trong, hình thành một cái nhàn nhạt vòng xoáy, toàn bộ tràn vào mật thất bên trong.

Này một dị tượng, lập tức đã kinh động trên đảo hết thảy võ tu.

Đặc biệt là cái kia mấy chục Giới Vương cường giả, mỗi người đối với đại đạo lĩnh ngộ đều cực cao, nháy mắt đã bị xúc động, tất cả đều từ mật thất bên trong đi ra, ngạc nhiên ngước nhìn.

“Đạo ý diễn hóa?”

“Này Đạo ý mạnh như thế, chẳng lẽ là cao cấp Giới Vương sao?”

Tất cả mọi người nhìn dị tượng kia ngọn nguồn, nhắm thẳng vào Dương Thanh Huyền mật thất tu luyện, không khỏi hoảng sợ thất sắc.

Lạc Căn càng là mặt không có chút máu, cùng Cát Bá sợ liếc mắt một cái, hai người đều dọa cho phát sợ.

Cát Bá càng là run giọng nói: “Ta từng có may mắn quan sát quá ta Vương đại nhân đột phá, lên cấp cao cấp Giới Vương lúc Đạo ý diễn hóa, cũng không có như vậy thâm thúy sâu xa a!”

Lạc Căn trở nên thất thần, “Này Dương Thanh Huyền rốt cuộc là tu luyện thế nào...”

Lượng lớn võ giả, ở đằng kia Đạo ý diễn hóa bốn phía, ngồi xếp bằng xuống, bấm quyết tu luyện.

Này chút cảm ngộ, tất cả đều là Dương Thanh Huyền tâm tình sở sinh, hoàn toàn dung hợp đến rồi tịnh Đạo ý bên trong, được Đại Tự Tại, đối với ngoại giới vạn vật hoàn toàn không có phát hiện.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền đầu lông mày nhẹ nhàng súc động hạ, lộ ra vẻ ngạc nhiên nghi ngờ.

Đạo của chính mình ý diễn hóa, khuếch tán đến toàn bộ Tinh Diệu trên đảo không, càng là thẳng vào vòm trời. Mà ngay ở cái kia vô tận vòm trời bên trên, cảm ngộ lực lượng tựa hồ chạm đến cái gì.

Dương Thanh Huyền nhắm chặt hai mắt, nhưng cảm ngộ lực lượng toàn bộ mở, nháy mắt liền đem chu vi trong ngàn dặm có tình huống, thu lại đến phát giác bên trong. Đóa hoa tỏa sáng, con kiến kêu to, nước sông róc rách, cá tôm ưa du, không không ở cảm giác bên dưới.

Mà trên bầu trời nguồn sức mạnh kia, ở trong cảm giác phóng ra mờ mịt kim quang, phảng phất là một phương vô cùng vô tận thế giới.

Dương Thanh Huyền thận trọng đem cảm giác lực lượng tiếp xúc qua đi.

Cái kia kim quang cũng không có bất kỳ chống lại, tùy ý Dương Thanh Huyền sức mạnh thâm nhập, tiến vào cái kia vô cùng vô tận trong không gian.

“Nơi này là… Thánh khí không gian? Không đúng, tựa hồ có hơi không đúng.”

Ở đằng kia kim quang bên trong, phảng phất có Thánh khí không gian cảm giác, nhưng cũng muốn nhiều phức tạp, mặc dù là Dương Thanh Huyền thời khắc này đại đạo cảm ngộ cùng đối với vạn vật quy tắc lý giải, đều khó mà phát giác một, hai.

“Chi! Đây là…”

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên sợ hết hồn, chỉ thấy mờ mịt ánh vàng bên trong, đột ngột hiện một bộ tranh vẽ, phía trên là thương mang Linh Sơn, liên miên bất tuyệt tầng mây, ở mơ hồ linh khí bên trong, là một phương vách núi vách cheo leo, một con to lớn như núi cao viên hầu người mặc kim giáp nhắm mắt mà ngồi, phía sau kéo một cái chiến bào như Hỏa Vân.

“Vạn Cổ Trường Không!”

Dương Thanh Huyền kinh hô một tiếng.

Cái kia tranh vẽ ở không trung lóe lên, liền từ từ thiêu đốt, một điểm điểm hóa làm hư vô, mấy được màu vàng chữ nhỏ ở tại trên lóe lên mà diệt: Bao nhiêu sự tình, từ đến gấp thiên địa chuyển, thời gian bức bách. Mười ngàn năm quá lâu, chỉ tranh hướng chiều tối.

Bức tranh cuối cùng đốt làm hư vô, triệt để không còn sót lại chút gì.

Dương Thanh Huyền nghĩ phải bắt được một ít gì, nhưng nội tâm trống rỗng, dường như có to lớn thất lạc.

“Ồ?”

Mờ mịt kim quang bên trong, đột nhiên truyền đến một đạo tiếng kinh ngạc.

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, quát hỏi nói: “Ngươi là ai?”

Thanh âm kia già nua mà cổ xưa, hỏi ngược lại nói: “Kỳ quái, cần phải ta hỏi ngươi, ngươi là ai?”

Dương Thanh Huyền hướng về cái kia phương hướng của thanh âm nhìn tới, một mảnh mờ mịt bên trong, như là có một to lớn cái bóng, nhưng nhìn không rõ ràng, hắn vội la lên: “Các hạ nhưng là Vạn Cổ Trường Không đại nhân?”

Thanh âm kia im lặng không lên tiếng, rất lâu mới nhẹ nhàng thở dài, nói: “Nguyên lai chỉ là một tia Đạo ý cảm ngộ, kỳ quái, vì sao có thể tiến vào này 13500 bên trong thế giới? Ngươi nhanh chóng rời đi đi, ta không tính toán với ngươi.”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, cả kinh nói: “13500 thế giới? Có ý gì!”

Thanh âm kia lặng lẽ cười một tiếng, cũng chưa trả lời.

Toàn bộ kim quang thế giới lóe lên, Dương Thanh Huyền Đạo ý lĩnh ngộ liền từ bên trong thế giới kia bị đánh đi ra, lại cũng cảm giác không đến bất luận là đồ vật gì.

Tinh Diệu trên đường, hết thảy màu sắc rực rỡ Vân Hà loáng một cái, liền hóa thành từng đoá từng đoá Liên Hoa nở rộ, sau đó tản vào hư không, biến mất không còn tăm hơi.

Mật thất bên trong, Dương Thanh Huyền đột nhiên mở hai mắt ra, nổ bắn ra Hỏa Nhãn Kim Tình, nhìn phía vòm trời, xuyên thấu tầng tầng hư không, nghĩ muốn lại đi tìm tìm vừa nãy cái kia mờ mịt kim quang thế giới, nhưng không thu hoạch được gì.

Dương Thanh Huyền thu lại trong mắt ánh vàng, hóa thành hồ nước giống như con ngươi trong suốt, trên mặt nhưng là tràn ngập nghiêm nghị.

Tinh tế hồi tưởng mới vừa chi tiết nhỏ, cái kia mờ mịt kim quang, cho hắn là một loại cực kỳ cảm giác quen thuộc, đồng thời ở kim quang bên trong thế giới, mơ hồ có Thánh khí dày nặng cảm giác, vô cùng có khả năng chính là Thiên Hà trấn đáy Thần trân.

Lẽ nào Thiên Hà trấn đáy Thần trân đã bị người đoạt được?

Cũng hoặc là người kia, chính là Yêu tộc chí tôn Đại Đế, Vạn Cổ Trường Không?

Dương Thanh Huyền trong lòng nổi sóng chập trùng, khó hơn nữa trấn định.

Dương Thanh Huyền mi tâm đột nhiên kiếm khí lóe lên, hóa ra tảng lớn mộ kiếm, dồn dập rơi ở trong mật thất, cả cá nhân tâm thần hơi thu lại, liền tiến vào đến mộ kiếm thế giới.

Như cái kia Thiên Hà trấn đáy Thần trân kim quang bên trong người chính là Vạn Cổ Trường Không, như vậy ở đây Thái Huyền Thiên bên trong, chính mình từng thấy vĩ đại dáng người, lại là ai?

Dương Thanh Huyền thần thức ở trong mộ kiếm nhanh chóng khuếch tán.

Lấy hắn giờ khắc này hai sao Giới Vương tu vi, đối với mộ kiếm khống chế mà lĩnh ngộ, cũng đạt tới trước nay chưa có trình độ, lực lượng thần thức, chớp mắt vạn dặm, hướng về Thái Huyền Thiên bốn phương tám hướng, hết thảy hư không phúc bắn xuyên qua.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1788: Thiên Vô Tình, Cởi Mở Đường Nối

Thái Huyền Thiên rộng lớn vô biên, Dương Thanh Huyền thần thức xuyên qua vô số không gian, rậm rạp chằng chịt thánh kiếm từng chuôi xuyên ở trên mặt đất, vô cùng vô tận, như là mãi mãi không có tận đầu.

Đột nhiên, không trung nhỏ nhẹ run rẩy.

Trên mặt đất vạn kiếm rung động cùng kêu, "Sưu sưu" bay vụt mà lên, hóa thành tảng lớn kiếm quang mưa, bắn về phía Dương Thanh Huyền.

"Đây là!"

Dương Thanh Huyền kinh sợ, lập tức cảm nhận được không giống tầm thường sức mạnh, dáng người ở không trung xoay tròn, hai tay bấm quyết, điểm hướng về cái kia chút mưa kiếm.

Nhất thời kiếm mưa một chút cải biến phương hướng, hóa thành kiếm bão táp, từ Dương Thanh Huyền bên cạnh người vòng qua, ở trời cao gào thét.

Trên mặt đất chịu đến cảm ứng kiếm không ngừng tăng nhanh, từng chuôi kích bắn mà ra, toàn bộ trong vòm trời không khỏi là kiếm khí, kiếm hình.

Dương Thanh Huyền chắp hai tay, lòng bàn tay một mảnh hoàng quang tỏa sáng, chậm rãi tách ra bàn tay, một mặt vàng kỳ liền lượn vòng mà ra, vạn đóa kim liên hóa thành kết giới, bảo vệ ở quanh thân.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Vạn kiếm chém ở kết giới trên, không ngừng phun ra ra cường quang, thanh liên diệt lại sinh, biến ảo liên tục.

Dương Thanh Huyền trong hai con ngươi bắn ra Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về Thái Huyền Thiên nơi sâu xa nhìn tới, lờ mờ có thể thấy được từng tia liên lụy, sâu hướng về ngoài tầm với phương xa.

“Hừ, ngươi thật là gan chó, lại dám thâm nhập Thái Huyền Thiên, tới chỗ này.”

Hư vô kia nơi nào đó, truyền đến một đạo thanh âm lạnh như băng.

Hết thảy liên lụy, nháy mắt hóa thành sáng ngời sợi vàng, lấp lóe bên dưới, liền hội tụ thành một đạo nam tử bóng người, thân xuyên trường bào màu trắng, ngũ quan đẹp trai, biểu hiện xơ xác, khí tức sâu không lường được.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, phẫn nộ nhìn chằm chằm phía trước nam tử mặc áo trắng, lạnh giọng nói: “Thiên Vô Tình!”

Thiên Vô Tình hài hước nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, cười lạnh nói: “Hai sao Giới Vương, thực sự là làm người khiếp sợ thiên phú a. Nếu như bỏ mặc ngươi tiếp tục trưởng thành, có lẽ có một ngày, thật sẽ cho ta tạo thành uy hiếp cũng nói không chừng đấy chứ. Đáng tiếc, ngươi không có thời gian.”

Dương Thanh Huyền hãi tiếng nói: “Có ý gì?”

Thiên Vô Tình duỗi ra một ngón tay, nói: “Một năm, nhiều nhất thời gian một năm, bản tọa liền có thể nắm giữ Bỉ Ngạn cảnh hết thảy quy tắc, xông phá thiên địa ràng buộc, vượt qua Bỉ Ngạn. Đến thời điểm toàn bộ tinh vực, đều ở ta khống chế bên dưới.”

Thiên Vô Tình khóe miệng vung lên một chút khinh miệt, nhìn Dương Thanh Huyền cái kia dáng dấp khiếp sợ, châm chọc nói: “Có phải là tự mình cảm giác Chính Tinh Minh phát triển cũng không tệ lắm, cho là có có thể chống đối với ta thẻ đánh bạc? Trí chướng con a, lẽ nào ngươi không biết, thiên hạ này khống chế hết thảy, chỉ có nghiền ép tất cả, vượt qua hết thảy sức mạnh sao?”

Thiên Vô Tình vung tay lên, đầy trời kiếm ảnh nhất thời biến mất không còn tăm hơi, vô số Kiếm Hồn đồng loạt bắn về phía phía dưới, xuyên về đại địa, như từng toà từng toà cường giả bia mộ, kéo dài đến vô cùng xa xa.

“Hôm nay không giết ngươi, lưu chờ ngày khác, để cho ngươi lĩnh hội tới cái gì là sâu sắc tuyệt vọng. Ngươi yên tâm đi, diệt trừ các ngươi những này nhân tộc nghiệp chướng sau, cân bằng toàn bộ tinh vực thế năng, trấn áp cái khác bách tộc, đều là điều chắc chắn, bản tọa dễ như ăn cháo mà thôi.”

Thiên Vô Tình trên mặt châm chọc vẻ mặt lóe lên, thân thể liền hóa thành vô số sợi vàng giống như dây nhỏ, biến mất trên Thái Huyền Thiên.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc đứng hư không, trong lúc nhất thời càng đầu trống trơn.

...

Tinh Diệu đảo, trong mật thất.

Dương Thanh Huyền chậm rãi mở mắt ra, đã là đầy mắt sầu lo cùng lo lắng, thậm chí có một tia tâm thần không yên.

Vốn muốn đi Thái Huyền Thiên tìm kiếm Vạn Cổ Trường Không tung tích, nhưng không nghĩ gặp được Thiên Vô Tình, đặc biệt là Thiên Vô Tình cái kia xung kích thiên giới chi chủ tự tin, cho Dương Thanh Huyền rung động thật lớn cùng xung kích.

Cái kia loại tình thế bắt buộc tự tin, tuyệt không phải có thể giả vờ.

Dương Thanh Huyền trong lòng trên đè ép một khối đá tảng, trầm mặc không nói.

Trong đầu cẩn thận nhớ lại mới vừa tình cảnh đó, mỗi một chi tiết nhỏ, thậm chí Thiên Vô Tình từng cái vẻ mặt, đều trong đầu cẩn thận phân tích.

“Hắn là thật tự tin đến không giết ta, hay là bởi vì đang bế quan, sợ ảnh hưởng tu luyện mà không giết ta, hay là xác thực không nắm chắc giết ta, hay là bởi vì kiêng kỵ cái khác cái gì?”

Dương Thanh Huyền tự lẩm bẩm, ánh mắt không ngừng trở nên cô đọng, thâm thúy, không thấy rõ nội tâm tâm tình.

...

Sau ba ngày, Dương Thanh Huyền từ bế quan bên trong đi ra.

Thủy Thần Cung truyền đến đáp lại, quyết định mở ra đường nối, để bất kỳ muốn đi một trời một vực mắt thế lực cũng có thể đi.

Tin tức này lan truyền nhanh chóng, rất nhanh truyền khắp Thiên Hà, thậm chí toàn bộ thiên hạ.

Vô số người từ Thiên Hà bốn phương tám hướng tụ lại mà đến, đồng thời lượng lớn thế lực cùng chủng tộc từ Trung Ương Đại thế giới, hoặc là Tam Thập Tam Thiên bước vào Thiên Hà, hướng về đồng nhất tọa độ chạy đi.

Thi Diễn đem hai lần bắt lấy Thủy Thần Cung sứ giả hình chiếu phương hướng, cùng Thủy Thần Cung công bố tọa độ so sánh hạ, đích thật là ở đồng nhất phương vị cùng khu vực.

Như vậy thì sẽ không xuất hiện giống như Vong Xuyên tình huống, bị Bạch Cốt phu nhân giả tọa độ lừa dối.

Chính Tinh Minh trên trăm vị cường giả, lúc này mới chạy vội mà đi.

Thiên Bồng Thủy Thần Cung công bố tọa độ phạm vi, là ở thứ năm mạch chảy nơi nào đó Thủy vực.

Tảng lớn cường giả xâm nhập thứ năm mạch lưu, làm cho toàn bộ thứ năm mạch lưu hư không trở nên vô cùng không ổn định.

Lạc Căn bắt đầu còn muốn đem tọa độ khu vực giam giữ, kết quả phái đi chắn gió cường giả, toàn bộ bỏ mình, căn bản không ngăn được điên trào mà đến võ tu. Liền ngay cả Giới Vương đều treo một vị, Lạc Căn lúc này mới hoàn toàn từ bỏ.

Dù sao Thiên Hà trấn đáy Thần trân sức hấp dẫn, đủ để để người dùng tính mạng để chiến.

...

Vài ngày sau, thứ năm mạch lưu nơi nào đó.

Một tòa thật to quảng trường trôi nổi ở trên hư không trên, như là một toà vô ngần bàn cờ, mặt trên nhằng nhịt khắp nơi vô số thẳng tắp.

Bách tộc cường giả từng người thành bầy, độc lập với nhau đứng tại một cái, vô số khí tràng ở bầu trời đan dệt, ngưng tụ thành một mảnh túc sát mây khói, bao phủ hư không.

Dương Thanh Huyền cùng Lạc Căn người tuy rằng phân chia rõ ràng, nhưng vẫn là đứng ở một mảnh, trở thành cường đại nhất một thế lực, dẫn tới bách tộc liếc mắt, ánh mắt ở đây chút Giới Vương trên người đảo qua, đều là khiếp sợ không thôi.

Mỗi một phe thế lực bên trong, có thể có một hai vị Giới Vương liền đội trời, Dương Thanh Huyền cùng Lạc Căn mảnh này, lại có gần trăm vị giới vương, sợ đến chủng tộc khác đều xa xa đứng, không dám tới gần.

Thậm chí có chút chủng tộc cường giả, nguyên bản tự tin hơn gấp trăm lần, ở trên quảng trường không vừa nhìn sau, lập tức đổi sắc mặt, trực tiếp điều đầu về nhà.

Dương Thanh Huyền vẫn nhắm mắt điều tức, đột nhiên hai mắt trợn trừng, hướng về hư không nhìn tới.

Nguyên bản vạn dặm không mây phía chân trời, “Ầm ầm” một tiếng, đột nhiên nổ ra một đạo to lớn màu tím thiểm điện, như rồng giống như từ trong hư không vọt ra.

Màu tím thiểm điện như thác nước rơi xuống, đến bên trên quảng trường im bặt đi, sau đó liền hướng mặt bằng tứ phương khuếch tán.

Vô số cường đại khí tức từ trong đó tản mát ra, trên quảng trường mỗi người đều trong lòng cự chiến, cảm nhận được lớn lao uy thế cùng hoảng sợ.

Thi Diễn cả kinh nói: “Là Yêu tộc!”

Cái kia màu tím thiểm điện bên trong, lần lượt từng bóng người vượt qua mà ra, lần lượt rơi vào quảng trường.

Một người cầm đầu trên người mặc áo giáp, sinh lần đầu song giác, hình thể cường tráng như núi, khí tức thâm thúy mênh mông, chính là Đại Lực Ma Ngưu Vương.

Một khi xuất hiện, toàn bộ trên quảng trường mấy trăm ngàn người, tất cả đều đóng chặt hô hấp, bị cái kia khí thế đáng sợ chấn nhiếp.

Sau người theo bốn đại yêu tộc tộc trưởng thứ hai, Thiên Tượng tộc tộc trưởng Mô Sâm, cùng Long Hi tộc tộc trưởng Cận Âu.

Hai người mặt mỉm cười, hài hước ánh mắt đảo qua toàn trường, rơi trên người Dương Thanh Huyền thời điểm, không khỏi nhìn nhiều mấy lần.

Lại phía sau chính là Yêu tộc đại quân, lượng lớn Giới Vương, Khuy Chân, Thiên Vị cường giả lần lượt mà ra, các loại Yêu tộc, không một mà nói, lại có hơn ngàn người người.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1789: Tạm Biệt Ma Ngưu Vương

Lạc Căn hoảng sợ kêu lên: “Đại Lực Ma Ngưu Vương!”

Hắn là lần đầu tiên gặp được Đại Lực Ma Ngưu Vương, tuy rằng sớm có nghe đồn, Đại Lực Ma Ngưu Vương xuất thế, nhưng đều chỉ tồn tại ở tin tức bên trong, cảm giác cách mình mười phần xa xôi.

Giờ khắc này vừa thấy Đại Lực Ma Ngưu Vương - hình dáng, nhất thời trong lòng chấn động dữ dội, cả người càng không nhịn được có chút run rẩy.

Đại Lực Ma Ngưu Vương, nhưng là cùng Vạn Cổ Trường Không một cái thời đại cường giả cái thế a!

Chỉ vì cùng Vạn Cổ Trường Không tranh cướp Yêu Đế vị trí, mới bị trấn áp xuống, không nghĩ tới mấy triệu năm, không chỉ có không chết, cũng không sẽ vượt qua Bỉ Ngạn, mà là ở đây trong tinh vực tiếp tục sống sót.

Trên quảng trường bách tộc, không khỏi là như Lạc Căn giống như vậy, run rẩy run lẩy bẩy.

Cái kia cỗ trấn áp nhất phương Yêu tộc khí thế thái quá mạnh mẽ, đem bách tộc tất cả khí thế toàn bộ bao trùm, trực tiếp cùng Dương Thanh Huyền đám người khí thế va chạm vào nhau.

Đại Lực Ma Ngưu Vương một đôi tròn mắt, thẳng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn, còn lại người, phảng phất đều không ở trong mắt hắn.

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: "Ma Ngưu đại nhân, hồi lâu không gặp."

Đại Lực Ma Ngưu Vương nhẹ rên một tiếng, xem như là đáp lại.

Nhưng chỉ là hừ một hồi, liền phun ra một đám mây khí, hóa thành vòng xoáy hướng về bốn phương tám hướng bao phủ, một ít thực lực thấp kém võ tu, lúc này kêu thảm một tiếng, bị chấn không biết tung tích.

Trên quảng trường, không người không biến sắc.

Ở bầu trời màu tím thiểm điện, theo Yêu tộc mọi người xuất hiện, mà lần lượt tản đi, nhưng vào lúc này, lại là một cổ cường đại chí cực sức mạnh, kèm theo vô số tiếng cười quái dị, từ trong hư không truyền đến.

"Ầm ầm ầm!"

Toàn bộ thiên địa sụp đổ một khối, một đại đoàn hắc khí đổ xuống mà ra, như to lớn nòng nọc giống như, ở không trung trên dưới đi khắp, vòng quanh quảng trường khổng lồ lượn vòng, như là đang tìm cái gì phương vị.

Dương Thanh Huyền biến sắc mặt, Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn chăm chú mà đi, lập tức đem hắc khí bên trong cảnh tượng nhìn rõ rõ ràng ràng.

"Ầm ầm!"

Hắc khí sau khi vòng vo một vòng, bay thẳng đến người trên quảng trường số tương đối dày đặc địa phương đánh tới.

"Không được! Chạy mau!"

Cái kia phiến khu vực, có hơn ba mươi người võ tu, thấy thế kinh hãi, vội vàng hóa thành độn quang liền muốn chạy trốn.

Nhưng không rõ thân thể hơi ngưng lại, càng cứng ngắc ở tại chỗ, chỉ có thể trơ mắt nhìn hắc khí xông tới hạ xuống, "Không! Không muốn a!"

Dương Thanh Huyền nhìn rõ ràng, hắc khí kia trong đó, một vị đại ma một tay bấm quyết, đem phía dưới người toàn bộ trấn trụ.

"Ầm ầm!"

Hơn ba mươi người, trong đó còn bao gồm hai tên Giới Vương cường giả, liền trực tiếp bị hắc khí nuốt chửng đi vào.

Bốn phía võ tu sợ đến hồn phi phách tán, lập tức thành chim muôn bay tán ra, cho đoàn kia hắc khí để trống mảng lớn khu vực chân không.

"Khà khà."

"Đùa giỡn."

"Khặc khặc khặc khặc."

Hắc khí lăn lộn, bên trong không ngừng truyền đến tảng lớn cười quái dị, theo một điểm nghiệm thu co, bên trong ma đầu toàn bộ nổi lên.

Người cầm đầu chính là Chung Hiệt, vác Ngự Hình Hoang Đao.

Cường đại ma khí phóng lên trời, cùng Yêu tộc yêu khí, còn có nhân tộc chân khí, hình thành chống lại.

Còn lại bách tộc khí tức xen kẽ ở giữa, cơ hồ có thể không cần tính.

Tảng lớn võ tu ở đây ba cỗ rộng lớn sức mạnh to lớn hạ, đều bị đè không thở nổi.

Bảy quỷ sát đứng đầu Tần Vô Đạo, đột nhiên mí mắt giật lên, cả kinh nói: “Hoàng Ẩn? Động Huyền Động Hư, Phong Cẩn Du...”

Ở chúng đại ma phía trước, đứng cạnh một đám người tộc, sắc mặt hắc trầm, chính là trên Vong Xuyên bị vây nhốt Hoàng Ẩn đám người, chỉ có điều trên da thịt che lấp tỉ mỉ vảy màu đen, hai mắt đỏ đậm, biểu hiện âm hối.

Thi Diễn trầm giọng nói: “Lại là mê muội! Ma tộc không có giết bọn họ, mà là đem ma hóa. Hoàng Ẩn đám người thực lực không tầm thường, chẳng trách, xác thực giết chết đáng tiếc.”

Không chỉ có là Hoàng Ẩn đám người bị ma hóa.

Liền ngay cả vừa rồi bị ma khí cắn nuốt hơn ba mươi người, cũng đang thống khổ kêu rên, trên người một điểm điểm mọc ra vảy, biến thành Ma tộc dáng vẻ, đang bị ma hóa bên trong.

Dương Thanh Huyền sắc mặt ngưng trọng, nhìn chăm chú đi qua, vừa vặn cùng Chung Hiệt ánh mắt đụng vào nhau.

Chung Hiệt con ngươi mãnh liệt co rụt lại, bị Dương Thanh Huyền hai sao Giới Vương tu vi mạnh mẽ rung động một hồi, một trái tim càng là chìm xuống dưới, trong lỗ mũi phát sinh nặng nề “Hừ” tiếng.

Đồng thời đối với Chính Tinh Minh sức mạnh cũng cực kỳ giật mình, diệt trừ Lạc Căn Thiên Hà chủng tộc ở ngoài, Chính Tinh Minh Giới Vương thì có hơn bốn mươi vị, hơn nữa không thiếu cao, trung giai Giới Vương, Khuy Chân cảnh cường giả càng là trên trăm vị, mỗi một người đều thân kinh bách chiến dáng vẻ, dồn khí như biển.

Chung Hiệt lạnh rên một tiếng, liền đem ánh mắt di chuyển, hướng về Yêu tộc phương hướng nhìn tới.

Ba phái người, đều đang lẫn nhau đánh giá.

Ở đây tràng Thiên Hà trấn đáy Thần trân tranh cướp bên trong, ba phái lẫn nhau trong đó, mới là mạnh nhất đối thủ cạnh tranh. Thứ yếu mới là Lạc Căn lãnh đạo Thiên Hà bách tộc. Còn dư lại cái kia chút lâu la, cơ bản không vào ba phái pháp nhãn.

Ngoài ra, ba phái người duy nhất còn có chút bận tâm, chính là này vô cùng thần bí Thiên Bồng Thủy Thần Cung, cùng với chưa xuất hiện Tinh Cung.

Yêu tộc bên trong, Long Hi tộc tộc trưởng Cận Âu đứng ra, lãnh đạm nói: “Chư vị, này Thiên Hà trấn đáy Thần trân, khắp thiên hạ đều biết là ta Yêu tộc Đại Đế trống không binh khí. Chư vị không nhìn ta Yêu tộc tồn tại, đều muốn đến cướp ta tộc chí bảo, căn bản là là không có đem ta Yêu tộc để ở trong mắt, hậu quả này, có thể không phải bình thường nghiêm trọng. Ta xin khuyên chư vị, ăn ở vẫn là phải phúc hậu một ít, để tránh khỏi đưa tới họa sát thân!”

Cận Âu ánh mắt, chủ yếu nhìn phía Chung Hiệt cùng Dương Thanh Huyền, thoáng mang đến lại Lạc Căn, còn lại lâu la, căn bản là chưa từng nhìn một chút.

Lạc Căn lập tức cảm thấy chịu to lớn sỉ nhục, cả giận nói: “Ngươi não tàn sao? Binh khí này tên trên, đều dẫn theo Thiên Hà hai chữ, hiển nhiên là Thiên Hà đồ vật! Năm đó cũng bất quá là bị không đứa kia trộm đoạt đi mà thôi. Hiện tại trở về ta Thiên Hà, mới là vật quy nguyên chủ!”

Cận Âu sầm mặt lại, ánh mắt bắn đi qua, quát lên: “Ở đâu ra tạp ngư lâu la! Không Đế đại nhân tung hoành thiên hạ, trấn áp bách tộc thời điểm, ngươi này tạp ngư chủng tộc còn không biết ở đâu ăn shi đây! Hiện tại lại dám đối với Không Đế đại nhân nói năng lỗ mãng!”

Yêu tộc Thiên Tượng tộc tộc trưởng Mô Sâm hừ nói: “Khà, rốt cuộc là ai não tàn? Thiên Hà hai chữ, chỉ có thể nói minh binh khí này ra tự Thiên Hà, nhưng cũng không phải là về bất luận người nào hết thảy. Mà Không Đế đại nhân, mới là này trấn đáy Thần trân chủ nhân, thiên hạ đều biết!”

Lạc Căn bị hai vị Yêu tộc đại vương khí thế vọt một cái, chỉ cảm thấy lồng ngực khó chịu, không dám gắng gượng chống đỡ, gấp vội vàng lui lại hạ xuống, ức đến đỏ cả mặt.

Dương Thanh Huyền lười biếng nói ra: “Thiên hạ đều biết? Vậy ngươi tìm thiên hạ đi, chúng ta cũng không biết.”

“Đùa giỡn!”

Dương Thanh Huyền phía sau, lập tức truyền đến một mảnh tiếng cười lớn.

Mô Sâm hoàn toàn biến sắc, thân thể một hồi liền tăng vọt lên, như Cự Tượng giống như đi phía trước đạp ra một bước, làm quảng trường rung động, cam giá giống như to ngón tay, chỉ về Dương Thanh Huyền, hét lớn: “Dương Thanh Huyền, đứng ra nói chuyện!”

Dương Thanh Huyền hai tay ôm ngực, cười lạnh nói: “Ngươi tính toán thơm bơ vậy sao? Luận thân phận, ngươi chỉ là một tiểu tộc Yêu vương mà thôi. Bản tọa chính là đời thứ 20 Nhân Hoàng, phải cùng ta đối thoại, cũng phải Đại Lực Ma Ngưu Vương mới có tư cách, ngươi cút xuống đi!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1790: Tư Thủy Tứ Thánh, Đường Nối Mở Ra

Mô Sâm giận dữ, thân thể lần thứ hai tăng vọt, lại bành trướng hơn hai lần, bầu trời hóa ra vạn đầu Cự Tượng lao nhanh bóng mờ, khí thế đáng sợ ép tới toàn bộ quảng trường biến hình, không ít địa phương trực tiếp phá vỡ đi ra, nổ ra từng đạo từng đạo vết nứt.

Mọi người hoảng hốt, lẽ nào vậy thì muốn khai chiến?

Đường nối cũng còn chưa xuất hiện, Thiên Hà trấn đáy Thần trân cái bóng đều không, liền muốn đấu võ?

“Chư vị, bình tĩnh đừng nóng!”

Một đạo thanh âm hùng hồn, từ trong hư không khuấy động mà ra.

Mọi người sững sờ, vội vàng đem ánh mắt đi lên không nhìn tới.

Chỉ thấy vòm trời bên dưới, đột nhiên có sự nổi bật gợn sóng, tường vân lăn lộn.

To lớn tầng mây không ngừng chồng chất biến hóa, trực tiếp ở bầu trời hóa thành trăm trượng cao Thần Điện, bên trên vô số lưu ly hào quang khuếch tán ra, phảng phất có một tầng nhàn nhạt kết giới đem bao phủ.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, hắn từng ở đằng kia Thiên Đô trên chìa khóa gặp Thiên Bồng Thủy Thần Cung cảnh tượng, cùng này mây trắng biến thành không khác nhau chút nào.

Dương Thanh Huyền dùng Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, phát hiện này vân cung chỉ là một loại hình chiếu thuật, đem mây trắng làm làm môi giới, chịu đựng cung điện bộ phận hình chiếu, so với bỗng dưng hình chiếu mạnh hơn trên không ít.

Đúng lúc này, bốn đạo kim quang, từ cái này vân cung bên trong kích bắn mà xuống, rơi ở trên quảng trường phương, đều là trên người mặc trường bào màu vàng óng, khí tức cường đại thâm thúy.

Trên quảng trường mấy trăm ngàn người, không không hoàn toàn biến sắc.

Này đi ra bảy đàn ông, càng tất cả đều là cao cấp Giới Vương!

Mô Sâm khí thế lập tức đọng lại, đầy trời giống ảnh biến mất, biến trở về phổ thông trạng thái.

Càng nhiều hơn ánh mắt, trừ dán mắt vào bốn người ở ngoài, càng dán mắt vào cái kia Thiên Bồng Thủy Thần Cung hóa ảnh.

Này thần bí đến cực điểm, hầu như không có ai biết ở nơi nào Thiên Bồng Thủy Thần Cung, rốt cục ở trước mặt mọi người lộ ra hình dáng sao?

Mặc dù chỉ là hình chiếu, nhưng đủ để thuyết minh, này Thủy Thần Cung thật sự vẫn tồn tại ở Thiên Hà bên trong, đồng thời vẫn truyền thừa xuống.

Mặc dù là Lạc Căn, trong lòng cũng cực kỳ kinh hãi.

“Chư vị đường xa mà đến, không có từ xa tiếp đón, thứ tội thứ tội.”

Một vị trong đó kim bào nam tử, ôm quyền cười nói: “Tại hạ

Lưu Diệp, ba vị này theo thứ tự là Ốc Đức, Tư Khải, Úy Cẩm, ta bọn bốn người bất tài, hợp xưng vì là Tư Thủy Tứ Thánh.”

“Tư Thủy Tứ Thánh?”

Tất cả mọi người nhíu mày lại, chưa từng nghe qua.

Nhưng cũng không ai dám khinh thường Thiên Bồng Thủy Thần Cung thực lực, tùy tiện đi ra bốn người, liền tất cả đều là cao cấp Giới Vương, nguồn sức mạnh này đặt ở toàn bộ Thương Khung tinh vực, đều là đứng đầu tồn tại, đủ để cùng Nhân tộc Thánh địa Tinh Cung chống lại.

Lưu Diệp mỉm cười nói: “Vong Xuyên gãy vỡ, dẫn đến tinh vực âm dương mất thăng bằng, Thiên Hà mực nước dâng lên, muôn dân chịu khổ. Ta Thủy Thần Cung cung chủ đại nhân nghe nghe chư vị đại nhân, không xa vạn dặm đi tới Thiên Hà, vì cứu thiên hạ muôn dân, mà không tiếc mạo hiểm tiến nhập một trời một vực chi nhãn, lấy cái kia trấn đáy Thần trân sắt, vạn phần cảm động. Vì vậy phái ta bốn người đến đây, vì là chư vị mở ra đường nối.”

Tất cả mọi người là lẳng lặng nghe.

Cái gì cứu vớt thiên hạ muôn dân, vậy cũng là vô nghĩa, cũng không biết cái kia Thủy Thần Cung cung chủ là thật ngu xuẩn, hay là cố ý lời khách sáo.

Đại bộ phận nhân tâm bên trong đều muốn, được thần binh lợi khí là thứ nhất, nếu như nhân tiện lời, có thể cân nhắc mau cứu thiên hạ muôn dân, không tiện thể đó cũng không có biện pháp.

Lưu Diệp tiếp tục nói: “Cái kia một trời một vực chi nhãn hội tụ toàn bộ Thiên Hà không khí dơ bẩn, vạn phần nguy hiểm. Ngoại trừ vượt qua một trời một vực ở ngoài, cũng chỉ có Thủy Thần Cung năm đó giá thiết một con đường, có thể tiến về phía trước. Hiện tại ta bốn người liền vì là chư vị mở ra này đường nối.”

Ngay sau đó, bốn người một hồi tản ra, đứng ở quảng trường bốn cái góc trên, từng người bấm quyết, đánh ra từng nét bùa chú, tràn vào vòm trời.

Kỳ dị mà cường đại tràng năng, lập tức bao phủ toàn bộ quảng trường.

Trên bàn cờ giăng khắp nơi đốt, nhất thời phóng ra sáng sủa hào quang, từ trên mặt đất bay lên, di chuyển đến giữa không trung, sau đó hướng về trung tâm tụ lại mà đi.

Cuối cùng cô đọng thành một viên dấu ấn giống như điểm sáng, đột nhiên phóng đại, hóa thành một viên quang chi dấu ấn, đột nhiên đánh vào trên hư không.

“Ầm ầm!”

Vô số Kim xà phun ra, lượng lớn phù văn bay ra, trực tiếp đổ nát thành quang điểm.

Thiên địa nổ vang bên trong, quảng trường bốn phía tỏa ra chấn động mãnh liệt, trăm dặm hư không trực tiếp bị đánh nát bấy, dường như thiên địa sụp đổ.

Một cái to lớn đường nối màu vàng, trào hiện tại tất cả mọi người bầu trời, lưu quang ở trong đó trút xuống, rực rỡ cực kỳ.

Lưu Diệp duy trì trong tay quyết ấn bất biến, nhìn phía trên quảng trường mọi người, nói: “Tiến về phía trước một trời một vực mắt đường nối đã khai mở, ta bọn bốn người lần thứ hai chúc chư vị đại nhân vận may. Mong kỳ khai đắc thắng, lấy về Thiên Hà trấn đáy Thần trân, cân bằng mực nước, cứu vớt muôn dân.”

Lối đi kia lặng lặng lơ lửng giữa không trung, như lưu ly mộng ảo, tất cả mọi người lẳng lặng nhìn, nhưng không ai dám lên đi.

Dương Thanh Huyền đột nhiên mở miệng hỏi nói: “Thủy Thần

Cung nếu có thể thẳng vào một trời một vực chi nhãn, vì sao không tự rước cái kia Thiên Hà trấn đáy Thần trân, mà phải đem này cơ hội thật tốt nhường cho ta nhóm?”

Đây chính là trong lòng mỗi người khốn đốn, tất cả đều vểnh tai lên lắng nghe.

Lưu Diệp khẽ mỉm cười, nói: “Vị này chính là Chính Tinh Minh minh chủ Dương Thanh Huyền đại nhân đi, các thời kỳ cung chủ huấn đạo, cái kia Thiên Hà trấn đáy Thần trân quan hệ Thiên Hà mực nước cao thấp, chính là cân bằng tinh vực âm dương đồ vật, cắt không thể làm bừa. Vì lẽ đó các thời kỳ Thủy Thần Cung đệ tử, đối với vật ấy đều không được tồn lòng mơ ước, nếu không thì là làm trái cửa cung quy định, là muốn bị đại hình.”

Tất cả mọi người là lộ ra không tin vẻ mặt.

Lời giải thích này nhìn như không thành vấn đề, nhưng ở to lớn như vậy lợi ích hấp dẫn hạ, làm sao có khả năng sẽ không động tâm?

Lưu Diệp tựa hồ nhìn thấu mọi người nghi hoặc, khẽ cười nói: “Thiên Hà trấn đáy Thần trân tuy tốt, nhưng như vậy bảo vật tuyệt thế, há là ai cũng có thể lấy bừa? Thêm vào cửa cung quy định, ai nếu là có lòng mơ ước, tất nhiên muốn bị trục xuất cửa cung, thậm chí gặp phải truy sát. Không có người sẽ ngốc đến đi làm loại chuyện như vậy. Chư vị nếu không tin, ta bọn bốn người cũng không có cách nào. Đường nối là ở nơi này, tiến vào cùng không vào, chư vị chính mình bắt bí xem đi.”

Nói, liền thả ra trong tay quyết ấn, trực tiếp chắp tay ở sau lưng, đứng ở cái kia quan sát.

Mặt khác ba vị Tư Thủy Thánh giả cũng là như vậy, trên mặt nhìn không ra bất kỳ vẻ mặt gợn sóng.

“Hừ!”

Đại Lực Ma Ngưu Vương lạnh rên một tiếng, ánh mắt đảo qua bốn thánh, khiến bốn người đều là một trận khó chịu, khuôn mặt co quắp mấy lần.

Đại Lực Ma Ngưu Vương thu về ánh mắt, vung tay lên, một đám mây khí lập tức đem Yêu tộc ngàn người bao phủ ở, hóa thành độn quang thẳng vào lối đi kia bên trong.

Đại Lực Ma Ngưu Vương người tài cao gan lớn, mặc dù là cạm bẫy, vùng trời này hạ có thể nhốt lại bẫy rập của hắn, hầu như không tồn tại.

Gặp Yêu tộc người sau khi tiến vào, trên quảng trường mấy trăm ngàn người, rất nhiều liền không kiềm chế được, lần lượt hóa thành độn quang hướng về bên trong xông, lóe lên liền biến mất ở trong đường hầm.

Sau đó, Chung Hiệt mang theo hết thảy ma đầu, cũng tiến vào.

Dương Thanh Huyền cùng Thi Diễn liếc nhau một cái, lại cố vấn Ninh Hồng Nho mấy vị ý kiến, lúc này mới lần lượt độn bay lên, toàn bộ bay vào trong đó.

Có này ba thế lực lớn dẫn đầu, còn lại võ tu liền càng yên tâm.

Thời gian uống cạn chén trà, vô ngần quảng trường khổng lồ trên, mấy trăm ngàn người đi liền không còn một mống, tất cả đều tiến vào trong đường nối.

Lưu Diệp nhìn lối đi kia, ánh mắt không ngừng lấp lóe, khóe miệng ngậm lấy một nụ cười lạnh lùng, hai tay ở trước người ôm ngực.

Ốc Đức giễu cợt nói: “Một đám không biết trời cao đất rộng đồ vật, coi chính mình là ai, cũng không soi mặt vào trong nước tiểu mà xem tấm gương, lại cũng vọng tưởng nhiễm Thiên Hà trấn đáy Thần trân. Như vậy thần vật, là bầy kiến cỏ này có thể đụng sao?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1791: Thủy Thần Cung Bí Ẩn, Rơi Xuống Đất Lực Hút

Lưu Diệp nói: “Thiên Hà trấn đáy Thần trân, ở trong chứa 13500 thế giới, người bình thường chạm chi chết ngay lập tức. Các thời kỳ cung chủ nghĩ muốn thu được vật ấy, không một từng thành công, còn có mấy vị nghĩ cường hành luyện hóa, trực tiếp bị đánh hôi phi yên diệt.”

Ốc Đức trên mặt thịt co quắp hạ, hừ nói: “Ở một ít lẻ tẻ ghi chép bên trong, vị kia được gọi là vũ cường giả cái thế, chế tạo ra này thần binh sau, liền biến mất không thấy, không bao giờ tìm được nữa có liên quan bất kỳ tư liệu. Mà này thần binh, cũng vẫn làm Thiên Hà mực nước trấn áp đồ vật, chìm ở một trời một vực chi nhãn vô số năm. Cho đến mấy triệu năm, bị vị kia cái thế Yêu Đế không đoạt được. Này ở giữa, lại không có có người thứ ba chia sẻ quá vật ấy. Liền ngay cả năm đó nguyên soái Thiên Bồng đại nhân, bàn tay bảo thấm tâm bổ cào, đều không thể được này Thần trân sắt.”

Lưu Diệp cười nói: “Để cho bọn họ đi thử xem cũng tốt, mọi người là tiện xương cốt, không tới Hoàng Hà tâm không chết, chưa thấy quan tài chưa đổ lệ a, ha ha ha ha. Vẫn là hai vị cung chủ đại nhân anh minh, đối với này báu vật có thể không hề bị lay động.”

Ốc Đức cười khổ nói: “Không phải không hề bị lay động, mà là Thủy Thần Cung sức mạnh đệ tử, tử thương tàn ở đây Thần trân sắt hạ nhiều lắm. Hai vị cung chủ bế quan tu luyện Thiên Thần Quyết, nếu như có thể đại thành, có lẽ có thể luyện hóa này Thần trân sắt một, hai cũng khó nói.”

Lưu Diệp hơi đổi sắc mặt, nói: “Ai biết được. Bất quá khối này Thần trân sắt lại còn ở Thiên Hà, thực sự là ra ngoài chúng ta dự liệu a. Còn tưởng rằng bị cái kia hầu tử mang đi đây, hừ.”

Ốc Đức nói: “Chúng ta làm sao bây giờ? Là ở đây bảo vệ đường nối sao, vẫn là sao?”

Lưu Diệp nghĩ một hồi, nói: “Còn bảo vệ cái gì, trực tiếp đem đường nối đóng, phục hồi cung đi. Dù sao cũng này chút người không về được.”

Ốc Đốn sững sờ nói: “Này, không đến nỗi chết hết đi, chỉ cần không đi chạm cái kia Thần trân sắt, vẫn có thể trở về. Chúng ta đem đường nối một cửa, bọn họ liền muốn vượt qua một trời một vực, liền thật sự chết không táng sinh đất. Cứ như vậy, liền đem toàn thiên hạ cường giả đều đắc tội.”

Lưu Diệp cười lạnh nói: “Đắc tội rồi liền đắc tội rồi, những thế lực này còn muốn sao? Chúng ta Thủy Thần Cung làm sao từng sợ qua ai?”

Ốc Đốn nói: “Tự nhiên là không sợ. Nhưng việc này chưa qua hai vị cung chủ cho phép, mạo muội đem thiên hạ cường giả vây chết ở một trời một vực chi nhãn, dù sao việc này lớn, sợ cung chủ đại nhân trách tội xuống, ta bốn người không gánh vác được a.”

Lưu Diệp do dự bất định, nhìn phía hai người khác, hỏi: “Các ngươi cảm thấy thế nào?”

Bốn người đều không có ý định gì, lại không muốn ở đây chờ, lại sợ xảy ra chuyện bị trách tội.

Đột nhiên một đạo tiếng cười khẽ truyền đến, nói: “Bốn vị đại nhân nếu không muốn chờ ở đây, liền để cho ta tới thay bốn vị đại nhân trấn thủ được rồi. Bất quá vừa nghe bốn vị đại nhân nói, trời quang, muộn chiếu hai vị cung chủ đang bế quan tu luyện Thiên

Thần Quyết, nhưng là Thiên Thần Quyết trang thứ ba vạn pháp hồi tưởng? Không biết hai vị cung chủ cảnh giới bây giờ như thế nào? Tại hạ rất tò mò đây.”

Lưu Diệp sợ quát lên: “Là ai?!”

Bốn người đều hoàn toàn biến sắc, ở bọn họ bốn vị cao cấp Giới Vương trước mặt, lại có thể có người có thể lặng yên không tiếng động tới gần, đồng thời linh nghe bọn họ nói chuyện mà không bị phát giác, đây cơ hồ là không thể sự tình, nhưng cũng thật sự xảy ra.

Hơn nữa liên quan với hai vị cung chủ tu luyện, chính là Thần Cung bên trong bí mật lớn nhất, lại bị người này nghe qua, tội lỗi lớn hơn nhiều so với bốn người vừa nãy lo lắng việc.

Hoa mỹ đường nối trước, xuất hiện một vệt kim quang, mở rộng thành như gương giống như màn ánh sáng, một đạo thanh niên mặc áo bào đen từ trong bước ra.

Thanh niên kia ngũ quan tuấn lãng khí độ bất phàm, mang trên mặt nụ cười ôn hòa, ôm quyền nói: “Tại hạ Huyền Thiên Cơ, gặp bốn vị đại nhân.”

...

Kim quang đường nối bên trong, Dương Thanh Huyền đám người chui một trận, chung quanh lực hút liền bắt đầu trở nên mạnh mẽ, vô số quy tắc không gian phá nát, dẫn dắt tất cả mọi người nhanh chóng qua lại.

Một ít Khuy Chân cảnh trở xuống võ tu, không chịu nổi này to lớn lực hút, thân thể trực tiếp nổ thành phấn vụn, liền ngay cả tiếng kêu thảm thiết đều bị lực hút nuốt hết, không nổi lên được nửa điểm sóng lớn.

Thi Diễn thấp giọng nói: “Này lực hút cường độ, đủ để cùng vị diện lực hút đẹp bằng, Khuy Chân bên dưới căn bản là đỡ không được.”

Dương Thanh Huyền nghĩ một hồi, nói: “Chính Tinh Minh đi ra tất cả đều là Khuy Chân trở lên cường giả, nhưng vị diện gây nên là không ngừng tăng cường, này lực hút không biết sẽ dẫn hướng phương nào? Tử Dạ, ngươi dùng Bỉ Ngạn Kim Kiều đem đại gia bảo vệ, miễn cho xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, để cho chúng ta không ứng phó kịp.”

Tử Dạ nói: “Là.”

Giữa hai tay, liền xuất hiện màu vàng Tỳ Ấn, vô số bướm bay lượn, trực tiếp hóa thành màu vàng hồng quang, ở trong đường hầm hướng về hai bên kéo dài, đem sở hữu Chính Tinh Minh cường giả đều bao phủ đi vào.

Chính Tinh Minh bên trong Khuy Chân võ tu, nhất thời cảm thấy thân thể một nhẹ, áp lực lần giảm, toàn bộ đều lộ ra lòng cảm kích.

“Hừ, lòng dạ đàn bà!”

Cách đó không xa, Chung Hiệt cười nhạo một tiếng.

Sở hữu Ma tộc đều bao phủ ở một mảnh trong hắc khí, không ngừng có cấp thấp Ma tộc kêu thảm thiết, bị to lớn lực hút đè nát, nổ tan xương nát thịt.

Nhưng một đám ma đầu đều là cười gằn.

Theo Ma tộc, xuất sắc hơi Thái, bậc thấp Ma tộc không ngừng trưởng thành, cùng với đào thải, đều là bình thường bất quá Thiên Đạo hành vi, cũng không đáng ra tay.

Đường nối vận chuyển mấy canh giờ sau, cái kia lực hút quả nhiên không ngừng tăng lên, Khuy Chân dưới, trừ phi thiên phú dị bẩm, hoặc là báu vật tại người, hoặc là bị cường giả bọc lại, bằng không hầu như đều bị đè tan xương nát thịt.

Cả cái thông đạo bên trong tất cả đều là hài cốt mảnh vỡ, cùng mọi người trộn chung, hướng về sâu không cũng biết tận đầu tuôn tới.

Tử Dạ hai tay của đột nhiên khẽ run hạ.

Dương Thanh Huyền ánh mắt thoáng nhìn, hỏi: “Làm sao vậy?”

Tử Dạ nói: “Lực hút gia tăng phạm vi rất lớn, giống như là muốn xảy ra chuyện gì!”

Sức mạnh của nàng bao trùm sở hữu Chính Tinh Minh đệ tử, đối với dẫn lực biến hóa cảm giác nhất là nhạy cảm.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, hướng về phía trước nhìn tới.

Mịt mù không thể nhận ra mông mông hư không tận đầu, phảng phất xuất hiện một ít dị thường.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Là tận đầu! Đến rồi, đều cẩn thận!”

Trong khi nói chuyện, đã là chớp mắt vạn dặm.

To lớn kia rơi xuống đất lực hút, chấn động đến mức toàn bộ Bỉ Ngạn Kim Kiều hào quang đều không được lưu chuyển, như sao chổi ở dưới bầu trời sao kéo ra dài sinh nhật.

“Ầm ầm!”

Tất cả mọi người chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, bị một nguồn sức mạnh đẩy vào một cái nào đó vị diện, ép tới toàn thân khí huyết quay cuồng.

Liền ngay cả tảng lớn Khuy Chân sơ kỳ cường giả, đều ở đây tầng tầng một đòn hạ, phun máu phè phè.

“A!!”

Vô số tiếng kêu thảm thiết không dứt bên tai.

Lối đi tận đầu, càng là vô biên màu đỏ thẫm nước, đáng sợ thủy áp như liên miên bất tuyệt núi cao, ép ở trên người mọi người.

Xích thủy bên trong vẩn đục không rõ, còn có lượng lớn từ trong đường nối đi ra thi hài, máu tươi, một mảnh không sạch sẽ không thể tả.

Bỉ Ngạn Kim Kiều hào quang, như một cái màu vàng trường long, đem sở hữu Chính Tinh Minh đệ tử bọc lại, lặng lặng trôi nổi ở bên trong nước.

Dương Thanh Huyền kêu lên: “Khánh công tử.”

Công Thâu Khánh một tay bấm quyết, một mảnh kim quang ở lòng bàn tay hóa ra, đi phía trước vỗ một cái, lập tức khuếch tán thành trận pháp thật to, ở hư không sinh thành.

Một tấm màu vàng bè trúc, ở trận bên trong chậm rãi hóa hiện.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1792: Thủy Liêm Động Thiên

Cái kia bè trúc toàn thân che kín phù văn màu vàng, dài đến mấy trăm trượng, dưới sự vận chuyển tựu đem chí dương chi nước đẩy ra, hình thành một cái khu vực chân không.

Tử Dạ cầm trong tay kim kiều nhất chuyển, tất cả mọi người lập tức rơi vào bè trúc trên.

Bốn phương tám hướng dị tộc, nhìn cái kia Độ Thiên Chi Phiệt, đều là lộ ra vẻ kinh ngạc.

Yêu tộc bên trong, Cận Âu cười lạnh một tiếng, trên cổ điếu trụy thả ra ánh sáng, không ngừng phồng lớn, biến thành nửa trong suốt hung thú khung xương, trong xương cốt mang theo quỷ dị hoa văn, mỹ lệ cực kỳ, ánh sáng dường như da thịt, đem Yêu tộc người bao vây bên trong.

Còn lại chủng tộc cường giả, cũng dồn dập triển khai thần thông, có lấy ra thuyền con trai lớn các loại năm vật, có gửi ra Tị Thủy Châu giống như pháp khí hộ thể, có thì còn lại là biến thành thông thiên triệt địa Long Xà thủy quái, ở đây đỏ ngầu nước bên trong chìm nổi.

Dù sao đều là cường giả đương thời, ở ngắn ngủi hỗn loạn cùng khốc liệt sau, từng cái từng cái trấn định lại, khôi phục như thường.

Bốn bề dương nước ngoại trừ đáng sợ thủy áp ở ngoài, còn có dọa người ăn mòn lực.

Có mấy vị dị tộc, hóa ra bản tướng chân thân, toàn thân bị hắc giáp bao trùm, ở bên trong nước Phù Du một trận.

Trực tiếp đã bị dương nước ăn mòn xuyên thấu, kịch liệt từ chối mấy lần, sẽ chết ở trong nước, sau đó thân thể lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được bị ăn mòn thối rữa.

Còn thừa lại võ tu, không không đổi sắc mặt.

Ninh Thanh Du nói: “Nơi này chính là hội tụ Thiên Hà sở hữu dơ bẩn một trời một vực chi nhãn sao? Một mảnh mênh mông không gặp đường, làm sao nhận ra phương vị?”

Thi Diễn trầm giọng nói: “Nếu như không tìm được phương hướng lời, tựu phiền phức lớn rồi. Này Độ Thiên Chi Phiệt tuy rằng có thể chống đỡ thủy áp cùng ăn mòn, nhưng cuối cùng có thời hạn. Ta hiện tại chỉ lo lắng một chuyện, Thiên Bồng Thủy Thần Cung người không giở trò lừa bịp chứ? Nếu là bọn họ làm tay chân gì, phiền phức tựu lớn.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Nên không đến nỗi. Nếu thật sự như vậy, đó chính là cùng khắp thiên hạ là địch. Nơi đây hoàn cảnh coi như lại ác liệt, cũng khó có thể nhốt lại cao cấp Giới Vương. Như cái kia chút đại yêu đại ma, còn có ta Nhân tộc cường giả, toàn bộ đi tìm bọn họ để gây sự, Thủy Thần Cung mạnh hơn cũng không ngăn được.”

Nói, lập tức vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về bốn phương tám hướng nhìn tới, lập tức xuyên thấu vô số Thủy vực, tìm kiếm phương hướng.

Đột nhiên, một đôi to lớn ngưu nhãn lộ ra ở trước mắt, Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, vội vàng thu về ánh mắt, hỏi: “Ma Ngưu đại nhân, làm sao vậy?”

Chính là Đại Lực Ma Ngưu Vương đang ngó chừng hắn.

Đại Lực Ma Ngưu Vương mặt không hề cảm xúc, nói: “Ngươi trông xem cái gì?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, chỉ vào nào đó cái phương vị, nói: “Này mặt, thật giống có một dãy núi.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương to lớn trong hai con ngươi, nổi lên một tia gợn sóng, nói: “Tốt, vậy thì đi này mặt nhìn.”

Ngay sau đó một người trước tiên, thân thể to lớn ở dương nước bên trong mở đường, như vào không có gì cảnh giới.

Yêu tộc to lớn kia xương thú, lập tức theo sát phía sau.

Dương Thanh Huyền nói: “Đuổi tới.”

Công Thâu Khánh điều khiển Độ Thiên Chi Phiệt, theo sát sau lưng Yêu tộc.

Còn lại bách tộc, cũng là chậm rãi chuyển chuyển động thân thể, đi theo phía sau.

Này dương nước áp lực cùng trở ngại rất lớn, lờ mờ nhìn thấy cái kia mặt có sơn võ tu, không cao hơn mười người.

Đại Lực Ma Ngưu Vương chính là một, chỉ là không dám xác định, hắn biết Dương Thanh Huyền có Hỏa Nhãn Kim Tình, vì lẽ đó hỏi dò xác nhận.

ht

tp://truyencuatui . net/

Mấy vạn người ở bên trong nước tiềm hành một trận, quả nhiên nhìn thấy phía trước có to lớn cản trở, đứng sững ở nước bên trong, hình giống, xác thực như là một ngọn núi lớn.

Ở sơn trung ương, lõm xuống tảng lớn, hình thành một cái con mắt giống như lổ thủng khổng lồ, vô số dòng nước chậm rãi chảy vào bên trong.

Mọi người đi tới lỗ thủng đầu trên, đều là kinh hãi nhìn.

Này ngọn núi hết sức kỳ quái, cũng không phải là tự nhiên sinh thành, mà như là nằm trên đất, hình như là nhưng ở đây.

Mô Sâm cả kinh nói: “Này núi... Cận Âu ngươi mau nhìn...”

Cận Âu nói: “Là có chút cảm giác quen thuộc, cái kia lỗ thủng hình như là... Một cái sơn động?”

Đại Lực Ma Ngưu Vương thân thể to lớn đột nhiên chấn động, trong miệng phát sinh cổ quái tiếng gào, đưa tay đi phía trước một trảo.

“Ầm ầm!”

Vô số dòng nước khuấy động, như gió xoáy giống như đánh xuống, đem hang núi kia bốn phía ăn mòn cùng kỳ dị thảm thực vật toàn bộ thanh trừ hết sạch, lộ ra nguyên bản dáng dấp.

Ở đằng kia cửa động đầu trên, dùng cổ chi yêu văn, khắc bốn chữ lớn, tuy bị năm tháng cùng dương nước ăn mòn lợi hại, nhưng chữ viết bất diệt, vẫn như cũ rõ ràng lộ ra ở trước mắt mọi người.

Dương Thanh Huyền thông hiểu thượng cổ bí mật văn, một hồi liền đọc ra chữ này, “Thủy Liêm động thiên.”

Yêu tộc mọi người không khỏi hoảng hốt.

Bốn chữ này phảng phất có loại ma lực giống như, làm sở hữu Yêu tộc, không không câm như hến.

Đại Lực Ma Ngưu Vương hét lớn một tiếng, thân thể khôi ngô loáng một cái, liền hướng cái kia trong động kích bắn mà đi.

Cận Âu quát lên: “Đuổi tới!”

To lớn hung thú yêu cốt ở bên trong nước phát sinh vuốt nhẹ thanh âm, không ngừng đem nước sông đẩy ra, hướng về phía trước đi.

Dương Thanh Huyền trong con ngươi kim quang lấp lóe, không thấy rõ cái kia bên trong động cảnh tượng, nhưng cũng có loại cực mạnh rung động, như là bên trong động có vật gì, hết sức hấp dẫn hắn, quát lên: “Đuổi tới.”

Mấy vạn người theo Đại Lực Ma Ngưu Vương, đồng thời tiến nhập cái kia Thủy Liêm động thiên bên trong.

Bên trong một hồi trở nên quang minh, càng là không có có nước chân không, to lớn kia mực nước áp lực cùng tính ăn mòn nháy mắt biến mất.

Trong hư không một mảnh mờ mịt màu xám, như là rách nát Ám Trầm thế giới, vô số đen tối quang ảnh, ở bên trong chìm nổi đi khắp.

Mỗi người đều cảm thấy cực kỳ ngột ngạt, này chút bồng bềnh ở không trung mờ mịt quang ảnh, tất cả đều là từ nước bên trong tràn ra không khí dơ bẩn.

Có chút thậm chí hoá hình thành quái, hướng về mọi người nhào tới.

Nhưng có thể sống đến bây giờ, đều là những người nào? Tự nhiên không sợ, giở tay giở chân trong đó, liền đem này chút ô uế hoá hình đánh tan, mở ra một con đường đến, nối thẳng phía trước.

Tất cả mọi người thu rồi nguyên khí thần thông, cẩn thận cùng sau lưng Đại Lực Ma Ngưu Vương.

Này bên trong động tất cả đều là hư không mịt mờ, không gặp tận đầu.

Nhưng Dương Thanh Huyền mãnh liệt cảm thấy, phía trước truyền đến làm hắn khiếp đảm sức mạnh, hoặc là đồ vật, để hắn không nhịn được đi về phía trước, thậm chí tăng nhanh bộ pháp.

“Đây là...”

Xuyên qua mấy tầng ô uế nơi, đột nhiên thế giới trở nên thanh minh, một mảnh kim quang đại phóng.

Không biết từ nơi nào đến nguồn sáng, phảng phất là cái thế giới này quang minh chi nguyên, phóng xuống vô số ánh sáng màu vàng óng, chiếu sáng cả thế giới.

Ở đây kim quang trong thế giới, không có nửa điểm không khí dơ bẩn.

Toàn bộ thế giới giống như là bị một tầng uế khí bao quanh bảo ngọc, giờ khắc này lộ ra hoa sáng quắc.

Đại Lực Ma Ngưu Vương run giọng nói: “Thiên Hà trấn đáy Thần trân! Đây là Thiên Hà trấn đáy Thần trân bên trong 13500 thế giới!” Hét lớn một tiếng sau, toàn bộ người tựu đi về phía trước kích bắn mà đi.

Mấy vạn người nghe vậy, không bất đại kinh.

Chung Hiệt quát lên: “Đuổi!”

Chúng ma đầu lóe lên, hóa ra trên trăm đạo hắc khí độn quang, đuổi hướng về Đại Lực Ma Ngưu Vương.

Còn dư lại mấy vạn võ tu, không khỏi là trở nên trong lòng cuồng nhiệt, cái kia trong truyền thuyết Thánh khí, Yêu Đế không đã từng chấp chưởng tuyệt đại thần binh, ngay ở kim quang này phía trước, nơi nào còn kiềm chế được.

Vô số độn quang bay lên, đi về phía trước kích bắn.

Dương Thanh Huyền trong đôi mắt kim quang sáng quắc, nói: “Chúng ta cũng đi!”

Chính Tinh Minh đám người đều là bóng người loáng một cái, đi phía trước đuổi theo.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1793: Linh Hầu Chặn Đường, Thề Sống Chết Cuộc Chiến

Bên trong thế giới, kim quang lưu chuyển.

Soi sáng ở mỗi người trên người, có loại da dẻ đâm nhói cảm giác, như là bị đao tước.

Nhưng có thể sống đến bây giờ, không khỏi là cường giả đương thời, điểm dị thường này hoàn toàn ở chịu đựng trong phạm vi.

Đoàn người đi về phía trước chốc lát, cái kia ánh vàng trở nên cường thịnh gấp trăm lần, một đạo già nua cổ xưa thanh âm, từ bên trong truyền ra, “Tất cả đứng lại. Thiên Hà trấn đáy Thần trân không phải là các ngươi có thể mơ ước, đều trở về đi thôi.”

Mọi người hoảng hốt, bên trong lại có thể có người?

Dương Thanh Huyền càng là tâm thần rùng mình, thanh âm này, chính là ngày ấy cảm ngộ đại đạo thời gian, ở vòm trời bên trên ánh vàng bên trong gặp, hùng hồn mà trầm trọng.

Thi Diễn hãi tiếng nói: “Chẳng lẽ là Không Đế đại nhân?”

Lời vừa nói ra, mấy vạn cường giả, không không sợ đến lùi về sau, không ai dám ở lên trước một bước.

Dương Thanh Huyền, Chung Hiệt, Cận Âu các yêu tộc người, đều là đem ánh mắt nhìn phía Đại Lực Ma Ngưu Vương.

Tại chỗ sở hữu trong vũ tu, duy có Đại Lực Ma Ngưu Vương là gặp Vạn Cổ Trường Không, đồng thời còn cùng tranh tài quá.

Đại Lực Ma Ngưu Vương lạnh rên một tiếng, trong lỗ mũi phun ra tảng lớn mây khói, đem ánh vàng chấn động đến mức hoảng hốt tung bay, khinh thường nói: “Là ai ở đây giả thần giả quỷ? Ở bản Đế trước mặt, ngươi tính toán thơm bơ vậy sao, lăn ra đây!”

Hỗn thiết côn nắm trong tay, mạnh mẽ chấn động, toàn bộ thế giới kịch liệt lay động, một mảnh trời đất quay cuồng.

“Đại Lực Ma Ngưu Vương! Dừng tay!”

Kim quang nơi sâu xa, truyền đến một tiếng sợ uống cùng gào thét, lập tức hiện ra một vị thân ảnh khổng lồ, như núi lớn lộ ra ở trước mắt mọi người, một điểm điểm trở nên rõ ràng.

Thân ảnh kia tướng mạo như viên hầu, thân cao lưng rộng, toàn thân bộ lông bạc trắng, bắp thịt nhưng là mười phần tráng kiện, một đôi khỉ mắt vẩn đục vô quang, tay xách một thanh xưa cũ chiến đao, chuôi đao trên viết một cái cổ yêu văn.

“Đây là... Linh hầu... Không Đế đại nhân?!”

Cận Âu các yêu tộc, không khỏi là hoảng hốt, ở đằng kia như núi cao thân thể khí thế áp bức hạ, cả kinh không ngừng lùi lại.

Vạn Cổ Trường Không chính là linh hầu bộ tộc, mà trước mắt này lớn khỉ dáng dấp, chính là linh hầu bộ tộc đặc thù.

Mấy vạn võ tu, hàm cái đương thời một nhiều hơn phân nửa cường giả, không không sợ hãi sợ muôn dạng, trực tiếp bắt đầu sinh ý lui, từng bước một hướng về phía sau thối lui.

Thi Diễn thấp giọng cả kinh nói: “Minh chủ?” Nghĩ muốn cố vấn Dương Thanh Huyền ý kiến, để tiến một bước làm việc.

Dương Thanh Huyền nói: “Này khỉ không phải Vạn Cổ Trường Không.”

Chính Tinh Minh cường giả sững sờ, không biết Dương Thanh Huyền là như thế nào phán đoán, nhưng ngữ khí mười phần khẳng định, cũng là nửa tin nửa ngờ, hơi hơi trấn định chút.

Chỉ cần không phải trong truyền thuyết Không Đế, bọn họ có mấy vạn người, bất cứ kẻ địch nào đều đủ để một trận chiến.

Đại Lực Ma Ngưu Vương cười quái dị nói: “Đùa giỡn, ta đến lúc đó ai. Hóa ra là ngươi này lão hầu tử, Băng, làm sao, ngươi còn chưa có chết sao? Cũng hoặc là lấy một loại khác trạng thái tồn tại?”

Cận Âu cả kinh nói: “Yêu vương Băng đại nhân?”

Đại Lực Ma Ngưu Vương gật đầu nói: “Năm đó linh hầu bộ tộc, không tín nhiệm nhất cùng đắc lực bốn vị thủ hạ một trong.”

Mô Sâm nói: “Ta cũng từng nghe tới, không đại nhân thủ hạ ngựa, lưu, ba, Băng bốn đại yêu vương. Này linh hầu càng là Yêu vương Băng đại nhân.”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia yêu khỉ chiến đao trong tay, chuôi đao nơi cổ yêu văn, chính là một cái “Băng” chữ, trong đầu không khỏi nhớ tới năm đó ở Huyền Dạ đại lục đã gặp ba, tương tự chiến đao, chỉ có điều trên đó chữ là “Ba”, sẽ không biết hai vị khác ngựa, lưu yêu Hầu Vương bây giờ ở đâu.

Đại Lực Ma Ngưu Vương khuôn mặt hồi tưởng vẻ, nhìn Băng nói: “Làm sao lại lưu ngươi ở đây, không đây?”

Lớn khỉ Băng nói: “Đại Đế từ lâu vượt qua bên ngoài tam giới, không ở trong ngũ hành, chỉ chừa hạ ta một bộ thân thể tàn phế ở đây trấn thủ. Đại Lực Ma Ngưu Vương, ngươi thân là một đời mới Yêu Đế, làm kế thừa Đại Đế chi niệm, cùng ta một đạo trấn thủ nơi đây."

Đại Lực Ma Ngưu Vương hoàn toàn biến sắc, hỗn thiết côn ở trong tay vung lên, cả giận nói: "Bản Đế tự có mình ý nghĩ, tại sao kế thừa cái kia con khỉ ý nghĩ? Băng, nể tình đều là năm đó người quen, ngươi mau chóng lùi cho ta hạ, có thể tha cho ngươi không chết. Bằng không đừng trách ta không cho không mặt mũi!"

Băng mở mồm ra, nhếch mọc răng răng, khuôn mặt rõ ràng hiện rõ ở trước mặt mọi người, da dẻ loang lổ mục nát, lộ ra bên trong ám sắc cốt nhục, theo khuôn mặt tác động mà chảy ra màu đen máu mủ, nhìn thấy được dữ tợn khủng bố.

"Thi, thi thể?!"

Mọi người không khỏi hoảng hốt, Băng thân thể từ kim quang bên trong hoàn chỉnh bày ra, càng tản ra mục nát cùng thối rữa khí tức.

Băng nhấc lên đao đến, cười thầm: "Không dùng cho Đại Đế mặt mũi, Đại Đế cũng không tới phiên ngươi tới nể tình."

Hai tay cầm đao, tựu quay về Đại Lực Ma Ngưu Vương chém tới.

Vô số kim quang nháy mắt tràn vào trong đao, loang lổ trên thân đao, vô số hoa văn cùng phù hiệu ở mặt trên lấp lóe, trong khoảnh khắc trở nên mới tinh như tắm.

Một đạo to lớn ánh đao ở không trung ngưng tụ thành, trực tiếp đem toàn bộ thế giới bổ nứt!

Đại Lực Ma Ngưu Vương giận dữ, quát: "Không biết điều, đồ không biết sống chết! Vậy thì đi chết đi!"

Hỗn thiết côn vừa nhấc, tựu quét ngang qua.

“Oanh!”

To lớn màu vàng đao quang, như ngân hà rơi hạ, bị đen nhánh hỗn thiết côn một đánh, mặt trên Linh Quang một chút tựu ngưng trệ ở, sau đó như pha lê giống như rạn nứt, hóa thành đầy trời điểm điểm ánh vàng.

Băng thân thể lớn như vậy chấn động, trực tiếp bay ngược ra ngoài.

Vô số phá toái kim quang tung bay ở bốn phía, bị thân thể của hắn hút vào, cái kia chút mục nát chỗ, bị một điểm ăn lót dạ đầy, thân thể trái lại trở nên càng giàu có kiên cứng.

Băng hai chân tách ra, ở không trung liều mạng giẫm lên một cái, đem thân thể của chính mình ổn định, trình bại quỳ tư thế, bên phải tay cầm chiến đao.

Đại Lực Ma Ngưu Vương đầy mặt âm trầm cùng sát khí, nhấc theo hỗn thiết côn đi tới, nói: “Cho thể diện mà không cần đồ vật, hôm nay không đem ngươi gõ tan xương nát thịt, ta liền không phải Đại Lực Ma Ngưu Vương!”

Bách tộc đều là hai tay lau vệt mồ hôi, bị Đại Lực Ma Ngưu Vương sức mạnh chấn nhiếp.

Rất nhiều võ tu hướng về bốn phương tám hướng tản ra, trình một nửa hình tròn hình cung hình thái, xa xa vây nhốt Băng. Nghĩ chờ Băng bị giết chết, tựu ngay lập tức vọt vào.

Nếu Băng trấn thủ ở đây, Thiên Hà trấn đáy Thần trân nên ở sau thân thể hắn cách đó không xa.

Cái kia chút phá toái ánh vàng, hội tụ đến Băng trống rỗng bên trong cặp mắt, dần dần ngưng tụ ra con mắt màu vàng óng, bắn ra lạnh lùng hàn mang cùng cười nhạo.

To lớn tay trái nắm tay duỗi ra, chậm rãi mở ra năm ngón tay.

Nơi lòng bàn tay kéo một cái xưa cũ hồng hộp, mặt trên miêu tả kim văn.

Băng trên mặt mang theo kính sắc, thận trọng dùng ngón tay, theo trên cái hộp kim văn miêu tả một lần.

Hộp nhất thời bị đánh mở, bên trong nằm một căn màu vàng mềm châm, nhìn kỹ lại, nhưng là một căn màu vàng lông tơ.

Băng trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn, đột nhiên hít một hơi, sau đó lâu dài thở ra, thổi tới cái kia căn hào trên lông.

Lông tơ lập tức phiêu diêu mà lên, ở không trung biến thành một đoàn kim quang.

Sau đó lấy tốc độ đáng sợ chia ra đến, đổ nát thành vô số chùm sáng, từng cái chùm sáng ở không trung lấp loé chi hạ, tựu biến ảo thành một con khỉ, trên người mang theo cực mạnh sóng năng lượng cùng thô bạo khí.

Băng hiện ra được hưng phấn dị thường, nhảy nhót tưng bừng, vung tay lên, “Hì hì hì hì, ha ha ha ha, tiến lên!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1794: Vung Đậu Thành Binh, Thế Giới Lực Lượng

Vô số hầu tử ở trên hư không trên cào đầu làm tai, đắc lệnh sau, tất cả đều nhe răng trợn mắt, chít chít gầm to xông về mọi người.

“Cái gì? Đây là!”

Tất cả mọi người không khỏi kinh hãi, này chút bỗng dưng sinh thành hầu tử, không khỏi là mạnh mẽ đến cực điểm, đại bộ phận đều có Giới Vương tu vi, yếu nhất cũng là Khuy Chân tồn tại!

Thi Diễn cả kinh nói: “Ảo giác?”

Dương Thanh Huyền một mảnh Hỏa Nhãn Kim Tình, nhìn chằm chằm cái kia chút bay tới hầu tử, trầm giọng nói: “Không là ảo giác! Tuy rằng ta cũng không rõ ràng xảy ra chuyện gì, nhưng này chút hầu tử toàn bộ là thật!”

Đại Lực Ma Ngưu Vương hắc trầm mặt, giận dữ hét: “Giết! Đem này chút hầu tử toàn bộ chém tận giết tuyệt! Này chút hầu tử là trống không biến hóa thuật, là một chủng loại giống như Hóa Hư là thật cùng Vung đậu thành binh thần thông. Vừa nãy cái kia cọng tóc gáy bên trong ẩn chứa không lưu lại sức mạnh. Đại gia yên tâm, này quỷ hầu tử trên người nhiều nhất một căn như vậy lông tơ, hắn không thể lại biến lần thứ hai, giết sạch này chút hầu tử thì không có sao!”

Nói, nhấc lên hỗn thiết côn tựu đi về phía trước đánh tới.

Hư không một chút vặn vẹo, hỗn thiết côn hạ nháy mắt cuốn vào bảy, tám con hầu tử, trực tiếp bị đánh nổ tung, nổ tung thành một điểm kim quang tản đi.

Đại Lực Ma Ngưu Vương trọng rên một tiếng, một đôi mắt trâu nhìn chằm chằm Băng, đằng đằng sát khí.

Hắn chính là cùng không tranh cướp Yêu Đế tồn tại, tuy rằng cuối cùng bị thua, cũng là cái thế nhất phương cường giả.

Nhưng ở Băng trong miệng, nhưng đưa hắn nói không đáng giá một đồng, này trực tiếp chọc giận tới Đại Lực Ma Ngưu Vương, sinh ra mãnh liệt sát tâm.

Dương Thanh Huyền có chút lo lắng liếc mắt nhìn Băng, nhưng nháy mắt đã bị một bầy khỉ vây lên, chỉ có thể rút ra chiến kích, hướng về này chút hầu tử lướt đi.

[truyen cua tui . net]❤http://truyencuatui. n et

Từng cái con khỉ sức mạnh đều cực kỳ chân thực, liền ngay cả Hỏa Nhãn Kim Tình đều không nhìn ra chút nào đầu mối, có ở một kích chém giết chi hạ, nhưng trực tiếp hóa thành ánh vàng biến mất.

“Hả?”

Tay cầm chiến đao Băng, đột nhiên trong mắt ánh vàng lóe lên, từ chỗ xa xa nhìn chăm chú lại đây, bén nhọn ánh mắt rơi trên người Dương Thanh Huyền, trên mặt lộ ra vẻ bừng tỉnh.

Dương Thanh Huyền trong lòng sinh ra ý nghĩ, cùng Băng bốn mắt tương giao, hai người đều là trong hai con ngươi một mảnh ánh vàng, chỉ có điều Dương Thanh Huyền càng Linh Động, cái kia ánh mắt phảng phất có sinh mệnh.

“Chết đến nơi, còn nhìn về phía nơi nào? Coi là thật không có đem bản tọa để ở trong mắt a, hôm nay không đem ngươi tan xương nát thịt, khó tiêu mối hận trong lòng của ta!”

Đại Lực Ma Ngưu Vương thân thể to lớn, trực tiếp xuất hiện sau lưng Băng, nhấc lên gậy đánh liền hạ xuống.

Băng kim đồng co rụt lại, mặt lộ vẻ dữ tợn, cự đao phản chém tới.

“Oành!”

Hai cái binh khí va chạm chi hạ, tuôn ra vô số bén nhọn bão táp, thổi hướng về bốn phương tám hướng, toàn bộ màu vàng hư không vì đó kịch liệt rung động.

Bất quá giằng co nửa cái hô hấp, Băng đã bị đánh bay ra ngoài, toàn thân bị thiết côn đen sức mạnh bao phủ, lông tơ từng căn từng căn nổ lên, trong miệng phát sinh kịch liệt kêu thảm thiết.

Đại Lực Ma Ngưu Vương cười lạnh nói: “Rác rưởi. Ngươi gia chủ tử trào phúng ta còn có thể, ngươi toán cái gì cẩu vật, cũng dám đối với ta mở miệng bất kính, chết đi!”

Hắc thiết bổng loáng một cái, lần thứ hai đánh rớt xuống.

“Oành!”

Băng hai tay cự đao đón đánh, toàn bộ thân hình không gãy vỡ mở, trong miệng phát sinh bất khuất tiếng rống to.

“Oành!”

Màu vàng chiến đao một chút Băng đoạn, Băng lại bị đánh bay ra ngoài.

Lớn như vậy khỉ trên người, hoàn toàn không có có một giọt máu chảy ra, chỉ là màu vàng tản đi sau, cái kia thối rữa da thịt hiển hiện ra, ở trong hư không một điểm vạch trần nát tiêu tan.

Băng đem đoạn đao xuyên tại bên người hư không, càng ngồi xếp bằng xuống, hai tay bấm quyết, che ở Đại Lực Ma Ngưu Vương trước mặt.

Đại Lực Ma Ngưu Vương nhấc theo gậy lên trước, quát lên: “Cút!”

Đang muốn nhấc theo côn ở lại đánh, chỉ cần lại một đòn, liền có thể đem này thi khỉ đánh tan xương nát thịt.

Đột nhiên, Băng trong tay quyết ấn biến đổi.

Bấm ra một cái quái lạ tư thế, vô biên ánh vàng từ lòng bàn tay khuếch tán, sau đó năm tâm hướng lên trên, toàn bộ người cùng cái kia ánh vàng hòa làm một thể.

Đại Lực Ma Ngưu Vương tựa hồ cảm ứng được cái gì, trong hai con ngươi lộ ra kinh sợ, cái kia đang muốn đánh tới hỗn thiết côn trực tiếp thu về, càng đưa ngang trước người, làm ra phòng ngự tư thế, chân hạ không tự chủ được lui một bước.

Dương Thanh Huyền vẫn đang chú ý hai người chiến đấu, gặp Đại Lực Ma Ngưu Vương dáng dấp như vậy, mà cái kia Băng trên người kim quang, tựa hồ dẫn được trong cơ thể mình máu tươi rung động, lập tức nghĩ tới điều gì, càng là trong lòng chấn động dữ dội, quát lên: “Đại gia cẩn thận! Sợ có biến cố!”

Chính Tinh Minh mọi người đang cùng bầy khỉ chém giết, nghe vậy đều là đề phòng lên, nhiều hơn một tưởng tượng.

Băng trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, châm chọc nhìn chằm chằm Đại Lực Ma Ngưu Vương, nói: “Ta trào phúng ngươi thì lại làm sao? Năm đó bại cho nhà ta Đại Đế, một điểm tiến bộ đều không có, hiện tại càng là để ta xem thường. Chỉ bằng ngươi này phó gấu dạng, còn muốn chia sẻ Thiên Hà trấn đáy Thần trân? Nếu như Đại Đế ở đây, một ngón tay đầu liền muốn ngươi biến thành tro bụi. Hiện tại Đại Đế tuy rằng không ở, mặc dù là ta, muốn thu thập ngươi cũng tay đến bắt giữ.”

Băng hét lớn một tiếng, hai tay đột nhiên hướng lên trời vỗ tới.

Bốn phía hư không chấn động, một mảnh vô ngần ánh sáng màu vàng óng, phá hư mà đến, ở toàn bộ trong hư không kịch liệt xoay tròn.

Một đạo đạo thế giới màu vàng óng lực lượng lần lượt đánh rơi, ở Băng trên song chưởng khuếch tán, chấn động tới bốn phương tám hướng.

Đại Lực Ma Ngưu Vương vừa giận vừa sợ, vô số kim quang tự Băng song chưởng bên trong gột rửa đi ra, phá mở vạn pháp, mạnh mẽ đánh vào hỗn thiết côn trên, ngăn trở hắn uy năng, khiến cho không cách nào đi tới, thậm chí từng bước lùi về sau.

“Đó là cái gì?!”

“Trấn Hải Thần trân sắt!”

Mọi người sợ sợ trong tiếng, vô biên vô ngân thế giới lực lượng bên trong, lờ mờ có thể thấy được một khối Thần trân sắt, khuếch tán ra vô hạn kim quang, làm cho khí tức trong thiên địa cùng năng lượng không ngừng cuồn cuộn phá nát.

“Đúng là Thiên Hà trấn đáy Thần trân sao?!”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, vội vàng ném ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, đem bốn phía Chính Tinh Minh người bọc lại. Đồng thời hai tay cầm kích, liều mạng chống đối đáng sợ kia thế giới lực lượng.

Cái kia từng đạo từng đạo khỉ ảnh, đều ở đây ánh vàng hạ nổ tung, thậm chí là hóa thành kim quang một bộ phận, hướng về sở hữu bách tộc võ tu bao phủ tới.

Mỗi người đều nơi sâu xa ở đây không gian thật lớn trong nước xoáy, thất kinh.

Ngàn dặm hư không trực tiếp đổ nát, toàn bộ một trời một vực mắt Thủy vực đều là hất nổi sóng, Lôi Xà giống như năng lượng không ngừng phun ra, vô số võ giả ở đằng kia kim quang chi hạ, trực tiếp linh nhục toàn diệt, dường như gặp có thể một cơn hạo kiếp.

Mỗi cái võ tu, chủng tộc, đều liều mạng toàn lực chống đối này sức mạnh hủy thiên diệt địa.

Dương Thanh Huyền đột nhiên linh thức lóe lên, ở đằng kia vô biên kim quang bên trong, đột nhiên có một đạo thân ảnh khổng lồ hiện ra, đang cúi đầu quan sát.

Dương Thanh Huyền thân thể run lên, cả kinh nói: “Băng?”

Thân ảnh kia chính là yêu hầu Băng, chỉ có điều trên người không có nửa điểm mục nát phá toái dáng vẻ, khuôn mặt tường hòa, thân thể cường tráng, cả người mỗi một sợi lông bên trong, đều tràn đầy sung mãn sức mạnh.

“Ba, hắn đã chết sao?”

Băng an tường nhìn Dương Thanh Huyền, chậm rãi hỏi.

Dương Thanh Huyền trong lòng rung động sau, gợn sóng chậm rãi bình phục lại, trả lời: “Chết rồi.”

Băng mặt không hề cảm xúc, phảng phất đã sớm biết kết quả này, nói: “Ngươi đã thu được một giọt Đại Đế tinh huyết, chiếm được bộ phận truyền thừa, chính là cùng Đại Đế người hữu duyên.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1795: Thần Trân Sắt Dấu Ấn, Trời Quang Vãn Chiếu

Băng giơ tay lên, lòng bàn tay ngưng tụ ra một điểm kim quang, dường như long lanh đẹp lạ thường Hổ Phách.

Cường đại tinh thuần khí tức từ bên trên phát tán đi ra, theo Băng thủ ấn biến hóa, cái kia kim quang không ngừng biến hóa trạng thái, cuối cùng biến thành lớn chừng bàn tay ấn quyết, dường như nhỏ luân bàn, khắc hoạ vô số cổ yêu văn tự, chậm rãi đến gần sát Dương Thanh Huyền, lại đi vào trong cơ thể hắn.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đây là cái gì?”

Ấn ký kia mạnh, xuyên thấu thân thể của hắn cùng linh hồn, như vào không có gì cảnh giới, để hắn không có một chút nào sức chống cự.

Này dấu ấn vào cơ thể, đồng thời có cỗ lạnh lẽo mà cảm giác quen thuộc.

Cùng tuần này ngày ánh vàng thế giới, phảng phất giống nhau như đúc.

Băng nói: “Đây là cùng Thần trân sắt liên lạc dấu ấn. Có này dấu ấn, ngươi liền có thể nhận biết được Thần trân thiết tồn tại, thậm chí mượn dùng nó sức mạnh.”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, hỏi: “Thần trân sắt, tựu ở phụ cận đây sao?”

Băng không đáp, mà là nói ra: “Này một trời một vực chi nhãn, sắp đổ nát. Ngươi cũng không tiếp tục muốn tới nơi đây, mặc dù đến đây, cũng không tìm được này Thủy Liêm động thiên. Thần trân thiết sức mạnh đem sẽ mặc xuyên thấu qua Thiên Hà, thẳng đến Vong Xuyên, đem trọn cái Thủy vực mất thăng bằng trấn áp. Mà nhiệm vụ của ta, cũng hoàn thành. Từ nay về sau, ta tự do rồi.”

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Nói rõ một chút a!”

Nhưng Băng nhưng là khẽ mỉm cười, một tay bấm quyết, thân thể cùng thế giới này một đạo, một điểm vạch trần vỡ ra, cuối cùng bị kim quang một quyển tựu tiêu tan hư vô.

Đúng lúc này, toàn bộ Thủy Liêm động thiên hoàn toàn tan vỡ, sở hữu võ tu đều là cả người chấn động, lập tức mất đi ngũ giác giác quan thứ sáu.

Một trời một vực chi nhãn bên trong một đạo bắn ra một đạo phá nát vạn dặm kim quang, đem vô tận Thiên Hà mực nước đánh nát, bắn về phía mịt mù không cũng biết vô cùng xa xa.

…

Ở Thủy Thần Cung đường nối màu vàng phía trên, năm bóng người bỗng dưng mà lập, trường bào vang vọng, phảng phất ở trò chuyện với nhau cái gì.

Thỉnh thoảng có võ tu xuất hiện, khiếp sợ nhìn mấy người một chút, tựu nhảy vào cái kia đường nối màu vàng, hướng về một trời một vực chi nhãn chạy đi.

Đều là từ tinh vực bốn phương tám hướng chạy tới cường giả, bởi vì đến muộn.

Năm người kia đối với đường nối cùng người bên ngoài, nhắm mắt làm ngơ.

Trong đó bốn người, chính là Tư Thủy Tứ Thánh, sắc mặt cực kỳ trắng xám, nhìn Huyền Thiên Cơ hai mắt, toàn bộ đều tràn đầy lớn lao hoảng sợ.

Bốn người nhìn thấy được cực kỳ bình thường, nhưng Lưu Diệp, Ốc Đức khóe miệng, lơ đãng tràn ra máu tươi, trực tiếp chảy vào phần gáy.

Hai người khác, Tư Khải cùng Úy Cẩm, trên trán bốc lên mồ hôi lạnh, hai tay ở trong tay áo bào run không ngừng, lờ mờ có Huyết Châu giọt hạ.

Giờ khắc này bốn người câm như hến đứng ở không trung, càng không dám tự ý động một chút.

Huyền Thiên Cơ lại cười nói: “Nhận được bốn vị đại nhân chỉ điểm một, hai, mới vừa hai vấn đề, có thể trả lời đi?”

Lưu Diệp trong lòng run lên, bắp thịt trên mặt không ngừng run rẩy, cường hành ổn định tình cảm xuống, nói: “Cung chủ đại nhân cảnh giới tu vi, cùng với tu luyện Thiên Thần Quyết thiên số, chúng ta thân phận thấp kém, thực sự không thể nào biết được.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Tư Thủy Tứ Thánh, nhưng là Thủy Thần Cung cung chủ trực tiếp quản hạt bốn vị Thánh Chủ. Nếu như Lưu Diệp đại nhân tự nhận thân phận thấp kém, cái kia liền trực tiếp hóa thành đại địa hạt bụi nhỏ được rồi.”

Huyền Thiên Cơ giơ tay lên, bên trong một mảnh ánh vàng lấp lóe.

Lưu Diệp hoàn toàn biến sắc, ba người khác cũng là sợ sợ muôn dạng.

Lưu Diệp vội vàng nói: “Ta nghĩ tới rồi, hai vị cung chủ đại nhân tu luyện chính là Thiên Thần Quyết trang thứ ba vạn pháp hồi tưởng! Cho tới hai vị tu vi của đại nhân...”

“Câm miệng!”

Trên bầu trời, đột nhiên truyền đến một đạo nam tử hét lớn.

Sau đó chính là hai cỗ tuyệt cường khí tức trấn áp xuống, nháy mắt oanh trên người Lưu Diệp.

“A!”

Lưu Diệp phun ra một ngụm máu đến, đã bị đánh bay ra ngoài.

Một đạo cô gái âm thanh, băng hàn thấu xương, lạnh lùng nói: “Lưu Diệp, dám to gan tiết lộ Thần Cung bí mật, phải bị tội gì!”

Lưu Diệp vội vàng giữa trời bái hạ, hoảng sợ nói: “Cung chủ đại nhân thứ tội! Hai vị cung chủ đại nhân thứ tội!”

Nội tâm nhưng là mắng to không ngớt, mình nếu là không tiết lộ, sợ là đã chết rơi mất. Hai người các ngươi cái không tới sớm không tới muộn, một mực vào lúc này đến, đừng không phải cố ý?

Cô gái kia âm thanh lạnh lùng nói: “Sau đó lại trừng trị ngươi!”

Sau đó, hai đạo tuyệt cường khí tức, đồng loạt rơi trên người Huyền Thiên Cơ, đem khóa chặt. Sát khí lạnh lẽo như là thật, như sương lạnh xoay quanh mà xuống, ở Huyền Thiên Cơ bốn phía lượn vòng.

Huyền Thiên Cơ khẽ mỉm cười, ôm quyền nói: “Hai vị nói vậy chính là Thiên Bồng Thủy Thần Cung cung chủ, trời quang, Vãn Chiếu hai vị đại nhân.”

Giọng nam truyền hạ, lạnh lùng nói: “Đã biết là ta hai người, vậy là ngươi tự sát đây, vẫn là muốn ta hai người động thủ đây?”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Tự sát cũng tốt, hai vị đại nhân động thủ cũng tốt, trước khi chết, ta muốn biết một chuyện. Thiên

Hà trấn đáy Thần trân, thật sự vẫn còn ở Thiên Hà sao? Như vậy Không Đế đây?”

Trên hư không yên lặng một hồi.

Nam tử nói: “Ngươi không cần thiết biết rồi. Còn không mau mau tự sát, tiết kiệm ta hai người phế tay chân, ngươi cũng rơi cái không chết tử tế được.”

Huyền Thiên Cơ than thở: “Hai vị đại nhân cứ như vậy đùa giỡn bức sao? Vẫn là tu Thiên Thần Quyết tu hỏng rồi đầu óc? Ta nhìn, vẫn là hiện thân đi ra nói chuyện đi.”

Cô gái lớn tiếng phẫn nộ, lạnh lùng nói: “Muốn chết! Ca, đồng loạt ra tay giết hắn đi!”

Thanh âm nam tử quát lên: “Tốt!”

Trên hư không quang ảnh lóe lên, lập tức xuất hiện một nam một nữ huynh muội hai.

Nam tử tuổi gần trung niên, tướng mạo tuấn lãng, chỉ có điều biểu hiện âm trầm, trên người ngân bào Vô Phong cổ động. Nữ tử thân xuyên quần dài màu đỏ, dung mạo tuyệt mỹ, trong con ngươi xinh đẹp sát khí phun trào.

Hai người một khi xuất hiện, Huyền Thiên Cơ liền cảm nhận được lớn lao uy thế.

Ốc Đức, Tư Khải, Úy Cẩm tam thánh người, càng là vội vàng lóe lên, liền lên trước bái kiến, sau đó đứng ở trời quang, Vãn Chiếu phía sau, thấp giọng nói: “Hai vị cung chủ đại nhân cẩn thận, người này cực kỳ đáng sợ, tu vi sâu không lường được!”

Vãn Chiếu lạnh lùng nói: “Ngươi bốn tên rác rưởi, tự nhiên sẽ cảm thấy đối phương đáng sợ.”

Ốc Đức ba người xạm mặt lại, vội vàng cúi đầu xuống, không dám lên tiếng nữa.

“Hả?”

Huyền Thiên Cơ đột nhiên lông mày đại nhíu một cái, ánh mắt từ trời quang, Vãn Chiếu trên người di chuyển, hóa thành xanh thẳm sẫm màu, như biển rộng giống như vậy, nhìn phía hoa mỹ đường nối màu vàng.

Từng trận năng lượng đáng sợ sóng từ trong đó truyền ra.

Có mấy vị mới vừa đi vào võ tu, trực tiếp tựu truyền đến tiếng kêu thảm thiết, sau đó phá toái thân thể tựu trôi đi ra.

Trời quang, Vãn Chiếu cũng là phát hiện dị thường, tương tự ngạc nhiên nhìn nhau.

“Ầm ầm!”

Trùng kích cực lớn từ trong hư không truyền ra, toàn bộ rực rỡ đường nối, không tên tựu nứt ra vô số đường vân nhỏ, ở trên vòm trời ầm ầm tản đi.

Một luồng sức mạnh hủy thiên diệt địa tự vô cùng xa xa truyền đến.

Sau đó toàn bộ Thiên Hà mực nước kịch liệt chìm xuống, Thiên Lý trên bầu trời, tất cả đều che kín rậm rạp chằng chịt vết rạn nứt.

“Ầm ầm!”

Vô tận không gian phá nát.

Kim quang như vỡ đê đập lớn, không biết từ chỗ nào giội rửa mà đến, nháy mắt đem trời quang, Vãn Chiếu, Huyền Thiên Cơ đám người toàn bộ nuốt chửng đi vào.

Huyền Thiên Cơ đứng ở kim quang bên trong, lù lù bất động, một đôi như Tinh Uyên giống như thâm thúy con mắt, ngắm nhìn thế giới màu vàng xa xa, phảng phất đăm chiêu.

Sau đó, một luồng thật lớn thế giới chi quang, màu vàng mờ mịt, tự Thiên Hà bên trong vọt ra, thẳng vào mênh mông vũ trụ.

Toàn bộ Thiên Hà ở đằng kia kim quang bao phủ chi hạ, trở nên vạn phần mỹ lệ.

Hào quang màu vàng óng kia xuyên thấu hư không, vị diện, thậm chí là vũ trụ, ai cũng không biết nó sắp biến mất ở phương nào.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1796: Chúng Sinh Đồ Thán, Thiên Hạ Cắt Cứ

“Đều xếp thành hàng, mỗi người lĩnh một thanh linh xúc, nhiệm vụ của tháng này là năm triệu linh thạch cực phẩm, nếu như đào không ra được, tựu toàn bộ vùi vào này cực hạn sơn mạch!”

Chỗ này trong dãy núi bị đào một cái hầm, sâu không thấy đáy, đâu đâu cũng có quáng động, giống như là tổ ong giống như, vô số người ra ra vào vào, đào mỏ vận chuyển.

Một cái nào đó cơ giác mụn nhọt, mấy tên Nhân tộc người tụ lại cùng nhau tán gẫu, bọn họ đều là bị bắt đến đào mỏ nô lệ, ở đây khắp nơi tiếng oán than dậy đất.

“Nhược Tà Thành từ xưa tới nay chính là Tinh Dã đại lục trọng yếu linh thạch cung cấp nơi, bây giờ lại bị Trùng tộc hoàn toàn chiếm lĩnh. Mất đi khối này tài nguyên, toàn bộ Tinh Dã đại lục Nhân tộc đều phải bị áp chế cùng đuổi.”

“Ai, thiên hạ đại loạn, dân chúng lầm than. Chúng ta võ tu còn quá không lên ngày thật tốt, những người phàm kia thì càng khỏi phải nói. Tự Nhân Hoàng khai sáng kim cổ cục diện tới nay, chưa từng bi thảm như vậy quá.”

“Xuỵt. Nhỏ giọng một chút, chúng ta khá tốt. Nghe nói cái khác đại lục, bị dị tộc chiếm lĩnh nơi, đều là trực tiếp đồ thành. Đã không biết bao nhiêu tộc nhân chết ở dị tộc trong tay.”

“Hừ, ngươi cho rằng Trùng tộc thật có tốt như vậy tâm? Nếu không phải là chúng ta còn có giá trị, có thể đào mỏ, ngươi nghĩ rằng chúng ta có thể sống sao?!”

“Ai. Rối loạn âm dương tạo hóa, thật chẳng lẽ là bộ tộc ta đại kiếp nạn? Tự Vong Xuyên bị đánh nát, âm dương mất thăng bằng sau, tựu bách tộc phân tranh ra, quần ma loạn vũ. Các loại sinh động ở cổ chi thời đại chủng tộc, một hồi tất cả đều xông ra, cắt chiếm bộ tộc ta tài nguyên, giết tộc nhân ta.”

“Tục truyền Chính Tinh Minh minh chủ Dương Thanh Huyền, đã đạt được Thiên Hà trấn ngọn nguồn Thần trân, đem trọn cái tinh vực Âm Dương nhị khí ổn định rồi, nhưng biến động vị diện thế năng, nhưng không cách nào một hồi vững chắc, mới vị diện thế cuộc ở không ngừng diễn biến cùng hình thành. Rất nhiều tiểu vị mặt cùng tiểu động thiên, một chút được đại thế, đều từ ban đầu vị trí biến hóa ra, tựa hồ muốn hình thành mới vị diện. Ai, thực sự là nội ưu ngoại hoạn a.”

“Chư vị không cần lo lắng, dị tộc giờ khắc này chiếm cứ, đều là Tam Thập Tam Thiên vị diện, còn chưa có dị tộc dám vào vào Trung Ương Đại thế giới. Toàn bộ đại thế tài nguyên, vẫn như cũ khống chế ở bộ tộc ta trong tay. Chỉ tiếc, Trung Ương Đại thế giới nội đấu so với bên ngoài còn lợi hại hơn. Muốn thu thập bây giờ tàn tạ cục diện, cũng chỉ có thể được Chính Tinh Minh cùng Tinh Cung phân ra kết quả.”

Mấy người đang lén lút trò chuyện, đột nhiên phía sau vang lên tiếng bước chân, một vị toàn thân giáp xác, hình thể khôi ngô Trùng tộc tráng hán nhanh chân đi đến, giống như là một tiểu dẫn đầu, phẫn nộ quát: “Các ngươi mấy cái này đang nói thầm cái gì đó? Không đàng hoàng đào mỏ, chẳng lẽ muốn khởi dị tâm?”

Cái kia dẫn đầu trong mắt hung quang phun ra, chỉ vào mấy người này, nói: “Giết!”

Mấy người nhất thời toàn thân lạnh cả người, sắc mặt trắng bệch.

Bốn phía truyền ra tiếng ông ông, mấy con đen nhánh bọ ngựa từ hố trên vách bay lên.

Này chút bọ ngựa trên hai tay mang theo sắc bén lưỡi dao, toàn thân sát khí dâng trào, khí thế cường hãn.

Bay nhanh chi hạ, hướng về mấy người này chém vào mà tới.

“Dù sao đều là chết, liều mạng!”

Một người cắn răng hét lớn, đầy mắt đều là đồng quy vu tận quyết tuyệt.

Mấy người đều là cầm lấy linh xúc, vận chuyển chân khí trong cơ thể, nhất thời khí tức cuồn cuộn, hướng người cầm đầu, liền muốn bầy mà công.

“Hừ, không biết tự lượng sức mình.”

Cái kia dẫn đầu cười nhạo một tiếng, bàn tay nhẹ nhàng đẩy về phía trước ra, phía trước lập tức xuất hiện một cái màn ánh sáng màu xanh lam, dễ dàng liền đem mấy người chiêu thức phá mở, mạnh mẽ đẩy ra.

“Ầm!”

Những người kia đều là chấn động, bay ngược mà ra, miệng phun máu tươi.

Dẫn đầu mắt lạnh chi hạ, cái kia mấy con bọ ngựa bay nhanh mà đến, đang muốn hạ sát thủ, đột nhiên không biết nơi nào, truyền ra một trận màu vàng chưởng quang, mang theo chấn động diệt thiên địa khí thế, mạnh mẽ đánh vào cái kia bọ ngựa bên trên.

“Ầm ầm!”

Cái kia chút bọ ngựa nháy mắt nổ thành phá toái trùng thi.

Dẫn đầu vẻ mặt ngạc nhiên, sợ quát lên: “Là ai?”

Toàn thân sát khí dâng trào, khí thế điên cuồng phát ra chi hạ, trên hai tay lam quang hội tụ, biến thành hai đám ánh sáng, theo song quyền nổ ra mà đập ra ngoài.

Nhưng mà mà rơi vào màu vàng kia chưởng quang bên trên, nhưng là nháy mắt tiêu diệt.

Cái kia dẫn đầu hoảng hốt, hoảng sợ hét lớn: “Người đến! Mau tới người!”

Quáng động trên hư không, chậm rãi xuất hiện một đạo nam tử bóng người, thân mặc áo bào đen ngũ quan tuấn lãng, khí thế lăng nhiên.

Nam tử ôm quyền nói: “Tại hạ Liệt Giai Phi, đến đây bái kiến Trùng Mẫu, bản vô ý mạo phạm, chỉ là không thể trơ mắt nhìn đồng tộc bị ức hiếp thôi.”

Dẫn đầu đầy mặt sát khí, cả giận nói: “Quả nhiên là rắp tâm bất lương người, vọng muốn gặp Trùng Mẫu? Nằm mơ đi.”

Theo tiếng gào rơi hạ, hố trên vách đá, bay lên vô số Trùng tộc, lít nha lít nhít, đủ có mấy chục triệu, lộ ra bao vây tư thế đem Liệt Giai Phi vây nhốt ở bên trong.

Hí lên chi hạ, chính là vây công mà tới.

“Ai, xem ra là nói không thông.”

Liệt Giai Phi hơi lắc đầu, phất một cái ống tay áo.

Một mảnh kim quang đột ngột hiện, ở không trung vô hạn phóng đại, đem sở hữu phi trùng toàn bộ chụp vào trong.

“Bùm bùm!”

Vô số tiếng nổ tung tự kim quang bên trong vang lên, ngàn vạn phi trùng nháy mắt hủy hoại trong một ngày.

Đầu lĩnh kia hoảng hốt, xoay người bỏ chạy.

Liệt Giai Phi một bước lên trước, đưa tay liền hướng đầu lĩnh kia chộp tới, vô số kim quang ở không trung ngưng tụ thành một bàn tay lớn.

Đột nhiên một thanh âm ở phía trước vang lên, “Các hạ chậm đã, hóa ra là Chính Tinh Minh người, vẫn là Đạo Ảnh hàng ngũ tử, muốn gặp Trùng Mẫu, thì đi theo ta đi.”

Theo thanh âm rơi hạ, phía trước xuất hiện một tên biểu hiện lạnh như băng Trùng tộc người, ngũ quan tuấn lãng, khí tức thâm thúy, sau lưng có sáu đối với màu vàng mỏng cánh.

Liệt Giai Phi biểu hiện chậm chậm, nói: “Vậy thì đã cám ơn.”

…

Nhược Tà Thành, cũ thành chủ phủ bên trong.

Người thành chủ này phủ hào hoa phú quý cực kỳ, đình đài lầu các đầy đủ mọi thứ, chỉ có điều như là đã trải qua một trận đại chiến giống như, có một nửa bị hủy đi, đâu đâu cũng có thủ vệ Trùng tộc.

Người kia dẫn Liệt Giai Phi đi tới một chỗ đại điện, liền lui xuống.

Bên trong đại điện trên bảo tọa, ngồi vị cô gái tuyệt mỹ, một thân hồng y, sấn trên da thịt trắng nõn, làm cho người ta hấp dẫn cực lớn, nhưng hay bởi vì vậy cường đại khí tức, cùng thực lực sâu không lường được, để người không dám sinh lòng mơ ước.

Liệt Giai Phi vừa vào đại điện, hai bên đều là Trùng tộc cao tầng, dáng dấp quái lạ, tỏa ra hơi thở mạnh mẽ, ngoại trừ Côn Na cùng Kha Lạc ở ngoài, còn có năm, sáu vị giới vương.

Liệt Giai Phi thu rồi tâm thần, đi thẳng tới ở giữa cung điện, ôm quyền nói: “Chính Tinh Minh Liệt Giai Phi, gặp Trùng Mẫu Côn Na đại nhân.”

Côn Na đôi mắt đẹp híp lại nói: “Căn cứ nghe Chính Tinh Minh cùng Tinh Cung thế cuộc, đã đến mức độ kịch liệt, đại chiến động một cái liền bùng nổ. Liệt Tử đại nhân làm sao còn có lòng thanh thản tới đây tiểu vị mặt đi lung tung đây?”

Liệt Giai Phi biểu hiện lạnh lẽo, nói: “Tiểu vị mặt? Tinh Dã đại lục chính là năm đại cao cấp vị diện một trong, đã bị Trùng Mẫu đại nhân chiếm cứ một phần ba. Lấy tốc độ như vậy mở rộng xuống, sợ là không lâu toàn bộ đại lục, cũng là muốn xếp vào Trùng tộc hạt rơi xuống.”

Côn Na khẽ cười nói: “Hừ, Dương Thanh Huyền một đối mặt kháng Tinh Cung, một mặt còn có tâm sự quản hạ vị diện chuyện sao?”

Liệt Giai Phi than thở: “Nếu như có tâm sự quản, toàn bộ Tam Thập Tam Thiên cũng sẽ không rối loạn. Ta tới này, là đi ngang qua Tinh Dã đại lục, không đành lòng gặp chúng sinh đồ thán, cố đến vừa thấy Trùng Mẫu đại nhân. Hi vọng Trùng Mẫu có thể thiện đãi bộ tộc ta, dù sao ta minh chủ cùng Trùng Mẫu từng có một đoạn ngọn nguồn, để tránh khỏi ngày khác không tốt gặp lại.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1797: Nhất Thời Hình Ảnh, Đại Chiến Sắp Tới

Côn Na chân mày to cau lại, nói: “Lời này của ngươi có ý gì?”

Liệt Giai Phi vẻ mặt lẫm liệt, nói: “Tự kim cổ tới nay, bộ tộc ta chiếm cứ Thương Khung tinh vực tốt đẹp tài nguyên, sinh sôi vạn đời, cường giả cùng nổi lên, chính là thời kì mạnh mẽ nhất. Trước mắt loạn tượng chỉ là nhất thời hình ảnh, chờ Chính Tinh Minh đánh với Tinh Cung một trận sau khi kết thúc, bất luận ai thắng ai bại, đều đem dẫn dắt toàn bộ Nhân tộc, đem bách tộc kể từ bây giờ cắt cứ Thượng Thanh trừ đi ra ngoài. Trùng Mẫu đại nhân chiếm đoạt Tinh Dã đại lục, cũng bất quá là nhất thời hình ảnh thôi.”

Kha Lạc giận dữ, quát lên: “Ngươi nói cái gì? Hừ, bộ tộc ta chiếm đoạt nơi, há có nhổ ra đạo lý! Bộ tộc ta số lượng, thắng ngươi tộc gấp trăm lần vạn lần. Có loại cứ đến, để cho các ngươi biết cái gì gọi là có đi không về!”

Liệt Giai Phi lắc đầu nói: “Như ngươi vậy chỉ số thông minh, mời không cần nói với ta lời.”

Côn Na đem giận dữ Kha Lạc ép hạ, nhìn phía Liệt Giai Phi nói: “Yên tâm đi, cái kia chút bậc thấp Nhân tộc, chỉ cần đàng hoàng cho ta tộc đào mỏ, cái kia chút cao đẳng Nhân tộc chỉ cần đàng hoàng nghe ta tộc chỉ huy, liền sẽ không sao. Bằng không, chính bọn hắn muốn chết, ta cũng cứu không được.”

Liệt Giai Phi ôm quyền nói: “Như vậy, liền đa tạ.”

Làm hạ liền trực tiếp cáo từ, hóa thành một vệt độn quang mà

đi.

Kha Lạc không phục, đầy mặt tức giận, nói: “Mẫu Thượng đại nhân, vì sao phải bán người này mặt mũi? Nếu như Dương Thanh Huyền tới đây, bán cái mặt mũi vẫn còn có thể. Người này lời, quá khinh người. Bộ tộc ta tốt không dễ dàng đứng vững nhất khối địa bàn, cấp tốc mở rộng sức mạnh, tình thế trước mắt tốt đẹp. Mà trong Nhân tộc loạn đã lâu, suy yếu xuống là khuynh hướng tất nhiên, hoàn toàn không cần thiết bán bọn họ mặt mũi.”

Còn lại Trùng tộc cao tầng, cũng là gật đầu, cực kỳ tán đồng Kha Lạc.

Côn Na sắc mặt bình tĩnh, thậm chí mang theo vẻ rầu rỉ, càng thở dài một tiếng.

Kha Lạc kinh hãi, hỏi: “Mẫu Thượng đại nhân vì sao thở dài?”

Côn Na sâu xa nói: “Bách tộc phân khởi, cướp giật chiếm cứ địa bàn, nhìn như cường thịnh. Nhưng ngoại trừ làm hạ mạnh nhất yêu, ma hai tộc ở ngoài, chưa có bộ tộc dám thâm nhập Trung Ương Đại thế giới. Mà Trung Ương Đại thế giới, Chính Tinh Minh cùng Tinh Cung đại biểu sức mạnh, mới là chân thực Nhân tộc thế lực, xa không phải bộ tộc ta có thể chống lại.”

Kha Lạc khuôn mặt co quắp hạ, hừ nói: “Mặc dù bộ tộc ta không thể đơn độc chống lại, lẽ nào Nhân tộc còn có thể như năm đó như thế, trấn áp bách tộc hay sao?”

Côn Na than thở: “Chờ Chính Tinh Minh cùng Tinh Cung đánh một trận kết quả đi. Liệt Giai Phi nói đúng, bách tộc sở dĩ rục rà rục rịch, bốn mặt hứng khởi, cắt cứ diện tích, chỉ là bởi vì này hai thế lực lớn không rảnh quản thôi. Chúng ta có thể ở Tinh Dã đại lục lăn lộn vui vẻ sung sướng, cũng là bởi vì hai mươi bốn gia một trong Đạm Đài thế gia hết rồi, cao thủ tận hướng về Trung Ương Đại thế giới đi. Nhân tộc rốt cuộc có bao nhiêu sức mạnh đến ứng đối bách tộc cao hứng cục diện, tựu được chờ Chính Tinh Minh cùng Tinh Cung phân ra thắng bại sau, đến thời điểm mới có thể gặp được Nhân tộc chân thực sức mạnh. Trước đó, chúng ta không thích hợp với bọn hắn chân chính làm lộn tung lên. Càng không có cần thiết vì một ít con kiến hôi sinh tử mà với bọn hắn làm lộn tung lên. Truyền cho ta khiến xuống, không được giết người lung tung tộc.”

Kha Lạc đám người chỉ được tòng mệnh, nói: “Là!”

…

Trung Ương Đại thế giới.

Nam bộ, Tuyền Tiêu Hàng Khuyết bầu trời.

Vô số tử khí quanh quẩn, phảng phất thượng hạng tơ lụa, chậm rãi chảy xuôi, tại trong đó đứng vững to lớn ngọn núi, bị quần sơn chen chúc, tử khí ôm ấp, tựu như cùng người Tiên cảnh.

Đại điện nghị sự bên trong, mấy trăm vị cường giả tụ tập một đường.

Vu Hiền cùng Thi Diễn hai người lẳng lặng đứng ở hàng đầu, ánh mắt khép hờ, nhìn đầu trên tấm kia mạ vàng vương tọa.

Trong điện các loại nói nhỏ tiếng, đang nghị luận cái gì, bầu không khí có chút nghiêm nghị.

Một thanh âm tự ngoài điện truyền đến, “Chư vị đợi lâu.”

Mọi người kinh hỉ hướng ra phía ngoài nhìn tới, chỉ thấy quang ảnh lóe lên, phảng phất có đạo lưu hỏa bắn vào trong điện, trong nháy mắt, cái kia mạ vàng trên vương tọa, liền xuất hiện một bóng người.

Thân mặc trường bào màu đen, anh tuấn tuấn lãng, hai mắt dường như cô đọng ngôi sao, cường đại bình tĩnh khí tức phát tán mà ra, trong lúc phất tay đều có khí vương giả khái.

Thi Diễn trên mặt hiện sắc mặt vui mừng, ôm quyền nói: “Chúc mừng minh chủ đột phá tới ba sao Giới Vương!”

Trong điện mọi người, không khỏi là đại hỉ.

Bọn họ cũng cảm nhận được Dương Thanh Huyền trên người phi phàm, chỉ là không dám xác nhận, nghe Thi Diễn nói chuyện, liền xác nhận không thể nghi ngờ, đồng nói: “Chúc mừng minh chủ đột phá tới ba sao Giới Vương.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, khoát tay nói: “Chư vị khách khí.”

Đồng thời sắc mặt ngưng trọng, nói: “Ta bế quan nửa năm này, tựa hồ xảy ra rất nhiều đại sự. Ở đột phá tới ba sao Giới Vương thời điểm, trong lòng sinh ra ý nghĩ, cảm ứng được thiên địa khí vận, cùng vô số oan hồn lệ khí. Thi Diễn đại nhân, bây giờ thiên hạ thế cuộc làm sao?”

Thi Diễn trả lời: “Tam Thập Tam Thiên bên trong, mười tám toà cấp thấp vị diện đều bị bách tộc chiếm lĩnh, thập đại trung cấp vị diện bị chiếm chín tòa, năm đại cao cấp vị diện bị từng bước xâm chiếm bộ phận, gần như bị mất một nửa. Trung Ương Đại thế giới phía đông, vùng phía tây, xuất hiện yêu, ma hai tộc cái bóng, chiếm cứ không ít thành trì, tình huống cụ thể còn không minh. Đây là bách tộc tin tức. Tinh Cung bên kia, vẫn còn ở không ngừng co rút lại thế lực, toàn bộ hội tụ ở bên trong đều mấy toà hạt nhân thành trì, hoàn toàn tiến nhập phòng thủ trạng thái. Trên thực tế, lấy Tinh Cung thời khắc này thực lực, coi như loại trừ Thiên Vô Tình, cũng không yếu hơn chúng ta bao nhiêu, hoàn toàn không cần thiết như vậy phạm vi lớn co rút lại. Từ này có thể thấy được, chỉ có một cái khả năng.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Thiên Vô Tình xung kích thiên giới!”

Thi Diễn gật đầu nói: “Ta cùng Vu Hiền huynh thương nghị hồi lâu, nếu như minh chủ lại không xuất quan, chúng ta có thể phải trước thời gian ra tay rồi.”

Trong đại điện mọi người, không không cảm nhận được dị thường ngột ngạt.

Ninh Hồng Nho nói: “Thanh Huyền, ngươi cảm thấy giờ khắc này khai chiến, chúng ta phần thắng bao nhiêu?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ông ngoại, giờ khắc này khai chiến mục đích, là vì cắt ngang Thiên Vô Tình xung kích thiên giới chi chủ. Nếu như thành công, phần thắng làm có năm năm số lượng, dầu gì, ba, bốn phần mười phần thắng vẫn phải có. Nhưng nếu là để Thiên Vô Tình bước vào thiên giới chi chủ, khà khà...”

Cuối cùng hai tiếng cười gượng, để trong sân tất cả mọi người tâm thần rùng mình, một luồng không minh hàn ý lan khắp toàn thân.

Vu Hiền nói: “Đích thật là tử chiến đến cùng, không thể không chiến. Toàn bộ Nhân tộc thế lực, lấy thập cường hai mươi bốn gia làm đại biểu, hầu như cũng đã đứng thành hàng, vẽ phân rõ ràng. Nếu chúng ta kéo dài nữa, trừ phi Thiên Vô Tình thăng cấp thất bại, bằng không chỉ có một con đường chết.”

Dương Thanh Huyền nói: “Toàn bộ phương án, nói vậy nhạc phụ cùng Thi Diễn đại nhân cũng đã thương thảo được rồi.”

Vu Hiền vung tay lên, một mảnh quang ảnh ở trong đại điện hiện ra, đang là cả bên trong đều địa hình.

Vu Hiền chỉ vào bên trong, nói ra: “Kỳ thực không có gì hay thương thảo. Tất cả lấy sức mạnh là thắng. Hiện tại toàn bộ Tinh

Cung phạm vi thế lực, đều tập trung ở bên trong đều tám toà trong chủ thành. Hình thành một toà mênh mông đại trận, Tinh Cung vị trí, cần phải ở nơi này tám toà chủ thành mờ ảo bầu trời, bị Vân Khí Áp Hư Lan che lấp. Ngoại trừ mạnh mẽ tấn công ở ngoài, chứ không có cách nào khác."

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia bên trong đều quang cảnh tượng, ánh mắt có chút trầm ngưng, nói: "Đã như vậy, vậy liền mạnh mẽ tấn công! Nên sớm không nên chậm trễ, hiện tại tựu xuất phát!"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1798: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (1): Lại Tới Phi Điểu Thành

Ngày mai, toàn bộ Trung Ương Đại thế giới nam bộ, lấy Tuyền Tiêu Hàng Khuyết làm trung tâm, truyền đến năng lượng khổng lồ gợn sóng.

Toàn bộ Trung Ương Đại thế giới, thậm chí Tam Thập Tam Thiên các đại chủng tộc, thế lực, tất cả đều bén nhạy bắt được này một trận động, cử thế khiếp sợ.

Ai cũng biết điều này có ý vị gì.

Giằng co mấy năm dài, vùng sao trời này hạ cường đại nhất hai phe thế lực, rốt cuộc phải nghênh đón chương cuối.

Trong lúc nhất thời, ngoại trừ Trung Ương Đại thế giới nam bộ ở ngoài, các đại địa vực cùng thế lực đường hầm vận chuyển, lập tức cùng bên trong đều cắt đứt, để tránh khỏi bị chiến sự lan đến.

Sở hữu bên trong đều võ tu, không không hoảng sợ không chịu nổi một ngày.

Đặc biệt là bên trong đều bên trong tám toà chủ thành, càng là thu liễm sở hữu ra vào đường nối, đem phòng ngự đại trận mở ra.

Nhất thời liên miên vạn dặm đại trận, ở tinh không hạ kết thành một mảnh.

Đại diện cho tám cái phương vị, chính là khai thiên tích địa thời gian, trong vũ trụ bản nguyên nhất tám cái phù hiệu.

Trong đó hoài lăng thành.

Trong phủ thành chủ, một đám người cường giả hội tụ ở một chỗ, giữa đại điện, phóng ra to lớn quang ảnh, bên trong hiện ra sông lớn núi sông, không ngừng xoay tròn, đang là cả bên trong đều địa mạo.

Dẫn đầu một vị kim bào ông lão, chỗ mi tâm có một đạo màu vàng chữ phạn dấu ấn, đưa tay hướng về hư không khẽ vuốt, cái kia sông lớn núi sông nhất thời ở trước mắt lưu chuyển.

Ông lão chỉ tay một cái, trong đó một tòa thành trì lập tức phóng đại.

Tất cả mọi người là mở to hai mắt, nhìn sang.

Ông lão chỉ vào trong đó một thành, nói: “Chư vị nhìn thành này bầu trời sóng sức mạnh, toàn bộ hư không đã phá toái không còn hình dáng, Chính Tinh Minh người, đã toàn bộ, chí ít tuyệt đại đa số là giáng lâm ở đây thành. Mà thành này khoảng cách ta hoài lăng thành nhưng là gần đây. Chư vị đại nhân, có thể có ý nghĩ gì?”

Trong điện một vị người đàn ông áo bào tím, chính là Đạm Đài thế gia gia chủ Đạm Đài Minh, ôm quyền nói: “Thiện Kiến đại nhân, nên lập tức thông báo mặt khác bảy thành, để cho bọn họ tới rồi gấp rút tiếp viện.”

Ông lão Thiện Kiến nhíu mày lại, nói: “Chính Tinh Minh chỉ là giáng lâm đang phi điểu thành, chưa chắc đã là muốn tiến công chúng ta hoài lăng thành. Binh pháp có nói, hư hư thật thật, gì để xác định bọn họ chính là muốn tiến công hoài lăng thành, nếu như khiến người khác đến gấp rút tiếp viện, không khỏi lãng phí đại gia sức mạnh, mệt mỏi ở tám thành bên trong bôn ba.”

Đạm Đài Minh trong lòng không thích, sắc mặt bình tĩnh nói: “Cái kia lấy Thiện Kiến đại nhân tâm ý, nên làm làm sao?”

Thiện Kiến nói: “Yên lặng xem biến đổi. Chúng ta tám thành tương thông làm một thân thể, tùy thời có thể lẫn nhau bổ sung. Chính Tinh Minh bất kỳ cử động nào đều ở chúng ta nhìn trời nghi giám sát hạ, nghĩ muốn đánh lén nào đó một thành là tuyệt đối không thể. Bọn họ chỉ có minh công một đường. Mà chúng ta có lưỡng nghi hạt bụi nhỏ chuyển bát quái đại trận, lại thêm Tinh Cung Vân Khí Áp Hư Lan, Chính Tinh Minh muốn muốn phá trận đều cơ hồ không thể, càng đừng nói đem tám thành nắm hạ.”

Thiện Kiến khẽ mỉm cười, nói: “Vì lẽ đó chư vị cứ yên tâm đi. Trận chiến này người thắng sau cùng, tất nhiên là chúng ta.”

Trong điện mọi người, đều là gật đầu gật đầu, lộ ra hội ý ý cười.

Đạm Đài Minh nói: “Chỉ hy vọng như thế.”

…

Phi Điểu Thành.

Trong thành tất cả mọi người không không lo lắng đề phòng, hoảng sợ nhìn trên vòm trời.

Lần lượt từng khí thế mạnh mẽ phá không mà hạ.

Phi Điểu Thành truyền tống đang từ lâu không chịu nổi sức mạnh khổng lồ áp lực, bạo nổ được nát tan. Chính Tinh Minh tảng lớn cường giả, đều là trực tiếp xé rách đường nối, cường hành vượt vực mà tới.

Làm cho toàn bộ Phi Điểu Thành bầu trời, vô số quy tắc phá diệt, thành trì phiêu diêu.

Đại lượng kiến trúc ở khí tức cường giả hạ, trực tiếp hóa thành bột mịn.

Vô số bình dân bách tính, đều ra khỏi thành mà chạy, sử dụng các loại biện pháp trốn xa, cái kia chút trốn không thoát đâu, tất cả đều trốn ở nhà run lẩy bẩy, không dám ra khỏi thành.

Khí tức cường đại đáng sợ, bao phủ ở toàn bộ trên thành trì không, xâm nhập từng cái đường phố, trong kiến trúc.

Đừng liền trong ao tâm một trận cay đắng, mang theo trong thành cao tầng, vội vàng đến Chính Tinh Minh chúng cường giả giáng lâm nơi, lên trước tham kiến, “Phi Điểu Thành thành chủ đừng liền trì gặp Thanh Huyền đại nhân, gặp chư vị đại nhân.”

truyencuatu

i.vN Đừng liền trì lén lút nghễ coi một chút, ở đằng kia đông đảo trong cường giả, muôn người chú ý bóng người kia, trong lúc nhất thời có chút hoảng hốt.

Mới ngăn ngắn thời gian mấy năm, năm đó ở trong thành đại triển thân thủ, đoạt được Thương Khung luận võ đệ nhất vị thiếu niên kia, trong chớp mắt cũng đã Quân Lâm Thiên hạ, thành là chúa tể một phương.

Dương Thanh Huyền mang theo mọi người lên trước, ôm quyền cười nói: “Liền trì thành chủ, có khoẻ hay không.”

Nhìn cái kia cùng năm đó giống như sang sảng mà sáng ngời nụ cười.

Đừng liền trong ao tâm không rõ tựu nới lỏng, trước mắt thiên hạ bá chủ, vẫn là năm đó thiếu niên.

Đừng liền trì cười khổ nói: “Thanh Huyền đại nhân.”

Một tiếng này bên trong, bao hàm vô số bất đắc dĩ.

Dương Thanh Huyền tự nhiên nghe được đưa ra vừa ý, cười nói: “Thực sự xin lỗi. Chúng ta đoán qua, Phi Điểu Thành là tốt nhất giáng lâm địa điểm, chờ sau trận chiến này, ta sẽ phái người thay ngươi tu sửa Phi Điểu Thành.”

Đừng liền trì vội hỏi: “Không dám không dám. Chỉ phải tận hết sức giảm thiểu trong thành thương vong, ta tựu đủ hài lòng.”

Dương Thanh Huyền hạ lệnh: “Liệt Tử đại nhân, ngươi để người phụ trách một chút, đem trong thành tất cả nhân viên toàn bộ rút đi đi ra ngoài.”

Liệt Giai Phi ra khỏi hàng, ôm quyền nói: “Là.”

Đừng liền trì trong lòng kinh sợ, nói: “Đại nhân, Phi Điểu Thành có mấy trăm triệu người, toàn bộ rút lui sợ là phải kể tới tháng thời gian.”

Dương Thanh Huyền nói: “Mấy tháng thời gian ta không chờ được, nhưng mấy ngày có thể. Tinh Cung lưỡng nghi hạt bụi nhỏ chuyển Bát Quái Trận, thêm vào Vân Khí Áp Hư Lan, nghĩ muốn phá mở cũng không phải là chuyện dễ, sợ là muốn ở trong thành làm lỡ một trận. Có Liệt Giai Phi đại nhân sắp xếp, rút đi hẳn rất mau.”

Đúng lúc này, trên vòm trời đột nhiên trở nên tối sầm, như là thiên cẩu thực nhật giống như, ánh mặt trời hoàn toàn bị chặn lại rồi.

“Oanh!”

Một đạo kinh thiên động địa nổ vang, vô số hư không phá nát, một cái to lớn kim loại cầu xé rách đường nối, hóa thành lưu tinh rơi hạ.

Sau đó lại là một cái, hai cái, ba cái...

Trên bầu trời một chút tựu xuất hiện 12 cái to lớn quả cầu sắt, từng cái đường kính đủ có trăm trượng.

Trong thành mọi người, không không sợ hãi sợ muôn dạng, sợ đến hồn phi phách tán.

Này 12 cái to lớn quả cầu sắt trên, vạn ngàn phù văn lưu chuyển, mang theo năng lượng khổng lồ, nếu như xông vào trong thành, cơ hồ là ngập đầu chi trạch.

Ngay ở đừng liền trì đám người sợ đến không được thời điểm, cái kia 12 cái quả cầu sắt ở khoảng cách thành trì ngàn trượng tả hữu trên cao không, đột nhiên ngừng lại.

To lớn uy thế đưa tới sóng khí, từng tầng từng tầng nhào xuống phía dưới, đem tảng lớn kiến trúc đánh nát bấy, vô số bóng người hất bay đi ra ngoài.

Cái kia quả cầu sắt phía trước, chậm rãi hóa ra trên trăm đạo bóng người.

Một người cầm đầu ôm quyền nói: “Công Thâu Sách, dẫn dắt Công Thâu thế gia cao thủ, còn có mười hai toà thần giáp kim nhân tới rồi, gặp minh chủ.”

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Công Thâu gia chủ khách khí. Lần này công thành, muốn dựa vào Công Thâu thế gia lực lượng.”

Công Thâu Sách mỉm cười nói: “Dựa vào không dám, nhưng công thành việc, Công Thâu gia tất nhiên có thể cống hiến không nhỏ lực lượng.”

Đừng liền trì sắc mặt trắng bệch, đột nhiên nuốt xuống hạ, trước mắt những cường giả này, không khỏi là giậm chân một cái đều phải chấn động thiên hạ tồn tại a.

Công Thâu Sách đám người lập tức bay rơi xuống.

Cái kia mười hai viên to lớn quả cầu sắt tựu lặng lặng trôi nổi ở trên thành trì không, lấy cổ quái vị trí sắp xếp thành, phảng phất hình thành lực lượng nào đó, đem Phi Điểu Thành bao phủ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1799: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (2): Lưỡng Nghi Vi Trần Trận

Phi Điểu Thành thành chủ phủ, thành Chính Tinh Minh bộ chỉ huy tạm thời.

Dương Thanh Huyền gặp đừng liền trì lo lắng dáng vẻ, nhất thời nở nụ cười, để hắn mang theo gia thuộc cùng Phi Điểu Thành cao thủ toàn bộ rời đi.

Đừng liền trì như trút được gánh nặng, mang ơn.

Ở phủ thành chủ nào đó hẻo lánh bên trong, Biệt Liên Vân ẩn ở hoa lá bên trong, lẳng lặng nhìn hắc bào nam tử kia, ở một đám cường giả chen chúc hạ đi vào trong phủ, trên mặt một trận thần tình tịch mịch, thở dài một tiếng, liền xoay người mà đi.

Không lâu lắm, nhà khác người cùng Phi Điểu Thành cao tầng, đều mang theo gia quyến, vội vàng thoát đi toà thành trì này.

Bọn họ vừa không muốn đắc tội Chính Tinh Minh, cũng không muốn đắc tội Tinh Cung.

Trên thực tế, ở song phương giằng co giai đoạn cuối cùng, đã không cho phép thế lực trung lập tồn tại. Chính Tinh Minh cùng Tinh Cung đều là hướng về các thế lực lớn làm tối hậu thư, hoặc là đổ hướng mình, hoặc là lựa chọn hủy diệt.

Phi Điểu Thành ở bên trong đều, trên thực tế lệ thuộc vào Tinh Cung thế lực, nhưng Tinh Cung tiến nhập cực độ phòng ngự trạng thái sau, vẫn chưa đem Phi Điểu Thành nhét vào đi vào, làm đừng liền trì thấp thỏm hồi lâu, may mắn được Dương Thanh Huyền không đáng tính toán.

Ít ngày nữa, toàn bộ Phi Điểu Thành liền trống hơn nửa.

Thi Diễn đám người không ngừng xuất hiện ở hoài lăng ngoài thành, thăm dò trận pháp kia kết giới uy năng.

Hoài lăng trong thành cường giả hơn nửa tụ tập ở trên tường thành, khẩn trương nhìn chằm chằm Thi Diễn đám người nhất cử nhất động, đồng thời thỉnh thoảng mở ra công kích đại trận, thử thăm dò thả ra tảng lớn công kích, đối với Thi Diễn đám người tạo thành nhất định quấy nhiễu.

“Hừ, một đám bọn đạo chích, cút!”

Trận pháp bên ngoài kết giới, hư không loáng một cái, bên trong truyền đến tiếng hừ lạnh, sau đó một vị kim bào ông lão bỗng dưng xuất hiện, trong hai tay một mảnh kim quang, hóa thành bén nhọn vòng tròn, hướng về Chính Tinh Minh đám người che chở đi qua.

“Cao cấp Giới Vương!”

Thi Diễn lấy làm kinh hãi, trước mắt lão giả này mười phần xa lạ, nhưng trên người khí tức mạnh mẽ đến cực điểm, rồi lại lơ lửng không cố định, hiển nhiên là cao cấp Giới Vương, hẳn là từ Tinh Uyên đi ra.

Lúc này tay trái ở trước người bức tranh vòng, bàn tay phải đẩy ra.

Một mảnh mênh mông nước nguyên ở không trung ngưng tụ, rất nhanh tựu hóa thành sóng to gió lớn, đem sở hữu màu vàng vòng sáng toàn bộ quấn lấy.

“Oành! Oành!”

Vầng sáng màu vàng óng ở trong sóng nước từng cái nổ ra, sức mạnh đáng sợ xé rách trường không đại địa, hướng về bốn phương tám hướng đẩy đi.

Hoài lăng thành kết giới kịch liệt lắc lư hạ, liền đem này dư âm cản lại.

“Hừ, Quân Thiên Tử Phủ chủ nhân? Quả nhiên thật sự có tài.”

Kim bào ông lão hai tay chắp sau lưng, lạnh lùng nhìn chằm chằm phía trước, giễu cợt nói: “Dương Thanh Huyền đây, làm sao không tới nhận lấy cái chết?”

Thi Diễn ánh mắt thành khe nhỏ, lạnh giọng nói: “Ngươi là ai? Hừ, minh chủ tự nhiên ở phía sau tọa trấn đại cục, há rảnh rỗi đối đầu ngươi loại này lâu la?”

“Lâu la? Ha ha ha ha.”

Kim bào ông lão giận dữ cười, tầng tầng hừ nói: “Lão phu từ khi bước vào Giới Vương tới nay, ngươi là người thứ nhất gọi ta lâu la. Nhớ kỹ tên của ta: Thiện Kiến. Lão phu ở nơi này hoài lăng trong thành cung kính chờ đợi, ta ngược lại muốn xem xem Dương Thanh Huyền cùng ngươi như thế nào trừng trị ta này lâu la. Ha ha ha ha.”

Thiện Kiến cười to mấy tiếng, bóng người loáng một cái, tựu tại chỗ biến mất.

Sau đó, liền trực tiếp xuất hiện ở trên đầu tường, xoay người nhìn phía Thi Diễn, đầy mặt trêu tức cùng khiêu khích.

Thi Diễn nhíu mày lại, hướng mọi người nói: “Trở về.”

…

Phi Điểu Thành thành chủ phủ.

Trong đại điện, một mảnh yên lặng, đều ở lắng nghe Thi Diễn báo cáo, đối với hoài lăng thành tra xét tình huống.

“Lưỡng nghi hạt bụi nhỏ chuyển bát quái đại trận, chính là trong thiên địa vạn trận chi nguyên. Đạo hóa làm một, một hóa âm dương lưỡng nghi, lại hóa tứ tượng, lại hóa bát quái, diễn sinh vạn vật. Chính là sở hữu trận pháp chi nguyên, có thể diễn biến vạn trận biến hóa, thực sự khó phá.”

Thi Diễn lắc đầu thở dài, lộ ra ngượng nghịu.

Vu Hiền trong mắt hàn quang lóe lên, nói: “Đã như vậy, vậy cũng không cần suy nghĩ gì phá trận phương pháp, trực tiếp mạnh mẽ tấn công, lấy lực phá trận. Tập hợp chư vị lực lượng, đừng nói một cái lưỡng nghi hạt bụi nhỏ chuyển bát quái đại trận, coi như là cái này bên trong đều vị diện, cũng có thể trực tiếp đánh xuyên!”

Thi Diễn nói: “Xuyên thủng vị diện, nhưng tám thành không phá, chỉ có thể đối với tự chúng ta tạo thành bất tiện.”

Vu Hiền nói: “Vậy làm sao bây giờ?”

Thi Diễn lắc đầu nói: “Ta cũng không có biện pháp gì tốt, chỉ có thể mời minh chủ định đoạt. Hoài lăng thành thủ trận người, là từ Tinh Uyên đi ra cao cấp Giới Vương, tên là Thiện Kiến. Thực lực ở thất tinh đỉnh cao đến tám sao sơ giai dáng vẻ, mười phần vướng tay chân.”

Mọi người vừa nghe cao cấp Giới Vương, đều là đổi sắc mặt, đồng loạt nhìn phía Dương Thanh Huyền, muốn nghe một chút cái nhìn của hắn.

Dương Thanh Huyền bưng ngồi ở vị trí đầu, trầm ngâm không ngớt, phảng phất vẫn chưa nghe thấy Thi Diễn báo cáo.

Thi Diễn khẽ nhíu đầu lông mày, cùng Vu Hiền liếc mắt nhìn nhau, không hiểu Dương Thanh Huyền ý tứ. Nhưng đều không lên tiếng ngồi ở đó, lẳng lặng chờ đợi.

Không lâu, Dương Thanh Huyền đột nhiên mặt lộ vẻ vui mừng, nói: “Đến.”

Trong đôi mắt Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, liền hướng ngoài điện nhìn tới.

Chỉ thấy tối sầm bào nam tử, dẫn một đám cường giả từ ngoài điện đi vào.

Nam tử mặt mỉm cười, áo bào đen trên thêu sợi vàng vân văn, toàn bộ nhân thân trên lộ ra một luồng méo gió.

“Trương Tam!”

Trong điện mọi người kinh sợ, lập tức đại hỉ.

Trương Tam chính là đương thời Trận đạo đại sư, Kim Ngao Đảo đảo chủ, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền lại đem hắn cũng mời tới.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ở Phi Điểu Thành trú ngừng ba ngày, chính là vì chờ đợi Trương Tam đại nhân. Quả nhiên đúng hạn mà tới, không có để ta thất vọng.”

Trương Tam hì hì cười nói: “Nghe nghe có lưỡng nghi hạt bụi nhỏ chuyển bát quái đại trận, ta cũng rất tò mò, lòng ngứa ngáy khó nhịn đây. Nếu không thì, ở tại Kim Ngao Đảo tự do tự tại, không bị ràng buộc, ta có thể không nghĩ đến chuyến lần này nước đục.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đại nhân lời ấy sai rồi. Ngày đó Cổ Diệu một trận chiến, Tinh Cung người nhưng là phải đến đại nhân vào chỗ chết. Đại nhân cùng Tinh Cung nhưng là không chết không thôi quan hệ. Nếu như này chiến bị Tinh Cung thắng, Kim Ngao Đảo bị diệt trừ chính là chuyện sớm hay muộn.”

Trương Tam nguýt một cái, nói: “Thật sao? Ta làm sao đã quên việc này?”

Một đám người sau lưng nữ có nam có, trang phục đều là cổ quái kỳ lạ, trên người đeo các loại pháp khí. Chính là Kim Ngao Đảo cao tầng, lấy mười cung cung chủ làm chủ, còn có trưởng lão hộ pháp các loại.

Thi Diễn bọn người là trong lòng mừng như điên, Trương Tam mang tới cái đội hình này, hầu như đem Kim Ngao Đảo cao tầng toàn bộ đầu nhập vào đi vào, có thể thấy được Trương Tam cũng là hạ quyết tâm, muốn cùng Tinh Cung thề đánh một trận tử chiến, vừa nãy nói như vậy, bất quá là trêu tức thôi.

Dương Thanh Huyền nói: “Thi Diễn đại nhân, mời đem tám thành tỉ mỉ tình hình nói lại lần nữa.”

Trương Tam nói: “Không cần, chính ta đến xem liền có thể. Dương Thanh Huyền, có hứng thú có thể cùng đi.”

Nói, cười nhạt, liền dẫn lĩnh Kim Ngao Đảo đệ tử, rời điện mà đi.

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Chúng ta đuổi tới.”

Sau nửa canh giờ, toàn bộ Phi Điểu Thành cường giả, mênh mông cuồn cuộn hơn ngàn người, tựu xuất hiện ở hoài lăng ngoài thành khoảng năm trăm dặm địa phương.

Công Thâu thế gia người ở chỗ này xây dựng một toà lâm thời truyền tống trận, trôi nổi ở trên hư không trên. Một lần có thể chịu đựng hơn trăm người ngắn khoảng cách truyền tống. Đồng thời đối với năng lượng bao dung tính rất lớn, mảng lớn Giới Vương truyền tống lại đây, vẫn như cũ có thể chịu được.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1800: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (3): Mười Căn Đồng Thau Cổ Trụ

Hơn ngàn người rất nhanh sẽ đến Hoài Lăng Thành ở ngoài.

Trương Tam một thân một mình lên trước, trực tiếp xuất hiện ở bên ngoài kết giới, đưa tay liền hướng kết giới kia chộp tới.

Trên tường thành sớm có hộ vệ gõ tỉnh cảnh báo, trong phút chốc tụ tập một nhóm Tinh Cung cường giả, đều tụ ở trên tường thành, cảnh giác nhìn.

“Này người nào, lại dám lấy thân thể lực lượng chụp vào kết giới, hắn này là muốn chết sao?!”

“Đùa giỡn, coi như là Khuy Chân cảnh cường giả, cũng không dám không chút kiêng kỵ như vậy a. Người này dáng vẻ có chút quen mắt a, không biết là Chính Tinh Minh bên trong cái nào não tàn.”

Trên đầu tường một đám người hí ngược cười, chờ nhìn này người chê cười.

Trương Tam năm ngón tay chạm được giới lực, nhẹ nhàng bắt được xuống, toàn bộ cánh tay thăm dò vào trong trận, vẫn chưa bị đến bất kỳ ngăn trở nào.

“Cái gì? Lại xuyên thấu kết lực? Nhanh, nhanh mở ra phản chấn hình thức, đưa hắn đánh chết ở bên trong đại trận!”

Trên đầu tường hộ vệ đầu lĩnh, lập tức hét lớn hạ lệnh.

Một mảnh cường thịnh hào quang, lập tức ở trên trận pháp vận chuyển, vô số phù văn màu vàng hóa thành bát quái phù hiệu, từ bốn phương tám hướng tụ lại mà tới.

“Ầm ầm!”

Trương Tam trước người kết giới, truyền đến rung mạnh.

Trương Tam không hoảng hốt bất mãn, một tay bấm quyết, không ngừng đánh ra phù văn, nháy mắt hòa vào bốn phương tám hướng.

Cái kia vô số bát quái phù văn, ở quyết ấn hạ dung hợp thành một cái to lớn phức tạp hào phù, mạnh mẽ hướng về về ép tới.

“Oanh!”

Đạo này hào phù, trực tiếp xuyên thấu kết giới, sức mạnh cuồng bạo như bão gió đập vỡ tan hư không, trực tiếp đánh vào trên đầu tường.

“Cái gì? Không thể!”

“A!!”

“Thành phá, thành phá, chạy mau a!”

Toàn bộ Hoài Lăng Thành trên tường thành, trực tiếp bị Trương Tam một đòn hất đi.

Vô số thủ thành hộ vệ nháy mắt bị nổ tan xương nát thịt, cái kia chút không chết, đều sợ đến mặt không có chút máu, liều mạng hô to hướng về trong thành bỏ chạy.

Trong khoảnh khắc, Hoài Lăng Thành trên tường thành phụ cận, tựu loạn làm một đoàn.

Dương Thanh Huyền đám người vô bất đại hỉ, vội vã tiến lên

đến.

Nhưng Trương Tam một đòn sau, tựu nhíu mày lại, chậm rãi cầm trong tay trong kết giới lấy ra, lặng lặng nhìn bên trong kết giới, trầm mặc không nói.

Dương Thanh Huyền vội hỏi nói: “Trương Tam đại nhân, làm sao?”

Trương Tam trầm ngâm một chút, nói: “Mười phần cường hãn. Lấy ta sức mạnh xâu vào không thành vấn đề, nhưng nghĩ muốn phá mở một cái chỗ hổng, thậm chí đem trọn cái đại trận loại bỏ, tựu phi thường khó khăn. Hơn nữa tám tòa thành trì, ngàn tỉ dặm địa, tất cả đều bao phủ ở đây đáng sợ trận hạ. Tinh Cung thực sự là không tiếc tất cả tài nguyên giá cao.”

Dương Thanh Huyền nói: “Có thể phá mở? Nếu là không được, liền trực tiếp mạnh mẽ tấn công.”

Trương Tam lặng lặng đứng ở trước đại trận, trầm tư tưởng không thôi.

Hoài Lăng Thành nội loạn một chút, rất nhanh đã bị cường giả áp chế lại.

Thiện Kiến, Đạm Đài Minh đám người, toàn bộ đi tới trước đại trận, cùng Dương Thanh Huyền đám người đối lập.

Thiện Kiến nhìn bị phá hư trên tường thành, trong lòng kinh hãi, nhìn chằm chằm Trương Tam quát lên: “Ngươi là người phương nào?”

Đạm Đài Minh thấp giọng nói: “Đại nhân, người này là đạo Ảnh chi trương giả, lại là đương đại Kim Ngao Đảo đảo chủ. Đối với trận pháp nghiên cứu, cử thế Vô Song. Dương Thanh Huyền cuối cùng là đem người này mời tới.”

Thiện Kiến âm trầm mặt xuống đến, tầng tầng hừ một tiếng.

Trương Tam trầm tư hồi lâu, than thở: “Hết cách rồi, chỉ có thể dùng ngu nhất biện pháp, lấy trận phá trận.”

Làm hạ bắt đầu bố trí, khiến Kim Ngao Đảo người bay lên trời cao, chiếm cứ mười cái phương vị. Mỗi vị cung chủ trong tay bấm quyết, ở trước người hóa ra một căn to lớn màu vàng đồng trụ, mặt trên che kín phức tạp hoa văn, to lớn linh khí tự trong cột xoay tròn, trên bầu trời Hoài Lăng Thành hình thành một trận bão táp.

Sau đó, ở Trương Tam chỉ huy, mười vị cung chủ không ngừng bấm quyết đánh vào đồng trụ bên trong. Lập tức có “Ong ong” chỗ trống tiếng truyền ra, mười căn to lớn đồng trụ như đồng đinh giống như chậm rãi hàng hạ, rơi vào kết giới trên, một điểm điểm xuyên nhập vào đi.

“Bùm bùm!”

Tảng lớn trận quang ở đồng trụ phần dưới lấp loé, phải đem này mười căn đồng trụ đánh bay.

Mười vị cung chủ từng người hét lớn một tiếng, không ngừng đem quyết ấn đánh vào đồng trụ bên trong, duy trì đồng trụ sức mạnh, một điểm điểm chìm xuống dưới.

Thiện Kiến cả kinh nói: “Không được!”

Mười căn đồng trụ trong đó, có lượng lớn màu tím điện lưu qua lại, tạo thành một cái trận pháp kỳ dị, trung gian là một cái mười một bên hình kết giới, chậm rãi đem lưỡng nghi hạt bụi nhỏ chuyển bát quái đại trận chống mở, hình thành một cái mười một bên hình đường nối.

Cường đại trận lực từ bốn phương tám hướng chen qua đến, đặt ở mười căn đồng trụ trên, tuôn ra tảng lớn hào quang.

Mười vị cung chủ sắc mặt trắng bệch, cường hành chống đỡ lấy, không ngừng đem đồng trụ đặt hàng xuống.

Thiện Kiến quát lên: “Đi chết đi cho ta!”

Đưa tay đi về phía trước vỗ một cái, tảng lớn màu vàng xiềng xích khuếch tán ra, thẳng vào trận pháp bên trong, đem mười căn đồng trụ ràng buộc, kết thành giống mạng nhện hình dạng.

Thiện Kiến lại đưa tay một loạt, khí tức kinh khủng theo xích sắt mà lên, chấn động tới mười căn đồng trụ. Mười cung chi chủ đều là đổi sắc mặt, rõ ràng cảm nhận được đồng trụ bên trong tuôn ra mà đến khí tức, muốn đưa bọn họ miễn cưỡng đánh chết.

“Coong!”

Một đạo thanh âm trên bầu trời vang vọng, hóa thành một đạo hoàng quang, bắn vào mười căn đồng trụ bên trong kết giới, hoàng quang trong khoảnh khắc tăng mạnh, hóa thành thân rồng, rít gào chụp vào cái kia xích sắt.

“Oành!”

Thân rồng đánh vào màu vàng trên mạng nhện, trực tiếp nổ ra, nguyên hình càng là một căn dây đàn.

Sau đó lại là Lục Đạo tiếng đàn vang lên, chính là Hữu Cầm Sanh trong tay bảy căn gân rồng, lần lượt chui vào đồng trụ bên trong kết giới, va về phía màu vàng xiềng xích.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Mãnh liệt va chạm hạ, màu vàng kia giống mạng nhện xích sắt một chút đổ nát.

Mười căn đồng trụ trên sức mạnh đột nhiên tản đi.

Mười cung chi chủ đều là sắc mặt trắng bệch, lộ ra nghĩ mà sợ vẻ.

Trương Tam trầm giọng nói: “Dương Thanh Huyền, công kích toàn bộ Hoài Lăng Thành, phân tán đại trận sức mạnh!”

Dương Thanh Huyền lúc này quát lên: “Đại gia phân tán, toàn diện công kích!”

Hơn một nghìn Chính Tinh Minh võ giả, một chút tựu tan tác như chim muông, trốn tới bốn phương tám hướng, linh tinh phân bố ở Hoài Lăng Thành bốn phía, liều mạng ra tay hướng về đại trận công tới.

Thi Diễn đồng thời để người truyền lệnh về Phi Điểu Thành, đem toàn bộ Chính Tinh Minh sức mạnh đều dời đi lại đây, lấy tất cả sức mạnh tiến công Hoài Lăng Thành.

Nhất thời các loại nguyên khí, chiêu thức, liều mạng đánh vào trên đại trận, chấn lên sóng lớn vô biên.

Toàn bộ Hoài Lăng Thành đều ở năng lượng khổng lồ rung động hạ, nhưng trong thành lại như cũ vững vàng.

Chỉ là cả tòa đại trận sức phòng ngự, bị cực độ phân tán mở.

Cái kia mười căn to lớn đồng trụ bị áp lực suy giảm, gia tốc hướng về bên trong đại trận xuyên vào, rất nhanh liền xuyên thủng mà qua.

Mười cung chi chủ đều mặt lộ vẻ vui mừng, thở phào nhẹ nhõm.

Mười căn đồng trụ lẫn nhau trong đó, bị mạnh mẽ tử điện dính dáng, bên trong kết giới cũng là một mảnh lôi quang lấp lóe.

Trên cây cột phù văn không ngừng tuôn ra đến, ở trên hư không tiêu tan.

Thiện Kiến trong lòng không rõ cảm thấy không ổn, quát lên: “Há có thể như ngươi nguyện!”

Năm ngón tay vồ lấy, tảng lớn ánh vàng ở lòng bàn tay ngưng tụ.

Bốn mặt Tinh Cung võ giả, tất cả đều ngạc nhiên trở ra. To lớn sức hút đem bên trong thành linh khí nháy mắt bớt thời gian một nửa, đều tràn vào cú đấm kia ánh vàng bên trong.

Thậm chí có mấy vị võ giả không tránh kịp, toàn bộ mọi người bị hút tới, giữa trời bạo nổ mở. Tất cả sức mạnh bị rút lấy hết sạch.

“Chi!”

Tất cả mọi người sợ đến hồn phi phách tán, liều mạng rời xa Thiện Kiến.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1801: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (4): Phá Trận

“Trận pháp mạnh hơn, thì lại làm sao địch nổi sức mạnh chân chính?”

Thiện Kiến hữu quyền giơ lên, vô số kim quang chập chờn ra đuôi, bồng bềnh ở nắm đấm bốn phía.

“Hỏa Hủy Yên Vân!”

“Ầm ầm!”

Vô biên kim quang, hóa thành từng vòng lực lượng màu vàng, theo một quyền tuôn ra mà lên, phải đem toà kia đồng thau trận pháp triệt để phá huỷ!

Trương Tam lặng lẽ cười một tiếng, xếp đặt ra tay, mười cung chi chủ lập tức lùi lại.

Trương Tam một tay bấm quyết ở trước người, ánh mắt lóe lên vẻ hài hước, trong miệng nói lẩm bẩm, sau đó hai tay bấm quyết, không ngừng biến ảo ấn pháp.

“Lục Hợp Giải Nguyên!”

“Đông long!”

Mười căn đồng trụ chịu đến quyết ấn cảm ứng, trên phù văn không ngừng giải khai, mười căn cây cột phảng phất có sinh mệnh giống như, trở nên mềm mại đến cực điểm, đột nhiên ngay ở tử lôi trong kết giới hóa thành Hồng Hoang mãnh thú, rít gào mà hạ.

Này mười đầu mãnh thú bên trong, càng có chân long Thiên Phượng, Hạn Bạt Ứng Long, vàng chim Huyền Xà, còn có mấy đầu cũng hung mãnh dị thường, Dương Thanh Huyền không gọi ra tên.

Mười thú lực lượng, ở tử điện mang theo hạ, nhảy vào màu vàng ánh quyền bên trong.

“Ầm ầm!”

Vô biên sức mạnh đánh tan mở.

Hoài Lăng Thành bầu trời lưỡng nghi hạt bụi nhỏ kết giới, lập tức phá nát ra tảng lớn vết nứt, hướng về bốn phương tám hướng tản đi.

Thiện Kiến con ngươi co rụt lại, ngạc nhiên sợ khuyết, “Tại sao lại như vậy?!”

Lưỡng Nghi Vi Trần Chuyển Bát Quái Trận, phù hợp tám toà chủ thành địa mạch lực lượng, cuồn cuộn không tuyệt đề cung thượng đến, hầu như lượn quanh không thể phá.

Trừ phi đem tám toà chủ thành dưới đất linh mạch toàn bộ phá huỷ.

Nhưng sao có thể có chuyện đó?!

Thiện Kiến kinh hãi bên dưới, liền lập tức phát hiện đến không ổn.

Dương Thanh Huyền, Thi Diễn, Vu Hiền lượng lớn Chính Tinh Minh cường giả, toàn bộ trào vào trong thành.

Dương Thanh Huyền cầm kích mà lập, lãnh đạm nói: “Tất cả đều kết thúc.”

Trên bầu trời, mười hung thú bị Hỏa Hủy Yên Vân đánh nát bấy, Trương Tam chịu đến sức mạnh phản phệ, rên lên một tiếng, khóe miệng dật ra máu, nhưng hai mắt nhưng là lập loè đắc ý tinh mang.

Đại trận kết giới hướng về bốn phương tám hướng phá nát hơn trăm trượng tả hữu, liền lập tức đình chỉ, sau đó nhanh chóng tự mình chữa trị.

Nhưng Chính Tinh Minh cường giả, tất cả đều chịu đến cảm ứng, lập tức từ Hoài Lăng Thành bốn phương tám hướng tới rồi, từ này phá nát nơi chui vào.

Ước chừng bốn, năm cái hô hấp công phu, kết giới tựu tự mình tu bổ hoàn thành.

Nhưng Chính Tinh Minh tiến vào chí ít một phần ba người.

Dương Thanh Huyền nói: “Tốc chiến tốc thắng, trước hết giết này chút lâu la, lại dĩ dật đãi lao, chờ cái khác bảy thành người.”

Không chờ Dương Thanh Huyền hạ lệnh, Thi Diễn lập tức bồng bềnh mà lên, đối mặt Thiện Kiến.

Còn dư lại hơn mười vị Giới Vương cường giả, càng là dữ tợn hướng về bốn phương tám hướng lướt đi.

Dương Thanh Huyền mình thì là thân pháp lấp lóe, chạy về phía Hoài Lăng Thành truyền tống đại trận, lấy phá hoại cùng mặt khác bảy thành liên hệ.

Trương Tam phi thân ở một tòa lầu cao trên, ánh mắt quét về phía tứ phương, đối với mười cung chi chủ nói: “Tìm ra toà này chủ thành địa mạch, sau đó phá huỷ.”

“Là!”

Mười người đáp một tiếng, liền hướng về bốn phương tám hướng tản đi.

Dương Thanh Huyền vừa chạy đi hơn mười dặm xa, đột nhiên kêu lên: “Không được!” Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn về phía trước, ở Hoài Lăng Thành một góc, chính là truyền tống trận phương hướng, truyền đến lượng lớn cường giả khí tức.

Cái khác thành trì cường giả đã chạy đến.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Làm sao nhanh như vậy?”

Không biết tám tòa thành trì chủ trì người, cũng có thể thu được Quan Thiên Kính hình chiếu, đối với Hoài Lăng Thành thế cuộc nháy mắt hiểu rõ.

Ở trận pháp bị nổ ra lỗ thủng chớp mắt, mặt khác bảy thành cường giả liền vội vàng bắt đầu dùng truyền tống trận, rất nhiều lượng truyền tống lại đây.

Nguyên bản chiếm cứ ưu thế Chính Tinh Minh, một chút tựu nơi ở thế yếu.

Đồng thời Tinh Cung cường giả còn đang cuồn cuộn không ngừng chuyển vận lại đây.

Mà Lưỡng Nghi Vi Trần Chuyển Bát Quái Trận đã tự được chữa trị, có hai phần ba, thậm chí nhiều hơn Chính Tinh Minh võ tu bị che ở bên ngoài.

Dương Thanh Huyền sốt sắng, chiếu cố không nhiều nghĩ, nhấc lên chiến kích liền hướng Tinh Cung người giết tới.

Chiến kích vung lên, một mảnh hư quang nổ rạch nứt trường không, hóa thành quang rắn bắn về phía bốn phương tám hướng.

Quang bên trong mang có năm loại hỏa diễm, chia lìa bên dưới lại dung hợp làm một, nổ ra một cái biển lửa, không cố kỵ cắn nuốt tính mạng.

...

“Sức chiến đấu thật là đáng sợ.”

Hoài Lăng Thành bầu trời, ở vô tận vòm trời phía dưới, tảng lớn ma ảnh như ẩn như hiện.

Tối đen như mực ma khí như cầu vồng quang hoành ở trên trời.

Bên trong lờ mờ có thể thấy được rất nhiều ma đầu.

Chung Hiệt đang vác Ngự Hình Hoang Đao, mắt lạnh nhìn chăm chú phía dưới, im lặng không lên tiếng.

Một vị màu tím Kim Giác Ma tộc, lung lay đầu, phân tích nói: “Dương Thanh Huyền tuy rằng chỉ có ba sao Giới Vương tu vi, nhưng này đối hỏa diễm khống chế cùng cái kia Chiến Kích Thiên Khư thông thạo trình độ, sức chiến đấu ép thẳng tới bốn sao trung cấp.”

Một vị khác đại ma hừ lạnh nói: “Sợ là đã ở bốn sao bên trên. Đừng quên, hắn trên người còn có ba khối Nhân Quả Tứ Đế Ngọc. Thứ này uy năng làm sao, không có ai biết. Ba sao đến bốn sao, mặc dù là ban đầu vượt bên trong hồng câu, nhưng ở tiểu tử này trên người, hồng câu tựa hồ cũng không quá linh nghiệm a.”

Màu tím Kim Giác đại ma nói: “Ngươi vừa nói như vậy đổ cũng có lý. Hơn nữa ta càng lo lắng một chuyện, là cái kia Thiên Hà trấn ngọn nguồn Thần trân, có phải là cũng rơi vào tiểu tử này trong tay.”

Mặt khác vị kia đại ma lắc đầu nói: “Không thể! Chúng ta đã cẩn thận đo lường quá cái kia sợi xuyên thấu mấy vị diện sức mạnh. Đích thật là Thiên Hà trấn ngọn nguồn Thần trân trên tản mát ra, giờ khắc này còn đang Thiên Hà chi ngọn nguồn, Vong Xuyên nơi sâu xa. Tuy rằng không tìm được ngọn nguồn, nhưng nhất định ở hai sông bên trong. Đây chính là tuyệt thế thần binh, tuy rằng ở Thánh khí trên bảng xếp hạng thứ ba, có thể luận công kích cùng thương tổn, sợ là muốn liệt đệ nhất.”

Trên hư không truyền đến một đạo cười gằn, “Như là các ngươi đều như vậy lo lắng, không bằng để ta ra một đao, trực tiếp chém người này, lấy tuyệt hậu hoạn!”

Ngang qua bầu trời mênh mông ma khí sau, chậm rãi hóa thành một vị đỉnh thiên lập địa to lớn ma ảnh, chính là cái kia hư không Cổ ma.

Chung Hiệt cả kinh nói: “Vũ Vô Cực đại nhân, ngươi xuất quan?”

Cái kia Cổ ma khuôn mặt có chút quỷ dị, nhẹ nhàng “Ừ” một tiếng.

Chung Hiệt cùng chúng ma đầu đều là đại hỉ.

Sau đó, hư không Cổ ma không ngừng trở nên giàu có, từ xa xôi thời không phá nát đi ra, toàn bộ ma thân chậm rãi lộ ra trên bầu trời.

Trong miệng thốt ra một đạo ma âm, chỗ mi tâm xẹt qua một cái phù văn.

Thân thể to lớn tựu không ngừng thu nhỏ lại, cuối cùng dĩ nhiên trực tiếp biến mất không còn tăm hơi.

Mà ở tại chỗ, nhưng là một vị nam tử lù lù mà lập.

Nam tử dáng người anh tuấn, ngũ quan tuấn lãng, lông mày phong mang theo sắc bén cùng bất kham khí, áo bào đen cổ động, lộ ra kim tuyến vân văn, cùng một cái “Vũ” chữ.

Cái kia ma nhãn từ trong hư không chiếu xuống, nhìn chằm

chằm Hoài Lăng Thành bên trong nhất cử nhất động, trong thành sở hữu biến hóa, mỗi người động tác, đều toàn bộ thu vào hắn đáy mắt.

“Dương Thanh Huyền sao? Hừ, không nghĩ tới năm đó Huyền Dạ đại lục một con giun dế, thu được bảy mươi hai biến sau, càng đi tới hôm nay mức này.”

Vũ Vô Cực khóe miệng vung lên một nụ cười lạnh lùng, tay phải vồ một cái, năm ngón tay hạ hư không trực tiếp bị cắt rời mở, một đoàn hắc khí không ngừng xoay vòng mà ra, liền muốn hóa ra hắc đao.

Chung Hiệt vội vàng nói: “Đại nhân, tạm thời không thể!”

Vũ Vô Cực tay phải dừng lại, hừ lạnh nói: “Làm sao?”

Chung Hiệt nuốt xuống hạ, sắc mặt có chút tái nhợt, chính mình tuy là vì Ma Chủ, nhưng ở trước mặt người này, nhưng tránh không được nơm nớp lo sợ, vội vàng nói: “Hiện tại chính là khiến loài người bên trong hao tổn thời cơ tốt nhất. Nếu như đại nhân giết Dương Thanh Huyền, Chính Tinh Minh thế cuộc tựu triệt để nhảy. Không đạt tới để cho bọn họ triệt để bên trong hao tổn hiệu quả.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1802: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (5): Thập Phương Băng Nguyên

Vũ Vô Cực cười lạnh một tiếng, châm chọc nói: “Chung Hiệt, ngươi đem tinh lực quá đáng đặt ở này chút lâu la trên người, dễ dàng ảnh hưởng tự thân tu hành.”

Nói, tay phải năm ngón tay buông lỏng, hắc khí tản đi.

Vũ Vô Cực ánh mắt nghễ coi phía dưới, nhìn chăm chú Dương Thanh Huyền một chút, liền cười nhạo một tiếng, bóng người loáng một cái tựu biến mất ở không trung.

Chung Hiệt trong lòng ngẩn ra, ánh mắt hơi nghiêm nghị, rơi vào trầm tư.

Nhưng nội tâm đồng thời thở phào nhẹ nhõm, vị này hoàn toàn không nghe hiệu lệnh Ma Thần đại nhân, làm việc hoàn toàn nhìn tâm tình của hắn, cũng còn tốt bán chính mình một bộ mặt. Bằng không nếu như Vũ Vô Cực ra tay giết Dương Thanh Huyền, tựu thật sự phiền phức lớn rồi.

Chung Hiệt đem ánh mắt nhìn phía bốn phương tám hướng hư không.

Ở toàn bộ Hoài Lăng Thành phía trên, cũng không yên tĩnh, hội tụ các đại chủng tộc, thế lực cường giả siêu cấp, đều đứng yên hư không, yên lặng nhìn chấn động này thiên hạ, đem trực tiếp ảnh hưởng đến Thương Khung tinh vực tương lai thế cục một trận chiến.

…

Tinh Cung tám tòa thành trì như thể chân tay, chủ yếu cao thủ tất cả đều truyền đến Hoài Lăng Thành, còn dư lại lượng lớn võ tu, cũng còn đang cuồn cuộn không ngừng truyền tống đi qua.

Bất quá chiến đấu chốc lát, toàn bộ trong thành tựu hầu như hủy hoại trong một ngày, bốn phương tám hướng đều đều phá nát, từng cái từng cái to lớn khe xuất hiện ở trong thành, nhìn thấy mà giật mình.

Đột nhiên một đạo chấn động to lớn từ dưới nền đất truyền đến, "Ầm ầm ầm" nổ vang, một cái quang chi Thanh Long đột ngột hiện, đem trọn cái hư không xé rách, xông về vòm trời.

"Ầm ầm!"

Lưỡng Nghi Vi Trần Chuyển Bát Quái Đại Trận nháy mắt chịu đến kịch liệt xung kích.

Sau đó trận trên sức mạnh cấp tốc khô cạn.

Cái kia Thanh Long đang là cả Hoài Lăng Thành địa mạch linh khí biến thành, bị Kim Ngao Đảo mười vị cung chủ lấy bí pháp phá vỡ, sản sinh to lớn oán khí cùng lệ khí, trực tiếp hoá thành rồng mà ra, xông về cửu tiêu.

Một là nháy mắt tựu hút hết đại trận năng lượng cung cấp, hai là trực tiếp xung kích ở trên đại trận, lập tức đem bao phủ trên Hoài Lăng Thành trận pháp kết giới xé rách mở.

Chính Tinh Minh võ tu, đều là đại hỉ, vội vàng xông vào trong thành, cùng Tinh Cung người chém giết cùng nhau. Làm cho nguyên bản chính là sát khí ngập trời trong thành, càng rơi vào một hồi giết chóc Địa ngục.

Hoài Lăng Thành mất đi linh khí địa mạch, toàn bộ thành trì không ngừng hướng về hạ sụp đổ.

Đại lượng linh khí từ dưới nền đất tiết lộ ra ngoài, trong khoảnh khắc làm cho Thiên Lý đại địa, đều thẩm thấu ở linh khí tẩm bổ hạ.

Hàng ngàn hàng vạn võ tu một mặt hút vào linh khí, làm cho chém giết hung mãnh hơn.

“Oanh! Oanh!”

Trên bầu trời đột nhiên hiện ra 12 cái kim loại cầu, ở cơ giới tác dụng hạ không ngừng phân giải, hóa thành 12 cái trăm trượng kim nhân, từ trời rơi xuống, giở tay giở chân, liền hướng Tinh Cung võ giả vỗ tới.

Theo Hoài Lăng Thành bạo nổ hủy, toàn bộ Lưỡng Nghi Vi Trần Chuyển Bát Quái Đại Trận triệt để tắt.

Chiến trường hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán, từ một thành chi vây, đánh tới vạn trượng cao, xa vạn dặm, lan đến gần phụ cận mấy thành trì.

Trên hư không dị tộc không không sắc mặt sợ sợ, Trung Ương Đại thế giới mức độ kiên cố hơn xa Tam Thập Tam Thiên vị diện, đổi thành ở bất luận cái nào vị mặt, sợ là đã bị đánh xuyên qua, trực tiếp phá bể nát.

Công Thâu thế gia võ tu, thả ra đại lượng con rối, phối hợp ở mười hai kim nhân phụ cận, nghiễm nhiên trở thành càn quét toàn bộ thế cục sức mạnh khổng lồ.

Đột nhiên, một vị kim nhân lòng bàn tay hướng hạ, đang muốn thả ra công kích năng lượng thời điểm, toàn bộ thân hình trên hào quang nháy mắt yên diệt xuống.

Một mảnh bạch mông mông hàn khí tự chân hạ bay lên, nháy mắt liền đem cả tòa kim nhân đóng băng lại.

Trong chớp mắt, mặt khác mười một toà kim nhân, cùng với hơn một nghìn cái con rối, còn có tảng lớn phụ cận võ tu, từng cái từng cái toàn bộ bị đóng băng.

To lớn hàn băng khí, lấy mười hai kim nhân làm trung tâm, hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán, đặc biệt là Chính Tinh Minh phương hướng.

Dương Thanh Huyền ngất lịm nói: “Đây là...”

Thân thể vừa mới động, đã bị hàn khí tập kích thân, trực tiếp đông lại.

“Ầm!”

Dương Thanh Huyền trên người hỏa diễm lóe lên, liền đem hàn khí toàn bộ hóa đi, Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về hư không vừa nhìn, liền gặp được một vị kim đỉnh đầu của người trên, đứng cạnh một vị ông lão mặc áo trắng, khuôn mặt nghiêm nghị, tinh thần sáng láng, chính là bắc hàn thiên cung chủ nhân Bắc Băng Dương.

Dương Thanh Huyền thân thể loáng một cái, tựu xuất hiện ở mấy dặm lái về, hướng về Bắc Băng Dương chạy đi, to lớn hỏa diễm từ trên người tỏa sáng mở, bắn về phía bốn phương tám hướng, hóa giải đầy trời hàn khí.

Đồng thời chiến kích loáng một cái, một mảnh kích quang ở không trung sinh thành, hóa thành một cái to lớn màu vàng tròn, chính là từ tịnh vô danh trượng pháp bên trong lĩnh ngộ được thần thông.

Vòng sáng bốn phía tất cả đều là phù văn màu vàng, lẫn nhau nối liền cùng một chỗ, bên trong có năm hoả táng long, lẫn nhau đi khắp rít gào.

Dương Thanh Huyền đem chiến kích đi phía trước một điểm, màu vàng kia vòng sáng đột nhiên gảy mở, hóa thành một đạo cực quang, bắn về phía Bắc Băng Dương. Năm đạo rồng lửa ở màu vàng cực quang bên trong rít gào dung hợp, cuối cùng hóa thành một đạo, giương nanh múa vuốt, phải đem này Băng Phong thế giới xé rách.

Bắc Băng Dương cười lạnh một tiếng, giơ tay bấm quyết, trên đầu ngón tay hiện ra một đóa Băng chi Tiểu Hoa, một chút ở trước người tỏa sáng.

Trong phút chốc, nguyên bản là bị đóng băng mười hai kim nhân, càng là kết ra dày đặc băng sương, liền ngay cả dáng dấp đều không thấy rõ, dường như mười hai tòa băng sơn sừng sững ở trên mặt đất.

Kinh khủng kia hàn băng khí mang theo thế giới lực lượng tuôn trào ra, đối mặt Dương Thanh Huyền kích quang cùng hỏa mang.

“Oanh!”

[truyen cua※tui | Net]

Hai cái va chạm bên dưới, Dương Thanh Huyền kích quang cùng rồng lửa càng trực tiếp bị đóng băng ở.

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng hốt, cũng không phải là mình kích quang cùng hỏa diễm không bằng cái kia hàn băng khí, mà là Bắc Băng Dương tu vi quá cao, hoàn toàn về mặt cảnh giới áp chế chính mình.

Cái kia dường như thế giới giống như băng khí ở trên hư không trên khuếch tán, trong khoảnh khắc phong ấn vạn dặm, toàn bộ chém giết tràng diện, trên vạn người tất cả đều đông kết ở bên trong, từng cái từng cái giống y như thật, còn vẫn duy trì chém giết dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền thân hóa hỏa diễm, nghĩ muốn bỏ chạy, lại bị một luồng hơi lạnh tinh chuẩn đả kích, trực tiếp oanh ở trên người, bị đóng băng thành ngọn lửa dáng vẻ, cùng Băng Phong ở toàn bộ thế giới bên trong.

“Kết... Kết thúc rồi à?!”

Trên hư không truyền đến mảng lớn khiếp sợ tiếng, sở hữu dị tộc không khỏi kinh hãi.

Bắc Băng Dương đứng ở một tòa băng sơn chi đỉnh, tay bên trong kéo một phương Thánh khí thập phương băng nguyên, chính là lấy tự thân tu vi, còn có này Thánh khí lực lượng, đem tất cả sức mạnh cùng cao thủ toàn bộ trấn áp!

“Đây cũng là Nhân tộc chín đại tông chủ lực lượng sao?”

“Thập phương băng nguyên, lại phối hợp tám sao Giới Vương sức mạnh, lại đáng sợ như thế!”

“Thế hệ này Tinh Cung chi chủ cũng còn chưa lên sàn, này trò khôi hài tựu thu tràng sao?”

Sở hữu dị tộc không không nhìn chăm chú cảnh giác nhìn chằm chằm Bắc Băng Dương, còn có trong tay hắn cái kia như mộng như ảo thập phương băng nguyên. Người này sẽ là bách tộc tranh bá thiên hạ to lớn trở ngại.

Bị này một chiêu băng khí trấn áp cường giả, bao quát Thi Diễn, Vu Hiền chờ tám sao Giới Vương, cùng với cái khác thập cường hai mươi bốn nhà tông chủ đều bị Băng Phong ở trong đó.

“Hả?”

Bắc Băng Dương đột nhiên ánh mắt như băng, nhìn phía tốt tươi tầng băng hạ một điểm.

Dương Thanh Huyền thân hóa hỏa diễm, còn đang tầng băng hạ cháy hừng hực, một điểm điểm tướng băng phá mở, trong tay chiến kích một chọn, liền một đạo hư quang như rồng, “Rầm” một tiếng xé rách tảng lớn tầng băng, toàn bộ người nhảy ra ngoài, cầm kích đứng ở trên vòm trời.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1803: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (6): Liên Thủ Một Đòn

Dương Thanh Huyền cùng Bắc Băng Dương bốn mắt tương đối, toàn bộ trong thiên địa yên lặng như này trắng như tuyết thế giới như thế, không có một chút nào âm thanh.

“Không hổ là chém giết Mạnh Hàn Thiên thiên tài. Đáng tiếc quá mức xuất sắc, chung quy phải chết yểu ở võ đạo trên đường.”

Bắc Băng Dương đứng chắp tay, thập phương băng nguyên như một khối biến hoá thất thường Ma Phương, nhẹ nhàng trôi nổi ở trước người, mặt không thay đổi phán xét đạo.

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, mắng: “Lão bất tử, quản tốt chính mình không tốt sao? Ngươi tu luyện tới thiên giới chi chủ sao? Còn có thời gian rảnh rỗi quản người khác?”

Chiến kích cầm ở sau lưng, tảng lớn ánh vàng cùng hỏa diễm đan xen vào nhau, không ngừng kéo ra thật dài quang chi đuôi, ở trên băng nguyên bồng bềnh.

Khí thế của cả người nháy mắt tăng lên tới ba sao đỉnh cao.

Bắc Băng Dương cười nhạo một tiếng, trong đôi mắt mang theo hài hước biểu hiện, chậm rãi nói: “Ngươi sẽ không coi chính mình có thể chống lại ta đi?”

Dương Thanh Huyền hai tay nắm ở chiến kích, kéo ra một đạo to lớn quang ảnh, như ngày như vòng, điên cuồng chém mà đi, quát to: “Nói với ngươi một lần nữa, lão bất tử, quản tốt chính mình a! Công Thâu Sách đại nhân!”

Chiến kích chém ra nháy mắt, quang khoảng cách vòng chém nát thế giới, hóa thành Hỏa chi bản nguyên, hướng về Bắc Băng Dương rít gào mà đi.

Đúng lúc này, Bắc Băng Dương đột nhiên đổi sắc mặt, đột nhiên cúi đầu.

Ở hắn chân hạ chỗ, chính là một vị kim đỉnh đầu của người, theo Dương Thanh Huyền một tiếng lớn uống, nhất thời cảm thấy năng lượng khổng lồ gợn sóng từ chân hạ truyền đến.

“Ào ào ào!”

Toàn bộ kim trên người Băng Phong toàn bộ phá nát mở, từ trên người trượt xuống dưới, lộ ra to lớn kim thân, mặt trên vô số phù văn lưu chuyển, trận pháp liên thông, tạo thành một bức mênh mông to lớn thân thể trận.

Bắc Băng Dương quát to: “Không được!”

Sắc mặt một chút tựu trắng bệch, này kim nhân càng là muốn tự bạo!

To lớn kia uy năng, phảng phất một toà thế giới giống như, sức mạnh đáng sợ “Ầm ầm ầm” ở bên trong không ngừng chồng chất tăng lên.

Bắc Băng Dương vội vàng lóe lên, nghĩ muốn bỏ chạy.

Nhưng trên đỉnh đầu nhưng là nóng rực một mảnh, Dương Thanh Huyền cái kia đạo đem hết toàn lực đánh chém đã tới, ép tới Bắc Băng Dương không chỗ có thể độn, hai mắt nhất thời hoàn toàn đỏ đậm, giận dữ hét: “Đáng chết!”

Tay phải vồ một cái, thập phương băng nguyên ở lòng bàn tay hiện ra, lập tức như một vị thế giới khuếch tán.

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền một đòn, trực tiếp trên bầu trời Bắc Băng Dương bị đóng băng ở, như một đường thật dài băng cầu, lập tức phá nát mở.

Bắc Băng Dương dưới chân kim nhân bị đóng băng hơn phân nửa, đột nhiên cái kia đông kết lực lượng bị kẹp lại, toàn bộ kim nhân nửa người trên, theo cái kia tầng băng cùng nhau phá nát, to lớn tự bạo lực lượng từ kim nhân vùng đan điền trận pháp khuếch tán ra.

“Ầm ầm!”

Bắc Băng Dương nháy mắt bị thôn phệ đi vào.

Lấy cái này kim nhân tự bạo nơi làm trung tâm, một cái biển lửa hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán.

Vạn dặm Băng Phong nháy mắt bị hóa giải.

Đại lượng võ tu từng cái từng cái từ băng bên trong giải phong đi ra, đều là ngạc nhiên nhìn nhau.

Lại có hai vị to lớn kim nhân giải phong, hai tay bấm quyết, loáng một cái mà xuất hiện ở nổ tung trung tâm, đem thân thể của chính mình cũng ném vào.

“Ầm ầm!”

Ban đầu tự bạo lực lượng trên, lại là ngất trời hào quang, trực tiếp soi sáng toàn bộ hư không, liền ngay cả tảng lớn xem cuộc chiến dị tộc, cũng bị này đáng sợ ánh sáng chiếu sáng hiển hiện ra.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên mạnh mẽ lùi, Công Thâu Sách đây cũng quá tàn nhẫn, ba tôn kim nhân tự bạo, tất cả đều ở giữa Bắc Băng Dương, mặc dù là tám sao Giới Vương, cũng chưa chắc gánh vác được.

Đúng lúc này, cái kia nổ tung trung tâm, một điểm trắng hếu sức mạnh, không ngừng khuếch tán sinh thành. Chính là Thánh khí thập phương băng nguyên, đang liều mạng chống đối sức nổ.

Công Thâu Sách lâm lập hư không, sầm mặt lại, hai tay bấm quyết, còn dư lại kim nhân cũng từ bốn phương tám hướng chạy tới, "Lão tử cũng không tin, đem ta Công Thâu thế gia bảo vật trấn tông toàn bộ nổ, còn nổ không chết được ngươi một cái Bắc Băng Dương!"

Dương Thanh Huyền hai tay bấm quyết, vô số hỏa diễm từ trên người thoát ly mà ra, hóa thành Hỏa Chi Cốt Tượng, không ngừng ở không trung biến lớn, cho đến cùng kim nhân giống như vậy, đỉnh thiên lập địa, cái kia hầu như hư hóa thân thể, không ngừng bấm quyết kết ấn.

Mà Dương Thanh Huyền bản thể, chính là năm ngón tay vồ lấy, chỗ mi tâm hóa ra thiên hạ có địch Võ Hồn Ấn, một đạo tiếng gào to phá không mà tới.

Vô tận tử hỏa cùng trong hư không thiêu đốt, lấy Dương Thanh Huyền làm trung tâm khuếch tán.

Dương Thanh Huyền quát lên: "Nhị Cẩu Tử, đi ra!"

"Ầm ầm ầm!"

Tử Viêm Cự Thú hét lớn một tiếng, trực tiếp hiển hiện ra, đem toàn bộ thế giới xé nát, toàn bộ Tử Viêm Hư Không tùy theo hoàn toàn giáng lâm xuống, hướng về Bắc Băng Dương ép đi.

Sở hữu ánh mắt, thậm chí là Tinh Cung cùng Chính Tinh Minh cường giả, đều hoảng sợ nhìn này đáng sợ một màn.

Dương Thanh Huyền cùng Công Thâu Sách liên thủ, lấy lớn lao thần thông đấu một vị tám sao Giới Vương.

Này thần thông đạo pháp, đã vượt xa đại bộ phận người phạm vi hiểu biết, còn có vậy còn dư lại kim nhân, từng cái từng cái mở ra tự bạo hình thức, xông lên trên.

Nhưng vào lúc này, Hỏa Chi Cốt Tượng cũng kết ấn hoàn thành, một viên chu vi sổ mẫu lớn đến đáng sợ ngọn lửa màu vàng dấu ấn, lăng không tựu ép xuống.

Sở hữu tất cả những thứ này, đều dâng tới cái kia nổ tung hạt nhân, thập phương băng nguyên.

“Đáng chết! Bản tọa chính là vạn năm băng vương, Bắc Thiên Hàn Cung chi chủ! Há cho bị hai ngươi tiểu bối mạo phạm!”

Bắc Băng Dương tiếng rống giận dữ vọt ra, thập phương băng nguyên ở trong tay loáng một cái, càng binh giải thành chín cái vị diện hình dạng, trực tiếp hướng về tứ phương hư không tản đi.

Một luồng hủy thiên diệt địa hàn khí tự nhiên mà sinh ra, đông kết liễu tất cả sức mạnh quy tắc, liền ngay cả vòng quay thời gian, đều ở trong nháy mắt này yên tĩnh lại.

Sau đó, toàn bộ thiên địa đều rơi vào thảm hào quang màu trắng bên trong.

Tử Viêm Hư Không, Đế Diễm Quyết, mười hai kim nhân tự bạo lực lượng, cùng cái kia Thánh khí binh giải đụng vào nhau, năng lượng cuồng bạo không ngừng kích va cùng tiêu vong, yên diệt vạn vật.

“Oa!”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy cả người chấn động, búng máu tươi lớn tựu phun ra ngoài, toàn thân đều bị vô số hàn khí tập thể, linh hồn đều phải bị đông kết.

Bên trong đan điền Bản Nguyên Chi Hỏa như đậu mầm lấp lóe, bảo vệ sau cùng sinh cơ.

Đòn đánh này bên dưới, toàn bộ Thiên Lý phạm vi hủy diệt sạch.

Đại lượng người cùng vật, thậm chí thiên địa quy tắc đều chôn vùi đi vào.

Trên hư không lượng lớn xem náo nhiệt dị tộc cường giả, cũng là bị cuốn vào đến này sức mạnh đáng sợ bên trong, chết rồi tảng lớn.

Dương Thanh Huyền nuốt lượng lớn đan dược, sau đó vận chuyển Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết trục xuất hàn khí, bên phải tay cầm Chiến Kích Thiên Khư, Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về hư không tứ phương nhìn tới.

Một luồng sóng nhiệt chạy vội tới, là một đoàn tử hỏa, ở bên người hắn hóa thành Tử Viêm Cự Thú, trên người sức mạnh rõ ràng suy giảm rất nhiều.

Dương Thanh Huyền cùng nó đơn giản tâm niệm trao đổi mấy hạ, sắc mặt cực kỳ nghiêm nghị.

Toàn bộ Tử Viêm Hư Không, đều bị Bắc Băng Dương cùng thập phương băng nguyên sức mạnh nổ nát, cần thời gian dài tự mình chữa trị, mới có thể lần thứ hai thành hình.

Mà Bắc Băng Dương tình huống làm sao, Tử Viêm Cự Thú cũng không rõ ràng.

Dương Thanh Huyền trong lòng ngạc nhiên, tám sao Giới Vương sức mạnh, lại đáng sợ như thế!

Tuy rằng một đường tới nay, gặp phải tám sao Giới Vương cũng không phải số ít, ban đầu chính là Cổ Diệu, nhưng này là lần đầu tiên lấy sức mạnh của chính mình bản thân đối mặt.

Giờ khắc này toàn bộ vòm trời dưới, đều là một mảnh trắng xóa, băng hàn thấu xương.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1804: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (7): Trắng Xám Thế Giới

Dương Thanh Huyền cầm trong tay chiến kích, ở trong hư không đi dạo, Hỏa Nhãn Kim Tình mong hướng bốn phía.

Toàn bộ trong thiên địa một mảnh mênh mông, mắt không thể thấy, hắn Hỏa Nhãn Kim Tình chiếm rất lớn tiện nghi, gặp được Tinh Cung người, liền một kích chém tới, trực tiếp cắt lấy đối phương tính mạng.

Một bóng người phá không mà đến, xuất hiện ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, hỏi: “Như thế nào?” Chính là Thi Diễn.

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu, nói: “Bắc Băng Dương không rõ sống chết, Công Thâu Sách đại nhân cũng không thấy bóng dáng.”

Thi Diễn nói: “Vừa nãy một kích kia thật là đáng sợ. Coi như Bắc Băng Dương là tám sao Giới Vương, ở vào năng lượng đó trung ương, chỉ sợ cũng không gánh nổi.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Hiện tại này tái nhợt hư không là chuyện gì xảy ra? Thật giống tất cả quy tắc đều không cảm ứng được.”

Thi Diễn nói: “Toàn bộ thiên địa quy tắc đều bị đánh nát, lâm vào trạng thái hư vô, nghiêm trọng hơn một chút, vị diện liền muốn đánh xuyên, đến thời điểm sẽ có to lớn vị diện lực hút rơi xuống, lượng lớn võ tu đều phải xong đời.”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, Trung Ương Đại thế giới có bao nhiêu kiên cố hắn là rõ ràng, đem Trung Ương Đại thế giới đánh xuyên qua, căn bản là không thể nào tưởng tượng được.

Thi Diễn đột nhiên đem Dương Thanh Huyền đẩy một cái, quát lên: “Cẩn thận!”

Chân mình hạ bộ pháp giẫm lên một cái, phất tay chính là một mảnh ác liệt chưởng phong vỗ ra.

“Ầm ầm!”

Một mảnh kim quang ở đằng kia chưởng phong trước nổ tung, bão táp năng lượng khổng lồ bên trong, Thiện Kiến qua lại mà tới, cười lạnh nói: “Của chúng ta thắng bại còn chưa phân đây, Thi Diễn, nạp mạng đi!”

Lại là một mảnh sợi vàng, ràng buộc ở đôi trên cánh tay, vỗ một cái bên dưới, tựu hóa thành tầng tầng vòng sáng, hướng về Thi Diễn kích đi.

Thi Diễn lạnh rên một tiếng, nhìn Dương Thanh Huyền một chút, tựa hồ sợ chiến đấu lan đến gần Dương Thanh Huyền, xoay người tựu bỏ chạy.

Thiện Kiến bóng người loáng một cái, liền đuổi tới.

Dương Thanh Huyền muốn muốn đi giúp Thi Diễn, nhấc theo chiến kích chạy một trận, nhưng hoàn toàn không thấy hai người bóng người.

Toàn bộ hư không một mảnh trắng xóa, phần lớn người không phải là bị cuốn đi, chính là bị chấn tan xương nát thịt. Dương Thanh Huyền vừa tìm được mấy cái Tinh Cung võ tu, trực tiếp tại chỗ chém giết.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền vui vẻ, chỉ thấy phía trước có một đạo áo bào đen bóng người, đứng lơ lửng trên không, vội vã tiến lên kêu lên: “Trương Tam đại nhân!”

Cái kia áo bào đen bay phần phật, phía trên sợi vàng vân văn, hội tụ thành một cái “Trương” chữ.

Đợi đến đi vào, Dương Thanh Huyền đột nhiên chiến kích nhất chuyển, nhanh chóng tựu đâm đi tới.

Người áo đen kia kinh sợ, vội vàng né tránh, lại bị Thiên Khư trực tiếp cắt ra cánh tay, hỏa diễm đem miệng vết thương hoả táng tảng lớn.

Dương Thanh Huyền tái chiến kích xoay ngang, thẳng chém mà đi.

Người kia sắc mặt âm lãnh, phẫn nộ rên một tiếng, giơ tay liền chụp hạ, “Oành” một tiếng chấn động ở chiến kích trên, đem Dương Thanh Huyền cùng Thiên Khư cùng nhau rung đi ra ngoài.

Dương Thanh Huyền thân thể ở không trung xoay chuyển vài vòng, này mới đứng vững, nhìn chăm chú người trước mắt, cười lạnh nói: “Trắc Quỹ! Giả trang Trương Tam đại nhân, liền thân phận của chính mình cũng không cần, mặt đây?”

Trắc Quỹ trên mặt lúc trắng lúc xanh, đem áo bào đen hất bay, cả giận nói: “Đáng chết, ra vẻ Trương Tam, chỉ là vì tránh khỏi vô vị chém giết, thuần túy là vì tốt cho ngươi, ngươi đã không cảm kích, cái kia liền trực tiếp đi chết đi. Chỉ có điều ta rất hiếu kì, ngươi là như thế nào nhìn thấu ta?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta có Hỏa Nhãn Kim Tình, có thể thưởng thức vạn pháp vạn tướng, có quỷ gì mị quỷ quái là ta không nhìn ra?”

Trắc Quỹ nghe hắn nói mình là quỷ mị quỷ quái, nhất thời giận dữ, nghiêm ngặt quát một tiếng tựu vọt tới. Năm ngón tay nắm tay, trực tiếp sử dụng tới Huyền Vũ bảo bùa chú, sau lưng hiện ra Huyền Quy hình bóng. Toàn bộ trăm dặm hư không, tất cả một quyền này áp chế hạ.

Dương Thanh Huyền không dám khinh thường, Trắc Quỹ chính là sáu sao cường giả tối đỉnh, khoảng cách cao cấp Giới Vương bất quá cách xa một bước, làm hạ xoay người rời đi.

“Muốn đi? Đem này là Thanh Long thân thể lưu lại! Chỉ cần thu được cái khác Thánh Linh chân huyết và khí vận, ta liền có thể lấy thánh phá thánh, đột phá làm hạ cảnh giới!”

Trắc Quỹ trong mắt một mảnh độc mang, như xà giống như hai con ngươi dựng thẳng lên.

Hắn kẹt ở sáu sao cảnh giới hồi lâu, một mực khổ sở nghiên cứu Thánh Linh bí pháp, hi vọng tìm tới có thể làm cho mình đột phá đi qua, mà Dương Thanh Huyền nhưng là những năm gần đây, trừ hắn ra duy vừa bước vào Giới Vương Thánh Linh.

Mà Dương Thanh Huyền thân là Chính Tinh Minh minh chủ, để hắn vẫn cũng không có cơ hội hạ thủ. Lần này hai phái quyết đấu đỉnh cao, chính là cơ hội tốt nhất, thậm chí là cơ hội cuối cùng.

Nếu như để Dương Thanh Huyền bước vào bốn sao trung giai Giới Vương, cơ hội của chính mình tựu mong manh.

Vì lẽ đó Trắc Quỹ liền trong bóng tối gia nhập Tinh Cung một phái, không chỉ có như vậy, toàn bộ Huyền Minh Ngụy gia, cũng đều theo vào Tinh Cung một phái.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, cảm nhận được bốn phương tám hướng mà đến quyền ý, cứng rắn như sắt, như muốn phá hủy vạn vật, toàn bộ người hét lớn một tiếng, lập tức hóa thành Sa Chi Thủ Hộ, tương tự là năm ngón tay nắm tay, hóa thành Kim Cương Thiết Quyền, đối với đánh tới!

“Ầm ầm!”

To lớn kia cát chi trên nắm tay, tuôn ra tảng lớn vết rạn nứt, đem trọn cái nắm đấm cùng thân thể đều xé ra, hạt cát từng viên một nổ tung.

Này chút hạt cát đều là ở Lưu Sa Hà thời gian ngưng tụ, mỗi một hạt đều cảm ngộ quá tịnh đại đạo lĩnh ngộ, cứng như kim cương, nhưng vẫn như cũ ở Trắc Quỹ ánh quyền hạ bạo nổ mở.

Trắc Quỹ dữ tợn nói: “Quyền ý như sắt, coi như ngươi là nguyên tố thân, cũng muốn tan xương nát thịt!”

Nhưng nội tâm nhưng là cực kỳ khiếp sợ, vốn cho là Dương Thanh Huyền cát thân, tại chính mình Huyền Vũ quyền ý hạ, muốn trực tiếp ép thành bột mịn, hóa thành bụi bay.

Có thể sự thực nhưng hoàn toàn không đúng, cái kia chút hạt cát đều chỉ là từng viên một bạo nổ mở, đồng thời lớn như vậy một kẻ thân thể, vẫn chỉ là nổ tung trên nắm tay trên cánh tay cái kia chút, trên người hạt cát hoàn toàn không sự tình.

“Oành!”

Dương Thanh Huyền to lớn một kẻ thân thể, bị cái kia quyền ý trực tiếp đánh nổ, vô số cát vàng ở không trung phun trào, trong khoảnh khắc ngưng tụ thành một cái Sa Long, ngẩng đầu liền hướng vòm trời bay đi.

Trắng xóa bầu trời, đột nhiên tựu xuất hiện tảng lớn bóng tối, Linh Tu Tiên Quy nổi lên, mở ra miệng lớn, một chưởng đánh về Sa Long.

Đột nhiên một đạo to lớn cánh tay màu xanh, từ trong hư vô dò ra, gân xanh như rễ cây như thế, bàn ở trên cánh tay, năm cái trên móng tay lóe lên sắc bén hàn quang, một chút liền đem Linh Tu Tiên Quy đầu nắm lấy, đột nhiên kéo một cái.

“Ô ô!”

Linh Tu Tiên Quy đau lớn tiếng rên rỉ, một chưởng kia cũng ở không trung chụp loạn, đánh ra vô số ánh sáng tứ tán.

Thanh Lão Thú trực tiếp từ hư không bước ra, hai tay đem Linh Tu Tiên Quy ôm lấy, hung hăng hướng về xa xa ném đi, sau đó một quyền đánh tới.

“Oành!”

To lớn quyền kình đánh vào Linh Tu Tiên Quy trên người, đem hư không trực tiếp đánh nổ, Linh Tu Tiên Quy thân thể than sụp xuống, rơi vào hố đen không thấy bóng dáng.

Sa Long ở không trung xoay tròn, lập tức biến về Dương Thanh Huyền chân thân, lau lau rồi hạ máu tươi trên khóe miệng, bỗng nhiên quay đầu lại, nhấc theo Thiên Khư liền hướng Trắc Quỹ chạy đi.

Thanh Lão Thú xuất hiện, cũng đủ để chống lại Trắc Quỹ.

Huống chi...

Dương Thanh Huyền trong mắt sáng ngời, quả nhiên, ở Trắc Quỹ bầu trời, hiện ra một đôi con mắt màu xanh, đồng bên trong khuếch tán ra vô số phức tạp trận pháp, quan sát hạ xuống.

Trắc Quỹ hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Vu Hiền?!”

Cái kia đôi mắt xanh nội thiểm quá một chút khinh miệt, “Đối phó ngươi này giun dế, lão phu là đủ rồi, há dùng minh chủ ra tay?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1805: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (8): Đại Uy Thiên Phượng

Trắc Quỹ kinh sợ, bên cạnh người mấy trượng phạm vi, xuất hiện vô số màu xanh xiềng xích, kết thành một toà đại trận, đem không gian hoàn toàn thu lấy.

Trên hư không hai mắt một nháy mắt, tựu hóa ra Vu Sơn thân ảnh, nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi nhanh đi tìm tiến về phía trước Tinh Cung đường nối, này con kiến hôi, tựu giao cho ta đến.”

Trắc Quỹ giận dữ, không cam lòng gầm hét lên: “Vu Sơn lão quỷ! Đừng tưởng rằng bước chân vào thất tinh, liền có thể lấy trấn áp ta! Đáng chết!”

Mắt gặp cùng mình như thế, vây ở sáu sao thật lâu Vu Sơn, đột nhiên lấy Thất Tinh Giới Vương tư thế xuất hiện, để Trắc Quỹ một chút tựu ghen tỵ nổi điên.

Trên người không ngừng hóa ra màu đen lân giáp, lợi trảo, mai rùa, rắn đuôi, toàn bộ ở trên người hiện ra, lộ ra Huyền Vũ chân thân.

Cái kia bên trong hắc động thật lớn, Linh Tu Tiên Quy tức giận vọt tới, nhìn chăm chú Thanh Lão.

Hai người hai thú, cứ như vậy lẫn nhau nhìn chăm chú.

Dương Thanh Huyền nội tâm thoáng lo lắng hạ, Vu Sơn tu vi tuy rằng mạnh hơn Trắc Quỹ, nhưng ở trước đó trong chiến đấu, Vu Sơn đã giết không ít Tinh Cung đại năng, thể năng không hẳn cùng trên, hơn nữa Trắc Quỹ tu luyện là Huyền Vũ bảo bùa chú, thần thông muốn hơn xa giống như sáu sao đỉnh cao.

Vu Sơn thúc giục: “Dương Thanh Huyền, còn không mau đi!”

Dương Thanh Huyền lúc này mới một điểm đầu, nói: “Vu Sơn đại nhân, chính mình cẩn thận!”

Lúc này hóa thành độn quang, hướng về xa xa bay đi.

Dương Thanh Huyền bay sau một lúc, nội tâm không khỏi lo lắng, này một mảnh trắng xóa thế giới, hoàn toàn không phân rõ phương vị, căn bản không biết Tinh Cung nhập khẩu ở nơi nào.

Đột nhiên phía trước truyền đến chuông đồng thanh thúy thanh.

“Loảng xoảng coong!”

Dương Thanh Huyền định nhãn nhìn tới, hai bóng người từ xa đến gần mà đến, chờ thấy rõ người tới dáng dấp, không khỏi cả kinh nói: “Tịch Đại tiên sinh!”

Cầm trong tay sao trượng đi ở phía trước, chính là Tịch Đại, chắp hai tay chắp tay, lại cười nói: “Thanh Huyền công tử, hồi lâu không gặp, có khoẻ hay không.”

Đi ở phía sau, chính là Biển Đen đạo tặc Nghê Ba, vẫn đi theo Tịch Đại bên cạnh người tu luyện, cũng ôm quyền cười nói: “Thanh Huyền công tử.”

Dương Thanh Huyền vội vàng ôm quyền, hướng về hai người hành lễ, kinh ngạc nói: “Tịch Đại tiên sinh làm sao cũng ở đây Hoài Lăng Thành?”

Tịch Đại cười nói: “Như vậy đại sự kinh thiên động địa, có thể nào không đến vừa nhìn?”

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, nói ra: “Tịch Đại tiên sinh giờ khắc này xuất hiện, chẳng lẽ là muốn giúp ta?”

Tịch Đại cười nói: “Giúp đỡ không dám, Thanh Huyền công tử cùng vô tình đại nhân ân oán, ta sao dám nhúng tay vào, sợ là nháy mắt sẽ bị đánh hôi phi yên diệt. Ta chỉ là đến hơi hơi chỉ hạ bộ mà thôi.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, vội hỏi: “Kính xin tịch Đại tiên sinh chỉ đường.”

Một vị Tinh Cung Thiên Quân từ bên cạnh người vọt ra, quát lên: “Tịch Đại! Ngươi cho rằng như vậy thì không phải đối phó với Tinh Cung sao? Nhân Hoàng đại nhân đồng dạng sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

Dương Thanh Huyền chưa liếc mắt nhìn, chỉ là chiến kích vung lên, liền đem cái kia Thiên Quân chém thành hai đoạn.

Tịch Đại cầm trong tay sao trượng đưa ở trước người, trong miệng đọc một chút không ngừng, sao trượng trong tay xoay tròn, thanh thúy chuông đồng tiếng cùng cái kia ánh sáng màu vàng óng không ngừng hướng bốn phía sóng tán.

Hai tay đột nhiên dừng lại, sao trượng “Vù” một tiếng, sở hữu vòng vàng tất cả đều banh trực, ở không trung lan ra một mảnh màu vàng hình chiếu, bên trong tinh vân chuyển động, càng là một bộ thiên thể vận được đồ.

Sau đó sao trượng loáng một cái, càng hóa thành một con to lớn màu vàng Phượng Hoàng, ở tái nhợt bên trong thế giới triển khai lông cánh.

Một đạo kim quang nháy mắt mở rộng đến Thiên Lý, sau đó hóa thành to lớn cột sáng xông về cửu tiêu thiên ngoại.

Tịch Đại phóng hạ hai tay, nói ra: “Theo này kim quang đại đạo, liền có thể tìm được Tinh Cung vị trí. Chỉ có điều Tinh Cung có Vân Khí Áp Hư Lan bảo vệ, sợ vẫn là muốn Trương Tam đại nhân, phương có phương pháp phá giải.”

Dương Thanh Huyền nói: “Trương Tam đại nhân không biết ở nơi nào.”

Tịch Đại cười nói: “Yên tâm đi, này Đại Uy Thiên Phượng quang cảnh, tất cả mọi người có thể nhìn thấy.”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, này tên Đại Uy Thiên Phượng vì là gì quen thuộc như thế, đột nhiên nghĩ đến Thiên Nhai, nghe nói là Đại Uy Thiên Long hài cốt chế tạo, này hai cái nguyên khí chẳng lẽ có liên hệ gì?

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Đa tạ tịch Đại tiên sinh, hôm nay giúp đỡ chi ân, suốt đời khó quên. Lần này may mắn bất tử lời, ngày khác mong rằng tái tụ.”

Nói, liền hóa thành độn quang, theo cái kia Đại Uy Thiên Phượng tản ra hoa quang, hướng về vòm trời bỏ chạy.

Trong lúc nhất thời, mênh mông bên trong thế giới sở hữu võ giả, đều là trông thấy cái kia một điểm hào quang, thậm chí một đám xem náo nhiệt dị tộc, tương tự lạc lối ở mênh mông bên trong, mắt gặp phượng quang nổi lên, mở ra một cái đường nối màu vàng, tất cả đều là tới gần.

Đồng thời nhìn thấy phượng quang bên trong hỏa chi độn quang, đều nhận ra là Dương Thanh Huyền, bất kể là Chính Tinh Minh vẫn là Tinh Cung võ tu, đều vội vàng đuổi tới.

Rất nhanh, mảng lớn độn chỉ từ mênh mông bên trong thế giới hiện ra, từng đạo từng đạo hướng về cái kia phượng quang phóng đi.

...

“Hừ, Tịch Đại ngươi lão thất phu này, tựu thật sự không sợ chết sao?”

Một đạo thanh âm lạnh như băng, ở đằng kia phượng quang phần dưới vang lên.

Tịch Đại cùng Nghê Ba đều chỉ cảm thấy cả người phát lạnh, phảng phất rơi vào vô biên sợ hãi bên trong thế giới.

Nghê Ba phẫn nộ quát: “Ai?!”

Lấy dũng khí, che ở Tịch Đại trước mặt.

Hắn biết tham dự trận chiến này cường giả, không khỏi là chấn động thiên hạ bá chủ hào kiệt, tùy tiện một cái cũng có thể muốn tính mạng hắn, nhưng vẫn là lấy dũng khí dũng cảm đứng ra.

Tịch Đại đem Nghê Ba đẩy tới bên cạnh người, cả kinh nói: “Đao Quân đại nhân, kính xin hạ thủ lưu tình.”

Nghê Ba ở không trung quăng ngã một chút, trên vai tựu bắn mạnh ra máu, toàn bộ cánh tay trực tiếp bị chém hạ xuống.

“Hừ, nể mặt Tịch Đại, chỉ là cho ngươi chút ít giáo huấn.”

Không trung đao ảnh lóe lên, tựu hóa thành một người đàn ông, rơi vào Tịch Đại trước mặt, chính là đao vực chi chủ, Đao Hạo Quân, cả người đều tỏa ra bén nhọn khí tức.

Nghê Ba vội vàng nuốt điểm đan dược, tựu đứng ở một bên, không dám lên tiếng.

Tịch Đại vội hỏi: Gặp qua Đao Quân đại nhân."

Đao Hạo Quân nói: “Ngươi cũng biết ta là đứng ở Tinh Cung nhất phái.”

Tịch Đại nói: “Biết.”

Đao Hạo Quân cười lạnh nói: “Nghe nghe tịch Đại tiên sinh có thể tính toán cổ kim việc, dự đoán tương lai. Hiện tại cho ngươi cái cơ hội, tính một chút giờ chết của chính mình. Nếu như tính toán đến chuẩn, tạm tha ngươi không chết, coi là không cho phép, hừ hừ, vậy cũng chớ quái ta không khách khí.”

Tịch Đại cười khổ nói: “Đao Quân đại nhân đang nói đùa chứ? Hay là trực tiếp chém ta đi.”

Đao Hạo Quân giơ tay lên, lấy tay vì là đao, tựu chém tới, “Đây chính là ngươi nói!”

“Xì!”

Ánh đao xẹt qua trời cao, Tịch Đại mấy lọn tóc bay xuống.

Đao Hạo Quân hơi hơi nhíu mày, đem hai tay chắp sau lưng, hừ nói: “Vẫn đúng là không có sợ chết, hừ, cũng được, ngươi nói cho ta trận chiến này kết quả, ta liền tha ngươi.”

Tịch Đại cười nói: “Kết quả, còn muốn ta nói sao?”

Đao Hạo Quân chân mày nhíu sâu hơn.

Tịch Đại rất ý tứ rõ ràng, hành động của hắn, cũng đã biểu lộ hắn công nhận kết quả.

Đao Hạo Quân nhìn chằm chằm Tịch Đại, từng chữ hỏi: “Thiên Vô Tình xung kích thiên giới chi chủ sẽ thất bại?”

Tịch Đại lắc đầu nói: “Vô tình tu vi của đại nhân đã tới cửu tinh đỉnh cao, ta tính toán không ra, huống chi là thiên giới chi chủ.”

Đao Hạo Quân dữ tợn nói: “Đã như vậy, ngươi dựa vào cái gì nói này chiến Dương Thanh Huyền có thể thắng? Chỉ cần Thiên Vô

Tình bước vào thiên giới chi chủ, toàn bộ Chính Tinh Minh liền đem như kiến, biến thành tro bụi!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1806: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (9): Không Ai Có Thể Ngăn Cản

Tịch Đại nói: “Kỳ thực, đây chỉ là một tập trung thôi. Bước vào thiên giới chi chủ có bao nhiêu khó khăn, Đao Quân đại nhân cần phải so với ta càng rõ ràng. Từ cổ chí kim có mấy người vượt qua Bỉ Ngạn? Mặc dù là cửu tinh đỉnh cao, nghĩ muốn vượt qua cái kia tầng cuối cùng cản trở, cũng là vạn người chưa chắc có được một.”

Đao Hạo Quân nói: “Mặc dù chỉ là cửu tinh đỉnh cao, Chính Tinh Minh cũng không ai có thể ngăn cản.”

Tịch Đại cười nói: “Kỳ thực, cõi đời này nào có cái gì vận mệnh? Thiên hành kiện, quân tử lấy không ngừng vươn lên địa thế khôn, quân tử lấy hậu đức tái vật.”

Đao Hạo Quân trên người đao ý hơi thu lại, càng lâm vào trầm tư.

...

Đại Uy Thiên Phượng kim quang bên trong, Chính Tinh Minh cùng Tinh Cung võ tu lại bắt đầu chém giết, tảng lớn đánh giết cùng sóng năng lượng, làm kim quang không ngừng lay động, như một tia bị gió thổi Thanh Yên, thẳng vào cửu tiêu thiên ngoại.

“Đây là...”

Dương Thanh Huyền theo cái kia phượng quang, thẳng vào vòm trời hư không, rất nhanh liền gặp được xa xa, một mảnh mờ mịt màu trắng mây khói, chính là Vân Khí Áp Hư Lan.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, vội vàng chạy gấp tới.

Rất nhanh đã bị cái kia mây khói ngăn trở, nửa bước khó được.

Dương Thanh Huyền một chưởng đánh ra, tảng lớn hỏa diễm rít gào mà ra, xông về cái kia mờ mịt mây khói, toàn bộ trường thiên trên lập tức hóa thành biển lửa.

Nhưng hỏa thế càng chất chồng lên, cùng mây khói hình thành phân biệt rõ ràng hai cái thế giới.

Không ngừng có rồng lửa, hổ, gấu, sói, cầm chờ các loại hình dáng hỏa chi hoá hình, ở trong biển lửa rít gào, xé rách mây khói.

Thậm chí còn có các loại dị tộc, Bì Bì Hà chờ, từng đạo từng đạo xông về cái kia mây khói.

Toàn bộ Vân Khí Áp Hư Lan kết giới lực lượng, ở đây Hỏa chi bản nguyên sức mạnh hạ, một điểm điểm bị hoả táng, biển lửa vững bước hướng về trước đốt đi.

“Dương Thanh Huyền, dừng tay!”

Một đạo hét lớn từ phía sau truyền đến, một cẩm y nam tử ở không trung lấp lóe bên dưới, tựu nhảy vào biển lửa, hùng hồn chưởng lực phá công kích diễm, bổ về phía Dương Thanh Huyền.

“Hỗn Nguyên Chưởng?!”

Dương Thanh Huyền một chút tựu nhận ra người tới, chính là Hỗn Nguyên Trác gia gia chủ Trác Ngọc Thanh, làm hạ cười lạnh một tiếng, “Ngươi tính toán thơm bơ vậy sao, cũng có tư cách để ta dừng tay?”

Thiên Khư ở không trung loáng một cái, một chiêu Sát Na Sinh

Diệt tựu chém tiến lên.

Trác Ngọc Thanh vừa giận vừa sợ, kinh sợ đến mức là Dương Thanh Huyền thực lực, càng đã mạnh mẽ tới mức như thế, đã có thể cùng bọn họ hai mươi bốn gia gia chủ chống đở được, giận là đối phương càng coi thường như vậy hắn.

“Ầm ầm!”

Hỗn Nguyên Kính oanh trên Thiên Khư, hai nguồn sức mạnh lập tức nổ tung mở.

đọc truyện với http://trUyencuatui.net/

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, bị chấn lui mấy bước, quanh thân hỏa diễm bị cái kia Hỗn Nguyên Kính hoàn toàn cắt rời mở, hình thành một đạo to lớn khu vực chân không.

Trác Ngọc Thanh có bốn sao Giới Vương tu vi, đồng thời trước không có gì ra tay, giờ khắc này đối đầu Dương Thanh Huyền, một chiêu liền chiếm thượng phong.

Nhưng Trác Ngọc Thanh nội tâm nhưng hết sức ngạc nhiên, Dương Thanh Huyền tại chiến trường bên trong Sát tiến Sát xuất, bản thân tu vi so với hắn còn thấp một sao, nhưng có thể mạnh mẽ chống đỡ hắn một chưởng mà không bị thua, chỉ là lui mấy bước tựu hóa giải công kích.

Này để Trác Ngọc Thanh cảm thấy dị thường hoảng sợ, người trước mắt này nếu như lần này không chết, đem sẽ trở thành khó có thể trấn áp nhân vật đáng sợ.

Làm hạ mạnh mẽ hít hơi, lần thứ hai nghiêng người mà lên, một chưởng đánh về Dương Thanh Huyền trán.

Vô số Hỗn Nguyên Kính ép hướng về bốn phương tám hướng, toàn bộ biển lửa đều chịu đến áp chế, hình thành ngàn trượng khu vực chân không.

Dương Thanh Huyền bên trái tay vồ một cái, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ bay ra, khuếch tán ra một mảnh kết giới, vạn đóa kim liên hiển hiện ra, che ở trước người.

“Ầm ầm!”

Trác Ngọc Thanh một chưởng, mạnh mẽ đặt ở kết giới trên, từng đóa sen vàng lần lượt nổ tung.

Toàn bộ biển lửa khí thế yếu đi nhiều.

Dương Thanh Huyền lần thứ hai đẩy mấy bước, bị ép đến Vân Khởi trước, hầu như không đường thối lui.

Dương Thanh Huyền sắc mặt tái xanh, lấy khuôn mặt dữ tợn làm nguyên điểm, bắt đầu hóa thành rồng thân, từng vòng long tức bị áp bức đi ra, lượn quanh ở quanh thân, hướng về bốn mặt kích lan ra đi.

Dương Thanh Huyền càng là chống cự lợi hại, Trác Ngọc Thanh nội tâm thì càng sợ hãi, mạnh mẽ cắn răng quan, trong hai tay Hỗn Nguyên Kính không ngừng tăng lên, chấn Dương Thanh Huyền sau lưng vận khí đều tảng lớn lăn lộn.

“Nếu như hôm nay không giết ngươi, tương lai định thành mối họa!”

Trác Ngọc Thanh sắc mặt phát lạnh, kình khí lần thứ hai tăng lên, trong cơ thể mảy may sức mạnh, hoàn toàn rót vào song chưởng bên trong, ép hướng về phía trước.

Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ trên hào quang rất nhanh trở nên lờ mờ, lại cũng duy trì không được.

Dương Thanh Huyền thân rồng trên nổ ra tảng lớn máu tươi, rốt cục đỡ không được, liều mạng lui về phía sau, bị đặt ở Vân Khí Áp Hư Lan trên đại trận, thân thể từng đạo từng đạo nổ tung.

“Tương lai? Mối họa không mối họa, ngươi đã không thấy được!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, lập tức quát to: “Quỷ cất giữ! Còn không mau ra đây!”

Dương Thanh Huyền chỗ mi tâm Kiếm Ấn lóe lên, lúc này một thanh màu xanh biếc u nhiên quỷ kiếm, kích bắn mà ra, nháy mắt phóng đại, hướng về Trác Ngọc Thanh chém tới.

“Cái gì?!”

Trác Ngọc Thanh hoảng hốt, cái kia bên trong kiếm tỏa ra làm hắn cũng vì đó khiếp đảm khí thế, dường như muốn đem trọn cái vòm trời chém nứt.

Trác Ngọc Thanh toàn thân tất cả sức mạnh đều ở trấn áp Dương Thanh Huyền, ở đây tôi không kịp đề phòng bên dưới, nơi nào còn chống đỡ được quỷ cất giữ một kiếm, sợ sợ bên trong, vội vàng rút lui về chưởng lực liền muốn chạy trốn.

“Khặc khặc, ngu xuẩn vật, nếu như để cho ngươi chạy trốn, bản tọa còn có mặt mũi ở trên đời này hỗn sao?”

Trên thân kiếm quang ảnh lóe lên, trực tiếp đem vòm trời chém nát, trong hư không phảng phất có một đạo to lớn Quỷ Ảnh hiện ra.

Trác Ngọc Thanh đi chưa được mấy bước, đã bị Bách Quỷ Dạ Hành trực tiếp chém thành hai nửa, kêu thảm một tiếng, máu tươi bắn lên trời cao.

Quỷ giấu thân thể một chút hiển hóa ra ngoài, như Pháp Thiên Tượng Địa giống như vậy, duỗi ra gầy trơ xương bàn tay vồ xuống dưới, Trác Ngọc Thanh hai nửa thân thể cùng huyết nhục, còn có hồn phách, đã bị vắt cùng nhau, áp súc thành một cái chùm sáng, bị quỷ cất giữ nhét vào trong miệng nuốt vào.

Lần trước Vong Xuyên một trận chiến, toàn bộ Vong Xuyên cường tộc hầu như tử thương hầu như không còn, vô số oan hồn ác quỷ, bị quỷ cất giữ vơ vét không còn gì, bế quan hơn một năm thời gian, giờ khắc này lần thứ hai xuất hiện, đã là sáu sao Giới Vương.

Nguyên bản là cao hơn Trác Ngọc Thanh trên hai sao, huống hồ là đột nhiên ra tay đánh lén, Trác Ngọc Thanh há có mạng sống lý lẽ.

Quỷ cất giữ nuốt ăn Trác Ngọc Thanh huyết nhục cùng hồn phách sau, hai mắt không ngừng phóng ánh sáng, nhìn chằm chằm này hư không mịt mờ, liều mạng liếm đôi môi.

Ở trong mắt hắn, vô số oan hồn ác quỷ tán ở bên trong đất trời, chỉ chờ đợi mình đi ăn.

“Ha ha ha ha!”

Quỷ cất giữ cười lớn mấy tiếng, tựu nhanh chân hướng về trong thiên địa bước.

Này chiến phía sau đản sinh ra hồn phách, đủ để để hắn nhảy vào thất tinh, thậm chí là tám sao cảnh giới.

Mà ở phía xa chiến đấu hai phái người, không khỏi bị Trác Ngọc Thanh chết thảm rung động.

Đặc biệt là Tinh Cung cùng Hỗn Nguyên thế gia người, từng cái từng cái mặt không có chút máu.

Dương Thanh Huyền thở phào, nuốt hạ lượng lớn đan dược, ngồi xếp bằng hư không, điều tức trên người tổn thương cùng chân nguyên.

Đột nhiên, một luồng cực kỳ bén nhọn kình phong kéo tới, trên hư không nổi lên cương phong, thổi toàn bộ vận khí đại trận cũng vì đó lay động phiêu diêu.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên bên dưới, vội vàng mở hai mắt ra, chỉ thấy phía trước trăm trượng nơi, chẳng biết lúc nào đứng thẳng một đàn ông, trên người mặc bảo trường bào màu xanh lam, khuôn mặt tang thương, làm cho người ta độc lập vạn sơn đỉnh cảm giác.

Này cương phong sức mạnh, rất tinh tường.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Sa Bà Thiên Phong, Giản Khiếu!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1807: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (10): Ngươi Chết Ta Mất Mạng

Hiện nay thiên hạ, có thể để Dương Thanh Huyền cảm ứng được như vậy bức người khí thế, thêm thân mang Cửu Thiên Phong Hoa Quyết, cũng chỉ có Sa Bà Thiên Phong chủ nhân Giản Khiếu.

“Hừ.”

Giản Khiếu lạnh rên một tiếng, ánh mắt ác liệt mà phức tạp nhìn chăm chú Dương Thanh Huyền một chút, liền nhìn phía Vân Khí Áp Hư Lan đại trận một bên, lạnh lùng nói ra: “Nếu đã tới, tựu đi ra đi.”

“Ha ha, Giản Khiếu huynh quả nhiên tốt tu vi, điểm ấy bé nhỏ thủ đoạn, đã không che giấu nổi huynh.”

Màu trắng kích quang đột nhiên từ trong hư không phun ra, phảng phất to lớn đám mây, từ trong đầu tiên là dò ra hai căn xúc giác, lập tức chậm rãi nhúc nhích ra giống như núi thân ảnh.

Càng là một con to lớn ốc sên, toàn thân vì là Bạch Ngọc vẻ, xác như Hàn Thiết, ở phía trên đầu đứng nam tử bóng người, xuyên huyền bào, mày kiếm mắt sao, vóc người khôi ngô, phảng phất hùng sư.

Ở sau thân thể hắn, to lớn kia ốc sên xác trên, đứng thẳng hơn trăm khí thế mạnh mẽ người, đều là thống nhất màu đen trang phục, tất cả đều là đáp lại ngày thành người.

Giản Khiếu trong lòng thất kinh, nhìn chằm chằm to lớn kia ốc sên, vật ấy chính là thượng cổ dị chủng, cụ có cực mạnh ẩn nấp khả năng.

Nếu không phải mình triển khai Cửu Thiên Phong Hoa Quyết, tựa hồ ở mảnh này khu vực cảm ứng được trở ngại, bằng không căn bản là không phát hiện được Ứng Thiên Thư hành tích.

Dương Thanh Huyền thở phào nhẹ nhõm, tương tự lộ ra kinh sợ.

Liền ngay cả hắn Hỏa Nhãn Kim Tình, đều chỉ là lờ mờ nhìn thấy có vật, nhưng chẳng biết vật gì. Nhưng này vật vẫn chưa động tác, hắn cũng lười quản, một lòng điều tức chân nguyên cùng thương thế. Không nghĩ tới càng là Thôn Thiên Thành người.

Ứng Thiên Thư quay về Giản Khiếu khẽ mỉm cười, liền hướng về Dương Thanh Huyền ôm quyền chắp tay, nói: Gặp qua minh chủ."

Dương Thanh Huyền vội vàng đáp lễ, nói: “Đáp lại tông chủ khách khí, may mà tông chủ đến kịp thời, bằng không ta tựu phiền phức lớn rồi.”

Nội tâm nhưng là mắng to Ứng Thiên Thư cáo già, nếu không có bị Giản Khiếu nhìn thấu, sợ là mình bị giết cũng chưa chắc sẽ ra tới.

Trước Ứng Thiên Thư là đáp ứng rồi trong bóng tối gia nhập Chính Tinh Minh, nhưng toàn bộ chiến trường trên, cũng không thấy Thôn Thiên Thành cái bóng.

Lão hồ ly này một mực yên lặng nhìn thế cuộc biến hóa, cùng đợi đối với mình có lợi cục diện xuất hiện. Nếu không có bị Giản Khiếu vạch trần, chờ mình bị Giản Khiếu giết, lão hồ ly này sợ là liền trực tiếp đầu hàng Tinh Cung.

Bất quá bây giờ ngược lại tốt, bị Giản Khiếu vạch trần sau, Ứng Thiên Thư không thể không đi ra biểu minh lập trường, đứng thành hàng Chính Tinh Minh.

Giản Khiếu hắc trầm mặt mũi này, cả giận nói: “Ứng Thiên Thư, ngươi thật muốn bảo đảm này thằng nhãi ranh?”

Ứng Thiên Thư chắp tay, than thở: “Mong rằng giản huynh cho ở hạ một bộ mặt.”

Giản Khiếu phất tay áo cười lạnh nói: “Mặt mũi này quá lớn, ta không cho được.”

Ứng Thiên Thư nói: “Đã như vậy, cái kia cũng chỉ phải lĩnh giáo một chút giản huynh thần thông, mời giản huynh chỉ điểm một, hai.”

Ứng Thiên Thư chân hạ nhẹ giẫm, liền từ ốc sên xúc giác trên biến mất.

Sau một khắc, liền xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trước người, giằng co Giản Khiếu, khẽ cười một tiếng, thân như lá rụng, bồng bềnh mà lên, hai tay trực tiếp đẩy tới.

Những Thôn Thiên Thành kia cường giả, cùng to lớn kia ốc sên, tất cả đều xoay người chạy về phía chiến trường, hướng về Tinh Cung người lướt đi.

Thôn Thiên Thành tuy rằng có Tiểu Toán Bàn, chỉ khi nào đứng thành hàng, liền xác lập lập trường của chính mình, ra tay lên tuyệt không hàm hồ, tất cả đều là mão đủ sức lực chém giết, chiêu chiêu muốn tính mạng người.

Bởi vì ai cũng biết, trận này không có có huề chiến đấu, ngươi không chết thì ta phải lìa đời.

Nếu như Tinh Cung thắng rồi, trên thế giới này, lại không có có bọn họ Thôn Thiên Thành đất đặt chân.

Đồng dạng, đối với thế lực khác cũng là như vậy.

Này chiến bên trong rơi phe bại, đem vĩnh viễn biến mất ở vùng sao trời này hạ.

Dương Thanh Huyền một lần nữa trở lại điều tức tư thế, đồng thời không ngừng xem kỹ chiến trường, Chính Tinh Minh sức mạnh hầu như chiếm chủ đạo, song phương người số gần như, cao cấp Giới Vương cũng chênh lệch không bao nhiêu, nhưng Chính Tinh Minh ở giữa sức mạnh, ban đầu, trung giai Giới Vương, nhưng là hơn xa Tinh Cung, rất nhanh tựu hoàn toàn chiếm cứ chủ đạo ưu thế.

Tinh Cung nhất phái võ tu, theo đại lượng Giới Vương cấp cường giả ngã xuống, bắt đầu quân lính tan rã, đều hướng về Vân Khí Áp Hư Lan bỏ chạy.

Đột nhiên, một đạo to lớn hào quang, phá mở trắng xóa thế giới, xông lên đám mây.

Chính là Thiện Kiến, trên người tràn đầy máu tươi, trọng thương đầy rẫy, nhìn chiến bại cục diện, nghiến răng nghiến lợi, “Đáng chết a!”

Lập tức, Thi Diễn cũng vọt ra, toàn bộ cánh tay trái đều nhất tề bị cắt đứt, miệng vết thương một mảnh to lớn màu đen, hiển nhiên là kịch độc.

Cái kia nhất quán thanh thản vẻ mặt không còn, trở nên hết sức trắng xám.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, tự lẩm bẩm: “Thi Diễn đại nhân.”

Thiện Kiến không lo được cùng Thi Diễn tái chiến, kéo máu me khắp người thân thể, hóa thành một đạo màu đỏ thẫm độn quang, trực tiếp rơi vào Vân Khí Áp Hư Lan trước, hô lớn: “Mở trận! Nghiễm nhụ, nhanh mở trận!”

Đại lượng Tinh Cung võ tu bị dồn đến Vân Khí Áp Hư Lan trước, đều là nội tâm lo lắng, không ngừng hô to mở trận.

Nhưng một trận quá khứ, không có bất cứ động tĩnh gì.

Toàn bộ Chính Tinh Minh người, tướng tinh cung tàn binh bại tướng toàn bộ vây nhốt, ở dài vạn dặm không trên, kéo ra khỏi hơn mười dặm chiến tuyến.

Trên vòm trời trái lại yên tĩnh lại, ngay ở Vân Khí Áp Hư Lan trước giằng co.

Thập cường hai mươi bốn trong nhà, Tinh Cung nhất phái, Giản Khiếu, giơ cao Thuấn đám người, không không sắc mặt khó coi, toàn bộ là một bộ dữ tợn dáng vẻ, muốn làm liều chết chống lại.

Xa xa đột nhiên truyền đến một tiếng cười quái dị, quỷ cất giữ thân ảnh từ xa đến gần mà đến, tay bên trong cầm lấy một cái đầu, chính là Bắc Băng Dương.

Cười lớn bên dưới, đem Bắc Băng Dương đầu ném đi, trực tiếp vứt trên Vân Khí Áp Hư Lan, nổ nát tan.

Quỷ cất giữ có thể cảm ứng linh hồn cường độ, trực tiếp đem trọng thương giấu Bắc Băng Dương tìm được, trực tiếp đập chết hấp hồn, sau đó cái ót vứt tại Tinh Cung trước mắt mọi người nổ tung, tình cảnh này đối với Tinh Cung người kích thích rất lớn, tất cả đều sợ sợ muôn dạng.

Đây chính là tám sao Giới Vương, tọa trấn Trung Ương Đại thế giới bắc bộ cường giả cái thế a!

Lại cứ như vậy uất ức bị người ăn hồn phách, đầu làm cầu để đá rơi, nổ thành một đôi rác rưởi mảnh vỡ?

Giản Khiếu sắc mặt trắng bệch, cả giận nói: "Quái vật đáng chết! Bắc Băng Dương nói thế nào cũng là tuyệt đại cường giả, nên có cường giả tôn nghiêm!"

Quỷ cất giữ cười nói: "Đùa giỡn, là người hay quỷ đều đem mình nói thành cường giả cái thế, chết cũng đã chết rồi, nào có cái gì tôn nghiêm? Các ngươi những con kiến hôi này, ở trong mắt ta tính là thứ gì. Sau đó các ngươi cũng sẽ cùng hắn, bị lão tử ăn đi hồn phách, sau đó trở thành một đống rác, ha ha ha ha."

Tinh Cung một phái người, không không sắc mặt trắng bệch.

Đạm Đài Minh vội la lên: "Nghiễm nhụ đại nhân, nhanh mở trận a!"

Vân Khí Áp Hư Lan bên trong, chậm rãi hiện ra một bóng người, lạnh lùng ngước mắt lên liêm, nói: "Chư vị không cần phải gấp gáp, làm sơ trấn định."

Thiện Kiến vui vẻ nói: "Nghiễm nhụ, ngươi rốt cục xuất hiện, nhanh mở trận để cho chúng ta đi vào!"

Nghiễm nhụ gật đầu nói: "Được."

Vung tay lên, vô số phù văn tự lòng bàn tay bay lên, hóa thành đạo đạo kim quang, bắn vào Vân Khí Áp Hư Lan đại trận bên trong.

Toàn bộ mây khói bắt đầu lăn lộn, hướng về hai bên thối lui.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, hướng về mọi người truyền âm nói: "Chờ đại trận phá quãng đê vỡ, chúng ta tựu đồng thời vọt vào!"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1808: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (11): Đột Nhiên Sinh Ra Dị Biến

Rất nhanh, đại trận kia không ngừng phân giải, lộ ra một con đường, thẳng vào Tinh Cung nội bộ.

Tinh Cung mọi người đại hỉ, lập tức trào tiến lên.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Xông!”

Nhất thời vân dũng đám người, hướng về lối đi kia phóng đi.

Vu Hiền, Tử Dạ, Hữu Cầm Sanh, Ân Huyễn Ca bên trong, cao cấp Giới Vương, cơ hồ là xông lên phía trước nhất một nhóm, phải đem Tinh Cung người chém mở.

“A!”

Mảng lớn tiếng kêu thảm thiết, không dứt bên tai.

Tinh Cung người không liều mạng mà trốn, hướng về lối đi kia chen tới.

Mà Vu Hiền đám người nhưng là liều mạng giết, nếu như đường nối khép lại lời, muốn muốn dựa vào sức mạnh của chính mình phá này Vân Khí Áp Hư Lan đại trận thì phiền toái.

Dương Thanh Huyền đứng ở đằng xa lẳng lặng nhìn, một đôi kim đồng đột nhiên đột nhiên rụt hạ, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Ở đằng kia Vân Khí Áp Hư Lan bên trong, nghiễm nhụ đứng lẳng lặng, mặt không thay đổi nhìn trước mắt này tàn sát một màn, hai tay chắp sau lưng, thực sự quá an tĩnh.

Mà từ đầu đến cuối, đều không có một vị Tinh Cung cường giả vọt vào.

Ở phía trước nhất Thiện Kiến đám người, cùng nghiễm nhụ cách xa nhau khoảng ba mươi trượng, mỗi một người đều ngừng lại, lại không cách nào bước vào nửa bước.

Thiện Kiến cả kinh nói: “Nghiễm nhụ, xảy ra chuyện gì?”

Nghiễm nhụ khóe miệng vung lên một nụ cười lạnh lùng, nhìn Thiện Kiến nói: “Tập Tinh Cung toàn bộ sức mạnh, đều bị Chính Tinh Minh đánh bại, Diệt Pháp lão đại cần ngươi làm gì? Các ngươi này chút tàn binh bại tướng còn có mặt mũi trở về?”

Thiện Kiến cả giận nói: “Nghiễm nhụ, ngươi nói cái gì?!”

Giản Khiếu, Đạm Đài Minh đám người không không trong lòng hoảng hốt, lộ ra vẻ giận dữ.

Nghiễm nhụ chậm rãi nói: “Duy trì đại trận bất diệt, có thể mang Chính Tinh Minh người chặn một trận thời gian. Đem bọn ngươi dẫn dụ đến, nhưng là chốc lát cũng không ngăn được. Thà rằng như vậy, các ngươi cũng không cần tiến vào. Ngay ở ngoài trận chết trận, lấy tác thành đại nghĩa đi.”

“A! Đáng chết a!”

Thiện Kiến liều mạng xông về phía trước, trên người miệng vết thương không ngừng bạo nổ mở, ở Vân Khí Áp Hư Lan đại trận bên trong nửa bước khó được, giận dữ hét: “Nghiễm nhụ! Diệt Pháp lão đại biết, là sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

“Ha ha, sẽ không bỏ qua ta?”

Nghiễm nhụ cười khinh bỉ, nói: “Nói cho ngươi đi, quyết định này, vốn là Diệt Pháp lão đại truyền xuống. Diệt Pháp lão đại không thích rác rưởi.”

“Cái gì? Ta không tin! Ta không tin!”

Thiện Kiến giận dữ hét: “Để ta thấy Diệt Pháp lão đại, ta muốn gặp Diệt Pháp lão đại, hỏi rõ ràng!”

Thiện Kiến trên người miệng vết thương không ngừng nứt toác mở, tâm tình cực độ điên cuồng, một mặt dữ tợn khủng bố, nhưng Vân Khí Áp Hư Lan trận lực quá mạnh, căn bản là không cách nào lay động mảy may.

Giản Khiếu phẫn nộ quát: “Chết tiệt Diệt Pháp! Thậm chí ngay cả chúng ta cùng nhau đùa bỡn! Chư vị, liên thủ oanh mở đại trận này, tìm Diệt Pháp tính sổ!”

Giơ cao Thuấn, Đạm Đài Minh đám người không không tức giận phẫn nộ đến rồi cực hạn.

Bọn họ đều là chúa tể một phương, cao cao tại thượng tồn tại, lại bị người làm kẻ ngu si như thế lợi dụng, dùng hết rồi còn làm rác rưởi như thế bỏ qua.

Lại nghĩ tới Bắc Băng Dương, Trác Ngọc Thanh đám người chết thảm, trong lòng trở nên lạnh lẽo, toàn thân lạnh lẽo.

Giơ cao Thuấn quát: “Tốt! Oanh mở đại trận, tìm Diệt Pháp tính sổ!”

Mấy vị thập cường hai mươi bốn nhà cường giả, tất cả đều phẫn nộ đến rồi cực hạn, từng cái từng cái đem sức mạnh không giữ lại chút nào thả ra ngoài, hướng về đại trận đánh tới.

Thậm chí không lo được sau lưng Chính Tinh Minh giết chóc, cũng không kịp nhớ đệ tử mình chết thảm, đều là đỏ bừng mắt, muốn giết Diệt Pháp.

Dương Thanh Huyền đứng ở đằng xa, mặc dù không biết cụ thể chuyện gì xảy ra, nhưng biết chắc xảy ra biến cố.

Vân Khí Áp Hư Lan đại trận bên trong mở ra đường nối, đang lấy tốc độ cực nhanh khép kín.

Sở hữu nhốt ở bên trong võ tu, như là bị khóa lại giống như vậy, từng cái từng cái không thể động đậy.

Dương Thanh Huyền quát to: “Có vấn đề, mau lui lại!”

Vu Hiền đám người đồng dạng kinh hãi không thôi, bọn họ chém giết mảng lớn Tinh Cung võ tu, đâu đâu cũng có phần còn lại của chân tay đã bị cụt toái thể cùng mơ hồ huyết nhục, từ lâu giết đỏ cả mắt rồi, tương tự cũng nhìn thấy giơ cao Thuấn đám người khác thường.

Không chờ suy nghĩ, nghe Dương Thanh Huyền một uống, nhất thời biết khác thường, vội vàng hướng về đường nối ở ngoài bỏ chạy.

Rất nhanh, cái kia lăn lộn Vân Khởi một điểm điểm khép kín, lượng lớn Chính Tinh Minh võ tu, cùng hầu như toàn bộ Tinh Cung võ tu, tất cả đều nhốt ở bên trong.

Một ít tu vi cao, đều là hai tay ở trước người bấm quyết, hình thành một cái kết giới đem chính mình bảo vệ. Còn lại hạ một ít tu vi thấp, đều bị mây khói đè ở trên người, hoàn toàn không có cách nào nhúc nhích, không biết sinh tử.

Liền ngay cả thập cường hai mươi bốn nhà các tông chủ, cũng bị nhốt rồi không ít.

Thiện Kiến, giơ cao Thuấn đám người, không khỏi là đỏ bừng mắt, nhìn chòng chọc nghiễm nhụ.

Vu Hiền đám người một chút tựu trở lại Dương Thanh Huyền bên cạnh người, sợ hỏi: “Xảy ra chuyện gì?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Không rõ ràng, tựa hồ cái kia gọi nghiễm nhụ, vẫn chưa chân chính mở ra đường nối, tất cả mọi người bị hãm tiến vào. Ngươi nhìn Thiện Kiến đám người, tựa hồ gây ra mâu thuẫn phân kỳ.”

Vu Hiền nói: “Sẽ không phải là, Thiên Vô Tình căn bản là không có muốn để này chút người trở về đi thôi?”

Mọi người nghe vậy, đều là toàn thân một trận lạnh lẽo, nếu thật sự như vậy, cái kia không khỏi làm cho người rất thất vọng.

Tử Dạ nói: “Làm sao bây giờ?”

Dương Thanh Huyền lo lắng nói: “Bị vây ở trong trận mọi người, không biết sẽ như gì? Nghĩ biện pháp trước tiên đưa bọn họ cứu ra, thương lượng lại như thế nào phá trận. Trương Tam đại nhân không biết ở nơi nào đi.”

Đúng lúc này, Vân Khí Áp Hư Lan đại trận bên trong nghiễm nhụ, đột nhiên bước mở bộ pháp, liền đi hướng về đại trận, vừa bước một bước vào bên trong, đồng thời không trở ngại chút nào ở mây khói bên trong hành tẩu.

Tất cả mọi người là đổi sắc mặt, một loại cảm giác xấu dâng lên trong lòng.

Chỉ thấy nghiễm nhụ trực tiếp tiêu sái đến Thiện Kiến trước mặt, lạnh lùng nhìn Thiện Kiến, nói: “Đồng thời ở Tinh Uyên bị trấn áp nhiều năm như vậy, ngươi uổng công tu luyện tới tám sao, vẫn là như vậy vô năng a.”

Thiện Kiến sắc mặt tái nhợt, cả giận nói: “Ngươi muốn làm cái gì?!”

“Chà chà.” Nghiễm nhụ cười nói: “Quả nhiên là thấp trí đến cực điểm, vừa nói ngươi tựu quên rồi sao? Diệt Pháp lão đại không cần rác rưởi a.”

Nghiễm nhụ chậm rãi lấy ra một mảnh kim quang, hóa thành một cái trường binh, màu vàng tam xoa kích, ở mây khói bên trong lung lay hạ, liền trực tiếp đâm vào Thiện Kiến trái tim.

“Xì!”

Nhỏ nhẹ phá thể tiếng, ở đây thương mang vòm trời hạ, hẳn là cực kỳ âm thanh rất nhỏ, nhưng chẳng biết vì sao, rõ ràng truyền vào mỗi người trong tai.

Thiện Kiến hai mắt lồi đi ra, vạn khó tin nhìn mình trước ngực, máu tươi theo tam xoa kích lưu hạ, đem một đám mây sắc nhuộm thành đỏ tươi, kinh ngạc chết ở cái kia.

“Chi!”

Sở hữu võ tu không khỏi kinh hãi.

Một vị tám sao Giới Vương, cứ như vậy lặng yên không tiếng động uất ức chết rồi.

Nghiễm nhụ chậm rãi đem tam xoa kích rút ra, đột nhiên há mồm ra, một cái đỏ thắm đầu lưỡi kích bắn ra, như là nhuyễn tiên như thế, xuyên vào Thiện Kiến trong cơ thể.

Lưỡi thân một quyển nhất thời đem Thiện Kiến thân thể vắt nát tan, vốn lấy vì là chịu đến mây khói áp chế, vẫn chưa nổ ra, sau đó nghiễm nhụ dùng sức hút một cái, sở hữu huyết nhục đều bị hắn hút vào trong miệng, nuốt xuống.

Nghiễm nhụ khe khẽ nhai, phát sinh đắc ý thanh âm.

Nguyên bản áp chế Thiện Kiến vị trí, ngoại trừ toàn màu đỏ tươi sắc vân ngoại, một chút xíu thịt nát đều không thừa, phảng phất chưa từng có cái này người.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1809: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (12): Huyết Thao Thiết

“Chi!”

Đại trận trong ngoài mấy ngàn người, không không hít khí lạnh.

Đặc biệt là trong trận người, càng là từng cái từng cái sợ đến hồn phi phách tán, bởi vì Nghiễm Nhụ ở ăn đi Thiện Kiến sau, ánh mắt liền hướng Giản Khiếu đám người nhìn tới.

“Ngươi, ngươi muốn làm gì?!”

Giản Khiếu sắc mặt trắng bệch, trong thanh âm mang theo run rẩy cùng hoảng sợ.

“Khà khà.”

Nghiễm Nhụ duỗi ra lưỡi đỏ liếm môi một cái, khai đạo nói: “Đừng sợ, túi da chỉ là một bãi thịt mà thôi, thế gian vạn vật đều thành công ở xấu trống không quá trình, ta bất quá là để quá trình này gia tốc mà thôi.”

Nghiễm Nhụ giơ lên tam xoa kích, liền hướng Giản Khiếu đâm tới.

Giản Khiếu hoảng hốt, liều mạng giãy dụa, nhưng này Vân Khí Áp Hư Lan đại trận, chính là tinh không hạ đệ nhất đại trận, mặc dù lấy sức mạnh của hắn, cũng bất quá giãy dụa ra giây lát không gian, căn bản né tránh không được.

“Con súc sinh chết tiệt! Ta coi như là tự bạo, cũng sẽ không để cho ngươi được như ý!”

Giản Khiếu nổi giận gầm lên một tiếng, phát sinh bi phẫn thét dài, thê thảm đến cực điểm, chấn nhân tâm phách.

Vô số ánh sáng hướng về cái kia đan điền tuôn tới, bên trong kinh mạch khí tức như sóng biển lăn lộn, toàn bộ người không ngừng trở nên thông suốt.

[truyen cua tui @@ Net]

Phụ cận Kình Thuấn, Đạm Đài Minh đám người, không không ngạc nhiên lo lắng.

Khoảng cách gần như vậy, một vị thập cường tông chủ tự bạo, dù là ai cũng muốn biến thành tro bụi.

Nhưng Vân Khí Áp Hư Lan áp chế thực sự quá mạnh, bọn họ căn bản giãy dụa không ra ràng buộc.

Nghiễm Nhụ châm chọc nhìn Giản Khiếu, cười nhạo một tiếng, đối với tự bạo nhắm mắt làm ngơ, tiếp tục nắm tam xoa kích đâm đi qua.

Giản Khiếu kiên quyết khuôn mặt, đột nhiên một chút trở nên dại ra, như là chuyện gì xảy ra khó tin sự tình, đột nhiên cúi đầu, chỉ thấy trên người chính mình, bị tảng lớn mây khói bao trùm, cái kia chút tự bạo hào quang, tất cả đều dính lấy giống như vậy, chân khí trong cơ thể vận chuyển hoàn toàn dừng lại hạ xuống.

“Xì!”

Nghiễm Nhụ màu vàng tam xoa kích một chút đâm vào Giản Khiếu trong cơ thể, nhẹ nhàng một khuấy, tảng lớn kim quang bắn ra đến, hóa thành vòng xoáy, trực tiếp đem Giản Khiếu thân thể vắt nát tan.

Sau đó lại là một cái nhỏ dài đầu lưỡi bắn ra, ở mây khói bên trong một quyển liền đem Giản Khiếu huyết nhục toàn bộ nuốt nuốt vào.

Trắng xóa mây khói bên trong, chỉ còn hạ toàn màu đỏ tươi màu máu, lại không có bất kỳ dấu vết.

Liền ngay cả Giản Khiếu trên người áo giáp, binh khí, chứa đồ nguyên khí chờ, cũng đều nuốt sạch sành sanh, thật giống thế gian chưa bao giờ có sự tồn tại của người nọ, hoàn toàn bị xóa đi.

“Chi!”

Lần này liền ngay cả Dương Thanh Huyền đám người, cũng là doạ đến sắc mặt trắng bệch, một loại đến từ sâu trong linh hồn run rẩy.

“Lãng phí, quá lãng phí a!”

Quỷ cất giữ lạnh lùng nhìn chăm chú, trong mắt màu xanh lục u hỏa nhảy lên, phảng phất đang suy tư điều gì.

Tử Dạ nhưng không được hỏi: “Cái gì lãng phí?”

Quỷ cất giữ nói: “Người này chỉ là ăn vật chất cùng năng lượng, mà trọng yếu nhất linh hồn, tuy rằng cũng cùng nhau nuốt xuống, nhưng cũng vẫn chưa tiêu hóa, mà là ở mỗi lần hít thở trong đó, thổ nạp đi ra.”

Tử Dạ cả kinh nói: “Ngươi đây cũng có thể thấy?”

Quỷ cất giữ hừ lạnh nói: “Phí lời! Bản tọa một đôi quỷ nhãn, có thể khám phá thế gian linh vật. Này đầu yêu nhân như vậy lãng phí linh hồn, thật đáng chết!”

Dương Thanh Huyền bọn người là sắc mặt quái lạ, tâm muốn chính mình này phương cũng có một cái như vậy quái vật, hơn nữa nuốt ăn linh hồn, tựa hồ so với đối phương nuốt ăn thân thể còn muốn đáng sợ hơn. Nhất thời trong lòng phần kia hoảng sợ, tựu giảm nhẹ đi nhiều.

Thi Diễn ở nuốt phục lượng lớn đan dược sau, đem thương thế ổn định lại, sợ hãi nói: “Người này đúng là người sao?”

Quỷ cất giữ nói: “Hẳn không phải là, ta nhìn hắn tập tính, tựa hồ như trong truyền thuyết một loại chủng tộc. Dương Thanh Huyền, ngươi Hỏa Nhãn Kim Tình đây?”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, vội vàng vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về cái kia Nghiễm Nhụ nhìn tới, ở nhân tộc ngoại hình hạ, tựa hồ có thể thấy được một mảnh huyết quang, còn có tầng tầng lân giáp.

Nhưng Nghiễm Nhụ trên người khí tức quá mạnh, lại thêm Vân Khí Áp Hư Lan đại trận cách cục, trước sau không cách nào thấy rõ chân thân.

Đột nhiên, Tử Dạ mi tâm lập loè ra Hắc Hỏa, phía sau hóa ra Tinh Linh Vương dáng vẻ, ngưng mắt nhìn Vân Khí Áp Hư Lan bên trong, trầm giọng nói: “Là Thao Thiết! Người này là Thao Thiết bộ tộc, hơn nữa còn là cực kỳ đáng sợ dị chủng, huyết Thao Thiết!”

Nghe được “Huyết Thao Thiết” tên, lượng lớn Giới Vương cấp võ tu đều là đổi sắc mặt.

Nhìn Dương Thanh Huyền cùng mọi người một mặt mê man, Liệt Giai Phi giải thích: “Thao Thiết cũng là viễn cổ bên trong cực mạnh bộ tộc, chỉ là số lượng ít ỏi, dù chưa từng xưng bá thiên hạ, nhưng cũng không ai dám trêu chọc. Cho tới huyết Thao Thiết, chỉ là tồn tại ở trong truyền thuyết. Thao Thiết bộ tộc đều lấy nuốt chửng mà sống, vật hữu hình đều có thể nuốt chửng, do đó chuyển hóa thành tự thân năng lượng, chỉ cần không ngừng cắn nuốt, là có thể trở nên cực kỳ mạnh mẽ. Nhưng hổ dữ không ăn thịt con, Thao Thiết tuy rằng nuốt chửng vạn vật, nhưng sẽ không nuốt bản tộc người. Mà huyết Thao Thiết nhưng không giống nhau, huyết Thao Thiết là ngay cả Thao Thiết đều sẽ cắn nuốt đáng sợ nhân vật khủng bố a.”

Dương Thanh Huyền đám người nghe nghe đồng tộc cũng nuốt, không từ sinh ra cực độ buồn nôn, căm ghét cùng sợ hãi.

Nghiễm Nhụ ăn đi Giản Khiếu sau, lại hướng về phía trước nhất Kình Thuấn, Đạm Đài Minh đám người đi đến, mấy vị này thập cường hai mươi bốn trong nhà đại lão, không không doạ được sắc mặt tái nhợt, hàm răng run lên.

Đạm Đài Minh cầu xin tha thứ: “Đại nhân tha mạng, chỉ cần buông tha ta. Nguyện ý vì đại nhân làm trâu làm ngựa, cam nguyện bị điều động cả đời một đời.”

Thân là hai mươi bốn gia gia chủ, như vậy khúm núm.

Nhưng không có có người cười nhạo hắn.

Bởi vì nhìn thấy Thiện Kiến cùng Giản Khiếu kết cục sau, không khỏi là rơi vào to lớn sợ hãi bên trong, đặc biệt là Vân Khí Áp Hư Lan bên trong mọi người, từng cái từng cái câm như hến.

“Xì!”

Đạm Đài Minh cầu xin không có bất kỳ dùng, nghiễm nhiên tam xoa kích đã đâm đi, đem Đạm Đài Minh trực tiếp ăn hết.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Không được! Như thế ăn vào, người của chúng ta cũng muốn gặp! Phải mau phá tan này Vân Khí Áp Hư Lan đại trận!”

Liệt Giai Phi sắc mặt khó coi nói: “Vân Khí Áp Hư Lan chính là tinh không hạ đệ nhất đại trận, từ trước tới nay duy nhất bị phá một lần, chính là lần trước Tinh Cung cuộc chiến.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Vậy làm sao bây giờ? Trương Tam đại nhân ở đâu?”

Trương Tam tự phá đi Lưỡng Nghi Vi Trần Chuyển Bát Quái Đại Trận sau, tựu hoàn toàn không thấy bóng dáng.

Vu Hiền trầm giọng nói: “Trên đời không có có phá không đi trận pháp, thì nhìn lực lượng ngươi có đủ hay không. Mọi người chúng ta đồng loạt ra tay, ta cũng không tin phá không mở trận này. Lần trước ở Thập Phương Tinh Đài, cũng là chúng sức người mới đưa đại trận phá vỡ.”

Liệt Giai Phi nói: “Hỏa chi bản nguyên, có thể đốt cháy tất cả, đáng tiếc Thanh Huyền sức mạnh của ngươi còn quá yếu a.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nói: “Ta có biện pháp, chư vị giúp ta.”

Làm hạ bay lên vòm trời, hai tay bấm quyết, vô số hỏa diễm tự lòng bàn tay bay ra, ở trăm trượng có hơn ngưng tụ ra một cái to lớn hỏa nhân.

Hỏa nhân hai tay vỗ tay, một mảnh hỏa trận pháp khuếch tán mở.

Toàn bộ trên vòm trời, nhất thời linh khí phun trào, từ bốn phương tám hướng điên cuồng hướng về kia hỏa nhân tuôn tới.

Vô số phù văn ở hỏa nhân trên người hiện ra, rậm rạp chằng chịt thành một mảnh phù văn chi hải.

Sau đó, hỏa nhân hai tay bay mở, người tùy tùng Dương Thanh Huyền thủ ấn, không ngừng biến hóa ấn quyết, thân thể lớn như vậy kịch liệt co rút lại, vạn hỏa ở trong người áp súc đến mức tận cùng, rốt cục hóa ra thực thể giống như thân thể.

Chính là ở đánh với Bắc Băng Dương một trận bên trong, bạo nổ vỡ đi ra Hỏa Chi Cốt Tượng, lần thứ hai bị Dương Thanh Huyền ngưng tụ mà ra.

Chương 1810: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (13): Sinh Sôi Liên Tục

Chỉ bất quá lần này Hỏa Chi Cốt Tượng, cùng lúc trước lại có chút biến hóa rất nhỏ.

Cái kia trống rỗng trong hốc mắt, dấy lên hai đóa vô cùng sáng ngọn lửa, phảng phất có linh hồn giống như vậy, chính là Hỏa chi bản nguyên, ở từ từ thiêu đốt.

Mà trên thân hình, càng là lưu động đẹp lạ thường hỏa chi đạo văn, như có sinh khí.

Thân thể to lớn trình chữ lớn mở ra, trong miệng phát sinh rít gào trầm trầm, như là ở hướng về thiên địa gào thét, giống như thiên địa chi đế vương, hỏa diễm chi chủ làm thịt.

Vạn ngàn sợi hỏa diễm từ trong cơ thể kích bắn mà ra, ở trời cao trên lan tràn, trong khoảnh khắc tựu hóa thành một cái lớn như vậy hình tròn trận pháp, lượn quanh ở Hỏa Chi Cốt Tượng bốn phía.

Dương Thanh Huyền quát to: “Lực lượng bản nguyên, có thể sinh vạn hỏa! Chư vị giúp ta!”

Bóng người loáng một cái, tựu dung nhập vào cái kia cốt tượng bên trong, hoặc có lẽ là cùng cốt tượng hợp hai thành một, cả người cháy hừng hực, một chút tựu mất đi thực tướng, hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể.

Mênh mông trường thiên trên, tất cả mọi người ánh mắt đều bị này to lớn hỏa diễm hấp dẫn, trong mắt phản chiếu đẹp lạ thường quang ánh sáng, nội tâm sinh ra to lớn chấn động.

Sâu trong hư không, các loại võ tu, không không sắc mặt ngưng trọng nhìn, không biết Dương Thanh Huyền phải làm gì.

Thi Diễn con ngươi sáng ngời, nói: “Hiểu! Đây là vòng đi vòng lại, sinh sôi liên tục diễn nổi nóng trận. Dương Thanh Huyền muốn cho chúng ta mượn lực lượng nhóm lửa!”

Làm hạ cánh tay phải một điểm, hơn mười món nguyên khí khoảnh khắc mà ra, tỏa ra thâm thúy khí tức, theo chỉ điểm một chút đi mà bắn về phía trời cao.

Hơn mười đạo hào quang nhảy vào hỏa to lớn trong trận, nháy mắt bị bản nguyên hỏa hoả táng, khuếch tán ra một vòng quang năng, trầm vào trong trận.

Toàn bộ đại trận uy thế nhất thời tăng lên mấy phần, vô số hỏa văn điên cuồng lóe lên, liên tục xoay chuyển.

Dương Thanh Huyền Vĩnh Nhiên thân thể mỉm cười nói: “Thi Diễn đại nhân quả nhiên thông minh, đích thật là như vậy. Đây là đạo hóa chi bản nguyên hỏa chủng, có tất cả hỏa uy năng, có thể sức cắn nuốt số lượng mà sinh sôi liên tục diễn hóa. Chư vị giúp ta một chút sức lực!”

Âm thanh vừa dứt, thiên địa chưa yên lặng, vô số hào quang liền từ đại trận hạ bay lên, dường như sáng chói chòm sao, toàn bộ tràn vào hỏa trận bên trong.

Toàn bộ đại trận không ngừng trở nên no đủ, diệt thế giống như sức mạnh to lớn chậm rãi phát tán mà ra.

Sở hữu Chính Tinh Minh người đồng loạt ra tay, còn có các loại không dùng được nguyên khí, tất cả đều vứt vào trong lửa, đốt thành tro bụi, lấy tăng lên sức mạnh.

Vu Hiền cùng Thi Diễn đám người, thậm chí đem đại lượng Tiên ngọc đều ném vào.

Dương Thanh Huyền trong hai con ngươi kim quang lóe lên, hai tay nhanh chóng bấm quyết.

Giờ khắc này hắn đã cùng đại trận hợp hai thành một, cảm thụ được mỗi một tia ngọn lửa biến hóa, hoặc có lẽ là mỗi một tia trong ngọn lửa, đều ẩn chứa có thần thức của hắn.

Vạn dặm vòm trời hạ, tầng mây phun trào.

Đại lượng linh khí bị hỏa trận hoả táng, liền ngay cả Vân Khí Áp Hư Lan đại trận màu sắc, đều bị ngọn lửa chiếu thông suốt, toàn bộ đất trời cũng như cùng đang thiêu đốt.

Dương Thanh Huyền hai tay ở trước người bấm quyết, dung hợp đồng thời tăng lên ngọn lửa sức mạnh, ngọn lửa năm màu phù văn không ngừng bay lên cùng tiêu tan, cuồn cuộn không tuyệt, sinh sôi liên tục. Vân Khí Áp Hư Lan đại trận bên trong, Nghiễm Nhụ tựa hồ cảm ứng được cái gì, cái kia tàn nhẫn trên gương mặt, sinh hiện ra vẻ dữ tợn cùng lo lắng, tam xoa kích ở trong trận bay lượn, không ngừng thu cắt chúng tính mạng người, cắn nuốt mọi người thân thể.

Tinh Cung võ tu đều ở đại trận ở giữa nhất mặt, rất nhanh đã bị Nghiễm Nhụ nuốt chửng hết sạch.

Sau đó đến phiên Chính Tinh Minh võ tu, mấy vị Giới Vương cường giả, kêu thảm thiết cũng không kịp, liền trực tiếp bị cắn nuốt hết.

Theo Dương Thanh Huyền cùng nhau từ Thiên Hà tới được, thứ tám mạch lưu bốn tộc tộc trưởng Ba Đốn đám người, thập cường hai mươi bốn nhà cao tầng, còn có một chút Vong Xuyên Sâm La Điện cường giả, như rau hẹ giống như bị Nghiễm Nhụ điên cuồng thu gặt.

Thi Diễn có chút lo lắng, mắt gặp Quân Thiên Tử Phủ phó môn chủ Tư Không Đoan cũng chết thảm ở Nghiễm Nhụ trong tay, gương mặt lỗ nháy mắt trắng bệch, nhưng hắn biết không có thể quấy rầy Dương Thanh Huyền, nếu không thì càng hoàn toàn ngược lại.

Dương Thanh Huyền nơi đang lẳng lặng cảm thấy biết trong đó, toàn bộ chu vi trong ngàn dặm năng lượng từ trường, tất cả hắn cảm giác bên dưới, chưa bao giờ có rõ ràng như thế thời điểm.

Bản Nguyên Chi Hỏa, chính là gần tới ở đạo tồn tại.

Thêm vào hắn thu được sạch đột phá thiên giới chi chủ lúc đại đạo lĩnh ngộ, ở cảm ngộ trên đại đạo, đã không kém gì rất nhiều trung giai, thậm chí cao cấp Giới Vương.

Mồi lửa uy lực của đại trận, Vân Khí Áp Hư Lan uy lực của đại trận, còn có Chính Tinh Minh cùng Tinh Cung mọi người, cùng với bí ẩn ở trong hư không các loại cường giả, không không ở tại cảm ứng bên dưới.

Thậm chí Vân Khí Áp Hư Lan đại trận bên trong, cái kia từng cái từng cái biến mất năng lượng từ trường, cùng với Nghiễm Nhụ cái kia không ngừng bành trướng năng lượng từ trường, đều ở Dương Thanh Huyền cảm giác hạ.

Theo lượng lớn Chính Tinh Minh cường giả năng lượng từ trường biến mất, Dương Thanh Huyền cũng là trong lòng lo lắng.

Không chờ được!

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên bạo mở hai mắt, hai tay ở trước người tạo thành chữ thập, Vĩnh Nhiên thân thể nháy mắt biến về chân thân.

Vô số hỏa diễm nhanh chóng từ bốn phương tám hướng vọt tới, toàn bộ hội tụ ở Dương Thanh Huyền trước người, hóa thành một phương to lớn ấn quyết, tỏa ra cực kỳ mạnh mẽ uy năng, cùng với sâu xa như biển đại đạo bao hàm lực.

Trong ngàn dặm hệ "Hỏa" nguyên tố cùng các loại linh khí, tất cả đều bị này ấn quyết thu nạp hết sạch, hơn nữa thể tích còn đang không ngừng áp súc.

Từ đường kính trăm trượng đến mười trượng, đến khoảng một trượng, rốt cục đạt đến đến mức tận cùng.

Một luồng có thể trấn diệt hết thảy khí tức cực lớn, từ cái kia ấn quyết bên trong khuếch tán mà ra, chấn động khiến người sợ hãi.

Phảng phất chỉ cần bị hơi thở kia đụng vào, liền bị đốt thành bụi bặm vũ trụ.

Chúng sinh vạn vật, đừng không ở tại soi sáng bên dưới.

Trong hư không dị tộc không khỏi là kinh hãi không thôi, kinh hoảng vạn phần.

Đặc biệt là Chung Hiệt, trong lòng hoảng hốt, lộ ra vạn khó tin vẻ mặt.

Dương Thanh Huyền trước người phía kia Đế Diễm Ấn, khiến cho hắn ma tâm chấn động, ma khu run rẩy, làm sao cũng không thể tin được, này là một vị ba sao Giới Vương có thể ngưng tụ ra sức mạnh.

Nghiễm Nhụ cũng cảm ứng được cái gì, đột nhiên đình chỉ trong tay thu gặt, lộ ra dữ tợn cùng vẻ khiếp sợ, nhìn chằm chằm đại trận bên ngoài cái kia một đạo chói mắt ngọn lửa sáng ngời.

Thời khắc này Nghiễm Nhụ, thân thể so sánh lúc xuất hiện bành trướng sáu, bảy lần, như là súc tích vô hạn năng lượng khổng lồ.

Dương Thanh Huyền trong hai con ngươi bắn ra vô biên kim quang, chiếu xuống, rơi vào cái kia mênh mông mây khói trên, lực lượng vô cùng cùng tự tin ở trong người sinh thành.

Đối mặt tinh không này hạ đệ nhất đại trận, hắn cũng là không có gì lo sợ, không chỗ nào lùi bước.

Quân tử như rồng, quyết chí tiến lên!

"Đế Diễm Ấn!"

Dương Thanh Huyền hai tay bỗng nhiên đánh ra, thân thể lắc lư hạ, tảng lớn chân thân hóa thành hỏa diễm tung bay, phảng phất bỗng chốc bị hút hết sức mạnh.

Phía kia chói mắt sáng ngời Đế Diễm Ấn, nhất thời như cắt rạch nứt trường không sao chổi, rơi vào vô biên mênh mông.

"Ầm ầm!"

Thiên địa rung mạnh, vô tận hỏa diễm tung bay mà ra, thiêu đốt vạn dặm lăn lộn mây khói, nóng bỏng làn sóng bao phủ mà ra, toàn bộ thiên địa như cùng chỗ ở to lớn trong lò lửa.

Vô số người đều cảm thấy nhiệt độ tăng vọt, đáng sợ kia sóng lửa cùng bốc hơi mây khói, trong khoảnh khắc tựu thiêu khô trên người hàm lượng nước, đau nhói linh hồn.

Tảng lớn võ giả trực tiếp tựu da dẻ khô nứt, tuôn ra từng cái vết máu.

Chính Tinh Minh đội ngũ một chút tựu bị đánh tan hướng về bốn phương tám hướng.

Cái kia chút mang theo ở Vân Khí Áp Hư Lan bên trong đại trận Chính Tinh Minh võ tu, chỉ cảm thấy thân thể chấn động, đã bị rất xa quẳng đi ra ngoài, mạnh mẽ quăng về phía xa xa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1811: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (14): Tìm Đường Sống Trong Chỗ Chết

Rất nhiều người tại chỗ tựu phun máu phè phè, nhưng không khỏi là trong lòng mừng như điên, thậm chí mừng đến phát khóc, khóc lên.

Ở Nghiễm Nhụ tam xoa kích âm uy hạ, to lớn tuyệt vọng cùng hoảng sợ, giống như rắn độc đưa bọn họ tập kích, trước mắt phảng phất chỉ còn hạ tử lộ một mảnh.

“Phá!”

Vô số người gầm dữ dội lên tiếng, to lớn buồn vui dập dờn ở bên trong đất trời.

Không có gì không đốt bản nguyên hỏa bên trong, ngưng tụ toàn bộ Chính Tinh Minh cường giả sức mạnh, này như đại đạo như thế thâm thúy vô ngần Đế Diễm Quyết, rốt cục phát huy ra mạnh nhất uy năng, đem tinh không này hạ đệ nhất đại trận phá vỡ.

Vu Hiền đám người, còn có trong hư không trải rộng cường giả, không không trong lòng rung mạnh, cảm thụ được này mênh mông vô ngần khí tức, trơ mắt nhìn lịch sử cự luân ở chân hạ đi tới.

Ở lỏng lẻo chớp mắt phía sau, tâm tình mọi người trái lại khẩn trương, trong mắt một lần nữa hòa hợp khí tức xơ xác.

Đại trận bị phá, bất quá là mở ra chiến trường chân chính.

Những trận chiến đấu tiếp theo, mới là quan hệ toàn bộ cục diện hạt nhân.

Giữa bầu trời cái kia một đạo hỏa ảnh, chậm rãi thiêu đốt, hỏa diễm sáng sủa nhưng không ác liệt, ở tảng lớn mây khói xung kích hạ, trực tiếp bị chấn động trở về chân thân, từ trời cao trên rơi xuống.

Mây khói sụp đổ bên trong, một đạo to lớn mà mập mạp bóng người đạp Vân Khởi, xông lên trên, cầm trong tay tam xoa kích.

Kích quang ở không trung lóe lên, bắn ra ác liệt mà sắc bén hào quang, tựu đâm vào Dương Thanh Huyền, Nghiễm Nhụ trong mắt tuôn ra đỏ thẫm ánh mắt.

Tất cả mọi người không khỏi kinh hãi.

Nhưng toàn bộ Chính Tinh Minh sức mạnh, đều bị cái kia Đế Diễm Quyết hút đi, Vu Hiền đám người thật nhanh xông tới, vẫn như cũ không đuổi kịp Nghiễm Nhụ tốc độ.

“Ầm!”

Đột nhiên một đạo bén nhọn ánh đao lăng không qua lại mà xuống, ở không trung tỏa ra Hạo Nguyệt giống như sáng trong hào quang, chém ở trên Tam Xoa Kích, đem cái kia đạo công kích đánh bay.

Nghiễm Nhụ sầm mặt lại, căm tức phía trước.

Một đạo tuyệt nhiên bóng người lánh hiện ra, trong tay nắm một thanh tỏa ra màu vàng nhạt huy quang đao, trên mặt mang theo vẻ lạnh lùng, chính là Đao Hạo Quân.

“May mà Tịch Đại nhắc nhở ta, bằng không bản tọa cũng đã tiến vào ngươi quái vật này bụng bên trong. Giản Khiếu cái kia chút ngu xuẩn vật món nợ, nể tình đã từng cùng bọn họ cùng nhau ngu xuẩn quá mặt trên, tựu để ta thay bọn họ kết liễu đi!”

Đao Hạo Quân sầm mặt lại, cả người đao khí nổi lên, nhấc tay một cái, tựu một luồng cắt rời vòm trời đánh chém khoảnh khắc mà hạ.

“Càn rỡ! Chỉ là một tên Thất Tinh Giới Vương, cũng dám ở trước mặt ta nói tính tiền, ha ha ha ha, vậy trước tiên giết ngươi, lại giết Dương Thanh Huyền!”

Nghiễm Nhụ trong tay tam xoa kích nhất chuyển, tựu vỗ vào đao mang kia trên, đem đánh nát, đồng thời đi phía trước đâm một cái, ba đạo kim quang qua lại mà lên.

Đao Hạo Quân sầm mặt lại, nâng đao chặn ở trước người.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Ba đạo sức mạnh lần lượt đánh vào trên thân đao, Đao Hạo Quân trên người đao ý tảng lớn sụp đổ, một tầng thật mỏng kim quang đem trọn cá nhân bọc lại, mặt lộ vẻ vẻ thống khổ, cả kinh nói: “Tám sao đỉnh cao!”

Nghiễm Nhụ cười quái dị vài tiếng, thân thể loáng một cái, tựu xuất hiện ở Đao Hạo Quân trước mặt, lần thứ hai giơ lên tam xoa kích tựu đâm xuống.

Đao Hạo Quân bỗng nhiên múa đao chém vụt.

“Ầm!”

Hai cái binh khí tương giao, ánh vàng nháy mắt đem ánh đao nuốt chửng.

“A!”

Đao Hạo Quân nổi giận gầm lên một tiếng, toàn thân bị từng đạo từng đạo kim quang cắt rời, bão ra máu tươi.

Mới hai chiêu, tựu rơi vào như vậy hạ phong, khiến cho nội tâm vô cùng tức giận cùng không cam lòng, một luồng ý chí bất khuất tự nhiên mà sinh ra, cắn răng đứng vững công kích.

“Thanh Minh Hồng Hoang!”

Mắt xanh ở trong hư không Du Nhiên trợn mở, năng lượng màu xanh từ bên trên tuôn trào ra, dường như to lớn dòng lũ, mang theo vô biên khí thế bàng bạc, xông vỡ thiên địa tràng năng, tái tạo Hồng Hoang định nghĩa.

Nghiễm nhiên con mắt một chút hóa thành đỏ như máu, về liếc mắt một cái, tay cầm nắm đấm, tựu đánh tới.

“Ầm ầm!”

To lớn bàng bạc lực lượng tán loạn, trên bầu trời mắt xanh một chút nổ tung mở.

“Phốc!”

Vu Hiền phun ra một ngụm máu đến, sắc mặt nháy mắt trắng xám.

Một đạo kình khí từ trước ngực xuyên qua, trên người xương sườn toàn bộ gãy vỡ, ngũ tạng lục phủ cũng bị nổ ra trọng thương.

Vu Hiền lúc trước trong chiến đấu, cũng đã tiêu hao rất lớn.

Sau đó lại đem đại lượng chân nguyên rót vào Đế Diễm Quyết bên trong, giờ khắc này sử dụng tới sức mạnh cuối cùng một đòn, đúng là vẫn còn không địch lại.

Nghiễm Nhụ cũng là thân thể chấn động, cánh tay bị lực phản chấn phồng to lớn, từng tia từng tia máu tươi tràn ra ngoài, lập tức lại thu nhỏ lại đến bình thường.

“Ha ha ha ha, một đám tàn binh bại tướng, còn muốn cùng

Diệt Pháp lão đại tranh đấu, dựa vào cái gì a? Ha ha ha ha!”

Nghiễm Nhụ hai mắt đỏ ngầu sáng ngời, nhìn chằm chằm Vu Hiền, liếm hạ đầu lưỡi, tựu thuấn di mà tới, đầu lưỡi vung một cái, hướng về Vu Hiền kích bắn mà đi.

Vu Hiền tám sao Giới Vương thân thể, hơn nữa thân mang mắt xanh, nếu như ăn đi, so với Thiện Kiến đám người còn muốn lớn hơn bổ.

“Ha em gái ngươi a! Quản tốt chính ngươi đi.”

“Xì!”

Một đạo lục mang ở không trung xẹt qua, kiếm khí ngang dọc, đem hư không chém mở.

Nghiễm Nhụ đầu lưỡi lắc lư hạ, tựu rụt trở về, một giọt máu đỏ tươi, phù ở không trung.

Càng là bị Bách Quỷ Dạ Hành chém ra một đạo miệng vết thương.

Nghiễm Nhụ hơi thay đổi sắc mặt, trong miệng truyền đến cổ quái quỷ kêu tiếng, cái kia một điểm trong vết thương, bò ra ngoài lượng lớn ác quỷ, đem miệng của hắn đào mở.

“Hừ, món đồ quỷ quái gì vậy!”

Nghiễm Nhụ chợt cắn răng một cái, “Răng rắc răng rắc” nhai, rất nhanh liền đem cái kia chút quỷ phách toàn bộ ăn đi, sau đó hừ một chút lỗ mũi, hóa thành lục khí tản đi đi ra.

Quỷ cất giữ cầm kiếm mà lập, kinh ngạc nói: “Quả nhiên hết sức vướng tay chân a.”

Vu Hiền ổn hạ thương thế, cảm kích nói: “Đa tạ.”

Quỷ cất giữ thản nhiên nói: “Không cần cám ơn ta, phải nghĩ thế nào đối phó vật quỷ này đi. Tám sao đỉnh cao, chà chà, sợ là chúng ta muốn toàn quân bị diệt. Nếu như chết hết cũng tốt, chư vị hồn phách ta sẽ không khách khí.”

Vu Hiền sắc mặt thương nhưng mà, Thi Diễn cũng là sắc mặt cực kỳ khó coi.

Chính Tinh Minh hai đại đầu lĩnh, hai vị tám sao Giới Vương đều người bị thương nặng, trước mắt lại không nhân trị được này huyết Thao Thiết.

Lẽ nào Thiên Vô Tình dáng dấp cũng không từng thấy đến, liền muốn toàn bộ ngã xuống ở đây sao?

Trên hư không các nơi dị tộc, nhưng là từng cái từng cái lòng bàn tay đổ mồ hôi, hưng phấn không thôi.

Nếu như Chính Tinh Minh bị tiêu diệt lời, toàn bộ Nhân tộc sinh lực hầu như hủy hoại trong một ngày. Coi như Thiên Vô Tình còn sống, cũng là còn sót lại cái tiếp theo Thiên Vô Tình, toàn bộ Nhân tộc đều đại thế đi đã.

“Cắt.”

Nghiễm Nhụ phun ra một khẩu mang theo màu xanh lục kịch độc đàm, dữ tợn nói: “Một đám không an phận giun dế, ta tựu trước ăn minh chủ của các ngươi, xem các ngươi còn có thể giãy dụa tới khi nào!”

Bóng người loáng một cái, lấy thế nhanh như chớp không kịp bịt tai sẽ đến Dương Thanh Huyền trước mặt, cười lớn mấy tiếng, đầu lưỡi đột nhiên cuốn tới.

Đồng thời trong tay tam xoa kích loáng một cái, xiên hướng về Dương Thanh Huyền trán.

“Minh chủ!”

“Thanh Huyền!”

Toàn bộ bên trong đất trời, tất cả mọi người đóng chặt hô hấp, lâm vào một loại cực tĩnh trạng thái. Tử Dạ đám người càng là hoảng sợ cả người run rẩy, không cách nào tiếp tục nhìn.

“Ăn ta? Ngươi tại sao không đi chết a, rác rưởi!”

Dương Thanh Huyền trong mắt phát lạnh, chiến kích đi về phía trước chém một cái.

Một mảnh huyền âm khí đột nhiên hiện ra, nhiệt độ chung quanh kịch liệt hạ thấp, một vệt màu trắng bóng người bồng bềnh xuất hiện, song chưởng cùng nhau đánh về nghiễm nhiên trước ngực.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1812: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (15): Đại Đạo Cảm Ứng

“Cái gì?!”

Nghiễm Nhụ kinh hãi, Dương Thanh Huyền chém ra đối với hắn mà nói cũng không có một chút nào tác dụng, nhưng này đánh chém đi ra hư quang hạ, che giấu huyền âm hàn khí, nhưng làm hắn cảm thấy một trận khủng bố.

Bạch y bóng người dĩ nhiên bay đến trước người, Nghiễm Nhụ nghĩ muốn đổi chiêu phòng ngự, đã tới không kịp, thân thể liều mạng xoay chuyển, nhưng không gian cũng bị cái kia bạch y thân ảnh song chưởng chế trụ, bên trong đất trời đều tràn đầy một mảnh huyền hàn.

“Oành!”

Song chưởng cùng nhau vỗ vào Nghiễm Nhụ trước ngực.

Lấy Nghiễm Nhụ lồng ngực làm trung tâm, toàn bộ ngàn trượng bên trong không gian, rơi vào một mảnh trắng bệch.

Mọi người lúc này mới thấy rõ, xuất thủ bạch y bóng người, càng là Bạch Cốt phu nhân, thuần túy lấy linh thể tình thế tồn tại.

Quỷ cất giữ càng là con ngươi đột nhiên co, đột nhiên liếm hạ đôi môi, nhìn chằm chằm Bạch Cốt phu nhân, trong cổ họng phát sinh “Ực ực” thanh âm.

Bạch Cốt phu nhân một đòn sau, liền bồng bềnh trở ra.

Hai tay ở không trung hướng về hai bên mở rộng, dịch thấu trong suốt cánh tay từ trong tay áo bào vươn ra, triển lộ chỗ, một mảnh hào quang hiện ra, càng hóa ra thực thể thân thể.

Toàn bộ hồn thể, từ từ trở nên giàu có, đứng ở không trung, côi cút độc lập, xinh đẹp không gì tả nổi.

Trong hư không khắp nơi tồn tại, không bất đại kinh.

Đặc biệt là Yêu tộc người, càng là hơi thay đổi sắc mặt, chìm xuống.

Không nghĩ tới Chính Tinh Minh lại nhặt lấy trở về vận số.

Bạch Cốt phu nhân thay đổi một bộ ngự hồn thân thể, mặc dù không bằng khi trước như vậy hoàn mỹ, đồng thời mất đi tụ tập đế ngọc, tuy rằng ở sức chiến đấu mất giá rất nhiều, nhưng vẫn như cũ có cửu tinh Giới Vương tu vi, gần như đánh lén một chưởng hạ, hầu như đánh xuyên Nghiễm Nhụ toàn bộ phòng ngự.

Nghiễm Nhụ thân thể toàn bộ hóa thành trắng bệch, “Oa” khạc ra một búng máu, liền hướng phía sau bay ngược mà đi.

Đột nhiên, một đạo to lớn bóng mờ sau lưng Nghiễm Nhụ hiện ra, chính là Thôn Thiên Thành ốc sên, Ứng Thiên Thư ở ốc sên trước hiện thân mà ra, tương tự là song chưởng đập hướng về phía trước.

“Oanh!”

Chưởng phong đánh vào Nghiễm Nhụ sau lưng, lần thứ hai phun ra một ngụm máu tươi.

Nghiễm Nhụ thân thể bắt đầu bành trướng, thịt trên người như giun giống như nhúc nhích, đồng thời hóa thành màu đỏ thắm, như là một bãi to lớn hồng thịt.

Ứng Thiên Thư hơi thay đổi sắc mặt, quát lên: “Hắn muốn biến hồi huyết Thao Thiết, tiểu Kiều, ra tay!”

To lớn ốc sên xúc tu hơi cong lên, hai cái con ngươi tử hướng về hạ nhìn chăm chú hạ xuống, sau đó xúc tu vung một cái, một mảnh hào quang màu tím “Đùng đùng” lấp loé mà ra, tựu điện xuống.

“Oanh!”

Hào quang đánh trên người Nghiễm Nhụ, lập tức nhảy vào trong máu thịt, không ngừng phá hoại Nghiễm Nhụ thân thể, đem cái kia biến hóa quá trình kềm chế.

Ứng Thiên Thư hét lớn một tiếng, trong hai tay hóa ra vô số hoàng quang, ở không trung hội tụ thành một bàn tay cực kỳ lớn, lăng không đập tới.

Xa xa Đao Hạo Quân đồng dạng nhấc theo một hơi, đem tinh khí thần toàn bộ rót vào đến bên trong, phách khai thiên địa, chém rơi xuống!

“Ầm ầm!”

Hai người liên thủ một đòn, nhảy vào ốc sên hào quang bên trong.

“A!”

Nghiễm Nhụ kêu thảm một tiếng, thân thể bị triệt để xé rách, không ngừng nổ tung mở.

Bên trong huyết nhục lật lăn ra đây, càng đều là một tầng nhàn nhạt sương trắng, chính là Bạch Cốt phu nhân huyền âm khí, từ lâu đầu vào bên trong cơ thể, ăn mòn cùng phá hư ngũ tạng lục phủ của hắn cùng các tổ chức lớn bộ phận.

Giờ khắc này ở lượng đại tông chủ cùng ốc sên giáp công hạ, thân thể triệt để nổ tung, không ngừng sụp đổ.

Ứng Thiên Thư cùng Đao Hạo Quân trong lòng ngạc nhiên, vật này bị mấy đại cao thủ liên tiếp bắn trúng cũng còn không chết, lập tức lần thứ hai ra chiêu, oanh trên người Nghiễm Nhụ, đem nổ tan xương nát thịt, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Quỷ ẩn thân ảnh lóe lên, liền bắt cái kia Nghiễm Nhụ hồn phách, lộ ra màu đen đỏ, như là đầu mọc ra răng nhọn móng sắc heo, ở không ngừng liều mạng giãy dụa.

Quỷ cất giữ cười quái dị cùng hưng phấn bên dưới, đột nhiên há to mồm tựu nuốt vào.

Trên hư không tất cả mọi người nhìn chằm chằm quỷ cất giữ, không khỏi là đáy lòng phát lạnh, này ăn hồn phách so với vậy ăn thân thể còn muốn đáng sợ hơn a.

Nghiễm Nhụ vừa chết, toàn bộ vạn dặm trên bầu trời, lập tức trở nên yên tĩnh.

Khắp nơi thương di hư không, vô số phần còn lại của chân tay đã bị cụt toái thể lơ lửng giữa không trung, còn có rất nhiều máu thịt, nguyên khí, cùng với các loại vật phẩm.

Tinh Cung mấy vạn người, Chính Tinh Minh trên vạn người, trong trận chiến này, cũng chỉ còn lại hạ Chính Tinh Minh hơn một nghìn tàn binh bại tướng.

Toàn bộ Nhân tộc tầng cao nhất, ở trong trận chiến ấy chết đi hơn nửa.

Dương Thanh Huyền sắc mặt cực kỳ khó coi, lấy mắt trước như vậy trạng thái, chiến thắng Thiên Vô Tình sao?

Coi như thắng Thiên Vô Tình, còn có mấy người có thể sống?

San sát bốn phía hư không dị tộc cường giả, ở cuối cùng bước ngoặt sẽ bỏ qua cho Nhân tộc sao?

Dương Thanh Huyền có chút hoảng hốt cùng mờ mịt, nhưng vẫn là đề chấn tình cảm xuống, hướng về Ứng Thiên Thư cùng Đao Hạo Quân ôm quyền chắp tay, nói: “Đa tạ hai vị đại nhân.”

Đao Hạo Quân nhẹ rên một tiếng.

Ứng Thiên Thư mỉm cười nói: “Minh chủ khách khí.”

Ứng Thiên Thư ánh mắt có chút lơ lửng không cố định, tuy rằng trận chiến này thắng lợi tạm thời thuộc về Chính Tinh Minh, nhưng còn có gian khổ nhất một trận chiến, Thiên Vô Tình đến hiện tại cũng không có xuất hiện, cái kia cười khẽ bề ngoài hạ, là không che giấu được nghiêm nghị.

Dương Thanh Huyền cũng là cảm ứng được, nói ra: “Này chiến, đã không có đường lui!”

Ứng Thiên Thư gật đầu nói: “Ở Thiên Vô Tình xung kích thiên giới chi chủ trước đem cắt ngang, chúng ta còn có một tia phần thắng, nếu không thì...”

Dương Thanh Huyền nói: “Vân Khí Áp Hư Lan đại trận đã phá, lập tức chính là tìm ra Thiên Vô Tình vị trí.”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn phía cái kia sao khung nơi sâu xa, quát lên: “Chư vị đi theo ta!”

Chính Tinh Minh hơn ngàn người, đều là cường đá thở ra một hơi, phục hạ lượng lớn đan dược, triển khai độn thuật, cùng hướng về Dương Thanh Huyền mà đi.

Mỗi người đều sắc mặt trầm ngưng, trước mắt mịt mờ vô tận lực lượng, phảng phất nối thẳng hướng về Hoàng Tuyền.

Nhưng dù vậy, cũng là không hối hận.

Này chiến bất luận thắng bại, đều đem vĩnh viễn ghi vào sử sách, mà mỗi một người bọn hắn lập tức, đều ở viết Nhân tộc lịch sử, khai sáng tương lai con đường.

Chết cũng không hối hận.

Trên hư không ngắm nhìn bách tộc, cũng đều hiện thân mà ra, lần theo mà đi.

Vòm trời hạ vô số độn quang, phảng phất Lưu Tinh Vũ, bắn về phía vùng sao trời này nơi sâu xa.

Một mảnh mênh mông kiến trúc, ở không xa phía trước hiển hiện ra.

Ở đằng kia mênh mông ban ngày ngôi sao bên dưới, có một phương màu xanh đen to lớn tinh đài, Kình Thiên ngọc trụ đứng ở bốn góc, trên có khắc nhật nguyệt tinh thần, sông lớn núi sông, cùng vô số phức tạp trận pháp cùng chòm sao, phóng ra từng vòng ánh sáng thần thánh.

“Thập Phương Tinh Đài!”

Tất cả mọi người là trong lòng rùng mình, phía trước cái kia kiến trúc trung ương, chính là Vân Khí Áp Hư Lan đại trận hạt nhân, cũng là lần trước bầu trời luận võ thời gian, bị Dương Thanh Huyền đám người phá huỷ Thập Phương Tinh Đài.

Ở đây từ trước đến nay, hút vào vạn sao lực lượng.

Tất cả mọi người tiến vào Tinh Cung trong phạm vi, lập tức cảm ứng được một luồng bất phàm khí tức, như mây chi mờ ảo, như sương mù chi vô thường, để người bắt giữ không tới.

“Đại đạo cảm ứng!”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Là đại đạo cảm ứng!”

Mọi người vội vàng nhấc đầu nhìn tới, chỉ thấy đầy trời đầy sao, tựa hồ trở nên so với dĩ vãng càng sáng sủa óng ánh.

Cái kia cảm ứng kỳ dị lực lượng, tràn ngập cùng lan tràn ở toàn bộ tinh không dưới, liền ngay cả lần theo mà đến dị tộc, cũng là toàn bộ cảm ứng được, không không lớn sắc mặt thay đổi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1813: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (16): Thời Gian Chỗ Trống

“Lẽ nào Thiên Vô Tình thật muốn nhảy vào thiên giới chi chủ?!”

“Đường lớn này cảm ứng mạnh, nghe chưa nghe, tựu liền ngôi sao trên trời cũng vì đó chiếu rọi.”

Tinh Linh Vương thân ảnh sau lưng Tử Dạ hiển hóa ra ngoài, nhìn vô tận vòm trời, cả kinh nói: “Người này mệnh số, tự bị chém ra Thiên Mệnh Chi Tinh sau, tựu sáp nhập vào mênh mông bầu trời, mịt mù không thể tìm ra, phản mà thành tựu cảnh giới của hắn, thực sự là nhân họa đắc phúc sao?”

Dương Thanh Huyền lo lắng hướng về bốn mặt nhìn tới, quát to: “Thiên Vô Tình, đi ra! Các ngươi Tinh Cung người đều chết sạch, đi ra a!”

Dương Thanh Huyền chiến kích hướng về bốn phương tám hướng chém tới, bốn phía kiến trúc từng nóc nhà chém nứt, ở sao khung hạ hóa thành bụi bay.

Một đạo kích quang bắn về phía tinh đài, ở tinh đài trên loáng một cái, tựu biến mất không còn tăm hơi.

Vô số hai mắt quang lập tức dán mắt vào tinh đài, này hội tụ vạn sao lực địa phương.

Thi Diễn nói: “Cẩn thận một chút. Tinh Cung sở dĩ phiêu phù ở bên trong đều bầu trời, chính là lấy này tinh đài làm trung tâm mà kiến tạo. Nơi này là cung phụng Thiên Địa song bảng địa phương, thu nạp vạn sao lực lượng để bản thân sử dụng.”

Dương Thanh Huyền điểm hạ đầu, liền dẫn đầu đi tới tinh đài.

Mỗi một bước đạp ở trên bậc thang, đều có loại không rõ cảm ứng, đường lớn kia cảm ngộ lại càng mạnh.

Dương Thanh Huyền trong lòng giật mình, có thể khẳng định Thiên Vô Tình nhất định ở tinh đài trên.

Nhất thời bóng người loáng một cái, bay thẳng rơi bên trên.

Có thể toàn bộ tinh đài nhưng không có một bóng người.

Mặt trên chạm núi sông tinh đồ, còn có các loại phù văn, đầy đủ mọi thứ, lặng lặng khắc vào cái kia, không tăng không giảm.

Thi Diễn đám người cũng là leo lên tinh đài, toàn bộ đều lộ vẻ nghi ngờ, “Người đâu?”

Dương Thanh Huyền cầm kích mà lập, Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về bốn phương tám hướng nhìn tới, khám phá tầng tầng hư không, vẫn như cũ không gặp ngày kẻ vô tình ảnh.

Nhưng này cỗ mênh mông đại đạo sức mạnh to lớn, nhưng là tầng tầng vọt tới, lệnh tất cả mọi người nhận biết được.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Thiên Vô Tình, đi ra!”

Thi triển ra sóng âm kỹ xảo, toàn bộ Vân Hải đều chấn động đến mức lăn lộn, tinh đài trên không gian hoảng hốt bất định, nhưng vẫn như cũ không có bất kỳ hồi âm.

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, nhìn ngôi sao đầy trời, thiên thể vận chuyển, tựu như vận mệnh giống như vậy, ở đại đạo quy tắc hạ đều đâu vào đấy tiến hành, từ xa xôi đi qua, đến hiện tại, lại đến tương lai.

“Ta cảm ứng được, cảm ứng được Thiên Vô Tình, hắn ở nơi này tinh đài tiến lên!”

Dương Thanh Huyền đem chiến kích cầm sắt chặt chẽ, sắc mặt ngưng trọng.

Tử Dạ nói: “Có thể vì sao nhưng không thấy?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, hai mắt đột nhiên sáng ngời, quát lên: “Ta biết rồi!”

Chiến kích vung lên, tựu ở trong tay biến mất, hai tay ở trước người nhanh chóng bấm quyết, một vòng to lớn nguyên khí tái hiện ra, thẳng tới trăm trượng, lượn quanh tại thân thể bốn phía, mặt trên có nhật nguyệt khảm nạm, Tinh Hà lưu chuyển.

Chính là Nhật Nguyệt Tinh Luân.

Vô số lưu quang ở tại trên xoáy chuyển.

Thập Phương Tinh Đài tựa hồ có cảm ứng, bốn phía trên trụ đá, hoa văn phảng phất nở rộ ra giống như vậy, trên bầu trời ngôi sao, từng cái từng cái chiếu xuống, vô cùng tinh lực tràn vào Thập Phương Tinh Đài.

Vu Hiền cả kinh nói: “Xảy ra chuyện gì?!”

Dương Thanh Huyền quát lên: “Đại gia nhanh ly khai, ở đây sợ là sẽ phải nguy hiểm!”

Vu Hiền nói: “Vậy còn ngươi?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta nhất định phải đem Thiên Vô Tình tìm ra!”

Tử Dạ vội la lên: “Ta với ngươi đồng thời lưu lại!”

Dương Thanh Huyền đem đột nhiên đẩy một cái, quát lên:

"Các ngươi tất cả đi xuống!"

Vu Hiền sắc mặt tái xanh, quát lên: "Tất cả đi xuống!"

Lúc này một phất ống tay áo, đem mảng lớn võ giả toàn bộ đánh xuống, chính mình cũng thuận theo mà hạ.

Toàn bộ tinh đài trên, nhất thời chỉ còn hạ Dương Thanh Huyền một người.

Nhật Nguyệt Tinh Luân ở vô cùng tinh lực tẩm bổ hạ, nhanh chóng xoay tròn.

Tinh đài trên một đạo chí dương hào quang, bỗng nhiên phóng lên trời, dựng đứng ở trong thiên địa, sau đó tinh đài chuyển động, biến thành một tòa thật to bóng mặt trời.

Vô số vòng quay thời gian ở bốn phương tám hướng hiện ra, dẫn tới phía trước rất xa.

"Thời gian chỗ trống?!"

"Nguyên lai Thiên Vô Tình trốn ở thời gian chỗ trống bên trong, chẳng trách không tìm được, lại còn có loại này biện pháp."

"Thiên Vô Tình võ hồn chính là Phi Long Tại Thiên, có thể để thời gian gia tốc đến mức tận cùng, đem thân thể tiến nhập thời gian chỗ trống, cũng không có gì có thể kỳ quái đi."

Trên hư không, các loại cường giả đang khiếp sợ hạ, đều là dồn dập nghị luận.

đọc truyện vớ

i http://truyencuatui.net/Chỉ thấy cái kia dòng lũ thời gian, năng lượng như là sóng lớn cuồn cuộn hướng về trước, tương tự vô cùng xa tương lai.

Cái kia tuyệt cường đại đạo cảm ngộ, chính là từ này dòng lũ bên trong lao ra.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Thiên Vô Tình, lăn ra đây cho ta!”

Lập tức cầm kích mà được, một bước bước vào cái kia dòng lũ bên trong, hướng về thời gian phía trước đi đến.

“Thanh Huyền!”

Tử Dạ đám người không không ngạc nhiên, phải biết bên trong dòng lũ thời gian là dị thường nguy hiểm, không cẩn thận tiếp theo lạc lối đi vào, cũng không thể ra ngoài được nữa.

Thời gian cuồn cuộn hướng về trước, vô số bánh răng nhanh chóng xoay tròn, to lớn kia bóng mặt trời đồng dạng lượn vòng, tỏ rõ thời gian trôi qua, dẫn tới vô cùng xa phía trước.

“Ha ha, ngươi có thể đi đến nơi này, thật lệnh ta giật mình a.”

Ở thời gian tận đầu, một mảnh hoang vu nơi, liền ngay cả cái kia vĩnh hằng ngôi sao, đều yên diệt ở dòng lũ thời gian bên trong, không còn tồn tại nữa.

Một đàn ông ngồi xếp bằng hư không, tay bấm quyết ấn, trên người không ngừng thả ra rộng lớn Đạo ý, chiếu rọi hướng về hoàn vũ hư không bốn phương tám hướng, cũng chiếu rọi hướng về dòng sông thời gian từng cái điểm.

Dương Thanh Huyền vẻ mặt trở nên nghiêm túc, trầm giọng nói: “Thiên Vô Tình, ngươi rốt cục xuất hiện, ngươi và ta ân oán giữa, hôm nay làm cái giải quyết đi!”

Hai người bốn mắt tương đối, các loại xa xôi thời không.

Thiên Vô Tình hài hước cười nói: “Ta từ đầu đến cuối ở nơi này, tại sao xuất hiện nói chuyện. Cho tới giải quyết, không phải là giết ngươi sao?”

Dương Thanh Huyền quát lên: “Vậy thì phải xem ngươi tạo hóa!”

Bóng người loáng một cái, tựu hóa thành to lớn hỏa diễm, hướng về thời gian này tận đầu tuôn tới.

Thiên Vô Tình cười nhạt, càng hoàn toàn không nhìn, tiếp tục bấm quyết tu luyện, thu nạp cái kia trong vũ trụ đạo pháp, cô đọng thiên giới lực lượng.

Dương Thanh Huyền hóa thành hỏa diễm, ở chỗ trống bên trong khiên bay hồi lâu, lần thứ hai hóa ra chân thân, lộ ra kinh sợ.

Bất luận hắn như vậy làm sao này trong trường hà đi tới, đều tựa như không cách nào đến nơi Thiên Vô Tình nơi ở.

Dương Thanh Huyền trong đầu xẹt qua lúc trước hình tượng, Huyền Thiên Cơ đem chân thân giấu ở thời gian mới bắt đầu, mà Thiên Vô Tình thì lại đưa thân vào thời gian cuối cùng, hai người võ hồn, một cái hồi tưởng hướng về trước, một cái nhanh chóng về phía sau, trừ cái này hai đại võ hồn ở ngoài, trừ phi tận chưởng quy tắc, bằng không căn bản đến nơi không được thời gian hai đầu.

Thiên Vô Tình mở mắt ra, lộ ra cười nhạo vẻ, nói: “Ngươi rốt cuộc hiểu rõ sao?”

Dương Thanh Huyền ngưng trọng sắc mặt, chậm rãi hóa giải, hờ hững thanh thản, tựa hồ cũng không để ý lắm.

Thiên Vô Tình nhẹ nhàng cau lại hạ lông mày, hắn giờ khắc này chính ở vào đại đạo trong cảm ngộ, mảy may lĩnh ngộ đều mười phần tinh diệu nhỏ bé, Dương Thanh Huyền biểu tình biến hóa, không một bỏ sót rơi vào hắn trong cảm giác, tựa hồ có hơi cái gì không đúng.

“Thật sao?”

Dương Thanh Huyền khóe miệng vung lên cười nhạo, giơ chân lên đi phía trước bước ra một bước.

Nhật Nguyệt Tinh Luân tại bên người nhanh chóng xoay tròn, một luồng to lớn hồn lực quanh quẩn ở quanh thân, dường như muốn vượt qua tất cả không thể, đem đưa tới bờ bên kia, đạt đến đến lúc đó giữa điểm cuối.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1814: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (17): Bách Tộc Dị Động

“Đây là...!”

Thiên Vô Tình lấy làm kinh hãi, Dương Thanh Huyền thân ảnh ở đằng kia hồn lực lấp lóe bên dưới, một bước tựu vượt qua vô cùng sâu xa, vượt qua địa lão thiên hoang, thẳng tới thời gian tận đầu, tất cả Quy Khư hóa không chỗ.

Tinh Cung bốn phía cường giả, không không ngạc nhiên nhìn.

Tử Dạ hai tay ngắt đem mồ hôi lạnh, thầm nghĩ vào thời gian này trong hồng lưu, mặc dù là Bỉ Ngạn Kim Kiều, đều không thể đem người đưa tới điểm cuối, nhưng nàng nhưng là làm xong rồi!

Thiên Vô Tình sắc mặt một hạ chìm xuống, “Sinh Tử Phá Tướng!”

Dương Thanh Huyền nói: “Cõi đời này không có chuyện gì là không có khả năng, tất cả đều là một cái xác suất vấn đề. Nhưng ngươi tin tưởng mình thời điểm, xác suất thì sẽ là vô cùng lớn.”

Hai người lần thứ hai bốn mắt tương đối.

Từ bắt đầu vô cùng xa xôi, đến bây giờ gần ở thước chỉ.

Dương Thanh Huyền bóng người hơi động, hắn đã đợi không nổi.

Thiên Vô Tình trên người đại đạo sức mạnh to lớn thật là đáng sợ, bất cứ lúc nào đều có khả năng đột phá.

Nếu như đột phá phủ xuống lời, như vậy phía trước tất cả mọi thứ, sở hữu người bị chết, tựu toàn bộ uổng phí.

Vì lẽ đó Dương Thanh Huyền không cách nào đợi, phẫn nộ quát một tiếng, vung lên chiến kích, tựu giữa trời chém tới.

Tuy rằng nội tâm hắn còn có vô số nghi vấn cùng nghi hoặc, giờ khắc này tất cả đều dằn xuống đáy lòng, trước hết cắt ngang Thiên Vô Tình thăng cấp.

Hư quang ở không trung loáng một cái, cũng có năm hỏa rót vào bên trong, hóa thành một đạo màu vàng rồng lửa, giương nanh múa vuốt nhào xuống.

“Oanh!”

To lớn chiến kích, thêm vào Hỏa chi bản nguyên sức mạnh, đánh vào Thiên Vô Tình trước người ba trượng nơi, đã bị một luồng bình phong cản lại, Kim Long trực tiếp bị đánh nát bấy tứ tán.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, chỉ thấy Thiên Vô Tình phía trước, một đám mây sắc di động, lượn quanh ở Thiên Vô Tình bốn phía, hình thành một mảnh kết giới.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Tố Sắc Vân Giới Kỳ!”

Ở Thiên Vô Tình phía trước, một đạo hình tròn trong kết giới, vô số huy quang lan ra, bên trong có mặt trắng sắc Tiểu Kỳ ở xoay chầm chậm.

Tuy rằng đem Dương Thanh Huyền một đòn cản lại, nhưng Thiên Vô Tình biểu hiện đã đã không có khi trước thong dong, lạnh lùng nhìn chăm chú Dương Thanh Huyền một chút, liền nhắm hai mắt, tiếp tục cảm ngộ đại đạo.

Vốn cho là không có sơ hở nào, căn bản không thể vượt qua dòng lũ thời gian, lại bị Dương Thanh Huyền đi tới.

Thiên Vô Tình nội tâm, không tên xuất hiện một tia rung động.

Bỗng nhiên ý thức được không ổn, vội vàng trấn định lại, đem nỗi lòng bài trừ, toàn thân toàn ý vắng lặng đến đột phá bên trong.

Dương Thanh Huyền sốt sắng, này Tố Sắc Vân Giới Kỳ ở Thiên Vô Tình trong tay, hầu như có thể phát huy ra trăm phần trăm sức mạnh, hắn từng chiêu từng thức đánh chém đi qua, mỗi một chút đều sử dụng tới toàn lực, đều như cũ không cách nào lay động mảy may, chỉ có thể ở màu trắng kết giới trên, lưu lại nhỏ nhẹ mây vết.

“Nguy rồi! Sớm biết ta tựu không nhanh như vậy tiến nhập thân thể.”

Dòng lũ thời gian này bưng, Bạch Cốt phu nhân mặt lộ vẻ buồn rầu.

Nguyên bản nàng cùng Dương Thanh Huyền có hiệp định, ký gửi ở tụ tập đế ngọc bên trong, lúc mấu chốt ra tay giúp đỡ, vốn là Dương Thanh Huyền dùng để đối phó Thiên Vô Tình lá bài tẩy người.

Ai biết bị Nghiễm Nhụ giành trước, để Bạch Cốt phu nhân trực tiếp ra tay sau, sáp nhập vào mới trong thân thể, do đó vẫn chưa theo Dương Thanh Huyền tiến nhập thời gian chỗ trống.

Giờ khắc này Dương Thanh Huyền một người, tứ cố vô thân, mà Chính Tinh Minh mọi người, căn bản không có năng lực đến nơi thời gian tận đầu, chỉ có thể lo lắng không nhìn.

Dương Thanh Huyền chém số chiêu sau, bình tĩnh lại, chiến kích hướng về trên hư không cắm xuống, hai tay ở trước người bấm quyết.

Vô số hỏa diễm bay ra, diễn nổi nóng trận một chút mở rộng mở.

Hỏa Chi Cốt Tượng trong khoảnh khắc ở trong thiên địa hình thành, không ngừng bấm quyết, thu nạp tứ phương sức mạnh.

Chính là trước kia phá Vân Khí Áp Hư Lan đại trận.

Không ngừng đem tứ phương sức mạnh tràn vào đi vào, dung nhập vào hỏa trận bên trong, chuyển thành tinh thuần nhất lực hỏa diễm.

Hỏa Chi Cốt Tượng không ngừng bấm quyết, hoàn thiện trong tay ấn pháp.

Dương Thanh Huyền ánh mắt kiên quyết, thân thể hóa thành hỏa diễm, hoảng hốt bất định.

Đã không có thời gian, nhất định phải đem Tố Sắc Vân Giới Kỳ phá mở, Thiên Vô Tình trên người đại đạo cảm ngộ, làm hắn càng phát bất an.

Vào thời gian này nơi cuối cùng, cũng chẳng có bao nhiêu sức mạnh có thể thu nạp.

Cũng may Dương Thanh Huyền tự thân có không ít linh thạch, Tiên ngọc, nguyên khí, thậm chí là thiên tài địa bảo, đều một mạch vứt vào trong lửa đốt đi.

Ngoại trừ vài món Thánh khí ở ngoài, hầu như có thể đốt toàn bộ ném vào.

Cuối cùng, toàn bộ đại trận đều hòa vào cốt tượng chi song chưởng quyết ấn bên trong, đánh về cái kia Tố Sắc Vân Giới Kỳ.

“Đế Diễm Ấn!”

“Ầm ầm!”

Vô biên hỏa diễm chấn động ở kỳ trên ánh sáng, bùng nổ ra nóng rực sáng ngời hào quang, hầu như phải đem toàn bộ kết giới cắn nuốt mất.

Thiên Vô Tình sắc mặt hơi run một chút hạ, vẫn như cũ ngồi xếp bằng bất động.

Dương Thanh Huyền trong lòng sốt sắng, này một chiêu ấn pháp như là không thể đem kết giới phá vỡ lời, cũng chỉ còn lại hạ tự bạo Thánh khí một đường.

Bản Nguyên Chi Hỏa, đốt cháy vạn vật, không ngừng áp chế cờ hàng kết giới.

Thậm chí cả cái dòng lũ thời gian năng lượng, đều ở ngọn lửa này quay nướng hạ bị thôn phệ.

Nhưng này Tố Sắc Vân Giới Kỳ, vẫn như cũ vững như núi Thái, tuy rằng có suy yếu dấu hiệu, nhưng tương đối Dương Thanh Huyền trong cơ thể tiêu hao tốc độ, vẫn là bé nhỏ không đáng kể.

Dương Thanh Huyền một trái tim chìm vào đáy vực, thật chẳng lẽ muốn dã tràng xe cát?

Liền Thiên Vô Tình chân thân đều không thể chạm đến, tựu toàn bộ thất bại?

Hoảng hốt trong đó, đột nhiên một đạo tuyệt lực lượng mạnh vượt qua thời gian mà đến, bao phủ cả cái bên trong dòng lũ thời gian sóng lớn, đánh về phía cái kia Tố Sắc Vân Giới Kỳ.

“Ầm ầm!”

Nguồn sức mạnh kia cách xa ở Dương Thanh Huyền Đế Diễm Quyết bên trên, chấn động vào hỏa diễm, oanh trên Tố Sắc Vân Giới Kỳ, chấn động đến thời gian hư vô nơi một mảnh lay động.

Này đạo lực số lượng còn chưa tan đi đi, lại là một đạo đáng sợ hào quang, phá không mà đến, tương tự đánh hạ.

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền hỏa diễm đều toàn bộ tán loạn rơi.

Tố Sắc Vân Giới Kỳ cũng rốt cục đỡ không được, ở không trung loáng một cái, sở hữu Linh Quang biến mất, tựu đưa về đến Thiên Vô Tình trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền kinh hãi không thôi, vừa nãy cái kia hai đạo công kích, mạnh mẽ cực kỳ, trực tiếp vượt qua dòng lũ thời gian, thậm chí còn bình thường cao cấp Giới Vương bên trên.

Là người phương nào ra tay?

Tâm tư chưa định, lại là mấy đạo công kích xuyên toa thời không mà đến, mục tiêu nhắm thẳng vào Thiên Vô Tình.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, người xuất thủ, càng là lâm đứng ở bốn phía hư không các đại dị tộc, đồng thời lấy yêu, ma hai tộc dẫn đầu.

Dương Thanh Huyền hỏa diễm dù chưa đánh nát Tố Sắc Vân Giới Kỳ, nhưng đem thời gian danh sách chấn hỗn loạn, để yêu, ma hai tộc, cùng cái khác bách tộc tìm tới khe hở, trực tiếp ra tay đánh lén Thiên Vô Tình.

Dương Thanh Huyền nháy mắt liền biết, những dị tộc này cũng không phải là muốn giúp mình.

Mà là bọn hắn cảm ứng được Thiên Vô Tình đáng sợ, tuyệt đối không thể ngồi coi Nhân tộc đản sinh ra một vị thiên giới chi chủ.

Bằng không hiện tại chiếm cứ tốt đẹp tình thế, đều phải hủy hoại trong một ngày.

“Không!”

Thiên Vô Tình đột nhiên nổi giận gầm lên một tiếng, đột nhiên bạo mở hai mắt ra, đưa tay đi phía trước một trảo, đem một luồng to lớn yêu lực chặn ở phía trước.

Thiên Vô Tình bên trong cặp mắt, nổ bắn ra vô tận sát ý.

Lan tràn đến tầng tầng hư không Pháp Giới đại đạo lĩnh ngộ, nháy mắt trở nên hỗn loạn lên, lộn xộn, giống như nhăn xuân thủy, cũng như kịch liệt biến hóa tâm tình.

Từng cái đều sâu sắc cảm ứng được.

Yêu tộc Đại Lực Ma Ngưu Vương, càng là trực tiếp nhấc lên hỗn thiết côn, cách không cuồng kích mà tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1815: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (18): Nửa Bước Thiên Giới

“Đại Lực Ma Ngưu Vương! Đi chết đi!”

Thiên Vô Tình bạo mở hai mắt, vô tận lửa giận từ trong cơ thể phun ra, tay phải nắm chặt, một quyền bỗng dưng đánh tới.

“Ầm ầm!”

To lớn quyền quang đánh vào hỗn thiết côn trên, tuôn ra đáng sợ tinh vân.

Cả cái thời gian danh sách nháy mắt đổ nát, vô biên thời không năng lượng trên Thập Phương Tinh Đài nổ tung mở, xông về bốn phương tám hướng.

Chu thiên cường giả đều là ngạc nhiên.

Vu Hiền sợ quát lên: “Đi mau!”

Nếu là bị cái kia bão táp thời không cuốn vào, không chết cũng không xê xích gì nhiều, thậm chí khả năng bị lưu đày tới thời gian một cái nào đó đốt, tựu cũng không đi ra được nữa.

Dương Thanh Huyền càng là chịu đến ánh quyền dập dờn bồng bềnh, phun máu tươi tung toé, toàn bộ người bị quăng hợp thời trong bão tố.

Nhưng hắn đối với thời gian khống chế cực mạnh, hét lớn một tiếng, liền biến làm Thời Không Cự Linh, bóng người loáng một cái, ở vô tận thời gian trong đường nối qua lại, hướng về Thập Phương Tinh Đài bỏ chạy.

“Tất cả mọi người phải chết!”

Thiên Vô Tình đứng dậy, cuồng bạo khí thế đáng sợ nghiền ép vô số thời gian tiết điểm, đến Thập Phương Tinh Đài, đến toàn bộ Tinh Cung, hướng về toàn bộ bên trong đều vòm trời lan tràn đi qua.

Cái kia chút mênh mông vô ngần đại đạo lĩnh ngộ, một điểm điểm trở về trong cơ thể.

Toàn bộ trên bầu trời ngôi sao, đều ở lấy một loại kỳ dị quy tắc vận chuyển, đi ra một loại kỳ lạ tinh quỹ.

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, Thiên Vô Tình đột phá thành công?

Thời gian danh sách phía sau, từ cái này hoang vu bên trong truyền tới đại đạo khí tức, không ngừng thật thà chất phác tăng lên, giống như ngày đó Bạch Cốt phu nhân đột phá tới cửu tinh như thế, chỉ có điều phải cường đại quá nhiều, giống như Lưu Sa Hà bên trong đại đạo cảm ngộ như thế.

Dương Thanh Huyền một trái tim lành lạnh, toàn bộ người cũng không tốt.

Trải qua nhiều như vậy, chết nhiều người như vậy, vẫn như cũ không có có thể cản trở được Thiên Vô Tình?

Đại Lực Ma Ngưu Vương cầm trong tay hỗn thiết côn, đứng ở sao khung hạ, khuôn mặt nghiêm nghị cùng lạnh lẽo, nhìn chăm chú thời gian tận đầu.

Cái khác đại yêu, những chủng tộc khác cường giả, không khỏi là trong lòng chấn động, khó nén sợ hãi của nội tâm cùng nghiêm nghị.

…

“Cứ như vậy sao?”

Bên trong đều nơi nào đó, một cái yên tĩnh đường phố, bay nghiêng gió mưa phùn.

Huyền Thiên Cơ đi ở tảng đá trên đường, giương mắt nhìn một chút ngôi sao đầy trời, so với thường ngày muốn càng tươi đẹp sáng sủa, hắn thở dài, tiếp tục đi đến phía trước.

Trương đồ tể cùng lão bà ngồi ở cửa hàng trước cửa trên băng ghế nhỏ ve vãn, hoàng mao nha đầu ở đuổi theo bán kẹo hồ lô cụ ông làm nũng, cậu ấm nhấc theo lồng chim trải qua, phong trần nữ tử ở trên lầu bỏ rơi khăn tay hát cười nhỏ, một đám người tại hạ mặt ồn ào khen hay.

Huyền Thiên Cơ xuyên qua Thiên Nhai, đi tới một toà pho tượng to lớn trước, bốn phía tất cả đều là tọa hóa cường giả, toàn bộ hoàn cảnh giống như một toà yên tĩnh nghĩa trang.

Huyền Thiên Cơ hai tay ôm ở trước người, nói ra: “Đúng là vẫn còn kém một đường a.”

Cái kia pho tượng to lớn trước, chẳng biết lúc nào, xuất hiện một vị nam tử mặc áo trắng, sắc mặt bình tĩnh, cùng Huyền Thiên Cơ nhìn nhau mà lập.

Nam tử mặc áo trắng nói ra: “Đây chẳng phải là ngươi kỳ vọng sao?”

Huyền Thiên Cơ cười nhạt, nhìn nam tử mặc áo trắng nói ra: “Ta kỳ vọng, vẫn là ngươi kỳ vọng? Trên thực tế, ngươi cũng tốt, ta cũng tốt, cũng không có bất kỳ kỳ vọng, chỉ là lẳng lặng nhìn thôi.”

Nam tử mặc áo trắng trầm mặc hạ, hỏi: “Ngươi sẽ xuất thủ sao?”

Huyền Thiên Cơ hỏi ngược lại nói: “Ngươi hi vọng ta ra tay sao?”

Lượng người lẳng lặng trong mộ viên, tùy ý mưa phùn thổi rơi, phất ở trên mặt, áo choàng trên, không hề hay biết.

…

Phiêu Miểu Tinh Cung.

Vô số năng lượng khổng lồ ngút trời triệt để, không gần như chỉ ở trời cao trên ngang dọc, chấn động chư thiên ngôi sao.

Dập dờn bồng bềnh càng là trực áp đại địa, rải rác đến bên trong đều các thành trì lớn, vô số thành hủy người vong, trên mặt đất một mảnh gào khóc thảm thiết.

Toàn bộ hoàn vũ càn khôn trật tự, cũng vì đó viết lại.

“Tất cả mọi người, toàn bộ đều phải chết!”

Thời gian tận đầu, Thiên Vô Tình giận dữ tiếng gào, chấn động vào mỗi người trong tai, đầy rẫy vô tận phẫn nộ cùng rít gào, cái kia phẫn nộ đến rồi cực hạn, giống như muốn hủy diệt tất cả mới có thể tiết hận!

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, Ám đạo xảy ra chuyện gì? Lẽ nào thất bại? Có thể nguồn sức mạnh này…

“Ầm ầm ầm!”

Thời gian đường nối nháy mắt bị nổ tung thành hư vô, một luồng khí thế quân lâm thiên hạ, giáng lâm trên Thập Phương Tinh Đài, Thiên Vô Tình một tay bấm quyết, chỗ mi tâm Kiếm Ấn lóe lên.

Toàn bộ vòm trời nháy mắt trở nên tối tăm cực kỳ, từng đạo từng đạo kiếm ảnh nhằng nhịt khắp nơi, vô số Kiếm Hồn từ bốn phương tám hướng tái hiện ra, toàn bộ mộ kiếm nháy mắt giáng lâm đại địa.

Chu thiên cường giả, bất kể là Chính Tinh Minh người, vẫn là dị tộc, không không ngạc nhiên, trong chớp mắt liền biến thiên địa, từng toà từng toà kiếm mộ phần mộ hiện lên ở trước mắt, đem tất cả mọi người nhốt lại.

Dương Thanh Huyền đồng dạng giật mình không thôi, trước mắt trốn không thoát, bóng người nhất chuyển, tựu bay xuống đến một thanh kiếm trên, nhìn lại hướng về Thiên Vô Tình.

Bốn phương tám hướng mộ kiếm trên, lẻ tẻ đứng cạnh các đại cường giả.

Còn có thật nhiều dị tộc, trực tiếp lơ lửng giữa không trung, đều là sắc mặt cực kỳ nghiêm nghị.

Ở tất cả những thứ này trung tâm, cái kia Thập Phương Tinh Đài trên, Thiên Vô Tình khuôn mặt chậm rãi trở nên rõ ràng, tái nhợt biểu hiện hạ, một đôi ửng hồng trong mắt của, nổ bắn ra vô cùng sát ý.

Dương Thanh Huyền nhìn phía Vu Hiền Thi Diễn đám người, lộ ra cố vấn vẻ, Thiên Vô Tình lên cấp sao?

Vu Hiền đám người không khỏi là nhẹ nhàng lắc đầu, cũng không rõ ràng Thiên Vô Tình thời khắc này tình hình.

Lấy cảnh tượng kì dị trong trời đất mà nói, tựa hồ là lên cấp, nhưng qua nét mặt của Thiên Vô Tình nhìn, tựa hồ cũng không có.

Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Lượng lớn cường giả nội tâm đều là cái dấu hỏi, nhìn xa xa.

Đại Lực Ma Ngưu Vương hắc tiếng nở nụ cười, như là thở phào nhẹ nhõm, nói: “Đúng là vẫn còn kém một bước a, Thiên Vô Tình!”

Mọi người trong lòng chấn động dữ dội, vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, thất bại?

Thiên Vô Tình trên người lộ ra vô cùng hàn ý, “Đại Lực Ma Ngưu Vương, hôm nay trước hết bắt ngươi tới khai đao! Mới vừa xuất thủ người, toàn bộ muốn chết, còn dư lại, cũng phải chết!”

Thiên Vô Tình nghiêm ngặt quát một tiếng, tựu biến mất ở tinh đài trên.

Tất cả mọi người không không trong lòng rùng mình, phảng phất sát khí đã tập kích vào thân thể, tùy thời có thể chết đi.

Đại Lực Ma Ngưu Vương cười lạnh nói: “Coi như ta không ra tay, tất cả tự có số trời, ngươi không vào được thiên giới, tựu chung quy không vào được. Ta chỉ là hơi hơi lo lắng, cho nên mới xuất thủ. Nhưng trên thực tế, khà khà, cũng chỉ là làm điều thừa. Vì lẽ đó ngươi đột phá thất bại, không cần phải quái trên người ta.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương giơ lên hỗn thiết côn, đi về phía trước điên cuồng tiếp tục đánh.

“Ầm ầm!”

Một mảnh Hỗn Độn ở gậy bốn phía hình thành, hóa thành một cái vòng xoáy khổng lồ, toàn bộ Thái Huyền Thiên trực tiếp hãm khối tiếp theo, cả vùng đất vô số mộ kiếm trực tiếp bạo nổ mở, tảng lớn thần kiếm Kiếm Hồn bốn hạ tung bay.

Nhưng bất quá chớp mắt, vòng xoáy kia như là bị to lớn lực cản, bỗng dưng hướng về hướng ngược lại chuyển đi, bị vặn vẹo không gian nháy mắt gảy bình, Thiên Vô Tình đột nhiên ở trong vòng xoáy thấp thỏm hiện, mắt lạnh lạnh giọng nói: “Bất luận ngươi giải thích thế nào, hôm nay đều là tình thế chắc chắn phải chết!”

Tay phải vồ một cái, một thanh to lớn đế kiếm rơi ở trong tay, thẳng chém tới.

Vô cùng thời gian ở trên kiếm lưu chuyển, phảng phất có Hoàng Long ẩn hiện.

Đại Lực Ma Ngưu Vương chấn động trong lòng, vội vàng đem hỗn thiết côn chặn ở trước người, hãi tiếng nói: “Nửa bước thiên giới! Dĩ nhiên để cho ngươi thành công một nửa!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1816: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (19): Kiếm Lâm Đại Địa

"Ầm ầm!"

Kiếm thế chém trên Hỗn Thiết Côn, phát sinh đinh tai nhức óc tiếng kim loại va chạm, đồng thời kéo dài không tuyệt, vĩnh cửu không tiêu vong cảm giác.

Mỗi người võ giả đầu tiên là hai lỗ tai đâm nhói, sau đó to lớn dập dờn bồng bềnh bao phủ tới, đám đông chấn không ngừng lui về phía sau.

Đại Lực Ma Ngưu Vương thân thể to lớn, đỉnh thiên lập địa đứng ở mộ kiếm trên, phát sinh tức giận rít gào, ngăn cản Thiên Vô Tình kiếm lực.

Vô số thần kiếm từ bốn phương tám hướng bay lên, toàn bộ tụ hợp vào Thiên Vô Tình trong tay đế kiếm, dường như muốn đem Đại Lực Ma Ngưu Vương cùng Hỗn Thiết Côn một thanh chém vỡ.

Một đạo khe nứt to lớn ở kiếm hạ sinh thành, cho tới xé rách đại địa, cho tới xé rách ngôi sao, lôi xé Hỗn Thiết Côn cùng Đại Lực Ma Ngưu Vương thân thể, dường như muốn đem bổ nứt!

"Chết tiệt! Của bản tọa yêu thân Bất Tử Bất Diệt, há lại là ngươi chỉ là một nhân tộc có thể trấn áp!"

Đại Lực Ma Ngưu Vương hét lớn một tiếng, đem cái kia kim loại vuốt nhẹ tiếng áp chế xuống, thân thể bỗng nhiên bành trướng gấp đôi, bắp thịt từng khối từng khối nhô ra, hùng hồn hết sức sức mạnh tách ra đi ra, ép hướng về Thiên Vô Tình.

“Hừ, chỉ là Nhân tộc? Không biết vị nào nhân vật anh hùng, cho ta tộc làm mấy vạn năm chó giữ cửa, đàng hoàng canh giữ ở Tinh Uyên một bước cũng không dám ra ngoài.”

Thiên Vô Tình cười nhạo một tiếng, trong mắt sát khí ích thịnh, quát lên: “Lại lực lượng mạnh, cũng không chịu nổi thời gian làm hao mòn, Phi Long Tại Thiên!”

Kiếm bên trong Hoàng Long nhảy lên, đem Hỗn Thiết Côn cùng Đại Lực Ma Ngưu Vương thân thể lượn quanh ở, vạn ngàn Kiếm Hồn từ bốn phương tám hướng kích bắn mà đến, không ngừng bắn về phía Đại Lực Ma Ngưu Vương thân thể, dập dờn ra một mảnh mênh mông Thái Huyền kiếm lực.

Đại Lực Ma Ngưu Vương trong lòng hoảng hốt, chính mình vô kiên bất tồi Hỗn Thiết Côn trên, chợt bắt đầu hiện ra rỉ sét.

Cái này cần bao nhiêu năm năm tháng trôi qua, mới có thể ăn mòn Hỗn Thiết Côn?

Mà cơ thể chính mình, cơ năng cũng đang nhanh chóng hạ thấp, bắt đầu tiến vào già yếu trạng thái.

Đồng thời bốn phương tám hướng Kiếm Hồn, hầu như hóa thành thực chất, mênh mông cuồn cuộn, kéo dài không tuyệt, ở đây Thái Huyền Thiên bên trong tràn vào đến Thiên Vô Tình trong kiếm thế.

Mình giảm đối phương tăng, Đại Lực Ma Ngưu Vương tình thế cực kỳ ác liệt, bắt đầu không ngừng lui về phía sau.

Lũ yêu không bất đại kinh.

Cận Âu quát to: “Đồng loạt ra tay, giết Thiên Vô Tình!”

Hai tay bấm quyết bên dưới, sau lưng xuất hiện hai mảnh to lớn long dực, mang theo tuyệt cường cương phong cùng Long Xà giống như sấm sét, hình thành ngàn dặm tràng năng.

Lập tức tụ tập thành như trụ giống như cột sáng, quay về Thiên Vô Tình oanh kích mà đi.

Thiên Tượng tộc tộc trưởng bắp thịt toàn thân phồng lên, toàn bộ thân hình cao tới ngàn trượng, không trong mây ngày, giống như núi, da thịt cứng rắn như sắt, bốn vó đạp hạ, đập vỡ tan tảng lớn bầu trời.

Hai vị khác, Vân Hưu tộc cùng Đằng Hổ tộc tộc trưởng, người trước biến ảo ra mảng lớn Hỏa Vân, đốt cháy Sơn Hải, nhấn chìm mà đi người sau hai tay bấm quyết, ở trước người ngưng tụ thành to lớn thủ ấn, bỗng nhiên đánh ra.

Toàn bộ đất trời nhất thời bị sức mạnh kinh khủng kia cắt cứ, đại mảnh thời không sụp xuống.

Còn lại Yêu tộc, tương tự ai nấy dùng thi triển thần thông, hướng về Thiên Vô Tình đánh tới.

Thiên Vô Tình cười lạnh nói: “Lấy trứng chọi đá.”

Trong tay đế kiếm nhất run, bốn phía vạn ngàn kiếm ảnh, lập tức thay đổi phương hướng, hướng về toàn bộ Yêu tộc chém tới.

Một mảnh thế giới của Kiếm ở Thiên Vô Tình quanh thân hiện ra.

Chúng đại yêu không không ngạc nhiên, sở hữu công kích đều bị áp chế lại, toàn bộ bị vạn ngàn Kiếm Hồn chém nát.

Sau đó kiếm thế như mưa, chém về phía Yêu tộc vị trí đại địa.

“Oành! Oành! Oành!”

Từng đạo từng đạo Yêu tộc bóng người bị chém thành hai đoạn, máu tươi trời cao đại địa, tiếng kêu rên một mảnh.

Đại Lực Ma Ngưu Vương vừa vội vừa phẫn nộ, càng nhiều hơn nhưng là ngạc nhiên, Thiên Vô Tình ở áp chế mình đồng thời, lại còn có đáng sợ như vậy sức mạnh.

Nửa bước thiên giới, càng có uy năng như thế?

Đại Lực Ma Ngưu Vương hét lớn một tiếng, một đạo Ma Ngưu bóng mờ ở không trung hiện ra, điên cuồng lao xuống.

Thiên Vô Tình cười gằn một tiếng, nói: "Bản thể nguyên thần cũng đi ra, vậy thì đem ngươi đánh hồn phi phách tán!"

Trong tay đế kiếm nhất lắc, liền biến mất không còn tăm hơi.

Toàn bộ người Ứng Thân trở ra, hướng về nắm vào trong hư không một cái, quát lên: "Chém hồn kiếm!"

Một thanh gần như trong suốt trường kiếm đột nhiên nơi tay, hướng về cái kia Ma Ngưu nguyên thần chém tới.

Đột nhiên, Thiên Vô Tình hơi thay đổi sắc mặt, trong tay chém hồn kiếm lắc lư mấy hạ, càng có bất ổn xu thế.

"Đây là..."

Thiên Vô Tình kinh hãi bên dưới, thoáng nhìn đại địa nơi nào đó, Dương Thanh Huyền đang liều mạng vận chuyển hồn lực, nghĩ muốn tranh cướp trong tay mình chém hồn kiếm quyền khống chế.

Tựu này phân thần chớp mắt.

Ma Ngưu nguyên thần xung kích mà hạ.

"Ầm ầm!"

Hai cái to lớn sừng trâu đỉnh đầu, va trên người Thiên Vô Tình, đem mạnh mẽ đánh bay.

Thiên Vô Tình như mũi tên bị rung đi ra ngoài, vẽ ra trên không trung một cái ngàn dặm dài thẳng tắp quỹ tích.

Ma Ngưu nguyên thần loáng một cái, trở lại Đại Lực Ma Ngưu Vương trong cơ thể.

Trời cao trên sở hữu Kiếm Hồn, lập tức mất đi sự khống chế, dồn dập xuyên vào đại địa, trở nên yên tĩnh một mảnh.

Cường giả yêu tộc tránh được một kiếp, đều là sợ sợ muôn dạng.

Đại Lực Ma Ngưu Vương ổn hạ thân thân thể, phức tạp nhìn Dương Thanh Huyền một chút, nói: “Đa tạ!”

Nhưng ánh mắt lập tức tựu mong hướng về phía trước, tràn ngập lo lắng cùng nghiêm nghị.

Vu Hiền cao giọng nói: “Chư vị, giờ khắc này vận mệnh cộng đồng, như là không thể đem Thiên Vô Tình trấn áp, tất cả mọi người không đi ra lọt cái này quá huyền mộ kiếm! Mong rằng vứt bỏ trước đây các loại, cùng qua cửa ải khó!”

Sở hữu dị tộc cực kỳ đổi sắc mặt, hết sức khó coi.

Bọn họ cũng ý thức được tính cách nghiêm trọng của vấn đề, có thể Thiên Vô Tình dù sao còn không có có đối với tự mình động thủ, nội tâm tổng ôm một tia huyễn nghĩ, ai cũng không muốn chủ động cùng một vị nửa bước thiên giới tồn tại động thủ.

Dương Thanh Huyền đột nhiên có cảm ứng, bốn phía xuyên ở trên mặt đất Kiếm Hồn tựa hồ nhẹ nhàng lắc lư hạ, sợ quát lên: “Chư vị cẩn thận!”

“Xì!”

Một đạo trường kiếm phá thể thanh âm, ở trong mộ kiếm vang lên.

Nhẹ nhàng thêm rõ ràng, truyền vào mỗi người trong tai.

Vu Hiền trước ngực, bị một thanh quỷ dị màu nâu trường kiếm xuyên thấu mà qua.

“Nhạc phụ đại nhân!”

“Vu Hiền huynh!”

“Tông chủ!”

Bốn phía tất cả đều là một mảnh sợ sợ.

Thiên Vô Tình chính lạnh lùng cầm kiếm, đứng ở sau người, cười lạnh nói: “Vu Hiền, theo ta đối đầu lâu như vậy, sớm chết rồi. Giờ khắc này giết ngươi, nửa điểm cũng không oan a.”

Vu Hiền thất khổng bên trong chảy ra máu, cái kia màu nâu kiếm bên trong không chỉ có có độc, hơn nữa trên thân kiếm kích bắn ra tảng lớn tia nhỏ, theo kỳ kinh Bách Mạch đi khắp, đã xuyên thấu toàn thân, tuyệt đối không thể sống.

Dương Thanh Huyền trán một mộng, Vu Hiền nếu như chết ở này, chính mình làm sao hướng về Vu Khinh Nguyệt bàn giao, đột nhiên vận chuyển kiếm quyết, cắm ở Vu Hiền bốn phương tám hướng Kiếm Hồn lập tức bay lên, hướng về Thiên Vô Tình chém tới.

“Ha ha, chuyện cười!”

Thiên Vô Tình ánh mắt lóe lên châm biếm, cái kia vô số trường kiếm lập tức đình trệ ở không trung, sau đó phương hướng nhất chuyển, kích bắn về phía đại địa, “Rầm rầm rầm” lại cắm trở về xa xa.

Vu Hiền hai mắt đột nhiên lóe lên, nổ bắn ra vô biên thanh mang, tùy ý thân thể nổ tung, đột nhiên quay người lại, đem cái kia màu nâu trường kiếm cùng vô số tia nhỏ toàn bộ đập vỡ tan, tựu đánh về phía Thiên Vô Tình, càng là muốn tự bạo.

Một vị tám sao Giới Vương tự bạo, coi như giết không được Thiên Vô Tình, chí ít cũng có thể trọng thương hắn.

Vu Hiền chính là báo này quyết tâm, muốn liều mình thủ nghĩa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1817: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (20): Vu Hiền Cái Chết

“Ngươi cho rằng, tự bạo hữu dụng không?”

Thiên Vô Tình cười nhạo một tiếng, trong mắt chút nào không yểm khinh bỉ, giễu cợt nói: “Ở đây Thái Huyền Thiên bên trong, ta chính là quy tắc hóa thân. Bất kỳ quy tắc pháp tắc, đều ở ta chi nắm giữ. Nghĩ muốn tự bạo tổn thương ta, ngươi có tư cách này sao?”

Thiên Vô Tình lẫm liệt nở nụ cười, đưa tay mở ra năm ngón tay, tựu đi về phía trước ép đi.

Khoảng cách giữa hai người, nháy mắt tựu lôi kéo mở, gang tấc hóa thành Thiên Nhai.

Vu Hiền một mặt tái nhợt, mắt xanh bên trong nổ bắn ra lửa giận, giờ khắc này kỳ kinh bát mạch, theo cái kia màu nâu quỷ dị trường kiếm gãy đoạn, toàn bộ phá nát.

Nhưng Vu gia mắt xanh, nhưng dường như thứ hai đan điền, bắn mạnh ra vô cùng uy năng, trong khoảnh khắc xoay chuyển thời không, một chút lại đi tới Thiên Vô Tình trước mặt.

Thiên Vô Tình kinh sợ, quát lên: “Thật sự có tài, ta ngược lại thật ra coi khinh ngươi, nhưng vẫn như cũ vô dụng a!”

Thiên Vô Tình một tay chỉ tay, vô số thần kiếm tự mộ bên trong phá mộ phần mà ra, kiếm khí hình thành một luồng to lớn khí tràng, hoành ở trước người mình, phảng phất một trời một vực.

Đồng thời vạn kiếm hình thành kết giới, hướng về Vu Hiền vắt giết tới.

Tất cả mọi người trong lòng tối sầm lại, đều cảm thấy cực kỳ trầm trọng, trước mắt Vu Hiền liều mình thủ nghĩa liền muốn thành không, một vị tám sao Giới Vương, ở Thiên Vô Tình trước mặt, lại như này vô lực sao?

Vu Hiền quát lên một tiếng lớn, hét lớn: “Dương Thanh Huyền!”

Vô số thanh quang tràn vào hai mắt, đã không khống chế nổi, bắt đầu tiết ra ngoài.

Mà chính mình khoảng cách Thiên Vô Tình nhưng là càng ngày càng xa, đồng thời ở to lớn kia kiếm chi kết giới hạ, căn bản không thể đã thương được Thiên Vô Tình.

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, Vu Hiền giờ khắc này gọi hắn ý nghĩa không cần nói cũng biết, là để hắn cướp giật đối với kiếm trận khống chế, đồng thời đem Vu Hiền đưa tới Thiên Vô Tình trước mặt.

Nhưng là điều thỉnh cầu này, hắn có thể làm sao?

Đưa nhạc phụ mình đi lên chịu chết?

“Dương Thanh Huyền!”

Vu Hiền lại là rít lên một tiếng, mắt xanh nhìn chăm chú lại đây, trong đôi mắt tràn ngập phẫn nộ, mệnh lệnh, rít gào cùng kiên quyết.

Dương Thanh Huyền khuôn mặt trắng bệch, trở nên không có chút hồng hào, hai vai đều khẽ run.

Thi Diễn vội la lên: “Dương Thanh Huyền! Nhanh cướp giật

Thái Huyền Thiên khống chế, ngươi muốn để Vu Hiền không công chết đi sao?!”

Dương Thanh Huyền rất là bi phẫn, chỗ mi tâm Kiếm Ấn lóe lên, đáng sợ kiếm ý trong khoảnh khắc bộc phát ra, nghiền ép hướng về bốn phương tám hướng!

“Thiên Vô Tình! Ngươi đáng chết a!”

Dương Thanh Huyền trong đôi mắt chạy đi lệ đến, tay kết kiếm quyết, hướng về cái kia Kiếm Giới điểm tới.

Nhất thời, dâng tới Vu Hiền Kiếm Giới đột nhiên ngưng lại, bảo hộ ở Thiên Vô Tình trước người kiếm chi bình phong, cũng giống như bị chĩa vào.

Thiên Vô Tình sắc mặt chìm xuống, giữa hai lông mày xẹt qua vẻ giận dữ.

Theo lý hắn nửa bước thiên giới tu vi, đối với Thái Huyền Thiên cần phải có tuyệt đối khống chế mới đúng, có thể vì sao liên tiếp bị Dương Thanh Huyền một cái ba sao Giới Vương cắt ngang?

Đã không kịp nhiều nghĩ, theo vạn kiếm bị Dương Thanh Huyền quấy rầy.

Thái Huyền Thiên bên trong quy tắc không gian cũng bị Vu Hiền phá tan, trong khoảnh khắc sẽ đến Thiên Vô Tình trước mặt, mắt xanh đã thôi thúc đến rồi cực hạn, mặt trên một mảnh màu xanh hoa văn lít nha lít nhít, bắt đầu binh giải.

“Một mảnh tình đời trong thiên địa. Trắng, cũng là mắt. Xanh, cũng là mắt.”

Thiên Vô Tình sắc mặt thay đổi, đầy mặt kinh sắc.

Cái kia ánh sáng màu xanh, đem Vu Hiền hoàn toàn nuốt chửng, hóa thành một mảnh màu xanh quang hải, bao phủ tới, đem nuốt chửng đi vào.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ Thái Huyền Thiên kịch liệt rung động, vô số mộ kiếm ở lực lượng bao phủ hạ, bị như bẻ cành khô hóa thành bình địa.

Một đạo to lớn ánh sáng màu xanh, ở trên mặt đất bạo nổ mở.

Năng lượng như là một cái nhô lên bọc nhỏ, đẩy tới bốn phương tám hướng.

Từ sao khung hướng về hạ nhìn tới, lại như một con to lớn con mắt màu xanh.

“Ầm ầm ầm!”

To lớn rung động cùng sóng năng lượng, vẫn còn ở Thái Huyền mộ kiếm bên trong nổ vang.

Sở hữu võ giả đều là hoảng sợ nhìn cái kia trong lúc nổ tung, thầm nghĩ Thiên Vô Tình đã chết rồi sao?

Tám sao Giới Vương tự bạo, coi như là nửa bước thiên giới, cần phải cũng không chịu nổi chứ?

Năng lượng màu xanh kia chậm rãi chìm vào đại địa, rung chuyển một điểm điểm lắng lại.

Thi Diễn nội tâm một trận không tên khổ sở, kề vai chiến đấu chiến hữu, cứ như vậy từ trần, có lẽ này chiến, là chiến hữu điểm cuối, cũng là của mình điểm cuối?

Lúc trước hai tràng phá trận trong đại chiến, Thi Diễn cùng Vu Hiền cũng đã là nửa cái đèn cạn dầu, sợ là trừ tự bạo ở ngoài, lại cũng không có chống lại Thiên Vô Tình thủ đoạn.

Thi Diễn trong mắt nóng lên, cường hành đem nước mắt ép hạ, đột nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, đột nhiên nhấc đầu nhìn tới, cả kinh nói: “Dương Thanh Huyền?!”

Chỉ thấy ở ánh sáng màu xanh bầu trời, vô số bị phá hủy rơi Kiếm Hồn, lần thứ hai ngưng hình mà ra.

Ngàn chuôi, vạn chuôi, ngàn vạn chuôi, nhiều vô số, lập ở trên vòm trời.

Mà sở hữu Kiếm Hồn trung tâm, Dương Thanh Huyền lẫm liệt mà lập, áo bào theo tóc dài ở phía sau tung bay, trên mặt không có bất kỳ vẻ mặt.

Dương Thanh Huyền hai tay hóa vòng, cái kia chút bị phá hủy Kiếm Hồn, từng chuôi lần thứ hai ngưng tụ mà ra.

Đồng thời mộ kiếm bên trong, vạn kiếm cảm ứng, ở Thiên Lý phạm vi bên ngoài thần kiếm, cũng là kịch liệt rung động, từng chuôi phá mộ phần mà ra, hướng về Dương Thanh Huyền bay đi, quanh quẩn ở bốn phía, bầu trời.

“Đây là...”

Sở hữu võ tu đều là giật mình nhìn.

Dương Thanh Huyền trống rỗng trong ánh mắt, đột nhiên nổ bắn ra hai đạo ánh vàng, trực thấu cái kia Hỗn Độn thanh mang cùng khói bụi bên trong, giận dữ hét: “Thiên Vô Tình! Đi chết đi!”

Chỗ mi tâm Kiếm Ấn, bỗng nhiên hóa thành một đạo màu vàng phù ấn, như trên bầu trời ngôi sao, bắn ra vô biên huy quang.

Sở hữu kiếm ở Dương Thanh Huyền kiếm quyết hạ, hóa thành vô biên kiếm hải, mưa kiếm, dường như cái kia cảm xúc phẫn nộ, từ trong hư không đánh rơi xuống.

“Ầm! Ầm!”

Vô biên mưa kiếm đánh rơi, toàn bộ Thái Huyền Thiên kịch liệt rung động.

Còn có nhiều hơn Kiếm Hồn từ bốn phương tám hướng vọt tới, cuồn cuộn không tuyệt, cuồn cuộn bất tận.

Đều ở Dương Thanh Huyền một luồng kiếm ý hạ, muốn chém nát tinh không này đại địa, chém nát này từ cổ chí kim Càn Khôn nhật nguyệt.

“Thật mạnh! Không có Dương gia huyết, chung quy không nắm được cái này quá huyền mộ kiếm sao?”

Ở đằng kia kiếm chi hải dương thắt cổ trung ương, một đạo ánh sáng màu vàng tái hiện ra, từ chừng nửa thước, trong khoảnh khắc hóa thành to khoảng mười trượng, đem có chút kiếm khí toàn bộ ngăn cách ở ở ngoài.

“Chi! Thiên Vô Tình...”

Thi Diễn đám người không không ngược lại hít một hơi lạnh, cái kia ánh sáng màu vàng bên trong kết giới, Thiên Vô Tình lẫm liệt mà lập, nửa bên thân thể bị Vu Hiền thương tích, trên gương mặt cũng lưu hạ máu tươi.

Một đôi lạnh lẽo vô tình ánh mắt, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

Cái kia quanh thân khuếch tán ra màu vàng kết giới, sừng sững ở kiếm hải bên trong bất động rung.

Nhâm Dương Thanh Huyền khuynh đổ toàn bộ mộ kiếm, cũng không trấn áp được hắn.

Thi Diễn đám người, đều là tự lẩm bẩm: “Chênh lệch quá lớn, hai người cảnh giới cách biệt quá to lớn a!”

Dương Thanh Huyền một đôi Hỏa Nhãn Kim Tình, đón Thiên Vô Tình ánh mắt, nhìn chăm chú đi qua.

Hai người lẳng lặng ở đây kiếm hải bên trong, sao khung hạ giằng co, lẫn nhau nhìn chằm chằm đối phương, hận không thể đem đối phương xé rách.

Thiên Vô Tình khóe miệng đột nhiên hơi vung lên, giễu cợt nói: “Ha ha ha ha, phẫn nộ sao? Tuyệt vọng sao? Này vô cùng mộ kiếm xác thực đáng sợ. Nhưng thế gian vạn vật, chung quy chạy không thoát năm tháng ăn mòn a.”

Thiên Vô Tình phất một cái ống tay áo, Hoàng Long đột ngột hiện, hóa thành dòng sông thời gian.

Thời gian trôi qua bắt đầu gia tăng tốc độ, gấp mười lần, gấp trăm lần, nghìn lần, vạn lần...

Tử Vi chập chờn, đã là ngàn tỉ năm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1818: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (21): Thiên Đạo Mịt Mờ

“Đây là...”

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên, phát hiện bốn phía Kiếm Hồn, chính một điểm chỉ tan đi.

Toàn bộ mộ kiếm bên trong bầu trời đại địa, bắt đầu trở nên hoang vu một mảnh, sở hữu phần mộ toàn bộ điêu linh, hoang vu, như là hóa thành thời gian tro tàn.

“Không được! Nhanh chống đỡ thời gian quy tắc!”

Thi Diễn vội vàng hét lớn một tiếng, hai tay bấm quyết, một mảnh hào quang màu xanh từ trên người khuếch tán.

Còn lại võ tu ngạc nhiên bên dưới, đắm chìm vào sức mạnh của thời gian bên trong, rất nhiều chống đỡ không kịp, trong khoảnh khắc tựu hóa thành đất vàng, triệt để thành bụi trần.

“Tại sao lại như vậy...”

Chính Tinh Minh bên trong đại lượng võ tu, tuy rằng chống đỡ quy tắc ăn mòn, nhưng vẫn như cũ ở biến lão, chỉ là tốc độ không có nhanh như vậy.

Hữu Cầm Sanh lấy ra Vạn Kiếp Tháp, đem chính mình hoàn toàn bảo vệ.

Nhưng này tuyệt đẹp dễ dàng, như cũ ở một điểm điểm trôi qua, cau mày bò lên trên khóe mắt, tóc mai bắt đầu nhiễm sương.

“Minh chủ. Ta chi trì không nổi. Vĩnh biệt.”

Công Thâu Khánh cười khổ một tiếng, khóe miệng tràn ra máu tươi, ngước nhìn tinh không hạ Dương Thanh Huyền, khổ sở nói: “Kiếp sau gặp lại sau.”

Năm tháng phất qua thân thể, trong khoảnh khắc hóa thành bụi trần, tản vào vô biên đại địa.

“Khánh huynh!”

Dương Thanh Huyền quát to một tiếng, đầy mặt tất cả đều là kinh hãi.

Không chỉ có là Công Thâu Khánh, còn có Tân Vân, Công Thâu hải, Vu Quân, Phó Hải Phong các loại, không không đang giãy dụa bên trong, rất nhanh từng cái từng cái hóa thành bụi trần tung bay.

Ngược lại là dị tộc, yêu, ma, trùng, cũng hoặc là chủng tộc khác, tuổi thọ hơn xa Nhân tộc, tuy rằng cũng bị thời gian ăn mòn, nhưng cũng ảnh hưởng không lớn.

“Đáng chết!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, trực tiếp hóa thành vô biên hỏa diễm, xông về Thiên Vô Tình.

Hỏa chi bản nguyên, bất sinh bất diệt, ở ngàn tỉ thời gian bên trong vĩnh tồn, không bị ảnh hưởng chút nào.

“Ha ha, hơn hai mươi năm trước đáng chết đi ngươi, hà tất sống đến bây giờ lại chết đây? Bỗng dưng thêm ra hai hơn mười năm hoảng sợ, thấp kém, khuất nhục cùng tuyệt vọng, đây là cỡ nào thống khổ một lựa chọn a.”

Thiên Vô Tình cười nhạt một tiếng, trong mắt bắn ra tinh mang, đưa tay liền hướng Dương Thanh Huyền tóm tới, “Dấy lên hừng hực hi vọng chi hỏa sau đó mới chết, đây là một loại thế nào thống khổ tuyệt vọng quá trình a? Nếu như Dương Vân Kính có thể thấy rõ tất cả mọi thứ ở hiện tại, sẽ dùng con trai của chính mình tính mạng, đem đổi lấy lựa chọn ban đầu sao? Ha ha, thực sự là cái làm người khó có thể lựa chọn vấn đề đây. Giết ngươi, được ba khối Nhân Quả Đế Ngọc, ta chung quy còn có xung kích thiên giới hi vọng, đồng thời nắm bắt càng hơn từ trước. Đến đây đi, Dương Thanh Huyền, trở thành ta bước vào thiên giới chi chủ, lên đỉnh tột cùng đá đạp chân đi."

Thiên Vô Tình một chưởng chộp tới, đột nhiên phía trước vô số hắc mang trào hiện, ở trên hư không nộp lên dệt thành một mảnh trận pháp, hóa thành một mặt đen nhánh đại khiên, nháy mắt rơi xuống.

"Ầm ầm!"

Thiên Vô Tình một chưởng, đánh vào cái kia trên lá chắn.

Vô số phù văn theo chưởng kình chìm xuống, trực tiếp sụp xuống thành một vòng xoáy khổng lồ, ngang qua ở trời cao trên, đem vô cùng sức mạnh đều hút vào.

Vòng xoáy xoay tròn bên dưới, lần thứ hai hóa thành một mặt tấm khiên, rơi vào một nam tử mặc áo đen trong tay.

Nam tử ngũ quan tuấn lãng, biểu hiện lạnh lẽo mà hờ hững, hai tay đặt ở khiên đầu trên, đem tấm khiên đặt chân trước, một đôi như sao ánh mắt, không có bất kỳ sóng lớn, lặng lặng nhìn phía trước.

Dương Thanh Huyền kinh sợ, người trước mắt này bỗng dưng tựu xuất hiện, chính mình càng không có nửa điểm cảm ứng.

Hơn nữa trên người khí tức ẩn mà không phát, chính mình thậm chí nhìn không ra bất kỳ tu vi, cứ như vậy lẳng lặng đứng ở đó, như ngôi sao trên trời giống như, làm cho người ta một loại cảm giác kỳ dị.

Thiên Vô Tình trầm giọng quát lên: “Ngươi muốn quản ta?”

Nam tử lặng lặng nói ra: “Ngươi thắng. Nhưng Dương Thanh Huyền không thể chết được.”

Thiên Vô Tình nói: “Người thắng, mới có quyền cắt quyết sinh tử. Dương Thanh Huyền sống hay chết, không tới phiên ngươi tới quơ tay múa chân.”

Nam tử nói ra: “Ngươi có thể lấy đi hắn trên người ba khối Nhân Quả Đế Ngọc. Như thế, ngươi còn muốn giết hắn sao?”

Thiên Vô Tình trong mắt xẹt qua cực nóng vẻ, ngạo nghễ nói: “Đương nhiên! Cái kia ba khối Nhân Quả Đế Ngọc, đã là vật trong túi ta. Mạng của hắn, cũng là vật trong túi ta. Nếu như không diệt trừ, ta làm sao có thể đủ an lòng. Dận Duẫn, ngươi nếu như muốn chặn ta, ta liền ngay cả ngươi cùng nhau đưa lên tây thiên.”

Dận Duẫn trầm mặc không nói.

Thiên Vô Tình giễu cợt nói: “Nếu như trước đây ngươi đứng ở ta nơi này một bên, bằng mượn sức mạnh của ngươi cùng biết, ta sớm là có thể bước vào thiên giới chi chủ, khai sáng thiên cổ bá nghiệp, làm gì dẫn đến hôm nay cục diện? Tất cả những thứ này nhưng là ngươi đồng ý thấy, ngươi có thể lại có một tia hối hận?”

Dận Duẫn nói: “Thiên Đạo mịt mờ, ai có thể biết tương lai? Cái cục diện này xác thực không phải ta dự liệu, nhưng việc đã đến nước này, lại có gì hối hận đây? Buông tha Dương Thanh Huyền đi, cuộc chiến hôm nay sau, ngươi đem tập hợp bốn viên Nhân Quả Đế Ngọc, trở thành từ cổ chí kim người số một hoàng, vượt qua Thiên Vô Pháp. Hà tất chấp niệm ở một cái Dương Thanh Huyền đây?”

Mọi người không khỏi hoảng hốt.

Nghe này Dận Duẫn nói, khối thứ bốn Nhân Quả Đế Ngọc càng là trên người Thiên Vô Tình.

Đại Lực Ma Ngưu Vương càng là cả người cự chiến, một đôi mắt trâu trợn lên to lớn.

Còn lại dị tộc, không khỏi là vẻ mặt đại biến.

Bọn họ tuyệt không hy vọng nhìn thấy một vị nửa bước thiên giới Nhân Hoàng, còn nắm trong tay hoàn chỉnh Nhân Quả Đế Ngọc.

“Cầm bất chấp niệm, là của ta sự tình, không có quan hệ gì với ngươi! Ở đây tất cả mọi người muốn chết, nếu như ngươi u mê không tỉnh, ta liền ngay cả ngươi đồng thời giết!”

Thiên Vô Tình nghiêm ngặt quát một tiếng, liền nghiêng người mà lên, tiện tay một chưởng ở không trung bức tranh vòng, cuồng kích xuống.

Dận Duẫn hơi thay đổi sắc mặt, lông mi dài nhíu lại, vặn thành một cái kết, hóa giải không mở, tùy theo thở dài, giơ lên đại khiên chặn ở trước người.

“Oanh!”

Thiên Vô Tình một đòn, đánh vào cự thuẫn trên, vô biên lực lượng hoàn toàn bị cản lại.

Nhưng Dận Duẫn nhưng là lung lay hạ, khạc ra một búng máu, ở không trung liền lùi mấy bước, hiển nhiên thực lực không bằng Thiên Vô Tình.

“Cái kia khiên là...”

Thi Diễn đầy mặt ngạc nhiên, kinh ngạc nhìn trời cao trên, “Lẽ nào người này là...”

“Ha ha ha ha, Dận Duẫn, ngươi cuối cùng là phế bỏ a!”

Thiên Vô Tình trong mắt hàn quang lóe lên, dữ tợn nói: “Như vậy, ta sẽ đưa ngươi cùng nhau đi thôi. Nguyên bản, ngươi tựu đã không phải là cái thời đại này người. Mà nói tới đến, loại này loại nhân duyên, hết thảy tất cả, đều là nhân ngươi mà lên a.”

Thiên Vô Tình nghiêng người mà lên.

Dận Duẫn trên mặt lộ ra bi thương sắc, hai tay ở không trung không ngừng bấm quyết, to lớn tấm khiên một chút phân giải khai, hóa ra một mặt to lớn kết giới, ngăn ở Thiên Vô Tình trước mặt, lớn tiếng nói: “Dương Thanh Huyền, đi mau!”

Dương Thanh Huyền tay chân luống cuống đứng ở đó.

Cái này Dận Duẫn rốt cuộc là ai, lại vì sao phải cứu mình?

“Đi được rồi chứ?”

Thiên Vô Tình cười lạnh một tiếng, mở ra năm ngón tay tựu vồ tới, “Thế gian vạn pháp, tất cả thời gian quy tắc hạ, hóa thành tro tàn đi!”

“Phi Long Tại Thiên!”

Đầu ngón tay bên trên, Hoàng Long ẩn hiện, năm ngón tay trực tiếp xuyên vào kết giới kia bên trong.

Thiên Vô Tình trên mặt cười gằn, đột nhiên một chút ngưng kết ở, nhìn chòng chọc vào Dận Duẫn hai tay của, một đóa màu xanh Liên Hoa tỏa sáng, bay ra, dung nhập vào trong kết giới.

Nhất thời kết giới lay động, hóa ra một mặt to lớn cờ xí.

Xá lợi hào quang, ninh tâm tĩnh khí, trừ tà lui tránh, vạn pháp bất xâm.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1819: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (22): Nhân Quả Tứ Đế

Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ cuối cùng một mặt, rốt cục lại xuất hiện cõi trần.

Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ ở Dương Thanh Huyền trong tay.

Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ ở Dương Vân Kính trong tay, sau đó cho Thi Ngọc Nhan.

Cách mặt đất Diễm Quang Kỳ ở Huyền Thiên Cơ trong tay.

Tố Sắc Vân Giới Kỳ ở Thiên Vô Tình trong tay.

Mà cuối cùng một mặt, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ liền xuất hiện ở đây tên nam tử mặc áo đen, được gọi là Dận Duẫn người trong tay.

Dương Thanh Huyền kinh hãi ánh mắt thu về, nhìn phía Dận Duẫn, ngơ ngác nói: “Ngươi rốt cuộc là ai?”

Dận Duẫn sắc mặt nghiêm túc, nói: “Bây giờ không phải là nói những lời này thời điểm. Ngươi lập tức ngồi xếp bằng xuống, thu về Thái Huyền Thiên, sau đó rời xa Tinh Cung. Đời này, cũng không tiếp tục phải xuất hiện.”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, lập tức cười to nói: “Ha ha, đời này cũng không tiếp tục muốn xuất hiện? Hừ, này cùng chết rồi khác nhau ở chỗ nào? Thiên Vô Tình cùng ta có giết cha giết mẫu mối thù, thù này không đội trời chung!”

Sau khi nói xong, trong lòng nghĩ đến mẹ mình còn chưa chết, nói giết mẫu có chút không đúng. Nhưng lại một nghĩ, nếu không có Thiên Vô Tình, mẹ mình cũng không trở thành rơi xuống hôm nay mức này, bị bão táp thời không cuốn đi, tăm tích không minh, không biết tung tích.

Dận Duẫn thở dài, nói: “Ngươi cha mẹ cũng không chết.”

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, cả kinh nói: “Ngươi biết cha ta không chết? Vậy hắn ở nơi nào?”

Dận Duẫn lắc đầu nói: “Ta cũng không biết hắn ở nơi nào.”

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Vậy ngươi làm sao biết hắn chưa chết?”

“Nếu là ta đoán không lầm, thú hành khiên chủ nhân, lại thân mang Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, các hạ cần phải chính là người đời trước hoàng, đem Nhân Hoàng vị trí truyền cho Dương Vân Kính thứ mười đời Nhân Hoàng!”

Thi Diễn thanh âm từ trên mặt đất truyền đến, đầy mặt nghiêm nghị.

Các thời kỳ Nhân Hoàng thân phận đều cực kỳ thần bí, có mấy vị càng là hành tung mờ mịt, liền ngay cả họ tên cũng không từng lưu lại, để người không có dấu vết mà tìm kiếm.

Mà vị này tên là Dận Duẫn nam tử mặc áo đen, nếu không có cầm trong tay thú hành khiên cùng Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, căn bản là không người nào biết thân phận của hắn.

Dương Thanh Huyền kinh sợ, toàn bộ Nhân tộc, cùng với sở hữu dị tộc, không khỏi là lấy làm kinh hãi.

Lại là trên đời Nhân Hoàng?

Vậy hắn cùng Thiên Vô Tình lại là quan hệ như thế nào?

Dận Duẫn nhẹ nhàng gõ đầu, thừa nhận phân thân của mình.

Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ, nguyên bản chính là Tinh Cung đồ vật, chỉ vì sau đó Tinh Cung náo loạn, mới trôi mất đi ra ngoài.

Cầm trong tay Ngũ kỳ một trong, bao nhiêu đều cùng Tinh Cung có chút quan hệ.

Vì lẽ đó Thi Diễn mới có thể như suy đoán này.

Dương Thanh Huyền vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, nếu là thứ mười đời Nhân Hoàng nói, như vậy cha mình còn sống độ khả thi tựu rất lớn, vội vàng hỏi: “Dận Duẫn đại nhân, cái kia phụ thân ta, đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Dận Duẫn than thở: “Việc này nói rất dài dòng, chuyện năm đó liên lụy đến rất nhiều thứ. Nhưng phụ thân ngươi đã mất tích, đồng thời sợ là lành ít dữ nhiều. Việc này tuy là Thiên Vô Tình một tay tạo thành, nhưng nói cho cùng, hay là bởi vì duyên cớ của ta, ta cũng không muốn từ chối trách nhiệm của chính mình. Vì lẽ đó hôm nay vô luận như thế nào, ta cũng phải đem ngươi cứu hạ, thay Vân Kính bảo vệ này một tia Dương gia huyết mạch!”

Dận Duẫn trong mắt tràn ngập kiên quyết vẻ.

Thanh Liên bảo quang kỳ hào quang dung nhập vào kết giới kia bên trong, hóa thành một mặt cứng rắn không thể phá vỡ bình phong, Dận Duẫn xuyên thấu qua bình phong này, cùng Thiên Vô Tình giằng co.

“Bảo vệ này một tia Dương gia huyết mạch? Hừ, ngươi làm được không? Chuyện cười!”

Thiên Vô Tình cười lạnh một tiếng, đi phía trước bước ra một bước, chỗ mi tâm nhất thời có huy quang thiểm thước, toàn bộ người lập tức ở vào một loại trạng thái kỳ dị hạ.

Trụ cùng thời không quy tắc ở hắn quanh người sản sinh vặn vẹo, hình thành to lớn tràng năng.

Không ngừng có mới quy tắc ở đây có thể trúng huyễn sinh cùng phá diệt, vô số tia sáng qua lại ở đây kỳ dị rồi lại lộ ra rối loạn quy tắc bên trong, như là liên tiếp nhân quả, là duy nhất lúc trước pháp tắc.

Cái cảm giác này vừa ra, Dương Thanh Huyền lập tức trong lòng giật mình, thất thanh kêu lên: “Bốn đế ngọc!”

Trong cơ thể hắn ba khối đế ngọc, chịu đến cảm ứng, tỏa ra đồng dạng huy quang.

Thiên Vô Tình dữ tợn nói: “Vạn pháp sinh diệt vô thường, duy nhân quả không thay đổi! Chính là khổ đế chi ngọc. Mặt khác ba khối ngọc ở trong tay ngươi, hoàn toàn chính là bảo châu bị long đong a, tựu lấy ngươi huyết, đến cọ rửa này ba khối ngọc chịu nhục nhã đi!”

Thiên Vô Tình nghiêm ngặt quát một tiếng, nơi lòng bàn tay hóa ra một cái “Khổ” chữ.

Tất cả có tình vô tình chúng sinh, Vô Thủy tới nay, từ vọng tưởng ta cầm không minh, tạo tích thiện ác nghiệp nhân, chiêu cảm giác tam giới sinh tử quả đắng.

Người có sinh, lão, bệnh, chết nỗi khổ.

Vật có sinh, ở, dị, diệt nỗi khổ.

Pháp thành công, ở, xấu, không nỗi khổ.

“Bi thương tai giác quan thứ sáu, trầm luân tám khổ, không có Đại Thánh, ai chửng tuệ cầu.”

Thiên Vô Tình pháp tướng dữ tợn, một chưởng đánh vào bình phong bên trong.

Thú hành khiên biến thành trận quang, nháy mắt trở nên hỗn loạn vô thường.

Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ cũng là chấn động kịch liệt, không ngừng trôi về Dận Duẫn.

Dận Duẫn kinh hãi, kêu lên: “Dương Thanh Huyền, đi mau a!”

Cái kia bình phong hoảng hốt mấy lần, rốt cục ở khổ đế ngọc sức mạnh hạ, hóa thành phá nát.

Thiên Vô Tình một chưởng càng là đẩy diệt mà đến, quát lên: “Dận Duẫn, lên đường thôi!”

“Ầm ầm!”

Vô số kim quang, hóa thành quả đắng, đem Dận Duẫn quấn quanh.

Dận Duẫn cười khổ một tiếng, nói: “Chết ở quả đắng bên dưới, thực sự là hợp với tình hình a, vạn pháp sinh diệt vô thường, duy có nguyên nhân quả không thay đổi.”

Dương Thanh Huyền trong cơ thể ba khối đế ngọc, lại cũng áp chế không nổi, toàn bộ bay ra, ở trời cao hiện ra, cùng cái kia khổ đế ngọc lẫn nhau chiếu rọi.

“Bốn đế ngọc! Vạn năm tới nay, bốn đế ngọc rốt cục tập hợp!”

Đại Lực Ngưu Ma Vương Song đồng co rụt lại, phấn khởi xông lên phía trước, Hỗn Thiết Côn bùng nổ ra to lớn uy năng, muốn quét ngang tất cả sức mạnh, “Bốn đế ngọc! Hôm nay cho dù chết ở đây, ta cũng nhất định cũng nhận được! Ai cản ta thì phải chết!”

Một đời Yêu Đế, cố thủ mấy vạn năm quyết tâm, ở đây khắc bộc phát ra.

“Ngạch, rốt cục có một cái tốt động thủ lý do a.”

Trên hư không một chút hiển hóa ra to lớn ma ảnh, hai con ngươi lấp lóe bên dưới, bắn ra hào quang màu tím, giễu cợt nói: “Đại Lực Ma Ngưu Vương, ngươi đã là bị thời đại đào thải nhân vật. Cút về ngươi cái kia thời đại đi thôi, vùng sao trời này hạ, không hoan nghênh ngươi a.”

Hư không Cổ ma hai tay xé một cái, mộ kiếm liền tảng lớn phá nát.

Đồng thời giơ tay lên, liền hướng cái kia ba khối Nhân Quả Đế Ngọc chộp tới.

Thiên Vô Tình sắc mặt lạnh lùng, châm chọc nói: “Hai vị mắt mù, không nhìn thấy bản tọa ở đây sao? Bốn đế ngọc lúc nào đến phiên các ngươi này chút chó và mèo cũng có thể dòm ngó ký? Vũ Vô Cực, Đại Lực Ma Ngưu Vương, bốn đế ngọc các ngươi cũng dám nghĩ, bành trướng a.”

Tay phải năm ngón tay vồ lấy, một mảnh hoàng quang đánh ra, đánh vào Dận Duẫn trong cơ thể, đem đánh bay ra ngoài.

Sau đó bấm quyết ở trước người, chữ khổ đại phóng ánh sáng huy, lạnh lùng nhìn chầm chầm tiến công mà đến hai đại cao thủ, lộ ra khinh bỉ cùng vẻ ngạo nghễ.

Dận Duẫn ở không trung đại khạc ra một búng máu, toàn bộ người kịch liệt già yếu, dung nhan chớp mắt héo tàn, thân thể bắt đầu hóa thành đất vàng.

Dương Thanh Huyền sốt sắng, Dận Duẫn có lẽ biết một ít liên quan với cha hắn manh mối, vội vàng xông tới, đem Dận Duẫn tiếp được.

Có thể lực lượng thời gian nhanh chóng trôi qua, Dận Duẫn thoáng qua sắp hóa thành đất vàng, hắn không có Nhật Nguyệt

Tinh Luân, cường hành đem thời gian rút lui, thối lui vài giây?

Dận Duẫn một điểm điểm suy yếu tử vong xuống.

Đột nhiên, ngay ở Dương Thanh Huyền phía trước, một đạo hoảng hốt hào quang hiển hiện ra, càng là võ hồn hoá hình, một tay sờ về phía Dận Duẫn đầu trán, cái kia nhanh chóng trôi đi thời gian, bắt đầu hướng về về đổ tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1820: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (23): Hôm Qua Tái Hiện

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Hôm qua tái hiện!”

Thời gian trên người Dận Duẫn chảy ngược trở lại, cái kia già yếu qua đời dấu vết một điểm điểm xóa đi, khôi phục lại sinh cơ như thường.

Dận Duẫn sửng sốt một chút, cả kinh nói: “Huyền Thiên Cơ?”

Hắn trên người già yếu không chỉ có trừ sạch, liền ngay cả tổn thương đều tốt hơn hơn nửa.

Chỉ có điều chống lại Thiên Vô Tình tiêu hao sức mạnh, vẫn chưa trở về.

Năng lượng vũ trụ thủ hằng.

Bất kể là Phi Long Tại Thiên, vẫn là hôm qua tái hiện, cũng hoặc là bất kỳ võ hồn, đối với Thiên Địa vạn vật ảnh hưởng, đều phải tiêu hao võ hồn sở hữu người sức mạnh.

Nếu muốn khôi phục Dận Duẫn chân nguyên trong cơ thể, trừ phi Huyền Thiên Cơ đem chính mình chân nguyên bổ đi vào.

Cái kia võ hồn trình hình người, cười nhạt, một điểm điểm hiển hóa ra chân thân, khuôn mặt tuấn tú, khóe miệng ngậm lấy điểm điểm ý cười, nói: “Dận Duẫn đại nhân, hồi lâu không thấy.”

...

Trên bầu trời, khổ hào quang, soi sáng mộ kiếm đại địa.

Một mảnh không rõ tâm tình, tại mọi người nội tâm sinh thành, không nói ra được cay đắng bi thương, phảng phất trầm luân con đường, mãi mãi không có tận đầu.

Vũ Vô Cực cười lạnh một tiếng, nói: “Thiên Vô Tình, ngươi vẫn đúng là coi mình là rễ hành? Ngày đó mối thù, hôm nay cùng nhau tính cả. Cũng không bôi nhọ trong tay ngươi quả đắng, chỉ có điều này quả đắng, chính ngươi nuốt xuống đi.”

Trong tay hắc đao một chút đều hóa mà ra, nắm ở trên hư không Cổ ma trong tay, thẳng tới trăm trượng, hướng về Thiên Vô Tình trực tiếp chém xuống xuống.

Đồng thời tay trái bấm quyết, đi về phía trước một điểm.

Cái kia trôi nổi ở trên hư không trên ba khối Nhân Quả Đế Ngọc, chịu đến võ hồn “Trên dưới tứ phương” dẫn dắt, hướng về hắn bay qua.

Vũ Vô Cực ngón giữa tay trái bắn ra, lại là một đạo hồn lực lan tràn, đem Thiên Vô Tình động tác ràng buộc ở. Tia sáng kia đại thả khổ một trong chưởng, càng trực tiếp đập hướng mình.

Thiên Vô Tình quát lên: “Vũ Vô Cực, chính mình tìm đường chết, trong thiên hạ thật không có người cứu ngươi!”

Thiên Vô Tình quanh thân hào quang, đột nhiên tối sầm lại, toàn bộ người tựu tại chỗ biến mất không gặp.

Kể cả cái kia bay về phía Vũ Vô Cực ba khối Nhân Quả Đế Ngọc, tương tự biến mất không thấy.

“Cái gì?!”

Đại Lực Ma Ngưu Vương con ngươi co rụt lại, hoành tảo thiên quân Hỗn Thiết Côn, đột nhiên tựu đình trệ ở không trung.

Vũ Vô Cực hơi thay đổi sắc mặt, ma nhãn bên trong bắn mạnh ra hàn mang, trở tay một đao liền hướng phía sau chém tới.

“Ngươi khống chế vạn vật phương hướng, nhưng ngươi siêu được tốc độ của ta sao? Ở thời gian trong trường hà, hết thảy đều trở nên không có ý nghĩa. Ta một trong bước, chính là ngươi chi điểm cuối.”

Thiên Vô Tình tiếng nói rơi xuống.

Vũ Vô Cực trở tay một đao liền bị một luồng sức mạnh to lớn ngăn trở.

Cái kia cổ một trong chưởng, trút xuống mà xuống, trực tiếp chấn động trên Tam Đồ Hắc Đao, yên diệt sở hữu phù văn. Đồng thời chưởng kình xuyên thấu mà qua, chấn động ở Vũ Vô Cực trên thân thể.

“Ầm ầm!”

To lớn Cổ ma thân thể, lập tức nuốt hạ quả đắng, ở trời cao trên không ngừng nổ tung, tảng lớn ma khí phun trào, cùng cái kia khổ hào quang đan dệt dây dưa.

“Oành!”

Rốt cục Vũ Vô Cực không địch lại, trước ngực bị nổ ra một cái lỗ thủng, khổ hào quang xuyên thấu mà qua.

“Đáng chết!”

Hư không Cổ ma ở không trung lui lại mấy bước, một tay bấm quyết, bóng người lóe lên, tựu ẩn vào hư không.

Sau đó, toàn bộ mộ kiếm đều tựa như chịu đến áp lực cực lớn.

Cái kia chút xuyên ở trên mặt đất Kiếm Hồn, không nhịn được dồn dập run rẩy, bắn xuất kiếm quang, chống lại này đến từ hư không rộng lớn sức mạnh to lớn.

“Xì!”

Đen tối phía chân trời trong đó, một đạo xanh đen đao quang phun ra mà ra, trực tiếp đem mộ kiếm đánh nát, mạnh mẽ chém về phía Thiên Vô Tình.

“Ta không phải đã nói rồi sao? Vạn pháp vào lúc này trong trường hà, đều không có bất kỳ ý nghĩa gì a.”

Thiên Vô Tình trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, Hoàng Long hiện ra tại người, bước ra một bước, đã là bụi điểm kiếp.

“Cái gì?!”

Thiên Vô Tình kinh sợ, trước mắt cái kia đao, càng xuyên thấu thời gian, tìm hiểu mà tới.

“Oành!”

Toàn bộ mộ kiếm bầu trời, bị một đao kia chém thành hai nửa.

“Ầm ầm!” Vô số kiếm ý ở trên mặt đất dồn dập đổ nát.

Trên hư không hóa ra một đôi ma nhãn, lạnh lùng nói: “Thời gian, cũng ở đại đạo bên trong. Đạo không chỗ nào không chứa, ta một đao này, chính là tìm hiểu đạo pháp mà đến, mặc ngươi trốn đến chân trời góc biển, địa lão thiên hoang, đều phải bị ta một đao chi mệt!”

“Đi chết đi!”

Vũ Vô Cực nghiêm ngặt quát một tiếng, lại là một đạo đánh chém xẹt qua hư không chém tới.

Tam Đồ Hắc Đao bị thôi thúc đến mức tận cùng, bên trong truyền đến dữ tợn hung thú rít gào, muốn xé rách tất cả.

“Trí chướng! Coi như không có Phi Long Tại Thiên, ta muốn giết ngươi vẫn như cũ như giết kiến a!”

Thiên Vô Tình lẫm liệt nở nụ cười, một tay bấm quyết, sau đó hóa trảo, liền hướng cái kia Tam Đồ Hắc Đao chộp tới.

“Oành!”

Thân đao trực tiếp bị hắn đặt ở hai ngón tay bên trong, càng không có cách nào nhúc nhích, bên trong hung thú liều mạng gào thét rít gào, trước sau không cách nào tránh thoát lực lượng này.

Đột nhiên, Thiên Vô Tình phía sau lần thứ hai hóa ra Vũ Vô Cực thân ảnh, lại là một đao chém ngang mà tới.

Thiên Vô Tình hừ lạnh nói: “Thân ngoại hóa thân, trò mèo.”

Tiếng nói rơi xuống, trên bầu trời lại là một đạo Vũ Vô Cực thân ảnh hiện ra, lại ra một đao.

Ba cái Vũ Vô Cực, đều là chân thân.

Ba thanh hắc đao, đều là đao thật.

Đồng thời tam đao bên trong, ẩn chứa thiên địa nhân tam tài trận pháp.

Thiên Vô Tình lúc này mới phát hiện mình vị trí, đã bị Tam Tài trận khóa lại.

Ba thanh đao từ phương vị khác nhau chém tới, hầu như hàm cái toàn bộ phương vị, thời gian, quy tắc, toàn bộ thiên địa nhân tam tài, đều tận đặt tại này tam đao bên trong.

“Giết!”

Vũ Vô Cực nghiêm ngặt quát một tiếng, ba người giống như một người, tam đao giống như một đao.

Thiên Vô Tình sắc mặt trở nên nghiêm nghị, bóng người loáng một cái, liền có vô số màu vàng xiềng xích từ hư không hiển hiện ra, hướng về cái kia tam đao quấn đi vòng qua.

Trên hư không truyền đến đao ở trên xiềng xích vuốt nhẹ cùng tiếng vỡ vụn.

“Ầm! Ầm!”

Vũ Vô Cực trong mắt sát khí lóe lên, quát lên: “Tam Tài Sát!”

“Ầm ầm!”

Toàn bộ vòm trời một chút nổ tung mở, bị này tam đao hợp nhất sát trận, trực tiếp chém vào Hoàng Tuyền!

Thái Huyền mộ kiếm không ngừng phá nát mở, hướng về bốn phương tám hướng rạn nứt mà đi, từng chuôi Kiếm Hồn bị cái kia đánh chém lực lượng xông phá nát.

Tam đao hợp nhất sau, ba cái Vũ Vô Cực thân, tương tự nháy mắt hợp nhất.

Nhưng bất quá chớp mắt, Vũ Vô Cực sắc mặt “Xoạt” một chút trắng bệch, lộ ra khó tin vẻ khiếp sợ.

Thiên Vô Tình thân thể, rõ ràng bị chém thành tam đoạn, nhưng cũng hoàn mỹ khôi phục cùng nhau, như là chưa từng xảy ra gì cả.

Thiên Vô Tình giễu cợt nhìn hắn, nói: “Có thể chém ra Tam Tài Sát, xác thực để ta coi trọng một chút. Nhưng tất cả từ lâu đã định trước, vạn pháp sinh diệt, nhân quả không thay đổi a. Ở ta bước ra một bước thời điểm, cũng đã quyết định ngươi chi điểm cuối, vì sao còn phải hoài nghi đây?”

Thiên Vô Tình trong mắt tuôn ra sát ý, chỗ mi tâm hiện ra bốn chữ, uốn lượn thành một vòng: Khổ, tụ tập, diệt, nói.

Vũ Vô Cực nháy mắt rơi vào to lớn hoảng sợ, thất thanh kêu lên: “Bốn đế ngọc, ngươi...!”

“Tụ tập bốn đế ngọc người, có thể xử nhân quả, đoạn sinh tử, thay đổi quá khứ vị lai. Ngươi chính là vạn năm tới nay, chết ở này bốn đế ngọc dưới người số một, thấy đủ đi.”

Thiên Vô Tình nghiêm ngặt quát một tiếng, giơ tay lên, hai ngón tay như trảo, giữa trời điểm hạ.

“Oành!”

Vũ Vô Cực vội vàng giơ lên Tam Đồ Hắc Đao, chặn ở trước người.

Thiên Vô Tình hai ngón tay trực tiếp úp xuống ở trên thân đao, sức mạnh to lớn từ ngón tay cùng trên người xung kích ra, nháy mắt hình thành lĩnh vực, đem hắc đao cùng Vũ Vô Cực hoàn toàn bọc lại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1821: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (24): Vạn Vật Hồi Tưởng

“A!”

Vũ Vô Cực kêu thảm một tiếng, toàn thân bị sức mạnh khổng lồ hướng về vào bên trong cơ thể, không ngừng nổ tung mở.

Mặc dù hắn nắm giữ hư không Cổ ma thân thể, lượng lớn ma khí nổ tung sau lại tự được chữa trị, vẫn như cũ khó chống lại này bốn đế ngọc sức mạnh to lớn cùng Thiên Vô Tình chi chiêu.

Bốn phương tám hướng, đại địa trong hư không mọi người, không không trong lòng ngạc nhiên.

Thiên Vô Tình càng trực tiếp đem bốn đế ngọc đều nuốt vào trong cơ thể, cường hành tan hợp làm một thể, ở mi tâm hiện ra.

Lấy nửa bước Giới Vương tu vi, lại thêm Nhân Quả Tứ Đế Ngọc, vùng trời này hạ, còn có thể lấy trấn áp hắn người sao?

Đại Lực Ma Ngưu Vương kinh ngạc đứng ở trời cao trên, đờ đẫn há to mồm, càng trong lúc nhất thời tay chân lóng ngóng.

...

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Bốn đế ngọc... Hắn dĩ nhiên dung hợp bốn đế ngọc... Này như thế nào cho phải?”

Dận Duẫn tràn đầy lo lắng nhìn trời cao trên.

Huyền Thiên Cơ mỉm cười không nói, trong đôi mắt tinh mang điểm điểm, chỉ là từ tốn nói: “Nhân Quả Tứ Đế Ngọc, không phải như vậy hảo ngoạn.”

Tựa như là xác minh hắn, ngày vẻ mặt vô tình đột nhiên biến đổi, mặt dữ tợn kia lỗ, đột nhiên trở nên khủng bố, như là thừa nhận áp lực cực lớn, đột nhiên gầm thét hét lớn một tiếng.

“Oành!”

Cái kia trấn áp Vũ Vô Cực sức mạnh, nhất thời mất thăng bằng.

Vũ Vô Cực phun ra một ngụm máu đến, đầy mặt sợ sợ, toàn bộ người liền hướng phía sau ném đi, Tam Đồ Hắc Đao cũng linh tính mất hết, bay tại bên người, mà ngay cả đao cũng bắt không được.

“Xảy ra chuyện gì? Không, sẽ không!”

Thiên Vô Tình đầy mặt kinh hoảng, chỗ mi tâm bốn viên đế ngọc, không ngừng lấp lóe hạ, từ trong cơ thể hiển hóa ra ngoài, hình thành một đạo gông xiềng, đem nhốt lại.

Thiên Vô Tình sắc mặt trắng bệch, liều mạng hướng bốn phía chộp tới, nghĩ muốn đem bốn đế ngọc một lần nữa nhiếp vào bên trong cơ thể, nhưng không thể được.

Đại Lực Ma Ngưu Vương gầm dữ dội một tiếng, tựu xông lên trên, hóa thành to lớn Pháp Thiên Tượng Địa, bàn tay lớn chụp vào cái kia bốn đế ngọc.

“Ầm ầm!”

Ngọc trên sinh diệt vô thường, nhân quả xoay chuyển.

Đại Lực Ma Ngưu Vương thân thể vừa vào cái kia bên trong lĩnh vực, lập tức bị đè ép biến hình, trên cánh tay tảng lớn huyết quang nổ ra, toàn bộ người thống khổ rít gào không ngớt.

Nhưng ánh mắt bên trong một mảnh sinh tử kiên quyết, vẫn như cũ hướng về cái kia bốn đế ngọc tới gần.

Toàn bộ tứ phương võ tu, tất cả đều bị này biến cố cả kinh sợ run tim mất mật, không biết tiếp đó sẽ phát sinh cái gì, tính mạng của chính mình giống như này lá rơi trong gió, lúc nào cũng có thể sẽ bay rơi trên mặt đất.

Huyền Thiên Cơ thở dài, nói: “Ta đến hi vọng hắn có thể dung hợp bốn đế ngọc, nhưng là, hắn có thể không?”

Dận Duẫn khuôn mặt co quắp hạ, vẫn chưa nói cái gì.

“Bốn đế ngọc là của ta! Ta nhưng là từ cổ chí kim, người số một hoàng a!”

Thiên Vô Tình hét lớn một tiếng, muốn rách cả mí mắt, hai tay liều mạng bấm quyết, đem cái kia bốn khối ngọc một lần nữa ở trước người dung hợp, một điểm điểm hướng về trong cơ thể mình tan đi.

Đại Lực Ma Ngưu Vương cũng là chật vật di chuyển bước chân, duỗi ra bàn tay lớn chụp vào cái kia ngọc phương hướng.

Dận Duẫn đột nhiên mở miệng nói: “Huyền Thiên Cơ, ngươi không ra tay sao? Lấy trí tuệ của ngươi cùng thực lực, có lẽ có thể khống chế bốn ngọc.”

Huyền Thiên Cơ trong mắt ý cười dần dần tản đi, trở nên hơi trầm ngâm, chậm rãi nói ra: “Khống chế bốn ngọc, bất quá là cuồng dại vọng tưởng. Này bốn trong ngọc sức mạnh, chính là vũ trụ vạn pháp bên trong, duy nhất bất diệt lực lượng.”

Dận Duẫn cả kinh nói: “Ý ngươi là...”

Huyền Thiên Cơ gật đầu nói: “Căn bản không có người có thể khống chế bốn ngọc.”

…

“Ầm ầm!”

Trên vòm trời, bốn ngọc cân bằng đột nhiên mất khống chế, Thiên Vô Tình cùng Đại Lực Ma Ngưu Vương toàn bộ phát ra tiếng kêu thảm tiếng, thân thể ở đằng kia ngọc sức mạnh hạ, không ngừng Băng vỡ đi ra.

Nhưng hai người vẫn như cũ tuyệt cường cắn răng, nhìn chăm chú đối phương, cùng với xoay quanh ở bốn bề đế ngọc.

Dận Duẫn bỗng nhiên lớn tiếng nói: “Thiên Vô Tình! Mau dừng tay, bằng không ngươi sẽ chết! Nhân Quả Tứ Đế Ngọc sức mạnh, căn bản không phải người có thể nắm trong tay!”

Thiên Vô Tình giận dữ hét: “Câm miệng! Dận Duẫn ngươi người thất bại này, có tư cách gì nói ta! Các ngươi những người phàm tục đương nhiên khống chế không được, ta không phải là người phàm, mà là kẻ nắm giữ thần sức mạnh bình thường a!”

Điên cuồng bên dưới, cái kia bốn đế ngọc biến thành lĩnh vực càng ngày càng mạnh, đè hai người đều là muốn rách cả mí mắt, phảng phất khó hơn nữa chống đỡ.

“Thiên Vô Tình ngươi nói đúng. Người phàm há có tư cách khống chế bốn ngọc? Chỉ có điều ngươi cũng đánh giá quá cao chính mình. Ngươi cùng những người phàm tục lại có gì dị đây? Ở chúng ta trong mắt, cùng làm kiến hôi a.”

Một đạo lạnh như băng tiếng chê cười truyền đến.

Trong thiên địa, sinh ra một loại cảm giác kỳ dị, cái kia Nhân Quả Tứ Đế Ngọc biến thành lĩnh vực, đều tựa như ngưng trệ một chút.

Thiên Vô Tình hoàn toàn biến sắc, phẫn nộ nhìn chằm chằm hư không, quát lên: “Ai? Là ai?! Lăn ra đây cho ta! Bốn đế ngọc hiện thân cõi trần, cái quỷ gì mị quỷ quái đều cho nổ đi ra!”

“Hừ, không cần phải gấp gáp. Ta huynh muội nếu đến đó, chính là các ngươi cái chết kỳ.”

Trên hư không, mặt khác truyền đến một đạo cô gái âm thanh.

Hai bóng người sau đó hiển hiện ra.

Nam tử tuổi gần trung niên, tướng mạo tuấn lãng, trên người ngân bào Vô Phong cổ động. Nữ tử thân xuyên quần dài màu đỏ, dung mạo tuyệt mỹ, trong con ngươi xinh đẹp sát khí phun trào.

Huyền Thiên Cơ kinh ngạc nói: “Hai vị này làm sao cũng tới?”

Dận Duẫn cau mày nói: “Thủy Thần Cung?”

Huyền Thiên Cơ gật gật đầu, lại cười nói: “Chính như vô tình nói, bốn đế ngọc hương vị, đem các loại quỷ mị quỷ quái đều đưa tới a, không biết là có hay không còn có càng người thú vị?”

Trời quang Vãn Chiếu vừa xuất hiện, Thiên Vô Tình cùng Đại Lực Ma Ngưu Vương đều là đổi sắc mặt.

Trên người hai người sức mạnh, cường đại hùng hồn, dưới chân bay lên một mảnh bích nước ào ào, một bước bên dưới, liền vượt qua vô số quy tắc, trực tiếp tiêu sái vào bốn đế ngọc sinh thành bên trong lĩnh vực.

Trời quang Vãn Chiếu đồng thời đổi sắc mặt, lộ ra kinh sợ, hiển nhiên nguồn sức mạnh này, so với bọn họ dự đoán còn cường đại hơn.

Hai người liều mạng bấm quyết chống đối, đồng thời mắt lộ ra vẻ hưng phấn.

Trời quang quát lên: “Tất cả, đến đây chấm dứt! Ra tay!”

Lúc này hai tay quyết ấn biến ảo, bày ra các loại tư thế cổ quái.

Vãn Chiếu cũng là như vậy, hai người ấn pháp có bất đồng riêng, nhưng cũng mười phần gần gũi, phảng phất ra tự đồng nguyên.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, này ấn pháp mười phần xa lạ, nhưng cũng cho hắn một loại cảm giác quen thuộc.

Huyền Thiên Cơ phảng phất nhìn thấu tâm tư của hắn, cười hỏi nói: “Có phải là cảm thấy có chút quen thuộc?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, trời quang Vãn Chiếu bộ thần thông này pháp ấn, chính mình tuyệt chưa từng xem, nhưng tại sao lại có rung động cảm giác.

Tựa hồ nghĩ tới điều gì, Dương Thanh Huyền bỗng nhiên biến sắc, kinh hãi nói: “Thiên Thần Quyết?!”

Dận Duẫn, Thi Diễn đám người cũng là đổi sắc mặt.

Huyền Thiên Cơ nói: “Chính là Thiên Thần Quyết trang thứ ba, vạn vật hồi tưởng. Này thiên uy năng cực kỳ mênh mông mạnh mẽ, hai người này sợ là tu luyện sau khi thất bại, lúc này mới manh sinh ra hợp hai thành một, cộng tu một phần ý nghĩ.”

Trời quang Vãn Chiếu sử dụng tới Thiên Thần Quyết sau, hai người quanh thân hào quang không ngừng biến hóa.

Hình thành một luồng kỳ dị tràng năng, càng cùng Nhân Quả Tứ Đế Ngọc chống đỡ được, duy trì ở ngọc trong lĩnh vực bất diệt.

Thiên Vô Tình cùng Đại Lực Ma Ngưu Vương cũng là cảm ứng được cái gì, cùng quát lên: “Không được!”

Trời quang cười lạnh một tiếng, quát lên: “Ra tay!”

Hai người lòng bàn tay hợp nhất, dưới chân biến hóa bộ pháp, cùng nhau hướng về cái kia bốn ngọc vỗ tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1822: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (25): Đạo Chi Khởi Nguyên

"Ầm ầm!"

Một cỗ lực lượng kì dị, tự hai người lòng bàn tay khuếch tán.

Thiên địa xoay tròn, Nhân Quả Tứ Đế Ngọc bên trong quy tắc, càng vì đó thay đổi danh sách, liền ngay cả thời không năng lượng, cũng bắt đầu hồi tưởng nguồn gốc.

Thế giới thành công ở xấu không, ở nguồn sức mạnh này hạ, càng quay về Hỗn Độn.

Thiên Vô Tình cùng Đại Lực Ma Ngưu Vương đều là kinh sợ, cùng kêu lên sợ quát lên: "Không thể!"

Trời quang giễu cợt nói: "Cõi đời này không có gì là không thể. Như có, chỉ là tầm mắt của các ngươi cùng sức mạnh, xa xa không đạt tới mà thôi. Muội muội, ra tay, đưa bọn họ quy thiên!"

Vãn Chiếu quát lên: "Tốt!"

Trời quang vẫn như cũ duy trì ra thu tư thế, hồi tưởng bốn đế ngọc, Thiên Vô Tình cùng Đại Lực Ma Ngưu Vương sức mạnh.

Vãn Chiếu nhưng là hai tay chặp lại, trong mắt bắn ra đạo đạo kim quang, hét lớn một tiếng, chỗ mi tâm một vệt ánh vàng lấp lóe, ở không trung hiển hóa ra một cái dài binh khí, hướng về Thiên Vô Tình cùng Đại Lực Ma Ngưu Vương trực tiếp đánh tới.

Chính là một thanh kim quang lưu động giáo, chuôi bưng làm mực hắc vẻ, nhìn thấy được ẩn chứa thâm thúy sức mạnh to lớn, mà bộ phận lưỡi lại đem lực lượng này hóa thành phong mang, không hề che giấu chút nào cắt rời bốn phía không gian.

Binh khí này vừa ra, sở hữu cường giả không không đột nhiên biến sắc.

Dương Thanh Huyền thất thanh kêu lên: “Thất Bảo Thấm Tâm Bá!”

Có chút cường giả còn không quá chắc chắn, nghe Dương Thanh Huyền nói chuyện, đều là hoảng sợ tột đỉnh.

Cái này thần binh chính là Thiên Bồng Thủy Thần Cung trấn cung chi bảo, chỉ có điều vô số năm qua, đã không có người thấy.

Quả nhiên vẫn còn ở Thiên Bồng Thủy Thần Cung sao?!

Thất Bảo Thấm Tâm Bá vừa ra, Thiên Vô Tình cùng Đại Lực Ma Ngưu Vương đều là ngạc nhiên, nhìn chằm chằm vạn vật hồi tưởng áp lực, vội vàng hướng về cái kia Nhân Quả Tứ Đế Ngọc chộp tới.

Trời quang cười lạnh nói: “Chết đến nơi, còn không quên một cái tham chữ, bốn đế ngọc há là các ngươi có thể vọng tưởng? Dù cho chỉ là chạm một chút, đều là đế ngọc sỉ nhục.”

Hai tay quyết ấn vỗ một cái, bốn đế ngọc trên cuồn cuộn năng lượng, lập tức tản ra, xông về Thiên Vô Tình cùng Đại Lực Ma Ngưu Vương.

Mà cùng lúc đó, trên hư không Thất Bảo Thấm Tâm Bá, đồng thời đánh hạ!

Thiên Vô Tình giận dữ, vội vàng thu tay về đến, bấm quyết ở trước người, hướng về trời quang Vãn Chiếu vỗ tới, “Sông bên trong hai cái tiểu cá chạch, cũng dám ở trước mặt bổn tọa múa rìu qua mắt thợ! Vậy liền trước hết là giết ngươi nhóm!”

“Phi Long Tại Thiên!”

Toàn bộ trong thiên địa trong đó, thời gian gia tốc chảy xuôi, vạn vật già yếu.

Đại Lực Ma Ngưu Vương đồng dạng quát lên một tiếng lớn, Hỗn Thiết Côn liền hướng Thất Bảo Thấm Tâm Bá đánh tới.

Tất cả mọi người hai mắt trợn thật lớn, hoảng sợ nhìn tình cảnh này.

Phảng phất tận thế muốn giáng lâm giống như vậy, nhưng không có người có thể ngăn cản.

Đương thời đứng đầu bốn vị cường giả, một vị tám bước thiên giới, ba vị cửu tinh Giới Vương, còn có hai đại Tiên Thiên linh bảo, ở nơi này Thái Huyền Thiên trên ầm ầm đụng vào nhau.

Trong nháy mắt trời long đất lở, vạn pháp yên diệt.

Trong ngàn dặm hư không đều là rời ra phá nát, năng lượng cuồng bạo dâng trào ra, đem chỗ đi qua nghiền thành một mảnh Hỗn Độn.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy cả người chấn động đau nhức, vạn ngàn Kiếm Hồn ở nguồn sức mạnh này hạ hóa thành bụi bay, toàn bộ Thái Huyền kiếm trực tiếp bị xé nứt ra, cùng trong hư không ẩn lui.

Năng lượng nhảy vào vòm trời, không ngừng hướng về bốn phương tám hướng lan tràn.

Toàn bộ tinh không lĩnh vực, ở nguồn sức mạnh này đột nhiên đổ nát.

Đồng thời mảng lớn hào quang, xuyên thủng tầng lớp không gian, rơi vào bên trong đều trên mặt đất, như bẻ cành khô hủy diệt tất cả.

“Ầm ầm ầm!”

Nổ thật to không dứt bên tai, vô số hư không, pháp tắc, thế giới, toàn bộ sụp đổ.

Dương Thanh Huyền cố nén trùng kích cực lớn, lấy ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, đem chính mình cùng Thi Diễn, Dận Duẫn, Huyền Thiên Cơ, cùng với xung quanh một ít Chính Tinh Minh người, hết khả năng lồng vào đến, chống đỡ cái kia bão táp năng lượng khổng lồ.

Dận Duẫn đầy mặt sợ sợ, nhìn kỳ quang ở ngoài, tự lẩm bẩm: “Tinh Cung phá huỷ...”

Huyền Thiên Cơ ánh mắt bên trong tinh mang lấp lóe, mỉm cười nói: “Phá huỷ liền phá huỷ, vạn pháp vạn vật đều có sinh diệt, không có vĩnh viễn Nhân Hoàng.”

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Huyền Thiên Cơ! Ngươi từ đầu đến cuối, đều là một bộ ung dung không vội dáng vẻ. Nội tâm của ngươi đến cùng đang suy nghĩ gì? Cho tới nay, ngươi muốn là cái gì? Mau ra tay a, ngươi mau ra tay a! Giờ khắc này Tinh Cung sụp đổ, sợ là bên trong đều đều phải bị đánh xuyên. Ngươi nắm giữ Thiên Địa song bảng, há có thể đối với nguy cơ làm như không thấy, bỏ mặc!”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ngươi cũng quá coi trọng ta. Này bốn vị cường giả đương thời, cùng hai đại Tiên Thiên linh bảo công kích uy năng. Đừng nói là ta, coi như là thiên giới chi chủ, cũng muốn thông báo. Hơn nữa ngươi không phải muốn giết Thiên Vô Tình sao? Lấy sức mạnh của ngươi, nếu như không có ngoại lực lời, làm sao có khả năng làm được?”

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, trở nên trầm mặc, lúc này mới hướng về Dận Duẫn hỏi: “Đại nhân, năm đó cha mẹ ta cùng Thiên Vô Tình, đến cùng là chuyện gì xảy ra? Mong rằng nói rõ sự thật.”

Dận Duẫn đầy mặt cay đắng, lắc đầu nói: “Nơi đây tất cả mọi chuyện, đều là nguyên nhân bắt nguồn từ ta. Dẫn đến hôm nay cục diện, căn nguyên ở ta. Hổ thẹn Nhân tộc các thời kỳ tiên hiền, hổ thẹn người đời trước hoàng đối với ta kỳ vọng cao.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Đại nhân lời ấy, không khỏi quá đề cao bản thân. Ngươi bất quá là một nguyên nhân thôi, không có ngươi, còn sẽ có những người khác. Đồng dạng sẽ là hôm nay kết quả.”

Dận Duẫn lắc lắc đầu, than thở: “Dương Thanh Huyền, ngươi cũng biết Thiên Thần Quyết, lai lịch?”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, chẳng lẽ mình cha mẹ việc, còn cùng này Thiên Thần Quyết có quan hệ?

Vội vàng lắc đầu, nói: “Không biết, mong rằng đại nhân cùng nhau cho biết.”

Dận Duẫn trong đôi mắt có chút mê ly thất thần, nhìn Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ ở ngoài Hỗn Độn Vô Tự một mảnh, sau một lúc mới lên tiếng: “Ngươi đối với vũ trụ này hiểu rõ, có bao nhiêu?”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Vũ trụ? Trên dưới tứ phương vị chi vũ, từ cổ chí kim vị chi trụ.”

Dận Duẫn gật đầu nói: “Không sai. Nhưng vũ trụ, đồng thời chỉ có chúng ta vị trí một cái.”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nói: “Vũ trụ cũng không phải là một cái?”

Dận Duẫn nói: “Chúng ta vị trí vũ trụ, chính là từ bản nguyên

Hỗn Độn trong vũ trụ, diễn sinh ra tới thế giới. Ở mảnh này trong hư không vô tận, sở hữu quy tắc cùng đạo pháp sinh ra nơi, liền ở đằng kia bản nguyên Hỗn Độn trong vũ trụ.”

Dương Thanh Huyền trong lòng rùng mình, đột nhiên nghĩ đến, năm đó Ân Võ Vương, chính là đi đến đạo chi Khởi Nguyên Chi Địa, chẳng lẽ chính là cái kia bản nguyên Hỗn Độn đại vũ trụ?

Dận Duẫn tiếp tục nói: “Này bản nguyên Hỗn Độn vũ trụ, còn có một loại thuyết pháp, xưng là sơ sinh đời đại vũ trụ, cụ thể tình hình cụ thể và tỉ mỉ ta cũng không rõ ràng lắm. Nhưng tất cả đạo pháp quy tắc, tất cả lực lượng bản nguyên, đều đến từ chính cái kia sơ sinh đời trong đại vũ trụ. Nơi đó là vô số vị diện, vô số diễn sinh vũ trụ chỗ cốt lõi, từng cái vượt qua Bỉ Ngạn cường giả, đều ngóng trông cùng mơ ước địa phương. Có người nói nơi nào còn sẽ vượt qua thiên giới chi chủ quy tắc tồn tại.”

Dương Thanh Huyền, Thi Diễn, Tử Dạ đám người, không không ngạc nhiên hút khẩu hơi lạnh.

Liền ngay cả Tinh Linh Vương, cũng là sắc mặt ngưng trọng đưa lỗ tai lắng nghe.

Dận Duẫn nói: “Mà này bản Thiên Thần Quyết,, liền là một vị cường giả cái thế, từ cái kia sơ sinh đời trong đại vũ trụ mang theo xuống. Vị cường giả này, các ngươi có lẽ cũng không xa lạ gì, chính là thăng bằng Âm Dương nhị khí, chế tạo ra Thiên Hà trấn ngọn nguồn Thần trân, làm cho Thương Khung tinh vực sinh sôi liên tục cái vị kia Vũ đại nhân.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1823: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (26): Thiên Hạ Thay Đổi

“Là hắn!”

Tất cả mọi người là nội tâm chấn động, sinh ra cực kỳ kính ý cùng ngóng trông.

Có thể chế tạo Thiên Hà trấn ngọn nguồn Thần trân như vậy thần binh lợi khí, còn nắm giữ toàn bộ Thiên Thần Quyết, tất nhiên là kinh thiên động địa đại nhân vật.

Huyền Thiên Cơ vẻ mặt, cũng có chút nghiêm nghị.

Dương Thanh Huyền vội vàng hỏi: “Đại nhân nói này chút, lẽ nào cha mẹ ta sự tình, cùng này Thiên Thần Quyết,, hoặc là vị này Vũ đại nhân có quan hệ?”

Thi Diễn đám người không không hiếu kỳ.

Năm đó đến cùng đã xảy ra chuyện gì, Thiên Vô Tình lại ở thần không biết quỷ không hay tình huống hạ thay đổi triều đại, trực tiếp thay thế Dương Vân Kính đảm nhiệm Nhân Hoàng, mà Dương Vân Kính lại đến cùng đi đâu rồi?

Dận Duẫn im lặng một hồi, tiếp tục nói: “Vị này vũ tiến nhập Thương Khung tinh vực sau, chế tạo Thiên Hà trấn ngọn nguồn Thần trân, nguyên bản cần phải công tham tạo hóa, tu vi tất nhiên ở thiên giới chi chủ, thậm chí càng cao. Từ trước đến nay, đều cho rằng vũ từ lâu ngao du vũ trụ, hoặc là trở lại sơ sinh đời trong đại vũ trụ đi. Mãi đến tận một lần vô tình, ta biết vũ tin tức, càng là ở Thương Khung tinh vực bên trong bỏ mình. Không chỉ có như vậy, ta còn chiếm được vũ chân thân.”

“Cái gì?!”

Tin tức này để mọi người khiếp sợ tột đỉnh.

Liền ngay cả Tinh Linh Vương lâu như vậy xa tồn tại đều là sắc mặt thay đổi.

Chỉ có Huyền Thiên Cơ một mặt bình tĩnh, tựa hồ đã sớm biết, nhưng ánh mắt bên trong vẫn như cũ có gợn sóng dập dờn, cũng là xúc động tiếng lòng.

Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ bên trong kết giới, yên tĩnh một lát.

Vẫn là Tử Dạ trước tiên mở miệng, hỏi: “Vậy thật thân khẳng định có vấn đề chứ?”

Dận Duẫn sững sờ, con ngươi đột nhiên co, nhìn chằm chằm Tử Dạ, hỏi ngược lại nói: “Vì là sao như thế nói?”

Tử Dạ cười nói: “Nếu như không có vấn đề, thì sẽ không diễn sinh ra sau đó nhiều chuyện như vậy.”

Dận Duẫn gật đầu nói: “Không sai, vừa rồi là ta nghĩ tới phức tạp. Bộ kia vũ chi chân thân, đã là trọng thương đầy rẫy, nhưng trong cơ thể năng lượng ẩn chứa, nhưng mênh mông vô biên, cách xa ở Giới Vương bên trên. Nói trắng ra là, chính là một bộ thiên giới chi chủ thân thể. Ta phải đến sau, tự nhiên mừng rỡ như điên, nghĩ muốn tra tìm bí ẩn trong đó.”

Nói đến đây, Dận Duẫn sắc mặt có chút quái lạ, sau đó cười khổ nói: “Đáng tiếc, thân thể kia mạnh, lấy ta sức mạnh, căn bản dòm ngó không thấy được bí ẩn trong đó. Ta thử hơn mười năm, càng không thu hoạch được gì, trừ phi đem thân thể kia triệt để phá hoại, nhưng lại có không nỡ. Liền, ta bắt đầu mặt khác một loại thử nghiệm. Như muốn luyện thành thân ngoại hóa thân.”

Dận Duẫn liếm hạ đôi môi, ánh mắt lóe lên vẻ hưng phấn, nhưng rất nhanh tựu ảm đạm xuống, than thở: “Ngay lúc đó ý nghĩ đa mỹ hảo a, nếu như có thể đem vũ luyện chế thành thân ngoại hóa thân, như vậy vùng trời này hạ, ai hay là ta địch thủ?”

Thi Diễn không nhịn được nói ra: “Đại nhân chính là thứ mười đời Nhân Hoàng, coi như không luyện hóa vũ thân thể, vẫn là vô địch thiên hạ a.”

Dận Duẫn khuôn mặt hơi co quắp hạ, có chút điên cuồng cười nói: “Ha ha, vô địch thiên hạ? Thực sự là cái chuyện cười lớn!” Hắn ổn định tình cảm xuống, lại nói: “Muốn luyện hóa một bộ thiên giới chi chủ thân thể, không phải là đơn giản như vậy. Liền ta liền có ẩn lui chi tâm, lúc đó thích hợp Nhân Hoàng vị trí, ta có ba người chọn, chính là Dương Vân Kính, Ninh Thanh Dao cùng Thiên Thành Giác. Cuối cùng, các loại nhân duyên giao hợp hạ, lựa chọn Dương Vân Kính.”

Dận Duẫn đột nhiên khuôn mặt ngưng lại, nhìn chằm chằm bên ngoài kết giới, hai con ngươi một chút nổ bắn ra tinh mang.

Dương Thanh Huyền đám người vội vàng nhìn ra bên ngoài, cái kia Hỗn Độn vòm trời, sở hữu mịt mờ mờ mịt, ở không ngừng tách ra, xua tan, triển lộ ra bên trong cảnh tượng.

Một điểm điểm xanh ngọc hào quang, trong sáng hoàn mỹ, xuyên thấu mờ mịt, chiếu rọi hướng về bốn phương tám hướng, làm cho người ta thanh tịnh như tắm cảm giác.

“Bốn đế ngọc!”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, trôi nổi ở trên hư không trên, chính là Nhân Quả Tứ Đế Ngọc, bốn khối ngọc lấy nhất định vị trí sắp xếp, hình thành nào đó loại quy tắc, tỏa ra kỳ dị hào quang.

Mà trời quang Vãn Chiếu, Đại Lực Ma Ngưu Vương, Thiên Vô Tình bốn người, cũng đã không biết tung tích.

Lẽ nào bốn người so đấu bên dưới, đồng quy vu tận?

Dương Thanh Huyền gõ hạ đầu mình, nghĩ đến làm sao có chuyện tốt này.

Bốn phía một mảnh yên tĩnh, nhìn không rõ ràng, cũng không biết chết rồi bao nhiêu người, còn có bao nhiêu người sống.

“Là ai?!”

Trên hư không đột nhiên truyền đến một tiếng hét lớn, chính là trời quang thanh âm.

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, chẳng lẽ lại có cường giả vào cuộc?

Cái kia bốn viên thấu triệt đế ngọc, giống như là to lớn không cách nào kháng cự sức hút, để chu thiên cường giả cũng không nhịn được vì đó trước sau chịu chết.

Mờ mịt Hỗn Độn một điểm chỉ tan mở.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, lờ mờ có thể thấy được một đạo bạch y bóng người, hai tay ôm Thiên Vô Tình, khuôn mặt lờ mờ có thể thấy được, nhưng này một đôi thấu triệt con mắt, nhưng lại như là đế ngọc, như ngôi sao, ở trong sương mù lóe ra.

Dận Duẫn cả kinh nói: “Thiên Vô Pháp đại nhân!”

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền cùng Thi Diễn đám người, không không cả người rung mạnh, hoảng sợ tột đỉnh.

Trong hư không cái khác chưa chết cường giả, sau khi nghe toàn bộ đều ngẩn ra, càng là không thể tin tưởng.

Đặc biệt là những dị tộc kia, từng người trợn to hai mắt, Thiên Vô Pháp? Khai sáng Nhân tộc vạn năm thịnh thế đệ nhất đời Nhân Hoàng?

Làm sao có khả năng còn ở đây bên trong tinh vực?

Dương Thanh Huyền đem Hỏa Nhãn Kim Tình thôi thúc đến mức tận cùng, cái kia ôm Thiên Vô Tình người áo trắng, khuôn mặt xác thực cùng Thiên Vô Tình giống nhau đến mấy phần, nhưng khuôn mặt cũng không phải là chủ yếu, mấu chốt là cái kia thần thái khí chất, cùng Thiên Nhai cuối Thiên Vô Pháp pho tượng, hoàn toàn nhất trí không hai.

Dương Thanh Huyền đột nhiên không rõ cảm thấy lạnh lẽo, phảng phất có một tầng không nhìn thấu sương mù hoành ở trước mắt, hơn nữa sương mù cực sâu, sâu đến hắn không có bất kỳ năng lực cùng tự tin, có thể tìm được câu trả lời cuối cùng.

Đệ nhất đời Nhân Hoàng Thiên Vô Pháp không chết.

Thứ hai đời Nhân Hoàng Thương Lăng Ngô cùng mẹ của chính mình cùng quấn vào bão táp thời không, không biết tung tích.

Thứ tám đời Nhân Hoàng đang cùng Nguyệt Hồn cùng Vu Tước một trận chiến sau, không biết tung tích.

Thứ mười đời Nhân Hoàng Dận Duẫn vẫn ngay ở Tinh Cung.

Thứ mười một đời Nhân Hoàng, cha của chính mình Dương Vân Kính, cũng vẫn còn ở người đời.

Như vậy còn dư lại những Nhân Hoàng kia đây?

Có phải là cũng không chết, mà ẩn náu ở cái này tinh vực nơi nào đó?

Này một đời đời Nhân Hoàng đến cùng đều là chuyện gì xảy ra, vì sao từng cái từng cái giữa đường tựu ẩn lui, mà giờ khắc này nhưng như là đào mộ phần như thế, từng cái từng cái lại xông ra.

Thiên Vô Pháp ôm Thiên Vô Tình, ngôi sao kia như thế con mắt, liếc mắt một cái Nhân Quả Tứ Đế Ngọc, liền thu về ánh mắt, xoay người tức đi.

Phảng phất đối với này đế ngọc không có hứng thú chút nào.

Dương Thanh Huyền kinh hãi một trận, lập tức phản ứng, quát to: "Đem Thiên Vô Tình lưu lại, không cho đi!"

Tay phải vồ một cái chiến kích, tựu vọt tới.

Dận Duẫn đám người không khỏi kinh hãi.

Lại không nói Dương Thanh Huyền giờ khắc này trọng thương tại người, sức chiến đấu mười đi bảy, tám, coi như là lúc toàn thịnh, không có khả năng chiến thắng Thiên Vô Pháp a.

Thiên Vô Pháp bước chân đột nhiên ngừng hạ, càng xoay người, một đôi mắt nhìn chăm chú lại đây.

Dương Thanh Huyền trong lòng ngẩn ra, bị Thiên Vô Pháp nhìn chằm chằm nội tâm sợ hãi, chiến kích xoay ngang, chỉ đi qua, lạnh giọng nói: "Đem Thiên Vô Tình lưu lại!"

Thiên Vô Pháp ánh mắt đột nhiên trở nên vẩn đục lên, nhìn màu vàng kia chiến kích, càng có chút ngơ ngác thất thần.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1824: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (27): Năm Đó Bàn Giao

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, biết Thiên Vô Pháp cùng Ân Võ Vương quan hệ, mà này chiến kích chính là Ân Võ Vương sở hữu, mà chính mình lại cùng Ân Võ Vương có vô số liên hệ.

Lập tức chiến kích hơi lắc lư, nói ra: “Thiên Vô Pháp đại nhân, ta vô ý cùng ngươi tranh chấp. Nhưng này toàn bộ sự tình, đều là Thiên Vô Tình đưa tới, hôm nay nhất định phải có một bàn giao.”

Thiên Vô Pháp phục hồi tinh thần lại, nói ra: “Bàn giao? Này chết đi hơn trăm triệu sinh linh, vô số cường giả, chính là thông báo.”

Dương Thanh Huyền lồng ngực nóng lên, lạnh giọng nói: “Như vậy, tựu càng không thể để Thiên Vô Tình đi rồi!”

Thiên Vô Pháp nói: “Kỳ quái, tất cả những thứ này đều là ngươi dẫn tới tai hoạ, nếu không có ngươi thành lập Chính Tinh Minh, nhấc lên hai phái đại chiến, sao lại có này hơn trăm triệu sinh linh chết, làm sao phản đổ quái ở vô tình trên đầu?”

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Nếu không có Thiên Vô Tình soán vị Nhân Hoàng, hại cha mẹ ta, giết ta Dương gia người, loại hạ ác nhân, sao lại có hôm nay chi hậu quả xấu?!”

Thiên Vô Pháp nhìn Dương Thanh Huyền, đột nhiên nở nụ cười, hắc tiếng nói: “Hại ngươi cha mẹ? Ngươi cha mẹ không phải còn sống không? Cho tới soán vị Nhân Hoàng cùng giết ngươi Dương gia người sự tình, ngươi nhìn thấy không? Muốn quy tội ở vô tình, chứng cớ đâu?”

Dương Thanh Huyền giận dữ, quát lên: “Nguỵ biện! Nếu không có hắn, chẳng lẽ còn có người khác hay sao?!”

Thiên Vô Pháp nói: “Việc này ngươi đi hỏi Dận Duẫn đi, hắn là biết hết thảy.”

Dứt lời, liền không cần phải nhiều lời nữa, xoay người rời đi.

Dương Thanh Huyền trong lòng sốt sắng, tốt không dễ dàng đi đến một bước này, tru diệt Thiên Vô Tình đang ở trước mắt, há có thể để hắn đi rồi.

Lúc này chiến kích quét qua, đâm thẳng mà đi.

Nhưng Thiên Vô Pháp thân ảnh, rõ ràng tựu ở phía trước, bất luận hắn làm sao công kích, đều trước sau chạm đến không tới nửa điểm chéo áo, nội tâm lấy làm kinh ngạc.

Đúng lúc này, Thiên Vô Pháp thân thể đột nhiên ngưng lại.

Một đạo to lớn kim quang hiện ra trên bầu trời, hóa thành trên bảo thấm tâm bổ cào, Vãn Chiếu ngay ở bổ cào bên cạnh người hiện thân, cười lạnh nói: “Muốn tới thì tới, muốn đi thì đi? Có hỏi qua chúng ta sao?”

Trên bảo thấm tâm bổ cào hào quang một chút đại phóng, giữa trời đánh liền hạ xuống.

Tất cả mọi người không không đổi sắc mặt, này cái cào chính là Tiên Thiên linh bảo, chiếm giữ Thánh khí bảng thứ năm, dù cho Vãn Chiếu không cách nào đem uy năng hoàn toàn phát huy được, phổ thiên bên dưới cũng không có mấy người chống đỡ được.

“Này cái cào, quá nguy hiểm rồi.”

Đột nhiên Huyền Thiên Cơ thanh âm truyền đến, chẳng biết lúc nào, càng xuất hiện ở trên hư không, một cái tay đưa tới, liền đem cái kia trên bảo thấm tâm bổ cào nắm ở trong tay.

“Cái gì?!”

[truyen cua tui II Net]

Tình Không Vãn Chiếu, thậm chí tất cả mọi người, không khỏi kinh hãi.

Vật này có thể trực tiếp lấy tay bắt?

Hầu như lật đổ tất cả mọi người nhận thức.

Vãn Chiếu càng là vội vàng bấm quyết, hướng về hạ điểm tới.

Trên bảo thấm tâm bổ cào bữa trước thời gian kim quang tăng vọt, một mảnh tiếng nổ vang rền hướng về bốn phương tám hướng chấn động đi.

Huyền Thiên Cơ cánh tay run lên, lại cũng không bắt được, năm ngón tay lỏng ra.

Cái kia cái cào nháy mắt tuột tay mà bay, trở lại Vãn Chiếu bên cạnh người.

Tình Không cũng đạp không mà đến, cùng Vãn Chiếu sóng vai cùng nhau, lộ ra vẻ giận dữ.

Thiên Vô Pháp, Thiên Vô Tình, ở nơi này ngắn ngủi nháy mắt, đã không biết tung tích.

Tình Không giận dữ, lạnh giọng nói: “Huyền Thiên Cơ! Ngày đó Thiên Hà bỏ qua ngươi, ngươi không biết phân biệt, nếu muốn thay Thiên Vô Pháp, Thiên Vô Tình đến chết, vậy thành toàn cho ngươi!”

Vãn Chiếu nói: “Ca, trước tiên thu ngọc. Lại thu thập Huyền

Thiên Cơ.”

Tình Không “Ừ” một tiếng, suy nghĩ một chút cũng phải, Nhân Quả Tứ Đế Ngọc có thể so với Huyền Thiên Cơ trọng yếu gấp trăm lần không ngừng, nếu như ngọc không còn, tựu thật sự gặp quỷ.

Lập tức phất một cái ống tay áo, tựu xuất hiện ở cái kia bốn khối ngọc trước mặt, hai mắt lộ ra vẻ phấn khởi, chậm rãi đưa tay tựu sờ lên.

Vãn Chiếu nhưng là hai tay bấm quyết, khởi động trên bảo thấm tâm bổ cào, nhắm ngay Huyền Thiên Cơ, để ngừa hắn ra tay.

Toàn bộ hư vô không gian trên, tất cả đều là yên tĩnh một mảnh.

Ở đây tràng đáng sợ rung chuyển bên trong sống sót võ tu, không hơn một trăm người, đều là sắc mặt trắng bệch, nhìn Tình Không Vãn Chiếu chúa tể trước mắt tất cả.

Thủy Thần Cung hai vị này cung chủ, thực lực phi phàm, mới vừa rồi sức mạnh đáng sợ đó bên trong, lại đem Thiên Vô Tình cùng Đại Lực Ma Ngưu Vương đều ép xuống. Tuy nói Thiên Vô Tình cùng Đại Lực Ma Ngưu Vương kịch chiến nửa ngày, có bị bọn họ chiếm tiện nghi hiềm nghi, nhưng triển khai Thiên Thần Quyết, chống lại bốn đế ngọc, lại khởi động trên bảo thấm tâm bổ cào, phần lực lượng này, đã có thể độc bá thiên hạ.

Đột nhiên, Tình Không hơi thay đổi sắc mặt, quát lên: “Muốn chết!”

Đột nhiên quay đầu lại.

Nhưng một tia xanh đen ánh đao phá không mà tới.

Vũ Vô Cực chân thân nháy mắt xuất hiện ở trước mắt, dữ tợn nói: “Người chết là ngươi đi!”

Tình Không hoảng hốt, tuy nói Vũ Vô Cực bị Thiên Vô Tình đả thương, nhưng vừa rồi chính mình đem tâm thần đặt ở bốn đế ngọc trên, chỉ là này phân tâm chớp mắt, đã bị Vũ Vô Cực nắm lấy thời cơ, đánh lén lại đây. Hơn nữa cái kia Tam Đồ Hắc Đao, cùng Vũ Vô Cực hầu như hòa làm một thể, cường đại Thánh khí lực lượng khoảnh khắc bạo phát, một luồng cảm giác hết sức nguy hiểm dâng lên trong lòng.

"Vạn Vật Hồi Tưởng!"

Tình Không sầm mặt lại, không lo được chính mình đạo hạnh không đủ, hai tay bấm ra quái lạ quyết ấn, một chưởng liền hướng cái kia Tam Đồ Hắc Đao vỗ tới.

Kỳ dị kim quang tự lòng bàn tay khuếch tán, ánh đao nháy mắt bị phân giải khai, trở về Thiên Địa nguyên tố bản nguyên.

"Oành!"

Vũ Vô Cực một đao, từ Tình Không lòng bàn tay xẹt qua, tuôn ra như kim loại thanh âm.

Tình Không trên bàn tay, hiện ra một tia huyết tuyến, nhưng cực kỳ nông cạn, nháy mắt liền khỏi hẳn.

Vũ Vô Cực ngạc nhiên thất thanh nói: "Cái gì?!"

Không chỉ có ánh đao bị hồi tưởng, liền ngay cả đao sắc bén lực lượng, tương tự bị Vạn Vật Hồi Tưởng lực lượng hóa giải được.

Tình Không một bước lên trước, trong mắt sát khí lóe lên, quát lên: "Chết đi!"

Một quyền tựu đánh từ xa đi.

"Oanh!"

Vũ Vô Cực ma thân, lập tức bị nổ ra một cái to lớn động.

Nguyên bản hắn đã bị Thiên Vô Tình trọng thương, chỉ là muốn đánh lén giết Tình Không, cướp giật bốn đế ngọc liền đi, ở đâu là Tình Không đối thủ.

Ngực bên trong cái hang lớn, tuôn ra tảng lớn ma khí.

Vũ Vô Cực sức mạnh kịch liệt biến mất, tay phải vồ một cái, Tử Kim Bát Vu tựu hiển hiện ra, như ngày xây giống như hướng về Tình Không trùm tới.

Mình thì là hóa thành độn quang, ẩn vào hư không phải đi.

Tình Không quát to: “Muội muội!”

Chính mình hoàn toàn không để ý Tử Kim Bát Vu che chở hạ, trực tiếp đuổi vào hư không, sát khí lẫm liệt, một chưởng hướng về Vũ Vô Cực vỗ tới.

Thiên Bồng Thủy Thần Cung có ba mươi sáu thiên cương thuật, Tình Không Vãn Chiếu càng là tinh thông sở hữu pháp thuật thần thông, sức chiến đấu siêu quần tuyệt luân, một chưởng bên dưới, khóa chặt sở hữu quy tắc, đem Vũ Vô Cực hoàn toàn bọc lại, thề phải lấy tính mạng.

Mà Vãn Chiếu nhưng là bóng người loáng một cái, không lo được Huyền Thiên Cơ, khởi động cái kia trên bảo thấm tâm bổ cào, quét ngang mà tới.

“Coong!” Một tiếng rung mạnh, đem Tử Kim Bát Vu hoàn toàn đánh bay rơi.

Vũ Vô Cực hoảng hốt, nhẫn tâm một chút tựu dâng lên trong lòng, phẫn nộ quát: “Tiện nhân! Với các ngươi liều mạng!”

Trên người vảy từng khối từng khối nổ lên, đầy mặt dữ tợn hung tướng, Tam Đồ Hắc Đao lóe lên, không lùi trái lại đón Tình Không chém tới.

“Chết!”

Tình Không một tiếng hét lớn, trên cánh tay tuôn ra một mảnh hào quang, càng trực tiếp hóa thành một thanh kiếm, chém đi tới.

“Oành!”

Đao kiếm tương giao.

Vũ Vô Cực mặc dù ở phương diện binh khí chiếm thượng phong, nhưng chân nguyên trong cơ thể từ lâu tiêu hao hầu như không còn, kinh mạch càng là phá nát hỗn loạn không thể tả, nơi nào còn còn chịu được như vậy rung động, lúc này đại nôn một ngụm máu, triệt để đèn cạn dầu, toàn bộ người về phía sau bay đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1825: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (28): Mang Đi Dương Thanh Huyền

Tình Không trong mắt sát khí lóe lên, trực tiếp mà lên, liền muốn lấy Vũ Vô Cực tính mạng, năm ngón tay vồ lấy, tựu ở không trung hóa thành to lớn lợi trảo.

“Ngươi không thể giết hắn.”

Một đạo hùng hồn mà thanh âm già nua, ở trên hư không trên vang lên, giơ tay lên đi phía trước vỗ một cái.

“Ầm ầm!”

Một mảnh gió lốc phất qua, đem Tình Không cái kia một trảo triệt để chấn động đến mức nát tan.

Đồng thời kình khí không giảm, như một ngọn núi cao đi phía trước lùi ép.

Tình Không hoảng hốt, đột nhiên bóng người loáng một cái, ở không trung liền lùi mấy bước, tránh thoát cái kia toàn phong chi lực.

Một vị hắc y trường bào thân ảnh, xuất hiện ở Vũ Vô Cực bên cạnh người.

Tình Không ánh mắt rơi vào cái kia áo choàng một góc, nhìn chằm chằm cái kia sợi vàng vân văn, kinh hãi nói: “Thiên Giả!”

Huyền Thiên Cơ cũng là ánh mắt hơi rung nhẹ, lộ ra kỳ dị thần quang.

Thiên Giả đưa tay chộp một cái, liền đem Vũ Vô Cực lấy đi, sau đó ánh mắt quay lại, nhìn Tình Không Vãn Chiếu một chút, sau đó vừa liếc nhìn cái kia trên bảo thẩm tâm bổ cào, sau đó là Huyền Thiên Cơ, Dương Thanh Huyền, Dận Duẫn, cùng với cái khác chưa người chết, đều nhất nhất đảo qua.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh hãi, người trước mắt này chính là đạo Ảnh chi đầu, đương đại Thiên Giả sao?

Ân Võ Vương thời đại Thiên Giả chính là Thiên Vô Pháp, đến cùng xảy ra chuyện gì, để Thiên Vô Pháp không còn là Thiên Giả, cũng không còn là Nhân Hoàng.

Mà trước mắt vị này Thiên Giả lại đến cùng là ai?

Lúc trước Thiên Vô Pháp lúc xuất hiện, cái kia loại không được hiểu mê hoặc cảm giác, lần thứ hai dâng lên trong lòng, phảng phất tất cả những thứ này sau lưng, đều có một cái to lớn bí ẩn, để hắn không thấy rõ chân tướng, cũng không có cái năng lực kia đi giải khai.

Tình Không Vãn Chiếu đối với Thiên Giả tựa hồ cũng có kiêng kỵ, huynh muội hai người sóng vai cùng nhau, cảnh giác nhìn chằm chằm Thiên Giả cùng Huyền Thiên Cơ, thủ hộ giả bốn đế ngọc, tự hồ sợ hai người này liên thủ.

Thiên Giả mở miệng nói: “Vũ Vô Cực ta mang đi, này bốn đế ngọc...”

Lời ngừng lại, tựa hồ có hơi do dự bất định.

Tình Không cảnh giác quát lên: “Vũ Vô Cực ngươi mang đi, bốn đế ngọc chính là huynh muội chúng ta đồ vật, ngươi chớ muốn chia sẻ, bằng không nếu như khai chiến, đối với người nào đều không chỗ tốt.”

Thiên Giả có quyết định, nói: “Bốn đế ngọc các ngươi huynh muội cầm, Dương Thanh Huyền ta muốn mang đi.”

Tình Không Vãn Chiếu sững sờ, tựa hồ không tin Thiên Giả tốt như vậy nói chuyện, bốn đế ngọc cũng không muốn, muốn một cái ba sao Giới Vương Dương Thanh Huyền làm cái gì?

Huynh muội hai người tự nhiên tình nguyện, chỉ lo Thiên Giả đổi ý giống như vậy, vội vàng nói: “Tốt, Dương Thanh Huyền ngươi cầm!”

Dương Thanh Huyền vừa giận vừa sợ, không nghĩ tới Thiên Giả vì sao cạnh tranh đối với mình, lẽ nào là bởi vì mình mẫu thân nguyên nhân? Mà Tình Không Vãn Chiếu cũng để hắn giận tím mặt, cái gì gọi là “Dương Thanh Huyền ngươi cầm” ? Nhất thời cả giận nói: “Bắt ngươi muội a!”

Tình Không ánh mắt quăng tới, cười nhạo một tiếng, nói: “Người yếu, chính là mặc người chém giết, làm sao, không phục?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt tái xanh, không chờ vặn lại, tựu cảm thấy một luồng áp lực lăng không mà đến, chính là Thiên Giả, lóe lên bên dưới, tựu xuất hiện ở trước mặt mình.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên trở ra, Thiên Giả mang đến cho hắn một cảm giác, mặc dù không hướng về Thiên Vô Tình như vậy lộ hết ra sự sắc bén, so với Thiên Vô Tình còn muốn sâu không lường được.

Thiên Giả vẫn chưa tiến một bước động thủ, phản mà nhìn phía Huyền Thiên Cơ, càng là ở cố vấn, nói: “Ta đem Dương Thanh Huyền mang đi, ngươi không có ý kiến chứ?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Dụng ý của ngươi ta tự nhiên biết, ngươi muốn đem Dương Vân Kính dẫn ra.”

Thiên Giả ánh mắt phát lạnh, cùng Huyền Thiên Cơ bốn mắt tương đối.

Hai người lẫn nhau ngắm nhìn, Huyền Thiên Cơ khẽ mỉm cười, cũng không để ý lắm.

Thiên Giả lập tức thu về ánh mắt, nói: “Ngươi không có ý kiến liền tốt.”

Nói, liền đưa tay hướng về Dương Thanh Huyền chộp tới.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên, toàn bộ người đều tựa như đưa thân vào một luồng không thể tránh thoát sức mạnh hạ, đột nhiên vung lên chiến kích, Sát Na Sinh Diệt tựu dung hợp năm hỏa, chém tới.

Nhưng hư quang cùng hỏa diễm, chỉ là vẽ ra trên không trung một đạo ánh sáng yếu ớt, giống như là diêm nhẹ nhàng sát hạ lại diệt.

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền con ngươi mở lớn, khó tin đứng ở đó, càng một chút có chút thất thần.

Chính mình một đường khổ tu lại đây, từ Huyền Dạ đại lục bắt đầu, trải qua thiên tân vạn khổ, vô số lần bên bờ sinh tử giãy dụa, rốt cục giẫm ở vùng trời này đỉnh điểm.

Từ Linh Võ cảnh, Chân Võ cảnh, Nguyên Võ cảnh... Mãi cho đến ba sao Giới Vương.

Vốn cho là đã đứng ở nơi này mảnh đại lục đỉnh điểm, có thể thích làm gì thì làm, xô ra hai bên có mây mù, thấy rõ tất cả chân tướng, khống chế về vận mệnh của mình.

Có thể một trận chiến hạ xuống, Thiên Vô Tình, Đại Lực Ma Ngưu Vương, Vũ Vô Cực, Dận Duẫn, Tình Không Vãn Chiếu, Huyền Thiên Cơ..., không có chỗ nào mà không phải là giở tay giở chân, liền có thể đưa hắn đưa vào chỗ chết.

Tình Không Vãn Chiếu trong mắt, lộ ra không hề che giấu chút nào khinh bỉ cùng châm chọc.

Giống như là đang cười nhạo một con giun dế, lại cũng vọng tưởng khống chế vận mệnh.

Huyền Thiên Cơ ánh mắt lộ ra kỳ dị thần quang, trong con ngươi càng là hiếm thấy nổi lên sóng lớn, tựa hồ đang mong đợi cái gì.

Thi Diễn giận dữ hét: “Ngươi không thể mang đi hắn!”

Không lo được thương thế trên người, vội vàng vọt tới.

Tử Dạ theo sau lưng Thi Diễn, đầy mặt kiên quyết, giữa hai lông mày tử đồng mở lớn, Tinh Linh Vương một chút hiện ra ở sau lưng, trắng nõn trong tay, màu vàng Tỳ Ấn bỗng dưng bay lên, hóa thành cầu dài đánh tới.

Còn có Liệt Giai Phi, Thần Nhạc, cũng là chợt cắn răng một cái, hóa thành lưu quang vọt tới.

Bạch Cốt phu nhân thở dài, tương tự bóng người loáng một cái, tựu xông lên phía trước. Liền ngay cả bản thân nàng cũng không biết, tại sao muốn liều mình cứu Dương Thanh Huyền.

Đối mặt đạo ảnh đứng đầu Thiên Giả, tất cả mọi người biết là một con đường chết.

Sinh, ta sở dục vậy, nghĩa, cũng ta sở dục vậy.

Hai người không thể được kiêm, xá sinh mà thủ nghĩa.

Còn lại hạ Hữu Cầm Sanh, Ứng Thiên Thư, Đao Hạo Quân, Công Thâu Sách mấy vị thập cường hai mươi bốn gia gia chủ, mặt lộ vẻ thẹn, cúi đầu, không đành lòng nhìn.

Lấy bọn họ cùng Dương Thanh Huyền giao tình, còn không làm được từ bỏ tất cả.

Toàn bộ Nhân tộc tầng cao nhất cuộc chiến, mấy vạn người tịch cuốn vào, vô số đương đại cường giả, cuối cùng nhưng chỉ còn lại hạ mấy người bọn họ, đều là một mảnh bi thảm.

Thiên Giả trong mắt xẹt qua châm chọc, nói: “Hạo kiếp đã đến trình độ này, lại chết mấy người các ngươi cũng không nhiều.”

Thiên Giả cong ngón tay búng một cái, một vệt sáng ở đầu ngón tay nổ ra, hóa thành lệ mang, phân biệt bắn về phía mấy người.

“Ầm! Ầm!”

Ngoại trừ Liệt Giai Phi chỉ là bị đánh trúng vai đầu, trực tiếp đánh bay ở ngoài.

Thi Diễn, Tử Dạ, Thần Nhạc, Bạch Cốt phu nhân, không khỏi là bị lệ mang bắn trúng mi tâm, trực tiếp bắn thủng trán, tại chỗ ngã xuống.

“A!”

Dương Thanh Huyền cả người rung mạnh, con ngươi một chút khuếch tán, toàn bộ ảnh hình người là nổ tung giống như vậy, quát ầm lên: “Không!”

“Trở về! Toàn bộ tất cả trở lại cho ta!”

Dương Thanh Huyền trong đôi mắt một chút tuôn ra Huyết Lệ, trường hạo kiếp này người bị chết nhiều lắm, từng cái từng cái hoạt bát mặt, toàn bộ hóa thành bụi trần.

Mà còn sót lại sau cùng mấy vị bạn thân người thân, từng cái từng cái chết ở trước mặt mình.

Chỉ cảm thấy cả đầu mộng một chút, gần như nổ tung.

Nhật Nguyệt Tinh Luân nháy mắt hiển hiện ra, hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán, bao phủ toàn bộ bầu trời đại địa.

Mặt trên nhật nguyệt treo cao, ngôi sao lưu chuyển.

Thời gian ở cự luân chuyển động dưới, chậm rãi đạo lưu.

Dương Thanh Huyền thất khổng bên trong bạo nổ ra máu, liều hết mình sức mạnh cuối cùng thôi động thời gian.

Chương 1826: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (29): Mạng Ta Do Ta

Thiên Giả ánh mắt lưu chuyển, giễu cợt nói: “Nhật Nguyệt Tinh Luân, đích thật là vật có ý tứ, nhưng cuối cùng bất quá là cuồng dại vọng tưởng a. Nguyên hào chính mình đều thất bại, ngươi lại có thể thế nào?”

Dương Thanh Huyền cắn răng chia lìa, liều mạng thôi động thời gian danh sách, một điểm điểm đi về phía trước.

Thi Diễn, Tử Dạ đám người ngã xuống thân thể, chậm rãi đổ về, đồng thời đều lộ ra mười phần kỳ dị.

Thiên Giả lạnh nhạt nói: “Bị thời gian khống chế mà không tự biết người, là bi ai dường nào a. Ngươi cường hành đưa bọn họ cứu về, bất quá trì hoãn chết đi thời gian thôi, điểm ấy cuối đời, cũng chỉ là không có ý nghĩa rác rưởi thời gian. Thà rằng như vậy, không bằng tựu để lần này khắc làm làm điểm cuối, để cho bọn họ trở về mênh mông đại địa, hóa thành cái kia nhỏ bé bụi trần đi. Này, liền là bọn hắn Túc Mệnh.”

Thiên Giả giơ tay lên, dựng thẳng lên chỉ tay hướng về cái kia Nhật Nguyệt Tinh Luân điểm hạ.

“Ầm!”

Nhật Nguyệt Tinh Luân trên bùng nổ ra rung động âm thanh, sau đó toàn bộ nhật nguyệt tinh quỹ, toàn bộ chấm dứt vận chuyển.

Thời gian danh sách trở nên hoảng hốt khó lường, tất cả phảng phất ngưng hẳn, lại chưa từng có đi, tương lai, chỉ còn lập tức hiện tại.

Thi Diễn, Tử Dạ đám người, vẫn duy trì chết trạng thái, theo cái kia đảo ngược hàng ngũ đình trệ, thời gian quay về trình tự, mà lần thứ hai nứt toác.

“Không! Không muốn a!”

Dương Thanh Huyền gầm dữ dội, toàn thân kinh mạch toàn bộ nổ ra, một đôi hai mắt đỏ ngầu nhìn thẳng phía trước, nhìn chằm chằm Thiên Giả, nhìn chằm chằm Thi Diễn đám người, nhìn chằm chằm này hư không mịt mờ tất cả.

Thiên Giả nói: “Không muốn? Ở vận mệnh cự luân hạ, há có sự lựa chọn của ngươi?”

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên phun ra một ngụm máu đến, Thiên Giả cái kia chỉ tay, như là vĩnh viễn không cách nào vượt qua hồng câu, đem thời gian chảy trở về triệt để bấm đoạn, mà Dương Thanh Huyền thân thể, dường như héo tàn hoa, sinh cơ một điểm điểm từ trần.

Dương Thanh Huyền thân thể chậm rãi xụi lơ hạ xuống, tựa hồ bỏ qua chống cự, Nhật Nguyệt Tinh Luân huyễn ảnh ở trên hư không trên tiêu tan bất định, Thi Diễn chờ thân thể của con người, lần thứ hai trở lại bình thường thời gian danh sách, hướng về phía sau bay đi, ngã xuống hướng về vô biên đại địa.

Thiên Giả giễu cợt nói: “Vậy thì đúng rồi, vẫn là đàng hoàng theo ta đi thôi. Không muốn ở làm cái kia chút vô vị, buồn cười mà hoang đường chuyện. Đây mới là ngươi Túc Mệnh, trở lại mạng của mình quỹ trên, nhận mệnh đi.”

Chu thiên cường giả, Huyền Thiên Cơ, Dận Duẫn, Tình Không

Vãn Chiếu, còn có mấy mười vị dị tộc cường giả, không không trong lòng ngạc nhiên mà trầm mặc.

Này thương mang hoàn vũ bên trong, ai có thể chạy trốn mình Túc Mệnh?

Đột nhiên, Huyền Thiên Cơ khẽ ồ lên một tiếng, trong mắt lóe lên vẻ kinh dị.

Thiên Giả, Tình Không Vãn Chiếu, không khỏi là cảm giác được dị thường, đều là nhíu mày lại, con ngươi đột nhiên co.

Cái kia hầu như xụi lơ đi xuống Dương Thanh Huyền, như là bị thời gian định trụ, xung quanh hiển hóa ra Nhật Nguyệt Tinh Luân lĩnh vực, đang lay động bên dưới, cũng quay về trấn định.

Thiên Giả không rõ trong lòng ngẩn ra, tựa hồ có loại dự cảm không ổn, trong hai con ngươi một chút bắn mạnh ra tinh mang, quát lên: “Cũng đã như vậy, ngươi còn muốn làm cái gì?!”

Ở đằng kia rối tung tóc bên trong, không thấy rõ Dương Thanh Huyền cái kia dáng vẻ chật vật, chỉ có từng giọt máu tươi, theo khuôn mặt lưu hạ, “Bất kể có phải hay không là vận mệnh, chỉ cần là ta phải làm, là ta muốn bảo vệ, dù cho là vận mệnh, là tuần này ngày ngôi sao, ta cũng phải đem nó nát tan!”

Dương Thanh Huyền mạnh mẽ địa ngẩng đầu lên, một đôi ánh mắt đỏ thắm, thẳng nhìn chằm chằm Thiên Giả, hai tay ở trước người chầm chậm bức tranh vòng, Nhật Nguyệt Tinh Luân trên hào quang tăng vọt, cái kia hư ảo vòng ảnh, trong khoảnh khắc trở nên vô cùng chân thật.

Chu thiên cường giả không không mạnh nhưng mà nhấc đầu, kinh hãi nói: “Tại sao lại như vậy?!”

Cái kia đầy trời ngôi sao, phảng phất chịu đến Nhật Nguyệt Tinh Luân cảm ứng, mà tinh quang đại phóng, thậm chí toàn bộ hư không, cùng trên đỉnh đầu tinh hà, đều giống như ở hơi run rẩy.

Thiên Giả hoàn toàn biến sắc, càng hút khẩu hơi lạnh, sợ hãi nói: “Trên người ngươi…!”

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền hai tay bấm quyết, nơi lòng bàn tay một cái ánh vàng đại thả ký hiệu kỳ dị hiển hiện ra, như là sức mạnh như đại dương, chưa từng nghèo xa thời không vượt qua mà tới.

Trong lúc nhất thời, không chỉ có là bên trong đều bầu trời.

Toàn bộ Trung Ương Đại thế giới vị diện, đều ở một cỗ lực lượng kì dị dưới, như là có cái gì chuyện đáng sợ muốn phát sinh.

Mà ở tinh vực mỗi cái vị diện, lờ mờ có thể thấy được trên hư không có dương nước hoặc âm nước lưu chuyển mà qua.

Các đại vị mặt cường giả đỉnh cao, cũng trong lúc đó cảm ứng được Âm Dương nhị khí biến hóa, tiến tới dẫn đến toàn bộ vị diện lực hút mất thăng bằng.

“Xảy ra chuyện gì? Lẽ nào Thiên Hà cùng Vong Xuyên lại xảy ra vấn đề rồi?”

“Không phải đã thăng bằng sao?”

“Đến cùng chuyện gì xảy ra, này thiên địa biến đổi lớn, chẳng lẽ là Nhân tộc thời khắc này đỉnh cao cuộc chiến đưa tới?”

Thương Khung tinh vực bên trong, rộng lớn vô ngần thời không bên trong, vô số cường giả ngạc nhiên ngước nhìn trời cao.

Thiên Hà bên trên, sóng nước cuồn cuộn ngất trời mà lên, toàn bộ tám lưu chi mạch, không không nhấc lên sóng lớn, như là có một luồng sức mạnh khổng lồ, đem trọn cái dương nước đều hút tới bầu trời.

Lạc Căn các Thiên Hà cường giả, không không theo hòn đảo trong đại điện lao ra, trực tiếp độn vào trong mây, hoảng sợ nhìn bốn phương tám hướng, đến toàn bộ Thiên Hà.

Một vệt to lớn ánh vàng ở trên vòm trời lấp loé mà ra, như liệt nhật bốc lên, đâm tất cả mọi người không mở mắt ra được.

Cái kia ánh vàng bỗng nhiên lấp loé một chút, lại như sao chổi giống như xẹt qua trời cao, hoàn toàn biến mất không gặp.

Toàn bộ thiên thủy cũng vì đó nổ tung, sau đó, thủy thế lại khó khống chế hướng về tới bầu trời, hướng về cái khác vị diện rít gào mà đi.

Cát Bá hoảng sợ nói: “Tại sao lại như vậy? Đến cùng xảy ra chuyện gì?”

Lạc Căn sắc mặt trắng bệch, lẩm bẩm nói: “Thiên Hà trấn định Thần trân... Thiên Hà trấn định Thần trân bị người khác lấy mất...”

Cũng trong lúc đó, ở toàn bộ tinh vực các đại vị mặt, sáu đại Thủy vực, sở hữu Giới Vương trở lên cường giả, không khỏi là trong lòng không tên rùng mình, tựu ngửa đầu nhìn tới, phảng phất nhìn thấy không trung có một vệt kim quang xẹt qua, mau không thấy hình bóng, căn bản bắt giữ không tới hình dáng, duy nhất có thể bắt lấy, chính là cái kia lau ánh vàng phương hướng, chính là chỉ về Trung Ương Đại thế giới hạt nhân, bên trong đều bên trên mờ ảo sao khung.

“Không thể! Không thể!”

Thiên Giả rốt cục thất sắc, một đôi mắt đồng trợn to lớn.

Dương Thanh Huyền nơi lòng bàn tay ánh sáng kia trắng bệch phù văn, rốt cục hóa thành vô biên kim quang.

Ngoại trừ Nhân Quả Tứ Đế Ngọc vẫn như cũ ôn hòa bay trên không trung, tựa hồ không bị ảnh hưởng ở ngoài, toàn bộ sao khung đều bao phủ ở một luồng đáng sợ áp lực hạ, tất cả sức mạnh, quy tắc, vạn vật, cũng giống như muốn phá nát giống như vậy, nguồn sức mạnh kia cứng rắn cực kỳ nhưng lại không có dấu vết mà tìm kiếm.

“Chi! Không thể!”

So với Thiên Giả còn khiếp sợ hơn, chính là Tình Không Vãn Chiếu, hai người con mắt trợn lên như là chuông đồng, ngạc nhiên mà mang theo hoảng sợ nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền trong tay, cái kia vô biên kim quang bên trong, vô số thế giới lực lượng lượn vòng mà tới.

Hai người trở nên thất thần.

Tại chỗ cường giả, không không sợ hãi sợ muôn dạng.

Thánh khí bên trong, tự thành thế giới, nhưng cũng chỉ là một tiểu thế giới.

Mà cái này Thánh khí, nhưng nội hàm 13500 thế giới, võ giả bình thường chạm chi chết ngay lập tức.

Nhật Nguyệt Tinh Luân ở Dương Thanh Huyền bốn phía nhanh chóng xoay tròn, Thi Diễn, Tử Dạ đám người, không không khôi phục như lúc ban đầu, mấy người kinh ngạc nhìn trước mắt tất cả, tuy rằng không hiểu chuyện gì xảy ra, nhưng kinh khủng kia thế giới lực lượng cuồn cuộn không ngừng rung động đi ra, Thi Diễn sợ quát lên: “Mau lui lại!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1827: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (30): Chương Cuối

Thi Diễn, Tử Dạ đám người, không không vội vàng hướng về lui trở về đi.

Chư vị cường giả từng cái từng cái phục hồi tinh thần lại, vội vàng hướng về xa xa bỏ chạy.

Một côn này tử coi như không đánh trên người bọn họ, nếu như bộc phát ra, không chết cũng phải đi lớp da. Huống hồ hiện tại người người bị thương trên người, ai cũng không nắm chắc có thể ở này đáng sợ một đòn hạ sống sót.

Thiên Giả rồi mới từ sợ hãi kinh giác bên trong phục hồi tinh thần lại, đầy mắt tức giận cùng sợ hãi, tầng tầng hừ một tiếng, tựu hóa thành độn quang phải đi.

Dương Thanh Huyền đầy mặt dữ tợn, trên người không ngừng nổ lên lông tơ, toàn bộ người nhìn thấy được giống như là vẫn linh hầu, lộ ra răng nanh, hung hăng nhìn chằm chằm cái kia kim quang phía trước, “Thiên Giả, ngươi để ta nhận mệnh? Trong tay ta gậy, đem sẽ nói cho ngươi biết cái gì mới thật sự là mệnh! Ta tựu dùng nó, gõ rơi ngươi nói năng bậy bạ răng hàm, còn có đầy đầu cứt!”

Dương Thanh Huyền tâm thần tập trung cao độ, trong tay Trấn Hải Thần trân sắt cho hắn một loại cảm giác kỳ dị, giống như thật không phải thật, giống như giả không phải giả, nhưng này vô cùng thế giới lực lượng nhưng là không giả, cuồn cuộn không ngừng từ trong lòng bàn tay bộc phát ra, hóa thành một căn toàn thân màu vàng trường côn, hai đầu là cái Kim Cô, trung gian là một đoạn Ô Thiết, bên trên khắc một hàng chữ: Thiên Hà trấn ngọn nguồn Thần trân.

Cây gậy này ở bích hoạ, bức tranh, trong ghi chép, đều từng gặp mấy lần.

Giờ khắc này rơi ở trong tay, có loại như mộng ảo cảm giác.

Dương Thanh Huyền không lo được nhiều nghĩ, cái kia loại sức mạnh hủy thiên diệt địa, từ lâu vượt ra khỏi khống chế của hắn, hắn hiện tại duy nhất có thể làm, chính là đem lực lượng này thả ra ngoài.

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, hai tay nắm ở gậy, liền hướng về Thiên Giả đánh tới.

Côn thân bên trên, bùng nổ ra vô hạn kim quang, giống như cùng phun ra hỏa diễm giống như, phải đem này thế gian vạn vật đều phá hủy hầu như không còn.

13500 thế giới, ở đây kim quang bên trong chìm nổi, hóa thành cường thịnh nhất thế giới năng lượng, không ngừng gia trì xếp, đập vụn vạn dặm thời không.

“Oanh!”

Thời không ở một điểm bên trong bạo phát, toàn bộ đất trời kịch liệt rung động lên, kinh khủng dư âm dập dờn mà đi, quy tắc yên diệt, phảng phất toàn bộ nhất giới đều phải bị phá huỷ.

To lớn ánh vàng trên chống đỡ tinh hà, truyền đạt ba mươi ba vị diện, toàn bộ tinh vực đều rơi vào ở cỗ lực lượng này dập dờn bồng bềnh bên trong.

Vô số vạn vật, tất cả đều hóa thành bụi trần.

...

Nơi nào đó trên núi cao, sương khói trong đó, có tảng lớn hoa lệ kiến trúc.

Trong đó một gian sương phòng bên trong.

Ở đây bốn mặt bình phong, rường cột trạm trổ, nhìn thấy được hùng vĩ và cổ điển, nhã trí mà nghiêm nghị, ở giữa đồng đỏ lư hương dấy lên lượn lờ Thanh Yên, thơm ngát cả phòng.

Bàn bát tiên trước ngồi thẳng một vị phấn quần thiếu nữ, mắt hạnh cảm động, chậm rãi uống chè thơm, như là đang chờ người nào giống như.

Bỗng nhiên cửa vang lên tiếng gõ cửa, lập tức một đàn ông chính là nhanh chân mà tới.

Nam tử kia trên người mặc trường bào màu lam, ngũ quan tuấn lãng, trước ngực chớ một tấm huy chương, chính là Chính Tinh Minh một gã chấp sự.

Gặp được thiếu nữ, nam tử lập tức ôm quyền chắp tay, nói: “Vân Ương hội trưởng, để ngài đợi lâu.”

“Ngài chính là Hoa Hâm tiên sinh?”

Vân Ương quan sát nam tử một chút, vội vàng đứng lên, đáp lễ đạo, “Là ta làm lỡ tiên sinh thời gian mới là, những hàng này phẩm là ngày đó Nhân Hoàng đại nhân khâm định, vì lẽ đó không dám sai lầm, mời ngài tự mình đến kiểm kê.”

Tay ngọc khẽ nhúc nhích bên dưới, một mảnh hào quang màu vàng óng phun trào, biến thành đầy đất trân bảo.

Viên viên mượt mà ngọc trai, thịnh đặt ở trân quý đồ đựng bên trong, mỗi cái đều ẩn chứa cực kỳ năng lượng khổng lồ, đồng thời giá trị liên thành.

Mặt khác còn có Kim Ngô sơn hà Ngọc trai, lưu hỏa phi ngư Ngọc trai chờ lái ra chín cấp ngọc trai.

Hoa Hâm hô hấp hơi ngưng lại, nói: “Dĩ nhiên toàn bộ đều là Đạo Văn Châu!”

Lập tức ho nhẹ một tiếng, hóa giải sự thất thố của mình, nói: “Vân Ương hội trưởng mau mời ngồi.”

Vân Ương cũng là cười nói: “Hoa Hâm tiên sinh cũng mời ngồi.”

Hoa Hâm lập tức để người dâng trà, Vân Ương hớp một khẩu sau, liên tục tán thưởng.

Hai vị đều là thương mại cự phách, trò chuyện mười phần được tâm, đại có hận gặp nhau trễ tâm ý.

Hoa Hâm càng là duyệt vô số người, một đôi mắt mười phần lão luyện, hơi mỉm cười nói: “Ta nhìn Vân Ương đại nhân mấy lần đều muốn nói rồi dừng, tựa hồ có lời gì muốn nói, rồi lại có chút bất tiện. Đại nhân cùng Nhân Hoàng chính là hảo hữu chí giao, kỳ thực không cần khách khí.”

Vân Ương trong đầu xẹt qua Dương Thanh Huyền dáng người, còn có bộ kia Bì Bì Hà dáng dấp, không nhịn được “Xì xì” nở nụ cười, sau đó liền phát hiện đến chính mình thất thố, trên mặt nổi lên đỏ ửng.

Cũng may nàng màu da hồng hào, thỉnh thoảng tựu có hồng quang lưu động, ngược lại cũng không cảm thấy đến mức dị thường.

Vân Ương nói: “Hoa Hâm đại nhân minh giám, ta đích xác có việc muốn hỏi, không biết Nhân Hoàng hắn hiện tại... Đã hoàn hảo?”

Vân Ương thanh âm trầm thấp, bí mật mang theo một vẻ lo âu.

Hoa Hâm liếc mắt nhìn hắn, lắc đầu nói: “Ta tuy rằng phụ trách Tuyền Tiêu Giáng Khuyết toàn bộ vật tư lưu chuyển cùng buôn bán, nhưng cũng không có tiến vào Chính Tinh Minh hạt nhân. Nhân Hoàng trạng thái cần phải thuộc về cơ mật. Bất quá đại nhân không cần lo lắng, lấy quan sát của ta, Nhân Hoàng hẳn là không việc gì. Ngươi nhìn hiện tại thiên hạ náo loạn, bách tộc nổi lên bốn phía, nhưng tựu không có một chủng tộc dám đến Tuyền Tiêu Giáng Khuyết, có thể thấy được Nhân Hoàng uy hiếp tứ phương. Vân Ương đại nhân từ Vong Xuyên mà đến, đối với hiện nay thiên hạ tình thế đáp lại phải biết nhiều hơn ta chứ?”

Hoa Hâm chưởng quản toàn bộ Chính Tinh Minh thương vụ công việc, vốn là tin tức linh thông, nhưng Nhân tộc đỉnh điểm cuộc chiến sau, toàn bộ thương hội hệ thống hoàn toàn phá hoại hầu như không còn.

Khoảng cách đỉnh điểm cuộc chiến đi qua có gần nửa năm, Tuyền Tiêu Giáng Khuyết đều ở một loại yên tĩnh trạng thái hạ, phảng phất độc lập thế ngoại, không hỏi trần thế việc.

Vì lẽ đó Hoa Hâm đối với chuyện của ngoại giới, nửa năm qua tương đối bế tắc.

Mà đối với chuyện ngoại giới, lại không nhịn được muốn biết, vì lẽ đó trong lời nói mang theo cố vấn tâm ý.

Vân Ương khẽ mỉm cười, nói: “Nào chỉ là Tuyền Tiêu Giáng Khuyết lĩnh vực, tựu là cả Trung Ương Đại thế giới nam bộ, đều mười phần Ninh Tĩnh, không có bất kỳ ngoại tộc xâm lấn dấu hiệu. Như vậy xem ra, Nhân Hoàng hẳn là không việc gì. Ta đây an tâm. Cho tới thiên hạ thế cuộc, xác thực không thể lạc quan. Ta từ Vong Xuyên một đường lại đây, các loại phân tranh nổi lên bốn phía, bách tộc ở điên cướp địa bàn cùng tài nguyên. Giống như là Nhân tộc to lớn mâm một chút đột nhiên băng, toàn bộ bên trong tinh vực tài nguyên, đều lâm vào một lần nữa tẩy bàn bên trong." Nàng dừng hạ, nói bổ sung: "Ngoại trừ Trung Ương Đại thế giới nam bộ ở ngoài."

Hoa Hâm cả kinh nói: "Ở đỉnh điểm cuộc chiến trước, Tam Thập Tam Thiên vị diện cũng đã rung chuyển bất an. Nhưng Trung Ương Đại thế giới tổng thể vẫn tính vững vàng, hiện tại những khác mấy vực cùng bên trong đều, cũng đều khác thường tộc xâm lấn?"

Vân Ương gật đầu nói: "Đều khác thường tộc tiến nhập. Bên trong đều ở đỉnh điểm cuộc chiến bên trong toàn bộ bị phá hủy, lớn như vậy địa bàn hóa thành phế tích. Còn có Nhân Hoàng đại nhân đánh ra to lớn giới hố, nối thẳng vũ trụ tinh hà, người thường căn bản không dám tới gần. Toàn bộ bên trong đều đều trở thành một mảnh tử địa, đúng là không người đi cướp."

Hoa Hâm nghe được đầy mặt khiếp sợ.

Vân Ương đứng dậy, ôm quyền nói: "Nếu Nhân Hoàng không việc gì, ta cũng yên lòng. Kính xin đại nhân chuyển cáo Nhân Hoàng, Vân Ương vẫn luôn ở Vong Xuyên Bạch Cốt Thành, nếu như cái nào ngày có rãnh rỗi, còn không quên đến gặp nhau một hồi."

Nói, liền phiên nhiên mà đi.

Chương 1828: Không Tên Việc, Nó Năm Nhân Quả

Tuyền Tiêu Giáng Khuyết, Minh Thần Nhai hạ.

Sương khói không hề có một tiếng động lưu động, như hồ nước giống như bình tĩnh, lộ ra vô cùng thâm thúy.

Đột nhiên một luồng rộng lớn sức mạnh, đem trong bầu trời này Ninh Tĩnh đánh nát.

Một mảnh ánh lửa, chậm rãi từ nhai hạ bay lên, thẳng vào bầu trời, đem trọn cái tầng mây chiếu sáng dường như máu nhuộm.

Cái kia rộng lớn cảm giác ngột ngạt, nháy mắt khuếch trương hướng về bốn phương tám hướng.

Bên trong còn ẩn chứa cực mạnh đại đạo lĩnh ngộ, chỗ đi qua, vạn vật sinh lợi, hình thành kỳ dị tràng năng, phảng phất bên trong lĩnh vực không gian, đều ở hơi thở kia phát giác bên dưới.

“Này là có người đột phá!”

“Là trung giai Giới Vương!”

“Cái gì? Chẳng lẽ là...”

Ở một tiểu uyển bên trong, Tử Diều Hâu, Tử Dạ chính tụ tập cùng nhau, trao đổi cái gì.

Đột nhiên Tử Dạ kinh sợ, hai người ánh mắt đều nhìn về Minh Thần Nhai, kinh hỉ bên dưới, vội vàng hóa thành độn quang mà đi.

Đồng dạng một màn, xuất hiện ở Tuyền Tiêu Giáng Khuyết các địa phương.

Đến đỉnh điểm một trận chiến sau, Nhân tộc cường giả hầu như ngã xuống hầu như không còn, vào giờ phút này có thể trên Tuyền Tiêu Giáng Khuyết đột phá tới trung giai Giới Vương, cũng chỉ có đời thứ 20 Nhân Hoàng, Dương Thanh Huyền!

Trong khoảnh khắc, vô số độn quang bay xuống đến Minh Thần Nhai trên, đều ngạc nhiên vui mừng nhìn phía dưới.

Thi Ngọc Nhan cả kinh nói: “Cha, đây là...”

Thi Diễn gật gật đầu, trên mặt mang theo vui mừng.

Đến đỉnh điểm cuộc chiến sau, đã qua mấy tháng, Thi Diễn trên người tổn thương cường hành áp chế xuống, vẫn chưa khỏi hẳn. Nhất định phải tiến vào lâu dài bế quan bên trong, mới có thể đem tổn thương chữa trị.

Nhưng Dương Thanh Huyền một mực bế quan bên trong, Chính Tinh Minh, thậm chí là toàn bộ Nhân tộc đại sự, tựu tất cả Thi Diễn trên người một người. Vì lẽ đó chỉ là hơi trị liệu hạ, phục dụng một ít đan dược hòa dịu cùng áp chế. Một mực chờ đợi Dương Thanh Huyền xuất quan.

Ở đằng kia vô tận vực sâu hạ, có mênh mang màu xanh biếc, chập chờn bên dưới, rơi xuống bà sa quang ảnh.

Nhưng đến tán cây bên dưới, mới phát hiện nhưng chỉ là một thân cây.

Cây cối xanh um tươi tốt, thân cây tráng kiện, tỏa ra vô hạn Đạo Uẩn lực lượng.

Vô số thanh sáp trái cây ngưng tụ ở cành lá trong đó, tuy rằng tiểu, nhưng tản ra ngũ uẩn cảm ngộ lực lượng, nhưng là gần kề đại đạo.

Tần Chấn ở cây hạ chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn cái kia đầy trời dị tượng bay lên, lại tản đi, chậm rãi đưa ánh mắt về phía trong động, không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Bên trong động tỏa ra năng lượng kỳ dị, mười phần ôn hòa an bình, để cho người ta tâm tình bình tĩnh.

Tuy nói Tần Chấn Ngũ Uẩn Thụ cho Dương Thanh Huyền bế quan mang đến chỗ tốt cực lớn, nhưng này trong động tản mát ra kỳ dị hào quang, tương tự lệnh Tần Chấn được ích lợi không nhỏ, thậm chí trong cõi u minh có chút hiểu ra.

Tần Chấn đứng dậy, trực tiếp tiêu sái vào trong động.

Ở trong động, Dương Thanh Huyền trước người, lơ lửng bốn khối ôn hòa mỹ ngọc, mặt trên không ngừng có phù văn lóe lên tiêu tan, ở không trung hiển hóa ra “Khổ”, “Tụ tập”, “Diệt”, “Đạo” bốn chữ, sau đó lại tản đi.

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh, không có bất kỳ nhân đột phá mà mang tới vui sướng, ngôi sao giống như con mắt, rơi vào cái kia bốn viên ngọc trên, nhìn một hồi sau, khe khẽ thở dài, như là trải qua vô số tang thương.

Năm ngón tay nhẹ nhàng vồ một cái, bốn khối ngọc tựu bay rơi xuống, toàn bộ bay vào lòng bàn tay không gặp.

Tần Chấn nói: “Đây cũng là Nhân Quả Tứ Đế Ngọc?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu.

Tần Chấn nhíu mày lại, đến đỉnh điểm cuộc chiến sau khi trở lại, Dương Thanh Huyền chính là như vậy một bộ dáng, như là trong lòng bị đè ép vô số tâm sự, toàn bộ người ở vào to lớn u buồn hạ.

Tần Chấn lại nói: "Ngươi nắm trong tay bốn đế ngọc?"

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Cõi đời này không có người có thể khống chế bốn đế ngọc."

Tần Chấn trở nên trầm mặc, phảng phất đang suy tư câu nói này hàn ý.

Đột nhiên một thanh âm truyền đến, "Tần Chấn đại nhân, có thể hay không lảng tránh một chút, ta có việc muốn cùng Dương Thanh Huyền nói."

Tần Chấn quay đầu lại, nhìn thấy cửa động trước chẳng biết lúc nào đứng một đàn ông, chính là theo Dương Thanh Huyền đám người từ đỉnh điểm cuộc chiến bên trong trở về, trước đây chưa từng gặp, hình như là gọi Dận Duẫn.

Tần Chấn lúc này gật đầu, trực tiếp thẳng rời đi hang động.

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, hai người bốn mắt tương đối, bên trong động một chút trở nên yên tĩnh cực kỳ.

Sau một lúc, Dương Thanh Huyền phá vỡ trầm mặc, nói: "Dận Duẫn đại nhân, ngày đó chưa từng nói xong sự tình, có thể nói tiếp."

Dận Duẫn thở dài, nói: "Ta biết trận chiến này đối với ngươi ảnh hưởng rất lớn, thậm chí đối với toàn bộ Nhân tộc ảnh hưởng đều rất lớn. Chuyện đã qua tựu dần dần phóng ra đi, chuyện cũ đã qua, người sống làm cố gắng. Nhân tộc tương lai, còn cần ngươi dẫn dắt."

Dương Thanh Huyền trong lòng không tên đau xót.

Trận chiến này chết đi bao nhiêu người, bao nhiêu thân bằng hảo hữu ở trong trận chiến ấy hóa thành bụi bay, có thể kết quả đây?

Kết quả lại là Thiên Vô Tình chưa chết.

Toàn bộ Nhân tộc mâm đổ nát, thập cường hai mươi bốn gia hầu như tử thương hầu như không còn, bách tộc rất gần Tam Thập Tam Thiên cùng Trung Ương Đại thế giới, làm cho cả Nhân tộc rơi vào chưa từng có nguy cơ trong đó.

Mà hết thảy này căn nguyên, nhưng đều là năm đó cái kia chút không tên việc.

Thậm chí đến thời khắc này, Dương Thanh Huyền cũng còn cảm thấy trước mắt là từng lớp sương mù, căn bản thấy không rõ lắm.

Cũng may Dận Duẫn cái này năm đó then chốt người vẫn còn ở đó.

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, nói: “Đại nhân mời nói đi.”

Dận Duẫn gật đầu nói: “Lúc đó nói đến Nhân Hoàng ứng cử viên có ba vị, Dương Vân Kính, Ninh Thanh Dao, Thiên Thành Giác, ta nhưng đem vị trí truyền cho Dương Vân Kính. Trên thực tế, ba người đều dị thường ưu tú, đều rất phù hợp Nhân Hoàng tư cách. Nhưng ta cuối cùng nghĩ muốn truyền ngôi cũng không phải là Dương Vân Kính, mà là mẹ ngươi Ninh Thanh Dao.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt dưới, kiên nhẫn nghe.

Dận Duẫn nói: “Trên thực tế, Ninh Thanh Dao mới là phù hợp nhất trong lòng ta ứng cử viên. Đồng thời lấy quan hệ của nàng, có thể đồng thời khống chế Dương Vân Kính cùng Thiên Thành Giác hai người. Như vậy có ba người bọn họ ở, toàn bộ Nhân tộc thế cuộc đều đem không lo. Nhưng lại ở ta muốn tuyên bố truyền ngôi trước một ngày, mẹ ngươi nhưng tìm trên ta, kiên quyết không thể đảm nhiệm được Nhân Hoàng, ta mới bất đắc dĩ bên dưới, đem

Nhân Hoàng vị trí truyền cho phụ thân ngươi. Thiên Thành Giác tự nhiên là rất là phẫn nộ, tựu trực tiếp rời đi Tinh Cung, không biết tung tích."

"Nhưng mặc dù là thiếu Thiên Thành Giác, trên thực tế lấy ngươi cha mẹ tài trí cùng tu vi, thủ lĩnh quần luân cũng là không có bất cứ vấn đề gì. Liền ta tựu bắt đầu an tâm bế quan, nghĩ muốn luyện hóa vũ thân thể. Nhưng bộ thân thể này kết cấu phức tạp, vượt xa ta lý giải, thử các loại biện pháp, chung quy hay là đã thất bại. Cuối cùng ta tức không nhịn nổi, dùng một loại mười phần cổ lão bá đạo pháp thuật, nghĩ muốn đem vũ thân thể cường hành luyện hóa. Kết quả trái lại bị trong thân thể sức mạnh phản phệ, làm vỡ nát ta kinh mạch toàn thân cùng đan điền Khí Hải."

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên kinh hãi, "Khí Hải?"

Phải biết Khí Hải chính là đan điền vị trí, chính là một cái võ giả mệnh môn, một khi Khí Hải bị phá, toàn bộ võ đạo căn cơ tựu phế bỏ.

Dận Duẫn khẽ mỉm cười, chỉ là cười có chút cay đắng, nói: "Chính là Khí Hải. Nếu không có ta thiên phú vẫn còn có thể, khí vận cũng rất lớn. Bằng không lần đó, cũng đã muốn ta mệnh. Nhưng dù vậy, ta cũng bị chấn lạc tu vi, đồng thời Khí Hải nơi hỏng hóc, đến bây giờ còn không có tốt. Chỉ cần hơi sử dụng chân khí, liền toàn thân như như tê liệt đau đớn, đã lại không cách nào tu luyện."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1829: Thiên Địa Phú Linh, Hai Cái Võ Hồn

Dương Thanh Huyền trong lòng khiếp sợ, đây cũng không phải là “Thiên phú vẫn còn có thể” tựu đã nói qua, đổi lại mình, sợ là đã sớm xong đời.

Có thể thành tựu Nhân Hoàng, quả nhiên không có chỗ nào mà không phải là vạn cổ tới nay lớn đại biến thái.

Chỉ bất quá đối với một vị võ giả mà nói, rơi xuống cảnh giới, lại không cách nào tu luyện, nhưng thì sống không bằng chết chuyện.

Nội tâm không khỏi đối với Dận Duẫn sinh ra một tia đồng tình.

Dận Duẫn than thở: “Nhiều năm như vậy, ta từ lâu nhìn mở việc này. Lúc đó ta rơi xuống cảnh giới, vạn niệm toàn diệt sau, thậm chí nghĩ đến muốn tự bạo, cùng cái kia Vũ thịt thân đồng quy vu tận.”

Dừng hạ, lại kinh ngạc nói ra: “Hiện tại muốn nghĩ, như là đương thời cùng thân thể kia đồng quy vu tận, thì sẽ không có phía sau những chuyện kia.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, không làm phán xét.

Dận Duẫn chính mình sững sờ nghĩ đến một trận, lại nói: “Ai, kỳ thực cẩn thận muốn nghĩ, thân thể kia đáng sợ như thế, coi như ta tự bạo chính mình, cũng chưa chắc có thể gây tổn thương cho hắn bao nhiêu a.”

Dận Duẫn lại tiếp tục nói: “Chung quy là không có có đồng quy vu tận. Ta chán chường sau một hồi, nghĩ tương lai của mình, cùng với xử lý như thế nào thân thể này. Liền quyết định đem ngươi cha mẹ tìm đến, thương lượng với nhau. Lúc đó mẹ ngươi đã mang thai trên ngươi, toàn bộ mọi người biến tròn. Ai, xem ra, lại cô em xinh đẹp, chỉ cần lên cân rất khó coi a, toàn bộ mặt đều là tròn.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, nói: “Nói điểm chính.”

“Khái khái.”

Dận Duẫn ho khan hai tiếng, nói ra: “Làm ta hướng về bọn họ biểu diễn Vũ thân thể thời điểm, hai người bọn họ bộ kia cực kỳ ánh mắt khiếp sợ, ta bây giờ còn nhớ tới rõ rõ ràng ràng. Ta đem chuyện tiền tiền hậu hậu, đều tỉ mỉ nói cho vợ chồng bọn họ hai người. Dù sao chính ta đối với thân thể này đã triệt để tuyệt vọng, muốn xem bọn họ vợ chồng hai người có thể có biện pháp gì. Bất luận bọn họ ai luyện hóa thân thể này, vậy cũng là chưa từng có ai giống như mạnh mẽ. Hai vợ chồng quay về cái kia thân thể đồng dạng cũng là hết đường xoay xở. Vào lúc này, mẹ ngươi nhưng đột nhiên nghĩ đến một cái biện pháp khả thi.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, thoát khẩu hỏi: “Biện pháp gì?”

Dận Duẫn từng chữ nói ra: “Thiên Địa Phú Linh.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Thập đại chí cường võ hồn một trong Thiên Địa Phú Linh?!”

Lập tức há to mồm sững sờ ở cái kia, nhưng trong đầu linh quang phi thiểm, rất nhanh liền hiểu mẫu thân mình ý tứ.

Dận Duẫn thở dài nói: “Chính là chí cường võ hồn một trong Thiên Địa Phú Linh. Cái này võ hồn thật đáng sợ rồi, có thể cho vạn vật giao cho linh thức, để không có mạng sống đồ vật trực tiếp hoá hình mà ra, căn bản là là trái với sinh mệnh định luật lỗ thủng tồn tại a.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Sau đó thì sao?”

Dận Duẫn nói: “Sau đó phụ thân ngươi tựu bắt đầu đi tìm cái này võ hồn. Thiên hạ tuy lớn, nhưng hắn thân là Nhân Hoàng, vẫn là rất nhanh liền đem tìm được. Bởi vì Tinh Cung trong ghi chép, có minh xác đối với cái này võ hồn ghi chép. Ở vô số năm trước đây, có một gọi lục dã cường giả, tựu thân mang Thiên Địa Phú Linh, bởi vì không chuyện ác nào không làm, bị cái kia một đời Nhân Hoàng nguyên hào bắt, trấn áp tại Tinh Uyên bên trong.”

Dương Thanh Huyền thất thanh kêu lên: “Tinh Uyên!” Tựa hồ trong nháy mắt liền nghĩ đến rất nhiều, nội tâm hết sức phức tạp, vội vàng hỏi: “Sau đó thì sao?”

Dận Duẫn liếc mắt nhìn hắn, than thở: “Thiên Vô Tình có thể từ Tinh Uyên bên trong đi ra, đích thật là bởi vì cha ngươi duyên cớ. Tinh Uyên chính là trấn áp các thời kỳ hung đồ địa phương, đồng thời có Đại Lực Ma Ngưu Vương trấn thủ. Mặc dù là Nhân Hoàng, cũng không thể tiến vào Tinh Uyên, càng không thể thả ra bên trong kẻ tù tội. Nhưng không phải là độc nhất vô song, trong thiên hạ duy có một người có thể ở không kinh động Đại Lực Ma Ngưu Vương, lại không phá hỏng Tinh Uyên cấm chế tình huống hạ, đem lục dã mang ra ngoài. Người này chính là ta. Ta chi võ hồn, có thể mang cảm ứng được đồ vật chia cắt dán đi ra.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Chia cắt dán?”

Dận Duẫn vung tay lên, Dương Thanh Huyền nhất thời kinh sợ, trong tay mình một cái nhẫn trữ vật tử bỗng dưng tựu biến mất rồi, rơi vào Dận Duẫn trong tay.

Dận Duẫn nói: “Đây là hai cái quá trình, đem cảm ứng được sự vật từ trong không gian kéo hạ, sau đó thiếp đến một không gian khác hạ. Ở trong vực sâu, có một toà cấm chế pho tượng, chính là giám thị Tinh Uyên nội bộ nhập khẩu, đồng thời có thể để thần thức giáng lâm đi qua. Liền ta liền thông qua pho tượng kia, để thần thức mình giáng lâm đến Tinh Uyên, sau đó cảm ứng được bên trong chí cường võ hồn, liền đem người kia chia cắt dán đi ra.”

“A!”

Dương Thanh Huyền quát to một tiếng, lập tức nghĩ tới điều gì.

Dận Duẫn thở dài, nói: “Chính như như ngươi nghĩ, ta căn bản là không có nghĩ đến, Tinh Uyên bên trong lại trấn áp hai cái chí cường võ hồn. Chờ thần trí của ta từ Tinh Uyên trở về trong cơ thể thời điểm, trước mắt cũng chỉ có lục dã một người. Bất quá Thiên Vô Tình tướng mạo cùng thân phận, lại bị ở một bên Dương Vân Kính bắt được. Chỉ bất quá khi đó vì đối phó lục dã, Dương Vân Kính cùng Ninh Thanh Dao đều làm bộ không nhìn thấy, tùy ý Thiên Vô Tình rời đi.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Làm sao sẽ? Có thể sau đó Thiên Vô Tình lấy Diệt Pháp thân phận tới gặp cha mẹ ta. Cha mẹ ta nhưng đưa hắn làm làm bạn, lúc này mới trúng kế bị hại a.”

Dận Duẫn hắc tiếng nở nụ cười, nói: “Ha ha, vậy ngươi thực sự là quá khinh thường cha mẹ ngươi. Thiên Vô Tình mới tới Tinh Cung thời điểm, đã bị ngươi cha mẹ khám phá. Chỉ có điều Dương Vân Kính không biết hắn ý đồ, cho nên mới làm bộ không biết. Bắt đầu ngươi cha mẹ đều cho là hắn là vì Vũ thân thể tới. Có thể sau đó mới biết, Thiên Vô Tình căn bản cũng không biết Vũ thân thể một chuyện, mà là thuần túy vì Thiên Địa song bảng cùng Nhân Hoàng vị trí. Rõ ràng phía sau, ngươi cha mẹ mới yên lòng. Nhưng Thiên Vô Tình có Phi Long Tại Thiên, mẹ ngươi lại mang thai tại người, lấy Dương Vân Kính sức lực của một người, cũng không chắc chắn có thể đánh giết Thiên Vô Tình. Còn nếu là để Thiên Vô

Tình chạy trốn lời, tựu thật sự hậu hoạn vô cùng. Nghĩ tới nghĩ lui, Dương Vân Kính quyết định tiếp tục giả vờ ngốc xuống, đem Thiên Vô Tình ổn định. Chờ đã khống chế Vũ chi chân thân, hoặc là chờ mẹ ngươi sinh dục sau, lại tìm cơ hội chém giết Thiên Vô Tình."

Dương Thanh Huyền nghe được trợn mắt ngoác mồm, từ Lục Vũ Khôi cái kia nghe được, hoàn toàn là Thiên Vô Tình làm sao tính toán cha mẹ mình, không nghĩ tới cha mẹ mình vừa bắt đầu, ngay ở tính toán Thiên Vô Tình.

Hắn nuốt xuống hạ, hỏi: "Vậy sau đó thì sao?"

Dận Duẫn nói: "Phụ thân ngươi không ngừng tiếp xúc Thiên Vô Tình, xác minh Thiên Vô Pháp thực lực tu vi, chính là muốn tìm ra một đòn giết chết Thiên Vô Tình cơ hội. Nhưng Phi Long Tại Thiên cái này võ hồn hết sức khó đối phó. Phụ thân ngươi thậm chí không tiếc đi một chuyến Lôi Đình Cổ Vực, nghĩ muốn mời lôi cù ra mặt, nhưng đúng lúc gặp lôi cù bế quan. Phụ thân ngươi không thể làm gì khác hơn là phẫn nộ mà về, sắp xuất hiện tay đối phó Thiên Vô Tình chuyện áp hậu. Mà là tiếp tục một mặt ổn định Thiên Vô Tình, một mặt nghĩ biện pháp tróc ra lục dã trên người Thiên Địa Phú Linh."

"Tróc ra võ hồn cũng không phải là chuyện rất khó, khó thì khó ở làm sao dung nhập vào trên người mình. Phụ thân ngươi vốn là thân mang Thái Huyền mộ kiếm,, nếu như lại dung hợp một cái tiểu võ hồn cũng còn tốt, cần phải dung hợp cái này võ hồn, đều là thập đại chí cường võ hồn, bài xích tính là cực mạnh. Nhưng phụ thân ngươi bằng vào thiên phú kinh người cùng thực lực, vẫn là cường hành làm xong rồi, đem hai loại võ hồn cường hành tan vào bên trong cơ thể. Chỉ có điều loại này hòa vào là tạm thời, hai loại võ hồn bài xích một mực trong cơ thể chống lại, lệnh phụ thân ngươi sống không bằng chết. Ta và ngươi mẫu thân vẫn để cho hắn buông tha. Mà lúc này..."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1830: Không Hợp Tính, Không Sống Không Chết

Dương Thanh Huyền cẩn thận hỏi: “Sau đó thì sao?”

Hắn sau khi biết đến nhất định là xảy ra vấn đề, tình thế hoàn toàn vượt ra khỏi cha mình dự liệu, bằng không cũng sẽ không là hiện tại cái cục diện này.

Dận Duẫn nói: “Sau đó phụ thân ngươi tựu một lòng một dạ đặt ở dung hợp Thiên Địa Phú Linh trên. Phải biết võ hồn tróc ra dễ dàng trồng vào khó. Huống hồ là trồng vào chí cường võ hồn, lại huống chi là phụ thân ngươi bản thân tựu có chí cường võ hồn ở trên người. Cái kia loại độ khó to lớn, căn bản không thể nào tưởng tượng được, nhưng mặc dù là này muôn vàn khó khăn việc, lại bị phụ thân ngươi thực hiện. Thật sự đem Thiên Địa Phú Linh dung nhập vào trong cơ thể, thực hiện hai đại chí cường võ hồn cộng thân thể. Chà chà, Dương Vân Kính thực sự là thiên tài hiếm có trên đời a.”

Nói, không nhịn được tựu khen ngợi.

Dương Thanh Huyền nói: “Thiên Vô Tình cùng ta, đều là hai đại chí cường võ hồn cộng thân thể, Huyền Thiên Cơ tuy rằng không phải chí cường võ hồn cộng thân thể, nhưng cũng có ba cái võ hồn tại người, mặt khác hai cái so sánh lẫn nhau chí cường võ hồn, cũng không kém bao nhiêu.”

Dận Duẫn cười khổ nói: “Đây là một cái yêu nghiệt hoành hành thời đại.”

Dương Thanh Huyền trầm tư một trận, nói: “Cái kia sau đó chuyện phát sinh, khẳng định cùng hai đại chí cường võ hồn không liên quan có quan hệ.”

Dận Duẫn lấy làm kinh hãi, thoát khẩu hỏi: “Làm sao ngươi biết?”

Dương Thanh Huyền than thở: “Quả thế. Bởi vì tự ta chính là hai đại chí cường võ hồn ở trên người, nhưng tình huống của ta so sánh đặc thù, đầu tiên là bị trồng vào thiên hạ có địch, sau đó tự sinh Thái Huyền mộ kiếm. Dù vậy, đều có thể cảm nhận được hai đại võ hồn lẫn nhau bài xích cùng phản phệ. Mà đỉnh điểm cuộc chiến thời gian, Thiên Vô Tình tuy rằng tu vi cao hơn ta quá nhiều, nhưng đối với mộ kiếm khống chế, trái lại còn không bằng ta. Đây đều là đôi võ hồn uy hiếp. Huống hồ coi như có tài năng kinh thiên động địa Huyền Thiên Cơ, cũng không dám đồng thời để đôi chí cường võ hồn tại người, mà là lựa chọn hai cái kém một bậc võ hồn.”

Dận Duẫn thở thật dài một cái, nói: “Như là đương thời ngươi ở là tốt rồi. Bất quá nếu như không có năm đó những chuyện kia, ngươi cũng sẽ không có đôi chí cường võ hồn, cũng cũng không có ngày hôm nay này chút phán xét. Ngươi nói không sai, Dương Vân Kính tuy rằng dung hợp đôi chí cường võ hồn, nhưng đúng là vẫn còn xảy ra vấn đề rồi. Phụ thân ngươi dung hợp Thiên Địa Phú Linh sau, dị thường phấn chấn, không kịp chờ đợi liền muốn cho Vũ chi chân thân phú linh. Nhưng tựa hồ tiến hành không thuận lợi như vậy, Vũ chi chân thân vốn là có kỳ dị thuộc tính, mà phụ thân ngươi đối với Thiên Địa Phú Linh khống chế còn khiếm khuyết hỏa hầu. Vừa lúc đó, ngươi rốt cục ra đời. Ngươi sinh ra, đối với ngươi cha mẹ mà nói, là lớn lao việc vui. Phụ thân ngươi cũng quét qua không thuận tối tăm tâm tình, khó được cao hứng mấy ngày. Cái kia một ngày, phụ thân ngươi đột nhiên đến nói với ta, Vũ chi chân thân tựa hồ có chút biến hóa. Tin tức này có thể đem ta sướng đến phát rồ rồi, vội vàng chạy đi muốn xem. Mà phụ thân ngươi lại nói với ta, Thiên Vô Tình lại mời hắn đi tinh không tỷ thí. Lúc đó ta lờ mờ có một ít dự cảm không ổn, để phụ thân ngươi trước tiên tạm hoãn một chút. Phụ thân ngươi lại nói, Thanh Dao đã ở từ từ khôi phục, vào lúc này lại xác định hạ Thiên Vô Tình thực lực, chỉ mới có lợi không có chỗ xấu. Lúc đó ta vội vã đi quan sát Vũ chi chân thân biến hóa, cũng lười cùng phụ thân ngươi trò chuyện nhiều."

Dương Thanh Huyền trong lòng không tên đau xót, nhớ tới Lục Vũ Khôi nói, chính là lần này tinh không dẫn chiến, dẫn đến cha mẹ mình và toàn bộ Dương gia băng bàn, Nhân Hoàng vị trí bị Thiên Vô Tình thay thế.

Dận Duẫn nói: "Về sau sự tình ngươi cũng đều biết. Nhưng hai người đánh một trận tình hình, còn có sau đó ngươi cùng mẹ ngươi, cùng với Thiên Thành Giác hướng đi của, ta nhưng cũng chỉ là nghe Thiên Vô Tình nói. Bởi vì đại sự này phát sinh thời điểm, ta đã ngất đi."

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: "Ngất đi? Chẳng lẽ là cái kia Vũ chi chân thân xảy ra vấn đề?"

Dận Duẫn gật đầu nói: "Chính là. Phụ thân ngươi đi đến nơi hẹn Thiên Vô Tình sau, ta vội vàng chạy đi nhìn Vũ chi chân thân biến hóa. Xác thực so với ta trước đây nhìn thấy có thêm mấy phần linh tính, cho ta một loại không sinh không chết cảm giác. Trong lúc ta muốn tiến một bước nghiên cứu thời gian, cái kia Vũ chi chân thân rốt cục sống lại!"

Dận Duẫn trên mặt lộ ra một mảnh kinh sợ, tựa hồ vẻn vẹn hồi ức, là có thể mang đến cho hắn cực mạnh khủng bố.

Dận Duẫn ổn quyết tâm thần, cười khổ nói: "Ta đối với vật kia quá kiêng kỵ. Thấy hắn đột nhiên một chút tựu mở mắt ra, đích đích xác xác là sống lại, lúc đó sợ đến ta nhấc chân chạy. Nhưng này Vũ chi chân thân nhưng không chút lưu tình, trực tiếp giơ tay chính là một chưởng, ta lúc này cảm thấy sau lưng cùng trán kịch liệt đau xót, liền chết ngất. Chờ ta lúc tỉnh lại, đã là mấy ngày phía sau, phát hiện Vũ chi chân thân đã không thấy, kinh hoảng bên dưới, vội vàng đi tìm phụ thân ngươi. Mà thời điểm đó Nhân Hoàng… Đã là Thiên Vô Tình.”

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Ngươi vẫn chưa gặp được toàn bộ chân tướng, làm sao mà biết phụ thân ta không chết?”

Dận Duẫn than thở: “Lúc đó ta lúc tỉnh lại, cả người đau nhức, ngũ tạng lục phủ đều là đổ nát trạng thái. Phát hiện Vũ không gặp sau, cái gì đều không để ý tới, tựu liền lăn một vòng chạy đi gặp phụ thân ngươi. Lúc đó Thiên Vô Tình toàn thân khoác áo bào đen, ngay ở tinh đài trên. Ta chạy tới thời điểm, cũng là tính tình quá mau, liền trực tiếp nói Vũ chuyện. Lời vừa nói ra được phân nửa, cũng cảm giác được không đúng. Cái kia áo bào đen bên trong khí tức, lập tức lệnh ta phản ứng lại. Đáng tiếc lúc này đã muộn. Trên thực tế, ngay lúc đó Thiên Vô Tình cũng tổn thương mười phần trọng, nhưng thương thế của ta không một chút nào so với hắn nhẹ. Một chiêu đã bị hắn trấn áp, sau đó chính là dài dòng giam cầm. Sau đó, Thiên Vô Tình đối với ta gây các loại biện pháp, nghĩ muốn dụ ra liên quan với Vũ cùng bốn đế ngọc tin tức, mà ta cũng phản từ trong miệng hắn dụ ra không ít tin tức khác. Ngày đó tinh không một trận chiến, cần phải là phụ thân ngươi võ hồn có chuyện, một tung tích hạ phong. Mà Thiên Vô Tình sớm có dự mưu, đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này. Mà hắn đối với cha ngươi võ hồn Thiên Huyền Kiếm mộ, cũng vẫn có nhòm ngó chi tâm, liền thừa cơ hội này, đem Thái Huyền mộ kiếm từ phụ thân ngươi trong cơ thể kéo ra đi ra, dung nhập vào trên người mình. Cũng chính là bởi vì Thiên Vô Tình này một tia tham niệm, mới để phụ thân ngươi có cơ hội đào sinh. Bởi vì Thiên Vô Tình nằm mơ cũng không nghĩ tới, phụ thân ngươi trong cơ thể còn có một cái chí cường võ hồn, bất cẩn bên dưới, rốt cục để phụ thân ngươi đào thoát. Sau đó ta cũng cẩn thận nghĩ tới, Thiên Địa Phú Linh có một cái đặc tính, chính là chủ nhân sau khi chết đi, được trao cho sinh mệnh linh thể, đem sẽ một lần nữa chết đi. Như là phụ thân ngươi chết, Vũ chi chân thân thì sẽ không biến mất rồi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ý của đại nhân là, Vũ chi chân thân chính mình đi rồi, để xác định phụ thân ta không chết? Có thể hay không Vũ chi chân thân cũng đã chết, bị những người khác chiếm được?”

Dận Duẫn lắc đầu nói: “Không có loại khả năng này. Đặt Vũ chi chân thân địa phương, tuyệt không người ngoài có thể đạt tới. Hơn nữa ta nhiều lần bộ Thiên Vô Tình, phụ thân ngươi ngày đó thật là trốn.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Có thể vì sao nhiều năm như vậy, phụ thân ta một chút tin tức đều không có, mà Vũ chi chân thân cũng một chút tin tức đều không có. Theo lý thuyết, bất luận phụ thân ta, vẫn là Vũ chi chân thân, cũng không thể yên lặng xuống đây đi. Liền ngay cả toàn bộ ẩn thế Dương gia bị tàn sát hết, đều chưa từng có phụ thân ta nửa điểm tin tức.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1831: Không Thể Lật Đổ Địa Vị Vị Trí, Thực Lực Chí Thượng

Dận Duẫn nói: “Phụ thân ngươi nhất định là lâm vào to lớn trong khốn cảnh, hơn nữa vô cùng có khả năng cùng Vũ chi chân thân có quan hệ. Thiên Vô Tình những năm gần đây, cũng đang tìm kiếm cha ngươi tăm tích, tương tự không thu hoạch được gì. Cái này cũng là ta phán đoán phụ thân ngươi còn sống một trong những nguyên nhân. Như là phụ thân ngươi chết rồi, như vậy lấy Thiên Vô Tình sức mạnh, bao nhiêu có thể tìm ra manh mối. Đặc biệt là cái kia Vũ chi chân thân, mặc dù hủy diệt, cũng nhất định sẽ có dấu vết lưu hạ. Có thể những năm gần đây, phụ thân ngươi cùng Vũ chi chân thân, giống như là hoàn toàn biến mất rồi.”

Dương Thanh Huyền im lặng một hồi, nói: “Vậy bây giờ nên làm thế nào cho phải?”

Dận Duẫn than thở: “Chỉ có thể đợi. Thiên Vô Tình tìm phụ thân ngươi nhiều năm như vậy, đều không có tin tức gì. Có lẽ, ngươi trước tiên có thể tìm mẹ ngươi?”

Dương Thanh Huyền cũng là thở dài, đem mẹ mình cùng Thương Lăng Ngô một chuyện, tinh tế thuật lại một lần.

Dận Duẫn kinh ngạc nửa ngày, chân mày nhíu cực sâu, hồi lâu mới nói: “Không nghĩ tới Thương Lăng Ngô vẫn ẩn thân ở Linh Tâm Thông Minh bên trong, lợi dụng các thời kỳ bầu trời luận võ thiên tài sức mạnh, đến tu sửa chính mình, thực sự là cái nhân vật đáng sợ. Hừ, bất quá các thời kỳ tới nay Nhân Hoàng, thật cũng không có hạng đơn giản. Bị cuốn vào bão táp thời không, lấy mẹ ngươi cùng Thương Lăng Ngô thực lực, sẽ không có chuyện gì. Nhưng nghĩ muốn lại về Thương Khung tinh vực, thì phiền toái.”

Dương Thanh Huyền trong lòng tối nghĩ, ngươi lại làm sao là hạng đơn giản?

Lập tức than thở: “Tìm kiếm mẫu thân độ khó, một chút cũng không như tìm kiếm phụ thân thấp. Bây giờ nhìn lại, đều chỉ có thể chờ bọn hắn tự được xuất hiện.”

Dận Duẫn gật đầu nói: “Thiên Đạo mịt mờ, không có dấu vết mà tìm kiếm. Nhưng Thiên Đạo mịt mờ, cũng là các có định số. Ngươi không cần quá lo lắng. Bất kể là ngươi cha mẹ, vẫn là chính ngươi, đều là nắm giữ mạc đại khí vận người. Bây giờ đỉnh điểm cuộc chiến sau, toàn bộ Nhân tộc điêu linh, bách tộc phân khởi, ngươi trên vai trọng trách to lớn a.”

Dương Thanh Huyền đầu lông mày cau lại hạ, lắc đầu nói: “Ta đối với Nhân Hoàng vị trí không có bất kỳ hứng thú, sở dĩ thành lập Chính Tinh Minh, đều chỉ là vì chống lại Thiên Vô Tình. Bây giờ Thiên Vô Tình bị Thiên Vô Pháp mang đi, Tinh Cung sức mạnh tổn thất hầu như không còn, ta đây Chính Tinh Minh minh chủ vị trí, còn có cái kia mịt mờ Nhân Hoàng vị trí, đều cần phải nhường lại.”

Dận Duẫn kinh hãi nói: “Không thể! Chính Tinh Minh có thể giải tán, nhưng ngươi đã là đời thứ 20 Nhân Hoàng, đây là hiện tại thiên hạ công nhận. Trừ ngươi ra, lại không có người có thể đảm đương vị trí này.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thi Diễn đại nhân chính là Chính Tinh Minh phó minh chủ, vẫn luôn chủ trì Chính Tinh Minh to nhỏ thích hợp, đức cao vọng trọng, bản thân lại là Quân Thiên Tử Phủ chủ nhân, hơn nữa thân là tám sao cao cấp Giới Vương, bất luận từ phương nào mặt nhìn, đều so với ta thích hợp hơn nhiều.”

Dận Duẫn lắc đầu nói: “Thi Diễn phụ trợ ngươi có lẽ có thể, để hắn đảm nhiệm Nhân Hoàng là tuyệt đối không thể. Thập cường hai mươi bốn nhà thế lực tuy rằng tiêu tan hơn nửa, nhưng toàn bộ Nhân tộc bây giờ cao tầng, vẫn là những sức mạnh này tàn dư nhân sĩ tạo thành. Bọn họ trừ ngươi ra, chắc là sẽ không tâm phục Thi Diễn. Hơn nữa Thi Diễn ở đỉnh điểm trong trận chiến ấy người bị thương nặng, có thể không khỏi hẳn còn vì cũng chưa biết, đón lấy mấy năm qua tiến nhập bế tử quan trạng thái là khẳng định. Bây giờ Nhân tộc, đã lại không chịu nổi bất luận rung động gì. Ta mặc dù đã không phải nhân hoàng, nhưng sự tình quan bản tộc sinh tử đại sự, há có thể không lo lắng? Dương Thanh Huyền, mong rằng lấy đại cục làm trọng.”

Dương Thanh Huyền im lặng một hồi, mới nói: “Vị trí này ta mà đảm đương, đám người tộc khôi phục nguyên khí, hoặc là xuất hiện người thích hợp hơn chọn, ta lại nhượng hiền đi ra ngoài.”

Dận Duẫn lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, cười nói: “Như vậy, ta liền yên tâm. Hiện tại ngươi có bốn sao Giới Vương lực lượng, mặc dù là từ cổ chí kim yếu nhất một vị Nhân Hoàng, nhưng cùng nhau đi tới, tự Cổ Diệu cuộc chiến, đến bầu trời luận võ, lại tới Tinh Cung đại loạn, lại tới đỉnh phong cuộc chiến, uy vọng nhưng không thua với bất kỳ một vị Nhân Hoàng. Từ ngươi đảm nhiệm được, là không thể thích hợp hơn. Ngươi vừa đột phá, dị tượng ngút trời, hiện tại toàn bộ Chính Tinh Minh người đều quan tâm đến rồi. Tự đỉnh điểm cuộc chiến đến hiện tại, ngươi cũng không từng lộ mặt. Là thời điểm đi ra gặp thấy mọi người, ổn định một hạ cục diện cùng lại nhặt tự tin.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta vừa đột phá tới trung giai Giới Vương, còn cần một chút thời gian vững chắc hạ cảnh giới, ba ngày sau đó mới xuất quan đi.”

Dận Duẫn nói: “Cũng tốt, tu luyện thủy chung là chính sự, không thể bị dở dang.”

Lúc này, liền cáo từ mà đi.

Dương Thanh Huyền một người ở trong động, trầm tĩnh lại, chậm rãi lập lại Dận Duẫn nói những chuyện kia.

Năm đó một ít ngọn nguồn xem như là rõ ràng rất nhiều, nhưng vẫn như cũ cũng không có thiếu bí ẩn quanh quẩn ở buồng tim, không được giải.

“Ai, lại không quản nó. Tất cả mọi chuyện, đều đem theo thực lực tăng lên, mà một điểm chỉ điểm mở mây mù. Lại không có có sức mạnh trước, tất cả ý nghĩ đều là cuồng dại vọng tưởng.”

Dương Thanh Huyền tâm tư trở lại Huyền Dạ đại lục, Dương Chiếu trước khi rời đi lưu lại tấm kia giấy ghi chép, nhắc nhở hắn duy có tu luyện đến Thiên Vị, mới có thể ly khai Huyền Dạ đại lục.

Từ đầu đến cuối, thực lực mới là cái thế giới này giấy thông hành, cũng là biết được hết thảy chìa khoá.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh lại tâm tình, nhớ lại ngày đó đỉnh điểm cuộc chiến lúc các loại tình cảnh, từng vị bạn thân thân nhân rời đi, Vu Hiền, Vu Sơn, Vu Quân, Tư Không Đoan, Phó Hải Phong, Công Thâu Khánh...

Còn có cuối cùng một côn đó dưới tình hình, tuy rằng thuận lợi bức lui Thiên Giả cùng Tình Không Vãn Chiếu, nhưng vẫn chưa chân chính thương tới ba người.

Mà Yêu tộc, Ma tộc, còn có cái khác một ít cường tộc, tuy rằng tổn thất nặng nề, nhưng so với Nhân tộc tổn thất, căn bản là vi bất túc đạo, bây giờ toàn bộ thiên hạ thế cuộc, đúng như là Dận Duẫn nói, Nhân tộc địa vị lảo đà lảo đảo.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, nơi lòng bàn tay một vệt kỳ dị hào quang lấp lóe, hiển hóa ra một cái ký hiệu cổ quái. Chính là khỉ Băng cho hắn dấu ấn, dùng để câu Thông Thiên Hà trấn ngọn nguồn Thần trân.

Nhưng giờ khắc này thông qua này dấu ấn cảm ứng, phía sau nhưng là một mảnh hư vô, thật giống cái kia Thiên Hà trấn ngọn nguồn Thần trân uy năng thả ra ngoài sau, tựu lâm vào vắng lặng.

Kỳ thực đến hiện tại, Dương Thanh Huyền đều đang hoài nghi cái kia Thiên Hà trấn ngọn nguồn Thần trân là có hay không còn đang bên trong tinh vực, liền ngay cả Băng cũng không có cho hắn sáng tỏ trả lời chắc chắn. Nhưng nếu là không có ở đây, cái kia Thiên Hà vực sâu nơi sức mạnh lại là cái gì? Nhưng nếu là ở đây, vì sao chính mình trước sau không cảm ứng được thực thể Thánh khí tồn tại?

Nghiền ngẫm một trận, không được giải.

Còn có cái kia Nhân Quả Tứ Đế Ngọc, tuy rằng đều ở trong tay mình, nhưng hoàn toàn không có cách nào khống chế cùng vận dụng.

Ngày đó Huyền Thiên Cơ nói, căn bản không có người có thể khống chế Nhân Quả Tứ Đế Ngọc, rốt cuộc là tại sao?

Dương Thanh Huyền lại nghĩ tới mẹ mình trong tay tự tại kẽ hở, Tinh Linh Vương nói đó là Thiên Mệnh Tối Cao hàng nhái, như vậy Thiên Mệnh Tối Cao lại ở nơi nào, mẫu thân là hay không cùng Thiên Mệnh Tối Cao tồn tại liên hệ nào đó?

Mà hết thảy này, đều chỉ có thể chờ mẹ mình từ cái kia bão táp thời không bên trong trở về, phương có thể giải đáp, khi đó sợ là đã rất xa xôi.

Dương Thanh Huyền thở dài, quăng mở sở hữu tạp niệm, bắt đầu nhập định tu hành, vững chắc cái kia bốn sao Giới Vương cảnh giới.

Vẫn là câu nói kia, thực lực là giải quyết tất cả vấn đề hạt nhân.

Ủng hộ cvt

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1832: Vu Gia Cấm Địa, Huyễn Thế Chi Nhãn

Tuyền Tiêu Giáng Khuyết, Minh Thần Nhai hạ.

Vô số Hắc Thạch san sát, giống như là từng vị to lớn người đá, sừng sững ở trên mặt đất.

Gió ào ào từ trong xuyên qua, toàn bộ bãi đá liền phát sinh kinh khủng tiếng hú, dường như chỗ tối ẩn giấu cái gì cự thú, ở thủ thế chờ đợi, tùy thời có thể đoạt tính mạng người.

Nơi này là Vu gia cấm địa, ở bãi đá phía trước, có hai vị Vu gia đệ tử bàn hư mà ngồi, bấm quyết tu luyện.

Bảo vệ cấm địa, là một kiện tốt việc xấu.

Bởi vì mấy chục ngàn năm đến, chưa từng có người nào dám tự tiện xông vào cấm địa, liền ngay cả đỉnh điểm cuộc chiến trước cùng Tinh Cung giằng co những thời giờ này bên trong, đều không người nào dám vào Vu gia cấm địa.

Mảnh này bãi đá, giống như là một chỗ xó xỉnh bị quên.

Hai vị Vu gia đệ tử tĩnh tâm bàn hư tu luyện, đối với ngoài thân tất cả chẳng quan tâm.

Đột nhiên, hai vị Vu gia đệ tử thân thể run lên, đều là đồng thời mở mắt ra, phảng phất nhìn thấy gì thứ cực kỳ đáng sợ, tràn đầy kinh hãi cùng sợ sợ, nhưng trong nháy mắt, hai người con ngươi tựu tan rã ra, thân thể từ hư không hạ hạ, trực tiếp ngã xuống đất chết rồi.

Một vị áo bào đen nam tử lặng yên không tiếng động xuất hiện ở bãi đá trước, chân đạp ở một vị Vu gia đệ tử trên mặt, như giẫm rác rưởi như thế, tựu đạp tới.

Vừa rồi tới gần bãi đá, tựu một luồng túc sát gió từ rừng bên trong gẩy ra, hóa thành to lớn cương khí, chấn động tới áo bào đen nam tử.

Đồng thời mấy đạo hét lớn tiếng từ trong bãi đá vang lên, “Là ai?! Dám to gan xông Vu gia cấm địa!”

Nam tử áo bào bị cái kia cương phong chấn bay phần phật.

Trong nháy mắt, mấy đạo cường đại khí tức liền từ trong bãi đá vọt lên, bảy vị Vu gia võ tu lăng không nhảy ra, bay xuống đến hắc bào nam tử kia bốn phía.

Nhưng bảy người vừa rơi xuống đất, tựu dồn dập hoàn toàn biến sắc.

Trước mắt người mặc áo đen, còn có bãi đá, toàn bộ đều không thấy.

Toàn bộ vòm trời nháy mắt tựu tối lại, bốn mặt hướng về trong hư không kéo dài tới, không gian không ngừng bị lạp thăng.

“Không được! Là ảo cảnh!”

Cầm đầu Vu gia đệ tử quát to: “Đều trấn định, đừng hoảng hốt! Ở mắt xanh trước mặt triển khai ảo thuật, hừ, bất quá là múa rìu qua mắt thợ!”

Một đạo không hề tình cảm âm thanh truyền đến, đầy rẫy lạnh lẽo, châm chọc, thậm chí là xem thường, “Xanh, cũng là mắt trắng, cũng là mắt.”

Vô tận bên trong không gian, có một mảnh mờ mịt bạch quang, hóa thành một đôi trắng bệch con mắt, ngóng nhìn hạ xuống.

Cầm đầu Vu gia đệ tử cả kinh kêu lên: “Đây là... Khinh thường!”

Bảy người cả người chấn động mạnh, nhưng sau một khắc, tựu toàn bộ mất đi ý thức, rơi vào đến khinh thường vô tận trong không gian, vĩnh viễn trầm luân không được đi ra.

Bãi đá trước, áo bào đen nam tử lặng lặng đứng ở đó, chưa từng động một hạ.

Gió lặng lặng thổi, hai bộ thi thể nằm ở phía sau nam tử, như là chưa từng xảy ra gì cả.

Nam tử không ngừng thổi vang dội áo bào đen trên, sợi vàng phác hoạ ra một cái nhàn nhạt “Doanh” chữ.

“Khinh thường! Vu chính! Ngươi là cái kia bị lưu đày khinh thường hài tử, vu chính!”

Trong bãi đá truyền đến một đạo thanh âm hoảng sợ, sau đó một mảnh hoa quang bay lên, xuất hiện một vị thanh bào ông lão, đầy đầu râu tóc màu bạc, một đôi mắt xanh khó tin nhìn người tới.

Doanh Chính giễu cợt nói: “Vu chính? Ha ha ha ha, cười chết ta rồi. Vu này cứt như thế họ, há có thể kết hợp ta? Hừ, lão thất phu, vu chữ đã sớm bị bản tọa đạp ở chân hạ, tên ta Doanh Chính! Nhìn tuổi của ngươi, còn biết chuyện của ta, chắc là cùng ta người cùng một thời đại đi.”

Ông lão trầm giọng nói: “Lão phu Vu Ảnh, xác thực cùng ngươi là người cùng một thời đại. Ngươi lúc mới sinh ra, lão phu đã năm tuổi. Nói đến, xem như là ngươi đường huynh.”

Doanh Chính sầm mặt lại, cười gằn nói: “Thất phu, làm sao nói chuyện? Nói rồi ta cùng với cái này vu chữ không có bất cứ quan hệ gì, chớ phải cùng ta làm thân thích, cho rằng như vậy ta tựu không giết ngươi?"

Vu Ảnh kinh hoảng nói: "Ngươi tới nơi đây, chẳng lẽ là vì..."

Doanh Chính nói: "Đương nhiên. Vu gia có này báu vật, vừa vặn làm năm đó thua thiệt ta bồi thường."

Vu Ảnh giận dữ, quát lên: "Đừng vội xằng bậy! Huyễn Thế Chi Nhãn không phải ngươi có thể mơ ước. Liền ngay cả các thời kỳ tông chủ đều thất bại. Hơn nữa Vu gia cho ngươi cốt nhục tinh thịt, tặng ngươi sinh mệnh, tại sao thua thiệt ngươi?"

Doanh Chính sầm mặt lại, cắn răng nói: "Tại sao thua thiệt? Ta sinh ra ngày, Vu gia liền muốn giết ta. Nếu không có cha mẹ ta lấy mệnh tướng chống đỡ, các ngươi sẽ bỏ qua cho ta? Ngày đó ta mặc dù không ghi việc, nhưng phát sinh tất cả, tất cả đều ánh vào ở ta khinh thường bên trong, này vô số năm qua, bất cứ thời khắc nào không ở trong đầu của ta về phóng. Nếu không có mẫu thân trước khi chết lời, để ta không muốn ghi hận Vu gia, toàn bộ Tuyền Tiêu Giáng Khuyết đã sớm bị ta diệt trừ!"

Vu Ảnh sắc mặt trắng bệch, trong đầu nhớ lại năm đó tình cảnh đó, vu hải vợ chồng bị toàn tộc người bức bách đến Minh Thần Nhai hạ, lấy cái chết muốn nhờ, song song tự sát ở tộc trưởng trước mặt, lúc này mới đổi cái kia khinh thường hài đồng một mạng, lấy lay động cái giỏ, đem đứa bé kia thả vào trong nước phiêu đi.

Vu Ảnh đến nay còn nhớ, vu hải vợ chồng đem đứa bé kia lưu đày thời gian, trong mắt Huyết Lệ cùng không muốn, đó là làm cha làm mẹ thành khẩn chi tâm. Cái kia một đôi khinh thường hài đồng, trong trứng nước oa oa khóc lớn, bị dòng nước xiết nước trôi đi.

Lúc đó Vu Ảnh đã năm tuổi, mắt xanh có thành tựu nhỏ, ở một Can đại nhân phía sau, đem tình cảnh lúc ấy thấy rất rõ ràng.

Năm đó đứa trẻ kia, rốt cuộc phải đến báo thù sao?

Vu Ảnh một cái giật mình, từ năm đó trong hồi ức phục hồi tinh thần lại, khuôn mặt tái nhợt cùng kiên quyết, quát lên: “Khinh thường nguyên bản chính là điềm bất tường! Chuyện năm đó bất luận đúng sai làm sao, thân ta là Vu gia trưởng lão, thề sống chết bảo vệ Vu gia cấm địa, chắc chắn sẽ không để cho ngươi bước vào này bãi đá một bước!”

Doanh Chính cười gằn nói: “Vậy ngươi tựu đi chết đi!”

Bóng người loáng một cái, tựu tại chỗ biến mất.

Vu Ảnh kinh hãi, vội vàng điều động toàn thân năng lượng, to lớn mắt xanh ở phía sau trợn mở, bốn phía không gian trở nên cực kỳ vặn vẹo, đồng thời sở hữu hình bóng tất cả mắt xanh quan trắc hạ.

“Không biết tự lượng sức mình!”

Một đạo châm chọc tiếng sau lưng Vu Ảnh vang lên.

[tr

u y en cua tui ΘΘ vn] Cái kia vặn vẹo không gian, nháy mắt trở nên bằng phẳng đúng sai, chỉ có Vu Ảnh lập nơi, như là một cái hố đen, không ngừng chìm xuống dưới.

Vu Ảnh hoảng hốt, một trái tim rơi xuống đáy vực, nháy mắt biết mình không phải Doanh Chính đối thủ, đột nhiên hí lên hét lớn: “Người tới đây mau! Có kẻ địch xâm lấn!”

Nhưng những âm thanh này cuộn sóng, từng tia từng tia quấn quấn, càng không truyền ra cái hắc động này, toàn bộ theo thân thể của hắn cùng nhau chìm xuống.

Vu Ảnh đầy mặt tuyệt vọng, cầu khẩn nói: “Vu chính, bên trong cơ thể ngươi chung quy chảy xuôi Vu gia dòng máu, không muốn đánh cái kia Thận chủ ý. Vu gia mắt xanh, toàn bộ là đến từ này Thận, nếu là bị ngươi làm chết, Vu gia tựu xong đời.”

Doanh Chính một đôi khinh thường lạnh lùng nhìn hắn, không có một chút nào đồng tình, châm chọc nói: “Vu gia, đã sớm nên xong!” Một bước lên trước, đem Vu Ảnh đầu lâu nhổ xuống, như rác rưởi giống như ném xuống.

Toàn bộ ảo thuật không gian tiêu tan.

Chỉ còn hạ một bộ không đầu thi, ngã vào trong bãi đá.

Doanh Chính đi vào bãi đá, cảnh tượng trước mắt không ngừng trở nên rộng rãi, bãi đá dần dần trở nên ít ỏi, cho tới cuối cùng ở giữa để trống mảng lớn đất trống đến, mặt đất tuyên khắc đầy đại trận cùng phù văn, tại một cái màu xanh trên tảng đá lớn, hai vị thiếu nữ hai tay bấm quyết, đang nhập định tu luyện.

PS: Các bạn đủ điều kiện chấm điểm thì chấm 100 điểm giúp mình nhé! Chân thành cảm ơn mọi người rất nhiều!

Ủng hộ cvt

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1833: Hoàn Mỹ Cấp Mắt Xanh, Câu Thông Thận Thú

“Là ai?!”

Vu Khinh Nguyệt kinh sợ, từ vậy tu luyện bên trong phục hồi tinh thần lại, đột nhiên bạo mở hai mắt.

Ở một bên Vu Lâm, tương tự mở mắt ra.

Hai người mắt xanh hầu như nhất trí hoàn mỹ, thông suốt như ngọc, lóe lên linh tính hào quang.

Trên thực tế, Vu Lâm mới thật sự là trời sinh hoàn mỹ cấp mắt xanh.

Vu Khinh Nguyệt bất quá là tu luyện Phong Nguyệt Chi Thư, cùng với các loại cơ duyên, làm cho mắt xanh từ từ hướng tới hoàn mỹ, nhưng so sánh lẫn nhau Vu Lâm, vẫn là chênh lệch một đường.

“Yêu, hai cái hoàn mỹ cấp mắt xanh. Chà chà, Vu gia cao thủ quả nhiên chết gần hết rồi sao? Trực tiếp để cho các ngươi hai cái đi vào cảm ngộ Thận Huyễn Thế Chi Nhãn, sẽ không sợ chết có ở bên trong không?”

Doanh Chính cười nhạo một tiếng, trên mặt chật ních sát khí cùng dữ tợn.

Đối với mắt xanh, hắn có một loại sâu tận xương tủy căm hận, phàm là nắm giữ mắt xanh người đều đáng chết, huống chi là hoàn mỹ cấp mắt xanh.

Vu Khinh Nguyệt cả kinh nói: “Doanh Chính! Vu Ảnh đại nhân đây? Lẽ nào…”

Doanh Chính nói: “Lão thất phu kia, đương nhiên là chết rồi rồi. Không cần lo lắng, ta đây sẽ đưa các ngươi xuống thấy hắn. Còn có Vu gia các thời kỳ tổ tiên, cùng với Vu Hiền đám người, người một nhà nên chỉnh chỉnh tề tề cùng nhau, các ngươi đi xuống thời điểm, đừng quên nói cho bọn họ biết, là năm đó chính là cái kia khinh thường hài đồng, đưa các ngươi đi xuống!”

Vu Khinh Nguyệt hoàn toàn biến sắc, đột nhiên đẩy một cái Vu Lâm, kêu lên: “Nhanh đi thông báo Thanh Huyền cùng Thi Diễn đại nhân!”

Mình thì là bóng người lóe lên, liền hướng Doanh Chính phóng đi.

Vu Ảnh đều không ngăn được Doanh Chính, chính mình càng không thể là Doanh Chính đối thủ. Hiện tại chỉ có thể hết khả năng thay Vu Lâm tranh thủ một ít thời gian, hi vọng Vu Lâm có thể chạy trốn.

Mà bây giờ Tuyền Tiêu Giáng Khuyết, thậm chí toàn bộ Chính Tinh Minh, có thể chống lại Doanh Chính, cũng chỉ có Dương Thanh Huyền cùng Thi Diễn.

Doanh Chính khinh thường bên trong, xẹt qua châm biếm.

Vu Khinh Nguyệt cùng Vu Lâm đều là cả người chấn động, tựu lâm vào to lớn hắc ám, như là rơi vào vô cùng vô tận vũ trụ, thân thể không ngừng chìm xuống, không có bất kỳ ánh sáng, hai người mắt xanh, giống như là này trong đen kịt duy nhất nguồn sáng.

“Chị họ!”

Vu Lâm quát to một tiếng.

Hai người liều mạng dựa vào đi qua, tay nắm tay, nhưng vẫn còn đang không ngừng chìm xuống.

Vu Lâm vội la lên: “Chị họ, làm sao đây? Còn muốn chìm xuống bao lâu?”

Vu Khinh Nguyệt trầm giọng nói: “Nơi này là khinh thường ảo thuật không gian, sợ là vĩnh viễn không có điểm cuối, chúng ta muốn vẫn chìm xuống. Trừ phi có người ở đây khắc đem Doanh Chính đồng thuật cắt ngang.”

Vu Lâm một đôi hoàn mỹ mắt xanh bên trong, tràn đầy hoảng sợ cùng sợ sệt.

Vu Khinh Nguyệt thở dài, nàng tự nhiên biết Doanh Chính này tới mục đích, Vu gia ở đỉnh điểm trong trận chiến ấy, tử thương to lớn, Vu Hiền, Vu Sơn, Vu Quân đám người trưởng lão toàn bộ ngã xuống, liền ngay cả hộ sơn Thanh Lão Thú, đều đang cùng Linh Tu Tiên Quy trong trận chiến ấy, đồng quy vu tận.

Doanh Chính chính là nhìn thời khắc này Vu gia suy nhược, lúc này mới dám lên môn đến đánh Thận cùng Huyễn Thế Chi Nhãn chủ ý.

Vu Khinh Nguyệt mắt xanh đột nhiên sáng ngời, nói: “Vu Lâm, chúng ta đồng thời dùng thần niệm câu thông Thận. Nếu như có thể mượn Thận sức mạnh, chúng ta là có thể từ này vĩnh viễn trong khi rơi đi ra ngoài. Có lẽ còn có thể chống lại Doanh Chính.”

Vu Lâm cũng là huệ chất lan tâm em gái, lúc này trấn định lại.

Hai người đối mặt với mặt, không ngừng bấm quyết thi thuật.

...

Ở Vu gia cấm địa trung ương.

Doanh Chính đưa đi hai tỷ muội sau, liền sắc mặt ngưng trọng đánh giá trên đất trận pháp.

đọc truyện tại //truyencuatui.net/

Nhẹ nhàng ở trận bên trong cất bước, cảm thụ được này đại địa bên trong năng lượng khí tức.

Doanh Chính trong mắt bắn ra phấn khởi ánh sáng lộng lẫy, kích động tự nói: “Ở đây chính là Thận vắng lặng vị trí, mắt xanh khởi nguồn nơi sao?”

Đột nhiên, một luồng cực mạnh đồng thời yêu dị khí tức truyền đến, trên mặt đất trận pháp phù văn, như là bị kích đang sống.

Bốn phía không gian kịch liệt rung động, vô số bãi đá từng toà từng toà nổ tung mở.

Doanh Chính chỉ cảm thấy khinh thường bên trong đột nhiên một hạ đâm nhói, ngạc nhiên chi hạ, đột nhiên bay người lên, ly khai đại trận kia.

Trận thượng không gian lóe lên, Vu Khinh Nguyệt cùng Vu Lâm hai tỷ muội cũng trọng trọng rớt xuống, ngã xuống đất.

Vu Khinh Nguyệt rơi xuống đất nháy mắt, tựu vồ mạnh Vu Lâm tay, quát lên: “Đi mau!”

Hai người hóa thành độn quang, tựu phải rời đi.

Doanh Chính sắc mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Chuyện cười! Hai cái giun dế, bất quá nhiều giết các ngươi một lần mà thôi. Bất quá thật lệnh ta giật mình a, các ngươi lại thật sự trao đổi Thận. Vậy thì càng lưu các ngươi khủng khiếp.”

Doanh Chính bóng người loáng một cái, tựu xuất hiện ở hai nữ trước mặt, đem cái kia độn quang hết hạn.

Vu Khinh Nguyệt hoảng hốt, vội vàng đẩy ra Vu Lâm, quát lên: “Đi mau!”

Chính mình điều động sức mạnh toàn thân, bên trong cặp mắt tuôn ra to lớn thanh quang, hai tay bấm quyết chi hạ, Nguyệt Ảnh hiện ra quanh thân, “Ta với ngươi liều mạng!”

Doanh Chính cười nhạo một tiếng, “Ha ha, Giới Vương cũng chưa tới đồ vật, theo ta liều? Lấy cái gì liều a? Ngu xuẩn vật!”

Năm ngón tay trực tiếp quào về phía trước.

Vu Khinh Nguyệt sắc mặt tái nhợt, nhưng cũng mang theo chưa từng có từ trước đến nay kiên nghị vẻ mặt. Chỉ cần có thể ngăn cản Doanh Chính mấy hơi thở, Vu Lâm liền có hi vọng chạy trốn.

“Thiên địa thuỷ triều!”

Vu Khinh Nguyệt nghiêm ngặt quát một tiếng, phong nguyệt lực lượng dâng trào mà đi.

Vương xuống ánh sáng xanh, cương phong quá cảnh.

Toàn bộ thiên địa phảng phất cũng vì đó hô ứng, bị chi dẫn dắt.

Vu Khinh Nguyệt toàn thân năng lượng nhất thời bị lấy sạch, hóa thành to lớn hải triều.

Vu Lâm gấp muốn khóc, nhưng nàng biết, nếu là mình lại không đi, chị họ liền muốn hy sinh một cách vô ích, lúc này chợt cắn răng một cái, liền hướng bầu trời bỏ chạy.

Nhưng là mới vừa đi một bước, cái kia linh lung nhỏ hơn thân thể tựu run lên, ngừng lại.

Doanh Chính năm ngón tay ở không trung nắm chặt.

Cái kia lạnh lùng hàn quang, liền đem ánh trăng bóp nát, toàn bộ phong nguyệt tràng năng nháy mắt vặn vẹo, không được tan vỡ.

Hai người cảnh giới cách biệt quá to lớn.

Mặc dù Vu Khinh Nguyệt lại làm sao liều mạng, vẫn như cũ không ngăn được Doanh Chính tiện tay một đòn.

Vu Khinh Nguyệt lòng sinh tuyệt vọng, nhìn cái kia phá không mà đến vệt trắng, bên trong lòng trầm xuống, vào giờ phút này, trong đầu càng xẹt qua Dương Thanh Huyền khuôn mặt, không từ khẽ cười khổ, lòng tràn đầy quyến luyến.

Đột nhiên, thiên địa yên tĩnh lại.

Cái kia phá toái ánh trăng, như là một lần nữa bị đốt giống như vậy, trở nên cường thịnh cực kỳ.

Trăng sáng hạ, tuyệt cường phong nguyệt tư thế đột nhiên giáng lâm, trong thiên địa hiện ra kịch liệt sóng năng lượng, đem Doanh Chính bạch quang toàn bộ nuốt hết.

Vạn vật thuỷ triều, đáng sợ lực hút như biển gầm giống như, xé rách vặn vẹo không gian, hướng về Doanh Chính bao phủ mà đi.

Vu Khinh Nguyệt mừng như điên, kêu lên: “Thanh Huyền!”

Ở đằng kia ánh trăng thuỷ triều bên trong, lờ mờ có đạo thon dài bóng người, lâm không mà hàng.

Vu Lâm cũng là mừng đến phát khóc, không nhịn được che mặt mà khóc.

“Cái gì? Không thể!”

Doanh Chính bỗng nhiên hoảng hốt, vội vàng thu tay về đến, ở trước người bấm quyết, đột nhiên đập tới. Đồng thời khinh thường đột nhiên trợn mở, một luồng lăng liệt âm u bạch quang, lần thứ hai hiển lộ tài năng, quét ngang trước mắt tất cả.

Năm sao đỉnh cao Giới Vương một đòn toàn lực, toàn bộ hội tụ ở đây một chiêu chi hạ!

“Ầm ầm!”

Nhưng vệt trắng cường thịnh nháy mắt, đã bị cái kia phong nguyệt thuỷ triều ngăn trở, khó tiến thêm nữa mảy may.

Mà một tấm quen thuộc đồng thời đã lâu khuôn mặt, xuất hiện ở Doanh Chính trước mắt, để Doanh Chính sắc mặt khó coi dị thường.

Dương Thanh Huyền trong mắt không có bất kỳ tình cảm, nhưng lăng liệt sát khí nhưng xuyên thấu qua thanh âm lạnh như băng kia truyền ra ngoài, “Khinh Nguyệt, đồng loạt ra tay!”

PS: Các bạn đủ điều kiện chấm điểm thì chấm 100 điểm giúp mình nhé! Chân thành cảm ơn mọi người rất nhiều!

Ủng hộ cvt

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1834: Đồng Thuật Chống Lại, Ngày Xưa Thiếu Niên

“Ừm!”

Vu Khinh Nguyệt đáp một tiếng, đem sức mạnh toàn thân điều động.

Không trung ánh trăng đại phóng, sức mạnh của hai người hoàn mỹ dung hợp lại cùng nhau, nháy mắt vượt trên Doanh Chính vệt trắng.

Vạn vật thuỷ triều.

Ánh trăng tăng vọt, hầu như bao phủ toàn bộ Minh Thần Nhai.

“Ầm ầm ầm!”

Mảng lớn bãi đá hóa thành bụi bay, trên mặt đất trận pháp sáng lên màu xanh lục u quang, lại đem ánh trăng ngăn trở.

“Không thể!”

Doanh Chính hoàn toàn biến sắc, như đá trắng giống như mắt bên trong, che kín tảng lớn tơ máu.

Xung quanh phạm vi trăm dặm, đều ở thuỷ triều lực lượng hạ phát sinh vặn vẹo.

“Không có gì là không thể!”

Ánh trăng bên trong, cái kia đạo thon dài bóng người lăng không mà đến, chân hạ đạp lên thanh sóng, toàn bộ sáng trong Hạo

Nguyệt, đều tựa như hóa thành hắn một vệt đạo ảnh.

Vu Khinh Nguyệt cùng Vu Lâm đều nhìn sững sờ.

Vu Khinh Nguyệt mừng rỡ không thôi, tự đỉnh điểm cuộc chiến, tâm tình của chính mình tựu mười phần sa sút, phụ thân ngã xuống, trượng phu bế quan, một người phải xử lý mảng lớn công việc, duy trì lảo đà lảo đảo Vu gia.

Giờ khắc này vừa thấy chồng mình xuất quan, tư thế hiên ngang, lúc này mới tinh thần chấn động.

Vu Lâm càng là tâm hồn thiếu nữ nhảy lên, thanh tú trên khuôn mặt, không rõ dâng lên đỏ ửng.

“Ngươi bất quá là bốn sao Giới Vương! Hơn nữa chỉ là sơ giai mà thôi, làm sao có khả năng thắng ta!”

Doanh Chính rít gào một tiếng, hai tay ở trước người không ngừng bức tranh vòng.

Toàn bộ vặn vẹo không gian, nhanh chóng dung nhập vào song chưởng bên trong, không ngừng áp súc.

“Ngươi tai điếc sao? Vừa từng nói với ngươi, cõi đời này không có gì là không thể. Nếu như có, cái kia cũng nhất định là nội tâm của ngươi trở ngại chính mình. Tựu như lúc này trước mắt tất cả những thứ này, chỉ là nội tâm của ngươi không muốn tin tưởng thôi. Cái kia ta liền làm một lần người lương thiện, ở ngươi chết trước ban tặng ngươi một điểm trí tuệ, đem ngươi triệt để thức tỉnh.”

Ánh trăng bên trong, Dương Thanh Huyền thân hóa hỏa diễm, từ trong thân thể, trực tiếp đi ra Hỏa Chi Cốt Tượng, hai tay nhanh chóng bấm quyết.

Doanh Chính hai mắt bạch quang lóe lên, quát lên: “Hỗn loạn!”

Toàn bộ bốn phía không gian trở nên kỳ dị lên, sau đó đột nhiên diệt hết sở hữu hào quang, một chút rơi vào vô biên hắc ám.

Dương Thanh Huyền khẽ cau mày một cái, trong hai con ngươi một chút tuôn ra Hỏa Nhãn Kim Tình.

Sau đó một tay chỉ tay, Hỏa Chi Cốt Tượng trên không ngừng có diễm quyết bay lên.

Đột phá tới bốn sao Giới Vương sau, này Hỏa Chi Cốt Tượng lại có tiến một bước tiến hóa, huyễn lệ hỏa văn ở trong xương tủy lưu chuyển, thiêu đốt hỏa diễm phảng phất nó khôi giáp, sinh lần đầu song giác, dường như dục hỏa thần.

Trong khoảnh khắc, Đế Diễm Quyết liền ngưng tụ thành, hướng về nơi nào đó hư không vỗ tới.

“Ầm ầm ầm!”

Toàn bộ đen kịt không gian, một chút phá nát đi ra cái hang lớn.

Doanh Chính từ lâu thủ thế chờ đợi, trốn ở cái kia trong bóng tối, như là đột nhiên bị người hất đi miếng vải đen, kinh nộ cùng mang theo một chút sợ hãi, “Không thể! Nơi này là khinh thường đồng thuật không gian, ngươi làm sao có khả năng phát hiện được ta chỗ ẩn thân?!”

Dương Thanh Huyền chán ghét nói ra: “Lẽ nào muốn ta nói cho ngươi biết lần thứ ba, không có gì là không thể sao? Bản tọa có Hỏa Nhãn Kim Tình, có thể nhìn thấu thế gian tất cả vạn pháp vạn tượng. Doanh Chính a, ngươi thực sự là cái mười phần trí chướng, chẳng trách dám đến Tuyền Tiêu Giáng Khuyết càn rỡ, không có ngươi thông minh này vẫn đúng là không làm được chuyện như vậy, đi chết đi!”

“Đế Diễm Quyết!”

Hỏa Chi Cốt Tượng đột nhiên song chưởng đánh ra, hỏa chi phù văn ở trong bóng tối một chút phóng đại, vô số linh khí nháy mắt bị thiêu đốt hết sạch, diệt thế sức mạnh từ mặt trên tản mát ra, trấn áp tất cả!

Khinh thường không gian, nháy mắt toàn bộ đổ nát.

Doanh Chính kinh nộ không ngớt, vội vàng đem súc thế đợi phát sức mạnh vỗ ra, đón nhận cái kia ngọn lửa cuồng bạo dấu ấn.

“Ầm ầm!”

Sức mạnh hủy thiên diệt địa nháy mắt bạo phát, Doanh Chính bất quá ủng hộ chốc lát, ngọn lửa kia tựu đánh tan tầng tầng năng lượng, từ bốn phương tám hướng cắn nuốt.

Doanh Chính trong lòng hoảng hốt, đột nhiên đem toàn bộ lực lượng rót vào song chưởng bên trong, gắt gao chống đỡ lấy.

Nội tâm một mảnh hoảng sợ cùng ngạc nhiên.

Đối phương dĩ nhiên thật sự lấy bốn sao sơ giai lực lượng, áp chế chính mình vị này năm sao đỉnh cao Giới Vương.

Đây là một loại cảm giác gì?

Căn bản không thể tin tưởng.

Doanh Chính bằng vào Vu gia huyết mạch, còn có thể sử dụng tới khinh thường loại này thần thông, coi như gặp gỡ sáu sao Giới Vương, đều có lực đánh một trận, làm sao sẽ so với mình thấp một sao người áp chế?

Xuyên thấu qua cái kia đung đưa hỏa diễm, Dương Thanh Huyền lạnh như băng khuôn mặt ở trong lửa lấp loé.

Doanh Chính đột nhiên có một loại hoảng hốt, trước mắt này đạo dung nhan, cùng năm đó cái kia Huyền Dạ đại lục, bắc năm nước Tiểu Hoa Quả Sơn bên trong, vị kia Nguyên Võ cảnh thiếu niên trọng điệp ở cùng nhau.

Năm đó thiếu niên kia Nguyên Võ cảnh, chính mình bốn sao Giới Vương.

Giờ khắc này thiếu niên kia bốn sao Giới Vương, mình mới vừa rồi năm sao.

Năm đó chính mình tùy tiện động hạ ngón út đầu, thiếu niên kia tựu được biến thành tro bụi.

Giờ khắc này thiếu niên kia lấy bốn sao sơ giai Giới Vương lực lượng, dễ như trở bàn tay trấn áp chính mình năm sao đỉnh cao.

Doanh Chính rốt cục nhận rõ đến rồi thực tế trước mắt, khuôn mặt sợ sợ cùng không cam lòng, rốt cuộc hiểu rõ trước mắt vị nam tử này đáng sợ.

“Khặc khặc khặc khặc. Doanh Chính, năm sao đỉnh cao đánh không lại bốn sao sơ giai, ngươi là như thế nào tiến vào đạo ảnh nhỉ? Thiên Giả đại nhân làm sao sẽ coi trọng ngươi phế vật này?”

Trên hư không truyền đến một đạo quái dị trào phúng.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, khóe mắt dư quang thoáng nhìn hỏa diễm ở ngoài, nhiều hơn một đạo sợi vàng vân văn áo bào đen bóng người.

Doanh Chính quát lên: “Túc Ly Thương, còn không nhanh ra tay giết Dương Thanh Huyền! Bằng không cái kia Thận thân thể, ngươi cũng đừng muốn lấy được!”

Dương Thanh Huyền trầm giọng một uống, Hỏa Chi Cốt Tượng trên sức mạnh lần thứ hai bạo phát, tăng lên tới cực điểm, điên cuồng hướng về Doanh Chính ép đi.

Nếu như Túc Ly Thương xuất thủ, chính mình tựu phải đồng thời đối mặt hai vị đạo ảnh, căn bản không có phần thắng.

Vì lẽ đó lập tức đường ra duy nhất, chính là cấp tốc đánh giết Doanh Chính.

Cũng may Dương Thanh Huyền biết, đạo ảnh quan hệ giữa, đều là mười phần lãnh đạm. Có lợi ích thì lại liên hợp lại cùng nhau, vô lợi ích, đều là thấy chết mà không cứu cái kia loại. Thậm chí vì lợi ích trở mặt thành thù chém giết cũng không phải số ít.

Túc Ly Thương khẽ cười nói: “Yên tâm đi. Nếu ta với ngươi cùng đi, dĩ nhiên là sẽ xuất thủ. Chỉ có điều ngươi năng lực kém, thật sự là để ta mở rộng tầm mắt, thậm chí đều là đạo ảnh ta đây, trên mặt rất khó chịu a.”

Doanh Chính nghe vậy, tức giận lửa giận công tâm, thêm vào Dương Thanh Huyền liều mạng tạo áp lực, rốt cục không nhịn được phun ra một ngụm máu đến, bị Đế Diễm Quyết đánh nát toàn thân phòng ngự.

“Ầm ầm!”

Doanh Chính toàn bộ người bị ngọn lửa nuốt chửng, không ngừng kêu thảm thiết.

Đúng lúc này, Túc Ly Thương trong hai con ngươi tinh mang lóe lên, tựu bước vào ngọn lửa kia trong gió lốc, một luồng to lớn không minh sức mạnh, từ toàn thân bộc phát ra, xé ra cái kia cuồn cuộn ngất trời hỏa diễm, hướng về Dương Thanh Huyền cuốn tới.

Đạo ảnh người tuy rằng ngông cuồng, nhưng không có một cái là người ngu.

Túc Ly Thương tuy là Thất Tinh Giới Vương, giở tay giở chân trong đó liền có thể trấn áp Dương Thanh Huyền, nhưng vẫn như cũ lựa chọn này thời cơ tốt nhất.

Chính là Doanh Chính bị trọng thương, Dương Thanh Huyền trong cơ thể năng lượng hạ xuống cực điểm thời gian.

Huống chi, Dương Thanh Huyền trên người còn có lệnh hắn kiêng kỵ đồ vật.

Đỉnh điểm cuộc chiến bên trong, Thiên Hà trấn ngọn nguồn Thần trân xuất thế, từ lâu khiếp sợ toàn bộ thiên hạ.

Cũng không ai biết Dương Thanh Huyền đối với này Thần trân thiết khống chế tình hình làm sao, nếu là có thể tùy ý thi triển, cái kia trước đến tìm cớ chẳng lẽ không phải chịu chết?

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1835: Sát Sinh Hải, Thận Thú Xuất Thế

Ở một bên ngắm nhìn Dương Thanh Huyền đánh với Doanh Chính một trận sau, Túc Ly Thương nội tâm mới hơi có chút phổ.

Chí ít có thể khẳng định, Dương Thanh Huyền nhất định không cách nào tùy ý vận dụng Thần trân sắt, bằng không đã sớm ra tay, trực tiếp đem Doanh Chính đánh chết, không cần trong này hợp lực số lượng.

Sáng tỏ điểm này sau, liền trấn định lại, trực tiếp bước vào hỏa diễm, hướng về Dương Thanh Huyền gây sát thủ.

"Đến đúng lúc!"

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, quát lên: "Hôm nay giết một vị năm sao Giới Vương, không ngại lại giết một vị thất tinh!"

"Oành!"

Dương Thanh Huyền vừa mới dứt lời, thân thể đã bị Túc Ly Thương một đòn đánh nát tan, nổ thành hỏa diễm vạn đóa, tung bay ra.

Nhưng này vạn đóa hỏa diễm, quanh quẩn trên không trung bên dưới, liền hóa thành một đạo rồng lửa.

Long bên trong có kim quang lấp loé, chính là Chiến Kích Thiên Khư.

Dương Thanh Huyền lấy thân hóa long, cuốn lấy Thiên Khư lao xuống mà hạ.

Đồng thời Hỏa Chi Cốt Tượng lần thứ hai xuất hiện, một đạo Đế Diễm Quyết sau đó đánh tới.

Hai nguồn sức mạnh trên bản chất thuộc tính tương đồng, hoàn mỹ dung hợp lại cùng nhau, hầu như giống như là hai vị bốn sao Giới Vương dắt tay nhau ra tay.

Túc Ly Thương sắc mặt trầm xuống, trên người dâng lên vô biên thi khí, ngưng tụ thành to lớn bàn tay màu xám.

Lạnh lẽo khí tức đem tứ phương không gian kể cả hỏa diễm cùng nhau ngưng kết lên tử ý, phảng phất Địa ngục giáng lâm.

Túc Ly Thương nhẹ quát khẽ, “Sát Sinh Hải!”

Mang theo hủy diệt hết thảy khí tức, bàn tay kia mạnh mẽ quay về rồng lửa xông tới mà đi.

“Oanh!”

Rồng lửa một chút đình trệ ở.

Liền ngay cả Đế Diễm Quyết, cũng bị cản trở lại.

Sau đó năng lượng khổng lồ, hóa thành phân biệt rõ ràng thế giới, không ngừng xé nứt thiên địa.

Dương Thanh Huyền biến thành chi rồng lửa, không ngừng đổ nát, dần dần ngưng tụ ra chân thân của mình, sắc mặt tái nhợt, tay cầm chiến kích, lần thứ hai một chiêu Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu chém tới.

Nhưng Túc Ly Thương thực lực quá mạnh, mặc dù là một đòn toàn lực, vẫn như cũ chống lại không được Thất Tinh Giới Vương sức mạnh.

Chiến kích lực lượng đá chìm biển rộng.

Biển lửa ở không ngừng bị áp chế thu nhỏ lại.

Dương Thanh Huyền khóe miệng dật ra máu, liều mạng chống đỡ.

Hai người đối kháng, nháy mắt sản sinh to lớn sức đẩy, đem bầu trời đại địa xé nát

Đúng lúc này, đột nhiên một cỗ khí tức cường đại phá không mà đến, cổ xưa mà hoang vu, lệnh mỗi người đều cảm nhận được.

Sau đó, hỏa diễm cùng cái kia thi khí, đột nhiên phát sinh vặn vẹo.

Hai cái phân biệt rõ ràng thế giới, xoay chuyển bên dưới, dĩ nhiên nháy mắt tựu biến mất không còn tăm hơi.

Liên quan lượng lớn bị phá hư đồ vật, cùng nhau đột nhiên biến mất rồi.

Toàn bộ Minh Thần Nhai hạ, hóa thành một mảnh kỳ quái khu vực chân không.

Sau đó, chính là một luồng sương mù giống như màu xám khí thể, trên bầu trời không ngừng khuếch tán, bao phủ cả vùng.

Trong sương phảng phất truyền đến cổ xưa tiếng gào.

Kèm theo thanh quang lúc ẩn lúc hiện.

Dương Thanh Huyền cùng Túc Ly Thương không khỏi kinh hãi, đột nhiên từng người kinh sợ thối lui.

Sau đó liền nghe Vu Khinh Nguyệt cùng Doanh Chính tiếng kêu sợ hãi, “Thận!”

Dương Thanh Huyền cúi đầu vừa nhìn, phát hiện nguyên bản bị trận pháp phong ấn mặt đất, tại chính mình cùng Túc Ly

Thương một đòn hạ, đã triệt để phá nát.

Dưới nền đất một mảnh trống rỗng cảm giác, cái gì đều không.

Mấy người chiến đấu, từ lâu đã kinh động toàn bộ Tuyền Tiêu Giáng Khuyết.

Tảng lớn cường giả từ bốn phương tám hướng mà đến, xoay quanh ở đằng kia sương mù bên trên, có chút thì lại tiến vào bên trong.

Thi Diễn cả kinh nói: “Thanh Huyền, ngươi xuất quan?”

Sau đó liền nhìn thấy Túc Ly Thương cùng Doanh Chính, hoàn toàn biến sắc, đồng thời lấy hắn tám sao Giới Vương cảm ngộ, lập tức đã nhận ra này sương mù cực kỳ không bình thường, hỏi: “Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Thi Diễn đại nhân cẩn thận, ta cũng không rõ ràng.”

Lúc này Vu Khinh Nguyệt vội la lên: “Là Thận, là thần thú Thận!” Trong thanh âm hầu như mang theo tiếng khóc nức nở, nói: “Vậy phải làm sao bây giờ? Phong ấn tại Vu gia cấm địa mấy vạn năm thần thú Thận bị thả ra.”

Thi Diễn tựa hồ nghĩ tới điều gì, cả kinh nói: “Chẳng lẽ là...”

Vu Khinh Nguyệt lo lắng nói: “Chính là mắt xanh ngọn nguồn, nắm giữ mạnh nhất Huyễn Thế Chi Nhãn thần thú Thận. Này con Thận là bị thương nặng, một mực Vu gia cấm địa ngủ say. Vu gia tổ tiên đem phong ấn tại phía dưới, để cho rơi vào an nghỉ. Một cái là vì bảo vệ Thận, khiến cho ở an nghỉ bên trong khôi phục sức mạnh. Thứ hai là vì mắt xanh, Vu gia mỗi một đời bên trong, tổng có chút ngày mới có thể cùng Thận tiến hành câu thông, thu được Huyễn Thế Chi Nhãn gia trì, làm mắt xanh có lớn lao uy năng, thậm chí là biến dị.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Này Thận... Lẽ nào chính là những sương mù này?”

Vu Khinh Nguyệt nói: “Thận thú bản vô hình thân thể, xác thực chính là sương mù ngưng, những sương trắng này chính là thân thể của nó.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Ngươi có thể câu thông nó sao?”

Vu Khinh Nguyệt nói: “Vừa nãy ta cùng Vu Lâm thi thuật, đơn giản trao đổi một chút, nhưng mười phần bạc nhược.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi lại thử.” Đồng thời lại nói: “Thi Diễn đại nhân, ngươi mang theo đại gia ly khai. Nơi này chiến đấu mười phần nguy hiểm. Tuyền Tiêu Giáng Khuyết cùng Chính Tinh Minh, đều lại cũng không chịu nổi tổn thất.”

Thi Diễn trong lòng rùng mình, thở dài, ánh mắt nhìn phía Túc Ly Thương cùng Doanh Chính, nói: “Chính ngươi cẩn thận.” Liền trực tiếp bay khỏi sương mù, chào hỏi bốn phương tám hướng võ tu, theo đường cũ rút lui về.

Tảng lớn võ tu đều theo Thi Diễn bay lên Minh Thần Nhai, đầy mặt lo lắng ở bầu trời quan chiến.

Tử Dạ nhưng là khẽ quát một tiếng, bay xuống đến Dương Thanh Huyền bên cạnh người.

Tự đỉnh điểm cuộc chiến sau, Nhân tộc tàn sống sót cao cấp Giới Vương, cũng chỉ còn lại hạ Huyền Thiên Cơ, Thi Diễn, Ninh Hồng Nho, Ứng Thiên Thư cùng Đao Hạo Quân.

Mà Ninh Hồng Nho, Ứng Thiên Thư cùng Đao Hạo Quân đều lần lượt rời đi.

Những thứ khác thập cường hai mươi bốn gia võ tu, cũng đều tự trở lại, hoặc là tiến nhập bế tử quan.

Bây giờ Tuyền Tiêu Giáng Khuyết trên, cao cấp Giới Vương chỉ có chính mình một người, nhưng người bị thương nặng, căn bản không cách nào cùng cùng cấp tái chiến.

Doanh Chính cũng chính bởi vì vậy, mới dám đến Tuyền Tiêu Giáng Khuyết đoạt Thận.

Đồng thời vì lấy phòng ngừa vạn nhất, đem Thận tin tức tiết lộ cho Túc Ly Thương, hai người lúc này ăn nhịp với nhau, dắt tay nhau mà tới.

Tử Dạ ở đỉnh điểm cuộc chiến sau, cũng đã thăng cấp đến sáu sao Giới Vương.

Đồng thời thể chất của nàng kỳ lạ, cùng Tử Diều Hâu cảm ứng lẫn nhau, đồng thời mượn dùng Tử Diều Hâu Sinh Tử Phá Tướng lực lượng, từ lâu khôi phục thương thế.

Giờ khắc này chính là một sự giúp đỡ lớn.

Túc Ly Thương hai mắt phóng ánh sáng, nhìn chằm chằm bốn phía sương mù, chà chà thở dài nói: “Tốt một bộ vô hình thân thể, ta nhất định muốn chế thành tiêu bản!”

Doanh Chính nói: “Cái kia Huyễn Thế Chi Nhãn về ta, còn dư lại ngươi lấy đi!”

Túc Ly Thương liếc mắt nhìn Vu Khinh Nguyệt cùng Vu Lâm, hỏi: “Ngươi có thể câu thông này Thận sao?”

Doanh Chính cau mày nói: “Chưa từng thử. Nếu như mắt xanh có thể, ta khinh thường cũng cũng có thể.”

Nói, liền một tay bấm quyết, khinh thường một chút toả hào quang rực rỡ.

Dù sao khinh thường cũng là biến dị mắt xanh.

Ba đôi linh mục ở trong sương mù không ngừng toả hào quang rực rỡ, tìm kiếm Thận cảm ứng.

Dương Thanh Huyền, Tử Dạ cùng Túc Ly Thương, nhưng là cảnh giác quan sát đến bốn phía biến hóa, để tránh khỏi phát sinh biến cố gì.

Đột nhiên, mấy người đều là cả người chấn động, tựa hồ cảm ứng được cái gì.

Chỉ thấy sương mù trong hư không, một đôi to lớn con mắt màu xanh chậm rãi trợn mở, phảng phất ẩn chứa toàn bộ thế giới giống như, theo thanh mang chớp hiện, vạn dặm thời không đều bị vặn vẹo thành ống kính vạn hoa giống như thế giới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1836: Thật Giả Khó Phân Rõ, Không Có Cuối Chiến Đấu

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, chỉ là bị ánh mắt kia liếc mắt nhìn, thì dường như tâm thần bị thu hút bên trong.

Doanh Chính đột nhiên hét lớn: “Không được!”

Mọi người đều là tâm thần rùng mình, tựu ngắn ngủi mất đi ý thức.

Sau một khắc, ý thức khôi phục nháy mắt, tựu phát hiện đã thay đổi thiên địa, tất cả đều đưa thân vào một mảnh trắng xóa cánh đồng tuyết trên.

“Ảo thuật?!”

Tất cả mọi người là kinh sợ.

Dương Thanh Huyền vội vàng triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về bốn mặt nhìn tới.

Nhưng phát giờ thật là một mảnh Bạch Tuyết, cũng không phải là ảo thuật.

Cũng hoặc có lẽ là, hắn Hỏa Nhãn Kim Tình không nhìn thấu trước mắt ảo thuật.

Làm sao có khả năng?

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, Hỏa Nhãn Kim Tình mạnh bao nhiêu hắn cũng rõ ràng là gì, huống hồ chính mình giờ khắc này bốn sao Giới Vương, đối với Hỏa Nhãn Kim Tình vận dụng đã là như hỏa thuần tình, tuy rằng khẳng định so với bất quá Không Đế, nhưng ở hiện nay thiên hạ, có thể mê hoặc hắn ảo thuật, cơ hồ là không có.

Đột nhiên, Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, dù chưa có thể nhìn thấu ảo thuật này, nhưng lại nhạy cảm bắt được không gian dị động, mọi người ở đây phía trước, có một cỗ lực lượng kì dị gợn sóng.

Như là bỗng dưng sinh ra, lập tức như độn quang giống như rơi xuống đất, một chút đều hóa ra mấy bóng người.

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người là giật nảy cả mình.

Cái kia mấy bóng người, ở mờ mịt bên trong, chầm chậm lộ ra hình dáng, cười gằn hướng về bọn họ đi tới, chính là Dương Thanh Huyền, Vu Khinh Nguyệt, Vu Lâm, Túc Ly Thương cùng Doanh Chính.

Dương Thanh Huyền vội vàng vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh từ hai tóc mai chảy hạ, chỉ cảm thấy yết hầu một trận khô cạn, chật vật nuốt xuống hạ.

Trước mắt này biến ảo ra tới năm người, bao quát chính hắn, ở Hỏa Nhãn Kim Tình hạ, càng hoàn toàn không nhìn ra kẽ hở.

Này cái quỷ gì Huyễn Thế Chi Nhãn? Lại đáng sợ như thế!

Đối diện năm người kia, đột nhiên bóng người loáng một cái, tựu tại chỗ biến mất.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Không được! Khinh Nguyệt cẩn thận!”

Vừa dứt lời, tựu một đạo ánh sáng màu vàng óng từ trong hư không đâm tới, thẳng chém về phía Dương Thanh Huyền, tảng lớn không gian không ngừng phá nát mở.

Càng là Chiến Kích Thiên Khư cùng Thiên Trảm Thất Thức một trong Liệt Không Vạn Quân!

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, đột nhiên chiến kích vừa ra, tương tự một chiêu tiến lên nghênh tiếp.

“Ầm ầm!”

Hai chiêu va chạm, nổ ra tảng lớn ánh vàng, bắn về phía bốn phương tám hướng.

Một vị khác Dương Thanh Huyền từ trong hư không cầm kích mà ra, đầy mặt sát ý cùng cười gằn.

Đồng dạng, Vu Khinh Nguyệt, Vu Lâm, Túc Ly Thương cùng Doanh Chính, đều đang cùng mình chống lại chiến đấu.

Đồng thời Doanh Chính đối thủ, vị kia Doanh Chính lại cũng là bị tổn thương.

Thuyết minh biến ảo ra tới chính mình, là hoàn toàn giống nhau như đúc chính mình.

Dương Thanh Huyền sắc mặt khó coi, lần thứ hai triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về đối phương nhìn tới. Này rõ ràng cho thấy ảo thuật, như vậy ảo thuật cuối cùng là cần phải có thể phá giải.

Cõi đời này sẽ không có gì so với Hỏa Nhãn Kim Tình càng có thể phá huyễn.

Có thể để Dương Thanh Huyền tuyệt vọng là, đối diện “Dương Thanh Huyền”, cũng hai mắt một nháy mắt, tương tự sử dụng tới

Hỏa Nhãn Kim Tình đến nhìn hắn.

“Nhìn con em ngươi a!”

Dương Thanh Huyền giận dữ, chiến kích một chọn, tựu xông lên phía trước.

Đối phương cũng là hai tay cầm kích, sử dụng tới hàng ma trượng pháp, cùng thật sự Dương Thanh Huyền chém giết ở cùng nhau.

Hai thanh Thiên Khư, hai cái hoàn toàn tương tự người.

Ở cánh đồng tuyết bên trong đại chiến mấy trăm hiệp, kích quang bắn ra bốn phía, chung quy không phân được thắng bại.

Dương Thanh Huyền trong lòng quýnh lên, giơ tay bấm quyết, ban ngày hào quang lập tức tối lại, vô số Kiếm Hồn từ bốn phương tám hướng hiện ra, hóa thành kiếm thật lớn thế giới, hướng về “Dương Thanh Huyền” vắt giết tới.

“Dương Thanh Huyền” đồng dạng khẽ quát một tiếng, một tay bấm quyết, cũng là giống nhau Thái Huyền mộ kiếm khoảnh khắc mà ra, hai cái thế giới của Kiếm điên cuồng cắn giết cùng nhau, “Đoàng đoàng đoàng đoàng” bùng nổ ra vô số kiếm khí.

“Thế thì còn đánh như thế nào?”

Dương Thanh Huyền trong lòng cảm thấy lạnh lẽo, nhìn xa xa cùng mình chém giết ở chung với nhau Vu Lâm, Vu Khinh Nguyệt, đã không nhận rõ cái nào là sự thật.

Liền ngay cả xa xa chiến đấu giả Túc Ly Thương, triệu hoán ra vô số thi thể, đối phương cũng đồng dạng cho gọi ra vô số thi thể, tảng lớn giống nhau thi thể hỗn cùng nhau chém giết.

Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng hơi động, quát lên:

“Túc Ly Thương, ngươi giết đối thủ của ta, ta giết đối thủ của ngươi!”

Lúc này bóng người loáng một cái, đã thu mộ kiếm, hướng về Túc Ly Thương chạy đi.

Túc Ly Thương đang nổi giận bên trong, nghe vậy lập tức hiểu được, quát lên: “Tốt! Nhưng, người nào là ngươi thật sự ngươi, người nào là giả?”

Dương Thanh Huyền chiến kích loáng một cái, liền hướng trong đó một cái Túc Ly Thương lướt đi, nói: “Tùy tiện! Dù sao cũng thật hay giả, ta cũng là muốn giết!”

Một cái khác Túc Ly Thương cười như điên nói: “Ha ha. Nói đúng. Dù sao cũng hai cái ngươi cũng phải chết ở trong tay ta.” Lập tức một phất ống tay áo, tảng lớn thi thể phóng lên trời, hướng về “Dương Thanh Huyền” giết tới.

Nhưng sau một khắc, lập tức để cho hai người như rơi vào hầm băng.

Dương Thanh Huyền trước mắt Túc Ly Thương, một chút lại hóa thành “Dương Thanh Huyền.”

Túc Ly Thương trước mắt Dương Thanh Huyền, tương tự hóa thành “Túc Ly Thương.”

Sắc mặt hai người đại biến, lập tức hiểu được, ở ảo thuật này trong không gian, vĩnh viễn chỉ có thể cùng mình tác chiến, căn bản không cách nào sai đấu võ.

Có thể chính mình làm sao đánh chính mình?

Căn bản là là không có có cuối chiến đấu.

“Dương Thanh Huyền” cười gằn một tiếng, càng hai tay nhanh chóng bấm quyết, trong cơ thể một chút phun ra lượng lớn hỏa diễm, ngưng tụ thành Hỏa Chi Cốt Tượng, bấm ra Đế Diễm Quyết liền hướng hắn đánh tới.

“Mẹ!”

Dương Thanh Huyền không nhịn được tuôn ra thô khẩu, Hỏa Chi Cốt Tượng cùng Đế Diễm Quyết, cơ hồ là hắn mạnh nhất thần thông một trong, coi như là chính mình cũng không dám mạnh mẽ chống đỡ, xoay người tựu độn bay mà đi.

Nhưng này lửa cháy ngập trời, trong khoảnh khắc cô đọng thành một cái to lớn rồng lửa, giương nanh múa vuốt hướng mình chộp tới.

“Mẹ!”

Dương Thanh Huyền lại mắng một tiếng, tiện tay vỗ một cái, quát lên: “Nhị Cẩu Tử, đi ra!”

Chỗ mi tâm hỏa diễm lóe lên, “Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, toàn bộ cánh đồng tuyết trực tiếp than sụp xuống, trong khoảnh khắc vạn dặm không gian, hóa thành Tử Viêm Hư Không.

Tử Viêm Cự Thú rít gào mà ra, một chưởng đánh về rồng lửa.

“Oanh!”

Hai nguồn sức mạnh hỗn cùng nhau, hóa thành phân biệt rõ ràng hai loại hỏa diễm.

Biển lửa bên trên, “Dương Thanh Huyền” đều hóa mà ra, tương tự kêu một tiếng “Nhị Cẩu Tử”, Tử Viêm Hư Không bên trong, lập tức xuất hiện một cái giống nhau như đúc Tử Viêm Cự Thú.

Dương Thanh Huyền triệt để trợn tròn mắt.

Tử Viêm Cự Thú gặp được chính mình, càng là giận tím mặt, rống to một tiếng tựu đánh tới.

Đối diện "Tử Viêm Cự Thú" cũng là phát điên không ngớt.

Hai đầu giống nhau như đúc thú tựu tư đánh vào nhau, không ngừng biến hóa hình dạng, không có mấy lần, Dương Thanh Huyền tựu không phân biệt được thật giả.

"Không hổ là tạo cho Thanh Nhãn Vu gia đáng sợ thần thú."

Dương Thanh Huyền nhìn khắp nơi Thiên Hỏa Hải, cùng với đối diện giống nhau như đúc chính mình, đột nhiên trở nên tỉnh táo lại, như là cùng đối phương nói chuyện, hoặc như là tự nói: "Như vậy tiếp tục đánh, vĩnh viễn không có tận đầu, mãi đến tận ta chết đi. Ngươi có thể biến ảo ra tất cả, thậm chí mô phỏng theo hết thảy sức mạnh. Thế nhưng vật này, ngươi còn có thể bắt chước được tới sao?"

Dương Thanh Huyền hai con ngươi một chút trở nên sáng sủa cực kỳ, vô số ánh vàng ở đồng bên trong điểm điểm sinh thành, hóa thành Hỏa Nhãn Kim Tình, đồng thời giơ tay lên, một mảnh ôn hòa hào quang như hoa tươi tỏa sáng, khổ, tụ tập, diệt, đạo bốn chữ, trước sau chậm rãi bay lên, ở không trung lấy một định quy tắc sắp xếp, tạo thành đồ án kỳ dị.

PS: Các bạn đủ điều kiện chấm điểm thì chấm 100 điểm giúp mình nhé! Chân thành cảm ơn mọi người rất nhiều!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1837: Linh Lung Bản Tâm, Chết Hay Là Bảo Vệ

“Dương Thanh Huyền” trong hai con ngươi ánh sáng lóe lên, tương tự giơ tay lên, một mảnh đồng dạng hào quang tỏa sáng, hóa ra khổ, tụ tập, diệt, đạo bốn chữ, đồng thời lấy khiêu khích ánh mắt nhìn phía Dương Thanh Huyền, tràn đầy khinh bỉ cùng châm chọc.

Một giả một thật hai người giằng co.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nở nụ cười, nói: “Ngươi cho rằng ta dùng này Tứ Đế Ngọc, là vì tiêu diệt ngươi?”

“Dương Thanh Huyền” cau lại hạ đầu lông mày, lộ ra vẻ trầm tư.

Dương Thanh Huyền điểm ngón tay một cái, nói: “Ta chỉ là dùng Tứ Đế Ngọc, chứng ngộ bản tâm, quét dọn tất cả nhìn thấy cản trở, thấy rõ ngươi chi chân tướng a!”

Tứ Đế Ngọc ở bầu trời lần lượt xoay quanh.

Tuy rằng ngọc sức mạnh Dương Thanh Huyền không cách nào hoàn toàn khống chế, nhưng trong ngọc tản mát ra nhân quả Đạo Uẩn, hình thành một luồng kỳ dị tràng năng, để người nháy mắt thanh minh.

Một viên linh lung bản tâm, không nhiễm Nhất Trần.

Dương Thanh Huyền trong hai con ngươi vô số màu vàng huỳnh quang hội tụ thành hải dương, chiếu rọi đi ra, nhìn phía trước mắt “Dương Thanh Huyền”, nhìn phía này vô tận trắng xóa Bạch Tuyết.

Toàn bộ thế giới ở Hỏa Nhãn Kim Tình hạ, nháy mắt phân giải khai.

“Dương Thanh Huyền”, “Túc Ly Thương”, “Vu Khinh Nguyệt”... Các loại, cùng với này mênh mông thế giới, không có chỗ nào mà không phải là ảo giác.

“Dương Thanh Huyền” hoảng hốt, vặn vẹo dữ tợn hét lớn một tiếng, liền hóa thành rồng lửa, rít gào mà hạ.

Dương Thanh Huyền cười lạnh, đem Tứ Đế Ngọc thu vào bên trong cơ thể, đồng thời cầm kích mà đứng.

“Ầm ầm!”

Rồng lửa điên cuồng một đòn, trực tiếp xuyên thấu Dương Thanh Huyền thân thể, rơi trên Bạch Tuyết, nổ ra một mảnh biển lửa ngập trời.

Dương Thanh Huyền đưa thân vào trong lửa, nhưng bình yên vô sự.

Vô số bóng người tự trong lửa sinh ra, “Dương Thanh Huyền”, “Vu Hiền”, “Vu Sơn”, “Vu Quân”, “Thanh Lão Thú”, còn có tảng lớn không nhận ra người, nhưng đều nắm giữ Thanh Nhãn, hướng về Dương Thanh Huyền chém giết tới.

Dương Thanh Huyền không tên trong lòng ấm áp, nhìn cái kia mấy gương mặt quen thuộc lỗ, hai mắt có chút ướt át.

“Vu Hiền” đám người từng người dữ tợn ra tay, mỗi một chiêu đều lật trời đảo hải, đều đều là xuyên thấu Dương Thanh Huyền thân thể mà qua, hoàn toàn không có cách nào tổn thương mảy may.

Dương Thanh Huyền khổ sở khẽ mỉm cười, đưa tay chạm đến này chút thân bằng, “Cám ơn ngươi, Thận. Để ta thấy lần nữa bọn họ. Đáng tiếc, bất kỳ ảo thuật cũng đã không cách nào tổn thương ta. Cái gọi là huyễn, vốn là cũng không phải là chân thực, chỉ là mê hoặc người bản tâm. Ta bản tâm giờ khắc này thông minh, sức mạnh của ngươi đối với ta mà nói, lại không tác dụng.”

“Vu Hiền” đám người trên mặt, không khỏi lộ ra kinh hoảng cùng thần sắc sợ hãi, từng cái từng cái ở trong biển lửa tiêu tan từ trần.

Dương Thanh Huyền hai tay nắm lên chiến kích, nói: “Là thời điểm kết thúc tất cả những thứ này!”

Chiến kích ở không trung xoay tròn, liền hướng hư không chém tới.

Sát Na Sinh Diệt.

“Tâm như quyết nghi, Thiên Đạo hơi muội. Thiên Trảm Thất Thức, như hợp nhất mà ra, quyết chí tiến lên, không lạy trời đất cuồn cuộn, thì lại lệnh Thương Sinh chìm nổi, Sát Na Sinh Diệt.”

“Xì!”

Trên bầu trời nứt ra một lỗ hổng khổng lồ, càng như cùng người miệng vết thương, rất nhiều máu nước theo lỗ hổng chảy xuôi hạ xuống.

Thận sợ tiếng rống giận dữ truyền khắp toàn bộ cánh đồng tuyết.

“Tử Dạ”, “Vu Khinh Nguyệt” chờ ảo nhân, cũng tận số biến mất.

“Đã phá vỡ ngươi ảo thuật, ở bản tọa trong tay, ngươi lại không thủ thắng hi vọng.”

Dương Thanh Huyền cầm kích đứng ở trời cao trên, một mảnh Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn xuyên hư không, nhìn nhau Thận bản tâm, cái kia một viên to lớn Thanh Nhãn.

Trong mắt tràn ngập khiếp sợ, phẫn nộ, còn có một tia hoảng sợ.

“Thanh Huyền ca ca, đừng giết nó!”

Vu Khinh Nguyệt vội vàng chạy tới, lớn tiếng nói: “Thận là Vu gia Thanh Nhãn khởi nguyên thần thú, để nó đời đời đời đời bảo vệ Vu gia.”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm con kia Thanh Nhãn, nói: “Đều nghe? Cho ngươi lựa chọn, chết, vẫn là bảo vệ.”

Thanh Nhãn bên trong tuôn ra vô tận phẫn nộ cùng rít gào, vô số kim quang từ bốn phương tám hướng hiện ra, hóa thành từng đạo từng đạo xiềng xích đến từ trên trời, nháy mắt đem Dương Thanh Huyền trói buộc chặt.

Đồng thời trong mắt con mắt lóe lên, một đạo to lớn thiểm điện qua lại trời cao, chém vụt mà hạ.

“Ầm ầm!”

Thiểm điện xuyên thấu Dương Thanh Huyền thân thể, thẳng vào phía sau đại địa, đem hư không nổ ra một đạo hẹp dài vết nứt, thẳng tới vạn dặm.

Nhưng Dương Thanh Huyền không chút nào không bị thương.

Những trói buộc kia hắn màu xanh xiềng xích, ở hắn nhẹ nhàng chấn động hạ, toàn bộ phá nát, hóa thành hư vô.

Vu Khinh Nguyệt đám người đều là ngạc nhiên, sau đó đăm chiêu.

Thận cực kỳ lợi hại, ở Thương Khung tinh vực trong lịch sử, xuất hiện số lần rất ít, nhưng không có chỗ nào mà không phải là làm cho mưa máu gió tanh, không người nào có thể địch.

Bằng vào chính là thẳng vào bản tâm, liền ngay cả Hỏa Nhãn Kim Tình đều không nhìn thấu ảo thuật.

Có thể chỉ cần ảo thuật vừa vỡ, Thận liền lại không nó pháp.

To lớn kia Thanh Nhãn ở không trung lóe lên, liền muốn ẩn lui.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Đi được rồi chứ?”

Đưa tay đi phía trước một trảo, to lớn hoả tuyến từ ngón tay bắn ra, trong khoảnh khắc liên tiếp thành một tấm to lớn lưới lửa, ngang dọc vô cùng bên trong, đem trọn cái hư không đều bọc lại.

Lưới lửa bên trong truyền đến Thận gào thét, không cam lòng, phẫn nộ cùng hoảng sợ.

Dương Thanh Huyền nói: “Cho ngươi ba hơi thở thời gian cân nhắc. Chết, cũng hoặc là đời đời bảo vệ Vu gia.”

“Một.”

“Hai.”

Lưới lửa bên trong, lại truyền tới một tiếng gầm gọi, chỉ có điều tâm tình cực kỳ sa sút, tuy rằng còn có không cam lòng, nhưng càng nhiều hơn nhưng là ai oán.

Vu Khinh Nguyệt ngạc nhiên hét lớn: “Thanh Huyền ca ca, nó đồng ý!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi để nó phát một thề, lại cho nó tới dấu ấn.”

Vu Khinh Nguyệt lập tức trợn mở Thanh Nhãn, nhìn phía cái kia trong lưới lửa, lợi dụng con mắt cùng cái kia Thận tiến hành giao lưu.

Sau một lúc, Vu Khinh Nguyệt vui vẻ nói: “Thanh Huyền ca ca, nó đã thề. Dấu ấn coi như xong đi. Thận đẳng cấp quá cao, coi như có ấn pháp, ta cũng áp chế không nổi nó.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi quá thiện lương. Ta nhìn vật này, sống không biết bao nhiêu năm tháng. Nội tâm giả dối không phải ngươi có thể tưởng tượng. Ta giờ khắc này ở Tứ Đế Ngọc sức mạnh hạ, nội tâm thông minh, không nhiễm một hạt bụi, trực giác vật này không phải đơn giản như vậy.”

Nói, chỉ tay một cái, trước người lập tức triển khai một bộ to lớn bức tranh, cuồn cuộn không tuyệt, như là kể cả quá khứ vị lai.

Vu Khinh Nguyệt cả kinh nói: “Thanh Long quyển trục? Thanh Huyền ca ca muốn thu nó vì là tinh tú?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tinh tú vị trí, có thể không có nhiều như vậy.”

Dương Thanh Huyền một đôi Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về quyển trục quét tới, không ngừng mong hướng về phía trước.

Tảng lớn phù văn, pháp quyết, trận văn từng cái ở Dương Thanh Huyền xem kỹ hạ, lóe lên tiêu tan.

“Tìm được!”

Dương Thanh Huyền ánh mắt vui vẻ, rơi vào một cái màu đỏ thẫm trận pháp in dấu lên, nói: “Tứ thánh thú khế ước dấu ấn, chính là từ cổ chí kim mạnh nhất chi ấn. Mà quyển trục này bên trong còn ghi lại lượng lớn các thức dấu ấn, cái này xoay chuyển ấn thích hợp nhất ngươi bất quá.”

Lúc này vung tay lên, trận pháp kia trên vô số phù văn bay lên, ở không trung phân giải, rả thành bản nguyên nhất trận phù, bị Dương Thanh Huyền từng cái nhòm ngó nắm giữ.

"Khinh Nguyệt, ngươi nhìn cho rõ."

Dương Thanh Huyền một tay bấm quyết, từng đạo từng đạo phù ấn đánh ra, biểu thị.

Vu Khinh Nguyệt tâm thần tập trung cao độ, vội vàng đem này xoay chuyển ấn dấu ấn đầu óc.

Lưới lửa bên trong, Thận tựa hồ cảm ứng được cái gì, phát sinh không cam lòng cùng tức giận rít gào, không ngừng trùng kích ở lưới lửa trên, nhưng nhưng không cách nào tránh thoát.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Ngươi cảm ứng được nội tâm nó không cam lòng sao? Đây mới là nó diện mạo thật sự."

Truyện max hay????????

Chương 1838: Xoay Chuyển Đại Trận, Tử Sĩ Chi Múa

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, năm ngón tay vồ lấy.

To lớn lưới lửa hướng về ở giữa thu nạp đi qua, hỏa thế áp bức hạ, Thận chi Thanh Nhãn bị bức ép hiện hình, trong đồng tử tràn đầy oán độc cùng không cam lòng.

Vu Khinh Nguyệt rất nhanh liền đem cái kia xoay chuyển ấn khống chế, từng đạo từng đạo quyết ấn đánh vào to lớn kia Thanh Nhãn bên trong.

Rất nhanh, Thận chi Thanh Nhãn hai cái trong đồng tử, tựu hóa ra một toà màu đỏ thẫm xoay chuyển đại trận, hoạt động bên dưới, tựu đắm chìm xuống.

Đến đây, Thanh Nhãn bên trong một mảnh tuyệt vọng cùng kêu rên, này mới thật sự thần phục hạ xuống.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Có này Chuyển Luân đại trận, này Thận lại cũng chạy không thoát ngươi khống chế.”

Vu Khinh Nguyệt lòng vẫn còn sợ hãi nói ra: “Nó chính là Vu gia Thanh Nhãn nguyên nhân, tạo thành toàn bộ Thanh Nhãn Vu gia. Nói đến đối với Vu gia là có mạc đại ân huệ. Chỉ cần nó không làm thương hại Vu gia, ta thì sẽ không cho nó ràng buộc.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi vẫn là quá thiện lương, theo ngươi tâm ý đi, nhưng ngàn vạn nhớ tới, nhất định không thể đem xoay chuyển đại trận giải khai. Bằng không cái kia Huyễn Thế Chi Nhãn thật lợi hại, liền ngay cả cao cấp Giới Vương rơi vào bên trong, đều là cửu tử nhất sinh.”

Vu Khinh Nguyệt gật gật đầu, trong lòng thầm nghĩ, Vu gia trải qua đỉnh điểm cuộc chiến một kiếp, nhân tài điêu linh, gia tộc rơi vào trước nay chưa có thế yếu, giờ khắc này có này Thận, xem như là giải quyết tình hình khẩn cấp, chỉ cần lại cho Vu gia mấy trăm năm, liền có thể lại về thế giới đỉnh cao.

Thận bị Vu Khinh Nguyệt thu phục, một mảnh kia mờ mịt sương mù, mang theo Huyễn Thế Chi Nhãn, bị thu hút đến Vu Khinh Nguyệt Thanh Nhãn bên trong, từ đây Vu Khinh Nguyệt liền có thể cùng Thận tâm tâm tương thông, lấy Huyễn Thế Chi Nhãn tu luyện chính mình.

Dương Thanh Huyền đưa tay hướng về trên hư không một trảo, vừa nãy chém ra Thận chi máu tươi, một giọt tựu thu hút lòng bàn tay, dung nhập vào trong huyết mạch.

Tử Dạ đám người, toàn bộ từ ảo thuật bên trong giải thoát đi ra.

Thi Diễn bọn người trên Minh Thần Nhai quan sát, thấy kia sương mù tan rã biến mất, lộ ra Dương Thanh Huyền đám người bóng người sau, đều là thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng bọn họ cũng không biết chuyện gì xảy ra, đều là từng cái từng cái trên mặt mang theo nghi hoặc.

Túc Ly Thương cả giận nói: “Đem cái kia Thận thân thể cho ta! Bằng không đừng trách bản tọa không khách khí!”

Doanh Chính cũng là quát lên: “Còn có Huyễn Thế Chi Nhãn!”

“Không khách khí?”

Dương Thanh Huyền cười gằn một tiếng, nói: “Ngươi coi như muốn khách khí, ta cũng không muốn khách khí với các ngươi. Tự tiện xông vào Tuyền Tiêu Giáng Khuyết người, chết! Vừa vặn dùng hai vị đạo ảnh máu, đến cảnh kỳ người trong thiên hạ.”

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, quanh thân tựu hóa thành tảng lớn kiếm khí, hướng về Túc Ly Thương chém tới, đồng thời quát lên: “Tử Dạ, Doanh Chính cho ngươi!”

“Tốt!”

Tử Dạ theo tiếng, tựu hóa thành hỏa diễm, hướng về Doanh Chính tung bay đi.

“Đáng chết! Muốn giết ta, thì nhìn ngươi có hay không bản lãnh này!”

Túc Ly Thương sắc mặt âm trầm lại, tảng lớn thi khí ở trên mặt phun trào, vô số thi thể từ bốn phương tám hướng bên trong không gian hiện ra, tất cả đều sắc mặt xanh trắng vô thần, trên người khắc đầy màu máu hoa văn.

“Tử sĩ chi múa!”

Cái kia mấy bóng người trên, nháy mắt bắn ra hào quang màu đỏ, lẫn nhau hô ứng bên dưới, hình thành một vài người tổ hợp khủng bố trận pháp.

Vạn kiếm từ trên hư không rơi xuống.

Không ngừng chém ở tử sĩ quanh thân, kiếm khí cùng thi khí lẫn nhau nuốt chửng, làm cho Minh Thần Nhai hạ, rơi vào bão táp năng lượng khổng lồ, vạn vật phá hủy.

Vô số Kiếm Hồn bắn rơi ở tử sĩ cùng Túc Ly Thương quanh thân, đồng thời tảng lớn mộ kiếm dưới đất chui lên, đem toàn bộ thế giới hóa thành kiếm mộ phần.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đông lạnh, đồng thời hai tay bấm quyết kết ấn, hỏa diễm như đóa hoa sen hoa từng đoá từng đoá nở rộ, như là ở hỏa liên bên trong hành tẩu.

Túc Ly Thương giễu cợt nói: "Thái Huyền mộ kiếm mạnh hơn, không có khả năng để cho ngươi một vị bốn sao Giới Vương, chống lại ta thất tinh tồn tại. Huống chi trong tay ta tử sĩ, có nhiều hơn một nửa khi còn sống đều là Giới Vương a! Dù cho chống lại tám sao Giới Vương, bản tọa đều có thể ứng phó như thường. Giết ngươi, bất quá trong lúc nhấc tay."

Túc Ly Thương sắc mặt lạnh lẽo, giơ tay lên, vô số thi khí hội tụ ở lòng bàn tay.

"Sát Sinh Hải!"

Nghiêm ngặt quát một tiếng, tử sĩ đại trận nháy mắt đem mộ kiếm phá mở.

Túc Ly Thương nghiêng người mà lên, vô số thi khí quanh quẩn ở quanh thân, hóa thành sát sinh chi hải, khuếch tán đi qua.

Ngay ở Túc Ly Thương ra thu nháy mắt, một đạo thanh âm lạnh như băng ở sau thân thể hắn vang lên, cười khằng khặc quái dị nói: "Thật sao? Vậy ta thì sao, có thể có tư cách giết ngươi?"

"Cái gì?! Này..."

Túc Ly Thương cả người cự chiến, thanh âm kia để hắn nháy mắt lâm vào vô tận lạnh lẽo cùng trong sự sợ hãi, toàn thân tóc gáy đều nổ tung.

Vô biên quỷ khí theo chân lông trào vào bên trong cơ thể.

Sau đó một đạo đáng sợ kiếm quang, u lục mà bi thảm, trực tiếp xẹt qua hư không, đâm vào Túc Ly Thương hậu bối, từ trước ngực nơi tim xuyên ra ngoài.

Cùng trong nháy mắt, Dương Thanh Huyền trong tay Đế Diễm Quyết cũng đã hình thành, thuấn di đến Túc Ly Thương trước người, mạnh mẽ đập tới.

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền cùng quỷ giấu tiền hậu giáp kích, đặc biệt là quỷ cất giữ lấy Thất Tinh Giới Vương lực lượng, cái kia đánh lén một kiếm, phá hết Túc Ly Thương sở hữu phòng ngự.

Trên thực tế, Túc Ly Thương ở ảo cảnh bên trong cùng mình đại chiến hồi lâu, trong cơ thể chịu nhất định tổn thương. Coi như cùng quỷ cất giữ đơn đả độc đấu, đều là khó phân thắng bại.

Huống hồ bị quỷ cất giữ lấy toàn lực đánh lén một kiếm.

Dương Thanh Huyền triển khai Thái Huyền mộ kiếm mục đích, chính là đem Bách Quỷ Dạ Hành lặng yên không tiếng động đưa đến Túc Ly Thương phía sau, sau đó chờ đợi Túc Ly Thương toàn lực ra chiêu, vào lúc này cả người phòng ngự là yếu nhất, đối với ngoại vật đề phòng phát giác cũng là yếu nhất.

Trước Túc Ly Thương chính là dùng phương pháp này ra tay đánh bị thương Dương Thanh Huyền.

Giờ khắc này Dương Thanh Huyền lấy cách của người, trả lại đối phương thân.

To lớn hỏa diễm cùng kiếm khí cuộn sóng bên trong, Túc Ly Thương tiếng kêu thảm thiết kinh thiên động địa, nghe được mỗi người đều sởn cả tóc gáy.

“Dương Thanh Huyền! Ta chết cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

Túc Ly Thương thống khổ rống to, nghĩ muốn tự bạo thân thể, cùng Dương Thanh Huyền đồng quy vu tận, nhưng Bách Quỷ Dạ

Hành đã chém nát hắn toàn bộ kinh mạch, quỷ khí từ lâu nhảy vào đan điền, hủ thực hắn sức mạnh toàn thân cùng linh hồn.

Mà Dương Thanh Huyền Hỏa chi bản nguyên, càng là một điểm điểm tướng đốt thành tro bụi.

“Khặc khặc khặc khặc, lại là một cái cao cấp Giới Vương hồn phách, ha ha ha ha! Ngươi này bản nguyên hỏa quá mạnh, cũng đừng đem hắn hồn phách đều hoả táng.”

Quỷ cất giữ cười lớn, thân thể một chút hóa thành to lớn, trực tiếp mở mồm ra, đem Túc Ly Thương thiêu đốt thân thể tàn phế một khẩu tựu nuốt xuống, trong miệng còn không ngừng bốc lên hỏa đến.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, nói: “Còn không có nướng chín ngươi cũng ăn, sẽ không sợ nóng miệng?”

Quỷ cất giữ cười ha ha nói: “Nóng hầm hập, ăn chính thoải mái.”

Minh Thần Nhai trên, mọi người không khỏi sắc mặt tái nhợt, hoảng sợ nhìn quỷ cất giữ, nhưng nghĩ tới là người một nhà, đều là thở phào nhẹ nhõm.

Doanh Chính gặp Túc Ly Thương vừa chết, sợ đến hồn phi phách tán, vội vàng đánh bay Tử Dạ liền muốn chạy trốn.

“Đi? Đến mép hồn phách, há có bay đạo lý.”

Quỷ cất giữ trên mặt mang theo dữ tợn, đưa tay tựu tóm tới.

Toàn bộ cánh tay trực tiếp hóa thành Bách Quỷ Dạ Hành, ở không trung loáng một cái, liền đem Doanh Chính chém thành hai đoạn, sau đó lại hóa thành bàn tay lớn, nắm lấy Doanh Chính hồn phách, trực tiếp nhét vào trong miệng.

Làm xong tất cả những thứ này sau, quỷ ẩn thân ảnh loáng một cái, hóa thành Bách Quỷ Dạ Hành, “Tranh” một tiếng xuyên ở trên mặt đất.

Theo toàn bộ mộ kiếm, một điểm điểm biến mất, trở lại Thái Huyền Thiên bên trong.

Truyện max hay????????

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1839: Binh Tới Tướng Đỡ, Chúng Ta Phong Độ

Quỷ cất giữ tự đỉnh điểm một trận chiến sau, cắn nuốt lượng lớn hồn phách, vẫn đang bế quan tu luyện bên trong.

Từ lâu khôi phục được Thất Tinh Giới Vương, giờ khắc này lại nuốt Túc Ly Thương cùng Doanh Chính, khoảng cách tám sao cũng không xa.

Đồng thời đối với Dương Thanh Huyền cũng hoàn toàn mất hết lòng cảnh giác, trực tiếp tựu ở lại Thái Huyền Thiên bên trong tu luyện, cũng không lo lắng Dương Thanh Huyền sẽ hại hắn.

Đến đây, hai vị đạo ảnh toàn bộ bỏ mạng ở Tuyền Tiêu Giáng Khuyết, liền ngay cả hài cốt cùng hồn phách đều không bảo vệ.

Tuyền Tiêu Giáng Khuyết trên võ tu, đều là nội tâm sợ hãi.

Nhưng cùng lúc lại tự tin tăng nhiều, chỉ cần có Dương Thanh Huyền ở địa phương, liền có thể sinh ra vô cùng niềm tin.

Thi Diễn bọn người là bay rơi xuống, hỏi dò các trường hợp.

Vu Khinh Nguyệt đem tình hình đơn giản nói rồi một chút, Dương Thanh Huyền cũng hiểu Thận cùng Doanh Chính ngọn nguồn.

Thi Diễn nói: “Bây giờ chém giết hai vị đạo ảnh, lại thu phục Thận, toán là chuyện xấu thay đổi tốt hơn. Nhưng lo lắng của ta là, giết hai vị đạo ảnh, có thể hay không có phiền phức?”

Dương Thanh Huyền lãnh đạm nói: “Chỉ có đạo ảnh có thể giết người, người khác tựu không giết được đạo ảnh? Thiên Giả cũng bị ta đánh lui, còn có cái gì phiền phức so với cái này lớn hơn? Binh tới tướng đỡ nước đến đất ngăn.”

Thi Diễn gật đầu nói: “Nói cũng phải. Khó khăn gì đều trải qua đến. Tương lai còn có càng nhiều lớn hơn khó khăn, nếu như bó tay bó chân, không phải thế hệ ta phong cách hành sự. Thanh Huyền, ngươi đột phá đến bốn sao Giới Vương, hơn nữa tâm tình lại cao hơn một tầng, sự lo lắng của ta xem như là ít đi không ít.”

Dương Thanh Huyền biết Thi Diễn tất nhiên có lời muốn nói, liền nói ra: “Thi Diễn đại nhân khách khí. Cho tới nay, nhờ có đại nhân hiệp trợ quản lý Chính Tinh Minh. Nơi đây không phải nói chuyện chỗ, chúng ta trước tiên về đại điện.”

Thi Diễn lập tức dặn dò người tới xử lý Minh Thần Nhai hạ tranh đấu dấu vết.

Sau đó một đám người theo Dương Thanh Huyền cùng Thi Diễn, bay vào Tuyền Tiêu Giáng Khuyết trên trong chủ điện.

Rộng rãi trong đại điện, trước kia là nhân tài đông đúc, giờ khắc này lại chỉ có Dương Thanh Huyền, Thi Diễn, Tử Dạ chờ hạt nhân người.

Còn dư lại chết chết, đi đi, làm cho trong đại điện một mảnh không đãng.

Dương Thanh Huyền mấy người đều là không nhịn được thở dài.

Thi Diễn nói: “Chuyện cũ đã qua, người sống làm cố gắng. Chuyện đã qua đều để xuống đi, sống sót liền muốn sống ở làm hạ, muốn muốn như thế nào ứng đối giờ khắc này cùng tương lai mọi việc.”

Dương Thanh Huyền đề chấn hạ tinh thần, nói: “Thi Diễn đại nhân cực khổ rồi, không biết làm hạ các trường hợp làm sao?”

Thi Diễn nói: “Tự đỉnh điểm một trận chiến sau, toàn bộ bên trong đều đều bị đánh xuyên qua, lâm vào to lớn năng lượng vũ trụ giữa trường, mấy vạn dặm phạm vi hắc động thật lớn, người không thể gần. Quay chung quanh hố đen chu vi mấy triệu dặm, cũng không ai dám tới gần. Đồng thời toàn bộ bên trong đều linh khí đều từ hắc động kia bên trong chạy mất hết, sợ là trăm vạn năm, toàn bộ bên trong đều đều là phế bỏ. Tình huống như thế cần phải còn sẽ ảnh hưởng đến đông, tây, nam, bắc bốn vực, chỉ có điều tạm thời còn không nổi bật.”

Dương Thanh Huyền tâm thần tập trung cao độ, biết này hố đen chính là cái kia Thiên Hà trấn ngọn nguồn Thần trân xuyên thủng. Nguyên bản ở liên tục đại chiến hạ, bên trong đều không gian cũng đã bắt đầu sụp đổ rồi. Cuối cùng còn bị cây gậy kia một khuấy, tựu triệt để băng, nhưng không nghĩ tới nghiêm trọng như vậy.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Có thể có bổ cứu phương pháp?”

Thi Diễn sửng sốt hạ, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền sẽ hỏi vấn đề này, hỏi ngược lại nói: “Bổ cứu? Xác thực có bù đắp vị diện giới hố phương pháp xử lý. Nhưng loại này ghi chép cùng biện pháp cũng không nhiều, dù sao không ai sẽ đi bù đắp vật này. Thứ yếu Trung Ương Đại thế giới cùng phổ thông vị diện lại không giống nhau, độ khó là muốn lớn hơn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Trung Ương Đại thế giới ổn định, quan hệ toàn bộ Tam Thập Tam Thiên cùng ngàn tỉ vạn sinh linh. Giới này hố chủ yếu là nhân chúng ta mà lên, có thể bổ hết khả năng bổ cứu. Đương nhiên, thực sự không được, cũng muốn lượng sức mà được.”

Thi Diễn nói: “Bổ cứu phương pháp, ta đi tìm một chút tư liệu. Nhưng giờ khắc này bách tộc hứng khởi, các đại vị mặt phân tranh không ngừng, thực sự không dễ làm loại này thương cân động cốt đại sự.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Đây là tự nhiên. Thi Diễn đại nhân cho là chúng ta hiện tại cần phải trấn áp bách tộc sao? Hay là trước nghỉ ngơi dưỡng sức, chờ đợi thời gian như vậy điểm?”

Thi Diễn trong lòng hơi động, nói: “Đạo ảnh đại hội?”

Dương Thanh Huyền ngưng tiếng nói: “Chính là đạo ảnh đại nhân. Ngày đó Liệt Tử từng nói với ta, nhất định phải ở đạo ảnh đại hội trước giải quyết cùng Tinh Cung ân oán, bằng không đạo ảnh đại hội giáng lâm, sẽ có càng chuyện phiền phức xuất hiện.”

Thi Diễn nói: “Liệt Tử đại nhân đang bế quan. Cặn kẽ tình hình sợ là muốn chờ Liệt Tử sau khi ra ngoài phương có thể biết được. Nhưng so với bách tộc náo loạn, gợi ra phân tranh, ta cho rằng có thể chờ, dù sao đạo ảnh đều là một ít vô pháp vô thiên, cực kỳ vướng tay chân người. Trái lại lắng lại bách tộc muốn lộ ra đơn giản không ít. Phản chính thời gian cũng còn lại năm tiếp theo không tới. Trong thời gian này, chúng ta có thể lôi kéo khắp nơi, liên hợp một ít có thể liên hiệp sức mạnh, hết khả năng ôn thuận xử lý bách tộc việc, không muốn gây nên bọn họ quá lớn đàn hồi cùng hành vi. Chờ lắng lại đạo ảnh việc sau, lại tới xử lý bách tộc vấn đề cũng không muộn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đại nhân nói, đúng hợp ý ta.”

Dương Thanh Huyền trong đầu xẹt qua cái kia từng đạo bóng người, Huyền Thiên Cơ, Vũ Vô Cực các loại, không có chỗ nào mà không phải là làm người đau đầu chí cực nhân vật.

Thi Diễn sắc mặt trầm ngưng, chậm rãi nói ra: “Thiên Địa Huyền Hoàng, Vũ Trụ Hồng Hoang, nhật nguyệt doanh trắc, tinh tú liệt trương. Địa Giả, đại nhân mẫu thân lâm vào thời không dòng lũ, trong vòng một năm sợ là sẽ phải không đến. Nếu như có thể chạy về lời, đối với chúng ta chính là rất lớn trợ lực."

Dương Thanh Huyền than thở: "Đây chính là ta thời khắc này tâm kết, trong một năm này ta nghĩ một chút biện pháp, có lẽ có thể đem mẫu thân tìm trở về cũng khó nói."

Thi Diễn khẽ vuốt cằm, nói: "Đó là không thể tốt hơn. Ninh Thanh Dao nếu như có thể trở về, toàn bộ cục diện đều đem có thể đổi mới."

Dận Duẫn cũng ngồi ở một bên, không được gật đầu, hiển nhiên đối với Ninh Thanh Dao đánh giá cực cao.

Thi Diễn tiếp tục nói: "Huyền Giả người này, sâu không lường được, mà tâm tính vô thường, tay cầm Thiên Địa song bảng, không chính không tà. Cũng may người này vẫn đối với chúng ta trợ lực rất lớn, đồng thời đạo ảnh đại hội ngọn nguồn, chính là Huyền Thiên Cơ cùng Thiên Giả mâu thuẫn, ở đạo ảnh nội bộ tranh bên trong, chúng ta nhất định phải đứng ở Huyền Thiên Cơ một bên."

Dương Thanh Huyền nói: "Đây là tự nhiên. Thiên Giả nguy hại, so với Huyền Thiên Cơ lớn hơn nhiều."

Thi Diễn trầm ngâm nói: "Vũ Vô Cực bị Thiên Giả cứu đi, tất nhiên là đứng ở Thiên Giả một mặt, người này hết sức tự phụ tà ác, thực lực khủng bố đáng sợ. Hồng Ương người này cùng Huyền Thiên Cơ quan hệ không ít, có thể ngã về Huyền Thiên Cơ một mặt. Nhật Giả chính là Mạc Đình, cùng Thanh Huyền ngươi tương giao không ít, có thể cố gắng tìm hắn ôn lại. Nguyệt Hồn cùng Vu Tước quy ẩn không biết phương nào, có thể không xuất hiện cũng là ẩn số. Nhưng lập tức liền xuất hiện, cũng là cùng chúng ta ở một cái trên trận tuyến. Có lẽ, chúng ta cần phải phái người đi tìm Nguyệt Hồn, nỗ lực thuyết phục hắn cùng Vu Tước đại nhân cùng nhau xuống núi. Liệt Tử tự nhiên là của chúng ta trợ lực không cần phải nói. Trương giả cùng Nguyệt Hồn quan hệ vô cùng tốt, ở đỉnh điểm bên trong cũng đã giúp chúng ta, cần phải đem tìm ra, triệt để lôi kéo đến chúng ta một mặt bên trong đến.”

Truyện max hay????????

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1840: Một Mình Gánh Chịu, Linh Sơn Chi Đỉnh

Dương Thanh Huyền nói: “Nói như thế, xác định cùng Thiên Giả một phe, cũng chỉ có Vũ Vô Cực. Hồng Ương, Nguyệt Hồn, Mạc Đình, Trương Tam, mặc dù không giúp Huyền Thiên Cơ, cũng sẽ không cùng Thiên Giả cùng một giuộc. Phần thắng của chúng ta vẫn là rất lớn.”

Thi Diễn mỉm cười nói: “Mấu chốt là Trắc Quỹ ở đỉnh điểm cuộc chiến bên trong, bị Vu Sơn đại nhân đánh giết, đồng thời cũng dẫn đến Vu Sơn đại nhân ngã xuống. Doanh Chính cùng Túc Ly Thương, lại vừa rồi bị Thanh Huyền ngươi đánh giết. Làm cho Thiên Giả một chút mất đi ba người trợ giúp. Ta hiện ở lo lắng chính là mấy người khác, chưa bao giờ từng xuất hiện. Không biết lần này đạo ảnh đại hội, có hay không sẽ hiện thân mà ra.”

Dương Thanh Huyền hơi nhíu mày, trong mắt xẹt qua trầm tư, nói: “Ngươi là nói vàng, trụ, hoang, sao bốn người?”

Thi Diễn gật đầu nói: “Chính là. Bốn người này hành tung cùng thân phận cực kỳ thần bí, thậm chí đều chưa từng xuất hiện. Ta hỏi qua Liệt Tử đại nhân, Liệt Tử đối với bốn người này cũng không biết gì cả. Chỉ sợ là cái gì nhân vật khó giải quyết, lại cùng Thiên Giả cùng một giuộc.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Chỉ có thể đi một bước nhìn từng bước. Kế hoạch tổng thì không bằng biến hóa nhanh. Lấy thế cục trước mắt mà nói, chúng ta cuối cùng là chiếm thượng phong. Ngoại trừ đạo ảnh ở ngoài, còn có hai cái nhân vật khó giải quyết, chính là Tình Không Vãn Chiếu. Nếu là bọn họ đàng hoàng chờ ở Thiên Bồng Thủy Thần Cung cũng còn tốt, chỉ sợ đi ra gây sóng gió.”

Thi Diễn sâu sắc thở dài, nói: “Này thực lực của hai người xác thực đáng sợ, hơn nữa còn tu luyện Thiên Thần Quyết, khống chế trên bảo thấm tâm bổ cào. Chỉ mong đạo ảnh đại hội trước, hai người này có thể an phân một ít.”

Thi Diễn nhìn Dương Thanh Huyền, đột nhiên nói ra: “Thanh Huyền, đón lấy những việc này, cần ngươi một người một mình gánh chịu.”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, lập tức hiểu được, nói ra: “Đại nhân yên tâm bế quan. Hi vọng gặp lại ngày, đại nhân vẫn có thể có đột phá.”

Thi Diễn cười khổ một tiếng, nói: “Đột phá ta là không trông mong. Có thể khỏi hẳn chính là vạn hạnh. Ta lần này bế quan, còn có một chuyện yên tâm không hạ.”

Nói, từ ái ánh mắt nhìn phía Thi Ngọc Nhan, nhìn Thi Ngọc Nhan sững sờ, có chút không biết nguyên do, nhưng không rõ hoảng lên.

Dương Thanh Huyền cũng tâm có chút động, tương tự không rõ hoảng loạn.

Thi Diễn nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: “Ta không có ở đây trong khoảng thời gian này, tiểu nữ làm phiền Nhân Hoàng đại nhân chiếu cố.”

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Đại nhân khách khí. Chỉ cần ta Dương Thanh Huyền còn sống, tựu chắc chắn sẽ không để ngọc Nhan tiểu thư chịu đến nửa điểm thương tổn.”

Thi Ngọc Nhan ánh mắt lấp lóe, hai gò má ửng hồng, tuy rằng ngôn từ hàm hồ, nhưng cũng cảm thấy từng trận ấm áp, làm nàng tâm hồ gợn sóng.

Thi Diễn mỉm cười nói: “Như vậy ta an tâm. Ngoài ra còn có một chuyện. Tinh Cung bây giờ đã không còn tồn tại nữa, Chính Tinh Minh cũng coi như là tự được giải tán. Thanh Huyền ngươi giờ khắc này trở thành thiên hạ cộng chúa Nhân Hoàng, lại không tranh luận. Từ nay về sau, ngươi liền muốn lấy Nhân Hoàng thân phận hành sự, ghi nhớ kỹ.”

Dứt lời, liền hướng về mọi người chắp tay chắp tay, sau đó bồng bềnh mà đi.

Dương Thanh Huyền nhìn Thi Diễn bóng lưng rời đi, một tiếng thở dài, có chút uể oải.

…

Trung Ương Đại thế giới, nơi nào đó Linh Sơn chi đỉnh. Đỉnh núi không trong mây hải, ở tại trên hiện lên màu vàng trận pháp, phóng xạ phạm vi đủ có trăm dặm, vô số linh khí xuyên qua mây may mà đến, vòng quanh trận bàn lớn toàn.

Rối loạn khí tức ở không trung lưu chuyển.

Trung ương ngồi một vị toàn thân xanh ngọc nam tử, toàn thân tỏa ra cường thịnh kim quang, vô số phù văn lóe lên tiêu tan bên trong, chính là ngự hồn thân thể.

Nam tử đột nhiên tâm thần hơi động, mở mắt ra, hai vệt tinh mang bắn ra.

Sau đó hai tay bấm quyết, thu hẹp khí tức toàn thân.

Đồng thời trên đỉnh đầu, quang ảnh lấp lóe, vô số kim quang hội tụ đến, hóa thành một cái tiên y rơi xuống, khoác ở sau lưng.

Người này chính là Liệt Giai Phi, ánh mắt nhìn phía hư không một góc, nói: “Ngươi đã đến rồi.”

Chỗ kia trên hư không quang ảnh loáng một cái, tựu bùng nổ ra cường đại hào quang, như là mặt trời chói chang đem tứ phương không gian soi sáng thông minh, một đạo sợi vàng vân văn áo bào đen bóng người, ở trong đó chậm rãi lánh hiện ra, “Ta tới.”

Liệt Giai Phi bị tia sáng kia đâm con ngươi híp lại.

Hào quang lấp loé bên dưới, lại toàn bộ thu vào người kia trong cơ thể, chậm rãi rơi trên mặt đất, lộ ra vẻ mỉm cười, chính là Mạc Đình.

Liệt Giai Phi cả kinh nói: “Ngươi đột phá đến bốn sao sơ kỳ, càng nhanh như vậy?”

Mạc Đình mỉm cười nói: “Nhờ có Bất Hủ Sơ Tâm sức mạnh. Ta chủ tu thần thông công pháp, vốn là lợi dụng Cổ Diệu lực lượng. Hiện tại bằng đem Cổ Diệu trồng vào trong cơ thể ta, vọt tới bốn sao sơ kỳ không coi là cái gì.”

Liệt Giai Phi vui vẻ nói: “Như vậy rất tốt. Còn có không tới thời gian một năm, có Bất Hủ Sơ Tâm giúp đỡ, ngươi bước vào bốn sao trung giai Giới Vương là thiết định. Đến thời điểm chống lại Thiên Giả, lại thêm mấy phần tự tin.”

Mạc Đình khẽ nhíu hạ lông mày, vẫn chưa ngôn ngữ.

Liệt Giai Phi nói: “Ta lần này gọi ngươi đến đây, là vì Nhật Nguyệt Tinh Luân việc. Nhật Nguyệt Tinh Luân chính là thứ ba đời Nhân Hoàng nguyên hào sở tạo chi Thánh khí, bản ý là dùng để đối phó Thiên Mệnh Tối Cao. Bên trong hội tụ trời trăng sao sức mạnh, muốn mượn này phá tan gông xiềng vận mệnh, không muốn cuối cùng vẫn là thất bại. Nhưng Nhật Nguyệt Tinh Luân làm một món không nổi Thánh khí, bị võ hồn thiên hạ có địch hoàn chỉnh thừa kế. Bây giờ Nhật Nguyệt Tinh Luân đã khôi phục tinh nguyệt lực lượng, tựu còn lại hạ ngày lực lượng. Lúc trước nguyên hào chính là lấy bộ phận Cổ Diệu lực lượng, mới đưa Nhật Nguyệt Tinh Luân tạo ra.”

Mạc Đình nói: “Việc này ta cũng biết, đặc biệt là dung hợp Bất Hủ Sơ Tâm sau, đối với một ít chuyện quá khứ, có cảm giác biết. Năm đó chính là nguyên hào rút đi đại lượng Cổ Diệu lực lượng, lúc này mới làm cho Cổ Diệu lúc tỉnh lại, chỉ còn hạ tám sao tu vi.”

Liệt Giai Phi nhìn Mạc Đình, nói: “Ngươi và ta đều vì Dương Thanh Huyền bạn tốt, ta hi vọng ngươi có thể trợ hắn chữa trị Nhật Nguyệt Tinh Luân, như vậy đối với Dương Thanh Huyền, đối với toàn bộ Nhân tộc mà nói, đều là cực kỳ trọng yếu sự tình. Chỉ có điều, đối với Bất Hủ Sơ Tâm sợ là sẽ phải có ảnh hưởng.”

Mạc Đình thần sắc trên mặt biến ảo chập chờn, đột nhiên mở miệng nói: “Có thể, thế nhưng ngươi phải nói cho ta một chuyện.”

Liệt Giai Phi trong lòng khẽ nhúc nhích, nói: “Mời nói.”

Mạc Đình nhìn chằm chằm Liệt Giai Phi, chậm rãi nói ra: “Hoàng Đình trên người tăm tích, ngươi hẳn biết chứ?”

Liệt Giai Phi hoàn toàn biến sắc, lập tức cả giận nói: “Mạc Đình! Ngươi chẳng lẽ đầu phục Thiên Giả?”

Mạc Đình sắc mặt trở nên hơi dữ tợn, đột nhiên hắc tiếng nở nụ cười, nói: “Ngươi quả nhiên biết. Nhìn tới chuyến này không có uổng phí đến.”

Mạc Đình thân thể, bắt đầu không ngừng trở nên trong suốt, tại chính trái tim, một luồng màu đỏ thẫm sức mạnh rất nhanh chảy qua toàn thân, đồng thời mật thất bốn phương tám hướng, đều theo nơi tim lực lượng bạo phát, mà bị giam cầm hạ xuống.

Toàn bộ thiên địa đều tiến vào một mảnh kỳ diệu quang minh bên trong thế giới.

Liệt Giai Phi hoảng hốt, cả kinh kêu lên: “Đây là... Ngươi... Ngươi không phải Mạc Đình...!”

“Khà khà.”

“Mạc Đình” nhìn chăm chú lên trước mắt Liệt Giai Phi, cười gằn nói: “Liệt Tử, ngươi là thật ngu xuẩn hay là giả ngu xuẩn đây? Lẽ nào ngươi quên ta là thế nào tiến nhập đạo ảnh sao? Chính là Thiên Giả để ta tiến vào đạo ảnh a! Mà Mạc Đình chỉ là một rác rưởi, có tài cán gì có thể vào Thiên Giả pháp nhãn? Thiên Giả đem ta từ Bất Hủ Sơ Tâm bên trong tỉnh lại, tẩm bổ ở Mạc Đình trong thân thể. Bây giờ ta đã hoàn toàn khôi phục lại, này Mạc Đình tự nhiên có thể đi chết rồi!”

PS: Các bạn đủ điều kiện chấm điểm thì chấm 100 điểm giúp mình nhé! Chân thành cảm ơn mọi người rất nhiều!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1841: Trí Mạng Phản Bội, Không Thể Phụ Lòng

“Mạc Đình” thân thể ở liệt nhật hạ không ngừng hòa tan, chậm rãi biến thành một khuôn mặt xa lạ, rộng rãi cương nghị, tràn đầy dữ tợn, trêu tức cùng sát khí.

Cái kia bốn sao sơ kỳ sức mạnh, một chút liền hướng trên tăng lên dữ dội, thẳng tới tám sao đỉnh cao.

Liệt Giai Phi hoàn toàn biến sắc, hai tay vội vàng ở trước người bấm quyết tạo thành chữ thập, toàn bộ thân hình đột nhiên trở nên cực kỳ sáng sủa, tảng lớn đạo văn tự mi tâm lấp loé mà ra, trải rộng toàn thân.

Cái kia tiên y càng là ánh sáng đại phóng, hình thành kỳ dị kết giới.

Liệt Giai Phi biết mình tới thời khắc sống còn, tự năm đó đối mặt Thiên Vô Tình sau, lại không có một khắc như bây giờ nguy hiểm như vậy.

Liệt Giai Phi trong tay quyết ấn đột nhiên hướng về đại địa vỗ tới.

“Ầm ầm ầm!”

Toàn bộ mật thất nháy mắt phá nát thành bột mịn, cường đại hào quang xông về cái kia liệt dương, phải đem này mênh mông quang thế giới xé rách.

“Ha ha ha ha, si nhân nằm mơ!”

Cổ Diệu lên trước một bước, cái kia hào quang trở nên càng tăng lên, dường như muốn hóa thành thực chất, đem Liệt Giai Phi hoàn toàn bao lấy.

Liệt Giai Phi trong đôi mắt lấy làm kinh ngạc, cúi đầu nhìn về phía mình ngự hồn thân thể, trên đạo văn càng cũng một điểm vạch trần nát. Mà tiên lũ ngọc y trên, tảng lớn phù văn lưu chuyển, chật vật chống lại cái kia hào quang.

Cổ Diệu con ngươi co rụt lại, nhìn chằm chằm cái kia tiên y, kinh ngạc nói: “Y phục này ngược lại không tệ. Bất quá cảnh giới cách biệt quá lớn, ngươi hôm nay là có chạy đằng trời. Nhiều chống lại chốc lát, bất quá là chết chậm chốc lát mà thôi. Ta sẽ từ từ tìm tòi hồn phách của ngươi, đem Thiên Giả tin tức cần có mang về.”

Liệt Giai Phi trong mắt xẹt qua cực độ do dự, đột nhiên hai tay quyết ấn biến đổi, ngự hồn thân thể trên hào quang hóa thành ôn hòa vẻ khuếch tán mở, tất cả mọi người thân thể kinh mạch ở ngự hồn trên hiện rõ, đều tới vùng đan điền hội tụ đi.

Cổ Diệu cả kinh nói: “Ngươi... Không có chân thực thân thể cũng có thể tự bạo?!”

Liệt Giai Phi sắc mặt phức tạp, dần dần bình tĩnh lại, trong mắt vẻ mặt trở nên thấu triệt mà sáng sủa, giơ tay vẽ ra trên không trung mấy cái tối nghĩa khó hiểu phù văn, thoát hạ kim sợi tiên y, đem phù văn một điểm điểm dấu ấn bên trên.

Cổ Diệu con ngươi đột nhiên co, nhìn chằm chằm cái kia tiên y, quát lên: “Ngươi muốn làm gì?!”

Liệt Giai Phi rất mau đem phù văn lạc xong, hai tay ở trước người tạo thành chữ thập, vùng đan điền kình khí trở nên cực kỳ mạnh mẽ, ngự hồn thân thể trên các loại đạo văn, càng bắt đầu phá nát.

Kim sợi tiên y trôi nổi ở Liệt Giai Phi trước người, linh quang đại phóng.

Liệt Giai Phi đột nhiên trợn mở con mắt, “Ầm ầm”, to lớn vô cùng tự bạo lực lượng rốt cục nổ tung mở, hóa thành một mảnh vô cùng sức mạnh, bao phủ toàn bộ tinh không cùng đại địa.

Liệt Giai Phi cuối cùng một đạo thần niệm, nhìn cái kia tiên y, nói: “Đến Dương Thanh Huyền vậy đi đi.”

“Ầm ầm ầm!”

Vô biên năng lượng trong biển, một tia ánh vàng phá không mà đi.

“Không được!”

[truyen cua tui đốt net]❤

Cổ Diệu hơi thay đổi sắc mặt, xông về cái kia kim quang, tựu nháy mắt bị Liệt Giai Phi tự bạo lực lượng ngăn trở. Toàn bộ bầu trời hóa thành hai cái thế giới.

“Đáng chết!”

Cổ Diệu chợt cắn răng một cái, nhìn chằm chằm cái kia trên hư không, kim sợi tiên y biến mất không còn tăm hơi.

Liệt Giai Phi thần thức, ở tự bạo bên trong một điểm điểm sụp đổ, cho đến hóa thành bụi trần, tán ở bên trong đất trời.

Cổ Diệu mặt âm trầm, lửa giận đem bốn phía hư không hoả táng, trực tiếp hóa thành một đạo lửa dương, hướng về bên trong đều phương hướng phá không mà đi.

...

Tuyền Tiêu Giáng Khuyết, Minh Thần Nhai trên.

Trăng sáng giữa trời, tình cờ thổi qua vài tia nhạt nhẽo mây, Nguyệt Ảnh biến hóa hạ, không nói ra được yên tĩnh cùng mỹ hảo.

Trong lương đình, một đôi giai nhân bảo vệ tựa sát, tình ý chính nồng.

Lẫn nhau trong mắt đều chỉ cho phép hạ đối phương, phảng phất thế gian này chỉ còn hạ hai người.

Vu Khinh Nguyệt đột nhiên biểu hiện khẽ nhúc nhích, đem Dương Thanh Huyền đẩy ra một ít.

Trên mặt tuyệt mỹ xẹt qua do dự, hỏi: “Ngọc Nhan tỷ tỷ, ngươi định làm như thế nào?”

Dương Thanh Huyền sững sờ, nói: “Cái gì làm sao bây giờ?”

Vu Khinh Nguyệt ngưng mắt nhìn hắn, trong con ngươi lập loè như nguyệt giống như huy quang, nói: “Ngươi hà tất làm bộ không biết đây? Thi Diễn đại nhân ý tứ, dù chưa nói như vậy sáng tỏ, nhưng ngươi là rõ ràng. Hơn nữa, ngươi thực sự là Dương Vân Kính con trai, như vậy cùng ngọc Nhan tỷ tỷ nhưng là có hôn ước.”

Dương Thanh Huyền trở nên đau đầu, nói: “Việc này ta cũng rất khó khăn. Hoặc là chờ Thi Diễn đại nhân sau khi xuất quan, sẽ cùng hắn nói rõ ràng.”

Vu Khinh Nguyệt cắn môi nói: “Rõ ràng? Làm sao mới là rõ ràng? Nếu ngươi làm ra cái gì cực đoan sự tình đến, tất nhiên sẽ miễn cưỡng thương tổn ngọc Nhan tỷ tỷ, Thi Diễn đại nhân cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi.”

Dương Thanh Huyền thở dài, nắm chặt Vu Khinh Nguyệt tay, nói: “Ngươi là thê tử của ta, vậy ngươi cảm thấy như thế nào cho phải?”

Vu Khinh Nguyệt nhưng là nói: “Coi như ngươi cự tuyệt ngọc

Nhan tỷ tỷ, vậy còn có con Diều Hâu đây? Cùng với... Tử Dạ đây?”

Dương Thanh Huyền trong lòng tạo nên gợn sóng, có chút không dám nhìn thẳng vào Vu Khinh Nguyệt mắt.

Coi như mình cự tuyệt Thi Ngọc Nhan, cự tuyệt Tử Dạ, có thể từ chối Tử Diều Hâu sao?

Ở bốn vị hồng nhan tri kỷ bên trong, duy Vu Khinh Nguyệt cùng Tử Diều Hâu không thể phụ lòng, có thể chính như Vu Khinh Nguyệt nói, hai vị khác hồng nhan, lại có thể phụ lòng sao?

Một mảnh Bạch Vân ngăn trở Nguyệt Quang, trong thiên địa trở nên ám muội không rõ.

Vu Khinh Nguyệt hai con mắt nhưng là sáng lên, tựa hồ quyết định nào đó loại quyết tâm, thoải mái mà cười nói: “Đã như vậy, không bằng mấy vị này hồng nhan tri kỷ, ngươi đều thu rồi đi.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Này tại sao có thể?”

Trong tay không khỏi hơi chảy ra mồ hôi lạnh đến.

Đúng lúc này, cái kia sáng trong Nguyệt Quang hạ, đột nhiên một đạo ánh vàng phá không mà hiện, hóa thành lệ mang hướng về Tuyền Tiêu Giáng Khuyết kích bắn mà hạ.

“Đó là cái gì?”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, lập tức thấy rõ tia sáng kia, chính là kim sợi tiên y, không khỏi cả người chấn động mạnh, một luồng cảm giác xấu dâng lên trong lòng.

“Ầm ầm!”

Tiên ngọc rơi rụng tư thế, đem Minh Thần Nhai trên vạn vật đè nát tan, tuôn ra một cái khoảng trăm trượng khu vực chân

không.

Vu Khinh Nguyệt cũng là thấy rõ cái kia tiên y, kinh hãi không thôi.

Toàn bộ Minh Thần Nhai đều chịu đến chấn động, vô số võ giả từ bốn phương tám hướng mà đến, hoảng sợ nhìn cái kia tiên y.

Vô số ánh sáng màu vàng óng ở tiên y thượng lưu động, thỉnh thoảng có phù văn hóa hiện ra.

Tiên y lặng lặng lơ lửng giữa không trung, chuyển động hào quang của chính mình.

Vu Khinh Nguyệt không rõ nước mắt tựu chảy hạ, gấp bận bịu che mũi cùng miệng, khóc ròng nói: “Thanh Huyền, Liệt Tử đại nhân hắn...”

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, lóe lên tựu rơi vào tiên y trước, Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn chằm chằm cái kia tiên y, hai vai khẽ run.

Lúc này này cảnh, ai đều biết Liệt Tử xảy ra vấn đề rồi.

Dương Thanh Huyền trong lòng dâng lên to lớn bi thương, vô tận lửa giận, cừu hận cùng huỳnh quang ở trong mắt chuyển động, đưa tay ra hướng về cái kia tiên y chộp tới.

Đầu ngón tay vừa chạm đến tiên y chớp mắt, tựu một nguồn sức mạnh theo kinh lạc chảy vào bên trong cơ thể.

Đồng thời vô số phù văn ở tiên y trên tiêu tan lóe lên, lượng lớn tin tức tràn vào Dương Thanh Huyền đầu óc.

Dương Thanh Huyền lặng lặng không nhúc nhích.

Vu Khinh Nguyệt cùng bốn mặt mà đến võ tu, đều là lẳng lặng nhìn, không dám đánh khuấy.

Quá hồi lâu, cái kia tiên y trên hào quang mới tan hết.

Dương Thanh Huyền đầu ngón tay nhẹ nhàng hơi động, toàn bộ tiên y tựu bị bắt vào Tinh Giới bên trong, cái kia đưa ra tay, năm ngón tay thật chặt nắm tay, phát sinh một mảnh nổ vang.

To lớn phẫn nộ cùng hỏa diễm, đem không gian xung quanh trực tiếp vặn vẹo.

Vu Khinh Nguyệt gặp Dương Thanh Huyền khuôn mặt dữ tợn hầu như biến hình, bên trong lòng có chút sợ sệt, kinh hô: “Thanh Huyền...”

PS: Các bạn đủ điều kiện chấm điểm thì chấm 100 điểm giúp mình nhé! Chân thành cảm ơn mọi người rất nhiều!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1842: Xé Tan Bóng Đêm Ánh Sáng, Bất Diệt Linh Thể

Dương Thanh Huyền bạo mở hai mắt ra đến, trong đôi mắt một mảnh đỏ đậm như máu, cắn răng quát ầm lên: “Khinh Nguyệt, Tuyền Tiêu Giáng Khuyết trên chuyện ngươi trước tạm quản, chờ ta trở lại!”

Toàn bộ thân hình hóa thành một đám lửa, tựu phá không mà đi.

“Thanh Huyền!”

Vu Khinh Nguyệt sốt sắng.

Tử Dạ sắc mặt ngưng lại, nói: “Ta đi theo nhìn.”

Lập tức hóa thành hắc mang, lần theo mà đi.

...

Lửa giận vô biên bao phủ Dương Thanh Huyền cả người.

Ở Tinh Giới bên trong tĩnh tu mấy vị Tinh Túc nháy mắt trong lòng có cảm ứng, tất cả đều giật mình mở hai mắt ra.

Thần niệm ngắn ngủi giao lưu sau, lập tức hiểu sự tình ngọn nguồn.

Tử Diều Hâu cả kinh nói: “Giết Liệt Tử chính là Cổ Diệu, cái kia Mạc Đình đại nhân đây?”

Dương Thanh Huyền trong mắt bạo nổ ra tia máu, cắn răng nói: “Mạc Đình tự nhiên cũng là bị Cổ Diệu hại chết! Chết tiệt Cổ Diệu, ta không giết ngươi thề không làm người!”

To lớn hỏa diễm không ngừng qua lại hư không, hướng về bên trong đều phương hướng mà đi.

Mấy vị Tinh Túc không khỏi là một trận tâm thần không yên.

…

Bên trong đều tự đỉnh điểm cuộc chiến sau, từ lâu hóa thành một vùng phế tích.

Mà đỉnh điểm cuộc chiến vị trí, càng là hắc động thật lớn, như là liên thông vũ trụ, bên trong đầy rẫy các loại năng lượng đáng sợ, võ giả bình thường tiến nhập ở giữa, không cẩn thận tiếp theo biến thành tro bụi.

“Toàn bộ tinh không đều phá huỷ, liền ngay cả chu thiên tinh lực đều bị đại hắc động cản trở cách, làm sao tìm được vật kia? Hừ, Thiên Giả chính mình không đến, một mực để cho ta tới, chẳng lẽ là có ngụ ý gì?”

Đen nhánh trên hư không, một đạo ánh lửa rơi xuống, hóa thành Cổ Diệu thân ảnh, đầy mặt hoặc sắc, ở trong bóng tối đi dạo.

“Ta trước đem này to lớn hắc ám xé ra, để tinh thần lực chiếu vào.”

Cổ Diệu quanh thân nổi lên chói lọi ánh sáng màu vàng óng, dường như vạn ngàn đao kiếm, theo bộ pháp đi ra, mà xé rách mảng lớn hắc ám.

Hư không bị cắt rời ra, lấy tinh không điền vào chỗ trống.

Sáng chói Tinh Hà lập loè, tinh quang một điểm điểm rơi ra mà hạ.

“Hừm, như vậy thì thoải mái hơn, có ánh sao địa phương, mới có thể tìm ra Thập Phương Tinh Đài a.”

Cổ Diệu một tay bấm quyết, thần thức hướng về không bờ bến hư không lan tràn.

Đột nhiên, Cổ Diệu hơi thay đổi sắc mặt, một chút bạo giương đôi mắt.

Có thần thức nháy mắt thu lại trở về, mặt cũng phát sinh thay đổi, trực tiếp biến về Mạc Đình dáng dấp.

Sau một khắc, một đạo ánh lửa bay xuống phía trước mấy ngàn trượng xa xa, hóa thành một đạo nam tử bóng người.

Cổ Diệu trong mắt xẹt qua một tia vẻ lạnh lùng, trên mặt giả ra kinh ngạc dáng vẻ, nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi tại sao lại ở đây?”

Dương Thanh Huyền lẳng lặng nhìn “Mạc Đình”, đột nhiên nở nụ cười, nói: “Ha ha, cũng thật là khéo. Mạc Đình huynh làm sao sẽ tới này trong hắc động?”

Cổ Diệu cười nói: “Nơi này là to lớn giới hố, đầy rẫy vũ trụ lực lượng, vì lẽ đó ta tới cảm ngộ hạ, có lẽ có thể lĩnh ngộ ra một ít gì.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thì ra là như vậy, không biết Mạc Đình huynh cảm ngộ ra cái gì không có?”

Cổ Diệu lắc đầu thở dài, nói: “Đen kịt một màu, ta vừa rồi đem này hắc ám xé rách, để tinh quang chiếu xuống, như vậy lộ ra tươi đẹp hơn nhiều.”

Dương Thanh Huyền nhấc đầu, nhìn ngôi sao đầy trời, có ý riêng nói: “Đúng đấy, như vậy bóng đêm mê người nhất, chỉ tiếc đây là dùng bao nhiêu cái tính mạng đổi lấy.”

Cổ Diệu nói: “Người chỉ có một lần chết, mỗi người đều có sứ mạng của chính mình, làm hoàn thành thời điểm, liền trở về, Thanh Huyền huynh, nén bi thương.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nhìn Cổ Diệu, hỏi: “Cái kia Mạc Đình huynh sứ mệnh là cái gì chứ?”

Cổ Diệu cười nói: “Ta sao? Khà khà, chính mình cái nào có thể biết đây? Đúng rồi, ta nghe nói Thanh Huyền huynh muốn chữa trị Nhật Nguyệt Tinh Luân, đang cần Cổ Diệu lực lượng, nếu như nếu cần, bất cứ lúc nào nói một tiếng.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Đa tạ.”

Lúc này khoát tay, một mảnh lĩnh vực mở ra, hướng về bốn mặt khuếch tán.

Bên trong có nhật nguyệt treo cao, ngôi sao lưu chuyển, cùng cái kia vũ trụ bên ngoài tinh không đối ứng, một luồng kỳ dị tràng năng khuếch tán ra.

Cổ Diệu ánh mắt lộ ra vẻ kinh dị, nhìn cái kia Nhật Nguyệt Tinh Luân trên lưu quang cùng điêu khắc, trong con ngươi tinh quang hơi lấp lóe.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Mạc Đình huynh, làm phiền.”

Cổ Diệu gật đầu nói: “Phải.”

Giơ tay lên, một mảnh ngày diệu sức mạnh tự lòng bàn tay không ngừng khuếch tán mà ra, chiếu sáng nửa cái phía chân trời một mảnh ánh sáng.

Nguồn sức mạnh này càng ngày càng mạnh, đem trọn cái Nhật Nguyệt Tinh Luân cùng Dương Thanh Huyền cùng nhau bao phủ lại.

Dương Thanh Huyền đột nhiên mắt sáng lên, nhìn phía xa xa, cả kinh nói: “Liệt Tử đại nhân, sao ngươi lại tới đây?”

“Cái gì?!”

Cổ Diệu bỗng nhiên kinh sợ, ngạc nhiên hướng về phía sau nhìn tới, ngoại trừ ngày diệu hào quang ở ngoài, chỉ có đen kịt một màu tinh không, nơi nào có cái gì Liệt Tử.

“Không được! Trúng kế!”

Cổ Diệu trong lòng hoảng hốt, kinh nộ bên dưới vội vàng quay đầu lại, đột nhiên cảm thấy quanh thân thời gian lưu chuyển, tinh không vạn vật, một chút trở nên cực kỳ chầm chậm.

“Vạn Quỷ Thôn Phệ!”

Một đạo thanh âm lạnh như băng ở phía sau vang lên.

Đại lượng âm u quỷ khí từ bốn phương tám hướng vọt tới, bò trên người Cổ Diệu, đồng thời chui vào đi vào.

Toàn bộ trên hư không, quỷ cất giữ hóa thành to lớn pháp thân, một tay bấm quyết, một đôi quỷ nhãn lạnh lùng nhìn chăm chú Cổ Diệu, hưng phấn liếm đôi môi.

Ở quỷ ẩn thân trước, Dương Thanh Huyền đã hóa long, cái kia bình tĩnh vui cười khuôn mặt từ lâu không gặp, bên trong cặp mắt tuôn ra vô tận sát khí cùng phẫn nộ.

Cổ Diệu một chút phản ứng lại, cả giận nói: “Liệt Giai Phi càng trước khi chết đem tin tức truyền cho ngươi?! Ta hiểu được, là cái này kim sợi tiên y!”

Vô biên long khí từ Dương Thanh Huyền trên nắm tay nổ tung, hóa thành có hình chi long, tức giận rít gào mà xuống, “Chết tiệt khốn kiếp! Hôm nay ta không đem ngươi nghiền hồn phi phách tán, ta thề không làm người!”

Thanh Long trong đôi mắt, tuôn ra tảng lớn tơ máu, tức giận bạo nổ tới cực điểm.

“Đại Diệt Đạo Long Quyền!”

Cái kia Long Quyền trên tuôn ra vô cùng cường quang, quyền kình trực tiếp hóa thành thực chất rít gào mà ra, đem đại phiến hư không hoàn toàn vặn vẹo yên diệt, xông về Cổ Diệu.

Bởi vì Cổ Diệu chính là Sơ Dương thân, cùng hỏa đồng nguyên, như vẫn như cũ dùng hỏa quyết, thương tổn cực thấp.

Vì lẽ đó ở Cổ Diệu làm bộ Mạc Đình nháy mắt, Dương Thanh Huyền tựu trong đầu ý nghĩ bay lộn, nghĩ xong từng bước một đối sách.

Giờ khắc này một cái Long Quyền, càng là suốt đời toàn bộ tiềm năng.

Mấy vị Tinh Túc lực lượng hoàn toàn bị lấy sạch.

Cổ Diệu tức giận nói: “Chỉ là bốn sao lực lượng, cũng vọng tưởng tổn thương ta! Này quỷ vật tựu càng buồn cười, bản tọa chính là Sơ Dương, bất diệt linh thể, làm sao sẽ bị Vạn Quỷ Thôn Phệ!”

Vô tận hào quang từ trên người bộc phát ra, xông về bốn phương tám hướng, hóa thành từng đạo từng đạo Hỏa Điểu, phải đem Nhật Nguyệt Tinh Luân ràng buộc tránh thoát.

Quỷ cất giữ cười quái dị nói: “Ha ha, ngu xuẩn vật. Chính bởi vì ngươi là bất diệt linh thể, vì lẽ đó ta mới hưng phấn như thế a, nuốt ngươi, đừng nói tám sao, ta có thể trực tiếp trở lại cửu tinh, ha ha!”

Cổ Diệu hơi thay đổi sắc mặt, lúc này mới phát hiện trào vào bên trong cơ thể quỷ vật tựa hồ có hơi không tầm thường.

Hơn nữa toàn bộ vũ trụ chu thiên, phảng phất đều ở một vị thân thể to lớn hạ, đáng sợ kia âm u quỷ khí từ bốn phương tám hướng mà đến, xuyên thấu Sơ Dương hào quang, thẳng vào trong cơ thể hắn.

Mà cái kia thân thể khổng lồ, càng là quỷ giấu Pháp Thiên Tượng Địa, phải chiếm đoạt thế gian tất cả!

Cùng lúc đó, Dương Thanh Huyền Long Quyền đã tới trước mắt, đem trọn cái Nhật Nguyệt Tinh Luân cùng Sơ Dương sức mạnh chém vỡ, muốn nghiền nát tất cả!

PS: Các bạn đủ điều kiện chấm điểm thì chấm 100 điểm giúp mình nhé! Chân thành cảm ơn mọi người rất nhiều!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1843: Sơ Dương Chói Lọi, Không Phải Không Thể Không Giết

“Một đám ngây thơ người! Ân Võ Vương đều không giết chết được ta, các ngươi lại đáng là gì!”

Cổ Diệu hét lớn một tiếng, thân thể không ngừng phân giải khai, hóa thành nhất năng lượng tinh thuần, hình thành một mảnh Sơ Dương không gian, phảng phất kết giới, đem cái kia Long Quyền cùng quỷ khí, toàn bộ chặn cách người mình.

“Ầm ầm!”

Âm u quỷ khí bị Sơ Dương hoàn toàn ngăn trở.

Hình thành phân biệt rõ ràng hai cái thế giới, một cái ở bao bên ngoài vây, một cái ở bên trong dường như quang ngọc, không gì phá nổi.

Dương Thanh Huyền Long Quyền xé rách không gian, đánh vào quang ngọc trên, chấn lên sóng lớn vô biên.

Một đạo màu xanh long quang, hóa thành vòng tròn đồng tâm khuếch tán.

Toàn bộ quang ngọc từ hình tròn hóa thành hình, đồng thời ở giữa một khối hướng về hạ ao hãm, tảng lớn ánh sáng hướng về bốn phương tám hướng mà đi.

Cổ Diệu cả kinh nói: “Đáng sợ Thánh Linh lực lượng! Bốn sao Giới Vương là có thể phát huy ra uy năng như thế, Dương Thanh

Huyền, ta hôm nay phải giết ngươi! Bằng không ngày khác lại là một cái Ân Võ Vương!”

Cái kia quang ngọc không ngừng hóa mở, đem long chi thanh quang hoàn toàn từ trong cơ thể đè ép đi ra ngoài, biến hóa thành người hình thái.

Nhưng bất quá nháy mắt, Cổ Diệu sắc mặt tựu cực kỳ khó coi, một đôi quang mắt đột nhiên cúi đầu, nhìn về phía mình trong cơ thể.

Từng tia quỷ khí ở trong đó đi khắp, hóa thành quỷ vật, gặm nuốt người linh lực của chính mình.

“Không thể!”

Cổ Diệu có chút kinh hoảng, giận dữ hét: “Bản tọa chi linh, chính là thiên giới chi chủ, Sơ Dương bất diệt. Căn bản không phải ngươi chỉ là Thất Tinh Giới Vương có thể rung chuyển.”

“Chà chà.”

Quỷ Tàng cười gằn nói: “Thiên giới chi chủ? Nha nha, tốt treo a, có muốn hay không thưởng cho ngươi một đóa tiểu hồng hoa?”

Quỷ Tàng trên mặt châm chọc một chút hóa thành dữ tợn, mặt quỷ nháy mắt ở không trung phóng đại, hai tay bấm quyết.

To lớn pháp thân đồng dạng bấm quyết.

Bên trong không gian nhất thời tuôn ra to lớn âm u quỷ khí, như từng viên từng viên ngôi sao nổ tung, mảng lớn lục quang nổ tung ra, hình thành một luồng to lớn tinh vân, hiện lên ở Cổ Diệu trên đỉnh đầu, bỗng nhiên ép hạ.

“Ầm ầm!”

Cổ Diệu nhân thân kịch liệt rung động, tuôn ra tảng lớn nướng dương.

Hai nguồn sức mạnh như là hai cái tinh vực giống như vậy, lẫn nhau xông tới chống lại.

“Không thể! Ngươi không phải Thất Tinh Giới Vương, ngươi, ngươi rốt cuộc là ai?!”

Liệt dương bên trong, truyền đến Cổ Diệu tiếng gầm gừ phẫn nộ.

Này đáng sợ quỷ chi Pháp Thiên Tượng Địa, làm hắn ngửi được một tia cực độ nguy hiểm, đồng thời trong cơ thể cái kia chút quỷ khí hoá hình, đích đích xác xác ở gặm nuốt hắn bất diệt linh thể.

Nội ưu ngoại hoạn bên dưới, Cổ Diệu không rõ có một tia kinh hãi.

Trong hoảng hốt, tựa hồ chính mình thật muốn bỏ mạng ở nơi này, loại này rõ ràng cảm giác, mặc dù năm đó đánh với Ân Võ Vương một trận thời gian cũng không từng nắm giữ quá.

“Ta không tin!”

Cổ Diệu hét lớn một tiếng, liệt dương lần thứ hai hóa thành hình người, đầy mặt dữ tợn nhìn chằm chằm Quỷ Tàng, gầm hét lên: “Chẳng cần biết ngươi là ai, giờ khắc này chỉ có thất tinh tột cùng sức mạnh, làm sao áp chế ta!”

“Quang Diệu Đại Địa!”

“Ầm ầm!”

Vô biên hào quang tự thân trên bạo phát.

Đem quỷ chi lĩnh vực bài xích mở, đồng thời trong cơ thể cái kia chút quỷ vật, từng cái từng cái phát sinh “Chít chít” kêu thảm thiết, tựu nổ tung thành quỷ khí, bị Cổ Diệu không ngừng bức ra bên trong thân thể.

Quỷ Tàng nhíu mày lại, Cổ Diệu thực lực xác thực mạnh hơn hắn một sao, hai người trước đều là thiên giới chi chủ, ở bản thưởng thức linh thể thượng trình độ không kém nhiều, mà tu vi một sao chênh lệch, nhưng thành một đạo khó có thể vượt qua hồng câu.

Quỷ Tàng thấp giọng nói: “Làm sao bây giờ?”

Dương Thanh Huyền lau lau rồi hạ máu ở khóe miệng, thông qua ngắn ngủi điều tức, chân nguyên trong cơ thể vững vàng hạ xuống, nói: “Vội cái gì, không phải còn có ta sao? Lẽ nào ta còn bù đắp không được này một sao chênh lệch?”

Quỷ Tàng hừ lạnh nói: “Cũng là bởi vì có ngươi cái gánh nặng này, hắn mới có thể lợi hại hơn ta một chút nhỏ.”

“Đi chết!”

Dương Thanh Huyền mắng một tiếng,

Cũng không biết là mắng ai, bóng người loáng một cái, tựu hóa thành Thanh Long, hướng về cái kia liệt dương rít gào mà đi.

Năm ngón tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, chiến kích nháy mắt hóa ra, không ngừng lượn vòng, hướng về liệt dương trung tâm chém tới.

“Ầm ầm!”

Thiên Khư tập trung vào biển lửa, chấn lên to lớn ánh sáng.

Sau đó một đạo hỏa diễm hóa thành bàn tay, từ liệt dương trong cơ thể vọt ra, đánh về Dương Thanh Huyền.

“Ầm ầm!”

Hỏa chi cự thủ ở không trung một trảo, liền đem Thanh Long bóp nát tan, nổ ra vô số hỏa diễm.

Những ngọn lửa này tán mà bất diệt, như Thanh Liên từng đoá từng đoá ở bầu trời lượn vòng, rất nhanh lần thứ hai ngưng tụ ra Thanh Long thân ảnh, lại là một đòn đại Diệt Đạo Long Quyền, đánh vào cái kia liệt dương bên trong.

“Oanh!”

Toàn bộ Cổ Diệu thân thể, lần thứ hai sụp đổ một khối, nổ lên ngút trời ánh lửa.

Quỷ Tàng nắm lấy cơ hội, pháp thân hai tay bấm quyết, chân thân tay kết kiếm quyết, Bách Quỷ Dạ Hành qua lại mà ra, trực tiếp chém vào liệt dương trong cơ thể.

“Ầm ầm!”

Hỏa cầu thật lớn trên, bị một thanh kiếm lớn màu xanh lục đi ngang qua mà qua, Cổ Diệu thân thể không ngừng nổ tung mở.

Thanh Long trong đôi mắt Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, liền tìm tìm được cái kia trầm luân ở bên trong Thiên Khư, Long Trảo năm ngón tay vồ lấy, Thiên Khư trên tuôn ra mãnh liệt hào quang, bay về phía Thanh Long trong tay.

Thanh Long hai tay nắm lấy chiến kích, lại chém mạnh một đòn.

Thất thức hợp nhất, sát na sinh diệt.

“Ầm ầm!”

Lại là một đạo khe nứt to lớn, kèm theo kim quang sinh thành, không ngừng hướng về Cổ Diệu trong cơ thể xé rách đi qua.

“Ha ha ha ha!”

Liệt dương bên trong, truyền đến phẫn nộ tiếng cười, “Sơ Dương bất diệt, ta bản linh không chết. Ẩn Võ Vương đều không giết chết được ta, các ngươi tự phụ còn mạnh hơn Ẩn Võ Vương sao? Hai con kiến hôi, một cái có thiên giới chi linh thì lại làm sao, một cái là Ẩn Võ Vương chuyển thế thì lại làm sao? Bản tọa quá mức tự bạo, đưa các ngươi trên tây thiên. Bất quá lại là trăm vạn năm ngủ say mà thôi. Thời gian đối với ta mà nói, chớp mắt liền tắt.”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, Cổ Diệu tự bạo khái niệm này nghĩa là gì?

Cổ Diệu bản thân là tám sao đỉnh cao Giới Vương, lại là thiên giới chi hồn, bất diệt linh thể, hơn nữa hiện tại còn giống như là một kiện Thánh khí?

Nhân vật như vậy tự bạo ra, sẽ là như thế nào cảnh tượng, không có ai biết.

Cái kia vết rách to lớn bên trong, bạo loạn sức mạnh không ngừng lao ra, sở hữu hỏa chi nguyên tố đều trở nên vô cùng không ổn định.

Quỷ Tàng Pháp Thiên Tượng Địa tựa hồ cảm ứng được cái gì, quỷ trên mặt lộ ra kinh sắc, không gian trong cơ thể trở nên hoảng hốt, Pháp Thiên Tượng Địa cũng theo Cổ Diệu sức mạnh mới bắt đầu biến hình.

Quỷ Tàng kinh hãi nói: “Không được! Này ngốc treo thật sự dự định tự bạo!”

Dương Thanh Huyền vẫn như cũ có chút không tin, nói: “Thật hay giả? Nếu như tự bạo, Sơ Dương toàn bộ nổ tung, hắn chỉ chừa hạ linh thức, dù cho mấy triệu năm sau tỉnh lại, nhưng không có Sơ Dương, có ý nghĩa gì?”

Quỷ Tàng cười lạnh nói: “Này ngốc treo, là muốn sống sót trước lại nói. Của chúng ta liên thủ đã để hắn chân chính cảm ứng được tử vong. Đây cũng không phải là ngươi kiếp trước cái kia loại trấn áp, mà là thật sự rõ ràng có thể giết chết sức mạnh của hắn.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ngươi Vạn Quỷ Thôn Phệ?”

Quỷ Tàng gật đầu nói nhìn: “Cũng đừng quên, bản tọa tiền thân có thể là Quỷ Đế, như vậy linh thể là muôn vàn khó khăn vừa thấy đồ đại bổ a. Cũng chỉ có ta sức mạnh như vậy, mới có thể chân chính tiêu hóa hết bất diệt linh thể, triệt để đem giết chết.”

Dương Thanh Huyền trong lòng rùng mình, vội hỏi: “Vậy làm sao bây giờ?”

Quỷ Tàng cau mày nói: “Ta chính muốn hỏi ngươi phải làm gì đây, ngươi đúng là đến hỏi ta. Không như bây giờ thu tay lại rời đi, miễn cho bị hắn kéo xuống nước, đồng quy vu tận.”

PS: Các bạn đủ điều kiện chấm điểm thì chấm 100 điểm giúp mình nhé! Chân thành cảm ơn mọi người rất nhiều!

“Thảo mụi tặng tỷ bcl, chúc tỷ cvt thành công /ngai”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1844: Trấn Áp Cổ Diệu, Không Đáng Kể Sinh Tử

Dương Thanh Huyền biến sắc mặt, hơi giận nói: “Không thể! Coi như thật sự đồng quy vu tận, ta cũng nhất định muốn giết hắn!”

Quỷ Tàng nói: “Vấn đề là giết thế nào? Ta có thể khắc chế hắn bất diệt linh thể, nhưng này Sơ Dương lực lượng nổ ra, có thể thật không phải là chuyện đùa!”

Cái kia Sơ Dương bên trong, quang diễm cuồn cuộn, không ngừng hướng về bốn mặt nổ tung, làm Quỷ Tàng Pháp Thiên Tượng Địa không gian không ngừng xoay chuyển, thậm chí lộ ra vỡ nát trạng thái.

Quỷ Tàng vội la lên: “Phải nghĩ biện pháp cũng nhanh chút. Bây giờ còn có thể tạm thời ép kềm chế được, nếu như đến rồi điểm giới hạn, bản tọa phủi mông một cái liền đi người, có thể không cùng ngươi chết ở đây.”

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, bên trong cặp mắt tuôn ra tinh mang, giơ tay lên, Nhật Nguyệt Tinh Luân nháy mắt hướng về bốn phương tám hướng lan ra, vô số vòng quay thời gian trôi nổi ở trên hư không trên, đem thời gian chế trụ.

Dương Thanh Huyền lại hai tay bấm quyết, để cái này Thánh khí lĩnh vực, thẳng vào Cổ Diệu bên trong, lấy ra cái kia liệt dương lực lượng, bù đắp vòng trên thiếu sót ngày lực lượng số lượng.

Quỷ Tàng hai con ngươi bỗng nhiên phóng đại, cả kinh nói: “Ngươi điên rồi! Đều vào lúc này, còn nghĩ chữa trị Thánh khí, lẽ nào ngươi muốn...”

Dương Thanh Huyền đầy mặt kiên định, gật đầu nói: “Trực tiếp đem Cổ Diệu luyện hóa đến Nhật Nguyệt Tinh Luân bên trong. Thành công, ngươi liền giúp ta nuốt chửng nó bất diệt linh thể. Nếu như thất bại...”

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh, đối với vạn sự vạn vật, lại không có bất kỳ tâm tình, chỉ là thản nhiên nói: “Cái kia ta tựu xin lỗi Chính Tinh Minh, xin lỗi người trong thiên hạ tộc, trực tiếp đem trên vai trọng trách vứt rồi.”

Quỷ Tàng hai con ngươi bỗng nhiên co rụt lại, sắc mặt âm trầm cực kỳ khó coi, lại cũng không nói gì, chỉ là nhìn chòng chọc vào cái kia Cổ Diệu, nhìn cái kia Sơ Dương lưu chuyển, một nháy mắt không nháy mắt.

Mảng lớn hào quang, một điểm điểm từ Cổ Diệu trong cơ thể tách ra ngoài, hướng về cái kia Nhật Nguyệt Tinh Luân tuôn tới, điền vào mặt thiếu sót “Nhật” lực lượng số lượng cùng ánh sáng.

Toàn bộ Nhật Nguyệt Tinh Luân không ngừng trở nên giàu có, “Sao” cùng “Tháng” lẫn nhau chiếu rọi, cổ thứ ba sức mạnh tràn vào vòng bên trong, khí bao hàm khuấy động, Luân chi lĩnh vực đại thịnh.

“Dương Thanh Huyền! Đáng chết a!”

Cổ Diệu trong cơ thể truyền đến linh thức rít gào, hóa thành một vị to lớn hỏa diễm chi nhãn, oán độc nhìn chăm chú đi ra, “Nghĩ muốn luyện hóa bản tôn Sơ Dương, hết thảy đều là cuồng dại vọng tưởng, đi chết đi!”

“Viêm Bạo!”

“Ầm ầm!”

Toàn bộ Cổ Diệu bản thể, trực tiếp nổ tung ra, hóa thành một cái vô tận hỏa diễm quang hà, xông về cái kia Nhật Nguyệt Tinh Luân, bốn phương tám hướng.

Quỷ Tàng sắc mặt lần thứ nhất trở nên trắng bệch, hai tay ở trước người bấm quyết, ổn định Pháp Thiên Tượng Địa.

Nhưng Sơ Dương tự bạo, trực tiếp hủy thiên diệt địa, quỷ ý tưởng trên người, vô số không gian bị nổ nát, toàn bộ pháp tướng nháy mắt gãy vỡ mở.

“Phốc!”

Quỷ Tàng càng phun ra một khẩu màu xanh biếc huyết, trên người đại lượng lân giáp phá mở, đầy mặt thống khổ cùng vẻ dữ tợn.

Nhật Nguyệt Tinh Luân truyền lên ra thanh âm chói tai, toàn bộ Luân chi lĩnh vực run rẩy kịch liệt, căn bản không chống đỡ được này Sơ Dương nổ tung, vô số vòng quay thời gian toàn bộ yên diệt, toàn bộ cự luân bỗng chốc bị quang hải nuốt hết.

Dương Thanh Huyền bị phản phệ phun máu phè phè, kinh hãi nhìn Quỷ Tàng, “Ngươi không phải phải đi sao?”

Quỷ Tàng âm trầm hừ một tiếng, mắng: “Ngươi này trí chướng, cùng ngươi chết một lần được rồi! Lão tử nhưng là Thiên Giới chi linh, huy hạ có vạn ngàn quỷ binh Quỷ Tướng Quỷ Đế tồn tại. Chết cũng chết quá, không để ý nhiều hơn nữa một lần!”

Quỷ Tàng hét lớn một tiếng, hai tay bấm quyết chỉ trời, cái kia nổ nát quỷ tướng lần thứ hai ngưng tụ mà ra, hóa thành ngôi sao giống như thân ảnh khổng lồ, ngồi xếp bằng hư không, lấy sức toàn thân trấn áp Sơ Dương tự bạo!

“Ầm ầm!”

Quỷ Tàng pháp tướng đột nhiên chìm vào Sơ Dương bên trong, không ngừng phá nát mở, càng là muốn liều mình thủ nghĩa, lấy hi sinh pháp thân đến trấn áp.

Dương Thanh Huyền khóe miệng tràn đầy máu tươi, đột nhiên nở nụ cười, nói: “Cũng tốt, hai cái người cùng chết, Quỷ Giới ngươi càng quen hơn, tiết kiệm ta lạc đường.”

Trong tay quyết ấn một điểm, toàn bộ Tử Viêm Hư Không đều hóa mà ra, hướng về cái kia Sơ Dương trấn áp xuống.

Theo Tử Viêm Hư Không hiện ra, Nhật Nguyệt Tinh Luân bùng nổ ra mạnh mẽ hào quang, cùng với lẫn nhau chiếu rọi.

Dương Thanh Huyền lại tay trái một điểm, vô số kiếm khí bỗng dưng mà sinh, ngàn vạn vạn Kiếm Hồn phá mộ mà đến, toàn bộ tràn vào Sơ Dương trong lúc nổ tung.

Hai đại chí cường võ hồn, vào đúng lúc này bị thôi thúc đến mức tận cùng.

Hai đại hư không lực lượng, lẫn nhau chồng chất lên nhau, ở Sơ Dương bên trong qua lại biến hóa, chấn động ra đáng sợ ánh sáng, hủy thiên diệt địa.

Dương Thanh Huyền thân thể càng là một điểm điểm đổ nát ra.

Bốn sao Giới Vương, mặc dù là Thanh Long Thánh Chủ, có mấy vị Tinh Túc gia trì, nhưng nơi nào gánh vác được loại đáng sợ này phản phệ.

Bất quá chốc lát, đã là huyết nhân.

Quỷ Tàng bên trong cặp mắt một mảnh đỏ đậm cùng u lục hỗn hợp lại cùng nhau, bắn mạnh ra lửa giận cùng kiên quyết, “Dương Thanh Huyền, chịu đựng a! Quỷ Giới có thể chơi không vui, vẫn là đừng đi!”

Dương Thanh Huyền thân thể lung lay mấy lần, chỉ cảm thấy thần thức bắt đầu hoảng hốt, cười khổ nói: “Chơi không vui, cũng phải chơi.”

Hai người liên thủ lực lượng, vẫn như cũ không trấn áp được Sơ Dương tự bạo, huống chi to lớn kia phản phệ, căn bản không phải hai người chịu được.

Đặc biệt là Dương Thanh Huyền.

Dù cho là Thanh Long Thánh Thể, cũng rốt cục bắt đầu tan vỡ.

Đột nhiên, một đạo kim quang tự Tinh Giới bên trong tuôn ra, ở trên hư không trên lóe lên, vô số phù văn màu vàng từ bốn phương tám hướng vọt tới, hóa thành một cái vàng chói lọi tiên y, rơi trên người Dương Thanh Huyền.

“Đây là…!”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, tiên y sau khi rơi xuống, hình thành một mảnh kỳ dị kết giới tràng, lại đem phản phệ lực lượng ép hạ đại bộ phận.

“Liệt Tử…”

Dương Thanh Huyền trong lòng ấm áp, trong mắt tuôn ra nước mắt.

“Ầm ầm!”

Đúng lúc này, lại là hai đạo to lớn tiếng nổ tung, xung kích ở Cổ Diệu bên trong, hóa ra một đen một vàng song sắc ánh sáng.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, chỉ thấy ở hư không bờ bên kia, Tử Dạ chính là hai tay bấm quyết, điều khiển hai cái Thánh khí, Bỉ Ngạn Kim Kiều cùng Ám Dạ Chi Đồng, Song

Thánh khí phóng ra song sắc ánh sáng, không ngừng trấn áp Sơ Dương lực lượng.

Nhưng to lớn phản phệ, cũng để Tử Dạ không thể chịu đựng, trên người kinh mạch tảng lớn nổ ra.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Tử Dạ, ngươi...”

Hai người cách xa nhau xa xa biển lửa, dường như ngân hà vũ trụ, nhưng nhưng chưa bao giờ có một khắc, cách xa nhau gần như vậy.

Trong chớp mắt này, lòng của hai người đột nhiên thì có Linh Tê.

Tử Dạ cười nói: “Tướng hận không bằng triều có tin, tương tư bắt đầu cảm thấy hải không phải sâu. Ngươi là Võ vương cũng tốt, là Thanh Huyền cũng tốt, Tử Dạ vĩnh viễn đuổi theo ngươi.”

Dương Thanh Huyền vẻ mặt trở nên nghiêm túc, hai tay bỗng nhiên nắm tay, một đôi Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn chằm chằm cái kia Sơ Dương nổ tung, cắn răng nói: “Tốt! Tựu liên hợp ba người chúng ta, không, còn có Liệt Tử, bốn người người, trấn áp Cổ Diệu!”

“Tiểu tử, còn có lão phu đây.”

Tử Dạ phía sau, hóa thành Tinh Linh Vương thân ảnh, hai tay bấm quyết, kết ra tảng lớn sấm sét, ngang qua hoàn vũ, hướng về cái kia Sơ Dương hào quang bao phủ xuống xuống.

“Còn có chúng ta đây!”

Dương Thanh Huyền bên cạnh người, Tử Diều Hâu, Khổng Linh, Độ Nhược, Hoa Giải Ngữ, Nặc Hi năm vị Tinh Túc đều là mà ra.

Năm người chân đạp phương vị, sắp xếp thành trận, hóa thành một đạo long hình.

Dương Thanh Huyền nhếch miệng nở nụ cười, lộ ra trắng sâm mang máu hàm răng, ánh mắt lấp lóe nói: “Có nhiều người như vậy đồng hành, sống hay chết, là thượng thiên là vào địa, cũng đã không trọng yếu. Toàn lực ứng phó, sinh tử, tựu giao cho thượng thiên đi!”

PS: Các bạn đủ điều kiện chấm điểm thì chấm 100 điểm giúp mình nhé! Chân thành cảm ơn mọi người rất nhiều!

“Thảo mụi tặng tỷ bcl, chúc tỷ cvt thành công /ngai”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1845: Sơ Dương Rơi Rụng, Vô Tận Hào Quang

Dương Thanh Huyền hai tay kết ấn, to lớn thanh quang từ trên tay hiện ra hiện ra, năm vị tinh tú sức mạnh nháy mắt bị rút lấy mà đến, ở bầu trời hóa thành một đạo to lớn Thanh Long, rít gào mà đi.

Bàng bạc long khí dâng trào ra, cả vùng không gian đều bị cái kia rộng lớn sức mạnh to lớn chấn nhiếp.

Đồng thời hai đại chí cường võ hồn biến thành thế giới, không ngừng trùng kích Sơ Dương sức mạnh to lớn.

Mênh mông trong thiên địa, sức mạnh mang tính hủy diệt nghiền nát tất cả quy tắc.

Quỷ Tàng trong mắt tuôn ra kiên quyết vẻ mặt, nghiêm ngặt quát một tiếng, tự đầu trở xuống thân thể, không ngừng binh giải mở, hóa thành ngàn vạn hình thái khác nhau quỷ vật, ở không trung tụ hợp thành một đạo lớn bão táp lớn, nhảy vào liệt dương bên trong.

Mà cái kia khổng lồ Pháp Tướng bóng mờ, càng là không ngừng xoay tròn, chậm rãi chìm xuống.

“Đáng chết a!”

Sơ Dương bên trong truyền đến Cổ Diệu rít gào, mấy đạo sức mạnh liên thủ trấn áp hạ, cái kia tự bạo lực lượng không ngừng bị tan rã.

Dương Thanh Huyền trên người tiên y phù quang thiểm thước, đem phản phệ lực lượng mức độ lớn nhất hóa giải.

Năm vị tinh tú không chống đỡ nổi, chảy như điên máu tươi, cùng nhau đánh bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, nghiêm ngặt quát một tiếng, đem võ hồn hoàn toàn thả ra mở, chính mình toàn bộ phục tâm thần đặt ở quyết ấn trên, tế luyện cái kia Nhật Nguyệt Tinh Luân.

Nguyên vốn đã ảm đạm xuống Luân chi lĩnh vực, lần thứ hai tái hiện ra, đem trọn cái Cổ Diệu vòng ở bên trong, không ngừng hút vào Sơ Dương sức mạnh.

Cổ Diệu gầm hét lên: “Phải đem ta chi bản thể hoàn toàn luyện hóa, cuồng dại vọng tưởng! Cuồng dại vọng tưởng a!”

Đột nhiên, ngồi xếp bằng kia quỷ tướng, mạnh mẽ giơ tay lên kết ấn.

Từng đạo từng đạo quỷ khí từ trong lửa tuôn ra, hội tụ ở quỷ tướng trên cánh tay của, ngưng tụ ra thực thể, sau đó tay phải vồ một cái, đem cái kia Bách Quỷ Dạ Hành từ Sơ Dương bên trong rút ra, chém ngang giữa trời.

“Ầm ầm!”

Tảng lớn liệt nhật bị chém mở, nổ ra từng đạo từng đạo hỏa diễm sông, dâng tới bốn phương tám hướng.

Trong đó rất nhiều hỏa diễm sông, đều bị Nhật Nguyệt Tinh Luân hút đi.

Tinh Linh Vương hai tay nhanh chóng bấm quyết, đầy trời sấm sét một chút phân giải gây dựng lại, hóa thành từng cái từng cái lưới điện, đem trọn cái Không gian thiết cát thành vô số, đem Sơ

Dương sức mạnh lẫn nhau cách ly.

Quỷ Tàng ánh mắt lóe lên dữ tợn tàn nhẫn, “Sinh tử thì nhìn này một chút!” Đầu lâu loáng một cái, hóa thành to lớn khô lâu quỷ đầu, dữ tợn muôn dạng, đột nhiên vọt tới.

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, cả kinh nói: “Cẩn thận a!”

Cái kia quỷ đầu trống trải trong hốc mắt dấy lên yếu ớt Minh Hỏa, trực tiếp mở mồm ra, phảng phất một cái vô biên vô tận hố đen, cùng cái kia Sơ Dương đụng vào nhau, đồng thời trực tiếp nuốt chửng vào trong miệng.

“Muốn nuốt ta, đi chết đi!”

Tự Sơ Dương bên trong, chậm rãi bay lên một mảnh trong suốt hoàn mỹ hào quang, như mượt mà bảo ngọc, bị quỷ đầu ngậm ở miệng.

Cái kia ngọc trên kích bắn ra vô số tia sáng, đem quỷ đầu hoàn toàn quấn chặt lấy, đồng thời bắn vào trong đầu, phải đem hoàn toàn cắn giết.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên, hét lớn: “Công kích cái kia linh thức, giúp Quỷ Tàng!”

Chính mình một mặt khống chế lại Nhật Nguyệt Tinh Luân, một mặt nhấc tay một cái, Thái Huyền mộ kiếm nháy mắt nổ tung ra vô số Kiếm Hồn, ở không trung hình thành một luồng kiếm bão táp, hướng về cái kia bảo ngọc cuốn tới.

Tử Dạ cũng khống chế được Ám Dạ Chi Đồng cùng Bỉ Ngạn Kim Kiều, cùng nhau xông về bảo ngọc.

“Oanh!”

Mấy đạo sức mạnh nhảy vào trong ngọc, nổ lên vô số gợn sóng khuấy động.

Quỷ đầu miệng một chút đem ngọc nhiều nuốt mấy phần, nhưng đầy đầu đều là bị tia sáng bắn thủng cửa động, nhìn thấy được vạn phần khủng bố.

Từng cái lỗ hang bên trong, đều tràn ra màu xanh biếc lưu quang.

Đồng thời đầy đầu đều là rậm rạp chằng chịt vết rạn nứt, dường như bất cứ lúc nào muốn bạo nổ mở.

Dương Thanh Huyền lại không lo được luyện hóa Nhật Nguyệt Tinh Luân, mà là giữa trời một trảo, Chiến Kích Thiên Khư trở về trong tay, lực lượng vô cùng rót vào bên trong.

Kích trên phù văn lưu chuyển, không ngừng bùng nổ ra hơi thở của sự hủy diệt.

Dương Thanh Huyền hai tay cầm kích, trong đầu xẹt qua Ân Võ Vương dáng người, toàn bộ người cùng thân ảnh kia từ từ phối hợp dung hợp, vòng vòng uy thế nhộn nhạo lên.

Người cùng kích hợp nhất, chém thẳng vào mà lên.

“Ầm ầm!”

Hư quang ở không trung lóe lên, liền đem quang ngọc một chút chém vỡ, vô số hào quang từ bên trong bộc phát ra.

“A!”

“Không! Không!”

Cổ Diệu hoảng sợ rống to, bị Dương Thanh Huyền bổ ra bộ phận, ở không ngừng khép lại, nhưng sức mạnh khổng lồ trôi đi, quỷ đầu liều mạng nuốt chửng, một điểm điểm tướng hút vào hắc ám.

Cái kia cắm ở quỷ trên đầu vô số tia sáng, cũng biến thành mềm nhũn hạ xuống, có thậm chí trực tiếp tản đi.

Quỷ đầu trên bùng nổ ra dữ tợn phấn khởi ánh mắt, tự cái cổ hạ hóa ra hai cái to lớn tay, nắm lấy cái kia quang ngọc liều mạng hướng về trong miệng nhét.

“Không được! Không được!”

Tự sinh ra ban đầu, trải qua vô số năm tháng, đến hiện tại, rốt cục sâu sắc thân thể ngộ được chết cảm giác, đó là một loại vĩnh cửu tịch hắc ám, ý thức vĩnh viễn sa sút tan hết.

Rốt cục, Cổ Diệu thanh âm suy kiệt xuống, hoàn toàn bị quỷ đầu nuốt chửng.

“Ầm ầm!”

Mất đi Cổ Diệu linh thức, những Sơ Dương kia lực lượng triệt để mất khống chế, không ngừng nổ tung mở, muốn nát tan cái này to lớn chân không tăm tối.

Dương Thanh Huyền trên người tiên y nổi lên, hóa ra một tầng kết giới, đem bọc lại.

Nhưng này mất khống chế Sơ Dương, nháy mắt bao phủ thiên địa, hóa thành vô biên biển lửa, Tử Dạ đám người muốn tiến lên cứu Dương Thanh Huyền, lại bị sóng lửa vọt một cái, rất xa đánh bay ra ngoài.

“Không được!”

Tinh Linh Vương đột nhiên một trảo Tử Dạ, đồng thời thuấn di đến Tử Diều Hâu chờ tinh tú bên cạnh người, trực tiếp hóa ra một mảnh kết giới gắn vào bốn phía, đem tất cả mọi người bảo vệ.

“Ầm ầm ầm!”

Sơ Dương lực lượng, thôn thiên phệ địa.

Đem trọn trong đó đều bầu trời lớn đại hắc ám, chiếu chói lọi cực kỳ.

Trong lúc nhất thời, ánh sáng nhảy vào vũ trụ, đem chúng ngôi sao ánh sáng toàn bộ che lấp, thật lâu không tiêu tan.

Một mảnh ấm áp, kèm theo ánh sáng mặt trời, ở phá nát đã lâu bên trong đều bầu trời soi sáng hạ xuống, vãi vào vô biên đại địa.

...

“Thanh Huyền!”

Ở đằng kia hoa quang ngoại vi, số xa vạn dặm địa phương, Tử Diều Hâu đám người không không sắc mặt trắng bệch, chỉ có Tinh Linh Vương còn đỡ hơn một chút.

Tử Dạ không nhịn được hỏi: “Hiện tại như thế nào?”

Tử Diều Hâu nói: “Khí tức mười phần yếu ớt, nhưng không có nguy hiểm tính mạng.”

Mặt khác bốn vị tinh tú, cũng là đồng dạng cảm ứng, nhẹ nhàng gõ đầu.

Tinh Linh Vương an ủi mọi người nói: “Thánh Linh cùng tinh tú chính là khí mạch tương thông, các ngươi cảm ứng được không việc gì, nên là không việc gì. Này quang huy thế giới, sợ là trong thời gian ngắn đều tán không xong. Bên trong căn bản mắt không thể thấy, thần thức hoàn toàn bị cắt rời mở. Nghĩ muốn ở đây vô tận hào quang trong hư không tìm tới Dương Thanh Huyền, không khác nào mò kim đáy biển. Chúng ta vẫn là lẳng lặng chờ đợi đi.”

Tử Dạ trầm ngâm nói: “Hiện tại thiên hạ rung chuyển, Cổ Diệu vừa chết, này sức mạnh hủy thiên diệt địa, sợ là tất cả mọi người cảm ứng được. Chỉ sợ đưa tới lượng lớn cường giả, sẽ gây bất lợi cho Thanh Huyền. Ta liền ở đây chữa thương chờ đợi, Tử Diều Hâu ngươi trở lại, lại phái khiển chút Chính Tinh Minh cao thủ đến.”

Tử Diều Hâu cười khổ nói: “Chính Tinh Minh đã chỉ còn trên danh nghĩa, xem như là giải tán rồi, hơn nữa Tuyền Tiêu Hàng Khuyết trên, đã không có gì cao thủ.”

Tử Dạ sửng sốt hạ, lúc này mới nhớ tới làm hạ tình thế, thở dài, nói: “Vậy thì mấy người chúng ta yên lặng ngồi ở đây, chờ đợi Thanh Huyền đi ra đi.”

Tử Diều Hâu bọn người là gật đầu.

Sau đó từng cái từng cái ẩn vào hư không, bảo vệ ở đây lớn vô cùng quang huy thế giới ở ngoài.

PS: Các bạn đủ điều kiện chấm điểm thì chấm 100 điểm giúp mình nhé! Chân thành cảm ơn mọi người rất nhiều!

Chương 1846: Hồng Mông Đại Đạo, Như Thế Nào Bản Nguyên?

Sơ Dương, sinh ra ở Hỏa chi bản nguyên bên trong, là vạn vật nguồn năng lượng, tượng trưng cho vô hạn hi vọng cùng sinh cơ, soi sáng một mảnh hoàn vũ hư không, làm cho người ta dư hào quang cùng ấm áp.

Dương Thanh Huyền lặng lặng trôi nổi ở đây quang thế giới bên trong, bị Sơ Dương bao phủ, mỗi một chỗ da thịt đều bị hào quang bao vây, xâm nhập đến kinh mạch trong máu thịt, tẩm bổ toàn thân.

Không ngừng có hỏa văn ở Dương Thanh Huyền trên người hóa hiện ra.

Hỏa văn chỗ đi qua, cái kia một thân thân thể bộ phận tựu tan giải là nhất thuần đang hỏa diễm, hút vào bốn phía quang năng, sau đó ở ngưng tụ thành thân thể.

Như vậy tan rã, ngưng tụ, lại tan rã, tái ngưng thật, tuần hoàn lặp đi lặp lại, như là không có tận đầu.

Cho đến đừng mỗi một khắc, thân thể đột nhiên đình chỉ trôi nổi, treo ngừng trên không trung, một chút ánh sáng đại phóng, tựu hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể.

Bốn phía Sơ Dương hào quang, chịu đến Hỏa chi bản nguyên ảnh hưởng, không ngừng hóa thành quang diễm thiêu đốt, đồng thời từ trên dưới hư không, mười triệu dặm bên trong không gian nhanh chóng tụ lại mà đến, bị hút vào đến Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Trong lúc nhất thời, Dương Thanh Huyền toàn bộ người bị to lớn quang diễm tràn ngập, gần như trong suốt, mắt không thể thấy. Mà này chút quang diễm, lại trải qua thân thể chuyển đổi, hóa thành bản nguyên nhất hỏa, lắng đọng đến Dương Thanh Huyền trong đan điền, không ngừng thật thà chất phác cái kia một tia mồi lửa.

Vài ngày sau, hào quang phai nhạt đi, cái kia chói mắt tia sáng cũng biến thành nhu hòa.

To lớn Sơ Dương lĩnh vực hạt nhân, nhưng là vô cùng bình tĩnh hư không.

Từ trên mặt đất xa xa nhìn tới, giống như là thông suốt quang trong ngọc một điểm đen, mịt mù không thể sát.

Dương Thanh Huyền mở mắt ra, hai mắt trong suốt, nhưng mang theo vẻ nghi hoặc.

Cái kia như hồ giống như bình tĩnh trong con ngươi, đột nhiên tạo nên một tia gợn sóng, sau đó hiện ra vô số kim quang, càng ngày càng nhiều.

Con mắt chớp một chút, hai đạo ánh vàng liền từ trong ánh mắt lao ra, thẳng vào vô biên quang thế giới.

Dương Thanh Huyền một chút đứng thẳng người, bốn phía hư không mịt mờ, vẫn như cũ bị Sơ Dương bao phủ, vô biên vô hạn.

Ở điều tra đồng thời, các loại ký ức dâng lên đầu óc, lập tức hồi tưởng lại đã xảy ra chuyện gì, trên mặt một mảnh ngất lịm.

“Quỷ Tàng! Tử Dạ! Đại gia...”

Dương Thanh Huyền ánh mắt lần thứ hai một nháy mắt, Hỏa Nhãn Kim Tình lại cường thịnh mấy phần, vội vàng hướng về bốn mặt nhìn tới.

“Không cần tìm, đều không sao.”

Thanh âm nhàn nhạt từ hư không bên trong truyền ra, lục mang lóe lên, Dương Thanh Huyền trước mới chậm rãi đi ra một bóng người, chính là Quỷ Tàng, trên mặt mang theo vẻ hài hước, khóe miệng vung lên một tia lãnh ngạo.

Quỷ Tàng cả người khí chất, cùng lúc trước tựa hồ hoàn toàn khác nhau.

Dương Thanh Huyền nghe nghe đại gia không có chuyện gì, một trái tim nhất thời để xuống, lúc này mới chú ý tới Quỷ Tàng biến hóa trên người, vui vẻ nói: “Ngươi đột phá đến tám sao?”

Quỷ Tàng cười nhạo một tiếng, khinh thường nói: “Tám sao toán cái gì? Coi như không có này Sơ Dương bất diệt linh thể, cũng phải cần tiến nhập tám sao. Lại cho ta thời gian nửa năm, liền có thể lợi dụng cái kia bất diệt linh thể sức mạnh, khôi phục lại cửu tinh, thậm chí là cửu tinh đỉnh cao!”

Quỷ Tàng ánh mắt lóe lên một tia tàn khốc cùng phấn khởi, ánh mắt bên trong cái kia bễ nghễ thiên hạ thần thái, giống như là về tới năm xưa Thiên Giới cảnh thời gian, thống ngự Quỷ Giới nhất phương chí cường tồn tại.

Cái kia bễ nghễ thiên hạ vẻ, bất quá ở ánh mắt bên trong lóe lên liền qua, tựu khôi phục khó được điềm tĩnh.

Trải qua vô số kiếp tới nay, lần thứ hai trở lại tám sao Giới Vương, Quỷ Tàng tâm cảnh đã vững như bàn thạch, không phải ngày xưa có thể so với.

Lần trước đến nơi tám sao cảnh giới, vẫn là bao lâu trước đây?

Quỷ Tàng trong mắt có một tia phập phù tự do, sợ là năm ngàn bụi điểm kiếp chuyện lúc trước, lâu đời chính mình đều không nhớ được.

Không nghĩ tới còn có thể lại đến thế gian, còn có thể có cơ hội lại xung kích Thiên Giới chi chủ.

Quỷ Tàng hưng phấn liếm môi dưới lưỡi, lộ ra cái kia một tia bản tính dữ tợn.

Quỷ Tàng nhìn Dương Thanh Huyền, trong đầu xẹt qua hai người lần đầu gặp gỡ lúc cảnh tượng, chính mình một đường đi theo tới nay, quả nhiên như lúc trước dự phán như thế, Dương Thanh Huyền khí vận, thật sự thành tựu chính mình.

Bằng không có thể đi tới hôm nay, thật sự rất khó nói.

Quỷ Tàng phục hồi tinh thần lại, từ tốn nói: “Thu nạp này Sơ Dương tinh hoa, ngươi cũng bước chân vào năm sao Giới Vương, tiến bộ nhanh chóng vượt xa ta tưởng tượng. Có lẽ lấy thiên phú của ngươi và khí vận, tương lai có cơ hội cùng ta một đạo xung kích Thiên Giới chi chủ.”

Dương Thanh Huyền tâm thần rùng mình, lúc này mới phát hiện ở cảnh giới của chính mình, trong lúc vô tình, lại xông lên một tầng, đã đạt đến năm sao cảnh giới.

Không chỉ có như vậy, bên trong đan điền mồi lửa, so với trước kia lớn mạnh không chỉ gấp mười lần.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên bấm quyết, vô số hỏa văn ở trên người tiêu tan, toàn bộ người nháy mắt phân giải thành vô số hỏa diễm, ở không trung một chút khuếch tán mở, hóa thành to lớn Phượng Hoàng, vô sắc vô hình, sau đó lại trong khoảnh khắc ngưng tụ, trở lại người thân thể bản thân.

Quỷ Tàng trong mắt tràn đầy ước ao ghen tỵ vẻ mặt, chà chà khen: “Năm hỏa hoàn mỹ dung hợp lại cùng nhau, đây mới thật sự là Hỏa chi bản nguyên, tuy rằng còn hết sức sơ cấp, nhưng ở vô số bên trong thế giới, có thể khống chế mồi lửa người, ức vạn vạn trong không có một. Đây chính là đạo chi diễn biến, vũ trụ khởi nguyên nguyên tố một trong a.”

Dương Thanh Huyền nói: “Khống chế mồi lửa, bất quá là thần thông một trong, thủ đoạn công kích thôi. Chân chính trọng yếu, chung quy vẫn là tu vi của chính mình cảnh giới. Nhất lực phá vạn pháp, tu vi không đủ, hết thảy đều là uổng công.”

Quỷ Tàng trong ánh mắt lóe lên vẻ nhạo báng, “Ha ha” cười to hai tiếng, khuôn mặt lại đột nhiên trở nên trở nên nghiêm túc, nói ra: “Như đổi thành cái khác thần thông đạo pháp, ngươi nói như vậy cũng không sai. Nhưng lực lượng bản nguyên, có thể không phải như vậy đơn giản, ta xin hỏi ngươi, như thế nào bản nguyên?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, nói: “Đạo chi diễn biến nguyên tố?”

Quỷ Tàng gật đầu nói: “Đây là bản nguyên một trong. Cái gọi là bản nguyên, chính là khởi nguồn vạn vật bắt đầu, tất cả đều hóa ngọn nguồn, cái này cuối cùng ngọn nguồn đương nhiên là đạo chi bản thân. Có thể Đạo Sinh Nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật. Này đạo sở sinh hóa đi ra một, chính là mới bắt đầu một trong, bên trong ẩn chứa tất cả sức mạnh bản nguyên, trừ nguyên tố ở ngoài, còn có quy tắc. Toàn bộ vũ trụ thế giới, chính là ở nguyên tố cùng quy tắc sức mạnh hạ, không ngừng sản sinh các loại nhân duyên hòa hợp, do đó sinh ra vạn sự vạn vật. Lực lượng bản nguyên, là nhất gần tới ở đạo sức mạnh. Ngươi khống chế bản nguyên, liền có một tấm lĩnh ngộ đại đạo vé vào cửa.”

“Lĩnh ngộ đại đạo vé vào cửa?”

Dương Thanh Huyền nói: “Nói gì vậy? Từ Linh Võ cảnh bắt đầu, đến Giới Vương, không khỏi là ở lĩnh ngộ đại đạo, như khống chế mồi lửa đều chỉ là vé vào cửa, cái kia phía trước này chút lại toán là cái gì?”

“Ha ha!”

Quỷ Tàng cười lớn không ngớt, khuôn mặt vẻ châm chọc, nhìn trí chướng tựa như nhìn Dương Thanh Huyền, không hề che giấu chút nào giễu cợt nói: “Giếng con ếch không thể ngữ ở hải, sâu mùa hạ không thể ngữ ở băng, cong sĩ không thể ngữ ở đạo, nói đúng là ngươi loại này trí chướng, ha ha ha ha.”

Dương Thanh Huyền mặt đen lại, nhưng vẫn kiên nhẫn chờ Quỷ Tàng cười xong, mới hỏi nói: “Như thế nào đạo?”

Quỷ Tàng gặp Dương Thanh Huyền không có tức giận, khá là kinh ngạc, gật đầu nói: “Vạn sự vạn vật, không khỏi là đạo chi diễn biến. Đạo mặc dù không cao hạ chi phân, nhưng cảnh giới nhưng có mạnh yếu khác biệt. Mỗi người ngộ tính, thiên phú, tâm tính, quyết định cuối cùng ngươi có thể đi bao xa. Tương lai ngươi nếu như có cơ hội đi đến sơ sinh đời đại vũ trụ, có lẽ có thể tìm hiểu đạo chi bản nguyên, thành là nhân tộc lại một vị chí tôn.”

PS: Các bạn đủ điều kiện chấm điểm thì chấm 100 điểm giúp mình nhé! Chân thành cảm ơn mọi người rất nhiều!

Chương 1847: Rọi Sáng Vạn Vật Quang Diễm, Mênh Mông Tinh Đồ

“Chí tôn?”

Dương Thanh Huyền truy hỏi nói: “Như thế nào chí tôn?”

Quỷ Tàng lắc đầu nói: “Ta cũng không có đạt đến Chí Tôn cảnh, không cách nào lý giải chí tôn, chỉ biết là chí tôn thành tựu, cùng đạo chi bản nguyên là không phân ra. Ngươi ở đây mảnh bên trong tinh vực, tựu đừng nghĩ chí tôn chuyện, sớm ngày bước vào Thiên Giới chi chủ, tiến về phía trước sơ sinh đời đại vũ trụ mới là chính sự.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Tiến về phía trước sơ sinh đời đại vũ trụ? Ta từ đến không nghĩ tới việc này. Vì sao thành tựu Thiên Giới sau, tựu nhất định muốn ly khai sao?”

Quỷ Tàng cười lạnh nói: “Ngươi sở dĩ không nghĩ tới, chỉ là bởi vì cảnh giới của ngươi xa xa không có đạt đến thôi. Đương nhiên cũng có thể không ly khai, cuối cùng nói tiêu tan ngã xuống, yên diệt ở đây diễn sinh trong vũ trụ.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Yên diệt?”

Quỷ Tàng nói: “Bất luận người nào đều có ngũ suy chi kiếp, Thiên Giới chi chủ cũng không ngoại lệ, nhưng tương truyền duy có khống chế đạo chi bản nguyên, thành tựu Chí Tôn cảnh, mới có thể tránh né ngũ suy, chân chính thành tựu Bất Tử Bất Diệt. Mà đạo chi bản nguyên, ngay ở sơ sinh đời trong đại vũ trụ. Vì lẽ đó vô số thế giới, vạn ngàn vị diện, phàm là thành tựu Thiên Giới chi chủ cường giả, đều sẽ nghĩ tất cả biện pháp, tiến về phía trước sơ sinh đời đại vũ trụ.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Này sơ sinh đời đại vũ trụ, nên làm gì đi đến?”

Quỷ Tàng khẽ mỉm cười, nói: “Đây cũng không phải là ngươi bây giờ nên biết chuyện. Chờ đến cái kia một ngày, ngươi tự nhiên có thể nhìn thấy tầng kia cảnh giới phong cảnh. Ngươi cũng biết Cổ Diệu này đến bên trong đô tinh khung mục đích là cái gì?”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến Liệt Tử cùng Mạc Đình, nội tâm như đè ép khối tảng đá, trầm giọng hỏi: “Là cái gì?”

Quỷ Tàng nói: “Ta dung hợp bộ phận Cổ Diệu linh thức, mặc dù còn chưa chọn đọc tất cả của nó bộ ký ức, nhưng này giữa các hàng đều việc, nhưng là hiểu một, hai. Thiên Giả để hắn đến tìm kiếm Thập Phương Tinh Đài.”

“Thập Phương Tinh Đài?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, nói: “Thập Phương Tinh Đài ở đỉnh điểm cuộc chiến bên trong đã phá huỷ, nơi nào còn có?”

Nhưng sau đó hơi suy nghĩ, nghĩ đến lần thứ nhất Tinh Cung chi loạn thời điểm, đã bị phá huỷ, nhưng lần thứ hai đỉnh điểm cuộc chiến thời gian, nhưng lại xuất hiện, hơn nữa hai lần đều là nổi loạn trung tâm, không khỏi kỳ quái nói: “Cái kia tinh đài lẽ nào có thể chính mình sống lại?”

Quỷ Tàng nói: “Ta cũng không rõ ràng, nhưng nếu Thiên Giả để Cổ Diệu tìm đến, quá nửa là tồn tại. Hơn nữa vì sao lựa chọn Cổ Diệu, cũng có lẽ là bởi vì này quang diễm nguyên nhân, có thể ở trong bóng tối rọi sáng tất cả vạn vật?”

Dương Thanh Huyền nói: “Điểm ấy hắc ám, căn bản không ngăn được võ giả hai mắt, hẳn không phải là quang nguyên nhân.

Hoặc là tinh thần lực, cũng hoặc là Thiên Giới chi linh nguyên nhân. Bất kể là gì loại, ta mà thử xem.”

Cái kia Thập Phương Tinh Đài Dương Thanh Huyền gặp hai lần, đối với phía trên một ít phù văn trận pháp biến hóa, đều trong lòng sinh ra ý nghĩ.

Lúc này bình tĩnh lại, ngồi xếp bằng hư không, tay bấm quyết ấn, đem thần thức vô hạn khuếch tán.

Dương Thanh Huyền thân thể lập tức hóa thành một điểm châm lửa diễm, biến thành Vĩnh Nhiên thân thể hư thân thể, lan tràn bốn phía, hình như một trái cầu lửa thật lớn.

Quỷ Tàng nhắm hai mắt lại, bấm quyết ở trước người, tựu lặng lặng đứng ở hỏa cầu này phía trước, tiến vào trạng thái tu luyện.

Đối với Dương Thanh Huyền chuyện, hắn mới chẳng muốn quản, một lòng luyện hóa Cổ Diệu bản linh, tranh thủ sớm ngày khôi phục lại Thiên Giới cảnh mới là chính sự.

Hai người cứ như vậy lặng lặng giằng co, hình thành một bức cực tĩnh hình tượng, ngoại trừ ngọn lửa kia nhỏ bé nhảy lên ở ngoài, thời gian như là yên lặng dừng lại.

Không biết qua bao lâu, cái kia hỏa cầu thật lớn nhẹ nhàng rung động hạ, bên trong hóa thành Dương Thanh Huyền dáng dấp, ngồi xếp bằng trong lửa.

Dương Thanh Huyền khuôn mặt trên mang theo vẻ kinh ngạc, mày kiếm hơi khẽ nhíu, phảng phất cảm ứng được cái gì.

Ở đây đi về vũ trụ to lớn giới trong hố, ngoại trừ tinh khiết Sơ Dương ở ngoài, còn có chút điểm vãi hạ ánh sao, chỉ là bị hố đen nuốt chửng, lại bị Sơ Dương che lấp, vì lẽ đó rất khó cảm thấy được.

Dương Thanh Huyền đem chính mình hòa vào Sơ Dương bên trong, thần thức lập tức bị phóng tới vô cùng lớn, Sơ Dương bên trong mảy may đều đều ở cảm giác bên dưới.

Theo nhật nguyệt lưu chuyển, từ trong vũ trụ đầu bắn tới vô tận tinh quang, giống như là rơi vào bình trong hồ nước, đem trọn cái Sơ Dương bên trong năng lượng, đánh ra từng điểm từng điểm, cho đến vô số sóng lớn.

Chỉ là loại này sóng lớn cực kỳ nhẹ nhàng, nếu không có thân hóa mồi lửa, dung nhập vào Sơ Dương bên trong, bằng không mặc dù là Quỷ Tàng này tám sao tu vi, đều khó mà cảm giác.

Cái kia chút sóng lớn như mưa phùn điểm điểm, tạo nên gợn sóng chậm rãi liên tiếp thành một mảnh, tạo thành một bức mênh mông phức tạp đồ án.

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, những rung động này biến thành, cũng không phải là lộn xộn, mà là lấy một định quy tắc xếp thứ tự mở, mỗi một đạo tinh quang gợn sóng, đều là một cái điểm năng lượng, lẫn nhau trong đó cảm ứng lẫn nhau, cuối cùng hình thành một bức rộng lớn vô biên mênh mông Tinh Đồ!

Dương Thanh Huyền từng cái nhìn tới, từng cái điểm năng lượng đều hóa ra một mảnh trận văn, cùng hắn lúc trước thấy tinh đài trên cái kia chút trận văn giống như đúc.

Dương Thanh Huyền đem tâm thần hoàn toàn phóng ra, cảm ứng bên trong sức mạnh, kết cấu cùng biến hóa.

Không biết qua bao lâu, mới chậm rãi mở mắt ra.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Kỳ quái, không có đạo lý a, nơi này tất cả đều hủy, là sức mạnh nào để ngôi sao này hình chiếu hạ xuống, hình thành mênh mông Tinh Đồ?”

Dương Thanh Huyền lại đem thần thức khuếch tán mở, dung nhập vào toàn bộ Sơ Dương bên trong, cảm giác tất cả biến hóa cùng vô thường.

Nhưng từ đầu đến cuối, trừ cái này gợn sóng hình thành Tinh Đồ ở ngoài, lại không vật gì khác.

Đến đây, không thể không từ bỏ.

Đem tình huống nói với Quỷ Tàng một phen, Quỷ Tàng cũng là trầm tư không giải, ánh mắt nhìn phía bốn phương tám hướng, nói: “Có thể che giấu ngươi và ta thần thức đồ vật, tuyệt không đơn giản. Này tinh đài tức là các thời kỳ Tinh Cung vật truyền thừa, ngươi đi về hỏi cái kia Dận Duẫn, hắn hẳn là biết đến.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cực kỳ, ta làm sao đem Dận Duẫn đã quên. Chúng ta đi nhanh đi, ở đây quang thế giới bên trong cũng không biết làm lỡ bao lâu, cái kia đạo ảnh đại hội, sợ là muốn mở ra.”

Đúng lúc này, xa xa mấy bóng người bay nhanh mà tới.

Cầm đầu chính là Tử Dạ, Tử Diều Hâu, gặp được Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng, đều là đại hỉ, rất xa liền kêu lên: “Thanh Huyền! Quỷ Tàng đại nhân!”

Dương Thanh Huyền sớm có cảm ứng, mấy vị tinh tú ngay ở quang thế giới ở ngoài, cười khổ nói: “Khổ cực các ngươi những ngày qua tới bảo vệ.”

Tử Diều Hâu nói: “Ngươi khách khí như vậy làm cái gì? Là phải.”

Dương Thanh Huyền trong lòng ấm áp, lại hỏi nói: “Ta cùng Quỷ Tàng ở đây bế quan bao lâu, có thể có cái gì phát sinh?”

Tử Diều Hâu nói: “Có ba tháng. Những thời giờ này đến, không ít cường giả lại đây tra xét, hơn nữa chủ yếu là dị tộc, nhưng đều là một không đáng kể. Ta cùng Tử Dạ cũng tiến nhập này quang thế giới mấy lần, chỉ là cảm ứng được ngươi tồn tại, nhưng vẫn tìm không chân thân của ngươi. Sau đó cũng liền từ bỏ, bảo vệ ở ngoại giới. Thanh Huyền ca ca, ngươi lại đột phá?”

Tử Diều Hâu tràn đầy kinh hỉ.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Nơi đây sự tình, về sau này hãy nói. Ba tháng không ngắn, cũng không biết Tuyền Tiêu Giáng Khuyết cùng này thiên hạ, lại có thay đổi gì.”

Dương Thanh Huyền lúc này lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, đám đông toàn bộ bọc lại, lóe lên biến mất ở quang chi trong giới hạn.

Mà ngay ở Dương Thanh Huyền sau khi rời đi không lâu, trên hư không hào quang lóe lên, truyền đến một đạo lạnh như băng tiếng hừ, đem hào quang chấn động ra từng vòng cuộn sóng, tựa hồ cực kỳ không thích.

Ở đằng kia lạnh giọng cách đó không xa, đột nhiên vang lên một đạo khinh miệt châm chọc tiếng, như là đang cười nhạo cái gì.

PS: Các bạn đủ điều kiện chấm điểm thì chấm 100 điểm giúp mình nhé! Chân thành cảm ơn mọi người rất nhiều!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1848: Hoàn Toàn Trấn Áp, Ma Tướng Tiêu Tan

“Ngươi cười cái gì?!”

Cái kia đạo không vui âm thanh, một chút tựu tức giận rồi.

Ánh sáng không ngừng tứ tán, bên trong lờ mờ có đạo nam tử bóng người, trên mặt mang theo vẻ giận dữ.

Đối diện truyền đến lạnh nhạt âm thanh, nói ra: “Bách Lý Phú, ta biết ngươi đang suy nghĩ gì, chỉ có điều ngươi vẫn là thu hồi ý nghĩ của chính mình, không muốn mua dây buộc mình. Dương Thanh Huyền tựa hồ đã nắm giữ toàn bộ Tinh Đồ, nếu thật sự là như thế, ta chắc chắn sẽ không cho phép ngươi ra tay với hắn.”

Hào quang bên trong nam tử, sắc mặt tái xanh, chính là cùng Nguyệt Hồn vợ chồng một trận chiến sau, biến mất thật lâu thứ tám đời Nhân Hoàng Bách Lý Phú, một đôi lệ mang nhìn chăm chú phía trước hư không, quát lên: “Ngươi rốt cuộc là ai?”

Thanh âm kia giễu cợt nói: “Ta là ai chuyện không liên quan ngươi, ngươi chỉ cần biết rằng, ta có trấn áp ngươi phương pháp cùng thủ đoạn thần thông, liền có thể.”

Bách Lý Phú giận dữ, quát lên: “Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi có bản lĩnh gì, dám nói ra như vậy ngông cuồng nói như vậy!”

Cả thân ảnh từ hào quang bên trong hoàn toàn hiện ra hiện ra, hai tay ở trước người bấm quyết, một mảnh ánh sáng từ trong cơ thể nổ ra, ngưng tụ thành một phương sơn hà ảo giác, giữa trời nghiền ép lên đi.

Cái kia nguồn thanh âm chỗ, đột nhiên ánh vàng rừng rực, ở trên hư không trên hóa ra một con màu vàng chim đại bàng, phẫn nộ mà giương cánh bên dưới, xoay quanh ở sơn hà bên trên, lại đem Bách Lý Phú một chiêu áp chế gắt gao.

“Kim thạch lũ!”

Toàn bộ sơn hà ảo giác lập tức núi dời nước chuyển, sục sôi cực kỳ, sức mạnh to lớn ầm ầm bộc phát ra, vô số kim quang hóa thành hình xoắn ốc sợi tơ, đem đại bàng hoàn toàn trói lại.

Toàn bộ sức mạnh chống lại, hoàn toàn trở lại Bách Lý Phú nắm trong lòng bàn tay.

Nhưng mà cái kia chim bằng kêu lên một tiếng, trên người vạn ngàn phù văn biến hóa, thân thể không ngừng dài ra, trực tiếp đem ràng buộc kim tuyến kiếm đoạn, ở Sơ Dương bên trong hóa thành một vị người khổng lồ.

Người khổng lồ hai tay bấm quyết, một đạo pháp ấn ở trước người ngưng tụ, biến ảo ra vô cùng kim quang, chiếu xuống, toàn bộ không gian nháy mắt bị ngưng trệ ở.

Bách Lý Phú hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Này thần thông...”

Sau đó người khổng lồ trong đôi mắt nổ bắn ra hào quang, giơ tay nắm tay đột nhiên hướng về phía dưới đánh tới.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ Sơ Dương không gian cũng vì đó xoay chuyển nổ tung.

Từng quyền kình lực, thẳng vào cái kia sơn hà kim thạch ảo giác bên trong, đem đánh nát bấy.

Không chỉ có như vậy, toàn bộ Sơ Dương thế giới, đều bị cú đấm này đánh nát bấy, ở ánh vàng trong thế giới, ngang qua một đạo màu đen kịt quyền quỹ.

“Nguồn sức mạnh này...”

Bách Lý Phú ngạc nhiên mà nhìn, trong hai mắt tràn đầy khiếp sợ.

Người khổng lồ kia lay động một chút, tựu nhanh chóng thu nhỏ lại, trực tiếp hóa thành một đạo sợi vàng vân văn áo bào đen bóng người, khuôn mặt bị mũ trùm che khuất, nhìn không rõ ràng.

“Đạo ảnh!”

Bách Lý Phú hoàn toàn biến sắc, nhìn chằm chằm cái kia sợi vàng vân văn, phác hoạ trong đó, lờ mờ là một cái “Thần” chữ.

Thần giả!

Người kia cười nhạt, nói ra: “Ta thân phận, ngươi không cần phải để ý đến, làm tốt ngươi bản bổn phận sự tình mới có thể.”

Sau đó vung tay lên, phía trước Sơ Dương trong hư không, hiện ra lượng lớn bụi trần, như là tinh tế hạt cát, từ bốn phương tám hướng tụ lại mà đến, ở trước người nhanh chóng dính vào, rất nhanh thì trở thành một bộ bệ đá to lớn.

Bên trên điêu khắc ngôi sao chi đồ, Thương Sinh vạn vật, Thánh Hiền văn chương.

Phảng phất là này vũ trụ mênh mông một phương huyền diệu ảnh thu nhỏ.

“Thập Phương Tinh Đài!”

Bách Lý Phú càng là dọa cho phát sợ, một đôi mắt trợn lên to lớn, hãi tiếng nói: “Ngươi, ngươi, ngài là...”

Danh xưng kia, ở kinh hãi, thậm chí là trong kinh hoàng, mang theo lời nói kính trọng, toàn bộ người đứng tại chỗ, sắc mặt cực kỳ trắng xám.

Thần giả nói: “Ta thân phận, nói vậy ngươi cũng đoán được bảy tám phần mười. Này Thập Phương Tinh Đài ngươi cầm, theo ngươi xử lý. Thiên Giả muốn, cũng có thể cho hắn, nhìn tâm của chính mình tình. Nhưng Dương Thanh Huyền tìm hiểu Tinh Đồ một chuyện, ngươi nếu như dám tiết lộ nửa phân, không chỉ có là ta, vùng sao trời này hạ muốn giết ngươi, có thể người giết ngươi, thật sự là nhiều lắm.”

Thập Phương Tinh Đài ở không trung không ngừng biến ảo biến hóa, cuối cùng càng hóa thành to bằng bàn tay, bay xuống đến Bách Lý Phú trong tay.

Thần giả nhẹ giọng nở nụ cười, xoay người đạp bước mà được, liền trực tiếp biến mất ở Sơ Dương bên trong.

Chỉ chừa hạ Bách Lý Phú dại ra, khiếp sợ đứng tại chỗ.

Bách Lý Phú cúi đầu nhìn trong tay mười phần tinh đài, chật vật nuốt xuống một chút, tràn đầy khó tin vẻ mặt, thậm chí còn mang theo một chút sợ hãi.

Nhưng rất nhanh, hoảng sợ tản đi, biến thành vô biên nghiêm nghị, một đôi con mắt lấp loé, không biết đang suy nghĩ gì.

…

Nơi nào đó sơn mạch.

Ở đây quần sơn liên miên trùng điệp, chỉ có điều đều vì thâm hắc vẻ, thực vật ở ma khí ăn mòn bên dưới biến thành màu tím đen, hình thái dữ tợn, chướng khí ở trong núi vang vọng, nhìn thấy được cực kỳ hoang vu.

Ở trên chủ phong, nhưng là có làm to lớn cung điện, bên trên có tôn thú đầu, con ngươi ở vội vã chuyển động, như là giám thị tứ phương.

Cung điện bên trong, phảng phất trống trải vô biên, ở chính giữa ngồi xếp bằng một bóng người, khí thế mạnh mẽ thâm thúy, khí tức xơ xác thâm độc.

Chính là Chung Hiệt, hai tay không ngừng giao nhau bấm quyết, hóa ra các loại Ma Ấn.

Phía sau thỉnh thoảng có vạn ma lóe lên, các loại ma tướng tiêu tan lại sinh thành, khi thì suy ngẫm, khi thì nổi giận, khi thì châm chọc, thiên biến vạn hóa, bất tận tương đồng.

Chung Hiệt đột nhiên biến sắc mặt, quát lên: “Là ai?!”

Trong tay quyết ấn bỗng nhiên hướng về hư không chỉ tay, cái kia vạn ma toàn bộ hướng về ở giữa thu liễm, hóa thành một tấm Ma đồ, bay xuống đến trong tay nam tử.

Sau đó, Chung Hiệt tay phải vồ một cái, một thanh bén nhọn ma đao hóa hiện ra, liền hướng hư không chém tới, phẫn nộ quát: “Bản tọa Thánh Ma trong điện, cũng dám tùy ý xông vào, chết!”

Ánh đao chỗ đi qua, hư không bị bổ làm hai.

Nhưng bất quá nháy mắt, ở đằng kia đao chi trảm đánh phía trước, chậm rãi đều hóa ra một bóng người, giơ tay lên, đi phía trước nhẹ nhàng đẩy một cái.

Toàn bộ ánh đao tựu bị áp chế ở.

Người này tiện tay trảo một cái, “Ầm” một tiếng, ánh đao trực tiếp tản đi, hóa thành tinh khiết nhất năng lượng, tản vào trong thiên địa.

Chung Hiệt hoảng hốt, đặc biệt là thấy rõ người này hoá trang, sợi vàng vân văn trường bào, cái kia kim tuyến đan dệt bên dưới, hiển hóa ra một cái "Chữ "Thiên".

Chung Hiệt hãi tiếng nói: “Thiên Giả?!”

Người tới gật gật đầu, mũ trong túi bắn ra hai đạo sắc bén lệ mang, lóe lên một cái rồi biến mất.

Chung Hiệt trong lòng rùng mình, lập tức xác nhận tới thân phận, cái kia hai đạo bén nhọn ánh mắt, ở đỉnh điểm cuộc chiến thời gian, hắn từng thấy tận mắt.

Đích thật là Thiên Giả không thể nghi ngờ.

Nghĩ đến Vũ Vô Cực còn ở trong tay đối phương, hơn nữa thực lực của đối phương, căn bản không phải mình có thể chống lại.

Chung Hiệt vội vàng thu rồi Ngự Hình Hoang Đao, ôm quyền nói: “Thiên Giả đại nhân.”

Thiên Giả chậm rãi nói ra: “Ma Chủ không nên đa lễ, bản tọa này đến, là có chuyện muốn thương lượng với Ma Chủ.”

Chung Hiệt trầm tư một chút, hỏi: “Không biết chuyện gì? Kính xin Thiên Giả đại nhân nói rõ.”

Thiên Giả nói: “Ta muốn mượn Ma tộc lực lượng một quãng thời gian.”

Chung Hiệt sửng sốt hạ, nói: “Mượn? Này làm sao mượn?”

Thiên Giả nói: “Rất đơn giản, tất cả nghe ta dặn dò liền có thể.”

Chung Hiệt hoàn toàn biến sắc, cả giận nói: “Ý của ngươi, là để ta và toàn bộ Ma tộc, đều nghe lệnh của ngươi?”

Thiên Giả nói: “Nhưng thật ra là quan hệ hợp tác, chẳng qua là trên dưới hợp tác, nhưng ngươi hiểu như vậy, cũng không sai.”

PS: Các bạn đủ điều kiện chấm điểm thì chấm 100 điểm giúp mình nhé! Chân thành cảm ơn mọi người rất nhiều!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1849: Đổi Một Cái Ma Chủ, Xem Xét Thời Thế

Chung Hiệt phất một cái ống tay áo, lạnh giọng cả giận nói: “Loại này hợp tác, thật sự là hợp tác không đến a. Thiên Giả đại nhân hãy tìm những người khác hợp tác đi.”

Thiên Giả sắc mặt lạnh lùng, nói: “Cõi đời này, có thể có tư cách cùng bản tọa hợp tác quá ít người, Ma Chủ, ngươi muốn quý trọng cơ hội này a.”

Chung Hiệt cười lạnh nói: “Này chó cứt như thế cơ hội, đại nhân vẫn là chính mình giữ đi.”

Thiên Giả yếu ớt than thở: “Nếu Ma Chủ không đồng ý, cái kia ta cũng không miễn cưỡng, không thể làm gì khác hơn là đổi một cái Ma Chủ nói chuyện.”

Chung Hiệt cả giận nói: “Trên trời dưới đất, chỉ có một Ma Chủ, chính là bản tôn. Tại sao đổi một cái?”

Thiên Giả cười nhạo một tiếng, nói: “Cõi đời này, nguyện ý làm Ma Chủ rất nhiều người, không tin ngươi nhìn.”

Nói, năm ngón tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, tảng lớn ma khí từ bốn phương tám hướng tụ lại mà đến, ở Thiên Giả sức mạnh hạ không ngừng trở nên thật thà chất phác, rất nhanh tựu hóa thành một cái ma ảnh, ngưng tụ ra đầu lâu, thân thể cùng tứ chi hình người hình thái.

Chung Hiệt ngạc nhiên.

Thiên Giả đối với ma ảnh kia nói: “Bản tọa sáng lập ngươi, tặng tên ngươi thay, ngươi có thể nguyện trở thành mới một đời Ma Chủ?”

Cái kia ma nhân đầu tiên là sửng sốt hạ, lập tức mừng như điên, vội vàng quỳ mọp xuống đất trên, liều mạng dập đầu đầu, “Đa tạ chủ nhân ban tên cho. Thay đồng ý trở thành Ma Chủ, vĩnh viễn trung thành với chủ nhân.”

Chung Hiệt giận dữ, toàn thân bùng nổ ra cuồng mãnh ma khí, hoang đao một chút xuất hiện ở trong tay, cường đại phong mang phun ra mà ra, đem không gian chém nát.

Huyết sắc ánh đao, ngang dọc thiên địa tứ phương, liền hướng cái kia thay chém tới.

Thiên Giả cười lạnh một tiếng, tay áo bào vung một cái, ấn một cái mang kích bắn mà ra, dường như đơn bạc đom đóm, không đáng vừa nhìn.

“Oành!”

Nhưng này một điểm huỳnh quang, nhưng là tán ra kỳ dị tràng năng, đem Chung Hiệt đao khí áp chế hoàn toàn.

Lập tức ở không trung không ngừng phóng đại, mạnh mẽ đánh rơi ở trên thân đao.

Cả chuôi đao nháy mắt uốn lượn, phát sinh gào thét giống như tranh tiếng kêu tiếng, muốn gãy vỡ. Đồng thời khổng lồ kia đao khí nháy mắt phản phệ, cùng chỉ mang cùng xông về Chung Hiệt thân thể.

Chung Hiệt phun ra một ngụm máu đến, liền hướng sau bắn bay, toàn thân xuất hiện vô số vết thương, nháy mắt cả người đẫm máu.

Chỉ trong nháy mắt này, Thiên Giả bốn phía, Thánh Ma điện bầu trời, sức mạnh to lớn phá không mà đến, hóa ra bảy đạo thân thể hùng vĩ ma đầu, đều có cao bảy, tám trượng, tướng mạo dữ tợn khủng bố, khí thế cường hãn.

Lẫn nhau hai tay kết ấn bên dưới, vô số ma khí điên cuồng vọt tới, hóa thành vạn ngàn ma văn, tại không gian không ngừng sắp xếp tổ hợp, nháy mắt hóa thành một cái mênh mông đại trận.

Xoay vòng bên dưới, như sơn nhạc trấn đè ép xuống.

“Bảy Ma Tử? Khà.”

Thiên Giả trong mắt xẹt qua ánh sáng lạnh lẽo, cười nhạo một tiếng, nói: “Xem ra không đem bọn ngươi đều tiêu diệt, là sẽ không từ bỏ.”

Hắn giơ tay lên, năm ngón tay trên càng là khắc đầy trận pháp, hoa văn cực kỳ kỳ lạ, phóng tầm mắt nhìn, làm người tâm thần lẫm liệt.

Cái kia quái văn tránh ra ánh sáng, trong đó không ngừng bốc lên màu tím tiểu bong bóng, lẫn nhau dung hợp lại cùng nhau, cuối cùng hợp thành một cái hình cầu màu tím chùm sáng, nắm trong tay.

Khí thế mạnh mẽ quét ngang mà đi, tựa là hủy diệt khí tức để lộ ra chút nào.

Không trung bảy ma mỗi người đều mang hình thái, nhìn chằm chằm màu tím kia tiểu cầu, dẫn đầu một ma ánh mắt lóe lên châm chọc, giơ tay hướng về trận trên một điểm.

Đại trận kia ở rơi nửa dưới thời điểm, vô số tự phù một lần nữa sắp xếp tổ hợp, toàn bộ đại trận đột nhiên vặn vẹo biến hình, hướng về trung ương sụp xuống, hóa thành một toà lục lăng chùm tia sáng, tựu rung động mà rơi xuống.

Thiên Giả cầm trong tay chùm sáng nắm chặt, nháy mắt tựu bóp nát, tử mang tăng mạnh, như sao sông tản ra, hướng về cái kia lục lăng chùm tia sáng bổ tới.

“Ầm ầm!”

Tử mang ngút trời, một chút đem lục lăng chùm tia sáng chém nứt.

Cường đại tím quang phóng lên trời, thẳng vào Thánh Ma điện bầu trời.

Cái kia đỉnh không phải vàng không phải ngọc, chính là tối đen như mực đồ vật ngưng tụ thành, trực tiếp đem tử mang nuốt chửng.

Nhưng phá phía sau núi lớn chấn động mạnh, vẫn như cũ hóa thành ánh sáng chấn động tới bốn phương tám hướng.

Bảy ma đều là lộ ra ngạc nhiên vẻ mặt.

Mà trên cung điện, đồng thời mất đi Thiên Giả thân ảnh.

Dẫn đầu cái kia ma quát lên: “Người này cực kỳ vướng tay chân, cẩn thận!”

Tiếng nói nói xong, này ma sắc mặt trở nên cực kỳ quái lạ, khuôn mặt không nhịn được co quắp một chút, sau đó “Rầm” một tiếng, toàn bộ người giữa trời bị tử mang đánh nát.

Mặt khác sáu ma, tất cả đều thất thanh kêu lên: “Đại ca!”

Nhưng bất quá nháy mắt, “Rầm” tiếng lên này đối phương phục, sáu ma đồng dạng lần lượt bị đánh mở, tất cả đều không ngừng kêu thảm thiết.

Chung Hiệt tràn đầy ngạc nhiên, hai tay cầm đao, càng không nhịn được sinh ra run rẩy chi tâm.

Bảy ma bị chém sau, giữa trời tím quang lóe lên, tựu hóa thành Thiên Giả thân ảnh, từng bước một hướng về Chung Hiệt đi tới.

Thay cả người kích động, quỳ rạp dưới đất không ngừng dập đầu đầu, “Chủ nhân Thần Võ, chủ nhân Thần Võ!”

Chung Hiệt chợt cắn răng một cái, cao giọng nói: “Thiên Giả đại nhân, ngài nói lên hợp tác, ta cảm thấy được tốt vô cùng, đại biểu mỗi một vị ma nhân thiết thân lợi ích, mười phần có lợi cho Ma tộc phát triển, ta giơ hai tay tán thành.”

Thiên Giả dừng bước chân lại, mũ trong túi xẹt qua một vệt tinh mang, cười lạnh nói: “Ngươi không phải nói cơ hội này là cứt chó sao?”

Chung Hiệt nghiêm mặt nói: “Đó là bởi vì ta trong đầu đều là cứt chó, cho nên mới phải ở vừa bắt đầu hiểu lầm, hiện tại rốt cục suy nghĩ minh bạch, đây là Ma tộc phát triển khuynh hướng tất nhiên, là sở hữu ma tộc nhân lựa chọn chính xác.”

Thay quỳ trên mặt đất, mạnh mẽ địa ngẩng đầu lên, dữ tợn nói: “Chủ nhân, không thể tin hắn! Mau giết hắn, đem ta nâng lên Ma Chủ vị trí. Ta mới là ngài trung thật nhất người hầu, chỉ có ta sẽ không phản bội ngài.”

Thay khuôn mặt vẻ khát vọng.

“Oành!”

Không có bất kỳ dấu hiệu, thay thân thể tựu nổ tung ra, không ngừng phân giải thành Ma khí.

“Không! Sẽ không, tại sao lại như vậy? Chủ nhân, chủ nhân cứu ta!”

Thay hoảng sợ kêu to, nhìn mình một điểm điểm hóa đi, quay về ma khí, đầy mặt hoảng sợ cùng kinh hoảng.

Thiên Giả nói: "Ngươi bất quá là ta tiện tay bịa đặt một cái kẻ tồi thôi, muốn ngươi sống thì sống, muốn ngươi chết sẽ chết, cái nào có phí lời nhiều như vậy? Dìu ngươi làm Ma Chủ chưa chắc không thể, nhưng quá mức phiền toái chút, ta vì sao phải cho mình tăng thêm phiền phức, không thể đơn giản điểm làm việc?"

Chung Hiệt nghe vậy, nội tâm tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, nắm hoang đao hai tay của, tràn đầy mồ hôi lạnh, cao giọng nói: "Thiên Giả đại nhân anh minh thần võ, không biết có gì là cần tại hạ đi làm?"

Thay ở kêu rên cùng trong tuyệt vọng, một điểm điểm hóa làm ma khí tản đi, quay về trong thiên địa.

Sinh ở chớp mắt, chết vì chớp mắt.

Thiên Giả nói: "Ngươi hiểu được xem xét thời thế, là một người thông minh, ta hết sức thưởng thức, chẳng trách Vũ Vô Cực cũng biết cùng ngươi hợp tác."

Chung Hiệt ngượng ngùng nở nụ cười, vội hỏi: "Không biết Vũ Vô Cực đại nhân giờ có khỏe không?"

Thiên Giả gật đầu nói: "Hắn rất tốt. Ta cần ngươi mở ra Ma Vực đường nối, ta muốn đi một chuyến Cổ Ma Vực."

"Cái gì?" Chung Hiệt ngạc nhiên thất thanh, đầy mặt khó có thể tin, không nghĩ tới Thiên Giả mục đích càng sẽ là cái này.

"Làm sao, rất khó khăn sao?" Thiên Giả thanh âm lạnh như băng, từ mũ trong túi truyền ra.

Chung Hiệt vội vàng ôm quyền, khom người xuống đến, "Không làm khó dễ, không làm khó dễ, ta đây liền chuẩn bị mở ra Cổ Ma Vực, cung tiễn Thiên Giả đại nhân."

Chờ lần thứ hai lúc ngẩng đầu lên, Thiên Giả đã hoàn toàn biến mất ở trước mắt.

PS: Các bạn đủ điều kiện chấm điểm thì chấm 100 điểm giúp mình nhé! Chân thành cảm ơn mọi người rất nhiều!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1850: Khai Thác Ranh Giới, Nhiều Năm Không Gặp

Trong hoang mạc, một mảnh cát chi hải dương.

Liên miên chập chùng cồn cát bên trong, có một toà mênh mông thành lớn, bên trong vô biên cát vàng phun trào, sát khí rung trời.

Ở thành bốn phía, từ trong cát hóa ra vô số người khổng lồ giống như võ giả, tất cả đều từ cát vàng tạo thành, trên người mặc thạch giáp, hai mắt thâm thúy, không ngừng đột phá thành trì phòng ngự, lật vào đến trong thành, tiến nhập tảng lớn giết chóc.

Nơi này là trung cấp vị diện, bên trong âm giới chủ thành một trong ổ vẫn còn thành, hội tụ lượng lớn Nhân tộc cường giả, mà giờ khắc này lại bị dị tộc tập kích, thành trì nguy ở sáng chiều tối.

Mấy ngày liên tiếp, bên trong âm giới lượng lớn thành trì bị dị tộc công phá chiếm cứ, chủ thành liên tiếp thất thủ. Toàn bộ vị diện Nhân tộc cường giả, đều hội tụ ở cuối cùng này một trong thành, làm liều chết chém giết.

Nếu như ổ vẫn còn thành lại mất, như vậy Nhân tộc ở bên trong âm giới địa bàn, tựu tổn thất hầu như không còn.

Trên thành tường, có một vị nam tử vóc người khôi ngô, tướng mạo đẹp trai, mũi cao sâu mắt, hai tay không ngừng bấm quyết.

Chính là ở hắn quyết ấn hạ, cái kia chút cát khoảng cách thú, không ngừng từ ngoài thành sinh ra, vung quyền bên dưới chính là chấn động ra vạn quân lực, đánh nát tảng lớn không gian, như bẻ cành khô giống như công vào trong thành.

“Một bầy kiến hôi, lại chiếm cứ toàn bộ tinh vực tài nguyên, thực sự là không biết là như thế nào làm được, thực sự là bách tộc sỉ nhục nhục a. Tự trung cổ ta Hoang tộc suy yếu tới nay, thiên hạ trở nên hoang đường như thế sao?”

Trên người nam tử cười khẩy, ánh mắt đảo qua trong thành mấy vị tương đối cường đại bóng người, nhưng cũng bất quá là Khuy Chân đỉnh cao, ở sức mạnh của hắn hạ không đỡ nổi một đòn.

Hắn thậm chí đều lười được tự mình động thủ, người chỉ huy này chút cát khoảng cách người phá thành liền có thể.

Mảng lớn Hoang tộc người, đi theo cát khoảng cách người như bẻ cành khô niễn áp chi lực phía sau, bắt đầu chiếm lĩnh toàn bộ thành trì, đồng thời cao giọng nói: “Diễn Tu đại nhân vạn tuế! Diễn Tu đại nhân vạn tuế!”

Nam tử nhẹ nhàng nở nụ cười, ánh mắt lóe lên nóng bỏng vẻ mặt.

Bây giờ tinh vực bất ổn, bách tộc náo loạn, chính là khai cương khoách thổ, trải qua chiến phạt địa thời cơ tốt. Lấy chính mình năm sao Giới Vương tu vi, ở mảnh này náo động lớn thời đại hạ, rất có khả năng.

Thậm chí có thể mở ra so với Hư Thiên Vực còn muốn mênh mông hơn ranh giới, không chỉ có khôi phục trung cổ thời đại Hoang tộc thịnh thế, thậm chí chính mình còn có thể trở thành Hoang tộc từ trước tới nay, vĩ đại nhất hoang chủ.

Diễn Tu tâm tình kích động, hai tay quyết ấn càng là bay lên, gia tốc ngưng tụ cát khoảng cách người công kích.

Vô số cát bụi tung bay, kèm theo liên thiên tiếng kêu thảm thiết, này hết thảy tất cả, đều sắp trở thành hắn lớn dã tâm lớn hạ một vệt bé nhỏ không đáng kể bóng lưng.

Trên chiến trường tối tăm cùng giết chóc đang kéo dài, đồng thời có một luồng không rõ nôn nóng cùng bất an, ở trong thành lan tràn.

Diễn Tu đột nhiên nhẹ nhàng cau lại hạ lông mày, tựa hồ có cái gì không đúng.

Cái kia cát vàng bên trong kêu thảm thiết, trước đều là Nhân tộc, nhưng bây giờ xuất hiện đại lượng Hoang tộc người kêu thảm thiết, hơn nữa mười phần thê thảm.

Diễn Tu bỗng nhiên kinh hãi, định nhãn hướng về trong thành nhìn tới, chỉ thấy cái kia chút cát khoảng cách người, chẳng biết vì sao, từ công kích Nhân tộc, đã biến thành không khác biệt công kích, thậm chí đến phía sau, trực tiếp công kích Hoang tộc.

Mà hoang bên trong tộc võ giả, tương tự thông hai mắt đỏ, đối phương đòn công kích này, đối với Nhân tộc nhắm mắt làm ngơ.

Biến hóa này, để bên trong thành Nhân tộc không tên khiếp sợ, vừa vui mừng muôn dạng, không rõ vì sao.

“Tại sao lại như vậy?!”

Diễn Tu hoàn toàn biến sắc, sợ quát lên: “Không đúng! Có quỷ dị, là ai? Là ai ở âm thầm ra tay, đi ra cho ta!”

Diễn Tu nội tâm cực kỳ kiêng kỵ, tại chính mình năm sao Giới Vương cảm giác hạ, lại còn có người có thể âm thầm ra tay, có thể thấy người này thực lực mạnh, quyết không kém tự mình.

Đúng lúc này, cát vàng đầy trời trong thành, không rõ hiện ra đại đám sương mù, bao phủ toàn bộ thành trì.

Sau đó sương mù trung ương, lờ mờ hoảng hốt bên trong, hiện ra một con to lớn con ngươi, tỏa ra từ từ hào quang màu xanh, nhìn chăm chú vạn vật.

Diễn Tu trong nháy mắt, bị cái kia Thanh Nhãn nhìn chăm chú một chút, tựu tâm thần thất thủ, chìm vào đến vực sâu vô tận bên trong.

“Không được! Là Huyễn Thế Chi Nhãn!”

Diễn Tu hoảng hốt, số chẵn nhanh chóng bấm quyết bên dưới, vô số hào quang màu vàng óng từ từ bay ra, giống như cùng không có gì cát mịn, bao vây lấy toàn thân, xoay vòng bên dưới đem chung quanh ảo giác xé rách.

Sau một khắc, tựu xuất hiện ở trên đầu tường.

Diễn Tu dù sao cũng là tồn sống mấy triệu năm tồn tại, càng là Hoang tộc hoàng thất, thế hệ này hoang chủ, kiến thức rộng rãi.

Rơi vào trên tường thành sau, không dám nhìn nữa Thanh Nhãn, mà là chắp hai tay, cuồng bạo khí tức từ trong cơ thể tuôn ra.

Quanh thân cuốn lên đầy trời cát vàng, hình thành một luồng to lớn lốc xoáy, phảng phất có thể chém nát thiên địa vạn vật, hướng về cái kia sương mù trung ương mạnh mẽ chém vào mà đi.

“Ồ?”

Trong sương truyền đến nam tử kinh ngạc tiếng, đối với Diễn Tu có thể chống lại Huyễn Thế Chi Nhãn cảm thấy kỳ quái, nhưng trong thanh âm nhưng lộ ra tản mạn tình, phảng phất đối với này lốc xoáy công kích không để ý chút nào.

Sau đó, một đạo to lớn hào quang từ cái này trong sương chậm rãi bay lên, như lúc ban đầu dương như thường đại địa.

Diễn Tu đầy mắt ngạc nhiên, một loại dự cảm xấu tự nhiên mà sinh ra.

“Lục Dương Khai Thiên.”

Sơ Dương ở không trung ngưng lại, trực tiếp chia ra làm sáu, xoay vòng bên dưới, một luồng to lớn quang bão táp bao phủ mà ra, rất nhanh hóa thành quang chi Hỏa Diễm Đao, quay về Cự Sa mạnh mẽ chém hạ.

“Ầm ầm!”

Vô tận hào quang bên trong, sinh ra vạn ngàn hỏa diễm, đem cuồng sa áp chế hoàn toàn.

Từng đạo từng đạo hào quang đập vỡ tan không gian rơi xuống, trong khoảnh khắc đem trên tường thành hóa thành biển lửa, cháy hết tất cả cát vàng.

“Phốc!”

Diễn Tu Khí Hải lăn lộn, phun một ngụm máu tươi trào mà ra.

Ở đằng kia quang chi Hỏa Diễm Đao hạ, toàn thân mình kinh mạch đều tựa như bị chém nát, hơn nữa đáng sợ lực hỏa diễm tràn vào toàn thân, giống như là muốn thiêu chính mình.

Càng để hắn hoảng sợ là, nguồn sức mạnh này cũng là năm sao Giới Vương lực lượng.

Chính mình cũng là năm sao, đối phương cũng là năm sao, tại sao lại xuất hiện bị nghiền ép tình huống?

Liền ngay cả đối phương một chiêu đều tiếp không hạ?

Diễn Tu ngạc nhiên hoảng sợ nhìn tới, phía trước sở hữu hỏa diễm đột nhiên thu lại, sương mù cũng tan theo mây khói, ở đằng kia thanh minh trong thiên địa, đều hóa ra một bóng người màu đen.

“Ngươi...”

“Chi!”

Diễn Tu hoảng hốt, một chút nhận ra trước mắt nam tử, không khỏi lòng sinh sợ sợ cùng hoảng loạn.

Trước mắt khuôn mặt này, hắn đời này cũng sẽ không quên.

Năm đó ở Hư Thiên Vực, chỉ là Nguyên Võ cảnh lâu la, chính mình tùy tiện gảy ra tay chỉ là có thể ép giết giun dế, ở đã trải qua giống như ảo mộng vậy trưởng thành sau, dĩ nhiên trở thành trong bầu trời này cường đại nhất nam một người trong.

Dương Thanh Huyền cái kia thanh tuyển khuôn mặt, chiếu vào Diễn Tu kinh hãi hai mắt bên trong, làm Diễn Tu trở nên hoảng hốt.

Hư Thiên Vực thời gian cái kia gương mặt non nớt, bầu trời luận võ thời gian cái kia phong mang đại phóng khuôn mặt, còn có giờ khắc này cái kia bình tĩnh như hồ khuôn mặt, ba cái thời gian điểm dáng dấp, từ từ dung hợp lại cùng nhau, hóa thành trước mắt này tuyệt thế tư thế oai hùng.

Diễn Tu phục hồi tinh thần lại, ổn định thương thế bên trong cơ thể, cắn răng nói: “Là ngươi!”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng gật đầu, lộ ra một tia lạnh nhạt mỉm cười, nói ra: “Diễn Tu đại nhân, nhiều năm không gặp, có khoẻ hay không.”

Diễn Tu nội tâm không rõ dâng lên vẻ kinh hoảng, nói: “Ngươi còn nhớ ta?”

Dương Thanh Huyền nói: “Năm đó Hư Thiên Vực bên trong, may mắn cùng đại nhân giao thủ một, hai, nhận được đại nhân chỉ điểm, khiến tại hạ được ích lợi không nhỏ.”

PS: Các bạn đủ điều kiện chấm điểm thì chấm 100 điểm giúp mình nhé! Chân thành cảm ơn mọi người rất nhiều!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1851: Hai Cái Lựa Chọn, Lui Ra Vẫn Là Xoá Bỏ

Diễn Tu trong lòng hoảng loạn, năm đó bởi vì Hư Vô Hoang Thiên Quyết chuyện, tự mình ra tay muốn giết Dương Thanh Huyền, giờ khắc này đối phương chuyện xưa nhắc lại, sợ là muốn tìm chính mình tính sổ.

Kinh hoảng bên dưới, không nhịn được lùi về sau.

Bên trong thành Hoang tộc người, cũng ở Huyễn Thế Chi Nhãn biến mất nháy mắt, từ mê hoặc bên trong phục hồi tinh thần lại.

Nhìn này thảm thiết chiến cuộc, có mấy người thậm chí còn nắm đồng bạn tách rời thân thể, cũng là lần nữa rơi vào to lớn trong khiếp sợ, đặc biệt là trên thành tường, càng có người cùng thủ lĩnh của mình đối lập.

Không khỏi kinh hoảng không ngớt, không hiểu người trước mắt này là ai, rõ ràng rất trẻ tuổi, có thể vì sao chính mình năm sao Giới Vương tộc trưởng, đều sợ hãi như vậy.

Bên trong thành Nhân tộc một phương, từ lâu nhận ra Dương Thanh Huyền dáng vẻ, không nhịn được mừng như điên nói: “Là Dương Thanh Huyền!”

“Chính Tinh Minh minh chủ! Ha ha, chúng ta được cứu rồi!”

“Cái gì Chính Tinh Minh minh chủ, là Nhân Hoàng đại nhân a! Kim cổ tới nay, đời thứ 20 Nhân Hoàng đại nhân!”

“Nhân Hoàng đại nhân rốt cục bắt đầu ra tay rồi sao?”

Trong nhân tộc, tràn đầy sống sót sau tai nạn hưng phấn cùng mừng như điên, biết có Dương Thanh Huyền ở, hết thảy đều không lo.

Giờ khắc này, ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, không gian hơi di động, lại hóa ra bốn đạo tuyệt sắc dáng người, theo Dương Thanh Huyền cùng nhau bay rơi xuống.

Bốn người đều là tuyệt mỹ vô song, khí thế thanh tuyệt, toàn bộ đất trời cũng vì đó thất sắc, rồi lại mỗi người mỗi vẻ.

Chính là Vu Khinh Nguyệt, Tử Diều Hâu, Tử Dạ, Thi Ngọc Nhan.

Lần này xuất hành, Dương Thanh Huyền bản muốn một trước người hướng về, nhưng tứ nữ nhưng là không hẹn mà cùng yêu cầu một đạo, Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, bất đắc dĩ chỉ được đem tứ nữ mang tới.

Sau đó bất luận đi tới cái nào, đều là cùng tứ nữ đồng thời hiện thân.

Từ từ, trong thiên hạ không người không biết, ở Nhân Hoàng bên cạnh người, có bốn vị tuyệt đại hồng nhan.

Hoang tộc người, lúc này mới hiểu, mới thật sự hoảng rồi, vội vàng mảng lớn từ trong thành tuôn ra, lùi đến Diễn Tu phía sau, cuộn rút thành một mảnh, tiến vào cực độ phòng ngự trạng thái.

Diễn Tu sắc mặt khó coi dị thường, trầm giọng quát lên: “Dương Thanh Huyền, ngươi đến cùng muốn làm gì?!”

Tử Diều Hâu giễu cợt nói: “Diễn Tu, ngươi làm sao như thế không hiểu ra sao. Nơi này là Ổ Thượng Thành, là chúng ta Nhân tộc địa bàn. Các ngươi trong này lung tung ngang ngược, hẳn là chúng ta hỏi ngươi muốn làm cái gì mới đúng không?”

Diễn Tu xanh mặt, lạnh lùng nói: “Nhân tộc địa bàn? Thương Khung tinh vực, từ xưa tới nay chính là tất cả mọi người địa bàn, cõi đời này nào có cái gì vĩnh cửu bá chủ. Nhân tộc độc chiếm tinh vực tài nguyên lâu như vậy, cũng là thời điểm lui ra vũ đài lịch sử, đem tài nguyên còn cho sở hữu chủng tộc.”

Tử Diều Hâu hừ nói: “Ngươi nói còn tựu còn?”

Diễn Tu trong mắt hung quang thiểm động, chỉ vào Dương Thanh Huyền sau lưng những Nhân tộc kia nói ra: “Tự nhiên là cường giả vi tôn, bọn họ không bằng ta, đương nhiên liền muốn lui ra, bằng không chính là chết. Đây mới là thiên cổ tới nay không đổi định lý.”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: “Diễn Tu đại nhân nói rất có lý. Vì lẽ đó, hiện tại đại nhân là lùi đây, vẫn là chết đây?”

“Hì hì.” Tử Diều Hâu không nhịn được cười to.

Còn lại ba nữ cũng là che miệng mà cười.

Diễn Tu sửng sốt hạ, lập tức gương mặt tím dường như gan heo, đứng ở đó thối cũng không xong, không thối cũng không xong.

Vu Khinh Nguyệt đột nhiên cất cao giọng nói: “Diễn Tu đại nhân nói không sai, thiên hạ là người trong thiên hạ thiên hạ, không hạn chế ở nào đó bộ tộc. Vì lẽ đó Nhân Hoàng này đến, là muốn mời Diễn Tu đại nhân, đồng thời tham dự này thiên hạ mưu cục, thành lập sở hữu chủng tộc cùng tồn tại, đại gia ở chung hòa thuận thiên hạ.”

Người, hoang hai tộc người tất cả giật mình, sở hữu chủng tộc cùng tồn tại, sao có thể có chuyện đó?

Ngay lập tức hai phái trận doanh, đều là nghị luận sôi nổi.

Dương Thanh Huyền nói ra: “Diễn Tu đại nhân nói không sai, trong thiên hạ không có vĩnh viễn bá chủ. Từ viễn cổ không thể kiểm tra thời đại đến nay, vùng sao trời này hạ bá chủ xưa nay đều là không ngừng thay đổi. Nhân tộc cũng là từ hôm nay cổ bắt đầu, đột nhiên đản sinh ra võ hồn sau, mới bắt đầu xưng bá thiên hạ, đến cực điểm thịnh suy. Ta tuy rằng có lòng tin chấn chỉnh lại Nhân tộc, lần thứ hai khai sáng thịnh thế cục diện, nhưng này chung quy không phải vĩnh cửu kế sách. Duy có bách tộc cùng tồn tại, lẫn nhau phát triển, mới là đáng kể biện pháp.”

Diễn Tu trầm giọng nói: “Bách tộc các có lợi ích, mà trong thiên hạ tài nguyên chỉ có ngần ấy, làm sao có khả năng cùng tồn tại?”

Dương Thanh Huyền nói: “Phân chia mà trị, chỉ cần Diễn Tu đại nhân có hứng thú, tương lai có thể ở bên trong tinh vực hóa ra một khối địa vực, làm Hoang tộc lãnh thổ, đời đời truyền tập kích.”

Diễn Tu hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Thế nào mới xem như là có hứng thú?”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Vừa nãy Khinh Nguyệt đã nói qua, cùng ta một đạo tham dự này thiên hạ mưu cục.”

Diễn Tu ánh mắt lấp loé, một chút bừng tỉnh lại đây, nói: “Nói trắng ra là, chính là nghe lời ngươi, quy thuận cùng ngươi, tương lai liền có thể lấy thu được nhất khối địa bàn?”

Vu Khinh Nguyệt cười nói: “Gần như chính là ý này, Diễn Tu đại nhân năng lực phân tích vẫn là rất mạnh.”

Diễn Tu hừ nói: “Vậy nếu như không quy thuận đây?”

Vu Khinh Nguyệt sắc mặt lạnh lẽo hạ xuống, châm chọc nói: “Đó chính là không muốn cùng chúng ta tham dự thiên hạ mưu cục, cũng chính là tự mình lựa chọn từ này trong thiên hạ thối lui ra khỏi."

Diễn Tu hút khẩu hơi lạnh, quát hỏi nói: "Từ này trong thiên hạ lui ra là có ý gì?"

Vu Khinh Nguyệt cười nói: "Lấy đại nhân năng lực phân tích, mới có thể rõ ràng."

Thi Ngọc Nhan xinh đẹp cười nói: "Khinh Nguyệt muội muội cùng hắn vòng vo làm gì? Trực tiếp nói cho hắn biết, từ này trong thiên hạ lui ra, chính là từ lịch sử trong trường hà lui ra, chính là đem Hoang tộc dấu vết, từ thế gian này hoàn toàn xóa đi rơi, hắn tự nhiên là biết."

Hai nữ đều là phong hoa tuyệt đại, một cái nhíu mày một nụ cười đều làm người tâm thần thoải mái, vui tai vui mắt. Nhưng lời nói ra, nhưng khiến Diễn Tu cùng sở hữu Hoang tộc người, như rơi vào hầm băng, từng cái từng cái tức giận không thôi.

Dương Thanh Huyền đứng chắp tay, nói: "Thời gian không còn sớm, đại nhân mau mau quyết định đi. Là phân được nhất khối địa bàn, đời đời noi theo xuống. Vẫn là hiện tại tựu toàn bộ đi chết. Ta cảm thấy được đây là một rất đơn giản đề mục."

Diễn Tu hai mắt phun lửa, cả giận nói: "Ta có chọn sao?"

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, đột nhiên ánh mắt trở nên bắt đầu ác liệt, nhìn chằm chằm Diễn Tu nói ra: "Như vậy rất tốt. Ta giờ khắc này, lợi dụng đời thứ 20 Nhân Hoàng thân phận, phong ngươi hoang diễn viên chính tu, người quản lý Hoang tộc. Nguyện ngươi có thể tận tâm tận lực, vĩnh viễn không bao giờ phản bội. Tiến lên thụ phong đi."

"Cái gì?!"

Lời vừa nói ra, toàn bộ Hoang tộc tất cả đều tức giận, một luồng lửa giận vô hình ở không trung lan tràn, không khí ngột ngạt đến cực điểm.

Hoang chủ chính là hoang tộc nội bộ công chọn người, người thực lực mạnh nhất tức là hoang chủ, từ đến đều là mình đản sinh, từ xưa tới nay, chưa từng nghe qua có bị phân phong.

Nếu như lên trước thụ phong, vậy này hoang chủ toán là cái gì?

Diễn Tu nội tâm đầy rẫy to lớn phẫn nộ cùng nhục nhã, giận dữ hét: “Dương Thanh Huyền! Ngươi khinh người quá đáng!”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm Diễn Tu, một đôi con mắt bên trong hóa ra vô tận hào quang, chậm rãi nói ra: “Từ nay về sau, này sáu hải bát hoang bên trong, sở hữu dị tộc, đều phải bị bản tọa phong vương.”

Lời vừa nói ra, Ổ Thượng Thành trong ngoài tất cả mọi người, không không ngạc nhiên.

PS: Các bạn đủ điều kiện chấm điểm thì chấm 100 điểm giúp mình nhé! Chân thành cảm ơn mọi người rất nhiều!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1852: Phân Phong Thiên Hạ, Lôi Đình Cổ Vực

Diễn Tu cả giận nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi đây là muốn cùng thiên hạ bách tộc đối đầu là địch!”

Dương Thanh Huyền hừ lạnh nói: “Ta chưa cùng thiên hạ bách tộc là địch, nhưng bách tộc nhưng đối địch với ta. Ta vẫn như cũ mang trong lòng nhất niệm thiện, cho các ngươi một cái không gian sinh tồn. Chỉ có điều cái này không gian sinh tồn, nhưng là muốn dùng đánh đổi để đổi. Bằng không như ngươi hôm nay gây nên, giết bộ tộc ta nhiều người như vậy, nếu như không muốn thụ phong, há có thể cho phép ngươi tiếp tục sống tiếp?”

Diễn Tu chỉ cảm thấy lạnh cả người, Dương Thanh Huyền giờ khắc này nói, tuyệt không đang nói đùa.

Phân phong bách tộc, chuyện như thế, từ cổ chí kim đều từ không có người từng làm.

Hắn càng là muốn mở như vậy nghịch thiên tiền lệ.

Liền ngay cả bên trong thành Nhân tộc, đều là từng cái từng cái nín hơi, đại khí không dám thở một chút.

Mỗi người đều hiểu, giờ khắc này chính mình đang chứng kiến lịch sử.

Từ cổ chí kim, chưa bao giờ có lịch sử.

Dương Thanh Huyền đứng chắp tay, hờ hững nói ra: “Thời gian ba cái hô hấp, lập tức lên trước nghe phong, bằng không, Hoang tộc tựu không có có cần thiết tồn tại."

Diễn Tu cả người cự chiến, trong nháy mắt mồ hôi lạnh ướt đẫm toàn thân.

Lên trước nghe phong, là cổ hướng về nay đến nay chưa bao giờ có sỉ nhục.

Không lên trước nghe phong, chỉ mỗi mình, toàn bộ bộ tộc đều phải chôn vùi ở đây.

Diễn Tu răng trên răng dưới răng không ngừng run lên, lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh lăn xuống, tràn đầy khuất nhục cùng bi phẫn, run rẩy hai chân, chậm rãi đi lên phía trước.

...

Vài ngày sau.

Dương Thanh Huyền phân phong bách tộc tin tức, lan truyền nhanh chóng, làm thiên hạ ngạc nhiên.

Bách tộc nhất thời chậm lại đối với nhân tộc tiến công, mà là lẫn nhau trong đó bắt đầu liên hệ, trở nên cực kỳ mật thiết, như là bao phủ một tầng vô hình bóng tối.

Ngăn ngắn thời gian một tháng, liền có Hoang tộc, Vũ Xà tộc, Thái Đấu tộc hơn mười cái chủng tộc quy thuận, bị Nhân Hoàng phân phong.

Từ cổ chí kim, sở hữu chủng tộc vương, đều là do bên trong tộc mình đề cử ra, cũng hoặc là bản tộc cường giả chính mình chinh phục thượng vị, chưa bao giờ có bị chủng tộc khác vua phân phong đạo lý.

Bách tộc nhất thời biết, đây là mới một đời Nhân Hoàng đối diện trước thế cuộc hạ một loại đối sách.

Một là vì trấn áp bách tộc, hai là vì cho khoảng thời gian này tới nay xâm phạm Nhân tộc chủng tộc, một cái rất lớn giáo huấn.

Loại này khuất nhục thức phân phong, làm sao cũng so với diệt tộc tốt, vì lẽ đó bị Nhân tộc trấn áp chủng tộc, đều sẽ đáp ứng.

Mà đáng sợ nhất chính là, loại này phân phong nếu như phát triển cùng truyền tập kích xuống, như vậy thì thật sự xác lập Nhân tộc ở Thương Khung tinh vực sở hữu trong chủng tộc địa vị chí cao vô thượng.

Thậm chí cứ thế mãi, ở tương lai năm tháng bên trong, bách tộc vua đều phải bị Nhân Hoàng phân phong, không có phân phong trái lại không chính thống, không chiếm được danh nghĩa cùng tán thành.

Không ít đại tộc cao tầng đối với chuyện này, đều là sắc mặt khó coi dị thường.

Nếu nói là ngày không cách nào khai sáng Nhân tộc kim cổ thời đại, đem dị tộc xua đuổi đến tinh vực các góc, như vậy Dương Thanh Huyền động tác này, tựu hoàn toàn là đem sở hữu dị tộc khuất phục khống chế, hoàn toàn đạp ở dưới chân.

Thiên hạ bách tộc, đối với chuyện này không không tức giận, nhưng các loại tin tức không ngừng truyền đến, bị Dương Thanh Huyền thu phục chủng tộc từng ngày tăng nhanh, làm còn lại hạ bách tộc đều là hoảng sợ không chịu nổi một ngày, bắt đầu lẫn nhau trong đó nhiều lần đi lại, nghĩ muốn liên hợp chống lại Nhân tộc.

...

Trung Ương Đại thế giới, cực tây nơi.

Vòm trời bên trên, tử vân di động.

Trong đó không ngừng xẹt qua màu bạc điện quang, như rồng như xà, qua lại ở bên trong đất trời, có chút đánh xuống mà xuống, mang theo thế như vạn tấn, như muốn đem ngọn núi nổ hủy.

Nhưng liền lập tức có Lôi gia con cháu tiến lên nghênh tiếp, rèn luyện một thân lôi quang.

Đột nhiên, cái kia đầy trời tia lôi dẫn ngắn ngủi dừng lại một chút, một vị Lôi gia thiếu nữ đang muốn đón nhận một đạo ngân lôi, kết quả cái kia ngân lôi nháy mắt xoay chuyển, hướng về một phương hướng kích bắn mà đi.

Không chỉ có là thiếu nữ, sở hữu Lôi gia đệ tử đều là trên mặt lấy làm kinh ngạc, toàn bộ trên bầu trời lôi quang, tất cả đều bắn về phía một cái phương vị, ở đằng kia nơi trên hư không đụng chạm kịch liệt, nổ ra một đạo to lớn Lôi Năng Hoàn, hướng về bốn phương tám hướng bao phủ mà đi.

“Chi! Là Lôi Năng Hoàn! Chạy mau a!”

“Tại sao lại như vậy? Nơi đây ngân lôi là an toàn nhất a, thế nào lại gặp dị biến, lần này chết chắc rồi!”

Lôi khu Lôi tộc đệ tử, tu vi cao nhất cũng chỉ là Tiểu Thiên Vị, nơi nào thấy qua đáng sợ như vậy Lôi Năng Hoàn, dường như thế bài sơn đảo hải, bao phủ tất cả trong trời đất.

Có mấy cái nhanh chóng hướng về xa xa bỏ chạy, còn dư lại một ít trực tiếp sợ choáng váng, trơ mắt nhìn cái kia lôi hoàn liền muốn đem chính mình nuốt chửng.

“A!”

Vị kia Lôi gia thiếu nữ hoảng sợ ôm đầu lâu, không dám nhìn nữa, trực tiếp học đà điểu chờ chết, không ngừng “Ô ô” khóc lóc, “Ta không muốn chết, ô ô ô...”

Khóc sau một lúc, nghĩ đến chính mình tuổi trẻ đẹp đẽ, chính là tốt nhất thanh xuân, trong tộc có mười mấy tuổi trẻ thiếu niên đang đeo đuổi chính mình, còn không có hưởng thụ qua tốt đẹp chính là sinh hoạt lại phải chết, càng muốn khóc càng thương tâm.

Khóc sau một lúc, bên tai truyền đến đồng môn sư tỷ không nhịn được âm thanh, “Đừng khóc!”

Thiếu nữ mới ngẩng đầu lên, kinh ngạc phát hiện đầy trời sấm sét biến mất không còn tăm hơi, toàn bộ trên hư không vạn lôi, toàn bộ hội tụ ở trung ương, một vị bóng người thon dài nam tử, một tay bấm quyết, đem cái kia dẫn động vạn lôi Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn thu vào bên trong cơ thể.

Thiếu nữ sửng sốt hạ, nam tử kia thật là đẹp mắt a, khuôn mặt tuấn tú, ngũ quan rõ ràng, toàn thân đều mang theo một luồng tự nhiên mà thành khí tức, không nhiễm trần thế.

Nam tử này là ai?

Thấy hắn cầm trong tay Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, chẳng lẽ là trong tộc tiền bối?

Nhưng ta làm sao không biết, trong tộc lúc nào có như thế một vị đẹp mắt tiền bối?

Tâm tư thiếu nữ như hươu chạy nhảy loạn, sau đó lại là kinh sợ, cái kia phía sau nam tử, theo bốn vị phảng phất Thiên Nhân giống như tiên nữ, mình bị xưng là “Lôi gia một cành hoa”, nhưng không sánh bằng này bốn vị nữ tử một căn đầu ngón tay.

Thiếu nữ trở nên thất thần.

Chỉ nghe nam tử kia ôm quyền, cung kính lễ độ nói ra: “Tại hạ Dương Thanh Huyền, chuyên tới để bái phỏng Lôi gia lôi Cù lão gia tử.”

“Dương Thanh Huyền? Danh tự này thật quen thuộc… Chi… Dương Thanh Huyền!!”

Lôi gia đệ tử tất cả đều như giống như điện giật, từng cái từng cái sợ sợ muôn dạng.

“Dương Thanh Huyền! Là Dương Thanh Huyền đại nhân!”

Thiếu nữ sư tỷ, còn có thật nhiều đồng môn sư tỷ muội, tất cả đều hưng phấn xông lên trên.

Thiếu nữ kinh ngạc nhìn, nhìn cái kia đỉnh thiên lập địa tuyệt thế nam tử, tại chỗ có Lôi gia đệ tử chen chúc hạ, hướng về cổ vực chạy đi.

Rất nhanh, Dương Thanh Huyền đã bị tiếp đón được cổ vực bên trong.

Cất bước ở lôi chi trong đại điện, bốn phía tất cả đều là khắc hoạ sấm vang chớp giật chi đồ, phảng phất thực vật giống như vậy, giống y như thật, làm cho người ta một loại khí thế bàng bạc rộng lớn khí tràng.

Dương Thanh Huyền đến cổ vực, toàn bộ Lôi gia đều oanh động.

Vô số Lôi gia đệ tử, đều từ bốn phương tám hướng vọt tới, không ít trong bóng tối nhìn lén, đều muốn xem một lần này trong thiên hạ nhất là truyền kỳ nhân vật.

Hơn nữa Lôi gia cao tầng đều là tâm sự nặng nề, sắc mặt trầm ngưng.

Tự bầu trời luận võ, thậm chí càng sớm hơn thời kỳ Cổ Diệu cuộc chiến tới nay, vị này Nhân Hoàng nghe đồn tựu liên tiếp không ngừng, hơn nữa một cái so với một cái doạ người.

Ngăn ngắn thời gian mấy năm, tựu hoàn thành một loạt căn bản không thể nào làm được sự tình, cuối cùng leo lên Nhân Hoàng vị trí, quân lâm thiên hạ.

Hơn nữa gần đây khắp nơi mặt tin tức truyền đến, vị này Nhân Hoàng lại còn phân phong bách tộc, đưa tới bách tộc trước nay chưa có to lớn sợ sợ.

Nhất để Lôi gia cao tầng lo lắng là, bầu trời luận võ thời gian, Lôi Dương dẫn dắt Lôi gia người, nhưng là cùng vị này Nhân Hoàng kết to lớn mối thù a!

PS: Các bạn đủ điều kiện chấm điểm thì chấm 100 điểm giúp mình nhé! Chân thành cảm ơn mọi người rất nhiều!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1853: Đại Chưởng Môn, Tụ Tập Hàng Đầu Sức Mạnh

Dương Thanh Huyền cùng tứ nữ đang Lôi Điện bên trong hành tẩu, vừa đến đại điện phòng tiếp khách, liền một đạo tử lôi qua lại mà đến, ở không trung biến ảo ra một đạo nam tử trung niên bóng người, chậm rãi rơi xuống.

Nam tử trên người mặc màu xanh ngọc bào phục, vóc người thấp bé đầy đặn, nhìn thấy được có mấy phần hàm hậu khả ái, đối với Dương Thanh Huyền cùng tứ nữ ôm quyền nói: "Cung nghênh Nhân Hoàng đại nhân đến cổ vực, tại hạ Lôi Tự, chính là Lôi gia trước mặt đại chưởng môn, đại biểu Lôi gia gặp quá Nhân Hoàng đại nhân."

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, trước mắt nam tử này bề ngoài xấu xí, nhưng cho hắn một loại cực kỳ kiêng kỵ cảm giác, cái cảm giác này, mặc dù là đối mặt Lôi Dương thời điểm, cũng chưa từng có.

Dương Thanh Huyền không chút biến sắc, ôm quyền nói: "Hóa ra là Lôi Tự đại nhân. Không biết lôi Cù lão gia tử có ở đó không? Lôi gia đại chưởng môn không phải Lôi Dương đại nhân sao? Không biết làm sao đổi người rồi?"

Lôi Tự nhẹ nhàng nở nụ cười, phất tay ra hiệu Dương Thanh Huyền đám người ngồi xuống, sau đó làm người dâng trà, rồi mới lên tiếng: "Lôi Dương ở bầu trời luận võ thời gian từng phạm hạ sai lầm lớn, điểm ấy Nhân Hoàng đại nhân cũng là biết đến. Trở về tựu bị tước đoạt đại chưởng môn chức, đặt ở trong địa lao khổ tu. Vì lẽ đó này đại chưởng môn, ai, bất đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là ta tới đảm nhiệm.”

Dương Thanh Huyền cùng tứ nữ, đều là nghe được trở nên hoảng hốt, bao nhiêu người vì tranh cướp vị trí gia chủ, liều chết ngươi chết ta sống, người trước mắt này lại than thở, như là khổ bức tử dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Năng lực càng lớn, trách nhiệm càng nhiều, cái kia cổ vực sự tình tựu được nhiều khổ cực Lôi Tự đại nhân. Tại hạ này đến, thật sự là muốn gặp lôi Cù lão gia tử, không biết lão gia tử có ở cổ vực bên trong?”

Lôi Tự hớp miếng trà, buông tuồng nói ra: “Lão gia tử còn đang bế quan bên trong đây.”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng nhíu mày lại, lập tức tựu triển khai mở, ôm quyền hỏi: “Ta nhiều lần phái người tới gặp lôi Cù lão gia tử, vẫn đều đang bế quan bên trong. Ở ta hiểu sự tình tới nay, phàm là kéo tới lão gia tử vấn đề, tựa hồ đều đang bế quan bên trong. Không biết lôi Cù lão gia tử cửa ải này bế bao lâu đây, chẳng lẽ muốn xung kích Thiên Giới chi chủ?”

“Ha ha.”

Lôi Tự cười cợt, nói: “Ta đây cũng không biết. Muốn gặp lão gia tử thật sự là xin lỗi, không có cách nào. Trên thực tế, toàn bộ Lôi gia hiện tại cũng là ta làm chủ. Nhân Hoàng đại nhân có bất kỳ sự tình cũng có thể nói với ta. Bất cứ chuyện gì, ta cũng có thể định đoạt. Ngoại trừ gặp lão gia tử ở ngoài, ha ha.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, đứng dậy nói ra: “Như vậy, cái kia ta hãy cùng Lôi Tự đại nhân thương nghị. Ta hi vọng Lôi gia có thể phái cao thủ đến Tuyền Tiêu Hàng Khuyết đến, giúp ta xử lý thiên hạ các loại sự vật.”

Lôi Tự mỉm cười trên mặt, dần dần tản đi, nghiêm túc hỏi:

“Không biết Nhân Hoàng đại nhân muốn xử lý như thế nào ngay lập tức thế cuộc?”

Dương Thanh Huyền hỏi ngược lại nói: “Lôi Tự đại nhân có thể có gì lương gặp?”

Lôi Tự nhẹ nhàng nở nụ cười, lại khôi phục cái kia mặn nhạt dáng dấp, vuốt râu nói ra: “Ta một cái nát lão đầu, nào có cái gì hiểu biết chính xác. Thế giới này biến hóa quá nhanh, ta không thèm nhìn không hiểu, là những người tuổi trẻ các ngươi thế giới rồi.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Nát lão đầu? Đại nhân... Rất trẻ trung a.”

Lôi Tự cười ha ha, nói: “So với Nhân Hoàng đại nhân, lão thái nhiều rồi.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, bất trí hay không, tiếp tục nói: “Tại hạ cũng không có gì hiểu biết chính xác, Nhân Hoàng này vị trí, thật sự là làm thành hoảng sợ thành sợ, nếu như lôi Cù lão gia tử có thể xuất quan, đem lúc này để lão gia tử đến gánh, một là có thể khuất phục thiên hạ, hai là sở hữu nhân tộc, đều sẽ sinh ra vô cùng tự tin.”

Lôi Tự cười nói: “Ha ha, ngươi thật đúng là cao xem chúng ta lôi Cù lão gia tử. Lão gia tử mạnh hơn, có thể cũng không dám phân phong thiên hạ. Cái kia bách tộc nếu như liên thủ trả thù lên, ta cổ vực có thể không chịu nổi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đây chính là ta tới cổ vực một trong những nguyên nhân, hi vọng cổ vực có thể phái cường giả, thường trú ở Tuyền Tiêu Giáng Khuyết. Nếu như lôi Cù lão gia tử cùng Lôi Tự đại nhân cũng có thể đi trước lời, thì càng là không thể tốt hơn.”

Lôi Tự lông mày nhíu lại, từ tốn nói: “Ngươi muốn để cổ vực cao thủ, đi giúp ngươi chặn bách tộc lửa giận?”

Dương Thanh Huyền nói: “Lôi Tự đại nhân lời ấy sai rồi. Không phải thay ta chặn bách tộc lửa giận, mà là thay toàn bộ Nhân tộc. Tự đỉnh điểm một trận chiến sau, Nhân tộc bắt đầu sự suy thoái, giờ khắc này như là không thể hung hăng phấn chấn, trấn áp thiên hạ, sợ là cục diện sẽ phát triển đến không có thể khống chế. Ta phân phong thiên hạ, cũng là có chút bất đắc dĩ. Vừa đến, lại đem bách tộc đuổi ra Linh Sơn đại xuyên tài nguyên nơi, chúng ta đã không có thực lực này. Thứ hai, mặc dù đuổi ra ngoài, cuối cùng sẽ có một ngày bách tộc vẫn là sẽ trở về. Như thế, ngăn không bằng khai thông. Thành lập Chế độ phân đất phong hầu, đem bách tộc toàn bộ nắm ở trong tay mình, thành vì chính mình một phần lực lượng. Như vậy, mặc dù không dám nói vĩnh viễn xưng bá, nhưng ít ra so với trục xuất bách tộc, Nhân tộc địa vị muốn duy trì sâu xa.”

Lôi Tự trầm tư không nói, đứng lên ở trong điện đi qua đi lại.

Sau một lúc, mới mở miệng nói: “Này phân phong phương pháp, đích thật là từ cổ chí kim chưa bao giờ có. Nguyên bản chủng tộc hưng suy thay đổi, thì không cách nào thay đổi Thiên Đạo quy tắc. Ngươi vừa nói như thế, có lẽ đích xác có thể kéo dài Nhân tộc vạn năm hưng thịnh cũng khó nói.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Đó đại nhân là nhận rồi ta phương pháp?”

Lôi Tự nói: “Tán thành, không đại biểu liền muốn phái Lôi gia con cháu đi giúp ngươi. Dù sao đây là vấn đề rất nguy hiểm, ta có thể không muốn để Lôi gia đệ tử, không tên chịu đến tử thương.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Từ cổ chí kim, thành tựu đại sự, cái nào có không nguy hiểm? Mỗi người đều sống chết có số, ở lúc trước quỹ tích trên vận chuyển, đại nhân hà tất cầm ở có nguy hiểm hay không, sinh tử không sinh tử đây?”

Lôi Tự nháy mắt, nhìn Dương Thanh Huyền nói ra: “Ngươi đang theo ta lượn quanh tư duy?”

Dương Thanh Huyền cười khổ, ôm quyền nói: “Sao dám, việc này mong rằng Lôi Tự đại nhân thận trọng cân nhắc. Nếu như không có cổ sức mạnh của” vực “, Tuyền Tiêu Giáng Khuyết sợ là rất khó kinh sợ thiên hạ. Ta đã đi qua đao vực, Thôn Thiên Thành, đao quân cùng Thiên Thư đại nhân đều đồng ý ở lại Tuyền Tiêu Giáng Khuyết. Sau đó, ta còn đem đi có đàn thế gia, Công Thâu thế gia đám người tộc thế lực lớn, từng cái thuyết phục bọn họ.”

Lôi Tự ánh mắt trở nên hơi phập phù, đột nhiên nói ra: “Nhân Hoàng đại nhân nghĩ muốn tụ tập toàn bộ Nhân tộc hàng đầu sức mạnh, sợ không chỉ là vì đối phó bách tộc chứ?”

Dương Thanh Huyền nghiêm mặt nói: “Tất cả cũng không chạy khỏi Lôi Tự đại nhân pháp nhãn.”

[truyen cua ｔui @@ Net]

Lôi Tự khoát tay nói: “Không dùng nịnh nọt ta, nếu như không tốt sự tình, coi như ngươi quỳ xuống cho lão phu liếm đáy giày, lão phu cũng sẽ không đáp ứng. Vẫn là như thực chất nói thẳng đi.”

Dương Thanh Huyền gật đầu, sửa lại hạ dòng suy nghĩ, mở miệng nói: “Là vì Đạo Ảnh đại hội làm chuẩn bị. Đương nhiên, ta cũng không phải là dùng Nhân tộc sức mạnh đối với tham dự Đạo Ảnh việc. Mà là ta sẽ tham dự Đạo Ảnh việc, chỉ sợ đến thời điểm xảy ra tình huống gì, ta chết chuyện nhỏ, chỉ sợ toàn bộ Nhân tộc băng bàn. Cái kia ta cũng sắp trở thành tộc ta thiên cổ tội nhân.”

Lôi Tự ánh mắt nhìn chăm chú lại đây, như một thanh bén nhọn quang đao, giống như là muốn phẫu mở Dương Thanh

Huyền tất cả áo khoác, nhìn thẳng nội tâm, “Ngươi muốn tham dự Đạo Ảnh việc?”

Lôi Tự từng chữ hỏi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1854: Vân Hải Lôi Trì, Yêu Tộc Đại Hội

Dương Thanh Huyền cùng Lôi Tự đối diện, không có nửa điểm lấp loé do dự, con mắt trong suốt như nước, gật đầu nói: “Đúng thế.”

Lôi Tự nói: “Lý do đây?”

Dương Thanh Huyền nói: “Sự tình quan ta chi bản thân, hơn nữa Đạo Ảnh tựa hồ nắm trong tay cái gì bí mật không muốn người biết. Ta lờ mờ cảm thấy, như là không thể nhìn ra Đạo Ảnh tầng này bí mật, tựu không cách nào chân chính khống chế tinh vực thế cuộc, điều động bách tộc.”

Lôi Tự mặt không hề cảm xúc, đối với Dương Thanh Huyền không có bất kỳ tâm tình sóng lớn, mà là hai tay chắp sau lưng, nhìn phía trời cao.

Hai người cứ như vậy đứng lẳng lặng.

Vu Khinh Nguyệt tứ nữ, từng người ngồi ở bên dưới, ánh mắt không ngừng lóe lên trao đổi vẻ mặt, nhưng cũng không ai dám hé răng, quấy rầy như vậy yên tĩnh.

Đột nhiên, Lôi Tự trực tiếp nói: “Tốt, ta phái cổ vực đệ tử theo ngươi đi, thay ngươi bảo vệ Tuyền Tiêu Giáng Khuyết, mãi đến tận Đạo Ảnh đại hội sau khi kết thúc.”

Dương Thanh Huyền vừa mừng vừa sợ, hỏi: “Sau khi kết thúc, sẽ trở lại sao?”

Lôi Tự nhếch miệng nở nụ cười, lộ ra trắng hếu hàm răng, “Đạo Ảnh là có chút vướng tay chân, nhưng bách tộc cái kia chút cặn bã, lẽ nào ngươi một cái Nhân Hoàng còn không bắt được sao?”

“Ha ha.”

Dương Thanh Huyền nhìn nhau nở nụ cười, lúc này ôm quyền nói: “Đa tạ Lôi Tự đại nhân.”

Lôi Tự phất tay nói: “Dù sao cũng là vì Nhân tộc việc, ta cũng không tiện ngồi yên không để ý đến. Ngươi trước đi một chuyến cái khác tông môn thế lực đi. Ta để ngũ trưởng lão lôi tượng dẫn đội, đem Lôi gia tinh nhuệ đều triệu tập đi qua, trợ ngươi vượt qua cửa ải khó.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, nói cám ơn liên tục.

Lôi Tự lạnh nhạt khoát tay áo một cái, cũng không cáo biệt, tựu bóng người loáng một cái, hóa thành tử lôi giữa trời lóe lên, tựu biến mất không còn tăm hơi.

Chỉ lưu lại Dương Thanh Huyền năm người ở bên trong cung điện.

Tử Diều Hâu nói: “Đây là... Đã nói xong rồi, chúng ta có thể đi được chưa?”

Mặt khác ba nữ cũng hai mặt nhìn nhau, không rõ vì sao.

Dương Thanh Huyền lại cười nói: “Đi thôi. Vị này Lôi Tự đại nhân, quả không phải phàm nhân. Lôi Đình Cổ Vực thân là cổ xưa nhất xa thập cường một trong, quả nhiên gốc gác phi phàm a.”

Vu Khinh Nguyệt nói: “Người này tên không biểu lộ ra, nhưng cũng khí vũ phi phàm, giở tay giở chân trong đó, tông sư khí chất hiển lộ hết, cách xa ở Lôi Dương bên trên. Thật không làm rõ được, vì sao lúc trước muốn để Lôi Dương đảm nhiệm đại chưởng môn đây?"

Dương Thanh Huyền nói: "Đây là nhân gia cổ vực sự tình, chúng ta cũng không cần tham cứu. Trước khi tới ta còn lo lắng sẽ gặp sự cố, không biết làm sao giao thiệp. Một phen sương nói tiếp sau, rốt cục một khối tảng đá rơi xuống đất. Đi thôi, còn dư lại tông môn thế lực cũng muốn đi đi một chuyến, trên đường gặp phải chủng tộc khác, lại phân phong mấy cái."

Ngay lập tức, Dương Thanh Huyền trực tiếp lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, đem tứ nữ toàn bộ bao lấy, lóe lên tựu hóa thành lôi quang, biến mất không còn tăm hơi.

…

Lôi Đình Cổ Vực, nơi nào đó bí cảnh bên trong.

Vạn dặm không mây vòm trời, là một mảnh màu mực lôi chi hải dương, không ngừng có lôi khoảng cách thú hóa hiện ra, lại nhân năng lượng bất ổn mà nổ tung thành hư vô, chiếu sáng cả thế giới Hối Minh biến hóa.

Ở lôi hải trung ương, ngồi xếp bằng một vị ông lão áo tím, hai mắt nhắm nghiền, hai tay ở trước người kết ra một cái cổ quái dấu ấn.

Ở ông lão phía trước, một phương thuần túy lôi trì, sở hữu lôi hải huyễn nghĩ, càng đều là ao này bên trong năng lượng ngoài để lộ huyễn ảnh hóa hiện.

Đột nhiên, hư không như là bị xé nứt mở, một đạo tử mang kích bắn mà ra, ở lôi trì bầu trời xoay vòng một vòng, tựu kích bắn vào ông lão trong cơ thể.

Thân thể của ông lão hơi lung lay hạ, tựu mở mắt ra, lộ ra một tia kỳ dị mỉm cười, tự nói: "Tiểu tử này, vẫn đúng là có chút ý nghĩa.”

Đúng lúc này, lôi trì bên trong hóa ra tảng lớn cuộn sóng, không ngừng có Lôi văn tự trong ao tuôn ra, hình thành từng tầng từng tầng cửu sắc lôi quang, năng lượng cuồng bạo và khí tức lật lăn ra đây.

Ông lão ánh mắt ngưng lại, tay bấm quyết ấn, chỗ mi tâm lôi ấn lóe lên, tựu điên cuồng hút vào trong ao lôi có thể, đồng thời ở trên đỉnh đầu không biến ảo ra một đạo mâm tròn.

Chính là Thánh khí Vạn Lôi Từ Quang Bàn, liều mạng hút vào trong ao tràn ra sấm sét.

Đồng thời ông lão hai tay nhanh chóng kết ấn, hướng về trong ao bày ra hạ xuống, mảnh kỳ dị hào quang, tự trong tay tản ra.

Rất nhanh, cái kia trong ao thô bạo khí, đã bị hồn lực trấn áp xuống.

Mà tràn ra sấm sét, bị Vạn Lôi Từ Quang Bàn toàn bộ hấp thu.

Ông lão lại quyết ấn biến đổi, Vạn Lôi Từ Quang Bàn tựu bay rơi xuống, hòa vào mi tâm, biến mất không còn tăm hơi.

Ông lão thở ra thật dài khẩu khí, nhìn chằm chằm cái kia trong ao hoảng hốt bóng người, nói: “Ngươi cũng cảm ứng được sao? Ta vừa hóa ra một đạo phân thân, cùng tiểu tử kia thấy một mặt, quả nhiên không sai, thành tựu tương lai tất nhiên muốn ở ngươi bên trên. Chỉ là, Đạo Ảnh đại hội tổ chức sắp tới, lấy tiểu tử này mệnh số, tự nhiên là không tránh khỏi.”

Ông lão nói đến đây, dừng lại hạ, trong đôi mắt hóa ra một mảnh lôi hải, nhìn chằm chằm cái kia trong ao bóng người, từng chữ hỏi: “Đại hội này, ngươi đi không?”

Lôi trì hơi yên tĩnh lại, lập tức cuồng liệt cuồn cuộn, vô số sấm sét nổ ra, dường như viễn cổ Long Xà, hướng về bốn phương tám hướng mà đi, làm thiên địa rung động không ngớt.

…

Trung Ương Đại thế giới, nơi nào đó bí cảnh bên trong.

To lớn cung điện tọa lạc tại trên hư không, nhìn xa như là viễn cổ yêu thú, hung hãn cực kỳ, trước điện tinh kỳ phiêu diêu, vô số Yêu tộc thủ vệ canh giữ ở trước, biểu hiện nghiêm nghị phòng bị bốn phía.

Trong điện cực kỳ rộng rãi, bốn phía có khắc mãnh thú đồ đằng, trông rất sống động, phảng phất coi là thật phong ấn cự thú ở trong đó, tựu chờ phá tan phong in ra, khuấy lên phong vân.

Chủ tọa ngồi một đạo thân ảnh khôi ngô, sinh lần đầu song giác, mắt như chuông đồng, nhìn thấy được uy nghiêm vạn phần, chính là Đại Lực Ma Ngưu Vương.

Hơn mười vị Yêu vương lấy thực lực xếp thứ tự, ngồi ở bên dưới, còn có hơn trăm các loại cường giả yêu tộc, quay chung quanh ở bốn phía.

Cận Âu đứng ở ở giữa cung điện, không ngừng sắp tới kỳ chuyện phát sinh từng cái báo cáo, “Bộ tộc ta ở phía đông thế lực mở rộng, có bắt lại ba toà chủ thành, lại có nửa tháng, toàn bộ Trung Ương Đại thế giới Đông vực, liền có thể toàn bộ ở ta Yêu tộc khống chế bên dưới.”

Cả điện to nhỏ yêu, đều là vui vô cùng, nghị luận sôi nổi, tất cả đều mang theo nụ cười hưng phấn.

Tám đại yêu vương bốn phía, phía sau, tất cả đều là một mảnh tự đắc.

Đại Lực Ma Ngưu Vương tay phải gối lên đầu lâu, tựa ở trên vương tọa, đột nhiên hỏi: “Nhân tộc tình huống bây giờ đây?”

Trong điện tất cả thanh âm tuy nhiên rồi dừng, vui sướng bầu không khí trở nên hơi nghiêm nghị.

Cận Âu nói: “Đến hôm qua mới thôi, đã có mười tám cái chủng tộc thuộc về Nhân tộc, chịu cái kia Dương Thanh Huyền phân phong.”

Lời vừa nói ra, toàn bộ trong điện sôi sùng sục, đều là tiếng mắng chửi không ngừng.

“Dương Thanh Huyền thực sự là thật là to gan, lại dám phân phong bách tộc! Từ cổ chí kim, vô số tuyệt đại thiên tài đều không dám như thế nghĩ, hắn thực sự là đã phát điên a!”

“Chờ bách tộc phục hồi tinh thần lại, đánh vào Tuyền Tiêu Giáng Khuyết, khiến người khác tộc vĩnh bất phiên thân!”

"Không bằng chúng ta sớm động thủ, liên hợp bách tộc đánh hắn!

“Đúng! Yêu tộc vĩnh viễn không bao giờ làm nô!”

Các loại tiếng ồn ào không ngừng, trong đại điện đầy rẫy một cơn lửa giận, lệ khí cùng sát khí.

Đúng lúc này, Đại Lực Ma Ngưu Vương đột nhiên ánh mắt ngưng lại, hướng về một chỗ ngóc ngách nhìn chăm chú mà đi.

Nơi đó có một vị tiểu yêu, thon gầy phổ thông, đầu trên thưa thớt mấy cây lông, sinh có độc giác, nhìn thấy được có mấy phần hèn mọn, nhưng mà biểu hiện bình thản, ở một đám phấn khởi Phong Yêu tộc nhân bên trong, cực kỳ đột ngột.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1855: Tuần Sơn Tiểu Yêu, Hồi Lâu Không Gặp

Tiểu yêu này đang núp ở một cái mập mạp màu vàng vượn lớn phía sau, chính là Kim Viên tộc tộc nhân.

Đại Lực Ma Ngưu Vương đột nhiên sắc mặt ngưng lại, nhìn chằm chằm cái kia tiểu yêu quát hỏi nói: “Ngươi là ai?”

Này kinh sợ uống, lập tức đem trong điện sở hữu Yêu tộc khiếp sợ, đều đem ánh mắt đầu bắn xuyên qua, nhìn chằm chằm cái kia tiểu yêu.

Cận Âu hơi thay đổi sắc mặt, hướng về mập mạp kia màu vàng vượn lớn hỏi: “Vượn núi, hắn là ngươi tay hạ sao?”

Vượn núi cảm giác không hiểu ra sao, quay đầu lại liếc mắt nhìn, nói: “Tiểu yêu này đích thật là chúng ta Kim Viên tộc, tuy rằng tướng mạo có chút xa lạ, nhưng này ngoại hình cùng yêu khí, đích thật là không sai.”

Cận Âu con ngươi hơi ngưng, “Ồ” một tiếng, tựa hồ có hơi hoài nghi.

Trên thực tế, sở hữu Yêu vương đều trong lòng kỳ quái, không hiểu Đại Lực Ma Ngưu Vương vì sao đột nhiên quát hỏi một tên tiểu yêu, đồng thời tiểu yêu này thực lực giống như vậy, ở Bất Hủ sơ kỳ dáng vẻ.

Vượn núi có chút ngồi không yên, quay đầu lại lại nhìn cái kia tiểu yêu vài lần, hỏi: “Ngươi tên là gì? Có Bất Hủ sơ kỳ tu vi, kỳ quái, ta làm sao không có một chút ấn tượng?”

Cái kia tiểu yêu lặng lẽ cười một tiếng, nói: "Tiểu nhân tên là Tiểu Toản Phong, thường ngày là phụ trách tuần sơn. Hôm nay mở hội, bị sai khiến theo đại vương tới rồi."

Vượn núi lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nói: "Há, thì ra là như vậy."

Cận Âu nhìn chằm chằm cái kia tiểu yêu, ngoắc ngoắc ngón tay, nói: "Tiểu Toản Phong đúng không? Lại đây."

Tiểu Toản Phong vội vàng tiểu chạy tới, đột nhiên lại một cái quay đầu, chạy trở về, lắc đầu nói: "Không đi, ta nhìn Cận Âu đại vương trong mắt sát khí lấp lóe, sẽ giết ta."

Vượn núi tàn nhẫn tàn nhẫn lườm hắn một cái, quát lên: "Nói nhăng gì đó! Sở hữu Yêu tộc là một nhà, Cận Âu đại nhân làm sao sẽ vô duyên vô cớ giết ngươi đây, mau đi qua."

Tiểu Toản Phong cười hì hì, chính là không đi lên, trái lại ôm ngực mà đứng, nhìn phía trên vương tọa Đại Lực Ma Ngưu Vương.

Lũ yêu không không hoàn toàn biến sắc.

Vượn núi càng là giận dữ, chính mình chính là Kim Viên bộ tộc đại vương, tay hạ cư nhiên như thế không nghe lời, còn đang trong đại hội ra tướng, làm mất mặt chính mình, nhất thời hét lớn một tiếng, tựu một chưởng đập tới.

"Dừng tay!"

Đại Lực Ma Ngưu Vương đột nhiên kêu một tiếng, sắc mặt trở nên cực kỳ bình tĩnh, phất tay nói: "Tất cả mọi người lùi, Tiểu Toản Phong lưu lại."

"Cái gì?"

Vượn núi kinh ngạc đứng ở đó, giơ một cái bàn tay to lớn, chỉ có thể phẫn nộ thu về.

Đại Lực Ma Ngưu Vương mệnh lệnh, ai dám chống lại?

Sở hữu Yêu tộc, bao quát đông đảo Yêu vương, rất nhanh tựu xin cáo lui hết sạch, chỉ có điều mỗi người đi thời gian, ánh mắt đều nhìn về cái kia Tiểu Toản Phong, lộ ra nghi hoặc, không giải, thậm chí là hung lệ ánh sáng.

Trong đại điện trở nên yên tĩnh.

Chỉ còn hạ Đại Lực Ma Ngưu Vương cùng Tiểu Toản Phong, hai người càng xa nhìn nhau từ xa.

Tiểu Toản Phong khóe miệng còn khẽ nở nụ cười ý.

Đại Lực Ma Ngưu Vương lạnh lùng hừ một tiếng, một đám mây khí từ trong lỗ mũi phun ra, tràn ngập toàn bộ đại điện, sau đó lại tự được tản đi.

Mây khói trong sương mù, Tiểu Toản Phong vẫn như cũ mỉm cười mà đứng, cùng Đại Lực Ma Ngưu Vương đối diện, càng không có sợ hãi chút nào lui bước chi tâm.

Đại Lực Ma Ngưu Vương ánh mắt không ngừng trở nên trong suốt mà ác liệt, lạnh giọng nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi còn dám tới Vạn Yêu Sơn?”

Tiểu Toản Phong “Ha ha” nở nụ cười, toàn bộ thân hình không ngừng dài ra, nháy mắt trở lại bản thể, lộ ra chân thân, hướng về Đại Lực Ma Ngưu Vương ôm quyền chắp tay, cười nói: “Đại Lực Ma Ngưu Vương, hồi lâu không gặp, có khoẻ hay không.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương nhìn chăm chú Dương Thanh Huyền, gật đầu nói: “Năm sao Giới Vương, quả nhiên là đáng sợ thiên phú, ghê gớm thành tựu. Hừ, ngươi này đến Vạn Yêu Sơn, không sẽ là muốn phân phong bản tọa chứ?!”

Đại Lực Ma Ngưu Vương trên người yêu khí rùng mình, tựu trong khoảnh khắc đem Dương Thanh Huyền bao phủ, dường như Thập Vạn Đại Sơn, liên miên bất tuyệt vượt trên đến, ở Dương Thanh Huyền quanh thân hình thành rất lớn khí tràng, không ngừng có "Ầm ầm" tiếng tuôn ra, toàn bộ đại điện hư không, đều lắc động không ngừng.

Dương Thanh Huyền phân phong bách tộc chuyện, từ lâu ở trong thiên hạ truyền mở.

Đại Lực Ma Ngưu Vương cũng sớm tựu nhận được tin tức, đồng thời không ngừng khác thường tộc vua đến đây bái phỏng, hi vọng lấy Đại Lực Ma Ngưu Vương vì là cờ xí, chống lại Nhân tộc.

Mà Dương Thanh Huyền không nói một tiếng tựu hóa thành tiểu yêu tiến vào Yêu tộc bên trong, Đại Lực Ma Ngưu Vương còn tưởng rằng đối phương muốn tới phân phong chính mình, nhất thời tức giận không ngớt, một đôi chuông đồng đại ngưu nhãn bên trong, tuôn ra vô cùng sát khí.

"Ha ha, Đại Lực Ma Ngưu Vương quá khách khí."

Dương Thanh Huyền vung tay lên, quanh thân tựu hình thành một mảnh kết giới, đem cái kia áp lực bài xích mở, mười phần chân thành ôm quyền chắp tay nói: "Nhân duyên mà chế, đối với như thế nào chủng tộc, tựu chọn dùng như thế nào biện pháp. Phương pháp không phải nhất thành bất biến, đối với Yêu tộc tự nhiên không thể phân phong, chỉ có thể là kết minh."

Đại Lực Ma Ngưu Vương con ngươi co rụt lại, khẽ quát một tiếng, giơ tay đem cái kia áp lực tản đi, hừ nói: "Cái gì kết minh? Ta nghe người ta nói ngươi phân phong thiên hạ, còn tưởng rằng đỉnh điểm cuộc chiến sau, ngươi tựu quên chính mình có bao nhiêu cân lượng."

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: "Tự nhiên không dám quên. Này đến Yêu tộc, là muốn cùng Ma Ngưu Vương đại nhân kết minh.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương trong mắt một mảnh vẻ phức tạp, nói ra: “Chuyện kết minh tuyến mà ép hạ. Như vậy bốn khối nhân quả ngọc đều ở ngươi nắm trong lòng bàn tay, năm đó ưng thuận chuyện của ta, cũng nên đoái hiện sao?”

Dương Thanh Huyền thở dài, sắc mặt thâm trầm như nước, ngữ khí ngưng trọng nói: “Bốn khối nhân quả ngọc mặc dù ở trong tay ta, nhưng đừng nói luyện hóa, liền ngay cả hơi hơi khống chế đều rất khó. Ta chỉ là sợ thao tác không cẩn thận, hội ngộ Ma Ngưu vương sự tình.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương nói: “Năm sao Giới Vương nghĩ muốn khống chế nhân quả ngọc, xác thực có chút hơi khó. Vì lẽ đó...” Đại Lực Ma Ngưu Vương trong mắt hàn quang lóe lên, giơ tay chính là một mảnh thanh quang kết thành, hướng về Dương Thanh Huyền bao phủ tới, đồng thời thân thể hơi động, nhấc theo Hỗn Thiết Côn tựu xông lên trên, quát to: “Cái kia Tứ Đế Ngọc, vẫn là để cho ta tới khống chế đi!”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, không nghĩ tới Đại Lực Ma Ngưu Vương sẽ không có dấu hiệu nào đột nhiên ra tay, hơn nữa đối phương là cửu tinh Giới Vương, chính mình bất quá năm sao, căn bản không ở một cái cấp độ trên.

Ngay lập tức chắp hai tay, lại được tách ra.

Song chưởng khép mở trong đó, bay lên ba đạo hoa quang, vàng, lam, xanh, ở không trung loáng một cái, tựu hóa thành ba mặt cờ nhỏ.

Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, vô số kim liên sinh hóa, tiêu tan bất định.

Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, chấn động ra sóng biếc vạn dặm, thanh thế hùng vĩ.

Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, ánh sáng vô hạn, hóa thành một vùng trời khung giống như uy thế.

Ba kỳ hợp nhất, như là hình thành ngày nước một màu giống như ý tưởng, bên trên phiêu tán vạn đóa kim liên, đem bốn phía năng lượng không ngừng gột rửa mở.

Tự đỉnh điểm cuộc chiến sau, Dương Thanh Huyền xác lập Nhân Hoàng chính thống thân phận, Dận Duẫn liền đem trong tay mình Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ giao cho Dương Thanh Huyền, hi vọng có một ngày có thể khôi phục Ngũ kỳ hợp nhất, đó chính là trong thiên địa kiên cố nhất cường đại phòng ngự kết giới, hầu như không có gì có thể phá.

“Ầm ầm!”

Thanh quang một chút rơi vào ba kỳ kết giới trên, bị hoàn toàn ngăn trở.

Sau đó Đại Lực Ma Ngưu Vương Hỗn Thiết Côn, hung hăng đập vào kết giới trên, nhất thời không gian tất cả xé rách phá nát, kết giới trên cũng hóa ra tảng lớn vết rạn nứt.

Ba kỳ ở Dương Thanh Huyền lòng bàn tay run không ngừng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1856: Thay Trời Hành Đạo, Có Việc Thương Lượng

Dương Thanh Huyền càng là rên lên một tiếng, tựu bị nội thương, khóe miệng dật ra máu.

Cửu tinh Giới Vương lực lượng, căn bản không phải hắn có thể ngăn cản.

Mặc dù Đại Lực Ma Ngưu Vương không dùng toàn lực, cũng là giở tay giở chân trong đó, liền có thể trấn áp hắn này năm sao.

Mắt gặp Đại Lực Ma Ngưu Vương lại giơ lên Hỗn Thiết Côn, Dương Thanh Huyền gấp bận bịu hai tay chặp lại, thu rồi ba mặt cờ xí, tựu hóa thành hỏa diễm, hướng về ngoài điện bỏ chạy.

Đại Lực Ma Ngưu Vương cười nhạo một tiếng, lạnh lùng nói: “Ta muốn lưu ngươi, ngươi còn đi được rồi chứ? Người đều là có quá nhiều không minh cùng vọng tưởng, liền loại này một phần vạn cơ hội cũng không có sự tình, cũng cướp đi làm.”

Hỗn Thiết Côn đi phía trước một đánh.

Toàn bộ hư không không ngừng phá nát, liền ngay cả Yêu tộc đại điện, cũng ở đây một côn hạ, bắt đầu toàn bộ phân giải, toàn bộ hóa thành bột mịn.

Trong vòng ngàn dặm bên trong, sở hữu quy tắc cùng tràng năng, không không ở đây một côn lan đến hạ.

Toàn bộ Yêu tộc đều ngạc nhiên nhìn phía, vội vàng hướng về bốn phương tám hướng tản đi, để tránh khỏi bị một côn đó cuốn

vào.

Dương Thanh Huyền vừa trốn chạy đến đại điện cửa, toàn bộ đại điện tựu toàn bộ không còn, cái kia hủy thiên diệt địa một đòn, từ phía sau bao phủ tới, phải đem hắn triệt để đánh nổ.

Trên thực tế, Đại Lực Ma Ngưu Vương vẫn là hạ thủ lưu tình.

Bởi vì đối với Dương Thanh Huyền, hắn chỉ nghĩ muốn Tứ Đế Ngọc, đến không có muốn thật sự giết Dương Thanh Huyền, vì lẽ đó một gậy, vẫn chưa thi xuất toàn lực.

Nhưng dù vậy, cũng đã là hủy thiên diệt địa, năm sao Giới Vương căn bản không cách nào chống đối.

Dương Thanh Huyền đột nhiên dừng thân thân thể, ngọn lửa cuồng bạo trong phút chốc tựu phóng lên trời, đem một côn đó năng lượng từ trường gánh vác.

Trong ngọn lửa, hóa ra cốt tượng, như một vị hỏa khoảng cách người, người mặc áo giáp, giẫm trên Vạn Yêu Sơn, hai tay bấm Đế Diễm Quyết.

Mà Dương Thanh Huyền bản thể, nhưng là hóa thành Thanh Long, vận chuyển Long Quyền.

Đã là không đường có thể trốn, không đường có thể lui, chỉ có thể liều chết một kháng.

“Đế Diễm Quyết!”

“Đại Diệt Đạo Long Quyền!”

“Ầm ầm!”

Lượng chiêu đồng thời triển khai, trên trời dưới đất, hỏa cùng long sức mạnh, hoàn mỹ kết hợp với nhau, đánh về phía cái kia Hỗn Thiết Côn.

Đúng lúc này, một đạo thanh thản thanh âm ở trong thiên địa vang lên, hóa thành sáng sủa thơ tiếng, phân biệt truyền vào Dương Thanh Huyền cùng Đại Lực Ma Ngưu Vương trong tai.

“Hỏi hoa hoa không nói, vì ai rơi, vì ai mở. Toán xuân sắc ba phân, nửa theo lưu thủy, nửa vào bụi trần.”

Hai người đều là trong lòng rùng mình, thanh âm này không thể quen thuộc hơn nữa, đều là cả kinh nói: “Hắn làm sao tới?”

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền cùng Đại Lực Ma Ngưu Vương chiêu thức, ở không trung phảng phất bị ngưng trệ ở, sau đó một điểm hào quang tự hai người công kích trung tâm sinh ra, hóa thành lực vô hình khuếch tán.

Hai người đồng thời sinh ra “Thiên Đạo mịt mờ, không thể kháng cự” cảm giác.

Côn uy, hỏa ảnh, Long Quyền, đều ở trong nháy mắt này, bị trừ khử đến vô hình.

Cái kia trung tâm chỗ, chậm rãi hóa ra một bóng người, bạch y thắt lưng ngọc, khóe miệng ngậm lấy muôn đời không tan mỉm cười, nói: “Hai vị, có khoẻ hay không.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương con ngươi co rụt lại, nắm chặt tay bên trong Hỗn Thiết Côn, trầm giọng quát lên: “Huyền Thiên Cơ!”

Dương Thanh Huyền trong lòng cũng là lẫm liệt, nhìn chằm chằm Huyền Thiên Cơ trên người không ngừng phiêu động võ hồn lực lượng, nhớ tới Quỷ Tàng đã từng nói, vạn pháp cùng thần thông, đều là đại đạo biến thành, nhưng đạo chi hóa hiện, cũng là có cấp độ cùng kinh ngạc, càng tiếp cận bản nguyên, uy năng liền càng trở nên đáng sợ.

Nhưng ở này Thương Khung tinh vực bên trong, trải qua tất cả mọi chuyện bên trong, Quỷ Tàng cảm ứng được nguy hiểm nhất cùng sức mạnh đáng sợ nhất, không phải Cổ Diệu Sơ Dương, cũng không phải Thiên Vô Tình lực lượng thời gian, thậm chí không phải Nhân Quả Tứ Đế nhân quả sức mạnh to lớn, mà là trước mắt nam tử này nắm trong tay cái kia một điểm đại đạo chi lực.

Tuy rằng cực kỳ mỏng manh, chỉ là linh tinh nửa điểm, nhưng đích đích xác xác là đại đạo chi lực, có thể phá vạn pháp, có thể sinh vạn pháp, biến hóa vô cùng, là vạn vật vạn sự bản nguyên.

Theo Quỷ Tàng, này cái gọi là thập đại võ hồn, đáng sợ nhất không gì bằng thay trời hành đạo.

Thiên Đạo bên dưới, ai mà không giun dế?

Hơn nữa Quỷ Tàng vạn phần kỳ quái là, cái kia võ hồn bên trong đại đạo chi lực, là đến từ đâu?

Dương Thanh Huyền thu hồi khó phân ý nghĩ, đem các loại thần thông thu hồi, lặng lặng đứng ở một bên, hướng về Huyền Thiên Cơ hơi gật đầu.

Đại Lực Ma Ngưu Vương phẫn nộ quát: “Huyền Thiên Cơ! Ngươi là đến giúp Dương Thanh Huyền?”

Huyền Thiên Cơ cười nhạt nói: “Nếu ta đặc ý đến giúp hắn, vừa nãy liền trực tiếp sau lưng ngươi đánh lén ngươi, không hơn nhiều áp chế hai người ngươi công kích, tới thỏa đáng sao?”

Đại Lực Ma Ngưu Vương sắc mặt chợt biến, nắm Hỗn Thiết Côn tay, càng sinh ra mồ hôi lạnh đến.

Nếu thật sự như Huyền Thiên Cơ nói, mới vừa rồi tình huống đó hạ, căn bản trở về thủ không kịp, càng không thể chống đỡ được Huyền Thiên Cơ Thiên Đạo lực lượng, chính mình sợ là đã làm trọng thương.

Đại Lực Ma Ngưu Vương nội tâm thở phào nhẹ nhõm, ngữ khí cũng hòa hoãn rất nhiều, hỏi: “Ngươi tới làm cái gì?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Đạo Ảnh đại hội tổ chức sắp tới, ta là tới tìm Đại Lực Ma Ngưu Vương có việc thương lượng, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền cũng ở, liền chính xác có thể đồng thời lên nói chuyện một chút.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nhẹ nhàng gõ đầu.

Trên thực tế, hắn cũng một mực tìm kiếm Huyền Thiên Cơ, muốn phải hỏi rõ ràng Đạo Ảnh đại hội sự tình, cùng với kế sách ứng đối.

[truyen cua tui @@ Net] Dù sao đối với Đạo Ảnh, hắn biết đến thực sự quá ít.

Mà này Đạo Ảnh đại hội việc, lại là Huyền Thiên Cơ cùng Thiên Giả gây nên tới, tựa hồ có rất lớn chuyện muốn phát sinh.

Đại Lực Ma Ngưu Vương xanh mặt, một đôi nhãn thần lấp loé không yên, dán mắt vào Dương Thanh Huyền.

Đầy trời Yêu vương cùng đại yêu, từ bốn phương tám hướng tụ lại lại đây, đều là nghiêm trận đối xử. Chỉ muốn Đại Lực Ma Ngưu Vương một câu nói, liền sẽ lập tức ra tay.

Huyền Thiên Cơ nói: “Đại Lực Ma Ngưu Vương, ta biết trong lòng ngươi muốn chuyện gì, kỳ thực muốn cứu ngươi A Ly cũng không khó. Ta mặc dù khống chế bất quá nhân quả, nhưng lại có thể hồi tưởng đến thời gian trước đây a. Tuy rằng thời gian cực kỳ sâu xa, nhưng ta liều mạng tổn hại chút tu vi, vẫn có thể đem ngươi A Ly cứu ra.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương trong lòng chấn động dữ dội, lớn tiếng nói: “Thật chứ?!”

Huyền Thiên Cơ khẽ mỉm cười, nói: “Ngươi cảm thấy thế

nào?”

Trực tiếp giơ tay lên, một chưởng nhẹ nhàng đẩy về phía trước đi, vô hình hồn lực ở trong lòng bàn tay tứ tán, rất nhanh bao phủ Vạn Yêu Sơn đại địa.

Cái kia bị Đại Lực Ma Ngưu Vương phá hủy Yêu Đế cung và toàn bộ sơn mạch, lập tức không ngừng hồi tưởng bạn tri kỉ trước trận chiến, hoàn mỹ như lúc ban đầu.

Sở hữu Yêu tộc không khỏi kinh hãi, khiếp sợ nhìn trước mắt tất cả, như ảo thuật giống như.

Chỉ có một ít cao cấp Yêu vương sắc mặt trấn định, tuy rằng trên mặt mang theo kinh sợ, nhưng cũng không đến nỗi thất thố, bọn họ biết nắm trong tay thời gian cường giả, đích xác có thể làm được rất nhiều người thường khó có thể sánh bằng sự tình.

Đại Lực Ma Ngưu Vương trầm giọng nói: “Ngươi thật có thể cứu A Ly?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Năng lượng vũ trụ là thủ Hằng, ta thay đổi bao nhiêu năng lượng, tựu phải trả ra bao nhiêu năng lượng. Để ta đem Vạn Yêu Sơn khôi phục lại ba triệu năm trước, ta có lẽ không làm được. Nhưng chỉ là một cô gái lời, ta dựa vào hao tổn chút tu vi, tự tin vẫn là có thể. Đừng quên, ta còn khống chế có một tia Thiên Đạo a.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương mừng như điên, lập tức thu rồi Hỗn Thiết Côn, nhiệt tình mời Huyền Thiên Cơ vào Yêu Đế cung. Đối với Dương Thanh Huyền nhưng là chẳng quan tâm.

Dương Thanh Huyền cười khổ một tiếng, đi theo phía sau hai người đi vào.

Cũng chỉ lưu lại tảng lớn Yêu tộc ở ngoài cung chờ đợi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1857: Sắc Tức Thị Không, Vụ Nguyệt Sơn

Đại Lực Ma Ngưu Vương ánh mắt bốn hạ quét mong, bên trong cung điện tất cả, quả nhiên như phá hoại trước giống như đúc, không có một chút nào thay đổi, không khỏi đối với Huyền Thiên Cơ tự tin tăng nhiều, trên mặt thái độ lộ vẻ cung kính hơn.

Ba người đi đến trong đại điện, Huyền Thiên Cơ dừng bước lại, trên khuôn mặt tuấn mỹ liễm khởi nghiêm nghị, trực tiếp nói: "Đại Lực Ma Ngưu Vương, người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, ta tựu đi thẳng vào vấn đề theo như ngươi nói. Này đến Yêu tộc, là vì lôi kéo ngươi, cùng ta cùng nhau tham dự Đạo Ảnh đại hội. Ta muốn mượn sức mạnh của ngươi, đối phó Thiên Giả."

Dương Thanh Huyền kinh sợ, tuy rằng đoán được Huyền Thiên Cơ này tới mục đích, nhưng vẫn là khiếp sợ không nhỏ.

Đại Lực Ma Ngưu Vương sắc mặt trở nên cực kỳ nghiêm nghị, ở trên cung điện đi qua đi lại, tựa hồ có vẻ hơi nôn nóng, trầm giọng hỏi: "Thiên Giả là ai?"

Dương Thanh Huyền tâm thần rùng mình, vội vàng vểnh tai lên lắng nghe.

Huyền Thiên Cơ khẽ mỉm cười, hai con mắt như biển sao thâm thúy mà xán lạn, chậm rãi nói ra: "Thiên Giả ai cũng không phải, Thiên Giả lại ai cũng có thể là."

Đại Lực Ma Ngưu Vương thô nhíu mày một cái, nói: "Nói tiếng người!"

Huyền Thiên Cơ cười khổ nói: “Kim cổ tới nay, tự võ hồn hiện thế, thế giới này tựu trở nên có chút kỳ quái. Mà thập đại chí cường võ hồn, tựa như quân vương như thế, trấn áp tại sở hữu võ hồn bên trên, trở thành khó có thể sánh bằng tồn tại. Trong đó có một cái võ hồn, thế nhân chỉ biết kỳ danh, cũng không biết pháp.”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Sắc tức thị không! Thiên Giả chẳng lẽ là sắc tức thị không kẻ nắm giữ?”

Đại Lực Ma Ngưu Vương nhíu mày lại, thập đại chí cường võ hồn một trong sắc tức thị không, hắn chính là nghe qua, nhưng cái này võ hồn, ở đã biết trong miêu tả nhưng là ít nhất, tựa hồ cũng không ai biết cái này võ hồn năng lực, cùng với kẻ nắm giữ.

Dương Thanh Huyền ánh mắt trầm ngưng, trầm giọng nói: “Không đáp lại ở sắc sinh tâm, không đáp lại ở tiếng hương vị tiếp xúc pháp sinh tâm, đáp lại không chỗ nào ở mà sinh kỳ tâm.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương trong đôi mắt quả thực muốn phun ra lửa, cuồng bạo quát lên: “Nói tiếng người!”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Đoạn văn này, là lưu truyền xuống trong tài liệu, duy nhất đối với sắc tức thị không miêu tả. Ta ở Tuyền Tiêu Giáng Khuyết cùng Tinh Cung tìm khắp đi tìm thập đại võ hồn tư liệu. Chỉ có cái này võ hồn, miêu tả cực nhỏ, hơn nữa các loại không rõ.”

Huyền Thiên Cơ mỉm cười nói: “Không dùng đoán nghĩ đến, hai vị rất nhanh tựu có thể thấy được, nói không chắc sẽ thích cái này võ hồn đây.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương hừ nói: “Ta còn không có đáp ứng ngươi.”

Huyền Thiên Cơ nhìn Đại Lực Ma Ngưu Vương, mỉm cười.

Đại Lực Ma Ngưu Vương khuôn mặt co quắp hạ, hừ nói: “Được rồi, coi như ta đáp ứng ngươi, ngoại trừ cứu A Ly ở ngoài, có thể còn có ích lợi gì?”

Huyền Thiên Cơ trầm ngâm nói: “Kỳ thực, đối phó Thiên Giả chính là chỗ tốt lớn nhất. Bằng không lần này Đạo Ảnh đại hội, đem ta cùng mấy vị khác thanh trừ hết lời, như vậy toàn bộ Đạo Ảnh bên trong, sẽ thấy không có thể chống lại Thiên Giả người. Đại Lực Ma Ngưu Vương, đã từng thân là mảnh này trong tinh vực cường giả đỉnh cao, Đạo Ảnh việc, ngươi cũng có thể hiểu rõ một, hai chứ?”

Đại Lực Ma Ngưu Vương lông mày phong nhíu chặt, nói: “Nghe qua một ít, lúc trước vì trấn áp Cổ Diệu, lấy Ân Võ Vương dẫn đầu, đem một ít không tự lượng sức tiểu tử tụ tập cùng nhau, hình thành một tổ chức. Cái tổ chức này ở dài dòng năm tháng bên trong, thỉnh thoảng sẽ có hành tích lóe lên, nhưng lại như cũ cực kỳ thần bí, cả ngày không biết đang làm những gì.”

Huyền Thiên Cơ nhìn Đại Lực Ma Ngưu Vương, một đôi mắt đột nhiên trở nên sâu xa như biển, chậm rãi nói ra: “Như ta cho ngươi biết, lúc trước Ân Võ Vương thành lập Đạo Ảnh mục đích, mặc dù là vì đối phó Cổ Diệu, nhưng sâu hơn, là vì đối phó Cổ Diệu phía sau…”

Lời đến nơi này, đột nhiên tựu ngừng lại.

Dương Thanh Huyền trong lòng rùng mình, vội vàng hỏi: “Cổ Diệu phía sau cái gì?”

Đại Lực Ma Ngưu Vương hoàn toàn biến sắc, kinh hãi nói: “Chẳng lẽ là…”

Huyền Thiên Cơ gật gật đầu.

Đại Lực Ma Ngưu Vương kinh ngạc đứng ở đó, há to mồm, có một tia sợ hãi dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Các ngươi đang nói cái gì, ta làm sao đều nghe không hiểu?”

Huyền Thiên Cơ cười thần bí, nói: “Ngươi không dùng hiểu, đến thời điểm theo chúng ta xông về phía trước là tốt rồi.”

Dương Thanh Huyền: “...”

Huyền Thiên Cơ ánh mắt lấp lóe, nghiêm nghị nói: “Ngươi đi một chuyến Sâm La Điện, đem Bạch Cốt phu nhân cũng kêu ra. Lần này đại hội đối với ngươi mà nói trọng yếu vô cùng, thậm chí trực tiếp quan hệ đến ngươi chi sinh tử, thậm chí là ngươi cha mẹ chi sinh tử.”

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, cả kinh nói: “Ngươi có cha mẹ ta tin tức?”

Huyền Thiên Cơ khẽ gật đầu nói: “Mẹ ngươi không phải là bị thổi sang bão táp thời không đi sao? Cho tới phụ thân ngươi, người trong cả thiên hạ cũng không tìm tới hắn nửa điểm tin tức, ta nghĩ tới nghĩ lui, hắn hẳn là ở chỗ đó. Đúng rồi, ta còn muốn một chuyện khác, ngươi truyền thừa Thánh Linh công pháp, có thể đi một chuyến Vụ Nguyệt Sơn, nơi nào đã từng là Trắc Quỹ địa bàn.”

Dương Thanh Huyền vội hỏi nói: “Phụ thân ta ở đâu?”

Huyền Thiên Cơ mỉm cười nói: “Cơ duyên đến rồi, phụ tử các ngươi tự nhiên sẽ gặp nhau.” Huyền Thiên Cơ ôm quyền nói: “Hai vị, trước tiên được một bước cáo từ.”

Nói, bóng người một chút trở nên hờ hững, chậm rãi biến mất ở bên trong cung điện.

Đại Lực Ma Ngưu Vương khuôn mặt vẻ nghiêm túc, liếc mắt nhìn Dương Thanh Huyền, phất tay nói: “Không tiễn.”

Thân thể to lớn loáng một cái, tương tự tại chỗ biến mất, chấn đại điện một trận lay động.

Hai vị đại năng trong khoảnh khắc tựu lần lượt rời đi.

Dương Thanh Huyền đầy đầu tâm tư, “Cổ Diệu phía sau... Rốt cuộc là cái gì? Ân Võ Vương lưu lại Lưu Vân Tàng Lân Vũ cùng Huyền Thiên Cơ, không phải là vì trấn áp thiên địa Tôn giả sao? Trong này lẽ nào còn có cái gì ẩn tình? Phụ thân ta lại là ở đâu?”

“Mẹ, hai cái đại ngốc treo, nói chuyện nói một nửa, ấp a ấp úng!”

Dương Thanh Huyền lòng tràn đầy tức giận, dừng một chút, tự lẩm bẩm: “Vụ Nguyệt Sơn? Lẽ nào sẽ có cái gì sao?”

Trầm ngâm một chút, liền phất tay lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, hóa thành một đạo lôi quang, biến mất không còn tăm hơi.

...

Cực Hàn Chi Cảnh, Vụ Nguyệt Sơn.

Đóng băng ba thước, tuyết lớn tung bay, ngọn núi ẩn nấp ở trong mây mù, nhìn xa mười phần không chân thực, như là một chỗ bí cảnh, che lại bí mật không muốn người biết.

Ở trên đỉnh núi, có tòa thật to Thạch phủ, trước phủ bốn toà trăm trượng cao pho tượng, chỉ có điều toàn bộ đều bị băng tuyết bao trùm, phân rõ không nhìn rõ.

Ngoại trừ pho tượng ở ngoài, lại vẫn có mấy chục người ảnh, sinh động ở đây cực kỳ ác liệt trong hoàn cảnh.

Này chút người sắc mặt trắng bệch, thân xuyên trường bào màu trắng, đem toàn thân bao lấy.

Theo gió mạnh thổi qua, vạt áo lay động, lộ ra thon gầy đáng sợ thân thể.

Có mấy người trên người sinh có đủ các loại lông chim, như là giống chim có mấy người trên người che lấp vỏ cứng, lọm khọm cực kỳ có mấy người nhưng là mọc đầy vảy hoặc là lông tơ, nhìn thấy được vạn phần quái dị.

Bọn họ vận chuyển chân khí, không ngừng công kích tới Thạch phủ cửa lớn, nặng nề tiếng oanh kích giống như cùng chuông tang giống như vậy, vang vọng ở đây đầy trời phong tuyết.

“Vũ Thần ca ca, đến cùng còn bao lâu, Huyên Huyên muốn không chịu nổi!” Một cô thiếu nữ không có tham dự vào trong công kích, mà là thật chặt ôm một vị khác thiếu nữ.

Cái kia được gọi là Huyên Huyên thiếu nữ mặt không có chút máu, trên người mọc đầy màu đỏ lông chim, toàn thân run rẩy động không ngừng, khí tức hỗn loạn thế nhưng mạnh mẽ.

“A Ninh, các ngươi lại chống đỡ một lúc! Chờ đại môn này phá mở, chúng ta đều được cứu rồi!”

Một người thanh niên rống to, trên tay của hắn che lấp vảy màu xanh, liều mạng oanh kích Thạch phủ cửa lớn.

Hôm nay không có càng, đại gia nghỉ sớm một chút, ngủ ngon.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1858: Lạc Lối, Đột Nhiên Nổi Lên Ngụy Thánh Linh

Rốt cục, ầm một tiếng, cửa lớn phá nát mà mở.

Nhưng mà không có chờ Vũ Thần trên mặt hiện ra sắc mặt vui mừng, một luồng huyết khí nồng nặc bắt đầu từ sâu thẳm cửa động phun ra, nháy mắt cọ rửa thiên địa, hướng về tứ phương lan tràn mà đi.

Màu máu khí thể, dường như ráng màu giống như vậy, đám đông bao ở trong đó, cho này trắng xám vô ngần Vân Hải Tuyết Sơn thêm cực đẹp sắc thái.

“Đây là cái gì?”

Hơn mấy chục người đều là cảnh giác cùng mờ mịt.

Ở A Ninh trong ngực Huyên Huyên đột nhiên giương đôi mắt, bên trong đầy rẫy màu đỏ tươi màu máu, toàn bộ nhân thân trên không ngừng mọc ra lửa đỏ lông chim, hỏa diễm tung bay.

A Ninh cả kinh nói: “Huyên Huyên, ngươi...”

“Oành!”

Huyên Huyên trên người bùng nổ ra cường đại hỏa diễm, đem A Ninh trực tiếp chấn động nhập không bên trong, phun mạnh ra một ngụm máu đến.

Vô tận hỏa diễm dâng lên, liền muốn đem A Ninh nuốt chửng.

A Ninh gấp vội vàng hai tay bấm quyết, trên người hóa ra từng mảng từng mảng long lân, năm ngón tay nắm tay, tựu có long khí sinh ra, đánh tới.

“Ầm ầm!”

Long Quyền đem hỏa diễm xuyên thủng.

Huyên Huyên con ngươi co rụt lại, trong cổ họng hung ác phát sinh rít gào, A Ninh là tất cả mọi người bọn họ bên trong tu vi cao nhất một cái, chính mình tạm thời không làm gì được, đột nhiên quay người lại, năm ngón tay tựu hóa ra lợi trảo, hướng về Vũ Thần chộp tới.

A Ninh hét lớn: “Không được! Vũ Thần cẩn thận!”

“Oành!”

Vũ Thần không kịp phản ứng, khó tin nhìn mình trước ngực, bị Huyên Huyên xuyên thủng cửa động, Chu Tước Chi Hỏa từ cửa động lan tràn, thiêu đốt toàn thân.

Vũ Thần trong mắt một mảnh bi ai, xụi lơ hạ xuống, ngã trên mặt đất chết rồi.

“Vũ Thần!”

Bốn phía đồng bọn, tất cả đều ngạc nhiên sợ sợ, trước mắt tất cả những thứ này phát sinh thái quá quỷ dị cùng đột nhiên.

Tất cả mọi người không phản ứng kịp, Huyên Huyên tiện tay lại là một chưởng, đem một tên đồng bạn khác đập chết, sau đó “Ha ha” cười lớn, biến thành nửa Chu Tước nửa hình người, hướng về những người còn lại nhào tới.

“Tại sao lại như vậy?!”

Tất cả mọi người vội vàng tránh ra, đồng thời một loại cảm giác kỳ dị ở tất cả mọi người trong lòng lan tràn, mặt khác có mấy vị đồng bạn, trên người cũng bắt đầu phát sinh biến hóa, từ từ mất lý trí, trở nên dữ tợn.

A Ninh cả kinh nói: “Không được! Là này huyết khí!”

Giờ khắc này, đã có một nửa người bắt đầu biến dị, hóa thành không hoàn chỉnh bốn Thánh Linh hình thái, lẫn nhau chém giết.

Còn lại hạ người, liều mạng triển khai thần thông chống đối, nhưng rất nhanh, tất cả mọi người trở nên khuôn mặt dữ tợn, chém giết lẫn nhau cùng nhau, một mảnh sát khí, màu máu cùng tuyệt vọng, bao phủ toàn bộ đỉnh núi.

A Ninh bị Huyên Huyên vỗ một chưởng, trong cơ thể khí tức bất ổn, khước thị oai đả chánh trứ trở cách huyết khí ở trong máu khuếch tán tốc độ.

Là trong mọi người ý thức nhất là thanh minh cái kia, hầu như nhánh chống đỡ đến cuối cùng, hai con mắt không ngừng lộ ra tia máu đỏ thẫm, nỗ lực duy treo chính mình thanh minh. Nhưng nhưng bởi vì không ngừng bị đồng bạn kích thương, toàn bộ người dần dần mất đi ý thức.

“Muốn chết phải không?”

A Ninh nội tâm cực kỳ cay đắng, đào thoát Trắc Quỹ ma trảo, nhưng cuối cùng vẫn là muốn chết ở đây Vụ Nguyệt Sơn bên trong, đây cũng là chính mình, cùng này tất cả mọi người Túc Mệnh sao?

Trắc Quỹ, ngươi cái này ác ma, hại người quá nhiều.

A Ninh trong đầu xẹt qua này cái cuối cùng ý nghĩ, nội tâm tựu rơi vào tuyệt vọng, triệt để bỏ qua chống lại.

“Oành!”

A Ninh sau lưng kịch liệt đau xót, trái tim đã bị một cái lợi trảo xuyên thủng, chính là Huyên Huyên Chu Tước tay.

A Ninh cười khổ một tiếng, hai mắt không ngừng trở nên màu đỏ tươi, ở mất đi thanh minh đồng thời, sinh cơ cũng nhanh chóng trôi qua, nhưng này biến dị trong đôi mắt, lại đột nhiên ánh vào một bóng người.

Ở đây mơ hồ huyết khí trong sương mù, đầy rẫy giết vào cùng tuyệt vọng trong hơi thở, một bóng người nhanh nhẹn đến, lặng yên không một tiếng động, giống như trong núi này một con bướm, phiên phiên bay vào.

A Ninh thầm nghĩ, trước khi chết đều sẽ sản sinh ảo giác sao?

truyencuatui❤.vn

Nhưng thân ảnh kia nhưng là như thế rõ ràng, A Ninh nỗ lực cưỡng hành mở hai mắt ra, kiệt hết mình cuối cùng một tia sức mạnh, muốn xem rõ ràng.

Xuyên thấu qua cái kia tầng tầng sương máu, hắn thấy được một tấm thanh tú khuôn mặt tuấn mỹ, không có một tia tỳ vết, ở đây không sạch sẽ giết chóc cùng màu máu bên trong, lại như này không nhiễm một hạt bụi.

A Ninh sững sờ hạ, liền thấy kia người giơ tay lên, hướng về trong hư không nhẹ nhàng vồ một cái.

Toàn bộ quang cảnh như là như mộng ảo, không ngừng hướng về chảy trở về, trước ngực mình lợi trảo, lui về phía sau trở lại, cái kia bị xuyên thủng động, như kỳ tích phục hồi như cũ.

“Quả nhiên chỉ là ảo giác sao?”

A Ninh cười khổ một tiếng, đối với cái này căn bản không có thể sự tình, hoàn toàn không tin, nhận định chính mình nhất định là muốn chết.

Nhưng nam tử này, thật sự sinh rất ưa nhìn đây.

A Ninh ngẩng đầu lên, thầm nghĩ: “Trước khi chết có thể nhìn nhiều đồ xinh đẹp, cũng không tệ.”

Liền nàng nhìn thấy nam tử kia, buông ra nắm chặt năm ngón tay, lật mở bàn tay, khắp núi tinh lực, đột nhiên liền hướng cái kia lòng bàn tay tụ lại mà đi.

Bất quá sát công phu kia, sở hữu huyết khí bị nam tử kia ngưng tụ hết sạch, gương mặt đẹp trai trên, mày kiếm cau lại, khẽ ồ lên một tiếng, “Đây là...”

Cái viên này máu đỏ tươi châu, phảng phất ẩn chứa vô cùng năng lượng, ở nam tử trên lòng bàn tay rung động liên tục.

Trên đỉnh núi đồng bạn, bắt đầu từng cái từng cái khôi phục thanh minh.

“Ta vừa rồi... Vừa rồi làm sao vậy...”

Huyên Huyên khôi phục lại thanh thuần dáng dấp, nhìn bốn phía thi thể cùng vết máu, tựa hồ nghĩ tới điều gì, đầy mặt sợ sợ cùng sợ sệt.

A Ninh kinh ngạc đến ngây người nhìn tất cả những thứ này, há to mồm, dĩ nhiên không là ảo giác?

Vậy mình vừa nãy bộ ngực tổn thương...

A Ninh sờ soạng hạ ngực của mình khẩu, mềm mại thịt thịt, cũng không có bất kỳ tổn thương.

Nam tử do dự bất định, nhìn chằm chằm cái kia chấn động Huyết Châu nhìn một hồi, sau đó năm ngón tay vồ lấy, trực tiếp đem Huyết Châu hút vào lòng bàn tay.

Nam tử hơi thay đổi sắc mặt, lăng không bấm quyết, đánh ra vài đạo quyết ấn, một mảnh huyết quang liền từ lòng bàn tay hóa mở, sau đó triệt để khôi phục thanh minh, tựa hồ đem luyện hóa.

“Vừa nãy xảy ra chuyện gì?”

“Vũ Thần, Vũ Thần đại ca...”

“Huyên Huyên, không trách ngươi, vừa nãy tất cả mọi người mất đi thần trí.”

“Bên trong hang núi này, đến cùng cất giấu cái gì, chết tiệt Trắc Quỹ, một con đường sống cũng không cho chúng ta sao?”

Còn sống hơn mười người, đều đầy mặt bi ai cùng phẫn nộ.

A Ninh kinh ngạc hướng về nam tử kia đi đến, nhẹ giọng hỏi nói: “Xin chào, ngươi là, là ai? Cám ơn ngươi đã cứu chúng ta?”

Nam tử nhìn mọi người một chút, than nhẹ một tiếng, phất tay nói: “Các ngươi lui về phía sau chút, bên trong hang núi này khả năng còn gặp nguy hiểm.”

Nói, liền nhìn phía cái kia lấp lóe, trong mắt kim quang lóe lên, sau đó đặt chân tiến nhập.

A Ninh đám người không khỏi là giật mình trong lòng, nhìn nam tử kia động tác.

A Ninh càng là cả kinh kêu lên: “Cẩn thận!”

Chẳng biết vì sao, nội tâm vạn phần lo lắng nam tử này, chỉ lo hắn xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, thậm chí lo lắng vượt qua chính mình.

Có lẽ là bởi vì nam tử này cứu mọi người, cũng hoặc là chỉ là bởi vì nam tử này dài đến đặc biệt đẹp đẽ?

Nam tử tự tin tiếng cười khẽ truyền đến, nói: “Yên tâm đi, ta không có việc gì.”

A Ninh theo bản năng hỏi: “Ngươi, cái kia ngươi tên là gì? Có thể nói cho ta, ngươi tên là gì sao?”

Nam tử dừng hạ, nhân tiện nói: “Tại hạ Dương Thanh Huyền.”

Nói, bóng người loáng một cái, tựu biến mất ở cái kia mở ra cửa động bên trong.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1859: Trong Động Bí Ẩn, Tứ Thánh Linh Đồ

“Dương Thanh Huyền?”

Ngoài động tất cả mọi người là một mặt mờ mịt.

Trên thực tế, bọn họ quanh năm bị vây ở Vụ Nguyệt Sơn, đối với lĩnh vực phạm vi bên ngoài tất cả sự vật, đều chỉ dừng lại ở tiến vào trước khi tới nhận thức.

A Ninh cắn răng một cái, liền đồng dạng bước vào trong động.

Huyên Huyên trong con ngươi xinh đẹp xẹt qua chần chờ, vội la lên: “A Ninh...”

A Ninh mặt cười nghiêm nghị, ngữ khí chắc chắc nói: “Đuổi tới người này. Ta có linh cảm, chúng ta có thể hay không sống sót đi ra ngoài, thì nhìn người này. Hơn nữa hắn đã cứu chúng ta, vừa nãy chúng ta đã chết một lần, không có gì phải sợ.”

Dứt lời chính là đuổi trên Dương Thanh Huyền thân ảnh.

Còn lại hơn mười người, lẫn nhau thêm vài lần, cũng đều tỉnh lại đi, đi theo A Ninh phía sau, tiến vào trong động.

...

Sơn động rộng rãi sâu xa, trăm ly đèn chong yếu ớt dấy lên, đem bốn phía chiếu sáng thông sáng sủa đường, trên vách động khắc rõ vô số di chuyển đời vẽ giống như tranh vẽ, ở ánh đèn hạ chập chờn, làm cho người ta cực mạnh cảm giác ngột ngạt.

Ở sơn động nơi sâu xa, càng là trực tiếp đào một cái đại điện đi ra, tương tự khắp nơi khắc có vô số di chuyển đời vẽ, bất đồng chính là bốn mặt có bốn toà pho tượng to lớn, phân biệt chính là Thanh Long, Chu Tước, Bạch Hổ, Huyền Vũ, trông rất sống động.

Mà trên mặt đất, có bốn toà trận nhỏ nối liền một toà đại trận. Trong đó một toà trận nhỏ hôi bại cực kỳ, còn dư lại ba toà trên tiểu trận, tỏa ra từ từ huy quang, còn đang vận chuyển, chỉ có điều lâm vào bất động trạng thái.

Dương Thanh Huyền nhìn phía đại trận trung ương, bày đặt một cái bồ đoàn, mặt trên còn có ngồi xếp bằng dấu vết tu luyện.

Nhìn tới nơi đây hẳn là Trắc Quỹ thường thường chỗ tu luyện.

A Ninh đám người rất nhanh chạy vào, đều là tò mò nhìn bốn phía, cùng với đại trận kia.

Hang núi này là cả Vụ Nguyệt Sơn cơ mật tối cao, bọn họ ai cũng chưa có tới, một viên lòng hiếu kỳ lập tức chiếm được thỏa mãn, nhưng rất nhanh cũng có chút có thể thất lạc.

Vốn cho là ở đây sẽ có giải trừ trên người bọn họ cấm kỵ biện pháp, nhưng lại là một mảnh không, cái gì đều không.

Hơn mười người đều là sắc mặt khó coi dị thường.

Trắc Quỹ hồi lâu chưa từng xuất hiện, có lẽ là chết ở bên ngoài, không có người cho bọn họ tiếp tục tu luyện máu tươi, như vậy giờ khắc này tiến thối lưỡng nan trạng thái, chỉ có thể dẫn đến phát điên tử vong.

Dương Thanh Huyền vòng quanh trận pháp đi rồi một vòng, sau đó giơ tay lên, đánh ra một đạo quyết ấn, đánh vào trong đó một toà trận nhỏ.

Một vệt sáng tự trên trận pháp đàn hồi tới, sau đó, cái kia mảnh trên khu vực, tựu dâng lên tảng lớn máu đỏ tươi tia, không ngừng bốc hơi lên đến, hóa thành sương máu.

“Lại là này loại sương máu!”

Hơn mười người sợ đến vội vàng lùi về sau.

A Ninh cả kinh nói: “Mọi người có hay không phát hiện, này sương máu cùng chúng ta bình thường dùng máu tươi, rất giống nhau.”

Hơn mười người sửng sốt hạ, nhẹ nhàng ngửi trong không khí mùi máu.

Huyên Huyên kinh ngạc che miệng lại, nói: “Không, vừa nãy cái kia huyết khá giống, nhưng bây giờ cái này, tựa hồ không giống.”

A Ninh chợt nói: “Ta hiểu được! Vừa nãy đó là Chu Tước máu, vì lẽ đó trước hết lạc lối, đều là tu luyện Chu Tước bảo điển. Mà giờ khắc này là Thanh Long máu, vì lẽ đó nắm giữ Thanh Long thể chất người, trước hết cảm ứng được.”

Lời vừa nói ra, có mấy vị Thanh Long thể chất người, đều là sắc mặt trắng bệch, liên tục gật đầu, nhìn cái kia huyết vụ trong mắt tràn đầy kiêng kỵ.

A Ninh nói: “Đều cẩn thận một chút, tuyệt đối đừng lại để những huyết vụ này lây dính.”

Nhưng sự lo lắng của bọn họ đều là dư thừa.

Sương máu vừa xuất hiện, Dương Thanh Huyền ra tay vồ một cái, tựu toàn bộ thu nạp đến lòng bàn tay, trực tiếp sáp nhập vào trong cơ thể.

A Ninh bọn người là nhìn trợn mắt ngoác mồm.

Sau đó, Dương Thanh Huyền bào chế y theo chỉ dẫn mấy cái khác khu vực, đem Bạch Hổ máu, Huyền Vũ máu, toàn bộ thu nạp.

Đến đây, bốn toà trận nhỏ xong trống không hạ xuống, đại trận cũng biến thành tàn khuyết không đầy đủ, như là linh khí mất hết.

Dương Thanh Huyền tinh tế cảm thụ được tan vào tinh huyết trong cơ thể, kinh ngạc nói: “Này huyết lại như này thuần túy, thật chẳng lẽ là Thánh Linh lưu lại? Trắc Quỹ này ma chết sớm, là từ cái nào lấy được?”

Dương Thanh Huyền thu nạp bốn loại huyết dịch sau, chính phải rời đi, đột nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, đột nhiên nhìn lên trên, chẳng biết lúc nào, bầu trời đột nhiên kim quang tăng vọt, chiếu rọi ra thật dài quyển trục, trôi nổi ở trong hư không, tỏa ra không rõ quy tắc.

Bên trên miêu tả chim bay cá nhảy, vạn vật núi sông.

“Tứ Thánh Linh Đồ!”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nhìn thấy trước mắt đồ vật, chính là hắn đã từng nắm giữ qua Tứ Thánh Linh Đồ. Hơn nữa giờ khắc này tản mát ra sức mạnh, hơn xa chính mình lúc trước lúc có, “Lẽ nào luyện hóa xong chỉnh?”

Nếu Tứ Thánh Linh Đồ xuất hiện ở đây, chứng minh Huyền Thiên Cơ khẳng định đã tới, đồng thời để lại này đồ, xem ra cần phải chính là cho mình.

Dương Thanh Huyền hai tay bấm quyết, không ngừng đánh vào cái kia trong bản vẽ.

Toàn bộ Tứ Thánh Linh Đồ phát sinh gợn sóng, hiển hóa ra bốn Thánh Linh hình chiếu, phượng ngâm Long Khiếu, ở quyển trục bên trong chậm rãi đi khắp, như là đang thủ hộ cùng dò xét thiên địa giống như, bốn loại cường đại đến sức mạnh khuếch tán mà ra, đem thiên địa cắt cứ thành tứ phương, rồi lại lẫn nhau cảm ứng.

Dương Thanh Huyền trong con ngươi xẹt qua kinh hãi, theo hơi suy nghĩ, cái kia Thánh Linh một lần nữa trở lại đồ bên trong, ánh sáng thu lại, to lớn quyển trục tự động hướng vào phía trong cuốn lên, biến thành khoảng hai thước, rơi vào Dương Thanh Huyền trong tay.

Đến đây, toàn bộ bên trong động sở hữu linh quang tẫn tán, biến thành một toà nhất là so với bình thường còn bình thường hơn sơn động.

Dương Thanh Huyền hai mắt tinh mang lấp lóe, nhẹ nhàng nở nụ cười, trên người tựu hóa ra sấm sét, muốn trực tiếp bỏ chạy.

A Ninh mắt sắc, vừa thấy tựu vội vã tiến lên quỳ xuống, liều mạng dập đầu đầu, “Đại nhân! Đại nhân mời cứu lấy chúng ta, cầu van xin ngài, cứu lấy chúng ta đi, đại nhân!”

Còn lại đồng bọn cũng nháy mắt phản ứng lại, từng cái từng cái tất cả đều chạy tới, quỳ xuống dập đầu đầu cầu cứu.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, Hỏa Nhãn Kim Tình vừa nhìn, đem mỗi người nhỏ bé đặc thù đều nhìn rõ rõ ràng ràng, nhớ tới trước ở Biển Đen thời điểm gặp phải hoa sen cùng Bạch Hạ, lập tức hiểu, nói ra: “Các ngươi có thể theo ta về Tuyền Tiêu Giáng Khuyết, ta sẽ từ từ nghĩ biện pháp giúp các ngươi. Nhưng ta sức mạnh dù sao cũng có hạn, mà bốn Thánh Linh ràng buộc cực kỳ mạnh mẽ, cuối cùng không hẳn có thể cứu các ngươi, nhưng ta sẽ tận có thể.”

Mọi người vừa nghe, không hẳn có thể cứu mình, đều là lộ ra do dự.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: “Không đến cũng không sao.” Nói, liền muốn đi.

A Ninh vội la lên: “Ta đi, chúng ta đi! Mọi người dừng chân!”

Dương Thanh Huyền thân ảnh đã bị lôi quang toàn bộ bao lấy, tiện tay ném ra một mặt lệnh bài, nói: “Các ngươi mang theo lệnh bài kia đi đến Tuyền Tiêu Giáng Khuyết, tự có người sẽ an bài các ngươi.”

Nói, lôi quang lóe lên, liền hoàn toàn biến mất ở trong động.

A Ninh tiếp nhận lệnh bài, nặng trình trịch phảng phất là ngọc thạch khắc, vào tay ôn lạnh, mặt trên có một cái rồng bay phượng múa “Người” chữ, coi trọng vạn phần lộ liễu.

“Đây là cái gì lệnh bài?”

Các bạn bè đều vây quanh, đưa lệnh bài trên dưới xoay chuyển, đều không nhận ra.

A Ninh kiên định nói ra: “Ta tin tưởng hắn, hắn nhất định sẽ không gạt chúng ta, đi!”

Toàn bộ Vụ Nguyệt Sơn bên trong, trừ bọn họ ra hơn mười người ở ngoài, còn có mấy trăm người đều ở Trắc Quỹ khống chế hạ. Mấy người cũng hao tốn một ít thời gian, đem tất cả mọi người cứu ra, cùng nhau tiến về phía trước Tuyền Tiêu Giáng Khuyết.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1860: Gặp Lại Bạch Cốt Phu Nhân, Khoảng Cách Rất Xa

Bạch Cốt Thành, Sâm La Điện.

Ở một tòa kỳ dị mật thất bên trong, như to lớn hung thú xương sọ giống như, trống rỗng trong hốc mắt đốt sâu kín không dập tắt lửa, âm u hàn khí quanh quẩn bốn phía.

Bên trong mật thất trống trải không có gì, chỉ ở bốn phía vách tường cùng khung đỉnh bên trên, điêu khắc vô số trận pháp, một vị cô gái áo đỏ, đang bấm quyết tu luyện.

Đột nhiên nữ tử hai mắt vừa mở, bắn ra hai đạo cực kỳ sát khí ác liệt, trong lòng âm thầm châm chọc, cái gì ngốc treo, lại dám xông Bạch Cốt Thành Sâm La Điện.

Cười gằn bên dưới, đang muốn động thủ, lại đột nhiên biểu hiện rùng mình, cảm giác được một luồng hơi thở quen thuộc.

“Dương Thanh Huyền!”

Bạch Cốt phu nhân cái kia sát khí lạnh lẽo, một chút hóa thành kinh hỉ, chờ thấy rõ trước mắt người đến sau, càng là “Khanh khách” nở nụ cười, cực kỳ quyến rũ dáng vẻ, thu ba lưu chuyển, “Làm sao, rốt cục nhớ tới thiếp thân đến?”

Trên hư không hơi yếu năng lượng lóe lên, tựu hóa thành Dương Thanh Huyền chân thân.

Bạch Cốt phu nhân thân mặc màu đỏ la quần, ánh sấn trứ da thịt trắng noãn, tư thái thướt tha mà đầy đặn, giữa lông mày càng là phong tình, dung nhan tuyệt sắc, không kém Vu Khinh Nguyệt bốn người, đồng thời có cỗ thành thục mị thái, càng lộ vẻ mê người.

Lại nghĩ tới ngày đó luyện hóa Huyền Âm Châu thời điểm, thấy cái kia một màn hương diễm, Dương Thanh Huyền chật vật nuốt xuống hạ, vội vàng gác qua một bên ánh mắt, nói ra: “Chúc mừng phu nhân, cảnh giới ổn định lại.”

Bạch Cốt phu nhân lúc này mới thu liễm mị thái, buồn trên đuôi lông mày, than thở: “Đổi thành này phó thông thường ngự hồn chi khu, lại không đế ngọc, thiếp thân thật sự thật là không có thói quen đây. Đời này tu vi, sợ cũng là dừng lại ở cửu tinh sơ giai. Hiện tại tuy rằng bảo vệ cửu tinh sơ giai không rơi xuống, nhưng sức chiến đấu cùng trước kia so với, vẫn là chênh lệch không ít.”

Dương Thanh Huyền nói: “Sự do người làm, phu nhân không dùng nhụt chí, chỉ cần đạo tâm vĩnh tồn, cuối cùng có đột phá một ngày.”

Bạch Cốt phu nhân sửng sốt hạ, phảng phất rơi vào trầm tư, ngơ ngác tự nói: “Chỉ cần đạo tâm vĩnh tồn, được lắm đạo tâm vĩnh tồn, nếu như ngày khác ta thật có đột phá, tựu đều nhờ vào ngươi hôm nay những lời này.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, ôm quyền nói: “Nếu như có đột phá, tất cả đều là phu nhân ngộ tính của chính mình cùng tạo hóa, tại hạ không dám tham công. Ta này đến là muốn mời phu nhân xuống núi.”

“Xuống núi?”

Bạch Cốt phu nhân trên mặt đổi nụ cười mê người, cái kia thân thể thành thục nhích lại gần, nhẹ nhàng ở Dương Thanh Huyền bên tai thổi một hơi, ôn nhu nói: “Có phải là gặp gỡ cái gì phiền toái lớn? Liền ngay cả ngươi vị này Nhân Hoàng đều không bắt được, suy nghĩ một chút cũng phải so với ngày còn lớn hơn sự tình.”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy bên tai một trận tê dại chua ngứa, rồi lại không nói ra được thoải mái, cười khổ một tiếng, nói: “Ta bất quá chỉ là năm sao Giới Vương, năng lực rất có hạn, phu nhân quá coi trọng ta.”

Bạch Cốt phu nhân xa xôi nói ra: “Dù sao cũng có việc ngươi tựu sẽ nhớ tới thiếp thân, lúc không có chuyện gì làm tựu cả ngày cùng mấy cái tiểu yêu tinh quấn cùng nhau, sợ là trong đầu một điểm thiếp cái bóng đều không có chứ?”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, “Này...”

“Khanh khách.”

Bạch Cốt phu nhân nhìn hắn vẻ khốn quẫn, cười trang điểm lộng lẫy, “Nói đi, chuyện gì. Có thể làm phiền ngươi tìm đến ta chuyện, chẳng lẽ là cái nào vị diện nổ, hoặc là Thiên Vô Tình lại tới trả thù?”

Dương Thanh Huyền nghiêm mặt nói: “Đều không phải là, mà là Đạo Ảnh đại hội.”

Bạch Cốt phu nhân con ngươi thu nhỏ lại, hóa ra một mảnh tia sáng kỳ dị, tự nói: “Đạo Ảnh đại hội?” Sau đó, liền rơi vào trầm tư, hỏi: “Ngươi muốn đối phó Thiên Giả?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt ngưng trọng gật gật đầu.

Bạch Cốt phu nhân nói: “Ngươi biết Thiên Giả thân phận?”

Dương Thanh Huyền cười khổ lắc đầu, nói ra: “Có lẽ, Huyền Thiên Cơ đã biết rồi.”

Bạch Cốt phu nhân ánh mắt hơi ngưng, nói: “Huyền Thiên Cơ cái này người, sâu không lường được, dưới cái nhìn của ta, hắn sự đáng sợ hoàn toàn không kém Thiên Giả. Ngươi có thể phải cẩn thận phòng bị, không nên bị hắn nuốt xương cốt đều không biết.”

Nói xong, vừa nhu mì liếc mắt đưa tình, “Thiếp thân này cũng là vì tốt cho ngươi.”

Dương Thanh Huyền sờ soạng đem mồ hôi lạnh, ngượng ngùng nói: “Đa tạ phu nhân nhắc đến tâm, tại hạ ghi nhớ trong lòng.”

Bạch Cốt phu nhân gật đầu lại nói: “Nếu như biết được Thiên Giả thân phận, liền có thể từ quá khứ của hắn bên trong, tìm tới nhược điểm của hắn. Hiện tại cái gì cũng không biết, Huyền Thiên Cơ đứa kia lại thích giở trò mê hoặc, ta chỉ sợ đến thời điểm biến thành không cách nào đối mặt, không cách nào dọn dẹp cục diện.”

Dương Thanh Huyền nghiêm nghị nói: “Chỉ biết là hắn là thập đại võ hồn chi sắc tức thị không chủ nhân, còn dư lại xác thực không biết gì cả. Nhưng đối phó với Thiên Giả, không chỉ có quan hệ chính ta, đồng thời còn quan hệ cha mẹ ta tăm tích cùng an nguy, vì lẽ đó xu thế ở nhất định được. Ta hi vọng phu nhân có thể sẽ giúp ta lần này, nhưng nếu là thực sự cảm thấy phiền toái, cũng là...”

“Ai, ngươi này chết không có lương tâm, ngươi đã là lên tiếng, ta tự nhiên là phải giúp.”

Bạch Cốt phu nhân đầu đi một cái ánh mắt ai oán, đem Dương Thanh Huyền trực tiếp cắt ngang, lại nói: “Ta chỉ là hy vọng có thể nhiều một chút chắc chắn thôi. Hơn nữa Đạo Ảnh bên trong, còn có mấy vị thần bí chí cực nhân vật chưa từng xuất hiện, này chút cũng đáng lo lắng mầm họa. Ngươi có thể được chuẩn bị sẵn sàng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Này chút ta đều cân nhắc qua.”

Bạch Cốt phu nhân gật đầu nói: “Cân nhắc qua liền tốt, ta liền không nữa bận tâm cái gì, đến thời điểm ta sẽ xuất hiện.”

Bạch Cốt phu nhân nói xong, ánh mắt trở nên hơi lấp loé, hòa hợp một chút ám muội, “Dù sao cũng còn có mấy tháng thời gian, ngươi không bằng ở nơi này Sâm La Điện ở hạ, cũng tốt, cũng tốt...”

Nói đến phía sau, tiếng nói biến thấp, trên mặt càng là nổi lên mỏng hồng, nhìn thấy được có chút e thẹn.

Không chờ Bạch Cốt phu nhân gần người, Dương Thanh Huyền tựu bóng người lóe lên, trực tiếp giữa trời biến mất, chỉ lưu lại một câu hùng hồn dồi dào, hạo nhiên chính khí, “Tại hạ còn có việc trong người, tựu không nhiều quấy rầy phu nhân. Lần này giúp đỡ chi ân, không ai không dám quên. Sẽ trước gặp lại, cáo từ.”

Bạch Cốt phu nhân nhìn trống rỗng mật thất, còn lưu lại một tia Dương Thanh Huyền lưu lại khí tức, như rượu mát lạnh, không từ tức giận dậm chân, sẵng giọng: “Chết không có lương tâm!”

...

Cự Xuyên thương hội.

Vân Ương tu luyện hoàn tất, đi tới tiền thính.

Từ lâu chờ đợi đã lâu chấp sự ngăn cản nàng nói: “Vân Ương hội trưởng.”

“Có chuyện gì không?”

Vân Ương nhìn chấp sự, có chút mệt mỏi hỏi.

Cái kia chấp sự cung kính chắp tay, nói: “Vừa rồi có người tìm hội trưởng, sau đó lưu lại vật này, để ta chuyển giao hội trưởng.”

Dứt lời giang tay ra đến, trên lòng bàn tay xuất hiện một viên to lớn trai sông.

Lộ ra đỏ đậm vẻ, mặt trên có kim ngư giống như hoa văn, tỏa ra cường hãn khí tức.

Vân Ương càng một chút thất thần, cả kinh kêu lên: “Lưu hỏa phi ngư Ngọc trai!”

Trong đầu như điện thiểm xẹt qua ngày ấy cảnh tượng, Cự Xuyên thương hội biến cố, người kia lấy sức một người hóa giải, mở Ngọc trai thắng châu, cải biến Cự Xuyên thương hội cùng vận mệnh của nàng.

Nàng vội vàng tiếp nhận cái kia vỏ trai mở ra, bên trong đúng như dự đoán nằm năm viên cấp chín ngọc trai.

“Đúng là hắn...”

Vân Ương ngây tại chỗ, lẩm bẩm nói nhỏ.

Lập tức bỗng nhiên hỏi cái kia chấp sự nói: “Hắn ở nơi nào?”

Chấp sự gặp bình thường không có chút rung động nào hội trưởng lớn như vậy phản ứng, trong lòng hơi kinh, nói: “Người kia đã vừa mới đi rồi.”

“Đi đã bao lâu? Ngươi tại sao không lưu lại hắn, tại sao không gọi ta?”

Vân Ương trên mặt xẹt qua sắc mặt giận dữ, khá là thất thần, có cỗ không hiểu mất mát.

“Bởi vì hội trưởng ngài ở tu luyện, bất tiện quấy rối...”

Cái kia chấp sự đầy đầu mồ hôi lạnh, lại nhấc đầu nhưng phát hiện đằng trước đã không có Vân Ương thân ảnh.

Vân Ương lắc mình đột nhiên đuổi ra ngoài cửa, nhìn cái kia trống trải bầu trời, hơi lạnh gió thổi phất ở trên người, mới nhớ tới lấy thực lực của người kia, sợ là đã đi rất xa.

Xa lại như giữa bọn họ khoảng cách như thế.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1861: Đạo Ảnh Cuộc Chiến (1): Mười Sáu Toà Bia Đá

Tự đỉnh điểm cuộc chiến sau khi kết thúc, Dương Thanh Huyền kế vị Nhân Hoàng, trở thành kim cổ tới nay đời thứ 20 Nhân Hoàng.

Cũng lấy Tuyền Tiêu Giáng Khuyết làm trung tâm, chỉnh hợp thành lập Nhân tộc thế lực mới.

Lôi Đình Cổ Vực, đao vực, Thôn Thiên Thành, có đàn thế gia, Công Thâu thế gia, đại la tiên sơn chờ còn sót lại thế lực, cần phải phái cường giả tiến về phía trước Tuyền Tiêu Giáng Khuyết, mặc cho điều khiển.

Đồng thời, Dương Thanh Huyền bắt đầu thanh lý bách tộc mở rộng, phân phong bách tộc vua, dẫn tới thiên hạ chấn động.

Trong lúc nhất thời bách tộc lòng người bàng hoàng, bắt đầu liên thủ chống lại Nhân tộc.

Rốt cục ở ngày nào, 130 dư chủng tộc liên hợp làm khó dễ, tấn công về phía Tuyền Tiêu Giáng Khuyết. Nhưng cũng ở Thận thú Huyễn Thế Chi Nhãn bên trong, hầu như toàn quân bị diệt.

Sau đó lao ra ảo cảnh hơn mười vị vương giả, cũng bị từ lâu chờ đợi Nhân tộc cường giả bày trận đánh giết.

Đến đây, 130 dư chủng tộc liên thủ, hoàn toàn tán loạn, chạy đã chạy, bắt bắt, đại bộ phận đều quy thuận Nhân tộc, trở thành Nhân Hoàng dưới trướng phân phong vua.

Sau đó không lâu, Trung Ương Đại thế giới nam bộ, Ma tộc bất ngờ nổi lên, cường hành tiến công Tuyền Tiêu Giáng Khuyết.

Hai tộc ở Tuyền Tiêu Giáng Khuyết bên trong lĩnh vực đại chiến mấy ngày, tử thương vô số, rốt cục ở một ít ẩn thế thế gia, Ninh gia, Thiên gia chờ giúp đỡ hạ, đem Ma tộc ba lần đẩy lùi, trọng thương Ma Chủ Chung Hiệt.

Đến đây, trong thiên hạ rốt cục tiến vào ngắn ngủi yên tĩnh.

Tuyền Tiêu Giáng Khuyết cũng trở thành hoàn toàn xứng đáng đệ nhất thế lực, bách tộc không ai không dám phạm.

Ở hai trận đại chiến không lâu sau, ở một mảnh mênh mông vô ngần trong tinh hải...

Bệ đá to lớn yên tĩnh trôi nổi ở trung ương, cùng Tinh Cung Thập Phương Tinh Đài giống nhau đến mấy phần, tĩnh dưỡng ở đây mênh mông ngân hà bên trong, hút vào vạn ngàn tinh quang.

Bệ đá bốn phía, đứng sừng sững mười sáu toà bia đá, khắc rõ đại đạo phù văn, tỏa ra mênh mông mà thương cổ khí tức.

Không có ai biết những bia đá này tồn tại bao lâu, phảng phất tự thiên địa đản sinh bắt đầu, nó vẫn trấn thủ trong đó.

Bỗng nhiên, trong đó mấy toà trên bia đá nổi lên kim quang vô hạn, soi sáng một phương hư không.

Theo thứ tự là Thiên, Huyền, Vũ, Hồng, Nhật.

Mấy bóng người từ cái kia riêng mình trong bia đá đi ra.

Mỗi người đều là biểu hiện kiên nghị, trên người áo bào đen cổ động, sợi vàng vân văn quỷ bí lưu động, cuối cùng tiêu ẩn không gặp.

Cùng lúc đó, khí tràng cường đại, dường như như gió bão bộc phát ra, cắt cứ vùng vũ trụ này.

Thiên Giả bén nhọn ánh mắt, tự mũ trong túi bắn ra, một chút rơi trên người Nhật Giả, hừ lạnh một tiếng, liền thu lại trở về.

Thời khắc này Nhật Giả, chính là Dương Thanh Huyền, hoàn toàn thu nạp Cổ Diệu sức mạnh sau, lại cũng có thể cảm ứng được bia đá, từ Trung Ương Đại thế giới nơi nào đó, tiến vào này kỳ diệu tinh đài.

Huyền Thiên Cơ mũ gạt khoác ở phía sau, lộ ra gương mặt đẹp trai, cười mong nói: “Thiên Giả đại nhân, đại hội có thể bắt đầu rồi.”

Thiên Giả nói: “Mười sáu vị đồng bạn, chỉ năm người, làm sao bắt đầu?”

“Ha ha.” Hồng Ương nở nụ cười, nói ra: “Những người còn lại, chết chết, độn độn, biến mất biến mất, cũng là còn lại hạ chúng ta năm người. Nói thật, mở loại này sẽ lãng phí thời gian a, mau mau bỏ phiếu đi, xong việc sau ta còn muốn về đi ăn cơm đây.”

Thiên Giả bén nhọn nói ra: “Bỏ phiếu có thể, nhưng Dương Thanh Huyền cũng không phải là Nhật Giả, nhưng mạo danh thay thế, trước hết đem diệt trừ. Ta hiện tại lấy Thiên Giả thân phận hạ lệnh, tru diệt Dương Thanh Huyền!”

Trên bệ đá tinh quang óng ánh, năm người áo bào đen bị tinh không này hạ bất diệt cương phong thổi bay phần phật, nhưng cũng rơi vào một loại kỳ diệu trạng thái tĩnh, không có người nhúc nhích một chút.

Dương Thanh Huyền đem mũ gạt hất mở, thanh tú trên thể diện, mang theo một tia vẻ lạnh lùng, “Ngươi nói mạo danh thay thế tựu mạo danh thay thế? Đạo Ảnh chuyện như ngươi một cái người định đoạt, vậy còn mở cái gì đại hội, ngươi một cái người chơi là tốt rồi.”

Thiên Giả ngữ khí âm hàn, mơ hồ mang theo một vẻ tức giận, nói: “Ta nói không tính, ngươi nói thì càng không tính, vì lẽ đó ngươi phải chết!”

Hồng Ương kêu lên: “Ta cảm thấy được Dương Thanh Huyền nói rất có lý. Hắn nếu có thể tới đến này tinh đài, chứng minh là được công nhận. Thu được tán thành, so với nào đó một vị Đạo Ảnh càng hữu hiệu dùng chứ?”

Vũ Vô Cực cười gằn một tiếng, trên người bốc lên tảng lớn ma khí, trực tiếp đem áo bào đen đốt thành tro bụi, lộ ra nhân thân, “Nếu ta nói, kéo nhiều như vậy vô dụng làm cái gì? Lần này họp mục đích không phải là vì giết Huyền Thiên Cơ sao? Dùng nước bọt giết đến rồi chứ? Ra tay đi! Đem này ba tên phế vật giết hết, Đạo Ảnh tựu thanh tịnh.”

Trong tay ma khí tụ lại thành một thanh hắc đao, thả ra sát khí nồng đậm, cùng hào quang màu đỏ ngòm, giữa trời loáng một cái, tựu chém tới.

Một đao hóa ra ba vệt sáng, phân biệt kích bắn về phía ba người.

Huyền Thiên Cơ bóng người hơi lắc lư, trở nên hơi hoảng hốt, đao quang trực tiếp nhập vào cơ thể mà qua, chưa có thể thương tới mảy may.

Hồng Ương giơ tay chính là một quyền, tinh đài trên không gian nhanh chóng áp súc lại đây, lại mạnh mẽ đánh ra ngoài, lực lượng không gian nháy mắt bành trướng gấp trăm lần, đem Vũ Vô Cực đao quang gảy mở, toàn bộ tinh đài đều kịch liệt lay động.

Dương Thanh Huyền vươn tay ra, không gặp bất luận động tác gì, nhưng bệ đá bốn phía ngôi sao, không không toả ra ra rung động tần suất, toàn bộ không gian bên trong sân tinh quang như là một hồi thuỷ triều lực lượng, đem thời không vặn vẹo.

“Ầm ầm ầm!”

Tinh mang hội tụ thành một luồng vô hình lực lượng, nhảy vào trên bệ đá, như du long giống như càn quét tất cả.

Toàn bộ bệ đá càng là chịu đến cái kia vạn vật thuỷ triều lực lượng, như sóng biển trên thuyền con, trên dưới phải trái đung đưa.

Vũ Vô Cực ánh đao bị cái kia tinh mang vọt một cái, nổ ra cường tuyệt sóng quang, xen lẫn trong cái kia thuỷ triều lực lượng bên trong, cắt rời tinh không, biến mất ở vô ngần trong vũ trụ.

“Tiểu tử, thật sự có tài!”

Vũ Vô Cực trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, bóng người hơi lắc lư.

Hồng Ương sợ quát lên: “Cẩn thận!”

Không dùng hắn nhắc nhở, Dương Thanh Huyền liền cảm nhận được một luồng hơi thở hết sức nguy hiểm, sinh ra sau lưng tự mình.

Vũ Vô Cực cầm đao đứng ở trước tấm bia đá không nhúc nhích, nhưng Dương Thanh Huyền phía sau, nhưng nhiều hơn một cái Vũ Vô Cực phân thân, cầm đao chém ngang mà đến, cười gằn nói: “Tiểu tử, ngươi hết sức treo a!”

Dương Thanh Huyền trên người bốc lên tảng lớn hỏa diễm, Thiên Khư ở trong tay hóa ra, xoay người liền hướng phía sau chém tới, hừ lạnh nói: “Không có ngươi treo!”

“Xì!”

Hắc đao trực tiếp xuyên qua Dương Thanh Huyền eo, nhưng chém vào trong hư vô, không có bất kỳ vật gì.

Tuy rằng Dương Thanh Huyền thân hóa hỏa diễm, nhưng hắc đao có thể chém trời chém đất chém người, chém Thiên Địa Nhân trong đó tất cả sự vật, không cũng có thể trốn rơi.

Vũ Vô Cực phân thân kinh ngạc hạ, “Sinh Tử Phá Tướng?”

Dương Thanh Huyền nửa người trên đã hoàn toàn quay lại, Thiên Khư trên tuôn ra chói mắt kim quang, quay về Vũ Vô Cực phân thân mặt tựu đâm tới, đồng thời quát lên: “Rác rưởi, chưa cần thiết phải biết, đi chết là được rồi!”

Vũ Vô Cực phân thân kinh hãi, nâng đao đồng thời, thân thể lui về phía sau.

Nhưng này chiến kích tốc độ quá nhanh, đã không còn kịp rồi.

“Ầm ầm!”

Kim quang nổ tung bên dưới, Thiên Khư trực tiếp xuyên vào Vũ Vô Cực phân thân trên mặt, đem cả đầu xuyên thủng.

Sau đó Vũ Vô Cực phân thân cứng ngắc ở đằng kia, cầm đao tay buông xuống, cả người tự đầu bắt đầu không gãy vỡ mở, hóa thành từng mảng từng mảng đen nhánh đồ vật, bay vào vũ trụ tinh không.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1862: Đạo Ảnh Cuộc Chiến (2): Tụ Sao Hoá Hình

Vũ Vô Cực trên mặt lộ ra vẻ kinh sợ, cường đại sát khí tự thân trên bộc phát ra, một đao nhấc ngang, toàn bộ người cùng đao hợp nhất.

Huyền Thiên Cơ bóng người khẽ nhúc nhích, chính phải ra tay, nhưng là ánh mắt ngưng lại, nhìn chằm chằm đối phương Thiên Giả, vô hình kia khí tràng, trực tiếp tựu đem chính mình bao phủ lại.

Chỉ cần mình hơi động, Thiên Giả tất nhiên là trực tiếp ra tay.

Huyền Thiên Cơ đưa tay lỏng ra khẩu hạ, hướng về Thiên Giả lộ ra một tia mỉm cười mê người.

Thiên Giả trong mắt tuôn ra lệ mang, con mắt hiện ra kỳ dị sắc thái, nhìn chằm chằm Huyền Thiên Cơ, sát khí lẫm nhiên nói: “Hỏi ngươi một lần cuối cùng, Thiên Địa song bảng giao ra đây, ta có thể làm cái gì sự tình đều chưa từng xảy ra.”

Huyền Thiên Cơ kinh ngạc nói: “Ngươi muốn bắt đồ vật của ta, còn muốn xem là chuyện gì cũng chưa từng xảy ra, ngươi làm sao ác độc như vậy?”

“Hừ, vậy thì đi chết đi!”

Thiên Giả phẫn nộ quát một tiếng, liền trực tiếp tại chỗ biến mất.

Sau một khắc, liền xuất hiện ở Huyền Thiên Cơ bên cạnh người, trực tiếp duỗi ra năm ngón tay, tựu tóm tới.

Trên đầu ngón tay từng đạo từng đạo vân tay, hóa ra trận pháp kỳ dị, ở trên trời sao kết trận, hình thành một mảnh ánh sáng màu tím.

Huyền Thiên Cơ thân thể dựa vào phía sau một chút, tựu bồng bềnh trở ra, hai tay nhanh chóng kết ấn, một đạo hình trái tim khóa hiện lên ở trong hai tay, phát sinh nhỏ nhẹ “Xoạt xoạt” tiếng, bốn phía lập tức truyền đến “Ầm ầm” nổ vang, toàn bộ hư không nổ tung, cường đại vị diện bão táp nháy mắt giáng lâm, đem sở hữu tím quang toàn bộ thu nạp vào đi.

Thậm chí toàn bộ tinh đài, đều phát sinh kịch liệt run rẩy.

Dương Thanh Huyền càng có dấu hiệu đứng không vững, trong lòng kinh hãi, đem chân khí chìm xuống, này mới đứng vững thân thể ở trên bãi đá.

Hồng Ương cười mắng: “Lại phục chế ta Dị Thứ Nguyên Không Gian Tỏa, ta cũng tới một cái!”

Hai tay cùng dạng kết ấn, hóa ra một cái hình trái tim chi khóa, so với Huyền Thiên Cơ lúc trước phát hiện, càng óng ánh trong suốt, giống như là có sinh mệnh.

“Răng rắc!”

Không gian khóa một mở, to lớn vị diện cánh cửa mở ra, cường tuyệt lực hút phá không mà đến, hóa thành một luồng có hình lực lượng, trực tiếp đem Vũ Vô Cực trấn áp tới.

Đến đây, lấy bệ đá làm trung tâm, hai cỗ vị diện lực hút từ khác nhau vị diện không gian mà đến, ở trên bãi đá tụ hợp, sinh ra đáng sợ hơn hỗn loạn lực lượng, chấn động đến mức tảng đá run rẩy kịch liệt, phía trên bia đá từng cái từng cái phá nát mở, hóa thành bột mịn.

Vũ Vô Cực quát lên: “Muốn chết!”

Từ lâu súc tốt đao thế, theo bóng người loáng một cái, tựu cường hành đột phá dị không gian thứ nguyên bão táp, nghiêng người đến Hồng Ương trước người, ra sức chém một cái.

“Cắt!”

Hồng Ương lạnh rên một tiếng, hai chân ở không trung nhanh chóng lui về phía sau giẫm, tuy rằng trên mặt mang theo châm chọc, nhưng nhưng không dám khinh thường, lần thứ hai kết ấn hóa ra Dị Thứ Nguyên Không Gian Tỏa, ở ánh đao đến nơi bên dưới, đem khóa mở ra.

“Ầm ầm!”

Lần này không gian lực hút bão táp, Hồng Ương trực tiếp ép trên người tự mình, sức mạnh to lớn làm cho ánh đao hơi ngưng lại, lần thứ hai chém đánh mà lúc tới, Hồng Ương đã bị vị diện lực hút cuốn đi.

Nhưng Tam Đồ Hắc Đao, có thể chém Thiên Địa Nhân trong đó tất cả.

Mặc dù Hồng Ương thuận lợi thoát thân, lại như cũ bị đao chém bị thương, trong gió lốc bão ra tảng lớn máu tươi, theo lực hút ở không trung hóa mở.

“Đáng chết!” Mấy hơi thở sau, bến bờ vũ trụ, xuất hiện Hồng Ương thân ảnh, sắc mặt hoàn toàn trắng bệch, vai trái tới bụng bộ nơi, máu tươi thẩm thấu ra, đem toàn thân nhuộm đỏ.

Vũ Vô Cực khinh miệt liếc mắt một cái, châm chọc nói: “Cút!”

Sau đó giơ đao hướng về Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền trực tiếp dùng chiến kích cắm ở hắn phân thân trên mặt, mặc dù chỉ là một đạo phân thân, nhưng là sỉ nhục lớn lao.

Vũ Vô Cực nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền bên trong cặp mắt, bùng nổ ra lẫm liệt sát khí, quát lên: "Chém!"

Nhấc tay nhấc đao, quay về Dương Thanh Huyền tựu chém xuống xuống.

Nhưng này đao thế ở không trung nhất chuyển, càng trực tiếp chém về phía chính mình.

Vũ Vô Cực hoàn toàn biến sắc, khóe mắt dư quang thoáng nhìn Huyền Thiên Cơ, chính lộ ra một tia cười khẽ đang nhìn mình, không khỏi vừa giận vừa sợ, Huyền Thiên Cơ càng dùng vô hạn phục chế, phỏng chế ra mình "Trên dưới tứ phương", thay đổi sở hữu "Phương hướng", đại phẫn nộ quát: "Đáng chết!"

Võ hồn vừa ra, thuần túy "Trên dưới tứ phương", lập tức đem Huyền Thiên Cơ phục chế lực lượng nghiền ép, hắc đao ở không trung nhất chuyển, lần thứ hai biến hóa phương hướng, từ chém Dương Thanh Huyền đổi thành chém về phía Huyền Thiên Cơ.

"Đi bộ nhàn nhã."

Huyền Thiên Cơ khẽ quát một tiếng, tay kết Hồn Ấn, toàn bộ người bỗng nhiên trở nên mờ ảo bất định, ở trong hư không tùy ý đi lại, lại đem một đao kia né qua.

Đi bộ nhàn nhã, chính là huyền diệu nhất thân pháp võ hồn, tương truyền là đại đạo bên dưới đệ nhất thân pháp thần thông "Đạo Huyền Phù Không Bộ" Đạo ý biến thành.

Lúc trước ở bầu trời luận võ trên, thân hóa Lam Ngưng Hư Huyền Thiên Cơ, chính là dùng vô hạn phục chế phỏng chế ra đi bộ nhàn nhã, mà lầm bị người giải thích vì là Đạo Huyền Phù Không Bộ.

Dương Thanh Huyền nguyên bản hai tay cầm kích muốn phòng ngự, vừa thấy tình hình, lập tức ý thức được cơ hội, giữa trời tựu chém ra một kích, Sát Na Sinh Diệt, hóa ra màu vàng hư quang, phá không mà đi.

Vũ Vô Cực một đao không trúng Huyền Thiên Cơ, kinh hãi bên dưới, đột nhiên xoay tay lại một đao, liền đem Dương Thanh Huyền kích quang phá vỡ.

Lúc này, Thiên Giả thanh âm trở nên hơi phập phù, “Hừ, vô hạn phục chế, hạ cửu lưu đồ vật, cướp gà trộm chó chi võ hồn, tuy rằng thần kỳ, nhưng cũng vĩnh viễn cũng không cách nào xếp vào thập đại võ hồn.”

Huyền Thiên Cơ bấm quyết ở trước người, cười nói: “Quản hắn trên cửu lưu hạ cửu lưu, thập đại không phải thập đại, có thể sử dụng liền tốt.”

Thiên Giả hừ nói: “Nhưng dùng để đối phó Đạo Ảnh, chính là làm trò cười cho thiên hạ.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, đột nhiên nhấc đầu nhìn tới, chỉ thấy ngôi sao trên trời trở nên lúc sáng lúc tối, một viên to lớn sao, ở nơi sâu xa chập chờn hạ, tựu hóa thành lưu tinh trực trụy mà tới.

Nhất thời có cường đại tinh lực uy thế, chấn động ở trên người mấy người, không gian không ngừng hóa thành sóng gợn chập trùng, gột rửa mọi người thân thể.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên, chẳng lẽ lại là dẫn hạ thiên thạch?

Loại chiêu thức này tuy rằng uy lực cực lớn, phá hoại cực lớn, nhưng đối với bọn hắn này chút cường giả tối đỉnh mà nói, cũng không sẽ đưa đến cái gì thực chất tính thương tổn.

Thân là mười sáu Đạo Ảnh đứng đầu Thiên Giả, hẳn là sẽ không ngây thơ như vậy mới đúng.

Huyền Thiên Cơ trong mắt sáng lên tinh mang, khóe miệng cái kia tia nụ cười trở nên càng thêm ngoạn vị, nhìn ngôi sao kia cấp tốc rơi đến, đột nhiên mở miệng nói: “Thiên Giả, ta rốt cuộc biết thân phận của ngươi.”

Dương Thanh Huyền, Vũ Vô Cực, Hồng Ương, ba người đều là trong lòng rùng mình.

Có thể dựa vào chiêu này nhìn thấu thân phận đối phương, như vậy chiêu này tất nhiên là cực kỳ chói mắt, đồng thời mang có cực mạnh thân phận đặc thù.

Thiên Giả lạnh nhạt nói: “Biết thì lại làm sao? Có lúc, vô tri tức là phúc a, làm ngươi thấy rõ tất cả sau, nhưng phát hiện mình không thể ra sức, chỉ có thể sâu sắc rơi vào tuyệt vọng, cái cảm giác này, không phải so với ngu chết đi càng bết bát sao?”

Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng rùng mình, không rõ tựu bay lên hết sức dị dạng cảm giác, một đôi Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về cái kia to lớn ngôi sao nhìn tới, đột nhiên thất thanh cả kinh kêu lên: “Đây là...!”

Chỉ thấy ngôi sao kia không ngừng nứt toác mở, càng hóa ra kỳ dị dáng dấp, chớp mắt bên dưới, càng là một vị viễn cổ người khổng lồ.

Da thịt vì là thạch, tỏa ra cường thịnh tinh quang, đồng thời trên có vô số khắc văn, lưu động bên dưới giống như ngân hà.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1863: Đạo Ảnh Cuộc Chiến (3): Mạnh Nhất Nhân Hoàng

Vũ Vô Cực nhíu mày lại, trầm tư nói: "Hừm, Tham Lang?"

Cái kia sao khoảng cách người ở không trung đạp bước, chấn hư không không ngừng hóa ra sóng năng lượng tứ tán.

Mà Thiên Giả vẫn như cũ hai tay bấm quyết, ở trước người bay lên.

Cái kia che lấp khuôn mặt mũ gạt, theo chiêu thức này mà chậm rãi hất mở, lộ ra một tấm tuyệt mỹ khuôn mặt tinh xảo, lông mày bay vào tóc mai, con ngươi đen như sao, hầu như hoàn mỹ không một tì vết.

Nhưng biểu hiện kiên nghị mà thâm trầm, lộ ra thấm nhập cốt tủy lạnh lùng.

Dương Thanh Huyền kinh hãi bên dưới, không lo được thưởng thức, vội vàng nhấc đầu nhìn tới, theo Thiên Giả thủ ấn, sao khung trên lại có hai ngôi sao lớn, ngã xuống mà tới.

Hồng Ưng kinh hãi nói: "Mẹ, này sao lại thế này? Lại có thể tụ sao hoá hình, thế thì còn đánh như thế nào?!"

Một viên ngôi sao, chính là một cái vị diện.

Thiên Giả tụ sao hoá hình, đem Tham Lang, Phá Quân, Thất Sát ba toà ngôi sao dẫn hạ, hóa thành viễn cổ ngôi sao người khổng lồ.

Ba tôn hình thái khác biệt, nhưng dồi dào vô cùng lực lượng sao khoảng cách người, như ngân hà vũ trụ, đứng sừng sững sau lưng Thiên Giả.

Toàn bộ hư không theo này ba viên người khổng lồ hóa hiện, mà yên tĩnh hạ xuống.

Ngoại trừ sợi vàng vân văn áo bào đen ở cương phong bên trong bay phần phật ở ngoài, lại không có bất kỳ âm thanh.

Thiên Giả khuôn mặt, có một loại thấm nhập cốt tủy lạnh lùng, làm người vừa nhìn bên dưới, tựu không tự chủ được cả người run cầm cập, như là hồn phách đều phải bị đông lại.

Huyền Thiên Cơ đột nhiên thở dài một cái, nói: “Trên thực tế, ta có đoán được là ngươi, chỉ là không đành lòng tin tưởng thôi.”

“Không đành lòng? Hừ.” Thiên Giả lạnh như băng nói ra: “Này chút đều không trọng yếu. Quan trọng là..., vừa gặp chân thân của ta, liền chỉ có một con đường chết.”

Huyền Thiên Cơ trên mặt khó được xuất hiện vẻ cô đơn, than thở: “Ta hy vọng dường nào, ngươi vẫn là đã từng Nguyên Hào a.”

Lời vừa nói ra, Dương Thanh Huyền, Vũ Vô Cực, Hồng Ương không khỏi kinh hãi.

Đặc biệt là Dương Thanh Huyền, như ném hồn giống như vậy, thất thanh kêu lên: “Cái gì! Hắn, hắn là...”

“Ngạch, ta nhớ ra rồi.”

Vũ Vô Cực sờ lên cằm, như có điều suy nghĩ nói ra: “Các thời kỳ Nhân Hoàng bên trong, được khen là mạnh nhất một đời Nhân Hoàng, nắm giữ khống chế tinh thần lực, được gọi là sao chi hóa thân thứ ba đời Nhân Hoàng Nguyên Hào. Thiên Giả, ngươi lại là Nguyên Hào, ha ha, thực sự là làm người giật mình a.”

Vũ Vô Cực cười gằn hai tiếng, trong mắt tử mang lấp lóe, không biết đang suy nghĩ gì.

Dương Thanh Huyền toàn bộ mọi người hoá đá ở, nhìn Thiên Giả cái kia một mặt làm người thấu xương lạnh lùng, chẳng biết vì sao, chỉ cảm thấy lạnh cả người, hết sức mâu thuẫn này hiện thực.

Hoặc là bởi vì Nhật Nguyệt Tinh Luân nguyên nhân, chính mình người thừa kế hoàng sao, thừa kế tự thứ ba đời Nhân Hoàng Nguyên Hào tới nay y bát, mà giờ khắc này, thứ ba đời Nhân Hoàng Nguyên Hào, càng là Đạo Ảnh đứng đầu, cùng mình sinh tử không cho Thiên Giả.

Dương Thanh Huyền trở nên thất thần hoảng hốt.

Nguyên Hào lạnh lùng nói ra: “Đi qua? Hừ, thời khắc này ta, mới là ta thích nhất chính mình. Huyền Thiên Cơ, chết đến nơi, cũng không cần suy nghĩ nhiều quá.”

Nói, giơ tay lên, đi phía trước một phương chỉ tay.

Ba tôn ngôi sao người khổng lồ ngửa mặt lên trời gào to, tinh không bão táp trực tiếp từ trong miệng phun ra, toàn bộ vũ trụ bị ba người sức mạnh xé rách, tinh quang hỗn loạn bên dưới, vạn sao run rẩy.

Huyền Thiên Cơ lộ ra vô cùng vẻ nghiêm túc, hai tay nhanh chóng bấm quyết, thay trời hành đạo, hôm qua tái hiện, vô hạn phục chế, ba cái võ hồn, phân biệt hóa thành Pháp Thiên Tượng Địa, lập ở sau lưng, trong mắt nổ bắn ra tinh mang, nhìn chằm chằm ba tôn ngôi sao người khổng lồ.

Dương Thanh Huyền trong lòng ngạc nhiên, này ba tôn ngôi sao người khổng lồ, mỗi một vị đều giống như là một cái vị diện, giở tay giở chân trong đó, chính là vị diện lực lượng, trầm hải Phá Tinh.

"Ầm ầm!"

Thất Sát sao người khổng lồ mang theo to lớn ánh sao, đánh về phía trong đó một vị Pháp Thiên Tượng Địa, chính là thay trời hành đạo biến thành, người sau đồng thời ra quyền.

Kịch liệt quyền quang ở không trung đối oanh, tuôn ra vô biên năng lượng, phảng phất Tinh Hà, ở song quyền trong đó lan tràn đánh bay.

Dương Thanh Huyền lấy năm sao Giới Vương tu vi, càng bị cái kia dư âm lực lượng chấn động đến mức khí huyết khuấy động, thân thể không ngừng rút lui.

Hồng Ưng cùng Vũ Vô Cực cũng là sắc mặt đại biến, khiếp sợ nhìn này ba đối với ba chiến đấu.

Mà Nguyên Hào cùng Huyền Thiên Cơ, hai người bản thể cũng ở không ngừng ra chiêu, bóng người ở sáu đại người khổng lồ trong đó không ngừng lấp lóe, như hồ điệp qua lại, làm người hoa cả mắt.

Nhất làm người kích động, vẫn là ba toà ngôi sao người khổng lồ cùng ba đại Pháp Thiên Tượng Địa, mỗi một chiêu bạo nổ mở, cũng như ngôi sao nổ tung, toàn lên vũ trụ bão táp, thổi hướng về các đại vị mặt.

"Huyền Thiên Cơ, ngươi thật sự rất mạnh, nhưng tiếc là gặp là ta. Đừng nói kim cổ thời đại, coi như là từ cổ chí kim, ngoại trừ cái kia chút đã bước vào Thiên Giới cường giả, sợ là lại không có người nào là đối thủ của ngươi. Chỉ có ta ngoại lệ!"

Nguyên Hào trong mắt tuôn ra cực kỳ lạnh lùng rồi lại ánh sáng tự tin, trong nháy mắt, vô số tử khí ngang dọc, toàn bộ người giống như tinh không này chủ nhân, giở tay giở chân bên dưới, chính là vô cùng quy tắc.

Huyền Thiên Cơ cười nhạt một tiếng, hai tay bấm quyết, toàn bộ người không ngừng ở trong hư không né tránh, đột nhiên ánh mắt một chút trở nên trong suốt cực kỳ, vung tay phải lên, một đạo Hoàng Long khoảnh khắc mà ra, ở trên hư không trên hóa thành vô cùng vô tận, phảng phất không có ngưng hẳn, đem Nguyên Hào cùng ba toà ngôi sao to lớn toàn bộ vây nhốt.

Một người ba sao động tác, lập tức dừng lại một chút.

Nguyên Hào sắc mặt chợt biến, nhìn như quy tắc giống như dây thừng, ngang qua toàn bộ không gian vũ trụ, đi vòng một vòng trở về, rốt cục lộ ra trước nay chưa có nghiêm nghị, “Hoảng kim thừng!”

Huyền Thiên Cơ hai tay bấm quyết, ba tôn Pháp Thiên Tượng Địa lập tức thu nhỏ lại, trở về đến trong cơ thể, sau đó hai tay đột nhiên hướng về hư không vỗ một cái, tảng lớn phù văn khuếch tán ra.

Toàn bộ hoảng kim thừng lập tức sáng lên hoàng kim giống như hào quang, như vô cùng vô tận cự xà, không ngừng thu nhỏ lại.

Nguyên Hào cùng ba toà ngôi sao người khổng lồ trên người, lập tức hóa thành hóa ra tảng lớn quy tắc chi khóa, đem toàn thân đều trói lại, đồng thời không ngừng nắm chặt.

Ngày đó tinh không chi loạn, Huyền Thiên Cơ vì cướp đoạt Thiên Địa song bảng, từng dùng hoảng kim thừng trói buộc chặt Thiên Vô Tình, nhưng đó chỉ là hoảng kim thừng trên một tia phân thân, bị Thiên Vô Tình dùng Thái Huyền mộ kiếm chém gãy.

Tương truyền này thừng chính là đoạt thiên địa tạo hóa, có thể lớn có thể nhỏ, có thể trói lại tam giới ngũ hành Lục Đạo bên trong tất cả linh vật, liền ngay cả năm đó Vạn Cổ Trường Không, đều từng ở đây thừng hạ bị thiệt thòi.

Huyền Thiên Cơ trên mặt hiếm thấy lộ hiện ra vẻ dữ tợn, hắc tiếng nói: “Này thừng có thể ràng buộc trong ngũ hành tất cả có linh đồ vật, ta trói lại không chỉ là cơ thể ngươi cùng ngôi sao người khổng lồ, còn có ẩn giấu ở bên trong cơ thể ngươi cái kia một đạo đáng sợ võ hồn a!”

Nguyên Hào hoàn toàn biến sắc, trong tròng mắt một chút bắn ra vô tận hào quang, quát lên: “Ngươi đã hiểu hết bí mật của ta, thì càng không lưu lại được ngươi!”

Nguyên Hào tay giãy dụa giơ lên, nhưng ở hoảng kim thừng sức mạnh hạ, nhưng là run không ngừng, liền ngay cả năm ngón tay trên, đều đi vòng một vòng hoàng kim quy tắc dây thừng.

Lúc này, Nguyên Hào rốt cục đổi sắc mặt, cái kia nguyên bản là lạnh lùng đến mức tận cùng khuôn mặt, càng lộ vẻ trắng xám, giống như là không có một tia người sắc.

Vũ Vô Cực cả kinh há to mồm, ngơ ngác nói: “Không thể nào, người mạnh nhất hoàng, lại bị Huyền Thiên Cơ tiểu tử này chế trụ?!”

Chương 1864: Đạo Ảnh Cuộc Chiến (4): Lĩnh Vực Chi Luân

Nguyên Hào hai tóc mai lưu hạ mồ hôi lạnh, sắc mặt có vẻ hơi trắng xám, nhưng vẫn như cũ lạnh lùng hừ nói: “Trói buộc chặt ta lại có thể thế nào? Chẳng lẽ ngươi còn có thể giết ta? Giết ta tất nhiên muốn phá mở hoảng kim thừng quy tắc, một khi quy tắc phá mở, chỉ cần có mảy may, ta liền có thể thoát vây mà ra, ngược lại đem ngươi đánh giết.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ngươi ăn khớp là đúng, đổi thành những người khác, xác thực không giết được ngươi. Nhưng cõi đời này, không có tuyệt đối việc.”

Nguyên Hào cười lạnh nói: “Đương nhiên không có tuyệt đối việc, nhưng này có thể giết ta người, cũng không phải là ngươi.”

Huyền Thiên Cơ cũng không phủ nhận, gật gật đầu nói: “Ngươi hiểu sai ý tứ của ta, ta nói không có tuyệt đối việc, là chỉ bất kỳ chuyện gì phát sinh, đều tồn tại xác suất. Tỷ như ngươi cất bước ở đây thương mang trong vũ trụ, bị đột nhiên một khối tảng đá bắn trúng đánh chết, tuy rằng khả năng không lớn, nhưng cũng tồn tại cực kỳ hơi nhỏ xác suất.”

Nguyên Hào lập tức nghĩ tới điều gì, hoàn toàn biến sắc, quát lên: “Vũ Vô Cực!”

Dương Thanh Huyền cũng lập tức phản ứng, nhưng tùy theo hoàn toàn biến sắc, Vũ Vô Cực lặng lẽ cười một tiếng, Tam Đồ Hắc Đao nổi lên, một luồng mùi chết chóc nháy mắt giáng lâm.

“Hừ, này ngốc treo giao cho ta!”

Trên hư không vang lên một tiếng hừ lạnh, lập tức màu trắng mây khói lan tràn tới, một chút đem Vũ Vô Cực bọc lại.

Sau đó toàn bộ hư không đều “Ầm ầm” vang vọng, nổ ra vô số mảnh vỡ.

Từ thanh âm chỗ đầu nguồn, đến từ trên trời một căn to lớn màu đen thiết côn, mạnh mẽ đánh vào Vũ Vô Cực trên đao.

Chấn trên thân đao hạ lay động, toàn bộ ánh đao đều bị áp chế xuống.

Vũ Vô Cực chỉ cảm thấy trên đao cực kỳ trầm trọng, như là một toà Hằng Tinh đặt ở mặt trên, đột nhiên vừa kéo thân đao, tựu lui về phía sau đi.

To lớn kia yêu khí hiện ra, cùng này Hỗn Thiết Côn, cùng với có thể áp chế thực lực của chính mình, không cần phải nói cũng biết là ai tới.

To lớn Ngưu Yêu bóng mờ ở không trung chậm rãi hiển hóa ra ngoài.

Đại Lực Ma Ngưu Vương đầy mặt âm trầm, nâng côn liền hướng Vũ Vô Cực đánh tới.

“Ngốc trâu, xa xăm đi tìm cái chết, bản tọa sẽ tác thành ngươi!”

Vũ Vô Cực nghiêm ngặt quát một tiếng, thân thể không ngừng bành trướng biến lớn, đầu trên sinh ra song giác, sắc mặt dữ tợn, từng mảng từng mảng hắc lân bao trùm toàn thân.

Đồng thời thao Thiên Ma Khí từ trong cơ thể tuôn ra, hoảng hốt chập chờn hạ, liền rõ ràng soi sáng ra to lớn vặn vẹo ma ảnh, sinh sơn dương giác, hai mắt đỏ đậm như máu.

"Trảm Thiên Trảm Địa Trảm Nhân!"

Vũ Vô Cực đao thế đồng thời, một cái to lớn khe ngang qua hư không, hướng về Đại Lực Ma Ngưu Vương chém tới.

Hai người đều là đương đại cường giả tuyệt thế, nghĩ muốn phân ra thắng bại sợ không phải trong thời gian ngắn sự tình.

Có Đại Lực Ma Ngưu Vương ngăn trở Vũ Vô Cực, Dương Thanh Huyền lúc này đạp hướng về phía trước, hai tay cùng thời gian bấm quyết, toàn bộ người không ngừng hóa long.

Đến hoảng kim thừng trước, đã là long lân tại người, hóa thành bán long thái độ, một đạo to lớn hồn quang từ đỉnh đầu lao ra, ở bầu trời khuếch tán, hóa thành một vị như sao thần người khổng lồ giống như người khổng lồ.

Chính là Sinh Tử Phá Tướng hiển hóa ra ngoài Pháp Thiên Tượng Địa.

Dương Thanh Huyền nhấc tay vồ một cái, cái kia Pháp Thiên Tượng Địa làm ra động tác giống nhau, trên bàn tay khổng lồ, kim quang đột ngột hiện, hóa thành nghìn lần lớn nhỏ Chiến Kích Thiên Khư, liền hướng Nguyên Hào đâm tới.

Nguyên Hào ánh mắt lạnh lẽo, ngoại trừ cái kia cực hạn lạnh lùng ở ngoài, còn có một tia sát khí cùng vẻ mặt kì lạ.

Hai người bốn mắt tương đối, trong con ngươi tựa hồ cũng tạo nên nhỏ nhẹ gợn sóng, phảng phất có cảm giác tiếp xúc.

Pháp Thiên Tượng Địa động tác dừng lại hạ, Dương Thanh Huyền tựu khôi phục thanh minh, tiếp tục đâm tới.

Thiên Khư chậm rãi tiến vào hoảng kim thừng kết giới trong không gian, lưỡi kích hơi điểm nhẹ, đâm vào Nguyên Hào trên mi tâm của, một vòng màu vàng sóng gợn khuếch tán.

Toàn bộ hoảng kim thừng bình tĩnh như nước, không có bất kỳ gợn sóng.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi vui, tạo nên một tia gợn sóng, nhưng nháy mắt tựu bình phục lại, tiếp tục đem chiến kích một chút xíu đâm vào đi vào.

Máu tươi đỏ thẫm, từ lưỡi kích nơi tràn ra, chảy vào Nguyên Hào trong mắt, theo gò má lưu hạ, lại nhỏ xuống đến trên vạt áo, đem toàn bộ thân hình nhuộm đỏ.

Dương Thanh Huyền nghĩ muốn tránh ra hoảng kim thừng quy tắc, tiêu hao cũng là to lớn.

“Xì!”

Rốt cục, lưỡi kích hoàn toàn đâm vào đi qua, đem Nguyên Hào đầu lâu xuyên xuyên.

“Thành công rồi sao?!”

Dương Thanh Huyền mừng như điên, vội vàng đem chiến kích rút ra.

Chỉ trong nháy mắt này, rốt cục ảnh hưởng đến hoảng kim thừng trên quy tắc.

Nguyên Hào ngón tay nhẹ nhàng run hạ, lập tức nhấc ở trước người, trong nháy mắt tựu bấm ra hơn trăm quyết ấn.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, “Đầu bị đâm xuyên qua, làm sao còn có thể bấm quyết?”

Hoảng kim thừng quy tắc ở buông lỏng chớp mắt sau, lần thứ hai thu nạp, nhưng đã quá muộn, lấy Nguyên Hào làm trung tâm, một vòng trận pháp kỳ dị tản ra, hóa thành lĩnh vực chi luân.

Dương Thanh Huyền hãi tiếng nói: “Nhật Nguyệt Tinh Luân?!”

Trước mắt lĩnh vực, cùng Nhật Nguyệt Tinh Luân giống nhau đến mấy phần, nhưng cũng kỳ dị nhiều phức tạp, khuếch tán nháy mắt, liền đem Dương Thanh Huyền mạnh mẽ rung đi ra ngoài.

Lập tức, vô số vòng quay thời gian ở đằng kia lĩnh vực trên cụ hiện, thời gian bay ngược.

Nguyên Hào mi tâm đến sống mũi to lớn miệng vết thương, ở thời gian tác dụng hạ chảy trở về, cái kia trong tròng mắt, từ đầu đến cuối chính là một mảnh lạnh lùng vẻ mặt, dù cho bị xuyên thủng đầu lâu, cũng không từng biến quá.

“Nhật Nguyệt Tinh Luân ta đều có thể chế tạo ra đến, cỏn con này lui trở về thời gian mấy hơi thở, lại tính là cái gì?”

Nguyên Hào cái kia con mắt lạnh lùng bên trong, tựa hồ mang theo một tia trào phúng.

“Hả?”

Ngay ở Dương Thanh Huyền khiếp sợ thời điểm, Huyền Thiên Cơ đột nhiên khẽ ồ lên một tiếng, ngước mắt lên liêm, lộ ra một nụ cười.

“Phốc!”

Nguyên Hào chỗ mi tâm miệng vết thương, đột nhiên một chút nổ ra, toàn bộ đầu lâu lấy ở giữa làm giây, trực tiếp mở ra, vết nứt đến sống mũi ở giữa, hình dạng cực kỳ đáng sợ.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, cả kinh nói: “Xảy ra chuyện gì?”

Chỉ thấy cái kia kỳ dị chi luân phía trên, tất cả thời gian bánh răng đều biến xoay chuyển phương hướng, hướng về phía trước chuyển động.

Vừa rồi thời gian ở lui trở về mấy cái chớp mắt sau, nhưng là đột nhiên chuyển hướng, nhanh chóng hướng về trước, một chút tựu đi tới mấy cái thời gian, đem Nguyên Hào thời gian chảy ngược con đường, triệt để nghiền nát.

Dương Thanh Huyền lập tức cảm nhận được một luồng sức mạnh quen thuộc, bỗng nhiên nhấc đầu, chỉ thấy cái kia kỳ dị chi luân phía trên, hóa ra một đạo Hoàng Long.

Dương Thanh Huyền cả kinh kêu lên: “Phi Long Tại Thiên!”

Hoàng Long ẩn hiện sau, một đạo lạnh lùng thân ảnh, ở trời cao trên hiển hiện ra.

Khuôn mặt đẹp trai một cách yêu dị, mặt mày hẹp dài, mang theo ranh mãnh vẻ mặt cùng vương giả khí tràng, chính là Thiên Vô Tình.

Dương Thanh Huyền nội tâm cực kỳ phức tạp, trong lúc nhất thời có chút thất thần.

Mà Thiên Vô Tình cùng Huyền Thiên Cơ, đều là ánh mắt lẫm liệt, hướng về Nguyên Hào nhìn tới, tựa hồ cảm giác được cái gì.

Chỉ thấy cái kia kỳ dị chi vòng vẫn chưa chấm dứt vận chuyển, mà là nổi lên từng đạo từng đạo phù ấn, ở tinh không hạ cút hạ, ba tôn ngôi sao người khổng lồ trên người, bùng nổ ra mãnh liệt hào quang, xuyên thấu hoảng kim thừng, như ba tôn màu vàng người khổng lồ, hào quang chi rừng rực, hầu như soi sáng toàn bộ hư không.

“Không được! Hắn muốn nổ tung ba tôn tinh không người khổng lồ!”

Hồng Ương đứng ở đằng xa, hoảng sợ quát to một tiếng.

Này ba tôn thời không người khổng lồ, đều là ngôi sao biến thành a, từng cái nổ ra, đều giống như vị diện tự bạo.

Huyền Thiên Cơ, Thiên Vô Tình, Đại Lực Ma Ngưu Vương, Vũ Vô Cực, Hồng Ương, cùng với Dương Thanh Huyền, không khỏi là sắc mặt ngạc nhiên.

Huyền Thiên Cơ đột nhiên vừa thu lại hoảng kim thừng, tựu nhanh chóng lui về phía sau đi.

Còn lại người, không khỏi là trốn xa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1865: Đạo Ảnh Cuộc Chiến (5): Chớp Mắt Vạn Pháp

Dương Thanh Huyền nội tâm hết sức ngạc nhiên, nếu như ba tôn ngôi sao người khổng lồ là Nguyên Hào lực lượng biến thành, hiện tại Nguyên Hào rõ ràng chết rồi, vì sao ngôi sao vẫn là lớn hình dạng người?

Đúng lúc này, cái kia hết sức ánh sáng chói mắt, như là dừng lại giống như vậy, trở nên lờ mờ thu lại.

Sau đó tất cả ánh sáng hơi thu lại, ngôi sao tự bạo lại tựu tiêu tan chìm xuống dưới.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên mà nhìn, không nhịn được hít vào ngụm khí lạnh.

Áp chế lại ngôi sao tự bạo, cũng không phải là người khác, mà là Nguyên Hào bản thân!

Chỉ thấy Nguyên Hào bấm quyết ở trước người, đem tinh thần lực hóa giải, mà cái kia bị bổ ra đầu, vẫn như cũ trình nổ tung hình dạng, đầy mặt máu tươi, ngoại trừ cực độ lạnh lùng ở ngoài, càng lộ vẻ một tia khủng bố.

“Tại sao lại như vậy?!”

Không chỉ có là Dương Thanh Huyền, Đại Lực Ma Ngưu Vương, Hồng Ương, Vũ Vô Cực đám người, đều là từng cái từng cái đổi sắc mặt, khiếp sợ nhìn tình cảnh này.

Tuyệt đại cường giả có thể ở sinh tử nháy mắt, đem thời gian chảy trở về, có thể Nguyên Hào rõ ràng chảy trở về thất bại, hơn nữa đầu trình bổ ra dáng dấp, nhưng vì sao còn sống?

“Khà khà.”

Cái kia khủng bố bộ dáng Nguyên Hào, nhếch miệng nở nụ cười, lạnh lùng nói ra: “Dáng vẻ ấy, có phải là có chút khó coi? Tuy rằng khôi phục lại lúc trước, phải tiêu hao ta không ít sức mạnh, nhưng người nào để ta là thích chưng diện người đây?”

Nói, hai tay bấm quyết.

Lần thứ hai gọi ra thời gian bóng mặt trời, Nguyên Hào trên người thời gian không ngừng chảy trở về.

Lần này, Thiên Vô Tình cũng không có ra tay cắt ngang, mà là lạnh lùng nhìn.

Nhân vì thời gian chảy trở về, tuy rằng có thể trị hết Nguyên Hào đầu, nhưng đích đích xác xác là hao tổn tự thân năng lượng.

Rất nhanh, toàn thân vết máu hoàn toàn biến mất, trên đầu một tia vết thương đều không thấy.

Nguyên Hào dáng dấp, khôi phục được bị Thiên Khư gây thương tích phía trước dáng vẻ, lông mày bay vào tóc mai, con ngươi đen như sao, dường như mỹ ngọc không chút tì vết, ánh mắt yên tĩnh mà lạnh mạc.

“Ha ha, có phải là rất bất ngờ, lại rất bất lực a, Huyền Thiên Cơ?”

Nguyên Hào khóe miệng vung lên một tia trào phúng cười gằn.

Huyền Thiên Cơ ở ngắn ngủi trầm tư sau, khôi phục cái kia lạnh nhạt dáng dấp, tương tự cười nói: “Không tồi không tồi, không hổ là kim cổ tới nay, mạnh nhất một vị Nhân Hoàng. Ở

Dương Thanh Huyền lay động hoảng kim thừng quy tắc nháy mắt, sẽ cùng thời gian sử dụng tới hai đại bí thuật, thời gian chảy trở về cùng ngôi sao nổ tung. Thiên Vô Tình đột nhiên xuất hiện, chỉ là chế trụ thời gian chảy trở về, nhưng ngôi sao nổ tung nhưng không cách nào có thể kháng cự."

Nguyên Hào hừ lạnh nói: "Ngươi rất mạnh a, ở ngôi sao hiện ra nổ tung dấu hiệu thời điểm, ta rõ ràng nhìn thấy trong mắt của ngươi xẹt qua do dự, là nghĩ vận dụng thời gian chảy trở về, để ngôi sao trạng thái vững chắc xuống, lại để Dương Thanh Huyền giết ta một lần đúng không? Đáng tiếc, ta vừa nãy dáng dấp kia làm sợ ngươi, để cho ngươi do dự bất định, trọng tới một lần Dương Thanh Huyền có hay không có thể giết ta? Cuối cùng ngươi vẫn là lựa chọn từ bỏ. Là đối với ta kiêng kỵ hoảng sợ, vẫn là đối với Dương Thanh Huyền vô năng thất vọng đây?"

Dương Thanh Huyền đầy mặt ngạc nhiên, hai đại cường giả, đều chỉ là trong nháy mắt, liền làm ra nhiều như vậy động tác cùng lựa chọn, từng cái ý nghĩ đều là tinh chuẩn đến cực điểm, mà từng cái chiêu pháp đều là kinh thiên động địa.

Chính mình tuy rằng thân kinh bách chiến, tự phụ võ đạo lĩnh ngộ cực sâu, nhưng ở trong chiến đấu, so với trước mắt hai người này, vẫn là hình như trò đùa a.

Huyền Thiên Cơ cười nói: "Nguyên Hào đại nhân cả nghĩ quá rồi, ta chỉ là do dự hạ, ngươi cái kia bị bổ ra đầu, là như chấm sốt cà chua nhân hồ đào, vẫn là nện nát dưa hấu đây, hiện tại nghĩ nghĩ, hẳn là như chấm tương nhân hồ đào."

Nguyên Hào ánh mắt lóe lên hàn quang, lạnh lùng nói: "Ngươi nghĩ kích thích ta, hừ, như vậy ngây thơ hành vi, đúng là để ta coi thường ngươi không ít."

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi kinh ngạc, Nguyên Hào lời tuy như vậy, nhưng thần thái kia cùng ánh mắt, rõ ràng thật là nổi giận, tuy rằng điểm nộ khí không cao, nhưng này một vị cường giả cái thế mà nói, nhưng là như thế khó mà tin nổi.

Loại kích thích này phương pháp, coi như là đối với phổ thông tu luyện tới Nguyên Võ cảnh võ giả, cũng chưa chắc hữu hiệu.

Nhưng lại ở từ cổ chí kim người mạnh nhất hoàng trên người có hiệu lực.

Lẽ nào Nguyên Hào càng là như vậy yêu quý khuôn mặt đẹp người, cho tới yêu quý đến rồi trình độ biến thái?

Dương Thanh Huyền nội tâm xẹt qua vô số ý nghĩ.

Huyền Thiên Cơ ngược lại là ánh mắt lóe lên, tựa hồ lâm vào suy tư.

Nguyên Hào ở nhỏ nhẹ nổi giận sau, liền giương mắt nhìn hướng về Thiên Vô Tình, khuôn mặt lạnh lẽo hạ xuống, “Rác rưởi, ca ca ngươi đây? Lẽ nào ca ca ngươi ẩn núp không dám gặp ta, chỉ phái ngươi một trước người đi tìm cái chết?”

Thiên Vô Tình giận tím mặt, quát lên: “Chết!”

Hai tay ở trước người hợp lại, một thanh to lớn màu vàng kiếm lơ lửng giữa trời mà hiện, chính là Thiên Thần Quyết chi Thái Huyền Kiếm Thiên.

Tuy rằng Thiên Vô Tình Thái Huyền mộ kiếm không thuần túy, nhưng tu luyện Thái Huyền Kiếm Thiên nhưng là hàng thật đúng giá, thêm vào vẫn như cũ có mộ kiếm tại người, ngưng tụ ra kiếm thật lớn ý không tốn sức chút nào.

Giữa trời tựu chém xuống!

Thiên Vô Tình đầy mặt sát khí cùng âm lãnh.

Từ đầu đến cuối, hắn tất cả nỗ lực, làm tất cả, mục đích cuối cùng chính là muốn vượt qua ca ca của chính mình ngày không cách nào.

Tâm tính cùng thiên phú đều cực cao hắn, không cách nào nhịn được vẫn đành phải ở ca ca bên dưới, vì lẽ đó tính cách trở nên vặn vẹo kỳ quái, phạm hạ rất nhiều đại sự, đến mức bị ngày không cách nào trấn áp tại Tinh Uyên vô số năm.

Lần này tuy rằng xung kích Thiên Giới chi chủ thất bại, nhưng cũng thành tựu nửa bước Thiên Giới, trở thành vùng sao trời này hạ đứng trên tất cả tồn tại, há cho Nguyên Hào mắng hắn rác rưởi?

Giận dữ bên dưới, chính là sát chiêu, trực tiếp đem thiên địa vũ trụ chém vỡ, cự kiếm thẳng chém mà đi.

“Ha ha, để ca ca ngươi lại đây, ta có lẽ sẽ kiêng kỵ mấy phần, ngươi sao? Coi như là nửa bước Thiên Giới lại có thể thế nào? Cảnh giới chỉ là sức chiến đấu một bộ phận mà thôi. Đối phó ngươi, thậm chí chỉ cần tám sao lực lượng là đủ rồi.”

Nguyên Hào trong mắt không hề che giấu chút nào lộ ra khinh bỉ, tùy tiện chỉ tay, Thất Sát sao người khổng lồ liền giơ tay vỗ tay, hướng về cự kiếm kia nghênh đón.

“Ầm ầm!”

Kiếm khí khổng lồ chém nát hư không vũ trụ, mạnh mẽ bổ vào người khổng lồ chưởng pháp hạ, trực kích mà vào, đem Thất Sát sao người khổng lồ bàn tay chém vỡ, mạnh mẽ xuyên vào ngôi sao thân thể bên trong.

Một đạo to lớn miệng vết thương, từ kim kiếm kia nơi mở ra, hướng về người khổng lồ dưới chân cùng đỉnh đầu lan tràn.

Dương Thanh Huyền đám người không không ngạc nhiên, một kiếm chém nát ngôi sao, tương đương với đồng nhất kiếm đem một cái vị diện đánh nát, loại này sức mạnh đáng sợ, không hổ là nửa bước Thiên Giới.

Nguyên Hào hơi thay đổi sắc mặt, tựa hồ Thiên Vô Tình thực lực, vẫn còn ở hắn dự đoán bên trên.

Nhưng vẫn chưa hoang mang, mà là một tay bấm quyết, lạnh lùng quát lên: “Bạo nổ!”

Thất Sát sao người khổng lồ trên người, lập tức nổi lên vô số phù văn cùng Tinh Thần Chi Quang, toàn bộ thân hình trở nên óng ánh dị thường, thân thể đột nhiên xông về phía trước đi, trực tiếp để kim kiếm nhập vào cơ thể mà qua, mạnh mẽ song chưởng bổ về phía Thiên Vô Tình.

Cả cái ngôi sao trên tự bạo lực lượng, vẫn chưa như mọi người tưởng tượng như vậy, dường như võ giả tự bạo giống như vậy, không khác biệt công kích, mà là ở Thất Sát sao người khổng lồ đều đâu vào đấy khống chế hạ, toàn bộ tụ hợp vào song chưởng, hóa thành từng mảng từng mảng chưởng phong, mang theo diệt thế oai, hướng về Thiên Vô Tình giội rửa mà đi.

Mà ngôi sao người khổng lồ trên người, hào quang không ngừng trở nên lờ mờ, cuối cùng hóa thành hòn đá, đồng thời nổ tung ra lượng lớn vết rạn nứt, bắt đầu ở không gian vũ trụ bên trong điểm điểm nát tan.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1866: Đạo Ảnh Cuộc Chiến (6): Nguyên Thủy Cổ Ma

Thiên Vô Tình trong mắt xẹt qua kinh sắc, ngôi sao này đem tự bạo lực lượng áp súc thành chưởng phong, đem không khác biệt công kích sức mạnh hội tụ thành một đường nghiền ép lên đến.

Mặc dù hắn là nửa bước Thiên Giới, đều cảm thấy lớn lao nguy hiểm.

Lúc này hai tay chặp lại, Hoàng Long gia thân, hóa thành Pháp Thiên Tượng Địa, hình thành thật lớn võ hồn kết giới.

Đồng thời lòng bàn tay xoay chuyển bên dưới, một mảnh màu trắng sáng lên, khuếch tán ra.

Chính là Tố Sắc Vân Giới Kỳ, mặt trên lưu quang tăng mạnh, vô số hào quang tầng tầng không tuyệt, hóa thành cứng rắn không thể phá vỡ bình phong.

Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ ở Thiên Vô Tình trong tay, cùng ở Dương Thanh Huyền trong tay hoàn toàn là hai khái niệm.

“Ầm ầm!”

Làm xong tất cả những thứ này, đáng sợ kia ngôi sao tự bạo lực lượng, rốt cục đánh vào hai tầng kết giới trên.

Dường như hai mảnh to lớn tinh vân chạm vào nhau giống như vậy, có thể so với vị diện lực năng lượng, trực tiếp làm cho ngàn tỉ dặm không gian vũ trụ nứt toác, cường hãn trong gió lốc, vô số ngôi sao phá nát thành thiên thạch, dường như sao băng mưa lửa giống như phát tán vũ trụ mịt mờ.

Dương Thanh Huyền đám người không không đổi sắc mặt.

Ở đây trong mọi người, là thuộc Dương Thanh Huyền yếu nhất, nhưng Hồng Ưng bị Vũ Vô Cực chém bị thương, thực lực có chút rơi xuống, thậm chí so với Dương Thanh Huyền còn muốn kém hơn một bậc.

Hai người ở đây đáng sợ trong bão tố, đều chống đỡ cực kỳ vất vả.

Dương Thanh Huyền thả ra ba màu kỳ quang, này mới đứng vững hạ xuống, kinh hãi nhìn trước mắt đây cơ hồ không cách nào hiểu sức mạnh, tự lẩm bẩm: “Lực lượng này, còn thuộc về Giới Vương phạm vi sao?”

Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới.

Xuyên thấu tầng tầng năng lượng từ trường, lờ mờ có thể thấy được Nguyên Hào cùng Thiên Vô Tình thân ảnh.

Nguyên Hào trước người đứng thẳng Phá Quân, Tham Lang hai toà ngôi sao người khổng lồ, đem cái kia ba động khủng bố ngăn trở, Thiên Vô Tình nhưng là không ngừng bị chấn lùi về sau, đặc biệt là Tố Sắc Vân Giới Kỳ kết giới trên, không ngừng hiện ra vết rạn nứt, lại bị Thiên Vô Tình sức mạnh mạnh mẽ tu bổ.

Bốn mặt cờ xí trong đó, lẫn nhau có cảm ứng.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nhìn phía Huyền Thiên Cơ, nhẹ nhàng cau lại hạ lông mày, hắn biết cuối cùng một mặt cờ là ở Huyền Thiên Cơ trong tay. Nhưng đối phó với kinh khủng này bão táp, Huyền Thiên Cơ cũng không có lấy ra Diễm Quang Kỳ, mà là dễ như trở bàn tay tựu cản lại.

Đúng lúc này, làm như cảm ứng được này đáng sợ uy năng, nơi sâu xa trong vũ trụ truyền đến trái tim đập đều giống như thanh âm, làm người một trận khiếp đảm.

“Đây là...”

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên sợ khuyết, phát hiện bốn phía dấy lên hừng hực ma diễm, nhiều đóa ma hỏa ở trên hư không thiêu đốt, sau đó liên tiếp thành một mảnh mênh mông ma khí chi hải.

Ma hải xuất hiện, bất quá là chớp mắt, nhưng cũng uy thế vô cùng, một chút thậm chí lấn át Nguyên Hào cùng Thiên Vô Tình sức mạnh, miễn cưỡng đem to lớn kia nổ tung trấn áp xuống.

Toàn bộ vũ trụ cũng vì đó yên tĩnh lại, lâm vào cực kỳ quỷ dị năng lượng từ trường bên trong.

Huyền Thiên Cơ sắc mặt chợt biến, cả kinh nói: “Đây là... Nguyên Hào ngươi...”

Vũ Vô Cực đồng dạng hoàn toàn biến sắc, nhưng trong khiếp sợ, nhưng mang theo vài sợi phấn khởi cùng mong đợi.

Dương Thanh Huyền phát hiện, ba kỳ biến thành kết giới trên, hoàn toàn biến thành một mảnh đen nhánh, càng bị ma khí nhiễm phải.

Dương Thanh Huyền hoảng sợ tột đỉnh, Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ, mỗi một mặt đều là chính khí tràn trề, Vạn Pháp Bất Xâm, trừ tà tránh lui, giờ khắc này càng bị ma khí ngăn chặn.

Tuy rằng cũng có hắn tự thân tu vi không đủ nguyên nhân, nhưng này ma khí mạnh, có thể thấy được chút ít.

Đại Lực Ma Ngưu Vương tựa hồ cũng nghĩ tới điều gì, cả kinh nói: “Cổ Ma Vực bên trong cái vị kia...”

Ma hải còn đang nhanh chóng lan tràn, bên trong có ma âm lượn lờ, như là xuyên thấu ngàn tỉ thời không mà đến, thương cổ mà rộng lớn.

Không chỉ có Dương Thanh Huyền phòng ngự kết giới bị ma khí bao lấy, còn có Huyền Thiên Cơ, Đại Lực Ma Ngưu Vương, Hồng Ương, không thể không như thể.

Liền ngay cả Thiên Vô Tình bốn phía ngoài trăm trượng, tương tự ma khí cuồn cuộn ngất trời, như sóng biển vuốt Thiên Vô Tình phòng ngự kết giới, một đòn mạnh hơn một đòn.

Ở nơi này đầy trời ma hải trung tâm, vô số ma khí lăn lộn sôi trào, ma âm bên trong, không ngừng có tím quang kích bắn.

Rất nhanh, một đạo thân thể to lớn, ở tinh không này hạ không ngừng ngưng tụ, sinh ra màu tím ba con ma nhãn, chiều cao ngàn trượng, sau lưng khoác toàn bộ vũ trụ ngôi sao.

Như là vũ trụ này mặt trái.

“Nguyên Hào! Ngươi lại đem này ma phóng ra!”

Trên hư không truyền đến một đạo khiếp sợ tiếng, bí mật mang theo vô cùng lửa giận.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, vội vàng nhìn sang, chỉ thấy ma hải một mặt bầu trời, chậm rãi hóa ra hai bóng người.

Nam tử thân mặc áo bào đen, đầy mặt vẻ giận dữ nữ tử một thân hồng y, cũng là sắc mặt cực kỳ khó coi. Chính là Nguyệt Hồn cùng Vu Tước.

“Chỉ là Đạo Ảnh đại hội mà thôi, đi ra nhiều như vậy không giải thích được người, thật sự được không?”

Lại là một đạo thanh âm quen thuộc truyền đến.

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Trương Tam đại nhân!”

Ở hư không một phía khác, Trương Tam hai mắt sáng rực như sao, bấm quyết bên dưới, tuôn ra vô hạn kim quang, vạn ngàn trận pháp ở trong đó di động.

To lớn kia ma ảnh, lâm lập ở trên hư không trên, không nhúc nhích, phảng phất đang ngủ say. Nhưng tản mát ra rộng lớn sức mạnh to lớn, nhưng là kinh sợ ở mỗi người trong lòng.

“Thiên Giới chi chủ! Này ma đầu là Thiên Giới chi chủ!”

Dương Thanh Huyền trong óc, truyền đến Quỷ Tàng thanh âm, thậm chí mang theo vẻ kinh ngạc, “Đến từ Cổ Ma Vực Nguyên Thủy?!”

Dương Thanh Huyền kinh hãi nói: “Thiên Giới chi chủ? Ngươi nhận ra?”

Quỷ Tàng nói: “Không nhận ra. Nhưng hắn trên người khí tức, cực kỳ giống Cổ Ma Vực khí tức. Cái gọi là Nguyên Thủy, là ma bên trong tộc một loại xưng hô. Chính là này một mảnh Ma Vực thuỷ tổ ma đầu, ra đời ra Ma Vực tồn tại ban đầu chi ma. Tất cả Ma tộc, đều là tới từ ở sơ sinh đời trong đại vũ trụ xa Cổ Ma Vực. Cái này ma đầu, có thể là Thương Khung tinh vực bên trong Ma tộc Nguyên Thủy. Duy nhất có thể khẳng định, này ma đầu là Thiên Giới chi chủ, lần này phiền phức lớn rồi.”

Huyền Thiên Cơ ánh mắt lấp loé, mở miệng nói: “Nguyên Hào, ngươi đem vật này đều lấy đi ra, xem ra là quyết tâm không cạn a.”

Nguyên Hào lạnh lùng nói: “Lần này Đạo Ảnh không được, thân ta là Thiên Giả, đương nhiên muốn hạ quyết tâm dọn dẹp. Nguyệt Hồn, Trương Tam, các ngươi tới vừa vặn, có thể hoàn toàn dọn dẹp sạch sẽ.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Triệt để? Ta nhìn không hẳn đi. Nếu đều tới, sao không đều hiện thân? Ta đối với mấy vị thân phận cũng rất tò mò đây.”

Ma hải lăn lộn, nhưng cũng khác thường lộ ra yên tĩnh.

Trên hư không, đột nhiên hóa ra một vùng không gian dòng xoáy, vô số ngôi sao ở vòng xoáy kia bên trong phai mờ không gặp.

Sau đó, thay vào đó, là một đạo toàn thân bao phủ ở trong hắc bào âm thanh, hờ hững nói ra: “Nếu Huyền Giả nói như vậy, nếu không ra, tựu lộ ra quá không hợp bầy.”

Áo bào đen đong đưa bên dưới, sợi vàng phác hoạ ra một cái xa hoa “Thần” chữ.

“Tất cả có vi pháp, như ảo ảnh trong mơ, như sương cũng như điện, đáp lại làm như thế nhìn.”

Ở thơ tiếng truyền đến bên dưới, một phía khác, vô số năng lượng như sấm rắn nhốn nháo, đem hư không nổ ra.

Ngàn trượng không gian rơi vào đen kịt vô cùng hư không vực sâu.

Một đạo áo bào đen bóng người chậm rãi đi dạo mà ra, trên dưới để lộ ra một luồng sâu xa yên lặng ý.

Áo bào đen lay động bên dưới, hiển lộ ra “Trụ” chữ.

Hai người xuất hiện trong nháy mắt, tứ phương không gian bên trong tràng năng nhất thời phát sinh biến hóa, lớn lao lực áp bách giống như thuỷ triều đẩy ra, đánh tan vô số ngôi sao.

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, ngoại trừ chết đi Doanh Chính, Trắc Quỹ, Cổ Diệu, Túc Ly Thương, Liệt Tử ở ngoài, chỉ còn lại mình mẫu thân, Hoàng Đình trên người, cùng với hoang người chưa tới tràng.

Mười sáu vị Đạo Ảnh, rốt cục trình diện tám vị.

Chương 1867: Đạo Ảnh Cuộc Chiến (7): Vạn Cổ Như Đêm Trường

Toàn bộ vũ trụ trên hư không, lập tức lâm vào kỳ diệu yên tĩnh.

Đáng sợ khí tràng tướng tinh không từng khối từng khối cắt cứ, hình thành cực kỳ khí tràng cường đại, rồi lại tiến vào ngắn ngủi mà huyền diệu cân bằng bên trong.

Nhưng này cân bằng nhưng là như thế yếu đuối, tựa hồ bất kỳ một cỗ hơi thở, đều tùy thời có thể đem đánh vỡ.

Trương Tam cười nói: “Nhân số đều tới gần đủ rồi. Thiên Giả đại nhân, có thể bắt đầu vì lần này quyết nghị làm bỏ phiếu.”

Nguyên Hào hừ lạnh một tiếng, trong mắt bắn ra vẻ châm chọc.

Vũ Vô Cực hắc tiếng nói: “Trương Tam, đầu óc ngươi ngốc sao? Đều đánh thành như vậy, còn đầu cái gì nhóm? Muốn đầu, dùng đầu của ngươi biên lai cầm đồ đầu hạ xuống!”

Nguyệt Hồn lạnh lùng nói: “Bỏ phiếu cùng đánh thành như vậy có quan hệ gì? Vũ Vô Cực, ngươi công việc quan trọng nhưng mà phá hoại Đạo Ảnh quy tắc sao?”

“Quy tắc? Ngươi mẹ nó đáng là gì, theo ta nói quy tắc? Cút!”

Vũ Vô Cực tiếng quát nói: “Coi như là quy tắc, cũng có thể từ Đạo Ảnh thành viên đưa ra, từ Thiên Giả chủ trì bỏ phiếu. Nhắc đến không ra đưa ra là chuyện của ngươi, chủ không chủ trì là Thiên Giả chuyện. Cái nào quy tắc trên viết Thiên Giả nhất định muốn chủ trì đại hội?”

Nguyệt Hồn trong mắt hàn mang lóe lên, nhìn chằm chằm Vũ Vô Cực nói: “Cút?” Giơ tay lên, ngoắc ngoắc ngón tay, nói: “Lại đây, chúng ta cút bên kia đi cố gắng đàm luận đến. Không đến chính là chó cứt.”

Vũ Vô Cực liếc mắt nhìn Ma Hải bên trong trôi nổi bất định, tựa hồ rơi vào trạng thái ngủ say Nguyên Thủy, lộ ra phấn khởi cùng vẻ do dự, nhẹ rên một tiếng, phản trào phúng: “Chờ chuyện chỗ này giải, nếu như ngươi có thể sống đến đầu, ta lại cẩn thận hàn huyên với ngươi tán gẫu.”

Nguyệt Hồn khinh bỉ nói: “Chó cứt!”

“Chết!” Vũ Vô Cực nháy mắt xù lông, to lớn ma khu loáng một cái, nháy mắt co rút lại thành nhân loại to nhỏ, hóa thành một đạo Ma quang tựu độn quá Ma Hải, hướng về Nguyệt Hồn vợ chồng chém tới.

Nguyệt Hồn trong tròng mắt ánh trăng lóe lên, thấp giọng nói: “Đem kẻ này dẫn đi, liên thủ giết, một mực này làm loạn, thủy chung là cái mối họa.”

Vu Tước nhẹ nhàng gật đầu gật đầu, ánh mắt đảo qua vũ trụ hư không, phát hiện tất cả mọi người đang nhìn ba người bọn họ, nhẹ nhàng nở nụ cười, liền phất một cái ống tay áo, xoay người tựu cùng Nguyệt Hồn hóa thành một vệt hào quang, hướng về xa xa bỏ chạy.

Thời khắc này thế cuộc thái quá phức tạp, một khi động thủ, sợ là hậu quả khó có thể dự liệu.

Nguyệt Hồn lòng nghĩ, có thể trước hết giết Vũ Vô Cực, ngược lại cũng là một lựa chọn không tồi, vì vậy nghĩ dẫn mà giết chết.

Trên hư không, tất cả mọi người là đứng yên bất động, nhìn ba người trước đuổi sau đuổi rời đi, này mới thu hồi ánh mắt.

Thần Giả nhìn Ma Hải bên trong Nguyên Thủy, trước hết mở miệng nói: “Nguyên Hào, ngươi đem vật ấy lấy ra, quả thật là tối kỵ a. Một khi này ma khôi phục thần trí linh tính, đối với toàn bộ tinh vực mà nói, sẽ là chưa từng có tai nạn. Nhân lúc còn chưa thức tỉnh, trực tiếp đưa về Cổ Ma Vực đi thôi.”

Nguyên Hào giễu cợt nói: “Cắt, ngươi ở nói mê sảng sao? Ta thiên tân vạn khổ mới làm ra đồ vật, muốn ta đưa về? Thần, hiện tại chính là ngươi lựa chọn thời điểm. Là đi theo ta, tiến vào mới thời đại. Vẫn là theo Huyền Thiên Cơ cùng nhau hóa thành bụi trần.”

Thần mũ trong túi, tinh mang lóe lên, xẹt qua vũ trụ hư không, nhìn chăm chú đối diện Trụ giả, nói ra: “Ta lựa chọn thời điểm? Lẽ nào...”

Nguyên Hào nói: “Không sai, trụ nguyên vẫn là người của ta, không cần hoài nghi.”

Trụ nguyên lặng lặng đứng ở đó, không có vặn lại, hiển nhiên là thầm chấp nhận.

Thần ánh mắt trở nên đen tối cùng phức tạp, làm người nhìn không thấu, khóe miệng vung lên vẻ tươi cười, “Lần này có ý tứ.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Thần, này chiến ý vị như thế nào, ngươi nên cùng ta cũng như thế rõ ràng. Một khi thất bại, từ nay về sau, vạn cổ như đêm trường.”

Thần con ngươi một chút đột nhiên hiện ra, trở nên vô cùng rõ ràng.

“Hừ.” Nguyên Hào lạnh lùng nói: “Nhìn ngươi dáng vẻ, tựa hồ muốn hướng về đường tà đạo trên đi rồi nha.”

“Hắc.” Thần tự giễu nở nụ cười, nói: “Ta thực sự không nghĩ cùng ngươi là địch a, Nguyên Hào. Nhưng Huyền Thiên Cơ nói hậu quả, đích thực quá đáng sợ.”

Nguyên Hào nói: “Vì lẽ đó ngươi tựu lựa chọn chết thật sao?”

Thần đột nhiên ngượng ngùng nở nụ cười, trong đôi mắt lập loè ra kỳ dị hào quang, nhìn Nguyên Hào nói ra: “Nếu là có thể, ta thà rằng lựa chọn chết vào lúc đó, mà không phải hiện tại.”

Nguyên Hào hoàn toàn biến sắc, ánh mắt một chút trợn trừng, lạnh lùng nói: “Ngươi là...!”

Thần chậm rãi ngẩng đầu lên, lộ ra một tấm ngũ quan rõ ràng mặt, trong mắt lóe lên huỳnh quang, “Sư phụ, đồ nhi hy vọng dường nào, ngài còn sống a.”

Mọi người đều là chấn động trong lòng.

Dương Thanh Huyền càng là ngạc nhiên, này thần, càng là Nguyên Hào đồ đệ, hơn nữa nghe kỳ ngôn, Nguyên Hào lẽ nào chết rồi? Cái kia người trước mắt là ai?

Nguyên Hào sắc mặt âm trầm, cái kia tuyệt đẹp dễ dàng trở nên vô cùng dữ tợn, lạnh giọng nói: “Hóa ra là ngươi cái này nghiệt đồ! Ta nói sao, ngươi làm sao đột nhiên biến mất rồi.”

“Chà chà.” Huyền Thiên Cơ đột nhiên cười nói: “Chà chà, Nhân Hoàng một mạch, cùng Thiên Giả vị trí này, tựu có nhiều như vậy kéo không rõ xoắn xuýt sao?.”

Thần khẽ mỉm cười, nói: “Huyền Thiên Cơ, ngươi sợ là từ lâu hiểu rõ thân phận của ta đi.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Năm đó Nguyên Hào trước khi vẫn lạc, đem Nhân Hoàng vị trí truyền cho mình đệ tử, đệ tứ đại Nhân Hoàng Vân Hi. Có thể Vân Hi bất quá năm năm, liền đem Nhân Hoàng vị trí truyền xuống, biến mất ở mọi người tầm nhìn. Ta tự nhiên sẽ cảm thấy hiếu kỳ, mà một năm sau, Thần Giả đã bị người giết chết. Lại ba năm sau, một đời mới Thần Giả xuất hiện. Ta một mực truy tra Thiên Giả thân phận, đối với ngươi tự nhiên cũng có cảm giác. Mà vẫn tiềm mà không lọt ngươi, chính là sợ bị Thiên Giả phát hiện đi. Tuy rằng trước mắt Nguyên Hào đã không phải là Nguyên Hào, nhưng dù sao cũng là Nguyên Hào thân thể, tiếp xúc hơn nhiều, nhìn thấu ngươi độ khả thi là rất lớn.”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, trước mắt này Thần Giả, càng là đệ tứ đại Nhân Hoàng, Nguyên Hào đệ tử Vân Hi? Vậy này Nguyên Hào rốt cuộc là ai?

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy lạnh cả người, hai tay tràn đầy mồ hôi lạnh.

Tựa hồ có một tấm vô hình lưới lớn, bao phủ ở toàn bộ trong thời không, từ xa xôi đi qua đến hiện tại, cho đến tương lai.

Mà tất cả mọi người bọn họ, bất kể là đi qua Ân Võ Vương, ngày không cách nào, vẫn là giờ khắc này tinh không hạ mọi người, không khỏi là tấm này lớn trên nết sâu, ai cũng chạy trốn không xong này Túc Mệnh.

“Hừ.”

Thiên Vô Tình đột nhiên cười lạnh một tiếng, nói: “Ta cái kia ngu xuẩn ca ca, cũng bởi vì ngươi chiếm cứ Nguyên Hào thân thể, vì lẽ đó không cách nào ra tay với ngươi, mà để cho ta tới trừng trị ngươi, thực sự là ngu muội đến cực điểm.”

Nguyên Hào ánh mắt lạnh lẽo, giễu cợt nói: “Ngày không cách nào không dám tự mình đến, là bởi vì chuyện năm đó hổ thẹn sao?

Chà chà, thực sự là rác rưởi thứ tầm thường, lại có mặt làm sư phụ của ta? Bất quá ngươi so với ca ca ngươi còn càng phải rác rưởi, lại bị Dương Vân Kính nhi tử đem Nhân Hoàng vị trí đều làm mất rồi. Ta thực sự là thay ngươi mất mặt, thay ca ca ngươi cảm thấy xấu hổ a."

Thiên Vô Tình sắc mặt phát lạnh, đời này của hắn lớn nhất tâm kết liền thì không bằng ngày không cách nào, kiêng kỵ nhất người khác nói hắn rác rưởi, Nguyên Hào năm lần bảy lượt kích thích hắn, vô tận sát khí không ngừng từ trong cơ thể tuôn ra, quanh thân ngàn trượng trong không gian, không ngừng hiện ra tảng lớn Kiếm Hồn, ở Thái Huyền kiếm ý hạ ngưng tụ thành có hình kiếm.

Chương 1868: Đạo Ảnh Cuộc Chiến (8): Tinh Không Hạ Quá Khứ

Nguyên Hào mười ngón nắm chặt, hai vị ngôi sao người khổng lồ bảo vệ tại bên người, lạnh lùng nhìn chằm chằm Thiên Vô Tình.

Vân Hi hai con mắt lóe lên, bắn về phía bỉ đoan Trụ giả, tuy rằng từ đầu đến cuối đều không biết Trụ giả thân phận, nhưng này người khí thế trên người, không chỉ có mạnh mẽ, hơn nữa mười phần quỷ dị, làm hắn kiêng kỵ vạn phần.

Huyền Thiên Cơ đối với Đại Lực Ma Ngưu Vương nói: “Cùng tiến lên, trước hết giết Nguyên Hào, sẽ giải quyết này Nguyên Thủy.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương nhíu mày lại, nói: “Giết Nguyên Hào liền có thể, này Nguyên Thủy nếu còn chưa thức tỉnh, cũng không cần đi động đến hắn.”

Huyền Thiên Cơ cười khổ nói: “Cái nào có đơn giản như vậy, Nguyên Hào nếu đưa hắn lấy ra, làm sao có khả năng không thể thức tỉnh. Ngươi nhìn Nguyên Hào cái kia trấn định như thường dáng vẻ, rõ ràng chính là khống chế hết thảy thần thái. Sợ là Nguyên Thủy thức tỉnh, chỉ ở hắn nhất niệm bên trong.”

Nguyên Hào trong mắt xẹt qua vẻ kinh dị, khó được lộ ra nụ cười, nói ra: “Huyền Thiên Cơ, ngươi thực sự là tài năng kinh thiên động địa.”

Câu nói này ngữ khí mười phần quái dị, ngoại trừ tán thưởng ở ngoài, tựa hồ còn có chút cái gì kỳ quái ý tứ hàm xúc.

Huyền Thiên Cơ hơi thay đổi sắc mặt, hai tóc mai trên càng có mồ hôi hột lăn xuống.

Dương Thanh Huyền chật vật nuốt xuống hạ, âm thanh thậm chí nhân kinh hãi mà có chút biến điệu, kêu lên: “Huyền Thiên Cơ, chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Này chút người, Nguyên Hào, Vân Hi, còn có Thiên Vô Pháp, không đều là đã từng Nhân Hoàng sao? Làm sao đều được Đạo Ảnh người?! Còn có đã từng các thời kỳ Nhân Hoàng, lẽ nào cũng chưa chết, ẩn giấu ở mảnh này tinh vực hạ sao?!”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy lạnh cả người, hai tay một mảnh mồ hôi lạnh.

Đệ nhất đời Nhân Hoàng Thiên Vô Pháp không chết.

Thứ hai đời Nhân Hoàng Thương Lăng Ngô không chết.

Thứ ba đời Nhân Hoàng Nguyên Hào cũng xuất hiện, sinh tử quỷ dị.

Đệ tứ đại Nhân Hoàng Vân Hi không chết.

Thứ tám đời Nhân Hoàng Bách Lý Phú không chết.

Thứ mười đời Nhân Hoàng Dận Duẫn không chết.

Thứ mười một đời Nhân Hoàng Dương Vân Kính không chết.

Như vậy còn dư lại thứ năm, thứ sáu, thứ bảy, thứ chín, này bốn đời Nhân Hoàng đây?

Nhìn dáng dấp hơn nửa cũng không chết a!

Mảnh này tinh vực, đến cùng là chuyện gì xảy ra? Này chút Nhân Hoàng lại vì sao đột nhiên biến mất rồi, nhưng bây giờ lại từng cái xuất hiện.

Tượng trưng cho tinh vực người mạnh nhất, chấp chưởng người trong thiên hạ hoàng, cùng tượng trưng cho tinh vực mặt trái, tự xưng là đại đạo bóng lưng tổ chức, càng có như vậy mật không thể phân liên hệ.

Huyền Thiên Cơ nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, lại nhìn phía Nguyên Hào, gặp Nguyên Hào tựa hồ không có ý kiến, rồi mới lên tiếng: “Ngươi cũng biết năm đó Cổ Diệu là như thế nào đi tới Thương Khung tinh vực?”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Việc này còn cùng Cổ Diệu có quan hệ?”

Cổ Diệu linh thể bị Quỷ Tàng cắn nuốt, nhưng bởi vì linh thể quá mạnh, cũng chưa hoàn toàn tiêu hóa, thêm vào trong quá trình thôn phệ, cũng có lượng lớn ký ức trôi qua, cũng không biết việc này.

Huyền Thiên Cơ ánh mắt hơi ngưng, tâm tư phảng phất một chút về tới mấy vạn trăm năm, cái kia quần hùng thiên hạ cùng nổi lên, cùng chống lại Cổ Diệu niên đại.

“Từ bốn Thánh Linh ngã xuống, trung cổ thời đại tới nay, có thể bước vào Thiên Giới chi chủ cường giả ít ỏi, duy Ân Võ Vương, không, danh dương thiên hạ, nhưng còn có không làm người đời biết tới Thiên Bồng, sạch. Này mấy triệu năm qua, chỉ bốn người này. Ngươi cũng biết vì sao?”

“Vì sao?”

Dương Thanh Huyền theo bản năng tựu hỏi, lờ mờ cảm thấy này ẩn chứa trong đó lớn lao bí mật, bằng không cửu tinh cường giả tối đỉnh, không nói từ trung cổ đến bây giờ mấy vạn trăm năm, chính là những người trước mắt này vật bên trong, cũng không thiếu cửu tinh tồn tại.

Huyền Thiên Cơ sắc mặt có chút âm u, than thở: “Bởi vì một cái Thánh khí.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt chợt biến, tâm tư bay lộn, cả kinh nói: “Thiên Mệnh Tối Cao?!”

Nguyên Hào sắc mặt hơi co quắp hạ, liền khôi phục lại yên lặng.

Toàn bộ trên trời sao, hình thành kỳ diệu yên tĩnh, mọi người đều lặng lặng nghe, tuy rằng không ít người đã sớm biết, nhưng không ai nghĩ muốn đi cắt ngang Huyền Thiên Cơ.

Chỉ là xa xôi một phía khác, thỉnh thoảng truyền đến năng lượng khổng lồ gợn sóng, chính là Nguyệt Hồn vợ chồng cùng Vũ Vô Cực ác chiến, sóng gợn khuếch tán lại đây, tại không gian bên trong truyền vang, nhưng cũng không ảnh hưởng mọi người.

Huyền Thiên Cơ gật gật đầu, nói: “Bất luận người nào, đều không chạy thoát mệnh trời.”

Dương Thanh Huyền không tên run lên trong lòng, đột nhiên nghĩ đến Dận Duẫn nói qua, Nhật Nguyệt Tinh Luân lai lịch, chính là Nguyên Hào chế tạo ra đến, vì chống lại Thiên Mệnh Tối Cao.

Mà Nhật Nguyệt Tinh Luân cuối cùng tổn hại, mà từ Vân Hi, Huyền Thiên Cơ trong miệng biết được, Nguyên Hào đã sớm chết, như vậy trước mắt này Nguyên Hào là...

Huyền Thiên Cơ tựa hồ nhìn thấu tâm tư của hắn, lắc đầu nói: “Không, trước mắt Nguyên Hào, cũng không phải là Thiên Mệnh Tối Cao.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Vậy hắn là...”

Huyền Thiên Cơ cười khổ nói: “Hắn là võ hồn sắc tức thị không. Thập đại chí cường võ hồn bên trong, duy nhất có chính mình linh thức võ hồn. Nguyên Hào chống lại Thiên Mệnh Tối Cao sau khi thất bại, liền bị sắc tức thị không chiếm cứ thân thể.”

Dương Thanh Huyền vừa kinh vừa sợ nhưng mà, chẳng trách đầu bị bổ ra còn có thể sống, nguyên lai này Nguyên Hào bản thân liền là chết a.

Đột nhiên, một luồng không rõ bi ai ở trong lòng lan tràn.

Trước mắt Nguyên Hào, cái kia một tấm gần như hoàn mỹ mặt, từ trước tới nay mạnh nhất Nhân Hoàng, nguyên bản hẳn là tư thế oai hùng bộc phát, quân lâm thiên hạ, như Ân Võ Vương, Vạn Cổ Trường Không giống như vậy, trở thành một đời truyền kỳ tồn tại, mà giờ khắc này, nhưng thành xác chết di động, bị người khống chế thân thể, tùy ý làm bậy.

Vân Hi trong mắt, lăn xuống hạ nước mắt, còn có chút điểm sự thù hận cùng sát khí, không ngừng ở trong mắt ngưng tụ, hai tay cầm sắt chặt chẽ.

Huyền Thiên Cơ tiếp tục nói: “Thiên Mệnh Tối Cao, điều khiển toàn bộ trong tinh vực có số mệnh cùng cao nhất quy tắc. Bất kỳ nghĩ muốn đột phá tới Thiên Giới chi chủ cường giả, đều sẽ gặp phải sự đả kích trí mạng. Mà Cổ Diệu, chính là Thiên Mệnh Tối Cao dẫn tới đối phó Ân Võ Vương cùng Vi Lạp sức mạnh. Ân Võ Vương phát hiện Thiên Mệnh Tối Cao tồn tại, liền để lại Đạo Ảnh, hy vọng có thể ở tương lai năm tháng bên trong, ngăn được Thiên Mệnh Tối Cao.”

Dương Thanh Huyền run giọng nói: “Nhưng là, ta ở một ít ấn tượng đoạn ngắn bên trong, từng nhìn thấy Ân Võ Vương cùng ngươi đối thoại, Ân Võ Vương không lo lắng thiên địa Tôn giả trở thành u ác tính, để cho ngươi trấn áp thiên địa Tôn giả sao?”

Huyền Thiên Cơ trong mắt ánh mắt lấp lóe, nhìn Nguyên Hào, chậm rãi nói ra: “Võ vương nói không sai, ngươi trước mắt, Thiên

Giả không liền trở thành u ác tính sao?” Hắn chuyển nhìn phía Dương Thanh Huyền, ngượng ngùng nở nụ cười, nói: “Đó là bởi vì, ngay lúc đó thiên địa Tôn giả, đã có bị Thiên Mệnh Tối Cao khống chế dấu hiệu.”

Dương Thanh Huyền nuốt xuống hạ, nói: “Sau đó thì sao? Thiên Mệnh Tối Cao đã như vậy đáng sợ, vì sao không tự mình đối phó Ân Võ Vương, nhưng phải đưa tới Cổ Diệu?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Tuy rằng gọi là Thiên Mệnh Tối Cao, nhưng từ cổ chí kim, ngược lại cũng không thiếu khắc chế nó người. Ngươi cho rằng bốn Thánh Linh ngã xuống, là ai làm?”

Dương Thanh Huyền há to mồm, kinh hãi nói: “Thiên Mệnh Tối Cao?!”

Huyền Thiên Cơ gật đầu nói: “Thiên Mệnh Tối Cao tuy rằng giết chết bốn Thánh Linh, nhưng tương tự người cũng bị thương nặng. Ở trung cổ trung kỳ, đã không có có sức mạnh đối phó sắp bước vào Thiên Giới chi chủ Ân Võ Vương. Chỉ có thể đem vực ngoại tinh không Cổ Diệu dẫn vào tinh vực. Nhưng không nghĩ tới thân là Thiên Giới chi chủ Cổ Diệu, lại bị Ân Võ Vương trấn áp.”

Chương 1869: Đạo Ảnh Cuộc Chiến (9): Hết Thảy Thủy Nguyên Cùng Kéo Dài

Vân Hi, Trụ giả tựa hồ đã sớm biết việc này, trên mặt mũi không có bất kỳ vẻ mặt.

Đại Lực Ma Ngưu Vương giống thật mà là giả biết, sâu sắc nhíu mày lại.

Nguyên Hào sắc mặt có chút châm chọc, trong mắt tràn đầy khinh bỉ cùng vẻ khinh bỉ, “Cổ Diệu tên rác rưởi này, bùn nhão không dính lên tường được, làm sao dìu chết như thế nào, cuối cùng liền ngay cả bất diệt Thiên Giới linh thức diệt tất cả. Từ cổ chí kim, chưa từng gặp như vậy phế vật Thiên Giới chi chủ, cực kỳ mất mặt.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt có chút tái nhợt, hỏi: “Sau đó thì sao?”

Huyền Thiên Cơ nhìn sao khung, tiếp tục nói: “Cổ Diệu tuy rằng thất bại, nhưng trận chiến đó, nhưng đem trọn cái tinh vực cường giả hầu như một lưới bắt hết. Ở phía sau đến dài dòng năm tháng bên trong, Thiên Mệnh Tối Cao chậm rãi khôi phục sức mạnh. Trung cổ cũng bắt đầu nghênh đón hắn cường thịnh kỳ hạn, lúc này, xuất hiện một vị ghê gớm kinh thiên động địa đại nhân vật.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương hơi thay đổi sắc mặt, lập tức tựu khôi phục bình thường.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Vạn Cổ Trường Không?”

Huyền Thiên Cơ gật gật đầu, nói: “Chính là Yêu tộc Vạn Cổ Trường Không. Tự Cổ Diệu ngã xuống sau, trung cổ thời kỳ cường thịnh, ngoại trừ bách tộc thức tỉnh ở ngoài, chính là Yêu tộc bắt đầu có xưng bá dấu hiệu. Lúc này ra đời rất nhiều kinh tài tuyệt diễm nhân vật, thậm chí có bảy đại thánh lời giải thích.”

Huyền Thiên Cơ ánh mắt nhìn phía Đại Lực Ma Ngưu Vương, nói: “Mà này bảy vị Đại Thánh, Yêu tộc bên trong liền chiếm cứ bốn vị, Ma Ngưu Vương đại nhân chính là một.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương khẽ hừ một tiếng, nói: “Này chút không quan trọng đồ vật, thì không cần nói.” Nhưng trên mặt, nhưng khó che giấu lộ ra cô đơn cùng cay đắng.

Huyền Thiên Cơ nhẹ nhàng nở nụ cười, tựu hồi phục lời khi trước đề, tiếp tục nói: “Thiên tài như thế xuất hiện lớp lớp thời đại, tự nhiên không phải Thiên Mệnh Tối Cao muốn gặp được. Nhưng lập tức liền Thiên Mệnh Tối Cao ở dài dòng năm tháng bên trong, khôi phục từ bốn Thánh Linh cái kia bị tổn thương, đầy cho rằng có thể trấn áp hết thảy thời điểm, lại gặp Không Đế.”

Nói đến đây, Huyền Thiên Cơ khuôn mặt có chút quái lạ, đột nhiên thở dài một tiếng, vô hạn tiếc hận dáng vẻ, nói ra: “Không Đế đại nhân, là trung cổ tới nay, có thực lực nhất đánh vỡ ràng buộc, tiêu diệt Thiên Mệnh Tối Cao người. Có thể chẳng biết vì sao, lại không có làm như vậy.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ý là, Thiên Mệnh Tối Cao còn sống? Cái kia về sau nữa đây?”

Huyền Thiên Cơ ánh mắt trở nên thâm thúy cực kỳ, phảng phất ẩn chứa cổ kim, chậm rãi nói: “Trước cũng nói đến, Thiên Mệnh Tối Cao tuy rằng khống chế sở hữu, nhưng từ cổ chí kim, nhưng không ngừng xuất hiện các loại biến thái cấp cường giả, khiến cho hắn cũng không dễ chịu. Không Đế thời đại, Thiên Mệnh Tối Cao bị trọng thương sau, trung cổ thời đại tựu lâm vào so sánh ôn hòa thời kì. Nhưng trải qua chiến dịch này, đặc biệt là Không Đế biến mất phía sau, Yêu tộc cũng suy nhược hạ xuống, trở thành về sau tám đại cường tộc một trong. Thời gian tuyến, rất nhanh thì đến kim cổ thời đại."

Dương Thanh Huyền hơi biến sắc mặt, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

Huyền Thiên Cơ trầm giọng nói: "Kim cổ thời đại, nhất ký hiệu một chuyện món, chính là võ hồn rực rỡ hào quang, làm cho cả Nhân tộc tiến vào cường thịnh thời kỳ tột cùng, so với trung cổ thời kỳ cường thịnh Yêu tộc, cũng không kém bao nhiêu. Như vậy cục diện, tự nhiên không phải Thiên Mệnh Tối Cao muốn thấy được. Liền, Nhân tộc cùng Thiên Mệnh Tối Cao trong đó, liền triển khai này tràng Túc Mệnh cuộc chiến. Mà cơ hội này, vẫn luôn là Thiên Vô Pháp mong muốn."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Thiên Vô Pháp, hắn rốt cuộc là ai?"

Huyền Thiên Cơ nói: "Thiên Vô Pháp, chính là đi theo Võ vương Thiên Giả. Chỉ có điều ở chống lại Thiên Mệnh Tối Cao thời điểm, kém một chút bị mất tâm khống chế. Mà Địa Tôn người vì cứu hắn, tự được bỏ mình. Lúc trước Võ vương chính là sợ thiên địa Tôn giả bị Thiên Mệnh Tối Cao khống chế, vì vậy lưu lại trấn áp phương pháp. Nhưng nguyên nhân lớn hơn, còn là hy vọng ta ở dài dòng năm tháng bên trong, yên lặng chờ giải quyết triệt để Thiên Mệnh Tối Cao cơ duyên."

Huyền Thiên Cơ ánh mắt đột nhiên liếc nhìn một phương, nói ra: "Vô tình, ngươi biết vì sao, ngươi chung quy không sánh bằng ca ca ngươi sao?"

Thiên Vô Tình hơi thay đổi sắc mặt, hừ một tiếng, khuôn mặt âm trầm lợi hại.

Huyền Thiên Cơ nói: "Nhân vì là hai người các ngươi tầm mắt cũng không giống nhau, tính nhẫn nại cũng không giống nhau. Thiên Vô Pháp từ Thiên Mệnh Tối Cao trong tay trốn. Vẫn ẩn núp thân phận, đem trọn cái Đạo Ảnh đều đi vào chỗ tối, biết điều làm việc. Ở dài dòng năm tháng bên trong, tìm kiếm đánh bại Thiên Mệnh Tối Cao phương pháp xử lý. Cơ hội này, rốt cục để hắn chờ được, chính là võ hồn xuất hiện, cùng với rực rỡ hào quang."

Đại Lực Ma Ngưu Vương đột nhiên mở miệng hỏi nói: "Võ hồn đến cùng là chuyện gì xảy ra? Luyện khí ngưng hồn biện pháp, hẳn là truyền lưu tự viễn cổ thời đại. Nhưng cũng chỉ là cô đọng hồn lực, làm cho linh hồn càng mạnh hơn mà thôi, dù cho hơi hơi lại mạnh hơn một chút, cũng chỉ là xuất hiện đơn giản một chút võ hồn, cũng chỉ là phổ thông đạo pháp thần thông. Giống người tộc như vậy Bách Hoa cùng phóng võ hồn, vì sao lại chỉ ở trong nhân tộc xuất hiện?"

Huyền Thiên Cơ nói: "Chuyện này, lại quan hệ đến một vị khác kinh thiên động địa đại nhân vật. Cũng là Thiên Mệnh Tối Cao cho tới nay, nhất muốn diệt trừ một người. Mà vị này nhân vật, mới là ngang dọc toàn bộ Thương Khung tinh vực lịch sử, vẫn đem Thiên Mệnh Tối Cao trấn áp người. Đồng thời cũng là bốn Thánh Linh chủ nhân. Nếu không có vị đại nhân vật này sự suy thoái, Thiên Mệnh Tối Cao sợ là đã sớm bị diệt."

Đại Lực Ma Ngưu Vương cả kinh nói: "Người phương nào? Càng có khả năng như thế?!"

Huyền Thiên Cơ nói: "Chính là vị kia chế tạo ra Thiên Hà trấn ngọn nguồn Thần trân, cân bằng toàn bộ tinh vực âm dương đại nhân, Vũ."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Vũ..."

Huyền Thiên Cơ gật đầu nói: "Vũ chuyện của người lớn, ta biết không nhiều. Nhưng bốn Thánh Linh thời đại, chính là Vũ đại nhân sự suy thoái bắt đầu. Có thể nguyên nhân chính là như vậy, vì lẽ đó hắn mới lưu lại bốn Thánh Linh, nghĩ muốn ngăn được Thiên Mệnh Tối Cao. Nhưng Vũ đại nhân ngã xuống, nhưng là ở trung cổ thời kì cuối, kim cổ khai sáng thời gian. Vũ đại nhân tinh hồn phách, tản vào bên trong đất trời, hình thành kỳ dị võ hồn quy tắc. Mỗi một vị nắm giữ Nhân tộc huyết mạch cường giả, cũng có thể luyện khí ngưng hồn, mượn dùng Vũ đại nhân sức mạnh, ngưng tụ ra thuộc về vũ hồn của mình.”

Dương Thanh Huyền đầy mặt dại ra, liền ngay cả Hồng Ương, Đại Lực Ma Ngưu Vương đám người, đều là trợn mắt ngoác mồm.

Cái gọi là võ hồn, càng là Vũ chi tinh hồn phách biến thành quy tắc.

Toàn bộ Nhân tộc sức mạnh, chính là Vũ sức mạnh kéo dài, càng là Vũ chi tinh hồn phách, khai sáng ra toàn bộ Nhân tộc vạn cổ thịnh thế.

Huyền Thiên Cơ tiếp tục nói: “Vũ chi chân chính ngã xuống, rốt cục cho Thiên Vô Pháp cung cấp cơ hội tuyệt hảo. Thiên Vô Pháp nhận thức vì là thời cơ tốt nhất rốt cục lại tới. Liền dẫn theo Đạo Ảnh, từ trong bóng tối xuất hiện, mở mang bờ cõi, thành lập Tinh Cung, tự phong đối nhân xử thế hoàng, sở hữu thiên hạ lực lượng, dùng đến chống lại Thiên Mệnh Tối Cao.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy sau đó thì sao?”

“Cắt, trí chướng. Sau tới đương nhiên là thất bại!”

Thiên Vô Tình ánh mắt lóe lên châm chọc, nói móc nói, biểu hiện trên mặt nhưng phải trách dị phức tạp, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

Huyền Thiên Cơ cười khổ nói: “Đúng đấy, chung quy thất bại. Cho nên mới có hôm nay, ngươi nhìn thấy trước mắt chi cục diện.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1870: Đạo Ảnh Cuộc Chiến (10): Các Thời Kỳ Truyền Thừa Ý Chí

Thiên Vô Tình châm chọc cười nói: “Ha ha, ta cái kia ngu xuẩn ca ca a. Sau khi thất bại, liền lập tức đem Nhân Hoàng vị trí truyền cho Thương Lăng Ngô, chính mình lại bắt đầu trốn. Thực sự là cái có thể tránh con rùa đen rút đầu, từ Ân Võ Vương thời đại trốn đến hiện tại, còn có thể tiếp tục trốn ở đó. Lúc nào mới là một đầu đây? Còn không bằng vừa chết quên đi.”

Vân Hi ánh mắt phát lạnh, lạnh lùng nói: “Như ca ca ngươi là ngu xuẩn lời, vậy ngươi là cái gì chứ? Rác rưởi.”

Thiên Vô Tình khí tức phát lạnh, bốn phía thần kiếm lại trở nên ác liệt mấy phần, “Ngươi này cẩu vật, Nguyên Hào đệ tử, hay là ta cái kia ngu xuẩn ca ca đồ tôn, chờ ta giết Nguyên Hào, sẽ chậm chậm giết quả này chó cứt!”

Vân Hi ánh mắt hơi lạnh lẽo, cũng không úy kỵ cùng Thiên Vô Tình đối lập, nhưng vào giờ phút này, còn muốn ỷ lại Thiên Vô Tình sức mạnh, cũng lười cùng hắn tranh luận, miễn cho này người điên đột nhiên quay đầu đối phó chính mình.

Huyền Thiên Cơ trầm giọng nói: “Nguyên Hào là Thiên Vô Pháp đệ tử, nguyên bản Thiên Vô Pháp muốn đem Nhân Hoàng vị trí trực tiếp truyền cho Nguyên Hào, nhưng bởi chống lại Thiên Mệnh Tối Cao thất bại, dẫn đến tình thế khẩn cấp. Bất đắc dĩ bên dưới, chỉ có thể trước tiên truyền cho Thương Lăng Ngô, đồng thời dặn bảo Thương Lăng Ngô tương lai truyền ngôi Nguyên Hào. Thương Lăng Ngô người này không chính không tà, nhưng cũng là phi phàm hạng người. Thiên Mệnh Tối Cao tự nhiên không nguyện ý nhìn Nhân tộc thế lớn, vì lẽ đó không tìm được Thiên Vô Pháp sau, liền trực tiếp đối mặt Thương Lăng Ngô.”

Huyền Thiên Cơ nhìn phía Dương Thanh Huyền, nói: “Thương Lăng Ngô chuyện, ngươi cũng biết.”

Dương Thanh Huyền hai con mắt lấp loé, nói: “Thương Lăng Ngô cũng thất bại... Vì lẽ đó gửi thân thể ở Linh Tâm Thông Minh bên trong, khai sáng ra bầu trời luận võ biện pháp này, không ngừng thu nạp luận võ cường giả sức mạnh, đến tẩm bổ thương thế.”

Huyền Thiên Cơ gật gật đầu nói: “Cho nên nói, Thương Lăng Ngô cũng là một nhân vật hung ác. Nhưng các thời kỳ Nhân Hoàng tới nay, vô cùng tàn nhẫn, nên là trước mắt vị này Nguyên Hào đại nhân.”

Nguyên Hào trên mặt xẹt qua một tia trào phúng, bất trí hay không.

Nhưng mặt mũi tuyệt đẹp kia trên, lờ mờ có thể thấy được một chút tuyệt đại thiên phú cùng vẻ kiêu ngạo.

Vân Hi khuôn mặt, hơi co quắp hạ, ánh mắt có chút âm trầm lại.

Huyền Thiên Cơ tiếp tục nói: “Nguyên Hào thừa kế Thiên Vô Pháp cùng Thương Lăng Ngô ý chí, vì đối phó Thiên Mệnh Tối Cao, làm hai cái tàn nhẫn sự tình. Mặc dù sau đó tới nhóm lửa trên người, nhưng không thể không nói, thật là tàn nhẫn a, cuối cùng là cho Thiên Mệnh Tối Cao nhất định trọng thương. Hắn đầu tiên là lợi dụng luyện hóa thuật, giết mười vị cao cấp Giới Vương, bao hàm lúc trước còn sót lại mấy vị Đạo Ảnh, luyện hóa ra chuyên môn nhằm vào Thiên Mệnh Tối Cao Thánh khí Nhật Nguyệt Tinh Luân. Đây là tự Vũ suy yếu tới nay, duy nhất từ nhân lực luyện hóa mà ra, có thể chống lại vận mệnh Thánh khí. Sau đó sẽ dẫn nguy hiểm nhất võ hồn sắc tức thị không vào cơ thể...”

Huyền Thiên Cơ ánh mắt lấp lóe, xẹt qua một tia dị thường vẻ mặt, tựa hồ có hơi trầm ngâm cùng kiểu khác tâm tình.

Nguyên Hào lạnh lùng nói: “Huyền Thiên Cơ, này chút phí lời cũng không cần nói. Nguyên Hào nếu mượn ta sức mạnh, dĩ nhiên là làm xong bị ta khống chế chuẩn bị tâm lý.”

Huyền Thiên Cơ than thở: “Nếu như lúc trước ta có thể có Nguyên Hào kiên quyết, liều mình thủ nghĩa cùng với kề vai chiến đấu, có lẽ kim cổ tới nay lịch sử, sẽ bị sửa.”

Nguyên Hào giễu cợt nói: “Mỗi người đều có mình Túc Mệnh, vì lẽ đó chung quy không cách nào chạy trốn mệnh trời. Thiên Vô Pháp như vậy, Nguyên Hào như vậy, ngươi cũng là như vậy. Các ngươi này chút tự xưng là thiên tài người, trong xương đều là vô cùng kiêu ngạo, đều có ý nghĩ của chính mình cùng hành vi, làm sao sẽ vì phối hợp người khác, mà từ bỏ chính mình đây? Thiên Vô Pháp một mực tìm kiếm chống lại Thiên Mệnh Tối Cao phương pháp xử lý, Nguyên Hào vì chống lại Thiên Mệnh Tối Cao, hào không nháy mắt liền giết mười vị cao cấp Giới Vương, càng là dẫn ta vào cơ thể, mà ngươi Huyền Thiên Cơ, không phải là không một mực tuân theo ý nghĩ của chính mình, đi chính mình cho rằng chính xác đường đây? Ha ha, tuy rằng này tất cả đường, ở thiên mệnh xem ra, đều là như vậy buồn cười, không chịu được như thế một đòn. Ta ngược lại thật ra rất có hứng thú, nhìn ngươi chuẩn bị đồ vật, làm sao đánh bại ta, thì lại làm sao chống lại mệnh trời. Tuy rằng lần này đại hội là do ý chí của ta triệu khai, nhưng làm sao cũng không phải ý chí của ngươi đây? Huyền Thiên Cơ, ngươi thật sự đều chuẩn bị xong chưa?”

Huyền Thiên Cơ nhẹ nhàng nở nụ cười, giống như vạn cổ tới nay cái kia loại ung dung không vội, cũng không trả lời Nguyên Hào vấn đề, mà là tiếp tục nói ra: “Nguyên Hào cùng Thiên Mệnh

Tối Cao một trận chiến bị thua sau, toàn bộ Nhân Hoàng một mạch, hầu như đã bị đánh phế bỏ. Lại cũng không có thể chống lại Thiên Mệnh Tối Cao lực lượng. Mà toàn bộ Đạo Ảnh, cũng ở Nguyên Hào khống chế hạ, cũng hoặc có lẽ là, ở Thiên Mệnh Tối Cao khống chế hạ."

Vân Hi trầm ngâm nói: "Trên thực tế, Nhân Hoàng mất đi, không phải cùng Thiên Mệnh Tối Cao chống lại sức mạnh, mà là sứ mệnh. Tự mình lui về phía sau, đã không có Nhân Hoàng muốn muốn đi làm chuyện này. Mà là cam tâm đành phải ở Thiên Mệnh Tối Cao yn uy hạ, cẩu thả sinh tồn."

Đến đây, Dương Thanh Huyền mới rốt cuộc hiểu rõ cả sự kiện đầu đuôi câu chuyện cùng các loại nguyên do.

Từ bốn Thánh Linh thời đại tiếp tục kéo dài, tấm này lưới vô hình, chính là mệnh trời a, tất cả mọi người ở thiên mệnh hạ, hướng về lúc trước quỹ đạo đi về phía trước, vĩnh viễn không có điểm dừng.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nhớ tới Huyền Thiên Cơ vừa nói câu nói kia, "Này chiến thất bại, từ nay về sau, vạn cổ như đêm trường." Không khỏi cả người rùng mình, như là có một toà vô hình núi to, ép trên người tự mình.

Huyền Thiên Cơ cười nhạt nói: "Tuy rằng thực lực của ngươi rác rưởi, kém đến hãy cùng chó cứt như thế. Nhưng ngươi dù sao cũng là đời thứ 20 Nhân Hoàng, lại là Ân Võ Vương chuyển thế, vẫn là Thanh Long Thánh Linh, đồng thời tu tập Thiên Thần Quyết. Đối với này tất cả đầu đuôi câu chuyện, ngươi có quyền biết, đồng thời cũng có trách nhiệm, đem Vũ đến bốn Thánh Linh, đến Ân Võ Vương, đến Thiên Vô Pháp, đến Nguyên Hào ý chí, truyền thừa xuống."

Dương Thanh Huyền chật vật nuốt xuống hạ, nói: "Vậy chúng ta phải nên làm như thế nào? Đánh bại Nguyên Hào sao? Cái kia

Thiên Mệnh Tối Cao đây? Nguyên Hào nếu không phải Thiên Mệnh Tối Cao, Thiên Mệnh Tối Cao làm sao ở?"

Huyền Thiên Cơ nói: "Nguyên Hào chỉ là Thiên Mệnh Tối Cao dưới sự khống chế một bộ con rối, nếu như liền hắn đều đánh không lại, Thiên Mệnh Tối Cao căn bản không cần hiện thân. Nhưng ngươi giết Nguyên Hào sau, Thiên Mệnh Tối Cao dĩ nhiên là sẽ hiển hóa ra ngoài."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Nhưng là, Nguyên Hào cường đại như thế, còn có một vị Thiên Giới chi chủ Ma tộc Nguyên Thủy, này, điều này sao đánh?"

Huyền Thiên Cơ khẽ cười nói: "Vì lẽ đó ta vừa mới nói, thực lực của ngươi thái quá rác rưởi, trước tiên đứng ở một bên xem đi. Bảo vệ mạng của mình, nếu là ta thất bại, chí ít ngươi có khả năng đem từ tuyên cổ tới nay, một đời đời chống lại vận mệnh cường giả ý chí, truyền thừa tiếp."

Dương Thanh Huyền lẩm bẩm nói: "Huyền Thiên Cơ..."

"Ha ha ha ha, Huyền Thiên Cơ, ngươi là đang bàn giao hậu sự sao?"

Nguyên Hào châm chọc nói: "Đừng nói mệnh trời, coi như là cửa ải của ta, ngươi đều căn bản không thể qua."

Phảng phất có cảm ứng, cái kia vô biên Ma Hải bên trong trôi nổi thân thể, đột nhiên bắt đầu run rẩy, vô số ma khí tung bay mà ra, tràn ngập đầy tứ phương không gian vũ trụ, trầm thấp ma âm tiếng niệm kinh, vang vọng ra.

Dương Thanh Huyền đám người không không hoàn toàn biến sắc.

Nguyên Thủy hai mắt chậm rãi trợn mở, bắn ra hòa hợp ánh sáng màu tím, phảng phất thế gian cực ác ngưng, làm người khắp cả người phát lạnh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1871: Đạo Ảnh Cuộc Chiến (11): Cùng Mệnh Tranh Chấp

“Đúng là Thiên Giới chi chủ, phiền phức lớn rồi!”

Dương Thanh Huyền bên tai, truyền đến Quỷ Tàng thanh âm, mang theo vô cùng nghiêm nghị.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Hiện tại phải làm gì? Ngươi cũng đột phá đến cửu tinh, thêm vào đã từng là Thiên Giới chi chủ, cũng có thể ngăn được một, hai chứ?”

Quỷ Tàng mắng: “Ngăn được em gái ngươi a, Thiên Giới chi chủ cùng Giới Vương hoàn toàn là hai khái niệm. Ngươi vẫn là mau chạy đi, tựu nói với Huyền Thiên Cơ như vậy, bảo vệ tính mạng của chính mình, đem ý chí truyền thừa tiếp là tốt rồi.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Đều lúc này, đừng nói bậy, nhanh nghĩ một chút biện pháp.”

Quỷ Tàng nghiêm túc nói: “Ta thật không có với ngươi nói bậy. Trước mắt này ma đầu không chỉ có là Thiên Giới chi chủ, hơn nữa còn là một giới này Ma tộc Nguyên Thủy, thật không phải là đùa giỡn. Ngươi vừa cũng nghe thấy, Thiên Vô Pháp, Huyền Thiên Cơ, đều ẩn nhẫn nhiều năm như vậy mới ra tay. Ngươi cũng ẩn nhẫn mấy trăm vạn năm, ta tin tưởng ngươi nhất định có thể đột phá đến Thiên Giới chi chủ, đánh vỡ này cái gì mệnh trời.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, đột nhiên nói ra: “Quỷ Tàng, nếu như ngươi cảm thấy phải chết lời, ngươi liền đi trước đi.”

Quỷ Tàng sững sờ nói: “Ngươi, thật sự không đi?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Biết được tất cả nhân quả, thực sự không cách nào đi.”

Quỷ Tàng nói: “Tốt lắm, ta đi trước, ngươi bảo trọng.”

Dương Thanh Huyền mắng: “Em gái ngươi a, ta chỉ là nói một chút mà thôi, ngươi vẫn đúng là đi?”

Quỷ Tàng nói: “Đương nhiên thật đi, ai đùa với ngươi?”

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Đi em gái ngươi, không cho đi, lưu lại theo ta cùng chết.”

“Hừ. Ta liền biết ngươi là vì tư lợi gia hỏa.”

Quỷ Tàng lạnh rên một tiếng, một đạo kiếm khí lấp lóe, ngay ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người đều hóa mà ra, biến thành to lớn quỷ thân, nhìn chằm chằm phía trước.

“Hả?”

Nguyên Hào nhìn Quỷ Tàng một chút, hừ lạnh nói: “Thái Huyền mộ kiếm, quả nhiên là cực kỳ khó giải quyết võ hồn a. Ở thập đại võ hồn bên trong, có thể để ta kiêng kỵ không nhiều, nhưng cái này quá huyền mộ kiếm đích thật là một cái.”

Dương Thanh Huyền truyền âm nói ra: “Phu nhân.”

“Thiếp thân rõ ràng, ai, xem ra hôm nay thật muốn bàn giao ở nơi này.”

Bạch Cốt phu nhân một tiếng thở dài, tảng lớn huyền âm khí ở không trung lăn lộn, lại đem ma khí đánh bay một chỗ không gian độc lập, đều hóa ra yểu điệu dụ thân thể của con người.

Nguyên Hào con ngươi híp lại, bắn ra điểm điểm hàn quang, hừ nói: “Dương Thanh Huyền, tuy rằng ngươi tự thân rác rưởi, nhưng khí vận còn thực là không tồi. Không chỉ có đem Thiên Vô Tình tên rác rưởi này lột xuống Nhân Hoàng vị trí, lại còn có nhiều cường giả như vậy thay ngươi bán mạng.”

Thiên Vô Tình giận dữ, cũng không còn cách nào khoan dung, quát lên: “Há mồm rác rưởi câm miệng rác rưởi, ta rác rưởi ngươi mã lặc sa mạc! Đi chết đi, ngươi cái này chân chính rác rưởi!”

Kiếm trong tay quyết đồng thời, vô số thần kiếm hóa thành có hình thân thể, hình thành một luồng kiếm thật lớn bão táp, liền hướng Nguyên Hào chém tới.

Vô số thời không ở đây kiếm bão táp hạ không ngừng yên diệt.

Nguyên Hào trước người hai đại ngôi sao người khổng lồ, đều là mắt sáng lên, đồng thời hai tay vung chưởng làm quyền, hướng về cái kia lớn bão táp lớn đánh tới.

Thiên Vô Tình nửa bước Thiên Giới, lúc trước chỉ có ngôi sao to lớn tự bạo, tài năng ép hắn một bậc, vì lẽ đó Nguyên Hào không dám khinh thường, trực tiếp thuyên chuyển hai vị ngôi sao người khổng lồ chống lại Thiên Vô Tình.

Đúng lúc này, Huyền Thiên Cơ khẽ quát một tiếng, nói: “Đại Lực Ma Ngưu Vương, Dương Thanh Huyền, này ma đầu Nguyên Thủy tựu giao cho các ngươi.”

Bóng người loáng một cái, tựu xuất hiện ở Nguyên Hào bên cạnh người, trực tiếp hướng về Nguyên Hào bản tôn công tới.

Đại Lực Ma Ngưu Vương, Quỷ Tàng cùng Bạch Cốt phu nhân, đều là hơi thay đổi sắc mặt, bọn họ càng đến gần Giới Vương đỉnh cao, lại càng có thể rõ ràng Thiên Giới chi chủ đáng sợ.

Vân Hi hai mắt lóe lên, trên người khí tức cùng sát khí liền đem Trụ giả khóa chặt.

Trụ giả từ đầu đến cuối đứng ở đó, chưa từng nói một tiếng, chưa từng động một chút, thì dường như không ở bên trong vùng không gian này, hoàn toàn không đếm xỉa đến.

Nhưng Vân Hi biết, trước mắt này Trụ giả, chắc chắn sẽ không đơn giản, thậm chí thực lực sẽ không tại chính mình bên dưới.

Đột nhiên, một luồng chấn nhân tâm phách khí tức, không có từ trước đến nay giáng lâm ở mỗi người trái tim.

Liền ngay cả nơi cực xa Vũ Vô Cực mấy người, đều rõ ràng cảm ứng được, đều là đổi sắc mặt.

Cái kia Ma Hải bên trong Nguyên Thủy, ánh mắt nhất chuyển, liền đem toàn bộ thời không thu vào đáy mắt, giơ tay bấm quyết, vô biên ma khí nhanh chóng tụ lại mà đến, không ngừng ngưng tụ thành chân thân.

Vạn ngàn ma phù ở trên thân thể lấp loé, càng ngày càng thật.

Quỷ Tàng quát lên: “Ra tay! Cắt ngang hắn cô đọng chân thân, nếu không thì thật sự chết chắc rồi!”

Ngay lập tức bỗng nhiên một uống, mở miệng liền phun ra một mảnh quỷ khí, ở trước người ngưng tụ thành Bách Quỷ Dạ Hành, hai tay không ngừng bấm quyết đánh vào kiếm bên trong.

Cả chuôi kiếm nhất hạ biến lớn nghìn lần, từng viên từng viên quỷ phù hiển hóa ra hiện, lại biến Thành tiểu quỷ, dính vào trên thân kiếm.

Rất nhanh, bách quỷ trên kiếm, phát sinh “Khặc khặc” các loại cười quái dị.

Quỷ Tàng khẽ cắn ngón tay, dòng máu màu xanh lục ở không trung bức tranh một cái lớn phù, hòa vào trong thân kiếm, tựu đập tới.

“Xì!”

Bách Quỷ Dạ Hành ở không trung lóe lên, trực tiếp đem hoàn vũ chém thành hai khúc, liền hướng Nguyên Thủy chém tới.

Bạch Cốt phu nhân thân thể không ngừng trở nên thông suốt, hai tay kết ấn hạ, cường hãn lĩnh vực bỗng nhiên mở ra, thoáng qua đẩy ra.

Thiên Lý vũ trụ, nhất thời trắng xám một mảnh, đem không gian đóng băng.

Tay ngọc uốn lượn thành trảo, mạnh mẽ đánh ra.

Vô số huyền âm khí nhanh chóng mà đến, ngưng kết thành to lớn dao găm, đem hư không cắt rời, chém về phía Nguyên Thủy.

Hai người vừa ra tay, Đại Lực Ma Ngưu Vương hét lớn một tiếng, trong thiên địa tựu hóa ra một vị trâu ảnh, trình hung ác hình ảnh, một chút dung nhập vào Đại Lực Ma Ngưu Vương trong cơ thể.

Toàn bộ thân hình “Bùm bùm”, như lôi điện vậy âm thanh, không ngừng bành trướng thành to lớn, Hỗn Thiết Côn ở không trung loáng một cái, tựu bảo hộ cái kia Nguyên Thủy đầu lâu đánh tới.

Trương Tam giang hai tay ra, vô số quy tắc tự lòng bàn tay diễn biến mở, từng tia từng tia huyết khí từ toàn thân bạo nổ mở, hòa vào cái kia quy tắc bên trong, tạo thành đại trận màu đỏ ngòm.

Theo đại trận vận chuyển, một cổ cường thịnh đại đạo bao hàm lực cùng sắc bén khí phát tán đến mở, đem tứ phương quy tắc đều trấn diệt.

Kiếm thật lớn, tự đại trận kia bên trong xuyên thấu mà ra, cũng đem đại trận kia khắc vào trên thân kiếm, quay về Nguyên

Thủy điên cuồng đâm mà đi.

Hồng Ương hai tay nhanh chóng kết ấn, trong đôi mắt tuôn ra tàn khốc, dưới chân thanh mang lóe lên, hóa ra Bích Hình Thanh Hải Chu, vô số màu xanh tơ nhện từ trong miệng thốt ra, hình thành một cái màu xanh kén.

Hồng Ương hồn lực ngưng tụ vào trước người, một thanh màu vàng hồn khóa hiện ra, “Răng rắc” một tiếng mở ra.

“Ầm ầm!”

Cái kia xanh kén lay động hạ, tựu kịch liệt phân giải khai, biến thành vô số rậm rạp chằng chịt tia châm, dung nhập vào đột nhiên xuất hiện vị diện lực hút bên trong, điên cuồng hướng về Nguyên Thủy bắn đi.

Hồng Ương biết mình sức mạnh mỏng manh, nhưng vẫn như cũ không dư dư lực ra tay.

Dương Thanh Huyền cũng là hóa ra Pháp Thiên Tượng Địa, cầm trong tay Chiến Kích Thiên Khư, một chiêu Sát Na Sinh Diệt chém ra.

Đồng thời Hỏa Chi Cốt Tượng đều hiện ra, sóng lửa lăn lộn hạ, ngưng tụ thành Đế Diễm Quyết.

Cuối cùng chính mình biến thành bán long thân, hữu quyền nắm chặt, một chiêu đại Diệt Đạo Long Quyền nháy mắt hình thành.

Sáu vị cường giả, trong đó ba vị cửu tinh Giới Vương, ba vị trung giai Giới Vương.

Đều là sử dụng tới suốt đời mạnh nhất chi chiêu.

Mang theo vô tận hi vọng cùng kiên quyết, chống lại cái kia lúc trước vận mệnh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1872: Đạo Ảnh Cuộc Chiến (12): Phù Văn Chi Hải

“Ầm ầm!”

Sức mạnh kinh khủng nhảy vào lăn lộn Ma Hải, cái kia đang ngưng hình Nguyên Thủy mắt sáng lên, bắn ra ác liệt mà đáng sợ quỷ dị tử mang, trong miệng hét ra một tên kỳ quái ma âm ký tự.

Toàn bộ Ma Hải vì đó ngưng lại, tựu hóa thành lượng lớn phù hiệu màu vàng óng.

Dương Thanh Huyền kinh hãi nhìn tới, trong hư không ma khí toàn bộ biến mất không thấy, mà là từng cái từng cái mới bắt đầu ký tự, diễn lại đại đạo quy tắc.

“Đạo văn?”

Dương Thanh Huyền hoảng sợ, lẽ nào ma khí chính là này chút kỳ dị đạo văn diễn biến?

Cái kia ký hiệu vô tận, cuồn cuộn không tuyệt, cũng không có gì phức tạp, đều là từng cái từng cái trụ cột nhất đạo văn, chỉ là bất đồng sắp xếp tổ hợp hạ, ngưng tụ thành mênh mông Ma Hải.

Nguyên bản một mảnh đen nhánh vũ trụ, ở đây vô số ánh vàng chói lọi đạo văn hạ, càng biến ảo thành vòng xoáy màu vàng óng, làm cho toàn bộ không gian đều mỹ lệ cực kỳ.

Theo Ma Hải hóa đạo văn, sáu người công kích cũng biến thành quỷ dị, đang hướng nhập đạo văn chi hải nháy mắt, cũng tận số phân giải, hóa thành vô số màu vàng văn tự.

Mặc kệ màu gì thủ đoạn thần thông, hàng hiểu được bản nguyên "Phù văn" sau, toàn bộ là kim sắc.

Liền ngay cả Dương Thanh Huyền Hỏa chi bản nguyên, cũng là hóa ra hỏa chi màu vàng đạo văn.

Nguyên Thủy trên người, cũng là vô số đạo văn ngưng, chỉ có điều ở Lục Đạo công kích nhảy vào Ma Hải sau, quy tắc trật tự bị đánh loạn, không ngừng phân giải gây dựng lại, lại lần nữa ngưng tụ.

Huyền Thiên Cơ, Nguyên Hào, Thiên Vô Tình bọn người là ngạc nhiên, nhìn Ma Hải hóa đạo văn tình cảnh này, ba người trực tiếp đình chỉ trên tay công kích, hướng về xa xa bỏ chạy, để tránh khỏi bị lan đến đi vào.

Chỉ có Vân Hi cùng Trụ giả, vẫn như cũ giằng co với nhau, đối với vật ngoại thân mặc dù có phát giác, nhưng cũng chưa từng nhúc nhích một chút.

Dương Thanh Huyền sợ hỏi: "Này phù văn màu vàng chi hải là chuyện gì xảy ra?"

Quỷ Tàng trầm giọng nói: "Quả nhiên là đến từ Cổ Ma Vực Nguyên Thủy, nắm trong tay không ít cơ sở đạo văn, thiên hạ đạo pháp, hẳn là đạo lực diễn biến, mà này chút phù văn màu vàng, chính là đại diện cho đạo pháp trụ cột nhất đạo văn. Cái gì ma khí, ngũ hành nguyên tố, cương khí, quỷ khí các loại, đều là trăm sông đổ về một biển, phân hiểu được cuối cùng, tất cả đều là những cơ sở này đạo văn."

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu, đạo văn chính là đạo pháp thần thông đơn vị cơ bản.

Giống như vạn vật đều do nhỏ nhất hạt căn bản tạo thành.

Trước mắt tất cả công kích cùng Ma Hải, đều hóa màu vàng đạo văn sau, toàn bộ vũ trụ hư không, trở nên một mảnh đại dương màu vàng óng, Nguyên Thủy thân thể ở ngưng hợp trong đó, không ngừng hóa diệt, cuối cùng trực tiếp "Rầm" một tiếng, tán loạn ở hải dương màu vàng óng bên trong, tán làm vô số đạo văn, hòa vào đạo văn chi hải.

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: "Thành công đánh giết Nguyên Thủy sao?"

Quỷ Tàng sắc mặt ngưng trọng, hừ nói: "Cái nào có như vậy dễ dàng? Chỉ là bước đầu cắt đứt hắn ngưng hình, này toàn bộ đạo văn chi hải, đều là sức mạnh của hắn biến thành, đón lấy còn không biết sẽ xảy ra chuyện gì."

Bạch Cốt phu nhân chờ không khỏi là sắc mặt ngưng trọng.

Cái kia hải dương màu vàng óng một điểm điểm đi lên hạ tứ phương hư không khuếch tán.

Dương Thanh Huyền nhìn kỹ cái kia chút đạo văn, đang cảnh giác đồng thời, một điểm điểm cường hành nhớ ở buồng tim.

Rất nhanh, Phù Văn Chi Hải trôi về mọi người, đem tất cả mọi người dung nhập vào bên trong đại dương này, từng cái đạo văn giữa lẫn nhau khoảng cách, ở không ngừng kéo đại.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền trong lòng không rõ nhảy một cái, một luồng nguy hiểm to lớn cùng hoảng sợ tựu giáng lâm ở buồng tim, phảng phất toàn bộ người đã trải qua bước vào quỷ môn quan!

"Không được!"

Dương Thanh Huyền hoảng sợ quát to một tiếng, "Mọi người đều cẩn thận!"

Hai tay nháy mắt tạo thành chữ thập kết ấn, Thanh Long thân thể một chút nổ tung ra, lồng ngực tựu phá xuất to lớn động, toàn bộ người sắc mặt trắng bệch, thân thể một điểm điểm hóa làm hỏa diễm tứ tán.

Sau đó ở không trung xoay tròn, ở trăm trượng có hơn, lần thứ hai ngưng ra Dương Thanh Huyền chân thân.

Ngay mới vừa rồi chỗ đứng phía sau, một vị màu vàng cái bóng chậm rãi hiện ra, thu nạp lên nắm đấm.

Ở Phù Văn Chi Hải bên trong mỗi người, đều cảm nhận được đồng dạng nguy hiểm.

Đột nhiên, vang lên “Oa” một tiếng hét thảm, đâm thủng bầu trời.

Hồng Ương phun ra một ngụm máu đến, trong mắt tràn đầy phẫn hận, toàn bộ người cùng dưới chân Bích Hình Thanh Hải Chu, bị một đạo ánh vàng, trực tiếp trong đó chém vỡ.

“Oành!”

Một người một thú thân thể trực tiếp nổ ra, tại chỗ ngã xuống.

Nổ thành huyết vụ đầy trời.

Mà sau lưng Hồng Ương, hiện ra một đạo cầm trong tay màu vàng lưỡi hái bóng người, chính là Nguyên Thủy phân thân biến thành.

“Hồng Ương đại nhân!”

Dương Thanh Huyền dị thường bi phẫn, đầy mặt đều là lửa giận cùng sát khí, nhưng càng nhiều hơn vẫn là lo lắng cùng lo lắng.

Này vô biên vô tận Phù Văn Chi Hải, tất cả đều là Nguyên Thủy sức mạnh khống chế.

Như vậy bất luận cái nào phù văn, cũng có thể hóa ra Nguyên Thủy chân thân, nói cách khác, tất cả mọi người bọn họ, đều đưa thân vào Nguyên Thủy trong cơ thể.

“Ầm ầm!”

Đột nhiên lại là một tiếng nổ vang, chỉ thấy Trương Tam bốn phía, vô số trận văn phá nát, một đạo to lớn màu vàng quyền ảnh, đột nhiên oanh vào trong trận, yên diệt tảng lớn trận văn.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Trương Tam đại nhân!”

Khoảng cách Trương Tam gần nhất Đại Lực Ma Ngưu Vương, đột nhiên vung lên thiết côn, vô số yêu khí bay lượn, đem tảng lớn phù văn đánh bay, phải cứu Trương Tam.

Nhưng ở Trương Tam phía trước, tảng lớn phù văn hội tụ đến, hóa thành một mặt răng nanh màu vàng cự thuẫn, đem Đại Lực Ma Ngưu Vương một đòn hoàn toàn ngăn trở.

“Ầm ầm!”

Yêu khí nổ ra, cùng cái kia kim thuẫn đồng quy vu tận.

Mà Trương Tam bốn phía, nhưng đồng thời ngưng tụ ra ba vị Nguyên Thủy hóa thân, cầm trong tay bất đồng binh khí, từng người bấm quyết, đồng thời sắc mặt quỷ dị, đều mang theo kỳ dị quỷ tiếu, liên thủ ép hướng về trong trận.

“Ầm ầm ầm!”

Trương Tam đại trận rốt cục không chống đỡ nổi, toàn bộ thân hình không ngừng nổ ra máu tươi.

Nhưng khuôn mặt vẫn như cũ lãnh trầm, cười gằn một tiếng, hai tay nhanh chóng bấm quyết, quát lên: “Muốn giết ta, cho dù ngươi là Thiên Giới chi chủ, bao nhiêu cũng muốn trả giá một chút!”

Trương Tam áo bào đen một chút nổ ra, lộ ra xích lu trên người, vô số trận pháp tái hiện ra, trước ngực càng là lấy huyết hóa ra một đạo quỷ dị đại trận, như là thức tỉnh giống như, tùy theo nhảy lên.

“Ầm ầm.”

Thời khắc này, Trương Tam toàn bộ người đã hoàn toàn tan vào trong trận, lại không có sự sống. Cũng hoặc có lẽ là trận pháp có sinh mệnh.

Dương Thanh Huyền đám người, không khỏi là sắc mặt thay đổi.

Liền ngay cả luôn luôn bình tĩnh Huyền Thiên Cơ, cũng là sắc mặt cực kỳ khó coi.

“Bản tọa suốt đời cuối cùng một chiêu.”

“Huyết Phù Đồ!”

Trương Tam trong đôi mắt một mảnh kỳ dị sắc thái, cường đại trận lực từ trong cơ thể bộc phát ra, thân thể một điểm điểm hóa làm xuyên thấu qua hồng, kinh mạch mạch máu có thể thấy rõ ràng, hòa vào cái kia trận lực bên trong.

Lập tức toàn bộ thân thể phân giải sương máu, ở to lớn trận lực bên dưới, lấy kinh mạch vì là khung, ngưng tụ thành một đạo nguyên hình cự luân.

Càng là muốn lấy thân hiến trận.

Cự luân đem vũ trụ soi sáng thành hoàn toàn đỏ đậm, mang theo nồng nặc không cam lòng cùng sự thù hận, sát khí ngút trời cuồn cuộn tuôn tới, toàn bộ cự luân phóng đại vạn lần.

“Ầm ầm!”

Ba vị Nguyên Thủy phân thân, ở to lớn vòng hạ, trực tiếp bị chém ngang hông mở.

Đỏ ngầu quang khuấy động toàn bộ hải dương màu vàng óng, tảng lớn phù văn nổ tung, hóa thành bão táp bao phủ bốn mặt hư không.

Ba vị bị chém ngang hông Nguyên Thủy phân thân, khuôn mặt khiếp sợ, ngạc nhiên, cùng với một chút tức giận, khuôn mặt trực tiếp âm trầm lại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1873: Đạo Ảnh Cuộc Chiến (13): Trấn Áp Nguyên Thủy

Trương Tam liều mình thủ nghĩa, mặc dù không cách nào trực tiếp trọng thương Nguyên Thủy, nhưng xác thực cho hắn ngưng hình mang đến rất lớn quấy nhiễu.

Cái kia ba tôn bị chém phân thân, trên mặt mang theo vẻ giận dữ, từng người bấm quyết.

Thân thể không ngừng ở không trung xoay tròn, đồng thời trắng trợn thu nạp phù văn màu vàng, chữa trị hoàn chỉnh, đồng thời hướng về trung ương tới gần.

Ba bộ phân thân, dựa lưng hướng về cõng, trực tiếp dung hợp lại cùng nhau.

Hóa thành một vị màu vàng ba đầu sáu tay pháp tướng.

Pháp tướng trên hiển lộ hết châm chọc, ngạo mạn, tàn nhẫn.

Sau đó nôn khẩu phật âm, sáu tay bấm quyết.

Toàn bộ màu vàng phù hải, vô biên phù văn đều tới trên kim thân tuôn tới.

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng đám người, không không đổi sắc mặt, một viên trong lòng cảm giác nặng nề.

Này Nguyên Thủy chân thân chưa xuất hiện, tựu trực tiếp giết hai vị Đạo Ảnh.

Có thể thấy được trí tuệ siêu tuyệt, tuyệt đối không phải cái kia loại lỗ mãng kích động người.

Xuất thủ trong sáu người, Dương Thanh Huyền, Hồng Ương, Trương Tam thực lực yếu nhất, liền chọn ba người làm mục tiêu.

Quỷ Tàng, Bạch Cốt phu nhân cùng Đại Lực Ma Ngưu Vương, đều là cửu tinh Giới Vương, ở giờ phút này loại Phân Thân Phù hải trạng thái hạ, chỉ là phổ thông phân thân căn bản không làm gì được ba người.

Vì lẽ đó Nguyên Thủy đối với ba người tạm thời làm như không thấy.

Quỷ Tàng quát lên: “Mau đánh đoạn hắn ngưng hình, bằng không chân thân xuất hiện, trước mặt công phu tựu uổng phí. Cái kia hai cái Đạo Ảnh cũng là chết vô ích.”

Lúc này hét lớn một tiếng, Bách Quỷ Dạ Hành lần thứ hai lấy ra.

Đại Lực Ma Ngưu Vương, Bạch Cốt phu nhân cùng Dương Thanh Huyền đều đang muốn động thủ, đột nhiên cái kia dũng động màu vàng phù hải hơi ngưng lại, Nguyên Thủy ba cái pháp tướng sắc mặt dữ tợn, sáu mắt bên trong đều nổ bắn ra tầng tầng kim quang, dán mắt vào cái kia phía trên đại dương.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, vui vẻ nói: “Đó là...”

“Hoa đào lưu thủy yểu nhưng mà đi, có mảnh trời khác không phải người.”

Theo một tiếng thơ lãng mà hiện, phù hiệu màu vàng óng bên trên, hóa ra một người đàn ông tuổi trung niên, bạch y bay bay, hai tay bấm quyết hạ, vô số ánh sáng màu trắng từ trên người tứ tán, một luồng mênh mông cuồn cuộn lẫm liệt chính khí.

Dương Thanh Huyền lập tức nhận ra người này, mừng như điên nói: “Thiên Vô Pháp đại nhân!”

Nam tử trung niên xuất hiện, để Đại Lực Ma Ngưu Vương, Quỷ Tàng, Bạch Cốt phu nhân ba người đều là ngẩn ra, dù sao vừa rồi nghe xong vị này nhân vật huyền thoại cố sự, tựu gặp lên sàn.

Thiên Vô Tình con ngươi thu nhỏ lại, khẽ hừ một tiếng.

Huyền Thiên Cơ cùng Nguyên Hào, nhưng là các có vẻ mặt, không nhìn ra tâm tư.

Cái kia vô số hào quang ở Thiên Vô Pháp bốn phía xoay tròn, ở trong hai tay hóa thành một luồng long khí, đột nhiên đánh ra.

“Thiên thu vạn cổ, thiên địa đồng nguyên!”

Long khí qua lại trong đó, đem màu vàng phù hải xé rách mở.

Hai cỗ lăng liệt hào quang, không ngừng hỗn hợp lại cùng nhau tứ tán.

“Đáng chết!”

Nguyên Thủy ba mặt pháp tướng, đều là trợn mắt trừng trừng, rốt cục phát sinh thức tỉnh tới nay thứ rít lên một tiếng.

Sáu tay bấm quyết bên dưới, lòng bàn tay bay lên vô số đạo văn kim quang, ở trên đỉnh đầu không hội tụ thành một mảnh kim đao, bên trên vạn ngàn phù văn lấp loé, cũng có Phật tiếng ngâm xướng.

“Chết!”

Nguyên Thủy sáu tay bấm quyết, đi về phía trước ra sức chém một cái.

“Ầm ầm!”

Kim đao bổ vào long khí trên, chấn động ra vô số hào quang, toàn bộ hoàn vũ hư không, không ngừng có năng lượng kỳ dị từ hai nguồn sức mạnh bên trong tuôn ra.

Liền ngay cả Dương Thanh Huyền đám người, đều cảm nhận được cực mạnh rung động, ở trên hư không trên liên tiếp lui về phía sau.

Dương Thanh Huyền kinh hãi nói: “Thiên Vô Pháp đại nhân lẽ nào đã bước chân vào Thiên Giới?”

Phía trước hai nguồn sức mạnh, màu vàng Vân Hải lăn lộn, không ngừng dung nhập vào Nguyên Thủy ánh đao bên trong, bổ sung năng lượng, nhìn như chiếm cứ hơn nửa ưu thế, nhưng thủy chung không thể đánh tan long khí.

Thiên Vô Pháp sắc mặt lăng nhiên, trong đôi mắt vô cùng bình tĩnh, không ngừng bấm quyết đánh vào long khí bên trong.

Đại Lực Ma Ngưu Vương cả kinh nói: “Đại Uy Thiên Long tinh hồn?”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, này long khí bên trong, tựa hồ cảm ứng được một luồng hơi thở quen thuộc, chẳng biết vì sao, liền nghĩ tới Thiên Nhai.

Năm đó đánh với Thiên Mệnh Tối Cao một trận, Đại Uy Thiên Long tổn hại, Thiên Vô Pháp đem đưa Tinh Cung chính phía dưới bên trong đều long nhãn bên trong, không ngừng tẩm bổ long khí. Tuy rằng hình thể đã không cách nào tu sửa, nhưng long hồn tinh phách nhưng là thoát khí mà ra, trở thành một món uy năng không giảm bảo vật.

Quỷ Tàng nói: “Người này thực lực cực mạnh, không kém Thiên Vô Tình. Thêm vào trong tay món bảo vật này, có thể bước đầu chống lại vẫn chưa hoàn toàn đều hóa Nguyên Thủy. Bây giờ then chốt chính là nhất định không thể để Nguyên Thủy đi ra, bằng không Thiên Giới chi chủ sức mạnh, tuyệt không phải chúng ta có thể ngăn cản.”

Đúng lúc này, đột nhiên một đạo to rõ ràng tiếng kêu tiếng vang lên.

Ở tinh không một phương, hóa thành một mảnh to lớn hỏa diễm, đem vô số ngôi sao đều thiêu đốt đi vào.

Cái kia hỏa hiện ra một con to lớn phượng hoàng, phá tan tầng tầng thời không mà tới.

Dương Thanh Huyền mừng như điên nói: “Đại Uy Thiên Phượng! Là tịch Đại tiên sinh!”

Hỏa Nhãn Kim Tình ngóng nhìn hạ, Đại Uy Thiên Phượng phía dưới, Tịch Đại đứng lơ lửng trên không, từng bước một đi tới.

Cái kia tường hòa trong nụ cười, mang theo một tia thanh âm ôn nhu, nói ra: “Thiên Phượng, là thời điểm nên đã trở về.”

Tịch Đại đưa tay ra, ở không trung xoay chuyển.

Một mảnh phượng hỏa tự lòng bàn tay dấy lên, hóa thành một phương thần hỏa che chở.

Bên trong truyền đến một đạo kiêu căng khó thuần tiếng hừ, nhưng tựa hồ cũng không muốn làm trái Tịch Đại ý nguyện, trực tiếp nhảy vào trên đỉnh đầu Thiên Phượng hình thái.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ hỏa diễm nháy mắt kết hợp, đốt hướng về bốn phương tám hướng.

Ở niết bàn trong lửa, một vị trên người mặc kim giáp Phượng Y nam tử, dục hỏa mà sinh.

Nam tử hai tay không ngừng bấm quyết, trong miệng phát sinh kỳ diệu huyền âm, toàn bộ dáng người hình thái, có như một con màu vàng phượng hoàng, hướng về Nguyên Thủy cùng Thiên Vô Pháp phóng đi.

Nguyên Hào lạnh như băng nhìn chằm chằm xa xa đại chiến, lạnh giọng nói: “Chết tiệt tất cả đều tới đông đủ!”

“Ầm ầm!”

Thiên Phượng nhảy vào màu vàng phù hải, cùng Thiên Long tinh phách hỗn hợp lại cùng nhau, hình thành một luồng không thể địch nổi sức mạnh, nháy mắt đem Nguyên Thủy sáu tay kim đao nghiền ép nát tan.

“Ầm ầm!”

Không chỉ có kim đao phá nát, ba đầu sáu tay thân đồng dạng đổ nát ra.

“Đáng chết! Không!”

Ba mặt pháp tướng bên trong, tất cả đều là tức giận rít gào, toàn bộ kim thân trực tiếp ở hai cái Thánh khí hợp kích hạ, lần thứ hai binh giải thành vô số màu vàng đạo văn, như vỡ đê đập lớn, hướng về bốn mặt tán loạn.

Dương Thanh Huyền kích động mừng như điên nói: “Thắng sao?!”

Liền ngay cả Nguyên Hào cùng Huyền Thiên Cơ, Thiên Vô Tình một trận chiến, đều ngừng lại, ba người từng người tách ra, đem chú ý tất cả đều đặt ở cái kia vỡ nát màu vàng phù trong biển.

Thiên Phượng nam tử một đòn sau, lạnh rên một tiếng, bóng người loáng một cái, hóa thành sao trượng, bay trở lại tịch trong bàn tay.

Tịch Đại tay phải nắm sao trượng, tay trái nâng Cửu Long Thần Hỏa Tráo, từ hư không bên trong đi tới.

Vũ Vô Cực đầy mặt kinh hãi, “Thiên Phượng càng là hắn người?”

Thiên Vô Pháp thu rồi Thiên Long tinh phách, sắc mặt có chút tái nhợt, nhìn phía Tịch Đại, “Tịch Đại tiên sinh tới đúng lúc, nếu không thì thật sự phiền toái.”

Tịch Đại nói ra: “Này Nguyên Thủy phi thường phiền phức, chỉ cần linh thức thức tỉnh rồi, sẽ rất khó giải quyết triệt để.”

Nói, tay trái ném đi, Cửu Long Thần Hỏa Tráo lập tức bay lên không, không ngừng hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán, rất nhanh hình thành một phương kỳ lạ lĩnh vực, trấn áp tại cái kia giải tán hải dương màu vàng óng trên.

Đồng thời bên trong hiện ra chín con rồng lửa, không ngừng trùng kích cái kia chút phù văn màu vàng.

Thiên Vô Pháp nói: “Khi trước mấy lần công kích, bao nhiêu cho Nguyên Thủy tạo thành thương tổn. Thêm vào này Cửu Long Thần Hỏa Tráo, hắn nhất thời nửa khắc là không ra được.”

Chương 1874: Đạo Ảnh Cuộc Chiến (14): Kết Thúc Rồi À?

Toàn bộ vũ trụ trên hư không, bị Cửu Long Thần Hỏa Tráo bọc lại, bên trong không gian kịch liệt ấm lên, sóng nhiệt từng vòng khuếch tán mở.

Dương Thanh Huyền nhất thời cảm thấy ấm áp không ít, một viên lòng sốt sắng, tạm thời nới lỏng.

Thiên Vô Pháp ánh mắt, từ trong hư không di chuyển, nhìn phía xa xa Nguyên Hào, tràn đầy phức tạp cùng thương xót vẻ, “Nguyên Hào, tất cả những thứ này, đều nên kết thúc.”

“Kết thúc? Hừ, nói không sai, xác thực nên kết thúc, cho kim cổ tới nay các loại, làm một cái giải quyết.”

Nguyên Hào ánh mắt phát lạnh, đảo qua trước mắt mọi người, hai tay ở trước người bấm quyết.

Một luồng kỳ dị hào quang đột nhiên khuếch tán, như là vĩnh hằng ngôi sao, tuyên cổ bất diệt.

Hai vị ngôi sao người khổng lồ ở không trung di động, đặt Nguyên Hào tả hữu, thay hộ pháp.

Mảng lớn Thần Quang, hóa thành lĩnh vực, cùng vạn cổ ngôi sao hô ứng lẫn nhau, nhanh chóng mở rộng.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên phát hiện, vũ trụ giữa vô số ngôi sao, bắt đầu Hối Minh tiêu tan, giữa lẫn nhau liên hệ tới, hình thành một bức trời sao mênh mông vô ngần lớn đồ.

Thiên Vô Pháp hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Là viễn cổ Tinh Thần Đại Trận! Nguyên Hào đang mượn dùng viễn cổ Tinh Thần Đại Trận sức mạnh! Mau giết Nguyên Hào!”

Ngay lập tức hai tay đồng thời, Thiên Long tinh phách ở trong tay biến ảo bạch quang, mạnh mẽ đập tới.

❊truyencuatui.v

n “Thiên địa đồng nguyên!”

Thiên Vô Tình cũng là kiếm quyết đồng thời, vô số thần kiếm lượn quanh ở quanh thân, hóa thành kiếm bão táp chém vụt mà đi.

Huyền Thiên Cơ chắp hai tay, bỗng nhiên bấm quyết, bên phải trong lòng bàn tay, hóa ra một mảnh ánh vàng chói lọi cát mịn, nhanh chóng ngưng tụ bên dưới, hóa thành một cái bảo tràng, bay qua.

Đại Lực Ma Ngưu Vương, Bạch Cốt phu nhân, Quỷ Tàng ba người, cũng là dồn dập ra tay.

Chỉ có Vân Hi cùng Trụ giả, vẫn như cũ đối lập mà đứng, chưa từng nhúc nhích một chút.

Vân Hi ánh mắt lóe lên, cảm thấy trước mắt này Trụ giả không khỏi bình tĩnh hơi quá đáng, khóe mắt dư quang liếc nhìn cái kia Nguyên Hào, một giọt nước mắt tự khóe mắt rơi xuống, có chút ướt át.

Ở đằng kia vạn sao óng ánh bên trong Nguyên Hào, hoàn mỹ mà tuyệt đại trên mặt mũi, có chút trắng xám, trong con ngươi dần hiện ra phẫn nộ, quát lên: “Muốn giết ta, nằm mơ đi!”

Mấy đại cường giả liên thủ, đem xa như vậy cổ Tinh Thần Đại Trận sức mạnh đánh nát.

Cường đại lĩnh vực bão táp, đem Nguyên Hào cùng sở hữu ngoại giới quy tắc đều ngăn cách ra, hình thành một chỗ đặc biệt không gian.

Hai vị ngôi sao người khổng lồ trên người, không ngừng nổi lên tảng lớn phù văn, càng cũng phải đi hướng về tự bạo con đường.

Nguyên Hào sắc mặt âm trầm, hai tay bấm ra sao quyết, một đôi mắt lạnh đảo qua mọi người.

Huyền Thiên Cơ, Thiên Vô Pháp, Thiên Vô Tình, Vân Hi, Dương Thanh Huyền, Tịch Đại các loại, ở đằng kia ánh mắt hạ, không không trong lòng rùng mình.

“Ầm ầm!”

Nguyên Hào thân thể, ở quyết ấn hạ binh giải, cùng cái kia hai vị ngôi sao người khổng lồ giống như vậy, lâm vào to lớn tự bạo năng lượng bên trong.

Chói lọi mà kỳ dị sắc thái, dường như to lớn tinh vân, hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán mà đi, chỗ đi qua, vạn pháp yên diệt.

Toàn bộ không gian vũ trụ đều là kịch liệt rung động lên, ngôi sao bị cái kia bão táp thổi tắt, phảng phất lâm vào vĩnh viễn hắc ám.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên nhìn nhau, vũ trụ trong đó ngoại trừ Hỗn Độn, tựu chỉ còn lại lớn lao bi thương.

Toàn bộ tinh không, trở nên một mảnh tối tăm, giống như là ở thương tiếc cái kia cường giả tuyệt thế ngã xuống.

Tất cả mọi người đứng tại chỗ, không nhúc nhích.

Dương Thanh Huyền chật vật nuốt xuống hạ, không nhịn được hỏi: “Thắng, thắng sao?”

Quỷ Tàng nhíu mày lại, nhỏ nhẹ lắc đầu, nói: “Không biết.”

“Không, không biết?”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Nguyên Thủy trấn áp, Nguyên Hào chết rồi, không phải cần phải thắng sao?”

Quỷ Tàng nhíu mày được sâu hơn, tựa hồ muốn nói lại thôi.

“Khà, ha ha, ha ha ha ha.”

Thiên Vô Tình bỗng nhiên cười to, khuôn mặt châm chọc, “Dám nói ta là rác rưởi! Đến cùng ai mới là rác rưởi, hừ.”

Thiên Vô Tình phất một cái ống tay áo, trong mắt lóe lên vẻ lạnh lùng, liền từ trời cao trên đi xuống.

“Vô Tình.”

Đột nhiên, Huyền Thiên Cơ kêu một tiếng.

Thiên Vô Tình ngừng lại đến bước chân, đầu lông mày khẽ nhíu, hừ nói: “Làm sao?”

Huyền Thiên Cơ sắc mặt cực kỳ khó coi, thậm chí có mấy phần cô đơn, nói ra: “Ta rốt cuộc hiểu rõ sắc tức thị không năng lực.”

Thiên Vô Tình hoàn toàn biến sắc, lập tức trong đôi mắt lóe lên kỳ dị hào quang, cười gằn nói: “Ngươi nói cái gì?”

Huyền Thiên Cơ xoay người lại, một đôi ánh mắt trong suốt cực kỳ.

Thiên Vô Tình bóng người hơi động, trên người đều hóa ra Phi Long Tại Thiên, cả cái thời gian nhanh chóng lưu chuyển, vĩnh hằng chỉ ở trong chớp mắt.

Huyền Thiên Cơ ngạc nhiên trở ra, nhưng tốc độ nhanh hơn nữa, cũng chạy không thoát người mất như vậy thời gian trôi qua.

“Xì!”

Thái Huyền kiếm ý ở không trung lóe lên, một thanh màu vàng đế kiếm, liền thẳng vào Huyền Thiên Cơ trái tim, xuyên thấu mà qua.

“Cái gì?!”

Biến cố này, lệnh trong hư không sở hữu cường giả, không không ngạc nhiên kinh hãi.

Thiên Vô Pháp càng là cả kinh nói: “Vô Tình ngươi... Lẽ nào...”

“Ha ha ha ha.”

Thiên Vô Tình cười như điên nói: “Ta không phải đã nói rồi sao? Muốn giết ta, căn bản là là si nhân nằm mơ!”

Một luồng vô tận cảm giác mát mẻ, ở trong lòng mỗi người dâng lên, lạnh xuyên thấu qua toàn thân.

Thanh âm này, giọng điệu này, thần thái này...

Huyền Thiên Cơ phun ra một ngụm máu đến, cười khổ nói: “Sắc tức thị không, thì ra là như vậy. Sắc tức là không, không tức là sắc. Đáp lại không chỗ nào ở mà sinh kỳ tâm. Thập đại võ hồn bên trong, duy nhất có tự mình linh thức, có thể tùy ý chiếm cứ người khác thân tâm võ hồn.”

“Chi!”

Trên hư không, mọi người không khỏi hít khí lạnh, toàn thân lỗ chân lông đều dựng lên.

Tùy ý chiếm cứ người cả người?

Thiên Vô Tình trong mắt xẹt qua cười nhạo, nói: “Bản tự không tính, có thể sinh vạn pháp. Ta chính là không tính chi võ hồn, vô sắc vô hình, có thể sinh ra ở mỗi người nội tâm. Ngươi lúc trước nói sai rồi, cũng không phải là Nguyên Hào dẫn ta vào cơ thể, mà là ta tự Nguyên Hào nội tâm sinh ra. Nguyên Hào phát hiện được ta linh thức sau, liền tại nội tâm đem ta phong ấn. Đáng tiếc a, vì thu được cuối cùng sức mạnh, đột phá tới Thiên Giới chi chủ, Nguyên Hào vẫn là lựa chọn cùng ta hợp hai thành một.”

Huyền Thiên Cơ cả kinh nói: “Cái kia Nguyên Hào...”

Thiên Vô Tình từng chữ cười gằn nói: “Nguyên Hào vốn là có thể chiến thắng Thiên Mệnh Tối Cao, chỉ tiếc, ta không cho phép hắn a!”

Tất cả mọi người không không khắp cả người phát lạnh.

“Súc sinh! Hóa ra là ngươi giết sư tôn ta!”

Vân Hi bi phẫn hét lớn một tiếng, khổng lồ kình khí từ trong cơ thể bạo phát, đem Đạo Ảnh áo bào đen triệt để xé rách, đầy ngập lửa giận cùng phẫn nộ, lại cũng không kịp nhớ Trụ giả, cắn răng hướng về Thiên Vô Tình đi đến.

Thiên Vô Tình cười khẩy, căn bản không đem Vân Hi để ở trong mắt, mà là nhìn chằm chằm Huyền Thiên Cơ, lạnh lùng nói: “Tâm phúc của ta họa lớn, hôm nay rốt cục diệt trừ!”

Trong tay đế kiếm nhất lắc, toàn bộ Thái Huyền mộ kiếm lực lượng, nháy mắt ở kiếm bên trong nổ tung, hóa thành vạn kiếm.

Huyền Thiên Cơ thân thể, bỗng chốc bị vạn kiếm chém mở, chẻ thành vô số mảnh vỡ cùng huyết nhục.

Dương Thanh Huyền hoảng sợ hét lớn: “Huyền Thiên Cơ!

Nhanh dùng hôm qua tái hiện a!” Trong thanh âm mang theo cực độ bi phẫn, sợ sợ cùng run rẩy.

Thiên Vô Tình khinh miệt châm chọc nói: “Ở ta Phi Long Tại Thiên hạ, bất kỳ thời gian chảy trở về, đều chỉ là giả tượng a.”

Thiên Vô Tình khinh bỉ bất quá chớp mắt, tựu đông lại ở trên mặt.

Trước mắt cái kia chém nát Huyền Thiên Cơ thân thể, càng hóa thành điểm điểm Kim Sa.

Phía sau một đạo nhẹ giọng vang lên, “Cuối cùng cũng coi như biết rõ bí mật của ngươi, tuy rằng đánh đổi rất lớn, nhưng, rốt cục có thể kết thúc.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1875: Đạo Ảnh Cuộc Chiến (15): Thiên Đạo Một Chỉ

Dương Thanh Huyền cái kia bi phẫn tình, dại ra ở trên mặt.

Sau lưng Thiên Vô Tình, chậm rãi đều hóa ra một bóng người, chính là Huyền Thiên Cơ, mặt không hề cảm xúc, hai tay nhanh chóng bấm quyết.

Từng đạo từng đạo ấn pháp từ cái này lòng bàn tay bay lên, dường như ngôi sao điểm điểm, rọi sáng này rơi vào hắc ám cục.

Thiên Vô Tình hoảng hốt, đột nhiên xoay người lại chém một cái, quát lên: “Kết thúc? Kết thúc hẳn là ngươi đi!”

Đế kiếm xoay người bên dưới, vô số kiếm hình từ bốn phương tám hướng hư không hiện ra, vô tận kiếm ý cắn giết mà đến, hình thành một phương thế giới của Kiếm, đem vạn pháp giết hết nát tan.

Nhưng sở hữu kiếm ý, ở đằng kia ấn pháp kim quang bên dưới bị ngăn cản, ở Huyền Thiên Cơ ngoài thân ba trượng nơi, toàn bộ ngưng kết.

Huyền Thiên Cơ mắt sáng lên, bắn ra tia sáng kỳ dị, đưa tay tựu quào về phía trước.

Giữa năm ngón tay bay ra năm màu cánh hoa, trong phút chốc, phồn hoa đầy trời.

Này năm chút cánh hoa phảng phất sinh ra ở vũ trụ, lại hòa vào này hoàn vũ bên trong, đản sinh ra tuyệt mỹ tình cảnh.

Thiên Vô Tình kinh sợ, quát lên: “Ta có ba đại chí cường võ hồn, tụ hội một thân nửa bước Thiên Giới, ngươi làm sao theo ta đấu!”

Hai tay chặp lại, vô tận kiếm ý từ bốn phương tám hướng hội tụ đến.

Hóa thành một thanh to lớn đế kiếm, trên có Hoàng Long xoay tròn, chém về phía cái kia hoa thế giới.

Huyền Thiên Cơ khẽ cười một tiếng, nói: “Thiên Đạo bên dưới đều giun dế, võ hồn nhiều hơn nữa, có thể cùng Thiên Đạo chống lại sao?”

Nói, nhẹ nhàng nhấn một ngón tay.

Tất cả cánh hoa ở không trung tung bay, mỗi một viên trong cánh hoa, đều khắc họa có đại đạo phù văn, tỏa ra hào quang màu vàng óng, trong khoảnh khắc hội tụ thành một đạo bóng ngón tay, cùng Huyền Thiên Cơ cái kia một chỉ hoàn toàn dung hợp lại cùng nhau.

“Ầm!”

Đầu ngón tay đụng vào ở đế trên thân kiếm, thời không phảng phất ngưng trệ chớp mắt.

Dương Thanh Huyền chật vật nuốt, trái tim đều ngừng nhảy lên, toàn thân lỗ chân lông vào đúng lúc này mở ra.

Hoàn vũ bên trong tất cả mọi người, ánh mắt không không nhìn phía cái kia một chỉ cùng kiếm.

“Ầm”, đế kiếm ở dừng lại chớp mắt sau, trực tiếp đổ nát mở, hóa thành vô số đạo văn, hướng về bốn mặt tán loạn mà đi.

Cái kia Hoàng Long ở không trung một cái xoay người, rít gào một tiếng, cũng ẩn vào hư không không gặp.

Thiên Vô Tình hoảng hốt, hai mắt một chút trợn thật lớn, một chỉ ở trong hai con ngươi không ngừng phóng đại, hắn nghĩ muốn phản kháng, nhưng này một chỉ đại biểu ý nghĩa, chính là vũ trụ vạn pháp chi khởi nguyên Thiên Đạo!

Thiên Đạo ai có thể chặn?!

"Ầm!"

Thiên Vô Tình trước ngực, bị Thiên Đạo chi chỉ, đâm ra một cái lỗ máu, trực tiếp xâu vào.

Thiên Vô Tình trong đôi mắt một mảnh kinh ngạc, cúi đầu nhìn hạ miệng vết thương, lập tức cười như điên nói: "Ha ha ha ha, không hổ là ta cái họa tâm phúc. Nhưng cũng cho ta thấy rõ sự thực, Huyền Thiên Cơ, thân thể của ngươi, so với Nguyên Hào, so với Thiên Vô Tình còn tốt hơn a, ha ha ha ha, bản tọa tựu thu nhận."

Huyền Thiên Cơ hơi thay đổi sắc mặt, thu về một chỉ đến, trên người khí tức kịch liệt rơi xuống.

Thiên Đạo lực lượng, tiêu hao hắn rất lớn sức mạnh, lộ ra lo lắng chi thần.

Thiên Vô Tình phun ra một ngụm máu đến, nhưng cũng đầy mặt châm biếm, "Ta là vĩnh sinh bất tử."

Hai tay ở trước người bấm quyết, cường đại hồn quang ở trên người lóe lên.

Đột nhiên, vẫn chưa từng động tác trụ nguyên, đột nhiên nghiêm ngặt quát một tiếng, "Không được!" Rộng lớn mà hắc ám áo choàng, ở trong hư không bay phần phật, hiện ra đến mức dị thường gấp gáp.

Huyền Thiên Cơ khóe miệng, đột nhiên vung lên vẻ tươi cười, trên mặt cái kia vẻ lo lắng, đã hoàn toàn không gặp.

Vô số xích sắt trong khoảnh khắc xuất hiện ở thân thể bốn phía, bên trên vô số sấm sét lấp loé, biến ảo ra tảng lớn Lôi văn, diễn nghĩa phức tạp quy tắc.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, cả kinh kêu lên: “Đây là...!”

Trước mắt tình cảnh này, nháy mắt cùng trí nhớ trong đầu dung hợp lại cùng nhau, một chút trở lại năm đó ly khai Hư Thiên Vực lúc bộ kia cảnh tượng.

Vân Hi đột nhiên quát lên: “Đứng lại!”

Bóng người hơi động, liền che ở trụ nguyên trước mặt.

“Oành!”

Nhưng chỉ là chớp mắt, ai cũng không có nhìn biết chuyện gì xảy ra, Vân Hi lồng ngực, đã bị một quyền xuyên thủng.

truyencuatuinet

“Phốc!”

Vân Hi phun ra một ngụm máu đến, hai con ngươi nháy mắt phóng đại, tràn đầy sợ sợ cùng khó có thể tin, “Ngươi, ngươi là...”

Trụ nguyên đưa tay chộp một cái, vặn Vân Hi đầu, trực tiếp vặn xuống, thả vào trong vũ trụ.

Tất cả mọi chuyện, bất quá trong chớp mắt, khiếp sợ làm người hoàn toàn không phản ứng kịp.

Một đời Nhân Hoàng, Đạo Ảnh chi thần, cứ như vậy trong thời gian ngắn bị giết?

Mà cũng trong lúc đó, ở Huyền Thiên Cơ trước mặt, đột nhiên truyền đến một tiếng tiếng kêu hoảng sợ, “Không!”

Thanh âm kia bỗng dưng mà hiện, mười phần thê thảm.

Nhưng cũng không phải Thiên Vô Tình thanh âm.

Huyền Thiên Cơ trong mắt xẹt qua tàn khốc, chắp hai tay, cường đại hồn quang từ cái này lôi chi trên xiềng xích hiện ra, phảng phất một luồng lôi cùng hồn bão táp.

Khóa một phía khác, dẫn tới vô cùng xa không gian.

Dương Thanh Huyền toàn bộ người đều đóng chặt hô hấp.

“Thô bạo vô song!”

Huyền Thiên Cơ trên mặt hàn quang lóe lên, trên người nổ ra vô số sấm sét.

Trong khoảnh khắc, thay trời hành đạo, hôm qua tái hiện, vô hạn phục chế, đều bị trấn áp lại.

Thiên Vô Tình bên trong cặp mắt, nháy mắt khôi phục chớp mắt thanh minh.

“A!”

Huyền Thiên Cơ trong cơ thể, truyền đến một tiếng hét thảm, âm thanh như là phá thể mà ra, hướng về Thiên Vô Tình phương hướng mà đi.

Trụ nguyên quát lên: “Đừng trở lại!”

Đồng thời hướng về Huyền Thiên Cơ, Thiên Vô Tình đi đến.

Nhưng phía trước nhưng xuất hiện Thiên Vô Pháp, **** lực Ma Ngưu vương, Dương Thanh Huyền đám người.

Trụ nguyên ánh mắt hơi lạnh lẽo, bước chân ngừng lại, khẽ thở dài tiếng, “Hư việc nhiều hơn là thành công đồ vật.”

Trong chớp mắt thanh minh, Thiên Vô Tình trong đôi mắt sát khí lóe lên, dữ tợn nói: “Sắc tức thị không, vì đối phó ngươi, ta đã sớm chuẩn bị! Dám mắng ta rác rưởi, đi chết đi!”

Thiên Vô Tình đột nhiên ngửa mặt lên trời gào to một tiếng, thân thể đột nhiên bành trướng mở ra, cường đại hồn quang kèm theo máu tươi từ trong cơ thể điên cuồng tuôn ra, dường như muốn đem thân thể xé rách.

Dương Thanh Huyền cả người cự chiến, thất thanh kêu lên: “Thôn Phệ Tinh Không!”

Chỉ thấy Thiên Vô Tình quanh thân, đại đoàn hồn quang lộ ra sáng long lanh tím đen vẻ, phảng phất ẩn chứa vô hạn tinh không, sáng lạng tinh hệ tồn tại ở bên trong.

Hồn quang lưu động bên dưới, biến ảo ra một đầu mãnh thú to lớn. Ngoại hình như Hắc Báo giống như vậy, chỉ có điều sinh có ba đuôi, phát sinh táo bạo mà tức giận tiếng gào, dường như muốn nuốt chửng tất cả pháp tắc sức mạnh.

Ở đằng kia Thôn Phệ Tinh Không hóa hình trong miệng, cắn một đoàn màu vàng hồn quang, đang liều mạng giãy dụa, nghĩ muốn thoát khẩu mà đi, nhưng cũng bị Thôn Phệ Tinh Không gắt gao cắn vào, một điểm điểm hướng về trong bụng nuốt.

“Đáng chết! Đáng chết a!”

Dương Thanh Huyền đôi mắt đỏ bừng, cả người run rẩy, răng trên răng dưới răng bởi vì to lớn phẫn nộ mà run lên, “Lộ Nhất Phàm, Lộ Nhất Phàm... Thiên Vô Tình ngươi tên súc sinh này!”

Thôn Phệ Tinh Không trên người Thiên Vô Tình.

Hiển nhiên có thể thấy được, Lộ Nhất Phàm đã lĩnh hộp cơm.

Mà Thiên Vô Tình bồi dưỡng Lộ Nhất Phàm mục đích, chính là vì hắn võ hồn Thôn Phệ Tinh Không.

Lộ Nhất Phàm là Dương Thanh Huyền cùng trường bạn tốt.

Nhưng theo Thiên Vô Tình, bất quá là một Lộ Nhân Giáp thôi, giết cũng là giết.

Mờ tối tinh không hạ, chỉ thấy Thôn Phệ Tinh Không trong miệng đoàn kia ánh sáng, phát sinh hơi yếu kêu rên, tùy theo một điểm điểm chậm rãi bị nuốt xuống.

Sau đó, thời không lần thứ hai lâm vào to lớn trong yên tĩnh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1876: Đạo Ảnh Cuộc Chiến (16): Trụ Nguyên Thân Phận

Xa xa đột nhiên truyền đến một tiếng kinh nộ bạo nổ rống.

Một đạo Ma quang liều mạng đột phá áp chế, nghĩ muốn bỏ chạy.

Vũ Vô Cực bị Nguyệt Hồn vợ chồng áp chế, tựu hi vọng Thiên Giả giết chết mọi người sau tới cứu mình.

Kết quả nhưng phát hiện Thiên Giả đã chết trước, kinh hoảng bên dưới, vội vàng muốn chạy trốn.

Nhưng nguyên bản tựu rơi vào hạ phong, bị Nguyệt Hồn vợ chồng nhốt lại, một điểm điểm tiêu hao sức mạnh của hắn, chính là sợ hắn ở lúc toàn thịnh liều mạng chạy trốn, hai vợ chồng không ngăn được.

Vì lẽ đó vẫn vây nhốt đánh, tận trình độ lớn nhất tiêu hao Vũ Vô Cực sức mạnh.

Rốt cục, Vũ Vô Cực từ từ không chống đỡ nổi, ở đèn cạn dầu thời khắc, đã hoàn toàn đã không có chạy trốn sức mạnh.

Giờ khắc này phá vòng vây, không khác nào đưa đầu người.

Quả nhiên, một cổ cường đại hoa tháng lực lượng dâng lên, trong khoảnh khắc đem cái kia Ma quang nuốt chửng.

Trụ Nguyên đám người, đều yên tĩnh đứng ở đó, đối với Vũ Vô Cực chết nhắm mắt làm ngơ.

Dương Thanh Huyền đôi mắt đỏ bừng, đầy ngập tức giận nhìn chằm chằm Thiên Vô Tình, hai tay ở run không ngừng.

Quỷ Tàng nhẹ nhàng nhíu mày lại, lấy tay ép ở trên vai hắn, trầm giọng nói: "Trấn định lại, tuyệt đối đừng xằng bậy!"

Dương Thanh Huyền mười ngón bỗng nhiên cầm sắt chặt chẽ, cái kia run rẩy mới dừng lại, chỉ là trong đôi mắt đỏ như máu vẻ, không chút nào giảm.

Theo sắc tức thị không bị Thôn Phệ Tinh Không ăn đi.

Hắc Báo giống như võ hồn, lần thứ hai dung nhập vào Thiên Vô Tình trong cơ thể.

Thiên Vô Tình thân thể lại bành trướng mấy phần, lần thứ hai nổ tung ra vô số huyết nhục.

Ba đại chí cường võ hồn đủ thân, hơn nữa trong đó một cái còn vừa rồi cắn nuốt một cái chí cường võ hồn, tương đương với bốn cái chí cường võ hồn năng lượng.

Mặc dù là nửa bước Thiên Giới, cũng lại khó có thể chịu đựng.

"A!"

Thống khổ to lớn từ Thiên Vô Tình trong miệng truyền ra, mà vào thời khắc này, một luồng kỳ dị tràng năng ở trong hư không lan tràn, lệnh mỗi người trong lòng hơi chấn động.

"Đột phá?"

Chỉ thấy Thiên Vô Tình biểu hiện chậm rãi ổn định lại, bốn phía hóa ra đại đạo dị tượng.

Vô số quy tắc càng là cụ hóa màu vàng thành tuyến cái, không ngừng tự hành sắp xếp gây dựng lại, sức mạnh ở nơi này dị tượng bên trong không ngừng tăng lên, thậm chí khí tức cũng dần dần gần tới ở đại đạo.

Toàn bộ thân hình ở đằng kia kim tuyến quấn quanh bên dưới không ngừng chữa trị, càng là muốn đột phá.

Thôn Phệ Tinh Không năng lực, chính là không ngừng Thôn Phệ Võ Hồn, sau đó chuyển hóa thành tự thân sức mạnh.

Cũng không có bất kỳ cảnh giới bình cảnh, có thể vẫn cắn nuốt.

Thiên Vô Tình nguyên bản chính là muốn hướng về Thiên Giới chi chủ tồn tại, chỉ là bị Dương Thanh Huyền đám người cường hành cắt ngang, lúc này mới dừng lại ở nửa bước cảnh giới.

Giờ khắc này cắn nuốt sắc tức thị không sau, rốt cục lần thứ hai kích phát đại đạo cảm ngộ, tiến vào đột phá dị tượng bên trong.

“Đứng lại!”

Thiên Vô Pháp nghiêm ngặt quát một tiếng, tay cầm Long Phách, cảnh giác nhìn chằm chằm Trụ Nguyên.

Tịch Đại ánh mắt lóe lên, ngưng tiếng nói: “Trong lúc nhấc tay, liền đem một đời Nhân Hoàng Trảm giết, tuy nói có đánh bất ngờ hiềm nghi. Nhưng toàn bộ Thương Khung tinh vực bên trong, có thể làm được điểm này...”

“Liền chỉ có Thiên Mệnh Tối Cao.”

Huyền Thiên Cơ khe khẽ thở dài.

Giờ khắc này hắn trên người lôi quang toàn bộ tản đi, thân thể nhẹ nhàng chấn động, liền đem vô số xích sắt trực tiếp đập vỡ tan.

đọc truyện cùng http://truyencuatui.net/Chính là lúc trước cửu khanh dùng để đối phó chiêu số của hắn, cho hắn rất lớn dẫn dắt.

Giờ khắc này Đạo Ảnh đại hội trước, liền đi trước cổ vực, cầu đến thô bạo vô song cơ hội ra tay, quả nhiên ở cuối cùng bước ngoặt phát huy tác dụng.

Huyền Thiên Cơ lấy ra mấy viên đan dược, cũng không thèm nhìn tới tựu nuốt vào trong miệng, điều tức thể năng.

Đem thay trời hành đạo thôi thúc đến mức tận cùng, lại để sắc tức thị không vào cơ thể, vào cơ thể nháy mắt liền đem thô bạo vô song dẫn ra, đem sắc tức thị không trấn áp trở lại.

Mà khôi phục nháy mắt thanh minh Thiên Vô Tình, lập tức sử dụng tới Thôn Phệ Tinh Không, đem trở về tới được sắc tức thị không nuốt chửng.

Giữa hai người phối hợp, hiểu ngầm đến rồi bé nhỏ trình độ, chỉ cần hơi hơi sai lệch nháy mắt, chính là thất bại kết cục.

Bởi vì sắc tức thị không chuyển đổi, chỉ là tại tâm linh trong đó, căn bản không cách nào bắt giữ.

Vì lẽ đó đều chỉ có thể dẫn hồn vào cơ thể, bí quá hóa liều.

May mà chính là, chung quy thắng.

Huyền Thiên Cơ sắc mặt khôi phục bình thường, một đôi ánh mắt nhìn chăm chú lại đây, nhìn chằm chằm Trụ Nguyên nói ra: “Ta nằm mơ cũng không nghĩ tới, Thiên Mệnh Tối Cao, lại sẽ hóa thân làm Đạo Ảnh, tựu tiềm tàng ở ngay trong chúng ta.”

Dương Thanh Huyền đám người không khỏi kinh hãi, nhìn trước mắt này áo bào đen nam tử, nội tâm không rõ dâng lên một tia sợ hãi.

Đây cũng là cùng Vũ chống lại vô số năm, cuối cùng đạt được thượng phong, đánh giết tứ thánh thú, trấn áp Ân Võ Vương, chống lại Vạn Cổ Trường Không, đánh bại Thiên Vô Pháp, Nguyên Hào đám người tồn tại sao?

“Ha ha.”

Trụ Nguyên trong miệng phát sinh nhẹ nhàng cười gằn, mũ trong túi bắn ra tia sáng kỳ dị, “Huyền Thiên Cơ, Thiên Vô Pháp, Dương Thanh Huyền, các ngươi có thể đi đến một bước này, thật để ta bất ngờ a.”

Trụ Nguyên đưa tay phồng lên, khen ngợi nói ra: “Lần này đem toàn bộ các ngươi đánh giết, rất nhiều năm bên trong, cũng sẽ không lại có sóng gió gì.”

Trụ Nguyên giơ chân lên, hướng về phía trước đi.

Mỗi một bước bên dưới, đều chấn động ra vô biên hào quang.

Đồng thời trên đỉnh đầu, xuất hiện màu xanh lam quỹ tích, tựu như lưu tinh xẹt qua sau kéo hạ quang đuôi, bị vĩnh hằng ấn khắc ở trên hư không.

Tung bay bên dưới, dường như cực quang.

Cuối cùng hóa thành một bộ đồng thau cột sống, dường như cái thế giới này khung giống như, ẩn chứa vô tận quy tắc.

Vô biên rộng lớn sức mạnh to lớn từ bên trong đổ xuống mà ra, rót vào đến Trụ Nguyên trên người, khiến toàn thân hắn xán lạn như thịnh dương, chiếu sáng này phương vũ trụ.

Thiên Vô Pháp sắc mặt chợt biến, kinh hãi nói: “Thanh Đồng Tinh Quỹ, này tinh quỹ chẳng lẽ là...”

Tinh quỹ vừa ra, toàn bộ tinh không lập tức rơi vào quỷ dị lĩnh vực, mỗi người nội tâm không rõ sinh ra to lớn hoảng sợ.

Huyền Thiên Cơ sắc mặt bình tĩnh nói: “Ta đã sớm đoán được, này Thanh Đồng Tinh Quỹ, chính là Thiên Mệnh Tối Cao bản thể, mà Trụ Nguyên, nhưng là linh thức.”

Trụ Nguyên hừ lạnh nói: “Huyền Thiên Cơ, ngươi quả nhiên đáng sợ. Khó trách ngươi muốn đoạt lấy Thiên Địa song bảng, thậm chí đang chuẩn bị chưa đủ tình huống hạ, cũng không tiếc cùng Thiên Giả một trận chiến.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Bởi vì Thiên Địa song bảng, chính là tinh vực bản nguyên biến thành, là có thể đủ chống lại Thiên Mệnh Tối Cao Thánh khí một trong. Nếu là bị Thiên Giả chiếm được, ngươi đồng thời khống chế hai đại Thánh khí, vậy chúng ta còn chơi lông?”

“Hừ.” Trụ Nguyên cười lạnh nói: “Chống lại ta? Từ cổ chí kim, khống chế Thiên Địa song bảng người nhiều vô số kể, có thể có một cái có thể gây tổn thương cho ta? Chống lại, bất quá là ảo giác của các ngươi thôi.”

Trụ Nguyên giơ tay lên, tia sáng kia không ngừng xoay chuyển, biến thành một phương đồng thau chuông lớn. Bên trên khắc rõ vạn vật thương sinh minh văn đồ đằng, cùng với hoàn toàn cổ lão xa lạ văn tự, Trụ Nguyên trong mắt xẹt qua hồi tưởng vẻ, lập tức xoay tay một chưởng chính là vỗ vào cái kia xanh trên chuông đồng. “Đùng.” Phảng phất là từ viễn cổ xuyên thấu mà đến, thương cổ thanh âm mang theo thời không chảy qua sức mạnh to lớn, ở đây vô ngần trong vũ trụ vang vọng. Bão táp chấn lên, ngôi sao yên diệt. Tất cả mọi người là sắc mặt ngạc nhiên, cảm nhận được cái kia lực lượng mạnh mẽ thịnh, dĩ nhiên bọn họ có loại nhỏ bé cảm giác. Huyền Thiên Cơ sắc mặt trầm ngưng, hai tay bấm quyết bên dưới, kim ngân nhị sắc ánh sáng bắn ra, lưu chuyển bên dưới, biến thành một phương quyển trục, trải rộng ra. Cái kia quyển trục bên trên, tương tự miêu tả Thương Sinh vạn vật, ẩn chứa vô hạn quy tắc. Kim quang mờ mịt, cùng cái kia tiếng chuông chống lại, vũ trụ bị cắt cứ thành hai nửa. Một là qua lại, một là tương lai.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1877: Đạo Ảnh Cuộc Chiến (17): Đột Phá, Thiên Giới Chi Chủ!

Trụ Nguyên cười nhạt một tiếng, “Vô cùng năm tháng tới nay, này Thiên Địa song bảng uy năng, ta từ lâu rõ ràng trong lòng. Nếu không có vật này là Thiên Thánh khí, một khi phá huỷ sẽ lan đến toàn bộ tinh vực, dẫn đến tinh vực suy kiệt bại diệt, ta sớm đã đem phá huỷ.”

“Đùng!”

Lại là một chưởng vỗ vào cổ đồng chuông lớn trên, một mảnh có hình có thể thấy được hào quang khuếch tán.

Dương Thanh Huyền đám người không khỏi là sắc mặt trắng bệch, toàn bộ hồn phách đều phải bị khuấy động đi ra.

Thiên Địa song bảng trên vạn vật sinh diệt, không ngừng bị sóng âm kia trừ khử.

Huyền Thiên Cơ sắc mặt có chút ảm đạm, lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh từ hai tóc mai lăn xuống, thấm ướt xiêm y.

Thiên Vô Tình chung quanh đại đạo hiện ra, ở thanh âm này hạ, bị chấn động đến mức không ngừng tán loạn.

Thiên Vô Pháp cả kinh nói: “Không được! Mục tiêu của hắn là muốn đánh đoạn Vô Tình đột phá!”

Thiên Vô Tình nguyên bản an tường khuôn mặt, trở nên hơi dữ tợn khủng bố, trên người không ngừng bốc lên hồn quang, chống đỡ cái kia đồng thau cổ chung thanh âm.

Nhưng âm thanh như biển, từng tiếng lọt vào tai, đồng thời khuấy động ở trên người.

Liền ngay cả đại đạo cảm ngộ đều ở bị mạnh mẽ chấn tan.

Thiên Vô Pháp đột nhiên hét lớn: “Huyền Thiên Cơ!”

Trong thanh âm mang theo một tia tha thiết hi vọng cùng đánh tan.

Huyền Thiên Cơ ở không trung quyết ấn vừa thu lại, chỉ nói cái “Tốt” chữ, liền Ứng Thân bay lên, quanh thân dâng lên vô số ánh sáng, hướng về Trụ Nguyên đi đến.

Thiên Vô Pháp chắp hai tay, cường đại chân nguyên nháy mắt nổ ra, bóng người loáng một cái, tựu xuất hiện trên Thiên Địa song bảng, hai tay mười ngón hướng về nắm vào trong hư không một cái, máu tươi từ lòng bàn tay tràn ra, rất nhanh tựu máu chảy thành sông.

Tịch Đại tiên sinh trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, lập tức thở dài, nói: “Không cách nào đại nhân, đúng là vẫn còn tu luyện này tà thuật. Lấy thân thành Ma, lại lấy ma hàng ma.”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, chỉ thấy Thiên Vô Pháp vẻ mặt trở nên cực kỳ dữ tợn khủng bố, cùng lúc trước cái kia dáng vẻ ôn hòa tuyệt nhiên ngược lại. Bốn phía trong máu tươi, đầy rẫy vô tận mùi tanh, ô uế, còn có quỷ dị năng lượng.

Thiên Địa song bảng ở Thiên Vô Pháp khống chế hạ, lần thứ hai hào quang đại phóng, bên trên vạn vật sinh trưởng, hóa ra vô cùng sinh cơ, chống lại cái kia cổ chung.

Đồng thời ở song bảng không gian song song bên trong, vô số tên lấp loé tiêu tan, mỗi một cái tên bên trong đều ẩn chứa một nguồn sức mạnh, bị Thiên Vô Pháp trực tiếp hít đi ra.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, kinh hãi nói: “Đây là...”

Tịch Đại tiên sinh ánh mắt lóe lên, than thở: “Không cách nào đại nhân đang dùng tà pháp, thông qua Thiên Địa song bảng lấy ra toàn bộ bên trong tinh vực, ở trên bảng có tên người sức mạnh.”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, nói: “Còn có thể như vậy chơi?”

Trước mắt cái kia song bảng trên tiêu tan tên càng ngày càng nhiều, làm cho song bảng sinh cơ không ngừng bành trướng, hóa ra tảng lớn sơn hà cây cối, tràn ngập một vùng không gian.

Tịch Đại tiên sinh trong mắt xẹt qua vẻ lo âu, nói: “Phương pháp này cực kỳ tà ác, triển khai phía sau tất nhiên cũng bị phản phệ. Hơn nữa còn là chịu đựng toàn bộ tinh vực phản phệ, coi như là Thiên Giới chi chủ...”

Dương Thanh Huyền nội tâm run lên, lập tức hiểu được, Thiên Vô Pháp đã muốn hi sinh chính mình.

Không rõ, giờ khắc này ở song bảng bên trên, lấy ra ngàn tỉ người lực cái kia khủng bố nam nhân, càng là như vậy hào quang.

Trụ Nguyên hơi thay đổi sắc mặt, trầm giọng nói: “Thiên Vô Pháp, ngươi phải đem toàn bộ tinh vực đều phá huỷ sao?”

Thiên Vô Pháp gằn giọng nói: “Chỉ cần có thể giết ngươi, bất quá là mấy vạn năm thời gian, tinh vực là có thể khôi phục sinh cơ.”

Trụ Nguyên hừ lạnh nói: “Ấu trĩ. Nếu là như vậy dễ dàng, ta từ lâu bỏ mạng ở lịch sử trong trường hà. Ngươi biết ngươi vì sao năm lần bảy lượt thất bại sao? Chính là thua ở này ngây thơ chỉ số thông minh a.”

đọc truyện cùng http://truyencuatui.net/

Trụ Nguyên đưa tay vỗ một cái, đồng thau cổ chung ở không trung lắc lư một chút, liền biến hóa hai, hai hóa bốn, bốn hóa tám, tổng cộng tám toà cổ chung, ở đánh hạ tứ phương đung đưa, nguyên bản đơn giản sóng âm, lập tức lẫn nhau chồng chất, biến ảo thành phức tạp Phạn âm.

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền trực tiếp bị chấn động ra một ngụm máu đến, thân thể ở không trung bay ngược, đột nhiên hai tay bấm quyết, hóa ra Thanh Long thân.

Vạn ngàn long khí từ trên người bạo nổ mở, chống lại cái kia cổ chung Phạn âm.

Đồng thời lại lấy ra ba mặt cờ xí, ngưng kết thành mênh mông kết giới, vạn tà tránh lui.

Mặc dù là Đại Lực Ma Ngưu Vương chờ cửu tinh Giới Vương, cũng là sắc mặt khó coi, ở đằng kia phức tạp Phạn âm tiếng chuông hạ, cực lực chống lại.

Thiên Vô Pháp rên lên một tiếng, tương tự bị tiếng chuông chấn động đến mức khí huyết khuấy động, liền ngay cả khống chế được Thiên Địa song bảng tinh huyết, cũng hóa ra các loại âm thanh hình ảnh, không ngừng lăn lộn.

Thiên Vô Pháp trong miệng không ngừng tuôn ra máu tươi, lạnh lùng nói: “Bằng ta đích xác giết không được, nhưng mục đích của ta, bất quá là kiềm chế ngươi một, hai thôi.”

Trụ Nguyên hơi thay đổi sắc mặt, đột nhiên tuôn ra tinh mang, nhìn phía hư không nơi nào đó, Huyền Thiên Cơ chính đang thong thả đi về phía trước.

Mỗi một bước đều đạp ở cực kỳ huyền diệu trên quy tắc.

Ngay ở Trụ Nguyên ánh mắt bắn đi đồng thời, Huyền Thiên Cơ hai chân ngừng lại, giơ tay phải lên, bấm ra một cái quỷ dị quyết ấn.

Trụ Nguyên cả kinh nói: “Đây là...”

“Vì đối phó ngươi, tích lũy vô cùng sức mạnh của tháng năm, hết công ở đây chiến dịch.”

Huyền Thiên Cơ sắc mặt, trước nay chưa có ngưng trọng, trong đôi mắt bắn ra khiếp người hào quang.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đó là...”

Theo Huyền Thiên Cơ trong tay mỗi một đạo quyết ấn hiện ra, khuôn mặt tựu sẽ biến hóa một lần, quanh thân dần hiện ra bóng người lay động.

Tuy rằng mỗi lần tướng mạo đều không giống nhau, nhưng đều là thanh tuyển tuyệt mỹ, khí độ bất phàm.

Đến cuối cùng gương mặt lỗ thời điểm, Dương Thanh Huyền bỗng nhiên ngất lịm, cái khuôn mặt này, chính là Lam Ngưng Hư!

Huyền Thiên Cơ biến thành người, chính là cửu tử cửu sinh, trải qua chín đạo sinh tử kiếp lúc hóa thân.

Mà theo cái kia chút hóa thân cụ hiện, cường đại khí tức phảng phất bỗng dưng sinh ra, không ngừng dung nhập vào Huyền Thiên Cơ trong cơ thể.

“Chín đời tu vi, giờ khắc này hợp nhất!”

Huyền Thiên Cơ hai tay vỗ tay, trên người khí tức nháy mắt nổ tung, nhanh chóng đi lên tăng vọt.

Đại Lực Ma Ngưu Vương, Nguyệt Hồn đám người, không khỏi kinh hãi.

Nổ thật to tự Huyền Thiên Cơ trong cơ thể bạo nổ mở, phảng phất Hỗn Độn sơ sinh, một luồng so với Thiên Vô Tình đột phá còn phải tới mênh mông sức mạnh to lớn, giáng lâm nơi đây.

“Thiên Giới chi chủ!”

Quỷ Tàng kinh hô một tiếng, tràn đầy ngạc nhiên.

Tại chỗ cường giả, không không chấn động, liền ngay cả Thiên Vô Tình đều là hai mắt trợn trừng, trong tròng mắt bắn ra từng tia từng tia tia sáng kỳ dị cùng khiếp sợ.

Ở Huyền Thiên Cơ bốn phía, một luồng mênh mông năng lượng từ trường sinh ra theo thời thế.

Vì tránh ra Thiên Mệnh Tối Cao áp chế, Huyền Thiên Cơ chín đời binh giải, nhưng cũng đem sức mạnh nấp trong luân hồi bên trong, làm cho Thiên Mệnh Tối Cao không cách nào nhìn được.

Giờ khắc này chín đời tu vi trở về hợp nhất, nháy mắt đột phá toàn bộ tinh vực ràng buộc, đánh nổ tất cả từ cổ chí kim áp lực, thẳng tới Thiên Giới chi chủ.

Trụ Nguyên há to mồm, tương tự là đầy mặt kinh sợ cùng khó có thể tin.

Cái kia tám toà cổ chung đồng tiếng, cũng như tâm tình của hắn, một chút trở nên hỗn loạn.

Thiên Vô Pháp trong đôi mắt bắn mạnh ra vẻ mừng rỡ như điên, liều mạng dùng tinh huyết khởi động Thiên Địa song bảng, lấy ra toàn bộ tinh vực trên bảng có tên người sức mạnh, chống lại Thiên Mệnh Tối Cao bản thể.

Vạn cổ tới nay chiến đấu, vô cùng có khả năng vào đúng lúc này được chung kết, Thiên Vô Pháp một trái tim trước nay chưa có khuấy động dâng trào, thầm nói: “Huyền Thiên Cơ, hết thảy đều giao cho ngươi!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1878: Đạo Ảnh Cuộc Chiến (18) Thập Phương Phạn Âm Hải

Tinh Khung bên trong, mênh mông bàng bạc đại đạo sức mạnh to lớn, hùng hồn mà không hỗn loạn, ở Huyền Thiên Cơ bốn phía chảy xuôi, một điểm điểm hòa vào trong cơ thể, thành tựu Thiên Giới thân.

Trụ Nguyên mạnh mẽ mà ngất lịm, lớn tiếng quát lên: “Đáng chết!”

Hai tay bỗng nhiên vỗ một cái, cái kia tám toà cổ chung, ở to lớn sóng âm hỗn loạn hạ, tám toà cổ chung thay đổi trong nháy mắt, không ngừng có cường đại kim quang từ chung bên trong hóa ra Phạn âm bắn ra, đồng thời chung chi hình thái cũng ở thiên biến vạn hóa.

Đao, thương, kiếm, kích, phủ, Việt...

Thiên Mệnh Tối Cao bản thể, chính là vô tướng chi Thánh khí, có thể hóa thành sở hữu tướng.

Đột nhiên, này chút khí tướng đều là biến mất không còn tăm hơi, vô số vị diện bóng mờ khuếch tán ra.

Thiên Vô Pháp hai mắt trợn trừng, “Đây cũng là Thiên Mệnh Tối Cao chi bản thể sao? Xảy ra chuyện gì, càng là vị diện lực lượng?”

Cái kia chút vị diện tổng cộng hai mươi bốn tinh hệ, khuếch tán phía sau lại nháy mắt thu nạp, hóa thành một thanh màu vàng giáo, bay vào Trụ Nguyên trong tay.

Mâu trên du động hào quang màu xanh lam, hướng về phía trước đâm thẳng mà đi, hai mươi bốn toà tinh hệ ở đầy trời rửa ảnh mà ra, không ngừng chồng chất dung hợp, càng là hóa thành một phương vị diện, vô tận lan tràn, trấn áp toàn bộ vũ trụ hư không.

Thiên Vô Pháp đám người không khỏi bị chấn động đến mức khí huyết khuấy động. Dương Thanh Huyền càng là đại miệng phun ra huyết đến, không ngừng lùi lại.

Thiên Địa song bảng bầu trời biển máu, nhấc lên vĩ đại sóng lớn, không ngừng nổ tung, Thiên Vô Pháp đồng dạng phun máu tươi tung toé, khí tức kịch liệt uể oải xuống.

Nhưng vẫn như cũ bạo mở hai mắt, dùng hết chân nguyên dùng Thiên Địa song bảng chống lại cái kia vô tận vị diện.

Đại Lực Ma Ngưu Vương, Quỷ Tàng, Bạch Cốt phu nhân, Nguyệt Hồn vợ chồng, ở đây khó có thể chống lại hùng hồn sức mạnh to lớn hạ, không khỏi là dốc hết tuyệt chiêu, biết rõ không thể làm mà vì là.

Dương Thanh Huyền thân là năm sao Giới Vương, ở đây đáng sợ uy năng hạ, duy trì không chết cũng đã rất khó, chớ đừng nhắc tới chống lại.

Tảng lớn máu tươi từ trên thân rồng tuôn ra, Dương Thanh Huyền lòng tràn đầy cay đắng.

Bất kể thế nào tu luyện, tu vi đều là vĩnh cửu thiếu xa.

Cũng đã là năm sao Giới Vương, vẫn như cũ như con kiến hôi, không cách nào khống chế vận mệnh.

Thiên Vô Tình quanh thân đại đạo cảm ngộ, bị phá hỏng hầu như không còn, nhưng không ngừng tan vào bên trong cơ thể, thật thà chất phác đã có cảnh giới, đồng thời hướng về đi về phía trước.

“Chết tiệt mệnh trời!”

Thiên Vô Tình hét lớn một tiếng, vạn ngàn kiếm khí từ trên người vỡ ra được, toàn bộ Thái Huyền mộ kiếm không ngừng giáng lâm hư không, chống lại vị này mặt khả năng.

Cùng lúc đó, Huyền Thiên Cơ chắp hai tay, đem khí tức tăng lên tới cực hạn, vậy mạnh mẽ vô cùng sức mạnh quét ngang mà ra, hướng về cái kia Trụ Nguyên bao phủ mà đi.

“Ầm ầm!”

Hai nguồn sức mạnh khuấy động hạ, ở Trụ Nguyên bốn phía, đều hóa ra lần lượt từng bóng người.

Có Yêu tộc, Hải tộc, Nhân tộc, cái khác dáng dấp quái dị các loại cường giả.

Từng cái đều là mặt không có chút máu, chết đi từ lâu đã lâu, nhưng cũng ẩn chứa cực kỳ mênh mông sức mạnh, lấy nhất định trận pháp quy tắc lượn quanh ở Trụ Nguyên bốn phía.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, “Mười hai nguyên nhân?!”

Không minh, được, thưởng thức, tên sắc, sáu nơi, tiếp xúc, bị, yêu, lấy, có, sinh, chết già.

Có tình chúng sinh sinh tử lưu chuyển, liền ở mười hai nguyên nhân sinh diệt bên trong đẩy về phía trước dời.

Trước ở Tiểu Hoa Quả Sơn, lúc đó vẫn là Đế Húy Huyền Thiên Cơ, sử dụng tới chiêu này tới đối phó Huyền Tẫn Châu.

Trụ Nguyên sắc mặt lạnh lùng, cầm trong tay chiến mâu màu vàng óng, như này một phương Tinh Khung chúa tể, hừ lạnh nói: “Mười hai nguyên nhân?”

Ánh mắt hướng về những thi thể này nhìn tới, không có chỗ nào mà không phải là ở mảnh này bên trong tinh vực xuất hiện qua cường giả cái thế.

Thậm chí có mấy vị, chính là trực tiếp chết ở Trụ Nguyên trong tay Đạo Ảnh.

Nhưng rất nhanh, số lượng liền trực tiếp vượt qua mười hai số lượng.

Vẫn còn ở không ngừng đi lên tăng cường.

đọc❤truyện ở // t ruyencua

tui.net/Trụ Nguyên hoàn toàn biến sắc.

Huyền Thiên Cơ hai tay đột nhiên tách ra, bấm quyết quyết ấn, trong đôi mắt trong suốt hào quang, chiếu rọi mà tới.

“Bốn niệm ở, bốn chính chuyên cần, bốn như ý đủ, năm căn, năm lực, bảy cảm thấy nhánh, tám chính đạo, là vì là ba mươi bảy đạo phẩm.”

Quỷ Tàng cả kinh nói: “Ba mươi bảy đạo phẩm? Chẳng trách, khó trách hắn chưởng có đại đạo chi lực!”

Tương truyền vũ trụ trong đó, có ba mươi bảy loại phương pháp tu hành, có thể tìm hiểu đại đạo, là vì là ba mươi bảy đạo phẩm.

Cái kia ba mươi bảy đều thi thể, mỗi một vị đều chậm rãi giương đôi mắt, giơ tay bấm quyết, biến ảo ra một mảnh kim quang.

Toàn bộ thân hình như là có linh tính, trở nên đều có đủ kim thân, đồng thời trong tay ấn đánh ra, ở không trung liên tiếp thành trận, hình thành một cái thật lớn chữ phạn ấn.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên mà nhìn, chỉ thấy trong giây lát này, vô số ánh sáng từ hư không rơi xuống, hóa thành màu vàng chữ phạn, bên trong hiển hóa ra từng vị đại bóng người, trấn áp tại vị kia mặt bóng mờ trên.

“Oanh! Oanh!”

Trên hư không không ngừng nổi lên vòng xoáy khổng lồ, như sao dòng sông chuyển, vô cùng vô tận.

Huyền Thiên Cơ sắc mặt không thay đổi, lấy mỗi một đời tu vì là, kết ra một ấn, cộng hóa ra chín ấn Liên Hoa, ở không trung tản đi.

“Thập Vạn Phạn Âm Hải!”

Huyền Thiên Cơ khẽ quát một tiếng, Liên Hoa bay lả tả, hóa thành vô số kim vũ Phạn âm, đem này một phương vũ trụ nhấn chìm thành đại dương.

Ba mươi bảy đạo phẩm biến thành kim thân, đánh ra mênh mông chữ phạn ấn, vô biên lan tràn, cùng đường lớn kia bóng người, mười vạn Phạn âm, cùng trấn áp này diệt thế cảnh giới.

“Ầm ầm!”

Ở đây Thập Vạn Phạn Âm Hải, còn có Thiên Vô Tình Thái Huyền mộ kiếm, Thiên Vô Pháp Thiên Địa song bảng, cùng với tịch Đại tiên sinh, Đại Lực Ma Ngưu Vương đám người hợp lực hạ.

Cả cái ngôi sao vị diện lần thứ hai nưt ra, biến ảo ra hai mươi bốn tinh vực cảnh.

Trụ Nguyên hoàn toàn biến sắc, quát lên: “Không thể!”

Lưỡi mác lần thứ hai vung lên, hai mươi bốn tinh vực như ảo giác chuyển động, tràn ngập toàn bộ không gian vũ trụ.

Nhưng Phạn âm trong biển, ngôi sao tiêu tan, Thương Sinh chìm nổi.

Cái kia hai mươi bốn tinh vực cảnh không ngừng đổ nát.

“Không! Không thể!”

Trụ Nguyên rốt cục hoảng rồi, trong tay lưỡi mác vung lên bên dưới, lần thứ hai hóa thành vô hình hình ảnh, hai mươi bốn tinh vực hòa vào bên trong, hình thành một luồng vô hình chi hải, xung kích mà đi.

“Oanh! Oanh!”

Mảng lớn năng lượng ở trên hư không trên nổ ra.

Mỗi một lần nổ tung, đều chấn lên vô biên tinh hà, vị diện tiêu tan trong đó, không ngừng co rút lại.

“Không! Sẽ không!”

Trụ Nguyên đầy mặt ngạc nhiên, sức mạnh của hắn đã hoàn toàn bị cái kia Phạn âm hải, Thiên Địa song bảng cùng Thái Huyền mộ kiếm chờ sức mạnh trấn áp.

Ba mươi bảy đạo phẩm kim thân bị thôi thúc đến mức tận cùng, rốt cục từng vị nổ ra, biến thành vô số màu vàng cánh hoa, ở không trung tung bay.

Huyền Thiên Cơ chân bước kế tiếp đạp ra, toàn bộ nhân hóa làm màu vàng lớn thân, ở cái kia trong cánh hoa cất bước.

Tạo thành chữ thập hai tay của đột nhiên tách ra, tay phải đã bắt hướng về Trụ Nguyên, chậm rãi nói ra: “Tất cả đều kết thúc.”

Bàn tay màu vàng óng, xoay chuyển bên dưới, như Tu Di chi núi, to lớn không ở ngoài, tiểu không bên trong, trấn áp xuống.

“Ầm ầm ầm!”

“Không!”

Trụ Nguyên thê lương hét lớn một tiếng, áo bào đen trong phút chốc nổ tung.

Linh quang lóe lên, liền cùng cái kia hai mươi bốn tinh vực hòa làm một thể, ở Huyền Thiên Cơ bàn tay màu vàng óng hạ không ngừng chống lại.

“Dương Thanh Huyền.”

Huyền Thiên Cơ đột nhiên khẽ gọi đạo, “Cái này thiên mệnh bản thể, chính là hai mươi bốn toà tinh vực biến thành, ta sức mạnh đã đến cực hạn.”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, không hiểu có ý gì.

Huyền Thiên Cơ nhìn hắn, đột nhiên nở nụ cười, năm ngón tay nắm lấy cái kia mệnh trời, Thập Vạn Phạn Âm Hải từ bốn phương tám hướng mà đến, hóa thành từng viên từng viên đạo ấn, in vào cái kia mệnh trời trên người.

Trong nhấp nháy liền hoàn thành tất cả những thứ này, sau đó một chưởng hướng về Dương Thanh Huyền vỗ tới.

“Chỉ có thể mượn thân thể của ngươi, đến phong ấn hắn.”

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, chỉ cảm thấy cả người nóng lên, cái kia vô biên ánh vàng sẽ tùy Huyền Thiên Cơ tay, mà tràn vào trong cơ thể mình.

“Ầm! Ầm!”

Dương Thanh Huyền kinh mạch cùng huyệt vị không ngừng nổ tung, phảng phất khó có thể chịu đựng lực lượng này.

“Không cần lo lắng. Bên trong cơ thể ngươi có Nhân Quả Tứ Đế cùng Thiên Hà trấn ngọn nguồn Thần trân dấu ấn, lại thêm này Thiên Địa song bảng, phổ thiên bên dưới, chỉ có ngươi có thể áp chế hắn, đời thứ 20 Nhân Hoàng đại nhân.”

Thiên Vô Pháp máu me khắp người, tường hòa ánh mắt nhìn sang.

Cái kia Tam Thập Tam Thiên dị tượng từ lâu tản đi, Thiên Địa song bảng to lớn mặt bằng thu nạp thành một bức quyển trục, nâng ở Thiên Vô Pháp trong tay.

Cái kia quyển trục một chút bay lên, liền hướng Dương Thanh Huyền mà đi.

Đại Lực Ma Ngưu Vương, Quỷ Tàng, Thiên Vô Tình đám người, đều là lẳng lặng nhìn tình cảnh này, mỗi người đều là sắc mặt ngưng trọng, rồi lại không nói ra được bi ai.

“Thiên Vô Pháp đại nhân, Huyền Thiên Cơ, các ngươi...”

Dương Thanh Huyền trong lòng bỗng nhiên run lên, chỉ thấy Huyền Thiên Cơ to lớn trên kim thân, hiện ra vô số vết rạn nứt, bắt đầu một điểm điểm tung bay, hóa bụi mà đi.

Cái kia thanh tuyển mà anh tuấn trên mặt, ngậm lấy một tia muôn đời không tan nụ cười, “Tất cả có vi pháp, như ảo ảnh trong mơ, như sương cũng như điện, đáp lại làm như thế nhìn.”

“Ầm!”

Lộ ra sau cùng vẻ mỉm cười sau, to lớn kim thân phá nát mở, hóa thành vô biên kim vũ, như này đầy trời ngôi sao, tản vào vũ trụ.

Hôm nay không có càng. Nguyên do bởi vì cái này nội dung vở kịch vừa kết thúc, phía sau muốn chỉnh để ý hạ dòng suy nghĩ, không nghĩ vội vàng viết linh tinh. Nhìn bình luận có độc giả nói, chủ giác cũng nên Lộ Lộ mặt a, liền đi ra ói ra mấy búng máu, chấn kinh rồi mấy lần. Cho tới Huyền Thiên Cơ, khống chế một tia đại đạo sức mạnh to lớn, linh thức bất diệt, cuối cùng cùng Dương Thanh Huyền còn có gặp lại ngày.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1879: Thuộc Về, Ngoài Ta Còn Ai

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy trước ngực đoàn kia hào quang một chút lờ mờ, tựu chìm vào chính mình đan điền.

Trong khoảnh khắc, Thiên Địa song bảng cũng bay tới, đi theo hòa tan vào thân thể.

Dương Thanh Huyền cảm thấy cả người cực nóng cùng đau, rất nhanh tựu chết lặng, thân thể này không lại giống như là của mình, đối với từng cái vị trí đều không cảm thấy được.

Số loại to lớn rộng lớn sức mạnh to lớn ở trong người vận chuyển, thậm chí nhẹ nhàng xông tới.

Thiên Mệnh Tối Cao, Nhân Quả Tứ Đế, Thiên Hà trấn ngọn nguồn Thần trân dấu ấn, Hỏa chi bản nguyên, hai đại chí cường võ hồn, Thanh Long lực lượng, Thiên Thần Quyết công pháp các loại.

Thân thể này, giống như là một toà Thiên Địa Dung Lô.

Thiên Vô Pháp hai mắt lóe lên, một tay ở trước người hành lễ, cất cao giọng nói: “Dương Thanh Huyền, xin nhờ.”

Sau đó trong mắt đột nhiên tuôn ra tinh mang, ngửa lên trời cười to nói: “Thiên Địa vi lô này, Tạo Hóa Vi Công. Âm dương vì là than này, vạn vật vì là đồng. Ha ha ha ha.”

Tiếng cười đột nhiên đình chỉ.

Thiên Vô Pháp thân thể cũng như Huyền Thiên Cơ giống như vậy, ở không trung sụp đổ, hóa thành một đám bụi trần, về trong vô hình.

Bạch Cốt phu nhân quan tâm nói: “Thanh Huyền, ngươi không sao chứ?”

Dương Thanh Huyền trên người không ngừng có hào quang kì dị lưu bắn ra, trong vòng mấy trăm trượng, người sống đừng tiến vào.

Dương Thanh Huyền cười khổ lắc đầu, nói: “Tạm thời không có chuyện gì, một điểm tri giác đều không.” Dừng hạ lại nói: “Chỉ mong không có chuyện gì, bằng không có chuyện, ta sợ là không ngăn được.”

Trong cơ thể cái kia vài cỗ lẫn nhau chống đỡ được kiềm chế sức mạnh, một khi bạo phát, đừng nói là hắn, người ở tại tràng, sợ là không người chống lại.

Đại Lực Ma Ngưu Vương bọn người là hơi thay đổi sắc mặt.

Nguyệt Hồn nói: “Huyền Thiên Cơ người này, kinh thiên vĩ địa, toán không lộ chút sơ hở. Liền ngay cả Thiên Mệnh Tối Cao đều lâm vào trong kế hoạch của hắn, hắn nếu lựa chọn thân thể của ngươi làm phong ấn vị trí, tất nhiên là có mười phần lòng tin.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, chỉ là nghĩ đến Huyền Thiên Cơ cùng Thiên Vô Pháp ngã xuống, nội tâm không khỏi một trận âm u.

“Hừ, cái gì mười phần tự tin, chó má. Dựa vào ta nhìn, hoàn toàn là cuối cùng hắn đầu óc bị Thiên Mệnh Tối Cao đánh hư. Một vị năm sao Giới Vương, cầm khống chế không được Nhân Quả Tứ Đế, một viên Thiên Hà trấn ngọn nguồn Thần trân dấu ấn, còn có một chút kỳ kỳ quái quái năng lượng, tựu nghĩ trấn áp Thiên Mệnh Tối Cao? Nếu là như vậy dễ dàng lời, cái kia vạn cổ tới nay chết đi cái kia chút cường giả cái thế, chẳng lẽ không phải đều là chê cười?!"

Một luồng uy thế to lớn bao phủ mà đến, mang theo thanh âm lạnh như băng, lệnh tất cả mọi người hoàn toàn biến sắc.

Nguyệt Hồn cả giận nói: "Thiên Vô Tình, ngươi muốn làm cái gì?!"

Cái kia phương hướng âm thanh truyền tới trên, Thiên Vô Tình quanh thân kiếm khí xoay tròn, Hoàng Long bàn thân, chân đạp hư không mà tới.

Tuy rằng trên người vết máu loang lổ, nhưng trong đôi mắt nhưng tinh mang bắn ra bốn phía, có thể thấy được thể năng dồi dào, vẫn chưa mới vừa rồi trong trận chiến ấy tổn hại bao nhiêu.

Hơn nữa vừa rồi đột phá Thiên Giới đại đạo lĩnh ngộ, còn ở trong người thu nạp vận chuyển, dù chưa vượt qua cái kia tầng cuối cùng bình phong, nhưng đối với thân thể cùng tinh khí thần tẩm bổ, vẫn là dị thường hữu hiệu.

Theo Thiên Vô Tình mỗi đi một bước, năng lượng trong thiên địa đều cùng với cộng hưởng.

Người ở tại tràng trong cơ thể khí huyết, không khỏi là theo cái kia tần suất lăn lộn nhảy lên.

"Làm cái gì?"

Thiên Vô Tình cười nhạo một tiếng, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nói ra: "Tự nhiên là phải đem không thứ thuộc về hắn, lấy về lại."

Nguyệt Hồn đám người không không hoàn toàn biến sắc, tất cả đều bóng người loáng một cái, như bày trận giống như che ở Dương Thanh Huyền phía trước, đối mặt Thiên Vô Tình uy thế.

Tịch Đại tiên sinh trầm giọng nói: “Vô Tình, Thiên Mệnh Tối Cao là ngươi ca hy sinh mình mới tốt không dễ dàng trấn áp. Ngươi tuyệt đối không nên xằng bậy, để cho ngươi ca cùng từ cổ chí kim vô số cường giả hi sinh vô ích.”

“Hi sinh vô ích? Hừ, nói cái gì lời nói ngu xuẩn. Trấn áp này Thiên Mệnh Tối Cao, ta cũng coi như là có một phần, hơn nữa cũng là có công lớn đi, tất cả mọi người tại chỗ trong đó, muốn nói có tư cách thu được vật này, ngoài ta còn ai? Dầu gì, làm sao cũng không tới phiên Dương Thanh Huyền.”

Thiên Vô Tình trên mặt xẹt qua khinh bỉ và khinh thường, ánh mắt từng cái từ trên mặt mọi người đảo qua, đối với này phòng ngự trận, căn bản khịt mũi con thường, tiếp tục giơ chân lên đi về phía trước.

Tịch Đại tiên sinh đám người không không kinh sợ, nội tâm tràn đầy lo lắng, thậm chí là lo lắng, thời khắc này Thiên Vô Tình, mặc dù trọng thương tại người, nhưng chân nguyên trong cơ thể dồi dào, đừng nói trước mắt mấy người này, sợ là phổ thiên bên dưới, khó hơn nữa có địch thủ.

Nếu như Thiên Mệnh Tối Cao trấn áp thất bại, hậu quả kia căn bản là không thể nào đoán trước, càng không phải là mấy người bọn họ gánh nổi.

Nguyệt Hồn trên mặt một mảnh lửa giận cùng sát khí, cùng Vu Tước liếc nhau một cái, hai vợ chồng dắt tay lên trước, một mảnh kiên quyết vẻ.

Thiên Vô Tình bước chân hơi dừng lại, nhìn chằm chằm hai người hừ nói: “Làm sao, các ngươi muốn lấy thân chặn ta?”

Nguyệt Hồn vươn tay ra, chỉ vào Thiên Vô Tình lạnh lùng nói: “Ở chỗ này, không có một cái là sợ chết. Coi như ngươi là Thiên Giới bên dưới người số một, chúng ta nếu là muốn liều mình thủ nghĩa, kéo ngươi đồng thời hạ A Tị Vô Gian cũng không khó.”

Thiên Vô Tình hơi thay đổi sắc mặt, lạnh lùng nói: “Muốn cùng ta đồng quy vu tận? Hừ, lẽ nào các ngươi cứ như vậy tán thành Dương Thanh Huyền sao? Thiên Mệnh Tối Cao ở trong tay ta an toàn, vẫn là ở trong tay hắn càng an toàn, lẽ nào các ngươi trong đầu đều là cứt, trong lòng tựu không hề có một chút b số sao?”

Nguyệt Hồn nói: “Chúng ta tin tưởng Huyền Thiên Cơ lựa chọn, cái này cũng là ngươi ca lựa chọn.”

Thiên Vô Tình giận dữ, lạnh lùng nói: “Ta cái kia ngu xuẩn ca ca a, hắn biết cái gì? Đầu óc với các ngươi đám người kia một dạng, đều là trí chướng đến cực điểm!”

Vô số kiếm khí ở Thiên Vô Tình bốn phía bay lượn, từng chuôi hiển hóa ra ngoài.

Nguyệt Hồn đề cập Thiên Vô Pháp, lần thứ hai chọc giận tới Thiên Vô Tình, ở Thiên Vô Tình nội tâm, trước sau có một loại muốn vượt trên anh mình dã tâm cùng kiên quyết, nhưng hôm nay một trận chiến sau, Thiên Vô Pháp liều mình thủ nghĩa, hắn cũng không có cơ hội nữa.

Nguyên bản lạnh như băng tâm tình, bị Nguyệt Hồn một chút châm đốt, ở đằng kia tầng băng hạ bị áp chế bi thương, toàn bộ phá băng mà ra.

Phẫn nộ, bi thương, không cam lòng, các loại tâm tình một chút tràn vào trong lòng.

Thiên Vô Tình rối tung tóc, từng căn từng căn kéo thẳng tắp, giống như cái kia đầy trời kiếm khí giống như sắc bén ác liệt, cặp mắt đỏ ngầu nhìn chằm chằm mọi người, lạnh giọng nói: “Các ngươi đã như vậy thưởng thức Huyền Thiên Cơ cùng ta cái kia ngu xuẩn ca ca, tựu theo bọn họ đi thôi!”

Kiếm khí rùng mình, toàn bộ Thái Huyền mộ kiếm xé rách không gian giáng lâm.

Vô tận thần kiếm bay lượn, đem Nguyệt Hồn, Đại Lực Ma Ngưu Vương, Dương Thanh Huyền đám người toàn bộ vây nhốt.

Dương Thanh Huyền trong lòng sốt sắng, vào giờ phút này hạ, thân thể của hắn còn chưa khôi phục tri giác, toàn bộ người chỉ còn lại trong đầu một đạo ý thức, cùng đối với bốn phía hết thảy cảm giác.

Thiên Vô Tình sức mạnh, xa ở chúng nhân chi thượng, nếu là thật bạo phát chiến đấu, sợ là chính mình này phương muốn toàn quân bị diệt.

Chính mình đám người bỏ mình chuyện nhỏ, giống như tịch Đại tiên sinh nói, nếu như để Thiên Mệnh Tối Cao một lần nữa đi ra ngoài, tựu đúng là chuyện lớn.

Dương Thanh Huyền nội tâm vạn phần lo lắng, liều mạng chuyển động ý thức, muốn đi khống chế thân thể kia, nhưng toàn bộ trên người, đều là cái kia mênh mông sức mạnh to lớn, căn bản không phải chính mình loại này lâu la trong thời gian ngắn có thể nắm trong tay.

Tịch Đại tiên sinh đột nhiên không rõ nở nụ cười, truyền âm nói: “Chớ lộn xộn, bình tĩnh lại tâm tình, nhiệm vụ của ngươi chính là áp chế Thiên Mệnh Tối Cao, còn dư lại tựu không cần phải để ý đến. Hơn nữa, cũng không cần quản.”

Dương Thanh Huyền sững sờ, phát hiện cái kia vô số thần kiếm, cùng với toàn bộ Thái Huyền Thiên, đều ở một cỗ lực lượng kì dị dưới, chầm chậm biến mất.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1880: Phụ Tử Gặp Lại, Khởi Đầu Mới

Dương Thanh Huyền sững sờ, lập tức cảm nhận được trong cơ thể vận chuyển hai đại chí cường võ hồn, bị toàn bộ trấn áp xuống, kinh hãi bên dưới, mừng như điên nói: "Thô bạo vô song!"

Tịch Đại tiên sinh gật đầu gật đầu, trong mắt mang theo ý cười.

Quỷ Tàng một trận khó chịu, tuy rằng hắn đã từ Thái Huyền Thiên bên trong thoát ra, nhưng loại này trấn áp lực lượng, vẫn là làm hắn có khó chịu.

Bất quá nội tâm vẫn là thở phào nhẹ nhõm.

Cái kia người đến, mặc dù trấn áp không được Thiên Vô Tình, đối kháng phần thắng lại lớn không ít.

Ngay ở người người mừng như điên bên dưới, Thiên Vô Tình sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi.

Không chỉ có là Thái Huyền mộ kiếm sức mạnh biến mất, Phi Long Tại Thiên, Thôn Phệ Tinh Không sức mạnh cũng đều toàn bộ biến mất, trong cơ thể chỉ còn lại chân nguyên dâng trào, làm hắn một trận khó chịu, phẫn nộ nhìn chằm chằm hư không nơi nào đó, lạnh giọng nói: "Lôi Cù lão thất phu, liền ngay cả ngươi cũng cảm thấy Thiên Mệnh Tối Cao trên người Dương Thanh Huyền càng tốt sao?"

"Ha ha, Vô Tình, để cho ngươi thất vọng rồi. Lão phu chỉ số thông minh, cùng ngươi ca ca thấp đây."

Chỗ kia trên hư không, đột nhiên hóa ra vô biên tử lôi, “Ầm ầm” vang vọng.

Đồng thời kèm theo to lớn tia lôi dẫn, như là từ bên trong nổ ra giống như vậy, to lớn sấm sét cột sáng không biết từ chỗ nào xuyên thủng mà đến, một chút hội tụ ở trước mặt, ngưng tụ thành một vị thân ảnh khổng lồ.

Thân ảnh kia ở không trung quay người lại, kịch liệt áp súc hạ xuống, hóa thành bản thể thực chất.

Là một vị trên người mặc màu bạc tím văn trường bào ông lão, tuy là ngũ quan tang thương, nhưng mà tinh mang hết hiện, thần thái tường hòa.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Là hắn?! Khó trách...”

Ngày đó Lôi Đình Cổ Vực chi được, thấy đại chưởng môn Lôi Tự, cùng trước mắt lão giả này giống như đúc, chỉ là trẻ trung hơn rất nhiều, chẳng trách ngay lúc đó cảm giác kì lạ như vậy, xem ra hẳn là ông lão phân thân.

Thiên Vô Tình mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Cõi đời này, nhất làm người chán ghét đúng là trí chướng! Đã như vậy, Lôi Cù lão thất phu, hãy cùng này chút cặn bã cùng đi chết đi!”

Thiên Vô Tình giơ tay bấm quyết, hướng về hư không một điểm, một mảnh ngân hà lưu chuyển tựu biến ảo mà ra.

Mặc dù đã không có võ hồn, hắn vẫn là trong thiên hạ ở gần nhất Thiên Giới chi chủ tồn tại.

Ngân hà bên trong dâng lên tảng lớn hào quang, hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán, nháy mắt bao phủ một phương vũ trụ.

Tịch Đại tiên sinh đám người lần thứ hai khẩn trương, đều là cắn răng che ở Dương Thanh Huyền trước mặt, chuẩn bị liều mạng đánh nhau.

Lôi Cù cười nhạt, hai tay ôm ở trước người, tựa hồ vẫn chưa chiến ý, chỉ là thoáng giễu cợt nói ra: “Như thế treo, vừa mới đối đầu Thiên Mệnh Tối Cao làm sao không thấy ngươi lợi hại như vậy? Thiên Vô Tình, ngươi chung quy không sánh được ca ca ngươi, hơn nữa cũng không có cơ hội nữa đuổi kịp.”

Thiên Vô Tình giận dữ, hai mắt một chút đỏ chót, to lớn phẫn nộ cùng cái kia đè nén bi ai dung hợp lại cùng nhau, quát to: “Chết!”

Quyết ấn một điểm, ngân hà đảo ngược, trực tiếp hướng về Lôi Cù ép đi.

Lôi Cù trên mặt mang theo châm chọc, hai tay ôm ngực mà không nhúc nhích, trên người không ngừng tử lôi hiển hóa ra ngoài, hình thành một luồng lôi hải, nhưng đột nhiên giương mắt hướng lên trên, nhìn một chút, tựu “Ha ha” nở nụ cười một tiếng, đem toàn thân sấm sét triệt hồi.

Cái kia Thiên Vô Tình thi triển ra ngân hà bên trên, không tên đản sinh ra một mảnh ánh sáng màu vàng, hình thái lưu chuyển bất định, hóa thành từng đạo từng đạo cực quang, nhảy vào ngân hà bên trong, đem cái kia rộng lớn sức mạnh to lớn vắt nát tan.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ ngân hà trực tiếp nổ tung, cùng cái kia ánh sáng màu vàng cùng nhau, hóa thành đom đóm điểm điểm, tản vào bốn phương tám hướng hư không.

Thiên Vô Tình hoàn toàn biến sắc, kinh hãi thất thanh nói: “Chiêu này là...”

Trên hư không, lờ mờ hóa ra một đạo bóng người to lớn, ở hư thực trong đó, chậm rãi mở mắt ra.

Cái kia đôi nhiếp nhân tâm phách con mắt, tỏa ra như nhật nguyệt giống như hào quang màu xanh, chiếu rọi cõi trần.

Tất cả mọi người không khỏi kinh hãi, tâm thần đều có sai lầm thủ dấu hiệu, từng cái từng cái vội vàng bấm quyết, ổn định tâm hồn.

Thiên Vô Tình trong lòng kinh sợ, càng không nhịn được liền lùi mấy bước, trong đôi mắt sinh ra cảm xúc hoảng sợ, thất thanh kêu lên: “Ngươi là...”

To lớn kia bóng mờ nhìn chăm chú Thiên Vô Tình, trong thanh âm không hề tình cảm, chậm rãi nói ra: “Diệt Pháp, nhanh như vậy tựu quên ta sao?”

“Dương Vân Kính! Quả nhiên là ngươi!”

Thiên Vô Tình hoảng hốt, mang theo một chút sợ hãi thét to: “Ngươi quả nhiên không chết! Nguyên lai vẫn cùng Lôi Cù lão thất phu này cùng nhau, chẳng trách, chẳng trách lão thất phu này ẩn cư nhiều năm như vậy, chẳng lẽ là dùng Lôi gia thái cổ lôi trì giúp ngươi che giấu hành tích? Chẳng trách, chẳng trách bất luận là ta, vẫn là Thiên Giả cũng không tìm tới ngươi!”

Dương Thanh Huyền cả người cự chiến, đột nhiên nhìn phía cái kia to lớn bóng mờ, người này tựu là cha của chính mình?

Cái kia vĩ đại dáng người, ngang qua ở bên trong đất trời, là như vậy thân cận, lại là như vậy xa xôi.

May là Dương Thanh Huyền đã đối với thân thể hoàn toàn mất đi cảm giác, chỉ là trong đầu tồn có một đạo cảm thấy biết, bằng không tâm thần thất thủ bên dưới, sợ là sẽ phải xấu đại sự.

Thiên Vô Tình sắc mặt khó coi dị thường, cắn răng nói: “Tốt,

tốt. Các ngươi mỗi một người đều đứng ở ta mặt đối lập, hôm nay ta mà thối lui. Ta ngược lại muốn xem xem, các ngươi có thể hộ tống Dương Thanh Huyền tới khi nào, Hừ!”

Thiên Vô Tình một phất ống tay áo, toàn bộ nhân hóa làm một đạo to lớn độn quang, ở không trung lóe lên, tựu tản đi không gặp.

“Hô!”

Tịch Đại tiên sinh đám người, không khỏi là tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, vạt áo đều bị mồ hôi lạnh thẩm thấu.

Bóng mờ ở không trung một chút đình trệ, cái kia đôi đen ngòm con mắt nhìn sang, sâu xa như biển, lại sáng sủa như sao.

Dương Thanh Huyền giống như có cảm giác ngẩng đầu lên, trong lúc nhất thời hai người bốn mắt tương đối, nhưng không có một chút nào ngôn ngữ.

Bỗng nhiên, hư ảnh kia mở miệng nói: “Ngươi lớn rồi.”

Ôn hòa lời nói như là xuyên thấu mười mấy năm thời gian.

Dương Thanh Huyền đột nhiên ngẩn ra, trong lòng thay đổi sắc mặt.

Nhưng mà hư ảnh kia trong mắt xẹt qua thần sắc kiên định, chính là rời rạc ở trong hư không.

Dương Thanh Huyền như cũ nhìn chỗ kia, trong lòng có chút ấm áp cùng thất vọng.

Tịch Đại tiên sinh nói ra: “Vân Kính đại nhân, khó được phụ tử quen biết nhau, nhanh như vậy liền đi? Lẽ nào...”

Lôi Cù than thở: “Vũ chi chân thân, còn chưa triệt để áp chế. Trên thực tế, hai người chúng ta vẫn luôn ở bên quan sát. Nếu như Huyền Thiên Cơ cùng Thiên Vô Pháp thất bại, Dương Vân Kính chuẩn bị liều mạng bị thân thể phản phệ, cũng phải ra tay trấn áp Thiên Mệnh Tối Cao. Bởi vì đây chính là từ cổ chí kim, cơ hội tốt nhất một trong. May mà chính là, Huyền Thiên Cơ cùng Thiên Vô Pháp đều thành công."

Tịch Đại tiên sinh ôm quyền nói: "Khổ cực Lôi Cù đại nhân."

Lôi Cù khoát tay áo một cái, nói: "Không nói, ta đi về trước. Không có ta sức mạnh, cái kia thái cổ lôi trì áp chế không nổi Vũ chân thân, đi rồi."

Nói, bóng người lóe lên, tựu hóa thành tử lôi tán có đi hay không.

Tịch Đại tiên sinh cau lại hạ lông mày, rất nhanh tựu giãn ra, thở dài một tiếng.

Dương Thanh Huyền thu phục hồi niệm, yên lặng đứng ở đó, nội tâm cực kỳ phức tạp.

Vẫn luôn chờ đợi tìm về phụ thân, gặp nhau nữa một khắc đó, nhưng hoàn toàn không biết nói cái gì.

Trong lúc nhất thời bách vị tạp trần, viền mắt có chút huỳnh quang thiểm động.

Tịch Đại tiên sinh nhìn hắn, an ủi: "Phụ thân ngươi cũng là thân bất do kỷ, áp chế Thiên Mệnh Tối Cao, cũng không phải là hết thảy kết thúc, mà chỉ là một bắt đầu. Thân thể của ngươi ổn định lại sau, đến mưa lạnh núi tìm ta."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Bắt đầu?"

Tịch Đại tiên sinh gật gật đầu, nói: "Ngươi còn nhớ Hoàng Đình trên người lưu lại Cổ Long da sao?"

Dương Thanh Huyền ngẩn ra, đã thấy Tịch Đại đã cùng mọi người cáo biệt, ở trên hư không trên càng chạy càng xa, cho đến biến mất.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1881: Tinh Không Hoang Nguyên, Đàm Luận Dưới Cây

Dương Thanh Huyền nghĩ muốn hỏi lại cái gì, đã không thể nào mở miệng.

Quỷ Tàng nhìn chầm chầm tịch Đại tiên sinh biến mất địa phương, nói ra: “Người này cũng coi như là nhân trung vua.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương đột nhiên sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, trong miệng phát sinh rít gào trầm trầm cùng gào thét, một đôi con ngươi biến đến đỏ bừng.

Lập tức hấp dẫn mấy người ánh mắt.

Dương Thanh Huyền cảm thấy Đại Lực Ma Ngưu Vương trên người lệ khí cùng sát khí, sợ hỏi: “Đại Lực Ma Ngưu Vương, ngươi làm sao vậy?”

Đại Lực Ma Ngưu Vương nặng nề hừ một tiếng, cắn răng nói: “Huyền Thiên Cơ đáp ứng rồi điều kiện của ta, hiện tại người khác chết rồi, điều kiện kia làm sao bây giờ?”

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, phải đem thời gian hồi tưởng chốc lát, hắn tự phụ có thể làm được, nhưng muốn hồi tưởng mấy triệu năm, ngoại trừ võ hồn hôm qua tái hiện ở ngoài, sợ là khó hơn nữa thực hiện.

Dương Thanh Huyền sững sờ ở cái kia, trong lúc nhất thời cũng không biết như thế nào cho phải.

Nguyệt Hồn cũng biết Đại Lực Ma Ngưu Vương chuyện, an ủi:

“Thiên Đạo vô thường, hết thảy đều là nhân duyên hòa hợp, có lẽ cái nào Thiên Vấn đề tựu giải quyết dễ dàng.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương phẫn nộ quát: “Ngươi nói ung dung!”

Vu Tước than thở: “Đại Lực Ma Ngưu Vương tâm tình chúng ta có thể rõ ràng, nhưng sự thật xác thực khó có thể theo người nguyện. Huyền Thiên Cơ ngã xuống, hôm qua tái hiện có lẽ sẽ tản vào trong thiên địa cũng khó nói, tương lai có lẽ sẽ có người lần thứ hai thu được.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương tâm tình cực sai, một thân tổn thương, kém một chút mệnh cũng bị mất, kết quả lại là giỏ trúc múc nước, công dã tràng.

Nguyệt Hồn nói: “Này chiến đối với ngươi mà nói, cũng không phải là hoàn toàn uổng phí, trấn áp Thiên Mệnh Tối Cao, đối với người nào đều là tốt đẹp. Đồng thời hôm nay chi nhân duyên trồng xuống, ngày khác định có thiện quả.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương này tâm tình mới hơi hơi chuyển biến tốt, thở thật dài một tiếng, liền thân thể to lớn nhất chuyển, hóa thành độn quang mà đi.

Nguyệt Hồn cùng Vu Tước liếc nhau một cái, song song hướng về Dương Thanh Huyền ôm quyền, nói: “Chúng ta cũng đi rồi, cáo từ.”

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Nguyệt Hồn đại nhân, Vu Tước đại nhân, hai vị có thể hay không tọa trấn Tuyền Tiêu Giáng Khuyết? Bây giờ thiên hạ mới từ rung chuyển bên trong đi ra, toàn bộ tinh vực vị diện thế lực đều không ổn định, cần gấp hai vị như vậy đại cao thủ tọa trấn.”

Nguyệt Hồn cười nhạt, nói: “Này chút trần thế, chúng ta lại không nghĩ nhiễm nửa phân. Lần này nếu không có quan hệ đến

Thiên Mệnh Tối Cao, chỉ là Đạo Ảnh đại hội lời, hai vợ chồng ta là sẽ không tới.”

Nguyệt Hồn cùng Vu Tước nhìn nhau nở nụ cười, ánh mắt bên trong tràn đầy vô tận nhu tình, không chờ Dương Thanh Huyền lại nói, tựu dung hợp thành một đạo Nguyệt Hoa, trực tiếp biến mất ở trời cao trên.

Đến đây, sở hữu tham dự đánh một trận cường giả, tựu chỉ còn lại Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng hai người, lặng lặng lập ở trên hư không trên.

Quỷ Tàng nghĩ phải trở về Thái Huyền mộ kiếm bên trong, nhưng dựa vào một chút gần Dương Thanh Huyền, đã bị Dương Thanh Huyền trong cơ thể lực lượng kỳ dị bài xích mở, ngạc nhiên bên dưới, chỉ được coi như thôi, liền hai tay bấm quyết, ẩn vào hư không tu luyện, đồng thời cũng thay Dương Thanh Huyền hộ pháp.

Dương Thanh Huyền thu rồi ngũ giác giác quan thứ sáu, để cái kia một đạo ý thức chìm vào trống không trạng thái, lẳng lặng chờ đợi thân thể tự mình hoàn thiện.

…

Tinh không nơi nào đó, dãy núi hoang nguyên.

Ở đây không hề thảm thực vật cùng cơ thể sống, thổ địa phơi bày, khắp nơi đều là to lớn hố, hỗn loạn năng lượng từ trường tàn phá, bầu trời sụp đổ, xuất hiện vô số hư không hố đen, xuyên thấu qua hắc động kia có thể trực tiếp quan trắc đến vũ trụ tinh hệ.

“Vừa nãy cái kia là đến từ Thương Khung tinh vực cảm ứng sao?”

Nam tử mặc áo trắng đi dạo ở cánh đồng hoang vu này trên, trên khuôn mặt tuấn mỹ lộ ra không nhịn được biểu hiện, “Chuyển hơn phân nửa ngày, cuối cùng cũng coi như tìm tới phương hướng rồi, hừ, càng là một toà lạc lối tinh vực.”

Ở bên người hắn theo vị lão giả, vóc người hơi mập, khuôn mặt tang thương, ánh mắt lóe lên, nhìn chăm chú tinh không xa xôi nói: “Kỳ quái, không giống như là thông thường lạc lối, ngược lại giống như nhân lực gây nên. Tựa hồ là có người dùng đại thần thông, cắt đứt ngôi sao này vực cùng này Tinh Thần Đại Trận liên hệ.”

Ông lão trầm ngâm hạ, lại nói: “Nếu thật sự là như thế, vậy này bên trong tinh vực cường giả, sợ là vô cùng không đơn giản.”

Nam tử mặc áo trắng bĩu môi, nói, “Hừ, có gì không đơn giản? Còn nữa, chúng ta lại không phải đi trêu chọc địa đầu xà, chỉ là đi một chuyến này không biết bao lâu xa trước bị giáng chức đi chi thứ thôi. Chỉ cần đem phụ thân của Ninh Thanh Dao mang về chúng ta Ninh gia tổng bộ, còn sợ Ninh Thanh Dao không phải phong phạm sao?” Nói trong đôi mắt toát ra mấy phần vẻ đắc ý, cùng với khao khát biểu hiện đến.

Ông lão ánh mắt lóe lên, luôn cảm thấy này được sẽ không thuận lợi như thế, nhưng nghĩ đến thiếu chủ cùng thực lực của chính mình, chỉ cần không trêu chọc mảnh này tinh vực kẻ thống trị, hẳn là sẽ không có vấn đề, lúc này gật đầu nói: “Thiếu chủ nói rất có lý.”

Hai người một trước một sau, rất nhanh tựu biến mất ở trên cánh đồng hoang.

…

Hàn Vũ Sơn, ngọn núi cao vút trong mây, sương trắng mờ mịt, tỏa ra thanh bần khí.

Khắp núi khắp nơi đều là chứa hạnh hoa, mưa lâm thâm bay lả tả mà xuống, làm cho trên mặt cánh hoa ngưng tụ óng ánh hạt sương.

Một ông già trên người mặc rộng lớn bào phục, ngồi ở đó cây hạnh hạ tu luyện, thâm hậu khí tức chậm rãi thả ra ngoài, cùng này thiên địa tương thông.

Bỗng nhiên chân trời hồng mang lấp loé, một vệt sáng kéo thật dài quang đuôi, như lưu tinh mà đến, cắt ra này Vân Hải màn mưa.

Tịch Đại tiên sinh hơi mở mắt ra, nhìn phía đạo sao rơi kia, lộ ra một nụ cười vui mừng., “Tốt nhanh a.”

Trong sương lộ ra Nghê Ba thân ảnh, sững sờ nói: “Cái gì tốt nhìn?” Tựa hồ có cảm ứng, nhấc đầu nhìn phía cái kia lưu tinh, sợ run nói: “Đây là... Lẽ nào...”

Tịch Đại tiên sinh đã đứng lên, tay phải vồ một cái, sao trượng hạ xuống trên đất, tỏa ra một vòng sáng chói hào quang, phảng phất có một con phượng hoàng ở trên vách núi huyễn hiện, lóe lên mà diệt.

Cái kia lưu tinh phảng phất tìm được phương hướng, nháy mắt hạ xuống trước mặt lão giả, vỗ tay chắp tay nói: Gặp qua tịch Đại tiên sinh."

Nghê Ba vui vẻ nói: “Dương Thanh Huyền, quả nhiên là ngươi.”

Tịch Đại tiên sinh mỉm cười nói: “Nhân Hoàng đại nhân cực khổ rồi.”

Tịch Đại ánh mắt lấp lóe, đánh giá trước mắt Dương Thanh Huyền, khí tức so với trước thâm hậu hơn, sâu xa như biển, không khỏi thở dài nói: “Nhân Hoàng đại nhân quả nhiên thiên tư trác tuyệt, đã sáu sao Giới Vương.”

Dương Thanh Huyền nở nụ cười một tiếng, cười có chút miễn cưỡng, bất đắc dĩ, thậm chí là cay đắng, khẽ lắc đầu nói: “Thực sự không coi là là công lao của ta. Thân thể khôi phục tri giác sau, ta phái Tử Diều Hâu bọn họ về Tuyền Tiêu Giáng Khuyết, để tránh khỏi ta ly khai quá lâu mà xuất hiện dị thường. Mình thì ngựa không ngừng vó liền chạy đến Hàn Vũ Sơn, nghe tịch Đại tiên sinh chỉ điểm giáo huấn.”

Tịch Đại “Ha ha” nở nụ cười, nói liên tu: “Nhân Hoàng đại nhân quá nói quá lời, chỉ điểm giáo huấn không dám, ngược lại có chút sự tình nghĩ cùng đại nhân ôn lại. Chúng ta tìm một uống trà địa phương, Nhân Hoàng đi theo ta.”

Ở Hạnh Lâm nơi sâu xa, có tòa trong núi đình viện, hạnh hoa cây dưới, mở tiệc châm trà.

Dương Thanh Huyền cùng Tịch Đại ngồi đối diện nhau, Tịch Đại tự mình cho Dương Thanh Huyền rót chén trà, trong trẻo cháo bột theo động tác mà nổi lên Vi Lan, Dương Thanh Huyền hớp một khẩu, chỉ cảm thấy toàn thân thư thái, tâm thần thanh minh.

Tịch Đại tự rót tự uống một chén trà, rồi mới lên tiếng: “Nhân Hoàng có thể biết Thiên Mệnh Tối Cao lai lịch?”

Dương Thanh Huyền sững sờ, đặt chén trà xuống, nhẹ giọng nói: “Không phải xếp hạng thứ nhất Tiên Thiên linh bảo sao?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1882: Nhân Quả Nghiệp Lực, Thất Lạc Tinh Vực

Tịch Đại hơi lắc đầu, nói ra: “Cái gọi là Tiên Thiên linh bảo, bất quá là ẩn chứa có tiên thiên chi khí, cuối cùng là bởi vì tạo ra, thí dụ như Nhân Hoàng đã gặp Thiên Hà trấn ngọn nguồn Thần trân, chính là Vũ đại nhân tạo ra.”

Dương Thanh Huyền trên mặt lộ ra hiểu ra vẻ, lập tức lại nhiễm phải nghi hoặc, hỏi: “Cái kia này Thiên Mệnh Tối Cao là người phương nào chế tạo?” Dừng hạ, lại hỏi nói: “Còn có Nhân Quả Tứ Đế Ngọc đây?”

Tịch Đại hớp miếng trà, chậm rãi nói ra: “Nhân Quả Tứ Đế Ngọc có chút kỳ lạ, mặc dù cũng là nhân lực chế tạo, nhưng then chốt cũng không ở chỗ nhân lực, mà ở vào trong đó nhân quả nghiệp lực. Nhân quả quy tắc chính là trong vũ trụ cố định không thể đổi pháp tắc một trong. Chư pháp giai không, nhân quả không không. Này loại sức mạnh còn xa ở cái kia thần bí khó dò Luân Hồi lực lượng trên.”

Dương Thanh Huyền theo bản năng hỏi: “Luân Hồi lực lượng?”

Tịch Đại gật gật đầu, nói: “Huyền Thiên Cơ tham tu ba mươi bảy đạo phẩm, may mắn thu được một tia đại đạo chi lực, làm cho ở luyện khí ngưng hồn thời điểm, ngưng luyện ra thay trời hành đạo loại này quá mức bình thường võ hồn. Không chỉ có như vậy, Huyền Thiên Cơ đối với Luân Hồi lực lượng cũng có bản thân quản lý, cho nên mới có thể đem chín đời tu vi nấp trong trong luân hồi, mà không bị Thiên Mệnh Tối Cao phát hiện. Ngươi cái kia bốn khối Nhân Quả Đế Ngọc trên nhân quả nghiệp lực, so với Luân Hồi lực lượng còn phải tới phức tạp cùng thâm ảo, xa phi thường người có thể khống chế. Đến tương lai Nhân Hoàng bước vào Thiên Giới chi chủ sau, có lẽ có thể tìm được khống chế nhân quả nghiệp lực cơ duyên."

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Càng đi lên đi, lại càng rõ ràng ngộ đạo chi gian nan, Thiên Giới chi chủ ta sao dám có không phải phần có nghĩ, an đủ tốt ngay lập tức liền có thể."

Tịch Đại ánh mắt bên trong toát ra vẻ tán thưởng, nói: "An đủ ngay lập tức, một lòng tu luyện, chính là con đường duy nhất."

Dương Thanh Huyền hỏi: "Cái kia Thiên Mệnh Tối Cao đây?"

Tịch Đại trầm ngâm nói: "Nhân Quả Tứ Đế Ngọc lai lịch đã không thể kiểm tra, nhưng này bốn ngọc đối với Thương Khung tinh vực mà nói, lợi nhiều hơn hại, vì lẽ đó nguyên do cũng cũng không sao. Nhưng này Thiên Mệnh Tối Cao thì không phải vậy, là vực ngoại người chế tạo ra đến, đầu để xuống Thương Khung tinh vực."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Vực ngoại người? Cái kia Vũ đồng dạng vì là vực ngoại người, giữa hai người có thể có liên hệ?"

Tịch Đại ánh mắt lóe lên, nói: "Vũ đại nhân chính là là đến từ sơ sinh đời đại vũ trụ, cùng chúng ta cũng không phải là cùng một vũ trụ tồn tại. Mà chế tạo Thiên Mệnh Tối Cao người, nhưng là thân ở đây trong vũ trụ. Nếu không có Vũ đại nhân tích trữ ở Thương Khung tinh vực, cùng này Tiên Thiên linh bảo đấu vô số năm, sợ là Thương Khung tinh vực từ lâu hủy hoại trong một ngày."

Dương Thanh Huyền sợ hãi nói: "Là ý nói, Thiên Mệnh Tối Cao chế tạo người, còn ở đây trong vũ trụ?"

Tịch Đại đầy mặt nghiêm nghị, gật đầu nói: “Chính là. Trước ta vẫn luôn đoán không ra Thiên Mệnh Tối Cao mục đích, hủy diệt Thương Khung tinh vực đối với nó có gì chỗ tốt. Nhưng trận chiến ngày đó, Thiên Mệnh Tối Cao đều hóa ra hai mươi bốn tinh vực thực tướng thời điểm, ta chợt hiểu liền hiểu cái gì. Khoảng thời gian này đến vẫn luôn nghĩ đến việc này, có càng sâu một chút lý giải. Thiên Mệnh Tối Cao mục đích, hẳn là muốn lấy ra Thương Khung tinh vực tinh hạch.”

“Tinh hạch?!”

Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng hốt, tuy rằng không hiểu tinh hạch là khái niệm gì, nhưng tên như ý nghĩa, nhất định là tinh vực chi hạt nhân, bị quất ra rơi, sợ là cả tinh vực đều xong.

Tịch Đại than thở: “Ngày đó Thiên Mệnh Tối Cao hiển hiện ra hai mươi bốn tinh vực thực tướng, cần phải chính là nó trước hủy diệt tinh hệ, tinh hạch bị hắn luyện hóa.”

Dương Thanh Huyền nghe được lạnh cả người, càng có tà ác như thế việc, hủy diệt hai mươi bốn toà tinh vực, cái kia phải chết bao nhiêu sinh linh?

Tịch Đại tiếp tục nói: “Ngày đó đánh với Nguyên Hào một trận thời gian, Nguyên Hào đã từng dẫn động Tinh Thần Đại Trận sức mạnh, sau đó bị Thiên Vô Pháp đại nhân đúng lúc cắt ngang, ngươi còn nhớ được?”

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Nhớ tới.”

Tịch Đại nói: “Đó là một toà viễn cổ Tinh Thần Đại Trận, ở Thương Khung tinh vực sinh ra trước tựu tồn tại ở trong vũ trụ. Hẳn là cái khác tinh vực người kiến tạo. Ta lật xem lượng lớn viễn cổ ghi chú, toà này Tinh Thần Đại Trận mục đích, chính là vì thực hiện rất nhiều tinh vực trong đó liên hệ. Không biết bắt đầu từ khi nào, tựu hoàn toàn bị cách biệt, làm cho Thương Khung tinh vực cùng ngoại giới hoàn toàn mất đi liên hệ.”

Dương Thanh Huyền nghi ngờ nói: “Là Thiên Mệnh Tối Cao gây nên?”

Tịch Đại nhíu mày lại, lắc đầu nói: “Không biết, có lẽ là Thiên Mệnh Tối Cao gây nên, sợ Thương Khung tinh vực cường giả ly khai tinh vực, đưa tới cường giả chống lại hắn. Cũng hoặc là Vũ đại nhân gây nên, sợ Thiên Mệnh Tối Cao gọi đến càng vướng víu cường giả. Tóm lại là ai đứt rời toàn bộ tinh vực cùng viễn cổ Tinh Thần Đại Trận liên hệ, đã không biết được. Nhưng thời khắc này hiện trạng, chính là Thương Khung tinh vực ở vào một cái so sánh cô lập trạng thái hạ. Chuyện này với chúng ta mà nói, chưa nếm không là một chuyện tốt. Nếu như Thiên Mệnh Tối Cao sau lưng thật có người, viễn cổ Tinh Thần Đại Trận không có đứt rời, vậy thì phiền toái.”

Dương Thanh Huyền trong lúc nhất thời có chút khó có thể tiêu hóa những tin tức này, nhưng rất nhanh tựu trầm tĩnh lại, từ từ lý giải cùng đón nhận.

Tịch Đại lại nói: “Ngươi còn nhớ Thập Phương Tinh Đài sao? Chính là viễn cổ Tinh Thần Đại Trận sức mạnh ngưng, có thể thu nạp đại trận lực lượng để bản thân sử dụng. Đây cũng chính là năm đó Thiên Vô Pháp đại nhân lựa chọn Tinh Cung địa chỉ nguyên do vị trí. Nói đến, các thời kỳ Nhân Hoàng bên trong, ngoại trừ Thiên Vô Pháp đại nhân ở ngoài, Nguyên Hào đúng là cái thế thiên tài, nói hắn là tinh không con trai không một chút nào quá đáng. Ở đã không cách nào liên hệ Tinh Thần Đại Trận tình huống hạ, hắn lại có thể dựa vào tự thân lực lượng cảm ứng được đại trận tồn tại, đồng thời mượn dùng cùng vận chuyển đại trận lực lượng, thật là đáng sợ a.”

Dương Thanh Huyền trầm tư một trận, nói: “Tịch Đại tiên sinh ý tứ, là muốn tìm về này thất lạc đại trận, cũng không cần tìm về?”

Tịch Đại cười nói: "Ta trước tiên sửa chữa Nhân Hoàng nói một cái sai lầm, không phải thất lạc đại trận, đại trận chưa bao giờ thất lạc quá, mà là Thương Khung tinh vực là thất lạc tinh vực. Có hay không muốn tìm về đại trận, để Thương Khung tinh vực cùng ngoại giới thành lập liên hệ, trở lại toàn bộ đại vũ trụ liên hệ bên trong, vậy thì quyết định bởi ở Nhân Hoàng đại nhân."

Dương Thanh Huyền trong con ngươi xẹt qua trầm ngưng vẻ, nói: "Ta hiểu được." Hắn giương mắt nhìn hạ Tịch Đại, đột nhiên mỉm cười nói: "Tịch Đại tiên sinh nói cho ta đây chút, sợ còn là hy vọng có thể đem đại trận kia tìm về chứ?"

Tịch Đại "Khà khà" nở nụ cười, nói: "Viễn cổ Tinh Thần Đại Trận, ngay ở tinh không hoang nguyên bên trong, nhưng này hoang nguyên chính là trong vũ trụ hình thành một loại phế tích, bên trong đầy rẫy sức mạnh cực kỳ đáng sợ, nếu như không có địa đồ, là cửu tử nhất sinh."

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, bỗng nhiên rõ ràng nói: "Hoàng Đình trên người lưu lại Cổ Long da, chính là miêu tả tinh không hoang nguyên địa đồ?!"

Tịch Đại gật gật đầu, nói: "Hoàng Đình trên người là đi qua tinh không cánh đồng hoang số lượng không nhiều Thương Khung tinh vực một trong cường giả. Nhưng là có hay không có tìm được cái kia Tinh Thần Đại Trận, tựu vì là cũng chưa biết."

Dương Thanh Huyền sắc mặt ngưng trọng, nói: "Ta hiểu được. Việc này ta sẽ thận trọng suy tính. Tìm kiếm viễn cổ Tinh Thần Đại Trận có lẽ là chuyện tốt. Nhưng điều kiện tiên quyết là muốn bảo đảm Thương Khung tinh vực an toàn, như Thiên Mệnh Tối Cao sau lưng thật có chúa tể lời, nhất định phải tích góp đến thật nhiều thực lực, mới có thể vừa đi."

Tịch Đại gật gật đầu, mỉm cười nói: "Mất đi đường hầm vận chuyển, nghĩ muốn đi đến tinh không hoang nguyên, thấp nhất thực lực cũng muốn thất tinh cao cấp Giới Vương. Bất quá ta nhìn Nhân Hoàng đại nhân, đã cách không xa.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1883: Xuất Quan, Ninh Gia Nguy Nan

Dương Thanh Huyền con ngươi híp lại, lộ ra vẻ tươi cười.

Thân thể thu được cảm giác sau, hắn tựu ngựa không ngừng vó chạy tới Hàn Vũ Sơn, vọt tới sáu sao Giới Vương, chỉ là trong cơ thể năng lượng cân bằng ổn định sau, tự được đột phá, hắn thậm chí một điểm tri giác đều không có.

Hướng về Thiên Giới chi chủ có lẽ không dám khen nói, nhưng hướng về thất tinh cao cấp Giới Vương, Dương Thanh Huyền vẫn là hoàn toàn tự tin.

Tịch Đại cười nói: “Chờ Nhân Hoàng đại nhân tin tức tốt. Thiên Mệnh Tối Cao bị trấn áp sau, Đạo Ảnh cũng hầu như tử vong. Toàn bộ bên trong tinh vực, chỉ còn lại ba chuyện, có lẽ còn cần Nhân Hoàng đại nhân hơi thêm lưu ý. Một là lệnh tôn việc, hai là Thiên Vô Tình việc, ba vì là Thiên Bồng Thủy Thần Cung hai vị kia.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, cha mình còn đang cùng Vũ chi chân thân chống lại, đều đã trải qua nhiều năm như vậy, trong thời gian ngắn sợ cũng sẽ không có kết quả. Chờ chính mình tu vi thành công, lại đi tranh cổ vực tìm hiểu tình huống, có lẽ còn có thể giúp đỡ một, hai.

Tịch Đại nói: “Thiên Vô Tình có lẽ sẽ kiêng kỵ lệnh tôn khả năng, hẳn là ẩn thân đột phá đi. Dù sao hắn cách Thiên Giới chỉ có cách xa một bước, bất cứ lúc nào đều có khả năng đột phá. Nhưng ở đột phá trước, hẳn là sẽ không tìm đến Nhân Hoàng phiền phức.

Nhưng Thiên Bồng Thủy Thần Cung hai vị kia…”

Dương Thanh Huyền ánh mắt lấp lóe, Tình Không Vãn Chiếu thực lực đăng phong tạo cực, hơn nữa tu luyện Thiên Thần Quyết, trong tay còn có Tiên Thiên linh bảo trên bảo thấm tâm bổ cào, Đạo Ảnh cuộc chiến sau, toàn bộ tinh vực tầng cao nhất cường giả, tựa hồ tử thương hầu như không còn, có thể áp chế hai người này người, trừ mình ra phụ thân cùng Thiên Vô Tình ở ngoài, sợ là đã không có.

Tịch Đại nói: “Hai vị này nhòm ngó Nhân Quả Tứ Đế Ngọc đã lâu, thêm vào giờ khắc này Thiên Mệnh Tối Cao còn ở trên thân thể ngươi, nhất thiết phải cẩn thận. Nếu như thực sự không được, ngươi liền đến cổ vực thái cổ lôi trì đi tu luyện. Có lôi Cù lão gia tử cùng cha ngươi phối hợp, chặn đánh lùi hai người này cũng không thành vấn đề.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu được, đa tạ tịch Đại tiên sinh chỉ điểm.”

Nội tâm nhưng là thầm nghĩ, như đi cổ vực, chẳng lẽ không phải đem cường địch dẫn tới phụ thân cái kia, trực tiếp quấy nhiễu được phụ thân tu luyện. Nếu không có vạn bất đắc dĩ, ngàn vạn lần không thể bước vào cổ vực.

Dương Thanh Huyền nghĩ định sau, liền hướng về tịch Đại tiên sinh cáo từ, sau đó bồng bềnh mà đi.

…

Đạo Ảnh trận chiến tỉ mỉ quá trình, tuy rằng trong thiên hạ người biết rất ít, nhưng các loại đồn đại cùng bản bản, nhưng như là hồ điệp giống như vậy, rất nhanh truyền khắp thiên hạ.

Mà Dương Thanh Huyền trấn áp Thiên Mệnh Tối Cao, thân mang số một, thứ hai Thánh khí, cùng với Thiên Địa song bảng tin tức, cũng lan truyền nhanh chóng, lệnh bách tộc chấn động, thiên hạ ngạc nhiên.

Đến đây, lại không người dám phạm nhân tộc lãnh địa, những Kiệt kia ngao bất tuần chủng tộc, bắt đầu từng cái từng cái vâng mệnh nghe phong, trở thành Nhân Hoàng bên dưới các tộc vua.

Còn có một cái tin, truyền vào thiên hạ cường giả trong tai, nhưng là có chút không rõ vì sao.

Nhân Hoàng Dương Thanh Huyền quyết định ở trước kia Tinh Cung di chỉ trên, tái tạo Tinh Cung.

Này lệnh thiên hạ võ tu đều cực kỳ phí giải.

Bên trong cũng đã bị phá hủy, sợ là mấy chục ngàn năm bên trong đều khó mà phục hồi như cũ, toàn bộ linh khí tản lợi hại, dù cho không gian phục hồi như cũ, linh khí tẩm bổ cũng không phải trong thời gian ngắn, cần trên trăm thời gian vạn năm, thậm chí bên trong đều phá hoại trình độ, trăm vạn năm cũng chưa chắc khôi phục tới.

Không ít người tộc thế lực đều đưa ra phản đối, nhưng sở hữu phản đối toàn bộ cũng vô hiệu, Nhân Hoàng Dương Thanh Huyền cố ý muốn làm, đồng thời từ bách tộc bên trong điều đi người tay cùng tài nguyên, bắt đầu bố cục Tinh Cung chữa trị, làm cho trong lúc nhất thời tiếng oán than dậy đất, nhưng sợ ở Nhân tộc sức mạnh to lớn, không người dám nói.

...

Tuyền Tiêu Giáng Khuyết, nơi nào đó mật thất.

Xanh đen trên vách đá khắc vô số Tụ Linh trận, tỏa ra sáng lạng trận quang, năng lượng khổng lồ điên cuồng tràn vào bên trong mật thất.

Dương Thanh Huyền ngồi ở đó trong mật thất, bấm quyết bên dưới, liền đem năng lượng đó hút vào bên trong cơ thể.

Đột nhiên trong lòng hơi động, mở mắt ra, xoay tay phải lại, một khối lệnh bài màu vàng óng tựu hiện ra trong tay, trực tiếp xoay chuyển mà lên, bay vào không trung.

Dương Thanh Huyền một đạo quyết ấn đánh vào lệnh bài kia bên trong, lập tức bắn ra tảng lớn phù văn kim quang, ở không trung biến ảo ra một đạo uyển chuyển bóng người.

Là một vị trên người mặc thanh y phụ nhân, dung mạo tuyệt mỹ, khí chất thanh tuyệt, nhưng khắp khuôn mặt là sốt ruột vẻ mặt.

Dương Thanh Huyền nói: “Thanh Du dì, đã xảy ra chuyện gì?”

Ninh Thanh Du đầy mặt lo lắng, nói: “Thanh Huyền, việc lớn không tốt. Ninh gia đến hai vị kẻ địch mạnh mẽ, ông ngoại ngươi cũng không phải đối thủ của bọn họ, bị đả thương. Toàn bộ Ninh gia đều bị trấn áp lại, hiện tại hai người kia muốn bắt ông ngoại ngươi cùng một đám trưởng lão rời đi. Nói là cái gì muốn cưỡng bức mẹ ngươi gả cho bọn họ cái gì người.”

Dương Thanh Huyền há to mồm, tin tức này thái quá hoang đường, nhưng cũng chân chân thực thực phát sinh ở trước mắt, mạnh mẽ mà cả kinh nói: “Mẹ ta? Có mẹ ta tin tức?! Thanh Du dì, đến cùng xảy ra chuyện gì?!”

Ninh Thanh Du lo lắng thẳng giậm chân, nói: “Đừng hỏi nhiều như vậy! Hỏi nữa, ngươi khả năng tựu không thấy được chúng ta! Nhanh lên một chút mang theo cường giả quá tới cứu người!”

Nói xong, ánh vàng tựu tản đi.

Toàn bộ lệnh bài rơi về Dương Thanh Huyền trong tay, mặt trên một cái cổ điển hùng hồn “Yên tĩnh” chữ, chỉ là linh quang mất hết.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên một trảo lệnh bài, toàn bộ người lóe lên, tựu biến mất ở bên trong mật thất.

Sau đó, một luồng to lớn truyền tống lực lượng trên bầu trời Tuyền Tiêu Giáng Khuyết gợn sóng mở, chấn động đến mức tầng mây "Ầm ầm" vang vọng.

Vô số người cảm ứng được gợn sóng, đều là giật mình từ bốn phương tám hướng lại đây.

"Xảy ra chuyện gì? Càng là xa khoảng cách truyền tống đại trận mở ra."

"Cái gì? Nhân Hoàng đại nhân xuất quan? Hơn nữa vội vã đi rồi? Một người?"

Tử Dạ, Vu Khinh Nguyệt, Thi Ngọc Nhan bọn người ngây tại chỗ, không biết đã xảy ra chuyện gì, tất cả đều ngươi nhìn ta, ta nhìn vào ngươi, tựa hồ dự cảm được có xảy ra chuyện lớn.

Tử Dạ hỏi thăm: "Truyền tống nơi là?"

Người phụ trách kia cung kính trả lời: "Là Ninh gia toạ độ không gian."

"Ninh gia!"

Tử Dạ mấy người đều là hơi thay đổi sắc mặt.

Vu Khinh Nguyệt ánh mắt khẽ nhúc nhích, nói: "Nhất định có xảy ra chuyện lớn. Thanh Huyền lần này bế chính là tử quan, nói không đạt đến Thất Tinh Giới Vương không xuất quan, có thể lại đột nhiên tựu xuất quan, hơn nữa người tay cũng không mang theo, chỉ có một người vội vàng đi Ninh gia, chẳng lẽ là mẫu thân của Thanh Huyền đại nhân đã trở về?"

Tử Dạ đầu lông mày co rút nhanh, nói: “Vô cùng có khả năng, nếu không có Ninh Thanh Dao đại nhân trở về, sợ thì không cách nào kinh động Thanh Huyền. Nhưng như vậy vội vội vàng vàng mà đi, rồi lại không giống như là chuyện tốt.”

Thi Ngọc Nhan mang bộ mặt sầu thảm, nói ra: “Thanh Huyền không thông báo bất luận người nào, hẳn là sợ quá nguy hiểm, biết mang tới chúng ta cũng không hiệu nghiệm? Hơn nữa nếu như Ninh gia cũng không ngăn được sức mạnh, này trong thiên hạ còn có thể có bao nhiêu?”

Vu Khinh Nguyệt trầm ngâm nói: “Hơn nữa Ninh gia cùng Thanh Huyền quan hệ, thiên hạ đều biết. Coi như có thế lực động Ninh gia, cũng không dám tùy ý lộn xộn. Chẳng lẽ là Tình Không Vãn Chiếu, cũng hoặc là Thiên Vô Tình?”

Tử Dạ mặt cười hơi lạnh lẽo, nói: “Sẽ không. Nếu như ba người này, không cần thiết tìm trên Ninh gia, trực tiếp liền đến Tuyền Tiêu Giáng Khuyết đến. Đích xác rất khó đoán a. Khinh Nguyệt em gái, ngươi mau mau triệu tập nhân thủ, chúng ta vừa đi Ninh gia liền biết.”

Vu Khinh Nguyệt có chút do dự, nói: “Thanh Huyền không có thông báo mọi người, chúng ta mạo muội mang trước người đi, có thể hay không lệnh Thanh Huyền không cao hứng?”

Tử Dạ ánh mắt trở nên ác liệt, nói: “Ta đã từ Tử Diều Hâu cái kia cảm nhận được không ổn cảm xúc, chiếu cố không được nhiều như vậy.”

Vu Khinh Nguyệt cả kinh nói: “Tốt!”

Ngay lập tức liền lập tức truyền lệnh xuống, triệu tập cường giả, lần thứ hai mở ra xa khoảng cách truyền tống đại trận.

Chương 1884: Mục Hải Vực Giới Cường Giả, Ba Chiêu Ước Hẹn

"Ầm ầm!"

Một đạo to lớn tiếng vỡ vụn, ở trên mặt đất vang vọng.

Bảo ngọc giống như hào quang phóng lên trời, lập tức yên diệt xuống, ép hướng về một phương.

Hiển nhiên là hai người ở quyết đấu, mà một người trong đó bị đối phương nghiền ép, tạo thành phá hoại, trực tiếp liệt địa ngàn dặm, toàn bộ hư không đều đổ nát mở, hóa thành một điểm điểm mảnh vỡ.

Trong hư không sơn thủy, cây cối, chim muông, hoa cỏ, toàn bộ theo đổ nát mà yên diệt hóa đi.

"Cha!"

"Tộc trưởng!"

Tảng lớn tiếng kêu thê thảm.

Ở đằng kia hào quang yên diệt phương hướng trên, Ninh Hồng Nho đầy người máu tươi, run rẩy đứng ở trên mặt đất, mu bàn tay, cánh tay, cổ cùng trên mặt gân xanh, từng căn từng căn lộ run rẩy.

Trong cơ thể tảng lớn mạch máu bạo nổ mở, rất nhanh nhiễm liền toàn thân.

Ở vạn trượng bên ngoài đại địa trên hư không, đứng cạnh một vị thể hiện hơi mập ông lão mặc áo trắng, trên người trường bào bị chân nguyên tràn ngập cổ động, trên mặt mang theo vẻ châm chọc.

Ông lão cách đó không xa có vị thiếu niên, chà chà cười khẩy nói: “Tám sao Giới Vương, thật không tệ đây. Thực lực như vậy phóng tới trong tộc, cũng có thể cho cung phụng hoặc là trưởng lão coong coong. Tưởng Thất, đừng giết hắn. Này lão đầu tuy rằng không thức thời, nhưng chung quy cũng là chúng ta Ninh gia người. Không chỉ có này một thân thực lực có thể dùng, hơn nữa còn là phụ thân của Ninh Thanh Dao, thân phận này cũng có thể dùng.”

Ông lão mặc áo trắng cung kính nói: “Vâng, thiếu chủ.”

Ninh Thanh Du thông hai mắt đỏ, cả giận nói: “Các ngươi rốt cuộc là ai?!”

Thiếu niên trong mắt sáng ngời, nhìn chằm chằm Ninh Thanh Du, hắc tiếng nói: “Từ lâu đã nói, bản thiếu chính là nơi đây vũ trụ nam bộ liên minh hạt nhân vực giới Mục Hải Vực Giới bên trong, Ninh gia công tử Ninh Tạ Phong. Vị này chính là tùy tòng của ta Tưởng Thất, cũng là Ninh gia cung phụng. Này tới mục đích, là vì mang vị này lão thất phu đi Mục Hải Vực Giới, tham dự cùng chứng kiến Ninh Thanh Dao cùng phụ thân ta hôn lễ. Ta nhìn ngươi cùng Ninh Thanh Dao dài đến giống nhau đến mấy phần, chẳng lẽ là muội muội nàng? Không tồi không tồi, cũng mang về trong tộc đi, nói không chắc phụ thân cũng sẽ thích, đem bọn ngươi tỷ muội toàn thu.”

Ninh Thanh Du tức thiếu chút nữa ngất đi.

Xa xa Thiên Lưu Hề nằm trên mặt đất, từ lâu cả người đẫm máu, nghe vậy liều mạng giãy dụa phải đứng lên, nhưng chung quy không chống đỡ nổi, tức giận phun mạnh một ngụm máu tươi, lại ngã trên mặt đất.

Thiên Thiên sốt sắng, triển khai độn thuật, đem phụ thân bao lấy, trực tiếp độn về phía sau, thân thể chữa thương.

Ninh Tạ Phong ánh mắt ở Thiên Thiên trên mặt đảo qua, nói ra: “Cô nàng này có thể, cũng mang về, có thể để ta chơi hơn mấy ngày.”

Ninh Thanh Du lạnh lùng nói: “Ta và các ngươi liều mạng!”

Ninh Hồng Nho đột nhiên đưa tay, nắm lấy nàng bả vai, miễn cưỡng đem kìm trở lại, quát lên: “Ngươi lùi hạ!” Sau đó quát lên: “Mấy vị trưởng lão, mang theo hai tộc người nhanh chóng rời đi, đến Tuyền Tiêu Giáng Khuyết tìm Dương Thanh Huyền!”

Mình thì là một đôi mắt hổ, nhìn chằm chằm thiếu niên cùng Tưởng Thát, trên người khí tức không ngừng tăng lên, một mảnh kiên quyết.

Tưởng Thát nhíu mày hạ, nhưng cũng không có qua nhiều vẻ mặt.

Bởi vì tám sao Giới Vương dưới cái nhìn của hắn, dù cho là tự bạo, cũng bất quá là khó chơi một ít mà thôi, trên thực tế cũng không quá nhiều ảnh hưởng.

Hắn lo lắng chính là Ninh Hồng Nho chết, Ninh Thanh Dao cái kia tựu có chút phiền phức.

Ninh Tạ Phong là tâm tư giống nhau, thầm nghĩ, tốt không dễ dàng được cái việc xấu đi ra, hơn nữa còn là cho cha mình làm đại sự, nếu như làm hỏng, phụ thân đối với năng lực của chính mình tất nhiên sản sinh hoài nghi, này đối với tương lai mình quyền lợi con đường cực kỳ bất lợi.

Ngay lập tức Ninh Tạ Phong vội hỏi: “Ninh Hồng Nho, có chuyện cố gắng nói, hà tất đánh đánh giết giết đây. Huống hồ các ngươi này một nhánh mạch, chính là Ninh gia không biết bao nhiêu năm trước lưu thả ra một nhánh. Hiện tại có cơ hội trở về tổng bộ, là các ngươi nằm mơ đều không cầu được vinh hạnh lớn lao, còn không nhanh mang ơn.”

Gặp Ninh Hồng Nho giận tím mặt, Ninh Tạ Phong biết mình nói sai, vội vàng càng chính đạo: “Không mang ơn cũng không liên quan. Như vậy đánh đánh giết giết xuống cũng không phải biện pháp, không bằng như vậy, ta không để tùy tòng của ta động thủ, tựu ta và ngươi tỷ thí ba chiêu. Nếu là ta thất bại, lập tức mang theo tùy tùng ly khai. Nếu như ngươi thất bại, ngươi nhất định phải theo ta về Mục Hải Vực Giới.” Ngón tay một chỉ Ninh Thanh Du, nói: “Còn có nàng.” Lại chỉ Thiên Thiên, nói: “Còn có nàng.”

Ninh Hồng Nho nghiến răng nghiến lợi, lửa giận trực tiếp hướng về đỉnh đầu, nhưng dù sao cũng là chủ nhân một gia đình, nhất định phải áp chế tâm tình của chính mình, nghĩ như vậy, Ninh Tạ Phong nói điều kiện đúng là cũng không quá đáng.

Nếu là mình liền tiểu bối này đều đánh không lại, toàn bộ Ninh gia cùng Thiên gia căn bản là không có có lực đối kháng, một mực chống lại chỉ có thể tự chịu diệt vong, ba chiêu ước hẹn đích thật là có lợi cho mình phương thức.

Hơn nữa Ninh Tạ Phong cảnh giới ở trong mắt Ninh Hồng Nho nhìn một cái không sót gì, là thất tinh sơ giai Giới Vương, dù cho có lợi hại gì thần thông các loại, chính mình tám sao tu vi, liều mạng quyết tâm quyết tử, không thể ba chiêu đều tiếp không hạ.

Ninh Hồng Nho bình tĩnh, nói: “Nếu như hoà nhau đây?”

Ninh Tạ Phong cười to nói: “Ha ha, hoà nhau toán ta thua.”

Ninh Hồng Nho hét lớn một tiếng, nói: “Tốt! Lão phu tựu lãnh giáo một chút, ngươi này đến từ cái gì Mục Hải Vực Giới Ninh gia thần thông tuyệt học, đến cùng có lợi hại gì!”

Trên người một mảnh hào quang nổ tung đi ra, phảng phất có ngôi sao ở trên thân thể xoay tròn, hai tay ở trước người vận chuyển, phảng phất có ngân hà lưu chuyển.

Ninh Thanh Du đám người lập tức lùi lại, bọn họ biết Ninh Hồng Nho thi triển ra chính là Ninh gia trấn tộc chi bảo Tinh Thần Quyết.

Ninh Tạ Phong con ngươi híp lại, khóe miệng vung lên một tia trào phúng, tương tự là hai tay bấm quyết, tương tự óng ánh tinh mang phóng ra, cùng Ninh Hồng Nho hầu như không khác nhau chút nào.

“Tinh Thần Quyết!” Ninh Chỉ Đình kinh hô một tiếng, đầy mặt ngạc nhiên, nhìn phía Ninh Thanh Du nói: “Đúng là Tinh Thần Quyết, lẽ nào người này nói đều là vì là thật?”

Ninh Thanh Du sắc mặt tái nhợt.

Trên thực tế, Ninh gia trưởng lão đều là sắc mặt khó coi, đồng thời tâm tư không một.

Bọn họ đã sớm biết Ninh gia lai lịch, cũng không phải là Thương Khung tinh vực thổ dân, mà là từ tinh không xa xôi mà tới. Nhưng tình huống cụ thể, nhưng là không biết gì cả.

Giờ khắc này Ninh Tạ Phong cùng Tưởng Thát xuất hiện, giải khai trong lòng mọi người bí ẩn, đồng thời để bất đồng trưởng lão trái tim, đều có bất đồng gợn sóng.

Thậm chí không ít trưởng lão nội tâm vui vẻ, này Ninh gia phần trung tâm, hiển nhiên so với cái này Thương Khung tinh vực bên trong Ninh gia mạnh mẽ quá nhiều, nếu như có thể trở về phần trung tâm, đối với bọn họ đều mới có lợi.

Không ít Ninh gia người, nội tâm trái lại hi vọng Ninh Hồng Nho bại, sau đó mọi người đều theo đi cái gì đó Mục Hải Vực Giới

Ninh gia phần trung tâm.

Ninh Hồng Nho hét lớn một tiếng, “Tinh Thần Quyết thức thứ nhất Tinh Hà!”

Hai tay bấm quyết hạ, vô số tinh mang từ quyết ấn bên trong diễn biến sinh thành, ở trước người hóa thành một mảnh Tinh Hà, đảo ngược bên dưới, hướng về Ninh Tạ Phong nghiền ép mà đi.

Ninh Tạ Phong hai mắt ánh sáng lóe lên, hai tay nặn ra đồng dạng quyết ấn, quát lên: “Thức thứ nhất, Tinh Hà!”

Một bộ hầu như giống nhau Tinh Hà kỳ cảnh biến ảo mà ra, ở trước người lưu chuyển, hình thành phòng ngự tư thế.

“Ầm ầm!”

Hai nguồn sức mạnh chạm vào nhau bên dưới, như sao vực va chạm, làm cho hoàn vũ hư không đều là rung động.

Ninh Tạ Phong sầm mặt lại, trực tiếp rơi xuống hạ phong, ở không trung không ngừng liên tiếp lui về phía sau, trung hoà cái kia Tinh Hà khuấy động lực lượng.

Chương 1885: Mười Ba Thức Tinh Thần Quyết, Bị Thua Cùng Phản Bội

Ninh Hồng Nho ánh mắt lóe lên sắc mặt vui mừng, hai tay vận quyết, nghiêng người mà lên, quát lên: “Thức thứ hai, sao gió!”

Vô số phù văn tự trong tay biến ảo mà ra, hình thành một luồng ngôi sao bão táp, đem cái kia Tinh Hà dư uy xé rách, mạnh mẽ nghiền ép lên đi.

Ninh Tạ Phong kinh hãi bên dưới, tương tự là một chiêu sao gió.

Hai nguồn sức mạnh va chạm bên dưới, “Ầm ầm” nổ vang, toàn bộ hư không không ngừng bị vắt nát tan.

Ninh Tạ Phong trên người trường bào bị cuốn nát tan, vô số hào quang ở trước người hội tụ, hóa thành một cái linh lung bảo giáp, che ở cái kia bão táp phía trước.

Nhưng bất quá chốc lát, bảo giáp “Ầm ầm” một tiếng nổ ra, hóa thành bụi bay.

Liên tiếp hai chiêu áp chế Ninh Tạ Phong, Ninh Hồng Nho một chút tự tin tăng nhiều, quát lên: “Tinh Thần Quyết tổng cộng có chín thức, chín thức hợp nhất, là vì là Tinh Yên! Tựu để ta xem một chút, thân tại sao cái gọi là phần trung tâm công tử ngươi, đem này Tinh Yên thức tu luyện ra sao rồi!”

Ninh Hồng Nho không ngừng bấm quyết, tại thân thể bốn phía, ngôi sao diễn biến, không ngừng phân tán tụ hợp, diễn hóa ra chín tòa thật to tinh vân.

Trong lúc nhất thời, tinh vân lưu chuyển, lập loè ra xán lạn hoa mỹ hào quang, dường như khống chế vạn vật quy tắc chi bánh răng.

“Tinh Yên!”

Ninh Hồng Nho hét lớn một tiếng, đột nhiên một chưởng đánh ra, dùng hết sức mạnh toàn thân.

Cái kia chín tòa tinh vân giống như cùng chín tòa thật to hòn đảo, nghiền ép mà lên.

Ninh Tạ Phong hơi thay đổi sắc mặt, thủ đoạn xoay chuyển bên dưới, tựu xuất hiện một viên màu đỏ thẫm đan dược, quăng vào trong miệng nuốt xuống, khí thế của cả người phải biến đổi.

Cái tiểu động tác này tự nhiên nhìn ở trong mắt Ninh Hồng Nho, nhưng đối với cao cấp Giới Vương cuộc chiến, có thể đưa đến tác dụng đan dược cực nhỏ, không có chỗ nào mà không phải là đương thời cực phẩm, hơn nữa có thể tăng lên sức mạnh có hạn, vì lẽ đó cũng không để ý.

Ninh Tạ Phong đồng dạng hai tay nhanh chóng bấm quyết, ở quanh thân hiện ra tương tự chính là chín tòa đại tinh mây, đột nhiên khóe miệng khẽ nhếch, lộ ra tà mị cười đến, “Ha ha ha ha, chi thứ chính là chi thứ, chỉ được chín thức tinh vân. Phụ thân ta ở trấn áp Ninh Thanh Dao thời điểm, tựu đã phát hiện các ngươi mạch này, khuyết thiếu cuối cùng bốn thức. Cũng không biết là thất lạc, vẫn là nguyên bản tựu không có học được. Dòng thứ đám bỏ đi, mở to hai mắt nhìn cho rõ! Tinh Thần Quyết tổng cộng mười ba thức, hợp tác vì là Tinh Yên!”

“Thức thứ mười Tinh Tủy!”

“Thức thứ mười một Tinh Thể!”

“Thức thứ mười hai Tinh Chuyển!”

“Thứ mười ba Tinh Đọa!”

Theo Ninh Tạ Phong quyết ấn đánh ra, ở chín tòa to lớn tinh vân bên trên, lại hiện ra bốn toà cổ điển sâu xa tinh vân, khí tức so với trước chín thức tới cường đại hơn.

Ninh Hồng Nho hoàn toàn biến sắc, không chỉ có là mười ba thức Tinh Yên ở sức mạnh cùng ý cảnh trên, đã áp chế hắn chín thức Tinh Yên, liền ngay cả Ninh Tạ Phong trên người khí tức, đã hoàn toàn không kém gì tám sao Giới Vương!

Có thể tăng lên cao cấp Giới Vương đan dược, ở Thương Khung tinh vực bên trong phượng lông lân giác.

Nhưng ở toàn bộ nam bộ đại vũ trụ trong phạm vi, tuy rằng cũng là khan hiếm, nhưng cũng không phải là không có. Ninh gia như vậy cổ xưa bên trong gia tộc, truyền lưu tựu có không ít.

“Mười ba thức hợp nhất, là vì là Tinh Yên!”

Ninh Tạ Phong hét lớn một tiếng, song chưởng đột nhiên hướng về đẩy về trước đi.

Mười ba toà tinh vân như mênh mông ngân hà hải, tầng tầng chồng chất, tuôn ra hào quang vô hạn, trực tiếp nghiền ép ở chín tòa tinh vân trên.

Kịch liệt hào quang che kín bầu trời, bao trùm toàn bộ vạn dặm hư không, lệnh tất cả mọi người không mở mắt ra được.

Ninh gia mọi người càng là từng cái từng cái kinh hãi tột đỉnh, từ đầu đến cuối, bọn họ đều cho rằng Tinh Thần Quyết chỉ có chín thức, nằm mộng cũng không nghĩ tới càng có mười ba thức, xem ra người trước mắt này nói tất cả, đều là thật.

Không ít người nhà họ Trữ nội tâm, trái lại dâng lên phấn khởi, hi vọng Ninh Hồng Nho đại bại, xong đi cái kia Mục Hải Vực Giới Ninh gia.

“Ầm ầm!”

Ninh Hồng Nho chín tòa tinh vân, rốt cục không chống đỡ nổi, trực tiếp tan rã ra, thoáng qua đã bị Ninh Tạ Phong chiêu thức nuốt mất.

“Phốc!”

Ninh Hồng Nho phun mạnh một ngụm máu tươi.

Toàn thân tinh khí thần đều hóa thành này một chiêu, giờ khắc này thất bại, khí tức nháy mắt uể oải đến cực điểm, sắc mặt bi thảm, “Con gái, cha có lỗi với ngươi.”

Ninh Thanh Du khóc ròng nói: “Cha, cha.”

Gấp vội vàng lấy ra các loại đan dược, nhét vào Ninh Hồng Nho trong miệng.

Nhưng Ninh Hồng Nho bại một lần, cả cá nhân lòng như tro nguội, nơi nào chịu nuốt thuốc, hai mắt vô thần nhìn hư không, con ngươi có chút tan rã.

“Ha ha ha ha.”

Ninh Tạ Phong cười lớn không ngớt, trong cơ thể khí huyết kích động lợi hại, tan vỡ tảng lớn kinh mạch, khóe miệng thậm chí tràn ra một tia huyết đến, nhưng cũng khó nén tâm tình khoái trá.

Đặc biệt là nhìn Ninh Hồng Nho, Ninh Thanh Du đám người mặt xám như tro tàn, càng là không nói ra được vui sướng.

Hơn nữa chút thương nhỏ này đối với mình mà nói, căn bản không coi là cái gì.

Này đến Thương Khung tinh vực, phụ thân của Ninh Tạ Phong để tỏ lòng thành ý, đặc ý cho một viên chư Tinh Đan, đối với cao cấp Giới Vương mà nói, viên thuốc này đều cực kỳ hữu hiệu, là muôn vàn khó khăn vừa được bảo vật.

Ninh Tạ Phong ra trước khi tới, tựu đã quyết định quyết tâm phải đem viên thuốc này độc chiếm, nhưng lại sợ Ninh Hồng Nho đám người thà chết chứ không chịu khuất phục, cho nên mới nghĩ ra ba chiêu ước hẹn, đồng thời liều mạng bị dược hiệu phản phệ, cũng đem tác dụng phụ rất lớn sao nguyền rủa đan nuốt xuống, lấy trong nháy mắt tăng cao thực lực, đem Ninh Hồng Nho hoàn toàn trấn áp.

Giờ khắc này, Ninh Tạ Phong trên mặt ánh sáng lộng lẫy có vẻ hơi yêu dị, nhưng là tinh thần thoải mái, hưng phấn mười phần.

Tưởng Thát nhìn Ninh Tạ Phong, nói nhỏ một tiếng, “Thiếu chủ cực khổ rồi.”

Ở Ninh gia phần trung tâm, các đại công tử vì tranh cướp quyền thế, cũng là đấu tranh cực kỳ lợi hại. Tưởng Thát tuy là cửu tinh Giới Vương, nhưng là ngoại lai dòng họ cung phụng, nhất định phải phụ thuộc vào một mạch mới có thể rất tốt tồn sống tiếp. Ở rất nhiều công tử bên trong, nhân duyên hòa hợp bên dưới, tựu lựa chọn Ninh Tạ Phong, đồng thời vẫn khăng khăng một mực tuỳ tùng.

Ninh Tạ Phong yêu dị ánh mắt nhìn chầm chầm Ninh gia mọi người, cười to nói: “Ha ha, còn có ai không phục? Cũng có thể trên tới khiêu chiến bản công tử.”

Ninh gia người, không ít người trong hai mắt đều là tinh mang lấp lóe, thậm chí xẹt qua sắc mặt vui mừng.

Có mấy người cúi đầu, lẫn nhau ánh mắt giao lưu.

Đột nhiên một đạo tiếng cười lớn truyền đến, “Ha ha ha ha, Ninh Hồng Nho, không nghĩ tới ngươi cũng sẽ có hôm nay!”

Ở trên hư không, hiển hóa ra mấy bóng người, chính là chạy trốn đại trưởng lão Ninh Xương Lê đám người, Ninh Nhược Tùng, Ninh Tinh Trạch, Ninh Cảnh Sơn, cùng với một ít bị Ninh Hồng Nho dọn dẹp phe phái cường giả.

Ninh Xương Lê giờ khắc này tinh thần chấn hưng, vội vàng mang theo mọi người bay rơi xuống, trực tiếp quỳ gối Ninh Tạ Phong trước mặt, dập đầu đầu nói: “Chúng ta đồng ý vĩnh viễn đi theo Tạ Phong công tử! Tuỳ tùng Tạ Phong công tử về Ninh gia phần trung tâm.”

Ninh Tạ Phong nhẹ nhàng nhíu mày lại, hừ nhẹ nói: “Các ngươi là ai?”

Ninh Xương Lê biểu hiện trong đó, tràn đầy lẫm liệt chính khí, cả giận nói: “Chúng ta là bị Ninh Hồng Nho hãm hại, đuổi đi Ninh gia người. Ninh Hồng Nho vì bản thân tư dục, tranh quyền đoạt thế, đối với đều là Ninh gia huyết mạch chúng ta máu tanh trấn áp. Chúng ta không thể tả bắt nạt, không thể tả tàn bạo trấn áp, phẫn mà rời đi. Vẫn luôn ở chờ cơ hội, phản công Ninh gia, đem sở hữu Ninh gia người cứu ra thủy hỏa. Tạ Phong công tử đến, thực sự là ý trời à, là ngày cứu Ninh gia a!”

Ninh Xương Lê nói dõng dạc, sau khi nói xong liều mạng dập đầu đầu, phía sau Ninh Nhược Tùng đám người cũng là liều mạng dập đầu đầu.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1886: Một Lời Không Hợp Liền Giết Người, Xoay Chuyển Thế Cuộc

Lúc này, một nhóm nhỏ người từ Ninh gia bên trong chạy ra, cũng gia nhập dập đầu hàng ngũ, trong miệng nhắc tới nói: “Chúng ta cũng đồng ý đi theo công tử về Ninh gia phần trung tâm.”

“Chúng ta bây giờ mới biết, nguyên lai Ninh gia lợi hại như vậy, nguyên lai chúng ta chỉ là bị giáng chức chi thứ, bây giờ minh bạch, tựu một lòng một dạ tuỳ tùng công tử về Ninh gia.”

“Ninh Hồng Nho hắn không biết thời vụ, không biết cân nhắc, công tử có thể đem hắn phế bỏ, khác lập gia chủ, chúng ta tất nhiên toàn lực chống đỡ.”

“Đúng đúng, toàn lực chống đỡ. Bất luận công tử làm cái gì, chúng ta đều toàn lực chống đỡ.”

Gia nhập dập đầu người không ngừng tăng nhanh, rất nhanh tựu trên trăm vị, đều là thường ngày cùng Ninh Hồng Nho không đúng đầu, hoặc là giờ khắc này mượn gió bẻ măng hạng người.

“Ha ha ha ha, thì ra là như vậy, thì ra là như vậy.”

Ninh Tạ Phong trên mặt một mảnh cười lớn cùng được nước, nhưng rất nhanh sắc mặt tựu lạnh xuống, giễu cợt nhìn Ninh Xương Lê đám người, chà chà nói ra: “Khà khà, buồn cười, buồn cười.”

Thân là Ninh gia phần trung tâm công tử, đối với tranh quyền đoạt thế sớm đã sâu tận xương tủy, sao lại không biết Ninh Xương

Lê đám người đến cùng là chuyện gì xảy ra, trong mắt tràn đầy cười gằn cùng châm chọc.

Ninh Xương Lê đám người không rõ vì sao, không biết Ninh Tạ Phong cười cái gì, nhưng tất cả đều theo “Ha ha” cười lên, đồng thời đều gật đầu nói: “Ha ha, đúng đấy, buồn cười, buồn cười, ha ha, ha ha.” Từng cái từng cái sỏa đầu sỏa não.

Ninh Tạ Phong sắc mặt đột nhiên ngưng lại, châm chọc quát lên: “Câm miệng! Các ngươi đám rác rưởi này rác rưởi, có tư cách gì theo ta về Ninh gia phần trung tâm? Các ngươi làm Ninh gia phần trung tâm là chỗ đổ rác sao? Cái gì rác rưởi đều tới bên trong đổ?”

Ninh Xương Lê đám người tất cả đều há to mồm, một chút lúng túng lo lắng đứng ở đó, “Này, này...”

Ninh Tạ Phong phất tay quát lên: “Này cái gì? Cút! Ninh gia phần trung tâm, không muốn rác rưởi!”

Phất tay bên dưới, liền có ngôi sao thức mịt mờ mà lên, hướng về quỳ ở trước người một mảnh người nghiền ép lên đi.

Tinh mang bên trong, sát khí hết hiện, càng là không chút lưu tình.

Ninh Xương Lê đám người toàn bộ ngạc nhiên, không nghĩ tới trước mắt nam tử này, tuổi quá trẻ, càng là một lời không hợp liền giết người.

Vội vàng từ dưới đất đứng lên, hóa thành độn quang phải đi, nhưng này Tinh Hà tư thế ép xuống, chính là Thất Tinh Giới Vương uy năng, bọn họ trốn chỗ nào được rơi.

“Oành! Oành!”

“A!”

Tảng lớn tiếng kêu thảm thiết không dứt bên tai.

Quá bán người trực tiếp thân thể nổ ra, hóa thành máu mủ cùng thịt nát, thiếu một số người xa xa chấn động bay ra ngoài, ngã xuống đất phun máu phè phè, đầy mặt sợ sợ cùng sợ sệt.

Ninh Nhược Tùng máu me khắp người, run giọng nói: "Tinh Trạch, cảnh sơn! Con ta a!"

Ninh Tinh Trạch, Ninh Cảnh Sơn bị một quyển bên dưới, liền trực tiếp nổ ra chết không táng sinh nơi, Ninh Nhược Tùng người cũng bị thương nặng, buồn giận công tâm bên dưới, "Oa" đại nôn một ngụm máu tươi, ngã trên mặt đất cũng đã chết.

Ninh Xương Lê triệt để choáng váng, há to mồm, "A, a..." Nhìn trước mắt tất cả, hoảng như trong mộng.

Ninh Tạ Phong trong mắt sát khí phát lạnh, lại phất tay đánh ra một chưởng, đem còn lại mấy người, kể cả Ninh Xương Lê cùng nhau chấn tan xương nát thịt, lúc này mới hừ lạnh nói: "Chi thứ chính là chi thứ, tận sinh một ít rác rưởi. Bất quá cũng còn tốt, cái kia Ninh Thanh Dao cũng không tệ, phụ thân đại nhân hết sức là ưa thích. Còn ngươi nữa, Ninh Hồng Nho, Ninh Thanh Du, các ngươi cũng không tệ. Nếu thua, tựu đàng hoàng tuỳ tùng bản thiếu lấy lại vốn bộ. Đối với các ngươi chỉ mới có lợi, không có chỗ xấu." Ánh mắt lại hướng về mấy người phía sau thoáng nhìn, khinh miệt cười khẩy nói: "Nếu như có ai không phục, cứ việc đi ra."

"Chi!" Ninh gia người từ lâu sợ đến câm như hến, từng cái từng cái cả người run, to lớn hoảng sợ cùng lạnh giá bao phủ cái này Ninh gia, không người dám nói một tiếng.

"Đi ra đưa ngươi đi ăn sh sao?"

Phá toái trên hư không, đột nhiên truyền đến một đạo thanh âm lạnh như băng, không có bất kỳ tình cảm, nhưng nhưng lại làm kẻ khác không rét mà run. Phảng phất vậy cường đại sự phẫn nộ cùng sát khí, đều áp chế ở tâm tình bên trong, lúc nào cũng có thể sẽ bộc phát ra.

Ninh Hồng Nho cùng Ninh Thanh Du đều là hai mắt mạnh mẽ trợn, liếc nhau một cái, lộ ra vẻ mừng rỡ như điên.

Là hắn đến!

Trong lòng hai người một dưới có cảm giác an toàn.

“Ai? Muốn chết!”

Ninh Tạ Phong hoàn toàn biến sắc, một chưởng tựu đánh về thanh âm kia căn nguyên.

“Oành!”

Vô số không gian nổ tung, bạo nổ thành phấn vụn, năng lượng đáng sợ như sóng biển tàn phá lăn lộn.

Nhưng năng lượng đó hải nháy mắt đã bị một đạo ngút trời kiếm khí chém mở, chém thẳng vào mà hạ.

Ninh Tạ Phong hơi thay đổi sắc mặt, này kiếm khí mạnh, càng để hắn có chút không dám gắng đón đỡ, bóng người loáng một cái, liền xoay người bay đi.

“Oành!” Lập chi hư không, lập tức bị chém thành hai đoạn, sau đó gãy vỡ thành vô số khối, tản vào bốn phương tám hướng.

Kiếm khí kia tới phương hướng trên, ngột xuất hiện một đạo áo bào đen bóng người.

Dáng người vĩ đại, dung mạo tuấn lãng, mặt mày trong đó tràn đầy băng hàn vẻ, quanh thân còn quấn cường đại kiếm khí, sát ý vô tận ở chỗ sâu trong con ngươi cuồn cuộn.

"Ngươi là ai?!"

Ninh Tạ Phong bỗng nhiên kinh sợ, đầy mặt sát khí.

Trước mắt thanh niên này, nhìn thấy được dĩ nhiên so với hắn còn trẻ, mà tu vi nhưng là có sáu sao hậu kỳ, so với hắn không kém nhiều. Tuy nói thất tinh là cao cấp bình phong, nhưng trước mắt thanh niên này trên người tiết lộ ra ngoài tuyệt đại khí thế, tựu căn bản sẽ không thụ bình phong cản trở.

Tưởng Thát cũng là ánh mắt xẹt qua kinh sắc, nhưng rất nhanh tựu khôi phục trấn định.

Thanh niên này thiên phú thật là không tệ, nhưng sáu sao hậu kỳ sức mạnh, không đáng sợ. Cần lo lắng chính là, như vậy thanh niên, sợ là phía sau có cực kỳ mạnh mẽ tông môn.

Ninh gia người đều thấy rõ người tới, từng cái từng cái mừng như điên không ngớt.

Đặc biệt là Ninh Chỉ Đình cùng Thiên Thiên, tự lẩm bẩm: "Dương Thanh Huyền, là Dương Thanh Huyền! Rốt cuộc đã tới, chúng ta được cứu rồi!"

Một ít hiếm nát thanh âm truyền vào Ninh Tạ Phong trong tai, hắn ngạc nhiên nói: "Ngươi, Nhân Hoàng?"

Nháy mắt "Ha ha ha ha" cười như điên, cười trước ngửa sau ngã, bụng thương yêu không dứt, "Ha ha ha ha, không xong rồi, cười chết ta rồi. Ha ha, này Thương Khung tinh vực là nơi quái quỷ gì, Nhân Hoàng, tiểu tử này sáu sao Giới Vương, lại là Nhân Hoàng, ha ha, Nhân tộc ở đây cái tinh vực giống như này suy nhược, lăn lộn như vậy rác rưởi sao? Ha ha ha ha."

Tưởng Thát cũng lộ ra ý cười.

Nhưng thoáng qua, Ninh Tạ Phong cười như là bị chém gãy giống như vậy, đột nhiên tựu ngừng lại, châm biếm còn đang trên mặt không có tản đi, trong hai con ngươi tựu xẹt qua một mảnh thần sắc.

Trong hư không Dương Thanh Huyền, vẫn chưa gặp động tác, liền trực tiếp xuất hiện Ninh Tạ Phong phía sau, năm ngón tay vồ lấy, vạn hỏa hội tụ đến, cùng bốn phía sinh ra từng đoá từng đoá hỏa liên.

Toàn bộ hư không nhiệt độ, trong khoảnh khắc tựu tăng lên trăm ngàn lần.

Hỏa liên hóa thành đạo văn, ở trên hư không trên ngưng lại, tựu kết thành một phương ánh vàng chói lọi đại ấn.

Ninh Tạ Phong quát lên: “Không được!”

Đột nhiên một bước lên trước, tựu nhấc chưởng vỗ tới, chính là một thức Tinh Hà, phải đem cái kia đại ấn đánh nát.

Nhưng đang xuất thủ nháy mắt, toàn bộ biển lửa hướng về hư không co rút lại, hóa thành to lớn hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa, một tay đẩy về phía trước, tựu đặt ở màu vàng kia trên đại ấn, hướng về Ninh Tạ Phong và toàn bộ Tinh Hà ép đè xuống.

Toàn bộ hoàn vũ càn khôn, đều ở chiêu thức này hạ không ngừng rung động.

“Ầm ầm!”

Một thức Tinh Hà căn bản là đỡ không được chiêu này, ở đại ấn hạ trực tiếp đổ nát rơi.

Đáng sợ kia hỏa có thể uy thế thẳng thân thể mà hạ.

Tưởng Thất hoàn toàn biến sắc, hãi tiếng nói: “Hỏa chi bản nguyên?!”

Ninh Tạ Phong cũng cảm giác được chiêu này đáng sợ, lập tức hai tay bấm quyết, liền muốn triển khai mười ba thức Tinh Thần Quyết ngôi sao chôn vùi, đột nhiên, một luồng hơi thở hết sức nguy hiểm ở phía sau sinh thành.

“Cái gì?!”

Ninh Tạ Phong hoảng hốt, sử dụng tới đáng sợ như vậy một chiêu, làm sao còn có thể phân thân ở phía sau mình?

Ninh Tạ Phong vội vàng xoay người lại, nhưng trông thấy một con to lớn cát tay chưởng, che kín bầu trời, đột nhiên đập hạ, đánh hướng về trên mặt chính mình.

“Không thể!”

Ba chữ vừa rồi phun ra miệng, Ninh Tạ Phong tựu cảm giác đến lượng lớn hạt cát tiến vào trong miệng, sau đó chính là trên mặt kịch liệt tê rần, cả đầu đều bối rối.

“Oành!”

Sa Chi Thủ Hộ một chưởng, chặt chẽ vững vàng vỗ vào Ninh Tạ Phong trên mặt, đem đánh vào vô tận trong đất.

Toàn bộ Ninh gia địa mạch, không ngừng da bị nẻ mở, giống như là muốn bị xuyên thủng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1887: Đánh Thành Lợn Đầu, Họa Loạn Lắng Lại

“Thiếu chủ!”

Tưởng Thát hoảng sợ nhìn, một chưởng kia hạ xuống xong, hắn bay người lên trước cứu viện, nhưng nguy hiểm hơn nhưng là cái kia hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa đánh xuống Đế Diễm Quyết.

Hai hại tướng quyền lấy nhẹ.

Bất đắc dĩ bên dưới, chỉ được trước tiên đối phó Đế Diễm Quyết, ra tay một chiêu, liền đem Hỏa chi bản nguyên ngưng tụ Đế Diễm Quyết đánh nát.

Giờ khắc này Sa Chi Thủ Hộ cự chưởng, đã đánh vào Ninh Tạ Phong trên mặt, đem mạnh mẽ chấn động vào vô biên đại địa, không ngừng “Ầm ầm ầm” chìm xuống.

Dương Thanh Huyền một chiêu sau, liền thu rồi hỏa diễm cùng hạt cát, một thân áo bào đen côi cút mà đứng.

Nhìn toàn bộ Ninh gia, Thiên gia người, đều là trợn mắt ngoác mồm.

Liền ngay cả Ninh Hồng Nho đều thua trận Ninh Tạ Phong, lại bị một chiêu đánh vào trên mặt, đánh vào khắp mặt đất không thấy tăm hơi?

Này...

Tuy rằng mọi người đối với Dương Thanh Huyền mong đợi rất lớn, nhưng cũng không nghĩ tới như vậy nghịch thiên biến thái.

Tưởng Thát liếc mắt nhìn đại địa đứt gãy, căm tức Dương Thanh Huyền, quát lên: “Chết!”

Một phất ống tay áo, giữa năm ngón tay hóa ra một mảnh hồng mang, lấp loé bên dưới, liền hướng Dương Thanh Huyền ép đi.

Cái kia hồng mang bên trong vô số thật nhỏ huyết văn lấp lóe, không ngừng khuếch tán ra, toàn bộ hư không đều hóa thành phá nát, mùi chết chóc kịch liệt lan tràn.

Dương Thanh Huyền trong con ngươi kim quang lóe lên, cau mày nói: “Cửu tinh Giới Vương?”

Chống lại thất tinh Ninh Tạ Phong, có thể dễ như ăn bánh, nhưng đối đầu với cửu tinh Giới Vương, Dương Thanh Huyền nội tâm không chắc chắn.

Hai tay ở trước người hợp lại, trong phút chốc hóa ra vô biên hào quang.

Vạn đóa kim liên ở không trung lấp lóe lượn vòng.

Ba màu kỳ loáng một cái đột ngột hiện, tựu tạo thành một mặt như kính kết giới, bảo hộ ở Dương Thanh Huyền trước mặt.

“Ầm ầm!”

Hồng mang đánh vào kỳ quang kết giới trên, tuôn ra như sao vòng giống như màu đỏ vòng sáng, nghiền ép ba kỳ bay lộn, tiêu tan bất định.

Dương Thanh Huyền chân mày nhíu càng sâu, hai tay kết ấn, đánh vào ba mặt cờ xí bên trong.

Kỳ quang ở không trung chuyển động, cũng là khuếch tán ra màu sắc bất đồng vầng sáng, cùng cái kia hồng mang chống lại.

Nhưng chung quy kỳ quang không ngừng thu nhỏ lại, Dương Thanh Huyền chống lại càng ngày càng khó.

Không biết giờ khắc này, Tưởng Thát nội tâm kinh hãi, đã đến mức độ không còn gì hơn.

Giới Vương bên trên, một sao một thiên địa.

Ở Mục Hải Vực Giới bên trong, chính mình hơi giơ tay nhấc chân liền có thể ép giết sáu sao Giới Vương, đừng nói sáu sao, coi như là tám sao Giới Vương, cũng chưa chắc có thể tại chính mình chiêu này hạ chống lại lâu như vậy.

Tưởng Thát hít một hơi khí lạnh, trong lòng thầm nghĩ người này nhất định phải đánh giết, bằng không hậu hoạn vô cùng.

Có thể ở Mục Hải Vực Giới chiếm có một ngồi xuống đất người, không khỏi là từ toàn bộ phía nam vũ trụ các đại trong tinh vực chém giết đi ra cường giả cái thế, đối với các loại thiên tài đều có cực kỳ khắc sâu nhận thức.

Trước mắt tên nam tử này, thực sự là thiên tài có chút quỷ dị, nếu như hôm nay chưa trừ diệt, tương lai phải là hậu hoạn.

Lúc này hét lớn một tiếng, lần thứ hai ngưng chưởng, một vệt hồng quang ở lòng bàn tay lấp loé, tựu nghiêng người mà lên, đánh về cái kia ba màu kỳ quang kết giới.

“Chống lại cửu tinh vẫn là quá miễn cưỡng, này ngốc treo tựu để cho ta tới giết đi.”

Dương Thanh Huyền trong cơ thể, truyền đến Quỷ Tàng âm lãnh châm chọc tiếng.

Liền gặp ánh kiếm lóe lên, vô biên quỷ khí khuếch tán ra.

Dương Thanh Huyền đầu lông mày khẽ nhíu, quyết ấn đồng thời, liền đem ba mặt cờ xí toàn bộ thu lại rồi.

Tưởng Thất chính kinh ngạc, tựu cảm thấy một luồng sức mạnh hủy thiên diệt địa phá hư mà tới, trước mắt các loại ảo giác lóe lên, tựu ngưng tụ ra một thanh lớn vô cùng u màu xanh lục quỷ kiếm, thẳng chém mà hạ.

“Giết!”

Trên thân kiếm truyền đến một tiếng hét lạnh.

Tưởng Thất hoảng hốt, khó tin hoảng sợ nói: “Cửu tinh Giới Vương?!”

Trên thân kiếm truyền tới uy năng, hoàn toàn không kém hắn.

Đồng thời đối phương đột nhiên xuất hiện, mang có đánh lén hiềm nghi, mà là khuynh lực mà vì là, kiếm thế chém xuống như sơn nhạc sụp đổ, ùng ùng chấn động hướng mình, liền ngay cả tránh né đều không có biện pháp.

Tưởng Thất chợt cắn răng một cái, chỉ có thể đón đỡ, tương tự hét lớn một tiếng, hai tay ở trước người tạo thành chữ thập, lại một chút tách ra, tựu đột nhiên đánh về Bách Quỷ Dạ Hành.

“Ầm ầm!”

Loại hồng ngọc ánh sáng mịt mờ ở Tưởng Thất trong tay, đem cái kia chém một cái miễn cưỡng tiếp hạ.

Năng lượng mạnh mẽ trong phút chốc bạo nổ mở, vô tận hồng mang cùng quỷ khí đồng thời khuấy động ra, chém về phía bốn mặt hư không.

Đồng thời Tưởng Thất cả người run lên, đã bị ánh kiếm gây thương tích, đột nhiên đột nhiên phun ra một ngụm máu đến, liền đem lượng lớn quỷ khí hút vào bên trong cơ thể, sắc mặt một chút trắng xám, sau đó trở nên xanh lét.

“Hừ.”

Cái kia tựa là hủy diệt năng lượng bạo động bên trong, truyền đến một đạo châm chọc cười gằn.

Sau đó Quỷ Ảnh lay động, hóa thành trăm trượng cao thân thể, ở trong thiên địa ngưng tụ, một đôi đằng đằng sát khí hai mắt, nhìn chằm chằm Tưởng Thát, duỗi ra đỏ thắm lưỡi dài, liếm đôi môi.

Tưởng Thát sắc mặt một trận trắng một trận lục, trong lòng không ngừng “Ầm ầm” nhảy loạn, tuy rằng trên người chút thương thế này vẫn chưa quá đáng lo, hơn nữa hút vào bên trong cơ thể quỷ khí, cũng sẽ không đối với mình tạo thành nhiều ảnh hưởng lớn.

Nhưng Quỷ Tàng xuất hiện, cái kia tản mát ra khí thế mạnh mẽ, hoàn toàn không kém tự mình.

Hai người nếu như sinh tử đấu, sợ chết một phương có thể là chính mình.

Nghĩ tới đây, Tưởng Thát sắc mặt biến được khó coi dị thường.

Quỷ Tàng nhìn chằm chằm Tưởng Thát, không ngừng liếm môi lưỡi, hắn tự nhiên cũng nhìn thấu Tưởng Thát thực lực phi phàm, hơn nữa thần thông được, nghĩ muốn ăn cái này hồn phách, sợ là có đánh.

“Ầm ầm!”

Phá toái trong địa mạch, một trận nổ vang.

“Chết tiệt tiểu súc sinh! Ta muốn giết ngươi!”

Ninh Tạ Phong thanh âm từ phía dưới truyền đến, một đạo cường đại hào quang nổi lên, theo Ninh Tạ Phong cùng nhau xông lên mặt đất, còn có mười ba toà tinh vân, ở Ninh Tạ Phong hai tay kết ấn hạ, bỗng nhiên ngưng tụ hợp nhất, hướng về Dương Thanh Huyền phương hướng điên cuồng ép mà đi.

“Chết đi! Con súc sinh chết tiệt! Lại dám đánh ta, ô ô, lại dám đánh ta, đáng chết! Đáng chết a!”

Ninh Tạ Phong toàn bộ mặt sưng phù giống như đầu heo, sưng to lên không chỉ gấp đôi, đồng thời toàn bộ đều tràn đầy tụ huyết, thay đổi hoàn toàn hình, căn bản cũng không nhận ra được.

Nếu không có ngôi sao này quyết vừa rồi tất cả mọi người từng trải qua, còn tưởng rằng tại sao lại chạy tới một người đâu.

“Hừ. Ngốc treo!”

Quỷ Tàng ánh mắt hướng về hạ một nghễ, tựu giơ tay lên trực tiếp đập hạ.

“Thiếu chủ, cẩn thận!”

Tưởng Thát hoảng hốt, đột nhiên phóng lên trời, toàn thân bị một tầng hào quang đỏ ngàu bao lấy, hơi thở mạnh mẽ khuếch tán mở, nếu như Quỷ Tàng dám hạ lời của sát thủ, hắn liền trực tiếp công kích Quỷ Tàng, định có thể đem đối phương trọng thương.

Nhưng Quỷ Tàng bàn tay ở giữa không trung tựu ngừng lại, chỉ là lòng bàn tay quỷ khí hóa thành mênh mông đại trận, “Ầm ầm ầm” trấn áp trên Tinh Thần Quyết.

Sau đó lật bàn tay một cái, liền hướng về Tưởng Thát đẩy đi.

“Ầm ầm!”

Mười ba toà tinh vân, lần lượt tiêu tan nổ tung.

Ninh Tạ Phong lúc này mới hoảng sợ phát hiện, chẳng biết lúc nào xuất hiện đáng sợ như vậy một nhân vật, nghiền ép Tinh Thần Quyết đại trận sức mạnh, rất nhanh tựu truyền tới trên người, chấn hắn phun máu tươi tung toé, như diều đứt dây giống như vậy, bay ngược ra ngoài.

Mà Quỷ Tàng cùng Tưởng Thát một chưởng, nhưng là hời hợt, chỉ là biểu đạt tự động, nói cho đối phương biết nghĩ muốn đánh lén mình, tuyệt đối không thể.

Tưởng Thát sắc mặt âm trầm, ở không trung nhất chuyển, liền đem bị đánh bay Ninh Tạ Phong tiếp được, xa xa rơi trên mặt đất.

Đến đây, toàn bộ Ninh gia địa giới bên trong, trở nên hoàn toàn yên tĩnh, không có bất kỳ âm thanh.

Từ Dương Thanh Huyền xuất hiện đến Ninh Tạ Phong bị đánh thành lợn đầu, lại bị đánh hộc máu, đều bất quá là sát công phu kia.

Cái kia một đời không ai bì nổi thanh cao lãnh ngạo dáng dấp, biến thành thời khắc này thổ huyết lợn đầu, thời gian nhanh chóng, để sở hữu Ninh gia người đều có chút không phản ứng kịp.

Chương 1889: Càng Cao Hơn Phân Tranh, Siêu Thoát Tinh Vực Vị Diện

Cho đến giờ khắc này, Ninh Thanh Du đám người mới lấy lại tinh thần, từng cái từng cái mừng như điên không ngớt.

Ninh Chỉ Đình càng là nắm Thiên Thiên tay, hai người hưng phấn không nhịn được nhảy cẫng hoan hô.

Ninh Hồng Nho cùng Ninh Thanh Du nhìn nhau một cái, đều là lộ ra vui mừng cười, đồng thời thở phào nhẹ nhõm, nhưng nội tâm vẫn như cũ có một tầng thật dầy bóng tối.

Dùng cái này khắc nhìn thấy, Mục Hải Vực Giới Ninh gia việc là thật không phải giả, như vậy Ninh Thanh Dao sợ là rơi vào Mục Hải Vực Giới Ninh gia trong tay, hơn nữa nghe nói ngữ giống như là muốn bị bức ép hôn, mà cái này Mục Hải Vực Giới Ninh gia thực lực, sợ là cường đại khó có thể tưởng tượng.

“Các ngươi đắc tội rồi ta Ninh gia, có thể có nghĩ qua hậu quả?”

Tưởng Thát mặt âm trầm, đem Ninh Tạ Phong để dưới đất, kiểm tra rồi một chút tổn thương, cũng không nguy hiểm đến tính mạng, này mới yên tâm lại, phục một ít đan dược sau, một đôi đỏ mắt nhìn chằm chằm Quỷ Tàng đám người, mở miệng uy hiếp.

“Hậu quả? Không biết, nói nghe một chút.”

Dương Thanh Huyền hai tay ôm ngực, bình tĩnh nói.

Trên thực tế, lấy Dương Thanh Huyền tâm tính, là chẳng muốn cùng này hai cái ngốc b nói gì, nhưng đối với mẫu thân mình việc, còn có cái kia Mục Hải Vực Giới việc, không được khinh thường, vì lẽ đó chịu hạ tính tình đến, nhìn như mặt không thay đổi hỏi, nội tâm từ lâu như điện chuyển.

Tưởng Thát cười gằn nói: “Mục Hải Vực Giới Ninh gia, chính là là cả nam bộ trong vũ trụ nhất lưu thế gia thế lực, coi như là các ngươi dốc hết toàn bộ Thương Khung tinh vực lực lượng đều không đắc tội nổi. Hiện tại đàng hoàng quỳ xuống nhận sai, mặc cho thiếu chủ nhà ta giáng tội cùng sắp xếp, có lẽ còn có một tuyến sinh cơ. Bằng không, nếu như Ninh gia giáng tội hạ xuống, coi như là diệt toàn bộ tinh vực, đó cũng chỉ là giơ tay giậm chân việc.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Mục Hải Vực Giới là một loại nhân vật như thế nào?”

Tưởng Thát cười to nói: “Ha ha, một đám ếch ngồi đáy giếng, liền ngay cả Mục Hải Vực Giới đều không biết, chẳng trách dám đánh thiếu chủ nhà ta.” Không hề che giấu chút nào khinh bỉ nói: “Ở vũ trụ này vô số tinh vực, vị diện bên trong, tự vạn cổ tới nay, có đại lượng cường giả đánh phá hư không, ngao du vũ trụ, liền không thể tránh khỏi thì sẽ sinh ra xung đột, mâu thuẫn. Loại này xung đột mâu thuẫn, từ cá nhân tranh, từ từ chuyển hóa thành vị diện tranh, tinh vực tranh. Liền ở vượt qua tinh vực càng to lớn hơn vị diện trên, lại tạo thành các loại thế lực, ngăn được toàn bộ vũ trụ cân bằng. Ở chỗ này vũ trụ toàn bộ nam bộ, sở hữu cường giả cái thế tụ tập ở một cái to lớn vị diện bên trong, được gọi là nam bộ vũ trụ hạt nhân vực giới, chính là Mục Hải Vực Giới. Mục Hải Vực Giới tồn tại năm tháng lâu dài xa, hầu như muốn tìm hiểu đến đó vũ trụ khai thiên tích địa. Mà Ninh gia, chính là Mục Hải Vực Giới, toàn bộ nam bộ vũ trụ trong liên minh nhất lưu thế gia. Đối với các ngươi như vậy xa xôi mà lại hầu như bị lạc tinh vực tới nói, Ninh gia muốn hủy diệt các ngươi, chỉ là thổi khẩu khí chuyện đây, ha ha, bây giờ biết chính mình có bao nhiêu nhỏ bé, Ninh gia có bao nhiêu vĩ đại đi, ha ha ha ha.”

Sở hữu Ninh gia người, đều là nghe được sợ run tim mất mật.

Dương Thanh Huyền cũng sắc mặt thay đổi.

Toàn bộ nam bộ vũ trụ liên minh vực giới vị trí, cái kia là một loại nhân vật như thế nào?

Chỉ có quỷ giấu sắc mặt bình thường, tựa hồ đã sớm biết những việc này.

Dương Thanh Huyền mười ngón hơi dùng sức nắm chặt, trong cơ thể huyết không tên tựu nóng lên, cái kia có vô số cường giả hội tụ chi địa, nghĩ nghĩ tựu làm hắn phấn khởi không ngớt.

“Quỳ xuống nhận sai?” Ninh Tạ Phong tỉnh lại, đột nhiên mở hai mắt ra, một cái quả bí đao đầu tím phồng lợi hại, âm trầm cực kỳ, chỉ vào Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng, ngoắc ngoắc ngón tay, vừa chỉ chỉ trên đất, lạnh giọng nói: “Lại đây quỳ xuống nhận sai, chỉ cần nhận sai thành khẩn, bản thiếu sẽ châm chước giảm bớt các ngươi tội ác.”

Ninh Tạ Phong đôi mắt nhỏ bên trong sát khí lăn lộn, trên thực tế ở nội tâm hắn, đã triệt để cho Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng xử tử hình.

Từ nhỏ đến lớn, dù cho là tại gia tộc các loại trong đấu tranh, đều chưa bao giờ bị như vậy sỉ nhục.

Nhưng hắn chính là tâm tư âm trầm hạng người, biết dựa vào sức mạnh thủ thắng rất khó, mà gặp Tưởng Thát dùng ngôn ngữ đem này chút người doạ dẫm, liền thấy tình thế mà vì là, lập tức bày ra Ninh gia thiếu chủ kẻ bề trên tư thế đến.

Chỉ cần hai người lại đây quỳ xuống, tất nhiên phải bị chính mình mọi cách sỉ nhục, lại một điểm điểm hành hạ đến chết, để tiết trong lòng chi phẫn.

Dương Thanh Huyền thân thể run lên hạ, liền đi lên phía trước, đến Ninh Tạ Phong trước mặt.

Ninh Tạ Phong cười gằn nói: “Ha ha, quỳ! Cho bản thiếu quỳ được rồi!”

“Oành!”

Dương Thanh Huyền xoay tay chính là một chưởng, tước ở đằng kia màu tím quả bí đao đầu trên, “Phốc!”, đánh Ninh Tạ Phong lần thứ hai phun ra một ngụm máu đến, toàn bộ cái cổ trực tiếp nghiêng về phía sau, bên trong cặp mắt hiện lên vẻ kinh sợ, khó có thể tin, phẫn nộ cùng sát khí.

Tưởng Thát sợ hết hồn, hắn đứng sau lưng Ninh Tạ Phong, Ninh Tạ Phong đầu bị vỗ tới sau, tựu ánh mắt theo dõi hắn, sợ đến hắn cả người run run hạ, vội vàng đem Ninh Tạ Phong đầu dìu chính, đồng thời phẫn nộ nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, gầm hét lên: “Ngươi, ngươi đáng chết, ngươi thật không sợ chết a!”

Trên thực tế, Tưởng Thát vẫn luôn ở cảnh giác Dương Thanh Huyền ra tay, nhưng Dương Thanh Huyền trên người cũng không có nửa điểm sóng năng lượng, chỉ là thông thường khí lực một chưởng đập tới, vì lẽ đó để Tưởng Thát không ứng phó kịp.

Tưởng Thát đang muốn nổi lên giết người thời gian, Quỷ Tàng cái kia thân thể to lớn xuất hiện ở Dương Thanh Huyền phía sau, một đôi mắt lạnh nhìn chăm chú hạ xuống, ẩn chứa vài sợi châm chọc cùng trào phúng.

Tưởng Thát cả người kinh sợ, lập tức lôi kéo Ninh Tạ Phong lùi về sau mấy trăm trượng xa, không dám chính diện cùng hai người này chống lại.

Dương Thanh Huyền híp mắt, ngoài cười nhưng trong không cười nói: “Tưởng Thất đại nhân, chúng ta tiếp tục đàm luận. Vừa nãy có ngốc treo nói chen vào, làm người rất ghét. Hiện tại cần phải đàng hoàng, lại không đứng đắn lời, ta tựu đem cái kia quả bí đao hái xuống, đêm nay đánh quả bí đao canh uống.”

Ninh Tạ Phong tức giận đến mức cả người run run, ngũ quan đều vặn vẹo biến hình, nhưng nội tâm nhưng là vô cùng hoảng sợ sợ sệt, trước mắt hai người này, hoàn toàn tựu không hiểu Ninh gia lợi hại cùng quyền thế của mình mạnh mẽ đến đâu a.

Hai người này căn bản là không mắc bẫy này, nếu là thật khởi xướng thần kinh đến, nói không chắc thật sự tựu đem chính mình chém giết ở đây Quỷ Tinh vực lên.

Một nghĩ có thể bị giết, Ninh Tạ Phong lần thứ hai run cầm cập một chút, toàn bộ người đều tỉnh táo hơn nhiều.

Cái kia màu tím quả bí đao đầu trên, đôi mắt nhỏ bên trong tràn đầy oán độc, nhưng cũng không dám lên tiếng nữa, hết thảy đều chờ trở về rồi hãy nói, sau khi trở về nhất định muốn triệu tập trong tộc mình có thể nắm trong tay toàn bộ lực lượng, đem những người trước mắt này từng cái từng cái toàn bộ hành hạ đến chết, đều phải rút gân lột da, luyện hồn hóa cốt, để này chút người vĩnh viễn không bao giờ siêu sinh.

Dương Thanh Huyền tự nhiên đem Ninh Tạ Phong trên mặt sự thù hận nhìn ở trong mắt, nhưng cũng không để ý lắm, hướng về Tưởng Thất hỏi: “Vừa nãy đại nhân nói chuyện Mục Hải Vực Giới việc, để ta đối với toàn bộ vũ trụ tình huống đều có nhất định giải, mười phần mừng rỡ, làm người than thở. Như vậy đón lấy nói chuyện, Ninh Thanh Dao lại là chuyện gì xảy ra? Theo ta được biết, Ninh Thanh Dao là Thương Khung tinh vực Ninh gia người, chỉ vì ở một lần trong chiến đấu, bị cuốn vào bão táp thời không,

không biết tung tích, là như thế nào cùng Mục Hải Vực Giới Ninh gia dính líu quan hệ, giờ khắc này lại là loại tình huống nào?”

Dương Thanh Huyền híp mắt, mang trên mặt nụ cười, mười phần chân thành khẩn thiết dáng vẻ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1890: Ninh Thanh Dao Tăm Tích, Đi Tới Phương Pháp Xử Lý

Ninh Hồng Nho bọn người là trong lòng cảm thấy buồn cười, Dương Thanh Huyền làm việc giữ được bình tĩnh, kín kẽ không một lỗ hổng, đích thật là có tố nhân hoàng lòng dạ cùng trí tuệ, nhưng cùng lúc đều lo lắng, từng cái từng cái vểnh tai lên lắng nghe.

Tưởng Thát liếc mắt nhìn Ninh Tạ Phong, làm như ở cố vấn, nhưng Ninh Tạ Phong chỉ là oán độc cùng lạnh như băng đứng ở đó, đối với những việc này hoàn toàn không có phản ứng.

Tưởng Thát trầm tư hạ, nói ra: “Nguyên lai Ninh Thanh Dao là bị bão táp thời không cuốn đi, chẳng trách. Khoảng chừng ở ba năm trước, Ninh gia cùng Mục Hải Vực Giới một nhà khác thế lực lớn sinh ra kịch liệt xung đột, ở không gian vũ trụ bên trong triển khai một hồi đại chiến khoáng thế. Lan đến rộng, không cách nào cân nhắc.”

Nói đến đây đại chiến, Tưởng Thát trên mặt xẹt qua sợ sợ cùng nghĩ mà sợ vẻ, ổn tình cảm xuống, tiếp tục nói: “Mặt khác nhà kia thế lực lớn, ở Mục Hải Vực Giới bên trong cũng là vang dội tồn tại, so với Ninh gia còn muốn hơi hơi mạnh hơn một ít. Đánh một trận kết quả, tự nhiên là lưỡng bại câu thương. Mà Ninh gia gia chủ yên tĩnh Thánh Hạo ở đằng kia tràng đại chiến khoáng thế sa sút bại, bị đối thủ trọng thương mà tăm tích không rõ. Trong lúc nhất thời, toàn bộ Mục Hải Vực Giới đều đang sưu tầm yên tĩnh Thánh Hạo đại nhân. Cho đến có một ngày, yên tĩnh Thánh Hạo đại nhân cùng Ninh Thanh Dao cùng nhau về tới Ninh gia. Nguyên lai yên tĩnh Thánh Hạo đại nhân ở sau khi trọng thương, rơi vào Mục Hải Vực Giới một cái nào đó trong không gian nhỏ, bị Ninh Thanh Dao cứu. Đồng thời ở tiếp xúc bên trong, phát hiện Ninh Thanh Dao càng là Ninh gia chi thứ, chỉ có điều thời gian quá xa xưa, căn bản xa không thể tra. Về đến gia tộc sau, yên tĩnh Thánh Hạo đại nhân đào được Ninh Thanh Dao dòng máu kiểm nghiệm, quả nhiên là Ninh gia máu. Thánh Hạo đại nhân cực kỳ vui mừng, ngay lập tức liền thu rồi Ninh Thanh Dao vì nghĩa nữ nhân."

Dương Thanh Huyền cùng Ninh gia người đều là khuôn mặt quái lạ.

Vốn cho là Ninh Thanh Dao tất nhiên ở Ninh gia chịu khổ, thậm chí khả năng bị nhốt lại, thảm bị ngược đãi, làm sao cũng không nghĩ ra dĩ nhiên thành Ninh gia gia chủ nghĩa nữ.

Dương Thanh Huyền càng là không rõ hừ một tiếng, bên trong lòng có chút khó chịu, cái gì đó yên tĩnh Thánh Hạo thu rồi mẫu thân làm nghĩa nữ, chẳng lẽ không phải trực tiếp tựu thành chính mình tổ tông? Vô duyên vô cớ nhiều hơn một một trưởng bối, thực sự là không hiểu ra sao.

Tưởng Thất nghe lời đoán ý, phát hiện Dương Thanh Huyền tựa hồ có hơi không thích, nhưng không rõ vì sao, tiếp tục thận trọng nói ra: "Ninh Thanh Dao dung mạo siêu tuyệt, thiên phú lại cực cao, thêm vào thành Thánh Hạo đại nhân nghĩa nữ, lại đối với Thánh Hạo đại nhân có ân cứu mạng, địa vị đáng tôn sùng, tự nhiên nhất thời phong quang không gì sánh bằng, cũng dĩ nhiên là... Tựu đưa đến yên tĩnh Tấn Sinh đại nhân ái mộ." Nói xong, cẩn thận nhìn Ninh Tạ Phong một dạng.

Dương Thanh Huyền lập tức rõ ràng, này cái gì yên tĩnh Tấn Sinh tất nhiên chính là Ninh Tạ Phong cha, sắc mặt càng là khó coi, lạnh lùng hừ một tiếng, nói: "Sau đó thì sao? Này yên tĩnh Tấn Sinh lại là người nào?"

Tưởng Thất nói: “Tấn Sinh đại nhân chính là đại trưởng lão Ninh Mưu Triết con trai.” Dừng hạ, lại bổ sung: “Cũng là Ninh gia thứ hai đời bên trong, có hy vọng nhất tiếp nhận chức gia chủ mấy vị đại nhân một trong.”

“Lại là đại trưởng lão?”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, hừ nói: “Ninh gia đại trưởng lão làm sao tựu nhiều chuyện như vậy? Ta cảm thấy được Ninh gia cũng không cần bố trí chức Đại trưởng lão tốt, miễn cho nhiều xảy ra chuyện.”

Ninh Hồng Nho cùng Ninh Thanh Du cũng là không còn gì để nói.

“Ngươi nói cái gì?!”

Ninh Tạ Phong giận dữ, mạnh mẽ trừng mắt Dương Thanh Huyền.

Tưởng Thất xạm mặt lại, tiếp tục nói: “Tấn Sinh đại nhân tu vi cái thế, thiên phú kinh người, là mấy vị người thừa kế bên trong tiềm lực lớn nhất một vị. Theo lý thuyết, hắn có thể coi trọng Ninh Thanh Dao, là Ninh Thanh Dao phúc phân. Huống hồ, ai cũng nhìn ra, cái kia Ninh Thanh Dao từ lâu không phải tấm thân xử nữ, sau đó quả nhiên xác nhận, không chỉ có từ lâu gả làm vợ người, liền ngay cả nhi tử đều có. Dù vậy, Tấn Sinh đại nhân vẫn là cuồng dại một mảnh, bất kể hiềm khích lúc trước. Theo lý thuyết, đây là Ninh Thanh Dao mấy đời đã tu luyện phúc phân? Nữ nhân này lại không biết quý trọng, không biết mang ơn, lại còn không theo, thực sự là không biết cân nhắc, tùy hứng đến cực điểm.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt quái lạ, thầm nghĩ, chính mình mẹ lại như thế có mị lực? Nhi tử đều lớn như vậy, còn khả năng hấp dẫn đến đại thế gia người thừa kế.

Dương Thanh Huyền cười nhạt, nói với Tưởng Thát: “Ngươi cảm thấy gả cho yên tĩnh Tấn Sinh là mấy đời đã tu luyện phúc phân, nếu không ngươi đi gả chứ? Ta nhìn ngươi liếm py công phu thật lợi hại, nói vậy yên tĩnh Tấn Sinh sẽ thích.”

“Ngươi...!”

Tưởng Thát giận dữ, gương mặt lỗ lập tức tăng tím bầm, cảm giác bị sỉ nhục.

“Xin lỗi xin lỗi.”

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng nở nụ cười, chân thành khẩn thiết nói ra: “Là tại hạ vọng ngôn, kính xin đại nhân bao dung. Sau đó thì sao? Ninh Thanh Dao từ chối phía sau đây?”

Dương Thanh Huyền giễu cợt Tưởng Thát sau, lập tức phản ứng, Tưởng Thát tin tức còn không có run tận đây, tạm thời không thích hợp đắc tội hắn, liền liên tục nói xin lỗi trước tiên.

Tưởng Thát tầng tầng hừ một tiếng, nhìn cái kia Quỷ Tàng một đôi mắt lạnh, nội tâm cực kỳ kiêng kỵ, vì vậy tiếp tục nói ra: “Ninh Thanh Dao mọi cách tùy hứng, nhưng Tấn Sinh đại nhân nhưng không chê bất khí, mọi cách đối với nàng tốt. Thậm chí nói rõ, nếu như tương lai có thể kế thừa chức gia chủ, tất nhiên dìu Ninh Thanh Dao vì là chính thất, trở thành toàn bộ Ninh gia chủ mẫu. Vậy thì thực sự là một người bên dưới, trên vạn người. Hừ, đều như vậy, cái kia Ninh Thanh Dao vẫn là không biết cân nhắc. Nàng đối với Tấn Sinh đại nhân nói, đã đối nhân xử thế phụ, không thích hợp tái giá, đồng thời phụ thân vẫn còn ở, loại này đón dâu đại sự, há có thể tự làm chủ?”

Dương Thanh Huyền cùng Ninh Hồng Nho đám người lập tức hiểu được, chính là Ninh Thanh Dao lời nói này, tạo thành giờ khắc này chi cục diện.

Tưởng Thát nói: “Tấn Sinh đại nhân nói, gả quá cũng không liên quan, đem nhà trai ngưng liền có thể. Cho tới cha thân, có thể đón đến Mục Hải Vực Giới, chứng kiến này cọc chuyện đẹp. Ninh Thanh Dao nghe vậy, chỉ là cười nhạt, bất trí hay không. Tấn Sinh đại nhân nhưng là có chút không kiềm chế được, liền liền phái Tạ Phong công tử cùng ta đến đây Thương Khung tinh vực, tiếp Ninh Hồng Nho đi Ninh gia phần trung tâm.”

Trên thực tế, yên tĩnh Tấn Sinh còn có một cái nhiệm vụ, chính là hỏi thăm Ninh Thanh Dao trượng phu, sau đó chém giết, chỉ có điều Tưởng Thát đem nhiệm vụ này ắt che giấu đi.

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia Ninh Thanh Dao giờ khắc này ở Mục Hải Vực Giới Ninh gia, tạm thời không có nguy hiểm?”

Tưởng Thát sửng sốt hạ, nói: “Tự nhiên là không có nguy hiểm, có Thánh Hạo đại nhân sủng ái, Tấn Sinh đại nhân ái mộ, ai dám làm cho nàng gặp nguy hiểm?”

Dương Thanh Huyền thở phào nhẹ nhõm, mỉm cười nói: “Ta đây an tâm. Còn có một việc, các ngươi là làm sao tới Thương Khung tinh vực?”

Tưởng Thát nói: “Thông qua trải rộng nam bộ không gian vũ trụ Tinh Thần Đại Trận. Bất quá Thương Khung tinh vực vị trí tựa hồ bị người ẩn dấu đi, cùng Tinh Thần Đại Trận là ở vào chặt đứt trạng thái. Chúng ta ở tinh không trong cánh đồng hoang vu tìm hồi lâu, trước đây không lâu mới đột nhiên cảm ứng được.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi kinh ngạc, biết hai người cảm ứng được, chính là Nguyên Hào mượn dùng viễn cổ Tinh Thần Đại Trận lực lượng, thực sự quá trùng hợp, tiếp tục hỏi: “Vậy các ngươi phải như thế nào trở về đây?”

Tưởng Thát nói: “Giống như các đại tinh vực đều sẽ có cùng Tinh Thần Đại Trận liền chuyển được đạo, nếu như thực sự nếu như không có, cũng chỉ có thể dựa vào xuyên toa thời không pháp khí, so với khá thường gặp có vũ quang bàn, thời không thoi các loại.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1891: Chết Được Rõ Ràng, Thời Không Toa

Dương Thanh Huyền lại hỏi nói: "Vậy các ngươi dẫn theo Tinh Vũ Bàn, hoặc là Thời Không Toa sao?"

Tưởng Thát đột nhiên sững sờ hạ, cảnh giác, quát lên: "Ngươi có ý gì?"

Dương Thanh Huyền híp mắt cười nói: "Không có ý gì, ta loại địa phương nhỏ này người, chưa từng thấy cao như vậy cấp đồ vật, nghĩ một mở tầm mắt."

Ninh Tạ Phong quát lên: "Không thể cho bọn họ nhìn! Vật ấy nếu như mất rồi, chúng ta sợ là rất khó lại trở lại nơi này tinh không hoang nguyên, liền muốn vĩnh viễn lạc lối ở đây tinh vực."

Đột nhiên, Ninh gia bầu trời, vang lên một đạo thanh âm hùng hậu, "Xem ra hẳn là dẫn theo."

Dương Thanh Huyền đám người đều là hoàn toàn biến sắc, vội vàng nhấc đầu hướng về trên không nhìn tới.

Ở hai vị cửu tinh Giới Vương mí mắt sau đó, lại có thể có người có thể ẩn thân không bị phát hiện?

Dương Thanh Huyền càng là cả kinh kêu lên: "Cha?!"

Thanh âm kia rất tinh tường, như là Đạo Ảnh cuộc chiến thời gian, Dương Vân Kính xuất hiện qua âm thanh.

Tưởng Thát cả người run lên, toàn bộ người giống như rơi vào hầm băng.

Một luồng tuyệt cường khí tức trực tiếp đem khóa chặt, đồng thời hơi thở kia bên trong không hề che giấu chút nào tràn ngập sát khí, lạnh lẽo cùng khinh bỉ.

“Lực lượng này... Lẽ nào...”

Tưởng Thát sợ đến hồn phi phách tán, như vậy cảm giác đáng sợ, ở Ninh gia cũng chỉ có gia chủ yên tĩnh Thánh Hạo, cùng với yên tĩnh Tấn Sinh chờ số ít đệ tử đời hai cùng trưởng lão mới có!

“Sẽ không! Là Thiên Giới chi chủ!”

Tưởng Thát hoảng sợ quát to một tiếng, gấp vội xin tha nói: “Đại nhân tha mạng, đại nhân tha mạng! Tiểu nhân cùng đại nhân không thù không oán, mong rằng đại nhân...”

Lời còn chưa dứt, một luồng mênh mông lôi đình ở trời cao trên tụ lại, sau đó hóa thành một đạo màu tím trường long, không chút lưu tình tựu trực kích mà hạ.

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng, còn có Ninh gia đám người, không khỏi là trong lòng hoảng hốt.

Này Tử Long ngưng tụ tốc độ nhanh chóng, uy năng mạnh, có chút không thể tưởng tượng nổi.

Phảng phất toàn bộ thời không, sở hữu quy tắc, tất cả đều hóa lôi ở này trong vòng một chiêu.

Quỷ Tàng run giọng nói: “Thiên Giới chi chủ! Đây chính là Thiên Giới sức mạnh, cha ngươi bước vào Thiên Giới chi chủ!”

“Không!”

Tưởng Thát hoảng sợ quát to một tiếng, cả mắt đều là tuyệt vọng, bi phẫn cùng oán độc.

Chẳng qua là tới làm cái nhiệm vụ, hơn nữa là như vậy xa xôi lạc lối loại nhỏ tinh vực, nằm mơ cũng không nghĩ tới sẽ có Thiên Giới chi chủ tồn tại.

Hơn nữa mặc dù có Thiên Giới chi chủ, chính mình không hề làm gì cả, làm sao lại chọc đáng sợ như vậy tồn tại?

“Đáng chết a! Một lời không hợp liền giết người, ngươi còn có chút nhân tính sao? Chí ít cũng để ta biết, ta đến cùng nơi nào đắc tội rồi ngươi a!”

Tưởng Thát bi phẫn kêu to, sức mạnh toàn thân nháy mắt nổi lên, hình thành một cổ cường đại năng lượng bình phong, như một cái bảo bình bảo hộ ở quanh thân, đầy mắt tuyệt vọng cùng bi phẫn, phẫn nộ nhìn chằm chằm cái kia hư không.

“Giết ngươi liền giết ngươi, cái nào cần gì lý do? Ngươi đi trên đường, nhất thời hứng khởi giẫm chết con kiến, cần đòi lý do sao? Tu đến cửu tinh Giới Vương, còn không rõ thay đổi khôn lường, thương hải tang điền, nhân sinh thời khắc gặp biến hóa vô thường sao? Xem ra này một thân tu vi cũng là tu đến trên thân chó, không muốn cũng được.”

Trên hư không, chậm rãi hóa ra một đạo người đàn ông trung niên bóng người, ở tử lôi hào quang hạ, chiếu rọi cả người tử mang, một đôi mày kiếm mắt sao, không có bất kỳ tình cảm nhìn phía dưới, tựu giống như là nhìn người chết.

Tưởng Thát tức giận đến mức cả người run run, nước mắt tràn ra, hét lớn: “Đại nhân tha mạng, ngươi đã ta không thù không oán, mong rằng giơ cao đánh khẽ, ta nguyện ý cho đại nhân làm trâu làm ngựa!”

“Không cần! Nhìn ngươi càng ngày càng không hợp mắt, vẫn phải chết được rồi.”

Dương Vân Kính vung tay lên, lại là một mảnh lôi phù đánh rơi xuống xuống, nhanh chóng hòa vào Tử Long bên trong, nháy mắt toàn bộ thân rồng một chút bành trướng gấp trăm lần, “Ầm ầm” đánh vào bảo bình trên.

Toàn bộ hư không vô số phá nát.

Bảo bình trên “Rầm” hiện ra tảng lớn vết rạn nứt, sấm sét màu tím như xà như châm mang, chui vào đi vào, không ngừng oanh kích trên người Tưởng Thát.

“Đáng chết! Đáng chết a!”

Tưởng Thát đôi mắt đỏ bừng, còn có nước mắt ở trong hốc mắt, làm sao đều không nghĩ ra, chỉ lát nữa là phải chết không nhắm mắt, Ninh Thanh Du đột nhiên lạnh lùng nói ra: “Nói cho ngươi cũng không sao, người này liền là tỷ ta Ninh Thanh Dao trượng phu. Vừa nãy tước các ngươi bạt tai Dương Thanh Huyền, liền là tỷ ta nhi tử.”

“A?!”

Tưởng Thát ngẩn ngơ, nháy mắt hiểu được, lộ ra vẻ bừng tỉnh.

Đồng thời cũng biết chính mình tuyệt đối không thể may mắn thoát khỏi, nổi giận gầm lên một tiếng, vô tận hồng quang từ trong cơ thể tràn ra, ở quanh thân mịt mờ lưu chuyển, chống lại cái kia tử lôi.

“Huyết Sát Chi Độn!”

Tưởng Thát mạnh mẽ khẽ cắn đầu lưỡi, tựu phun ra một ngụm máu tươi.

Toàn bộ người trong phút chốc hóa thành hồng mang, dốc hết sức toàn thân phá mở một vết nứt, liền muốn bỏ chạy.

“Ngây thơ.”

Dương Vân Kính đưa tay chộp một cái, năm ngón tay ở trên hư không bành trướng, phảng phất núi cao trấn áp mà hạ.

Chu vi mấy vạn dặm không gian tất cả đều bị đè ép lại đây, áp súc thành một điểm.

Dương Thanh Huyền, Quỷ Tàng, Ninh Tạ Phong, sở hữu Ninh gia người, không không cảm thấy nghiền ép giống như sức mạnh, không sinh được chút nào chống lại chi tâm.

Dương Vân Kính càng là lấy thân thể lực lượng, cường hành áp súc vạn dặm không gian!

“Không!”

Tưởng Thát thê lương quát to một tiếng, thân thể tựu “Oành” một tiếng nổ tung mở, liền ngay cả tự bạo cũng không thể.

Dương Vân Kính trước sau sắc mặt bình tĩnh, giở tay giở chân ép giết cửu tinh Giới Vương, tựu thật sự dường như giẫm chết một con giun dế giống như, không có một chút nào tâm tình chập chờn.

Dương Vân Kính nhấc tay vồ một cái, Tưởng Thát trên người mấy cái nguyên khí toàn bộ bay lên, rơi vào trong tay.

Lại năm ngón tay nắm chặt, trong lòng bàn tay truyền mở một mảnh vang trầm, sở hữu chứa đồ nguyên khí toàn bộ nổ tung mở.

Hơn một nghìn món các loại vật phẩm, toàn bộ trôi nổi ở Dương Vân Kính bên cạnh người.

Có đủ mọi màu sắc đan dược, có thiên hình vạn trạng nguyên khí, có các loại pháp môn tu luyện thần thông..., rực rỡ muôn màu, làm người mắt không kịp nhìn.

Một món trong đó con thoi hình cái hộp nhỏ, tỏa ra yếu ớt lam quang, mặt trên khắc rõ phức tạp phù văn, lấp loé bên dưới, tiết ra từng tia từng tia lực lượng không gian.

Dương Vân Kính nhìn chằm chằm cái kia hộp nhỏ, mặt mũi bình tĩnh trên rốt cục lộ ra vẻ vui mừng, phất tay liền đem sở hữu vật phẩm bỏ vào trong túi.

Tất cả mọi người là khiếp sợ nhìn.

Đối với Dương Thanh Huyền, Ninh gia cao tầng đám người mà nói, nhưng là mừng như điên không ngớt, không chỉ có là bọn họ tự thân cảm thụ, còn có Tưởng Thát trước khi chết đối với Dương Vân Kính thực lực phán đoán, đều cơ hồ có thể khẳng định, Dương Vân Kính nhất định là bước chân vào Thiên Giới chi chủ.

Quỷ Tàng nhưng là từ lâu triển khai nuốt chửng phương pháp, đem Tưởng Thát hồn phách giam giữ đi ra, bỏ vào trong miệng tinh tế lập lại, một bộ dáng vẻ mùi ngon.

Ninh Tạ Phong đã bị Tưởng Thát cái chết, cùng Quỷ Tàng nuốt hồn dáng vẻ triệt để sợ choáng váng, trong miệng bởi vì hoảng sợ mà phát sinh “Ô ô” thanh âm.

Cái này bên trong tinh vực không chỉ có có Thiên Giới chi chủ, hơn nữa còn là Ninh Thanh Dao trượng phu, mà vừa rồi phiến chính mình bạt tai, vẫn là Ninh Thanh Dao nhi tử.

To lớn hoảng sợ bên dưới, đồng thời sinh ra vô tận sự thù hận.

Ninh Thanh Dao sắp cướp đi mẫu thân mình chính thất vị trí, mà Ninh Thanh Dao nhi tử còn phiến chính mình bạt tai, mang đến cho mình trước nay chưa có nhục nhã, hiện tại Ninh Thanh Dao trượng phu còn giết mình cường đại nhất tùy tùng trung thành.

Sở hữu này chút trước thù hận cũ tính gộp lại, Ninh Tạ Phong hầu như muốn tức điên.

Nhưng giờ khắc này ở Dương Thanh Huyền phụ tử uy thế dưới, nào dám có nửa điểm biểu lộ, trên mặt càng là xào xạc sợ sợ.

Chương 1892: Mất Khống Chế Sức Mạnh, Ninh Tạ Phong Ký Ức

Dương Vân Kính thu rồi toàn thân khí thế, lóe lên tựu rơi vào Dương Thanh Huyền trước người, cái kia thâm thúy mà ôn hòa ánh mắt, như đại địa giống như vậy, ơn trạch vạn vật.

Dương Thanh Huyền kêu một tiếng, “Cha.”

Tuy rằng chỉ gặp qua hai lần, nhưng lại có chém không ngừng huyết thống, ở từ cổ chí kim trong thời không, đem hai người này chăm chú liên hệ với nhau.

Dương Vân Kính hiền hòa ánh mắt bên trong, cất giấu yêu cùng ấm áp, tay phải dùng sức cầm lấy Dương Thanh Huyền vai trái, vui mừng nói ra: “Con trai của ta, rốt cục lớn rồi.”

Dương Thanh Huyền nội tâm xẹt qua dòng nước ấm, nhưng cũng vai trái một chút bị đau, ở Dương Vân Kính sức nắm hạ, cốt nhục càng có vỡ vụn tư thế, không do tâm đầu hơi kinh.

Dương Vân Kính buông tay ra, sắc mặt khôi phục nghiêm nghị, nói ra: “Ta đi trước Mục Hải Vực Giới cứu mẹ ngươi. Chuyện nơi này, tựu toàn bộ giao cho ngươi. Cứu mẹ ngươi sau, ta sẽ trở lại.”

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Cha, mẫu thân tạm thời không có chuyện gì, ngươi sao như vậy nóng ruột? Không bằng cha con chúng ta thương nghị thật kỹ lưỡng một phen, lại nghĩ cái biện pháp khả thi.”

“Việc này không cách nào nữa đợi!”

Dương Vân Kính bóng người lóe lên, lưu lại câu nói này, liền trực tiếp biến mất ở mênh mông trên hư không, càng không có dấu vết mà tìm kiếm.

Dương Thanh Huyền ngẩn ra, vội vàng nghĩ muốn giữ lại Dương Vân Kính, nhưng trên vai trái lại truyền tới đau đớn, quay đầu nhìn tới, toàn bộ vai đầu càng đã bị bóp nát tan, cánh tay trái không tự chủ buông xuống, càng đã phế bỏ.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, tại sao lại như vậy?

Quỷ Tàng cũng phát hiện, con ngươi đột nhiên co, nói ra: "Ngoại lực không thể nhận phóng như thường?!"

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Chuyện gì thế này?"

Quỷ Tàng trầm tư nói: "Từ cha ngươi vừa nãy giết cái kia Tưởng Thát đến nhìn, giở tay giở chân trong đó liền có thể áp súc vạn dặm không gian, nghiền nát cửu tinh Giới Vương, hẳn hẳn là nắm trong tay Vũ chi thân thể, nhưng cũng không làm được thu phóng như thường. Vì lẽ đó một tay vỗ vào ngươi trên vai thời điểm, không khống chế được sức mạnh, liền đem ngươi vai trái bóp nát. Dựa vào ta nhìn, hắn cần phải vừa vừa bước vào Thiên Giới chi chủ không bao lâu."

Dương Thanh Huyền hơi hơi vận chuyển chân nguyên, đem vai trái một điểm điểm khôi phục, đồng thời cả kinh nói: "Thân thể kia xem như là triệt để nắm trong tay sao? Có thể hay không có nhiều lần?"

Quỷ Tàng nhẹ nhàng lắc đầu, than thở: "Này có thể khó nói. Ta đoán không ra vị này Vũ là một loại nhân vật như thế nào. Cũng không biết thân thể mạnh như thế nào, nhưng từ này tất cả võ hồn đến nhìn, khẳng định không phải hạng đơn giản. Từ này đi đến Mục Hải Vực Giới, cần phải muốn một quãng thời gian. Hi vọng cha ngươi có thể đem thân thể kia cố gắng lại khống chế một chút."

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Cha ta sẽ gặp nguy hiểm sao?"

Quỷ Tàng hắc tiếng nói: "Cha ngươi tuy rằng bước chân vào Thiên Giới chi chủ, nhưng ở Mục Hải Vực Giới nơi như thế này, Thiên Giới chi chủ cũng không cách nào khống chế tất cả a. Bất quá làm nam nhân, nghe được người đàn bà của chính mình bị người bắt nạt, dù là ai cũng không cách nào không xung động. Ha ha, nếu như Dương Vân Kính này cũng có thể nhịn xuống, ngược lại là phải để ta coi thường."

Quỷ Tàng liếc mắt nhìn Ninh Tạ Phong, nói: "Tiểu tử này làm sao bây giờ?"

Dương Thanh Huyền buồn bực mất tập trung, khoát tay nói: "Đương nhiên là giết, chẳng lẽ còn giữ lại ăn cơm tối? Trên người gì đó đều cho ta lưu lại, đến từ Mục Hải Vực Giới đại thế giới ngốc treo, trên người cần phải sẽ có không ít thứ tốt."

Ninh Tạ Phong sợ hết hồn, cả người sự thù hận nháy mắt tiêu tan, thay vào đó là to lớn hoảng sợ, cả kinh kêu lên: "Ngươi, ngươi dám giết ta? Không, không muốn, không nên tới! Ta là công tử nhà họ Trữ, các ngươi không thể giết ta, quyết không thể giết ta!"

Quỷ Tàng cười hắc hắc nói: "Được rồi, ngươi vừa vặn có thể lục soát hạ tiểu tử này hồn phách, biết một ít Mục Hải Vực Giới tin tức." Sững sốt hạ, lại nói: "Chẳng trách, khó trách."

Dương Thanh Huyền nói: "Chẳng trách cái gì?"

Quỷ Tàng trầm tư nói: "Khó trách ngươi cha không lục soát cái kia Tưởng Thát hồn phách, lấy hắn vừa vừa bước vào Thiên Giới cảnh giới, còn không cách nào hoàn mỹ khống chế Vũ thịt thân, cường hành lục soát một tên cửu tinh Giới Vương, tồn tại nguy hiểm cực lớn.”

Dương Thanh Huyền chỉ vào Ninh Tạ Phong nói: “Vậy làm sao không lục soát hắn, cố gắng biết đến tin tức còn càng nhiều.”

Quỷ Tàng “Ha ha” cười nói: “Tiểu tử này, không phải cha ngươi để lại cho ngươi sao?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, trong lúc nhất thời thiên tư bách chuyển.

Chính như Quỷ Tàng đoán như vậy, Dương Vân Kính ở thái cổ lôi trì tu luyện nhiều năm, đối với Vũ chi chân thân khống chế còn cực kỳ có hạn, tuy rằng bước chân vào Thiên Giới, nhưng đối với cứu Ninh Thanh Dao cũng không có lòng tin tất thắng.

Vì lẽ đó cố ý lưu lại Ninh Tạ Phong cho Dương Thanh Huyền, nếu là mình thất bại, Dương Thanh Huyền thông qua sưu hồn Ninh Tạ Phong hiểu rõ Mục Hải Vực Giới cùng Ninh gia tin tức, tương lai cũng không trở thành quá bị động.

Ninh Tạ Phong sợ đến hồn phách bay ra, nước mắt chảy ròng, nhấc chân chạy, nhưng độn quang vừa lên, đã bị bỗng nhiên mà lên quỷ khí nuốt chửng, “A! Không muốn, không muốn a! Cha ta là...”

Còn chưa có nói xong, tảng lớn âm u quỷ khí liền trực tiếp từ trong miệng rót tiến vào.

Ninh Tạ Phong toàn bộ khuôn mặt toàn bộ trở nên màu xanh lục, vội vàng ngậm miệng.

Nhưng toàn thân từng cái trên lỗ chân lông, đều có quỷ khí hướng về bên trong xuyên, hơn nữa chẳng biết lúc nào, mảng lớn tiểu quỷ bò ở trên người, gặm nhấm thân thể mình.

“Không, không muốn...”

Vừa mới mở miệng, lại là đại lượng tiểu quỷ chui vào, cả đầu lần thứ hai bành trướng mấy phần, căn bản là nói không ra lời.

Ninh Tạ Phong thống khổ trên dưới giãy dụa, da hạ không ngừng nhúc nhích, lập tức thân thể chính là bạo nổ mở, bị vô số tiểu quỷ nuốt chửng.

Kết cục sự khốc liệt khủng bố, nhìn Ninh gia người tất cả đều từng cái từng cái sắc mặt xám ngắt, toàn thân lạnh xuyên thấu qua.

Một điểm vệt trắng lướt ra, bị Quỷ Tàng nhiếp đến tay, sau đó vẽ mấy cái quyết ấn gắn vào Ninh Tạ Phong hồn phách trên, quát lên: “Dương Thanh Huyền!”

Dương Thanh Huyền mắt sáng lên, hai tay ở trước người bấm quyết, thần thức mạnh mẽ lực lượng điên cuồng tràn vào, nhảy vào cái kia yếu ớt mà bị vây hồn phách bên trong, tùy ý cướp đoạt bên trong sở hữu ký ức.

Một lát sau, như biển như nước thần thức tựu trào ra, trở về Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền sắc mặt có chút trắng bệch, tuy rằng có quỷ giấu trợ giúp, nhưng dù sao cũng là sưu hồn một vị thất tinh cao cấp Giới Vương, vẫn là vất vả không ít.

Đồng thời này Ninh Tạ Phong trong ký ức, ngoại trừ tu luyện ở ngoài, chính là câu tâm đấu giác, ngươi lừa ta gạt, đùa bỡn nữ nhân.

Đương nhiên, tuy rằng ký ức ở lục soát trong quá trình phá nát rất nhiều, nhưng toàn bộ Mục Hải Vực Giới cùng Ninh gia loại trường hợp, vẫn là một chút rõ ràng trong lòng.

Bị Dương Thanh Huyền tìm tòi ký ức sau Ninh Tạ Phong hồn phách, năng lượng đã rất là suy yếu, như đèn hỏa chớp hiện, nhưng thịt muối cũng là thịt, bị Quỷ Tàng vứt vào trong miệng nhét kẽ răng đi.

Quỷ Tàng ánh mắt một nghễ, phát hiện Dương Thanh Huyền sắc mặt cực kỳ khó coi, kinh ngạc nói: “Làm sao vậy? Lục soát cái gì không tốt tin tức?”

Dương Thanh Huyền rên lên một tiếng, bên trong cặp mắt tràn đầy sát khí.

Nguyên lai ở Ninh Tạ Phong ký ức bên trong, Dương Thanh Huyền biết rồi một cái có quan hệ mẫu thân mình sự tình, cũng là yên tĩnh Tấn Sinh vì sao trăm phương ngàn kế nhất định muốn kết hôn mẫu thân mình nguyên nhân.

Ở Ninh gia có một loại dòng máu cực kỳ mạnh mẽ truyền thừa, tên là “Tinh La thiên thể”, loại thể chất này cực kỳ kỳ diệu hơn nữa mạnh mẽ, nếu như có thể nắm giữ, thân thể đủ để cùng ngôi sao chống lại.

Thế nhưng Ninh gia mấy triệu năm qua, không có một vị tộc nhân có thể thu được Tinh La thiên thể cảm ứng, mãi đến tận Ninh Thanh Dao xuất hiện...

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1893: Tinh La Thiên Thể, Bước Kế Tiếp Dự Định

"Tinh La Thiên Thể" là Ninh gia tổ địa chôn giấu hạt nhân bảo tàng.

Ngoại giới mặc dù biết Ninh gia có như vậy một loại truyền thừa tồn tại, nhưng người nào cũng không có thực sự được gặp. Đừng nói ngoại giới người, chính là Ninh gia bản tộc, mấy triệu năm qua đều không có cảm ứng được truyền thừa động tĩnh.

Thậm chí có người cho rằng truyền thừa đã biến mất rồi.

Nguyên bản lấy Ninh Thanh Dao không biết bao nhiêu đời dòng thứ thân phận, là không có tư cách tiến nhập tổ địa, càng thêm không có tư cách đi cảm ứng truyền thừa.

Cái này cũng là yên tĩnh Thánh Hạo thu Ninh Thanh Dao vì nghĩa nữ một trong những nguyên nhân, ngoại trừ bản thân yêu thích ở ngoài, còn vì tăng lên Ninh Thanh Dao địa vị.

Có tầng này thân phận, lại không người dám phản đối Ninh Thanh Dao tiến nhập tổ địa.

Nhưng tránh không được các loại châm chọc cùng khinh bỉ, cười nhạo nàng không biết tự lượng sức mình, đều ngồi chờ nhìn Ninh Thanh Dao trò hay.

Ai biết cái kia yên lặng không biết bao nhiêu trăm vạn năm Tinh La Thiên Thể truyền thừa, lại Ninh Thanh Dao cảm ứng hạ, có động tĩnh.

Này một chút đem trọn cái Ninh gia cao tầng tất cả đều kinh hãi tột đỉnh.

Sở hữu chờ xem kịch vui người, từng cái từng cái bị nghiêm trọng làm mất mặt, đều là giận dữ và xấu hổ dị thường, đồng thời nội tâm còn cảm thấy một trận sợ sệt.

Yên tĩnh Thánh Hạo trước tiên đem tin tức hoàn toàn phong tỏa, chỉ có Ninh gia cao tầng cùng một ít con cháu đích tôn mới nghe nghe một, hai, đồng thời xếp vào bản tộc cơ mật tối cao, phàm có tiết lộ tin tức người, một quy tắc giết chết không cần luận tội.

Lúc này, Ninh Thanh Dao không thể nghi ngờ thành toàn bộ Ninh gia cao tầng trong mắt hương mô mô, thậm chí yên tĩnh Thánh Hạo bắt đầu cùng chư vị trưởng lão thương nghị, lập ra một bộ đầy đủ thích hợp Ninh Thanh Dao tu luyện pháp môn cùng tài nguyên cung cấp hệ thống.

Mà Ninh gia thứ hai đời bên trong mấy vị người thừa kế, càng là thấy được to lớn cơ hội.

Nếu như có thể cùng Tinh La Thiên Thể đồng tu, đối với tự thân tu luyện trợ giúp, đem không gì so nổi to lớn.

Thứ yếu, Ninh Thanh Dao cảm ứng được Tinh La Thiên Thể truyền thừa, nếu như tương lai có thể luyện thành thiên thể, tất nhiên muốn trở thành một đời cường giả, ở Ninh gia thậm chí toàn bộ Mục Hải Vực Giới đều chiếm một chỗ ngồi riêng.

Thậm chí trở thành Ninh gia gia chủ, hoặc là đại trưởng lão cũng chưa chắc không thể.

Nếu như mấy vị người thừa kế có thể đem Ninh Thanh Dao cưới vào tay, như vậy chức gia chủ cơ hồ là thiết định.

Đồng thời lại nhiều thêm một vị tuyệt đại cường giả giúp đỡ, đối với khống chế toàn bộ Ninh gia các phe phái, cùng với ở Mục Hải Vực Giới nổi bật hơn mọi người, đều là rất lớn trợ lực.

Như vậy một lần đạt được nhiều, tất cả đều là khó có thể nói hết chỗ tốt, coi như Ninh Thanh Dao hình dáng giống lợn cái, mấy vị người thừa kế đều dự định nhắm mắt lại lên.

Huống hồ Ninh Thanh Dao bản thân sắc đẹp tuyệt đại, quốc sắc thiên hương, vốn là vưu vật người trong, Ninh gia mấy vị người thừa kế nơi nào còn kiềm chế được, toàn bộ đều điên cuồng khởi xướng toàn diện thế tiến công, thậm chí không tiếc đem ám đấu dẫn tới ở bề ngoài, vì thế đã có không ít cao cấp Giới Vương bỏ mình.

Nếu không có yên tĩnh Thánh Hạo tự mình ra mặt trấn áp, sợ là đưa tới phong ba chỉ có thể càng to lớn hơn.

Vì thế, Ninh Thanh Dao cũng tuyên bố bế tử quan, trực tiếp trốn vào tu luyện, tránh né mọi người vĩnh viễn theo đuổi.

Biết những tin tức này sau, Dương Thanh Huyền sắc mặt trở nên phức tạp mà lại quái lạ.

“Khà khà, không nghĩ tới chính mình lão nương không một chút nào bớt lo a, làm ra động tĩnh lớn như vậy, toàn bộ Ninh gia phần trung tâm đều náo loạn. Bất quá việc này quan hệ đến Tinh La Thiên Thể, sợ là hết sức khó giải quyết, đau đầu a.”

Dương Thanh Huyền vỗ đầu một cái, cười khổ liên tục thở dài.

Cái kia Tinh La Thiên Thể ở Ninh Tạ Phong trong ký ức, có thể là thứ không tầm thường, chính là ở Mục Hải Vực Giới khai cương khoách thổ Ninh gia tuyệt đại tiền bối có thần thể, cơ hồ là thần chặn Sát Thần, ma chặn giết ma tồn tại.

Tin tức này nếu như tiết lộ ra ngoài, không chỉ có Ninh gia phong ba không giải quyết được, sợ là ở toàn bộ Mục Hải Vực Giới đều sẽ khiến cho không sóng gió nhỏ.

Cũng may Ninh Thanh Dao đã bế tử quan, đem sở hữu phiền phức đều quăng mở, thêm vào có yên tĩnh Thánh Hạo bảo vệ, tạm thời sẽ không có nguy hiểm gì.

Dương Thanh Huyền thở phào nhẹ nhõm, lúc này mới ánh mắt quét qua hư không, đưa tay chộp một cái, đem Ninh Tạ Phong trên người lưu lại các loại chứa đồ nguyên khí, đều nhiếp đi qua, không khách khí bỏ vào trong túi.

Ở Ninh Tạ Phong trong ký ức, trong này nhưng là có không ít thứ tốt đây.

Đặc biệt là cái viên này nguyên bản làm vì chính mình lão nương sính lễ chư Tinh Đan, đối với cao cấp Giới Vương đều có vô cùng đại uy năng, hiện tại cũng tất cả đều tiện nghi chính mình.

Dương Thanh Huyền thu rồi Ninh Tạ Phong toàn bộ di sản sau, nhìn phía Ninh gia người, ôm quyền cung kính nói: “Ông ngoại, thanh Du dì, toàn bộ đều kết thúc.”

Ninh Thanh Du một chút lại đây, đem Dương Thanh Huyền ôm vào trong ngực, liều mạng vuốt Dương Thanh Huyền đỉnh đầu, mừng rỡ khen: “Ta Thanh Huyền rốt cục lớn rồi.”

Dương Thanh Huyền cảm giác lúng túng, ngượng ngùng nở nụ cười, liền từ Ninh Thanh Du trong lòng đi ra.

Ninh Hồng Nho đầy mặt lo lắng, than thở: “Kết thúc rồi à? Ai, làm sao cảm giác phiền toái lớn vừa mới bắt đầu a.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ông ngoại không cần nhiều nghĩ. Trên thực tế theo ta nhìn, Ninh gia trở về Mục Hải Vực Giới Ninh gia tổng bộ, ngược lại cũng không phải một chuyện xấu. Nhưng trở về tất nhiên muốn có lợi ích, bằng không mạo muội trở về nhưng cũng không thích hợp.”

Ngay lập tức, liền đem từ Ninh Tạ Phong hồn phách bên trong chiếm được tin tức, đơn giản lượm một ít nói cùng Ninh Hồng Nho đám người nghe.

Ngửi Ninh Thanh Dao thời khắc này hiện trạng sau, Ninh Hồng Nho đám người mới bỏ xuống một trái tim đến.

Ninh Thanh Du tràn đầy kinh ngạc nói ra: "Tinh La Thiên Thể? Chúng ta Ninh gia vị trí mảnh này quốc gia, liền gọi là Tinh La, xem ra hẳn là di chuyển mà đến tổ tiên lấy tên."

Ninh Hồng Nho trầm tư nói: "Trở về việc, chính như Thanh Huyền nói, phải có đầy đủ chỗ tốt mới trở lại. Bằng không tổ tiên từ Ninh gia di chuyển đi ra, chủ động cũng tốt, bị giáng chức cũng tốt, hiện tại đã không có trở về đạo lý. Hừ, cũng không phải rời đi cái kia cái gọi là phần trung tâm, chúng ta tựu không sống được."

Ninh Thanh Du cũng là đồng ý nói: "Hiện tại cái kia cái gọi là phần trung tâm, còn chưa phải là hi vọng tỷ tỷ hiểu thấu đáo cái kia Tinh La Thiên Thể, có bản lĩnh chính bọn hắn hiểu thấu đáo đi."

Ninh Hồng Nho gật gật đầu, hỏi: "Thanh Huyền, ngươi đón lấy định làm như thế nào?"

Dương Thanh Huyền nói: "Muốn đi đến viễn cổ Tinh Thần Đại Trận, thấp nhất cũng muốn Thất Tinh Giới Vương tu vi. Ta dự định trước tiên bế quan một quãng thời gian, vọt qua cao cấp bình phong, sau đó sẽ xử lý một chuyện, liền đi một chuyến cái kia Mục Hải Vực Giới. Hơn nữa ta lo lắng cha ta, như vậy lỗ mãng quá khứ..."

Ninh Hồng Nho cười nói: "Không sai, như là phụ tử các ngươi đồng lòng, nhất định có thể đem ngươi mẹ cứu ra. Yên tâm đi, cha ngươi ngoại trừ thực lực siêu quần ở ngoài, vốn là trí tuệ hơn người hạng người. Năm đó Thiên Vô Tình đều giết không chết hắn, trái lại để hắn thu được lớn cơ duyên lớn, trước tiên Thiên Vô Tình một bước bước vào Thiên Giới. Khà khà, nhân vật như vậy, có thể không phải là cái gì dễ trêu người hiền lành. Coi như Ninh gia phần trung tâm ở mạnh mẽ, cũng phải kiềm chế một chút.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Chỉ mong đi, ta lo lắng nhất, vẫn là trên thân phụ thân Vũ chi chân thân không bị khống chế.” Hắn liếc mắt nhìn chính mình còn còn chưa khôi phục vai trái, trong mắt tràn đầy lo lắng.

Ninh Hồng Nho nói: “Việc này cha ngươi khẳng định tự có suy nghĩ, ngươi không cần lo lắng quá nhiều, làm tốt trước mặt việc mới là chính đạo. Sớm ngày đột phá đến cao cấp Giới Vương, mới có thể chân chính cứu mẹ ngươi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ông ngoại nói rất có lý.”

Ngay lập tức, cũng sẽ không nhiều làm lỡ, cùng Ninh Chỉ Đình, Thiên Thiên đám người từng cái bắt chuyện sau, liền cáo biệt mà đi.

Ninh Hồng Nho nhìn Dương Thanh Huyền biến mất phương hướng, sâu sắc sầu lo dâng lên đuôi lông mày, rất lâu mới thở dài một tiếng.

Chương 1894: Song Thể Song Linh, Lôi Trì Tán Thành

Cổ vực, vòm trời bên trên.

Mây đen bốc lên hạ, hình thành sấm sét chi hải, trong đó theo lôi quang nổ ra, không ngừng có vạn vật hình thái huyễn sinh mà ra, lập tức lại tán làm lôi quang khuấy động.

Ở lôi hải trung ương, ngồi xếp bằng một vị ông lão áo tím, khuôn mặt già nua, khí tức thâm hậu, cảm ứng toàn bộ lôi trì biến hóa.

Bỗng nhiên chân trời lóe lên hồng mang, như sao chổi kéo dài đuôi mà đến, chỗ đi qua, lôi hải tuy rằng bạo động, nhưng như là bị trấn áp giống như, cho hắn để nói.

Ông lão giống như có cảm giác, mở mắt ra.

Toàn bộ lôi trì yên tĩnh lại, cái kia bị lôi điện màu sắc tự vệ vạn vật cũng trừ khử không gặp.

Hồng mang rửa ảnh đi ra, một thân áo bào đen, mày kiếm mắt sao nam tử, nhìn ông lão, cung kính ôm quyền nói: “Chưa qua cho phép, tựu tự ý tiến nhập lôi trì, mong rằng lôi Cù lão gia tử chớ trách.”

Lôi Cù dừng lại trong tay tu luyện, cười to nói: “Ha ha, phổ thiên bên dưới tất cả là đất của vua. Nhân Hoàng đại nhân tọa trấn Trung Ương Đại thế giới, chấp chưởng Tam Thập Tam Thiên. Nhân tộc trăm phái, nơi nào cũng có thể đi. Không cần chào hỏi.”

Dương Thanh Huyền cười khổ một tiếng, vội vàng nói: “Không dám, lão gia tử chiết sát ta.”

Lôi Cù vuốt râu, quan sát một phen Dương Thanh Huyền, khong ngừng khen: “Không tồi không tồi, sáu sao hậu kỳ, hơn nữa tu vi cực kỳ hùng hồn thâm hậu, không chỉ có rất nhanh liền có thể lấy bước vào thất tinh cao cấp, coi như là thông thường thất tinh cao cấp, đều xa không phải đối thủ của ngươi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Lão gia tử quá khen.” Dừng hạ, vầng trán chìm xuống, lại nói: “Ta này tới là có một việc nghĩ muốn nghe ngóng một ít.”

Lôi Cù đôi trong mắt lóe lên màu tím lôi quang, thu liễm nụ cười, nói: “Nhưng là cha ngươi việc?”

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Chính là, xem ra lão gia tử biết không thiếu sự tình, mong rằng giải thích nghi hoặc một, hai.”

Lôi Cù nhìn Dương Thanh Huyền một chút, nhìn phía cái kia lăn lộn mà không đãng lôi hải, than thở: “Nhìn dáng dấp, ngươi đã gặp cha ngươi. Ta và ngươi cha cộng đồng tham tu một dạng hệ Lôi thần thông, có thể lẫn nhau cảm ứng. Mấy ngày trước đây đột nhiên tựu mất đi tung ảnh của hắn, xem ra hắn đã rời đi tinh vực?”

Dương Thanh Huyền nói: “Lão gia tử quả nhiên liệu sự như thần, đúng là như thế.”

Ngay lập tức liền đem Ninh gia việc, chọn một ít nói.

Lôi Cù nghe được ngạc nhiên không ngớt, khong ngừng lẩm bẩm thì thầm: “Mục Hải Vực Giới, càng là Mục Hải Vực Giới người đến.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Lão gia tử cũng biết Mục Hải Vực Giới?”

Lôi Cù gật đầu nói: “Tự nhiên biết. Trên thực tế, Thương Khung tinh vực bên trong truyền lưu có không ít cổ cường giả ghi chú, rất nhiều đều viết có quan hệ Mục Hải Vực Giới chuyện. Nơi đó là toàn bộ nam bộ vũ trụ hạt nhân, hội tụ toàn bộ nam bộ vũ trụ liên minh cường giả, cực kỳ đáng sợ a. Bất quá ngươi không cần lo lắng, phụ thân ngươi đã bước vào Thiên Giới chi chủ. Ha ha, Thiên Giới chi chủ ở bất kỳ địa phương nào, cũng có thể trấn áp một phương nhân vật mạnh mẽ. Mặc dù là Mục Hải Vực Giới, cũng có thể tới lui tự nhiên.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cha ta thực lực tu vi ta tự nhiên không lo lắng, nhưng cha ta tình trạng cơ thể...”

Lôi Cù nói: “Cha ngươi vừa rồi đột phá, xác thực không cách nào điều khiển tự nhiên. Nhưng tình huống phức tạp hơn ngươi tưởng rất nhiều, hắn không thể thao túng cũng không phải là thân thể mình, mà là Vũ chi chân thân.”

Lôi Cù sắc mặt trở nên hơi quái lạ, lại nói: “Hắn tình huống như thế, xác thực mười phần hiếm thấy, đồng thời kỳ lạ. Hắn bây giờ là song thể song linh trạng thái. Nhìn thấy được là một người, nhưng trên thực tế nhưng là hai cái người, hơn nữa còn là hai cái linh hồn, hai bức thân thể, chỉ là cơ duyên kỳ diệu bên dưới, bị hợp thành một thể. Đây là Thiên Địa Phú Linh bên trong kỳ diệu đặc tính, ta cũng không giải thích được.”

“Song thể song linh?!”

Dương Thanh Huyền nghe được trợn mắt ngoác mồm.

Lôi Cù cười hì hì, nói: “Tuy rằng kỳ quái, nhưng không tồn tại vấn đề, ngươi yên tâm đi. Cha ngươi thiên phú, cơ duyên cùng trí tuệ, cũng không kém ngươi bao nhiêu. Hơn nữa hắn lần này đi Mục Hải Vực Giới, sợ không đơn thuần là vì cứu mẹ ngươi.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, lập tức tâm niệm thay đổi thật nhanh, cả kinh nói: “Thiên Mệnh Tối Cao?”

Lôi Cù gật gật đầu, nói: “Xem ra tịch Đại tiên sinh đã từng nói với ngươi một chuyện. Cha ngươi mục đích của chuyến này, cần phải còn sẽ hỏi thăm Thiên Mệnh Tối Cao lai lịch, cùng với người giật dây.” Lôi Cù lo lắng nói: “Đây mới là ta lo lắng, chân chính chuyện nguy hiểm.”

Dương Thanh Huyền đồng dạng đầy mặt nghiêm nghị, có thể đem rất nhiều tinh vực luyện hóa người, đến cùng là như thế nào tồn tại, cũng hoặc giả nói là loại nào thế lực?

Dương Thanh Huyền hỏi: “Nếu Mục Hải Vực Giới là cả nam bộ vũ trụ liên minh vị trí, cái kia chế tạo Thiên Mệnh Tối Cao người, có thể hay không cũng ở Mục Hải Vực Giới?”

Lôi Cù nói: “Có loại khả năng này, nhưng toàn bộ không gian vũ trụ cực kỳ quảng đại, các loại cường giả quái nhân đều đếm không xuể, trong lúc nhất thời cũng rất khó nói thanh.”

Dương Thanh Huyền trầm mặt, ôm quyền nói: “Lão gia tử, tựu không nhiều quấy rầy, liền như vậy cáo từ.”

Lôi Cù trong mắt xẹt qua ý cười, nói: “Làm sao, áp lực to lớn? Muốn ly khai tinh vực, ít nhất cũng phải có Thất Tinh Giới Vương tu vi, bằng không rất có thể bỏ mạng ở tinh tế truyền tống bên trong. Không bằng tựu lưu ở ta nơi này lôi trì bên trong tu luyện. Cái này quá cổ lôi trì, chính là vô số năm qua, hội tụ vô cùng thời gian bên trong sấm sét sinh ra mà thành, lão phu chính là dựa vào này lôi trì thành tựu một thân tu vi, cha ngươi cũng là dựa vào này lôi trì, mới chế trụ Vũ chi chân thân. Này lôi trì, nhưng là Thương Khung tinh vực bên trong một đại chí bảo a, dù cho là cao cấp Giới Vương, cũng có thể làm chơi ăn thật.”

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Thật chứ? Cái kia tại hạ sẽ không khách khí.”

Trên thực tế, Dương Thanh Huyền vừa đến lôi trì, tựu cảm ứng được nơi này cực kỳ bất phàm.

Giờ khắc này được Lôi Cù cho phép, tất nhiên là không khách khí nữa, chắp tay phía sau, tựu hóa thành một đạo lưu quang, thẳng vào lăn lộn lôi trì bên trong.

Trong phút chốc, toàn bộ lôi hải nháy mắt bạo động, vô số lôi quang huyễn hóa thành rồng khoảng cách thú, gào thét mà đến, giống như là muốn đưa hắn nuốt chửng giống như.

Lôi Cù khóe miệng hơi vung lên, lộ ra một tia giảo hoạt ánh mắt, hắc tiếng nói: “Nơi này mỗi một đạo lôi đình, đều là trải qua vô số năm lão quái vật, nắm giữ cực mạnh linh tính. Không chiếm được lôi trì nhận khả, vừa bước vào ở giữa, cũng sẽ bị oanh biến thành tro bụi.”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, cái kia bốn phương tám hướng mà lôi đình, từng đạo từng đạo đều là hoá hình mà ra, mang theo sức mạnh mang tính hủy diệt, cùng cha mình chém giết Tưởng Thát thời gian thi triển ra sấm sét, khí tức nhất trí, chỉ có điều xa không có cường đại như thế mà thôi.

Dương Thanh Huyền hai tay chặp lại, lần thứ hai tách ra thời gian, ba mặt huyền kỳ bày ra, lập tức dung hợp làm một, hóa thành một mảnh mạnh mẽ kết giới, hướng về bốn mặt lôi đình nghênh đón.

Lôi Cù nói ra: “Không nên dùng pháp khí chịu đựng, bằng không ngươi trước sau không chiếm được lôi trì tán thành, coi như ở bên trong kiên trì trăm năm ngàn năm, đều không thể nghênh lôi đình để bản thân sử dụng, rèn luyện thân thể.”

“Cái gì?” Dương Thanh Huyền lại sợ bên dưới, chỉ được đem ba mặt huyền kỳ thu hồi, toàn bộ người bóng người nhất chuyển, tựu sử dụng tới Lục Dương Chưởng, đi lên hạ bốn mặt hư không vỗ tới.

“Ầm ầm!”

Cường đại chí dương chi chiêu, đánh vào cái kia chút sấm sét trên, không ngừng nổ ra tảng lớn lôi hỏa, lăn lộn dập dờn bồng bềnh mở.

Lôi Cù bên cạnh người chẳng biết lúc nào, xuất hiện số vị lão giả, đều lộ ra giật mình ánh mắt, một người trong đó nói: “Sáu sao Giới Vương? Chưởng môn, có thể hay không quá miễn cưỡng?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1895: Xưa Nay Chưa Từng Có Đánh Cuộc, Hoán Niết Lôi Phách

"Miễn cưỡng?"

Lôi Cù khóe miệng vung lên nụ cười cổ quái, nói: "Các ngươi lão gia hỏa này, nhiều năm ở trong ao bế quan, làm sao biết thế giới bên ngoài. Bây giờ thiên hạ, đã là những người trẻ tuổi thiên hạ, ngươi và ta đều già rồi."

Một vị trong đó ông lão nhíu mày lại, làm như không phục, nhưng lại không dám chống đối, chỉ là từ tốn nói: "Mỗi cái niên đại, đều sẽ có như vậy một ít yêu nghiệt thiên tài xuất hiện. Từ cổ chí kim, khái là tốt hơn nếu là. Nhưng tương tự từ cổ chí kim, dù cho lại yêu nghiệt thiên tài, không có Thất Tinh Giới Vương lực lượng, trừ phi dựa vào nguyên khí, bằng không ở đây lôi trì bên trong căn bản chống đỡ không nổi nhất thời nửa khắc."

Còn lại mấy vị trưởng lão đều là tán đồng gật đầu.

Lôi Cù "Ha ha" nở nụ cười, nói: "Các lão gia, thiên tài là không có có chừng mực. Như là các ngươi không tin, hãy mở mắt to ra mà xem ngắm nghía cẩn thận đi."

Lúc trước vị lão giả kia nhíu mày được sâu hơn, tiếp tục nói: "Ta chỉ là lo lắng thiếu niên này an nguy, chỉ sợ chưởng môn quyết giữ ý mình, không công hại một cái tính mạng. Bất quá ta gặp thiếu niên này thi triển hệ" Hỏa "thần thông, cũng là hết sức giỏi, xem ra cũng không phải là ta cổ vực đệ tử, ta cũng sẽ không nhiều lời."

Lôi Cù khinh miệt nhìn ông lão kia, nói ra: “Lôi Bình, ngươi ngoài miệng nói không nói nhiều, nội tâm còn không dùng. Không bằng ta và ngươi đánh cuộc, đánh cược thiếu niên này có thể không thu được lôi trì tán thành.”

Mấy vị lão giả đều là biến sắc mặt, lộ ra thần sắc ngạc nhiên.

Vị lão giả kia càng là sửng sốt phía sau, không nhịn được cười dài nói: “Ha ha, chưởng môn, ngươi đang giảng cười nhạo chứ? Ta nhìn thiếu niên nhất thời nửa khắc đều không kiên trì được, còn thu được lôi trì tán thành? Cái này quá cổ lôi trì tự sinh ra ngày lên đến nay, ngoại trừ cổ vực Lôi gia người khai sáng lôi ngày tổ tiên ở ngoài, lại không người nào có thể ở thất tinh bên dưới thu được lôi trì tán thành.”

Lôi Cù khoát tay nói: “Nhiều lời vô ích, có dám một đánh cược?”

Lôi Bình ngạo nghễ nói: “Đương nhiên dám, đánh cuộc gì?”

Lôi Cù hắc tiếng nói: “Nếu là ta thua, này chức chưởng môn tựu cho ngươi. Nếu như ngươi thua rồi, đem ngươi cái kia Hoán Niết Lôi Phách lấy ra liền có thể.”

“Cái gì?!”

Sở hữu ông lão đều là giật nảy cả mình, khó tin nhìn Lôi Cù.

Lôi Bình hoàn toàn biến sắc, kinh nộ bên dưới, lập tức liền tỉnh táo lại.

Hoán Niết Lôi Phách là chính mình tướng tu nhiều năm bảo vật, còn trông cậy vào tiếp tục rèn luyện xuống, tương lai có lẽ có một ngày có thể dựa vào này Hoán Niết Lôi Phách bước vào Thiên Giới chi chủ.

Tuy nói hi vọng xa vời, nhưng lại không phải hoàn toàn không mong.

Mà Lôi Cù mở ra điều kiện, cũng đầy đủ mê người, chức gia chủ, khống chế toàn bộ Lôi gia.

Lôi Bình năm đó chính là cùng Lôi Cù tranh cướp chức gia chủ thất bại, vì lẽ đó phẫn mà chuyển tu lôi phách thần thông, nhiều năm qua không màng thế sự, cuối cùng cũng được đại thành.

Thực lực ở toàn bộ Lôi gia, sợ là Lôi Cù bên dưới người số một.

Trầm ngâm sau một lúc, Lôi Bình đột nhiên nhếch miệng nở nụ cười, “Ha ha, chưởng môn, ngươi tính toán khá lắm! Chủ nhà họ Lôi vị trí, giống như cùng đứa trẻ món đồ chơi, năm đó ta đích xác phi thường khát vọng, nhưng bây giờ mà, người gia chủ này sức hấp dẫn, tỷ thí thế nào được một tia xung kích Thiên Giới cơ hội? Năm đó ta tranh cướp chức gia chủ thua ngươi, nhưng này xung kích Thiên Giới chi chủ nhưng là khó nói.”

Hoán Niết Lôi Phách chính là Lôi gia một hạng cực kỳ thâm ảo tối tăm thần thông, tiến độ cực kỳ chầm chậm, đồng thời khó có thể đại thành, chỉ khi nào luyện ra lôi phách, liền có thể không nhìn Giới Vương cao cấp bình phong, trực tiếp bước vào cao cấp Giới Vương cảnh giới, đồng thời tu vi một ngày Thiên Lý, tốc độ nhanh chóng, hơn xa phổ thông công pháp.

Chỉ vì phương pháp này rất khó luyện thành, nếu như cuối cùng thất bại, tốt đẹp thời gian đều lãng phí, sợ là muốn đột phá cao cấp Giới Vương đều rất khó.

Lôi Bình vốn là tâm tính kiêu ngạo hạng người, ở tranh cướp chức gia chủ sau khi thất bại, một mạch bên dưới, liền chọn môn học cái này cực kỳ tin chắc thần thông, rốt cục ở mấy năm trước có đại thành.

Bây giờ đã là tám sao đỉnh cao, chỉ phải tiếp tục tinh luyện lôi phách xuống, đột phá cửu tinh sắp tới có thể chờ, mặc dù là xung kích Thiên Giới chi chủ, cơ hội cũng so với Lôi Cù lớn hơn nhiều lắm.

Lôi Bình lộ ra lãnh ngạo vẻ nhìn Lôi Cù, thầm nghĩ lão thất phu này nhất định là xung kích Thiên Giới vô vọng, vì lẽ đó mơ ước nhòm ngó ta Hoán Niết Lôi Phách, ta há có thể bị hắn lừa.

Lôi Cù khẽ mỉm cười, nói: “Không sai, chức chưởng môn, xác thực là con nít ngoạn ý. Lôi Bình, tâm tính của ngươi tiến bộ không ít a. Nếu là ta lại thêm Vạn Lôi Từ Quang Bàn đây?”

“Cái gì?!”

Lời vừa nói ra, số vị lão giả lần thứ hai ngạc nhiên.

Lôi Bình càng là hoàn toàn biến sắc, thất thanh kêu lên: “Ngươi lời ấy thật chứ?!”

Nếu chỉ là chức gia chủ, lấy Lôi Bình thời khắc này tâm tính, đã hoàn toàn không có hứng thú. Nhưng nếu là Vạn Lôi Từ Quang Bàn, đây chính là Lôi gia các thời kỳ tổ tiên tế luyện qua Thánh khí, uy năng cùng tác dụng to lớn, hoàn toàn không kém Hoán Niết Lôi Phách!

Nếu là mình có thể thu được Vạn Lôi Từ Quang Bàn, lại thêm Hoán Niết Lôi Phách, tương lai xung kích Thiên Giới chi chủ hi vọng, chí ít có thể đạt đến ba phần mười!

Không có Vạn Lôi Từ Quang Bàn, chỉ là Hoán Niết Lôi Phách, hi vọng một được không đến.

Lôi Cù cười nói: “Tự nhiên là thật.”

Lôi Bình đôi trong mắt lóe lên sấm sét, cẩn thận chu đáo Lôi Cù, nội tâm các loại suy đoán cùng biến hóa, sau đó lại đem ánh mắt nhìn phía Dương Thanh Huyền, nhìn Dương Thanh Huyền tránh trái tránh phải, chật vật ứng phó cái kia đầy trời lôi đình, tuy rằng thần thông đạo pháp được, hơn nữa kinh nghiệm chiến đấu cực mạnh, nhưng đích đích xác xác là sáu sao hậu kỳ không thể nghi ngờ.

Lôi Bình trầm ngâm một chút, liền cắn răng nói: “Tốt! Cái này đánh cược ta đáp lại. Điều kiện chính là tiểu tử này thu được lôi trì tán thành. Nếu không thì toán vượt qua trăm năm ngàn năm, cũng là ta thắng!”

Lôi Cù cười nói: “Ha ha, tự nhiên tự nhiên. Ta Lôi gia ở chếch cổ vực nhiều năm, từ lâu dưỡng thành mắt trống không người, ngông cuồng tự đại tập tính. Cũng tốt, để Lôi gia con cháu đều tiến vào tới xem một chút, cái gì mới thật sự là thiên tài. Giảm một chút này chút vô tri hậu bối, thậm chí là chúng ta những lão nhân này nhuệ khí.”

Lôi Bình mặt âm trầm, nhìn chằm chằm lôi trì bên trong Dương Thanh Huyền, bắt đầu trở nên khẩn trương.

Mặt khác mấy vị lão giả, đã là trợn mắt ngoác mồm, đem chức gia chủ cùng trong tộc thánh vật như vậy dễ dàng đặt tiền cuộc đi ra ngoài, chưởng môn điên rồi sao?

Một ông lão chật vật nuốt xuống hạ, khuyên bảo nói: “Chưởng môn...”

Lôi Cù ngắt lời nói: “Lôi Bạch, ngươi đi thông báo trong tông tất cả mọi người, thái cổ lôi trì cởi mở quan sát, để trong tộc trên dưới, không phận sự ở ngoài, toàn bộ cũng có thể lại đây quan sát. Đồng thời ta cùng với Lôi Bình đổ ước, vừa vặn để toàn tộc làm chứng, miễn cho đến thời điểm có người đổi ý.”

Lôi Bình trong lòng khẽ nhúc nhích, thầm nghĩ: Ta còn sợ ngươi đổi ý đến thời điểm đánh không lại ngươi đây, ngươi đã chính mình mua dây buộc mình, đó là không thể tốt hơn.

Ngay lập tức hết sức chăm chú nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

Lôi Bạch há to mồm, không biết nói cái gì tốt, chỉ được thở dài, liền xuống truyền làm.

Rất nhanh, toàn bộ Lôi gia đều oanh động.

Một cái cởi mở thái cổ lôi trì, tuy rằng chỉ là quan sát, nhưng này sấm sét tràng năng, đối với sở hữu lôi tu võ giả mà nói, đều có vô cùng đại trợ lực.

Thứ hai là chưởng môn cùng Lôi Bình trưởng lão đổ ước, thực sự quá ở kinh thiên động địa.

Ba chính là Dương Thanh Huyền, đương đại Nhân Hoàng dĩ nhiên ở lôi trì bên trong tu luyện, nghĩ muốn lấy sáu sao Giới Vương tu vi, thu được lôi trì tán thành.

Đây là tự Lôi gia khai sáng đến nay, chỉ có Lôi gia thuỷ tổ Lôi Thiên Đại Nhân mới làm được qua sự tình.

Phía sau vô số tạm quyền gia chủ, đều đã nếm thử sáu sao tiến nhập lôi trì, không có chỗ nào mà không phải là kết cục thất bại, cũng không ít Lôi gia thiên tài, bởi vì vào lôi trì quá sớm mà trực tiếp ngã xuống.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Lôi gia trên dưới đều náo động, bất luận ở nơi nào, đang tiến hành chuyện gì, đều ngay lập tức ngừng lại đến, chạy tới thái cổ lôi trì.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1896: Bất Tử Bất Diệt, Hỏa Chi Pháp Thiên Tượng Địa

“Đúng là Nhân Hoàng Dương Thanh Huyền, sáu sao Giới Vương tu vi, có thể thu được lôi trì tán thành sao? Tuy nói có Lôi Thiên Đại Nhân tiền lệ, nhưng từ cổ chí kim cũng là chỉ cái này một người a!”

“Mau nhìn, sở hữu bế quan nhiều năm trưởng lão tất cả đều xuất quan, còn có mấy vị ta đều chưa từng gặp.”

“Phí lời! Đem chức gia chủ cùng Vạn Lôi Từ Quang Bàn đè ra đi chuyện như vậy, từ cổ vực khai sáng đến nay, đều không có người từng làm. Này chút trưởng lão đương nhiên đều khiếp sợ xuất quan, muốn chứng kiến việc này.”

Thái cổ lôi trì bên ngoài vạn dặm hư không, lít nha lít nhít đứng đầy người của Lôi gia.

Căn cứ thực lực cao thấp, từ gần cùng xa trải rộng ở toàn bộ lôi trì bốn phía.

Dù sao lôi trì uy năng quá mạnh, dù cho là đứng ở bốn phía, đều có bị lôi quang lan đến gần ngã xuống nguy hiểm.

Ở vô số Lôi gia trong hàng đệ tử, có một vị trên người mặc phấn quần xinh đẹp thiếu nữ, đầy mặt đỏ chót, đứng ở phía sau đám người, thần tình kích động mà lo lắng nhìn Dương Thanh Huyền thân ảnh, lẩm bẩm nói: “Nhất định có thể được, Thanh Huyền đại nhân nhất định có thể được.” Chính là Dương Thanh Huyền trước cứu Lôi gia thiếu nữ.

Lôi gia sở hữu trưởng lão, nhân vật trọng yếu, tuy rằng đối với Lôi Cù đặt tiền cuộc chức gia chủ cùng Vạn Lôi Từ Quang Bàn cực kỳ bất mãn, nhưng vừa đến Lôi Cù quyền cao chức trọng, thực lực thông thiên, bọn họ không dám tỏ thái độ, thứ hai này tràng tiền đặt cuộc song phương, đều là Lôi gia chính mình người, thua thắng đối với toàn bộ Lôi gia mà nói quan hệ không lớn, ba nhưng là này tràng tiền đặt cược, có lẽ sẽ là một chuyện tốt, nếu như Vạn Lôi Từ Quang Bàn cùng Hoán Niết Lôi Phách hai cái có thể hợp nhất quy về một người lời, bất kể là Lôi Cù vẫn là Lôi Bình, đều đem gia tăng thật lớn xung kích Thiên Giới chi chủ cơ hội, đối với cổ vực mà nói, là điểm rất tốt sự tình.

Vì lẽ đó Lôi gia nhân vật trọng yếu, tuy rằng thái độ đối với Lôi Cù cực kỳ bất mãn, nhưng cũng không hề nói gì.

Dương Thanh Huyền tự nhiên không biết mình đã bị Lôi Cù nắm đến đặt tiền cuộc, tuy rằng cảm ứng được vô số Lôi gia đệ tử ở bốn phía, nhưng vẫn chưa cảm thấy có cái gì kỳ quái, mà là tụ tinh hội thần cùng cái kia chút lôi đình hoá hình chiến đấu.

Mấu chốt là này chút hoá hình Bất Tử Bất Diệt, mà lôi trì uy năng lại cuồn cuộn không ngừng, vĩnh viễn không khô cạn, bất luận chính mình làm sao trấn áp, này chút hoá hình còn sẽ tái sinh, như là tiến vào một hồi không bao giờ kết thúc trong chiến đấu.

“Thật có thể thu được lôi trì tán thành sao? Chưởng môn này chú hạ cũng quá qua loa đi?”

“Thu được tán thành? Ha ha, ngũ trưởng lão ngươi cả nghĩ quá rồi, có thể chống đỡ nửa canh giờ, cũng đã là ghê gớm tuyệt đại thiên tài.”

Hai vị trưởng lão nhìn nhau nở nụ cười, đơn giản trao đổi vài câu.

Bốn phía Lôi gia đệ tử, đều là không được gật đầu, hiển nhiên cực kỳ tán thành.

Này không biết tồn tại bao lâu năm tháng lôi trì, không chỉ có là Lôi gia chí bảo, đồng thời cũng là Thương Khung tinh vực bên trong chí bảo, Lôi gia đệ tử bình thường tu luyện, đều là thông qua đại trận, đem lôi trì hình chiếu ra chín tầng hiệu quả, chia ra cho bất đồng đệ tử rèn luyện tu luyện.

Mà trực tiếp vào lôi trì, nhất định phải Thất Tinh Giới Vương, đây chính là Lôi gia thiết luật. Vì chính là bảo vệ Lôi gia Giới Vương cấp cường giả, đặc biệt là một ít tự cho mình vì là đúng vậy thiên tài, miễn cho chết ở lôi trì bên trong.

Mà giờ khắc này Dương Thanh Huyền chật vật chiến đấu, càng giống như là ấn chứng này một thiết luật.

Lôi Cù ánh mắt híp lại, khóe miệng trước sau giương lên vẻ tươi cười, phảng phất đặt cược người không phải hắn tựa như, không có nửa điểm lo lắng.

“Không đúng. Nếu như như vậy tiếp tục đánh, căn bản là không có có tận đầu.”

Dương Thanh Huyền trong cơ thể kịch liệt tiêu hao, tâm niệm thay đổi thật nhanh hạ, đột nhiên hiểu ra lại đây, tựa hồ căn bản không phải biện pháp.

“Rốt cuộc muốn chơi thế nào? Chẳng lẽ muốn đem cái ao này trấn áp lại? Cái này căn bản không khả năng đi. Trừ phi là Thiên Giới chi chủ, bằng không cửu tinh đỉnh cao, cũng không thể áp chế lại này một ao tử lôi đình sức mạnh.”

Dương Thanh Huyền cùng sấm sét hoá hình kịch đấu sau một lúc, hai tay vỗ tay, lấy ra ba mặt huyền kỳ, biến ảo kết giới, đem chính mình bảo vệ, sau đó nuốt phục đan dược, khôi phục một ít thể năng.

Lôi Bình hơi cau lại hạ lông mày, lập tức hừ một tiếng, lộ ra vẻ khinh bỉ, sau đó liếc Lôi Cù một dạng, như là khiêu khích.

Lấy ra nguyên khí đồng dạng cần phải tiêu hao thể năng, chỉ có điều tốc độ chậm một ít thôi, hơn nữa có thể để trống thời gian đến bổ sung đan dược, nhưng này chút đều không trọng yếu, bởi vì lại làm sao kéo dài tiêu hao, cũng chỉ là một ít thời gian phí tổn mà thôi, không cách nào thu được tán thành, chung quy không cách nào thu được tán thành.

Đến đây, Lôi Bình tâm tình thật tốt, phảng phất đã quyền to tới tay, Vạn Lôi Từ Quang Bàn tới tay.

Nhìn Dương Thanh Huyền ánh mắt, cũng ôn hòa rất nhiều, đồng thời càng xem tiểu tử này càng hợp mắt, rõ ràng là đến đưa chính mình một hồi đỉnh cao tạo hóa mà, ha ha ha ha.

Lôi Bình lộ ra nụ cười vui mừng.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền hai tay vừa thu lại, đem ba mặt huyền kỳ thu về trong cơ thể, bóng người loáng một cái, tựu hóa thành hỏa mang tại chỗ biến mất.

“Oành!”

Tảng lớn Lôi Xà kích bắn mà đến, đem trước vị trí không gian nổ nát tan.

Trong ao tảng lớn lôi sóng lăn lộn, hóa thành một luồng dây thừng giống như, hướng về hư không cuốn tới.

Dương Thanh Huyền vị trí đã sớm bị lôi trì khóa chặt, từ trên hư không hiện thân mà ra, cũng đã là phô thiên cái địa Lôi Long, điên cuồng gào thét mà tới.

“Hỏa đến!”

Dương Thanh Huyền hai tay bấm quyết, một vòng hỏa diễm từ trên người biến ảo mở, hình thành một vòng hình tròn không gian, đem sở hữu Lôi Long che ở bên ngoài.

“Oành! Oành!”

Từng đạo từng đạo Lôi Long xông vào quyển lửa trên, nổ tung thành phấn vụn.

Đồng thời bốn phương tám hướng lôi sóng che ngợp bầu trời đánh xuống, toàn bộ ở quyển lửa trên đánh nát bấy, hóa thành tinh thuần nhất lôi có thể, lui trở về trong hồ.

Lôi Bình giễu cợt nói: “Vô dụng, tiểu tử này tuy rằng nắm trong tay cực kỳ đáng sợ hỏa diễm, nhưng dù sao quá yếu a. Tiếp tục như vậy, chỉ có thể tiêu hao sạch sẽ, cuối cùng ngã xuống.” Hắn liếc mắt nhìn Lôi Cù, nói: “Nếu như xuất thủ cứu tiểu tử này, cũng coi như ngươi thua rồi.”

Lôi Cù lại cười nói: “Đây là tự nhiên.”

Trên mặt không hề có một chút lo lắng, trái lại để Lôi Bình đắn đo khó định, hừ nhẹ một chút, khinh thường phất một cái ống tay áo.

Lôi trì bầu trời, Dương Thanh Huyền trong cơ thể cuồn cuộn không ngừng tuôn ra mồi lửa, ở Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết điều khiển hạ, không ngừng mở rộng phòng thủ không gian.

Nhìn Lôi gia trưởng lão đều là dồn dập nhíu lại đầu lông mày.

Như vậy mở rộng phòng thủ, chỉ có thể tăng lên thể năng tiêu hao.

Bất quá Dương Thanh Huyền chống đỡ thời gian, đã vượt xa bọn họ dự tính.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền khẽ quát một tiếng, cái kia nguyên bản tựu làm lớn ra quyển lửa, lần thứ hai bành trướng hơn hai lần, to lớn sóng lửa quét ngang lôi trì, đem sở hữu lôi sóng toàn bộ áp chế xuống.

Một luồng mênh mông sức mạnh to lớn, xé rách hư không mà đến, chấn động ở toàn bộ lôi trì trên.

“Ầm ầm”, tảng lớn lôi quang hướng về bốn phương tám hướng nổ tung mà đi.

Dương Thanh Huyền đem trọn cái Tử Viêm Hư Không đều hạ xuống.

Vô biên tử hỏa bắt đầu đem lôi có thể bài xích đi ra ngoài.

Đồng thời Hỏa Chi Cốt Tượng nháy mắt ly thể mà ra, bấm quyết bên dưới, thu nạp chu vi mấy vạn dặm thiên địa linh khí. Toàn bộ cốt tượng thân thể nhanh chóng bành trướng, hóa thành giống như núi cao người khổng lồ, đỉnh thiên lập địa.

Trong mơ hồ, này hỏa như lơ lửng không cố định, phảng phất cùng thiên địa hòa làm một thể.

Nháy mắt, Lôi gia cao tầng từng cái từng cái đổi sắc mặt, thất thanh kêu lên: “Nguyên tố” Hỏa “chi Pháp Thiên Tượng Địa?!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1897: Lôi Trì Hóa Thân, Phát Động Nguy Cơ

Dương Thanh Huyền trong đan điền, mồi lửa nhanh chóng bành trướng, đồng thời tràn ngập toàn thân, trực tiếp hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể, cùng cái kia hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa, như là một linh đôi thân thể.

Toàn bộ mồi lửa bên trong khuếch tán ra to lớn uy năng, chấn thái cổ lôi trì không ngừng nổ vang vang vọng.

Trong ao sấm sét điên cuồng hướng ngoại giới hư không tuôn tới, cái kia năng lượng đáng sợ lan ra mở, hình thành vô số kỳ dị tràng năng chồng chất lên nhau.

Vây quanh ở lôi trì bốn phía Khuy Chân cảnh võ giả, từng cái từng cái sắc mặt đại biến, đợi đến bọn họ phản ứng lại, nghĩ muốn chạy trốn thời điểm, lôi chi tràng năng đã vô cùng chồng chất, đưa bọn họ, thậm chí phía sau mỗi cái tầng thứ võ tu hoàn toàn trấn áp lại.

To lớn sấm sét cảm ứng cùng hấp xả lực, để hơn vạn Lôi gia con cháu, nháy mắt lâm vào nguy hiểm to lớn.

Một đám trưởng lão không khỏi kinh hãi, dồn dập ra tay trấn áp lôi có thể, nhưng tựa hồ đã không còn kịp rồi.

Đúng lúc này, một đạo tử mang phá không lóe lên, lấy khó có thể bắt giữ tốc độ, cơ hồ là nháy mắt hóa ra một tầng lôi quang che chở, đem các đệ tử toàn bộ bảo vệ.

“Ầm ầm!”

Cái kia tầng lôi quang gắn vào thái cổ lôi trì tràn ra lôi có thể xung kích hạ, phát sinh to lớn vang vọng, nhưng nhưng không nhúc nhích chút nào, vững như núi Thái.

Lôi gia đệ tử từng cái từng cái hoảng sợ nhìn, lập tức biến thành vẻ mừng rỡ như điên.

“Là trong tộc thánh vật, Vạn Lôi Từ Quang Bàn!”

Vô số hạt căn bản bỗng nhiên mà hiện, hội tụ thành thất sắc mâm tròn, đủ có trăm trượng, trong đó bắn ra vô số lôi quang, cùng với mạnh mẽ hủy diệt khí, toàn bộ lôi trì bốn phía, tất cả nó tràng năng trấn áp bên dưới.

Tảng lớn Lôi gia đệ tử đều mừng rỡ như điên, bao nhiêu người cả đời đều không thấy được này thánh vật dáng dấp.

Lôi Bình kinh sợ, không nhịn được nhìn bên người Lôi Cù một chút, trong lòng hơi dập dờn, từ mới vừa xuất thủ nhìn, Lôi Cù thực lực còn hơn mình xa.

Nhưng...

Lôi Bình trong mắt bốc lên nóng bỏng hào quang, nhưng này thánh vật rất nhanh tựu là của mình, đến thời điểm tu vi của chính mình một ngày Thiên Lý, rất nhanh là có thể đem Lôi Cù nghiền ép lên đi.

Lôi Cù ra tay, nhân tiện nói: “Chư vị trưởng lão, hộ pháp.”

Sau đó bấm niệm pháp quyết, liền đem Vạn Lôi Từ Quang Bàn thu lại rồi.

Lôi gia rất nhiều trưởng lão, từng cái từng cái vội vàng bay lên trời, ở thái cổ lôi trì bốn phía bố trí xuống cấm chế dày đặc, để tránh khỏi cái kia lôi có thể lần thứ hai bạo tràn ra tới.

Nhưng vào lúc này, lôi trì bên trong nổ vang một trận mạnh hơn một trận, to lớn tràng năng không ngừng đi lên không chồng chất, chống lại Dương Thanh Huyền hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa.

Hơn nữa ở đằng kia Pháp Thiên Tượng Địa hai tay của quyết ấn hạ, đế ấn quyết không ngừng ngưng tụ mà thành, toàn bộ hư không năng lượng cũng không phải là nhanh dâng tới cái kia đế ấn quyết, phải đem này vô cùng mạnh mẽ một chiêu đều hóa đi ra.

Dương Thanh Huyền nội tâm hơi kinh ngạc, ở đây lôi trì áp chế hạ, mình hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa, phảng phất càng có uy năng, hai loại nguyên tố trong đó đầy rẫy rất lớn địch ý.

Đồng thời bên trong đan điền mồi lửa, ở mấy loại lực lượng kỳ dị tẩm bổ hạ, cuồn cuộn không ngừng nhập vào cơ thể mà ra, duy trì cái kia Pháp Thiên Tượng Địa tồn tại.

Dương Thanh Huyền có loại ảo giác, phảng phất Thiên Mệnh Tối Cao vào cơ thể sau, mình thể năng hơn xa từ trước, giờ khắc này mới phát hiện cũng không phải là ảo giác, mà là thật sự rõ ràng tồn tại.

Ở đan điền tiểu vũ trụ bên trong, cái kia bị Huyền Thiên Cơ dùng Thập Vạn Phạn Âm Hải phong ấn Thiên Mệnh Tối Cao, giống như là một cái nguồn năng lượng, không ngừng có thuần túy sức mạnh tràn ra, cùng Huyền Thiên Cơ lưu lại Phạn âm hải lực lượng hỗn cùng nhau, bị Hỏa chi bản nguyên thu nạp quá khứ, làm cho ngọn lửa hừng hực so sánh lúc trước dị thường mãnh liệt.

Dương Thanh Huyền nội tâm hơi kinh, cũng không biết như vậy có thể xảy ra vấn đề gì hay không.

Nhưng này Thiên Mệnh Tối Cao ngoại vi, là vô số màu vàng Phật ấn, ngoại trừ lộ ra từng tia từng tia ánh sáng nhẹ ở ngoài, mười phần ổn định.

Đồng thời Nhân Quả Tứ Đế đồng dạng ở đan điền trong hư không chìm nổi, thỉnh thoảng xoay tròn vài vòng, tỏa ra ôn hòa sức mạnh, cùng cái kia bị phong ấn Thiên Mệnh Tối Cao ở chung hòa thuận.

Ngoài ra, Thiên Địa song bảng cũng là ở đây trong hư không, cũng không có bất cứ động tĩnh gì.

Dương Thanh Huyền sắc mặt có chút quái lạ, ở lòng bàn tay của chính mình nơi, còn có Thiên Hà trấn ngọn nguồn Thần trân dấu ấn, ba đại chí cường Tiên Thiên linh bảo, cùng với cái này tinh vực Thiên Thánh khí, đều trên người tự mình, hoặc là cùng mình thân thể này có vô số liên hệ.

Có thể duy trì sự cân bằng này, ngược lại cũng đúng là cực kỳ cổ quái.

Những thứ đồ này, chỉ cần có một cái mất thăng bằng, sợ là chính mình nháy mắt liền muốn tan xương nát thịt.

Dương Thanh Huyền cũng không quản được nhiều như vậy, có thể sống một ngày là một ngày, có thể đi một bước là một bước, hơn nữa vào giờ phút này, cũng không kịp nhớ nhiều như vậy, trước đem này lôi trì áp chế lại lại nói.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh lại, một lòng kết ấn.

Đúng lúc này, toàn bộ thái cổ lôi trì đều rung động, nguyên bản sinh động ở trì trên mặt lôi chi hoá hình, từng cái từng cái yên diệt xuống, biến thành nhất thuần túy chất phác năng lượng.

“Cái gì?!”

Bốn phương tám hướng Lôi gia trưởng lão, không khỏi là hoàn toàn biến sắc.

Ở lôi trì trung ương, không ngừng có lôi có thể cùng cộng lại, bốn phương tám hướng lôi đình đều như long xà giống như vậy, tuôn ra mà đến, hóa thành một vị thân ảnh khổng lồ.

Lôi Bình ngạc nhiên thất thanh nói: “Không thể! Dĩ nhiên kích phát cấm chế! Chỉ có thất tinh cao cấp Giới Vương mới có thể phát động lôi trì cấm chế a, hắn bất quá là sáu sao, là như thế nào làm được? Sẽ không, sẽ không...”

Lôi Bình một chút trở nên khẩn trương.

Cái kia to lớn ở toàn bộ lôi trì lực lượng cung cấp hạ, không ngừng trở nên lớn mạnh, kéo dài hướng về thiên địa bốn phương tám hướng, cùng cái kia hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa giống như đúc, hầu như hòa vào trong thiên địa.

Dương Thanh Huyền kinh hãi nói: “Này... Lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa?!”

Sở hữu Lôi gia trưởng lão không không ngạc nhiên, lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa, chính là thái cổ lôi trì ý chí biến thành, cũng là đạt được lôi trì công nhận bước thứ nhất.

Trước lôi trì bên trong tất cả hoá hình, đều là chỉ là ngàn tỉ năm lôi quang chính mình hoá hình.

Mà giờ khắc này này Cự Linh, đại biểu là thái cổ lôi trì ý chí, chỉ có thu được lôi trì nhìn thẳng vào người, mới có thể xuất hiện hóa linh.

Đồng dạng, chỉ có đánh bại này lôi trì biến thành Pháp Thiên Tượng Địa, mới có thể được lôi trì tán thành.

Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, nháy mắt liền hiểu trong đó quan hệ, không khỏi mừng như điên, nếu là để cho từ cái kia chút lôi quang hoá hình tiếp tục đánh, khi nào là tận đầu?

Trước mắt này lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa tuy rằng cường đại dị thường, nhưng ít ra có mục tiêu rõ rệt, liền có hy vọng chiến thắng.

Lôi Cù rốt cục lộ ra nụ cười, hắc tiếng nói: “Tiểu tử này, hô, cuối cùng cũng coi như không có để ta thất vọng.”

Nhưng bất quá nháy mắt, cái kia trên mặt cười tựu triệt để ngưng kết ở đằng kia, hóa thành to lớn khiếp sợ, thậm chí là dại ra cùng không thể tin tưởng.

Toàn bộ Lôi gia trưởng lão, từng cái từng cái đều là hoảng sợ há to mồm.

Chỉ có Lôi Bình, ở kinh hãi bên dưới, lộ ra mừng như điên cười to, “Ha ha ha ha, xảy ra chuyện gì? Lại kích phát hai vị lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa? Ha, ha ha ha ha. Tuy rằng không thể lý giải, nhưng này Dương Thanh Huyền chết chắc rồi, ha ha ha ha!”

Lôi trì trên, nguyên bản yên tĩnh một sát vạn lôi, đột nhiên nổ tung mở.

Vô số cuồng lôi phun trào bên dưới, lại là một vị to lớn lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa, từ cái này trong ao sinh ra, thân thể kéo dài tới vào thiên địa.

Cùng lúc trước vị này không khác nhau chút nào tính chất hủy diệt khí tức, khuếch tán hướng về bốn phương tám hướng hư không.

Tràn ngập toàn bộ hoàn vũ!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1898: Khó Có Thể Chống Lại Sức Mạnh, Trong Ao Dị Biến

Toàn bộ lôi trì hư không tựa hồ tĩnh mịch một sát na.

Dương Thanh Huyền đồng dạng há to mồm, “A” choáng tại chỗ, hai cái lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa? Một cái Pháp Thiên Tượng Địa đều cảm giác khó có thể chống lại, giờ khắc này xuất hiện hai cái, thế thì còn đánh như thế nào?

Bốn phương tám hướng Lôi gia trưởng lão ngạc nhiên tiếng, không ngừng truyền vào Dương Thanh Huyền trong tai.

“Không thể a! Coi như là thất tinh cao cấp Giới Vương xuống, trừ phi thiên phú mạnh đáng sợ, bằng không không thể sẽ xuất hiện hai vị Pháp Thiên Tượng Địa.”

“Nhị trưởng lão, ta nhớ được năm đó ngài bế quan đến tám sao Giới Vương sau mới lần thứ nhất hạ lôi trì, lúc đó chính là hai vị Pháp Thiên Tượng Địa chứ?”

“Ngạch, nhất định chính là một giấc mộng yểm a. Lão phu tám sao lần thứ nhất hạ lôi trì, xúc động hai vị Pháp Thiên Tượng Địa, bị trực tiếp đánh nổ, phá huỷ võ đạo căn cơ. Tu vi đến bây giờ còn là tám sao, lại không có tinh tiến một điểm nửa điểm.” Một vị buồn bã thanh bào ông lão, trong mắt tràn đầy u ám.

Tất cả thanh âm bên trong, nhất là chói tai chính là Lôi Bình trào phúng, “Ha ha ha ha, thắng, ta thắng chắc, ha ha.”

Lôi Cù đầy mặt dại ra, lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh từ hai tóc mai lăn xuống, nguyên bản đối với Dương Thanh Huyền vô cùng có lòng tin, giờ khắc này tự tin một chút đổ nát, chẳng lẽ mình thật phải thua?

Đúng lúc này, thái cổ lôi trì trên, vô số tia lôi dẫn tích góp động, lại ngưng tụ thành thân ảnh cao lớn, cái kia phun ra lôi quang tròng mắt quan sát hạ xuống, nổ tung một vùng không gian.

Dương Thanh Huyền: “...”

Lôi Cù: “...”

Liền ngay cả cười lớn bên trong Lôi Bình, cũng miệng há có thể nhét vào dưa hấu, sở hữu Lôi gia đệ tử, không khỏi là hoá đá tại chỗ, đầu óc có chút chuyển bất quá đến.

Ba tôn lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa?!

Đây chính là tám sao đỉnh cao Giới Vương bước vào lôi trì, mới có thể xuất hiện dị tượng a!

“Oành!”

“Oành!”

Trong nháy mắt, lôi trì bên trên lần thứ hai nổ tung mở, càng là có hai nơi sấm sét phun trào, đều hóa ra thứ tư tôn cùng thứ năm tôn lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa, toàn bộ lôi hải cuồn cuộn bên dưới, tràng năng chồng chất kéo lên.

Năm tôn Pháp Thiên Tượng Địa, thân thể to lớn lẫn nhau giao hòa, tạo thành một cái to lớn trận hình tròn, đem Dương Thanh Huyền cùng hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa triệt để vây nhốt.

Kinh khủng lôi sóng bài sơn đảo hải khuếch tán mà ra, hình thành một cái to lớn Lôi Năng Hoàn, gắn vào hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa bầu trời.

Chỉ là này Lôi Năng Hoàn uy thế, Dương Thanh Huyền cũng cảm giác hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa muốn đổ nát rơi một nửa, kinh nộ hét lớn: “Lôi Cù lão gia tử, chuyện gì thế này? Đây không phải là muốn chơi chết ta sao?!”

Chỉ là khí tức tựu đỡ không được, làm sao còn đánh?

Lôi Cù chính mình cũng choáng tại chỗ, năm tôn lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa, chỉ có cửu tinh tột cùng cường giả, thậm chí nửa bước Thiên Giới tồn tại, mới có thể đều hóa ra dị tượng, làm sao ở Dương Thanh Huyền trước mặt đi ra?

Này năm tôn lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa, đừng nói Dương Thanh Huyền, coi như là Lôi Cù mình muốn trấn áp, cũng phải hao tổn phí chút sức lực.

Lúc trước mang Dương Vân Kính tới đây, mới vào lôi trì, cũng bất quá là năm tôn Pháp Thiên Tượng Địa.

Không nghĩ tới Dương Vân Kính nhi tử, lại hưởng thụ cùng lão tử một dạng vinh dự.

“Ha ha ha ha!”

Lôi Bình nước mắt đều bật cười, mừng như điên nói: “Chưởng môn, trực tiếp nhận thua đi, bằng không tiểu tử này thật muốn chết.”

Lôi Cù thở dài, nội tâm cực kỳ cay đắng, lại xuất hiện quỷ dị như vậy sự tình, thật là lão thiên muốn chính mình thua a.

Chính phải ra tay cứu lại Dương Thanh Huyền, đột nhiên, cái kia trong ao tái sinh dị biến.

Lôi Năng Hoàn ong ong một tiếng, vạn lôi khuấy động ra, tựa hồ đang kêu gọi cái gì.

Hơn vạn Lôi gia đệ tử, không khỏi là trong lòng kinh hoàng, từng cái từng cái khuôn mặt đều co giật vặn vẹo đi ra, trì trên mặt lăn lộn mây đen giống như sấm sét, cùng trước kia hóa ra Pháp Thiên Tượng Địa dấu hiệu giống như đúc, lẽ nào? Không thể!

“Rầm!”

Lại là lôi trì nổ ra, một bóng người tắm lôi quang xuất hiện ở bên trong đất trời, chấn động diệt tứ phương.

Không chờ mọi người phản ứng lại,, lại có ba chỗ không gian tuôn ra mãnh liệt tràng năng, Lôi Xà điên cuồng rót trào mà lên, ngưng tụ thành ba tôn lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa.

“Ầm ầm ầm!”

Thiên địa rung mạnh, trong biển sét Hối Minh biến hóa, vạn vật huyễn sinh.

Trong nháy mắt, sở hữu sấm sét nguyên tố lực đều là biến ảo thành hung thú hình ảnh, hướng về cái kia chín vị Pháp Thiên Tượng Địa tuôn tới, bị đồng hóa cùng hấp thu.

Toàn bộ trời cao bên trên, thái cổ lôi trì đều biến mất không thấy, tựu chỉ còn lại một mảnh sôi trào mây đen, có năng lượng tất cả đều hội tụ ở đằng kia chín vị Pháp Thiên Tượng Địa bên trên.

“Chín, chín, chín...”

Lôi Cù khắp nơi kinh hãi, yết hầu như là bị món đồ gì kẹt giống như vậy, trên hai tay vạt áo động, hoàn toàn nói không ra lời.

Lôi Bình cũng là choáng tại chỗ.

Hơn vạn Lôi gia con cháu, từng cái từng cái hoá đá tại chỗ, đầu bên trong hoàn toàn không có bất kỳ tư duy, căn bản chuyển bất động.

Chín vị Pháp Thiên Tượng Địa, toàn bộ lôi trì hoàn toàn đều hóa đi ra, cảnh tượng kỳ dị như vậy, đừng nói có người trải qua, coi như là từ cổ chí kim trong lịch sử, liền ghi chép đều chưa từng gặp.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người biến được yên tĩnh dị thường.

Chỉ còn lại to lớn sấm sét tiếng nổ vang rền, chín vị Pháp Thiên Tượng Địa đứng ở đó, hòa vào hư không, chỉ là uy thế chồng chất lên nhau hình thành Lôi Năng Hoàn, liền đem hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa ép đến cơ hồ phá nát.

Dương Thanh Huyền sắc mặt dị thường trắng xám, trong cơ thể khí huyết kích động lợi hại, Vĩnh Nhiên thân thể đều có gan duy trì khong ngừng cảm giác, bất cứ lúc nào muốn nổ tung mở.

“Lôi Cù lão gia tử, chơi lông a, ta không chơi!”

Dương Thanh Huyền liều mạng rống to, cái này còn đánh lông a, chín vị lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa, tùy tiện ra một chiêu, chính mình liền muốn tan xương nát thịt.

Đây là thái cổ lôi trì cực hạn biến thành, mà lên không to lớn kia Lôi Năng Hoàn, càng là chung cực lôi có thể tràng.

Vô số Lôi gia đệ tử ở đây dị tượng hạ, chợt bắt đầu rất nhiều loại này đi lên đột phá.

Liền ngay cả một đám trưởng lão, trong cơ thể đều là điên cuồng sấm sét phun trào, đại có đột phá dấu hiệu, từng cái từng cái kinh hãi không thôi.

Lôi Cù hét lớn: “Nhanh cứu Nhân Hoàng!”

Nói, liền vung tay lên, lấy ra Vạn Lôi Từ Quang Bàn, toàn bộ người lại hóa thành tử lôi mà đi.

Nếu như Dương Thanh Huyền chết ở nơi này, tựu đúng là chọc vào ngày cái sọt lớn.

Không chỉ có Nhân tộc nứt toác, bách tộc đàn hồi, hơn nữa trêu chọc hạ tảng lớn kẻ thù, phong ấn đó ở Dương Thanh Huyền trong cơ thể đồ vật, càng không biết sẽ như gì.

Các loại hậu quả, đều không phải là Lôi gia gánh vác được.

Dư trưởng lão cũng lập tức ý thức được tính chất nghiêm trọng, vội vàng dồn dập ra tay.

Vô số ấn quyết phiên nhiên mà lên, hướng về trong biển sét kia trấn áp mà đi.

Nhưng tất cả mọi người chiêu thức, ở chạm đến to lớn sấm sét tràng năng nháy mắt, đã bị hoàn mỹ rung trở về.

Liền ngay cả Vạn Lôi Từ Quang Bàn, đều không thể đột phá chín vị lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa biến thành kết giới.

Lôi Cù lần này thật sự cuống lên, tâm muốn chết đều có, trơ mắt nhìn cái kia chín vị lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa giữa trời bấm quyết, từng đạo từng đạo Lôi Tinh bão táp tự trong tay hình thành, hướng về trung ương Dương Thanh Huyền nghiền ép mà đi.

“Ngươi muội a!”

Dương Thanh Huyền hoảng sợ quát to một tiếng, “Lão tử chỉ là tu luyện a, làm sao lại muốn chết ở nơi này?!”

Không chờ cái kia chín đạo Lôi Tinh bão táp bao phủ tới, chỉ là bao phủ ở bầu trời to lớn Lôi Năng Hoàn, lôi có thể trấn áp xuống, liền để hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa triệt để sụp đổ, vỡ vụn thành một chút xíu hỏa chi nguyên tố, biến mất ở trên hư không.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1899: Liều Mạng! Lôi Trì Hoảng Sợ

Vô số lôi quang điện hải, toàn bộ thế giới đều ở đây một mảnh lôi bão táp hủy diệt bên trong.

Dương Thanh Huyền trong đôi mắt lập loè Hỏa Nhãn Kim Tình, thấy lại chỉ có vô tận lôi đình, như tầng tầng thế giới bao vây ở bên ngoài, căn bản không cách nào đột phá.

“Quỷ Tàng, nhanh phá mở này lôi đình!”

Dương Thanh Huyền cả kinh kêu lên.

“Không thể! Đây là chín vị lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa a, coi như là Thiên Giới chi chủ cũng phải quỳ. Đúng là ngươi, trên người như vậy nhiều đồ tốt, nhanh nghĩ biện pháp a, bằng không ngay cả ta cũng phải xong đời!”

Quỷ Tàng thanh âm bên trong, tương tự mang theo sợ run rẩy.

Thân là âm u quỷ vật, chính là chí âm chí tà tồn tại, sợ nhất chính là thần lôi dương hỏa loại vật này.

Dương Thanh Huyền cả người kinh sợ, khắp cả người thông suốt lạnh, liền ngay cả cửu tinh Quỷ Tàng đều không có cách nào?

Trong cơ thể mồi lửa tuy rằng còn thật thà chất phác, nhưng uy năng ăn ảnh so sánh này lôi đình cách biệt quá nhiều, bất luận chính mình cố gắng như thế nào, đều căn bản chống lại bất quá, đi ra nháy mắt đã bị oanh nát tan.

Dương Thanh Huyền chợt cắn răng một cái, trong mắt tuôn ra ngoan sắc, “Liều mạng!”

Năm ngón tay vồ lấy, hư nắm thành quyền, một mảnh kim quang tự lòng bàn tay nổi lên, biến ảo thành một cái phù hiệu màu vàng óng dấu ấn.

Thời khắc này, phảng phất như là mở ra một cánh cửa, không chỉ có thời không vì đó hơi ngưng lại, liền ngay cả trong cơ thể Thiên Mệnh Tối Cao, Nhân Quả Tứ Đế, Thiên Địa song bảng, thậm chí Thiên Khư các loại, đều giống như nhẹ nhàng rung một chút.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên mừng như điên, hét lớn: “Vẫn còn ở! Cảm ứng vẫn còn ở!”

Ở dấu ấn hiện lên nháy mắt, vô cùng sức mạnh tự ấn ký kia bên trong tuôn ra, hóa thành một mảnh đại dương màu vàng óng, cùng quanh thân khuấy động mở.

“Oanh! Oanh!”

Chín đạo lôi bão táp xé rách hư không, lần lượt đánh rơi, lại như chín cái Tử Long đánh vào thế giới màu vàng óng bên trong.

Toàn bộ thế giới thoáng chốc run lên, hai cỗ cực mạnh năng lượng lẫn nhau xông tới, cuồng bạo dư âm hướng bốn phía xung kích ra.

Màu vàng kết giới một chút tựu kịch liệt thu nhỏ lại.

Vô số thế giới lực lượng ở kim quang bên trong nổ tung.

Dương Thanh Huyền trong lòng ngạc nhiên, cái kia Lôi Đình Phong Bạo lại đáng sợ như thế, Thiên Hà trấn ngọn nguồn Thần trân thế giới lực lượng đều có thể phá mở!

Ngay ở thế giới màu vàng thu nhỏ lại đến khoảng một trượng, vừa rồi bảo vệ toàn thân, lôi đình ngay ở bên ngoài tàn phá, lúc nào cũng có thể đem thân thể mình đánh nát bấy thời điểm.

Dương Thanh Huyền năm ngón tay đau xót, càng là sức mạnh cuồng mãnh xuyên thấu qua cái kia ấn vàng mà ra, đem bàn tay hắn hoàn toàn chống đỡ xé rách mở, bài sơn đảo hải thế giới lực lượng từ khác bến bờ cuồn cuộn không ngừng chuyển vận mà tới.

Một trăm, một ngàn, một vạn...

13500 thế giới, nháy mắt đem cái kia cuồng bạo cửu kiếp lôi đình hướng về mở, hóa thành một phương lớn vô cùng thế giới màu vàng.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên bên dưới, phảng phất bên trong thế giới này, có một căn to lớn màu vàng côn ảnh, vô số phù văn từ bên trên tiêu tan hiện ra, uy thế mạnh mẽ khuếch tán mở, liền đem chín vị lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa áp chế hoàn toàn ở.

“Đây là... Bản thể sao?!”

Dương Thanh Huyền trong lòng ngạc nhiên, vội vàng vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, 13500 bên trong thế giới, vẫn chưa có Thiên Hà trấn ngọn nguồn Thần trân bản thể, chỉ là một mảnh đạo văn ngưng phù hiệu, hóa ra bản thể một dạng hư tượng.

Theo này hư tượng xoay chuyển, chín vị lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa trên người, dĩ nhiên xuất hiện tảng lớn vết rạn nứt, từ đỉnh đầu đến hai chân, toàn bộ lôi thế giới không ngừng bị nghiền nứt ra.

Dương Thanh Huyền toàn bộ cánh tay đều hoàn toàn mất đi tri giác, chỉ nhìn thấy bàn tay của chính mình, bị chống đỡ máu thịt be bét, triệt để biến hình.

“Chỉ là đạo văn biến thành bóng mờ liền có thể trấn áp chín vị lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa, nếu như này Thánh khí hoàn toàn hiển hóa ra ngoài, đó đúng là thế nào một thứ đáng sợ?!”

Dương Thanh Huyền hãi hùng khiếp vía.

Một mặt xem xét chín vị lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa đổ nát, một mặt điều tức chính mình chân nguyên.

Trong cơ thể Thiên Mệnh Tối Cao cùng Nhân Quả Tứ Đế, còn có cái khác Thánh khí, tựa hồ đồng dạng có cảm ứng, đều ở nhẹ nhàng rung động, gợn sóng trở nên hết sức bất ổn.

Đặc biệt là Thiên Mệnh Tối Cao trên, thỉnh thoảng có ánh sáng màu trắng bắn ra.

Nhưng mỗi kích bắn một chút, mười vạn Phật ấn tựu ánh sáng mấy phần, đem trấn áp xuống.

Thái cổ lôi trì bên ngoài Lôi gia đệ tử, mỗi một người đều trợn mắt ngoác mồm, không cách nào lý giải nhìn trước mắt tất cả những thứ này.

Đặc biệt là Lôi gia trưởng lão, cùng với gần đây một tầng Khuy Chân cảnh các cường giả.

Chịu đến chín vị lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa cảm ứng, trong cơ thể nguyên tố “Sét” cuộn trào phun trào, hết sức rõ ràng này chín vị lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa đến cùng mạnh cỡ bao nhiêu, giống như không cách nào độ lượng mênh mông chi hải, căn bản không phải nhân lực có thể chống lại.

Mà này không cách nào chống lại chi tồn tại, giờ khắc này càng bị Dương Thanh Huyền một chiêu thần thông, ép tới toàn thân che kín vết rạn nứt, toàn bộ thiên địa đều phải theo cái kia chín vị tượng lớn cùng hủy diệt.

Lôi Bình càng là hoàn toàn choáng tại chỗ, con ngươi lòi ra, cũng chết rồi.

Trên thực tế, không đơn thuần là Lôi Bình, toàn bộ Lôi gia trên dưới, không khỏi là con ngươi nổi lên, từng cái từng cái tướng mạo sợ sợ mà dại ra.

“Ầm ầm!”

Rốt cục, màu vàng đạo văn lực lượng nghiền ép mở, vạn lôi đổ nát.

Chín vị lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa, như là đột nhiên rút sạch xương cốt tựa như, hóa thành lôi chi thác nước, từ bốn phương tám hướng hư không nghiêng mà hạ.

Toàn bộ thế giới rung động.

Lôi Cù hét lớn: “Phòng ngự! Nhanh phòng ngự!”

Chính mình ngay lập tức ném ra Vạn Lôi Từ Quang Bàn.

Lôi gia cao tầng sợ sợ hạ, dồn dập ra tay, sử dụng tới cuộc đời sở học, cùng cái kia Vạn Lôi Từ Quang Bàn dung hợp lại cùng nhau, hình thành một luồng to lớn bình phong.

“Ầm ầm ầm!”

Vạn lôi nghiêng rơi xuống, lần thứ hai đều hóa thành lôi trì, cuộn sóng hướng về bốn phương tám hướng bao phủ, đánh vào bình phong trên.

Chấn trong thiên địa tia lôi dẫn lấp lóe, Hối Minh bất định.

Tảng lớn Lôi gia cao thủ, dồn dập phun máu phè phè, bị xa xa đánh bay ra ngoài.

Lôi Cù chờ cường giả, đều là rên lên một tiếng, càng thu rồi không nhẹ tổn thương.

Lôi Bạch trưởng lão quát to: “Nhanh, ra tay! Tất cả mọi người đều ra tay! Đem sức mạnh sấm sét rót vào đến bình phong bên trong!”

Lôi gia hơn vạn đệ tử, lúc này mới dồn dập phục hồi tinh thần lại, từ cái kia tựa là hủy diệt trong kinh hoàng run cầm cập trở về, vội vàng dồn dập ra tay.

Bất luận thực lực mạnh yếu cao thấp, từng đạo từng đạo độ lớn khác nhau lôi quang, toàn bộ tràn vào cái kia to lớn bình phong.

Lúc này mới đem bình phong kiên cố hạ xuống, hình thành cường đại hàng rào, đem lắc lư lôi trì ngăn trở.

Dương Thanh Huyền gặp lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa đổ nát, nghĩ muốn thu rồi kim quang, nhưng cũng phát hiện lực lượng này căn bản không phải mình có thể nắm trong tay.

13500 thế giới ở không trung hóa thành một khối Thần trân sắt hư tượng, không ngừng chìm xuống dưới, trấn vào lôi trì.

“Ầm ầm ầm!”

Lôi trì kịch liệt run rẩy, bên trong sấm sét không ngừng nổ tung đi ra, hướng về bốn phương tám hướng dật đi.

Lôi gia to lớn bình phong, lần thứ hai chịu đến vô cùng đại khảo nghiệm.

Thỉnh thoảng có Lôi gia đệ tử bị chấn động phun máu phè phè, xa xa quẳng.

Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, tựa hồ đã nhận ra cái này quá cổ lôi trì cảm xúc, một luồng hết sức khiếp sợ, hoảng sợ, thậm chí là cầu khẩn tâm tình, kèm theo sấm sét tuôn ra, bị hắn bén nhạy bắt được.

“Lôi trì đang hoảng sợ?”

Dương Thanh Huyền sững sờ, đích đích xác xác là hoảng sợ, hơn nữa còn có cầu xin.

“Hừ, này Thiên Hà trấn ngọn nguồn Thần trân, liền ngay cả Thiên Hà Vong Xuyên cũng có thể đè ép, ngươi chỉ là một lôi trì toán cái gì. Nếu không muốn chết, liền đem linh thức phóng ra, để ta đem ngươi luyện hóa.”

Dương Thanh Huyền lúc này truyền hạ một đạo thần niệm, hắn càng nổi lên muốn luyện hóa lôi trì tâm tư.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1900: Luyện Hóa Lôi Trì, Thua Trận Đổ Ước

Theo Dương Thanh Huyền thần niệm truyền hạ.

Lôi trì tựa hồ từ chối hạ, nhưng ở cái kia Thiên Hà trấn ngọn nguồn Thần trân uy năng hạ, căn bản không cho lo lắng nhiều.

Rất nhanh liền đem linh thức của mình phóng ra.

Dương Thanh Huyền trong lòng vui vẻ, vội vàng giơ tay bấm quyết, không ngừng đem dấu ấn đánh vào lôi trì bên trong, phân tích lôi trì kết cấu, đồng thời phải đem luyện hóa.

Trên thực tế, Thiên Hà trấn ngọn nguồn Thần trân sức mạnh đã đạt đến cực hạn.

Một là thời không truyền tống cực hạn, lực lượng cường đại hơn đã không cách nào thông qua dấu ấn truyền tới.

Hai là Dương Thanh Huyền có thể sử dụng cực hạn, nếu như mạnh đi nữa lời, Dương Thanh Huyền tự thân cũng không thể chịu đựng.

Cho nên chỉ cần thái cổ lôi trì đang kiên trì một quãng thời gian, này trấn áp tại lôi trì bên trong Thần trân sắt bóng mờ tựu sẽ tự hành tản đi.

Nhưng lôi trì đã sợ, thà rằng bị Dương Thanh Huyền luyện hóa, cũng sợ ở bị Thần trân sắt trấn áp.

Đúng lúc này, to lớn lôi chi bình phong bên ngoài Lôi Cù đám người, tựa hồ phát hiện cái gì không đúng, từng cái từng cái ngạc nhiên nhìn, sau đó lộ ra thần sắc kinh khủng.

“Hắn, hắn đang làm gì?!”

“Đó là luyện Hóa Thần Quyết, lẽ nào...”

“Không thể đi! Tiểu tử này phải đem lôi trì luyện hóa?!”

Ở trước mặt nhất Lôi gia cao tầng, từng cái từng cái hoảng sợ nổi lên con ngươi, vạn khó tin nhìn một màn trước mắt này.

Mà lôi trì bên trong sóng lớn không ngừng yên tĩnh lại, cái kia hung mãnh cuồng dã khí tức chuyển thành dịu ngoan, ôn hòa, nhưng là làm bọn họ sợ sợ vạn phần.

Lôi Cù bỗng nhiên hét lớn: “Nhân Hoàng đại nhân, không thể a! Này lôi trì là ta cổ vực chí bảo, không thể đem nó luyện hóa a!”

Hơn vạn Lôi gia đệ tử, nguyên vốn dĩ là trợn mắt ngoác mồm, nghe được Lôi Cù hống một tiếng, càng là miệng há đại có thể nhét vào dưa hấu.

Luyện, luyện hóa lôi trì?

Cái khái niệm này ở Lôi gia đệ tử trong đầu, hoàn toàn là mộng.

Từ xưa tới nay, lôi trì liền là cả Lôi gia hạt nhân, hơn nữa là thần thánh cực kỳ, chí cao vô thượng tồn tại. Mỗi một vị Lôi gia con cháu, đều lấy có thể vào lôi trì là tối cao vinh quang.

Có chút lập công lớn, hoặc là thiên phú cực mạnh đệ tử, dù cho không có đến thất tinh cao cấp Giới Vương, cũng có thể ở trưởng bối hộ vệ hạ, vào lôi trì trải nghiệm nhất thời nửa khắc.

Này cũng đã là suốt đời lớn nhất vinh dự.

Hơn nữa vừa nãy đều hóa đi ra chín vị Pháp Thiên Tượng Địa, càng là trấn áp hoàn vũ sức mạnh, ở mỗi một vị Lôi gia đệ tử trong lòng, rơi xuống không thể xóa nhòa cường đại ấn ký.

Dù cho là cái gì các thời kỳ Nhân Hoàng, tuyệt thế Yêu Đế, chư thiên Ma Chủ, ở cái kia vô cùng mạnh mẽ Pháp Thiên Tượng Địa hạ, đều không đáng một phơi.

Này là cả Lôi gia đệ tử kiêu ngạo cùng hạt nhân.

Nhưng bây giờ, tựu này kiêu ngạo, lại muốn bị người luyện hóa đi?

Cái gọi là luyện hóa, tất cả mọi người biết, một khi bị luyện hóa lời, này toàn bộ lôi trì tựu tất cả đều là Dương Thanh Huyền, giống như là thành Dương Thanh Huyền một món binh khí, có thể tùy ý bắt bí triển khai.

Này, này tại sao có thể?

Hơn vạn Lôi gia đệ tử, nhìn cái kia trên hư không, thon dài bóng người không ngừng đánh ra quyết ấn, bay vào lôi trì bên trong, nháy mắt từng viên một trái tim thót lên tới cổ họng, thật chẳng lẽ cũng bị luyện hóa? Luyện hóa phía sau vậy phải làm thế nào?

Lôi gia sở hữu trưởng lão đều là sắc mặt trắng bệch, cùng quát lên: “Không thể! Không thể a!”

Lần lượt từng khí thế mạnh mẽ từ bốn phương tám hướng bạo phát, đều là trợn tròn đôi mắt, khí tràng cường đại mặc dù không bằng chín vị lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa, nhưng cũng nghiền ép một phương.

Nếu như Dương Thanh Huyền thật muốn luyện hóa lôi trì, lão gia hỏa này cũng mặc kệ hậu quả gì, nhất định sẽ cùng Dương Thanh Huyền liều cái ngươi chết ta sống.

Lôi Cù sợ run tim mất mật, vội vàng kêu lên: “Đều trấn định! Mọi người đều trấn định! Nhân Hoàng đại nhân, mong rằng hạ thủ lưu tình a!”

Dương Thanh Huyền gặp tâm tư của chính mình bị Lôi gia mọi người khám phá, lặng lẽ cười một tiếng, thật không tiện lại tiếp tục, mà là đưa tay chộp một cái, cái kia Thiên Hà trấn ngọn nguồn Thần trân huyễn ảnh ngay ở lôi trì bên trong biến mất, vô số kim quang đến vô ảnh, đi không còn hình bóng.

Toàn bộ lôi trì lúc này mới trấn tĩnh lại, mặt trên Lôi Đào nhào lộn liên tục, nhưng cũng không dám nhấc lên sóng gió, như là cực độ sợ hãi, khoảng chừng trong ao khuấy động.

Lôi Cù toàn bộ người đều nhìn choáng váng, hắn ở thái cổ lôi trì bên trong tu luyện mấy trăm năm, chưa từng gặp ao như vậy ôn hòa nhát gan, thậm chí là có một tia khiếp nhược dáng dấp.

Lôi gia các cao tầng, lúc này mới từng cái từng cái thở phào nhẹ nhõm, lúc này nhìn phía Dương Thanh Huyền ánh mắt, tràn đầy kiêng kỵ cùng kính nể.

Lôi Bình càng là cả người thật lạnh thật lạnh, một trái tim rơi xuống tới thung lũng.

Chín vị lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa, chưa bao giờ có chi dị tượng, đều bị trước mắt thanh niên này trấn áp loại bỏ, chính mình thua đến một chút cũng không oan a, lão thiên đều cứu không được chính mình.

Lôi Bình vô lực tê liệt trên ghế ngồi, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Mất đi Hoán Niết Lôi Phách, đời này tu vi liền như vậy chấm dứt, lại không có khả năng vượt qua Lôi Cù.

“Ha ha, đặc sắc, đặc sắc!”

Lôi Cù vỗ tay khen lớn nói: “Nhân Hoàng đại nhân thần thông cái thế, để chúng ta mở mang tầm mắt a.”

Một là thật tâm tán thưởng, này chiến để Lôi Cù tự thân được ích lợi không nhỏ, thứ yếu toàn bộ Lôi gia đệ tử không khỏi là được ích lợi không nhỏ, chí ít có một phần mười đệ tử ở đằng kia chín vị Pháp Thiên Tượng Địa năng lượng từ trường hạ, trực tiếp đã đột phá.

Hai là hòa dịu một chút thời khắc này lúng túng cục diện.

Dù sao vừa rồi một đám trưởng lão đều chuẩn bị nổi lên ra tay giết người.

Lôi Cù khen vừa ra, Lôi gia trưởng lão dồn dập thay đổi nụ cười, đều là theo khen ngợi.

Dù cho không ít người có khẩu Vô Tâm, nhưng đối với Dương Thanh Huyền kính nể cùng hoảng sợ là thật sự rõ ràng, đều âm thầm nhắc nhở chính mình, vô luận như thế nào, tuyệt đối không thể đắc tội người này.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Này lôi trì cũng thật là đáng sợ, ta thiếu chút nữa thì chết ở bên trong. Lôi Cù đại nhân lần sau ngàn vạn nói trước một tiếng, sớm biết đáng sợ như thế, ta tựu không chơi.”

Lôi Cù càng là đầy mặt cay đắng, hắn trời mới biết sẽ đáng sợ như vậy a.

Cho rằng đều hóa ra một vị Pháp Thiên Tượng Địa, Dương Thanh Huyền ở gian nan chém giết phía sau, cần phải có thể miễn cưỡng thu được lôi trì tán thành.

Trên thực tế Lôi Cù cũng không có tự tin như vậy, cảm thấy thu được công nhận xác suất hẳn là bốn, sáu mở, Dương Thanh Huyền có sáu phần mười phần thắng, cùng Lôi Bình một đánh cược, nhìn bề ngoài ung dung thoải mái, nội tâm đồng dạng thấp thỏm bất an.

Nằm mơ cũng không nghĩ mở, toàn bộ lôi trì đều đều hóa đi ra, trực tiếp ngưng tụ thành chín vị Pháp Thiên Tượng Địa.

Như biết sẽ như vậy, đánh chết hắn hắn cũng không dám cùng Lôi Bình đánh cược a.

Nguyên vốn cho là mình thua chắc rồi, quần lót đều phải thua hết, rồi lại như giống như nằm mơ, lại thắng.

Lôi Cù hiện tại cũng còn có chút hoảng hốt, cảm giác không chân thực tựa như, ngượng ngùng cười nói: "Hữu kinh vô hiểm, hữu kinh vô hiểm, ha ha."

Dương Thanh Huyền lúng túng cười xòa hai tiếng, đã không cảm ứng được cái kia lôi trì cảm xúc cùng ba động.

Nhưng này trong ao lúc trước nhắm vào mình bộc phát ra to lớn địch ý, nhưng là sớm đã biến mất không còn tăm tích, hoàn toàn thành một trận thông thường lôi trì.

Dương Thanh Huyền hỏi: "Ta thu được này lôi trì nhận rồi sao?"

Lôi Cù đầy mặt cười khổ, Lôi gia trên dưới tất cả đều là đờ đẫn đứng ở đó, vấn đề này căn bản là không có cách trả lời.

Lôi Bạch chà xát hạ mồ hôi lạnh, nói ra: "Nhân Hoàng đại nhân kém một chút đem lôi trì đều luyện hóa đi rồi, này, này..."

Dương Thanh Huyền nhếch miệng nở nụ cười, lộ ra trắng sâm hàm răng, nói ra: "Nói như vậy, là thông qua, ha ha."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1901: Thần Lôi Tôi Thể, Bá Đạo Linh Thức

Lôi gia trên vạn người, đều trầm mặc nhìn hắn cười, hoàn toàn không cảm giác được ý cười, có chỉ là sâu sắc kiêng kỵ, sùng kính, thậm chí là hoảng sợ.

Lôi Cù phất tay nói: “Lôi Bạch, ngươi sắp xếp hạ, để mọi người đều lui ra đi.”

Lôi Bạch lập tức lĩnh mệnh, bắt đầu sơ tán Lôi gia đệ tử.

Lôi Bình nhưng là đầy mặt trắng xám, vô lực tê liệt trên ghế ngồi, toàn bộ Lôi gia đều chứng kiến tiền đặt cược, nghĩ chơi xấu cũng không được, run rẩy đứng dậy, ôm quyền nói: “Ta lần này trở về, đem trong cơ thể Hoán Niết Lôi Phách luyện ra.”

Nói xong, toàn bộ người đều già nua rồi trăm tuổi, bóng người lóe lên, tựu hóa lôi mà đi.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Hoán Niết Lôi Phách? Là cái gì?”

Lôi Cù ánh mắt lấp lóe, không biết đang suy nghĩ gì, khoát tay nói: “Không có gì, đừng để ý tới hắn. Nhân Hoàng đại nhân, này lôi trì đã hoàn toàn bị ngươi khuất phục, có thể yên tâm ở bên trong tu luyện.”

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn lôi trì, ôm quyền nói: “Đã như vậy, ta sẽ không khách khí. Hi vọng đột phá tới Thất Tinh Giới Vương trước, không bị bất luận người nào quấy rầy.”

Lôi Cù mỉm cười nói: “Yên tâm đi, toàn bộ bên trong tinh vực, trừ phi Thiên Vô Tình hoặc là Thủy Thần Cung cái kia đối với vai hề đến, bằng không chắc chắn sẽ không xuất hiện quấy rầy Nhân Hoàng tình huống.”

Lôi Cù đây là đối với cổ vực lực lượng tuyệt đối tự tin, đồng thời cũng là đối với Thiên Vô Tình cùng Thủy Thần Cung một loại kiêng kỵ.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Đa tạ Lôi Cù đại nhân.”

Nói, liền phất một cái ống tay áo, trực tiếp hướng về lôi trì bên trong đi rơi.

Toàn bộ lôi trì Lôi Đào, hướng về bốn mặt tản ra, không dám tới gần Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, thầm nói: “Này còn tu luyện thế nào?”

Đã thâm nhập lôi trì mấy trăm trượng, quanh thân vẫn là một mảnh khu vực chân không, cái kia sấm sét căn bản không dám lại đây.

Tựa hồ cảm ứng được Dương Thanh Huyền không thích, lôi quang mới co rút lại lại đây, chậm rãi tới gần Dương Thanh Huyền thân thể, nhưng vẫn như cũ ôn hòa cực kỳ, không có nửa điểm tính chất công kích.

Dương Thanh Huyền mắng: “Giở trò quỷ gì? Như vậy ta tu luyện cọng lông a?”

Cái kia lôi trì cảm ứng được Dương Thanh Huyền bất mãn, nhất thời rung động kịch liệt lên, vô số Lôi Xà phun ra mà ra, không ngừng nổ vang, quay về Dương Thanh Huyền đánh xuống mà hạ.

Cuồng mãnh nguyên tố “Sét” lực điên cuồng tràn vào.

Dương Thanh Huyền lúc này mới cảm giác sấm sét nung thân thể, rèn luyện toàn thân, tuy là đau nhức cực kỳ, nhưng trong cơ thể năng lượng nhưng là ổn tiến vào.

“Thần lôi tôi thể, quả nhiên danh bất hư truyền!”

Dương Thanh Huyền vui sướng trong lòng, liều mạng vận chuyển chân nguyên chống lại này lôi đình oanh kích.

Đồng thời trong lòng hơi cảm thấy kinh ngạc, làm sao này lôi trì thật giống có thể phát giác chính mình tâm tư tựa như, làm ra các loại phản ứng.

Dương Thanh Huyền chính tự định giá, trước mắt đột nhiên lôi quang lấp lóe, hóa ra huyễn ảnh.

Là người đàn ông tuổi trung niên, có Nhân tộc tướng mạo, da thịt nhưng là màu xanh lam, bên trên tràn đầy Lôi văn, lưu động lôi quang, cung kính nói: “Chủ nhân”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Chủ nhân? Ngươi, ngươi là?”

Cái kia lôi chi huyễn ảnh cung kính nói: “Hồi bẩm chủ nhân, ta chính là này thái cổ lôi trì chi linh thưởng thức biến thành. Lôi trì đã bị chủ nhân luyện hóa, ta bây giờ là chủ nhân tùy tùng.”

“Cái gì?”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, nói: “Ta cũng chưa hề hoàn toàn luyện hóa a, chỉ tới một nửa tựu bị đánh gãy.”

Lôi trì chi linh nói ra: “Chủ nhân luyện hóa Thần quyết tuy rằng chỉ thi triển đến một nửa, nhưng bây giờ chủ nhân thần uy, cũng đã đem ta chi bản thể đánh khuất phục. Coi như chỉ có một nửa Thần quyết, cũng đã xem ta luyện hóa xong thành.”

Dương Thanh Huyền trợn mắt ngoác mồm, không nghĩ tới càng sẽ là như vậy.

Nếu như phía ngoài Lôi Cù hoặc là Lôi gia con cháu đều biết mình luyện hóa lôi trì, sợ là sẽ phải ngay lập tức xông tới giết mình chứ?

Lôi trì chi linh tựa hồ cảm ứng được Dương Thanh Huyền tâm tư, trên người tuôn ra lạnh thấu xương sát khí, lạnh lùng nói ra: “Nếu như Lôi gia đám người kia không thức thời, nghĩ muốn đối phó chủ nhân lời. Ta đây phải đi đưa bọn họ toàn bộ giết. Hừ, mượn dùng thân thể của ta tu luyện nhiều năm như vậy, lại không biết mang ơn, còn nghĩ đối với chủ nhân của ta động thủ, thực sự là một đám không biết điều chết đồ vật.”

Lôi trì chi linh càng nói sát khí càng nặng, trong đôi mắt càng là hóa ra màu tím lệ mang.

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, vội vàng nói: “Đừng, tuyệt đối đừng! Lôi gia đều là bạn của ta, ngươi vẫn là đàng hoàng chờ ở đây trong ao đi, tuyệt đối đừng để cho bọn họ biết ta đem ngươi luyện hóa, bằng không bằng hữu này thân phận tựu lúng túng.”

Lôi trì chi linh rồi mới lên tiếng: “Được rồi, tất cả nghe theo chủ nhân dặn dò.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới yên lòng lại, nói ra: “Ta hiện tại muốn xung kích Thất Tinh Giới Vương, ngươi đem hết toàn lực giúp ta.”

“Vâng, chủ nhân!”

Lôi trì chi linh trong mắt lóe lên một tia phấn khởi, tựa hồ có cơ hội để chính mình biểu hiện.

Toàn bộ lôi trì bắt đầu dập dờn, hình thành cường đại ôn hòa tràng năng, hòa vào Dương Thanh Huyền tràng năng bên trong, đến phối hợp việc tu luyện của hắn tần suất.

Đồng thời lôi lực lượng nguyên tố rút đi cuồng bạo, biến thành tinh khiết vô cùng năng lượng, trực tiếp rót vào vào cơ thể.

Ở đây loại vừa lúc đúng lúc xung kích hạ, Dương Thanh Huyền vui vô cùng, vội vàng nhắm hai mắt lại, yên tĩnh lại.

Không lâu lắm, ở bốn phía, đồng thời xuất hiện Tử Diều Hâu, Khổng Linh, Độ Nhược, Hoa Giải Ngữ, Nặc Hi thân ảnh, đều là hai tay bấm quyết, nhẹ nhàng trôi nổi ở trong ao, mượn lôi đình tôi thể cùng cô đọng chân nguyên.

Nguyên bản bằng mượn tu vi của bọn họ, căn bản không cách nào tiến vào lôi trì nửa bước, sớm đã bị đánh cho bên ngoài cháy bên trong nộn.

Nhưng bởi vì Dương Thanh Huyền quan hệ, năm người đều là ở lôi trì bên trong bình an vô sự, cái này cũng là thái cổ lôi trì từ trước tới nay, lần thứ nhất để Giới Vương dưới người tự hành bình yên tu luyện. Đối với năm người tu vi mà nói, tràn ra to lớn khó có thể dùng lời diễn tả được.

Năm vị tinh tú trạng thái, để Dương Thanh Huyền đột nhiên có tâm tư, nếu năm vị tinh tú có thể đi vào, như vậy ở mạng của mình khiến hạ, bất luận người nào cũng có thể đi vào mới đúng.

Lôi trì chi linh lần thứ hai cảm ứng được Dương Thanh Huyền tâm tư, hoá hình mà ra, cung kính nói: “Đúng, chủ nhân.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, thầm nghĩ, này lôi trì chi linh cái gì cũng tốt, chính là động một chút là có thể cảm nhận được chính mình tâm niệm, không khỏi thật là đáng sợ, để chính mình một điểm cảm giác an toàn đều không có a, vẫn là đừng cảm giác ta tâm niệm tốt, có chuyện ta tự nhiên sẽ gọi ngươi.

“Được rồi, chủ nhân.”

Lôi trì chi linh cảm ứng được Dương Thanh Huyền ý nghĩ, lúc này đáp lại, sau đó lóe lên tựu biến mất không còn tăm hơi.

Dương Thanh Huyền nội tâm dâng lên cảm giác cổ quái, cười khổ không thôi.

Làm rất nhanh liền đem tất cả những thứ này đứng hàng chi tâm ở ngoài, bắt đầu Tĩnh Tâm tu luyện.

Theo lôi đình trào vào bên trong cơ thể, cái kia sáu sao Giới Vương lực lượng không ngừng thật thà chất phác, đồng thời ổn bên trong có tiến vào, kéo lên cao.

…

Trong cùng một lúc, vô tận hư vô trong vũ trụ.

Nơi nào đó hư không.

Bốn phía chìm nổi vô biên hố đen, các loại kỳ dị cảnh tượng cùng vật chất, ở trước mắt chầm chậm chuyển động, giống như là vũ trụ hỗn loạn một cái ảnh thu nhỏ.

Các loại sáng hay tối, thật cùng hư, đang cùng phản, huyễn sinh cùng phá diệt, bạo loạn cùng trấn áp, đều đan dệt thành một mảnh, tạo thành này kỳ diệu thế giới.

Đột nhiên, ở mờ tối sáng lên hai đạo hào quang màu đỏ, như sáng chói bảo thạch, từ này tiêu tan Hối Minh bên trong bắn ra, làm người chấn động cả hồn phách.

Càng là một đôi người mắt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1902: Mệnh Trời Cơ Khu, Tứ Thánh Thú Hoá Hình

“Ồ.”

Cái kia đôi như bảo thạch mắt đỏ chủ nhân, phát sinh một đạo kinh ngạc ngạc nhiên nghi ngờ.

Sau đó, một bóng người bỗng dưng ngưng kết mà ra, trên người mặc trường bào màu trắng bạc, có ngân hà giống như ánh sáng lộng lẫy lưu động, khuôn mặt bị Quỷ Diện che khuất, chỉ lộ ra tà nịnh mà xinh đẹp con ngươi.

Người kia ánh mắt bên trong lóe lên vẻ nghi hoặc, tự lẩm bẩm: “Kỳ quái, đánh số thứ mười chín mệnh trời cơ khu, làm sao đột nhiên mất đi tung tích, chẳng lẽ là đã xảy ra chuyện gì?”

Người kia nghi hoặc bất định, phất một cái ống tay áo, liền biến mất ở trong hư vô.

…

Cổ vực, thái cổ lôi trì.

Bề ngoài nhìn thấy được từng cơn sóng lớn bình tĩnh, chỉ có nhỏ nhẹ gợn sóng ở trì mặt dập dờn bồng bềnh, dường như làn váy ở trong gió nhẹ run run.

Lôi Cù ngồi xếp bằng hư không, ánh mắt nghễ coi hạ xuống, nhìn thái cổ lôi trì dáng dấp, nội tâm càng ngày càng sinh nghi hoặc. Trước kia lôi trì là hung mãnh cuồng bạo, như thùng thuốc súng giống như đụng vào tựu nổ, hiện tại làm sao lại cùng một đàn bà tựa như, lộ ra một bộ quyến rũ tư thế, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Lôi Cù trăm bề bất đắc kỳ giải.

Lẽ nào bị Dương Thanh Huyền làm sợ?

Nghĩ nghĩ vẫn đúng là có loại khả năng này, Lôi Cù nội tâm cười khổ một hồi, nhẹ nhàng lắc đầu, cứ tiếp tục bấm quyết tu luyện, không quan tâm.

Lôi trì nơi sâu xa nhất, toàn bộ hệ Lôi nguyên tố tinh hoa ngưng bên trong không gian, Dương Thanh Huyền đang cùng năm vị tinh tú từng người bấm quyết, đối với hệ Lôi nguyên tố thương tổn cùng áp chế, sáu người từ lâu thích ứng.

Hơn nữa lôi trì chi linh, căn cứ sáu người bất đồng tu vi cảnh giới, sử dụng tới bất đồng hệ Lôi nguyên tố áp chế, cung cấp sáu người tu luyện, làm cho làm chơi ăn thật.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền đầu lông mày nhẹ nhàng cau lại hạ, hai mắt chậm rãi trợn mở một đường.

Ánh mắt bên trong một mảnh nhu hòa giống như nước, nhưng có chút điểm ánh vàng ở đồng bên trong hiện ra, “Kỳ quái, vừa nãy Thiên Mệnh Tối Cao tựa hồ có chút phản ứng?”

Dương Thanh Huyền không dám khinh thường, đem tâm thần chìm vào đan điền, hướng về cái kia Thiên Mệnh Tối Cao tra xét qua đi, phản hồi hiện Thập Vạn Phạn Âm Hải trên, tựa hồ để lại nhàn nhạt gợn sóng dấu vết.

“Quả nhiên là phản ứng một chút.”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm Thập Vạn Phạn Âm Hải trung ương, cái kia bị hoàn toàn bao vây lấy bạch sắc quang đoàn, rơi vào trầm tư.

“Vật này hiện tại rốt cuộc là chết là sống?”

“Tự mình ý thức còn tồn tại hay không?”

“Trạng thái như thế này muốn duy trì bao lâu?”

“Ta bên trong đan điền, làm sao tất cả đều là một ít thất thất bát bát không biết đồ vật, lúc nào mới có thể hoàn toàn trấn áp xuống?”

Các loại vấn đề khó phân hiện ra đầu óc, thở dài một tiếng.

Lại kiểm tra rồi một lần cái kia Thiên Mệnh Tối Cao sau, lại chưa phát hiện dị dạng, lúc này mới bóng người loáng một cái, rời đi đan điền.

Vào thời khắc này, Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng hơi động.

Bên trong đan điền tích lũy chân nguyên càng đã đạt đến bình phong, cuồn cuộn không ngừng hệ Lôi nguyên tố mang theo cực mạnh linh khí trào vào bên trong cơ thể, bắt đầu xung kích cái kia sáu sao đỉnh cao.

Dương Thanh Huyền hai tay nhanh chóng bấm quyết, toàn bộ thân hình một chút tựu hoá rồng, vô số Thanh Lân ở trên da hiện ra, lít nha lít nhít, từ đầu lâu bao vây đến toàn thân.

Trong ao lôi phi nhanh lưu chuyển, hướng về ở giữa chen đè tới.

Kèm theo Dương Thanh Huyền trên người lực lượng tăng lên, mà không ngừng đem lôi có thể tăng cao, vừa vặn hình thành áp chế thái độ.

Lôi Cù từ trong hư không kinh ngạc đi ra, ngạc nhiên thất thanh nói: “Nhanh như vậy?!”

Chỉ thấy cái kia trong ao nước, lờ mờ có thể thấy được rồng màu xanh ảnh xoay quanh, đột nhiên “Rầm” một tiếng, toàn bộ lôi trì nổ ra, một đạo hồng mang phóng lên trời.

Vốn là màu xanh chi long, đột nhiên tựu hóa thành hỏa mang, như lửa diễm tỏa sáng.

Lôi Cù hơi thay đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Chu Tước?”

Lôi trì bên trên, chim thần xoay quanh, đỏ ngầu cánh chim trải rộng ra.

Đập cánh bên dưới, vòng vòng uy thế rung động ra, toàn bộ lôi trì bị nhuộm đẫm thành đỏ đậm vẻ, thiên địa phảng phất đang thiêu đốt.

Bỗng nhiên Chu Tước hí dài, một điểm bạch quang ở mi tâm hiện ra, không ngừng mở rộng.

“Ầm ầm” một tiếng bạo nổ mở, to lớn ánh sáng màu trắng thay thế cái kia chói mắt hồng mang, Bạch Hổ thoát dẫn mà ra, hổ gầm chấn động núi rừng, vỗ tới một chưởng, toàn bộ thiên địa phong vân biến sắc, vô số lôi quang sợ hãi ầm ầm nổ ra.

Sau đó, Bạch Hổ hậu bối trên, từng khối từng khối đứng thẳng, hình thể phát sinh rất lớn vặn vẹo biến hóa, tứ chi trên Bạch Mao rút đi, biến thành Huyền Thiết giống như da thịt.

Thân hình đè thấp hạ xuống, phảng phất thồ sơn nhạc nguy nga, hóa thành đầu rắn quy cõng Huyền Vũ, lan ra vô cùng lực áp bách.

“Tứ thánh thú?!”

Lôi Cù giật nảy cả mình, nhìn trợn mắt ngoác mồm.

Hắn chỉ biết là Dương Thanh Huyền là Thanh Long Thánh

Linh, nhưng không nghĩ tới còn có thể biến hóa Chu Tước, Huyền Vũ, Bạch Hổ, nhưng nghĩ đến Dương Thanh Huyền nắm giữ bảy mươi hai biến, lúc này mới chợt hiểu hạ xuống.

Dương Thanh Huyền biến hóa bốn Thánh Linh sau, lại cùng không trung biến thành các loại kỳ dị hình thái, Cùng Kỳ, Cự Côn, Hồng Máng các loại...

Cuối cùng hình thái biến đổi, trở lại Nhân tộc bản thân.

Hai tay ở trước người bấm ra một đạo in dấu lửa, toàn bộ thân hình tựu bốc cháy lên, hóa thành từng đoá từng đoá đốm lửa bay xuống, tung bay ở lôi trì trên, sau đó chìm vào đáy ao.

Lôi Cù ngưng mắt nhìn tới, cái kia chút đốm lửa chìm vào lôi trì sau, tựu hóa thành từng đạo từng đạo hỏa chi phù văn, hướng về trung ương hội tụ mà đi, ngưng ra Dương Thanh Huyền thân thể, ngồi xếp bằng trong ao, nhắm mắt tu luyện.

Lôi Cù nội tâm ngạc nhiên, trên tâm cảnh trào nổi sóng.

Lại không nói như vậy thời gian ngắn ngủi đã đột phá, đồng thời ở sau khi đột phá, Dương Thanh Huyền trên mặt không nhìn thấy vẻ vui mừng, có chỉ là bình tĩnh như nước, phảng phất chỉ là làm một chuyện nhỏ không đáng kể.

Như vậy tâm tính ở xuất hiện ở trẻ tuổi như vậy trên người thiếu niên, hơi bị quá mức ở đáng sợ.

Lôi Cù cười khổ không thôi, lắc đầu thở dài, cảm khái chính mình thật sự già rồi.

Dương Thanh Huyền toàn bộ đột phá quá trình, đích thật là làm liền một mạch, đến nơi sáu sao đỉnh cao sau, toàn bộ người biến được bén nhạy dị thường, thái cổ lôi trì bên trong mỗi một đạo lôi có thể gợn sóng, đều ở tại cảm giác bên dưới.

Căn bản không có thời gian mừng rỡ, tựu bắt đầu tiến vào tầng tiếp theo tu luyện, liều mạng thu nạp hệ Lôi nguyên tố tôi thể.

Năm vị tinh tú cảm ứng được Dương Thanh Huyền đột phá, đều là trên mặt mang theo sắc mặt vui mừng, lẫn nhau một dạng, tương tự tiếp tục tu luyện, đồng thời có mạnh hơn áp lực cùng cảm giác gấp gáp.

…

Mấy tháng sau, Lôi gia nơi nào đó.

Trên hư không hiện ra nhẹ nhàng gợn sóng, chậm rãi hóa ra hai bóng người.

Nam tử tuổi gần trung niên, tướng mạo tuấn lãng, trên người ngân bào không gió cổ động.

Nữ tử trên người mặc quần dài màu đỏ, dung mạo tuyệt mỹ, trong con ngươi xinh đẹp tràn đầy lãnh túc.

Hai người xuất hiện trong nháy mắt, toàn bộ thiên địa đều là run lên.

Lôi gia tu luyện hệ Lôi công pháp, đối với trong thiên địa cảm ứng cực kỳ nhạy cảm, ở hai người xuất hiện chớp mắt, ngoại trừ cái kia chút bế tử quan cường giả ở ngoài, hầu như sở hữu Giới Vương trở lên tồn tại, tất cả đều cảm ứng được.

Trong phút chốc, hai người bốn phương tám hướng trên hư không, tựu thêm ra hơn mười đạo bóng người, đều là Lôi gia đệ tử, không không nắm giữ Giới Vương tu vi.

Trong đó tu vi cao nhất chính là Lôi Bạch, nhìn hai người, không khỏi ngạc nhiên, ôm quyền cung kính nói: “Hai vị đại nhân là?”

Trước mắt này bộ dáng của hai người mười phần xa lạ, nhưng cũng truyền đến nghiền ép tính sức mạnh, khiến Lôi Bạch cùng tại chỗ sở hữu Lôi gia cao thủ trong lòng kinh hãi, dồn dập đang nghĩ, ở đâu ra cao thủ như thế?

Phải biết Tinh Cung cuộc chiến, cùng Đạo Ảnh cuộc chiến sau, toàn bộ tinh vực cường giả đỉnh cao hầu như điêu linh.

Trước mắt hai người này, chắc chắn sẽ không là hạng người vô danh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1903: Thủy Thần Cung Cung Chủ, Giết Người Đoạt Bảo

Nam tử nhẹ rên một tiếng, hai tay chắp sau lưng, nói: “Đem Dương Thanh Huyền giao ra đây. Bằng không, ngày này sang năm, liền là cả Lôi Đình Cổ Vực Đích ngày giỗ.”

Lôi Bạch đám người không không vừa giận vừa sợ, tuy rằng người tới thực lực cực kỳ đáng sợ, nhưng trong lời nói ngông cuồng xem thường, nhưng là khiến Lôi Bạch đám người nổi giận đến cực điểm.

Lôi Bạch quát lên: “Ở đâu ra cuồng đồ! Nếu như không biết thu lại, cho rằng ở cổ vực cũng có thể tùy ý hoành hành lời, ngày này sang năm ngày giỗ, sợ là hai vị mình đi!”

Nam tử trong mắt sát khí lóe lên, quát lên: “Muốn chết!”

Bóng người loáng một cái, liền đột nhiên xuất hiện ở Lôi Bạch trước mặt, năm ngón tay mở ra tựu vồ tới.

Lôi Bạch hoảng hốt, đã là cao nhất cảnh giác, lại như cũ phòng không cẩn thận phòng, liền trước mắt này động tác của hai người đều không thấy rõ, đã bị lực năm ngón tay thu lấy.

Giờ khắc này nghĩ muốn phản kháng, càng là hoảng sợ phát hiện, đối phương năm ngón tay hoàn toàn bắt tại chính mình quanh thân bách hài mấy đại yếu huyệt trên, căn bản một điểm cơ hội phản kháng đều không.

Đường đường Thất Tinh Giới Vương, mà ngay cả đối phương tùy ý một chiêu cũng không ngăn nổi?

Lôi Bạch bỗng nhiên ngất lịm, trước mắt hai người này một nam một nữ, hơn nữa tướng mạo có chút tương tự, phổ thiên bên dưới có thể có thực lực như thế nam nữ hợp tác, cũng chỉ có Thiên Hà bên trong hai vị kia.

“Các ngươi là...”

Lôi Bạch hoảng sợ kêu to, rốt cuộc hiểu rõ trước mắt hai người này thân phận, nhưng mùi chết chóc đã giáng lâm, nam tử năm ngón tay vồ lấy, sở hữu chân nguyên ngưng tụ thành một đoàn, đánh về phía đan điền của hắn.

Lấy cỗ lực lượng này uy thế, thẳng vào chính mình đan điền, là chắc chắn phải chết.

Lôi Bạch nội tâm một trận cay đắng, không nghĩ tới không hiểu ra sao tựu chết như vậy, to lớn cảm giác nhục nhã dâng lên toàn thân, nếu như thường ngày hăng hái tu luyện, sao lại có hôm nay uổng mạng chi khuất nhục?

Đúng lúc này, một đạo tím quang thiểm động bên dưới, tựu mang đến cực mạnh sấm sét tràng năng, một con bàn tay lớn màu tím, từ trong hư không dò ra, trực tiếp vỗ vào tay của nam tử trên lưng.

“Oành!”

Nam tử năm ngón tay khẽ run, Lôi Bạch nhất thời cảm thấy áp lực nhẹ đi, đột nhiên vận chuyển toàn thân uy năng, song quyền hợp nhất, đánh ra Lôi Bạo thanh âm, oanh mở áp chế, hướng về phía sau bỏ chạy.

“Hừ, cổ vực bên trong, xem ra vẫn là có người tài ba.”

Nam tử cười nhạo một tiếng, cũng không để bụng, thu tay về đến, ôm ngực mà đứng.

Nữ tử một bước lên trước, tựa ở phía sau nam tử, hai người một bộ kề vai chiến đấu dáng vẻ.

Cái kia phá mở hư không tử mang, vu trường không trên lóe lên, tựu hóa thành Lôi Cù, bay rơi xuống, chậm rãi nói ra: “Thiên Bồng Thủy Thần Cung hai vị cung chủ, Tình Không Vãn Chiếu đại nhân đến cổ vực, không có từ xa tiếp đón.”

Lôi gia cao thủ còn lại, toàn bộ ngạc nhiên.

Chẳng trách bóng người đều bắt giữ không tới, căn bản không phải một cảnh giới tầng thứ.

Tình Không nói: “Ta biết Dương Thanh Huyền ở các ngươi cổ vực, đưa hắn giao ra đây, bằng không, ta vừa đã lên tiếng, hôm nay phía sau, cổ vực tựu không tồn tại nữa.”

Lôi Cù cười hì hì, vuốt râu nói ra: “Hai vị đại nhân tự Tinh Cung một trận chiến sau, tựu yên lặng không thiếu thời gian, chẳng lẽ đã tu luyện đến Thiên Giới chi chủ, lại như này ngông cuồng?”

Tình Không trong mắt xẹt qua khinh bỉ, giễu cợt nói: “Giết ngươi cũng muốn Thiên Giới chi chủ? Lôi Cù, ngươi không khỏi quá đề cao chính mình đi? Cái này cần tự yêu mình tới trình độ nào?”

Vãn Chiếu khóe miệng vung lên châm chọc, nói: “Ca, ta nhìn lão thất phu này chắc là sẽ không đi vào khuôn phép, trước tiên cho hắn biết thế nào là lễ độ nhìn, tháo dỡ hắn mấy gân cốt đầu, tựu sẽ đàng hoàng.”

Tình Không dương hạ lông mày, hiển nhiên đang nghiêm túc cân nhắc Vãn Chiếu.

“Ha ha.”

Lôi Cù cười to vài tiếng, ánh mắt một chút tựu lạnh xuống, nói ra: “Vẫn là Vãn Chiếu đại nhân hiểu ta. Không tháo dỡ lão phu mấy gân cốt đầu, hai vị nghĩ ở cổ vực phóng cái rắm đều không được.”

Tình Không sắc mặt phát lạnh, cười lạnh nói: “Cái kia bản tọa hôm nay liền muốn phóng cái này rắm, nhìn ngươi có thể làm sao ta!”

Cường tuyệt khí tức nháy mắt bộc phát ra, cùng không trung ngưng tụ thành mấy cỗ màu trắng vật hữu hình, Như Yên như sương, hướng về Lôi Cù khuấy động mà đi.

Lôi Cù không dám khinh thường, vung tay lên, tử lôi tựu thoát thể mà ra, hình thành hào không có quy tắc lôi hải, trấn áp tại khói trắng bên trên.

Hai nguồn sức mạnh ầm ầm vang vọng, lẫn nhau giao hòa hỗn hợp lại cùng nhau, hướng về bốn phương tám hướng lan tràn.

Lôi Bạch liếc mắt ra hiệu, sở hữu Lôi gia cao tầng lập tức hướng về bốn phương tám hướng thối lui, đồng thời vang lên Chấn Thiên Lôi, thông báo toàn bộ cổ vực, đến đại địch, để sở hữu Lôi gia đệ tử đều đề phòng.

Tình Không hơi thay đổi sắc mặt, lập tức chìm xuống, hừ lạnh nói: “Lôi Cù lão thất phu, quả nhiên thật sự có tài. Nếu không có khoảng thời gian này bế quan, bản tọa sợ còn không làm gì được ngươi.”

Lôi Cù hừ nói: “Nói được lắm như ngươi bây giờ có thể làm sao ta tựa như.”

Tình Không giận dữ, Vãn Chiếu nói: “Ca, đừng vội cùng hắn làm phiền, chúng ta cùng nhau liên thủ, trực tiếp đưa lão quỷ này trên tây thiên, sau đó sẽ chậm rãi lục soát Dương Thanh Huyền.

Chỉ cần Dương Thanh Huyền ở đây cổ vực bên trong, ta cũng không tin có thể chạy thoát."

Tình Không nói: "Tốt!"

Vãn Chiếu chính phải ra tay, đột nhiên trong thiên địa phảng phất hơi ngưng lại, một mảnh to lớn hồng quang từ đằng xa vọt lên, thẳng vào vòm trời, tán làm đầy trời xán lạn đốm lửa.

"Đây là..."

Tình Không Vãn Chiếu lộ ra kinh sợ, "Đột phá dị tượng?"

Lôi Cù tràn đầy khiếp sợ cùng mừng như điên, tự lẩm bẩm: "Nhanh như vậy? Làm sao sẽ nhanh như thế, đột phá tới sáu sao đỉnh cao bất quá mấy tháng mà thôi, rốt cuộc lại đột phá!"

Tình Không hoàn toàn biến sắc, kinh hãi nói: "Là Dương Thanh Huyền!"

Cái kia cỗ hơi thở Tình Không Vãn Chiếu đều không xa lạ gì, chỉ là so với trước đây tiếp xúc phải cường đại quá nhiều.

Hai người liếc nhau một cái, đều là lộ ra vẻ nghiêm túc.

Ngược lại không phải là này Thất Tinh Giới Vương để cho bọn họ sợ sệt, mà là Dương Thanh Huyền tốc độ tiến bộ, như này Thất Tinh Giới Vương đúng là Dương Thanh Huyền, cái kia tiến bộ nhanh chóng, không khỏi quá kinh khủng.

Hai người trong mắt đều là xẹt qua sát khí.

Này được ngoại trừ đoạt bảo ở ngoài, nhất định phải đem Dương Thanh Huyền chém giết, bằng không để lại, nhất định hậu hoạn vô cùng.

Trên thực tế, ở Tình Không Vãn Chiếu tiến nhập cổ vực đồng thời, Dương Thanh Huyền ngay ở xung kích Thất Tinh Giới Vương, đồng thời cảm ứng được hai người đến, trong cơ thể khí tức rối loạn một sát na, thoáng chốc tựu điên cuồng tràn vào thất tinh bình phong bên trong, bắt đầu gợi ra cảnh tượng kì dị trong trời đất.

Số loại màu sắc hỏa diễm ở trong cơ thể lao ra, trực tiếp phá mở lôi trì, ở toàn bộ cổ vực bầu trời khuếch tán, như pháo bông tiêu tan, mười phần chói lọi.

Đồng thời trong ngọn lửa, lờ mờ lộ ra từng tia từng tia lôi điện chi lực, so với trước lộ ra cuồng bạo hơn.

Sau đó, lửa cháy ngập trời đều ẩn vào hư không, hóa thành một vị to lớn Pháp Thiên Tượng Địa.

Thái cổ lôi trì bên trong, sở hữu sấm sét theo cái kia nguyên tố “Hỏa” dâng trào đi, không ngừng leo lên ở hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa trên người, rèn luyện hỏa như.

Tình cảnh này, nháy mắt để cổ vực các đệ tử đều nhìn trợn mắt ngoác mồm.

Đồng thời tất cả mọi người hiểu được, Dương Thanh Huyền đang đột phá.

Thất tinh cao cấp Giới Vương bình phong, xúc động dị tượng mười phần to lớn, cổ vực bầu trời hoàn toàn bao phủ ở một mảnh lôi cùng hỏa nguyên tố trong hỗn loạn, phảng phất Hỗn Độn một mảnh.

Tình Không quát lên: “Muội muội, ngươi đi giết Dương Thanh Huyền! Lôi Cù lão thất phu này ta tới áp chế.”

Vãn Chiếu nói: “Được. Ca ngươi trước cùng hắn gánh vác, ta giết Dương Thanh Huyền liền đến trợ ngươi giết lão quỷ này!” Tiếng ảnh loáng một cái, liền hướng về cái kia cảnh tượng kì dị trong trời đất kích bắn xuyên qua.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1904: Tín Ngưỡng Đổ Nát, Lôi Thế Giới

Lôi Cù hoảng hốt, trong lòng quýnh lên, tựu ném ra Vạn Lôi Từ Quang Bàn.

Dương Thanh Huyền đang đột phá thời khắc mấu chốt, nếu là bị cắt đứt lời, hậu quả nghiêm trọng không cách nào đánh giá.

Tình Không cười lạnh nói: “Thánh khí Vạn Lôi Từ Quang Bàn? Ha ha, ta rất sợ a.”

Giơ tay giương lên, một mảnh màu vàng tựu kích bắn mà ra, hóa ra trên bảo thấm tâm bổ cào, ánh vàng bành trướng ra, đánh trên Vạn Lôi Từ Quang Bàn.

Nhất thời lôi đình bắn mạnh, nửa bên trên hư không tất cả đều là sấm sét, đồng thời phạm vi không ngừng thu nhỏ lại, càng bị trên bảo thấm tâm bổ cào áp chế.

Toàn bộ Lôi gia đệ tử nghe được Chấn Thiên Lôi sau, ngay lập tức từ bốn phương tám hướng tới rồi, đã nhìn thấy Vạn Lôi Từ Quang Bàn bị trên bảo thấm tâm bổ cào áp chế, từng cái từng cái khiếp sợ tột đỉnh.

Cổ vực đệ nhất Thánh khí, toàn bộ Lôi gia trấn tộc chi bảo, lại bị một cái cái cào tựa như đồ vật chế trụ?

Lôi gia đệ tử nhiều năm bế quan, lấy mười đại tông môn tự xưng, nội tâm đều dưỡng thành một loại cao cao tại thượng ngạo khí, cảm giác toàn bộ thiên hạ ngoại trừ Tinh Cung ở ngoài, tựu không phải chính mình cổ vực không còn gì khác.

Trước Dương Thanh Huyền bước vào lôi trì, gợi ra chín vị lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa, đồng thời đem đánh nổ, thu được lôi trì tán thành.

Giờ khắc này lại gặp không giải thích được người, cầm một cái không có danh tiếng gì Thánh khí, đem gia tộc mình trấn tộc chi bảo áp chế.

Mỗi một người đều là tự tin đổ nát, dường như tín ngưỡng sụp đổ giống như.

Lôi Bạch hét lớn: “Tất cả mọi người lùi lại, không được đến gần chiến trường! Địch tới đánh là Thiên Hà Thủy Thần Cung người!”

Lôi gia đệ tử nghe vậy, đột nhiên ngừng lại độn quang, kinh hãi bên dưới, tựu lui về phía sau triệt hồi. Bọn họ lập tức hiểu Lôi Bạch ra lệnh ý tứ, nếu như chưởng môn cũng không ngăn nổi, bọn họ xông lên cũng chỉ là bia đỡ đạn, không được nửa điểm tác dụng.

Lôi Cù cùng Vạn Lôi Từ Quang Bàn bị Tình Không dùng tới bảo thấm tâm bổ cào sau khi áp chế, Vãn Chiếu khóe miệng hiện ra vẻ khinh miệt châm biếm, tựu bóng người loáng một cái, bên trong cặp mắt xẹt qua sát khí, giơ tay một điểm, hướng về Dương Thanh Huyền toàn thân mệnh môn đánh tới.

To lớn kia lôi hỏa dị tượng bên trong, chậm rãi hiện ra một bóng người, trong tròng mắt lập loè ánh vàng, nhìn thẳng hạ xuống, liền đem tất cả mọi thứ thấy rõ rõ ràng.

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, giơ tay một điểm, vô số Kiếm Hồn ở quanh thân hình thành, hóa ra hữu hình thực chất kiếm, ở kiếm quyết hạ lượn vòng đánh rơi.

Vô số các loại kiếm khí xoay quanh hỗn hợp đan xen vào nhau, kiếm bão táp bên trong, hội tụ vạn kiếm lực lượng, hóa ra một thanh kiếm thật lớn chi hình thái, phá hư mà hạ.

“Ầm ầm!”

Cự kiếm xé rách không gian, đột nhiên thu vào to lớn lực cản, mãnh liệt run rẩy, vô số kiếm ý ở bốn phía bạo nổ mở. Cả chuôi kiếm nhất hạ đột nhiên phá nát.

Lập tức hình thành phản ứng dây chuyền, kiếm hình bốn phía vạn chuôi thật kiếm, lần lượt bị đánh bay ra ngoài, hoảng hốt bên dưới, lần thứ hai hóa thành Kiếm Hồn, tản vào hư không.

Mà cái kia phá kiếm một chỉ, tương tự bị suy yếu hơn nửa, lần thứ hai bắn vào thiên tượng bên trong thời gian, đã là uy năng giảm nhiều.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng loáng một cái, tựu né qua.

Lôi hỏa Pháp Thiên Tượng Địa trên, bị đánh mặc một cái lớn chừng miệng chén phá nát, sau đó một điểm điểm khuếch tán, nhưng rất nhanh tựu khôi phục như lúc ban đầu.

Vãn Chiếu trong lòng chấn động dữ dội, đầy mặt lộ ra vẻ hoảng sợ.

Nàng nhưng là cửu tinh tột cùng đại cao thủ, tuy là dễ dàng một chỉ, nhưng thật không phải là Thất Tinh Giới Vương có thể ngăn trở đồng thời tránh khỏi.

Vãn Chiếu cả kinh nói: “Ngươi...”

Dương Thanh Huyền nhìn nàng một cái, không có thời gian để ý, hai tay ở hư không bấm quyết, tiếp tục rèn luyện Pháp Thiên Tượng Địa.

“Đáng chết!”

Vãn Chiếu bị này khinh miệt thái độ, tức giận hét lên một tiếng, như là bị đạp cái đuôi gà mái, rống to rít gào, hai tay nhanh chóng kết ấn, lập tức hóa ra một mảnh kỳ dị ánh vàng, ở trước người xoay vòng.

Cái kia ánh vàng bên trong các loại phù văn, như là một phương mới Tỳ Ấn, ở bên trong chìm nổi bất định, rất nhanh tựu ngưng tụ tập cùng một chỗ, tạo thành một mặt khoảng ba thước to lớn ấn vàng, cuồng kích mà ra.

“Oanh!”

Cổ vực phía trên không gian kịch liệt rung động hạ, dồn dập nổ tung.

Ấn vàng ở trên hư không trên loáng một cái, liền trực tiếp biến mất không còn tăm hơi.

Lôi Cù kinh hãi hét lớn: “Dương Thanh Huyền, cẩn thận!”

Tình Không giễu cợt nói: “Vẫn cẩn thận chính ngươi đi, tính mạng mình lại không bảo đảm, còn có tâm tư quản người khác?”

Ngay lập tức quyết ấn đồng thời, trên bảo thấm tâm bổ cào lần thứ hai ép xuống mấy phần.

Lôi Cù trên người tia lôi dẫn đại thịnh, lửa giận ngút trời, liều mạng đem các loại Lôi Quyết đánh vào lôi quang trong mâm.

Không dùng Lôi Cù nhắc nhở, Dương Thanh Huyền cũng đã cảm nhận được tựa là hủy diệt nguy hiểm, ở lôi hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa bầu trời, vô số quy tắc “Rầm” phá nát mở, hình thành một luồng lốc xoáy bão táp.

Màu vàng đại ấn ở trong gió lốc chìm nổi, trực tiếp đè ép xuống.

Dương Thanh Huyền bên tai truyền đến Quỷ Tàng tiếng cười lạnh, “Không biết sống chết nữ nhân ngu xuẩn, cần phải ta ra tay trừng trị nàng?”

Dương Thanh Huyền hừ nói: “Sợ là nhìn trúng người ta hồn phách chứ? Nữ nhân ngươi đều không buông tha?”

Quỷ Tàng hắc hắc liếm môi lưỡi, cười nói: “Ở trong mắt ta, chỉ có ngu xuẩn vật cùng không phải ngu xuẩn vật chi phân, không có gì nam nữ chi phân. Hai huynh muội này nhưng là cửu tinh đỉnh cao a, nuốt hồn phách của bọn họ, ta thì có thể xung kích Thiên Giới chi chủ.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, hỏi: “Chắc chắn chứ?”

Quỷ Tàng hơi trầm mặc hạ, nói: “Cần phải còn kém một đường, chủ yếu thiếu là thời gian. Trên thực tế, ta nuốt Cổ Diệu chi linh sau, xung kích Thiên Giới đã không là vấn đề. Lại nuốt huynh muội này hai người, có thể tăng nhanh không ít trở về Thiên Giới thời gian.”

Quỷ Tàng thanh âm bên trong, lộ ra một tia phấn khởi cùng kích động.

Dù sao ngàn trăm vạn năm lưu chuyển, từ bị đánh nát thần kiếm, trầm luân Thái Huyền Thiên đến nay, cũng không biết bao nhiêu vạn năm trôi qua, rốt cục có cơ hội lại về Thiên Giới, phần kia sự kích động, khó có thể dùng lời diễn tả được.

Nhưng cũng bởi vì nhiều năm như vậy đều đã trải qua, cũng không để ý này chút thời gian, rất nhanh Quỷ Tàng liền tỉnh táo lại.

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu không vội, hay là để ta đi. Hơn nữa hai huynh muội này có trên bảo thấm tâm bổ cào nơi tay, hơn nữa tu luyện Thiên Thần Quyết chi Vạn Vật Hồi Tưởng, nghĩ muốn đánh giết bọn họ, sợ là rất khó.”

Ngay lập tức năm ngón tay vồ lấy, Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn từ chỗ mi tâm hóa hiện, vô số lôi chi nguyên tố từ bốn phương tám hướng vọt tới, tụ hợp vào quang bàn bên trong.

Trong phút chốc, cảnh tượng kì dị trong trời đất lại lên.

Lấy Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn làm trung tâm, bên trong đất trời che kín lôi chi nguyên tố, như điên quyến lưu thủy, trong phút chốc tựu hình thành to lớn lôi thế giới.

Lôi Cù, cùng với sở hữu Lôi gia đệ tử, không không khiếp sợ hoảng sợ nhấc đầu nhìn tới.

Đặc biệt là Lôi Cù, dĩ nhiên phát hiện đến mình Vạn Lôi Từ Quang Bàn đang phát ra nhỏ nhẹ rung động, càng là chịu đến Dương Thanh Huyền cái kia hàng nhái Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn cảm ứng ảnh hưởng.

Tình Không Vãn Chiếu cũng là ngạc nhiên dị thường, cái kia lôi chi trong nước xoáy, truyền đến đáng sợ tiếng nổ vang rền, sau đó “Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, vòng xoáy bị một con lôi khoảng cách tay chém vỡ, năm ngón tay như cây cột chống trời, liền hướng cái kia ép xuống ấn vàng chộp tới.

“Ầm ầm!”

Ấn vàng bị lôi tay vồ một cái, nhất thời uy năng bạo nổ mở, cùng lôi quang chống lại cùng nhau.

Mà lôi chi trong nước xoáy, cánh tay kia không ngừng duỗi ra, sau đó là bả vai, đầu lâu, thân thể, từ từ, một vị to lớn lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa hoàn toàn đều hóa đi ra, đem cái kia ấn vàng bắt không ngừng rung động, đẩy về cái kia chìm nổi trong hư không.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1905: Lại Ra Tay Nữa, Chín Vị Pháp Thiên Tượng Địa

“Đây là...”

Lôi Cù hoàn toàn biến sắc, ở vô số lôi quang soi sáng hạ, đều có vẻ hơi trắng xám, khó có thể ức chế run giọng nói: “Lôi trì... Lôi trì hóa linh?”

Cái kia lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa trên người khí tức, Lôi Cù không thể quen thuộc hơn nữa.

Nếu như đúng là lôi trì hóa linh, như vậy này lôi trì cùng Dương Thanh Huyền trong đó...

Tựu ngay cả mình đều không thể điều động lôi trì hóa linh, để lôi trì đến giúp mình chiến đấu, như vậy sự quan hệ giữa hai người, đã hiển nhiên dễ thấy.

Lôi Cù vừa giận vừa sợ, kinh sợ đến mức là Dương Thanh Huyền thật sự đem lôi trì luyện hóa, đây là thế nào một loại chuyện đáng sợ a, giận cũng chính là cái này, như vậy lôi trì sợ là từ nay về sau, cũng không tiếp tục thuộc về Lôi gia.

Vãn Chiếu nghiêm ngặt quát một tiếng, chắp hai tay, vô số bí pháp tự thân nổi lên hiện.

Trong phút chốc, ấn vàng ánh sáng lần thứ hai đại thịnh, nghĩ muốn phá mở cái kia lôi khoảng cách tay, trọng lượng tựa hồ gia tăng rồi hơn mười lần, “Ầm ầm ầm” trầm xuống, một điểm điểm nghiền nát lôi tay sức nắm.

Lôi trì hóa linh con ngươi co rụt lại, mở mồm ra, liền phun ra một đạo thiểm điện, đánh nát hư không mà đi.

Vãn Chiếu hai tay tách ra, đồng thời hướng về trước người một trảo, tay trái tay phải bên trong từng người hiện ra hắc bạch song sắc, lần thứ hai cùng trước người tạo thành chữ thập, hóa ra một luồng mênh mông bất giác, chu nhi phục thủy Thái Cực xoay tròn.

“Oành!”

Thiểm điện đánh vào cái kia Thái Cực trên, lập tức nổ nát tan, không cách nào tổn thương Vãn Chiếu mảy may.

Thiên Bồng Thủy Thần Cung, ngoại trừ trên bảo thấm tâm bổ cào cùng Vạn Vật Hồi Tưởng ở ngoài, còn truyền thừa có ba mươi sáu giống như thần thông bí thuật, đều là huyền diệu cực kỳ.

Lôi trì hóa linh hai con ngươi bạo nổ mở, hét lớn một tiếng, toàn thân sấm sét như như thác nước lưu động, “Rầm” trong đó, tựu hóa ra một đạo đồng dạng phân thân, chớp mắt bên dưới, lại một đạo, đạo thứ ba, đạo thứ tư...

Bất quá nháy mắt công phu, trên hư không tựu có chín vị lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa, đem trọn cái hoàn vũ tràn ngập.

Cảnh tượng cùng ngày ấy Dương Thanh Huyền tiến nhập lôi trì lúc giống như đúc.

Chín vị lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa, từng người bấm quyết, hướng về Vãn Chiếu vỗ tới.

To lớn ấn vàng lần thứ hai bị lôi chi Pháp Thiên Tượng Địa đẩy vào hư không, chầm chậm biến mất không còn tăm hơi.

Vãn Chiếu hoảng hốt, hai tay vỗ một cái, đồ án thái cực trong phút chốc hóa thành chu vi trăm trượng, bao phủ gần phân nửa hư

không.

“Oanh! Oanh!”

Từng đạo từng đạo lôi chi chưởng ấn đánh hạ, đánh vào cái kia sinh sôi liên tục đồ án thái cực trên, chấn hư không phá nát, vạn dặm trên bầu trời, tất cả đều là lôi đình khuấy động.

Cổ vực đệ tử từng cái từng cái sợ sợ mà hoảng sợ nhìn.

Thái cổ lôi trì sức mạnh bọn họ đều không xa lạ gì, đồng thời hết sức quen thuộc, tóe bắn ra sấm sét, đối với bọn họ không chỉ có không có tổn hại, ngược lại tốt nơi to lớn.

Chỉ cần không bị vượt qua chính mình sức mạnh quá nhiều sấm sét bắn trúng, trên căn bản là được ích lợi không nhỏ.

Lôi gia hạt nhân cao tầng, đều là trợn mắt ngoác mồm, ở Lôi gia vô số năm, bất kể là bản thân nhìn thấy, vẫn là sách cổ ghi chép, đều chưa bao giờ biết lôi trì còn có thể hoá hình chiến đấu, đồng thời nắm giữ đáng sợ như vậy sức mạnh.

Nhất thời, Lôi gia trên cái tiếp theo niềm vui bất ngờ vạn phần, thậm chí là nhảy cẫng hoan hô.

Lúc trước cái kia vỡ nát tự tin, lần thứ hai ngưng tụ, hay là ta Lôi gia lợi hại, lợi hại, ta lôi.

Chỉ có Lôi Cù một trái tim không ngừng chìm vào đáy vực, sắc mặt càng ngày càng khó coi.

Hắn càng ngày càng tin tưởng, thái cổ lôi trì đã hoàn toàn bị Dương Thanh Huyền luyện hóa, nhìn trên hư không cái kia Trương Thanh tuyển tiêu sái, mà lại mặt mũi bình tĩnh, trong lòng bách vị tạp trần, khó có thể dùng lời diễn tả được phức tạp tâm tình cùng tư vị.

Trên hư không, cái kia trắng đen Thái Cực Đồ, rốt cục không ngăn được vạn lôi không ngừng oanh kích, bắt đầu bị một điểm click xuyên.

Vãn Chiếu mặt lộ vẻ vẻ lo lắng, hét lớn: “Ca, mau tới giúp ta!”

Tình Không nghĩ muốn thu về trên bảo thấm tâm bổ cào, vừa mới động niệm, tựu phát hiện Lôi Cù trên người tia lôi dẫn đại thịnh, phảng phất chịu đến thái cổ lôi trì tràng năng ảnh hưởng, Lôi Cù cùng Vạn Lôi Từ Quang Bàn trên sức mạnh đột nhiên tăng lên, bắt đầu có đè lại hắn trạng thái.

Tình Không quát to: “Muội muội, mau xuống đây, chúng ta liên thủ đối phó này chút lôi vật!”

Vãn Chiếu cũng nhìn thấu Tình Không trạng thái, đột nhiên vừa thu lại chân nguyên, bỏ qua cái kia Thái Cực phòng ngự, bóng người trong phút chốc ở không trung hóa ra trên trăm đạo, dồn dập hướng về hạ bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền trong mắt tràn đầy kinh ngạc cùng tán thưởng, Thiên Bồng Thủy Thần Cung ba mươi sáu giống như Thần Thông Biến hóa, quả nhiên danh bất hư truyền.

Nhưng lôi vị trí, không chỗ không kịp.

Tảng lớn lôi đình ở không trung hoá hình, vô số Long Xà cụ hiện, đầy rẫy thái cổ lôi trì sự phẫn nộ, gầm thét lên hướng về cái kia chút phân thân đánh tới.

“Oành! Oành!”

Vãn Chiếu từng đạo từng đạo phân thân bị vồ nát, trên hư không tất cả đều là loang loang lổ lổ năng lượng hố.

Vãn Chiếu kinh hãi bên dưới, cuối cùng một đạo phân thân phá diệt thời điểm, rốt cục rơi vào Tình Không bên cạnh người.

Hai người bộ pháp giẫm lên một cái, trong phút chốc biến hóa thân hình, từng người lấy tay bấm quyết, ở trên hư không trên bức tranh vòng, trong phút chốc hai bóng người hầu như dung hợp làm một, ở phía sau hóa ra kỳ dị Pháp Thiên Tượng Địa, một chưởng hướng về hư không vỗ tới.

Dương Thanh Huyền cùng Lôi Cù đều là hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Thiên Thần Quyết!”

Một cỗ lực lượng kì dị từ cái này Pháp Thiên Tượng Địa trong tay khuếch tán, nhảy vào vạn vật tràng năng bên trong, sở hữu lôi quang nháy mắt phảng phất dừng lại chớp mắt.

Liền ngay cả thời không quy tắc, cũng bắt đầu hồi tưởng nguồn gốc.

Lôi Cù cùng thái cổ lôi trì dị thường kinh hãi, ở nguồn sức mạnh này hạ, càng đem sức mạnh của chính mình hoàn toàn hóa giải, toàn bộ hoàn vũ bên trong tất cả năng lượng, toàn bộ trở về đến bình tĩnh trạng thái, đem rung động cùng xung đột hóa về hư vô.

Mà nhưng vào lúc này, cái kia Pháp Thiên Tượng Địa lại đưa tay chộp một cái, trên bảo thấm tâm bổ cào một chút trở nên to lớn, trực tiếp hướng Dương Thanh Huyền đánh tới.

Ở Tình Không Vãn Chiếu thời khắc này trong lòng, Dương Thanh Huyền đáng sợ cùng trình độ nguy hiểm, so với Lôi Cù lớn hơn nhiều.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, hai tay bấm quyết bên dưới, ở nơi lòng bàn tay tràn ra kim ngân song sắc hào quang, phảng phất vạn vật sinh trưởng.

Sau đó hai đạo mặt bằng giống như sóng gợn, hướng bốn phía rung động, đồng thời đan xen vào nhau, bên trên hóa ra tảng lớn núi non sông suối, hoa cỏ cây cối, một mảnh sinh cơ bừng bừng.

“Oành!”

Thất Bảo Thấm Tâm Bá đánh trên Thiên Địa song bảng.

Từng đạo từng đạo đáng sợ hào quang kịch liệt khuếch tán, chỗ đi qua, vạn vật yên diệt.

Lôi Cù hoảng hốt, quát: “Chạy mau!”

Âm thanh như sấm sét, ở mỗi một vị Lôi gia đệ tử trong tai nổ vang.

Lôi gia cao tầng cùng các trưởng lão, dồn dập vội vàng ra tay, kết ra lôi chi bình phong, chống đỡ này hai cái Thánh khí va chạm hạ đản sinh đáng sợ sức mạnh hủy diệt.

“Ầm ầm!”

Bình phong bên trong khí bao hàm khuấy động, không ít Lôi gia đệ tử tại chỗ thổ huyết bị đánh bay.

Bất quá cũng may Lôi Cù lấy ra Vạn Lôi Từ Quang Bàn, cùng lần trước lôi trì bạo động một dạng, hóa ra tảng lớn kết giới, trấn thủ toàn bộ cổ vực.

Lôi Cù nội tâm run rẩy, Vạn Lôi Từ Quang Bàn chính là Lôi gia hạt nhân Thánh khí, ở trên bảo thấm tâm bổ cào cùng Thiên Địa song bảng khí bao hàm hạ, đều run không ngừng, trực tiếp lấy mắt trần có thể thấy sóng gợn khuếch tán ra kỳ lạ lôi chi tràng năng.

Toàn bộ Lôi gia đệ tử đều hoảng sợ cảm nhận được này đến từ Vạn Lôi Từ Quang Bàn ý sợ hãi.

Sau đó, chính là trong kết giới cảnh tượng loáng một cái, Dương Thanh Huyền sau lưng lôi hỏa Pháp Thiên Tượng Địa, đột nhiên sụp xuống phá nát.

Dương Thanh Huyền bị chấn phun ra một ngụm máu đến, ở trên hư không trên liên tiếp lui về phía sau.

Nhưng mỗi lùi một bước, đều đạp ở kỳ diệu thiên địa trên quy tắc, trên người khí tức không giảm phản thăng, theo lui về phía sau bộ pháp mà liên tiếp trèo cao.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1906: Tiếp Tục Đột Phá, Thủy Thần Cung Chủ Mục Đích

“Cái gì?!”

Lôi Cù, Tình Không Vãn Chiếu, cùng với sở hữu Lôi gia Giới Vương cấp cường giả, đều cảm ứng được Dương Thanh Huyền trên người kỳ dị biến hóa, không khỏi hoảng hốt.

Đột phá dị tượng bị đánh nát, làm sao vẫn còn tiếp tục đột phá?

Đặc biệt là Tình Không Vãn Chiếu, tức giận bên dưới, nội tâm sinh ra một chút sợ hãi, hai người liên thủ kết ấn, lệnh trên bảo thấm tâm bổ cào ánh sáng càng là tăng mạnh, Thiên Địa song bảng trên dị tượng bắt đầu uể oải, ở cái cào sức mạnh hạ không ngừng đổ nát.

Dương Thanh Huyền đột phá lập tức chịu đến trở ngại, Quỷ Tàng một tiếng hét lớn, tựu hóa thành cự kiếm, từ Thái Huyền Thiên bên trong kích bắn mà ra, trực tiếp chém nát hư không, Bách Quỷ Dạ Hành liền hướng trên bảo thấm tâm bổ cào bổ tới.

Quỷ Tàng đồng thời quát to: “Lôi Cù lão quỷ, đồng loạt ra tay!”

Lôi Cù tâm thần chấn động, lập tức rõ ràng đây là đánh bại Tình Không Vãn Chiếu tốt nhất cơ hội, lúc này không ngừng bấm quyết đánh vào Vạn Lôi Từ Quang Bàn, toàn bộ phòng ngự kết giới vừa thu lại, quang bàn áp súc đến to bằng miệng chén, nhưng toàn bộ hư không cũng vì đó vặn vẹo đồng thời xé rách.

“Ầm ầm!”

Cái kia vạn lôi xoay chuyển mấy lần, hóa thành một cái lôi tay chưởng, bỗng nhiên từ trời cao đánh rơi, đồng thời đánh về trên bảo thấm tâm bổ cào.

“Oanh!”

“Oanh!”

Quỷ Tàng cùng Lôi Cù, hai đại cửu tinh cường giả liên thủ, Bách Quỷ Dạ Hành cùng Vạn Lôi Từ Quang Bàn đều là Thánh khí, mặc dù không sánh bằng trên bảo thấm tâm bổ cào, nhưng cũng uy năng to lớn.

Trên hư không trong phút chốc hóa ra hố đen, không ngừng nuốt chửng các loại sức mạnh.

Bốn người một đòn, thật ở uy năng quá mạnh, coi như là Thiên Giới chi chủ cũng chưa chắc đón đỡ được.

Toàn bộ cổ vực bầu trời, không có bất kỳ hồi hộp, trong phút chốc tựu sụp đổ, không ngừng phá nát ra.

Ngoại trừ cái kia Thánh khí kim quang ở ngoài, tất cả đều rơi vào một vùng tăm tối.

Dương Thanh Huyền nắm có Thiên Địa song bảng, lập tức tựu cảm ứng được bên trong đều bị xuyên thủng, kinh hãi bên dưới, vội vàng vận chuyển chân nguyên, đánh ra quyết ấn ở song bảng trên, ổn định toàn bộ Trung Ương Đại thế giới hư không.

Mà cùng lúc đó, trong cơ thể chân nguyên dâng trào cuồn cuộn hướng về trước, không ngừng xé rách cao cấp Giới Vương bình phong.

Dương Thanh Huyền cũng không biết mình xảy ra chuyện gì, ở phải chịu áp chế, hơn nữa bị trên bảo thấm tâm bổ cào đánh ra nội thương tình huống hạ, còn có thể tiếp tục đột phá.

"Ầm ầm!"

Cuối cùng khi đạt tới một cái nào đó giới hạn giá trị phía sau, năng lượng mạnh mẽ ầm ầm bạo phát, dường như vỡ đê hồng thủy, nháy mắt phá tan bình phong.

Quanh thân khí thế biến đổi, càng đã là bước vào Thất Tinh Giới Vương.

Mà Tình Không Vãn Chiếu, cùng Lôi Cù Quỷ Tàng đối lập, cũng rốt cục tách ra, bốn đạo hào quang đang nhanh chóng mở rộng trong hắc động kích bắn mà đi.

Toàn bộ cổ vực không gian, bắt đầu không ngừng hướng về hắc động kia sụp xuống đi vào.

Thái cổ lôi trì trên không ngừng hất nổi sóng, đại lượng hệ Lôi nguyên tố cũng bị thu nạp trong đó.

Dương Thanh Huyền vừa rồi đột phá tới thất tinh, vội vàng ổn hạ cảnh giới, tựu không kịp chờ đợi lần thứ hai ném ra Thiên Địa song bảng, hướng về hắc động kia bay đi.

Không gian thật lớn trải ra mở, vạn vật sinh trưởng, hiện ra sông lớn núi sông, áp chế hắc động kia mở rộng.

Thậm chí tảng lớn Lôi gia đệ tử, đều bị hút vào hố đen, liều mạng giãy dụa gào khóc, trong lúc đang lúc tuyệt vọng, Thiên Địa song bảng trên kích bắn lên tảng lớn ánh sáng, hóa thành vô số màu xanh lục cây mây, ở trong hắc động bay lượn, đem cái kia chút sắp bị hút vào Lôi gia con cháu toàn bộ trói buộc chặt.

Sau đó, ở Thiên Địa song bảng sức mạnh, hố đen một điểm điểm bù đắp, hướng về trung ương co rút lại, khép lại.

“Nhân Hoàng đại nhân...”

Cái kia chút được cứu trợ Lôi gia đệ tử, đều là mừng đến phát khóc, cảm kích kêu to.

Lôi Cù càng là lòng sinh vui mừng, sau đó ánh mắt lạnh như băng muốn giết người, nhìn chằm chằm xa xa Tình Không Vãn Chiếu.

Quỷ Tàng thu kiếm mà đứng, một bộ lạnh nhạt dáng vẻ, nhưng ánh mắt đồng dạng nhìn chằm chằm Tình Không Vãn Chiếu, lưỡi đỏ nhẹ nhẹ liếm môi.

Vãn Chiếu mặt âm trầm, nói: “Ca, làm sao bây giờ?”

Lấy vào giờ phút này thế cuộc, nghĩ muốn giết Dương Thanh Huyền sợ là rất khó.

Hơn nữa to lớn kia quỷ vật, cửu tinh Giới Vương lực lượng, mặc dù còn chưa đến đỉnh cao, không chút nào không ở bọn họ độc thân thực lực hạ, lại thêm Lôi Cù, hoàn toàn có thể cùng huynh muội bọn họ chống lại.

Tình Không sắc mặt cũng khó nhìn, vốn cho là giết Dương Thanh Huyền đoạt bảo là chuyện dễ dàng, đặc biệt là Tinh Cung cuộc chiến cùng Đạo Ảnh cuộc chiến sau, cái này tinh vực có thể chống lại chính mình huynh muội người ít ỏi, nhưng không nghĩ tới ở cổ vực ăn quả đắng.

Tình Không nghĩ đến hạ, nói: “Ở thêm vô ích, đi! Ta cũng không tin Dương Thanh Huyền cả đời trốn ở cổ vực!”

Huynh muội hai người hết sức không cam lòng, nhưng nghĩ đến tiếp tục lưu lại cũng sẽ không có kết quả, lúc này liền phải rời đi.

Dương Thanh Huyền ánh mắt thu nhỏ lại, đột nhiên kêu lên:

"Hai vị dừng chân."

Tình Không xoay người hừ lạnh nói: "Làm sao, chẳng lẽ các ngươi còn muốn đem ta huynh muội lưu lại hay sao?"

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: "Đích thật là muốn để lại một chút, nhưng không phải dựa vào thực lực, mà là có mấy câu nói nghĩ cùng hai vị giao lưu một, hai."

Tình Không hơi thay đổi sắc mặt, hừ nói: "Nói cái gì?"

Huynh muội hai người đều là âm trầm mặt xuống trên, chính mình ở cổ vực ăn quả đắng, đối phương hơn nửa không phải là cái gì lời hay, sợ là phải đào khổ châm chọc, đều là hắc giận mặt.

Dương Thanh Huyền nói: "Trước tiên ta hỏi hỏi, hai vị tìm ta, là vì chuyện gì?"

Tình Không hừ nói: "Tự nhiên là vì cái kia vài món Thánh khí, Thiên Mệnh Tối Cao, Nhân Quả Tứ Đế, còn có này Thiên Địa song bảng, ngươi có tài cán gì, lại ba cái Thánh khí chí bảo tại người, cẩn thận mệnh không rất cứng đỡ không được!"

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: "Có hay không gánh vác được, đến không làm hai vị bận tâm. Thiên Mệnh Tối Cao tuy rằng ở trong cơ thể ta, nhưng căn bản không dám nhúc nhích một chút. Cũng không biết bên trong linh thức có hay không hóa đi, nói thật, coi như cho hai vị, hai vị dám đem từ trong phong ấn thả ra ngoài sao?"

Tình Không Vãn Chiếu nhẹ nhàng nhíu mày lại, rơi vào đang do dự.

Dương Thanh Huyền than thở: "Trên thực tế, ta ước gì các ngươi có khả năng đem Thánh khí lấy đi a, ngày ngày mai phục ở trong cơ thể ta, trời biết đạo lúc nào bộc phát ra. Hai vị nếu như có biện pháp, ta bất cứ lúc nào phối hợp hai vị, để cho các ngươi đem

Thiên Mệnh Tối Cao lấy đi.”

Hai người giật nảy cả mình, Lôi Cù cùng Quỷ Tàng cũng là lộ ra kinh sợ.

Tình Không nói: “Thật chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tự nhiên coi là thật. Nhưng nhất định phải có hai cái điều kiện tiên quyết, một là không thể xúc phạm tới ta, hai là không thể để Thiên Mệnh Tối Cao lần thứ hai hóa linh mà ra, nếu không thì, hai vị chính là mua dây buộc mình, sợ là người thứ nhất cũng bị Thiên Mệnh Tối Cao biến mất.”

Tình Không Vãn Chiếu nhìn nhau một cái, trầm mặc không nói.

Dương Thanh Huyền lại nói: “Cho tới Nhân Quả Tứ Đế, ta nhớ được Huyền Thiên Cơ nói quá, căn bản không người có thể khống chế nó, nhưng dù vậy, ta cũng không thể cho các ngươi huynh muội. Thiên Địa song bảng chính là là Nhân Hoàng tượng trưng, mảnh này tinh vực tinh nguyên biến thành, tự nhiên cũng không thể cho. Ta cùng hai vị nói nhiều như vậy, là hy vọng biến chiến tranh thành tơ lụa, không muốn lại nghĩ một ít không thiết thực đồ vật. Mảnh này tinh vực đã trải qua nhiều chuyện như vậy cố, đã là cường giả điêu linh, ta nhưng không hi vọng chính mình, cũng hoặc là hai vị lại xảy ra chuyện gì.”

Vãn Chiếu cười lạnh nói: “Ta huynh muội sẽ xảy ra chuyện? Hừ, ngươi vẫn lo lắng chính ngươi đi!”

Tình Không nói: “Thiên Mệnh Tối Cao chúng ta nếu như có biện pháp, sẽ lại tới tìm ngươi. Còn có, Nhân Quả Tứ Đế cùng Thiên Địa song bảng, ta huynh muội cũng sẽ không bỏ qua. Dương Thanh Huyền, có bản lĩnh ở cổ vực trốn cả đời. Muội muội, chúng ta đi.”

Tình Không lưu lại câu nói này, liền cùng Vãn Chiếu hóa thành độn quang, biến mất ở cổ vực bầu trời.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1907: Hoán Niết Lôi Phách, Một Lần Nữa Thắp Sáng Ngôi Sao

Quỷ Tàng hừ hừ cười nói: “Đàn gảy tai trâu, ngươi vẫn đúng là có nhàn.” Lóe lên, liền trở về Thái Huyền Thiên bên trong.

Lôi Cù than thở: “Này hai huynh muội, thực sự là cái phiền toái lớn a.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta đem đạo lý với bọn hắn nói rõ, bây giờ nói không thông, ta tự nhiên cũng không sợ bọn họ.”

Lôi Cù nhíu mày lại, nói: “Tuy rằng ngươi vị bằng hữu kia tu vi thông thiên cái thế, nhưng nếu ứng nghiệm đối với Tình Không Vãn Chiếu hai người, sợ cũng vô cùng có khó khăn. Không bằng, ngươi cứ tiếp tục lưu ở cổ vực tu luyện?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Không thể lại để lại.” Ngẩng đầu lên nhìn phía hư vô trời cao, nói: “Ta ngược lại thật ra không lo lắng cho mình, dù sao ta địa phương muốn đi, này hai huynh muội cũng không tìm được. Ta chỉ sợ ta sau khi rời đi, này hai huynh muội làm lên quái đến, không ai ép kềm chế được.”

Lôi Cù trong lòng hơi động, nói: “Ngươi trực tiếp rời đi đổ cũng tốt. Sớm ngày tìm về ngươi cha mẹ, hai vợ chồng hắn liên thủ bên dưới, tự nhiên có thể áp chế Tình Không Vãn Chiếu.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, liền hướng về Lôi Cù cùng Lôi gia mọi người ôm quyền cáo từ, nói: “Đa tạ lão gia tử cùng cổ vực đông đảo đại nhân khoản đãi, cổ vực đối với tại hạ ân tình, suốt đời khó quên, còn mong ngày nào đó gặp lại.”

Lôi Cù vội vàng nói: “Dương Thanh Huyền, đừng đi. Còn có chuyện muốn cùng ngươi nói.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Chuyện gì?”

Lôi Cù nhấc vung tay lên, một đạo lôi quang kích bắn mà đi, Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, lòng bàn tay liền nhiều một cái hộp ngọc, mặt trên không ngừng có lôi chi phù văn lấp lóe, Dương Thanh Huyền thần niệm cảm giác một chút, lộ ra sắc mặt khác thường, bên trong tựa hồ phong ấn cực kỳ thứ lợi hại.

Lôi Cù truyền âm nói: “Vật ấy chính là Hoán Niết Lôi Phách, chính là bộ tộc ta cao thủ Lôi Bình suốt đời lôi chi tâm lực ngưng, mười phần quý giá. Nếu như ngươi đem luyện hóa, không chỉ có thể thu được các loại hệ Lôi thần thông, còn có thể để tu vi của ngươi tăng nhanh như gió, thậm chí tăng cường bước vào Thiên Giới chi chủ tỷ lệ.”

Dương Thanh Huyền kinh hãi nói: “Quý trọng như thế đồ vật, lão gia tử vì sao, vì sao phải cho ta?”

Lôi Cù trong lòng tức giận nghĩ, ngươi cho rằng ta muốn cho ngươi? Rên khẽ một tiếng, truyền âm nói: “Vật ấy cho ngươi, làm một cái điều kiện trao đổi?”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, tâm đến trân quý như thế đồ vật, Lôi Cù nghĩ muốn trao đổi cái gì? Chẳng lẽ cũng là cái kia vài món Thánh khí? Ngay lập tức trả lời: “Không biết lão gia tử nghĩ trao đổi cái gì?”

Lôi Cù hừ nói: “Nhân Hoàng đại nhân, thần thông cái thế, đem ta cổ vực truyền thừa vạn năm lôi trì đều luyện hóa, thực sự là lệnh Lôi mỗ mở mang tầm mắt. Này Hoán Niết Lôi Phách, liền làm trao đổi lôi trì đồ vật, tuy rằng giá trị không thể cùng lôi trì ngang ngửa, nhưng cổ vực không sánh được Tuyền Tiêu Giáng Khuyết, thật ở không có thứ gì đáng tiền. Cái kia Vạn Lôi Từ Quang Bàn cũng là bộ tộc ta thánh vật, thật ở không cách nào trả lại cho Nhân Hoàng. Mong rằng Nhân Hoàng đại nhân hạ thủ lưu tình, không muốn đem thái cổ lôi trì mang đi.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, “Ha ha” giới cười hai tiếng.

Không nghĩ tới chính mình luyện hóa thái cổ lôi trì việc, vẫn còn bị Lôi Cù phát hiện.

Đối phương để chính mình tiến nhập lôi trì tu luyện, chính mình đem lôi trì luyện hóa đi, về tình về lý đều không còn gì để nói, vội vàng ôm quyền nói: “Tại hạ vô tâm lỡ lời, kính xin lão gia tử chớ trách. Lại không dám đem lôi trì mang đi, lão gia tử xin yên tâm.”

Lôi Cù lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, kêu rên không ngớt, hiển nhiên vẫn là cực kỳ phiền muộn.

Cái kia Hoán Niết Lôi Phách vốn là dự định chính mình dùng để xung kích Thiên Giới chi chủ, hiện tại trực tiếp tiện nghi Dương Thanh Huyền, nhưng bảo vệ lôi trì, cũng coi như là phát huy tác dụng cực lớn.

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng nở nụ cười, nói: “Lão gia tử, non xanh còn đó, nước biếc chảy dài, gặp lại sau.”

Nói, hướng về Lôi Cù, cùng với cổ vực sở hữu Lôi gia đệ tử chắp tay, tựu hóa thành hồng mang lóe lên, biến mất ở trên hư không trên.

Cổ vực trên vạn người, không khỏi là vội vàng chắp tay đáp lễ, đồng thời lộ ra cảm kích cùng vẻ sùng kính.

Lôi Cù ánh mắt lánh động không ngừng, khe khẽ thở dài, nhưng trên mặt nhưng là lộ ra nụ cười vui mừng.

…

Bên trong đều, vô tận trong hắc động, lập loè điểm điểm đom đóm giống như tinh mang, ở đây to lớn mà bóng tối vô tận bên trong, lộ ra yếu ớt mà không đáng nói đến.

Một đạo áo bào đen bóng người ở đây vô biên vô tận trong đêm tối đi dạo.

Mỗi bước ra một bước, dưới chân liền có quy tắc hiện ra, hóa ra màu vàng nhạt yếu ớt hào quang, hướng về bốn mặt tản đi. Nhưng chân vừa nhấc lên, cái kia quy tắc cùng hào quang trong nháy mắt không gặp.

“Quả nhiên. Dù cho phá nát như vậy, ở đây đều là cảm ứng ngôi sao vị trí tốt nhất.”

Áo bào đen bóng người ngừng lại, ngửa đầu nhìn phía vô tận vũ trụ tinh không, trong đôi mắt một mảnh vàng chói lọi, giống như là muốn bắn thủng vô cùng thời không, thấy rõ phía trước tất cả thực tướng.

Áo bào đen người bóng người loáng một cái, tựu giẫm nhập hư không, biến mất không còn tăm hơi.

Sau một khắc, trực tiếp xuất hiện ở một phương to lớn trên đất bằng, trơ trụi mà đen tối, hầu như không có bất kỳ kiến trúc, chỉ có một toà cao ngất tế đàn.

Áo bào đen người xuất hiện chớp mắt, toàn thân đã bị ánh sáng màu vàng bao lấy, kinh ngạc bên dưới, nhẹ nhàng phất tay, những ánh sáng này mới tản vào hư không, hóa thành vô hình.

Áo bào đen người lại hướng về trước giẫm lên một cái, tựu rơi ở lục địa trên tế đàn, đứng chắp tay, ngước nhìn Tinh Khung.

Áo bào đen người chính là Dương Thanh Huyền, mà này trôi nổi ở trong hắc động lớn đại lục địa, chính là trùng kiến mà vẫn còn chưa hoàn thành mờ mịt tinh không.

Bởi bên trong đều bị phá hư thật lợi hại, toàn bộ không gian căn bản cũng không ổn, vạn vật khó có thể duy kế.

Dù cho dốc hết Nhân tộc lực lượng, cũng chỉ có thể ở đây hắc động thật lớn trong vết nứt, dùng lượng lớn tài nguyên cùng trận pháp thần thông, cố định khối tiếp theo khu vực, xây như vậy một toà treo loe lửng lơ lửng lục địa cùng với tế đàn.

Dương Thanh Huyền cứ như vậy lặng lặng đứng ở trên tế đài, cảm ứng Chu thiên tinh thần.

Không biết qua bao lâu, có lẽ là một ngày, có lẽ là một tháng, có lẽ là một năm, có thể chỉ là một chớp mắt, thân ảnh kia đột nhiên động.

Dương Thanh Huyền giơ tay bấm quyết, một mảnh Luân chi lĩnh vực từ trên người khuếch tán mở, bao phủ toàn bộ trôi nổi lục địa không gian.

Vòng trên có nhật nguyệt tinh thần xoay tròn, diễn biến ngân hà vạn tượng.

Tựu ở cự luân xuất hiện chớp mắt, trên đất bằng hiện ra tảng lớn ánh sáng màu vàng, như từng viên từng viên ngôi sao, trôi nổi hư không.

Ở hào quang soi sáng hạ, lúc này mới thấy rõ toàn bộ trên đất bằng, tất cả đều là từng toà từng toà tinh không trận pháp, to to nhỏ nhỏ có mười vạn, đem trọn cái mặt đất bao vây, lấy lớn nhất hạn độ thu nạp chu thiên tinh lực.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhất chuyển, lập tức đem mười vạn đại trận toàn bộ thu vào đáy mắt, hai tay như điệp tung bay, kết ra từng cái từng cái phù văn, đánh vào hư không.

Thoáng chốc, vô số trận pháp lưu chuyển bên dưới, lục địa hóa thành bảo ngọc, nguyên bản tối tăm một mảnh hư không, bắt đầu xuất hiện điểm điểm đầy sao, như Tinh Hải vờn quanh, kéo dài tới hướng về vô biên rộng lớn vũ trụ, mênh mông mà thần bí.

Tự Tinh Cung cuộc chiến tới nay, bên trong đều bầu trời chưa bao giờ có một khắc như lúc này như vậy sáng sủa.

Lượng lớn tiềm tàng ở bên trong đều trong hư không tĩnh tu võ giả, không khỏi là bị kinh động, dồn dập hóa thân mà ra, kinh hãi nhìn phía đồng nhất phương hướng.

“Xảy ra chuyện gì?”

“Chẳng lẽ lại ra dị thường?”

“Này đổ nát nơi nguy hiểm, còn có người đến làm loạn tử? Kỳ quái.”

Ở kinh ngạc đồng thời, này sở hữu võ tu, không không cảm ứng được ngôi sao to lớn sức mạnh to lớn, hầu như tràn ngập bên trong đều hư không mỗi một góc, so với linh mạch còn phải tới tẩm bổ cùng nhẹ nhàng khoan khoái, không bất đại kinh lại mừng như điên.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1908: Tinh Vũ, Ngăn Được Biện Pháp

“Mau nhìn, mưa sao sa?”

“Không đúng, không phải mưa sao sa, đó là... Tinh thần lực hóa thành tinh vũ?!”

Toàn bộ bên trong đều trên dưới tứ phương trong hư không, không không đầy rẫy khiếp sợ âm thanh cùng vẻ mặt sợ hãi, đáng sợ như vậy cảnh tượng kì dị trong trời đất, căn bản là là mới nghe lần đầu.

Vô số ngôi sao trên bầu trời lấp lóe, lưu lại mảng lớn tinh quỹ thậm chí là ảo giác.

Còn có Tinh Hải bóng chồng cùng nhau, vặn vẹo từ trường cùng các loại năng lượng, làm cho cực quang cùng ảo giác xuất hiện, dường như Thiên Nhân ném xuống ruy-băng.

Mà này hết thảy tất cả, đều hướng về to lớn kia như bảo ngọc giống như lục địa hội tụ mà đi.

“Này phương hướng là... Phiêu Miểu Tinh Cung?”

“Trời ạ! Dị tượng như thế, càng là có người ở triển khai thần thông!”

“Chi! Rốt cuộc là ai? Chẳng lẽ là thế hệ này Nhân Hoàng đại nhân?”

“Ngươi là nói Dương Thanh Huyền?!”

Vô số sợ sợ mà phấn khởi âm thanh, vang vọng ở bên trong đều to lớn lĩnh vực từng cái hư không, sở hữu võ giả đều là vừa mừng vừa sợ, đang thưởng thức to lớn dị tượng đồng thời, không dám lãng phí này cơ hội quý báu, vội vàng ngồi xếp bằng tu luyện.

Tinh thần lực, chính là vũ trụ căn nguyên nhất sức mạnh một trong.

Cơ hồ là vạn vật sinh trưởng trực tiếp lực lượng nguyên tuyền, tràn ngập ở vũ trụ mỗi một góc.

Chính là này từng viên ngôi sao, lẫn nhau quan liền cùng một chỗ, mới tạo thành rộng lớn như vậy mênh mông mà vô biên vô tận vũ trụ.

Mỗi một vị võ tu, làm đột phá vị diện bình cảnh sau, cũng phải đi hướng về cái kia trời sao vô ngần vũ trụ, tìm kiếm đạo chi bản nguyên.

Giờ khắc này, ở bảo ngọc giống như lục địa trung ương, cái kia bên trên tế đàn, Dương Thanh Huyền bàn hư mà ngồi, không ngừng bấm quyết đánh vào bốn phương tám hướng.

Toàn bộ chu thiên tinh đấu, hoàn toàn ở sức mạnh của hắn ảnh hưởng dưới, hàng hạ tinh vũ, bị lục địa thu nạp.

Một mặt thật thà chất phác này hơi có kích thước lục địa, một mặt thông qua mười vạn trận pháp, tướng tinh lực cuồn cuộn không dứt hội tụ đến trên tế đàn đến.

Các loại sơn hà dị tượng, hoa và chim dị tượng, cây cỏ dị tượng, bắt đầu ở trên tế đài hiện rõ, sau đó hóa thành từng nét bùa chú, khắc họa bên trên.

Nguyên bản quá bình thường tế đàn, trở nên óng ánh rực rỡ, vô số ngôi sao lực lượng, hóa thành từng đạo từng đạo kim quang ánh bạc, xuyên thấu ở tế đàn bốn phương tám hướng, bị hoàn mỹ phục khắc lên.

Vạn vật thương sinh, vũ trụ ngôi sao, không một không ở tinh đài trên cụ hiện, giống y như thật.

Không biết qua bao lâu, trên hư không truyền đến một đạo thở dài, là nặng nề thở phào nhẹ nhõm, mang theo một tia nhỏ nhẹ mừng rỡ.

Theo này đạo tiếng thở dài, sở hữu ngôi sao dị tượng, bắt đầu hồi phục nguyên vị, các loại kỳ dị tràng năng đều lần lượt bình ổn lại, cái kia vạn vật tư thái dị tượng, cũng lùi tán không gặp, vũ trụ quay về yên tĩnh không hề có một tiếng động.

Mà giờ khắc này mờ mịt trên đất bằng, nhưng là một toà muôn màu muôn vẻ tinh đài, bị vô số ngôi sao tô điểm, tỏa ra mênh mông sâu xa khí tức.

“Ha ha ha ha, chúc mừng Nhân Hoàng đại nhân, một lần nữa cô đọng tinh đài, công đức vô lượng.”

Đột nhiên một đạo tiếng cười, từ cái này tinh đài bầu trời truyền đến, hư không lay động bên dưới, tựu xuất hiện tịch Đại tiên sinh, Nghê Ba, còn có một vị nho nhã người đàn ông trung niên.

Ba người đều là trên mặt mang theo sắc mặt vui mừng, từ hư không bay xuống, rơi ở tinh đài trên, không nhịn được thán phục.

Nam tử nho nhã kia càng là ánh mắt như nước, tinh mang điểm điểm lấp loé, khiếp sợ sau khi, càng nhiều hơn chính là thán phục cùng vui mừng.

Dương Thanh Huyền kinh sợ, lập tức mừng như điên nói: “Thi Diễn đại nhân!” Sau đó lại ôm quyền nói: “Tịch Đại tiên sinh.”

Nho nhã nam tử chính là Thi Diễn, cả người trên dưới lộ ra trong suốt như nước chảy khí tức, phảng phất cùng đại đạo hòa làm một thể.

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: "Thi Diễn đại nhân, ngươi..." Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, lập tức phát hiện Thi Diễn tu vi trạng thái, vội vàng ôm quyền nói: "Chúc mừng đại nhân, bước vào cửu tinh Giới Vương."

Thi Diễn gật gật đầu, vuốt râu mà cười, nói: "Vận khí gây nên, quả thật may mắn."

Mấy người đều là nhìn nhau nở nụ cười, cái gọi là "Vận khí", từ đến đều là cường giả lời nói khiêm tốn, cõi đời này không có gì thành công là có thể dựa vào "Vận khí", đặc biệt là ở võ tu một đường trên, không khỏi là khổ tu, rèn luyện, tìm hiểu, trải qua sinh tử, từ đó thu hoạch được cơ hội.

Tịch Đại hướng về bốn mặt nhìn tới, khen: "Nhân Hoàng đại nhân một lần nữa cô đọng tinh đài, thực sự là làm người ta nhìn mà than thở, ghê gớm a. Đại nhân rốt cục có thể đi hướng về xa như vậy cổ Tinh Thần Đại Trận."

Tịch Đại ánh mắt bên trong tràn đầy vẻ phức tạp cùng tinh mang điểm điểm, Thương Khung tinh vực cùng viễn cổ Tinh Thần Đại Trận mất liên không biết đã bao nhiêu năm, rốt cuộc phải khôi phục liên lạc sao.

Dương Thanh Huyền nói: "Ta ở cô đọng thời gian, bắt được viễn cổ Tinh Thần Đại Trận phương vị tọa độ, xem như là vận khí vô cùng tốt. Đón lấy chính là tế luyện Tinh Vũ Bàn. Vật ấy ẩn chứa Thiên Giới quy tắc, sợ là tốt như vậy nắm trong tay."

Tịch Đại cười nói: "Lấy Nhân Hoàng đại nhân thiên phú tư chất, ta là không một chút nào lo lắng. Bất quá..." Tịch Đại do dự hạ, lại nói: "Đại nhân lần này đi, có thể có nghĩ qua Thương Khung tinh vực phía sau sắp xếp?"

Dương Thanh Huyền trầm ngưng nói: “Tịch Đại tiên sinh nói là Thiên Vô Pháp cùng Tình Không Vãn Chiếu?”

Tịch Đại gật đầu nói: “Còn có cái khác các loại sự tình, ba người này xem như là khó giải quyết nhất khó dây dưa.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Tịch Đại tiên sinh nói, chính là ta lo lắng. Bất quá hiện tại Thi Diễn đại nhân xuất quan, hơn nữa thăng cấp đến cửu tinh Giới Vương, ta tâm bỏ xuống hơn phân nửa.”

Thi Diễn cười khổ một tiếng, than thở: “Ta đây lao khổ mệnh, trời sinh chính là chạy lên chạy hạ. Khổ cực một ít đổ cũng không đáng kể, ta chỉ là lo lắng ta cái kia nữ nhi bảo bối, tương lai làm sao bây giờ?”

Dương Thanh Huyền đại xui xẻo, xạm mặt lại, không biết làm sao nói tiếp.

[truyen cua tui❤| Net]

Trên thực tế, ở thời gian dài trong khi chung, Dương Thanh Huyền cùng Vu Khinh Nguyệt, Tử Diều Hâu, Tử Dạ, Thi Ngọc Nhan tứ nữ quan hệ, từ cực độ vi diệu chậm rãi chuyển hóa thành bây giờ hòa hợp ở chung hòa thuận, năm người cùng nhau cơ hồ là ngầm hiểu ý chuyện.

Thi Diễn “Ha ha” nở nụ cười, chuyển đề tài nói: “Những chuyện khác ta ngược lại thật ra có thể xử lý cùng áp chế lại đây, dù cho là dính đến Yêu tộc, Ma tộc, Thiên Hà Vong Xuyên chờ thế lực lớn, bộ tộc ta sức mạnh đều đủ để trấn áp xử lý. Đúng như là tịch Đại tiên sinh nói, cái kia Thiên Vô Tình cùng Tình Không Vãn Chiếu, ai.”

Mấy người đều là hết đường xoay xở.

Trên thực tế, coi như Dương Thanh Huyền không đi cái kia

Mục Hải Vực Giới, cũng rất khó áp chế ba người này.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, đột nhiên nói ra: “Có lẽ ta có một không phải biện pháp biện pháp.”

Tịch Đại cùng Thi Diễn đều cực kỳ kinh ngạc, kinh nghi nhìn hắn.

Dương Thanh Huyền ánh mắt bên trong lộ ra trầm ngưng cùng hồi tưởng, chậm rãi nói: “Năm đó Huyền Thiên Cơ vì tăng cao thực lực, tìm kiếm đối phó Thiên Mệnh Tối Cao phương pháp xử lý, luyện chế một cái Thánh khí, gọi là Tứ Thánh Linh Đồ. Này Linh Đồ ngoại trừ nắm giữ tứ thánh chi lực ở ngoài, đồng thời cũng ẩn chứa một bộ trận pháp, chính là là năm đó bốn Thánh Linh đối phó Thiên Mệnh Tối Cao thời gian bày ra thần kỳ trận. Ta ở tìm hiểu Tứ Thánh Linh Đồ thời điểm, phát hiện trận này.”

Tịch Đại tiên sinh vui vẻ nói: “Tứ Thánh Linh Trận? Ta cũng từng nghe nói. Huyền Thiên Cơ thật là tài năng kinh thiên động địa, lại tìm được trận này, còn luyện hóa ra Thánh khí. Đáng tiếc, đáng tiếc a, vẫn chưa ở Đạo Ảnh cuộc chiến bên trong phát huy được tác dụng.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1909: Mở Đại Trận Ra, Dục Vọng Cầu Sinh

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Bốn Thánh Linh còn sót lại ở trong thiên địa huyết mạch, hoặc có lẽ là sức mạnh, quá yếu. Lại không đủ để đối phó Thiên Mệnh Tối Cao. Huyền Thiên Cơ năm đó cũng chỉ là sưu tầm một khả năng phương pháp xử lý, xem như là một cái đột phá khẩu đi. Tuy rằng không có có thể dùng để đối phó Thiên Mệnh Tối Cao, nhưng giờ khắc này dùng để áp chế Thiên Vô Tình cùng Tình Không Vãn Chiếu, nhưng là lại không quá thích hợp.”

Ngay lập tức vung tay lên, trên hư không đột nhiên kim quang tăng vọt, chiếu rọi ra thật dài quyển trục, trôi nổi ở trong hư không, tỏa ra không tên quy tắc.

Bên trên miêu tả chim bay cá nhảy, vạn vật núi sông.

Đồng thời gợn sóng bên dưới, hiển hóa ra bốn Thánh Linh hình chiếu, hổ gầm Long Ngâm, ở quyển trục bên trong chậm rãi đi khắp, như là đang thủ hộ cùng dò xét thiên địa giống như.

Bốn loại cường đại đến sức mạnh khuếch tán mà ra, đem thiên địa cắt cứ thành tứ phương, rồi lại lẫn nhau cảm ứng.

Tịch Đại cùng Thi Diễn đều là trong lòng xúc động, nhìn cái kia Tứ Thánh Linh Đồ dị tượng, lộ ra kinh sợ.

Dương Thanh Huyền nói: “Dùng cái này đồ làm trụ cột, lại có bốn vị cửu tinh Giới Vương liên thủ bày trận, đủ để áp chế Thiên Vô Tình cùng Tình Không Vãn Chiếu.”

Thi Diễn nói: “Bốn vị cửu tinh Giới Vương? Nhân tộc bên trong, lấy ta cùng Lôi Cù dẫn đầu, tự nhiên không thành vấn đề, vậy còn hai vị?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Ta đi một chuyến Vạn Yêu Sơn cùng Bạch Cốt Thành, tranh thủ thuyết phục Đại Lực Ma Ngưu Vương cùng Bạch Cốt phu nhân. Dù sao Thiên Vô Tình cùng Tình Không Vãn Chiếu tồn tại, đối với bọn họ mà nói cũng là uy hiếp cực lớn.”

Tịch Đại tiên sinh vui vẻ nói: “Nếu như có Đại Lực Ma Ngưu Vương cùng Bạch Cốt phu nhân giúp đỡ, tự nhiên là không thể tốt hơn nữa.”

Thi Diễn nói: “Bốn Thánh Linh tuy là Vũ lưu lại đối phó Thiên Mệnh Tối Cao Thánh Linh, nhưng là thống ngự một cái thời đại cường giả cái thế, bọn họ lưu lại ngăn địch trận, nếu như cùng với những cái khác cùng cấp đồng tu, tất nhiên là được ích lợi không nhỏ.” Thi Diễn tràn đầy mừng rỡ cùng vẻ hưng phấn.

Dương Thanh Huyền nói: “Đã như vậy, cái kia việc này không nên chậm trễ, ta đây thì đi một chuyến Vạn Yêu Sơn cùng Bạch Cốt Thành.”

Ngay lập tức vung tay lên, thu rồi Tứ Thánh Linh Đồ, đem phía trên dấu ấn xóa đi, giao cho Thi Diễn.

Mình thì là liền hóa thành lưu quang, ở tinh mang bên trong lóe lên, liền hướng Vạn Yêu Sơn phương hướng mà đi.

Thi Diễn cùng tịch Đại tiên sinh liếc nhau một cái, đều là lộ ra vui mừng ánh mắt, nhìn này vô biên bầu trời sao vô tận, ở Thập Phương Tinh Đài soi sáng hạ, trở nên càng phát sáng rỡ.

…

Sau ba tháng.

Bên trong đều bầu trời, cái kia mờ ảo trên đại lục, dị tượng lại lên.

Vô số tinh mang tự bên trong chiếu hình ra, hóa vào bốn phương thiên địa, đều là tỏa ra sáng chói hào quang, liền thành một vùng, như vũ trụ ngân hà.

Dương Thanh Huyền tay trái kéo Tinh Vũ Bàn, không ngừng đem quyết ấn đánh vào bên trong.

Rất nhanh, Tinh Vũ Bàn tần suất cùng tinh mang hòa làm một thể.

Tự trên trời sao hạ xuống to lớn tràng năng, bao phủ trên người Dương Thanh Huyền, đem thời không không ngừng vặn vẹo.

“Thành công!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên đại hỉ, trong tay Tinh Vũ Bàn hóa thành màu bạc la bàn, vô số phù văn tuôn trào ra, đem chính mình mang theo.

Sau đó, to lớn lôi kéo lực lượng truyền đến, Dương Thanh Huyền cảm thấy toàn bộ thân hình đều bị áp súc biến hình, hầu như chỉ hóa thành một đường, liền bắn vào vô biên vũ trụ hư không, hướng về ngôi sao mà đi.

Tinh đài trên hào quang, nháy mắt ảm đạm xuống, không ngừng đưa về vắng lặng.

Bốn phương tám hướng, đứng cạnh Thi Diễn, Lôi Cù, Đại Lực Ma Ngưu Vương, Bạch Cốt phu nhân, tịch Đại tiên sinh, Đao Hạo Quân, Ứng Thiên Thư chờ cường giả, cùng với Tuyền Tiêu Giáng Khuyết bên trong mấy trăm vị võ tu, cùng chứng kiến Dương Thanh Huyền phá hư mà đi, đều là lòng sinh ngóng trông.

Thi Diễn ngóng nhìn tinh không, thở thật dài một cái.

Tịch Đại tiên sinh khẽ cười nói: “Đại nhân là lo lắng Dương Thanh Huyền?”

Thi Diễn ngẩn ra, lập tức cười khổ nói: “Mỗi người đều có cơ duyên của mình, lo lắng cũng vô dụng. Chỉ mong Dương Thanh Huyền này được bình an đi.”

Này được vực ngoại, đi đến viễn cổ Tinh Thần Đại Trận, ngoại trừ năm vị Tinh Túc ở ngoài, Dương Thanh Huyền tựu dẫn theo Quỷ Tàng đồng hành.

Còn dư lại tất cả mọi người, bao quát Vu Khinh Nguyệt, Tử Dạ, Thi Ngọc Nhan ba nữ, đều toàn bộ lưu ở Thương Khung tinh vực, phụ tá Thi Diễn.

Tịch Đại tiên sinh nói: “Yên tâm đi, Nhân Hoàng đại nhân tất nhiên không việc gì.”

Ngay lập tức, mấy trăm người ở cảm ngộ Tinh Vũ Bàn cùng Tinh Thần Đại Trận tiếp dẫn lực lượng sau, không ít về Tuyền Tiêu Giáng Khuyết, còn dư lại thì lại lưu ở mờ ảo trên đại lục tiếp tục tham ngộ.

...

Thâm thúy trời sao vô ngần nơi nào đó, dãy núi hoang nguyên.

Không có bất kỳ thảm thực vật cùng cơ thể sống dấu hiệu, đại địa luo lộ ra, khắp nơi là to lớn hố.

Hỗn loạn năng lượng trên mặt đất tàn phá.

Trên bầu trời cũng là một khối khối sụp đổ dấu vết, thỉnh thoảng có năng lượng kỳ dị từ bên trong bắn mạnh mà ra, đánh rơi ở trên mặt đất, phá hư nơi này tất cả.

Thậm chí liền ngay cả mặt đất đều không phải là liên tục, từng khối từng khối pha tạp vào các loại sức mạnh nguyên tố hệ “đất”, ở trên hư không trên tự hành trưởng thành, trải qua ngàn tỉ năm diễn biến, mới được bộ dáng bây giờ.

“Oanh!”

Trên mặt đất đột nhiên truyền đến chấn động, năng lượng khổng lồ từ đằng xa gợn sóng mà đến, đem nguyên bản tựu hỗn loạn không chịu nổi nguyên tố hệ “đất”, xé rách thành các loại hình dạng.

“Oanh!”

“Oanh!”

Lại là mấy tiếng chấn động, càng là có cự thú ở trên mặt đất bôn ba, cuốn lên bão táp năng lượng khổng lồ.

Ở bão táp phía trước, một đạo gầy gò bóng người cấp tốc bay trốn.

Nhưng tựa hồ chịu đến các loại hỗn loạn tràng năng ảnh hưởng, thân ảnh kia độn tốc cũng không nhanh, trái lại lại bị hút về phía sau xu thế.

Đột nhiên, trong gió lốc bắn ra một luồng tuyệt cường sóng khí, làm cho toàn bộ hư không đều vặn vẹo thành nhất định độ cong, tứ phương không gian cùng đại địa đều không ngừng nứt toác.

“Ầm ầm ầm!”

Cái kia vặn vẹo độ cong trong phút chốc gảy mở, đem xung quanh hết thảy đều khuấy động thành bột mịn.

Bóng người kia chịu đến xung kích, phun ra một ngụm máu đến, tựu xa xa quăng ngã đi ra ngoài.

Cơ hồ là cùng một giây, trong bão tố kích bắn ra một đầu quái vật to lớn, hình thể mập mạp, nhưng cũng tốc độ cực nhanh, phảng phất nắm trong tay thời gian quy tắc, có thể thuấn di đi về phía trước.

Thiếu niên sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, vội vàng đem chân nguyên tràn vào tay phải, hóa thành một thanh màu tím lưỡi dao sắc, liền hướng trong hư không tiềm hành quái vật kích bắn mà đi.

Nhưng quái vật kia chỉ là phất tay vỗ một cái, một luồng vặn vẹo lực lượng tựu đều hóa mà ra, đem cái kia tím nhận vỗ nát tan, đồng thời từ trong hư không bắn mạnh đi ra.

Một cái to lớn mà xấu xí thân thể, lập tức hiện ra ở trước mắt, một cái vòng tròn tròn trên đầu tràn đầy bướu thịt, mọc ra một đôi răng nanh, hai mắt đỏ đậm, trên người che lấp kiên cố lân giáp, đồng thời đằng đằng sát khí theo dõi hắn, răng nhọn chảy ra tiên dịch.

Thiếu niên sợ đến mặt không có chút máu, tuyệt vọng nhìn quái vật kia, một trái tim chìm vào đáy vực.

Rốt cuộc phải chết rồi sao?

Ha ha, nguyên lai tử vong cũng không phải đáng sợ như vậy a.

Thiếu niên bi thảm bên dưới, nội tâm trái lại không tên buông lỏng, cái kia hết thảy tất cả, hoảng sợ, khuất nhục, thương tâm, bi phẫn, vào đúng lúc này, đều sẽ không phục tồn tại.

Cùng với, nội tâm cái kia chỉ có một điểm mỹ hảo, cũng đem theo sinh mệnh mất đi mà mất đi.

Thiếu niên nội tâm không tên đau xót, phát hiện mình kỳ thực cũng không muốn chết, chết mặc dù là giải thoát, nhưng cũng là mất đi, vĩnh cửu mất đi tất cả.

“Không, không muốn, ta không muốn chết!”

Trên mặt thiếu niên tràn đầy nước mắt, rất lớn dục vọng cầu sinh tràn ngập nội tâm, nhưng người yếu, là không có có quyền lựa chọn, này đầu sáu sao thích tá chính mình căn bản không phải đối thủ.

Đột nhiên, cái kia xấu xí thích tá trên mặt, hai cái lồi ra mắt tròn châu, dời lên đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1910: Không Biết Thế Giới, Thích Tá

Thiếu niên phát hiện, một chỗ phá toái bầu trời hố bên trong, không tên tựu ánh sáng đại phóng, sau đó bắn ra một đạo cực quang, đem trọn cái bầu trời đều chấn động đến mức tảng lớn đổ nát.

Vạn vật vô cùng quy tắc ở đây lực xung kích cực lớn hạ toàn bộ vặn vẹo.

Thiếu niên hoảng sợ phát hiện, này cỗ vặn vẹo lực phạm vi bao trùm, trực tiếp truyền tới trên người mình, không nhịn được lần thứ hai phun ra một ngụm máu đến, lại chấn động bay ra ngoài.

Lần này càng là cắt nát kinh mạch toàn thân xương cốt, xụi lơ nằm trên mặt đất, chỉ còn lại một hơi.

Thiếu niên lòng tràn đầy cay đắng cùng tuyệt vọng, hiện tại loại này tình trạng cơ thể, coi như có thể từ Thích Tá trong tay thoát đi, cũng tuyệt đối không thể ở đây phá niết đại địa bên trong còn sống.

“Ầm ầm!”

Cái kia cực quang kích bắn hạ xuống, đánh rơi xuống ở không vùng đất xa xa trên, nhấc lên bão táp năng lượng khổng lồ.

Vô số nguyên tố hệ “đất” tạo thành đại địa, dồn dập phá nát, hóa thành to lớn bụi trần bao phủ chu vi.

Tảng lớn cục đất cùng tro bụi rơi ở trên người thiếu niên, sặc thiếu niên ho khan kịch liệt, toàn thân bị chôn ở hôi bên trong, nghĩ đến chính mình cũng sắp chết rồi, không nghĩ tới còn chết chật vật như vậy.

Thiếu niên nghe được Thích Tá truyền đến trầm thấp tiếng gào, tựa hồ cực kỳ cảnh giác, không khỏi hiếu kỳ nhìn tới.

Trên thực tế, đối với như vậy không hiểu ra sao xuất hiện dị tượng, đã không cảm thấy kinh ngạc. Ở đây phá niết trong đại địa, tình huống thế nào cũng có thể xuất hiện.

Thiếu niên sửng sốt hạ, chỉ thấy cái kia cực quang tạc liệt địa phương, chậm rãi đi ra một đạo thon dài bóng người.

Cũng là một vị người thanh niên trẻ, mi thanh mục tú, toàn thân không nhiễm một hạt bụi, mang theo nghi hoặc và hiếu kỳ ánh mắt, đánh giá trên dưới tứ phương hư không.

“Thiên Ngoại Phi Tiên?”

Thiếu niên giật mình không thôi, nhấc đầu hướng về hư không nhìn tới, căn bản không tìm được bất kỳ đường nối.

Hơn nữa này phá niết đại địa, căn bản không phải theo liền có thể tiến vào.

Bằng không hắn cũng sẽ không khốn ở chỗ này lâu như vậy đều không ra được.

Nhưng thiếu niên lập tức hoảng nhiên, lại là một cái truyền tống thất bại, rơi ở chỗ này. Tuy rằng tình huống như vậy không thường thấy, nhưng đợi đến lâu, cái gì tiểu xác suất chuyện cũng có thể gặp phải.

Hơn nữa thiếu niên hai mắt sáng ngời, trong đôi mắt lóe lên cực mạnh cầu sinh muốn.

Trước mắt cái này cũng không so với hắn lớn bao nhiêu nam tử trẻ tuổi, tu vi lại để hắn nhìn không thấu. Cái kia một thân giương cung mà không bắn, không nhiễm một hạt bụi khí chất, vừa nhìn chính là tuyệt đại cường giả, thậm chí có thể là cao cấp Giới Vương.

Thiếu niên liều mạng dụng hết toàn lực kêu to, “Cứu ta!”

Phun ra hai chữ sau, khí tức toàn thân tản ra, lần thứ hai xụi lơ hạ xuống, không có bất kỳ lực lượng, chỉ có thể tràn đầy khát vọng nằm trên mặt đất giương mắt nhìn.

Thích Tá đột nhiên thân thể lóe lên, đưa tay vỗ một cái, một ánh hào quang tự lòng bàn tay khuếch tán, liền hướng thiếu niên bao phủ mà đi, phải đem phá huỷ.

Thanh niên áo bào đen nhíu mày lại, trong mắt ánh vàng lóe lên, lộ ra vẻ kinh ngạc, liền bước ra một bước, vô số thời không quy tắc ở quanh thân hiện ra, trực tiếp tựu thuấn di đến thiếu niên phía trước, xoay người phất tay, hướng về Thích Tá ánh sáng vỗ tới.

Một đoàn mặt trời đỏ tự thanh niên áo bào đen trong tay hiện ra, nháy mắt tựu cả đời ba, như hư vô này không gian trên khó có thể nhìn thấy thảm đạm liệt dương, như ngôi sao giống như hướng về cái kia Thích Tá ép đi.

“Tam Dương Trục Nhật.”

Thanh niên áo bào đen chính là Dương Thanh Huyền, ở truyền tống đi xa cổ Tinh Thần Đại Trận trên đường, không tri ngộ đến tình huống thế nào, là Tinh Vũ Bàn khống chế không thuần thục, vẫn còn bị trong vũ trụ không tên quy tắc sức mạnh đánh sâu vào, kết quả tọa độ thời không, trực tiếp bị giáng lâm đến nơi này kỳ diệu rách nát nơi.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền cảm giác kinh ngạc là, Hỏa Nhãn Kim Tình bên dưới, trước mắt này hình tròn quả cầu thịt giống như buồn nôn quái vật, lại không có thân thể thực thể, hoàn toàn là hỗn loạn năng lượng biến thành.

Đồng thời quái vật này trong cơ thể kinh lạc vận chuyển tình huống, cũng là hỗn loạn không chịu nổi, cùng sinh linh hoàn toàn khác nhau.

Hơn nữa ở quái vật vai trái bên trong, có một viên kỳ dị màu xanh lam tinh hạch, như là cắt vũ trụ một góc, co phóng ở tinh thạch bên trong, cuồn cuộn không ngừng hướng về quái vật toàn thân chuyển vận năng lượng.

“Ầm ầm!”

Quái vật kia ánh sáng, ở Dương Thanh Huyền ba đạo liệt dương lực lượng hạ, nháy mắt bị ép tới nát tan.

Đồng thời liệt dương thế đi không giảm, ở không trung xoay vòng bên dưới, dung hợp lần nữa thành một đạo liệt nhật, đột nhiên nghiền ép lên đi.

“Rống!”

Quái vật trong miệng phát sinh kịch liệt rít gào, tràn ngập phẫn nộ cùng không cam lòng, còn có sợ hãi thật sâu, toàn thân bướu thịt liều mạng hướng về trong cơ thể co rụt lại, đột nhiên bộc phát ra.

“Ầm ầm!”

Một luồng tuyệt cường tối tăm sức mạnh bao phủ mà ra, oanh ở liệt dương trên, nhưng cũng khó chặn cái kia to lớn hào quang, bất quá cản trở chớp mắt, tựu triệt để nổ tung.

Liệt dương trực áp mà xuống, oanh ở trên người quái vật.

“Rống!”

Quái vật liều mạng gào thét, giãy dụa, thịt trên người lựu từng cái từng cái bạo nổ mở, đồng thời phân giải.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, này trước mắt biến thành “Thân thể”, quả nhiên không phải thân thể, phân giải bên dưới, tất cả đều là hỗn loạn không chịu nổi sức mạnh, hướng về bốn phương tám hướng hư không tản đi.

Thiếu niên hoảng sợ há to mồm, khó tin nhìn, sáu sao Thích Tá, ở vùng sao trời này hạ, có thể phát huy ra sáu sao đỉnh cao, thậm chí là thất tinh thực lực, dĩ nhiên ở thanh niên này một chiêu hạ tựu hôi phi yên diệt?

Thiếu niên chỉ cảm thấy có chút mộng ảo, thậm chí sống sót sau tai nạn đều quên mừng như điên.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, phát hiện quái vật kia phân giải hết sau, cái kia như vũ trụ một góc giống như màu xanh lam tinh thể, tựu lặng lặng trôi nổi ở trong ngọn lửa, tựa hồ hết sức chịu đốt, một chút xíu thu nhỏ lại bị hoả táng.

Dương Thanh Huyền hơi do dự một chút, đưa tay chộp một cái, tinh thể kia phá không mà đến, rơi vào trong tay mình.

Cẩn thận nhìn tới, như là tự nhiên mà thành, hình dạng vô cùng bất quy tắc, nhưng như là ẩn chứa nào đó loại quy tắc, đồng thời nắm trong tay cực kỳ trầm trọng, kỳ dị tinh thần lực theo tiếp xúc phương hướng toàn thân rót vào.

Thiếu niên lúc này mới phục hồi tinh thần lại, nhìn cái kia màu xanh lam tinh thể, cả kinh kêu lên: “Thích Minh thạch! Sáu sao thích Minh thạch!”

Trong thanh âm tràn đầy phấn khởi, ánh mắt lóe lên thần sắc tham lam, nhưng thấy đến Dương Thanh Huyền ánh mắt nhìn sang, cái kia tham lam nháy mắt biến mất, thay vào đó là sợ sợ cùng sợ sệt.

Thân thể gầy ốm bị chôn ở hôi trong đống đất, giãy dụa lui về phía sau bò tới.

Dương Thanh Huyền thu hồi cái kia thích Minh thạch, nhìn phía thiếu niên, trong con ngươi tinh mang lóe lên, lộ ra thần sắc kinh ngạc, lập tức khóe miệng vung lên mỉm cười.

Thiếu niên trước mắt tuy rằng hoá trang tinh diệu, thậm chí sử dụng cực kỳ cao minh bí thuật, nhưng ở Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình hạ, vẫn là một chút tựu xem thấu thân con gái.

Đồng thời này khuôn mặt, thân thể, hóa thành nữ nhi lời, nhanh nhẹn đúng là một đại mỹ nữ.

Dương Thanh Huyền không khỏi nhớ tới ở Hư Thiên Vực thời gian, gặp được Tử Diều Hâu lúc tình cảnh, Tử Diều Hâu cũng là nữ giả nam trang.

Giờ khắc này Tử Diều Hâu tựu ở Tinh Giới bên trong, thông qua Dương Thanh Huyền nội tâm cảm ứng được tâm tư, không khỏi mân mê miệng, hừ hừ nói: "Ngươi đi đến chỗ nào đều có em gái, ta nhìn cô em này cũng không tệ, hơn nữa nơi đây hoang sơn dã lĩnh, bốn phía không người, cô em này lại mất đi năng lực phản kháng, tiện nghi ngươi, đừng khách khí, nên trên liền lên, bằng không xin lỗi chính mình."

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, cười mỉa hai tiếng, chẳng muốn cùng Tử Diều Hâu nhiều lời, chuyển hướng cái kia "Thiếu niên" hỏi: "Nơi này là cái nào?"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1911: Phá Niết Đại Địa, Đi Ra Biện Pháp

Thiếu niên trấn định quyết tâm thần, trước mắt thanh niên này phong độ phiên phiên, đẹp trai phi phàm, giở tay giở chân trong đó liền rõ ràng cấp trên khí tức, cùng tuyệt đại cường giả phong thái.

Vừa nhìn nên là nào đó con em của đại thế gia, hơn nữa hẳn là người thừa kế hoặc là đệ tử nòng cốt cái kia loại.

Ngay lập tức cảm giác khẩn trương tựu tiêu tán hơn nửa.

Này mới phản ứng được, chính mình vừa rồi bị người trước mắt này cứu, từ cái kia Thích Tá trong miệng còn sống, không nhịn được một trận khiếp đảm nghĩ mà sợ, lập tức tựu sinh ra cảm kích vạn phần, vội vàng nói: “Ta gọi du, Du An.”

Dương Thanh Huyền trong lòng mỉm cười, nhìn thấu thiếu nữ này vẻ khốn quẫn cùng che giấu, “Du An” người nam này tính tên, sợ không phải nàng bản danh, bất quá không sao, chính mình cũng không có hứng thú lâm thời kết bạn một muội tử, tuy rằng cô em này có năm sao Giới Vương thực lực, phóng ở Thương Khung tinh vực cũng là cực kỳ đáng sợ tồn tại.

Dương Thanh Huyền nói: “Xin chào, ở đây là địa phương nào? Khoảng cách viễn cổ Tinh Thần Đại Trận bao xa?”

Du An nở nụ cười, nói: “Quả nhiên cùng ta suy đoán một dạng, ngươi là muốn đi mảnh này tinh hệ truyền tống đại trận, trên đường gặp vấn đề, vì lẽ đó rơi vào đến nơi này phá niết nơi.” Thiếu nữ nói thật: “Ở đây gọi ra niết nơi, là nơi này tinh hệ truyền tống đại trận ngoại vi. Cách xa nhau cũng không phải là rất xa, nhưng... Cơ hồ là không đi được."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Tình huống thế nào? Khoảng cách rất gần, làm sao sẽ đi không được?"

Du An lấy ra một cái tiểu xảo tinh xảo mỡ dê bình ngọc, khắp nơi một ít lớn chừng hạt đậu đan dược, tựu nuốt vào, sau đó đứng dậy, đập sạch sẽ bụi bậm trên người, động tác mười phần nhẫn nhụi, này mới lộ ra một cái khuôn mặt tươi cười, nói: "Nguyên nhân hết sức phức tạp, ta chậm rãi cùng ngươi nói đi."

Nguyên lai này phá niết nơi, chính là tinh hệ truyền tống đại trận ngoại vi, là sâu xa trước đây, kiến tạo tinh hệ truyền tống đại trận các Đại năng, vì phòng ngừa đại trận bị trong vũ trụ các loại năng lượng phá hoại, tựu ở đại trận bốn phía chế tạo ra một khối dải cách ly.

Mảnh này dải cách ly vốn là chân không không có gì, dùng để ngăn cản trong vũ trụ các loại hỗn loạn năng lượng, nắm giữ cực mạnh năng lượng hấp thụ năng lực.

Nhưng cũng chính vì như thế, ở năm này tháng nọ bên dưới, làm cho dải cách ly bên trong các loại năng lượng càng tụ càng nhiều, mà nguyên tố hệ "đất" nắm giữ siêu cường dính phụ tính, không chỉ có lẫn nhau hấp thụ, hơn nữa hút vào lượng lớn các loại năng lượng, chậm rãi tựu diễn biến sản sinh ra lục địa.

Cái này có thể là lúc trước sáng tạo dải cách ly các Đại năng nằm mơ đều không nghĩ tới.

Phá niết nơi mô hình, tựu ở lượng lớn nguyên tố hệ "đất" dính phụ hạ, từ từ hình thành.

Về sau nữa, có đại địa sau, tựu dễ dàng sinh sôi vạn vật.

Ngoại trừ các loại thích hợp sinh tồn sinh vật ở ngoài, còn có một loại cực kỳ kỳ lạ quái vật, gọi là "Thích Tá".

Loại quái vật này thu nạp hỗn loạn năng lượng mà sinh, đồng thời bên ngoài hình thể, thực lực cảnh giới, chỉ số thông minh linh trí đều vô cùng không thống nhất, thậm chí là thiên soa vạn biệt.

Nhưng duy nhất giống nhau chính là, loại quái vật này trong cơ thể, đều có một khối như nội đan giống như hạt nhân, gọi là Thích Minh Thạch. Là tinh thần lực cùng phá niết khắp mặt đất hỗn loạn sức mạnh ngưng tụ tập cùng một chỗ mà đản sinh ra.

Thích Tá thực lực, ở Giới Vương bên trong phạm vi.

Thấp nhất một sao, cao nhất cửu tinh, tựu không có Khuy Chân cảnh, cũng không còn ở Thiên Giới cảnh.

Một khi sinh ra, thực lực tựu rơi ở Giới Vương trong đó.

Nhưng Thích Tá có thể thông qua tự mình tu luyện, nuốt chửng, đến tăng cao thực lực. Đến cửu tinh đỉnh cao, liền đạt tới Thích Tá cực hạn.

Cái này cũng là vạn vật thiên phú ràng buộc.

Thích Tá sau khi xuất hiện, phá niết nơi lập tức đưa tới phụ cận các đại tinh vực cường giả quan tâm. Không ít cường giả phát hiện, Thích Tá trong cơ thể Thích Minh Thạch, nắm giữ cực kỳ kỳ dị cùng năng lượng đáng sợ.

Liền Thích Minh Thạch thị trường vừa ra đời, có chuyên môn tiến nhập phá niết nơi chém giết Thích Tá, thu thập Thích Minh Thạch tồn tại.

Dương Thanh Huyền nghe xong nửa ngày, đại khái hiểu, cau mày nói: “Nói như vậy, ngươi cũng là Thích Tá thợ săn?”

“Thích Tá thợ săn? Ha ha.”

Du An không nhịn được cười to, nhưng rất nhanh tựu phát hiện mình thất thố, vội vàng che giấu đi, trên mặt hơi đỏ lên, nói: "Ngươi người này thật biết điều, bất quá cái tên này xác thực hết sức thích hợp. Thích Tá thợ săn, xác thực có như vậy tồn tại, nhưng ta cũng không phải là. Ta là bị phái tới nơi đây lịch luyện thế gia đệ tử."

Dương Thanh Huyền nói: "Thì ra là như vậy. Nghe ngươi nói như vậy, nơi này thật là cực tốt rèn luyện nơi. Hơn nữa tựu ở tinh hệ truyền tống đại trận ngoại vi, làm sao sẽ không qua được?"

Du An than thở: "Nói rất dài dòng. Từ khi Thích Tá thợ săn sau khi xuất hiện, phá niết nơi trở nên càng hỗn loạn không chịu nổi. Ngươi nghĩ nghĩ, ở đây mỗi ngày đều là Giới Vương cấp bậc chiến đấu, nhiều năm mệt tháng hạ xuống, bao nhiêu Giới Vương táng sinh tại đây, lại có bao nhiêu Thích Tá trong này quay về thiên địa. Này một mảnh địa giới trên năng lượng, đã hỗn loạn đến rồi trình độ cực kỳ đáng sợ, sản sinh ra rất nhiều đáng sợ dị tượng. Những dị tượng này, ngươi sau đó không lâu liền sẽ rõ ràng, bởi vì ngươi sẽ ở lại trong này rất lâu. Mà trong đó một loại đáng sợ dị tượng, chính là vô số năm tích lũy được Thích Tá oán khí cùng sức mạnh, ở phá niết mặt đất và bầu trời, hóa thành một cái thật dầy lớp năng lượng, dường như kết giới giống như đem ở đây bao trùm ở."

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu, hỏi: "Đã như vậy, các ngươi lại là vào bằng cách nào? Khẳng định có phá mở phương pháp đi."

Du An khen: "Đúng, ngươi thật thông minh. Xác thực có phá mở phương pháp, chính là một ít đại thế gia bên trong, có bí thuật cùng đại thần thông, có thể đem này lớp năng lượng phá mở. Lúc này, một loại mới cách chơi, tựu lặng yên ra đời."

Dương Thanh Huyền hồ nghi nói: "Cách chơi?"

Du An nói: "Đúng đấy, ngươi nghĩ nha, lớp năng lượng trải qua nhiều năm mệt cùng chồng chất, bây giờ không phải Thiên Giới chi chủ phá không mở. Liền Thích Tá thợ săn cũng không vào được, trừ phi mua đại thế gia đường nối tiêu chuẩn, nhưng đó cũng là cực kỳ trân quý. Dù sao coi như là đại thế gia, muốn phá điều này có thể số lượng bình phong cũng cực kỳ mất công sức. Từ từ, Thích Tá thợ săn tựu càng ngày càng ít, thậm chí là biến mất rồi. Thế nhưng, năng lượng bình phong che chở xuất hiện, làm cho khu vực này tiến nhập quyền, trên căn bản khống chế ở đại thế gia trong tay. Sau đó này chút đại thế gia phát hiện, nơi này là một chỗ thiên nhiên tuyệt hảo rèn luyện sát trường. Đối với Giới Vương trở lên đệ tử, có thể đưa đến làm chơi ăn thật hiệu quả, liền bắt đầu đem nơi đây nuôi thành rèn luyện tràng. Đương nhiên, ngã xuống nguy hiểm cũng là rất lớn. Dù sao Giới Vương không phải là cải trắng, bất kỳ một vị Giới Vương, đối với thế gia mà nói đều vô cùng trọng yếu."

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: "Tỷ như như ngươi, vừa nãy suýt chút nữa ngã xuống."

Du An sắc mặt trắng bệch, một khi nhớ tới, đều là sợ không thôi, thậm chí cả người run cầm cập lạnh run.

Dương Thanh Huyền nói: "Ta bây giờ minh bạch, không có Thiên Giới chi chủ sức mạnh, căn bản phá không mở lớp năng lượng đúng không? Vậy các ngươi phải như thế nào đi ra ngoài đây? Coi như là thế gia rèn luyện tràng, cũng có rèn luyện kết thúc ly khai phương pháp chứ? Đừng nói cho ta, cần phải tu luyện tới Thiên Giới chi chủ mới có thể đi."

Du An lắc đầu nói: "Đây cũng không phải. Ly khai phương pháp, tựu ở đằng kia Thích Minh Thạch bên trong. Mỗi một vị tiến nhập phá niết vùng đất con cháu thế gia, đều sẽ dẫn tới một cái Sát Nguyệt Chi Nhận."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1912: Sát Nguyệt Chi Nhận, Tinh Hạo Thạch

Gặp Dương Thanh Huyền không hiểu dáng vẻ, Du An trầm ngâm một chút, liền đưa tay chộp một cái, vô số ánh sáng bùng lên, ngưng tụ thành một thanh màu bạc dài nhận, trình nửa trong suốt hình, bên trong lưu động hào quang màu xanh lam, như chất lỏng giống như, tỏa ra sắc bén chi mang.

"Đây chính là Sát Nguyệt Chi Nhận."

Du An ánh mắt ngưng trọng nhìn chăm chú ngân nhận, chậm rãi nói ra: "Là một loại sửa đổi trữ năng pháp khí, đạt tới Thánh khí cấp bậc, nhưng bên trong không chứa thế giới, đồng thời chỉ có thể trữ năng, ở năng lượng đầy sau có thể triển khai một lần, chưa đầy trước không cách nào triển khai."

"Cái này Sát Nguyệt Chi Nhận, ẩn chứa ba mươi lăm phần trăm năng lượng."

Du An trong mắt tràn đầy nuối tiếc tình, sau đó tiện tay tựu ném cho Dương Thanh Huyền, nói: "Cho ngươi."

Dương Thanh Huyền tiếp nhận cái kia Sát Nguyệt Chi Nhận, tràn đầy vẻ kinh dị, nhìn Du An dáng vẻ, đối với này Sát Nguyệt Chi Nhận cực kỳ coi trọng, đồng thời nếu như đây là phá mở năng lượng bình phong che chở biện pháp duy nhất, tại sao có thể tùy tiện cho người?

Dương Thanh Huyền đem Sát Nguyệt Chi Nhận cầm trong tay, nhìn như lạnh lẽo khinh bạc nhận thân, nhưng mười phần có trọng lượng, hơn nữa có thể cảm ứng được bên trong phong ấn năng lượng thật lớn.

Du An cười nói: “Cái này Sát Nguyệt Chi Nhận nắm đi ra ngoài, chí ít giá trị mười tám ức Tinh Hạo Thạch.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Cái gì là Tinh Hạo Thạch?”

Du An sửng sốt hạ, sắc mặt cổ quái đánh giá Dương Thanh Huyền, cả kinh nói: “Ngươi, ngươi sẽ không là lần đầu tiên từ mình trong tinh vực đi ra đi?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chính là lần đầu tiên.”

Du An há to mồm, khó tin dáng vẻ, “Khó trách. Vậy ngươi quá nửa là đến từ xa xôi tinh vực, ở một ít mạnh mẽ trong tinh vực, cùng tinh hệ truyền tống đại trận có cực kỳ thường xuyên liên hệ, đường hầm vận chuyển tương giao ổn định, chỉ cần có Giới Vương thực lực, liền có thể vượt qua tinh vực, ngao du vũ trụ. Mà ở một ít tương đối xa xôi trong tinh vực, bởi vì truyền tống số lần ít, đường nối cũng không ổn định, cần có cao cấp Giới Vương thực lực, bằng không hết sức dung dễ xảy ra nguy hiểm.”

Dừng hạ, Du An lại cười nói: “Tỷ như ngươi, mặc dù có cao cấp Giới Vương thực lực, nhưng vẫn là xảy ra bất trắc, rơi đến nơi này phá niết khắp mặt đất.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Ngươi phép ẩn dụ nói ta là nhà quê? Ngươi vẫn chưa trả lời vấn đề của ta đây.”

Du An hì hì cười nói: “Không không, chính là bởi vì xa xôi tinh vực cường giả rất khó vượt qua vũ trụ, vì lẽ đó từ xa xôi tinh vực đi ra cường giả, giống như đều là tu vi siêu tuyệt, thường thường có thể nghiền ép chúng ta này chút đại tinh vực đi ra cùng cấp tồn tại. Như ngươi vừa mới đối phó cái kia Thích Tá, lại một chiêu tựu nghiền ép, quả thực đáng sợ.”

Dương Thanh Huyền cười nhạt không nói.

Du An lại nói: “Tinh Hạo Thạch chính là trong vũ trụ này cơ sở tiền một trong, cũng là Tinh Thần Thạch một loại. Tinh Thần Thạch phân rất nhiều đẳng cấp, Tinh Hạo Thạch là cao cấp nhất đẳng cấp một trong, Giới Vương trở lên cường giả vật phẩm giao dịch, đều là dùng Tinh Hạo Thạch kết toán.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Tinh Hạo Thạch? Không dùng linh thạch sao?”

Du An nói: “Linh thạch? Đúng rồi, hẳn là phổ thông bên trong tinh vực, thu nạp thiên địa linh thạch khoáng thạch. Trên thực tế, cái này cũng là Tinh Thần Thạch một loại. Phải biết vũ trụ trong đó sức mạnh, đa số là thông qua ngôi sao tản mát ra. Bất luận nhật nguyệt, đều là ngôi sao một loại. Mà vạn vật sinh trưởng, chính là diễn hóa cùng sinh sôi liên tục, không khỏi là dựa vào tinh thần lực. Vì lẽ đó Tinh Thần Thạch là cơ bản nhất tiền. Ngươi nói linh thạch, cho ta nhìn một chút.”

Dương Thanh Huyền lấy ra một ít cực phẩm, thượng phẩm, linh thạch trung phẩm.

Du An liếc mắt nhìn, chỉ vào cái kia linh thạch cực phẩm cười nói: “Quả nhiên là Tinh Thần Thạch một loại, từ phẩm cấp trên nhìn, cần phải có cấp bốn, đối với Giới Vương võ tu mà nói, còn có chút dùng. Còn dư lại cái kia chút cũng quá rác rưởi, căn bản không đáng giá. Mà Tinh Hạo Thạch nhưng là cấp tám Tinh Thần Thạch, là vũ trụ lưu thông rộng rãi nhất cao cấp Tinh Thần Thạch một trong.”

Nói, vươn tay ra, một viên màu vàng linh thạch xuất hiện ở lòng bàn tay, hóa thành một vệt sáng kích bắn mà đi.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, lập tức cảm nhận được bên trong cuồn cuộn không ngừng mênh mông năng lượng, so với linh thạch cực phẩm mạnh mẽ quá nhiều, không khỏi rất là giật mình.

Du An nhìn Dương Thanh Huyền bộ dáng giật mình, cười nói: “Mà trong tay ngươi chuôi này Sát Nguyệt Chi Nhận, là có thể giá trị mười tám ức viên Tinh Hạo Thạch.”

Dương Thanh Huyền càng là giật mình không thôi, nói: “Quý giá như thế, ngươi vì sao đưa cho ta? Chẳng lẽ là báo đáp ơn cứu mệnh của ta?”

Du An nhíu mày lại, nói: “Báo đáp ân cứu mạng không tính là, dù sao ta mệnh cũng không chỉ chút tiền này. Bởi vì chuôi này Sát Nguyệt Chi Nhận ở trong tay ta cũng không nhiều lắm tác dụng, không bằng tựu đưa cho ngươi.” Nàng trầm mặc hạ, lại nói: “Trên thực tế, chuôi này Sát Nguyệt Chi Nhận cũng không phải của ta. Mà là ở đây phá niết khắp mặt đất nhặt được. Ta Sát Nguyệt Chi Nhận ở đây.”

đọc truyện cùng http:// Truyencuatui.net

Du An năm ngón tay vồ lấy, một thanh rất giống nhau binh khí xuất hiện ở trong tay, tương tự tạo hình, chỉ là lấy tay cùng đường nét có chút sự sai biệt rất nhỏ, mặt trên cũng là lam quang thiểm động, so với Dương Thanh Huyền trong tay chuôi này năng lượng muốn đầy đủ không ít.

Du An ánh mắt có chút dại ra, than thở: “Cũng không biết lúc nào sẽ chết ở đây, sau đó bị người khác nhặt lấy đi.”

Trong thanh âm tràn đầy cô đơn, thậm chí có một chút tuyệt vọng.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Bi quan như thế?”

Du An nói: “Nghĩ muốn bỏ thêm vào đầy này Sát Nguyệt Chi Nhận, cần hơn trăm viên cao cấp Thích Minh Thạch.”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, lấy ra trước đánh giết Thích Tá lấy được cái viên này tinh thạch, nói: “Thích Minh

Thạch chính là cái này?”

Du An xinh đẹp ánh mắt, nhìn cái kia màu xanh lam tinh thạch, có vẻ hơi mê ly, khổ sở nói: “Chính là. Ngươi cái này là sáu cấp Thích Tá trong cơ thể, thuộc về trung giai Thích Minh Thạch, muốn dùng trung giai Thích Minh Thạch bỏ thêm vào đầy Sát Nguyệt Chi Nhận, tựu lại càng không biết muốn bao nhiêu số lượng. Sát Nguyệt Chi Nhận, tuy rằng ở chưa bỏ thêm vào đầy trước không cách nào sử dụng, chỉ khi nào bỏ thêm vào đầy tràn lời, chỉ cần có một tinh giới vương tu vi, liền có thể phát huy ra Thiên Giới chi chủ một đòn. Có thể tưởng tượng, Sát Nguyệt Chi Nhận giá trị lớn bao nhiêu? Có chút đại thế gia cao cấp Giới Vương, vì kiếm tiền đặc ý tới nơi này bỏ thêm vào Sát Nguyệt Chi Nhận. Một cái hoàn chỉnh sung mãn Sát Nguyệt Chi Nhận, giá trị mười tỉ Tinh Hạo Thạch. Mà chưa đầy, căn cứ trình độ, chỉ có một nửa giá trị. Trong tay ngươi chuôi này, chỉ có ba mươi lăm phần trăm, trị giá mười bảy ức tả hữu, Sát Nguyệt Chi Nhận bản thân còn có thể trị giá 100 triệu tả hữu. Còn có vài thế gia đệ tử, vì giảm thấp thí luyện độ khó, cũng sẽ từ các mặt của xã hội trên mua này chút vẫn còn chưa hoàn thành Sát Nguyệt Chi Nhận.”

Dương Thanh Huyền nhìn trong tay ngân nhận, lẩm bẩm nói ra: “Một trăm viên cao cấp Thích Minh Thạch a, nói như vậy, ta còn kém sáu mươi lăm viên tả hữu?”

Du An nói: “Trên lý thuyết là, nhưng cao cấp Thích Tá tu vi cũng là bất đồng. Có chút thất tinh Thích Tá trong cơ thể Thích Minh Thạch sức mạnh yếu một ít, mà tám sao, thậm chí cửu tinh, tựu cao một chút. Tổng thể mà nói gần như là cái này số.” Dừng hạ, Du An lại nói: “Trên thực tế, Thích Minh Thạch cũng là hết sức đáng tiền. Trên thị trường đồng dạng có giá cao thu mua, nhưng giống như có tiền cũng không thể mua được.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu được. Lại có thể thông qua biện pháp như thế đến thu được Thiên Giới chi chủ sức mạnh, chà

chà, thực sự là một cái thần kỳ rèn luyện nơi đây.”

Dương Thanh Huyền bên trong cặp mắt, lóe lên tinh mang, khát vọng, cùng vẻ hưng phấn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1913: Hi Vọng, Tự Mình Phấn Đấu Vận Mệnh

Du An cười khổ nói: “Ta biết ý nghĩ của ngươi. Ta trước với ngươi một dạng phấn khởi, nhưng hiện tại đừng nói thu được Thiên Giới chi chủ sức mạnh, liền ngay cả tự thân cái này Sát Nguyệt Chi Nhận đều sung mãn bất mãn, ly khai đều không hy vọng, ai.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Số mạng của người a, đương nhiên cần nhờ tự mình phấn đấu, nhưng cũng phải cân nhắc đến lịch sử tiến trình. Cái này lịch sử tiến trình, phóng ở chúng ta cá nhân mà nói, chính là mỗi cơ duyên của mỗi người. Gặp ta, ngươi rất nhanh liền có thể lấy đi ra.”

Du An há to mồm, đờ đẫn nhìn tràn ngập lòng tin Dương Thanh Huyền, chẳng biết vì sao, nội tâm tựu thật tin tưởng như vậy ném đi ném.

Nhưng cũng chỉ là ném đi ném mà thôi, dù sao nơi này hoàn cảnh ác liệt, còn có các loại đáng sợ dị tượng, cùng với Thích Tá thực lực cường đại, vẫn như cũ để Du An không ôm hy vọng gì.

Như đối phương là cửu tinh Giới Vương, dù cho là tám sao Giới Vương, Du An hi vọng đều sẽ lớn một chút, nhưng đối phương chỉ là Thất Tinh Giới Vương, mà là chỉ là thất tinh sơ giai, thực lực như vậy, liền ngay cả cùng cấp Thích Tá đều đánh không lại.

Bởi vì Thích Tá vốn là nơi này hoàn cảnh ác liệt sở sinh, không chỉ có thích ứng sở hữu hoàn cảnh, còn có thể mượn dùng hoàn cảnh lực lượng, chí ít thực lực còn cao hơn Thích Tá trên một sao, mới chắc chắn đánh giết.

Người trẻ tuổi này nhất định là tại chính mình trong tinh vực nghiền ép các lộ thiên tài, cho nên mới có như vậy tự tin, ha ha, nhưng đây chính là trong đại vũ trụ, các loại thiên tài giống như này Chu thiên tinh thần giống như mênh mông nhiều.

Du An khổ sở nở nụ cười, nhìn Dương Thanh Huyền, thầm nghĩ, sợ là không bao lâu nữa, ngươi thì sẽ cùng ta cũng như thế, rơi vào sâu sắc trong tuyệt vọng, ta tới nơi đây trước, không phải là không tự tin như thế.

Dương Thanh Huyền không khách khí thu hồi chuôi này Sát Nguyệt Chi Nhận, nói ra: “Đi thôi. Bây giờ vấn đề chính là, làm sao tìm kiếm Thích Tá. Này phá niết đại địa bên trong, có bao nhiêu Thích Tá? Sẽ không nhiều sư ít nến chứ?”

“Nhiều sư ít nến...”

Du An cười khổ nói: “Chỉ sợ đến thời điểm cháo nhiều đem ngươi chết no, lại cho ta nửa canh giờ, ta tu bổ một ít kinh mạch cùng khiếu huyệt.”

Nói xong, lại lấy ra một ít kỳ quái dược liệu, trực tiếp bỏ vào trong miệng lập lại nuốt xuống.

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, đạm mạc nói: “Cũng tốt, trước đem này chút vô danh bọn đạo chích đuổi rồi.”

Du An sửng sốt hạ, không rõ vì sao.

Dương Thanh Huyền xoay người nhìn phía phá toái hư không đại địa, cười lạnh nói: “Đều đi ra đi. Nhìn lâu như vậy, cũng thật giữ được bình tĩnh.”

Du An hoảng hốt, cả kinh nói: “Cái gì?!”

Trong cơ thể khí tức loạn một cái, sợ đến vội vàng tập trung ý chí, theo công pháp con đường chữa trị bên trong kinh mạch tổn thương, đồng thời một đôi đôi mắt to xinh đẹp, mang theo sợ hãi nhìn tứ phương.

Ở phá niết khắp mặt đất, ngoại trừ Thích Tá ở ngoài, người cũng là cực kỳ đáng sợ tồn tại.

Ở đây một lời không hợp liền giết người căn bản không coi là cái gì, rất nhiều đều là không nói một lời liền giết người, thậm chí phản ứng đều không tựu bị người giết cũng rất nhiều người ở.

Bởi vì nơi này điều kiện thực sự quá ác liệt, rất nhiều rèn luyện đệ tử trên người tài nguyên không còn, chỉ có thể dựa vào cướp giật giết chóc đến thu được. Cũng có rất nhiều Thích Tá thợ săn, tiến vào mắt tựu là để kiếm tiền, những sự rèn luyện này đệ tử tự nhiên thành vì là trong mắt của bọn họ thịt mỡ.

“Yêu, cái này nhỏ bé đáng yêu tôm lại phát hiện chúng ta.”

Mặt đông trên hư không, thanh quang lóe lên, tựu hóa ra một bóng người, chiến bào màu đỏ, vóc người khôi ngô, sắc mặt trên mang theo nồng nặc lệ khí.

Du An cả kinh kêu lên: “Cao Diệu Khôn!”

“Phát hiện cũng tốt, dù sao cũng sớm muộn muốn đi ra đưa bọn họ quy thiên.”

Phía nam trên hư không, đột nhiên xuất hiện vô số vết rạn nứt, một đôi gầy đét tay đem cái kia vết rạn nứt kéo mở, từ bên trong đi ra một ông già, gầy trơ xương, tướng mạo xấu xí, hai mắt âm lệ đáng sợ.

Du An trong lòng chấn động dữ dội, hãi tiếng nói: “Vệ Trăn!” Lập tức cả giận nói: “Nguyên lai các ngươi trước đây tựu ở bốn phía, lại thấy chết mà không cứu.”

Vệ Trăn ha ha giễu cợt nói: “Cứu? Đầu óc ngươi tú đậu chứ? Chúng ta vẫn chờ ngươi bị Thích Tá giết chết, tốt báo thù cho ngươi đây.”

Du An sắc mặt cực kỳ khó coi, cắn chặc hàm răng không nói lời nào.

Ở đây phá niết đại địa, cá lớn nuốt cá bé là vì là trạng thái bình thường, chỉ có điều rơi trên người tự mình, tựu cực kỳ không thoải mái.

Dương Thanh Huyền ánh mắt trung kim mang lóe lên, nhìn phía trong hư không hỗn loạn tưng bừng nơi, miễn cưỡng nói ra: “Này hai con kiến tất cả đi ra, ngươi còn nghĩ giấu tới khi nào? Coi chính mình đang đùa trốn mèo mèo sao?”

“Cái gì?!”

Vệ Trăn cùng Cao Diệu Khôn đều hoàn toàn biến sắc, cùng kêu lên: “Không thể!”

Hai người bọn họ đều là Thất Tinh Giới Vương, hơn nữa một là trung kỳ, một là hậu kỳ, ngoại trừ lẫn nhau trong đó có cảm giác ở ngoài, căn bản là không có phát hiện còn có người thứ ba.

Chỗ kia không gian bắt đầu chập trùng, như là đầm lầy giống như không ngừng chìm xuống, hào quang màu vàng óng từ trong khe hở xuyên thấu mà ra, hóa ra một bóng người, trên người mặc màu xanh lam giáp trụ, ngũ quan đẹp trai, nhưng là mang theo một luồng tà khí.

“Tiểu tử, ngươi Linh Mục thần thông có chút ý nghĩa a, lại có thể nhìn thấu bản tọa ảo giác.”

Người này vừa ra, hư không phảng phất cảm nhận được một trận áp lực, không ngừng vặn vẹo biến hình.

"Tống Mân!"

Một thấy người này, lần này không chỉ có Du An kinh hãi, Vệ Trăn cùng Cao Diệu Khôn đồng dạng đổi sắc mặt, một bộ kiêng kỵ sâu đậm dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền thu về Hỏa Nhãn Kim Tình, trong lòng đối với ba người tu vi đều cơ bản nắm chắc rồi, này Tống Mân cũng chỉ là tám sao trung kỳ thực lực.

Đối phó ba người này, dựa vào sức mạnh của chính mình có lẽ có ít phiền phức.

Nhưng Quỷ Tàng ở Thái Huyền Thiên bên trong, tùy thời có thể triệu hoán đi ra, đánh giết ba người bất quá nháy mắt việc.

Nhưng Dương Thanh Huyền nhưng là có dạng khác tâm tư, đầu tiên là không thích hợp bại lộ lá bài tẩy. Thứ yếu Quỷ Tàng cũng ở trong bế quan tu luyện, tích lũy xung kích Thiên Giới sức mạnh, nếu không có thân ở tuyệt cảnh, cũng không cần tùy ý triệu hoán. Cuối cùng, ở đây nếu là rèn luyện nơi, liền ngay cả các đại tinh vực đại con cháu thế gia đều tới đây rèn luyện, chính mình gì không vừa vặn tu luyện một phen.

Phải biết thất tinh cao cấp Giới Vương sau, tiến độ trở nên cực kỳ chầm chậm.

Ở Thương Khung tinh vực bên trong, đã rất khó tìm nhanh chóng tiến bộ biện pháp, mà này phá niết đại địa, vẫn có thể xem là một chỗ tốt tu luyện tràng.

Tống Mân sau khi xuất hiện, Vệ Trăn cùng Cao Diệu Khôn nhất thời không lên tiếng, đều là xanh mặt, tựa hồ ở trong tay người này bị thiệt thòi.

Tống Mân khinh miệt đảo qua hai người, cuối cùng ánh mắt rơi trên người Dương Thanh Huyền, đánh giá mấy phần, cũng không để bụng, lại nhìn Du An một chút, lúc này mới từ tốn nói: “Hiểu quy củ, không hiểu quy củ, đều theo quy củ đến, liền có thể đi. Bằng không, bản tọa tựu mất công sức một phen.”

Vệ Trăn, Cao Diệu Khôn, Du An đều hoàn toàn biến sắc.

Cao Diệu Khôn phẫn nộ quát: “Tống Mân, ngươi nghĩ ngay cả ta cùng Vệ Trăn đồng thời cướp?”

Tống Mân cười khẩy nói: “Làm sao, các ngươi cảm giác mình, cùng này hai cái nhỏ bé đáng yêu tôm có khác nhau? Bất quá là xác cứng rắn một ít, quay lại lúc thức dậy mất công sức một ít thôi. Bản tọa không có nhiều thời gian như vậy với các ngươi làm phiền, tốc độ nhanh một chút. Ta nhìn nơi đây rách nát không chịu nổi, sợ là cái kia nguyên tố suy biến rất nhanh sẽ trở lại.”

Mấy người nghe được “Nguyên tố suy biến” bốn chữ, đều là thân thể run rẩy, sắc mặt càng thêm khó coi lên.

Chương 1914: Nguyên Tố Suy Biến, Trời Cao Bao Nhiêu

Dương Thanh Huyền hỏi: “Nguyên tố suy biến? Đó là cái gì?”

Tống Mân nói: “Ngươi không cần thiết biết. Đem trên người tất cả tài vật đều lưu lại, sau đó tựu có thể đi.”

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, nói ra: “Nguyên tố suy biến là cái gì ta không biết, nhưng ở đây phá niết nơi sống lâu, xem ra sẽ sản sinh sọ não suy biến a.”

Du An sắc mặt một chút trắng xám, vội la lên: “Ai nha, ngươi làm sao dám chống đối hắn? Này không phải là mình muốn chết sao? Mau mau xin lỗi, vứt hạ tài vật chúng ta đi!”

Tống Mân sắc mặt âm hàn, quát lên: “Chậm!”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, trong tròng mắt ánh vàng lóe lên, lập tức phát hiện bốn phía trong hư không, đột nhiên thêm ra vô số kim quang điểm điểm, tỏa ra sắc bén khí tức cùng ánh sáng lộng lẫy.

“Hệ” Kim “nguyên tố?”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc một chút, liền gặp Tống Mân năm ngón tay vồ lấy, vô số hệ “Kim” nguyên tố ở Dương Thanh Huyền bốn phương tám hướng hội tụ, hóa thành các loại hình thù kỳ quái binh khí, đao, thương, kiếm, kích, phủ, Việt, câu... Các loại, từ bốn phương tám hướng đánh chém mà tới.

Sở hữu binh khí ở không trung loáng một cái, một phương bên trong lĩnh vực toàn bộ phá nát.

Vạn vật đều bại lộ ở hệ “Kim” nguyên tố bên trong, không ngừng bị tầng tầng cắt rời.

Du An hoảng sợ mở to hai mắt, ngạc nhiên thất thanh nói: “Ngươi...”

Trước mắt Dương Thanh Huyền, thoáng chốc đã bị cắt thành vô số khối, mỗi một khối trên đều bất mãn hệ “Kim” nguyên tố, còn ở bị tầng tầng phân cắt xuống, cắt rời thành vô số phần.

Du An toàn bộ người đều ngây dại, lúc này mới phát hiện mình còn không biết ân nhân cứu mạng tên, hắn cũng đã chết ở trước mắt.

Vệ Trăn cùng Cao Diệu Khôn không khỏi kinh hãi, cùng quát lên: “Đi!”

Liền hóa thành hai đạo độn quang, thẳng vào hư không, nghĩ muốn bỏ chạy.

Tống Mân cười lạnh nói: “Bản tọa nếu ra tay rồi, còn đi được rồi chứ? Si nhân vọng tưởng!” Trong phút chốc, toàn bộ vạn dặm trên hư không, không khỏi là hóa thành kim quang một mảnh.

Trong hư không, truyền đến hai đạo nổi giận gầm lên một tiếng, liền gặp ánh vàng nổ tung, hai bóng người kích bắn mà ra, đều là trên mặt mang theo sợ sợ cùng vẻ giận dữ, lại rơi về về chỗ cũ.

Vệ Trăn cùng Cao Diệu Khôn từng người bấm quyết, cùng chung mối thù quay về Tống Mân, đều là đầy mặt phẫn nộ cùng kiên quyết, dự định liều chết một kích.

Bởi vì ở đây phá niết đại địa, đem quanh thân vật phẩm đều giao ra, hầu như chẳng khác nào nửa cái chân đạp vào quỷ môn quan.

Tống Mân cười lạnh một tiếng, chính phải ra tay giết hai người, đột nhiên thân thể chấn động mạnh một cái, vội vàng xoay người hướng về nơi nào đó nhìn tới.

Ở ngàn trượng xa tả hữu địa phương, Dương Thanh Huyền chính đứng trên không trung, hai tay báo ở trước ngực, lẳng lặng nhìn.

“Cái gì?!”

Không chỉ có Tống Mân hoảng hốt, Vệ Trăn, Cao Diệu Khôn đồng dạng tâm thần chấn động mạnh.

Du An càng là há to mồm, tràn đầy khó có thể tin tưởng được, dùng hai tay xoa nhẹ hạ mắt to xinh đẹp, lúc này mới phát hiện hốc mắt của chính mình bên trong, càng có chút ướt át.

Ở đây phá niết đại địa, là tối trọng yếu chính là phải kiên cường, vì sao chính mình còn sẽ ướt viền mắt?

Khi thấy rõ đích thật là Dương Thanh Huyền chân thân sau, không nhịn được mừng như điên.

Cao Diệu Khôn mừng lớn nói: “Bằng hữu! Liên thủ đối phó Tống Mân, định có thể đem đẩy lùi!”

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Không có hứng thú với các ngươi liên thủ.”

Cao Diệu Khôn hoàn toàn biến sắc, vội la lên: “Bằng hữu, ta biết ngươi mới tới phá niết đại địa, không có kinh nghiệm gì. Ta vừa lúc tới cũng với ngươi một dạng cuồng vọng không có bên, nhưng hiện tại vẫn như cũ đàng hoàng. Này Tống Mân chính là thế gia đại phiệt Tống thị đệ tử, tu vi cùng thần thông đều cực kỳ không tầm thường, bối cảnh càng là thâm hậu. Như không liên thủ, ngươi và ta đều đừng muốn từ trong tay hắn mạng sống.”

Vệ Trăn cũng nói: “Hơn nữa nơi đây không thích hợp ở lâu, lâu như vậy không có xuất hiện nguyên tố suy biến, sợ là chẳng mấy chốc sẽ đến.”

Tống Mân nghe được “Nguyên tố suy biến” bốn chữ, cũng không nhịn được cau mày.

Dương Thanh Huyền hiếu kỳ nói: “Các ngươi nói nói nguyên tố suy biến, rốt cuộc là cái gì?”

Vệ Trăn nói: “Là này phá niết vùng đất một loại dị tượng, dường như Thiên nhân ngũ suy giống như vậy, sở hữu hư không nguyên tố, sẽ bắt đầu đột nhiên xuất hiện suy biến dấu hiệu. Dù cho là Thiên Giới chi chủ, ở đây suy biến lực lượng hạ đều khó mà chống đối, sẽ xuất hiện Thiên nhân ngũ suy, cho đến ngã xuống.”

Dương Thanh Huyền sợ hãi nói: “Cái gì dị tượng, lại đáng sợ như thế? Này nguyên tố suy biến có gì dấu hiệu, thì lại làm sao tránh né?”

Vệ Trăn nói: “Nguyên tố suy biến xuất hiện mười phần tùy cơ, hơn nữa mạnh yếu cũng là từ yếu chậm rãi chuyển mạnh, làm ngươi phát hiện xuất hiện suy biến thời điểm, vẫn là mười phần yếu, có thể cấp tốc dời đến khu an toàn. Suy biến thời điểm nghiêm trọng nhất, ta thấy quá một vị tám sao tột cùng Giới Vương, năm cái hô hấp tựu ngã xuống rơi mất.”

Du An lớn tiếng nói: “Còn có một loại biện pháp có thể chống đối, chính là Thích Minh Thạch, nắm có Thích Minh Thạch có thể chống đỡ một trận nguyên tố suy biến, bởi vì Thích Tá là không e ngại nguyên tố suy biến.”

Vệ Trăn nói: “Thích Tá chính là phá niết trên mặt đất hỗn loạn lực tinh phách sở sinh, bản thân tựu nắm giữ bộ phận nguyên tố suy biến sức mạnh, tự nhiên không sợ. Nhưng Thích Minh Thạch ở trong tay chúng ta, cũng chịu đựng không ở bao lâu suy biến. Đương nhiên, nếu như các hạ có thật nhiều tảng đá, tự nhiên có thể không sợ suy biến. Thích Minh Thạch có thể là cả phá niết đại địa sinh tồn được hạt nhân, cũng là thoát ly nơi này hạt nhân a."

Dương Thanh Huyền khá là kinh ngạc, không nghĩ tới cái kia màu xanh lam tinh thạch trân quý như thế.

Tống Mân nói: "Ngươi đều biết gần đủ rồi, có thể an tâm chết đi. Ta có thể không có nhiều thời gian như vậy lưu lại nơi này, nguyên tố suy biến dị tượng nhưng là ở toàn bộ phá niết đại địa đi về qua lại xuất hiện, nếu như hiện tại phủ xuống lời, tựu được tiêu hao ta Thích Minh Thạch, tăng cao đánh giết các ngươi giá vốn."

Nói xong, khắp khuôn mặt là tàn nhẫn vẻ mặt, cười gằn một tiếng, tựu hóa nhập hư không không gặp.

Thoáng chốc, toàn bộ không trung đầy rẫy vô số kim quang điểm điểm, càng có tảng lớn ánh vàng từ hư không, đại địa, thậm chí là trong bóng tối tràn ra, ở Tống Mân nắm trong tay bên trong lĩnh vực không ngừng ngưng kết, tạo thành các loại binh khí.

Cao Diệu Khôn sốt sắng nói: "Bằng hữu! Có thể có cân nhắc kỹ, liên thủ chống lại người này, bằng không thật sự tựu chậm!"

Dương Thanh Huyền nói: "Không có hứng thú."

Cao Diệu Khôn cùng Vệ Trăn đều là một mặt tức giận cùng lo lắng, Vệ Trăn càng là mở miệng mắng: "Chết tiệt thằng nhãi ranh! Trí chướng! Không đủ cùng mưu trí chướng!"

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, hoàn toàn không để ý đầy trời ánh vàng, lạnh táp ánh mắt rơi trên người Vệ Trăn, không hề tình cảm hờ hững nói: "Miệng tiện, trước hết bắt ngươi khai đao."

Giơ chân lên, liền hướng Vệ Trăn đi đến.

Quanh thân bốn phía, không ngừng phát sinh vặn vẹo tràng năng, đi lên hạ hư không tứ phương lan đến mà đi.

Đầy trời hệ "Kim" nguyên tố, ở này không gian rung động hạ, giống như mặt nước lục bình, một điểm điểm khuếch tán mở, không dám chặn ở Dương Thanh Huyền phía trước.

Trên hư không, đột nhiên ngưng tụ ra một đôi con mắt màu vàng óng, chính là Tống Mân Pháp Thiên Tượng Địa biến thành, trong đồng tử loé ra kinh sợ.

Vệ Trăn càng là ngây ngẩn cả người, lập tức giận dữ nói: "Ha ha ha ha, tốt, tốt, cuồng vọng tiểu độc tử! Thất tinh sơ giai tu vi, ở ngươi cái gì đó xa xôi tinh vực sợ là đệ nhất tồn tại chứ? Tựu để cho ngươi kiến thức một chút, trời cao bao nhiêu, vũ trụ quảng đại đến mức nào, ngươi điểm ấy bé nhỏ tu vi, ở trong mắt chúng ta căn bản chẳng là cái thá gì!"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1915: Trảm Thức, Thiên Địa Một Kiếm

“Đi chết đi!”

Vệ Trăn nguyên bản tựu lo lắng tức giận, bị Dương Thanh Huyền khiêu khích một chút, càng là trực tiếp nổ tâm tình, cũng không kịp nhớ cái gì chống lại Tống Mân, bàn tay lớn hướng về hư không nắm chặt.

Vô số vòng xoáy lưu chuyển mà đến, từng đạo từng đạo huyễn ảnh hòa vào trong quả đấm.

Tảng lớn hệ “Kim” nguyên tố ở đây quyền uy hạ, trực tiếp bị đánh tan mở, cùng bốn phía hư không múa tung.

“Đồ không có mắt! Trước tiên tiễn ngươi về tây thiên!”

Vệ Trăn hét lớn một tiếng, cái kia áp súc đến rồi cực hạn nắm đấm, đột nhiên quay về trời cao đánh tới.

“Ầm ầm!”

Màu đỏ sậm ánh quyền phun ra, mang theo cực mạnh mùi máu tanh cùng tính ăn mòn, chỗ đi qua, vạn vật tan rã, liền ngay cả đầy trời điểm điểm ánh vàng, đều ở đây quyền phong hạ yên diệt.

“Quả nhiên có chút ý nghĩa.”

Dương Thanh Huyền không chút hoang mang, đưa tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, một mảnh hồn quang tự trên cánh tay xoay vòng mà ra, chảy vào lòng bàn tay, hóa thành một thanh điển nhã kiếm lớn màu xanh lam, không ngừng ngưng tụ.

Trên thân kiếm hoa văn theo chân nguyên chảy vào mà không ngừng hiển hóa ra ngoài, tỏa ra úy ánh sáng màu xanh lam, như biển chi ầm ầm sóng dậy.

Dương Thanh Huyền khí thế của cả người đột nhiên chuyển biến, cùng kiếm này hầu như hòa làm một thể.

“Hải Trần Kiếm!”

“Trảm Thức!”

Dương Thanh Huyền trong mắt hàn quang lóe lên, giơ lên kiếm đến, đột nhiên chém xuống.

Trên thân kiếm một viên lớn chừng cái đấu màu xanh lam bảo thạch nhất thời ánh sáng đại phóng, như xanh thẳm biển rộng, như thâm thúy vòm trời, ầm ầm sóng dậy kiếm khí loáng một cái, tựu hóa thành lưu mang, chém vụt mà đi.

“Ầm ầm!”

Vệ Trăn ánh quyền bị chém trúng, nhất thời vỡ ra được, vô số màu xanh lam kiếm quang tràn vào bốn phương tám hướng hư không, đem cú đấm kia lực lượng, cùng với bốn phía quy tắc, toàn bộ cắt rời nát tan.

Đồng thời vô số thật nhỏ kiếm khí màu xanh lam, phá lực mà được, xuyên thủng cái kia ánh quyền, hóa làm từng đạo từng đạo bầu trời màu xanh lam vết nứt, oanh ở Vệ Trăn bốn phương tám hướng cùng với trên người.

“Ầm! Ầm!”

“Không! Không thể!”

Vệ Trăn cả người cự chiến, một quyền kia phá nát, phản chấn ở trên cánh tay, làm cho nửa cái thân thể đều tê dại. Sau đó bị Hải

Trần Kiếm Trảm Thức dư uy bắn trúng, nhất thời cảm thấy vô số màu xanh lam châm bạc đâm vào đại não, đau nhe răng trợn mắt, “A” không ngừng kêu thảm thiết.

Thất khổng thoáng chốc máu tươi chảy ra, nửa phải vách tường thân thể cũng nổ tung tảng lớn kinh mạch, tay vô lực buông xuống, đầy mắt sợ sợ, sợ hãi cùng không thể tin tưởng.

Đồng thời, lấy Hải Trần Kiếm cùng Dương Thanh Huyền làm trụ cột, một mảnh cường đại kiếm chi kết giới khuếch tán, đem sở hữu hỗn loạn quy tắc cùng hệ “Kim” nguyên tố bài xích mở, hình thành một phương lẫm liệt độc lập lĩnh vực.

Cao Diệu Khôn cùng Tống Mẫn không khỏi kinh hãi, Du An càng là cả kinh ngốc trệ.

Giới Vương bên trong, nghĩ muốn vượt cấp khiêu chiến ra sao khó khăn, dù cho có thể chiến thắng, cũng là trí dũng đôi chuẩn bị, lại thêm một ít thần thông công pháp, mới có khả năng thực hiện.

Như loại này một chiêu tựu đánh bại cao chính mình một tầng sự tình, thuộc về hết sức tình huống dị thường.

Trong hư không cái kia hai mắt màu vàng óng, lạnh rên một tiếng, nói: “Quả nhiên có chút thành tựu, chẳng trách có chút nhỏ ngạo khí. Nhưng này chút ở ta Tống gia đệ tử trước mặt, đều là không đáng mỉm cười một cái trò mèo. Nếu là ta không nhìn lầm, ngươi mặc dù có thể đánh bại dễ dàng Vệ Trăn, dựa vào đúng là trong tay ngươi chuôi này tốt Thánh khí kiếm chứ? Ha ha, ta ngược lại thật ra có điểm muốn biết hứng thú, ngươi là đến từ cái nào mảnh tinh vực? Có thể dễ dàng thực hiện vượt tầng khiêu chiến Thánh khí, cũng là cực kỳ hiếm có đây.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vốn tưởng rằng ngươi sẽ cùng này hai con kiến hôi có chút bất đồng, nguyên lai cũng giống như nhau dông dài, chỉ có giun dế, mới yêu thích dùng nói nhiều đến chống đỡ thời gian, xoạt tồn tại cảm giác.”

“Chết!”

Tống Mẫn lập tức quát lên một tiếng lớn, hai mắt màu vàng óng ở không trung bỗng nhiên trợn to, bắn ra một mảnh như thực chất hào quang, giống như là muốn đem Dương Thanh Huyền xé nát tan.

Kèm theo to lớn kia lửa giận, sở hữu hệ “Kim” nguyên tố trong khoảnh khắc ngưng kết, hóa thành vô số hình thù kỳ quái, thậm chí không có hình thái lợi khí, toàn bộ bắn về phía Dương Thanh Huyền.

Trên hư không lập tức nổi lên to lớn cơn bão kim loại, vòm trời bị cắt rời thành vô số tia nhỏ, toàn bộ đổ nát.

Dương Thanh Huyền thân ảnh trong phút chốc tựu bị gió lốc bao lấy, hoàn toàn không nhìn thấy.

Cao Diệu Khôn vừa mừng vừa sợ, kinh sợ đến mức là Dương Thanh Huyền càng có phần này năng lực, dám trực tiếp hận Tống Mẫn, thực sự là nghé con mới sinh không sợ cọp, vui chính là hai người này đối mặt, nếu như có thể liều cái lưỡng bại câu thương, tự mình nói bất định còn có thể sửa mái nhà dột.

Càng ngày càng bạo, Cao Diệu Khôn trong mắt bắn ra tham lam cùng tàn nhẫn ánh mắt, nếu như có thể đoạt được Tống Mẫn trên người tài vật, chính mình ở đây phá niết nơi sống tiếp tỷ lệ tựu tăng nhiều.

Cao Diệu Khôn bóng người loáng một cái, trực tiếp xuất hiện sau lưng Vệ Trăn, nói: “Vệ Trăn huynh.”

Vệ Trăn quay người lại, rồi đột nhiên cảm thấy được không tốt cả kinh kêu lên: “Ngươi! A!”

Lồng ngực tựu đau nhức, bị Cao Diệu Khôn đánh lén, trực tiếp lấy tay khôi trên lợi trảo, nổ ra một cái lớn chừng miệng chén lỗ hổng, vô số máu thịt tung toé.

Vệ Trăn đầy mặt kinh nộ cùng tuyệt vọng, chính mình hiển nhiên là không sống nổi, nằm mơ cũng không nghĩ tới, Cao Diệu Khôn lúc này sẽ hạ độc thủ, kiên quyết bên dưới, hai tay nhanh chóng bấm quyết, vô số lưu quang hướng về đan điền tuôn tới.

“Khà khà, nghĩ muốn tự bạo? Khả năng sao?”

Cao Diệu Khôn cười lớn một chút, đâm thủng Vệ Trăn trái tim tay khôi loáng một cái, tảng lớn lợi quang nổ tung, nháy mắt đem Vệ Trăn chém nát tan, lại năm ngón tay vồ lấy, sở hữu thịt nát xương cốt đều theo không gian vặn vẹo mà ngưng tụ thành một đoàn, ở phía trước trực tiếp nổ ra.

“Ầm!”

Đến đây, Vệ Trăn triệt để chết không táng sinh nơi, chỉ còn lại một ít chứa đồ nguyên khí, bị Cao Diệu Khôn hưng phấn thu nhận, một trảo tựu toàn bộ bỏ vào trong túi.

“Hả?” Cao Diệu Khôn quay người lại, phát hiện Du An đã tại chỗ biến mất, ánh mắt một chút âm lạnh xuống, hướng về bốn mặt tìm kiếm.

Đột nhiên, sắc bén kim loại tiếng va chạm ầm ĩ mà đến, đâm lỗ tai một trận đau đớn, đồng thời kèm theo to lớn sắc bén khí, cắt da dẻ đau đớn.

Cao Diệu Khôn kinh hãi vội vàng quay đầu lại, một mảnh hào quang đâm mắt trợn không mở.

Cơn bão kim loại trung ương, không ngừng truyền đến tiếng va chạm, đem mảng lớn hệ “Kim” nguyên tố bị đánh mở, từng đạo từng đạo đủ mọi màu sắc kiếm khí xuất hiện giữa trời.

Cao Diệu Khôn hai con ngươi một chút phóng đại, lộ ra thần sắc kinh khủng.

Tống Mẫn cơn bão kim loại hóa thành như thực chất kết giới, giờ khắc này nhưng bị vô số kiếm khí chém vỡ, một điểm điểm ở trên hư không khuếch tán.

Từ xuất hiện trong vết nứt nhìn tới, Dương Thanh Huyền quanh thân lơ lửng vô số thần kiếm, đều đều xuyên thấu ra chấn nhân tâm phách sức mạnh, Tống Mẫn cơn bão kim loại ở đây chút ngưng tụ thành hình thần kiếm hạ, căn bản không đáng mỉm cười một cái.

“Phá!”

Dương Thanh Huyền miệng phun một chữ, bóng người loáng một cái, tiện tay liền tóm lấy bên người một thanh cổ đồng trường kiếm, đi về phía trước bổ tới.

Sở hữu kiếm kiếm khí, hầu như đều hòa vào chiêu kiếm này bên trong, ánh kiếm không ngừng bổ trợ đi qua, dựa vào ở đây kiếm khí trên, thoáng chốc phun ra nuốt vào ra dài vạn trượng hồng, phách thiên trảm địa!

“Ầm ầm!”

Cơn bão kim loại nháy mắt đổ nát, kiếm khí như cầu vồng, thẳng vào hư không, truy tầm Tống Mẫn khí tức mà đi.

Thiên địa hoàn vũ, đều ở chiêu kiếm này hạ nứt toác, bị chém thành hai khúc.

Tống Mẫn thân ảnh thoáng chốc tái hiện ra, tràn đầy sợ sợ cùng khó có thể tin, nhưng ánh kiếm chớp mắt cho đến, không còn kịp suy tư nữa, vung tay lên, toàn bộ người tựu hóa ra màu vàng, vô số hệ “Kim” nguyên tố càng là ngưng kết thành một mặt mặt kim thuẫn, che ở trước người.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1916: Suốt Đời Mới Thấy Da Mặt

“Ầm!”

Đệ nhất mặt kim thuẫn, chưa bị ánh kiếm bổ trúng, liền trực tiếp không chịu nổi kiếm thế uy thế, tự hành bạo nổ mở.

Sau đó “Rầm rầm rầm” nổ tung không ngừng, thứ hai mặt, thứ ba mặt...

Tống Mẫn kinh hoảng không ngừng lùi lại, trước người kim thuẫn ngưng tụ lại nát, không ngừng ngưng tụ, lại nát.

Rốt cục, ánh kiếm ở đập vỡ tan hơn trăm mặt kim loại khiên sau, rốt cục bị cản lại, đập vỡ tan thành cổ đồng sắc hào quang, tản vào hư không.

Tống Mẫn sắc mặt hết sức trắng xám, vừa giận vừa sợ.

Cao Diệu Khôn càng là trong lòng nhấc lên sóng biển, vốn cho là Dương Thanh Huyền có thể ngăn trở một trận Tống Mẫn, chính mình sẽ tìm cơ đánh lén, đem Tống Mẫn đánh giết, sau đó sẽ giết Dương Thanh Huyền, một lần đạt được nhiều.

Làm sao cũng không nghĩ ra Dương Thanh Huyền có thể một kiếm đem Tống Mẫn cơn bão kim loại chém vỡ, đem Tống Mẫn bức luống cuống tay chân, thất kinh.

Tiểu tử này rốt cuộc là ai?

Không chỉ có thể vượt tầng giết người, còn có thể vượt sao mà chiến?

Này ở con em của đại thế gia, nắm giữ các loại Thánh khí cùng thần thông bên trong, cũng không thấy nhiều.

Tống Mẫn càng là kinh hãi không thôi, nhìn Dương Thanh Huyền quanh thân trôi nổi hơn trăm chuôi kiếm, tản mát ra khí tức, không có chỗ nào mà không phải là tuyệt đại thần kiếm, Thánh khí đều không phải số ít. Cái này căn bản không là phổ thông thế gia đem ra được. Mặc dù là bọn họ Tống thị như vậy đại phiệt thế gia, sợ cũng chỉ có cốt lõi nhất người thừa kế đệ tử, mới có khả năng thu được như vậy tài nguyên cung cấp.

Lẽ nào tiểu tử này thân phận là...

Tống Mẫn cả người run run hạ, Tống thị mặc dù là thế gia nhà giàu, xưng hùng mấy tinh vực, nhưng toàn bộ nam bộ trong vũ trụ, nhưng còn có bọn họ Tống thị đều không dám trêu chọc cự phách tồn tại.

“Nhất định là! Tiểu tử này nhất định là cái kia chút cự phách thế lực đệ tử! Hơn nữa còn là hạch tâm nhất đệ tử!”

Tống Mẫn trên trán chảy ra từng tia từng tia mồ hôi lạnh, bỗng nhiên quay người lại, lay động bên dưới, tựu hóa thành một đạo ánh vàng, phá không mà đi.

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, vốn cho là Tống Mẫn sẽ có càng mãnh liệt hơn phản công, lại không nói một tiếng liền đi?

Cao Diệu Khôn càng là hút khẩu hơi lạnh, không hiểu Tống Mẫn vì sao phải trốn, tuy rằng một chiêu rơi xuống hạ phong, nhưng khoảng cách phân ra thắng bại còn xa, đây hoàn toàn không phải Tống Mẫn làm việc tác phong, nhất định là Tống Mẫn phát hiện cái gì.

Nghĩ tới đây, nội tâm càng là sợ sợ, mạnh mẽ xoay người tựu độn.

“Đừng để hắn chạy!”

Du An không biết từ chỗ nào nhô ra, đột nhiên hô to.

Không dùng nàng nói, Dương Thanh Huyền từ lâu chú ý tới Cao Diệu Khôn, cùng với hắn đánh giết Vệ Trăn việc, cười lạnh một tiếng, thân thể loáng một cái, tựu như điện thiểm, đem Cao Diệu Khôn đường đi cản, quay đầu lại chính là một kiếm.

“Ầm!”

Cao Diệu Khôn đưa tay chộp một cái, một cái màu đen tay khôi hiện ra, như móng gấu giống như vậy, trực tiếp nắm tay đánh tới, đem cái kia ánh kiếm đập vỡ tan.

Không chờ Dương Thanh Huyền ra kiếm thứ hai, Cao Diệu Khôn liền vội vàng ôm quyền nói ra: “Bằng hữu, ngươi và ta không thù không oán, mới vừa rồi còn cùng chống lại Tống Mẫn, có thể vì là cùng chung mối thù, nói đến, còn có kề vai chiến đấu tình nghĩa. Giờ khắc này, tướng chiên gì quá mau.”

Dương Thanh Huyền không nói gì, nói ra: “Các hạ da mặt dầy, cuộc đời ít thấy. Ta cũng cho ngươi một cơ hội, lưu lại tất cả mọi thứ cút đi, bằng không chết.”

Cao Diệu Khôn kinh nộ không ngớt, nội tâm càng có một trận hoang đường cảm giác, một vị thất tinh sơ giai trâu nghé tử, lại uy hiếp chính mình thất tinh hậu kỳ, nếu không có vừa nãy chính mắt thấy được Dương Thanh Huyền một kiếm chém tổn thương Vệ Trăn, lại một kiếm đẩy lùi Tống Mẫn, sợ là trực tiếp tựu ra tay giết người.

Giờ khắc này chỉ nhịn được tính tình, tiếp tục nói: “Thường nói, ở nhà dựa vào cha mẹ, ra ngoài nhờ vả bằng hữu, thêm một người bạn thêm một con đường, bằng hữu hà tất...”

“Mẹ ngươi thật dông dài!”

Dương Thanh Huyền không nhịn được, phất tay bên dưới, Chiến Kích Thiên Khư hiện ra, loáng một cái chính là Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu, giữa trời chém tới.

Cao Diệu Khôn giận dữ, quát: “Đừng tưởng rằng trên người ngươi Thánh khí đông đảo, ta chỉ sợ ngươi! Vừa vặn đem ngươi đánh giết, cướp chút Thánh khí tới chơi chơi!”

Tay khôi hướng về trước vỗ một cái, năm đạo hình tròn quả cầu năng lượng đặt ngang hàng mà hiện, nháy mắt dung hợp thành một cái to lớn chùm sáng, rung đi qua.

“Ầm ầm!”

Hai nguồn sức mạnh va chạm bên dưới.

t ruy cập http://tru

ye n cuatui.net/ để đọc tr u yện Thiên Khư trực tiếp chém phá chùm sáng, đánh nơi tay khôi trên, tóe lên tảng lớn ánh lửa.

Mà Dương Thanh Huyền thân thể, cũng chịu đến chùm sáng vỡ nát rung động, thân thể không ngừng bị xé ra từng đạo từng đạo lỗ hổng.

Nhưng khắc họa ở trên thân mình Thập Tuyệt Trận trận pháp, lập tức bị kích thích ra, cùng cái kia cơn bão năng lượng chống lại, mức độ lớn nhất hạ thấp thương tổn.

Cao Diệu Khôn con ngươi co rụt lại, nhìn chằm chằm Chiến Kích Thiên Khư, cùng với Dương Thanh Huyền trên người không ngừng hiện lên trận pháp, cuồn cuộn không tuyệt, sinh sôi liên tục, công phòng gồm nhiều mặt, sắc mặt càng thêm khó coi, cắn răng nói: “Tiểu tử! Đừng cho là ta sợ ngươi, ta chỉ là không nghĩ lưỡng bại câu thương thôi. Lão phu ở đây phá niết đại địa đợi hơn 500 năm, chết ở trong tay ta Thích Tá cùng võ giả nhiều vô số kể, coi như là tám sao cửu tinh Giới Vương, lão phu đều giết qua.”

Du An hét lớn: “Tuyệt đối đừng buông tha hắn! Người này là phá niết khắp mặt đất giảo hoạt nhất cáo già một trong, bị hắn hại chết người nhiều vô số kể. Hắn trên người khẳng định có đại lượng tài nguyên, có thể cung cấp chúng ta tiếp tục sống tiếp.”

Cao Diệu Khôn giận dữ hét: “Nhãi con! Lão phu vừa nãy thật hối hận không có cái thứ nhất đánh chết ngươi!”

Du An làm một mặt quỷ, phun ra đầu lưỡi, “Thoáng thoáng, đến nha, tới giết ta nha.”

Cao Diệu Khôn tức giận bên dưới, tựu phát hiện chân nguyên bắt đầu hỗn loạn, lập tức bị Dương Thanh Huyền chiến kích ép xuống mấy phần, không khỏi kinh hãi, vội vàng trấn định lại.

Du An lập tức bắt đầu các loại mắng, kích thích Cao Diệu Khôn, tức giận Cao Diệu Khôn trên mặt lúc trắng lúc xanh, rồi lại không có biện pháp chút nào, hơn nữa chân nguyên ở rung động tâm tình hạ, hỗn loạn bất định, rốt cục bị chiến kích hư quang xuyên thấu phòng ngự, một điểm điểm đè ở trên người, cắt rời tảng lớn huyết nhục.

“Đọa Diệt!”

Dương Thanh Huyền gặp chiếm thượng phong, chiêu thức biến đổi, mạnh mẽ đè xuống.

Trên thực tế, hắn giờ khắc này thi triển ra Thiên Trảm Thất Thức, cùng lúc trước Ân Võ Vương truyền xuống đã xảy ra vô cùng biến hóa lớn.

Bây giờ Thiên Trảm Thất Thức, dung hợp ở Vong Xuyên Lưu Sa Hà bên trong lĩnh ngộ được hàng ma trượng pháp chiêu thức cùng Đạo ý, làm cho Thiên Trảm Thất Thức triển khai ra, càng ngày càng lệch khỏi Ân Võ Vương dàn giáo, rồi lại không hoàn toàn đúng hàng ma trượng pháp đường lối, mà là một loại kết hợp hai loại ưu khuyết, cùng với Dương Thanh Huyền tự thân lĩnh ngộ Thiên Trảm Thất Thức.

Đọa Diệt vừa ra, toàn bộ hư không “Ầm ầm” một tiếng sụp xuống.

Chu vi ngàn dặm trực tiếp bị đè biến hình.

Vô số thời không quy tắc hóa thành đường cong, lượn quanh ở Thiên Khư bốn phía, không ngừng tăng thêm lưỡi kích trên trọng lực.

“A! Đáng chết!”

Cao Diệu Khôn gào thét không ngớt, chiêu này vừa ra, hắn lâm vào cực độ đang bị động, không gian đường cong không ngừng hiển hiện ra, tầng tầng vờn quanh, làm cho trọng lực không ngừng lần tăng lên, tựa hồ vĩnh cửu vô cấm chế.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, phân tâm hướng về xa xa nhìn tới, cả kinh nói: “Đó là cái gì?”

Du An quay đầu nhìn lại, toàn bộ người đổ rút ra khẩu hơi lạnh, chỉ thấy phía chân trời tầng mây lăn lộn, một mảnh mờ tối cảnh tượng lan tràn mà đến, chỗ đi qua, vạn vật suy yếu, quy về tĩnh mịch. Liền ngay cả trong hư không quy tắc, nguyên tố, năng lượng, đều tiến nhập suy kiệt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1917: Nguyên Tố Suy Biến Vòng, Ngũ Suy Cái Chết

Du An hoảng sợ hét lớn: “Không tốt là nguyên tố suy biến, đi mau!”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng cau lại hạ lông mày, mắt gặp Cao Diệu Khôn tựu sắp ngỏm rồi, lúc này đi, chẳng lẽ không phải tiện nghi hắn?

Cao Diệu Khôn đồng dạng dọa cho phát sợ, vội vàng xin khoan dung nói: “Mau chạy đi, này nguyên tố suy yếu, ngoại trừ Thích Tá ở ngoài, không ai có thể ngăn cản. Một khi bị nhiễm đến, lập tức tiến nhập Thiên nhân ngũ suy, coi như là Thiên Giới chi chủ cũng phải suy kiệt mà chết.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Coi như là Thiên nhân ngũ suy, cũng có thời gian dài ngắn đi. Ta tin tưởng ta kiên trì thời gian sẽ dài hơn ngươi.”

Cao Diệu Khôn sợ hãi nói: “Ngươi, người điên! Ngươi muốn mạnh mẽ chống đỡ nguyên tố suy biến?”

Dương Thanh Huyền ha ha cười gằn một chút, hài hước nhìn hắn.

Cao Diệu Khôn sắc mặt nháy mắt trắng bệch, run run nói: “Ngươi là người mới, thật không biết này nguyên tố suy biến đáng sợ a, là thật sẽ chết, đừng đùa, đi nhanh đi!”

Cao Diệu Khôn liều mạng đẩy Thiên Khư, muốn đem chiến kích đánh bay.

Nhưng bất đắc dĩ Thiên Khư trên sức mạnh, cuồn cuộn không ngừng khuếch tán ép xuống, Cao Diệu Khôn liều mạng toàn lực vẫn như cũ không cách nào tránh thoát, mắt gặp nguyên tố suy biến càng ngày càng gần, hoảng sợ hét lớn: “Ta cho ngươi, ta cái gì đều cho ngươi, mau buông tay!”

Dương Thanh Huyền nói: “Phí lời thật nhiều, cho lại nói.”

Cao Diệu Khôn đôi mắt đỏ bừng, ở đây phá niết đại địa, không còn tài nguyên cơ hồ là một con đường chết, nhưng vào lúc này nghĩ không được này rất nhiều, tiện tay lấy ra mấy túi trữ vật, tựu ném cho Dương Thanh Huyền, quát lên: “Cho ngươi! Mau buông tay!”

Dương Thanh Huyền vừa tiếp xúc với túi, bỏ vào trong túi, lúc này mới đem Thiên Khư bỏ xuống.

Cao Diệu Khôn thở phào nhẹ nhõm, đáy mắt xẹt qua một tia mù mịt, đột nhiên hai con ngươi một chút phóng đại, kinh nộ quát ầm lên: “Ngươi!”

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền thu rồi túi chứa đồ, chiến kích loáng một cái, lại là Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu, giữa trời bổ xuống.

Này một kích tuy rằng cùng lúc trước chiêu thức tương đồng, nhưng cũng ẩn chứa cực kỳ tinh diệu biến hóa, toàn bộ không gian lay động, đều tới lưỡi kích phương hướng nhanh chóng áp súc, Cao Diệu Khôn, Dương Thanh Huyền, Du An, ba người không không cảm thấy mình thân thể cũng thay đổi hình.

“Đáng chết! Nói không giữ lời cẩu vật!”

Cao Diệu Khôn nổi giận gầm lên một tiếng, tay khôi trên ánh sáng lần thứ hai nổi lên, tiến lên nghênh tiếp.

“Oành!”

Va chạm bên dưới, Cao Diệu Khôn toàn bộ người đã bị đánh bay ra ngoài, cánh tay nháy mắt tê dại, bàn tay phải càng là mất đi tri giác.

Mà kinh khủng hơn, thân thể quẳng đi ra ngoài, tựu lọt vào nguyên tố suy biến bên trong.

“A! Không!”

Cao Diệu Khôn hoảng sợ kêu to, vội vàng nhảy ra một viên Thích Minh Thạch, nắm trong tay.

Lập tức có một luồng nhàn nhạt lam quang, đem bao phủ, chỉ có điều cái kia Thích Minh Thạch đẳng cấp không cao, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được đang tan rã.

Cao Diệu Khôn vội vàng hóa thành độn quang, muốn xông ra nguyên tố suy biến vòng, nhưng hai mắt mạnh mẽ trợn, đã nhìn thấy Dương Thanh Huyền quanh thân hóa ra vô số thần kiếm, từng chuôi mũi kiếm chỉ hướng hắn, đánh chém mà tới.

“Không! Chết tiệt! Đừng đùa, thật sự sẽ chết người!”

Cao Diệu Khôn gấp muốn khóc, liều mạng vung quyền, đem cái kia chút thần kiếm đánh bay.

Nhưng bàn tay mình Thích Minh Thạch không ngừng tan rã, lam quang phòng ngự cũng nhanh biến mất rồi, vẻ mặt đưa đám nói: “Đại nhân bỏ qua cho ta đi, ta đã đem tất cả mọi thứ cho ngài, buông tha ta một cái tính mạng đi.”

Dương Thanh Huyền hừ lạnh nói: “Cười nhạo, đều cho ta? Cái kia trong tay ngươi Thích Minh Thạch là cái gì? Ở đây phá niết đại địa tồn sống hồi lâu, thủ đoạn bảo mệnh còn rất nhiều, ta nhìn ngươi dáng vẻ tựu không phải là cái gì người lương thiện, quỷ mới tin lời của ngươi.”

Cao Diệu Khôn bị mù quáng, giận dữ hét: “Ta với ngươi liều mạng!”

Tay trái ở một trảo, hai viên trứng ngỗng đại Thích Minh Thạch xuất hiện ở lòng bàn tay, cái kia hộ thể lam quang lập tức lại cường thịnh mấy phần.

Du An kêu lên: “Lão hồ ly này, quả nhiên đem Thích Minh Thạch đều giấu.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Giấu nào chỉ là Thích Minh Thạch. Lão già này sợ là đã sớm có hậu tay, lấy ứng đối như vậy cục diện. Ngươi lùi lại, hắn lần này là thật nổi điên.”

Du An vội vàng lui về phía sau đi, đồng thời không nhịn được ngắm Dương Thanh Huyền một chút, tối nghĩ hắn rốt cuộc là ai, làm sao hiểu được nhiều như vậy? Liền ngay cả Cao Diệu Khôn thúi như vậy tên rõ ràng cáo già đều phải gãy ở trong tay hắn.

Chỉ thấy Cao Diệu Khôn lấy ra Thích Minh Thạch sau, toàn bộ cánh tay phải không ngừng bành trướng, nửa bên thân thể hóa thành gấu giống như khôi ngô to lớn cường tráng, mọc đầy lông đen, tay khôi đồng thời kéo dài tới mở, đem nửa cái cánh tay bao lấy, đột nhiên mở ra năm ngón tay, tựu hướng về phía trước vỗ tới.

“Oanh Xế Ba!”

Hùng chưởng trên hóa ra năm đạo chùm sáng, nháy mắt dung hợp lại cùng nhau, sau đó khuếch tán, hình thành một cái khoảng ba trượng quang trận, mặt trên phù văn lưu động, thoáng chốc kích bắn ra một mảnh hình quạt quang văn, oanh mở hư không.

Đây là Cao Diệu Khôn thời khắc sinh tử, tự nhiên là dùng hết toàn lực.

Thất tinh hậu kỳ Giới Vương một đòn toàn lực, ẩn chứa vô cùng dục vọng cầu sinh, xu thế không thể đỡ.

Nhưng ở Oanh Xế Ba văn phía trước, là to lớn hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa, một chưởng từ trời khung đánh rơi, năm ngón tay như sơn nhạc, chậm rãi mở ra.

Một đạo Hỏa chi bản nguyên dấu ấn, cùng lòng bàn tay hiện ra, chính là Đế Diễm Quyết.

“Ầm ầm!”

Hỏa khoảng cách chưởng ép ở Oanh Xế Ba văn trên, hóa ra vô số vết rạn nứt.

Hai nguồn sức mạnh càng không tướng trên dưới, lẫn nhau lẫn nhau nứt ra.

Thiên địa quy tắc theo hai người lực lượng, cùng nhau phá nát, như hai cái phương hướng chấn động đi.

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, bị đánh lui mấy ngàn trượng xa, trong cơ thể khí huyết quay cuồng, khóe miệng càng tràn ra máu tươi.

Thất tinh hậu kỳ Giới Vương một đòn toàn lực, mặc dù là hắn, cũng khó có thể hoàn toàn tiếp hạ.

Mà phía trước, càng là truyền đến Cao Diệu Khôn kinh nộ mà không cam lòng kêu thảm thiết, Cao Diệu Khôn đồng dạng bị đánh bay ngàn trượng, trong tay Thích Minh Thạch toàn bộ nổ tung, hộ thể lam quang một chút tản đi.

Nhất thời, toàn bộ người rơi vào ngũ suy cảnh giới, toàn thân như lá rụng điêu linh, da thịt từng tấc từng tấc sụp đổ suy yếu, như bùn nhão giống như bóc ra.

“Không, không muốn, không được!”

Cao Diệu Khôn ngoài miệng tất cả đều là máu tươi, tóc rất nhanh tựu hóa thành trắng như tuyết, toàn bộ bay xuống, da trên người trở nên khô héo nhăn nhúm, một điểm cuối cùng điểm bóc ra.

Toàn bộ người giống như tượng đất giống như, điểm điểm phá nát, khô quắt, từ không trung té xuống, chết không thể chết lại.

Dương Thanh Huyền ở phía xa trông thấy, không khỏi kinh hãi, Cao Diệu Khôn tuy rằng bị thương, nhưng dù sao cũng là thất tinh hậu kỳ Giới Vương, chết như thế nào nhanh như vậy?

Không khỏi đối với này nguyên tố suy biến cực kỳ khiếp sợ.

Du An hét lớn: “Đi nhanh đi, suy biến vòng rất nhanh lại tới.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, nhìn chằm chằm Cao Diệu Khôn thi thể, chợt cắn răng một cái, lấy ra lúc trước đánh giết Thích Tá lấy được Thích Minh Thạch nắm trong tay, lập tức có ánh sáng màu lam hộ thể.

Dương Thanh Huyền cảm nhận được lòng bàn tay sức mạnh khuếch tán, ước chừng có thể chi trì nửa khắc đồng hồ, nhất thời hóa thành lưu quang, hướng về nguyên tố suy biến vòng bay đi.

“A! Ngươi...”

Du An hoảng sợ kêu to, đầy mặt sợ sệt.

Dương Thanh Huyền lắc mình bên dưới, sẽ đến Cao Diệu Khôn bên cạnh thi thể, đưa tay vỗ một cái, hỏa diễm liền đem thi thể kia đốt thành tro bụi, mấy cái trữ vật nguyên khí lập tức hiển hiện ra, bị Dương Thanh Huyền một tay bắt ở lòng bàn tay, bỏ vào trong túi.

Cao Diệu Khôn sở dĩ tiến nhập nguyên tố suy yếu, là bởi vì hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa Đế Diễm Quyết, đem trong tay hắn

Thích Minh Thạch đập vỡ tan, đây mới là hắn triệt để thất bại nguyên nhân.

Dương Thanh Huyền lấy chứa đồ nguyên khí, đang muốn bỏ chạy, đột nhiên một luồng khí tức nguy hiểm lâm không mà tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1918: Chống Đỡ Suy Biến Khả Năng, Vật Trân Quý

Dương Thanh Huyền trong lòng cảnh giác, đột nhiên hóa thành hỏa diễm.

“Oành!”

Một bàn tay cực kỳ lớn lăng không rơi xuống, trực tiếp đem hỏa diễm đánh nát bấy.

Vô số đom đóm cũng chưa tắt, cùng không trung ngưng tụ tập cùng một chỗ, lần thứ hai hóa thành Dương Thanh Huyền chân thân.

Chỉ thấy cái kia bàn tay khổng lồ, như là thật dầy bồ đoàn, bàn tay chủ nhân chậm rãi ở trong hư không hiển hóa ra thân thể, đầu như chim ưng mà thân như vượn lớn, sau lưng có hai cánh che trời, toàn thân che lấp núi đá giống như màu đen lân giáp.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, lập tức biết trước mắt cái này là Thích Tá.

Cùng mình lúc trước đánh chết, dung nhan cực kì bất đồng, nhưng khí thế ấy cùng cảm giác, hầu như giống như đúc.

Nhưng Dương Thanh Huyền cau mày, cũng không phải là bởi vì Thích Tá xuất hiện, mà là vừa rồi hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể tạc liệt thời điểm, hóa thân vô số hỏa diễm, ở đây nguyên tố suy biến trong vòng, vẫn chưa cảm thấy ngũ suy dấu hiệu.

Lẽ nào Vĩnh Nhiên thân thể, có thể tránh thoát nguyên tố suy biến?

Không kịp tỉ mỉ nghĩ, cái kia Thích Tá điên cuồng hét lên một tiếng, tựu vọt tới, cự chưởng lần thứ hai giơ lên, hướng về trước đánh ra.

Lập tức bài sơn đảo hải lực lượng hình thành, ở nguyên tố suy biến trong vòng tàn phá, nghiền ép mà tới.

Này tên Thích Tá cũng là thất tinh sơ giai tu vi.

Nếu như ở bình thường mang, Dương Thanh Huyền tự nhiên không sợ.

Nhưng Cao Diệu Khôn vừa rồi chết ở suy biến trong vòng, Dương Thanh Huyền trong đầu vẫn là cảnh tượng đáng sợ kia, nào dám tiếp tục lưu lại, Vĩnh Nhiên thân thể có hay không sẽ bị suy biến cũng không dám thí nghiệm, trực tiếp lấy ra ba mặt huyền kỳ, hóa thành phòng ngự.

“Ầm ầm!”

Thích Tá một chưởng, chặt chẽ vững vàng oanh ở kết giới trên, chấn động ra tảng lớn hào quang tứ tán, nhưng hoàn toàn bị cản lại.

Thích Tá hai con ngươi co rụt lại, phảng phất không thể tin.

Dương Thanh Huyền lặng lẽ cười một tiếng, liếc mắt nhìn trong tay Thích Minh Thạch, đã tiêu hao hơn phân nửa, lòng nghĩ này Thích Minh Thạch thật không đủ xài, vung tay lên đã thu kết giới, hóa thành độn quang mà đi.

Du An ở nguyên tố suy biến ngoài vòng tròn hoảng sợ hét lớn: “Nhanh! Nhanh lên một chút! Thật nhiều, thật nhiều Thích Tá!”

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên quay đầu lại, lập tức hít vào ngụm khí lạnh, ở vừa mới chỉ Thích Tá phía sau, lại xuất hiện mảng lớn Thích Tá, tổng cộng có mười tám con.

Dương Thanh Huyền bốc lên mồ hôi lạnh đến, tăng nhanh độn thuật, rốt cục bay ra nguyên tố suy biến vòng, giơ tay chính là một mảnh lôi quang, đem Du An bao lấy, sau đó lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, ở không trung như điện thiểm, một chút biến mất.

Rất nhanh, nguyên tố suy biến vòng liền đem nơi này không gian hoàn toàn nuốt hết.

Vạn vật ở đây trong vòng suy kiệt chết đi, liền ngay cả không khí, tảng đá, tro bụi, tất cả nguyên tố tạo thành, đều tiến vào ngũ suy bên trong.

Trong thiên địa ngoại trừ Thích Tá đang hoạt động ở ngoài, lại không có bất kỳ vật còn sống.

...

Dương Thanh Huyền mang theo Du An ở phá niết đại địa độn bay hai ba canh giờ, còn gặp nguyên tố khác suy biến vòng, cùng với lượng lớn trốn chạy quái vật mãnh thú, thậm chí là võ tu.

Nhưng cũng không có phát sinh xung đột, bởi vì nguyên tố suy biến vòng vừa xuất hiện, tất cả mọi người là người yếu, không khỏi là kinh hoàng mà chạy, trừ phi có sinh tử đại thù, bằng không vào lúc này cũng sẽ không nổi lên va chạm.

Rốt cục khiên bay đến một chỗ nhìn như còn an toàn bình nguyên, lúc này mới đem Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn ngừng lại, hai người rơi ở trên vùng bình nguyên.

Dương Thanh Huyền hướng về bốn phương tám hướng nhìn tới, khắp nơi thương di, không hề có một chút thực vật, tất cả đều là đá vụn cùng hố.

Du An than thở: “Nguyên tố suy biến vòng lúc nào cũng có thể xuất hiện, toàn bộ phá niết đại địa bất kỳ địa phương nào, đều bị nguyên tố suy biến vòng càn quét quá, không thể có thực vật tiếp tục sống sót. Toàn bộ phá niết đại địa rộng lớn vô biên, nhưng là loại này suy bại dáng vẻ.”

Dương Thanh Huyền điểm hạ đầu, đem Cao Diệu Khôn trên người có được túi chứa đồ toàn bộ lấy ra ngoài.

Quả nhiên, Cao Diệu Khôn chính mình giao ra, tất cả đều là là linh linh toái toái đồ vật, nhưng số lượng rất nhiều, có hơn một nghìn món, đồng thời loại phẩm nhiều. Hẳn là tranh đoạt không ít những người khác đồ vật.

Mà cái kia chết rồi bị Dương Thanh Huyền lục soát ra trong bao trữ vật, đại lượng thứ tốt, ngoại trừ không rẻ Tinh Hạo Thạch ở ngoài, còn có vài món Thánh khí.

Dương Thanh Huyền một trảo, một thanh cổ đồng sắc lưỡi dao tựu rơi ở trong tay, tạo hình tinh xảo, bên trong có trạm ánh sáng màu xanh lam lưu động.

Du An vui vẻ nói: “Chuôi này Sát Nguyệt Chi Nhận chí ít rót đầy 50%!”

Dương Thanh Huyền lại tìm đến sáu chuôi Sát Nguyệt Chi Nhận, trong đó một thanh có ba mươi lăm phần trăm dáng vẻ, còn dư lại cũng chưa tới 20%.

Du An trầm giọng nói: “Cái này Cao Diệu Khôn, quả nhiên thâm độc cực kỳ, chết ở trong tay hắn võ tu chí ít có sáu người.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Cũng không thể nói như vậy, có lẽ là hắn nhặt đây? Nguyên tố suy biến vòng hoặc là Thích Tá giết người, bị hắn lượm tiện nghi cũng có thể.”

Du An hừ nói: “Dù sao cũng bất kể nói thế nào, này Cao Diệu

Khôn đều không phải là cái gì người tốt."

Dương Thanh Huyền nở nụ cười hạ, liền đem chuôi này 50% Sát Nguyệt Chi Nhận ném cho Du An, nói: "Chuôi này cho ngươi."

Du An sợ hết hồn, cả kinh nói: "Này, cho ta?"

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Làm sao, chuôi này không như ngươi chuôi này càng hoàn thiện sao?"

Du An dạ mấy lần, vạn khó tin, nói: "Đích thật là càng tốt hơn, nhưng là, vật trân quý như vậy, ngươi tại sao phải cho ta?"

Dương Thanh Huyền cười nói: "Một, ngươi là bằng hữu ta. Hai, vật này đối với ta mà nói, mặc dù trọng yếu, nhưng còn chưa tới trình độ đó. Ta đối với Thích Tá cùng nguyên tố suy biến vòng đều có nhất định giải, tin tưởng dựa vào thực lực của chính mình, rất nhanh là có thể rót đầy một thanh."

Du An sững sờ ở đằng kia, nhìn Dương Thanh Huyền hết sức chuyên chú thu thập vật phẩm dáng vẻ, nội tâm bách vị tạp trần, trong lúc nhất thời không biết nói cái gì tốt.

Rất nhanh, Dương Thanh Huyền đem vật phẩm thu thập hết sạch, hết sức hài lòng, bên trong quá nhiều Thương Khung tinh vực đều chưa từng thấy qua đồ vật, bất luận đan dược, bảo vật vẫn là nguyên khí, đều để hắn mở mang tầm mắt.

Đồng thời Dương Thanh Huyền từ trong đó chọn lựa mấy viên đan dược đi ra, cẩn thận phân rõ sau, tựu một khẩu nuốt xuống, sau đó bàn hư mà ngồi, chỉ để lại một câu nói, "Ta muốn tu luyện một trận, khôi phục thương thế. Ngươi cũng tu luyện đi." Liền trực tiếp tiến nhập trạng thái.

Du An muốn nói lại thôi, đột nhiên thở dài, ở phía xa tìm khối tảng đá, xác định phụ cận không có nguy hiểm sau, cũng ngồi xếp bằng xuống tu luyện.

Trên người nàng tổn thương, so với Dương Thanh Huyền tới trọng, bất quá nàng tu vi thấp hơn, hiệu quả của đan dược càng tốt hơn, cho nên khôi phục lên cũng là cực kỳ cấp tốc.

Chỉ có điều Du An hoàn toàn yên lặng không quyết tâm, thỉnh thoảng ngước mắt lên, trộm nghễ Dương Thanh Huyền, tim đập như hươu chạy, nghĩ thầm, người này trẻ tuổi như vậy, tu vi không thấp, hơn nữa nhạy bén hơn người, chỉ số thông minh lại cao, vừa nãy nhìn hắn chiến đấu, kinh nghiệm cũng phi thường lão đạo, hơn nữa thần thông được, sự kiện kia nếu như để hắn đi, có lẽ sẽ có kết quả không tưởng được, chỉ là, chỉ là...

Nghĩ đến phía sau, chẳng biết vì sao, tựu len lén gò má ửng đỏ.

...

Không biết qua bao lâu, Dương Thanh Huyền đột nhiên bị kịch liệt sóng năng lượng cắt ngang, từ trong tu luyện mở mắt ra.

Chỉ thấy trên mặt đất trống trải, Du An chính hợp một đầu cá sấu bộ dáng quái vật chiến đấu, quái vật kia bằng da như như là nham thạch, nằm trên mặt đất khó có thể nhận ra.

Chỉ có điều Du An tu vi rõ ràng cao hơn quái vật kia, chỉ có điều bị thương trên người, vì lẽ đó dây dưa một trận, nhưng thủ thắng chỉ là vấn đề thời gian.

Dương Thanh Huyền thấy nàng không việc gì, cũng lười lên trước hỗ trợ, mà là lấy ra cái viên này tiêu hao hơn phân nửa Thích Minh Thạch đến, phóng ở trong tay cẩn thận quan sát, tinh tế cảm thụ được bên trong sóng năng lượng, thầm nghĩ, tinh thạch này năng lượng có thể chống đỡ nguyên tố suy biến vòng, nếu như có thể mô phỏng đi ra, là không phải là mình cũng có thể tùy ý tiến nhập suy biến vòng?

Cũng hoặc là, có biện pháp hay không biến thân thành Thích

Tá?

Chương 1919: Biến Ảo Không Tướng, Thích Chi Lực

Nghĩ tới đây, Dương Thanh Huyền trong mắt sáng ngời, lúc này lấy ra cái viên này Thích Minh Thạch.

Ở nguyên tố suy biến trong vòng sững sờ một trận, cái này Thích Minh Thạch thể tích, đã chỉ có lúc trước một phần ba.

Chẳng trách nguyên tố suy biến vòng đáng sợ như thế, mà Thích Minh Thạch lại như vậy quý giá.

Trên thực tế, chết ở nguyên tố suy biến trong vòng võ tu cũng không nhiều, nhưng mỗi lần nguyên tố suy biến vòng xuất hiện, tựu sẽ mang đến lượng lớn tử vong.

Bởi vì sở hữu võ tu đều liều mạng tránh né nguyên tố suy biến vòng, hướng về khu vực an toàn tập kết, như vậy thực lực thấp kém võ tu, cũng sẽ bị thực lực mạnh mẽ võ tu cướp giật, giết chóc, vì lẽ đó mỗi lần nguyên tố suy biến vòng xuất hiện, ngược lại là chết ở võ tu trong tay tính mạng càng nhiều.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn chăm chú Thích Minh Thạch, không ngừng phân tích bên trong kết cấu tạo thành.

Thời khắc này Dương Thanh Huyền, đối với vạn vật kết cấu lý giải, còn xa ở lúc trước tham gia Ninh gia kiểm tra thời gian bên trên, rất nhanh tựu đối với Thích Minh Thạch tạo thành có bước đầu hiểu rõ.

Bảy mươi hai thay đổi cơ sở là tinh huyết, có thể thông qua tinh huyết làm môi giới, hóa ra thân thể máu thịt.

Nhưng cõi đời này còn có lượng lớn sinh linh, cũng không có huyết nhục, thí dụ như thực vật, ma khu, linh thể, cùng với giờ khắc này thấy Thích Tá.

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn cùng Du An chiến đấu cá sấu quái, tương tự không có huyết nhục, chính là từ cơ bản nham thạch tạo thành, cùng Sa Chi Thủ Hộ có rất giống nhau nguyên lý.

Lúc trước biến hóa Sa Chi Thủ Hộ, chính là luyện hóa Hoang Thạch.

Dương Thanh Huyền Thích Minh Thạch nâng ở trong tay, tay phải bấm quyết, không ngừng đem dấu ấn đánh vào bên trong, đem Thích Minh Thạch tiến hành tiến một bước tinh luyện.

Từng vòng ánh sáng màu xanh lam nhạt, từ trên tảng đá mịt mờ mà lên, ở quyết ấn tác dụng hạ, không ngừng tinh luyện ngưng tụ, rất nhanh liền từ to bằng trứng ngỗng hóa thành một hạt đậu nành giống như.

Dương Thanh Huyền trong đôi mắt kim quang lấp lóe, nhìn chằm chằm cái kia Thích Minh Thạch, trên mặt không có bất kỳ vẻ mặt, tiếp tục bấm quyết ngưng tụ, thỉnh thoảng có lớn chiến đấu lớn gợn sóng bao phủ tới, đều bị hắn trên người tự phát cương khí hộ thể ngăn trở, hoàn toàn không ảnh hưởng kỳ tâm tính.

Rất nhanh, cái kia Thích Minh Thạch không ngừng tinh luyện hạ, cuối cùng càng trực tiếp hóa thành một đoàn lam quang, ở trên hư không trên lay động một chút, tựu triệt để tiêu tan, một điểm dấu vết đều không lưu lại.

Dương Thanh Huyền sững sờ ở đằng kia, nhìn trống trơn như lòng bàn tay, triệt để ngây dại.

Tại sao lại như vậy?

Ngắn gọn tận đầu, càng là huyễn trống không?

Cái gì đều không, không được một điểm dấu vết.

“Ha ha.” Đột nhiên một đạo tiếng cười quái dị truyền đến.

Dương Thanh Huyền không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, nói: “Quỷ Tàng, ngươi xuất quan?”

Âm thanh chính là từ Thái Huyền Thiên bên trong truyền ra, một tia hòa hợp màu xanh lục khí tức tự Dương Thanh Huyền mi tâm Võ Hồn Ấn bên trong tràn ra, cùng giữa trời hóa thành một cái mặt quỷ, cái kia lõm xuống trong hốc mắt, hai đạo yếu ớt quỷ hỏa dấy lên, cười gằn nói: “Thương Khung tinh vực bên trong cắn nuốt hồn phách, toàn bộ tiêu hóa sạch sẽ, chà chà, so với ta tưởng tượng còn muốn tiến bộ càng nhiều.”

Dương Thanh Huyền sợ hỏi: “Bây giờ là cảnh giới gì?”

Quỷ Tàng nói: “Cửu tinh hậu kỳ, khoảng cách đỉnh cao cũng không xa. Lại cho ta nuốt năm ba cái cửu tinh Giới Vương, là có thể xung kích đỉnh cao, thậm chí là nửa bước Thiên Giới.”

Nói xong, trong hốc mắt yếu ớt quỷ hỏa, liền hướng hướng về bốn mặt nhìn tới, sau đó lộ ra vẻ kinh ngạc.

Dương Thanh Huyền vẫn chưa chú ý tới Quỷ Tàng vẻ mặt, cười khổ nói: “Năm ba cái cửu tinh Giới Vương, ngươi thật là đủ lòng tham, đi nơi nào tìm năm ba cái, đồng thời đánh giết bọn họ?”

“Thương Khung tinh vực bên trong Thiên Vô Tình, Tình Không Vãn Chiếu, này ba cái cho ta nuốt, liền có thể lấy bước vào đỉnh cao, cũng hoặc là nửa bước Thiên Giới.”

Quỷ Tàng không yên lòng đáp trả, trong hốc mắt vẻ kinh dị nhưng là càng ngày càng đậm, sợ hỏi: “Đây là địa phương nào?”

Dương Thanh Huyền thở dài, đem chuyện nơi này ngọn nguồn, đơn giản nói một lần.

Quỷ Tàng cười nói: “Ha ha, thì ra là như vậy, ta nói sao. Hóa ra là phá niết nơi. Tiểu tử ngươi phúc phân có thể không cạn a.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Có ý gì?”

Quỷ Tàng nói: “Phá niết nơi nhưng là vũ trụ tốt nhất tu hành nơi một trong. Bởi vì nơi này đầy rẫy trong vũ trụ các loại hỗn loạn năng lượng, đối với võ giả thực lực, tâm tính, thần thông không khỏi là khảo nghiệm to lớn. Hơn nữa ngươi vừa nãy luyện hóa đi đồ vật là Thích Minh Thạch đi, cái kia thì không cách nào ngắn gọn một loại năng lượng kỳ dị thân thể, nhưng lại có thể ăn.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ăn?”

Quỷ Tàng gật đầu nói: “Thích Minh Thạch một khi tiến hành gia công, tựu sẽ biến ảo không tướng, hoàn toàn biến mất không còn tăm hơi. Chỉ có lấy thân thể vì là lò nung, mới có thể đem Thích Minh Thạch năng lượng ngưng tụ trong cơ thể không tiêu tan. Như vậy ngươi là có thể chống đối nguyên tố suy biến vòng thương tổn. Nếu như đem Thích Minh Thạch luyện hóa thành thứ hai đan điền, tựu có thể cuồn cuộn không ngừng sinh sôi ra Thích chi lực, cũng không tiếp tục sợ nguyên tố suy biến vòng. Này Thích chi lực là trong vũ trụ một loại lực lượng kỳ lạ, sinh ra ở hết sức trong hỗn loạn, nhưng nội sinh ôn hòa, có thể chống đỡ tất cả hỗn loạn lực lượng. Tiến thêm một bước lời, ngươi có thể dùng thứ hai đan điền đến luyện thân ngoại hóa thân. Thân ngoại hóa thân nhưng là đại thần thông, rất nhiều cao cấp Giới Vương cường giả đều sẽ bắt tay tu luyện, ngươi không tính thử xem sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta xem quá một ít hữu quan thân ngoại hóa thân tư liệu, đều là võ tu ở cao cấp Giới Vương sau, tu vi tinh tiến khó khăn, vì lẽ đó lấy tu luyện thần thông làm chủ, tăng cường sức chiến đấu. Một muội tu luyện thân ngoại hóa thân, sợ là sẽ phải ảnh hưởng tự thân tu vi cảnh giới.”

Quỷ Tàng nói: “Ngươi thuyết pháp này cũng không có sai, nhưng tùy theo từng người, đối với không ít cường giả mà nói, tu luyện thân ngoại hóa thân cùng tu vi tinh tiến là không mâu thuẫn. Huống hồ ngươi có cơ duyên rơi rụng ở đây phá niết đại địa, không luyện cái Thích chi lực thân ngoại hóa thân đi ra, không khỏi xin lỗi phần cơ duyên này a.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, nói: “Này Thích chi lực tu luyện như thế nào?”

Quỷ Tàng cười nói: “Thích chi lực tu vi cực kỳ đơn giản, chủ yếu chính là dựa vào nuốt ăn Thích Minh Thạch là tốt rồi, bất quá vật này có thể không dễ dàng thu được, coi như là ta, cũng đỡ không được nguyên tố suy biến vòng. Nhưng phải lấy Thích chi lực cô đọng đan điền, tu luyện ra thứ hai thân ngoại hóa thân, nhất định phải có biện pháp. Đối với này đạo, ta ngược lại thật ra có mấy cái công pháp, ngươi có thể đều tham khảo một chút, lấy ngộ tính của ngươi, khẳng định có thể tìm ra thích hợp mình biện pháp.”

Nói, cái kia mặt quỷ ở không trung vặn vẹo, một chút trở lại Dương Thanh Huyền trong mi tâm.

Nhất thời, năm thiên hữu quan Thích chi lực pháp môn, toàn bộ tràn vào trong đầu, còn có một chút rời rạc tin tức, đều là liên quan với phá niết nơi.

Quỷ Tàng ở Thiên Giới chi chủ trên cảnh giới đợi vô số năm, chết ở trong tay hắn cường giả khó có thể tính toán, các loại vật có giá trị dấu ấn ở đầu, càng là lấy vô số kế.

Nguyên lai vũ trụ giữa phá niết nơi, cũng không phải là chỉ có này một chỗ, là một loại vũ trụ giữa thiên tượng, trải rộng khắp cả trong đại vũ trụ, tuy nói cũng không thông thường, nhưng số lượng cũng không ít.

Dương Thanh Huyền rất nhanh liền đem năm thiên phương pháp tu luyện, cùng với các loại tri thức toàn bộ thu nạp.

Lúc này, Du An cùng cái kia cá sấu chiến đấu, cũng gần như đến rồi kết thúc, cá sấu liều mạng điều động xung quanh nguyên tố hệ “đất” khởi xướng tiến công, bản tôn nhưng là nhanh chóng về phía sau bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, một chiêu Lục Dương Chưởng tựu đập tới, ba đạo liệt dương ở không trung xoay tròn, đột nhiên đánh rơi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1920: Chống Đỡ Suy Biến, Nguyên Tố Chu Kỳ Bàn

Dương Thanh Huyền rất nhanh liền đem năm thiên phương pháp tu luyện, cùng với các loại tri thức toàn bộ thu nạp.

Lúc này, Du An cùng cái kia cá sấu chiến đấu, cũng gần như đến rồi kết thúc, cá sấu liều mạng điều động xung quanh nguyên tố hệ "đất" khởi xướng tiến công, bản tôn nhưng là nhanh chóng về phía sau bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, một chiêu Lục Dương Chưởng tựu đập tới, ba đạo liệt dương ở không trung xoay tròn, đột nhiên đánh rơi.

"Ầm ầm!"

Cá sấu hoảng sợ ngẩng đầu lên, thoáng chốc đã bị liệt dương triệt để thôn phệ, trên mặt đất nổ ra một mảnh dư huy, ánh sáng phóng lên trời.

Du An kinh ngạc nhìn, quay đầu lại có chút ai oán trừng Dương Thanh Huyền một chút, thật giống ở nói ta đánh lâu như vậy, ngươi sớm không ra tay, trước mắt thắng lợi sắp tới, liền trực tiếp vứt mấy cái quả cầu lửa ra đến cướp đoạt thành quả thắng lợi.

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng nở nụ cười, nói: "Vết thương trên người của ngươi được rồi?"

Du An lắc đầu nói: "Được rồi bộ phận, còn dư lại tổn thương đã thương tới nội phủ đan điền, nhất thời nửa khắc là không lành được.”

Lời nói trong đó, biểu hiện có chút âm u.

Chạm tới đan điền tổn thương, không có chỗ nào mà không phải là muốn bế quan lâu dài tu luyện, hay không lại chỉ có thể dựa vào nghịch thiên thần vật mới có thể chữa trị.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, nói: “Ngươi cũng biết thôn phệ Thích Minh Thạch, có thể chữa trị đan điền thương tích?”

Du An sửng sốt hạ, lập tức cười nói: “Tự nhiên biết. Thích Minh Thạch chính là vũ trụ cực kỳ kỳ lạ hòn đá, sinh ra ở hỗn loạn nơi, bên trong năng lượng nhưng vững vàng làm người kinh ngạc, có thể tiếp xúc tất cả tình huống khác thường, đối với đan điền thương tích cũng có chữa trị tác dụng. Bằng không làm sao ngăn cản được nguyên tố suy biến vòng? Phải biết nguyên tố suy biến vòng lợi hại, năm đó có đại năng giả vì đối phó kẻ thù, ở đối phương bên trong tinh vực chế tạo ra nguyên tố suy biến vòng, làm cho toàn bộ tinh vực đều triệt để hủy diệt. Ha ha, ngươi không sẽ là nghĩ để ta nuốt Thích Minh Thạch chứ? Thứ này giá trị, thậm chí còn ở một ít có thể chữa trị đan điền thương tích thần dược bên trên.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ở đây không tìm được cái khác thần dược, cũng không có quá nhiều thời giờ bế quan tu luyện, ngươi nghĩ muốn khôi phục đan điền thương tích, cũng chỉ có thể dựa vào Thích Minh Thạch.”

Du An khổ sở lắc đầu, than thở: “Ngươi thật làm Thích Minh Thạch là hạt đậu, một trảo tựu có một hàng loạt. Phải biết, toàn bộ phá niết vùng đất hạt nhân lợi ích, ở nơi này Thích Minh Thạch trên, bao nhiêu người đối với hắn đổ xô tới, được bao nhiêu bởi vì mà chết. Rất nhiều người dù cho đan điền bị thương, cũng liều lĩnh võ đạo căn cơ hư hại nguy hiểm, mà không nỡ dùng Thích Minh Thạch.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, nói: “Ta cần một nhóm trụ cột nhất Thích Minh Thạch, nơi nào có thể bằng nhanh nhất cho tới một nhóm Thích Minh Thạch?”

Du An sửng sốt hạ, không hiểu hắn lời này có ý gì, nhưng vẫn là thật lòng trả lời nói: “Trên lý thuyết mà nói, nguyên tố suy biến vòng xuất hiện thời điểm, sẽ kèm theo đại lượng Thích Tá xuất hiện. Thích Tá dáng dấp cùng loại hình là thiên hình vạn trạng, cũng không phải là tất cả đều là ngươi lúc trước giết cái kia loại ngốc nghếch hình. Rất nhiều đều là có nhất định chỉ số thông minh, thậm chí vô cùng IQ cao. Lí do sẽ theo nguyên tố suy biến vòng mà xuất hiện, như vậy là an toàn nhất. Vì lẽ đó làm nguyên tố suy biến vòng xuất hiện thời điểm, Thích Tá số lượng nhiều nhất. Nhưng trên thực tế, mỗi lần nguyên tố suy biến vòng xuất hiện thời điểm, khu an toàn bên trong Thích Minh Thạch lưu động là thường xuyên nhất mà kịch liệt. Bởi vì nguyên tố suy biến vòng phạm vi có thể rất lớn, đem đại lượng võ tu đẩy vào đến phạm vi nhỏ khu an toàn bên trong, làm cho đại lượng chém giết cướp đoạt xuất hiện. Mỗi lần nguyên tố suy biến vòng xuất hiện, đều kèm theo đại lượng võ tu ngã xuống, đáng thương chính là, bọn họ cũng không phải là bị nguyên tố suy biến hoặc là Thích Tá giết chết, mà là bị khác võ tu giết chết.”

Dương Thanh Huyền thoáng một nghĩ, liền hiểu đạo lý trong đó, nói ra: “Ta muốn thí nghiệm một chút chống đỡ nguyên tố suy biến phương pháp xử lý, nếu như mới có thể tìm được nguyên tố suy biến vòng?”

Du An kinh sợ đến mức há to mồm, nhưng nhìn Dương Thanh Huyền hoàn toàn là thật lòng dáng vẻ, không nhịn được nuốt xuống hạ, gấp thẳng xua tay, kêu lên: “Ngàn vạn lần không thể! Ngoại trừ Thích Minh Thạch ở ngoài, lại không có cách nào có thể chống đỡ nguyên tố suy biến. Ngàn vạn năm đến, bao nhiêu cường giả đều bốc lên quá như ngươi vậy ý nghĩ, có thể đều không ngoại lệ toàn bộ đều thất bại.”

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói: “Ngươi chỉ cần nói cho ta, như thế nào tìm được nguyên tố suy biến vòng là tốt rồi.”

Du An nhìn hắn thật không phải là đùa giỡn, cái kia một đôi chân thành con mắt nhìn chăm chú lại đây, làm nàng một chút hoảng loạn, lập tức lại trấn định lại, than thở: “Ngươi đã chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, ta theo ngươi đi gặp một lần quan tài đi, chỉ mong sẽ không xảy ra chuyện, như vậy thì có thể triệt để bỏ đi ngươi niệm đầu. Nguyên tố suy biến cũng có mạnh yếu chi phân, nhưng vừa mới xuất hiện thời điểm, suy biến là nhẹ nhất hơi, theo vòng lan tràn, trình độ càng ngày sẽ càng liệt, đến lan tràn đến phạm vi lớn nhất thời gian, dù cho là cao cấp Giới Vương, hầu như đều là dính chi chết ngay lập tức. Chúng ta muốn tìm suy biến vòng, nhất định phải tìm vừa rồi sinh ra ban đầu nguyên tố suy biến vòng, mới có sống sót khả năng.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Vậy thì toàn bộ nhờ vào ngươi.”

Du An cười khổ một tiếng, lắc đầu nói: “Niệm ở ngươi đối với ta có ân cứu mạng, ta tựu không đếm xỉa đến, báo đáp ngươi lần này. Chúng ta có thể nói rõ trước, mang ngươi tìm tới nguyên tố suy biến vòng sau, ngươi đối với ơn cứu mệnh của ta, coi như ta trả lại.”

“Ha ha.” Dương Thanh Huyền cười to nói: “Theo ngươi.”

Nguyên bản tựu không hy vọng nàng còn.

Du An lấy ra một cái màu đồng xanh la bàn, bắt đầu cảm ứng trong thiên địa nguyên tố biến hóa, đồng thời giải thích: “Cái này gọi là Nguyên Tố Chu Kỳ Bàn, có thể cảm ứng trong thiên địa sở hữu nguyên tố, cùng với biến hóa rất nhỏ. Là chuyên môn dùng để dự phòng nguyên tố suy biến vòng.” Du An cười khổ nói: “Phát minh sáng tạo này mâm đại sư, sợ là có nằm mơ cũng chẳng ngờ, có người sẽ dùng nó đến tìm kiếm nguyên tố suy biến vòng.”

Tựa hồ bàn trên có phản ứng, Du An hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Đi theo ta.”

Lúc này hướng về một phương hướng chạy đi.

Dương Thanh Huyền đột nhiên con ngươi co rụt lại, ngừng lại, kêu lên: “Có người.”

Du An kinh sợ, bốn hạ nhìn tới, nơi nào có người?

Nhưng nàng tin tưởng Dương Thanh Huyền thần thức, lập tức lui trở về, dựa vào ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người.

“Tiểu tử này quả nhiên thật sự có tài.”

Trên hư không truyền đến từng đạo từng đạo nhàn nhạt lạnh lùng tiếng, theo rồi nói ra: “Khó trách ngươi sẽ thua bởi hắn.”

Nguyên bản không có một bóng người trên mặt đất, đột nhiên xuất hiện hai bóng người.

Một người trước mặt thân mang áo bào đen, sắc mặt hờ hững, hai tay chắp sau lưng, gương mặt lười nhác cùng lạnh lùng.

Phía sau một người là lúc trước được bỏ chạy Tống Mân, sắc mặt một chút trắng bệch, vẻ giận dữ ẩn hiện nói ra: “Thương Lập huynh, ta không phải bại bởi hắn, mà là nguyên tố suy biến vòng xuất hiện, làm cho chiến đấu không cách nào tiếp tục.”

Thương Lập khinh thường “Cắt” một tiếng, khinh bỉ nói: “Đã như vậy, hiện tại không có nguyên tố suy biến vòng, ngươi đúng là đi giết hắn nha. Ta cho ngươi lược trận, bên cạnh cô gái nhỏ kia tựu ta tới đối phó.”

Tống Mân xanh mặt, mặt trên từng khối từng khối trắng ban, vừa tức vừa phẫn nộ, nhưng ở Thương Lập trước mặt, nhưng lại không dám phát tác.

Thương Lập nhưng là bọn họ này trẻ tuổi bên trong, có thể đếm được trên đầu ngón tay tuyệt đại thiên tài a, mặc dù ở toàn bộ nam bộ vũ trụ liên minh bên trong, đều hưởng có nhất định nổi danh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1921: Chiêu Thức Không Mạnh Yếu, Cảnh Giới Có Cao Thấp

Du An nhưng là sắc mặt một chút trắng bệch, phẫn nộ nói: “Ngươi nói nhăng gì đó! Ai là tiểu, cô gái nhỏ!” Nói đến phía sau, âm thanh một chút trở nên nhẹ vô cùng, hiện ra đến mức dị thường nỗi lòng.

“Ha ha.” Thương Lập ngửa lên trời cười to, lộ ra một tia vẻ suy tư, “Này thuật dịch dung thật là không tệ, người bình thường sợ là không nhìn ra ngươi hình dáng đi, nhưng ở ta Thương Lập trước mặt, nhưng là không đáng một phơi. Cũng khó trách, ở đây phá niết đại địa, thân là nữ nhân, nhưng là so với nam nhân càng thêm nguy hiểm a. Dù sao chỗ này, mấy trăm năm đều khó gặp nữ nhân, lợn cái đều thi đấu Điêu Thiền.”

Thương Lập nguyên bản khinh miệt ánh mắt, nhìn chằm chằm Du An sau, bắt đầu lấp lóe vẻ kinh dị, càng ngày càng sáng.

Du An một trái tim đột nhiên chìm xuống dưới, không nhịn được lùi bước, cả kinh kêu lên: “Ngươi muốn làm cái gì?!”

Thương Lập cười gằn nói: “Cô gái nhỏ, ở đây phá niết đại địa, có thể theo bản công tử, là ngươi mấy đời đã tu luyện phúc phần a. Bản công tử là tất nhiên có thể hoàn thành rèn luyện, thuận lợi xuất quan. Chỉ cần ngươi cẩn thận hầu hạ ta, để ta thư thái, nói không chắc đến thời điểm ta tựu mang ngươi cùng đi ra ngoài. Miễn cho ngươi chết ở đây.”

Tống Mân lộ ra cười lấy lòng dáng vẻ, ôm quyền nói: “Chúc mừng Thương Lập huynh ở đây phá niết nơi, còn có thể tìm tới như vậy cao chất lượng đồ chơi. Cô nàng này nhưng là năm sao Giới Vương, sợ là gia đời cũng không rẻ, hơn nữa tướng mạo tất nhiên là cực đẹp.”

Thương Lập mỉm cười không được gật đầu, phảng phất Du An đã là hắn độc chiếm.

Tống Mân lại nói: “Thương Lập huynh, tiểu tử kia nhưng là trở ngại a.”

Thương Lập nói: “Ngươi yên tâm, không cần phải nhắc tới tỉnh ta. Tới đây mục đích, không phải là vì giết tiểu tử này sao? Cô nàng này xem như là thu hoạch bất ngờ.”

Dương Thanh Huyền vẫn ôm ngực mà đứng, mặt không hề cảm xúc, nhìn hai người này sái bảo, đột nhiên tựu tâm thần rùng mình, một luồng hơi thở hết sức nguy hiểm che chở rơi xuống.

“Không được!”

Chẳng biết lúc nào, Thương Lập đã tại chỗ biến mất, hoàn toàn không thấy tăm hơi.

“Thật mạnh! Tốt lòng dạ!”

Dương Thanh Huyền trong lòng nói thầm một tiếng, này Thương Lập nhìn thấy được một mặt ngạo khí ngốc điếu dạng, nhưng ra tay không chút nào không hàm hồ, hơn nữa nhân lúc người ta không để ý, trực tiếp tựu ra tay.

Mặc dù không thể nói được là đánh lén, nhưng đích thật là đột nhiên ra tay, có thể thấy người này một chút cũng không ngu đần.

Có thể tu luyện tới cái trình độ này người trẻ tuổi, không khỏi là cái thế thiên tài, ở toàn bộ trong vũ trụ đều là phượng lông lân giác giống như tồn tại.

“Oành!”

Dương Thanh Huyền thân thể một chút đã bị lợi trảo xuyên thủng, nổ ra một cái hang lớn.

“A!”

Du An hoảng sợ hét lên một tiếng, nước mắt còn chưa đi ra, liền nhìn thấy Dương Thanh Huyền thân thể không ngừng hòa tan, hóa thành từng đoá từng đoá hỏa diễm, lúc này mới hoảng hốt lại đây, vội vàng lùi lại vòng chiến.

Hai người này chiến đấu, căn bản không phải nàng có thể lan đến đi vào.

Du An lui mấy ngàn trượng xa, lập tức cảm thấy cả người lạnh lẽo, Tống Mân một đôi lệ mang nhìn chăm chú lại đây, dường như muốn đem nhìn thấu, trong ánh mắt kia, ngoại trừ hung ác ở ngoài, còn có tham lam cùng xích luoluo khát cầu.

Nhưng Tống Mân khắc chế rất tốt, hắn biết Du An bây giờ là Thương Lập độc chiếm, chính mình tuyệt đối không thể động vào.

Vì lẽ đó cái kia khát cầu rất nhanh tựu áp chế xuống.

Du An sắc mặt trắng bệch, nội tâm tràn đầy sợ sợ, nếu như này chiến Dương Thanh Huyền thua, vậy mình sắp sửa đối mặt như thế nào kết cục a?

“Nguyên tố thân thể?”

Thương Lập thân ảnh ở vạn trong lửa hiển hóa ra ngoài, lộ ra kinh sợ, hừ lạnh nói: “Chẳng trách Tống Mân cũng không phải đối thủ của ngươi, quả nhiên thật sự có tài. Nhưng nguyên tố thân thể, cũng là có đẳng cấp chi phân, phổ thông nguyên tố thân thể ở bản công tử trước mặt, căn bản là là cười nhạo.”

Thương Lập giơ tay lên, hai ngón tay cùng tồn tại chỉ về vòm trời, một mảnh mênh mông mà u lam hào quang từ trong cơ thể dâng trào mà đi, nhảy vào vòm trời, hóa thành màu xanh biếc tinh vân lưu chuyển, bao phủ cả vùng chiến trường.

Vạn hỏa ở đằng kia tinh vân lưu chuyển áp lực hạ, không ngừng đổ nát.

Thoáng chốc, vô số hỏa diễm hướng về một chỗ ngưng tụ mà đi, hóa ra Dương Thanh Huyền chân thân, đầy mặt kinh sợ.

Thương Lập cười nhạo một tiếng, quát lên: "Nhìn ngươi làm sao còn trốn!"

Lần thứ hai hai ngón tay một điểm, hướng về Dương Thanh Huyền kích bắn mà đi.

Nhất thời thế bài sơn đảo hải, từ tinh vân bên trong trào ép mà xuống, phải đem tất cả ép thành phấn vụn.

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, trong đôi mắt kim quang lóe lên, lập tức thấy rõ trước mắt đối thủ này thực lực, càng là tám sao trung kỳ, quả nhiên so với Tống Mẫn khó dây dưa nhiều, hơn nữa thần thông cũng càng lợi hại hơn.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nắm lấy Chiến Kích Thiên Khư, hướng về cái kia thế bài sơn đảo hải chém tới.

"Ngục Đấu!"

Một đạo kim quang xẹt qua vòm trời, xé rách có năng lượng.

Thẩm ánh sáng màu xanh lục, càng bị này một kích chém vỡ, lượn quanh ở kích quang bốn phía chuyển động.

Trong thiên địa sức mạnh cực kỳ hỗn loạn cùng bạo động, nghiền ép tất cả sinh linh, nhưng Dương Thanh Huyền cầm kích mà đứng, nhưng là không bị ảnh hưởng.

"Quả nhiên thật sự có tài! Ngươi lần thứ hai khiến ta than thở!"

Dương Thanh Huyền phía sau truyền đến Thương Lập thanh âm, sau đó chính là một điểm ánh vàng đâm thẳng mà đến, phá nát tầng tầng hư không.

Dương Thanh Huyền trở tay một chiêu Đọa Diệt, đón cái kia ánh vàng mà đi.

"Ầm!"

Đối phương là một thanh toàn thân ám sắc kim thương, cùng Thiên Khư va chạm, tựu phát sinh cường đại kim loại chấn động thanh âm, cùng với tầng tầng ánh sáng, hướng về bốn mặt mà đi.

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Chiến kích đối chiến thương, hai người trong chớp mắt tựu giao thủ mấy trăm chiêu.

Thương Lập mỗi một chiêu, cảnh giới lực lượng đều ở Dương Thanh Huyền bên trên, đè lên Dương Thanh Huyền đánh, không ngừng đem bức lui.

Nhưng phương diện chiêu thức nhưng thủy chung không được chiếm thượng phong.

Đem Dương Thanh Huyền bức lui mấy vạn trượng xa, thân ảnh của hai người vẫn như cũ đan xen vào nhau, khó phân thắng bại.

Thương Lập càng đánh càng sợ, mình chiến thương võ kỹ, chính là truyền thừa ở nam bộ vũ trụ nào đó một đại thế gia, truyền lưu mấy triệu năm, huyền diệu cực kỳ, càng hoàn toàn chiếm không được với gió.

Nếu không phải mình cảnh giới cao hơn đối phương một sao nhiều, dùng cảnh giới áp chế, sợ là từ lâu thất bại.

Nghĩ tới đây, càng là bên trong cặp mắt tuôn ra sát khí, trong tay thương thế càng mạnh.

Trên thực tế, thuần túy lấy thương pháp luận, Thương Lập thương pháp tinh túy hoàn toàn không ở Dương Thanh Huyền Thiên Trảm Thất Thức bên dưới, chỉ có điều Dương Thanh Huyền vì là Ân Võ Vương chuyển thế, đối với Thiên Trảm Thất Thức có thiên nhiên thích ứng cùng lĩnh ngộ, lại thêm sáp nhập vào Lưu Sa Hà bên trong sạch chi hàng ma trượng pháp Thiên Giới võ ý, thời khắc này Thiên Trảm Thất Thức, dùng võ ý mà nói, không phải Thiên Giới không thể thắng hắn.

Tống Mân ở một bên, càng là nhìn sợ run tim mất mật.

Cái gọi là người bên ngoài rõ ràng, hai người ở chiêu thức cùng võ ý lĩnh ngộ trên chênh lệch, Tống Mân là nhìn rõ rõ ràng ràng, càng thêm kiên định nội tâm suy đoán, Dương Thanh Huyền nhất định là đến từ cái kia mấy đại thế lực đáng sợ, lòng bàn tay chảy ra một mảnh mồ hôi lạnh.

“Chết!”

“Thiên Sát Cô Thương!”

Thương Lập nổi giận gầm lên một tiếng, kim thương trên tuôn ra mạnh mẽ ánh sáng, vô số rối loạn quy tắc hiện ra, ở trên thân thương lấp lóe, cuồng kích mà đi.

Như một đạo lưu tinh, nhưng có mảng lớn điểm điểm tinh thần, ở bốn phía vờn quanh.

Dương Thanh Huyền hai tay cầm kích, bổ ngang mà xuống,

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

“Ầm ầm!”

Hai nguồn sức mạnh va chạm vào nhau, cái kia điểm điểm tinh thần hào quang, cùng chiến kích hư quang đan dệt hỗn hợp, không ngừng lẫn nhau yên diệt.

Hai thanh Thánh khí đồng thời phát sinh dữ tợn âm thanh, như là đang gầm thét gào thét.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền toàn bộ thân hình đều bốc cháy lên, nhảy vào vòm trời, không ngừng khuếch tán, hóa thành to lớn hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa, ngưng ra Đế Diễm Quyết, đột nhiên hướng về hạ đánh tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1922: Chân Thật Ảo Giác, Không Cách Nào Nhìn Thấu

“Hừ, Pháp Thiên Tượng Địa mà thôi, trò mèo!”

Thương Lập thương thế run lên, to lớn lục mang phóng lên trời, hóa thành cao ngàn trượng quái vật, hai tay bấm quyết, hướng về cái kia Đế Diễm Quyết vỗ tới.

“Ầm ầm!”

Hai nguồn sức mạnh chạm vào nhau, đem vòm trời hoàn toàn cắt rời.

Thiên Khư cùng kim thương đối lập, hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa cùng quái vật hư ảnh đối lập, bốn đạo sức mạnh, lấy hai người làm trụ cột, đem hư không triệt để phân thành bốn cái phân biệt rõ ràng bộ phận, rồi lại lẫn nhau đấu đá, thôn phệ, làm cho sức mạnh cực kỳ hỗn loạn không rõ.

Thương Lập nội tâm kinh hãi, đã đến mức độ không còn gì hơn.

Hắn thân là tám sao trung kỳ cường giả, nhưng là đại con cháu thế gia, dựa vào thần thông công pháp, có thể tranh đấu cái kia chút thông thường tám sao đỉnh cao, mà đối phương chỉ là thất tinh sơ kỳ mà thôi, lại có thể cùng mình đấu không tướng trên dưới, hoàn toàn không hiện vẻ bại.

Thiên tài như vậy, tuyệt đối là kiểu loại yêu nghiệt đáng sợ tồn tại.

Thương Lập thời khắc này ý nghĩ, chính là nhất định muốn chém giết người này, bằng không hậu hoạn vô cùng, lúc này thu hồi tất cả tâm tư, cẩn thận bình tĩnh ứng chiến, đem Dương Thanh Huyền xem là cường đại trước đó cưa từng có kẻ địch, phải đánh giết.

“Song Hồi Sát Thương!”

Thương Lập nghiêm ngặt quát một tiếng, thân thương run lên, càng từ kim thương bên trong lại rút ra một thanh ngân thương, vung vẩy bên dưới hóa thành Ngân Long, trực điểm Dương Thanh Huyền mi tâm.

Dương Thanh Huyền giơ tay bấm quyết, chỗ mi tâm Kiếm Ấn lấp lóe, vô số thần kiếm phá hư mà đến, tỏa ra sáng loáng hào quang, kết thành một thanh to lớn kiếm hình, phá hư mà lên.

“Ầm ầm!”

Ngân thương đâm vào kiếm khí bên trong, khuấy lên phong vân.

Lập tức đem cái kia kiếm hình đập vỡ tan, hóa thành vạn ngàn thần kiếm ở không trung qua lại, cuốn thành một cơn bão táp, uy năng càng càng hơn từ trước.

“Cái gì?!”

Thương Lập hoảng hốt, hoảng sợ nói: “Đây là thần thông gì?!”

Lấy nhãn lực của hắn, tự nhiên nhìn ra, trước mắt này sở hữu kiếm, đều là thực thể thật kiếm, cũng không phải là ảo giác.

Mà trước mắt này rốt cuộc có bao nhiêu kiếm?

Một ngàn? Hai ngàn? Ba ngàn?

Vẫn là một vạn?

Thương Lập đang kinh ngạc sợ hoảng sợ đồng thời, hoàn toàn trợn tròn mắt, cái này cần mạnh bao nhiêu thần thức, mới có thể một lần khống chế nhiều như vậy kiếm a.

Mấu chốt là này kiếm tất cả đều không hề tầm thường, rất nhiều đều đạt tới Thánh khí cấp bậc.

Cái này cần có bao nhiêu tài lực hoặc là sức mạnh, mới có thể thu thập được nhiều như vậy Thánh khí hoặc là thượng phẩm bảo khí?

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Thương Lập liều mạng múa lên ngân thương, không ngừng đem cái kia chút thần kiếm đẩy lùi, quanh thân ba trượng phạm vi, tất cả đều bao phủ ở ngân thương ánh bạc hạ, tạm thời cũng không có nguy hiểm.

Nhưng Dương Thanh Huyền chiêu này, nhưng là để hắn khó hơn nữa trấn định, tự tin không ngừng chịu đủ xung kích.

“Ngươi có mệt hay không a, lãng phí thời gian.”

Quỷ Tàng thanh âm đột nhiên vang lên, Dương Thanh Huyền trong lòng rùng mình, vội vàng truyền âm nói: “Không thể! Ta còn muốn dùng người này luyện tập...”

“Xì!”

Dương Thanh Huyền vừa mới nói xong, Bách Quỷ Dạ Hành liền từ Thái Huyền bên trong kiếm thẳng chém mà ra, ở không trung loáng một cái, một đạo to lớn lục mang ngang trời mà xuống, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, chấn động ở Thương Lập kim ngân đôi thương trên, đem sở hữu thương mang toàn bộ đập vỡ tan.

Cường đại kiếm khí màu xanh lục nhất thời phá thể mà vào, xâm nhập đến Thương Lập toàn thân Bách Mạch.

“Phốc!”

Thương Lập phun ra một ngụm máu lớn đến, tựu bay ngược ra ngoài.

Lạnh lẽo mà mùi chết chóc, nhất thời bao phủ toàn thân, Thương Lập khuôn mặt sợ sợ cùng trắng bệch, không lo được trên người tổn thương, ở không trung thân hình hơi ngưng lại, tựu hóa thành độn quang, hướng về xa xa bỏ chạy.

Biến cố này, để Tống Mân cùng Du An không biết làm sao, thậm chí đều không hiểu được xảy ra chuyện gì.

Đặc biệt là Tống Mân, Thương Lập đang lẩn trốn đi nháy mắt, quay đầu lại hung hăng nhìn trừng hắn một cái, ánh mắt bên trong cái kia oán độc cùng chấn nộ biểu hiện, khiến Tống Mân đáy lòng một trận run cầm cập, linh hồn đều đang run rẩy.

Xem ra Thương Lập bại vô cùng thảm, hơn nữa món nợ này trực tiếp về đến trên đầu mình.

Tống Mân một trận hoảng hồn.

Nhưng bất quá nháy mắt, biến cố lần thứ hai đột nhiên sinh ra, cái kia chạy trốn Thương Lập, mới trốn ra mấy ngàn trượng xa, tựu “A” ở không trung không ngừng kêu thảm thiết.

Trên người không tên bốc lên tảng lớn quỷ phách, mọc đầy toàn thân, cắn xé huyết nhục.

Thương Lập sợ sợ mà thống khổ kêu to, “Tha mạng, tha ta, tha cho ta đi!”

“A!”

Theo cuối cùng một tiếng hét thảm, triệt để đình chỉ giãy dụa, từ không trung trực lăng lăng ngã rơi xuống.

Rớt trên đất thời điểm, thân thể đã còn lại nửa dưới, sau đó cũng đều toàn bộ hóa thành màu đen nồng nước.

Một đạo to lớn quỷ diện bóng mờ ở không trung hiện ra, mở ra nhẹ nhàng hút một cái, tựu một đạo hoàng quang bị nuốt vào trong miệng, lặng lẽ cười hai tiếng, tựu biến mất không còn tăm hơi.

Tựu ở Tống Mân sợ sợ vạn trạng thời điểm, cái kia quỷ diện một chút đều hóa mà ra, giơ tay một đạo kiếm quyết, liền "Xì" một tiếng, toàn bộ hư không mở ra.

Tống Mân tựu phát hiện trời đất quay cuồng, đồng thời trên mặt đất một bộ không đầu thi lập ở đằng kia, càng xem càng giống chính mình.

Lúc này mới hiểu, là đầu của chính mình bị chém bay.

"Ùng ục." Tống Mân đầu lăn dưới đất trên, dính đầy máu tươi cùng tro bụi, một mặt chết không nhắm mắt.

Sau đó, Tống Mân hồn phách cũng bị Quỷ Tàng hút tới, "Ha ha" cười lớn một tiếng, liền ở không trung chậm rãi làm nhạt, cho đến biến mất không còn tăm hơi.

Dương Thanh Huyền bên tai truyền đến Quỷ Tàng thanh âm, "Điền một chút hàm răng, có chuyện làm, không đánh khuấy ngươi, ha ha."

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, thở dài, giơ tay một điểm, đem Thương Lập cùng Tống Mân thất lạc chứa đồ nguyên khí toàn bộ thu đi qua.

Quỷ Tàng đem Thương Khung tinh vực bên trong linh hồn đều tiêu hóa, cảm giác mình tiến độ tu luyện quá chậm, mắt gặp hai cái tốt hồn phách ở bên ngoài, nơi nào còn kiềm chế ở, trực tiếp đi ra nuốt, lúc này mới hài lòng trở về Thái Huyền bên trong kiếm, chậm rãi tiêu hóa này hai cái linh hồn.

Du An hoàn toàn nhìn há hốc mồm, kinh ngạc sống ở đó, trong mắt tất cả đều là hoảng sợ.

Mới vừa tình cảnh đó thật ở quá ngạc nhiên, chàng thanh niên này chẳng lẽ là quỷ tu?

Có thể phía trước loại loại thần thông, đặc biệt là cái kia ngọn lửa hừng hực thần thông, chí cương chí dương, chính là trong thiên hạ nhất là thuần túy đồ vật, Du An thậm chí cảm nhận được gần tới ở bản nguyên sức mạnh, nắm giữ như vậy hỏa diễm người, là không có khả năng tu luyện quỷ thuật a!

Có thể vừa rồi tình cảnh đó lại giải thích như thế nào?

Du An chỉ cảm thấy trước mắt nam tử này, càng ngày càng mông lung, mê huyễn, làm cho nàng hoàn toàn không có cách nào lý giải, nhìn thấu.

Dương Thanh Huyền nói: “Còn ngây ngốc ở đằng kia làm gì? Đi thôi.”

Du An lúc này mới phục hồi tinh thần lại, liều mạng gật gật đầu, chật vật nuốt xuống hạ, tựu lấy ra Nguyên Tố Chu Kỳ Bàn, định vị hạ, hai người liền hướng về một cái phương vị bay nhanh mà đi.

...

Ở vũ trụ tinh không hạ, có một toà quỷ dị núi to, ở các loại dẫn lực cân bằng tác dụng hạ, vòng quanh nào đó một quỹ tích xoay tròn.

Núi to chi đỉnh, bị khai thác ra một vùng bình địa, ở bầu trời cùng bốn phía, có sáu cái lan đến ngàn dặm vòng xoáy, bên trong lưu động khổng lồ mà hoa mỹ năng lượng, không ngừng phát sinh nghịch lưu và xuôi dòng biến hóa, gợi ra thiên địa tràng năng thay đổi.

Ở đây chính là phá niết vùng đất nhập khẩu, bản thân liền là tuyệt hảo tu luyện tràng.

Ở núi to mỗi cái tầng cấp thượng, đều có lượng lớn võ tu, bế quan lâu dài bên trong, không để ý tới ngoại giới thời không biến ảo.

Vô số người ở đỉnh núi chỗ này trên đất bằng tu luyện, một mặt chờ đợi tiến nhập phá niết vùng đất đệ tử trở về.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1923: Xa Lạ Cường Giả, Tá Đà Di Tích Cổ

Đột nhiên, một vị ngồi xếp bằng hư không áo bào trắng lão giả râu dài, bỗng nhiên mở hai mắt ra, bắn mạnh ra hoảng sợ thần quang, xoay tay phải lại, liền một khối tính chất trơn bóng ngọc bài, lóe lên ánh sáng năm màu, không có dấu hiệu nào tựu ở lòng bàn tay đổ nát, tuôn ra một chút ngọc nhỏ nhen, một tia hoa quang tràn ra, mịt mờ mà thăng.

“Không thể!”

Ông lão ngạc nhiên thất thanh kêu lên: “Chết, chết rồi?”

Dứt lời hai tay run rẩy, vội vàng bấm quyết.

Cái kia nổ tung ngọc bài, ở ông lão lòng bàn tay một chút hóa thành bột mịn, cuốn ở một luồng nhu hòa trong vầng sáng, chậm rãi bay lên, cùng không trung hiện ra một cái trượng đến vuông màn hình, bên trong ảo giác không ngừng lóe lên.

Ở đằng kia kịch liệt đung đưa trong hình, hiện ra ba người thanh niên thân ảnh, hai tên hơi dài chút đều là tuấn lãng kiên cường, còn có tên mang theo thanh sáp thiếu niên.

Chính là Thương Lập trước khi chết thấy hình tượng, giằng co mấy hơi thở chính là biến mất không còn tăm hơi.

Một tên trong đó thanh niên cùng tên thiếu niên kia hắn cũng không nhận ra, nhưng tên còn lại nhưng là rất quen thuộc.

Ông lão cả người run cầm cập, râu tóc một chút bạo thẳng tắp, nhìn chằm chằm phía trước một vị nam tử áo xanh lớn tiếng quát: “Tống Dương, nhà ngươi đệ tử làm chuyện tốt!”

Này gầm lên giận dữ, lập tức đem trên quảng trường tất cả mọi người đánh thức, vô số ánh mắt nhìn chăm chú lại đây.

Không ít người trên mặt mang theo vẻ giận dữ, nhưng thấy rõ thân phận của ông lão sau, đều là thức thời ngậm miệng lại, ép xuống lửa giận.

Nam tử áo xanh đồng thời mở mắt ra, khá là kinh ngạc, nhưng lập tức liền hiểu xảy ra chuyện gì, cả kinh nói: “Làm sao có khả năng, Tống Mân bất quá tám sao sơ kỳ, Thương Lập nhưng là tám sao trung kỳ, đồng thời luận tu vi thần thông, Thương Lập hoàn toàn không kém Tống Mân.”

Ông lão đầy mặt sát khí, lạnh giọng nói: “Giết người, bằng vào không chỉ có riêng là tu vi.”

Nam tử áo xanh trầm giọng nói: “Thương Vân Ông, ngươi tỉnh táo một chút, ta gia tộc họ Tống cùng ngươi Thương gia luôn luôn giao hảo, làm sao có khả năng sẽ phát sinh chuyện như vậy, trong đó nhất định có chút hiểu lầm.”

Nói xong, nam tử áo xanh đột nhiên hoàn toàn biến sắc, cả kinh kêu lên: “Đến cùng xảy ra chuyện gì?!”

Đột nhiên lấy ra một khối ngọc bội, mặt trên còn có một cái “Mân” chữ, trong phút chốc nổ tung mở.

Này một chút, trên quảng trường người đều hiểu đã xảy ra chuyện gì, từng cái từng cái hiếu kỳ lại giật mình nhìn, đồng thời cẩn thận nghị luận.

“Là Thương Lập cùng Tống Mân, tựa hồ cũng chết rồi.”

“Hai vị này thiên tài, đều là tám sao Giới Vương đi, ở Thương hoằng tinh vực trên nhưng là tiếng tăm lừng lẫy tồn tại, đặc biệt là cái kia Thương Lập, ở toàn bộ nam bộ vũ trụ liên minh bên trong, đều lăn lộn tiểu có tên tuổi.”

“Tống Mân còn nói được, cái kia Thương Lập nhưng là Thương gia đệ tử nòng cốt a, chuyện này sợ thì không cách nào chết tử tế.”

Tống Dương khoát tay, như Thương Vân Ông giống như vậy, hai tay nhanh chóng bấm quyết.

Sở hữu nát bấy ngọc nhỏ nhen tất cả đều mịt mờ mà lên, ở không trung hóa ra một mảnh màn hình, bên trong hiển hóa ra hai vị nam tử xa lạ, xung quanh lại không một người, lập tức màn hình phá tán biến mất.

“Là hai người kia!”

Thương Vân Ông kinh nộ kêu lên.

http://truyencuatu

i.net/Tống Dương sắc mặt âm trầm cực kỳ, lạnh lùng nói: “Hai người này là ai?”

Nói, ánh mắt hướng về trên quảng trường mọi người quét nhìn sang.

Giống như có đệ tử ở phá niết khắp mặt đất rèn luyện, đều sẽ có tương ứng tiếp ứng người, dừng lại ở quỷ dị trên núi lớn chờ đợi, trừ phi đệ tử ở bên trong bỏ mình, tiếp ứng chi người mới sẽ trở lại.

Bị Tống Dương cùng Thương Vân Ông ánh mắt quét qua mọi người, đều là trong lòng hơi kinh, hai người này mọi người đều không muốn đắc tội, đồng thời vừa nãy trong hình hiện ra hai người, cũng không phải là bọn họ tông môn đệ tử, vì lẽ đó cũng đều không thẹn với lương tâm, chỉ là hơi tránh ra cái kia ánh mắt nóng rực cùng khó chịu.

Còn có một chút thế gia cường giả, cũng không sợ Thương gia cùng Tống gia, làm hai người ánh mắt quét lúc tới, đều là khóe miệng nở nụ cười, một bộ nhìn có chút hả hê dáng vẻ.

Hai người quét một vòng, vẫn chưa phát hiện người khả nghi.

Thương Vân Ông lạnh giọng nói: “Đừng để cho chúng ta bắt tới! Bằng không, dám đụng đến ta Thương gia người, tất nhiên muốn hắn toàn bộ tông môn chết không táng sinh nơi!”

Không ít người đều là dồn dập cau mày, lời này không khỏi quá độc ác.

Đặc biệt là những thế lực kia không ở Thương gia dưới thế lực, đều là lỗ mũi nhẹ nhàng hừ lạnh, nhưng nghĩ đến đối phương vừa rồi chết đi đệ tử nòng cốt, không thích hợp nổi lên va chạm, cũng là nhắm mắt lại, không có thời gian để ý.

Lúc này, có không ít tông môn võ tu, ở trầm ngâm chốc lát sau, đều là lấy ra ngọc bài, dấu ấn hạ từng đạo từng đạo tin tức, đánh vào trong đó.

Đem Dương Thanh Huyền cùng Du An hình ảnh, cùng với chuyện phát sinh nơi đây, tất cả đều truyền tống đến phá niết vùng đất rèn luyện đệ tử trên người.

Tống Dương cùng Thương Vân Ông cũng là đồng dạng đem tin tức truyền tống đến phá niết đại địa đi, đồng thời rơi xuống cái mệnh lệnh, gặp được Dương Thanh Huyền cùng Du An hai người, một quy tắc giết chết không cần luận tội.

…

Phá niết đại địa, ở một mảnh suy yếu trên phế tích không, đột nhiên một đạo lôi quang đến từ trên trời, lập tức đánh rơi mà xuống, hiển hóa ra Dương Thanh Huyền cùng Du An.

Hai người nhẹ nhàng giẫm rơi tại một cái bằng phẳng trên tảng đá lớn.

Dương Thanh Huyền nhìn bốn phía, khá là kinh ngạc, càng là một mảnh nhân công kiến trúc dấu vết, giờ khắc này hiển nhiên đã thành phế tích, bốn mặt các loại sụp đổ vách tường, trụ đá, thậm chí còn có hư hại nguyên khí chôn ở trong bụi đất, chỉ lộ ra bộ phận.

Hai người lập bằng phẳng đại thạch đầu, càng cũng là một cái pho tượng khổng lồ đầu, chỉ còn lại đầu lâu thất lạc ở một bên.

Du An cũng là khá là giật mình, có chút không xác định nói ra: “Nơi này là Tá Đà di tích cổ?”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Tá Đà di tích cổ?”

Du An sắc mặt vừa mừng vừa sợ, âm thanh đều có chút run rẩy, “Tương truyền ở phá niết khắp mặt đất, ở nguyên tố suy biến vòng chưa xuất hiện trước, không ít tông môn ở bên trong xây thế lực của chính mình, làm đệ tử lịch luyện trú điểm. Nhưng sau đó theo phá niết vùng đất hỗn loạn tăng lên, đặc biệt là nguyên tố suy biến vòng xuất hiện, làm cho này chút trú điểm không không hủy hoại trong một ngày. Nhưng trong đó có một chỗ trú điểm, lại thần kỳ sống đi qua, tự hành tránh thoát nguyên tố suy biến vòng, đồng thời ở đây phá niết đại địa bên trong lang thang.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Cái gì là sống đi qua? Lại cái gì là lang thang? Ngươi nói như thế nào như thế không minh bạch?”

Du An nói: “Không phải ta nói không rõ ràng, mà là xác thực khó có thể lý giải. Chỗ này di tích cổ thỉnh thoảng biến mất ở trên mặt đất, lại thỉnh thoảng xuất hiện, giống như là có linh trí. Rất nhiều người đều dự tính, này Tá Đà di tích cổ là sống. Không chỉ có là bởi vì nó khắp nơi tùy cơ xuất hiện, hơn nữa nó còn sẽ thôn phệ đại lượng thiên tài địa bảo, các loại võ giả chết rồi lưu lại có giá trị di vật, cùng với Thích Tá chết rồi lưu lại Thích Minh Thạch chờ chút. Tương truyền có người ở bên trong một lần đạt được quá hơn trăm viên Thích Minh Thạch, trực tiếp tựu hoàn thành rèn luyện, phá mở lớp năng lượng mà đi."

Du An hai mắt thả ra quang đến, nhỏ nhắn xinh xắn thân thể kích động có chút run rẩy.

Dương Thanh Huyền nói: "Còn có chuyện tốt như thế? Vậy còn chờ gì, mau mau tìm di tích cổ nhập khẩu đi."

Ngay lập tức hai người lập tức phân tán, ở di tích cổ bốn phía sưu tầm, Dương Thanh Huyền càng là một đôi Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về sâu trong lòng đất nhìn tới.

Đột nhiên, một đạo kinh hỉ như điên âm thanh, từ xa đến gần truyền đến, cắt ra này yên tĩnh hư không.

"Dĩ nhiên là Tá Đà di tích cổ!"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1924: Anh Hùng Thiên Hạ, Toàn Vân Quy Nhất Trảm

Theo thanh âm đến nơi, một bóng người tựu đột ngột xuất hiện ở to lớn trên trụ đá, vóc người cao thẳng khôi ngô, ngũ quan như đao gọt kiên nghị, mặc áo bào vàng ngân giáp, tràn đầy mừng như điên nhìn bốn phía.

Trong mắt hoàn toàn không gặp Dương Thanh Huyền cùng Du An hai người, hiển nhiên căn bản không đem hai người để ở trong mắt, chỉ là chìm đắm ở to lớn vui sướng trong đó.

Dương Thanh Huyền cảm nhận được trên người người này cường đại khí tức, trong lòng hơi rùng mình, liền ngừng lại sưu tầm, ôm ngực lặng lặng đứng ở đó.

Du An khuôn mặt từ nghi hoặc, một chút biến thành sợ sợ, thất thanh nói: “Cao Việt nhưng mà! Ngươi, ngươi là cao Việt nhưng mà!”

Dương Thanh Huyền cau lại hạ lông mày, có thể để Du An e sợ như thế, đồng thời vừa nhìn tựu nhận thức, sợ lại là cái gì khó dây dưa nhân vật.

Từ Hỏa Nhãn Kim Tình xem ra, người này nhưng là tám sao tột cùng tu vi, khoảng cách cửu tinh cũng chỉ là cách xa một bước. Lấy chính mình thực lực trước mắt, sợ là đánh không lại.

Bất quá có quỷ giấu ở, tám sao đỉnh cao cũng chỉ là một kiếm mà thôi.

Đồng thời Quỷ Tàng người này, yêu thích trốn ở Thái Huyền trong kiếm ý, xuất kỳ bất ý đánh lén giết người. Tuy rằng cực kỳ bẩn thỉu, nhưng mười phần hữu hiệu, đồng thời gọn gàng nhanh chóng.

Nguyên bản giết người chính là dùng hết tất cả thủ đoạn, cũng không phải luận võ, cũng không phải mời khách ăn cơm.

“Hừ, ngươi lại nhận ra ta, xem ra ngươi cũng coi như là có chút kiến thức.”

Cao Việt nhưng mà thanh âm, một chút đem Dương Thanh Huyền tâm tư cắt ngang, chỉ nghe cao Việt nhưng mà tiếp tục nói: “Các ngươi tới đây đã bao lâu? Nhập khẩu ở đâu?”

Du An có chút hoảng sợ lui lại mấy bước, ngập ngừng nói: “Chúng ta cũng mới vừa tới, cũng không tìm được nhập khẩu.”

Cao Việt nhưng mà sắc mặt có chút lạnh, nhưng có thể thấy Du An vẫn chưa nói dối, hào phóng khoát tay nói: “Tiếp tục tìm.”

Ba chữ lạnh lẽo mà mạnh mẽ, mang theo một luồng không thể kháng cự uy thế.

Phảng phất hai người này tùy tùng là chuyện thiên kinh địa nghĩa.

Du An cúi đầu xuống, lén lút nhìn Dương Thanh Huyền một chút, quả nhiên, Dương Thanh Huyền một mặt không thích dáng vẻ, ánh mắt kia giống như là ở nhìn ngốc treo, không khỏi âm thầm lo lắng, liều mạng thi nhãn sắc, nói cho Dương Thanh Huyền, trước mắt vị này, không thể so với ngươi phía trước Thương Lập cùng Tống Mân.

Có thể Dương Thanh Huyền hoàn toàn không thấy mắt của nàng sắc, vẫn như cũ cười nhạt đứng ở đó, cái kia loại xem thường cùng khinh bỉ, sôi nổi trên mặt.

Cao Việt nhưng mà đứng tại thạch trụ trên, đứng chắp tay, một đôi mắt nhìn phía vòm trời, nói: “Xem ra, có người không phục a.”

Dương Thanh Huyền xua tay cười nói: “Không không không, chịu phục chịu phục, đối với ngươi loại này ngốc treo một vạn cái chịu phục. Đời ta cũng chưa từng thấy đầu óc tiến vào nhiều như vậy nước người, không phục không được.”

Du An sợ đến kêu lên.

Quả nhiên, cao Việt nhưng mà khuôn mặt một chút đại biến, sát khí đại thịnh nhìn chăm chú hạ xuống, quát lên: “Muốn chết!”

Bóng người loáng một cái, tựu tại thạch trụ trên biến mất không còn tăm hơi, sau đó chính là một chiêu to lớn chưởng ảnh xuất hiện giữa trời, như núi lớn, hướng về Dương Thanh Huyền trấn áp mà hạ.

Hư không nhất chuyển, toàn bộ không gian đều biến đến mức dị thường quỷ dị.

Dương Thanh Huyền trực tiếp ở một chưởng kia hạ biến mất không còn tăm hơi.

Sau đó, toàn bộ trời cao trên đều hóa ra biển lửa, một con to lớn hỏa tay chưởng từ trời rơi xuống, chụp vào cái kia trụ đá.

Cao Việt nhưng mà hơi nhướng mày, hai ngón tay vê quá tóc mai, nói: “Chẳng trách dám ở trước mặt ta điên cuồng, nhưng là có mấy phần bé nhỏ bản lĩnh, nhưng cũng bất quá là nhiều sống chốc lát thôi. Ba chiêu, trong vòng ba chiêu, đưa ngươi đi chết.”

Cao Việt nhưng mà giơ tay giương lên, một thanh trường đao màu tím rơi vào trong tay, bùng nổ ra cực hạn chói mắt hào quang, thân đao như lưu thủy, vẽ ra trên không trung, chính là chém một cái đánh ra.

“Toàn Vân Quy Nhất Trảm!”

Vô số tử khí bắn ra đến, ở không trung đan dệt thành hình xoắn ốc hình dạng, xẹt qua vòm trời, đem cái kia hỏa khoảng cách chưởng vỗ vỡ thành bảy, tám khối.

Đồng thời tử mang không giảm, thẳng vào biển lửa bên trong.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ biển lửa đều bị cái kia hình xoắn ốc tím quang đánh tan mở, hiện ra quỷ dị khu vực chân không, đồng thời không ngừng xé rách biển lửa, hiện ra tử mang diệu ngày tư thế.

Sở hữu hỏa diễm một chút co rút lại, hóa ra Dương Thanh Huyền chân thân, thất kinh nói: “Này hoàn vũ bên trong, quả nhiên thiên tài vô số. Thế giới to lớn, khó có thể đánh giá. Ta thực sự là khinh thường anh hùng thiên hạ.”

“Hừ, rốt cục hiện chân thân sao?”

“Chết!”

Cao Việt nhưng mà một chữ hét ra, trong tay tím nhận nhất chuyển, lần thứ hai chém ra.

Vô số tử mang trình huỳnh quang trạng thái, như nhất xuyên sông lớn, giàn giụa mà đi.

Hoàn toàn không có đánh chém ác liệt khí, nhưng có mênh mông vô biên, vô cùng vô tận tư thế.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, lập tức biết chiêu này lợi hại, không dám khinh thường, vô số hỏa diễm hội tụ ở phía sau, hóa ra Hỏa Chi Cốt Tượng, một chiêu Đế Diễm Quyết cuồng chụp mà hạ.

Mình thì là hóa ra thân rồng, sử dụng tới đại Diệt Đạo Long

Quyền.

“Ầm ầm!”

Hai nguồn sức mạnh cũng trong lúc đó đánh rơi tiến vào cái kia màu tím ngân hà, nổ ra hai đạo lan đến ngàn dặm vòng xoáy, phải đem tất cả trong trời đất đều bị sa vào.

Du An hoảng hốt, trước Dương Thanh Huyền cùng Tống Mân, Thương Lập đấu, đều là phạm vi nhỏ thần thông chém giết, tuy rằng hoa cả mắt, nhưng kém xa giờ khắc này tới chấn nhiếp nhân tâm.

Lấy năm sao Giới Vương tu vi, tuy rằng bị thương trên người, nhưng cũng cảm nhận được liền này dư uy đều không thể chống đối, vội vàng bóng người lóe lên, tựu trốn ra mấy dặm ở ngoài.

Cái kia bị Đế Diễm Quyết cùng đại Diệt Đạo Long Quyền đánh nát màu tím ngân hà, vẫn như cũ tấn công tới, bao phủ toàn bộ trời cao, đem Dương Thanh Huyền nuốt chưa tiến vào.

Nhưng cao Việt nhưng mà sắc mặt nhưng cũng không tốt nhìn, trái lại lộ ra nghiêm nghị vẻ mặt, phảng phất khó có thể tin tưởng được.

“Ngươi chỉ là thất tinh một cái cặn bã, lại có thể liên tục ngăn chặn ta hai chiêu, sao có thể có chuyện đó? Xem ra hoàn vũ to lớn, yêu nghiệt, quả nhiên khó có thể tính toán. Nhưng ngươi nghĩ muốn vượt qua một sao cảnh giới thắng ta, thực sự là thiên cổ tới nay si nhân đại mộng. Phía dưới này chiêu, liền đưa ngươi đi chết.”

Cao Việt nhưng mà tay phải cầm đao, đứng tại thạch trụ trên trước sau chưa từng di chuyển một bước, khí thế của cả người phảng phất cùng thiên địa hòa làm một thể, cũng người cũng đao cũng ngày cũng địa.

Ở màu tím ánh sáng mặt trời phía dưới, một điểm ngọn lửa xuất hiện, cháy hừng hực, rốt cục hóa ra Dương Thanh Huyền bóng người, tay phải cầm kích, tay trái kết Kiếm Ấn, nghiêm chính đối xử, trên mặt lại không có bất kỳ xem thường.

Du An càng là khẩn trương hô hấp đều không Thuận, song quyền nắm thật chặt, càng có vẻ run rẩy.

“Hả?”

Cao Việt nhưng mà đột nhiên hơi nhướng mày, ánh mắt nhìn phía xa xa hư vô, trong mắt một mảnh tím quang, trong lỗ mũi phát sinh hừ nhẹ thanh âm, phảng phất cực kỳ bất mãn.

Dương Thanh Huyền đồng dạng dùng Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, phát hiện lượng lớn điểm đen chính hướng phương hướng này chạy tới, càng là hai người chiến đấu, ảnh hưởng đến bốn phương tám hướng võ tu, không khỏi là cảm ứng được sóng năng lượng, chính chạy như điên tới, nghĩ vừa nhìn đến tột cùng.

Cao Việt nhưng mà bên phải nhẹ buông tay, cái kia màu tím chiến đao ở không trung xoay tròn, liền hóa nhập hư không không gặp, đứng chắp tay, lãnh đạm nói: “Tá Đà di tích cổ can hệ trọng đại, lần này trước tiên tha cho ngươi mạng chó. Chờ di tích cổ một được sau khi kết thúc, cho ngươi thêm đi chết.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh, đang muốn châm biếm lại, lại đột nhiên hơi thay đổi sắc mặt, cảm ứng được một luồng vô sắc sức mạnh vô hình, chẳng biết lúc nào, lại đem nó bao vây.

Trong đôi mắt lập tức hóa ra Hỏa Nhãn Kim Tình, nhất thời thấy rõ vạn vật chân thực, một con vô hình bàn tay lớn trong suốt, có nửa mẫu to lớn, từ phía sau tuôn ra, một chút đem nắm lấy.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1925: Về Nhà Hi Vọng, Cổ Lão Bích Hoạ

Dương Thanh Huyền kinh hãi nói: “Đây là...”

Không chờ hắn phản ứng, bàn tay to kia phảng phất có thể khóa lại thời không, khiến Dương Thanh Huyền cả người hơi ngưng lại, chân nguyên đều dừng lại chớp mắt, đã bị bàn tay lớn vồ một cái, nhanh chóng hướng về lui trở về, trực tiếp biến mất không còn tăm hơi.

“Cái gì?!” Cao Việt nhưng mà kinh sợ đến mức trừng lớn hai mắt.

“Dương Thanh Huyền!” Du An càng là sốt sắng, này Tá Đà di tích cổ vốn là truyền thuyết nơi, lộ ra các loại quái lạ, hiện tại cường đại như Dương Thanh Huyền, đều không giải thích được bị bắt đi, làm cho nàng lo lắng lại không biết làm sao.

“A!” Du An đột nhiên cũng quát to một tiếng, thân thể như là bị lực lượng nào đó lôi kéo, toàn bộ lui về phía sau bay đi, khi đạt tới một cái nào đó giới điểm sau, tựu cùng Dương Thanh Huyền giống như vậy, trực tiếp biến mất không còn tăm hơi.

Cao Việt nhưng mà hoàn toàn biến sắc, một đôi mắt tím lánh hiện ra, cúi đầu nhìn chằm chằm thân thể của chính mình, tương tự thấy được một con vô sắc bàn tay lớn vô hình, đem chính mình hoàn toàn nắm lấy, sau đó kéo một cái, cao Việt nhưng mà tựu bay ra ngoài, biến mất ở không trung không gặp.

Tá Đà di tích cổ lập tức trở nên trống trải mà yên tĩnh, dường như cái gì đều không có phát sinh.

Xa xa tảng lớn lưu quang kích bắn mà tới.

Mấy chục đạo bóng người lập tức xuất hiện ở di tích cổ bầu trời, tất cả đều phấn chấn mà mừng như điên.

“Tá Đà di tích cổ! Đúng là Tá Đà di tích cổ, ha ha ha ha! Được cứu rồi, lần này rốt cục có thể đi ra!” Một cái xanh đen người lùn mập, mừng đến phát khóc.

Một vị khô gầy như que củi thanh niên, càng là lau nước mắt, nức nở nói: “Đi ra ba mươi năm, rốt cục thấy được về nhà hi vọng. Có người mang lời nhắn nói vợ ta muốn sinh, thật cao hứng thú a, nói không chắc có thể đuổi ở nàng sản xuất trước trở lại.”

Một vị khác vóc người khôi ngô, đầy mặt đẹp nhiêm nam tử, dùng tục tằng âm thanh than thở: “Thật ước ao ngươi, ta mới ra ngoài hai năm, bạn trai đều không cần ta nữa, hắn lại tìm một mới bạn trai.”

Một vị ngân bào ông lão ánh mắt sáng quắc, hướng về bốn mặt nhìn tới, tự nói: “Kỳ quái, vừa rồi rõ ràng xảy ra to lớn xung kích, hiển nhiên là có cường giả ở chiến đấu, làm sao một chút đã không thấy tăm hơi tung tích?”

Trên hư không tràn ngập nhàn nhạt chân nguyên gợn sóng, cũng không mãnh liệt, nhưng đích đích xác xác tồn tại, hơn nữa tiêu tán cực nhanh, như là bị bọt biển hấp thu đi.

Rất nhanh, điểm ấy chân nguyên gợn sóng cũng bị mất, hư không hoàn toàn yên tĩnh hạ xuống.

Một vị võ tu cả kinh nói: “Tương truyền Tá Đà di tích cổ là sống, chẳng lẽ là thật?”

Vừa dứt lời, toàn bộ hư không loáng một cái, vô số vô sắc bàn tay lớn vô hình, từ bốn phương tám hướng vươn ra, chỉ có điều không người nào có thể gặp, chỉ có số rất ít võ tu có thể nhận biết được, hoặc là lợi dụng Linh Mục thần thông, nhìn thấy một chút dấu vết.

“Đây là cái gì?!”

“Không được! Đi mau!”

“Không! Ta không nên chết a, lão bà ta lập tức phải sinh, ta vừa rồi mừng làm cha a!”

Các loại tiếng kêu sợ hãi bên dưới, vô số tay vô hình, như bạch tuộc giống như, đem tất cả mọi người nắm lấy, kéo vào hư không không gặp.

…

Ở một tòa thật dài hành lang bên trong, bốn mặt trên vách tường tất cả đều là hoa văn màu bích hoạ cùng chữ viết xa xưa, đã loang lổ không chịu nổi.

Dương Thanh Huyền đi ở trong hành lang, Hỏa Nhãn Kim Tình mong hướng bốn phía, càng không có cách nào xuyên thấu vách tường, như là có kết giới bao phủ.

Bị cái kia vô sắc bàn tay lớn vô hình kéo sau, tựu xuất hiện ở chỗ này.

Dương Thanh Huyền đi tới một diện bích bức tranh trước, xem xét tỉ mỉ, không khỏi lộ ra kinh sợ, này tất cả bích hoạ nối liền cùng một chỗ, tựa hồ giảng thuật một cái cổ xưa cố sự.

Đệ nhất bức trên bích hoạ, là một toà trận pháp thật to, phảng phất lấy tinh thần vì là tử, thời không vì là bàn, bố trí xuống vũ trụ ván cờ, thao túng Hồng Hoang.

Bức thứ hai bích hoạ, ở cái kia trận pháp thật to bốn phía, tô điểm ra vô số thiên thạch cùng năng lượng vòng, tạc khắc giống y như thật.

Dương Thanh Huyền vừa nhìn, liền sắc mặt thay đổi, đây chẳng phải là viễn cổ Tinh Thần Đại Trận, cùng với phá niết vùng đất hình thành quá trình sao?

Quả nhiên, thứ ba bức trên bích hoạ, phá niết đại địa đã gặp mô hình, có từng vòng lớp năng lượng bao phủ, vô số phá toái hạt căn bản tô điểm bên trên, tượng trưng cho hỗn loạn, phá nát cùng vô tự.

Ở thứ tư bức trên bích hoạ, tựu bắt đầu có lượng lớn võ tu dấu vết, rèn luyện, tu luyện, khảo sát, kiến tạo, bắt đầu đem này phá niết đại địa, biến thành rèn luyện khu.

Dương Thanh Huyền đi tới thứ năm bức bích hoạ thời điểm, hai chân một chút tựu ngưng trệ ở, cũng không còn cách nào di chuyển, cái kia trên bích hoạ, một luồng đáng sợ thiên tượng từ vũ trụ hư không mà đến, trực tiếp xông tới ở phá niết vùng đất lớp năng lượng trên, từng vòng cực quang hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán, cùng phá niết vùng đất lớp năng lượng, hình thành phân biệt rõ ràng hai nguồn sức mạnh.

Giống như cùng vẫn thạch khổng lồ, va chạm ở trên hành tinh.

Ở đằng kia thảm thiết trạng thái hạ, vô số võ tu ngã xuống, mà tựu ở trong vũ trụ phủ xuống này cỗ diệt thế lực lượng bên trong, nhưng có một đạo thân ảnh khổng lồ đứng lơ lửng trên không.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, này chút bích hoạ từng cái tạc khắc, không khỏi là giống y như thật, cực kỳ sinh động cảm động, chỉ có người này, lác đác mấy lần, chỉ là buộc vòng quanh mập mạp khôi ngô, khuôn mặt dữ tợn khủng bố, nhanh nhẹn một cái quái vật hình tượng, nhưng cũng làm cho người ta một loại mơ hồ cảm giác.

Dương Thanh Huyền trầm tư hạ, liền vươn tay ra, nghĩ muốn phất đi quái vật kia trên tro bụi, hy vọng có thể nhìn càng thêm rõ ràng, nhưng tay vừa rồi chạm được bích hoạ nháy mắt, tựu bỗng nhiên truyền đến to lớn suy biến lực lượng.

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, vội vàng thu tay về đến, chỉ thấy mình ngón trỏ, trong khoảnh khắc tựu hóa thành tro tàn, tung bay không gặp.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, chân nguyên nhất chuyển, như măng mọc sau cơn mưa giống như lần thứ hai mọc ra một ngón tay đến, nhưng nhìn phía lối đi này bốn bề ánh mắt, nhưng là tràn ngập kinh hãi, “Càng là nguyên tố suy biến lực lượng? So với cái kia nguyên tố suy biến vòng, tựa hồ yếu rất nhiều, đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Dương Thanh Huyền như đá khối giống như sống ở đó, tỉ mỉ nghĩ đến một trận, mới chợt nói: “Là từ hoá! Này Tá Đà di tích cổ ở nguyên tố suy biến trong vòng lâu, đã bị nguyên tố suy biến lực từ hoá, vì lẽ đó có nhất định suy biến sức mạnh, nhưng cũng không mạnh, cũng không chính tông. Cũng chính vì như thế, Du An đang tìm kiếm yếu ớt suy biến lực thời điểm, tựu chó ngáp phải ruồi tới nơi này di tích cổ.”

Dương Thanh Huyền sau khi suy nghĩ cẩn thận, liền không thèm để ý, chỉ cần không phải thật sự nguyên tố suy biến vòng, hắn tựu có biện pháp chống đỡ, ngay lập tức tiếp tục quan sát cái kia bích hoạ.

Phía dưới một bộ, chính là quái vật kia đi tới phá niết đại địa, cùng sở hữu võ tu triển khai đặc biệt liều chết. Từ trên bích hoạ tạc khắc xem ra, hẳn là cực kỳ thảm thiết.

Phía sau một bức tranh trên, có thể gặp được đại lượng kiến trúc tổn hại, vô số võ tu chạy trốn, đồng thời cùng võ tu chém giết ngoại trừ quái vật ở ngoài, còn nhiều hơn rất nhiều hình thù kỳ quái quái vật, có khô quắt khô gầy, trên da che kín vết rạn nứt, có thân thể khổng lồ, bao trùm vảy dày giáp, có thì còn lại là thân thể nhẹ, sinh mỏ nhọn lông dài, bất nhất mà nói.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Thích Tá!”

Mỗi một đầu Thích Tá hình thái đều là không cùng một dạng, mới nhìn bên dưới, tựa hồ không có dấu vết mà tìm kiếm, nhưng liên tưởng đến hiện tại phá niết vùng đất tình cảnh, lập tức là có thể rõ ràng, này chút cùng võ tu chém giết quái vật, chính là Thích Tá.

Dương Thanh Huyền lại bắt đầu nghi hoặc, làm sao bản vẽ này trên, đột nhiên tựu nhiều hơn nhiều như vậy Thích Tá, đồng thời còn cùng cái kia quái vật to lớn nhất trí đối địch?

Đồng thời mỗi bức trên bích hoạ, đối với quái vật kia miêu tả, đều chỉ là lác đác vài nét bút, hóa ra mập mạp thân thể khôi ngô, cùng với dữ tợn đáng sợ hình thái, cùng với những cái khác tạc khắc cực kỳ bất đồng, làm cho người ta một loại tà ác rồi lại mơ hồ cảm giác.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1926: Cô Gái Bí Ẩn, Nguy Cơ Tứ Phía

Dương Thanh Huyền trăm bề bất đắc kỳ giải, theo bích hoạ tiếp tục xem tiếp, bỗng nhiên kinh sợ, phát hiện hành lang đã đến tận đầu, ở một bức cuối cùng trên bích hoạ, một vị tuyệt diệu nữ tử, ở ánh sáng mặt trời Phổ Chiếu hạ, được vạn người ngưỡng mộ, vô số võ giả ở bốn phía thờ phụng.

Mà xa xa, cái kia mập mạp khôi ngô dữ tợn quái vật, lại bị chôn vào trong đất, lộ ra nửa người, tràn đầy không cam lòng cùng phẫn nộ, xem bộ dáng là bị phong ấn.

Hơn nữa từ trên bích hoạ truyền đi tin tức nhìn, quái vật kia hẳn là bị này tuyệt diệu nữ tử phong ấn, cho nên mới có thể chịu đến cao như vậy sùng kính cùng thờ phụng.

Dương Thanh Huyền sử dụng tới Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về cái kia tuyệt diệu nữ tử nhìn tới, một điểm điểm tướng hình dáng nhìn rõ ràng, nhưng bỗng nhiên thở một hơi lãnh khí, thất thanh kêu lên: “Du An!”

Cái kia trên bích hoạ tuyệt diệu nữ tử, khí chất tuyệt mỹ mà kỳ ảo, người bình thường nhìn lại, tự hồ chỉ là đơn giản tạc khắc, nhưng Dương Thanh Huyền triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình sau, nhưng có khả năng đem cô gái hình dáng hoàn toàn nhìn rõ rõ ràng ràng, càng cùng Du An giống nhau đến bảy tám phần.

Lại nhìn chằm chằm nhìn một hồi sau, cô gái này xác thực không phải Du An, mặc dù chỉ là bích hoạ, nhưng này tuyệt đại cường giả khí tức nhưng là nhập vào cơ thể mà ra, ở đây tạc khắc người trong tay, hiện ra vô cùng nhuần nhuyễn.

Đặc biệt là Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn chăm chú hạ, cũng có thể thấy rõ ràng.

Dương Thanh Huyền trong lòng cảm giác khiếp sợ, tạc khắc này chút bích hoạ rốt cuộc là ai? Lại có thể đem khí chất, bầu không khí, thậm chí là một ít khí tràng, đều giống như thật như thế truyền ra ngoài, trải qua vô số năm mà không diệt.

Bích hoạ đã đến tận đầu, năm đó đại sự này tràn đầy nghi hoặc, nhưng cũng không thể giải đáp.

Dương Thanh Huyền nội tâm sự nghi ngờ tầng tầng, này trên bích hoạ nữ tử, mặc dù không phải Du An, nhưng khẳng định cùng Du An có vô số liên hệ, nhìn dáng dấp hẳn là Du An nào đó đời tổ tiên.

Đột nhiên, một luồng hơi thở hết sức nguy hiểm tương lai.

“Oanh!”

Một con to lớn nắm đấm đánh rơi, đem Dương Thanh Huyền oanh thành vô số phá nát hỏa diễm.

Này chút nát hỏa tán mà không diệt, lần thứ hai ở không trung ngưng hình, hóa ra Dương Thanh Huyền chân thân, trên mặt một trận khó coi cùng cảnh giác, trong lòng thầm nói: “Bất cẩn rồi!”

Quỷ dị này Tá Đà di tích cổ bên trong, làm sao có khả năng không có gặp nguy hiểm.

Cái kia cự quyền một nửa kia, càng khảm nạm ở hành lang cuối đỉnh, phảng phất có thể xuyên thấu vật chất.

Quả nhiên, nửa bên thân thể chậm rãi di động hạ xuống, lộ ra nửa gương mặt lỗ, một cái con ngươi dán mắt vào Dương Thanh

Huyền, trên thân thể nổ ra vạn ngàn như đao kiếm giống như vảy, vô cùng hung ác.

“Thích Tá!”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, này Tá Đà di tích cổ bên trong, càng cũng có Thích Tá?

Không kịp nhiều nghĩ, cái kia Thích Tá tốc độ cực nhanh, lóe lên tựu toàn bộ thân hình qua lại đi ra, lại là một quyền đánh về Dương Thanh Huyền.

Cái kia nắm đấm cái trụ, ở không trung không ngừng xoay tròn, đem hư không đập vỡ tan bể thành vô số khối.

Dương Thanh Huyền trên người áo choàng không ngừng tung bay, nếu không có có hộ thể chân nguyên, cũng đã sớm vỡ vụn.

“Tốt lợi nắm đấm!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, “Nhìn là ngươi nắm đấm lợi, hay là ta chiến kích lợi!”

Trong hai tay hư quang lóe lên, chiến kích tựu tái hiện ra, nổi lên tảng lớn ánh vàng, ở không trung loáng một cái, liền chém thẳng vào mà hạ.

Cái kia chút ánh vàng toàn bộ tụ lại cùng nhau, cùng lưỡi kích trước ngưng tụ thành một đạo to lớn hình cung đánh chém, trực tiếp cắt vào quyền phong bên trong.

“Liệt Không Vạn Quân!”

“Ầm ầm!”

Toàn bộ quyền phong trực tiếp nổ tung ra, hư không như mạng nhện rạn nứt, hướng về bốn phương tám hướng phát tán.

Hành lang tận đầu, là một chỗ không gian kỳ dị, ở đáng sợ như vậy sức mạnh bạo động hạ, nhưng chỉ là nhẹ nhàng lay động.

Cái kia Thích Tá mặt lộ vẻ kinh sợ, lúc này mới phát hiện thực lực đối phương hơn mình xa.

Chiến kích hư quang đan dệt mà đến, trực tiếp đem Thích Tá cánh tay nghiền nát tan.

Thích Tá bị đau, kêu thảm một tiếng, liền về phía sau phương bỏ chạy, lóe lên liền ẩn vào trong vách tường không gặp.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Coi như là lên trời xuống đất, cũng phải trở lại cho ta.”

Đột nhiên hét lớn một tiếng, thân thể không ngừng bạo nổ mở, biến thành cao mấy chục trượng mao nhung thân thể, đưa tay chộp một cái, Nhật Nguyệt Tinh Luân lĩnh vực chớp mắt hiện ra, hướng về bốn mặt phóng xạ mà đi.

Thời gian nhanh chóng chảy trở về.

Cái kia cụt tay Thích Tá thân thể, lần thứ hai xuất hiện ở đây không gian kỳ dị bên trong.

Thích Tá đầy mặt ngạc nhiên cùng không thể tin tưởng, kinh hô một tiếng, lần thứ hai hóa thành độn quang chạy trốn.

Thời Không Cự Linh ở không trung bước ra một bước, tựu Súc Địa Thành Thốn, trực tiếp thuấn di đến Thích Tá đằng trước, cánh tay bỗng nhiên lấy ra.

“Oành!”

Cái kia Thích Tá tôi không kịp đề phòng, trực tiếp bị Thời Không Cự Linh tay bắt xé ra lồng ngực, thăm dò tiến vào.

Uốn một cái bên dưới, liền đem Thích Minh Thạch trực tiếp tróc ra đi ra.

“Rống!”

Cái kia Thích Tá hoảng sợ liều mạng giãy dụa, nghĩ muốn đoạt về Thích Minh Thạch.

Nhưng Thời Không Cự Linh một chiêu đắc thủ, không gian khoảng cách tựu không ngừng trở nên xa lánh, bất luận cái kia Thích Tá làm sao lao nhanh, khoảng cách giữa hai người đều là càng lúc càng lớn.

Cuối cùng, cái kia Thích Tá kêu thảm một tiếng, ngã xuống.

Nổ đầy đao kiếm giống như vảy thân thể, tan rã phân giải khai, hóa thành hỗn loạn năng lượng, trở về thiên địa.

Này là một quả sáu sao trung kỳ Thích Minh Thạch.

Dương Thanh Huyền cầm trong tay, do dự hạ, trực tiếp hé miệng, nguyên lành nuốt xuống.

Nhất thời, một luồng cảm giác nặng nề ở trong dạ dày, như là nuốt một ngọn núi tựa như, sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, tím dường như quả cà.

Nhưng may là, y theo Quỷ Tàng truyền thụ cho pháp môn, không ngừng bấm quyết vận công, hóa thành cái kia Thích chi lực.

Từng tia một ôn hòa ổn định năng lượng, từ Thích Minh Thạch bên trong chảy ra, tiến vào Dương Thanh Huyền trong kinh mạch, đi khắp chu thiên trăm huyệt, cuối cùng tụ hợp vào đan điền.

Tràn đầy các loại bá đạo năng lượng trong đan điền, theo này từng tia một Thích chi lực tiến nhập, lại trở nên nhu hòa rất nhiều.

Dương Thanh Huyền mắt lộ vẻ kinh ngạc.

Bên trong đan điền cảm giác cũng không phải là ảo giác, vài món Thánh khí cắt cứ một phương, còn có mồi lửa, lôi có thể, chân khí, nguyên lực các loại, các loại hỗn loạn sức mạnh, giống như là một thùng thuốc súng, vẫn số may không nổ, giờ khắc này rõ ràng trở nên nhu hòa rất nhiều.

Thích Tá sinh ra ở hết sức hỗn loạn năng lượng bên trong, trong cơ thể nhưng có thể đản sinh ra hết sức bình hòa sức mạnh, chính là vật cực tất phản, Âm Dương biến đổi, chính phản đi theo.

Cái kia một viên sáu sao trung kỳ Thích Minh Thạch, rất nhanh tựu tiêu hóa sạch sẽ.

Ngoại trừ để bên trong đan điền năng lượng vững vàng một ít ở ngoài, hầu như không có lưu lại bao nhiêu dấu vết.

Dương Thanh Huyền hơi đổi sắc mặt, y theo Quỷ Tàng cung cấp công pháp nhìn, nghĩ muốn tu luyện ra nguyên thần thứ hai, cái kia được muốn bao nhiêu Thích Minh Thạch?

Dương Thanh Huyền sắc mặt một chút khó xem, mạnh mẽ hưng thịnh vẻ hưng phấn, cũng hóa thành hư vô, thở dài, nói: “Đi một bước nhìn từng bước. Hay là trước chớ ăn, trước tiên đem Sát Nguyệt Chi Nhận rót đầy năng lượng lại nói.”

Ngay lập tức bóng người lóe lên, tựu tại chỗ biến mất.

…

Tá Đà di tích cổ bên trong nơi nào đó, một toà tàn phá đại điện.

Bốn phía đứng thẳng chiến sĩ pho tượng, tương tự rách nát không ngớt, đột nhiên một vệt sáng kích bắn mà đến, oanh ở trong đó một pho tượng trên, nháy mắt đem nổ thành phấn vụn.

Một đạo vội vàng bóng người từ trong điện trốn thoát, hóa thành độn quang liền muốn đi.

Mà trên hư không, thoáng chốc xuất hiện một mảnh mờ mịt quang lưới, mười phần thô to, trực tiếp che chở rơi xuống.

Thô lưới phía trên, hóa ra bóng người khổng lồ. Đầu trực tiếp chính là một con màu u lam to lớn con ngươi, thân thể là vô số xúc tu. Mỗi cái xúc tu dâng tấu chương mặt lại là tảng lớn tiểu con ngươi, phía dưới tức là vô số giác hút, lít nha lít nhít, để người vừa nhìn sinh sợ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1927: Bảo Tàng Khổng Lồ, Thích Tá Luân Hồi

Bị này đáng sợ quái vật một nhìn chăm chú, quang lưới người phía dưới ảnh, càng là sắc mặt trắng bệch, không có một chút nào màu máu.

Người này chính là Du An, đầy mặt đều là tuyệt vọng cùng bi phẫn.

Nguyên bản tu vi cảnh giới cùng này Thích Tá tương đương, đều là ở năm sao trung kỳ, có thể chính mình người bị thương nặng, mấy chiêu bên dưới, liền trực tiếp bị thua.

Không nghĩ tới càng phải bỏ mạng đến đây.

Du An tràn đầy không cam lòng cùng cay đắng.

Đột nhiên, cái kia chói mắt quang võng bên trên phương, tựa hồ lắc lư hạ, có bóng người xẹt qua, đem cái kia hào quang chặn lại, thật giống không có như vậy chói mắt.

Mặc dù chỉ là chớp mắt quang cảnh, nhưng cũng bị Du An bắt được, vội vàng giương mắt nhìn lên, lập tức mừng như điên nhảy cẫng hoan hô.

Cái kia đầu Thích Tá phía sau, chẳng biết lúc nào nhiều hơn một bóng người.

Du An hưng phấn hét lớn: “Dương Thanh Huyền, cứu ta!”

Cái kia Thích Tá một chút sợ sợ, sau lưng xuất hiện người, lại đều không phát hiện, ngạc nhiên bên dưới vội vàng quay lại, trên người vô số xúc tu cùng con ngươi công kích mà đi.

Nhưng nghênh tiếp hắn, chính là một nhận hư quang.

“Xì!”

Sở hữu công kích toàn bộ vô hiệu, vô số xúc tu cùng con ngươi giữa trời bạo nổ mở.

Hư quang không giảm, chiếu Thích Tá đầu lâu chém xuống, “Ầm” một tiếng đem chém thành hai nửa.

Nứt mở hai nửa trên đầu, tràn đầy dại ra cùng khó có thể tin.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, liền đem Thích Minh Thạch lấy ra ngoài.

Du An hơi kinh ngạc hạ, giống như Thích Tá sức sống là cực mạnh, bởi vì có Thích Minh Thạch ở trong người, có thể cuồn cuộn không ngừng thu nạp trong thiên địa hỗn loạn năng lượng, đúc lại thân thể.

Chỉ có đem Thích Tá thân thể hoàn toàn phá hoại, hoặc là đem Thích Minh Thạch phẫu ra, phóng có thể triệt để đánh giết Thích Tá.

Vừa nãy Dương Thanh Huyền chính là một nhận tước hạ, như Bào Đinh mổ bò giống như vừa lúc đúng lúc, trực tiếp đem Thích Minh Thạch gọt đi đi ra, làm cho này đầu Thích Tá nháy mắt ngã xuống.

Du An không để ý lắm, cho rằng chỉ là trùng hợp, bởi vì bất kỳ đã biết Linh Mục thần thông bên trong, ngoại trừ cái kia mấy loại kinh thế hãi tục pháp môn ở ngoài, không thể nhìn ra xuyên Thích Minh Thạch ở.

Cái kia xấu xí chí cực Thích Tá, mất đi Thích Minh Thạch sau, ở không trung từ chối mấy lần, vô số con ngươi đều trợn trừng mở, chết không nhắm mắt.

Nhưng rất nhanh tựu tan rã ở trong hư không, trở về năng lượng đất trời tràng.

“Ngươi không sao chứ.”

Dương Thanh Huyền thu rồi chiến kích, bay xuống xuống.

Du An không nhịn được muốn khóc, tất cả oan ức cùng nghĩ mà sợ dâng lên trong lòng, hai mắt một trận đỏ chót, rù rì nói: “Lại là ngươi đã cứu ta.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi và ta là bằng hữu, hà tất khách khí.”

Nói, liền đem vừa rồi thu được năm sao trung kỳ Thích Minh Thạch lấy ra, đưa cho Du An nói: “Mau đem nó nuốt đi, có thể hoãn hòa hạ ngươi bên trong đan điền tổn thương.”

Du An kinh hãi, sững sờ hạ, rốt cục không nhịn được rơi lệ, nức nở nói: “Vật trân quý như vậy, ngươi làm sao lại cam lòng cho ta đây.”

Dương Thanh Huyền chê cười nói: “Nói cái gì ngốc lời, nhanh nuốt đi. Chỗ này bảo mệnh quan trọng, tất cả vật ngoại thân đều là Phù Vân.”

Du An lau hạ nước mắt, tiếp nhận Thích Minh Thạch, gắt gao siết trong tay, không nỡ ăn vào.

Ở Dương Thanh Huyền giục hạ, mới thấp giọng nói: “Một khối này tạm thời không đủ, chờ góp đủ ăn chung.” Nói, liền cất vào đến.

Dương Thanh Huyền không giải, kỳ quái nói: “Vì sao phải tích góp?”

Du An nói: “Không hiểu cũng đừng hỏi.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, ngượng ngùng nói: “Chính là không hiểu mới hỏi a...”

Du An hừ một tiếng, nghiêng đầu sang chỗ khác nói: “Ngươi còn hỏi!”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy không hiểu ra sao, nhưng bên tai lại truyền tới Tử Diều Hâu hừ lạnh cùng chà chà tiếng, sợ đến một cái giật mình, không dám hỏi nữa, chuyển mà nói rằng: “Ở đây chính là Tá Đà di tích cổ nội bộ sao? Xác thực khắp nơi đầy rẫy quái dị, phải như thế nào mới có thể đi ra ngoài?”

“Đi ra ngoài?”

Du An nở nụ cười xinh đẹp, nói: “Tại sao muốn đi ra ngoài? Đây chính là cái lớn đại bảo khố a! Đi theo ta.”

Nói, liền nhất bính nhất khiêu nhảy vào bên trong tòa đại điện kia.

Dương Thanh Huyền xoay người tựu đi theo vào.

Trong điện trống rỗng, nhưng bốn phía vách tường cùng trên cây cột, nhưng nạm rất nhiều thứ, hình thù kỳ quái, đa dạng đủ mẫu mã, có nguyên khí, giấy thếp vàng, Tinh Hạo Thạch, thiên tài địa bảo, thậm chí còn có thẻ ngọc, đan dược, ở hỗn độn vật phẩm bên trong.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đây là...”

Du An nói: “Tá Đà di tích cổ cắn nuốt võ giả chứa đồ nguyên khí, đồng thời đem bạo nổ mở, chứa đồ nguyên khí bên trong đồ vật tựu đều bị hấp thụ đến di tích cổ bên trong trong kiến trúc.

Nơi này mỗi một chỗ kiến trúc, đều cơ hồ là bộ dáng này. Đây chính là cái cực kỳ bảo tàng khổng lồ a, hì hì.”

Du An thật nhanh hướng đi một mặt vách tường, duỗi ra một trảo, liền đem mảng lớn bảo vật lăng không nhiếp ra, đựng vào mình trong bao trữ vật.

Dương Thanh Huyền sắc mặt quái lạ, chính mình rơi xuống chỗ kia trong đường nối, có thể không có những thứ đồ này.

Du An một mặt thu nhặt lấy vật phẩm, một mặt nói ra: “Nhưng nhất thiết phải cẩn thận, những kiến trúc này trên đều ẩn chứa có nguyên tố suy biến lực lượng, tuy rằng không mạnh, nhưng một không cẩn thận, vẫn là có thể bị thương.”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình quét qua, liền đem này rực rỡ muôn màu vật phẩm toàn bộ thu vào đáy mắt, trong đó lại còn có hai viên Thích Minh Thạch, nhưng cấp bậc đều không cao, chỉ có hai sao trung kỳ cùng ba sao hậu kỳ.

Rất nhanh, Du An cũng phát hiện hai quả kia Thích Minh Thạch, cao hứng nhảy loạn, vội vàng thận trọng hái hạ xuống, đánh giá phía sau nói: “Là thấp cấp Thích Minh Thạch, khó trách. Vừa mới cái kia năm sao Thích Tá, có thể là một viên năm sao Thích Minh Thạch thu nạp hỗn loạn năng lượng biến thành. Này hai viên cấp bậc thấp hơn, vì lẽ đó không có sống lại đi ra.”

Dương Thanh Huyền giật mình nói: “Còn có thể như vậy?”

Du An nói: “Đương nhiên rồi. Thích Tá sinh ra, vốn là hỗn loạn năng lượng ngưng tụ sau, đạt đến nhất định cân bằng, trước tiên đản sinh ra Thích Minh Thạch, lại diễn hóa ra Thích Tá. Này hai viên Thích Minh Thạch tuy là từ Thích Tá trong cơ thể lấy ra, nhưng chỉ cần có cơ duyên nhất định, cũng có thể sống lại Thích Tá. Chỉ có điều sống lại sau Thích Tá, thì không phải là trước kia Thích Tá.”

Dương Thanh Huyền hỏi: "Ngươi đối với Thích Tá tựa hồ vô cùng giải?"

Du An một chút được nước cười nói: "Đó là đương nhiên, ta nhưng là..."

Lời đột nhiên ngừng lại.

Dương Thanh Huyền hỏi: "Nhưng mà cái gì?"

Du An dạ mấy lần, nói: "Không có, không có gì, mau mau thu dọn đồ đạc đi. Sau đó chờ người khác tới, tránh không được lại là một phen tranh đấu. Ta biết ngươi lợi hại, nhưng phá niết đại địa bên trong, so với ngươi lợi hại có thể rất nhiều người ở. Gặp gỡ một ít không phải người lương thiện, coi như ngươi thần thông cái thế, cũng khó thoát nguy hiểm."

Dương Thanh Huyền điểm hạ đầu, liền không hỏi nữa.

Mỗi người đều có bí mật của chính mình, hắn chưa bao giờ sẽ hiếu kỳ chuyện của người khác.

Rất nhanh, Du An liền đem này một đại điện đồ vật toàn bộ cất vào đến, hài lòng nói: "Đi thôi, chúng ta lại đi nơi khác tìm xem. Này Tá Đà di tích cổ ở dài dòng năm tháng lưu chuyển bên trong, còn sẽ có đem cung điện này chứa đầy thời điểm."

Hai người nhất thời hóa thành lưu quang, hướng về xa xa lóe lên mà đi.

Mà giờ khắc này, ở phá niết đại địa ở ngoài, cái kia xoay tròn trên núi lớn, vô số võ tu dồn dập từ trong tu luyện giật mình tỉnh lại, toàn bộ là bởi vì một cái từ phá niết đại địa bên trong truyền ra tin tức:

Tá Đà di tích cổ lại xuất hiện cõi trần!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1928: Đạo Pháp Tuyệt Diệu, Há Có Thể Biết Rõ?

“Thật sự không sai sao? Có mười vạn năm cũng không từng xuất hiện di tích cổ, rốt cục có xuất hiện?”

“Đã có trên trăm đạo tin tức từ bên trong truyền tới, khẳng định không sai. Chí ít có hơn ngàn người tiến nhập di tích cổ bên trong. Lần này, không biết đệ tử nhà nào có thể thu được cơ duyên lớn.”

“Ta nhớ được mười vạn năm trước lần kia, là mạc tháng tông đệ tử chiếu cố anh, từ bên trong lộ ra hơn 900 viên Thích Minh Thạch, cùng vô số kỳ trân dị bảo. Để chiếu cố anh ở mười vạn năm năm tháng bên trong, trực tiếp từ Thất Tinh Giới Vương đột phá đến rồi Thiên Giới chi chủ.”

“Hừm, Thiên Giới chi chủ có thể vùng vũ trụ này đỉnh cấp sức chiến đấu a. Đối với bất luận tông môn gì thế gia mà nói, đều là trọng yếu vô cùng. Mỗi một lần Tá Đà di tích cổ xuất hiện, đều sẽ kèm theo lượng lớn tài nguyên xuất hiện, do đó tạo ra được Thiên Giới chi chủ.”

“Lần này, không biết cái kia tông môn thế gia sẽ như vậy may mắn.”

Núi to đỉnh trên quảng trường, sở hữu võ tu đều là lấy ra đưa tin nguyên khí, sĩ quan cấp cao đà di tích cổ xuất thế tin tức, một mặt truyền vào phá niết đại địa bên trong đệ tử biết được, một mặt truyền về tông môn.

Thoáng chốc, Tá Đà di tích cổ xuất hiện tin tức, lập tức truyền khắp toàn bộ phá niết đại địa.

Vô số võ tu đều tới cùng một không gian mục tiêu chạy đi.

…

“Rầm!”

Bình tĩnh dòng suối đột nhiên phá mở, bị chia ra làm hai.

Du An thân ảnh kích bắn mà ra, treo ngừng trên không trung, tràn đầy mừng rỡ, hướng về trên bờ người phất tay nói: “Dương Thanh Huyền, quả nhiên tốt nhiều đồ tốt! Còn có chín khối Thích Minh Thạch, bảy khối sơ giai, hai khối trung cấp.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười.

Hai người đi ngang qua này dòng suối thời điểm, Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình trông thấy đáy sông, tựa hồ trầm rất nhiều bảo vật, liền nói cho Du An.

Du An bắt đầu còn không tin, nhưng ôm thử một chút thái độ, phát hiện quả nhiên có lượng lớn vật phẩm, không thể so với trong đại điện ít, đồng thời phát hiện chín khối Thích Minh Thạch, này đủ để làm cho nàng mừng rỡ như điên.

Nhưng Dương Thanh Huyền sắc mặt nụ cười chỉ có điều xuất hiện nháy mắt, liền lập tức nghiêm nghị hạ xuống, hỏi: “Không có cao cấp?”

Du An lắc đầu nói: “Không có. Cao cấp Thích Minh Thạch biết bao khó được.”

Dương Thanh Huyền bên trong cặp mắt một chút bắn mạnh ra kim quang, đồng thời quát lên: “Cẩn thận!”

Đưa tay hướng về trước một trảo, bàn tay lập tức biến thành lông xù Thời Không Cự Linh tay, vô số không gian đường cong hiện ra, hóa thành một cái vòng xoáy khổng lồ.

Du An kinh hãi, không rõ vì sao, ở đằng kia đường cong tác dụng hạ, thân thể của chính mình nhanh chóng hướng về Dương Thanh Huyền dời đi.

Mà đúng lúc này, hai chân đau xót, càng bị hai cái màu đen tay bắt được.

Cái kia tay như xà mãng xà giống như nhẵn nhụi bóng loáng, chất chứa quái lực.

“Chi!”

Du An ngược lại hít một hơi lạnh, tại chỗ dọa cho phát sợ, hoảng sợ hét lớn: “Thích Tá! Dương Thanh Huyền nhanh cứu ta!”

Ở sau thân thể hắn, một cái hình bầu dục Thích Tá lộ ra sắc bén ánh mắt, hai mắt như lòng đỏ trứng tròn vo, bắn mạnh ra màu cam sát khí, phong mang hết hiện.

“Xì!”

Cái kia Thích Tá mở mồm ra, phun ra như nhuyễn tiên một dạng lưỡi đỏ, lượn quanh ở Du An trên eo, đem hoàn toàn quấn lấy, liền trực tiếp hướng về trong miệng đưa.

“Buông! Buông, đáng chết!”

Du An vừa sợ vừa nóng nảy lại sợ, liều mạng giãy dụa, nhưng này Thích Tá trên người cảm ứng được tới uy thế, càng có cao cấp Giới Vương, nàng hoàn toàn tránh thoát bất động mảy may.

“Xì!”

Một đạo màu vàng kiếm quang xẹt qua hư không, đem cái kia lưỡi đỏ giữa trời chém gãy.

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền tay cầm một thanh trường kiếm màu vàng óng, chuôi vì là Bích Ngọc, mũi kiếm màu trắng, toàn thân che kín màu vàng hoa văn, phun ra nuốt vào ra khiếp người kiếm khí.

“Ô!” Cái kia Thích Tá bị đau, còn dư lại nửa đoạn đầu lưỡi nuốt trở về trong miệng, nhưng bất quá nháy mắt, lần thứ hai há mồm, một đạo màu đỏ thiểm điện liền hướng Dương Thanh Huyền kích bắn mà đi.

“Thất Tinh Giới Vương. Chẳng trách sông bên trong không có cao cấp Thích Minh Thạch, quả nhiên là trọng sinh.”

Dương Thanh Huyền cầm kiếm lạnh lùng nói ra, gặp Du An thoát vây, liền thở phào nhẹ nhõm, một bước hướng về trước, ở không trung múa cái kiếm hoa, liền hướng về cái kia hồng lôi chém tới.

“Oanh!”

Kiếm khí cùng hồng lôi va ở một mạch, nổ tung ra, chói mắt cường quang khiến hai người đều không mở mắt nổi.

Thích Tá trứng kia vàng giống như mắt bị đau, vội vàng ngậm lại, lúc mở ra lần nữa, Dương Thanh Huyền đã biến mất không còn tăm hơi.

Cái kia Thích Tá lấy làm kinh hãi, lập tức cảm giác được không ổn, đột nhiên liền muốn trốn vào hư không.

Lại đột nhiên “Ô” kêu thảm một tiếng, ở sườn trái phía dưới ba tấc nơi, bị một thanh dao găm kim kiếm từ phía sau đâm thủng.

Kim kiếm nhanh chóng chém một cái, từ Thích Tá sườn hạ xẹt qua, đem một viên Thích Minh Thạch phẫu đi ra.

“Ô!”

Cái kia Thích Tá hoảng sợ kêu to, liều mạng hướng về cái kia Thích Minh Thạch chộp tới. Đây là tất cả Thích Tá nguồn năng lượng, rời chi hẳn phải chết.

Mà mình Thích Minh Thạch, sinh trưởng ở sườn trái phía dưới, cực kỳ bí ẩn, phổ thông chiến đấu đều căn bản lan đến không tới. Dựa vào điểm ấy, này Thích Tá cũng đủ để đánh giết lượng lớn cùng cấp.

Có thể làm mộng cũng không nghĩ tới, giấu như vậy bí ẩn Thích Minh Thạch, mới cùng đối phương qua tay một chiêu, đã bị phẫu đi ra.

Cái kia Thích Minh Thạch ở không trung lóe lên, đã bị một con hỏa diễm bàn tay lớn bắt tay. Sau đó “Ầm” một tiếng, nổ thành vô số hỏa diễm, triệt để không thấy hình bóng.

Thích Tá bàn tay lớn liều mạng một trảo, trống trơn như vậy, cái gì cũng chưa bắt được, khuôn mặt không cam lòng cùng tuyệt vọng, sườn trái hạ kiếm thương không ngừng mở rộng, một cái hình bầu dục thân thể tựu vỡ thành hai mảnh, rơi vào đến trong sông, “Rầm” hình thành một đạo dòng xoáy.

Du An đứng ở bên bờ, kinh hãi nhìn, ngơ ngác hỏi: “Ngươi, ngươi có thể chuẩn xác tìm tới Thích Minh Thạch vị trí?”

Nước sông bên trên, một đám lửa bạo nổ mở, Dương Thanh Huyền từ trong đó đi ra, trong tay chính nắm cái viên này thất tinh Thích Minh Thạch, khẽ mỉm cười, nói: “Chính là.” Nói xong, liền đem Thích Minh Thạch ném tới.

Du An vội vàng đưa hai tay ra đi đón, tảng đá tới tay, ngoại trừ trầm trọng ở ngoài, còn có chút ấm áp, dù sao cũng là mới mẻ vừa ra lò, trên mặt nhưng là một mảnh dại ra, tự lẩm bẩm: “Làm sao có khả năng, sao có thể có chuyện đó? Phải biết Thích Tá thân thể, là vô số hỗn loạn năng lượng ngưng, hầu như có thể ngăn cách tất cả thần thức cùng ánh mắt, dù cho là Thiên Giới chi chủ cũng không thể nhìn thấu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái này có gì không thể? Vũ trụ to lớn, thần thông rộng, đạo pháp tuyệt diệu, há có thể biết rõ?”

Du An sững sờ ở đằng kia, lời này xác thực có đạo lý, coi như Thiên Giới chi chủ không có khả năng biết được tất cả, nhưng cũng luôn cảm giác nơi nào không đúng.

Dương Thanh Huyền nói: “Đi thôi, chỗ này thật là cái bảo địa, chúng ta dành thời gian, lại đi tìm cái khác bảo bối.”

Dương Thanh Huyền giương lên tay, một mảnh lôi phù hóa ra, hướng về Du An trùm tới, liền muốn lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, triển khai lôi độn.

Đột nhiên một đạo cực quang phá không mà hiện, không có bất kỳ triệu chứng nào đánh rơi, lọt vào lôi phù bên trong.

“Oanh!”

Sở hữu lôi phù toàn bộ nổ tung, độn quang triệt để tiêu tan.

Du An vội vàng lùi về sau, biết lại có cường giả đến.

Dương Thanh Huyền khẽ cau mày một cái, nhấc đầu nhìn phía hư không.

“Hai cái đồ vô lại, nạp mạng đi!”

Năng lượng màu vàng óng đột nhiên xuất hiện giữa trời, bốn phía không gian ở năng lượng đó ngưng tụ trong đó không ngừng sụp đổ, hóa thành vòng xoáy kéo dài tới.

Một đạo màu xanh lam bóng người, tự vòng xoáy kia bên trong đi ra, nghi biểu uy nghi, tỏa ra bỗng nhiên sát khí.

Cùng lúc đó, bên trong vòng xoáy kia, từng đạo từng đạo lam quang kích bắn mà ra, mỗi một đạo đều ở không trung hóa ra một bóng người, rất nhanh tựu có hơn hai mươi người, đem Dương Thanh Huyền bao bọc vây quanh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1929: Tống Gia Trả Thù, Thần Binh Chống Đỡ

Du An cả kinh kêu lên: “Tống Hồng Trạch! Là người của Tống gia!”

Lam bào nam tử nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, cười lạnh nói: “Hai cái đồ vô lại, đi mòn gót sắt không tìm thấy, được đến toàn bộ không uổng thời gian. Là muốn ta tự mình động thủ đưa các ngươi ra đi, rơi vào chết không toàn thây, còn là chính các ngươi đoạn, bảo toàn một điểm tôn nghiêm của võ giả.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc liếc mắt nhìn bốn phía, phát hiện này hơn hai mươi người, cũng không phải là tất cả đều là Giới Vương, phần nhiều là Khuy Chân hậu kỳ, tột cùng tồn tại, nhưng Giới Vương cũng có bảy người, hai vị là sáu sao, còn dư lại năm vị đều là thấp cấp, lam bào nam tử càng là tám sao đỉnh cao, nhưng mơ hồ khí tức, so với cao Việt nhưng mà còn cường đại hơn, cần phải bước vào đỉnh cao đã đã lâu.

Dương Thanh Huyền tò mò hỏi: “Này phá niết đại địa không phải muốn Giới Vương mới có thể đi vào sao?”

Tống Hồng Trạch nhíu mày lại, lập tức giận tím mặt, chết đến nơi, còn có tâm tư quản chuyện khác, hiển nhiên là không có đem chính mình đám người để ở trong mắt, sát khí trên người nhất thời càng hơn.

Du An sắc mặt cực kỳ khó coi, nói ra: “Tống Hồng Trạch không phải rèn luyện đệ tử, mà là Tống gia phái tới nơi đây người phụ trách. Không ít thế gia đều sẽ phái một vị hoặc hai vị tu vi đến rồi bình cảnh, trên căn bản khó đột phá nữa đại năng, tọa trấn ở đây. Dùng cái này đến bảo vệ chính mình bên trong rèn luyện đệ tử. Tống Hồng Trạch chính là Tống gia đệ tử bảo vệ người.”

Dương Thanh Huyền lại hỏi nói: “Vậy bọn họ là làm sao biết là ta giết Tống Mân đây?”

Du An nói: “Nhất định là bản mệnh ngọc bài. Tiến nhập phá niết nơi rèn luyện đệ tử, hầu như mỗi người đều sẽ lưu lại bản mệnh ngọc bài ở bên ngoài. Chết đi chớp mắt, sư môn cường giả có thể thông qua trên ngọc bài mệnh hồn, hoàn nguyên người chết trước khi chết thấy sát kia trường cảnh. Tống Mân trước khi chết nhìn thấy chính là chúng ta hai người, vì lẽ đó Tống gia ở bên ngoài cường giả nhất định bắt được, vì lẽ đó đưa tin đi vào. Có đệ tử ngã xuống, Tống Hồng Trạch sợ cũng phải gánh vác làm trách nhiệm.”

Tống Hồng Trạch gương mặt tái nhợt cùng âm hàn, Du An dự liệu một điểm không kém, thân là Tống gia ở chỗ này người phụ trách, trên thực tế gia tộc đã không quản được, nhưng có thể thông qua đối với hắn người nhà khống chế, cùng với mỗi lần đệ tử tiến nhập mang tới lượng lớn vật tư, đến gián tiếp khống chế.

Tống Mân chính là Tống gia đệ tử nòng cốt, chết ở đây, Tống Hồng Trạch trách nhiệm không nhỏ, sợ là Tống gia cho người nhà cùng tư nguyên của mình, cũng phải lớn hơn phạm vi cắt giảm.

Vừa nghĩ tới, Tống Hồng Trạch tức giận kỳ lạ bốc khói, quát lên: “Chết đến nơi, hỏi nhiều như vậy làm cái gì? Các ngươi đã muốn sống không thể chết, cái kia bản tọa tựu tự mình động thủ!”

Tống Hồng Trạch hai tay bấm quyết, song chưởng truyền đến kim loại rung động, chớp mắt hóa thành một căn màu đen sắt giản, đem bốn phía hào quang toàn bộ thu nạp, ngang trời đánh tới.

Toàn bộ thiên địa tối sầm lại, trực tiếp rơi vào đêm trường.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, liền nhìn ra này sắt giản không hề tầm thường, mặt trên có một loạt đạo văn lấp loé tiêu tan, càng có đại đạo khí tức.

Ngay lập tức không dám khinh thường, giơ tay vận quyết, Lục Dương hóa ra, chiếu sáng trong thiên địa một mảnh quang minh.

“Cái gì?”

Tống Hồng Trạch lấy làm kinh hãi.

Bốn phía Tống gia đệ tử, càng là cảm nhận được này cỗ mênh mông sức mạnh to lớn, cực kỳ kinh sợ đến mức lùi về sau.

Lục Dương xoay vòng mà lên, ở không trung hợp hai thành một, hóa thành như Cổ Diệu giống như óng ánh lóa mắt, cuồng kích mà hạ.

“Ầm ầm!”

Quang minh cùng hắc ám, oanh kích cùng nhau, lẫn nhau thôn phệ.

Màu đen sắt giản một chút trở nên to lớn, ở liệt dương bên trong lượn vòng, đập vỡ tan toàn bộ hư không.

Vô số hỏa diễm bắn mạnh hướng về bốn phương tám hướng, chỗ đi qua, không không đốt thành tro bụi.

Có một tên Khuy Chân cảnh Tống gia đệ tử không tránh kịp, bị ngọn lửa một đốt, kêu thảm thiết bên dưới tựu hóa thành tro tàn.

Tống Hồng Trạch sợ quát lên: “Quả nhiên thật sự có tài, chẳng trách Tống Mân cùng Thương Lập đều chết vào tay ngươi. Nhưng gặp gỡ ta, sẽ không còn được gặp lại mặt trời của ngày mai.”

Tống Hồng Trạch lần thứ hai bấm quyết, đánh vào màu đen sắt giản bên trong, vô số hắc mang phun ra, xé rách toàn bộ hào quang liệt dương, biến ảo ra vô biên biển lửa.

Tống Hồng Trạch hai con ngươi bỗng nhiên co rụt lại, phát hiện Dương Thanh Huyền càng đã biến mất không còn tăm hơi.

Không khỏi kinh hãi, đối phương là làm sao bỏ chạy che giấu, chính mình càng hoàn toàn không có phát hiện.

Biển lửa ở trên hư không tản ra, đem Tống Hồng Trạch vây nhốt, sau người một mảnh hỏa diễm đột nhiên đại thịnh, hóa ra Dương Thanh Huyền chân thân, tay cầm kim kiếm tựu chém tới.

“Xì!”

Hư không bị chém ra một đường, vạn vật đều vỡ thành hai nửa.

Tống Hồng Trạch thân thể lay động bên dưới, biến nhạt đi, càng là tàn ảnh.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, phía sau liền truyền đến tiếng cười lạnh, “Nếu như như vậy thì có thể giết ta, ta còn có thể sống đến hiện tại sao?”

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên xoay người lại, liền thấy kia sắt giản hóa thành núi to giống như vậy, trực áp mà hạ.

Toàn bộ biển lửa đều ở đây sắt giản uy năng hạ, không ngừng nhảy lên run rẩy, đồng thời kịch liệt thu nhỏ lại.

Dương Thanh Huyền hoảng sợ, này Tống Hồng Trạch quả nhiên khó chơi, sức chiến đấu mạnh, thậm chí còn ở cao Việt nhưng mà bên trên.

Dù sao cũng là Tống gia ở chỗ này người phụ trách, cũng không biết lịch luyện bao lâu, nếu như không có trí dũng song toàn cùng thần thông cái thế, sợ là sớm đã thành hài cốt hoặc tro tàn.

Lúc này hai tay nhanh chóng bấm quyết, sở hữu hỏa diễm chớp mắt thu lại ở sau lưng, hóa thành Hỏa Chi Cốt Tượng, hai tay đội trời, hướng về cái kia sắt giản vỗ tới!

“Ầm ầm!”

Sắt giản rơi ở Hỏa Chi Cốt Tượng hai tay của trên, đè ra một mảnh hỏa cảnh giới, cốt tượng trên sở hữu hỏa xương không không trên dưới run rẩy, đồng thời trình co rút lại xu thế.

Dương Thanh Huyền nhưng là hai tay nắm kích, giữa trời tựu chém ngang mà đi.

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

“Ầm ầm!”

Kích quang phá không, chém nát tất cả trở ngại sức mạnh, bao phủ Tống Hồng Trạch toàn thân Bách Mạch cùng chỗ yếu.

“Càn rỡ! Thất tinh sơ kỳ, đảm cùng bản tọa tám sao đỉnh cao đấu, chỉ là phần này bành trướng, cũng đã đáng chết!”

Tống Hồng Trạch hai tay bức tranh vòng, một mảnh hắc mang tự trong tay tràn ra, hình thành hai đạo hình cung quang, hợp ở trước người.

“Ầm!”

Dương Thanh Huyền một kích đâm thẳng mà đến, Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu hư quang bị cái kia hình cung mang ngăn trở, Thiên Khư ở không trung hơi xoay tròn, tựu đâm vào.

“Ầm!”

Lại là một tiếng tiếng rung vang lên, Tống Hồng Trạch càng hai tay hư nắm, đem lưỡi kích kẹp ở một luồng năng lượng bên trong.

Thiên Khư không ngừng rung động, tỏa ra từng vòng ánh sáng màu vàng óng, cùng cái kia hắc ám chống lại.

Tống Hồng Trạch trong con ngươi lan ra vẻ kinh dị, nhìn chằm chằm cái kia chiến kích, không nhịn được khen: “Binh khí tốt!”

Lòng nghĩ trên người người này định có không ít bảo vật, vừa vặn bù đắp sự tổn thất của chính mình.

Dương Thanh Huyền cười nhạo một tiếng, nói: “Này thần binh chính là là vì chém giết Thiên Giới mà chế tạo, giết ngươi thực sự là vũ nhục nó.”

Nói, bên trái nhấc tay một cái, liền hóa nửa người vì là long, nắm tay bên dưới, từng mảng từng mảng long văn khuếch tán.

“Đại Diệt Đạo Long Quyền!”

“Ầm ầm!”

Quay về Tống Hồng Trạch bộ mặt, tựu cuồng kích mà đi.

Tống Hồng Trạch kinh hãi, toàn bộ chiến cuộc nhìn như hoà nhau, nhưng nhưng đều là mình nơi ở thượng phong, đối phương mặc dù không đến khoảnh khắc bị thua, nhưng tiếp tục ổn tiếp tục đánh, mình phần thắng là rất lớn.

Có thể cú đấm này, trực tiếp hướng về phía trên mặt của chính mình đánh tới, trong phút chốc lòng vừa loạn, vội vàng giơ tay nghênh tiếp, năm ngón tay hư nắm, hướng về một chưởng kia chộp tới.

Tay trái nhất thời không chống đỡ được Thiên Khư, Dương Thanh Huyền đâm thẳng mà lên.

“Ầm ầm!”

Mấy đạo to lớn hào quang bạo nổ mở.

Chiến kích đâm trên người Tống Hồng Trạch, đại Diệt Đạo Long Quyền bị một chưởng ngăn trở, đen kịt sắt giản ép xuống Hỏa Chi Cốt Tượng, đem phá nát.

Sở hữu tất cả những thứ này, đều ở hỏa tượng phá nát sau, biến thành trong biển lửa yên diệt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1930: Điên Cuồng Chém Giết, Luyện Tập Mà Thôi

Tống gia các đệ tử, cùng với Du An, không khỏi kinh hãi, nhưng trong khoảnh khắc biển lửa dùng để, mọi người đều là vội vàng tránh ra tránh né, hoặc là hóa ra kết giới chống đối.

Đồng thời sở hữu ánh mắt, đều nhìn chằm chằm trong biển lửa kia, cấp bách muốn biết tình huống.

Ánh lửa lấp lóe bên dưới, hai bóng người kề sát mà đứng, chiến kích đâm ở Tống Hồng Trạch trước ngực, phá thể mà vào, thấm ra máu.

Mà Dương Thanh Huyền đại Diệt Đạo Long Quyền, lại bị Tống Hồng Trạch một chưởng đánh diệt, mạnh mẽ đập trên vai trên, đem vai trái hoàn toàn đánh nát tan, một mảnh máu me đầm đìa.

Một tên Tống gia đệ tử kinh hãi hít một hơi khí lạnh, “Càng là hoà nhau!”

Tống Hồng Trạch hai con ngươi trừng thật to, cúi đầu nhìn mình ngực tổn thương, phảng phất khó có thể tiếp thu trước mắt tất cả những thứ này.

Một vị thất tinh sơ kỳ tiểu tử, lại tổn thương chính mình, tổn thương chính mình vị này thân kinh bách chiến, tám sao tột cùng cường giả cái thế.

Tống Hồng Trạch nhìn mình ngực tổn thương, chỉ cảm thấy có chút hoảng hốt, cho đến lồng ngực lần thứ hai đau xót, Dương Thanh Huyền lại đem chiến kích xuyên vào mấy phần, này mới thanh tỉnh lại, kinh nộ hét lớn: “Chết!”

Đột nhiên đưa tay chộp một cái, cái kia sắt giản bay nhanh mà về.

Dương Thanh Huyền rút ra đánh chém, lần thứ hai lăng không chém một cái, quát lên: “Nhị Cẩu Tử!”

“Ầm ầm!”

Võ Hồn Ấn lóe lên, trên hư không chớp mắt hóa ra một đạo tử hỏa, trong khoảnh khắc đều hóa ra Tử Viêm Cự Thú, đột nhiên nhảy một cái, hướng về cái kia sắt giản táp tới.

Tống Hồng Trạch con ngươi một chút trừng lớn, nghe Dương Thanh Huyền gọi “Nhị Cẩu Tử”, còn tưởng rằng là mắng hắn, nguyên lai thật có một người gọi là “Nhị Cẩu Tử” đồ vật, đồng thời trên người khí tức cực kỳ cuồng bạo to lớn, theo hóa thân mà ra, phảng phất nhất giới lực lượng cuồn cuộn không ngừng vọt tới, khẽ cắn bên dưới, càng đem chính mình sắt giản nuốt xuống.

Tống Hồng Trạch cái kia trợn to con ngươi, hoảng sợ lồi ra hơn nửa, hầu như muốn rơi trên mặt đất.

Nhưng hắn vẫn chưa hoảng loạn, chính mình sắt giản nhưng là thánh vật, dù cho này Nhị Cẩu Tử thật sự ẩn chứa nhất giới lực lượng, cũng phải đem đánh nổ.

Nhưng là ở Tử Viêm Cự Thú thôn phệ hắn sắt giản nháy mắt, Dương Thanh Huyền một kích chém xuống, Tống Hồng Trạch cái kia đưa ra cánh tay, trực tiếp bị gọt đứt.

“A!”

Kinh nộ tiếng kêu thảm thiết, đâm thủng vòm trời.

Hơn hai mươi vị Tống gia đệ tử, không khỏi là cả người cự chiến, từng cái từng cái con ngươi nổi lên.

Tám sao tột cùng Tống gia người phụ trách, lại thất bại?!

Tử Viêm Cự Thú cắn nuốt sắt giản sau, trong cơ thể truyền đến tiếng nổ thật to, như là có một đạo tinh vân ở trong bụng hắn, chấn thân thể của hắn không ngừng bành trướng, hóa thành Thiên Cẩu giống như vậy, ngang qua ở trên hư không.

Tống Hồng Trạch kinh nộ khuôn mặt tím bầm, như ở bình thường, này Nhị Cẩu Tử đã bạo thể, có thể giờ khắc này chính mình liên tiếp bị trọng thương, bất đắc dĩ bên dưới, chỉ có thể lại tay trái bấm quyết, hướng về cái kia Nhị Cẩu Tử điểm tới.

“Ầm ầm!”

Tử Viêm Cự Thú rốt cục nổ tung mở, hóa thành đầy trời tử hỏa rải rác.

Sắt giản nhất thời khôi phục tự do, ở Tống Hồng Trạch điều khiển hạ, bay nhanh trở về, đánh về phía Dương Thanh Huyền phía sau.

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, cánh tay trái đã phế, buông xuống bên người, tay phải cầm kích ở không trung xoay tròn, hoàn toàn không để ý phía sau cái kia sắt giản bay tới, kiên định chém về phía trước.

“Đọa Diệt!”

Tống Hồng Trạch hoảng sợ hét lớn: “Ngươi điên rồi! Ngươi nghĩ cùng ta đồng quy vu tận?!”

Dương Thanh Huyền hừ nói: “Có hay không đồng quy vu tận ta không biết, nhưng ngươi là khẳng định phải chết!”

Hư quang ở không trung chém một cái.

Tống Hồng Trạch một trái tim ngã vào đáy vực, gấp “Oa oa” kêu to, nguyên vốn cho là mình khởi động chiến kích từ phía sau công kích, tiểu tử này làm sao cũng muốn né tránh hoặc là trở về thủ, nhưng này người điên lại hoàn toàn không quản, trực tiếp giết hướng mình, này là như thế nào một loại người điên a?

Tống Hồng Trạch thời khắc này đột nhiên sợ, trong xương đều truyền đến run sợ cảm giác, Tống Mân làm sao chọc tới một cái như vậy sát tinh, hoàn toàn là không sợ chết ngoan nhân a!

Tống Hồng Trạch lại cũng không kịp nhớ khởi động sắt giản, vội vàng xoay tay lại phòng ngự.

“Ầm ầm!”

Nhưng đã quá muộn, tay không nơi nào chống đỡ được Thiên Khư Đọa Diệt tư thế, cánh tay trái cũng ầm ầm nổ tung, đồng thời hư quang bắn thẳng đến vào trong cơ thể, chém ở mảng lớn kinh mạch cùng yếu huyệt trên.

“Phốc!”

Tống Hồng Trạch phun ra một ngụm máu đến, khí thế một chút rơi xuống đến cực điểm điểm, liền ngay cả ngự không lực lượng đều mất đi, toàn bộ người ngửa ra sau lật.

Mà đúng lúc này, Dương Thanh Huyền trên người nổi lên ba màu hào quang, kết thành một mảnh kết giới.

Đồng thời có long hình ở trên người hóa ra, dấu ấn ở kết giới bên trên.

Chính là năm vị Tinh Túc liên thủ, thông qua Thánh Chủ liên hệ, khởi động cái kia ba mặt huyền kỳ, đồng thời xúc động Thanh Long thánh lực, hóa ra bọn họ có thể đến sức mạnh lớn nhất.

“Ầm ầm!”

Sắt giản rốt cục nổ xuống, đánh ở ba màu kết giới trên, chấn động đến mức vô số kim liên phá nát, vạn thủy yên diệt, sắc quang bay lượn.

Long Ấn càng là “Rầm” mở ra, phá nát.

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, phun ra một ngụm máu đến.

Đánh bại Tống Hồng Trạch, đã dùng hết toàn lực, giờ khắc này lại chịu đến này sắt giản oanh kích, tâm thần rung động bên dưới, trong cơ thể kinh mạch phá nát hơn nửa.

Nhưng tốt ở Tống Hồng Trạch đã triệt để đèn cạn dầu, hoàn toàn không có năng lực khởi động sắt giản, chỉ là ở một đòn sau, sắt giản tựu rơi xuống.

Năm vị Tinh Túc đồng dạng rên lên một tiếng, đều là khóe miệng tràn ra máu tươi, vội vàng ở Tinh Giới bên trong bấm quyết trấn áp thương thế.

Ba màu hào quang trở lại trong cơ thể, Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, tựu rơi ở Du An bên cạnh người.

“Tiểu tử này chịu trọng thương! Chính là giết hắn thời điểm!”

Một vị Tống gia đệ tử bên trong cặp mắt bắn ra lệ mang, hóa thành độn quang tựu đuổi tới.

Còn lại Tống gia đệ tử, từng cái từng cái từ trong khiếp sợ lấy lại tinh thần, cũng lập tức đuổi tiếp. Nếu như đánh giết người này có công, bao nhiêu cũng có thể phân được chút bảo vật, tương lai trở về tông môn, cũng tính kế cái công lao, nhiều hơn chút khoác lác sự tích.

Du An kinh hãi, kêu lên: “Đi mau!” Đột nhiên nắm lấy Dương Thanh Huyền, liền muốn bỏ chạy.

Lại bị Dương Thanh Huyền phản cào xuống, nói: “Đừng hoảng hốt.”

“Ha ha!”

Một trận cười quái dị tự Dương Thanh Huyền trong cơ thể truyền ra, lục mang lóe lên, Bách Quỷ Dạ Hành đột ngột hiện, ở không trung nhất chuyển, liền chém ra mấy đạo kiếm khí.

“Xì! Xì!”

Hơn hai mươi đạo hào quang đánh rơi, sở hữu Tống gia đệ tử, nháy mắt thân ở dị xử.

Sau đó Quỷ Tàng cụ hiện ra, mở ra hút một cái, hơn hai mươi đạo hồn phách tựu bị nuốt vào trong cơ thể.

Nằm dưới đất Tống Hồng Trạch, đang chờ nhìn Dương Thanh Huyền bị phanh thây, tốt giải hận, kết quả nhưng họa phong biến đổi, sở hữu Tống gia đệ tử đều được hai đoạn, dồn dập từ không trung rơi xuống, tựu rơi ở hắn đằng trước, thậm chí có mấy cái đầu rơi trên người hắn.

“A?!”

Tống Hồng Trạch há to mồm, trong tay còn nhận một đầu, trong lúc nhất thời đầu óc triệt để đường ngắn, cảm giác vô cùng không chân thực.

Mộng, nằm mơ, cái này nhất định nằm mộng.

Hạ một sát, đầu của hắn cũng bay lên, hồn phách bị Quỷ Tàng rút ra, nhét vào trong miệng nuốt vào.

Du An đứng tại chỗ, trợn mắt ngoác mồm, nhìn vậy ăn hồn phách Quỷ Tàng, kinh hãi nói: “Quỷ tu?”

Quỷ Tàng cười to vài tiếng, lóe lên liền trở về vào Võ Hồn Ấn

bên trong.

Chỉ còn lại đầy đất tàn Chi đoạn Thể.

Du An hung hăng nuốt xuống hạ, chỉ cảm thấy lạnh cả người, sau đó liếc mắt nhìn toàn thân là tổn thương Dương Thanh Huyền, gian nan nói ra: “Ngươi đã có một lợi hại như vậy giúp đỡ, tại sao muốn chính mình...”

Dương Thanh Huyền nói: “Luyện tập.”

Du An lảo đảo một chút, kém một chút ngã ngã, dĩ nhiên nắm tám sao tột cùng cường giả luyện tập...

Kinh khủng hơn là, dĩ nhiên thật sự đánh chết!

Nếu không có tận mắt nhìn thấy, căn bản không thể tin.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1931: Hung Danh Truyền Xa, Trọc Long Về Phủ

Dương Thanh Huyền nói: “Nhanh thu thập hạ, trước tiên ly khai nơi đây. Mới vừa tranh đấu, tất nhiên sẽ đưa tới bốn phía võ giả. Tuy rằng Quỷ Tàng thực lực không tầm thường, nhưng phá niết đại địa bên trong, tương tự nhân tài đông đúc, cường giả vô số. Sợ là rất nhiều sự tình, Quỷ Tàng cũng ứng phó không được.”

Du An tự nhiên hiểu thêm, “Ừ” một tiếng, lập tức đem sở hữu Tống gia đệ tử trên người vật tư vơ vét không còn gì, sau đó hai người hóa thành độn quang mà đi.

...

Phá niết đại địa ở ngoài, xoay tròn to lớn trên đỉnh núi.

Đột nhiên, Tống Dương đột nhiên mở hai mắt ra, gấp bận bịu đưa tay chộp một cái, một khối bản mệnh ngọc bài hiện ra trong tay, “Ầm” một tiếng nổ tung.

Tống Dương hoàn toàn biến sắc, phẫn nộ quát: “Là ai? Dám to gan giết ta Tống gia đệ tử!”

Lại một tên Tống gia đệ tử ngã xuống, từ trên ngọc bài tên nhìn, là một vị ba sao Giới Vương, cũng là trong gia tộc thiên tài đứng đầu, hiếm có trẻ tuổi hậu bối.

Mới nửa tháng thời gian, tựu trước sau chết rồi Tống Mân, hiện tại lại chết một vị hậu bối Giới Vương, này khiến Tống Dương sắc mặt cực kỳ khó coi, thậm chí là có một tia tức giận, mắng: “Tống Hồng Trạch đứa kia đến cùng đang làm gì?!”

Tống Dương năm ngón tay vồ lấy, đem cái kia chút ngọc vỡ nhỏ nhen tụ lại, đang muốn triển khai bí thuật quan sát là người phương nào lớn mật như thế, đột nhiên sắc mặt lại biến, tay run một cái, lòng bàn tay ngọc nhỏ nhen toàn bộ rơi ra.

Không lo được này rất nhiều, Tống Dương lần thứ hai nhảy ra một khối ngọc bài, "Ầm" một tiếng nổ tung.

Ngay sau đó khối thứ hai, "Ầm", khối thứ ba, "Ầm", khối thứ bốn, "Ầm"...

Mãi cho đến thứ hai mươi ba khối...

Tống Dương há to mồm, triệt để choáng tại chỗ, toàn bộ người hoá đá tại chỗ, đầu óc lại như hết rồi giống như vậy, hoàn toàn mất đi năng lực suy tính.

Chung quanh võ tu, tương tự đã bị kinh động, từng cái từng cái ngạc nhiên nhìn, từ khi trước cười trên sự đau khổ của người khác, đến từng cái từng cái sắc mặt nghiêm túc.

Tống gia đệ tử, dĩ nhiên toàn quân bị diệt!

Đây chính là cực kỳ rung động đại sự, Tống gia ở đây vài miếng bên trong tinh vực, đều là cực kỳ đứng đầu tồn tại, trong tộc hàng đầu hậu bối, tất cả đều phái tới nơi đây rèn luyện, lần này toàn quân bị diệt, đối với Tống gia mà thôi, không thể nghi ngờ là lớn đả kích lớn, làm cho Tống gia toàn bộ hậu bối thiên tài đứt gãy, trực tiếp ảnh hưởng đến Tống gia tương lai thực lực cùng sức ảnh hưởng.

Sở hữu võ tu đều ý thức được, có đại sự sắp xảy ra.

Sợ là cả Tống gia đều phải điều động, sẽ không tiếc bất cứ giá nào đem cái kia người chủ sự tru diệt.

Đúng lúc này, Tống Dương cứng nhắc lần thứ hai đảo lộn ra tay, lấy ra cuối cùng một khối bản mệnh ngọc bài, đây không phải là đệ tử ngọc bài, trên đó viết “Hồng trạch” hai chữ.

“Ầm!”

Ngọc bài đồng dạng nổ tung.

Tống Dương tâm run rẩy kịch liệt một chút, nhìn cái kia tỏ khắp bụi, lập tức từ trong hoảng hốt phục hồi tinh thần lại, hai mắt đỏ đậm, trong đầu một mảnh ong ong, quát ầm lên: “Là ai! Là ai giết ta Tống gia con cháu!”

Lập tức năm ngón tay vồ lấy, sở hữu mảnh vụn đều hội tụ đến, ở trên lòng bàn tay hóa thành một luồng loại nhỏ gió lốc.

Tống Dương cả người run rẩy, hai tay nhanh chóng bấm quyết đánh vào bên trong, một mảnh kim quang vô hạn triển khai, đem các loại cảnh tượng phơi bày ra, đều là các vị đệ tử trước khi chết nhìn thấy cảnh tượng, cơ hồ là nhất trí.

“A!”

Tống Dương thê lương quát to một tiếng, “Lại là hai người kia! Lại là hai người kia! A! Ta muốn giết bọn họ!”

Tống Dương nhìn chòng chọc cái kia hai khuôn mặt, đem chạm trổ trong đầu, hai mắt một mảnh đỏ đậm, lấy hắn Thiên Giới chi chủ khả năng của, thân thể càng cũng run lẩy bẩy.

“Chi!”

Ở một bên Thương Vân Ông thở một hơi lãnh khí, hoảng sợ trợn to hai mắt.

Sau đó, tựa hồ ý thức được cái gì, gấp vội vàng lấy ra đưa tin ngọc bài, đánh vào lượng lớn tin tức, sau đó hướng về hư không ném đi, ngọc bài lóe lên bên dưới, tựu biến mất không còn tăm hơi.

Trước hắn hạ khiến quá khứ, để Thương gia đệ tử tìm kiếm hai người này, đem đánh chết.

Hiện tại một chút liền ý thức được không đúng, toàn bộ Tống gia, bao quát Tống gia ở bên trong người phụ trách Tống Hồng Trạch đều lĩnh hộp cơm, Thương gia đệ tử quá khứ, không phải trực tiếp chịu chết sao?

Nếu như Thương gia đệ tử cũng toàn diệt, trách nhiệm này không phải là Thương Vân Ông đảm đương nổi.

Thương Vân Ông sắc mặt trắng bệch, âm thầm cầu khẩn, hi vọng Thương gia đệ tử còn chưa gặp phải cái kia hai tên sát tinh.

Trên quảng trường còn lại võ tu, cũng đều rối rít lấy ra đưa tin ngọc bài, từng đạo từng đạo tin tức khắc họa bên trong, lại trở tay đánh vào hư không.

Tống Dương đột nhiên đứng lên, đi đến quảng trường tận đầu, nhìn bốn phía uốn lượn sáu đại vòng xoáy, hai tay cầm sắt chặt chẽ, khuôn mặt âm trầm chảy ra nước.

Mọi người đều biết, Tống Dương muốn chính mình tiến vào đi giết người.

Nhưng phá niết vùng đất truyền tống, có thời gian nhất định tính, bất kể là đi vào vẫn là đi ra, ngoại trừ cần Thiên Giới chi chủ sức mạnh ở ngoài, còn cần đặc định thiên tượng canh giờ, chính là trọc long về phủ.

Cái gọi là trọc long về phủ, chính là cái kia sáu đạo vòng xoáy, xoáy vào trong chuyển kéo dài, như long xà về động, mở ra hành lang đến.

Vào lúc ấy, liền có thể dùng trận pháp hoặc là Thiên Giới lực lượng, trực tiếp phá mở lớp năng lượng cấm chế, đi đến phá niết đại địa.

Ngoài ra, dù cho là Thiên Giới chi chủ, cũng không cách nào phá mở cùng xuyên qua hỗn loạn lớp năng lượng.

Không ít người đều trong lòng tối nghĩ, Tống Dương nhưng là Tống gia xếp hạng thứ năm cường giả, Thiên Giới chi chủ tồn tại, một khi tiến vào bên trong, cái kia hai cái tiểu bối chắc chắn phải chết.

Giết cái kia hai tiểu bối cũng tốt, miễn cho làm được lòng người bàng hoàng, đều thay chính mình đệ tử lo lắng.

Mọi người như thế nghĩ đến.

…

Tá Đà di tích cổ bên trong, trong lúc nhất thời nhân tâm sợ hãi.

Dương Thanh Huyền cùng Du An tru diệt toàn bộ Tống gia đệ tử tin tức, ở toàn bộ Tá Đà di tích cổ bên trong lan truyền nhanh chóng, đồng thời bị miêu tả vì là điên cuồng giết người ma.

Các lộ rèn luyện đệ tử đều cẩn thận, cầu khẩn chính mình tuyệt đối đừng đụng với hai vị kia sát tinh.

Nơi nào đó trong đại điện, một mảnh ngân quang nổ tung ra.

Cao Việt nhưng mà thân ảnh vượt qua mà ra, bốn phía hư không toàn bộ vỡ vụn, xuất hiện hai đầu Thích Tá, chỉ có điều một chút nháy mắt, tựu hoàn toàn nổ ra, hai viên Thích Minh Thạch trục vừa rơi vào cao Việt nhưng mà trong tay.

“Hừ.”

Cao Việt nhưng mà lạnh rên một tiếng, mặt không thay đổi đem Thích Minh Thạch toàn bộ bóp nát, truyền vào Sát Nguyệt Chi

Nhận bên trong, trong đầu nhưng là vừa rồi lấy được tin tức, gạt đi không được, cắn răng lẩm bẩm nói: “Tiểu tử, thật có ngươi, lần sau gặp lại, chính là giờ chết của ngươi!”

…

Phá niết đại địa nơi nào đó, một bóng người nhanh chóng hướng về phía trước bỏ chạy.

Đột nhiên, bên hông ánh sáng lấp lóe, nam tử liền ngừng lại, đưa tay ra một trảo, ngọc bài hạ xuống lòng bàn tay, thần thức đảo qua bên dưới, nhẹ nhàng nhíu lại đầu lông mày.

Nam tử khuôn mặt tuấn nhã, nhưng cũng mang theo một tia tà khí, khinh thường hừ lạnh nói: “Hai cái vô danh tiểu tốt, lại cũng dám xông hạ như vậy tên tuổi.”

Lập tức lại tự nói: “Hừm, xà Càn thanh tiểu tử kia hơn nửa cũng đến rồi, chờ ta giết chết hai người này, thuận tiện đem hắn cũng cùng nhau kết quả!”

Dứt lời, hắn trên người nổ ra vạn đạo lôi điện, đem hư không đẩy ra, tiếp tục hướng về di tích cổ đi tới.

…

Tá Đà di tích cổ bốn phía, đột nhiên ánh sáng lóe lên, tựu rơi xuống một đạo nam tử.

Nam tử ngũ quan tuấn lãng, khí chất ôn hòa, vuốt ve ngọc bội trong tay, đem tin tức chọn đọc, rơi vào trầm tư.

Trong mắt ánh sáng lấp lóe, nói: “Giết Tống gia con cháu? Cái kia trên người người này nhất định tích lũy không ít thứ tốt.”

Nam tử lặng lẽ cười một tiếng, tâm tư chuyển động bên dưới hướng về trước bước ra vài bước, lập tức bị một con vô sắc bàn tay lớn vô hình nắm lấy, chính là trực tiếp biến mất.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1932: Tứ Đế Ngọc Phản Ứng

Nơi nào đó hoang nguyên.

Bốn phía suy tàn cực kỳ, đại địa mở ra, trên bầu trời tràn đầy lực hỗn độn, nhưng mà có chút đã hoá đá cổ thụ, che kín bầu trời, đem ở đây tạo thành tương đối bí ẩn nơi.

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng ở một cây cổ thụ hoá thạch hạ, một tay nắm quyết, không nhúc nhích, phảng phất cùng thiên địa hòa làm một thể. Trên người một tầng màu xanh nhạt ôn hòa hào quang, lấy một định quy tắc trật tự lưu chuyển, ở tiêu tan trong đó lấp lóe.

Ngàn trượng địa phương xa, có một cái trong suốt hình tròn kết giới, như là bọt nước một dạng trôi nổi, nhưng ẩn vào hư không, từ ngoại giới không nhìn ra dấu vết.

Du An chính ngồi xếp bằng kết giới này bên trong, hai tay kết ra một cái vô cùng ảo diệu ấn pháp.

Trên người lưu chuyển như Dương Thanh Huyền giống như lam quang, chính là Thích chi lực, không ngừng dâng tới đan điền, chữa trị bên trong căn bản thương thế.

Tự tru diệt Tống gia đệ tử, đã đem quá khứ hơn ba tháng.

Hai người tiến nhập nhiều chỗ di tích cổ, thu hoạch khá dồi dào, đồng thời đánh chết hơn mười đầu Thích Tá, còn có một chút không có mắt rèn luyện đệ tử, cũng bị bọn họ đưa đi lĩnh hộp cơm.

Ba tháng hạ xuống, tổng cộng thu được hơn sáu mươi viên Thích Minh Thạch, cao thấp trình độ bất nhất.

Dương Thanh Huyền đề nghị trước đem Thích Minh Thạch nuốt ăn, chữa trị nội thương, cùng với tăng tiến công lực, tương lai lại rót Sát Nguyệt Chi Nhận.

Cùng Dương Thanh Huyền kề vai chiến đấu ba tháng, Du An đối với người này hiểu rõ không ngừng tăng cường, đối với thần thông công pháp tu vi, cùng với tâm tính, đều có trình độ nhất định hiểu rõ, huống hồ còn có một vị thần bí khó lường quỷ tu chi sĩ, nhất thời đồng ý Dương Thanh Huyền đề nghị, hai người đem này hơn sáu mươi viên Thích Minh Thạch tách ra, các lấy một nửa, liền tìm nơi không người đất hoang tu luyện.

Ở Dương Thanh Huyền bên trong đan điền, một vũng màu xanh da trời sức mạnh, như bầu trời biển rộng, không ngừng hướng về bốn mặt lan tràn.

Chỗ đi qua, đều là một mảnh tường hòa.

Thiên Mệnh Tối Cao, Nhân Quả Tứ Đế Ngọc, Thiên Địa song bảng, không không trở nên yên tĩnh hạ xuống, vắng lặng ở đây rộng lớn vô biên sức mạnh to lớn bên trong.

Dương Thanh Huyền đột nhiên tâm có nghĩ, này sinh ra ở hỗn loạn nhất trong Thích chi lực, tựa hồ có thể ôn hòa tất cả sức mạnh.

Hắn cẩn thận thôi động Thích chi lực, ở trong đan điền xoay tròn, dâng tới Nhân Quả Tứ Đế Ngọc.

Bốn ngọc chỉ là nhẹ khẽ run hạ, nổi lên một điểm sóng quang, tựu lại không có bất kỳ phản ứng.

Dương Thanh Huyền chậm rãi mở hai mắt ra, trong tay quyết ấn biến đổi, đi về phía trước điểm tới, bốn đạo giống nhau hào quang kích bắn mà ra, hiện ra ở trước người, không ngừng lẫn nhau uốn lượn.

Sau đó, tảng lớn Thích chi lực tuôn ra, bao lấy bốn ngọc.

Trong phút chốc, bốn ngọc đồng thời run hạ, lại không có bất kỳ phản ứng, đồng thời lẫn nhau lẫn nhau áp sát.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, bắn ra vẻ hưng phấn, bốn khối ngọc được đến nay, đều bảo trì khoảng cách nhất định, tựa hồ làm sao đều không thể dung hợp, thử muôn vàn biện pháp, không có chỗ nào mà không phải là thất bại.

Mà giờ khắc này ở Thích chi lực tác dụng hạ, càng rút nhỏ khoảng cách, bắt đầu từ từ dựa vào, cái kia bài xích sức mạnh bị Thích chi lực trung hòa.

Nhưng đột nhiên sinh ra dị biến, cái kia sở hữu bao ở bốn ngọc chung quanh Thích chi lực, một chút đã bị bốn ngọc hút vào, một điểm không dư thừa, vốn đã đến gần bốn ngọc, lần thứ hai tách ra, duy trì ra khoảng cách nhất định.

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, vội vàng đem bốn ngọc bắt xoay tay lại bên trong, phát hiện mặt trên có chút điểm lam quang thiểm động, nhưng không lâu tựu yên tĩnh lại, tựa hồ hoàn toàn dung nhập vào bên trong đi.

“Hút, thu nạp rơi mất?”

Dương Thanh Huyền mắt choáng váng, vừa nãy này điểm Thích chi lực mặc dù không nhiều, nhưng ít ra cũng tương đương với một viên sáu sao Thích Minh Thạch, cứ như vậy bỗng dưng không có rơi mất?

Dương Thanh Huyền đem bốn ngọc tả hữu xoay chuyển, kiểm tra cẩn thận, cũng không có bất kỳ dị thường.

Này bốn khối ngọc hắn chi phối vô số lần, vô cùng quen thuộc, chưa từng gặp bốn ngọc thu nạp sức mạnh nào.

Ngờ vực bên dưới, Dương Thanh Huyền lại từ bên trong đan điền phân ra một tia Thích chi lực, điểm ở trong đó “Diệt” đế ngọc trên.

Thích chi lực ở ngọc trên xoay vòng một vòng, chậm rãi chìm xuống, như mặt nước bao trùm trên Diệt Đế Ngọc.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, liền gặp được cái kia như miếng băng mỏng giống như Thích chi lực, không ngừng trở nên mỏng hơn, một điểm điểm tan rã đến Diệt Đế Ngọc bên trong, cuối cùng khô cạn không gặp.

Diệt Đế Ngọc hoàn toàn nằm ở lòng bàn tay, không có bất kỳ biến hóa nào.

“Quả nhiên là thu nạp vào đi!”

Dương Thanh Huyền trong lòng ngạc nhiên, vừa mừng vừa sợ, này Nhân Quả Tứ Đế Ngọc chính mình được lâu như vậy, nhưng chung quy dòm ngó không tới bí ẩn trong đó. Chỉ nhớ rõ Huyền Thiên Cơ nói quá, không có người có thể khống chế Nhân Quả Tứ Đế, nhưng chẳng biết vì sao ý?

Nếu như không người nào có thể khống chế, vậy này bốn ngọc lại là đến từ đâu, đem tới đâu mà đi?

Có lẽ này Thích chi lực, sẽ là một cái nhìn được chân tướng đến tột cùng giao lộ.

đọc truyện với http://truyencu

atui.net/Dương Thanh Huyền tinh thần có chút phấn chấn, nhưng tương tự lại khổ não, tu luyện nguyên thần thứ hai muốn Thích chi lực, rót đầy Sát Nguyệt Chi Nhận muốn Thích chi lực, hiện đang nhìn trộm này Nhân Quả Tứ Đế Ngọc cũng muốn Thích chi lực, hơn nữa hắn có loại dự cảm, đem đến từ mình giải phong cái kia Thiên Mệnh Tối Cao, ngăn được mệnh trời cao sợ cũng muốn dùng đến này huyền bí Thích chi lực.

Cái này cần muốn bao nhiêu Thích Minh Thạch?

Dương Thanh Huyền một chút tựu đau đầu, sợ là được đem toàn bộ phá niết vùng đất Thích Tá đều càn quét một lần chứ?

Nghĩ tới đây, chính mình giật nảy mình.

Nhất định phải tìm tới có thể nhanh chóng thu được Thích Minh Thạch phương pháp xử lý.

Dương Thanh Huyền đang trầm ngâm bên trong, đột nhiên xa xa hào quang lóe lên, cái kia ẩn ở trong hư không bọt khí, một chút nổi lên, đồng thời phát sinh "Bùm bùm" thanh âm, xuất hiện vô số vết rạn nứt.

"Rào", bọt khí một chút phá nát.

Sau đó bóng người loáng một cái, Du An tựu xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trước mặt, trường sam màu xanh lờ mờ phác hoạ ra thướt tha thân thể, núi xa chân mày to, tiễn nước hai con ngươi, hì hì nháy mắt.

Từ khi thân phận bị Thương Lập nhìn thấu sau, Du An cũng là che đậy nửa không yểm, từ từ khôi phục một ít con gái tư thế cùng dung mạo.

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: "Ngươi đột phá?"

Du An cười nói: "Chính là, năm sao hậu kỳ. Này Thích Minh Thạch thật là là đồ tốt oa. Chẳng trách có tiền cũng không thể mua được, căn bản không người lấy ra bán."

Đối với Thích Minh Thạch, lộ ra gương mặt khát cầu vẻ.

Không chỉ có trị trên người tổn thương, hơn nữa thật thà chất phác cảnh giới, càng đi lên đột phá một tầng.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta chính nghĩ cùng ngươi nói Thích Minh Thạch chuyện, có biện pháp gì hay không, có thể bằng nhanh nhất nhiều nhất thu được Thích Minh Thạch?”

Du An nụ cười trên mặt biến thành trầm tư, chậm rãi nói ra: “Trên thực tế, chúng ta thu thập Thích Minh Thạch tốc độ đã quá sắp rồi. Mấu chốt là ngươi Linh Mục thần thông, lại có thể nhìn thấy Thích Minh Thạch vị trí. Tin tức này nếu như truyền đi, đủ dọa người. Ở nam bộ vũ trụ liên minh bên trong, rất nhiều đại danh đỉnh đỉnh Linh Mục thần thông, coi như là Thiên Giới chi chủ triển khai ra, cũng không thể nhìn ra Thích Tá trong cơ thể Thích Minh Thạch ở.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đánh giết Thích Tá ta đích xác có chút tâm đắc, bây giờ vấn đề là, làm sao càng nhanh hơn càng nhiều hơn tìm tới Thích Tá.”

Du An cười khổ nói: “Cũng chỉ có nguyên tố suy biến vòng có thể mang Thích Tá dẫn ra, vừa vặn này...”

Nói đến đây, muốn nói lại thôi, tựa hồ có hơi làm khó dễ.

Dương Thanh Huyền nói: “Có biện pháp gì, không muốn ẩn tàng rồi. Ngươi biết Thích Minh Thạch tầm quan trọng, hơn nữa ta vừa nãy tu luyện bên dưới, phát hiện Thích Minh Thạch đối với ta trọng yếu vô cùng, nhất định phải tìm đến lượng lớn thu được phương pháp.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1933: Không Phải Sống Không Phải Chết, Quỷ Dị Đồ Đằng

Du An nghĩ đến một trận, mới nói: “Thật không dám giấu giếm, ta đối với này Tá Đà di tích cổ hiểu rõ, xác thực so với thường nhân phải nhiều hơn nhiều.”

Dương Thanh Huyền hơi động lòng, nhớ tới cái kia tổ bích hoạ bên trong, cái kia cùng Du An bảy, tám phân tướng tuyệt đại nữ tử.

Du An tiếp tục nói: “Ngươi có nhớ, ta nói rồi này Tá Đà di tích cổ là sống?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đích xác có chút quái dị, ta cũng cảm nhận được, nói không sống sống, nói chết không chết, tựa hồ không phải sinh không phải chết trạng thái.”

Du An gật đầu nói: “Chính là. Loại này sống, cùng chúng ta cái gọi là sống có chút không giống. Nhưng này di tích cổ xác thực vô số năm qua, đều đang không ngừng thôn phệ các loại thiên tài địa bảo cùng đan dược huyền khí, phàm là bảo vật, nó một quy tắc nuốt vào. Ngoại trừ trải rộng các nơi di tích cổ đại điện, cùng sông lớn núi sông bên trong tán lạc các loại bảo bối ở ngoài, còn có một chỗ đất nòng cốt, là này Tá Đà di tích cổ nơi tim, tên là Tá Đà Thần Điện. Tất cả bảo vật hội tụ chỗ, chính là này Tá Đà Thần Điện.”

Dương Thanh Huyền tim đập thình thịch, nói: “Cái kia thần điện này bên trong, ít nói điểm, hơn mấy trăm ngàn Thích Minh Thạch sẽ có chứ?”

Du An cười nói: “Hơn một nghìn nhất định là có, sợ là sẽ phải nhiều để cho ngươi hoa cả mắt. Không chỉ có như vậy, bên trong còn có một cái bảo bối, tên là dục hải chi mỏm đá. Vật ấy có thể mô phỏng nguyên tố suy biến vòng, tỏa ra nhỏ nhẹ suy biến lực lượng.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Mô phỏng nguyên tố suy biến vòng? Nếu chỉ là nhỏ nhẹ suy biến lực lượng, hoàn toàn không đủ để chiến đấu đối địch đi, đây có gì dùng?”

Du An nói: “Ngươi đây tựu có chỗ không biết. Thích Tá tại sao lại tảng lớn tụ tập ở nguyên tố suy biến trong vòng? Cũng là bởi vì nguyên tố suy biến vòng đối với bọn họ mà nói là hết sức an toàn. Thông thường Thích Tá đều không có bao nhiêu chỉ số thông minh, trong cơ thể tất cả đều là táo bạo cảm xúc tạo thành, trong thời gian ngắn rất khó phân phân biệt thật giả nguyên tố suy biến vòng.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên liền hiểu, cả kinh nói: “Dùng cái này đến hấp dẫn Thích Tá?”

Du An cười nói: “Quả nhiên thông minh, chính là. Này mô phỏng nguyên tố suy biến vòng đối với chúng ta mà nói, vẫn là có nhất định thương tổn. Nhưng Thích Tá có thể cảm ứng được này nhỏ nhẹ suy biến lực lượng, sẽ tưởng lầm là nguyên tố suy biến vòng hình thành ban đầu, thì sẽ từ bốn phương tám hướng tới rồi.”

Dương Thanh Huyền mừng rỡ trong lòng, chỉ cần tới Thích Tá ở cửu tinh đỉnh cao bên dưới, dựa vào chính mình cùng Quỷ Tàng hai người, hầu như có thể toàn thu.

Dù cho là cửu tinh tột cùng Thích Tá, cũng chưa chắc không có chém giết lực lượng.

Nghĩ tới đây, Dương Thanh Huyền trong đôi mắt bốc lên ánh sáng.

Du An cảm nhận được hắn phấn khởi, tương tự là có chút cảm xúc dâng trào, phảng phất đã thấy mảng lớn Thích Minh Thạch bay tới.

Nàng nói: “Chúng ta đi trước tìm cái kia Tá Đà Thần Điện đi, trên thực tế, ta dẫn đường phương hướng, cũng không phải là bắn tên không đích, vẫn luôn đang tìm kiếm thần điện kia dấu vết.”

Hai người lúc này hóa thành lưu quang, hướng về xa xa bỏ chạy.

…

Tá Đà di tích cổ bên trong nơi nào đó, đột nhiên truyền đến một tiếng to lớn rung động, ầm ầm thanh âm giống như tiếng sấm liên tục, vang vọng ở mảnh này vắng lặng trên mặt đất.

Không ít võ tu nghe được vang động, vội vàng hướng phía đó độn bay mà đi.

“Chuyện gì thế này?”

Trước hết đến, là một mập một gầy hai tên thanh niên, nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, không khỏi sợ ngây người.

Trên mặt đất đột ngột xuất hiện to lớn đồ đằng, là một tên hai mắt nhắm nghiền quỷ dị nữ tử, ở tại mặt trên, rơi ra một chút điểm máu tươi, nhưng ngoài ra, lại không có bất kỳ dấu vết, liền ngay cả năng lượng chấn động đều cực kỳ vững vàng, tựu như cái gì đều không có phát sinh.

Như không phải cái kia đồ đằng trên rơi ra mấy giờ máu tươi, còn thật cho là chuyện gì đều không.

Hai người nhìn chằm chằm cái kia máu đỏ tươi nhìn một hồi, cực kỳ chói mắt, rất nhanh màu máu trở nên u ám, sau đó bị cát bụi vùi lấp.

Người cao gầy ùng ục nuốt hạ nước bọt, nói: “Rõ hứng thú huynh, có cần tới hay không nhìn?”

Tên béo hừ lạnh nói: “Cao Minh, muốn đi ngươi đi, đừng cho là ta không biết ngươi đang có ý đồ gì.”

Cao Minh bị rõ hứng thú nói trúng tâm sự, mặt đỏ lên, nói: “Ta đi tựu ta đi.”

Nói giơ tay bấm quyết, một mảnh kim quang lượn quanh ở quanh thân, hóa ra một cái uy phong lẫm lẫm màu vàng sậm áo giáp, bao phủ tại thân thể bốn phía, lộ ra cực kỳ trống trải, nhưng cũng không một chút nào ảnh hưởng linh hoạt.

Giờ khắc này, lại có mấy chục đạo ánh sáng, từ bốn phương tám hướng hội tụ đến, đều đứng ở đằng xa nghỉ chân quan sát, tương tự lộ ra kinh ngạc vẻ mặt.

Cao Minh gặp nhiều người, lá gan cũng lớn lên, liền hướng về cái kia đồ đằng bay đi.

Vừa mới tới gần, trên đó nữ nhân đột nhiên trợn trừng hai mắt, một đạo vô hình số lượng có thể từ cặp mắt bên trong bắn ra, thẳng vào vòm trời.

“A!” Cao Minh sợ hết hồn, vội vàng lui nhanh.

Bốn bề võ tu từng cái từng cái cảnh giác.

Tá Đà di tích cổ bên trong năng lượng, cùng ngoại giới đại địa giống như hỗn loạn không chịu nổi, chỉ có điều không có nguyên tố suy biến vòng xuất hiện, giờ khắc này chịu đến nữ tử quỷ dị hai mắt cảm hoá, trong vạn dặm hóa ra vòng xoáy khổng lồ, vô số Hỗn Độn cùng hắc ám lực lượng, như thác nước nghiêng mà xuống, bao phủ một phương lĩnh vực.

“Đây là cái gì năng lượng?!”

Rõ hứng thú cùng còn lại võ tu đều là kinh hãi vạn phần, chính mình như là bị một tầng bình phong bao lại, tuy rằng không quá chắc chắn, nhưng cái cảm giác này mười phần mãnh liệt.

Rất nhanh, trên bầu trời vòng xoáy cấp tốc thu nhỏ lại, tất cả mọi người cuốn vào này hỗn loạn trong sức mạnh, lập tức cảm giác được không ổn.

“Nhanh! Mau ra tay công kích, chém phá bình phong này! Bằng không chúng ta đều phải chết!”

Cao Minh liều mạng rống to, nghĩ đến trước cái kia đồ đằng trên điểm điểm vết máu, nội tâm sốt sắng.

Hơn hai mươi vị võ tu, không khỏi là Giới Vương cảnh cường giả, liều mạng triển khai thần thông, hướng về bốn phương tám hướng chém tới.

“Oanh! Oanh!”

Các loại công kích, đa dạng đủ mẫu mã, đánh ở đây Hỗn Độn sức mạnh, không có duy trì bao lâu, toàn bộ yên diệt rơi.

Vòng xoáy càng cuốn càng nhỏ, chẳng mấy chốc sẽ lan đến gần trên người mọi người, không khỏi là to lớn sợ hãi.

“Vòng xoáy này lực lượng, sợ là có tám sao thậm chí càng mạnh hơn, làm sao bây giờ?!”

“Liên thủ công kích một điểm, bằng không chúng ta đều phải chết định rồi!”

“Công kích cái nào? Ai tới lĩnh cái đầu!”

Các loại thanh âm huyên náo, nôn nóng mà cấp bách, tất cả mọi người là các loại công kích, không có thống nhất điểm, chỉ chốc lát, đều hô to “Ta đây phương hướng”, “Mạn bắc”, “Mặt đông”, “Ngươi mlb, đến cùng cái nào a?!”, “Không xong rồi, chúng ta sắp chết rồi!”, “Một đám lợn, đừng làm loạn a!”...

“Công kích ngọn lửa.”

Đột nhiên, một đạo thanh âm bình thản truyền vào bão táp, không có bất kỳ tình cảm, nhưng cũng mang theo vô cùng lực xuyên thấu, nhẹ nhàng truyền vào mỗi người lỗ tai.

Sau đó, này hắc ám trong bão tố, một điểm chói mắt hào quang sáng lên, liền hóa ra một đóa đốm lửa.

Thời không phảng phất tĩnh một sát na, tất cả mọi người cuồng bạo nóng nảy tâm tình, ở tia lửa kia xuất hiện thời điểm, tựu chẳng biết vì sao toàn bộ biến mất rồi, thay vào đó là nội tâm bay lên vô cùng hi vọng.

“Oanh! Oanh!”

Hơn hai mươi vị giới vương cường giả, không khỏi là bùng nổ ra bình sinh mạnh nhất lực lượng, hướng về cái đóa kia hi vọng chi hỏa công đánh.

Thoáng chốc, cái kia hơn hai mươi đạo công kích, vặn hợp thành to lớn chùm sáng, uy năng không ngừng chồng chất.

Chỗ đi qua, đem bão táp trực tiếp đẩy ra, xé ra một cái đường hầm to lớn.

Hai bên hỏa diễm thiêu đốt, phảng phất Thần lộ, dẫn tới quang minh nơi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1934: Vong Ân Phụ Nghĩa, Sát Tinh

“Ha ha! Đi ra!”

Hơn hai mươi bóng người, trước sau ra vòng xoáy, đều là sống sót sau tai nạn mừng như điên.

Ở vòng xoáy ở ngoài, đứng sừng sững hai người, tối sầm bào nam tử cao to tuấn lãng, một thanh bào người đẹp trai thanh tú.

Sở Hưng ôm quyền nói: “Đa tạ hai vị bằng hữu thời khắc mấu chốt lên tiếng.”

Không ít người cũng ôm quyền, đều là cảm kích, dồn dập nói ra: “Nếu không có hai vị bằng hữu trượng nghĩa giúp đỡ, chúng ta sợ là nguy hiểm.”

Nhưng một nửa kia, nhưng là mặt coi thường, có người nói huyên thuyên: “Có thể đi ra, còn không ra bằng mượn chính chúng ta sức mạnh, người này chẳng hề làm gì cả, bất quá là truyền một tiếng, ném đóa hỏa thôi.”

Cao Minh cũng gật đầu nói: “Không sai, hai người này mặc dù có công, nhưng cũng không nên vô cùng khuyếch đại.”

Cao to anh tuấn áo bào đen nam tử chính là Dương Thanh Huyền, chỉ là cười nhạt, không để ý lắm, đem ánh mắt nhìn phía cái kia vòng xoáy màu đen, đồng thời giật mình nhìn trên mặt đất đồ đằng.

Trong phút chốc, vòng xoáy không ngừng cô đọng, cuối cùng hóa thành to bằng bàn tay, trực tiếp xé rách hư không mà đi, vô ảnh vô tung biến mất.

Du An đột nhiên kinh hô một tiếng, tay phải che miệng.

Nữ nhi này tư thế, một chút rơi trong mắt của mọi người, đều là lộ ra thần sắc cổ quái, có ngậm lấy cười gằn, tại chỗ không khỏi là cao thủ, thêm vào Du An che đậy nửa không yểm, vì lẽ đó hầu như đều có thể nhìn mặc thân con gái.

Dương Thanh Huyền cùng Du An liếc nhau một cái, lẫn nhau trao đổi hạ ánh mắt, đều là sắc mặt thay đổi.

Cao Minh đem hai người biểu hiện đặt ở trong mắt, lúc này hỏi: “Các ngươi tựa hồ đối với nơi này có nhất định giải?”

Du An lắc đầu nói: “Không còn giải, lần đầu tiên tới.”

Cao Minh hừ một tiếng, không tin cười lạnh nói: “Tại sao mới vừa dị tượng, chúng ta đều cuốn vào, chỉ các ngươi hai không có chuyện gì, hơn nữa còn có thể lan truyền âm thanh đi vào. Đồng thời hai vị gặp được này đồ đằng lúc vẻ mặt, tựa hồ không được tự nhiên đi.”

Du An cả giận nói: “Vòng xoáy xuất hiện thời điểm, chúng ta đều không đến, vừa đến đã nhìn thấy các ngươi thân ở nguy hiểm, lúc này mới hảo ý mở miệng cứu giúp. Cho tới này đồ đằng, quỷ dị như thế, ai thấy cũng sẽ không quá tự nhiên.”

Cao Minh cười to nói: “Ha ha, tốt một phen mượn cớ!” Ánh mắt một chút lạnh lẽo, hừ nói: “Gặp chúng ta thân ở nguy hiểm? Vòng xoáy kia lực lượng, hầu như thôn thiên phệ địa, mọi người chúng ta đều không thấy rõ bên ngoài cảnh tượng, các ngươi thì lại làm sao thấy rõ tình huống bên trong, lại làm sao mà biết chúng ta thân ở nguy hiểm?”

Không ít người sắc mặt trở nên âm trầm, đều là nhìn chằm

chằm hai người.

Còn lại một ít người nhíu mày lại, một vị áo bào trắng nam tử nói: “Hai người này nhưng là đã cứu chúng ta, Cao Minh, như ngươi vậy nghi vấn nhân gia, không khỏi không còn gì để nói chứ?”

“Cứu?” Cao Minh giễu cợt nói: “Chẳng lẽ là hai người bọn họ xé ra đường nối, để cho ngươi ta đi ra? Còn chưa phải là dựa vào tự chúng ta? Cái này cứu chữ, không khỏi quá bất cẩn đi!”

Một vị râu dê ông lão không được gật đầu, nói: “Hơn nữa một con ngựa thì một con ngựa, hai người này đối với chúng ta thoát vây, xác thực có một ít hơi nhỏ trợ giúp, nhưng cũng chỉ thường thôi, huống hồ bọn họ đích xác khả nghi.”

Du An kinh nộ không ngớt, mắng: “Một đám không biết điều, vong ân phụ nghĩa đồ vật!”

Cao Minh sầm mặt lại, quát lên: “Chết nha đầu, dám mắng ta, muốn chết!”

Một bước lên trước, đưa tay đã bắt quá.

Hắn đã nhìn thấu Du An tu vi, chỉ có năm sao trung kỳ, mặt khác hắc bào nam tử kia, mặc dù có chút sâu không lường được, nhưng tính toán cần phải ở thất tinh trong phạm vi.

Ở đây có hơn hai mươi vị cường giả, chính mình cũng là sáu sao cường giả tối đỉnh, coi như là Thất Tinh Giới Vương, cũng không trấn áp được tràng diện.

Vì lẽ đó một chiêu bên dưới, trắng trợn không kiêng dè.

Một trảo mà ra, bóng người sẽ cùng thời gian xuất hiện ở Du An trước mặt, quái dị cười gằn một tiếng, năm ngón tay bắt phương hướng, càng là Du An trước ngực.

Du An nổi giận không ngớt, mắng to: “Lưu manh đáng chết!”

Nhưng này sáu sao tột cùng một trảo lực lượng, mặc nàng bất kỳ chống lại, đều không thể tránh thoát.

“Thực sự là chính mình tìm đường chết, ai cũng không thể nào cứu được ngươi a!”

Dương Thanh Huyền vẫn đứng ở bên cạnh, giờ khắc này mới bóng người hơi động, tay phải vồ một cái, một thanh kim kiếm tựu rơi vào trong tay, đâm thẳng mà đi.

“Tốt nhanh!”

Cao Minh kinh hô một tiếng, trên thực tế, hắn vẫn luôn ở đề phòng Dương Thanh Huyền, gặp vừa ra tay, tựu đột nhiên thu về trảo đến, nghĩ muốn phòng ngự.

Nhưng chỉ có điều ý nghĩ đồng thời, lại đột nhiên phát hiện trước mắt huyết quang phun ra.

Không có bất kỳ dấu hiệu, hoàn toàn không thấy rõ đối phương động tác, chính mình một cánh tay tựu bay ra ngoài.

“A?!”

Cao Minh đầu óc ngẩn ngơ, mùi chết chóc tựu ở trong lòng lan tràn, lập tức cảm thấy nơi cổ họng hoàn toàn lạnh lẽo, loại này lạnh là thấu xương hàn, trong phút chốc tựu nước vọt khắp toàn thân.

Trên thực tế, hắn căn bản là không thấy rõ Dương Thanh Huyền động tác, chỉ là sáu sao đỉnh cao Giới Vương bản năng, cảm nhận được tử vong cùng nguy hiểm điểm.

Sợ sợ bên dưới, vội vàng đem chân nguyên toàn thân bạo phát, quát: “Đừng vội khinh thường...”

“Dừng tay!”

Phụ cận không ít võ tu cũng cảm ứng được, lập tức mở miệng quát lớn, đồng thời vọt lên.

“Xì!”

Kiếm quang lóe lên, một mảnh máu tươi như suối phun giống như bắn về phía bầu trời.

Cao Minh đầu bay ra ngoài, trên mặt vẫn là trợn tròn đôi mắt, tràn đầy kiên quyết muốn cùng Dương Thanh Huyền đánh nhau chết sống dáng dấp.

“A?!!”

Cái kia chút vừa rồi lao ra võ tu, đột nhiên ngưng lại bước chân, từng cái từng cái hoảng sợ kêu ra tiếng, sợ sợ nhìn một màn trước mắt này.

Cao Minh thực lực, hoàn toàn không kém bọn họ, lại không ngăn được người này một chiêu?

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, Cao Minh trên người chứa đồ nguyên khí toàn bộ bay qua, không đầu thi trực trụy mà xuống, cái kia quẳng đầu lâu, sớm không biết bay đi đâu rồi.

Sau đó kim kiếm giương lên, chỉ về cái kia chút lao ra người.

“Chi!”

Này chút người không khỏi là ngược lại hít một hơi lạnh, vội vàng lui trở về trong đám người, có chút càng là chạy trốn tới mấy ngàn trượng xa.

Dương Thanh Huyền khóe miệng hơi giương lên, thu hồi kiếm đến, nói: “Các ngươi không phải cảm thấy ta hết sức khả nghi sao?

Đều có thể tiến lên nghi vấn. Chỉ có điều chất vấn phương thức, không phải là miệng, mà là trong tay nắm đấm.”

Cái kia chút nghi vấn hai người võ tu, từng cái từng cái giận dữ và xấu hổ vừa sợ sợ, nào dám lên trước.

Sở Hưng đột nhiên hai mắt sáng ngời, cả kinh nói: “Các ngươi, hai vị chính là trong tin đồn cái kia hai cái sát, sát…”

“Sát tinh!”

Một vị khác võ tu, nghĩ cũng không nghĩ tựu bật thốt lên, sau đó sắc mặt trắng bệch, đột nhiên hóa thành độn quang mà đi, đến mấy ngàn trượng ở ngoài mới dừng lại, sợ mình họa là từ miệng mà ra.

“Chi!”

Còn lại người, toàn bộ đều đổi sắc mặt, từng cái từng cái cảnh giác dị thường.

Sở Hưng cũng là sắc mặt có chút khó coi, thậm chí đầu trán chảy ra mồ hôi lạnh đến, đối phương nhưng là đem Tống gia đệ tử toàn diệt tồn tại a, bất kể là thực lực hay là can đảm, đều xa không phải là mình này chút người có thể so sánh với.

Dương Thanh Huyền cùng Du An cũng không biết, chính mình những ngày qua đến, từ lâu danh tiếng vang xa, toàn bộ phá niết đại địa, hầu như hơn phân nửa người đều biết.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Sát tinh? Danh tự này ngoại trừ thổ một ít ở ngoài, cũng không có gì bất hảo. Ta không có thời gian rảnh rỗi cùng các ngươi làm ầm ĩ, đều tránh ra!”

Một tiếng “Nhường”, hơn hai mươi người không không tránh ra, nào còn dám chặn ở hắn đằng trước.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1935: Đạo Pháp Ba Ngàn, Dị Tượng Xuất Hiện Nhiều Lần

Dương Thanh Huyền vừa thu lại trường kiếm, liền bay về phía cái kia quỷ dị bức vẽ cô gái nhảy, chậm rãi rơi xuống.

Cô gái này khuôn mặt tinh xảo, con ngươi hẹp dài, nằm tằm lông mày tô lấy màu máu, đôi môi cũng thế, coi trọng đặc biệt tà khí.

Dương Thanh Huyền triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, đột nhiên cảm giác kinh ngạc, trước mắt rõ ràng chân thực tồn tại đồ đằng, ở Hỏa Nhãn Kim Tình hạ nhưng là hoàn toàn không gặp, chỉ còn lại một đoàn màu đen kỳ dị chùm sáng.

Du An bay đến, hỏi: “Làm sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi lùi lại.”

Dứt lời, trong mắt kim quang nhảy nhót, một quyền tựu ầm ầm ném tới.

Quyền phong bên trên, hổ gầm rồng ngâm, bùng nổ ra vô lượng long quang, hóa thành một đạo Thanh Long đánh rơi mà đi.

Sở Hưng đám người, không khỏi kinh hãi.

Lúc trước là Cao Minh xúc động cái kia đồ đằng, đưa tới vòng xoáy, ngay lập tức hơn hai mươi người vội vàng độn mở, chỉ lo lại rơi vào đi.

Du An cũng vội vàng bay đi, biết chính mình lưu lại, chỉ có thể trở thành là Dương Thanh Huyền gánh nặng, bất luận là Dương Thanh Huyền thực lực bản thân, vẫn là cái kia quỷ tu cường giả, đều cần phải không việc gì.

“Ầm ầm!”

Long Quyền oanh ở đằng kia đồ đằng phía trước khoảng mười trượng, bị một luồng vô hình lực lượng ngăn trở.

Đồ đằng trên nữ tử trợn trừng hai mắt, lần thứ hai bắn ra hai tia sáng, năng lượng vô hình cảm hoá bầu trời hỗn loạn lực lượng, lần thứ hai tập kết ở bầu trời, hóa thành vòng xoáy nổ xuống.

“Cẩn thận a!”

Không ít người lớn tiếng kêu lên, đầy mặt hoảng sợ.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, vòng xoáy kia ngút trời triệt để, trước hắn thân ở bên ngoài, liền có cảm ứng, giờ khắc này rơi ở bên dưới, càng là trong lòng sinh ra ý nghĩ.

Năm ngón tay nắm chặt, lần thứ hai tách ra, liền có Lục Đạo lửa dương vọt lên, ở bầu trời xoay quanh.

Lục Dương rất nhanh hội tụ làm một, như liệt nhật lên không, hướng về vòng xoáy kia ép đi.

“Ầm ầm!”

Hai nguồn sức mạnh va chạm hạ, liệt nhật trình vô hạn nổ tung, vòng xoáy tiếp tục hạ thấp xuống đến, nhưng cũng xông vào tảng lớn hỏa diễm, đã biến thành một luồng hỏa chi vòng xoáy, cùng các loại hỗn loạn sức mạnh hỗn cùng nhau, có thể đồ sộ.

“Một chiêu không được, trở lại!”

Dương Thanh Huyền trong mắt kim quang nhảy nhót, chiến kích một chút rơi ở trong tay, hai tay cầm kích, đè ra từng vòng sóng gợn, khuếch tán hướng về bốn phương tám hướng.

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

“Ầm ầm!”

Kích quang phun ra nuốt vào mà ra, màu vàng hư quang cùng hỏa diễm hỗn cùng nhau, thậm chí còn có từng tia từng tia thần lôi, đan dệt thành mênh mông đánh chém, phá không mà đi.

“Oanh!”

Vòng xoáy bị này đánh chém cắt vào, từ bên trong giữa trời phẫu mở.

Lập tức nổ tung thành đáng sợ vòng xoáy lưu, kích bắn về phía bốn mặt hư không.

Vào giờ phút này, từ bốn phương tám hướng tới rồi không ít võ tu, đều là hoảng sợ nhìn này một ngày giống, cùng với thiên tượng bên trong, cái kia cầm kích mà đứng lù lù bóng người.

“Đó là...”

Du An trong mắt sáng ngời, chỉ thấy bị mổ xẻ trong vòng xoáy, bắn hạ một đạo to lớn mà trong suốt quang, như một phiến mặt bằng, đem trọn cái thiên địa phân thành hai nửa.

Cùng lúc đó, tại những khác đối ứng vị trí, tương tự xuất hiện như vậy trong suốt bình phong, qua lại hư không mà đến, không ngừng tụ hợp.

Dương Thanh Huyền thân hình tăng vọt, hóa thành Thời Không Cự Linh, hướng về hư không dồn sức đánh một quyền.

“Ầm ầm!”

Lập tức vô số không gian phá nát.

Thời Không Cự Linh ở không trung loáng một cái, đã là ngàn trượng ở ngoài, xuất hiện trong nháy mắt, biến thành Cùng Kỳ, giang hai cánh ra, lại là mấy ngàn trượng ở ngoài, trực tiếp ra cái kia kỳ dị bình phong, vừa rơi xuống đất, lại biến về Dương Thanh Huyền chân thân.

Này vài lần biến hóa, nhìn Du An cùng cái khác võ giả trợn mắt ngoác mồm.

http://tru y encuatui.net

“Huyết mạch?”

“Thần thông?”

Tất cả mọi người không tìm được manh mối, nếu nói là huyết mạch lời, làm sao có khả năng đồng thời nắm giữ hai chiêu biến hóa huyết mạch, thậm chí trước còn đánh ra quá Long Quyền, nhưng nếu nói thần thông, đại đạo ba ngàn bên dưới, chưa từng nghe qua như vậy thần kỳ đạo pháp.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn không thấy mọi người kinh ngạc, ánh mắt trung kim mang nhảy nhót, nhìn chằm chằm cái kia bốn mặt qua lại năng lượng bình phong.

Rất nhanh, bức vẽ cô gái nhảy tựu biến mất không còn tăm hơi, bị một tầng vừa rồi hình thành trong suốt lớp năng lượng bao phủ.

Du An bay tới, sợ hỏi: “Chuyện gì thế này?”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm năng lượng đó tầng nhìn một hồi, nói: “Hình như là nào đó loại trận pháp.” Giơ tay lên, một thanh thần kiếm tựu kích bắn xuyên qua.

“Coong!”

Kiếm đến năng lượng đó tầng phía trước ba trượng, đã bị một nguồn sức mạnh ngăn trở.

Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn biến đổi, hướng về trước một điểm.

Trên thân kiếm không ngừng phát sinh dữ tợn tiếng, đồng thời trên thân kiếm tuôn ra từng viên một răng nanh, tổng cộng bảy viên, đồng thời mặt trên vô số lôi quang lấp lóe.

Bảy răng nanh vừa ra, trên thân kiếm phương càng là hóa ra một mảnh kỳ dị lôi trận pháp, chỉnh chuôi kiếm lần thứ hai xuyên vào mấy phần.

Du An nhìn kinh hãi không thôi, kiếm này vừa nhìn tựu không phải vật phàm, hơn nữa còn là Dương Thanh Huyền lần thứ nhất lấy ra sử dụng, hắn trên người đến cùng còn có bao nhiêu bảo vật a?

Cùng nhau ba tháng, đã gặp Thánh khí cấp bậc kiếm, tựu không hạ ngàn cái.

Nếu không có tận mắt nhìn thấy, căn bản không thể tin tưởng.

Coi như là ở toàn bộ nam bộ vũ trụ liên minh, chỉ có cái kia chút siêu cấp tồn tại, dốc hết sức lực cả tông phái, mới có khả năng cầm được ra hơn một nghìn món Thánh khí.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Đột nhiên một mảnh bạo loạn tiếng, làm rối loạn Du An dòng suy nghĩ.

Chỉ thấy cái kia xuyên vào năng lượng bình phong che chở Thánh khí kiếm, mặt trên bảy viên lôi chi răng nanh, lại nổ tung ba viên, chỉnh chuôi kiếm nhất thời linh khí mất hết, bị năng lượng đó bình phong một chút chấn động bay ra ngoài, bắn ngược hướng về Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, cũng không né tránh, chỉ là phất một cái ống tay áo, một luồng vô hình lực lượng cuốn ở đằng kia trên thánh kiếm, một chút tựu biến mất không còn tăm hơi.

Du An phục hồi tinh thần lại, hỏi: “Làm sao?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Phá không mở.” Hắn liếc mắt một cái bốn phía, nói: “Có lẽ có đại năng chi sĩ có thể.”

Du An muốn nói lại thôi, vốn muốn hỏi vì sao không để cái kia quỷ tu đến thử xem, nhưng thấy bốn phía nhiều người như vậy, sợ là Dương Thanh Huyền có mình suy nghĩ, cũng sẽ không hỏi nhiều.

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, rồi rời đi bình phong trước, tùy tiện đứng ở nơi nào đó trên hư không, hai tay bấm quyết tựu nhắm mắt tu luyện, đối ngoại vật lại chẳng quan tâm.

Đông đảo võ tu toàn bộ đều trố mắt nhìn nhau, nguyên bản còn nghĩ chờ người này tìm hiểu ngọn ngành, lần này tất cả đều nhẹ nhàng táo động, nghị luận sôi nổi.

“Dị tượng xuất hiện nhiều lần, nhất định có dị bảo.”

“Nói không chắc vẫn là báu vật. Ở đây Tá Đà di tích cổ bên trong, tựu không có phàm vật, liền Thích Minh Thạch khắp nơi đều là, bị này năng lượng thật lớn tầng bảo vệ đồ vật, giá trị không thể thấp.”

“Ồ? Nói như vậy, huynh đài khẳng định chiếm được không ít Thích Minh Thạch?”

“A? Ha ha, cái nào có cái nào có, ta chỉ là làm một ví dụ, đi vào hơn ba tháng, một khối Thích Minh Thạch cái bóng cũng không thấy, ha ha.”

“Ha ha.”

Du An nhìn này chút tư thế đầy dẫy mọi người, lần cảm thấy tẻ nhạt, ngay lập tức cũng ngồi xếp bằng ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, bấm quyết nhập định.

Nhưng vừa rồi nhắm hai mắt lại, tựu cảm thấy một luồng bén nhọn ánh mắt, trực tiếp nhìn chăm chú ở trên người nàng, sợ đến vội vàng mở mắt ra, nhất thời gặp được một nam tử khôi ngô xuất hiện ở phía trước, thiếu chút nữa thì muốn thét lên kinh hãi.

Bên tai lập tức truyền đến Dương Thanh Huyền thanh âm, đưa nàng kêu sợ hãi miễn cưỡng ép xuống, “Trấn định, nhắm mắt làm ngơ.”

Du An lúc này mới nuốt xuống hạ, ngậm miệng.

Nhưng sắc mặt vẫn còn có chút khó coi, cũng không còn cách nào nhập định, chỉ là ngồi xếp bằng hư không, đem ánh mắt phiết nhìn, không dám cùng Trác Việt Nhiên đối diện.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1936: Vô Xử Bất Tương Phùng, Đột Phá

“Là Trác Việt Nhiên! Trác gia cái vị kia thiên tài siêu cấp!”

Theo Trác Việt Nhiên đến, bốn phía huyên náo âm thanh, lập tức ngừng lại đến không ít, hơn trăm hai mắt quang, đều lẳng lặng nhìn nó.

Không chỉ có là tám sao tột cùng đáng sợ tu vi, càng có Trác gia thứ khổng lồ này làm làm hậu thuẫn, hoành hành ở phá niết khắp mặt đất, căn bản không ai dám trêu chọc.

Đồng thời Trác Việt Nhiên được công nhận, nhất định có thể hoàn thành rèn luyện, rót đầy Sát Nguyệt Chi Nhận rời đi thiên tài siêu cấp.

“Ồ? Thực sự là vô xử bất tương phùng, các ngươi cũng ở đây!”

Trác Việt Nhiên khóe miệng ngậm lấy một nụ cười lạnh lùng, nhìn chăm chú hướng về Du An, sau đó ánh mắt rơi trên người Dương Thanh Huyền.

Cô gái nhỏ này không đáng sợ, đáng sợ là này không hiểu ra sao, không biết từ nơi nào đi ra tiểu tử.

Hoàn toàn không tra được thân phận, giống như là từ trong kẽ đá đụng tới.

Trong khoảng thời gian này, phá niết đại địa bên ngoài trên núi lớn, sở hữu tông môn võ tu đều không ngừng, trăm phương ngàn kế hỏi thăm hai người này lai lịch, nhưng là không thu hoạch được gì.

Trác Việt Nhiên ánh mắt đột nhiên co rụt lại, hiện ra kỳ dị sắc thái, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nói: “Nguyên lai ở đột phá! Ta nói sao, lấy tiểu tử ngươi tính tình, làm sao có khả năng thành thật như vậy.”

Du An lấy làm kinh hãi, vội vàng nhìn phía Dương Thanh Huyền, chỉ thấy hắn ánh mắt yên tĩnh, nhưng khí tức cùng năng lượng từ trường đều là thoáng gợn sóng, đích xác có chút bất đồng

Chẳng trách đang công kích năng lượng bình phong sau, Dương Thanh Huyền trở nên trầm mặc.

Này đột phá ẩn giấu sâu như thế, tựu ngay cả mình đều lừa gạt được, xem ra là sợ tại chỗ đông đảo cường giả sinh ra lòng bất chính.

Giờ khắc này bị Trác Việt Nhiên vạch trần, quả nhiên, không ít võ tu đều là đổi sắc mặt, lộ ra âm trầm cùng tà mị vẻ.

Dương Thanh Huyền vẫn như cũ hai tay bấm quyết, chẳng quan tâm.

Du An vội vàng chặn ở Dương Thanh Huyền trước mặt, lấy ra đôi đâm che ở trước người, quát lên: “Ngươi muốn làm cái gì?!”

Cái kia đôi đâm trình màu đen như mực, bên trên khắc rõ màu xanh nhạt Sắc Vi hoa văn, hoa lệ mà tinh xảo.

Trác Việt Nhiên giễu cợt nói: “Làm cái gì? Đương nhiên là giết các ngươi rồi!” Liền một bước đi về phía trước.

Du An nhất thời cảm thấy lớn lao uy thế, nội tâm vạn phần lo lắng, đột phá là tuyệt không có thể chịu đến nửa phân quấy rầy, mà chính mình căn bản không ngăn được Trác Việt Nhiên.

Đừng nói ngăn trở, sợ là một chiêu đều tiếp không hạ.

Du An sắc mặt tái nhợt nói: “Thiệt thòi ngươi vẫn là thiên tài siêu cấp, cường giả cái thế, lại nhân lúc đối thủ đột phá thời điểm đánh lén. Không chỉ có bôi nhọ chính mình, càng là bôi nhọ toàn bộ Trác gia!”

Trác Việt Nhiên cười to nói: “Ha ha, nữ nhân ngu xuẩn. Tựu này hai câu ba lời, tựu nghĩ kích tướng ta? Lại không nói kích tướng không được, nếu thật sự chọc giận ta, cái thứ nhất liền giết ngươi.”

Du An lồng ngực ưỡn một cái, ngang nhiên nói: “Giết liền giết! Dù sao cũng ta cũng đánh không lại ngươi, không đánh, ta chỉ là một cô gái, tay trói gà không chặt, ngươi có mặt ngươi liền giết đi.”

Thẳng thắn đem đôi đâm vừa thu lại, tựu ưỡn ngực ở đằng kia, một bộ theo ngươi giết dáng dấp.

Dương Thanh Huyền lông mày đại hơi run một chút hạ, nội tâm không còn gì để nói, năm sao trung kỳ Giới Vương, lại còn nói chính mình tay trói gà không chặt, con gà này là vũ trụ mới bắt đầu lúc vạn chim chi thủy tổ sao?

Thẹn thùng về thẹn thùng, hắn thời khắc này thật là ở đột phá bên trong, đồng thời cũng đúng như Du An đoán như vậy, vì để tránh cho gặp phiền phức không tất yếu, tận sức mạnh lớn nhất, đem đột phá dấu vết yểm ẩn đi.

Vừa rồi công kích quỷ dị bức vẽ cô gái nhảy sau, sử dụng tới Lục Dương Chưởng cùng Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu, cùng cái kia Hỗn Độn vòng xoáy chống lại, trong cơ thể tựu bắt đầu sản sinh mênh mông dòng nước xiết.

Nguyên bản còn không để ý lắm.

Mãi đến tận dùng thánh kiếm công kích bình phong sau, lại bị bình phong phản chấn trở về, ở bên trong kinh mạch tạt qua chân khí, tựu lại cũng khó có thể ức chế, bạo phát thức trùng kích thân thể.

Dương Thanh Huyền lúc này mới ý thức được không ổn, đang sắp đột phá, lại cũng không đè ép được.

Liền vội vàng tìm một địa phương bàn ngồi xuống, làm bộ như không biểu tình dáng vẻ, miễn cho bị người khác nhìn ra kẽ hở.

Giờ khắc này tình huống trong cơ thể, cùng bề ngoài bình tĩnh hoàn toàn ngược lại, năng lượng khổng lồ ở các đại kinh mạch cùng khiếu huyệt bên trong xung kích, không ngừng lẫn nhau chồng chất, toàn thân khẽ run.

Bị Trác Việt Nhiên điểm ** cảnh sau, càng không cần ẩn giấu cái gì, thân thể đều theo hơi rung nhẹ, từng vòng sóng quang khuếch tán mở, dẫn ra trong thiên địa nhất định dị tượng, có chín màu cầu vồng, ở Dương Thanh Huyền quanh thân hiện ra.

“Quả nhiên là ở đột phá!”

Bốn phương tám hướng võ tu, toàn bộ đều lộ ra bất đồng vẻ mặt, một phương diện nổi lên kế vặt, một đối mặt Trác Việt Nhiên thực lực, càng thêm kiêng kỵ.

“Ha ha, đường đường Trác gia thiên tài siêu cấp, lại bị một cái cô gái nhỏ hù dọa, lời đã nói ra, sợ là muốn di cười vạn năm a, ha ha ha ha!”

Trên hư không, đột nhiên trào hiện tảng lớn lôi quang, đem hư không đẩy ra.

Một đạo anh vũ bóng người chậm rãi bay xuống.

Nam tử khuôn mặt tuấn nhã, nhưng cũng mang theo một tia tà khí, khinh miệt ánh mắt lạnh lùng rơi ở trên mặt đất, tựa hồ tất cả mọi người không vào kỳ pháp nhãn.

“Thiên Ấn Tông Lý Tông!”

Nam tử vừa xuất hiện, trên trăm vị võ tu không không kinh hãi, thậm chí cảm thấy một hơi khí lạnh, hữu ý vô ý tránh ra nam tử kia khí tràng, miễn cho bị lan đến đi vào.

Trác Việt Nhiên hoàn toàn biến sắc, phẫn nộ quát: “Lý Tông, ngươi tính toán thơm bơ vậy sao, cũng dám quản chuyện của ta?”

Lý Tông cười lạnh nói: “Ha ha, không phải quản, ngươi sự tình ta căn bản khinh thường quản, chỉ là lúc trước còn đem ngươi là một nhân vật, bây giờ nhìn lại, chỉ thường thôi, ha ha ha ha.”

Trác Việt Nhiên lạnh giọng nói: “Ngươi đang tìm cái chết!”

Lý Tông nói: “Ngươi liền một người phụ nữ đều không dám giết, cũng dám ở trước mặt ta nói cái này chết chữ?” Khinh miệt quét Dương Thanh Huyền giống như Du An, giễu cợt nói: “Này hai cái cặn bã, chính là lần này xông hạ không nhũ danh tiếng cái kia hai cái vô danh tiểu tốt chứ? Thực sự là gió thổi tới, cái gì lợn đều có thể bay lên ngày. Cũng tốt, trước hết giết cái này hai cái cặn bã, lại đi giết Xà Càn Thanh.”

Lý Tông giơ tay lên, tảng lớn lôi quang ở lòng bàn tay ngưng tụ.

Đột nhiên một đạo “Ha ha” tiếng cười truyền đến, “Giết tiểu tốt liền giết tiểu tốt, làm sao đem ta cũng kéo tiến vào?”

Trên hư không một vệt ngọc quang hiện ra, lập tức bay xuống, hóa ra một tên ngũ quan anh tuấn nam tử, khí chất ôn hòa, trong tay vuốt vuốt một thanh Ngọc Như Ý.

Ánh mắt quét Dương Thanh Huyền cùng Du An một chút, liền nhìn phía Lý Tông, cười nói: “Lý Tông, thu hồi ngươi điểm tiểu tâm tư kia đi. Ngươi cho rằng Trác Việt Nhiên không nhìn ra ngươi này điểm thủ đoạn nham hiểm sao? Ngươi nhìn như lỗ mãng ngốc nghếch, kì thực tâm tư cẩn mật, mưu ma chước quỷ rất nhiều. Này hai cái vô danh tiểu tốt xông hạ to lớn danh tiếng, cái khác tài vật không nói, chỉ là Tống gia những đệ tử kia tài vật nhưng là không ít, toàn bộ rơi vào trên người hai người này. Ngươi chính là sợ Trác Việt Nhiên ra tay giết bọn họ, cái gì ngươi không được chia nhỏ tí tẹo, vì lẽ đó lúc này mới mở miệng châm chọc, sau đó tốt muốn cướp trước hết giết người. Ha ha, người ngươi có thể giết, nhưng trên người hai người này đồ vật, ta muốn một phần ba.”

Lý Tông sắc mặt thay đổi trong nháy mắt, một chút khôi phục bình thường, cười gằn nói: “Xà Càn Thanh, ngươi quả nhiên là ta đại họa tâm phúc a! Giết ngươi có thể so với giết này hai tiểu tốt thú vị hơn nhiều.”

Xà Càn Thanh cười nói: “Thiếu giả ngu ở trước mặt ta. Ta cũng không tin ngươi không biết này to lớn bình phong ý vị như thế nào, ở to lớn như vậy cơ duyên trước mặt, ngươi sẽ theo ta xung đột sao?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1937: Một Mình Chiến Đấu, Một Người Là Đủ

Lý Tông cùng Trác Việt Nhiên đều là đổi sắc mặt.

Bao quát xung quanh một ít quan sát cùng lắng nghe võ tu, tựa hồ hiểu cái gì, tất cả đều là lộ ra ngạc nhiên ánh mắt.

Xà Càn Thanh nói: “Phí lời cũng không muốn nói nhiều. Ngươi và ta đều hiểu, này to lớn bình phong ý vị như thế nào, hãy nhanh lên một chút giải quyết đi hai người này, chia đều tài vật. Này tiểu tốt tử tuy là thất tinh sơ kỳ, nhưng nếu có thể đánh giết Tống gia toàn bộ đệ tử, thậm chí Tống Hồng Trạch đều chết ở trong tay hắn, nhất định có hắn địa phương nguy hiểm.”

Trác Việt Nhiên cau mày nói: “Tống Hồng Trạch là hắn độc lập giết sao?”

Xà Càn Thanh nói: “Cái này đã không trọng yếu. Quan trọng là..., Tống Hồng Trạch chết rồi, mà hắn còn chưa có chết. Bất kể là khí vận, vẫn là giả dối, hay là cái gì khác, tiểu tử này đều là cái nhân vật nguy hiểm, trước tiên trừ hậu hoạn.”

Du An sốt sắng, trước mắt ba người này, không khỏi là trẻ tuổi bên trong đỉnh cao người tài ba, ở phụ cận đây hơn trăm toà bên trong tinh vực, đều là tiếng tăm lừng lẫy, không có chỗ nào mà không phải là xưng bá tự thân tinh vực mạnh mẽ tồn tại.

Có ba người này ở, cái kia chút muốn đánh Dương Thanh Huyền chủ ý võ tu, tất cả đều ngừng chiến tranh, không dám động tâm.

Du An hét lớn: “Ba người các ngươi còn cần thể diện sao?”

Xà Càn Thanh bóng người lóe lên, tựu xuất hiện ở Du An bên cạnh, đưa tay liền hướng Du An cằm xóa đi, khiêu khích nói: “Mặt? Đó là vật gì? Có thể đổi cơm ăn sao?”

Du An xấu hổ giận dữ, xoay tay chính là đâm một cái, cắt vào Xà Càn Thanh thủ đoạn.

“Ha ha.” Xà Càn Thanh cười lớn một tiếng, phản tay vồ một cái, càng trực tiếp tay không đoạt dao găm, đem Du An một căn đan đâm đoạt lại, cười trêu nói: “Chà chà, thực là không tồi nguyên khí đây.”

Du An một trái tim không ngừng chìm xuống dưới, nhìn Dương Thanh Huyền, lại không dám gọi hắn.

Xà Càn Thanh lần thứ hai một bước nghiêng người hướng về trước.

Đột nhiên, một mảnh tia lôi dẫn điên cuồng tập kích mà đến, khiến bước chân hắn hơi ngưng lại, bóng người ở không trung nhất chuyển, tựu né qua.

Du An đại hỉ, không biết là người phương nào xuất thủ cứu giúp, nhưng thấy rõ người xuất thủ sau, sắc mặt lại trở nên âm trầm.

Cái kia vô số sấm sét như xà, bên trong hóa ra Lý Tông thân ảnh, cười gằn nói: “Xà Càn Thanh, cô nàng này cũng là tài vật một trong, ta muốn.”

Xà Càn Thanh cười nhạt, liền thu tay lại, nói: “Theo ngươi. Nếu cô nàng này ngươi cầm, vậy tiểu tử kia, cũng từ ngươi đi thu thập đi.”

Lý Tông cười nói: “Muốn mượn ta tay, hừ, bất quá tiểu tử này kiếm ra khổng lồ như thế danh tiếng, ta đã sớm nhìn hắn không hợp mắt, ta giết tựu ta giết đi. Một con giun dế, bất quá một chưởng sự tình thôi.”

Lúc này giơ tay lên, trực tiếp hướng về Dương Thanh Huyền vỗ tới.

Vô số Lôi Năng Hoàn lấp loé, tạo thành tất cả lớn nhỏ lôi vòng, hình thành một phương lĩnh vực, trực tiếp đánh về Dương Thanh Huyền.

Du An sốt sắng, nghĩ muốn phản kháng, lại bị Lý Tông tay kia dùng lôi quang đè lại, không thể động đậy.

“Thực sự là đáng ghét đây!”

Dương Thanh Huyền trên người khí tức hết sức bất ổn, chân nguyên trong cơ thể tại này cỗ sấm sét ảnh hưởng trên, bắt đầu trở nên hỗn loạn.

Cùng lúc đó, chỗ mi tâm Kiếm Ấn lóe lên, hóa ra lục mang, nhưng lập tức tiêu ẩn xuống.

Quỷ Tàng kinh ngạc âm thanh truyền đến, nói: “Làm sao, không dùng ta ra tay?”

Dương Thanh Huyền truyền âm nói: “Đối phó này tiểu tốt tử, ta vậy là đủ rồi.”

Quỷ Tàng cả kinh nói: “Có thể ngươi bây giờ còn ở đột phá bên trong a!”

Dương Thanh Huyền khóe miệng vung lên một nụ cười lạnh lùng, nói: “Đột phá bên trong thì lại làm sao? Cũng không phải sinh con, là ai quy định đột phá bên trong tựu không thể giết người?”

Quỷ Tàng cả kinh nói không ra lời.

Dương Thanh Huyền đột nhiên bạo mở hai mắt, một mảnh kim quang nhảy nhót, trong cơ thể cái kia cuồng bạo khí tức, phảng phất xuyên thấu qua hai mắt kích bắn mà ra.

Tay phải hướng về trước một trảo, một cái biển lửa lan tràn, hình thành to lớn bình phong.

“Ầm ầm!”

Vô số Lôi Xà đánh ở biển lửa trên, hai cỗ nguyên tố lực lượng bốc lên, chấn động ra vô biên cuộn sóng.

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng hư không, lần thứ hai bấm quyết, ba mặt huyền kỳ bay ra, càng hóa thành kết giới, hòa vào biển lửa.

Mặc cho cái kia lôi quang làm sao quát tháo, cũng không thể đột phá.

Lý Tông hoàn toàn biến sắc, phẫn nộ quát một tiếng, chưởng pháp lại biến, không lo được khống chế Du An, bóng người loáng một cái, theo một chưởng nghiêng người mà lên, mạnh mẽ đập ở biển lửa kết giới trên.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ kết giới biến hình, đè ra một đạo to lớn chưởng ấn, không ngừng hướng về bên trong kéo dài.

Dương Thanh Huyền trong đôi mắt nhảy nhót kim quang, đột nhiên ngưng tụ thành hình, bắn thẳng đến mà đi, đồng thời đôi tay vồ một cái, chiến kích chém ngang mà ra.

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

Toàn bộ biển lửa đột nhiên phá mở, ba mặt huyền kỳ nháy mắt về vào bên trong cơ thể, chiến kích lực lượng chém phá hư không sấm sét, trong phút chốc xuất hiện ở Lý Tông trước mặt.

“Cái gì?!”

Lý Tông kinh hãi hoảng hốt, không thể tin ánh mắt, vội vàng bóng người lóe lên, xoay chuyển Càn Khôn né qua.

Lần này tránh ra trí mạng chém một cái.

Chỉ là đầy trời lôi đình, khí thế ào ra Thiên Lý.

Trác Việt Nhiên cùng Xà Càn Thanh đều là kinh hãi, lấy trong mắt của bọn họ tự nhiên nhìn ra, Dương Thanh Huyền còn ở đột nhiên cửa ải bên trong, không trên không dưới, khí tức cực kỳ hỗn loạn, trạng thái như thế này hạ, lại còn có thể chiến đấu?

Dương Thanh Huyền không để ý tới hai người, chiến kích loáng một cái, liền hướng Lý Tông đâm tới, cười lạnh nói: “Ngươi không phải giết ta đây tên tiểu tốt sao? Vậy tới nha.”

Lý Tông vừa giận vừa sợ, chính mình đường đường tám sao đỉnh cao, bị một tên thất tinh sơ kỳ đánh bay, cũng đã cực kỳ mất mặt. Hiện ở tên này thất tinh sơ kỳ, còn dám chủ động ra tay, đối với hắn mà nói, nhất định chính là vũ nhục lớn lao, phẫn nộ quát một tiếng, “Muốn chết!”

Lôi đình lần thứ hai bạo nổ mở, vô số lôi quang khuếch tán, hình thành từng đạo từng đạo Lôi Năng Hoàn, điên cuồng ép mà hạ.

“Bạo Lôi Điềm Điềm Quyển!”

Chiêu này bên dưới, liền ngay cả Trác Việt Nhiên cùng Xà Càn Thanh đều đổi sắc mặt, bóng người lóe lên tránh ra.

Thuần túy lấy uy năng luận, ba người đồng thời tám sao đỉnh cao.

Nhưng hệ Lôi nguyên tố rất có phụ gia thương tổn, sấm sét tràng năng cũng là một loại cực kỳ lợi hại năng lượng, có thể phá diệt đại bộ phận hỗn loạn tà năng.

Bạo Lôi Điềm Điềm Quyển vừa ra, chu vi trong ngàn dặm, sở hữu võ giả không khỏi là trong cơ thể khí tức phun trào, bị khu vực gài mìn ảnh hưởng, cũng bị hút quá khứ.

“A!”

Số tiếng kêu thảm thiết bên dưới, vài tên thấp cấp Giới Vương hoảng sợ bay qua, trực tiếp va trên Lôi Năng Hoàn, nổ thân phận xương vỡ.

Toàn thân tinh khí bị Lôi Năng Hoàn thu nạp, trở nên càng lớn mạnh mấy phần.

Du An cũng liều mạng triển khai phòng ngự, chống đỡ cái kia thu nạp lực lượng, ở khu vực gài mìn bên trong không ngừng bước chậm lùi về sau.

Xà Càn Thanh vuốt ve trong tay Ngọc Như Ý, trầm giọng nói: “Lý Tông là động thật sự giận dữ, ra tay chính là này to lớn sát chiêu, xem ra mới vừa giao chiến hạ, sợ là bị thiệt thòi a.”

Trác Việt Nhiên cười lạnh nói: “Lấy hắn này tâm tính, chịu thiệt không phải là rất bình thường sao?”

Tuy là trào phúng, nhưng trong mắt nhưng là tất cả nghiêm nghị.

Ba người ở riêng mình bên trong tinh vực ánh sáng vạn trượng, mặc dù ở phụ cận đây mấy trăm trong tinh vực, cũng là trẻ tuổi bên trong quyết định thiên tài, được khen là tương lai xưng bá một chiêu cường giả cái thế, thực lực thần thông đều đã đến tám sao đỉnh cao, thì nhìn ai trước hết nhảy vào cửu tinh.

Ba người lẫn nhau trong đó, đối với riêng mình thực lực đều trong lòng biết rõ, rõ như lòng bàn tay, đánh tới ba ngày ba đêm cũng khó phân thắng bại.

Nói cách khác, Lý Tông ăn thiệt thòi, đổi lại bọn họ hai người, tương tự ăn thiệt thòi.

Cái này suy đoán, để cho hai người muôn vàn khó khăn tiếp thu.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1938: Thiên Địa Biển Lửa, Vỡ Nát Điềm Điềm Quyển

Dương Thanh Huyền ở đằng kia bạo loạn lôi đình hạ, trên người khí tức trở nên càng thêm hỗn loạn, trong mắt nhảy nhót ánh vàng không ngừng cô đọng, hóa thành màu vàng một điểm, bắn thẳng đến mà ra.

Trong phút chốc, toàn thân khí tức đều vào đúng lúc này bạo phát.

Dương Thanh Huyền giơ tay bấm quyết.

Trên người xẹt qua vô số màu đỏ thẫm hỏa văn, chỗ đi qua, thân thể sụp xuống, trực tiếp hóa thành bản nguyên.

Rất nhanh, toàn bộ người tựu hòa tan thành một cái biển lửa, nhấc lên sóng to gió lớn, ngút trời mà đi.

“Ầm ầm!”

To lớn ánh lửa nhảy vào lôi hải, hai cỗ nguyên tố trên dưới bốc lên, không ngừng va chạm trừ khử.

Trấn áp một phương vũ nội Bạo Lôi Điềm Điềm Quyển, lập tức hỗn loạn lên.

Sở hữu võ tu đều hoảng sợ nhìn, ở đằng kia hỗn loạn sấm sét trung ương, hỏa năng lượng hóa thành người khổng lồ, tay không xé rách thiểm điện, quyền toái hư không.

“Oanh! Oanh!”

Hỏa khoảng cách người toàn thân che kín phù văn màu vàng, cẩn thận nhìn tới, đều như từng toà từng toà Diêm di chuyển nhắc đến Vi Trần thế giới, vô số thế giới ngưng tụ tập cùng một chỗ, tạo thành này to lớn Vĩnh Nhiên thân thể.

Mỗi một quyền đánh ra hạ, cũng như tinh thần rơi rụng, như là to lớn cổ diệu, ở trong ánh chớp nổ tung, trùng kích Bạo Lôi Điềm Điềm Quyển liểng xiểng.

Bốn phía cường giả không không sợ hãi sợ ngạc nhiên, đây là thế nào một loại đáng sợ nguyên tố sức mạnh to lớn?

Nguyên bản cái kia Bạo Lôi Điềm Điềm Quyển cũng đã đủ đáng sợ, dù cho là cùng cấp võ tu đều không dám áp sát quá gần, mà này hỏa khoảng cách người, nhưng là lấy thất tinh sơ giai sức mạnh ở chống lại a!

Đồng thời lượng lớn võ giả đều nhỏ nhẹ cảm ứng được, hỏa khoảng cách người năng lượng, còn ở không ngừng tăng lên, tựa hồ chính nơi ở đột phá trong quá trình, từ thất tinh sơ giai hướng về trung giai chuyển hóa.

“Này cũng có thể?”

Xa Càn thanh, Trác Việt Nhiên, Du An, cùng với trên trăm vị Giới Vương cường giả, không không há hốc mồm ngạc nhiên. Mỗi người đột phá thời điểm, không khỏi là cực kì trọng yếu, cần muốn tìm cái địa phương tuyệt đối an toàn tiến hành, hoặc là có người hộ pháp mới được.

Hơi kém một chút hoặc gió thổi cỏ lay, cũng có thể dẫn đến đột phá thất bại.

Tiểu tử này không chỉ có không bế quan, còn ở đột phá trong quá trình vượt cấp khiêu chiến, thẳng giết tám sao đỉnh cao!

Lý Tông nội tâm cảm thụ, so với mỗi một vị người đứng xem đều phải tới rõ ràng, đặc biệt là cái kia hỏa khoảng cách người trên người lực lượng tăng trưởng, càng là làm hắn trợn mắt ngoác mồm.

Hơn nữa này hệ “Hỏa” nguyên tố, đang đẳng cấp trên so với mình lôi đình mạnh mẽ quá nhiều, chẳng lẽ là Bản Nguyên Chi Hỏa?

Lý Tông trong lòng run hạ, thậm chí không dám hướng về phương diện này nghĩ, tất cả nguyên tố đều là do bản nguyên nguyên tố diễn hóa mà đến, mà bản nguyên nguyên tố, nhưng là trực tiếp từ đại đạo diễn hóa mà tới. Dương Thanh Huyền hỏa, so với Lý Tông lôi, càng thêm đến gần vô hạn ở nói.

Vì lẽ đó lôi đình nguyên tố bản thân thương tổn thuộc tính, ở đây hỏa hạ hoàn toàn bị bất chấp, ngược lại là hỏa vết thương hại, không ngừng xé rách Lôi Năng Hoàn.

Lý Tông chợt cắn răng một cái, thiên tài trực giác, để hắn cảm nhận được trước nay chưa có nguy hiểm, như là không thể đem người này chém giết, thậm chí chính mình cũng có nguy hiểm có thể chết đi.

Vừa ra tay tựu dùng Bạo Lôi Điềm Điềm Quyển, chính là không có khinh thường người này, nhưng không nghĩ tới còn là xa xa đánh giá thấp.

Lý Tông hai tay nhanh chóng bấm quyết, toàn bộ người không ngừng trở nên trong suốt, mảng lớn năng lượng từ bốn phương tám hướng tụ lại mà đến, lại hóa thành cường lôi, rót vào xuống, trong khoảnh khắc, sở hữu Lôi Năng Hoàn một chút được tăng cường, đồng thời một vòng tiếp một vòng, tạo thành một bức mênh mông lôi cảnh.

“Siêu cấp Bạo Lôi Điềm Điềm Quyển!”

Lý Tông hét lớn một tiếng, vô số lôi quang như thác nước mà xuống, dồi dào ở hoàn vũ từng cái nhỏ bé trong thời không, giết chết tất cả!

Hỏa khoảng cách người sức mạnh, rốt cục bị áp chế ở.

Dương Thanh Huyền Vĩnh Nhiên thân thể, ở bạo lôi hạ không ngừng thu nhỏ lại.

Nhưng Dương Thanh Huyền nội tâm nhưng cực kỳ bình tĩnh, thậm chí có một tia kỳ quái, thân thể không ngừng bị bạo lôi đánh nát, cũng không lớn bao nhiêu cảm giác, chân khí trong cơ thể tuần hoàn không bị ảnh hưởng chút nào, ở một điểm điểm hướng về cái kia trung kỳ xung kích.

Một lát sau, Lý Tông sắc mặt khó coi dị thường lên, hắn phát hiện hỏa khoảng cách thân thể của con người, thu nhỏ lại đến nhất định phạm vi sau, tựu hoàn toàn đình trệ ở, bất luận chính mình lại làm sao thi gia tăng lực lượng, đều đánh không phá cái kia phòng ngự.

Đồng thời khiến nội tâm hắn vô cùng bất an chính là, người khổng lồ kia trong cơ thể, tựa hồ ở một điểm điểm tích trữ sức mạnh, lúc nào cũng có thể muốn bạo phát.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền giơ tay bấm quyết, giơ cao khỏi đỉnh đầu, bầu trời lập tức hóa hiện ra một mảnh hỏa chi vòng xoáy, như vào không có gì nơi giống như, tự hành xoay tròn mở, hoàn toàn không bị bạo lôi ảnh hưởng.

“Cái gì?!”

Lý Tông hoảng hốt, trong lòng không tên run lên.

Sau đó, cái kia nguyên bản bị áp súc hơn hai lần hỏa khoảng cách người, trong khoảnh khắc bắt đầu bành trướng, một chút cường tráng lớn mấy lần, giơ tay trong đó, biến đem Bạo Lôi Hải cùng Lôi Năng Hoàn xé rách.

Dương Thanh Huyền khí tức trong người, rốt cục vọt qua cái kia trở ngại, không ngừng bước vào trung kỳ cảnh giới.

Đồng thời hai cái to lớn hỏa tay, ở trước người kết ấn, hóa ra Đế Diễm Quyết, cùng bầu trời cái kia vòng xoáy khổng lồ hòa làm một thể.

"Không được!"

Lý Tông hoảng sợ quát to một tiếng, mình siêu cấp Bạo Lôi Điềm Điềm Quyển không chỉ có áp chế không nổi này hỏa có thể, cái kia hỏa chi ấn quyết bên trong khủng bố sức mạnh, càng là như thủy triều vọt tới, bao vây toàn thân của hắn, giống như là muốn bất cứ lúc nào hủy diệt.

Dương Thanh Huyền hai con ngươi vừa thu lại, vô số hỏa diễm ở trong hai con ngươi tụ lại, hỏa trung tâm, hai đạo ánh vàng bức bắn mà ra.

Rốt cục, cảnh giới bình cảnh hoàn toàn bị phá tan, "Rầm" một tiếng, cảnh giới hoàn toàn mới cùng sức mạnh, trong phút chốc nước vọt khắp toàn thân.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy cường đại trước đó cưa từng có, trong tay quyết ấn một phen, liền hướng hư không vỗ tới.

"Đế Diễm Quyết!"

"Ầm ầm ầm!"

Vô biên hỏa năng lượng hoàn bạo nổ mở, nhảy vào vô biên Bạo Lôi Hải bên trong, siêu cấp Bạo Lôi Điềm Điềm Quyển từng cái từng cái nổ tung, phá nát thành nước giống như lôi có thể, như Hồng Đào tràn vào tứ phương.

Mà một luồng soi sáng chân trời cường quang, nổ bắn ra vô biên uy năng, đâm tất cả mọi người hai mắt đau đớn, nội tâm run rẩy.

“Không!”

Lý Tông hoảng sợ quát to một tiếng, một cái to lớn lôi có thể áo giáp ở quanh thân hóa ra, nhưng rất nhanh tựu bị ngọn lửa xông phá nát, toàn bộ người hoàn toàn bị thôn phệ đi vào, cho đến lại cũng không nhìn thấy.

“Oanh!”

Ngọn lửa uy năng bạo phát tới cực điểm, hướng về bốn phương tám hướng mà đi.

Sở hữu võ tu không không bấm quyết hóa ra bình phong, phòng ngự ở trước người, đều là sắc mặt trắng bệch, sợ sợ ở này năng lượng đáng sợ.

Không chỉ có là bởi vì lực lượng cường đại như vậy, càng bởi vì lực lượng cường đại như vậy, càng là tới từ ở một vị trong thất tinh kỳ thiếu niên, còn có càng đáng sợ hơn chính là, thiếu niên này càng là ở đột phá trên đường, đem một vị tám sao tột cùng thiên tài siêu cấp đánh bại.

Xa Càn Thanh Hòa Trác Việt Nhiên sắc mặt đều là trắng bệch như tờ giấy, trước mắt tất cả những thứ này, giống như giống như nằm mơ, nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, là căn bản sẽ không tin tưởng.

Trong lòng hai người đồng thời chấn động, lập tức nghĩ đến Tống gia đệ tử toàn quân hủy diệt, còn có đều là tám sao tột cùng Tống Hồng Trạch ngã xuống, chẳng lẽ thực sự là người này một người gây nên?!

Vừa nghĩ tới đó, hai người càng không nhịn được khẽ run.

Ở bạo loạn lôi hải cùng trong ngọn lửa, hai người lẫn nhau nhìn nhau, đều thấy lẫn nhau trong mắt kinh hãi, kinh sợ cùng ngưng trọng ánh mắt, cùng với một tia cố vấn.

Lập tức, hai người đều là mắt sáng lên, kiên định gật đầu, xẹt qua vô tận sát cơ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1939: Tránh Được Một Kiếp, Bỏ Đi Tôn Nghiêm Liên Thủ

Vào lúc này, thảm nhất chính là Lý Tông, bị ngọn lửa hừng hực xé rách thân thể, phảng phất ở đại thiêu đốt trong địa ngục giống như vậy, cực kỳ thống khổ.

Liền ngay cả ý thức đều ở một điểm điểm mất đi.

Chẳng lẽ muốn chết rồi?

Không, sẽ không, không thể.

Chính mình nhưng là thiên tài siêu cấp a, làm sao có khả năng sẽ chết!

Lấy này cổ ngôi sao thần truyền tống đại trận làm trung tâm, mấy trăm bên trong tinh vực, sở hữu cường giả cái thế bên trong, chính mình cũng là ít có danh hiệu, đứng hàng ở trước mấy tồn tại.

Là ngàn tỉ vạn như như hằng hà sa số nhiều võ giả trong lòng tuyệt đại thiên tài.

Muốn gió được gió, muốn mưa có mưa, làm sao có khả năng chết?!

Cái này tuyệt vọng mà không cam lòng ý nghĩ trong đầu xẹt qua, ý thức bắt đầu trở nên càng thêm mơ hồ.

Đột nhiên, hai cỗ hoàn toàn không kém gì Lý Tông sức mạnh, bỗng dưng mà sinh, nhảy vào vô biên biển lửa, đem cái kia mênh mông hỏa thế trấn áp!

“Đây là?” Lý Tông trong mơ hồ, ý thức hơi hơi thanh tỉnh hạ, “Ta được cứu rồi?”

Chỉ thấy trên hư không, hai cỗ mênh mông quyền uy, phân biệt từ hai bên trái phải nhảy vào biển lửa, hóa thành to lớn quyền chi vòng xoáy, đem ngọn lửa hừng hực xé rách.

“Ầm ầm ầm” thanh âm to lớn, vang vọng ở bầu trời đại địa.

Cái kia hai đạo vòng xoáy trên, từng người hóa ra một bóng người, đều là sắc mặt kiên quyết, đầy mặt sát cơ.

“Là Xà Càn Thanh!”

“Trác Việt Nhiên!”

“Trời ạ! Hai người bọn họ dĩ nhiên liên thủ!”

Vô số võ tu trên mặt, xẹt qua ngạc nhiên vẻ mặt.

Thân vì là thiên tài siêu cấp, trừ phi đối phó so với mình cảnh giới cao cường giả, bằng không không thể liên thủ.

Mà giờ khắc này hai người không chỉ có liên thủ, càng là nhân lúc Dương Thanh Huyền vừa rồi đột phá, đồng thời cùng Lý Tông đại chiến một trận sau, hoàn toàn không để ý đến thân phận.

Này cũng để mọi người lại một lần nữa ý thức được, cái kia trong ngọn lửa thiếu niên, biết bao đáng sợ!

Lý Tông mừng như điên bên dưới, máu phun phè phè, trực tiếp đánh bay ra ngoài, ngã rơi ở phía xa mặt đất, vội vàng bò người lên, lấy ra một thanh đan dược liền hướng trong miệng nhét.

Mặc dù trọng thương lại mất mặt, nhưng dù sao nhặt lấy trở về một cái mạng, nội tâm vẫn là mừng như điên, lúc này ngồi xếp bằng xuống, bấm quyết điều dưỡng.

Dương Thanh Huyền Vĩnh Nhiên thân thể, bị Xà Càn Thanh cùng Trác Việt Nhiên quyền phong phá mở, áp chế không ngừng cô đọng, cuối cùng “Oanh” một tiếng nổ tung.

Vạn đóa đốm lửa hướng về vòm trời hội tụ mà đi, ngưng tụ Dương Thanh Huyền chân thân.

Thời khắc này khí tức, tuy rằng chập trùng ba động lợi hại, nhưng đã là trong thất tinh kỳ, vững chắc cực kỳ.

Xà Càn Thanh cùng Trác Việt Nhiên sắc mặt đều cực kỳ khó coi.

Xà Càn Thanh trong tay như ý loáng một cái, tựu lan ra tảng lớn ánh sáng màu xanh biếc, từ không trung đánh rơi.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, bốn phía chớp mắt bị chiếu sáng sóng nước lấp loáng, thân thể của chính mình càng ở quang bên trong sụp đổ xuống.

“Không được!”

❊đọ

c truyện cùng http://truyenc ᴜ atui.net/Dương Thanh Huyền thầm kêu một tiếng, đưa tay chộp một cái, Chiến Kích Thiên Khư phá không mà đến, ở không trung loáng một cái, liền đem cái kia trong trẻo ánh sáng chém mở.

Sau đó bóng người lóe lên, hóa thành một đạo quả cầu lửa trốn ra mảnh này kỳ dị lĩnh vực.

Nhưng vừa rồi đi ra, trước mặt chính là cự đao chém xuống.

Cái kia đao trực tiếp chém vỡ vòm trời, mạnh mẽ đánh rơi.

Cũng nương theo có to lớn thú hống, đao hai trên mặt, khắc rõ Sơn Hải cùng cự thú, dường như muốn từng người tránh thoát mà ra.

Dương Thanh Huyền trong lòng rùng mình, tử vong nguy hiểm chớp mắt hiện ra.

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

Thiên Khư đột nhiên bùng nổ ra mạnh nhất hào quang, mạnh mẽ đón đánh đi tới.

“Ầm ầm!”

Hai nguồn sức mạnh va chạm bên dưới, Dương Thanh Huyền hư quang rõ ràng yếu hơn hạ phong, không ngừng đổ nát.

Sau đó toàn bộ thân hình, đều hóa thành hỏa diễm tản đi.

Trác Việt Nhiên sắc mặt lạnh lẽo, lạnh giọng nói: “Nguyên tố thân thể chính là thuận tiện, nhưng coi như ngươi là bản nguyên thân thể, hôm nay cũng khó thoát một kiếp!”

Xà Càn Thanh đem Ngọc Như Ý hướng về hư không ném đi, bấm quyết đánh vào bên trong.

Vô số màu xanh biếc dạt dào, như ngọc trên bắn ra vạn đạo lục mang, tràn ngập toàn bộ bầu trời.

Nơi nào đó “Oanh” một tiếng, một đạo lục quang phảng phất va ở lực cản trên, nổ ra một mảnh đốm lửa.

Dương Thanh Huyền lập tức tái hiện ra, cái kia chút lục mang uốn lượn hạ, hóa thành vô số cành như thác nước vãi hạ, đem quấn quanh.

Dương Thanh Huyền biến sắc mặt, quát lên: “Thần thông mộc hệ, không là muốn chết sao?!”

Bản Nguyên Chi Hỏa một chút châm đốt, khoảnh khắc đem cành đốt thành phấn vụn.

Như ý trên phát sinh rên rỉ thanh âm, lục mang bắt đầu chuyển là màu trắng.

Xà Càn Thanh hoàn toàn biến sắc, sợ sợ mà hoảng sợ thất thanh kêu lên: “Bản nguyên hỏa! Tiểu tử này trên người, là thật ngũ hành bản nguyên hỏa a!”

Trác Việt Nhiên hoàn toàn biến sắc, lần thứ hai một đao chém xuống.

Tựu ở Dương Thanh Huyền thiêu hủy dây leo nháy mắt, ánh đao đã phá vỡ trăm dặm hư không, khoảnh khắc mà tới.

Dương Thanh Huyền thân thể lui về phía sau chuyển đi, Thiên Khư ở trước người vòng một chút, vô số phù văn đều hóa bên trên, xung quanh tình cảnh nháy mắt biến hóa trăm đời thiên thu.

“Sát Na Sinh Diệt!”

“Oành!”

Đao quang chém trên Thiên Khư, ép tới cái kia hư quang tiêu tan, đồng thời không ngừng ở chiến kích trên vuốt nhẹ, một mảnh thanh âm chói tai hóa thành sóng âm, kích bắn hướng bốn phía.

Xà Càn Thanh trong mắt xẹt qua vẻ ngoan lệ, hướng về như ý trên một điểm, lập tức bỗng nhiên rút ra dài, biến thành một rễ cây chất quyền trượng, hướng về hư không xoay tròn, liền hướng Dương Thanh Huyền đánh tới.

Vô số dây leo lượn quanh ở quyền trượng bốn phía, phảng phất toàn bộ sơn hà cây cỏ, màu xanh biếc đại địa, toàn bộ ở đòn đánh này bên trong tiêu tan.

Dương Thanh Huyền tay trái nắm tay, cuồng kích mà đi.

Quyền phong tăng vọt bên dưới, hóa thành hỏa diễm chi long, nhảy vào này trong núi rừng, xé rách toàn bộ thế giới.

“Ầm ầm ầm!”

Quyền trượng không ngừng xoay tròn, cùng cái kia hỏa chi Long Quyền chống lại, thỉnh thoảng biến trở lại Ngọc Như Ý trạng thái.

Dương Thanh Huyền chính hợp Xà Càn Thanh đấu, bỗng nhiên trong lòng cự chiến, một luồng hơi thở hết sức nguy hiểm từ phía sau mà tới.

“Chết đi!”

Trác Việt Nhiên nghiêm ngặt quát một tiếng, chẳng biết lúc nào đã đến Dương Thanh Huyền phía sau, múa đao tựu chém vụt mà hạ.

“Xì!”

Ánh đao phá không, đem Dương Thanh Huyền chém một cái vì làm hai nửa, nhưng đều chỉ là hỏa thân thể.

Tựu ở cách đó không xa, Dương Thanh Huyền chân thân loáng một cái mà hiện, hai tay phân biệt bấm quyết, hai cỗ lực lượng kỳ dị tuôn trào ra, dường như hai vùng thiên địa, phân cho tới tay trái tay phải trên.

Trên tay trái một mảnh tử mang, có cự thú tiếng gào truyền ra, trong phút chốc diễn hóa ra màu tím biển lửa, hướng về Ngọc Như Ý đốt đi.

Trên tay phải vô số kiếm ý dâng lên, một hóa hai, hai hóa ba, ba hóa vạn kiếm, hình thành một luồng mênh mông kiếm hải, chặn ở Bá Đao phía trước, đồng thời không ngừng đẩy mạnh.

Bốn phía trên trăm vị Giới Vương cường giả, càng có lượng lớn võ tu còn ở cuồn cuộn không ngừng từ bốn phương tám hướng tới rồi.

Đều là bị trước mắt này hoảng sợ một màn khiếp sợ.

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Một vị trong thất tinh kỳ, đấu hai vị tám sao đỉnh cao?

Mà ở đây đáng sợ thần thông hạ, dĩ nhiên thật sự đối phó Xà Càn Thanh cùng Trác Việt Nhiên giáp công, tạm đứng ở thế bất bại.

Hai đại chí cường võ hồn, giống như hai cái có sinh mệnh thế giới, không ngừng xé rách vị diện mà tới.

Dương Thanh Huyền trên người, đại lượng kinh mạch bắt đầu không chịu nổi áp lực mà phá mở, cả người đẫm máu.

Trên cánh tay phải, Bách Quỷ Dạ Hành ẩn hiện, lóe lên quang huy êm dịu, phảng phất cùng Dương Thanh Huyền cánh tay hòa làm một thể.

Quỷ Tàng thanh âm truyền đến, nói: “Ngươi vừa rồi đột phá, liền trực tiếp bị trọng thương không tốt hay là để ta đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nhưng này trong hư không, tựa hồ còn ẩn giấu có cao thủ.”

Quỷ Tàng nói: “Chiếu cố không được này rất nhiều.”

Dương Thanh Huyền trên cánh tay lục mang lấp lóe, đang muốn hóa kiếm mà ra, đột nhiên một luồng dị tượng từ cái này to lớn bình phong nổi lên hiện, vô số kỳ dị văn tự, không biết từ chỗ nào xoay tròn mà tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1940: Thích Tá Thợ Săn, Thần Điện Xuất Hiện

“Cái gì? Đây là!”

Không chỉ có Dương Thanh Huyền, Xà Càn Thanh, Trác Việt Nhiên, cùng với mấy trăm vị võ tu, không không cảm giác được tình huống khác thường, vội vàng hướng về năng lượng đó bình phong nhìn tới.

Vô số kỳ dị văn tự từ bình phong bên trong đều hóa mà ra, tản vào bốn phương tám hướng hư không.

Theo tình huống khác thường bay lên, toàn bộ thiên địa hoàn vũ đều thay đổi.

Xà Càn Thanh cùng Trác Việt Nhiên vội vàng thu về chiêu thức, trở nên đề phòng cực kỳ.

Dương Thanh Huyền cũng thu về hai đại võ hồn, điều tức một chút, lấy ra một thanh đan dược nuốt xuống, khôi phục một ít chân nguyên, Hỏa Nhãn Kim Tình mong hướng bốn phía.

Chỉ thấy đại địa trên hư không, sáng lên vô số bức vẽ cô gái nhảy, hình thái các thức bất nhất.

Này chút đồ đằng chỉ là một cái thoáng, tựu Hóa Hư là thật, ngưng tụ thành từng căn từng căn lớn trụ đá lớn, trải rộng ở trên hư không Pháp Giới trên.

Toàn bộ mấy vạn dặm khu vực, thoáng chốc tiến vào một loại kỳ dị lĩnh vực trong đó.

Tất cả mọi người có một loại cảm giác, chính mình thật giống bị nhốt rồi.

Cũng hoặc có lẽ là tiến vào một cái nào đó kỳ dị trong sân, chịu đến nào đó loại kỳ lạ quy tắc ảnh hưởng.

Đúng lúc này, sở hữu trên cây cột bắn ra từng mảng từng mảng ánh sáng màu xanh lam, hướng về hư không phóng đi, tạo thành một mảnh to lớn mênh mông quang năng, như bầu trời giống như bao phủ ở phía trên.

Quang năng như mây hải bốc lên biến hóa, khi thì hóa long, khi thì làm hổ, khi thì biến thành các loại mặt đất núi đồi hình dạng, cuối cùng hướng về trung ương co rút lại mà đi, ngưng tụ thành một tòa tinh mỹ cung điện, trôi nổi ở tất cả mọi người trên đầu, như con sứa thận lâu, như thật như ảo.

"Cung điện?"

Sở hữu võ tu đều là hơi thay đổi sắc mặt, thiếu bộ phận biết Tá Đà Thần Điện cường giả, càng là trong lòng kinh hoàng, khó có thể ức chế cái kia kích động hưng phấn.

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, tựu rơi trên một cây cột, Du An cũng bay tới, hai người trao đổi hạ ánh mắt, Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng gõ đầu, ra hiệu làm cho nàng trấn định.

Đúng lúc này, thần điện kia dưới trên hư không, một đạo nóng bỏng âm thanh truyền đến, "Rốt cục chờ đến, Tá Đà Thần Điện! Ha ha!"

Một vệt ánh vàng như trong hỗn loạn kim liên, đột nhiên xuất hiện, từ từ rơi xuống.

Kim liên tỏa ra chói mắt hào quang, sen bên trong bóng người loáng một cái, hóa ra một tên lão giả áo bào trắng, trên người mặc sợi vàng áo khoác, sắc mặt hồng hào.

“Cửu tinh Giới Vương!”

Trong đám người truyền đến tiếng kinh hô, “Là Tả Vân đảo đại nhân! Tả gia ở chỗ này người phụ trách!”

Mấy tên Tả gia đệ tử, không khỏi lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, vội vàng bay tiến lên bái kiến.

“Vô số năm qua, liên quan với này điện tin tức ít ỏi, bản tọa còn tưởng rằng chỉ là truyền thuyết, không nghĩ tới càng là thật. Ha ha, là vậy, vận vậy. Đáng đời bản tọa phát tài a, ha ha ha ha.”

Một đạo tiếng cười như sấm cuồn cuộn, không ngừng ở trên hư không trên dập dờn bồng bềnh, chấn tất cả mọi người huyết khí bốc lên, thậm chí thức hải đau nhức.

Chẳng biết lúc nào, trên hư không lại thêm ra một người trung niên nam tử, ngũ quan tuấn lãng, mặt mày thanh minh, chỉ có điều biểu hiện vặn vẹo, tràn đầy sát khí.

Có người kinh hô: “Thích Tá thợ săn Đường Thù!”

Danh tự này vừa ra, toàn trường đều đổi sắc mặt, thậm chí Tả Vân đảo đều khẽ cau mày, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Du An thấp giọng nói ra: “Đường Thù cơ hồ là cái trong truyền thuyết tên, không ai biết hắn sống bao lâu. Chỉ biết là là sớm nhất một nhóm Thích Tá thợ săn. Cùng hắn cùng thời đại thợ săn hầu như chết hết. Người này qua lại phá niết đại địa rất nhiều lần, của cải cùng thực lực đều cực kỳ hùng hậu, liền ngay cả cái đại tông môn người phụ trách gặp đến người này, đều phải cung kính lễ nhượng ba phân.”

Dương Thanh Huyền trong mắt ánh vàng nhảy lên, hắn cũng cảm ứng được, này Đường Thù thực lực cần phải còn ở Tả Vân trên đảo.

Du An đột nhiên sững sờ hạ, trên mặt mang theo cổ quái nhìn Dương Thanh Huyền, phía trước luân phiên khổ chiến, thậm chí cuối cùng thời khắc sinh tử, Dương Thanh Huyền đều không để cái kia quỷ tu đi ra, chẳng lẽ là hắn từ lâu nhìn ra trong hư không giấu có cửu tinh Giới Vương?

Đổi thành một vị khác Thất Tinh Giới Vương, Du An là tuyệt sẽ không tin tưởng, nhưng Dương Thanh Huyền, nàng nghĩ như vậy, liền lập tức tin.

Lúc này, Đường Thù ánh mắt cũng vừa hay nhìn sang, cùng Dương Thanh Huyền bốn mắt tương giao, đều là khẽ run lên.

Dương Thanh Huyền dáng vẻ như không có chuyện gì xảy ra, đem ánh mắt nhẹ nhàng di chuyển.

Đường Thù nhíu mày lại, khóe miệng vung lên nụ cười quái dị.

“Không nghĩ tới thanh danh hiển hách Thích Tá thợ săn Đường Thù đại nhân, lại cũng sẽ xuất hiện ở đây, thực sự là khiến ta một cách không ngờ a.”

Trên hư không, lại là một đạo thanh âm lạnh như băng truyền đến.

Trác Việt Nhiên hơi thay đổi sắc mặt, lập tức mừng lớn nói: “Thúc phụ!”

Trên bầu trời đột nhiên bạo nổ mở một mảnh hào quang màu đen, không gian bốn phía ở đằng kia hắc mang bên dưới, không ngừng làm nhạt, thì dường như lún giống như vậy,

Thay vào đó là một đạo thân ảnh khôi ngô, khí tức sâu không lường được.

Mọi người đều là chấn động, lại là một vị cửu tinh Giới Vương! Trác gia ở chỗ này người phụ trách cao phiền.

Trác Việt Nhiên vội vã tiến lên hành lễ, nói: “Thúc phụ.”

Cao phiền nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, nhẹ rên một tiếng.

Trác Việt Nhiên sắc mặt cực kỳ quẫn bách, cúi đầu, như phạm lỗi lầm đứa nhỏ, giận dữ và xấu hổ nói: “Chất nhi cho Trác gia mất thể diện.”

Cao phiền nói: “Thất bại cũng tốt, để ngươi biết trời cao biển rộng, thiên ngoại hữu thiên. Đừng tưởng rằng xưng bá tông môn, xưng bá vị diện, xưng bá tinh vực, tựu toàn bộ vũ trụ vô địch rồi. Phải biết vũ trụ rộng, vô biên vô hạn, không thể độ lượng. Huống chi chúng ta ở vũ trụ, vẫn chỉ là từ sơ sinh đời đại vũ trụ diễn sinh ra tới vũ trụ. Một ngày không có đạt đến Thiên Giới chi chủ, tựu một ngày không thể kiêu ngạo tự mãn. Mặc dù đạt tới Thiên Giới chi chủ, cũng muốn ngày đêm khổ tu, không thể lười biếng, phải biết Thiên Giới bên trên, còn có đáng sợ hơn, thậm chí là không thể hiểu sức mạnh cùng cảnh giới. Trong vũ trụ, vô cùng vị diện, giống như ngươi vậy thiên tài, như cá diếc sang sông, không thể đếm. Lấy được một điểm thành tích nhỏ, không có có gì đáng tự hào.”

Trác Việt Nhiên bừng tỉnh ôm quyền nói: “Nhiều Tạ thúc phụ giáo huấn!”

Dương Thanh Huyền cũng nhẹ nhàng gõ đầu, này cao phiền nói, cực kỳ thích hợp, xem ra này chút siêu cấp lớn thế gia, cũng không phải là chỉ là hư danh, quả nhiên là có chân tài thực học chi sĩ.

Đường Thù cười hắc hắc đến: “Cao Phàn đại nhân mấy câu nói, rất được ta tâm, bản tọa đồng dạng thụ giáo.”

Cao phiền liếc mắt nhìn hắn, lại nhìn phía Tả Vân đảo, ôm quyền nói ra: “Này Tá Đà Thần Điện, cực kỳ khó mà tin nổi, sợ là nguy hiểm tầng tầng. Không bằng ba người chúng ta liên thủ tìm tòi, cũng có thể tìm hiểu ngọn ngành, bên trong đến cùng có gì bảo bối.”

Đường Thù trầm ngâm hạ, cất tiếng cười dài, “Ha ha, bảo vật từ trước đến giờ vô nhị chủ, ngươi và ta ba người liên thủ điều tra, cái kia bảo vật về ai? Cao phiền, ta có thể không trên ngươi làm. Ta có thể sống đến hiện tại, bằng vào tất cả đều là chính mình hành động đơn độc, phải biết nhân tâm hiểm ác, hơn xa các loại cơ quan cạm bẫy a.”

Dứt lời, bóng người loáng một cái, tựu hóa thành một đạo độn quang, hướng về thần điện kia mà đi.

Tả Vân đảo sắc mặt chìm xuống, nói: “Tá Đà Thần Điện xuất thế, sợ là sở hữu tiềm ở phá niết khắp mặt đất lão quái đều sẽ ra tới, nên sớm không nên chậm trễ, đi trước một bước!”

Ngay lập tức vung tay lên, một mảnh độn quang đuổi theo Đường Thù mà đi.

Mấy vị Tả gia đệ tử, quát to một tiếng, vội vàng đuổi tới.

Cao phiền nói: “Chúng ta cũng đi.”

Ngay lập tức cùng Trác Việt Nhiên một đạo, hóa thành ánh vàng tại chỗ biến mất.

Không ít Giới Vương cường giả, đều là trong lòng hừng hực, chỉ lo rơi ở phía sau, vội vàng phóng lên trời.

Dương Thanh Huyền lặng lặng đứng tại thạch trụ trên, mắt lạnh nhìn mọi người hành động.

Du An thúc giục: “Chúng ta cũng mau mau vào đi thôi?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Không vội, thần điện này vừa nhìn tựu không phải vật phàm, lại kiên trì các loại, để cho bọn họ cho chúng ta dò đường, chưa chắc bất hảo.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1941: Ai Đi Thử Nghiệm, Đại Ngũ Hành Thiên Chiếu

Du An chính muốn nhìn nói cái gì, đột nhiên phát hiện phía trên truyền đến hét thảm một tiếng.

Giật mình nhấc đầu nhìn tới, chỉ thấy Thần Điện bốn phía, có một vòng vòng xoáy khổng lồ, chẳng biết lúc nào khuếch tán.

Đường Thù, Tả Vân đảo, cao phiền ba vị cửu tinh Giới Vương, từ lâu ngừng ở một bên, mà một vị ba sao Giới Vương, lòng tham quá đầu, trực tiếp xông vào vòng xoáy, trong phút chốc tựu bị cuốn vào.

Trong nước xoáy có tảng lớn hỗn loạn sức mạnh, vị kia ba sao Giới Vương ở bên trong đầy mặt tiếng kêu thảm kinh khủng, thân thể càng một chút xíu hoá đá, sau đó phá nát.

Du An kinh hãi nói: “Nguyên tố suy biến?!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt ngưng trọng gật gật đầu.

Vị kia ba sao Giới Vương cũng ý thức được là nguyên tố suy biến, gấp vội vàng lấy ra Thích Minh Thạch nắm ở trong tay, nhưng đã quá muộn, suy biến đã lan tràn toàn thân, tuy rằng Thích chi lực khuếch tán, nhưng đã thiếu ngày vô lực, cuối cùng một tiếng thống khổ kêu thảm thiết hạ, tựu ngã xuống bên trong.

Vòng xoáy lưu chuyển, vị kia ba sao Giới Vương thân thể, trực tiếp thành bột mịn, không còn nữa tồn tại.

Mà trên người một ít nguyên khí, túi chứa đồ các loại, nhưng là bị cuốn vào vòng xoáy nơi sâu xa, không biết kết cuộc ra sao.

Tả Vân đảo nói: “Nhìn dáng dấp, muốn dùng Thích Minh Thạch tiến vào.”

Đường Thù nhíu mày lại, ánh mắt quét qua, chỉ vào một vị một tinh giới vương, nói: “Ngươi đi vào.”

Vị kia một tinh giới vương là cái gầy gò lưng gù ông lão, sợ hết hồn, sắc mặt nháy mắt trắng bệch, nhưng rất nhanh con ngươi nhất chuyển, cung kính ôm quyền nói: “Đường Thù đại nhân, trên thân thể tại hạ không có Thích Minh Thạch, sợ đỡ không được này nguyên tố suy biến.”

Đường Thù cười lạnh một tiếng, không có bất kỳ triệu chứng nào tựu đưa tay chộp một cái, ông lão kia đột nhiên bị hất bay đến.

Ông lão hoảng sợ hét lớn: “Đường Thù đại nhân, ngươi và ta không thù không oán, tha mạng a, trên người ta thật sự không có Thích Minh Thạch!”

Đường Thù gằn giọng nói: “Cho ngươi thời gian ba cái hô hấp chuẩn bị, nếu thật sự không có Thích Minh Thạch, cũng chỉ có thể trách ngươi vận khí không tốt, khà khà.” Nói xong, dừng lại chớp mắt, gần như ba hơi thở công phu, lại thuận tay vỗ một cái, đem ông lão đẩy vào vòng xoáy kia.

Người lão giả này chỉ có một tinh giới vương trung kỳ thực lực, hơn nữa một thân một mình đứng ở đám người bên trong góc, hiển nhiên thực lực thấp kém lại không có đội ngũ, vì lẽ đó một chút đã bị Đường Thù chọn trúng.

Đường Thù có thể từ sớm nhất Thích Tá thợ săn sống đến hiện tại, dựa vào là chính là tinh chuẩn nhãn lực, cùng với khắp nơi thận trọng phong cách hành sự, còn có không bám vào một khuôn mẫu thủ đoạn, vì đạt được mục đích không tiếc tất cả biện pháp.

Ông lão hoảng hốt, gấp vội vàng hai tay một trảo, hai cái lòng bàn tay đều khuếch tán ra trạm ánh sáng màu xanh lam, chính là hai viên Thích Minh Thạch chộp vào trong tay.

Hơn nữa đẳng cấp còn không quá thấp, thật giống đều là trung kỳ Thích Minh Thạch.

Bảo toàn tính mạng phủ đầu, ông lão có thể một chút cũng không hàm hồ, trực tiếp đem trên người hai viên đẳng cấp cao nhất Thích Minh Thạch lấy ra ngoài.

Một mảnh màu xanh thẳm Thích chi lực bao phủ ông lão toàn thân.

Ông lão ở bên trong bị xung kích thoải mái chập trùng, trong nước xoáy trừ nguyên tố suy biến ở ngoài, còn có các loại hỗn loạn sức mạnh nguy hiểm.

Trên người lão giả hộ thể lam quang suy yếu cực nhanh, nội tâm sốt sắng, đột nhiên vung vẩy song quyền, ra tay đem hỗn loạn lực lượng xé ra, liều mạng đi về phía trước bỏ chạy.

Đột nhiên, một đạo ánh sáng màu vàng óng đột nhiên xuất hiện, một chút hóa thành chín màu vẻ mặt, sau đó lại biến thành màu trắng, kích bắn hạ xuống.

Ông lão tôi không kịp đề phòng, bị cái kia bạch quang một oanh, tựu kêu thảm một tiếng, bị nổ thành thịt nát. Toàn thân nguyên khí đều bị vòng xoáy cuốn đi, thịt nát chìm vào hư vô, triệt để không gặp.

Sở hữu võ tu một chút hoàn toàn biến sắc.

Dương Thanh Huyền cùng Du An cũng đi tới trước thần điện, Dương Thanh Huyền ngưng tiếng nói: “Từ Cực Chân Quang!”

Đường Thù nhìn lại, hỏi: “Xác định là Từ Cực Chân Quang?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, chính hắn liền nắm trong tay trình độ nhất định Từ Cực Chân Quang, đương nhiên sẽ không nhận sai. Nhưng mình tu luyện Từ Cực Chân Quang, cùng vừa rồi nổ nát lão giả so với, ở về chất lượng căn bản không thể thường ngày mà nói.

Dương Thanh Huyền cũng vạn phần hiếu kỳ, thậm chí có một ít mong đợi. Không nghĩ tới ở chỗ này còn có thể gặp được như vậy đẳng cấp Từ Cực Chân Quang, nếu là mình có thể đem thu nạp luyện hóa lời, cùng cấp bên trong, căn bản là không ai có thể ngăn cản.

Trên thực tế, hắn bây giờ có thể lực kháng tám sao đỉnh cao, sợ là cửu tinh bên dưới cũng đã vô địch rồi.

Thu được này Từ Cực Chân Quang, thực lực không cách nào được chất tăng lên, nhưng lại có thể như hổ thêm cánh.

http://truyen c uatui.net/

Cao phiền nói: “Từ Cực Chân Quang xác thực đáng sợ, loại năng lượng này đẳng cấp bất nhất, đẳng cấp cao Từ Cực Chân Quang, thậm chí có thể trực tiếp đánh tan ngũ hành, từ vừa nãy cái kia cột quang xem ra, mặc dù không đến nỗi đáng sợ như thế, nhưng cũng không thể coi thường.”

Đường Thù trầm ngâm hạ, lại chỉ vào một vị lạc đàn hai sao Giới Vương, nói: “Ngươi đi.”

Tên kia hai sao Giới Vương hoàn toàn biến sắc, bất quá nháy mắt tựu khôi phục như cũ, biết không phản kháng được, hít một hơi thật sâu, ôm quyền nói: “Vâng, Đường Thù đại nhân.”

Đường Thù cười nói: “Ngươi đúng là thức thời.”

Tên kia hai sao Giới Vương nói: “Ta đi thí nghiệm, xác thực so sánh thích hợp.”

Nói, liền hướng về vòng xoáy kia đi đến.

Đột nhiên, người này bước chân hơi ngưng lại, đột nhiên tuôn ra một mảnh huyết quang, hai tay nhanh chóng bấm quyết, càng sử dụng tới Huyết Độn Thuật, hướng về phương hướng ngược chạy trốn.

Mới vừa rồi bị Đường Thù một chỉ, đã bị Đường Thù khí tức toàn thân khóa chặt, biết trốn cũng trốn không thoát, vì lẽ đó lập tức trấn định lại, một bộ liều mình thủ nghĩa dáng vẻ, quả nhiên thu được Đường Thù tín nhiệm, cái kia khóa chặt hắn khí tức tựu tản đi.

Người này tựu nắm lấy cơ hội, trực tiếp liều mạng chân nguyên, hướng về xa xa bỏ chạy.

Đường Thù sầm mặt lại, lạnh giọng nói: “Muốn chết!”

Năm ngón tay vồ lấy, trên hư không tựu hóa ra hào quang năm màu, không ngừng trải rộng ra, hình thành một mảnh Thiên La Địa Võng, che chở rơi xuống.

Tả Vân đảo cả kinh nói: “Đại Ngũ Hành Thiên Chiếu!”

Cái kia Thiên La Địa Võng, chính là ngũ hành lực lượng ngưng, trong khoảnh khắc phong thiên tỏa địa.

Cách đó không xa, hồng mang lóe lên, va trên Đại Ngũ Hành Thiên Chiếu, trực tiếp nổ tung, hóa ra vị kia hai sao Giới Vương dáng dấp, chỉ có điều đầy mặt sợ sợ cùng trắng xám.

Đường Thù bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở đây người phía sau, giơ tay chém một cái, trực tiếp đem đầu bất quy tắc tước mất, sau đó ở một trảo, đem này người trên người gì đó toàn bộ bỏ vào trong túi, lần thứ hai về về chỗ cũ.

Phá niết đại địa bên trong, mỗi một phần vật tư đều cực kỳ quý giá, lãng phí không được.

Vị kia hai sao Giới Vương, trên cổ chỉ còn lại nửa cái đầu, tuôn ra đại lượng óc cùng máu tươi, trực lăng lăng ngã xuống, rơi vào hư không vô tận.

Tất cả mọi người đều câm như hến, tâm sinh sợ hãi, người người cảm thấy bất an, sợ bị Đường Thù điểm trúng.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nói ra: “Ta đến thử xem đi.”

Đường Thù sững sờ, quan sát lần nữa hạ hắn, nhiều hứng thú nói: “Ngươi?”

Những người còn lại cũng đều không giải, nguy hiểm như vậy hành vi, vì sao phải đi thử. Đợi có người oẳn tù tì, lại quá độ nguy hiểm đã nhỏ đi nhiều.

Du An cũng sốt sắng.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, vỗ vỗ Du An bả vai, nói: “Ngươi theo ta cùng đi.”

Nhưng mà sau đó xoay người nhìn phía đám người trong góc Lý Tông, hắc tiếng nói: “Trên người ta không có Thích Minh Thạch, hướng về vị bằng hữu này mượn chút dùng một chút.”

Nói, liền nhanh chân hướng về Lý Tông đi đến.

Chương 1942: Sát Tâm Lên, Chống Lại Từ Cực Chân Quang

Lý Tông hoàn toàn biến sắc, lộ ra kinh nộ mà lại sợ hãi vẻ, không nhịn được lui lại mấy bước, quát lên: "Đứng lại! Ngươi dám cướp ta Thích Minh Thạch!"

Dương Thanh Huyền cười nói: "Một, là mượn không phải cướp, mọi người đều là người văn minh, đều là võ đạo đồng tu, không nên dùng như thế không văn minh từ ngữ. Hai, ta liền ngươi đánh cũng dám đánh, còn có cái gì không dám?"

Lý Tông kinh hãi liên tiếp lui về phía sau, sốt sắng nói: "Ta nhưng là Bạch Vũ tông đệ nhất đại đệ tử, hưởng danh tiếng hoàn vũ thiên tài siêu cấp, ngươi vì sao phải gắt gao đắc tội ta, đối với ngươi có gì chỗ tốt? Ở đây nhiều như vậy tiểu tốt tử, cặn bã, ngươi tùy tiện cướp bọn họ một cái không tốt sao? Tại sao phải cướp ta?!"

Lý Tông nhìn Dương Thanh Huyền không ngừng đến gần, nội tâm sợ sợ tăng lên tới cực điểm, chỉ vào bốn phương tám hướng võ tu, bi phẫn hét lớn.

Bốn phía võ tu không không giận dữ, tất cả đều là trợn lên giận dữ nhìn Lý Tông.

Bất quá Lý Tông nói cũng đích xác có đạo lý, đắc tội như thế một vị thiên tài siêu cấp, sau lưng còn có Bạch Vũ tông loại này thế lực, đích thật là không sáng suốt.

Đường Thù, Trác Phiền, Tả Vân đảo ba người cũng đều lẳng lặng nhìn, không có bất kỳ tỏ thái độ.

Chỉ là Trác Việt Nhiên cùng Xà Càn Thanh sắc mặt không tốt lắm.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ta cũng đã đem ngươi đánh thành như vậy, ngươi nếu như có cơ hội trở mình lời, còn sẽ bỏ qua cho ta sao? Tại sao phải mặt khác đạt được nhiều tội một cái người? Là ngươi đem Thích Minh Thạch cho ta, vẫn là ta tự mình tới lấy.”

Lý Tông mặt xám như tro tàn, lần này không chỉ có người bị thương nặng, hơn nữa mất mặt ném đến mức tận cùng, chuyện nơi này, sợ là chẳng mấy chốc sẽ truyền khắp phụ cận mấy trăm tinh vực, trở thành toàn bộ vũ trụ trò cười, nghĩ tới đây, bi phẫn đến cực điểm, hét lớn: “Ta với ngươi liều mạng!” Liền xông lên trên.

Dương Thanh Huyền than thở: “Chỉ là hướng về ngươi mượn mấy khối Thích Minh Thạch mà thôi, ngươi lại muốn giết ta? Không mượn liền không mượn, một lời không hợp tựu ra tay giết người, đây là cái đạo lí gì? Mọi người cho ta phân xử thử.”

Dương Thanh Huyền đầy mặt kinh ngạc dáng vẻ, nhưng trong tay cũng không hàm hồ, trực tiếp một chiêu đại Diệt Đạo Long Quyền, tựu đánh tới.

Trên thực tế, hắn đối với Lý Tông cũng là nổi lên sát tâm, bằng không lưu lại một cái như vậy gieo vạ, đích thật là không khôn ngoan.

“Ầm ầm!”

Diệt Đạo Long Quyền đem trọn cái hư không cùng sấm sét phá mở, đánh nát Lý Tông tất cả sức mạnh, mạnh mẽ oanh kích trên người hắn, đồng thời xuyên qua mà qua.

Tá Đà Thần Điện hạ, trở nên hoàn toàn tĩnh mịch.

Lý Tông thật đã chết rồi, đối với mọi người tạo thành xung kích, thậm chí không thấp hơn chết một vị Thiên Giới chi chủ.

Giống như vậy thiên tài siêu cấp, tương lai cũng là muốn thống lĩnh một vực, trở thành vũ trụ giữa cường giả, giở tay giở chân đều có thể khiến thiên hạ chấn động tồn tại, lại thật sự cứ như vậy chết ở trước mặt mình.

Bạch Vũ tông sợ là muốn điên rồi, tất nhiên sẽ không tiếc bất cứ giá nào đánh giết người này.

Thậm chí đã có người bắt đầu lén lút đem việc này đưa tin đi ra ngoài.

Trác Việt Nhiên cùng Xà Càn Thanh chấn động càng to lớn hơn.

Đường Thù “Ha ha” nở nụ cười, nói: “Quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên a, có quyết đoán, khâm phục, khâm phục.”

Dương Thanh Huyền đem Lý Tông trên người vật tư toàn bộ lấy đi qua, lắc đầu than thở: “Này năm đầu, làm người khó a, ta chỉ là muốn mượn ít đồ, hắn lại liền muốn giết ta. Chư vị có thể được theo ta làm chứng a, ta là vô tội.”

Tất cả mọi người là xạm mặt lại, thầm nghĩ: Quản ngươi vô tội không vô tội, lời này cùng Bạch Vũ tông đi nói nói đi.

Thậm chí có không ít người tư nhân sau đó cười trên sự đau khổ của người khác.

Dương Thanh Huyền ở Lý Tông chứa đồ nguyên khí bên trong, tìm được hơn mười viên Thích Minh Thạch, cao cấp đều có hai viên, ngay lập tức đại hỉ, lập tức cùng Du An chia đều, sau đó nói: “Theo sát ta.”

Du An một điểm đầu.

Hai người lúc này đem Thích Minh Thạch nắm trong tay, tựu bước vào trong nước xoáy.

Quả nhiên, bốn phía cái kia hỗn loạn trong sức mạnh, xác thực ẩn chứa có nguyên tố suy biến lực lượng, từ đối với hộ thể lam quang ăn mòn trình độ đến nhìn, tương đương với nguyên tố suy biến vòng trung hậu kỳ trình độ, đã là phi thường lợi hại.

Hai người không dám ở thêm, liền hóa thành độn quang hướng về vòng xoáy trung tâm, cái kia Tá Đà Thần Điện vị trí bỏ chạy.

Đường Thù đám người, không không mở đại hai mắt, tụ tinh hội thần nhìn.

Dương Thanh Huyền cầm kích ở trước, không ngừng chém ra đường nối, đồng thời thấp giọng nói: “Theo sát ta, dự tính thông qua muốn nửa khắc đồng hồ.”

Cái kia hỗn loạn năng lượng bên trong, không cảm ứng được bất kỳ quy tắc, chỉ có vô cùng vô tận loạn, Tá Đà Thần Điện đang ở trước mắt, nhưng thật sự cách một toà ngân hà.

Thân ảnh của hai người cũng không nhanh, độn thuật ở bên trong vòng xoáy này chịu đến rất lớn áp chế.

Nhưng một đường cũng không từng gặp phải nguy hiểm gì, trước mắt liền muốn đến nơi Thần Điện, trái tim tất cả mọi người đều nâng lên.

Đột nhiên, một mảnh kim quang không có bất kỳ triệu chứng nào tựu xuất hiện ở phía trước, trong phút chốc hóa thành chín màu vẻ, sau đó hội tụ thành một đường vệt trắng, kích bắn mà tới.

Du An sắc mặt một chút trắng bệch.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng đưa nàng đẩy ra, quát lên: “Chính mình cẩn thận, trước tiên tìm đường nối quá khứ. Để ta đối phó này Từ Cực Chân Quang."

Khoảng cách Thần Điện, nhìn ra bất quá mấy ngàn bên trong khoảng cách, đối với Du An năm sao Giới Vương mà nói, chỉ là mấy cái xoay người công phu.

Du An trong lòng lo lắng, nhưng biết chính mình lưu lại cũng chỉ có thể là liên lụy, liền cắn răng một cái, lớn tiếng kêu lên: "Dương Thanh Huyền! Ngươi nhất định phải sống lại đây!" Sau đó lấy ra đôi đâm, nỗ lực hướng về phía trước mà đi.

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, kích bắn mà đến Từ Cực Chân Quang, uy năng ước chừng ở cao cấp Giới Vương ranh giới trên, cũng chính là thất tinh sơ cấp dáng vẻ.

Thuần túy lấy công kích luận, cũng không sẽ đối với hắn tạo thành tổn thương gì, nhưng Dương Thanh Huyền ý nghĩ, nhưng là muốn thu này cột Từ Cực Chân Quang.

Ngay lập tức hai tay bấm quyết, một mảnh vệt trắng ở lòng bàn tay hiện ra, tỏa ra chói mắt hào quang, cùng cái kia bạch quang hầu như nhất trí, bất quá ở về chất lượng nhưng là cách biệt rất lớn.

Sau đó tựu đập tới.

"Ầm ầm!"

Hai đạo Từ Cực Chân Quang chấn động cùng nhau, bùng nổ ra mạnh mẽ hào quang, đồng thời cái kia đạo trong nước xoáy Từ Cực Chân Quang cực kỳ bá đạo, nháy mắt liền đem Dương Thanh Huyền nuốt hết.

Tất cả mọi người là giật mình trong lòng, khiếp sợ nhìn, hắc ám mà vòng xoáy khổng lồ bên trong, như là dâng lên một khói trắng tựa như, không ngừng lăn lộn.

Du An thay mới vạn phần lo lắng, thậm chí trong hốc mắt có lệ mang lấp lóe, nếu như nam tử kia ngã xuống ở đây... Nghĩ tới đây, càng không dám hướng về hạ nghĩ, vội vàng dùng đôi đâm tách ra hư không, nỗ lực hướng về Thần Điện tới gần.

Chính mình thành công đến nơi Bỉ Ngạn, chính là đối với Dương Thanh Huyền trợ giúp lớn nhất.

Ôm như vậy niềm tin, liều mạng đi về phía trước.

Cái kia bạch quang bên trong, thỉnh thoảng có sức mạnh nổ ra, chập chờn bất định.

Vòng xoáy ở ngoài mấy trăm người, không ít sử dụng tới Linh Mục thần thông, nhưng hoàn toàn nhìn không rõ ràng.

Trác Phiền đột nhiên nói ra: "Đường Thù đại nhân, ngươi xem coi thế nào?"

Đường Thù trầm giọng nói: "Tiểu tử này không có chuyện gì."

Trác Phiền nhẹ nhàng cau lại hạ lông mày, nói: "Làm sao mà biết?"

Đường Thù cười nói: "Như là chết, này Từ Cực Chân Quang từ lâu nổ ra, sau đó tản đi. Giống như lúc trước giống như vậy, bây giờ còn nơi ở bạo loạn trạng thái hạ, chứng minh tiểu tử kia còn ở bên trong chống đỡ lực lượng này. Bất quá ta kỳ quái là, này Từ Cực Chân Quang lực sát thương, từ hai lần công kích xem ra, cần phải ở Thất Tinh Giới Vương dáng vẻ, không nên đối với tiểu tử này tạo thành quấy nhiễu mới đúng. Chẳng lẽ còn có cái khác chúng ta không biết nhân tố?"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1943: Thu Nạp Cùng Phá Giải, Vườn Hoa Thần Bí

Trác Phiền nói: “Nói như thế, ta có lẽ có thể đoán được một, hai. Vừa nãy tiểu tử này lòng bàn tay thi triển ra vệt trắng, vẫn như cũ cũng là Từ Cực Chân Quang, chỉ có điều so với trước mắt này đạo, ở về chất lượng chênh lệch quá nhiều.”

Xung quanh mấy người đều là thông minh đến cực điểm, nghe vậy đều là biến sắc mặt.

Tả Vân đảo hãi tiếng nói: “Trác Phiền đại nhân có ý tứ là, tiểu tử này ở thu nạp này đạo Từ Cực Chân Quang?”

Trác Phiền nói: “Vô cùng có khả năng. Coi như không phải, cũng ít nhất là ở rèn luyện chính mình cái kia nói. Bất kể là loại tình huống nào, đều khó tránh khỏi có chút không thể tưởng tượng nổi. Phải biết này trong nước xoáy, nhưng là đầy rẫy nguyên tố suy biến a, cực kỳ hao tổn Thích Minh Thạch không nói, ngày biết có hay không còn có cái khác lực lượng quỷ dị. Như vậy đặt nguy hiểm bên dưới, không khỏi quá không khôn ngoan.”

Tựa hồ để ấn chứng Trác Phiền, cái kia vệt trắng lăn lộn hạ, bắt đầu không ngừng thu nhỏ lại, một điểm điểm hướng về ở giữa co rút lại, lộ ra một đạo thon dài áo bào đen bóng người.

Đường Thù bọn người là trợn mắt ngoác mồm, trơ mắt nhìn Dương Thanh Huyền đem cái kia đạo Từ Cực Chân Quang hoàn toàn thu nạp vào.

Giờ khắc này, Du An đã thuận lợi đến nơi bờ bên kia, liều mạng phất tay nói: “Dương Thanh Huyền, mau tới đây!”

Trong lòng mọi người ngẩn ra, đều là thầm nói: Nguyên lai tiểu tử này gọi Dương Thanh Huyền. Làm ra to lớn như vậy danh tiếng, nhưng vừa rồi biết tên của hắn.

Không ít người đều là âm thầm đọc thầm “Dương Thanh Huyền”, hy vọng có thể từ trong đầu đào ra linh tinh nửa điểm ký ức.

Dương Thanh Huyền sắc mặt vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, vui chính là hoàn toàn thu nạp cái kia đạo Từ Cực Chân Quang, kinh sợ đến mức là Từ Cực Chân Quang vào cơ thể, cùng trước kia cái kia đạo hỗn hợp lại cùng nhau, nhưng không cách nào dung hợp, không ngừng trùng kích kinh mạch cùng khiếu huyệt, mười phần khó chịu chỉ là phụ, như là không thể mau chóng đem luyện hóa lời, còn mười phần nguy hiểm.

Nhưng giờ khắc này đã không lo được này rất nhiều, trong tay Thích Minh Thạch lập tức liền đã tiêu hao hết.

Lập tức lại lấy ra hai viên, nắm trong tay liền bóng người loáng một cái, hướng về bờ bên kia kích bắn mà đi.

Toàn bộ trong nước xoáy, ngoại trừ cái kia chút hỗn loạn sức mạnh cùng nguyên tố suy biến ở ngoài, tựa hồ tựu chỉ còn lại này đạo Từ Cực Chân Quang gặp nguy hiểm, hiện tại Từ Cực Chân Quang bị Dương Thanh Huyền thu rồi, độ nguy hiểm lập tức giảm nhiều.

Mọi người tuy rằng khiếp sợ ở Dương Thanh Huyền thu lấy Từ Cực Chân Quang, nhưng không khỏi là trong lòng mừng như điên, từng cái từng cái đem Thích Minh Thạch cầm trong tay, chuẩn bị vượt qua vòng xoáy.

Chờ Đường Thù bóng người loáng một cái, trước tiên nhảy vào trong nước xoáy, nhất thời vào hạ sủi cảo giống như, từng cái từng cái nhảy vào.

Dương Thanh Huyền rất nhanh đến nơi bờ bên kia, một chút trông thấy thần điện kia, bắn ra từ từ hào quang, không khỏi trong lòng chấn động dữ dội, nói: “Chúng ta đi!”

Ngay lập tức cướp tại mọi người đằng trước, cùng Du An cùng nhau hướng về thần điện kia chạy đi.

Đường Thù đám người sốt sắng, rồi lại hết cách rồi, vòng xoáy đối với chân nguyên trở ngại rất lớn, tuy nói so với Dương Thanh Huyền bọn họ phải nhanh một chút, nhưng vượt tới vẫn như cũ cần thời gian.

Dương Thanh Huyền cùng Du An hai người, chạy đến trước đại điện, bóng người loáng một cái, tựu hoàn toàn biến mất rồi.

Sau một khắc, liền trực tiếp xuất hiện ở một tòa bên trong vườn.

“Đây là hoa viên?”

Dương Thanh Huyền sững sờ hạ, lập tức hiểu được, ở đây đã là Tá Đà trong thần điện.

Này hoa viên mười phần rộng rãi rộng, hơn nữa cực kỳ tinh mỹ.

Trung gian là ngọn núi giả lưu thủy, dòng nước không biết đến từ đâu, tương hoa vườn phân cách mở, dường như hoa điền giống như, mỗi phương khu vực đều là loại bất đồng kỳ hoa dị thảo, trong lúc nhất thời thiên địa thơm ngát, tận hình thái vô cùng nghiên.

Du An chỉ vào một mảnh hoa điền, cả kinh kêu lên: “Di đồ! Ngũ vị!”

Sau đó lại nhìn phía bốn phía, không tuyệt vọng nói: “Tím anh hoa, mây tỳ, Ngưng Nguyên cát..., trời ạ, này chút tất cả đều là có tiền cũng không thể mua được thiên địa kỳ trân a!”

Dương Thanh Huyền cũng là cảm nhận được này chút kỳ hoa dị thảo bất phàm, vui vẻ nói: “Toàn bộ hái đi!”

Du An vội vàng chặn lại nói: “Chớ làm loạn. Có chút hoa cỏ là không thể hái, cần có chuyên môn tế luyện chi pháp, tại chỗ luyện chế thành đan, bằng không một hái xuống, trừ phi lập tức ăn đi, nếu không thì phế bỏ.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Phiền toái như vậy? Vậy làm sao bây giờ.”

Du An ngơ ngác đứng ở đó, nói ra: “Ta tạm thời cũng không biết làm sao bây giờ. Hơn nữa này chút kỳ hoa dị thảo bên trong, ta chỉ nhận được cực nhỏ bộ phận. Trực tiếp toàn bộ hái đi, nhất định phải lãng phí hơn nửa. Có thể không hái, liền muốn tiện nghi phía sau những người đó.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, nói: “Đã như vậy, vậy thì toàn bộ ăn đi.”

Du An sợ hết hồn, cả kinh nói: “Ngươi cũng chớ làm loạn, tùy tiện ăn, có độc hay không tính lại không...”

Còn chưa có nói xong, Dương Thanh Huyền tựu đã tới một mảnh hoa điền bên trong, đem bên trong trồng một loại cây mây dài nhổ tận gốc, trực tiếp hướng về trong miệng đưa, sau đó nuốt xuống.

Này cây mây dài sinh có lá phong giống như phiến lá, màu đỏ thiên biện hoa, tỏa ra linh khí nồng nặc.

Du An há to mồm, không còn gì để nói, nói: “Ngươi mau dừng lại, cẩn thận trúng độc a, thật sự không thể ăn bậy.”

Dương Thanh Huyền vừa ăn vừa nói: “Mùi vị thật không tệ, rất thơm, nhẹ nhàng khoan khoái nhập khẩu, hơn nữa linh khí sung túc. Đem này một mảnh hoa điền ăn sạch, ta cảm giác có thể trực tiếp hướng về tám sao. Ngươi cũng nhanh ăn đi, chúng ta không phải có Thích Minh Thạch sao? Vật này có thể trung hòa tất cả trạng huống dị thường, dù cho trúng độc, dùng một khối Thích Minh Thạch không phải hiểu sao?"

Du An sững sờ, đích thật là có đạo lý, Thích Minh Thạch là trong vũ trụ nhất bình hòa năng lượng một trong, có thể hóa giải tất cả trạng huống dị thường, liền ngay cả nguyên tố suy biến cũng có thể chống đỡ, những hoa cỏ này thật có độc lời cũng không coi vào đâu.

Nghĩ đến hạ, chính mình lại không biết làm sao cất giữ những thứ đồ này, hái lời tất nhiên lãng phí rất lớn, không hái, phía sau người tới cũng sẽ không bỏ qua, nghĩ nghĩ đích thật là ăn đi là ổn thỏa nhất.

Chính mình nhưng là Giới Vương thân thể, tuy rằng không phải Luyện thể sĩ tới, nhưng cũng coi như là đại năng giả, lại không có so với thân thể tốt hơn lọ chứa.

Ngay lập tức cũng vội vàng nuốt ăn.

Không quản hoa gì cỏ, nhổ tận gốc, liền hướng trong miệng đưa, toàn bộ người hầu như nhào ở hoa điền trên, lối ăn so với Dương Thanh Huyền càng khó coi hơn.

Dương Thanh Huyền chỉ mỗi mình ăn, hơn nữa rút lên đại lượng hoa cỏ, ném ra Tinh Giới bên trong, để mấy vị Tinh Túc cùng ăn.

Rất nhanh, Du An tựu hoàn toàn biến sắc, kêu một tiếng, "Không tốt ai nha... No..."

Toàn bộ người tựu thân thể cứng đờ, nằm trên mặt đất không thể động đậy, bụng dưới phồng lên cùng mang thai tựa như.

Dương Thanh Huyền dùng Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn nàng một cái, chỉ là ăn no rồi, thêm vào các loại hoa cỏ linh khí bành trướng, chính đang nhanh chóng trùng kích Du An thân thể, làm cho không thể động đậy.

Dương Thanh Huyền một đường tới, pháp thể song tu, lại thêm Thanh Long thánh thân thể, thân thể mạnh, hơn xa cùng cấp.

Ăn hạ hoa cỏ số lượng là Du An gấp bốn năm lần, mới bắt đầu cảm nhận được cực độ dạ dày trướng.

Không chỉ có như vậy, cái kia ở trong người tuôn ra Từ Cực Chân Quang, cũng cuối cùng đã tới không cách nào sơ sót trình độ, nhất định phải áp chế.

Lúc này mới ngừng lại ăn hoa, hai tay bấm quyết ngồi xếp bằng hư không, vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, tiêu hóa trong cơ thể hoa cỏ lực lượng, đồng thời điều hòa Từ Cực Chân Quang.

Chỉnh hoa viên nội biến được yên tĩnh cực kỳ, chỉ có chảy nhỏ giọt lưu thủy, không ngừng từ trong núi giả tuôn ra.

Kỳ quái là, quá khứ hồi lâu, vẫn không có ai tiến vào nơi đây.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1944: Tồn Trữ Phương Pháp, Tùy Cơ Không Gian

Dương Thanh Huyền trong cơ thể sớm có Từ Cực Chân Quang náo loạn, nếu không có chỉ lo người đến sau cướp giật hoa cỏ, đã sớm ngồi xếp bằng hạ tu luyện, điều hòa Từ Cực Chân Quang.

Hiện tại ăn lâu như vậy, cũng không thấy có người đến, lập tức ý thức được khẳng định có tình hình.

Hoặc là tùy cơ truyền tống, mỗi người điểm đến không giống nhau, mà này Tá Đà Thần Điện lại đủ lớn, vì lẽ đó đã lâu còn không người đi vào.

Thứ hai loại khả năng chính là thời gian quy tắc, nơi này thời gian cùng bên ngoài không giống nhau.

Vì lẽ đó đi vào đã lâu, ở bên ngoài có thể vẫn chỉ là một sát na.

Bất kể là loại tình huống nào, đối với Dương Thanh Huyền cùng Du An đều là cực kỳ có lợi.

Du An nằm sau một lúc, tựa hồ có thể nhúc nhích mấy lần, bò lên lại bắt được một thanh hoa cỏ nhét vào trong miệng, lúc này mới ngồi xếp bằng tu luyện.

Dương Thanh Huyền vận chuyển Võ Kinh, cùng năm vị Tinh Túc khí tức nối liền một thể, cái kia mênh mông cao cấp Giới Vương lực lượng, để Tử Diều Hâu, Hoa Giải Ngữ đám người cũng được ích lợi không nhỏ, hình thành tràng năng cộng hưởng.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền nội tâm có loại cảm giác kỳ dị, tựa hồ này trong hoa viên, có cùng Thích chi lực hiệu quả giống vậy, có thể vững vàng tất cả hỗn loạn lực lượng.

Từ khi bước vào hoa viên sau, một bên điên cuồng nuốt hoa cỏ, một bên đề phòng Từ Cực Chân Quang, chỉ lo đột nhiên không khống chế được.

Nhưng cho đến ăn no, cái kia Từ Cực Chân Quang còn vững vàng ở trong người đi khắp, tuy rằng đụng nhau ngũ tạng lục phủ cùng kinh mạch khiếu huyệt khó chịu, nhưng vẫn chưa ra vấn đề lớn lao gì.

Ngay lập tức, theo Võ Kinh lực vận chuyển, cái kia chút hoa cỏ bị thân thể một điểm điểm thu nạp, chuyển thành nhất thanh thuần năng lượng, chảy vào đan điền.

Cho tới cái kia Từ Cực Chân Quang, thì lại hai tay bấm quyết, không ngừng ở lòng bàn tay xoay vòng, tỏa ra làm người sợ hãi ánh sáng.

Sau đó không lâu, này đạo Từ Cực Chân Quang tựu ở Dương Thanh Huyền đôi trong lòng bàn tay, trở nên dịu ngoan hạ xuống, một điểm điểm hòa tan vào thân thể.

Ước chừng quá ba, bốn nhật quang cảnh, rốt cục đem này đạo Từ Cực Chân Quang hoàn toàn luyện hóa, thu vào bên trong cơ thể.

Mà cái kia chút hoa cỏ năng lượng, cũng thu nạp hơn nửa.

Dương Thanh Huyền chậm rãi mở mắt ra, phát hiện Du An còn ở nhập định tu luyện, khoảng cách hoàn toàn hấp thu tiêu hóa sợ là còn muốn một quãng thời gian.

Năm vị Tinh Túc cũng còn đang bế quan bên trong, nằm ở trạng thái huyền diệu bên trong.

Đột nhiên Dương Thanh Huyền trong lòng sinh ra ý nghĩ, mi tâm Kiếm Ấn lóe lên, giơ tay bấm quyết, Bách Quỷ Dạ Hành phá hư mà ra, hóa thành Quỷ Tàng thân ảnh, rơi ở đằng trước.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Ngươi làm sao đi ra?”

Quỷ Tàng liếc mắt nhìn bốn phía hoa điền, lộ ra vẻ giật mình, hỏi: “Đây là nơi nào?”

Dương Thanh Huyền hỏi ngược lại nói: “Làm sao, có cái gì kỳ quái sao?”

Quỷ Tàng vẫn ở Thái Huyền Thiên bên trong, tiêu hóa Tống gia đệ tử hồn phách, vừa rồi tiêu hóa xong, tựa hồ có cảm ứng, liền trực tiếp phá hư mà đến, giờ khắc này mũi kịch liệt hút mấy lần, cả kinh nói: “Quả nhiên là đạo pháp lực lượng. Những hoa cỏ này, cũng không giống như là vùng vũ trụ này bên trong nên có đồ vật a.”

Dương Thanh Huyền sững sờ hạ, sợ hỏi: “Có ý gì?”

Quỷ Tàng đưa tay chộp một cái, trực tiếp rút lên bảy, tám cây bất đồng hoa cỏ, một mạch tựu ăn vào trong miệng, sau đó nhắm hai mắt lại, nhai kỹ nuốt chậm.

[t ruyen cua tui | Net]

Dương Thanh Huyền nhìn trợn mắt ngoác mồm, như vậy nhã nhặn phương pháp ăn, vẫn là lần đầu gặp được, hơn nữa này Quỷ Tàng, còn sẽ ăn hồn phách ở ngoài đồ vật?

Dương Thanh Huyền đem nội tâm nghi vấn hỏi lên.

Quỷ Tàng lúc này mới mở hai mắt ra, lười biếng liếc mắt nhìn hắn, nói: “Phí lời! Đạo sinh vạn vật, quỷ đạo cũng là đạo pháp bên dưới, này chút ẩn chứa đại đạo chi lực hoa cỏ, tự nhiên là ăn. Chỉ có điều ngày thường các loại đan dược, tạp chất quá nhiều, năng lượng chuyển hóa khó khăn, đối với ta mà nói tác dụng không lớn. Mà sinh linh hồn phách, là tinh khiết nhất ăn ngon, có thể trực tiếp hấp thu thôi.”

Nói, lại là đưa tay chộp một cái, nửa mảnh hoa điền đã bị hắn hất mở, vô số hoa cỏ bay tới, đều bị hắn nhét vào trong miệng, ăn được say sưa ngon lành, hai mắt phóng ánh sáng.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đủ rồi. Còn dư lại này chút để cho ta.”

Quỷ Tàng một bên nghiền ngẫm một bên cười lạnh nói: “Để cho ngươi? Ngươi ăn một lần rơi nhiều như vậy sao? Cũng hoặc là ngươi có chứa đựng bảo lưu phương pháp sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Nghe ngươi nói như vậy, tựa hồ ngươi có?”

Quỷ Tàng cười nói: “Bản tọa tồn sống bao lâu năm tháng? Chính ta cũng không nhớ rõ. Vũ trụ này ta không biết sự tình thật vẫn rất ít.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, vội vàng nói: “Mau mau đem chứa đựng phương pháp dạy cho ta.”

Mảnh này hoa điền rất lớn, Dương Thanh Huyền cùng Du An hai người ăn lâu như vậy, đều chỉ ăn một phần mười không tới.

Quỷ Tàng cười thầm: “Chứa đựng cái gì? Trực tiếp ăn đi mới là chính đạo, mới mẻ nhất cũng nhất dễ dàng thu nạp.” Nói, lại là nắm lên một mảnh đến nuốt ăn.

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Nơi này là Tá Đà trong thần điện, để lỡ nữa, sợ là sẽ phải có những người khác xông vào đi vào, đến thời điểm sợ là...”

Quỷ Tàng trực tiếp ngắt lời nói: “Sợ cái gì? Có người đi vào, lại ăn hắn hồn phách, coi như là thay cái khẩu vị, đến cái điểm tâm ngọt.”

Dương Thanh Huyền vừa vội vừa phẫn nộ, ngăn lại hắn không được, lại không chiếm được tồn trữ phương pháp, cũng chỉ đành tiếp tục liều mạng ăn, liên tiếp mảnh liên tiếp mảnh hướng về trong miệng nhét.

Sau đó không lâu, toàn bộ hoa điền bị ăn sạch một phần tư.

Quỷ Tàng giật mình nhìn Dương Thanh Huyền, sợ hãi nói: “Ngươi ăn hết phân lượng, coi như là cửu tinh Giới Vương cũng đỡ không được a.”

Dương Thanh Huyền lườm hắn một cái, nói: “Ngươi không phải đối phó sao?”

Quỷ Tàng “Nấc” đánh trọn vẹn cách, sờ soạng xuống bụng nói: “Đã ăn no rồi.”

Dương Thanh Huyền không quản, tiếp tục rút lên hoa cỏ hướng về trong miệng đưa.

Trên người đã bắt đầu tràn ra linh khí, như là một cái bay hơi bóng cao su, thậm chí có nhỏ nhẹ luồng khí xoáy lượn quanh ở lên bốn phía xoay tròn.

Quỷ Tàng hoảng sợ nói: “Đừng, chớ ăn, lại ăn vào, ngươi thật sự sẽ bạo thể mà chết! Ta đem chứa đựng phương pháp nói cho ngươi chính là.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới hừ một tiếng, ngừng lại ăn hạ xuống, một tay bấm quyết, tựu đứng ở đó vận chuyển Võ Kinh, tiêu hóa linh khí.

Trên thực tế, Dương Thanh Huyền cũng cảm thấy hết sức kỳ quái, rõ ràng đã đạt đến đến cực hạn, nhưng không quản lý mình làm sao ăn, đều cảm giác còn có thể tiếp tục ăn giống như vậy, như là vĩnh viễn có thể ăn vào, sẽ không bị căng nứt.

Giờ khắc này, đại lượng linh khí đã rót đầy kinh lạc cùng khiếu huyệt, chuyển thành hóa từng tia một tinh thuần sức mạnh, tụ hợp vào đan điền chi hải.

Vừa rồi đột phá đến trong thất tinh kỳ cảnh giới, rất nhanh trở nên thật thà chất phác cực kỳ.

Quỷ Tàng dạy Dương Thanh Huyền một bộ pháp quyết, đem trọn hoa viên trực tiếp cô đọng thành một cái bí tàng không gian, thu vào Tinh Giới bên trong.

Thoáng chốc, hư không biến đổi, hoa viên sau khi biến mất, chính là đen nhánh mênh mông không gian, không biết ở nơi nào.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, tự nói: “Quả nhiên là tùy cơ truyền tống không gian.”

Nhất thời dùng Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về bốn phương tám hướng nhìn tới, tìm kiếm đầu mối không gian.

Vào giờ phút này, Du An mới từ trong nhập định tỉnh lại, kinh hãi mong cảnh tượng trước mắt, “Xảy ra chuyện gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Hoa điền ta thu rồi.”

Trong mắt ánh vàng nhảy một cái, nhìn chằm chằm hư không nơi nào đó, không chờ Du An phục hồi tinh thần lại, tựu phất một cái ống tay áo, một mảnh lôi quang tuôn ra, đem Du An cùng mình hoàn toàn bọc lại, hướng về cái kia tiết điểm vọt tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1945: Viễn Cổ Tượng Đá, Ảm Đạm Linh Hồn

“Oành!”

Hư không một chút nổ tung ra, lôi quang loáng một cái, hai người tựu rơi vào một ngôi đại điện bên trong.

Cẩn thận nhìn tới, đâu đâu cũng có to lớn thừa trọng thạch, khung đỉnh miêu tả quỷ dị di chuyển đời vẽ.

Đồng thời trụ đá trong đó, dựng đứng rất nhiều tượng đá, từng toà từng toà trông rất sống động, tư thế bất đồng.

Du An theo bản năng một trảo Dương Thanh Huyền cánh tay, ngập ngừng nói: “Ta có chút sợ.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc cười nói: “Sợ? Tiểu tỷ tỷ ngươi nhưng là năm sao Giới Vương a, đủ để trấn áp một cái vị diện tuyệt đại cường giả.”

Du An bĩu môi đến, giẫm chân, nói: “Dù sao thì là sợ mà. Luôn cảm thấy chỗ này cực kỳ quỷ dị, khiến ta khắp cả người phát lạnh.”

Dương Thanh Huyền thu liễm nụ cười, trên thực tế, tiến vào nơi này nháy mắt, hắn liền có cái cảm giác này, ngay lập tức nói ra: “Cẩn thận một chút.” Chính mình sử dụng tới Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về bốn phương tám hướng nhìn tới.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền thân thể một chút cứng lại rồi.

Du An cầm lấy cánh tay của hắn, rõ ràng cảm thấy Dương Thanh Huyền dị thường, sợ sệt nói: “Làm sao vậy?”

Dương Thanh Huyền đột nhiên một trảo Du An, tựu hóa thành độn quang, quát lên: “Đi mau!”

Đúng lúc này, sát khí mãnh liệt ở trong điện lan tràn, một đạo cực kỳ đáng sợ đao quang, lăng không kích chém mà hạ.

Du An lấy làm kinh hãi, ánh đao này tựa hồ có hơi quen thuộc.

Dương Thanh Huyền đột nhiên quay người lại, tựu lùi trở lại đại điện trên, dưới chân giẫm lên một cái, lần thứ hai bay lên, rơi ở một căn lớn trụ đá lớn trên.

Đao mang kia “Oanh” một tiếng đứng ở trên mặt đất, hóa ra cực sâu vết rách.

Nhưng này vết rách giống như người miệng vết thương, một điểm điểm khỏi hẳn, bất quá mấy hơi thở, tựu hoàn toàn tự lành.

Dương Thanh Huyền trong mắt ánh vàng nhảy nhót, nhìn trên hư không.

Một pho tượng đá từ trong hư không nổi lên, đần độn ở không trung cất bước, trên tay phải một mảnh đao khí mịt mờ, vừa nãy chính là nó ra tay.

Du An hoảng sợ nói: “Người này, người này...”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Trác Việt Nhiên.”

Du An nháy mắt toàn thân lỗ chân lông dựng đứng, nhìn bốn phương tám hướng trên mặt đất, từng ngọn tượng đá.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Không sai, xác thực đầy người. Hơn nữa có chút năm tháng cực kỳ sâu xa, sợ đều không phải là cái thời đại này người.”

Du An run giọng nói: “Cái kia, vậy những thứ này người còn có thể động sao?”

Dương Thanh Huyền nhìn Trác Việt Nhiên pho tượng, than thở: “Vừa rồi biến thành tượng đá này chút, ước chừng có hơn hai mươi người, quá nửa là có thể động. Cái kia chút không biết bao nhiêu sâu xa trước kia, trời mới biết.”

Tựa như là trả lời nghi ngờ của hắn, đại địa kịch liệt đung đưa.

Trụ đá trong đó mấy trăm pho tượng, không khỏi là bắt đầu lay động, dường như ngủ say thật lâu mãnh thú, một điểm điểm triển khai gân cốt.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Nhanh phá hỏng bọn họ!”

Này chút vừa rồi bị phong ấn thành tượng đá võ tu còn nói được, thực lực chính mình bao nhiêu trong lòng nắm chắc, nhưng còn có hơn 200 không biết bao lâu xa trước phong ấn tượng đá, ngày biết là thực lực ra sao.

Từ vừa nãy Trác Việt Nhiên một kích kia đến nhìn, thực lực hầu như hoàn chỉnh bị bảo tồn lại, cũng không biết giờ khắc này Trác Việt Nhiên sống hay chết.

Dương Thanh Huyền cũng không quản được này rất nhiều, giơ tay một điểm, Tử Viêm Hư Không tựu giáng lâm mà xuống, Vô Tận Hạo Kiếp bên trên, tử hỏa hóa thành như sóng biển, hướng về cái kia chút pho tượng phóng đi. Tử Viêm Cự Thú nhưng là dã thú hình thái, ở hỏa chi trên đỉnh sóng lao nhanh.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ Tử Viêm vị diện phá hư mà ra, đụng nhau này một đại điện.

Không chỉ có là sở hữu tượng đá, cái kia chút cây cột cũng tất cả đều kịch liệt lay động.

Đúng lúc này, Trác Việt Nhiên đao quang lần thứ hai đều hóa mà ra, giữa trời chém xuống.

Đồng thời hơn hai mươi bóng người phóng lên trời, không có chỗ nào mà không phải là pho tượng, từng người ra tay hướng về hai người tấn công tới.

Từ dáng dấp trên nhìn, hẳn là lần này một được chuẩn tiến vào võ tu.

Mặt khác cái kia chút sâu xa trước, phảng phất khôi phục như cũ muốn thời gian nhất định, ở Tử Viêm Cự Thú xông tới hạ, bị chấn liểng xiểng.

Dương Thanh Huyền đem Du An đẩy ra, quát lên: “Chính mình cẩn thận!”

Ngay lập tức lấy ra chiến kích, hai tay cầm kích, liền hướng những công kích kia chém tới, “Liệt Không Vạn Quân!”

“Ầm ầm!”

Đại phiến hư không xé rách, đám đông công kích chặn lại.

Nhưng bất quá chớp mắt, tượng đá người đông thế mạnh, một chút tựu hướng về hủy Dương Thanh Huyền công kích, vọt tới.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi lạnh lẽo, mồ hôi lạnh từ hai tóc mai lăn xuống, tự nói: “Thật muốn treo ở nơi này?”

Này chút võ tu, không khỏi là Giới Vương cường giả, tuy rằng đều là bên trong thấp cấp làm chủ, nhưng không chịu nổi nhiều người a. Hơn nữa tám sao tột cùng Trác Việt Nhiên, càng là thỉnh thoảng múa đao chém tới.

Tốt ở đằng kia chút hoa cỏ linh khí còn trữ hàng ở trong người, không có toàn bộ tiêu hóa hết.

Giờ khắc này chiến đấu bên dưới, thỉnh thoảng bổ sung sức mạnh, đổ cũng trong lúc nhất thời không đến nỗi quá thảm.

Du An thì lại cùng hai vị năm sao cùng cấp pho tượng chiến đấu, đánh khó giải nạn phân.

Mà lúc này, những cổ xưa kia pho tượng, bị Tử Viêm Cự Thú phá hủy non nửa, còn dư lại từng vị bắt đầu thức tỉnh, ra tay bên dưới, liền đem tử hỏa cách ly mở, sau đó đánh về Tử Viêm Cự Thú.

Dương Thanh Huyền ngay lập tức không hàm hồ nữa, tay bấm quyết kiếm quyết, vô số thần kiếm hạ xuống, chém về phía bốn phương tám hướng.

Quỷ Tàng cũng ý thức được mức độ nghiêm trọng của sự việc, hóa thành kiếm khí ở trên hư không lóe lên, trực tiếp đem một pho tượng đá chém thành hai đoạn.

Quỷ Tàng hai mắt lóe lên, lộ ra mừng như điên vẻ mặt, cười to nói: “Ha ha, những thứ đồ này còn có linh hồn ở!”

Trực tiếp năm ngón tay vồ lấy, tựu nuốt một cái bốn sao Giới Vương linh hồn, hơn nữa cẩn thận ở trong miệng nghiền ngẫm, nếm mùi, nhìn cùng bình thường hồn phách có không có gì bất đồng.

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Đừng cố ăn, nhanh giết a!”

Song kích ở trong tay không dám dừng lại, đồng thời dựa vào thân pháp, cùng Trác Việt Nhiên đám người dây dưa.

Dương Thanh Huyền phát hiện này chút tượng đá người, lấy Trác Việt Nhiên làm thí dụ, thực lực tựa hồ có giảm xuống, ước chừng ở một tầng dáng vẻ, nhưng mấu chốt là tốc độ giảm xuống rất nhiều, vì lẽ đó đánh nhau cũng không phải là hết sức mất công sức.

Mà ở Giới Vương bên trên, tốc độ hơi chậm một chút, đừng nói trở nên trì độn, dù cho chỉ là một chớp mắt công phu, đều là quyết định sinh tử thời gian.

Tìm tới điểm ấy then chốt sau, Dương Thanh Huyền như cá được nước, không ngừng lợi dụng thân pháp, đem này chút tượng đá từng vị chém giết.

Này chút tượng đá hoá đá không đủ hoàn toàn, mỗi một kích đánh rơi đi, đều sẽ chém ra huyết nhục đến, thậm chí có chút còn phát sinh kêu rên âm thanh.

Mà Quỷ Tàng đánh chết cái kia chút viễn cổ tượng đá, bên trong thì lại hoàn toàn bị hóa đá, tựu chỉ còn lại ảm đạm linh hồn, bị tách ra ngoài ăn đi.

Toàn bộ đại điện cũng không biết là làm sao kiến tạo, to lớn như vậy chấn động tranh đấu, lại đều không thể đem tổn hại.

Đúng lúc này, đột nhiên một đạo tiếng kêu thảm thiết truyền đến, Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, bỗng nhiên quay đầu lại, chỉ thấy Du An trên người, bị lây dính rất nhiều vôi, nhưng này chút vôi như nước, ở Du An trên người khuếch tán, từ từ đem bao vây.

Du An sốt sắng, khóc ròng nói: “Ta chết chắc rồi, muốn hoá thạch đầu.”

Dương Thanh Huyền quát lên: “Chớ nói lung tung!”

Lúc này chiến kích giương lên, đâm ra một con đường, toàn bộ nhân hóa làm hỏa diễm một độn, sẽ đến Du An bên cạnh người, giơ tay bấm quyết, một mảnh hồn quang ở lòng bàn tay hiện ra, sau đó hóa thành một con to lớn chưởng ấn, mặt trên có vô số quy tắc chi tuyến, hướng về Du An liền chụp xuống.

Chương 1946: Vô Tướng Trùng Quật, Không Có Đường Lui

Chưởng ấn hết sức kỳ lạ, một chút tựu thiếp trên người Du An, theo cái kia vỏ đá lan tràn.

Nguyên bản kiên cố vô cùng vỏ đá, càng ở đây chưởng ấn sức mạnh hạ, một điểm điểm phân giải, hóa về hư vô.

Du An cả kinh nói: “Đây là?”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, giật mình nhìn Du An trên người, vỏ đá bị Phá Lạn Vương phân giải hết sau, ở Du An trên người, che kín lượng lớn màu xám tro con sâu nhỏ, nhìn một cái, tựu cùng vỏ đá giống như màu sắc, còn tưởng rằng là không có phân giải sạch sẽ, nhưng ở Hỏa Nhãn Kim Tình hạ, tất cả thực tướng cụ hiện.

Cái kia chút con sâu nhỏ phảng phất có cảm ứng, phát sinh nhẹ nhàng rung động, nháy mắt, lại là một tầng vỏ đá lan tràn mở, phải đem Du An bao lấy.

Lúc này Dương Thanh Huyền nhìn rõ ràng, này chút vỏ đá tất cả đều là từ những con trùng này trong miệng thốt ra màu xám khí, mịt mờ mà thành, hóa thành một tầng thật mỏng khí thể trải ra mở, sau đó sẽ hoá đá.

Ngay lập tức lại dùng Phá Lạn Vương chấn động, phân giải hết này chút vỏ đá, sau đó lòng bàn tay hóa ra Bản Nguyên Chi Hỏa, đốt quá khứ.

“Đùng đùng”, tảng lớn sâu ở hỏa hạ bạo nổ mở, nhất thời kinh sợ đến mức toàn bộ bay lên, như một đoàn tro bụi, hướng về bốn phương tám hướng trốn vọt.

Lúc này, Du An cũng thấy rõ những con trùng này, sợ đến rít gào không ngớt.

Dương Thanh Huyền nói: “Những con trùng này có thể thôn phệ chân khí, chú ý đem hộ thể chân nguyên khuếch trương phạm vi lớn.”

Trước Du An chính là đánh chết hai vị năm sao Giới Vương, chân nguyên đại yếu, mới bị những con trùng này thừa cơ mà vào.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Nếu sợ lửa, vậy thì dễ làm rồi.”

Toàn bộ bên trong cung điện, đã sớm bị Tử Viêm bao phủ, những con trùng này dễ dàng ở bên trong qua lại, nhưng gặp gỡ Bản Nguyên Chi Hỏa, tựu từng cái từng cái bạo nổ mở.

Chứng minh những con trùng này bản thân chịu lửa tính cực mạnh, nhưng mạnh hơn cũng không chịu được Hỏa chi bản nguyên.

Dương Thanh Huyền hai tay không ngừng bấm quyết, lập tức hóa thành Lục Dương, hướng về bốn phương tám hướng hư không đánh tới.

Hắn không biết ở đây có bao nhiêu sâu, cũng không biết những con trùng này trốn ở nơi nào, nhưng chỉ cần bản nguyên hỏa bất diệt, cuối cùng có thể đưa bọn họ triệt để thiêu chết.

“Oanh! Oanh!”

Hư không ở liệt dương xông tới hạ, không ngừng nổ ra, hỏa diễm bắn ra bốn phía.

Nguyên bản đầy rẫy Tử Viêm, một điểm điểm hóa làm màu đỏ thắm, có lúc có có màu trắng, ngũ sắc, màu vàng, chờ chút bất nhất mà nói.

Bản Nguyên Chi Hỏa, chính là không tính chi hỏa, bản không tự tính, vì vậy có thể đều hóa xuất xứ có tính tướng.

Trong đại điện lập tức bay lên vô số màu xám sâu, phô thiên cái địa từ bốn mặt tuôn ra, phát sinh kỳ quái “Ong ong” tiếng, như là con ruồi không đầu giống như chuyển loạn.

Lúc này, sở hữu pho tượng một chút phát điên giống như hướng về Dương Thanh Huyền vọt tới, đồng thời từng người ra tay, trấn áp cái kia Hỏa chi bản nguyên.

“Ầm ầm!”

Vô số thần thông tuyệt chiêu, ép vào biển lửa, kinh thiên động địa rung động hướng về bốn mặt lan tràn, đại điện rốt cục có không chịu nổi xu thế, bắt đầu kịch liệt lay động, vô số trụ đá lần lượt sụp đổ.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, những côn trùng kia tựa hồ có thể ở một mức độ nào đó khống chế này chút tượng đá.

Nguyên bản Quỷ Tàng là chủ yếu bị đối tượng công kích, hiện tại Dương Thanh Huyền phóng hỏa sau, cái kia chút tượng đá tất cả đều tràn tới, thậm chí trong miệng phát sinh rít gào trầm trầm.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên, vội vàng ở đây trong không gian thu hẹp loạn vọt, hắn bất quá Thất Tinh Giới Vương, nơi nào chống đỡ được này hơn 200 Giới Vương cấp tượng đá.

Quỷ Tàng nhưng là cười ha ha, không chút hoang mang tiếp tục giết địch, mỗi một chiêu đánh ra, đều có thể chém giết một tên tượng đá, sau đó rút hồn ăn đi.

Đúng lúc này, đột nhiên một đạo hét lớn tiếng truyền đến, “Không được! Là Vô Tướng Trùng Quật!”

Hư không đột nhiên nổ tung mở, hóa thành một vòng tròn, lập tức bắn ra bốn bóng người, càng là Trác Phiền, Tả Vân đảo, còn có hai một bộ mặt lạ hoắc, nhưng cũng có Thất Tinh Giới Vương tu vi, hình như là Tả gia đệ tử.

Bốn người vừa thấy nơi đây tình huống, đều là đổi sắc mặt.

Trác Phiền càng là nhận ra những con trùng này lai lịch, kinh hãi nói: “Ở đây dĩ nhiên có vô tướng trùng!”

Lại nhìn một cái hơn trăm ngôi tượng đá, càng là sắc mặt cực kỳ khó coi.

Khi thấy Dương Thanh Huyền, Du An cùng Quỷ Tàng thời điểm, thoáng sửng sốt hạ, ánh mắt không khỏi nhiều quét Quỷ Tàng một chút, liền kịp thời quyết đoán quát lên: “Đi mau! Đất này nguy hiểm!”

Liền trực tiếp vươn tay ra, đem cái kia sắp khép lại đường hầm hư không kéo mở, liền muốn phá hư mà đi.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên kêu lên: “Trác Phiền, Trác Việt Nhiên cũng bị hóa đá!”

Trác Phiền thân thể cứng đờ, đột nhiên xoay đầu lại, tựu gặp một đạo ác liệt đao quang, đánh chém mà tới, chính là Trác Việt Nhiên ra tay rồi, sau đó chính là hơn mười vị Giới Vương, tương tự ra tay oanh kích lại đây.

Cái kia đường hầm hư không ở đây năng lượng khổng lồ gợn sóng hạ, nháy mắt tựu sụp xuống yên diệt.

Trác Phiền đám người hoảng hốt, vội vàng hướng về bốn hạ né tránh.

“Oanh! Oanh!”

Đại lượng công kích ở trên hư không trên bạo nổ mở, chấn mấy người khí huyết khuấy động, mặt không có chút máu.

Trác Phiền ngạc nhiên hạ, càng là giơ tay một chưởng, đem Trác Việt Nhiên ánh đao đập tan, lại nghiêng người mà lên, đầy mặt vẻ lo lắng, tựu ngay cả ra tay hướng về hư không điểm tới.

“Vèo! Vèo!”

Từng đạo từng đạo chỉ pháp phá không, đánh trên người Trác Việt Nhiên, nổ ra từng cái từng cái lỗ máu, xuyên thấu mà vào.

Trác Việt Nhiên thân thể cứng đờ, tựu đình trệ ở đằng kia bất động.

Trác Phiền đưa tay chộp một cái, liền đem Trác Việt Nhiên thu nạp lại đây, trực tiếp thu vào Thánh khí bên trong, bảo vệ, sau đó sẽ đưa tay hướng về hư không điểm hạ mấy lần, không khỏi hoàn toàn biến sắc.

Dương Thanh Huyền lớn tiếng nói: “Không dùng thử, không gian này mười phần kỳ dị kiên cố, đi vào không thành vấn đề, nghĩ muốn đi ra ngoài quá khó khăn. Này chút tượng đá uy năng rất lớn, tốt ở tốc độ có chút chậm lụt, tạm thời không có nguy hiểm gì.”

Trác Phiền hừ một tiếng, tiện tay liền đem hai vị tượng đá đập nát, nổ ra tảng lớn máu tươi.

Tả Vân đảo sắc mặt cũng cực kỳ khó coi, nói: “Trác Phiền huynh, làm sao bây giờ?”

Trác Phiền nói: “Không đường có thể đi, chỉ có khả năng đem bên trong thanh không càn quét.”

Tả gia ba người, đều là mặt xám như tro tàn, đây chính là hơn 200 vị giới vương a, tuy nói bị Dương Thanh Huyền, Quỷ Tàng đám người giết không ít, nhưng chỉ cần nghĩ nghĩ, tựu một trận tê cả da đầu.

Dương Thanh Huyền cũng là buồn bực không thôi.

Không biết này Tá Đà Thần Điện đến cùng là như thế nào xây dựng, mới vừa từ tuyệt vời vườn hoa đi ra, đã đến này đáng sợ điện đá, sớm biết tựu không ra ngoài.

Chỉ có quỷ giấu mười phần vui mừng, này chút tượng đá hành động chầm chậm, độ nguy hiểm không cao, đánh nhau mười phần thuận tiện, hầu như chính là một cái kho lương, ăn không còn biết trời đâu đất đâu.

Trác Phiền mí mắt kịch liệt nhảy một cái, cả kinh nói: “Quỷ tu?”

Quỷ Tàng nuốt ăn hồn phách dáng vẻ, khiến bốn người đều là trong lòng chấn động dữ dội.

Quỷ tu là một loại cực kỳ quỷ dị thần bí tu sĩ võ đạo, ở bình thường bên trong thế giới cực kỳ hiếm thấy, đồng thời mọi người tránh xa.

Trác Phiền cao giọng nói: “Tại hạ Trác gia Trác Phiền, không biết vị này quỷ tu đại nhân tục danh?”

Quỷ Tàng nơi nào để ý đến hắn, tiếp tục trầm tĩnh ở giết người nuốt hồn trong quá trình, vui vô cùng.

Trác Phiền cùng Tả Vân đảo liếc mắt nhìn nhau, đều là lộ ra vẻ kiêng dè, xem ra người này tính khí cũng không hề tốt đẹp gì, hết khả năng rời hắn xa một chút.

Trác Phiền thấp giọng nói: “Đồng lòng giết địch, nhưng ngàn vạn lần không thể bất cẩn cái kia quỷ tu.”

Tả gia ba người đều là nhẹ nhàng gõ đầu, sau đó bốn người liền cắn răng, nhảy vào đến trong tượng đá, bắt đầu trắng trợn giết chóc.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1947: Sinh Tử Đại Kiếp Nạn? Thu Phục

Tốt ở đây chút tượng đá tuy nhiều, thực lực tuy mạnh, nhưng tốc độ đích xác là vết thương trí mệnh.

Hơn nữa cung điện này cấu tạo cực kỳ kỳ lạ, không chỉ có phá hoại độ khó rất lớn, hơn nữa sở hữu địa phương hư hại, đều ở lấy nhất định tốc độ chữa trị, vì lẽ đó đánh lâu như vậy, tuy rằng rung động kịch liệt, lại như cũ chưa từng sụp đổ.

Theo Trác Phiền bốn người gia nhập chiến trường, Dương Thanh Huyền biết vậy nên áp lực giảm nhiều, nhưng hắn vẫn là tượng đá công kích chủ yếu đối tượng.

Trác Phiền bốn người rất nhanh cũng phát hiện điểm ấy, đều là lộ ra vẻ kinh ngạc, sau đó cảm nhận được ngọn lửa này không hề tầm thường, lập tức liền hiểu mấy phần, nội tâm khiếp sợ càng hơn.

Phải biết bản nguyên nguyên tố, mặc dù ở toàn bộ trong đại vũ trụ, đều là vô cùng thứ không tầm thường.

Sau đó không lâu, trong đại điện tượng đá tựu giảm thiểu quá bán, thế cuộc bắt đầu hoàn toàn xoay ngược lại.

Đột nhiên, trên hư không một mảnh hôi mang hiện ra, càng là vô số vô tướng trùng tụ hợp lại một nơi, kết thành một thanh to lớn kiếm quang, đột nhiên chém về phía Dương Thanh Huyền.

Cái kia chút vô tướng trùng rậm rạp chằng chịt nối liền cùng một chỗ, mười phần chặt chẽ, kết cấu có thể so với kim loại.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nhưng vẫn chưa hoang mang, chỉ cần những con trùng này xông phá không được bản nguyên hỏa hải, chính mình tựu hữu kinh vô hiểm, ngay lập tức hai tay đẩy một cái, vô số hỏa diễm tụ tập ở trước người, hình thành một mặt thật dầy tường ấm, đồng thời hướng về cái kia trùng kiếm đẩy qua.

"Ầm ầm!"

Kiếm đánh ở biển lửa trên, trong phút chốc đem hỏa diễm chém nát.

"Cái gì?"

Dương Thanh Huyền trong lòng ngạc nhiên, đòn đánh này bên dưới, hơn phân nửa vô tướng trùng trực tiếp chết rồi, làm cho thân kiếm thu nhỏ lại gấp đôi, nhưng cũng uy thế không giảm.

Dương Thanh Huyền biết những con trùng này là một lòng đoàn kết, liều chết một kích, ngay lập tức vội vàng xoay người trở ra, đồng thời hữu quyền lại ra, vô số hỏa diễm lượn quanh ở trên nắm tay, đánh tới.

"Oanh!"

To lớn liệt dương nổ ra, đem cái kia tiểu kiếm nuốt hết.

Nhưng Dương Thanh Huyền nhưng là trên tay phải đau xót, ngạc nhiên bên dưới, phát hiện không ít sâu đã nằm ở trên cánh tay mình, liều mạng chui vào, đồng thời theo trên cánh tay dời.

Du An rời Dương Thanh Huyền gần đây, lập tức phát hiện tình huống, sốt sắng nói: "Dương Thanh Huyền!"

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, những con trùng này diện mạo, hình thể, thậm chí là cái kia loại màu xám sức mạnh, đều so với phổ thông vô tướng trùng tới lợi hại.

Xem ra hẳn là vô tướng trùng bên trong cao tầng, đồng thời có trí khôn nhất định, biết liều mình thủ nghĩa chiến pháp.

Giờ khắc này, chỉnh trên cánh tay hỏa diễm, càng bị màu xám khí áp chế hoàn toàn, đồng thời cấp tốc lan tràn, một chút đem Dương Thanh Huyền nửa cái thân thể đều hoá đá.

Ở Du An, Trác Phiền đám người hoảng sợ ánh mắt hạ, Dương Thanh Huyền toàn bộ người trực tiếp biến thành tượng đá.

Trong đại điện biển lửa, tựa hồ mất đi lực lượng nguyên tuyền, một chút linh khí đánh mất, rất nhiều tượng đá công kích hạ, một điểm điểm yếu ớt xuống.

Quỷ Tàng hoàn toàn biến sắc, không lo được giết địch, lóe lên sẽ đến Dương Thanh Huyền bên cạnh người, đầy mặt ngưng trọng đưa tay hướng về cái kia tượng đá xóa đi, toàn bộ trên cánh tay bị một tầng màu xanh lục ánh sáng nhàn nhạt bao lấy, liền ngay cả hắn cũng có chút sợ hãi cái kia vô tướng trùng, thân sợ dính vào đến.

“Két.”

Quỷ Tàng trong hai con ngươi quỷ hỏa, một chút đại phóng, khó tin nhìn, chính mình nhẹ nhàng đụng vào bên dưới, Dương Thanh Huyền trên người tựu nứt mở một cái hang, hoàn toàn không có sinh cơ.

Quỷ Tàng sững sờ nói: “Chết rồi? Này, làm sao sẽ?”

Lấy hắn đối với Dương Thanh Huyền quan sát, bao nhiêu sinh tử đại kiếp nạn đều tới rồi, làm sao sẽ chết ở đây sâu trong tay?

Du An càng là cảm thấy mắt tối sầm lại, kém một chút té xuống.

Đúng lúc này, Quỷ Tàng hai con ngươi co rụt lại, trong hốc mắt quỷ hỏa một chút cô đọng thành như bảo thạch, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền trên người chính là cái kia động, bên trong truyền đến sâu “Ong ong” tiếng kêu, đồng thời một chút xíu lưu sa, từ cái kia cửa động chậm rãi chảy ra, “Sàn sạt” còn giống nước.

“Kèn kẹt.”

Chỗ kia vết nứt một chút biến lớn, Dương Thanh Huyền điều tra “Ầm” một tiếng nổ tung, hóa thành đầy trời cát bụi.

Vô số vô tướng trùng ở cát bụi bên trong “Ong ong” kêu, đồng thời hướng về bầu trời phóng đi.

Toàn bộ cát bụi như một tia khói xanh, không ngừng ở không trung vờn quanh.

Trác Phiền vẫn chú ý biến hóa bên này, nếu như Dương Thanh Huyền ngã xuống, tựu thật sự nguy hiểm, lấy thần thông của bọn hắn, nghĩ muốn áp chế này chút vô tướng trùng cực kỳ khó khăn, thậm chí không cẩn thận, chính mình cũng muốn hãm ở bên trong tòa đại điện này, biến thành tượng đá.

Vì lẽ đó làm Dương Thanh Huyền tượng đá nổ tung thời điểm, mấy người đều là một trái tim mạnh mẽ trầm, cảm giác cực kỳ kiềm chế.

Mà giờ khắc này, Trác Phiền nhưng là “Ồ” lộ ra kinh ngạc vẻ mặt.

Khung đỉnh bên dưới cát bụi lan tràn, bên trong vô số vô tướng trùng bay tới bay lui, cùng với nói là vô tướng trùng mang ra ngoài cát bụi, không bằng nói là này chút cát bụi đem vô tướng trùng nhốt lại, làm bọn họ không thoát thân được.

Đúng lúc này, cái kia chút cát bụi phảng phất chịu đến lực lượng nào đó, một chút ngưng kết ở, giống như là một mảnh sa địa, treo cao ở không trung.

Nhưng bất quá chớp mắt, “Ầm” một tiếng nổ tung, trở lại trạng thái hỗn loạn.

Trong chớp mắt, này chút hỗn loạn cát bụi lại đông lại hạ xuống, đồng thời ở nổ nát cùng đông lại bên dưới không ngừng biến hóa, bên trong vô tướng trùng tựa hồ càng ngày càng táo bạo, “Ong ong” tiếng lớn hơn mấy lần.

Du An vô lực đứng ở một căn trên trụ đá, đầy mặt nước mắt, còn chìm đắm ở Dương Thanh Huyền ngã xuống to lớn trong bi thống, giờ khắc này nhìn trên bầu trời biến hóa, tựa hồ cảm ứng được cái gì, tràn ngập nước mắt trong đôi mắt to, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Rốt cục, cái kia chút cát bụi ở một lần cuối cùng nổ tung sau, lần thứ hai một điểm điểm ngưng tụ.

Lần này ngưng tụ tốc độ mười phần chầm chậm, đồng thời có nhất định hình thái, mà cái kia chút vô tướng trùng chẳng biết vì sao trở nên bình thản xuống, cùng sở hữu cát bụi hòa làm một thể, chậm rãi hóa thành cái kia một vị thon dài dáng người.

“A?”

Du An đột nhiên há to mồm, khó tin nhìn.

Lần này ngưng tụ ra hình thái, dĩ nhiên là Dương Thanh Huyền, đồng thời ngưng hình phía sau, cát thân thể một điểm chút thịt hóa, khôi phục được người bình thường thân.

Trác Phiền cùng Tả Vân đảo ba người, không khỏi là hoảng sợ há to mồm, lộ ra kinh sợ.

Quỷ Tàng cũng kinh ngạc nói: “Ngươi thu phục những con trùng này?”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, gật đầu nói: “Nguyên bản nghĩ toàn bộ đốt chết, sau đó phát hiện những con trùng này rất lợi hại, tựu muốn nhìn xem có thể hay không đem thu phục, tạm thời là chế trụ.”

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người là sắc mặt thay đổi, thậm chí là lộ ra vẻ sợ hãi.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, một mảnh hôi quang ở trước người hiện ra, tựu hóa thành vô số vô tướng trùng, hơn nữa còn là cực kỳ hung mãnh cái kia chút, trực tiếp xông về một pho tượng đá.

“Oanh!”

Cái kia tượng đá chẳng biết vì sao, trực tiếp ngừng ở đằng kia, những con trùng này giữa trời ngưng kết thành kiếm, liền vượt qua đi, đem tượng đá đánh cho hai nửa.

Sau đó tựu “Ong ong” bay trở về, lượn quanh ở Dương Thanh Huyền bốn phía, như một mảnh màu xám tro xanh khói lượn lờ.

Tình cảnh này, nhìn tất cả mọi người trợn mắt ngoác mồm.

Vô tướng trùng đối với này chút tượng đá tựa hồ có một chút khống chế lực lượng, Dương Thanh Huyền đưa bọn họ toàn bộ khống chế sau, trong đại điện tượng đá một điểm điểm yên tĩnh lại, không xuất thủ nữa công kích.

Du An lúc này mới cảm thấy cả người buông lỏng, càng vô lực xụi lơ tại thạch trụ trên, chảy nước mắt cười mắng: “Còn tưởng rằng ngươi chết đây, làm hại ta mất công cao hứng một hồi, ô ô ô.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1948: Cứu Trị Trác Việt Nhiên, Không Có Tiền Không Bàn Nữa

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ai biết những con trùng này còn có thể thuần phục. Chúng nó không chỉ có thể đem vạn vật hoá đá, hơn nữa đối với nguyên tố hệ” đất “có cực mạnh dựa vào tính.”

Dương Thanh Huyền ở Lưu Sa Hà thời điểm, Sa Chi Thủ Hộ thân thể thu nạp lượng lớn Lưu Sa Hà bên trong hạt cát, tất cả đều là thu nạp lượng lớn sạch đối với võ đạo lĩnh ngộ, cùng với đột phá Thiên Giới chi chủ lúc đại đạo lĩnh ngộ, cực kỳ huyền diệu.

Những con trùng này hoá đá Dương Thanh Huyền thời điểm, đột nhiên cảm ứng được những hạt cát này huyền diệu, đều phấn khởi không muốn đi.

Dương Thanh Huyền nguyên bản nghĩ trực tiếp hóa Vĩnh Nhiên thân thể thiêu chết những con trùng này, trong lòng đột nhiên xúc động, thì trở thành Sa Chi Thủ Hộ, muốn đem này chút vô tướng trùng thuần phục.

Chỉ là một ý nghĩ, không nghĩ tới lại thật sự tựu tuần phục.

Trong đại điện dần dần yên ổn, cái kia chút phá toái tượng đá, cùng với một ít huyết nhục, bị bốn mặt không gian không ngừng thu nạp vào đi.

Cung điện này có cực mạnh tiêu hóa cùng tự mình chữa trị năng lực.

Quỷ Tàng khẽ quát một tiếng, nhìn cả điện tượng đá, nơi nào chịu ngừng tay, giơ tay chính là kiếm khí chém một cái, kích bắn về phía bốn phương tám hướng.

Mất đi vô tướng trùng cảm hoá ý chí, này chút tượng đá tất cả đều đứng bất động, “Rầm rầm rầm” bị kiếm khí chém liểng xiểng, sau đó bên trong hồn phách từng đạo từng đạo bị Quỷ Tàng hút vào trong miệng.

Trác Phiền mấy người đều là sắc mặt trắng bệch, hai tay mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, đề phòng này quỷ tu.

Một lát sau, sở hữu tượng đá đã bị hủy hoại hết sạch, Quỷ Tàng lúc này mới hài lòng đập phá miệng đến ba, cười to vài tiếng, ở không trung loáng một cái, tựu bay vào Dương Thanh Huyền mi tâm.

Dương Thanh Huyền nâng dậy Du An, nói: “Tạm thời an toàn, nhưng cung điện này còn là quỷ dị dị thường, nghĩ biện pháp đi ra ngoài đi.”

Trác Phiền còn chìm đắm mới vừa rồi tình cảnh đó bên trong, cả kinh nói: “Vị kia quỷ tu đại nhân...”

Dương Thanh Huyền nói: “Không cần phải để ý đến hắn, bằng hữu ta.”

Trác Phiền cùng Tả Vân đảo đều là bên trong bắt đầu lo lắng, đối với Dương Thanh Huyền phân lượng tiến hành rồi một lần nữa ước định.

Trác Phiền càng là khách khí tiến lên, ôm quyền chắp tay nói: “Tiểu hữu tuần phục cái kia chút vô tướng trùng, không biết có thể có biện pháp chữa khỏi nhà ta Việt nhưng mà.”

Nói, trong tay kim quang lóe lên, Trác Việt Nhiên tượng đá tựu rơi ở bên trong cung điện, trên người mấy cái hang động, hóa ra một cái trận pháp, chính là Trác Phiền ra tay phong ấn.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ta đây cũng không biết. Có thể thử một lần, nhưng nếu là Trác Việt Nhiên chết rồi, cũng không nên trách ta.”

Trác Phiền có chút khó khăn, Trác Việt Nhiên nếu như ngã xuống, toàn bộ Trác gia đều không chịu nổi to lớn như vậy tổn thất, nhưng nếu là không để Dương Thanh Huyền thử, còn chẳng biết lúc nào có thể ly khai phá niết đại địa, coi như rời đi phá niết đại địa, trở lại trong tộc, cũng chưa chắc có vạn toàn cứu trị phương pháp.

Hơn nữa này vô tướng trùng hoá đá năng lực cực mạnh, chính mình tuy rằng phong ấn Trác Việt Nhiên thân thể, nhưng vẫn như cũ không cách nào hoàn toàn chống lại hoá đá tiến trình, chỉ là tốc độ chậm lại mà thôi. Nếu như đợi đến toàn bộ người hoàn toàn bị hoá đá, coi như là Thiên Giới chi chủ đến, cũng không đủ sức xoay chuyển cả đất trời.

Luôn mãi xoắn xuýt bên dưới, Trác Phiền mạnh mẽ cắn răng nói: “Tốt, kính xin tiểu hữu thử một lần, hậu quả ta Trác gia tự phụ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Có thể, nhưng ta cũng không thể không công hỗ trợ.”

Trác Phiền nói: “Đây là tự nhiên, muốn bao nhiêu Tinh Hạo Thạch, nhưng nói không sao.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không thu Tinh Hạo Thạch, mười khối cao cấp Thích Minh Thạch.”

Trác Phiền hút khẩu hơi lạnh, cả kinh nói: “Ta cái nào có mười khối cao cấp Thích Minh Thạch? Vật này có tiền cũng không thể mua được, dù cho ở phá niết đại địa, cũng vô cùng khó tìm đi.

Phàm là có người thu được Thích Minh Thạch, vì sợ người cướp, nhất định là ngay lập tức rót vào Sát Nguyệt Chi Nhận.”

Dương Thanh Huyền lắc đầu than thở: “Đó cũng không có biện pháp. Ta chỉ cần Thích Minh Thạch, không có, tựu cứ tùy tiện.”

Trác Phiền trên mặt hiện ra vẻ giận dữ, nhưng nghĩ lại một nghĩ, là chính mình có việc cầu người, lại đem lửa giận ép xuống, ôm quyền trầm giọng nói: “Tiểu hữu hôm nay nếu như có thể thi cứu viện, tựu làm ta Trác gia thiếu tiểu hữu một ân tình.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ngươi vậy thì càng điều kỳ quái, trực tiếp nắm ân tình tới nói sự tình, Tinh Hạo Thạch đều bớt đi? Ta có thể giết Lý Tông, không để ý Bạch Vũ tông cừu hận, tự nhiên cũng sẽ không để ý các ngươi Trác gia ân tình. Mười khối cao cấp Thích Minh Thạch, giá cả để, có cứu hay không theo ngươi. Hoặc là chờ ngươi chừng nào thì tập hợp đủ rồi tảng đá, tới tìm ta nữa. Hơn nữa cứu trị kết quả, sinh tử khái không chịu trách nhiệm.”

Du An nói: “Chính là. Trác Việt Nhiên lúc trước còn muốn giết chúng ta đây, Dương Thanh Huyền có thể giúp các ngươi, cũng đã thiên đại nhân từ. Nếu như Trác Phiền đại nhân không biết phân biệt, cái kia đã không còn gì để nói, chúng ta xoay người rời đi.”

Trác Phiền tức giận khuôn mặt phát xanh, nhìn Tả Vân đảo một chút, trong mắt xẹt qua nhỏ bé không thể nhận ra cố vấn vẻ mặt.

Tả Vân đảo lập tức rõ ràng ý của hắn, nghĩ mời hắn liên thủ đem trước mắt này một đôi nam nữ trấn áp, liền nhẹ nhàng quay đầu đi, cũng không đồng ý ý nghĩ này.

Trác Phiền mặt âm trầm, biết Tả Vân đảo là e ngại cái kia quỷ tu, nhưng nói đi cũng phải nói lại, đối với cái kia quỷ tu, chính hắn cũng có chút lòng vẫn còn sợ hãi.

Xem ra ép buộc là không thể thực hiện được, Trác Phiền trầm tư một chút, nói: “Tiểu hữu gọi Dương Thanh Huyền đúng không, kính xin trước tiên cứu trị Việt nhưng mà, bằng không duyên ngộ thời gian, Việt nhưng mà sợ là nguy hiểm đến tính mạng. Mười viên cao cấp Thích Minh Thạch, ta một thu thập đủ, liền lập tức cho tiểu hữu. Hiện tại coi như là thiếu trước.”

Dương Thanh Huyền xua tay cự tuyệt nói: “Hiện tại nợ tiền đều là đại gia, ngươi nghĩ làm ta đại gia? Hừ, không bỏ ra nổi tiền mặt, tựu không bàn nữa.”

Trác Phiền hai tay nắm tay, không ngừng run rẩy, đã khí không chịu được.

Tự bước vào cửu tinh Giới Vương tới nay, chưa từng bị loại này uất khí, huống hồ đối phương vẫn chỉ là một vị thất tinh hậu bối.

Du An cười nói: “Trác Phiền đại nhân vẫn là nhanh nghĩ cách tập hợp tảng đá đi thôi, có thể không phải chúng ta làm lỡ Trác Việt Nhiên, làm lỡ hắn chính là đại nhân ngài chính mình a.”

Trác Phiền sắc mặt tái xanh, lấy ra chứa đồ nguyên khí, lấy ra hai viên cao cấp Thích Minh Thạch, còn có bảy tên trung giai thấp cấp không các loại, nhưng mà sau đó xoay người hỏi: “Vân đảo huynh, có thể hay không trợ giúp một chút, bán một ít Thích Minh Thạch với ta.”

Tả Vân đảo khổ sở nói: “Chúng ta cũng không bỏ ra nổi còn dư lại a. Hơn nữa nơi này chính là phá niết đại địa, Thích Minh Thạch vô giá, không ai sẽ đồng ý bán.”

Trác Phiền mặt không hề cảm xúc, nói ra: “Không muốn bán, cuối cùng là giá cả đàm luận không thích hợp. Chỉ cần giá cả thích hợp, bất kỳ địa phương nào cũng có thể bán. Dù cho trên người ta không có quá nhiều tài nguyên thỏa mãn vân đảo huynh yêu cầu, vốn lấy Trác gia thực lực cùng gốc gác, vân đảo huynh lẽ nào còn lo lắng sao?”

Tả Vân đảo lúc này mới cười nói: “Ha ha, Trác Phiền huynh quá khách khí. Ta xem một chút có bao nhiêu Thích Minh Thạch.”

Ngay lập tức, liền xoay người, cùng mặt khác hai vị kia Tả gia người thương nghị.

Dương Thanh Huyền đột nhiên cảm thấy kỳ quái, bên trong tòa đại điện này sở hữu tượng đá, tựa hồ cũng mất đi binh khí cùng chứa đồ nguyên khí, lẽ nào cũng bị hóa đá?

Ý nghĩ này ở trong đầu xẹt qua, liền lập tức đứng hàng trừ đi.

Coi như chứa đồ nguyên khí có thể bị hóa đá, này nhưng đều là Giới Vương tồn tại a, bao nhiêu người bên trong có Thánh khí, Thánh khí quyết không đến nỗi bị hóa đá, như vậy binh khí của những người này cùng vật tư đi đâu rồi?

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1949: Trước Khác Nay Khác, Năm Lần Giá Cả

Dương Thanh Huyền sử dụng tới Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về đại điện bốn phương tám hướng nhìn tới.

Phát hiện cung điện này cấu tạo cực kỳ kỳ lạ, giống như là một cái tuyệt diệu trận pháp, sinh sôi liên tục.

Vừa nãy kịch liệt tranh đấu dấu vết, cũng đã hóa đi non nửa, không ít trụ đá lần thứ hai đứng lặng ở trong điện, liền ngay cả hư không đều một điểm điểm chữa trị.

“Cung điện này là sống!”

Dương Thanh Huyền run lên trong lòng, lập tức có ý nghĩ này, cái này sống không hẳn có linh trí, nhưng khẳng định có một bộ sinh sôi liên tục vận chuyển hệ thống, những binh khí kia, nguyên khí, thậm chí cái khác tài nguyên, nhất định là bị hút đi.

Tả Vân đảo cùng hai vị đệ tử thương nghị xong sau, xoay người lại, cười nói: “Trác Phiền đại nhân, chúng ta này có hai viên cao cấp Thích Minh Thạch, sáu viên trung giai, mười ba viên thấp cấp, người xem nhìn? Giá cả cũng dễ nói, tựu cái này số đi.”

Nói, duỗi ra hai cái đầu ngón tay.

Trác Phiền nói: “Hai trăm triệu Tinh Hạo Thạch?” Gật đầu nói: “Cái giá này xác thực so sánh thích hợp.”

Tả Vân đảo cười nói: “Trác Phiền đại nhân không đang nói đùa chứ? Hai trăm triệu? Cái giá này ở bên ngoài cũng không mua được. Ta nói là 2 tỉ.”

Dương Thanh Huyền cùng Du An giật nảy mình, sắc mặt quái lạ.

Một thanh rót đầy năng lượng Sát Nguyệt Chi Nhận, giá trị mười tỉ Tinh Hạo Thạch, phổ thông cao cấp Thích Minh Thạch giá trị ở 100 triệu một viên tả hữu.

Nhưng bởi vì Thích Minh Thạch tính đặc thù, trên thị trường 100 triệu rất khó mua được, cơ bản đều phải hơn giá, nhưng nhiều nhất cũng là hơn giá cái 50% mức cao nhất, cũng chính là 100 triệu vạn triệu dáng vẻ.

Tả Vân đảo cái kia chút tảng đá, ở bên ngoài nhiều nhất giá trị bốn, năm ức.

Trác Phiền cả giận nói: “Vân đảo huynh, ngươi ở bắt ta mở xoạt? Cái giá này, nhưng là giá thị trường năm lần a!”

Tả Vân đảo nói: “Trác Phiền huynh, lời này của ngươi thì không đúng. Trước khác nay khác, huống hồ ngươi nói cái kia giá cả, đều là có tiền cũng không thể mua được, ai sẽ bán? Càng đừng quên, nơi này chính là phá niết đại địa a, mỗi một viên Thích Minh Thạch, đều quan hệ dòng dõi tính mạng, căn bản là bảo vật vô giá. Nếu như Trác Phiền huynh cảm thấy giá cả không thích hợp, quên đi.”

Trác Phiền sắc mặt giống như là sương đánh quả cà, cắn răng nói: “Tốt, tốt, ta mua! Trên người không có có nhiều tài nguyên như vậy, ta trả trước bốn trăm triệu Tinh Hạo Thạch, lấy thêm hai cái Thánh khí đặt cọc, còn dư lại chờ ly khai phá niết đại địa sau, về tông môn trả lại ngươi!”

Tả Vân đảo nghĩ đến hạ, liền cười nói: “Trác Phiền đại nhân tín dụng, ta tự nhiên là tin.”

Đầu tiên, lấy Trác gia danh vọng cùng Trác Phiền địa vị, xác thực không thể lừa hắn. Thứ yếu, coi như thật sự thất tín, bốn trăm triệu Tinh Hạo Thạch cùng hai cái Thánh khí tới tay, cũng không có thiệt thòi.

Ngay lập tức, liền sảng khoái giao tiếp.

Trác Phiền đem này chút Thích Minh Thạch, kể cả mình, cùng nhau giao cho Dương Thanh Huyền, nói: "Này chút, gần như có thể đáng bảy khối. Trong đó có một viên cao cấp Thích Minh Thạch, nhưng là tám sao Thích Tá trên người rớt xuống. Ta chỗ này còn có một bình Thực Tủy Dịch cùng lượng lớn trân quý thiên tài địa bảo, ngươi xem một chút, cũng có thể đáng ba khối."

"Thực Tủy Dịch!"

Tả Vân đảo ba người cùng Du An đều là hơi thay đổi sắc mặt, lộ ra kinh sợ.

Du An trực tiếp lấy ra bình nhỏ kia, mở nắp bình ra phóng ở mũi hạ một nghe, toàn bộ người phảng phất tươi cười rạng rỡ, vội vàng đem cái nắp khép lại, sau đó hướng về Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng gõ đầu.

Dương Thanh Huyền không biết cái gì là Thực Tủy Dịch, nhưng thấy Du An dáng dấp kia, tựu biết chắc có giá trị không nhỏ, hơn nữa mặt khác những thiên tài địa bảo kia, cũng đều tỏa ra mênh mông khí tức.

Những thứ đồ này, sợ là Trác Phiền toàn bộ gia sản, lại bức cũng bức không ra đồ.

Liền gật gật đầu, đem tất cả mọi thứ toàn bộ thu hồi, lúc này mới đi tới Trác Việt Nhiên tượng đá trước.

Trác Phiền thở phào nhẹ nhõm, nhưng rất nhanh lại nhấc lên tâm đến.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, cái kia chút vô tướng trùng nhất thời bay ra, toàn bộ rơi ở Trác Việt Nhiên trên tượng đá, phát sinh thanh âm huyên náo, thật giống ở gặm nuốt.

Rất nhanh, cái kia bao lấy Trác Việt Nhiên vỏ đá, tựu một điểm điểm hóa thành tro Sắc chi khí, bị sở hữu vô tướng trùng nuốt vào trong bụng.

Trác Việt Nhiên thân thể một điểm điểm hiển lộ ra, chỉ có điều trên da còn có một tầng nhàn nhạt màu xám.

Dương Thanh Huyền dùng Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, phát hiện thân thể này sinh cơ vẫn còn, chỉ là cực kỳ yếu ớt.

Trác Phiền đồng dạng cảm giác được, mừng rỡ kêu một tiếng, tựu tiến lên, hai tay chống đỡ sau lưng Trác Việt Nhiên, dùng mình chân nguyên thay Trác Việt Nhiên khơi thông toàn thân Bách Mạch.

Hai người công pháp thần thông nhất trí, rất nhanh tựu dung hợp lại cùng nhau, hình thành năng lượng kỳ dị tràng.

Dương Thanh Huyền đưa tay cho đòi về vô tướng trùng, sau đó cùng Du An đứng ở một căn trên trụ đá, điều tức nghỉ ngơi.

Đã trải qua trận đại chiến này sau, tất cả mọi người cực kỳ mệt mỏi, Trác Phiền càng là tiêu hao rất nhiều, giúp đỡ Trác Việt Nhiên đồng thời, thân thể không ngừng run rẩy.

Dương Thanh Huyền đem Trác Phiền cho Thích Minh Thạch, toàn bộ từng khối từng khối nuốt vào trong bụng, nhìn Du An sốt sắng, cả kinh nói: “Ngươi sẽ không trông cậy vào dựa vào ăn Thích Minh Thạch để đề thăng tu vi chứ? Tuy không phải không thể được, nhưng không khỏi quá lãng phí dọa người rồi. Coi như là toàn bộ trong đại vũ trụ cái kia chút đỉnh cấp thế gia, cũng không ăn nổi a.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ta muốn tu luyện một hạng thần thông, cần Thích chi lực, đích xác là một động không đáy, nhưng nếu tu luyện đã bắt đầu, cũng chỉ có thể nhắm mắt luyện tiếp.”

“Hừ”, đột nhiên Quỷ Tàng ở Thái Huyền Thiên bên trong lạnh rên một tiếng, giễu cợt nói: “Tiểu tử, ngươi thật giống như đang trách ta tựa như. Đối đãi ngươi luyện được Thích chi lực nguyên thần thứ hai sau, tất nhiên đối với ta cảm ơn bất tận.”

Dương Thanh Huyền lười để ý cho hắn, trực tiếp bấm quyết ngồi xếp bằng, tiêu hóa nuốt xuống Thích chi lực.

Không chỉ tu luyện nguyên thần thứ hai muốn, Nhân Quả Tứ Đế muốn, tựa hồ cái kia Thiên Mệnh Tối Cao, thật giống cũng muốn...

Sau đó còn có Sát Nguyệt Chi Nhận cũng muốn...

Dương Thanh Huyền trở nên đau đầu, mặt đen lại, này từng cái từng cái động không đáy, lúc nào có thể lấp kín?

Mà chính mình Ninh gia hành trình, đã làm lỡ đã lâu, cũng không biết cha mẹ như thế nào, còn có Thương Khung tinh vực các loại, trong lúc nhất thời trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Nhưng rất nhanh, Dương Thanh Huyền tựu bài trừ những tạp niệm này, chuyên tâm chìm vào tu luyện.

Du An nhìn Dương Thanh Huyền hai tay bấm ra quái lạ quyết ấn, mười ngón lấy một loại cực kỳ tối tăm kết cấu quấn quýt cùng nhau, Thích chi lực như là một tầng bao hàm quang, không ngừng ở ấn quyết bốn phía xoay tròn, cực kỳ vi diệu.

Biết chắc là không bình thường thần thông, cũng không tiện quấy rầy cùng hỏi dò, liền cũng ngồi ở một bên, chính mình điều tức.

Tả gia ba người, ở mặt khác một căn to lớn trên trụ đá.

Tả Vân đảo một mặt điều tức, một mặt quan sát Dương Thanh Huyền, thấy hắn ăn đi sở hữu Thích Minh Thạch, giật mình, tiểu tử này sao xa xỉ như vậy, dựa vào ăn Thích Minh Thạch tu luyện?

Cái này cần có bao nhiêu thế lực cùng bối cảnh, mới phải làm ra như vậy lãng phí việc?

Lại nghĩ tới Dương Thanh Huyền loại loại thần thông, Hỏa chi bản nguyên, cùng với như vậy yêu nghiệt thiên phú.

Không khỏi trên trán chảy ra mồ hôi lạnh, kết luận Dương Thanh Huyền tất nhiên đến từ thế lực cực kỳ đáng sợ, chính mình căn bản không trêu chọc nổi.

Nghĩ tới đây, liền lấy ra Tinh Hạo Thạch tu luyện, đồng thời tập trung ý chí, nhắc nhở nhắc nhở mình nhất định không muốn cùng người này là địch, bằng không vô cùng có khả năng cho mình, thậm chí toàn bộ Tả gia mang đến hủy diệt tai nạn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1950: Thoát Vây Mà Ra, Thích Minh Thạch Lưu Tinh Vũ

Hai ngày phía sau, Dương Thanh Huyền mới từ trong tu luyện đi ra.

Sở hữu Thích chi lực đều tụ hợp vào đan điền, hình thành một mảnh nho nhỏ màu xanh thăm thẳm Khí Hải, ở trong đan điền các loại mênh mông sức mạnh to lớn cùng Thánh khí sức mạnh hạ, lộ ra bé nhỏ không đáng kể.

Nhưng cũng tản ra ôn hòa ôn nhu hào quang, làm cho người ta một loại an tường cảm giác.

Đây chính là nguyên thần thứ hai phương pháp tu luyện bước đầu, ở trong đan điền hình thành một cái nội đan ruộng, này chút Thích chi lực đã có một chút bên trong đan điền mô hình.

Sau đó, chính là không ngừng dùng Thích chi lực rót vào, tràn ngập nó.

Nghĩ tới đây, Dương Thanh Huyền thở dài, cũng không biết toàn bộ phá niết vùng đất Thích Minh Thạch toàn bộ lấy tới có hay không đủ.

Này hai ngày, lục tục có người từ ngoại giới nhảy vào đại điện, nhưng cũng không bao giờ tìm được nữa đi ra ngoài phương pháp, chỉ có thể buồn bực chờ ở bên trong, chờ Dương Thanh Huyền đám người khôi phục chân nguyên.

Trác Phiền cứu sống Trác Việt Nhiên sau, hai người đồng dạng tìm một căn đại cây cột ngồi xếp bằng điều tức, đáng tiếc hai người đều trở thành nghèo rớt mồng tơi, không có đan dược cùng thiên tài địa bảo bổ sung, chỉ có thể cầm mấy khối Tinh Hạo Thạch tội nghiệp tu luyện.

Cho đến có người đi vào, Trác Phiền mới không khách khí ra tay “Mượn” một đống đan dược cùng thiên tài địa bảo, hai người lúc này mới tăng nhanh tốc độ khôi phục.

Chờ Dương Thanh Huyền tu luyện xong sau, cũng khôi phục thất thất bát bát.

Dương Thanh Huyền nhìn mọi người một cái, nói: “Chư vị cảm thấy, này điện nên làm sao đi ra ngoài? Không thể khốn ở cả đời này đi.”

Một vị năm sao Giới Vương hừ nói: “Hoàn toàn tìm không ra kẽ hở cùng xuất khẩu, sợ là chỉ có thể nhất lực phá vạn pháp.”

Những người còn lại cũng đều nhẹ nhàng gõ đầu.

Bằng mượn tầm mắt của bọn họ cùng thần thông, đều không có biện pháp nào.

Dương Thanh Huyền lại nhìn phía Tả Vân Đảo cùng Trác Phiền, dù sao nơi đây lấy hai người bọn họ làm đầu, thực lực mạnh nhất.

Hai người cũng lẫn nhau liếc mắt một cái, cũng không có dị nghị, chỉ có điều Trác Phiền ánh mắt, so với trước kia muốn lạnh nhiều lắm.

Tả Vân Đảo nội tâm cười khổ một tiếng, hết cách rồi, cầu xin tiền, dĩ nhiên là tổn thương hòa khí.

Dương Thanh Huyền nói: “Đã như vậy, vậy thì liên thủ một kích. Bằng mượn chúng ta những người này, liên thủ bên dưới, uy năng sợ là có thể sánh ngang Thiên Giới chi chủ, phá khai nơi đây cấm chế cũng không thành vấn đề.”

Một lát sau, một đạo to lớn hào quang ở trong điện bay lên, sau đó nổ ra.

Các loại cường đại thần thông chiêu thức, không ngừng đánh vào đi vào.

Trên cung điện sở hữu trụ đá, lần thứ hai hủy hoại trong một ngày, bị sóng năng lượng vừa đến, đánh nát bấy.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhảy nhót, rất nhanh tựu phát hiện vết nứt không gian hiện ra, quát lên: “Tiếp tục ra tay!”

Năm ngón tay vồ lấy, một đòn Diệt Đạo Long Quyền tựu đánh tới.

“Ầm ầm!”

Đột nhiên hư không sụp đổ, toàn bộ đại điện chấn động kịch liệt, một cái lớn chừng quả đấm hố đen xuất hiện ở bầu trời, đồng thời không ngừng mở rộng.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Đi!”

Một mảnh lôi quang bọc lại chính mình cùng Du An, tựu độn tới.

Trong phút chốc, mấy đạo độn quang đồng thời sáng lên, cùng nhau nhảy vào hắc động kia.

Hố đen bốn phía cùng bên trong, tất cả đều là năng lượng khổng lồ, như màu đen nhanh như tia chớp “Đùng đùng” nổ vang, chờ mọi người rời đi quá, bất quá duy trì hai cái hô hấp, tựu một chút tiêu vong.

Toàn bộ đại điện lại khôi phục phía trước Ninh Tĩnh trạng thái, như là từ xưa tới nay chưa từng có ai đã tới.

Sau một khắc, hơn mười người tựu toàn bộ xuất hiện ở một mảnh trên vùng bình nguyên, tán lạc một chút đổ nát di tích. Chỉ có ở giữa cao vút một gò núi, đỉnh như là bị người tiêu diệt giống như, toàn bộ dường như đổ ngược cái chén.

“Rốt cục đi ra!”

Tất cả mọi người là sống sót sau tai nạn vui sướng.

Dương Thanh Huyền hướng về bốn phương tám hướng nhìn tới, đột nhiên đột nhiên nhấc đầu, chỉ thấy bầu trời có mấy đạo hào quang loé lên, kéo ra thật dài màu xanh thăm thẳm đuôi, chìm vào gò núi kia một phía khác, cho hắn một loại cực kỳ cảm giác quen thuộc.

“Đó là...”

Tất cả mọi người nhìn thấy, Du An không thể tin tưởng nói: “Thích Minh Thạch?”

Lại là ba đạo hào quang xẹt qua, tương tự lam quang, lần này bị Dương Thanh Huyền nhìn rõ ràng, ở tia sáng kia bên trong, đích đích xác xác là ba viên Thích Minh Thạch, hơn nữa một viên cao cấp, hai viên trung giai.

Trác Phiền kinh hãi nói: “Này, sao có thể có chuyện đó? Thích Minh Thạch bay đầy trời?”

Đột nhiên, một vị võ tu hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Ta Thích Minh Thạch!”

Chỉ thấy hắn trên người lam quang lóe lên, ba khối thấp cấp Thích Minh Thạch tựu bay ra, hướng về gò núi khác một mặt bay đi, chớp mắt tựu biến mất không còn tăm hơi.

Này...

Sau đó, lại có bốn người trên người bay ra Thích Minh Thạch, bốn người kia gấp vội vươn tay chộp tới, lại như cũ rơi vào khoảng không, lóe lên tựu biến mất ở phía trước, đều là đồng nhất phương hướng.

“Tại sao lại như vậy?”

Tất cả mọi người trợn tròn mắt.

Dương Thanh Huyền không nói hai lời, phất tay tựu lấy ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, quấn lấy Du An, hướng về những Thích Minh Thạch kia đuổi theo.

Nhất định chính là thiên đại chuyện cười, Thích Minh Thạch chính mình sẽ chạy?

Đằng trước tất nhiên có dị biến, cái này cần có bao nhiêu Thích Minh Thạch ở đằng trước a?

Dương Thanh Huyền trong lòng một trận hừng hực, vội vàng đem độn quang thôi thúc đến mức tận cùng.

Trác Phiền, Tả Vân Đảo, còn có còn lại võ giả, cũng lập tức phản ứng, từng người triển khai thần thông đuổi theo.

Thích Minh Thạch không chỉ có là tài sản to lớn, càng là chống lại nguyên tố suy biến vòng biện pháp duy nhất, làm mất đi giống như cùng làm mất đi nửa cái mạng, từng cái từng cái sốt sắng.

Sau đó không lâu, ở bốn phương tám hướng, thỉnh thoảng có thể gặp được Thích Minh Thạch hào quang, như tinh mang điểm điểm, đều tụ tập hướng về một chỗ nơi.

Đồng dạng còn có lượng lớn võ giả bóng người, đều đang nóng nảy truy đuổi.

“Đến cùng xảy ra chuyện gì? Toàn bộ bên trong di tích Thích Minh Thạch, tựa hồ cũng bị hút quá khứ!”

“Hơn nữa tốc độ nhanh chóng, hầu như đột phá thời không, liền ngay cả sáu sao Giới Vương đều không bắt được, sợ là chỉ có cao cấp Giới Vương, mới có thể trấn áp hạ một, hai viên.”

“Ta hiện tại thật hiếu kỳ a, đằng trước rốt cuộc là cái gì? Làm sao sẽ khiến cho to lớn như vậy dị tượng.”

“Này chuyến không có đến không, chí ít có hơn vạn viên Thích Minh Thạch bay qua, có thể tận mắt nhìn như vậy kỳ tích, cho dù chết ở đây cũng không tiếc.”

Mảng lớn võ tu từ bốn phương tám hướng hội tụ, đuổi theo Thích Minh Thạch đi về phía trước, đồng thời không ngừng trao đổi cái nhìn.

Sau đó không lâu, tất cả mọi người hội tụ ở một vùng trời khung bên dưới, kinh hãi nhìn hư không.

Hàng ngàn hàng vạn Thích Minh Thạch lặng lặng trôi nổi ở đằng kia, dường như đầy trời tinh thần, tô điểm trên bầu trời, như là xa hoa tranh vẽ.

Đồng thời còn có tảng lớn Thích Minh Thạch từ di tích bốn phương tám hướng bay tới, đều dung nhập vào mảnh này tranh vẽ bên trong, sau đó trải ra mở.

Mấy trăm tên võ tu, đều kinh hãi đứng ở bầu trời hạ, có chút không biết làm sao nhìn.

Bình thường gặp được một viên Thích Minh Thạch, đều phải gây nên mưa máu gió tanh, giờ khắc này mấy vạn viên cứ như vậy khảm nạm ở không trung, trái lại không biết làm sao, từng cái từng cái sống ở đó.

Dương Thanh Huyền cũng kinh trụ, nội tâm kích động hạ, ức chế không được mừng như điên.

Này chút Thích Minh Thạch nếu như có thể được một phần ba, tựu đầy đủ chính mình tu luyện nguyên thần thứ hai, đồng thời rót đầy Sát Nguyệt Chi Nhận, thậm chí là Nhân Quả Tứ Đế Ngọc.

Hắn chật vật nuốt xuống hạ, kềm chế nội tâm phấn khởi tâm tình, càng là vào lúc này, lại càng cần phải tỉnh táo.

Rất nhanh, Trác Phiền đám người cũng đuổi tới, toàn bộ đều nhìn cái kia kỳ dị bầu trời, trợn mắt ngoác mồm.

Cảnh tượng như vậy, đừng nói giờ khắc này nhìn thấy, chính là phá niết đại địa vô số năm trong năm tháng, cũng chưa từng nghe nói tới ghi chép cùng truyền thuyết.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1951: Bí Tàng Không Gian, Không Gì Sánh Nổi Của Cải

“Du An?”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhẹ kêu một tiếng.

Du An biểu hiện hết sức không đúng, đầy mặt kinh hãi giật mình ở đằng kia, ánh mắt vẫn chưa nhìn phía ngôi sao đầy trời giống như Thích Minh Thạch, mà là nhìn chằm chằm toàn bộ vòm trời trung tâm, một mảnh khoảng trăm trượng khu vực chân không.

Vô số Thích Minh Thạch, chính là phân bố ở cái hình tròn này lĩnh vực bốn phía, hướng về bốn phương tám hướng cùng trên dưới hư không kéo dài tới.

Du An trong mắt của, đối với cái kia mấy vạn Thích Minh Thạch làm như không thấy, nhưng nhìn chằm chằm trong lúc này khu vực chân không, phảng phất bị hấp dẫn.

Dương Thanh Huyền trong mắt kim quang nhảy nhót, nhìn chăm chú quá khứ.

Chỉ thấy cái kia hình tròn lĩnh vực xung quanh, tựa hồ có nhàn nhạt vòng tròn, hình như là một cái nguyên khí đặt trên bầu trời, đem sở hữu Thích Minh Thạch đẩy ra, khiến cho không có thể đi vào.

Không, không đúng!

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, không phải cái kia vòng tròn đem sở hữu Thích Minh Thạch đẩy ra, mà là sở hữu Thích Minh Thạch bị này vòng tròn hấp dẫn mà đến!

“Hả?”

Du An bị Dương Thanh Huyền tiếng kêu tỉnh lại, phục hồi tinh thần lại, xoay người đã nhìn thấy Dương Thanh Huyền cái kia ngạc nhiên cùng cố vấn vẻ.

Du An ánh mắt cực kỳ phức tạp, tựa hồ nhìn thấu Dương Thanh Huyền trong lòng nghĩ, nhẹ nhẹ gật gật đầu.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, triển khai truyền âm nhập mật thần thông, hỏi: “Cái kia ở giữa rốt cuộc là cái gì?”

Du An trầm giọng nói: “Bí tàng không gian.”

Dương Thanh Huyền nhớ tới Ân Võ Điện bên trong, cái kia vô số cường giả thân thể ngã xuống sau, tự thành một vùng không gian, bên trong tồn trữ khi còn sống sở hữu bí bảo, không khỏi cả kinh nói: “Lấy thân hóa hiện?”

Du An hai hàng lông mày súc chặt chẽ, lắc đầu nói: “Không biết.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Này bí tàng không gian, ngươi nhất định biết chút ít cái gì chứ?”

Du An trong lòng hơi kinh, trong mắt có chút bối rối, nhưng vẫn chưa ẩn giấu, mà là gật đầu nói: “Ta đích xác biết một ít, đồng thời này bí tàng không gian, cùng tổ tiên có nhất định liên quan.”

Dương Thanh Huyền Ám đạo quả nhiên, nhớ tới cái kia bích hoạ, cũng không giục, mà là yên lặng yên tĩnh chờ Du An nói tiếp.

Du An sắc mặt phức tạp, nói: “Năm đó phá niết đại địa hình thành sau, vốn là không có Thích Tá. Đột nhiên nào đó ngày, không biết từ chỗ nào bay tới một đầu Thích Tá, là nơi đây sở hữu Thích Tá Nguyên Thủy, bị tổ tiên trấn áp ở mảnh này Tinh Khung bên dưới."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Này Tinh Khung bên trong, trấn áp đệ nhất đời Thích Tá?"

Du An nhíu mày chặt chẽ, trầm tư nói: "Cụ thể ta cũng không rõ ràng, nhưng ta lật tới một ít trong ghi chép, là như thế ghi lại. Bao quát ta cùng ngươi đã nói dục hải chi mỏm đá, cũng có thể ở đây bí tàng bên trong không gian. Nếu như ta đoán không lầm, cái này bí tàng không gian, là đệ nhất đời Thích Tá lấy thân hóa phát hiện."

Du An nhìn cái kia hư không, tự lẩm bẩm: "Nhiều năm như vậy, rốt cục hóa hiện ra sao."

Dương Thanh Huyền cố nén nội tâm kinh hãi, nếu đây là đệ nhất đời Thích Tá hóa hiện ra bí tàng không gian, như vậy nhiều như vậy Thích Minh Thạch chịu đến cảm hoá, từ bốn phương tám hướng mà đến liền có thể lấy hiểu.

Lần này thật sự đại phát, mà không nói là đệ nhất đời Thích Tá đều hóa ra bí tàng không gian bên trong sẽ có như thế nào thiên địa kỳ trân, chỉ là này chút Thích Minh Thạch, cũng đủ để kinh thiên động địa.

Rất nhanh, những võ giả khác cũng lục tục phát hiện mảnh này khu vực chân không, cùng cái kia vòng tròn giống như nguyên khí.

Các loại nghị luận cùng dự tính ở trong đám người lan tràn.

[truyen cu a t

ui @@ Net] Mà Thích Minh Thạch còn ở cuồn cuộn không ngừng từ bốn phương tám hướng hội tụ lại đây, như tinh thần giống như hình ảnh ngắt quãng ở trên vòm trời.

“Cái kia vòng tròn rốt cuộc là cái gì, nếu là có thể hấp thụ Thích Minh Thạch, không khỏi quá không thể tưởng tượng nổi.”

Một vị hồng bào võ tu, rốt cục không nhịn được, trầm giọng chất vấn nói.

Một vị khác thanh sam ông lão, vuốt tiểu râu mép, phân tích nói: “Hẳn là này bí tàng bên trong đồ vật, hấp dẫn lượng lớn Thích Minh Thạch lại đây, mà không phải cái kia vòng tròn. Lão phu sống lâu như vậy, chưa từng nghe qua có thể lấy vô hạn hấp dẫn Thích Minh Thạch đồ vật tồn tại, nếu là có, sợ là đủ để kinh động vùng vũ trụ này bên trong nhất đỉnh cấp thế lực.”

Hồng bào võ tu hừ lạnh nói: “Tận nói lời nói nhảm. Coi như là bên trong không gian có vật, cũng là hấp dẫn Thích Minh Thạch đồ vật a, phân tích của ngươi không khỏi quá trí chướng đi!”

Thanh sam ông lão giận dữ, chính muốn nổi giận, một đạo thanh âm lạnh như băng truyền đến, “Tất cả câm miệng yên tĩnh!”

Hai người đều là đổi sắc mặt, nhưng nhìn tới sau, phát hiện là Thích Tá thợ săn Đường Thù, lập tức thức thời ngậm miệng lại.

Đường Thù âm trầm phấn khởi ánh mắt, đảo qua toàn trường.

Giờ khắc này đã có hơn năm trăm người tới rồi, hơn 400 vị giới vương tồn tại, còn có hơn 100 vị Khuy Chân hậu kỳ, tột cùng tồn tại, đồng thời số người này còn ở cuồn cuộn không ngừng tăng cường. Mặc dù là cửu tinh Giới Vương, ngoại trừ Đường Thù, Trác Phiền cùng Tả Vân Đảo ở ngoài, lại thêm ba vị.

Đồng thời có mấy cái hư không chỗ tối, lờ mờ có cường đại khí tức truyền ra, cũng không biết là người phương nào tiềm tàng.

Đường Thù liếm môi một cái, hắc tiếng nói: “Giờ khắc này thời khắc gặp, là thiên cổ khó gặp gỡ. Đối với mỗi một người tại chỗ, đều có thể nói là cơ duyên lớn.” Hắn âm nhu ánh mắt đảo qua toàn trường, đột nhiên trở nên lạnh lùng nghiêm nghị, mang theo một luồng khí tức băng hàn nói ra: “Nhưng là, nếu như đầu óc cùng bản lĩnh không đủ, cơ duyên khả năng thì trở thành tử kiếp.”

Toàn trường một chút yên tĩnh lại, mỗi người đều cảm nhận được không tên kiềm chế cùng căng thẳng.

Trác Phiền nói: “Ngươi đến cùng muốn nói cái gì?”

Đường Thù “Khà khà” cười khan hai tiếng, nói: “Trác Phiền đại nhân đừng nóng vội. Này chút Thích Minh Thạch, nói đến đầy đủ mọi người chúng ta phân. Thế nhưng lại nói ngược lại, ai cũng sẽ không ngại Thích Minh Thạch thiếu đúng không? Ta kiến nghị mọi người tỉnh táo một chút, tuyệt đối không nên động thủ, bình hòa đem này chút Thích Minh Thạch đều phân. Ta đề nghị này làm sao?”

Mọi người đều sửng sốt hạ, không nghĩ tới Đường Thù phải nói càng là cái này.

Nhưng tất cả mọi người là nhẹ nhàng gõ đầu, hết sức tán thành đề nghị này, dù sao đánh nhau, ai cũng không nắm chắc có thể sống, ở khổng lồ như thế của cải trước mặt, tham lam là khẳng định, nhưng người nào cũng không muốn chết a.

“Ta đồng ý.”

Lập tức đã có người hùa theo, rất nhanh tựu ôn tồn một mảnh, đều là tán đồng âm thanh.

Tả Vân Đảo chậm rãi nói ra: “Này đề nghị ta cũng tán thành, nhưng trừ cái này mấy vạn Thích Minh Thạch ở ngoài, tựa hồ còn có một cái to lớn tiêu điểm, chính là cái kia bí tàng không gian. Khà khà, Thích Minh Thạch có thể phân, này bí tàng không gian nên làm gì phân đây?”

Lời vừa nói ra, mọi người lại không nói.

Mặc dù không biết bên trong có cái gì, nhưng chỉ chỉ có thể hấp dẫn Thích Minh Thạch điểm này, cũng đủ để kinh thiên động địa, chọc vũ trụ thế lực mạnh mẽ nhất nhúng tay vào.

Đường Thù cười nói: “Vân Đảo huynh, ngươi nghĩ tới không khỏi quá xa, chúng ta vẫn là từng bước một đến đây đi? Trước tiên lấy này mấy vạn Thích Minh Thạch, đợi phân phối xong sau, lại để cân nhắc cái kia bí tàng không gian làm sao?”

Tả Vân Đảo trầm ngâm hạ, nhẹ rên một tiếng, liền không nói nữa.

Dù sao lấy hắn cửu tinh Giới Vương thực lực, không quản phân cái gì, chung quy được có chính mình một phần.

Đường Thù lại nói: “Trở lại lời khi trước đề, Thích Minh Thạch tuy nhiều, đầy đủ phân, nhưng người nào cũng sẽ không ghét bỏ lại nhiều hơn chút đúng không? Ta cảm thấy được đi, này phá niết đại địa, vốn cũng không phải là Giới Vương dưới cặn bã nên tới địa phương. Ta kiến nghị, này chút Thích Minh Thạch phân phối, trước tiên đem Giới Vương dưới cặn bã bài trừ rơi, mọi người nghĩ như thế nào?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1952: Phân Phối Phương Án, Nhấc Chân Chạy

Giới Vương dưới hơn trăm tên võ tu, không khỏi là hoàn toàn biến sắc, một chút toàn bộ phẫn nộ nhìn chằm chằm Đường Thù.

Nguyên bản trong lòng bọn họ mừng thầm, không dùng tranh đấu, hòa bình phân phối, cũng không cần liều lĩnh ngã xuống nguy hiểm đi tranh đoạt, dù sao bọn họ là nhất dễ dàng ngã xuống một đám người. Ở đây có mấy vạn Thích Minh Thạch, dù cho phân ít hơn nữa, ít nhất chừng trăm viên có thể phân đến, như vậy ly khai phá niết đại địa, hoàn thành rèn luyện tựu có trông cậy vào.

Đường Thù nói như vậy, giống như sấm sét, đưa bọn họ toàn bộ nổ vào kẽ băng nứt, từng cái từng cái tức đến run rẩy cả người.

Một vị Khuy Chân tột cùng người đàn ông trung niên, rốt cục không nhịn được, đứng ra trầm giọng nói: "Đường Thù đại nhân, như vậy không khỏi không ổn đâu? Cổ ngữ có nói, người gặp có phần, bao nhiêu cũng phải cho chúng ta một phần chứ? Mọi người nói đúng không đúng?"

Vị trung niên nam tử này không dám chống đối Đường Thù, lập tức kích động bầu không khí, hi vọng Giới Vương dưới võ tu liên hợp lại, hình thành một nguồn sức mạnh tranh thủ lợi ích.

"Đúng vậy, vị đại nhân này nói rất đúng!"

Lập tức được hơn trăm tên Giới Vương dưới võ tu hô ứng, đều là liều mạng hò hét.

Đường Thù cười lớn một tiếng, nói: "Tốt, vậy thì cho ngươi một phần.”

Vị trung niên nam tử kia đột nhiên hoàn toàn biến sắc, hoảng sợ nói: “Ngươi, đại nhân ngươi…”

“Oành!”

Đường đặc biệt chẳng biết lúc nào ra tay, trực tiếp một quyền đánh phá hư không, đem trung niên nam tử kia tại chỗ nghiền nát tan.

Sau đó sắc mặt phát lạnh, âm trầm nhìn chằm chằm những Giới Vương kia dưới võ tu, gằn giọng nói: “Còn có ai muốn một phần?”

Cái kia chút võ tu bị Đường Thù ánh mắt kia một nhìn chăm chú, đều là cả kinh cả người run cầm cập, “Rầm” một chút tựu lùi tản đi một vòng.

Dương Thanh Huyền nhìn nhẹ nhàng lắc đầu, thầm than không ngớt.

Người yếu vô nhân quyền, là vĩnh hằng đạo lý không thay đổi.

Thực lực chênh lệch thực sự quá lớn, Đường Thù chỉ là tùy ý đánh một quyền, vẫn chưa triển khai thần thông nào, tựu căn bản không phải này chút võ tu có thể gánh nổi, thậm chí liền ngay cả Đường Thù động tác đều không có thể thấy rõ, chênh lệch hầu như cách nhau một cái vũ trụ như thế xa xôi, thế thì còn đánh như thế nào? Làm sao tranh thủ lợi ích?

Đường Thù giơ ngón tay giữa lên, khinh miệt giễu cợt nói: “Cút!”

Hơn trăm Khuy Chân võ tu, đều là từng cái từng cái xanh mặt, phẫn nộ nhìn chằm chằm Đường Thù.

Rất nhiều đều có tông môn cường giả ở đây, là mang ra ngoài lịch luyện, nhưng những tông môn kia cường giả, mạnh nhất cũng là thất tinh dáng vẻ, nào dám đắc tội Đường Thù, huống chi trục xuất rơi Giới Vương dưới cặn bã, cơ hồ là hơn 400 vị giới vương nhận thức chung.

Đứng ra chính là cùng sở hữu Giới Vương là địch, vì lẽ đó mỗi một người đều hạ thấp xuống đầu, làm như không nhìn thấy.

Những Khuy Chân kia võ tu, tuyệt vọng bên dưới, chỉ được nén giận trở ra.

Rất nhanh, hơn năm trăm người tựu còn lại hơn 400, nhưng thỉnh thoảng còn có Giới Vương cường giả giáng lâm, dung nhập vào trận doanh lớn bên trong.

Tả Vân Đảo nói: “Hiện tại cặn bã tất cả cút, này chút Thích Minh Thạch nên phân phối như thế nào?”

Đường Thù hỏi ngược lại nói: “Vân Đảo huynh cảm thấy thế nào?”

Tả Vân Đảo cười lạnh một tiếng, nói: “Đường Thù huynh, đừng vội đến lôi kéo ta, nghĩ để ta làm chuyện đắc tội với người?”

“Ha ha.” Đường Thù cười to nói: “Ở to lớn như vậy lợi ích trước mặt, ta đã đắc tội hơn 100 đồng đạo võ tu, cái kia chút bị quát mắng đi cặn bã, nói không chắc cái nào ngày tựu có một hai vị nhảy vào Thiên Giới chi chủ, sau đó lấy tính mạng của ta đây. Chỉ dựa vào điểm ấy, ta cần phải lấy trước cái năm ngàn viên, không thành vấn đề chứ?”

Tả Vân Đảo quát lên: “Năm ngàn viên? Ngươi đang nói đùa? Phân phối việc từ ngươi chủ trì, lấy sau cùng cái năm mươi viên ta không có ý kiến.”

Còn lại võ giả cũng đều gật đầu, cho rằng năm mươi viên so sánh thích hợp.

Đường Thù cười lạnh nói: “Ở đây ta không nhìn lầm, có hơn ba vạn viên, hơn nữa còn ở không ngừng tràn vào lại đây, sợ là cuối cùng vọt tới năm vạn viên đều có khả năng. Các ngươi nói ta bắt năm mươi viên? Ha ha. Cũng được, này năm mươi viên ta cũng có thể không muốn, nói rõ trước phân phối đi. Ta cho rằng, này chút Thích Minh Thạch, trước tiên lấy ra hai vạn viên, chúng ta này chút cửu tinh Giới Vương phân. Còn dư lại hơn một vạn viên, cùng với đến tiếp sau không quản đang bay tới bao nhiêu viên, tất cả thuộc về còn lại người. Trác Phiền huynh, Vân Đảo huynh, còn có mặt khác mấy vị bằng hữu, cảm thấy thế nào?”

Hơn bốn trăm người, đều là xôn xao, đều là một bộ không chịu dáng vẻ.

Chỉ có Trác Phiền, Tả Vân Đảo chờ mấy người, cùng với chỗ tối mấy vị cường giả, đối với phương án thoả mãn.

Một vị tám sao tột cùng ông lão cười lạnh nói: “Đường Thù đại nhân, các ngươi mấy vị cửu tinh, thật sự của chúng ta không trêu chọc nổi. Nhưng cái này phân phối phương án, hừ, chẳng lẽ mấy vị cảm thấy có thể chống lại chúng ta hơn bốn trăm người?”

Đường Thù cười lạnh nói: “Đương nhiên, làm sao, ngươi cảm thấy không thích hợp?”

Vị kia tám sao tột cùng ông lão lập tức cảm nhận được hàn ý, bóng người loáng một cái, liền lập tức tại chỗ biến mất, sau một khắc cũng đã xuất hiện ở ngàn trượng ở ngoài, trên mặt mang theo vẻ giận dữ quát lên: “Đường Thù, cái này phân phối phương án, là muốn cùng tất cả mọi người là địch.”

Đường Thù cảm nhận được vô số lửa giận cùng nóng bỏng ánh mắt, tựa hồ có hơi thỏa hiệp dáng vẻ, hừ nói: “Lão thất phu, có ngon thì đừng chạy a, vậy ngươi cảm thấy phân phối thế nào hợp lý?"

Lão giả kia nói: "Lấy ra một vạn viên cho các ngươi mấy vị cửu tinh Giới Vương, còn dư lại chúng ta phân."

Mọi người một nghĩ, đều không được gật đầu, cảm thấy cái phương án này vẫn còn có thể.

Đường Thù cười lạnh nói: "Một vạn viên? Ngươi làm đuổi ăn mày sao?"

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm than, nhìn dáng dấp như vậy, cuối cùng là không thể đồng ý, để mấy vị cửu tinh Giới Vương lấy đi 20 ngàn viên, chính mình cũng là sẽ không đồng ý, sợ là một trận chiến không thể tránh được.

Dương Thanh Huyền cùng Du An liếc mắt ra hiệu, làm cho nàng cẩn thận.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền không tên trong lòng khẽ nhúc nhích, trong mắt một mảnh ánh vàng lấp loé, đột nhiên nhấc đầu nhìn tới.

Ngôi sao kia điểm điểm giống như hơn ba vạn viên Thích Minh Thạch, lấy bí tàng không gian làm trung tâm, đều đều chấn động kịch liệt, tỏa ra mãnh liệt hào quang.

Chấn động này cuộn sóng, từ bên trong cùng ở ngoài, không ngừng khuếch tán.

Mỗi một viên Thích Minh Thạch cũng bắt đầu phát sinh biến hóa.

Vô số quỷ dị hỗn loạn sức mạnh Lăng Ngạo Thiên khung, Thích Minh Thạch bên trong Thích chi lực không ngừng tràn ra, bắt đầu biến ảo hình thái, có chút sinh ra tay chân, có chút sinh ra cánh chim, có chút sinh ra mặt, càng có chút trực tiếp hóa thành quả cầu thịt...

“Chi!” Du An hét lớn: “Nguy rồi, Thích Minh Thạch bắt đầu Thích Tá hóa!”

Hơn 400 Giới Vương, không khỏi là hoàn toàn biến sắc, kinh hãi bên dưới, từng đạo từng đạo khí tức cường đại đáng sợ như như sao rơi giáng lâm, bao phủ ở đây vạn dặm trên vòm trời.

Trác Việt Nhiên run giọng nói: “Hơn ba vạn Thích Tá?...”

Này giống như ảo mộng vậy cảnh tượng, đừng nói Trác Việt Nhiên, chính là tất cả mọi người, đều tựa như không thể tiếp thu, quá mức quỷ dị cùng ngạc nhiên bất khả tư nghị.

Cho đến những Thích Tá kia tạo thành hơn nửa, mới lục tục có người bắt đầu phản ứng lại.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nắm lấy Du An, hét lớn: “Đi mau!”

Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn một chút bao phủ hai người, liền hướng xa xa bỏ chạy.

Lúc này, tới gần bí tàng không gian Thích Tá, hầu như đã biến ảo hoàn thành, một đôi hai mắt quang nhìn chăm chú hạ xuống, hơn 400 Giới Vương, không không bằng rơi vào hầm băng.

“Đi mau!”

Trác Phiền cũng nháy mắt phản ứng lại, một chút lôi kéo Trác Việt Nhiên, tựu liều mạng hướng về xa xa trốn chạy.

Đường Thù càng là gặp tình thế không đúng, Dương Thanh Huyền chân trước mới vừa đi, hắn lập tức chân sau đuổi tới, đây cũng chính là hắn có thể sống lâu như thế nguyên nhân ở.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1953: Ích Lợi Thật Lớn, Đầy Chi Sát Nguyệt Chi Nhận

Trên bầu trời Thích Tá, một chút như pháo hoa tản ra, hình thành to lớn lưới, hướng về hơn 400 Giới Vương cường giả bao phủ tới.

Cái kia chút còn chưa tỉnh hồn lại, từng cái từng cái mặt xám như tro tàn, sở hữu đường đi tựu bị vô số Thích Tá vây.

Liền ngay cả Dương Thanh Huyền Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, vừa rồi trốn vào hư không không lâu, liền đụng phải to lớn lực bài xích, bị đánh đi ra, bất đắc dĩ rơi ở một mảnh trên vùng bình nguyên, hiện thân mà ra.

Cùng với một đạo xuất hiện, là ba đạo trạm ánh sáng màu xanh lam, rơi trên mặt đất liền hóa thành ba đầu hình thái khác xa Thích Tá, hơn nữa hai vị thất tinh đỉnh cao, một vị tám sao trung kỳ.

Đẳng cấp càng cao Thích Minh Thạch, khoảng cách cái kia bí tàng không gian càng gần, cũng càng sớm hoá hình mà ra.

Vì lẽ đó đuổi theo ra tới nhóm đầu tiên Thích Tá, hầu như tất cả đều là cao cấp tồn tại.

Không chờ cái kia ba vị Thích Tá động thủ, Dương Thanh Huyền liền trực tiếp cầm kích mà lên, một chiêu đồng thời hướng về ba vị Thích Tá công tới.

Nhất định phải tốc chiến tốc thắng, bởi vì cái kia hơn ba vạn Thích Minh Thạch, nếu như đều hóa thành Thích Tá, đến thời điểm toàn bộ Tá Đà bên trong thần điện đều không chỗ dung thân.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền nháy mắt liền nghĩ đến một cái trí mạng vấn đề, thần điện này làm sao đi ra ngoài?

Sững sờ một chút, thậm chí ra tay đều chậm một chút, bị ba vị Thích Tá liên thủ bức tới.

Nhưng bất quá chớp mắt, Dương Thanh Huyền tựu khôi phục thanh minh, hết sức chăm chú ở chiến kích trên, một chiêu Đọa Diệt phá khai một vị Thích Tá công kích, sau đó nghiêng người mà lên, trực tiếp đem vị kia Thích Tá chém mở, lấy ra Thích Minh Thạch.

Hai vị khác Thích Tá kinh hãi, sau đó chiến kích tựu phân biệt mà rơi, không mấy hiệp, tựu phân biệt chém giết.

Ba viên cao cấp Thích Minh Thạch rơi ở trong tay, Dương Thanh Huyền trên mặt mang theo vẻ nghi hoặc nhìn, này Thích Minh Thạch có vấn đề hay không, có thể ăn được hay không?

Thoáng do dự hạ, liền lấy ra một viên năng lượng ít nhất, mở miệng nuốt vào trong bụng.

Rất nhanh, cái kia năng lượng quen thuộc tựu chảy vào bên trong cơ thể, nước vọt khắp toàn thân, ở bấm quyết vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh hạ, cuối cùng tụ hợp vào đan điền, dung nhập vào cái kia bên trong đan điền mô hình bên trong, khiến cho lại lớn mạnh mấy phần.

Dương Thanh Huyền lại kiểm tra hạ thân thân thể, phát hiện xác thực không có bất kỳ dị thường, này mới yên tâm lại.

Du An nhìn hắn dáng vẻ thận trọng, cười nói: “Yên tâm đi, Thích Minh Thạch là thuần túy nhất ôn hòa lực lượng, rất khó bị ngoại lực ô nhiễm, liền ngay cả Thích Tá như vậy hỗn loạn sinh vật, đều khó mà xâm nhiễm.”

Dương Thanh Huyền điểm hạ, còn dư lại hai viên Thích Minh Thạch, khối này tám sao trực tiếp nuốt trọn, còn dư lại cái viên này thất tinh, liền rót vào đến Sát Nguyệt Chi Nhận bên trong.

Đây là Dương Thanh Huyền lần thứ nhất dùng Thích Minh Thạch rót vào Sát Nguyệt Chi Nhận, cái kia nhận trên người ánh sáng màu xanh lam, lắc lư hạ, tựa hồ tăng trưởng một ít.

Du An nói: “Chúng ta hay là trước ly khai này đi, phía trước đã ở thảm thiết chiến đấu.”

Trên hư không, từng vòng năng lượng mạnh mẽ gợn sóng truyền đến, kèm theo toàn bộ hư không vùng đất chấn động, hiển nhiên cái kia hơn 400 vị giới vương, đều bị vây công.

Dương Thanh Huyền triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình, ánh mắt nhìn thấy chỗ, càng là có không ít lam quang kích bắn mà đến, chính là đuổi tới Thích Tá.

[truyen cua tui đốt net]

Dương Thanh Huyền nói: “Lưu lại nơi này, có lẽ là cái cơ hội lớn.”

Du An cả kinh nói: “Đều lúc này, hơn ba vạn Thích Tá a, ngươi còn nghĩ Thích Minh Thạch?”

Dương Thanh Huyền nói: “Thì nhìn cái kia 400 người có thể chịu đựng đã bao lâu. Chỉ cần bọn họ ngăn cản tảng lớn Thích Tá, này chút linh tinh chạy đến, không phải là cho chúng ta đưa Thích Minh Thạch sao?”

Đang khi nói chuyện, liền có bảy vị hạ xuống, trong đó thực lực mạnh nhất một cái chỉ có thất tinh cao cấp, còn dư lại tất cả đều là trung giai.

Dương Thanh Huyền không nói hai lời, chiến kích ở không trung một chọn, liền hướng bảy vị Thích Tá đánh tới.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Không có bất kỳ hồi hộp, bảy vị Thích Tá bất quá mấy hơi thở công phu, đã bị Dương Thanh Huyền dễ dàng giải quyết rồi.

Du An nhìn trợn mắt ngoác mồm, như là đối phó cùng cấp võ tu, kiên quyết không có như vậy dễ dàng, nhưng Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình có thể một chút nhìn thấu Thích Tá trong cơ thể Thích Minh Thạch ở, vì vậy mỗi nhất kích bên dưới, hầu như đều là trí mạng.

Thậm chí này chút Thích Tá chính mình cũng không nghĩ đến, tự thân nhược điểm hoàn toàn bại lộ ở trước mặt đối phương.

Bảy viên Thích Minh Thạch, Dương Thanh Huyền toàn bộ rót vào đến Sát Nguyệt Chi Nhận bên trong, cái kia lưu quang lại nở rộ không ít.

Sau đó, bay tới Thích Tá tựu càng nhiều, có hơn ba mươi đầu, trong đó hai vị là tám sao đỉnh cao.

Vì để tránh cho rơi vào khổ chiến, mất không thể lực, Dương Thanh Huyền để Quỷ Tàng cũng hiện thân đi ra, hai người hợp lực bên dưới, nửa chén trà nhỏ thời gian, liền đem này chút Thích Tá toàn bộ đánh về tảng đá.

Đem này hơn ba mươi viên Thích Minh Thạch rót vào Sát Nguyệt Chi Nhận sau, độ hoàn thành lập tức đạt tới 50%.

Quỷ Tàng nói: “Nơi đây không có nguyên tố suy biến ràng buộc, thêm vào ngươi Hỏa Nhãn Kim Tình có thể vừa nhìn toàn cảnh, đích thật là đánh giết Thích Tá biện pháp tốt. Hi vọng những Giới Vương kia có thể chống đỡ lâu chút, bằng không 3 vạn Thích Tá đồng thời lại đây, coi như tất cả đều là cấp thấp, ngươi cũng phải chạy.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Yên tâm đi, còn có người hướng về những phương hướng khác chạy trốn. Này 3 vạn Thích Tá cần phải sẽ phân tán ra. Chỉ cần tới số lượng một lần đừng chạy quá một trăm vị, chúng ta vẫn là có thể ứng phó.”

Du An không còn gì để nói, cái này có thể là từ trước tới nay, thu được Thích Minh Thạch tốc độ nhanh nhất nam nhân.

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng vừa đánh vừa lui, hết khả năng kéo khai chiến tuyến, lại không để Thích Tá triệt để đã mất tích, hơn nửa giờ sau, chuôi này Sát Nguyệt Chi Nhận liền trực tiếp rót đầy, trong phút chốc tỏa ra sáng chói hào quang, hóa ra một cái trận pháp kỳ dị, xoay quanh ở nhận trên người không, nhanh chóng xoay tròn rơi xuống, trở lại nhận trên người.

Nhất thời nhận trên người nhiều hơn một cái kỳ lạ trận phù, đồng thời chỉnh chuôi Sát Nguyệt Chi Nhận hào quang, toàn bộ thu lại đi vào, trở nên nhìn thấy được bình thường không có gì lạ.

Du An cũng là lần đầu tiên gặp được rót đầy Sát Nguyệt Chi Nhận lúc dị tượng, đầy mặt kinh hỉ cùng hưng phấn.

Dương Thanh Huyền đem đầy chi Sát Nguyệt Chi Nhận cầm trong tay lật xem mấy lần, liền ném cho Du An nói: “Chuôi này cho ngươi.”

Du An sợ hết hồn, đôi tay run mấy lần, mới đưa chuôi này Sát Nguyệt Chi Nhận cầm chắc, vạn khó tin tưởng nói: “Cái này, cái này thật sự, thật sự cho ta?”

Dương Thanh Huyền vỗ hạ nàng đầu, cười nói: “Nhìn ngươi dáng dấp này, có chút tiền đồ vất vả? Ngươi chuôi này nắm đến cho ta.”

Du An không tên mũi đau xót, càng không nhịn được nước mắt nước ướt đầy vành mắt, vội vàng lau chùi sạch sẽ, sau đó đem chính mình chuôi này chưa đầy cho Dương Thanh Huyền.

Thích Tá khuếch tán tới được tốc độ càng lúc càng nhanh, hơn nữa số lượng không ngừng tăng nhanh.

Dương Thanh Huyền đã lui cách xa mấy ngàn dặm, tốt ở một đường lưu lại chiến đấu dấu vết, này chút Thích Tá tất cả đều lần theo mà tới.

Cái kia hơn 400 vị giới vương, sợ là dữ nhiều lành ít.

Dương Thanh Huyền ba người rất nhanh đã bị hơn trăm đầu Thích Tá vây nhốt, đồng thời còn có rải rác Thích Tá, cuồn cuộn không ngừng lần theo mà tới.

Trong lúc Dương Thanh Huyền cân nhắc có hay không muốn bỏ chiến mà lúc đi, đột nhiên Quỷ Tàng trên người truyền đến từng trận bạo loạn khí tức, mỗi một chiêu đánh ra, đều mười phần cuồng bạo, đem Thích Tá oanh nát tan. Thậm chí ngay cả Thích Minh Thạch đều cùng nhau đánh nát.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đột phá?”

Quỷ Tàng sắc mặt dữ tợn, cắn răng nói: “Nhanh hơn!” Trong đôi mắt quỷ hỏa lấp lóe, lên trên nữa đi một tầng, chính là cửu tinh đỉnh cao!

Chương 1954: Cao Nhất Rèn Luyện Phương Thức, Có Một Không Hai

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Vậy chúng ta trước tiên lui?”

Quỷ Tàng trầm giọng nói: “Không dùng! Tiểu tử ngươi có thể vừa đánh một bên đột phá, ta so với ngươi lợi hại gấp trăm lần, tương tự có thể.”

Lập tức hét lớn một tiếng, bấm quyết vỗ tới.

Vô số kiếm khí từ ngón tay phun ra mà ra, đem tảng lớn Thích Tá chém nát.

Cửu tinh hậu kỳ sức mạnh, không giữ lại chút nào bộc phát ra, này chút Thích Tá nơi nào chống đỡ được, từng đầu bị chém giết.

Dương Thanh Huyền cùng Du An vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, chính mình cũng không cần đánh, cùng sau lưng Quỷ Tàng sửa mái nhà dột, thu thập Thích Minh Thạch chính là. Gặp được không chết Thích Tá, đi tới bổ một chiêu, đem Thích Minh Thạch phẫu đi ra.

Quỷ Tàng đại triển thần uy bên dưới, sâu thẳm kiếm khí lăng không, đem thiên địa đều chém liểng xiểng.

Hơn trăm Thích Tá rất nhanh tựu tổn thất quá bán.

Đột nhiên, cái kia thân thể to lớn hơi ngưng lại, như là bị định trụ giống như, khôi ngô thân thể bắt đầu vặn vẹo co rút lại, kinh lạc cùng ngũ tạng lục phủ đều chen thành một đoàn.

Từ từ, huyết nhục đều hoàn toàn dung thành một đoàn, hình thành một cái to lớn quả cầu ánh sáng màu xanh lục, vô số phù văn ở cầu trên xoáy lượn quanh lấp lóe.

Dương Thanh Huyền ở Thái Huyền Thiên bên trong gặp tình cảnh này, mỗi lần Quỷ Tàng muốn đột phá tinh tiến thời điểm, chính là lần này dáng dấp.

Ngay lập tức nắm lấy chiến kích, thủ ở Quỷ Tàng trước người, đối mặt cái kia bốn mươi, năm mươi đầu Thích Tá.

Này chút Thích Tá cũng không phải là hoàn toàn không có trí tuệ đồ vật, có chút chỉ số thông minh còn không thấp, vừa thấy cơ hội, lập tức giựt giây tảng lớn Thích Tá vây công lại đây.

Dương Thanh Huyền một khẩu nuốt xuống ba viên Thích Minh Thạch, tựu cầm kích tiến lên nghênh tiếp.

Lưỡi kích ở không trung loáng một cái, hóa thành ba đạo bất đồng chiêu thức, trực tiếp đánh nát ba đầu Thích Tá, đem Thích Minh Thạch phẫu đi ra, đồng thời trực tiếp nhét vào trong miệng, tựu nuốt xuống.

Luân phiên khổ chiến bên dưới, trong cơ thể từ lâu không chịu nổi gánh nặng, chỉ có thể dựa vào cường nuốt Thích Minh Thạch, cùng với đại lượng hoa cỏ đến gắn bó chân nguyên.

Tốt ở Thích Minh Thạch sức mạnh cực kỳ ôn hòa, mặc dù có lượng lớn hoa cỏ linh lực hỗn ở bên trong, cũng vẫn như cũ duy trì Dương Thanh Huyền chân nguyên trong cơ thể bất loạn.

Du An tình hình tựu bết bát hơn, bất quá có Dương Thanh Huyền chặn ở đằng trước, còn không có gặp nguy hiểm.

Đột nhiên, cái kia vặn vẹo thành một đoàn ánh sáng màu xanh lục, một chút tựu kéo dài tới mở, hóa xuất đầu đầu lâu, cánh tay, thân thể, hai chân, Quỷ Tàng hình người lần thứ hai hiển hiện ra, cửu tinh hậu kỳ khí tức, một điểm điểm bạo tăng lên, trong phút chốc nhảy vào đỉnh cao.

“Ầm ầm!”

Chỉ là khí tức khuếch tán ra, liền khiến toàn bộ hư không rung động.

Phụ cận mấy đầu Thích Tá, kinh hãi bên dưới càng sợ đến liên tiếp lui về phía sau.

“Ha ha! Đã lâu sức mạnh quen thuộc a!”

Quỷ Tàng đôi trong mắt tỏa ra quỷ hỏa, phấn khởi đến cực điểm, tại chỗ vung tay lên, liền trực tiếp đem bảy đầu Thích Tá chém thành hai đoạn.

Sau đó hướng về trước đạp ra một bước, cửu tinh tột cùng khí tức như chiến xa nghiền ép mà đi, sở hữu Thích Tá nội tâm sinh ra sợ sợ, động tác trong tay một chút chậm lại.

Dương Thanh Huyền biết đây là đẳng cấp uy thế, Quỷ Tàng tồn sống vô số năm năm tháng, đối với các loại công pháp thần thông hàm nghĩa, đều rõ như lòng bàn tay.

Chân chính mỗi một cấp trên làm sao chiến đấu, này quỷ vật là nhất quá là rõ ràng.

Dương Thanh Huyền lúc này chiến kích bay lượn, quét ngang mà đi, nhân cơ hội này lại liền giết số đầu Thích Tá.

Nhìn quỷ không giấu được gật đầu, trên mặt lộ ra ý cười, thầm khen người này thông minh đến cực điểm.

Sau đó Quỷ Tàng vươn tay ra, lăng không bấm quyết, hướng về hư không loáng một cái, liền đều hóa ra năm đạo kiếm khí, hướng về bốn phương tám hướng chém tới.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Kiếm khí chỗ đi qua, người ngăn cản tan tác tơi bời, trực tiếp xuyên qua bảy, tám đầu Thích Tá, đồng thời kiếm khí kia bất diệt, càng quay trở lại, ở Quỷ Tàng quyết ấn khống chế hạ, lại cắt lấy số đầu Thích Tá.

Đồng thời lấy năm đạo kiếm khí làm trung tâm, hóa ra một mảnh màu xanh lục kiếm bão táp, đem sở hữu Thích Tá đều bao phủ đi vào, không ngừng tước cắt.

“Ầm! Ầm!”

Từng đầu Thích Tá bạo nổ mở, hoảng sợ xông ra ngoài.

Nhưng cửu tinh tột cùng sức mạnh, hầu như trấn áp tất cả.

Không lâu lắm, mấy chục đầu Thích Tá đều bị tước hàng giải, hóa thành tinh thuần nhất sức mạnh.

Quỷ Tàng lúc này mới thủ ấn vừa thu lại, đem kiếm khí tản đi.

Mấy chục viên Thích Minh Thạch lơ lửng giữa không trung, Dương Thanh Huyền mừng rỡ một phất ống tay áo, tựu toàn bộ thu đi qua.

Rất nhanh, chuôi thứ hai Sát Nguyệt Chi Nhận cũng thuận theo rót đầy.

Du An mừng lớn nói: “Chúng ta tùy thời có thể đi ra, không dùng chết ở nơi này.” Trong thanh âm mang theo một tia nghẹn ngào.

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, hắn cảm thấy ở Du An trong lòng, tựa hồ chôn giấu bí mật gì, nhưng mỗi người đều có bí mật của chính mình, thân là bằng hữu, tự nhiên không nên hỏi nhiều.

Ngay lập tức liền nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: “Ta đã sớm nói, đi ra ngoài căn bản không phải vấn đề.”

Du An cảm thấy có một ít hoảng hốt, làm ban đầu nghe nói như vậy thời điểm, chỉ là cười nhạt, cười nam tử này còn trẻ vô tri.

Không nghĩ tới, nguyên lai người dốt nát, là chính mình a!

Quỷ Tàng đánh chết sở hữu Thích Tá sau, phảng phất có chút không còn chút sức lực nào, lúc này bàn hư mà ngồi, điều dưỡng lên.

Dương Thanh Huyền nuốt lượng lớn Thích Minh Thạch cùng hoa cỏ, lập tức khôi phục cực nhanh, ứng đối không ngừng đuổi tới Thích Tá, thành thạo điêu luyện.

Ba người ngay lập tức tựu an ở ở đây, không ngừng thu gặt Thích Minh Thạch, đồng thời nắm Thích Tá luyện tập, làm chiến đấu rèn luyện.

Đặc biệt là Du An, ở bản năng chiến đấu trên, tiến bộ rất lớn.

Dương Thanh Huyền cũng càng phát thông thạo, tám sao dưới Thích Tá, tất cả đều là một chiêu giải quyết, hơn nữa chỉ cần chém ra mảnh nhỏ miệng vết thương, liền trực tiếp đem Thích Minh Thạch đã lấy ra, một điểm lực lượng cũng không cần lãng phí.

Quỷ Tàng hơi mở mắt ra, khen: “Trước đây có một người gọi là Bào Đinh đầu bếp, tay tiếp xúc địa phương, vai dựa vào địa phương, chân đạp địa phương, đầu gối đẩy địa phương, đều phát sinh xương da tướng rời tiếng, đao đâm vào đi thời gian tiếng vang càng to lớn hơn, mỗi một thanh âm, đều phù hợp thiên địa âm luật.”

Dương Thanh Huyền ngừng bên tai bên trong, tựa hồ có lĩnh ngộ, trong tay chiến kích bổ ngang chém dọc, càng thêm linh động có tiết tấu.

Liền ngay cả một ít tám sao Thích Tá, một cái đối mặt, đã bị chiến kích phẫu đi Thích Minh Thạch, lặng yên không tiếng động ngã xuống.

Du An đã không có bất kỳ khiếp sợ cùng hoảng sợ, tràn đầy cười khổ, bất cứ chuyện gì phát sinh ở tên nam tử này trên người, đều một điểm không kỳ quái.

Ba người giống như là Thích Tá thu gặt cơ, chiếm cứ một mảnh không nhỏ lĩnh vực, cuồn cuộn không ngừng chém giết lần theo mà đến Thích Tá. Có lúc mấy chục đầu, có lúc hơn trăm nhiều, nhiều thời điểm đạt đến hai, ba trăm đầu, nhưng toàn bộ có đến không về, ở mảnh này trong lĩnh vực hóa thành bụi trần.

Bởi giết chóc quá nặng, toàn bộ lĩnh vực bầu trời, đều bao phủ ra một tầng nhàn nhạt hỗn loạn bình phong, kiềm chế nhân tâm.

Mà Dương Thanh Huyền cũng ở cắn nuốt đại lượng Thích Minh Thạch cùng hoa cỏ sau, chân nguyên trong cơ thể nhanh chóng tăng lên, rất nhanh tựu tiếp xúc chạm đến cuối cùng bình phong.

Dương Thanh Huyền không dám lười biếng, tiếp tục ở đây bên trong lĩnh vực tu luyện, đồng thời bên trong trong đan điền, Thích chi lực càng ngày càng chất phác, đã có thành hình dấu hiệu.

Du An cũng phát hiện Dương Thanh Huyền tình hình, không khỏi ngạc nhiên, nàng nhưng là chính mắt thấy được Dương Thanh Huyền đột phá tới trong thất tinh kỳ, thời gian mới trôi qua bao lâu?

Nếu nói là một vị võ giả thiên phú hơn người, thần thông hơn người, có thể vượt cấp khiêu chiến, dù cho là cao cấp Giới Vương bên trong khu vực, cũng còn có thể nói còn nghe được, nhưng bất quá ngăn ngắn một tháng thời gian, thậm chí đều vẫn chưa tới, liền trực tiếp vượt vượt nhất cấp, từ trong thất tinh kỳ đột phá tới hậu kỳ, này sợ là có một không hai chứ?!

Chương 1955: Luyện Thành Thứ Hai Đan Điền, Tiến Về Phía Trước Bí Tàng Không Gian

Quỷ Tàng cũng đang quan sát Dương Thanh Huyền, hữu ý vô ý tận lực để Dương Thanh Huyền thêm ra tay.

Dương Thanh Huyền trên người tầng kia nhàn nhạt đột phá hào quang, lúc ẩn lúc hiện, tựa hồ lúc nào cũng có thể đột phá đi tới.

Quỷ Tàng đột nhiên nói ra: "Áp chế đột phá, trước tiên ngưng luyện ra nội đan ruộng. Bằng không hiện tại đột phá, tất nhiên muốn rút đi tảng lớn năng lượng, ảnh hưởng đến nội đan ruộng."

Dương Thanh Huyền nghe vậy, lập tức đem chân nguyên áp chế lại, cái kia đột phá hào quang, một điểm điểm gom lại vào bên trong cơ thể, lại không có nửa phân tiết ra.

"Cái gì? Nội đan ruộng?!"

Du An học thức uyên bác, lại là người thông tuệ, lập tức liền biết, kém một chút ngất nhưng quá khứ, này không tới thời gian một tháng bên trong, hắn không chỉ có muốn đột phá đến thất tinh hậu kỳ, hơn nữa còn ngưng luyện ra nội đan ruộng?

Nguyên vốn đã bị Dương Thanh Huyền khiếp sợ thô to cái thần kinh, lần thứ hai bị lôi điện bắn trúng giống như, ngây người như phỗng.

Du An ngơ ngác tự nói: "Hắn thôn phệ nhiều như vậy Thích Minh Thạch, chẳng lẽ là muốn cô đọng Thích chi lực nguyên thần thứ hai?”

Quỷ Tàng ánh mắt phiết lại đây, quét nàng một chút, lộ ra vẻ kinh ngạc, không nghĩ tới cô nàng này lại có như vậy kiến thức.

Dương Thanh Huyền thu liễm đột phá lực lượng sau, đem cảnh giới nhẹ nhàng ngừng ở bình phong trước, sau đó chuyên tâm cô đọng Thích chi lực nội đan ruộng.

Đã không nhớ rõ ăn hạ bao nhiêu Thích Minh Thạch, sợ là đủ để rót đầy một thanh Sát Nguyệt Chi Nhận.

Cái kia bên trong trong đan điền ánh sáng màu xanh lam như biển, mênh mông hùng hồn, rồi lại ôn hòa cực kỳ.

Quỷ Tàng đối với Du An nói: “Ngươi thay hắn hộ pháp.”

Mình thì là bóng người loáng một cái, tựu chém về phía những Thích Tá kia, rất nhanh từng viên Thích Minh Thạch tựu ném tới, toàn bộ cho Dương Thanh Huyền nuốt xuống.

Tựa hồ còn cảm thấy này chút Thích Tá cung ứng không đủ, Quỷ Tàng theo đường cũ tuyến đi về phía trước, một đường chém giết Thích Tá.

Sau đó không lâu, liền mang theo mấy trăm quả Thích Minh Thạch đã trở về, toàn bộ để Dương Thanh Huyền nuốt xuống.

Làm cho đón lấy thời gian nửa ngày bên trong, cũng không thấy Thích Tá bóng người, quá bốn năm canh giờ, mới chậm rãi lại có Thích Tá xuất hiện.

Dương Thanh Huyền ở nuốt xuống này một nhóm Thích Minh Thạch sau, cái kia Thích chi lực hải dương rốt cục xảy ra biến hóa, tỏa ra từng vòng hào quang, bên trong đan điền cái khác năng lượng cùng Thánh khí, toàn bộ rung động, đặc biệt là Nhân Quả Tứ Đế Ngọc cùng Thiên Địa song bảng, liền ngay cả cái kia Thiên

Mệnh Tối Cao cũng có cảm ứng, mặt trên một tầng phong ấn Phạn âm không ngừng lóe lên.

Cái kia Nhân Quả Tứ Đế Ngọc càng là xa xa hút vào loại này hào quang, Dương Thanh Huyền giật mình bên dưới, vội vàng đem liên hệ đứt rời, lúc này mới tránh khỏi Thích chi lực tiết ra ngoài.

Sau đó không ngừng cô đọng Thích chi lực hải dương, để cho ở trong đan điền cố hóa hạ xuống, hình thành nội đan ruộng, cũng tức là thứ hai đan điền.

Toàn bộ quá trình chỉ một, nhưng độ nguy hiểm nhưng vượt xa đột phá, bất kỳ ngoại giới quấy rầy cũng có thể dẫn đến dã tràng xe cát.

Quỷ Tàng cùng Du An đem cảnh giác tăng lên tới cực điểm, vì đó hộ pháp.

Rốt cục, sau bảy ngày.

Cái kia mênh mông Thích chi lực hải dương, nồng rúc thành một lớn chừng hạt đậu điểm sáng, như là trạng thái cố định nội đan, lơ lửng trong đan điền, như một viên sáng ngời tinh.

Dương Thanh Huyền từ lâu thể năng tiêu hao hết, lần thứ hai mở mắt ra thời điểm, hầu như đèn cạn dầu.

Hắn nhớ tới Bạch Cốt phu nhân cái viên này Huyền Âm Châu, là chính mình cái này đậu xanh gấp trăm lần không ngừng, không khỏi cười khổ, xem ra muốn hóa ra nguyên thần thứ hai, còn kém xa a.

Du An phát hiện Dương Thanh Huyền tỉnh lại, mừng lớn nói: “Thành công?”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng gõ đầu.

Du An tràn đầy phức tạp không nói ra được tâm tình, Thất Tinh Giới Vương tựu ngưng luyện ra thứ hai đan điền, đáng sợ hơn chính là, lại là Thích chi lực thứ hai đan điền, coi như ở toàn bộ trong đại vũ trụ, có lẽ đều chỉ là duy nhất cái này một phần.

Chí ít Thiên Giới chi chủ hạ, căn bản tìm không ra người thứ hai nắm giữ Thích chi lực nguyên thần thứ hai cường giả.

Nhưng Du An tổng thể vẫn là dị thường cao hứng, Dương Thanh Huyền tu luyện thành công, thậm chí có loại so với bản thân nàng tu luyện thành công còn cao hơn hứng thú cảm giác.

Quỷ Tàng đem bảy ngày để tích lũy Thích Minh Thạch, toàn bộ ném cho hắn, nói: “Tiếp đó, chính là chậm rãi tẩm bổ cái kia thứ hai đan điền, đợi đến dưỡng thục, liền có thể hoá sinh ra nguyên thần thứ hai, so với thân ngoại hóa thân mạnh mẽ quá nhiều, hơn nữa còn là ngươi thứ hai tính mạng.”

“Tốt!”

Dương Thanh Huyền không dám khinh thường, đem túi chứa đồ nhận lấy, liếc mắt nhìn, nhất thời sợ hết hồn, bên trong dĩ nhiên có hơn hai ngàn viên Thích Minh Thạch.

Nhưng nghĩ lại một nghĩ, đều qua bảy ngày, lục tục tới Thích Tá cũng gần như.

Chỉ có điều Dương Thanh Huyền nội tâm sinh nghi, này chút Thích Tá đẳng cấp cao nhất cũng là tám sao đỉnh cao, chưa từng gặp được một vị cửu tinh cấp bậc Thích Tá, lẽ nào Thích Tá đẳng cấp hạn mức tối đa là tám sao?

Dương Thanh Huyền luôn cảm thấy nơi nào không đúng, nhưng không quản được này rất nhiều, trước tiên đem chính mình thực lực nâng lên lại nói.

Ngay lập tức, đem cái kia hơn hai ngàn viên Thích Minh

Thạch, một chút xíu hướng về trong miệng đưa, sau đó vận chuyển chu thiên, hóa thành tinh thuần nhất sức mạnh, bị thứ hai đan điền thu nạp vào đi.

Dương Thanh Huyền hơi hơi nhíu mày, như vậy rèn luyện thứ hai đan điền, đối với cảnh giới của chính mình không có nửa điểm tăng lên, thì tương đương với tu luyện hai cái độc lập với nhau đan điền, tương đương với trực tiếp ảnh hưởng đến cảnh giới tăng lên.

Quỷ Tàng tựa hồ nhìn thấu tâm tư của hắn, cười nói: “Cảnh giới của ngươi tu luyện đã không chậm, đạt đến cửu tinh đỉnh cao chỉ là vấn đề thời gian. Hiện tại rèn luyện nguyên thần thứ hai, đối với tương lai ngươi chỉ mới có lợi, không có chỗ xấu.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, Quỷ Tàng nhận thức cao, xa ở trên hắn, hơn nữa tất nhiên sẽ không lừa hắn.

Ngay lập tức tiếp tục an tâm tu luyện, một điểm điểm thu nạp Thích chi lực.

Lại qua mấy ngày, cái kia Thích Tá số lượng tựa hồ bắt đầu giảm thiểu, mà Du An cũng ở rèn luyện bên dưới, đột phá đến rồi năm sao đỉnh cao.

Mà Dương Thanh Huyền cũng ngừng cô đọng thứ hai đan điền, đem đình trệ xuống tu vi đi lên tăng lên, rốt cục đột phá đến rồi thất tinh hậu kỳ.

Trong túi đựng đồ Thích Minh Thạch, tích lũy đến rồi hơn ba ngàn khối, đẳng cấp bất nhất, tuyệt đại đa số đều là thấp cấp Thích Minh Thạch, mà Thích Tá số lượng, bắt đầu lộ ra rõ ràng giảm xuống xu thế.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “3 vạn Thích Tá, lẽ nào toàn bộ ngã xuống?”

Quỷ Tàng trầm ngâm nói: “Cái kia hơn 400 Giới Vương, không biết còn có mấy cái còn sống. Này 3 vạn Thích Tá, hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán, chúng ta đánh chết gần như chừng năm ngàn, còn dư lại cần phải ở hướng khác, trải rộng toàn bộ Tá Đà Thần Điện.”

Dương Thanh Huyền cùng Du An đều bị con số này chấn động kinh động, tuy rằng cảm giác cũng gần như, nhưng báo lúc đi ra vẫn sợ hết hồn.

Này tương đương với chém giết hơn năm ngàn vị giới vương a.

Toàn bộ Thương Khung tinh vực, sở hữu bách tộc liên hợp lại, cũng không có nhiều như vậy Giới Vương.

Nhưng Thích Tá dù sao toàn thể trí tuệ thấp hạ, thêm vào Dương Thanh Huyền giết thuận gió Thuận nước, cơ hồ là một kích một cái, cũng không thể giống như là đánh giết Giới Vương.

Dương Thanh Huyền nói: “Còn dư lại này chút Thích Tá, cũng toàn bộ là từng viên Thích Minh Thạch a, nhân lúc ở đây không có nguyên tố suy biến vòng, có thể giải quyết chung. Nhưng ta hiện tại càng quan tâm hơn là, cái kia bí tàng bên trong không gian, đến cùng có cái gì? Tại sao lại dẫn tới nhiều như vậy Thích Minh Thạch chợt biến.”

Du An cũng là tâm thần chấn động, có chút khẩn trương.

Quỷ Tàng nói: “Xác thực, bản tọa cũng rất tò mò đây, là thời điểm đi nhìn qua.”

Ngay lập tức, Quỷ Tàng trở về Thái Huyền Thiên, Dương Thanh Huyền hóa ra một mảnh lôi quang, bao lấy Du An, hai người liền hướng cái kia bí tàng không gian phương hướng kích bắn mà đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1956: Khinh Thường Thiên Hạ Hào Kiệt, Huyền Diệu Trận

Một đường trên, hư không đều là rách nát đến cực điểm, bị xé nứt thành hỗn loạn hình thái.

Đồng thời các loại sóng năng lượng, từ bốn phương tám hướng truyền đến.

Hiển nhiên đều trải qua hết sức chém giết thảm thiết.

Còn có lượng lớn lạc đàn hoặc là thành đội Thích Tá, thỉnh thoảng xuất hiện ở bên đường, cũng bị Dương Thanh Huyền thuận lợi thu thập.

Chờ đi tới cái kia bí tàng không gian lúc trước, càng là có to lớn đứt gãy xuất hiện ở trên vòm trời, đồng thời gãy vỡ sụp đổ hơn mười chỗ địa phương, từng cái từng cái sâu hắc động không thấy đáy, tựu trôi nổi ở bí tàng không gian bốn phía.

Để Dương Thanh Huyền giật mình là, lại còn có chiến đấu ở kéo dài.

Hai mươi nhiều chỗ, đều đang tiến hành tiểu quy mô chiến đấu, Thích Tá bị từng đầu dọn dẹp sạch.

Dương Thanh Huyền lập tức thấy được Đường Thù, Trác Phiền đám người, chính giết hứng khởi, tựa hồ cũng thu được không ít chỗ tốt, đều là hai mắt phóng ánh sáng.

Dương Thanh Huyền tự nhiên không cam lòng lạc hậu, lập tức xông tới, đem cái kia chút lạc đàn Thích Tá từng cái từng cái dọn dẹp sạch.

Đồng thời Dương Thanh Huyền thủ pháp sắc bén tìm, giết Thích Tá tốc độ nhanh chóng, khiến Đường Thù đám người không không líu lưỡi, thậm chí là nhìn trợn mắt ngoác mồm.

Trong sân hơn trăm đầu Thích Tá, trong chớp mắt đã bị Dương Thanh Huyền một cái người diệt đi một phần ba.

Trác Việt Nhiên đột nhiên khuôn mặt co quắp hạ, hoảng sợ thất thanh kêu lên: “Thất tinh, thất tinh hậu kỳ!”

Trác Phiền cau mày nói: “Thất tinh hậu kỳ có cái gì kinh hãi tiểu...” Lời nói đột nhiên ngừng lại, thậm chí trong cả sân, hơn ba mươi người võ tu, tuyệt đại đa số đều đổi sắc mặt.

Bởi vì bọn họ tất cả đều là mắt thấy Dương Thanh Huyền một người chiến bại Lý Tông, lại một mình đấu Trác Việt Nhiên cùng Xà Càn Thanh, lúc đó vừa vặn đột phá tới trong thất tinh kỳ, khoảng cách hiện tại, thậm chí thời gian một tháng đều không.

“Chi!”

Trong sân người, không không thở một hơi lãnh khí, dọa cho phát sợ.

Lại thêm Dương Thanh Huyền cái kia lanh lẹ phẫu ra Thích Minh Thạch thủ pháp, chém Thích Tá như giết gà giống như vậy, không khỏi là trong lòng chấn động dữ dội.

Người này rốt cuộc là ai, làm sao có khả năng có đáng sợ như vậy thiên phú.

Thời gian một tháng, từ trong thất tinh kỳ hoàn chỉnh tu luyện tới thất tinh hậu kỳ, sợ là cả trong đại vũ trụ, thiên tài như vậy đều tìm không ra mấy cái chứ?

Nếu là bọn họ biết Dương Thanh Huyền khoảng thời gian này còn tu luyện ra nguyên thần thứ hai, càng không biết sẽ giật mình thành hình dáng gì.

Lại liên tưởng đến trước Dương Thanh Huyền phong khinh vân đạm chém giết Lý Tông, không một chút nào lo lắng Bạch Vũ tông thế lực, càng là từng cái từng cái kiên định trong lòng mình suy đoán, người này nhất định là một cái nào đó thế lực lớn siêu cấp đệ tử nòng cốt, thậm chí là người thừa kế đều có khả năng, bất quá là tới đây phá niết nơi rèn luyện thôi.

Chiến kích hư quang ở mấy nơi cơ hồ là đồng thời lấp loé, đánh chết cuối cùng vài tên Thích Tá.

Thích Minh Thạch rơi túi, Dương Thanh Huyền lúc này mới hài lòng thu rồi chiến kích.

Du An nhìn mọi người trợn mắt ngoác mồm, hầu như hoá đá vẻ mặt, không nhịn được che miệng mà cười, nội tâm không tên sinh ra một loại cảm giác tự hào.

Đường Thù đè nén nội tâm khiếp sợ, hướng về Dương Thanh Huyền xa xa ôm quyền nói: “Vị tiểu hữu này, chúc mừng lần thứ hai đột phá a.”

Dương Thanh Huyền ở trong thất tinh kỳ thời điểm, liền có đánh giết Lý Tông, độc chọn Trác Việt Nhiên cùng Xà Càn Thanh thực lực, giờ khắc này bước vào thất tinh hậu kỳ, sợ là có thể sánh ngang cửu tinh sơ kỳ.

Nghĩ tới đây, Đường Thù ngữ khí cũng khách khí, đồng thời hỏi: “Không biết tiểu hữu tôn tính đại danh, sư thừa nơi nào?”

Bốn phía có người thấp giọng khẽ nói: “Ta trước nghe người phụ nữ kia kêu lên, này người thật giống như gọi Dương Thanh Huyền.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, cũng khách khí ôm quyền nói: “Sư thừa Thiên Tông học viện.”

“Thiên Tông học viện?”

Đường Thù lộ ra vẻ nghi hoặc, tất cả mọi người liều mạng nghĩ nát óc, tìm kiếm Thiên Tông học viện từng li từng tí ký ức, nhưng không có một chút nào ấn tượng.

Trác Phiền nói ra: “Toàn bộ nam bộ vũ trụ đại trong liên minh, có nổi danh nhất bốn đại học viện, còn có thê đội thứ hai mười đại học viện, này Thiên Tông học viện tựa hồ cũng không ở tại liệt, không biết lệ thuộc vào cái nào tinh vực?”

Dương Thanh Huyền nói: “Vũ trụ to lớn, vô biên vô hạn, không thể toàn bộ, cái gì đó cái gọi là bốn đại học viện, lẽ nào tựu thật làm được là đệ nhất sao? Cho tới Thiên Tông học viện vị trí, không đáng nói đến ngươi.”

Đường Thù bọn người là nhẹ nhàng gõ đầu, cảm thấy Dương Thanh Huyền nói cũng có đạo lý, nếu đối với phương không muốn nói ra vị trí, cái kia cũng không cách nào miễn cưỡng.

Trác Phiền lại nói: “Ta canh đồng Huyền Tiểu hữu vừa nãy phẫu lấy Thích Minh Thạch thủ pháp, cực kỳ tinh chuẩn tàn nhẫn, chẳng lẽ tiểu hữu có thể thấy rõ Thích Minh Thạch vị trí ở? Nếu không thì có chút không nói được chứ?”

Dương Thanh Huyền cười nhạt, nói: “Vậy thì cùng Trác Phiền đại nhân không quan hệ. Thích Minh Thạch ta cũng không được mấy khối, miễn cưỡng bảo đảm bản thôi.”

Dương Thanh Huyền nếu không thừa nhận, Trác Phiền cũng không có cách nào.

Về phần hắn nói không có mấy khối, ở đây căn bản không người tin tưởng, chỉ là vừa bao nhiêu chớp mắt, tựu hơn bốn mươi khối vào tay, nhất định chính là không thể tưởng tượng nổi.

Nếu không có kiêng kỵ Dương Thanh Huyền thực lực cùng bối cảnh sau lưng, này chút người sợ là đã ra tay cướp bóc.

Lúc này, lục tục lại có không ít võ tu bay trở về, gặp được mọi người, đều là khá là giật mình, sau đó lặng lặng đứng ở một bên.

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: Mình ngược lại là khinh thường này chút thiên hạ cường giả, này chút người không khỏi là các đại vị mặt, tinh vực cường giả cấp cao nhất, có thể tới chỗ này, không có một cái là mặt hàng đơn giản, nếu mình có thể bảo mệnh, này chút người tự nhiên cũng có thể.

Chỉ chốc lát, Tả Vân Đảo cũng xuất hiện ở đây bên trong, đồng thời nói ra: “Này chút Thích Tá diện tích lớn xuất hiện, không có nguyên tố suy biến vòng bảo vệ, đích thật là một món tiền của khổng lồ, sẽ không biết còn có bao nhiêu rơi ở ở ngoài đầu. Đường Thù huynh, Trác Phiền huynh, Thanh Huyền tiểu hữu, mấy vị tại sao không đi thanh lý càn quét cái kia chút tán đi ra Thích Tá, rồi lại tâm tư ở đây nói chuyện phiếm?”

Trác Phiền lạnh lùng nói: “Tả Vân Đảo, giả trang cái gì toán?”

Tả Vân Đảo “Khà khà” cười gượng hai tiếng, lúc này mới đem ánh mắt nhìn phía cái kia bí tàng không gian, nói ra: “Ta vừa về đến chỗ này, không rõ ràng tình huống, nếu cũng là vì này bí tàng không gian tới, chư vị làm sao lại ngừng lưu lại nơi này, không đi lấy bí tàng? Chẳng lẽ còn có cái gì ẩn tình?”

Trong sân có một vị chính là Tả gia đệ tử, vội vã tiến lên đến, ôm quyền nói: “Sư tổ, cái kia bí tàng không gian xung quanh, có một tầng trận pháp kỳ dị, mấy vị đại nhân từng thử mấy lần, đều phá giải không mở.”

Tả Vân Đảo nói: “Ồ? Thì ra là như vậy.”

Ánh mắt quét trong sân một chút, liền nhìn phía cái kia bí tàng không gian, bốn phía xác thực có một tầng nhàn nhạt mịt mờ hào quang, không biết là cấp bậc gì tồn tại.

Nhưng nếu Trác Phiền bọn người phá giải không mở, tất nhiên không đơn giản.

Dương Thanh Huyền cũng sớm liền phát hiện, Hỏa Nhãn Kim Tình không ngừng quan sát cái kia mịt mờ hào quang, phân tích bên trong kết cấu.

Duy nhất có thể xác định chính là, này hào quang là một toà cực kỳ huyền diệu trận pháp, giống như là tường đồng vách sắt, đem cái kia bí tàng không gian bảo vệ ở bên trong.

Đột nhiên, Du An thanh âm truyền lọt vào trong tai, “Trận pháp kia, ta có biện pháp phá giải.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi kinh, nhưng rất nhanh tựu trấn định lại, hỏi ngược lại nói: “Thật chứ?”

Du An gật đầu nói: “Tự nhiên là thật. Chỉ có điều người ở đây số đông đảo, nếu là ta phá giải, cái kia mạt thế chu vi tiếp theo bị những người khác cướp đi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1957: Lại Xuất Hiện Nguyên Tố Suy Biến Vòng, Biện Pháp Cũ

Dương Thanh Huyền hỏi: “Mạt thế chu vi? Đó là cái gì?”

Du An truyền âm nói: “Chính là cái kia bí tàng không gian bản thể. Ngươi thấy cái viên hoàn kia, trên thực tế là một kiện cực kỳ huyền diệu Thánh khí. Mà trước mắt đại trận này, chỉ là Thánh khí trên một tầng phong cấm trận, muốn chiếm được mạt thế chu vi, nhất định phải đem này phong cấm trận trước tiên giải khai.”

Du An đem biết, một mạch nói ra.

Thứ nhất là trường kỳ ở chung, đối với Dương Thanh Huyền đã là cực độ tín nhiệm, thậm chí mang theo cảm kích, cùng với một tia không nói được tâm tình.

Thứ hai muốn có được cái kia mạt thế chu vi, nhất định phải dựa vào Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng sức mạnh, dựa vào nàng một cái người đặc biệt không có làm trò.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, một là không nghĩ tới Du An dĩ nhiên biết được như vậy rõ ràng, thứ hai nếu như đem cái kia Thánh khí dọn dẹp lời, chẳng lẽ không phải đem toàn bộ bí tàng không gian đều mang đi?

Vậy trong này ở đây, cùng với cái kia chút không có mặt cường giả, sợ là không có một cái sẽ bỏ qua cho bọn họ chứ?

Hai người liếc nhau một cái, đều nghĩ tới một chỗ đi, lộ ra cười khổ cùng lo lắng.

Dương Thanh Huyền nói: “Phá trận phía sau, ngươi muốn như thế nào mới có thể lấy đi mạt thế chu vi, những người khác lấy sao?”

Du An nghĩ đến hạ, nói: “Lấy đi con đường chỉ có đem luyện hóa, mỗi người đều có đem luyện hóa khả năng. Nhưng ưu thế của ta rất lớn, ước chừng khoảng hai canh giờ.” Nàng dừng hạ lại nói: “Đổi thành những người khác, dù cho là Thiên Giới chi chủ, sợ cũng ít nhất phải bảy, tám ngày mới được.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, ta đây an tâm. Trước tiên không quản cái khác, trước tiên phá trận lại nói. Ta tận lực giúp ngươi tranh thủ thời gian.”

Du An nặng nề điểm hạ đầu, ngay lập tức liền ở Dương Thanh Huyền bảo vệ hạ, hướng về cái kia bí tàng không gian đi đến.

Tất cả mọi người lẳng lặng nhìn hắn hai.

Ở khoảng cách cái kia bí tàng không gian ngàn trượng tả hữu địa phương, hai người liền trực tiếp cảm thấy một luồng cực mạnh lực bài xích, đưa bọn họ đường đi ngăn cản.

Dương Thanh Huyền vươn tay ra, nhẹ nhàng ép ở đằng kia cỗ sức đẩy trên, vận chuyển chân nguyên chống lại.

truyencuatui.vn

Cho đến đem sức mạnh tăng lên tới thất tinh hậu kỳ đỉnh cao, đều không thể lay động mảy may, lúc này mới cười khổ bỏ qua.

Du An đưa tay đi ra, ở trong hư không lau mấy lần, sau đó hai tay ở trước người kết ấn.

Rất nhanh, tựu một vệt ánh vàng, hóa thành một cái kỳ dị phù hiệu.

Du An đem hai tay nhẹ nhàng ép ở kết giới trên, phù hiệu kia nháy mắt in đi tới, nhất thời kết giới trên ước chừng có khoảng mười trượng diện tích, hóa thành màu vàng bị chiếu đi ra.

“Cái gì?!”

Nguyên bản đều trấn định như thường mọi người, một chút toàn bộ đổi sắc mặt, vội vàng khiên bay mà tới.

Dương Thanh Huyền hơi xoay người, chiến kích tựu rơi ở trong tay, nhẹ nhàng vạch một cái, đám đông lai lịch ngăn trở, sau đó cầm kích ở trước người, từ tốn nói: “Bằng hữu ta ở phá trận, nghĩ muốn được bí tàng, tựu đàng hoàng yên tĩnh lại, đồng thời bảo vệ cùng cầu khẩn bằng hữu ta thành công đi. Bằng không này bí tàng bất quá là hoa trong gương trăng trong nước, ai cũng đừng muốn lấy được.”

Mọi người vừa nghe có thể phá trận, không khỏi là mừng rỡ yên tĩnh lại.

Đường Thù càng là tỏ thái độ nói: “Ai nếu như dám quấy rầy vị cô nương này phá trận, chính là cùng ta Đường Thù là địch.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới thu lượt chiến đấu kích, tin tưởng ở trận pháp phá khai trước, hai người bọn họ đều là an toàn.

Du An đối với chuyện bên ngoài ngoại vật hoàn toàn không sát, lặng lặng biến đổi thủ ấn, ép ở kết giới kia trên, một điểm điểm giải tỏa cấm chế.

Dương Thanh Huyền trong mắt ánh vàng nhảy nhót, hắn đối với vạn vật kết cấu đều có sâu đậm hiểu rõ, giờ khắc này Du An một mặt giải tỏa, hắn một mặt quan sát cùng ký ức cấm chế này cấu tạo tạo thành, rất nhanh tựu chìm vào suy tư trong đó, tựa hồ khá có tâm đắc.

Thời gian từng giờ trôi qua.

Về đến chỗ này võ tu cũng ở không ngừng tăng nhanh.

Còn có thật nhiều là mới từ phá niết đại địa tiến vào, cũng đều theo manh mối, tìm được nơi này.

Dương Thanh Huyền sắc mặt có chút nghiêm nghị, tụ tập ở đây người, lại đạt tới bốn, năm trăm, nếu như Du An muốn lấy đi này toàn bộ bí tàng, nghĩ đến đều một trận tê cả da đầu.

“Răng rắc.”

Đột nhiên nhỏ nhẹ tiếng vang, chỉ thấy Du An phía trước, một mảnh ánh vàng tản ra, hóa thành một đạo nhàn nhạt bóng mờ, chỗ đi qua, kết giới không ngừng tan rã.

Toàn bộ bí tàng không gian bốn phía, một nguồn sức mạnh đang nhanh chóng biến mất, lấy mắt trần có thể thấy ánh sáng, lùi về đến không gian vòng ngoài cái kia đạo vòng tròn bên trong, hóa thành tảng lớn rậm rạp chằng chịt phù văn, sau đó loé lên rồi biến mất.

“Giải khai!”

Một vị võ tu kích động hét lớn, toàn bộ người phấn khởi đều đang run rẩy, khó có thể tự tin.

Đột nhiên một đạo quang ảnh, nháy mắt kích bắn xuyên qua, xông về bí tàng không gian.

Lập tức, hai đạo, ba đạo, những phản ứng kia mau võ tu, đã sớm chuẩn bị kỹ càng.

Dù sao nhiều người ở đây, duy có chỗ dựa tốc độ nhanh, mới có thể đạt được đồ tốt nhất.

“A!”

Mọi người ở đây kinh nộ ảo não, làm sao chính mình cũng chậm nửa nhịp thời điểm, một đạo tiếng kêu thảm thiết từ phía trước truyền đến.

Cái kia sớm nhất vọt vào võ tu, là một vị ba sao Giới Vương, toàn bộ người thân thể một chút tựu bão táp cuốn lên, sau đó tựu bắt đầu suy biến, trực tiếp thối rữa thành một đống bột mịn, triệt để tản vào hư không không gặp.

Mặt khác cái kia bốn, năm người, lập tức đi vào đồng dạng vận mệnh, đều là tiếng kêu rên liên hồi.

Tựa hồ có một nguồn sức mạnh cuốn trên người bọn họ, ở bí tàng không gian bốn phía không ngừng lượn vòng, cuối cùng tàn lụi không còn sót lại một chút cặn.

Mà trên người mấy người chứa đồ nguyên khí, nhưng là “Vèo” một tiếng, đã bị cái kia bí tàng không gian hút vào tiến vào.

“Chi! Nguyên tố suy biến vòng!”

Tất cả mọi người không khỏi là đến hít một hơi khí lạnh.

Này phá niết khắp mặt đất, đáng sợ nhất dị tượng, bảo vệ này bí tàng không gian.

Nháy mắt, tất cả mọi người tỉnh táo lại, lại không ai dám một mình xông lên nửa bước.

“Khà khà, này bí bảo có thể thật bất hảo nắm a.”

Đường Thù cười khan hai tiếng, nhưng là ngoài cười nhưng trong không cười.

Trác Phiền nói: “Nếu chỉ là nguyên tố suy biến vòng, vậy còn dễ làm, chỉ sợ còn có thứ khác. Lại như tiến nhập thần điện này lúc một dạng, cái kia Từ Cực Chân Quang cũng không phải dễ trêu.

Vừa nãy mấy người này xung quanh tựa hồ cuốn lên bão táp, cũng không biết là sức mạnh nào. Bằng không dựa vào mấy người này lực lượng, không đến nổi ngay cả lấy Thích Minh Thạch thời gian đều không."

Tất cả mọi người là ngay cả liền gật đầu, tán thành như vậy phân tích.

Đường Thù cười khan nói: "Ha ha, chẳng lẽ lại muốn dùng phía trước lão biện pháp?"

Lời vừa nói ra, không ít võ giả đều là đổi sắc mặt, vội vàng hướng bốn phía nhìn tới, xác định mình không phải là tu vi yếu nhất, lúc này mới yên lòng lại.

Không ít Khuy Chân cảnh võ tu, đặc biệt là sau đó đi vào, không rõ vì sao cái kia chút, đều bị Đường Thù theo dõi, nhưng cũng không rõ vì sao, lộ ra thần sắc quái dị.

Đường Thù tùy tiện một chỉ, nói: "Ngươi, ngươi, còn ngươi nữa, ba người các ngươi đi vào."

"A? Cái gì!"

Ba người kia một chút tựu mắt choáng váng, lập tức hiểu mọi người cái kia hài hước ánh mắt là chuyện gì xảy ra.

Đường Thù khiển trách: "Đừng nói nhảm, muốn mạng sống cũng nhanh chút, ở đây có hơn bốn trăm người, mỗi làm lỡ một phút, chính là làm lỡ hơn 400 khắc đồng hồ, tương đương với mấy ngày thời gian, đây chính là Giới Vương cường giả mấy ngày, các ngươi làm lỡ lên sao?"

Ở hoàn toàn nghiền ép sức mạnh cưỡng bức hạ, ba người kia mặt xám như tro tàn, từng cái từng cái lấy ra chỉ có mấy khối Thích Minh Thạch, tựu xông vào phía trước không gian.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1958: Cửu Tinh Thích Tá, Thời Gian Gia Tốc

“A!”

Bất quá mấy hơi thở công phu, ba người trước sau quăng lên, ở không trung không ngừng xoay tròn.

Dương Thanh Huyền, Đường Thù đám người, vội vàng triển khai Linh Mục thần thông, cùng với các loại dò xét phương pháp, nhìn chằm chằm ba người nhìn.

Dương Thanh Huyền trong mắt ánh vàng nhảy nhót, phát hiện ba người quanh thân, có một tầng trong suốt năng lượng, như là nguyên tố hệ gió tạo thành, không chỉ có đem ba người nhốt lại, hơn nữa nhanh chóng bốc hơi lên ba trên người Thích chi lực.

Tả Vân Đảo cả kinh nói: “Phong hệ lực lượng? Có thể nhốt lại ba người còn có thể lý giải, nhưng ba trên người Thích chi lực tại sao lại gia tốc trôi đi?”

Mọi người từng cái từng cái hai mặt nhìn nhau, đây chính là mấu chốt của vấn đề ở, lẽ nào loại sức mạnh này đồng dạng sẽ tiêu hao Thích chi lực?

Ba người rất nhanh tựu Thích Minh Thạch khô kiệt, kêu thảm thiết bên dưới, lộ ra ngoài ở nguyên tố suy biến trong vòng, trực tiếp suy yếu mà chết.

Tràng diện biến được yên tĩnh dị thường, thậm chí có chút Khuy Chân cảnh võ tu, lặng yên ly khai, miễn cho cái tiếp theo tựu đến phiên mình hi sinh.

Dương Thanh Huyền trong mắt kim quang chớp động hồi lâu, tựa hồ có hơi bừng tỉnh.

Trác Phiền ánh mắt vừa vặn nhìn sang, nhẹ nhàng cau lại hạ lông mày, hỏi: “Thanh Huyền tiểu hữu, mới vừa quan sát tựa hồ có đoạt được?”

Một chút mấy trăm hai mắt quang đều rơi trên người Dương Thanh Huyền.

Tiến nhập Tá Đà Thần Điện thời điểm, chính là người này lấy thân vượt hiểm, trước tiên vượt qua nguyên tố suy biến vòng, xác thực có phi phàm chỗ.

Dương Thanh Huyền nói: “Cũng không tính đoạt được đi, nguồn sức mạnh kia cần phải chỉ là thuần túy phong chi lực, chỉ có điều cường đại dị thường, đồng thời mượn không gian tràng năng, áp chế ba vị đồng tu thân thể. Cho tới vì sao Thích chi lực tiêu hao kịch liệt...” Tựa hồ có hơi không xác định, dừng lại.

Tả Vân Đảo nói: “Tựa hồ cũng không khó lý giải, ba người ở nguồn sức mạnh kia hạ, thân thể không ngừng nhanh chóng xoay tròn, mà vận động là tương đối, sẽ cùng ở này to lớn nguyên tố suy biến vòng ở ba người trên người lượn vòng, tựa như nước chi bốc hơi lên, cũng là đạo lý giống nhau.”

Trác Phiền sửng sốt hạ, lập tức gật đầu nói: “Nói có lý. Như vậy xem ra, chỉ cần có thể ngăn trở cái kia phong chi lực, ngang qua này khu vực cần phải tựu không thành vấn đề. Đường Thù huynh, Vân Đảo huynh, nếu không ba người chúng ta thử xem? Dựa vào ta ba người sức mạnh, ngăn trở cái kia phong chi lực cũng không thành vấn đề.”

Đường Thù hai tay ôm ở trước ngực, từ tốn nói: “Bản tọa làm việc luôn luôn cẩn thận, Tả Vân Đảo phân tích tuy rằng có lý, nhưng cũng không nghĩ mạo hiểm như vậy, hai người nếu như có hứng thú, trước tiên có thể được."

Tả Vân Đảo giễu cợt nói: "Đã như vậy, cái kia ta sẽ không khách khí."

Nói vừa chắp tay, liền lấy ra Thích Minh Thạch nắm ở trong tay, nhanh chân đi vào nguyên tố suy biến vòng.

Đường Thù con ngươi đột nhiên co, trở nên cảnh giác.

Tả Vân Đảo không phải là hời hợt hạng người, hắn đi vào vô cùng có khả năng phá tan cấm chế, tiến vào bí tàng không gian, vậy thì phiền phức.

Vì lẽ đó Đường Thù vạn phần cảnh giác, chỉ cần Tả Vân Đảo một có đắc thủ khả năng, chính mình liền lập tức vọt vào.

Trác Phiền đối với Trác Việt Nhiên nói: "Ngươi chờ ở đây."

Lúc này bóng người loáng một cái, cũng vọt vào theo.

Trong đám người lần thứ hai xẹt qua một đạo độn quang, là một vị áo bào đen ông lão, cũng là cửu tinh Giới Vương tu vi, khuôn mặt âm trầm, theo bước vào cái kia nguyên tố suy biến vòng, hiển nhiên không nghĩ để Tả Vân Đảo được tiên cơ.

Đột nhiên, Tả Vân Đảo bước chân ngừng lại, áo bào tung bay, bay phần phật, trên mặt lộ ra kinh sợ.

Trác Phiền cùng ở sau thân thể hắn, hỏi: "Vân Đảo huynh, làm sao vậy?"

Tả Vân Đảo đột nhiên quát lên: "Không được! Là Thích Tá!"

Ở quanh người hắn toàn lên trắng xóa hoàn toàn ánh sáng, chính là cái kia bão gió, thổi thiên địa xoay tròn.

Ở phong chi lực bên trong, chậm rãi thể hiện ra một đôi băng hàn, lạnh lùng, mà lại sát khí đại thịnh con mắt.

Dương Thanh Huyền kinh sợ, này hai tròng mắt rất có nhân tính tình cảm, cũng không phải cái kia chút thông thường Thích Tá, hiển nhiên trí tuệ cực cao, cả kinh nói: “Cửu tinh Thích Tá?”

Người ở tại tràng, đều là ở phá niết đại địa đợi hồi lâu năm tháng, bình thường giết qua Thích Tá cũng không phải số ít, nhưng cửu tinh Thích Tá, lại chỉ ở trong tin đồn nghe qua, dù cho thường ngày ngẫu nhiên cảm thấy được, cũng chỉ là một tia khí tức, tựu từ lâu sợ đến chạy mất.

Như vậy rõ ràng xuất hiện ở trước mặt, hầu như đều vẫn là lần đầu tiên.

Trác Phiền quát lên: “Không cần lo lắng! Chỉ cần gánh vác được nguyên tố suy biến, cửu tinh Thích Tá thì lại làm sao, ngươi và ta liên thủ bên dưới, đủ để giết nó!”

Vừa mới dứt lời, Trác Phiền, Tả Vân Đảo, còn có hắc bào lão giả kia, đồng thời đổi sắc mặt.

Ba trên người Thích chi lực, nhanh chóng biến mất, nắm trong tay Thích Minh Thạch, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tiêu vong xuống.

Tả Vân Đảo cả kinh nói: “Tại sao lại như vậy?”

Dựa theo phân tích của hắn, chỉ là bị phong chi lực xoay tròn, gia tốc Thích Minh Thạch tiêu hao, có thể giờ khắc này chính mình hoàn toàn không nhúc nhích, chỉ là áo bào tung bay mà thôi, vì sao Thích Minh Thạch tựu ở kịch liệt suy yếu?

Trên hư không, cái kia gió giống như ác liệt hai mắt, xuyên thấu ra hài hước ánh mắt, phảng phất đang giễu cợt ba người.

Ba người một trận tê cả da đầu, vội vàng lại lấy ra mấy khối cao cấp Thích Minh Thạch, nắm ở trong tay.

Tốt lúc trước giết không ít Thích Tá, thu hoạch khá dồi dào, dù cho gia tốc suy biến xuống, cũng còn có thể chống đỡ một trận.

Đường Thù mạnh mẽ xoay người, dán mắt vào Dương Thanh Huyền hỏi: “Tiểu hữu, ngươi mới vừa suy đoán còn không xong, phía sau nghĩ là nói cái gì?”

Dương Thanh Huyền ánh mắt chớp động mấy lần, nói: “Ta đoán vô cùng có khả năng chính là thời gian gia tốc.”

Đường Thù sững sờ, bốn phía võ giả nghe nghe sau, không ít đều là lắc đầu.

Một vị trong đó ông lão phủ nhận nói: “Thời gian gia tốc xác thực nói còn nghe được, vốn lấy Tả Vân Đảo ba vị đại nhân thực lực, nếu thật là thời gian quy tắc lời, sao lại không cảm giác được?”

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu như ở bình thường trong hoàn cảnh, tự nhiên có thể cảm ứng đến. Nhưng ba vị đại nhân thân thể, đã bị Thích Minh Thạch bao lấy. Phải biết Thích Minh Thạch là nhất là bình hòa sức mạnh, lớn nhất có ngăn cách năng lực, liền ngay cả nguyên tố suy biến đều có thể gánh vác. Thời gian ở đây suy biến trong vòng gia tốc, ba vị đại nhân không hẳn có thể cảm giác đến.”

Đường Thù hai mắt một chút tuôn ra vẻ bừng tỉnh, trầm giọng nói: “Cần phải chính là như thế!”

Nói, giơ tay lên, đột nhiên hướng về phía trước chộp tới.

Cánh tay kia như là vụn vặt giống như vậy, không ngừng kéo dài, trực tiếp xuyên vào đến nguyên tố suy biến trong vòng, thâm nhập hơn hai mươi trượng.

Đường Thù vẫn chưa sử dụng Thích chi lực, thuần túy dựa vào cửu tinh Giới Vương sức mạnh mạnh mẽ chống đỡ suy biến, cánh tay kia chống đỡ một lát sau, bắt đầu một điểm điểm suy biến, đồng thời suy biến lực lượng lan tràn ra.

Đường Thù con ngươi đột nhiên co, bắn ra liễu nhiên ánh mắt cùng ý cười, nói: “Quả nhiên là thời gian gia tốc.”

Cái kia hẹp dài cánh tay ở không trung chấn động, liền tự hành gãy vỡ.

Mất đi chân nguyên cung cấp sau, cái kia một đoạn thật dài cánh tay nháy mắt tựu suy biến thành mảnh vụn, ở không trung hóa thành bột mịn.

Mà Đường Thù chỉ là vai phải nhẹ nhàng loáng một cái, liền sinh ra nữa một cái hoàn chỉnh cánh tay đến.

Đường Thù trên mặt mang theo vẻ phức tạp, nhìn Dương Thanh Huyền nói: “Tiểu hữu thần thông, trí tuệ cùng phát giác lực, thực sự là mạnh không thể tưởng tượng nổi.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đại nhân quá khen, chỉ là suy đoán mà thôi. Đại nhân nhưng dùng thân thể chứng minh thực tế, mới là khiến người khâm phục.”

Đường Thù rên lên một tiếng, cũng không biết trong lòng nghĩ cái gì, không tiếp tục nói nữa, mà là lẳng lặng nhìn nguyên tố suy biến trong vòng ba người, nhìn bọn họ làm sao ứng đối.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1959: Một Chết Hai Tổn Thương, Cho Điểm Khổ Cực Phí

Trác Việt Nhiên vội la lên: “Đường Thù đại nhân, ta thúc phụ làm sao bây giờ? Không có sao chứ?”

Đường Thù trí nhược không nghe, căn bản không để ý tới.

Trác Việt Nhiên sắc mặt tái xanh, biết bình thường một đám đông người thổi phồng chính mình, nhưng loại này lợi ích to lớn, cùng với sinh tử phủ đầu thời khắc mấu chốt, toàn bằng thực lực nói chuyện, căn bản không người sẽ thải chính mình, có thể nội tâm đều ước gì Trác Phiền chết đi, thật là ít một cái đối thủ cạnh tranh.

Đường Thù cùng Dương Thanh Huyền đối thoại, tự nhiên cũng truyền vào Tả Vân Đảo ba người trong tai.

Xác định là thời gian gia tốc sau, ba người đều là sắc mặt chìm xuống, sau đó thân hình đột nhiên nổi lên, từng người ra quyền, hướng về cái kia trong hư không to lớn phong chi lực đánh tới.

Thời gian này gia tốc, cũng không biết gia tốc bao nhiêu lần, hơn nữa cũng không biết toàn bộ trong khu vực, thời gian gia tốc bội số có hay không bằng nhau.

Nếu như nơi nào đó đột nhiên gia tốc mấy vạn lần, cái kia có nhiều hơn nữa Thích Minh Thạch cũng không đủ dùng a.

Vì lẽ đó việc cấp bách, là lập tức lui về.

Ba người sinh ra tâm tư giống nhau, đồng thời đồng tâm hiệp lực, ra tay bên dưới tựu xé rách hư không, cái kia gió có thể trong phút chốc tựu nứt ra một lỗ hổng khổng lồ, nối thẳng ngoại giới.

Trong hư không cái kia đôi Thích Tá chi mắt, bắn mạnh ra lẫm liệt sát khí, vô số phong chi lực hội tụ tới, càng ngưng tụ ra thân thể, như một vị quái vật to lớn đứng ở nguyên tố suy biến trong vòng, năm ngón tay hư nắm bên dưới, một vòng vòng xoáy trong tay hình trái tim thành, điên cuồng đè xuống.

Cái kia nguyên bản hiện lên đường nối, một chút đã bị phá hỏng.

Ba người không khỏi là hoàn toàn biến sắc, Trác Phiền nghiêm ngặt quát một tiếng, giơ tay chính là vung lên, quát lên: “Chém!”

Toàn thân ánh vàng đại thịnh, vô số lưu quang tụ hợp vào đầu ngón tay, sau đó nhảy vào vòng xoáy.

Như là cục đá đầu hải giống như, không có bất kỳ sóng lớn.

Nhưng lập tức, tựu một điểm to bằng đậu tương kim quang ở trong vòng xoáy hiện ra, “Ầm ầm” một tiếng, nổ ra một đạo to lớn quang nhận, xuyên qua vòng xoáy.

Trác Phiền sắc mặt thoáng trắng xám, hiển nhiên đòn đánh này hạ, hao phí rất lớn tâm lực.

Nơi nào còn dám trì hoãn, bóng người loáng một cái, tựu phi độn đi ra ngoài.

Tả Vân Đảo ánh mắt lấp lóe, vẫn ở lưu ý Trác Phiền động tác, gặp nổ ra đường nối sau, tay phải hai ngón tay trên mang theo một tấm bùa vàng, hướng về hư không vỗ một cái.

Cái kia bùa vàng một chút biến lớn, ở không trung hóa thành một phiến to lớn môn.

Tả Vân Đảo bóng người loáng một cái, tựu nhảy vào bên trong, sau đó tựu xuất hiện ở Trác Phiền bên cạnh người, dựa vào Trác Phiền đánh ra đường nối, cùng nhau rời đi vòng xoáy.

Hai người cơ hồ là đồng thời rơi ở nguyên tố suy biến vòng ở ngoài.

Chỉ có điều Trác Phiền sắc mặt hết sức trắng xám, khí huyết quay cuồng bất định.

Mà Tả Vân Đảo thì lại bình tĩnh nhiều, ôm quyền cười nói: “Nâng Trác Phiền huynh phúc.”

Trác Phiền lạnh rên một tiếng, lấy ra một viên màu xanh biếc đan dược nuốt xuống, một mặt điều tức, một mặt nhìn chằm chằm cái kia nguyên tố suy biến trong vòng Thích Tá.

Vòng xoáy bất quá là phá tan rồi nháy mắt, lại lần nữa phục hồi như cũ.

Cái kia cửu tinh Thích Tá trong hai con ngươi bắn mạnh ra hào quang, không nghĩ tới càng chạy trốn hai người, để hắn hết sức phẫn nộ.

Càng là năm ngón tay vồ lấy, vòng xoáy không ngừng co rút lại, hướng về hắc bào lão giả kia tuôn tới.

Hắc bào lão giả kia kinh hãi, nguyên bản đang suy nghĩ phương pháp thoát thân, giờ khắc này gặp vòng xoáy hung mãnh hơn, lúc này không nghĩ ngợi nhiều được, trực tiếp bấm quyết đánh ra một đạo hồng mang, nháy mắt hào quang tăng mạnh, một chút đem chính mình hoàn toàn bao lấy, như là một cái màu đỏ thẫm kén.

“Ầm ầm ầm!”

Vòng xoáy ép đè xuống, trực tiếp đem cái kia hồng kén mài thành phấn vụn.

Nhưng ở cách đó không xa, áo bào đen lão giả bóng người nhưng là một điểm điểm tái hiện ra, càng là đào đời Lý cứng thuật.

Chỉ có điều thuật này tiêu hao rất lớn, áo bào đen ông lão vừa xuất hiện, khí thế của cả người rơi xuống hơn một nửa, sắc mặt cực kỳ khó coi, nhưng không dám dừng lại, liều mạng hướng về nguyên tố suy biến ngoài vòng tròn kích bắn mà đi.

Thích Tá trong mắt hung quang lóe lên, càng là mở mồm ra phát sinh rít lên một tiếng, nếu như người thứ ba còn chạy trốn, vậy hắn liền có thể lấy đập đầu tự tử một cái.

Vòng xoáy ở không trung dừng lại, đột nhiên lật lộn lại.

Trong phút chốc, toàn bộ nguyên tố suy biến trong vòng đều ánh sáng tăng vọt, toàn bộ bao phủ ở một luồng mênh mông sức mạnh to lớn hạ.

Vị này cửu tinh Thích Tá toàn bộ thân hình đều trở nên nguyên tố hóa, từ phong chi lực tạo thành, lớn vô cùng sóng gió nháy mắt thôn thiên phệ địa, liền ngay cả nguyên tố suy biến ngoài vòng tròn đông đảo Giới Vương cường giả, đều cảm thấy hết sức khó chịu, nhanh chóng lui về phía sau.

Hắc bào lão giả kia hoảng sợ quát to một tiếng, trên người nổi lên tảng lớn màu đỏ thẫm ánh sáng, cùng cái kia sóng gió chống lại.

Nhưng bất quá chớp mắt, tựu “Oanh” một tiếng bị đánh nát.

Thân thể của ông lão lập tức bắt đầu bay vòng vòng, bị khốn đốn trong gió lốc không được giải thoát, trơ mắt nhìn một điểm điểm suy kiệt xuống.

Cuối cùng, rốt cục bị vô số đao gió đánh tan lồng khoác ở trên người Thích chi lực, triệt để suy đã biến thành một đống tro cặn.

Sóng gió lúc này mới bình ổn lại.

Vị kia Thích Tá trong mắt hung mang lóe lên, hung tợn nhìn chằm chằm nguyên tố suy biến ngoài vòng tròn, lúc này mới một điểm chỉ tan nhập hư không không gặp, trở về bình tĩnh.

Sở hữu võ tu sắc mặt đều cực kỳ khó coi, trong lúc nhất thời giật mình ở đằng kia, không biết như thế nào cho phải.

Như chỉ là nguyên tố suy biến vòng, cũng hoặc là chỉ là cửu tinh Thích Tá, cũng khỏe làm.

Có thể giờ khắc này hai hạng đều ở, đi vào hoàn toàn tựu là chịu chết a.

Ba vị cửu tinh Giới Vương, vừa chết hai tổn thương, trong sân nháy mắt trở nên cực kỳ tĩnh mịch.

“Ùng ục.” Du An nuốt xuống hạ, phát hiện hai tay tất cả đều là mồ hôi lạnh, có chút không biết làm sao.

Đường Thù nói: “Chư vị có thể có biện pháp gì tốt?”

Toàn trường yên lặng như tờ.

Đường Thù lại nói: “Chư vị không khỏi là trấn áp nhất giới, xưng bá từng người tinh vực cường giả cái thế, ở bất luận cái nào vị diện, đều là dậm chân một cái liền muốn động đất siêu cấp tồn tại. Làm sao ở điểm này khó khăn trước mặt, tựu tập thể mất tiếng đây?”

Vẫn là yên lặng như tờ.

Đường Thù nhìn phía Dương Thanh Huyền hỏi: “Thanh Huyền tiểu hữu có thể có biện pháp gì?”

Thật sự là này bảo tàng to lớn, Đường Thù nội tâm vô luận như thế nào đều không muốn từ bỏ.

Tại chỗ bốn, năm trăm người, cũng là tâm tư giống nhau, không qua được nhưng cũng không chịu đi.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, chậm rãi nói ra: “Trên thực tế, mọi người nếu như đồng thời hướng về bên trong hướng về, chặn đánh giết cái kia Thích Tá là rất dễ dàng. Đừng nói cửu tinh Thích Tá, coi như là Thiên Giới chi chủ, không có khả năng gánh vác được chúng ta nhiều người. Nhưng then chốt ở chỗ mọi người đều sợ chết, nguyên tố suy biến vòng lại lợi hại, vọt vào tử vong suất là cực cao, mọi người tu hành không dễ, ai cũng không nghĩ làm bia đỡ đạn.”

Mọi người không khỏi lặng lẽ, Dương Thanh Huyền nói chính là tâm tư của mọi người.

Dương Thanh Huyền sau đó khẽ mỉm cười, nói: “Không bằng để ta thử xem đi. Bất quá ta tay đầu có chút chặt chẽ, hi vọng mọi người điểm cống hiến Thích Minh Thạch đi ra, coi như là ta một điểm khổ cực phí.”

Mọi người sững sờ, đều là vẻ mặt bất nhất, ngươi muốn đi thử, chúng ta tự nhiên mừng rỡ cao hứng, nhưng muốn chúng ta bỏ tiền, nhưng là không bàn nữa.

Đường Thù nhíu mày lại, hỏi: “Muốn bao nhiêu khổ cực phí?”

Dương Thanh Huyền duỗi ra một ngón tay, nói: “Mỗi một người một viên trung giai Thích Minh Thạch là tốt rồi.”

Đường Thù liếc mắt nhìn toàn trường, Ám đạo thật giảo hoạt, mỗi người ra một viên trung giai Thích Minh Thạch không đến nỗi đau lòng, nhưng này có bốn, năm trăm người, nhưng là một bút cự phú a.

Hắn lúc này mở miệng nói: “Đều lo lắng làm cái gì? Bỏ tiền đi. Không bỏ tiền, chính mình cút tiến vào trong vòng đi chơi một chút.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1960: Thích Ứng Nguyên Tố Suy Biến Vòng, Chống Lại Cửu Tinh

Mọi người còn đang do dự, nhưng thấy Trác Phiền cùng Tả Vân Đảo trước tiên tựu ném ra hai viên Thích Minh Thạch, lúc này mới từng cái từng cái không tình nguyện đào tảng đá.

Nghĩ lại nghĩ nghĩ, có người đồng ý lấy thân mạo hiểm đi dò đường, cho khối trung giai Thích Minh Thạch ngược lại cũng không quá đáng.

Có hai vị trung giai Giới Vương trù trừ không chịu cho, nghĩ lẫn trong đám người qua ải, bị Đường Thù trực tiếp bắt lại ném vào nguyên tố suy biến vòng, sau đó chính là kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, bị cái kia cửu tinh Thích Tá trực tiếp oanh nát tan.

Lần này đưa đến tác dụng dọa dẫm cực lớn, tất cả mọi người vội vàng đào tảng đá.

Đường Thù chỉ vào một vị trong đó một tinh giới vương, nói: “Ta ngươi cũng cùng nhau cho.”

Vị kia một tinh giới vương sắc mặt khó coi, nhưng nhưng không dám phản kháng, cắn răng lại lấy ra một viên đến, cùng nhau cho Dương Thanh Huyền.

Trong phút chốc, Dương Thanh Huyền đã thu hơn 500 Thích Minh Thạch, tiếu trục nhan mở.

Du An tràn đầy lo lắng, nhẹ nhàng lôi hạ Dương Thanh Huyền ống tay áo.

Dương Thanh Huyền an ủi nàng nói: “Yên tâm đi, ta tự có chừng mực, cũng không xằng bậy.”

Ngay lập tức, trực tiếp lấy ra mấy viên Thích Minh Thạch nuốt xuống, liền đi vào nguyên tố suy biến vòng.

Tất cả mọi người một chút mở to hai mắt, chỉ thấy Dương Thanh Huyền hai tay trống trơn, cũng không có nắm Thích Minh Thạch, từng cái từng cái hoảng sợ không thôi, hắn muốn chết?

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền bước vào nguyên tố suy biến vòng chân, một chút tựu hóa thành hỏa chi nguyên tố, cháy hừng hực.

Phía sau đứng lập ở đằng kia bất động, nửa cái thân thể đều hóa thành hỏa diễm, đồng thời một điểm điểm thăm dò vào đến nguyên tố suy biến trong vòng.

Trên hư không, phong chi lực đột nhiên hiện, hóa thành cái kia cửu tinh Thích Tá hai mắt, lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

Vị trí này xuất thủ, vô cùng dễ dàng để Dương Thanh Huyền chạy trốn, vì lẽ đó vị này cửu tinh Thích Tá cũng đang chờ thời cơ.

Nhưng Dương Thanh Huyền cũng không có tiến một bước động tác, mà là như vậy nửa cái thân thể nửa cái Vĩnh Nhiên thân thể đứng ở đó, đồng thời một tay bấm quyết, không nhúc nhích.

Không ít Giới Vương trong mắt, đều là bắn ra hoảng sợ hào quang, một mảnh khó có thể tin.

Bởi vì nguyên tố suy biến vòng, ngoại trừ Thích Minh Thạch ở ngoài, hầu như có thể suy biến vạn vật, Dương Thanh Huyền nửa bên thân thể mặc dù chỉ là ở nguyên tố suy biến vòng tầng ngoài cùng, nhưng này vẫn như cũ đầy rẫy suy biến lực lượng a, coi như ngươi tu vi thông thiên, cũng nhiều lắm chịu đựng một trận, há có thể như không có chuyện gì xảy ra chịu đựng lâu như vậy?

Cái kia cửu tinh Thích Tá trong tròng mắt cũng bắn ra hoảng sợ hào quang, sát khí đại thịnh.

Trên thực tế, Dương Thanh Huyền lần thứ nhất cùng Thích Tá chiến đấu thời điểm, liền phát hiện Bản Nguyên Chi Hỏa, đối với suy biến lực lượng có cực mạnh chống đỡ năng lực.

Vạn pháp đều là đại đạo diễn biến, ngươi nguyên tố suy biến vòng mạnh hơn, cũng không thể đem đại đạo suy biến rơi đi, mà Bản Nguyên Chi Hỏa, nhưng là đại đạo trực tiếp biến hóa ra một trong ngũ hành, là gần đây tiếp đại đạo sức mạnh một trong.

Chỉ có điều Dương Thanh Huyền bản nguyên hỏa, thuần túy cũng không có đạt đến đến mức tận cùng, Vĩnh Nhiên thân thể cảnh giới cũng không phải viên mãn, vì lẽ đó ở nguyên tố suy biến vòng hạ, vẫn là sẽ sản sinh một ít suy biến dấu hiệu, nhưng ở có thể trong phạm vi chịu đựng.

Giờ khắc này Dương Thanh Huyền làm, chính là để cho mình Vĩnh Nhiên thân thể, thích ứng này nguyên tố suy biến vòng.

Thích Tá cũng là từ các loại hỗn loạn lực lượng tạo thành, nhưng ở Thích Minh Thạch làm trụ cột tiền đề hạ, liền có thể tùy ý ngang qua nguyên tố suy biến vòng.

Mình Bản Nguyên Chi Hỏa vốn là có thể chống đỡ suy biến, thêm vào trong cơ thể còn có Thích chi lực thứ hai đan điền, tuy rằng còn cực kỳ nhỏ yếu, không thể cùng Thích Minh Thạch thường ngày mà nói, nhưng tương tự phát huy chống đỡ suy biến tác dụng.

Đồng thời trong quá trình này, Dương Thanh Huyền không ngừng lấy ra Thích Minh Thạch đến nuốt vào trong bụng.

Nhìn bên ngoài bốn, năm trăm người, đều là trợn mắt ngoác mồm, lẽ nào hắn đang mượn trợ Thích Minh Thạch tu luyện?

Cái kia cửu tinh Thích Tá nhìn một hồi, rốt cục khẽ quát một tiếng, trước người tựu ngưng tụ ra một con gió to lớn tay, cuồng chụp mà hạ.

Dương Thanh Huyền mở hai mắt ra, càng không tránh không lùi, mà là giơ tay lên, hóa thành hỏa khoảng cách chưởng, bên trên Lục Dương xoay vòng, nắm chặt bên dưới, nhất thời liệt dương bạo nổ mở, nổ ra một mảnh đáng sợ ánh sáng.

“Ầm ầm!”

Gió to lớn tay oanh ở trên ngọn lửa, hai nguồn sức mạnh nhất thời hỗn cùng nhau, hình thành một luồng ngất trời bão táp.

Dương Thanh Huyền thân thể lắc lư hạ, nhưng vẫn như cũ đứng ở nguyên tố suy biến vòng phân giới điểm nơi, dưới chân chưa từng di động mảy may.

Đường Thù bọn người là trong lòng kinh hoàng, người này càng thật sự đối phó cửu tinh Giới Vương công kích!

Trước đều chỉ là căn cứ Dương Thanh Huyền tu vi cảnh giới đến đoán, giờ khắc này mắt thấy mới là thật, không không ngạc nhiên.

Như vậy tiếp tục trưởng thành, như người này ngày khác bước vào cửu tinh, chẳng lẽ không phải có thể trực tiếp chống lại Thiên Giới?

Tu vi càng đi lên, nghĩ muốn vượt cấp độ khó lại càng lớn, như loại này thất tinh trực tiếp chống lại cửu tinh việc, ở toàn bộ trong đại vũ trụ đều cực kỳ hiếm thấy.

Cái kia cửu tinh Thích Tá đồng dạng cảm giác được cái gì, sầm mặt lại, tức giận đầy mặt, lúc này hét lớn một tiếng, lần thứ hai một chưởng đập hạ.

Vô số bão gió từ bốn phương tám hướng vọt tới, toàn bộ rót ở một chưởng kia bên trong, bị áp súc thành một cơn lốc xoáy, trực kích mà hạ.

Dương Thanh Huyền hai tay ở trước người hợp lại, phía sau lập tức phun ra tảng lớn ngọn lửa hừng hực, hóa thành một vị người khổng lồ, cùng cái kia Thích Tá đủ cao, hai tay bấm Đế Diễm Quyết, cuồng kích quá khứ.

"Ầm ầm!"

Gió cùng hỏa lực lượng, dung hợp lần nữa hỗn cùng nhau, chấn động tới bốn phương tám hướng.

Dương Thanh Huyền tự thân một chút đã bị hỗn hợp lực lượng nuốt hết, bốn, năm trăm vị giới vương không không theo tiếng lùi về sau.

Hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa cùng cái kia Thích Tá trực tiếp đứng ở trời cao trên đánh nhau.

Chỉ có điều hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa vẫn như cũ chịu đến nguyên tố suy biến ảnh hưởng, thêm vào cảnh giới vốn cũng không như cái kia cửu tinh Thích Tá, trên người không ngừng bạo nổ mở, hóa thành từng đoá từng đoá đốm lửa, tung bay hư không.

Này chút hoa hỏa giống như là hư không nở rộ Hồng Liên, từng đoá từng đoá tiêu tan bất định, cuối cùng ở suy biến lực lượng hạ, toàn bộ yên diệt.

Mà vào thời khắc này, vẫn giẫm ở tại biên giới Dương Thanh Huyền, đột nhiên bóng người loáng một cái, hoàn toàn hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể, trên ngọn lửa kim quang lóe lên, càng là cầm kích mà vào, một chiêu Đọa Diệt tựu điểm hướng về cái kia cửu tinh Thích Tá.

Đường Thù đám người không khỏi kinh hãi, lấy nhãn lực của bọn họ, tự nhiên nhìn ra, ở Dương Thanh Huyền nguyên tố thân trên, cũng không có Thích chi lực phòng ngự.

Nói cách khác tiểu tử này hoàn toàn ở dựa vào dựa vào sức mạnh của chính mình chống đỡ nguyên tố suy biến vòng.

Loại hành vi này cũng không phải là không thể được, nhưng chống đỡ thời gian quá có hạn, coi như là Thiên Giới chi chủ, cũng không dám ở bên trong lưu lại quá lâu, huống chi còn có một đầu cửu tinh Thích Tá ở bên trong.

“Oành!”

Cái kia Thích Tá trước ngực, lập tức bị Dương Thanh Huyền Đọa Diệt bắn trúng, tuôn ra điểm điểm trạm ánh sáng màu lam.

“A!”

Cái kia Thích Tá miệng nói tiếng người, phát sinh tức giận mà thống khổ tiếng gào, trong thanh âm còn mang theo điểm điểm hoảng sợ.

Dương Thanh Huyền chiến kích chém chỗ, chính là Thích Minh Thạch ở.

Đường Thù đám người lần thứ hai giật mình trong lòng, này đã hoàn toàn xác nhận, người này thật sự có thể trực tiếp nhìn thấy Thích Minh Thạch vị trí.

“Oanh!”

Thích Tá một chút thất thần, lập tức bị hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa phản công, chấn toàn thân không ngừng phân giải, hóa thành một điểm điểm bão táp tán loạn.

Mà Dương Thanh Huyền đâm vào Thích Tá trong cơ thể một kích, cũng không có thu về tư thế, càng sâu sắc hơn hướng về bên trong phẫu tiến vào.

Cái kia một điểm điểm bộc lộ ra ngoài trạm ánh sáng màu xanh lam, như bầu trời, hải dương giống như sáng rực rỡ, khiến người tâm thần thoải mái.

Chương 1961: Dục Hải Chi Nham, Quỷ Muốn Với Ngươi Làm Bạn

Một đôi hai mắt quang bên trong tràn ngập dại ra cùng khiếp sợ, nam tử này thật sự ở nguyên tố suy biến trong vòng, lấy thất tinh lực lượng đánh chết một vị cửu tinh Thích Tá?

Theo cái kia trạm ánh sáng màu xanh lam không ngừng tăng vọt, Thích Tá khuôn mặt sợ sợ cùng không cam lòng, rốt cục “Ầm ầm” một tiếng, cái kia Thích Tá nghiêng người nơi nổ ra, một viên sáng chói Thích Minh Thạch bị phẫu đi ra.

Cái kia cửu tinh Thích Tá thét lên ầm ĩ mấy tiếng, không cam lòng cùng thanh âm tuyệt vọng vang vọng ở nguyên tố suy biến vòng lên, năm ngón tay liều mạng cầm lấy, nghĩ phải bắt được cái gì, nhưng chung quy chỉ có công dã tràng, thân thể to lớn ầm ầm ngã xuống, trước khi rơi xuống đất, tựu phân giải thành mảng lớn nguyên tố hệ gió, thổi hướng về bốn phương tám hướng.

Dương Thanh Huyền cầm kích mà đứng, tay phải nắm cái viên này gần như hoàn mỹ Thích Minh Thạch, tóc mai bay loạn, trường bào bị thổi bay phần phật.

Nguyên tố suy biến ngoài vòng tròn, một mảnh yên lặng như tờ.

Dương Thanh Huyền đem Thích Minh Thạch thu hồi, toàn bộ người lần thứ hai hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể, hỏa to lớn tay, nắm lấy chiến kích, lẫm liệt đi về phía trước.

“Ùng ục!”

Bốn hạ tất cả đều là một mảnh nuốt tiếng, từng cái từng cái hoảng sợ nhìn.

Dương Thanh Huyền rốt cục đi tới cái kia mạt thế chu vi trước, trong con ngươi ánh vàng nhảy lên, nhìn chằm chằm trên hư không một điểm, duỗi ra chộp tới.

Ở tại lòng bàn tay bên dưới, hư nắm nơi, chậm rãi hiện ra một viên màu sắc xám trắng, trình nhiều mặt lăng hình tảng đá, nửa quyền to nhỏ, không ngừng nhẹ nhàng xoay tròn.

Mỗi cái cạnh mặt đang chuyển động bên dưới, đều có dị lực khuếch tán, loáng một cái tựu hòa vào hư không.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, chính mình hư nắm hòn đá này tay phải, hệ “Hỏa” nguyên tố đang điên cuồng suy biến, rất nhanh toàn bộ nửa phải thân thể, lộ ra rõ ràng suy yếu tư thế.

Dương Thanh Huyền không dám khinh thường, lấy ra Thích Minh Thạch, để Thích chi lực bọc lại toàn bộ Vĩnh Nhiên thân thể, dù vậy, Thích Minh Thạch tiêu hao cũng là cực kỳ kinh người.

Du An lớn tiếng kêu lên: “Đây chính là dục hải chi nham, mau đem nó thu hồi đến!”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, lẽ nào này nguyên tố suy biến vòng chính là này tảng đá tạo thành?

Ngay lập tức năm ngón tay vồ lấy, đánh ra lượng lớn phong ấn phương pháp, dùng nguyên tố “Hỏa”, nguyên tố “Sét”, nguyên tố “Đất”, nguyên tố “Gió”, cùng với Thích chi lực, liền tiếp thành một mảnh phong ấn lưới, tầng tầng che chở ở đằng kia trên tảng đá, đem phong ấn.

Sau đó lấy ra một cái hộp ngọc, cẩn thận thu vào trong đó.

Bên trong đất trời, phảng phất xảy ra một chút biến hóa, cái kia nguyên tố suy biến vòng đang dần dần tản đi.

Sở hữu võ tu đều cảm ứng được bất đồng, từng cái từng cái không khỏi kinh hãi, lẽ nào nguyên tố suy biến vòng còn có thể cho rằng tạo ra? Cái kia dục hải chi nham lại là vật gì?

Mấy trăm con mắt, một chút toàn bộ nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền trong tay bình ngọc.

Có chút to gan võ tu, càng là dò xét tính đi về phía trước, quả nhiên suy biến biến mất rồi, không khỏi đại hỉ.

Du An bóng người loáng một cái, tựu độn đến Dương Thanh Huyền bên cạnh người, đưa tay đã nắm cái kia bình ngọc, năm ngón tay sờ một cái.

“Oành” một tiếng nổ ra, bên trong Dương Thanh Huyền triển khai phong ấn các loại nguyên tố, toàn bộ nổ tung đi ra, hình thành hỗn loạn tưng bừng năng lượng từ trường.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng nhíu mày lại, không biết Du An muốn làm cái gì, nhưng biết nàng khẳng định có đạo lý của chính mình, vẫn chưa ngăn cản.

Du An đem dục hải chi nham nâng ở trên lòng bàn tay, sau đó không ngừng đánh vào quyết ấn.

Từng đạo từng đạo u ánh sáng màu xanh lam, từ dục hải chi nham mỗi cái cạnh trên mặt khuếch tán, hình thành một cái khoảng mười trượng khu vực chân không, sau đó ở khu vực chân không ở ngoài, nguyên tố suy biến lần thứ hai hiện ra, đồng thời lấy quang giống như tốc độ mở rộng.

“Không được! Chạy mau!”

Cái kia chút vừa vừa bước vào tiến vào võ tu, nháy mắt cảm ứng được nguyên tố suy biến, hơn nữa so với trước không người khống chế tự phát trạng thái còn phải tới mạnh mẽ.

Tại chỗ dọa cho phát sợ, vội vàng chạy ra ngoài.

Có một ít trực tiếp lấy ra Thích Minh Thạch, ngạnh kháng một chút, phát hiện thật là nguyên tố suy biến vòng sau, cũng không dám lưu lại, dồn dập lui ra trong vòng.

Đường Thù cả giận nói: “Đầu phiến tử, ngươi làm cái gì?!”

Du An không để ý tới mọi người, mà là thấp giọng truyền âm nói: “Thanh Huyền, ta dạy cho ngươi khống chế này dục hải chi nham phương pháp, ngươi đem này chút người chặn ở bên ngoài, vì ta tranh thủ thời gian.”

Dương Thanh Huyền lúc này hiểu được, Du An là muốn thu lấy này mạt thế chu vi.

Trước chính mình còn lo lắng, làm sao ngăn cản này mấy trăm tên Giới Vương, nếu như có này nguyên tố suy biến vòng, tựu dễ dàng hơn nhiều.

Trong đầu không ngừng truyền đến Du An thanh âm, là một bộ cổ quái pháp quyết, nhưng đối với đại đạo lĩnh ngộ sâu đậm hắn mà nói, khống chế cũng không phải việc gì khó khăn.

Rất nhanh tựu rõ ràng trong lòng.

Du An khóe miệng lộ ra nụ cười, sau đó liền yên tâm hướng đi bí tàng không gian, bốn phía vòng tròn tựa hồ cảm ứng được cái gì, hơi sáng lên hồng mang, từng vòng văn tự tái hiện ra.

Dương Thanh Huyền lúc này xoay người, mặt hướng sở hữu Giới Vương cường giả, cầm kích mà đứng, đồng thời khống chế được dục hải chi nham.

Đường Thù quát lên: “Dương Thanh Huyền, các ngươi đây là muốn cùng tất cả mọi người là địch sao?”

Dương Thanh Huyền than thở: “Ta vô ý đối địch với chư vị, chỉ mong chư vị cũng không muốn đối địch với ta.”

Đường Thù lạnh giọng nói: “Vậy thì đem nguyên tố suy biến vòng rút lui hết.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta vô ý đối địch với chư vị, nhưng Đường Thù đại nhân lời ấy, rõ ràng cho thấy muốn đối địch với ta. Chỉ cần chư vị cố gắng chờ ở tại chỗ, hoặc là ly khai, chúng ta tựu là bằng hữu.”

Tả Vân Đảo nổi giận nói: “Quỷ muốn với ngươi làm bằng hữu như thế! Đem nguyên tố suy biến vòng rút lui hết, đem bí tàng không gian mở ra, mọi người bằng bản lĩnh của mình nắm bảo vật, đây mới là bằng hữu!”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Vân Đảo đại nhân nói rất có lý, ta hiện tại chính là dựa vào bản lĩnh của chính mình ở nắm bảo vật a, lẽ nào này dục hải chi nham cùng bí tàng không gian, là chư vị bố thí cho ta hay sao?”

Trác Phiền trầm giọng nói: “Mọi người chớ cùng hắn xé, hắn đang kéo dài thời gian. Nếu như chờ cô nàng kia luyện hóa bí tàng không gian, tựu hết thảy đều chậm, nhất định phải nghĩ biện pháp đột quá khứ.”

Mọi người trong lòng đều là sợ hết hồn, luyện hóa bí tàng không gian? Khái niệm này nghĩa là gì?

Giương mắt nhìn lên, Du An trên người bị một tầng nhàn nhạt kim quang bao phủ, không ngừng đánh ra các loại quyết ấn, thúc đẩy cái kia mạt thế chu vi không ngừng hiện ra, đồng thời chậm rãi chuyển động, xác thực như là ở luyện hóa.

Một vị võ tu giận dữ nói: “Hắn coi chính mình là vừa nãy cái kia đầu cửu tinh Thích Tá a, lại cũng vọng tưởng dựa vào sức lực của một người ngăn trở chúng ta!”

Mọi người nhẹ nhàng cau lại hạ lông mày, lời này làm sao nghe được có chút kỳ quái, vừa nãy cái kia cửu tinh Thích Tá chính là bị Dương Thanh Huyền giết chết, theo lý thuyết Dương Thanh Huyền ngăn trở mọi người, không phải càng dễ dàng sao?

Tả Vân Đảo quát lên: “Chỉ là nguyên tố suy biến mà thôi, không có Thích Tá, cũng không có thời gian gia tốc, mọi người không cần sợ, cùng tiến lên!” Trên người khí tức nháy mắt bộc phát ra.

Đường Thù cũng nói: “Hắn một Thất Tinh Giới Vương, chúng ta hơn năm trăm người, giết hắn như giết gà. Nếu như chờ cái kia bí tàng không gian bị lấy đi, tựu đúng là giỏ trúc múc nước, công dã tràng.”

Nói xong, cửu tinh Giới Vương khí thế, liên tiếp đi lên kéo lên.

Ngay lập tức, một đám võ tu đều là bùng nổ ra khí thế, đột nhiên vọt tới.

Nhưng không ít tinh minh võ giả phát hiện, Tả Vân Đảo cùng Đường Thù tuy rằng nghĩa chính ngôn từ, lòng căm phẫn điền ân, đồng thời khí thế tăng vọt, nhưng cũng đứng tại chỗ không nhúc nhích, chỉ là giựt giây người khác trước tiên trên.

Chương 1962: Tất Cả Có Ta, Lấy Một Địch Mười

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, giơ tay lên, lập tức hóa thành Nhật Nguyệt Tinh Luân, một mảnh lĩnh vực chồng chất ở nguyên tố suy biến vòng lên, hướng về bốn phương tám hướng tản đi.

Thời gian danh sách đột nhiên hiện ra, toàn bộ trong không gian, vô số bánh răng hóa hiện, đồng thời nhanh chóng hướng về trước lưu chuyển.

Cái kia chút nhảy vào nguyên tố suy biến vòng võ giả, bỗng nhiên hoàn toàn biến sắc, gấp vội vàng lấy ra Thích Minh Thạch đến chống lại.

Mà trên bầu trời đột nhiên hóa ra kim ngân song sắc lưu quang, chậm rãi giãn ra, hai toà mặt bằng chồng chất lên nhau, lẫn nhau giao hòa, xuyên thấu ra mặt đất núi đồi, vô số sức mạnh to lớn, phảng phất từng toà từng toà vị diện, nghiền ép mà tới.

“Ầm ầm ầm!”

Cái kia chút võ tu thân thể hơi ngưng lại, như là bị núi to ép đỉnh, đều khó có thể chịu đựng.

Đáng sợ hơn vẫn là thời gian này trôi qua, tuy rằng không có khi trước mãnh liệt, nhưng nguyên tố suy biến lại bị phía trước tự nhiên kích phát trạng thái cường thịnh hơn quá nhiều.

Giờ khắc này ở bị Thiên Địa song bảng ép một chút, Thích Minh Thạch lấy tốc độ thật nhanh tiêu hao, sợ đến một đám đám người vội vàng lui về phía sau chạy.

Dương Thanh Huyền trong mắt phát lạnh, cười lạnh nói: “Chạy? Chậm!”

Đối với này nhóm người thứ nhất nhất định phải giết gà dọa khỉ, Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở đám người kia phía trước, xoay người tựu tay phải đánh tới.

Nơi lòng bàn tay chính là cái kia dục hải chi nham, nháy mắt lan ra ra mảng lớn nguyên tố suy biến lĩnh vực, cơ hồ là trạng thái mạnh nhất.

“A!”

Không ít võ tu rốt cục đỡ không được, Thích Minh Thạch khoảnh khắc khô kiệt, thân thể trực tiếp tan rã ở suy biến bên trong, hóa thành bụi trần.

Dương Thanh Huyền hơi hoảng sợ, ở đây mạnh nhất kích phát trạng thái hạ, mặc dù là của mình Vĩnh Nhiên thân thể, đều khó mà chống đối, tương tự cần Thích chi lực phòng ngự, chỉ có điều trên người mình Thích chi lực, tiêu hao hơi chậm thôi.

Hơn ba mươi vị giới vương cường giả, trong khoảnh khắc đều hóa thành bụi trần, triệt để tản đi.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, đem này chút người tất cả chứa đồ nguyên khí đều thu đi qua, lại bóng người loáng một cái, trở lại Du An bên cạnh người.

Thiên Địa song bảng một chút hóa thành lưu quang, trở về đến trong cơ thể.

Này một chút, tất cả mọi người sợ choáng váng, cái kia chút vừa rồi vọt vào, lập tức tựu lui trở về.

Lúc này mọi người mới phát hiện, gọi hung nhất Tả Vân Đảo cùng Đường Thù, hai người nửa bước không dứt đứng tại chỗ, liền ngay cả khí thế trên người đều thu về, căn bản là không có có tính toán ra tay.

Tả Vân Đảo nói: “Tiểu tử này thần thông ảo diệu, nguyên khí đông đảo, trí tuệ lại cực cao, vô cùng không dễ trêu a.”

Đường Thù nói: “Không dễ trêu cũng muốn trêu chọc, bằng không ngươi nghĩ sai mất này bí tàng không gian?”

Tả Vân Đảo thở dài, lại nói: “Chỉ sợ bối cảnh của tiểu tử này không đơn giản, tương lai phiền phức.”

Đường Thù trầm giọng nói: “Không quản được này rất nhiều. Tương lai việc tương lai lại nói, như bỏ qua này bí tàng không gian, cũng không phải ta Đường Thù gây nên.”

Tả Vân Đảo nói: “Vậy làm sao bây giờ? Người này một chiêu tựu diệt hơn ba mươi vị giới vương, chúng ta người tuy nhiều, nhưng phần nhiều là đám người ô hợp.”

Đường Thù khóe miệng vung lên đường vòng cung, cười gằn nói: “Đám người ô hợp có đám người ô hợp tác dụng, chí ít cho chúng ta dò xét một chút hư thực, thật chính là muốn diệt trừ này cây đinh, sợ vẫn phải là dựa vào ta nhóm này chút xương già.”

Đường Thù ánh mắt nhất chuyển, nói: “Trác Phiền đại nhân, còn có đóa đóa tàng tàng mấy vị đại nhân, giờ khắc này không ra tay, càng chờ khi nào?”

Trác Phiền con ngươi thu nhỏ lại, trong mắt bắt đầu chậm rãi ngưng tụ sát khí.

Trên hư không, lập tức có lần lượt từng khí thế mạnh mẽ tuôn ra, sau đó hóa thành cường giả bóng người, chậm rãi giáng lâm mà hạ.

Tất cả mọi người là hít một hơi khí lạnh, vội vàng lùi tản ra.

Những khí tức này cường mà không quen, ác liệt đồng thời cực kỳ bá đạo, nếu dám chặn ở đằng trước, sợ là một lời không hợp liền muốn bắt ngươi khai đao.

Rất nhanh, ngoại trừ Đường Thù, Tả Vân Đảo, Trác Phiền ở ngoài, trong sân lại thêm ra bảy vị cửu tinh Giới Vương.

Đường Thù con ngươi thu nhỏ lại, ánh mắt đảo qua chín người, ở một vị trong đó cung trang mỹ phụ trên người dừng lại chớp mắt, sau đó từ tốn nói: “Mấy vị thấy thế nào?”

Một vị trong đó trụ thiết quải ông lão, trầm giọng nói: “Ngoại trừ mạnh mẽ tấn công đột phá ở ngoài, chứ không có cách nào khác.”

Đường Thù gật đầu nói: “Ta cũng cho rằng như thế.”

Mặt khác mấy vị cửu tinh Giới Vương, đều là gật đầu gật đầu, cái kia cung trang mỹ phụ nhưng là khẽ mỉm cười.

Đường Thù trong mắt tinh quang lóe lên, tựa hồ đối với vị này phụ nhân cực kỳ kiêng kỵ.

Tả Vân Đảo nói: “Nếu đều quyết định, tựu ra tay đi, nên sớm không nên chậm trễ, chờ cái kia bí tàng không gian thật bị cái kia nha đầu lấy đi, tựu hối tiếc không kịp.”

Ngay lập tức, mười vị cửu tinh Giới Vương, đồng thời bùng nổ ra khí tràng cường đại, đồng thời bước vào nguyên tố suy biến trong vòng.

Hơn 500 vị võ tu, lập tức lùi lại, miễn cho bị đón lấy to lớn chiến đấu lan đến.

Như vậy sức mạnh mạnh mẽ, nhấc lên tất nhiên là một hồi có một không hai cuộc chiến, coi như là một vị Thiên Giới chi chủ ở đằng trước, cũng phải bỏ mình.

Dương Thanh Huyền đồng dạng mặt lộ vẻ nghiêm nghị, đạo tâm đều hơi có chút run rẩy.

Du An cũng cảm nhận được cái gì, trong tay quyết ấn dĩ nhiên run rẩy mấy lần, có bị cắt đứt dấu hiệu.

Dương Thanh Huyền ổn hạ đạo tâm, trầm giọng nói: “Cái gì cũng không cần quản, tất cả có ta ở!”

Du An nhẹ nhàng gõ đầu, “Ừ” một tiếng, chẳng biết vì sao, câu nói này cho nàng mang đến sức mạnh khổng lồ cùng yên ổn, lần thứ hai vắng lặng ở luyện hóa bên trong.

Dương Thanh Huyền hai tay từng người bấm quyết, một tay bắt dục hải chi nham, đánh ra, đem suy biến lực lượng khuếch tán đến mức tận cùng.

Tay kia nhưng là vận chuyển Nhật Nguyệt Tinh Luân, để thời gian gia tốc đến mức tận cùng.

Mười vị cửu tinh Giới Vương đồng thời cảm ứng được biến hóa, bóng người loáng một cái, từng người triển khai thần thông, từ bốn phương tám hướng hướng về Dương Thanh Huyền phóng đi.

Dương Thanh Huyền ở một tay bấm quyết, trên người lấy ra ba mặt huyền kỳ, phân biệt xuyên ở Du An bốn phía, lập tức hóa thành mạnh mẽ kết giới, chồng chất lên nhau.

Sau đó chiến kích loáng một cái, liền bắn ra ba đạo cường quang, hướng về tốc độ nhanh nhất, người thứ nhất đến nơi trước người cửu tinh Giới Vương đâm tới, là một vị đỉnh đầu mũ mềm, vải thô áo gai người đàn ông trung niên, khắp khuôn mặt là đẹp nhiêm.

“Vô dụng!”

Người đàn ông trung niên khẽ quát một tiếng, sắc mặt bình tĩnh, nhưng trong mắt không hề che giấu chút nào lộ ra khinh bỉ, giơ tay liền hướng hư không chụp liên tục mấy lần.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Dương Thanh Huyền ba đạo kích quang, đều bị cản lại.

Người đàn ông trung niên cười nhạo một tiếng, “Nếu là không có nguyên tố suy biến vòng cùng thời gian gia tốc, ngươi chỉ là thất tinh lực lượng đáng là gì? Thật làm mình có thể cùng cửu tinh Giới Vương chống lại?”

Một bước bên dưới, tựu như sơn nhạc nghiền ép mà đến, nghiêng người đến Dương Thanh Huyền trước người, năm ngón tay như câu, khóa cổ họng mà tới.

Dương Thanh Huyền giơ tay bấm quyết, kiếm khí loáng một cái, Bách Quỷ Dạ Hành tựu rơi trong tay, hoành tại chính mình nuốt cổ họng vị, sau đó nhẹ nhàng xoay chuyển một chút, tựu quay về nam tử trung niên năm ngón tay gọt đi quá khứ.

Người đàn ông trung niên biến câu vì là quyền, trực tiếp đánh ở Bách Quỷ Dạ Hành trên thân kiếm, “Ầm” một tiếng, tạo nên vô số tiếng rung cùng lục quang, hướng về hư không sóng tán.

Dương Thanh Huyền nứt gan bàn tay, toàn bộ cánh tay tê dại, nhưng vẫn như cũ cường hành cầm kiếm đứng vững.

Vô số quỷ khí hóa thành “Khặc khặc” cười quái dị tiểu quỷ, theo nam tử trung niên cánh tay bò lên, rất nhanh tựu che kín nửa cái thân thể.

“Cái gì?” Người đàn ông trung niên kinh sợ, nhưng vẫn chưa hoảng loạn, mà là giễu cợt nói: “Quả nhiên thủ đoạn nhiều, đều không có chỗ nào mà không phải là bé nhỏ thủ đoạn, cười nhạo hào phóng.”

Trên người cửu tinh chân nguyên ầm ầm nổi lên, hướng về cái kia chút tiểu quỷ chấn động đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1963: Quát Tháo Tinh Vực Thiên Thánh Khí, Thân Phận Của Ngươi

“Ầm! Ầm!”

Mảng lớn tiểu quỷ bị nổ nát tan.

Đột nhiên người đàn ông trung niên hơi thay đổi sắc mặt, tựa hồ cảm ứng được cái gì, kêu lên: “Không được!”

Ở sau thân thể hắn, chẳng biết lúc nào đứng thẳng Quỷ Tàng, lặng yên không một tiếng động, trực tiếp vươn tay ra, đã bắt hướng về người đàn ông trung niên đỉnh đầu.

Người đàn ông trung niên một trái tim đột nhiên chìm vào đáy vực, tự bước vào cửu tinh tới nay, lần thứ nhất cảm nhận được sự uy hiếp của cái chết, hét lớn một tiếng tựu xoay người lại, đột nhiên đánh về phía phía sau.

Mà cùng lúc đó, trên hư không loáng một cái, ngụ ở đâu thiết quải ông lão bỗng nhiên lắc ra, giơ tay lên bên trong thiết quải đánh liền hướng về Quỷ Tàng, phải cứu trung niên nam tử kia.

Nhưng Quỷ Tàng cười nhạo một tiếng, đối với cái kia trực kích xuống thiết quải không cho là đúng, thân thể to lớn hơi uốn một cái, lấy vẫn kỳ quái tư thế xoay tròn, vừa vặn tránh thoát thiết quải một đòn, nhưng đưa ra cánh tay nhưng không có một chút nào ảnh hưởng, trực tiếp bắt ở người đàn ông trung niên đỉnh đầu, nhẹ nhàng xoay tròn.

“Răng rắc”, nhỏ nhẹ xương cốt tiếng vang.

Nhưng dường như sấm sét, rung động ở mỗi người trái tim, mấy trăm trái tim, không không mạnh nhưng mà co giật!

“Xì!”

Người đàn ông trung niên còn ở quay người lại trạng thái hạ, đầu tựu bay ra ngoài, trên cổ cột máu, một chút lao ra cao mấy trượng.

“Chi!” Vô số người đổ rút ra khẩu hơi lạnh, đây chính là cửu tinh Giới Vương đầu a!

Làm sao cùng cây cải củ tựa như, một chút tựu đứt đoạn mất?

Cái kia thiết quải ông lão sợ sợ bên dưới, không tên tựu cảm thấy to lớn nguy cơ.

Quỷ Tàng vặn đứt người đàn ông trung niên đầu sau, cái kia vặn vẹo tư thế không chỉ có không có hoàn nguyên, trái lại vặn vẹo càng lợi hại hơn, nháy mắt tựu “Ầm” một tiếng, chính mình đem thân thể vặn bạo, hóa thành vô số ác quỷ, hướng về ông lão tạt vào mặt mà đi.

“A!”

Ông lão liều mạng vung vẩy thiết quải, đem tảng lớn ác quỷ đánh nát bấy. Nhưng vẫn như cũ có nhiều hơn ác quỷ bỗng dưng hiện ra, từng con nhào trên người hắn, liều mạng cắn xé, đồng thời xuyên vào bên trong cơ thể.

Cửu tinh Giới Vương phòng ngự, như gà đất chó sành, một chút đã bị xuyên thủng.

Ông lão trên người tuôn ra tảng lớn máu tươi, toàn bộ người từ chối mấy lần, tựu triệt để treo, vô lực xụi lơ hạ xuống, đồng thời theo vạn quỷ rời đi, trực tiếp đã bị nguyên tố suy biến lực lượng áp chế thành bột mịn.

Vạn quỷ ở trên hư không “Khặc khặc” cười quái dị, tụ hợp lại cùng nhau, hóa ra Quỷ Tàng bóng người.

Giờ khắc này, mặt khác tám vị cửu tinh Giới Vương, tất cả đều ở Quỷ Tàng cùng Dương Thanh Huyền ngoài thân trăm trượng nơi hiện thân mà ra, không không đầy mặt sợ sợ ngạc nhiên.

Đặc biệt là Trác Phiền cùng Tả Vân Đảo, bọn họ từng gặp Quỷ Tàng, nhưng nằm mơ cũng không nghĩ tới lại đáng sợ như thế.

Hai vị cửu tinh Giới Vương, tựu như chó đất giống như chết thảm.

Hơn nữa Quỷ Tàng vồ giữa không trung, liền đem hai cái cửu tinh hồn phách hút tới, nuốt vào trong bụng, lập tức trong đôi mắt thả ra ánh sáng, phấn khởi “Ha ha” cười to.

Này một chút càng là để Trác Phiền đám người không rét mà run, thậm chí có chút dao động đạo tâm.

Đường Thù cả giận nói: “Cửu tinh đỉnh cao?”

Mặt khác bảy người, đều là trong lòng run lên, tuy rằng đều là cửu tinh, nhưng rất rõ ràng cửu tinh trong đó chênh lệch to lớn, càng bởi vì đều là cửu tinh, tựu hiểu thêm sơ giai cùng đỉnh cao phân biệt ý vị như thế nào.

Quỷ Tàng nuốt hạ hai cái cửu tinh hồn phách sau, sát tâm nổi lên, nhìn chằm chằm tám vị cửu tinh Giới Vương, càng là dường như đồ ăn giống như vậy, cười lớn một tiếng, nhấc tay vồ một cái, Bách Quỷ Dạ Hành tựu rơi ở trong tay, cầm kiếm nhanh chân đến đây.

Có mấy vị cửu tinh Giới Vương cả kinh không nhịn được lùi về sau.

Tả Vân Đảo hoảng hốt vội nói: “Làm sao bây giờ?”

Đường Thù đầy mặt nghiêm nghị, nhìn phía cái kia cung trang mỹ phụ, nghĩ cố vấn ý kiến của nàng.

Cung trang mỹ phụ trầm ngâm nói: “Cửu tinh đỉnh cao, đích xác có chút phiền phức. Nhưng lùi lại, tựu triệt để mất đi cơ hội. Đây chính là Tá Đà Thần Điện to lớn nhất bí bảo, chư vị nghĩ muốn mất đi sao?”

Đường Thù thần sắc trên mặt từ chối một trận, cắn răng nói: “Không nghĩ! Chư vị, đồng tâm hiệp lực, coi như đối phương là Thiên Giới chi chủ cũng phải treo.”

Trác Phiền trầm giọng nói: “Đúng, chúng ta còn nơi ở ưu thế bên trong, lùi cái gì, tiến lên!”

Lúc này trong hai tay ánh sáng tăng vọt, chậm rãi hóa ra một thanh màu vàng chiến đao.

Tám vị cửu tinh Giới Vương, đều trấn định lại, cùng chung mối thù, đặc biệt đánh một trận tử chiến.

Cái kia cung trang phụ nhân năm ngón tay vồ lấy, một mảnh hồng lăng ở lòng bàn tay biến ảo mà ra, trong khoảnh khắc trở nên che ngợp bầu trời, đem trọn cái nguyên tố suy biến vòng đều che chở vào bên trong.

Quỷ Tàng nhịp bước dưới chân hơi ngưng lại, phát hiện mình chính giẫm ở hồng lăng trên, xung quanh tất cả đều là hồng lăng quấn quanh, đã không thấy thiên địa.

Mà hồng lăng phía trước, cung trang phụ nhân đứng ở đằng kia, chính là cả hồng lăng trung tâm của thế giới.

Mặt khác bảy vị cường giả phân biệt ở bốn phía, giật mình bên dưới, lập tức đại hỉ.

Trác Phiền cả kinh nói: “Quát tháo tinh vực Thiên Thánh khí

Hỗn Thiên Lăng! Các hạ chẳng lẽ là yên hà cảnh cung chủ Hàn Phi Vân đại nhân.”

Cung trang mỹ phụ không nói, chỉ là hướng về trước một bước đi ra, vô số hồng lăng như là vật sống giống như, ở trong hư không qua lại bất định, Quỷ Tàng bốn phía hồng lăng trên, càng là hóa ra tảng lớn phù văn, như huyết thác nước trào hạ, ở Quỷ Tàng bốn phía xoay tròn bất định, tích góp thế năng, bất cứ lúc nào cũng có thể phát sinh kinh thiên một đòn.

Cung trang vợ chồng không hẳn thừa nhận mình thân phận, nhưng cũng tương đương với thầm chấp nhận.

Mặt khác bảy người nhất thời tự tin tăng vọt, đều là theo cái kia hồng lăng, hướng về Quỷ Tàng phóng đi.

“Hừ, một đám vai hề!”

Quỷ Tàng trở tay hư nắm thần kiếm, song thượng không ngừng bấm quyết, quát lên: “Tám kiếm quay về!”

Bách Quỷ Dạ Hành ở trên hư không loáng một cái, liền bắn ra tám kiếm, kiếm hạ hiện ra một toà Quỷ Vực đại trận, đem hồng lăng lực lượng bài xích mở.

“Ầm! Ầm!”

Trác Phiền trước tiên giẫm ở đằng kia Quỷ Vực trên, lập tức chịu đến kiếm thế đánh chém mà xuống, giơ lên chiến đao tựu tiến lên nghênh tiếp, chấn bốn phía đao quang kiếm ảnh.

Sáu người khác, cũng ở phương vị khác nhau trên giẫm vào Quỷ Vực kiếm trận, trong phút chốc chịu đến vạn quỷ cắn xé, kiếm khí bén nhọn tung hoành, vội vàng ra chiêu chống đỡ.

Mà giờ khắc này, Hàn Phi Vân hai mắt lạnh lẽo, hai tay cùng trước người hợp lại.

Toàn bộ Hỗn Thiên Lăng có cảm ứng, trong phút chốc như Cao Sơn Lưu Thủy, nhảy vào tám kiếm quay về Quỷ Vực bên trong, chấn động đến mức vô số Kiếm Hồn rung động, bách quỷ nổ tung.

Bảy vị Giới Vương đại hỉ, trên Quỷ Vực lao nhanh.

Đột nhiên, thiên địa bỗng nhiên cự chiến, cái kia hồng lăng trên vô số huyết thác nước phảng phất chịu đến áp chế.

Một kim một ngân song sắc hào quang bắn ra trận bên trong, hóa thành Thiên Địa song bảng, trấn áp ở đằng kia hồng lăng trên.

“Ầm ầm!”

Hai cái Thiên Thánh khí sinh ra rung động, đánh mỗi người trong lòng khí huyết dâng trào.

Một đạo hồng mang càng là kích bắn mà ra, chém nát hư không, hóa thành một trái cầu lửa thật lớn, bên trong bao vây lấy một mảnh bén nhọn ánh vàng, hướng về Hàn Phi Vân đâm tới.

Chính là Vĩnh Nhiên thân thể Dương Thanh Huyền, hai tay chấp nhất Chiến Kích Thiên Khư.

Hàn Phi Vân con ngươi thu nhỏ lại, vẫn chưa lui bước, trái lại lãnh đạm nói: “Hừ, Thiên Địa song bảng, ta đã biết ngươi là ai!”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, hừ lạnh nói: “Biết thì lại làm sao, còn không mau mau thối lui!”

Thiên Khư ở không trung loáng một cái, một chiêu Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu, tựu chém thẳng vào mà hạ.

Hàn Phi Vân nói: “Thực sự là không nghĩ tới a, đã nhiều năm như vậy, ngươi lại còn không chết!” Trong mắt bắn mạnh ra vẻ ác liệt, càng có phức tạp cùng quái dị biểu hiện tràn ngập ở giữa, từng chữ lạnh giọng nói: “Huyền Thiên Cơ!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1964: Nhất Lực Phá Vạn Pháp, Ta Không Phải Hắn

Dương Thanh Huyền sững sờ, thầm nghĩ nguyên lai đối với phương đem chính mình nhận lầm người, này cái gì quát tháo tinh vực yên hà cảnh cung chủ, làm sao sẽ nhận ra Huyền Thiên Cơ?

Không kịp nhiều nghĩ, lạnh rên một tiếng, mặc kệ nó, nhận sai tựu nhận sai, không sao.

Dương Thanh Huyền chiến kích khí thế không giảm, hung hăng đánh xuống.

Hàn Phi Vân đứng ở đằng kia, càng không lùi không tránh, đối mặt cái kia một kích lực lượng, trong mắt tàn khốc hoàn toàn ẩn đi, hóa thành đầy mắt oán khí, lờ mờ có hơi nước mê man.

Dương Thanh Huyền không tên kinh sợ, đối với phương điệu bộ này, càng là thật không né, lẽ nào nàng cùng Huyền Thiên Cơ có quan hệ gì?

Nghĩ tới đây, nội tâm sát khí tất nhiên không thể kiên định, bỗng nhiên thân thể nhất chuyển, trong tay chiến kích tựu lệch khỏi đi ra ngoài, từ Hàn Phi Vân bên cạnh người chém xuống, xé rách hư không.

Hàn Phi Vân nở nụ cười, “Khanh khách” cười nói: “Huyền Thiên Cơ, ngươi cuối cùng là không nỡ giết ta nha.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, chiến kích vừa thu lại, nói: “Ta không phải Huyền Thiên Cơ. Nếu ngươi là Huyền Thiên Cơ bạn tốt lời, đã thu này Hỗn Thiên Lăng đi.”

Hàn Phi Vân một mặt tin chắc ngươi chính là Huyền Thiên Cơ dáng vẻ, càng mang theo một tia quyến rũ, hừ nhẹ nói: "Còn nghĩ gạt ta, ngươi tu luyện cửu tử cửu sinh, cho rằng ta tựu không nhìn ra ngươi bản tướng sao? Hừ. Trừ ngươi ra, ta cũng không tin cái kia lệch khỏi đều không đi Quỷ Tinh vực, còn có thể đản sinh ra người thứ hai đáng sợ như vậy thiên tài yêu nghiệt."

Dương Thanh Huyền thở dài, cũng không giải thích, nhìn dáng dấp nữ tử này thật sự nhận ra Huyền Thiên Cơ, hơn nữa từ cái kia cờ bay phất phới thần thái đến nhìn, hơn nửa còn có chút không minh bạch quan hệ, chính mình cũng sẽ không thuận tiện động thủ, ngay lập tức cũng sẽ không công kích, mà là xoay người hóa thành ánh lửa, hướng về cái kia Quỷ Vực phóng đi.

Trong tay dục hải chi nham hư nắm, cuồng kích mà hạ.

To lớn nguyên tố suy biến lực lượng đột ngột hiện, điên cuồng ép ở Quỷ Vực bên trong bảy vị cửu tinh Giới Vương trên người.

Đồng thời thời gian nhanh chóng lưu chuyển.

Cái kia bảy vị cửu tinh Giới Vương kinh sợ, liều mạng thay đổi Thích Minh Thạch, đồng thời chống lại Quỷ Tàng tám kiếm quay về kiếm trận, tuy rằng không đến nỗi bị thua, nhưng lúc trước cái kia ưu thế thật lớn, bắt đầu từ từ mất đi.

Đường Thù cả kinh kêu lên: "Hàn Phi Vân đại nhân, mau ra tay a."

Chỉ thấy Hàn Phi Vân đứng tại chỗ, chỉ là lẳng lặng nhìn, hơn nữa ánh mắt rơi trên người Dương Thanh Huyền, ngưng mắt nhìn nhất cử nhất động của hắn, đối với còn lại việc, đều trí nhược không nghe.

Cái kia vạn trượng hồng lăng, nơi ở mất khống chế tự phát trạng thái, Thiên Địa song bảng cũng chỉ là tính chất tượng trưng phù hiện ở hư không.

Hai cái Thiên Thánh khí nhẹ nhàng đụng vào, xa không có phía trước cái kia loại chống lại.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, tuy rằng bảy người đều là cửu tinh Giới Vương, nhưng thực lực chênh lệch vẫn là to lớn, trực tiếp chọn một vị thực lực yếu nhất cửu tinh sơ giai Giới Vương công tới.

Vị kia cửu tinh Giới Vương nhìn như không giống Nhân tộc, sinh lần đầu độc giác, da dẻ đầy đặn đầy đặn, như là tê giác.

Bỗng nhiên sợ khuyết đến nguy hiểm, bóng người nhất chuyển, tránh ra quỷ kiếm, tựu một tay nắm tay, hướng về hư không đánh tới.

Trên nắm tay một tầng giấy thếp vàng tựa như tay khôi vòng bảo vệ, vô số phù văn lóe lên, phá vào hư vô nơi.

“Oanh!”

Dương Thanh Huyền chiến kích từ trong hư không dò ra, bị một quyền bắn trúng lưỡi kích, chấn chỉnh một nhân thủ cánh tay tê dại, bay lui ra.

Nhưng nháy mắt lóe lên, lần nữa biến mất không gặp.

Vị này cửu tinh Giới Vương sầm mặt lại, không dám khinh thường, đột nhiên hai con ngươi một chút phóng đại, chỉ thấy trên đỉnh đầu, nhiều hơn hơn trăm thanh thần kiếm, tất cả đều bao phủ ở ánh vàng chói lọi bên dưới.

Nhìn dáng dấp cũng là cực kỳ lợi hại kiếm trận, mà để vị này cửu tinh Giới Vương hoảng sợ là, này chút thần kiếm trên tản mát ra uy năng, tất cả đều khuấy động dâng trào, mạnh mẽ đến cực điểm.

Đồng thời này chút kiếm số lượng, còn ở không ngừng tăng lên.

Vị này cửu tinh Giới Vương kinh hãi nói: “Xảy ra chuyện gì? Lại có thể một lần điều khiển nhiều như vậy thần kiếm?”

Vô số thần kiếm phía trên, Dương Thanh Huyền thân ảnh lóe lên mà xuống, một tay bấm quyết, hướng về hạ một điểm.

“Ầm ầm!”

Vô số thần kiếm cuốn lên bão táp, từ trong hư không thẳng chém mà hạ xuống.

Đồng thời trên hư không, biến ảo ra từng toà từng toà kiếm mộ phần, toàn bộ Thái Huyền kiếm đều xé rách mà đến, liền ngay cả Quỷ Tàng tám kiếm quay về Quỷ Vực, đều chịu ảnh hưởng, trên dưới rung động.

“Cái gì?!”

Cái kia cửu tinh Giới Vương ngạc nhiên bên dưới, vội vàng vung quyền mà ra, đánh ra hơn vạn đạo quyền ảnh, hình thành một mảnh quyền chi lồng phòng ngự, chặn tại thân thể bốn phía.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Tảng lớn kiếm quang ở quyền chi lồng phòng ngự trên nổ ra, khiến người hoa cả mắt, không cách nào bắt giữ.

Cái kia cửu tinh Giới Vương nội tâm hơi hơi trấn định chút, chiêu này tuy rằng đáng sợ, nhưng tốt ở Dương Thanh Huyền cảnh giới không cao, mỗi một kiếm đều bị quyền phong hoàn toàn niêm phong lại.

Đúng lúc này, đột nhiên một luồng mùi chết chóc giáng lâm.

Vị này cửu tinh Giới Vương vừa rồi hời hợt xuống trái tim kịch liệt co giật một chút, hoảng sợ nói: “Không!”

Liền gặp quyền phong ở ngoài, xẹt qua Quỷ Tàng thân ảnh, Bách Quỷ Dạ Hành tựu đâm vào, nháy mắt tước mất vị này Giới Vương cánh tay, sau đó kiếm thế hướng về trước tiến dần lên, dựng thẳng chém một cái, liền đem vị này cửu tinh Giới Vương chém thành hai khúc.

Quỷ Tàng một trảo vị này cửu tinh Giới Vương hồn phách, liền trực tiếp nhét vào trong miệng, sau đó khinh miệt ngẩng đầu lên, giễu cợt nói: “Này đẹp đẽ để làm gì? Nhiều như vậy kiếm, hơn được ta một kiếm sao?”

Dương Thanh Huyền đem Vạn Kiếm Nhất thu, lộ ra vẻ cười khổ, nhẹ nhàng lắc đầu.

Chính chính là nhất lực phá vạn pháp.

Theo Quỷ Tàng đột nhiên ra tay, tám kiếm quay về Quỷ Vực liền chiếu cố bất cập, mặt khác mấy chỗ địa phương, lập tức bị cái khác Giới Vương phá vỡ, toàn bộ Quỷ Vực “Ầm ầm” đổ nát, hóa thành từng tia một quỷ khí mịt mờ mà lên, tiêu tan ở trên hư không trên.

Nhưng mặt khác mấy vị Giới Vương nhưng càng khó coi, tám người liên thủ bên dưới, lại còn để Quỷ Tàng giết một người.

Đường Thù nhìn chằm chằm Hàn Phi Vân, cả giận nói: “Cung chủ đại nhân, vì sao đột nhiên ngừng tay?”

Hàn Phi Vân lúc này mới phục hồi tinh thần lại, sầm mặt lại, hừ nói: “Bản cung làm việc, chẳng lẽ muốn hướng về ngươi báo cáo sao?”

Đường Thù giận dữ nói: “Nói rồi tám người đồng lòng, hiện tại cung chủ đột nhiên ngừng tay, khiến vị này đồng đạo chết thảm, Diệc Hàn chúng ta chi tâm.”

Hàn Phi Vân tự biết đuối lý, thẳng thắn phất một cái ống tay áo, hừ nói: “Cõi đời này càng nữ nhân xinh đẹp lại càng sẽ lừa người, ta xinh đẹp như vậy, nói các ngươi cũng tin?”

Đường Thù đám người tức đến gần thổ huyết, nhưng vào giờ phút này, cùng Hàn Phi Vân náo bẻ hiển nhiên là không khôn ngoan cử chỉ.

Đường Thù trầm giọng nói: “Cung chủ đại nhân, cái kia hiện tại ngươi nói làm sao bây giờ?”

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng đã thu rồi thần thông, đứng ở Du An phía trước, chỉ là tùy ý cái kia dục hải chi nham khuấy động, phóng lượng lớn nguyên tố suy biến lĩnh vực.

Dương Thanh Huyền mục đích đúng là làm hết sức kéo dài thời gian, bọn họ nếu như nội chiến tốt nhất, tranh chấp mấy giờ, Du An cũng là gần đủ rồi.

Hàn Phi Vân không đáp Đường Thù, trái lại dán mắt vào Dương Thanh Huyền, lạnh giọng nói: “Ngươi thật không phải là Huyền Thiên Cơ!”

Câu này mang theo một tia kiên quyết khẳng định, rồi lại ẩn chứa không muốn tin tưởng nghi vấn tìm chứng cứ.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ta thật không phải là hắn.”

Hàn Phi Vân sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, lạnh lùng nói: “Cái kia Thiên Địa song bảng làm sao sẽ ở trong tay ngươi? Huyền Thiên Cơ đây? Có phải là bị ngươi giết?!”

Nếu nói là những người khác có thể giết Huyền Thiên Cơ, Hàn Phi Vân là không tin, có thể Dương Thanh Huyền triển lộ ra thiên phú nghịch thiên, hoàn toàn không kém Huyền Thiên Cơ, một nghĩ tới khả năng này, Hàn Phi Vân lập tức sát khí đại thịnh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1965: Cuồng Bạo Quỷ Tàng, Kinh Sợ Thối Lui Hàn Phi Vân

Dương Thanh Huyền nói: “Việc này nói rất dài dòng, hắn không phải ta giết.”

Hàn Phi Vân hoàn toàn biến sắc, run giọng nói: “Hắn thật đã chết rồi? Hắn không phải tu luyện cửu tử cửu sinh sao?”

Dương Thanh Huyền trầm tư nói: “Đến cùng làm sao, ta cũng nói không rõ ràng. Hắn cuối cùng đem chín đời tu vi hợp nhất, bước vào Thiên Giới cảnh. Ngoại công tán loạn sau, liền hóa thành bụi trần.”

“A!”

Hàn Phi Vân kêu thảm một tiếng, càng trực tiếp nôn ra một khẩu đỏ tươi, sắc mặt bi thảm, tê thanh nói: “Là ai, là ai giết hắn đi!”

Dương Thanh Huyền chân mày nhíu càng chặt, nhìn người cung chủ này dáng vẻ, hẳn là đối với Huyền Thiên Cơ mối tình thắm thiết, sẽ không biết hai người là như thế nào nhận thức, cho tới Huyền Thiên Cơ việc, như thế nào hai câu ba lời giải thích rõ?

Hàn Phi Vân khuôn mặt không ngừng trở nên vặn vẹo, Hỗn Thiên Lăng bên trong rót đầy chân nguyên, gồ lên bay phần phật, nhìn chòng chọc Dương Thanh Huyền.

Đường Thù nói: “Cung chủ đại nhân, tiểu tử này quỷ kế đa đoan, nói chuyện che che giấu giấu, ta nhìn Huyền Thiên Cơ quá nửa là hắn giết."

"Đúng vậy, nhất định là hắn giết."

Mặt khác mấy vị cửu tinh Giới Vương cũng phụ họa.

Dương Thanh Huyền mắng: "Thiệt thòi các ngươi vẫn là cửu tinh Giới Vương, yếu điểm bộ mặt được không? Như vậy nói xấu ta, các ngươi không biết xấu hổ sao?"

Quỷ Tàng cười nói: "Ha ha, bộ mặt? Xấu hổ? Ở ích lợi thật lớn trước mặt, hết thảy đều lộ ra suy nhược vô lực a, nói nhiều như vậy làm cái gì? Nghĩ muốn bảo tàng, đến cướp a!"

Nói, trong đôi mắt ánh sáng đại phóng, liền nuốt ba vị cửu tinh Giới Vương hồn phách, khiến Quỷ Tàng phấn khởi cực kỳ.

Giờ khắc này nơi nào còn quản cục gì xu thế, nơi nào địch nhiều ta quả, vừa rồi tiêu hao năng lượng, đã bị cắn nuốt hồn phách hoàn toàn bù lại, đồng thời ổn bên trong có tiến vào.

Trước mắt này còn dư lại bảy cái cửu tinh Giới Vương, nếu như đều ăn rồi, chắc chắn bước vào Thiên Giới chi chủ.

"Ha ha, giết, giết!"

Quỷ Tàng phấn khởi quát to một tiếng, mở miệng tựu phụt lên ra một mảnh vòng xoáy, không ngừng ở không trung biến lớn, chụp vào trước mắt mọi người.

Dương Thanh Huyền kinh sợ, còn chưa phản ứng lại, Quỷ Tàng cũng đã biến mất ở trước người.

Sau một khắc, quỷ ảnh lay động, to lớn Bách Quỷ Dạ Hành Kiếm ở không trung qua lại, trực tiếp chém về phía Đường Thù, Hàn Phi Vân bảy người.

Bảy người kinh hãi bên dưới, vội vàng tránh ra.

Cự kiếm kia nháy mắt đem hư không chém thành hai nửa.

Quỷ Tàng to lớn pháp thân hóa hiện ở không trung, đưa tay chộp một cái Bách Quỷ Dạ Hành, liền đuổi theo một người trong đó lướt đi.

Đã từng Thiên Giới chi chủ, mắt gặp khôi phục con đường đang ở trước mắt, nơi nào còn ức kềm chế được nội tâm khát vọng cùng phấn khởi.

To lớn quỷ tướng một kiếm chém hạ, liền đem vị kia cửu tinh Giới Vương chấn phun máu phè phè, trực tiếp rơi xuống đến trọng thương, sợ sợ muôn dạng, bóng người loáng một cái tựu hóa thành độn quang phải đi.

Quỷ Tàng cười lớn mấy tiếng, bên trong cặp mắt bắn mạnh ra quỷ mang, lần thứ hai một kiếm đâm tới.

“Oành!”

Vị kia cửu tinh Giới Vương khó hơn nữa gánh vác, kêu thảm một tiếng, thân thể nổ tung ra.

Quỷ Tàng đưa tay chộp một cái, lần thứ hai thôn phệ một cái hồn phách, toàn thân ánh sáng tăng mạnh, khí tức nhanh chóng đi lên tăng lên.

Dương Thanh Huyền kinh hãi không thôi, toàn bộ hư không đều ở Quỷ Vực áp chế bên dưới, liền ngay cả hắn Thái Huyền Thiên cũng không ngừng lùi về, lúc này tay bấm quyết ấn, thu rồi Thái Huyền mộ kiếm.

Đường Thù hoảng sợ nói: “Lại không đồng tâm hiệp lực, mọi người tựu thật muốn chết ở nơi này! Theo ta đồng loạt ra tay!”

Vội vàng tung một thanh màu đỏ đoản kiếm, đem quyết ấn đánh vào bên trong, ở không trung xoay tròn, biến ảo ra vô số Tinh

Hà vũ trụ, cuồng kích mà đi.

Mấy người khác, cũng là đồng dạng sử dụng tới tuyệt học thần thông.

Hàn Phi Vân lần thứ hai lấy ra Hỗn Thiên Lăng, loáng một cái bên dưới, liền khuấy lên toàn bộ Quỷ Vực khuấy động, đại có phá nát tư thế.

Quỷ Tàng sầm mặt lại, lập tức từ cái kia loại phấn khởi trong trạng thái phục hồi tinh thần lại, quát lên: “Dương Thanh Huyền, giúp ta áp chế này Hỗn Thiên Lăng!”

Mình thì là cầm kiếm lóe lên, tựu phá khai Đường Thù Tinh Hà lưu chuyển, đem cái kia màu đỏ đoản kiếm đánh bay, sau đó cùng mấy người khác chém giết cùng nhau.

Dương Thanh Huyền không dám khinh thường, nếu như Quỷ Tàng bị thua, chính mình cùng Du An cũng nguy hiểm, lúc này lần thứ hai lấy ra Thiên Địa song bảng, ép hướng về Hỗn Thiên Lăng.

Đột nhiên, một luồng nguy cơ tử vong ở đáy lòng hiện ra, kinh hãi bên dưới, đột nhiên một kích hướng về hư không đánh tới.

Nhưng chiến kích vừa ra, đã bị một con trắng toát tay áp chế, Hàn Phi Vân toàn bộ người phá hư mà ra, đầy mắt sát khí, hai tay lay động bên dưới, có vô số dây hồng lượn quanh ở đầu ngón tay, điểm hướng về Dương Thanh Huyền mi tâm.

“Uống!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, một chút hóa thành Hồng Máng, chỗ mi tâm bắn ra chín tầng phá diệt hồng lôi.

“Oành!”

Hồng lôi ở trên hư không lóe lên, đánh ở đằng kia hai ngón tay trên, đem dây hồng toàn bộ nổ tung.

Hàn Phi Vân ngón tay dừng lại hạ, ánh mắt lóe lên thần sắc, Dương Thanh Huyền lại một tiếng rống to, thân thể mãnh liệt bành trướng, hóa thành Sa Chi Thủ Hộ, một chưởng như nắp nồi mạnh mẽ vỗ xuống.

“Chi!”

Hàn Phi Vân sợ hết hồn, thất thanh hét lớn: “Này thần thông? Bảy mươi hai biến!”

Trong thanh âm mang theo vô tận hoảng sợ, đột nhiên bóng người loáng một cái tựu lui về phía sau, tránh thoát Dương Thanh Huyền một đòn.

Sau đó đầu cũng không quay lại, càng phất một cái ống tay áo, thu rồi Hỗn Thiên Lăng, tựu hóa thành độn quang mà đi.

“Cái gì?!”

Đang cùng Quỷ Tàng giao chiến sáu người, nguyên bản còn hi vọng Hàn Phi Vân mau mau giết Dương Thanh Huyền, tốt đến trợ bọn họ.

Ai biết kết quả càng là Hàn Phi Vân trực tiếp đi, nhìn thất kinh dáng vẻ, lại còn là chạy trốn?

Này một chút đối với sáu người đả kích rất lớn, thậm chí trong tay hoảng loạn bên dưới, rất nhanh đã bị Quỷ Tàng chiếm cứ thượng phong.

Dương Thanh Huyền cảm giác không hiểu ra sao, nhưng nghĩ đến nữ tử này nếu nhận thức Huyền Thiên Cơ, biết bảy mươi hai biến thần thông đổ cũng chẳng có gì lạ, chỉ là vì là sao như thế kinh hoảng mà đi đây?

Không kịp nhiều nghĩ, Dương Thanh Huyền biến lấy lại vốn thân thể, khởi động Thiên Địa song bảng, hướng về cái kia sáu vị cửu tinh Giới Vương ép đi.

Chính mình cũng bóng người loáng một cái, bước vào Quỷ Vực, chiến kích đâm về phía Tả Vân Đảo.

Đã như thế, toàn bộ cân bằng nháy mắt bị phá vỡ.

Thêm vào sáu người kinh hoảng bên dưới, một vị trong đó ông lão kêu thảm một tiếng, đã bị Quỷ Tàng tước rơi đầu, máu tươi như suối phun bắn ra.

Lần này càng là chiến cuộc triệt để tan vỡ, còn dư lại năm người nơi nào còn dám đánh, vội vàng chạy trốn.

“Muốn đi? Đều là của ta cơm trưa, trở về!”

Quỷ Tàng ăn lão giả kia hồn phách sau, trong mắt lệ mang lóe lên, lần thứ hai vung kiếm chém tới.

“Oành!”

“A!”

Lần này bị chém trúng chính là Tả Vân Đảo, tuy rằng một kiếm chưa chết, nhưng đã trốn không thoát, xoay người bên dưới, lại bị Quỷ Tàng kiếm thứ hai chém thành hai khúc.

Quỷ Tàng ăn Tả Vân Đảo hồn phách sau, nâng kiếm đứng ở trên hư không trên, đúng là vẫn chưa truy kích, mà là một tay bấm quyết, như là ở điều tức chân nguyên.

Liền ăn ba vị cửu tinh Giới Vương hồn phách, trong cơ thể năng lượng như sông lớn phun trào, mười phần vui sướng, nhưng cũng cần làm sơ điều tức.

Đường Thù, Trác Phiền, còn có hai người khác, mặt xám như tro tàn.

Mười vị cửu tinh Giới Vương, mỗi người đều là thân kinh bách chiến cường giả, liên thủ bên dưới, lại chết rồi năm cái, trốn đi một cái, còn lại bốn người bọn họ, cũng đều có sự khác biệt trình độ tổn thương ở trên người.

Bên ngoài vòng chiến hơn 500 vị giới vương cường giả, không khỏi là kinh hãi dị thường, rất nhiều người bắt đầu bỏ đi đối với này bí bảo tham niệm.

Đúng lúc này, Du An bên kia cũng rốt cục có biến hóa, bí tàng không gian như là sống lại giống như vậy, chung quanh vòng tròn hoàn toàn hiện rõ, vô số phù văn màu vàng như là lưu thủy giống như vậy, dấu ấn ở đằng kia Thánh khí trên.

Mạt thế chu vi, rốt cục bị Du An luyện hóa thành công.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1966: Núi To Rung Động, Vô Cùng Bảo Tàng

Vô số đôi nóng bỏng hai mắt nhìn chằm chằm cái kia mạt thế chu vi, đều ghen tỵ đỏ lên, nhưng Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng đứng ở đằng kia, căn bản không ai dám lên.

Mạt thế chu vi ở Du An quyết ấn hạ, bắt đầu không ngừng thu nhỏ lại, cuối cùng hóa thành một cái tuyệt đẹp vòng tay rơi xuống, bị Du An bộ ở trên cổ tay của chính mình.

“Ùng ục!”

Vô số nuốt tiếng nuốt nước miếng, đám người bắt đầu rục rà rục rịch.

Tuy nói mười vị cửu tinh Giới Vương đều thất bại tan tác mà quay trở về, nhưng đây chính là toàn bộ Tá Đà Thần Điện bảo tàng hạt nhân a, trời biết lộ trình mặt có bao nhiêu kinh thế kinh người bảo vật.

Chỉ là Dương Thanh Huyền khống chế hạ cái viên này dục hải chi nham, tựu giá trị vô lượng.

Du An trên mặt mang theo sắc mặt vui mừng, nhẹ nhàng gõ đầu, nói: “Được rồi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, chúng ta đi.”

Nhìn mọi người một cái, liền hóa ra tảng lớn lôi phù, một chút đem ba người bọc lại, tựu “Đùng đùng” một tiếng lấp lóe, tại chỗ biến mất.

Hơn 500 vị giới vương, trơ mắt nhìn bọn họ bỏ chạy, từng cái từng cái nắm chặt song quyền, nhưng lại không dám đuổi.

“Lẽ nào tựu để cho bọn họ chạy trốn?”

Rốt cục có người không nhịn được, âm thanh vang dội một uống, “Ta không phục a!”

“Không phục? Hừ, vừa mới bắt đầu tại sao không nói, nhân gia đều đi ra nói?”

“Vào lúc này mọi người đừng oán trách lẫn nhau, chúng ta hơn năm trăm người, theo lý mà nói, tựu coi như bọn họ ba cái là Thiên Giới chi chủ, cũng phải treo ở đây, còn không phải chúng ta không đủ đoàn kết.”

“Cái kia bí bảo bên trong của cải, ta suy đoán, sợ là đủ để cùng một cái tinh vực đẹp bằng.”

“Ai, thật không cam lòng a! Không bằng chúng ta đuổi tới chứ?”

“Tốt! Bỏ lỡ đơn này, sợ là muốn di hận cả đời!”

Nhiều người lớn mạnh, rất nhanh tựu tụ tập một luồng sĩ khí, trước lúc trước trong sự sợ hãi tránh ra, tảng lớn võ giả lập tức hóa ra độn quang, truy kích Dương Thanh Huyền mà đi.

Trác Phiền nhìn Đường Thù một dạng, hỏi: “Đường Thù huynh, chúng ta đuổi không đuổi?”

Đường Thù mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Đuổi nhất định phải đuổi! Khoản tài phú này to lớn, sợ thì không cách nào đánh giá. Nhưng Dương Thanh Huyền cùng cái kia quỷ tu thực lực bày ở đằng kia, coi như hiện tại đuổi theo, cũng chỉ là bia đỡ đạn mà thôi. Chúng ta một bên đuổi vừa đánh, cắn vào ba người bọn họ, cuối cùng có thể tìm tới cơ hội đem giết chết.”

Trác Phiền nói: “Nói có lý.”

Ngay lập tức, hai người cũng là hóa thành độn quang, theo ở sau lưng mọi người.

…

Sau một hồi, cái kia mạt thế chu vi biến mất địa phương, đen kịt một màu trong vực sâu, đột nhiên truyền đến “Khanh khách” tiếng cười quái dị, mười phần sung sướng ấm áp dễ chịu nhanh.

Vô số thiên địa linh khí, cùng với các loại hỗn loạn sức mạnh, bỗng nhiên tựu liều mạng rung động, hướng về trong hắc động tuôn ra.

Hư không vì vậy mà bị xé nứt, không ngừng phá nát, sụp xuống, nhưng một luồng năng lượng khổng lồ, nhưng ở trong đó chầm chậm sinh ra, thức tỉnh.

Này cỗ phá nát lực lượng, bắt đầu hướng về bốn phương tám hướng lan tràn.

Không chỉ có là Tá Đà Thần Điện, bên ngoài thần điện di tích cổ không gian, cũng bắt đầu chịu đến này cỗ sức mạnh hủy diệt lan đến, không ngừng yên diệt.

…

Tinh thần ở ngoài, núi to chi đỉnh.

Đại lượng tông môn cường giả thu vào từ bên trong truyền về tin tức, tất cả đều là sắc mặt ngưng trọng, các loại tiếng thảo luận nổi lên bốn phía, đồng thời sẽ được tư liệu, thu dọn một chút phát về tông môn.

Tống Dương cùng Thương Vân Ông càng là trên mặt như che chở sương lạnh.

Tống gia đệ tử ngã xuống hầu như không còn, đương nhiên cũng là không thu được tin tức, chỉ có thể trơ mắt nhìn người khác không ngừng tin tức truyền ra đến.

“Cái gì? Mười vị cửu tinh Giới Vương liên thủ đều thua?!”

“Ba người kia cuối cùng đạt được bí tàng không gian rời đi?”

“Bí tàng không gian ở một cái vòng tay bên trong?”

Các loại tin tức thỉnh thoảng tuôn ra đến, làm cho nguyên bản tựu lung tung kia trên đỉnh núi, càng thêm ngổn ngang mấy phần.

Tống Dương đầy mặt sát khí, xanh mặt nhìn chằm chằm lớn ngoài núi Lục Đạo vòng xoáy khổng lồ chậm rãi vận chuyển, lạnh giọng tự nói: “Dương Thanh Huyền! Chờ cái kia trọc long về phủ Thiên Tướng xuất hiện, chính là ngươi cái chết kỳ!”

Xung quanh không ít võ giả, không tên cảm thấy Tống Dương trên người hàn ý, đều là xa xa tránh ra, để tránh khỏi không tên tựu rước họa vào thân.

…

Phá niết đại địa bên trong.

Một toà trên vùng bình nguyên, rải rác Thích Tá, từ bốn phương tám hướng vọt tới, phóng tầm mắt nhìn, có hơn ba mươi đầu.

Đều nhanh chóng hướng về phía trên vùng bình nguyên kia một mảnh lĩnh vực tới gần.

Đột nhiên, cái kia trong lĩnh vực ánh vàng lóe lên, hóa ra một thanh chiến kích, nhanh chóng đâm về phía này chút Thích Tá.

Chiến kích tốc độ cực nhanh, cơ hồ là lóe lên một cái rồi biến mất.

Nháy mắt tựu truyền đến tảng lớn Thích Tá tiếng kêu thảm thiết, sau đó ở bên trong lĩnh vực bạo nổ mở, hóa thành hỗn loạn năng lượng tản đi.

Sau đó một cái tay từ hư không dò ra, đem sở hữu Thích Minh Thạch vừa thu lại.

Du An cũng nhảy ra ngoài, vỗ tay khen: “Biện pháp này thật không tệ, lại thu hoạch ba mươi sáu viên.”

Dương Thanh Huyền trong mắt mỉm cười, hướng về xa xa một phiến hư không nhìn tới, khẽ cười nói: “Là rất tốt, chính là cả ngày bị người nhìn chằm chằm, có chút phiền đây.”

Du An nói: “Cái kia chút quỷ nhát gan, cũng chỉ dám xa xa theo. Lấy Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng đại nhân thực lực, sợ là Thiên Giới bên dưới đều không địch thủ. Ở phá niết khắp mặt đất, mặc dù thật có Thiên Giới tồn tại, cũng nhất định cực nhỏ, hơn nửa đều giấu ở nơi nào đó tu hành. Vì lẽ đó chúng ta yên tâm thu thập Thích Minh Thạch là tốt rồi.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, liền tiếp tục ngồi xếp bằng ở nguyên tố suy biến trong vòng tu luyện.

Tự Tá Đà di tích cổ sụp xuống đã nửa tháng trôi qua.

Những bốn phương tám hướng kia truy sát mà đến võ tu, ở chết rồi mấy trăm người sau, rốt cục không dám ở đuổi, tất cả đều xa xa theo. Chờ truy lùng người đạt đến tới trình độ nhất định sau, tỷ như hai trăm, hoặc là ba trăm, tựu tái phát lên một lần tiến công.

Dương Thanh Huyền thật cũng không sợ sợ, một là chính như Du An nói, trừ phi là Thiên Giới chi chủ đi ra, bằng không rất khó làm sao mấy người bọn họ, thứ hai là vừa vặn cho rằng rèn luyện, những cường giả này không khỏi là các đại tinh vực đi ra cường giả siêu cấp, thần thông diệu pháp vô số, đồng thời thân kinh bách chiến.

Dương Thanh Huyền ở chém giết hạ, đối với mình chiến đấu cùng thần thông lĩnh ngộ, một ngày Thiên Lý, có bay vọt về chất.

Đồng thời mỗi giờ mỗi khắc không ở nuốt ăn Thích Minh Thạch, trong cơ thể cái kia đậu xanh giống như lớn nhỏ thứ hai đan điền, rất nhanh hóa thành ngón cái to bằng, còn ở lượng lớn Thích Minh Thạch cung cấp hạ, vững bước tăng lên.

Khoảng thời gian này, trừ phi gặp phải quy mô lớn võ tu công kích, bằng không vẻn vẹn đối phó Thích Tá, đều là Dương Thanh Huyền cùng Du An hai người ứng chiến, Quỷ Tàng trốn ở Thái Huyền Thiên bên trong tu luyện, tiêu hóa cái kia chút hồn phách.

Lấy Quỷ Tàng tới nói, chính là bất cứ lúc nào có thể bước vào Thiên Giới.

Dù sao đã từng là Thiên Giới, đồng thời ở cảnh giới này trên, dừng lại vô cùng năm tháng, đối với Thiên Giới lĩnh ngộ xa không phải phổ thông võ tu có thể so với.

Cho nên chỉ cần năng lượng tích lũy đến rồi, bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu đều có thể đột phá.

Du An cũng trong khoảng thời gian này hạ, không ngừng nghiên cứu và chỉnh lý cái kia mạt thế chu vi bên trong đồ vật, cùng với mạt thế chu vi bản thân.

Căn cứ Du An nói, này mạt thế chu vi bản thân liền là một cái cực kỳ đáng sợ Thánh khí, ban đầu là du nhà tổ tiên vì trấn áp cái kia đệ nhất đời Thích Tá, mà lưu tại Tá Đà di tích cổ bên trong. Du An tới đây rèn luyện, trong đó một cái ý nghĩ chính là đem này mạt thế chu vi tìm trở về.

Nhưng cũng chỉ là một ý nghĩ mà thôi, cũng không có ôm nhiều hi vọng, có thể một mực tựu thật sự tìm trở về.

Mạt thế chu vi bên trong vật phẩm, nhiều hoa cả mắt, khiến người líu lưỡi, tức liền qua nửa tháng, vẫn như cũ không thể chỉnh làm rõ, bên trong rốt cuộc có bao nhiêu bảo vật.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1967: Thanh Lý Bảo Vật, Hơn Hai Ngàn Sát Nguyệt Chi Nhận

“Dương Thanh Huyền, ngươi tới.”

Du An chiêu ra tay.

Dương Thanh Huyền theo lời đi tới.

“Đưa tay ra.” Du An lại nói.

Dương Thanh Huyền vươn tay ra.

Du An nâng tay phải lên, ngón trỏ như câu, như sắc bén đuôi châm điểm hạ, nhẹ nhàng đâm thủng Dương Thanh Huyền đầu ngón tay, chảy ra một giọt máu tươi máu.

Du An hai con ngươi thu nhỏ lại, ở đồng bốn phía hóa ra một mảnh phù hiệu, sau đó giơ tay bấm quyết, điểm ở đằng kia giọt máu tươi trên.

Huyết lập tức biến ảo mở, ở Du An quyết ấn hạ, biến thành hình một vòng tròn phù hiệu, sau đó cùng không trung co rụt lại, lần thứ hai ngưng tụ thành một giọt máu tươi, rơi xuống.

Du An vươn tay trái ra, cái kia giọt máu tươi điểm nơi cổ tay vòng tay mạt thế chu vi trên, ở đụng vào chớp mắt, liền hút vào tiến vào, tan rã không thấy hình bóng.

Du An khóe miệng vung lên một tia cười đến, nói: “Này vòng tay trên có máu tươi của ngươi dấu ấn, hiện tại ngươi cũng có thể mở nó ra. Toàn bộ thiên hạ, chỉ có ngươi và ta có thể mở nó ra.”

Sau khi nói xong, tựa hồ cảm thấy có chút ám muội, bầu không khí một chút trở nên quái dị, Du An trên mặt không tên xẹt qua đỏ ửng.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Này vòng tay là ngươi du gia chí bảo, này tại sao có thể.”

Du An chu miệng nhỏ, thì thầm nói: “Như không phải ngươi, ta cũng tìm không về này vòng tay, thậm chí từ lâu ngã xuống ở phá niết đại địa. Nói đến, coi như này vòng tay hoàn toàn cho ngươi, cũng một điểm không quá đáng. Được rồi, đừng làm phiền. Bên trong thứ tốt thực tại nhiều lắm, ta đều không thấy quá đến. Ngươi phân một tia thần thức lại đây, vào xem xem. Bất luận là đồ vật gì, ngươi nhìn trúng liền trực tiếp nắm, không cần khách khí. Trong này tất cả, đều là ngươi ta cộng có.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, nếu đối với phương tốt như vậy ý, chính mình cũng không cần chối từ, miễn cho quá lập dị.

Huống hồ này mạt thế chu vi bên trong đến cùng có cái gì, hắn đích xác phi thường hiếu kỳ, thậm chí có một ít khát vọng.

Ngay lập tức, liền hóa ra một tia thần thức, trực tiếp tiến vào vòng tay bên trong.

Cảnh tượng trước mắt biến đổi, chính là một phương đen nhánh không gian vũ trụ, nổi lơ lửng vô số ngôi sao điểm điểm.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, đem những ngôi sao kia đặt ở trong mắt, lập tức hiểu được, ở đây giống như cùng Ân Võ Điện một dạng, sở hữu bí tàng bảo vật, tất cả đều tiến vào “Phong ấn” trạng thái, từ bên ngoài hoàn toàn không nhìn ra hình thái, chỉ có thể cảm ứng được nhàn nhạt năng lượng tồn tại.

Nhưng loại này giả phong trạng thái, ở Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình hạ, hoàn toàn hiện hình mà ra.

Phóng tầm mắt nhìn, cơ hồ là vô số bảo vật, tầng tầng lớp lớp, giống như một ngân hà tinh hệ, hoàn toàn đếm không hết bên trong có bao nhiêu tinh thần.

Tự Tá Đà Thần Điện sinh ra lên, ở trong đó ngã xuống võ giả vật phẩm, hơn nửa đều bị thu nạp lại đây, ở vô cùng vô tận thời gian năm tháng bên trong, tiến vào "Tự mình phong ấn" bên trong.

Nguyên khí, đan dược, linh dịch, khoáng thạch, thẻ ngọc, giấy thếp vàng, cùng với các loại vật ly kỳ cổ quái, chỗ nào cũng có, không thể toàn bộ.

Dương Thanh Huyền tiện tay trảo một cái, một đạo lưu tinh kích bắn mà đến, bị hấp dẫn trong quá trình, tựu không ngừng "Giải phong", tỏa ra năng lượng mạnh mẽ gợn sóng, đồng thời hiển hiện ra bản thể hình thái.

Rơi vào Dương Thanh Huyền trong tay, một người bình thường ngọc phấn bình nhỏ.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình, trực tiếp xuyên thấu bình nhỏ này tử, nhìn thấy bên trong màu vàng nhạt đan dược, cực kỳ giống một loại trong truyền thuyết linh đan.

Dương Thanh Huyền đem bình ngọc vứt ra ngoài, bản thể nắm lấy sau, đổ ra mấy hạt tựu nuốt xuống, sau đó nhắm mắt vận chuyển chân nguyên, hóa giải dược tính.

Bất quá chốc lát, rồi đột nhiên mở hai mắt ra, lóe lên điểm điểm tinh quang.

Quả nhiên là trong truyền thuyết cái kia loại có thể trực tiếp tăng lên công lực đan dược, đối với cao cấp Giới Vương hữu hiệu giống vậy, không khỏi đại hỉ, trực tiếp cùng Du An một người một nửa, tại chỗ tựu nuốt vào.

Hai người trực tiếp tương đối ngồi xếp bằng, bấm quyết hóa giải dược lực, đối với xa xa nhìn chằm chằm mấy trăm người, hoàn toàn không thấy.

Sau đó hai người từng người hóa ra một đạo thần niệm, tiến vào mạt thế chu vi bên trong.

đọc truyện vớ i http://truyenc

uatui.ne t /Du An hì hì cười nói: “Ta trước nghĩ thu dọn hạ những thứ đồ này, nhưng thực tại quá nhiều, nhiều khiến ta đau đầu. Đúng là đã quên ngươi đáng sợ kia nghịch thiên Linh Mục thần thông, liền ngay cả Thích Tá kết cấu thân thể đều có thể nhìn mặc, mượn thần thông của ngươi, ta thu dọn những món đồ này muốn phương tiện nhiều.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, nói: “Ta Hỏa Nhãn Kim Tình không phải là giúp ngươi thu dọn vật phẩm dùng.”

Du An một mặt cầu khẩn dáng vẻ, nói: “Ngươi không giúp ta, ta thu dọn đến Thiên nhân ngũ suy, đại nạn rơi xuống đều thu dọn không xong.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đến thời điểm nói sau đi, chúng ta trước tiên tìm một ít có thể đề cao tu vi đồ vật, cùng một ít đầy đủ tốt đồ vật. Còn dư lại tương lai sẽ chậm chậm chỉnh.”

Ngay lập tức, trong mắt ánh vàng nhảy lên, hướng về tầng này lớp không gian nhìn tới.

Nơi này kết cấu tuy rằng cùng Ân Võ Điện tương tự, nhưng vật phẩm đẳng cấp và số lượng, nhưng còn xa ở Ân Võ Điện bên trên.

Dương Thanh Huyền không ngừng năm ngón tay lấy ra, mỗi một chút, đều có một cái vật phẩm như sao thần lay động mấy lần, tỏa ra ánh sáng nhẹ cùng sóng năng lượng, tựu kích bắn mà tới.

Du An liền chuyên môn phụ trách thu thập.

Không lâu lắm, liền tìm được hơn 300 loại tăng lên cảnh giới đan dược cùng vật phẩm.

Dương Thanh Huyền năm ngón tay dò ra, đem một cái rơi rụng mà đến ánh sáng nắm ở trong tay, hóa thành một cái lăng hình cái hộp nhỏ, tỏa ra yếu ớt lam quang.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm nhìn một hồi, liền bỏ vào trong túi.

Du An hiếu kỳ nói: “Chính là một người bình thường Thời Không Toa a. Ở đây Thánh khí sợ cũng có thiên thiên vạn vạn đi, này không chọn cái kia không chọn, làm sao lại một mực tuyển chọn một cái Thời Không Toa?”

Dương Thanh Huyền than thở: “Ở Thương Khung tinh vực, bởi vì cùng viễn cổ truyền tống đại trận đứt rời liền tiếp, Tinh Vũ Bàn cùng Thời Không Toa đều là cực kỳ khí vật trân quý.”

Du An chợt nói: “Thì ra là như vậy, ta nói sao, Tinh Vũ Bàn cùng Thời Không Toa tuy rằng quý giá, giá trị không ít Tinh Hạo Thạch, nhưng cần phải còn chưa tới để cho ngươi có thể nhìn thẳng trình độ, hóa ra là có như vậy ngọn nguồn.”

Dương Thanh Huyền không nói, còn một nguyên nhân khác, chính là Dương Vân Kính ly khai Thương Khung tinh vực, dựa vào đúng là Thời Không Toa, vì lẽ đó hắn mới mang tới nhìn nhiều mấy lần, đồng thời thu lại.

Cho tới cái khác nguyên khí, hắn có Nhân Quả Tứ Đế Ngọc, Thiên Địa song bảng cùng Chiến Kích Thiên Khư, đặc biệt là nắm giữ võ hồn Thái Huyền mộ kiếm, ít lại cần bất kỳ nguyên khí.

Đúng là trôi nổi ở vũ trụ này giữa không ít thẻ ngọc, giấy thếp vàng ngân bạc đưa tới Dương Thanh Huyền hứng thú.

Dù sao Thương Khung tinh vực đối ngoại mặt vũ trụ hiểu rõ cực nhỏ, này chút gánh chịu tin tức đồ vật, toàn bộ là tới từ ở các đại tinh vực giữa cường giả, nắm giữ cực cao giá trị, trong đó còn có thật nhiều ghê gớm thần thông công pháp.

Dương Thanh Huyền bên trong thẻ ngọc cùng kim tuyến góp nhặt hơn nửa, lại cầm liền muốn toàn bộ nắm hết, ngay lập tức thật không tiện tựu ngừng lại.

Trong đó cũng không thiếu Sát Nguyệt Chi Nhận, đều là vẫn còn chưa hoàn thành, Dương Thanh Huyền từng cái lấy ra, lại tìm được trên hơn hai ngàn chuôi, hình thức khác nhau, có chút độ hoàn thành đã đạt đến hơn 90%.

Hai người đều là cực kỳ phấn khởi, độ hoàn thành ở 80% trở lên, tựu có hơn 100 chuôi.

Lấy hai người thời khắc này Thích Minh Thạch số lượng, đầy đủ đem này hơn 100 chuôi rót đầy.

Dương Thanh Huyền nói: “Còn dư lại cái kia chút, có thể chọn cơ ra tay, chỉ tiếc số lượng quá nhiều, sợ là trong thời gian ngắn rất khó ra sạch sẽ.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1968: Vũ Trụ Tối Mặt, Kinh Thiên Động Địa Đồ Vật

Du An cười nói: “Ngươi đối với phía ngoài vũ trụ không hiểu rõ, coi như nhiều đồ hơn nữa, đều có biện pháp ra rơi, chỉ là giá tiền muốn chiết khấu một ít.”

Dương Thanh Huyền bừng tỉnh, lập tức hiểu được.

Bất kỳ thị trường, có minh, tựu nhất định có ám, ở Thương Khung tinh vực cũng là như thế, Phan tên béo quản lý sở giao dịch, liền tương tự với dưới đất thị trường.

Như vậy ở mảnh này trong đại vũ trụ, tương tự sẽ tồn tại to lớn dưới đất thị trường, tiêu hóa hơn hai ngàn món chưa hoàn thành Sát Nguyệt Chi Nhận, căn bản không phải vấn đề, chỉ phải có đầy đủ lợi nhuận không gian.

Du An ánh mắt lấp lóe, đột nhiên nói ra: “Coi như ở đây hết thảy tất cả, vũ trụ này tối mặt, đều có thể đem tiêu hóa. Nơi này của cải, sợ là đầy đủ mua cái tiếp theo tốt tinh vực.”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, hỏi: “Tinh vực còn có thể mua?”

Du An cười cợt, trên mặt dần hiện ra mấy phần không hợp thành thục, ngạo nghễ nói: “Đương nhiên có thể. Ở mảnh này đại trong vũ trụ, chỉ có ngươi không nghĩ tới, không có không làm được. Ở bề ngoài thống trị vũ trụ đồ vật là sức mạnh, duy có sức mạnh, mới có thể nắm giữ tất cả. Mà trong bóng tối thống trị vùng vũ trụ này, nhưng là của cải, chỉ có của cải, mới có thể thu được được sức mạnh mạnh hơn. Ở đằng kia chút đứng đầu thế lực lớn siêu cấp bên trong, coi như ngươi là siêu cấp ngớ ngẩn, cũng có thể sử dụng tài nguyên đem ngươi sống sờ sờ đập thành thiên tài siêu cấp. Cõi đời này có thật nhiều phạt mao tẩy tủy, thậm chí thay đổi căn cơ cùng thiên phú nghịch thiên bảo vật, chỉ phải có đầy đủ của cải, là có thể nắm giữ tất cả. Dù cho là Thiên Giới chi chủ, cũng phải vì ngươi ra sức. Vì lẽ đó, buôn bán tinh vực cùng vị diện chuyện như vậy, không hiếm hoi còn sót lại ở, hơn nữa còn là diện tích lớn tồn tại.”

Du An ánh mắt lóe lên hơi ánh sáng lạnh lẽo, mặt không thay đổi tiếp tục nói: “Có xu hướng lực, yêu thích đem một cái tinh vực sinh linh toàn bộ thanh không, nuôi thả một ít cực kỳ đáng sợ quái vật, làm vì gia tộc rèn luyện nơi. Tuy rằng này chút đại thế gia có làm loại chuyện như vậy thực lực, nhưng ở bề ngoài chung quy không tiện làm, liền tựu sẽ mua một cái, hoặc là đặt hàng một cái. Chính là ngươi nhìn trúng cái kia tinh vực hoặc là vị diện, liền trực tiếp trả tiền, tự nhiên có người đi giúp ngươi thanh không, sau đó cái này tinh vực hoặc là vị diện sẽ là của ngươi. Tinh vực giá cả, căn cứ ẩn chứa năng lượng nhiều ít, cách biệt cũng là rất lớn.”

Du đâu vào đấy hạ, lại nói: “Đồng thời, vùng vũ trụ này bên trong vẫn tồn tại luyện tinh người. Chính là đem một cái vị diện, hoặc là tinh vực, trực tiếp luyện hóa đi. Có thể thu được một ít giới lực trên đồ vật, những thứ đồ này cực kỳ huyền diệu, ẩn chứa một ít quy tắc bản nguyên, có thể trở thành đi về sơ sinh đời đại vũ trụ chìa khoá.”

Dương Thanh Huyền nghe được trợn mắt ngoác mồm, nhưng rất nhanh cũng là đón nhận hiện thực.

Vì thu được sức mạnh, tính mạng cũng có thể không muốn, còn có chuyện gì là không làm được.

Xem ra vũ trụ này, xa so với chính mình tưởng tượng còn tàn khốc hơn cùng chân thực.

Du An mỉm cười nói: “Lần này thu được của cải to lớn, khó có thể tưởng tượng, toàn bộ thực hiện đi ra ngoài, có thể mua một cái tốt vô cùng tinh vực đây.” Nàng nâng cằm lên, xa nghĩ đến một trận, lại nói: “Ai nha, mua tinh vực vô vị, vẫn là mua đại lượng vật tư đi, sớm ngày bước vào Thiên Giới chi chủ mới là chính đạo.”

Dương Thanh Huyền hơi thở dài, lắc lắc đầu, liền tiếp tục ở trong số những bảo vật này tìm tòi, rất nhanh lại lấy một đống hình thù kỳ quái đồ vật.

Trong đó có một cái chiếc hộp màu đỏ, đưa tới Dương Thanh Huyền chú ý.

Cái hộp kia toàn thân ngọc chất, mặt trên có một vòng tuyệt đẹp trận pháp, cũng như to bằng móng tay, tổng cộng bảy cái trận nhỏ nối liền một đường, tổ một cái hoàn mỹ phong ấn.

Ở đây phong ấn bên dưới, liền ngay cả hắn Hỏa Nhãn Kim Tình đều bị chặn lại rồi, không thấy rõ bên trong vật phẩm.

Dương Thanh Huyền đem hộp ngọc cầm trong tay thưởng thức một trận, cẩn thận phân tích trận pháp kia kết cấu.

Du An đồng dạng hiếu kỳ, này hộp ngọc chính là một loại cực kỳ trân quý huyết phách ngưng, bản thân tựu có giá trị không nhỏ, không biết bên trong chứa là cái gì.

Du An nhìn Dương Thanh Huyền ở nghiên cứu trận pháp, trong ngắn hạn sợ chắc là sẽ không có kết quả, liền một mình ở một bên thu dọn vật phẩm, không đánh khuấy hắn.

Ước chừng sau nửa canh giờ, Dương Thanh Huyền ở đây trên hộp ngọc thử mấy trăm lần, rốt cuộc tìm được quy luật, giơ tay lên, ở không trung hóa ra trên trăm đạo tàn ảnh, từng người bấm quyết, tổng cộng hơn một nghìn đạo ấn pháp, lấy bất đồng thời gian trật tự đánh rơi ở hộp ngọc kia trên.

Liên tiếp như xuân như nước sóng gợn ở trên cái hộp khuấy động.

Rốt cục, bảy cái trận pháp đồng thời vận chuyển, không ngừng có phù văn bay lên tiêu tan.

“Răng rắc” một tiếng, hộp ngọc theo tiếng mở ra.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, kêu lên một tiếng sợ hãi, “A!”, trong hai con ngươi bắn mạnh ra tinh mang, nhìn chằm chằm hộp ngọc kia bên trong, phảng phất khó có thể tin.

Du An vội vàng xoay người lại đây, có thể để Dương Thanh Huyền như vậy giật mình đồ vật, rốt cuộc là là vật gì?

“A?”

Du An liếc mắt nhìn, tương tự khó tin kêu một tiếng.

Cũng không phải là trong hộp có cái gì không phải bảo vật, mà là thực tại quá có ngoài ý muốn, quý trọng như thế cùng tuyệt đẹp hộp ngọc, cùng với cái kia tinh diệu tuyệt luân phong ấn hạ, bên trong đựng lại là một căn tia nhỏ.

Cẩn thận nhìn tới, càng là một căn màu nâu lông tơ.

Du An cười khổ nói: “Này giở trò quỷ gì, là trò đùa dai sao?”

Này lông tơ nhìn như bình thường không có gì lạ, không có nửa điểm sóng năng lượng, chính là một căn thông thường động vật lông, từ độ dài cùng độ lớn trên nhìn, như là vượn loại lông tơ.

Nhưng Dương Thanh Huyền nhưng không có nửa điểm cười đùa dáng vẻ, khuôn mặt trái lại trở nên so với phá trận trước càng nghiêm nghị, trong hai con ngươi Hỏa Nhãn Kim Tình cũng lấp lóe đến rồi cực hạn, thậm chí khiến Du An cảm thấy có chút chói mắt.

Du An trong lòng kinh sợ, hỏi: "Này lông tơ có chỗ đặc biệt gì sao?"

Nàng xem Dương Thanh Huyền dáng vẻ, biết chắc có bất phàm địa phương, nhưng nghĩ lại một nghĩ, lại nói: "Một sợi lông mà thôi, coi như là lúc vũ trụ mới sơ khai, tựu xuất hiện qua cái kia chút thần thú lông tơ, cũng chẳng có gì ghê gớm a."

Dương Thanh Huyền phảng phất không có nghe thấy, toàn bộ phục tâm thần đều ở đây căn lông tơ trên, đồng thời duỗi ra hai căn đầu ngón tay, rón rén để vào bên trong hộp, đem cái kia căn lông tơ cẩn thận nhón lên, như bất thế trân bảo giống như vậy, để xuống lòng bàn tay quan sát.

Du An nhìn dáng vẻ của hắn, không nhịn được cười, nhưng Dương Thanh Huyền thật sự là quá sốt sắng cùng thận trọng bộ dáng, khiến bên trong không gian đều sản sinh một loại túc sát bầu không khí, làm cho nàng không cười nổi.

Sau một lúc, Dương Thanh Huyền mới đưa này căn lông tơ để vào hộp ngọc, nhẹ nhàng che lên.

Phảng phất buông xuống một khối như cự thạch, nặng nề thở ra một hơi, đem trong lồng ngực các loại hậm hực hờn dỗi toàn bộ một khẩu hô lên.

Lúc này mới xoay người nhìn phía Du An, nói: "Món bảo vật này ta muốn."

Du An cười nói: "Ngươi muốn bắt đi chính là, những thứ kia, nguyên bản tựu ngươi và ta cộng có, ngươi muốn lấy cái gì ta cũng sẽ không phản đối. Ta chỉ là tò mò, này lông tơ nhìn như bình thường vô thường, chẳng lẽ là bảo vật gì? Càng khiến không sợ trời không sợ đất ngươi, căng thẳng đến rồi trình độ như thế."

Dương Thanh Huyền cười khổ một tiếng, nghĩ đến hạ, than thở: “Nói rất dài dòng, việc này không biết nói như thế nào tốt. Ở Thương Khung tinh vực, đã từng từng sinh ra một vị đại năng giả, chính là viên hầu loại Yêu tộc. Này căn lông tơ, ở ta xác nhận bên dưới, cần phải chính là vị kia đại năng lưu lại.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1969: Vạn Ngàn Người Ta Tới Rồi, Tuyệt Đại Thiên Kiêu

Du An sững sờ nói: “Yêu hầu đại năng? Kỳ quái, vũ trụ này giữa yêu hầu loại đại năng giả cũng không phải số ít, chỉ là hắn một sợi lông mà thôi, ta nhìn này lông tơ cũng không có bất luận là sóng năng lượng nào, không hiểu ngươi căng thẳng cái gì.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vị kia đại năng ở Thương Khung tinh vực bên trong, tên là: Không, trong đó ngọn nguồn nói không rõ ràng, nhưng này căn lông tơ vô cùng lợi hại, nếu là ta không có đoán sai, hẳn là trống không một tia phân thân biến thành. Kỳ quái là, cái hộp này rốt cuộc là người phương nào sở hữu, lại sẽ xuất hiện ở chỗ này.”

Du An nói: “Bất cứ chuyện gì cũng có thể phát sinh, đã tới phá niết đại địa, Tá Đà người của Thần Điện không biết phàm số, chết ở bên trong cũng chẳng có gì lạ. Thậm chí cái hộp này chủ nhân, cũng là từ người khác trong tay đoạt được cũng khó nói.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Trong đó nhân quả, đã không cách nào theo đuổi, hôm nay có thể thu được hộp này, cũng là ta cơ duyên.”

Du An nhẹ nhàng nở nụ cười, hoàn toàn không để ý lắm, dưới cái nhìn của nàng, Dương Thanh Huyền tuy rằng thiên phú cực cao, nhưng dù sao ở xa xôi tinh vực sống lâu, kiến thức có hạn, thậm chí đối với Thời Không Toa đều cảm thấy hứng thú vô cùng, sợ là chưa từng thấy cái gì chân chính thứ tốt.

Hiện tại lại đối với một vị yêu hầu lông tơ đều vô cùng thận trọng, càng có thể thấy được kiến thức nghèo nghèo, chờ tương lai có cơ hội gặp được chân chính thứ tốt, sợ là cái kia căn lông tơ trực tiếp tựu vứt đống rác.

Dương Thanh Huyền tựa hồ nhìn thấu Du An ý nghĩ, ngượng ngùng nở nụ cười, cũng không giải thích, liền tiếp tục tại không gian bên trong thu dọn vật phẩm.

Hai sau ba ngày, gần như đem vật phẩm đơn giản quá qua một lần.

Dương Thanh Huyền thu rồi hơn một ngàn bình các loại quý giá đan dược, hơn năm ngàn thẻ ngọc cùng kim tuyến, còn có bốn, năm trăm hình thù kỳ quái đồ vật, bao quát một ít khoáng thạch chờ chút.

Du An cũng cầm hơn một ngàn bình các loại quý giá đan dược, hai người là chia đôi, cùng với đại lượng đáng tiền khoáng thạch, bao quát các loại Tinh Thần Thạch, liền lên tới hàng ngàn tỉ.

Lúc này mới song song rời đi mạt thế chu vi, thần thức trở lại bản thể bên trong.

Hai người bản thể vẫn ở ăn đan cùng khổ tu, bốn phía tán lạc một ít Thích Minh Thạch, đều là trong thời gian này bị nguyên tố suy biến vòng dẫn tới, bị Quỷ Tàng giết chết.

Dương Thanh Huyền nói: “Xem ra cần phải đổi chỗ, ba ngày quang cảnh, mới mười một viên Thích Minh Thạch, hơn nữa đều là bên trong, cấp thấp, sợ là phụ cận Thích Tá đã bị chúng ta quét sạch.”

Du An không đáp, trái lại sắc mặt lúc trắng lúc xanh, trên người không ngừng có sóng năng lượng truyền mở.

Dương Thanh Huyền mí mắt giật lên, liền nhìn thấu Du An là ở đột phá, ngay lập tức không lên tiếng nữa, lặng lặng bảo vệ ở trước người của nó, đồng thời tiếp tục nuốt các loại đan dược.

Những linh đan này không khỏi là uy năng to lớn, nguyên bản đều là Giới Vương cấp cường giả sở hữu, mỗi một viên nuốt vào, đều có thể sản sinh rất lớn uy năng.

Tự đột phá đến thất tinh hậu kỳ đến, bất quá hơn tháng thời gian, Dương Thanh Huyền cũng cảm giác được cùng vừa đột phá lúc chênh lệch to lớn, chính là không ngừng thực chiến, đánh giết Thích Tá cùng cái khác võ tu, cùng với điên cuồng nuốt ăn đan dược cùng thiên tài địa bảo mang tới hiệu quả.

Lại như thế chém giết cùng nuốt ăn đi xuống, sợ là lại quá hơn tháng, là có thể chạm đến thất tinh tột cùng bình cảnh.

Cái tốc độ này Dương Thanh Huyền chính mình cũng cảm thấy có chút kinh khủng.

Nhưng khí vận đến, cái gì cũng không ngăn nổi, nếu như có thể đột phá đến thất tinh đỉnh cao, thậm chí tám sao, như vậy tiến về phía trước Mục Hải Vực Giới, tìm về cha mẹ nắm bắt càng lớn hơn.

Vừa nghĩ tới cha mẹ, còn có ở Thương Khung tinh vực bên trong Vu Khinh Nguyệt đám người, không khỏi trong lòng ấm áp, càng thêm kiên định nhanh chóng tu luyện quyết tâm.

“Hừ, thiệt thòi ngươi còn biết nghĩ mọi người, ta còn tưởng rằng ngươi đã triệt để cùng hồ ly tinh này lêu lổng ở cùng một chỗ.”

Tinh Giới bên trong, Tử Diều Hâu cảm ứng được Dương Thanh Huyền tâm cảnh, bất mãn lạnh lùng hừ một cái.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ta cái nào có quỷ hỗn, ngươi không phải vẫn ở ta bên người sao, có tình huống ngươi đều rõ rõ ràng ràng a.”

Tử Diều Hâu nói: “Ý là, ta không có ở bên cạnh ngươi lời, ngươi liền muốn lêu lổng?”

Dương Thanh Huyền mặt đen lại, biết nói thế nào làm sao sai, cùng cô gái nói nói không thông đạo lý.

Vội vàng kéo khai thoại đề, nói tới các loại đan dược cùng tu luyện sự tình trên, đồng thời đem cái kia các loại đan dược phân phát xuống, để Tử Diều Hâu đám người toàn bộ dùng.

Sau đó không lâu, Du An liền bắt đầu tiến nhập đột phá kỳ, trên người khí tức trở nên hỗn loạn bất định.

Loại này vượt tinh đột phá, so với vượt tầng tới nguy hiểm nhiều, cũng càng thêm khó khăn.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, đồng trung kim quang nhảy nhót, nhìn chăm chú hướng về phương xa.

Cái kia chút vẫn cắn vào hai người võ tu nhóm, tựa hồ xuẩn xuẩn dục động, Dương Thanh Huyền cảm ứng được rất cường đại khí tức, đồng thời đang hướng về mình tới gần.

Du An trên người khí tức lộ ra càng thêm bất ổn, sắc mặt tái nhợt một mảnh, lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh từ hai tóc mai lăn xuống, đôi môi run rẩy, hấp tấp nói: “Không tốt bọn họ muốn động!”

Dương Thanh Huyền vươn tay ra, ở Du An trên vai vỗ nhẹ nhẹ mấy lần, nói: “Yên tâm đột phá đi, một chút việc đều sẽ không có, bởi vì ta có ở.”

Câu nói này phảng phất có vô cùng ma lực, Du An trên người cái kia chút hỗn loạn cuồng bạo khí tức, cùng với nội tâm lo âu tâm tình, một chút tựu hóa giải mở, trở nên bình tĩnh cực kỳ. Mặt mũi tái nhợt trên bắt đầu hiện ra điểm chút huyết sắc.

Nếu nói là cõi đời này có ai đáng giá tín nhiệm nhất, ngoại trừ trước mắt nam tử này ở ngoài, sẽ không đi có người thứ hai.

Cái kia chút võ tu chính là cảm ứng được Du An đột phá, đồng thời tụ tập hơn ba trăm người, lúc này mới lần thứ hai đánh bạo, lại phát khởi một lần xung kích.

Dẫn đầu vẫn như cũ vẫn là Đường Thù, Trác Phiền chờ cửu tinh Giới Vương, đã tăng cường đến rồi sáu người.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, dùng ba mặt huyền kỳ tướng Du An bảo vệ, đồng thời cho gọi ra Tử Viêm Cự Thú, hóa thành to lớn tường ấm, đem Du An bọc lại.

Lần này cầm kích ở bên cạnh người, nhanh chân đi về phía trước.

Đường Thù đám người không khỏi là chấn động trong lòng, nhìn cái kia đạo cô đơn mà côi cút thân ảnh, không tên bay lên tình cảm.

Mặc dù vạn ngàn người ta tới rồi.

Trác Phiền không nhịn được than thở: “Dương Thanh Huyền mới thật sự là tuyệt đại thiên kiêu, cái thế anh hào, dù cho này chiến bại, vẫn như cũ đạo tâm bất hủ.”

Trác Việt Nhiên, Xà Càn Thanh chờ tiểu bối thiên tài, không khỏi là xấu hổ cúi đầu.

Đường Thù hừ nói: “Đại chiến trước mặt, Trác Phiền huynh như vậy phồng đối thủ chí khí, diệt chính mình uy phong, thật sự được không?”

Trác Phiền từ tốn nói: “Ta chỉ là ở trình bày một sự thật thôi.”

Đường Thù nói: “Có phải là tuyệt đại thiên kiêu, cái thế anh hào, hiện tại kết luận còn sớm. Ngươi gặp đoản mệnh thiên kiêu cùng anh hào sao? Như hắn có thể còn sống ly khai phá niết đại địa, lại nói câu nói này đi.”

Còn lại võ tu đều gật đầu tán đồng.

Trác Phiền mặt không hề cảm xúc, không tiếp tục nói nữa, mà là nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, giữa hai tay chậm rãi hóa ra màu vàng cự nhận, từng tầng từng tầng lưu quang khuếch tán ra.

Vốn là mọi người xung kích, có thể Dương Thanh Huyền một người cầm kích đến đây, trái lại để cho bọn họ dừng bước lại, đứng tại chỗ nghênh chiến.

Chờ Dương Thanh Huyền bước vào trăm trượng phạm vi, Đường Thù trầm giọng một uống, “Ra tay!”

Trước tiên lóe lên, liền trực tiếp xông lên trước, lòng bàn tay xoay chuyển bên dưới, một đạo quang chi viên luân hóa ra, “Chít chít” nhanh chóng xoay tròn, cắt chém vạn vật.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1970: Thời Khắc Sống Còn, Cứu Một Mạng Biện Pháp?

Đường Thù luôn luôn lấy cẩn thận một chút, trí mưu tính toán nổi danh, nhưng vào giờ phút này, biết chính mình chờ thủ lĩnh người lại không xuất toàn lực phấn chiến lời, căn bản không thể đánh tan Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng, tiếp tục mang xuống, chờ cái kia trọc long về phủ thiên tượng xuất hiện, ngoại giới lớn trong núi cường giả tiến nhập phá niết đại địa, chính mình đám người thì càng không có cơ hội.

Vì lẽ đó cắn răng mạnh mẽ tấn công, phải lần này nhất định tóm lấy Dương Thanh Huyền.

Trác Phiền đám người cũng là giống nhau tâm tư, bọn họ rõ ràng nhất cái kia núi to chi đỉnh trên, đến cùng hội tụ một đám đáng sợ dường nào tồn tại.

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, tựu hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể, trực tiếp phân liệt ra, tránh thoát cái kia viên luân chiến kích, nửa người trên cầm kích chém một cái, hướng về Đường Thù cổ lột bỏ. Nửa người dưới trên vọt lên tảng lớn hỏa diễm, lần thứ hai hóa thành một cái hoàn mỹ Dương Thanh Huyền thân thể, hai tay kết ấn, từ phía sau đánh về Đường Thù áo lót.

Đường Thù thân thể chấn động, gợn sóng bên trong hóa ra vô số phù văn, lăng không kết trận, càng là một kiện màu xanh lam áo giáp, mặt trên treo đầy sắc bén xước mang rô.

Đồng thời trái phải tay từng người bấm quyết, hướng về hai cái Dương Thanh Huyền vỗ tới.

“Oành!”

Tay phải quyết ấn ép ở chiến kích phía trước, đem phương hướng đánh bay, đồng thời lâm không một điểm, đem cái kia hình tròn đánh chém cho đòi về.

Tay trái nhưng là ngưng chưởng, đón lấy Đế Diễm Quyết.

“Oanh!”

Bàn tay bên dưới, hóa ra tảng lớn bóng mờ, tạo thành một vị lớn hơn cự chưởng, mạnh mẽ ép trên Đế Diễm Quyết, vô số ánh lửa vỡ toang.

Đường Thù dù sao cũng là cửu tinh Giới Vương, lâm trận bất loạn.

Hai chiêu bên dưới, đem Dương Thanh Huyền công kích áp chế hoàn toàn ở, liền ngay cả Đế Diễm Quyết cũng khó có thể làm sao hắn nửa phân.

Đồng thời cái kia hình tròn đánh chém bay xoay tay lại bên trong, là một thanh kỳ dị trong tay kiếm, lần thứ hai xoay chuyển bên dưới, thân thể hơi đổi, hướng về triển khai Đế Diễm Quyết Dương Thanh Huyền bổ tới.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, vội vàng Ứng Thân trở ra, nghĩ muốn tránh né cái kia chém một cái.

Nhưng đánh chém thức quá mạnh, toàn bộ hư không đều “Ầm ầm” mở ra, Dương Thanh Huyền hỏa diễm thân thể, cũng đột nhiên đổ nát, nổ tung thành vô số hỏa diễm.

Một vị khác Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, một tay bấm quyết, trong miệng nói lẩm bẩm.

Cái kia vô số phá toái hỏa diễm, đột nhiên một chút trở nên linh tính mười phần, đều đều hóa thành giương cánh hồ điệp, ở không trung bay lượn một vòng, tựu toàn bộ hướng về Dương Thanh Huyền tụ lại mà đi, tan vào bên trong cơ thể.

Đường Thù mặt lộ vẻ cười nhạo châm chọc, nhưng cũng vẫn chưa thừa thắng xông lên, mà là nhìn Trác Phiền đám người mạnh mẽ tấn công.

Dù sao đáng sợ kia quỷ tu tựu ở Dương Thanh Huyền trong cơ thể, trời biết đạo lúc nào sẽ đi ra.

Chính tự định giá, “A!” Một tiếng hét thảm truyền đến, kinh sợ đến mức Trác Phiền đám người, không khỏi là nhanh chóng nhanh chóng thối lui.

Dương Thanh Huyền phía trước lục mang lóe lên, tựu một vị tám sao Giới Vương bị kiếm khí theo tiếng chém gãy.

Hai nửa thân thể chịu đến cự lực xung kích, “Oành” một tiếng nổ ra, một tia cường đại màu vàng hồn quang bị rút ra.

“Khặc khặc khặc khặc! Lại tới đây sao nhiều đồ ăn, bản tọa cự chi vô lễ a.”

Tiếng cười quái dị vang lên, sau lưng Dương Thanh Huyền, Quỷ Tàng tái hiện ra, trong miệng còn ở lập lại vừa nãy vị kia Giới Vương hồn phách, khiến Đường Thù, Trác Phiền đám người, không không sắc mặt nhợt nhạt, cả người run cầm cập.

Người chết chết đã, nhưng loại này bị ăn sạch hồn phách cảnh tượng, thật là khiến người sợ hãi cùng cả người bốc lạnh.

Đường Thù quát lên: “Sở hữu cao cấp Giới Vương đều theo ta cùng nhau, đánh giết này quỷ tu. Còn lại người, giết Dương Thanh Huyền!”

Trong tay kiếm nhất toàn, liền hướng Quỷ Tàng kích bắn mà

đi.

Vào lúc này, bọn họ năm vị cửu tinh Giới Vương nhất định phải dũng cảm đứng ra, bằng không một vị lắc lư người khác chịu chết, căn bản là không thể thực hiện được.

Đại lượng cao cấp Giới Vương từ bốn phương tám hướng hiện ra, đều là trên mặt mang theo kiên quyết vẻ, triển khai cuộc đời sở học, vây công Quỷ Tàng.

Cái kia chút bên trong thấp cấp Giới Vương, tuy rằng đối mặt Dương Thanh Huyền lòng sinh sợ hãi, nhưng tổng thi đấu đối mặt Quỷ Tàng tốt.

Hơn nữa tất cả mọi người biết, đánh giết ba người này then chốt, chính là ở đánh giết cái kia quỷ tu, chỉ cần quỷ tu một tia, Dương Thanh Huyền cùng Du An căn bản không đủ vì là nói.

Vì lẽ đó còn dư lại bên trong thấp cấp Giới Vương, tất cả đều cắn chặc hàm răng, hướng về Dương Thanh Huyền đánh tới.

Ngược lại là đi công kích Du An cực nhỏ, thêm vào có Tử Viêm Cự Thú bảo vệ, Du An lặng lặng ngồi xếp bằng đột phá, ở hỗn loạn trong chiến đấu, trái lại càng Ninh Tĩnh.

Dương Thanh Huyền hít một hơi, chiến kích hướng về bốn phương tám hướng điểm tới.

Vây công tất cả của hắn là bên trong thấp cấp Giới Vương, ít tồn tại nguy hiểm, nhưng người thành thật số quá nhiều, hai quyền khó địch bốn tay, ác hổ còn sợ đàn sói.

Bị vây công bên dưới, tuy rằng không đến nỗi trí mạng, nhưng cũng bị chèn ép gắt gao ở.

Đồng thời này chút Giới Vương cũng hạng người ngu dốt, đều là từ sinh tử chiến trường bên trong chém giết đi ra, trí tuệ cùng kinh nghiệm chiến đấu cực cao, chỉ cần gặp phải nguy hiểm tựu lùi, để người phía sau tới nghênh đón.

Như vậy cùng tiến lên cùng nhau, hầu như mỗi một chiêu công kích, đều là trạng thái đỉnh cao.

Dương Thanh Huyền đánh một trận, tiêu hao thể năng to lớn, lại chỉ chém giết một vị hai sao Giới Vương, bị áp chế vô cùng ác độc, đồng thời hơi có sơ sẩy, tiếp theo là sự đả kích trí mạng.

Mà Quỷ Tàng ở hơn mười vị cao cấp Giới Vương vây công hạ, cũng ngàn cân treo sợi tóc, không có bất kỳ phân tâm chỗ trống.

Lần này hơn ba trăm người đều là hạ quyết tâm, sức chiến đấu cùng giác ngộ đều cùng trước kia chiếm tiện nghi tâm lý có khác nhau một trời một vực.

“Mẹ, sẽ không thật muốn bàn giao ở nơi này chứ?”

Dương Thanh Huyền cả người đều bị ướt đẫm mồ hôi, càng lớn càng kinh ngạc, hoàn toàn không nhìn thấy ra đường.

Trong tay chiến kích không ngừng bị sức mạnh to lớn chấn động trở về, phát sinh “Ong ong” tiếng rung, như là bị tổn thương không nhỏ.

Chiến Kích Thiên Khư ở Thương Khung tinh vực Thánh khí trong bảng, có thể xếp hạng hơn hai mươi vị, nhưng đi tới trong đại vũ trụ, hoàn toàn tựu phai mờ mọi người rồi, có thể áp chế nó Thánh khí thực tại quá nhiều.

Chiến đấu mấy trăm tràng hạ xuống, cùng vô số Thánh khí chém giết khuấy động, đặc biệt là giờ khắc này bị áp chế, chiến kích bên trong truyền đến to lớn rít gào cùng rung động, phảng phất đã đến cực hạn.

Dương Thanh Huyền trong lòng lo lắng, nếu như chiến kích vỡ nát lời, thì phiền toái.

Này chiến kích một đường đi theo, từ lâu tình thâm nghĩa trọng, mà nếu là thật vỡ nát lời, tất nhiên sẽ phản phệ tâm thần mình, một sát na kia tất nhiên sẽ bị này mấy trăm vị giới vương bắt lấy, hình thành mình trí mạng một khắc.

“A!”

Đột nhiên ở ở ngoài vòng chiến, truyền đến tiếng kêu thảm thiết.

Vô số bên trong thấp giới Giới Vương giật mình trong lòng, phân quyết tâm, lập tức bị Dương Thanh Huyền nắm lấy cơ hội, kích quang quét ngang mà qua, lấy ba tính mạng người.

Còn dư lại doạ đến sắc mặt nhợt nhạt, lập tức tập trung ý chí, lúc này mới nhặt lấy về một cái mạng.

Hóa ra là Du An đã đột phá đến rồi sáu sao Giới Vương, đang cùng Tử Viêm Cự Thú cùng nhau từ ngoại vi đánh tới, hòa dịu Dương Thanh Huyền áp lực, đánh lén bên dưới, liền giết mấy người.

Nhưng Du An hành vi, lập tức gây nên mọi người phẫn nộ, lập tức liền bị một nhóm Giới Vương chế trụ, vây quanh đánh, hiểm hiểm cái này tiếp cái khác.

Lớn như vậy trên hư không, hình thành ba mảnh chiến trường, mỗi một mảnh đều là đánh Càn Khôn điên ngã, hư không nổ tung.

Dương Thanh Huyền càng đánh càng gấp, đột nhiên nghĩ đến cái kia căn lông tơ, nếu như đem lấy ra, có lẽ có thể cứu ngay lập tức một mạng.

Liền phân quyết tâm, đang muốn lấy cái kia lông tơ, ngoại vi nơi lại là tiếng kêu thảm thiết truyền đến, hơn nữa là liên tiếp mấy đạo, mấy vị trấn thủ vòng ngoài thấp cấp Giới Vương, đột nhiên tựu chết thảm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1971: Đến Mà Không Phải Đến, Đi Cũng Không Đi

Trước mắt mọi người loáng một cái, liền phát hiện mảng lớn xích ánh sáng màu đỏ, ngút trời triệt để, đem tất cả mọi người vây nhốt trong đó.

Dương Thanh Huyền kinh sợ, kêu lên: “Hỗn Thiên Lăng!”

Vô số hồng lăng ở không trung qua lại, tỏa ra cường đại khí bao hàm lực lượng, hướng về sở hữu vây nhốt Dương Thanh Huyền Giới Vương đánh ra quá khứ.

“Không được! Là quát tháo tinh vực Thiên Thánh khí!”

“Chi! Yên Hà Cảnh cung chủ Hàn Phi Vân?”

Từng đạo từng đạo sợ sợ tiếng truyền ra, hoảng loạn bên dưới, lại có mấy người bị đánh giết.

Hàn Phi Vân thanh âm lạnh như băng truyền đến, ở Hỗn Thiên Lăng bên trong thế giới vang vọng, “Đã biết bản cung ở đây, còn không mau cút đi! Đối địch với Dương Thanh Huyền người, chính là cùng bản cung là địch.”

Một đạo uyển chuyển dáng người, ở Hỗn Thiên Lăng trên cất bước, mỗi một bước dưới chân, đều sinh ra kim liên.

Một ông lão cả giận nói: “Hàn Phi Vân đại nhân, không phải cần phải cùng chúng ta một đạo đồng minh sao? Làm sao cùng người này cấu kết ở cùng một chỗ?”

Hàn Phi Vân dưới chân dừng lại, trong mắt xẹt qua sát khí, cười lạnh nói: “Bản cung làm việc, còn muốn hướng về ngươi lão thất phu này hồi báo sao?”

Vung tay lên hạ, vô số hồng lăng từ trời rơi xuống, bên trên linh quang lưu động, phảng phất huyết như thác nước, nháy mắt đánh ở ông lão kia đầu trên, đem nổ nát tan.

“Chi!”

Này một chút, lập tức làm cho tất cả mọi người nhập vào cơ thể lạnh lẽo, cả người run rẩy.

Hàn Phi Vân không chỉ có là cửu tinh Giới Vương, hơn nữa không phải bình thường cửu tinh Giới Vương, mặc dù không có đỉnh cao thái độ, hơn nửa cũng là hậu kỳ.

Liền ngay cả Đường Thù, Trác Phiền đám người, thấy nàng đều được rất cung kính.

Này chút bên trong thấp cấp Giới Vương ở đâu là địch thủ?

Trong khoảnh khắc tựu mười mấy tên Giới Vương chết ở Hỗn Thiên Lăng hạ, Dương Thanh Huyền càng là nhân cơ hội phản công, lại giết mấy người.

Vây nhốt Dương Thanh Huyền đội hình nháy mắt đại loạn.

Các loại chửi bậy, phẫn nộ, tiếng gầm gừ hỗn cùng nhau, kèm theo thỉnh thoảng kêu thảm thiết.

Hàn Phi Vân vẫn chưa nghĩ muốn đuổi tận giết tuyệt, mà là ở Hỗn Thiên Lăng bên trong không gian, để lại một chỗ đường hầm đào mạng, khiến cho đại lượng Giới Vương, liều mạng trốn đi.

Trước mắt trận doanh tan vỡ, cái kia chút vây công Du An cùng Tử Viêm Cự Thú mọi người, tương tự sợ run tim mất mật, bắt đầu sinh ra chạy trốn chi tâm.

Đạo tâm một vỡ, chiến ý lập tức đổ nát.

Không lâu lắm, hai đại chiến đấu trận doanh bên trong thấp cấp Giới Vương, sẽ chết chết, chạy đã chạy, trong khoảnh khắc trở nên không có một bóng người.

Hàn Phi Vân thu rồi Hỗn Thiên Lăng, đứng ở trên hư không trên, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền thẳng nhìn.

Dương Thanh Huyền bị nàng nhìn có chút sợ hãi, chuyển qua ánh mắt, điều tức hạ chân nguyên, lại nuốt không ít đan dược, lúc này mới thu hồi Thiên Khư, xa xa ôm quyền nói: "Đa tạ cung chủ đại nhân xuất thủ cứu giúp."

Hàn Phi Vân khẽ quát một tiếng, hơi xoay người, nhìn Quỷ Tàng chiến đấu phương hướng.

Đường Thù đám người từ lâu vừa kinh vừa sợ, tăng nhanh vây công Quỷ Tàng tốc độ, chỉ cần có thể đánh giết Quỷ Tàng, chuyến này vây công tựu không có uổng phí. Dù cho Hàn Phi Vân thật sự cùng Dương Thanh Huyền hỗn ở cùng nhau, hạ một chuyến xung kích là có thể muốn hai tính mạng người.

Nhưng Quỷ Tàng mặc dù nơi tại hạ gió, đồng thời bị đánh vết thương chằng chịt, nhưng dù sao cũng là cửu tinh đỉnh cao, thậm chí đã đạt đến nửa bước Thiên Giới, vô số năm qua trí tuệ cùng kinh nghiệm, duy trì ở đằng kia bất bại.

Đường Thù đám người càng đánh càng gấp, đều tại nội tâm điên cuồng mắng Hàn Phi Vân, đã ở trong lòng đem Hàn Phi Vân so sánh bạo lực hưởng dụng vô số lần.

Hàn Phi Vân đột nhiên nói ra: "Ngươi vị này quỷ tu bằng hữu, phải cứu sao?"

Dương Thanh Huyền sững sờ, lập tức vội vàng mừng lớn nói: "Đương nhiên phải cứu, mong rằng cung chủ đại nhân vui lòng cứu viện.”

Hàn Phi Vân hừ hạ, Hỗn Thiên Lăng tựu trôi nổi ở quanh thân, chậm rãi đi về phía trước.

Đường Thù đám người lập tức cảm ứng được khí tràng cường đại đè xuống, không không hoàn toàn biến sắc.

Mà Quỷ Tàng tuy rằng ngàn cân treo sợi tóc, nhưng trong thời gian ngắn sợ là không chết được.

Đường Thù kịp thời quyết đoán, quát lên: “Lùi!”

Đột nhiên công một chiêu sau, liền trực tiếp hóa thành độn quang, cũng không quay đầu lại đi rồi.

Mặt khác cái kia chút cao cấp Giới Vương, không khỏi là đổi sắc mặt, nháy mắt như thuỷ triều xuống giống như vậy, lấp lóe bên dưới, tựu vô ảnh vô tung biến mất.

Quỷ Tàng đã sớm bị đánh lửa giận ngút trời, giờ khắc này áp lực biến mất, vô tận lửa giận nháy mắt bộc phát ra, hai tay bấm quyết vung kiếm, giữa trời bảo hộ tên cuối cùng Thất Tinh Giới Vương chém tới.

“Ầm ầm!”

“A!”

Vị kia Giới Vương không tránh kịp, trực tiếp bị chém thành phấn vụn.

Hồn phách tự nhiên bị Quỷ Tàng vồ tới, bỏ vào trong miệng hung hăng nghiền ngẫm, tiêu tan mối hận trong lòng, đồng thời bổ sung tiêu hao thể năng.

Hàn Phi Vân nhìn cau mày không ngớt, hiển nhiên đối với Quỷ Tàng cũng cực kỳ kiêng kỵ.

Dương Thanh Huyền thở phào nhẹ nhõm, lần thứ hai cảm ân ôm quyền nói: “Đa tạ cung chủ đại nhân, nếu không có đại nhân cứu viện, lần này ta ba người sợ là chạy trời không khỏi nắng.”

Hàn Phi Vân mặt lộ vẻ vẻ trầm ngâm, chậm rãi nói ra: “Ngươi không cần cám ơn ta, ta cứu ngươi cũng là ra ích kỷ tâm, ta có lời muốn hỏi ngươi.”

Dương Thanh Huyền ngờ tới nhất định là Huyền Thiên Cơ việc, vội vàng nói: “Cung chủ đại nhân cứ hỏi, tại hạ biết gì nói nấy ngôn vô bất tẫn.”

Hàn Phi Vân điểm hạ đầu, lại nhìn Quỷ Tàng cùng Du An một chút, hai người lúc này hiểu ý, thức thời đi ra ngoài, tựu lưu lại Hàn Phi Vân cùng Dương Thanh Huyền hai người đứng chung một chỗ.

Hàn Phi Vân nói: “Huyền Thiên Cơ đến cùng như thế nào? Đem ngươi biết, rõ ràng mười mươi nói cùng ta nghe.”

Dương Thanh Huyền thở dài, cảm ơn ở đối phương ân cứu mạng, ngay lập tức đem sở hữu biết đến Huyền Thiên Cơ việc, từ Huyền Dạ đại lục năm nước thi đấu bắt đầu, Huyền Thiên Cơ lấy Đông Lôi Quốc Quốc sư Đế Húy thân phận xuất hiện, lại tới phong ấn Thiên Mệnh Tối Cao sau, hóa thành Phạn âm kim phù, tản vào hư không.

Tất cả mọi thứ, đều cặn kẽ nói cùng Hàn Phi Vân nghe.

Này nói chuyện, càng nói rồi hai ngày quang cảnh.

Hàn Phi Vân từ đầu đến cuối đều lặng lặng nghe, không có đánh đoạn một câu, chỉ là vẻ mặt không ngừng biến hóa, nghe được cuối cùng, không nhịn được rơi lệ.

Dương Thanh Huyền nói: “Chuyện cũ đã qua, mong rằng cung chủ đại nhân nén bi thương.”

Hàn Phi Vân lau sạch nhè nhẹ hạ nước mắt, đột nhiên hỏi: “Ngươi cảm thấy Huyền Thiên Cơ thật đã chết rồi sao?”

Dương Thanh Huyền chau mày, kinh ngạc nói: “Lẽ nào... Cái kia loại hoàn cảnh hạ còn có thể... Sống sót?”

Âm thanh cực kỳ uyển chuyển cùng nhẹ nhàng, chỉ lo ngữ khí quá khẳng định, gây nên Hàn Phi Vân khó chịu cùng thương cảm, nhưng tại nội tâm, Dương Thanh Huyền là đã kiên định Huyền Thiên Cơ tất nhiên là chết rồi.

Hàn Phi Vân liếc mắt nhìn hắn, lấy ra một cái tinh xảo túi, mặt trên dùng sợi vàng thêu mấy đóa mây tía, lờ mờ có thể thấy được một cái “Huyền” chữ.

Này kim ti hoa văn thủ pháp, cùng Huyền Thiên Cơ “Huyền” chữ áo bào đen, hoàn toàn giống như đúc.

Hàn Phi Vân nói ra: “Năm đó Huyền Thiên Cơ ly khai ta thời điểm, để lại cái này hầu bao, mặt trên có nhất đạo kỳ dị phong ấn, nói tương lai nếu như nghe được hắn tin qua đời, liền đem này hầu bao mở ra. Ta thử rất nhiều loại biện pháp, đều không thể phá khai đạo phong ấn kia. Từ từ, lòng hiếu kỳ cũng là nhạt đi. Thậm chí ta có lúc đang nghĩ, hi vọng mãi mãi cũng không có cơ hội mở ra cái này hầu bao. Hôm qua ta lại đi lấy ra cái này hầu bao thời điểm, phong ấn phía trên không tên tựu giải khai.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, tối nghĩ sao như vậy kỳ quái?

Hàn Phi Vân khẽ mỉm cười, đem hầu bao mở ra, bên trong chỉ có một viên đơn giản thông suốt thẻ ngọc, không có bất kỳ thần thức dấu ấn, chỉ là mặt trên thanh tuyển có khắc một được màu vàng chữ nhỏ: Đến mà không phải đến, đi cũng không đi, lần này đi tới, cũng không phải đi tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1972: Sinh Tử Bí Ẩn, Hư Không Biến Đổi Lớn

Dương Thanh Huyền đem này mười sáu chữ niệm mấy lần, nhíu mày lại, lại đem thẻ ngọc lăn qua lộn lại nhìn mấy lần, triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình, cũng nhìn không ra lý lẽ gì, xác thực chỉ có này mười sáu chữ, không nhịn được hỏi: “Có ý gì?”

Hàn Phi Vân lắc đầu nói: “Không biết, nhưng nhìn dáng dấp, tựa hồ là nói hắn cũng chưa chết?”

Dương Thanh Huyền thấy buồn cười, an ủi: “Ta biết cung chủ tâm tình, nhưng Huyền Thiên Cơ đã hóa nhập hư không, đồng thời thẻ ngọc này là bao nhiêu năm trước lưu lại, làm sao biết tương lai việc? Cung chủ đại nhân chính là cửu tinh Giới Vương, đạo tâm kiên cố, mong rằng đối mặt hiện thực.”

Hàn Phi Vân cười lạnh nói: “Ta đối mặt hiện thực? Hừ, ngươi đã quên trước theo ta nói, ở đại chiến Cổ Diệu thời điểm, Huyền Thiên Cơ từ bão táp thời không bên trong, lấy ra Lưu Vân Tàng Lân Vũ sao? Nếu không có hắn có thể biết quá khứ vị lai, làm sao có khả năng vừa vặn đem cái kia trường cung, vứt ở ngươi chiến Cổ Diệu lúc tiết điểm trên?”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, tựa hồ xác thực quá mức trùng hợp.

Hàn Phi Vân lại nói: “Huyền Thiên Cơ nhìn được ba mươi bảy đạo phẩm, thu được một tia Thiên Đạo lực lượng, đồng thời đem chín đời chân thân đều nấp trong trong luân hồi, nắm giữ thông thiên triệt địa, năng lực quỷ thần khó lường, lại thêm thẻ ngọc này trên mười sáu chữ, ta là không tin hắn đã chết.”

Hàn Phi Vân đem thẻ ngọc túm trong tay, cầm vô cùng chặt chẽ, phảng phất đây chính là Huyền Thiên Cơ còn sống chứng cứ, cũng là Huyền Thiên Cơ để cho nàng một tia niệm tưởng đồ vật.

Dương Thanh Huyền ánh mắt lấp lóe, trầm ngâm nói: “Nghe cung chủ vừa nói như thế, Huyền Thiên Cơ có lẽ thật có thể còn sống.”

Lập tức cười cợt, lại nói: “Chỉ cần ngươi cũng tốt, ta cũng tốt, tiếp tục ở võ đạo trên con đường này tiếp tục đi, ở con đường này phía trước, mọi người cuối cùng có gặp lại ngày.”

Hàn Phi Vân trong lòng đại động, đem ngọc giản kia bóp càng chặt, tự lẩm bẩm lặp lại Dương Thanh Huyền, “Ở đây con đường võ đạo phía trước, cuối cùng có gặp lại ngày...” Trong mắt ánh sáng càng ngày càng sáng, phảng phất một khối tâm kết bị mở ra, lộ ra vẻ mừng rỡ.

“Chúng ta nhất định còn sẽ gặp lại!”

Hàn Phi Vân kiên định nói ra, tựa hồ quyết định rất lớn quyết tâm, sau đó giương mắt nhìn hạ Dương Thanh Huyền, từ tốn nói: “Ngươi là cùng hắn có rất lớn ngọn nguồn người, cũng chúc ngươi nhiều may mắn, tốt nhất là đừng chết.”

Nói xong, liền trực tiếp xoay người mà đi, không muốn nhiều hơn nữa lưu chốc lát.

Dương Thanh Huyền nhìn bóng lưng của nàng, xa xa ôm quyền chắp tay, lấy đó cứu giúp chi ân.

Du An lúc này mới tiến lên, nhìn Hàn Phi Vân biến mất phương hướng, nhẹ giọng nói: “Không nghĩ tới không phải vân cung chủ cũng sẽ bị tình khó khăn.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Lời này nghe, thế nào cảm giác có chút kỳ quái?”

Du An cười nói: “Đó là bởi vì ngươi không biết Yên Hà Cảnh cùng Hàn Phi Vân tình huống, không phải vân cung chủ nhưng là ở Mục Hải Vực Giới đều đại danh đỉnh đỉnh đây. Phải biết đây chính là toàn bộ nam bộ đại vũ trụ, không phải Thiên Giới chi chủ, rất khó kiếm ra danh tiếng. Bởi vì không phải vân cung chủ trên người, nhưng là có không ít bí mật.”

Du An cười khẩy nhìn Dương Thanh Huyền, nghĩ làm nổi lên lòng hiếu kỳ của hắn.

Là người đều hiếu kỳ, Du An muốn nhìn Dương Thanh Huyền năn nỉ hắn nói bí mật dáng vẻ.

Nhưng nàng rất nhanh tựu thất vọng rồi, Dương Thanh Huyền chỉ là nhàn nhạt nói một câu, “Là người đều có bí mật”, liền không truy hỏi nữa cùng để ý tới việc này.

Du An phiền muộn, chính giận dữ hơn càu nhàu, đột nhiên hai người đều là biểu hiện rùng mình, nhìn phía một cái hướng khác.

Một mảnh kỳ dị tràng năng cùng cảm giác, nhanh chóng lan tràn tới.

Du An cả kinh nói: “Nguyên Tố Suy Biến Quyển!”

Trận kia có thể chính là Nguyên Tố Suy Biến Quyển, hơn nữa còn là thứ thiệt, cũng không phải là bọn họ dùng dục hải chi nham bày trận đơn giản như vậy, đồng thời này suy biến lĩnh vực cực kỳ mạnh mẽ, không giống như là bước đầu hình thành.

Dương Thanh Huyền trong mắt kim quang nhảy nhót, kinh ngạc nói: “Mạnh như vậy suy biến, làm sao bên trong không gặp cái gì Thích Tá?”

Hỏa Nhãn Kim Tình hạ, đều chỉ nhìn thấy một hai đầu Thích Tá ẩn hiện bên trong, hơn nữa đẳng cấp không cao.

Du An cười nói: “Ngươi là biết rõ còn hỏi, chúng ta ở đây vạch đất, giết bao nhiêu Thích Tá? Chu vi bao nhiêu trong phạm vi, sợ là đã bị chúng ta quét sạch chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Hơn nửa như vậy, xem ra phải đổi chỗ.”

Hai người lúc này thu thập hạ, tựu hóa thành độn quang mà đi.

…

Sau hai ngày, ở một chỗ phá hư vùng núi trên.

Bầu trời mịt mờ kiềm chế, trên mặt đất tràn đầy hỗn loạn cùng táo bạo năng lượng loạn lưu.

Đột nhiên, “Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, một đạo lớn lôi quang từ trên trời giáng xuống, đem cả vùng đất dòng năng lượng xé rách mở, nổ xuống ở một chỗ trên sườn núi, hóa ra Dương Thanh Huyền cùng Du An thân ảnh.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn phía bốn phương tám hướng, đầy mặt vẻ nghiêm túc nói: “Xảy ra chuyện gì? Toàn bộ phá niết đại địa tựa hồ ở biến đổi lớn.”

Hai người cùng nhau đi tới, hai ngày thời gian, lại không tìm được một cái chỗ an toàn.

Không phải Nguyên Tố Suy Biến Quyển, chính là cực từ bão táp, hoặc là tia vũ trụ, còn có đại địa da bị nẻ, hư không nổ tung, dung nham phun trào chờ các loại tận thế cảnh tượng.

Mà trong hư không nguyên bản tựu hỗn loạn vô cùng năng lượng, trở nên càng thêm cuồng bạo cùng hỗn loạn, ở toàn bộ phá niết trên mặt đất quỷ dị lưu động.

Dọc theo con đường này, còn gặp phải không ít võ tu, Dương Thanh Huyền nhận ra một ít là vây công quá mình, thuận thế tựu giải quyết hết, cái kia chút vẫn chưa tham dự truy sát mình, thì lại toàn bộ buông tha.

Du An cả kinh nói: “Tại sao lại như vậy? Phá niết đại địa tuy rằng hỗn loạn, nhưng cũng chỉ là năng lượng biến đổi lớn, dẫn đến một ít không gian biến hóa, lớn như vậy phạm vi, đại quy mô biến đổi lớn, thậm chí đều không có ghi chép quá, lẽ nào xảy ra chuyện gì?”

Dương Thanh Huyền trong mắt kim quang chưa từng thu lại một sát, nhìn chằm chằm phía trước lớn như vậy bình nguyên, ở giữa có một đạo sâu đậm vết rách, sâu không thấy đáy, chậm rãi nói ra: “Nếu là ta nhớ không lầm, ở đây chúng ta trước đây không lâu đã từng tới, hơn nữa là một toà trơ trụi núi to.”

Du An giật nảy cả mình, hãi tiếng nói: “Núi to hóa vực sâu?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Hơn nữa tựu ở một ngày trong thời gian, Thương Hải biến thành ruộng dâu, mà lại nói bất định ruộng dâu lại biến Thương Hải, đi về lặp đi lặp lại biến hóa mấy lần.”

Du An hoảng sợ nói: “Tại sao lại như vậy?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không biết, nhưng nhất định là xảy ra chuyện gì, tất cả cẩn thận. Nếu như mầm đầu lời không đúng, chúng ta liền trực tiếp phá khai lớp năng lượng rời đi.”

Du An nghĩ đến cái kia hơn mười chuôi rót đầy năng lượng Sát Nguyệt Chi Nhận, bên trong tâm yên ổn không ít.

Trước hai người đều chỉ là dùng Thích Minh Thạch tu luyện, lần trước bị vây công ngàn cân treo sợi tóc, kém một chút ngã xuống sau, liền một đường trên đều ở dùng Thích Minh Thạch rót Sát Nguyệt Chi Nhận, ngăn ngắn hai ngày thời gian, tựu rót đầy hơn hai mươi chuôi, một người nắm hơn mười chuôi.

Lần này đừng nói phá khai lớp năng lượng, coi như lần thứ hai gặp phải Đường Thù đám người vây công, trực tiếp lấy ra Sát Nguyệt Chi Nhận, có thể phát huy ra Thiên Giới chi chủ một đòn, Đường Thù đám người làm sao cũng muốn lưu lại mấy cái mạng đến.

Ngay lập tức hai người tiếp tục ở phá niết đại địa bên trong bay nhanh, nghĩ muốn tìm ra này biến đổi lớn nguyên do, hoặc là lại đợi một thời gian ngắn, thu thập nhiều chút Thích Minh Thạch.

Đặc biệt là Dương Thanh Huyền, ly khai phía sau, lại trở lại nơi đây sẽ không biết là năm tháng nào rồi.

Chương 1973: Các Cường Giả Chấn Động, Ninh Gia Ngọc Bài

Phá niết đại địa ở ngoài, núi to chi đỉnh.

Lượng lớn võ giả đều là một tay nhanh chóng bấm quyết, đánh vào trong ngọc bài, cùng phá niết đại địa bên trong đệ tử tiến hành liên hệ.

Vây quét Dương Thanh Huyền thất bại lần nữa tin tức truyền ra sau, làm cho nguyên bản tựu nóng nảy trên đỉnh núi, càng là nhân tâm táo bạo, các loại nghị luận sôi nổi, tâm tình bất an ở toàn bộ trong núi lan tràn.

Theo không lâu sau, lại là phá niết đại địa biến đổi lớn tin tức dồn dập truyền ra, càng để đông đảo cường giả ngờ vực bất định, phảng phất báo trước đến có việc phát sinh.

“Đại địa biến đổi lớn, sớm hơn tư liệu không thể kiểm tra, mà ở gần nhất trăm vạn năm trong lịch sử, chưa từng nghe qua. Ta lục viện đối với nơi này phá niết vùng đất nghiên cứu, có tương đương hoàn chỉnh ghi chép cùng suy luận. Ta vừa cùng trong viện rất nhiều trưởng lão liên hệ thương thảo hạ, nhất trí kết quả là, sợ là có biến đổi lớn xuất hiện.”

Một vị thân mang màu xanh sẫm áo bào đen ông lão, ngồi xếp bằng ở trên hư không trên, đầy mặt ưu sầu nói ra.

“Kỳ trưởng lão, này biến đổi lớn sẽ có ảnh hưởng gì sao?”

Một vị cô gái che mặt, ăn mặc nhàn nhạt nga trường sam màu vàng, bình tĩnh hỏi.

Kỳ Tâm tiên sinh lắc đầu trầm giọng nói: "Ảnh hưởng tạm không thể nhận ra, chỉ có thể chờ tiến một bước quan sát. Xấu nhất khả năng, có lẽ sẽ hủy diệt toàn bộ phá niết đại địa, khiến cho trở thành vũ trụ tro tàn."

"Cái gì?!"

Lời vừa nói ra, trên đỉnh núi vô số võ tu đều rất là giật mình.

Phá niết vùng đất tồn tại, quan hệ phụ cận hơn mấy trăm ngàn tinh vực tương quan lợi ích, đặc biệt là này một mảnh khu vực hàng đầu tông môn, bao nhiêu cường giả đều là nơi này chém giết đi ra, mới có thể xưng bá một phương.

Cô gái che mặt dại ra nói: "Phá niết đại địa tụ tập bao nhiêu vạn năm sức mạnh, coi như là tụ tập mấy vị Thiên Giới chi chủ liên thủ oanh kích mười ngày nửa tháng, cũng sẽ không đối với hắn tạo thành nhiều ảnh hưởng lớn, muốn nói hủy diệt đến bụi trần, không khỏi quá khó khăn khiến người tin."

Thương Vân Ông sắc mặt ngưng trọng nói: "Cũng không hẳn vậy, vạn vật đều có ngũ suy chi kiếp, coi như là tinh vực cũng khó vĩnh hằng, này phá niết đại địa sẽ tiêu vong đổ cũng chẳng có gì lạ. Lục viện đối với chỗ này nghiên cứu, xác thực ở bên trên các thế lực lớn, mà Kỳ trưởng lão càng là đức cao vọng trọng, tự sẽ không nói lung tung."

Cô gái che mặt nói: "Mây Ông đại nhân nói có lý, chỉ là đột nhiên tựu để cho chúng ta đụng với, luôn cảm thấy có chút không chân thực, vẫn luôn cố gắng, làm sao đột nhiên tựu muốn hủy diệt, lẽ nào..."

Tựa hồ nghĩ tới điều gì, cô gái che mặt trong mắt bắn ra hoảng sợ ánh sáng, hãi tiếng nói: "Lẽ nào cùng cái kia Dương Thanh Huyền có liên quan?"

Thương Vân Ông cau mày nói: “Lời ấy không khỏi quá đề cao cái kia Dương Thanh Huyền đi?”

Một vị lão giả áo bào trắng đột nhiên nói ra: “Không hẳn vậy, người này xuất hiện trước, hết thảy đều tốt tốt đẹp. Có thể người này sau khi xuất hiện, tựu các loại kinh người sự tình truyền ra, cái kia cực kỳ hiếm thấy Tá Đà di tích cổ, thậm chí là Tá Đà Thần Điện tất cả đi ra. Càng làm cho người ta không thể tin tưởng, toàn bộ Tá Đà Thần Điện bí tàng đều bị người này đoạt đi. Thậm chí ta hoài nghi, phá niết vùng đất biến đổi lớn, tựu cùng cái kia bí tàng có liên quan.”

Mọi người nghe vậy, đều là cảm thấy có một đạo lý của nó, không khỏi tâm hạ ngạc nhiên.

Rất nhiều người nhìn phía Kỳ Tâm tiên sinh, hỏi: “Kỳ trưởng lão, có thể thấy thế nào?”

Kỳ Tâm tiên sinh gật đầu nói: “Lục viện suy luận, xác thực cùng cái kia bí tàng có liên quan.”

Mọi người vừa nghe, đều là xôn xao, từng cái từng cái khiếp sợ không thôi.

Tống Dương càng là trên mặt sát khí đại thịnh, lạnh giọng nói: “Xem ra hết thảy căn nguyên, đều ở đằng kia Dương Thanh Huyền trên người, người này là nhất định không lưu lại được! Chờ trọc long về phủ sau khi xuất hiện, chư vị theo ta đi vào, đánh giết người này, còn phá niết đại địa một cái yên ổn.”

Không ít người trên mặt mang theo vẻ lạnh lùng, Dương Thanh Huyền cùng Tống gia có sinh tử đại thù, Tống Dương tự nhiên là mong chờ mượn mọi người lực lượng diệt trừ người này.

Trên thực tế, lấy Tống Dương tự thân lực lượng đã đủ rồi. Nhưng Dương Thanh Huyền biểu hiện ra thiên phú nghịch thiên, thật sự là khiến người ngạc nhiên, chỉ sợ người như vậy phía sau có bọn họ Tống gia đều không chọc nổi thế lực lớn tồn tại.

Nếu có thể kéo trên mọi người một đạo lời, tự nhiên là không thể tốt hơn nữa.

Tại chỗ không khỏi là cường giả, trí dũng song tuyệt hạng người, há có thể không biết lòng dạ nhỏ mọn của hắn.

Nhưng biết về biết, dù sao phá niết vùng đất biến đổi lớn đang ở trước mắt, Tống Dương nói đổ cũng có một đạo lý của nó.

Hơn nữa nhất để chúng động lòng người chính là, Dương Thanh Huyền trong tay bí tàng không gian.

Bên trong của cải khoảng cách, sợ là sẽ phải gây nên cực kỳ chấn động mạnh động.

Hơn nữa mọi người cùng Tống Dương có một dạng lo lắng, chỉ sợ Dương Thanh Huyền thế lực phía sau không trêu chọc nổi, nếu như có thể tập thể làm việc lời, tựu an toàn hơn nhiều.

Vì lẽ đó Tống Dương thở một cái bên dưới, đổ cũng nên người hơn nửa.

Lúc này, Thương Vân Ông đột nhiên cả kinh kêu lên: “Mọi người mau nhìn!”

Chỉ thấy lớn ngoài núi sáu đạo vòng xoáy khổng lồ, bắt đầu khuếch tán ra rộng lớn sức mạnh to lớn, vòng quanh núi to lấy kỳ dị phương thức xoay tròn.

Vòng xoáy lẫn nhau trong đó hấp dẫn lẫn nhau, lại bài xích lẫn nhau, hình thành một cái cực kỳ vi diệu cân bằng.

Một cái giống như đường không phải đường đường nối, bắt đầu đang xoay tròn bên dưới, lấy nhất định tốc độ hiện ra, giống như là một cái từ hỗn loạn lực lượng ngưng tụ thành cự long, ngang qua ở sáu đại tinh vực trong đó, có thể đồ sộ.

Tống Dương mừng như điên nói: “Trọc long về phủ!”

Thương Vân Ông cũng kích động nói: “Bắt đầu rồi, thiên tượng xuất hiện, không lâu đường nối là có thể mở ra!”

Xao động đỉnh núi trên bình đài, không tên tựu bắt đầu rơi vào yên tĩnh, tất cả mọi người nín hơi, lẳng lặng nhìn cái kia thiên tượng chầm chậm vận chuyển, sau đó hình thành.

Đều ý thức được, đem có xảy ra chuyện lớn.

Mà vị kia ngang trời xuất thế thiên tài siêu cấp Dương Thanh Huyền, nhất định sắp trở thành tất cả mọi người đuổi giết mục tiêu.

...

Ở một mảnh mênh mông trong tinh không, vũ trụ nam bộ cực điểm, có một mảnh thế năng cực mạnh lĩnh vực, bao dung vô cùng tinh vực cùng tầng lớp không gian, phảng phất ngưng tụ toàn bộ nam bộ vũ trụ sự ảo diệu cùng sức mạnh, hình thành siêu nhiên độc lập một vực, là vì là Mục Hải Vực Giới.

Trong đó một chỗ bí mật không gian thật lớn bên trong, có tầng tầng vị diện trùng điệp, vô số lầu điện ngọc lâm lập trong đó, như ảo như thật, xoay tròn bất định.

“A!”

Ở một chỗ trong ban công, truyền đến một đạo tiếng kêu hoảng sợ.

Tuần tra bản mệnh ngọc bài Ninh gia đệ tử, mỗi ngày nhiệm vụ chính là thị sát sở hữu lệnh bài hoàn chỉnh tính.

Chuyện xui xẻo này vô cùng trọng yếu, nhưng cũng cực kỳ đơn giản cùng nhàn tản.

Dù sao dám trêu Ninh gia người, thậm chí sát hại Ninh gia người tồn tại, ở toàn bộ nam bộ trong vũ trụ cũng không tìm tới mấy cái.

Từ lần trước Ninh gia cùng một nhà khác thế lực đáng sợ ác chiến sau, cho đến hôm nay, đều bình an vô sự.

Lâu vũ bên trong bày bày đặt trong ngoài hơn mười tầng ngọc bài, căn cứ đệ tử đẳng cấp, địa vị, tu vi tiến hành đứng hàng phóng.

Hôm nay này tuần tra đệ tử đi tới ở giữa nhất nòng cốt tầng thứ ba, hai con ngươi một chút phóng đại, nháy mắt sợ đến hồn vía lên mây, bên trong góc một mặt ngọc bài, đã nát tan trên mặt đất trên.

Ngọc bài trước mặt tên trên viết: Ninh Tạ Phong.

Này tên tuần tra đệ tử sợ đến mặt không có chút máu, cả người run cầm cập, như chết là mười tầng ở ngoài đệ tử cũng khỏe làm, có thể hiện tại chết là tầng thứ ba đệ tử, hơn nữa còn là yên tĩnh Tấn Sinh đại nhân nhi tử.

Này tên tuần tra đệ tử một chút tê liệt trên mặt đất, hầu như cần nghỉ khắc.

Nguyên bản Ninh Tạ Phong chết rồi cũng không bất kể hắn là cái gì sự tình, hắn chỉ là phụ trách tuần tra thông báo, có thể thảm là, mấy ngày nay hắn trộm chạy ra khỏi Ninh gia vực giới, cùng những tông môn khác nữ đệ tử tư hội, đùa không còn biết trời đâu đất đâu, đợi gần một tháng mới chạy trở lại.

Tuần tra đệ tử khóc lớn nói: “Vạn ác dâm dẫn đầu, ta chết chắc rồi, ô ô ô...”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1974: Không Phụ Tứ Đệ Ý Chí, Năm Tháng Không Cần Quay Đầu Lại

Ninh gia một toà trong điện, đột nhiên truyền đến kinh nộ bạo nổ tiếng gào, mang theo vô cùng bi phẫn cùng tức giận, “Con ta Tạ Phong a!”

Sau đó chính là “A” một tiếng hét thảm, cùng với thân thể tạc liệt âm thanh.

Tên kia ngọc bài tuần tra đệ tử, đã trên mặt đất trên tan xương nát thịt.

Ninh Tấn Sinh đôi mắt đỏ bừng, hữu quyền cầm thật chặt, còn duỗi ở bên ngoài, mặt trên sức mạnh to lớn xoay tròn gợn sóng, cũng như tâm tình của hắn ở giờ khắc này, đầy mặt dữ tợn, phẫn nộ cùng bi thương.

Một vị mi thanh mục tú chàng thanh niên, tay cầm quạt giấy, mặt không thay đổi nhẹ nhàng quạt, an ủi yên tĩnh Ninh Tấn Sinh nói: “Cha, mỗi người có số mệnh, tứ đệ không tên ngã xuống ở ở ngoài, xác thực khiến người bi thống, nhưng càng là như vậy, cha lại càng phải bảo trọng thân thể mới là.”

Ninh Tấn Sinh trên trán gân xanh lộ, mặt mũi dữ tợn hạ, trên da chảy ra tảng lớn mồ hôi nước, một luồng tích tụ lấp kín ở lồng ngực, thật lâu mới tỉnh hồn lại, chậm rãi đem nắm đấm thu về, liếc mắt nhìn trên đất phần vụn thi thể mảnh vỡ, tầng tầng hừ nói: “Lại quên hỏi Tạ Phong lúc nào xảy ra chuyện.”

Chàng thanh niên nói: “Vừa rồi thông báo, nhất định là hôm nay. Chuyện lớn như vậy, kẻ này còn không đến mức dám gạt không báo.”

Ninh Tấn Thăng gật đầu nói: “Ngươi tứ đệ đi đến Thương Khung tinh vực mấy tháng, theo lý cần phải đem bên kia Ninh gia người đều mang tới mới là, tại sao sẽ đột nhiên tựu xảy ra chuyện chứ? Huống hồ từ Thanh Dao cái kia có được tin tức, toàn bộ Thương Khung tinh vực bên trong, đều không tồn tại Thiên Giới chi chủ. Có Tưởng Thát ở bên hộ vệ, trừ phi chọc tới tinh vực cường giả đỉnh cao, bằng không không đến nỗi có chuyện mới đúng.”

Ninh Tấn Thăng sắc mặt trầm xuống, lạnh giọng nói: “Bất kể là ai, bất kể là cái gì thế lực, dám đụng đến ta đây, nhất định muốn hắn chết!”

Chàng thanh niên lắc quạt giấy, phân tích nói: “Về mặt thời gian nhìn, có thể là lúc trở lại, gặp cái gì cường địch dẫn đến ngã xuống. Vũ trụ như thế lớn, này tựu khó khăn điều tra. Hơn nữa ta hiện tại càng lo lắng chính là, nếu như tứ đệ là đang trên đường trở về có chuyện, cái kia phụ thân của Ninh Thanh Dao đám người, có phải là cũng xảy ra vấn đề rồi? Nếu như việc này bị Ninh Thanh Dao biết, tuy rằng cha là vì muốn tốt cho nàng, nhưng dù sao cũng là bởi vì tứ đệ nguyên nhân, mới đưa đến cha nàng bỏ mình, chỉ sợ nàng sẽ đem việc này trách tội đến phụ thân đầu trên. Cái kia đối với phụ thân Đại Nghiệp, là cực kỳ bất lợi.”

Ninh Tấn Thăng biến sắc, trong đôi mắt tuôn ra tinh mang, nhưng sau đó ánh sáng thu lại, cổ quái nhìn chàng thanh niên một chút, từ tốn nói: “Ngươi tứ đệ chết thảm, ngươi đều thờ ơ không động lòng, trái lại càng thêm lo lắng Thanh Dao cha?”

Chàng thanh niên mồ hôi lạnh chảy hạ xuống, vội vàng khom người cúi đầu, ôm quyền bi thương nói: “Tứ đệ chết thảm, ta tự nhiên là vạn phần bi thống, như vô số đao kiếm mặc thân mà qua, đau thấu tim gan. Nhưng chuyện cũ đã qua, người sống làm cố gắng. Ta chẳng qua là cảm thấy, ta cần phải lấy tứ đệ làm gương, không phụ tứ đệ ý chí cùng kỳ vọng, trợ phụ thân đại nhân cưới trên Ninh Thanh Dao, lên đỉnh đỉnh cao. Đây mới là tứ đệ hy vọng thấy, cũng là đây hy vọng thấy."

Ninh Tấn Thăng gật đầu nói: "Ngươi vị trí nói, đổ cũng cực kỳ. Chúng ta tuyệt đối không thể phụ Tạ Phong nổi khổ tâm. Như vậy chuyện này, ngươi nhìn phải làm gì?"

Chàng thanh niên tỉnh táo nói: "Tứ đệ cái chết nhất định phải tra, quyết không thể như vậy buông tha hung thủ, nhưng nhất định phải lén lút tra, len lén tra, cũng hoặc là tạm thời không tra, tương lai lại tra. Để tránh khỏi bị cha cái kia chút đối thủ cạnh tranh nhận được tin tức, đem việc này chọc vào đi ra, cuối cùng bị Ninh Thanh Dao biết được, phụ thân thì phiền toái."

Ninh Tấn Thăng trên mặt mang theo vẻ buồn rầu, gật đầu nói: "Xác thực, nếu là bị Thanh Dao biết, là ta gián tiếp hại chết phụ thân hắn, cưới nàng khẳng định tựu không vui. Chỉ là như vậy, không khỏi quá oan ức Tạ Phong đi?"

Chàng thanh niên nói: "Không một chút nào oan ức. Chỉ có trước tiên đem việc này ép xuống, thậm chí tứ đệ cái chết ép xuống không truyền ra ngoài, như vậy phụ thân mới có thể tiếp tục theo đuổi Ninh Thanh Dao, đồng thời đem cưới vào tay."

Ninh Tấn Thăng khong ngừng gật đầu, trong mắt hàn quang thiểm động, nói: "Nếu không có vì cái kia Tinh La Thiên Thể, ta lại há chịu ủy khuất như vậy chính mình. Ninh Thanh Dao này giày rách, lại hào không thức thời. Hừ, chờ ta đem ngươi chiếm được sau, tất nhiên phải cố gắng đùa bỡn, để cho ngươi quỳ sát ở ta kua hạ, muốn sống cũng không được muốn chết cũng không thể."

Chàng thanh niên trong mắt xẹt qua một tia tà sắc, cười nói: "Đến thời điểm tự nhiên toàn bộ từ phụ thân đại nhân làm chủ, muốn làm sao chơi nàng tựu chơi thế nào nàng."

Ninh Tấn Thăng nói: “Quân Võ a, ở ta mấy cá nhi nữ bên trong, ngươi luôn luôn là ta coi trọng nhất, cũng nể trọng nhất. Chuyện này cũng nhiều thiệt thòi ngươi nhắc nhở, bằng không ta giận dữ bên dưới, muốn đi sai gặp kì ngộ.”

Ninh Quân Võ vội vàng bái hạ nói: “Đây là hài nhi việc nằm trong phận sự, trợ phụ thân đại nhân sớm ngày thu được Tinh La Thiên Thể, leo lên chức gia chủ.”

Ninh Tấn Thăng vuốt râu cười nói: “Nếu ta có thể leo lên gia chủ, tương lai trăm năm phía sau, vị trí này tự nhiên là muốn truyền cho ngươi.”

Ninh Quân Võ đại hỉ, “Rầm” một tiếng quỳ xuống, liên tục dập đầu đầu, nói: “Đa tạ phụ thân.”

Ninh Tấn Thăng đem nâng dậy, nói: “Ngươi cha con ta đồng tâm, nhất định thuận buồm xuôi gió.”

Ninh Quân Võ kích động nói: “Phụ thân đại nhân, ta đây phải đi làm một giả bài vị, thay thế ở tứ đệ vị trí.”

Ninh Tấn Thăng gật đầu khoát tay nói: “Hừm, ngươi đi đi.”

Ninh Quân Võ lúc này xin cáo lui.

Ninh Tấn Thăng nhìn Ninh Quân Võ bóng lưng biến mất, nụ cười trên mặt chậm rãi ngưng kết, trở nên không chút biểu tình, thậm chí có một tia xơ xác tâm ý, sau đó ánh mắt rơi ở ở giữa cung điện, cái kia một bãi nổ nát huyết nhục mảnh vỡ trên, vung tay lên, liền hóa ra hỏa diễm, đem đốt thành tro tàn.

…

Vô ngân tinh không, phá niết đại địa.

Ở một chỗ hẻm núi bên trong, đầy rẫy to lớn hệ “Hỏa” nguyên tố, không ngừng tỏa ra ngạc nhiên gợn sóng, bao phủ một vùng thế giới.

Du An rất xa đứng ở lĩnh vực ở ngoài, lẳng lặng xem chừng.

Trong lĩnh vực, ngoại trừ hết sức ngọn lửa nóng bỏng ở ngoài, thỉnh thoảng có kim quang tràn ra, mỗi tỏa sáng một chút, liền đem hư không chém mở một vết nứt.

Thậm chí còn có kim khí tương giao âm thanh.

Dương Thanh Huyền hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể, hai tay bấm quyết, trên người thỉnh thoảng có hỏa văn chuyển hóa, ngưng tụ thành đạo văn giống như ký tự, ấn vào bên trong cơ thể.

Mỗi một chút, đều khiến hỏa thế mức độ lớn phun trào, đồng thời truyền đến khí bao hàm khuấy động tiếng.

Mà ở Dương Thanh Huyền phía trước, vô tận trong liệt hỏa, có một chỗ khu vực chân không, Tử Diều Hâu ngồi khoanh chân, tay kết kiếm quyết, thỉnh thoảng đánh vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể, cùng cái kia khí tiếng kêu tiếng cộng hưởng.

Ở trước đó trong chém giết, Thiên Khư bị đánh ra nội thương, Dương Thanh Huyền nguyên bản chỉ là nghĩ đơn giản tế luyện một phen, đem bên trong chính là phá hư kết cấu chữa trị lại đây.

Nhưng Tử Diều Hâu lại đột nhiên nói ra: “Thiên Khư chỉ là Toái Không Tiễn một bộ phận, uy năng dù sao cũng có hạn, hơn nữa đã theo không kịp Thanh Huyền đại ca cảnh giới. Không bằng lấy Thiên Khư làm chủ thể, đem Thiên Khư cùng ai ca luyện lại về một thể. Dù sao ai ca kiếm với ta, cũng chỉ là ký thác một đoạn qua lại hồi ức. Chỉ cần Thanh Huyền ngươi một mực ở ta bên người, chính là năm tháng ôn nhu giống như nước, cái kia chút các loại qua lại, đều không cần quay đầu lại.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1975: Mới Thiên Khư, Buồn Bực

Dương Thanh Huyền nghe vậy, cảm động bên dưới, liền tiếp nhận rồi này một đề nghị.

Hai người thương nghị rất lâu, đồng thời trưng cầu một ít Du An cách nhìn.

Dù sao Du An đến từ cái khác tinh vực, kiến thức không ít, có thể đưa ra quý giá ý kiến.

Du An khi biết việc này sau, hơn nữa còn biết Dương Thanh Huyền bên cạnh người có năm vị Tinh Túc đi theo, không khỏi hai gò má ửng đỏ, mơ hồ có giận dữ vẻ, quái Dương Thanh Huyền không sớm nói cho nàng biết.

Nghĩ đến trước thân mật các loại, càng là thẹn thùng oán giận không ngớt.

Nhưng đây bất quá là đoạn khúc nhạc dạo ngắn, Du An rất nhanh tựu cho ra đề nghị của mình, đồng thời từ mạt thế chu vi bên trong, tìm ra rất nhiều tài liệu trân quý.

Mấy người chế định một bộ tính khả thi phương án, tìm nơi hẻo lánh nơi, bắt đầu luyện lại Thiên Khư.

Lấy Thiên Khư cùng ai ca cường độ, mặc dù là Bản Nguyên Chi Hỏa cũng rất khó luyện hóa.

Nhưng Thiên Khư cùng Dương Thanh Huyền tâm thần một thể, lúc này lấy thân là lô, đem Thiên Khư cùng ai ca đầu vào bên trong cơ thể, Dương Thanh Huyền cùng Tử Diều Hâu phối hợp lẫn nhau, nung nấu này hai cái nguyên bản chính là nhất thể Thánh khí.

Rốt cục, đang kéo dài hơn mười ngày rèn đúc hạ, hai cái Thánh khí rốt cục tiến vào hoá lỏng thái độ, đồng thời lẫn nhau dung hợp.

To lớn khuấy động âm thanh, ở trời cao trên mặt đất vang vọng, trầm bổng lọt vào tai.

Tử Diều Hâu vạn phần khẩn trương, cẩn thận khống chế được ai ca, cảm nhận được cái kia một điểm điểm trôi đi phát giác cùng điều khiển cảm giác, trong lòng có chút thất vọng mất mát.

Rốt cục, cuối cùng này một điểm cảm giác, ở ai ca hoàn toàn hòa vào Thiên Khư sau, triệt để mất đi.

“Coong!”

Toàn bộ Thiên Khư đột nhiên ánh sáng tăng vọt, đem Dương Thanh Huyền Vĩnh Nhiên thân thể chống đến to lớn.

Vô tận trong ngọn lửa, bao vây lấy một cái màu vàng quả cầu lớn, bên trong Thiên Khư thỉnh thoảng hiện ra mũi tên hình thái, phù văn lưu chuyển, lại thỉnh thoảng hiện ra chiến kích hình thái, ở giữa hai người giao hợp bất định.

Dương Thanh Huyền hai tay bấm quyết, trong miệng nói lẩm bẩm.

Bị chống đỡ thành to lớn viên cầu hình hỏa diễm trên bụng của, nổi lên từng vòng minh diễm hỏa văn, như đai lưng giống như lượn vòng.

Cái bụng một điểm điểm thu nhỏ lại hạ, cái kia Thiên Khư cuối cùng hình ảnh ngắt quãng ở chiến kích hình thái trên, ánh sáng chói mắt, lay động bên dưới, liền xuyên thủng Vĩnh Nhiên thân thể, bắn vào hư không, đem trong biển lửa bên ngoài hư không thế giới, cắt rời ra từng đạo từng đạo vết nứt.

“Thành hình!”

Dương Thanh Huyền khẽ quát một tiếng, thiên địa rung động, vô số hỏa diễm từ bốn phương tám hướng tràn vào mà đến, trở về trong cơ thể.

Trong phút chốc, hư không bị vặn vẹo thành cực hạn, sở hữu trọng lực toàn bộ đều chỉ hướng Dương Thanh Huyền.

Du An cùng Tử Diều Hâu vội vàng bấm quyết, mới đứng vững thân thể.

Mấy hơi thở sau, hệ “Hỏa” nguyên tố bị ẩn đi hết sạch, phá niết vùng đất trong thiên địa, lẽ nào hiện ra vô cùng bình tĩnh khu vực chân không, không có bất kỳ hỗn loạn lực lượng.

Dương Thanh Huyền thì lại đứng ở trên mặt đất, đan tay vồ một cái, mới chiến kích tái hiện ra, huy vũ mấy lần, hư quang lấp lóe, vui vô cùng.

Ở ngoại hình cùng trọng lượng trên, cùng trước kia Thiên Khư không khác nhau chút nào, không có bất kỳ khác biệt, này liền khiến cho Dương Thanh Huyền dùng, sẽ không có bất kỳ phân sinh chỗ, bất đồng duy nhất chính là độ cứng rắn, cùng với uy năng.

Vẻn vẹn cầm trong tay, tựu cảm ứng được to lớn dâng trào lực lượng, đủ để cùng Thiên Địa song bảng sánh ngang.

Hai cái Thánh khí luyện chế, là 1 cộng 1 lớn hơn 2, hoàn nguyên thành ban đầu linh tính, uy năng tăng gấp bội.

Mặc dù ở đây trong đại vũ trụ, thời khắc này Thiên Khư, mặc dù không dám nói đứng hàng đầu, nhưng cũng đủ để xếp hàng trên nhất định danh hiệu.

Tử Diều Hâu vui mừng nở nụ cười, cùng Dương Thanh Huyền liếc mắt đưa tình, sau đó khiêu khích tựa như nhìn Du An một chút, tựu hóa thành lưu quang đưa về Tinh Giới.

Du An nguyên bản thật cao hứng chạy tới, muốn cùng Dương Thanh Huyền chúc, chăn Diều Hâu cái kia ánh mắt một nhìn chăm chú, nhất thời tỉnh táo lại, nhẹ rên một tiếng, sau đó càng thêm to gan đi lên trước, trực tiếp kéo Dương Thanh Huyền cánh tay, nói: "Chúc mừng Thanh Huyền đại ca."

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, vội vàng đem cánh tay rút ra, nói: "Chúc mừng liền chúc mừng, này kéo ta làm cái gì."

Du An nói: "Hừ, ta vui vô cùng, không tự chủ tựu kéo."

Dương Thanh Huyền cảm ứng được Tinh Giới bên trong cái kia Tử Diều Hâu lửa giận, chỉ cảm thấy một trận run rẩy, theo bản năng tựu rời Du An xa chút.

Du An giận dữ, nghĩ lại một nghĩ, lập tức nói: "Ngươi tu luyện công pháp này gọi Thanh Dương Võ Kinh đúng không, đối ứng Thanh Long chi thất tinh túc ký xuống khế ước, ta cũng phải trở thành ngươi Tinh Túc."

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, nói: "Hồ đồ cái gì."

Du An nói: "Ta không râu náo, ta là thật lòng, ngươi thu là không thu?"

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Không thu."

Du An thẳng giậm chân, đem trên mặt đất mấy khối cứng rắn khoáng thạch giẫm nát bấy, đầy mặt oán giận.

Dương Thanh Huyền nói: "Chớ hồ nháo. Tình huống bây giờ càng phát không đúng, chúng ta vẫn là nghĩ biện pháp lại mò chút Thích Minh Thạch, sau đó đúng lúc rời đi thôi.”

Du An nghĩ đến hạ, lúc này mới yên tĩnh lại, nhưng vẫn là đầy mặt tâm tình.

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, thầm nghĩ mình đã có Khinh Nguyệt, Tử Dạ Tử Diều Hâu cùng Ngọc Nhan, tuyệt đối không thể lại trêu chọc kỳ tha cô gái.

Hai người lúc này hóa thành lưu quang, đi về phía trước mà đi.

Còn chưa trốn ra bao lâu, liền vội gấp ngừng lại, chỉ thấy phía trước tảng lớn võ giả đang hướng chính hắn một phương hướng bay nhanh.

Mà những võ giả này phía sau, Nguyên Tố Suy Biến Quyển đang nhanh chóng khuếch tán.

Đồng thời cùng trước kia bất đồng chính là, cái kia Nguyên Tố Suy Biến Quyển bên trong, lại có đại lượng Thích Tá.

Du An nói: “Đám này có làm hay không?”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lấp lóe, xẹt qua vẻ phấn khởi, liếm môi dưới lưỡi, hắc tiếng nói: “Làm, đương nhiên làm. Tốt như vậy buôn bán, làm sao có thể từ bỏ. Hơn nữa, này chút võ tu bên trong, nhưng là có không ít vây công quá ta đây.”

Cái kia ánh vàng chớp động trong ánh mắt, thỉnh thoảng bắn mạnh ra sát khí.

Dương Thanh Huyền tuyệt đối không phải giết lung tung vô tội hạng người, nhưng đã từng bỏ đá xuống giếng, truy sát quá mình người, là quyết không thể bỏ qua.

“Vừa vặn thử xem này mới binh khí.”

Dương Thanh Huyền tay phải vồ một cái, chiến kích tựu rơi vào trong tay, trực tiếp đón những võ giả kia bay tiến lên.

Du An lấy ra đôi đâm, cũng cùng sau lưng Dương Thanh Huyền.

“Không được! Là Dương Thanh Huyền!”

Những võ giả kia bên trong, có người bỗng nhiên kêu lên, lúc này hơn mười người đều hoàn toàn biến sắc, thậm chí lộ ra tuyệt vọng tình.

Còn dư lại cũng sốt sắng, liều mạng lấy ra binh khí, làm ra phòng ngự tư thế, đồng thời tuyệt vọng quay đầu nhìn về phía phía sau, cái kia mang theo lượng lớn Thích Tá Nguyên Tố Suy Biến Quyển, liều mạng khuếch tán lại đây.

Dương Thanh Huyền cao giọng nói: “Đã từng cùng ta có quan hệ lưu lại, cùng ta không có quan hệ cút đi.”

Những võ giả kia sững sờ, bộ phận lập tức đại hỉ, vội vàng xa xa ôm quyền nói: “Đại nhân anh minh, liền như vậy sau khi từ biệt.”

Liền “Oanh” một chút chim muôn bay tán ra.

Lại hơn mười tên võ giả mặt xám như tro tàn, một chút vội vàng lẫn trong đám người muốn đi, nhưng vừa rồi bóng người lóe lên, tựu một đạo kim quang như chớp điện đánh rơi, trực tiếp đem oanh tan xương nát thịt.

Một thân vật tư tựu rơi vào Dương Thanh Huyền trong tay.

Dương Thanh Huyền khóe miệng ngậm lấy cười gằn, nói: “Theo ta có hay không quan hệ, chính các ngươi trong lòng lẽ nào không có điểm b số sao?”

Cái kia hơn mười tên võ tu sắc mặt bi thảm, giận dữ hét: “Trước sau không đường, Dương Thanh Huyền, ngươi khinh người quá đáng! Chúng ta với ngươi liều mạng!” Từng cái từng cái sát khí ngập trời xông lên.

Dương Thanh Huyền năm ngón tay nắm chặt chiến kích, đưa ở sau lưng, đứng ở đằng kia, cười lạnh nói: “Ha ha, ta khinh người quá đáng? Các ngươi còn muốn điểm b mặt sao? Lại nói, các ngươi lại không phải lần đầu tiên theo ta liều mạng, như thế nghiến răng nghiến lợi làm cái gì? Lúc giết người tâm tình sung sướng, hiện tại muốn bị giết, liền biết nổi giận, khóc, ngốc b?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1976: Bừng Tỉnh Suy Đoán, Gặp Lại Cửu Tinh Thích Tá

Dương Thanh Huyền cười lạnh, trên người sát khí đại thịnh, trong tay Thiên Khư loáng một cái, liền tỏa sáng vô cùng kim quang, bắn về phía bốn phương tám hướng.

Cái kia chút võ tu hoàn toàn biến sắc, tất cả đều hai mắt tê rần, hoảng hốt trong đó, hư quang tựu phá không mà đến, chém nát tầng lớp không gian.

“Chi!”

Hơn mười người, không khỏi là trong lòng hoảng hốt.

Mới nửa tháng không gặp, Dương Thanh Huyền thủ đoạn chi tàn nhẫn, hơn xa lúc trước.

“A!”

Tiếng kêu thảm thiết không dứt bên tai, có hai tên thất tinh cao cấp Giới Vương, năm vị trung giai Giới Vương, còn dư lại đều là thấp cấp Giới Vương, chỉ là bên tai không ngừng truyền đến kêu thảm thiết, mà trước mắt kim quang không ngừng bốn hạ đột ngột hiện, căn bản là liền Dương Thanh Huyền thân ảnh đều bắt giữ không tới.

Cái kia hai tên Thất Tinh Giới Vương dọa cho phát sợ, nơi nào còn dám lưu lại, vội vàng hóa thành độn quang phải đi.

“A!” Một người trong đó chợt truyền đến kêu thảm thiết, liền trực tiếp bị Dương Thanh Huyền chém thành hai nửa.

Một người khác ngất lịm bên dưới, chỉ thấy trước mắt kim quang lóe lên, tựu bước gót chân, hoàn toàn chết đi.

Bất quá mấy hơi thở công phu, hơn mười vị giới vương, tựu toàn bộ bị chém liểng xiểng, không trung tất cả đều là hư quang tàn ảnh, ánh vàng như cầu vồng.

Dương Thanh Huyền bổ ra người cuối cùng sau, cầm kích mà đứng, mong trong tay Thiên Khư, tràn đầy thần sắc.

Thời khắc này Thiên Khư uy năng to lớn, còn xa ở dự tính của hắn bên trên.

Lúc này, Du An cũng từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, hét lớn: “Thanh Huyền đại ca cẩn thận! Cái kia Nguyên Tố Suy Biến Quyển!”

Phía trước kỳ dị lĩnh vực không ngừng khuếch tán lại đây, trong khoảnh khắc liền muốn đem Dương Thanh Huyền thôn phệ, bên trong di chuyển tảng lớn Thích Tá thân ảnh, lúc ẩn lúc hiện, mắt lộ ra hung mang.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, đem cái kia chút ngã xuống võ giả vật tư toàn bộ thu hồi, lúc này mới nhấc theo chiến kích, yên lặng chờ cái kia Nguyên Tố Suy Biến Quyển lĩnh vực đến.

Một luồng nhỏ nhẹ sức mạnh phất qua thân thể, Dương Thanh Huyền thuận thế hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể, chống lại này nguyên tố suy biến, tuy rằng hiệu quả không bằng Thích Minh Thạch trực tiếp tin cậy, nhưng lại có thể mức độ lớn nhất tiết kiệm Thích Minh Thạch.

“Rống!”

Nguyên Tố Suy Biến Quyển bên trong, táo bạo sức mạnh cùng lượng lớn Thích Tá sát khí hỗn hợp lại cùng nhau, khiến Nhân Cực độ khó chịu.

Dương Thanh Huyền nội tâm bình tĩnh, đứng ở đó lấy tịnh chế động, chờ đệ nhất đầu Thích Tá vọt tới trước người, này mới nhẹ nhàng chiến kích một chọn, ở không trung xẹt qua một đường vòng cung, vô cùng chuẩn xác cắt vào cái kia Thích Tá trong cơ thể, đem một viên thất tinh Thích Minh Thạch phẫu đi ra.

“Ầm ầm”, cái kia Thích Tá mất đi Thích Minh Thạch, nháy mắt sụp đổ, hóa thành hỗn loạn tưng bừng năng lượng, quay về hư không.

Còn dư lại Thích Tá hơi sửng sốt hạ, cảm thấy nhìn thấy trước mắt có chút quái dị, tựa hồ đồng bạn không nên chết nhanh như vậy, sạch sẽ như vậy lưu loát, nhưng vẫn chưa nhiều nghĩ, lần thứ hai từ bốn phương tám hướng xông lại.

Dương Thanh Huyền khóe miệng vung lên một tia đường vòng cung, thông thạo vô cùng vung lên Thiên Khư, nhất thời ánh vàng bắn ra bốn phía, mỗi một đạo kim quang đột ngột hiện, chính là chiến kích đâm ra, liền kèm theo một viên Thích Minh Thạch bị phẫu ra.

Kích pháp hành vân lưu thủy, phảng phất đại đạo cất bước, không có mảy may cản trở, tùy ý kẻ thu gặt Thích Minh Thạch.

Chính là Bào Đinh mổ bò.

Du An cũng không dám giống như Dương Thanh Huyền, gấp vội vàng lấy ra Thích Minh Thạch, lúc này mới tiến nhập Nguyên Tố Suy Biến Quyển, đối với cái kia chút thấp cấp Thích Tá ra tay.

Bất quá mấy hơi thở chốc lát, nhóm đầu tiên vây công tới được Thích Tá, tựu toàn bộ bị Dương Thanh Huyền giải quyết rồi, trong đó còn thu hoạch một viên cấp tám Thích Minh Thạch, tựa hồ cũng là một kích mà vì là, vẫn chưa ra thứ hai chiêu.

Phía sau chạy tới Thích Tá, rốt cục phát hiện không đúng, từng cái từng cái kiêng kỵ đứng bên ngoài, không dám vây tiến lên.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Các ngươi không đến, cái kia ta tới rồi.”

Bóng người loáng một cái, tảng lớn ánh lửa nổ ra, hóa thành mấy đạo hỏa dài long, cùng không trung bay lượn, hướng về những Thích Tá kia công tới.

“Oanh!”

“Oanh!”

Mỗi một đạo trường long rơi xuống, đều hóa thành một đạo Dương Thanh Huyền hỏa thân thể, đồng thời trong tay cầm kiếm, hướng về những Thích Tá kia công tới.

Mà bản thể nhưng là ẩn thân ở vô số hỏa chi phân thân bên trong, hư quang bay lượn, trắng trợn thu cắt Thích Minh Thạch.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền bản thể kinh sợ, tựa hồ cảm giác được cái gì, lộ ra vẻ kinh hãi, mạnh mẽ xoay người trở ra, đồng thời cũng trong lúc đó đem sở hữu hỏa chi phân thân toàn bộ thu nạp mà tới.

Tựu ở chớp mắt, trên hư không hóa ra một vị bàn tay khổng lồ, như Ngũ Chỉ Sơn phong giống như vậy, trấn áp mà rơi.

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền bốn phía hư không, không không ở đây một chưởng hạ bị trấn áp.

Tựu liền những Thích Tá kia, cũng đều phát sinh sợ sợ cùng không cam lòng tiếng kêu, bị chưởng phong ép tới thân thể không ngừng binh giải, trở về hỗn loạn năng lượng.

Dương Thanh Huyền mặc dù sợ, nhưng cũng không hoảng hốt, hai tay cầm kích một chọn, tốc độ cực kỳ chầm chậm, nhưng vô số chân nguyên cùng sức mạnh, không ngừng rót vào lưỡi kích, áp súc thành từng cái từng cái vòng xoáy, che kín toàn bộ chiến kích.

"Một mạch, chấn động cửu tiêu!"

"Ầm ầm!"

Tựu ở cự chưởng áp chế đỉnh đầu chớp mắt, chiến kích đột nhiên bộc phát ra, một mảnh như nguyệt sắc giống như kích quang, tựu bổ ngang đi ra ngoài, trực tiếp xuyên thấu bàn tay kia, đem mạnh mẽ chém vỡ.

Trên hư không, đột nhiên truyền đến một tiếng to lớn rít gào, sau đó liền lộ ra một tấm hôi mặt răng nanh đáng sợ mặt, một đôi con mắt màu xanh lam pha màu tro, phẫn nộ nhìn chăm chú hạ xuống.

Cái kia bàn tay khổng lồ bị đánh mở sau, theo Dương Thanh Huyền hai bên rơi đi, sau đó tựu tiêu tan vô hình.

Dương Thanh Huyền thu liễm sở hữu hỏa diễm, dung ở trong cơ thể, sau đó cầm kích nhìn chằm chằm cái kia đôi hôi hai mắt màu xanh lam, kinh ngạc nói: "Cửu tinh Thích Tá?"

"Ha ha."

Cái kia đáng sợ Thích Tá bên cạnh người, truyền đến một đạo khinh miệt cười gằn, "Cao Lực, không dùng nổi giận, tiểu tử này có chút môn đạo. Bằng không gió nô cũng sẽ không chết ở trong tay hắn."

Dương Thanh Huyền kinh sợ, Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, ở cái kia đáng sợ Thích Tá bên cạnh người, lờ mờ có thể thấy được một đạo thấp bé bóng người, nhưng cũng tóc thật dài, khoác ở phía sau, lộ ra mỉm cười khinh bỉ.

Tựa hồ phát hiện Dương Thanh Huyền cảm giác được hắn, cũng sẽ không ẩn thân, mà là trực tiếp phá hư mà ra, hào phóng nói ra: “Tại hạ Khố Mỗ, còn xin chỉ giáo nhiều hơn.”

Cái kia đáng sợ Thích Tá, tâm tình nhất thời bình phục lại, toàn bộ thân hình hoàn toàn từ hư không hóa hiện, là Khố Mỗ gấp năm sáu lần lớn, đứng sau lưng Khố Mỗ, trầm giọng nói: “Cao Lực.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên cảm giác được cái gì tựa như, trước mắt này hai cái Thích Tá tất cả đều là cửu tinh tồn tại.

Mà trước ở Tá Đà Thần Điện, mấy vạn Thích Minh Thạch hội tụ, đều chưa từng thấy cửu tinh Thích Tá, cho đến cuối cùng mới xuất hiện một vị gió chi nguyên tố Thích Tá, nghe này Khố Mỗ nói, tựa hồ là cái kia gọi gió nô.

Khố Mỗ nói: “Tiểu tử này nắm giữ đáng sợ Linh Mục thần thông, tựa hồ có thể nhìn thấu tất cả, hơn nữa trong cơ thể còn có thể liền tiếp một vị cửu tinh quỷ tu, ta cùng Cao Lực không có có bao nhiêu chắc chắn. Brath, Gyeszli, ục ục, đều đi ra đi.”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, vội vàng hướng về bốn phương tám hướng nhìn tới.

Nơi này Nguyên Tố Suy Biến Quyển rất nhanh tựu tăng lên tới cực hạn, đối với Vĩnh Nhiên thân thể cũng sản sinh không nhỏ ảnh hưởng. Đồng thời Cao Lực cùng Khố Mỗ đứng ở đó, tựa hồ có ý định vặn vẹo không gian, đem xa xa cảnh tượng hình chiếu đến bốn mặt không gian, do đó ẩn tàng rồi nguyên bản không gian tồn tại.

Lúc này, theo Khố Mỗ tiếng nói rơi xuống, từng đạo từng đạo khí tức cường đại, ở Khố Mỗ cùng Cao Lực hai người bên cạnh người hiện ra, hóa thành vòng xoáy hình thái, khí tràng ép thẳng tới Dương Thanh Huyền.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1977: Đứng Đầu Vòng Tròn, Cường Đại Thần Trí

Một đạo, hai đạo, ba đạo...

Ba đạo to lớn mà đáng sợ vòng xoáy hiện ra, lập tức đem Cao Lực cùng Khố Mỗ khí tràng đè cho bằng, làm cho không gian khôi phục bằng phẳng trạng thái.

Ba vị hình dạng khác nhau Thích Tá, đồng thời xuất hiện ở Khố Mỗ cùng Cao Lực bên cạnh người, cái kia cửu tinh Giới Vương khí tức, trực tiếp khóa chặt Dương Thanh Huyền, sát khí như là thác nước trút xuống mà hạ.

Dương Thanh Huyền trong phút chốc cảm thấy khắp cả người phát lạnh.

Cái cảm giác này mười phần kỳ dị, chính mình vốn là Vĩnh Nhiên thân thể, nắm giữ trên đời mạnh nhất nhiệt độ cùng ấm áp, lại nhưng cảm thấy vô cùng hàn ý, từ nội tâm bay lên.

Trước mắt này năm tôn Thích Tá, không chỉ có tất cả đều là cửu tinh, hơn nữa còn không phải cửu tinh sơ giai.

Vị kia gọi Đô Đô, là một cái mười tuổi khoảng chừng em béo dáng dấp, nhưng tỏa ra đáng sợ nhất khí tràng, thẳng tới cửu tinh hậu kỳ, thậm chí khoảng cách đỉnh cao cũng giống như cách một tia.

Brath, Gyeszli, Khố Mỗ, đều là cửu tinh trung kỳ.

Chỉ có cái kia xuất thủ trước nhất Cao Lực, mới là cửu tinh sơ giai, thực lực cùng gió nô tương đương.

Dương Thanh Huyền chật vật nuốt xuống hạ, ý thức được chính mình gặp phải phiền toái.

Chẳng trách Tá Đà bên trong thần điện, hoàn toàn không gặp cửu tinh Thích Minh Thạch, nguyên lai này chút cửu tinh Thích Tá, đều có cùng võ tu không khác nhau chút nào thần trí, đồng thời tạo thành một cái tầng cao nhất vòng tròn.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến, chẳng lẽ này phá niết vùng đất biến đổi lớn, chính là này chút cửu tinh Thích Tá tạo thành?

Du An thân hình khẽ nhúc nhích, tay phải hư nắm, bất cứ lúc nào chuẩn bị đem Sát Nguyệt Chi Nhận lấy ra.

Nàng cùng Dương Thanh Huyền tổng cộng có hơn hai mươi chuôi Sát Nguyệt Chi Nhận, tương đương với có thể sử dụng tới Thiên Giới chi chủ hơn hai mươi đạo công kích, coi như là năm đầu cửu tinh Thích Tá, cũng phải chết không táng sinh nơi.

Vì lẽ đó giờ khắc này tuy khiếp sợ, nhưng cũng không có thực chất tính nguy hiểm.

Dương Thanh Huyền phảng phất cảm giác được Du An tâm tư, lớn tiếng nói: “Ngươi trước lui ra vòng tròn.”

Du An lúc này mới phát hiện, này Nguyên Tố Suy Biến Quyển đưa bọn họ bọc lại sau, tựu lại không có kéo dài phát triển. Ngay lập tức vội vàng lắc mình mà đi, một chút tựu rơi ở Nguyên Tố Suy Biến Quyển ở ngoài, như vậy miễn cho tiếp tục tiêu hao Thích Minh Thạch. Đồng thời hai mắt không nháy một cái nhìn chằm chằm cái kia năm vị Thích Tá, chỉ cần Dương Thanh Huyền một gặp nguy hiểm, liền lập tức vung nhận.

Cái kia năm vị Thích Tá liếc mắt nhìn Du An, ánh mắt toàn bộ rơi ở nàng trên cổ tay mạt thế chu vi trên, lộ ra thần sắc cổ quái.

Cao Lực thân thể to lớn nhất, ở không trung hơi đổi, đạp bước hướng về Du An đi đến.

Gyeszli nói ra: “Dừng lại. Cô gái nhỏ kia không đáng lo lắng, trước hết giết tiểu tử này cùng cái kia quỷ tu, cô gái nhỏ kia dĩ nhiên là tay đến bắt giữ.”

Đô Đô mở mồm ra, trong miệng phát sinh “Tút tút tút đô” thanh âm, một đôi mắt hiện ra kỳ dị ô lưới hình, nói ra: “Tiểu tử này cho ta một loại cực kỳ cảm giác thân thiết, giống như là một đầu Thích Tá giống như, kỳ quái, tại sao sẽ có loại cảm giác này?”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, quả cầu này mập nữu nhìn thấy được mới mười tuổi khoảng chừng, lại gọi mình tiểu tử, nhưng đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là quả cầu này mập nữu lại nhìn thấu mình trong cơ thể thứ hai đan điền, cảm ứng được trong cơ thể mình Thích chi lực.

Brath hì hì cười nói: “Ha ha, ngươi này ngu xuẩn nữu, thấy tiểu bạch kiểm đều rất thân thiết.”

Đô Đô trong đôi mắt ô lưới tuyến đột nhiên phân tán mở, hóa thành cuộn sóng giống như hình dạng, quay đầu nhìn chằm chằm Brath.

Brath cả người run lên, trên mặt lộ ra thần sắc kinh khủng đến, ấp úng nói: “Đúng, xin lỗi.”

Thân thể khôi ngô ở đây em béo trước mặt, lại cúi đầu, nơm nớp lo sợ xin lỗi.

Khố Mỗ cau mày nói: “Đô Đô, đừng hồ đồ. Cẩn thận đợi lát nữa đội trưởng về để giáo huấn ngươi.”

Đô Đô trong đôi mắt cuộn sóng tuyến, lúc này mới một chút banh trực, lần thứ hai hóa thành ô lưới tuyến.

Brath lúc này mới cả người buông lỏng, rõ ràng cảm giác được thở ra một hơi, tựa hồ có loại sống sót sau tai nạn cảm giác.

Đô Đô xoay người nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, hai cái quai hàm phồng nói ra: "Tiểu tử này trong cơ thể có Thích Minh Thạch." Tựa hồ sợ mọi người không lý giải, giải thích: "Không phải trong túi, mà là trong cơ thể hắn. Hắn là dùng Thích chi lực tu luyện tương tự với nguyên thần thứ hai thần thông."

Khố Mỗ hoàn toàn biến sắc, vui vẻ nói: "Thích chi lực nguyên thần thứ hai? Coi là thật!"

Trong thanh âm càng mang theo một tia thần sắc kích động.

Brath, Gyeszli, Cao Lực đồng dạng đổi sắc mặt, một chút nhìn chòng chọc Dương Thanh Huyền, tựa hồ sợ hắn bay như vậy.

Đô Đô nói ra: "Coi là thật. Thực sự là đi mòn gót sắt không tìm thấy, được đến toàn bộ không uổng thời gian. Đem tiểu tử này nguyên thần thứ hai lấy ra, hiến cho chủ nhân, đây chính là công lao bằng trời a, muôn ngàn lần không thể để hắn chạy." Trong đôi mắt bắn ra hưng phấn ánh sáng.

Khố Mỗ đám người bóng người loáng một cái, năm người từng người đứng ở một cái phương vị trên, đem Dương Thanh Huyền bao bọc vây quanh.

[truyen ᴄ ua tui ΘΘ vn]

Dương Thanh Huyền trên trán chảy ra mồ hôi lạnh đến, này chút cửu tinh Thích Tá, không chỉ có có đội trưởng, còn có chủ nhân?

Người đội trưởng kia cùng chủ nhân, lại là thực lực cỡ nào?

Brath nói: "Đừng chậm trễ thời gian, mau chóng đem tiểu tử này phẫu lấy đan cùng nguyên thần, lại giết cô gái nhỏ kia lấy mạt thế chu vi. Kéo dài lâu, để tránh khỏi đêm dài lắm mộng. Nếu như để tiểu tử này chạy, bị đội trưởng cùng chủ nhân biết, ai cũng không có quả ngon để ăn.”

Khố Mỗ quát lên: “Nói rất đúng, ra tay!”

Lúc này hét lớn một tiếng, hai tay lộ ra chữ lớn mở ra, sau lưng tóc dài như con nhím giống như, từng căn từng căn dựng ngược.

Trước người vô số kim quang lấp loé, song thượng hợp lại, tựu ngưng tụ thành một chiêu to lớn quyết ấn, trực kích mà tới.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, chiến kích vung lên, liền đâm thẳng mà đi, “Đọa Diệt!”

Vô số kim quang cùng hỏa mang ở không trung hội tụ, ngưng tụ thành một đạo lớn vô cùng sức mạnh, bốn phương tám hướng không gian đều bị áp súc mà đến, đánh về phía cái kia quyết ấn.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ quyết ấn nổ tung mở, đổ nát thành hỗn loạn năng lượng, nhưng cũng không tiêu tan, trái lại ở Khố Mỗ điều khiển hạ, vòng quanh Dương Thanh Huyền lượn vòng, nghĩ muốn ăn mòn Dương Thanh Huyền thân thể.

“Cười nhạo! Bản tọa chính là Vĩnh Nhiên thân thể, đạo vị trí ở, thân thể Bất Diệt, chẳng lẽ ngươi có thể đem đạo cũng hủ thực?”

Dương Thanh Huyền cười nhạo một tiếng, không sợ này hỗn loạn lực lượng, thân thể ưỡn thẳng mà lên, trở tay tấn công về phía Khố Mỗ.

Dương Thanh Huyền nhìn ra rồi, mặt khác bốn tên Thích Tá tuy rằng vây chính mình, nhưng nhìn dáng dấp tựa hồ cũng không nghĩ lập tức động tác, mà là để Khố Mỗ thăm dò, lấy yên lặng xem biến đổi.

Thật là mạnh thần trí, hoàn toàn không ở nhân loại bên dưới.

Khố Mỗ hét lớn một tiếng, hai tay kết ấn bấm quyết, trực tiếp trình mãnh thú hình thái, hướng về trước người một trảo, đem Thiên Khư lưỡi kích trói lại, cũng đem binh khí lực lượng áp chế lại.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy hai tay chìm xuống, lưỡi kích trên như đè ép trọng núi, đồng thời trước sau không được.

Đúng lúc này, mặt khác bốn vị Thích Tá rốt cuộc tìm được cơ hội, càng trong cùng một lúc ra tay, đồng thời đều là trí mạng chi chiêu, hướng về Dương Thanh Huyền cuồng chụp mà đi.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, đùa gì thế!

Năm vị cửu tinh Giới Vương liên thủ giáp công chính mình, hơn nữa bốn vị đều còn chưa phải là cửu tinh sơ giai!

Đồng thời bốn người này lại là nắm đúng thời cơ, thừa cơ mà vào, lấy thời gian tốt nhất điểm tiến hành đánh lén!

Này năm vị cửu tinh Thích Tá, không chỉ có trí tuệ cực cao, hơn nữa không có nửa điểm kiêu căng khó thuần, làm việc lôi lệ phong hành, sát phạt dứt khoát, hoàn toàn không có bất kỳ cao thủ lo lắng, thuần túy lấy hoàn thành nhiệm vụ là tất cả mục đích.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1978: Kinh Động Thiên Địa Chém Một Cái, Cửu Tinh Thích Tá Lần Thứ Hai Liên Thủ

Dương Thanh Huyền nháy mắt người đổ mồ hôi lạnh, coi như là Thiên Giới chi chủ ở đây đáng sợ vây công hạ, sợ cũng phải bị trọng thương.

Đúng lúc này, một luồng hủy thiên diệt địa khí tức lan tràn mà tới.

Hơi thở kia vừa hiện, lập tức đem Dương Thanh Huyền cùng năm vị Thích Tá lực số lượng hoàn toàn áp chế xuống, phảng phất trong thiên địa chỉ còn lại này một đạo thuần nhưng mà sức mạnh, trấn áp thế gian tất cả!

Khố Mỗ kinh hãi thất thanh, kêu lên: “Không được! Thiên Giới chi chủ!”

Đánh lén bốn người đều là trong tay chiêu thức hơi ngưng lại, vội vàng xoay người lại.

Chỉ thấy một đạo ngút trời triệt địa đánh chém, tiêu tan không một tiếng động nghiền ép mà đến, như là không có bất kỳ âm thanh, nhưng chỗ đi qua, đều là yên diệt.

Liền ngay cả Nguyên Tố Suy Biến Quyển, đều tựa như ở đằng kia chém một cái hạ, bị chém thành hai khúc.

Đánh chém chỗ đầu nguồn, Du An đầy mặt lạnh lẽo cùng sát khí, hai tay run rẩy nắm một thanh Sát Nguyệt Chi Nhận, nhỏ nhắn xinh xắn thân thể phảng phất không chịu nổi này sức mạnh khổng lồ, mà ở run rẩy kịch liệt.

Trên mũi dao lưu quang như lửa, bùng nổ ra tinh khiết nhất ánh sáng lộng lẫy, ở đây hủy diệt bên dưới, lộ ra cực kỳ yêu dị.

Vô tận lục mang từ trên mũi dao đổ xuống mà ra, theo năng lượng tuôn ra, Sát Nguyệt Chi Nhận nháy mắt đã bị tiêu hao hết, trở về đến 0giờ.

“Ầm ầm!”

Thiên địa lúc này mới rung động, bị hoàn mỹ chém vỡ.

Bốn vị Thích Tá hoàn toàn biến sắc, lại cũng không kịp nhớ đánh lén Dương Thanh Huyền.

tr u y cập //truyencuatui. n et/ để đọc truyện

Gyeszli quát lên: “Lùi!”

Bốn thân thể của con người lấp lóe bên dưới, tựu chỉ còn lại tàn ảnh, sau đó nghiền ép mà đến đánh chém bên trong, hóa thành bụi bay.

Dương Thanh Huyền cũng đóng chặt hô hấp, khiếp sợ ở này đáng sợ một đòn.

Đây cũng là Thiên Giới chi chủ sức mạnh sao? Càng kinh khủng như thế.

Hắn từng trải qua Thiên Vô Tình nửa bước Thiên Giới lực lượng, cũng từng trải qua Quỷ Tôn cửu tinh đỉnh cao lực lượng, giờ khắc này cảm nhận được này Thiên Giới một đòn, mới bừng tỉnh lại đây, cuối cùng này nửa bước chênh lệch, càng là to lớn như thế.

Cái kia chém một cái là đánh về phía Brath Đô Đô bốn người, cố ý đi vòng Dương Thanh Huyền cùng Khố Mỗ, mà giờ khắc này

Khố Mỗ còn khiếp sợ ở này chém một cái hạ, đầy mặt kinh sợ, chưa hoàn hồn lại.

Dương Thanh Huyền nháy mắt tựu phục hồi tinh thần lại, lập tức ý thức được đây là tuyệt hảo cơ hội, chiến kích ở không trung loáng một cái, lần thứ hai một chiêu Đọa Diệt, đánh về phía Khố Mỗ. Đồng thời phía sau hóa thành hỏa chi pháp thiên tượng địa, Đế Diễm Quyết tựu cuồng chụp mà hạ.

“Đáng chết!”

Khố Mỗ trước mắt kim quang loáng một cái, phát hiện cái kia chiến kích hướng về trong cơ thể hắn Thích Minh Thạch vị trí phẫu đến, sợ đến hồn vía bay mất, không lo được cái kia Đế Diễm Quyết uy thế, tụ sức toàn thân ở bàn tay, nổi giận gầm lên một tiếng, tựu cùng nhau hướng về chiến kích vỗ tới, quát lên: “Đánh lén, đê tiện!”

“Oanh!”

Thiên Khư đánh chém một ngăn trở, bị cái kia cuồng bạo cửu tinh cự lực hoàn toàn ngăn trở, mạnh mẽ đánh lui về.

Đây là Khố Mỗ liều cái mạng già một đòn, cơ hồ là sức mạnh mạnh nhất.

Dù sao Dương Thanh Huyền chém tới vị trí quá dọa người, là hắn Thích Minh Thạch ở, hồn đều doạ không còn, bùng nổ ra suốt đời tiềm năng một đòn.

Không chỉ có chiến kích bị rung trở về, đại lượng sức mạnh oanh ở trên thân mình, Thập Tuyệt Trận bị động phòng ngự mà ra, vẫn như cũ bị oanh nát tan.

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền phun ra một ngụm máu đến, trong tay nhấc theo chiến kích, bị đánh bay ra ngoài.

Mà cái kia hỏa chi pháp thiên tượng địa Đế Diễm Quyết, cũng trong cùng một lúc rơi ở Khố Mỗ trên người, nổ Khố Mỗ tiếng kêu rên liên hồi, ở trong lửa bị oanh đau đến không muốn sống.

Hai người công phòng, bất quá là nháy mắt chớp mắt, hầu như cùng cái kia Thiên Giới lực chém một cái phát sinh trong cùng một lúc.

Đô Đô chờ bốn vị Thích Tá tránh né Sát Nguyệt Chi Nhận đồng thời, đã nhìn thấy hai người từng người lui về phía sau bay đi, đồng thời cường đại biển lửa bộc phát ra, thiêu đốt tất cả.

Dương Thanh Huyền phun máu phè phè, ở không trung bay một trận, tựu ổn định thân thể, cầm kích mà đứng.

Khố Mỗ nhưng là “Oa oa” tiếng kêu, nguyên bản chính là năng lượng tạo thành thân thể, lại cũng đốt đen, da dẻ từng khối từng khối da bị nẻ, táo bạo năng lượng ở thân thể biểu lưu chuyển bất định, càng cũng bị thương không nhẹ.

Khố Mỗ giận dữ hét: “Tiểu tử này thật là đáng sợ a, đồng loạt ra tay giết hắn đi!”

Năng lượng mạnh mẽ từ trong cơ thể bộc phát ra, Dương Thanh Huyền lẳng lặng nhìn, Hỏa Nhãn Kim Tình hạ, Khố Mỗ trên người tổn thương đang bị hỗn loạn lực lượng chữa trị, mà trong cơ thể táo bạo cảm xúc cùng sức mạnh, thì lại ở Thích Minh Thạch tác dụng hạ, không ngừng bình phục lại.

Đáng sợ cửu tinh Thích Tá, hoàn toàn chính là máy chiến đấu a, thực chiến sức mạnh muốn vượt xa cùng cấp võ tu.

Dương Thanh Huyền nuốt một ít đan dược, lặng lặng cầm kích lập ở không trung, chỗ mi tâm Kiếm Ấn không ngừng lấp lóe, biến ảo ra hào quang màu xanh lục, chính là Bách Quỷ Dạ Hành kiếm khí.

Khố Mỗ năm người đều là cẩn thận lên trước, dù sao cái kia cửu tinh quỷ tu cực mạnh, hơn nữa chiêu thức thần thông cực kỳ quỷ dị đáng sợ, không cẩn thận tựu có nguy hiểm có thể chết đi, sợ là chỉ có Đô Đô mới có thể cùng một trong liều.

Mà giờ khắc này năm người ngoại trừ đề phòng Quỷ Tàng ở ngoài, còn phải phân tâm đề phòng hạ Du An.

Vừa nãy cái kia chém một cái đánh đích thực quá đáng sợ, nếu như rơi vào trên thân, trăm phần trăm là biến thành tro bụi.

Gyeszli đột nhiên nói ra: “Cao Lực, ngươi đi giết cô nàng kia.”

Cao Lực nói: “Là!” Lúc này ly khai vây công Dương Thanh Huyền chiến tuyến, hướng về Du An bay đi.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, quát lên: “Du An, chạy mau!”

Giờ khắc này hắn bị bốn người vây, tự thân đều khó bảo toàn, không thể xuất thủ cứu giúp.

Đô Đô nhíu mày lại, nam tử này tuy rằng vạn phần lo lắng cô gái kia an nguy, nhưng lo lắng bên dưới, nhưng không có nửa điểm hoảng loạn, cầm kích mà đứng thân thể, giống như là hình ảnh ngắt quãng ở trên hư không giống như vậy, từ bất kỳ góc độ nhìn đều không có kẽ hở, như là tùy thời có thể từ bất kỳ phương vị sử dụng tới đòn mạnh nhất một dạng.

Loại này võ ý trên lĩnh ngộ, thậm chí còn ở bọn họ năm vị Thích Tá bên trên.

Đô Đô không khỏi đối với Dương Thanh Huyền lại xem trọng mấy phần, nhưng trên mặt lại lộ ra cười nhạo vẻ, châm chọc nói: “Chết đến nơi, còn có rảnh rỗi lo lắng người khác?”

Dương Thanh Huyền phản trào phúng: “Nhiệm vụ của các ngươi muốn giết ta, nhiệm vụ hoàn thành sao? Nhiệm vụ của chính mình còn chưa hoàn thành, lại còn có rảnh rỗi quản chuyện của ta? Ta lo lắng không lo lắng, ăn nhập gì tới ngươi? Ngươi cũng thật là rảnh rỗi a.”

Đô Đô sững sờ, cái kia mặt con nít lập tức chìm xuống, quát lên: “Ra tay!”

Ngắn mà mập em bé tay ở trước người lập tức, lập tức hóa ra một đạo xích vòng xoáy màu đỏ, đặt hai tay trong đó, một luồng kỳ dị tràng năng lập tức lan ra mở, hướng về Dương Thanh Huyền ép đi.

Gyeszli, Brath, Khố Mỗ đồng thời ra tay, đứng ở bốn cái phương vị, đều là lẫn nhau phối hợp chi chiêu, đối phó một vị Thất Tinh Giới Vương, lại còn dùng tới trận pháp ảo diệu.

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền bầu trời, ở Đô Đô cái kia kỳ dị lực ảnh hưởng hạ, vô số hồng quang từ bốn phương tám hướng tụ lại mà đến, hình thành một mảnh chùm sáng, bao phủ mà hạ.

Dương Thanh Huyền một tay bấm quyết, mi tâm Kiếm Ấn lóe lên, to lớn quỷ ảnh tựu phá hư mà ra, cầm kiếm hướng về cái kia chùm sáng chém tới.

Vào giờ phút này, Quỷ Tàng nhất định phải đi ra, bằng không lấy Dương Thanh Huyền khả năng, trừ phi lần thứ hai vận dụng Sát Nguyệt Chi Nhận, bằng không căn bản chặn bất quá bốn người liên thủ một đòn.

“Phá!”

Quỷ Tàng nghiêm ngặt quát một tiếng, vô số âm u quỷ khí áp súc ở Bách Quỷ Dạ Hành bên trong, đâm vào cái kia chùm sáng một điểm.

“Ầm ầm!”

Như liệt nhật nổ ra, vô biên màu đỏ thẫm cảnh tượng lan tràn hư không.

Liền ngay cả Quỷ Tàng trên người, đều bị một mảnh hồng quang bao vây, nhưng bất quá nháy mắt, hồng quang liền bị quỷ mang thôn phệ, khôi phục bình thường.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1979: Siêu Cấp Bánh Rán, Hung Hăng Phản Kích

Đô Đô sầm mặt lại, trong bụng phát sinh “Tút tút tút” thanh âm, hướng về nhảy tới ra một bước, toàn bộ thân hình tựu hướng ngang biến lớn gấp mấy trăm lần, trực tiếp lấy cái bụng đạn hướng Quỷ Tàng, quát lên: “Siêu cấp bánh rán!”

Quỷ Tàng kinh sợ, này cái quỷ gì chiêu thức?

Nhưng buồn cười quái lạ bên dưới, nhưng lộ ra cảm giác cực kỳ đáng sợ, ngay lập tức không dám khinh thường, mạnh mẽ địa xoay người rời đi.

Nhưng bụng kia mở rộng tốc độ cực nhanh, một chút tựu gảy trên người Quỷ Tàng, đem nuốt hết.

Đô Đô toàn bộ người đã biến thành hình tròn đĩa bay giống như vậy, tứ chi cùng đầu to nhỏ nhưng bất biến, hai cái tay nhỏ bé ở trước người tạo thành chữ thập, toàn bộ thân hình tựu bay lên, lơ lửng ở bầu trời, vô số phù ấn ở bốn phía hư không lấp loé, đều đều biến ảo bất định.

Quỷ Tàng bị nhốt ở bánh rán trong bụng, phảng phất một thế giới, vô số hồng mang từ bốn phương tám hướng kích bắn mà xuống, phải đem luyện hóa.

Khố Mỗ mừng như điên nói: “Ha ha, bị Đô Đô siêu cấp bánh rán nhốt lại, chỉ cần cái kia quỷ tu không có Thiên Giới lực lượng, chắc chắn phải chết!”

Brath quát lên: “Lo lắng đã trừ, mau chóng giết tiểu tử này lấy đan lấy nguyên thần!”

Dương Thanh Huyền kinh nộ không ngớt, Quỷ Tàng tiến nhập siêu cấp bánh rán sau, từ kịch liệt chống lại, trở nên trấn định lại, rút nhỏ phạm vi hoạt động, bắt đầu đổi công làm thủ, hiển nhiên là phát hiện này siêu cấp bánh rán lợi hại, biết nhất thời chốc lát không ra được, lúc này lấy bất biến ứng vạn biến, chờ này siêu cấp bánh rán xuất hiện kẽ hở lại ra tay.

Dương Thanh Huyền trái lại một chút trấn định lại, nhấc tay kết kiếm quyết, từng đạo từng đạo thần kiếm hiện ra cùng quanh thân, xoay tròn bên dưới, dồn dập hướng về bốn phương tám hướng chém tới.

“Ha ha, như vậy trò mèo triển khai ra, cũng không sợ làm trò hề cho thiên hạ sao?”

Khố Mỗ cười lớn, xuất liên tục số chưởng, tựu dễ dàng đem đánh tới kiếm đánh bay, đồng thời đón vạn kiếm, nghiêng người mà lên.

Brath cùng Gyeszli cũng là đồng dạng, không ngừng thu nhỏ lại vây công Dương Thanh Huyền vòng tròn.

Đột nhiên trong lòng ba người ngẩn ra, không tên tựu cảm thấy không ổn, một luồng gần như mùi chết chóc truyền đến, nội tâm càng đột nhiên sinh ra cảnh giác cùng tử ý, phảng phất sau một khắc liền muốn đi vào quỷ môn quan!

“Chi! Tại sao lại như vậy?!”

Cường đại võ giả bản năng, khiến ba người trái tim đột nhiên dừng lại, hai con ngươi một chút phóng lớn mấy lần, nhìn chằm chằm cái kia vạn kiếm bên trong, ở ba thanh đại kiếm hạ tầng, dán vào một thanh kỳ dị lưỡi dao, đánh chém mà tới.

Cái kia trên lưỡi đao lờ mờ có lục mang lấp lóe, đồng thời bị thôi phát đến mức tận cùng.

“Không được! Là Sát Nguyệt Chi Nhận!”

Khố Mỗ kinh hô một tiếng, toàn bộ khuôn mặt đều trở nên trắng bệch.

Hai người khác cũng đồng dạng phát hiện Sát Nguyệt Chi Nhận, ngạc nhiên bên dưới, đều là hít khí lạnh, trái tim đều kịch liệt co rút lại, một mặt đem chiêu thức thần thông phát huy đến cực hạn, một mặt đem phòng ngự phát huy đến cực hạn, một mặt đem thân pháp phát huy đến cực hạn

Ba người đều là suốt đời tiềm năng ở thời khắc này bạo phát đến mức tận cùng.

Lơ lửng ở trên hư không trên Đô Đô, hai con ngươi đột nhiên co rụt lại, hóa thành vô số ô lưới tuyến, tràn đầy sợ sợ.

“Ầm ầm!”

Năng lượng đáng sợ rốt cục chém ra, ba thanh Sát Nguyệt Chi Nhận, dường như ba chiêu Thiên Giới lực lượng, phân biệt đánh về ba vị cửu tinh Thích Tá.

Có thể đánh nát Tinh Khung sức mạnh khổng lồ, ở hơi hơi cản trở phía sau, tựu không huyền niệm chút nào xuyên thủng mà đi, đem ba vị Thích Tá công kích, phòng ngự, toàn bộ oanh nát tan.

Vòm trời tại này cỗ rộng lớn sức mạnh to lớn hạ, bị đánh số tròn mảnh, liền ngay cả bầu trời hỗn loạn năng lượng, đều bị xé nứt mở, lờ mờ có thể thấy được đường nối đi ra ngoài.

Đúng lúc này, lại là một đạo đánh chém đánh vào xuất hiện, ngang trời mà đi.

Hóa ra là Du An một đao bổ về phía Cao Lực, trực tiếp đem cửu tinh Giới Vương thân thể chém nát tan.

Treo ngừng trên không trung Đô Đô, đầy mặt đờ đẫn nhìn tất cả những thứ này, nguyên bản còn nắm chắc phần thắng thế cuộc, trong chớp mắt tựu hoàn toàn bị lật đổ, bốn vị đồng bạn, tất cả đều bị Sát Nguyệt Chi Nhận chém trúng, sinh tử chưa biết.

Hai người này... Làm sao sẽ có nhiều như vậy Sát Nguyệt Chi Nhận...

Đô Đô đầu óc một chút đường ngắn, hoàn toàn suy nghĩ bất quá đến, nhưng rất nhanh tựu lờ mờ nghĩ tới điều gì, hẳn là mạt thế chu vi cùng trước vô số Thích Minh Thạch mang cho sức mạnh của bọn họ.

Nhưng tốt ở Thích Tá chỉ cần Thích Minh Thạch không ném, thân thể phá nát tùy thời có thể dùng hỗn loạn khả năng bù đắp lại.

Khố Mỗ, Gyeszli cùng Brath trước ngoại trừ đem công kích cùng phòng ngự phát huy đến cực hạn ở ngoài, liền ngay cả thân pháp cũng phát huy đến cực hạn, biết rõ tránh không khỏi đòn đánh này, vẫn như cũ liều mạng xoay chuyển thân thể né tránh, tất cả đều tránh được Thích Minh Thạch ở, bị Sát Nguyệt Chi Nhận đánh cho hoàn toàn không còn hình dáng.

Gyeszli thậm chí chỉ còn lại một chân, Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, Gyeszli Thích Minh Thạch chính là ở trong cái chân này, từ chân kia bên trong không ngừng bay lên hòa hợp hào quang màu xanh lam, bốn phương tám hướng hỗn loạn sức mạnh ngưng tụ đến, lần thứ hai hóa ra Gyeszli thân thể.

Hai người khác, tương tự chiếm được chữa trị.

Chỉ có điều thực lực cảnh giới, đã là rất là rơi xuống, ba người đều là đầy mặt sợ sợ cùng sống sót sau tai nạn.

Mà Cao Lực thì lại không có vận khí tốt như vậy, một là Cao Lực thực lực không bằng ba người, chỉ là có cửu tinh sơ giai, hai là áp sát quá gần, căn bản không cách nào né tránh cùng phòng ngự, ba là bởi vì đối phó một vị sáu sao cô gái nhỏ, trực tiếp khinh địch bất cẩn rồi, nằm mơ cũng không nghĩ tới cô gái nhỏ này trên người còn có chuôi thứ hai Sát Nguyệt Chi Nhận.

Ở cho rằng tay đến bắt lúc tới, trực tiếp bị cô gái nhỏ này dùng Sát Nguyệt Chi Nhận chém tan xương nát thịt, một viên cửu tinh Thích Minh Thạch, tựu trôi nổi ở Du An trước mặt, bị mừng rỡ Du An thẳng tiếp thu lên, sau đó thị uy tựa như vung lên nắm đấm.

Đô Đô, Khố Mỗ, Gyeszli, Brath, không khỏi là mắt choáng váng, chờ ở tại chỗ, không biết như thế nào cho phải.

Cũng không biết trên người hai người này hay không còn có Sát Nguyệt Chi Nhận?

Lấy mấy người trước mắt trạng thái, nếu là đối phương còn có một thanh, đều căn bản không ngăn được, tự tin một chút rơi xuống đến cực điểm điểm.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, tựu xuất hiện ở Khố Mỗ bên cạnh người, tốc độ nhanh chóng, để đang thất thần mấy người khó lòng phòng bị, phất tay tựu một thanh Sát Nguyệt Chi Nhận chém tới.

“Chi!”

Khố Mỗ đổ rút ra khẩu hơi lạnh, trái tim đều phải từ trong miệng nhảy ra ngoài, hoảng sợ hét lớn: “Không!”

Toàn bộ trên người phòng ngự, một chút bạo phát đến mức tận cùng, một quyền đánh tới, đồng thời khuôn mặt bi phẫn cùng tuyệt vọng.

"Ầm ầm!"

Quyền kình đánh trên Sát Nguyệt Chi Nhận, cũng không có bùng nổ ra trong tưởng tượng sức mạnh đáng sợ, ngược lại là nhận trực tiếp bị đánh bay, mà cái kia vung nhận Dương Thanh Huyền, càng là trực tiếp theo hư không cùng nhau phá nát, cũng chỉ là đạo tàn ảnh.

Khố Mỗ sững sờ, nhìn cái kia đánh bay Sát Nguyệt Chi Nhận, hóa ra là một thanh chưa rót đầy.

Mà giờ khắc này, Đô Đô tiếng kêu thê thảm truyền đến, "Khố Mỗ! Cẩn thận phía sau!"

Dương Thanh Huyền chẳng biết lúc nào, xuất hiện ở Khố Mỗ phía sau, một thanh trăm phần trăm năng lượng Sát Nguyệt Chi Nhận, phủ đầu tựu chém xuống, trong mắt bắn mạnh tàn khốc cùng trào phúng, lạnh giọng nói: "Muốn giết ta, năm người toàn bộ lưu lại đi!"

"Ầm ầm!"

To lớn đánh chém bay ngang qua bầu trời, lần thứ hai đem vòm trời vừa bổ mà mở, Khố Mỗ nháy mắt bị to lớn kia ánh sáng thôn phệ.

Trong thiên địa rơi vào hoàn toàn tĩnh mịch, chỉ còn lại cái kia đánh nát bầu trời cường quang, "Ầm ầm ầm" nhảy vào vô cùng xa xa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1980: Còn Xin Nhiều Chỉ Giáo, Trọc Long Về Phủ

Đô Đô, Brath, Gyeszli tất cả đều sống ở đó, thậm chí ngay cả hoảng sợ đều quên.

Bọn họ nguồn sức mạnh này, ở bất kỳ trong tinh vực đều là tầng chót nhất tồn tại, lại là một cái như vậy cái bị càn quét rơi mất.

Nhưng Dương Thanh Huyền ở một đòn sau, nhưng hoàn toàn không có thắng lợi vui sướng, trái lại hoàn toàn biến sắc, trong hai con ngươi nổ bắn ra tinh mang, nhìn chằm chằm phía trước trên hư không.

Vô số tro tàn ở không trung bay loạn, nhưng không tán loạn, trái lại một chút xíu ngưng tụ.

Cuối cùng hóa ra nửa tôn nam tử bóng người, bởi vì mặt trên một nửa đã hoàn toàn bị Sát Nguyệt Chi Nhận đánh cho vỡ vụn.

Này nửa tôn thân thể cũng không phải là Khố Mỗ.

Dương Thanh Huyền sắc mặt một chút trở nên cổ quái, nam tử này trong cơ thể Thích Minh Thạch, lại ở chỗ đó

“Đội trưởng”

Đô Đô, Gyeszli, Brath đồng thời mừng như điên kêu to, trong thanh âm mang theo một tia kích động cùng hưng phấn.

Cái kia nửa cụ trên thân thể mặt, vô số hỗn loạn lực lượng hóa thành từng đạo từng đạo vòng xoáy, ngưng tụ đến, bay vào nam tử nửa người trên, một điểm điểm hóa ra toàn bộ thân hình, là một cái mặt chữ quốc nam tử bình thường, không đẹp cũng không xấu, nhưng ở đám người, nếu không có đầy người bắp thịt, cũng rất khó phân biệt ra.

Nam tử đưa tay phải ra một trảo, “Đùng đùng” một tiếng, một đoàn ánh sáng nổ ra, hóa thành hình một vòng tròn, phá nát bên dưới, Khố Mỗ tựu rớt ra, nhưng cũng hủy diệt rồi nửa cái thân thể.

http://truyen c uatui.net/

Khố Mỗ sống sót sau tai nạn, vội vàng bái hạ, cảm kích nói “Đa tạ đội trưởng”

Vô số hỗn loạn lực lượng từ hư không rơi xuống, đem thân thể của hắn bổ sung hoàn chỉnh, nhưng khí tức đã hoàn toàn khác nhau lúc trước.

Nam tử không để ý tới Khố Mỗ, mà là nhìn phía Dương Thanh Huyền, lễ phép bái một cái, nói ra “Thất lễ, tại hạ khắc tư, còn xin nhiều chỉ giáo.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói “Là ngươi chỉ giáo ta đi”

Khắc tư mặt không thay đổi nói ra “Bọn thủ hạ vô lễ, hiện tại bọn họ đã được dạy dỗ. Thanh Huyền đại nhân, liền như vậy cáo từ.”

Nói, lần thứ hai bái một cái, tựu phải rời đi.

Dương Thanh Huyền khuôn mặt co quắp hạ, lạnh giọng nói “Muốn đi”

Khắc tư đạo “Trong tay đại nhân còn có bao nhiêu Sát Nguyệt Chi Nhận ta không biết được, nhưng nghĩ đánh chết chúng ta năm người, chí ít còn phải sử dụng mười chuôi trở lên đi. Lại không nói đại nhân là có hay không còn có mười chuôi, này to lớn tiêu hao, đại nhân bỏ được sao mà đạt được, bất quá là năm viên cửu tinh Thích Minh Thạch thôi."

Dương Thanh Huyền mí mắt hơi nhảy lên hạ.

Này khắc tư nói một điểm không sai, giết Khố Mỗ Đô Đô bốn người, sợ là phải dùng hơn năm chuôi, mà này khắc tư thực lực sâu không lường được, vừa nãy lại có thể từ Sát Nguyệt Chi Nhận đem Khố Mỗ cứu ra, sợ là thực lực đã đạt đến nửa bước Giới Vương, đủ để cùng Thiên Vô Tình sánh ngang.

Thêm vào Thích Tá loại đáng sợ này kết cấu thân thể, chỉ cần Thích Minh Thạch không hủy, tựu cơ hồ là bất tử trạng thái, muốn giết khắc tư, sợ là năm chuôi Sát Nguyệt Chi Nhận cũng chưa chắc đủ rồi.

Nghĩ tới đây, không khỏi trở nên trầm mặc.

Khắc tư gõ hạ búng ngón tay, "Đùng" một tiếng, đạo "Đi."

Liền thân thể một chút trở thành nhạt, chậm rãi biến mất ở trên hư không trên.

Khố Mỗ, Gyeszli, Brath, đã biến thành siêu cấp bánh rán Đô Đô, cũng đều chậm rãi biến mất không còn tăm hơi.

Quỷ Tàng lúc này mới thoát vây mà ra, bên trong cặp mắt quỷ hỏa nhảy lên, một mảnh đằng đằng sát khí nhìn chầm chầm mấy người biến mất phương hướng, tối tăm cực kỳ.

Dương Thanh Huyền hỏi "Cái kia khắc tư làm sao"

Quỷ Tàng đạo "Mạnh, rất mạnh, thậm chí còn ở Thiên Vô Tình bên trên."

Dương Thanh Huyền cau mày nói "Thiên Vô Tình bên trên"

Quỷ Tàng giải thích “Bước vào Thiên Giới, là một cái vô cùng lớn lao sự tình, khe chi vô cùng vô tận, có người có thể đến gần vô hạn, nhưng vĩnh viễn cũng vượt qua không được. Thiên Vô Tình tuy là nửa bước Giới Vương, nhưng cũng không phải Thiên Giới bên dưới vô địch.”

Dương Thanh Huyền lúc này hiểu được, lo lắng nói “Năm người này thật là đáng sợ, hơn nữa bọn họ còn có một vị chủ nhân, bây giờ nhìn lại, người chủ nhân kia hơn nửa chính là Thiên Giới tồn tại.” Dương Thanh Huyền xoay người hỏi “Du An, làm sao bây giờ, nếu không hiện tại tựu ly khai này phá niết đại địa”

Du An trầm ngâm hạ, đạo “Tốt này phá niết đại địa cũng không biết xảy ra chuyện gì, càng ngày càng náo loạn, chúng ta đã thu được đầy đủ lợi ích, hiện tại nguy hiểm to lớn, đã không đáng lưu luyến nữa, rời đi cũng tốt.”

Dương Thanh Huyền nói “Rời đi phương pháp, chính là dùng Sát Nguyệt Chi Nhận trực tiếp đánh nát hư không”

Du An cười nói “Tự nhiên không phải, nếu như đánh nát hư không liền có thể lấy đi, vừa nãy chúng ta cũng đã có thể đi. Phải là đánh nát bao trùm ở mảnh này phá niết đại địa đỉnh phong tầng tầng hỗn loạn hư không, đồng thời một thanh Sát Nguyệt Chi Nhận bổ ra tới hẹp lối đi nhỏ, chỉ đủ một người rời đi. Chúng ta trước tiên khôi phục hạ sức mạnh, sau đó sẽ chém nát hư không tầng.”

Dương Thanh Huyền đạo “Được.”

Hai người chính phải rời đi, đột nhiên hư không tầng trên, truyền đến tiếng nổ thật to, “Ầm ầm” không dứt bên tai.

Cái kia nguyên bản tựu hỗn loạn không ánh sáng trên bầu trời, vô số tối vân dũng động, đủ loại mờ tối hào quang đan xen vào nhau, hình thành từng đạo từng đạo vòng xoáy khổng lồ.

Du An mạnh mẽ ngẩng đầu lên, ngất lịm nói “Trọc long về phủ làm sao vừa khéo như thế”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, ở phá niết đại địa ngốc lâu như vậy, tự nhiên biết trọc long về phủ là cái gì, không khỏi vui vẻ nói “Đường nối mở ra, nói không chắc không dùng Sát Nguyệt Chi Nhận, trực tiếp tựu có thể đi.”

Du An nhìn cái kia thiên tượng một trận, xác nhận là trọc long về phủ sau, cười khổ lắc đầu nói “Ngươi nghĩ tới quá đơn giản, lần này phiền phức lớn rồi, chúng ta sợ là trong lúc nhất thời không đi được. Trọc long về phủ thiên tượng sau khi xuất hiện, sáu đại vòng xoáy lực lượng, có thể đè ép ra một cái đường hầm hư không, dường như trọc long trở về phủ đệ, là duy nhất có thể tiến nhập phá niết đại địa đường nối. Bằng không mặc dù là Thiên Giới chi chủ, muốn từ ngoại giới phá khai hư không tầng, cũng rất khó làm được. Nhưng trọc long về phủ thời điểm, toàn bộ hư không tầng chịu đến không tên đè ép, dòng năng lượng động cùng với thế giới quy tắc đều trở nên cực kỳ hỗn loạn, chính là từ nội bộ cũng rất khó chém vỡ hư không tầng. Nhất định phải chờ thiên tượng sau khi kết thúc, mới có thể rời đi. Mà chúng ta phiền toái là, này phá niết đại địa bên trong tất cả sự tình, sợ là các đại tông môn đệ tử cũng đã đưa tin đi trở về. Cắm điểm ở trên hư không trên núi lớn những tông môn kia trưởng lão các hộ pháp, sợ là sẽ không bỏ qua cho chúng ta.”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nhưng lập tức trấn định lại, đạo “Phá niết đại địa rộng lớn như vậy, cái kia chút người muốn tìm được chúng ta, sợ cũng không phải như vậy dễ dàng.”

Du An sắc mặt khó coi nói ra “Chỉ hy vọng như thế.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, tự tin nói ra “Bất kể, nghĩ quá nhiều chỉ có thể tự tăng thêm buồn phiền. Binh tới tướng đỡ nước đến đất ngăn, chúng ta trước tiên tìm một nơi khôi phục thực lực. Này trọc long về phủ dị tượng sau khi xuất hiện, khoảng cách đường nối hiện ra, còn có một quãng thời gian. Chúng ta nhân cơ hội tăng lên hạ tu vi, đồng thời lại càn quét một ít Thích Minh Thạch cũng tốt."

Du An nhìn Dương Thanh Huyền cái kia nụ cười tự tin, không khỏi cũng bị lây, cười khổ lắc lắc đầu, đi cùng với hắn, tựa hồ biết thưởng thức đều mất hiệu lực, chỉ cần việc nghĩa chẳng từ nan, không oán không hối đi theo hắn đi, tựa hồ tựu là đúng.

Ngay lập tức, hai người hóa thành một đạo lưu quang, hướng về xa xa bắn nhanh mà đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1981: Rốt Cục Tiến Vào, Được Tìm Cái Lý Do

Vài ngày sau, phá niết đại địa nơi nào đó.

Trên bầu trời đột nhiên mở ra khe nứt to lớn, như là màn sân khấu giống như bị người xé rách, lộ ra sâu vực sâu không thấy đáy khe.

Nhưng cũng không có gây nên người chú ý cùng cảnh giác.

Nhân vì là khoảng thời gian này tới nay, như như vậy đột nhiên xuất hiện dị tượng cùng hoàn cảnh biến đổi lớn, chỗ nào cũng có, đã không cảm thấy kinh ngạc.

Người càng ngày càng nhiều ý thức được, phá niết đại địa đã xảy ra vấn đề lớn, thậm chí vô cùng có khả năng rơi vào hủy diệt cảnh giới.

Hai đạo hào quang nhỏ yếu, tự trong kẽ hở kia lao ra, bay nhanh mà xuống, cùng cái kia khe nứt to lớn so với, lộ ra hết sức bé nhỏ không đáng kể.

Nhưng hai người rơi xuống đất nháy mắt, nhưng bùng nổ ra mạnh mẽ khí tràng, chấn động đến mức bốn phía một mảnh Phong Quyển Tàn Vân, vô số bụi bặm tung bay.

“Ha ha, rốt cục tiến vào!”

Một vị trong đó áo tím trường bào ông lão, khuôn mặt già nua, nhưng cũng thần thái sáng láng, ngưu nhãn giống như trong hai con ngươi, lập loè ra vẻ hưng phấn.

Một gã khác áo lam nam tử, khuôn mặt tuấn tú, thần thái tung bay, quanh thân lộ ra một luồng ác liệt khí, nói ra: “Chúng ta cũng coi như là nhóm đầu tiên, không biết những người khác rơi ở nơi nào. Trọc long về phủ sinh ra đường nối to lớn, điểm đến cũng khá là tùy cơ. Bất quá nói chuyện cũng tốt, tránh ra những Thiên Giới kia cấp lão quái, như vậy chúng ta mới có thể có cơ hội a.”

Ông lão áo tím gật đầu nói: “Chính là.”

Lúc này hai tay bấm quyết, hai ngón tay chậm rãi từ hai mắt trước xẹt qua, hai cái con ngươi lập tức trở nên hư ảo, con ngươi tất cả đều hướng về ở giữa tới gần, lại xuyên thấu bộ mặt, dung hợp thành một cái to lớn con ngươi, cả khuôn mặt mặt trên một nửa, tựu tất cả đều là một cái con ngươi, đồng thời lồi đi ra, giống như là hình một vòng tròn pha lê cầu nạm tiến vào.

Cái kia nhãn cầu trên không ngừng hiện ra các loại cảnh tượng, đang đem chu vi mấy ngàn bên trong, thậm chí trong vạn dặm cảnh tượng, đều không ngừng thu lại lại đây.

Áo lam nam tử cười nói: “Tào Quỳnh huynh tu vi càng ngày càng lợi hại, sợ là gần phân nửa phá niết đại địa bên trong cảnh tượng, cũng không chạy khỏi huynh chi yêu mắt.”

Ông lão áo tím khóe miệng lộ ra một tia đắc ý sắc, nhưng vẫn là khiêm tốn nói ra: “Bắc dã huynh thô bạo đao quyết, mới là khiến tại hạ ước ao kính nể thần thông.”

Cơ bắc dã cười nói: “Ha ha, đâu có đâu có.”

Hai người lẫn nhau khen sau đó, Tào Quỳnh khuôn mặt trên con ngươi đột nhiên một chút phóng đại, lại tiếp tục co rút lại, trở về đến bộ mặt bên trong, lần thứ hai tách ra thành hai cái con ngươi, khôi phục bình thường khuôn mặt, chậm rãi nói ra: “Trong phạm vi năm ngàn dặm, đều không hề dấu chân người, như là bị Nguyên Tố Suy Biến Quyển thanh tẩy qua tựa như. Nhưng đông phương khoảng bốn ngàn dặm trên một ngọn núi, ta quan sát được có đột phá dị tượng, tựa hồ có người ở đằng kia trong núi đột phá.”

Cơ bắc dã cau mày nói: “Đột phá?”

Tào Quỳnh gật đầu nói: “Thất tinh cảnh giới bên trong đột phá, không đủ vì là nói. Nhưng nếu phụ cận không có người, chúng ta đi trước nhìn, nói không chắc có thể hỏi ra linh tinh nửa điểm đông tây. Huống hồ Tá Đà di tích cổ cùng Thần Điện xuất thế, trong này lịch luyện đệ tử, chỉ cần là còn chưa có chết, bao nhiêu đều giá trị bản thân không ít rồi. So với chúng ta cả ngày tọa trấn trên núi lớn, muốn thu thu được phong phú nhiều, khà khà.”

Hai người lộ ra “Ngươi hiểu được” mỉm cười, đều là “Ha ha” một tiếng, liền hướng cái kia quan trắc được đỉnh núi lao đi.

Không bao lâu, hai người tựu cùng nhau rơi ở đằng kia trên đỉnh núi.

Bốn mặt đều là phá toái đại địa, dòng chảy dung nham chảy, đầy rẫy cực cao nhiệt độ.

Nhưng này trong núi bên trong, phảng phất có tảng lớn biển lửa, nhiệt độ càng hơn cái kia chút lưu tương, khiến hai người đều cảm thấy khó chịu.

Cơ bắc dã kinh ngạc nói: “Biến dị thần hỏa?”

Tào Quỳnh cả kinh nói: “Thật mạnh, nhanh gần như bản nguyên! Là người phương nào ở đột phá này.”

Hai người hướng về trong núi đi đến, đột nhiên một bóng người cướp đi ra, mang theo một tấm đâm đen mặt nạ da người, quát lên: “Đứng lại.”

Hai người bước chân hơi ngưng lại, nhưng cũng không để ý, bởi vì trước người này tu vi, chỉ có sáu sao Giới Vương, đồng thời nghe thanh âm tựa hồ vẫn là người nữ.

Tào Quỳnh ánh mắt quét qua, hai tay ôm ngực hỏi: “Ngươi là ai?”

Cô gái kia cười lạnh nói: “Cười nhạo, ngươi chạy đến địa bàn của chúng ta đến, hỏi chúng ta là ai? Cần phải ta hỏi các ngươi mới là đi!”

Tào Quỳnh nhẹ nhàng cau lại hạ đầu lông mày, hừ nói: “Miệng lưỡi lợi hại cô gái nhỏ, nếu không thành thật, vậy trước tiên đem ngươi tóm lấy!”

Hướng về trước một bước đi ra, nửa người trên tựu bắt đầu yêu hóa lên, mọc ra nồng nặc Bạch Mao, đồng thời bộ mặt trực tiếp biến hình, hai mắt lần thứ hai hợp nhất, mũi không ngừng dọc theo người ra ngoài.

Cô gái kia sợ hết hồn, gấp vội vàng lấy ra đôi đâm, che ở trước người.

Đúng lúc này, đột nhiên một giọng nói nam từ phía sau truyền đến, “Làm sao, có khách tới?”

Từ trong núi trong ngọn lửa, chậm rãi đi ra một vị vóc người khôi ngô Yêu tộc, toàn thân màu xanh, khuôn mặt trình trâu hình, từng cục khối cơ bắp, như là chồng ở trên người tảng đá.

Ở đây Yêu tộc bốn phía, không ngừng có dị sắc hồng quang hiện ra, chính là ở đột phá dấu hiệu.

Tào Quỳnh cùng cơ bắc dã đều hơi hơi nhíu mày, giống như đột phá không khỏi là cẩn thận bế quan, cái nào có như vậy thoải mái đi ra, một bên đón khách một bên đột phá, đây là cái đạo lí gì?

Hai người đều là khá là kinh ngạc, nhưng cũng không để ý, dù sao người này cũng chỉ là thất tinh hậu kỳ, hiện tại đang đột nhập cảnh giới, cũng chỉ là thất tinh đỉnh cao thôi, tương đối hai người mà nói, đều chỉ là tôm tép nhỏ một con, không đủ vì là nói.

Nhìn dáng dấp một nam một nữ này, sợ là tình nhân quan hệ.

Nhưng kỳ quái là, lấy hai người nhãn lực, tự nhiên có thể thấy cô gái này vẫn là hoàn bích.

Tào Quỳnh khẽ hừ một chút, tuy nói thế giới lấy nắm đấm làm đầu, nhưng đối phương đến hiện tại vẫn chưa mạo phạm chính mình, bất hảo trực tiếp ra tay, làm sao cũng phải tìm cái lý do, con ngươi nhất chuyển, lúc này quát lên: “Khá lắm! Khắp núi hệ” Hỏa “nguyên tố lượn vòng, đây là ý gì? Có ngươi như thế đãi khách sao? Hẳn là nghĩ đối với ta hai người ra tay?”

Cái kia Thanh Ngưu nhẹ nhàng nở nụ cười, ôm quyền nói: “Sao dám sao dám, ta đây đã thu những ngọn lửa này.”

Lúc này hai tay bấm quyết, đầy khắp núi đồi hệ “Hỏa” nguyên tố, như sông lớn dâng trào, từ bốn phương tám hướng hội tụ đến, toàn bộ tràn vào Thanh Ngưu trong cơ thể.

Nhất thời nửa khắc, sở hữu hệ “Hỏa” nguyên tố liền thu gom lại sạch sẽ, trong không khí một điểm hỏa mùi vị cũng bị mất, trong ngũ hành đều trực tiếp thiếu phát hỏa.

Tào Quỳnh sửng sốt hạ, lại nhíu mày lại, đối phương đều đem nguyên tố “Hỏa” thu rồi, lần này như thế nào cho phải? Không có lý do gì thật ngại trực tiếp không nể mặt cướp đồ cùng với hỏi ý.

Nhưng trước mắt này Thanh Ngưu xác thực lộ ra từng tia từng tia quái dị, thu liễm hệ “Hỏa” nguyên tố sau, thân thể bốn phía đột phá dị tượng không giảm mà lại tăng, còn ở hướng về thất tinh cảnh giới đỉnh cao chạy đi.

Một nam một nữ này, chính là Dương Thanh Huyền cùng Du

An.

Trọc long về phủ dị tượng sau khi xuất hiện, trong thời gian ngắn ly khai phá niết vùng đất sự tình thất bại, cũng chỉ có thể tiếp tục ngưng lại.

Bọn họ trước tiên là tìm địa phương chữa trị trên người tổn thương, khôi phục chân nguyên.

Mà Dương Thanh Huyền ở điều tức đến đỉnh cao sau, càng lờ mờ chạm đến thất tinh đỉnh cao bình cảnh.

Tốc độ này nhanh chóng, liền chính hắn cũng sợ hết hồn.

Nhưng dục tốc thì bất đạt, Dương Thanh Huyền vẫn chưa cường hành đột phá, mà là tiếp tục ở phá niết đại địa bên trong du đãng, đánh giết Thích Tá, thu thập Thích Minh Thạch, hoặc là gặp phải một ít giàu có đồng tu, “Mượn” chút tài nguyên.

Đồng thời nguyên thần thứ hai tu luyện, một khắc cũng không ngừng lại.

Rốt cục một ngày, ở nuốt hơn hai mươi khối thấp cấp Thích Minh Thạch sau, đem nội đan ruộng lớn mạnh một chút, mà thất tinh tột cùng bình phong cũng rốt cục giáng lâm, lại cũng không áp chế được, liền liền cái này đỉnh núi bên trong, ngay tại chỗ đột phá.

Ai biết đột phá tới một nửa, tựu gặp được Tào Quỳnh cùng cơ bắc dã này hai cái ngoại lai khách.

Song phương cũng không biết là ai xui xẻo.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1982: Sinh Động Bài Học, Sống Sót Cơ Hội

Tào Quỳnh con ngươi lại xoay chuyển vài vòng, hỏi: “Tiểu tử, ngươi là chủng tộc nào?”

Dương Thanh Huyền cung kính nói: “Khởi bẩm đại nhân, tại hạ là Thanh Giác Man Ngưu bộ tộc.”

Tào Quỳnh quát lên: “Lớn mật, càng dám gạt ta! Phụ cận mấy trăm trong tinh vực, chưa từng nghe qua Thanh Giác Man Ngưu bộ tộc, ta nhìn ngươi là muốn chết, liền bản tọa cũng dám lừa gạt!”

Trợn mắt trừng trừng bên dưới, trên người khí tràng bộc phát ra, mạnh mẽ ép tới.

Dương Thanh Huyền cười nhạt, nói: “Đại nhân nói rất có lý, phụ cận mấy trăm trong tinh vực xác thực không có, tại hạ là đến từ cách xa vắng vẻ Thương Khung tinh vực, cũng không ở phụ cận đây mấy trăm bên trong tinh vực.”

Tào Quỳnh sững sờ nói: “Ngạch, này, như vậy a...”

Khí thế kia tản ra, khá là lúng túng đứng ở đó, liền tìm hai cái lý do, đều giống như không đứng vững, không có một thân sức mạnh không bạo phát ra được.

Cơ Bắc Dã lạnh lùng nói: “Tiểu tử, ngươi lại đem trong không khí hệ” Hỏa “nguyên tố tất cả đều rút sạch, chẳng lẽ là nghĩ triển khai hệ” Hỏa “thần thông, đối với ta hai người ra tay?”

Tào Quỳnh lập tức quát lên: “Đúng! Này trong phạm vi mấy trăm dặm, lại một điểm hệ” Hỏa “nguyên tố cũng bị mất, tiểu tử, ngươi là có ý gì?!”

Du An khí không chịu được, đầy mặt sát khí, nhưng tốt ở dẫn theo mặt nạ da người, hoàn toàn không thấy được.

Này mặt nạ cũng là từ mạt thế chu vi bên trong nhảy ra tới.

Dương Thanh Huyền lại như cũ một mặt cười hì hì dáng vẻ, nói: “Nếu đại nhân yêu thích nguyên tố” Hỏa “, ta tựu phóng một ít đi ra.” Lúc này trên người không ngừng có hệ “Hỏa” nguyên tố tràn ra, rất nhanh tựu hòa vào bốn phía không gian, làm cho ngũ hành trở về trạng thái thăng bằng.

Tào Quỳnh một chút không nói gì, tựa hồ lại không mượn cớ.

Cơ Bắc Dã hít một hơi thật sâu, chậm rãi nói ra: “Tiểu tử, ngươi cũng biết này phá niết đại địa bên trong, có một vị gọi Dương Thanh Huyền?”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, nói: “Thật giống nghe qua.”

Tào Quỳnh vội la lên: “Người này ở đâu?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Này sẽ không biết.”

Cơ Bắc Dã lộ ra nụ cười như ý, hắc tiếng nói: “Không biết? Cái kia Dương Thanh Huyền cũng là thất tinh hậu kỳ, ngươi cũng là thất tinh hậu kỳ, hai người các ngươi đều là thất tinh hậu kỳ tu vi, hiển nhiên có nhất định liên quan, ngươi lại còn nói không biết, rõ ràng cho thấy ở lừa gạt chúng ta, hừ, thực sự là gan chó!”

Du An rốt cục không nhịn được, bạo phát nói: “Các ngươi đủ rồi!”

Tào Quỳnh cười gằn nói: “Cô gái nhỏ, ngươi dám mắng chúng ta? Khà khà, ta đã sớm biết các ngươi không phải là cái gì người lương thiện, hiện tại cuối cùng cũng coi như lộ ra cái đuôi. Mau đem cái kia Dương Thanh Huyền tin tức nói ra, miễn cho bị cái kia đau khổ da thịt."

Năm ngón tay mở ra, liền hướng Du An tóm tới.

Du An vội vàng lùi về sau, nhưng toàn bộ không gian đều bị cái kia năm ngón tay phong tỏa ngăn cản, căn bản không thể lui được nữa.

Dương Thanh Huyền thở dài, lắc đầu nói: "Hai vị cho tại hạ lên một đường sinh động giờ học, dùng tính mạng để đánh đổi nói cho tại hạ, cái gì gọi là chính mình không tìm đường chết thì sẽ không chết, chính mình tìm đường chết, ai cũng cứu không được, kẻ ngốc có ngốc phúc, mà ngốc b không có, người nếu như đáng chết, làm sao cứu cũng vô dụng, chờ chút cổ xưa khắc sâu đạo lý."

"Tranh coong!"

Tiếng nói rơi xuống, liền một mảnh ánh vàng bắn ra mà lên, như loan nguyệt giống như vậy, ở không trung lưu chuyển lấp loé một chút.

"Ầm ầm!"

Tào Quỳnh năm ngón tay không gian, nháy mắt bị Thiên Khư chém phá, cái kia kích quang thế đi không giảm, mạnh mẽ oanh ở Tào Quỳnh lòng bàn tay, vẽ ra một chùm máu tươi.

Tào Quỳnh bị đau trở ra, kinh hãi nhìn mình bị cắt vỡ bàn tay, cả kinh nói: "Không thể!"

Cơ Bắc Dã cũng sửng sốt hạ, dù sao Dương Thanh Huyền chỉ có thất tinh hậu kỳ tu vi, giờ khắc này đang đột phá, coi như hắn thất tinh đỉnh cao, không có khả năng chém bị thương một vị cửu tinh sơ giai Giới Vương.

Hơn nữa mấu chốt nhất chính là, hắn còn ở đột phá bên trong a.

Ai đột phá thời điểm không phải cẩn thận từng li từng tí một, chỉ sợ bị người quấy rầy, làm sao còn dám như vậy rêu rao khắp nơi, như vậy kiêu căng khó thuần, như vậy treo nổ ngày dám vượt cấp hướng về cửu tinh Giới Vương ra tay?

Hai người còn chưa phục hồi tinh thần lại, Dương Thanh Huyền liền lần thứ hai chiến kích vung ra, thẳng chém Tào Quỳnh.

Trong cơ thể cuồng bạo đột phá lực lượng, trực tiếp dẫn dắt hướng ra phía ngoài, toàn bộ bộc lộ ra ngoài, không ngừng tràn vào Thiên Khư bên trong.

Trên hư không khí bao hàm rung động, toàn bộ không gian đều bao phủ ở Thiên Khư mạnh mẽ bên trong lĩnh vực, chỉ là này huyền khí lực lượng, tựu chấn hai vị cửu tinh Giới Vương trong cơ thể khí huyết quay cuồng.

“Chiến kích?”

Cơ Bắc Dã kinh hô một tiếng, lập tức phát hiện Dương Thanh Huyền đã biến thành nhân thân, mà Du An cũng lấy hạ mặt nạ da người, đầy mặt sát khí.

“Chi! Chính là các ngươi!”

Cơ Bắc Dã quát to một tiếng, đầy mặt sợ sợ, trong giây lát tựu ý thức được không ổn, tâm niệm thay đổi thật nhanh bên dưới, trực tiếp vứt hạ Tào Quỳnh, xoay người tựu hóa thành độn quang mà đi.

Tuy rằng Dương Thanh Huyền chỉ có thất tinh lực lượng, nhưng Cơ Bắc Dã ở trên hư không trên núi lớn thời gian, đã sớm bị các loại không thể tin tức khiếp sợ tột đỉnh, giờ khắc này gặp Dương Thanh Huyền đột phá bên trong còn có thể ra tay kích thương Tào Quỳnh, đã sợ đến không nhẹ, đi trước tuyệt vời.

Dù sao thế giới to lớn, không cách nào dòm ngó tận, càng tới đỉnh phong lại càng biết mình nhỏ bé.

Gặp phải Dương Thanh Huyền loại này sát tinh, việc cấp bách chính là trước tiên bảo mệnh lại nói.

Dương Thanh Huyền đâm về phía Tào Quỳnh chiến kích đột nhiên run lên, trực tiếp gác qua một bên Tào Quỳnh, vẽ ra trên không trung một đạo to lớn hình cung, hướng về Cơ Bắc Dã đánh chém.

“Ầm ầm ầm!”

Hư không không ngừng phá nát, cái kia kích quang như long, màu vàng sắc bén ánh sáng lộng lẫy cùng hỏa diễm hỗn cùng nhau, không gì không xuyên thủng.

Cơ Bắc Dã hít một hơi thật sâu, tràn đầy vẻ khiếp sợ, thậm chí có vẻ cổ quái, chính mình cửu tinh Giới Vương lại chạy trốn, đối phương Thất Tinh Giới Vương lại không cho chính mình trốn, truy sát đến?

Không kịp tỉ mỉ nghĩ, trong tay ánh sáng vừa hiện, tựu hóa thành một con dao, thẳng chém mà đi.

“Ầm ầm!”

Đao quang kích ảnh, hỗn hợp bên dưới, đập vỡ tan tứ phương vùng quê.

Cơ Bắc Dã trong tay nhiều hơn một chuôi tinh xảo bảo đao, che ở trước người, màu đỏ loét chuôi đao, như dơi giống như phần che tay, trên thân đao hơi có chút hơi độ cong, tỏa ra hàn quang lạnh lẽo.

Khí thế của cả người cùng đao hợp nhất, hòa làm một thể.

"Cũng còn tốt, có thể ngăn cản, tựa hồ cũng không như trong truyền thuyết như vậy đáng sợ!"

Cơ Bắc Dã một chiêu sau, trái lại trấn định lại, tự tin cũng khôi phục không ít.

Chính mình dù sao cũng là cửu tinh Giới Vương, đối phương chỉ có thất tinh, hơn nữa còn ở đột phá bên trong, làm sao cũng không phải có thể thắng chính mình.

Sẽ không biết cái kia quỷ tu sức chiến đấu làm sao?

Tào Quỳnh giờ khắc này mới phản ứng được, cả giận nói: "Bắc dã huynh, ngươi..."

Cơ Bắc Dã vội hỏi: "Tào Quỳnh huynh tuyệt đối đừng hiểu lầm, ta chỉ là phải đem người này dẫn đi, tuyệt đối không phải chạy trốn. Hai người chúng ta đều là cửu tinh Giới Vương, đối phó hai người này, lại thêm một vị quỷ tu, không ở lời hạ."

Tào Quỳnh mặt âm trầm, như che chở sương lạnh, không biết đang suy nghĩ gì.

"Không ở lời hạ?"

Dương Thanh Huyền nhấc theo chiến kích, cười gằn nói: "Ngươi đao không sai, ta cho ngươi một cái cơ hội sống, chỉ cần ngươi có thể thắng ta, liền có thể sống."

Cơ Bắc Dã nghiêm mặt, chính phải phản bác, chợt thấy lục mang lóe lên, trên hư không vô số âm u quỷ khí dập dờn mở, Tào Quỳnh thân thể chấn động, như muốn chạy trốn, nhưng thoáng chốc tựu yên tĩnh lại, trên cổ hiện ra một vòng máu tươi, đầu "Ùng ục" tựu lăn dưới đất trên, máu chảy như suối.

Tào Quỳnh không đầu thi thể bên cạnh, chẳng biết lúc nào nhiều hơn một vị diện dung đáng sợ, cả người quỷ khí nam tử.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1983: Thô Bạo Đao Quyết, Thất Tinh Đỉnh Cao

“Chi! Quỷ tu!”

Cơ Bắc Dã cả người cự chiến, cùng mình thực lực tương đương Tào Quỳnh, lại không có bất kỳ đường phản kháng, thậm chí đều không phản ứng kịp, liền trực tiếp chết rồi.

Từ trên mặt đất cái kia lăn xuống trên đầu nhìn, dại ra cùng vẻ mặt mờ mịt, còn sôi nổi trên mặt, thuyết minh Tào Quỳnh đến chết đều không phản ứng kịp xảy ra chuyện gì.

Quỷ Tàng một chiêu sau, trực tiếp rút ra Tào Quỳnh hồn phách, tựu nhét vào trong miệng, nuốt ăn vào, sau đó tay kết kiếm quyết, liền nhìn chằm chằm Cơ Bắc Dã.

Dương Thanh Huyền vội vàng nói: “Người này lưu lại, để hắn giúp ta đột phá!”

Quỷ Tàng nhẹ nhàng nhíu mày lại, hừ nhẹ nói: “Theo ngươi.” Liền bóng người loáng một cái, trở về Thái Huyền Thiên bên trong.

Sau đó, Dương Thanh Huyền bên tai truyền đến Quỷ Tàng thanh âm, “Ta đang sắp đột phá, sợ là trong thời gian ngắn không cách nào ra tay trợ ngươi, chính mình cẩn thận.”

Dương Thanh Huyền vừa mừng vừa sợ, ở đây trọc long về phủ thiên tượng xuất hiện, lượng lớn cường giả tràn vào ngay lập tức, lại muốn đột phá.

Nhưng này đột phá phía trước, nhưng là Thiên Giới chi chủ a.

Dương Thanh Huyền nháy mắt tựu trấn định lại, nhìn chằm chằm Cơ Bắc Dã nói: "Sống hay chết, tựu xem hết chính ngươi. Chỉ cần có thể thắng ta, liền có thể đi."

Cơ Bắc Dã hít một hơi thật sâu, rất nhanh trấn định lại, đồng thời nhận rõ trước mặt thế cuộc, muốn chạy trốn đi là tuyệt đối không thể, đường ra duy nhất, chính là đánh thắng Dương Thanh Huyền, ngay lập tức năm ngón tay dụng hết toàn lực, gắt gao nắm lấy cái kia màu đỏ loét chuôi đao, đem tự thân cảnh giới tăng lên tới cực hạn.

Đối với Dương Thanh Huyền, Cơ Bắc Dã không dám khinh thường chút nào, không chỉ có là vừa nãy cái kia một kích sức mạnh đến nhìn, vẫn là Dương Thanh Huyền lại dám khiêu chiến tự mình tiến tới đột phá cảnh giới áp chế, đều là không gì sánh được, bất khả tư nghị mạnh mẽ, đã vượt xa khỏi thường thức nhận thức.

Này chiến nhất định phải toàn lực ứng phó.

Dương Thanh Huyền cũng thu liễm tâm tình, hoàn toàn chìm đắm đang cùng chiến kích liên hệ bên trong, đem sở hữu tinh thần đều chú ý ở chiến kích cùng chân khí trong cơ thể dâng trào trên.

Trên thực tế, dù cho không chiến đấu Cơ Bắc Dã, chỉ phải tiếp tục tĩnh tọa tu luyện, tương tự có thể đột phá, chỉ là thời gian lâu hơn một chút thôi.

Nhưng lần trước lấy chiến sau khi đột phá, Dương Thanh Huyền phát hiện sức chiến đấu tinh tiến cùng cảnh giới vững chắc, so với bình tĩnh đột phá tới mạnh mẽ.

Vì vậy không tiếc đặt mình vào nguy hiểm, để cầu sức mạnh lớn hơn.

Du An thu rồi Tào Quỳnh trên người vật tư, đứng ở đằng xa thay Dương Thanh Huyền lược trận, nhưng nàng nhiệm vụ chủ yếu vẫn là quan sát bốn phía, nhìn có hay không có người ngoài xông vào.

“Nếu Thanh Huyền đại nhân muốn tại hạ bồi luyện, vậy thì từ chối thì bất kính.”

Cơ Bắc Dã hét lớn một tiếng, nói: “Tiếp chiêu đi!”

Thần đao ở trước người loáng một cái, đao cùng người đồng thời tại chỗ biến mất, chỉ lưu lại hạ táo bạo cùng bén nhọn khí tức.

Dương Thanh Huyền trong mắt kim quang nhảy nhót, thân thể hơi đổi, phía bên trái bên cạnh một kích đánh ra.

Chiến kích lưỡi kích thẳng vào hư không, xoắn nát tất cả sức mạnh.

“Ầm ầm ầm!”

Trong hư vô, ánh đao lóe lên, thần đao tựu chém thẳng vào mà ra.

“Oành!”

Hai cái binh khí chạm vào nhau bên dưới, chấn hai người đều là cánh tay tê dại, khí huyết sôi trào.

Dương Thanh Huyền càng là không nhịn được sau lùi lại mấy bước.

Cơ Bắc Dã kinh hãi bên dưới, vội vàng múa đao mạnh mẽ tấn công mà lên.

đăng nhập http://tru Y encuatui.net/ để đọc truyệnChỉ là một chiêu kết nối, nội tâm thì có đại khái phán đoán, Dương Thanh Huyền tu vi còn tại chính mình áp chế hạ, dù sao thất tinh cùng cửu tinh, nhưng là có to lớn hồng câu, nhưng đáng sợ kia chiến kích, nhưng áp chế hoàn toàn ở mình chiến đao.

Vì lẽ đó Cơ Bắc Dã lúc này định rồi chiến pháp, chính là mạnh mẽ tấn công tiêu hao đối phương chân nguyên, lấy ưu thế về cảnh giới áp chế đối phương thủ thắng.

Mấy cái ngắn ngủi hô hấp, liền ngay cả ra mấy trăm đao, hư không phá nát thành như hồ điệp, không ngừng hướng bốn phía tản đi.

Dương Thanh Huyền vừa đánh vừa lui, mặc dù rơi tại hạ gió, nhưng đối với Cơ Bắc Dã phán đoán cực kỳ tán thưởng, chiến kích bay lượn hạ, nghĩ muốn đột phá bốn phương tám hướng ánh đao, tìm kiếm cơ hội thắng, nhưng không thể được.

“Ngươi muốn lấy cảnh giới đè ta, cái kia ta lợi dụng chiến kích cùng thần thông thủ thắng.”

Dương Thanh Huyền khẽ cười một tiếng, gặp đột phá không được, thẳng thắn bình tĩnh lại tâm tình, để phòng ngự làm chủ, đem toàn tâm thần đều dung nhập vào Thiên Trảm Thất Thức bên trong, không ngừng diễn nghĩa kích pháp, duy trì bất bại.

Đồng thời Dương Thanh Huyền mục đích, cũng không phải thủ thắng, mà là thông qua sinh tử chém giết rèn luyện, để đạt tới đột phá cảnh giới, rèn luyện tự thân mục đích.

Ngay lập tức vứt bỏ thủ thắng chấp niệm, hết sức chăm chú ở dung hợp Thiên Khư cùng kích pháp bên trong, trái lại trở nên quang minh chính đại, tự nhiên hào phóng, mỗi từng chiêu từng thức triển khai ra, đều tự nhiên mà thành, không có bất kỳ điêu khắc dấu vết, gần như đại đạo.

Cơ Bắc Dã rất nhanh tựu đã nhận ra đối phương chiến kích trên biến hóa rất nhỏ, bắt đầu cũng không đáng chú ý, nhưng đấu mấy trăm chiêu đến mấy ngàn chiêu sau, rốt cục phát hiện này biến hóa rất nhỏ đáng sợ, dĩ nhiên đem thế yếu một điểm điểm vặn về, không khỏi sốt sắng, trong tay đao khí đánh cho càng mạnh.

Cơ Bắc Dã thô bạo đao quyết, ý tứ chính là khí thế chưa từng có từ trước tới nay, thần đao bên dưới nghiền ép tất cả.

Nhưng hai người đấu hơn vạn chiêu sau, nóng ruột bên dưới, thô bạo tiệm thất.

Ngược lại là Dương Thanh Huyền càng đánh càng thả lỏng, trong cơ thể khí cơ không ngừng vững vàng hạ xuống, rốt cục "Ầm ầm" một tiếng rung động, thẳng vào thất tinh đỉnh cao!

Cơ Bắc Dã trong tay thần đao chấn động, phát sinh "Ong ong" tiếng rung, đã trước tiên ở Cơ Bắc Dã cảm ứng được Dương Thanh Huyền trạng thái, sau đó Cơ Bắc Dã hoàn toàn biến sắc, sợ sợ kêu lên: "Không thể!"

"Cõi đời này, không có gì là không thể!"

Dương Thanh Huyền sau khi đột phá, toàn thân chân khí như biển, tuôn ra vào chiến kích bên trong, ánh sáng một chút tăng vọt, chém thẳng vào mà hạ.

Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!

"Oành!"

Cơ Bắc Dã nâng đao đón đỡ, bị chấn thân đao lay động, phát sinh sợ hãi đáng sợ tiếng rung, thân thể liên tiếp lui về phía sau, một chút mặt xám như tro tàn.

Chưa đột phá thời gian, thắng bại cân tiểu ly tựu ở không ngừng nghiêng, giờ khắc này Dương Thanh Huyền sau khi đột phá, càng là khí thế như hồng, hoàn toàn nghiền ép chính mình.

Thô bạo đao quyết chi “Bá” chữ, biến mất không còn sót lại chút gì.

Nhưng Cơ Bắc Dã dù sao cũng là cửu tinh Giới Vương, tuy rằng một chút rơi vào hạ phong, nhưng cũng không như thế dễ dàng bị thua.

Giây phút sống chết, trái lại càng thêm trầm tĩnh lại, sắc mặt tái nhợt, bình tĩnh ứng chiến, hy vọng có thể tìm ra Dương Thanh Huyền trong chiến đấu kẽ hở, để chuyển bại thành thắng.

Nhưng Dương Thanh Huyền mạnh, là từ vô số sinh tử sát trường bên trong đi ra, là ngàn tôi bách luyện giống như cường.

Há sẽ ở đây loại đỉnh cao trong chiến đấu lộ ra kẽ hở?

Cơ Bắc Dã ý nghĩ rất nhanh tựu rơi vào khoảng không, rốt cục ở lại đấu hơn ba ngàn chiêu sau, lại không đón đánh lực lượng, bị Dương Thanh Huyền đánh bay trong tay thần đao, một kích đâm trúng lồng ngực, phun ra một ngụm máu thua trận.

“Không được! Đừng có giết ta!”

Cơ Bắc Dã anh tuấn kia trên gương mặt, tràn đầy cầu xin cùng giãy dụa, cùng với không muốn chết kỳ vọng, “Ta chính là cửu tinh Giới Vương, thực lực không yếu, chỉ cần tha ta một mạng, ta nguyện ý vì nô tì người hầu, đi theo ngươi tả hữu.”

Dương Thanh Huyền chiến kích hơi chao đảo một cái, đã đến nơi Cơ Bắc Dã tâm trước mồm, ngừng lại, sinh tử toàn bộ ở hắn trong một ý nghĩ.

Cơ Bắc Dã nhìn thấu Dương Thanh Huyền trên mặt vẻ do dự, phảng phất thấy được sống sót hi vọng, vội vàng khẩn cầu: “Ta có thể xin thề, nhất định thề chết theo, vĩnh viễn không bao giờ phản bội. Cửu tinh Giới Vương, ở mảnh này đại vũ trụ bên trong, đều là cao cấp sức chiến đấu. Hơn nữa thiên phú của ta cũng không yếu, ngày khác nhảy vào Thiên Giới cũng vô cùng có khả năng, lớn như vậy người tựu nhiều hơn một vị Thiên Giới thủ hạ.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1984: Thu Phục Cơ Bắc Dã, Bị Người Lần Theo

Dương Thanh Huyền do dự bất định, Cơ Bắc Dã xác thực đánh động hắn, đồng thời từ chiến đấu mới vừa rồi xem ra, đao của người này pháp thô bạo dị thường, hoàn toàn không kém Thiên Trảm Thất Thức.

Chỉ có điều Thiên Trảm Thất Thức bên trong sáp nhập vào Thiên Giới chi chủ tịnh trượng pháp lĩnh ngộ, cho nên mới có thể áp chế thô bạo đao quyết một tầng.

Hơn nữa người này tuổi nhìn thấy được cũng không lớn, tương lai xác thực rất có thể đột phá tới Thiên Giới chi chủ, như vậy khí phách của hắn đao quyết nhất định có thể lên một tầng nữa, thậm chí vượt trên Thiên Trảm Thất Thức cũng khó nói.

Nếu như có thể thu như thế một vị thủ hạ, đối với mình mà nói đúng là rất lớn trợ lực.

Nhưng vấn đề chính là ở, một người như vậy, chính mình thu phục sao?

Du An bay rơi xuống, nhìn phía xa bị đánh rơi thần đao, sau đó lại quan sát Cơ Bắc Dã vài lần, hỏi: “Ngươi tên là gì?”

Cơ Bắc Dã nhíu mày lại đầu, thành thật mà nói nói: “Cơ Bắc Dã.”

Du An lộ ra vẻ động dung, lại hỏi nói: “Mục Hải Vực Giới, Cơ gia người?”

Cơ Bắc Dã sắc mặt một chút trắng bệch, trong mắt bắn ra tàn nhẫn ánh mắt, như là xúc động vảy ngược của hắn, cắn răng bên dưới, nặng nề gật gật đầu.

Du An nói: “Ta từ ngươi mới vừa đao pháp trên, tựu suy đoán ngươi là Cơ gia người, quả nhiên không sai. Cơ gia thô bạo đao quyết, người nghe được táng đảm, nhưng không nghĩ tới sẽ xuất hiện ở đây. Thanh Huyền ca ca, ta nhìn người này hết sức phiền phức, vẫn là giết đi. Nếu như Cơ gia biết ngươi đem đệ tử của bọn họ thu làm người hầu, sợ là cả đại vũ trụ nam bộ, đều không có ngươi đất dung thân.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cơ gia rất mạnh sao?”

Du An gật đầu nói: “Nam bộ vũ trụ liên minh bên trong cao cấp nhất thế gia một trong, là đứng ở nơi này mảnh đại vũ trụ bên trong cao cấp nhất tồn tại, bất luận người nào đều không dám dễ dàng trêu chọc.”

Cơ Bắc Dã vội vàng nói: “Đừng giết ta! Ta đã không phải là người của nhà họ Cơ!”

Nói, đột nhiên xé ra chính mình lồng ngực, chiến kích mũi kích phía trước, nơi tim hiện ra một cái đáng sợ dấu ấn, trình đỏ đậm vẻ, tươi đẹp cực kỳ, lờ mờ có thể thấy được một cái thối rữa “Cơ” chữ, bị xích sắt một dạng hoa văn uốn lượn.

Toàn bộ dấu ấn, dường như máu tươi hóa hiện, xích mắt kinh tâm.

Du An sắc mặt một chút đại biến, nhưng kinh sợ rất nhanh tựu biến mất, bình tĩnh nói: “Hừ, hóa ra là bị Cơ gia trục xuất người, chẳng trách sẽ xuất hiện ở chỗ này. Nhưng dù vậy, chúng ta cũng không nghĩ cùng Cơ gia chọc nhỏ tí tẹo quan hệ, vì lẽ đó ngươi hay là đi chết đi.”

Trong lời nói, hiển nhiên đối với Cơ gia cực kỳ kiêng kỵ.

Dương Thanh Huyền hai hàng lông mày nhăn lại, nhìn chằm chằm Cơ Bắc Dã nhìn một hồi, đột nhiên chiến kích loáng một cái, "Tranh" một tiếng, hóa ra một đạo màu vàng tàn ảnh, đã thu lên, khóe miệng vung lên một tia cân nhắc nụ cười, "Khà khà, xem ra ngươi cũng là lưng đeo nào đó loại vận mệnh người a, đã như vậy, ta tựu cho ngươi cái cơ hội."

Du An kinh hãi, vội vàng nói: "Thanh Huyền đại ca, phóng không được, tuy rằng hắn bị Cơ gia đuổi, nhưng Cơ gia chắc là sẽ không cho phép hắn bị người thu làm nô tài."

Dương Thanh Huyền hờ hững nói ra: "Không sao, ta làm việc, chẳng lẽ còn muốn hướng về hắn Cơ gia báo cáo, trải qua hắn Cơ gia cho phép hay sao?"

Du An sửng sốt hạ, mặc dù có chút hoang đường, nhưng ở Cơ gia trong phạm vi thế lực, xác thực cần Cơ gia cho phép phê chuẩn.

Chỉ là Dương Thanh Huyền tâm ý đã quyết, sao lại nghe nàng giải thích.

Gấp Du An không ngừng giậm chân, lớn tiếng nói: "Ngươi không biết Cơ gia đáng sợ, là thật, ngàn vạn giết hắn đi, bằng không ngươi sẽ hối hận!"

Cơ Bắc Dã sững sờ ở đằng kia, nguyên vốn cho là mình chắc chắn phải chết, không nghĩ tới lại thật sự sống lại, bây giờ còn có chút hoảng hốt, gặp Dương Thanh Huyền đang nhìn hắn chằm chằm, lập tức hiểu được.

Ngay lập tức thở dài, lộ ra một tia cường giả vẻ cô đơn.

Tuy rằng không cam lòng, bất đắc dĩ, nhưng tổng thi đấu chết tốt.

Cơ Bắc Dã cắt ra ngón tay, lấy huyết ở không trung kết ấn, lập xuống lời thề, sau đó hóa thành một cái nho nhỏ Huyết phù, tan vào bên trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền đem trọn cái quá trình nhìn ở trong mắt, tuy rằng cái này Huyết phù nguy hiểm cho không tới Cơ Bắc Dã tính mạng, nhưng chỉ cần hắn một vi lưng lời thề, Huyết phù phát tác, sẽ trực tiếp xúc động thiên kiếp, chấn thương hắn võ đạo căn cơ, nhẹ thì con đường võ đạo nửa bước không tiến lên, nặng thì cảnh giới rơi xuống, thậm chí tẩu hỏa nhập ma.

Đây đối với một vị võ giả mà nói, đã là rất nặng trừng phạt, đặc biệt là đối với thiên tài mà nói, hầu như cùng chết không khác.

Du An gặp không ngăn cản được, cũng chỉ được thở dài một tiếng, tràn đầy lo lắng dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền nói: “Trọc long về phủ đã hiện, sợ là lượng lớn cường giả muốn dồn dập giáng lâm, chúng ta trước tiên tìm một nơi khôi phục chân nguyên, ta lại vững chắc hạ cảnh giới. Tiếp đó, sợ là còn có càng nhiều ác chiến chờ chúng ta.”

Cơ Bắc Dã nội tâm cay đắng, thầm nói: Vững chắc cảnh giới? Ngươi cảnh giới này còn chưa đủ vững chắc sao?...

Ngay lập tức, ba người trực tiếp hóa thành lưu quang mà đi.

...

đăn g nhập http://truyencu a tui.net để đọc truyện

Sau đó không lâu, liền có mấy đạo cường đại khí tức, phá toái hư không mà ra, một khi xuất hiện, liền phảng phất xâm chiếm một phương lĩnh vực, hoàn toàn đều ở tại khống chế bên trong.

Một người trong đó hai mắt trình màu xanh sẫm, một tay bấm quyết, sau đó năm ngón tay tách ra, ở trong hư không một trảo.

Lĩnh vực bên trong, lên tới hàng ngàn, hàng vạn đạo phá toái quang cảnh hiện ra, như là tấm gương ngàn vạn mảnh vỡ, mỗi một mảnh trên, đều có cảnh tượng lay động, có biểu hiện giằng co bóng người, có biểu hiện bầu trời đại địa, có biểu hiện chiến kích thần đao, có biểu hiện sóng năng lượng...

"Quả nhiên ở đây từng xuất hiện!"

Một người khác trầm giọng nói: "Công Lân huynh, làm sao?"

Cái kia mặc hai mắt màu xanh lục người đàn ông trung niên, từ tốn nói: "Tin tức có chút hỗn loạn, xử lý hạ muốn chút thời gian, ta tìm hạ bọn họ về phương hướng nào đi."

Lúc này không ngừng đem quyết ấn đánh vào bốn phương tám hướng, sở hữu quang cảnh mảnh vỡ thoáng chốc xoay tròn, không ngừng tổ hợp ghép lại.

...

Phá niết đại địa nơi nào đó, giống như một mảnh đầm lầy, chung quanh đều là loang loang lổ lổ nước, lộ ra râm mát mà khí tức rét lạnh.

Ở trong ao đầm, là một cái to lớn hố trời, vô số dòng nước từ bốn phương tám hướng vọt tới, chảy vào bên trong, sâu không thấy đáy.

Hố trời đầu trên, còn có một cái hố đen, cùng với vô số vết nứt, đều tỏa ra cuồng bạo khí tức.

Chính là chiến đấu phía sau khốc liệt cảnh tượng.

Ngay mới vừa rồi, nơi đây vẫn là Nguyên Tố Suy Biến Quyển bên trong, Dương Thanh Huyền ba người đúng dịp đi ngang qua, phát hiện tiềm tàng bên trong lượng lớn Thích Tá, không lo được điều dưỡng thương thế, trực tiếp tiến nhập suy biến vòng đại chiến một trận, thu hoạch hơn trăm viên Thích Minh Thạch, đem này ao đầm đái đả trời long đất lở.

Ba người chính phải rời đi thời điểm, Nguyên Tố Suy Biến Quyển bắt đầu chậm rãi biến mất.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, không bằng ngay tại chỗ điều tức, nơi này vừa rồi đã trải qua Nguyên Tố Suy Biến Quyển, là tương đối an toàn.

Du An từ mạt thế chu vi bên trong nhảy ra một mặt cờ nhỏ, hướng về không trung ném một cái, tựu hiện ra một thế giới, bên trong đại dương phóng túng, dĩ nhiên toàn bộ là linh khí hóa dịch.

Ba người sau khi tiến vào, cái kia cờ nhỏ ở không trung nhất chuyển, thu rồi thế giới, trực tiếp rơi hạ, đi vào một oa đầm lầy vũng nước, biến mất không còn tăm hơi.

Như vậy bí ẩn không gian Thánh khí, trừ phi nắm giữ cực mạnh Linh Mục thần thông, bằng không phổ thông võ tu căn bản là không tìm ra được.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1985: Ba Người Trò Chuyện, Cơ Bắc Dã Quá Khứ

Vài ngày sau, trọc long về phủ thiên tượng hoàn toàn mở ra, vô số võ tu giáng lâm phá niết đại địa.

Các loại rung chuyển cùng giết chóc lan tràn, toàn bộ phá niết trong hư không, hoàn toàn một bộ tận thế cảnh tượng.

Mà tiềm tàng ở trong vùng đầm lầy bên trong thế giới, nhưng là một mảnh Ninh Tĩnh.

Du An đem này kỳ luyện hóa sau, có thể thỉnh thoảng phân xuất thần niệm, quan sát ngoại giới không gian, này trong mấy ngày tảng lớn võ tu bay tới bay lui, cũng không người phát hiện bọn họ tồn tại.

Dương Thanh Huyền được cơ hội thở lấy hơi, đem tiêu hao thể năng hoàn toàn bổ về, đồng thời lại vào một tầng.

Cơ Bắc Dã cũng khôi phục thương thế, cùng Dương Thanh Huyền nơi ở cùng một không gian bên trong, mấy lần nghĩ mở miệng hỏi dò, nhưng vẫn như cũ nhịn xuống.

Mặc dù mình quy thuận, nhưng hai người vẫn chưa trò chuyện mấy lần, còn không quen.

Còn nữa, là chính mình quy thuận đối phương, làm nô vì là người hầu, đối phương là chủ nhân, chính mình một nô bộc có tư cách gì hạch hỏi.

Dương Thanh Huyền mở hai mắt ra, liếc mắt nhìn Cơ Bắc Dã, hờ hững cười nói: “Cũng đã là người mình, tựu không cần khách khí. Ta cũng không có đem ngươi cho rằng nô bộc, mọi người nếu đi lên một con đường, tựu đều là bằng hữu.”

Cơ Bắc Dã thấy đối phương nhìn thấu mình tâm tư, không khỏi mặt đỏ lên, đồng thời sinh ra lòng cảm kích, vội vàng nói: “Không dám, cũng chỉ là tò mò, đại nhân vì sao có thể ở trong chiến đấu đột phá, không khỏi quá trái ngược lẽ thường. Hơn nữa tu vi của đại nhân thần thông, cực kỳ đáng sợ, lại có thể thất tinh lực lượng bại cửu tinh, này ở toàn bộ đại vũ trụ bên trong, sợ đều là có một không hai việc.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói ra: “Trước tiên trả lời vấn đề thứ nhất đi, ta cũng không biết tại sao. Từ lần trước chiến bên trong sau khi đột phá, tựu phát hiện phương pháp này có thể được, hơn nữa vô cùng có ý tứ. Có thể theo ta tu luyện công pháp đặc thù có liên quan đi, một đường lại đây, thuần thục đếm không hết công pháp yếu quyết, tuy rằng đại thể bỏ dở nửa chừng, vẫn chưa làm vi chủ tu công pháp, nhưng tất cả đều tích lũy ở trong người, tạo thành nhất định ảnh hưởng.”

Cơ Bắc Dã cau mày nói: “Vậy thì khó trách. Cũng chỉ có đại nhân thiên phú như vậy, mới có thể nhiều pháp đồng tu. Bằng không đồng tu nhiều pháp, chính là là võ giả sự kiêng kỵ, càng là Giới Vương bên trên võ tu tối kỵ. Chỉ có chuyên tâm một pháp, mới có thể đến nơi cảnh giới tối cao, được một tia bước vào Thiên Giới cơ hội. Ngoại trừ đại nhân loại đáng sợ này thiên phú ở ngoài, không ai dám đồng thời tu luyện nhiều loại công pháp.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ta cũng là có chút bất đắc dĩ, nếu như có lựa chọn, ta cũng hy vọng có thể một cái công pháp tu luyện tới ngọn nguồn. Cho tới vượt cấp khiêu chiến việc, chỉ sợ cũng công pháp thần thông, võ đạo lĩnh ngộ, cùng với binh khí duyên cớ, lại có chính là chưa từng có từ trước đến nay đạo tâm. Kỳ thực nói trắng ra là, cũng không có kỳ dị gì địa phương.”

Cơ Bắc Dã nhíu mày chặt chẽ, lâm vào sâu sắc trong trầm tư.

Du An nghe thấy hai người trò chuyện, cũng từ trong nhập định phục hồi tinh thần lại, khẽ cười nói: “Chúng ta cứ đợi ở chỗ này, đợi đến trọc long về phủ thiên tượng biến mất lại đi, sợ là đều không người phát hiện.”

Dương Thanh Huyền cảnh giác nói: “Tuyệt đối không thể khinh thường anh hùng thiên hạ, huống chi cũng không có thiếu Thiên Giới lão quái ở bên trong, tùy thời có thể làm tốt đánh một trận chuẩn bị.”

Du An nói: “Biết rồi.”

Cơ Bắc Dã buông ra đầu lông mày, nói ra: “Lần này tiến nhập phá niết vùng đất Thiên Giới lão quái, sợ là ở năm vị trở lên, hơn nữa trong đó hai vị cùng đại nhân vẫn là chết thù. Một vị trong đó chính là Tống gia Tống Dương, Thương gia Thương Vân Ông, mặt khác cái kia chút cũng đều không phải là dễ trêu người hiền lành.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi là từ bên ngoài tới, mau đem tình huống bây giờ đại thể nói một chút, lại nhìn một chút có không có gì ứng đối phương pháp.”

Cơ Bắc Dã gật đầu nói: “Lần này mọi người giáng lâm phá niết đại địa, hoàn toàn là hướng về phía đại nhân tới. Chủ yếu chính là vì trong tay đại nhân Tá Đà bí tàng, thứ yếu chính là các loại báo thù. Dù sao ngoại trừ Tống gia cùng Thương gia ở ngoài, đại nhân đắc tội thế lực còn không phải số ít. Vốn lấy đại nhân thực lực, trọng điểm cũng là đề phòng Tống gia, Thương gia, cùng với mặt khác mấy vị Thiên Giới lão quái liền có thể. Hơn nữa lục viện Kỳ Tâm trưởng lão phân tích, Tá Đà Thần Điện đổ nát sau, này phá niết đại địa đã bắt đầu tiến nhập hủy diệt quỹ tích, nếu như không thêm can thiệp, đảm nhiệm phát triển tiếp, năm mươi năm bên trong tựu sẽ hủy hoại trong một ngày, triệt để đưa về hư vô.”

Dương Thanh Huyền cùng Du An đều là lấy làm kinh hãi, phá niết đại địa tuy nói nguy hiểm tầng tầng, nhưng hai người trong này tiến bộ rất lớn, đồng thời thu hoạch khá dồi dào, nói đến bao nhiêu còn có chút cảm tình, có thể vừa nghĩ tới vạn vật đều có sinh diệt, cũng chỉ có thể thổn thức không ngớt.

Du An đột nhiên hỏi: “Ta nhìn ngươi thiên phú cực mạnh, tuổi cũng cũng không lớn, thì có cửu tinh sơ giai tu vi, dù cho là ở Cơ gia, chắc cũng là đệ tử nòng cốt mới đúng, làm sao sẽ bị đuổi ra, không có đạo lý a.”

Ở cái này trong vũ trụ sao trời, vô số thế lực bên trong, càng là cái kia chút tột cùng siêu cấp tồn tại, lại càng nặng coi đệ tử thiên phú cùng thực lực bồi dưỡng, đây cơ hồ là trong tông môn đại sự hạng nhất.

Phàm là có thể lên đỉnh tột cùng thế lực, đều hiểu một cái tông môn, gia tộc, nghĩ muốn đáng kể duy trì ở trạng thái đỉnh cao, nhất định phải có một đời lại một đời đỉnh cao võ tu xuất hiện.

Vì lẽ đó ở những thế lực này bên trong, đối với đệ tử huấn luyện cùng sát hạch, càng nghiêm khắc.

Dù cho là trực hệ đệ tử, ngoại trừ trưởng bối ở tài nguyên trên có thể tư nhân hạ chăm sóc ở ngoài, so với chi thứ hầu như không có bất kỳ ưu thế.

Chỉ có như vậy tất cả lấy thực lực luận, mới có thể nuôi dưỡng được một đời đời cường giả tối đỉnh, duy trì cả gia tộc thế lực lâu dài bất bại.

Ngược lại là ở đằng kia chút cuối các loại thế lực nhỏ, trong gia tộc quan hệ phức tạp, đạo lí đối nhân xử thế nghiêm trọng, dẫn đến gia tộc ở cuối phiêu diêu, cho đến phai mờ biến mất.

Cơ Bắc Dã hoàn toàn biến sắc, lộ ra vẻ thống khổ, như là bị Du

An đâm trúng vảy ngược cùng nghĩ lại mà kinh chuyện cũ.

Du An vội vàng nói: “Ta chỉ là tùy tiện hỏi một chút, ngươi không muốn nói lời thì không cần nói.”

Cơ Bắc Dã chậm hạ, trầm giọng nói: “Không có chuyện gì, 100 năm trước, phụ thân ta đang đẳng cấp chiến sa sút bại, bị cơ lửa dùng thủ đoạn hèn hạ đánh giết. Cơ gia có vị trưởng lão sợ cơ lửa lại xuống tay với ta, liền ra tay trước một bước, nói ta vi lưng tộc quy, đem ta trục xuất Cơ gia. Đồng thời mở ra siêu cấp tinh vực truyền tống đại trận, đem ta truyền đến Cơ gia phạm vi thế lực ở ngoài, này mới bảo vệ được ta một mạng. Nhưng cha của ta, mẫu thân, đệ đệ muội muội, nhưng toàn bộ thảm bị cơ lửa độc thủ!”

Cơ Bắc Dã đôi mắt đỏ bừng, năm ngón tay cầm sắt chặt chẽ, không ngừng run rẩy.

Dương Thanh Huyền thở dài, lại là đại môn phiệt thế gia tranh quyền đoạt lợi tranh.

Du An nhưng là kinh ngạc thốt lên một tiếng, tay phải che miệng tiểu khẩu, tràn đầy khiếp sợ, thậm chí có một tia sợ sợ vẻ mặt, thất thanh kêu lên: “Cơ lửa?!”

Cơ Bắc Dã con ngươi thu nhỏ lại, gật đầu nói: “Chính là Cơ gia danh vọng cao nhất mấy vị một trong người thừa kế. Năm đó phụ thân ta tham dự, chính là nhất đẳng cuộc chiến.”

Gặp Dương Thanh Huyền không hiểu dáng vẻ, lại giải thích nói ra: “Ở đằng kia chút siêu cấp lớn trong thế gia, bởi nhân số thật rất nhiều, trải rộng lượng lớn tinh vực, vì dễ dàng cho quản lý, đều là dùng đẳng cấp trôi qua phân. Cái gọi là đẳng cấp cuộc chiến, chính là cấp thấp địa vị tranh thủ cao cấp địa vị luận võ chiến đấu, mà nhất đẳng, chính là đứng hàng gia chủ bên dưới, ức trên vạn người siêu nhiên tồn tại.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1986: Thế Gia Đẳng Cấp, Thứ Hai Đan Điền Biến Hóa

Du An nói: “Có thể tham dự nhất đẳng cuộc chiến, chứng minh phụ thân ngươi cũng là thiên tài ghê gớm. Ở đằng kia chút siêu cấp trong thế gia, chân chính đẳng cấp, trên thực tế chỉ tới nhị đẳng. Mà nhất đẳng, chỉ có vẻn vẹn mấy người, nhiều nhất cũng là mười mấy người, tất cả đều là người thừa kế ứng cử viên, mới có thể xưng là nhất đẳng. Gia chủ không đang đẳng cấp hàng ngũ, tên là siêu chờ. Một khi có người thừa kế vinh thăng gia chủ, như vậy còn dư lại này chút nhất đẳng người thừa kế, nhất định phải lui ra nhất đẳng hàng ngũ, một lần nữa cướp đoạt chờ vị.”

Dương Thanh Huyền thầm giật mình, không nghĩ tới này chút đại thế gia bên trong, đẳng cấp như vậy nghiêm ngặt.

Cơ Bắc Dã than thở: “Đại thế gia bên trong, hết thảy tư cách cung cấp, địa vị đãi ngộ, hoàn toàn theo đẳng cấp đến, liền ngay cả gia đình đãi ngộ, cũng là căn cứ trong gia đình đẳng cấp cao nhất võ giả đến định nghĩa. Phụ thân ta ở tiến hành nhất đẳng cuộc chiến trước, chỉ là ba các đệ tử, chúng ta gia cũng được gọi là tam đẳng gia đình. Chỉnh cá gia đình dựa theo đầu người số dành cho tài nguyên. Một khi nữ hài gả đi, hoặc là cậu bé cưới vợ, như vậy thì thoát khỏi gia đình. Nếu như có nữ tử gả vào đi vào, tỷ như phụ thân ta nạp tiểu thiếp, như vậy tài nguyên còn có thể đạt được nhiều một phần.”

Du An cười lạnh nói: “Vì lẽ đó đại thế gia bên trong, đẳng cấp càng cao võ tu, tiểu thiếp thì càng nhiều, chỉ là cái kia một phần đầu người bán phân phối, chính là rất nhiều võ tu cả đời cũng không kiếm được. Ba các đệ tử, ở đại thế gia bên trong đã là cao cấp vô cùng đáng sợ tồn tại. Gia chủ vì là siêu các loại, người thừa kế làm một các loại, nhị đẳng phần nhiều là một ít cường đại trưởng lão, cùng với tuyệt đối siêu quần bạt tụy tồn tại. Có thể đạt đến tam đẳng, cũng đã là đại thế gia hạt nhân tầng bên trong nhân vật."

Cơ Bắc Dã cắn răng nói: "Phụ thân chết rồi, cấp bậc của ta tựu lập gia đình đình đẳng cấp, cung cấp tài nguyên trở nên thật là ít ỏi, đồng thời đệ đệ muội muội không thể ký túc ở huynh trưởng trong gia đình, tất cả đều bị tháo dỡ cách đi ra ngoài. Lấy thực lực của bọn họ, liền ngay cả hai mươi chờ đều không vào được, tài nguyên tu luyện càng là xuống dốc không phanh."

Dương Thanh Huyền hiếu kỳ nói: "Ngươi là mấy các đệ tử?"

Cơ Bắc Dã nói: "Lúc đó ta vừa rồi đột phá tới Giới Vương, có thể đạt được mười ngũ đẳng địa vị. Không quản ngươi sức chiến đấu làm sao, chỉ cần đạt đến Giới Vương, liền có thể thu được mười lăm to như vậy vị giữ gốc. Còn dư lại, nhất định phải dựa vào dựa vào thực lực của chính mình đi tranh thủ. Thăng cấp duy nhất đi qua, chính là đẳng cấp chiến."

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, nói: "Giới Vương mới mười lăm chờ? Cái kia Thiên Giới chi chủ đây?"

Cơ Bắc Dã nói: "Thiên Giới chi chủ cũng có bảo đảm không thấp hơn địa vị đẳng cấp, mỗi cái thế gia tình huống không giống nhau, ở Cơ gia, Thiên Giới chi chủ có thể thu được năm chờ giữ gốc địa vị, nghĩ muốn càng đi về phía trước, tương tự cũng chỉ có thể dựa vào đẳng cấp chiến. Cũng không phải nói Giới Vương tựu không vào được năm vị trí đầu, chỉ cần thực lực ngươi đủ mạnh, Giới Vương cũng có thể đi vào nhị đẳng. Cho tới nhất đẳng, chính là gia chủ cùng các trưởng lão, rất nhiều trong hàng đệ tử chọn một ít hậu tuyển nhân, trải qua nhất đẳng chiến hậu, có thể tiến nhập nhất đẳng hàng ngũ người thừa kế."

Dương Thanh Huyền lặng lẽ, không nghĩ tới đại thế gia bên trong phức tạp như thế, nhưng to lớn nhân khẩu số đếm, muốn duy trì toàn bộ thế gia phồn vinh, cũng chỉ có như vậy xích luoluo thực lực vi tôn quản lý phương thức, mới có thể lớn nhất kích phát gia tộc tiềm năng, khiến cho vạn năm bất hủ.

Mỗi một vị thành viên gia đình, không quản vì mình cũng tốt, vì gia đình cũng tốt, đều phải tận cố gắng hết sức đi tranh cướp đẳng cấp địa vị.

Liền không biết Ninh gia có hay không cũng có như vậy đẳng cấp địa vị.

Nếu là có, cái kia phụ thân của Ninh Tạ Phong Ninh Tấn Sinh, chẳng lẽ không phải là nhất đẳng?

Mình giết con trai của hắn, hơn nửa có chút phiền phức.

Dương Thanh Huyền tâm tư bay xa đến rồi Ninh gia trên người.

Du An nói: “Này chút cổ xưa đại thế gia, cực kỳ đáng sợ, gốc gác sâu không cách nào đánh giá. Nếu như có khả năng, tận lực không nên đi chọc bọn họ. Cơ gia không chỉ có ở nam bộ vũ trụ bên trong hưởng danh tiếng nổi danh, là đứng đầu tồn tại một trong. Chính là ở đây toàn bộ đại vũ trụ bên trong, cũng là phía trên nhất một tầng, đủ để ảnh hưởng toàn bộ vũ trụ đại cục xu thế. Thế gia như vậy nếu như muốn giết chúng ta, thật sự cùng ép chết con kiến không khác.”

Dương Thanh Huyền thở dài, Thiên Giới chi chủ liền có thể ngao du vũ trụ, trở thành thoát khỏi ràng buộc tồn tại, phóng ở bất kỳ trong tinh vực, tuyệt đối là số một số hai chúa tể cấp nhân vật, nhưng ở Cơ gia cũng chỉ có thể xếp tới thứ ngũ đẳng vòng tròn, tựu có thể gặp một loại.

Vũ trụ to lớn, không gian vô cùng, nhưng nghĩ muốn dung thân, nhưng là rất khó, chỉ có không ngừng tăng lên thực lực, chỉ cái này một đường, chứ không có cách nào khác.

Dương Thanh Huyền thu liễm tâm thần, lại nhàn hàn huyên một hồi, liền bắt đầu trầm tĩnh đến trong tu luyện.

Chỉ cần bên trong không gian không bị phát hiện, bọn họ đánh liền toán ngốc đến trọc long về phủ kết thúc lại đi nữa.

Dương Thanh Huyền vừa rồi đột phá, cũng không vội mở ra cảnh giới tu luyện, mà là nuốt ăn Thích Minh Thạch, cô đọng thứ hai đan điền.

Giờ khắc này Dương Thanh Huyền trong tay, đã có hơn năm ngàn khối Thích Minh Thạch, đây là rót đầy cái kia hơn hai mươi chuôi Sát Nguyệt Chi Nhận sau còn dư lại, hoàn toàn có thể ăn như đậu.

Cơ Bắc Dã nhìn hắn từng cục Thích Minh Thạch lấy ra, lại nuốt xuống, vẻ mặt từ kinh ngạc, biến thành giật mình, lại biến vì là khiếp sợ, lại biến vì là kinh ngạc đến ngây người, cuối cùng đã biến thành hoá đá.

Dương Thanh Huyền ngay ở trước mặt hắn mặt, tựu ăn hơn 200 khối Thích Minh Thạch, bấm quyết tu luyện năm lần, đồng thời vẫn như cũ ở tiếp tục ăn, phảng phất không có chừng mực giống như.

Rốt cục, Dương Thanh Huyền ăn hơn 500 viên, cũng xa không có lúc kết thúc, Cơ Bắc Dã cái kia trái tim mới bình phục lại, xem như là bị kinh sợ đến mức thần kinh không ổn định, hoàn toàn thói quen.

Cơ Bắc Dã nhẹ nhàng sờ soạng hạ mình nhẫn chứa đồ tử, cảm ứng bên trong mười một khối thấp cấp Thích Minh Thạch, một khối trung giai Thích Minh Thạch, không nhịn được cười khổ.

Vừa bị Dương Thanh Huyền thu phục thời điểm, còn lo lắng Dương Thanh Huyền đưa hắn này mười hai khối Thích Minh Thạch lấy đi, hiện tại nghĩ một chút cái kia lo lắng, quả thực có thể để người ta giận dữ và xấu hổ mà chết.

Du An cảm thấy được Cơ Bắc Dã vẻ mặt, không nhịn được che miệng mà cười.

Dương Thanh Huyền ở nuốt hơn 500 viên Thích Minh Thạch sau, trong bụng thứ hai đan điền, cái kia trạm hạt châu màu xanh lam, rốt cục lại lớn vài vòng, như một viên quả trám, chậm rãi chuyển động, bắt đầu hơi có chút linh tính ở tại nổi lên hiện, hóa ra từng đạo từng đạo kỳ dị hoa văn, tiêu tan bất định.

Dương Thanh Huyền đại hỉ không ngớt, đây chính là thứ hai đan điền sắp thành thục dấu hiệu.

Đáng tiếc Quỷ Tàng còn ở chiều sâu bế quan bên trong, tạm thời không cách nào cố vấn.

Niềm tin của hắn đại đủ, lần thứ hai yên tĩnh lại, tiếp tục nuốt ăn Thích Minh Thạch, cô đọng cái kia thứ hai đan điền, không ngừng đem thúc.

Đúng lúc này, Du An đột nhiên mở mắt ra, lộ ra một tia kinh sợ, giương mắt nhìn hướng thiên khung, thần thức trực tiếp xuyên thấu cờ này bên trong thế giới, gặp được ở ngoài một bên cảnh tượng.

“Công Lân huynh, đã tìm nửa tháng, vẫn như cũ không thấy tăm hơi. Ngươi cái kia lấy ra vạn vật dấu ấn pháp thuật, thực sự là nổi tiếng không bằng gặp mặt, khiến người thất vọng a!”

Đầm lầy bầu trời, năm bóng người hiển hóa ra ngoài.

Chính là trước kia bắt lấy Dương Thanh Huyền đại chiến Cơ Bắc Dã hình ảnh mấy người.

Cái kia mặc hai mắt màu xanh lục nam tử, Lý Công Lân giận dữ nói: “Bản tọa thuật, chỉ có thể từ trong vạn vật rút ra linh tinh nửa điểm đoạn ngắn dấu ấn, đã tra được Dương Thanh Huyền là trốn hướng về phương hướng này, nhưng cụ thể ở nơi nào, cái nào có như vậy dễ dàng tìm tới? Ta cũng không thể một đường mỗi cái cảnh tượng đều rút ra dấu ấn chứ?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1987: Giấu Không Chỗ Nào Giấu, Nửa Bước Thiên Giới

Một vị áo bào trắng nam tử muốn nói lại thôi, nhưng vẫn là nhịn xuống, chỉ là nhẹ rên một tiếng, hai tay ôm ở trước ngực, tràn đầy vẻ bất mãn.

Lý Công Lân cười lạnh nói: “Trần Kỳ, ngươi muốn cảm thấy bất mãn, có thể cút đi a, theo lão phu làm cái gì?!”

Áo bào trắng nam tử giận dữ, chính muốn nổi giận, một vị khác bà lão vội vàng điều đình, nói: “Tất cả chớ ồn ào, đích xác rất khó tìm. Đến hiện tại cũng còn không nghe ai tìm được, sợ là dùng cái gì huyền khí trốn vào không gian giới chỉ, chỉ có thể dùng đại thần thông đến bói toán. Lý Công Lân có thể tìm tới phân thượng này, đã là rất tốt.”

Trần Kỳ lúc này mới phất một cái ống tay áo, mặt âm trầm không lên tiếng.

Lý Công Lân giơ tay bấm quyết, hướng về hư không vỗ tới.

Nhất thời, vô số hư không năng lượng theo hắn tràng năng, ở trong ngàn dặm lượn vòng, không ngừng lấy ra các loại dấu ấn.

Lý Công Lân hai mắt nhắm nghiền, mặt không hề cảm xúc, mỗi một tấc hư không dấu ấn, đều ở hắn cảm giác hạ.

Sau một hồi, sở hữu vòng xoáy tiêu tan hết sạch, thiên địa trở về bình tĩnh.

Lý Công Lân chậm rãi mở mắt ra, nói: “Không có.”

Bà lão kia than thở: “Ai, lần này tìm tòi bỏ ra hai lần nhiều thời giờ, ta còn tưởng rằng sẽ có đầu mối đây, vẫn là giỏ trúc múc nước, công dã tràng.” Khắp khuôn mặt là thần sắc thất vọng.

Trần Kỳ châm chọc nói: “Không dựa dẫm được, cuối cùng là không dựa dẫm được.”

Nói xong, không chờ mọi người phản ứng, liền trực tiếp tay không xé rách hư không, bước vào bên trong, càng là thoát ly đội ngũ, sẽ không tiếp tục cùng mọi người hợp tác rồi.

Lý Công Lân trong mắt xẹt qua cơ sắc, giễu cợt nói: “Rác rưởi! Lăn tốt nhất.”

Ba người khác cũng đều lắc đầu thở dài.

Lý Công Lân phất tay áo hừ nói: “Nếu chư vị đều đối với bản tọa bất mãn, cũng được, liền như vậy mỗi người đi một ngả đi, đi rồi.”

Đồng dạng vung tay lên, xé rách hư không, một mình mà đi.

Bà lão kia vội vàng nói: “Ai nha, Công Lân huynh.”

Nhưng bất quá chớp mắt, hư không trong vết nứt cũng đã không còn Lý Công Lân thân ảnh.

Ba người hai mặt nhìn nhau.

Một người nói: “Đích thật là rất khó tìm, sợ là phải xem vận khí, ba người chúng ta vẫn là kết bạn mà được, đổi cái phương vị đi.”

Bà lão kia gật đầu nói: “Tốt, cũng chỉ có thể như thế.”

Ba người lúc này thương thảo phía dưới vị, tựu hướng về mặt khác một chỗ phương hướng, bay nhanh mà đi.

Đầm lầy bầu trời, rất nhanh trở nên trống rỗng.

Du An lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, buông xuống hạ mi mắt, tiếp tục bấm quyết tu luyện.

Nhưng bất quá nửa canh giờ, Du An lần thứ hai mở hai mắt ra, giật mình giương mắt nhìn lên.

Chỉ thấy đầm lầy bầu trời, chậm rãi bị xé ra một vết nứt, cái kia từ lâu rời đi Lý Công Lân, lặng yên lại trở về, một đôi mắt bên trong bắn mạnh ra hào quang, nhìn chằm chằm đầm lầy phía dưới, phảng phất phát hiện cờ xí ở.

Du An cả kinh kêu lên: “Không được!”

Nàng nháy mắt hiểu được, Lý Công Lân trước liền phát hiện cờ xí ở, chỉ có điều không nghĩ cùng mọi người chia sẻ, vì lẽ đó giả vờ sinh khí ly khai, đợi mọi người đều đi rồi lại trở về.

Có thể làm ra chuyện như vậy, ngoại trừ có tuyệt cường trí mưu, còn cần có thực lực tuyệt mạnh, cùng với đối với mình tuyệt đối tự tin.

Lý Công Lân lắc mình tựu rơi ở một cái vũng nước bên, nhìn chằm chằm bên trong cười lạnh nói: “Chính mình đi ra, vẫn là muốn ta đến mời, vào giờ phút này, còn tránh sao? Ta biết các ngươi đã nhìn thấy ta tới.”

Trong đầm lầy bắn ra một vệt sáng, ở Lý Công Lân trước mặt hóa ra Du An dáng dấp, lạnh lùng nói ra: “Đại nhân mạnh khỏe tâm kế.”

Lý Công Lân mỉm cười nói: “Tâm kế không xưng được, bọn họ không tín nhiệm ta thôi. Nếu như tín nhiệm lời, thì sẽ không giữa đường rời đi, giờ khắc này cũng là có thể chia sẻ thành quả.”

Du An giễu cợt nói: “Chia sẻ thành quả? Đại nhân tựu tự tin như thế sao?”

Lý Công Lân nói: “Ta đã toàn bộ nhưng mà thực lực của các ngươi. Dương Thanh Huyền cùng Cơ Bắc Dã không đáng lo lắng, ngươi tựu càng không cần nói, rác rưởi một viên. Duy nhất phải đề phòng, chỉ có cái kia quỷ tu, nhưng này quỷ tu cũng bất quá là nửa bước Thiên Giới tồn tại, nhiều nhất cùng ta tương đương. Muốn hàng phục các ngươi, cũng không phải là việc khó.”

Du An đầy mặt vẻ giận dữ, đối phương lại mắng nàng là rác rưởi, nhưng sắc mặt càng thêm khó coi chính là, đối phương càng là nửa bước Thiên Giới!

Mà giờ khắc này quỷ tu ở bế tử quan, trong ngắn hạn không cách nào hiện thân, lần này phiền phức lớn rồi.

Lý Công Lân nhìn chằm chằm Du An, phảng phất xem thấu cái gì, cười nói: “Nhìn ngươi dáng vẻ, đã có cảm giác hiểu a. Trực tiếp sĩ quan cấp cao đà bí tàng giao ra đây, tiết kiệm bản tọa động thủ, có thể miễn tử.”

Du An hừ nói: “Ta tùy tiện cho ngươi một cái nguyên khí, nói là bí tàng không gian, ngươi sẽ tin sao?”

Lý Công Lân lắc đầu nói: “Không biết phân biệt, vậy không thể làm gì khác hơn là bản tọa tự mình đến lấy, đồng thời lục soát ngươi hồn phách.”

Trong ao đầm, chết nước đột nhiên sôi trào, xoay tròn bên dưới, “Rầm” một tiếng nổ ra.

Vô số bọt nước ở không trung ngưng kết thành thật nhỏ Băng Tiễn, hướng về Lý Công Lân kích bắn mà đi.

“Không biết trời cao đất rộng, một tí thủ đoạn, cũng dám triển khai ra, sẽ không sợ làm trò hề cho thiên hạ nhà?”

Lý Công Lân cười lớn mấy tiếng, một chưởng hướng về những Thủy Tiễn kia vỗ tới, kình khí trực tiếp đem sở hữu Thủy Tiễn phát sợ, sau đó toàn bộ bốc hơi lên rơi, hóa thành một mảnh khói trắng.

Hai bóng người tự sương khói kia trong ngượng ngùng phân biệt xẹt qua, hạ xuống Lý Công Lân hai bên trăm trượng nơi.

Dương Thanh Huyền cầm chỉ tay hướng về trước, Cơ Bắc Dã cầm đao mà đứng, Du An cũng vội vàng lấy ra đôi đâm, ba người hình thành một cái tiểu Tam Tài Trận, đem Lý Công Lân vây vào giữa.

Lý Công Lân miệt cười nói: “Ha ha, ba cái tôm tép đến đông đủ, cái kia quỷ tu đây? Để hắn cũng cùng nhau đi ra đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đối phó ngươi, ta ba người đủ để, cái kia quỷ tu đang ngủ đây, đối với ngươi không có hứng thú.”

Chiến kích loáng một cái, tựu trước tiên bổ tới.

Lý Công Lân phẫn nộ quát: “Thằng nhãi ranh, vậy liền trước hết là giết ngươi!”

Bóng người loáng một cái, tựu đón chiến kích nghiêng người hướng về trước, năm ngón tay nhanh như thiểm điện, trực tiếp liền hướng lưỡi kích chộp tới.

Lý Công Lân một bên ra tay, còn một bên lưu ý bốn phía, chỉ lo cái kia quỷ tu đột nhiên xuất hiện đánh lén, trước mắt này ba cái lâu la bất quá là giun dế, tiện tay bên dưới là có thể quét dọn, cái kia quỷ tu mới là họa lớn.

Vì lẽ đó mặc dù ra tay, hơn nửa tâm thần còn ở phát giác bốn phía, căn bản chưa đem Dương Thanh Huyền để ở trong mắt.

“Oành!”

Năm ngón tay trực tiếp gõ ở lưỡi kích trên, đem chiến kích trên hào quang toàn bộ đánh tan.

Dương Thanh Huyền cánh tay chấn động, tựu nắm kích không ngừng, hai cái cánh tay hoàn toàn đã tê rần hạ xuống, đồng thời một nguồn sức mạnh oanh ở trên người, trong cơ thể khí huyết một chút bạo loạn, toàn bộ người trực tiếp bay ra ngoài, trong miệng nôn ra một mảnh máu tươi.

Nửa bước Thiên Giới, càng cường đại như này!

Cơ Bắc Dã cùng Du An đồng thời vọt lên, nhưng thấy Dương Thanh Huyền bị một chiêu đẩy lùi, sợ đến đột nhiên dừng lại thân thể, không dám tiến lên nữa.

“Ha ha!”

Lý Công Lân cười lớn một tiếng, ánh mắt lóe lên sát khí, lạnh giọng nói: “Nếu cái kia quỷ tu ẩn núp không ra, ta trước hết nắm ba người các ngươi tế đao, ta ngược lại muốn xem xem, hắn cuối cùng có thể trốn tới khi nào!”

Lý Công Lân bóng người loáng một cái, liền hướng Du An chộp tới.

“Không được!”

Dương Thanh Huyền cùng Cơ Bắc Dã đều là sốt sắng, nhưng nơi nào có nửa bước Thiên Giới phản ứng nhanh, vừa rồi lên đường, Du An cũng đã bị Lý Công Lân bóp lấy cái cổ, bắt vào trong tay, ở trước người nhấc lên.

Một đôi tròng mắt màu xanh lục nhìn phía bốn phương tám hướng, gằn giọng nói: “Cái kia quỷ tu thật sự không đánh tính ra sao?”

Dưới cái nhìn của hắn, cái kia quỷ tu trăm phần trăm là trốn ở đâu, sẽ chờ đánh lén mình.

Dù sao đều là nửa bước Thiên Giới, ra tay đấu lời, khó phân trên dưới. Nếu như có thể đánh lén một chiêu, phần thắng tựu tăng nhiều.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 1988: Khổ Chiến Lý Công Lân, Tam Đao Đủ Ra

Du An bị bóp lấy cái cổ, liều mạng giãy dụa, trong tay đôi đâm đột nhiên chém ra, nhưng ngay cả Lý Công Lân phòng ngự đều chấn động không phá, một điểm nguy hại đều không.

Lý Công Lân thậm chí đều không phong nàng Chân nguyên khí hải, có thể thấy được tự tin mạnh, đích đích xác xác chính là đưa nàng cho rằng giun dế, gặp Du An giãy dụa, cười gằn một tiếng, năm ngón tay càng thêm dùng sức một ít, muốn đem cái kia quỷ tu dẫn ra.

Du An khuôn mặt lập tức bắt đầu tím bầm, rơi vào sắp chết trạng thái.

“Đáng chết!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, cầm kích xông lên phía trước, bóng người một chút biến mất ở trong hư không, thời điểm xuất hiện lần nữa, đã sau lưng Lý Công Lân, Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu đột nhiên bổ xuống.

Cơ Bắc Dã cũng cắn răng cầm đao chém tới, hắn cũng không biết Quỷ Tàng ở bế tử quan, cho rằng còn có vị nửa bước Thiên Giới tiếp viện, vì lẽ đó tuy rằng đối mặt Lý Công Lân cảm giác áp lực, nhưng cũng không có tuyệt vọng.

Lý Công Lân không chút phật lòng, hừ lạnh nói: “Đều đi chết đi!”

Năm ngón tay trái khép lại, trực tiếp lấy tay vì là nhận, liền hướng hư không chém tới, xuất liên tục hai chiêu.

“Oành!”

“Oành!”

Đầu tiên là một chiêu đánh nát Cơ Bắc Dã thô bạo đao quyết, sau đó một chưởng phách ở chiến kích trên, chấn động đến mức Dương Thanh Huyền cả người run rẩy, lần thứ hai phun ra một ngụm máu đến, nhưng vẫn như cũ lù lù mà đứng, hai tay cầm kích không lùi, trái lại càng thêm đè lên.

“Cái gì?!”

Lý Công Lân khó tin giật nảy cả mình, vừa nãy hai chiêu bên dưới, đối với Cơ Bắc Dã chỉ là hời hợt đánh bay Bá Đao, nhưng đối với Dương Thanh Huyền ngược lại là sức mạnh càng mạnh hơn, trực tiếp gây sát thủ.

Dù sao Cơ Bắc Dã thân phận ở đằng kia, mặc dù hắn là nửa bước Thiên Giới, cũng không nghĩ chọc Cơ gia.

Mà Dương Thanh Huyền nhưng là giết chi không sao, cho nên trực tiếp tăng thêm mấy phần sức mạnh.

Nhưng làm sao cũng không nghĩ tới, vị này thất tinh đỉnh cao Giới Vương, lại ngạnh kháng chính mình một chiêu, không lùi mà tiến tới!

Lý Công Lân nội tâm không tên chấn động tới một chút sợ hãi, đây là Thất Tinh Giới Vương sao?

Đột nhiên liền biết, cái kia chút chết ở Dương Thanh Huyền trong tay võ tu là chuyện gì xảy ra, Lý Công Lân nháy mắt phát hiện, trước mắt nam tử này, có thể so với cái kia quỷ tu còn còn đáng sợ hơn!

“Chết!”

Ngay lập tức sát tâm nổi lên, đột nhiên bỏ rơi Du An, tay phải hóa chưởng lăng không mà đến, giữa năm ngón tay tuôn ra chấn động khiến người sợ hãi hàn mang, thiên địa vào đúng lúc này càng trở nên trắng bệch.

Lý Công Lân tuy rằng nổi lên sát ý, nhưng vẫn như cũ không dám toàn lực làm, hơn phân nửa tâm thần cùng sức mạnh, đều ở đề phòng cái kia quỷ tu.

Một chưởng mạnh mẽ bổ xuống, thẳng vào Dương Thanh Huyền đầu lâu.

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền toàn bộ nhân hóa làm ngọn lửa hừng hực, bị Lý Công Lân tại chỗ một chưởng chém vỡ, tuôn ra vô số hỏa diễm, lượn quanh ở không trung lượn vòng.

Lý Công Lân sắc mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Ghê gớm nguyên tố hỏa thân, lại còn không chết!”

Hai tay năm ngón tay nắm chặt, phát sinh “Đùng đùng” xương bạo nổ tiếng, hiển nhiên nội tâm vô cùng không bình tĩnh.

Mặc dù hắn chỉ dùng gần nửa sức mạnh, cũng căn bản không phải Thất Tinh Giới Vương gánh vác được.

Cái kia vô số hỏa diễm hóa thành từng đạo từng đạo Liên Hoa nở rộ, một cái hô hấp sau, lại hóa thành từng đạo từng đạo Dương Thanh Huyền thân ảnh, từ bốn phương tám hướng đánh rơi mà tới.

Lý Công Lân cười lạnh nói: “Là đã không có ngưng tụ lực lượng, nỏ hết đà giãy dụa, vẫn là cho rằng như vậy thủ xảo phương pháp có thể thắng ta? Nếu như người trước, đổ để ta kính nể mấy phần, nếu như người sau, tựu không khỏi quá ngây thơ rồi.”

Hai tay ngưng trệ, hướng về hư không vạch một cái.

Óng ánh chỉ mang ngưng tụ thành một cái vầng sáng, hướng về bốn mặt tản đi, đem cái kia chút hỏa chi phân thân toàn bộ đánh nát bấy.

Ở Lý Công Lân bên trái trên hư không, ánh vàng lóe lên, Thiên Khư tựu đâm thẳng mà ra.

Lý Công Lân lù lù bất động, giơ tay vỗ tới, quát lên: “Chết!”

Lần này chưởng pháp bên dưới, ngưng tụ ra mênh mông tinh vân, chính là dùng tới một nửa lực lượng.

Lý Công Lân sắc mặt mười phần âm trầm, thần thức trong nháy mắt mở rộng đến to lớn nhất, đề phòng bốn phương tám hướng, nếu như vẫn chưa thể đánh giết Dương Thanh Huyền, như vậy giằng co hao tổn nữa, chính mình cuối cùng sẽ lộ ra kẽ hở, bị vị kia cùng cấp quỷ tu đánh lén.

Vì lẽ đó Lý Công Lân cho rằng, mình tình thế mười phần nguy cấp, đồng thời nguy hiểm tiếp theo nấp trong hư không bất luận một nơi nào, không được khinh thường.

Bất cứ lúc nào, đều chí ít có lưu một nửa sức mạnh, đề phòng cái kia quỷ tu.

“Ầm ầm!”

Thiên Khư từ hư không đưa ra, lộ ra toàn cảnh, nhưng nắm lấy Thiên Khư, cũng không phải là Dương Thanh Huyền bản thân, mà là hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa.

Ở to lớn kia chưởng phong hạ, chiến kích còn chưa tới gần Lý

Công Lân, hỏa chi pháp tướng tựu không ngừng phá nát, khó hơn nữa tồn tiến vào mảy may.

Lý Công Lân sầm mặt lại, giận dữ hét: “Thật khó dây dưa! Chân thân ở đâu? Đi ra nhận lấy cái chết!”

Mặc hai con ngươi màu xanh lục co rụt lại, hướng về bốn phương tám hướng nhìn tới.

Đột nhiên phía trước không trung một chút rung động lan ra, tựu hóa ra Dương Thanh Huyền thân ảnh, càng không tránh không lùi, trực tiếp ở trước mặt hắn hiện thân, hai tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, tảng lớn Sát Nguyệt Chi Nhận hiện ra ở lòng bàn tay phía trước, đột nhiên kích bắn mà tới.

“Cái gì?!”

“Chi!”

Lý Công Lân giật mình, càng là hơn ba mươi chuôi Sát Nguyệt Chi Nhận, đột nhiên lắc người một cái, tựu né qua.

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, lần thứ hai phất tay, lại là hơn ba mươi chuôi đánh đi ra, dường như ám khí.

Này chút Sát Nguyệt Chi Nhận ở không trung lượn vòng, bị Dương Thanh Huyền điều khiển, từ bốn phương tám hướng lần thứ hai hướng về Lý Công Lân đánh tới.

“Hừ, cố làm ra vẻ bí ẩn!”

Lý Công Lân con ngươi lóe lên, lập tức xem thấu này hơn sáu mươi chuôi Sát Nguyệt Chi Nhận, tất cả đều là vẫn còn chưa hoàn thành, lúc này giơ tay một chưởng, tựu đập tới.

Dương Thanh Huyền trong mắt tinh mang lóe lên, mười ngón bấm quyết, hơn sáu mươi chuôi Sát Nguyệt Chi Nhận nháy mắt tách ra, bắn về phía hư không, tránh thoát một chưởng này.

Mà bốn phương tám hướng trên hư không, một chút hiện ra tảng lớn hỏa chi phân thân, mỗi đạo phân thân nắm lấy một thanh Sát Nguyệt Chi Nhận, hướng về Lý Công Lân chém tới.

“Lại là này chiêu, không chê phiền sao?!”

Lý Công Lân sắc mặt cực kỳ khó coi, mình đã dùng một nửa sức mạnh, lại giết bất tử một vị Thất Tinh Giới Vương, lửa giận không ngừng tại nội tâm phun trào, lần thứ hai giơ tay ngưng chỉ, hướng về cái kia chút hỏa chi phân thân đánh tới.

“Oành! Oành!”

Tảng lớn hỏa chi phân thân ở đây chỉ mang hóa ra vòng tròn hạ, bị đánh nát bấy.

Mà Sát Nguyệt Chi Nhận nhưng là ở không trung tung bay bất định.

Đột nhiên, Lý Công Lân không tên trong lòng run lên, kêu lên: “Không được!”

Chỉ thấy phía trước một đạo hỏa chi phân thân, giơ lên Sát Nguyệt Chi Nhận chém xuống, ở chạm đến chính mình chỉ mang thời điểm, tuy rằng thân phận nổ nát, nhưng này Sát Nguyệt Chi Nhận trên nhưng tuôn ra kinh thiên động địa ánh sáng, trực tiếp đánh nát bầu trời mà hạ!

“Chi!” Lý Công Lân đột nhiên hút khẩu hơi lạnh, quát lên: “Thằng nhãi ranh, đáng chết!”

Toàn bộ thân hình bỗng nhiên nhất chuyển, liền hướng bên người né tránh.

Vào giờ phút này, đã không lo được giữ lại thực lực, liều mạng tránh ra.

Bóng người loáng một cái hạ, trực tiếp cường hành lướt ngang trăm trượng, vừa vặn thân thể vừa rồi lướt ngang quá khứ, tương tự một đạo đáng sợ đánh chém từ trời rơi xuống.

“Cái gì?!”

Lý Công Lân ngạc nhiên, ban đầu hạ cho là cái kia quỷ tu, nhưng định nhãn nhìn tới, càng là Du An, tương tự bổ ra một đạo Sát Nguyệt Chi Nhận.

“Đáng chết a! Dĩ nhiên có hai thanh rót đầy Sát Nguyệt Chi Nhận!”

Lý Công Lân chợt cắn răng một cái, lại cũng không kịp nhớ đề phòng cái gì quỷ tu, toàn thân khí thế nháy mắt bạo nổ đến cực điểm, đột nhiên năm ngón tay vồ lấy, tựu bổ tới.

Trong phút chốc, thiên địa hoàn toàn trắng bệch.

Nhưng so với thiên địa càng thêm trắng hếu, là Lý Công Lân mặt, Dương Thanh Huyền thanh âm nhàn nhạt truyền đến, thẳng lọt vào trong tai, “Không phải hai thanh, là ba thanh!”

Ngoài mười trượng, Dương Thanh Huyền hóa thân mà ra, hai tay nắm nhận, thẳng chém mà tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1989: Lần Theo Mà Tới, Khó Có Thể Ngang Hàng

“Không!”

Lý Công Lân hí lên rống to, tay trái đột nhiên lại ra một chưởng, bổ về phía chuôi này Sát Nguyệt Chi Nhận trên ánh sáng.

Vào giờ phút này, bị hai đạo Thiên Giới lực lượng khóa chặt, căn bản không thể lánh.

Chỉ có thể nhắm mắt mạnh mẽ tấn công.

Cơ Bắc Dã cũng không buông tha cơ hội này, đột nhiên Bá Đao lại lên, mạnh mẽ chém đánh mà tới.

Tuy rằng ánh đao của hắn, cùng cái kia hai đạo Thiên Giới ánh đao so với, như đom đóm cùng Hạo Nguyệt tranh huy, nhưng dù sao cũng là cửu tinh Giới Vương lực lượng, có chút ít còn hơn không.

“Ầm ầm!”

Ba đạo to lớn đánh chém, bay ngang qua bầu trời.

Toàn bộ hư không cùng ao đầm, nháy mắt hủy hoại trong một ngày, toàn bộ hóa thành bột mịn.

Cường đại hào quang gợn sóng, trực tiếp nhảy vào Thiên Lý ở ngoài, dẫn tới bầu trời đại địa rung mạnh, vô số tro tàn trôi về bốn phương tám hướng.

Lý Công Lân tiếng kêu thảm thiết nháy mắt bị rung mạnh nhấn chìm, chết tan xương nát thịt, bột mịn đều không tồn.

Dương Thanh Huyền kịch liệt thở hổn hển, cả người đều là mồ hôi nước, sắc mặt trắng bệch.

Trận chiến này thật sự là liều chết gian nan, vẫn đang tìm kiếm ra tay Sát Nguyệt Chi Nhận cơ hội, nhưng Lý Công Lân trước sau ở đề phòng Quỷ Tàng, làm cho hắn nửa điểm cơ hội đều bắt giữ không tới.

Cho đến cuối cùng đèn cạn dầu trước, rốt cuộc tìm được cơ hội, một kích tất trúng.

Du An cũng là lồng ngực chập trùng kịch liệt, cái kia có lồi có lõm thân thể, ở một điểm điểm hiển lộ ra.

Dương Thanh Huyền thu rồi Sát Nguyệt Chi Nhận, nói: “Chiêu này gợn sóng quá lớn, sợ là chẳng mấy chốc sẽ có người lại đây, chúng ta đi.”

Trong ba người Cơ Bắc Dã trạng thái tốt nhất, hóa thành tảng lớn độn quang, đem ba người đều bao lấy, hướng về xa xa bỏ chạy.

…

Sau đó không lâu, lục tục có độn chỉ từ trong hư không phá nát mà đến, hoặc là trực tiếp từ đằng xa bay nhanh mà đến, nhìn này phá toái hư không đại địa, đều là đầy mặt kinh hãi.

Trong đó bốn người, chính là lúc trước cùng Lý Công Lân hợp tác võ tu.

Trần Kỳ con ngươi đột nhiên co, nhìn chằm chằm cái kia da bị nẻ chỗ, lạnh giọng nói: “Là Sát Nguyệt Chi Nhận!”

Trong sân hơn hai mươi vị võ tu, không khỏi là đổi sắc mặt, bà lão kia sợ hỏi: “Là Dương Thanh Huyền sao?”

Trần Kỳ lắc đầu nói: “Không biết, nhưng độ khả thi rất lớn. Dù sao Dương Thanh Huyền thu được Tá Đà mật tàng, có thể nắm giữ mấy chuôi hoàn mỹ Sát Nguyệt Chi Nhận, nhưng cũng nói được.”

Bà lão sắc mặt trắng bệch, nói liên tu: “Sẽ không, cũng sẽ không. Ở đây chúng ta lúc trước đã tới, Lý Công Lân từng điều tra, cũng không có phát hiện cái gì.”

“Hừ, Lý Công Lân?”

Trần Kỳ khóe miệng vung lên một tia lạnh như băng cười, đưa tay chộp một cái, lòng bàn tay tựu hiện ra một mảng nhỏ kim loại, khúc xạ hào quang nhỏ yếu.

Trần Kỳ trong mắt sát khí đại thịnh, đồng thời giá rét như vạn cổ Băng sơn, không biết đang suy nghĩ gì, sau một lúc mới nói: “Lý Công Lân rác rưởi kia, sợ là đã chết mới vừa rồi đánh chém rơi xuống.”

“Cái gì?”

Bà lão cùng mọi người không khỏi kinh hãi, nhìn chằm chằm cái kia nhỏ bé mảnh, như là một cái nhẫn trữ vật tử mảnh vỡ, đồng thời cực kỳ nhìn quen mắt.

…

“Ầm ầm!”

Một toà trong hẻm núi, rơi hạ một ánh hào quang, sau đó phát sinh chấn động to lớn tiếng.

Cơ Bắc Dã mang theo Dương Thanh Huyền cùng Du An hai người, trực tiếp chui hai ngày hai đêm, thoát khỏi sở hữu lần theo, cảm thấy khí lực không chống đỡ nổi sau, tựu bay rơi xuống.

Tuy rằng cực lực khống chế tự thân năng lượng, nhưng vẫn là gây nên to lớn rung động.

Dương Thanh Huyền từ đầu đến cuối đều ở điều tức trạng thái nhập định, hai ngày thời gian trong, hoàn toàn là Cơ Bắc Dã một người ở độn, hắn nuốt lượng lớn đan dược sau, đã đem chân nguyên khôi phục thất thất bát bát.

Du An càng là trạng thái toàn thịnh, lờ mờ còn chạm đến đột phá bình cảnh. Này làm nàng kinh hỉ vạn phần, tự bước vào Giới Vương tới nay, chưa từng có đột phá cấp tốc như thế.

Du An lấy ra một ít đan dược cho Cơ Bắc Dã, để Cơ Bắc Dã hai mắt không ngừng phóng ánh sáng, lập tức cảm thấy mình là nghèo nông thôn đến, trước mắt hai người này mới là đại con cháu thế gia. Lúc này không khách khí toàn bộ thu lại, ngay tại chỗ ngồi xếp bằng điều tức.

Du An nhấc đầu nhìn trời, đoán cái kia trọc long về phủ kéo dài thời gian.

Đột nhiên, một luồng hơi thở hết sức nguy hiểm truyền đến, Du An bỗng nhiên hét lớn: “Cẩn thận!”

“Xì!”

Một đạo chỉ mang qua lại mà đến, trực tiếp oanh ở trên người nàng, đem đánh bay ra ngoài.

“Du An!”

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên thức tỉnh, bóng người loáng một cái tựu xông tới, trong chớp mắt, liền hai tay ôm Du An xuất hiện ở tại chỗ.

Du An máu me khắp người, trong miệng không ngừng nôn ra máu đến.

Một kích kia oanh ở vai phải của nàng trên, toàn bộ cánh tay phải thân thể hoàn toàn bị phá hủy, nhưng tốt ở không có nguy hiểm tính mạng.

Dương Thanh Huyền gấp vội vàng lấy ra lượng lớn kỳ hoa dị thảo, cho ăn nàng nuốt xuống.

Cơ Bắc Dã càng là cầm đao hộ tống ở trước người hai người, đầy mặt hoảng sợ nhìn phía trước trên một tảng đá lớn, đứng cạnh một vị nam tử áo xanh.

Cơ Bắc Dã run giọng nói: “Tống, Tống Dương đại nhân!”

Đang cho Du An cho ăn hoa cỏ Dương Thanh Huyền cánh tay khẽ run lên, hắn chưa nhìn nam tử áo xanh kia một chút, chỉ là cảm nhận được không gì sánh nổi khí tức cường đại, nội tâm không khỏi than thở: “Rốt cuộc đã tới sao?”

Du An trợn to hai mắt, tràn đầy sợ sợ, liều mạng đẩy Dương Thanh Huyền, kêu lên: “Nhanh, ngươi đi mau!”

Dương Thanh Huyền nắm lấy hai tay của nàng, quát lên: “Trấn định! Đem thương thế ép xuống.”

Đồng thời ra tay điểm Du An mấy chỗ huyệt vị, lúc này mới để Du An trấn tĩnh lại, nhưng vẫn như cũ đầy mắt vẻ lo lắng.

Dương Thanh Huyền an ủi: “Đừng lo lắng, để ta đối phó.”

“Ngươi tới ứng phó? Lâm trận bất loạn, trí dũng song toàn, chẳng trách có thể sống đến hiện tại. Hơn nữa liền ngay cả Cơ gia này kẻ bị ruồng bỏ, còn có Du An cô gái nhỏ này đều bị ngươi thu phục.”

Tống Dương mắt lộ ra sát khí, lạnh lùng nói.

Nội tâm phẫn nộ đến nơi cực hạn sau, lâu dài không chiếm được phát tiết, trái lại làm cho hắn giờ khắc này trấn định dị thường, nghĩ làm sao dằn vặt Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền mặt hướng Tống Dương, nói: “Ngươi chính là Tống gia cao thủ đi, Tống gia đệ tử đều là ta giết, cùng hai người bọn họ không quan hệ, buông tha bọn họ, ta theo ngươi đi.”

Cơ Bắc Dã cùng Du An đều là kinh hãi, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền lại sẽ nói ra mấy câu nói như vậy.

Tống Dương gật đầu nói: “Có thể.” Hắn dừng hạ, lại bổ sung: “Điều kiện tiên quyết là đem mạt thế chu vi bên trong bí tàng giao ra đây. Đối với này, ngươi không dùng cảm kích ta, cũng không phải là ta có bao nhiêu nhân từ. Mà là hai người này đều có sâu đậm bối cảnh, mà không phải là chủ mưu, ta cũng không suy nghĩ nhiều gây sự, tựu thả bọn họ một mạng.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới chợt hiểu, vì sao thân là Thiên Giới chi chủ Tống Dương ra tay một đòn, Du An lại còn có mệnh ở.

Nguyên lai Tống Dương biết Du An thân phận, có ý định lưu nàng một mạng.

Nội tâm thở phào nhẹ nhõm, nói ra: “Đã như vậy, cái kia ta cũng sẽ không cảm tạ. Cái kia bí tàng tựu trên người ta, nghĩ muốn thì tới đi!”

Ngay lập tức bóng người loáng một cái, tựu hóa ra tảng lớn tàn ảnh, hướng về bốn phương tám hướng bỏ chạy.

“Trò mèo!”

Tống Dương khinh miệt cười nhạo một tiếng, trong mắt lệ mang lóe lên, tựu bắt được Dương Thanh Huyền quỹ tích, thân thể loáng một cái, liền tại chỗ biến mất.

Sau một khắc, trực tiếp xuất hiện ở Dương Thanh Huyền chân thân phía trước, giơ tay chính là một chưởng đè ép xuống, lạnh giọng nói: “Trước tiên nát ngũ tạng lục phủ ngươi, toàn thân kinh lạc xương cốt, trở lại phải nghĩ thế nào để cho ngươi chịu đựng lớn nhất thống khổ mà chết.”

Dương Thanh Huyền hai tay bấm quyết, hóa ra ba mặt huyền kỳ đem chính mình bọc lại, nội tâm lo âu đưa tin đến Thái Huyền Thiên bên trong, hô hoán Quỷ Tàng.

Nhưng Thái Huyền Thiên bên trong, tĩnh mịch một mảnh, không có bất kỳ hồi âm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1990: Đi Trước Một Bước, Cuối Cùng Liều Mạng

“Này ma quỷ, còn không có đột phá sao?!”

Dương Thanh Huyền trên trán lăn xuống hạ mồ hôi lạnh, nếu như Quỷ Tàng không có phản ứng, lần này tựu thật phiền phức lớn rồi.

Nửa bước Thiên Giới, còn có thể dựa vào Sát Nguyệt Chi Nhận thủ thắng.

Trước mắt vị này chính là hàng thật đúng giá Thiên Giới chi chủ a!

Sát Nguyệt Chi Nhận nhiều nhất duy trì ngắn hạn bất bại, nhưng dùng quang sau, vẫn là một con đường chết.

“Ầm ầm!”

Tống Dương một chưởng, đã vỗ vào ba mặt huyền trên lá cờ.

Toàn bộ không gian năng lượng hỗn loạn không chịu nổi, huyền kỳ không ngừng lay động, năng lượng từng vòng sóng tản ra, hầu như phát huy đến cực hạn.

Nhưng chung quy vẫn là không ngăn được một chưởng này, “Ầm ầm” một tiếng, ba mặt huyền kỳ trong phút chốc tách ra, toàn bộ kết giới đột nhiên phá nát.

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền toàn bộ người bị chưởng pháp bắn trúng, mạnh mẽ đánh rơi xuống xuống, thẳng vào địa tầng.

Một cái sâu không thấy đáy mênh mông hố lớn, tựu hiện ra trên mặt đất biểu, Cơ Bắc Dã cùng Du An đều là cả người run rẩy, ở đây hủy thiên diệt địa sức mạnh hạ, ức chế không được vậy tới tự sâu trong linh hồn hoảng sợ.

Du An cả người bị mồ hôi lạnh thẩm thấu, trong đôi mắt cút rơi lệ, trong cổ họng phát sinh tiếng nghẹn ngào thanh âm, mười ngón liều mạng nắm chặt, cắn răng nói: “Cơ Bắc Dã, chúng ta đi!”

Cơ Bắc Dã giật nảy cả mình, khó có thể tin nhìn Du An, nhưng rất nhanh liền biết, trên mặt xẹt qua vẻ giằng co, nói: “Nhưng là...”

Du An trầm giọng nói: “Đi mới là lựa chọn tốt nhất!”

Cơ Bắc Dã nói: “Hiểu.”

Trong tay thần đao loáng một cái, tựu biến mất không còn tăm hơi, sau đó nhìn Tống Dương một chút, vung tay lên liền hóa thành độn quang, đem Du An bao lấy, hướng về xa xa kích bắn mà đi.

Ở đây tràng đại chiến sinh tử bên trong, bất kỳ vừa mới hơi mất tập trung, cũng có thể cho Dương Thanh Huyền mang đến trí mạng hậu quả.

Chỉ có rời đi, đem chiến trường này xong toàn bộ giao cho bọn họ, Dương Thanh Huyền mới có thể bình tĩnh ứng chiến, hoặc là một lòng chạy trốn.

Tống Dương nhìn chằm chằm vùng đất kia, ánh mắt hơi dạng, nhẹ nhàng hướng về di chuyển về phía trước ánh mắt, cười lạnh nói: “Trốn? Khả năng sao? Dám đắc tội ta người nhà họ Tống, giờ khắc này làm sao sẽ như vậy ngây thơ?”

Tống Dương hai ngón tay khép lại chém xuống, trên hư không nhẹ nhàng vạch một cái, cả vùng tựu “Ầm ầm ầm” da bị nẻ mở, không ngừng hướng về hai bên thối lui, nhân công xé rách ra một đạo lớn hẻm núi lớn, sâu không thấy đáy. Tái ngưng chỉ một điểm, liền hướng bên trong kích bắn mà đi.

“Oành!”, “Oành!”, “Oành!”

Mặt đất tuôn ra vô số chỉ mang, không có bất kỳ quy tắc nào khác, dường như vô số quang rắn ở khắp mặt đất qua lại kích bắn.

“Oành”, một vùng đất nổ ra, Dương Thanh Huyền bay nhanh mà ra.

Nhưng chỉ là vừa lộ mặt, tựu cảm giác cái chết đến nguy hiểm, Tống Dương đã đứng ở sau người, lạnh lẽo giơ tay lên, tựu tóm tới.

Dương Thanh Huyền vội vàng quay người lại, chiến kích đâm thẳng mà đi.

Nhưng Thiên Khư vừa rồi đâm ra một nửa, tựu khó tiến thêm nữa mảy may, trơ mắt nhìn cái kia năm ngón tay đập hạ, dễ như ăn cháo đánh phá phòng ngự, mạnh mẽ oanh trên người tự mình.

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền lại là phun ra một ngụm máu đến, thân thể không ngừng lui về phía sau bay, như là bị vứt bỏ cục đá giống như.

Tống Dương cười lạnh nói: “Ngươi không phải hết sức có thể đánh sao? Lấy sức một người liền giết ta Tống gia toàn bộ đệ tử. Chà chà, bất quá xác thực hết sức có thể đánh, trúng rồi ta hai chiêu lại đều bất tử. Như vậy rất tốt, có thể để ta Đắc Lắc vui một chút. Đúng rồi, ngươi không phải còn có một vị cửu tinh Giới Vương quỷ tu ở trên người sao? Kêu ra đồng thời nhận lấy cái chết a. Chẳng lẽ hắn cho rằng ẩn núp, có thể tìm cơ hội đánh lén ta?”

Dương Thanh Huyền trúng rồi một chưởng, mặc hắn thân thể mạnh mẽ, vẫn như cũ đỡ không được, tảng lớn kết cấu thân thể đổ nát, không ngừng bạo nổ ra máu.

“Không được! Cách biệt quá lớn, căn bản không cách nào đánh, nhất định phải đi!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nuốt hàng loạt đan dược, áp chế hạ thương thế, tựu hét lớn một tiếng, hóa thành Thời Không Cự Linh, hướng về xa xa bỏ chạy.

Mỗi một bước bước ra, thời không không ngừng co rút lại, trong chớp mắt tựu thành một cái điểm đen nhỏ.

Tống Dương con ngươi thu nhỏ lại, cả kinh nói: “Đây cũng là ngươi bản thể sao? Lại là có thể điều khiển thời không quái vật, hừ, xác thực hiếm thấy, vừa vặn bắt ngươi huyết cốt đến chế thuốc.”

Khuôn mặt chìm xuống, hai tay ở trước người hợp lại, xoa nắn bên dưới, toàn bộ hư không lay động, sau đó không ngừng phá nát.

Vạn dặm trên vòm trời, nháy mắt “Rầm” sụp đổ, bị hư hao một mảnh trạng thái hư vô.

Thời Không Cự Linh chân thân, một chút tựu hiện ra hiện ra, lại không cách nào độn hình.

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, lần thứ hai biến thân, trực tiếp hóa thành Thiên Nga, giương cánh bên dưới, tựu đến nơi tốc độ cực hạn, nháy mắt mấy ngàn bên trong xa.

Mấy cái giương cánh sau, đã bay không biết bao xa.

Nhưng định nhãn vừa nhìn, phát hiện Tống Dương vẫn tựu ở phía sau, căn bản là không có thoát khỏi.

Dương Thanh Huyền một trái tim chìm vào đáy vực, nửa bước Thiên Giới cùng Thiên Giới chi chủ, kém nửa bước, chính là trên trời dưới đất, căn bản là là hai cái tầng không gian lần khái niệm.

“Đây chính là ngươi toàn bộ thủ đoạn sao?”

Tống Dương giễu cợt nói: “Nếu ngươi đã không còn hậu chiêu, cái kia quỷ tu lại ẩn núp không ra lời, liền trực tiếp đi chết đi. Giết ngươi, lại lục soát ngươi hồn phách, tìm ra cái kia bí tàng không gian.”

Trong mắt sát khí lóe lên, tựu giơ tay vỗ tay, cuồng chụp mà hạ.

Dương Thanh Huyền kịp thời quyết đoán, trực tiếp ra tay một thanh Sát Nguyệt Chi Nhận, mạnh mẽ chém tới.

“Ồ? Lại còn có hoàn mỹ cấp Sát Nguyệt Chi Nhận. Ngươi giết Lý Công Lân thời điểm, tựa hồ dùng ba thanh a, lại trên người còn có. Không tồi không tồi, xem ra bí tàng không gian quả nhiên ở trên thân thể ngươi, được không ít chỗ tốt. Chỉ có điều ở trong tay ngươi, đều đều lãng phí.”

Tống Dương mí mắt hơi vừa nhấc, mặc dù cảm giác kinh ngạc, nhưng vẫn chưa quá trải qua tâm, dù sao Sát Nguyệt Chi Nhận cũng chỉ là phát huy Thiên Giới chi chủ một đòn mà thôi, mà hắn bản thân liền là Thiên Giới chi chủ a.

“Ầm ầm!”

Một chưởng đánh hạ, cái kia ngang qua trời cao đánh chém, lập tức bị cản lại, bùng nổ ra không gì sánh được hào quang, khuếch tán đến vạn dặm xa xôi, hai cái người đều bị cuốn vào trong đó.

Tống Dương cả người áo bào đong đưa, toàn bộ người khí huyết sôi trào, khuôn mặt một chút tựu chìm xuống.

Mặc dù đối phương dùng là Sát Nguyệt Chi Nhận, nhưng bị một vị Thất Tinh Giới Vương đánh khí huyết sôi trào, thật sự là một cái khiến người tức giận sự tình, giống như là con cọp tôn nghiêm bị linh cẩu mạo phạm, sắc mặt phát lạnh, quát lên: “Bản tọa chơi chán, đi chết đi!”

Đón cái kia dư âm nổ, đạp bước hướng về trước, hoàn toàn không bị ảnh hưởng.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, mắng: “Với ngươi liều mạng!”

Đồng dạng đứng vững to lớn dư âm áp lực, đứng vững ở trên hư không trên.

“Liều? Ha ha, thiên đại cười nhạo, ngươi có tư cách gì theo ta liều?!”

Tống Dương khinh bỉ nhổ cục đàm, tràn đầy khinh thường cùng châm chọc.

“Có hay không tư cách, trợn to ngươi mắt chó nhìn cho rõ!”

Dương Thanh Huyền cả người chân nguyên nổ lên, đem cái kia dư âm nổ đẩy ra, hai tay hư nắm, liền hướng Tống Dương đi đến.

Đi tới khoảng mười trượng địa phương, mười ngón mở ra, nhất thời bốn chuôi Sát Nguyệt Chi Nhận, phân biệt hiện ra ở giữa hai tay, một luồng rộng lớn sức mạnh to lớn khuếch tán ra.

Tống Dương sắc mặt chợt biến, sợ quát lên: “Bốn chuôi Sát Nguyệt Chi Nhận? Chi! Tiểu tử ngươi trên người, còn có bao nhiêu?”

Dương Thanh Huyền cười gằn nói: “Ngươi không quản được, đi chết là được rồi!”

Bốn chuôi Sát Nguyệt Chi Nhận ở hai bàn tay tâm bị thôi thúc đến mức tận cùng, Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, trực tiếp nghiêng người hướng về trước, như Man Ngưu xông tới giống như đội lên quá khứ.

Mắt chính là lấy thân thể lực lượng, đem không gian áp chế lại.

Cũng trong lúc đó, to lớn hỏa diễm từ trên người dấy lên, hóa thành hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa, bấm quyết kết ấn, điên cuồng đè ép xuống.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1991: Chém Giết Thiên Giới Chi Chủ, Hỗn Loạn Cảnh Giới

Sở hữu tất cả những thứ này chiêu pháp, đều là vì cho Tống Dương chế tạo áp lực mà ràng buộc, đem bóng người khóa chặt sát vậy thì tốt rồi.

Nhưng chung quy sức mạnh quá yếu, Tống Dương nhẹ nhàng loáng một cái, liền đem cái kia xông tới lực lượng cùng Đế Diễm Quyết né qua, lui thật nhanh mấy ngàn trượng xa.

Tống Dương khinh bỉ cười nhạo nói: “Sức mạnh cách biệt quá lớn, coi như có nhiều hơn nữa Sát Nguyệt Chi Nhận, cũng không cách nào dính ta mảnh y phục.”

Dương Thanh Huyền thân thể hơi ngưng lại, ngừng lại, hai tay đem bốn chuôi Sát Nguyệt Chi Nhận nắm lấy, lạnh lùng nói: “Trí chướng, là ngươi muốn đánh, không phải ta ép buộc ngươi đánh. Ngươi đã sẽ nhanh chóng thối lui, cái kia ta liền đi rồi, không thấy.”

Bóng người loáng một cái, liền hướng về tương phản phương hướng bỏ chạy.

Tống Dương sững sờ, giận tím mặt, đột nhiên đuổi về phía trước.

Dương Thanh Huyền thân thể dừng lại, lần thứ hai xoay người lại, đem trong hai tay Sát Nguyệt Chi Nhận vung lên.

Tống Dương hít một hơi khí lạnh, tương tự dừng thân lại, đồng thời lui về phía sau lui nữa mấy trăm trượng xa, gương mặt lỗ âm trầm muốn chảy ra nước.

Tuy rằng hắn là Thiên Giới chi chủ, nhưng bốn chuôi Sát Nguyệt Chi Nhận đồng thời công lại đây lời, chính mình sợ cũng đỡ không được, bao nhiêu sẽ bị thương, thậm chí là không nhẹ tổn thương.

Bị một vị thất tinh Giới Vương kích thương lời, tựu thật thành toàn bộ vũ trụ cười ầm.

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, ngược lại cũng không cuống lên, đem bốn chuôi Sát Nguyệt Chi Nhận trôi nổi tại trước người, chính mình chậm rãi thôn phệ đan dược cùng hoa cỏ, khôi phục thương thế.

Tống Dương nhìn hắn chằm chằm một trận, đột nhiên khẽ quát một tiếng, loáng một cái tựu biến mất không còn tăm hơi.

Dương Thanh Huyền trong mắt ánh vàng bùng lên, tay trái bấm quyết một điểm, hai thanh Sát Nguyệt Chi Nhận nhanh chóng chuyển hướng, phía bên trái bên cạnh hư không đánh tới.

“Ầm ầm!”

Hai thanh trên mũi dao bùng nổ ra khủng bố hào quang, đan xen vào nhau, đánh vào hư không.

“Không thể!”

Tống Dương kinh nộ âm thanh truyền đến, quát lên: “Chỉ là thất tinh Giới Vương, làm sao có khả năng bắt lấy ta động tác?!”

Dương Thanh Huyền lười để ý cho hắn, lần thứ hai bấm quyết, mặt khác hai thanh đồng dạng kích bắn mà đi.

“Ầm ầm!”

Bốn chuôi Sát Nguyệt Chi Nhận hào quang, thành một góc độ đem Tống Dương hoàn toàn khóa kín.

Tống Dương phẫn nộ quát: “Thập Phương Thập Chuyển!”

Trên người khí thế bạo phát đến mức tận cùng, trong phút chốc tựu xuất hiện mười đạo ảo ảnh, từng người bấm quyết ngưng chưởng, hướng về cái kia bốn đạo quang nhận đánh tới.

Tống Dương nội tâm lửa giận, hầu như kiềm chế đến muốn nổ tung, nhưng ở bốn đạo quang nhận hạ, không thể không áp chế lại, trước tiên vượt qua lại nói.

Nhưng trong nháy mắt, Tống Dương trong lòng không tên lần thứ hai kinh hoàng, bỗng nhiên giương mắt nhìn lên.

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền đầy mặt dữ tợn, song thượng vung lên hạ, trước người lần thứ hai hóa ra Sát Nguyệt Chi Nhận, một thanh, hai chuôi, ba thanh...

Trong chớp mắt, tựu có mười chuôi Sát Nguyệt Chi Nhận tái hiện ra.

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, thậm chí không có một tia thương tiếc dáng vẻ, phất tay tựu chém tới.

“Ầm ầm!”

Bên trong đất trời, bùng nổ ra mười đạo lóa mắt cường quang, cùng trước kia cái kia bốn đạo không khác nhau chút nào, tràn ngập ở toàn bộ vòm trời hạ, đem vô biên hắc ám chiếu sáng ánh sáng huy.

Tống Dương đầu óc nháy mắt đường ngắn, một sát na mới chợt tỉnh ngộ, sợ hãi rống nói: “Không! Không!”

Tổng cộng mười bốn đạo đánh chém, tương đương với mười bốn vị Thiên Giới chi chủ liên thủ một đòn.

Tống Dương sợ đến hồn vía lên mây, trong phút chốc toàn bộ người hoàn toàn xù lông, suốt đời tiềm năng vào đúng lúc này toàn bộ bạo phát, “A a a! Đi chết đi cho ta! Đáng chết tiểu súc sinh! Đi chết đi!”

Vô số tàn ảnh tự thân trên hóa hiện, liều mạng đánh về phía cái kia mười bốn đạo đánh chém.

Toàn bộ người đều cơ hồ muốn điên rồi.

Dương Thanh Huyền lạnh lẽo liếc mắt nhìn hắn, thân thể hơi chao đảo một cái, tựu hướng lui về phía sau đi, sau đó một cái xoay người, đầu cũng không quay lại tựu hóa thành độn quang.

Vừa rồi trốn ra trăm trượng, nổ lớn tiếng tựu truyền đến.

Sau đó, toàn bộ ngày mà sa vào một mảnh tối tăm, thậm chí là tĩnh mịch không có một tia âm thanh, chỉ có to lớn ánh sáng, cùng với vô tận phá nát, bao phủ hướng về bốn phương tám hướng.

Thời khắc này, phá niết đại địa mỗi một chỗ địa phương, đều cảm ứng được lớn chấn động mạnh.

Vô số người đều là sợ sợ ngẩng đầu, nhìn đồng nhất phương hướng, không hiểu đã xảy ra chuyện gì.

Không ít nguyên bản hướng về cái hướng kia đi võ tu, đều là cả người cự chiến, khủng bố dừng thân lại, vội vàng quay đầu, không dám tiếp tục quá khứ.

Chỉ có mấy vị Thiên Giới chi chủ, ở tâm thần rung mạnh hạ, sắc mặt ngưng trọng hóa thành độn quang, kích bắn mà đi.

Dương Thanh Huyền biến thành Huyền Vũ quy rắn thân, mạnh mẽ chống đỡ chỗ xa kia truyền đến xung kích, liều mạng hướng về dư âm ở ngoài phóng đi.

Cái kia sức mạnh đáng sợ hóa thành vòng xoáy khổng lồ, muốn thu nạp bốn phía chu vi bên trong tất cả, liền ngay cả hắn dùng hết toàn lực, hóa thân Huyền Vũ, Thanh Long, Chu Tước, Bạch Hổ, không ngừng ở tứ thánh thú biến hóa, đều khó mà thoát khỏi.

Cuối cùng hét lớn một tiếng, biến thành Cùng Kỳ, mới giang hai cánh ra, xông phá cái kia sức hấp dẫn ràng buộc, chạy mất dép.

Trong trận chiến này, Dương Thanh Huyền đem sở hữu rót đầy Sát Nguyệt Chi Nhận đều ném ra ngoài, không có bất kỳ tiếc rẻ cùng may mắn tâm.

Đối phó một vị Thiên Giới chi chủ, còn vọng tưởng bảo lưu lá bài tẩy lời, vậy thì thật là tìm cái chết.

Tống Dương chết bất tử hắn không biết, nhưng hắn biết Tống Dương mặc dù bất tử, cũng tất nhiên là bị thương nặng, chí ít trong thời gian ngắn lại không cách nào tìm hắn để gây sự.

Cùng Kỳ ở trên không trên bay một trận, thoát khỏi cái kia vòng xoáy khổng lồ sức hút sau, biến thành Thời Không Cự Linh, ở trên hư không nhanh chân đi về phía trước.

Mỗi một bước bên dưới, đều Súc Địa Thành Thốn, phảng phất thoát khỏi một thế giới này, này nhất thời không, trong chớp mắt tựu biến mất ở bên ngoài mấy vạn dặm.

...

Phá niết đại địa, một chỗ Man Hoang trong dãy núi, lẳng lặng nằm một chỗ hồ nước, dường như khảm nạm ở trong dãy núi bảo ngọc, như gương giống như phản xạ ánh sáng.

Đột nhiên, toàn bộ bình hồ kịch liệt lay động, chấn lên vô số sóng lớn, hướng về bốn phương tám hướng mà đi.

“Rầm!”

Hồ nước phá khai, một đàn ông vọt ra, đầy mặt sợ sợ nhìn phía một phương hướng.

Sau đó, lại là bốn bóng người từ bốn mặt mà đến, đều là trên mặt mang theo vẻ khiếp sợ.

Một cái béo ị bé gái đô tiếng nói: “Đội trưởng, là Thiên Giới chi chủ. Có Thiên Giới chi chủ ở giao chiến.”

Năm người này chính là cái kia năm vị cửu tinh Thích Tá.

Đội trưởng Khắc Tư trong đôi mắt cũng là sợ hãi, thân là nửa bước Thiên Giới hắn, rất rõ ràng rõ ràng Thiên Giới chi chủ là thế nào tồn tại, mặc dù kém nửa bước, nhưng là một trời một vực.

Khắc Tư trầm giọng nói: “An tâm tu luyện, đừng động bên ngoài sự tình. Chỉ cần không người đến chọc chúng, tựu làm cái gì cũng không biết.”

Khố Mỗ gật đầu nói: “Chính là, việc cấp bách, chính là bảo vệ chủ nhân, chờ xuất quan. Chỉ cần chủ nhân bế quan đi ra, này chút quỷ mị quỷ quái, bất quá là bầy vai hề, sớm muộn sẽ bị chúng ta thu thập.”

Kiệt Tư mấy người đều cho rằng có lý, không ngừng gật đầu.

Đột nhiên, như gương bình hồ một chút trở nên ánh sáng tăng mạnh, ở hoang vu trên dãy núi không, xuất hiện tảng lớn hoa tuyết, bay xuống.

Khắc Tư mấy người đều hoàn toàn biến sắc, sau đó lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, kích động khó có thể tự tin.

Hoa tuyết nhẹ nhàng một trận, trên mặt hồ không tên trở nên u ám mà tối nghĩa, từng đạo từng đạo xé rách trường không lôi hỏa, không biết đến từ đâu, hóa thành các loại khủng bố dị tượng, tàn phá hư không.

Đồng thời, đủ loại năng lượng vũ trụ lần lượt xuất hiện, Từ Cực Chân Quang, hư không bão táp, tia vũ trụ, hai cực ánh sáng, ngũ hành loạn tượng, nguyên tố suy biến, âm dương điên đổ chờ chút, toàn bộ bình hồ hóa thành một mảnh không cách nào lý giải hỗn loạn cảnh giới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1992: Thịt Muỗi Cũng Là Thịt

Theo hỗn loạn dị tượng xuất hiện, toàn bộ bình hồ cùng sơn mạch, đều nơi ở một loại kỳ dị tràng năng bên trong.

Một luồng hạo chấn động mạnh sức mạnh, lấy mặt hồ làm trung tâm, hướng về bốn phương tám hướng lan đến, phóng xạ Thiên Lý.

Một cái thoáng qua, này sở hữu lan ra đi năng lượng, lần thứ hai thu lại rồi, tràn vào trong hồ.

Chỉ có điều bị năng lượng lan ra chỗ, tất cả đều trở nên vạn vật yên diệt, hóa thành Hư Không kiếp hôi không tồn, hồ nước cũng biến mất không còn một mống.

Ở trống rỗng trong hư vô, một đạo thướt tha dáng người yểu điệu, chậm rãi tái hiện ra, toàn thân tỏa ra thánh khiết ánh sáng, khiến người không cách nào nhìn thẳng.

Khắc Tư năm người, từ lâu ở trên hư không trên quỳ xuống, cùng kêu lên kích động kêu lên: “Chủ nhân!”

...

Phá niết đại địa bên trong, một chỗ bãi đá.

Hai đạo võ tu bóng người không ngừng qua lại, đang chiến đấu kịch liệt, đánh trời long đất lở, bãi đá không ngừng nát tan.

Một người trong đó dùng trường kiếm, chiêu chiêu tàn nhẫn, như rắn độc ở trên hư không qua lại, bốn phương tám hướng tất cả đều là kiếm ảnh, đem một người khác bọc lại.

Người khác kia hai tay sử dụng bảo trượng, vung ra tảng lớn hiển hách ánh sáng, để phòng ngự làm chủ, đem chính mình bảo vệ.

Hai người đều là sáu sao Giới Vương tu vi, đã đấu một ngày một đêm, chưa phân ra thắng bại.

Vì là liền là một quả tám sao Thích Minh Thạch, vốn là dùng bảo trượng nam tử trước phải đến, lại bị dùng trường kiếm nam tử nhìn thấy, tự nhiên yêu cầu người gặp có phần, liền tựu đánh nhau.

Hai người chiêu thức một âm một dương, một cương một nhu, vừa vặn tương khắc, tu vi lại là tương đương, khó phân thắng bại.

Trong hai người tâm cũng lo lắng, chỉ sợ tái dẫn đến cường giả, như vậy cái này tám sao Thích Minh Thạch, ai cũng không chiếm được. Dù sao hiện tại phá niết đại địa, đã không giống trước, nhân vật lợi hại nào đều phủ xuống, thậm chí ngay cả Thiên Giới lão quái cũng xuất hiện.

Cái kia sử dụng kiếm nam tử không nhịn được quát lên: “Đánh tiếp nữa, sợ là ai cũng dính không được chỗ tốt, cái này tám sao Thích Minh Thạch ta cũng không cùng ngươi đoạt, ngươi bổ ba viên trung giai Thích Minh Thạch cho ta là tốt rồi.”

Bảo trượng nam tử hừ lạnh nói: “Ba viên? Nằm mơ. Cái này tám sao Thích Minh Thạch vốn là ta, tại sao muốn bồi thường ngươi? Nhìn ở đồng tu phần trên, nhiều nhất chủ nghĩa nhân đạo cho ngươi một viên sơ giai, muốn thì muốn, không muốn thì thôi vậy.”

Sử dụng kiếm nam tử giận dữ, quát lên: “Không biết phân biệt! Như vậy tiếp tục đánh, đưa tới cao thủ lời, đừng nói ngươi cái viên này tám sao Thích Minh Thạch không gánh nổi, sợ là một thân dòng dõi đều không gánh nổi. Ta nghe nói quãng thời gian trước, ở phá niết đại địa mạn bắc nơi, có Thiên Giới lão quái đều bị người giết người."

"Chi!"

Bảo trượng nam tử sợ hết hồn, cả kinh nói: "Nói nhăng gì đó! Thiên Giới chi chủ ngao du vũ trụ, chí cao vô thượng, há sẽ bị người giết chết. Ai lại có bản lãnh này giết Thiên Giới chi chủ, dù cho đều là Thiên Giới lão quái, đánh không lại chí ít chạy thoát đi."

Sử dụng kiếm nam tử nói: "Nói đến, tục truyền còn chưa phải là Thiên Giới lão quái giết, mà là Tống gia trưởng lão Tống Dương, bị Dương Thanh Huyền giết chết." Nam tử một mặt nói, trong tay một mặt điên cuồng công tới, không có một chút nào thả lỏng chỗ trống.

Bảo trượng nam tử sợ hết hồn, trong tay run lên, đã bị một đạo ánh vàng đánh phá phòng ngự, sợ đến vội vàng xoay người lóe lên, bảo trượng lại hét lớn một tiếng, phản công trở về, mới đưa kiếm thế đánh bay, từ thế yếu bên trong vặn về một chiêu, nhưng đã là cả kinh mồ hôi lạnh liên tục, thiếu chút nữa thì gặp đối phương đạo, không khỏi cả giận nói: "Đủ đê tiện, lại ăn nói linh tinh, hại ta phân tâm thất thần."

Sử dụng kiếm nam tử thấy đối phương né qua, không khỏi thầm than một tiếng, thẳng thắn thu hồi kiếm, phi thân giẫm ở một căn trên trụ đá, nói ra: "Ta có thể không có lừa ngươi. Chuyện này đã ở toàn bộ phá niết đại địa truyền ra. Thật là Dương Thanh Huyền giết Tống Dương, có người nói dùng trên mười chuôi Sát Nguyệt Chi Nhận. Phải biết, Dương Thanh Huyền nhưng là thu được Tá Đà bí tàng người a."

Bảo trượng nam tử đầy mặt vẻ hâm mộ, nói: "Ai, nếu là ta thu được thì tốt biết bao."

Sử dụng kiếm nam tử giễu cợt nói: “Tựu ngươi thực lực kia? Hừ, một viên tám sao Thích Minh Thạch cũng chưa chắc giữ được. Nếu như được Tá Đà bí tàng, sợ là từ lâu hóa thành vũ trụ tro tàn. Ta khuyên ngươi mau mau đem cái này Thích Minh Thạch lấy ra phân, bằng không gặp gỡ một ít cường giả, tỷ như Dương Thanh Huyền loại hình sát tinh, nhưng là liền lão bản cũng phải không còn.”

Bảo trượng nam tử cười như điên nói: “Ha ha, ngươi cảm thấy ta sẽ bị ngươi này hai câu ba lời tựu lừa gạt tảng đá đi không? Coi như Dương Thanh Huyền thật đến, ta cũng không sợ!”

“Ai.” Một đạo ưu thương âm thanh, trên bầu trời Thạch Lâm truyền vang.

Sau đó ánh lửa lóe lên, một đạo áo bào đen bóng người tựu rơi ở một căn trên trụ đá, có chút buồn bực nói ra: “Ta có như thế sát tinh sao? Đừng đem ta yêu ma hóa có được hay không?”

“Chi!”

“Dương Thanh Huyền!”

Hai người sợ sợ quát to một tiếng, Dương Thanh Huyền dáng dấp, thần thái, tu vi chờ chút, từ lâu truyền khắp toàn bộ phá niết đại địa.

Hai người vừa thấy bên dưới tựu nhận ra được, bảo trượng nam tử vội vàng quay đầu liền đi, loáng một cái tựu tại chỗ biến mất.

Sử dụng kiếm nam tử run rẩy lui lại mấy bước, sau đó cũng bóng người lóe lên, quanh quẩn trên không trung một chút, tựu đuổi theo cái kia bảo trượng nam tử đi.

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, nguyên bản xác thực muốn nhận này viên tám sao Thích Minh Thạch, nhưng nghĩ đến hạ, chính mình danh tiếng làm sao hư hỏng như vậy, hơn nữa xác thực mỗi người đều không dễ dàng, chính mình cũng không thiếu cái này cao cấp Thích Minh Thạch, mà đối với hai người này mà nói, có lẽ có thể thay đổi vận mệnh bọn họ.

Ngay lập tức còn chưa tính, tùy ý bọn họ rời đi.

Tự đánh với Tống Dương một trận, đã qua hơn tháng, hắn vẫn tựu trốn ở đây bãi đá phụ cận dưỡng thương, may mà không ai phát hiện.

Ngày hôm đó, bị hai người tranh đấu một ngày một đêm ồn ào thức tỉnh, bất đắc dĩ mới từ bế quan bên trong đi ra.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Tống Dương thật đã chết rồi sao?”

Lúc đó ném ra mười bốn chuôi Sát Nguyệt Chi Nhận sau, đem hết toàn lực mới từ đáng sợ kia vòng xoáy năng lượng bên trong trốn ra được, căn bản không thể chú ý đến Tống Dương sinh tử.

Nhưng hiện tại tinh tế suy nghĩ hạ, mười bốn vị Thiên Giới chi chủ liên thủ một đòn, có thể ngăn hạ mới là lạ chứ, cái kia Tống Dương quá nửa là chết rồi.

Dương Thanh Huyền đột nhiên tâm đau, đây chính là mười bốn chuôi hoàn mỹ Sát Nguyệt Chi Nhận a, giá trị một trăm bốn mươi tỷ Tinh Hạo Thạch, của cải chi *** bản không cách nào đánh giá.

Lúc đó chỉ lo mạng sống, cái gì đều không quản, hiện tại mới bắt đầu trong lòng nhỏ máu.

Dù cho lưu lại một chuôi cũng là tốt.

Dương Thanh Huyền có chút hối hận thả đi cái viên này tám sao Thích Minh Thạch, lưu lại hai người kia, nói không chắc còn có thể tìm ra một ít Thích Minh Thạch đến.

“Không được, thịt muỗi cũng là thịt. Ta nhất định phải nắm chặt cướp đoạt Thích Minh Thạch, bằng không này phá niết đại địa hủy diệt sau, đi nơi nào tìm vật này.”

Dương Thanh Huyền âm thầm tự định giá.

Cũng không biết Du An cùng Cơ Bắc Dã đã chạy đi đâu.

Phá niết đại địa sự rộng lớn vô biên, nghĩ muốn tìm được hai người, sợ là rất khó.

Cũng không biết những thế gia kia tông môn, làm sao lại có thể tìm được chính mình?

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lấp lóe hạ, lập tức phát hiện cách đó không xa có bóng người tràng động, tựa hồ là ở tranh đoạt bảo vật gì, lúc này liếm hạ đôi môi, lặng lẽ cười một tiếng tựu bay qua.

Không bao lâu sau, hơn mười người tựu phá hoang mà chạy, Dương Thanh Huyền trong tay nhiều hơn mười túi trữ vật, ngoại trừ các loại bảo vật ở ngoài, gần như thu hoạch hơn năm mươi viên Thích Minh Thạch, đại thể đều là thấp cấp.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1993: Nguyên Thần Thứ Hai, Sơn Tiêu Ngươi Là Ai?

Sau đó thời gian trong, Dương Thanh Huyền tựu nhàn nhã ở phá niết đại địa bên trong lắc lư.

Cái kia trọc long về phủ dị tượng, tựa hồ có vận chuyển xu thế, bắt đầu chậm rãi trở về, biến mất.

Dương Thanh Huyền vì lấy phòng ngừa vạn nhất, lại tuyển ra ba thanh Sát Nguyệt Chi Nhận, đem rót đầy.

Giờ khắc này, trên người còn lại Thích Minh Thạch không đủ một ngàn, hơn nữa đa số vẫn là thấp cấp.

Dương Thanh Huyền thậm chí dừng tu luyện lại, tìm bốn phía các loại mục tiêu, cướp đoạt tài nguyên.

Mà Quỷ Tàng còn ở Thái Huyền Thiên bên trong, vẫn không có động tĩnh, tin tức mịt mù không thể nghe.

Ngày hôm đó, Dương Thanh Huyền đánh chết một đám Thích Tá, thu hoạch khá dồi dào sau, đi tới trên đỉnh một ngọn núi, ngồi xếp bằng tu luyện, đem này chút Thích Minh Thạch từng khối từng khối nuốt vào trong bụng, cô đọng cái kia thứ hai đan điền.

Nhiều ngày đến chém giết, tu luyện, cái kia thứ hai đan điền tựa hồ có phản ứng, xung quanh không ngừng biến ảo ra mịt mờ hào quang màu xanh lam, giống như là muốn hóa linh mà ra.

Dương Thanh Huyền không dám thất lễ, đình chỉ tiếp tục cướp đoạt Thích Minh Thạch, bắt đầu tu luyện, nuốt phục Thích Minh

Thạch, tẩm bổ cái kia nội đan ruộng.

Sau đó không lâu, bên trong trong đan điền Thích chi lực như biển bốc lên, màu xanh thăm thẳm nội đan càng là khuấy động ra từng vòng sóng gợn, xuyên thấu qua đan điền, lại xuyên thấu qua thân thể, hướng về bốn phương tám hướng phóng xạ.

Dương Thanh Huyền hai tay bấm quyết không ngừng biến hóa, dẫn dắt nguồn sức mạnh này ở trong người ngang qua, toàn bộ người đều bao phủ tại một luồng màu xanh lam Thích chi lực hào quang bên trong.

Không bao lâu, trên thiên linh cái hóa ra tảng lớn lam quang, chậm rãi ngưng tụ ra một cái trẻ mới sinh giống như dáng người, bàn hư mà ngồi, thủ ấn cùng Dương Thanh Huyền không khác nhau chút nào, khuôn mặt bình tĩnh.

Dương Thanh Huyền hai mắt bỗng nhiên trợn mở, bắn mạnh ra một mảnh vẻ mừng rỡ như điên.

Này trẻ mới sinh chính là cái kia nguyên thần thứ hai, tựu chẳng biết vì sao, chỉ là trẻ mới sinh hình thái, mà lúc trước Bạch Cốt phu nhân ngưng luyện ra đến nguyên thần thứ hai, cũng đã là thành người bộ dáng.

Đột nhiên, cái kia trẻ mới sinh tựu mở hai mắt ra, lấy Dương Thanh Huyền giọng điệu nói ra: “Lẽ nào còn phải tiếp tục ăn Thích Minh Thạch? Nếu thật sự như vậy lời, này trẻ mới sinh dài đến thành niên, được tiêu hao bao nhiêu Thích Minh Thạch? Nơi nào cung dưỡng lên?”

Trẻ mới sinh nói chuyện như vậy cảnh tượng cực kỳ quái lạ, âm thanh non nớt, nhưng thần thái nhưng như ông cụ non.

Nhớ nhung bên dưới, lần thứ hai bấm quyết, nhắm hai mắt lại, nhập định tu luyện.

Không biết qua bao lâu, Dương Thanh Huyền lúc này mới thu hồi quyết ấn, cái kia trẻ mới sinh chậm rãi rơi xuống, đi vào thiên linh cái bên trong, ở đan điền bên trong lần thứ hai hóa thành nội đan dáng dấp.

Bên trong Thích chi lực dâng trào như biển, kéo dài không tuyệt.

Lúc này, Dương Thanh Huyền đột nhiên sản sinh một cái kỳ dị ý nghĩ, thần niệm hơi động hạ, cái kia nội đan lần thứ hai hóa thành trẻ mới sinh dáng dấp, hai tay bấm quyết.

Trong đan điền Nhân Quả Tứ Đế Ngọc bị quyết ấn cảm hoá, một chút bay qua, nhỏ đi vô số lần, rơi ở trẻ mới sinh trong tay.

Trẻ mới sinh bên trong cặp mắt ánh sáng lóe lên, khẽ vuốt bốn ngọc, nhu thuận dòng năng lượng chảy bên trong, dẫn tới bốn ngọc phát sinh nhẹ nhàng cảm ứng, một chút hào quang chói lọi.

Quả nhiên!

Trẻ mới sinh ánh mắt lóe lên sắc mặt vui mừng, Thích chi lực đối với Nhân Quả Tứ Đế Ngọc có tác dụng vi diệu, không biết có thể không luyện hóa, nhưng ít ra có một phương hướng.

Ngay lập tức, Dương Thanh Huyền thu về tâm thần, chính mình bấm quyết tu luyện, cũng lại tiếp tục thôn phệ Thích Minh Thạch, cái kia nguyên thần thứ hai thì lại ngồi xếp bằng bên trong đan điền, tẩm bổ Nhân Quả Tứ Đế Ngọc.

Như vậy cảm giác cực kỳ kỳ diệu, thật giống như hai cái hoàn toàn độc lập chính mình, nhưng cũng thật sự tất cả đều là chính mình.

Tu luyện không năm tháng, Dương Thanh Huyền ở đỉnh núi nhập định, một chút chính là hơn mười ngày quang cảnh.

Trầm tĩnh ở đằng kia tươi đẹp trạng thái hạ, hoàn toàn không nghĩ đi ra.

Một ngày, đột nhiên trên đỉnh núi không, đen tối vòm trời hạ, chậm rãi hóa ra một đạo bóng người to lớn, lộ ra dữ tợn khuôn mặt, càng là một đầu Sơn Tiêu dáng dấp quái vật to lớn.

Con sơn tiêu kia khuôn mặt chất phác, nhưng lại âm trầm chảy ra nước, một chút trông thấy đỉnh núi tu luyện Dương Thanh Huyền, càng là bùng nổ ra kinh thiên nộ hống.

"Ầm ầm" một tiếng rung mạnh, toàn bộ vòm trời bị con sơn tiêu kia đánh bay, lớn bàn tay to như ngày xây tựu đột nhiên vỗ xuống.

Dương Thanh Huyền đang trong tu luyện, đối với vạn sự vạn vật cảm ứng cực kỳ nhạy cảm, một chút liền từ nhập định đi ra, ngạc nhiên nhìn nhau.

Đặc biệt là cùng con sơn tiêu kia ánh mắt đụng vào nhau thời điểm, càng là trong lòng cự chiến, thế này sao lại là cái gì Sơn Tiêu, cái kia ánh mắt hoàn toàn là người ánh mắt a!

Mang theo hết sức thanh minh, phẫn nộ, rít gào cùng oán ghét ánh mắt.

Xảy ra chuyện gì?

Chính mình lúc nào đắc tội một cái như vậy đồ?

Không kịp tỉ mỉ nghĩ, đột nhiên bay người lên, chiến kích loáng một cái, tựu bổ ra kim quang, hướng về bàn tay khổng lồ kia chém tới.

"Ầm ầm!"

Chém nhận oanh ở cự chưởng trên, càng bị áp chế hoàn toàn ở!

Cự chưởng thế đi không giảm, tiếp tục nổ xuống mà hạ.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, thất thanh kêu lên: “Thiên Giới chi chủ?!”

Dĩ nhiên là một đầu Thiên Giới chi chủ Sơn Tiêu?

Đùa gì thế!

Dương Thanh Huyền vội vàng bóng người loáng một cái, tựu biến thành Cùng Kỳ, hét lớn một tiếng nhanh chóng thối lui.

“Ầm ầm!”

Cự chưởng rốt cục chém xuống, toàn bộ sơn mạch nháy mắt bị phá vì là bình địa.

Dương Thanh Huyền cũng bị cái kia to lớn chưởng phong, chấn động đến mức ở không trung phập phù, một hồi lâu mới đứng vững thân thể, đầy mặt sợ sợ cùng khó có thể tin.

Ở Hỏa Nhãn Kim Tình hạ, tựa hồ phát hiện cái gì.

Con sơn tiêu kia ngửa mặt lên trời gào thét mấy tiếng, chấn động đến mức trong trăm dặm đều kinh hãi.

Sau đó gầm hét lên: “Dương Thanh Huyền! Không giết ngươi, ta thề không làm người!”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, hãi tiếng nói: “Ngươi, ngươi là Tống Dương? Chẳng trách..., ngươi làm sao biến thành Sơn Tiêu?”

Chẳng trách nguồn sức mạnh này như vậy quen thuộc, đồng thời cái kia căm hận ánh mắt, cũng có chút ấn tượng, mà cái kia loại sự thù hận, là thấu xương hận, phảng phất suốt đời khó có thể hóa giải.

Này Sơn Tiêu là Tống Dương lời, vậy thì không sai, nhưng Tống Dương không là chết sao? Làm sao sẽ biến thành Sơn Tiêu?

“Đi chết đi!”

Sơn Tiêu hét lớn một tiếng, lần thứ hai giơ chưởng đập đi qua.

Uy năng mênh mông vô biên, chỉ là động tác tương đối chậm chạp, kém xa Tống Dương thân thể mình.

Nguyên lai ở trước đó trong đại chiến, mười bốn chuôi Sát Nguyệt Chi Nhận công lại đây, Tống Dương đương nhiên không chống đỡ được, trong phút chốc tựu binh giải, tiến nhập sinh tử một sát trạng thái.

Lúc mấu chốt, hắn ném ra cuộc đời thu gom một cái chí bảo, chính là này Sơn Tiêu con rối, trực tiếp thông qua dấu ấn cảm ứng, đem linh hồn vượt tới.

Lúc này mới ở thân thể yên diệt chớp mắt, bảo vệ hồn phách.

Chỉ có điều Sơn Tiêu tuy là con rối, nhưng cũng đỡ không được cái kia rung động dư âm, bị oanh bảy lẻ tám nát.

Này đoạn thời gian tới nay, Tống Dương chính là két nuôi mình linh hồn, cùng với tu sửa con khôi lỗi này.

Giờ khắc này Sơn Tiêu trạng thái, thực lực đã xa không được như xưa.

Thậm chí cũng không có Thiên Giới chi chủ sức chiến đấu, nhưng lại như cũ còn ở nửa bước Thiên Giới bên trên.

Tống Dương đối với Dương Thanh Huyền hận, đã đạt đến cực điểm, không ngừng đang tìm kiếm Dương Thanh Huyền, muốn báo thù rửa hận.

Rốt cục ở đây ngày, phá khai hư không sau, đã nhìn thấy

Dương Thanh Huyền ở tu luyện, nơi nào còn nhịn được, lúc này điên cuồng phá hư mà ra, một chưởng vỗ xuống.

Dương Thanh Huyền mặc dù không rõ ràng bên trong tình hình cụ thể và tỉ mỉ, nhưng ít nhiều đoán được một ít, bóng người loáng một cái, liền tránh thoát đáng sợ kia một chưởng.

Chỉ là chưởng pháp dư uy mênh mông, không ngừng gợn sóng lại đây, phải đem tịch cuốn vào.

Dương Thanh Huyền chiến kích vung lên, lúc này đem cái kia cơn bão năng lượng chém nát, phóng lên trời.

Hắn cũng phát hiện Tống Dương giờ khắc này tình huống, sức mạnh không đủ lúc trước, đồng thời tốc độ tương đối trì độn, những thứ này đều là có thể lợi dụng nhược điểm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1994: Không Cách Nào Hóa Giải Cừu Hận, Đánh Giá Cao Ngươi?

Dương Thanh Huyền nhảy vào vòm trời, bóng người loáng một cái, liền hướng xa xa bỏ chạy, đồng thời hét lớn: “Là chính ngươi tiến vào Sơn Tiêu thân thể bên trong, biến thành Sơn Tiêu, mắc mớ gì đến ta? Cũng không phải ta đem ngươi nhốt vào. Oan có đầu nợ có chủ, đừng tìm ta à!”

“A!”

Tống Dương bi phẫn hét lớn một tiếng, Dương Thanh Huyền lời càng là chạm đến hắn vết sẹo.

Trên thực tế thân thể ngoại hình cũng không phải là trọng yếu, chỉ có điều này vô cùng nhục nhã để Tống Dương rất khó tiếp thu, hơn nữa mất đi thân thể, tương lai chỉ có thể lại tìm một vị càng tốt hơn thân thể, nhưng con đường võ đạo cũng là dừng bước, thậm chí lúc trước tu vi đều khó khôi phục đỉnh cao.

Đây mới là khiến Tống Dương triệt để xù lông duyên cớ.

Từng đạo từng đạo mạnh mẽ chưởng pháp đánh ra mà đến, không ngừng đem vòm trời đánh nát, toàn bộ hư không rất nhanh tựu bị đẩy vào hắc ám.

Dương Thanh Huyền liều mạng né tránh, Tống Dương thực lực mặc dù không bằng từ trước, nhưng vẫn là Thiên Giới tồn tại, mỗi một chưởng sẽ cùng ở một đạo Sát Nguyệt Chi Nhận đánh chém, bị bắn trúng lời bất tử cũng không xê xích gì nhiều.

Tốt ở hắn đối với thời không quy tắc khống chế phi phàm, ở tảng lớn trong chưởng pháp qua lại, chỉ là thỉnh thoảng bị dư âm cuốn vào, tổng thể mà nói cũng không lo ngại.

Tống Dương điên cuồng đánh một trận, từ từ tỉnh táo lại, phát hiện tiếp tục như vậy, chính mình trước phải lực kiệt mà bại, lúc này dừng thân thân thể, to lớn Sơn Tiêu thân thể, cực kỳ xấu xí khủng bố, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, như là ma.

Dương Thanh Huyền tối tối thở phào nhẹ nhõm, trên mặt vẫn là ung dung dáng vẻ, cười nói: "Làm sao, không đánh?"

Tống Dương lạnh giọng nói: "Hừ, ngươi không phải Sát Nguyệt Chi Nhận có bao nhiêu sao? Làm sao, không cần?"

Dương Thanh Huyền lấy ra một thanh hoàn mỹ Sát Nguyệt Chi Nhận, ở trong tay ném lên quăng tiểu, giễu cợt nói: "Không sai, chính là có bao nhiêu, làm sao, không phục?"

Tống Dương hoàn toàn biến sắc, khôi ngô thân thể càng kinh sợ thối lui một bước, hắn chỉ là thuận miệng nói, đồng thời nghĩ thăm dò hạ đối phương hư thực, không nghĩ tới đối phương càng thật còn có.

Lấy hắn hiện tại Sơn Tiêu thân thể, một đòn toàn lực sức mạnh, còn không bằng Sát Nguyệt Chi Nhận, nếu như Dương Thanh Huyền trên người còn có một bốn, năm chuôi lời, sợ là chính mình lại phiền toái.

Dương Thanh Huyền liên tục nhìn chằm chằm vào Tống Dương vẻ mặt, đưa hắn tâm tư đoán tám 9 không rời mười, nội tâm vui vẻ, dù sao hắn cũng không nghĩ cùng Tống Dương liều chết, chỉ cần kéo dài thời gian, chờ trọc long về phủ thiên tượng biến mất, liền ly khai phá niết đại địa.

Ngay lập tức mừng rỡ giằng co ở đằng kia, vuốt vuốt trong tay

Sát Nguyệt Chi Nhận.

“Không đúng! Ngươi lừa gạt ta!”

Tống Dương đột nhiên hét lớn một tiếng, cả giận nói: “Nếu như ngươi có Sát Nguyệt Chi Nhận nói nhiều, tất nhiên sẽ ẩn đi, xuất kỳ bất ý đánh lén ta. Hiện tại dám lấy ra khoe khoang, sợ là chỉ còn một thanh này, nhiều nhất cũng là hai chuôi ba thanh mức cao nhất! Kém một chút bị ngươi lừa gạt, đi chết đi!”

Hai tay một chút nắm tay, mở miệng tựu hét lớn một tiếng, phụt lên ra đáng sợ sóng âm, như từng đạo từng đạo hào quang, ngang trời chém tới.

Đây là Sơn Tiêu con rối bản thân tự hữu thanh sóng kỹ năng, Tống Dương vẫn là hết sức phản cảm thân thể này, thời khắc triển khai ra, rất nhanh tựu phát hiện thuận buồm xuôi gió, vẫn là vô cùng không sai.

Mà chiêu này chiến kỹ, cũng là con rối người thiết kế lúc trước vì bù đắp Sơn Tiêu thân pháp không đủ mà sáng tạo ra.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, sóng âm kia cuốn ngày mà đến, không khác biệt công kích, toàn bộ hư không đều ở thanh âm này khuấy động hạ, một chạm đến thân thể mình, lập tức cả người xù lông, khí huyết sôi trào, kinh lạc thậm chí ở trong người vặn vẹo, muốn từ trên da hiển hiện ra.

“Không được!”

Dương Thanh Huyền trầm giọng một uống, ý thức được không ổn, nếu là để cho từ này sóng âm xung kích xuống, chẳng mấy chốc sẽ cho thân thể mình tạo thành tổn thương to lớn.

Lúc này sát tâm đồng thời, trong đôi mắt bắn mạnh ra ánh vàng, chiến kích ở không trung xoay tròn, tựu người kích hợp nhất, một chiêu chiếu đến uyên quét qua.

Trên hư không sóng âm lập tức xoay chuyển, không ngừng bị màu vàng kích quang bài xích mở.

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, đã đến Tống Dương trước mặt, chiến kích thẳng vỗ xuống, tay trái nhưng là nắm chặt Sát Nguyệt Chi Nhận, bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay.

Tống Dương đầy mắt kiêng kỵ, đang muốn lùi về sau, lại nghe Dương Thanh Huyền nói ra: “Chạy thoát sao?”, tâm niệm nhất chuyển, xác thực như vậy, lại làm sao tránh né, cũng khó thoát cái kia sát tháng chém một cái, thẳng thắn bình tĩnh lại tâm thần, ổn định thân thể, giơ tay đánh về Thiên Khư.

“Oành!”

Chưởng pháp hạ tinh hà hiện ra, trực tiếp đem Thiên Khư đánh bay.

Dương Thanh Huyền thân thể bị đánh bay, nhưng ở không trung bắt đầu xoay tròn, tay trái Sát Nguyệt Chi Nhận lập tức chém tới, quát lên: “Đi chết đi!”

Tống Dương biết, người trước mắt này kinh nghiệm chiến đấu, là thiên chuy bách luyện giống như mạnh, dù cho mình là bản tôn thân thể, cũng khó khăn trốn sát tháng chi trảm, giờ khắc này thân là Sơn Tiêu, tựu càng không có thể, còn không bằng đem toàn bộ tâm tư phóng ở làm sao chống đối trên.

To lớn hai tay ở không trung một trảo, tựu ngưng luyện ra hai đạo ngân hà vòng xoáy, phân biệt chặn ở trước người.

“Ầm ầm!”

Sát tháng chi trảm, liên phá hai đạo vòng xoáy, đánh ở Sơn Tiêu trước ngực, đem cái kia thân thể khổng lồ đánh bay ra ngoài.

Sơn Tiêu trước ngực phá xuất một đạo vết đao, toàn thân bị lục quang bao phủ, phát sinh “Sát sát” nhỏ bé tiếng vang.

Nhưng này hai con ngươi nhưng tuôn ra hưng phấn ánh sáng, hét lớn: “Ha ha, chống đỡ được!”

Tống Dương một chút tự tin tăng nhiều, chỉ cần thân thể này có thể ngăn cản Sát Nguyệt Chi Nhận, Dương Thanh Huyền phải chết chắc, lấy hắn dự tính, đối phương nhiều nhất còn hai chuôi Sát Nguyệt Chi Nhận.

“Thật sao?”

Dương Thanh Huyền đồng trung kim mang lóe lên, nghiêng người mà lên, trong tay lần thứ hai thêm ra một thanh Sát Nguyệt Chi Nhận, đồng thời hóa ra tảng lớn tàn ảnh, từ bốn phương tám hướng hướng về Tống Dương tuôn tới.

Mỗi một đạo tàn ảnh đều là thật không phải thật, cầm trong tay Sát Nguyệt Chi Nhận, tạo thành tảng lớn giả tạo.

Tống Dương hướng về bốn phía nhìn tới, đột nhiên phía trước hư không lóe lên, Dương Thanh Huyền bóng người tái hiện ra, trong tay Sát Nguyệt Chi Nhận giữa trời chém xuống, mục tiêu chính là trước ngực cái kia nói toạc ra khai đao vết.

“Ha ha, ấu trĩ!”

Tống Dương cười lớn một tiếng, đầy mặt châm chọc, “Muốn giết ta, chỉ có hai đao chém ở đồng dạng vị trí, điểm nhỏ này tính toán, ta làm sao có khả năng không ngại đây? Ngươi hóa ra nhiều như vậy tàn ảnh, liền vì này dễ hiểu mà ấu trĩ mắt, thật khiến cho người ta buồn cười a. Dương Thanh Huyền, ta trước không khỏi quá đề cao ngươi.”

Tống Dương tay trái một phen, liền hộ tống ở đằng kia vết đao trên, tay phải lại lăng không ngưng chưởng, mạnh mẽ đập tới.

“Oanh!”

Chưởng pháp oanh kích hạ, trước mắt cái kia Dương Thanh Huyền trực tiếp nổ tung ra, hóa thành điểm điểm huỳnh quang tản đi.

Tống Dương hoàn toàn biến sắc, kinh hãi nói: “Cái gì? Giả?!”

“Ha ha, thật là rất ngây thơ, hết sức buồn cười a.”

Tống Dương phía sau, một chút hiện ra Dương Thanh Huyền chân thân, lãnh đạm nói: “Ngươi cũng có thể nghĩ ra được địa phương, ta làm sao có khả năng hãm ở bên trong đây?” Xoay tay phải lại, Sát Nguyệt Chi Nhận điên cuồng chém ra, to lớn ánh sáng ngút trời triệt để.

Tống Dương cả giận nói: “Đáng chết! Coi như ngươi tránh thoát ta cảm thấy sát, còn có ý nghĩa gì? Sát Nguyệt Chi Nhận, căn bản không thể một đao chém vỡ này thân thể. Lại chém một đao sau, ta bất quá nhiều một đạo miệng vết thương thôi, mà ngươi đây? Còn có bao nhiêu đao có thể chém?”

Tống Dương rít gào bên dưới, bỗng nhiên xoay người lại, bỗng nhiên, con ngươi một chút bạo nổ co, thất thanh kêu lên: “Chi! Không, không thể! Ngươi muốn chém địa phương là...”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1995: Tỏa Hồn Hạp, Đều Ở Trong Kế Hoạch Của

Cái kia Sát Nguyệt Chi Nhận hoành thông trời đất, càng là chém về phía Sơn Tiêu trên chân trái phương một điểm!

Tống Dương sợ đến hồn phi phách tán, sợ sợ hét lớn: “Không! Không thể! Ngươi không thể nào biết!”

Bỗng nhiên giơ chân đá đi ra ngoài, tựu muốn tránh mở một đao này.

Cái kia chân trái nội bộ, liền là cả Sơn Tiêu trận pháp hạt nhân, cũng là Tống Dương linh hồn gửi thân thể ở!

Giống như cùng Thích Tá Thích Minh Thạch giống như vậy, nếu như gặp phải phá hoại, không chỉ có Sơn Tiêu xong đời, Tống Dương hồn phách đồng dạng muốn xong đời!

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ta hóa ra tàn ảnh mắt, chính là vì để ngươi cho rằng ta muốn che giấu chém cái kia đạo vết đao, làm ngươi lâm vào chính mình tự cho là ấu trĩ trong ý nghĩ thời điểm, ngươi cũng đã thua. Phá khai này Sơn Tiêu phòng ngự, ở tại trước ngực ấn hạ đao vết nháy mắt, ta cũng đã thấy rõ bên trong kết cấu. Ngươi chi hồn phách ở, con rối này đầu mối ở, mới là ta mục tiêu a!”

Tống Dương cả kinh nói không ra lời, to lớn hoảng sợ đã bao phủ toàn thân.

Không có bất kỳ thời gian chỗ trống, quang nhận tựu mạnh mẽ phách ở trên đùi, to lớn hào quang đem nuốt chửng.

“Ầm ầm!”

Sơn Tiêu thân thể như là hình ảnh ngắt quãng ở đằng kia giống như vậy, toàn bộ chân trái toàn bộ nát tan, sau đó khôi ngô thân thể một điểm vạch trần nát, hóa thành tro tàn.

“Không, không muốn, ta không nên chết, ta không nên chết a!”

Tống Dương hồn phách bị trùng kích ra, giống như một đoàn nhàn nhạt hoàng quang, ở không trung không ngừng biến hóa hình thái, sau đó chậm rãi khuếch tán, liền muốn hóa vào thiên địa.

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia hồn phách cuối cùng giãy dụa, thầm nghĩ Quỷ Tàng bỏ qua mỹ vị như vậy, đổ thời điểm có thể hay không đấm ngực giậm chân, dù sao đây chính là Thiên Giới chi hồn a.

“Ai, Tống Dương huynh, sao chật vật như vậy?”

Trên hư không, đột nhiên truyền đến một đạo nhàn nhạt âm thanh.

Tống Dương vội vàng nói: “Cứu ta, mây Ông huynh mau mau cứu ta! Ta đồng ý làm trâu làm ngựa, đi theo ở mây Ông huynh tả hữu.”

Ở đằng kia tối tăm phá nát trong vòm trời, một đạo trường bào bóng người, bồng bềnh mà tới, chính là Thương Vân Ông, trên mặt không có bất kỳ vẻ mặt, chỉ là nhìn thấy Tống Dương thời điểm, xẹt qua một tia ánh sáng, nói ra: “Ngươi ngay cả thân thể cũng bị mất, còn làm sao cho ta làm trâu làm ngựa?”

Tống Dương vội vàng nói: “Chỉ cần tùy tiện cho ta tìm một thân thể, ta là có thể khôi phục như cũ, đến thời điểm duy mây Ông huynh mệnh lệnh là từ.”

Thương Vân Ông nghĩ đến hạ, nói: “Cũng được, ngươi trước đến ta Tỏa Hồn Hạp bên trong đến đây đi, bảo vệ thần hồn Bất Diệt. Ta lại tìm cơ hội sống lại ngươi."

Tống Dương hoàn toàn biến sắc, kinh hãi nói: "Tỏa Hồn Hạp? Đó không phải là phong ấn hồn phách pháp khí sao?"

Thương Vân Ông nói: "Tống Dương huynh lời ấy sai rồi, Tỏa Hồn Hạp ngoại trừ có thể phong in một ít mạnh mẽ hồn phách ở ngoài, đồng thời cũng có thể duy trì những hồn phách này hoàn chỉnh tính. Tống Dương huynh cũng nhanh tản đi, mau mau vào trong hộp đến đây đi."

Nói, trên tay trái một cái màu xanh lục hộp vuông, mặt trên từng vòng hồng quang lưu chuyển, đầy rẫy máu tanh cùng quỷ dị.

Cái kia hộp trên đột nhiên bốc lên một cái to lớn quỷ đầu, phát sinh "Khặc khặc" tiếng cười quái dị, liền biến ảo ra hai tay, hướng về Tống Dương chộp tới.

"Chi! Không! Không muốn, không muốn ăn ta!"

Tống Dương liều mạng giãy dụa, khóc tang nói: "Bỏ qua cho ta đi, mây Ông huynh bỏ qua cho ta đi! Ta thà rằng tiêu tan trong thiên địa, lại vào luân hồi, cũng không nên bị ăn đi a!"

"A!"

Nhưng cuối cùng một đạo tiếng kêu thảm thiết truyền đến, đã bị cái kia quỷ đầu hai tay nắm lấy, liều mạng hướng về trong hộp kéo.

Thương Vân Ông hai mắt phóng ánh sáng, khóe miệng vung lên một tia cười gằn, nói: "Tống Dương huynh yên tâm, làm sao có khả năng để này quỷ vật ăn đi ngươi đây? Ngươi tựu an tâm trước tiên ở tại nơi này trong hộp, chờ ta trở về sau lại ngắm nghía cẩn thận, bắt ngươi luyện điểm đan dược gì tốt."

“A? Thương Vân Ông ngươi tên súc sinh này! Không chết tử tế được a!”

Tống Dương kêu thảm thiết vài tiếng, hoàn toàn bị quỷ vật lôi vào hộp.

Thương Vân Ông lúc này mới thoả mãn đem màu xanh lục hộp vuông cất vào đến, lúc này mới ngước mắt lên liêm, nhìn phía Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền lẳng lặng nhìn tình cảnh này, liều mạng nuốt đan, khôi phục thể năng.

Gặp Thương Vân Ông như vậy đem Tống Dương bắt đi, đồng thời để lộ ra phải đem luyện đan ý đồ sau, liền biết người này không phải là cái gì người hiền lành, sợ là chính mình phiền phức lớn rồi.

Mà giờ khắc này trên người, tựu chỉ còn lại một thanh Sát Nguyệt Chi Nhận.

Dương Thanh Huyền một mặt khôi phục thể năng, một mặt suy tư đào mạng biện pháp, giờ khắc này gặp Thương Vân Ông nhìn chăm chú lại đây, thật cũng không có sợ hãi, cùng hắn nhìn thẳng tương đối.

Hai người lẫn nhau nhìn một hồi, Thương Vân Ông “Ha ha” vuốt râu cười to, nói: “Không tồi không tồi, chẳng trách liền Tống Dương đều có thể giết, quả nhiên không nổi, là cái nhân vật hung ác.”

Dương Thanh Huyền từ tốn nói: “Quá khen.”

Thương Vân Ông thu liễm nụ cười, nói: “Hiện tại đối mặt ta, ngươi còn có ý kiến gì?”

“Ý nghĩ?” Dương Thanh Huyền hỏi: “Ta có thể đi được chưa?”

Thương Vân Ông cười lạnh nói: “Chính ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy ngươi muốn như thế nào?”

Thương Vân Ông nói: “Niệm ngươi là khó được nhân tài, ta cũng không muốn đem ngươi phá hủy, hơi bị quá mức đáng tiếc. Đem trên người đồ vật toàn bộ lưu lại, đồng thời xin thề sau đó cũng sẽ không đối địch với ta, liền có thể đi.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Này, đơn giản như vậy?”

Thương Vân Ông gật đầu nói: “Ha ha, chính là, lẽ nào ngươi còn nghĩ động thủ với ta hay sao?”

Dương Thanh Huyền mừng như điên nói: “Không không không, tự nhiên không nghĩ, đa tạ tiền bối.”

Vội vàng chắp tay ôm quyền, chắp tay lạy xuống, đầy mặt cảm kích dáng dấp, sau đó đem trên người chứa đồ nguyên khí tận cởi xuống, ném tới.

Thương Vân Ông vuốt râu cười nói: “Kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, ngươi nhưng là trăm phần trăm không hơn không kém tuấn kiệt hạng người a, ha ha.”

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, nhìn chằm chằm Thương Vân Ông phía sau, sợ sợ hét lớn: “Tống, Tống Dương! Ngươi không phải hồn phi phách tán sao?!”

“Cái gì?!”

Thương Vân Ông dọa cho phát sợ, vội vàng quay đầu lại, hư không hoàn toàn tĩnh mịch, nào có cái gì Tống Dương? Nháy mắt tựu phản ứng lại, chính mình trúng kế.

“Tiểu tử! Ngươi điên rồi, lại dám lừa gạt ta!”

Thương Vân Ông tức giận quay đầu lại, liền gặp Dương Thanh Huyền đã đem chứa đồ nguyên khí thu về, ném quá đến, là một đạo chém phá hư không quang nhận, cuối cùng một thanh Sát Nguyệt Chi Nhận!

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ngươi lão thất phu này, từ ngươi vừa mới đối phó Tống Dương hành vi, liền biết ngươi không phải đồ tốt, hi vọng ngươi buông tha ta, ta có như thế ngu xuẩn?”

Một nhận chém ra sau, toàn bộ người lập tức hóa thành Thời Không Cự Linh, quay đầu tựu chạy.

“Đáng chết! Lão phu nhất định phải đem ngươi chém thành muôn mảnh!”

Thương Vân Ông nổi giận gầm lên một tiếng, giơ tay tựu nắm tay, hướng về quang nhận kia đánh tới!

Để hắn tức giận, ngoại trừ Dương Thanh Huyền dám hướng về hắn ra tay ở ngoài, còn có chính là mình lại bị một vị thất tinh tiểu bối đùa bỡn!

Nghĩ đến vừa nãy cảnh tượng, còn tưởng rằng đều ở bản thân điều khiển bên trong, nguyên lai hết thảy đều ở đối phương trong kế hoạch của, mình bị trở thành trò khỉ còn không tự biết, còn dương dương đắc ý.

Nghĩ tới đây, vô tận giận dữ và xấu hổ dâng lên trong lòng, Thương Vân Ông toàn bộ người đều xù lông.

“Ầm ầm!”

To lớn quyền phong một chút đem cái kia Sát Nguyệt Chi Nhận ngăn trở.

Thương Vân Ông bóng người loáng một cái, tựu phẫn nộ đuổi hướng về Dương Thanh Huyền.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1996: Truy Đuổi Bên Dưới, Quỷ Tàng Ra Tay

Hai đạo đáng sợ độn quang, một trước một sau, ở trên hư không trên qua lại.

Chỗ đi qua, tất cả mọi người không không ngạc nhiên tránh lui, hai đạo độn trên ánh sáng bộc phát ra khí tức cường đại, chỉ là cảm ứng một chút, tựu trong lòng chấn động dữ dội.

Đặc biệt là phía sau cái kia đạo, hầu như nghiền ép thiên địa, toàn bộ phá niết đại địa hư không, đều ở đây một đuổi một trục hạ, không ngừng phá nát mở.

“Đó là... Thanh Huyền ca ca!”

Nơi nào đó trên vùng bình nguyên, đang chẳng có mắt du đãng Du An, nhấc đầu một chút tựu thấy rõ Dương Thanh Huyền, gấp kêu to.

Cơ Bắc Dã cả kinh nói: “Phía sau cái kia lần theo độn quang, hình như là Thương Vân Ông. Trời ạ, lại là một vị Thiên Giới!”

Du An giậm chân một cái, nói: “Cảm thán cái gì, còn không nhanh đuổi đi qua hổ trợ.”

Hai người từ lâu nghe được Dương Thanh Huyền đánh giết Tống Dương truyền thuyết, trải qua trận chiến đó sau, Dương Thanh Huyền trên người khẳng định không còn Sát Nguyệt Chi Nhận, bằng không cũng không cần bị Thương Vân Ông đuổi theo chạy.

Du An trên người còn có hơn mười chuôi, vội vàng đuổi theo.

Không vì đó nó, tựu vì là đem Sát Nguyệt Chi Nhận giao cho Dương Thanh Huyền, nếu Dương Thanh Huyền có thể dựa vào Sát Nguyệt Chi Nhận chém giết Tống Dương, tương tự là có thể chém giết Thương Vân Ông.

Ngay lập tức hai đạo độn quang, đuổi sau lưng Thương Vân Ông, chỉ có điều chênh lệch quá lớn, rất nhanh tựu mất đi Thương Vân Ông cùng Dương Thanh Huyền hình bóng.

...

“Oanh!”

Ở một mảnh trong hoang mạc, một đạo độn quang gấp rơi mà xuống, chấn lên to lớn hào quang, vô số cát bụi ở không trung lượn vòng.

“Trốn, trốn a, làm sao không trốn?”

Một đạo khác cũng bay rơi xuống, vô tận hàn ý lan ra mở, bầu không khí mười phần xơ xác.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, hơi thở hổn hển, hừ lạnh nói: “Ngươi không ngừng ở phía sau mặt đuổi, cái kia ta trốn có ý gì?”

Thương Vân Ông sửng sốt hạ, lời này lại không cách nào trả lời, hừ nói: “Vì lẽ đó thì ngươi dừng hạ xuống chờ nhận lấy cái chết?”

Dương Thanh Huyền nói: “Có hay không chờ chết, còn rất khó nói đây.”

Trong mắt ánh vàng nhảy nhót, nhìn phía bốn phương tám hướng.

Hai người ở phá niết khắp mặt đất ngang qua cực xa, kinh động không ít cường giả, tất cả đều theo lần theo mà tới.

Giờ khắc này bốn phương tám hướng trên hư không, cất giấu từng đạo từng đạo mạnh mẽ bóng người, đều ở lạnh lùng nhìn, đồng thời nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, mơ ước cái kia bí tàng không gian.

Thậm chí có chút cường giả đều lười được che giấu, trực tiếp phá hư mà ra, đứng lẳng lặng hư không.

Thương Vân Ông thầm mắng một tiếng “Đáng chết”, người càng nhiều, sự tình tựu hỗn độn, mặc dù giết Dương Thanh Huyền, có thể không hoàn toàn được bí tàng không gian còn khó nói, đêm dài lắm mộng, sớm cho kịp giết người cướp hàng mới là.

Ngay lập tức hét lớn một tiếng, “Lập tức liền tiễn ngươi lên đường, còn khó nói? Chết đi!”

Giơ tay vỗ ra, vô số màu đen sợi tơ uốn lượn mà ra, đem hư không cắt thành lượng lớn mảnh vỡ, không ngừng co rút lại quá khứ, phải đem Dương Thanh Huyền triệt để vắt thành phấn vụn.

Này chút màu đen sợi tơ cũng không thực thể, toàn bộ là năng lượng tạo thành.

Dương Thanh Huyền giơ tay bấm quyết, vô số thần kiếm xuất hiện giữa trời, hóa thành mênh mông lớn kiếm trận lớn, hộ tống ở quanh thân.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Một thanh thần kiếm nổ tung, hóa thành hồn quang tản đi.

Toàn bộ kiếm trận căn bản là không ngăn được này hắc tuyến, bắt đầu kề bên tan vỡ.

Bốn phía đều là một đôi đôi lạnh lùng ánh mắt, thậm chí mang theo phấn khởi, chuẩn bị ra tay cướp đồ.

Đột nhiên, một đạo đánh chém đến từ trên trời, thẳng vào cái kia hắc ti tuyến bên trong, đem Thương Vân Ông này một chiêu phá vỡ.

"Ầm ầm!" To lớn màu xanh lục u quang nổi lên, thiên địa trong nháy mắt vì đó phá nát.

"Sát Nguyệt Chi Nhận!"

Thương Vân Ông cùng mọi người đều là kinh sợ, xoay người nhìn tới.

Chỉ thấy Du An hai tay cầm nhận, sắc mặt hết sức trắng xám, hiển nhiên là liều mạng độn bay, đã hao tổn hết rồi chân nguyên.

"Là cô gái nhỏ này! Trên người nàng cũng không ít thứ tốt!"

Bốn phía truyền đến các loại tiếng bàn luận cùng tham lam ánh mắt, "Hoàn mỹ cấp Sát Nguyệt Chi Nhận, trên người hai người này sợ đều có không ít."

Thương Vân Ông sầm mặt lại, bóng người loáng một cái liền hướng Du An phóng đi, đưa tay bắt xuống.

Hắn từng trải qua Dương Thanh Huyền trên người Sát Nguyệt Chi Nhận sau, đoán nghĩ Du An cũng tất nhiên không ít, trước đem cô nàng này tóm lấy, miễn cho tiện nghi người chung quanh.

Dương Thanh Huyền quát lên: "Dừng tay!"

Bóng người loáng một cái, tựu đuổi theo, đồng thời hai tay cầm kích, một chiêu Sát Na Sinh Diệt, tựu giữa trời chém ra.

Cơ Bắc Dã từ lâu chuẩn bị sẵn sàng, cầm đao súc thế, gặp Thương Vân Ông tới nay, lúc này chém đi ra ngoài.

“Hừ, trò mèo, nghĩ cứu cô gái nhỏ này, không phải si nhân nằm mơ sao? Ha ha!”

Thương Vân Ông cười lớn mấy tiếng, một chưởng tựu đánh tan nát Cơ Bắc Dã ánh đao, lại bóng người loáng một cái, lại đánh tan nát Dương Thanh Huyền kích quang, sau đó con ngươi co rụt lại, lập loè ra sát ý, càng bỏ Du An, năm ngón tay khép lại như đao, trực tiếp chém về phía Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền ở này trong ba người, uy hiếp là to lớn nhất, dù cho không có Sát Nguyệt Chi Nhận, độ nguy hiểm đều xa ở Du An cùng Cơ Bắc Dã bên trên.

Du An sốt sắng, xoay tay lại là một thanh Sát Nguyệt Chi Nhận, hướng về Thương Vân Ông chém tới!

“Ầm ầm!”

Thương Vân Ông cười lạnh một tiếng, giễu cợt nói: “Bảo vật ở trong tay ngươi, cũng chỉ có thể phát huy ra như vậy sức mạnh, thực sự là làm nhục Thiên Giới lực lượng a, ha ha.”

Bóng người một chút thì tránh mở, năm ngón tay thế đi không giảm chém về phía Dương Thanh Huyền đầu lâu.

Dương Thanh Huyền càng đứng ở trên hư không, không tránh không lùi, thậm chí không có bất kỳ phòng ngự dáng vẻ, trong đôi mắt một mảnh thanh minh.

Thương Vân Ông không tên trong lòng run lên, tựa hồ có loại bất hảo cảm giác, nhưng lại không nói ra được là cái gì.

“Khà khà.”

Đột nhiên một đạo khàn giọng tiếng cười vang lên.

Dương Thanh Huyền mi tâm Kiếm Ấn lóe lên, một vị to lớn quỷ giống tựu vọt ra, duỗi ra liền tóm lấy Thương Vân Ông cái cổ, trực tiếp đem đỉnh ra ngoài mấy trăm trượng, khiến cho chém một cái thất bại.

“Cái gì?!”

Thương Vân Ông hoảng hốt, lập tức hiểu được, người trước mắt này chính là vị kia vẫn chưa từng xuất hiện cửu tinh quỷ tu.

Chỉ là cửu tinh mà thôi, làm sao có khả năng tóm được chính mình?

“Chết đi!”

Quỷ Tàng hai con ngươi lóe lên, bắn mạnh ra vô tận sát ý.

Ngắt lấy Thương Vân Ông cái cổ, đột nhiên hướng về trên mặt đất đánh xuống!

Thiên Lý bên trong lĩnh vực, tất cả mọi người không không cả người run lên, vô số du hồn dã quỷ, không biết đến từ đâu, cứ như vậy bồng bềnh ở trong hư không, càng ngày càng nhiều, đem phá niết đại địa trực tiếp hóa thành Quỷ Vực!

“Ầm ầm ầm!”

Thương Vân Ông bị Quỷ Tàng bóp lấy cổ, không ngừng ép vào đại địa, làm cho vô số tầng địa mạch phá nát, càng có bị xỏ xuyên đại địa tư thế.

“Không được! Này quỷ tu bước chân vào Thiên Giới chi chủ!”

Thương Vân Ông nháy mắt hiểu được, hai tay liều mạng nắm lấy quỷ tu cánh tay, như muốn bẻ mở, nhưng không thể được.

Nội tâm không khỏi chấn động dữ dội, này quỷ tu bất quá vừa vừa bước vào Thiên Giới mà thôi, chính mình từ lâu bước vào nhiều năm, cảnh giới vững chắc, làm sao trái lại rơi tại hạ gió giống như?

“Hắc!”

Quỷ tu giơ tay lên, nắm tay, mạnh mẽ đánh ở Thương Vân Ông trên mặt, đem chấn động vào đại địa chi uyên.

“Ầm ầm!”

Cuối cùng địa mạch toàn bộ phá nát, trong lúc nhất thời trời long đất lở, vô số đáng sợ năng lượng tàn phá ở Thiên Lý Quỷ Vực bên trong.

Sở hữu võ tu không không kinh hãi vạn phần, cảm ứng được tận thế giáng lâm.

Du An vội vàng bay đến Dương Thanh Huyền bên cạnh người, đem một cái túi đựng đồ đưa cho Dương Thanh Huyền, bên trong là còn lại hoàn mỹ cấp Sát Nguyệt Chi Nhận, tổng cộng mười lăm chuôi.

Chương 1997: Ngoan Cố Chống Cự, Quạ Xám Trên Người

Dương Thanh Huyền đem túi chứa đồ vừa thu lại, liền lấy ra sáu chuôi, đưa ở trước người, một đôi mắt lạnh nhìn chằm chằm bốn phương tám hướng hư không.

Sáu chuôi hoàn mỹ Sát Nguyệt Chi Nhận, phân biệt khóa chặt Lục Đạo dựa đi tới khí tức, làm cho cái kia Lục Đạo khí tức hơi ngưng lại, dừng lại ở tại chỗ không dám nhúc nhích.

Dương Thanh Huyền khóe miệng vung lên một nụ cười lạnh lùng, đảo qua trên người mọi người, nói ra: "Có muốn đánh ta chủ ý, cứ việc lại đây."

Nói, lại là phất một cái ống tay áo, lại là sáu chuôi hoàn mỹ cấp Sát Nguyệt Chi Nhận, trôi nổi ở trên hư không trên.

"Chi!"

Mọi người không khỏi doạ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, không nhịn được lui về phía sau.

Đây chính là mười hai chuôi hoàn mỹ cấp Sát Nguyệt Chi Nhận a!

Giá trị cao, quả thực không cách nào lường được, nguồn sức mạnh này nếu như bộc phát ra, Thiên Giới chi chủ cũng phải treo.

Mọi người rốt cuộc biết Tống Dương là chết như thế nào.

Cái kia chút nguyên bản còn mơ ước Tá Đà bí tàng võ tu, từng cái từng cái sắc mặt trắng bệch, căn bản cũng không dám tới gần, thậm chí đều không dám tự ý động một chút.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Chư vị nếu tràn đầy phấn khởi đến, làm sao cũng không thể tay trắng trở về a, đều thành thật chờ ở tại chỗ, nhìn cho thật kỹ đi. Đây chính là ngàn năm một thuở Thiên Giới cuộc chiến, đem này chiến quan sát đến cùng, cũng không uổng phí chư vị đi một chuyến.”

Tất cả mọi người là cực kỳ bất mãn, nhưng lại không dám nói gì, bằng không cái kia mười hai chuôi Sát Nguyệt Chi Nhận chém tới, sợ là không ai chống đỡ được.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền nói đổ cũng có một đạo lý của nó, quan sát Thiên Giới cuộc chiến, thật là ngàn năm một thuở, đồng thời đối với mình võ đạo lĩnh ngộ tăng lên cũng là to lớn.

Nếu cướp giật bí tàng tạm thời xem ra không hiện thực, chẳng bằng cố gắng quan sát một trận chiến.

Ngay lập tức, mọi người ánh mắt đều tụ tập ở vùng đất kia trong vực sâu, cảm thụ được từ bên trong không ngừng tuôn ra đến mạnh mẽ gợn sóng.

“Ầm ầm!”

Trong vực sâu ánh sáng lóe lên, Thương Vân Ông liền vọt ra, máu me khắp người.

Toàn bộ trên hư không U Minh Quỷ Vực đột nhiên ngưng lại, vô số du hồn dã quỷ, tất cả đều hướng về Thương Vân Ông cắn xé quá khứ.

Đồng thời toàn bộ lĩnh vực không ngừng thu nhỏ lại, rất nhanh tựu hóa thành trăm trượng chu vi, như là một toà lao tù, giam cầm vô số quỷ phách.

Thương Vân Ông phẫn nộ ở trong đó ra chiêu, đem từng đạo từng đạo cô hồn dã quỷ đánh nổ mở, giận dữ hét: “Đối phó một vị Thiên Giới cường giả, dùng loại này thủ đoạn hèn hạ có ý tứ sao? Có loại quang minh chính đại tới đây đánh một trận!”

“Cắt, trí chướng!”

Quỷ Tàng một chút ở trong lĩnh vực hóa hiện ra, khinh bỉ nói ra: “Liền này chút tiểu quỷ đều không đối phó được, còn nghĩ đánh với ta?”

Nhẹ nhàng vung tay lên, lại là ngàn vạn quỷ phách hóa hiện ra, cắn xé vọt tới.

Tất cả mọi người là gian nan nuốt, trước mắt cảnh tượng này thái quá hoảng sợ, chính là kiến đông cắn chết voi, Thương Vân Ông bốn phía mỗi giờ mỗi khắc không phải ác quỷ xông lại, chỉ cần hơi có sơ sẩy cũng sẽ bị cắn vào.

Mà Quỷ Tàng nhưng vô cùng dễ dàng lơ lửng giữa không trung, hai tay ôm ngực, như giống như xem diễn.

Dương Thanh Huyền nhìn thấu chiêu này hàm nghĩa, chỉ cần cái kia khoảng trăm trượng Quỷ Vực không phá, tựa hồ cuồn cuộn không ngừng là có thể sinh thành ác quỷ, thế tất đem Thương Vân Ông dây dưa đến chết ở bên trong.

Thương Vân Ông không phải người ngu, rất nhanh cũng phát hiện, lúc này hét lớn một tiếng, ngưng chưởng đánh về bốn phương tám hướng, đem một vòng ác quỷ đập vỡ tan, sau đó lấy ra một cái hộp nhỏ, bấm quyết đánh vào trong đó.

Chính là cái kia Tỏa Hồn Hạp, mặt trên bốc lên một vị quỷ đầu, nhìn bốn phương tám hướng đập tới ác quỷ, một chút hai mắt sáng choang, phấn khởi hóa ra bàn tay lớn tóm tới.

“Ồ?”

Quỷ Tàng sửng sốt hạ, lập tức cười như điên nói: “Ha ha ha ha, cười chết ta rồi, ở bản Đế quân trước mặt, lại chơi lên tiểu quỷ đến, ha ha ha ha.”

Quỷ Tàng cười nghiêng nghiêng ngửa ngửa, cân nhắc nói: “Vậy thì để cái này quỷ vật cố gắng hưởng thụ một chút, thoả thích ăn đi.”

Cái kia vô số ác quỷ càng thêm điên dâng lên đi, bị Tỏa Hồn Hạp trên quỷ vật cầm lấy từng cái từng cái nuốt vào trong bụng.

Rất nhanh, cái kia quỷ vật hình thái tựu phát sinh ra biến hóa, nửa người đều mọc ra, đồng thời khỏe mạnh rất nhiều, nhưng khôi ngô thân thể nhưng lộ ra hết sức bành trướng.

Thương Vân Ông sắc mặt hết sức khó coi, hắn cũng cảm thấy, này quỷ vật tựa hồ sắp ăn nổ tung.

Vật này là hắn nuôi ở Tỏa Hồn Hạp bên trong, dùng để luyện hóa hồn phách bảo vật.

Rốt cục, trước mắt cái kia quỷ vật bành trướng đến rồi cực hạn, “Oành” một tiếng nổ tung, toàn bộ Tỏa Hồn Hạp đều nổ tung mở.

Bên trong vô số luyện hóa, cùng với chưa luyện hóa hồn phách, tất cả đều bay ra, trong đó còn có Tống Dương chi hồn, đầy mặt kêu rên cùng thống khổ, liều mạng giãy dụa.

“Đó là? Chi! Tống Dương đại nhân!”

Có mắt sắc võ tu, một chút tựu nhận ra Tống Dương.

“Tống Dương không phải là bị Dương Thanh Huyền giết sao? Hồn phách làm sao sẽ ở Thương Vân Ông trong tay?”

“Đã sớm nghe nghe Thương Vân Ông có thu thập hồn phách luyện đan việc xấu, không nghĩ tới càng là thật.”

“Tống Dương trưởng lão hồn phách cũng dám thu, sẽ không sợ Tống gia trả thù sao?”

Các loại âm thanh truyền vào Thương Vân Ông trong tai, làm hắn sốt sắng, cao giọng nói: “Đều chớ nói lung tung, người này chỉ là hình dáng giống Tống Dương mà thôi, cũng không phải là Tống Dương huynh.”

Quỷ Tàng mừng như điên nói: “Ha ha, lại là Thiên Giới chi chủ hồn phách, ha ha, tiện nghi bản tọa!”

Ngay lập tức bóng người loáng một cái, tựu hóa thành to lớn quỷ thân, đột nhiên nắm lấy Tống Dương chi hồn, liền dồn vào trong miệng.

Bốn phía võ tu ở ngạc nhiên bên dưới, khuôn mặt trở nên hết sức quái lạ, “Hình dáng giống Tống Dương dài lão thiên giới chi chủ?”

Thương Vân Ông đầy đầu mồ hôi lạnh, cảm giác giải thích thế nào đều vô dụng.

Quỷ Tàng nuốt ăn Tống Dương sau, hai mắt phóng ánh sáng, đem mặt khác cái kia chút bay ra hồn phách cũng từng cái nuốt ăn, tuy rằng không sánh bằng Tống Dương, nhưng cũng đều là Giới Vương cấp tồn tại, ăn Quỷ Tàng không còn biết trời đâu đất đâu.

“Vân Ông huynh, này quỷ tu hết sức bất phàm, sợ là lợi hại gì tồn tại. Không bằng để tiểu đệ trợ Vân Ông huynh một chút sức lực, diệt trừ này quỷ tu, vì là thiên hạ trừ hại.”

Trong đám người bỗng nhiên hư quang hoảng hốt, hóa ra một vị khuôn mặt mất cảm giác nam tử, trên người mặc áo gai giầy rơm, trên vai còn đeo một bó dây thừng.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, thầm nghĩ không tốt người này vừa ra, ở Hỏa Nhãn Kim Tình hạ tựu xem thấu bản thể cùng tu vi, bản thể là một con to lớn Ô Nha, mà tu vi càng cũng là vượt qua Giới Vương, là Thiên Giới chi chủ!

“Quạ xám trên người!”

Trong đám người rít lên một tiếng truyền đến.

Lập tức “Rầm” một tiếng, quạ xám trên người bốn phía lập tức biến thành một mảnh chân không, sở hữu võ giả đều liều mạng lui về phía sau, phảng phất vô cùng vì sợ hãi.

Du An trầm giọng nói: “Phiền phức lớn rồi. Quạ xám trên người hung danh lan xa, không chỉ có đối nhân xử thế cực ác, đồng thời thủ đoạn tàn nhẫn dị thường, thường thường nhất tông một thành thậm chí nhất giới tàn sát. Hơn nữa hắn còn có một hết sức đáng sợ ham mê, chính là nuốt hồn.”

“Nuốt hồn?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt quái lạ, đó không phải là giống như Quỷ Tàng? Hai người nửa cân tám lạng va một khối.

Thương Vân Ông chính không biết làm sao, cái nào có không mừng như điên đạo lý, vội vàng lớn tiếng nói: “Quạ xám huynh đến vừa vặn! Ngươi và ta liên thủ, vì là thiên hạ trừ hại, diệt trừ này ma!”

Dương Thanh Huyền mắng: “Các ngươi này hai cái ngốc treo, làm một mình tư dục giết người, lại còn có thể quan danh vì là thiên hạ trừ hại, toàn bộ vũ trụ Thiên Giới chi chủ bên trong, đều tìm không ra các ngươi dầy như vậy da mặt, lớn vô sỉ chứ?!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1998: Lấy Một Chọi Hai, Quạ Xám Cái Chết

Hai người đối với Dương Thanh Huyền chửi bậy trí nhược không nghe.

Quạ xám trên người một bước lên trước, liền đem trên lưng dây thừng lấy hạ, ném ra ngoài.

Cái kia dây thừng ở không trung tản ra, nháy mắt hóa thành trường xà giống như vậy, ở trong hư không đi khắp, trực tiếp chui vào Quỷ Vực bên trong.

Chỗ đi qua, vạn vật giống như là bị trói lại giống như, cái kia chút ác quỷ từng cái từng cái bị cột ở tại chỗ, không thể động đậy.

Dương Thanh Huyền thất kinh, này dây thừng lợi hại, có chút giống đã từng thấy hoảng kim thừng, nhưng kém xa hoảng kim thừng đến thần dị.

Vạn quỷ bị dây thừng trói lại, Thương Vân Ông đại hỉ, hét dài một tiếng tựu phóng lên trời, tuy rằng còn ở Quỷ Vực phạm vi bao phủ hạ, nhưng cũng phấn chấn dị thường, thân thể loáng một cái, lợi dụng ở trên bầu trời ngưng tụ một chưởng, lấy cực nhanh tốc độ đánh rơi, quát lên: “Đi chết đi!”

“Ầm ầm!”

Toàn bộ Quỷ Vực ở đây chưởng pháp hạ kịch liệt rung động, bị dây thừng đen trói lại vạn quỷ từng cái từng cái thống khổ nhe răng nứt răng, không chịu nổi này chưởng pháp uy năng, tảng lớn nổ ra.

Dương Thanh Huyền nâng hai tay lên, đầu ngón tay khẽ nhúc nhích, trong đó sáu chuôi Sát Nguyệt Chi Nhận hơi chuyển hướng, nhắm ngay quạ xám trên người cùng Thương Vân Ông, chỉ cần một có không đúng, liền lập tức ra tay.

Quạ xám trên người cảm ứng được một tia nguy hiểm, lạnh rên một tiếng, vẫn chưa quay đầu lại. Bởi vì hai người cách nhau một khoảng cách, Dương Thanh Huyền nếu như ra tay lời, chính mình có đầy đủ thời gian cùng không gian tránh né hoặc là phòng ngự. Lấy hắn tu vi, đối với những Sát Nguyệt Chi Nhận kia cũng không cần thái quá lưu ý, chỉ phải chú ý hạ liền có thể.

“Ha ha.” Quỷ Tàng đứng trên bầu trời Quỷ Vực, hai tay ôm ngực, cười lạnh một tiếng, đối với cái kia lâm không mà hạ một chưởng, cùng với vạn quỷ cảnh khốn khó, không chút phật lòng.

“Bất quá là nhiều làm lỡ ta một ít thời gian thôi.”

Quỷ Tàng giơ tay một điểm, toàn bộ Quỷ Vực nhanh chóng xoay tròn, vô số âm u quỷ khí tuôn ra mà đến, ở Quỷ Tàng hai ngón tay bên dưới, không ngừng ngưng tụ thành hình.

Có bách quỷ ở trong đó cười lớn, khóc nỉ non, không ngừng vòng quanh xoay tròn, cuối cùng hòa tan vào, hóa thành một thanh kiếm lớn màu xanh lục, lơ lửng hư không, chính là Bách Quỷ Dạ Hành.

Quỷ Tàng đưa tay chộp một cái, Bách Quỷ Dạ Hành nhất thời ánh sáng đại phóng, nhẹ nhàng vung lên bên dưới, liền đánh chém mà ra.

Vô số âm u quỷ khí phảng phất từ trong địa ngục thả ra ngoài, xé rách toàn bộ hư không đại địa, điên cuồng gào thét mà ra, nương theo cái kia nhẹ nhàng một kiếm, chém chết thế gian tất cả có linh đồ vật.

“Không được!”

Thương Vân Ông cùng quạ xám trên người đồng thời kinh hô một tiếng.

Hai người đề tu luyện không ít quỷ công, lập tức cảm ứng được chiêu này phi phàm.

Thương Vân Ông đã ra tay, không thu về được, đại vội kêu lên: “Quạ xám trên người, mau ra tay, liên thủ phá địch!”

Chính mình càng là mười thành công lực tuôn ra, toàn bộ hội tụ ở một chưởng kia trên.

Quạ xám trên người chớp mắt do dự, tựu kiên quyết định, mình đã ra tay rồi, nếu như Thương Vân Ông bị giết, sợ là cái tiếp theo tựu đến phiên mình, lập tức trở nên kiên quyết, hét lớn một tiếng, phía sau trực tiếp hiện ra to lớn pháp tướng, là một đầu màu xám Ô Nha, mỏ nhọn nhưng là hoàng kim vẻ, hé miệng bên trong, phun ra kịch liệt sóng âm, chấn động đến mức không gian không ngừng hoảng hốt phá nát.

Sau đó cái kia Ô Nha giang hai cánh ra, toàn bộ Ô Nha hình thái vặn vẹo thành một mảnh hắc quang, dung nhập vào song chưởng bên trong, cuồng chụp mà ra.

“Ầm ầm!”

Hai vị Thiên Giới chi chủ liên thủ bên dưới, sóng năng lượng cùng Thiên Lý.

Bốn phía võ tu không không vội vàng lùi về sau.

Dương Thanh Huyền hai tay bấm quyết, hóa ra một mảnh kết giới, đem tự thân cùng mười hai chuôi Sát Nguyệt Chi Nhận ổn ở trong hư không, cường kháng này sóng năng lượng.

Du An cùng Cơ Bắc Dã thấy hắn bất động, cũng từng người ra tay, đánh ra phòng ngự kết giới, bảo vệ quanh thân.

“Ha ha, một con giun dế là giun dế, hai con giun dế, vẫn là giun dế a.”

Quỷ Tàng âm lãnh cười nhạo một tiếng, Bách Quỷ Dạ Hành trong tay run lên, bên trái tay kết kiếm quyết đánh vào bên trong, tia sáng kia lần thứ hai tăng vọt mấy phần, một kiếm trực tiếp đánh về phía hai người.

“Ầm ầm!”

Lớn chấn động mạnh lan đến mở.

Quỷ Tàng lấy một kiếm mạnh mẽ chống đỡ hai người, toàn bộ Quỷ Vực trực tiếp yên diệt nổ ra, vô số ác quỷ toàn bộ hóa thành hào quang tản đi.

Nhưng Thương Vân Ông cùng quạ xám trên người đồng dạng thân thể chấn động mạnh, bị đánh ở trên hư không trên bay ngược, tảng lớn quỷ khí quanh quẩn tại thân thể bốn phía.

Hai người không không ngạc nhiên, tương tự là Thiên Giới chi chủ, làm sao chênh lệch sẽ to lớn như thế?

Hơn nữa trước trước tin tức xem ra, này quỷ tu rõ ràng là vừa vừa bước vào Thiên Giới mới đúng vậy!

Quạ xám trên nhân khí hơi thở chìm xuống, biến mất khóe miệng tràn ra máu tươi, quát: “Người này thật là đáng sợ, Vân Ông huynh, cắt cỏ ắt tận a!”

Thương Vân Ông không phải là không trong lòng run sợ, trầm giọng nói: “Quạ xám huynh nói rất có lý!”

Đột nhiên, quạ xám trên người đột nhiên hét lớn một tiếng, "Không được!"

Âm thanh gấp gáp mà phẫn nộ.

Chỉ thấy một đạo hoành thông trời đất cường quang, quét ngang hư không.

Dương Thanh Huyền nhân lúc vừa nãy ba người đối với chiêu thời khắc, không lùi mà tiến tới, đoán chắc quạ xám trên người đẩy lui vị trí, trực tiếp lẻn vào quá khứ.

Thừa dịp bất ngờ, đột nhiên tựu ra tay đánh lén.

"A!"

Quạ xám trên người tiếng kêu thảm thiết truyền đến, quang nhận kia từ phía sau lưng đâm vào, trực tiếp phá khai quạ xám trên người lồng ngực.

"Thằng nhãi ranh! Dám giết ta, theo ta cùng nhau xuống địa ngục đi!"

Quạ xám trên người gào thét liên tục, trên người trực tiếp xoay chuyển, hoàn toàn gãy vỡ ra, to lớn Ô Nha bóng mờ hóa hiện ra, ngửa lên trời rít gào, phát sinh hết sức không cam lòng, lại nháy mắt hòa vào quạ xám trên người trong hai tay, đột nhiên đánh về Dương Thanh Huyền, muốn kéo hắn đồng thời xuống địa ngục.

"Muốn xuống địa ngục người là ngươi, nhiều nhất để Thương Vân Ông đến tiếp ngươi, bản tọa có thể không phụng bồi!"

Dương Thanh Huyền sớm có phòng bị, giơ tay lại là một nhận mạnh mẽ chém xuống.

"Ầm ầm!"

Quạ xám trên người một đòn hoàn toàn bị cản lại, hai người đồng thời bị đánh bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền phun ra một ngụm máu lớn.

Mà quạ xám trên người nhưng là hai nửa thân thể, tự lồng ngực nơi gãy vỡ, như hai đoạn rác rưởi giống như, rơi hướng vô biên đại địa vực sâu.

Du An cùng Cơ Bắc Dã đã sớm làm xong tiếp ứng chuẩn bị.

Du An đem Dương Thanh Huyền tiếp được, đã sớm chuẩn bị tốt đan dược hướng về Dương Thanh Huyền trong miệng nhét vào.

Cơ Bắc Dã nhưng là lấy đi quạ xám trên người trên người vật phẩm, sau đó cầm đao mà đứng, hộ tống ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, để ngừa có người đánh lén.

Tất cả mọi người bị đột nhiên này một màn sợ trợn mắt ngoác mồm.

Một vị Thiên Giới chi chủ lại chết như vậy?

Tuy rằng chết là hung danh lan xa, đều ước gì hắn chết sớm quạ xám trên người, nhưng một vị Thiên Giới chi chủ ở trước mặt mọi người ngã xuống, hay là cho dư mọi người lớn chấn động mạnh, cùng với xúc động.

Vị này Thiên Giới chi chủ, nhưng là bị một vị thất tinh Giới Vương giết chết a!

Mọi người hoảng hốt trong đó, đột nhiên cảm thấy cảnh giới trong đó chênh lệch, có lẽ không như trong tưởng tượng khổng lồ như vậy, chiến thắng phương pháp, ngoại trừ thực lực tuyệt đối ở ngoài, còn liên quan đến rất nhiều những nhân tố khác.

Nhất trước tiên phục hồi tinh thần lại là Thương Vân Ông, đột nhiên hút khẩu hơi lạnh, liền trực tiếp lắc mình mà đi.

“Ha ha, Thương Vân Ông, không dùng trốn như thế vội vàng. Chúng ta tới giúp ngươi một tay.”

Hắc ám trên hư không, đột nhiên bùng nổ ra cường đại chói mắt ánh sáng, cuồn cuộn như biển khí tức, cường hành phá giới mà tới.

“Ầm ầm ầm” rung mạnh bên trong, hóa hiện một vị vóc người thấp bé ông lão, ăn mặc long văn hoàng bào, hình thể êm dịu, đầy mắt tinh quang.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1999: Toàn Bộ Đến Đông Đủ, Cảm Giác Hổ Thẹn Một Ngày

Ở vòm trời mặt khác một bên, truyền đến một đạo nữ tử hừ lạnh.

Sau đó liền biến ra một đóa đỏ tươi đóa hoa, theo cương phong chậm rãi bay hạ.

Hồng hoa tứ phương trên hư không, tràn đầy điểm điểm Bạch Tuyết, này một đỏ một trắng cảnh tượng, hết sức huyễn đẹp mà yên tĩnh.

Rất nhanh, tựu một vị cô gái áo đỏ đứng ở trời cao trên, đơn giản búi tóc bàn ở sau gáy, bên hông chớ một thanh nạm đầy bảo thạch trường kiếm, phía sau còn có bốn vị tỳ nữ đi theo.

Bốn vị tỳ nữ đều là xinh đẹp không gì tả nổi, tương tự bên hông đừng kiếm, diện mạo bất phàm.

Thương Vân Ông độn quang một chút dừng lại, hóa thân mà ra, mừng như điên hướng về hai bên hư không ôm quyền, lớn tiếng nói: “Bắc Phong đại nhân! Ngọc Chi đại nhân! Có hai vị đại nhân giúp đỡ, Vân Ông vô cùng cảm kích.”

Nói, vội vàng khom người bái hạ, kích động thiếu chút nữa thì quỳ xuống.

Nguyên bản luận thân phận cùng thực lực, Thương Vân Ông đều cùng hai người sánh vai cùng nhau, nơi ở đồng nhất trình độ trên, nhưng vào giờ phút này, tựu khiêm tốn như là hậu bối.

“Là sao Thái Bạch vực Đỗ Bắc Phong đại nhân!”

“Huyền Tuyết Tông Lâm Ngọc Chi đại nhân!”

“Trời ạ! Cái kia phá niết cự phong trên sáu vị Thiên Giới chi chủ, toàn bộ tất cả đến đông đủ chưa?! Còn kém lục viện Kỳ Tâm trưởng lão rồi!”

Trong đám người một mảnh rối loạn, đều là khiếp sợ không thôi, lại kích động phi thường.

Thường trú ở phá niết đại địa ở ngoài cự phong trên sáu vị Thiên Giới chi chủ, Tống Dương, Thương Vân Ông, quạ xám trên người, Kỳ Tâm, Đỗ Bắc Phong, Lâm Ngọc Chi.

Tống Dương cùng quạ xám trên người đã chết, ngoại trừ Kỳ Tâm ở ngoài, còn lại ba người toàn bộ đều đến đông đủ.

Đây là muốn liên thủ đánh giết cái kia quỷ tu trạng thái sao?

Tất cả mọi người là nín hơi, mạch máu trong người khẽ run chảy xuôi, đây chính là ngàn năm đều khó gặp to lớn chiến đấu a.

Dương Thanh Huyền cùng Du An đám người, đều là sắc mặt hết sức khó coi.

Nếu chỉ là tới một vị, liên hợp Quỷ Tàng, còn có thể chống lại một, hai, mẹ vừa đưa ra hai vị, lần này làm sao đánh?

Quỷ Tàng đúng là mặt không hề cảm xúc, miệng nhẹ nhàng nhai, đang nuốt ăn quạ xám trên nhân hồn phách, phi thường thư thích cùng thoả mãn dáng vẻ.

Thương Vân Ông một mặt chính khí nói ra: “Này quỷ tu ăn thịt người hồn phách, tội ác tày trời, chính là thiên hạ võ tu cộng đồng ác mộng. Hai vị đại nhân đến chính là thời điểm, chúng ta cùng nhau xúc gian trừ ác, vì là thiên hạ trừ hại.”

Đỗ Bắc Phong "Hắc" cười hai tiếng, không ngừng gật đầu.

Lâm Ngọc Chi cau mày nói ra: "Phí lời thật nhiều, giết này quỷ tu chỉ là quá trình thôi, ta muốn cái kia Tá Đà bí tàng một phần ba, hai vị ý như thế nào? Nếu như không đồng ý, ta xoay người rời đi, cũng không cần đánh."

Lâm Ngọc Chi thẳng thắn, đúng là để Đỗ Bắc Phong cùng Thương Vân Ông sững sờ.

Đỗ Bắc Phong vội vàng nói: "Nếu như Ngọc Chi đại nhân muốn một phần ba, cái kia ta tự nhiên cũng muốn một phần ba, nếu không thì không có tính chất công bằng."

Thương Vân Ông lòng sinh lửa giận, các ngươi hai cái lấy đi một phần ba, cái kia ta cùng còn lại này mấy trăm, thậm chí hơn ngàn người phân cuối cùng một phần ba?

Nhưng vào lúc này, lửa giận làm sao dám biểu hiện ra, chỉ là khẽ cau mày nói: "Này, cái kia còn lại, sợ là bất hảo phân chứ?"

Lâm Ngọc Chi cười lạnh nói: "Có được hay không phân quản ta chuyện gì? Đó là Thương Vân Ông chính ngươi sự tình. Còn nữa, Tá Đà bí tàng là hạng nào tồn tại? Lẽ nào những Giới Vương kia lâu la cũng nghĩ phân hay sao? Dựa vào ta nhìn, Thương Vân Ông ngươi lấy đi cuối cùng một phần ba cũng là phải, còn phân cái gì?"

Thương Vân Ông một mặt bừng tỉnh dáng vẻ, cười to nói: "Ha ha, Ngọc Chi đại nhân nói rất có lý. Bất kể là xuất lực trên nhìn, vẫn là tư cách trên nhìn, này chút Giới Vương lâu la, cũng không nên phân."

Ba người đơn giản trò chuyện bên dưới, cũng đã đem chiến thắng hậu quả thật phân phối xong.

Bốn phía mọi người không khỏi giận dữ, nhưng tất cả đều giận mà không dám nói gì, mạnh mẽ nhìn chằm chằm ba người, bắt đầu còn hi vọng ba người thắng lợi, hiện tại từng cái từng cái ước gì ba người đều bị cái kia quỷ tu giết, ăn đi hồn phách cho thỏa đáng.

Đỗ Vân Phong nói: “Việc này không nên chậm trễ, giết!”

Liền thu liễm toàn bộ khí tức, song quyền trên ánh sáng lấp lóe hạ, hóa thành hai bức đồng thau sắc quyền khôi, sau đó cười gằn nhìn chằm chằm Quỷ Tàng.

Lâm Ngọc Chi đối với phía sau bốn vị tỳ nữ nói ra: “Các ngươi nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, đừng để hắn chạy.”

Bốn vị tỳ nữ đồng nói: “Là!”

Liền dồn dập rút kiếm ra đến, lên trước đem Dương Thanh Huyền, Du An cùng Cơ Bắc Dã khóa chặt.

Này bốn vị tỳ nữ bất quá sáu sao Giới Vương tu vi, căn bản không thể nhốt được ba người. Lâm Ngọc Chi làm cho các nàng xuất lực nguyên nhân, liền vì đề phòng Dương Thanh Huyền dùng Sát Nguyệt Chi Nhận đánh lén, thật cũng không hi vọng các nàng có thể lưu lại Dương Thanh Huyền.

Dù sao này chiến mấu chốt nhất điểm, còn tại ở chính mình đám người đem cái kia Quỷ Tàng đánh giết, bằng không hết thảy đều là nói xuông.

Quỷ Tàng ăn xong rồi quạ xám trên nhân hồn phách, lau miệng một cái, cầm kiếm đối mặt ba người, nhưng đối với Dương Thanh Huyền lớn tiếng nói: “Ngươi và ta tương giao vài chục năm, ta giúp ngươi cản không ít kẻ địch, cũng coi như là hết tình hết nghĩa. Ba người này ta đánh không lại, không muốn chết ở đây, đi trước một bước. Nếu như ngươi có thể tránh được này kiếp lời, chúng ta có nguyên nhân gặp lại. Nếu như chạy không thoát, vậy tới đời gặp lại sau.”

Nói, một tay phất lên kiếm, bóng người tựu hóa thành hư quang, hướng về xa xa bỏ chạy.

Thương Vân Ông quát lên: “Không tốt hắn phải đi, cản hạ hắn!”

Vội vàng bóng người loáng một cái, tựu đuổi theo.

Như là một vị Thiên Giới chi chủ, đặc biệt là quỷ tu loại đáng sợ này tồn tại, một lòng muốn chạy trốn lời, ba người thật không có chút tự tin nào có thể cường hành lưu hắn lại.

Mà một khi để này quỷ tu chạy trốn, chính là hậu hoạn vô cùng.

Nóng lòng nhất chính là Thương Vân Ông, trực tiếp xông đi tới, trên người tuôn ra một mảnh hào quang màu đỏ thẫm, mạnh mẽ ép hướng về phía trước hư không, phong thiên tỏa địa.

Đột nhiên, một luồng cực kỳ nguy hiểm khí tức ở trong lòng lan tràn!

Thương Vân Ông sợ hãi hét lớn: “Không được! Là danh nghĩa, ta trúng kế!”

Quỷ Tàng biến mất địa phương, lần thứ hai hóa ra Quỷ Tàng chân thân, tựu sau lưng Thương Vân Ông, một kiếm mạnh mẽ bổ xuống, cười mắng: “Ngươi thông minh này, là tu luyện thế nào đến Thiên Giới chi chủ? Cùng như ngươi vậy trí chướng đồng nhất tu vi, thực sự là chúng ta sỉ nhục nhục.”

Dương Thanh Huyền cũng cười lạnh nói: “Ngươi thông minh này, khiến cho toàn bộ vũ trụ Thiên Giới chi chủ, hôm nay cảm giác hổ thẹn.”

Thương Vân Ông vội vàng xoay người lại ra tay, giận dữ hét: “Đừng vội khinh thường ta!”

“Ầm ầm!”

Chiêu thức vừa ra đến giống như vậy, Bách Quỷ Dạ Hành cũng đã bổ xuống, mạnh mẽ đánh nát Thương Vân Ông chiêu thức, oanh trên người hắn, đem đánh bay ra ngoài.

“Phốc!”

Thương Vân Ông miệng lớn phun ra máu, tự đầu trán đến trước ngực, một đạo màu đỏ tươi vết máu hiện ra.

Trong cơ thể kinh mạch bị chém nát hơn nửa, đồng thời toàn thân truyền đến bách quỷ cắn xé cảm giác đau, nội tâm cực kỳ uất ức cùng giận dữ và xấu hổ.

Đỗ Bắc Phong quát lên: “Này quỷ hết sức giả dối, đều cẩn thận rồi!”

Ở Thương Vân Ông gặp nạn chớp mắt, Đỗ Bắc Phong cũng đã bay rơi xuống, song quyền mạnh mẽ đánh ra.

Quỷ Tàng chém Thương Vân Ông một kiếm sau, lập tức xoay người lại đón đỡ.

Cái kia đồng thau sắc quyền khôi oanh ở trên thân kiếm, nổi lên một mảnh tiếng kim loại thanh âm, Quỷ Tàng càng bị đánh bay lùi.

Mà đồng thời, một đạo màu đỏ thẫm kiếm khí, phá không mà tới.

Quỷ Tàng bình tĩnh ứng chiến, xoay người lại vừa bổ, đem kiếm khí kia chặn cách người mình.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2000: Thương Vân Ông Cái Chết, Thích Tá Chủ Nhân

“Oanh!”

Song kiếm đan dệt bên dưới, nổ tung ra, Quỷ Tàng lần thứ hai bị đánh lui.

Đỗ Bắc Phong trầm giọng quát lên: “Tiểu tử này hết sức có thể chứa, cố ý lấy yếu gặp người, Ngọc Chi đại nhân tuyệt đối đừng bị lừa rồi.”

Giơ lên song quyền, lần thứ hai tấn công tới.

Lâm Ngọc Chi khẽ quát một tiếng, trường kiếm ra tay, phối hợp Đỗ Bắc Phong chiêu thức.

Quỷ Tàng mắng: “Chứa em gái ngươi!”

Trên thực tế, Quỷ Tàng đã ra khỏi toàn lực, trước chiến đấu Thương Vân Ông cùng quạ xám trên người, lại kế đấu Thương Vân Ông, mỗi lần ra chiêu đều là đem hết toàn lực.

Tuy rằng hắn ở Thiên Giới chi chủ thấm nhuần vô số năm, nhưng dù sao vừa rồi khôi phục như cũ, hơn nữa thực lực tương giao trước đây, vẫn là chênh lệch to lớn, chỉ có thể dựa vào dựa vào kinh nghiệm, thần thông cùng với đại đạo lĩnh ngộ, tình cờ thủ xảo một, hai hạ.

Hiện tại cùng Đỗ Bắc Phong cùng Lâm Ngọc Chi quấn đấu, lập tức tựu rơi xuống hạ phong.

Dương Thanh Huyền trong lòng lo lắng, hai tay khởi động mười chuôi Sát Nguyệt Chi Nhận, nhìn chằm chằm Đỗ Bắc Phong cùng Lâm Ngọc Chi, bất cứ lúc nào chuẩn bị đánh lén.

Lâm Ngọc Chi một vị tỳ nữ sử dụng kiếm chỉ vào Dương Thanh Huyền quát lên: “Ngươi muốn làm cái gì?!”

Du An trên mặt sát khí lóe lên, đối với Cơ Bắc Dã nói: “Bốn cái tiện tỳ giết tất cả!”

Ngay lập tức đôi đâm đồng thời, liền hướng cái kia lên tiếng tỳ nữ công tới.

Cơ Bắc Dã nhíu mày lại, lấy chính mình cửu tinh Giới Vương tu vi, đối phó mấy cái sáu sao Giới Vương, hơn nữa còn là lấy nam bắt nạt nữ, nếu như không ai địa phương cũng cho qua, chính là đem này bốn cái tỳ nữ mạnh mẽ dùng, cũng không người biết, nhưng giờ khắc này nhưng là hơn ngàn người vây xem, hơn nữa đều là có máu mặt đại nhân vật, chính mình sao được ra tay.

Đột nhiên, Cơ Bắc Dã biến sắc mặt, kêu lên: “Không được!”

Thương Vân Ông bị Quỷ Tàng chém bị thương sau, ổn hạ thương thế, gặp Đỗ Bắc Phong cùng Lâm Ngọc Chi đem Quỷ Tàng áp chế lại, nội tâm vô tận oán giận không chỗ phát tiết, lập tức theo dõi Dương Thanh Huyền ba người, trực tiếp lắc mình mà tới.

Cơ Bắc Dã Bá Đao vừa hiện, đột nhiên chém về phía hư không.

“Oành!”

Một cái tay từ bên trong dò xét đi ra, nắm lấy cái kia Bá Đao, lại bấm tay rung một cái, chấn động ở trên sống đao, đem Cơ Bắc Dã chấn động Bá Đao tuột tay, nứt gan bàn tay.

Thương Vân Ông lần thứ hai đưa tay lên trước, muốn phế rơi Cơ Bắc Dã, năm ngón tay kết ấn, cuồng kích mà ra.

Cơ Bắc Dã nội tâm vô cùng phẫn nộ cùng uất ức, làm sao chênh lệch to lớn như thế?

Dương Thanh Huyền đồng trung kim mang lóe lên, giơ tay nắm lấy một thanh Sát Nguyệt Chi Nhận, đem Thương Vân Ông khóa chặt, lúc này mới khiến Thương Vân Ông thân thể hơi ngưng lại, đã đưa ra tay cũng ngừng giữa không trung bên trong.

Dương Thanh Huyền lạnh giọng nói: “Rác rưởi! Không muốn chết tựu thành thật một chút!”

“Chi!” Thương Vân Ông tức giận tới mức tiếp xù lông, nếu như cái kia quỷ tu chửi mình một tiếng rác rưởi cũng cho qua, này thất tinh tiểu quỷ lại cũng dám chửi mình rác rưởi, nhất thời giận dữ hét: “Ngươi chán sống!”

“Khanh khách, ngươi thật là tên rác rưởi a, đối phương cũng không có nói sai nha.”

Một đạo cực kỳ êm tai thanh âm cô gái, không biết từ chỗ nào truyền tới, tiến nhập mỗi người trong tai.

Liền ngay cả xung quanh mấy trăm dặm bên trong võ tu, đều toàn bộ nghe được rõ rõ ràng ràng.

Thương Vân Ông hoàn toàn biến sắc, sợ quát lên: “Là ai?!”

“A!”

Đột nhiên Lâm Ngọc Chi cái kia bốn vị tỳ nữ, từng cái từng cái truyền đến tiếng kêu thảm thiết, càng bị xuất hiện giữa trời sức mạnh, trực tiếp tay không xé rách.

Bốn người trong khoảnh khắc chết không toàn thây, Huyết Nhiễm Trường Không.

Không ít võ tu đều là gian nan nuốt xuống hạ, phản ứng đầu tiên chính là quá đáng tiếc.

Này bốn vị tỳ nữ không khỏi là khuynh quốc khuynh thành dáng vẻ, hơn nữa tu vi được, phóng ở đảm nhiệm Hà thế gia tông môn bên trong, đều là nóng bỏng tay người tâm phúc, lại cứ như vậy xé nát.

Thứ hai phản ứng, mới là mở to hai mắt, nhìn đến cùng xảy ra chuyện gì.

Chỉ thấy hư không lay động hạ, truyền đến một trận tiếng cười quái dị, cùng lúc trước tốt lắm nghe thanh âm hoàn toàn là khác biệt một trời một vực.

Năm đạo kỳ lạ bóng người, chậm rãi nổi lên.

Cao thấp mập ốm, thậm chí khuôn mặt tuổi, đều cách biệt to lớn.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Là các ngươi!”

Xuất hiện năm người, càng là lấy Khắc Tư dẫn đầu năm vị cửu tinh Thích Tá.

Thương Vân Ông sắc mặt chợt biến, hai con ngươi một chút trừng to lớn, cả kinh nói: “Các ngươi là Thích Tá?!”

Khắc Tư “Khà khà” nở nụ cười, cũng không để ý tới Thương Vân Ông, mà là nhìn phía Dương Thanh Huyền, lại ôm quyền chắp tay nói: “Thanh Huyền đại nhân, lại gặp mặt.”

Dương Thanh Huyền trong lòng ngờ vực, không biết này năm cái Thích Tá giở trò quỷ gì, nhưng nhìn dáng dấp không hề giống là muốn tìm chính mình phiền phức, ngay lập tức cũng ôm quyền đáp lễ, nói: “Khắc Tư đại nhân, đã lâu.”

Thương Vân Ông giận dữ, đây là xích lulu nhục nhã chính mình, phẫn nộ quát: “Năm tên súc sinh không bằng đồ vật, đi chết đi!”

Đột nhiên một chưởng xoay người lại, tựu đánh về Khắc Tư năm người.

Lấy hắn Thiên Giới chi chủ tu vi, một chưởng bên dưới đem năm người hoàn toàn bọc lại, đồng thời sát khí dạt dào, trực tiếp dùng tới mười thành công lực, gắng đạt tới ép giết năm người, tìm về tôn nghiêm.

“Ha ha.”

Tốt lắm nghe thanh âm, đột nhiên lại nở nụ cười hạ, tuy rằng như cũ hết sức tốt nghe, nhưng có không nói ra được lạnh lẽo, xâm nhập mỗi người xương cốt, nghe không không lạnh cả người run rẩy, cảm thấy cái kia loại thâm nhập linh hồn lạnh lẽo thấu xương.

Thương Vân Ông càng là cảm thấy được nguy cơ sống còn, sợ đến vội vàng thu tay về đến, kinh nộ hét lớn: “Là ai? Lăn ra đây!”

Chưởng thế đột nhiên nhất chuyển, liền hướng vòm trời đánh tới.

To lớn hồng mang tự Thương Vân Ông trong cơ thể tuôn ra, kinh hãi là tảng lớn máu tươi, trực tiếp sáp nhập vào một chưởng này bên trong.

Nguy cơ sống còn hạ, Thương Vân Ông cả người run rẩy, phát huy ra cực hạn toàn bộ lực số lượng, để cầu một tuyến sinh cơ!

“Ha ha.”

Tiếng cười kia lại vang lên, trong hư vô, chậm rãi duỗi ra một con trắng toát tay ngọc, năm ngón tay bấm quyết, nhẹ nhàng ngược lại ép xuống.

Hư không vì đó nhất định, cái kia nhuộm đẫm màu máu to lớn một chưởng, càng ở đây đẹp đẽ tay ngọc phía dưới, đột nhiên đổ nát.

“Ầm ầm ầm!”

To lớn chưởng kình, tự phía trước một điểm vạch trần nát hạ xuống, Thương Vân Ông sợ sợ mà tuyệt vọng quát ầm lên: “Không! Không muốn a! Buông tha ta, đại nhân bỏ qua cho ta đi!”

Cuối cùng âm thanh ở trên hư không trên vang vọng, nhưng hiện thực chung quy là tàn khốc.

Thương Vân Ông thân thể một điểm điểm đổ nát, rất nhanh tựu hóa thành tro tàn, bị cương gió vừa thổi, tựu vô ảnh vô ảnh.

Cái kia tay ngọc lại vồ một cái, đem Thương Vân Ông trên người cái gì cũng thu lại.

“Bao nhiêu năm qua đi? Trên người cái gì cũng bị các ngươi cướp sạch hết rồi, ta cũng nên thu chút lấy lại vốn, nếu không thì lấy được xin cơm rồi.”

Sau đó, một đạo tuyệt diệu dáng người, ở vòm trời phía dưới hiện ra, kèm theo thánh khiết hào quang, chậm rãi rơi xuống.

“Chi!”

Tất cả mọi người không khỏi là há to mồm, ngạc nhiên mà lại khiếp sợ nhìn tình cảnh này, trên đời càng có như vậy tuyệt mỹ đẹp đẽ khuôn mặt?

Lâm Ngọc Chi cái kia bốn vị tỳ nữ, đã là nghiêng nước nghiêng thành, nhưng ở đây nữ trước mặt so sánh, tựu hoàn toàn thành bùn cát.

Dương Thanh Huyền cũng là dại ra ở, chính mình mấy vị hồng nhan tri kỷ, đều nắm giữ tuyệt thế dáng người, xa ở Lâm Ngọc Chi cái kia bốn vị tỳ nữ bên trên, nhưng cùng trước mắt cô gái này so với, vẫn như cũ phải kém hơn không ít.

Khắc Tư năm người vội vàng khom người bái nói: “Tham kiến chủ nhân.”

“Chủ nhân? Nàng chính là cái kia năm vị Thích Tá chi chủ?”

Dương Thanh Huyền choáng tại chỗ, nguyên tưởng rằng Thích Tá chủ nhân, khẳng định cũng là xấu xí đến cực điểm đại quái vật, nên giống như mình mới vừa gia nhập Tá Đà di tích cổ thời gian, gặp được cái kia to lớn xấu xí mà lại tròn mập quái vật, làm sao cũng không nghĩ ra sẽ là như vậy khuynh thành tuyệt diễm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2001: Dung Nhan Chân Tướng, Đời Đời Kiếp Kiếp Tên Béo

"Chi!" Du An trước hết phản ứng lại, sợ sợ nhìn cô gái kia, run giọng nói: "Ngươi, ngươi là lạc, Lạc Đinh Lan!"

Cô gái kia con mắt hơi động, nhìn Du An, cười lạnh nói: "Ngươi chính là du trúc tiêu tiện nhân kia hậu nhân chứ? Ha ha, cũng chỉ có tiện nhân kia phía sau, mới có thể luyện hóa ta mạt thế chu vi."

Lạc Đinh Lan ánh mắt, rơi ở Du An trên cổ tay, sợ đến Du An vội vàng thu tay về đến, hoảng sợ nói: "Ngươi, ngươi lại còn không chết, không thể a!" Trong thanh âm đầy rẫy hết sức sợ sợ.

"Khanh khách." Lạc Đinh Lan thập phần vui vẻ cười nói: "Ta đương nhiên không chết, các ngươi du gia chết hết ta cũng sẽ không chết."

Dương Thanh Huyền vội vàng hỏi: "Nàng là ai?"

Du An sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, nói: "Phá niết khắp mặt đất người thứ nhất Thích Tá, từ vực ngoại tinh không mà tới."

"Cái gì?!"

Lời vừa nói ra, không chỉ có là Dương Thanh Huyền, hơn một nghìn võ tu, không khỏi kinh hãi.

Liền ngay cả Quỷ Tàng cùng Đỗ Bắc Phong, Lâm Ngọc Chi chiến đấu cũng nghe hạ xuống, từng người tách ra, lẳng lặng ngưng mắt nhìn này một đột biến.

Lâm Ngọc Chi vẻ mặt cực kỳ khó coi, cái kia mấy đầu Thích Tá giết mình thủ hạ, hiện tại đột nhiên liền từ một vị kình địch đã biến thành hai vị. Đồng thời cô gái kia giở tay giở chân trong đó, tựu đánh chết Thương Vân Ông, sợ là thực lực đã không phải chính mình có thể địch.

Dương Thanh Huyền ngơ ngác nói: “Người thứ nhất Thích Tá...” Hai tay hắn treo loe lửng chống nạnh, khoa tay hạ, nói ra: “Không phải một đầu khôi ngô to lớn lại mập lại xấu đại quái vật sao?”

Du An trên mặt xẹt qua một vệt xấu hổ, nói ra: “Ngươi gặp tổ tiên lưu lại bích hoạ? Năm đó tổ tiên đánh với Lạc Đinh Lan một trận, trả giá vô cùng giá thật lớn mới đưa nàng phong ấn. Tổ tiên cũng là kinh tài tuyệt diễm, hạng người tâm cao khí ngạo. Lạc Đinh Lan không chỉ có thực lực trước tổ bên trên, hơn nữa khuôn mặt đẹp dung nhan cũng trước tổ bên trên. Vì lẽ đó ở tạc khắc bích hoạ thời điểm, tổ tiên lòng ghen tỵ quấy phá, tựu đem Lạc Đinh Lan tạc thành lại lớn lại mập lại tròn lại xấu dáng vẻ. Tổ tiên cho rằng làm sao khó coi, tựu làm sao tạc khắc Lạc Đinh Lan.”

Lạc Đinh Lan giận tím mặt, lạnh giọng nói: “Du trúc tiêu tiện nhân kia! Lại dám nói xấu ta dung mạo, đáng chết, đáng chết a!”

Vô biên hàn khí từ trên thân Lạc Đinh Lan bộc phát ra, trong khoảnh khắc, toàn bộ thế giới tựu hóa thành một mảnh thủy mặc, ngoại trừ hắc bạch song sắc ở ngoài, lại không có bất kỳ màu sắc.

Đồng thời vô tận lạnh giá, ngưng kết thành băng hoa, từ trong hư không rơi xuống.

Hơn một nghìn tên võ tu, không khỏi kinh hãi.

Quỷ Tàng ba người càng là trong lòng chấn động dữ dội, hoảng sợ không thôi, nữ tử này tu vi, hoàn toàn ở ba người bọn họ bên trên!

Dương Thanh Huyền càng là xạm mặt lại, này Lạc Đinh Lan bị phong ấn lâu như vậy, từ phá niết đại địa hình thành ban đầu đến hiện tại, được bao nhiêu năm tháng?

Đều một điểm không tức giận phẫn nộ, ngược lại là nghe thấy người khác nói xấu dung mạo của mình, tựu tức giận bộ dáng này.

Lạc Đinh Lan nhìn chằm chằm Du An, lạnh giọng nói: “Tiện nhân kia, chính mình xấu một b, lại chửi bới cùng loạn truyền ta khuôn mặt đẹp, thật đáng chết a! Chết đều tiện nghi nàng, cần phải làm cho nàng cầu sinh không thể, muốn chết không được! Hiện tại nàng chết rồi, ngươi là nàng hậu bối, liền do ngươi tới chịu đựng ta nội tâm lửa giận đi!”

Lạc Đinh Lan giơ tay lên, lăng không bấm ra một cái quyết ấn, tựu đập tới.

Dương Thanh Huyền sốt sắng, quát lên: “Cẩn thận!”

Đột nhiên thôi thúc trước người mười chuôi Sát Nguyệt Chi Nhận, nhưng chẳng biết vì sao, trong cơ thể mình chân nguyên càng hoàn toàn bị chế trụ, không nhúc nhích được mảy may.

Lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh từ Dương Thanh Huyền hai tóc mai chảy xuống, toàn thân càng bị ướt đẫm mồ hôi.

Ở cô gái này trước mặt, lại không có nửa điểm chống lại lực lượng?

Đây là Thiên Giới chi chủ sao?

Thiên Giới chi chủ hắn cũng giết hai vị, cũng chưa từng thấy đáng sợ như thế sức mạnh a!

Du An càng thì không cách nào chống đối một chưởng kia lực lượng, trực tiếp bị ấn quyết đánh ở lồng ngực, phun ra một ngụm máu đến, nhưng sắc mặt vẫn còn tốt, nhìn dáng dấp vẫn chưa bị nặng vô cùng thương thế.

Du An sửng sốt hạ, cũng cảm giác kỳ quái, dấu ấn lực lượng oanh trên người tự mình, liền tiến vào thân thể, thật giống vô ảnh vô tung.

Lẽ nào này Lạc Đinh Lan bị phong ấn vô số năm, thực lực toàn bộ không còn?

Nhưng hiển nhiên không thể a.

Du An trăm bề bất đắc kỳ giải.

Đô Đô đột nhiên mở miệng nói: "Ai nha, chủ nhân thật là xấu a, lại dùng ác độc như vậy biện pháp, dạy người sống không bằng chết."

Lạc Đinh Lan khóe miệng vung lên một tia thực hiện được nụ cười, nói: "Đây chính là du trúc tiêu tiện nhân kia đắc tội ta kết cục."

Đô Đô vui vẻ vỗ cái bụng, khiêu vũ giống như cao hứng nói ra: "Lập tức liền có người muốn so với Đô Đô mập."

Du An sửng sốt hạ, tựu phát hiện mình thân thể bắt đầu bành trướng, dường như sung khí giống như, lấy cái bụng làm trung tâm, sau đó tay, chân, cái cổ, thậm chí đầu, đều không ngừng bắt đầu bành trướng.

Mấy hơi thở công phu, biến thành một cái so với Đô Đô còn muốn tròn tên béo.

Lạc Đinh Lan vui vẻ cười nói: "Khanh khách, du trúc tiêu, ngươi nhìn thấy không? Ngươi dám nói xấu bản tọa khuôn mặt đẹp, ta tựu để cho ngươi hậu bối đã biến thành phân đất, tro.. Tròn. Đồng thời đời đời kiếp kiếp, đời đời đời đời đều là phân đất, tro.. Tròn, ha ha ha ha."

Du An mặt xám như tro tàn, bi phẫn giận dữ hét: "Ngươi, ngươi không chết tử tế được a!"

Đẹp đẽ mắt to đều biến tròn vo, đại hạt nước mắt lăn xuống, một chút đôi mắt đỏ bừng, đột nhiên cầm lấy đôi đâm, liền hướng Lạc Đinh Lan công tới.

Dương Thanh Huyền trong lòng tràn đầy cảm giác cổ quái, giống như là một cái lớn đại khí cầu thổi qua đi, nhưng nội tâm thở phào nhẹ nhõm, nhìn dáng dấp, nhất thời nửa khắc Du An là không chết được, này Lạc Đinh Lan hơn nữa sẽ không giết nàng.

"Khanh khách, phân đất, tro.. Tròn, đại bóng cao su, đá một cước, chuồn mất ba dãy."

Lạc Đinh Lan rên lên vui vẻ ca khúc, giơ chân lên đá đi, giẫm ở Du An trên bụng, đem bắn đi ra.

Du An cánh tay quá ngắn, bị đạp cái bụng, đôi đâm cũng đâm không tới Lạc Đinh Lan, chỉ cảm thấy cái bụng đau xót, chính mình tựu bay ra ngoài.

"Ô ô ô, ta muốn giết ngươi!"

Du An khóc cực kỳ thương tâm, liền ngay cả bị đá đau đớn cái bụng, hai tay đều không sờ tới.

Du An xoay người lại, nhìn Dương Thanh Huyền, lệ tha thiết mong chờ lưu, "Thanh Huyền ca ca, ta hiện tại trở nên béo, ngươi còn sẽ thích ta sao?"

Dương Thanh Huyền vừa nhìn, Du An trên người từng tầng từng tầng thịt chồng chồng lên nhau, đè ép đi ra, trong dạ dày quay cuồng một hồi, vội vàng xoay người đi, đưa tay làm một ngừng tay xu thế, chỉ lo Du An chạy tới, an ủi: “Chớ sợ chớ sợ, chúng ta mãi mãi cũng là bằng hữu, ngươi chỉ là mập một ít mà thôi, chỉ cần sau đó ăn ít nhiều động, mỗi ngày rèn luyện nửa canh giờ, chạy một chút bước cái gì, nhất định có thể giảm hạ xuống, nôn...”

Nói xong, một chút nhịn không được, trong dạ dày đồ vật toàn bộ mửa đi ra.

“Ha ha ha ha.”

Lạc Đinh Lan cười nghiêng nghiêng ngửa ngửa, vỗ tay vỗ tay khen hay, hét lớn: “Tên béo, mập mạp tử, thổ tên béo...”

“Ngươi... Quá đáng!”

“Phốc!”

Du An nổi giận đan xen, bị Dương Thanh Huyền “An ủi” cùng Lạc Đinh Lan kích thích hạ, ngửa lên trời phun ra một ngụm máu đến, trực tiếp bị khí ngất đi.

Nhưng bởi vì thân thể quá béo, ngất đi sau, vẫn như cũ lơ lửng giữa không trung, lại không có ngã xuống.

Nếu như Du An biết rồi, sợ là còn phải ói nữa một lần máu, lại bất tỉnh một lần.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2002: Ngươi Nhẫn Tâm Giết Ta Sao? Thế Sự Như Cờ

Dương Thanh Huyền đầy đầu mồ hôi lạnh, vội vàng để Cơ Bắc Dã chăm sóc tốt Du An, chính mình thu rồi trước người mười chuôi Sát Nguyệt Chi Nhận, sau đó ôm quyền chắp tay nói: "Đại nhân, hiện tại đại nhân thù đã báo. Cái kia Du Trúc Tiểu hậu nhân cũng đã biến thành tên béo, không biết, chúng ta có thể hay không đi rồi?"

"Đi?" Lạc Đinh Lan sắc mặt lạnh lẽo hạ xuống, nói: "Ta đồ vật bị các ngươi đoạt nhiều năm như vậy, hiện tại làm sao cũng muốn thu điểm lợi tức chứ? Khắc Tư, đem chung quanh đây tất cả mọi người giết, không còn một mống, vật tư toàn bộ thu lại."

Khắc Tư năm người ánh mắt lóe lên tàn bạo, phấn khởi cùng kêu lên nói ra: "Là, chủ nhân!"

Liền hóa thành lưu quang, hướng về bốn phương tám hướng phóng đi.

"Cái gì?!"

Bốn phía hơn một nghìn võ tu, không khỏi là kinh hãi, đang kinh ngạc đồng thời, tràn đầy khó mà tin nổi.

Tuy rằng Lạc Đinh Lan mạnh mẽ, nhưng mình nhưng là hơn một nghìn võ tu a, tuyệt đại đa số đều là Giới Vương tồn tại, hầu như hội tụ phụ cận mấy trăm trong tinh vực non nửa cường giả.

Nguồn sức mạnh này nếu như ngưng tụ, có thể phá hủy tuyệt đại bộ phận tinh vực, hoành hành vũ trụ đều không ở lời hạ.

Nàng lại muốn giết hết?

Nữ nhân này xác định không phải người điên?

“Oành!”

Mọi người ở đây trong hoảng hốt, Khắc Tư đã nhảy vào đám người, một quyền tựu nổ nát hai vị thấp cấp Giới Vương, bắt đầu đại khai sát giới.

Mọi người này mới phản ứng được, nữ nhân này là đến thật a!

“Điên rồi, đúng là điên! Này được điên cuồng cỡ nào, mới nghĩ ra được loại đáng sợ này chủ ý a!”

“Muốn giết chúng ta, nằm mơ đi! Mọi người giết người phụ nữ kia, khà khà, xinh đẹp như vậy, giết sau chúng ta có thể”

http://tru y

encuatui.netCác loại nát loạn âm thanh nổi lên bốn phía, nhưng cùng lúc tất cả mọi người là hơi thay đổi sắc mặt, ở đây kỳ quái trắng đen trong lĩnh vực, rất nhiều người sức mạnh đều bị áp chế lại.

Cao cấp Giới Vương cũng còn tốt, cái kia chút thấp cấp Giới Vương, hầu như phát huy không phải một hai phần mười sức mạnh, giống như rau hẹ giống như bị năm tên Thích Tá chém giết thu gặt.

“Không được! Là áp chế loại lĩnh vực!”

Một vị cửu tinh Giới Vương hét lớn: “Nhanh, nhanh chống lại này áp chế lĩnh vực! Tất cả mọi người đồng loạt ra tay, nàng mạnh hơn không có khả năng áp chế lại chúng ta!”

Ngay lập tức, từng đạo từng đạo hào quang nhỏ yếu, từ lượng lớn võ tu trên người bay lên.

Mỗi người đều chỉ có thể sử dụng tới bé nhỏ sức mạnh, nhưng hội tụ bên dưới, không ngừng tăng cường, chấn động đến mức mảnh này trắng đen hư không không ngừng rung động, tức thành tan vỡ trạng thái.

Lạc Đinh Lan cười lạnh nói: “Ấu trĩ. Ta Vô Cực lĩnh vực nếu như như vậy dễ dàng phá lời, ta sớm ở năm đó đã chết rồi.” Giơ lên tay ngọc, nặn ra một đạo ấn quyết.

Song sắc bên trong thế giới, như là lưu sa giống như vậy, dâng lên một đạo to lớn dáng người, phảng phất Cự Linh giống như vậy, nhưng trên gương mặt lại không có ngũ quan, mà là một mặt Âm Dương Ngư, không ngừng xoay tròn.

Này Âm Dương Ngư người khổng lồ giơ tay bấm quyết, nhẹ nhàng vươn tay ra, một chưởng bình phục ép xuống.

“Ầm ầm ầm” bên trong, cái kia hơn một nghìn Võ giới ra sức chống lại sức mạnh, từng đạo từng đạo nổ tung, hóa thành điểm điểm oánh mang, tản vào hư không.

“Không được!” Những Giới Vương kia toàn bộ đều đổi sắc mặt, vạn phần lo lắng.

Hơn ngàn người lần thứ hai liều mạng bấm quyết, chống lại cái kia lĩnh vực áp chế.

Lạc Đinh Lan hai con ngươi co rụt lại, trên mặt như che chở một tầng sương lạnh, hiển nhiên cũng là cảm ứng được áp lực, hơn nữa áp lực tựa hồ không nhẹ, Dương Thanh Huyền phát hiện Lạc Đinh Lan bấm quyết ngón tay, ở hơi run rẩy, nếu không có triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình, nhất thời đều không thể phát hiện.

Nhưng võ tu tuy nhiều, ở bị áp chế bên dưới, nơi nào trải qua lên bị năm vị năm sao Thích Tá thu gặt.

Đồng thời ở đây Vô Cực trong kết giới, năm vị Thích Tá phảng phất chiếm được sức mạnh gia trì, rống to bên dưới, trên người tuôn ra Nguyên Tố Suy Biến Quyển, hướng về trong đám người lan tràn.

“Cái gì?!”

Này chút người càng là dọa cho phát sợ, nguyên bản đã bị Vô Cực lĩnh vực áp chế, hiện tại lại điệp tăng thêm nguyên tố suy biến lĩnh vực, không ít người gấp vội vàng lấy ra Thích Minh Thạch chống lại.

Nhưng tính mạng vẫn là một bó một bó, như rau hẹ giống như ngã xuống.

Dương Thanh Huyền sắc mặt tái nhợt, chợt cắn răng một cái, tựu lấy ra Sát Nguyệt Chi Nhận, mạnh mẽ hướng về Lạc Đinh Lan chém tới.

Đối phương tuy rằng tạm thời không có bắt hắn khai đao, nhưng hiển nhiên, đã cùng tất cả mọi người là vận mệnh thể cộng đồng.

Lạc Đinh Lan con ngươi hơi đổi, đột nhiên Doanh Doanh nở nụ cười, xán lạn vô cùng cùng quyến rũ nói ra: “Ngươi nhẫn tâm giết ta sao?”

Dương Thanh Huyền trong lòng run lên, đao kém một chút tuột tay, này dung nhan tuyệt thế nhìn sang, toàn bộ nhân hồn đều kém một chút mất rồi, nhưng cũng bất quá chớp mắt thất thần, sau đó tựu hai tay cầm đao, mạnh mẽ chém xuống, quát lên: “Đương nhiên nhẫn tâm, đi chết đi!”

“Oanh!”

Lưỡi dao ngang trời mà đi.

Dương Thanh Huyền không biết có thể không chém trúng đối phương, vì lẽ đó trước tiên thử một đao nhìn.

Nữ nhân này sợ không phải đơn giản Thiên Giới chi chủ, nếu như có thể chém trúng lời, lại ra một mười đao, sợ là mạnh hơn cũng vỡ vụn.

Lạc Đinh Lan sầm mặt lại, cả giận nói: “Ta xinh đẹp như vậy, ngươi lại đều muốn giết ta, đi chết đi!”

Đưa tay vỗ một cái, trực tiếp đem cái kia đánh chém oanh nát tan, đồng thời dư uy cuồn cuộn, cuồn cuộn mà rơi, trực tiếp đem Dương Thanh Huyền hoàn toàn khóa chặt, phải đem vắt nát tan.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, vội vàng lại lấy ra một thanh Sát Nguyệt Chi Nhận.

Đột nhiên phía trước lục mang lóe lên, Quỷ Tàng cầm kiếm mạnh mẽ tấn công lại đây, đem cái kia cuồn cuộn oai chém mở, sau đó một mảnh quỷ khí rơi xuống, đem Dương Thanh Huyền quấn lấy, liền hướng xa xa bỏ chạy.

Lạc Đinh Lan cười lạnh nói: “Vừa rồi đột phá một sao Thiên Giới chi chủ, tựu nghĩ ở trước mặt ta lắc lư? Cùng đi chết đi!”

Lạc Đinh Lan chính phải ra tay, đột nhiên ngừng lại, lạnh lùng nói: “Còn có hai cái dừng bút đây, muốn chạy trốn? Khả năng sao?”

Bóng người loáng một cái, trực tiếp tại chỗ biến mất.

Sau một khắc, xa xa tựu tuôn ra hai đạo to lớn hào quang, xuyên thủng trời cao.

Đỗ Bắc Phong cùng Lâm Ngọc Chi, đều bị rung đi ra, đều là miệng phun máu tươi, đầy mặt vẻ hoảng sợ.

Dương Thanh Huyền sợ hãi nói: “Một sao Thiên Giới chi chủ?

Lẽ nào Thiên Giới chi chủ cũng chia một đến cửu tinh?”

Quỷ Tàng sắc mặt ngưng trọng gật gật đầu, nói: “Là, lần này phiền phức lớn rồi, cô nàng này lại là ba sao Thiên Giới chi chủ. Bị phong ấn nhiều năm như vậy, còn có thực lực như thế. Năm đó sợ là bảy sao trở lên tồn tại.”

Dương Thanh Huyền sững sờ một lát, theo bản năng hỏi: “Vậy ngươi năm đó là mấy sao?”

Quỷ Tàng liếc mắt nhìn hắn, hừ nói: “Bản Đế đỉnh cao thời gian, chính là tung hoành Quỷ Vực không có địch thủ cửu tinh Thiên Giới tồn tại.”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nhưng kỳ quái nói: “Nếu không có địch thủ, vậy làm sao chết?”

Quỷ Tàng mặt đỏ lên, lúng túng ho khan hai tiếng, cả giận nói: “Hỏi nhiều như vậy làm cái gì? Thiên hạ to lớn, vũ trụ rộng, cường giả, căn bản không phải ngươi có thể tưởng tượng, làm tốt chính ngươi đi, quản người khác chuyện làm à?!”

Dương Thanh Huyền mặt đen lại nói: “Được rồi, trước tiên bất kể, làm sao bây giờ? Hoàn toàn đánh không lại nữ nhân này a.”

Quỷ Tàng sầm mặt lại, cắn răng nói: “Đánh không lại cũng phải đánh, nếu không thì thật chết chắc rồi.”

Giơ lên kiếm đến, tựu vọt tới, cùng Đỗ Bắc Phong liên thủ với Lâm Ngọc Chi, cường hành chống lại Lạc Đinh Lan.

Ba người mới vừa rồi còn là sinh tử kẻ địch, bất quá thời gian nháy mắt, tựu thành trên một sợi giây con kiến, thế sự như cờ, hoàn toàn không nghĩ tới bước kế tiếp sẽ phát sinh cái gì.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2003: Tạm Chưa Vĩnh Quyết, Bổ Ra Đường Sống

“Khanh khách, ba con kiến nhỏ, còn rất nghiêm túc nha.”

Lạc Đinh Lan ha ha nở nụ cười, giơ tay lên, trước người hóa ra một mặt trắng sắc tấm khiên, đem nửa người bao lấy.

Ba người mạnh mẽ tấn công chi chiêu, toàn bộ oanh ở tấm thuẫn kia trên, đem Lạc Đinh Lan không ngừng đẩy lui, nhưng thủy chung không thể gây tổn thương cho nàng.

Quỷ Tàng sợ quát lên: “Nàng đại bộ phận sức mạnh dùng để duy trì này lĩnh vực, mau chóng giết nàng, nếu như chờ những Giới Vương kia giun dế chết quang, lĩnh vực thu về, chúng ta phải chết chắc! Này đầu phiến tử sợ là có ba sao Thiên Giới!”

Đỗ Bắc Phong cùng Lâm Ngọc Chi doạ được sắc mặt tái nhợt.

Vốn tưởng rằng cô gái này nhiều nhất cũng là một sao đỉnh cao, hoặc là hai sao, dĩ nhiên một chút tựu nhảy đến ba sao, khiến tâm thần hai người chấn động mạnh, đạo tâm bất ổn.

Lạc Đinh Lan kinh ngạc nhìn chằm chằm Quỷ Tàng, nói: “Ngươi này quỷ đầu nhãn lực không tệ, lại nhìn ra được bản tọa tu vi, nhìn dáng dấp ngươi cũng không phải phổ thông một sao đơn giản như vậy a, xem ra ta phải tốt nghiên cứu kỹ hạ ngươi.”

Quỷ Tàng sầm mặt lại, cả giận nói: “Nghiên cứu em gái ngươi, đi chết đi!”

Bách Quỷ Dạ Hành ở trong tay lượn vòng, không ngừng đánh chém quá khứ, bức Lạc Đinh Lan liên tiếp lui về phía sau.

Đỗ Bắc Phong cùng Lâm Ngọc Chi cũng đều xanh mặt, biết phiền phức lớn rồi, trong tay chiêu thức một chút đột nhiên nổi lên, liều mạng đánh tới.

Lạc Đinh Lan sắc mặt chợt biến, trở nên cực kỳ vất vả, ở ba người chiêu thức bên trong không ngừng lấp lóe, nhưng thân pháp ảo diệu, hành động giống như là hồ điệp ở hoa bên trong bay lượn, trông rất đẹp mắt.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên đối với Cơ Bắc Dã quát lên: “Nhanh ra tay giết này năm vị Thích Tá, như vậy thì có thể dùng lĩnh vực kềm chế Lạc Đinh Lan!”

Trực tiếp lấy ra Sát Nguyệt Chi Nhận, nghiêng người mà lên.

Đột nhiên, phía trước bóng người loáng một cái, Khắc Tư chặn ở Dương Thanh Huyền trước mặt, lạnh lùng nói ra: “Thanh Huyền đại nhân dừng chân!”

Dương Thanh Huyền quát lên: “Lưu em gái ngươi!”

Ở đây Vô Cực lĩnh vực cùng Nguyên Tố Suy Biến Quyển song trọng áp chế hạ, dựa vào thực lực bản thân căn bản cũng không khả năng chiến thắng Khắc Tư, Dương Thanh Huyền trực tiếp một nhận chém tới.

Khắc Tư kinh hãi, bỗng nhiên hướng về bên cạnh người né tránh, nhưng này lưỡi dao chém xuống, nhưng phản ứng gì cũng không, hãi tiếng kêu lên: “Không được!”

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, nói ra: “Sát Nguyệt Chi Nhận quý giá như thế, há có thể loạn chém? Nếu như không chiếm được trên người đại nhân, sợ là đại nhân đều muốn tiếc nuối cả đời chứ?”

Mấy chữ cuối cùng nói ra thời điểm, người đã đến Khắc Tư phía sau, một nhận mạnh mẽ bổ tới.

Đồng thời Dương Thanh Huyền góc độ cực kỳ xảo quyệt, trực tiếp chém về phía Khắc Tư trong cơ thể Thích Minh Thạch vị trí chỗ ở.

"Rống!"

Khắc Tư hét lớn một tiếng, sức mạnh toàn thân nháy mắt bộc phát ra.

Ở đây Sát Nguyệt Chi Nhận hào quang hạ, né tránh đã là không thể nào, chỉ có thể nhắm mắt cứng rắn chống đỡ.

Cái kia nhã nhặn thần thái, đã không còn sót lại chút gì, một quyền nắm chặt, vô số màu xanh lam tia lôi dẫn ở bốn phía "Đùng đùng" lấp lóe, đem quyền kình áp súc đến mức tận cùng, mạnh mẽ đánh tới.

"Ầm ầm!"

Sát Nguyệt Chi Nhận hào quang bị ngăn cản chớp mắt, liền đánh nát cái kia ánh quyền, mạnh mẽ chém trên người Khắc Tư.

Dương Thanh Huyền hai con ngươi co rụt lại, Khắc Tư trong cơ thể Thích Minh Thạch một điểm điểm hiện ra hiện ra, nhưng cũng bị Khắc Tư liều mạng che, chỉ cần Thích Minh Thạch không mất, thân thể tùy thời có thể sống lại.

Dương Thanh Huyền nói: "Tạm biệt, Khắc Tư đại nhân. Ta đối với ngươi cảm giác không sai, nhưng tiếc là, lập trường bất đồng a. Vĩnh quyết!"

Lại là một thanh Sát Nguyệt Chi Nhận vung ra, mạnh mẽ quét tới.

Đúng lúc này, cái kia khống chế toàn bộ lĩnh vực Âm Dương Ngư Cự Linh, đột nhiên biến ảo ra cánh tay, một chỉ trực tiếp điểm hạ, khóa chặt Dương Thanh Huyền thiên linh cái.

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, đột nhiên thu về Sát Nguyệt Chi Nhận, do dự chớp mắt, liền một cái xoay người, tránh thoát cái kia một chỉ.

“Oanh!”

Chỉ điểm một chút nhập hư không, tựu hóa ra lớn đại hắc động, bốn phía vô số màu trắng điểm điểm, như là ngân hà giống như.

Cái kia cự chỉ đang nhẹ nhàng một chọn, toàn bộ tinh hà dị tượng, liền hướng Dương Thanh Huyền đánh tới.

Cơ Bắc Dã bỗng dưng hóa hiện ra, quát lên: “Ta tới!” Đón dị tượng kia, một bước lên trước, theo sự to lớn ánh sáng, phóng lên trời, mạnh mẽ phách ở đằng kia ngân hà trên, đem chém nát.

Cự chỉ kèm theo ngân hà phá nát, cũng cùng nhau phá nát mở, Âm Dương Ngư người khổng lồ toàn bộ cánh tay, cũng vì đó tán loạn.

Nhưng này trên mặt mũi, vẫn là song ngư xoay tròn, không có bất kỳ biến hóa nào cùng vẻ mặt.

Đòn đánh này mắt, chỉ là vì cứu Khắc Tư, mắt đạt thành sau, liền không tiếp tục để ý Dương Thanh Huyền đám người, tiếp tục duy trì lĩnh vực, trấn áp chúng Giới Vương.

Khắc Tư chân thân ở mấy ngàn trượng ở ngoài hóa hiện, đầy mặt âm trầm cùng hoảng sợ, bưng Thích Minh Thạch, cường hành nhét vào bên trong cơ thể.

Miệng vết thương phóng ra to lớn lam quang, bị lưỡi dao phách tổn hại thân thể, một điểm điểm được chữa trị.

Khắc Tư nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, cái kia khuôn mặt dữ tợn dần dần khôi phục lại yên lặng, nói ra: “Thanh Huyền đại nhân, vẫn là không thể vĩnh quyết a. Bất quá ta tin tưởng, sau đó chủ nhân sẽ tiễn ngươi lên đường, đến thời điểm chúng ta tựu thực sự là vĩnh quyết.”

Dương Thanh Huyền xem thời cơ sẽ mất đi, thầm nghĩ đáng tiếc, Khắc Tư có phòng bị, chính mình sợ là rất khó thủ xảo đánh lén.

Mà ở Vô Cực kết giới cùng Nguyên Tố Suy Biến Quyển song trọng tác dụng hạ, tảng lớn Giới Vương võ tu bị tàn phá giết chóc, rất nhanh liền chết quá bán.

Đột nhiên, một đạo phẫn nộ không cam lòng tiếng kêu thảm thiết truyền đến.

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, mạnh mẽ xoay người nhìn tới, chỉ thấy Đỗ Bắc Phong thất thủ, bị Lạc Đinh Lan trực tiếp chém giết, một chưởng xuyên thấu lồng ngực, sau đó chậm rãi thu lại rồi.

Đỗ Bắc Phong trong lồng ngực, ngũ tạng lục phủ hoàn toàn phá nát, toàn bộ người không cam lòng cùng bi phẫn biểu hiện, sôi nổi sắc mặt.

Nhưng này ánh mắt, nhưng là trở nên u ám, cuối cùng ánh sáng mất hết.

“A!”

Lâm Ngọc Chi sợ đến hét lên một tiếng, đột nhiên ngoảnh đầu liền đi.

Tự bước vào Thiên Giới tới nay, không khỏi là cao cao tại thượng, đi đến chỗ nào đều là quân lâm thiên hạ, chúa tể tất cả, chưa bao giờ cảm thụ qua tử vong hoảng sợ, lần trước cảm giác cái chết đến uy hiếp còn là lúc nào? Đã nhớ không được.

Giờ khắc này Đỗ Bắc Phong chết ở trước mặt nàng, làm nàng thật sự cảm nhận được chết hoảng sợ, sợ đến hồn phi phách tán, cái gì cũng không để ý, chỉ để ý trốn.

Quỷ Tàng kinh nộ hét lớn: “Nữ nhân ngu xuẩn, đừng trốn a! Trốn chết càng nhanh hơn!”

Nhưng Lâm Ngọc Chi nơi nào nghe lọt, phát như điên chạy trốn.

Lạc Đinh Lan “Khanh khách” cười nhạo một tiếng, lắc mình bên dưới, tựu tại chỗ biến mất.

Quỷ Tàng kịp thời quyết đoán, vội vàng bóng người lóe lên, sẽ đến Dương Thanh Huyền bên cạnh người, một luồng quỷ khí đem Dương Thanh Huyền, Cơ Bắc Dã, tên béo Du An toàn bộ quá bao lấy, điên cuồng hướng về tương phản phương hướng bỏ chạy.

Tuy rằng Lâm Ngọc Chi chạy trốn là ngu xuẩn hành vi, nhưng trong lúc vô tình nhưng cho bọn họ chạy trốn chế tạo thời cơ.

Lưu lại là chắc chắn phải chết.

Quỷ Tàng hét lớn một tiếng, trực tiếp lấy kiếm khí mở đường, hướng về tương phản phương hướng phóng đi.

Khắc Tư bọn người là kinh nộ không ngớt, cũng không dám chặn phong mang.

Rất nhanh, tựu chạy ra khỏi Vô Cực lĩnh vực, Quỷ Tàng mạnh nữa nhưng mà vung tay lên, kiếm khí màu xanh lục xông lên tận trời, bổ về phía cái kia sương mù nặng nề u ám vòm trời.

“Ầm ầm!”

Kiếm quang bắn nhập hư không, toàn bộ vòm trời không ngừng mây mù lăn lộn, sản sinh to lớn dị tượng.

Một cái hẹp lối đi nhỏ, ở kiếm khí vị trí, như ẩn như hiện ra hiện.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2004: Đuổi Tận Cùng Không Buông, Cuối Cùng Mỹ Cảnh

Quỷ Tàng mừng như điên, đúng lúc này, phía sau truyền đến vô tận tiếng ầm ầm, chính là Lạc Đinh Lan đám người ở phương hướng.

Cái kia to lớn Vô Cực lĩnh vực không ngừng thu nhỏ lại.

Bên trong huyết quang nổi lên, hầu như nhuộm đỏ phía chân trời.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh hoàng, Hỏa Nhãn Kim Tình hạ, chỉ nhìn thấy hoàn toàn tĩnh mịch, không có sinh cơ chút nào.

Lâm Ngọc Chi sợ là đã chết, mà cái kia hơn một nghìn vị giới vương hơn nửa cũng bỏ mình, nghĩ tới đây, trong lòng nhịn không được run rẩy.

Đây chính là hơn một nghìn vị giới vương, đều chỉ là hoành hành vũ trụ một nguồn sức mạnh, dĩ nhiên chết hết!

Không chỉ có ở phụ cận tinh vực, sợ là cả vũ trụ bên trong, đều sẽ khiến cho lớn chấn động mạnh.

Dương Thanh Huyền trong mắt ánh vàng nhảy nhót nhảy một cái, lập tức nhìn thấy Lạc Đinh Lan bóng người, phảng phất còn đang đối với hắn cười, mạnh mẽ mà ngất lịm nói: “Chạy mau! Người phụ nữ kia đuổi tới!”

Không dùng hắn nói, ở lối đi kia hình thành nháy mắt, Quỷ Tàng tựu hóa thân làm kiếm, mang theo ba người phóng lên trời.

Kiếm khí không ngừng xé rách lăn lộn lớp năng lượng, mấy người thoáng qua ngàn dặm.

Trong phút chốc, trên hư không tựu hiện ra một vệt màu trắng bóng người, chính là Lạc Đinh Lan, Khắc Tư năm người đều đều hiện ra tại bên người.

Khắc Tư cả kinh nói: “Chủ nhân, bọn họ chạy trốn!”

Lạc Đinh Lan ngẩng đầu nhìn trên hư không, ánh mắt lấp lóe, dung nhan tuyệt thế kia trên, vung lên nhẹ nhàng nụ cười, cười ha hả nói: “Con kiến nhỏ nhóm, chạy thoát sao? Coi như đuổi tới hư không vũ trụ, ta cũng muốn đem bọn ngươi thu thập.”

Bóng người loáng một cái, liền đem Khắc Tư năm người đều bao lấy, càng trực tiếp đuổi theo.

Quỷ Tàng chém vỡ cái kia tầng tầng hư không lực cản sau, rất nhanh tựu vọt ra, trước mắt một mảnh vũ trụ mịt mờ, vô tận tinh không, như nạm đầy bảo thạch thế giới, càng là mỹ lệ như vậy.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên kêu lên: “Không được! Người phụ nữ kia đuổi tới!”

“Cái gì?!”

Quỷ Tàng lấy làm kinh hãi, rất nhanh tựu cảm ứng được khí tức, mắng: “Đáng chết!”

Ánh mắt bên trong lục mang lấp lóe, như là do dự bất định.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Còn không chạy mau, nghĩ gì thế?”

Quỷ Tàng liếm môi một cái, nói: “Vừa nãy ở đây có hơn một nghìn Giới Vương bị giết, này chút Giới Vương hồn phách, nếu là ta có thể toàn bộ thôn phệ lời, đủ để vọt tới ba sao Thiên Giới, đem nữ nhân này cũng giết ngược.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Thời gian không ta đã, ngay lập tức là không có cơ hội, trước tiên tránh thoát này kiếp nói sau đi.”

Quỷ Tàng thở dài, khu kiếm mà lên, hướng về vũ trụ hư không bay nhanh, rất nhanh tựu biến mất ở mênh mông Tinh Khung bên trong.

Phía sau Lạc Đinh Lan đuổi tận cùng không buông, hai người một trước một sau, cùng này vô tận lưu quang hỗn cùng nhau, căn bản không biết là bóng người, vẫn là lưu tinh.

Vài ngày sau, ở một viên hoang vu tinh cầu trên, đột nhiên “Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn.

Sức mạnh to lớn qua lại thiên thạch tầng, gây nên to lớn bạo động, một đạo rực rỡ đến cực điểm hào quang, đột nhiên rơi vào xuống.

“Ầm ầm!”

Một mảnh nhô lên thế núi, tựu ở đằng kia rơi rụng sức mạnh hạ, ép thành vô biên vô tận hố trời.

Năng lượng bên trong, Quỷ Tàng bóng người tái hiện ra, mạnh mẽ nhìn chằm chằm bầu trời, lạnh giọng nói: “Đáng chết tiện nhân! Đuổi ta ba ngày ba đêm, đừng cho là ta sợ ngươi!”

“Khanh khách, không sợ lời, ngươi trốn cái gì nhỉ?”

Quỷ Tàng phía trước, vô số Bạch Tuyết bay xuống, Lạc Đinh Lan cùng năm vị Thích Tá, bỗng dưng mà hiện.

Lạc Đinh Lan mặt như hoa đào, nhìn Quỷ Tàng, lại nhìn Dương Thanh Huyền, sau đó nhìn ngất đi tên béo Du An, che miệng mà cười, hiển nhiên tâm tình vô cùng tốt.

Quỷ Tàng cả giận nói: “Bởi vì ngươi là nữ nhân, ta mới không đánh ngươi, ngươi đúng là được voi đòi tiên!”

Lạc Đinh Lan cười nghiêng nghiêng ngửa ngửa, ha ha nói: “Ai nha, mau tới mau tới đánh ta đi, tuyệt đối đừng bởi vì ta là yêu kiều hoa mà thương tiếc ta.”

Quỷ Tàng hét lớn: “Ngươi đã tự tìm chết, tựu không oán được ta!”

Ngay lập tức đột nhiên kiếm thế đồng thời, tựu mạnh mẽ vọt tới.

Trong hai con ngươi quỷ hỏa bị áp súc đến rồi cực hạn, tuy rằng tức giận không thôi, nhưng nội tâm nhưng là hết sức bình tĩnh, thậm chí là lạnh lẽo.

Này chiến hầu như chắc chắn phải chết, cách biệt hai sao cảnh giới, căn bản không thể vượt qua.

Thiên Giới chi chủ, đã sắp muốn tiếp cận võ đạo điểm cuối tồn tại, mỗi một sao đều là vô cùng xa khoảng cách xa, đừng nói chạm đến, căn bản là liền ngay cả nhìn cũng không thấy một bên.

Quỷ Tàng kiếm thế vận chuyển tới cực hạn, vô số ác quỷ phá không xé rách mà đến, uốn lượn ở tinh cầu bầu trời.

Toàn bộ thiên địa thế năng, đều bị run rẩy, vị diện không ngừng phá nát.

Lạc Đinh Lan ánh mắt hơi ngưng, cười nhạt nói: “Xem ra, ngươi cũng không phải phổ thông quỷ tu a, lẽ nào cũng giống như ta, là đã từng cường giả rớt xuống cảnh giới?”

Trong khi nói chuyện, tốt lắm nhìn tay ngọc liền duỗi đi ra, vỗ nhè nhẹ trên Bách Quỷ Dạ Hành, ánh sáng màu trắng đánh tan, ép tới sở hữu quỷ khí ảm đạm phai mờ, không ngừng co lại.

Quỷ Tàng đầy mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Nếu như bản tọa có thể khôi phục đỉnh cao chi mười một sức mạnh, giết ngươi như giết chó!”

“Khanh khách, ai nha, hảo hán không đề cập tới năm đó dũng, lẽ nào ngươi cũng chỉ có thể sinh hoạt tại quá khứ trong huy hoàng sao? Giờ khắc này ngươi, mới là chân thật nhất ngươi a.”

Lạc Đinh Lan cười nhạt, tay ngọc vỗ nữa, Bách Quỷ Dạ Hành trên tảng lớn quỷ mang phun ra, thân kiếm càng không ngừng run rẩy.

Quỷ Tàng phía sau to lớn quỷ chi huyễn ảnh, cũng không ngừng đổ nát mở.

Quỷ Tàng đầy mặt dữ tợn, cắn chặt hàm răng, nhưng không ngừng lùi lại.

Đột nhiên, một bóng người kích bắn mà đến, Dương Thanh Huyền hai tay nắm nhận, điên cuồng chém mà hạ.

Hai thanh Sát Nguyệt Chi Nhận, đan xen tấn công tới.

Lạc Đinh Lan khẽ cười nói: “Này nguyên khí đúng là có ý tứ, giết ta bao nhiêu Thích Tá, mới có thể ngưng tụ ra một thanh, thực sự là cực kỳ đáng hận a.”

Nhưng trên mặt nàng, cũng không có bất kỳ hận vẻ mặt, tay ngọc vỗ một cái, đem Quỷ Tàng phía sau bóng mờ chấn động nát tan, Bách Quỷ Dạ Hành hầu như rời khỏi tay, Quỷ Tàng trực tiếp bị đánh bay. Lạc Đinh Lan tái ngưng chưởng một đòn, trực tiếp phách ở Dương Thanh Huyền hai đạo Sát Nguyệt Chi Nhận trên.

“Ầm ầm!”

Cái kia đánh đâu thắng đó, hầu như không gì địch nổi Sát Nguyệt Chi Nhận hào quang, lần thứ nhất miễn cưỡng bị ngăn trở. Hơn nữa còn là hai đạo đồng thời bị cản lại, giữa trời cắt đứt.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên, đột nhiên lần thứ hai lấy ra mười chuôi, treo ở trước người, liền muốn toàn bộ đánh chém đi ra ngoài.

Đột nhiên một luồng rộng lớn sức mạnh ép xuống, hóa thành Thái Cực song ngư đồ án, đem Dương Thanh Huyền quanh thân một vùng không gian đè ép, Dương Thanh Huyền chân nguyên trong cơ thể nháy mắt khô cạn, miễn cưỡng duy trì ở ngự không không rơi, nơi nào thúc giục mười chuôi Sát Nguyệt Chi Nhận.

Lạc Đinh Lan một chút sẽ đến Dương Thanh Huyền trước mặt, tay ngọc nhẹ nhàng phất một cái, ống tay áo từ Dương Thanh Huyền trên mặt xẹt qua, cười ha hả nói: “Ngươi này không có lương tâm, ta xinh đẹp như vậy, lại cũng cam lòng ra tay, ngươi nói, ta làm sao trừng phạt ngươi tốt đây?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tựu phạt ta rời xa ngươi, đời đời kiếp kiếp không thể gặp lại ngươi, vĩnh cửu bị nỗi khổ tương tư.”

“Ha ha ha ha.”

Lạc Đinh Lan cười đến mê trai run rẩy, phất tay áo mắng: “Xú nam nhân, nghĩ hay lắm, mạng sống cũng đừng nghĩ, vẫn là muốn chút cái khác đi.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt cực kỳ khó coi, lấy ra một cái xích hộp ngọc màu đỏ, đột nhiên mở ra, hai con ngươi một chút tuôn ra ánh vàng, sau đó một tay bấm quyết, trong miệng nói lẩm bẩm.

Lạc Đinh Lan không để ý lắm, khinh bỉ cười nói: “Cuối cùng bước ngoặt, còn muốn chơi trò gian gì? Còn muốn khổ sở giãy dụa một phen sao? Không bằng nhiều hưởng thụ một phen cảnh đẹp trước mắt, này rực rỡ tinh không, vũ trụ, cùng với trước mắt mỹ nhân, chẳng lẽ không đều là ngươi trên hoàng tuyền lộ, mỹ hảo hồi ức sao?”

Trong hộp ngọc kia, theo Dương Thanh Huyền bấm quyết, chậm rãi bay lên một căn không hề bắt mắt chút nào bộ lông.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2005: Không Chi Hóa Thân, Đại Thánh Gia Gia

Lạc Đinh Lan cái kia đẹp đẽ mắt to, đột nhiên sững sờ hạ, càng nổi lên một tia sóng lớn, nhìn chằm chằm cái kia bộ lông, nói ra: “Đây là...”

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên một uống, lòng bàn tay trái nơi, tuôn ra mạnh mẽ hào quang, như là tuyệt thế thần binh giải phong đi ra.

Cái kia lông tơ ở trong hư không một bay, càng bắt đầu biến hoá, hóa ra một con linh hầu, lọm khọm thân thể một chút thẳng tắp, không ngừng trở nên to lớn, sau đó đưa tay chộp một cái.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy bàn tay bị xanh bạo, to lớn ánh sáng đâm hai mắt khó có thể trợn mở, chờ cái kia hào quang yếu hạ thời gian, một đạo uy phong dáng người, đứng lơ lửng trên không, tay phải cầm lấy Thiên Hà trấn đáy Thần trân, chịu đựng trên vai trên, chính đưa lưng về mình.

Này đạo đỉnh thiên lập địa bóng người, Dương Thanh Huyền không một chút nào xa lạ, trên bích hoạ, chân dung bên trong, trong ảo giác, thần niệm bên trong chờ chút, cũng như sát quang ảnh kia giống như lóe lên quá.

Mỗi một lần đều như vậy không chân thực.

Mà giờ khắc này, này hiên ngang tư thế oai hùng, nhưng là thật sự rõ ràng xuất hiện ở trước mặt mình, nửa điểm không kém.

Dương Thanh Huyền còn nhớ lần đầu gặp gỡ cái kia bức tranh thời gian trên chữ nhỏ: Mười ngàn năm quá lâu, chỉ tranh sớm chiều.

Nội tâm không tên tựu có một loại nhiệt huyết phun trào, khiến chân nguyên dâng trào, liền ngay cả cái kia Vô Cực lĩnh vực, đều tựa hồ muốn mất hiệu lực.

Quỷ Tàng trấn định ở đằng kia, không ngừng chữa thương, bình tĩnh khuôn mặt bên trong, mang theo một tia kinh sắc.

Cơ Bắc Dã thì lại là hoàn toàn ngây dại, ngơ ngác nói: “Làm sao đột nhiên nhiều hơn một con khỉ, con khỉ này là ai?”

Dương Thanh Huyền trong lòng bỗng nhiên chấn động, thầm nghĩ không được!

Thời không vào đúng lúc này, phảng phất bị định trụ.

“Hầu tử?”

Thân ảnh kia nói một tiếng, quay đầu lại.

Cơ Bắc Dã liền thấy một tấm mặt lông Thiên Lôi miệng, nhưng này nháy mắt, liền có khủng bố sức mạnh xé rách hắn thần thức đầu óc, khí khổng nháy mắt nổ ra máu, “A” kêu thảm một tiếng, liền bay ngược ra ngoài.

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng sợ hết hồn, chỉ là liếc mắt nhìn, một vị cửu tinh Giới Vương cũng nặng tổn thương bay ra ngoài?

Cái kia hầu tử bóng người loáng một cái, tựu đuổi kịp Cơ Bắc Dã, vươn tay trái ra bóp lấy cổ hắn, lạnh lùng nói: “Ngươi mới vừa nói ai là hầu tử tới? Gọi Đại Thánh gia gia.”

Cơ Bắc Dã bị bóp lấy cái cổ, toàn bộ khuôn mặt một chút tím thành gan heo, bất kể như thế nào giãy dụa, đều không có một chút nào sức phản kháng số lượng, vội vàng nói: “Gọi, gọi, ta, ta, gọi, lớn, lớn, thánh, gia gia...”

Âm thanh từ yết hầu trong khe hở gian nan nặn đi ra, sau đó toàn bộ mặt giống như cùng trúng độc giống như vậy, huyết dịch hoàn toàn bị cắt đứt.

“Hừ, rác rưởi.”

Hầu tử hơi vung tay, liền đem Cơ Bắc Dã ném ra ngoài, giống như vứt rác rưởi giống như vậy, xa xa ngã xuống đất, không rõ sống chết.

Dương Thanh Huyền thấy kia mặt lông Thiên Lôi miệng nhìn sang, sợ đến run lên một cái, xoay người tựu muốn chạy.

“Không dùng chạy, ngươi cùng ta có duyên, ta sẽ không đánh ngươi.”

Hầu tử bóng người loáng một cái, tựu xuất hiện ở Dương Thanh Huyền phía trước, hai mắt một nháy mắt, liền hóa ra một mảnh ánh vàng, bắn thẳng tới.

Dương Thanh Huyền cả người cự chiến, ở đằng kia Hỏa Nhãn Kim Tình hạ, phảng phất trong ngoài, tất cả mọi thứ bí mật, đều bị con khỉ này nhìn rõ rõ ràng ràng.

“Ngạch, cũng không tệ lắm.”

Hầu tử một chút thu rồi ánh vàng, hì hì nở nụ cười hai tiếng, thật giống gặp phải cái gì chuyện cao hứng.

Dương Thanh Huyền vội vàng ôm quyền nói: “Đại nhân nhưng là Vạn Cổ Trường Không?”

Hầu tử lắc lư cúi đầu, đem Thiên Hà trấn đáy Thần trân hoành trên bờ vai, nói ra: “Gần đủ rồi, nhưng nghiêm chỉnh mà nói nhưng cũng không phải là, ta chỉ là hắn một đạo lông tơ phân thân, nhưng cũng coi như là hắn một phần.”

Dương Thanh Huyền lại hỏi nói: “Vậy này Thiên Hà trấn đáy Thần trân, là huyễn ảnh hay là chân thực?”

Không cười đem gậy cầm trong tay, huy vũ mấy lần, hì hì nói ra: “Tự nhiên chỉ là một đạo ảo ảnh, từ càng cao hơn vũ trụ phóng hạ xuống quang thôi. Mặc dù chỉ là huyễn ảnh, nhưng đối phó với con bé này vậy là đủ rồi.”

Dương Thanh Huyền mừng như điên, vội vàng nói: “Đa tạ đại nhân giúp đỡ.”

Không khoát tay nói: “Không sao. Ngươi và ta vô cùng có ngọn nguồn, cực kỳ tu luyện, tương lai hoặc có gặp mặt thời gian.”

Hắn nói gặp mặt, tự nhiên chỉ là bản tôn gặp lại, Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đại nhân chi bản tôn, chẳng lẽ đã...”

Không gật đầu nói: “Hừm, đã ly khai này một không gian, đi đến sơ sinh đời đại vũ trụ, tìm kiếm đạo chi khởi nguyên đi. Hì hì, đây chính là cái vô cùng có ý tứ địa phương, ta cũng tốt muốn đi a.” Càng lộ ra một tia ước ao vẻ mặt.

Lạc Đinh Lan sững sờ một lát, lúc này mới nói: “Hừ, ta còn tưởng rằng từ đâu tới một con khỉ, nguyên lai chỉ là một phân thân.”

“Hầu tử?”

Không vác gậy, quay đầu, nhìn chằm chằm Lạc Đinh Lan nói: “Gọi Đại Thánh gia gia.”

Lạc Đinh Lan phun tiếng nói: “Phi, không biết xấu hổ.”

Không dao động đi tới, nói ra: “Đừng tưởng rằng ngươi là nữ nhân, ta tựu không đánh ngươi.”

Lạc Đinh Lan phun ra đầu lưỡi, “Thoáng hơi, đến nha đến nha, đến đánh ta nha.”

Vừa mới dứt lời, sắc mặt một chút trắng bệch, toàn bộ vòm trời nháy mắt mất đi màu sắc, hoàn toàn bao phủ ở một mảnh ánh vàng bên trong.

Chính là một côn to lớn màu vàng thiết côn, ở trước mắt không ngừng biến lớn, sau đó “Oành” một tiếng, đánh tại chính mình trên gương mặt.

“Oành!”

Lạc Đinh Lan đầu tê rần, phun ra một ngụm máu đến, toàn bộ người giống như là diều đứt dây, bay ra ngoài.

Không một mặt vô tội, chỉ vào năm vị trợn mắt ngoác mồm Thích Tá, nói ra: “Các ngươi cho ta làm chứng a, là nàng để ta đánh, sống vô số năm, từ đến chưa từng nghe tới như vậy thỉnh cầu, không vừa lòng hạ nàng làm sao được đây? Thực sự là tên biến thái.”

“A! Ta muốn giết ngươi!”

Lạc Đinh Lan đột nhiên hét rầm lêm, nửa cái đầu trực tiếp sưng thành quả bí đao, dung nhan tuyệt thế kia, một chút biến thành nửa cái bánh bao mặt, vô tận sát khí bộc phát ra, toàn bộ người giống như bị điên, đánh về phía không.

“Ai nha, mắc mớ gì đến ta?”

Không đứng tại chỗ bất động, chỉ là giơ lên gậy, lại một côn đánh xuống.

“Oành!”

Lạc Đinh Lan dĩ nhiên không có bất kỳ chống lại, lại chặt chẽ vững vàng đã trúng một gậy, bị đánh chấn động vào đại địa, da bị nẻ ngàn dặm.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, này cũng thật là đáng sợ chứ?

Ba sao Thiên Giới chi chủ, chơi giống như tùy tiện đánh?

Khắc Tư năm người sốt sắng, kêu lên: “Chủ nhân!”

Lập tức hướng về cái kia rạn nứt đại địa vọt xuống.

“Phiền toái như vậy, không dùng xuống rồi.”

Không lại giơ gậy lên, mạnh mẽ hướng về trên mặt đất một đánh, “Ầm ầm ầm” rung mạnh không ngừng dập dờn bồng bềnh mở.

Toàn bộ Tinh Thể bề ngoài, bắt đầu hiện ra tảng lớn vết rạn nứt, khuếch tán đến vô cùng xa xa, mà tựu ở gần đây địa uyên bên trong, không khỏi là chịu đến rung mạnh, năm vị Thích Tá đột nhiên bị chấn động bay ra ngoài, sau đó chính là Lạc Đinh Lan thân thể, tương tự bị gậy uy lực, chấn động nhập không bên trong.

Mình không ảnh loáng một cái, tựu xuất hiện ở Lạc Đinh Lan bên cạnh người, giơ lên gậy lại đánh xuống.

“Không, không muốn, không muốn đánh ta rồi!”

Lạc Đinh Lan liều mạng bảo vệ chính mình mặt, nước mắt đều rớt ra, ô ô nói: “Hảo hán tha mạng.”

Không nói: “Gọi Đại Thánh gia gia.”

Lạc Đinh Lan vội hỏi: “Đại Thánh gia gia.”

“Oành!”

Không một gậy đột nhiên đánh xuống, lại đem Lạc Đinh Lan đánh vào địa uyên, chấn lên to lớn bụi bặm.

Chương 2006: Bi Phẫn Mà Đi, Vũ Trụ Kết Cấu

“Chủ nhân!”

Khắc Tư năm người kinh hãi, vội vàng lần thứ hai nhảy vào địa uyên.

Rất nhanh, Lạc Đinh Lan vọt ra, tóc tai bù xù, cả đầu đều sưng vù, máu me be bét khắp người, quát ầm lên: “Chết hầu tử! Ta đều kêu tại sao còn muốn đánh ta?!”

Không cười lạnh nói: “Chết hầu tử? Vừa nãy một côn đó tử, chính là đánh ngươi hiện tại kêu loạn.”

Lạc Đinh Lan: “...”

Không nói: “Ngươi có gan kêu nữa một câu thử xem.”

Lạc Đinh Lan nước mắt ba ba lưu, che miệng, không nói ra được oan ức, “Ô ô” khóc lóc.

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, này giết người không chớp mắt, trong khoảnh khắc liền giết hơn một nghìn Giới Vương mạnh mẽ tồn tại, lại như nữ tử này đây tư thế.

Không hừ nói: “Gọi Đại Thánh gia gia.”

Lạc Đinh Lan bi phẫn khóc ròng nói: “Đại Thánh gia gia. Ô ô ô!”

Kêu xong sau, cũng không nhịn được nữa bi phẫn tình, oa oa khóc lớn.

Khắc Tư năm người đều là hai mặt nhìn nhau, rồi lại sợ sợ nhìn không, không dám nhúc nhích một chút.

Không nói: “Dừng lại!”

Tiếng khóc lập tức đình chỉ, Lạc Đinh Lan cắn tay, nước mắt còn ở chảy đầm đìa, chỉ là không dám lên tiếng.

Không khoát tay nói: “Cút đi. Sau đó không cho lại bắt nạt Dương Thanh Huyền, bằng không ta đập nát ngươi mặt.”

Lạc Đinh Lan đầy mặt sợ sợ, bưng đôi mặt, đầy mặt nước mắt “Oa oa” khóc lớn quay đầu liền đi, chốc lát cũng không dám, cũng không nghĩ dừng lại, trực tiếp hóa thành độn quang. Khắc Tư năm người vội vàng đuổi theo, “Chủ nhân!”

Sáu người nháy mắt biến mất ở tinh thể bầu trời.

Dương Thanh Huyền há to mồm, một hồi sinh tử truy sát, cứ như vậy giống như mộng ảo giải quyết rồi.

Không khuôn mặt đột nhiên trở nên nghiêm nghị, nói ra: “Chính ngươi cẩn thận rồi.”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, vội hỏi: “Không đại nhân, làm sao vậy?”

Không nói: “Thời gian sắp đến rồi, ta chỉ là bản tôn trên người một sợi lông, duy trì không được bao lâu thời gian.”

Nói, trên người Thiên Hà trấn đáy Thần trân một chút biến ảo mà đi, tản vào hư không, mà mình không thân thể, cũng bắt đầu một điểm vạch trần nát.

Dương Thanh Huyền giật mình ở đằng kia, không biết như thế nào cho phải.

Không nói: “Không cần lo lắng, chỉ cần ngươi hướng về con đường này tiếp tục đi tới đích, cuối cùng có gặp lại một ngày. Không chỗ nào từ đến, cũng không chỗ đi.”

Nói xong, toàn bộ người phá nát thành một cái lông tơ, bay ở không trung.

Dương Thanh Huyền vội vàng chộp tới, nhưng này lông tơ loáng một cái, như là hút hết năng lượng, trực tiếp hóa thành tro tàn, bay vào vũ trụ hư không.

Dương Thanh Huyền cúi đầu xuống, nhìn mình bị cái kia Thiên Hà trấn đáy Thần trân xé rách bàn tay, đã phục hồi như cũ hơn nửa, nhưng nội tâm nhưng là trống rỗng, như là thiếu mất cái gì. Lập tức hiểu được, cái kia Thiên Hà trấn đáy Thần trân dấu ấn, bị không phân thân hoàn toàn rút ra tận, đã không tồn tại nữa.

Quỷ Tàng trầm giọng nói: “Này khỉ...” Đột nhiên sắc mặt một chút trắng bệch, vội vàng sửa lời nói: “... Không, chân thân sợ là đã đạt đến khó có thể tưởng tượng độ cao.”

Dương Thanh Huyền nói: “Khó có thể tưởng tượng độ cao? So với ngươi thời kỳ tột cùng cao hơn nữa sao?”

Quỷ Tàng hừ một tiếng, nhẹ nhàng gõ đầu.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ngươi nhưng là cửu tinh Thiên Giới chi chủ, ở Thiên Giới chi chủ trên, chẳng lẽ còn có đáng sợ hơn tồn tại?”

Quỷ Tàng hít một hơi thật sâu, nói: “Thiên Giới chi chủ, chung quy chỉ có thể ngao du Thiên Giới, trở thành một phương vũ trụ chúa tể, nhưng không thể trở thành cao nhất chúa tể.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Có ý gì?”

[❤truyen cua tui . net] http://truy

enc u atui.net/

Quỷ Tàng nói: “Toàn bộ thế giới, chính là đại đạo hiện ra, ban đầu một khối tịnh thổ, chính là hiện tại mọi người nói đại đạo Khởi Nguyên Chi Địa, từ này Khởi Nguyên Chi Địa, khuếch tán ra một phương vũ trụ, chính là sở hữu vũ trụ hạt nhân ở, là vì là sơ sinh đời đại vũ trụ. Mà ở đây vũ trụ trên căn bản, đại đạo tiếp tục diễn biến, lại khuếch tán ra tầng tầng bất tận không gian vũ trụ, này chút không gian vũ trụ, được gọi là diễn sinh đời vũ trụ.” Hắn dừng hạ, lại nói: “Trên thực tế, Quỷ Vực cũng là diễn sinh đời vũ trụ.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Cái kia tìm kiếm đạo chi khởi nguyên, nhất định phải tiến về phía trước sơ sinh đời đại vũ trụ?”

Quỷ Tàng nói: “Không hẳn vậy. Sở hữu không gian vũ trụ, đều là do đạo chi nguyên điểm diễn hóa mà đến, chỉ có điều sơ sinh đời đại vũ trụ cùng đạo chi nguyên điểm nhất là giáp giới, hơn nữa là tất cả vũ trụ cơ cấu hạt nhân. Vì lẽ đó tiến về phía trước sơ sinh đời đại vũ trụ, càng dễ dàng tiếp xúc được đạo chi khởi nguyên. Mà tại chỗ có diễn sinh đời vũ trụ bên trong, có thể đến nơi cảnh giới tối cao, chính là Thiên Giới chi chủ. Nhưng bước vào sơ sinh đời đại vũ trụ sau, ở Thiên Giới chi chủ trên còn có một loại chí cao vô thượng tồn tại, được gọi là chí tôn. Mỗi một vị chí tôn, đều là dung hợp đại đạo sức mạnh to lớn, mới có thể thành tựu cảnh giới. Ở mỗi cái diễn sinh đời vũ trụ bên trong, muốn nghĩ thành tựu chí tôn, tựu chỉ có tiến về phía trước đạo chi khởi nguyên, nhưng độ khó khăn to lớn, khó như lên trời.”

Quỷ Tàng tự giễu nói: “Dù cho là cửu tinh Thiên Giới chi chủ, ở chí tôn trước mặt, đều không khác nào đứa nhỏ.”

“Chí Tôn cảnh!” Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, không tên tựu nắm chặt song quyền, ức chế không được kích động cùng phấn khởi.

Quỷ Tàng liếc mắt nhìn hắn, giễu cợt nói: “Tuy rằng ngươi thiên phú cực cao, cảnh giới thông thần, nhưng không đánh đánh ngươi nói, như ngươi vậy biến thái, phóng ở vô số trong vũ trụ, cũng không hiếm thấy. Mà chí tôn cảnh, một cái vũ trụ vị diện, cũng chưa chắc có thể có một vị, trên căn bản đều hội tụ đến sơ sinh đời đại vũ trụ bên trong. Nơi đó, mới là cường giả chân chính thiên hạ, có chí cao sức mạnh thế giới. Ta xem trọng ngươi tương lai thành tựu Thiên Giới vị, nhưng muốn nói ngươi có thể thành tựu chí tôn, ha ha...”

Dương Thanh Huyền nói: “Sự do người làm, ha ha em gái ngươi.”

Quỷ Tàng bị hận không lời nào để nói, hừ nói: “Ngươi tiếp tục làm ngươi mộng ban ngày đi thôi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nơi đây không thích hợp ở lâu, chúng ta theo dọc theo đường, tìm kiếm xa như vậy cổ tinh vực truyền tống đại trận. Phá niết đại địa có lẽ thật muốn hủy diệt, ai, đáng tiếc.”

Quỷ Tàng bi phẫn nói: “Những Giới Vương kia chi hồn, mới là thật đáng tiếc nữa à! A, ta đồ ăn a!” Đấm ngực giậm chân.

Dương Thanh Huyền đột nhiên cả kinh nói: “Nguy rồi! Quên để Lạc Đinh Lan lưu lại giải dược!”

Du An tên béo kia còn nằm ở phía xa trên đất, xoay chuyển cái đầu, giống như là muốn tỉnh lại giống như vậy, vốn là nghĩ xoay người, nhưng quá béo chuyển bất động.

Cơ Bắc Dã nói: “Này nguyền rủa mặc dù độc, nhưng không hẳn không có giải thoát phương pháp, không biết đại nhân là muốn đi hướng về nơi nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Mục Hải Vực Giới.”

Cơ Bắc Dã cười nói: “Như vậy rất tốt, vực giới bên trong, tất nhiên có giải trừ Du An đại nhân chú ấn phương pháp.”

Dương Thanh Huyền nói: “Xa như vậy cổ Tinh Thần Đại Trận vị trí ngươi cũng đã biết?”

Cơ Bắc Dã cười nói: “Tự nhiên biết rõ. Ở đây Tinh Thần truyền tống đại trận, số thứ tự là bảy mươi ba, được gọi là nam bộ vũ trụ thứ bảy mươi ba vực, có 455 cái tinh vực.”

Dương Thanh Huyền một trận tặc lưỡi, có thể thấy được vũ trụ to lớn, căn bản không cách nào độ lượng, mà cái kia cảnh giới chí tôn, lại chính là đáng sợ đến mức nào tồn tại, sợ là giở tay giở chân trong đó, hủy diệt vũ trụ cũng không ở lời hạ.

Ngay lập tức, mấy người làm sơ nghỉ ngơi, điều dưỡng hạ nội thương, tựu lấy ra vũ quang bàn cùng Thời Không Toa chờ nguyên khí, hướng về xa như vậy cổ Tinh Thần Đại Trận phương hướng bay vụt mà đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2007: Tinh Vực Truyền Tống Đại Trận, Vượt Qua Hạn Mức

Vô tận tinh không, mênh mông vũ trụ.

Một chỗ huyền diệu cảnh giới, hiện ra to lớn trận quang, từ ngàn tỉ phù văn liên tiếp mà thành, trình viên hoàn hình, đường kính khó có thể đánh giá.

Đột nhiên, toàn bộ trên trận pháp ánh sáng, toàn bộ lánh sáng lên, hóa thành một mảnh hải dương màu vàng óng, vô cùng sức mạnh to lớn đổ xuống mà ra.

Ở trận pháp bốn phương tám hướng, đứng cạnh một vòng võ giả, phương hướng bốn hẻo lánh trên, là bốn vị thấp cấp Giới Vương, giơ tay bấm quyết, đứng yên bất động, nhìn chằm chằm trận bên trong hào quang.

Còn lại trận hình cung ở ngoài, rải rác trải rộng hơn trăm võ tu, đều là Khuy Chân hậu kỳ, hoặc là đỉnh cao tồn tại.

Mỗi người đều là giống nhau tư thế động tác, giơ tay bấm quyết, mặt không hề cảm xúc.

Theo trận pháp kia trên ánh vàng sáng choang, toàn bộ hư không đều "Ầm ầm" nổ vang, năng lượng mạnh mẽ từ trận bên trong từng luồng từng luồng sóng lan ra đến, chấn động ở mỗi một vị võ tu trên người, thổi áo bào bay phần phật.

Trên góc bắc Giới Vương võ tu nhíu lại đầu lông mày, nói ra: "Truyền tống lực lượng như vậy bất ổn, cũng không biết là cái nào xa xôi góc truyền tống lại đây, có thể lấy số đều đến một trăm ra.”

Trên góc đông là một vị nữ tính Giới Vương, hai mắt một chút hóa thành ưng hình, trên người nổi lên biến hóa vi diệu, vô số linh vũ một điểm điểm hiện ra ở trên người, triển khai thần thông nhìn chằm chằm trong trận quan sát, nhẹ giọng nói: “Hẳn không phải là một trăm có hơn, có thể là chừng bảy mươi vực không gian.”

Trên góc bắc cái kia Giới Vương cau mày nói: “Chừng bảy mươi, không gian khoảng cách cũng không có lớn đến đáng sợ trình độ, làm sao sẽ như vậy không ổn định?”

Trên góc đông mắt ưng nữ tử nói ra: “Ai biết được, này chút tinh vực truyền tống đại trận, rất nhiều đều lâu năm thiếu tu sửa, sẽ ra chút vấn đề cũng hợp tình hợp lý.” Sau đó lớn tiếng mấy phần, cao giọng nói: “Mọi người chú ý, áp chế không gian rung động sóng, miễn cho phá hoại đại trận.”

“Là!”

Xung quanh hơn trăm Khuy Chân cảnh võ tu cùng quát lên.

Bọn họ công tác chính là phụ trách truyền tống đại trận ổn định tính, mỗi một lần băng chuyền đến năng lượng vũ trụ thì không cách nào đánh giá, tuyệt đại đa số đều có thể ở trong trận được hóa giải, thiếu bộ phận sẽ tạo thành trận pháp bất ổn, đồng thời lan đến đi ra, phá hoại tứ phương hư không.

Lúc này liền cần có người đem không gian rung động trừ khử, lấy giữ gìn đại trận hoàn hảo cùng vận chuyển bình thường.

Trên góc bắc Giới Vương nam tử quát lên: “Chú ý, đến!”

“Ầm ầm!”

To lớn trận quang phóng lên trời, từng vòng sóng năng lượng hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán, hình thành rực rỡ cực kỳ năng lượng hoàn, vô số đạo khảm nạm cùng nhau, như là vũ trụ lớn khói hoa lớn.

Bốn vị thấp cấp Giới Vương sắc mặt khó coi, vội vàng bấm quyết đánh ra, từng đạo từng đạo mờ mịt hào quang tự trong tay hóa hiện, đánh ra sau ở không trung liền tiếp thành một mảnh, như vòng bảo hộ giống như, lượn quanh ở đại trận ngoại vi.

Nhất thời, cái kia kịch liệt gợn sóng được rõ ràng chậm lại, tiến nhập khả năng khống chế phạm trù.

Hơn nửa giờ sau, cái kia pháo bông hào quang mới một điểm chỉ tan đi, trên trận pháp không hiện ra tảng lớn bóng người, mỗi một người đều là vô cùng chật vật, hiển nhiên này siêu cấp truyền tống trên đường, vô cùng không dễ chịu.

Trong đó một nam tử áo xanh, mi thanh mục tú, ở ngắn ngủi khó chịu sau, lúc này mới ổn định lại, đầy là tò mò nhìn tứ phương vũ trụ.

Một mảnh tinh quang điểm điểm, tứ phương trên dưới đều không có tận đầu, nội tâm không khỏi kỳ quái, ở đây chính là Mục Hải Vực Giới La Phù cảnh giới sao?

Lúc này, lượng lớn võ tu bắt đầu từ trận pháp bên trong xuống, đồng thời hướng bốn phía nhận ra võ giả chắp tay ôm quyền.

Dương Thanh Huyền phát hiện cùng nhau truyền tống rất nhiều võ tu, đều chỉ có Khuy Chân cảnh tu vi, Giới Vương tuy rằng không ít, nhưng cũng không tính được nhiều. Chính mình ở đây chút người trong đó, đã coi như là cường giả tồn tại.

Xem ra Thương Khung tinh vực xác thực rơi ở phía sau rất nhiều, này chút Khuy Chân cảnh võ tu, khi tiến vào truyền tống trước, đều sẽ nuốt một loại giảm xóc đan, bảo đảm chính mình ở to lớn cực xa truyền tống quá trình bên trong, mức độ thấp nhất bị lực lượng không gian quấy nhiễu.

Mà Dương Thanh Huyền nhưng là một đường gắng gượng chống đỡ lại đây, sắc mặt hơi có chút trắng bệch.

Cơ Bắc Dã cùng Du An, thì bị hắn thu vào Thánh khí bên trong, một đường không việc gì.

Dương Thanh Huyền theo mọi người cùng nhau, đi xuống truyền tống đại trận, đột nhiên cái kia mắt ưng nữ tử hai con ngươi co rụt lại, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền quát lên: "Ngươi, lại đây."

Ngoắc ngoắc ngón tay.

Dương Thanh Huyền sững sờ ở trên hư không trên, nhìn trái phải hạ, phát hiện thật là gọi mình, hơn nữa người chung quanh, tất cả đều là một mặt cười trên sự đau khổ của người khác dáng dấp, nhưng cũng không có người dừng lại, đều là châm biếm vài tiếng, cứ tiếp tục đi về phía trước.

Dương Thanh Huyền không tìm được manh mối, nhưng mới đến, không tiện đắc tội với người, ngay lập tức không chút biến sắc, đi thẳng quá khứ.

Mắt ưng nữ tử nhìn hắn chằm chằm một trận, hỏi: "Lần đầu tiên tới?"

Dương Thanh Huyền gật gật đầu.

Mắt ưng nữ tử lại hỏi nói: "Tu vi cảnh giới?"

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, như vậy trực tiếp hỏi cảnh giới, đã là vô cùng không lễ phép hành vi, chính mình dùng một bộ liễm tức phương pháp mới đưa cảnh giới ẩn giấu đi, há có trực tiếp tuyên cáo đạo lý?

Ngay lập tức nói ra: “Ba sao Giới Vương.”

Mắt ưng nữ tử hơi thay đổi sắc mặt, lộ ra nhẹ nhàng kinh sợ, tựu ngay cả này cùng nhau truyền tống võ tu, không ít đều dừng bước lại, giật mình nhìn lại.

Mắt ưng nữ tử khôi phục rất nhanh vẻ mặt, lấy ra một cái la bàn, khẽ cười nói: “Ba sao Giới Vương? Nhưng tiêu hao truyền tống năng lượng nhưng đạt tới năm trăm ngàn đơn vị, ngươi dẫn theo bao nhiêu người ở trên người? Một vạn? Mười vạn?”

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia la bàn một chút, bình tĩnh nói ra: “Này chuyện không liên quan ngươi chứ? Truyền tống đều là căn cứ năng lượng đơn vị thu lệ phí, coi như ta mang theo một cái vị diện, cũng đã nộp vị diện tiền.”

Lên phía bắc cái kia Giới Vương nam tử bóng người loáng một cái, sẽ đến Dương Thanh Huyền bên cạnh người, trên gương mặt đột nhiên hóa ra mắt hổ một nét mặt, cười gằn nói: “Tiểu tử, mang theo vượt qua, chúng ta này đầu muốn thu lấy vượt mức phí dụng.”

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, nói: “Các ngươi bắt nạt người mới?”

Mắt ưng nữ tử híp mắt cười nói: “Hì hì, bắt nạt người mới? Đây là quy định, ngươi tự xem một chút đi.”

Nói, ném một chiếc thẻ ngọc quá khứ.

Dương Thanh Huyền tiếp nhận, thần thức nhẹ nhàng quét qua, liền bình tĩnh để xuống.

Lúc này, hai vị khác Giới Vương, còn có hơn trăm Khuy Chân cảnh cường giả, đều xúm lại, chỉ lo lên biến cố.

Nhưng dám ở chỗ này gây sự, mấy trăm năm qua chưa từng thấy qua.

Mắt ưng nữ tử ra dấu một cái, để mọi người trấn định, sau đó cười nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Đều biết? Vượt qua mười vạn đơn vị, liền muốn ngoài ngạch thu lệ phí. Ngươi muốn giao nộp ba tỉ Tinh Hạo Thạch vượt mức phí dụng.”

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói ra: “Hiểu, nhưng quy định này trên còn viết, cao cấp Giới Vương có thể mang theo năng lượng đơn vị là một triệu.”

Mắt ưng nữ tử gật đầu nói: “Không sai, cao cấp Giới Vương tự có ưu đãi, nhưng này mắc mớ gì đến ngươi đây?”

Dương Thanh Huyền ngước mắt lên, ngưng mắt nhìn mắt ưng nữ tử, khóe miệng hơi vung lên ý cười.

Mắt ưng nữ tử không tên cả người run lên, như là bị vực sâu cự thú nhìn chăm chú vào giống như vậy, toàn bộ người như rơi vào hầm băng, thậm chí chút nào sức phản kháng đều sinh không nổi, toàn thân lỗ chân lông ở trong chớp nhoáng này toàn bộ ngưng kết.

Cái cảm giác này bất quá chớp mắt, lập tức tựu biến mất không còn tăm hơi vô ảnh.

“Chi!” Mắt ưng nữ tử nháy mắt hiểu được, trên mặt trắng bệch một mảnh, vội vàng ôm quyền khom người nói: “Xin lỗi tiền bối, vãn bối mạo phạm, mong rằng chớ trách!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2008: La Phù Cảnh Giới, Huyết Nhãn Nhòm Ngó

Mắt ưng nữ tử bên cạnh người ba vị Giới Vương, đều là lấy làm kinh hãi, không rõ vì sao, nhưng mắt ưng nữ tử vội vàng trong bóng tối nháy mắt, ngón tay tại bên người nhẹ nhàng khoa tay.

Ba vị thấp cấp Giới Vương không không giật nảy cả mình, đầu trán bốc lên mồ hôi lạnh đến, sợ đến không dám lên tiếng.

Mắt ưng nữ tử khoa tay bên trong, duỗi ra tám ngón tay, mang ý nghĩa trước mắt chàng thanh niên này, ít nhất là tám sao Giới Vương!

Mục Hải Vực Giới bên trong, tông môn san sát, liên thông toàn bộ nam bộ vũ trụ, vô số cường đại thế gia môn phái, đều ở Mục Hải Vực Giới bên trong có cứ điểm, tám sao Giới Vương phóng ở toàn bộ vực giới mà nói, xác thực không coi vào đâu, nhưng đối với bọn hắn này chút thấp cấp Giới Vương tới nói, căn bản là là không trêu chọc nổi tồn tại.

Bất quá bốn người tuy rằng hoảng hốt, nhưng cũng không có loạn trận tuyến, dù sao như vậy sự tình thường có phát sinh, có không ít cao cấp Giới Vương cố ý ẩn giấu tu vi, cũng không thể trách bọn họ, đồng thời bọn họ đại biểu là thống lĩnh truyền tống đại trận thế lực sau lưng, cũng không phải chỉ là một cái tám sao Giới Vương gây nên, vì lẽ đó đổ cũng không cần quá lo lắng nhiều.

Dương Thanh Huyền đem mắt ưng nữ tử thủ thế nhìn rõ rõ ràng ràng, không khỏi tối thầm than, này chút đứa bé lanh lợi các loại người đều đã thấy rất nhiều, nhãn lực như vậy tinh luyện lão đạo, chính mình bất quá là phóng ra một tia khí tức, đã bị đối phương đoán không kém chút nào.

Từ cái này vô danh tinh cầu trên sau khi rời đi, Dương Thanh Huyền cùng Cơ Bắc Dã lại trở về một chuyến phá niết đại địa, vì là là quỷ giấu muốn nuốt ăn những Giới Vương kia chi hồn.

Đáng tiếc hồn phách hầu như tan hết, còn dư lại không nhiều, khiến Quỷ Tàng vô cùng thất vọng, nhưng cũng còn tốt, bao nhiêu ăn một ít.

Mà tựu vào lúc này, Dương Thanh Huyền mơ hồ cảm ứng được tám sao bình phong, như ở bình thường lời, đương nhiên sẽ không để ý tới, trực tiếp đến Mục Hải Vực Giới lại nói, nhưng hắn trên người nhưng có hai viên chư Tinh Đan, liền muốn thí nghiệm hạ đan dược này sức mạnh, liền dứt khoát địa bàn ngồi đột phá.

Một viên chư Tinh Đan đến từ Ninh Tạ Phong, Dương Thanh Huyền lần đầu được, liền cảm ứng được bên trong ẩn chứa sức mạnh, cực kỳ quý giá. Quả thứ hai thì lại là đến từ mạt thế chu vi, thu dọn vật phẩm thời điểm nhìn thấy, tựu cùng nhau thu đi qua.

Dương Thanh Huyền dù sao nuốt phục đan dược quá nhiều, đan dược thông thường đối với hắn tác dụng đã nhỏ bé không đáng kể, liền đem hai viên chư Tinh Đan cùng nhau nuốt xuống, kết quả dược hiệu đại vượt quá hắn tưởng tượng, bất quá ba ngày thời gian, tựu xông phá tám sao bình cảnh, bước vào tám sao Giới Vương, làm hắn vui vô cùng.

Cơ Bắc Dã cũng tiến vào bế quan bên trong, chuẩn bị xung kích cửu tinh trung giai Giới Vương. Mà Du An ở sau khi tỉnh lại, nhìn thấy chính mình còn là một tên béo, lại xỉu vì tức, đến bây giờ còn chưa tỉnh đến.

Liền Dương Thanh Huyền bắt được mấy cái võ tu hỏi đường, một người lục lọi tìm được viễn cổ truyền tống đại trận.

Phát hiện Hàn Phi Vân từ lâu ở đại trận chờ hắn, hai người nói chuyện với nhau sau một lúc, Dương Thanh Huyền liền tiến vào truyền tống đại trận, đi tới Mục Hải Vực Giới La Phù cảnh giới.

Mục Hải Vực Giới rộng lớn cực kỳ, hình dung một cái tiểu vũ trụ, hội tụ toàn bộ nam bộ vũ trụ hầu như cao nhất thế năng.

Các thế lực lớn, tông môn, thế gia, đều ở trong đó dồn dập mở mang không gian, thành lập chính mình thế lực, chiếm cứ một phương.

Để lẫn nhau trong đó giao lưu, sớm nhất một nhóm nam bộ vũ trụ liên minh thế lực, ở Mục Hải Vực Giới khu vực trung tâm, thiết lập một cái lưu chuyển đại trận, đem Địa, Thủy, Hỏa, Phong bốn đại nguyên tố không ngừng rót vào bên trong.

Rốt cục ở mấy triệu niên lưu chuyển sau, tạo thành một phương kiên cố, lấy đại địa làm chủ yếu vật dẫn thế giới, tên là La Phù cảnh giới.

Ban đầu La Phù cảnh giới chỉ là một mảnh đơn giản trôi nổi lục địa.

Rất nhiều thế lực tỉ mỉ giữ gìn hạ, lục địa này không ngừng diễn biến, cuối cùng tạo thành một mảnh to lớn trôi nổi ở Mục Hải Vực Giới bên trong cường đại thế giới.

Tái diễn hóa đến nay, đã không biết bao nhiêu năm tháng trôi qua, trải qua bao nhiêu đại địa hạt bụi nhỏ kiếp.

La Phù cảnh giới, đã thành toàn bộ nam bộ vũ trụ, các thế lực lớn tụ hợp, lưu chuyển hạt nhân.

Dương Thanh Huyền muốn đi đến Ninh gia, nhất định phải tới trước La Phù cảnh giới hỏi thăm Ninh gia vị trí, Ninh gia chính là Mục Hải Vực Giới tên tộc, ở vực trong giới hạn một mình mở ra gia tộc không gian, trong ngày thường đều là đóng kín trạng thái, chỉ là ở La Phù cảnh giới bên trong để lại cứ điểm, xử lý cùng ngoại giới các loại sự vật.

…

Giờ khắc này truyền tống đại trận bốn phía, tất cả đều là một mảnh yên lặng như tờ.

Mắt ưng nữ tử thất thanh kêu to sau, tất cả mọi người hiểu được, bao quát phụ cận trên trăm vị Khuy Chân cảnh võ tu, cùng với cái kia chút còn chưa rời đi võ tu, không khỏi là đổi sắc mặt, lộ ra giật mình biểu hiện.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Không sao, là ta nguyên nhân, không sai ở ngươi. Ta là lần đầu tiên đến La Phù cảnh giới, còn muốn thỉnh giáo một chút, không muốn thành ở nơi nào?”

Mắt ưng nữ tử không dám thất lễ, vội vàng trả lời: “Không muốn thành ở tím tâm thần vương hạt hạ, chính là tím tâm thần vương sở cư chi địa, hết sức tốt tìm.”

Ngay lập tức lấy ra một chiếc thẻ ngọc, cung cung kính kính đưa tới, nói ra: “Bên trong ngọc giản này có La Phù cảnh giới tin tức cặn kẽ, đại nhân sau khi nhìn tự nhiên liền hiểu.”

Dương Thanh Huyền thu rồi thẻ ngọc, nói: “Đa tạ.”

Cũng không cần phải nhiều lời nữa, trực tiếp xoay người rời đi.

đọc truyện ở http://truyencuatui.net

Cho đến Dương Thanh Huyền hoàn toàn sau khi rời đi, cái kia loại không tên áp lực mới biến mất không còn tăm hơi, mắt ưng nữ tử bốn người hai mặt nhìn nhau, đều là cười khổ không thôi.

Chỉ có trên góc đông cái kia người, sắc mặt xám trắng, giờ khắc này trái lại trở nên càng thêm nghiêm nghị.

Mắt ưng cô gái nói: “Thạch Phàm đại nhân, làm sao vậy?”

Thạch Phàm bên trong cặp mắt, một mảnh đỏ đậm vẻ, càng chảy xuống hai được Huyết Lệ đến, khiến ba người đều thất kinh.

Thạch Phàm nói ra: “Chư vị đều biết, ta huyết nhãn thần thông, có thể dùng tinh huyết để đánh đổi, nhìn thấu tất cả hư huyễn dấu hiệu, hiện rõ chân thực.”

Mắt ưng nữ tử cả kinh nói: “Chẳng lẽ ngươi thấy cái gì?”

Thạch Phàm gật đầu nói: “Tên nam tử này là Nhân tộc, thật là tám sao Giới Vương, mà tuổi chỉ có ba mươi tuổi không tới. Đánh giá ở hai mươi lăm trên dưới dáng vẻ, ta tu vi có hạn, không cách nào chính xác hạ xuống.”

“Chi! Nhân tộc, hai mươi lăm tuổi?!”

Mắt ưng nữ tử thất thanh kêu to, xung quanh người, không khỏi là đổi sắc mặt.

“Tuyệt đối không thể! Mặc dù là cái kia chút siêu cấp tồn tại, thậm chí là Thần tộc hàng đầu đệ tử nòng cốt, không có khả năng ở ba mươi tuổi trước, bước vào tám sao Giới Vương chứ?!”

“Thạch Phàm đại nhân, ngài nhìn lầm rồi chứ?”

“Hơn nữa người này nói chính mình là lần đầu tiên đến La Phù cảnh giới, hiển nhiên thì không phải là cái kia chút siêu cấp thế lực, thế gia tên tộc, cũng tuyệt đối không thể là Thần tộc.”

“Mục Hải Vực Giới hội tụ toàn bộ nam bộ vũ trụ hung hăng nhất có thể, cũng không thể để một vị Nhân tộc như vậy biến thái, những địa phương khác làm sao có khả năng làm được?”

Các loại không tin âm thanh, dồn dập đưa ra nghi vấn.

Thạch Phàm hừ lạnh nói: “Ta Huyết Nhãn chỉ có nguyên nhân tu vi không đáng chú ý không mặc thời điểm, chưa bao giờ có xem thấu còn có thể nhìn lầm thời điểm. Ta cũng hi vọng chính mình nhìn thấy là giả, nhưng này là không có khả năng. Phải biết vũ trụ to lớn, không cách nào độ lượng, yêu nghiệt biến thái các ngươi cũng không phải chưa từng thấy. Cho tới người này lần đầu tiên tới La Phù cảnh giới, có lẽ, người này không phải nam bộ vũ trụ cường giả cũng nói không chừng đấy chứ.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2009: Lệnh Truy Nã, Thần Tộc

Mắt ưng nữ tử lắc đầu nói: “Sẽ không, người này nhất định là nam bộ vũ trụ võ tu. Đừng quên, bọn họ nhưng là từ nam bộ thứ bảy mươi ba vực giới truyền tống đến. Ngoại trừ Mục Hải Vực Giới ở ngoài, cái khác vực giới cũng không có kể cả cái khác ba vực vũ trụ siêu cấp truyền tống đại trận.”

Thạch Phàm trầm ngâm hạ, nói: “Có lẽ bọn họ chỉ là thông qua tiểu vực giới truyền tống đại trận, từ cái khác vũ trụ từng bước một truyền tống đi qua đây? Dù sao tiểu vực giới trong đó liên thông, vẫn là tồn tại.”

Mắt ưng nữ tử cười nói: “Thạch Phàm huynh vừa nãy cũng nói, người này bất quá hai mươi lăm tuổi. Muốn từ cái khác ba vực vũ trụ dùng tiểu vực giới truyền tống trận quá khứ, được bao nhiêu thời gian? Vậy hắn còn có thời gian tu luyện sao?”

Tất cả mọi người cảm thấy có lý, không ngừng gật đầu, trăm bề bất đắc kỳ giải.

Thạch Phàm nói: “Nói như thế, người này thật sự là ta nam bộ vũ trụ bên trong đản sinh ra đáng sợ tồn tại.”

Mắt ưng nữ tử đám người, không không trầm mặc.

Đáng sợ như thế thiên tài, nếu như vẫn không ngã xuống lời, sớm muộn sẽ trở thành kinh thiên động địa đại tồn tại. Mà bọn họ không khỏi là chứng kiến người này lần thứ nhất bước vào La Phù cảnh giới thời khắc, nghĩ đến đây, thậm chí có một chút kích động.

Đột nhiên, một đạo lưu quang từ đằng xa bay tới, rơi vào trong đám người, cau mày nói: “Làm sao, đã xảy ra chuyện gì?”

Mắt ưng nữ tử vội vàng ôm quyền tiến lên nghênh tiếp, nói: “Sứ giả đại nhân, không có chuyện gì. Vừa vừa hoàn thành một lần truyền tống, chúng ta lần thứ hai nghỉ ngơi chốc lát.”

Thạch Phàm đám người tất cả khom người bái hạ.

Cái kia người một thân trường bào màu xanh biếc, lay động ra hơi ánh sáng lộng lẫy, rơi ở trong mắt mọi người, không khỏi lộ ra kính nể vẻ mặt, phảng phất cái này áo choàng, tựu đại biểu cực kỳ chí cao vô thượng sức mạnh, đều là hơi cúi đầu, không dám mắt nhìn thẳng người này.

Người kia sắc mặt có chút lạnh lẽo, hừ nói: “Cực kỳ giữ gìn đại trận, như là đã ra cái gì sai lầm, giết các ngươi đám rác rưởi này cũng bù đắp không được.”

Mắt ưng nữ tử mặt không hề cảm xúc, phảng phất đã quen người áo lam loại này tư thế, bình tĩnh nói ra: “Là, đại nhân.”

Người áo lam giơ tay lên, hướng về hư không một điểm, lập tức bốc lên lượng lớn nguyên tố “Nước”, “Ùng ục ùng ục” hình thành một cái viên nước, lại ở trên hư không biến ảo mở, lộ ra một đạo người trẻ tuổi bóng người.

“Các ngươi gần đây lưu ý hạ người này, nhìn có đến hay không Mục Hải Vực Giới, người này là thứ bảy mươi ba vực giới võ tu.”

Mắt ưng nữ tử đám người giương mắt nhìn lên, không không giật nảy cả mình, đều là đổi sắc mặt, nhưng trong nhấp nháy tựu khôi phục bình thường.

Thạch Phàm không nhịn được nói ra: “Đại nhân, này là người phương nào?”

Người áo lam hừ một tiếng, nói: “Nhất cá quái thai. Căn cứ nghe được tin tức, người này thực lực chính là thất tinh Giới Vương, nhưng ở một chỗ phá niết cảnh giới bên trong, giết năm vị Thiên Giới chi chủ, cùng với hơn một nghìn vị giới vương, dẫn tới toàn bộ bảy mươi ba vực giới đều rất là chấn động. Hiện tại toàn bộ vực giới tìm kiếm người này, hận không thể giết chi mà yên tâm. Hừ, nhưng ta luôn cảm thấy việc này có kỳ lạ, thất tinh Giới Vương làm sao có khả năng làm được? Nhưng đây cũng là Thần Vương đại nhân tự mình hạ mệnh lệnh, muốn quan tâm người này, như có phát hiện, lập tức đăng báo. Bằng không, toàn bộ các ngươi đưa đầu tới gặp!”

Mọi người không khỏi doạ đến sắc mặt trắng bệch, mắt ưng nữ tử vội vàng đem vừa nãy việc nói một lần.

Người áo lam sắc mặt giận dữ, quát lên: “Đáng chết! Các ngươi lại không ngăn cản hắn, loại này trách nhiệm, đủ để giết các ngươi vô số lần! Nếu như hắn đến rồi tím tâm thần vương địa giới, thì phiền toái!”

Nói, nổi giận trong đôi mắt bắn ra sát khí, lóe lên tựu gấp bay mà đi.

Mắt ưng nữ tử đám người không không sắc mặt trắng bệch, nơm nớp lo sợ, mặt xám như tro tàn, giống như là muốn chết.

Thạch Phàm sắc mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Nếu như cái kia người chạy, sứ giả tất nhiên bắt chúng ta gánh tội thay hả giận, làm sao bây giờ?”

Mắt ưng nữ tử run giọng nói: “Ngươi cảm thấy cái kia người chạy trốn xác suất lớn bao nhiêu?”

Thạch Phàm nói: “Ta nhìn cái kia người tuyệt đối không phải đoản mệnh dấu hiệu, hơn nữa ngươi còn đưa thẻ ngọc cho hắn, chuyện này tất nhiên sẽ trở thành lam hoa anh đào Thần Vương giết chúng ta lý do.”

Một người khác khổ sở nói: “Này chút Thần tộc, giết chúng ta chưa từng cần đòi lý do?”

Hơn một trăm người, không khỏi là mặt xám như tro tàn, như cha mẹ chết.

Mắt ưng nữ tử càng là nước mắt chảy xuống, nghẹn ngào nói: “Cái kia bây giờ nên làm gì?”

Thạch Phàm cắn răng nói: “Lưu lại hẳn phải chết, chúng ta trốn chứ?”

Một lời ra, lập tức được mọi người hưởng ứng, hơn trăm người thương nghị một phen sau, liền bắt đầu làm trái quy tắc khởi động trước mắt tinh vực truyền tống đại trận.

…

Dương Thanh Huyền thu được thẻ ngọc sau, lập tức đối với này La Phù cảnh giới có càng toàn diện hiểu rõ.

Bên trong tin tức mười phần tỉ mỉ, các loại Thiên Văn trong đất lịch sử, thành trì tông môn thế lực, cửa hàng hoạt động giao dịch, đều có lượng lớn miêu tả.

Dương Thanh Huyền hao hơn ba canh giờ, mới đưa bên trong nội dung hoàn toàn tiêu hóa.

Sắc mặt không khỏi trở nên quái lạ mà ngưng trọng.

Này La Phù cảnh giới, chỉ sợ cũng nơi thị phi, vô số vị diện tinh vực cường giả đóng quân cũng cho qua, lại còn có một cái “Thần tộc” thống trị toàn bộ hoàn cảnh.

Mà này cái gọi là “Thần tộc”, cũng không phải là thật nào đó một chủng tộc, mà là ban đầu thời gian, mưu tính cùng luyện chế

La Phù cảnh giới những cường giả kia hậu duệ. Vẫn cho rằng La Phù cảnh giới là tổ tiên bọn họ luyện chế được, dĩ nhiên là cần phải về bọn họ quản hạt, liền tự phong “Thần tộc”, đời đời chiếm giữ ở La Phù cảnh giới trên, thống ngự mọi người.

Này chút Thần tộc dù sao cũng là đệ nhất đời nam bộ vũ trụ liên minh cường giả hậu duệ, xác thực ở huyết mạch, gốc gác cùng tài nguyên trên có ưu thế cự lớn, tọa trấn La Phù cảnh giới, làm cho tất cả mọi người không dám phản kháng, cúi đầu xưng thần, ở “Thần tộc” quy củ hạ làm việc.

Liền ngay cả sau đó không ngừng vào ở các thế lực lớn, thậm chí ở La Phù cảnh giới bốn phía mở mang không gian độc lập các đại danh tộc, cũng không người đi trêu chọc Thần tộc, cùng bọn họ ở chung hòa thuận.

Đối với các đại siêu cấp thế lực cùng tên tộc mà nói, La Phù cảnh giới bất quá là một trung chuyển trạm, nơi làm việc thôi, chỉ cần không ảnh hưởng bọn họ mở mang độc lập hư không, cũng lười mạo lớn nguy hiểm lớn đi quản Thần tộc việc.

Liền như vậy vi diệu trạng thái tựu một đời đời truyền thừa xuống, hình thành hiện tại so sánh ổn định thế cuộc.

Dương Thanh Huyền sắc mặt khó coi, trong ngọc giản có một nửa nội dung là ở ca tụng Thần tộc làm sao vĩ đại, làm sao vượt lên ở mọi người bên trên, nhìn thực tại buồn nôn, có thể thấy được này Thần tộc chắc chắn sẽ không là vật gì tốt.

Ở đây khắc La Phù cảnh giới, Thần tộc tổng cộng có năm vị vương giả, thống lĩnh toàn bộ hoàn cảnh.

Dương Thanh Huyền hiện nay đang tại địa phương, tên là đại tà chỗ then chốt, tiếp giáp đại tà thành.

Đại tà thành là La Phù cảnh thành lớn một trong, truyền tống trận pháp rất nhiều, đồng thời lại tiếp giáp siêu cấp tinh vực truyền tống đại trận, vãng lai truyền tống cùng trung chuyển người nhiều vô cùng, vì lẽ đó ở ngoài thành chuyên môn mở ra một mảnh truyền tống chỗ then chốt. Nơi đây thuộc về lam hoa anh đào Thần Vương địa giới. Mà cái kia không muốn thành, nhưng là một vị khác Thần Vương, tím tâm thần vương địa giới, cách xa nhau mười phần xa xôi.

Dương Thanh Huyền thu hồi thẻ ngọc đến, nhìn tới tới đi đi võ tu, cùng với rất nhiều số lượng người phàm, này chỗ then chốt địa giới to lớn, đã hơn xa Thương Khung tinh vực Trung Ương Đại thế giới một toà thành trì, không khỏi muôn vàn cảm khái, lúc này bóng người loáng một cái, liền hướng về cái kia chỗ then chốt truyền tống khu vực bay đi.

Ở chỗ then chốt địa giới bốn phương tám hướng, đều lơ lửng lượng lớn truyền tống không gian, đi về La Phù cảnh các địa phương.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2010: Nghiêm Ngặt Kiểm Tra, Có Gì Khác Biệt?

Dương Thanh Huyền muốn đi không muốn thành, còn phải trải qua qua vài lần trung chuyển.

Đột nhiên, một đạo cực kỳ lóa mắt hào quang, trực tiếp ở chỗ then chốt bầu trời nhanh chóng qua lại, cùng Dương Thanh Huyền hướng về đồng nhất phương hướng, nhưng phi hành độ cao xa ở Dương Thanh Huyền bên trên.

Dương Thanh Huyền ngừng lại, nhíu lại đầu lông mày.

Ở lam hoa anh đào Thần Vương địa giới bên trong, phi hành độ cao đều có sáng tỏ quy định.

Không phải Thần tộc người, không được cao hơn vạn trượng, bằng không trừ lấy cực hình.

Mà vừa nãy cái kia đạo độn quang, chỗ đi phương hướng cũng là trong thành truyền tống khu vực, mà độ cao trực tiếp ở vạn trượng bên trên.

“Kỳ quái, làm sao nhiều như vậy Thần tộc, lẽ nào xảy ra đại sự gì?”

Ở ngoài mấy trăm trượng, tương tự một vị võ tu ngừng lại phi hành, giật mình nhìn bầu trời, trở nên trù trừ, không biết còn tiếp tục hay không đi về phía trước.

Dương Thanh Huyền trong lòng không tên hơi động, liền ôm quyền hỏi: “Huynh đài, ta ban đầu tới nơi đây, không hiểu tình huống. Thần tộc xuất hiện, có phải là ý vị như thế nào? Ta nhìn mọi người thật giống như đều có chút do dự không tiến thêm.”

Không chỉ có vị kia võ tu, Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn chung quanh một vòng, ánh mắt chiếu tới chỗ võ tu, không khỏi là dừng thân lại, bao lấy không tiến lên.

Người võ giả kia nhìn Dương Thanh Huyền một chút, khinh bỉ lạnh rên một tiếng, tựu hai tay ôm ngực, nhìn chằm chằm cái kia chút Thần tộc đi đến phương hướng, sắc mặt trầm ngâm, đối với Dương Thanh Huyền hoàn toàn hờ hững.

Dương Thanh Huyền trong lòng phiền muộn, lấy ra một cái túi đựng đồ, phụng đi tới, nói ra: “Huynh đài, tại hạ mới đến, một chút ý tứ, bất thành kính ý.”

Cái kia võ tu tiếp nhận túi, thần thức quét qua, đáy mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, bên trong lại có năm trăm Tinh Hạo Thạch, qua tay đã thu lên, quan sát lần nữa Dương Thanh Huyền một phen, lúc này mới ôm quyền nói ra: “Huynh đài khách khí, đi ra khỏi nhà nhờ vả bằng hữu, thật thật không tiện, ha ha.”

Võ giả nét mặt tươi cười như hoa, hoàn toàn không có có thật không tiện dáng vẻ, nhưng thái độ xác thực hòa ái rất nhiều, giải thích: “Nơi này là truyền tống chỗ then chốt, giống như cực kỳ hiếm thấy đến Thần tộc cái bóng, dù sao bất kể làm cái gì, Thần tộc đều không cần tự mình điều động, trừ phi là đặc biệt trọng đại sự tình. Hơn nữa vừa nãy cái kia đạo độn quang bên trong Thần tộc, tu vi sợ là đạt tới Giới Vương. Giới Vương có thể là cả vũ trụ vị diện cao cấp sức mạnh, càng không thể tùy ý điều động.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Lẽ nào này chút Thần tộc chính mình cũng không cần đi ra ngoài?”

Người võ giả kia cười khổ nói: “Huynh đệ, ngươi là có chỗ không biết a, Thần tộc cao cao tại thượng, có thể không nguyện ý theo ta chờ dùng chung truyền tống trận đây. Bọn họ đều có chính mình đơn độc truyền tống trận. Dù cho thỉnh thoảng sẽ dùng đến dùng chung truyền tống trận, cũng trước hết phong tỏa đường nối, cấm chế võ giả bình thường sử dụng.”

Dương Thanh Huyền mắng: “Một đám ngốc treo.”

Người võ giả kia hoàn toàn biến sắc, sợ sợ run giọng nói: “Ngươi, ngươi cũng chớ nói lung tung! Ta không nhận ra ngươi!”

Nói, đem cái kia năm trăm viên Tinh Hạo Thạch lấy ra, nhưng trả cho Dương Thanh Huyền, sau đó hung ác trợn mắt nhìn một chút, tựu nhanh chóng ly khai, chỉ lo nhiễm phải cái gì tai họa.

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, này chút người lại sợ sệt Thần tộc đến rồi trình độ như thế, có thể thấy được Thần tộc chi tàn bạo, đã không hề tầm thường.

Lúc này, lượng lớn võ tu đều bởi vì vừa nãy cái kia đạo độn quang, mà đình trệ ở không trung, dừng lại không tiến lên, chỉ có số ít võ tu, vẫn như cũ tiếp tục đi về phía trước, nhưng cũng hiện ra được cẩn thận từng li từng tí một, tốc độ không dám quá nhanh.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, trực tiếp biến thành Chu Tước người thân, toàn bộ da dẻ hóa thành hỏa diễm vẻ, nổi lên từng vòng Chu Tước đạo văn, lóe lên sau lại biến mất không gặp, lúc này mới hướng về phía trước bay đi.

Ở thành trì hoặc là chỗ then chốt bên trong, đối với võ giả bình thường không chỉ có đã khống chế độ cao, độn tốc cũng khống chế ở trong phạm vi nhất định.

Hơn nửa giờ sau, rốt cục đã tới một chỗ to lớn truyền tống khu vực, là đại tà chỗ then chốt bên trong số bốn truyền tống khu vực, cũng là đi về tím tâm thần vương địa giới phương hướng truyền tống khu vực.

Ở hư không vô tận trên, nổi lơ lửng từng khối từng khối hòn đảo giống như lục địa, mười phần huyễn đẹp, nhưng cũng đầy rẫy nhàn nhạt kiềm chế khí tức.

Người ở đây số không ít, nhưng Dương Thanh Huyền nhưng phát hiện, tất cả đều trầm mặc không nói lời nào, dù cho có âm thanh, cũng đều thấp giọng nghị luận, ánh mắt không ngừng lấp lóe, như là có chuyện gì phát sinh.

Dương Thanh Huyền dựa theo mắt ưng nữ tử cho trong ngọc giản chỉ thị, đi tới một toà trôi nổi trên đất bằng, mặt trên che kín một toà hùng vĩ cung điện, rơi xuống nháy mắt, cảm thấy được một tia không đúng tình cảnh.

Toàn bộ truyền tống khu vực tuy rằng yên tĩnh, đầy rẫy nhàn nhạt kiềm chế bầu không khí, nhưng tổng thể mà nói vẫn là tẫn nhiên có thứ tự, cái khác trôi nổi trên đất bằng, võ tu vẫn như cũ lui tới, chỉ là trò chuyện cực kỳ ngắn gọn vội vàng, không thể nói được hai câu tựu từng người ly khai.

Mà chính mình rơi xuống mảnh này trên đất bằng, đã thấy cực nhỏ võ tu đi lại, dù cho có, đều là cảnh tượng vội vã, toàn bộ hạ thấp xuống đầu.

Dương Thanh Huyền trực tiếp đi vào trong đại điện, phát hiện bên trong trống trải mà to lớn, có lượng lớn kim giáp ngân khôi nam tử, bày trận ở bên, mỗi một vị tiến nhập truyền tống trận võ tu, đều ở tiếp thu kiểm tra.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, không chút biến sắc hướng đi một cái quầy hàng, mua truyền tống tư cách.

Cung điện này phía sau có ba toà đại truyền tống trận, đều là trực tiếp đi về tím tâm thần vương địa giới thành trì.

Dương Thanh Huyền đứng hàng ở sau lưng mọi người, chỉ nghe đằng trước hai người đang thấp giọng thảo luận, sắc mặt ngưng trọng, đồng thời thỉnh thoảng nhìn phía bên trái phía trên, lộ ra vẻ sợ hãi.

Ở phía trên cung điện, là một mảnh bí ẩn không gian, cũng không ai biết bên trong giấu là cái gì.

“Đến cùng đã xảy ra chuyện gì? Lại phát động rồi nhiều như vậy kim giáp ngân vệ, kiểm tra như vậy nghiêm ngặt.”

“Không chỉ có là mảnh này khu vực, mỗi một mảnh khu vực đều ở nghiêm ngặt kiểm tra, chỉ bất quá chúng ta cái này khu vực tra càng nghiêm thôi. Vừa nãy ta nghe bằng hữu nói, là đang tìm cái gì người, thật giống như là muốn bỏ chạy tím tâm thần vương địa giới, vì lẽ đó chúng ta mảnh này khu vực kém nhất nghiêm.”

“Chẳng lẽ là… Quãng thời gian trước, có người nói có người tiềm nhập Thần Vương phủ, ăn trộm Thần Vương nữ nhân…”

“Xuỵt! Nhỏ giọng một chút, ngươi muốn chết a!”

Một người trong đó đầy mặt sợ sợ, lại trộm phủi một chút bên trái phía trên, một chút mặt không có chút máu.

Nói chuyện cái kia người cũng phát hiện lỡ lời, gấp bận bịu che miệng lại.

Dương Thanh Huyền đứng ở phía sau hai người, phát hiện bọn họ sống lưng đã bị ướt đẫm mồ hôi, chỉ là trò chuyện một chút, dĩ nhiên tựu sợ sệt đến rồi trình độ như thế?

Hơn nữa hai người này cũng đều là Khuy Chân đỉnh cao tồn tại.

Đột nhiên, tựu ở đằng kia bên trái phía trên, truyền đến một đạo nhàn nhạt âm thanh, “Vọng nghị Thần tộc, chết!”

Thanh âm không lớn, nhưng rõ ràng truyền vào mỗi người trong tai.

Trong điện nháy mắt trở nên tĩnh mịch một mảnh, tất cả mọi người không không đổi sắc mặt, sợ đến câm như hến.

Dương Thanh Huyền phía trước hai người kia, càng là hai chân run, “Rầm” một tiếng tựu tê liệt trên mặt đất, liều mạng hướng về cái kia bên trái phía trên bí ẩn không gian dập đầu đầu, run giọng nói: “Đại nhân tha mạng, đại nhân tha mạng a.”

Trong đó một ông lão lại còn chỉ mặt khác một thanh niên, khóc tang nói: “Hắn nói, là hắn nói, không có quan hệ gì với ta a, đại nhân!”

Thanh âm kia lại truyền tới, mang theo thiếu kiên nhẫn giọng điệu, nói ra: “Quan tâm các ngươi ai nói, liền giết hết cho xong, người phàm mà thôi, giết một cái hai cái khác nhau ở chỗ nào? Nhanh lên một chút đi chết, chớ phiền ta, nhìn thấy xin tha tựu phiền, rác rưởi, chết bất tử có cái gì khác nhau chứ? Toàn bộ giết!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2011: Thiếu Niên Anh Hùng, Dũng Sĩ Dũng Cảm

Hai vị kia võ tu một chút mặt xám như tro tàn, như bùn nhão giống như triệt để tê liệt trên mặt đất, tựu ngay cả chạy trốn tâm cũng bị mất.

Một vị kim giáp ngân khôi võ sĩ, chậm rãi rút kiếm ra đến, khuôn mặt lạnh lẽo hướng về hai người đi đến, sát khí dạt dào.

Toàn bộ bên trong cung điện, yên lặng có thể nghe châm, không có một tia tiếng vang, tất cả mọi người đều yên lặng nhìn.

Dương Thanh Huyền mười ngón hơi run một chút hạ, nhẹ nhàng nắm chặt nắm đấm, nội tâm hết sức giãy dụa, muốn không muốn ra tay quản?

Nói một câu liền giết người, hơi bị quá mức phân.

Hơn nữa cái kia cái gọi là Thần tộc trong giọng nói ngạo mạn thái độ, hoàn toàn tựu không có đem mọi người làm người nhìn.

Nhưng nếu là ra tay lời, gây sự tựu lớn hơn, toàn bộ La Phù cảnh giới đều ở Thần tộc khống chế hạ, chính mình sợ là không có đất dung thân.

Dương Thanh Huyền xanh mặt, âm thầm vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, nhìn phía cái kia bên trái phía trên, linh mục xuyên thấu từng lớp sương mù cùng trận pháp kết giới, lờ mờ có thể thấy được bên trong quang cảnh, một vị lam bào nam tử, lười nhác nằm trên ghế sa lông, thậm chí đều không có mắt nhìn thẳng phía dưới, hơn mười vị cô gái tuyệt sắc, thân mang các loại bất đồng trang phục, trang phục thiên kiều bá mị, quỳ sát ở nam tử bốn phía, cẩn thận hầu hạ.

“Là ai?!”

Lam bào nam tử kia đột nhiên nghiêm ngặt quát một tiếng, đột nhiên xoay người lại, trong mắt tuôn ra sát khí, tựa hồ cảm ứng được có người đang rình coi.

Dương Thanh Huyền đã xoay đầu lại, lam bào nam tử kia bất quá ba sao Giới Vương tu vi, chỉ vì Dương Thanh Huyền thái quá trắng trợn không kiêng dè, đem Hỏa Nhãn Kim Tình thôi thúc đến mức tận cùng, đem đối phương tu vi đều nhìn rõ rõ ràng ràng, lúc này mới bị đối phương cảm ứng được.

“Ầm” một tiếng, cái kia hai tầng bí ẩn không gian trực tiếp nổ tung ra, lam bào nam tử đầy mặt vẻ giận dữ, trực tiếp ngự không mà ra.

Lúc này, bên trong hơn mười vị mỹ nhân hương diễm cảnh tượng, nhìn một cái không sót gì, nhìn tất cả mọi người âm thầm nuốt nước bọt.

Lam bào nam tử một đôi băng mắt lạnh, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền bốn phía.

“Viên Tam đại nhân!”

Ở trong đại điện, tọa trấn tất cả điện chủ, là vì là ông lão áo tím, vội vàng cung tiến lên đón, cung cung kính kính chắp tay nói: “Đại nhân làm sao đi ra?”

Lam bào nam tử Viên Tam lạnh giọng nói: “Có gan, lại có thể có người dám dùng Linh Mục thần thông nhòm ngó bản Thần! Là ai, đứng ra cho ta!”

Dương Thanh Huyền phụ cận người, tất cả đều hoàn toàn biến sắc, từng cái từng cái sắc mặt xám trắng hạ thấp xuống đầu, không dám nhìn thẳng Viên Tam, đồng thời kinh hãi không thôi, sợ bị vạ lây người vô tội.

Điện chủ nhẹ nhàng nhíu mày lại, nhẹ giọng nói: “Là ai làm sự tình, đứng ra đi. Dám làm liền muốn dám làm, Viên Tam đại nhân cũng dám nhòm ngó, đây là ngươi tự tìm chết, không oán được người khác, mong rằng không muốn liên lụy những người khác.”

Trong đại điện hoàn toàn tĩnh mịch, Dương Thanh Huyền hạ thấp xuống đầu, cũng không lên tiếng.

Viên Tam cười gằn nói: “Không dám thừa nhận đúng không.” Duỗi tay chỉ vào Dương Thanh Huyền phụ cận, vẽ một vòng tròn lớn, nói ra: “Này chút người giết tất cả.”

Trong vòng người không bất đại kinh, từng cái từng cái sợ hãi nói: “Đại nhân, không phải ta à, mong rằng đại nhân minh giám!”, “Là ai nhìn trộm, mau mau tự đứng ra, chớ liên lụy mọi người!”, “Chính là a, chúng ta người vô tội còn không muốn chết a.”

Các loại thanh âm hoảng sợ, lập tức vang vọng toàn bộ đại điện.

Bốn phía mấy trăm người, tất cả đều lẳng lặng nhìn, khắp khuôn mặt là lặng lẽ dáng vẻ, có mấy người còn một bộ cười trên sự đau khổ của người khác vẻ mặt.

Điện chủ sắc mặt tái xanh, trầm giọng nói: “Thật không người nào dám đứng ra thừa nhận sao?”

“Ta, là ta làm!”

Một vị non nớt âm thanh vang lên, một thiếu niên mặc áo trắng đột nhiên lớn tiếng nói, sau đó đứng dậy, đầy mặt phẫn nộ cùng kiên quyết, cao giọng nói: “Là ta làm, muốn giết giết ta, đừng làm loạn giết những người khác!”

“Tiểu Kỳ!”

Một nữ tử kinh hô một tiếng, vội vàng đem thiếu niên kéo trở lại, “Đùng” giật hắn một bạt tai, tức giận nói: “Ngươi nói nhăng gì đó, ngươi điên rồi!”

Tiểu Kỳ bụm mặt, nói ra: “Không ai đứng ra lời, mọi người đều phải chết, tỷ tỷ cũng phải chết!”

Nữ tử ôm hắn, khóc lớn nói: “Tiểu Kỳ chết rồi, tỷ tỷ cũng sống không nổi.” Đột nhiên đẩy ra tiểu ấp, đứng ra cao giọng nói: “Là ta, là ta làm! Muốn giết giết ta, không nên giết cái khác người không liên quan!”

Xung quanh người tất cả đều là trầm mặc, cúi đầu.

Ai cũng nhìn ra, này tỷ đệ hai bất quá là Thiên Vị tu vi, tuyệt đối không thể sẽ là bọn hắn làm.

Viên Tam trong mắt sáng ngời, chỉ vào nữ tử, hắc tiếng nói: “Nữ nhân này không sai, dẫn đi rửa sạch đưa qua đến, còn lại giết hết.”

Điện chủ kiên quyết làm một sát thủ xu thế, lạnh giọng nói: “Dựa theo Viên Tam đại nhân mệnh lệnh làm việc!”

Nữ tử cùng mọi người không khỏi là đổi sắc mặt, sợ hãi không ngớt.

Bốn phía kim giáp ngân vệ, tất cả đều xúm lại, từng cái từng cái rút bội kiếm ra.

Trong lúc nhất thời, trong điện hàn quang lạnh lẽo, sát khí đại khí.

Cái kia ngoài vòng tròn võ tu, vội vàng né tránh mở, lộ ra tảng lớn khu vực chân không, sợ mình bị lan đến đi vào.

đọc truyện ở http://tr

uyencua t ui.netĐiện chủ lạnh lùng nói: “Như có phản kháng, chính là phản kháng Viên Tam đại nhân mệnh lệnh. Căn cứ đại tà thành quy luật, chống lại Thần tộc chi khiến người, giết cửu tộc! Khuyên các ngươi an tâm đi chết, không muốn liên lụy người nhà mình cùng tông môn.”

Trong vòng người, từng cái từng cái mặt xám như tro tàn.

Nữ tử khóc lớn bảo vệ Tiểu Kỳ, quỳ xuống liều mạng dập đầu đầu nói: “Đại nhân tha mạng, đại nhân tha em trai ta đi, ta đồng ý làm trâu làm ngựa phục vụ đại nhân.”

Viên Tam giễu cợt nói: “Một cái tiện nữ mà thôi, có tư cách gì nói điều kiện với ta? Bản Thần trên ngươi, là ngươi mấy đời đã tu luyện phúc khí, lại còn chưa đầy đủ, còn nhiều như vậy vọng tưởng. Hừ, đợi lát nữa để ngươi cẩn thận hưởng thụ, vui quên hết mọi thứ, ha ha ha ha.”

Lập tức có một tên kim giáp ngân vệ lại đây nắm lấy nữ tử, tựu kéo đi ra ngoài.

“Tỷ tỷ!” Tiểu Kỳ vội vàng xông tới, lại bị cái kia kim giáp ngân vệ một cước đá mở, quăng mạnh xuống đất, phun máu phè phè.

Một vị khác kim giáp ngân vệ, càng là giơ kiếm liền chặt hướng về Tiểu Kỳ, trên mặt không có bất kỳ vẻ mặt, hiển nhiên giết người đã giết chết lặng.

Dương Thanh Huyền thở dài, bóng người lóe lên, tựu xuất hiện ở đằng kia kim giáp ngân vệ phía sau, năm ngón tay nắm lấy đầu, nhẹ nhàng một bẻ, lanh lảnh “Răng rắc” tiếng vang lên, cái kia đầu tựu ở trên cổ xoay chuyển mười mấy vòng, sau đó bay ra ngoài.

Máu tươi như suối phun giống như vậy, từ cái kia gãy vỡ trên cổ bắn ra.

“Chít chít chi.”

Trong đại điện không tên yên tĩnh lại, tựu còn lại cái kia phun máu âm thanh.

“Ta ngược lại thật ra cảm thấy kỳ quái.”

Dương Thanh Huyền giết này kim giáp ngân vệ, một bước liền bước vào hư không, hướng về cái kia Viên Tam đi đến, từ tốn nói: “Ngươi mở miệng một cái tiện nhân, người phàm, rác rưởi, vậy là ngươi cái gì cẩu vật? Thần tộc? Đều là một đám cái gì ngốc treo? Ta hôm nay ngược lại muốn bẻ mở đầu ngươi, nhìn bên trong chứa mấy cân cứt.”

Người chung quanh, không khỏi là khiếp sợ há to mồm, tựa như ảo mộng dại ra ở tại chỗ.

Có người giết kim giáp ngân vệ?

Có người dám sỉ nhục Thần tộc?

Trước mắt tình cảnh này, hết sức không chân thực, làm cho người ta một loại hoảng hốt cảm giác.

Liền ngay cả cô gái kia, Tiểu Kỳ, còn lại kim giáp ngân vệ, điện chủ, thậm chí là Viên Tam chính mình, đều cảm thấy có chút mờ mịt cùng hư huyễn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2012: Trấn Áp Toàn Trường, Phiến Thành Lợn Đầu

“Lớn mật, đứng lại!”

Điện chủ trước hết phản ứng lại, mắt gặp Dương Thanh Huyền một bước bên dưới, tựu đến gần rồi Viên Tam, vội vàng quát lên.

Nếu như Viên Tam ở đây bị thương lời, hắn sợ là trọng tội khó thoát.

Hai vị thất tinh giới Vương hộ pháp, lúc này từ phía sau tránh ra, hai bên trái phải hướng về Dương Thanh Huyền công tới.

Bên trái cái kia người tay phải cầm kiếm, tay trái bấm quyết, kiếm thế ở không trung một dẫn, mạnh mẽ kiếm khí dập dờn bồng bềnh mở, không có bất kỳ bảo lưu, chém thẳng vào mà hạ.

Phía bên phải cái kia người nhưng là giơ tay nắm ấn, mạnh mẽ che chở rơi xuống.

Hai người đều là thất tinh Giới Vương cảnh giới, liên thủ bên dưới, hoàn toàn đem Dương Thanh Huyền phong tỏa ngăn cản, nghĩ muốn một chiêu đem đánh chết.

Dương Thanh Huyền đôi tay vỗ một cái, kình khí cường đại khuếch tán mở, hóa thành tinh vân vòng xoáy, đem hai người lực lượng hoàn toàn thu nạp vào đi, trực tiếp tiêu tan vô hình.

“Cái gì?!”

Hai người kinh hãi, trong khoảnh khắc tựu phát hiện không đúng, hoảng sợ nói: “Ngươi tu vi...”

“Oành!”

“Oành!”

Không chờ hai người phản ứng lại, song song cảm thấy trước ngực đau nhức, cái kia tinh vân trực tiếp đặt ở trên người mình, ngũ tạng lục phủ cùng xương sườn toàn bộ phá nát.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Vẽ đường cho hươu chạy, lưu các ngươi cũng chỉ là nhiều hai cái rác rưởi.”

Hai người còn chưa phản ứng lại xảy ra chuyện gì, tựu “Oanh” một tiếng vang thật lớn, bị cái kia tinh vân chi lực ép nát tan, nổ tung thành vô số thịt nát xương gãy, tung bay ở phía trên cung điện.

“Chi!”

Trong điện mấy trăm người, tất cả đều nhìn trợn tròn mắt.

Điện chủ càng là đến hít một hơi khí lạnh, vội vàng một chưởng vung ra, mạnh mẽ đập tới, phải đem Dương Thanh Huyền hung tính áp chế, đồng thời phẫn nộ quát: “Dừng tay! Ngươi biết chính mình đang làm gì không? Ở trước mặt ngươi, có thể là cao quý Thần tộc đại nhân, ngươi nếu như dám...”

Lời còn chưa dứt, Dương Thanh Huyền bóng người tựu nhẹ nhàng một bay, né qua, chỉ lưu lại tàn ảnh bị điện chủ nổ nát.

Điện chủ là tám sao sơ giai tu vi, cùng Dương Thanh Huyền không khác nhau chút nào, một chưởng bên dưới lập tức phán đoán ra được, chính mình căn bản không phải người này đối thủ, ngay lập tức sốt sắng, đột nhiên quát lên: “Ngươi nếu như dám mạo phạm Thần tộc đại nhân, tất nhiên gặp phải toàn bộ La Phù cảnh giới toàn bộ lực lượng truy sát, toàn bộ nam bộ vũ trụ, đều sẽ không bao giờ tiếp tục ngươi chỗ dung thân!”

“Há, thật sao? Kỳ quái, ngươi đối với ta làm sao quan tâm như vậy? Ta có hay không chỗ dung thân, liên quan gì đến ngươi? Hiện tại người mỗi một người đều thật là kỳ quái a, không cố gắng quản chính mình, liền thích quản người khác? Hơn nữa ta giết ngươi hộ vệ, không có ta chỗ dung thân ngươi không phải cần phải cao hứng sao? Lẽ nào ngươi hi vọng có ta chỗ dung thân?”

Dương Thanh Huyền đầy mặt vẻ kinh ngạc, lại nói: “Như ngươi vậy chỉ điểm ta, chẳng lẽ là ta bạn tốt, trong bóng tối theo ta có cái gì cấu kết?”

Viên Tam đột nhiên cười to nói: “Ha ha, tiểu tử, có ý tứ, có ý tứ. Bản Thần hiện tại cực kỳ thưởng thức ngươi, làm ta trung thực người hầu, ta có thể cho ngươi...”

“Đùng!”

Đột nhiên một đạo lanh lảnh bạt tai tiếng, ở trong đại điện truyền vang.

Thời không dường như dừng lại giống như vậy, cái kia bạt tai càng giống như là rút ra ở trên mặt mỗi người, thậm chí là trong lòng.

Điện chủ toàn bộ người đều run rẩy, sợ đến hồn phi phách tán.

Dương Thanh Huyền dĩ nhiên không nói hai lời, trở tay tựu giật Viên Tam một cái bạt tai.

Đánh Viên Tam chính mình cũng không thể tin được, bụm mặt, một trận mới phản ứng được, sau đó liền giết lợn giống như gào thét, “Chết! Chết a! Giết hắn đi, nhanh cho bản Thần giết hắn đi!”

“Bản Thần?” Dương Thanh Huyền cười nhạo một tiếng, “Đùng” lại là một cái bạt tai quăng tới, đem Viên Tam đánh bay ra ngoài, quăng mạnh xuống đất.

“Chi!”

Bốn phía võ giả toàn bộ sợ đến run, vội vàng tản ra, chỉ lo lan đến gần chính mình.

Đánh đập Thần tộc, đây là tội ác tày trời, liên luỵ cửu tộc trọng tội.

Dương Thanh Huyền hoặc là không làm, bóng người loáng một cái, tựu rơi ở Viên Tam bên cạnh người, bắt tóc hắn, sau đó lại là mấy lòng bàn tay mạnh mẽ chưởng đập tới đi.

“Ba ba ba”, mỗi một chưởng đều giống như đánh ở trên mặt mọi người, từng cái từng cái sợ sợ muôn dạng.

Viên Tam đã bị phiến thành lợn đầu, hàm răng toàn bộ nát tan nuốt vào trong bụng, “Ô ô” nói không ra lời.

Điện chủ đám người, doạ đến cơ hồ co quắp trên mặt đất, run cầm cập một chút khí lực cũng bị mất.

Dương Thanh Huyền đem Viên Tam ném xuống đất, sau đó giơ chân lên, mạnh mẽ giẫm ở trên mặt hắn, dùng sức nghiền mấy lần, gằn giọng nói: “Thần tộc? Một đám ngốc treo, ở bản thiếu trước mặt tự xưng thần, thu được bản thiếu đồng ý sao?”

Mọi người không khỏi ngất ngã, Thần tộc làm việc, còn muốn trải qua ngươi đồng ý?

Viên Tam “Ô ô” rên rỉ lên, mơ hồ không rõ còn có thể nghe trong miệng phát sinh “Chết, chết...” Âm thanh.

“Chết?”

Dương Thanh Huyền xua tay một cái chỉ, nói: “Cái này chữ bản thiếu không thích nghe.” Đưa tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, cái kia lúc trước bị giết kim giáp ngân vệ một chiếc giày tử tựu bay tới, Dương Thanh Huyền nắm lấy giầy, nhét vào Viên Tam trong miệng, vỗ tay cười nói: “Như vậy thì nói không ra lời.”

Viên Tam “Ô ô” kêu to, liều mạng giãy dụa.

Nhưng bất đắc dĩ Dương Thanh Huyền thực lực quá mạnh, căn bản không phải hắn có thể phản kháng, toàn bộ mặt lúc trước là đau nhức, hiện tại triệt để mất đi tri giác, vô tận sự thù hận, sát khí, oán độc đều ở trong đôi mắt bắn mạnh đi ra.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Này hai tròng mắt bản thiếu nhìn cũng phiền, đào đi.”

Viên Tam sợ đến “Ô ô” thét lên ầm ĩ, liều mạng nhắm hai mắt lại, tứ chi như rùa đen một dạng ở bò dưới đất.

Điện chủ đột nhiên vọt tới, giận dữ hét: “Nhanh phóng ra Viên Tam đại nhân!”

Tám sao Giới Vương tu vi, một chút bạo phát đến đỉnh cao, toàn bộ hội tụ ở trước người một chưởng bên trong, mạnh mẽ ép xuống.

Toàn bộ đại điện ở đây một chiêu bên trong, đều trở nên hết sức vặn vẹo.

Dương Thanh Huyền lúc trước ra tay đánh giết hai vị thất tinh Giới Vương thời gian, liền phát hiện cung điện này, hoặc có lẽ là toàn bộ La Phù cảnh giới không gian, đều cực kỳ kiên cố, xa không phải Thương Khung tinh vực cùng phổ thông không gian vũ trụ có thể so với.

Hai vị thất tinh Giới Vương bỏ mình, đều Hàn không nhúc nhích được cung điện này mảy may, thậm chí bên trong không gian đều không hiện một tia vết rạn nứt.

Có thể thấy được mức độ kiên cố chi đáng sợ.

Giờ khắc này điện chủ một chiêu, để đại điện lộ ra vặn vẹo hình thái, đã là cực kỳ lợi hại.

Dương Thanh Huyền cũng không thèm nhìn tới, giơ tay chính là một chiêu Lục Dương Chưởng, mạnh mẽ tiến lên nghênh tiếp.

“Oanh!”

Song chưởng giằng co, sức mạnh đáng sợ sóng tản ra đến.

Bốn phía võ tu không khỏi là sợ sợ hướng về bốn phương tám hướng bỏ chạy, không ít người trực tiếp thoát đi đại điện.

Điện chủ thân thể run lên, tương đồng tu vi hạ, hoàn toàn không tiếp nổi Dương Thanh Huyền một chưởng, “Phốc” một tiếng phun ra ngụm máu lớn, tựu mạnh mẽ đánh bay ra ngoài.

Điện chủ điên cuồng gầm hét lên: “Đều không cho chạy! Tất cả mọi người không cho chạy! Nghe ta điều khiển, đánh giết người này! Các ngươi mỗi cái vào điện người, tất cả đều bị ghi xuống, ai nếu như chạy, lấy cực hình xử tử! Đừng quên, Kiến Thần tộc chịu nhục mà không liều mạng mệnh người, chính là giết cửu tộc cực hình!”

Cái kia chút đang muốn chạy trốn võ tu, từng cái từng cái ngừng lại, đều là đầy mặt sợ hãi, đứng ở đó không biết như thế nào cho phải.

Dương Thanh Huyền lập tức cảm ứng được mấy chục đạo khí tức cường đại đem khóa chặt.

Ba đạo cửu tinh Giới Vương khí tức, năm đạo tám sao Giới Vương khí tức, cùng với mấy chục đạo cái khác khí tức, xem ra điện chủ lời xác thực phát huy hiệu dụng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2013: Lấy Mạng Đổi Mạng, Kỳ Quái Áo Bào Đen Người

Dương Thanh Huyền khẽ cười một tiếng, cũng không để ý lắm, hắn là cái có lòng dạ người, giống như không muốn dễ dàng vượt hiểm, chỉ khi nào quyết làm theo yêu cầu, chính là bầu trời này, cũng phải đem đánh xuyên qua, Tinh Thần, cũng phải đem nát tan.

Dương Thanh Huyền chân phải hơi phát lực, “Ầm” một tiếng, đem Viên Tam đầu giẫm vào khắp mặt đất, lạnh lùng nói: “Đến a, ai dám lên trước một bước, ta tựu giẫm bạo nổ cái này chứa đầy cứt đầu.”

Bốn phía võ tu không khỏi là trong lòng kịch liệt run lên, phảng phất một cước kia là giẫm tại chính mình lồng ngực, hờn dỗi ức đến không phát ra được.

Vừa nãy điện chủ một lời, nhắc nhở tất cả mọi người, nếu như Viên Tam trong này chết đi lời, mỗi người bọn họ đều phiền phức lớn rồi.

Trong lúc nhất thời, cái kia chút muốn chạy trốn, tất cả đều sẽ xoay người lại, nhìn chòng chọc Dương Thanh Huyền.

Điện chủ gầm hét lên: “Dừng tay a! Vì sao phải bởi vì ngươi một người, liên lụy tất cả mọi người, nếu như Thần tộc xảy ra vấn đề rồi, mọi người chúng ta đều phải chết, ngươi mình cũng phải chết. Cầu ngươi xin thương xót, buông tha mọi người đi!”

Dương Thanh Huyền lạnh giọng nói: “Đầu óc ngươi bên trong cũng tiến vào phân chứ? Này nói chuyện gì? Làm chó làm ra tồn tại cảm giác đến, muốn người khác cũng giống như ngươi làm chó? Để ta đừng liên lụy mọi người, được đó, ngươi tới, đem đầu vặn xuống cho ta, thay cái này ngốc treo đi chết, ta liền thả này ngốc treo, đại gia như vậy liền có thể lấy sống."

Điện chủ sắc mặt một chút trắng bệch, sợ đến liền lùi mấy bước.

Viên Tam liều mạng ngẩng đầu lên, nhìn chằm chằm điện chủ, trong mắt tràn đầy lửa giận, thật giống ở nói làm sao còn không qua đây thay ta đền mạng.

Điện chủ sợ đến mồ hôi lạnh chảy ròng, chỉ vào Dương Thanh Huyền run giọng nói: "Ngươi, ngươi thật hận a!"

Dương Thanh Huyền châm chọc nói: "Đến phiên mình hi sinh sẽ không chịu? Trước đại nghĩa lẫm nhiên đi đâu rồi? Ngươi giờ khắc này do dự bất định, không thể lấy tự thân tính mạng trao đổi này ngốc treo, nếu là ta thật đem này ngốc treo thả, ngươi cảm thấy ngươi còn có thể có mệnh sao?"

Điện chủ sắc mặt một chút trắng bệch, mặt xám như tro tàn.

Lấy Thần tộc thô bạo bản tính, sợ là tuyệt sẽ không bỏ qua hắn.

Lấy thân đổi mệnh hắn là chết, Dương Thanh Huyền thả Viên Tam hắn là chết, Dương Thanh Huyền giết Viên Tam hắn chính là chết.

Vô luận như thế nào, đều đã là chắc chắn phải chết.

Điện chủ đột nhiên bi phẫn ngửa lên trời cười to, "Ha ha ha ha, phốc!"

Hết sức bi phẫn bên dưới, phun ra một ngụm máu đến, tựu ngửa lên trời ngã trên mặt đất, ngất đi.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Điện chủ đại nhân rất sợ chết, lại không thể vì là Thần tộc đền mạng, Thần tộc sợ là sẽ không bỏ qua hắn. Chư vị, ta xem các ngươi như thế anh dũng, quá nửa là đồng ý thay vị này Thần tộc đại nhân đền mạng.”

Nói, nắm lấy Viên Tam tóc, nâng hắn lên.

Viên Tam máu me khắp người, đầu từ lâu sưng thành quả bí đao, ngũ quan càng là hầu như không còn.

“Chi!”

Trong đại điện võ tu, không khỏi là sợ đến sợ chết, vội vàng lùi về sau, sợ bị Dương Thanh Huyền điểm trúng.

Lúc này trong đại điện chiến đấu, từ lâu truyền vang đi ra ngoài, từ bốn phương tám hướng truyền tống khu vực, đều vọt tới tảng lớn kim giáp ngân vệ cùng các loại võ tu, từng cái từng cái sợ sợ nhìn, vạn khó tin có người lại dám hướng về Thần tộc ra tay.

Dương Thanh Huyền không để ý lắm, chỉ cần an toàn ly khai nơi đây, tựu một chút vấn đề đều không. Hắn có bảy mươi hai biến, giờ khắc này chỉ là Chu Tước người thân, tin tưởng biến lấy lại vốn thân, hoặc là biến cái Bì Bì Hà cái gì, tuyệt không có người tra ra được.

Trước mắt động tĩnh càng lúc càng lớn, Dương Thanh Huyền cũng lười ở lâu, lôi Viên Tam tóc, như kéo xà bì đại một dạng, hướng về truyền tống đại trận đi đến.

Viên Tam gần chết không sống, thất khổng bên trong không ngừng ứa máu, thoi thóp, đầy mắt oán độc, nhìn chằm chằm bốn phía tất cả mọi người, sợ đến những võ giả này càng là vội vàng lùi về sau, từng cái từng cái sợ run tim mất mật, chỉ sợ bị Viên Tam nhớ kỹ tướng mạo.

Dương Thanh Huyền chỉ vào cái kia truyền tống đại trận, nói ra: “Ta muốn đi u Hoàng thành, người nào chịu trách nhiệm truyền tống?”

Hô ba lần, không ai đáp lại.

Dương Thanh Huyền đem Viên Tam nhắc tới giữa không trung, lạnh lùng nói: “Không ai phụ trách? Cái kia ta tựu dời đi này ngốc treo một chân, tháo ở giữa này đi.”

Viên Tam gần chết không sống thân thể, như cá sống giống như co quắp hạ, kịch liệt giằng co, một chút tựu sống, liều mạng quát ầm lên: “Ai! Là người nào chịu trách nhiệm truyền tống? Lại bất tử đi ra, ta giết hắn cả nhà, giết hắn toàn tộc, giết hắn toàn bộ tinh vực!”

Năm vị võ tu vội vàng chạy đến, trực tiếp quỳ xuống dập đầu đầu, vẻ mặt đưa đám nói: “Là tiểu, tiểu phụ trách truyền tống!”

Viên Tam gầm hét lên: “Còn không nhanh mở ra truyền tống đại trận! Đưa vị này... Vị này... Bằng... Bằng hữu đi u Hoàng thành!”

Phảng phất dốc hết toàn lực hống một tiếng, cảm giác được chính mình ở giữa cái chân kia không việc gì sau, hoặc như là xì hơi bóng cao su, một chút tê liệt trên mặt đất.

Năm vị võ tu vội vàng liên tục lăn lộn chạy tới, đem truyền tống trận năng lượng rót đầy, sau đó định vị đường nối tọa độ, lại nhanh chóng bấm quyết, mở ra truyền tống.

Rất nhanh, to lớn truyền tống hào quang như ngọn lửa, ở trên cung điện không bồng bềnh bất định.

Toàn bộ bốn phía lít nha lít nhít võ tu, tuy nhiên cũng yên lặng yên lặng như tờ, từng cái từng cái sợ hãi không ngớt, không biết việc này sẽ gợi ra ra thế nào hậu quả, nhưng có thể cùng nghĩ là, vị này toàn thân đỏ chót võ tu, ở toàn bộ La Phù cảnh giới, cũng khó khăn có đất đặt chân.

Một vị truyền tống người phụ trách vẻ mặt đưa đám nói: “Đại nhân, đại trận đã mở ra.”

Dương Thanh Huyền điểm hạ đầu, tiếp tục tha duệ Viên Tam hướng đi đại trận, vừa vừa bước vào trận bên trong, đột nhiên một đạo thanh âm già nua truyền đến, “Hơi các loại, lão phu cũng muốn đi u Hoàng thành, tựu cùng tiểu hữu đồng hành.”

Chân không ở giữa cung điện, chẳng biết lúc nào, đột nhiên nhiều hai cái áo bào đen bóng người.

Toàn thân đều bao ở áo choàng bên trong, đồng thời không phải phổ thông trường bào, mặt trên che kín không nhìn thấy trận pháp, đem tất cả mọi người nhòm ngó ánh mắt, toàn bộ cản đi ra ngoài.

Nhưng mọi người không khỏi là khiếp sợ, vào lúc này, còn ai dám đi tới tham gia trò vui, đây không phải là Thọ Tinh WC đốt đèn lồng, tự tìm chết sao?

Dương Thanh Huyền trong mắt ánh vàng nhảy lên, hai con ngươi đột nhiên co, nháy mắt tựu khôi phục thanh minh, nói ra: “Được.”

Hai cái áo bào đen người, lúc này mới trước sau đi vào trong trận.

Lúc trước cái kia người cùng Dương Thanh Huyền sượt qua người thời điểm, hơi dừng lại hạ, khẽ cười nói: “Đa tạ.”

Thanh âm già nua bên trong, mang theo một tia cân nhắc ngữ khí, hiển nhiên âm thanh cũng là trải qua xử lý.

Dương Thanh Huyền không để ý lắm, đồng thời chiêu ra tay, chỉ vào xa xa Tiểu Kỳ tỷ đệ hai, câu ra tay chỉ, nói ra: “Các ngươi cũng đi theo ta đi.”

Tỷ đệ hai liếc nhau một cái, dứt khoát chạy vội tới, ở Dương Thanh Huyền trước mặt “Rầm” tựu quỳ xuống, đồng nói: “Tạ ơn đại nhân ân cứu mạng.”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng nâng ra tay, tỷ đệ hai người liền chịu đến nhẹ nhàng sức mạnh nâng nâng, lần lượt đứng lên, đi vào đại trận bên trong.

“Đi thôi, đi u Hoàng thành.”

Dương Thanh Huyền nhàn nhạt nói một tiếng.

Truyền tống trận ánh sáng lập tức trở lên lớn hiện ra, đem năm người toàn bộ che chở vào trong đó.

Người áo đen kia đột nhiên chỉ vào Viên Tam, nói với Dương Thanh Huyền: “Mang theo này ngu xuẩn vật, sợ sẽ làm ra phiền phức đi, này chút tự xưng là Thần tộc ngốc... Ngốc... Treo... Ha ha..., có chuyên môn phương pháp cảm ứng.”

Chương 2014: Từ Hôm Nay Dĩ Vãng, Lại Không Thần Tộc

"Ồ?"

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, đột nhiên cười lạnh nói: "Đã như vậy, cái kia giải quyết tại chỗ đi. Ta lúc trước nói quá, muốn chém vỡ này ngu xuẩn vật đầu óc, xem các ngươi một chút rốt cuộc có bao nhiêu cân cứt. Bản thiếu làm việc, luôn luôn nói lời giữ lời."

Giơ tay lên hướng về nắm vào trong hư không một cái, một thanh quanh co khúc khuỷu, như xà như câu âm lãnh kiếm tựu rơi vào trong tay, không để ý lắm tiện tay vung lên, ánh kiếm tựu chém đi ra ngoài.

"Chi!"

Cả điện bên trong, không không sợ hãi sợ hít khí lạnh, từng cái từng cái sợ đến toàn thân lạnh lẽo.

Liền ngay cả hai vị áo bào đen người, cái kia không nhìn thấy vành nón hạ, hai con ngươi đều là kịch liệt co rụt lại. Tuy rằng liệu đến Dương Thanh Huyền sẽ giết Viên Tam, nhưng không nghĩ tới càng dứt khoát như vậy, giống như chém một đầu đồ con lợn giống như, không có chút gì do dự, càng quan trọng là, ở Dương Thanh Huyền trên mặt, không tìm được bất kỳ gợn sóng tâm tình gì.

Cái kia loại đối với Thần tộc không cho là đúng cùng khinh bỉ, là chân chính từ trong xương tản mát ra, mà tuyệt đối không phải bị tức nước vỡ bờ, cũng không phải là giả ra đến.

Viên Tam càng là trực tiếp trợn tròn mắt, tuy rằng vẫn bị đánh thành lợn đầu, nghĩ nghĩ ngao mấy lần cũng liền đi qua, dù sao mình là Thần tộc a, đối phương làm sao cũng không dám giết chính mình chứ?

Cho đến giờ khắc này, nhìn thấy Dương Thanh Huyền hời hợt kia ánh mắt, lúc này mới nháy mắt rõ ràng, đối phương từ đầu đến cuối, đều không có đem chính mình, hoặc có lẽ là Thần tộc để ở trong mắt.

Cái kia loại cao ngạo, xem thường ở chiếu cố, là chân chính võ đạo tâm tản mát ra khí chất, cùng này La Phù cảnh giới bên trong vô số bị Thần tộc nô dịch võ tu hoàn toàn khác nhau, hắn là chân thực chính chính dám giết chính mình người a!

“A! Không, không, không muốn a! Đại nhân tha mạng, tha mạng a, đại nhân!”

Vào đúng lúc này, Viên Tam mới chân chính sợ đến tè ra quần, liều mạng quỳ ở Dương Thanh Huyền trước mặt dập đầu đầu, đem đầu dập đầu huyết tương nứt toác.

Mấy ngàn võ tu, quay chung quanh ở chung quanh đại điện, không khỏi là trợn mắt ngoác mồm, triệt để hoá đá.

Một vị Thần tộc thành viên, càng quỳ ở người phàm trước mặt dập đầu đầu xin tha!

Đây là Thần tộc sao?

Tất cả mọi người lần thứ nhất ý thức được, cái gọi là Thần tộc, cũng bất quá là người phàm a, cùng mình đám người cũng không có có sự khác biệt.

Đồng dạng có sướng vui đau buồn, tương tự sợ chết, tương tự có tham sân si, tương tự sẽ thấp hèn dập đầu đầu cầu sinh, giống như chó.

Nhưng Dương Thanh Huyền căn bản mặc kệ loại này ngu xuẩn vật, ánh kiếm lấp lóe bên dưới, “Xì” một tiếng, đem quỳ rạp dưới đất liều mạng dập đầu đầu Viên Tam chém thành hai khúc, máu tươi tiên đầy trời cao.

Dương Thanh Huyền năm ngón tay buông lỏng, thần kiếm tản đi, từ tốn nói: “Cũng chỉ là một đống đồ cứt đái thôi, tự xưng cái gì Thần tộc, chỉ do tìm cho mình hút không? Từ nay về sau, lại không Thần tộc.”

Truyền tống đại trận hào quang, một chút đem năm người bao lấy, hóa thành một đạo lưu quang, tiêu tan ở trong vòm trời.

Từ nay về sau, lại không Thần tộc.

Dương Thanh Huyền cái kia nhàn nhạt lời, nhưng rõ ràng truyền vào mỗi người trong tai, phảng phất như đường lớn kia di âm, chấn động người hai lỗ tai phát hội, linh hồn run rẩy.

Mỗi người đều nhìn cái kia biến mất trận quang, thật lâu không cách nào phục hồi.

Có chút biết trước tất cả được võ tu, trong mơ hồ phảng phất cảm ứng được cái gì, tựa hồ cái kia mịt mờ Thiên Đạo, sắp có biến.

...

Đại tà thành vô cùng xa xa, mặt khác một toà lớn thành trì lớn, U Hoàng Thành.

Một đạo to lớn trận quang hiện ra, ầm ầm khuếch tán ra, sóng năng lượng cùng mấy ngàn trượng phạm vi.

Bốn phía phụ trách bước đệm truyền tống người phụ trách, từng cái từng cái lộ ra kinh ngạc vẻ mặt, tia sáng kia hóa hiện bên trong, lại chỉ có năm người, không khỏi đều lộ ra quái dị vẻ mặt.

“Xảy ra chuyện gì? Mỗi lần đều chí ít hơn trăm người, lần này làm sao chỉ có năm người, lẽ nào đại tà thành bên kia xảy ra chuyện gì?”

“Quản nó chi, bớt lo chuyện người tuyệt vời, phải biết, buồn phiền đều nhân mạnh mẽ ra mặt, ngươi và ta chỉ là phụ trách truyền tống thôi, chuyện khác thiếu hỏi đến.”

Dương Thanh Huyền năm người, ở những người phụ trách kia mắt nhìn hạ, hờ hững rời đi.

Sợ là sau đó không lâu, đại tà thành tin tức cùng truy binh tựu sẽ truyền đến, đến thời điểm muốn đi cũng đi chưa xong.

Năm người ở đường hầm hư không bên trong bước chậm đi về phía trước, mỗi một bước đều vượt qua rất lớn.

Tiểu Kỳ tỷ đệ hai rơi ở phương diện, liều mạng hướng về trước đuổi, mới miễn cưỡng đuổi tới Dương Thanh Huyền ba người bộ pháp.

Đột nhiên, hai vị kia áo bào đen người dừng bước lại, người cầm đầu kia mở miệng nói: “Ngươi có phải là cảm thấy, Thần tộc người lập tức liền sẽ đuổi tới?”

Dương Thanh Huyền đi ở đằng trước, cũng ngừng bộ pháp, xoay người hỏi: “Làm sao, chẳng lẽ không đúng sao?”

Áo bào đen người khẽ mỉm cười, thả cái kia thanh âm già nua, lấy mười phần vang dội mạnh mẽ âm thanh nói ra: “Khà khà, yên tâm đi. Đuổi là sẽ đuổi, nhưng sẽ không như thế nhanh, cũng sẽ không có bao nhiêu ra sức. Lấy ngươi năng lực, là khẳng định không bắt được ngươi.”

Dương Thanh Huyền lộ ra vẻ không hiểu, nhưng vẫn chưa truy hỏi, chờ đợi áo bào đen người nói tiếp.

Áo bào đen người nói ra: “Thần tộc tuy rằng tự xưng là cao cao tại thượng, nô dịch mọi người, nhưng cũng không phải thùng sắt một khối. Thống ngự La Phù cảnh giới năm vị Thần Vương, giữa lẫn nhau tựu không quá hợp phách. Mà lam hoa anh đào Thần Vương cùng tím tâm thần vương trong đó, càng là mâu thuẫn tầng tầng, giữa lẫn nhau khe rất lớn. Vì lẽ đó ngươi không cần lo lắng cái gì, dù cho tin tức truyền tới, tím tâm thần vương nhiều nhất vì duy trì Thần tộc mặt mũi, tính chất tượng trưng lục soát một phen, cũng không sẽ thật hoa cái kia tinh lực đi đem ngươi lấy ra đến. Dù sao Thần tộc cũng không ngu, vì một vị ba sao Giới Vương sinh tử, tìm tòi toàn bộ quản hạt địa cấp, cái kia được tiêu hao bao lớn nhân lực vật lực tài lực tài nguyên? Huống chi hai vị Thần Vương trong đó, nguyên bản quan hệ tựu bất hảo.”

Dương Thanh Huyền không chút biến sắc nói ra: “Xem ra ngươi đối với Thần tộc việc, hiểu rõ rất nhiều a.”

Áo bào đen người “Ha ha” cười nói: “Những thứ này đều là thường thức, bất quá ta xác thực so với thế nhân biết nhiều hơn một ít Thần tộc sự tình thôi. Đúng rồi, tiểu tử, nếu là ta không có đoán sai lời, cái kia Viên Tam lục soát truyền tống khu vực, vì là chính là bắt ngươi chứ?”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng phất một cái ống tay áo, hai tay đưa ở sau lưng, một bộ hờ hững dáng vẻ nói ra: “Làm sao mà biết?”

Áo bào đen người vành nón dưới hai con ngươi, hơi co rụt lại, lộ ra khá là giật mình, nhưng âm thanh nhưng không nhanh không chậm, để người nghe không ra dị thường, “Tuy rằng ta rất kỳ quái, vì sao Viên Tam nhìn thấy ngươi, nhưng không nhận ra ngươi chính là hắn muốn tìm người. Nhưng ta có rất tê cứng cảm thấy, ngươi chính là. Mà ngươi giờ khắc này thần thái, càng là chứng minh rồi ta suy đoán.”

Dương Thanh Huyền giễu cợt nói: “Ngươi này suy đoán, không cảm thấy quá chủ quan sao? Nghe nói là lam hoa anh đào Thần Vương nữ nhân bị người đoạt, cho nên mới sắp xếp người viên lục soát."

Áo bào đen người cười to nói: "Ha ha, không một chút nào chủ quan, ta tâm thưởng thức là rất linh. Cho tới ngươi nói cái kia đoạt Thần Vương nữ nhân người, ha ha..."

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, cảm thấy có chút khó hiểu kỳ diệu, đột nhiên hơi thay đổi sắc mặt, giật mình nhìn một vị khác áo bào đen người, sau đó ánh mắt chuyển về, cả kinh nói: "Lẽ nào cái kia người chính là..."

"Khà khà", áo bào đen người gật đầu nói: "Chính là chỉ là bất tài, tại hạ Minh Viễn, vị này chính là sư muội ta Minh Huyên, cũng là cái gọi là lam hoa anh đào Thần Vương nữ nhân."

Dương Thanh Huyền cả kinh tột đỉnh, lập tức cười khổ nói: "Vậy thì thật là thất lễ."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2015: Nhật Nguyệt Giữa Trời, Thất Lễ Quý Khách Trừng Phạt

Minh Viễn cười hắc hắc hai tiếng, ôm quyền nói: “Khách khí khách khí, các hạ mới là chân hào kiệt, thật anh hùng. Nơi đây không phải chỗ nói chuyện, không bằng tìm một chỗ nói chuyện làm sao?”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, nhân tiện nói: “Được.”

Tuy rằng không biết này Minh Viễn Minh Huyên thân phận, nhưng nếu cùng Thần tộc là địch, dù cho không kết giao, chí ít có thể nhận thức một, hai.

Ngay lập tức, năm người bước nhanh, hướng về cái kia đường hầm hư không phía trước bước đi.

...

Sau nửa canh giờ, U Hoàng Thành.

Một toà xa hoa tửu lâu, môn đình trên mang theo “Nhật nguyệt giữa trời” bốn chữ, bút pháp thiên mã hành không, không bị ràng buộc, phảng phất nạp nhật nguyệt tinh thần lực lượng, khí thế bàng bạc.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi run run, bị này bốn chữ cảm giác, hiện ra nổi sóng.

Đồng thời tửu lâu mỗi một tầng, đều giống như bố trí cấm chế, từ thượng tầng có thể cảm giác sở hữu hạ tầng tất cả động tĩnh, mà hạ tầng nhưng hoàn toàn không cảm thấy được thượng tầng tồn tại.

Nhưng Dương Thanh Huyền hơi nhấc đầu, trong mắt ánh mắt nhảy nhót, nhất thời đem trọn cái tửu lâu kết cấu đều nhìn rõ rõ ràng ràng.

Tổng cộng có tầng mười lăm, nhưng cầu thang đường nối lại chỉ có thể đến nơi tầng mười ba, trên nhất hai tầng có lượng lớn kết giới trận pháp bảo vệ, lại là hơn ba mươi mật thất tu luyện.

Xem ra này “Nhật nguyệt giữa trời” tửu lâu vô cùng không đơn giản, ngoại trừ phổ thông đối ngoại làm ăn, còn nuôi dưỡng lượng lớn võ tu.

Lấy Dương Thanh Huyền suy đoán, tửu lâu này hơn nửa lệ thuộc làm gì thế lực tông môn, bằng không không thể bố trí như vậy tuyệt diệu, đồng thời Minh Viễn trực tiếp dẫn hắn đi lên tầng mười ba tầng cao nhất, tiến vào một gian hào hoa phú quý bên trong bao sương.

Năm người đi vào bên trong, càng là trực tiếp lấy Tinh Hạo Thạch lát thành mặt đất, bức tường trình hôi ngân vẻ, lộ ra nhu hòa bạch quang, làm cho toàn bộ phòng khách mười phần nhu hòa thư thích, rồi lại mười phần thông suốt, đồng thời linh khí phân tán, khiến Nhân Cực độ tâm tình vui sướng.

Càng làm người ta giật mình, dựa vào rìa ngoài một mặt vách tường, tất cả đều là lấy trong suốt tinh thạch xây thành, trình nửa cái hình cung hình, phóng tầm mắt nhìn, có thể đem “Nhật nguyệt giữa trời” lầu bốn phương tám hướng, không có góc chết nhìn rõ rõ ràng ràng.

Rất nhanh, liền có tuyệt mỹ tỳ nữ bưng từng cái từng cái Bích Ngọc sắc khay nối đuôi nhau vào bên trong, đem món ngon rượu ngon xếp đầy bàn tịch.

Sau đó, lại có năm vị thân mang bạch y linh lung tuổi thanh xuân nữ tử, cung kính quỳ ở năm người bên cạnh người, cẩn thận rót rượu hầu hạ.

Tiểu Kỳ tỷ đệ sợ đến vội vàng đứng lên, chính mình rót rượu, không dám để nữ tử hầu hạ, bởi vì này năm vị bạch y tỳ nữ tu vi, dĩ nhiên đều có Thái Thiên Vị, hoàn toàn không ở Tiểu Kỳ tỷ đệ bên dưới.

Lại không nói như vậy tràng diện tỷ đệ hai chưa từng gặp, ở đây lấy võ vi tôn trong thế giới, cũng không dám để tu vi cao hơn chính mình tiền bối quỳ rót rượu a.

Minh Viễn “Ha ha” cười to, khoát tay nói: “Không sao, chị ngươi đệ hai người liền tùy ý đi.”

Hai vị kia hầu hạ cô gái mặc áo trắng, lúc này mới che mặt cười khẽ, không cố chấp nữa.

Dương Thanh Huyền tuy rằng cũng không thích như vậy bị hầu hạ, nhưng các loại tràng diện đều có thể dễ dàng ứng phó, cũng tịnh không chống cự, cẩn thận tỉ mỉ rượu ngon, còn có cô gái kia lấy tay tróc mở linh quả, cẩn thận cho ăn vào trong miệng.

Tửu thủy quả mọng, không khỏi là thấm ruột thấm gan, một luồng mát mẻ thoải mái ý ở trong người hóa giải mở, toàn thân không nói ra được thoải mái, giống như là lại muốn lần đột phá.

Dương Thanh Huyền nội tâm thất kinh, tuy nói La Phù cảnh giới là cả nam bộ vũ trụ hạt nhân, thế năng cao nhất nơi, nhưng như vậy có thể để hắn tám sao Giới Vương đều được lợi không cạn tửu thủy quả mọng, chắc chắn sẽ không là vật bình thường, trước mắt một bàn này tửu thủy, giá trị sợ là vượt xa chính mình tưởng tượng.

http://truyencuaTui.net

Lúc này, Minh Viễn cùng Minh Huyên, nhẹ nhàng vung tay lên, liền đem trên người áo bào đen lấy hạ, giao cho bên cạnh người cô gái mặc áo trắng trên tay, này mới lộ ra hình dáng.

Minh Viễn sắc mặt ố vàng, tướng mạo trung đẳng, hoàn toàn không có cường giả đáp lại có khí chất, đi ở trong đám người, sợ cũng sẽ không lôi kéo người ta nhìn nhiều.

Nhưng Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, lại tựa hồ như nhìn thấy gì đáng sợ đồ vật, trong con ngươi xẹt qua một tia tinh mang.

Minh Viễn tựa hồ xúc động, trên mặt mang theo vẻ kinh ngạc, nhưng lại không thể xác định có hay không bị Dương Thanh Huyền xem thấu cái gì, hai hàng lông mày một chút tựu nhíu lại.

Minh Huyên một thân áo tím quần dài, trên mặt không có bất kỳ trang điểm da mặt, chỉ là nhẹ nhàng gõ hạ môi đỏ, tướng mạo cùng năm vị bạch y tỳ nữ xấp xỉ, nhưng này vô cùng tinh xảo trên mặt, hiển lộ hết hào hoa phú quý khí chất, khiến người không dám nhìn thẳng.

Minh Viễn đột nhiên nói ra: “Bằng hữu thực sự là mới tới La Phù cảnh giới.”

Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, thầm nghĩ ý những lời này, xem ra là chính mình nơi nào sơ sẩy, làm cho đối phương một chút xem thấu, nhưng cẩn thận một nghĩ, lại không biết nơi nào sơ sót, liền thẳng thắn thoải mái thừa nhận, ôm quyền mỉm cười nói: “Minh Viễn huynh thật tinh tường.”

Đang cho Dương Thanh Huyền rót rượu cô gái mặc áo trắng, nghe thấy “Minh Viễn” hai chữ, càng kinh hãi cánh tay khẽ run lên, để tửu thủy dội một ít ở ở ngoài, trong phút chốc sắc mặt trắng bệch, run giọng nói: “Ta, ta, đại nhân, xin lỗi, xin lỗi...”

Cái kia sợ sợ muôn dạng thần thái, làm cho mặt mày nháy mắt thất sắc.

Mặt khác bốn vị cô gái mặc áo trắng, cũng là đầy mặt run rẩy vẻ, sợ sợ nhìn trộm Minh Viễn, cũng không dám nhìn thẳng, ngắm một chút tựu hạ thấp xuống đầu, nhưng này phần câu nệ nhưng là lúc trước gấp trăm lần.

Bên trong bao sương bầu không khí bởi vì năm vị cô gái mặc áo trắng thần thái, mà một chút trở nên nghiêm nghị cùng xơ xác.

Vị kia dội tửu thủy cô gái mặc áo trắng, càng là hoảng sợ nước mắt chảy xuống, cũng không dám khóc thành tiếng, tay chân luống cuống quỳ ở đằng kia, cả người như run cầm cập giống như run rẩy.

Minh Viễn lông mày đại khẽ nhíu một chút, lạnh lùng nói: “Ngươi biết dội cái kia mấy giọt rượu nước, trân quý bao nhiêu không sao? Sợ là bắt ngươi mệnh đến chống đỡ cũng không đủ. Hừ, như vậy thất lễ ta quý giá khách nhân, phạt ngươi phong ấn toàn bộ tu vi, cách chức đến kỹ doanh ba trăm năm. Nếu như may mắn không chết, lại phế bỏ toàn bộ tu vi, trục xuất Mục Hải Vực Giới. Đồng thời nói cho minh 埡, phạt hắn bổng lộc ba trăm năm.”

Cô gái mặc áo trắng kia trên mặt không có chút hồng hào, nước mắt không ngừng được lưu, nằm sấp trên mặt đất dập đầu đầu khóc ròng nói: “Nô tỳ đáng chết, cảm tạ Minh Viễn đại nhân khai ân. Nhưng nô tỳ một người làm việc một người làm, việc này cùng chưởng quỹ không quan hệ, mong rằng đại nhân buông tha chưởng quỹ, toàn bộ trách phạt nô tỳ đi.”

Minh Viễn sắc mặt phát lạnh, lạnh lùng nói: “Ngươi lại theo ta cò kè mặc cả? Ha ha, minh 埡 thật không tệ a, xem ra trong ngày thường đối với các ngươi vun bón có phương.”

Cô gái mặc áo trắng sợ đến toàn thân run rẩy, run cầm cập liên tục, thẳng biết khóc cầu, “Không, không, đại nhân tha mạng, đại nhân tha mạng!”

Dương Thanh Huyền thực tại không nhìn nổi, không chút biến sắc mở miệng nói: “Minh Viễn huynh, có này cần phải sao? Mấy giọt rượu mà thôi, bao nhiêu tiền, ta thay nàng bồi ngươi.”

Minh Viễn “Ha ha” nở nụ cười, nói: “Bằng hữu nói đùa, làm sao có thể để cho ngươi bồi, một cái tiện tỳ ảnh hưởng mọi người tâm tình.” Lạnh lùng nhìn cô gái mặc áo trắng kia một chút, quát lên: “Còn chưa cút xuống bị phạt.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Này phạt cũng quá nặng chứ?”

Minh Viễn mỉm cười nói: “Không một chút nào nặng, dội tửu thủy là một, đổ cũng phạt bổng là tốt rồi. Nhưng chậm trễ quý khách, tựu tha thứ khủng khiếp.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2016: Vạch Trần Thân Phận, Biếu Tặng Kim Bài

Dương Thanh Huyền ôm quyền chắp tay, than thở: “Ta cảm thấy rất tốt, cũng không bất kỳ tiếp đó không được chu đáo, kính xin Minh Viễn huynh giơ cao đánh khẽ, buông tha vị cô nương này đi.”

Minh Viễn lúc này ôm quyền đáp lễ, nói: “Bằng hữu quá khách khí, một vị tiện tỳ mà thôi, sao đáng giá bằng hữu mở tôn khẩu? Nhưng nếu bằng hữu lên tiếng, ta tự nhiên cũng là không truy cứu.” Dứt lời, đối với cô gái mặc áo trắng kia lạnh lùng nói: “Còn không nhanh cảm tạ bằng hữu.”

Cô gái mặc áo trắng thu được đại xá, mừng rỡ, thậm chí có chút không dám tin tưởng, liều mạng hướng về Dương Thanh Huyền dập đầu đầu cảm tạ.

Mặt khác bốn vị cô gái mặc áo trắng cũng đều trên mặt mang theo mừng rỡ, dù sao cũng là tỷ muội một hồi, nếu như vị này cô gái mặc áo trắng bị phạt đi kỹ doanh, các nàng cũng là sẽ khổ sở. Bất quá trong mấy người tâm đều là vạn phần hiếu kỳ, người trẻ tuổi này rốt cuộc là cái gì lai lịch, lại có thể để Minh Viễn đại nhân đều như vậy khách khí, không khỏi đối với Dương Thanh Huyền xem thêm vài lần.

Dương Thanh Huyền vươn tay ra, nhẹ nhàng nâng lên một chút, liền đem cô gái kia nâng lên, bình tĩnh nói ra: “Không cần khách khí, tiếp tục giúp ta rót rượu chính là.”

Nội tâm cũng cảm khái vạn phần, như cô gái mặc áo trắng như vậy sắc đẹp, thiên phú, tu vi, phóng tới Thương Khung tinh vực lời, dù cho là ở thập cường hai mươi bốn trong nhà, đều có thể làm đệ tử nòng cốt, đồng thời sẽ là các đại tuổi trẻ tuấn kiệt tranh đoạt đối tượng, có thể ở đây La Phù cảnh giới, càng là như vậy thấp kém, tùy tiện liền có thể lấy làm rác rưởi giống như bỏ quên.

Trên thực tế, Dương Thanh Huyền không biết là, này năm vị cô gái mặc áo trắng ở U Hoàng Thành địa vị cũng không thấp, phổ thông con cháu thế gia nghĩ muốn một thấy các nàng cũng khó khăn.

Những cô gái này từ chọn, vun bón, bồi dưỡng, đều có nghiêm khắc cùng cao quy cách quy trình, mỗi một vị tổn hại, đều là một bút không nhỏ tổn thất.

Chỉ có điều Minh Viễn thân phận thực tại quá cao, có thể dễ như ăn cháo đối với các nàng tiến hành xoá bỏ.

Đồng thời Minh Viễn không tiếc xoá bỏ một vị cô gái mặc áo trắng, mắt bất quá là vì hướng về Dương Thanh Huyền lấy lòng, để bày tỏ đối với Dương Thanh Huyền ý coi trọng, nếu Dương Thanh Huyền lên tiếng, tự nhiên cũng cho qua.

Trải qua này một khúc nhạc dạo ngắn, bầu không khí rất nhanh lại khôi phục lại điềm tĩnh hòa hợp bên trong.

Năm vị cô gái mặc áo trắng trên mặt vẫn là tiêu chuẩn nụ cười, vui tươi, ấm người, động tác cũng từ từ ung dung mở, không có nửa điểm câu nệ, nhưng tâm thần nhưng hoàn toàn ở hầu hạ trên, không dám có nửa điểm phân tâm.

Dù sao cũng là ngàn tỉ bên trong chọn một tuyển ra đến.

Dương Thanh Huyền đối với này Minh Viễn hai người, cũng ít nhiều có chút ít giải, sợ là ở toàn bộ La Phù cảnh giới bên trong, đều là tiếng tăm lừng lẫy nhân vật.

Minh Huyên vì bình thường không khí, khẽ cười nói: “Sư huynh, ngươi đem vị bằng hữu này dọa, không bằng tựu để Huyên Nhi kính vị bằng hữu này một chén, lấy đó áy náy.”

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói ra: “Khách khí.” Lúc này uống một chén.

Minh Viễn khẽ mỉm cười, đột nhiên nói ra: “Nếu là ta suy đoán không sai, bằng hữu tục danh, hẳn là Dương Thanh Huyền.”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, hai tay ở bàn rượu hạ, mười ngón hơi nắm tay, nhưng nháy mắt lại lỏng ra, không chút biến sắc nói ra: “Làm sao mà biết?”

đọc truyện tại http://truyencuatui. Net/

Minh Viễn Minh Huyên liếc nhau một cái, đều là nhẹ nhàng nở nụ cười, tựa hồ chứng thực trong lòng nghĩ.

Minh Viễn nói: “Thực sự là không nghĩ tới a, lại có thể đụng với Thanh Huyền huynh. Danh tự này, ta còn là ở lam hoa anh đào Thần Vương phủ đệ nghe được. Ta lẻn vào bên trong đi tìm sư muội, trong lúc vô tình nghe được lam hoa anh đào Thần Vương mấy cái hạ nhân nói chuyện, một cái trong đó chính là cái kia Viên Tam. Lúc đó không để ý lắm, nhưng không nghĩ tới thế sự nhưng là như thế đúng dịp.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Ta mới tới La Phù cảnh giới, cùng lam hoa anh đào Thần Vương càng là không có một chút nào quan hệ, thậm chí ngay cả Thần tộc đều là gần đây mới biết, làm sao sẽ nói đến ta?”

Minh Huyên cười nói: “Việc này ta biết so với sư huynh nhiều hơn chút. Thanh Huyền huynh ở thứ bảy mươi ba vực trong giới hạn, lấy thất tinh Giới Vương tu vi, đánh chết hơn một nghìn vị giới vương, còn đánh giết năm vị Thiên Giới chi chủ, cùng với vô số Thích Tá, đồng thời còn chiếm được một chỗ bí tàng, tên là: Mạt thế chu vi.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hiện lên vẻ kinh sợ, chính mình mới vừa tới Mục Hải Vực Giới, lại tin tức cũng đã truyền tới.

Hơn nữa những Giới Vương kia, cùng với Thiên Giới chi chủ, 90% đều là Lạc Đinh Lan giết, cùng mình không có chút quan hệ nào.

Nhưng xem ra tựa hồ món nợ này tính tới trên đầu mình.

Minh Huyên cười nói: “Xem ra nghe đồn quả nhiên không tra xét.” Trên mặt ý cười càng tăng lên, nhưng đáy mắt nhưng là xẹt qua ngạc nhiên cùng vẻ khiếp sợ.

Tiểu Kỳ tỷ đệ cùng năm vị cô gái mặc áo trắng, càng là nội tâm chấn động tới cơn sóng thần, chém giết hơn một nghìn Giới Vương, năm vị Thiên Giới, thực sự là trước mắt thanh niên này làm sao?

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói ra: “Nghe đồn nhiều có không thật.” Cũng không phủ nhận, nhưng cũng không thừa nhận.

Minh Viễn nói: “Nghe đồn sẽ có không thực địa phương, nhưng chung quy đại khái là không sai. Thanh Huyền huynh thần thông võ kỹ, mưu lược suy tính cao, thật là khiến người thán phục. Hôm nay có thể được vừa thấy, thật sự là ta sư huynh muội phúc khí.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Hai vị khách khí. Minh Viễn huynh mặc dù bên ngoài xấu xí, nhưng cũng bên trong giấu bí bảo, như lửa núi chi bất động, hơi động tất nhiên kinh thiên động địa. Minh Huyên tỷ càng là khí chất bức người, sặc sỡ loá mắt, trong mơ hồ, có thiên phú cường đại giấu ở trong cơ thể, nếu như động thủ, ta tất nhiên không địch lại.”

Minh Viễn sắc mặt hai người khẽ biến, đều là giật mình không thôi, nhưng rất nhanh tựu trấn định lại.

Minh Viễn cười khổ nói: “Thanh Huyền huynh, quả nhiên là phi phàm người, một điểm nhỏ bí mật đều bị ngươi nhìn thấu rồi.” Minh Viễn lúc này mới xác định, trước cái kia loại bị nhìn xuyên cảm giác, là chân thật không hư.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Dám đi Thần Vương phủ cướp người, đồng thời thành công đi ra, lại cũng chỉ là bí mật nhỏ, cái kia Minh Viễn huynh bí mật lớn, thì càng thêm khủng khiếp.”

Minh Viễn khiêm nhường một phen, lại nói: “Thanh Huyền huynh này đến Mục Hải Vực Giới, có thể có chuyện quan trọng gì? Nếu là có cần hỗ trợ lời, ta Minh Viễn nhất định hết sức giúp đỡ, chỉ bằng huynh câu kia từ hôm nay dĩ vãng, lại không Thần tộc, huynh vị bằng hữu này ta tựu giao định.”

Dương Thanh Huyền cười nhạt, những tông môn này cường giả, không khỏi là rất có tâm cơ tính toán, nếu không có có chính mình ngàn người chém Giới Vương nghe đồn, vẻn vẹn dựa vào một câu nói, căn bản cũng sẽ không phản ứng ngươi, nhưng cùng người này kết giao, cũng tịnh không không thích hợp, lúc này ôm quyền nói: “Thật có chút sự tình, nhưng tại hạ một người đầy đủ xử lý, chỉ là đối với Mục Hải Vực Giới cùng La Phù cảnh giới tình huống không rõ lắm giải, chờ nhiều chờ mấy ngày, nên có thể đều biết rõ.”

Minh Viễn mỉm cười nói: “Thanh Huyền huynh thực tại không cần khách khí, ta Minh gia ở La Phù cảnh giới, vẫn còn có chút sức mạnh.”

“Minh gia?”

Dương Thanh Huyền thầm nói, nguyên lai là một thế gia, chẳng trách tửu lâu này trên sách “Nhật nguyệt giữa trời” bốn chữ, nhật nguyệt cùng nhau, không phải là một cái “Minh” chữ sao, tự định giá một chút, nhân tiện nói: “Nếu như có yêu cầu lời, nhất định tìm Minh Viễn huynh giúp đỡ, mong rằng Minh Viễn huynh đến lúc đó không nên từ chối mới là.”

Minh Viễn “Ha ha” nở nụ cười, xoay tay tựu lấy ra một mặt lệnh bài, đưa cho Dương Thanh Huyền nói ra: “Này khiến chính là Minh gia một cấp quý khách khiến, nắm này khiến người, có thể ở toàn bộ trong vũ trụ, sở hữu Minh gia cứ điểm nơi thu được tất cả đẳng cấp cao nhất trợ giúp.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2017: Nhật Nguyệt Thần Thân Thể, Yên Hà Tiểu Uyển

Năm vị cô gái mặc áo trắng không bất đại kinh, liền ngay cả Tiểu Kỳ tỷ đệ, đều lộ ra vẻ khiếp sợ.

Dương Thanh Huyền mặc dù không biết lệnh bài kia giá trị, nhưng từ trên mặt bọn họ kinh sợ bao nhiêu có thể phán đoán ra một ít đến, nghĩ đến chính mình mới đến, vô thân vô cố, còn muốn đi Ninh gia tìm cha mẹ, thậm chí khả năng đối đầu Ninh gia thứ khổng lồ này, có thể thêm một cái giúp đỡ tự nhiên là tốt, ngay lập tức liền không chối từ, thu rồi lệnh bài, ôm quyền nói: “Đa tạ Minh Viễn huynh biếu tặng, tình này tương lai định không dám quên.”

Minh Viễn cùng Minh Huyên đều là vui mừng.

Ngay lập tức, mấy người lại nhàn hàn huyên một hồi, nói tới Thần tộc việc thời gian, Minh Viễn cùng Minh Huyên nhưng là lộ ra biểu tình cổ quái, thậm chí là xem thường dáng dấp.

Minh Viễn nói: “Thanh Huyền huynh, ngươi không nên bị Thần tộc thống ngự La Phù cảnh giới biểu hiện mê hoặc. Mặc dù là toàn bộ La Phù cảnh giới, cũng bất quá là các đại thế gia tông môn tụ tập cùng giao lưu nơi, cũng không phải là Mục Hải Vực Giới hạt nhân. Ở đây La Phù cảnh giới bốn phía trong hư không, mở mang độc lập vực giới cái kia chút siêu cấp tồn tại, mới là cả Mục Hải Vực Giới chân chính kẻ thống trị. Bất quá...”

Minh Viễn trầm ngâm hạ, lại nói: “Thần tộc thật cũng không thể khinh thường, này La Phù cảnh giới mở mang, liền là tổ tiên bọn họ gây nên. Nhưng bên trong thần tộc cũng không phải hài hòa thống nhất, mâu thuẫn rất nhiều. Tóm lại, ngươi đối với Thần tộc cẩn thận đề phòng, nhưng cũng không cần quá đáng lo lắng. Thậm chí lúc cần thiết, có thể lấy ra ta cho ngươi lệnh bài, chỉ cần không có phạm hạ chuyện thiên hạ, nói vậy Thần tộc vẫn là bán đấu giá chút mặt mũi."

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, này Minh gia lại có thể để Thần tộc bán mặt mũi? Lẽ nào này Minh gia cũng là siêu cấp thế lực một trong? Nếu là như vậy, vậy này Minh Huyên cùng lam hoa anh đào Thần Vương lại là chuyện gì xảy ra?

Trăm bề bất đắc kỳ giải, nhưng cái này cũng là chuyện riêng người ta, chính mình bất tiện hỏi đến.

Mấy người lại hàn huyên một hồi, Dương Thanh Huyền liền đứng dậy cáo từ.

Tiểu Kỳ tỷ đệ, nhưng là lưu tại Minh gia.

Minh Viễn khen Tiểu Kỳ cốt khí, kiểm tra hạ tỷ đệ hai người tư chất, liền để cho bọn họ lưu ở tòa tửu lâu này bên trong, để chưởng quỹ Minh Đôn cực kỳ chăm sóc.

Dương Thanh Huyền sau khi rời đi, Minh Viễn hai người đứng ở nhật nguyệt giữa trời lầu đỉnh cao nhất, nhìn Dương Thanh Huyền biến mất phương hướng, chính là U Hoàng Thành truyền ra ngoài đưa chỗ then chốt.

Minh Huyên hỏi: "Sư huynh, ngươi nói này Dương Thanh Huyền đi không muốn thành làm cái gì?"

Minh Viễn nói: "Ai biết được, nơi đó là tím tâm thần Vương vương thành, chỉ sợ hắn cùng tím tâm thần vương dính líu quan hệ, cái khác ta ngược lại thật ra không sợ."

Minh Huyên nghĩ đến hạ, đôi môi khẽ nhúc nhích, nhưng cuối cùng vẫn là muốn nói lại thôi.

Minh Viễn xoay người nhìn nàng một cái, đưa tay kéo nàng cằm, ánh mắt có chút lấp lóe cùng dị dạng, nhẹ giọng nói: "Có lời gì nói thẳng."

Minh Huyên đối với Minh Viễn khẽ hất động tác vẫn chưa cảm thấy không thích hợp, chỉ là bình tĩnh nói ra: "Mạt thế chu vi vô cùng có khả năng ở trên người người này, sư huynh vì sao không đem lưu lại? Trái lại thả đi hắn, còn tặng cho một viên kim bài, đây chính là chỉ đứng sau Minh gia chí tôn khiến kim bài, có thể hưởng vinh hạnh đặc biệt này, không khỏi là Thiên Giới tồn tại."

Minh Viễn khẽ mỉm cười, dùng ngón tay ở Minh Huyên trên mặt nhẹ nhàng xẹt qua, liền thả tay xuống, thu liễm trong mắt ánh sáng, khôi phục cái kia bình thường mà phổ thông dáng vẻ, chắp tay nhìn bên ngoài bao la cao xa bầu trời, nói ra: "Ngươi thật tin tưởng một mình hắn có thể ngàn người chém Giới Vương, đồng thời giết năm vị Thiên Giới chi chủ?"

Minh Huyên sững sờ nói: "Sư huynh ý tứ, là hắn còn có giúp đỡ?"

Minh Viễn gật đầu nói: "Lúc trước truyền tống thời điểm, ta tựu chú ý tới, hắn trên người năng lượng cực mạnh, hiển nhiên có cường giả ký túc ở trên người, cũng hoặc là nấp trong Thánh khí bên trong. Tuy rằng người cường giả kia không hẳn có thể thắng ta, nhưng ta không muốn làm không nắm chắc sự tình."

Minh Huyên chợt nói: "Chẳng trách sư huynh vẫn mời hắn đi Minh gia làm khách."

Minh Viễn ánh mắt trầm ngưng hạ xuống, nói ra: "Nếu như hắn đi Minh gia, đó chính là dê vào miệng cọp, chính mình đưa trên thịt môn, chúng ta đương nhiên muốn ăn. Nhưng hắn không chịu đi, lấy hai người chúng ta lực lượng, thêm vào Minh Đôn trong tay người, dù cho có thể đem hắn lưu lại, sợ là lan đến cực lớn, bị U Hoàng Thành bên trong Thần tộc cảm thấy được thì phiền toái.”

Minh Huyên sâu xa nói: “Sư huynh một là sợ Thần tộc nắm lấy Dương Thanh Huyền, hai là sợ Thần tộc phát hiện ngươi và ta đi.”

Minh Viễn khẽ mỉm cười, cái kia nóng rực ánh mắt lần thứ hai lóe lên ở trong mắt, gật đầu nói: “Vẫn là sư muội ngươi thông minh. Hừ, lam hoa anh đào đánh tính toán thật hay, lại dám giam cầm sư muội, lên không an phận chi nghĩ. Nhật Nguyệt Thần thân thể vạn năm vừa thấy, chính là Mục Hải Vực Giới bên trong tương truyền mấy loại chí cao thần thể một trong, mập nước há có thể lưu ruộng người ngoài.”

Minh Viễn “Ùng ục” nuốt xuống một chút, yết hầu nơi nhẹ nhàng cổ động.

Minh Huyên thở dài, trên mặt khôn kể vẻ cô đơn, xoay người nói: “Sư huynh, ta mệt mỏi.”

Minh Viễn gật đầu nói: “Hừm, ngươi xuống nghỉ ngơi đi, dễ sanh nuôi tốt thân thể, sớm ngày đem thần thể tu luyện đến đại thành.”

Minh Huyên khẽ khom người, nói: “Là.” Liền xoay người rời đi.

Minh Viễn thu về tham lam ánh mắt, nhìn phía lầu ở ngoài xa xa, tự lẩm bẩm: “Dương Thanh Huyền, có ý tứ. Bản tọa ngược lại muốn xem xem, ngươi có thể đi được bao xa, bản tọa đưa ngươi cái viên này kim bài, lại có đáng giá hay không. Hàng năm ở Mục Hải Vực Giới bốc lên thiên tài nhiều vô số kể, giống như này đầy trời Tinh Thần một dạng nhiều, khiến người hoa cả mắt. Nhưng ai có thể đi tới cuối cùng đây?”

…

Dương Thanh Huyền ly khai nhật nguyệt giữa trời sau lầu, cũng không có trực tiếp vội vã truyền tống đi, mà là ở U Hoàng Thành bên trong đi dạo một vòng.

Phát hiện La Phù cảnh giới thành thị bố trí, cùng Thương Khung tinh vực bên trong đại khái giống nhau.

Chỉ có điều La Phù cảnh giới nội thành trì mức độ kiên cố, xa không phải Thương Khung tinh vực có thể so với, đồng thời bên trong võ giả nhiều, người phàm vô cùng người, dù cho chỉ là cửa hàng bình thường bên trong chạy đường, gã sai vặt, đồng nghiệp, đều có tu vi nhất định.

Dương Thanh Huyền thuê một gian mật thất tu luyện, sau khi tiến vào không lâu, lần thứ hai đi ra thời điểm, tựu thành Thanh Giác Man Ngưu dáng dấp.

Nếu chính mình ở bảy mươi ba vực giới phát sinh sự tình cũng đã truyền đến La Phù cảnh giới, nhân tộc thân ở trong ngắn hạn tốt nhất là không muốn khôi phục.

Dương Thanh Huyền lại đi dạo mấy nhà cửa hàng, mua lượng lớn thẻ ngọc, làm hiểu rõ tác dụng, lúc này mới chuyển chuyền trả lại đưa chỗ then chốt, hướng về không muốn thành phương hướng mà đi.

Vài ngày sau, rốt cục đến nơi không muốn thành.

Dương Thanh Huyền y theo chấm đất đồ, đi tới một gian trung đẳng cửa hàng trước mặt, mặt trên mang theo một tấm bảng, viết: Yên hà tiểu uyển.

Giống như vậy cửa hàng, ở La Phù cảnh nội vô số kể, đều là các đại tinh vực, vị diện tông môn, ở La Phù cảnh giới thiết trí cứ điểm, cũng không cầu lợi nhuận kiếm tiền, chỉ là duy trì một loại câu thông, hơn nữa có thể đúng lúc thu thập tin tức, vật phẩm các loại.

Dương Thanh Huyền vừa bước vào bên trong, liền nhíu lại đầu lông mày, mơ hồ cảm ứng được một luồng khiến Nhân Cực độ khó chịu khí tức, thầm nói: “Sát khí?”

Dưới chân hơi run run, càng giẫm ở một tòa to và nhiều trên trận pháp, bên trên huỳnh quang điểm điểm, giống như vũ trụ tinh không.

“Không được!”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, thân pháp nhất chuyển, dưới chân nhẹ giẫm, liền muốn nhảy ra trận pháp kia ràng buộc.

Nhưng trận quang lưu chuyển, hóa thành thiên vạn đạo ánh sáng, múa tung mà tới.

Đồng thời vang lên bên tai gấp gáp âm thanh, cùng với một cô gái lớn tiếng gọi, “Mau ra tay! Đừng để hắn chạy ra ngoài!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2018: Một Chuyện Hiểu Lầm, Cường Địch Sắp Tới

Dương Thanh Huyền thầm mắng một tiếng, cái gì bệnh thần kinh? Ta biết các ngươi sao? Lại trắng trợn thiết sáo hại người!

Ngoại trừ trận pháp kia lưu quang sản sinh mạnh mẽ ràng buộc lực lượng ở ngoài, từ bốn phương tám hướng đều có sức mạnh to lớn công kích mà đến, giống như là muốn đẩy hắn vào chỗ chết.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, lập tức đem ngoài trận không gian nhìn rõ rõ ràng ràng, tổng cộng bảy tên nữ tử, ở một vị hoàng sam nữ tử dẫn dắt hạ, bày trận kết ấn, ngưng tụ bảy người lực lượng cưỡng chế mà tới.

Cái kia hoàng sam nữ tử là thủ lĩnh, nhưng cũng chỉ có tám sao sơ giai tu vi, cùng mình không khác nhau chút nào.

Còn lại trong sáu người, ba người thất tinh, ba người sáu sao.

Bởi người bố trận thực lực cao thấp không đều, làm cho này nguyên bản uy lực vô cùng trận pháp cũng mất giá rất nhiều.

Dương Thanh Huyền lúc này phán đoán ra được, trận này đối với mình không sinh ra được tính thực chất thương tổn, lúc này đưa tay chộp một cái, Thiên Khư tựu phù hiện ở trong tay, hướng về trận pháp điểm yếu quét ngang qua.

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

Cái kia vô số trận pháp lưu quang, ở lưỡi kích hư quang hạ tảng lớn phá nát.

Ngoài trận bảy người không không hoàn toàn biến sắc, Dương Thanh Huyền ra tay phương hướng công kích, chính là vị kia tu vi nhất cô gái yếu đuối phương hướng.

“Lẽ nào hắn có thể nhìn thấu trận pháp này liên thủ với chúng ta? Không, không thể! Nhất định là trùng hợp!”

Trong bảy người tâm xẹt qua nghi hoặc, nhưng rất nhanh tựu kiên quyết định, hoàng sam nữ tử quát to: “Đứng vững!”

“Ầm ầm!”

Liên thủ lực lượng, ở trên trận pháp không hình thành một cái lớn vô cùng ký tự màu vàng, như cối xay ép xuống, chấn động ở Dương Thanh Huyền hộ thể chân nguyên trên, tuôn ra “Ầm ầm” nổ vang.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nếu như hướng về điểm yếu cường hành đột phá, lấy hắn sức mạnh lẽ ra có thể phá khai trận pháp, nhưng to lớn đánh chém lực hạ, vị kia thực lực nhất cô gái yếu đuối sợ là phải đương trường bỏ mạng.

Này Yên Hà Tiểu Uyển là Hàn Phi Vân địa phương, hắn không thể giết Hàn Phi Vân người.

Lúc này chiến kích một hồi, liền hướng hư không cái kia to lớn chữ ấn đánh tới, đồng thời quát to: “Hiểu lầm! Ta là Hàn Phi Vân cung chủ dẫn tiến mà tới.”

Hoàng sam nữ tử nhìn cái kia chữ ấn, càng bị Dương Thanh Huyền một kích lực lượng đối phó mấy phần, tuy rằng còn ở chậm rãi hạ xuống, nhưng tốc độ trở nên chậm rất nhiều, không khỏi nội tâm chấn động dữ dội, này nhưng là bọn họ bảy người liên thủ lực lượng a!

Hơn nữa Dương Thanh Huyền dáng dấp mười phần xa lạ, lẽ nào thật sự là hiểu lầm?

Hoàng sam nữ tử cùng xung quanh mấy người đúng rồi hạ ánh mắt, đột nhiên mở miệng hỏi nói: “Ngươi tên là gì?”

Dương Thanh Huyền đem tên báo lên.

Hoàng sam nữ tử cười lạnh nói: “Cẩu tặc! Lại dám nghe trộm ta yên hà cung tin tức cơ mật, quả nhiên là làm xong đem ta Yên Hà Tiểu Uyển nhổ tận gốc chuẩn bị a, thật là đáng chết!”

Trở tay đánh ra một đạo ấn quyết, mạnh mẽ ép ở chữ in lại, khiến cho ánh vàng đại thịnh, một chút biến ảo ra bảy trăm loại hình thái.

Dương Thanh Huyền trong tay chiến kích loáng một cái, toàn bộ người bị ép không ngừng chìm vào trận pháp bên trong, trong đồng tử kim quang lấp lóe, lạnh giọng nói: “Đến cùng xảy ra chuyện gì?”

Còn có mấy hơi thở thời gian, hắn thì sẽ bị chữ này ấn hoàn toàn ép vào trận pháp, đến thời điểm tựu phiền phức lớn rồi.

Nếu là đối phương còn không rút lui trận lời, cũng chỉ có thể ra tay đánh giết thực lực kia nhất cô gái yếu đuối, đem đại trận phá vỡ, nội tâm than thở: “Không phải vân cung chủ, không oán được ta.”

Hoàng sam nữ tử lạnh lùng nói: “Cũng không biết ngươi từ cái nào nghe tới, có vị gọi Dương Thanh Huyền bằng hữu trở về Yên Hà Tiểu Uyển, lại tựu dám giả mạo hắn, ngốc trâu, nói cho ngươi đi, Dương Thanh Huyền là Nhân tộc, mà không phải Yêu tộc.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, nguyên lai lầm sẽ ở đây, ngay lập tức một vệt khuôn mặt, biến về Nhân tộc thân, nói: “Vừa nãy chẳng qua là ta biến hóa thuật, ta đây có không phải vân cung chủ lệnh bài.” Gấp vội vàng lấy ra lệnh bài, ở trước người loáng một cái.

Bảy vị nữ tử đều là kinh hãi.

Hoàng sam nữ tử thấy rõ Dương Thanh Huyền dáng dấp cùng lệnh bài kia, sửng sốt một sát, vội vàng nói: “Thực sự là Dương Thanh Huyền, nhanh, mau bỏ đi trận!”

Dương Thanh Huyền hai chân đã chạm vào trận bên trong, lập tức tới ngay đầu gối phụ cận.

Chính là cuối cùng này một sát công pháp, cái kia to lớn chữ ấn một chút tản đi, trên đại trận lưu quang cũng tận số lùi tán.

Dương Thanh Huyền tối tối thở phào nhẹ nhõm, nếu như lại muộn nửa cái hô hấp, không quản đối phương là hay không tin chính mình, đều phải ra tay phá trận.

Bởi vì bất luận gì loại nguyên do, đều không có thể làm cho mình không hiểu ra sao nơi sâu xa nguy cơ bên trong.

Trận pháp dừng lại, Dương Thanh Huyền bay ra, thu hồi chiến kích, đưa lệnh bài đưa cho cái kia hoàng sam nữ tử.

Đồng thời quan sát hoàn cảnh chung quanh, phát hiện chỉ là một trung đẳng cửa hàng, bốn phương tám hướng đều là giá hàng, chỉ có điều toàn bộ không, cũng đều là thu lại.

Hoàng sam nữ tử kiểm tra rồi hạ lệnh bài, đưa trả lại cho Dương Thanh Huyền, nói: “Là thật. Các hạ thực sự là Dương Thanh Huyền, thất lễ.” Ngay lập tức chắp tay nói xin lỗi, trong giọng nói, khó nén vẻ thất vọng.

Dương Thanh Huyền đem này tia thất vọng tâm tình nghe vào trong tai, khá là kỳ quái, nhưng cũng không tiện hỏi đến, ôm quyền đáp lễ nói: “Quách ảo đại nhân khách khí, một chuyện hiểu lầm thôi.”

Nhưng trong lòng đạo, nếu như hiểu lầm kia lại kéo dài nửa khắc, đã có người muốn máu tươi tại chỗ.

Dương Thanh Huyền lại hỏi nói: “Đại nhân như vậy bố trí, không biết là duyên cớ nào?”

Quách ảo nói: “Cung chủ đại nhân không có cùng đại nhân nói sao?”

Dương Thanh Huyền kỳ quái nói: “Không có.”

Quách ảo than thở: “Chẳng trách đại nhân cái gì cũng không biết. Ai, nói đơn giản đến, chính là Yên Hà Tiểu Uyển chọc tới cường địch, vì bảo vệ cửa hàng, không thể không ngừng lại chuyện làm ăn, đem trận pháp bày ở cửa, tránh khỏi cường địch xâm lấn. Đồng thời đem tin tức truyền về yên hà cung, Xiển minh trong đó lợi hại, hy vọng có thể phái cung có thể cường thủ khởi nguồn. Cung chủ trước đó vài ngày về tin với ta, nói có vị gọi Dương Thanh Huyền Nhân tộc cường giả tương lai Yên Hà Tiểu Uyển, giúp ta chờ giải quyết vấn đề khó. Vậy mà, vậy mà...”

Quách ảo trên mặt lộ ra vẻ lúng túng, thất lạc lắc lắc đầu.

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, nguyên lai mình bị Hàn Phi Vân tính kế, còn tưởng rằng nàng lòng tốt giúp mình bận bịu, hóa ra là bị đưa tới làm thương.

Bất quá Hàn Phi Vân cùng Huyền Thiên Cơ quan hệ không ít, lại ở phá niết khắp mặt đất đã giúp chính mình, mắt gặp Yên Hà Tiểu Uyển có việc, tự nhiên không thể thúc thủ bàng quan.

Mà Quách ảo không hề nói tiếp “Vậy mà”, hiển nhiên là ngại chính mình thực lực thấp kém, toàn bộ lời hẳn là “Vậy mà chỉ có tám sao sơ giai tu vi”.

Dương Thanh Huyền cũng không để bụng, ôm quyền nói: “Nếu là yên hà cung sự tình, tại hạ tự nhiên việc nghĩa chẳng từ.”

Quách ảo thu liễm vẻ thất vọng, bình tĩnh nói ra: “Thanh Huyền đại nhân có lòng.”

Nội tâm tối nghĩ, nhiều cái tám sao sơ giai, tổng thi đấu không người đến tốt, sau đó lại đem này lợi hại trình bày rõ ràng, phát hồi cung chủ, hi vọng cung chủ lại phái mấy vị cường viện lại đây, ít nhất phải phái ba vị cửu tinh giới Vương trưởng lão, mới có thể trấn được ngay lập tức tràng diện, bằng không lời, sợ là Yên Hà Tiểu Uyển khó giữ được.

Ngay lập tức, Quách ảo lập tức để người khôi phục trước cửa trận pháp, mấy người tiếp tục mai phục ở trận pháp bốn phía trong hư không, để ngừa cường địch xâm lấn.

Dương Thanh Huyền nhưng là ở to lớn trong cửa hàng, tùy tiện tìm một ghế, an ngồi xuống, bấm quyết điều tức tu luyện.

Quách ảo ở trong hư không vô sự, âm thầm quan sát Dương Thanh Huyền, không khỏi gật đầu tán thưởng, người trẻ tuổi này thiên phú cực cao, tâm tính cũng không tệ, là khối khó được vật liệu tốt, nhưng tiếc là a, đối với Yên Hà Tiểu Uyển trước mắt nguy cơ, cũng không thể đưa đến tác dụng gì.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2019: Kỳ Hoa Tông, Vĩnh Viễn Không Trêu Chọc Nổi

Uyển bên trong trở nên yên tĩnh cực kỳ, yên lặng có thể nghe châm.

Dương Thanh Huyền nuốt mấy khối Thích Minh Thạch, tựu vận chuyển tâm pháp, bắt đầu rèn luyện nguyên thần thứ hai.

Tự phá niết đại địa nhảy vào tám sao Giới Vương sau, vẫn không có cố gắng lắng xuống tu luyện, cái kia nguyên thần thứ hai vẫn là trẻ mới sinh to bằng tiểu, ngồi xếp bằng trong đan điền, cùng Dương Thanh Huyền ngắt lấy đồng dạng ấn quyết.

Nhạt hào quang màu xanh lam nhạt, trên người Dương Thanh Huyền lưu chuyển, tan vào bên trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền đối với tiểu uyển bên trong an toàn, vẫn tương đối yên tâm, cửa đại trận kia hẳn là bản thân từng thử, trừ phi Thiên Giới lão quái hoặc là cửu tinh đỉnh cao như vậy từng tồn tại đến, bằng không bất luận người nào đều phải bị ngăn trở một, hai.

Quách Ảo trong bóng tối nhòm ngó, nhíu mày lại, không nhìn thấu Dương Thanh Huyền tu luyện là công pháp gì.

Đột nhiên, một cô gái đột nhiên bạo mở hai mắt, quát lên: "Địch nhân đến!" Tấm hào quang màu xanh lục, ở nàng đáy mắt lưu chuyển, đem uyển ngoại cảnh giống in vào đồng bên trong.

"Yên Hà Cung đàn bà thối, còn muốn làm liều chết chống lại, thực sự là không biết lợi hại!"

Một đạo quái dị cười gằn tiếng trước tiên vào uyển bên trong, sau đó một đạo áo bào đen bóng người, bay lướt tới, một chút đạp vào trong trận.

Quách Ảo quát to: “Ra tay!”

Ngay lập tức hai tay bấm quyết, đột nhiên đập tới.

Trận giữa dòng quang một chút vận chuyển, hóa ra từng tia từng tia tia sáng, đem người áo đen kia cuốn lấy.

Đồng thời bảy người liên thủ lực lượng, ở trên hư không trên hóa ra một chữ ấn, mạnh mẽ đè ép xuống.

Áo bào đen người cả người run lên, thân thể bên trong phát sinh “Kèn kẹt két” tiếng vang.

Dương Thanh Huyền tâm thần rùng mình, bỗng nhiên mở mắt ra bên trong, trong hai con ngươi kim quang lóe lên, thầm nói: “Không được!”

“Oành!”

Người áo đen kia phảng phất không chịu nổi tia sáng nắm chặt cùng chữ ấn nghiền ép, một chút nổ tung ra, hóa ra một đoàn ánh vàng, bên trong không có bất kỳ huyết nhục thân thể tàn phế, ngược lại là hơn trăm loại binh khí, kích bắn về phía bốn phương tám hướng.

“Vèo! Vèo!”

Quách Ảo sợ phẫn nộ quát: “Không được! Là con rối kim thân!”

Gấp vội vàng hai tay ở trước người vận chuyển, mạnh mẽ đánh về những lính kia nhận.

Tiểu uyển bên trong một mảnh kim loại rung động âm thanh, những lính kia nhận chịu đến to lớn xung kích sau, trực tiếp nổ tung thành điểm điểm hệ “Kim” nguyên tố, tung bay nhập hư không, làm cho toàn bộ uyển bên trong, đều là một mảnh ánh vàng chói lọi cảnh tượng.

“Ha ha.”

Đang kịch liệt khuấy động hạ, một đạo thanh âm khàn khàn truyền đến, cửa chẳng biết lúc nào, đã nhiều ba vị áo bào đen người, khuôn mặt hung ác bất nhất.

Trong đó bên trái một người, đầu hình như cá sấu, hai mắt thụ đồng, bóng người loáng một cái, liền hóa ra tảng lớn tàn ảnh, toàn bộ tiểu uyển bên trong tất cả đều là hắn cái bóng, hoàn toàn không phân rõ chân thân.

“Oành! Oành! Oành!”

Nặng nề đánh tiếng lần lượt vang lên, Yên Hà Cung mấy người, lần lượt bị chấn động phun máu phè phè, bay ngược ra ngoài, ngã xuống đất, đầy mặt tuyệt vọng cùng oán giận.

Mặc dù là Quách Ảo, cũng bất quá nhiều bắt một chiêu, đã bị một chưởng phiến ở trên đầu, quăng mạnh xuống đất, mắng to: “Kỳ Hoa Tông, các ngươi khinh người quá đáng!”

“Ha ha, khinh người quá đáng? Các ngươi bán giả đan dược, còn phải thiếu chủ nhà ta luyện công đau sốc hông, thiếu chút nữa thì tẩu hỏa nhập ma, may mà đúng lúc cứu đi qua. Không có để toàn bộ các ngươi đền mạng chính là được rồi, lại không biết phân biệt, nói chúng ta khinh người quá đáng?”

Cái kia cá sấu đầu áo bào đen người cười gằn một tiếng, liền thu rồi pháp thân, trở lại cửa, đầy mặt trêu tức.

“Chính phải chính phải, bản thiếu kém một chút bị các ngươi hại chết.”

Cửa xuất hiện một vị cẩm y nam tử, trong tay vuốt vuốt một thanh nạm đầy bảo thạch Ngọc Kiếm, đầy mặt vẻ đăm chiêu.

Phía sau theo một đám tương đồng trang phục võ giả, mỗi người trước ngực, đều khắc rõ một đóa quỷ dị hoa.

Theo Kỳ Hoa Tông người đi vào, tiểu uyển ở ngoài cũng bắt đầu tụ tập không ít người qua đường, đều là xì xào bàn tán, ăn dưa quan sát.

Quách Ảo lớn tiếng cả giận nói: “Kỳ Phong Linh, cái viên này Mê Đồ Đan căn bản cũng không phải là ta Yên Hà Tiểu Uyển bán đi, ngươi vì vật kia, cố ý thiết kế hại chúng ta! Chân tướng của sự tình, chính ngươi rõ ràng nhất! Cung chủ nhất định sẽ cho chúng ta báo thù!”

Thất nữ đều là đầy ngập bi phẫn, thấy chết không sờn.

“Yêu yêu, bán hàng giả còn lý trực khí tráng a? Này trên đời còn có vương pháp sao? Ở tím tâm Thần Vương đại nhân tự mình tọa trấn không muốn trong thành, còn có như vậy lưu manh chơi xấu hành vi sao? Chà chà, nông thôn đến tông môn, chính là xảo quyệt man tàn nhẫn a, cho rằng nơi này là các ngươi cái kia thổ không sót mấy hương hạ tinh vực a?”

Kỳ Phong Linh đầy mặt cười nhạo, tàn nhẫn nói ra: “Ta nói cho các ngươi biết, nơi này chính là La Phù cảnh giới, toàn bộ nam bộ vũ trụ hạt nhân địa cấp, càng là ở tím tâm thần vương ánh sáng thần thánh trị hạ, không cho phép các ngươi trêu chọc! Đem này bảy cái đàn bà toàn bộ mang đi, đem Yên Hà Tiểu Uyển bên trong những người khác cũng toàn bộ mang đi, đồ vật toàn bộ tịch thu, dùng để bồi thường bản thiếu kém một chút tẩu hỏa nhập ma tổn thất.”

Kỳ Phong Linh phía sau võ tu lập tức vọt vào, đem Quách Ảo đám người nắm lên, đồng thời bắt đầu nhảy vào nội viện, lục soát vật phẩm.

Quách Ảo bi phẫn ngẩng đầu lên, nhìn còn ngồi ở trên ghế trấn định tự nhiên Dương Thanh Huyền, không nhịn được nói ra: “Ngươi cũng là cung chủ mời tới giúp đỡ bằng hữu, dĩ nhiên ngồi ở đó không nhúc nhích, dù cho làm dáng một chút, không địch lại mà đi, cũng ít nhiều toán người đàn ông a.”

Dương Thanh Huyền mở mồm ra, chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, trình lam nhạt vẻ, kéo dài không tuyệt, nôn một hồi mới nôn tận, rồi mới lên tiếng: “Xin lỗi, vừa rồi tu luyện tới chặt chẽ muốn thường xuyên, thực tại không phân được tâm thần đến.”

Quách Ảo đám người tất cả đều là một trận ngất ngã, lúc này, còn có thể bình tĩnh tự nhiên tu luyện?

Người này không phải đầu óc có hố, tựu thực sự là cao thâm khó dò.

Kỳ Phong Linh nhíu mày lại, lạnh lùng nhìn Dương Thanh Huyền, khoát tay nói: “Cái quỷ gì người? Nếu là Yên Hà Tiểu Uyển mời tới, vậy thì cùng nhau mang đi, để tránh khỏi đồ vật có sai lầm.”

Một tên Kỳ Hoa Tông võ tu, lúc này hướng về Dương Thanh Huyền chộp tới, cười gằn nói: “Khuyên ngươi làm cái người đàng hoàng, bé ngoan theo chúng ta...”

“Đùng!”

Một đạo lanh lảnh tiếng vang, tên kia võ tu trực tiếp bị đập bay ra ngoài.

Không trung phun ra một ngụm máu tươi, còn có miệng đầy hàm răng.

Cái kia cá sấu đầu áo bào đen người lạnh lùng nói: “Thiếu chủ, người này có tám sao sơ giai tu vi, ta trước tiên phế bỏ hắn!”

Bóng người loáng một cái, tựu nghiêng người hướng về trước.

Kỳ Phong Linh sắc mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Dám đánh ta Kỳ Hoa Tông người, phế bỏ hắn sau trực tiếp sưu hồn, rác rưởi cũng không cần mang về Kỳ Hoa Tông, chúng ta trong tông không thu rác rưởi.”

“Ha ha ha ha.”

Kỳ Hoa Tông đệ tử đều là cười như điên, chỉ có tên kia bị đập bay đệ tử, cái cổ đều méo sẹo, nằm trên mặt đất, ngoác miệng ra hợp lại phun ra huyết.

“Tiểu tử, lần sau giúp người trợ quyền thời điểm, trước tiên dò nghe tình huống. Có mấy người, có một số việc, là ngươi vĩnh viễn cũng không trêu chọc nổi. Đạo lý này, đời sau thuộc lào!”

Cá sấu đầu hai con ngươi mắt dọc co rụt lại, to lớn bàn tay tựu đánh xuống, mạnh mẽ vỗ hướng Dương Thanh Huyền bộ mặt.

Càng là nghĩ bào chế y theo chỉ dẫn Dương Thanh Huyền phiến vị kia Kỳ Hoa Tông đệ tử, tăng mạnh một chút thiếu chủ đối với mình ấn tượng tốt.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền phía sau hóa ra một vị to lớn quỷ ảnh, không có dấu hiệu nào tựu há to mồm đến, hình như một cái hố đen, đột nhiên cắn hạ.

“Gào gừ.”

Mọi người chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, cái kia cá sấu đầu võ tu, sẽ không có...

Bị cái kia quỷ đầu ngậm ở miệng, trớ tước hạ, liền nuốt vào trong bụng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2020: Lại Ăn Hai Người, Toàn Quân Bị Diệt

Yên Hà Tiểu Uyển bên trong, rơi vào một trận quỷ dị yên tĩnh.

Tất cả mọi người ngơ ngác đứng ở đó, không biết xảy ra chuyện gì, đầu óc có chút chuyển bất quá đến.

Dương Thanh Huyền mặt đen lại, có chút trách móc nặng nề truyền âm nói: “Xảy ra chuyện gì? Bắt chuyện cũng không đánh một chút, tựu đi ra ăn thịt người, như ngươi vậy để ta hết sức bị động có biết hay không?”

Quỷ Tàng lặng lẽ cười hai tiếng, nói: “Trước thôn phệ hồn phách đều tiêu hóa, mới vừa từ trong tu luyện đi ra, vừa thấy được này rơi ngốc treo, mặc dù chỉ là tám sao đỉnh cao, cũng có thể nhét kẽ răng một chút, vui vô cùng tựu ăn, ha ha, vui vô cùng, ta tiêu tan hóa đi, ngươi tiếp tục.”

Nói xong, cái kia quỷ ảnh ở không trung lắc lư mấy lần, liền biến mất không gặp.

Lúc này mọi người mới phản ứng được, từng cái từng cái sợ sợ muôn dạng, tiểu uyển bên trong càng là vỡ tổ giống như vậy, những Kỳ Hoa Tông kia đệ tử, vội vàng chạy ra ngoài.

“Không xong! Tung ra mẫu ngươi đại nhân bị ăn!”

“Đó là cái gì quỷ vật a, tung ra mẫu ngươi đại nhân nhưng là tám sao cường giả tối đỉnh a!”

Uyển bên trong lập tức hỏng.

Còn lại hai vị áo bào đen người, người cầm đầu quát lên: "Đều trấn định!" Trong đôi mắt phun ra lửa, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền quát: "Mau thả em trai ta!"

Dương Thanh Huyền bất đắc dĩ vẫy vẫy tay, nói: "Vừa nãy vật kia là ta nuôi quỷ vật, động một chút là sẽ tự mình đi ra ăn thịt người, ta cũng rất bất đắc dĩ a, bị ăn chính là bị ăn, không còn. Ngày mai có lẽ sẽ bị bài tiết ra ngoài, ta cực kỳ phóng trong túi, đưa về các ngươi làm sao?"

"A a!! Đệ đệ a!!"

Hai vị áo bào đen người đều là tan nát cõi lòng gào thét, người cầm đầu kia tướng mạo như thế, là trong ba người huynh trưởng tung ra Mỗ Tạp, người khác kia gọi tung ra mẫu bối, một mẹ Tam huynh đệ, tướng mạo nhưng là vô cùng khác nhiều.

Ba người đều là Kỳ Hoa Tông mời tới khách khanh, hàng năm dùng thi đấu tài nguyên thờ phụng.

Hai áo bào đen người đỏ bừng mắt, hét lớn một tiếng liền hướng Dương Thanh Huyền công kích, hận không thể đem chém thành muôn mảnh, vừa ra tay chính là hết sức tàn nhẫn sát chiêu.

Toàn bộ tiểu uyển đều vặn vẹo biến hình, bắt đầu không ngừng phá nát.

Dương Thanh Huyền không dám khinh thường, cái kia tung ra Mỗ Tạp là cửu tinh trung giai Giới Vương, tung ra mẫu bối là cửu tinh sơ kỳ, lần thứ nhất độc đấu hai vị cửu tinh Giới Vương, chiến kích loáng một cái, liền phân biệt hướng về cái kia người đâm tới.

"Sát Na Sinh Diệt!"

"Ầm ầm!"

Ba nguồn sức mạnh oanh kích cùng nhau, Dương Thanh Huyền một mình chịu đựng hai người tính toán, bị chấn động trong cơ thể khí huyết quay cuồng, kinh mạch như dao cắt giống như đau đớn.

Kình khí cường đại uốn lượn tại thân thể bốn phía, không ngừng nghiền ép hắn thân thể.

Rốt cục ba nguồn sức mạnh mất thăng bằng, trực tiếp phóng lên trời, "Ầm ầm" một tiếng đem tiểu uyển khung đỉnh chấn động nát tan.

Giờ khắc này, Yên Hà Tiểu Uyển lúc này mới phá nát ra.

Bốn phương tám hướng võ tu, không khỏi là bị kinh động, mấy cái trong chớp mắt, tựu vây quanh mấy trăm người quan sát.

La Phù cảnh giới kiến trúc, hoàn toàn dung nhập vào khắp mặt đất, cùng này "Địa thủy hỏa gió" ngưng tụ đại địa trở thành một thân thể, như muốn phá hoại, phải là cao cấp Giới Vương tu vi.

Vì lẽ đó một khi phát hiện kiến trúc sụp xuống các loại, tất nhiên là có cao cấp Giới Vương ra tay, sẽ trêu đến tranh nhau quan sát.

"Cái gì?!" Mọi người định nhãn nhìn tới, không khỏi kinh hãi.

Dương Thanh Huyền lại lấy một kích lực lượng, mạnh mẽ chống đỡ hai người, khí thế bị áp chế hoàn toàn ở, nhưng nhưng cũng không bị thua.

Hơn nữa ba người tu vi, rất nhanh tựu triển lộ ở trong mắt tất cả mọi người, Dương Thanh Huyền từ đầu đến cuối đều là tám sao sơ giai tu vi, nhưng cùng hai vị cửu tinh Giới Vương ác chiến, đánh kinh thiên động địa, chút nào không có bị thua dấu hiệu.

Quách Ảo chờ Yên Hà Cung người càng là nhìn trợn tròn mắt.

Quách Ảo đột nhiên nhớ tới cung chủ về tin, mặt trên nói Dương Thanh Huyền có thể ứng phó tất cả, hiện tại rốt cuộc minh bạch được, cũng không phải là cung chủ đoán sai nơi đây tình thế, mà là chính mình hoàn toàn không hiểu rõ Dương Thanh Huyền thực lực a!

Dương Thanh Huyền nguyên vốn muốn mượn hai vị cửu tinh Giới Vương đến thật thà chất phác chính mình cảnh giới cùng thực lực, nhưng đấu sau một lúc, phát hiện vây xem người càng ngày càng nhiều, mình là lấy chân thân hiện rõ, nếu là bị người nhận ra đến lời, thì phiền toái.

Ngay lập tức sát tâm đồng thời, liều mạng bị hai huynh đệ cuồng kích một chưởng, dùng lưỡng bại câu thương đấu pháp, trực tiếp đem chiến kích xuyên vào tung ra mẫu bối lồng ngực, liều mạng xoắn một cái.

“Oành!”

Huyết quang phun ra, tung ra mẫu bối kêu thảm một tiếng, trước ngực phun ra tảng lớn huyết đến.

Mà Dương Thanh Huyền thân thể, nhưng là ở hai người tính toán hạ, nổ tung thành vô số ánh lửa, tản vào tứ phương hư không.

Tung ra Mỗ Tạp hoàn toàn biến sắc, cả giận nói: “Nguyên tố thân thể! Đệ đệ cẩn thận!”

“A!” Vừa nói xong, tung ra mẫu bối tựu truyền đến một tiếng hét thảm, trước ngực một thanh chiến kích phá thể mà ra, lần thứ hai cắn giết một đòn, đem trọn cái khôi ngô thân thể hoàn toàn xé rách ra.

Ở tung ra mẫu bối phía sau, là nửa cái hỏa diễm thân Dương Thanh Huyền, cầm trong tay chiến kích, đầy mặt dữ tợn cùng âm trầm.

Không trung vô số hỏa diễm chịu đến cảm hoá, bay vụt mà đi, hòa vào Dương Thanh Huyền thân thể, chậm rãi hóa làm xong chỉnh thân thể.

“Chi! Đệ đệ a!”

Tung ra Mỗ Tạp càng là bi phẫn quát to một tiếng, hướng về Dương Thanh Huyền vồ giết mà tới.

Dương Thanh Huyền cầm kích tiến ra đón, nhưng sắc mặt hết sức trắng xám, dù sao mạnh mẽ chống đỡ hai người một đòn, mặc dù là nguyên tố thân, nhưng cũng cũng không hơn gì, nguyên khí đã lớn tổn thương.

“Ta nhìn ngươi không xong rồi, hay là để ta đi.”

Quỷ Tàng âm thanh lần thứ hai xuất hiện, trong hư không trực tiếp duỗi ra hai cái bàn tay khổng lồ, một con chụp vào hư vô nơi, nặn ra một đoàn tia sáng màu vàng, chính là tung ra mẫu bối hồn phách, mặt khác một bàn tay lớn, thì lại hóa thành ngày xây, chụp vào tung ra Mỗ Tạp.

Không chờ tung ra Mỗ Tạp phản ứng lại, đã bị Quỷ Tàng nắm, trực tiếp kéo vào trong hư vô, liền tiếng kêu thảm thiết đều không, tựu hoàn toàn biến mất không gặp.

Dương Thanh Huyền: “...”

Mọi người: “...”

“Không được! Chạy mau a!”

Kỳ Hoa Tông đệ tử một chút phản ứng lại, sợ đến trực tiếp chim muôn bay tán ra, liều mạng hướng về xa xa trốn.

Dương Thanh Huyền sắc mặt lạnh lẽo, nói ra khẩu khí, lắc người một cái sau, chính là một kích hướng về hư không bổ tới, mục tiêu chính là kỳ Phong Linh.

“Không, không muốn, đừng có giết ta a!”

Kỳ Phong Linh sợ đến hai chân mềm nhũn, vội vàng giơ lên trong tay Ngọc Kiếm chống đối, đồng thời liều mạng xin tha.

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, kích quang hơi nhất chuyển, liền huyết quang tung toé, đem kỳ Phong Linh cầm kiếm cánh tay chém xuống đến.

“A! Chết rồi chết rồi, ta chết, ô ô ô, ta chết!”

Kỳ Phong Linh doạ co quắp trên mặt đất, liều mạng gào gào kêu to.

Những Kỳ Hoa Tông kia đệ tử, tất cả đều nơm nớp lo sợ vây ở phía xa, nghĩ tới cứu người, nhưng lại không dám, chạy trở về cũng không dám.

“Câm miệng! Còn chưa có chết đây.”

Dương Thanh Huyền lên trước một cước đá đi, đá rơi kỳ Phong Linh đầy miệng hàm răng, trực tiếp nuốt vào trong bụng, đột nhiên một ngụm máu lại phun ra ngoài, toàn bộ nhân khí hơi thở ào ra Thiên Lý, nằm trên đất rên rỉ.

Dương Thanh Huyền âm thầm cau mày, này kỳ Phong Linh cũng là thất tinh sơ giai Giới Vương, sao như vậy rác rưởi?

Dương Thanh Huyền nhìn phía Quách Ảo, nói ra: “Người này xử trí như thế nào? Kính xin đại nhân định đoạt.”

Quách Ảo bảy vị nữ tử toàn bộ đều đứng lên, còn có hậu viện không ít Yên Hà Cung đệ tử, đều chạy ra, nhìn một màn trước mắt, đều là trợn mắt ngoác mồm.

Quách Ảo càng nằm mộng cũng không nghĩ tới, không chỉ có tung ra Mỗ Tạp Tam huynh đệ toàn bộ đền tội, liền ngay cả Kỳ Hoa Tông thiếu chủ cũng rơi vào trong tay mình, trong lúc nhất thời cũng không biết như thế nào cho phải.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2021: Song Tử Không Gian, Vạn Cổ Chí Tôn

Dương Thanh Huyền giơ lên chiến kích, nói ra: “Nếu không biết xử lý như thế nào, cái kia tựu trực tiếp giết, tỉnh phiền phức.”

Kỳ Phong Linh sợ đến trực tiếp từ trên mặt đất nảy lên, liều mạng dập đầu đầu cầu xin tha thứ: “Đừng giết ta, đừng giết ta, tha ta một mạng đi, là ta không biết phân biệt!”

Quách Ảo nói: “Trước tiên đừng giết hắn, đưa hắn bắt giữ hạ xuống, có thể ngăn được Kỳ Hoa Tông. Bằng không Kỳ Hoa Tông hiện tại dốc toàn bộ lực lượng lời, chúng ta Yên Hà Cung tạm thời không phải là đối thủ.”

Kỳ Phong Linh thấy được mạng sống hi vọng, vội vàng nói: “Đúng đúng, chỉ cần ta trong tay các ngươi, cha ta nhất định không dám động tới ngươi nhóm. Ta sống, cụ có giá trị rất cao. Thậm chí chúng ta có thể biến chiến tranh thành tơ lụa, hai phái kết làm bạn tốt.”

Quách Ảo cả giận nói: “Ta nhổ vào! Ai muốn với các ngươi làm tốt hữu!”

Kỳ Phong Linh ưỡn nét mặt già nua, ngượng ngùng nở nụ cười, không dám lên tiếng nữa, chỉ cần giữ lại tính mạng là tốt rồi, cho tới báo thù, ngày sau còn dài.

Hắn nhìn nhiều mấy lần Dương Thanh Huyền, đem người này tướng mạo hoàn toàn nhớ kỹ.

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy thì nghe đại nhân sắp xếp.”

Quách Ảo đối với những Kỳ Hoa Tông kia đệ tử lạnh lùng nói: “Đều cút về, nói cho kỳ Ngọc Hành, con trai của hắn ở trong tay ta! Nếu như không nghĩ kỳ Phong Linh chết lời, tựu phóng thành thật chút! Chờ chúng ta lúc nào tâm tình tốt, lại phóng con trai của hắn!”

Kỳ Hoa Tông đệ tử vội vàng như một làn khói chạy đi.

Tuy rằng trở lại khả năng đối mặt vô cùng thảm trừng phạt, nhưng kỳ Phong Linh không chết, bọn họ chí ít sẽ không có nguy hiểm đến tính mạng.

Quách Ảo lập tức để người tu sửa tiểu uyển, đồng thời ôm quyền hướng về Dương Thanh Huyền chắp tay, thái độ trở nên cực kỳ cung kính, “Thanh Huyền đại nhân, kính xin nội viện ôn lại.”

Cái kia chút xem trò vui võ tu, lúc này mới dồn dập tản đi.

Nhưng mỗi người nhìn phía Dương Thanh Huyền ánh mắt, đều mang theo kiêng ky, đồng thời đem tấm này tuổi trẻ mặt, sâu sắc in vào trong đầu.

Ở La Phù cảnh giới, một vị tám sao Giới Vương không tính là gì, vốn lấy tám sao sơ giai lực lượng, lực chịu đựng hai vị cửu tinh Giới Vương, tựu cực kì khủng bố.

Thậm chí không ít người đem Yên Hà Tiểu Uyển vị trí cũng nhớ rồi.

Trong nội viện, Quách Ảo vẫy lui mọi người, lần thứ hai hướng về Dương Thanh Huyền cung kính chắp tay bái hạ, cảm kích nói: “Lần này nếu không có đại nhân trượng nghĩa cứu viện, Yên Hà Tiểu Uyển sợ là triệt để xong đời, lúc trước tại hạ có điều mất nói, mong rằng đại nhân bao dung.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Không cần khách khí.

Trước ta thật là ở nào đó loại công pháp thời khắc mấu chốt, bất tiện động thủ, đúng là để mấy vị đại nhân chịu khổ.”

Quách Ảo vội vàng nói: “Ăn chút đau khổ là cần phải.”

Ngay lập tức để Dương Thanh Huyền ngồi ở vị trí đầu, chính mình ở phía dưới bồi ngồi, lại nói: “Cung chủ đại nhân trước đưa tin, nói Thanh Huyền đại nhân đủ để giải quyết Yên Hà Tiểu Uyển trước mặt cảnh khốn khó, đồng thời nói Thanh Huyền đại nhân là Yên Hà Cung bằng hữu, để ta tận tất cả năng lượng trợ giúp Thanh Huyền đại nhân. Không biết Thanh Huyền đại nhân có hay không có khách khí sự tình?”

Quách Ảo nội tâm kỳ thực vô cùng kỳ quái, nếu là lấy đối phương sức mạnh đều làm không được đến lời, chính mình có thể làm cái gì?

Dương Thanh Huyền nói: “Ta này đến Mục Hải Vực Giới, là vì tìm hai cái người. Mà hai người kia, cùng Ninh gia có liên quan.”

“Ninh gia?” Quách Ảo trầm ngâm một chút, lập tức kinh hãi thất thanh, nói: “Đại nhân nói, nhưng là thế gia tên tộc?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Chính là.”

Quách Ảo sửng sốt hạ, lập tức cười khổ nói: “Xin thứ cho tại hạ nói thẳng, tên tộc chính là một đám đứng ở toàn bộ đại vũ trụ hàng đầu thế gia tồn tại, xa không phải Yên Hà Cung như vậy thế lực có thể so với. Như đại nhân chỉ là tìm người lời còn tốt, nhưng nếu là...”

Phía sau lời không nói ra, nhưng Dương Thanh Huyền tự nhiên biết ý tứ, nếu như cùng Ninh gia là địch lời, Yên Hà Cung tự nhiên là không chịu làm, ngay lập tức nói ra: “Đại nhân yên tâm, chỉ cần giúp ta hỏi thăm tin tức liền có thể. Ta mới tới La Phù cảnh giới, chưa quen cuộc sống nơi đây, rất nhiều chuyện còn cần hướng về đại nhân học tập nhiều.”

Quách Ảo lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nói: “Chỉ là hỏi thăm tin tức, vậy dễ làm. Tại hạ tất nhiên đem hết toàn lực, nhưng là có hay không có thể nghe được, tựu không nhất định.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái này tự nhiên.”

Hai người lại hàn huyên một hồi, trực tiếp hàn huyên tới Kỳ Hoa Tông sự tình trên.

Quách Ảo than thở: “Kỳ thực cũng không có gì hay ẩn giấu, ngươi cũng biết không muốn thành tên lai lịch?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, nói: “Không biết, lẽ nào việc này, còn có thể cùng không muốn thành ba chữ dính líu quan hệ?”

Quách Ảo cười khổ nói: “Thanh Huyền đại nhân dù sao cũng là mới tới La Phù cảnh giới, việc này muốn nói rõ, thật có chút lời dài, ngọn nguồn có chút xa. Tím tâm thần vương vì sao tọa trấn nơi đây, đồng thời gọi là không muốn thành, chính là bắt nguồn từ thành này không gian trùng điệp. Vừa nãy chiến đấu, Thanh Huyền đại nhân có thể có phát hiện, không muốn xây thành xây dựng, so với La Phù cảnh giới những địa phương khác vững chắc rất nhiều, chúng ta thứ bảy mươi ba vực giới thì càng thêm không so được. Cũng là bởi vì không muốn thành có một chỗ cái bóng giống như không gian trùng điệp, hoặc có lẽ là song tử không gian.”

Dương Thanh Huyền một chút hứng thú, một đường trên hắn mua không ít liên quan với Mục Hải Vực Giới tư liệu, nhìn thấy rất nhiều chuyện đáng ngạc nhiên, nhưng này song tử không gian, vẫn là lần đầu tiên nghe nghe.

Quách Ảo tiếp tục nói: “Song tử không gian, chính là hai cái không gian độc lập với nhau, nhưng cũng trọng chồng lên nhau. Như vậy không gian kỳ dị tuy rằng hiếm thấy, nhưng phóng ở to lớn vũ trụ trong phạm vi, nhưng cũng không phải độc nhất vô nhị. Chỉ có điều, không muốn thành cái này song tử không gian, mặt khác một bên, hoặc có lẽ là không muốn thành cái bóng, nhưng không ở trong vũ trụ này."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Không ở trong vũ trụ này? Có ý gì."

Quách Ảo cười nói: "Đại nhân đoán đây? Không muốn thành mặt khác một bên, ở sơ sinh đời trong đại vũ trụ."

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, đầy mặt dại ra, trong lúc nhất thời có chút không phản ứng kịp, nhưng trực giác nhưng nói cho hắn biết, việc này phi thường trọng yếu.

Quách Ảo nói: "Thậm chí rất nhiều đại năng giả suy đoán, lúc trước sở dĩ lựa chọn nơi đây sáng tạo La Phù cảnh giới, liền là bởi vì có như vậy một chỗ kỳ lạ song tử không gian, không muốn thành thậm chí có thể là toàn bộ La Phù cảnh giới hạt nhân ở."

Dương Thanh Huyền ngắt lời nói: "Các loại, chiếu nói như vậy, có thể có thể chưa từng muốn thành trực tiếp tiến vào sơ sinh đời trong đại vũ trụ?"

Quách Ảo gật đầu nói: "Xác thực có thể, nhưng cũng không có ngươi tưởng tượng như vậy tốt. Bởi vì không muốn thành một nửa kia, hoặc có lẽ là hình chiếu không muốn giới, là bị sơ sinh đời đại vũ trụ bên trong cường giả phong ấn. Tục truyền mấy vị Thần Vương, thậm chí liên thủ quá cái kia chút tên tộc thế gia chi chủ, nghĩ muốn phá khai phong ấn đó, nhưng chung quy không thể được."

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên cả kinh nói: "Là người phương nào, bố trí hạ đáng sợ như thế phong ấn?"

Hai tay hơi nắm chặt, tựa hồ đoán được cái gì, tâm tình một chút có chút kích động cùng căng thẳng.

Quách Ảo nhìn hắn, ngưng tiếng nói: “Thiên Giới chi chủ phía trước.”

Dương Thanh Huyền thất thanh kêu lên: “Vạn cổ cảnh giới?”

Quách Ảo gật đầu nói: “Chính là vạn cổ chí tôn. Tục truyền phong ấn không muốn giới lực số lượng, chính là vạn cổ chí tôn bố trí xuống. Mục Hải Vực Giới bên trong, không người nào có thể lay động.”

Dương Thanh Huyền nghe được cảm xúc dâng trào, không nhịn được hỏi: “Việc này cùng cái kia Kỳ Hoa Tông gây phiền phức cho các ngươi có quan hệ gì?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2022: Tinh Huy, Mạnh Nhất Tên Gọi

Quách Ảo tiếp tục nói: “Không muốn giới tuy rằng bị phong ấn lại, không cách nào tiến nhập sơ sinh đời đại vũ trụ, nhưng đó dù sao cũng là sơ sinh đời đại vũ trụ một chỗ không gian, bên trong thiên địa linh khí, kỳ hoa dị thảo, hung thú tinh quái, thiên tài địa bảo chờ chút, đều là chúng ta vũ trụ này không có.”

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu được, này thì tương đương với là một chỗ bí cảnh, hơn nữa là có bảo tàng khổng lồ bí cảnh.

Quách Ảo nói: “Ở không muốn trong giới hạn, có to lớn hạn chế cùng độ nguy hiểm, trong đó tình hình cụ thể và tỉ mỉ, ta cũng không rõ ràng lắm. Nhưng muốn đi vào không muốn giới, nhưng là cần chìa khoá.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chìa khoá? Ta hiểu được, Yên Hà Cung có chìa khóa này, mà Kỳ Hoa Tông không có.”

Quách Ảo trong mắt lộ ra kinh sợ, run lên một lát, cười khổ nói: “Thanh Huyền đại nhân thực sự là thông minh vô song, tùy tiện nhấc lên liền nghĩ đến then chốt. Tuy rằng không muốn thành cùng không muốn giới là song tử không gian, tiến nhập không muốn giới muốn so với tiến nhập sơ sinh đời đại vũ trụ dễ dàng nhiều, nhưng chìa khoá vẫn là ắt không thể thiếu. Đồng thời chìa khoá đẳng cấp càng cao, tiến nhập tỷ lệ thành công lại càng lớn, cũng là càng an toàn. Bình thường nhất chìa khoá, chính là đem nhất giới luyện hóa thành giới văn chương, có thể thu được một tia tiến nhập sơ sinh đời đại vũ trụ cơ hội. Nhưng loại này chìa khoá tương đối cấp thấp, nguy hiểm phi thường đại. Còn có càng cao cấp một ít, chính là tinh huy.”

“Tinh huy?” Dương Thanh Huyền sững sờ hạ, mơ hồ vang lên Du An tựa hồ đã từng nói, bỗng nhiên cả kinh nói: “Chẳng lẽ là...”

Quách Ảo nhìn hắn, gật gật đầu, than thở: “Chính như ngươi đoán, chính là đem một mảnh tinh vực trực tiếp luyện hóa, là vì là tinh huy. Nắm giữ so với giới văn chương càng cao hơn quy tắc, tiến nhập sơ sinh đời đại vũ trụ càng bền chắc cùng bảo hiểm, là Mục Hải Vực Giới bên trong, phổ biến tán thành cao cấp chìa khoá.”

Dương Thanh Huyền nội tâm một trận lạnh sưu sưu cảm giác, hỏi: “Tùy tiện luyện hóa một mảnh tinh vực liền có thể sao?”

Quách Ảo cười lạnh, trên mặt xẹt qua một tia thần sắc tàn nhẫn, nói ra: “Ngươi vì sao biết rõ còn hỏi? Cái kia chút rác rưởi tinh vực, không có một ngọn cỏ, không có bất kỳ sinh linh, bản thân tựu không có bao nhiêu sức mạnh, làm sao luyện chế ra tinh huy? Chỉ có sống sót tinh vực, mới có thể luyện chế ra tinh huy a. Mỗi một viên tinh huy sau lưng, đều là vô số sinh linh máu!”

Dương Thanh Huyền hít một hơi khí lạnh, chỉ cảm thấy hai tay một trận lạnh lẽo.

Quách Ảo nói: “Ngươi cũng không cần quá hoảng sợ, cõi đời này tinh huy cũng không nhiều. Bởi vì muốn đi vào sơ sinh đời đại vũ trụ, cũng không phải là nắm giữ tinh huy là đủ rồi, còn cần có cực mạnh thực lực, bằng không ở xuyên qua trình bên trong, cũng là cửu tử nhất sinh. Vì lẽ đó đối với tinh huy nhu cầu, cũng không phải là rất lớn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đi đến sơ sinh đời đại vũ trụ cường giả không nhiều, nhưng không muốn giới đây?”

Quách Ảo không nhịn được lần thứ hai tán dương: “Ngươi thực sự là quá thông minh, mỗi lần luôn có thể có một chút vấn đề then chốt. Đi không muốn giới tuy rằng cũng muốn chìa khoá, nhưng cũng an toàn hơn nhiều, cũng không cần tinh huy như vậy cao cấp chìa khoá, phổ thông giới văn chương liền có thể, thậm chí còn có một chút thông hiểu vạn vật quy tắc, tìm hiểu rất nhiều đạo pháp đại năng, có thể luyện chế ra tương tự giới văn chương đồ vật, gọi là đạo quy tắc Bảo Giám, tương tự có thể tiến nhập không muốn giới, nhưng đạo quy tắc Bảo Giám mạnh yếu bất nhất, tính an toàn cũng không giống nhau, người bình thường rất khó phân biệt."

Dương Thanh Huyền nói: "Nếu như cái kia Kỳ Hoa Tông thực lực ở Yên Hà Cung bên trên, muốn làm một viên giới văn chương không khó lắm chứ?"

Yên Hà Cung đã là toàn bộ quát tháo tinh vực lãnh tụ, Hàn Phi Vân thân là cửu tinh Giới Vương, chưởng quản Thiên Thánh khí Hỗn Thiên Lăng, tùy tiện tìm một phổ thông vị diện luyện hóa, cần phải cũng không phải việc khó, như vậy Kỳ Hoa Tông tự nhiên cũng còn được đến, không cần thiết đắc tội đồng dạng thực lực không tầm thường Yên Hà Cung.

Quách Ảo trên mặt xẹt qua một tia trào phúng cười gằn, xem thường nói ra: "Ai nói không phải sao, nhưng này kỳ Phong Linh rất sợ chết, để bảo đảm mình có thể an toàn tiến nhập không muốn giới, vì lẽ đó không tiếc bất cứ giá nào nghĩ phải lấy được tinh huy. Cũng không biết hắn từ cái nào hỏi thăm được, Yên Hà Tiểu Uyển bên trong giấu có một viên tinh huy, vì lẽ đó phỏng chừng làm bộ đến mua đan, sau đó uống giả đan, trách tội ở ta Yên Hà Tiểu Uyển đầu trên. Ta biết kỳ Phong Linh định sẽ không nghỉ, vì vậy đưa tin cung chủ, hi vọng phái trưởng lão đến cứu viện. Liền thì có Thanh Huyền đại nhân vừa nãy trải qua một màn."

Dương Thanh Huyền nói: "Vậy các ngươi hiện đang tính toán xử trí như thế nào này kỳ Phong Linh? Kỳ Hoa Tông sẽ vì hắn mà cùng Yên Hà Cung triệt để khai chiến không?”

Quách Ảo mặt lộ vẻ vẻ lo âu, lắc đầu nói: “Đây chính là ta lo lắng. Kỳ Hoa Tông là nhất lưu thế lực, mà Yên Hà Cung chỉ là đành phải nhị lưu. Nếu như toàn diện khai chiến lời, sợ là Yên Hà Cung muốn triệt để lui ra La Phù cảnh giới. Vì lẽ đó nhất kết quả tốt, chính là lấy kỳ Phong Linh tính mạng làm uy hiếp, cùng Kỳ Hoa Tông tiến hành đàm phán.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Nhất lưu nhị lưu? Này là như thế nào phân chia?”

Quách Ảo cười nói: “Thanh Huyền công tử mới đến, quả nhiên cái gì cũng không hiểu.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ta thu mua không ít thẻ ngọc, mặt trên chỉ là giới thiệu sơ lược hạ La Phù cảnh giới núi sông địa chất, nhân văn giao thông, sản vật cùng lịch sử chờ chút, đối với các thế lực lớn việc, chỉ là một mực khen Thần tộc, thật là khiến người buồn nôn muốn ói.”

Quách Ảo che miệng cười nói: “Quen thuộc sau là tốt rồi, Mục Hải Vực Giới đối với thế lực phân chia, cùng cái khác ba đại vũ trụ một dạng, là này diễn sinh đời vũ trụ đồng hành tiêu chuẩn. Phàm là có Thiên Giới chi chủ tọa trấn thế gia tông môn, tức là nhất lưu thế lực. Cao cấp Giới Vương tọa trấn tức là nhị lưu thế lực. Trung giai Giới Vương tọa trấn chính là tam lưu thế lực. Dùng cái này hướng về hạ loại suy. Mà nhất lưu trong thế lực, lại bị phân ra Thánh Tông tên tộc, điều kiện chính là có thất tinh Thiên Giới chi chủ tọa trấn.”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Thất tinh Thiên Giới chi chủ? Này Thánh Tông tên tộc, tổng cộng có bao nhiêu? Quách Ảo đại nhân có thể từng nghe qua Ninh gia?”

Quách Ảo nói ra: “Tự nhiên là nghe qua, Ninh gia ở Thánh

Tông tên trong tộc, có thể coi là người tài ba tồn tại. Ngươi cũng biết này nam bộ vũ trụ trong liên minh, có mấy vị mạnh nhất tên gọi tồn tại, chính là bốn Đại Thánh Chủ, tám vực Thiên Vương, cùng thống ngự này La Phù cảnh giới đại thần vương. Này mười ba vị cường giả cái thế, liền là cả nam bộ vũ trụ đỉnh cao, tương tự cũng là vùng vũ trụ này đỉnh cao. Ninh gia tuy rằng không có Thiên Vương, nhưng Ninh gia yên tĩnh Thánh Hạo lão gia tử nhưng là mấy lần tranh đoạt Thiên Vương vị trí tồn tại, tuy rằng mỗi lần đều bị thua, nhưng thực lực có thể thấy được chút ít."

Dương Thanh Huyền sắc mặt có chút khó coi, vốn cho là Ninh gia tuy mạnh, nhưng ở Mục Hải Vực Giới bên trong, hơn nửa cũng là phổ thông tồn tại, không nghĩ tới càng là có một hồi Thiên Vương thực lực.

Quách Ảo không biết Dương Thanh Huyền tâm tư, tiếp tục nói: "Lấy Thanh Huyền công tử thực lực, ở Mục Hải Vực Giới bên trong, chỉ cần không đối đầu nhất lưu thế lực, trên căn bản là có thể nghênh ngang mà đi. La Phù cảnh giới tuy rằng lấy Thần tộc làm đầu, nhưng xét đến cùng, vẫn là lấy cường giả vi tôn."

Dương Thanh Huyền thở ra một hơi, than thở: "Đại nhân cũng biết cái kia Ninh gia ở nơi nào?"

Quách Ảo sắc mặt một chút trở nên cổ quái, ngơ ngác nói: "Đại nhân sẽ không.. Cùng Ninh gia có quan hệ chứ?" Sắc mặt một điểm điểm trở nên khó coi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2023: Quý Giá Phần Thưởng, Đức Phong Cổ Lâu

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm nghĩ, nào chỉ là quan hệ, chính mình liền Ninh gia thứ ba đời đệ tử nòng cốt giết tất cả, gật đầu nói: "Có một chút điểm đụng chạm nhỏ."

Quách Ảo sắc mặt "Xoạt" một chút tựu trắng bệch, thậm chí mang theo từng tia từng tia sợ sợ, nhìn trái phải hạ không ai, thấp giọng nói: "Đại nhân vẫn là mau mau ly khai Mục Hải Vực Giới, cách khá xa xa, lại cũng không nên quay lại! Cũng hoặc là, đi đến cái khác ba đại bộ phận vũ trụ."

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Nghiêm trọng đến thế sao?"

Quách Ảo nghiêm túc nói ra: "Có!"

Dương Thanh Huyền than thở: "Hết cách rồi, ta phải đi lội Ninh gia, tan xương nát thịt cũng muốn đi. Đại nhân chỉ phải nói cho ta Ninh gia ở, cùng với sở hữu cùng Ninh gia có liên quan tin tức liền có thể. Còn lại, ta một người đi làm, chắc chắn sẽ không liên lụy đại nhân."

Quách Ảo gấp liên tục ai thán, nói: "Ngươi người này làm sao lại như vậy cố chấp." Đột nhiên, Quách Ảo hai mắt sáng ngời, đứng lên, vui vẻ nói: "Thực sự là thật trùng hợp, chúng ta làm sao đem chuyện này đã quên!"

Quách Ảo nói: "Đại nhân cũng biết kỳ Phong Linh vì sao phải tiến về phía trước không muốn giới? Chuyện này nói đến rất lớn, ở không muốn trong giới hạn có một loại mười phần quý giá linh vật, gọi là Luân Hồi Quả. Lần này không muốn giới mở ra, tím tâm thần vương ban bố một đạo Thần dụ, chỉ cần tu vi ở Thiên Giới bên dưới, có thể có được nhiều nhất Luân Hồi Quả, liền có thể cưới được nàng nghĩa nữ Tử Hà. Này đạo Thần dụ ở Mục Hải Vực Giới đưa tới cực kỳ chấn động mạnh động, liền ngay cả kỳ Phong Linh loại phế vật này cũng sinh ra lòng mơ ước. Phải biết, nếu như có thể cưới được Thần Vương nghĩa nữ, liền trong khoảnh khắc trở thành rồng phượng trong đám người, mặc dù là Ninh gia cũng không làm gì được ngươi. Lấy đại nhân tư chất thiên phú, thắng được độ khả thi cũng không tiểu."

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, còn tưởng rằng là tin tức tốt gì, nhất định chính là đem hắn hướng về trong hố lửa đẩy, lúc này lắc đầu nói: "Không có hứng thú."

Quách Ảo lại nói: "Ngoại trừ có Tử Hà Thần nữ ở ngoài, đối với phần thưởng đệ nhất, còn có một viên Phá Giới Đan cùng một viên Đạo Tâm Đan."

Dương Thanh Huyền nghe vậy, rốt cục động dung.

Ở một chiếc thẻ ngọc bên trong ghi chép quá này hai loại đan dược, là bên trong đất trời chỉ có mấy loại có thể phụ trợ đột phá Thiên Giới chi chủ thần đan, mỗi một viên giá trị cũng không có có thể đánh giá.

Đồng thời này hai loại đan dược có thể chồng chất sử dụng, hiệu quả không giảm mà lại tăng.

Tục truyền hai viên đồng thời uống, có thể tăng lên mười hai phần trăm đột phá tỷ lệ.

Phải biết Thiên Giới chi chủ nhưng là vùng vũ trụ này bên trong cường đại nhất tồn tại, mười hai phần trăm tỷ lệ, đã là việc nghịch thiên.

Muốn nói Dương Thanh Huyền không động lòng là không có khả năng.

Dương Thanh Huyền nói: “Đứng thứ nhất có thể chỉ cần đan dược, không muốn cái gì đó Tử Hà sao?”

Quách Ảo sửng sốt hạ, tức giận nói ra: “Việc này ngươi phải hỏi Thần Vương đi, nếu như ngươi dám như thế nói ra, sợ là Thần Vương tại chỗ tựu sẽ chém giết ngươi.”

Dương Thanh Huyền lại nói: “Tại sao muốn hạn chế Thiên Giới phía dưới tu vi, chiêu một cái Thiên Giới chi chủ con rể, không phải càng tốt sao?”

Quách Ảo nói: “Còn chưa phải là sợ cái kia chút không biết xấu hổ Thiên Giới lão quái, sống mấy vạn năm cũng chạy đi tham gia, nếu như đưa tới một cái so với Thần Vương đều tồn tại càng lâu lão quái, cái kia Thần Vương bộ mặt gì ở, Tử Hà thì lại làm sao sẽ chịu? Vì lẽ đó đem tu vi ép ở Thiên Giới bên dưới, trẻ tuổi như vậy nhân tài có xuất đầu nắm bắt.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thì ra là như vậy.” Thở dài, lại nói: “Đại nhân vẫn là đem Ninh gia các loại tin tức nói cho ta đi.”

Quách Ảo sững sờ nói: “Ngươi thật không có hứng thú?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không có hứng thú.”

Quách Ảo biết khó hơn nữa miễn cưỡng hắn, không nhịn được cảm thấy tiếc hận, ngay lập tức khiến người đi tìm Ninh gia các loại tư liệu, đồng thời đem không muốn giới mở ra một chuyện, cũng cùng nhau để vào trong ngọc giản, giao cho Dương Thanh Huyền, nói ra: “Ngươi lại suy nghĩ thật kỹ một, hai.” Trầm ngâm hạ, lại nói: “Chúng ta này chỉ có một ít phổ thông tin tức, ngươi nghĩ muốn thu được một ít tương đối bí ẩn tin tức, có thể đi Đức Phong Cổ Lâu mua.”

Dương Thanh Huyền nói: “Mua? Này Đức Phong Cổ Lâu là chuyên môn bán ra tin tức địa phương sao?”

Quách Ảo gật đầu nói: “Chính là, nhưng ngươi ngàn vạn lần ** muốn tuân thủ Đức Phong Cổ Lâu quy củ, cắt không thể xằng bậy. Phàm là từ Đức Phong Cổ Lâu bên trong chảy ra tin tức, cũng có thể tin tưởng, trong đó dính đến quá nhiều bí ẩn, thế lực bình thường căn bản là ngồi vào chỗ của mình không ngừng. Ta cũng không rõ ràng Đức Phong Cổ Lâu phía sau là cái gì tồn tại, nhưng nhất định là ngươi và ta không trêu chọc nổi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hiểu.”

Ngay lập tức, liền cáo từ Quách Ảo, đi tiêu hóa trong ngọc giản những tin tức kia.

Quách Ảo gặp Dương Thanh Huyền sau khi rời đi, nhẹ nhẹ thở ra một hơi, nội tâm tâm tình hết sức phức tạp. Thiếu niên này thiên phú cao đáng sợ, tương lai thành tựu sợ là khó có thể cân nhắc.

Nhưng ở Mục Hải Vực Giới bên trong, thiên tài như vậy cũng không hiếm thấy, hiếm thấy là có thể sống lâu dài thiên tài, lộ hết ra sự sắc bén người dễ dàng tảo yêu.

Huống chi hắn còn đắc tội Ninh gia, Yên Hà Tiểu Uyển tuyệt đối không trêu chọc nổi đáng sợ như vậy tồn tại. Rời xa người này, có lẽ là sự chọn lựa tốt nhất.

Quách Ảo trầm ngâm sau một lúc, liền lập tức tiến nhập mật thất bên trong, bắt đầu đem nơi đây phát sinh tất cả ghi chép xuống, đưa tin cho cung chủ Hàn Phi Vân.

Dương Thanh Huyền ly khai Yên Hà Tiểu Uyển thời điểm, trực tiếp biến thành Hùng Miêu dáng dấp, trực tiếp đi vào phụ cận cách đó không xa một toà tửu lâu.

Này Hùng Miêu biến hóa, được lợi từ hồi lâu trước từ Công Thâu thế gia được một bộ con rối A Bảo.

A Bảo vốn là một bộ khó được con rối, nhưng theo Dương Thanh Huyền cảnh giới tăng lên, hoàn toàn không cần dùng, vì lẽ đó nghiên cứu phía sau, trực tiếp tháo dỡ rơi, trái lại từ bên trong đề luyện ra một tia viễn cổ Hùng Miêu tinh huyết.

Dương Thanh Huyền hiếu kỳ bên dưới, liền trực tiếp hấp thu, liền nhiều hơn một đạo Hùng Miêu biến hóa thuật.

La Phù cảnh nội, vạn ngàn chủng tộc san sát, các loại gặp chưa từng thấy chủng tộc đều có, ngươi chính là biến thành một quả chuối, cũng không người sẽ thêm nhìn ngươi vài lần.

Dương Thanh Huyền đem cái kia chút thẻ ngọc từng cái cẩn thận xem sau, không khỏi có chút thất vọng.

Bên trong ghi chép tất cả đều là phổ thông tin tức, tùy tiện ở phố lớn trên sau khi nghe ngóng liền có thể biết, đúng là cái kia Tử Hà chọn rể sự tình, ghi chép phi thường tỉ mỉ.

Dương Thanh Huyền đối với chuyện này cũng không hứng thú, đại thể hiểu rõ mấy lần, tựu vứt vào Tinh Giới bên trong, hướng về Đức Phong Cổ Lâu phương hướng đi đến.

Đột nhiên, bên tai truyền đến Du An âm thanh, “Đức Phong Cổ Lâu biết được thiên hạ vạn sự, chỉ cần Thanh Huyền đại ca chịu bỏ tiền, không có không nghe được sự tình. Nhớ phải giúp ta hỏi thăm một chút giải trừ phương pháp nguyền rủa, ghi nhớ kỹ ghi nhớ kỹ ghi nhớ kỹ!” Trọng điểm nhấn mạnh ba lần.

Dương Thanh Huyền sắc mặt quái lạ, cố nín cười ý, nói: “Này La Phù cảnh giới ngươi so với ta quen, không bằng ngươi dẫn đường đi.”

“Không!”

Du An hét lên một tiếng, kiên quyết phủ quyết nói: “Không giải trừ nguyền rủa, ta chính là chết ở ngươi Thánh khí bên trong, cũng tuyệt không đi ra!”

Du An lại nói: “Nhưng Đức Phong Cổ Lâu thu lệ phí đắt vô cùng, Thanh Huyền đại ca có thể bán ra một ít vật phẩm. Coi như bất động mạt thế chu vi, chúng ta ở phá niết đại địa bên trong được cái kia chút, hẳn là vậy là đủ rồi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Này ngược lại là thật. Ta phát hiện La Phù cảnh giới bên trong giá hàng đắt vô cùng, nhưng xác thực cái gì đều có, rất nhiều đan dược đều nhìn ta lưu nước bọt. Không biết nơi nào bán ra đồ vật tốt hơn?”

Du An nói: “Đức Phong Cổ Lâu không chỉ có là to lớn nhất tin tức buôn bán nơi, đồng thời cũng là lớn nhất hạ vật phẩm sở giao dịch.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2024: Manh Manh Đát, Giá Cả Có Chút Hố

Không muốn thành rộng lớn vô biên, Dương Thanh Huyền y theo chấm đất đồ, còn tầng trời thấp phi hành hơn một canh giờ, phương đi tới một toà cổ điển lâu vũ trước cửa.

Đá xanh trải lên đường đường, màu xám trắng thuần khiết lối kiến trúc, lầu các trên một khối cổ màu xanh lục bảng hiệu, mặt trên có ánh vàng chói lọi bốn chữ lớn: Đức Phong Cổ Lâu.

Thỉnh thoảng có võ tu ra ra vào vào, vẻ mặt bất nhất.

Nhưng đi vào người nhiều vì là vẻ mặt nghiêm túc, mà đi ra người nhưng là một mặt ung dung hình.

Dương Thanh Huyền bước vào bên trong, liền có một vị cô gái xinh đẹp tiến lên đón đến, cười Doanh Doanh hỏi: “Đại nhân, có cái gì có thể giúp ngài.”

Nữ tử trong mắt sáng choang, nhìn Dương Thanh Huyền manh cộc cộc dáng vẻ, không nhịn được trên mặt phóng ánh sáng, giống như là muốn nhào lên ôm lấy.

Dương Thanh Huyền “Hắc” cười một tiếng, nâng tay phải lên lui tới sau xoay chuyển vài vòng, hoạt động ra tay cánh tay, dù sao thân thể này quá béo tốt, có chút không thích ứng không quen.

Nhưng động tác này trêu đến cô gái kia càng là vui mừng bất định, cũng không có thiếu tiếp khách nữ tử, đều ánh mắt nhìn sang, một bộ rất là yêu thích dáng dấp.

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ, còn có thể dựa vào này hình dáng như quỷ tán gái?

Cô gái kia lại hỏi một lần, “Đại nhân ngài tốt, xin hỏi có cái gì có thể giúp ngài sao?” Cái kia khuôn mặt xinh đẹp mặt nhích lại gần, hầu như liền muốn thân ở Dương Thanh Huyền trên mặt.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta muốn bán ra một vài thứ, đồng thời mua một ít tin tức.”

Nữ tử cười hỏi nói: “Bán ra ngài là muốn minh bán, vẫn là tối bán đây?”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, thứ bảy mươi ba vực giới tuy rằng cách nơi này cực kỳ xa xôi, nhưng mình sự tích cũng đã truyền tới lam hoa anh đào Thần Vương đó, sợ là này Đức Phong Cổ Lâu cũng đã sớm biết, vẫn cẩn thận chút tuyệt vời, ngay lập tức nói ra: “Tối bán.”

Nữ tử che miệng nở nụ cười, mối tình thầm kín nói ra: “Đại nhân xin mời đi theo ta.”

Ngay lập tức, theo nữ tử đi vào cổ lâu phía sau, đi vào một gian đơn sơ trong phòng khách, nhìn Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ.

Sở dĩ nói đơn sơ, toàn bộ phòng khách đều là do mộc đầu ghép lại mà thành, liền ngay cả sơn đều không trên, đồng thời có chút năm tháng, giống như là muốn hủ đi. Hơn nữa trống rỗng bên trong, chỉ có một tấm tứ phương bàn, cùng với hai cái băng ngồi.

Trên bàn một cái khay, mặt trên bày đặt một cái ấm trà cùng hai cái chén nước.

Ngoài ra, bên trong bao sương lại không vật gì khác.

Dương Thanh Huyền đi vào bên trong, rất nhanh tựu lấy làm kinh hãi. Này phổ thông làm bằng gỗ gian phòng, lại đón đỡ hắn Hỏa Nhãn Kim Tình, hoàn toàn không nhìn thấu bên ngoài, chỉ có một tầng dày đặc hư vô không gian, như là vô cùng vô tận, làm sao đều mặc xuyên thấu qua bất quá.

Lúc trước ở nhật nguyệt giữa trời trong lầu, tầng mười lăm lầu cấm chế, cũng không ngăn nổi Hỏa Nhãn Kim Tình.

Dương Thanh Huyền nội tâm âm thầm líu lưỡi, lập tức hiểu này Đức Phong Cổ Lâu không đơn giản.

Dương Thanh Huyền Hùng Miêu thân thể chen vào phòng thời điểm, khá là mất công sức, cô gái kia không nhịn được "Xì xì" nở nụ cười, nói: "Ta đây phải đi mời đại sư lại đây."

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, liền một mình ngồi ở trên ghế gỗ, nhẹ vỗ về mặt bàn, cảm thụ được này làm bằng gỗ vật liệu, cực kỳ dày nặng và trơn nhẵn, sờ lên không nói ra được thoải mái, cùng bốn mặt vách tường là đồng nhất loại chất liệu, cũng không biết là cái gì vật liệu gỗ.

Không bao lâu, liền một vị bụ bẫm ông lão chen vào, tương tự bị nhỏ hẹp ngưỡng cửa đè lại.

Ông lão vừa nhìn Dương Thanh Huyền, không có nguyên do sửng sốt hạ, lập tức "Ho" hai tiếng, tựu trực tiếp ngồi ở Dương Thanh Huyền đối diện.

Hai cái vòng tròn lớn tên béo ngồi đối diện nhau, lộ ra mười phần tức cười.

Ông lão xê dịch hạ thân tử, để chính mình ngồi thoải mái một điểm, hỏi: "Nghe nói đại nhân là tới tối bán vật phẩm, đồng thời mua tin tức?"

Dương Thanh Huyền nói: "Chính là." Ngay lập tức lấy ra một cái túi đựng đồ, tựu để lên bàn, đẩy tới.

Bên trong tất cả đều là sửa sang xong vật phẩm, đều là ở phá niết khắp mặt đất, từ các môn các phái thiên tài trên người cướp đoạt đến, cùng với từ xa xưa tới nay, tích lũy xuống các loại không cần đồ vật, đẳng cấp nào đều có.

Ông lão mở túi đựng đồ ra, thần thức quét qua, nhẹ nhàng gõ hạ đầu, liền lấy ra một khối màu vàng khăn tay hướng về trên bàn ném một cái.

Cái kia khăn tay một chút ánh vàng rừng rực, mặt trên hóa hiện ra lít nha lít nhít chữ đến, dường như không gian ma trận.

Dương Thanh Huyền nhận ra bộ phận kết cấu, là nào đó loại cực kỳ huyền diệu quy tắc.

Khăn tay rơi ở trên túi đựng đồ, đem hoàn toàn bọc lại.

Ông lão một tay bấm quyết, không ngừng đánh vào khăn tay bên trong, sau đó, từng đạo từng đạo quang ảnh kích bắn mà ra, lượn quanh ở ông lão quanh thân, cùng này chỉnh trong phòng xoay tròn liên tục.

Quang ảnh càng lúc càng lớn, rất nhanh tựu lên tới hàng ngàn, hàng vạn món, đều bị hình chiếu hiển hóa ra ngoài.

Đồng thời sở hữu vật phẩm quang ảnh, đều chỉ hiện ra ba loại màu sắc, hồng, vàng, lục, lam, trắng.

Màu vàng cùng màu xanh lục vật phẩm nhiều nhất, cái khác ba loại màu sắc ít.

Dương Thanh Huyền giật mình không thôi, càng có dễ dàng như thế kiểm kê phép thuật thần thông, cái kia chút màu đỏ đồ vật, đều là tương đối quý giá, tỷ như Thánh khí loại hình, mà màu trắng đồ vật, đều là tương đối cấp thấp, mặt khác mấy loại màu sắc, cũng là đại biểu không đồng cấp đừng.

Ông lão trong miệng nói lẩm bẩm, Dương Thanh Huyền nghe không hiểu đang nói cái gì, nhưng nhìn ra, ông lão sắc mặt ở không ngừng biến hóa, khó có thể che giấu khiếp sợ.

Rất nhanh, ông lão liền vung tay lên, trong phòng sở hữu quang cảnh một chút biến mất, màu vàng kia khăn tay cũng bị thu về, đi vào ông lão lòng bàn tay.

Ông lão đồng thời khôi phục yên tĩnh khuôn mặt, giương mắt nhìn Dương Thanh Huyền một chút, nói ra: “Không tồi không tồi, thực sự là một bút hết sức phong phú chiến lợi phẩm đây.”

Dương Thanh Huyền hừ một tiếng, nói: “Chiến lợi phẩm? Lão nhân gia, không thể nói lung tung được, những thứ đồ này đều là ta nhọc nhằn khổ sở tích góp, hoặc là theo người ta giao dịch đổi lấy.”

Ông lão “Ha ha” cười to, nói ra: “Người trẻ tuổi, lần đầu tiên tới Đức Phong Cổ Lâu chứ? Yên tâm, trong này, không ai sẽ quan tâm ngươi đồ vật lai lịch, chỉ muốn cái gì có giá trị, chúng ta liền thu. Những món đồ này bên trong, giá trị to lớn nhất một nhóm, đều là Thánh khí cấp bậc, hơn nữa đa dạng đủ mẫu mã. Các loại quái lạ bảo bối, cũng đều thích hợp Giới Vương sử dụng. Bằng hữu hẳn là ở một lần Giới Vương cấp bậc rèn luyện bên trong, khổ cực tích góp không ít, khà khà.”

Dương Thanh Huyền giật mình không thôi, Đức Phong Cổ Lâu quả nhiên danh bất hư truyền, ngay lập tức không dám bất cẩn, nghiêm túc nói ra: “Nếu không quản đồ vật lai lịch, đại nhân cũng đừng dò xét, những thứ đồ này trị giá bao nhiêu tiền? Giá cả thích hợp lời, ta đều ra.”

Ông lão tay phải đặt lên bàn, ngón trỏ không ngừng gõ mặt bàn, phát sinh “Không không” tốt nghe thanh âm, càng là mười phần có tiết tấu.

Sau một lúc, ông lão nói ra: “Ngươi muốn hối đoái cái gì tiền đây? Tinh Thần Thạch, hoặc là các loại đan dược, hoặc là cái khác cái gì.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tựu Tinh Hạo Thạch đi, vật này là đồng tiền mạnh. Nếu như nó ta cần lời, lại được mua.”

Lão giả nói: “Cũng tốt, sở hữu này chút, tổng cộng cho ngươi 1000 tỉ Tinh Hạo Thạch, ngươi xem coi thế nào?”

Dương Thanh Huyền không chút biến sắc, tự rót một chén trà nước, uống một hơi cạn sạch, đem cái chén đặt lên bàn, chậm rãi nói ra: “Lão nhân gia, ngươi giá tiền này có chút hố a. Ta bên trong những Sát Nguyệt Chi Nhận kia tựu có hơn 300 chuôi, tựu gần như giá trị 1000 tỉ.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2025: Mua Tin Tức (Thượng)

Trên thực tế, những món đồ này chỉ là Dương Thanh Huyền thanh lý sau một nửa.

Không đem Lạc Đinh Lan đánh chạy sau, bọn họ lại trở về một lội phá niết đại địa, lượm không ít thi thể, thêm vào trước cái kia chút, của cải căn bản là là con số trên trời.

Dương Thanh Huyền đem chính mình có thể có thể sử dụng trên, toàn bộ đều lưu lại, còn lại đóng gói thành hai phần, tuy nói này Đức Phong Cổ Lâu danh tiếng không sai, nhưng vẫn là cẩn thận một chút thì tốt hơn.

Dù sao nơi này là La Phù cảnh giới, đến cùng làm sao chính mình cũng không rõ ràng, cẩn thận đều là không sai.

“Ha ha, người trẻ tuổi, tính thế nào đây?”

Ông lão nhẹ nhàng nở nụ cười, lộ ra mang theo trào phúng dáng vẻ, nhấc lên ấm đến cho mình rót ra một chén trà, tương tự uống một hơi cạn sạch, chậm rì rì nói ra: “Những Sát Nguyệt Chi Nhận kia, độ hoàn thành cơ bản đều ở 50% trở xuống, phóng ở không muốn thành các cửa hàng lớn bên trong bán ra, cũng là 1 tỉ một thanh mức cao nhất, hơn 300, bất quá ba ngàn ức thôi. Ai nha, tính như vậy đến, tổng cộng 1000 tỉ, ta sợ là còn nhiều cho không ít, không được không được, ta phải tinh tế tính một chút, lại giảm một ít, 1000 tỉ không được.”

Ông lão nói, giả vờ giả vịt nắm bắt đầu ngón tay, đàng hoàng trịnh trọng tính.

Dương Thanh Huyền nắm về túi chứa đồ, đứng dậy liền đi.

“Ai nha, người trẻ tuổi, ngươi không bán?”

Ông lão vội vàng đứng dậy, cái bụng một ép xuống bàn, lại gảy trở lại.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Lão nhân gia, ngài lão thuần túy ở làm lỡ thời gian của ta, hoặc là ta đi, hoặc là ngươi nhóm biến thành người khác đến theo ta đàm luận.”

Ông lão “Hắc” hai tiếng, chỉ chỉ bàn đối diện ghế, cười nói: “Tọa hạ tọa hạ, người trẻ tuổi tính khí đừng nôn nóng như vậy. Đức Phong Cổ Lâu chắc chắn sẽ không bẫy ngươi. Vậy ngươi cảm thấy muốn bán bao nhiêu tiền?”

Dương Thanh Huyền nói: “3000 tỉ Tinh Hạo Thạch, thiếu một khối tựu không bàn nữa.”

Ông lão trong mắt mỉm cười, lung lay đầu nói: “3000 tỉ thật không đáng. Như cũ nắm cái kia Sát Nguyệt Chi Nhận tới nói, này chút Sát Nguyệt Chi Nhận, nếu như ở một ít xa xôi tinh vực bán ra, có lẽ có thể bán được năm trăm tỉ. Nhưng đừng quên, nơi này là La Phù thành, vật này có thể không có đáng tiền như vậy. Còn có, xa xôi tinh vực lời, sợ là không có có thế lực gì có thể một lần, lại thần không biết quỷ không hay, không bị người phát hiện nuốt xuống hơn 300 Sát Nguyệt Chi Nhận. Còn ngươi nữa cái khác những thứ đó, tuy rằng giá trị không sai, nhưng tất cả đều là không quá thực dụng, bất hảo bán một số thứ. Ha ha, dùng tốt đều bị chính ngươi để lại chứ?”

Dương Thanh Huyền trầm tư hạ, nói: “Cái kia hai ngàn năm trăm tỷ.”

Ông lão khoát tay áo một cái, lắc đầu nói: “Không đáng.”

Dương Thanh Huyền không nói hai lời, cầm túi chứa đồ liền đi, nhưng vừa đi đến cửa khẩu, lại gãy trở lại, đem túi chứa đồ nhưng ở trên bàn, nói: “Nhất nhiều hơn bao nhiêu?”

Bởi vì hắn có thể thấy, ông lão trên mặt không có nửa phần giả vờ giả vịt, hai ngàn năm trăm tỷ đối phương xác thực không cân nhắc.

Ông lão trầm ngâm hạ, nói: “Giá tổng cộng, ta nhiều nhất thêm hai ngàn ức. Tổng cộng một ngàn hai trăm tỷ, không thể nhiều hơn nữa. Ngươi những thứ đồ này, giá thị trường nhiều nhất cũng chỉ hai ngàn năm trăm tỷ. Nhưng chúng ta là một hơi toàn bộ ăn đi, chỉ có thể chiết khấu đến một tỉ tỉ rưỡi, thêm vào tất cả đều là bất hảo bán một số thứ, lại giảm ba ngàn ức. Người trẻ tuổi, cái giá này hết sức công đồng ý. Có thể đưa ra cái giá này, cũng là hi vọng kết giao bằng hữu.”

Dương Thanh Huyền thở dài, một mặt bất đắc dĩ dáng vẻ, đem túi chứa đồ đưa tới, nói: “Chung quy đàm luận bất quá các ngươi những lão hồ ly này, ngươi thắng, tựu cái giá này đi.”

Ông lão đầy mặt cười khổ dáng vẻ, nói ra: “Cuộc mua bán này, thật không có kiếm lời ngươi tiền gì.” Đồng thời gõ hạ búng ngón tay, một điểm lục mang ở hai ngón tay xẹt qua, tựu tiêu tan không gặp.

Trong khoảnh khắc, liền có một vị nữ tử chân thành mà vào.

Ông lão chỉ vào túi đựng đồ kia, nói ra: “Tóm lấy đi, lấy một ngàn hai trăm tỷ Tinh Hạo Thạch đến cho vị bằng hữu này.”

Nữ tử giật nảy cả mình, không nhịn được xem thêm Dương Thanh Huyền vài lần.

Tuy nói Đức Phong Cổ Lâu làm đều là đại buôn bán, nhưng hơn vạn ức Tinh Hạo Thạch tờ khai, vẫn là cực kỳ hiếm thấy. Nhìn Dương Thanh Huyền Hùng Miêu hình thái, manh manh đát, không nhịn được lộ ra yêu thương vẻ, nghĩ muốn tới ôm một chút, nhưng tự biết thất lễ, liền cực kỳ ấm áp chân thành nở nụ cười, liền lui xuống.

Rất nhanh, nữ tử lần thứ hai đi vào, đem mặt khác một cái túi đựng đồ đặt lên bàn, thì thụt lùi đi ra ngoài.

Dương Thanh Huyền thần thức quét qua, chính là một ngàn hai trăm tỷ, một viên không ít, lúc này cất vào đến, nội tâm một luồng không nói ra được vui sướng.

Đây chính là một món khổng lồ a.

Hơn nữa trên người mình còn có một nửa kia có thể bán ra, tương đương với còn có một ngàn hai trăm tỷ, nghĩ nghĩ cũng không nhịn được có chút kích động.

Ông lão đem Dương Thanh Huyền vẻ mặt nhìn ở trong mắt, trước sau ngậm lấy ý cười, không nói lời nào.

Sau một lúc, ông lão mới mở miệng nói: “Bằng hữu còn muốn mua tin tức?”

Dương Thanh Huyền vẻ mặt nghiêm nghị nói: “Chính là. Ta muốn mua Ninh gia tin tức, liên quan với Ninh gia tất cả, ta đều phải biết.”

“Ha ha.”

Ông lão vuốt râu, cười nói: “Ta sợ tiểu hữu không có nhiều tiền như vậy mua a, Ninh gia tất cả? Lượng tin tức to lớn, khó có thể đánh giá, có phải là Ninh gia lịch sử, mỗi phái chi nhánh, mỗi vị thành viên tư liệu, công pháp tu luyện võ kỹ, nguyên khí thần thông, thậm chí thông gia quan hệ các loại, toàn bộ phải biết?”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, nói: “Tự nhiên không phải.”

Ông lão cười nói: “Vẫn là cụ thể một chút đi.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, liền hỏi nói: “Ninh gia có phải là mới vào một vị thành viên, gọi là Ninh Thanh Dao? Ta muốn Ninh Thanh Dao toàn bộ tư liệu.”

Ông lão gật gật đầu, lấy ra một khối ngọc bài, hóa ra vài đạo quyết ấn, đánh vào bên trong.

Đồng thời đem cái kia ngọc bài để lên bàn, vô số phiền phức phù văn, ở trong đó chuyển động liên tục.

Sau đó không lâu, một vị tỳ nữ nâng một cái mâm ngọc đi vào, mặt trên bày đặt hai chiếc thẻ ngọc, cẩn thận đặt ở trên bàn, đứng ở sau lưng lão ta, cẩn thận hầu hạ.

Ông lão chỉ vào hai quả kia thẻ ngọc nói ra: “Ninh Thanh Dao toàn bộ tư liệu đều ở đây, tổng cộng năm tỉ Tinh Hạo Thạch.”

Dương Thanh Huyền trên mặt ẩn hiện hơi giận vẻ, bình tĩnh nói ra: “Năm tỉ? Làm sao không đi cướp đây!”

Ông lão xua tay một cái chỉ, nói ra: “Công khai ghi giá, mua tựu mua, không mua thì thôi, kính xin tiểu hữu khống chế ưu tư một chút, không cần nói một ít tổn thương và lời vô ích. Đức Phong Cổ Lâu danh tiếng, là một chỉ cần chuyện làm ăn làm được, có thể không phải là mình thổi ra.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia ta muốn Ninh gia một các đệ tử Ninh Tấn Sinh tư liệu, lại định giá bao nhiêu?”

Lão giả nói: “Ninh Tấn Sinh toàn bộ tư liệu, cũng là năm tỉ Tinh Hạo Thạch.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Một cái Ninh Thanh Dao tin tức, giá cả lại cùng Ninh gia một các đệ tử một dạng?”

Ông lão nhìn Dương Thanh Huyền một chút, đáy mắt hơi xẹt qua tinh mang, cũng không lo lắng, chậm rãi giải thích: “Ninh Tấn Sinh tư liệu đắt, là bởi vì hắn thân phận cực cao, vì là Ninh gia một các đệ tử, cũng chính là hàng ngũ người thừa kế. Hơn nữa hắn thực lực mạnh mẽ, cả đời làm việc rất nhiều, muốn thu thập đủ hắn tư liệu, tiêu hao tài nguyên là rất lớn. Tin tức, sợ là Ninh Thanh Dao mấy lần. Mà Ninh Thanh Dao sở dĩ đắt, là bởi vì người này tương đối La Phù cảnh giới mà nói, tương đối thần bí, muốn truy tra nàng qua lại, tiêu hao tài nguyên cũng không so với Ninh Tấn Sinh thiếu.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2026: Mua Tin Tức (Hạ)

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, giật mình không nhỏ, chẳng lẽ mình mẫu thân qua lại, cũng bị Đức Phong Cổ Lâu tra xét đi ra.

Kiềm chế lại nội tâm kích động, chậm rãi ngồi xuống, nói: “Tốt, ta mua trước này Ninh Thanh Dao tin tức, nhìn đến cùng có đáng giá hay không.”

Kiểm kê ra năm tỉ Tinh Hạo Thạch, liền đẩy tới.

Tốt ở vừa rồi thu vào bút lớn, đối với năm tỉ còn chưa phải là đau lòng như vậy.

Giao phó Tinh Hạo Thạch sau, liền không nhịn được cầm ngọc giản lên, cái kia ngắn nhỏ hai tay thậm chí có chút hơi run, vội vàng đem thần thức quét vào bên trong, cẩn thận xem bên trong mỗi một tin tức, chút nào không buông tha.

Sau một lúc, mới nhẹ nhàng đem thẻ ngọc phóng về khay bên trong, cánh tay vẫn như cũ có chút run rẩy.

Lấy thêm lên mặt khác một viên, cẩn thận chọn đọc.

Sau đó không lâu, hai chiếc thẻ ngọc nội dung, đều toàn bộ rõ ràng trong lòng.

Dương Thanh Huyền đem thẻ ngọc phóng về, thở ra thật dài khẩu khí, sắc mặt cực kỳ trầm ngưng, càng ngồi ở đó không lên tiếng.

Ông lão kiên trì đợi một trận, cười nói: “Này hai chiếc thẻ ngọc ngươi có thể mang về, từ từ xem. Cổ lâu có chuẩn bị phần. Đồng thời nếu như có tin tức thay mới lời, có thể đúng lúc thông báo tiểu hữu, tiểu hữu có thể tiếp tục trả tiền xem phía sau mới nhất.”

Dương Thanh Huyền cười khổ một tiếng, này Đức Phong Cổ Lâu không khỏi quá biết làm ăn đi.

Nhưng trong ngọc giản tin tức chi toàn diện, vẫn là để Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, liền ngay cả Ninh Thanh Dao từ nhỏ phát sinh sự tình, bao quát tham gia Ninh gia kiểm tra thu được thành tích, sau đó Thiên Thành Giác cùng Dương Vân Kính theo đuổi, cùng với sinh hạ chính mình, lại bị Dương Vân Kính làm hại, cuối cùng trở thành Đạo Ảnh, quay trở lại lần nữa Ninh gia các loại, dĩ nhiên toàn bộ ghi chép ở bên trong.

Bên trong không ít địa phương, càng là giải đáp trong lòng mình từ trước đến nay nghi vấn.

Nhưng đề cập đến Thiên Mệnh Tối Cao, Dương Vân Kính cùng với mình phương, đều là giản lược mang đến, dù sao chủ yếu là ghi chép Ninh Thanh Dao tin tức. Hơn nữa sở hữu ghi chép, tất cả đều là y theo chân thực nhớ hạ, không có bất kỳ chính mình quan điểm cùng phán xét, chỉ là làm như thực chất ghi chép.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Lấy Đức Phong Cổ Lâu quan điểm nhìn, Ninh Thanh Dao ở Ninh gia sẽ gặp nguy hiểm sao?”

Ông lão mỉm cười nói: “Vấn đề này rất tốt, 1 tỉ Tinh Hạo Thạch.”

Lần này Dương Thanh Huyền mười phần lưu loát, kiểm lại 1 tỉ tựu đẩy qua. Bởi vì thông qua vừa nãy hai quả kia thẻ ngọc, hắn đối với Đức Phong Cổ Lâu đánh giá cao không ít. 1 tỉ mặc dù có chút đắt, nhưng hắn cực kỳ mong đợi. Chí ít vừa nãy năm tỉ cảm thấy hoa giá trị.

Ông lão thu rồi Tinh Hạo Thạch, năm ngón tay nhẹ nhàng gõ mặt bàn, một điểm điểm phân tích nói: “Ninh gia hiện tại tình thế so sánh khẩn cấp, phóng ở hai năm trước, yên tĩnh Thánh Hạo lão gia tử nơi ở trạng thái đỉnh cao, Ninh gia là như mặt trời giữa trưa, Ninh lão gia tử thậm chí có xung kích Thiên Vương cơ hội. Nhưng hai năm trước lần kia đại chiến, không chỉ có toàn bộ Ninh gia đều tổn thương nguyên khí, yên tĩnh Thánh Hạo lão gia tử căn cứ nghe cũng bị thương không nhẹ. Lấy lão gia tử tuổi thọ suy đoán, nghĩ muốn tiến thêm một bước nữa sợ là rất khó, dù cho có thể không ổn định hiện tại cảnh giới không rơi xuống, đều là khó nói. Vì lẽ đó Ninh gia giờ khắc này cần gấp một vị cường giả đi ra, ổn định Ninh gia cục diện. Mà Ninh Thanh Dao Tinh La Thiên Thể xuất hiện, cấp cho Ninh gia rất lớn kỳ vọng, yên tĩnh Thánh Hạo lão gia tử thu nàng vì nghĩa nữ, ngoại trừ báo đáp ân cứu mạng ở ngoài, càng to lớn hơn nguyên nhân sợ chính là cái này kỳ vọng.”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, cả giận nói: “Ngươi là ý nói, yên tĩnh Thánh Hạo cũng hi vọng ta... Không đúng... Hi vọng Ninh Thanh Dao gả cho Ninh gia một các đệ tử?”

Ông lão mỉm cười nói: “Đây chỉ là Đức Phong Cổ Lâu suy đoán, chưa chắc là thật. Tiểu hữu nhớ kỹ, ngươi mua là Đức Phong Cổ Lâu suy đoán, mà không phải mua tin tức, chúng ta không thể bảo đảm tính chính xác, nhưng xác thực thật là chúng ta chân thật nhất phân tích.”

Dương Thanh Huyền buông lỏng tâm tình, gật đầu nói: “Ta minh bạch, có chút liều lĩnh, ngài tiếp tục.”

Ông lão gật đầu nói: “Vì lẽ đó Ninh Thanh Dao ở Ninh gia là chắc chắn sẽ không có bất kỳ nguy hiểm nào. Bất cứ uy hiếp gì đến Ninh Thanh Dao người, không chỉ có là cùng yên tĩnh Thánh Hạo lão gia tử là địch, càng là cùng toàn bộ Ninh gia là địch.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt có chút khó coi, tuy nói mẹ mình tạm thời khẳng định không có chuyện gì, nhưng đây đều là căn cứ vào Tinh La Thiên Thể trên căn bản. Nếu là mình mẫu thân không nguyện ý gả cho Ninh gia đệ tử, sợ là lập tức tựu sẽ rơi vào trong nguy hiểm. Đồng thời phụ thân đã tới La Phù nơi đã lâu, cũng không biết hiện tại như thế nào.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta muốn mua Dương Vân Kính tin tức.”

Ông lão cười nói: “Cái này tiện nghi, 1 tỉ liền có thể, bởi vì chúng ta cũng không có hắn hoàn chỉnh tin tức. Cũng không phải là Đức Phong Cổ Lâu không tra được, mà là hắn không đủ tư cách, không đủ tư cách để cho chúng ta từ trước dành trước. Nếu như ngươi muốn hoàn chỉnh tin tức lời, có thể dự chi 4 tỉ, nhiều nhất một năm, có thể cho ngươi một cái hoàn chỉnh kết quả.”

Dương Thanh Huyền đương nhiên sẽ không để người đi điều tra mình phụ thân, lắc đầu nói: “Không cần, có bao nhiêu ta nhìn bao nhiêu.”

Ngay lập tức trả 1 tỉ, lại một vị tỳ nữ nâng một chiếc thẻ ngọc đi vào, để lên bàn.

Dương Thanh Huyền lấy ra đơn giản quét qua, bên trong tin tức xác thực không nhiều, rất nhanh học tập lấy xong, hoàn toàn biến sắc, cả kinh kêu lên: “Hắn... Dương... Dương Vân Kính bị Ninh gia người bắt được?!”

Ông lão gật đầu nói: “Chính là. Này Dương Vân Kính cũng coi như là thực lực không tầm thường, có Thiên Giới chi chủ tu vi. Nhưng thật giống cảnh giới bất ổn, xông Ninh gia nghĩ muốn cứu Ninh Thanh Dao, phản bị bắt.”

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Vậy hắn sẽ gặp nguy hiểm sao?”

Ông lão cười nói: “1 tỉ.”

Dương Thanh Huyền thanh toán sau, ông lão phân tích nói: “Ninh gia cao tầng đều biết Dương Vân Kính cùng Ninh Thanh Dao quan hệ, tạm thời chỉ là đem Dương Thanh Huyền ép ở U Minh sâu trong lao. Ninh gia tự nhiên là hi vọng giết chết Dương Vân Kính, để Ninh Thanh Dao an tâm gả cho một vị một các đệ tử. Nhưng Ninh Thanh Dao liều mạng bảo vệ Dương Vân Kính, Ninh gia tạm thời không dám thật giết Dương Vân Kính, sợ đem Ninh Thanh Dao đẩy vào không cách nào vãn hồi mức độ. Dù sao Ninh Thanh Dao tầm quan trọng, hơn xa tất cả.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Cái kia có biện pháp gì hay không cứu ra Dương Vân Kính?” Dừng hạ, lại nói: “Tốt nhất đem Ninh Thanh Dao cũng cùng nhau cứu ra.”

Ông lão trầm ngâm hồi lâu, nói: “Đối với Đức Phong Cổ Lâu mà nói, đương nhiên có biện pháp. Nhưng đối với ngươi mà nói, không có cách nào, có lẽ có, chí ít ta tạm thời không nghĩ tới.”

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Cái kia Đức Phong Cổ Lâu có tiếp hay không cứu người tờ khai?”

“Ha ha”, ông lão cười nói: “Tiếp là tiếp, nhưng khoản này tờ khai tiền, ngươi không trả nổi. Thậm chí lão hủ đều không dám định giá, nhất định phải từ lâu chủ chính miệng định giá. Nhưng giá cả cao, sợ thì không cách nào dùng Tinh Hạo Thạch để cân nhắc. Bất quá...”

Ông lão dừng hạ, nói ra: “Phải cứu Ninh Thanh Dao, đánh đổi ngươi không trả nổi. Nhưng nếu chỉ là cứu Dương Vân Kính lời, ta có thể thử cho ngươi cái báo giá.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Bao nhiêu tiền?”

Ông lão trầm ngâm một lát, nói ra: “5000 tỉ Tinh Hạo Thạch.”

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: “Thôi, quá đắt, hay là ta tự nghĩ biện pháp đi. Ta muốn mua Ninh gia toàn bộ thực lực phân tích.”

Ông lão khẽ mỉm cười, gật đầu nói: “1 tỉ.” Nhìn Dương Thanh Huyền không giải, tựa hồ cảm thấy tiện nghi dáng vẻ, ông lão trực tiếp giải thích: “Bởi vì thu được tin tức phí tổn tuy cao, nhưng người mua không ít, tin tức này chúng ta đã sớm lấy lại vốn.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2027: Hồng Mông Cổ Ấn, Chỉ Điểm Đường Ra

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu được, Ninh gia thân là siêu cấp tên tộc, kẻ thù khẳng định cũng không ít, sớm đã có người bỏ tiền mua bọn họ thực lực phân tích.

Lão giả nói: "Ngươi phải cứu Dương Vân Kính, biện pháp vẫn đủ nhiều. Dù sao Dương Vân Kính không phải là cái gì nhân vật trọng yếu, Ninh gia không sẽ liều mạng lưu lại. Nói thí dụ như chỉ cần ngươi đầy đủ có tiền, có thể tìm chúng ta bãi bình. Cũng hoặc là chính mình chiêu binh mãi mã, triệu tập đến đầy đủ để Ninh gia coi trọng sức mạnh, cũng có thể đập nồi dìm thuyền liều chết đến cùng thử một lần. Nhưng Ninh Thanh Dao..., cái này... Ai, thực sự là hết cách rồi, hoặc là giá cả quá cao, cao ngươi căn bản không thể thanh toán lên."

Dương Thanh Huyền tự nhiên biết, mẹ mình quan hệ Ninh gia tiếp tục xưng bá tên tộc, hầu như dính đến Ninh gia hạt nhân lợi ích cùng căn bản lợi ích, nghĩ muốn cứu ra mẹ mình, đem sẽ gặp phải Ninh gia nhất là ngoan cường đả kích.

Bất kỳ thế lực nào, dù cho là bốn Thánh Chủ, tám vực Thiên Vương, cũng sẽ không đồng ý đối đầu Ninh gia liều chết phản kháng.

Nghĩ tới đây, Dương Thanh Huyền trở nên đau đầu, xem ra chỉ có thể tự nghĩ biện pháp.

Ông lão ánh mắt lấp lóe, đột nhiên nói ra: "Nếu như ngươi nghĩ tự mình động thủ lời, ta ngược lại là có thể cho ngươi chỉ hai con đường.” Gặp Dương Thanh Huyền kinh hỉ ánh mắt trông lại, ông lão cười nói: “2 tỉ.”

“Thật đắt!” Dương Thanh Huyền thầm mắng một tiếng, nhưng vẫn là đàng hoàng trả 2 tỉ quá khứ.

Ông lão rồi mới lên tiếng: “Ninh gia đặt chân ở Mục Hải Vực Giới, mới vừa từ như mặt trời giữa trưa khí thế bên trong ngã xuống, đồng thời bắt đầu đi xuống dốc. Ngươi phải biết, người ở đắc ý thời điểm, không khỏi dễ dàng càn rỡ, dựng đứng rất nhiều địch nhân. Làm ngươi bắt đầu sa sút thời điểm, những kẻ địch này tựu sẽ trục vừa xuất hiện, bỏ đá xuống giếng, đem ngươi đánh thương tích đầy mình. Ninh gia dựng đứng kẻ địch cũng không ít.”

Ông lão lấy cái tiếp theo vòng tay, ở trên hư không trên lóe lên, tựu hóa thành đường kính hai thước tay trái, đưa tay hướng về bên trong tìm tòi, liền lấy ra hai chiếc thẻ ngọc, sau đó thu tay lại hoàn.

Ông lão đem bên trong một chiếc thẻ ngọc để lên bàn, đẩy tới, nói ra: “Trong này ghi chép, đều là Ninh gia những năm gần đây dựng đứng kẻ địch, cùng với gây thù hằn quá trình, thì nhìn chính ngươi có thể hay không lợi dụng.”

Ông lão lại đem một cái khác thẻ ngọc đẩy tới, nói: “Cái gọi là có tiền có thể ma xui quỷ khiến, đây là vạn cổ bất biến đạo lý. Thực lực, là tất cả căn bản. Mà tiền, nhưng là tất cả cơ sở. Không có tiền, mặc ngươi thiên phú lại tốt, cũng tu luyện không đi lên, điểm ấy không dùng ta nhiều lời đi. Bên trong ngọc giản này, ghi chép là ở Mục Hải Vực Giới bên trong, đồng ý lấy tiền làm việc người, hoặc là thế lực. Bên trong có rất nhiều người, chỉ cần ngươi có đầy đủ tiền, coi như là cửu tử nhất sinh sự tình, bọn họ cũng đồng ý làm.”

Dương Thanh Huyền đem hai cái thẻ ngọc cầm trong tay, dùng thần thức lần lượt lướt qua, trên mặt vừa mừng vừa sợ, phảng phất thấy được cứu ra cha mẹ mình hi vọng.

Ông lão hai tay mười ngón giao nhau, lười nhác đặt lên bàn, cười Doanh Doanh nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Bây giờ còn cảm thấy giá cả đắt không?”

Dương Thanh Huyền thu rồi thẻ ngọc, nói: “Đắt! Phi thường đắt! Nhưng, đáng giá!”

Ông lão lộ ra cao hứng nụ cười, hắc tiếng nói: “Câu nói này, lão phu nghe được rất là vui mừng. Không biết còn có cái gì có thể vì là tiểu hữu ra sức sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta có vị bằng hữu trúng rồi một loại nguyền rủa, không biết Đức Phong Cổ Lâu có thể có biện pháp thay nàng trị liệu.”

Lão giả nói: “Vậy thì phải cụ thể nhìn.”

Dương Thanh Huyền lúc này đem Du An kéo đi ra, một đoàn to lớn thịt mỡ hoành ở bên trong phòng.

Nguyên bản Dương Thanh Huyền Hùng Miêu hình thể cùng ông lão chính là tên béo, hiện tại lại thêm một người tên béo, so với hai người bọn họ gộp lại còn mập, một chút chiếm cứ phòng khách hơn nửa không gian.

Ba người mập mạp nhét chung một chỗ, làm cho nguyên bản rộng rãi không gian, trở nên mười phần chật hẹp, chuyển thân đều khó khăn.

Du An trên mặt mặc lên hai cái mặt nạ, lại dùng ẩn giấu lụa mỏng che đậy mặt, lấy mái tóc cũng làm rối bời, tựu chỉ lo có người sẽ nhận ra nàng đến.

Dương Thanh Huyền nắm lấy Du An tay, đem chân nguyên rót vào đi vào.

Rất nhanh, ở Du An trước ngực, tựu biến ảo ra một cái màu lam nhạt hình tròn kí hiệu, mặt trên lóe lên ánh sáng dìu dịu, kiên không thể phá.

Ông lão hai con ngươi một chút co rút lại, mang theo kinh sợ kêu lên: “Đây là...”

Dương Thanh Huyền vội vàng nói: “Đại nhân nhận ra này kí hiệu?”

Lão giả nói: “Thiên hạ vạn pháp, kí hiệu vô cùng vô tận nhiều, nơi nào đều nhận ra, ta muốn tìm đọc một chút mới có thể trả lời chắc chắn ngươi. Tiểu hữu ngồi chốc lát.”

Nói, trực tiếp thẳng rời đi.

Du An dùng thay đổi âm thanh nói ra: “Ai, nếu như Đức Phong Cổ Lâu đều cứu không được ta lời, cái kia ta tựu không sống được, tại chỗ sẽ chết ở đây.”

Dương Thanh Huyền liếc nàng một cái, nói: “Nói cái gì ngốc lời đây, ngươi chỉ là mập một ít mà thôi, tu tại sao hoàn toàn không bị ảnh hưởng.”

Du An cả giận nói: “Mà thôi? Mập vẫn chỉ là mà thôi?” Toàn thân thịt mỡ đều đang run rẩy, nghiến răng nghiến lợi hận không thể đem Dương Thanh Huyền xé thành phấn vụn.

Dương Thanh Huyền chà xát hạ mồ hôi lạnh, ngượng ngùng nói: “Vậy ngươi tựu càng không thể chết rồi, trước khi chết làm sao cũng phải tìm cái kia Lạc Đinh Lan báo thù mới là, ít nhất phải cùng với nàng đồng quy vu tận.”

Du An lúc này mới yên tĩnh lại, bởi vì che chở mấy tầng mặt nạ, không thấy rõ sắc mặt nàng, tựa hồ đang suy tư làm sao cùng Lạc Đinh Lan đồng quy vu tận.

Dương Thanh Huyền thở phào nhẹ nhõm, từ khi Du An biến thành tên béo sau, chỉnh cá nhân tình cảm vô cùng không ổn định, động một chút là dễ dàng bị kích thích, cần một hồi lâu mới có thể lừa tốt.

Không bao lâu sau, ông lão lần thứ hai đi trở về, nói với Dương Thanh Huyền: “Cái kia dấu ấn ta đã tra được một ít mặt mày, lại là Hồng Mông cổ ấn. Nghĩ muốn giải trừ, sợ là...”

Du An thất thanh kêu lên: “Hồng Mông cổ ấn? Làm sao sẽ!”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Cái gì là Hồng Mông cổ ấn?”

Ông lão sắc mặt trầm ngưng, giải thích: “Chính là nơi đây vũ trụ Hồng Mông ban đầu mở thời gian, sinh ra một ít mạnh mẽ tồn tại triển khai ra quyết ấn. Cũng không phải là chỉ là nào đó một ấn, mà là nào đó một đặc biệt thời kì ấn pháp tên gọi chung. Hồng Mông cổ ấn đa số cực kỳ mạnh mẽ, nhưng đây cũng không phải quan trọng nhất, quan trọng nhất là, hiện tại hiểu được Hồng Mông cổ ấn, hơn nữa có thể phá người am hiểu, mười phần ít ỏi.”

Du An bi phẫn khóc lớn nói: “Cái kia cũng không có biện pháp giải trừ sao?”

Ông lão cười khổ nói: “Dĩ nhiên không phải, rất khó phá, cùng không thể phá là hai khái niệm. 6000 tỉ Tinh Hạo Thạch, cái này ấn Đức Phong Cổ Lâu nghĩ biện pháp giúp ngươi hiểu.”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, cái này so với cứu cha mình còn nhiều hơn 1000 tỉ, khuôn mặt lập tức chìm xuống.

Ngược lại là Du An, khi nghe đến 6000 tỉ sau, trở nên lạ kỳ bình tĩnh, trên người khí tức đều bình tĩnh rất nhiều.

Nàng lo lắng nhất là giải không được, bây giờ nhìn lại hẳn là có giải trừ phương pháp, chỉ là đánh đổi cực cao. Nàng có mạt thế chu vi ở trên người, đổi ra 6000 tỉ đến cũng không thành vấn đề.

Nghĩ tới đây, tự nhiên là thở phào nhẹ nhõm, liền bắt đầu suy tính được mất, 6000 tỉ đến cùng có đáng giá hay không, có muốn hay không giao dịch?

Ông lão nhìn hai người do dự không quyết định, khẽ cười nói: “Nếu như hai vị chê đắt, cho năm trăm triệu, ta lại cho hai vị chỉ một con đường.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2028: Thần Vương Thiết, Mưu Tính Phương Án

Dương Thanh Huyền nói: “Ta sao biết ngươi này năm trăm triệu đưa ra đường, giá trị cùng không đáng?”

Ông lão vuốt râu cười nói: “Ha ha, trước cái kia chút tin tức, có thể có cảm thấy không đáng? Bất quá tiểu hữu vẫn là tự cân nhắc được rồi. Nếu thật sự gặp phải không đáng, cũng không thối tiền.”

Dương Thanh Huyền thở dài, này Đức Phong Cổ Lâu thực sự là cái hấp kim tràng, vài tỷ mấy chục tỉ căn bản cũng không phải là tiền, nhưng những tin tức kia xác thực giá trị rất lớn, chính mình ở bên ngoài tiêu tốn mấy chục năm cũng chưa chắc thu được, ngay lập tức lại đẩy năm trăm triệu quá khứ.

Ông lão thoả mãn cất vào đến, nhìn Dương Thanh Huyền nói ra: “Này năm trăm triệu nhất định là đáng giá. Cõi đời này có thể giải Hồng Mông cổ ấn người đã cực ít, đều là một ít tồn tại cực kỳ sâu xa thế gia. Mà Mục Hải Vực Giới bên trong, tồn tại xa xưa nhất thế lực là ai?”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, cả kinh nói: “Thần tộc?”

Ông lão gật đầu nói: “Thần tộc coi như không phải sớm nhất, cũng ít nhất là sớm nhất một trong, liền ngay cả La Phù cảnh giới đều là tổ tiên bọn họ luyện chế được. Theo ta được biết, có thể giải khai này Hồng Mông cổ ấn, này không muốn trong thành liền có một người, chính là tím tâm thần vương. Nhưng nghĩ muốn để tím tâm thần vương ra tay, độ khó có thể thấy được chút ít. Nhưng đúng dịp là, gần đây có một viên Thần Vương Thiết xuất thế.”

Du An cả kinh kêu lên: “Thần Vương Thiết? Việc này thật chứ?!”

Dương Thanh Huyền buồn phiền nói: “Thần Vương Thiết lại là cái gì?”

Lão giả nói: “Thần Vương là đời đời truyền thừa, tức là thực lực tượng trưng, cũng là địa vị tượng trưng. Ở các thời kỳ tới nay, Thần Vương vì cảm tạ một ít nhân vật đặc biệt, tỷ như đối với Thần tộc từng có đại ân, cũng hoặc là làm ra quá chuyện gì khác, Thần Vương thì sẽ ban một khối Thần Vương Thiết. Nắm có này sắt người, có thể hướng về Thần Vương yêu cầu một chuyện. Mà gần đây xuất thế cái này Thần Vương Thiết, chính là tím tâm thần vương tiền bối ban phát ra ngoài, chẳng biết vì sao chảy vào trong chợ.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Có thể để Thần Vương làm một chuyện? Cái kia ta chẳng lẽ không phải có thể để Thần Vương trực tiếp cứu cha mẹ ta?”

Ông lão mỉm cười nói: “Này có thể không nhất định. Bởi vì Thần Vương Thiết chỉ là cho ngươi một cái để Thần Vương làm việc cơ hội, nhưng Thần Vương có thể hay không làm, còn khó nói. Dù sao yêu cầu thái quá phân lời, Thần Vương cũng là sẽ nổi giận. Huống chi khối này Thần Vương Thiết cũng không phải là tím tâm thần Vương sở phát, chấp hành lên, chỉ sợ cũng mất giá rất nhiều. Vốn lấy ta phỏng chừng, để tím tâm thần vương đi đưa ra Dương Vân Kính, có lẽ làm cho nàng giải trừ vị này em béo trên người Hồng Mông cổ ấn hẳn là có thể. Cho tới đưa ra Ninh Thanh Dao, ha ha, Thần Vương cũng không nghĩ trêu chọc tên tộc a.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Ta hiểu được, lấy đại nhân tính toán, cái kia Thần Vương Thiết cho là gì giá cả?”

Lão giả nói: “Lần trước Thần Vương Thiết xuất thế, là bị người lấy năm vạn Tinh Hạo Thạch mua đi rồi. Dù sao chỉ là hướng về Thần Vương yêu cầu một cái không thái quá phân sự tình, mà không phải tất cả mọi chuyện đều được, vì lẽ đó giá trị vẫn là có hạn.”

Ông lão đột nhiên nhìn Dương Thanh Huyền, khẽ cười nói: “Trên thực tế, phải cứu Ninh Thanh Dao, có lẽ còn có một cái khác biện pháp. Không muốn giới mở ra sắp tới, nếu như có thể cưới vợ Tử Hà Thần nữ, trở thành tím tâm thần Vương Nữ tế, như vậy phải cứu ra Ninh Thanh Dao, tựu dễ dàng rất nhiều.”

Dương Thanh Huyền cay đắng lắc đầu, hiển nhiên cũng không ủng hộ biện pháp này.

Lại không nói tự có rất nhiều hồng nhan tri kỷ, coi như vẫn là một thân một mình, để hắn bám váy đàn bà, muốn dựa vào nữ nhân sức mạnh, cũng không phải Dương Thanh Huyền làm được.

“Ha ha”, ông lão nở nụ cười, bất trí hay không, ôm quyền nói: “Đến đây là hết lời, còn lại tiểu hữu tự cân nhắc. Nếu như còn có những nhu cầu khác lời, bất cứ lúc nào đến Đức Phong Cổ Lâu, mỗi một bút giao dịch, cũng sẽ không để tiểu hữu thất vọng. Ở đây có một phần buổi đấu giá cùng không muốn giới tư liệu, coi như là miễn phí biếu tặng tiểu hữu. Cái kia Thần Vương Thiết chính là lần đấu giá này hội chủ đòi lấy vật gì phẩm một trong.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền đáp lễ nói: “Đa tạ.”

Lần này Đức Phong Cổ Lâu hành trình, xem như là thu hoạch không ít, tuy rằng cũng bỏ ra vốn gốc, nhưng tổng thể mà nói vẫn là hết sức hài lòng.

Ngay lập tức thu rồi ông lão biếu tặng tư liệu, lại đem Du An cho đòi về Thánh khí, trực tiếp thẳng rời đi.

Ông lão không chút hoang mang tọa hạ, lại tự rót tự uống một chén trà nước, nhìn cái kia trống rỗng cái chén, gõ hạ chỉ về, rất nhanh, tựu một vị cô gái áo đỏ từ từ đi vào, trực tiếp quỳ ở trước mặt lão giả, bái nói: Gặp qua Phạm gia."

Lão giả nói: “Đưa tin đại tà thành, tựu nói Dương Thanh Huyền tư liệu có tiến triển mới nhất, giá cả mà, tựu định 1 tỉ đi.”

Cô gái áo đỏ cung kính nói: “Là.” Liền khom người chậm rãi lùi lại.

Ông lão trên mặt không tên vung lên một nụ cười, ngón tay gõ ở trên bàn, phát sinh “Không không” âm vang, “Dương Thanh Huyền, Dương Thanh Huyền, có ý tứ, có ý tứ a.”

...

Dương Thanh Huyền ly khai Đức Phong Cổ Lâu sau, tựu ở không muốn thành đi dạo lên.

Biết được cha mẹ tạm thời không việc gì, trong lòng một khối tảng đá ít nhất là tạm thời rơi xuống đất, có thể có đầy đủ thời gian để hắn mưu tính chuyện cứu người.

Ninh gia địa bàn ở La Phù cảnh giới ở ngoài không gian độc lập bên trong, độc chiếm một vực, nghĩ muốn cứu người, hắn chút thực lực này cùng chút tiền này là còn thiếu rất nhiều, chỉ có thể một bên tăng cao tu vi, một bên nghĩ biện pháp chiêu binh mãi mã.

Cái kia buổi đấu giá tự nhiên là muốn đi, Thần Vương Thiết cũng trăm phương ngàn kế nhất định phải lấy được tay.

Có Thần Vương Thiết, thì tương đương với đem phụ thân cứu ra, đồng thời phụ thân có Thiên Giới tu vi, tương đương với lại nhiều thêm một vị Thiên Giới giúp đỡ.

Đức Phong Cổ Lâu cho hắn tư liệu đều phi thường hữu dụng, đặc biệt là cái kia chút chịu vì tiền bán mạng võ giả cùng thế lực, tương đương với cho Dương Thanh Huyền mở ra một cái vô hạn cung cấp vũ lực thị trường, điều kiện tiên quyết là ngươi muốn có đầy đủ tiền.

Dương Thanh Huyền nghĩ trên người mình bảo vật, nếu là thật thiếu tiền lời, quá mức đem Nhân Quả Tứ Đế Ngọc cùng Thiên Mệnh Tối Cao bán tất cả, cũng có thể đổi lấy không ít Tinh Hạo Thạch.

Còn có cái kia mạt thế chu vi, đồ bên trong tổng cộng không biết có thể trị giá bao nhiêu tiền, nhưng nhất định là một khó có thể tưởng tượng con số trên trời.

Du An âm thanh truyền đến, nói ra: “Này, ngươi không sẽ là ở đánh ta mạt thế chu vi chủ ý chứ?”

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng nở nụ cười, lại bị đối phương nhìn thấu tâm tư, nói dứt khoát nói: “Ngươi nói này đồ bên trong, có thể trị giá bao nhiêu tiền?”

Du An cả giận nói: “Hảo oa, ngươi quả nhiên là ở có ý đồ với nó. Đây chính là cái vô tận bảo tàng, đồ vật nhiều đáng sợ, giá trị không cách nào đánh giá.”

Dương Thanh Huyền thấy nàng không vui, khai đạo nói: “Đồ vật là chết, người là sống, chí ít chúng ta sống sót, bao nhiêu thứ cũng có thể làm ra.”

Du An hừ nói: “Nghĩ bán ta đồ vật, trước tiên giúp ta đem nguyền rủa hiểu!”

Dương Thanh Huyền nói: “Đó là nhất định. Khoảng cách buổi đấu giá còn có hai tháng, mà cái kia không muốn giới mở ra nhưng là ba tháng, làm sao cảm giác buổi đấu giá này chính là vì không muốn giới mở ra làm chuẩn bị giống như?”

Du An nói: “Ai nói không phải sao, mỗi lần không muốn giới mở ra, đều sẽ dẫn tới Mục Hải Vực Giới chấn động, khắp nơi cường giả tập hợp, tự nhiên sẽ có giao lưu vật phẩm nhu cầu. Huống hồ lần này còn liên lụy đến Tử Hà Thần nữ xuất giá, sợ là càng thêm không đơn giản.”

đăng nhập //truyencuatui.net/ để đọc truyệN

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2029: Phượng Tủy Quả, Vô Dục Trai

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, hỏi: “Ngươi đối với cái kia Tử Hà có giải?”

Du An hỏi ngược lại nói: “Làm sao, động lòng?”

Dương Thanh Huyền “Khà khà” một tiếng, lộ ra *** ** vẻ mặt, “Đây chính là cái đại phú bà a, cạnh trên lời, đời này thiếu phấn đấu mấy trăm năm.”

Du An cũng không có nói móc hắn, trái lại nghiêm túc nói ra: “Nói tới Tử Hà, ta còn thực sự biết một ít, thậm chí còn gặp số mặt.”

Dương Thanh Huyền giật mình không nhỏ, hắn biết Du An tất nhiên có lai lịch, không nghĩ tới lại còn có thể nhìn tới Thần Vương con gái.

Du An trầm ngâm nói: “Nói như thế nào đây, Tử Hà là tím tâm thần vương bảy vị nghĩa nữ bên trong nhỏ nhất một vị, cũng là nhất là cao ngạo không hợp bầy một vị. Luôn luôn là độc đến đơn độc đi, không cùng người lui tới, ta cũng chỉ là xa xa gặp mấy lần, còn cùng với nàng chào hỏi. Nhưng nàng cũng chỉ là nhẹ nhàng đáp một tiếng liền đi. Xem ra Thần Vương cũng chịu không được nàng cái kia cô lạnh tính khí, phải đem nàng gả ra ngoài a.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Các loại, ngươi nói cái gì? Thần Vương bảy vị nghĩa nữ?”

Du An nói: “Đúng đấy, tím tâm thần vương là vị nữ tử, vẫn chưa hôn phối, nhưng cũng thu rồi bảy vị nghĩa nữ. Mỗi người đều là xinh đẹp như hoa, thiên phú siêu tuyệt, ngươi sẽ không đều có hứng thú chứ?"

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Không có hứng thú, làm sao, nàng không lấy chồng nhưng phải thu nghĩa nữ?"

Du An nói: "Thần Vương tâm tư, ai có thể biết? Tỷ như lần này chọn rể, làm cái gì Luân Hồi Quả tỷ thí, cũng thực sự là khiến người không lời, cũng không biết là Thần Vương ý tứ, vẫn là Tử Hà chính mình ý tứ."

Dương Thanh Huyền nói: "Quản nó chi, việc này không liên quan gì đến chúng ta. Nhưng này không muốn giới mở ra, ta còn là sẽ tiến về phía trước tìm tòi, dù sao cũng là sơ sinh đời trong đại vũ trụ, khiến người ngóng trông a."

Du An nói: "Đúng rồi, không muốn thành có số loại cực kỳ quý giá đặc sản, toàn bộ nam bộ không gian vũ trụ bên trong, chỉ có không muốn thành có, bởi vì này mấy loại cái gì cũng sinh đến không muốn giới, trong đó Luân Hồi Quả cùng Phượng Tủy Quả càng là trong đó trân phẩm. Luân Hồi Quả ngươi tựu đừng hy vọng, toàn bộ ở Thần tộc trong tay, cũng không dẫn ra ngoài. Cái kia Phượng Tủy Quả, có thể trực tiếp tăng cường tu vi, tuy rằng tăng lên trình độ không bằng chư thiên đan, nhưng uống lâu dài nhưng có thể tăng lên thiên phú tư chất, là muôn vàn khó khăn vừa thấy bảo vật, Thần tộc sẽ định kỳ bán ra ngoài."

"Phượng Tủy Quả?" Dương Thanh Huyền ở một ít trong tài liệu gặp giới thiệu, cũng là hắn đến không muốn thành chuẩn bị thu mua bảo vật một trong.

Tự phá niết đại địa đột phá đến tám sao Giới Vương tới nay, Dương Thanh Huyền tựu không có gì nghiêm túc tu luyện qua, chỉ là rảnh rỗi tựu nuốt ăn Thích Minh Thạch, tu luyện nguyên thần thứ hai.

Nhưng trong quá trình này, tu vi cũng theo ổn bên trong có tiến vào, lúc trước ở Yên Hà Tiểu Uyển ra tay áp chế Kỳ Hoa Tông người thời điểm, liền mơ hồ có một ít cảm ứng, thật giống chạm đến trung kỳ bình phong.

Dương Thanh Huyền chuẩn bị thu thập một ít đan dược bảo vật, sau đó bế quan thử nghiệm xung kích một chút tám sao trung kỳ, có lẽ số may là có thể trực tiếp đi qua.

Cái kia Phượng Tủy Quả từ lâu là hắn kế hoạch đồ vật.

Sau đó không lâu, Dương Thanh Huyền liền tới đến một toà không nổi bật cửa hàng trước, trên đó viết “Vô Dục Trai” ba chữ, hai bên mang theo một đôi câu đối: Vô dục vô cầu không bị ngăn chặn cảnh, có tình có ý định có thu hoạch.

Dương Thanh Huyền thậm chí có chút hoài nghi, này cửa hàng mặt chi đơn sơ, nhìn thấy được còn không bằng Yên Hà Tiểu Uyển, lại sẽ là không muốn thành nhất cửa hàng lớn, từ Thần Vương phủ trực tiếp quản hạt “Vô Dục Trai”, cũng là phượng tủy duy nhất chỉ định bán ra địa.

Dương Thanh Huyền trực tiếp đi vào cái kia Vô Dục Trai bên trong, cảnh tượng trước mắt loáng một cái, nhất thời bên trong có Càn Khôn, một toà mênh mông lớn thính tựu hiện ra ở trước mặt.

Dương Thanh Huyền quét mắt qua một cái, trong phòng bày bày đặt vừa vặn một trăm cái giá hàng, mặt trên thành xếp hàng rực rỡ muôn màu vật phẩm, đồng thời mỗi cái giá hàng đều có bốn vị hay linh nữ tử phụ trách, phân biệt đứng ở giá hàng hai bên.

Một vị quần dài màu tím nữ tử đi thẳng lại đây, lại cười nói: “Tiểu nữ tử Mộc Lan, không biết có cái gì có thể giúp đại nhân?”

Dương Thanh Huyền cảm thấy kỳ quái, lui tới không ít người, càng có thật nhiều võ giả cùng hắn giống như vậy, vừa rồi đi vào, nhưng nhưng không ai bắt chuyện.

Đồng thời không ít võ giả xoay người lại, nhìn Dương Thanh Huyền cùng trước người của nó quần tím nữ tử, đều lộ ra giật mình cùng khó có thể tin vẻ mặt, đồng thời nhiều quan sát Dương Thanh Huyền vài lần.

[truyen

cua tui đốt net] Mộc Lan nhìn ra Dương Thanh Huyền nghi hoặc, che miệng khẽ cười nói: “Đại nhân lầm nghi, này Vô Dục Trai bên trong có đo lường phương pháp, mỗi khi cao cấp Giới Vương, hoặc là Thiên Giới chi chủ lúc đi vào, chúng ta đều sẽ thu vào tương ứng tin tức. Đại nhân là cao cấp Giới Vương, hưởng thụ Vô Dục Trai cấp năm sao quý khách phục vụ, do ta toàn bộ hành trình chuyên môn vì là đại nhân phục vụ.”

Dương Thanh Huyền rồi mới lên tiếng: “Như vậy rất tốt, đổ cũng dễ dàng rất nhiều.” Ngay lập tức trực tiếp lấy ra một chiếc thẻ ngọc, đưa cho Mộc Lan, nói ra: “Mặt trên đồ vật, mỗi loại đều phải ba mươi phần, Phượng Tủy Quả muốn một trăm viên.”

Mộc Lan sửng sốt hạ, đem thẻ ngọc để xuống đầu trán, thần thức nhẹ nhàng đảo qua, xinh đẹp cười nói: “Đại nhân muốn này năm cái vật phẩm, mỗi loại ba mươi phần thật có chút hà khắc, nhưng vô cầu trai vẫn có thể tận lực thỏa mãn. Chỉ là cái kia Phượng Tủy Quả, mỗi ngày mỗi người định lượng tiêu thụ. Hôm nay số lượng đã ra hết, nhưng đại nhân thân là cao cấp Giới Vương, vô cầu trai có thể ngoài ngạch bán phân phối một viên.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Một viên? Các ngươi mỗi ngày hạn mức là bao nhiêu?”

Mộc Lan nói: “Mỗi ngày hạn mức chỉ có một trăm viên, đồng thời mỗi người cũng chỉ có thể mua một viên. Nhưng cao cấp Giới Vương có thể mua thêm một viên, đồng thời không ở hạn mức ở ngoài.”

Dương Thanh Huyền có chút giật mình nói: “Mỗi ngày hạn mức như vậy ít ỏi?”

Mộc Lan cười nói: “Tự nhiên. Phượng Tủy Quả chỗ tốt đại nhân hẳn là rõ ràng, quả này chỉ có thể sinh ra từ không muốn trong giới hạn, số lượng cực kỳ có hạn, đương nhiên phải hạn ngạch bán ra.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Không cách nào dàn xếp sao? Ta đồng ý ra giá cao.”

Mộc Lan lắc đầu cười nói: “Thật không cách nào dàn xếp.”

Lúc này Du An âm thanh truyền đến, nói ra: “Phượng Tủy Quả thật là hạn bán, Vô Dục Trai mỗi ngày bán ra một trăm viên. Nhưng chúng ta có thể đi cái khác đại thương hội, từ trong chợ đen mua. Chỉ là giá cả sợ là muốn lật không chỉ gấp mấy lần.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Chợ đêm cũng có?” Nhưng nghĩ đến giá cả lật vài lần, mặt cũng có chút tái rồi.

Nhưng cũng thực tại không có cách nào, ngươi lại không thể trực tiếp cướp.

Rất nhanh, Dương Thanh Huyền tiện lợi tìm giao hàng Tinh Hạo Thạch, mang theo sở hữu vật phẩm rời đi.

“Thất tiểu thư, làm sao vậy?”

Vô Dục Trai một chỗ bí mật bên trong không gian, bày bày đặt các loại xa hoa đồ vật, bức tường trên tất cả đều nạm có như tinh mang giống như bảo thạch, tỏa ra đủ mọi màu sắc hào quang, đem cả phòng tô điểm dường như tinh hà như vũ trụ.

Ở một mặt bức tường trước, đứng cạnh một vị nữ tử quần trắng, trên người phối hợp một cái màu tím dài áo, nạm có một đóa phiền phức màu vàng hoa văn, mười phần biểu lộ ra cao quý.

Nữ tử lẳng lặng đứng ở tường trước mặt, là đơn thể xuyên thấu qua quang chất liệu, có thể mang toàn bộ giao dịch phòng khách nhìn nhìn một cái không sót gì.

Nữ tử đứng phía sau một vị phổ thông dáng dấp ông lão, một mực cung kính hai tay khoanh ở trước người, lộ ra không giải vẻ mặt, nhìn cô gái kia.

“Thuấn lão, ta vừa nãy thật giống có một chút cảm giác, tựa hồ vừa nãy nam tử trẻ tuổi kia, xem thấu mật thất này kết giới.”

Nữ tử vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, có chút không xác định nói ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2030: Tăng Giá Đi Tồn Kho, Linh Khí Lượng Cung Ứng

Thuấn lão lấy làm kinh hãi, lập tức thấy buồn cười, lắc đầu nói: "Tiểu thư lo xa rồi, sợ là không muốn giới mở ra sự tình, để tiểu thư tâm thần không yên. Này tím mạch kết giới, không phải Thiên Giới chi chủ không thể nhìn mặc. Nhưng mặc dù là Thiên Giới chi chủ, cũng chỉ có thể phát hiện mật thất tồn tại, mà không cách nào thấy rõ bên trong cảnh tượng. Người trẻ tuổi kia chỉ có tám sao sơ giai, không thể nhìn thấu."

Nữ tử trầm ngâm hạ, nói: "Nhìn nam tử này tuổi, tựa hồ cực kỳ tuổi trẻ, có tám sao sơ giai tu vi, không khỏi quá mức nghịch thiên rồi."

Thuấn lão cũng mới phản ứng được, lộ ra một chút kinh sợ, nghiêm nghị nói: "Tiểu thư vừa nói như thế, cũng thật là. Nam tử kia hình như là Yêu tộc bên trong mèo yêu bộ tộc biến loại. Mèo Yêu tộc cũng không phải là cái gì cường đại chủng tộc, có thể tu luyện tới tám sao sơ giai, bản tựu có chút khó tin, hoặc là nam tử này trong cơ thể còn có cái khác lợi hại gì huyết mạch? Khà khà, lần này không muốn giới mở ra, tiểu thư tìm bạn trăm năm, hầu như dẫn tới toàn bộ Mục Hải Vực Giới, thậm chí cái khác ba bộ vũ trụ trung niên nhẹ tuấn kiệt, đổ xô tới. Dựa vào ta nhìn, mèo này yêu nam tử cũng là vì tiểu thư đến."

Cô gái này chính là tím tâm thần vương nhỏ nhất nghĩa nữ Tử Hà.

Tử Hà hai tay chắp sau lưng, trên mặt hiện ra trang nghiêm thánh khiết dung nhan, nghiêm nghị nói ra: "Người này thuấn lão cố lưu ý hạ, tốt nhất có thể tra hạ hắn nội tình.”

Thuấn lão giật mình không nhỏ, không nhịn được hỏi: “Vì sao? Mèo này yêu mặc dù có chút kỳ lạ, nhưng còn không đến mức để tiểu thư coi trọng như vậy chứ?”

Tử Hà nói ra: “Thuấn lão khách khí mặt trong đại sảnh này, có thể có hóa ra bản thể đến đây?”

Thuấn lão sửng sốt hạ, ánh mắt quét qua, liền đem toàn bộ bên trong đại sảnh cảnh tượng thu vào trong mắt, mặc dù là các loại kỳ quái chủng tộc, ở bình thường xuất hành giao lưu trong trạng thái, đều là nửa hình người hình thái. Trên cơ thể người hình trên căn bản, hiện ra một ít yêu dị biến hóa.

Mà vừa nãy cái kia đầu đại hùng miêu, nhưng là hoàn toàn yêu hóa trạng thái, một con béo béo mập mập đại hùng miêu, bây giờ nghĩ lại, thật có chút không đúng đầu.

Tử Hà lại nói: “Ta nhìn hắn mua Phượng Tủy Quả sau, cẩn thận chu đáo rất lâu, xem ra là lần đầu tiên thu được Phượng Tủy Quả, khẳng định không phải không muốn thành, thậm chí vô cùng có khả năng không phải La Phù cảnh giới người, căn bản không có cần thiết giấu giếm hành tích cùng dung nhan, thuyết minh hắn có cái gì người không nhận ra địa phương. Bất quá này chút cũng chỉ là ta tùy ý suy đoán, sự thực làm sao, thì không rõ lắm. Nhưng người này hẳn là có một thú vị người, vì lẽ đó để thuấn lão cố lưu ý hạ.”

Thuấn lão cung kính nói: “Là, tiểu thư.”

Tử Hà điểm hạ đầu, lại hỏi nói: “Gần đây Phượng Tủy Quả tình huống như thế nào?”

Thuấn lão báo cáo: “Tồn kho còn có hơn chín vạn viên, Vô Dục Trai vẫn duy trì mỗi ngày một trăm viên bán ra, trong bóng tối chảy vào chợ đêm vẫn là ở năm trăm viên tả hữu, hiện tại không muốn giới mở ra sắp tới, Phượng Tủy Quả tiếp tục kéo dài dâng lên. Giá chợ đen sắp là cửa hàng giá cả gấp mười lần. Hiện tại mỗi ngày khai trương, một trăm viên Phượng Tủy Quả đã bị tranh mua rơi, dù sao mua được chính là kiếm lời, tương đương với trắng nhặt tiền."

Tử Hà khóe miệng khẽ mỉm cười, từ tốn nói: "Hôm nay ra một thông cáo, tựu nói không muốn giới mở ra sắp tới, tài nguyên căng thẳng, gió tủy quả sắp bán hết sạch. Cửa hàng lượng cung ứng mỗi ngày giảm thiểu đến ba mươi viên, cao cấp Giới Vương ngoài ngạch cung cấp cũng thủ tiêu, nhưng Thiên Giới lão quái duy trì bất biến. Đồng thời gia tăng chảy vào chợ đêm số lượng, mỗi thiên lưu vào chợ đêm trái cây tăng lên tới một ngàn viên."

Thuấn lão sửng sốt hạ, có chút lo lắng nói ra: "Chợ đêm cung cấp một chút khuếch trương lớn gấp hai, có thể hay không ép sụp giá cả? Đồng thời gây nên mọi người đối với chúng ta hoài nghi?"

Tử Hà cười nói: "Thuấn lão lo xa rồi, không chỉ có giá cả sẽ không sụp, ta còn muốn tăng lên gấp đôi giá cả. Phái người mọi thời tiết thủ ở chợ đêm, mỗi ngày ở giá gốc trên căn bản dâng lên một thành, sở hữu trên thị trường bán tháo, chúng ta toàn bộ tiếp hạ."

Thuấn lão mặt lộ vẻ kinh sợ, lập tức cười to nói: "Tiểu thư này chiêu cao minh, gió tủy quả là vật tiêu hao, càng ngày sẽ càng ít, thêm vào chúng ta người xen kẽ trong đó, lên ào ào giá cả, này chiêu tăng giá đi tồn kho, thực sự là chưa từng có ai, sau này không còn ai tiên phong a, cao minh, thật sự là cao minh a!"

Tử Hà nói: "Cho tới gây nên hoài nghi nói chuyện, ha ha, người thông minh đã sớm xem thấu, chúng ta có thể khống chế Phượng Tủy Quả cung cấp cùng giá cả, dựa vào là không thể lay động địa vị, mà không phải kinh thương chi đạo."

Thuấn lão tràn đầy kính phục bên trên, khom người nói: “Thuộc hạ này đi làm ngay.”

…

Dương Thanh Huyền ly khai Vô Dục Trai sau, lại chạy bảy tám nhà cửa hàng, phố chợ, lấy hầu như gấp mười lần giá cả, thu tập được mười lăm viên Phượng Tủy Quả.

Tuy rằng so với mong muốn thiếu mất một nửa, nhưng một là giá cả thực tại quá đắt, hai là Dương Thanh Huyền trên người còn có thật nhiều thiên tài địa bảo, bao quát cái kia Tá Đà bên trong thần điện được đến lượng lớn kỳ hoa dị thảo, đều đủ để cung cấp cùng duy trì hắn tu luyện đột phá.

Hơn nữa ở không muốn trong thành, còn gặp được có bán ra Thích Minh Thạch cùng Sát Nguyệt Chi Nhận, giá cả đều so với Du An nói muốn đắt.

Dù sao Mục Hải Vực Giới phụ cận, đều không có phá niết nơi hoàn cảnh này, hai món đồ này vẫn là mười phần quý giá.

Dương Thanh Huyền gặp đến cao cấp Thích Minh Thạch toàn bộ mua mua lại, lại mua một ít cảm thấy có ý tứ đồ vật, này vừa mới đến không muốn ngoài thành khu tu luyện vực.

Cả tòa không muốn thành hùng vĩ vô biên, thành bên trong có mấy chục toà trận pháp nhỏ, trực tiếp thông hướng ngoài thành khu tu luyện vực cùng truyền tống chỗ then chốt.

Không muốn thành khu tu luyện vực, ở toàn bộ La Phù cảnh giới bên trong đều tiếng tăm lừng lẫy, là linh khí nhất là hùng hồn nơi một trong, đương nhiên giá cả cũng là toàn bộ La Phù cảnh giới bên trong cao cấp nhất.

Hơn nữa ở đây thuê tình thế phi thường thú vị, là theo linh khí lượng cung ứng đến kế phí.

Cơ bản mật thất thuê phí tiện nghi, mới một trăm Tinh Hạo Thạch một tháng, nhưng linh khí cung cấp, nhưng là lấy một loại đơn vị vì là độ đo phương thức, một lần lượng linh khí liền muốn năm mươi Tinh Hạo Thạch.

Công nhân viên liếc mắt nhìn Dương Thanh Huyền đăng ký tin tức, mặt không hề cảm xúc nói ra: “Thất tinh Giới Vương, thuê ba tháng, trước tiên dự chi 3 vạn độ linh khí phí dụng, cộng một triệu rưỡi Tinh Hạo Thạch, lại giao nộp một triệu Tinh Hạo Thạch tiền thế chấp.”

Dương Thanh Huyền hư báo một sao tu vi cảnh giới, nghĩ đến hạ, chỉ lo đến thời điểm lúc tu luyện linh khí không đủ, còn phải làm lại tới mua một lần.

Đồng thời hắn Thánh khí bên trong còn có Du An, Cơ Bắc Dã cùng mấy vị Tinh Túc, cái kia Cơ Bắc Dã càng là cửu tinh Giới Vương, tu luyện hao tổn sợ là so với hắn lớn hơn nhiều lắm.

Ngay lập tức lấy ra một cái túi đựng đồ giao nộp đi tới, nói ra: “Trước tiên dự chi 20 triệu Tinh Hạo Thạch đi.”

Công nhân viên sửng sốt hạ, nhưng vẫn chưa nói thêm cái gì, dù sao tới nơi này người, đều là cả nam bộ vũ trụ bên trong nhất cường giả cấp cao nhất, mỗi người đều có ý nghĩ của mình cùng tính nết, bất quá quản việc không đâu, làm tốt chính mình bản chức công tác, mới là chính xác nhất.

Dương Thanh Huyền lấy chìa khoá sau, rất nhanh tựu tìm tới chính mình mật thất, bước vào bên trong, mới vừa vào đi, liền cảm ứng được không gian rung động, trước mắt vô số đường cong biến ảo ra đến, không ngừng biến hóa, trong khoảnh khắc, liền phát hiện mình đứng ở một tòa to lớn lơ lửng giữa trời trên võ đài, bốn phương tám hướng toàn bộ vũ trụ tinh quang, mênh mông vô tận.

Chương 2031: Chỗ Tu Luyện, Thần Vương Phủ

Dương Thanh Huyền đem thần thức khuếch tán, hướng về bốn phương tám hướng hư không tìm kiếm, càng cũng rơi vào vô cùng vô tận trong lĩnh vực, hoàn toàn không tìm được biên giới.

Lại dùng Hỏa Nhãn Kim Tình mong hướng bốn phía, loáng thoáng có thể nhìn thấy một ít hư huyễn lỗ thủng, nhưng cũng không thể phỏng đoán, như thật như ảo.

Nơi đây Tu Di không gian cùng ảo thuật, có thể cùng cái kia Vô Dục Trai bên trong so với.

Dương Thanh Huyền nhớ tới ở Vô Dục Trai thời điểm, lờ mờ nhìn thấy giấu diếm ở phía trên đại sảnh mật thất, đồng thời như là vội vàng phiết quá một đạo thướt tha thân ảnh yểu điệu, nhưng kết giới kia quá mạnh, chung quy nhìn không rõ ràng, nhưng này Đạo Ảnh tử, nhưng nhớ kỹ trong đầu.

Dương Thanh Huyền kiểm tra cẩn thận một trận, cũng không có phát hiện bị quản chế.

Dù sao như vậy nổi danh nơi, nếu như tuôn ra có quản chế hành vi lời, sợ là cả chỗ tu luyện đều phế bỏ, lại không thể có trước người đến.

Dương Thanh Huyền cùng Thánh khí bên trong mọi người trao đổi một trận, liền đem Cơ Bắc Dã, Tử Diều Hâu chờ Tinh Túc đều triệu hoán đi ra, nhưng Du An nhưng là vô luận như thế nào cũng không chịu đi ra, Dương Thanh Huyền cũng chỉ có thể theo nàng.

Ngay lập tức, mọi người ở nơi này rộng lớn vô biên treo loe lửng trên võ đài tu luyện.

Dương Thanh Huyền cùng năm vị Tinh Túc chiếm cứ hơn nửa không gian, Cơ Bắc Dã nhưng là tự giác chờ ở trong một cái góc.

Hoa Giải Ngữ nói ra: "Thanh Dương Võ Kinh tu luyện, nếu như có bảy vị Tinh Túc tập hợp phụ trợ, có thể làm nhiều công ít, đối với Thánh Chủ cùng Tinh Túc mà nói, đều có chỗ tốt cực lớn. Từ xa xưa tới nay một con thiếu hụt hai người, không bằng đem này Cơ Bắc Dã cùng cái kia Du An cũng tới khế ước."

Dương Thanh Huyền nói: "Không thể, Tinh Túc há có thể loạn thêm? Thiếu hụt hai người cố nhiên có ảnh hưởng, nhưng cũng chưa quá đáng lo, ta xem các ngươi khí tức mỗi một người đều ở Khuy Chân đỉnh cao, tranh thủ trong ba tháng này bước vào Giới Vương, tương lai càng tốt hơn giúp ta một chút sức lực."

Năm người nghe vậy, đều là mặt lộ vẻ thẹn, từ trước đến nay tu vi kéo hạ Dương Thanh Huyền quá nhiều, ở nhiều lần trong chiến đấu, có thể tạo tác dụng nhỏ bé không đáng kể, chỉ có con Diều Hâu võ hồn Sinh Tử Phá Tướng, còn có thể trợ giúp một, hai.

Năm người đều là lộ ra vẻ kiên định, hạ quyết tâm hăng hái truy đuổi.

Dương Thanh Huyền lượng lớn thiên tài địa bảo lấy ra, phân phát cho năm người, sau đó sáu người cứ dựa theo nhất định trật tự sắp xếp, ngồi xếp bằng tu luyện.

Rất nhanh, sáu người khí tức tựu liền thành một vùng, ở trên lôi đài không lờ mờ hiện ra một cái Thanh Long.

Xa xa Cơ Bắc Dã trong con ngươi xẹt qua vẻ kinh ngạc, nhìn cái kia Thanh Long vài lần, cũng ngồi xếp bằng hư không, vắng lặng tại chính mình trong tu luyện.

Dương Thanh Huyền ở long tức cùng Thanh Long cộng hưởng ổn định sau, liền nuốt phục một viên Phượng Tủy Quả, trong phút chốc, yết hầu nơi tựu bùng nổ ra hỏa diễm giống như ánh sáng, cũng theo trái cây nuốt hạ, chảy vào đến trong dạ dày, sau đó toàn bộ người đều nơi ở đằng kia loại thiêu đốt trong cảm giác.

Dương Thanh Huyền trong lòng mừng như điên, này Phượng Tủy Quả lại là hệ "Hỏa" trái cây, ăn vào sau cũng cảm giác toàn thân đang thiêu đốt, hoàn toàn hóa thành năm phượng chi lửa, cơ hồ bị Dương Thanh Huyền trăm phần trăm hấp thu.

Năm vị Tinh Túc đều cảm ứng được Dương Thanh Huyền tình hình, không dám khinh thường cùng lười biếng, vội vàng bấm quyết nhập định, cảm ngộ cái kia cỗ chân nguyên dâng trào cảm giác, giống như cùng thật có phượng hoàng bay lượn đỉnh không, không ngừng đem chân nguyên rót vào bên trong cơ thể của bọn họ.

Đầy trời vũ trụ bên trong tinh mang, một điểm điểm trở lên lớn hiện ra, xuyên thấu hạ tất cả Tinh Thần quang ảnh, hóa thành dâng trào linh khí, du đãng ở trên lôi đài, bị mấy người hấp thu.

Toàn bộ khu tu luyện vực, chính là dùng Tinh Hạo Thạch làm chủ yếu vật liệu chế tạo ra đến.

Thế giới vạn vật có năng lượng, đều là tới từ ở vũ trụ bên trong vô số Tinh Thần, mặc dù là mặt đất núi đồi, kỳ hoa dị thảo, không khỏi là thu nạp tinh thần lực sinh trưởng, mà linh khí chính là tinh thần lực đều hóa một loại thông thường năng lượng thể.

Này mật thất nơi sâu xa, bố trí cực kỳ hùng vĩ trận pháp, có thể đem lượng lớn Tinh Hạo Thạch, trực tiếp phân giải chuyển hóa thành linh khí, có thể để vạn vật sinh linh càng tốt hơn hấp thu chuyển đổi.

...

Không muốn thành, vùng đất trung ương.

Một mảnh thần thánh mênh mông khí tức quanh quẩn bên trong, vô số linh mạch từ dưới đất bốn mặt vọt tới, toàn bộ tụ hợp vào ở giữa.

Ở đây toàn bộ La Phù cảnh giới, năng lượng nhất là dồi dào địa vực một trong, bên trong có vô số vượt nóc băng tường, Tiên Đài lâu vũ, chính là trông coi một phần tư La Phù cảnh tím tâm thần vương nơi ở.

Một đạo hào quang màu tím bay xuống, hóa thành thướt tha thân hình, chính là Tử Hà, phía sau theo bốn vị xinh đẹp tỳ nữ, trong tay phân biệt cầm phất trần, minh châu, như ý, bảo kính.

Tử Hà bước vào Thần Vương phủ lĩnh ngộ, vô số hào quang màu tím tụ lại mà đến, ở năm người trên người đảo qua, loáng một cái rồi biến mất.

Chính là tím tâm thần Vương phủ lĩnh vực kết giới, chỉ có tu luyện tím tâm thần vương truyền hạ Tử Phủ Thần quyết, mới có thể không nhìn kết giới uy áp, qua lại đi tới.

Tử Hà đi ở một cái hành lang trên, phía trước xông tới mặt một vị đồng dạng dung mạo tuyệt mỹ nữ tử, thần thái thản nhiên, mỗi đi một bước, đều có một luồng bễ nghễ phong mang khí thế.

Tử Hà mặt không biến sắc, đối với người tới làm như không thấy, đem ở giữa đường tránh ra, chính mình đi bên phải bên cạnh.

Cô gái đối diện khóe miệng vung lên một nụ cười lạnh lùng, dừng bước lại, lạnh lùng nói: “Thất muội, thấy nhị tỷ sao đều không lên tiếng chào hỏi?”

Tử Hà từ tốn nói: “Nhị tỷ tốt.”

Tử Nhan xem thường lạnh rên một tiếng, phất tay áo nói ra: “Nghĩ một đằng nói một nẻo, không bằng không gọi.”

Tử Hà phía sau một vị tỳ nữ trên mặt mang theo vẻ giận dữ, kêu lên: “Thần Vương bế quan, tiểu thư nhà ta đời Thần Vương thống chưởng một phần tư La Phù cảnh, Thần Vương trong phủ hạ cũng phải lấy Thần Vương đối đãi, ngươi có tài cán gì, lại để tiểu thư hướng về ngươi chào hỏi! Ngươi gặp được Thần Vương thời điểm, cũng là để Thần Vương hướng về ngươi chào hỏi sao?!”

Tử Nhan hoàn toàn biến sắc, trên người một chút dấy lên hào quang màu tím, quát lên: “Vô liêm sỉ! Ngươi là cái gì cẩu vật, ta và các ngươi chủ nhân nói chuyện, chưa từng có ngươi mở miệng phần, lại còn dám thẳng hỏi bản tọa, muốn chết!”

Một luồng bài sơn đảo hải khí tức, liền hướng về cái kia tỳ nữ ép đi.

Cái kia tỳ nữ thất kinh, run giọng nói: “Tiểu thư cứu ta!”

Tử Hà hơi giơ tay, hướng về cái kia tỳ nữ trong tay như ý chỉ vào không trung, một đạo ngọc quang như cầu vồng, từ cái kia như ý trên kích bắn mà ra, tràn vào Tử Nhan khí tức bên trong, lại đem nguồn sức mạnh kia hóa giải không thấy hình bóng.

Tử Nhan giận dữ, từ trên búi tóc lấy xuống một căn ngân trâm, hướng về hư không loáng một cái, tựu hóa thành một thanh trường kiếm, bổ về phía cái kia tỳ nữ.

Kiếm quang ở trên hư không lóe lên, liền biến mất không gặp, chỉ lưu lại một đạo cực sâu vết kiếm ở không trung.

Cái kia tỳ nữ sợ đến cả người run rẩy, vội vàng đem như ý chặn ở trước người, nhưng mùi chết chóc, còn đang dâng lên biến toàn thân.

Tử Hà nói: “Nhị tỷ, quá phận.”

Tay trái hướng về hư không nắm chặt, toàn bộ không gian đều xoay chuyển, một ánh kiếm phá hư mà ra, càng bay vào Tử Hà trong tay, năm ngón tay lại một trảo, đem yên diệt.

Tử Nhan ánh mắt lóe lên vẻ kiêng dè, lạnh giọng nói: “Thất nữ, ngươi này tỳ nữ không biết quản giáo, lại dám nói thẳng hận ta, đã là tử tội.”

Tử Hà nhẹ nhàng vung lên tay trái, điểm điểm oánh mang từ lòng bàn tay cùng trên đầu ngón tay tản đi, từ tốn nói: “Tiểu huyên nói không sai, Mẫu Thượng bế quan trước để ta đời chưởng Thần Vương phủ cùng thiên hạ các quận thành, gặp ta như Kiến Thần vương. Nhị tỷ, ngươi để ta hướng về ngươi chào hỏi, có chút khinh thường a. Việc này chờ Mẫu Thượng xuất quan, ta nhất định nhưng mà muốn hướng về Mẫu Thượng nói tường tận minh.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2032: Gây Nên Chú Ý, Đáng Sợ Linh Khí Tiêu Hao

Tử Nhan sắc mặt một chút tựu khó xem, khí cả người run, to lớn lửa giận ở trong mắt thiêu đốt, nhưng rất nhanh tựu đem tâm tình mình áp chế xuống, đổi thành một bộ khuôn mặt tươi cười, chỉ là cười cực kỳ miễn cưỡng, làm cho nguyên bản khuôn mặt đẹp khuôn mặt, có vẻ hơi vặn vẹo, quái thanh quái khí nói: “Yêu, Thất muội, nhị tỷ nói đùa ngươi đây, ngươi tỉ muội ta tình thâm, sao có thể huyên náo như vậy cứng đây.”

Tử Hà gật đầu nói: “Cái kia Tiểu Huyên đắc tội nhị tỷ việc?”

Tử Nhan nhẹ nhàng nở nụ cười, lên trước sờ sờ Tiểu Huyên đầu, cười nói: “Này nha đầu, vẫn còn con nít đây, nhị tỷ làm sao có khả năng tính toán. Đã Khuy Chân đỉnh cao nha, tu vi không sai, đến, bản tọa này có viên phá lực đan, có thể trợ ngươi thẳng tới Giới Vương.”

Nói, xanh miết giống như giữa ngón tay, nắm bắt một viên màu xanh đan dược, nhét trong tay Tiểu Huyên, “Khanh khách” cười đến không ngậm miệng lại được.

Tiểu Huyên sống sót sau tai nạn, sắc mặt mười phần trắng xám, xiết chặt đan dược, cắn răng nói: “Cảm tạ nhị công chúa.”

Tử Nhan vỗ vỗ Tiểu Huyên gò má, sau đó nói với Tử Hà: “Thất muội, không có chuyện gì lời, ta liền đi trước.” Không chờ Tử Hà nói chuyện, tựu bước mở bộ pháp, một bước bên dưới, tựu chỉ còn lại bóng lưng, đi một bước nữa, liền biến mất ở năm người trước mặt.

Tử Hà không có bất kỳ gợn sóng tâm tình gì, tiếp tục đi đến phía trước.

Tiểu Huyên thấp giọng nói: “Tiểu thư, ngươi hiện tại đời Thần Vương chủ trì đại cuộc, mấy vị công chúa tất cả đều căm ghét ngươi đây.”

Tử Hà khẽ mỉm cười, nói: “Không sao, ta chỉ là đời chủ trì cục diện thôi, cũng không phải để ta làm Thần Vương. Chờ Mẫu Thượng sau khi xuất quan, tất cả đều tan thành mây khói. Ta hiện tại hiếu kỳ là, Lam Diêm quá tới làm cái gì? Đại tà thành bên kia, đối với lần này không muốn giới mở ra, hoàn toàn không có được bất kỳ lam hoa anh đào Thần Vương có hứng thú tin tức. Này Lam Diêm đến không chỉ có đột nhiên, hơn nữa không hiểu ra sao a.”

Tiểu Huyên nói: “Có phải hay không là hướng về phía buổi đấu giá đến?”

Tử Hà nghĩ đến hạ, nói: “Không đến nỗi, như thật là vì buổi đấu giá, bọn họ tùy tiện tìm một Thiên Giới cảnh quá tới tham gia liền có thể, không cần thiết Thần tộc đích thân tới không muốn thành. Dù sao Mẫu Thượng với bọn hắn nhưng là không cùng đây, thậm chí để cho bọn họ có đến không về cũng không phải là không có khả năng.”

Tiểu Huyên nói: “Lam Diêm là lam hoa anh đào Thần Vương tam tử, tiểu thư cũng không thể để hắn có đến không về, bằng không sự tình tựu làm lớn lên.”

Tử Hà sững sờ, đột nhiên rơi vào trầm tư, chậm rãi nói ra: “Lời này của ngươi đúng là nhắc nhở ta. Phái Lam Diêm lại đây, có thể chính là sợ chúng ta giở trò, đem lam hoa anh đào Thần Vương người để lại. Phái một vị vương tử lại đây, chúng ta coi như lại không nể mặt mũi, cũng không thể làm tuyệt đến trình độ đó. Kỳ quái, rốt cuộc là chuyện gì, để lam hoa anh đào Thần Vương coi trọng như vậy đây?”

Tiểu Huyên nói: “Tiểu thư còn nhớ hay không được trước tin tức, có một vị Thần tộc bị người giết.”

Tử Hà trầm ngâm nói: “Nhớ tới, hình như là một vị mới tới La Phù cảnh giới Nhân tộc, gọi là Dương Thanh Huyền tới? Chẳng lẽ là vì việc này?”

Tử Hà đột nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, chân mày cau lại.

Chẳng biết vì sao, nội tâm bay lên một ít không tên tâm tình, thật giống các loại sự tình trong đó, có nào đó loại liên luỵ, nhưng mình nhưng không cách nào làm theo, không tìm được cái kia căn tuyến đầu.

Tử Hà nói ra: “Tiểu Huyên, Lam Diêm tiếp đãi việc, tựu giao cho ngươi đi làm, làm hết sức hỏi thăm ra bọn họ tới đây mắt. Còn có, cái kia gọi Dương Thanh Huyền cũng đi hỏi thăm một chút, là ai, lại chạy đi đâu.” Dừng hạ, lại nói: “Tất cả làm việc, cũng có thể dùng danh hiệu ta, có thể điều động tất cả sức mạnh.”

Tiểu Huyên trong lòng rùng mình, vội vàng nói: “Là!”

...

Trong tu luyện mật thất.

Dâng trào linh khí dường như tinh hà, xoay quanh ở toàn bộ trên võ đài không, hình thành hai cái vòng xoáy, không ngừng bị phía dưới người tu luyện hấp thu.

Dương Thanh Huyền cùng năm vị Tinh Túc khí tràng dung hợp lại cùng nhau, hóa ra một đạo Thanh Long hình bóng, không ngừng thu nạp linh khí, rót vào đến sáu người trong cơ thể.

Mặt khác một bên, nhưng là Cơ Bắc Dã tiến vào giai đoạn căng thẳng, cái kia chút linh khí cường hành bị thu nạp hạ xuống rót vào người, hình thành vòng xoáy dị tượng, chút nào không kém

Dương Thanh Huyền.

Hai cỗ vòng xoáy cứ như vậy cuồn cuộn không ngừng lăn xuống, sau đó phân biệt rót vào hai phái thân thể bên trong.

Bốn phía tinh mang không ngừng phun ra nuốt vào ra linh khí đến, duy trì vòng xoáy vận chuyển.

Ở khu tu luyện tổng vận chuyển trung tâm, đột nhiên một vị võ tu nhìn chằm chằm một cái nào đó nguyên khí, con ngươi hơi một tấm, đối với phía sau một ông lão nói ra: “Đại nhân, chín mươi ba hào mật thất, dự chi Tinh Hạo Thạch nhanh dùng hết.”

Ông lão nhắm mắt tu luyện, thiếu kiên nhẫn nói ra: “Loại chuyện nhỏ này cũng phiền ta? Nhìn là cảnh giới gì võ giả, hoặc là để hắn đến bổ giao Tinh Hạo Thạch, hoặc là tựu dừng hết linh khí cung cấp.”

Võ giả lật xem hạ ghi chép, sửng sốt hạ, nói: “Tựu một vị thất tinh Giới Vương, dự chi 20 triệu Tinh Hạo Thạch, mới thời gian một tháng, tựu sắp hết. Đại nhân, có muốn hay không phái người đi thông báo hạ?”

Khu tu luyện gặp phải tình huống như thế, tùy theo từng người, phàm là Giới Vương trở lên tu vi, đều sẽ phái người đi vào thông báo, Giới Vương trở xuống, tựu cường hành đứt rời cung cấp.

Ông lão bỗng nhiên mí mắt giật lên, nhanh chóng trợn mở, bắn mạnh ra hai đạo lệ mang, quát lên: “Nói nhăng gì đó! Trợn to ngươi mắt chó thấy rõ một chút, 20 triệu Tinh Hạo Thạch, đây chính là bốn mươi vạn độ linh khí giá trị! Thất tinh Giới Vương tu luyện một năm đều vậy là đủ rồi!”

Võ giả bị mắng, oan ức nói ra: “Đại nhân, thực sự là, không tin người xem nhìn.”

Ông lão từ trong tu luyện đi ra, đi lên phía trước, nhìn cái kia đăng ký trên tư liệu, không khỏi sắc mặt thay đổi, tự nói: “Xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ là đăng nhớ nhầm? Không thể. Khổng lồ như thế trị số, sẽ không tồn tại sai lầm. Nói cách khác, cái kia người thật trong vòng một tháng, tiêu hao hết cần phải một năm đều đầy đủ linh khí, đến cùng xảy ra chuyện gì?”

Võ giả ở một bên, cẩn thận từng li từng tí một nói ra: “Có lẽ cái kia người dẫn theo một đống cường giả đi vào, tỷ như mười vị thất tinh Giới Vương. Đại nhân, người xem tiêu hao tốc độ, sợ là rất nhanh tựu khô kiệt, có muốn hay không đi nhắc nhở bọn họ tiếp theo phí?”

Ông lão lắc đầu nói: “Không muốn. Linh khí tiêu hao khổng lồ như thế, vô cùng có khả năng ở tu luyện khẩn yếu bước ngoặt, nếu như cắt đứt bọn họ tu luyện, sợ sẽ khiến cho phiền phức. Linh khí này giá trị tiêu hao tốc độ, nhanh theo kịp Thiên Giới chi chủ. Nếu là thật có một vị Thiên Giới chi chủ ở bên trong lời, ngươi và ta đều sẽ phiền phức. Vẫn là chờ bọn hắn đi ra lại để bổ tiền đi.”

Võ giả nói: “Là.”

…

Dương Thanh Huyền giờ khắc này đang mồ hôi như mưa hạ, không ngừng khống chế được chân nguyên vận chuyển, xung kích cái kia tám sao trung giai bình cảnh.

Một tháng qua, chân nguyên trong cơ thể ở lượng lớn đan dược, vật phẩm, thần thông cùng linh khí hoàn cảnh tác dụng hạ, tích lũy đến một cái đỉnh cao cực trị, sau đó chính là một điểm điểm xung kích bình cảnh, mỗi lần vận chuyển chu thiên sau, chân nguyên tựu dự trữ cùng nhau, ra sức xung kích một lần.

Giống như là sóng biển đánh đá ngầm, mỗi một lần nhìn như tay trắng trở về, nhưng kì thực để đá ngầm dãn ra mấy phần.

Tử Diều Hâu mấy người đều cảm ứng được Dương Thanh Huyền cũng đang sốt sắng giờ khắc này, bọn họ năm người đều không dám phân nửa điểm tâm, không ngừng dùng đan dược bổ sung trong cơ thể, duy trì này Thanh Long khí tràng, đem sức mạnh cuồn cuộn không ngừng chuyển vận đến Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2033: Toàn Bộ Đột Phá, Kỳ Dị Chi Mắt

“1,360 lần, 1,361 lần, 1,362 lần...”

Dương Thanh Huyền ý nghĩ, trong đầu tự động tính toán xung kích bình phong số lần, ở thầm đếm đến 2,400 lần thời điểm, cái kia ý nghĩ đột nhiên ngừng lại.

Từng đạo từng đạo kỳ dị gợn sóng, từ trên thân Dương Thanh Huyền khuếch tán, xuyên qua năm vị Tinh Túc, rất nhanh bao trùm toàn bộ võ đài.

Đồng dạng đang tu luyện khẩn yếu bước ngoặt Cơ Bắc Dã, hai mắt không tự chủ được chớp một chút, lại hợp lại trên, mồ hôi lớn chừng hạt đậu từ hai tóc mai lăn xuống.

Dương Thanh Huyền giờ khắc này trạng thái cực kỳ kỳ quái, phảng phất xông qua bình phong, nhưng khí tức toàn thân nhưng không nói ra được bình tĩnh, không có bất kỳ sau khi đột phá dị tượng cùng phấn khởi, chỉ là từng đạo từng đạo mạnh mẽ gợn sóng lan ra mở, khiến bốn phương tám hướng không gian tần suất cùng với gần tới, cuối cùng hòa làm một thể.

Cơ Bắc Dã, cùng với năm vị Tinh Túc đều là trong lòng chấn động dữ dội, rõ ràng cảm ứng được trong thiên địa biến hóa, vạn vật hợp làm một loại tần suất, sinh ra to lớn cộng hưởng năng lượng.

Không chỉ có năm vị Tinh Túc trong cơ thể bình phong ở cộng hưởng lực lượng hạ không ngừng tan rã, liền ngay cả Cơ Bắc Dã cửu tinh trung giai bình phong, đều hiện ra vỡ tan tư thế.

Cơ Bắc Dã nội tâm kinh hãi khó có thể phục thêm.

Giống như chỉ có cao cấp đột phá thời điểm, đại đạo cảm ứng có thể kéo thấp cấp, giờ khắc này hắn cửu tinh Giới Vương, lại bị một vị tám sao Giới Vương đột phá cảm ứng kéo theo tần suất, nhất định chính là không thể tưởng tượng nổi sự tình.

Nhưng Cơ Bắc Dã chỉ là khiếp sợ chớp mắt, liền lập tức trấn định tâm thần, hai ngón tay ngắt một viên đan dược nuốt vào trong bụng, tựu Tĩnh Tâm an thần, mượn cái kia cộng hưởng lực lượng xung kích bình cảnh.

Dương Thanh Huyền từ đầu đến cuối cũng không hề nhúc nhích một chút, như là lâm vào vô cấm chế nhập định.

Rất nhanh, một đạo rung động sóng gợn, từ trên thân Tử Diều Hâu khuếch tán, dung nhập vào thiên địa tần suất bên trong.

Tử Diều Hâu mừng như điên mở hai mắt ra, không nhịn được kích động vạn phần, thân thể mềm mại nhẹ nhàng run rẩy.

Dương Thanh Huyền đôi môi khẽ nhúc nhích, nói ra: “Trấn định.”

Tử Diều Hâu trong lòng kinh sợ, phát hiện mặt khác bốn vị Tinh Túc cũng đang cố gắng đột phá quá trình, nàng tâm thần loạn một cái, tựu dẫn tới bốn phía tần suất thác loạn, sợ đến vội vàng trấn định lại, tiếp tục duy trì loại này cộng hưởng tràng năng.

Cũng không biết trải qua bao lâu, mấy ngày, hoặc là mấy chục ngày, Hoa Giải Ngữ, Độ Nhược, Khổng Linh, Nặc Hi, đều đang bế quan bên trong lần lượt đột phá.

Đến đây, năm vị Tinh Túc toàn bộ bước vào Giới Vương.

Dương Thanh Huyền tâm thần tập trung cao độ, cảm ứng được khế ước bên trên cuồn cuộn không ngừng truyền đến mạnh mẽ khí tức, năm người bước vào Giới Vương sau, sản sinh năng lượng từ trường gấp trăm lần ở lúc trước, phản hồi trên người Dương Thanh Huyền, hình thành một luồng lực lượng cực lớn.

Dương Thanh Huyền trên da không ngừng hóa ra vảy, mọc ra long giác rồng đuôi, bấm quyết ở trước người hai tay, cũng thay đổi thành long trảo, rất nhanh tựu bao trùm toàn thân.

Này cỗ Thanh Long lực lượng, theo cái kia chấn động mãnh liệt tần suất khuếch tán ra, không ngừng xung kích Cơ Bắc Dã thân thể.

“A!”

Cơ Bắc Dã ngửa mặt lên trời gào to một tiếng, một luồng mạnh mẽ đao khí phá thể mà ra, càng giữa trời hoá hình, mạnh mẽ chém rơi xuống.

Trên đao kia vô số phù văn màu vàng, lạnh lẽo hàn ý không ngừng tăng lên.

“Ầm ầm!”

Đao quang chém ở trên lôi đài, trực tiếp đem này treo loe lửng võ đài chém thành hai khúc, đáng sợ đao gió như sóng biển đánh về bốn phương tám hướng.

Dương Thanh Huyền bạo mở hai mắt, tròng mắt màu vàng óng bên trong, biến ảo ra quỷ dị Câu Ngọc, dấu ấn ở đáy mắt nơi sâu xa, một chút liền thấy rõ cái kia vô số đao khí bên trong Cơ Bắc Dã, mượn đan dược cùng Thanh Long cộng hưởng lực lượng, cường hành sau khi đột phá, không khống chế được trong cơ thể ánh đao.

Ngay lập tức vung tay lên, ba mặt huyền kỳ tựu bay ra, ở không trung kết trận, đem đao mang kia chặn lại.

"Ầm ầm ầm!"

To lớn đao phong hoá làm vòng xoáy, cắt rời toàn bộ mật thất không gian.

Có năng lượng xoay tròn, thậm chí trong bóng tối ẩn giấu cung cấp đại trận, đều bị phá hư hầu như không còn.

Chờ đao phong kia tàn phá cường thịnh nhất thời gian quá sau, Dương Thanh Huyền thu hồi ba mặt huyền kỳ, con mắt chớp một chút, sở hữu nghiêng mà đến đao quang, không tên chịu đến đồng thuật áp chế, ở không trung xoay tròn, tựu hoàn toàn biến mất không gặp.

Dương Thanh Huyền chớp mắt mấy cái, nơi nào đó nơi sâu xa Câu Ngọc một điểm điểm ẩn vào không gặp, hiện ra thuần túy màu vàng, lại nháy mắt bên dưới, ánh vàng cũng điểm điểm hóa đi, khôi phục bình thường Hắc Đồng.

Giờ khắc này, Cơ Bắc Dã đứng tại một cái võ đài mảnh vỡ trên, khóe miệng tràn ra máu tươi, thế nhưng nội tâm khó có thể che giấu mừng như điên, không nhịn được "Khà khà" cười, mười ngón mạnh mẽ nắm tay, gân xanh từng căn từng căn ở trên cánh tay nổi lên.

// t ru

yencuatui.net/

Dương Thanh Huyền nói: "Chúc mừng bắc dã huynh đột phá tới cửu tinh trung giai, bước vào Thiên Giới sắp tới có thể chờ."

Cơ Bắc Dã vội vàng thu lại khí tức, cung kính ôm quyền bái hạ, cảm kích nói: "Đều nhờ vào đại nhân giúp đỡ. Ta trước bế quan thử mấy lần, đều là tay trắng trở về. Lần này ở đại nhân đột phá khí tràng hạ, mới rốt cục cường hành vọt tới. Bằng không này quan sợ là muốn thẻ ta vài chục năm."

Dương Thanh Huyền xua tay cười nói: “Đây là ngươi chính mình cơ duyên khí vận, không có quan hệ gì với ta. Ta nhìn ngươi vừa nãy đột phá thời gian, trong cơ thể đao khí phá thể mà ra, chém nát vòm trời, thật sự là ác liệt bá đạo, không gì địch nổi.”

Cơ Bắc Dã nói: “Đây là Cơ gia hạt nhân võ kỹ, mỗi một vị Cơ gia đệ tử đều phải tu luyện, đồng thời dùng cái này tiến giai. Lâu dần, thu nạp đao khí có đủ nhiều, ở trong đan điền tựu có Bá Đao hóa hiện, từ đây lấy thân nuôi đao, lấy đao dưỡng sinh, đao tức là thân, thân tức là đao.”

Dương Thanh Huyền nói: “Quả nhiên huyền diệu, Cơ gia ở Mục Hải Vực Giới, cũng là tên tộc chứ?”

Cơ Bắc Dã nói: “Chính là, gia chủ cơ không minh chính là tám vực Thiên Vương một trong.”

Dương Thanh Huyền giật mình không nhỏ, bốn Thánh Chủ, tám vực Thiên Vương, đại thần vương, chính là đứng ở toàn bộ nam bộ vũ trụ liên minh đỉnh cao nhất mười ba vị cường giả, không nghĩ tới một chính là chủ nhà họ Cơ.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Cái kia Du An bối cảnh thế lực đây? Có hay không cũng là tên tộc một trong?”

Cơ Bắc Dã mặt lộ vẻ khó xử, không biết đúng hay không làm tiết lộ.

Du An âm thanh truyền đến, nói: “Vẫn là ta tự mình tới nói đi, ta là Thần Võ cung nhân.”

Cơ Bắc Dã nói bổ sung: “Thần Võ cung cung chủ chống cự Tinh Ngân, chính là bốn Thánh Chủ một trong.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói không ra lời, mặc dù biết hai người bối cảnh không cạn, nhưng cũng không nghĩ ra càng là cường đại như thế.

Du An than thở: “Không nên giật mình, bối cảnh này căn bản cũng không phải là bối cảnh, ta cùng bắc dã hiện tại cũng chỉ là chó mất chủ, lưu lãng tứ xứ sa sút người.”

Cơ Bắc Dã gật đầu nói: “Bối cảnh mạnh mẽ đến đâu, rốt cục không phải chính ngươi, bất cứ lúc nào đều có sai lầm đi một ngày. Chỉ có mình mạnh mẽ, mới là chân chính mạnh mẽ. Thanh Huyền đại nhân mới là cường giả chân chính.”

Dương Thanh Huyền nói: “Khách khí, ngươi và ta quen biết một hồi, chính là có nguyên nhân, làm cố gắng cùng ăn.”

Tử Diều Hâu cười nói: “Các ngươi đừng ở chỗ này thổi phồng nhau, sợ là cái kia buổi đấu giá thời gian nếu qua.”

Dương Thanh Huyền này mới ngất lịm, tu luyện bên trong không biết thời gian, cũng không biết qua bao lâu, ngay lập tức liền để mọi người trở về Tinh Giới cùng Thánh khí, ly khai mật thất.

Mới vừa đi ra cửa, liền gặp ba vị võ tu đứng ở mật thất cửa, sắc mặt quái lạ nhìn hắn, không khỏi hỏi: “Ba vị có chuyện gì?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2034: Buổi Đấu Giá Bắt Đầu, Minh Gia Địa Vị

Một vị trong đó dài gầy võ tu, cung kính ôm quyền nói: “Đại nhân ở bên trong tu luyện hai tháng có thừa, Tinh Hạo Thạch còn dư đã không đủ, hơn nữa chúng ta phát hiện, ngay mới vừa rồi, mật thất này bên trong tu luyện đài cùng đại trận, tựa hồ gặp cực kỳ nghiêm trọng hư hao.”

Dương Thanh Huyền lập tức rõ ràng, là tới hỏi chính mình đòi tiền.

Ba người nhìn hắn ánh mắt, đều cực kỳ khiếp sợ, đồng thời ánh mắt dư âm, liếc nhìn mật thất bên trong.

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Thực tại xin lỗi, tổng cộng phải bao nhiêu tiền, ta ra.”

Ngay lập tức, liền cùng ba người tính toán tiền nợ cùng tổn thất, giao phó gần 40 triệu Tinh Hạo Thạch, lúc này mới phẫn nộ mà đi.

Không từ nhớ tới Đức Phong Cổ Lâu cái kia mập lão đầu lời, tiền là tất cả tu hành cơ sở, Mục Hải Vực Giới bên trong các loại vật tư cực điểm phong phú, dù cho là võ đạo căn cơ, tu luyện thiên phú cũng có thể với ngươi sửa đổi đến, chỉ cần là cái vật còn sống, có đầy đủ tiền là có thể đem ngươi xây thành cao thủ.

Dương Thanh Huyền ly khai khu tu luyện sau, bấm ngón tay tính toán thời gian, không khỏi đổi sắc mặt, kinh hô: “Không được! Buổi đấu giá đã bắt đầu.”

Nhất thời bóng người loáng một cái, tựu độn bay mà đi.

Buổi đấu giá là do Thần Vương phủ chủ nắm, ở Mục Hải Vực Giới bên trong, quy cách chỉ đứng sau nam bộ vũ trụ đại liên minh buổi đấu giá, bên trong vật phẩm phong phú giàu có, đẳng cấp cao, đủ để khiến bất luận người nào đỏ mắt cùng thèm nhỏ dãi.

Đồng thời buổi đấu giá tính an toàn cực cao, cũng không ai dám ở Thần Vương phủ mí mắt sau đó làm mờ ám, đó nhất định chính là Thọ Tinh muốn chết chán sống.

Hơn nửa giờ sau, Dương Thanh Huyền mới chạy tới một toà hùng vĩ trước đại điện, bên trên quảng trường trống rỗng, chỉ còn lại linh tinh bóng người, tới tới đi đi, cũng chỉ là qua đường.

Ở trước đại điện, đứng cạnh hai vị áo bào tím võ giả, hai mắt nửa khép, giống như ở dưỡng thần, nhưng tay bấm quyết ấn ở trước người, nhưng là ở thổ nạp tu luyện.

Gặp Dương Thanh Huyền trực tiếp mà đến, một người trong đó mở hai mắt ra, lộ ra một tia vẻ khinh bỉ, trong lỗ mũi phát sinh một tiếng hừ lạnh, nói ra: “Buổi đấu giá đã bắt đầu, bất luận người nào không được đi vào!”

Dương Thanh Huyền giờ khắc này là Huyền Vũ hình người, bắp thịt cả người mụn nhọt, là cái ngũ đại tam thô tráng hán, ôm quyền nói: “Tại hạ thực tại có việc, đến chậm, mong rằng hai vị châm chước một chút.” Nói xong, liền đem một cái túi đựng đồ chống đỡ quá khứ.

Người võ giả kia tiếp nhận, thần thức quét qua, giận dữ ném xuống đất, quát lên: “Thằng nhãi ranh! Ngươi cho chúng ta là cái gì người? Dám nắm một ngàn viên Tinh Hạo Thạch đến đút lót chúng ta?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, có chút không tin dáng vẻ, này chiêu hầu như trăm lần hiệu quả cả trăm, lại có sai lầm hiệu thời điểm?

Lúc này, một vị khác võ tu hơi mở mắt ra liêm, giễu cợt nói: “Một ngàn Tinh Hạo Thạch, thật làm chúng ta là khiếu hóa tử. Đúng rồi, võ thông huynh, ngươi Bàn Cổ quyết tu luyện như thế nào?”

Lúc trước vị võ giả kia nói ra: “Còn thiếu một chút hỏa hầu liền có thể đại viên mãn, ai, ước chừng cần 20 ngàn Tinh Hạo Thạch dáng vẻ.”

Mặt khác vị kia võ tu gật đầu nói: “Cái kia không tệ, ta âm dương chỉ pháp, cũng gần như 20 ngàn Tinh Hạo Thạch là có thể luyện đến tầng thứ hai.”

Hai người sau khi nói xong, nhẹ nhàng liếc Dương Thanh Huyền một chút, tựu nhắm hai mắt lại, tiếp tục trấn thủ cửa lớn.

Dương Thanh Huyền nhất thời hiểu được, không khỏi giận dữ, chỉ là đi vào, tựu phải hao phí bốn vạn Tinh Hạo Thạch, không khỏi đòi hỏi quá nhiều đi.

Hai người này ở Thần Vương phủ sống lâu, trên mặt khó có thể che giấu ngạo khí cùng được nước, sợ là bắt nạt người khác bắt nạt quen rồi.

Dương Thanh Huyền lấy ra một viên lệnh bài, ở trong tay lung lay hạ, nói ra: “Không biết lệnh bài kia có được hay không đi vào?”

Một vị võ giả lười nhác mở mắt ra, cái kia tản mạn vô lễ ánh mắt, trong khoảnh khắc tán không còn một mống, đột nhiên trợn trừng đại hai mắt, con ngươi hầu như muốn rớt ra, thất thanh kêu lên: “Minh gia một cấp quý khách kim bài!”

Mặt khác vị kia võ tu cũng bạo mở mắt ra, tràn đầy khó có thể tin vẻ mặt, đồng thời trên mặt lan tràn ra một tia sợ hãi.

Lấy bọn họ nhãn lực, tự nhiên nhìn ra lệnh bài kia là thật.

Lúc trước vị kia võ tu giống như là muốn nghẹt thở giống như vậy, dùng tay áo lau lau rồi hạ mồ hôi lạnh trên trán, gấp vội vàng cúi đầu nói: “Đại nhân mau mau xin mời vào, mắt nhỏ vụng, mong rằng đại nhân thứ tội!”

Vội vàng cung thỉnh Dương Thanh Huyền vào bên trong.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh ngạc, hắn cũng chỉ là thử lấy ra Minh gia lệnh bài, không nghĩ tới càng có như vậy kỳ hiệu, liền ngay cả Thần Vương phủ người đều phải bán mặt mũi?

Này Minh gia đến cùng mạnh cỡ bao nhiêu?

Du An âm thanh truyền đến, hừ nói: “Ngươi cái này ngu đần, Minh gia gia chủ minh sĩ trinh, là tám vực Thiên Vương một trong, cùng Cơ Vô Mệnh, chống cự Tinh Ngân sánh vai cùng nhau.”

Dương Thanh Huyền sững sờ hạ, nội tâm cực kỳ kinh hãi, tại sao lại một cái tám vực Thiên Vương? Một ngày ngắn ngủi, mười ba vị cường giả cấp cao nhất, liền nghe được ba cái, đồng thời quanh co khúc khuỷu còn cùng chính mình liên hệ điểm quan hệ.

Chẳng trách này Thần Vương phủ người cũng sẽ cung kính như vậy, tám vực Thiên Vương nhưng là cùng đại Thần Vương sánh vai cùng nhau tồn tại, từ thực lực cùng địa vị nhìn, còn ở thống ngự La Phù cảnh giới năm vị Thần Vương bên trên.

Dương Thanh Huyền lại nghĩ đến Minh Viễn cùng Minh Huyên hai người, cũng không biết Minh Huyên làm sao đã bị lam hoa anh đào Thần Vương bắt đi, Minh Viễn lén lút đi cứu, chỉ sợ cũng tránh khỏi cùng Thần Vương phủ chính diện nổi lên va chạm. Dù sao dù cho là tám vực Thiên Vương, cũng sẽ không nghĩ cùng Thần Vương trực tiếp va chạm.

Tên kia gác cổng võ tu, trực tiếp đem Dương Thanh Huyền dẫn vào sàn bán đấu giá, đồng thời hướng về hàng trước khu khách quý vực đi đến.

Tên tộc quý khách lệnh bài, là một loại rất lớn tượng trưng thân phận, ở rất nhiều nơi đều có thể thông dụng, đặc biệt là bốn Thánh Chủ, tám vực ngày Vương gia tộc lệnh bài.

Sàn bán đấu giá lộ ra to lớn vòng tròn, Dương Thanh Huyền ở võ giả dẫn dắt hạ, vòng quanh vòng ngoài cất bước, thỉnh thoảng nghe thấy bên trong tiếng hoan hô, cùng với kịch liệt ra giá.

Ở khu khách quý lối vào, trấn thủ bốn tên áo bào tím võ tu, này chút trang phục đều là tím tâm thần Vương phủ tiêu chí, nhưng áo choàng trên hoa văn cùng đồ án, đại diện cho người này đẳng cấp cùng địa vị. Những thủ vệ này tất cả đều là võ giả bình thường, cũng không phải là Thần tộc người, bất quá là mặc vào áo choàng, vì là Thần tộc cống hiến.

Gác cổng võ tu lập tức lên trước, cùng bốn người kia nhỏ giọng nói rồi vài câu, đồng thời khoa tay hạ, bốn người lập tức lộ ra cung kính dáng vẻ, tránh đường ra đến.

Thủ vệ võ tu cười xòa nói: “Đại nhân xin mời vào, ta không thể đi vào.”

Dương Thanh Huyền điểm hạ đầu, trực tiếp đi vào bên trong, liền cảm nhận đến mờ mịt bạch quang loáng một cái, như là kiểm tra hắn thân thể giống như vậy, sau một khắc liền tiến vào đến sàn bán đấu giá.

Phóng tầm mắt nhìn, toàn bộ vòng tròn quảng trường khổng lồ, đều là biển người đông nghịt, tiếng người huyên náo.

Nhưng ở ở giữa nhất vài vòng, nhưng là mười phần phân tán thưa thớt ngồi hơn trăm người, tất cả đều là có quý khách tư cách.

Dương Thanh Huyền vừa vào sân, lập tức dẫn tới này chút quý khách gò má quan tâm, liền ngay cả trên đài đấu giá ông lão, cũng vô tình hay cố ý liếc mắt một cái.

Dù sao mỗi một vị có thể ngồi vào khu khách quý người, hoặc là nắm giữ phi phàm thực lực, hoặc là nắm giữ phi phàm địa vị, đều là vô cùng không dễ trêu tồn tại.

Dương Thanh Huyền không thích phản mà buồn bực, biết sớm như vậy làm người khác chú ý, còn không bằng ra cái kia bốn vạn Tinh Hạo Thạch.

Hắn có thể không nghĩ bại lộ quá sớm tại mọi người ánh mắt hạ, bất quá may mà có bảy mươi hai biến, nghĩ muốn nhận ra hắn chân thân đến hầu như là không có khả năng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2035: Nhan Sư Cổ, Quang Linh, Canh Kim

Dương Thanh Huyền đi thẳng tới khu khách quý một góc ngồi xuống, rời xa những người khác, có vẻ hơi quái gở.

“Thiên Hỏa Thạch hai mươi cân, chính là chế tạo đỉnh cấp hệ” Hỏa “binh khí tuyệt hảo vật liệu, dùng để phụ trợ võ giả hệ” Lửa “tu luyện cũng là không thể tốt hơn nữa, không đáy giá cả bán đấu giá, yêu thích bằng hữu có thể ra giá, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn một triệu Tinh Hạo Thạch.”

Trên đài ông lão, cao gầy mà có tinh thần, hai con mắt lõm xuống, nhưng cũng sáng vô cùng, mặc trên người một bộ áo bào tím, đại khí mà có phong độ, áo bào tím trước ngực ấn có một đạo hình lục giác ký hiệu, như là nào đó loại tinh diệu trận pháp, có thể cuồn cuộn không ngừng hấp thu linh khí.

Đây chính là tím tâm thần Vương phủ Thần tộc đánh dấu, phổ thông võ tu là tuyệt đối không thể sử dụng, bằng không chính là giết cửu tộc tội chết.

Ông lão chính là Thần Vương phủ Tam quản gia Tử Nhiễm.

Thiên Hỏa Thạch ra giá, rất nhanh tựu hướng về hơn triệu.

Dương Thanh Huyền mặc dù là hệ “Hỏa” võ tu, nhưng bản thân điều khiển Bản Nguyên Chi Hỏa, luyện thành Vĩnh Nhiên thân thể, trong thiên hạ sẽ không có gì hệ “Hỏa” vật phẩm có thể tăng cường hắn hỏa diễm chất lượng, cho tới binh khí, đã có Chiến Kích Thiên Khư, uy năng to lớn, ở vũ trụ bên trong cũng là đỉnh cấp tồn tại, này Thiên Hỏa Thạch không khác nào vô bổ.

Dương Thanh Huyền không tham dự ra giá, ánh mắt hướng về khu khách quý nhìn tới, ở hàng trước nhất, có hơn mười tên lam bào võ giả đưa tới hắn chú ý.

Loại này màu xanh lam áo choàng hắn cũng không xa lạ gì, lúc trước chém giết Viên Tam, chính là trên người mặc như vậy lam bào.

Này chút lam bào võ giả cũng chỉ là lẳng lặng ngồi ở đó, cũng không lên tiếng, thậm chí có thể nói là không nhúc nhích, phảng phất đối với này huyên náo hoàn cảnh trí nhược không nghe. Nhất đằng trước dẫn đầu một tên bạch diện thanh niên, ánh mắt lạnh lùng mà sắc mặt trắng nõn, nhưng sắc mặt nhưng tựa hồ có hơi khó coi.

“Huynh đài quý tính?”

Tựu ở Dương Thanh Huyền đánh giá khu khách quý nhân viên thời điểm, đột nhiên một vị cẩm bào người đàn ông trung niên, trực tiếp tựu ngồi ở bên người mình, mỉm cười đang nhìn mình.

Dương Thanh Huyền nói: “Họ tên chỉ là một danh hiệu thôi, ngươi liền gọi ta đường bay đi.”

Cẩm bào nam tử sửng sốt hạ, lẩm bẩm niệm hai lần “Đường bay”, chỉ cảm thấy có chút khó chịu kỳ quái, nhưng vẫn là cười nói: “Hóa ra là đường bay huynh, tại hạ Nhan Sư Cổ, may gặp may gặp.”

Dương Thanh Huyền trong mắt ánh vàng xẹt qua, liền đem này Nhan Sư Cổ tu vi cảnh giới nhìn rõ rõ ràng ràng, càng là cửu tinh đỉnh cao.

Một vị cửu tinh đỉnh cao có thể đối với mình tám sao trung giai như vậy nhiệt tình, sợ là có ý kiến gì, nhưng đối phương không nói, chính mình cũng bất hảo minh hỏi, lúc này cũng đáp lễ nói: “May gặp may gặp.”

Nhan Sư Cổ nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: “Đường bay huynh dáng vẻ, tựa hồ rất lạ mặt a, hẳn không phải là không muốn thành chứ?”

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc trả lời: “Không phải.”

Ngay lập tức hai người có một câu không có một câu hàn huyên.

Này Nhan Sư Cổ tựa hồ đối với bán đấu giá cũng không quá cảm thấy hứng thú, nhưng kiến thức rộng, nhưng là cực kỳ uyên bác, không ngừng hướng về Dương Thanh Huyền giải thích các loại vật phẩm tác dụng, lai lịch cùng với đại khái giá cả, dẫn tới Dương Thanh Huyền khá có hảo cảm.

“Phía dưới muốn đấu giá, là một đoàn nhỏ sinh ra từ vũ trụ cực quang nơi sâu xa, hàng ngàn vạn năm mới đản sinh ra Quang Linh.”

Tử Nhiễm hai tay hướng về trước người trên đài ngọc một điểm, vô số màu xanh tia sáng từ ngón tay bắn ra, so sánh trùng điệp, hình thành một cái đường kính khoảng hai thước không gian trận pháp.

Sau đó một điểm hào quang ở trận pháp kia trên bỗng dưng xuất hiện, càng lúc càng lớn, cuối cùng hóa thành trẻ mới sinh to bằng nắm tay, nháy mắt chiếu sáng cả sàn bán đấu giá, như là mặt trời chói chang lòe loẹt lóa mắt, đồng thời trong ánh sáng tâm, trơn bóng như ngọc, giống như là muốn đản sinh ra linh trí.

“Thực sự là Quang Linh! Hơn nữa như là sắp biến ảo ra đến.”

Dưới đài một mảnh ồn ào, không ít người đối với vật ấy đều có hứng thú, thậm chí một ít nhắm mắt dưỡng sinh, chờ đợi vật phẩm võ tu, cũng bị cái kia cường quang đâm hơi mở mắt ra, lộ ra vẻ kinh ngạc.

“1 tỉ Tinh Hạo Thạch!” Lập tức có người báo ra giá cả đến, là một vị nữ tính võ tu, đầy đầu tóc đỏ áo choàng, bộ mặt bị khăn che mặt bao bọc, chỉ lộ ra hai cái Tinh mắt đỏ, bắn ra vẻ phấn khởi.

Tử Nhiễm mỉm cười nói: “Xin lỗi, tha thứ lão phu không có nói rõ ràng. Bán đấu giá này Quang Linh bằng hữu, không chấp nhận Tinh Hạo Thạch, chỉ cần vật liệu Thái Ất Canh Kim, dùng một cân Thái Ất Canh Kim, liền có thể đổi đi này đoàn Quang Linh.”

Tóc đỏ nữ tử hơi thay đổi sắc mặt, cả giận nói: “Một cân Thái Ất Canh Kim giá cả, áp sát năm tỉ Tinh Hạo Thạch, đồng thời có tiền cũng không thể mua được. Bình thường có thể mua được, đều là vài đồng tiền, có thể mua được một hai đều là vạn hạnh, từ đâu tới một cân?! Giá tổng cộng, ta ra năm tỉ Tinh Hạo Thạch mua này Quang Linh, làm sao?”

Tử Nhiễm lắc đầu nói: “Xin lỗi, cái kia bằng hữu ta nói rồi chỉ cần Thái Ất Canh Kim. Này đoàn Quang Linh giá trị, xác thực không tới năm tỉ, nhưng là vạn phần khó được, thuộc về quý trọng đồ vật. Thái Ất Canh Kim tuy rằng ít ỏi, nhưng dự trữ xa ở Quang Linh bên trên. Nếu như không ai cầm được ra một cân Thái Ất Canh Kim, món đồ đấu giá này coi như lưu phách.”

Tóc đỏ nữ tử đứng dậy, kêu lên: “Chậm đã.”

Bóng người loáng một cái, tựu bay xuống đến trên đài đấu giá.

Tất cả mọi người nhìn nàng, cũng không lo lắng nàng dám đùa thủ đoạn, tự Thần Vương phủ tổ chức buổi đấu giá tới nay, từ không có người dám từng ra tay.

Tóc đỏ nữ tử trong tay giới tử lóe lên, lấy ra ba cái vật phẩm phóng ở trên đài đấu giá, cao giọng nói: “Hiện tại đổi Canh Kim, một viên Chư Tinh Đan, một khối cổ bảo hoàng triều ấn một phần tư linh kiện, còn có một bộ Thánh khí, năm chuôi kiếm, có thể tạo thành đại Ngũ Hành Kiếm Trận, uy lực vô cùng vô tận, có muốn bằng hữu mau mau lấy ra Canh Kim đến. Chư Tinh Đan cùng hoàng triều ấn linh kiện các đổi lấy năm hai Canh Kim, kiếm trận Thánh khí đổi một cân Canh Kim.”

Dưới đài lập tức xôn xao, này ba món đồ ở tuyệt đại đa số người trong mắt giá trị, đều ở đằng kia Quang Linh bên trên.

Quang Linh ít ỏi không thông thường, nhưng cần người khác cũng cực nhỏ, tuyệt đại đa số người đều chỉ biết là là một loại quý giá vật phẩm, có tác dụng gì đều là mờ mịt không biết.

Nhưng Chư Tinh Đan, cổ bảo linh kiện, cùng với kiếm trận Thánh khí, cũng đều biết là hàng thật đúng giá thứ tốt, hơn nữa ngoại trừ cái kia cổ bảo linh kiện ở ngoài, đều có thể sử dụng trên.

Liền ngay cả Dương Thanh Huyền, cũng sắc mặt thay đổi.

Cái kia kiếm trận hắn tự nhiên xem thường, nhưng Chư Tinh Đan, nhưng là dư vị vô cùng, bên trong cặp mắt bắn ra tinh mang đến.

Đồng thời mạt thế chu vi bên trong, xác thực xác thực có không ít Canh Kim, đều là bao năm qua đến vô số chết ở bên trong võ tu để lại, lần trước thanh lý thời điểm, hội tụ đến cùng một chỗ, sợ là có hai, ba cân.

Tóc đỏ nữ tử lạnh lùng nói: “Nhanh ra tay đi, chậm sẽ không có, chỉ đổi Canh Kim, cái khác không muốn.”

Một đạo ác liệt âm thanh truyền đến, “Năm hai Canh Kim, ta đổi Chư Tinh Đan!”

Mọi người ánh mắt nhìn tới, là một vị đầy mặt kim quang khô gầy ông lão, toàn thân đều tỏa ra khí tức bén nhọn, hiển nhiên là hệ “Kim” võ tu.

Đối với hệ “Kim” võ tu mà nói, Canh Kim càng là vô cùng trân quý đồ vật, lại có thể sẵn sàng lấy ra đổi Chư Tinh Đan, sợ là cảnh giới kẹp lại đã lâu.

Chư Tinh Đan tác dụng lớn nhất chính là tăng cường công lực, tăng cường Giới Vương cảnh bên trong bất kỳ một cấp đột phá tỷ lệ, có tiền cũng không thể mua được, trên căn bản vừa xuất hiện cũng sẽ bị cướp sạch.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2036: Cổ Bảo, Bị Hoài Nghi

Tóc đỏ cô gái nói: “Tốt, tới đổi.”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, mở lời nói: “Ta ra sáu hai Canh Kim đổi Chư Tinh Đan.”

Tóc đỏ nữ tử mặt lộ vẻ vui mừng, chỉ vào Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, là ngươi, tới đổi.”

Cái kia hệ “Kim” ông lão giận dữ, quát lên: “Tiểu tử thối! Ta đã xuất thủ trước, mọi việc nói tới trước tới sau!”

Không chờ Dương Thanh Huyền hận trở lại, tóc đỏ nữ tử tựu cười lạnh nói: “Ai với ngươi tới trước tới sau? Nơi này là buổi đấu giá, cũng không phải phố chợ, hoặc là ra càng nhiều Canh Kim, hoặc là thành thật một chút ngồi xuống!”

Hệ “Kim” ông lão khí trên mặt kim quang đều biến thành màu đen, nhìn Dương Thanh Huyền ngồi ở khu khách quý bên trong, chỉ sợ cũng cái không dễ trêu giác, cắn răng nói: “Sáu hai, ba tiền!”

Dương Thanh Huyền nói: “Sáu hai năm tiền.”

Hệ “Kim” ông lão cơ hồ là tiếng gầm gừ, quát: “Bảy hai!”

Dương Thanh Huyền nói: “Bảy hai một tiền.”

“Phốc!” Hệ “Kim” ông lão khí phun lên ra một ngụm máu đến, toàn bộ người vô lực than đang chỗ ngồi trên, trên mặt mang theo ưu thương.

Dương Thanh Huyền nội tâm thở dài, có thể thấy lão giả này cần Chư Tinh Đan, nhưng mình hiện tại thiếu nhất chính là thực lực, bất kỳ có thể tăng cao thực lực cơ hội, đều không thể bỏ qua.

Tóc đỏ nữ tử mừng lớn nói: “Tốt, chính là ngươi!”

Dương Thanh Huyền đứng dậy, vừa sải bước ra, tựu đứng ở trên võ đài, lấy ra bảy hai một tiền Canh Kim, đổi hạ cái viên này Chư Tinh Đan, lại một cái xoay người, tựu trở về vị trí trên.

Nhan Sư Cổ cười nói: “Chúc mừng đường bay huynh đập linh đan.”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Cười chê rồi.”

Nhan Sư Cổ ung dung thong thả nói ra: “Kỳ thực ta cảm thấy được, đường bay huynh nếu như Canh Kim có bao nhiêu lời, có thể mang cái kia hoàng triều ấn linh kiện đập hạ. Phải biết cổ bảo đều là sinh ra ở Hồng Mông thời kì cường giả siêu cấp, mỗi một cái đều uy năng to lớn, hoàn toàn không kém Tiên Thiên linh bảo. Này hoàng triều ấn mặc dù chỉ là cái linh kiện, nhưng tế luyện một phen, vẫn như cũ có thể sử dụng, chỉ là uy lực có hạn, thích hợp bay huynh mà nói thật là vô bổ. Nhưng nếu là tương lai có cơ hội đem mặt khác ba cái linh kiện cũng thu thập đủ, vậy coi như lợi hại.”

Dương Thanh Huyền bán tín bán nghi nói ra: “Ồ? Sư Cổ huynh đối với cổ bảo có nghiên cứu?”

Nhan Sư Cổ vẻ mặt như thường lại cười nói: “Có chút hứng thú, nghiên cứu qua một, hai.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Cái kia sư Cổ huynh cảm thấy ta đem bảo vật này tập hợp xác suất lớn bao nhiêu?”

truy❤encuatuinet Nhan Sư Cổ trầm ngâm một chút, lắc đầu nói: “Khó nói, xác suất không lớn, nhưng cũng không phải là không thể. Hơn nữa ta vừa cũng nói, cái này linh kiện cũng có thể đơn độc sử dụng, hơn nữa nếu quả thật thu thập không đủ lời, còn có một cái thú vị biện pháp, chính là chính mình gia nhập các loại vật liệu, không ngừng tăng lên nó phẩm cấp cùng uy năng. Cổ bảo cách luyện chế, cùng hiện tại nguyên khí có rất lớn khác nhau. Cổ bảo muốn ổn định nhiều, có thể tùy ngươi luyện.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, cảm thấy có chút ý tứ, dù sao cổ bảo muôn vàn khó khăn vừa thấy, trên thị trường căn bản không thể lưu thông, cái này hoàng triều ấn nếu như không phải chỉ có một phần tư lời, sợ không có khả năng nắm đến lưu thông, tự mua đến mặc dù không dùng, tốt nghiên cứu kỹ một phen cũng được, nói không chắc có thể tìm tòi ra gì đó đến.

Đang muốn ra giá thời gian, đột nhiên một đạo nhàn nhạt thanh âm cô gái từ hư không truyền hạ, mười phần dễ nghe êm tai, tiến vào mỗi người trong tai.

“Hoàng triều ấn linh kiện, ta thay đổi.”

Theo âm thanh vang lên, sàn bán đấu giá trên rơi vào ngắn ngủi yên tĩnh, đều là kinh ngạc nhìn phía cái kia nguồn thanh âm.

Tử Nhiễm đều đổi sắc mặt, lộ ra một tia kinh sợ, nhưng lập tức khôi phục bình thường.

Dương Thanh Huyền hướng về cái kia nguồn thanh âm nhìn tới, trong mắt kim quang lóe lên, liền nhìn thấy phòng bán đấu giá phía trên, có vô số kết giới quy tắc, nhìn xuyên quá khứ, lờ mờ có thể thấy được một cái trong bóng tối mật thất, bên trong có mấy đạo thướt tha bóng người, một vị trong đó nữ tử lâm đứng ở cửa sổ, cần phải chính là mở lời vị kia.

Dương Thanh Huyền trong lòng không tên cảm thấy kỳ quái, cô gái này dáng người như là hết sức quen thuộc, trong giây lát, hắn liền nhớ tới ở Vô Dục Trai thời điểm, xuyên thấu hư không nhìn thấy cái kia Đạo Ảnh tử.

Chẳng lẽ là cùng một người?

Nhan Sư Cổ thấp giọng nói: “Lần này phiền toái, là Thần Vương phủ người. Hơn nữa nghe thanh âm này, tu vi không thấp. Ta vừa nhìn Tử Nhiễm đều đổi sắc mặt, lại liên nghĩ lên đồng Vương phủ tình huống, mặt trên có thể là một vị công chúa.”

Dương Thanh Huyền sợ hỏi: “Vậy làm sao bây giờ?”

Nhan Sư Cổ trầm ngâm một lát, hơi lắc đầu, nói ra: “Không dễ xử lí.”

Ý tứ chính là ngươi tự xem làm.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, thầm nghĩ dù sao cũng ta chân trần không sợ xỏ giày, đây là các ngươi Thần Vương phủ đáp thai tử, mình cũng không thể phá ra tay tới đối phó ta đi.

Hơn nữa chỉ cần ly khai nơi đây, Lão Tử có bảy mươi hai biến, ai cũng không tìm được ta.

Ngay lập tức trấn định nói ra: “Ta ra năm hai một tiền.”

“Rầm”, vô số ánh mắt đều hội tụ lại đây, giật mình nhìn Dương Thanh Huyền.

Dù sao ai đều biết, có thể ở đại sảnh bầu trời chiếm cứ vị trí, đều là đội trời nhân vật bình thường, địa vị tôn vinh còn xa ở quý khách bên trên.

Thậm chí không ít người đều đoán được, vừa nãy âm thanh, có thể là vị nào Thần Vương nghĩa nữ, đều ở trong tối nghĩ, tiểu tử này không muốn sống nữa?

Trên đại sảnh hư không bên trong mật thất, Tử Hà đứng chắp tay, trong hai con ngươi hóa hiện ra một mảnh tử mang, thẳng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, dường như muốn đem trong ngoài hoàn toàn nhìn thấu.

Phía sau bốn vị tỳ nữ đều là lộ ra vẻ giận dữ, cái kia thiếp thân tỳ nữ Tiểu Huyên càng là lạnh lùng nói: “Tiểu thư, này đại khối đầu thật không phải là tốt xấu, biết rõ chúng ta là Thần Vương phủ người, lại còn dám tranh giá!”

Tử Hà tựa hồ không nghe thấy, mà là hỏi: “Tiểu Huyên, lần trước để cho ngươi tra cái kia mèo yêu võ tu, có thể có tin tức?”

Tiểu Huyên sửng sốt hạ, lắc đầu nói: “Hồi bẩm tiểu thư, mèo kia yêu như là biến mất rồi giống như, ta vận dụng toàn bộ mạng lưới tình báo, đều không nửa điểm tung tích, kỳ quái. Mấy đại truyền tống khu vực cũng phái người đi hỏi thăm qua, đều chưa từng thấy như vậy một đầu mèo yêu.”

“Ồ? Đây thật là thú vị.”

Tử Hà bên trong cặp mắt, một mảnh mịt mờ tử mang, Như Yên như màn, người ngoài hoàn toàn không thấy rõ nàng tâm tư, chỉ nghe lẩm bẩm nói nhỏ, “Loại này bị nhìn xuyên cảm giác, dĩ nhiên cùng lần trước một dạng.”

Tiểu Huyên sửng sốt hạ, nói: “Tiểu thư, ngươi nói cái gì? Có phải là đi thu thập cái kia đại khối đầu?”

Tử Hà lắc đầu nói: “Ngươi đưa tin cho Tử Nhiễm, lại quá mười cái món đồ đấu giá sau, tăng cường năm mươi viên Phượng Tủy Quả bán đấu giá.”

Tiểu Huyên không giải hỏi: “Đây là vì cái gì? Phượng Tủy Quả không phải bán rất tốt sao? Vậy này đại khối đầu làm sao bây giờ?”

Tử Hà cau mày nói: “Ngươi vấn đề thật nhiều, còn không nhanh đi làm!”

Tiểu Huyên sợ hết hồn, vội vàng nói: “Là!” Liền khom người lùi lại.

…

Dương Thanh Huyền báo ra năm hai một tiền sau, toàn bộ bên trong đại sảnh yên lặng như tờ, mà hư không bên trong mật thất, cũng lại không có ra giá.

Làm cho bên trong đại sảnh mọi người, đều không rõ ràng cái kia Thần Vương phủ nữ tử tâm tư, có chút nghĩ muốn ra giá, suy nghĩ luôn mãi sau, vẫn là nhịn xuống.

Vật này nếu là Thần Vương phủ công chúa coi trọng, dù cho ngươi đập tới trong tay, nội tâm cũng không vững vàng a!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2037: Ảnh Thần Đao, Tôn Hồn Thạch

Dương Thanh Huyền cùng tóc đỏ nữ tử cũng chờ một lát, lại không người báo giá.

Tóc đỏ nữ tử thở dài, hiển nhiên có chút mất mát.

Dương Thanh Huyền lên bàn đấu giá, giao hàng hoàng triều ấn linh kiện, Tử Nhiễm trên mặt mang theo vẻ lạnh lùng nhìn Dương Thanh Huyền, lại như ở nhìn tử thi.

Tóc đỏ nữ tử dùng Thái Ất Canh Kim đổi cái kia Quang Linh, như nhặt được chí bảo giống như nâng ở lòng bàn tay, không nhịn được cười to mấy tiếng, sau đó vung tay lên thu rồi kiếm trận, lóe lên liền trực tiếp hướng về sàn đấu giá ở ngoài đi đến, càng đối với phía sau đồ vật lại không hứng thú.

Tử Nhiễm lộ ra nghề nghiệp giống như nụ cười, nói ra: “Phía dưới bán đấu giá tiếp tục, là một bản đỉnh cấp tu luyện tâm pháp, gọi là câu Trần Thiên Thư, chính là...”

Dương Thanh Huyền còn chưa nghe xong, liền bị Nhan Sư Cổ cắt đứt, chỉ thấy Nhan Sư Cổ giơ ngón tay cái lên, cười nói: “Có dũng khí! Thần Vương nghĩa nữ ngươi cũng dám đè tới, đường bay huynh, tự cầu nhiều phúc đi. Cái kia hoàng triều ấn linh kiện có thể hay không cho ta mượn xem một chút?”

Dương Thanh Huyền đầy mặt cười khổ, đem cái kia hoàng triều ấn đưa tới, đồng thời nói ra: “Sư Cổ huynh cứu ta.”

Nhan Sư Cổ tiếp nhận ấn đến, ánh mắt lóe lên sắc mặt vui mừng, nâng ở trong tay xem xét tỉ mỉ, đối với Dương Thanh Huyền lời hoàn toàn không có hứng thú, ứng phó nói: "Ta có thể không có bản lãnh này, nếu không ngươi hiện tại chính mình mau trốn đi."

Cái kia hoàng triều ấn màu đồng cổ, hình dạng cùng bất quy tắc, dường như hoàn chỉnh ấn một cái giác, mặt trên thấy người sang bắt quàng làm họ, như là thấm ướt năm tháng điêu khắc, lộ ra một luồng bầu trời cổ vẻ người lớn hơi thở.

Nhan Sư Cổ yêu thích không buông tay dáng vẻ, không ngừng tán dương: "Thứ tốt, thật là đồ tốt, không hổ là cổ bảo, này phương pháp chế tạo cùng công nghệ, đời sau khó có thể với tới a."

Dương Thanh Huyền nhìn dáng dấp kia của hắn, đều sợ hắn không trả lại cho chính mình, tốt ở Nhan Sư Cổ sau khi xem xong, liền lập tức xin trả, đồng thời lấy ra một chiếc thẻ ngọc giao cho Dương Thanh Huyền, nói ra: "Trong này có thật nhiều liên quan với cổ bảo ghi chép, cùng với đơn giản một chút luyện chế biện pháp, ngươi có thể chính mình nghiên cứu hạ. Nếu như không tìm được mặt khác ba cái linh kiện, liền trực tiếp ở đây không trọn vẹn trên căn bản luyện chế, uy lực sẽ không kém."

Dương Thanh Huyền không khách khí thu rồi hạ xuống.

Buổi đấu giá đều đâu vào đấy tiến hành, các loại mạnh mẽ vật phẩm tầng tầng lớp lớp, nhưng Thần Vương Thiết vẫn luôn chưa từng xuất hiện.

Ở đập xong một món bảo vật sau, Tử Nhiễm đột nhiên nói ra: "Phía dưới bán đấu giá một tổ Phượng Tủy Quả, cộng năm mươi viên, không hạn giá rẻ, mỗi lần ra giá không được thấp hơn một vạn Tinh Hạo Thạch."

"Cái gì? Phượng Tủy Quả làm sao nắm đến đấu giá?"

“Vật ấy tuy rằng quý giá, nhưng còn rất xa không đạt tới bán đấu giá cấp bậc đi. Thần Vương phủ ở trên đấu giá hội xuyên sáp bán đồ mình, thật là biết làm ăn.”

Sau đó các loại âm thanh đều có, không ít người đều là cảm thấy kỳ quái, nhưng rất nhanh đã có người ra giá, dù sao Phượng Tủy Quả xác thực là đồ tốt.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, cũng gia nhập ra giá đại quân.

Nhưng giá cả gần như áp sát giá chợ đen cách đồ vật, tiếng gọi giá tựu nhỏ hạ xuống.

Dù sao Thần Vương phủ lén lút lượng lớn bán ra Phượng Tủy Quả, trên chợ đen cũng không hiếm thấy, chỉ là giá cả đắt giá thôi, không có giá cả ưu thế tự nhiên cũng không có người mua.

Cuối cùng, này năm mươi viên Phượng Tủy Quả cũng bị Dương Thanh Huyền đánh xuống.

Tử Hà đứng ở trên hư không bên trong mật thất, lạnh lùng nhìn tình cảnh này, khóe miệng càng vung lên vẻ cổ quái nụ cười, “Có ý tứ, đây rốt cuộc là gì thần thông, lại có thể nghĩ hóa ra bất đồng hình thái, đem tất cả mọi người che giấu.”

Sau đó hơn mười món bán đấu giá, Dương Thanh Huyền đều không có ra tay.

Cho đến xuất hiện một thanh hàn quang lăng liệt thần đao, tên là “Ảnh Thần Đao”, vì là Tiên Thiên linh bảo, gây nên không nhỏ chấn động.

Cơ Bắc Dã cũng cảm ứng được cái kia Ảnh Thần Đao đao khí, toàn bộ Nhân Cực vì là kích động.

Dương Thanh Huyền lại ra tay, lấy 1000 tỉ Tinh Hạo Thạch giá cả đem cái kia Ảnh Thần Đao mua lại, dẫn tới toàn trường chấn động.

Liền ngay cả Nhan Sư Cổ đều cả kinh há to mồm, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền như vậy có tiền.

Dương Thanh Huyền im lặng không lên tiếng giao hàng Ảnh Thần Đao, biếu tặng cho Cơ Bắc Dã, sau đó an vị về vị trí, nhưng sắc mặt đã khó coi, trong lòng đang nhanh chóng nhỏ máu.

Hắn lần trước ở Đức Phong Cổ Lâu, tổng cộng mới bán ra một ngàn hai trăm tỷ Tinh Hạo Thạch, thêm vào mạt thế chu vi bên trong thu thập đi ra Tinh Hạo Thạch, tổng cộng mới 6000 tỉ tả hữu. Hiện tại một chút tựu trừ đi 1000 tỉ, còn lại 5000 tỉ. Mà lần trước Thần Vương Thiết giá cả, là vỗ ra 5000 tỉ. Trên người mình chút tiền này, sợ là có chút mơ hồ.

Du An âm thanh truyền đến, nói: “Ta lại đi mạt thế chu vi bên trong tìm xem một chút, có lẽ lần trước không có lục soát sạch sẽ.”

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, cũng chỉ có thể như vậy.

Thần Vương Thiết hắn là nhất định muốn được tay, đến thời điểm không đủ tiền lời, cũng chỉ có thể học lúc trước hồng y nữ tử kia, dùng vật phẩm chống đỡ.

Dương Thanh Huyền phát hiện hắn đập hạ Ảnh Thần Đao sau, toàn trường một nhiều hơn phân nửa ánh mắt đều tập trung đến rồi hắn trên người, tất cả đều là ngờ vực, suy đoán, lạnh lẽo, đố kị, thậm chí hàn ý.

Nhưng Dương Thanh Huyền không sao, chờ ra buổi đấu giá này tràng, chính mình thì trở thành Bì Bì Hà, xem ai còn tìm được chính mình.

Buổi đấu giá tiếp tục, thứ tốt tầng tầng lớp lớp, Dương Thanh

Huyền nhìn một trận tâm loạn, mỗi một cái đều muốn mua, đến sau đó dứt khoát nhắm mắt lại, đối với những món đồ kia làm như không thấy, tựu chờ Thần Vương Thiết hiện thế.

Tử Nhiễm trong tay nâng một cái cao ba tấc màu tím thủy tinh hộp ngọc, phóng ở trên đài đấu giá, nói ra: “Kiện món đồ này cực kỳ hiếm thấy, tác dụng có lẽ không lớn, nhưng thật quý giá dị thường, nếu như rơi ở cần cần nhân thủ bên trong, chính là giá trị liên thành chí bảo.”

Tử Nhiễm chậm rãi đem hộp ngọc nâng lên, bên trong hiện ra một khối tinh trạng tảng đá, trình đủ mọi màu sắc.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, cái kia tảng đá tựa hồ có hơi quái dị, nhưng cũng nói không được quái ở đằng kia.

Tử Nhiễm giải thích: “Vật này gọi Đế Hồn Thạch, chính là tu vi đạt đến Thiên Giới chi chủ quỷ tu chết rồi, hồn thể biến thành vật trân quý. Nói thật, vật này giá trị, căn bản không cách nào cân nhắc, đặc biệt đối với quỷ tu mà nói, nếu như đem này Đế Hồn Thạch nuốt xuống, liền có khó mà tin nổi hiệu quả quả.”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, dĩ nhiên là Quỷ Đế chết rồi biến thành?

Hắn chính nghĩ hỏi dò Quỷ Tàng, trong đầu đột nhiên một chút đâm nhói, càng là vô cùng âm u quỷ khí tuôn ra mà đến, hầu như chiếm cứ hắn toàn bộ thức hải cùng thân thể, Quỷ Tàng cơ hồ là rít gào quát: “Tôn Hồn Thạch! Trời ạ! Mẹ! Lại là Tôn Hồn Thạch! Sao có thể có chuyện đó? Ta nhất định là hoa mắt!”

Dương Thanh Huyền sợ phẫn nộ quát: “Giở trò quỷ gì? Ngươi muốn chiếm cứ thân thể của ta hay sao? Nhanh lui xuống đi!”

Thân thể hơi chấn động một cái, mi tâm Kiếm Ấn lấp lóe, liền đem quỷ khí toàn bộ áp chế về Thái Huyền Thiên.

Một bên Nhan Sư Cổ cảm thấy Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng biến hóa, chỉ là nhàn nhạt liếc mắt nhìn, lộ ra sắc mặt khác thường, vẫn chưa nói cái gì.

Quỷ Tàng hưng phấn gầm hét lên: “Mua lại! Nhất định muốn mua hạ! Dương Thanh Huyền, nhanh đem này Tôn Hồn Thạch mua lại cho ta, ta làm trâu làm ngựa cho ngươi, sẽ không tiếc!”

Dương Thanh Huyền giật mình không nhỏ, luôn luôn kiêu căng tự mãn Quỷ Tàng, lại có thể nói ra những lời này, có thể thấy được này hồn thạch sự tôn quý, hỏi: “Ngươi nói cái gì? Tôn Hồn Thạch? Tử Nhiễm không phải nói đây là Đế Hồn Thạch sao?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2038: Luân Hồi Đại Trận, Quỷ Giới Việc

“Ha ha, Đế Hồn Thạch?”

Quỷ Tàng cười như điên nói: “Này chút ngốc treo biết cái gì?” Quỷ Tàng âm thanh trở nên trở nên nghiêm nghị, mười phần ngưng trọng nói ra: “Khối này hồn thạch là Tôn Hồn Thạch, cũng là cả Quỷ Giới bên trong, duy nhất đã biết Tôn Hồn Thạch, nhưng cũng không phải là chỉ có một khối, khối này cũng chỉ là mảnh vỡ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cụ thể nói rõ ràng chút.”

“Đế Hồn Thạch” tên vừa ra, sàn bán đấu giá tựu có không ít người đổi sắc mặt.

Tuy rằng ở đây cũng không phải là Quỷ Giới, nhưng là nơi đây vũ trụ đẳng cấp cao nhất buổi đấu giá một trong, người tới không khỏi là các đại tinh vực, cùng với Mục Hải Vực Giới cường giả, đa dạng đủ mẫu mã tu luyện công pháp gì đều có, tương tự không thiếu quỷ tu chi sĩ.

Tử Nhiễm nói ra: “Khối đá này mười phần quý giá, không hạn giá rẻ, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn 100 triệu Tinh Hạo Thạch.”

Trong sân rất nhiều người vẻ mặt đều có chỗ biến hóa, tuy rằng bọn họ không rõ ràng Đế Hồn Thạch giá cả, nhưng mỗi lần tăng giá không được thấp hơn 100 triệu Tinh Hạo Thạch, nhưng là lần đầu tiên xuất hiện, trước mỗi lần tăng giá cả giá cả, cao nhất cũng là 50 triệu, từ này cũng có thể thấy vậy thạch không phải bình thường.

“1 tỉ!”

Lập tức có người ra giá lên.

Quỷ Tàng thân thể run lên, lộ ra hết sức kích động, sợ bị người cướp đi giống như, vội vàng nói: “Nhanh đấu giá xuống, ta chậm rãi muốn nói với ngươi!”

Dương Thanh Huyền nói: “Không hoảng hốt, chờ bọn hắn trước tiên ra giá, ngươi đã như vậy khát vọng, ta tự nhiên sẽ tận tất cả biện pháp đập hạ cho ngươi.”

Quỷ Tàng hít một hơi thật sâu, sửa sang lại hạ dòng suy nghĩ, chậm rãi nói: “Tự đại đạo diễn hóa vạn vật lên, trước sau ra đời sơ sinh đời đại vũ trụ, cùng với mấy chục diễn sinh đời đại vũ trụ, đồng thời còn sẽ có mới vũ trụ hình thành, cũ vũ trụ yên diệt. Nhưng Quỷ Giới, nhưng từ đầu đến cuối chỉ có một, chính là vạn vật hồn phách thuộc về nơi. Quỷ Giới bên trong quỷ hồn, chủ yếu có ba loại khởi nguồn: Một, chính là chết sinh linh, bị Luân Hồi Đại Trận bài xích đi ra, rơi vào Quỷ Giới, như vậy hồn phách...”

Dương Thanh Huyền ngắt lời nói: “Các loại, Luân Hồi Đại Trận là cái gì?”

Quỷ Tàng hắc tiếng nói: “Đạo hóa vạn vật thời điểm, nương theo mà xuất hiện xoay chuyển đại trận, bất kể là sơ sinh đời đại vũ trụ, vẫn là diễn sinh đời đại vũ trụ, sở hữu sinh linh vạn vật chết rồi, đều sẽ bị hút vào đến Luân Hồi Đại Trận bên trong, tiến hành Luân Hồi chuyển thế. Sở hữu hồn phách ký ức, công pháp tu vi, đều sẽ bị đại trận xóa đi, nhưng cũng có chút thân mang tuyệt thế công pháp thần thông, có thể ở Luân Hồi Đại Trận bên trong lưu lại một sợi thần thức, chuyển thế sau đó mới hồi phục lại.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Lúc trước Hàn Phi Vân nói quá, Huyền Thiên Cơ đem chín đời thân, đều nấp trong trong luân hồi, chỉ chính là này Luân Hồi Đại Trận sao?”

Quỷ Tàng không xác định nói ra: “Hẳn là, nhưng Luân Hồi lực lượng, nhưng là đại đạo bản nguyên lực lượng, đem chín đời thân nấp trong Luân Hồi cách nói này, cũng chỉ là trên lý thuyết tồn tại. Hừ, bản tọa sống sót nhiều năm như vậy, còn chưa từng nghe qua có ai có thể tiến nhập đất luân hồi, Huyền Thiên Cơ tiểu tử kia sợ là cố làm ra vẻ bí ẩn thành phần chiếm đa số.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy hắn sau đó chín thế thân hợp nhất, bước vào Thiên Giới chi chủ lại là chuyện gì xảy ra?”

Quỷ Tàng trầm ngâm một lát, than thở: “Ta cũng không phải đại đạo bản thân, nơi nào có thể biết tất cả pháp? Có lẽ tiểu tử kia thật có thể đi vào đất luân hồi cũng khó nói, dù sao trong tay hắn có một tia đại đạo sức mạnh to lớn a.”

Dương Thanh Huyền lại nói: “Nếu như hắn có thể lấy thân thể tiến nhập Luân Hồi, vậy liệu rằng thật không có chết?”

Quỷ Tàng nói: “Trên thực tế ngươi không cần bắt lại ở vấn đề này, hừ, thân thể lại tác dụng gì, thật tốt như vậy sao? Thế gian vạn vật đều là năng lượng biến thành, thân thể, đại địa, vị diện, thậm chí tinh vực, vũ trụ, không khỏi là năng lượng ngưng, thoát ly thân thể, như thường có thể tu luyện đạo pháp, thành tựu vô thượng chí tôn. Huyền Thiên Cơ nếu có thể tùy ý tiến nhập Luân Hồi, dù cho là chết, hồn phách cũng có thể tới lui tự nhiên, mặc dù không lại chuyển đời sống lại, cũng có thể dùng đại thần thông tái tạo thân thể. Nói cách khác, đối với hắn cái kia loại có thể khống chế Luân Hồi người mà nói, chỉ cần linh hồn Bất Diệt, tựu không tồn tại chân chính sinh tử. Hừ hừ, ở bản tọa xem ra, thân thể bất quá là ràng buộc thôi.”

Dương Thanh Huyền nghiền ngẫm Quỷ Tàng lời, chỉ cần linh hồn Bất Diệt, liền không tồn tại chân chính sinh tử, nói như thế, sinh tử đều bất quá là ảo giác thôi.

Dương Thanh Huyền phảng phất đối với vũ trụ đại đạo, lại hiểu rõ một ít.

Loại này đối với đại đạo chí lý hiểu, làm cho hắn khí chất và khí tức, đều sinh ra một ít biến hóa vi diệu.

Bên cạnh Nhan Sư Cổ hơi khẽ ồ lên một tiếng, như là cảm ứng được một ít gì, nhưng lại không nói ra được, chỉ là kinh dị xem thêm Dương Thanh Huyền vài lần.

Dương Thanh Huyền nói với Quỷ Tàng: “Tiếp tục.”

Quỷ Tàng “Ừ” một tiếng, trở lại lúc trước đề tài, “Quỷ Giới bên trong hồn phách khởi nguồn có ba: Một, chết đi người, này chút người bởi vì chịu đến Luân Hồi Đại Trận xung kích, bị xóa đi thần thức cùng tu vi, tiến nhập Quỷ Giới sau trực tiếp trở thành cấp thấp nhất tồn tại. Nhưng khi còn sống tu vi cũng không phải hoàn toàn vô dụng, nếu ngươi khi còn sống có mạnh mẽ tu vi, ở Quỷ Giới bên trong một lần nữa thu được lại tu đạo pháp cơ duyên lời, tu luyện thiên phú đem hơn xa phổ thông hồn. Ở Quỷ Giới bên trong, tương tự có ngàn vạn tông môn san sát, những tông môn này đều thích tìm kiếm cùng mời chào khi còn sống mạnh mẽ hồn phách.”

“Thứ hai, chính là khi còn sống tựu tu luyện quỷ đạo người, cuối cùng có thể thoát ly thân thể, chịu đến Quỷ Giới cảm ứng mà bị hấp dẫn tới. Loại này người tiến nhập Quỷ Giới, tựu bảo lưu lại hoàn chỉnh tu vi cùng ý thức, là cực kỳ mạnh mẽ tồn tại.”

“Thứ ba, chính là Quỷ Giới bên trong, chính mình đản sinh ra linh hồn. Bởi các loại thiên kỳ bách quái cơ duyên, sẽ đản sinh ra các loại thiên kỳ bách quái hồn phách, mặc dù là ta cũng không thể từng cái nhận ra. Những hồn phách này, ra sao đều có, một lời khó nói hết.”

Dương Thanh Huyền tăng mạnh tri thức, không nghĩ tới Quỷ Giới bên trong, còn có như vậy phiền phức hệ thống, tựu và nhân giới không khác nhau chút nào, lần thứ hai hỏi: “Cái kia Quỷ Giới chi hồn, còn sẽ chết sao?”

Quỷ Tàng cười mắng: “Phí lời, bản tọa không suýt chút nữa chết sao? Chỉ còn lại một tia tàn phách dung nhập vào Kiếm Hồn bên trong, bị hút vào Thái Huyền Thiên bên trong, nếu không thì chết thật. Đại đạo bên dưới, đều có ngũ suy chi kiếp, coi như là vạn cổ chí tôn, cũng khó thoát kiếp diệt. Chỉ có điều đến nơi Chí Tôn cảnh sau, tuổi thọ thật dài, đồng thời có thể triển khai đại thần thông, đem ngũ suy chi kiếp không ngừng đẩy sau. Tự Quỷ Giới sinh ra đến nay, có nghe đồn cùng ghi chép bỏ mình Chí Tôn cảnh, chỉ có một vị.”

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu cái gì, nhìn trên đài đấu giá cái viên này năm màu băng phân tranh tinh thạch, giật mình nói: “Chính là vị này?”

Quỷ Tàng gật gật đầu, nói: “Chính là. Vị chí tôn kia cảnh ngã xuống sau, trực tiếp hóa thành hồn thạch, nhưng bởi vì năng lượng quá mạnh, thiên địa không cho, trực tiếp đổ nát thành sáu khối, phân biệt bắn vào vô tận vũ trụ, từ đây bặt vô âm tín. Ở ngàn vạn năm trước, Quỷ Giới bên trong tìm được một khối trong đó, bị một vị ngốc treo chiếm được, lại thành tựu một phương cự phách, thực lực không ở bản tọa bên dưới.”

Nghe được, Quỷ Tàng nhận ra cái kia thu được Tôn Hồn Thạch người, hơn nữa tựa hồ còn không quá đối đầu, Dương Thanh Huyền khẽ cười nói: “Đừng động một chút là nói nhân gia là ngốc treo, tích điểm khẩu đức.”

Quỷ Tàng hừ nói: “Còn chưa phải là theo ngươi học!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2039: Tranh Đoạt Hồn Tôn Thạch, Thần Vương Con Trai

Dương Thanh Huyền ngữ khí uyển chuyển nói ra: “Ta gặp phải cái kia chút, là thật khờ treo, với ngươi không giống nhau.”

Quỷ Tàng: “…”

Hai người trò chuyện bên dưới, cái này Tôn Hồn Thạch cũng đã bị vỗ tới hai mươi hai tỷ giá cả, còn ở chà xát đi lên trên.

Nếu biết này Tôn Hồn Thạch lai lịch cùng quý giá, Dương Thanh Huyền đương nhiên sẽ không buông tha, nhưng hắn cũng không gấp ở báo giá, mà là đem hai mắt khép lại, lẳng lặng dưỡng thần.

Rất nhanh, Tôn Hồn Thạch giá cả trực tiếp lên năm mươi tỉ, tiếng gọi giá thanh âm bắt đầu trở nên chế nhạo.

Dương Thanh Huyền trong lòng đánh giá hạ, một là quỷ tu cũng không nhiều, hai là mọi người đều cho rằng đây là Đế Hồn Thạch, như biết kỳ chân chính giá trị lời, đầu tiên khối này hồn thạch chủ nhân tựu không khả năng lấy ra đấu giá, thứ yếu đập ra bao nhiêu tiền đều là có thể.

Làm giá cả tăng lên tới năm mươi lăm tỷ thời điểm, Dương Thanh Huyền rốt cục mở miệng, trực tiếp báo một sáu mươi tỷ.

Lập tức làm cho cả sàn đấu giá một chút yên tĩnh lại.

Vô số ánh mắt đều hội tụ lại đây, liền ngay cả Nhan Sư Cổ cũng lộ ra vẻ kinh ngạc, thấp giọng nói ra: “Khối này Đế Hồn Thạch là tàn tạ.”

Dương Thanh Huyền âm thầm khâm phục, không nghĩ tới Nhan Sư Cổ trong mắt sắc bén như thế, liền ngay cả này hồn thạch tàn tạ đều nhìn ra rồi, nhưng Nhan Sư Cổ chung quy không phải Quỷ Giới người, vẫn là lầm.

Ngay lập tức nhẹ nhàng trả lời: “Ta biết.”

Nhan Sư Cổ sửng sốt hạ, lập tức nhẹ nhàng nở nụ cười, nói ra: “Biết liền tốt, ta lo lắng ngươi chịu thiệt.” Liền không nói nữa.

“Sáu mươi lăm tỷ!”

Mặt khác một chỗ ngóc ngách, lại vang lên báo giá tiếng, trong thanh âm mang theo một chút tức giận tâm tình.

Dương Thanh Huyền đuổi giá cả nói: “Bảy chục tỉ.”

“Bảy mươi lăm tỷ.”

“Tám mươi tỷ.”

“Chín mươi tỷ.”

“Một trăm tỉ.”

Giá cả vọt tới một trăm tỉ sau, ngắn tạm ngừng hạ, một phía khác lần thứ hai báo giá khởi điểm đến, “Một trăm hai mươi tỷ!”

Dương Thanh Huyền không nhanh không chậm nói ra: “Một trăm năm mươi tỷ.”

Đối phương lần thứ hai trở nên yên lặng.

Trước Dương Thanh Huyền đập Ảnh Thần Đao, ra rơi mất 1000 tỉ, dẫn tới toàn trường chấn động xôn xao.

Tất cả mọi người biết hắn có tiền, quay về ra giá thời điểm, không khỏi bên trong lòng có chút chột dạ.

Đợi một trận, toàn trường lại không người báo giá, Dương Thanh Huyền tối tối thở phào nhẹ nhõm, tựu ở cho rằng quyết định thời điểm, một đạo nhàn nhạt âm thanh vang lên, “Hai ngàn ức.”

Toàn trường một chút tựu xôn xao, cũng không phải là này hai ngàn ức Tinh Hạo Thạch chấn kinh rồi mọi người, mà là ra giá người thân phận.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, nội tâm dâng lên một luồng dự cảm không tốt, ánh mắt chuyển hướng khu khách quý phía trước, cái kia hơn mười vị lam bào võ tu vị trí, ra giá chính là cái kia dẫn đầu nam tử, từ buổi đấu giá đến hiện tại, nam tử cũng không từng nói một tiếng, chỉ là ngồi yên lặng, cho đến giờ khắc này, mới rốt cục lần thứ nhất hé răng.

“Là Lam Anh Thần Vương tam tử Lam Diêm đại nhân, ta còn kỳ quái đây, vì sao Lam Anh Thần Vương phủ người đến nhưng không nói tiếng nào.”

“Sợ là nội tâm có lửa giận đi, Thần tộc nguyên bản tự xưng là thân phận cao quý, tím tâm thần Vương phủ người nhưng đưa bọn họ sắp xếp ở khu khách quý, tựu liền một cái bí ẩn không gian đều không, ta nhìn Lam Diêm khí không nhẹ đây.”

“Xuỵt, nhỏ giọng một chút, ngươi muốn tìm cái chết sao?!”

“Sợ cái gì, nơi này là không muốn thành, tím tâm thần vương cùng Lam Anh Thần Vương luôn luôn không cùng, lẽ nào Lam Anh Thần Vương phủ người còn dám trong này giết người hay sao?”

Trong đấu giá hội tràng, các loại nghị luận nổi lên bốn phía, Lam Diêm một tiếng báo giá, hầu như hấp dẫn sở hữu chủ ý.

Đồng thời rất nhiều chuyện tốt người, trêu tức nhìn Dương Thanh Huyền, một bộ một bộ xem kịch vui dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền chìm hạ khí, chậm rãi nói ra: “Ba ngàn ức.”

Này Tôn Hồn Thạch hắn là vô luận như thế nào cũng muốn chiếm được, nếu như đập không tới lời, sợ là Quỷ Tàng sẽ trực tiếp tuôn ra tới giết người.

Lam Anh Thần Vương phủ đoàn người, ngoại trừ Lam Diêm cửu tinh trung giai ở ngoài, còn có một vị không nhìn thấu tu vi võ tu, toàn thân bao phủ ở một tầng nhàn nhạt lam quang bên trong, hẳn là Thiên Giới lão quái, cũng không biết Quỷ Tàng giết qua không.

Nhưng nổi lên giết người đó là vạn bất đắc dĩ sự tình, một khi thật đến nơi này bước, tựu phiền phức lớn rồi.

Nhan Sư Cổ thấp giọng nói: “Ngươi thật muốn cùng Lam Diêm cái kia ngu xuẩn vật cạnh tranh?”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng gõ đầu, nói: “Vật ấy ta tình thế bắt buộc.”

Nhan Sư Cổ cười khổ một tiếng, hơi lắc đầu, than thở: “Không đáng a.”

Lam Diêm đột nhiên “Ha ha” cười to vài tiếng, xoay người lại, đầy mặt dữ tợn cùng đằng đằng sát khí nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, lạnh giọng nói: “Chó loại! Bản vương nghĩ muốn cái gì, ngươi này cẩu vật lại dám cạnh tranh!”

Lam Diêm ở Lam Anh Thần Vương địa giới bên trong hoành hành quen rồi, nguyên bản đi tới không muốn thành, Tử Hà tựu không có cho cái gì sắc mặt tốt, các loại đãi ngộ đều chỉ là phổ thông quý khách cấp, đã sớm một bụng uất ức cùng nén giận, giờ khắc này Dương Thanh Huyền vừa gọi giá cả, lập tức đem mấy ngày qua sở hữu lửa giận, tất cả đều tung ra trên người Dương Thanh Huyền, cái kia một đôi mắt lạnh bên trong, tuôn ra ánh sáng màu xanh lam, hận không thể trực tiếp dùng ánh mắt xé nát Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền ngước mắt lên, không sợ chút nào đối diện quá khứ, cười lạnh nói: “Cẩu vật, ngươi mắng ai?”

“Chi!” Bốn hạ không không hít vào ngụm khí lạnh, từng cái từng cái dọa cho phát sợ.

Mắng Thần tộc đã là tội chết, huống hồ mắng vẫn là Thần Vương con trai.

Nhan Sư Cổ cũng cả kinh há to mồm.

Lam Diêm càng là sống ở đó, như là hóa đá giống như vậy, đời này ngoại trừ Lam Anh Thần Vương ở ngoài, tựu không ai mắng quá hắn.

Dương Thanh Huyền hận sau khi trở về, đồng thời đứng dậy, cao giọng nói: “Buổi đấu giá này tràng quy củ, thật giống không được uy hiếp người khác, bằng không lấy trục xuất luận xử, nếu như nghiêm trọng người, càng là giải quyết tại chỗ. Không biết quy củ này là thật, còn chỉ là nói một chút mà thôi?”

Tử Nhiễm hơi thay đổi sắc mặt, thầm nghĩ không tốt nếu như dựa vào quy củ đến lời, vừa rồi Lam Diêm đã phạm quy, dù cho nhẹ nhất xử phạt cũng phải trục xuất ra sàn bán đấu giá.

Hắn mặc dù là tím tâm thần Vương phủ Nhị quản gia, nhưng nào dám trục xuất Lam Diêm.

“Ha ha! Ngươi này cẩu vật, lại vọng tưởng dùng quy củ trục xuất bản vương! Có quy tắc đều là lập ra để ràng buộc các ngươi này chút tiện dân, bản vương là Thần tộc, há có thể bị quy củ ràng buộc!”

Lam Diêm một mặt cười gằn cùng được nước vẻ, lấy thân phận của hắn, sàn bán đấu giá căn bản không thể trục xuất hắn.

Nhưng toàn trường võ tu sắc mặt đều khó xem, từng cái từng cái sắc mặt lạnh lẽo, hết sức không quen.

Câu nói kia “Tiện dân”, là đem tất cả mọi người cùng chửi.

Thần tộc vượt lên ở mọi người bên trên, mọi người giận mà không dám nói gì từ lâu, mà này trong đấu giá hội tràng, không khỏi là cường giả đương thời, là này La Phù đại địa bên trong hàng ngàn tỉ “Tiện dân” bên trong đứng đầu nhất một nhóm.

Lam Diêm rất nhanh tựu cảm nhận được mọi người không quen ánh mắt và khí tức, nội tâm hơi kinh ngạc một chút, nhưng như cũ ngạo nghễ nghiêm mặt sắc, không thể bỏ xuống tư thái, hắn ngờ tới mọi người không dám làm sao.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Nguyên lai quy củ này Thần tộc không dùng tuân thủ, chẳng qua là ta chờ tiện dân muốn thủ, vậy rất tốt, chư vị đều nghe, đã như vậy, buổi đấu giá này chúng ta tiện dân không tham gia, các ngươi Thần tộc chính mình chơi đi.” Dương Thanh Huyền cao giọng nói với mọi người: “Chư vị đang ngồi không khỏi là đương thời hào kiệt, được người kính ngưỡng tôn trọng, tội gì tới đây làm tiện dân đây? Phàm là có chút cốt khí, còn coi mình là người, tựu theo ta cùng nhau ly khai đi.”

Tiếng nói rơi xuống, trong sân tựu “Ào ào ào”, từng mảng từng mảng người đứng lên, liền muốn rời sân.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2040: Trục Xuất Rời Sân, Hãnh Diện

Dương Thanh Huyền nói, trực tiếp đám đông nội tâm toàn bộ nói ra, lúc này người hưởng ứng tập hợp, hầu như sở hữu võ giả, mấy vạn người toàn bộ đứng dậy, từng cái từng cái liền muốn rời sân.

Tím tâm thần Vương phủ người, không khỏi là triệt để há hốc mồm, tình huống như vậy gì từng xuất hiện?

Tử Nhiễm đứng ở trên đài, vội vàng lớn tiếng nói: “Mọi người đừng đi, mọi người đừng đi a!”

Nhưng căn bản không người để ý tới.

Lam Anh Thần Vương phủ hơn mười người, cũng đều trợn tròn mắt, Lam Diêm ngơ ngác đứng ở đó, có chút không biết làm sao.

“Chư vị kính xin lắng xuống, nghe ta một lời. Sàn bán đấu giá quy củ là cạnh tranh đối với tất cả mọi người, cũng không cao thấp giá cả thế nào chi phân. Phàm là xúc phạm quy tắc người, một quy tắc theo quy tắc xử trí. Thần Vương phủ đối với tất cả mọi người là đối xử bình đẳng, chắc chắn sẽ không khác nhau đối đãi.”

Một đạo tốt nghe thanh âm ở trên hư không trên vang lên, chính là lúc trước ra giá hoàng triều ấn linh kiện thanh âm kia.

Đồng thời một luồng nhàn nhạt kết giới uy áp, từ bốn phương tám hướng dâng lên, đem sở hữu xuất khẩu niêm phong lại.

Tất cả mọi người là đứng tại chỗ, sắc mặt hơi hơi đẹp đẽ một ít, đồng thời biết chính chủ ra sân, sẽ không biết xử lý như thế nào chuyện này, nếu như xử lý không tốt lời, gợi ra hai vị Thần Vương tranh, nhìn thấu nhưng lớn rồi.

Mọi người cũng không phải không muốn cho tím tâm thần vương mặt mũi, chỉ là cái kia Lam Diêm nói như vậy thực sự quá làm người tức giận, giờ khắc này Tử Hà vừa hiện thân, lập tức liền trở về chỗ mình ngồi, yên lặng chờ đến tiếp sau.

Dương Thanh Huyền giương mắt nhìn lên, trên hư không tử mang lóe lên, tựu hóa thành một đạo thướt tha dáng người, cùng trước tiên hai lần trước nhìn thấy giống như đúc, chỉ là giờ khắc này nhìn càng rõ ràng, cái kia xinh đẹp khí chất đoan trang bên trong, lộ ra một luồng thần thánh cùng lăng nhiên không thể phạm.

Tử Hà ở trên hư không trên giẫm lên một cái, liền rơi ở trên đài đấu giá.

Tử Nhiễm vội vã tiến lên chào hỏi, “Thất tiểu thư”, liền lùi đến Tử Hà phía sau, nội tâm thở phào nhẹ nhõm. Có Tử Hà ra mặt, tất cả tự có đảm đương.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Tự nhiên vị đại nhân này nói rồi đối xử bình đẳng, cái kia vừa nãy này ngốc treo uy hiếp ta, tất cả mọi người nghe thấy được, mong rằng thần Vương phủ đại nhân xử lý một chút, không muốn ảnh hưởng bán đấu giá.”

Lam Diêm cả giận nói: “Đáng chết! Ngươi còn dám mắng ta!”

Tử Hà sâu sắc nhìn Dương Thanh Huyền một chút, ánh mắt dừng lại một trận, mới chậm rãi di chuyển, nhìn phía Lam Diêm, ánh mắt kia lập tức trở nên lạnh lẽo, từ tốn nói: “Ngươi phạm vào sàn bán đấu giá quy củ, kính xin tự hành rời sân đi.”

Lam Diêm sợ sống ở đó, phảng phất không thể tin được, đối phương dĩ nhiên thật trục xuất chính mình, khí mặt đều tái rồi, giận dữ hét: “Tử Hà! Ngươi và ta đều vì Thần tộc, lại vì một cái tiện dân đến cạnh tranh đối với ta!”

Tử Hà mặt không hề cảm xúc nói ra: “Trong đấu giá hội tràng, đối xử bình đẳng, không quản bất kỳ chủng tộc nào, đảm nhiệm gì thân phận địa vị, đều phải tuân tuân theo quy củ, bằng không chính là khiêu khích Thần Vương phủ uy nghiêm. Lam Diêm, ta khuyên ngươi tự lo lấy, không muốn để hai đại Thần Vương phủ trong đó nhân ngươi mà ra mâu thuẫn gì, bằng không đây không phải là ngươi đảm đương nổi trách nhiệm.”

Lam Diêm giận dữ nói: “Tốt! Tốt! Bây giờ là ai ở chọn lên hai đại Thần Vương phủ trong đó mâu thuẫn? Hừ, ta đảm đương không nổi, lẽ nào ngươi tựu đảm đương nổi mã? Đừng quên, ngươi chỉ là tím tâm thần vương nghĩa nữ, mà ta nhưng là phụ vương con trai ruột, đến thời điểm là ai chịu không nổi!”

Tử Hà khẽ cau mày, lạnh lùng nói: “Nói nhiều như vậy, ngoại trừ làm lỡ mọi người thời gian ở ngoài, sẽ không đi có bất kỳ tác dụng gì. Ngươi là chính mình đi, hay là ta để người đến mời ngươi đi? Ta bây giờ là đời tím tâm thần vương chấp chưởng cảnh nội, ta nói như vậy, chính là Thần Vương nói như vậy, ngươi nếu như lại không thức thời, ta sẽ không khách khí!”

Lam Diêm khí giận sôi lên, tảng lớn vầng sáng xanh lam từ trên người mịt mờ mà lên, trực tiếp ở trên đỉnh đầu không muốn hóa thành nào đó loại hình thái, càng là phải ra tay dáng dấp.

Lam Diêm hơn mười tên tùy tùng toàn bộ tản ra, đều là đầy mặt vẻ giận dữ, chân khí phun trào, bày xong tư thế.

“Ai.”

Lam Diêm bên cạnh người một vị ông lão tóc trắng đột nhiên thở dài, ông lão vẫn nhắm mắt dưỡng thần, cho đến giờ khắc này mới mở mắt ra, như thác nước giống như lam quang tự trong mắt chảy ra, lập tức có một loại kỳ dị tràng năng khuếch tán mở.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, ánh vàng bên trong, biến ảo ra Câu Ngọc, thẳng nhìn chằm chằm ông lão kia.

Từ lần trước bế quan đột phá đến tám sao trung giai sau, Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình tựa hồ nổi lên nhất định biến hóa, chịu đến trong cơ thể Thận thú huyết dịch ảnh hưởng, trực tiếp đem Thận Huyễn Thế Chi Nhãn ở Hỏa Nhãn Kim Tình bên trong biến ảo đi ra, làm cho hiện tại Hỏa Nhãn Kim Tình nổi lên kỳ diệu biến hóa.

Ở quỷ dị này kim đồng bên trong, lại đem ông lão tu vi cảnh giới nhìn thấu, một sao Thiên Giới chi chủ.

Dương Thanh Huyền lúc này mới tối tối thở phào nhẹ nhõm, tuy rằng một sao Thiên Giới chi chủ cũng phân ban đầu, trung, sau, đỉnh cao, nhưng chỉ cần còn ở một sao Thiên Giới bên trong, tựu có biện pháp đối phó hắn.

Lam Diêm cả kinh kêu lên: “Lam Phong đại nhân!”

Ông lão lĩnh vực một khuếch tán, không chỉ có không có bất kỳ công kích khí tức, trái lại đem Lam Diêm đám người sức mạnh toàn bộ áp chế hạ xuống.

Lam Phong ánh mắt như nước, chậm rãi nói ra: “Tam vương tử, nếu ở người khác trên khay, liền muốn tuân thủ người khác quy củ. Tím Hà tiểu thư nói không sai, vương tử hay là mời tạm thời lảng tránh đi.”

Lam Diêm quả thực không thể tin được, Lam Phong lại sẽ để hắn rời sân.

Nhưng hắn mặc dù ngông cuồng, nội tâm vẫn là thanh minh cùng trí tuệ, biết náo xuống chính mình càng thêm khó có thể kết cuộc, hơn nữa Lam Phong là tuyệt đối trung với chính mình Thiên Giới chi chủ, hắn làm như vậy, tất nhiên có hắn suy nghĩ.

Lam Diêm cả giận nói: “Tốt! Nếu Lam Phong đại nhân cũng nói như vậy, ta bán Tử Hà một bộ mặt. Chúng ta đi, Hừ!”

Ra sức phất một cái ống tay áo, hung tợn nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, liền trực tiếp rời chỗ mà đi.

Những tùy tùng kia vội vàng đuổi tới, nhưng Lam Phong lại như cũ ngồi ngay ngắn bất động, đồng thời ngẩng đầu nhìn Tử Hà, mỉm cười nói: “Tím Hà tiểu thư, làm trái quy tắc là tam vương tử, mà không phải lão phu. Lão phu tiếp tục lưu lại, không thành vấn đề chứ?”

Tử Hà gật đầu nói: “Tự nhiên không thành vấn đề. Ai làm trái quy tắc ai bị phạt, cũng không sẽ liên lụy người bên ngoài.”

Lam Phong cười nói: “Vậy thì tốt.”

Tử Hà nhìn Dương Thanh Huyền một chút, liền bóng người loáng một cái, trực tiếp biến mất ở trên đài đấu giá.

Lam Diêm đi đến lối ra, đột nhiên bên tai truyền đến Lam Phong âm thanh, “Tam vương tử, bình tĩnh đừng nóng, người ở mái hiên hạ không thể không cúi đầu. Ta vừa đột nhiên nghĩ đến, tiểu tử này có thể hay không cùng cái kia Dương Thanh Huyền có liên quan, từ thứ bảy mươi ba vực giới truyền đến tin tức, Dương Thanh Huyền bên cạnh người có một vị cửu tinh đỉnh cao quỷ tu. Như cái kia quỷ tu cũng ở không muốn thành lời, khối này Đế Hồn Thạch có lẽ có thể đem dẫn ra.”

Lam Diêm thân thể hơi chậm lại, lập tức bên trong cặp mắt vẻ giận dữ một chút tản đi, khôi phục cái kia loại hờ hững mà kiêu ngạo khí chất, mặt âm trầm rời đi.

Đến đây, toàn bộ phong ba xem như là đi qua.

Tất cả mọi người có chút khó có thể tin tưởng được, Thần tộc một vị vương tử, thật bị đuổi ra ngoài.

Nguyên bản bọn họ cho rằng sẽ chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không, cuối cùng sống chết mặc bay.

Thần Vương con trai ăn quả đắng, này ở không muốn thành, thậm chí La Phù cảnh giới, đều có thể là lần thứ nhất.

Tất cả mọi người nhìn Dương Thanh Huyền ánh mắt, trở nên hơi quái dị, ngoại trừ kính phục ở ngoài, còn nhiều hơn mấy phần cảm kích.

Bởi vì Dương Thanh Huyền cử chỉ, không chỉ có vì chính mình tranh chấp lợi ích, tương tự để sở hữu chủng tộc người, đều ác tàn nhẫn ra khẩu ác khí, có loại hãnh diện cảm giác.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2041: Ép Xuống Lam Phong, Song Tu Bạn Lữ

Tử Nhiễm cũng tỉnh táo lại đến, tránh không được xem thêm Dương Thanh Huyền vài lần, sắc mặt lạnh nhạt nói: “Bán đấu giá tiếp tục, vị đại nhân này vừa rồi ra giá là ba ngàn ức, còn có hay không có cao hơn? Chư vị ra giá thời điểm, nói thẳng giá cả là được rồi, không cần nói một ít không liên quan phí lời, miễn cho trái với quy định, ghi nhớ kỹ ghi nhớ kỹ.”

Trải qua vừa nãy cái kia phong ba, lại không ai cùng Dương Thanh Huyền chịu đựng giá cả.

Dù cho có tâm bán đấu giá, nhưng bất kể là so với tài lực, vẫn là so với kiên cường, đều chống đỡ không nổi này Huyền Vũ lực sĩ bộ dáng nam tử.

“Bốn ngàn ức.”

Nhưng mọi người ở đây cho rằng muốn xao định thời điểm, một đạo thanh âm nhàn nhạt vang lên.

Mọi người trong lòng ngẩn ra, cùng nhau nhìn tới, chính là lẻ loi ngồi tại đấu giá tịch phía trước Lam Phong.

Rất nhiều người lộ ra căm ghét lại hội ý mỉm cười, biết lại có trò hay nhìn.

Quỷ Tàng thanh âm truyền đến, rít gào cả giận nói: “Mẹ, chờ ra buổi đấu giá, tựu làm thịt này lão bất tử.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Ngươi nghĩ làm thịt bọn họ, bọn họ còn nghĩ làm thịt ngươi đây.” Trầm ngâm một chút sau, mở miệng nói: “1000 tỉ.”

“Chi!” Toàn trường đều hít một hơi khí lạnh, tăng giá cũng chưa từng thấy loại này toán cộng đi.

Tử Nhiễm mí mắt nhảy hạ, không nhịn được xem thêm Dương Thanh Huyền vài lần, âm thầm gật đầu, thầm nghĩ tiểu tử này không đơn giản.

Lam Phong con ngươi hơi co rụt lại, mở miệng nói: “Một tỉ tỉ rưỡi.”

Dương Thanh Huyền nói: “2000 tỉ.”

Âm thanh hời hợt, thật giống như bán hai khối Tinh Hạo Thạch tựa như, hai người báo giá, mỗi một chút đều để trong lòng mọi người kinh hoàng, giống như đang nằm mơ.

Trước đập cái kia Thánh khí Ảnh Thần Đao, cũng mới 1000 tỉ, này Đế Hồn Thạch định giá ước chừng chính là hai trăm tỉ dáng vẻ, lại trực tiếp tăng gấp mười lần.

Tất cả mọi người tối nghĩ, này Đế Hồn Thạch chủ nhân sợ là muốn cười điên rồi.

Lam Phong sắc mặt âm hàn, đợi đã lâu, mới mở miệng nói: “Hai ngàn năm trăm tỷ!”

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, đuổi giá cả nói: “3000 tỉ.”

Lam Phong trong hai con ngươi ánh xanh bùng lên, nhưng bất quá nháy mắt, liền thu gom vào bên trong, toàn bộ người trở nên bình tĩnh cực kỳ, thậm chí trực tiếp đem hai mắt khép lại, lại như nhập định.

Dương Thanh Huyền hai mắt hơi nheo lại, đem Lam Phong trạng thái đặt ở trong mắt, nội tâm không tên có loại cảm giác xấu, lẽ nào lão già này phát hiện cái gì? Càng nghĩ càng thấy được có thể, nhưng việc đã đến nước này, nhiều nghĩ vô ích, binh tới tướng đỡ nước đến đất ngăn.

“3000 tỉ một lần.”

“3000 tỉ hai lần.”

“3000 tỉ ba lần.”

“Thành giao!”

Lam Phong ngừng đập sau, không thể sẽ có người tăng giá, Dương Thanh Huyền đi tới giao hàng này viên Tôn Hồn Thạch, nghĩ đến thân mình trên tựu còn lại 2000 tỉ, tâm một chút tựu nguội, cái kia Thần Vương Thiết xem ra cần phải mặt khác nghĩ cách.

Du An thanh âm truyền đến, lại đem mạt thế chu vi lục soát qua một lần, cũng chỉ nhảy ra năm trăm tỉ Tinh Hạo Thạch dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền tại chỗ có ánh mắt tập trung hạ, bình tĩnh trở lại vị trí của mình.

Nhan Sư Cổ không ngừng lắc đầu, tự lẩm bẩm: “Không đúng, không đúng vậy.”

Dương Thanh Huyền kỳ quái nói: “Cái gì không đúng?”

Nhan Sư Cổ đầy mặt vẻ ngờ vực, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nói ra: “Khối này Đế Hồn Thạch có vấn đề, có thể không cho ta mượn xem một chút?”

Dương Thanh Huyền giật mình trong lòng, tự nhiên không thể mượn, nhẹ nhàng trả lời: “Ha ha, sư Cổ huynh nói đùa, chỉ là thông thường Đế Hồn Thạch thôi, có thể có vấn đề gì?”

Nhan Sư Cổ lắc đầu nói: “Ta chính là không biết có vấn đề gì, cho nên mới như ngươi mượn tới nhìn qua.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt càng thêm cổ quái, nói: “Ngươi đều không biết có vấn đề gì, vậy làm sao luôn nói có vấn đề?”

Nhan Sư Cổ nghiêm mặt nói: “Bởi vì ngươi không phải cái kia loại nghĩa khí phương cương, sẽ dung dễ hành sự lỗ mãng người. Dù cho là bị thần vương phủ người hận, ta cũng không tin ngươi sẽ hoa 3000 tỉ mua một khối Đế Hồn Thạch, vì lẽ đó cái kia Đế Hồn Thạch nhất định có vấn đề.”

Dương Thanh Huyền âm thầm buồn cười, còn tưởng rằng đối phương nhìn ra gì đó, bất quá này Nhan Sư Cổ đổ cũng thông minh.

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: “Đừng làm rộn, tựu phổ thông Đế Hồn Thạch, ta chỉ là tức không nhịn nổi, nghĩ ép ép thần vương phủ huênh hoang thôi.”

Nhan Sư Cổ thấy hắn nhất định không chịu, cũng đành thôi, nhưng đối với hắn vừa nói, tự nhiên là không tin.

Dương Thanh Huyền đập hạ Hồn Tôn Thạch sau, tựu ném cho Quỷ Tàng, Quỷ Tàng kích động ở Thái Huyền Thiên bên trong cười lớn, chấn vô số Kiếm Hồn dưới đất chui lên, ở bay đầy trời toàn.

Quỷ Tàng cười như điên nói: “Ha ha, chờ ta nuốt này Tôn Hồn Thạch, liền giết Lam Anh thần vương phủ này chút tiện nhân, lại dám cùng bản tọa cướp đồ, từng cái từng cái không biết điều, không biết sống chết tiện nhân!”

Đột nhiên hả ra một phát đầu, liền đem Tôn Hồn Thạch nhét vào trong miệng, nuốt xuống.

Sau đó, Quỷ Tàng trên người đại phóng lục quang, chiếu sáng Thái Huyền Thiên bên trong, Thiên Lý bên trong lĩnh vực, đều là một mảnh âm u quỷ khí.

Trong lĩnh vực Kiếm Hồn, tựa hồ chịu đến bài xích, từng chuôi bị chấn dưới đất chui lên, bay về phía xa xa.

Dương Thanh Huyền thu về thần niệm, nhìn Quỷ Tàng dáng vẻ, sợ lại muốn bế quan một đoạn thời gian.

Tử Nhiễm thanh âm vang lên, nói ra: “Phía trước bán đấu giá, bầu không khí đều có chút nghiêm nghị, phía dưới món đồ đấu giá này, có thể để chào mọi người thật buông lỏng một chút.”

Chỉ thấy trên đài đấu giá, nối đuôi nhau đi tới mười vị mỹ nữ, thân mang các loại đẹp mắt trang phục, trên mặt mỗi người đều mang theo hoặc ôn nhu, hoặc yêu dị, hoặc mỉm cười mê người, bách mị ngàn loại.

Đồng thời mỗi tu vi cá nhân còn không thấp, Dương Thanh Huyền phóng tầm mắt nhìn, dĩ nhiên đều có Đế Thiên Vị.

Nhan Sư Cổ khen: “Ai nha, món đồ đấu giá này thật không tệ, những cô gái này không chỉ có là huyền âm thân, đồng thời đều là xử nữ, sợ là dùng để làm đỉnh lô đi.”

Quả nhiên, chỉ thấy Tử Nhiễm hai tay tương đối với trước người, hai trong lòng bàn tay chậm rãi hóa ra một viên kim ngân song sắc thẻ ngọc, mặt trên khắc đầy minh văn, ký tự như nước lượn quanh ở trên thẻ ngọc lưu động.

Tử Nhiễm ánh mắt lóe lên vẻ kinh dị, nói ra: “Món đồ đấu giá này chính là này cuốn tạo hóa âm dương quyết, chính là một loại cực kỳ huyền diệu cao minh phương pháp song tu, thông qua hấp thu nguyên âm của cô gái huyền khí, đến tăng lên chính mình tu vi. Mua này tạo hóa âm dương quyết, đồng thời đưa mười vị Đế

Thiên Vị đỉnh lô. Chư vị ra giá đi, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn năm triệu Tinh Hạo Thạch."

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, mười vị mỹ nữ tuyệt sắc, cũng chỉ là tặng phẩm phụ, nhìn cái kia thập nữ trên mặt nụ cười xán lạn, nội tâm không tên bi ai.

Lẽ nào các nàng không biết mình tình trạng sao, còn có thể cười đến như vậy vui vẻ?

Dĩ nhiên không phải, các nàng đương nhiên biết.

Chỉ là thực tế thì tàn khốc, tàn khốc đến nghiền ép tôn nghiêm, nghiền ép cá tính, nghiền ép tương lai, nghiền ép tất cả, thậm chí nghiền ép hiện tại lập tức mỗi một khắc.

Nhan Sư Cổ nhìn Dương Thanh Huyền, cười quái dị nói: "Đường bay huynh, ngươi động tâm?"

Dương Thanh Huyền thở dài, xác thực động tâm, nhưng động không phải yêu muốn chi tâm, mà là lòng thương hại.

Về giá cả 50 triệu sau, tựu bắt đầu mềm nhũn, báo giá thưa thớt.

Dù sao tu luyện một hạng công pháp thần thông, không phải là vỗ đầu là có thể quyết định, nhất định phải phù hợp chính mình đã có tu vi, này phương pháp song tu dù cho lợi hại, nhưng đỉnh lô khó cầu, này mười cái đỉnh lô dùng hết phía sau đây? Lại đi mua đỉnh lô?

Cao chất lượng đỉnh lô không phải là tốt như vậy mua.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2042: Đỉnh Lô Thuộc Về, Tranh Đoạt Thần Vương Thiết

Dương Thanh Huyền đang do dự muốn không muốn ra tay, dù sao mười vị nữ tử nếu là bị những người khác mua đi, kết cục sợ là sẽ phải mười phần bi thảm.

Như vậy đỉnh lô, đều là từ nhà người thường tuyển chọn tỉ mỉ đi ra, sau đó trồng xuống dấu ấn, tập trung ràng buộc đến một chỗ tiến hành huấn luyện, ngoại trừ bồi dưỡng nguyên âm huyền khí ở ngoài, còn cần học tập các loại lấy lòng hầu hạ nam nhân kỹ xảo.

Như vậy mất đi nguyên âm huyền khí sau, còn có nhất định đồ chơi giá trị, không đến nỗi lập tức bị ném bỏ.

Trừ phi gặp phải một cái tốt kí chủ, nếu không không cách nào tránh thoát vận mệnh.

“Có phải là muốn mua? Muốn mua tựu mua chứ, ta sẽ không có ý kiến, dù sao cũng ngươi chọc nữ nhân không phải số ít, nhiều hơn nữa mấy chục hơn trăm cái cũng không quan hệ.” Tử Diều Hâu rầm rì thanh âm, ở Dương Thanh Huyền bên tai vang lên.

“Sao lại thế...” Dương Thanh Huyền cười khổ trả lời, tối nghĩ mặc dù mua lại này mười vị nữ tử, thu xếp cũng là cái vấn đề lớn, ở đây dù sao không phải là Thương Khung tinh vực, chính mình không có bất kỳ căn cơ.

“Mua đi mua đi, này mười cô gái quá đáng thương, mua phía sau thả bọn họ tự do chính là.” Tử Diều Hâu kỳ thực đoán được Dương Thanh Huyền tâm tư, vừa nãy nói, bất quá là trêu chọc thôi.

Dương Thanh Huyền cảm nhận được Tử Diều Hâu thiện ý, nhẹ nhàng gõ đầu, báo giá nói: “70 triệu.”

Hắn vừa ra giá cả, sàn bán đấu giá lập tức yên tĩnh lại, sở hữu ánh mắt đồng loạt hội tụ trên người Dương Thanh Huyền, đều là lộ ra hội ý, “Ngươi hiểu được” mỉm cười.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền mấy lần ra tay tăng giá, đều là kinh thiên địa khóc Quỷ Thần, không có mấy người dám cùng hắn cạnh tranh, càng sẽ không ở đây đỉnh lô chuyện trên làm khó hắn.

Dù sao tại chỗ không khỏi là cường giả đương thời, muốn chơi mấy cái nữ nhân tuyệt sắc các loại, thật sự là quá dễ dàng.

“80 triệu.”

Mọi người đều cho rằng khẳng định quyết định thời điểm, một đạo thanh âm nhàn nhạt đến cái kia hư không bên trong mật thất truyền ra.

Trong lúc nhất thời, trong sân càng thêm yên tĩnh lại, yên lặng như tờ.

Hiện tại ai đều biết ở đằng kia hư không trong mật thất, là Tử Tâm Thần Vương người thứ bảy nghĩa nữ, khống chế một phần tư La Phù cảnh vùng đất Thần Vương.

Tử Hà thỉnh thoảng sẽ tham dự bán đấu giá, nhưng đều là một ít cổ quái kỳ lạ tốt đồ chơi, hơn nữa mỗi lần ra giá sau, mọi người đều hết sức ăn ý ngừng lại, không ai cùng với nàng tranh đoạt.

Dương Thanh Huyền hướng về cái kia hư không mật thất phương hướng, hiểu ý nở nụ cười, liền không ra giá nữa.

Làm cho một ít nguyên bản nghĩ xem kịch vui người, đều cảm thấy thất vọng.

Hư không bên trong mật thất, Tử Hà phía sau một vị tỳ nữ, sắc mặt khó coi nói: “Tiểu thư, cái kia Huyền Vũ lực sĩ lại dám to gan hướng về ngài ra hiệu mỉm cười, hoàn toàn lấy chính mình cùng ngài ngồi ngang hàng với, hắn làm chính mình là người như thế nào?”

Tử Hà nói: “Không hướng về ta cười, lẽ nào hướng về ta khóc hoặc là hướng về ta tức giận mắng? Các ngươi kế vặt thật nhiều, đi đem cái kia mười vị nữ tử dẫn đi, cho các nàng cái an bài xong.”

Tỳ nữ mặt đỏ lên, ngập ngừng nói: “Là, tiểu thư!” Liền lập tức lùi lại.

Tử Hà nhìn phòng khách trong góc, cái kia khôi ngô bóng lưng, tự lẩm bẩm: “Huyền Vũ lực sĩ... Hùng Miêu người... Sẽ có quan hệ gì đây... Có ý tứ...”

Sau đó bán đấu giá, tiếp tục hừng hực, cao trào không ngừng nhấc lên.

Trong đó còn có năm chuôi hoàn mỹ Sát Nguyệt Chi Nhận đóng gói bán ra, bán ra sáu mươi tỷ giá cả.

Dương Thanh Huyền hiểu rõ hạ, La Phù cảnh giới bốn phía đều không tồn tại phá niết nơi, vì lẽ đó vật này vẫn là vô cùng trân quý, giá cả so với phá niết nơi phụ cận giá thị trường cao hơn nhiều, mỗi chuôi có thể bán được mười lăm tỉ thậm chí trở lên.

“Phía dưới món đồ đấu giá này, cũng không phải là vật trân quý gì, nhưng cũng vô cùng trân quý.”

Tử Nhiễm duỗi ra năm ngón tay, hướng về nắm vào trong hư không một cái, từng vòng màu xanh thẫm sóng gợn, từ ngón tay trên vân tay bên trong biến ảo ra đến, tạo thành một mảnh phức tạp quang văn, bên trong xuất hiện một khối màu xám thiết bài, ở quang bên trong chìm nổi bất định.

“Thần Vương Thiết!”

Lập tức có người kinh hô kêu lên.

Trong khoảnh khắc, toàn bộ hội trường trở nên vô cùng yên tĩnh.

Tử Nhiễm đem cái kia thiết bài cầm trong tay, hướng về mọi người phô bày hạ, phổ thông một khối hắc thiết, mặt trên khắc một cái đơn giản “Tím” chữ, đích thật là vật bình thường, nhưng giá trị không cách nào đánh giá.

Tử Nhiễm nói ra: “Khối này Thần Vương Thiết, chính là từ bản Thần Vương phủ lưu đi ra, niên đại năm tháng, thậm chí đã không thể kiểm tra. Nhưng nếu là bản Thần vương phủ xuất phẩm, tự nhiên sẽ tuân thủ nhận như, phàm là nắm này sắt người, Tử Tâm Thần Vương có thể đáp ứng hắn một cái không quá yêu cầu quá đáng. Chư vị, bán đấu giá bắt đầu, không hạn giá rẻ, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn mười tỉ.”

Nhan Sư Cổ nói: “Khối này Thần Vương Thiết, vô cùng có ý nghĩa, đáng tiếc a, mua không nổi.” Thở dài lắc đầu.

Dương Thanh Huyền nghe tựa hồ trong lời nói có chuyện, nhưng vẫn chưa hỏi nhiều, mà là bắt đầu trấn định tâm thần, chuẩn bị đập hạ vật ấy.

“1000 tỉ!”

Trong sân ở an tĩnh mấy hơi thở sau, rốt cục có người gọi ra giá cả.

Âm thanh mười phần vang dội, nhưng để cho giá cả sau, cũng không có người cùng, vẫn là vô cùng yên tĩnh, bởi vì mỗi người đều ở làm chuẩn bị, biết này tất nhiên là một hồi bán đấu giá cao trào, đổ cũng không cần vội vã ra tay.

“2000 tỉ!”

Tiếng thứ hai ra giá, liền trực tiếp nâng cao 1000 tỉ, trong đám người bắt đầu xuất hiện lưa thưa tiếng bàn luận, dồn dập ngồi không yên.

“Hai ngàn năm trăm tỷ!”

“3000 tỉ!”

“Ba ngàn tám trăm tỷ!”

“4000 tỉ!”

“Bốn ngàn hai trăm tỷ!”

Giá cả lấy tốc độ đáng sợ đi lên tăng cao.

Nhan Sư Cổ nhìn Dương Thanh Huyền nói ra: “Đường bay huynh, ta nhìn ngươi hô hấp nghiêm nghị, ánh mắt sáng quắc, mười ngón căng thẳng, chẳng lẽ cũng phải cần cướp này Thần Vương Thiết?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chính là, sư Cổ huynh thật tinh tường.”

Nhan Sư Cổ cười nói: “Ha ha, người có tiền chính là không giống nhau.”

Dương Thanh Huyền nói: “Này nói cái gì, xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch hết sức đây, mong rằng hướng về sư Cổ huynh mượn chút tiền quay vòng một, hai.”

Nhan Sư Cổ khổ sở nói: “Vay tiền? Ta đây giống như lão bà ta thương lượng hạ.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Sư Cổ huynh còn có lão bà?”

Nhan Sư Cổ lườm hắn một cái, nói ra: “Không có, vì lẽ đó không có thương lượng.”

Dương Thanh Huyền: “...”

“5000 tỉ!” Ở hai người nói chuyện tào lao bên dưới, Thần Vương Thiết giá cả một đường tăng vọt, trực tiếp đột phá 5000 tỉ cửa ải lớn.

Lần trước một mặt Thần Vương Thiết xuất thế, chính là vỗ ra 5000 tỉ giá cả, trong lòng mọi người đều nắm chắc, giá cả vừa chạm tới cái điểm này, lập tức đều bình tĩnh lại, trong sân lần thứ hai lâm vào yên tĩnh.

Dương Thanh Huyền hai tay nắm tay, cũng lộ ra có vẻ sốt sắng.

“Năm ngàn một trăm tỷ.”

Lại là một thanh âm vang lên.

Lúc trước cái kia báo giá 5000 tỉ người, lập tức mặt xám như tro tàn, vô lực co quắp trên ghế ngồi, hiển nhiên đánh nát hắn cuối cùng giá quy định.

“Ha ha, có thể thỉnh cầu Tử Tâm Thần Vương đồ vật, 5000 tỉ có thể không mắc chút nào a.” Khu khách quý ở giữa, một vị mạ vàng áo bào rộng nam tử, tóc nửa trắng nửa đen, vẫn luôn ở nhắm mắt dưỡng thần, giờ khắc này mới mở hai mắt ra, khóe miệng vung lên một tia cân nhắc ý cười, nói ra: “Năm ngàn năm trăm tỷ.”

Nhan Sư Cổ thấp giọng nói: “Người này là Thần Võ Cung kẻ bị ruồng bỏ, gọi kim mười một, tự xưng lang quân. Một thân tu vi kẹt ở cửu tinh đỉnh cao, nhưng người này thiên phú cực mạnh, đối nhân xử thế làm việc lại lòng dạ độc ác, sát phạt quả quyết, đồng thời được Thần Võ Cung chân truyền, chân thực sức chiến đấu có thể cùng Thiên Giới lão quái liều trên một trận. Lần này cướp giật Thần Vương Thiết, sợ là nghĩ để Tử Tâm Thần Vương trợ hắn đột phá tới Thiên Giới."

Dương Thanh Huyền truyền âm cho Du An, hỏi: "Các ngươi Thần Võ Cung người, ngươi nhận ra người này sao?"

Du An nhẹ nhàng "Ừ" một tiếng, liền không trả lời nữa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2043: Ác Ý Tranh Cãi, Sát Tâm Nổi Lên

“Kim Thập Nhất lang quân, nếu cảm thấy tiện nghi, làm sao mới tăng giá 40 triệu a?”

Khu khách quý bên trong, một vị khác huyền bào quái nhân, sinh lần đầu song giác, lỗ tai bên trong xuyên qua hai chuỗi hạt châu, lặng lẽ cười bên dưới, lộ ra một khẩu đầy răng vàng, mười phần đáng sợ.

Kim Thập Nhất lang quân sầm mặt lại, hừ nói: “Xích Mộc lão quái, đập tựu đập, không đập tựu câm miệng, ở đây không phải nói chuyện trời đất địa phương.”

Xích Mộc “Ha ha” nở nụ cười, ý cười tựu lạnh đi, lạnh lùng nói: “6000 tỉ!”

Kim Thập Nhất lang quân hoàn toàn biến sắc, mặt giận dữ cùng sát khí.

Tử Nhiễm nói ra: “6000 tỉ một lần, còn có càng giá cao không có? Mọi người bán đấu giá tựu hòa hòa khí khí bán đấu giá, báo giá là tốt rồi, không cần nhiều lời lời vô ích gì, cũng không cần vẻ mặt gì. Kim Thập Nhất lang quân nói đúng, nơi này cũng không phải là nói chuyện trời đất địa phương. Muốn tán gẫu, chờ buổi đấu giá sau khi kết thúc, chính các ngươi tìm một tửu điếm mướn phòng tán gẫu đi.”

Trước mắt bầu không khí có chút không đúng, Tử Nhiễm kịp thời quyết đoán, nhắc nhở mọi người.

“Sáu ngàn một trăm tỷ.”

Khu khách quý hàng trước, vẫn nhắm mắt dưỡng thần Lam Phong, đột nhiên mở hai mắt ra, bắn mạnh ra hai đạo lam quang, chậm rãi nói ra.

Kim Thập Nhất lang quân cùng Xích Mộc đều là đổi sắc mặt, có Lam Phong nhúng tay vào, sợ là cực kỳ phiền toái.

Xích Mộc nghĩ đến hạ, lại nói: “Sáu ngàn hai trăm tỷ.”

“Sáu ngàn ba trăm tỷ.”

Phổ thông bán đấu giá khu, một đạo thanh âm hùng hồn vang lên.

Mọi người đồng loạt nhìn tới, là một áo bào tro nam tử, mang trên mặt mặt nạ màu đen, hoàn toàn không thấy rõ khuôn mặt, tu vi thâm thúy cực kỳ, càng là một vị Thiên Giới chi chủ.

Vào lúc này, cũng chỉ có Thiên Giới chi chủ mới dám cùng khu khách quý bên trong người tranh đoạt.

Dương Thanh Huyền không khỏi nhíu mày lại, đều trên 6000 tỉ, lại còn như vậy quý hiếm, giá cả sợ là cao hơn đến khiến người khó có thể chịu đựng.

Kim Thập Nhất lang quân trầm giọng nói: “Sáu ngàn năm trăm tỷ!”

Lam Phong nói: “Sáu ngàn sáu trăm tỷ.”

Người áo bào tro nói: “Sáu ngàn bảy trăm tỷ.”

Mỗi người đều không dám thái quá vượt lên rồi, một trăm tỉ cẩn thận đi lên thêm, thì nhìn ai không chịu nổi trước sụp xuống.

Xích Mộc hầu như gầm thét lên nói ra: “7000 tỉ!”

Trong sân trầm tĩnh một hồi, Lam Phong tiếp tục nói: "Bảy ngàn một trăm tỷ."

Xích Mộc hai con ngươi một chút trở nên hắc trầm, trên người khí tức mơ hồ lưu động, nhưng rất nhanh tựu khống chế được tâm tình của chính mình, trấn định lại.

Bất kể là Lam Phong, vẫn là sàn bán đấu giá quy củ, đều không phải là hắn đắc tội nổi.

Kim Thập Nhất lang quân cũng chậm rãi nhắm hai mắt lại, khuôn mặt âm trầm cùng oán giận, còn có từng tia từng tia sát khí.

Nhan Sư Cổ đoán không sai, hắn chính là muốn thông qua Thần Vương Thiết, để Tử Tâm Thần Vương trợ hắn đột phá tới Thiên Giới, vì thế chuẩn bị 7000 tỉ Tinh Hạo Thạch, không nghĩ tới giá cả vẫn còn bị đánh xuyên.

Phổ thông bán đấu giá trong vùng người áo bào tro kia, trầm ngâm hạ, nói: "Bảy ngàn năm trăm tỷ."

Lam Phong từ tốn nói: "Bảy ngàn sáu trăm tỷ."

Người áo bào tro hai tay của một chút nắm chặt, lờ mờ có chân nguyên ở áo choàng thượng lưu động.

Nhan Sư Cổ thấp giọng hỏi nói: "Đường bay huynh, đều giá cao như vậy, còn đập sao?"

Dương Thanh Huyền sắc mặt cực kỳ khó coi, trầm giọng nói: "Ngươi cảm thấy cuối cùng giá bao nhiêu có thể lấy xuống?"

Nhan Sư Cổ nói: "Vậy thì phải nhìn ngươi có bao nhiêu tiền."

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, lập tức hiểu Nhan Sư Cổ ý tứ, bất luận chính mình bao nhiêu tiền, Lam Phong đều sẽ cạnh tranh đến thấp, vì lẽ đó cuối cùng bao nhiêu tiền có thể tóm lấy, thì nhìn chính mình ra đến giá bao nhiêu.

Nhan Sư Cổ nói: “Đừng không tin, Tử Tâm Thần Vương cùng Lam Anh Thần Vương có quan hệ, Lam Diêm đám người chuyến này lại đây, vô cùng không được thích, nếu Lam Phong ra tay muốn đập cái này Thần Vương Thiết, tất nhiên là có kế hoạch cùng ý tưởng, lấy Thần Vương tài lực, là không có khả năng thất thủ.”

Dương Thanh Huyền nội tâm một trận giãy dụa, nói ra: “Cái kia ta tùy tiện tranh cãi, chẳng lẽ không phải có thể để hắn ra một giá trên trời?”

Nhan Sư Cổ nhìn hắn, cười khổ nói: “Trên lý thuyết là như vậy, nhưng một phải cẩn thận ngoạn thoát, hai ngươi sẽ không sợ đưa tới họa sát thân?”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói ra: “Họa sát thân? Hừ!”

Nếu là mình không có đập hạ này Thần Vương Thiết, có họa sát thân chính là Lam Diêm đoàn người.

Tử Nhiễm cao giọng nói: “Bảy ngàn sáu trăm tỷ hai lần, còn có càng giá cao không có?”

Dương Thanh Huyền nói: “8000 tỉ!”

“Chi!”

Trong sân lập tức rối loạn lên, tất cả đều ngạc nhiên nhìn Dương Thanh Huyền, cái này không sợ chết lại có tiền.

Lam Phong hai con ngươi co rụt lại, tuôn ra vòng vòng hàn ý đến, cắn răng nói: “Tám ngàn năm trăm tỷ.”

Dương Thanh Huyền không nhanh không chậm nói ra: “Mười tỉ tỉ.”

"Rầm", toàn trường đều sôi trào, mỗi người không tên cảm thấy một trận nhiệt huyết sôi trào, có mấy người càng là không nhịn được đứng dậy, trực tiếp cho Dương Thanh Huyền vỗ tay.

Có lẽ là bởi vì bị Thần tộc thống trị quá lâu, sớm đã nổi giận cực độ căm ghét cùng mâu thuẫn tâm.

Giờ khắc này có người dám trực tiếp chính diện cứng rắn hận Thần tộc, trong lúc nhất thời rất là vui sướng.

Nhan Sư Cổ sợ đến mặt mũi trắng bệch, thấp giọng nói: "Đường bay huynh, ngươi đây là đang đùa với lửa a."

Dương Thanh Huyền nói: "Không sao."

Chẳng biết vì sao, hắn đối với Nhan Sư Cổ phán đoán, cực kỳ tin tưởng, vững tin Lam Phong đập hạ Thần Vương Thiết, là có mục đích.

Lam Phong tức đến run rẩy cả người, mấy lần trước xung đột, đều không có tức giận như thế, gầm hét lên: "Mười một tỉ tỉ!"

Dương Thanh Huyền nói: "Một trăm hai chục ngàn ức."

Lam Phong đột nhiên đứng dậy, cao giọng nói: "Tử Nhiễm đại nhân, ta nghiêm trọng hoài nghi người này cũng không có nhiều tiền như vậy, chỉ là ác ý tranh cãi!"

Dương Thanh Huyền không chút hoang mang nói: "Ta không có có nhiều như vậy Tinh Hạo Thạch, có thể nắm thứ khác đi ra bán đấu giá hoặc là đặt cọc, ta trước mua Ảnh Thần Đao, Đế Hồn Thạch các loại, đều có thể làm đặt cọc."

Tử Nhiễm nói: "Đích xác có thể đặt cọc hoặc là bán đấu giá." Sau đó nhìn phía Lam Phong, lại cười nói: "Lam Phong đại nhân còn có nghi vấn gì không?"

Lam Phong trên người từng vòng lam ánh sáng động, đem trọn cái khuôn mặt đều bao lại, không thấy rõ biểu tình, nhưng có thể khẳng định đã phẫn nộ tới cực điểm.

“Rầm”, Lam Phong phất một cái ống tay áo, ánh xanh nhẹ nhàng khuếch tán mở, lại bình tĩnh ngồi về được vị trí trên, nói ra: “Không có nghi vấn. 130,000 ức.”

Dương Thanh Huyền trầm tư hạ, nói: “Một trăm bốn chục ngàn ức.”

Lam Phong nói: “Mười lăm tỉ tỉ.”

Dương Thanh Huyền đánh giá hạ, gần như nên thu tay lại, nếu như lại đuổi cộng vào, cuối cùng chính mình trúng thầu, vậy thì thật sự gặp quỷ.

Hắn muốn đập Thần Vương Thiết mục đích, chính là vì để Thần Vương xuất thủ cứu Du An, hoặc là cứu cha mình, nhưng Đức Phong Cổ Lâu cho giá cả chính là 5000 tỉ, vượt qua 5000 tỉ tựu không đáng giá.

Tử Nhiễm lại cao giọng kêu mấy lần, mười lăm tỉ tỉ giá cả, lại không ai tăng giá, rốt cục gõ chùy, từ Lam Phong vỗ.

Dương Thanh Huyền hướng về Lam Phong nhìn tới, trùng hợp đối phương cũng nhìn lại.

Hai người ánh mắt ở không trung va chạm một chút, Dương Thanh Huyền không có một chút nào khiếp nhược, Lam Phong lạnh rên một tiếng, trực tiếp thẳng đi lên đài giao hàng vật phẩm.

Du An thở dài nói: “Ai, đáng tiếc.”

Dương Thanh Huyền ánh mắt lấp lóe, bình tĩnh nói: “Không có gì đáng tiếc.”

Du An kinh sợ, tựa hồ nghe ra trong lời nói lời, cả kinh nói: “Ngươi sẽ không..”

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh gật đầu nói: “Vừa vặn ta phi thường thiếu tiền, thiếu tiền, muốn đi Ninh gia, còn nhiều hơn tiền đâu, này Lam Phong một được trên người, cần phải có không ít tiền đi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2044: Thập Phương Câu Diệt, Đạo Luật Bảo Giám

Du An kinh hãi nói: “Ngươi đây là đang đùa với lửa.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hỏa đã nổi lên, từ lâu không có đường lui.”

Du An sắc mặt trắng bệch, nhưng biết đúng là như thế, từ đại tà thành giết Viên Tam bắt đầu từ giờ khắc đó, cũng đã không có đường lui.

Chỉ là nghĩ đến Dương Thanh Huyền kẻ địch, càng là cả Lam Anh Thần Vương phủ, liền không nhịn được tâm hạ run rẩy.

Lam Phong đập hạ Thần Vương Thiết sau, lần thứ hai nhắm hai mắt, tiến nhập dưỡng thần bên trong.

Phía sau bán đấu giá vẫn là bảo vật tầng tầng lớp lớp, nhưng Dương Thanh Huyền đã không còn hứng thú, chỉ là tình cờ ra tay đập một ít có thể tăng lên công lực đan dược, còn dư lại thì lại hoàn toàn chẳng quan tâm.

Tử Nhiễm nói: “Phía dưới muốn bán đấu giá đồ vật, chính là lần này buổi đấu giá then chốt chí bảo một trong, giá trị to lớn, thậm chí không kém Thần Vương Thiết.”

Tử Nhiễm trong tay nâng một cái hộp ngọc, sau khi mở ra, bên trong phóng ra trận trận ánh vàng, vu trường không bên trên hóa hiện ra vô số văn tự, sau đó lóe lên liền qua, toàn bộ tiêu tan biến mất.

Nhưng áng văn này chữ mở đầu, mấy cái xán lạn ánh vàng chữ lớn, nhưng là in vào mỗi người trong tầm mắt: Thập Phương Câu Diệt.

Toàn bộ sàn bán đấu giá, ở ngắn ngủi yên tĩnh sau, một chút rơi vào điên cuồng bạo động, “Dĩ nhiên là Vô Tướng Thiên vương thần thông Thập Phương Câu Diệt!”, “Trời ạ, đây chính là Thiên Vương cấp thần thông võ kỹ, làm sao sẽ xuất hiện ở trên đấu giá hội! Mặc dù là Tử Tâm Thần Vương phủ, cũng sẽ như nhặt được chí bảo đi!”, “Là ai lấy ra bán đấu giá? Thực sự là phá gia chi tử a!”

Toàn bộ sàn bán đấu giá đều lâm vào to lớn trong điên cuồng.

Dương Thanh Huyền giật mình không thôi, vừa nãy nhìn liếc qua một chút hạ, phát hiện mảnh này giấy thếp vàng văn tự cực kỳ huyền diệu, vẻn vẹn nhìn vài lần, thì dường như tâm thần bị thu hút trong đó không thể tự thoát ra được.

Nhan Sư Cổ nói: “Vô Tướng Thiên vương, chính là thời kỳ sớm nhất đệ nhất đời Thiên Vương, là được khen là gần gũi nhất vạn cổ chí tôn tồn tại, sau đó chẳng biết vì sao biến mất ở diễn sinh đời đại vũ trụ bên trong, rất nhiều người đều nghe đồn hắn đi hướng đạo chi khởi nguyên, cũng không biết thực hư. Này Thập Phương Câu Diệt khẳng định có vấn đề, bằng không Thần Vương phủ sẽ không lấy ra bán đấu giá.”

Quả nhiên, chỉ nghe Tử Nhiễm nói ra: “Chư vị trấn định, này Thập Phương Câu Diệt, vẫn chưa hoàn chỉnh đồ vật, chỉ có bản thượng.”

“Cắt! Ta nói sao!”

Trong sân mọi người, không khỏi vô cùng thất vọng.

“Chỉ có bản thượng, giá trị ở đâu?”

“Loại này chí bảo thần thông, không luyện thì thôi, một luyện thành không chịu nổi. Chỉ có bản thượng, đây không phải là hại người sao?”

Các loại âm thanh, đều là khá là oán giận, từng cái từng cái trắng kích động.

Tử Nhiễm vuốt râu, mỉm cười không nói, đám người oán trách âm thanh tiểu xuống sau, mới lên tiếng: “Đầu tiên, nếu như bản hoàn chỉnh, làm sao có khả năng sẽ xuất hiện ở đây? Đã sớm đưa tới gió tanh mưa máu. Thứ yếu, mặc dù là bản thiếu, chưa chắc không có có giá trị. Dựa vào ta nhìn, giá trị còn phi thường lớn, nếu như có cơ duyên người, có thể cắt vào trong đó, lĩnh hội một, hai, hoặc là có thể đem hoàn chỉnh Thập Phương Câu Diệt suy diễn ra cũng nói không chừng đấy chứ.”

Có người kêu lên: “Thuyết pháp này quá phu diễn, vẻn vẹn dựa vào bản thượng thôi diễn ra toàn thiên, cái kia được là như thế nào thiên phú? Có thiên phú này, trực tiếp đột phá đi vạn cổ chí tôn.”

Tử Nhiễm không đáp, chỉ nói: “Bán đấu giá bắt đầu, không hạn giá rẻ, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn 1 tỉ Tinh Hạo Thạch.”

Chỉ có bản thượng, mọi người hứng thú một chút giảm nhiều, nhưng Tử Nhiễm nói cũng không kém, dù sao cũng là Vô Tướng Thiên vương lưu lại đồ vật, nếu như có thể tìm hiểu một hai lời, đem rất lớn được ích lợi không nhỏ.

Ngay lập tức giá cả vững bước đi lên kéo lên, nhưng cũng không xuất hiện kịch liệt tăng vọt tình huống.

Sau đó không lâu, giá cả đến nơi năm trăm tỉ sau, tựu mệt mỏi mềm nhũn ra.

Dương Thanh Huyền lâm vào trong trầm tư, hắn vừa nãy nhìn cái kia ánh vàng, cả người thần thức đều muốn bị hút vào, nếu chỉ là bản thiếu, sao có to lớn như vậy cảm ứng?

Hắn trong hai con ngươi ánh vàng lấp lóe, đáy mắt chỗ sâu Câu Ngọc hóa thành một vòng hoa văn kỳ dị, Tử Nhiễm hộp ngọc trong tay, không ngừng ở hắn bên trong cặp mắt phân giải kết cấu, nhòm ngó trong đó cái kia một tờ giấy thếp vàng.

Nhưng ánh mắt vừa giao nhau đến giấy thếp vàng trên, đã bị một luồng vô hình lực lượng ngăn trở, không thấy rõ mặt trên một cái văn tự.

Dương Thanh Huyền thử mấy lần, đều tay trắng trở về, càng phát tin tưởng này giấy thếp vàng tuyệt không đơn giản, lập tức thu rồi Hỏa Nhãn Kim Tình, kêu lên: “Sáu ngàn ức.”

Những người khác kêu lên: “Sáu trăm ba mươi tỷ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Bảy ngàn ức.”

Nhất thời toàn trường không tiếng động, vật này đắt nữa, cũng chỉ là không cách nào tu luyện bản thiếu, chỉ có thể làm Vô Tướng Thiên vương di vật, tìm hiểu một phen.

đọc❤truyện tại http://truyen c uatui.net/

Tuy rằng giá trị không thấp, nhưng bảy ngàn ức cũng không xê xích gì nhiều.

Lại không ai ra giá tranh đoạt, Dương Thanh Huyền lúc này đi tới, đem hộp ngọc kia giao cắt đi.

Hai tay đụng tới hộp ngọc chớp mắt, tiện tay cánh tay khẽ run lên, phảng phất có một nguồn sức mạnh vô hình đem chính mình bao lấy.

Tử Nhiễm nhẹ nhàng nhíu mày lại, nói: “Làm sao?”

Dương Thanh Huyền lập tức thu rồi hộp ngọc, nói: “Không có chuyện gì.”

Liền lắc mình trở lại chỗ ngồi.

Nhan Sư Cổ nói: “Ngươi thực sự là cái cổ quái người, tận đập một ít phế phẩm.”

Dương Thanh Huyền biết hắn ở nói hoàng triều ấn, lúc này khẽ mỉm cười, không đáng đưa hay không.

Nhưng nội tâm nhưng là cực kỳ kích động, bởi vì hắn dám trăm phần trăm khẳng định, này bên trong hộp ngọc giấy thếp vàng, tuyệt không đơn giản, thậm chí có giá cực kỳ cao giá trị.

Tử Nhiễm nói: “Đón lấy bán đấu giá, cùng sắp mở ra không muốn giới có liên quan. Chư vị đều biết, nghĩ muốn đi đến không muốn giới, cần có chìa khoá. Mà phía dưới bán đấu giá, liền là một vị đại năng giả luyện chế được Đạo Luật Bảo Giám, tổng cộng có mười cái, đập xong liền ngừng lại.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, bên tai truyền đến Du An thanh âm, “Nhiều đập vài món, đi đến không muốn giới không cách nào dùng Thánh khí mang người, một thanh chìa khoá chỉ có thể quá một người.”

Đạo Luật Bảo Giám giá cả, căn cứ quy tắc mạnh yếu mà định ra, cũng không có một cái tiêu chuẩn thống nhất.

Đồng thời mọi người đối với vật này nghiên cứu cực nhỏ, cũng không biết mình mua được rốt cuộc là cường là yếu.

Có chút quy tắc yếu hơn Đạo Luật Bảo Giám, hoặc là giới văn chương, thậm chí là tinh huy, ở truyền tống bên trong tựu gặp sự cố, trực tiếp để Nhân đạo tiêu tan ngã xuống.

Vì lẽ đó tiến nhập không muốn giới, bản thân liền là nguy hiểm rất lớn chuyện, cũng không ai dám nắm tính mạng mình đùa giỡn, rất nhiều người đều sẽ dự phòng một thanh chìa khoá, như kỳ Phong Linh tựu mơ ước Yên Hà Tiểu Uyển tinh huy.

Mười cái Đạo Luật Bảo Giám giá cả, lập tức bị xào lên ngày.

Dương Thanh Huyền ra giá mấy lần, hao tốn gần 1000 tỉ giá cả, mới đập hạ năm cái.

“Tiểu thư, cái kia Huyền Vũ lực sĩ cũng dự định đi không muốn giới đây, hừ, thực sự là cóc mà đòi ăn thịt thiên nga.”

Tiểu Huyên giễu cợt nói: “Nhất định là thấy được tiểu thư hình dáng, vì lẽ đó không biết trời cao đất rộng nghĩ đi thử xem, chỉ sợ Luân Hồi Quả không tìm được mấy viên, tựu ngã xuống ở bên trong.”

Tử Hà thản nhiên nói: “Các ngươi đều là lấy thần vương phủ người tự xưng, mà nhìn không nổi thiên hạ hào kiệt, sớm muộn bị nhiều thiệt thòi.”

Tiểu Huyên nỗ miệng nhỏ nói ra: “Không phải nhìn không nổi, mà là ta Thần tộc vốn là cao nhân nhất đẳng, từ nhỏ như vậy.”

Tử Hà nhẹ nhàng cau lại đầu lông mày, lại không nói gì, chỉ là nhìn Dương Thanh Huyền hai mắt, nổi lên ánh sáng lộng lẫy kì dị.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2045: Nhan Sư Cổ Mục Đích, Vô Tướng Thiên Vương

Đạo Luật Bảo Giám đập xong sau, lại qua mấy canh giờ, buổi đấu giá liền toàn bộ kết thúc.

Mọi người bắt đầu lục tục lập trường.

Nhan Sư Cổ nói ra: “Đường bay huynh, chậm đã đi.”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ, cuối cùng cũng coi như muốn vào đề tài chính, này Nhan Sư Cổ cùng chính mình kéo lâu như vậy, tuy rằng ở chung vẫn tính vui thích, nhưng muốn nói đối phương không có mục đích, chính mình hiển nhiên là không tin.

Nhan Sư Cổ lại cười nói: “Ta có một chuyện nhỏ, muốn tìm đường bay huynh hỗ trợ.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Chuyện gì?”

Nhan Sư Cổ nói: “Nơi đây không phải chỗ nói chuyện, không bằng đến trên địa bàn của ta đi nói tỉ mỉ một, hai?” Gặp Dương Thanh Huyền có chút do dự, vội vàng nói: “Tựu cách nơi này địa không xa, nửa khắc đồng hồ thời gian đã đến.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, vậy liền đi sư Cổ huynh trên địa bàn quấy rầy một phen.”

...

Nhan Sư Cổ địa bàn, chỉ là một gian thu hẹp trà lâu, phía sau có một gian thanh nhã phòng khách.

Toàn thể bố trí mười phần trang nhã u tĩnh, xung quanh có cầu nhỏ lưu thủy, Bách Hoa cùng phóng.

Dương Thanh Huyền theo Nhan Sư Cổ đi vào, lập tức cảm ứng được cực mạnh kết giới lực lượng, phòng ngừa người nhòm ngó nghe trộm dùng.

Chỉ thấy bên trong từ lâu ngồi bảy, tám người, hơn nữa trong đó mấy người, vẫn là vừa rồi buổi đấu giá trên đã gặp, cái kia Kim Thập Nhất lang quân cũng thình lình ở bên trong.

Mấy người này vừa thấy Nhan Sư Cổ cùng Dương Thanh Huyền, đều là đình chỉ trò chuyện, đem ánh mắt nhìn sang, đặc biệt là nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn.

Dù sao Dương Thanh Huyền ở sàn bán đấu giá thi thố tài năng, lộ ra ngoài tài lực cùng kiên cường, đều là khiến người nhìn với cặp mắt khác xưa, đều là trong lòng tối nghĩ, nếu không có thần vương phủ người bảo vệ rời sân, người này sợ là đã chết ở sàn bán đấu giá ở ngoài.

Nhan Sư Cổ nói: “Chư vị, ta tới hướng về mọi người giới thiệu một chút, vị bằng hữu này tên là đường bay.”

“Đường bay?” Mọi người trong đầu đều là nhanh chóng tìm kiếm danh tự này, nhưng đều không ngoại lệ, đều là không thu hoạch được gì.

Chỉ có một vị mang theo mặt nạ màu bạc nam tử, mở miệng hỏi nói: “Các hạ nhưng là Hiên Viên tinh vực bốn đại bá chủ một trong Lộ gia người?”

Dương Thanh Huyền khẽ hừ một tiếng, không thừa nhận, cũng không phủ nhận.

Nam tử kia đeo mặt nạ, không nhìn ra biểu tình, nhưng nghĩ đến nhất định là khó coi.

Nhan Sư Cổ vội vàng điều đình, cười nói: “Ha ha, chư vị đều là tới từ năm hồ tứ hải, đồng ý triển lộ thân phận, chúng ta tự nhiên hoan nghênh, không muốn cũng không miễn cưỡng, chỉ cần không ảnh hưởng chuyện tiếp theo, tất cả cũng không có vấn đề gì.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Sư Cổ huynh gọi ta đến đây, đến cùng là vì chuyện gì?”

Nhan Sư Cổ nói: “Chuyện này, nói đến cùng đường bay huynh còn có một chút ngọn nguồn đây. Đường bay huynh mới vừa rồi buổi đấu giá trên, trực tiếp chụp được Vô Tướng Thiên vương Thập Phương Câu Diệt, nhưng tiếc là, càng là tàn bản. Chuyện lần này, tựu cùng Vô Tướng Thiên vương việc có liên quan.”

Đang ngồi tất cả mọi người, ngoại trừ Dương Thanh Huyền ở ngoài, không không giật nảy cả mình, “Chuyện gì, có thể kéo tới Vô Tướng Thiên vương trên người?”

Nhan Sư Cổ thu liễm ôn hòa vẻ, sắc mặt đọng nói ra: “Ta mời các vị đến đây, là bởi vì phát hiện một chỗ di tích cổ, từ các loại dấu hiệu đến nhìn, cực kỳ giống Vô Tướng Thiên vương lưu lại bố trí. Nguyên bản ta nội tâm vẫn là bảy phân tin tưởng, ba phân hoài nghi. Nhưng đường bay huynh vỗ xuống này Thập Phương Câu Diệt xuất thế, để ta có chín phân tin tưởng, chỉ còn một phân hoài nghi. Nơi này di tích cổ nếu như không sớm cho kịp động thủ, sợ là chẳng mấy chốc sẽ tái hiện mặt trời, đến thời điểm chúng ta tựu hoàn toàn không có cơ hội.”

Kim Thập Nhất lang quân nói: “Ngươi là ý nói, cái kia Thập Phương Câu Diệt, là từ này di tích cổ bên trong đi ra? Cái kia chẳng lẽ không phải đã có người nhanh chân đến trước?”

Nhan Sư Cổ lắc đầu nói: “Cũng không có, nếu là có người phá cấm chế vào bên trong, tất nhiên sẽ kinh động ta. Ta đoán nghĩ cái kia di tích cổ mười phần to lớn, chỉ là trong đó một cái nào đó không gian được mở ra, vì lẽ đó Thập Phương Câu Diệt chảy ra, bị không biết người phương nào đoạt được. Cho tới vì sao là bản thiếu, ta đây thì không rõ lắm, có lẽ là lưu lúc đi ra bị phá hoại, cũng hoặc là năm đó gửi ở bên trong, cũng đã là bản thiếu."

Cái kia mặt nạ màu bạc nam tử hỏi: "Di tích cổ ở đâu?"

Nhan Sư Cổ nói: "Ở cổ tinh giới."

"Cổ tinh giới?"

Đang ngồi người, toàn bộ đều đổi sắc mặt.

Dương Thanh Huyền ở trước đó xem qua trong ngọc giản, vừa vặn gặp này cổ tinh giới tư liệu, là một chỗ tương đối cổ xưa vũ trụ tinh hệ, đã lâm vào ngũ suy diệt thất bại bên trong, mặt trên cực nhỏ tồn tại sinh vật, mặc dù có, cũng đều là một ít cực kỳ hung ác tồn tại.

Kim Thập Nhất lang quân nói: "Này di tích cổ xác thực rất hấp dẫn người ta, cổ tinh giới tuy rằng nguy hiểm, nhưng cũng không phải không thể tìm tòi. Chỉ là không muốn giới mở ra sắp tới, thật sự là không thoát thân được." Nói xong, hữu ý vô ý liếc mắt nhìn Dương Thanh Huyền, dù sao Dương Thanh Huyền chụp được năm viên Đạo Luật Bảo Giám, tất nhiên là người trong đồng đạo.

Trên thực tế, Dương Thanh Huyền cũng không có hạ quyết định đi không muốn giới, hắn cũng không muốn làm Thần Vương cái gì con rể, chỉ là không muốn giới xử ở sơ sinh đời đại vũ trụ bên trong, là khó được một lần dò xét cơ hội, đồng thời Luân Hồi Quả cũng tốt, bảo vật khác cũng tốt, còn có Thần Vương các loại khen thưởng, đều là cực kỳ mê người.

Nhan Sư Cổ nói: "Không muốn giới còn có một tháng tựu mở ra. Hiện tại đi cổ tinh giới đích xác có chút vội vàng, không bằng chúng ta ước định, không muốn giới hành trình sau khi kết thúc tái mở trình làm sao? Như vậy ta cũng có thể nhiều một ít thời gian chuẩn bị.”

Kim Thập Nhất lang quân nói: “Như vậy rất tốt.”

Mấy người còn lại, cũng đều nhẹ nhàng gõ đầu, tựa hồ cũng không muốn từ bỏ không muốn giới cơ hội.

Nhan Sư Cổ lấy ra mấy cái thẻ ngọc, chia ra cho dư mọi người, nói ra: “Trong này là một ít liên quan với cổ tinh giới tin tức, chư vị trước tiên có thể hiểu rõ một chút. Ngoại trừ đáng sợ vũ trụ loạn tượng ở ngoài, còn có một chút sinh ra ở loạn tượng bên trong các loại hung thủ, thực lực cực kỳ không tầm thường.”

Kim Thập Nhất lang quân không cho là đúng, giễu cợt nói: “Lại như thế nào được, trừ phi bước vào Thiên Giới cảnh giới, bằng không có thể làm khó dễ được ta.”

Nhan Sư Cổ mỉm cười gật đầu nói: “Lang quân tự nhiên là không sợ, nhưng nhiều một phần cẩn thận, tổng không có chỗ hỏng.”

Dương Thanh Huyền dùng thần thức đảo qua thẻ ngọc, đột nhiên hỏi: “Nếu sư Cổ huynh thăm dò sáng tỏ Vô Tướng Thiên vương di tích ở cổ tinh giới, vì sao không tự mình đi thăm dò, có thể độc chiếm bảo vật, vì sao phải tìm trên chúng ta?”

Nhan Sư Cổ cười nói: “Rất đơn giản, một là quá nguy hiểm, ta cần có người trợ giúp. Hai là cái kia di tích cổ bị một toà trận pháp thật to phong ấn, ta một người thực tại phá không mở đại trận. Nhưng ta nghiên cứu ra một bộ phá trận pháp quyết, cần chín tên tu vi tương đối võ giả, liên thủ bày trận, lấy trận phá trận.”

Mọi người không ngừng gật đầu.

Chỉ có Kim Thập Nhất lang quân bất mãn hừ một chút, tựa hồ đưa hắn xếp vào “Tu vi gần như” làm hắn cực kỳ bất mãn.

Nhan Sư Cổ cười nói: “Đương nhiên, tu vi cao hơn một ít tự nhiên càng tốt hơn.”

Ngay lập tức, mọi người liền ước định không muốn giới hành trình sau khi kết thúc, lại đến chỗ này hiệp.

Sau đó liền ai đi đường nấy.

Dương Thanh Huyền cũng tạ tuyệt Nhan Sư Cổ giữ lại, một người một mình rời đi.

Dù sao hắn bảy mươi hai thay đổi bí mật cũng không thể để người phát hiện, bằng không đúng là La Phù cảnh nội, cũng không có hắn đất đặt chân.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2046: Bố Cục, Ba Nguồn Sức Mạnh

Mênh mông màu tím mây khói dưới, Thần Vương phủ hoàn cảnh bên trong.

Lam Diêm một được ở Tiểu Huyên dẫn dắt dưới, thẳng vào Thần Vương phủ, tiến nhập một gian hẻo lánh lịch sự tao nhã bên trong phòng khách.

Phòng khách không lớn, lấy trang nhã cùng tinh xảo bố cục làm chủ, trước cửa bày đặt một phiến chim sa cá lặn bình phong, chủ tịch mang theo một bức to lớn ngọc nữ múa kiếm đồ, sở hữu gia cụ đều là dùng màu đỏ loét vật liệu gỗ chế tạo.

Lam Diêm trong mắt lập tức trào hiện lửa giận, này bên trong phòng khách tựu bày bày đặt sáu cái ghế, hai tấm ở trên đầu, chỉ có bốn tấm cung cấp bọn họ ngồi.

Hơn mười người đứng ở trong phòng, đã lộ ra chen chúc và bứt rứt.

Tiểu Huyên nói: "Chư vị đại nhân ở đây sau đó, tiểu thư chẳng mấy chốc sẽ đến." Nói xong, xoay người muốn đi.

Lam Diêm lạnh lùng nói: "Đứng lại!"

Một đôi mắt lam bên trong bắn mạnh ra hàn quang, chỉ vào phòng khách nói: "Đây rõ ràng là chiêu đãi bốn người trong vòng phòng khách, Tử Tâm Thần Vương phủ cứ như vậy hàn sảm, liền một cái lớn một chút phòng khách đều không có sao?"

Tiểu Huyên lại cười nói: “Vương tử đại nhân hiểu lầm, chỉ vì không muốn giới mở ra sắp tới, tới tân khách quá nhiều, cái khác phòng lớn cũng đã có khách, vì lẽ đó không thể làm gì khác hơn là đem vương tử đám người mang đến chỗ này, mong rằng vương tử chờ chư vị đại nhân bao dung.” Nói xong, lại bồi thêm một câu, nói: “Cái này cũng là ý của tiểu thư.”

Lam Diêm cả giận nói: “Coi như tân khách tập hợp, lẽ nào sẽ có so với chúng ta trân quý hơn tân khách sao?!”

Tiểu Huyên nói ra: “Đây không phải là trân quý vấn đề, mà là tới trước tới sau vấn đề. Vương tử đám người tự nhiên là vô cùng trân quý, tiểu thư đặc ý dặn dò Tiểu Huyên, để Tiểu Huyên cố gắng chiêu đãi chư vị đại nhân, đừng vội chậm trễ. Chư vị đại nhân trước tiên ở đây nghỉ ngơi chốc lát, tiểu thư chiêu đãi xong những khách nhân khác, liền sẽ tới.”

Nói xong, không chờ Lam Diêm nói chuyện, tựu như một làn khói chui ra đi rời đi.

Lam Diêm tức giận nói: “Đáng chết! Cái này còn kêu đừng vội chậm trễ? Rõ ràng là cố ý!”

Lam Phong từ tốn nói: “Vương tử bớt giận, nếu biết các nàng là cố ý, chúng ta tựu càng không thể sinh khí, bằng không chẳng phải là bên trong các nàng ý muốn, làm cho các nàng không công xem kịch vui, vui mừng một hồi.”

Lam Diêm mặt âm trầm, hừ nói: “Lam Phong đại nhân nói rất có lý, nhưng tiểu tiện nhân này như vậy đùa cợt cùng nhục nhã chúng ta, thực tại khó có thể nuốt hạ khẩu khí này!”

Lam Phong nhíu mày lại, liền không lên tiếng nữa.

Ngay lập tức, hơn mười người tựu ở bên trong đại sảnh chờ lên.

Nửa canh giờ trôi qua.

Hai canh giờ đi qua.

Năm canh giờ đi qua.

Một ngày đi qua.

Hai ngày trôi qua.

Ba ngày trôi qua.

“Đáng chết! Đi theo ta!” Lam Diêm không thể nhịn được nữa, nổi giận bên dưới, đem một cái ghế đập thành phấn vụn, phất tay áo tựu mang người xông ra ngoài.

Lam Phong hơi thay đổi sắc mặt, chỉ lo hắn gây ra chuyện đến, vội vàng ở phía sau theo.

Lam Diêm mang theo hơn mười người, xuyên qua thần vương phủ mấy cái hành lang, trên đường hoàn toàn không có gặp phải một người, đi thẳng tới Thần Vương phủ lớn nhất cung điện bên trong.

Vừa vào bên trong, chỉnh chỉnh tề tề bày bày đặt hai hàng cái ghế, không có một bóng người.

truyen⁕cuatuinet Lam Phong cau mày nói: “Xảy ra chuyện gì, lại một người đều không.”

Lam Diêm mặt âm trầm, ánh mắt như thác nước, một chút đem trong đại điện cảnh tượng toàn bộ ấn vào mí mắt, cuối cùng con ngươi co rụt lại, nhìn chằm chằm trên đầu bên cạnh bàn, một viên thẻ ngọc màu xanh lam nhạt rơi trên mặt đất.

Lam Diêm đưa tay chộp một cái, ngọc giản kia bay vào trong tay, đặt ở trên trán, thần thức quét qua.

Lập tức, Lam Diêm sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, cả kinh nói: “Làm sao có khả năng?!”

Lam Phong nói: “Xảy ra chuyện gì?”

Lam Diêm đem thẻ ngọc ném cho Lam Phong, quát lên: “Đều đi theo ta!”

Đoàn người vội vàng lao ra đại điện, trực tiếp hóa thành một mảnh độn quang, tựu phá khai tử khí quanh quẩn, phóng lên trời.

Lại lấy ra một cái to lớn bảo vật, như thoi đưa tử giống như vậy, đem hơn mười người đều bọc lại, trực tiếp hướng về vũ trụ hư không mà đi.

…

Một lát sau, Thần Vương phủ trong đại điện, số vệt sáng lấp lóe, Tử Hà, bốn vị tỳ nữ, còn có hai vị bộ dáng quản gia ông lão, toàn bộ hóa thân mà ra.

Một vị trong đó ông lão chính là chủ trì buổi đấu giá Nhị quản gia Tử Nhiễm, một vị khác lông mi dài ông lão nhưng là đại quản gia Tử Nhật.

Tử Hà khẽ cười nói: “Này Lam Diêm tính nhẫn nại, đúng là so với ta dự đoán mạnh hơn, bằng bạch nhiều làm lỡ ta mấy ngày thời gian.”

Tiểu Huyên che miệng cười nói: “Đều là cái kia Lam Phong áp chế hắn, bằng không ngày đầu tiên tựu nổ tung.”

Tử Hà trong mắt hàn quang thiểm động, nói ra: “Lam Diêm đập hạ Thần Vương Thiết, định là vì sự kiện kia mà đến, hừ, đồ vật đến tay, há có nôn trở về đạo lý, lại không nói Mẫu Thượng không thể đáp ứng, coi như là ta không có khả năng đáp ứng.”

Tiểu Huyên nói: “Tiểu thư, ngươi đưa bọn họ dẫn đi thiên y vị diện, khẳng định có hậu thủ chứ?”

Tử Nhật sắc mặt ngưng trọng nói: “Lẽ nào tiểu thư nghĩ ở thiên y vị diện diệt trừ này chút người? Tuy rằng thiên y vị diện bỏ đi đã lâu, nhưng diệt trừ Lam Diêm đám người, rất khó làm thần không biết quỷ không hay, kiến nghị tiểu thư cân nhắc. Việc này nếu là bị Lam Anh Thần Vương ngồi vững, chúng ta tựu phiền phức lớn rồi, tất nhiên sẽ gây nên hai cảnh giao chiến.”

Tử Hà nói: “Ta đương nhiên sẽ không tự mình động thủ.” Trầm ngâm hạ, nói: “Ta có hai người tốt chọn. Một chính là cái kia Huyền Vũ lực sĩ, ở sàn bán đấu giá tựu nhìn ra, hắn cũng không úy kỵ Thần tộc. Thứ hai liền là một vị Thiên Giới chi chủ, tên là tàn sát buồn tiên sinh.”

Tử Nhật cả kinh nói: “Trước bị chúng ta đại lực vây quét, lại như cũ chạy ra ngoài tàn sát buồn?”

Tử Hà gật đầu nói: “Nếu là ta không có đoán sai, ngày đó ở sàn bán đấu giá tranh đoạt Thần Vương Thiết áo bào tro nam tử chính là hắn. Hai người này đều muốn đạt được Thần Vương Thiết, liền có động thủ mục đích. Chúng ta chỉ cần đem Lam Diêm hành tung cùng tính khả thi nói cho bọn họ biết, bọn họ dĩ nhiên là sẽ đi. Để bảo đảm vạn nhất, Tử Nhật, ngươi lại đi tìm nhân sự nơi người, mời một vị Thiên Giới chi chủ quá khứ. Có này ba nguồn sức mạnh, hai vị Thiên Giới chi chủ, Lam Diêm bọn họ khó thoát một kiếp.”

Nhân sự nơi, tên như ý nghĩa, chính là xử lý “Nhân sự” địa phương, hoặc có lẽ là xử lý “Người” địa phương, là La Phù cảnh nội mười phần nổi danh tổ chức sát thủ, chỉ cần tiền đầy đủ, cái gì người cũng dám giết.

Tử Nhiễm nói: “Tiểu thư cao kiến, nhưng chuyện này làm sao thông báo đến cái kia Huyền Vũ lực sĩ cùng tàn sát buồn tiên sinh đâu? Hiện tại không muốn thành nhiều người như kiến, nghĩ muốn tìm hai cái người đi ra, sợ là khó như lên trời.”

Tử Hà khẽ cười nói: “Tìm Đức Phong Cổ Lâu, chỉ cần tiền cho đúng chỗ, bọn họ sẽ có biện pháp. Cõi đời này, trừ phi muốn giết Thánh Chủ Thiên Vương, bằng không chuyện khác, hầu như cũng có thể dùng tiền để giải quyết, thì nhìn ngươi có hay không có nhiều tiền như vậy.”

Tử Nhật nói: "Như vậy rất tốt. Cứ như vậy, toàn bộ sự việc tựu hoàn toàn không liên quan gì đến chúng ta. Lam Anh Thần Vương coi như điều tra đến, cũng không tra được nửa điểm nhược điểm.

Tử Hà cười nói: “Chính là, ngọc giản kia cũng là Lam Diêm chính mình nhặt lấy đi, cùng ta có quan hệ gì đâu? Lại để Đức Phong Cổ Lâu tra hạ cái kia Huyền Vũ lực sĩ thân phận cùng lai lịch. Tử Nhật, ngươi chứng thực một chút việc này đi, ta còn có việc đi trước.”

Nói xong, bóng người lóe lên, tựu biến mất ở trong đại điện.

Bốn tên tỳ nữ vội vàng đuổi theo.

Tử Nhật cùng Tử Nhiễm nhìn nhau một cái, cũng từng người bấm quyết, đồng thời biến mất không còn tăm hơi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2047: Bên Trong Có Huyền Cơ, Hỗn Độn Huyền Kim

Dương Thanh Huyền ly khai Nhan Sư Cổ nơi ở sau, trực tiếp thẳng đi đến khu tu luyện vực, trực tiếp thuê một cái phòng.

Khoảng cách không muốn giới mở ra tựu còn lại không tới thời gian một tháng, hắn muốn dành thời gian lại bế quan tu luyện một phen.

Tám sao Giới Vương tu vi, ở Thương Khung tinh vực tự nhiên là hàng đầu tồn tại, nhưng ở La Phù cảnh giới, nhưng có vẻ hơi không đáng chú ý, chỉ là một hồi buổi đấu giá, sẽ không biết cảm ứng được bao nhiêu Thiên Giới khí tức.

Bất quá Dương Thanh Huyền đổ cũng không có lòng tin gặp khó, dù sao nơi này là Mục Hải Vực Giới, La Phù cảnh giới, chính là là cả nam bộ vũ trụ vô số tinh vực trong lòng, cũng là mạnh nhất nơi.

Mặc dù là cái khác ba bộ trong vũ trụ cường giả, cũng chưa chắc có thể thắng được nam bộ.

Vì lẽ đó Dương Thanh Huyền giờ khắc này tiếp xúc được cường giả, đã là vùng vũ trụ này bên trong hàng đầu tồn tại.

Hắn từ một cái bình thường tiểu lâu la đi tới hiện tại, tự nhiên cũng có lòng tin tiếp tục đi tới đích, cho đến vùng vũ trụ này đỉnh cao.

Dương Thanh Huyền tiến nhập mật thất sau, lấy ra cái kia trang phục Thập Phương Câu Diệt hộp ngọc, nâng ở lòng bàn tay phải, lập tức cảm ứng được một luồng phi phàm sức mạnh từ trong hộp tuôn ra, thậm chí chảy vào đến trong cơ thể mình.

“Tại sao lại như vậy? Càng có mạnh mẽ như vậy dị tượng, lẽ nào Tử Nhiễm cùng này thần thông võ kỹ chủ nhân không có phát hiện sao?”

Dương Thanh Huyền trong lòng hoài nghi, cẩn thận đem hộp ngọc mở ra, nhất thời một mảnh ánh vàng đột nhiên xuất hiện, ở trên hư không trên biến ảo thành một mặt tràn đầy chữ viết bức tường ánh sáng, “Thập Phương Câu Diệt” bốn chữ, phảng phất từng đạo từng đạo bén nhọn khí tức, phả vào mặt, trực tiếp ép trên người Dương Thanh Huyền.

“Này…!”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, toàn thân mình đều bao phủ ở kim quang hạ, đồng thời này cỗ áp lực ở không ngừng tăng cường.

Hai tay nhanh chóng bấm quyết, hóa ra một mảnh kết giới, ngăn trở cái kia bốn chữ hào quang.

Trên người cảm giác đau nhói mới toàn bộ tin tức.

Dương Thanh Huyền hai tay kết ấn, bảo vệ toàn thân, đồng thời sử dụng tới Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về mảnh này văn tự đọc quá khứ.

Mỗi đọc lên một chữ, tương ứng chữ vàng tựu nháy mắt biến mất.

Rất nhanh, một phần pháp quyết tựu toàn bộ hóa thành điểm điểm mảnh vàng vụn, tản vào không trung.

Dương Thanh Huyền trong lòng sinh nghi, đích thật là bản thiếu, chỉ có nửa đầu bộ phận, nhưng không có đạo lý a, không trọn vẹn đồ vật, làm sao có khả năng sản sinh to lớn như vậy uy năng.

Dương Thanh Huyền đem cái kia giấy thếp vàng từ trong hộp ngọc lấy ra, nâng trong tay, cẩn thận quan sát.

Này giấy thếp vàng không biết là làm bằng vật liệu gì chế thành, phảng phất không có bất kỳ chất lượng, Dương Thanh Huyền dùng ngón tay ở mặt trên nhẹ nhàng hoa, cảm ứng chất liệu bên trong năng lượng ẩn chứa, lại như đầu ngón tay vuốt nhẹ ở hạt cát trên giống như vậy, cực kỳ thoải mái.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, đâm thủng đầu ngón tay, giọt một giọt máu tươi ở giấy thếp vàng trên, muốn nhìn một chút phản ứng.

Kết quả huyết dịch vừa chạm được giấy thếp vàng, tựu nháy mắt nảy lên, hóa thành mũi tên sắc bén kích bắn ra, như là không nhiễm Nhất Trần, cái gì cũng không thể ăn mòn.

Dương Thanh Huyền tự nói: “Những văn tự này tuy rằng chỉ có nửa khuyết, nhưng ta không tin bản thiếu có thể có như vậy dị tượng cùng thần kỳ, ta chi máu tươi bên trong dung hợp mấy chục loại cường đại chủng tộc dòng máu, cơ hồ là thượng đẳng linh dược, lại đều nhỏ xuống không tới này giấy thếp vàng trên, ta lại thử biện pháp khác.”

Dương Thanh Huyền gõ hạ búng ngón tay, trên đầu ngón tay tựu dấy lên một điểm bản nguyên hỏa, hướng về cái kia giấy thếp vàng tới gần.

Một đạo nhỏ nhẹ gợn sóng, từ giấy thếp vàng trên dập dờn đi ra, liền kim quang loáng một cái, trực tiếp từ Dương Thanh Huyền trong tay biến mất, sau một khắc, tựu xuất hiện ở mật thất đỉnh chóp, nghĩ muốn xông ra đi, lại bị mật thất kết giới ngăn trở, rung hạ xuống.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, này giấy thếp vàng càng có linh tính?

Lúc này bóng người lóe lên, liền hướng về cái kia giấy thếp vàng chộp tới.

Giấy thếp vàng lóe lên, lại thoát khỏi hắn bắt lấy, như lợi kiếm giống như ở trên hư không trên kích bắn, hóa ra vô số tàn ảnh.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, nói: “Nếu như liền một tờ giấy đều không hàng phục được, ta hôm nay tựu đập đầu chết ở đây.” Lúc này năm ngón tay vồ lấy, toàn bộ bên trong không gian đều dấy lên ngọn lửa hừng hực, đem cái kia chút tàn ảnh toàn bộ hoả táng.

Đồng thời hỏa diễm từ bốn phía tuôn ra, không ngừng hướng về Dương Thanh Huyền xúm lại.

Cái kia giấy thếp vàng không đường có thể đi, chỉ có thể bay tới Dương Thanh Huyền trước người, chầm chậm xoay tròn.

“Nguyên lai ngươi sợ lửa.”

Dương Thanh Huyền hừ một tiếng, hắn cũng không nghĩ nghĩ, mình hỏa chính là Bản Nguyên Chi Hỏa, trực tiếp từ đại đạo biến hóa ra, những truyền thừa khác môi giới sợ nhất chính là những thứ này.

Dương Thanh Huyền đem giấy thếp vàng nắm ở trong tay, uy hiếp nói: “Đến cùng xảy ra chuyện gì, mau đem toàn bộ bí quyết hiển hiện ra, bằng không một cây đuốc hoả táng ngươi.”

Cái kia giấy thếp vàng hơi rung rung hạ, đột nhiên ở Dương Thanh Huyền trong tay hòa tan lên, càng là thẩm thấu đến trong lòng bàn tay, theo kinh mạch đi khắp chu thiên.

“Này...”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, phát hiện cái kia giấy thếp vàng đã hoàn toàn tan rã thành kỳ quái trạng thái, không phải khí không phải dịch, cuối cùng một chút xíu chảy vào đến trong đan điền.

Đột nhiên, vẫn ngồi xếp bằng ở trong đan điền nguyên thần thứ hai, đột nhiên mở hai mắt ra, bắn mạnh ra tinh mang, duỗi ra đứa nhỏ một dạng tay đi về phía trước chộp tới.

Cái kia vô số lực lượng màu vàng nháy mắt bị hút tới, ở nguyên thần thứ hai lòng bàn tay trước không ngừng ngưng tụ, lần thứ hai biến ảo thành giấy thếp vàng dáng dấp.

Đồng thời từng đạo từng đạo chữ vàng từ mặt trên đầu bắn ra, hóa thành to lớn chữ vàng cây cột, chiếm cứ hơn một nửa cái đan điền, nhẹ nhàng xoay tròn.

Này màu vàng cây cột mặt, chính là vô số tự phù ngưng tụ mà thành.

Nguyên thần thứ hai bên trong cặp mắt bắn mạnh ra vẻ mừng rỡ như điên, lập tức nhận ra đây chính là hoàn chỉnh Thập Phương Câu Diệt.

Vì sao chủ nhân trước cùng thần vương phủ người không có phát hiện bí ẩn trong đó, đã không được biết rồi, Dương Thanh Huyền cẩn thận nghiền ngẫm đọc một lần sau, lập tức kết luận đây là thật phẩm không kém.

Này Thập Phương Câu Diệt chính là một loại hệ “Kim” võ kỹ, cần một loại cực kỳ hiếm hoi kim loại, tên là Hỗn Độn Huyền Kim, bắt đầu vũ trụ sơ sinh thời gian đản sinh bản nguyên Kim nguyên tố biến thành, mười phần quý hiếm.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, buồn bực than thở: “Này Thập Phương Câu Diệt tuy rằng uy lực vô cùng, nhưng sợ là khó có thể tu luyện, đi nơi nào tìm này Hỗn Độn Huyền Kim.”

Đột nhiên trong lòng khẽ nhúc nhích, nguyên thần thứ hai đưa tay chộp một cái, đem cái kia giấy thếp vàng nâng trong lòng bàn tay, sau đó bốn phương tám hướng hỏa diễm hội tụ đến, phải đem hoả táng, cái kia giấy thếp vàng hoảng hốt, liều mạng giãy dụa, cuối cùng như là hạ quyết tâm giống như vậy, lóe lên bên dưới, tựu ở trong đan điền biến mất không còn tăm tích.

Sau đó Dương Thanh Huyền trên cánh tay của, bắt đầu hiện ra một điểm điểm màu vàng, như chất lỏng chảy về phía lòng bàn tay.

Rất nhanh, toàn bộ bàn tay đều hóa thành to lớn màu vàng, mặt trên lóe lên từng đạo từng đạo vầng sáng, đâm mắt người mắt.

Dương Thanh Huyền mừng lớn nói: “Hỗn Độn Huyền Kim! Thì ra là như vậy!”

Nguyên lai ghi chép Thập Phương Câu Diệt truyền thừa môi giới, chính là Hỗn Độn Huyền Kim, sản sinh ra một tia đơn giản thần thức, vì bảo vệ mình, mỗi lần thu vào kích phát, liền chỉ thả ra giống như Thập Phương Câu Diệt đi ra ngoài, để người tưởng lầm là mảnh vỡ, không cách nào tu luyện.

Cũng không phải là không có có người dùng hỏa đi thử, ngược lại, này giấy thếp vàng chủ nhân trước, hầu như cách gì đều thử qua, cuối cùng đều tay trắng trở về, lúc này mới xác định thật sự là bản thiếu.

Trong ngũ hành, Nam Hỏa khắc tây kim, này kim là bản nguyên Kim nguyên tố biến thành, mà Dương Thanh Huyền hỏa, nhưng là chân chính Bản Nguyên Chi Hỏa a!

Giấy thếp vàng một chút chỉ sợ, lập tức hóa ra nguyên bản trạng thái, đồng thời thả ra toàn bộ Thập Phương Câu Diệt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2048: Đáng Sợ Uy Năng, Sau Lưng Ý Đồ

Dương Thanh Huyền đại hỉ, năm ngón tay vồ lấy, một luồng mênh mông hệ "Kim" lực lượng tựu dâng trào mà ra, trong tay tâm bên trong biến ảo ra một cái tiểu vũ trụ, không ngừng đem bốn phía năng lượng áp súc đi vào.

Bất quá sát công pháp kia, toàn bộ hư không bắt đầu hơi run rẩy, càng là không chịu nổi này thần thông uy năng, muốn phá nát.

"Ha ha, lợi hại!"

Dương Thanh Huyền mừng như điên, không dám thử lại đi xuống, lập tức buông ra năm ngón tay, sở hữu hệ "Kim" lực lượng nháy mắt như gió thổi quá, hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán.

"Ào ào ào", hư không như bị đao thổi qua, từng khối từng khối đen nhánh vết nứt tuôn ra đến, đem trọn cái mật thất cắt thất linh bát lạc dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền trên trán chảy ra mồ hôi lạnh, chỉ là tán công uy năng đều đáng sợ như thế, nếu như này một chiêu triển khai ra, không biết sẽ có uy năng bực nào.

Hệ "Kim" chiến kỹ vốn là ngũ hành trong kỹ thuật đánh nhau uy năng cùng thương tổn lớn nhất, mà chiêu này lại là Vô Tướng Thiên Vương sở lưu, còn cần phụ trợ Hỗn Độn Huyền Kim triển khai ra, uy năng có thể thấy được chút ít.

"Này bảy ngàn ức Tinh Hạo Thạch, tiêu quá đáng giá!"

Dương Thanh Huyền hơi suy nghĩ, bao trùm ở trên lòng bàn tay Hỗn Độn Huyền Kim, tựu một điểm điểm hòa vào trong da thịt, sau một khắc, tựu trôi nổi ở trong đan điền, xem như là bị hắn hoàn toàn luyện hóa.

Dương Thanh Huyền lại ngồi xếp bằng hư không, tinh tế lĩnh ngộ hạ Thập Phương Câu Diệt yếu quyết hàm nghĩa.

Trải qua hơn nửa giờ, đem hàm nghĩa hoàn toàn thông hiểu đạo lí sau, rồi mới từ trong nhập định đi ra, đồng thời lấy ra một cái phá toái đồng ấn, cầm trong tay cẩn thận quan sát.

Chính là hoàng triều ấn một phần tư linh kiện.

Dương Thanh Huyền nghiền ngẫm hạ Nhan Sư Cổ truyền cho phương pháp của hắn, dù cho không tìm được mặt khác ba cái linh kiện, cũng có khả năng đem hoàng triều ấn tế luyện một chút, khiến cho trở thành hoàn chỉnh cổ bảo, chỉ là uy năng có lẽ không lớn bằng lúc trước.

Dương Thanh Huyền đem chân nguyên rót vào hoàng triều ấn bên trong, bên trên phù văn toàn bộ kích thích ra, cổ bảo từ lòng bàn tay bay ra đi, lượn quanh ở không trung bay một vòng, lại rơi về tới trong tay.

Đối với cổ bảo uy năng, đại khái đánh giá hạ, liền cất vào đến.

Sau đó, Dương Thanh Huyền liền lấy ra lượng lớn Thích Minh Thạch, bắt đầu tiếp tục ăn tảng đá, vừa ăn mấy khối, đột nhiên trong lòng xúc động, từ trên người nhảy ra một khối ngọc bài, liếc mắt nhìn, liền hơi điểm nhẹ, đem chân nguyên rót vào bên trong.

Trên ngọc bài ánh sáng trực tiếp bắn lên, ở không trung biến ảo thành một cái cô gái tuyệt sắc, chính là ở Đức Phong Cổ Lâu tiếp dẫn hắn chính là cái kia em gái, tao nhã lễ độ lại cười nói: “Đại nhân, lần trước ở Đức Phong Cổ Lâu hỏi ý kiến tin tức, có mới tiến triển, mong rằng đại nhân đúng lúc đến Đức Phong Cổ Lâu mua. Nếu là bị người đem tin tức mua đoạn, tin tức này tựu vĩnh viễn không thể bán.”

Nói xong, hình ảnh cô gái liền trực tiếp biến mất, ngọc bài một lần nữa trở nên ảm đạm vô quang.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, cái gọi là đem tin tức mua đoạn, chính là chỉ bán một lần, lại không bán những người khác.

Tin tức mua gãy giá cả, giống như đều cao thái quá, cực nhỏ sẽ có người nguyện ý làm.

Mặc dù là các đại danh tộc thế lực, cũng sẽ không đem chính mình tông môn tin tức mua đoạn, một là phí tổn quá cao, hai là Đức Phong Cổ Lâu còn có thể lấy được tin tức mới, vậy ngươi phải vẫn mua đoạn xuống, nhất định chính là cái động không đáy.

Nhưng thiếu nữ lời này, vẫn là dắt Dương Thanh Huyền tâm, để hắn cũng không còn cách nào Tĩnh Tâm tu luyện.

Trực tiếp tựu ra mật thất, hướng về Đức Phong Cổ Lâu mà đi.

Sau đó không lâu, Đức Phong Cổ Lâu, vẫn là lần trước gian phòng kia, vẫn là mập mạp kia ông lão, nghênh tiếp Dương Thanh Huyền, cũng vẫn là trên ngọc bài biểu hiện cô gái kia.

Dương Thanh Huyền thầm kinh hãi, đây cũng không phải là trùng hợp, mà là Đức Phong Cổ Lâu có một bộ chính mình hoàn thiện đưa vào hoạt động cơ chế, mỗi một vị khách nhân vào cửa hàng sau, tựu cố định xuống kết nối nhân viên, làm cho khách nhân đối với Đức Phong Cổ Lâu hảo cảm cùng cảm giác quen thuộc không ngừng tăng cường, có loại xem như ở nhà cảm giác.

“Không nghĩ tới nhanh như vậy lại gặp mặt, tiểu hữu nhìn thấy được khí sắc không tệ a.”

Phạm lão khẽ cười nói, trên người thịt mỡ bị chen lấn một vòng một vòng.

Dương Thanh Huyền từ lâu biến thành Hùng Miêu, ngồi ở Phạm lão đối diện, hừ nói: “Đức Phong Cổ Lâu thật là biết làm ăn, lại có tin tức gì? Bao nhiêu tiền?”

Phạm lão cười nói: “Ha ha, không đắt hay không, chỉ là một ít tin tức nhỏ thôi, vì tặng lại khách hàng, chúng ta cũng không phải là cái gì đều bán, rất nhiều giá trị không cao tin tức, là có thể trực tiếp đưa tặng, tiểu hữu ngươi xem một chút.”

Nói, lấy ra một chiếc thẻ ngọc đẩy tới.

Dương Thanh Huyền cầm lấy, thần thức quét qua, đầu lông mày tựu nhíu lại, nghi vấn nói: “Ninh gia muốn chọn lại gia chủ?”

Phạm lão gật đầu nói: “Trước mắt bộc lộ ra ngoài tình huống là như vậy. Lần trước Ninh gia cùng ngoại địch một trận chiến, gia chủ yên tĩnh Thánh Hạo tổn thương, tựa hồ so với ngoại giới dự đoán còn nghiêm trọng hơn a, dĩ nhiên tựu bắt đầu thẩm định tuyển chọn người thừa kế.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tin tức này có thể tin được không?”

Phạm lão nói: “Tin cậy, nhưng lúc nào thẩm định tuyển chọn, còn không có có quyết định. Rốt cuộc là yên tĩnh Thánh Hạo thương thế quá nặng, vẫn là nguyên nhân khác, chúng ta tạm thời không có nghe được. Ha ha, tin tức này giá trị cũng không cao, tựu làm biếu tặng tiểu hữu.”

Dương Thanh Huyền bất động thanh sắc nói ra: “Đa tạ.” Lại nói: “Các hạ đặc ý phát tin tức để ta lại đây, chính là vì đưa tin tức cho ta?”

Phạm lão ha ha cười nói: “Tự nhiên không phải, mà là mặt khác có một cái tin, các hạ có lẽ sẽ có hứng thú, nhưng cái này nhưng là phải tiền. Lần trước ta cùng tiểu hữu nói quá Thần Vương Thiết chuyện, đáng tiếc a, vật ấy bị Lam Phong vỗ tới."

Dương Thanh Huyền nói: "Sau đó thì sao?"

Phạm lão nhìn Dương Thanh Huyền, nhẹ nhàng nói ra: "Tiểu hữu có muốn biết hay không Lam Phong thời khắc này tăm tích?"

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, hừ lạnh một tiếng, liền dựa vào ghế, trở nên trầm tư, sau một lúc mới lên tiếng: "Lam Phong nhưng là Thiên Giới chi chủ, hơn nữa còn là Thần tộc người, thêm vào Lam Diêm đám người thực lực không tầm thường, ta mặc dù muốn biết, cũng không can đảm kia đi biết a."

Phạm lão nở nụ cười, nói: "Ha ha, cái kia tin tức này, tiểu hữu mua còn không mua đây?"

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: "Ngươi, cũng hoặc là Đức Phong Cổ Lâu, cùng Lam Anh Thần Vương phủ hoặc là Thần tộc có cừu oán?"

Phạm lão trong lòng thầm nói, tốt thông minh Hùng Miêu, lại tựu đoán được việc này sau lưng mục đích, chỉ tiếc cái kia có cừu oán người cũng không phải là ta, cũng không phải Đức Phong Cổ Lâu, nhưng việc này tự nhiên không thể nói, mà là cười nói: "Tiểu hữu hỏi tin tức này, giá trị năm trăm triệu đây."

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, mười ngón ở trước người giao nhau, chậm rãi nói ra: "Các ngươi muốn lợi dụng ta diệt trừ Lam Phong, thậm chí là Lam Diêm đoàn người, lại còn nghĩ mò khoản tiền, đem tin tức này bán cho ta?"

Phạm lão lắc đầu nói: "Tiểu hữu mười phần thông minh, ta cũng không ẩn giấu cái gì. Đích thật là có người muốn cầu chúng ta đem Lam Phong hành tung xuyên vào cho ngươi, chúng ta Đức Phong Cổ Lâu chỉ làm tin tức chuyện làm ăn, không làm người miệng chuyện làm ăn, đó là nhân sự nơi làm sự tình. Lam Diêm đoàn người, mang theo Thần Vương Thiết, giờ khắc này đang thiên y giới. Thiên y giới tin tức cùng đi đến con đường, tất cả đều miễn phí biếu tặng."

Phạm lão đem một cái thẻ ngọc đẩy tới Dương Thanh Huyền trước mặt, sau đó cười nói: "Đức Phong Cổ Lâu nhiệm vụ hoàn thành, cho tới các hạ xử lý như thế nào tin tức này, chính là các hạ chuyện của mình, cùng cổ lâu không quan hệ."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2049: Hoàn Chỉnh Suy Lý, Thiên Y Vị Diện

Dương Thanh Huyền hừ nói: “Đức Phong Cổ Lâu làm xuất lực không có kết quả tốt chuyện, sợ là thu rồi sau lưng phương không ít tiền chứ?”

Phạm lão cười nói: “Ha ha, tin tức này, 20 triệu Tinh Hạo Thạch.”

“Muốn tiền muốn điên rồi.”

Dương Thanh Huyền cười mắng một tiếng, ánh mắt nhìn chằm chằm trên bàn ngọc giản kia, trực tiếp một thanh sao ở trong tay, liền xoay người mà đi.

Mặc dù biết sau lưng có người tính toán, nhưng nghiền ngẫm bên dưới, dám tính toán Lam Anh Thần Vương phủ, đồng thời nhìn trúng rồi mình người, tuyệt đối không phải hời hợt hạng người.

Thậm chí vô cùng có khả năng thân phận của chính mình bại lộ, tuy rằng ban đầu là Huyền Vũ lực sĩ dáng dấp tham gia buổi đấu giá, nhưng Mục Hải Vực Giới bên trong, cường giả vô số, có có thể nhìn thấu chính mình người, cũng tịnh không kỳ quái.

Chỉ là người này bố trí xuống ván này, là vì cái gì? Cạnh tranh đối với mình? Vẫn là cạnh tranh đối với Lam Diêm đoàn người?

Dương Thanh Huyền nghĩ tới nghĩ lui, vẫn là cạnh tranh đối với Lam Diêm đoàn người càng nhiều.

Đem Phạm gia cho thẻ ngọc quét qua một lần sau, càng thêm kiên định chính mình nội tâm ý nghĩ, cái kia thiên y giới chính là một cái hư hại tinh cầu, ở hồi lâu trước đây cực kỳ phồn hoa, ra đời vô số cường giả, nhưng ở về sau một trận đại chiến bên trong, liền trực tiếp phá huỷ.

Vị diện tinh hạch bị đánh xuyên qua, liền tiến vào ngũ suy bên trong, chậm rãi suy yếu xuống.

Hiện tại đã là không có một ngọn cỏ, linh khí chạy mất sạch sẽ một viên hoang vu tinh cầu.

Nếu như Lam Diêm đoàn người ở đây tinh cầu trên, tất nhiên là bị dẫn đi qua, bố cục người có thể xúc động Lam Diêm đám người, có thể thấy được thủ pháp cao minh, thân phận sự tôn quý, không phải bình thường.

Loại này người, hoàn toàn có thực lực tự mình ra tay, nhưng phải đem chính mình dẫn quá khứ, cần phải chính là không nghĩ gánh trách nhiệm.

Dù sao đánh giết Thần tộc, hơn nữa còn là Vương tộc, nhưng là tội ác tày trời tội lớn.

Nhưng không quản người này làm sao bố cục, đánh giết Lam Diêm Lam Phong, cướp Thần Vương Thiết cùng tài vật, vốn là Dương Thanh Huyền lúc trước phương châm.

Chỉ cần cái kia bố cục người đừng đem chủ ý đánh tới trên người mình, tựu không cần để ý.

Dương Thanh Huyền đem sự tình cắt tỉa một lần, đoán tám 9 không rời mười, trực tiếp thẳng hướng về truyền tống khu vực chạy đi.

…

Thiên Y Tinh tựu ở Mục Hải Vực Giới ngoại vi cách đó không xa, vây quanh vực giới thế năng xoay tròn, nguyên bản cũng là đất phồn hoa, vì lẽ đó rất nhiều nơi đều có trực tiếp đi đến Thiên Y Tinh truyền tống đại trận.

Tuy rằng hiện tại trên căn bản đều cải biến truyền tống phương hướng, nhưng đại trận không thay đổi, chỉ cần lại điều tiết hạ không gian tọa độ, liền có thể lấy trực tiếp đi qua.

Hơn nữa cái kia phụ trách truyền tống người, nghe nghe hắn muốn đi đến thiên y giới, thái độ vô cùng tốt, lập tức giúp hắn điều chỉnh tọa độ, đồng thời không nhiều thu lệ phí.

Dương Thanh Huyền thầm nói, cái kia bố trí người, thực sự là thủ pháp thông thiên, tựa hồ Tử Tâm thần vương phủ người đều bị thu mua.

Mấy canh giờ sau, ở trải qua một loạt không gian thật lớn rung động sau, một đạo truyền tống hào quang ở thiên y giới bầu trời hiện ra, lập tức lan đến trăm dặm, sau đó đột nhiên rơi xuống.

“Ầm ầm!”

Chấn lên năng lượng khổng lồ sóng, đem đại địa hất ra một cái sâu không thấy đáy hố trời.

Dương Thanh Huyền toàn thân bao phủ ở Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ hào quang bảo vệ hạ, không nhiễm một hạt bụi.

Phóng tầm mắt nhìn tới, chỉnh cái tinh cầu đều nơi ở một mảnh mông mông u ám bên trong, trên mặt đất phiêu đãng một chút còn sót lại linh khí.

Dù sao Thiên Y Tinh vị trí cực kỳ tốt, mảng lớn tinh thần lực phóng hạ xuống, không ngừng chuyển thành linh khí, chỉ tiếc tinh hạch bị đánh nát, thế lực tản đi hơn nửa, không có có năng lượng tụ lại những linh khí này, chỉ có thể không ngừng bay vào vũ trụ, tiêu tan không còn hình bóng.

Dương Thanh Huyền thở dài, có lúc người sinh ra, quyết định cả đời, này Thiên Y Tinh đều bỏ đi rơi mất, nhưng phía trên nồng độ linh khí, lại so với Huyền Dạ đại lục không kém là bao nhiêu.

Như vậy Huyền Dạ đại lục ra đời võ tu, tuyệt đại bộ phận cả đời đều không thể đạt đến Thiên Y Tinh võ tu độ cao.

Dương Thanh Huyền thu liễm quyết tâm thần, lấy ra la bàn, hướng về một cái mục tiêu chạy như bay mà đi.

…

Thiên Y Tinh, nơi nào đó biển rộng.

Mênh mông vô bờ, tất cả đều là đại dương, nhưng cũng âm u đầy tử khí, bên trong liền ngay cả một con cá đều không có, tĩnh mịch để người sợ sệt.

"Ầm ầm", đột nhiên một tiếng to lớn vang vọng, vô số sóng nước kích bắn mà lên, toàn bộ biển rộng cơ hồ bị lật lộn lại.

"Chết tiệt tiện nhân! Không có thứ gì, lại gạt ta! Ta hiểu được, nhất định là tiện nhân kia cố ý lưu lại thẻ ngọc, đem chúng ta lừa gạt chỗ này! Đáng chết, đáng chết a!"

Lam Diêm tiếng gầm gừ từ vô tận nước bên trong truyền ra, trên bầu trời một mảnh trắng xóa hồng thủy, nháy mắt đã bị bốc hơi sạch, một tích không dư thừa.

Mặt biển trực tiếp trầm xuống vài thước.

Lam Diêm đoàn người, đều là sắc mặt khó coi đứng ở trên hư không trên.

Lam Phong đột nhiên trong lòng hơi động, nói ra: "Vương tử, có phải hay không là cái cạm bẫy?"

Lam Diêm khuôn mặt so với gan heo càng khó coi hơn, trong ngọc giản ghi lại một chỗ bí bảo ở đây Thiên Y Tinh nơi này tọa độ hạ, kết quả không thu hoạch được gì, Lam Diêm nghĩ kỹ lại, mới phát hiện ra là bị lừa rồi, ngay ở trước mặt đông đảo thủ hạ mặt, trực tiếp bị mất mặt chỉ số thông minh, tức giận râu tóc đều dựng ngược.

“Cạm bẫy? Hừ, tiện nhân kia bất quá là nghĩ đùa nghịch bản vương một chút, nàng nào dám bố trí cái gì cạm bẫy.”

Lam Diêm mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Nếu như dám động bản vương một sợi lông, chính là hai đại thần vương phủ chiến tranh, trách nhiệm này không phải là nàng có thể đảm đương nổi.”

Lam Phong đầy mặt lo lắng, luôn cảm thấy có chút không đúng.

Lam Diêm lại nói: “Chờ lần này không muốn giới mở ra, bản vương trực tiếp đoạt được số một, đem tiện nhân kia cưới lấy, đến thời điểm ta muốn làm cho nàng cầu sinh không thể, muốn chết không được, cố gắng quỳ sát ở ta kua hạ, suốt đời làm nô!”

Một tên thủ hạ nịnh nọt nịnh hót, nói ra: “Chờ cái kia Tử Hà lĩnh hội tới vương tử lợi hại sau, dĩ nhiên là vui đến quên cả trời đất, đánh cũng đánh không chạy, ngoan ngoãn làm vương tử x nô.”

“Ha ha.” Một đám người đều cười ha hả, chỉ có Lam Phong sắc mặt vẫn như cũ nghiêm nghị, đầu lông mày nếp nhăn hóa giải không mở.

Lam Diêm cũng hội ý nở nụ cười hạ, cảm xúc phẫn nộ hóa giải không ít.

Lam Diêm nói: “Đi thôi, cái kia không muốn giới khoảng thời gian này liền muốn mở ra, tiện nhân kia gạt ta lại đây, chẳng lẽ chính là nghĩ để ta làm lỡ tiến nhập không muốn giới? Hừ, quả nhiên đánh ý kiến hay!”

Một tên thủ hạ nói: “Vương tử, còn có Lam Phi Phi không tới.”

Lam Diêm cau mày nói: “Tiểu tử này, đi như thế nào xa? Phóng tín hiệu, gọi hắn mau chóng về đơn vị.”

Đột nhiên một người cả kinh kêu lên: “Vương tử điện hạ, mau nhìn phía dưới!”

Hơn mười hai mắt quang nhìn xuống phía dưới, cái kia tĩnh mịch trên biển rộng, nổi lơ lửng một điểm màu xanh thẫm đồ vật.

Tuy rằng nhỏ như hạt vừng, nhưng tất cả mọi người vừa nhìn tựu rõ rõ ràng ràng, chính là Lam Phi Phi thi thể, trước ngực đỏ tươi một mảnh.

Hơn mười người vội vàng bay xuống xuống, Lam Phong một bước lên trước, kiểm tra rồi hạ thi thể, trầm giọng nói: “Một chiêu bị nghiền nát trái tim mà chết, hung thủ tu vi chí ít ở trung giai Giới Vương bên trên, cho tới trên bao nhiêu, tựu không cách nào phân biệt.”

Một tên thủ hạ cả kinh kêu lên: “Trên tinh cầu này căn bản không có bất kỳ người nào, tại sao lại như vậy?”

Lam Phong trầm giọng nói: “Bết bát nhất độ khả thi xảy ra!”

Lam Diêm còn một mặt khó có thể tin tưởng được, ngơ ngác nói: “Làm sao có khả năng, tiện nhân kia làm sao dám kêu người đến giết ta?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2050: Tinh Thần Thiên Thạch, Trong Bóng Tối Người

Lam Phong trầm giọng nói: “Vương tử, nhanh dùng thời không hàng hạm!”

Lam Diêm tuy rằng không coi ai ra gì, nhưng cũng không phải là vụng về hạng người, mặt âm trầm, lấy ra một đạo trạm ánh sáng màu xanh lam, ở trời cao trên hóa hiện ra một chiếc lớn vô cùng chiến hạm, bên trên thời không quy tắc ẩn hiện, năng lượng mạnh mẽ gợn sóng khuếch tán mở, chạm đến xa vạn dặm.

Dương Thanh Huyền ẩn thân ở một đầu mối không gian bên trong, sợ nhìn to lớn kia chiến hạm, hắn lần thứ nhất gặp được hùng vĩ như vậy đồ vật, có thể mang tới rất nhiều người đồng thời qua lại vũ trụ, tuy rằng tốc độ không bằng siêu cấp truyền tống đại trận, nhưng ở khoảng cách gần tinh hệ qua lại bên trong, nhưng có không gì sánh nổi ưu thế cùng tầm quan trọng.

Cơ Bắc Dã đồng dạng ẩn thân ở một bên, nhẹ giọng hỏi nói: “Có muốn hay không động thủ? Nếu như lúc này không hàng hạm khởi động, chúng ta sợ là không đuổi kịp.”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Hiển nhiên còn có người trong bóng tối, hơn nữa cái kia người đã động thủ, tựu chứng minh so với chúng ta còn nóng ruột, nhất định sẽ ra tay ngăn trở.”

Cơ Bắc Dã gật gật đầu, không lên tiếng nữa.

Lam Diêm đám người lấy ra thời không hàng hạm sau, liền bay nhanh mà vào.

Rất nhanh, thời không hàng trên hạm vô số trận pháp khởi động, cường đại khiến người hoa cả mắt hào quang, giống như pháo hoa ở trên hư không trên từng cái tỏa sáng.

Dương Thanh Huyền trong lòng ngờ vực, lẽ nào cái kia trong bóng tối người, cũng chỉ giết một cái lâu la thì thôi?

Này sau lưng bố cục người, tựa hồ toán không lộ chút sơ hở, sợ mình làm không xong Lam Diêm đám người, vì lẽ đó mặt khác lại có sắp xếp, như vậy này sắp xếp người, thực lực chắc chắn sẽ không thấp.

Đang sinh nghi thời điểm, nguyên bản u tối trên vòm trời, đột nhiên lập loè ra tảng lớn tinh mang, linh linh điểm điểm, có mấy trăm điểm, nếu như liên tiếp lại, cực kỳ giống một tấm to lớn lưới.

Dương Thanh Huyền định nhãn nhìn tới, không khỏi hoảng hốt, cái kia một điểm điểm tinh mang, càng là một quả viên tinh thần thiên thạch!

Mấy trăm quả ngã xuống, như mưa sao sa giống như trực trụy mà hạ.

Thiên Y Tinh tầng khí quyển, bởi này chút mưa sao sa mà bùng nổ ra nổ thật to, ma sát đi ra hỏa diễm kịch liệt thiêu đốt, đem trọn cái vạn dặm bầu trời, toàn bộ hóa thành biển lửa.

Mà thời không hàng hạm vừa rồi khởi động, đang xông lên, trong lúc nhất thời căn bản là không dừng được, nháy mắt tựu bại lộ tại chỗ có tinh thần vẫn thạch công kích con đường hạ!

“Oanh! Oanh!”

Từng đạo từng đạo thiên thạch đánh ở thời không hàng hạm phòng ngự trên đại trận, sau đó nổ ra, hóa thành từng vòng sóng năng lượng tứ tán.

Toàn bộ bầu trời kịch liệt rung động, vô số to lớn hỏa diễm nở rộ lại diệt, diễn ra một màn dị thường rung động hình tượng.

Dương Thanh Huyền cùng Cơ Bắc Dã đều nhìn trợn tròn mắt, đây là thế nào đáng sợ tồn tại a? Vừa ra tay chính là hơn trăm viên mưa sao sa, đem thời không hàng hạm đều chặn lại, hơn nữa hiển nhiên là một đã sớm có bố trí, bằng không không thể như vậy tinh chuẩn đả kích.

“Oanh!”

Thời không hàng hạm phòng ngự kết giới rốt cục đỡ không được, ở thừa nhận rồi mấy chục đạo tinh thần thiên thạch sau, bỗng chốc bị nổ tung.

Qua trong giây lát, hơn mười viên thiên thạch tựu hung hăng đập ở hàng trên hạm, vô số trận pháp đổ nát, năng lượng đáng sợ tiết ra ngoài.

“Ầm ầm!”

Lại là hơn mười viên thiên thạch đánh rơi, rốt cục đem cái kia hàng hạm nổ nát tan, một đạo to lớn hào quang ở trên vòm trời tỏa sáng, hung hăng lan đến hướng về bốn phương tám hướng.

Thời không hàng hạm vừa hủy, còn dư lại cái kia chút thiên thạch thì lại tiếp tục tăm tích, toàn bộ rơi vào vô tận trong biển rộng, chấn sóng lớn mãnh liệt, mảng lớn nước biển bị bốc hơi lên thành hơi nước, tràn ngập toàn bộ thiên địa, hình thành một mảnh trắng xóa không gian.

“Là ai? Lăn ra đây!”

Trên vòm trời truyền đến Lam Diêm tiếng rống giận dữ.

Dương Thanh Huyền giương mắt nhìn lên, Lam Diêm đám người, đều bao phủ tại chính mình hộ thể trong kết giới, chỉ có điều hơn mười người chết rồi quá bán, chỉ còn lại sáu người, ngoại trừ Lam Diêm cùng Lam Phong ở ngoài, tựu còn lại bốn tên cao cấp Giới Vương, tất cả đều là đầy mặt phẫn nộ cùng sát khí.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nói ra: “Âm thầm ra tay người, thực lực sẽ không rất mạnh.”

Cơ Bắc Dã sững sờ, theo bản năng hỏi: “Sao lại nói lời ấy?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi cảm thấy muốn tiêu diệt toàn bộ Lam Diêm đoàn người, cần muốn thực lực như thế nào?”

Cơ Bắc Dã trầm ngâm nói: “Chí ít hai vị Thiên Giới chi chủ, một vị kiềm chế lại Lam Phong, một vị khác đối phó còn lại người.” Sau khi nói xong, sửng sốt hạ, tựa hồ hiểu cái gì, nói: “Thì ra là như vậy.” Nhìn phía Dương Thanh Huyền ánh mắt, nổi lên vẻ khâm phục.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Nếu là bọn họ có hai vị Thiên Giới đứng đầu, trực tiếp ra tay là được rồi, không cần thiết làm ra động tĩnh lớn như vậy. Ta mới đầu còn lo lắng người tới thực lực quá mạnh, chúng ta sẽ ứng phó không được. Chỉ cần thực lực của đối phương ở hai vị Thiên Giới bên dưới, để Quỷ Tàng kiềm chế một vị, còn dư lại chúng ta đủ để ứng phó. Trước tiên để cho bọn họ liều cái lưỡng bại câu thương, chúng ta lại ngư ông đắc lợi.”

Lam Diêm ở không trung gầm thét một trận, ngoại trừ trong biển rộng không ngừng dâng lên “Chít chít” hơi nước ở ngoài, vạn dặm bên trong không gian, lại không có bất kỳ âm thanh.

Phảng phất này mưa sao sa chỉ là một hồi bất ngờ giống như, tinh cầu trên có lẽ căn bản là không có có người.

Sau đó không lâu, Lam Diêm đám người cũng bình tĩnh lại, chỉ là địch nhân cực mạnh, hơn nữa cực kỳ cẩn thận cẩn thận, không có niềm tin tất thắng sợ là căn bản sẽ không xuất thủ.

Lam Diêm sáu người tụ lại cùng nhau, thương nghị hạ, thẳng thắn trực tiếp ở trên hư không ngồi xếp bằng, yên lặng chờ kẻ địch kia xuất hiện.

Thời gian một điểm điểm trôi qua.

Một ngày đi qua.

Hai ngày trôi qua.

Ba ngày trôi qua.

Mặt biển từ lâu khôi phục lại yên lặng, bị tinh thần thiên thạch phá hư bầu trời, cũng khôi phục nguyên trạng.

Biển trời trong đó một mảnh yên tĩnh an bình, chỉ có nhỏ nhẹ cương phong trên bầu trời thổi, hơi nước hóa thành mây không ngừng tung bay, đồng thời rơi xuống tích tích lịch lịch mưa.

Sau đó chính là Vũ Đình, mây mở, vạn dặm trời quang mây tạnh.

Ngoại trừ Lam Diêm sáu người tĩnh tọa hư không ở ngoài, lại không có bất kỳ bóng người nào.

Dương Thanh Huyền buồn bực, lẽ nào cái kia mưa sao sa đúng là trùng hợp? Tuyệt không loại khả năng này, cái kia trong bóng tối người không khỏi cũng quá giữ được bình tĩnh đi.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền khá là lo lắng chính là, như vậy kéo dài thêm, sợ là không muốn giới mở ra sắp đến, chính mình sợ là chờ không được bao lâu, chỉ khi nào lao ra cùng Lam Diêm đám người ác chiến, liền trực tiếp bị người khác lượm tiện nghi.

Theo thời gian trôi qua, Dương Thanh Huyền dần dần không kiềm chế được.

Đột nhiên, Lam Diêm phía trước trăm trượng nơi, “Đùng đùng” một tiếng nổ vang, hóa ra một vệt hồ quang, lập tức không ngừng mở rộng, ngưng tụ thành một bóng người, cuối cùng hóa thật mà ra.

Cái kia người một thân áo bào tro, mang trên mặt một tấm màu đen mặt nạ, chính là buổi đấu giá trên đã từng báo giá tranh cướp quá Thần Vương Thiết tàn sát buồn tiên sinh.

Lam Diêm sáu người một chút cảnh giác, đều là hai mắt dồn dập trợn mở, nhìn chăm chú quá khứ, làm phát hiện tàn sát buồn tiên sinh tu vi sau, không khỏi là canh gác vạn phần.

Tàn sát buồn tiên sinh mở miệng nói: “Phía trước tinh thần ngã xuống, không phải ta ra tay.”

Lam Diêm hai hàng lông mày sâu sắc vừa nhíu, lạnh lùng nói: “Ngươi là có ý gì? Không phải ngươi, vậy là ai?”

Tàn sát buồn tiên sinh tự nhiên nói ra: “Là ai ta cũng không rõ ràng, ta chỉ là nhận được tin tức, các ngươi sẽ đến Thiên Y Tinh, vì lẽ đó lại đây thử vận may, nhìn xem có thể hay không cho tới cái kia Thần Vương Thiết. Nhưng hiện tại xem ra, trong bóng tối cần phải còn có người, hơn nữa còn là nhân vật cực kỳ lợi hại. Ta nghĩ hạ, như vậy giằng co nữa cũng không phải biện pháp, mà ta lại không muốn làm chim đầu đàn, với các ngươi liều chết lưỡng bại câu thương, bị người khác không công lượm tiện nghi. Vì lẽ đó này mới ra ngoài thương lượng với các ngươi một chút, đem Thần Vương Thiết cho ta, ta phủi mông một cái liền đi người, quyết không lại đối địch với các ngươi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2051: Đàm Phán Vỡ Tan, Tiêu Diệt Cuộc Chiến

Lam Diêm hơi thay đổi sắc mặt, hơi giận nói: “Đáng chết! Bản vương chủ ý cũng dám đánh, thức thời tựu mau chóng ly khai, bằng không chỉ có một con đường chết con đường!”

Đồ Sầu tiên sinh nói: “Ngu xuẩn vương tử a, lẽ nào ngươi còn không biết mình tình cảnh sao? Tuy rằng ta không biết là ai bố trí này cục, nhưng này đặt bẫy người, hiển nhiên là nghĩ để cho các ngươi đi chết, như vậy bố trí xuống thủ đoạn, tựu nhất định là có thể thu thập các ngươi. Ta một là không nghĩ bị người lợi dụng, thứ hai không nghĩ để người lượm tiện nghi, này mới ra ngoài cực kỳ với các ngươi nói, rốt cuộc là ai không thức thời, ai chỉ có một con đường chết con đường nhỉ?”

Đồ Sầu trong mơ hồ đã đoán được bố cục người là Tử Hà, hắn cùng Tử Tâm thần vương phủ người có vô cùng tết lớn, thậm chí là không chết không thôi cục diện, vừa nghĩ tới bị Tử Tâm Thần Vương phủ lợi dụng, tựu trong lòng khó chịu.

Nhưng ván cờ này cũng là hắn cam tâm tình nguyện vào, dù sao mê hoặc thực tại quá to lớn.

Lam Diêm chính nổi giận hơn, bị Lam Phong trực tiếp giành trước, ôm quyền chắp tay nói ra: “Bằng hữu, Thần Vương Thiết thực tại khó có thể dứt bỏ, ta đồng ý ra 1000 tỉ Tinh Hạo Thạch, mua các hạ rời đi luôn làm sao? Nếu như các hạ có thể lưu lại giúp chúng ta, giá cả đồng dạng tốt thương lượng.”

Lam Diêm vừa nghe, lập tức tựu ngậm miệng lại, biết chính mình xử sự không đủ khéo đưa đẩy lão đạo, loại này tràng diện để Lam Phong đến ứng phó, đích thật là không thể tốt hơn, lúc này tựu không tiếp tục nói nữa.

Đồ Sầu tiên sinh cười lạnh nói: “1000 tỉ Tinh Hạo Thạch tựu muốn đánh phát ta? Làm ta là khiếu hóa tử? Trước đem Thần Vương Thiết cho ta, là ly khai, là trợ quyền, đều dễ nói.”

Lam Phong trong lòng hạ giận dữ, 1000 tỉ đã là thiên văn sổ tự, nếu không có trước khác nay khác, chính mình sao lại như vậy ăn nói khép nép nói chuyện, “Thần Vương Thiết quan hệ rất lớn, thật sự không cách nào nhượng lại, mong rằng bằng hữu dàn xếp một chút, tiền đều dễ thương lượng.”

Đồ Sầu tiên sinh nghĩ đến hạ, nói: “Vậy thì mười tỉ tỉ đi, tiền nắm đến, ta trực tiếp liền đi người.”

Lam Diêm giận dữ quát: “Mười tỉ tỉ? Mười tỉ tỉ đủ để mua chó của ngươi đầu người! Yêu cút thì cút, không cút tựu lưu lại nhận lấy cái chết!”

Khí thế trên người một chút bộc phát ra, mặt khác năm người, bao quát Lam Phong ở bên trong, cấp tốc khuếch tán mở, một chút đem Đồ Sầu tiên sinh vây nhốt.

Mười tỉ tỉ xác thực quá khoa trương, đừng nói Lam Diêm đám người, coi như Dương Thanh Huyền trốn trong bóng tối, nghe đều nghĩ mắng chửi người, cho mười tỉ tỉ, chính mình cũng không muốn cái kia Thần Vương Thiết, trực tiếp rời đi.

Đồ Sầu tiên sinh giận dữ, chỉ vào Lam Diêm quát: “Chết đến nơi, lại còn không rõ! Lẽ nào tính mạng của ngươi còn không đáng mười tỉ tỉ sao?”

Lam Diêm cười lạnh nói: “Không phải của ta tính mạng không đáng, mà là tính mạng của ngươi không đáng, dám bỏ đá xuống giếng doạ dẫm ta, giết này ngu xuẩn vật!”

Đàm phán vỡ tan, sáu người lập tức ra tay, hướng về Đồ Sầu tiên sinh công tới.

Lam Diêm năm người cũng còn tốt, liên thủ bên dưới, uy năng cũng không sánh bằng Lam Phong một đòn.

Lam Phong hai tay kết ấn, một vòng hắc mang tựu lấy hắn làm trung tâm khuếch tán, hình như hố đen giống như vậy, nháy mắt tựu hình thành một phương to lớn lĩnh vực, toàn bộ biển trời cũng vì đó biến mất, hoàn toàn lâm vào to lớn trong bóng tối.

Lam Phong cũng ý thức được hình thế nghiêm túc, như mới vừa tinh thần thiên thạch là khác có người khác, còn không biết có bao nhiêu người mạnh mẽ núp trong bóng tối nhòm ngó.

Liền ra tay chính là sát chiêu.

“Đại Ám Hắc Thuật!”

“Ầm ầm ầm!”

Cái kia vô biên Hắc Ám lĩnh vực, như là đột nhiên dừng lại một chút, lập tức tựu nhanh chóng co rút lại, vạn dặm hắc ám hư không, toàn bộ áp súc ở mười trượng bên trong, cũng chỉ bao phủ Lam Phong cùng Đồ Sầu tiên sinh hai người.

Đồ Sầu tiên sinh hoàn toàn biến sắc, kinh nộ bên dưới quát lên: “Một đám đồ không biết sống chết! Bản tọa liều mạng để người chiếm tiện nghi, cũng muốn đem bọn ngươi đưa vào địa ngục!”

Tay phải hai ngón tay ngưng lại, tựu hóa thành kiếm khí hướng về trước điểm tới.

Ánh kiếm như một đạo mau lẹ tia sáng, đâm thủng này mười trượng hắc ám.

Đồ Sầu tiên sinh nhìn mười phần tinh chuẩn, đối phó Lam Phong loại uy lực này to lớn, mà phạm vi rất lớn công kích thuật, hoặc là sẽ cùng dạng lấy đại đả lớn, đem hoàn toàn đón lấy.

Hoặc là chính là lấy vạch trần mặt, toàn lực công kích một điểm.

Nhưng đối phương nhiều người, hơn nữa Lam Phong tu vi thần thông hoàn toàn không kém tự mình, lấy đại đả đại, liều đấu nữa, chính mình cuối cùng tất nhiên bị thua.

Vì lẽ đó Đồ Sầu tiên sinh ngay lập tức tựu lựa chọn được ăn cả ngã về không, liều mạng chính mình trọng thương, cũng phải đem Lam Phong đánh trọng thương, lấy huyết thay máu.

Đến thời điểm núp trong bóng tối cái kia người, tất nhiên sẽ ra tay nhặt lấy tiện nghi, chính mình tuy rằng không vớt được tiện nghi, nhưng cũng muốn này bầy ngu xuẩn vật trả giá tính mạng đánh đổi.

Cái kia một tia sáng ở hắc ám qua lại mà đi.

Đồng thời Lam Phong khống chế lớn đại hắc ám thuật, như chiến hạm giống như va chạm mà tới.

“Ầm ầm!”

Hai người đồng thời bị hắc ám nuốt hết, trong bóng tối quang minh một đường, đánh trên người Lam Phong.

Sức mạnh khổng lồ “Ầm ầm ầm” khuếch tán, chấn Lam Diêm đám người vội vàng bay ngược.

Thiên Giới chi chủ đánh nhau, Giới Vương căn bản chen vào không lọt tay.

“Phốc!”

Đồ Sầu tiên sinh phun ra một ngụm máu đến, trên mặt mặt nạ màu đen rơi xuống, lộ ra tràn đầy dữ tợn hung ác mặt.

Lam Phong trên người quang kính lóe lên, hiện ra một tầng màu xanh thăm thẳm bảo giáp.

Cái kia một tia sáng vừa vặn đánh ở bảo giáp che ngực kính trên, “Oành” một tiếng đem mặt kính đánh nát, toàn bộ bảo giáp “Rầm” tan rã, còn dư lại sức mạnh lại đánh trên người Lam Phong, lập tức đem Lam Phong toàn thân hắc ám xua tan, toàn bộ người như là điện giật tựa như, liều mạng run cầm cập, thất khổng bên trong đều máu tươi chảy ra.

Đồ Sầu tiên sinh cười như điên nói: “Ha ha, Lam Phong ngươi bị thương! Chờ cái kia trong bóng tối người ra tay, đem bọn ngươi toàn bộ tiêu diệt đi!”

Lam Phong sắc mặt tái xanh, nội tâm không khỏi sốt sắng, lấy ra mấy viên thánh dược chữa thương, trực tiếp tựu nuốt xuống.

Dương Thanh Huyền nuốt xuống một chút, trong cổ họng phát sinh “Ùng ục” thanh âm, có thể đối với Thiên Giới chi chủ sản sinh hiệu dụng đan dược, hiếm thấy trên đời, Lam Phong nuốt vào cái kia mấy viên, sợ là trị giá trên mười tỉ, thậm chí hơn một nghìn trăm triệu, hơn nữa vừa nãy phá toái cái này bảo giáp, cũng không biết trị giá bao nhiêu tiền.

Dương Thanh Huyền đã đem Lam Diêm đám người đồ vật, toàn bộ trở thành là của mình, mỗi thấy bọn họ tiêu hao một cái, nội tâm tựu đau lòng một chút.

Lam Phong nuốt xuống đan dược sau, trên mặt lập tức hiện ra một vòng đỏ ửng, quát to: “Lại tiến lên! Trước hết giết người này!”

Giữ lại Đồ Sầu tiên sinh ở, chính là lớn vô cùng mầm họa.

Lam Phong hai ngón tay ở trước người bức tranh vòng, vô số quyết ấn hình thành một phương hình tròn lĩnh vực, bên trong ấn pháp biến hóa bất định, huyền diệu tầng tầng.

Lam Diêm chợt cắn răng một cái, đưa tay chộp một cái, càng là một thanh Sát Nguyệt Chi Nhận, hoành ở trước người, không ngừng kích phát trên đó linh quang.

Bốn người khác đồng dạng từng người bấm quyết, hoặc lấy ra binh khí.

Đồ Sầu tiên sinh nhất thời cảm ứng được nguy hiểm, trong lòng hoảng hốt, giãy dụa muốn chặn vẫn là trốn, đột nhiên một đạo thanh âm lạnh như băng truyền đến, “Đồ Sầu tiên sinh đừng hoảng sợ, ngươi và ta liên thủ tóm lấy này chút người.”

Một đạo to lớn bóng mờ, xuất hiện ở một vị Giới Vương phía sau, lật tay liền hướng cái kia Giới Vương trán vỗ tới.

Một chưởng như nhanh như chậm, hư thực không định.

“Oanh!”

Chưởng pháp vừa rơi xuống, cái kia Giới Vương nơi nào tránh né, từ trán đỉnh trên tựu “Rầm” hướng về dưới nổ tung, trơ mắt nhìn thân thể bị một tầng tầng phân giải, hóa thành bụi bặm vũ trụ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2052: Đèn Cạn Dầu, Xuất Thủ Cứu Người

Đồ Sầu tiên sinh mừng như điên, này xuất hiện người, khí tức như biển, hoàn toàn không kém tự mình!

“Ha ha ha ha! Lam gia tiểu nhi, đi chết đi!”

Đồ Sầu tiên sinh tự tin tăng nhiều, đột nhiên hai tay nâng ngày, năm ngón tay vồ lấy bên dưới, trực tiếp bắt nhật nguyệt, hình thành một mảnh to lớn ánh sáng, cả hai tay, giống như nhật nguyệt chiếu rọi, hét lớn hướng về Lam Phong cùng Lam Diêm vỗ tới, lấy sức một người, chống lại hai người.

Chỉ cần ngăn trở hai người một đòn, vị kia Thiên Giới chi chủ nháy mắt là có thể liên thủ với chính mình, tiêu diệt Lam gia người không ở lời hạ.

Lam Phong đám người nhìn đồng bạn chết thảm, tức giận bên dưới trong lòng hoảng hốt, càng là liều mạng toàn lực, đột nhiên đánh về Đồ Sầu tiên sinh.

“Ầm ầm!”

Lam Phong một đòn, Lam Diêm Sát Nguyệt Chi Nhận một đòn, còn có mặt khác ba vị Giới Vương đồng thời ra tay, toàn bộ oanh ở Đồ Sầu tiên sinh song chưởng nhật nguyệt bên trên.

To lớn kia lực lượng ánh sáng, bất quá ngăn cản chớp mắt, đã bị mấy người liên thủ lực lượng phá khai.

Đồ Sầu tiên sinh hoảng hốt, vội vàng hét lớn: “Bằng hữu nhanh giúp ta!”

Cái kia to lớn bóng mờ lắc lư hạ, nói: “Được rồi.” Bóng người lóe lên, lại xuất hiện ở một vị khác Giới Vương bên cạnh người, trực tiếp một chưởng lật vỗ xuống.

“Ầm ầm!”

Cái kia Giới Vương kêu thảm một tiếng, tại chỗ bị đánh thành tro.

Nhưng Đồ Sầu tiên sinh thừa nhận áp lực không chút nào giảm, khoảnh khắc đã bị liên thủ đáng sợ lực lượng nuốt hết, “Ầm ầm!”, vạn dặm bên trong, tận là năng lượng khuấy động.

Lam Phong cùng Lam Diêm đều không ngừng cảnh giác cái kia to lớn bóng mờ, chỉ lo hắn hướng về tự mình ra tay, nhưng hai lần trong bóng tối đánh lén giúp đỡ Đồ Sầu tiên sinh, đều là chọn yếu nhất ra tay, chẳng biết vì sao.

Hai người đều là tối tối thở phào nhẹ nhõm, nếu như vừa nãy bóng mờ đánh lén mình lời, Đồ Sầu tiên sinh thậm chí khả năng phản kích lại đây, dù cho không làm được phản kích, cũng tuyệt đối không thể như như bây giờ vậy chật vật.

Trước mắt năng lượng khổng lồ gợn sóng không ngừng tiêu tan.

Đồ Sầu tiên sinh thân thể hiển lộ ra, thống khổ nhe răng trợn mắt, thân thể hoàn toàn phá toái, đã đầy người máu tươi, vô cùng thê thảm.

Lam Phong vội vàng lại nuốt lượng lớn đan dược vào bụng, nhanh chóng tăng lên chân nguyên. Vào lúc này bất kỳ sơ sẩy, cũng có thể dẫn đến ngã xuống, nhất định phải trăm phần trăm duy trì trạng thái đỉnh cao.

Lam Diêm cùng hai vị khác cao cấp Giới Vương cũng là như vậy, liều mạng nuốt đan, đồng thời cảnh giác nhìn chằm chằm tứ phương.

Cái kia to lớn bóng mờ xuất hiện một chút sau, giống như là biến mất rồi giống như vậy, lại không có bất kỳ hình bóng.

Đồ Sầu tiên sinh tức giận gầm hét lên: “Là ai? Dám đùa nghịch ta, lăn ra đây, lăn ra đây a!”

Âm thanh như khí sóng giống như, chấn bầu trời “Ầm ầm” vang vọng, nhưng cũng không có bất kỳ hồi âm.

Lam Phong lạnh giọng nói: “Không dùng hô, cái kia người chắc là sẽ không tới cứu ngươi, từ đầu đến cuối, ngu xuẩn vật là ngươi a!”

Khí thế trên người bỗng nhiên bay lên, tựu ép tới.

Đồ Sầu tiên sinh một trái tim nháy mắt ngã vào đáy vực, lập tức hiểu cái kia to lớn hư ảnh ý đồ, tại chính mình do dự không quyết định đánh hay chạy thời điểm, cố ý hiện thân một chút, để chính mình kiên định đánh một trận quyết tâm.

Kết quả cái kia to lớn bóng mờ nhưng thẳng chọn hai quả hồng mềm làm thịt, để mình bị đánh trọng thương.

Lần này chính mình muốn chạy trốn cũng trốn không thoát.

“Chi”, Đồ Sầu tiên sinh nhẹ nhàng hít một hơi khí lạnh, hai tay cùng toàn thân đều hoàn toàn lạnh lẽo.

Cái kia to lớn hư ảnh mục đích, là muốn chính mình lấy tính mạng đến tiêu hao Lam gia thực lực a, chờ chính mình chết rồi, chiến rơi mất cuối cùng một tia sức mạnh, hắn trở ra nhặt lấy tiện nghi.

Thật là ác độc người, thật là sâu tính toán a!

Không chỉ có là Đồ Sầu tiên sinh, Lam Phong, Dương Thanh Huyền, đều nháy mắt hiểu được.

Dương Thanh Huyền hai con ngươi thu nhỏ lại, nhìn chằm chằm hư không nơi nào đó, to lớn hư ảnh xuất hiện, cũng không phải là hoàn toàn không có thu hoạch, chí ít chính mình bắt được hư ảnh kia điểm đến, biết hắn ẩn thân ở nơi nào, lần này hư ảnh kia nghĩ muốn lại độn hình khó khăn.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền trong lòng ngờ vực, hư ảnh kia có hay không biết mình tồn tại?

Bất kể như thế nào, cẩn tắc vô ưu chính là, Dương Thanh Huyền biết đối mặt mình, đều là cao cấp nhất cao thủ, bất luận chiến lực hay là trí mưu, đều không được khinh thường, một cái sơ sẩy có thể trở thành Đồ Sầu bộ dáng này, hầu như đã vạn kiếp bất phục. Nguyên bản dựa vào Đồ Sầu thực lực, là tới lui tự nhiên, hiện tại muốn đi tựu quá khó khăn.

Lam Phong bốn người, đã đem Đồ Sầu vây nhốt, sát khí cuồn cuộn ngất trời.

“Ùng ục”, Đồ Sầu chật vật nuốt xuống hạ, hậm hực nói: “Đừng giết ta, ta trực tiếp đi, tuyệt không lại cùng các ngươi là địch.”

Lam Diêm lạnh giọng nói: “Hiện tại giác ngộ, không cảm thấy chậm sao? Trí chướng, đi chết đi!”

Lam Diêm đưa tay chộp một cái, giữa năm ngón tay toát ra tảng lớn sấm sét, “Bùm bùm” không ngừng kéo dài, hóa thành một thanh lôi quang chiến thương, một chọn liền hướng Đồ Sầu đâm tới.

Hắn trên người còn có Sát Nguyệt Chi Nhận, nhưng nhất định phải tần tiện dùng.

Lam Phong cùng hai vị khác cao cấp Giới Vương, cũng lần lượt ra tay.

Tuy rằng đều hiểu hư ảnh kia mục đích, là muốn bọn họ liều chết lưỡng bại câu thương, nhưng không có lựa chọn nào khác.

Biết rõ là bộ, vẫn phải là giẫm xuống.

“Các ngươi thật muốn đem ta đẩy vào tử lộ sao? Bản tọa nếu như tự bạo, ba người các ngươi Giới Vương rác rưởi vẫn không thể chôn cùng, Lam Phong ngươi cũng không tốt gì đi!”

Đồ Sầu tàn nhẫn uy hiếp, đồng thời không ngừng né tránh, tránh ra mấy người công kích.

Lam Phong cười lạnh nói: “Thiên Giới chi chủ tự bạo, có thể không có Giới Vương như vậy dễ dàng, ngươi có cơ hội không?”

Một chưởng đánh ra, tựu hóa thành ngàn vạn ấn quyết, từ bốn phương tám hướng cuồng kích mà đi.

Đồ Sầu trái lại để Lam Phong lòng sinh cảnh giác, ra chiêu càng thêm tàn nhẫn, để hắn căn bản không có cơ hội tự bạo.

Lam Diêm ba người cũng tăng nhanh công kích, phối hợp Lam Phong, bù đắp công kích lỗ thủng.

Rất nhanh, Đồ Sầu đã bị đánh thủng trăm ngàn lỗ, lâm vào đèn cạn dầu cảnh giới, một bên phòng ngự, một bên khổ sở cầu khẩn nói: “Hà tất bên trong cái kia gian nhân kế sách, không phải phải cùng ta ráp thành ngươi chết ta sống? Chỉ cần buông tha ta, ta trên người gì đó toàn bộ đều cho các ngươi.”

Lam Diêm cười lạnh nói: “Là ngươi chết, chúng ta sống, cớ sao mà không làm? Ngươi bắt đầu không phải hết sức treo sao? Còn muốn mười tỉ tỉ, ta tiễn ngươi đi tây thiên nắm cái kia mười tỉ tỉ!”

Trong tay chiến thương vung một cái, tảng lớn thương mang từ trong hư không bắn rơi, dồn dập kích bắn mà đi.

Đột nhiên, giữa không trung trên hiện ra một đạo to lớn hỏa diễm, trực tiếp hóa thành canô, gào thét xoay vòng mà hạ.

Toàn bộ trên hư không linh khí bị cái kia hỏa diễm lấy ra hết sạch, như thế giới của "lửa" điên cuồng ép mà tới.

"Cái gì?"

"Là ai?!"

"Ầm ầm!"

Hỏa diễm oanh ở đằng kia chút thương mang trên, đem toàn bộ chấn động đến mức nát tan.

Dương Thanh Huyền thân ảnh một chút ở không trung hóa hiện, lóe lên tựu rơi ở Đồ Sầu bên cạnh người, nắm lấy Đồ Sầu nói ra: "Đồ Sầu tiên sinh, ta tới cứu ngươi!"

Đồ Sầu kinh sợ, lập tức nhận ra vị này Huyền Vũ lực sĩ, tuy rằng đối với hắn tám sao Giới Vương tu vi mười phần hoài nghi, nhưng chỉ cần có một tuyến sinh cơ, hiện tại không quản được cái kia rất nhiều, theo Dương Thanh Huyền thần niệm lóe lên, liền tiến vào đến Dương Thanh Huyền Thánh khí bên trong không gian.

Lam Diêm bốn người tất cả đều là đổi sắc mặt, nếu như để Đồ Sầu chạy trốn, tuy rằng cũng không sợ hãi, nhưng là phiền toái không nhỏ.

Lam Diêm quát lên: "Hóa ra là ngươi này Huyền Vũ rùa đen, đi chết đi!"

Đột nhiên một luồng bén nhọn đao khí tự vòm trời kích bắn mà xuống, trực tiếp xuyên thấu hư không, đem trọn cái thiên địa chém thành hai nửa, mạnh mẽ quay về Lam Diêm bổ tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2053: Nhân Sự Nơi Cao Tầng, Theo Như Nhu Cầu Mỗi Bên

“Bá Khí Đao Quyết?!”

Lam Phong kinh hô một tiếng, “Không được!”

Vội vàng xoay tay một chưởng, đón cái kia đao khí đánh tới.

“Ầm ầm!”

Thiên Giới một chưởng, trực tiếp đem đáng sợ kia ánh đao đánh nát bấy.

Đồng thời chưởng thế không giảm, hóa thành tầng tầng uy áp, đánh về đao mang kia tới chỗ.

Trên hư không lại là một đao bổ ngang mà xuống, bổ ở to lớn kia chưởng phong trên, này mới đem đập vỡ tan, hóa thành đầy trời kình phong tản đi.

Cơ Bắc Dã từ cái kia trong hư không đi ra, nắm trong tay một thanh hẹp dài cong thần đao, mặt trên có mạ vàng giọt nước dấu vết, đao lưng hiện ra bất quy tắc hoa văn, chuôi đao trên rất nhiều màu đỏ loét phức tạp trang sức, chính là ở trên đấu giá hội vỗ Ảnh Thần Đao, ở trong hư không phản xạ ra trắng bệch mà đỏ ngầu ánh sáng.

Lam Phong trầm giọng nói: “Ngươi là người của nhà họ Cơ?!”

Cơ Bắc Dã lạnh lùng nói: “Ngươi chưa cần thiết phải biết.”

Lam Phong cùng Lam Diêm đều là trong lòng thất kinh, Cơ gia chi chủ Cơ Vô Mệnh nhưng là tám vực Thiên Vương, cả gia tộc thực lực, còn ở bọn họ Lam Anh Thần Vương phủ bên trên.

Thần tộc dám thống ngự cùng ức hiếp các thế lực lớn, cũng không dám ức hiếp này bốn tông tám tộc.

Hơn nữa Cơ Bắc Dã cái kia lãnh ngạo thần thái, càng là để Lam Phong đám người nhận định hắn là Cơ gia người, một trái tim không ngừng chìm xuống dưới, lẽ nào việc này còn cùng Cơ gia có liên quan?

Mà càng để cho hai người mở rộng tầm mắt là, Cơ Bắc Dã một chút đứng ở Dương Thanh Huyền phía sau, càng là lấy Dương Thanh Huyền như Thiên Lôi sai đâu đánh đó dáng dấp.

Lẽ nào này Huyền Vũ lực sĩ cũng là Cơ gia người?

Lại nghĩ tới Dương Thanh Huyền ở buổi đấu giá trên, làm là khu khách quý, lập tức tựu tin hơn nửa.

Lam Diêm cắn răng nói: “Đáng chết! Không nghĩ tới Tử Hà tiện nhân kia, lại cấu kết Cơ gia người!”

Dương Thanh Huyền lập tức trong lòng sáng tỏ, nguyên lai bố trí hạ này cục người, càng là cái kia Tử Hà, chẳng trách tác phẩm to lớn như thế, bố cục như vậy chi tinh diệu, để người thực tại bắt giữ không đến bất cứ dấu vết gì.

[truyen cu

a tui @@ Net] Như vậy mặc dù Lam Diêm chờ người đã chết, Lam Anh Thần Vương cũng không cách nào đem việc này đuổi điều tra rõ ràng, càng không thể đem tội danh giữ ở Tử Hà đầu trên.

Dương Thanh Huyền vươn tay ra, nói ra: “Đem Thần Vương

Thiết nắm đến cho ta, ta hiện tại liền đi. Bằng không, các ngươi lại cùng ta đánh nhau chết sống một phen, sợ là hết sức khó đối phó cái kia trong bóng tối người. Hơn nữa việc này bố cục như vậy tinh diệu, bảo đảm không cho phép còn có những người khác ở. Hơn nữa bị hấp dẫn tới được người, nhiều là vì cái kia Thần Vương Thiết, mà cũng không phải là muốn lấy tính mạng các ngươi. Đem Thần Vương Thiết cho ta, cũng có thể đứng hàng giải hết rất nhiều phiền phức."

Lam Diêm mặt âm trầm, Dương Thanh Huyền trực tiếp xúc động ý nghĩ của hắn, thật sự sinh ra một tia từ bỏ chi tâm, nhìn về phía Lam Phong, nghĩ trưng cầu hạ ý kiến của hắn.

Lam Phong cũng do dự bất định, Thần Vương Thiết quan hệ một cái vô cùng trọng yếu đồ vật, nếu là thật nguy hiểm cho đến sinh mệnh, tự nhiên đồng ý bỏ qua, nhưng nếu như cục diện không nghiêm trọng như vậy, vẫn là muốn tranh lấy một chút.

"Ngươi như cầm Thần Vương Thiết liền đi, này chút người tương lai là sẽ không bỏ qua cho ngươi."

Trên hư không một trận sóng năng lượng tản ra, lúc trước to lớn kia bóng mờ lần thứ hai tái hiện ra.

Dương Thanh Huyền ánh mắt hơi ngưng, lẳng lặng nhìn hư ảnh kia biến ảo, cuối cùng không ngừng thu nhỏ lại, hóa thành một vị áo bào đen bóng người, gầy nhỏ khuôn mặt, tóc ngắn, trên mặt có một đạo thập tự vết sẹo, nửa nhắm hai mắt, lơ lửng hư không.

Lam Diêm quát lên: "Ngươi là ai?!"

Áo bào đen người mở hai mắt ra, bắn mạnh ra chu màu nâu ánh sáng, đâm Lam Diêm trong lòng run lên, nhưng này ánh mắt nháy mắt tựu nhu hòa hạ xuống, khôi phục bình thường.

Áo bào đen người nhếch miệng lặng lẽ cười một tiếng, cũng không trả lời.

Lam Phong đột nhiên cả kinh nói: “Ngươi là nhân sự nơi người?!”

Áo bào đen Nhân đạo: “Nhân sự nơi cái ghế thứ ba Thủ Ngu, chính là tại hạ.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, không khỏi nhiều quan sát vài lần Thủ Ngu, ở Đức Phong Cổ Lâu cho trong ngọc giản của hắn, đồng ý lấy tiền bán mạng mấy tổ chức lớn bên trong, nhân sự nơi xếp hạng vô cùng trước, vẫn muốn đi nhân sự nơi cố vấn hạ, không nghĩ tới tựu gặp được bọn họ cao tầng.

Lam Phong nói: “Nhân sự nơi lấy tiền làm việc, rất tốt, chúng ta nguyện ra gấp đôi tiền, ngươi đi lấy Tử Hà mệnh đến.”

Thủ Ngu “Ha ha” cười to, dựng thẳng lên ngón tay lắc lắc, khinh miệt nói ra: “Các ngươi gấp đôi giá cả, còn mua không được Tử Hà mệnh. Thứ yếu, nhân sự nơi thu rồi tiền, tựu nhất định sẽ đem sự tình làm tốt. Dù cho thu Tử Hà mệnh, đó cũng là lần sau mua bán.”

Lam Phong hoàn toàn biến sắc, cả giận nói: “Ý kia là không có thương lượng?”

Thủ Ngu lắc đầu nói: “Không có thương lượng. Hơn nữa vì phòng bị các ngươi chạy trốn, ta ngay cả lão đại chấn động Tinh Bàn đều mượn tới. Rơi xuống lớn như vậy bản, làm sao cũng phải đem nhiệm vụ hoàn thành a. Cho ăn, tiểu tử, chúng ta liên thủ đem này chút Thần tộc diệt đi làm sao?”

Thủ Ngu nhìn phía Dương Thanh Huyền, đồng thời hai con ngươi thu nhỏ lại, quan sát tỉ mỉ này Huyền Vũ lực sĩ, luôn cảm thấy không giống bề ngoài tám sao Giới Vương đơn giản như vậy.

Dương Thanh Huyền sờ lên cằm, làm bộ nói ra: “Liên thủ? Ha ha, bọn họ nhưng là Thần tộc, hơn nữa còn có Thiên Giới lão quái ở bên trong, muốn tiêu diệt toàn bộ, sợ là đánh đổi không nhỏ đi. Ta này được, chỉ cần Thần Vương Thiết liền có thể, không cần thiết với ngươi đồng thời chém giết. Mục đích của ngươi là diệt sạch bọn họ, ta không phải là, không muốn bị ngươi lợi dụng đến sử dụng như thương.”

Thủ Ngu hắc tiếng nói: “Bớt đi, tiểu tử ngươi tuy rằng cao lớn thô kệch, nhưng tuyệt đối không phải ngu xuẩn hạng người. Nếu như này chút Thần tộc rời khỏi một hai cái, đến thời điểm ngươi cũng chịu không nổi. Nói nhiều như vậy, không ngoài là muốn cùng ta đàm luận chút điều kiện. Xin lỗi, không có điều kiện có thể đàm luận, tự lão tử đều rất nghèo, không có tiền cho.”

Dương Thanh Huyền trong lòng buồn cười, chính mình ý đồ một chút đã bị người này xem thấu, hiển nhiên cũng là cực kỳ người thông tuệ, có thể tu luyện tới Thiên Giới cảnh, tựu không có mặt hàng đơn giản a.

Hơn nữa tương lai đi Ninh gia, Dương Thanh Huyền còn nghĩ dựa dẫm nhân sự nơi sức mạnh, hi vọng thông qua lần này cùng Thủ Ngu trước tiên giữ gìn mối quan hệ, ngay lập tức nói ra: “Vậy dạng này, này chút người trên người gì đó toàn bộ về ta. Dù sao ta chính là vì cầu tài mà đến, ngươi chỉ là vì hoàn thành nhiệm vụ mà đến, đại gia như vậy tựu đôi thắng.”

Lam Diêm giận dữ hét: “Huyền Vũ lực sĩ, ngươi gan chó a!”

Thủ Ngu cười to nói: “Ha ha, tốt, có ý người thông minh. Cùng người thông minh nói chuyện, chính là bớt việc. Cái kia Lam Phong về ta, những người còn lại ngươi giải quyết rồi đi.”

Nói xong, bóng người lóe lên, tựu biến mất ở trên hư không trên.

Lam Phong hoàn toàn biến sắc, quát lên: “Vương tử cẩn thận!” Chính mình bóng người loáng một cái, lại càng mở mấy trăm trượng xa, mà lúc trước chỗ đứng, trực tiếp hướng vào phía trong sụp xuống, “Ầm ầm” một tiếng, tựu phá mở một cái hắc động lớn, hoàn toàn sâu không thấy đáy.

Lam Diêm chờ ba người không khỏi kinh hãi, vội vàng hướng về bốn mặt tản ra, chỉ lo gặp gỡ cái kia Thủ Ngu.

Bọn họ Giới Vương tu vi, ở Thiên Giới chi chủ dưới, căn bản không đỡ nổi một đòn.

Dương Thanh Huyền khẽ cười nói: “Đến phiên chúng ta lên, ngươi đối phó Lam Diêm, còn dư lại hai cái cho ta.”

Cơ Bắc Dã nhíu mày lại, vẫn chưa nói cái gì, tựu cầm đao hướng về Lam Diêm đi đến, ở trong hư không huy vũ hạ đao thân, hóa xuất ra đạo đạo tàn ảnh.

Lam Diêm là cửu tinh đỉnh cao, mà hắn chỉ là cửu tinh trung giai, nhưng vẫn chưa e ngại, mà có một vị kẻ địch như vậy luyện tập, cũng cơ hội ngàn năm một thuở, có lẽ đây chính là Dương Thanh Huyền để hắn đối đầu Lam Diêm nguyên nhân đi.

Mỗi một vị cường giả cái thế, đều là từ vô số sinh tử sát trường bên trong bò cút ra đây.

Chương 2054: Dễ Dàng Xoá Bỏ, Của Người Nào Bằng Hữu?

Lam Diêm nhanh chóng phân tích hạ thế cuộc, quát to: “Nhanh đem hai người này giết, đi trợ Lam Phong đại nhân!”

Lam Phong đối đầu cái kia Thủ Ngu sợ là lành ít dữ nhiều, chỉ cần mình có thể rãnh tay đến, lợi dụng Sát Nguyệt Chi Nhận đánh lén, hơn nửa có thể giúp Lam Phong đánh giết Thủ Ngu.

Lam Diêm một chút tự tin tăng nhiều, lôi chi quang thương ở trong tay hóa hiện, nhắc đến thương hướng Cơ Bắc Dã đi đến, lạnh giọng nói: “Coi như ngươi là Cơ gia người, hôm nay cũng phải chết rồi!”

Cơ Bắc Dã lạnh lùng nói: “Phí lời thật nhiều, sớm tựu xem các ngươi Thần tộc không vừa mắt, hôm nay vừa vặn tàn sát mấy cái thỏa nguyện một chút.”

“Gan chó! Chết!”

Lam Diêm bay vọt lên, hai tay cầm thương đột nhiên đâm xuống.

Cơ Bắc Dã thần đao vén lên mà lên, từ mặt bên thẳng chém mà đến, “Ầm” một tiếng chém ở lôi chi quang thương trên, chấn lên năng lượng khổng lồ sóng xung kích.

Lam Diêm hơi thay đổi sắc mặt, lôi chi quang thương trên nháy mắt che kín vết rạn nứt, vội vàng đem chân nguyên rót vào đi vào, lúc này mới gắn bó ở quang thương không nát, nhưng cũng hết sức hao tổn chính mình chân nguyên, “Chỉ là cửu tinh trung giai, lại nắm giữ như vậy sức mạnh, đổ cũng xứng đáng ngươi cơ cái họ này, chỉ có điều ngươi gặp là ta Lam Diêm, chung quy vẫn phải là chết!”

Thân thể ở không trung nhất chuyển, tựu biến ảo ra chín đạo tàn ảnh, từng người cầm thương cuồng kích hạ xuống.

Cơ Bắc Dã lạnh lùng nói: “Ngươi thoát ly cửu tinh trung giai mới bao lâu? Tựu cuồng vọng hoàn toàn không có một bên, đối phó ngươi, cửu tinh trung giai đủ để!”

Ảnh Thần Đao ở ngược lại cầm ở trước người, chậm rãi vẽ một vòng tròn, vô số đao ảnh từ bốn phương tám hướng hiện ra, như hoa rụng rực rỡ giống như vậy, tiến vào kỳ diệu mà huyễn xinh đẹp đao thế giới bên trong, Ảnh Thần Đao đột nhiên ngưng lại, ngừng lại chuyển động, thủ đoạn nhẹ nhàng vung lên, liền hướng cái kia chín đạo Lôi Thương chém tới.

Bốn phương tám hướng hoa rụng rực rỡ, vào đúng lúc này hoàn toàn vỡ ra, hóa thành vô số đao ảnh quang văn, cuộn tất cả lên.

“Ầm ầm!”

To lớn rung động bên dưới, “Binh binh bàng bàng” khuấy động tiếng không dứt bên tai, chu vi ngàn dặm bên trong lĩnh vực, tất cả đều là thương mang cùng đao quang, đan dệt thành một mảnh khó có thể phân chia chiến trường.

Dương Thanh Huyền cùng Lam gia hai vị khác cao cấp Giới Vương, đồng thời bị này Lôi Thương cùng Bá Đao lĩnh vực bao phủ, nhưng ba người cách khá xa, ở hộ thể chân khí hạ, này cỗ lĩnh vực lực lượng chỉ là gợi lên bọn họ áo bào, lẫn nhau mắt lạnh đối lập.

Dương Thanh Huyền ngoắc ngoắc ngón tay, khẽ cười nói: “Các ngươi hai cái cùng lên đi.”

Lam gia hai người vừa mừng vừa sợ, kinh sợ đến mức là Dương Thanh Huyền dám miệt thị như vậy bọn họ, vui chính là chính không thể mất mặt mũi, không tìm được lý do liên thủ, đối phương lại trực tiếp chủ động yêu cầu.

Một người trong đó cả giận nói: “Tám sao trung giai mà thôi, tựu dám càn rỡ như thế! Trợn to mắt chó của ngươi thấy rõ, hai người chúng ta cũng là tám sao trung giai a!”

Khí thế trên người đột nhiên bộc phát ra, đem cái kia lôi quang bá đạo lĩnh vực, đều xé ra một mảng nhỏ khu vực chân không, quay chung quanh ở quanh thân.

Một người khác đồng dạng thả ra toàn bộ khí tức, trong khoảnh khắc đem sức mạnh kéo lên đến đỉnh cao, cười lạnh nói: “Nguyên bản còn ở nghĩ phái ai trên đi thu thập này không biết trời cao đất rộng đồ vật, nhưng giờ khắc này dù sao không phải là đơn đả độc đấu luận võ, mà tiểu tử này lại chủ động yêu cầu, chúng ta cũng sẽ không khách khí, đưa hắn quy thiên, cho hắn biết khinh bỉ kết quả của chúng ta!”

Lúc trước cái kia người duỗi ra ba ngón tay đến, ra hiệu nói: “Ba chiêu, hai người chúng ta ba chiêu bên dưới, lấy ngươi mạng chó!”

Dương Thanh Huyền phất một cái ống tay áo, hai tay chắp sau lưng đứng hư không, khẽ cười nói: “Có nói những lời nhảm nhí này thời gian, đã sớm ba chiêu, thậm chí ba mươi chiêu.”

“Chết!”

Hai người giận dữ, nháy mắt ra chiêu.

Một người trong đó trong tay nắm một vọt bảo châu, trong khoảnh khắc ở lòng bàn tay bốn phía tản ra, tổng cộng sáu viên, tạo thành một cái đơn giản sáu mang trận, ánh sáng tụ thành một bó, trực tiếp vỗ ra.

Một người khác ra sức rít gào một tiếng, thân thể không ngừng bành trướng mở rộng, hóa thành như dã thú hình thái, thô bạo khí cùng sát khí nghiêng mà ra, song quyền to bằng cái đấu như trâu, ngang trời đánh văng ra ngoài, đánh lĩnh vực một trận xoay chuyển phá nát, càn khôn điên đảo.

Hai vị tám sao trung giai Giới Vương liên thủ một đòn, khí thế như hồng, gắng đạt tới trong vòng ba chiêu ép đổ Dương Thanh Huyền, lấy đạp chính mình lời hứa.

“Quá yếu.”

Dương Thanh Huyền nụ cười trên mặt trước sau không thay đổi, bỏ xuống đến ở sau lưng hai tay của, trên da không ngừng tuôn ra long lân, trở thành nửa Huyền Vũ nửa Thanh Long dáng dấp, mười ngón đồng thời dùng sức một trảo, hai cỗ sức mạnh hoàn toàn bất đồng ở trên người bốc lên, phía sau đồng thời hiện ra Thanh Long cùng Huyền Vũ bóng mờ, bàn ở tả hữu.

“Diệt Đạo Long Quyền!”

“Đại Diễn Bát Thức!”

Hai đại Thánh Linh thần thông hàm nghĩa, đồng thời triển khai ra, bầu trời lập tức bị hai đại Thánh Linh bóng mờ chiếm cứ, mạnh mẽ ép đè xuống.

“Ầm ầm!”

Lam gia hai người tuyệt chiêu, trong khoảnh khắc bị áp chế lại, chùm sáng nháy mắt bị Long Quyền đánh nát. Dã thú kia hình thái song quyền, oanh ở Huyền Vũ hàm nghĩa trên, khó tiến thêm nữa mảy may, bị Huyền Vũ bóng mờ nghiền ép bên dưới, như bọt nước phá diệt.

“Chi! Không thể!”

Lam gia hai người đồng thời hít một hơi khí lạnh, không thể tin tưởng nhìn thấy trước mắt tất cả.

Cùng cấp tu vi, dễ dàng nghiền ép hai người bọn họ?

Nhưng thực tế tàn khốc không từ không tin, Thanh Long cùng Huyền Vũ bóng mờ đánh nát hai người thần thông sau, hình thái đã bắt đầu tan rã, nhưng vẫn như cũ thế đi không giảm, mạnh mẽ nổ xuống.

“Ầm ầm!”

Hai người vị trí chi hư không, nháy mắt bị nổ nát tan, dư âm trong khoảnh khắc nối liền cùng một chỗ, hình thành một mảnh năng lượng khổng lồ tràng, lờ mờ có thể thấy được hai bóng người ở trong đó khổ sở chống lại.

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, trực tiếp lọt vào năng lượng đó giữa trường, xuất hiện ở một người trong đó phía sau, dễ dàng giơ tay vừa bổ, một thanh thần kiếm hóa hiện, ánh kiếm chém đi ra ngoài, đem cái kia người chém thành hai khúc.

“Không, không muốn, buông tha ta, bỏ qua cho ta đi, đại nhân!”

Người khác kia hoảng sợ phát hiện mình đồng bạn bị đánh mở, sợ đến hồn phi phách tán, gấp vội xin tha.

Nhưng kiếm khí loáng một cái, đầu của hắn tựu bay lên, sau đó bị này năng lượng từ trường hướng về đánh nát bấy.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, đem trên người hai người chứa đồ nguyên khí đều thu nạp lại đây, liền ngay cả này võ tu trên người sáu viên hạt châu cũng không buông tha.

Hiện tại đối với Dương Thanh Huyền mà nói, bất kỳ vật đáng tiền đều phải, bởi vì phải đối phó Ninh gia, chỗ hổng thực tại quá lớn, chân con muỗi lại tiểu cũng là thịt a.

Giết hai người sau, liền phát hiện Cơ Bắc Dã cùng Lam Diêm chiến đấu đã tiến vào gay cấn tột độ trạng thái, hơn nữa Cơ Bắc Dã nơi ở tuyệt đối hạ phong, bị Lam Diêm chiến thương bức không còn sức đánh trả chút nào, chỉ cần một cái phân tâm, bất cứ lúc nào cũng có thể có bị chém xuống nguy hiểm.

Hai người đồng thời cảm ứng được to lớn nổ tung cùng tiếng kêu thảm thiết, đều là trong lòng vui vẻ.

Cơ Bắc Dã tự nhiên biết là Dương Thanh Huyền đắc thủ, mà Lam Diêm khẳng định coi chính mình thủ hạ đắc thủ, dù sao ba người đồng tu vì là, lấy hai đánh một, thêm vào Lam gia công pháp thần thông nguyên khí đều là tốt nhất chọn, vạn vạn không có bị thua khả năng, càng không thể bị thua nhanh như vậy.

Lam Diêm cười to nói: “Ha ha, liều chết giãy dụa, cùng bằng hữu ngươi cùng nhau lên đường đi thôi!”

Trong tay chiến thương một chút nổi lên, dốc toàn lực cuồng kích xuống.

Cơ Bắc Dã trong lòng cảm thấy kỳ quái, kêu lên: “Rõ ràng là bằng hữu ngươi lên đường, nói thế nào thành bằng hữu ta?” Trong tay đao ảnh càng là múa mật không ra gió.

“Ha ha, ngươi thật biết nói đùa...”

Còn chưa có nói xong, Lam Diêm nội tâm tựu dâng lên to lớn hoảng sợ, không có bất kỳ dấu hiệu, chỉ là võ giả bản năng phản ứng!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2055: Hoàn Toàn Thắng Lợi, Yêu Cầu Quá Đáng

“Không thể!”

Lam Diêm một trái tim nhảy đến cuống họng, sợ đến hồn phi phách tán.

Hắn lập tức rõ ràng, quả nhiên là của mình “Bằng hữu” lên đường, nháy mắt tựu mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, cả người lỗ chân lông đều dựng lên.

Cái kia đánh ra Lôi Thương, nhanh chóng thu về, đầu cũng không quay lại liền hướng phía sau đánh tới.

Cơ Bắc Dã vẫn bị áp chế uất ức, tựu chờ Dương Thanh Huyền thắng lợi đến cứu viện, nghe được bên kia tiếng kêu thảm thiết sau, từ lâu thủ thế chờ đợi, tựu chờ trong chớp mắt này cơ hội!

“Đi chết đi!”

“Bá Khí Đao Quyết!”

Ảnh Thần Đao ở trên hư không loáng một cái, sở hữu tích góp sức mạnh, cùng với Cơ Bắc Dã toàn thân còn sót lại có sức lực, tất cả đều rót vào đến trong đao, mạnh mẽ bổ tới.

Không trung tựu chỉ thấy được bạch quang loáng một cái.

“Ầm ầm!”

Lam Diêm hộ thể chân nguyên bỗng chốc bị đánh tan, thân thể bị chém ra tảng lớn máu tươi, không ngừng kêu thảm thiết.

Mà phía sau Dương Thanh Huyền hai tay cầm kích, một chiêu Sát Na Sinh Diệt tựu thẳng bổ xuống, chém nát vô số Lôi Thương, lưỡi kích đồng dạng đánh nát phòng ngự, đem Lam Diêm nửa cái cánh tay đều tước bay.

“A!”

Lam Diêm tiếng kêu thảm kinh khủng không ngớt, nhìn mình không trọn vẹn thân thể, có loại hoảng như trong mộng cảm giác, thân là cao cao tại thượng Thần tộc, từ trước đến nay đều là chúa tể cuộc sống khác chết, tùy ý xâu xé người khác thân thể, lúc nào đến phiên thân thể của chính mình cũng bị xâu xé?

Nhưng nháy mắt tựu phục hồi tinh thần lại, đầy mặt vẻ lo lắng, tay trái hướng về cái kia chém rơi cánh tay chộp tới.

Vào lúc này, quang dựa vào sức mạnh của chính mình đã khoác không về bại cục, chỉ có thể dựa vào Sát Nguyệt Chi Nhận, nhưng gửi Sát Nguyệt Chi Nhận chứa đồ nguyên khí, nhưng ở đằng kia cái bị chém rụng cánh tay giới tử bên trong.

Cái kia đoạn bay cánh tay ở không trung nhất chuyển, liền hướng Lam Diêm bay đi, nhưng vừa rồi di động khoảng một trượng, tựu ngừng lại.

Chỉ thấy cánh tay kia phía sau hư không lóe lên, một cái bảy, tám tuổi đứa nhỏ tựu phá hư mà ra, đem cái kia trên cánh tay giới tử cùng vòng tay toàn bộ lấy xuống, sau đó khinh miệt liếc Lam Diêm một chút, tràn đầy châm chọc cùng cười nhạo, lại chuyển thân vừa đi, tựu trở lại trong hư không không gặp.

“A?”

Lam Diêm há to mồm, triệt để mắt choáng váng, đứa bé kia dáng dấp, cùng Dương Thanh Huyền đến giống nhau đến mấy phần, chẳng lẽ là...

Lam Diêm hoàn toàn biến sắc, nháy mắt nghĩ tới, cả kinh kêu lên: “Nguyên thần thứ hai?!”

Lúc trước Lam Diêm dùng Sát Nguyệt Chi Nhận đối phó Đồ Sầu tiên sinh thời điểm, Dương Thanh Huyền cũng đã chú ý tới điểm ấy, đồng thời thấy rõ ràng Lam Diêm Sát Nguyệt Chi Nhận phóng chỗ, vì lẽ đó vừa nãy cái kia chém một cái, cũng không phải là tùy ý mà vì là, mục đích đúng là vì đem ẩn giấu Sát Nguyệt Chi Nhận cánh tay chém xuống.

Một chiêu đắc thủ sau, lập tức thả ra nguyên thần thứ hai trốn vào hư không, nấp đi qua cướp chứa đồ nguyên khí.

Đúng như dự đoán, Lam Diêm liều mạng đi bắt cái kia đoạn đi tay, nhưng đã bị nguyên thần thứ hai đoạt trước tiên, đồng thời Dương Thanh Huyền bản tôn lần thứ hai lăng không nhảy một cái, lại là một chiêu Sát Na Sinh Diệt bổ tới.

Lam Diêm cái kia đoạn đi cánh tay bị thu hút trong tay trái, nhưng đã không có một chút nào giá trị, vội vàng ném xuống, một tay bấm quyết, vô số lam quang phun trào lại đây, đem hết toàn lực ở trước người hóa ra bảo mệnh bình phong, đồng thời hô lớn: “Lam Phong, nhanh tới cứu ta!”

“Ầm ầm!”

“A!”

Bình phong trực tiếp phá nát, Lam Diêm tiếng kêu thảm thiết đâm phá thiên địa.

Dương Thanh Huyền mạnh mẽ một kích chém xuống hắn một nửa kia cánh tay, mà Cơ Bắc Dã đồng thời xuất đao, bổ ngang đem Lam Diêm ngang eo chém gãy.

Hai người đều là tâm tư giống nhau, không muốn một chút đem Lam Diêm chém chết, để hắn tận tình kêu thảm thiết, ảnh hưởng Lam Phong tâm thần.

Quả nhiên, xa xa chính hợp Thủ Ngu đại chiến Lam Phong, vốn là nơi ở nhất định thế yếu bên trong, nghe được Lam Diêm không ngừng thê thảm mà tuyệt vọng kêu thảm thiết, nhất thời tâm thần đại loạn, một chút đã bị Thủ Ngu nắm lấy cơ hội, mạnh mẽ một chưởng đập ở sau lưng, làm vỡ nát tảng lớn kinh mạch xương cốt, phun máu tươi tung toé.

Lam Diêm tiếng kêu thảm thiết không ngừng, giằng co sau một thời gian ngắn, rốt cục suy kiệt xuống, triệt để chết rồi.

Mà Lam Phong bị phá hộ thể chân nguyên, lại liên tiếp bị Thủ Ngu điên cuồng tấn công, lại thêm biết Lam Diêm chết rồi, tâm hạ triệt để đại loạn, toàn bộ người tự sụp đổ, bị Thủ Ngu mạnh mẽ đập ở trán, toàn bộ thân hình trong phút chốc tan rã, hóa thành từng đạo từng đạo màu xám như đất thạch ký tự, tản vào trong hư không.

truy cập⁕

http://truyencUatui.net để⁕ đọc truyện Dương Thanh Huyền tay mắt lanh lẹ, trực tiếp hướng về Lam Phong nhẫn chứa đồ tử chộp tới.

Thủ Ngu sắc mặt chìm xuống, lạnh rên một tiếng, về chưởng đánh về Dương Thanh Huyền, quát lên: “Ai giết ai nắm!”

Dương Thanh Huyền thu tay về đến, chiến kích nháy mắt đánh ra, điểm hướng về Thủ Ngu lòng bàn tay, lớn tiếng nói: “Đại nhân muốn nói không giữ lời sao?!”

Cơ Bắc Dã không lo được trong quá trình điều chỉnh tổn thương, vội vàng lại ra Ảnh Thần Đao, ngang trời chém vỡ.

Nếu thật sự muốn cùng Thủ Ngu khai chiến lời, bây giờ là thời cơ tốt nhất, bởi vì Thủ Ngu vừa rồi chiến đấu xong, nếu như để hắn khôi phục một hai lời, sẽ rất khó đối phó rồi.

Thủ Ngu hai con ngươi hơi co rụt lại, nhẹ rên một tiếng, tựu thu tay về đến, đồng thời cũng không quay đầu lại tựu trở tay vỗ một cái, đem Ảnh Thần Đao ánh đao đánh nát bấy, sau đó lăng không đứng chắp tay.

Dương Thanh Huyền lúc này mới đem Lam Phong trên người chứa đồ nguyên khí toàn bộ tiếp được, bỏ vào trong túi, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Nếu thật sự bị Thủ Ngu đem mấy thứ cướp đi, dù cho để Quỷ Tàng ra tay, sợ cũng rất khó đoạt lại, Thủ Ngu mặc dù đánh không lại, chạy trốn vẫn là không có vấn đề.

Nhưng nhìn trước mắt đến, cũng không có bết bát như thế, mà là so sánh lý tưởng kết quả.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, ôm quyền nói: “Đa tạ đại nhân thừa nhượng.”

Thủ Ngu hừ lạnh nói: “Vừa nãy đánh ra một thân lửa giận, đúng là đã quên lúc trước nói như vậy, nếu đáp ứng rồi ngươi, thì sẽ không đổi ý nuốt lời. Dù sao mục đích của ta là hoàn thành nhiệm vụ, nhiệm vụ hoàn thành, ta cũng có thể được đầy đủ, khiến ta hài lòng thù lao.” Dừng hạ, lại nói: “Các ngươi cuối cùng giết Lam Diêm cái kia hạ, cực kỳ thông minh, một chút liền giúp đến rồi ta. Bằng không còn không biết muốn đánh tới khi nào, nếu như Lam Phong cố ý chạy trốn, còn thật phiền toái.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đều là đại nhân thần thông cái thế, chúng ta không tính là gì.”

Thủ Ngu nói: “Không tham công cấp tiến, không lộ liễu tự mình, rất tốt, rất tốt. Tiểu tử, ta đối với ngươi ấn tượng tốt vô cùng.” Nói xong nhân tiện nói: “Tất cả giải tán, về La Phù cảnh giới, nhiệm vụ hoàn thành, nơi đây ở lâu vô ích. Ngày khác Lam Anh Thần Vương phủ truy tra lên việc này, chính các ngươi tự lo lấy đi.”

Dương Thanh Huyền vội vàng nói: “Đại nhân chậm đã, tại hạ còn có một chuyện muốn nhờ.”

“Ồ?” Thủ Ngu dừng thân lại, chuyển nhìn phía Dương Thanh Huyền, khẽ cười nói: “Kỳ quái, ngươi hẳn phải biết nhân sự nơi là như thế nào tổ chức đi, có người nào sự tình là cần ta đi xử lý?”

Dương Thanh Huyền nghiêm nghị nói: “Tại hạ đích xác có một việc lớn, cần rất nhiều người hỗ trợ, nếu như nhân sự nơi đồng ý ra tay, giá tiền dễ bàn.”

Thủ Ngu nói: “Chỉ cần cho giá khởi điểm, nhân sự nơi cơ bản đều có thể tiếp, chỉ cần không phải đối phó bốn Thánh Chủ tám vực Thiên Vương, những thứ khác đều dễ nói.”

Dương Thanh Huyền cười khổ một tiếng, bất đắc dĩ nói: “Khoảng cách bốn Thánh Chủ tám vực Thiên Vương còn thiếu một chút, may là không phải.”

Thủ Ngu loại nào người thông tuệ, nháy mắt tựu đoán được mấy phần, đổi sắc mặt nói ra: “Tên tộc?!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2056: Đáng Giá Kết Giao Cường Giả, Biết Được Tất Cả

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Chính là danh tộc."

Thủ Ngu một hồi lâu mới khôi phục sắc mặt, hắc tiếng nói: "Nếu như phổ thông danh tộc, có thể còn có một tia hi vọng, chúng ta cần toàn bộ tìm hiểu tình huống sau đó mới làm cân nhắc, hơn nữa nhất định muốn đại đương gia làm chủ, đồng thời giá cả kia không phải là ngươi xuất nổi."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta tự nhiên biết trong đó độ khó, hôm nay cùng Thủ Ngu đại nhân gặp mặt gặp lại, cũng coi như là một loại duyên phận, mong rằng tương lai lúc gặp lại, có thể tạo thuận lợi."

Thủ Ngu trầm tư hạ, nói ra: "Ngươi vừa nãy cứu cái kia Đồ Sầu, cũng là nghĩ bán hắn một cái ân tình, tốt thay ngươi đối phó danh tộc chứ?"

Dương Thanh Huyền nói: "Đại nhân mắt tinh."

Thủ Ngu nói: "Cách làm của ngươi không sai, nhưng Đồ Sầu dù sao cũng là Thiên Giới chi chủ, tuy rằng ngươi đối với hắn có ân cứu mạng, nhưng thực lực chênh lệch bên dưới, hắn chưa chắc sẽ nhận ngươi bao nhiêu tình, chính ngươi phải có chuẩn bị tâm lý."

Dương Thanh Huyền nói: "Điểm ấy ta cũng nghĩ đến, tại hạ tự có biện pháp xử lý."

Thủ Ngu khẽ nhíu hạ đầu lông mày, lập tức ung dung ra, nói ra: “Ta nhìn ngươi cũng không phải người lỗ mãng, ngược lại thông minh đến cực điểm, ngực có thao lược, mà đạo tâm vô cùng kiên, là người làm đại sự. Mọi việc không muốn nóng vội, ngươi còn trẻ, chịu đựng đến phía sau, chung quy sẽ thắng. Đây coi như là ta đưa cho ngươi một cái lời khuyên đi. Nếu như hết thảy đều mưu tính được rồi, đến nhân sự nơi tới tìm ta, ta như cảm thấy có thể được, sẽ tận lực giúp ngươi thúc đẩy việc này.”

Dương Thanh Huyền mừng lớn nói: “Đa tạ đại nhân!”

Thủ Ngu cười to nói: “Ha ha, điều kiện tiên quyết là, ngươi muốn có thể làm được để ta công nhận trình độ, vô cùng khó khăn a!”

Cuối cùng một chữ vang vọng thời điểm, người đã biến mất ở trên vòm trời, đi không thấy hình bóng.

Cơ Bắc Dã nói: “Này Thủ Ngu nhìn thấy được, ngược lại giống như cái không sai người.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Người này đáng giá kết giao, chúng ta cũng đi thôi, nơi đây việc sợ là rất nhanh sẽ bị truyền ra.”

Ngay lập tức hai người hóa ra độn quang, cũng hướng thiên khung kích bắn mà đi, sau đó lại lấy ra vũ quang bàn, đem chính mình hoàn toàn bao lấy, lại điều chỉnh tọa độ, chỉ về gần nhất tinh không truyền tống đại trận, liền trực tiếp nhấn chìm ở vô số tia vũ trụ trong hư không.

…

Sau đó không lâu, Thiên Y Tinh cái kia tàn phá biển trời trong đó.

Đột nhiên trên hư không một điểm năng lượng trình sóng gợn khuếch tán, từ từ sinh ra một căn màu xanh lục vụn vặt, sau đó không ngừng sinh trưởng, mở ra bảy, tám đóa hoa tươi xinh đẹp, khiến người ta rợn cả tóc gáy là, cái kia hoa tươi bên trong, mang theo chính là từng con từng con con mắt, con ngươi không ngừng trên dưới phải trái chuyển động, như là ở ghi chép cái gì.

Vụn vặt mặt trên, càng là sinh ra từng con từng con lỗ tai, không ngừng hướng về trong hư không lắng nghe.

Sau một chốc, những con ngươi kia tử tất cả đều trở nên bất động, ánh mắt đờ đẫn, lỗ tai cũng nhẹ nhàng bao lấy, thật giống hoàn thành nhiệm vụ.

Toàn bộ thực vật tùy theo bắt đầu bành trướng, một điểm điểm mất đi ánh sáng lộng lẫy, biến thành màu xám tro, già yếu, bại diệt xuống, bị hải gió vừa thổi, tựu hóa thành bụi trần, tản vào vô tận bầu trời.

Đồng dạng một màn, xuất hiện ở La Phù cảnh nội, không muốn thành, thần trong vương phủ.

Một cây giống nhau thực vật, ở không trung tiêu tan sau, một vài bức lẻ tẻ tiếng quang hình chiếu, tựu ở bên trong cung điện không ngừng tổ hợp, đem bắt lấy hình tượng và thanh âm, toàn bộ bày ra.

Tử Hà, Tử Nhật, Tử Nhiễm ba người, phân biệt ngồi ở trong đại điện, quan sát này từ Thiên Y Tinh truyền về cảnh tượng.

Rất nhanh, các loại tiếng quang ảnh chắp vá hoàn chỉnh, bắt đầu đem trọn cái quá trình một điểm điểm chiếu phim.

đọc truyện cùn

g http://truyencuatui . netĐại điện đã bao phủ ở kết giới hạ, không cho bất luận người nào xông vào, ba người dường như tĩnh tọa giống như vậy, đem trọn cái quá trình nhìn hết toàn bộ.

Cái kia chút tiếng quang ảnh như, mới dường như đổ nát giống như vậy, một điểm điểm tiêu tan nhập không, hoàn toàn biến mất không gặp.

Tử Hà hai mắt híp lại, nhìn Tử Nhật, Tử Nhiễm hai người, mở miệng hỏi nói: “Hai vị đại nhân, đối với chuyện này thấy thế nào?”

Hai người nhìn nhau một chút, Tử Nhật trước tiên mở miệng nói: “Toàn thể mà nói, hoàn mỹ hoàn thành nhiệm vụ, tiểu thư bố cục tuyệt diệu, thật là khiến người tán thưởng. Không chỉ có đả kích Lam Anh Thần Vương phủ, hơn nữa đem Thần Vương Thiết chuyển tới người khác trong tay, đồng thời thần không biết quỷ không hay đem Lam Diêm đám người xoá bỏ. Dù cho Lam Anh Thần Vương cuối cùng có thể tra được cái gì, cũng không tính được tiểu thư đầu trên.”

Tử Hà gật đầu nói: “Tuy rằng ở giữa có không ít bất ngờ, nhưng xác thực đạt tới mục đích của ta. Không nghĩ tới ba cỗ thế lực bên trong, Đồ Sầu càng là vô dụng nhất một cái, hơn nữa bị cái kia Huyền Vũ lực sĩ thu đi, hai vị đối với cái kia Huyền Vũ lực sĩ thấy thế nào?”

Tử Nhiễm trầm ngâm nói: “Này Huyền Vũ lực sĩ tựa hồ cũng không phải là chỉ tu luyện Huyền Vũ thần thông, ta nhìn hắn một chiêu trấn áp hai vị cùng cấp, có thể nói là dễ như ăn cháo, thật là đáng sợ hết sức a.”

Tử Nhật sắc mặt trầm ngưng, gật đầu nói: “Tám sao Giới Vương tuy rằng không phải rất mạnh, nhưng đến trình độ này, nghĩ muốn một chiêu trấn áp cùng cấp, đã là phi thường khó khăn. Mà này Huyền Vũ nhưng dễ như ăn cháo, hóa ra Huyền Vũ, Thanh Long hai đại Thánh Linh lực lượng, một chiêu liền đem hai vị đồng tu trấn áp, dựa vào ta nhìn, này Huyền Vũ lực sĩ sức chiến đấu, sợ là đã đạt đến tám sao đỉnh cao, thậm chí cửu tinh sơ giai.”

Tử Nhiễm nói: “Hơn nữa này Huyền Vũ lực sĩ đã biết rồi là tiểu thư bày ra cục, nếu không phải nghĩ biện pháp đem...” Trong mắt hàn quang lóe lên, làm một chém giết động tác.

Tử Hà khẽ mỉm cười, nói: “Biết thì lại làm sao? Hắn có thể đi nói cho Lam Anh Thần Vương sao? Còn nữa, Lam Anh Thần Vương điều tra việc này sau, nhất định sẽ nhận định là ta gây nên, nhưng mấu chốt nhất là, hắn không tìm được chứng cứ. Này Huyền Vũ lực sĩ giết Lam Diêm, đã không thể cùng Lam Anh Thần Vương đi chung với nhau. Lùi một vạn bước, coi như thật sự cùng nhau, trọng yếu không phải Lam Anh Thần Vương biết cái gì, mà là Lam Anh Thần Vương nắm giữ chứng cớ gì. Không có chứng cứ, tựu không cách nào hướng về ta làm khó dễ.”

Tử Nhiễm chợt nói: “Tiểu thư nói thật phải, nghĩ kỹ lại, có này Huyền Vũ lực sĩ ở, còn có thể thay chúng ta chặn một trận, trước tiên hấp dẫn Lam Anh Thần Vương ánh mắt cùng sức mạnh.”

Tử Hà nói: “Chặn không đỡ quan hệ cũng không lớn, ta hiện tại cực kỳ hiếu kỳ chính là, hắn nghĩ phải đối phó danh tộc, rốt cuộc là cái nào nhất thế gia?”

Tử Nhiễm nói: “Bất kể là cái nào nhất thế gia, chỉ cần là danh tộc, thì không phải là hắn có thể đủ đối phó, dù cho thu rồi cái kia Đồ Sầu cũng vô dụng.”

Tử Hà cười nói: “Hiện tại dựa vào sức mạnh của hắn đương nhiên không thể, nhưng tương lai... Có lẽ tựu khó nói, ta đối với người này vô cùng có hứng thú, Tử Nhật đại nhân, ngươi giúp trọng điểm nhìn chằm chằm người này, có bất cứ tin tức gì bất cứ lúc nào báo lại.”

Tử Nhật trong lòng kinh sợ, vội vàng khom người ôm quyền nói: “Là, tiểu thư!”

Hắn thân là Thần Vương phủ đại quản gia, cần hắn tự mình theo dõi sự tình, không khỏi là quan hệ rất lớn, có thể thấy được

Tử Hà đối với người này chi coi trọng, sợ là so với trong miệng nói "Vô cùng có hứng thú", còn phải tới càng thêm có hứng thú.

Tử Hà khoát tay nói: "Các ngươi lui ra đi, không muốn giới lập tức phải bắt đầu rồi, chuyên tâm xử lý việc này liền có thể. Còn có liên quan chú hạ Lam Anh Thần Vương động tĩnh bên kia, Lam Diêm cái chết chẳng mấy chốc sẽ truyền đi, ta ngược lại muốn nhìn một chút Lam Anh Thần Vương phản ứng."

Tử Hà khóe miệng vung lên một tia lạnh như băng cười.

Tử Nhật, Tử Nhiễm lập tức khom người lùi lại.

Trống rỗng trong đại điện, tựu chỉ còn lại Tử Hà một người, cái kia thâm thúy như vũ trong con ngươi, hơi co rụt lại bên dưới, nhẹ nhàng nổi lên một điểm gợn sóng, tự lẩm bẩm: "Dương Thanh Huyền, quỷ tu, mạt thế chu vi..., có ý tứ."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2057: Lần Thứ Hai Xuất Hàng, Doạ Dẫm Một Bút

Đức Phong Cổ Lâu, bên trong bao sương.

Dương Thanh Huyền biến thành gấu mèo dáng vẻ, đối diện là Phạm lão cái này tên béo, đang đánh giá Dương Thanh Huyền đưa tới mấy cái trữ vật nguyên khí, sau một lúc mới ngẩng đầu lên, khá có thâm ý quan sát hạ Dương Thanh Huyền, hắc tiếng nói: "Những thứ đồ này, thật là rất là không đơn giản." Đáy mắt nhưng là xẹt qua kinh sắc.

Dương Thanh Huyền nói: "Không đơn giản tốt nhất, chỉ sợ đơn giản không bán được giá cả."

Phạm gia gật gật đầu, chỉ vào trong đó ba túi trữ vật, nói ra: "Này ba cái cũng còn tốt." Lại chỉ vào mặt khác ba túi trữ vật, ánh mắt lộ ra ý cười, hắc tiếng nói: "Này ba cái... Toàn bộ La Phù cảnh nội, sợ cũng là ta Đức Phong Cổ Lâu dám thu rồi."

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Nói chuyện đều thần thần bí bí, nói thẳng Lam Anh thần vương phủ đồ vật không ai dám thu không phải?"

Phạm gia sợ hết hồn, vội vàng lấm lét nhìn trái phải, sau đó ra ngoài nhìn mấy lần, ở trở lại bên trong bao sương, đánh ra số đạo pháp quyết, bố trí xuống tầng tầng kết giới, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, cười khổ nói: "Đại nhân vẫn đúng là dám nói a."

Dương Thanh Huyền hừ nói: "Gọi ta đường bay. Không chính là các ngươi thu rồi tiền của người khác, dẫn ta đi giết Lam Diêm sao? Hiện tại giả trang cái gì tỏi?"

Phạm gia kinh hãi, vội vàng khoát tay nói: “Không thể nói lung tung được, chúng ta chỉ phụ trách bán tin tức cùng vật phẩm, chuyện khác hết thảy không tham dự. Tin tức là đưa cho ngươi, lẽ nào chúng ta còn có thể ép buộc ngươi đi ở, ép buộc ngươi làm này làm cái kia?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Phạm gia đừng kích động, tọa hạ từ từ nói. Cái này nồi ta đương nhiên sẽ không giữ trên người Đức Phong Cổ Lâu, bất quá Lam Anh Thần Vương tra được tới, sẽ giữ ở trên người người đó ta cũng không biết.”

Phạm gia hơi thay đổi sắc mặt, mơ hồ lộ ra một vẻ lo âu.

Dương Thanh Huyền trong lòng cười gằn, tuy rằng chuyện này chính mình lấy được lợi ích to lớn nhất, nhưng cuối cùng là bị Đức Phong Cổ Lâu tính kế một phen, vẻn vẹn đưa cái tin tức, tựu không để cho mình được không đi giết Lam Diêm, sợ là Đức Phong Cổ Lâu từ Tử Hà cái kia cũng thu được không ít chỗ tốt.

Thậm chí thân phận của chính mình, này Đức Phong Cổ Lâu cũng có thể tra ra một, hai.

Miễn phí dùng chính mình kiếm tiền, tự nhiên không thể tiện nghi bọn họ, ngay lập tức nói ra: “Nếu như Lam Anh Thần Vương tìm trên ta, yên tâm, ta chắc chắn sẽ không vu hại Đức Phong Cổ Lâu, chỉ có thể đem chuyện này từ đầu tới cuối, Đức Phong Cổ Lâu làm sao liên hệ ta, đưa tin tức ta, cùng ta lời các loại nội dung, không sót một chữ nói cho Lam Anh Thần Vương, trả cho các ngươi Đức Phong Cổ Lâu một cái thuần khiết.”

Phạm gia “Ai nha” một tiếng, lập tức như nín bánh bao, vô lực ngồi ở trên ghế, nói ra: “Chúng ta Đức Phong Cổ Lâu là có làm không như ý địa phương, kính xin đường bay công tử bao dung a.”

Dương Thanh Huyền ngón tay không ngừng gõ lên mặt bàn, nói ra: “Bao dung việc dễ bàn, chúng ta trước tiên không nói chuyện, trước tiên đàm luận cuộc mua bán này chuyện. Này sáu túi trữ vật, ba cái là Lam Diêm kia, ba cái là của chính ta, ngươi cho tính một chút, tổng cộng bao nhiêu tiền.”

Phạm gia đầy mặt cay đắng, nói ra: “Này sáu túi trữ vật, phóng ở các mặt của xã hội lên, lẽ ra có thể trị giá hai chục tỉ tỉ. Nhưng thần vương phủ những thứ đồ này, thật sự không ai dám quang minh chính đại bán, trong bóng tối đi hàng, tựu được đánh nửa giá. Mặt khác ba túi trữ vật, giá trị cũng không thấp, nhưng số lượng có chút nhiều, rất khó một lần ra không, cũng phải chuẩn bị chiết khấu. Như vậy đi, đường bay đại nhân là của chúng ta khách hàng cũ, những thứ đồ này Đức Phong Cổ Lâu mười lăm tỉ tỉ thu rồi.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, ngón tay đem mặt bàn gõ “Thùng thùng” vang lên, nhìn chằm chằm Phạm gia nói ra: “Thật sự chỉ trị giá điểm ấy?”

Phạm gia cười khổ nói: “Mười lăm tỉ tỉ còn tựu điểm ấy? Đường bay huynh điểm ấy có thể thật là đáng sợ a.”

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: “Tính toán một chút, ta cũng không với các ngươi trả giá. Mười lăm tỉ tỉ tựu mười lăm tỉ tỉ đi, lúc trước nói cái gì đó bao dung việc, đó là tuyệt đối không thể. Ta người này làm việc luôn luôn thành thực lại thành khẩn, là cái gì tựu nói cái gì.”

Phạm gia lau hạ mồ hôi lạnh trên trán, vội vàng nói: “Đường bay huynh, ngài này có thể không được đó.”

Dương Thanh Huyền nguýt một cái, lạnh lùng nói: “Phí lời làm sao nhiều như vậy? Mau mau giao hàng đi, ta không có thời gian.”

Phạm gia ngượng ngùng cười xòa nói: “Cái kia một trăm sáu chục ngàn ức làm sao?”

Dương Thanh Huyền hừ nói: “Không có thời gian!”

Phạm gia nói: “Một trăm tám chục ngàn ức.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không có thời gian!”

Phạm gia nói: “Hai chục tỉ tỉ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không có thời gian!”

Phạm gia há to mồm, cuống lên, ngơ ngác nói ra: “Này, này, những thứ đồ này coi như toàn bộ giá gốc bán ra, cũng là giá trị hai chục tỉ tỉ a, hơn nữa đại nhân chính mình bán đi, mười năm cũng không thể bán được quang.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đại nhân đừng nóng vội, uống một ngụm trà từ từ nói. Ta đây không phải là thiếu tiền mà, tự nhiên hi vọng bán cao điểm.” Cho Phạm gia rót ra một chén trà, tựu đẩy tới.

Phạm gia uống một hơi cạn sạch, nói ra: “Nói đi, ngươi muốn bán bao nhiêu tiền?”

Dương Thanh Huyền nói: “Giá tổng cộng, hai trăm năm chục ngàn ức.”

“Phốc!”

Phạm gia trong miệng cái kia trà trực tiếp phun ra ngoài, như bị người đạp đuôi tựa như, nổi trận lôi đình quát: “Không thể!”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia ta trực tiếp viết một phong thư cho Lam Anh Thần Vương.”

Phạm gia cả giận nói: “Ngươi đây là uy hiếp Đức Phong Cổ Lâu!”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Sao dám sao dám, Đức Phong

Cổ Lâu ngồi bưng, được chính, sợ cái gì?”

Phạm gia sắc mặt hơi trắng bệch, hắn là cao cấp tinh toán sư, những thứ đồ này Đức Phong Cổ Lâu tối đa chỉ có thể một trăm tám chục ngàn ức thu, hắn báo mười lăm tỉ tỉ, chính là vì có một trả giá không gian, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền trực tiếp muốn hai trăm năm chục ngàn ức, như vậy này 7000 tỉ tiền chính là cái lỗ thủng, được chính bọn hắn điền.

Phạm gia một trận buồn bực, liền ngã mấy chén trà, đều là một khẩu uống hạ, sau đó hạ quyết tâm, kêu lên: “Tốt! Tựu hai trăm năm chục ngàn ức. Đường bay đại nhân cũng là người thông minh, cái này tiền còn bao gồm tiền ém miệng, như là chuyện này đại nhân tiết lộ cho Lam Anh Thần Vương phủ, cũng hoặc là lại dùng chuyện này đến doạ dẫm Đức Phong Cổ Lâu, tựu đừng trách Đức Phong Cổ Lâu không khách khí!”

Dương Thanh Huyền ôm quyền chắp tay, cười nói: “Sao dám sao dám, tại hạ cũng là nói lời giữ lời người. Nói đến, Đức Phong Cổ Lâu vô duyên vô cớ mượn ta kiếm tiền, phân ta một điểm cũng là nên a.”

Phạm gia tầng tầng hừ một tiếng, đầy mặt phiền muộn.

Có thể từ Đức Phong Cổ Lâu trong miệng khu bỏ tiền đi, cõi đời này cũng là bấm tay số lượng.

Phạm gia không khỏi quan sát lần nữa Dương Thanh Huyền vài lần, dường như muốn một lần nữa nhận thức hạ.

Rất nhanh, hai trăm năm chục ngàn ức Tinh Hạo Thạch đã bị tỳ nữ đưa vào, vẫn là tiếp đãi qua Dương Thanh Huyền cái vị kia, hết sức quyến rũ hướng về Dương Thanh Huyền liếc mắt đưa tình, nhìn trộm, sau đó một bộ lưu luyến đáng vẻ không bỏ, cẩn thận lùi lại.

Dương Thanh Huyền nhìn theo này tỳ nữ rời đi.

Phạm gia lộ ra quái dị cười đến, hắc tiếng nói: “Làm sao, động tâm? Cái này tiện nghi, năm triệu Tinh Hạo Thạch cầm.”

Dương Thanh Huyền cười mắng: “Năm triệu? Có thể mua đẹp hầu gái, dắt tay đến, có thể lượn quanh La Phù cảnh hai vòng.”

“Ha ha.” Phạm gia cười to nói: “Ngươi người này nói thật biết điều, bất quá ngươi ra năm triệu, ta bán cái ngươi tin tức cần cho ngươi, làm sao?”

Phạm gia trên mặt một mặt hòa khí, hoàn toàn không có mới vừa rồi bị lường gạt phẫn nộ cùng chán chường, để Dương Thanh Huyền cảm giác mình khả năng lường gạt nhẹ, thậm chí có chút hối hận, vừa nãy nếu như báo ba mươi tỉ tỉ thì tốt biết bao a.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2058: Cơ Hội Phát Tài, Đồ Sầu Chuyện Cũ

Dương Thanh Huyền nói: “Tin tức gì, năm triệu tiện nghi như vậy?”

Trên thực tế, năm triệu đã là thiên văn sổ tự, chỉ có điều Dương Thanh Huyền mua tin tức, tất cả đều là này trong vũ trụ tầng chót nhất bí mật, vì lẽ đó so ra, năm triệu tựu lộ ra bé nhỏ không đáng kể.

Phạm gia lấy ra hai cái thẻ ngọc, còn có một cái la bàn tựa như hình tròn nguyên khí, để lên bàn, giao cho Dương Thanh Huyền, nói: “Trả trước tiền đi.”

Dương Thanh Huyền không nói hai lời, cầm năm triệu tựu thanh toán quá khứ, Đức Phong Cổ Lâu tuy rằng hắc, nhưng xác thực mỗi một lần tin tức đều đáng giá.

Dương Thanh Huyền cầm lấy hai chiếc thẻ ngọc, phóng ở đầu trán dùng thần thức lần lượt lướt qua, một lát sau tựu đặt lên bàn, lộ ra vẻ trầm ngâm, nói ra: “Rất toàn diện tin tức, nhưng ta đối với cái kia đứng thứ nhất không cảm giác hứng thú chút nào, cầm một trước ba là tốt rồi. Này năm triệu, xem như là qua loa đáng giá đi.”

Phạm gia cười nói: “Ha ha, bao nhiêu thế gia tông môn, vót đến nhọn cả đầu cũng nghĩ đoạt cái kia đệ nhất. Đây chính là trở thành Thần Vương con rể, Tử Hà tiên tử vị hôn phu a, một lần lên trời chuyện tốt, rất nhiều người cả đời đều không gặp được cơ hội, ngươi lại còn nói không có hứng thú?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta chỉ cầu nhiều tìm chút Luân Hồi

Quả, bán chạy cái giá tiền cao.”

Phạm gia nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn một hồi, thấy hắn không giống nói dối, không khỏi cười khổ nói: “Ngươi dáng dấp này cũng thật là hiếm thấy, là Tử Hà tiên tử chưa đủ tốt, không xứng với ngươi sao? Phải biết ngươi muốn đối phó Ninh gia, nếu như có thể trở thành Thần Vương con rể, cứu về Dương Vân Kính cùng Ninh Thanh Dao tựu thật không phải là mộng. Hơn nữa đối với ngươi tự thân tu vi cùng tiền đồ, đều có lợi ích to lớn. Đồng thời Tử Hà tiên tử dung nhan, ở toàn bộ La Phù cảnh nội, đều là bấm tay một số đại mỹ nữ, đừng nói nam bộ vũ trụ liên minh, coi như tại những khác ba bộ vũ trụ bên trong, đều rất có tiếng tăm.”

Dương Thanh Huyền ngắt lời nói: “Được rồi, không cần nói. Cũng không phải là Tử Hà chưa đủ tốt, mà là ta từ lâu tâm có tương ứng, há có thể phụ chính mình bản tâm, phụ giai nhân.”

Phạm gia thấy hắn như vậy cố chấp, biết khó hơn nữa khuyên bảo, lúc này nói ra: “Nếu ngươi chỉ là muốn phát tài lời, ta có thể chỉ điểm ngươi một đường kiếm tiền. Luân Hồi Quả là không thể một mình mang ra không muốn giới, nhất định phải lấy cố định giá cả bán cho Thần Vương phủ. Năm xưa thần vương phủ giá thu mua là tám trăm triệu Tinh Hạo Thạch một viên, lần này càng là tăng cao đến rồi 1 tỉ. Nhưng ngươi có thể bán cho Đức Phong Cổ Lâu, chúng ta ra 1 tỉ vừa thu lại.”

Dương Thanh Huyền kỳ quái nói: “Không phải là không thể mang rời khỏi không muốn giới sao? Đức Phong Cổ Lâu làm sao thu?”

Phạm gia vuốt râu, “Khà khà” cười nói: “Lần này các đại tông môn thế lực, vì tranh cướp cái này số một, có thể nói là dốc hết sức lực cả tông phái, bác một tia phần thắng, nhưng đệ nhất chung quy chỉ có một a, cạnh tranh kịch liệt tựu có thể tưởng tượng được. Đức Phong Cổ Lâu đồng dạng sẽ phái người tiến nhập không muốn giới, thu mua Luân Hồi Quả, sau đó sẽ đầu cơ cho cái kia chút có nhu cầu. Thần vương phủ giá tiền là 1 tỉ, chúng ta tự nhiên chính là mười một ức thu, đại đa số võ tu trong lòng vẫn là có chút b số, biết chính mình mấy cân mấy hai, tự nhiên sẽ chịu bán."

Dương Thanh Huyền một trận bừng tỉnh, nói: "Thì ra là như vậy, Đức Phong Cổ Lâu chuyện làm ăn, thực sự là Vô Khổng Bất Nhập a!"

Phạm gia cười đắc ý nói: "Ha ha, mức độ lớn nhất thỏa mãn khách hàng nhu cầu, nghĩ khách hàng vị trí nghĩ, gấp khách hàng vị trí gấp, chính là chúng ta cổ lâu tôn chỉ."

Nói, lấy ra một viên ngọc bài đưa cho Dương Thanh Huyền, nói ra: "Đây là liên hệ ngọc bài, tiến nhập không muốn giới sau, có thể thông qua lệnh bài kia tìm được Đức Phong Cổ Lâu người, chúng ta tổng cộng sẽ phái mười người đi vào. Tùy tiện cái nào, cũng có thể với ngươi giao dịch."

Dương Thanh Huyền thu rồi ngọc bài, lạnh lùng nói: "Luân Hồi Quả như vậy hiếm thấy, các ngươi mới cao hơn 100 triệu giá cả thu, ta sẽ không trực tiếp bán cho cái kia chút cần sao?"

Phạm gia cười nói: "Tranh cướp số một, thậm chí trước ba, hoặc là mười vị trí đầu, không khỏi là cửu tinh hậu kỳ, thậm chí tột cùng tồn tại, hơn nữa đa số đều có nhất tông một nhà khuynh lực giúp đỡ. Phổ thông võ tu gặp được này chút người trốn cỏn không kịp đây, còn dám lên làm giao dịch? Đó không phải là tặng không người sao? Yên tâm đi, chúng ta Đức Phong Cổ Lâu bất đồng, chỉ cần Đức Phong Cổ Lâu nhãn hiệu đánh ra, thế lực khác cũng phải cho mấy phần mặt mũi, không dám đụng đến chúng ta người."

Dương Thanh Huyền lập tức rõ ràng, nghĩ muốn kiếm lời cái này tiền, chỉ có đầu óc còn không được, còn phải có thực lực, bằng không ngươi thu mua Luân Hồi Quả, gặp phải cường giả trực tiếp tựu đoạt đi rồi, ai với ngươi giao dịch?

Phạm gia nói: “Đi vào không muốn giới mười vị công nhân viên, đều sẽ mang theo lượng lớn đan dược, nguyên khí, cùng với các loại vật phẩm, bất cứ lúc nào thuận tiện các ngươi mua.”

Phạm gia lại chỉ vào cái kia cái la bàn tựa như nguyên khí, nói ra: “Đây là Luân Hồi Quả máy dò cảm ứng, chỉ cần ở ngàn trượng trong phạm vi có Luân Hồi Quả, tựu sẽ tự động cảm ứng, trừ phi bị thu lên.”

“Được.” Dương Thanh Huyền thu hồi thẻ ngọc cùng máy dò cảm ứng, đứng dậy, ôm quyền nói: “Hy vọng có thể có một thu hoạch tốt.”

Liền không lưu lại nữa, hướng về Phạm gia cáo từ mà đi.

Phạm gia nhiệt tình nhìn theo Dương Thanh Huyền ly khai, lúc này mới thu liễm ánh mắt, lộ ra vẻ trầm ngâm.

Dương Thanh Huyền ly khai Đức Phong Cổ Lâu sau, liền hướng về khu tu luyện vực bay đi.

Khoảng cách không muốn giới mở ra thời gian càng ngày càng gần, hắn còn có một chút chuyện đơn giản phải xử lý một, hai.

Trong đó vấn đề lớn nhất chính là Đồ Sầu.

Dương Thanh Huyền thuê một gian mật thất tu luyện, đi tới cái kia trôi nổi không gian lớn lôi đài lớn trên, lấy ra ba mặt huyền kỳ, kích bắn về phía ba hẻo lánh.

Ba kỳ không ngừng xoay tròn, lập tức khuếch tán ra cường đại ánh sáng kết giới, bao phủ ở trên lôi đài không.

Sau đó bàn hư mà ngồi, hai tay bấm quyết, chỗ mi tâm ánh sáng lóe lên, liền bắn ra một đạo lớn lôi quang, Đồ Sầu lập tức ở phía trước hóa hiện ra, toàn thân đều bị lôi hỏa hai loại nguyên tố trói lại, nhẹ nhàng nhúc nhích một chút, các đại khiếu huyệt trên lập tức dần hiện ra Bản Nguyên Chi Hỏa, đem sức mạnh của hắn áp chế xuống.

Đồ Sầu đôi trong mắt lóe lên vẻ hung ác, cắn răng nói: "Các hạ nếu đã cứu ta, cần gì phải đem ta áp chế. Chẳng lẽ các hạ còn muốn đem ta thu làm nô tài hay sao? Hừ, bản tọa chính là Thiên Giới chi chủ, nhận ngươi cứu mạng tình, tự nhiên sẽ báo đáp ngươi. Nhưng nghĩ muốn thu ta làm nô tài, đó chính là vọng tưởng."

Đồ Sầu cũng không phải là bản nhân, một chút tựu đoán được Dương Thanh Huyền để tâm, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề chỉ ra.

Dương Thanh Huyền lấy ra một chiếc thẻ ngọc, nâng ở trong tay, nhẹ nhàng nở nụ cười, sau đó nhìn Đồ Sầu, chậm rãi nói ra: "Đồ Sầu, Thiên Hằng tinh hệ Nghịch Thần Tông đệ tử, tông chủ Hàn Sâm đệ tử thân truyền, thiên phú cực cao, thần thông siêu tuyệt, tu luyện có năm thứ năm đại học được chân quang, có thể phá tất cả thần thông đạo pháp, cực kỳ lợi hại. Cùng Hàn Sâm con gái Hàn như thanh mai trúc mã, hai đứa nhỏ vô tư. Sau Hàn Sâm vì nịnh bợ không muốn thành Thần Vương phủ hộ pháp tím huy, nhân lúc Đồ Sầu bế quan tu luyện cơ hội, đem Chu Như đưa đi Thần Vương phủ cho tím huy hưởng dụng, sau đó hoàn thành việc kết hôn. Trong tông có người bí mật báo tin, làm cho bế quan bên trong Đồ Sầu trực tiếp tẩu hỏa nhập ma, nhưng bởi thiên phú quá mạnh, không chỉ có không có bỏ đi ngoại công, trái lại phá tan Thiên Giới bình phong, thẳng vào Thiên Giới chi chủ. Nhập ma sau Đồ Sầu sau khi xuất quan, đầu tiên là giết sạch rồi Nghịch Thần Tông tất cả mọi người, đem Thiên Hằng tinh hệ tầng cao nhất cường giả toàn bộ chém giết. Sau đó lại ước chiến tím huy, đem tím huy chém giết. Trêu đến Tử Tâm Thần Vương giận dữ, đại phái cường giả mấy lần vây quét, đều có thể thuận lợi chạy trốn."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2059: Bốn Thánh Linh Khế Ước, Đặc Biệt Giãy Chết

Đồ Sầu sắc mặt giận dữ, dữ tợn quát ầm lên: “Đáng chết! Dĩ nhiên lật ta quá khứ, đáng chết!”

Trên người mạnh mẽ khí tức bộc phát ra, mấy chỗ yếu huyệt trên hỏa diễm phong ấn trực tiếp “Oành” nổ tung, máu thịt tung toé.

Nhưng Đồ Sầu thờ ơ không động lòng, vẫn như cũ liều mạng vận chuyển chân nguyên, muốn tránh thoát này song hệ nguyên tố ràng buộc.

Dương Thanh Huyền giơ tay bấm quyết, điểm vào mấy chỗ kia nổ lên khiếu **, lập tức lại đản sinh ra hỏa diễm, hừng hực nhảy nhót, hình thành to lớn phong ấn, lần thứ hai đem Đồ Sầu giãy dụa ép xuống.

Dương Thanh Huyền hờ hững nói ra: “Nếu như ngươi lúc toàn thịnh, ta tự nhiên không niêm phong được ngươi. Nhưng hiện tại ngươi ngoại công phế hơn phân nửa, vẫn là nhạt quyết định đi. Người là dao thớt ta vì là thịt cá, cái đạo lý đơn giản này, đại nhân sẽ không không hiểu chứ?”

Đồ Sầu nổi giận một trận, sau khi nghe quả nhiên bình tĩnh mấy phần, chậm rãi tản đi chân nguyên toàn thân, biến thành không có nửa điểm sóng năng lượng người bình thường giống như vậy, ngồi xếp bằng ở Dương Thanh Huyền trước mặt, lạnh lùng nói ra: “Ngươi đến cùng muốn làm cái gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Hàn Sâm tuy rằng có có lỗi với ngươi địa phương, nhưng vun bón ngươi, dưỡng dục ngươi nhiều năm, ngươi vừa xuất quan tựu đem toàn bộ Nghịch Thần Tông cho giết, ha ha, thật xứng đáng ngươi cái họ này a.”

Đồ Sầu lạnh giọng nói: “Lão thất phu kia, không tin ta có thể đột phá đến Thiên Giới chi chủ, thiệt thòi hắn nuôi ta sinh nở ta nhiều năm, nhưng điểm ấy tín nhiệm cũng không có! Ta không giết hắn khó tiêu mối hận trong lòng!”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Trên người ngươi lệ khí quá nặng, ta truyền cho ngươi một mảnh Tĩnh Tâm pháp quyết, ngươi cẩn thận tu luyện.”

Đồ Sầu khinh miệt cười to nói: “Ha ha ha ha, thực sự là cười chết người! Bản tọa chính là Thiên Giới chi chủ, ngươi này tám sao Giới Vương lâu la, lại dám vọng ngôn truyền cho ta pháp quyết!”

Dương Thanh Huyền không để ý tới hắn miệt thị, đem Thái Thanh Ngọc Quyết từng chữ nói ra, cường hành truyền vào Đồ Sầu trong tai.

Đồ Sầu một mặt vẻ khinh bỉ, nhưng đến lúc sau, trong mắt nhưng là lộ ra vẻ kinh ngạc, lập tức phát hiện mảnh này công pháp huyền diệu cùng giá trị.

Thái Thanh Ngọc Quyết chính là Quân Thiên Tử Phủ bí mật bất truyền, vô thượng diệu pháp, là rất nhiều tâm pháp thần thông bên trong, có khả năng nhất ổn định tâm thần, kiên cố đạo tâm pháp quyết.

Đồ Sầu tuy rằng vẫn là gương mặt kiệt ngạo, nhưng này vẻ khinh bỉ cũng đã không còn, chỉ là không khuất phục lãnh ngạo tình.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi y theo lòng này pháp tu luyện, định có thể trừ ngươi nội tâm tâm ma, trong cơ thể lệ khí.

Đáng tiếc ta không có quá nhiều thời gian với ngươi làm phiền, không muốn giới mở ra sắp tới, ta nhất định phải hiện tại đem ngươi thu phục.”

Đồ Sầu lạnh lùng nói: “Ngươi cứu ta một mạng, nói ra điều kiện, ta có thể để báo đáp ngươi, trả ngươi ân tình. Nghĩ muốn thu phục một vị Thiên Giới chi chủ, ngươi không cảm thấy là vọng tưởng ý nghĩ xằng bậy sao?!”

Dương Thanh Huyền cũng không để ý tới, mà là hai tay không ngừng bấm quyết, trên võ đài bầu trời vang lên một mảnh tiếng sấm, sau đó vô số màu vàng phù ấn sáng lên, ở không trung sắp xếp tổ hợp.

Tinh Giới bên trong mấy vị Tinh Túc đều là trong lòng xúc động, Tử Diều Hâu cả kinh nói: “Thanh Huyền ngươi...”

Ｔruy cậ

p http://truyencuatｕi.net/ để ⁂đọc truyện Năm người lập tức hiểu Dương Thanh Huyền ý đồ.

Dương Thanh Huyền nói: “Người này thần thông cực mạnh, nghĩ muốn thu phục hắn, bằng ta một người người vẫn còn kém một chút, các ngươi đều đến giúp ta.”

Trên võ đài không, Đồ Sầu bốn phương tám hướng nơi, không gian nhẹ nhàng gợn sóng hạ, tựu từng người xuất hiện một vị Tinh Túc, hai tay bấm quyết.

Đồ Sầu hơi thay đổi sắc mặt, nhìn thấu đây là nào đó loại trận pháp, hơn nữa cực kỳ hạo nhiên huyền diệu, chính mình càng không nhìn thấu trong đó biến hóa.

Cái kia trên hư không màu vàng văn tự sắp xếp tổ hợp sau, hình thành một bức mênh mông quyển trục, diên triển khai, hướng về trước kéo dài đến vô cùng xa, kéo dài thêm duỗi đến vô cùng xa, mịt mờ mênh mông, không có tận đầu.

Đồ Sầu cả giận nói: “Khế ước? Đáng chết! Ngươi làm Thiên Giới chi chủ là cái gì? Lại vọng tưởng dùng khế ước đến ràng buộc! Đáng chết a!”

Tử Diều Hâu năm người đều là sắc mặt ngưng trọng, khế ước lực lượng đến từ năm đó bốn Thánh Linh, mà mặc dù là bốn Thánh Linh bản thân, cũng bất quá miễn cưỡng là Thiên Giới chi chủ mà thôi, khế ước bên trong quy tắc có hay không đối với Thiên Giới chi chủ hiệu quả, rất khó phán đoán.

Dương Thanh Huyền sử dụng tới Thanh Long quyển trục sau, đồng thời đình chỉ trong tay quyết ấn, rất nhanh cái kia chút ký tự màu vàng, lần thứ hai ngưng tụ ra, không ngừng ở không trung sắp xếp tổ hợp.

Tử Diều Hâu năm người, đều là lộ ra vẻ kinh ngạc, có chút giật mình nhìn cái kia chút sắp xếp.

Sau đó không lâu, lại là một bộ to lớn mênh mông quyển trục, ở trời cao giường trên thi triển, cùng cái kia Thanh Long quyển trục giao chồng lên nhau, hình thành hai cái lẫn nhau song song không gian.

Hoa Giải Ngữ cả kinh nói: “Bạch Hổ quyển trục?!”

Quyển trục bên trong, lờ mờ truyền đến hổ gầm chấn động rừng núi khí thế, khiến hư không không ngừng gợn sóng.

Dương Thanh Huyền thu nạp bốn Thánh Linh tinh huyết sau, có thể tùy ý biến hóa bốn Thánh Linh, không chỉ có nắm giữ bốn Thánh Linh thần thông hàm nghĩa, hơn nữa cảm ngộ đến bốn Thánh Linh khế ước sức mạnh, giờ khắc này trục một triệu hoán đi ra.

Ở phía nam cùng mạn bắc, sau đó lần lượt hóa ra Chu Tước cùng Huyền Vũ quyển trục.

4 quyển trục vừa hiện, bốn cái mặt phẳng không gian bắt đầu biến hóa xoay tròn, càng có lẫn nhau dung hợp tư thế.

Thanh Long, Chu Tước, Bạch Hổ, Huyền Vũ bóng mờ, ở trong mặt phẳng rít gào, cường đại khí tức không ngừng tuôn ra, đan dệt chồng chất lên nhau.

Đồ Sầu cả kinh nói: “Bốn Thánh Linh?!”

Thánh Linh việc, hắn cũng có nghe nghe, ở toàn bộ vũ trụ bên trong, khắp nơi đều có tán có bốn Thánh Linh huyết mạch, chỉ có điều độ tinh khiết bất nhất, nhìn thấy trước mắt bốn Thánh Linh tàn hồn, uy năng cực mạnh, sợ là khi còn sống huyết mạch đều đạt tới trình độ nhất định.

“Ầm ầm ầm.”

Theo bốn cái bình diện không ngừng xoay tròn, trùng điệp trùng hợp lực lượng không ngừng tăng mạnh, một bức mới tinh quyển trục ở trên lôi đài trống rỗng hóa mà hiện.

Quyển trục bốn cái góc trên, phân biệt ấn có bốn Thánh Linh dấu ấn, trung gian là một cái cường đại hình tròn trận pháp, ngàn tỉ phù văn ở trong đó chìm nổi tiêu tan.

Dương Thanh Huyền dung hợp bốn quyển trục ý nghĩ, bắt nguồn từ Huyền Thiên Cơ Tứ Thánh Linh Đồ, nếu Huyền Thiên Cơ có thể mang tứ thánh chi lực dung hợp lại cùng nhau, luyện chế ra Thánh khí, chính mình vì sao lại không thể thử nghiệm một chút dung hợp bốn bức quyển trục, đem khế ước lực lượng phóng lớn mấy lần.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền thu được Tứ Thánh Linh Đồ thời gian thật dài, đồng thời đã nếm thử các loại phương pháp luyện hóa, đối với Tứ Thánh Linh Đồ kết cấu hiểu rõ, hiện nay thiên hạ có thể nói là chỉ đứng sau Huyền Thiên Cơ.

Bốn thánh quyển trục vừa ra, cường đại sức mạnh quy tắc như thụy mưa vãi hạ, bao phủ toàn bộ võ đài không gian.

Năm vị Tinh Túc, Dương Thanh Huyền chính mình, cùng với Đồ Sầu, không không cảm nhận được vậy cường đại chí cực quy tắc ràng buộc sức mạnh.

Đồ Sầu càng là nghi ngờ không thôi, trên mặt hơi mang theo sợ sợ, quát: "Dừng tay, mau dừng tay!"

Dương Thanh Huyền làm sao có khả năng dừng tay, bấm quyết đánh vào bốn Thánh Linh quyển trục bên trong, một luồng rộng lớn sức mạnh to lớn hạ xuống mà xuống, đem Đồ Sầu trực tiếp che chở vào bên trong, vô số phù văn ở Đồ Sầu bốn phía lăn lộn, dấu ấn ở trên người hắn.

"Nghĩ muốn thu phục một vị Thiên Giới chi chủ, ngoại trừ bốn Thánh Chủ cùng tám vực Thiên Vương như vậy tồn tại, căn bản cũng không khả năng!"

Đồ Sầu giận dữ gào thét, không lo được tan vỡ thân thể, mạnh mẽ dùng chân nguyên xung kích kinh mạch, đem cái kia từng đạo từng đạo hỏa cùng lôi phong ấn nổ ra, "Rầm rầm rầm", đầy người đều là sương máu, tràn ngập ở trên hư không.

Này là một vị cường giả cái thế liều chết giãy dụa, bị người dùng khế ước thu phục, sống còn khó chịu hơn chết.

Chương 2060: Thu Phục Đồ Sầu, Sắp Xếp Tin Tức

“Bất quá là cùng ta ký kết một phần khế ước thôi, lại sẽ không ảnh hưởng cảnh giới của ngươi tu vi, càng sẽ không ảnh hưởng ngươi võ đạo căn cơ, phản mà đối với việc tu luyện của ngươi hữu ích vô hại, hà tất chấp nhất ở tướng, khổ sở chống cự đây?”

Dương Thanh Huyền trên người không ngừng hiện ra bốn Thánh Linh ánh sáng, một hồi hóa thành Thanh Long, một hồi hóa thành Chu Tước, hình thái ở bốn Thánh Linh bên trong biến ảo chập chờn, đánh ra các loại quyết ấn, khởi động cái kia khế ước bao phủ xuống xuống, Đồ Sầu trên người không ngừng biến ảo ra bốn loại màu sắc sức mạnh to lớn chi thừng, đem ràng buộc, lại bị kiếm đoạn, lại bị trói buộc, lại kiếm đoạn.

“Vọng tưởng! Nằm mơ!”

Đồ Sầu quát ầm lên: “Ta coi như là chết, không có khả năng bị ngươi thu phục!”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, đáy mắt xẹt qua một tia sát khí, tay phải nắm chặt, Thiên Khư đột nhiên hiện ra, toàn bộ người không có dấu hiệu nào tựu xông lên trên, một kích đâm vào Đồ Sầu trước ngực, từ phía sau lưng nhập vào cơ thể mà ra.

Đồ Sầu ngừng giãy dụa, đầy mặt ngạc nhiên, cúi đầu xuống nhìn mình trước ngực, lại ngẩng đầu nhìn Dương Thanh Huyền, ngơ ngác nói: “Ngươi, ngươi thật sự giết ta...”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi không phải nói chết cũng sẽ không bị ta thu phục sao? Đã như vậy, vậy thì đi chết đi. Đối với người vô dụng, ta từ trước đến giờ đều không thương tiếc. Ngươi mệnh là ta cứu trở về, hiện tại trả lại cho ta đi.”

Đồ Sầu nhìn máu tươi không ngừng tuôn ra, đem chiến kích dao găm đều nhuộm thành màu đỏ, lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh từ hai tóc mai lăn xuống, thấm ướt toàn thân, run giọng nói: “Ta chỉ là chống lại một chút mà thôi, nếu như kháng không tranh nổi, tự nhiên vẫn là sẽ khuất phục, dù sao chết tử tế không bằng lại sống sót a, ai biết ngươi, ngươi dĩ nhiên một lời không hợp tựu thật muốn giết ta...”

Đồ Sầu trong miệng, tai mắt trong mũi đều chảy ra máu, mắt gặp sinh cơ ở một điểm điểm từ trần.

Dương Thanh Huyền mắng: “Để cho ngươi chứa b, hiện đang giả dạng làm ngốc b đi?” Chiến kích một chút rút ra, nhanh chóng dừng lại Đồ Sầu trên người máu tươi, sau đó cho hắn ăn nuốt xuống mấy viên đan dược.

Lúc này tứ thánh chi lực điên cuồng trào hạ, không ngừng chui vào Đồ Sầu trong cơ thể, sau đó một điểm hồn quang tự Đồ Sầu đỉnh đầu bắn ra, bị bắt vào khế ước bên trong.

Dương Thanh Huyền nhất thời trong lòng xúc động, Đồ Sầu trạng thái không ngừng tại chính mình trong ý thức lộ ra, trở nên mười phân rõ ràng.

Năm vị Tinh Túc cũng là đồng thời cảm ứng được, Đồ Sầu trên mi tâm của dần hiện ra một cái “Phòng” chữ.

Đồ Sầu đầy mặt ai oán cùng vẻ tuyệt vọng, tựu thẳng tắp hướng về phía sau đổ tới, đồng thời không quên hô một tiếng, “Cứu ta.” Tựu đổ ở trên lôi đài, máu tươi nhuộm đỏ toàn thân, không rõ sống chết.

Độ Nhược lạnh lùng nói: “Rác rưởi, khi sư diệt tổ, lại rất sợ chết, lại còn để hắn thành Tinh Túc, thực sự là nhặt được Cẩu Thỉ Vận.”

Nặc Hi nói: “Ai để Thánh Chủ đại nhân giờ khắc này thiếu người đây, hơn nữa người này có Thiên Giới tu vi, đối với Thánh Chủ đại nhân trợ giúp đem sẽ rất lớn.”

Tử Diều Hâu nói: “Được rồi, từ nay về sau, đều là Tinh Túc, không muốn đối với đồng bạn có lời oán hận cùng chuyện nhảm. Người này tuy rằng dung mạo khó coi, tính khí lại quái, phẩm đức lại thấp, còn rất sợ chết, nhưng nói thế nào cũng là vị Thiên Giới chi chủ, trọng yếu hơn chính là, hắn là đồng bạn của chúng ta.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Được rồi, đều đừng nói nhảm. Người này có thể cùng chúng ta gặp nhau, cũng là hắn nhân duyên Phúc Đức, nhưng nếu là hắn phẩm tính không thay đổi, lệ khí chưa trừ diệt, tương lai ta tự sẽ không dễ tha hắn.”

Giơ tay một điểm, Đồ Sầu tựu biến mất ở trên lôi đài, tiến nhập tới trên ngón tay một vòng mới Tinh Giới trên.

Thanh Long thất tinh túc: Giác, Kháng, Để, Phòng, Tâm, Vĩ, Ki, bây giờ tập hợp sáu vị, tựu chỉ còn lại sau cùng giác túc.

Làm xong tất cả những thứ này sau, Dương Thanh Huyền lúc này mới thu rồi ba mặt huyền kỳ, làm cho mật thất không gian khôi phục như lúc ban đầu.

Không muốn giới nhập khẩu, bóp Thiên Giới bên trên lão quái, không chỉ có Thiên Giới lão quái không vào được, thông qua Thánh khí không gian cũng không cách nào vào bên trong, đây mới là Dương Thanh Huyền nóng lòng thu phục Đồ Sầu nguyên nhân ở.

Bằng không Đồ Sầu một khi thoát cách mình khống chế, tựu khó hơn nữa khống chế hắn.

Mà một cái khác lo lắng, Quỷ Tàng ở Thái Huyền Thiên bên trong, không biết không muốn giới bên trong có thể không cảm ứng đến.

Quỷ Tàng tồn tại cùng này chút Tinh Túc không giống nhau, Quỷ Tàng ở Thái Huyền Thiên, vốn là vũ trụ cực kỳ chỗ huyền diệu, cũng không thuộc về Thánh khí không gian, mà Dương Thanh Huyền mỗi lần gọi Quỷ Tàng đến giúp đỡ, cũng thuộc về triệu hoán tính chất.

Chỉ cần không muốn trong giới hạn có thể cảm ứng được Thái Huyền mộ kiếm, Quỷ Tàng tựu cũng có thể cường hành giáng lâm đi ra, nhưng tình huống thật làm sao, vẫn còn không cách nào biết được, được tiến vào không muốn giới sau đó mới nhìn.

Sau đó, Dương Thanh Huyền liền đả tọa điều tức, khôi phục hạ thể có thể.

Mật thất này trực tiếp thuê nửa năm, chờ chính mình tiến vào không muốn giới thời điểm, tựu đem Đồ Sầu vứt ở đây.

Nửa ngày sau, Dương Thanh Huyền hoàn toàn khôi phục thể năng, kiểm tra rồi hạ Đồ Sầu trên người tổn thương, chỉ là chân nguyên tiêu hao kịch liệt, kinh lạc khiếu huyệt bạo nổ hủy nghiêm trọng, thêm vào mất máu quá nhiều, vì lẽ đó tạm thời tính bất tỉnh khuyết quá khứ, chỉ cần Tĩnh Tâm tu luyện, cũng không lo ngại.

Làm Thánh Chủ, thậm chí là cái khác Tinh Túc, cũng có thể cảm ứng rõ ràng đến Đồ Sầu trạng thái, đồng thời thông qua giữa lẫn nhau khế ước cảm ứng, đem sức mạnh độ một bộ phận cho Đồ Sầu.

Dương Thanh Huyền phát hiện, Nặc Hi cùng Khổng Linh đang một chút xíu đem sức mạnh độ cho Đồ Sầu, mà ba người khác nhưng là việc không liên quan tới mình treo lên thật cao.

Nặc Hi bản tính thuần lương, Khổng Linh càng là Khổng Tước hóa linh sống lại, hai tâm linh con người long lanh, không có gì lòng dạ, nếu đều là Tinh Túc, tựu coi Đồ Sầu là đồng bọn nhìn.

Mà ba người khác, Tử Diều Hâu, Hoa Giải Ngữ, Độ Nhược, thì lại không có đơn thuần như vậy, trái lại cười nhạo Nặc Hi cùng Khổng Linh là người đàng hoàng, ngốc, dễ ức hiếp.

Dương Thanh Huyền cười khổ lắc lắc đầu, muốn để ba người này một chút tiếp nhận Đồ Sầu, đích xác có chút khó khăn, lại không nói ba người này, coi như là chính mình trong lòng cũng hơi có khúc mắc.

Nhưng thời gian không ta đã, thu Đồ Sầu vì là Tinh Túc, là trước mắt tốt nhất biện pháp xử lý.

Dương Thanh Huyền thu lại tâm tư, đem Đức Phong Cổ Lâu mua được cái kia chút thẻ ngọc, vừa cẩn thận toàn bộ tỉ mỉ đọc qua một lần.

Đầu tiên là đem Đức Phong Cổ Lâu cung cấp một ít tổ chức sát thủ, cá nhân, cùng với thuê tổ chức lính đánh thuê, cùng với bọn họ cơ bản giá cả, đều biết một chút.

Muốn mời một vị thấp cấp Giới Vương trợ quyền, một lần giá cả thấp nhất ở 2 tỉ Tinh Hạo Thạch. Trung giai Giới Vương nhưng là năm tỉ Tinh Hạo Thạch. Cao cấp Giới Vương tức là mười tỉ Tinh Hạo Thạch.

Thiên Giới chi chủ báo giá, đều ở hai ngàn ức trở lên.

Nhưng, kêu giá này tất cả đều có một cái tiền đề đó chính là xác định không có bất kỳ nguy hiểm!

Nói cách khác, giá tiền này cơ bản thuộc về lệ phí di chuyển, không cần làm sao ra tay, tùy tiện đi ra đi một chuyến giá cả.

Một khi gặp phải có nguy hiểm sự tình, tựu được khác nói chuyện.

Bởi vì ai cũng sẽ không vì tiền mà đi đưa mạng.

Từ Đức Phong Cổ Lâu có được tin tức, Ninh gia Thiên Giới chi chủ tựu ở ba ngoài mười vị, thậm chí khả năng càng nhiều.

đọc truyện tại❊//truyencuatui.neT/

Muốn chống lại này cỗ quái vật khổng lồ, được bao nhiêu Tinh Hạo Thạch? Sợ thật sự là một động không đáy.

Dương Thanh Huyền lòng tràn đầy cay đắng, lại đem Ninh gia kẻ thù cắt tỉa một lần, từ Ninh gia kẻ thù bên trong tìm kiếm trợ giúp, độ khả thi so với thuê võ tu tham chiến càng to lớn hơn.

Sau đó, Dương Thanh Huyền lại lấy ra một cái thẻ ngọc, thần thức một điểm điểm chọn đọc quá khứ.

Bên trong là sở hữu lần này tham gia không muốn giới thế gia tông môn đệ tử danh sách, trong đó thình lình viết: Ninh Tu Chân, cửu tinh đỉnh cao Giới Vương.

Chương 2061: Vô Dục Giới Mở Ra, Cá Diếc Sang Sông

Dương Thanh Huyền trong con ngươi xẹt qua vẻ lạnh lùng, tiếp tục lui về phía sau nhìn lại, ở tên Ninh Tu Chân phía sau, còn có một hàng chữ nhỏ chú minh: Ninh gia đệ tử dự thi tổng cộng ở năm mươi người trở lên, tu vi thấp nhất cũng là trung giai Giới Vương.

Năm mươi vị trung giai trở lên Giới Vương!

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng hít một hơi khí lạnh, phách lực này, làm là không gì sánh được, tụ tập toàn bộ bầu trời sức mạnh của tinh vực, đều không thể cùng Ninh gia chống lại, dù sao cái kia ba ngoài mười vị Thiên Giới chi chủ, cũng đủ để hủy diệt Thương Khung tinh vực vô số lần.

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu, Ninh gia đây là muốn đem hết toàn lực, cường hành nâng Ninh Tu Chân thượng vị, để hắn cướp đoạt số một, trở thành Thần Vương con rể.

Ninh gia đang bấp bênh thời khắc, như vậy liền có thể giữ được địa vị không rơi.

Xem ra này Ninh Tu Chân tất nhiên là Ninh gia Thiên Giới dưới trong hàng đệ tử, lợi hại nhất cùng ưu tú một vị.

Dương Thanh Huyền tiếp tục hướng về hạ lật xem, trên thực tế, ngoại trừ Ninh gia ở ngoài, cái khác thế gia danh tộc, cũng đều khuynh lực mà ra, vì tranh thủ cái kia một đường trở thành phò mã cơ hội.

Dương Thanh Huyền đem sở hữu tin tức nhanh chóng xem một lần, mặt trên ghi lại cường giả khắp nơi, chính mình cũng không quen biết, cũng không có ý định nhận thức, chỉ cầu nhiều tìm một ít Luân Hồi Quả, nhiều bán chút giá tiền cao.

Đột nhiên, trong lòng hắn khẽ động, nghĩ đến chỗ này lần Vô Dục Giới sự kiện nguyên nhân, tuy rằng cùng Tử Hà chỉ có vài lần gặp mặt, nhưng bố cục tru diệt Lam Diêm một chuyện, chứng minh nữ tử này toán không lộ chút sơ hở, tâm có hùng thao vĩ lược, làm sao sẽ trở thành vật hy sinh?

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Lẽ nào trong đó có trò lừa? Không đến nỗi nha, đây chính là hướng về toàn bộ thiên hạ công khai chọn rể, nếu như có trò lừa, thiên hạ người cơn giận, coi như là Tử Tâm Thần Vương cũng đỡ không được.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến chốc lát, đoán không ra trong đó Huyền Cơ, cũng lười lại nghĩ đến.

Sau đó tựu chuyên tâm tu luyện, đem cái kia Thập Phương Câu Diệt thần thông lại tu luyện mấy lần, liền trở lại Thanh Dương Võ Kinh trên, thật thà chất phác ngay lập tức cảnh giới.

Cái kia nguyên thần thứ hai, cũng ở cắn nuốt lượng lớn Thích Minh Thạch sau, có tám 9 tuổi dáng dấp, đồng thời theo cảnh giới của chính mình tăng lên mà không ngừng trưởng thành, chỉ có điều tốc độ phát triển thật chậm, vẫn là phải lượng lớn Thích Minh Thạch giống như cái động không đáy rót vào.

Trong khoảng thời gian này, Dương Thanh Huyền lại tế luyện một phen Nhân Quả Tứ Đế Ngọc, ở Thích chi lực dung hợp hạ, Nhân Quả Tứ Đế cái kia vi diệu lực bài xích ở một điểm điểm tan rã.

Dương Thanh Huyền thẳng thắn để nguyên thần thứ hai ngồi xếp bằng hư không, hai tay nâng ở đan điền nơi, bốn khối nhân quả ngọc lẫn nhau trình chồng chất trạng thái, trôi nổi ở nguyên thần thứ hai trong hai tay, bị Thích chi lực chậm rãi tế luyện.

Mỗi khối ngọc trên chữ triện tiêu tan bất định, đồng thời lượng lớn hấp thu Thích chi lực.

Dương Thanh Huyền sửa sang lại hạ Thích Minh Thạch, tựu còn lại hơn 500 quả, hơn nữa còn tất cả đều là bên trong cấp thấp.

Dương Thanh Huyền trở nên đau đầu, theo tốc độ như thế này, cái kia nguyên thần thứ hai nghĩ muốn lớn lên, này Nhân Quả Tứ Đế Ngọc nghĩ muốn bị luyện hóa, được chờ tới khi nào, lại được đập bao nhiêu tiền xuống?

Vài ngày sau, Thích Minh Thạch tựu thấp hơn một trăm khối.

Dương Thanh Huyền bất đắc dĩ xuất quan, ở trên thị trường thu mua Thích Minh Thạch, đồng thời còn biến thân Bì Bì Hà, một lần nữa đi một lần Đức Phong Cổ Lâu, lượng lớn thu Thích Minh Thạch.

Lần này tiếp đãi hắn, thì không phải là Phạm gia cùng lúc trước cố định mỹ nữ.

Dương Thanh Huyền bỏ ra tám ngàn ức Tinh Hạo Thạch, đem Đức Phong Cổ Lâu hiện có Thích Minh Thạch quét đi sạch sành sanh, rốt cục đem chính mình sống sót bổ túc một ngàn số lượng. Nhưng cũng trêu đến Đức Phong Cổ Lâu ở không muốn thành người phụ trách, đối với hắn nổi lên hứng thú không nhỏ cùng lòng nghi ngờ, phái người trong bóng tối điều tra.

Dương Thanh Huyền lúc này mới phát hiện, chính mình trong lúc vô tình, kỳ thực đã phi thường giàu có, Thích Minh Thạch cũng có thể như mua hạt đậu một dạng mua để ăn, chỉ có điều mục tiêu của chính mình thái quá lớn lao, cho nên mới lộ ra vô cùng nghèo.

Giao dịch Thích Minh Thạch sau, Vô Dục Giới mở ra rốt cục

đến.

Toàn bộ không muốn thành giữa bầu trời, bay đi một phương hướng võ tu, nhiều như cá diếc sang sông, thậm chí có thể dùng lít nha lít nhít để hình dung.

Dương Thanh Huyền giật mình không thôi, muốn đi đến Vô Dục Giới, cũng phải cần chìa khóa a, mà chìa khóa giá trị có thể không ít, lẽ nào này chút người tất cả đều là như vậy có tiền?

Nhưng rất nhanh liền biết, Vô Dục Giới bản thân liền là một cái bảo tàng lớn, dù cho là vay tiền tiến về phía trước, hơn nửa cũng có thể lấy lại vốn, nếu như bất hạnh ngã xuống ở bên trong, vậy dĩ nhiên cũng sẽ không dùng trả tiền lại.

Chế tác Đạo Luật Bảo Giám Luyện khí sư, có thể là cả trong vũ trụ ẩn hình đại phú hào quần thể.

Dương Thanh Huyền hóa thành một đạo độn quang, lẫn trong đám người, hướng về cái kia giống nhau phương hướng bay đi.

Mà mọi người ở đây bầu trời, bỗng nhiên sáng lên to lớn hào quang, như ngày như vòng, từ phương xa chạy như bay tới, toàn bộ bầu trời đều ở đây to lớn ánh sáng hạ "Ầm ầm" run rẩy.

Không ít võ giả đều đổi sắc mặt, ngẩng đầu nhìn lên trên.

La Phù cảnh nội, đối với phi hành độ cao là có quy định nghiêm khắc, không phải Thần tộc chỉ có thể phi hành ở vạn trượng bên dưới, hơn nữa tốc độ có nghiêm ngặt khống chế, cái kia từ xa đến gần độn quang, mười phần mãnh liệt hơn nữa mạnh mẽ, Dương Thanh Huyền dùng Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, chỉ thấy vệt trắng bên trong, càng là một chiếc hào hoa phú quý mà hùng vĩ chiến xa màu bạc.

Trên xe dấu ấn đầy cổ quái trận pháp, như là đem từng vòng từng vòng liệt nhật cường hành nạm ở trong xe, có mấy đạo cường đại khí tức từ làm bằng bạc bên trong chiến xa gợn sóng đi ra.

Chiến xa rất nhanh tựu chạy qua trời cao, đi về phía trước mà đi.

Cao vạn trượng không hạ võ giả, từng cái từng cái phục hồi tinh thần lại, bắt đầu nghị luận sôi nổi, chỉ có điều vừa nãy tia sáng kia quá mạnh, bọn họ tuyệt đại đa số người cũng không từng nhìn thấy bên trong cảnh tượng, không biết là cái nào toà thần vương phủ đệ tử đến.

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh, tiếp tục hướng về phía trước bay đi, tới mạnh mẽ đến đâu thì lại làm sao, dù sao cũng hắn không tâm tư cạnh tranh số một, phát tài là tốt rồi.

Cái kia lái qua chiến xa màu bạc bên trong, một người trung niên nam tử đột nhiên kinh ngạc "Ồ" một tiếng, mí mắt nhẹ nhàng hướng về hạ, dường như muốn nhìn thấu sau đó cái kia vô số võ tu, nhưng chiến xa tốc độ thực tại quá nhanh, lóe lên bên dưới liền đi qua, nam tử vẫn chưa phát hiện cái gì.

Nam tử phía sau, đứng thẳng một loạt ngân giáp võ sĩ, khí thế hạo nhiên, còn có một vị thanh niên công tử, cùng nam tử giống nhau đến mấy phần, kinh ngạc nói: "Phụ vương, làm sao vậy?"

Người đàn ông trung niên trầm ngâm nói: "Kỳ quái, vừa nãy thật giống có người xem thấu của chúng ta liệt nhật chiến xa, mặc dù chỉ là vội vàng thoáng nhìn, nhưng đích đích xác xác là ngắm nhìn đi vào."

Thanh niên công tử giật mình nói: "Này, không thể chứ? Coi như có Thiên Giới tu vi, không có cường đại Linh Mục thần thông, không có khả năng nhìn thấu liệt nhật chiến xa a."

Người đàn ông trung niên mỉm cười nói: "Lạc nhi a, ngươi có thể không nên coi thường thiên hạ cường giả. Vừa nãy trong những người kia, ta tuy rằng không có định vị đến lúc đó ai, nhưng một chút phiết quá, cũng không có Thiên Giới tồn tại. Nói cách khác, nhìn thấu liệt nhật chiến xa, cần phải chỉ là một vị Giới Vương. Mà vị này Giới Vương, cùng với từ vũ trụ bốn phương tám hướng chạy tới tuổi trẻ tuấn kiệt, đều chính là ngươi ở đây tràng Vô Dục Giới trong tỷ thí đối thủ, ngươi có thể phải cẩn thận."

Thanh niên công tử tràn đầy giật mình cùng không tin vẻ mặt, nhưng biết chính mình phụ vương là tuyệt không có nhìn lầm, vội vàng ôm quyền nói: "Là, đa tạ phụ vương giáo huấn chỉ điểm."

Chương 2062: Thần Vương Ai Mạnh? Kỳ Lạ Không Gian

Chiến hạm trên hai người, chính là thống ngự La Phù cảnh năm vị Thần Vương một trong Bạch Phù, cùng với ấu tử Bạch Lạc.

Bạch Phù nhẹ nhàng gõ đầu, lộ ra khen ngợi cùng thần sắc vui mừng, căn dặn nói ra: “Tự Thần tộc tổ tiên khai sáng La Phù cảnh tới nay, chính là ta Thần tộc thống lĩnh, trải qua vô số năm, ngươi cũng biết vì sao?”

Bạch Lạc nói: “Bởi vì ta Thần tộc huyết thống cao quý, gốc gác thâm hậu, thiên phú cực mạnh, thêm đời trước đời xuất sắc hơi Thái, cường giả xuất hiện lớp lớp.”

Bạch Phù nói: “Ngươi nói không sai, nhưng Thần tộc ở ngoài, theo đuổi cảnh giới chí cao những võ giả này, không khỏi là Tinh Nhẫn, khổ tu, dày vò, trải qua sinh tử, lấy được thành tựu, không một chút nào so với ta Thần tộc thấp. Liền xuất hiện danh tộc loại này có thể cùng ta Thần tộc ngồi ngang hàng tồn tại. Càng có bốn Thánh Chủ, tám vực Thiên Vương như vậy ép ở ta Thần tộc bên trên tồn tại. Vì lẽ đó ngươi cắt không thể kiêu ngạo tự mãn, lấy cao quý tự xưng. Phải biết thế giới này cực kỳ tàn khốc, cường giả vi tôn, không có thực lực, mặc ngươi là địa vị thân phận gì, bất cứ lúc nào cũng có thể thất bại thậm chí diệt vong.”

Bạch Phù ánh mắt lộ ra nồng nặc tối tăm vẻ.

Bạch Lạc vội vàng nói: “Hài nhi thụ giáo, Hắc Huyền Thần Vương bộ tộc, chính là giáo huấn.”

Bạch Phù con ngươi thu nhỏ lại, gật đầu nói: “Tự tổ tiên khai sáng La Phù cảnh lên, Thần tộc cũng lên lên xuống xuống, trải qua các loại khúc chiết. Bây giờ bốn hoàn cảnh cục diện, đổ cũng an ổn. Ta không cầu tương lai ngươi có thể lớn bao nhiêu tiền đồ, chí ít duy trì lấy phần này gia nghiệp, không muốn suy yếu xuống liền có thể.”

Bạch Lạc nói: “Hài nhi nhất định ghi nhớ phụ vương giáo huấn.” Bạch Lạc trầm ngâm hạ, có chút do dự hỏi: “Phụ vương, hài nhi có một chuyện ép ở trong lòng hồi lâu, lấy phụ vương cùng mặt khác ba vị Thần Vương tu vi, lẽ nào không sánh bằng bốn Thánh Chủ, tám vực Thiên Vương sao? Cái kia đại Thần Vương đây?”

Bạch Phù hơi thay đổi sắc mặt, có vẻ hơi nghiêm nghị, trầm ngâm nói: “Luận tu vi, ta cùng mặt khác ba vị Thần Vương, xác thực so với kia mười hai người kém một đường, nhưng thật đấu, ai thua ai thắng tựu không nhất định. Đại Thần Vương tu vi ở chúng ta bốn người bên trên, cụ thể làm sao cũng không biết được. Căn cứ ta suy đoán, đại Thần Vương hẳn là mạnh hơn bốn Thánh Chủ cùng tám vực Thiên Vương. La Phù cảnh có thể duy trì như vậy an ổn, để danh tộc đối với chúng ta Thần tộc không dám mơ ước, đại Thần Vương là có công lớn.”

Bạch Lạc lại hỏi nói: “Cái kia bốn vị Thần Vương bên trong, có hay không xanh khèn Thần Vương thực lực mạnh nhất đây? Dù sao xanh khèn Thần Vương tuỳ tùng ở đại Thần Vương bên cạnh người, hài nhi thường thường nghe người ta nói, xanh khèn Thần Vương nhất có thể trở thành đời tiếp theo đại Thần Vương.”

Bạch Phù khẽ cười một tiếng, trong giọng nói có chút khinh thường tình, hừ nói: “Đại Thần Vương không phải là ai chỉ định, cũng không phải theo ai tu luyện liền có thể. Xanh khèn có cái thiên phú này cùng điều kiện, có lẽ so với ba người chúng ta càng có cơ duyên. Nhưng Lam Anh, Tử Tâm, còn ngươi nữa phụ vương ta, có thể đều không phải là ngồi không. Bất quá, tinh tế nói đến...”

Bạch Phù trầm ngâm hạ, có chút nghiêm nghị nói ra: “Ta ngược lại thật ra cảm thấy trong bốn người, nhất có thể trở thành đại Thần Vương, ngược lại là Tử Tâm cái kia lão bà.”

Bạch Lạc cả kinh nói: “Tử Tâm Thần Vương? Này, vì sao?” Hắn biết phụ thân tuyệt sẽ không bẩn thỉu, mà Tử Tâm Thần Vương là bốn vị Thần Vương bên trong duy nhất nữ tử.

Đại Thần Vương từ nữ tử đảm nhiệm được, ở La Phù cảnh vô cùng trong năm tháng cũng không phải chưa từng xuất hiện, chỉ có điều cực kỳ hiếm thấy.

Bạch Phù nói: “Tử Tâm này lão bà, thâm tàng bất lộ, hơn nữa nếu như ta đoán không lầm, lần này mở ra Vô Dục Giới, lấy Tử Hà làm mồi nhử mục đích, chính là muốn mức độ lớn nhất thu lấy đến Luân Hồi Quả. Sợ là của nàng chí tôn Luân Hồi bảo bùa chú, muốn đại thành.”

Bạch Lạc cả kinh nói: “Chính là từ Lam Anh Thần Vương cái kia lấy được cái kia bản bảo bùa chú? Tục truyền có thể tu luyện tới vạn cổ chí tôn mạnh mẽ bảo điển!”

Bạch Phù gật đầu nói: “Ngoài ra, lần này nắm Tử Hà làm mồi nhử thu lấy Luân Hồi Quả chuyện, tựu làm sao cũng giải thích không thông. Tử Hà cái kia nha đầu ta cũng đã gặp qua, thiên phú tâm tính ở Tử Tâm bảy vị nghĩa nữ bên trong, kể đến hàng đầu. Ta trước còn cho rằng Tử Hà sẽ kế thừa Tử Tâm đạo thống, bây giờ nhìn lại, đúng là kỳ quái. Cái kia lão tâm tư của nữ nhân thiên biến vạn hóa, ta còn thực sự đoán không ra đây. Ngươi lần này nhất định phải tranh thủ tóm lấy cái này số một, đem Tử Hà cưới lấy. Không chỉ có thể vì ta hoàn cảnh tăng cường một vị cường giả cái thế, còn có thể làm tốt cùng Tử Tâm cái kia lão bà quan hệ, là nhất cử lưỡng tiện sự tình.”

Bạch Lạc nói: “Hài nhi nhất định dùng hết khả năng.”

Liệt nhật chiến xa ở trời cao trên vẽ ra một đạo thật dài lại to lớn tia sáng, hoành ở vạn dặm trên cao không, theo chiến xa rời đi, cái kia tia sáng cũng từ từ làm nhạt xuống.

...

Vô Dục Thành, nơi nào đó kỳ lạ bên trong không gian.

Vừa nhìn vô ngần hư không, tỏa ra hào quang nhàn nhạt, bốn mặt hư không xa xa, như là có một cái hình tròn băng quang, đem trọn cái không gian vờn quanh.

Bên trong không gian này đã tụ tập mấy vạn người, hơn nữa không ngừng có cường đại khí tức phá không mà tới, cao cấp Giới Vương lộ ra nhiều như chó, đầy đất đi trạng thái.

Chỉ có một ít tông môn cùng đại thế gia đệ tử, lấy hung hăng mà chói mắt phương thức lên sàn, mới thỉnh thoảng sẽ dẫn tới từng trận kinh ngạc thốt lên.

Dương Thanh Huyền biến thành bán long hình thái, cùng Cơ Bắc Dã, Tử Diều Hâu, Hoa Giải Ngữ, Độ Nhược, Nặc Hi, Khổng Linh thành một cái đoàn thể nhỏ, chờ cùng nhau, Du An không muốn hiện thân, thì bị lưu ở trong tu luyện mật thất, chiếu khán Đồ Sầu.

Đi về Vô Dục Giới không gian áp chế bên trong, dù cho là Thánh khí cũng không cách nào mang người, sẽ bị quy tắc trực tiếp ép tới tan xương nát thịt.

Mà thế gian dòng máu mạnh mẽ bên trong, lấy Long tộc huyết mạch diễn sinh đời sau nhiều nhất, vì lẽ đó Dương Thanh Huyền biến thành bán long hình thái, cũng không sẽ để người chú ý.

Dương Thanh Huyền ánh mắt, nhìn phía toàn bộ mật thất không gian đầu trên, chiếc kia to lớn liệt nhật chiến xa tựu lơ lửng ở đằng kia, to lớn hỏa diễm hào quang, không ngừng khuếch tán ra, để người không dám tới gần.

Mỗi một vị tiến nhập không gian võ tu, nhìn thấy này chiếc chiến xa, không khỏi là giật nảy cả mình, đổi sắc mặt, có hơi thay đổi sắc mặt, tựu khôi phục nguyên dạng, có thì còn lại là âm trầm cực kỳ, con ngươi không ngừng lấp lóe.

Dù sao đa số người đều có tự biết chi minh, biết cái kia đệ nhất cơ hồ là vọng tưởng, cho nên đối với Thần Vương chiến xa tồn tại, cũng không lớn bao nhiêu mâu thuẫn. Mà những tông môn kia thế gia, đặc biệt là danh tộc đệ tử, thì lại sắc mặt khó coi dị thường.

Cơ Bắc Dã thấp giọng nói: “Đây là Bạch Phù Thần Vương liệt nhật chiến xa, có thể cưỡi loại này chiến xa, nhất định là Thần Vương trực hệ huyết mạch, bên trong có thể là vị nào vương tử.”

Dương Thanh Huyền trong lòng tối nghĩ, có lẽ không chỉ là vương tử, lúc trước vội vàng thoáng nhìn bên dưới, cảm ứng được một luồng cường đại khiến người hít thở không thông sức mạnh, tuyệt đối không thể là Giới Vương khí tức, nói như vậy, thậm chí Thần Vương đều có khả năng tại chiến xa bên trong.

Nhưng hắn vẫn chưa lại triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình dò xét, nếu thật có Thần Vương ở bên trong, chính mình lần thứ hai theo dõi lời, vô cùng có khả năng bị phát hiện, đến thời điểm thì phiền toái.

Tiên hiền có lời: Buồn rầu tiếng giàu to, mục đích của chính mình chỉ là nhiều làm một ít Luân Hồi Quả, cố gắng kiếm lời một bút.

Dương Thanh Huyền lúc này thu về ánh mắt, không nhìn nữa cái kia liệt nhật chiến xa, đột nhiên, trong hai con ngươi xẹt qua kim quang, lóe lên một cái rồi biến mất, nhìn chằm chằm một cái hướng khác, một đám ăn mặc tương tự phục sức võ tu, vây quanh một vị cường giả thanh niên, kiêu căng đi vào trong sân.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2063: Ninh Gia Người, Kỳ Quái Nam Tử

Tử Diều Hâu cảm ứng được Dương Thanh Huyền tiếng lòng, tương tự nhìn tới, thấp giọng hỏi nói: “Ninh gia?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, cái kia kiêu căng ra trận cường giả thanh niên, cần phải chính là Ninh Tu Chân, trên người cái kia Giới Vương tột cùng khí tức, lúc ẩn lúc hiện, khiến toàn bộ trong hư không võ tu, đều là liếc mắt nhìn tới, các loại nghị luận trò chuyện tiếng, lập tức yên tĩnh lại.

Ninh gia vốn là danh tộc bên trong cực kì cao tồn tại, thêm vào trước đây không lâu cùng mặt khác một đại danh tộc Khương gia ác chiến, tạo thành toàn bộ Mục Hải Vực Giới cực kỳ chấn động mạnh động, hiện tại chính là đứng đầu thế gia, dẫn tới vô số ánh mắt quan sát.

Dương Thanh Huyền nhìn lướt qua Ninh Tu Chân sau lưng võ giả, tổng cộng bảy mươi người, so với Đức Phong Cổ Lâu tình báo còn nhiều hơn hai mươi người, liền ngay cả rất nhiều tóc bạc hoa râm ông lão đều thình lình ở bên trong.

Dù sao cũng tiến nhập Vô Dục Giới chỉ quy định tu vi, vẫn chưa quy định tuổi, hơn nữa những lão giả này không có khả năng mưu đồ Tử Hà, chỉ là đi vào toàn lực trợ giúp Ninh Tu Chân lên đỉnh.

Trên thực tế, Đức Phong Cổ Lâu tình báo cũng không sai, chỉ là Ninh gia đang thu thập các loại tình báo sau, để cho ổn thoả, lại tăng phái hai mươi người đến.

Ninh Tu Chân sau lưng hơn bảy mươi Giới Vương cường giả, những đến tuổi kia thiên đại cũng còn tốt, đều là một mặt trầm ổn bình tĩnh, mà rất nhiều trẻ tuổi con cháu, thì lại đầy mặt kẻ bề trên khí tức, không không ra kiêu ngạo cùng cảm giác ưu việt.

Làm Ninh Tu Chân ánh mắt nhìn gặp liệt nhật chiến xa thời điểm, sắc mặt hơi thay đổi hạ, lập tức tựu khôi phục tự nhiên.

Sau đó tinh đình điểm thủy tựa như quét một chút toàn trường, cười khinh bỉ, thì làm giòn nhắm mắt lại, tựa hồ tất cả mọi người không vào hắn pháp nhãn.

Dương Thanh Huyền nhìn kỹ đi, đem Ninh gia bảy mươi người diện mạo đều nhớ kỹ trong lòng, lúc này mới thu về ánh mắt.

Cơ Bắc Dã sắc mặt ngưng trọng truyền âm nói: “Ngươi sẽ không nghĩ ở Vô Dục Giới bên trong động thủ đi?”

Dương Thanh Huyền nói: “Có cơ hội tại sao lại không chứ? Ta kiếm tiền mục đích cũng là vì đối phó Ninh gia, bây giờ có thể trực tiếp đối phó, không phải càng tốt sao?”

Cơ Bắc Dã nói: “Lời tuy không sai, nhưng nếu là Ninh gia những đệ tử này toàn bộ ngã xuống ở Vô Dục Giới bên trong, sợ là Ninh gia đều muốn điên rồi, chẳng lẽ không phải đánh rắn động cỏ?”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, nói ra: “Tùy cơ ứng biến đi, coi như đánh rắn động cỏ thì lại làm sao? Toàn bộ trong đại vũ trụ, có thể nhìn thấu ta bảy mươi hai thay đổi có thể có mấy người?”

Cơ Bắc Dã sửng sốt hạ, lập tức cười khổ lắc đầu, này 72 loại biến hóa không khỏi quá kinh người quá biến thái, chính mình lần đầu nhìn thấy thời điểm, quả thực không thể tin tưởng.

Cơ Bắc Dã đột nhiên thấp giọng nói: “Mau nhìn, người của

Khương gia đến.”

Xa xa một trận không gian thật lớn gợn sóng, từng đạo từng đạo cường đại bóng người hiện ra hiện ra, cầm đầu là một vị xích mái tóc màu đỏ, khuôn mặt gầy gò chàng thanh niên, dung mạo trên so với Ninh Tu Chân có chỗ không bằng, nhưng khí thế nhưng hoàn toàn không yếu, hơn nữa càng thêm ác liệt sắc bén, giống như một thanh lưỡi dao sắc, không cách nào dám chặn ở trước người của nó.

Khương gia cùng Ninh gia một dạng, cũng là chỉ đứng sau tám vực Thiên Vương một nhóm kia danh tộc, lấy Khương Nguyệt Lưu cầm đầu đệ tử sau khi xuất hiện, tương tự dẫn tới không ít chú ý đàm phán hoà bình luận, đặc biệt là Ninh gia người, càng là không cố kỵ đem sát khí thả ra ngoài.

Khương Nguyệt Lưu nhìn chăm chú Ninh Tu Chân một chút, liền cười khinh bỉ, khóe miệng hiện lên vẻ khinh thường.

Toàn bộ Khương gia võ giả hiện thân sau, càng cũng có hơn sáu mươi người, đều là hai tay ôm ngực, “Khà khà” nhìn Ninh gia mọi người, tràn đầy trào phúng.

Dù sao một lần này ác chiến, mặc dù là lưỡng bại câu thương, nhưng Khương gia hơi chiếm thượng phong. Nếu không có Ninh Thanh Dao đột nhiên xuất hiện, trong lúc vô tình cứu yên tĩnh Thánh Hạo, sợ là Ninh gia gia chủ đều phải trong trận chiến này bỏ mình, cái kia Ninh gia khí vận cũng hết mức.

“Hai nhà này nhân số đều là nhiều nhất, chẳng lẽ tiến vào Vô Dục Giới lại muốn ác chiến?”

“Khó nói đây. Tin tức ta lấy được là Ninh Tu Chân nghĩ muốn cướp đoạt số một, mà Khương gia mục đích, nhưng là ngăn cản Ninh Tu Chân đoạt được đệ nhất.”

“Khà khà, lần này có trò hay nhìn. Tốt nhất hai nhà bọn họ liều cái ngươi chết ta sống, đồng quy vu tận, này đệ nhất tiện nghi ta.”

Gừng, yên tĩnh hai nhà người, lẫn nhau lẫn nhau trừng mắt, sát khí càng ngày càng mạnh mẽ, trực tiếp ở người hai nhà phía trước, tạo thành sát khí bão táp, khiến không gian xoay tròn bất định, sợ đến bốn phía võ tu, vội vàng bay ngược, miễn cho bị cuốn vào, không tên tựu thành vật hy sinh.

Người hai nhà tất cả đều là sát khí cuồn cuộn ngất trời, càng xem hỏa khí càng lớn, đều là tận lực khắc chế chính mình, nhưng cũng biến thành mở miệng mắng to.

“Nhìn cái gì vậy? Lại nhìn có tin hay không Lão Tử chém ngươi!”

“XXX ngươi, mẹ nó chứ!!”

“Các ngươi là cái thá gì, cho Lão Tử cút!”

“Làm liền làm, ai sợ ai nha!”

Toàn bộ bên trong không gian, tất cả đều làm thành một cái to lớn vòng, để gừng, yên tĩnh người hai nhà ở bên trong đối lập, tất cả mọi người ở bên ngoài mặt xem kịch vui.

Nếu không có nơi này là Thần Vương địa giới, sợ là đã sớm ra tay đối với chém.

“Ha ha, Ninh Tu Chân, Khương Nguyệt Lưu, mọi người đều là có học người văn minh, làm sao khi nói chuyện cùng lưu manh tựa như? Nơi này cũng không phải là các ngươi không gian độc lập, vẫn là phóng quy củ điểm.”

Một đạo cười lạnh âm thanh, từ hư không bên trong vang lên.

Sau đó một vị nam tử mặc áo trắng, hai tay ôm kiếm tiêu sái nhập không, đám người tự động tách ra, thay hắn nhường ra một con đường đến.

Trong đám người truyền đến nhỏ nhẹ hít khí lạnh tiếng, “Là Thiên Kiếm Môn đại đệ tử Hư Vô Danh! Hắn làm sao cũng tới?”, “Tương truyền hắn đã bước chân vào Thiên Giới chi chủ, lẽ nào lại vẫn không có?”

Ninh Tu Chân lạnh giọng nói: “Hư Vô Danh, mắc mớ gì đến ngươi, đừng vội làm cái kia chim đầu đàn. Phải biết là không phải chỉ vì là nhiều mở miệng, buồn phiền đều nhân mạnh mẽ ra mặt.”

Hư Vô Danh cười nói: “Ha ha, bản công tử có thể không có hứng thú xuất đầu, chỉ là nhắc nhở các ngươi một, hai, nơi này cũng không phải là nơi tranh đấu. Nghĩ chiến, chờ tiến nhập Vô Dục Giới sau, có nhiều thời gian chiến.”

“Hư Vô Danh nói không sai, ở đây không phải là các ngươi tư nhân địa giới, liền không thể yên tĩnh một điểm, sảo người tai căn không sạch.”

Một đạo mang theo trách móc nặng nề thanh âm vang lên, ở đám người trong khắp ngõ ngách, đứng cạnh cho rằng áo bào đen nam tử, sắc mặt lạ kỳ âm lãnh, ánh mắt bên trong không có bất kỳ quang ảnh, tựa hồ có vẻ hơi dại ra.

Không ít người nhận ra người này, đều là hơi kinh hãi.

Hư Vô Danh, Ninh Tu Chân, Khương Nguyệt Lưu đồng thời đổi sắc mặt, Hư Vô Danh trầm giọng nói: “Xích Tiêu Tử, ngươi lại còn lưu lại ở Giới Vương?”

“Chi!” Xích Tiêu Tử ba chữ vừa ra, phảng phất có cổ ma lực giống như, dẫn tới bốn phía đều là kinh hãi đến biến sắc, Xích Tiêu Tử bên cạnh người người, càng là sợ đến vội vàng nhảy tránh.

Xích Tiêu Tử đối với phản ứng của mọi người, trên mặt xẹt qua vẻ khinh miệt, dùng đồng dạng ánh mắt nhìn Hư Vô Danh đám người một chút, khóe miệng nhẹ nhàng vung lên, tựa hồ xem thường trả lời.

Này khiến Hư Vô Danh rất là tức giận.

Toàn bộ bên trong không gian nghị luận sôi nổi, tràn đầy xơ xác cùng vẻ nghiêm túc, tất cả mọi người ánh mắt đều tụ tập ở trong vòng, liền ngay cả trên hư không phương liệt nhật chiến xa cũng đã không ai đến xem, nhưng Dương Thanh Huyền ánh mắt, nhưng rơi vào một góc, một vị không tầm thường chút nào người thanh niên trẻ trên người.

Nam tử kia phảng phất đối với hết thảy đều không có hứng thú, giống như chờ hơi không kiên nhẫn, cười ha hả, mặt mỉm cười, tựu bắt đầu duỗi người ra, hoạt động gân cốt, làm một loạt khuếch trương ngực, ép chân, nhấc cánh tay các loại động tác...

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2064: Đại Tiên Tử, Tiến Nhập Đường Nối

Nam tử kia tu vi cũng không cao, cùng mình không khác nhau chút nào, ở tám sao trung giai, nhưng không tên tựu hấp dẫn Dương Thanh Huyền chú ý, liền ngay cả Dương Thanh Huyền chính mình cũng không biết tại sao, luôn cảm thấy nam tử này hết sức kỳ lạ, tuyệt không như nhìn bề ngoài đơn giản như vậy.

Dương Thanh Huyền thấp giọng hỏi Cơ Bắc Dã, nói: “Cái kia người ngươi có thể nhận ra, có thể có thể thấy lịch?”

Cơ Bắc Dã quan sát nam tử kia một trận, lắc đầu nói: “Không nhận ra, tám sao trung cấp tu vi, toán là không tệ, nhưng ở Mục Hải Vực Giới, cũng chỉ thường thôi. Hơn nữa thế gia danh tộc quá nhiều, thiên tài như vậy tông môn nào đều một đống, rất khó toàn bộ nhận ra.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, liền không nữa hé răng.

Nam tử kia tựa hồ cảm ứng được Dương Thanh Huyền ở nhìn hắn, xoay người lại, lễ phép cười đáp lại, sau đó lại tiếp tục mình nhấc cánh tay bên cạnh khom lưng, triển khai thân thể.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, một luồng không tên cảm xúc tựu ở trong người trào hiện, trực tiếp bước mở bộ pháp, liền hướng nam tử kia đi đến.

Vừa bước vào hai bước, đột nhiên một đạo âm thanh vang dội vang lên, “Xuất hiện! Vết nứt xuất hiện!”

Nhất thời toàn bộ bên trong không gian loạn một cái, các loại bóng người cùng thanh âm huyên náo nổi lên bốn phía.

Dương Thanh Huyền giương mắt nhìn lên, tại không gian tận đầu, có một vệt màu tím Vân Quang, dường như cự thú ở trong thiên địa dâng trào, từ xa đến gần, không ngừng trở nên lớn to lớn.

Cái kia tím chỉ là một loại kỳ dị thiên tượng, Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, một chút nhìn thấu kỳ nội bộ, như là vô cùng đường nối, nối liền xa xôi bến bờ, đồng thời có từng trận to lớn thế năng gợn sóng truyền tới, cùng trong hư không khuếch tán.

Dương Thanh Huyền trong lòng thất kinh, đây cũng là sơ sinh đời đại vũ trụ thế năng tràng sao?

Khiếp sợ bên dưới, lại đem ánh mắt nhìn phía cái kia kỳ lạ nam tử, liền phát hiện nam tử kia đã không thấy.

Dương Thanh Huyền hai con ngươi co rụt lại, dùng Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về trong đám người quét tới, càng hoàn toàn mất đi nam tử kia tung tích, không khỏi rất là giật mình.

Mình Hỏa Nhãn Kim Tình nhưng là có thể nhìn thấu tất cả hư tượng, không gian này tuy rằng to lớn, nhưng có thể tránh né Hỏa Nhãn Kim Tình thăm dò, hầu như để Dương Thanh Huyền không thể tin tưởng.

Dương Thanh Huyền thầm nói, thiên hạ to lớn, cường giả, quả nhiên không thể đo, chung quy nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên.

Lúc này, đột nhiên một đạo đoan trang mà lại tươi đẹp thanh âm, ở trên hư không trên vang lên, ngược lại hóa hiện ra một vị áo tím đồ bông cao quý nữ tử, mặt như hoa quỳnh trong sáng, sặc sỡ loá mắt, ở trong hư không chậm rãi rơi xuống, khác nào tiên tử giáng lâm.

"Là Đại tiên tử Tử Vân!"

Trong đám người truyền đến tiếng kinh hô, lập tức trở nên vô cùng yên tĩnh.

Tử Tâm Thần Vương bảy vị nghĩa nữ, không khỏi là dung nhan tuyệt đại, phong thái tuyệt cao, là ngàn tỉ võ tu trong lòng nữ thần.

Tử Vân bay xuống, ánh mắt nhìn chung quanh một vòng, nhân tiện nói: "Việc này Vô Dục Giới mở ra, cùng năm xưa không cũng không khác biệt gì, chỉ có điều thu được Luân Hồi Quả người nhiều nhất, có thể cưới vợ Thất muội, còn có Phá Giới Đan cùng Đạo Tâm Đan khen thưởng. Cho tới thứ hai thứ ba tên, tương tự khen thưởng to lớn, thứ tư đến thứ mười, cũng là có thể thu được không ít ngợi khen. Hi vọng chư vị có thể cố gắng nhiều hơn, đạt được thành tích tốt, dương danh lập vạn."

Tử Vân vươn tay ra, phía sau lập tức có một vị tỳ nữ hai tay dâng lên một cái hộp ngọc, cũng đem mở ra.

Tử Vân hướng về hộp ngọc ngươi một điểm, nhất thời bay ra ra vô số đom đóm giống như hào quang, rất nhanh tựu khuếch tán mở, như đầy trời Tinh Thần, hướng về mọi người bay đi.

Tử Vân nói: "Đây là Kính Tượng Truyền Tống Phù, chư vị đều biết, Vô Dục Giới cùng Vô Dục Thành chính là song tử không gian trong gương, chỉ có này phù mới có thể từ bên trong đi ra. Đương nhiên, ta hi vọng chư vị cuối cùng cũng không dùng tới."

Mọi người gấp vội vươn tay đi bắt, cái kia đom đóm rơi vào trong tay, lập tức hóa thành một tấm màu vàng nhạt lá bùa.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia phù nhìn một hồi, trong đầu càng có nhỏ nhẹ cảm giác hôn mê, này phù nội hàm ngậm không gian thật lớn lực lượng, hắn trong khoảng thời gian ngắn hoàn toàn phân tích không đi ra, lúc này thu hồi bùa vàng.

Tử Vân cười nhạt, nói ra: “Chư vị có thể tiến vào.”

Tiếng nói rơi xuống, trong sân mấy vạn người, liền chen lấn hướng về cái kia màu tím đường nối phóng đi.

Từng đạo độn quang, như mưa sao sa giống như, điên trào mà vào, một hồi lâu mới trở nên hiếm lỏng đi xuống.

Dương Thanh Huyền cũng không lo lắng, nhìn kỹ những cường giả này tiến nhập đường nối thời gian, từng người sử dụng chìa khoá, lấy giới văn chương cùng Đạo Luật Bảo Giám vì là nhiều, cũng có lấy ra tinh huy võ giả, nhưng cực nhỏ.

Đạo Luật Bảo Giám chất lượng cùng dáng dấp không giống nhau, có như là một thanh kiếm, có như là một cái hồ lô, có như là một cái bát, có cái gì hình dạng đều không, tựu một cái hình lập phương...

Dương Thanh Huyền đối với Cơ Bắc Dã đám người nói: “Chúng ta cũng đi thôi.”

Một chuyến bảy người lúc này nhảy vào tử mang bên trong, sau đó lấy ra riêng mình Đạo Luật Bảo Giám, một luồng kỳ dị sức mạnh quy tắc nhất thời tuôn trào ra, đem toàn thân bao lấy, nhảy vào vô tận trong thông đạo.

Rất nhanh, toàn bộ bên trong không gian, đi liền còn dư lại không có mấy.

Đại lượng Kính Tượng Truyền Tống Phù, vẫn như cũ lấy huỳnh quang hình thái, phân tán ở chu thiên trong hư không, còn có thật nhiều phía sau tiến vào võ tu, tiện tay lấy một tấm bùa vàng, hướng về Tử Vân chờ thần vương phủ người chắp tay, liền tiến vào đường nối.

Tử Vân vung tay lên, đột nhiên một mảnh kết giới sinh thành, đem không gian hoàn toàn cách biệt.

Lúc này mới xoay người mặt hướng Liệt Dương chiến xa, ôm quyền bái hạ, cung kính nói: "Tử Vân gặp Bạch Phù Thần Vương đại nhân."

"Ha ha, Tử Vân, tu vi của ngươi lại tinh tiến không ít a, sợ là rất nhanh là có thể nhảy vào bốn sao Thiên Giới chi chủ."

Bên trong chiến xa Bạch Phù tiếng cười truyền đến.

Chiến xa ở trên không trên nhất chuyển, mấy chục đạo ánh lửa kích bắn mà xuống, liền hóa thành Bạch Phù chờ đoàn người.

Tử Vân cười nói: "Thần Vương đại nhân quá khen, khoảng cách bốn sao thái quá xa xôi, lấy Tử Vân thiên phú, sợ là đời này đều khó mà với tới."

Bạch Phù khoát tay nói: "Không dùng ở trước mặt ta khiêm tốn, thiên phú của ngươi ta là biết đến, Tử Tâm đem Tử Hà gả ra ngoài, sợ là đã chọn lựa ngươi vì là đời tiếp theo Thần Vương đi?"

Tử Vân vội vàng nói: "Thần Vương đại nhân cắt không thể loạn nói, Mẫu Thượng việc, chúng ta cũng không biết, Tử Vân tu vi nông cạn, thiên phú ở mấy vị tỷ muội bên trong càng là đứng hàng ở lót đáy, vạn vạn không dám dòm ngó nghĩ Thần Vương vị trí."

Bạch Phù cười nói: "Ha ha." Liền không có tiếp tục đàm luận việc này, mà là hỏi: "Tử Hà đây?"

Tử Vân nói: "Thất muội bế quan."

Bạch Phù "Ồ" một tiếng, dáng vẻ như có điều suy nghĩ, tự lẩm bẩm: "Bế quan?" Tựa hồ có hơi không tin, đột nhiên lại hỏi: "Tử Tâm tu luyện chí tôn Luân Hồi bảo bùa chú, có phải là đã đến cuối cùng bước ngoặt?"

Tử Vân cả kinh nói: “Thần Vương đại nhân lời hỏi, nói sự tình, tất cả đều là quan hệ Mẫu Thượng việc, Tử Vân thật sự một điểm không biết.”

“Ha ha.” Bạch Phù cười to nói: “Không tồi không tồi, chẳng trách Tử Tâm lại chọn ngươi nhận ca, không biết bất loạn nói, không nên biết cũng bất loạn nói, chỉ dựa vào điểm ấy, ngươi ở bảy vị tiên tử bên trong cũng đủ để thắng được.”

Tử Vân đầy mặt cười khổ, nói: “Tử Vân cũng không phải là không chịu nói, mà là xác thực không biết.”

Bạch Phù hiển nhiên không tin, khẽ cười nói: “Thôi.” Nhưng mà sau đó xoay người nói với Bạch Lạc: “Các ngươi cũng vào đi thôi.”

“Là, phụ vương!”

Bạch Lạc ôm quyền chắp tay, sau đó nhìn phía Tử Vân, tương tự là sâu sắc làm vái chào, liền dẫn lĩnh này những võ giả kia, xuyên qua Tử Vân bày ra kết giới, hướng về ảnh trong gương đường nối đi đến.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2065: Càn Khôn Bảo Kính, Đường Nối Sự Kiện

Rất nhanh, trong kết giới tựu chỉ còn lại Bạch Phù cùng Tử Vân mấy người.

Tử Vân nói: “Tử Vân cung nghênh Thần Vương đại nhân đến phủ đệ nghỉ ngơi.”

Bạch Phù khoát tay nói: “Không sao, ta liền ở đây lẳng lặng chờ đi. Ta rất có hứng thú biết, ai cuối cùng có thể thu được cái này đệ nhất đây.”

Nói đưa tay chộp một cái, to lớn kia liệt nhật chiến xa tựu bị thu vào trong lòng bàn tay không gặp.

Sau đó đứng chắp tay, hờ hững nói ra: “Các ngươi làm việc đi, không cần phải để ý đến ta.”

Trắng trên thân bùa khí tức cũng tận số thu liễm, tựu giống như một vị phổ thông võ tu.

Tử Vân cảm ứng bên dưới, phát hiện Bạch Phù chỉ hiển lộ ra ba sao Giới Vương tu vi, nếu không phải mình biết người này là Thần Vương, bằng không lấy tu vi của nàng cảnh giới, càng cũng hoàn toàn không nhìn thấu, không khỏi nội tâm giật mình, trên mặt vẫn như cũ lễ phép cung kính trả lời nói: “Là, vậy thì không đánh khuấy thần Vương đại nhân.”

Liền đối với sau lưng mấy vị tỳ nữ nói ra: “Bắt đầu bố trí đi.”

Mấy vị tỳ nữ bốn hạ tản ra, đứng tại không gian mấy hẻo lánh trên, từng người bấm quyết, bố cái tiếp theo mấy chục mẫu đại trận pháp.

Tử Vân lấy ra một mặt cổ đồng sắc bảo kính, nâng ở trên hai tay, nhẹ nhàng hướng về xa xa loáng một cái, kính chiếu sáng ở lối đi kia ở ngoài, nhất thời bảo kính mặt trên cho thấy vô số quang điểm, lung tung không có mục đích hỗn loạn vận động.

Tử Vân lại đem bảo kính hướng về trận pháp kia bên trong ném một cái, nhất thời như tuyết tan rã đi vào, hòa hợp kính quang thì không hạn hóa giải ra, bao trùm toàn bộ đại trận.

Những điểm sáng kia, trong phút chốc xuất hiện ở đây cái trên trận pháp không, lít nha lít nhít, không ngừng hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán.

Bạch Phù lẳng lặng nhìn, đột nhiên nói ra: “Càn Khôn Bảo Kính, quả nhiên là huyền diệu cực kỳ.”

Tử Vân mỉm cười nói: “Bảo kính huyền diệu, nhưng Tử Vân tu vi có hạn, chỉ có thể dùng để làm quan sát ghi chép tác dụng, thật sự là bảo châu bị long đong.”

Bạch Phù nhìn mấy lần, nói ra: “Tử Tâm để cho ngươi đến chủ trì việc này, dùng bảo kính bất cứ lúc nào chăm sóc trong giới hạn tất cả, lại đem Tử Hà đều dán đi ra ngoài, có thể thấy được đối với lần này hoạt động dị thường coi trọng, sợ là chí tôn kia Luân Hồi bảo bùa chú, đã tu luyện tới tầng cuối cùng cửa ải đi?”

Tử Vân ngượng ngùng nở nụ cười, nói: “Thần Vương vấn đề này, Tử Vân thật sự không cách nào trả lời.”

Bạch Phù hừ một tiếng, ánh mắt đảo qua đại trận kia trên, tựu nhẹ nhàng khép lại mắt, không có quan khán.

Hắn trước sau nhớ mãi không quên chí tôn Luân Hồi bảo bùa chú chuyện, muốn dò ra một điểm khẩu gió, nhưng thủy chung không được.

Trận pháp kia trên vô số quang điểm, liền đại diện cho tiến nhập Vô Dục Giới bên trong võ tu, mỗi một vị tiến nhập lối đi võ tu, đều bị Càn Khôn Bảo Kính chiếu rơi xuống cái bóng.

Vẫn như cũ còn có cuồn cuộn không ngừng võ tu, từ Vô Dục Giới tiến vào trong không gian, tự rước một tấm bùa vàng, sau đó lấy ra Đạo Luật Bảo Giám, nhảy vào đường nối.

Tử Vân nhìn trên đại trận, khẽ ồ lên một tiếng, nói: “Nhanh như vậy tựu xuất hiện Luân Hồi Quả?” Chỉ thấy trong đó một điểm trên ánh sáng, nổi lên một điểm màu vàng, chính là đạt được Luân Hồi Quả tiêu chí.

Tử Vân giơ tay bấm quyết, hướng về này điểm hào quang điểm tới, lập tức bắn ra lên một đạo dựng thẳng quang, ở không trung hóa hiện ra một mảnh cảnh tượng, chỉ thấy một vị đầu trán có giác võ tu, ở một mảnh trong núi rừng lao nhanh, đồng thời trên mặt mang theo sắc mặt vui mừng.

Tử Vân khẽ cười nói: “Xem ra thu hoạch lần này sẽ không sai, chỉ mong có thể đạt đến Mẫu Thượng kỳ vọng.”

Dứt lời, trong tay quyết ấn một phóng, quang ảnh kia nháy mắt tản đi.

Càn Khôn Bảo Kính có thể quản chế lưu lại hình ảnh bất luận một ai, chỉ có điều nhân số thực tại quá nhiều, không thể toàn bộ quản chế, tình cờ quan sát mấy người, cũng cần tiêu hao rất lớn tinh khí thần.

Tử Vân nhiệm vụ, chính là quản chế Luân Hồi Quả số lượng cùng an toàn.

Nhìn những điểm sáng kia ở trong trận pháp không ngừng khuếch tán sau, Tử Vân cũng nhẹ nhàng ngồi xếp bằng hư không, bấm quyết ở trước người, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

…

Dương Thanh Huyền mấy người lấy ra Đạo Luật Bảo Giám sau, liền bị một luồng kỳ diệu sức mạnh quy tắc bao lấy, không ngừng xông về đường nối phía trước.

Đột nhiên, ở bọn họ cách đó không xa, một ông lão sợ hãi rống một tiếng, “Không được!”

Chỉ thấy hắn trên người sức mạnh quy tắc, lấy phù văn hình thức cụ hiện ra, tảng lớn nối liền cùng một chỗ, như một bộ áo giáp bao phủ toàn thân, nhưng những bùa chú này nhưng từng viên bắt đầu ở trong đường hầm bạo nổ mở.

Ông lão hoảng sợ hét lớn: “Đáng chết!! Thiên Phong thương hội lại bán ta bán thành phẩm, đáng chết a! Lão phu tuyệt không tha các ngươi!”

Ông lão sốt sắng, con mắt quy tắc phù văn liền muốn tạc liệt không còn một mống, nếu như một mình bại lộ ở đây hai đại vũ trụ trong đường nối, nháy mắt cũng sẽ bị nghiền tan xương nát thịt.

Kỳ thực Vô Dục Giới đường nối toán là phi thường ôn hòa, bởi vì cùng Vô Dục Thành trình song tử không gian, bản thân tựu có cực mạnh liên hệ.

Nếu như ở bên ngoài một mình mở mang lớn đường hầm lớn, hoặc là tìm kiếm vũ trụ vết nứt tiến nhập sơ sinh đời đại vũ trụ, cái kia loại vũ trụ áp lực, là nơi này hàng trăm hàng ngàn lần, không có tinh huy loại cường đại này chìa khoá, coi như là Thiên Giới chi chủ cũng không dám tùy tiện tiến nhập.

Ông lão mắt gặp chính mình muốn treo, bị mù quáng, liều mạng hướng về Dương Thanh Huyền đám người dựa đi tới, trong đôi mắt tuôn ra vẻ ngoan lệ, quát: “Một đám thằng nhóc con, nhanh đem Đạo Luật Bảo Giám cho ta!”

Dương Thanh Huyền đối với mấy vị Tinh Túc thấp giọng nói ra: “Đều đến đằng sau ta đến!”

Mấy vị Tinh Túc đều chỉ có một sao Giới Vương tu vi, ông lão kia là tám sao hậu kỳ Giới Vương, chỉ sợ một cái sơ sẩy bị cái kia lão đầu hại.

Tử Diều Hâu đám người nỗ lực dời được Dương Thanh Huyền phía sau, Dương Thanh Huyền đối mặt ông lão kia, nói ra: “Vốn đang có hai cái Đạo Luật Bảo Giám dự phòng, ngươi này lão bất tử, lại mắng chúng ta là thằng nhóc con, ngươi chết xa một chút đi!”

Dương Thanh Huyền thân thể nhất chuyển, tựu tới gần, sau đó giơ chân lên, mạnh mẽ đá một cái, nhét ở ông lão trên người, đưa hắn đá bay hơn mười trượng.

Ông lão sốt sắng, mù quáng, vội kêu lên: “Nhanh, nhanh mau cứu ta!” Lần thứ hai cường hành đánh tới.

Dương Thanh Huyền đem Tử Diều Hâu đám người hộ tống ở phía sau, lại là một cước đá tới.

Ông lão lần này có phòng bị, liều mạng nắm lấy Dương Thanh Huyền chân, hét lớn: “Ha ha, bắt lại ngươi! Nhanh đem Đạo Luật Bảo Giám cho ta, bằng không cùng đi chết!”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ngươi đã như thế yêu thích ta chân, cái kia thì lấy đi đi.” Thân thể một chút sa hóa, chân phải từ trên người thoát ly hạ xuống, hóa thành làm chút điểm cát vàng.

Ông lão hoảng hốt, hai tay một chút tựu ôm cái không, lập tức bị vũ trụ áp lực chen biến hình, sau đó không cam lòng, kinh khủng, tuyệt vọng rống to, ở đè ép đến cực hạn sau, “Ầm” một tiếng nổ tung, hóa thành bụi bặm vũ trụ.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, phát hiện ông lão tuy rằng bị chen ép thành bột mịn, nhưng một thân nguyên khí, túi chứa đồ các loại, nhưng bồng bềnh ở trong đường hầm, tựa hồ không bị ảnh hưởng.

Ngay lập tức nỗ lực di động qua đi, đem này chút nguyên khí đều thu nhận.

Không ít người ở bốn phía nhìn thấy, đều là sắc mặt trắng bệch, sợ mình Đạo Luật Bảo Giám gặp sự cố, cẩn thận từng li từng tí một, nơm nớp lo sợ cân bằng chính mình.

Sau đó không lâu, phía trước truyền đến to lớn thế năng uy áp, đồng thời kèm theo tia sáng không ngừng trở nên sáng sủa.

Dương Thanh Huyền đám người đều là đại hỉ, “Đến rồi!”

Toàn bộ thân hình chịu đến đường nối cự lực vung một cái, tựu mạnh mẽ bị quẳng đi ra ngoài, một trận trời đất quay cuồng sau, mới đứng vững thân thể, đứng ở trên trời cao.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2066: Chặn Đường Cướp Đoạt, Áp Chế Quỷ Tàng Sức Mạnh

“Yêu, cô gái nhỏ này thật không tệ a!”

Dương Thanh Huyền vừa đứng vững thân thể, bên tai liền nghe được một đám tiếng cười thô bỉ, định nhãn nhìn tới, phát hiện một đám võ tu hướng về Tử Diều Hâu bay đi, đem Tử Diều Hâu bao bọc vây quanh, mà Tử Diều Hâu còn ở trong hôn mê, đều không đứng thẳng được.

Hoa Giải Ngữ đám người vừa ổn định thân thể, một thấy tình huống, liền vội vàng bay qua thay Tử Diều Hâu giải vây.

Ở lối đi lối ra, đứng thẳng tảng lớn võ giả, đều là mười mấy người một đoàn, từng cái từng cái biểu hiện hèn mọn, sắc mặt khó coi.

Chỉ nghe một phe bên trong có người tiếc hận nói: “Để Thiên Tường tông người nhặt lấy tiện nghi, mấy cái này một sao Giới Vương, vừa nhìn chính là dê béo a.”

Này chút trong nhóm người người, quan sát hạ vừa ra lối đi hơn mười người, ánh mắt cũng lướt qua Dương Thanh Huyền cùng Cơ Bắc Dã, nhưng đều lộ ra vẻ kiêng dè, ngược lại hướng về cái kia chút bên trong thấp cấp Giới Vương vây lại.

Dương Thanh Huyền lúc này hiểu được, những tên lưu manh này tông môn người, cướp tiến vào trước đến Vô Dục Giới, sau đó thủ ở đường nối cửa ra địa phương, gặp được cường giả tựu rùa rụt cổ lên, gặp được người yếu tựu xông lên cướp đoạt.

Nguyên bản thấm ruột thấm gan linh khí bên trong, tràn ngập từng tia một huyết khí.

Dương Thanh Huyền cúi đầu, liền gặp đến phía dưới sơn mạch, nằm mấy bộ thi thể.

“Các ngươi muốn làm gì? Không nên tới!” Cách đó không xa, một vị bò sát bộ dáng võ tu, chỉ có ba sao Giới Vương tu vi, bị mặt khác một nhóm lưu manh đoàn thể vây nhốt, chính hoảng sợ chung quanh.

“Khà khà, làm cái gì? Thức thời tựu đem trên người gì đó giao ra đây! Anh em vay tiền mua Đạo Luật Bảo Giám, khổ cực tới đây một chuyến, làm sao cũng phải về chút bản đi, ha ha ha ha.” Cái kia tên lưu manh đoàn thể tất cả đều cười to, nhưng trong tay có thể không hàm hồ, lập tức hướng về cái kia bò sát bộ dáng võ tu ra tay, tấn công tới.

Xa xa Tử Diều Hâu, Hoa Giải Ngữ chờ năm vị Tinh Túc, cũng bị Thiên Tường tông người vây quanh, cái kia đại đệ tử cười như điên nói: “Như thế đúng giờ nữu, không nghĩ tới tới nay Vô Dục Giới, liền có thể lấy ăn chay, ha ha ha ha!”

“Ha ha ha ha”, Thiên Tường tông đệ tử đều theo cười ha hả.

Nhưng Tử Diều Hâu đám người, lặng lặng đứng ở trong vòng, trên mặt cũng không có bất kỳ vẻ mặt, chỉ là lạnh lùng nhìn bọn họ cười.

Đột nhiên, có một vị Thiên Tường tông đệ tử phát hiện không đúng, chỉ vào trên bầu trời một vật, kêu lên: “Này, đây là... Đại sư huynh đầu?”

Vừa nãy cái kia cười lớn đại đệ tử đầu, không biết làm sao lại bay lên bầu trời, chỉ còn lại một bộ không đầu thi đứng tại chỗ.

Hơn nữa cái kia bay lên đầu, hiển nhiên cũng không biết mình bay, quăng ở không trung còn đang không ngừng *** **, lộ ra vô cùng quái dị.

“Chi!” Sở hữu tiếng cười tuy nhiên rồi dừng, biến thành một mảnh co giật hơi lạnh thanh âm, cuồng hoan bầu không khí, trong phút chốc nhiễm phải xơ xác cùng kinh khủng.

Cái kia đại đệ tử đầu lúc này mới phát giác không đúng, ở không trung kêu lên: “Xảy ra chuyện gì?”

Bốn chữ phun một cái xuất khẩu, liền hoàn toàn chết rồi, đầu cùng không đầu thân đồng thời hướng về phía dưới sơn mạch rơi xuống.

“Là ai?!”

Còn dư lại đệ tử hoảng sợ kêu to, từng cái từng cái gấp bận bịu rút binh khí ra.

Lúc này mới có người phát hiện, ở bọn họ vây quanh trong vòng, thêm ra một bóng người, trình bán long yêu hóa trạng thái, nhưng trên mặt nhưng là không nói ra được thanh tuyển, mày kiếm mắt sao, trong mắt ngậm lấy vẻ lạnh lùng.

Dương Thanh Huyền nói: “Nguyên bản còn nghĩ tha các ngươi bất tử, nhưng phạm ta vảy ngược, không lưu lại được các ngươi!”

Dương Thanh Huyền giơ tay bấm quyết, mi tâm Kiếm Ấn lóe lên, thần thức hơi vừa chạm vào, như là bị món đồ gì chặn lại rồi, sau đó trong tay quyết ấn biến đổi, vô cùng hồn lực hướng về cái kia bình phong tuôn tới.

Tử Diều Hâu tựa hồ cảm ứng được cái gì, tương tự tay bấm ấn quyết, đem Sinh Tử Phá Tướng sức mạnh thông qua khế ước truyền vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Trong óc “Ầm ầm” một tiếng, rốt cục đem cái kia bình phong xé rách, nhảy vào đến Thái Huyền Thiên bên trong.

Dương Thanh Huyền trong lòng vui vẻ, kêu: “Quỷ Tàng!”

Đôi tay kết kiếm quyết một điểm, quen thuộc kia kiếm khí đột nhiên hiện ra, ở không trung hóa thành Bách Quỷ Dạ Hành, nhẹ nhàng loáng một cái, hơn mười tên Thiên Tường tông đệ tử nháy mắt bị chém tứ chi chia lìa.

Quỷ Tàng thanh âm truyền đến, “Bản tọa đang lúc bế quan tiêu hóa cái kia Tôn Hồn Thạch, không phải đến giây phút sống chết không nên quấy rầy ta! Ồ, tất cả đều là Giới Vương hồn phách?”

Dương Thanh Huyền mi tâm Kiếm Ấn phun trào, một nguồn sức mạnh giống như là muốn phá vách tường mà ra, nhưng cũng bị chế trụ, khiến đầu trán mười phần đau đớn.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, hỏi: “Làm sao vậy?”

Quỷ Tàng nói: “Không tốt tuy rằng thần trí của ngươi có thể đến nơi Thái Huyền Thiên, nhưng ta còn là chịu đến áp chế. Này cỗ sức áp chế, cũng không phải là sơ sinh đời đại vũ trụ vị diện áp lực, mà là này bí cảnh bên trong phong ấn.”

“Phong ấn?”

Dương Thanh Huyền lập tức nhớ tới, cả kinh nói: “Vạn cổ chí tôn bày ra phong ấn?!”

Quỷ Tàng gật đầu nói: “Có lẽ vậy.” Liếm hạ đôi môi, mắng: “Đáng chết! Nhiều như vậy mỹ vị, lại ăn không được. Phóng ra thần thức, để ta phụ thể ở trên thân thể ngươi, ăn đi những hồn phách này sau ta tựu ly khai.”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, cự tuyệt nói: “Phụ thể ta, không thể! Vạn nhất ngươi chiếm cứ thân thể không đi ra, ta chẳng lẽ không phải lành lạnh.”

Quỷ Tàng nói: “Ta nhổ vào, tựu ngươi rác rưởi thân thể, từ sáng đến tối thận hư, ta chiếm không đi ra ta chẳng lẽ không phải choáng váng?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không được thì là không được.”

Quỷ Tàng con ngươi nhất chuyển, nói ra: “Đúng rồi, đem ngươi nguyên thần thứ hai thả ra để ta chiếm.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Còn có thể như vậy?”

Quỷ Tàng nói: “Thử một chút xem. Ta hiện đang muốn bản thể đi ra, cực kỳ khó khăn.”

Dương Thanh Huyền trong đan điền, vẫn nâng quyết ở trước người nguyên thần thứ hai, hai mắt bỗng nhiên trợn mở, đem Nhân Quả Tứ Đế Ngọc từ nơi lòng bàn tay di chuyển, lại bấm ra một cái quái lạ quyết ấn.

Một luồng âm u quỷ khí theo trong cơ thể kinh mạch, đi khắp đến bên trong đan điền, sau đó tràn vào thứ hai đan điền trên người.

“Khặc khặc”, thứ hai đan điền cười quái dị một tiếng, trong tay quyết ấn lần thứ hai biến đổi, ở Dương Thanh Huyền bên trong đan điền lóe lên, tựu biến mất không còn tăm hơi.

Sau một khắc, đầy mặt quỷ khí cùng cười quái dị, dài đến cùng Dương Thanh Huyền tám 9 phần tương tự đứa nhỏ tựu xuất hiện ở trên hư không trên, đưa tay chộp một cái, liền đem cái kia hơn mười đạo hồn phách hút vào trong miệng, nuốt hạ xuống.

Sau đó sẽ nhấc tay kết kiếm quyết, hướng thiên bay liệng tông mấy người khác quét tới.

“Xì!”

Kiếm quang ở trên hư không một phân, còn dư lại những người kia chưa chạy trốn, cũng trực tiếp tiếng kêu thảm thiết lên, toàn bộ thân thủ chia lìa, từ hư không rơi xuống.

Nguyên thần thứ hai lại trách cười mấy tiếng, đem mấy cái này hồn phách cũng ăn hết, sau đó bóng người loáng một cái, tựu biến mất không còn tăm hơi.

Quỷ Tàng cướp hồn phách, Dương Thanh Huyền bản tôn nhưng là hai tay ở không trung vồ liên tục, đem Thiên Tường tông đệ tử túi chứa đồ toàn bộ thu đi qua.

Tử Diều Hâu đám người không khỏi kinh hãi, bọn họ biết này nguyên thần thứ hai tựu Dương Thanh Huyền bản thân, thấy hắn ăn hồn phách, còn tưởng rằng hắn tu Quỷ tộc phương pháp, cả đám trợn mắt há mồm.

Dương Thanh Huyền điêm lượng hạ này chút túi chứa đồ, ánh mắt lóe lên sắc mặt vui mừng, nghĩ tới những người này ở đây cướp đoạt, chính mình không bằng tối nay lại đây thu gặt, thu hoạch cần phải càng thịnh soạn. Nhưng nghĩ lại lại nghĩ đến, chậm chút thu hoạch lời, sợ là sẽ phải bị người khác cắt lấy đi.

Thu hồi sở hữu túi chứa đồ, gặp được Tử Diều Hâu đám người kinh hãi ánh mắt, lập tức hiểu được, nói ra: “Vừa nãy đó không phải là ta, là quỷ giấu, trong đó một lời khó nói hết.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2067: Thu Gặt Rau Hẹ, Đột Phá Cảm Ứng

Tử Diều Hâu thở phào nhẹ nhõm, nói ra: “Không phải ngươi là tốt rồi, bằng không quá dọa người.”

Độ Nhược khinh thường giễu cợt nói: “Sợ cái gì? Chỉ cần có thể thu được đầy đủ sức mạnh, ăn hồn phách có cái gì bất hảo? Ta nhìn Quỷ Tàng mỗi lần đều ăn vô cùng vui mừng, hâm mộ chết ta.”

Tử Diều Hâu hung hăng cho hắn một cái liếc mắt.

Dương Thanh Huyền truyền âm đến Thái Huyền Thiên bên trong, hỏi: “Vừa nãy cảm giác làm sao?”

Quỷ Tàng nói: “Không sai, ngươi nguyên thần thứ hai vốn là linh thể loại tồn tại, cùng ta mười phần hòa hợp. Chỉ có điều mảnh này bí cảnh bên trong, áp chế hoàn toàn Thiên Giới bên trên sức mạnh. Dù cho phụ ở nguyên thần thứ hai trên đi ra, cũng chỉ có thể có nửa bước Thiên Giới tu vi.”

Dương Thanh Huyền mừng lớn nói: “Ha ha, có nửa bước Thiên Giới, cái kia đủ để ở mảnh này bí cảnh bên trong quét ngang hết thảy!” Bên trong cặp mắt thả ra quang đến, phảng phất vô số Tinh Hạo Thạch đã bay vào miệng túi mình.

Quỷ Tàng lườm hắn một cái, nói ra: “Ta muốn dung hợp Tôn Hồn Thạch, không rảnh với ngươi cướp đoạt. Bất quá ngươi nguyên thần thứ hai ta mượn dùng một chút, ta phụ một tia phân thân ở mặt trên, nơi này võ tu tất cả đều là Giới Vương, ngươi buông tay ra tới giết, ta tốt cùng ở phía sau mặt sửa mái nhà dột.”

Dương Thanh Huyền mắng: “Cút! Ta là loại này giết bừa hạng người sao? Cút về Thái Huyền Thiên tu luyện đi thôi!”

Thần thức lập tức lui trở về.

Nguyên thần thứ hai ở trong người bấm quyết, tự mình kiểm tra rồi một lần, phát hiện cũng không có dị thường, lúc này mới yên lòng lại.

Toàn bộ quá trình, từ cái kia Thiên Tường tông đại đệ tử đầu bay lên, đến hơn mười người hồn phách đều bị Quỷ Tàng ăn đi, bất quá mấy cái nháy mắt.

Mặt khác những thứ lưu manh kia đoàn thể còn đang bắt nạt mới tiến vào người yếu, nghe nghe kêu thảm một tiếng, từng cái từng cái giật mình quay đầu lại.

Dương Thanh Huyền khẽ cười một tiếng, liền hướng về này chút đoàn thể đi đến, một mặt chính khí nói: “Các ngươi những tên lưu manh này, rác rưởi, bại hoại, cậy mạnh bắt nạt yếu, cướp đoạt nhỏ yếu, thật sự cho rằng trong thiên hạ không ai dọn dẹp các ngươi sao? Cơ Bắc Dã, tiến lên!” Chính mình cũng bóng người lóe lên, liền lập tức ra tay.

Cơ Bắc Dã tay phải vồ một cái, Ảnh Thần Đao rơi ở trong tay, múa mấy cái đao hoa tựu chém tới, vẫn chưa triển khai Bá Khí Đao Quyết, dù sao ở đây tụ tập toàn bộ nam bộ vũ trụ thiên tài nhất, ưu tú nhất một đám người trẻ tuổi, Bá Khí Đao Quyết quá rõ ràng.

Hơn nữa Cơ gia hơn nửa cũng sẽ phái người đến đây dự thi, dù cho không vì là Tử Hà, ở Vô Dục Giới bên trong rèn luyện một phen, cũng là cơ hội hiếm có.

Những thứ lưu manh kia đoàn thể, cơ bản đều là bên trong thấp cấp Giới Vương làm chủ, đầu đầu cũng chỉ là mấy cái tám sao Giới Vương, mấy cái trong chớp mắt, đã bị Dương Thanh Huyền phóng đổ tảng lớn, từng cái từng cái trọng thương thổ huyết, bị cướp rơi toàn thân vật phẩm.

“Tiểu tử, có loại hãy xưng tên ra!”

Một tên tám sao Giới Vương tàn nhẫn nói, cả mắt đều là oán độc cùng kinh khủng, không phục giận dữ hét.

Dương Thanh Huyền một quyền oanh ở trên mặt hắn, đưa hắn mạnh mẽ đánh bay ra ngoài, mắng: “Rác rưởi, gia gia ngươi gọi Lộ Phi! Tốt nhớ kỹ ngươi tên của gia gia!”

“Lộ Phi...”

Bốn hạ võ tu tất cả đều trong lòng ngạc nhiên, nhanh chóng tìm tòi liên quan với cái tên này ký ức, nhưng là không thu hoạch được gì.

Nhưng cũng đem danh tự này sâu sắc in dấu vào trong đầu, bao quát vừa rồi đến nơi Vô Dục Giới tảng lớn võ tu, đều đứng xa xa nhìn náo nhiệt, đem “Lộ Phi” danh tự này nhớ hạ.

Cũng không phải là nguyên do bởi vì cái này Lộ Phi có bao nhiêu chính khí, thấy việc nghĩa hăng hái làm, gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ, mà vị này Lộ Phi, lại tay không một chiêu đánh bại đồng tu, thậm chí có một vị tám sao hậu kỳ Giới Vương, cũng bị hắn một quyền đánh đổ.

Mà Lộ Phi trên người khí tức, từ đầu đến cuối đều là tám sao sơ giai, này cũng làm người ta cảm thấy sợ hãi.

Phải biết có thể ở Giới Vương cảnh trong giới hạn, dễ dàng chiến thắng cùng cấp, thậm chí là vượt cấp thủ thắng, không khỏi là thiên tư ngang dọc, thiên phú cực cao tồn tại, hơn nữa căn bản là những thế lực lớn kia tên bên trong tộc đệ tử nòng cốt.

Mà Dương Thanh Huyền không chỉ có là dễ dàng chiến thắng, dễ dàng vượt cấp khiêu chiến, đây quả thực là ở ăn mặt a, cùng cấp cùng cao một cấp tồn tại, liền ngay cả hắn đồ nhắm rượu đều không phải là.

Đánh một sao Giới Vương là một quyền, đánh năm sao Giới Vương là một quyền, đánh tám sao trung giai Giới Vương là một quyền, đánh tám sao hậu kỳ Giới Vương vẫn là một quyền.

Rất nhanh, sở hữu lưu manh đoàn thể, hoặc là đã trúng Dương Thanh Huyền một quyền, hoặc là đã trúng Cơ Bắc Dã một đao, từng cái từng cái tất cả đều thành thật hạ xuống, sắc mặt trắng bệch. Lần này đừng nói Đạo Luật Bảo Giám tiền vốn, cái gì tiền vốn cũng bị mất.

“Còn chưa cút!”

Dương Thanh Huyền quát lên: “Lần sau lại nhìn thấy các ngươi cướp đoạt, gặp một lần đánh một lần!”

Những thứ lưu manh kia tất cả đều ảo não chạy mất.

Tử Diều Hâu lạnh lùng nói: “Như những bại hoại này, toàn bộ giết chính là, còn giữ làm cái gì? Ta xem bọn họ đạo đức, hơn nửa còn sẽ đi cướp người.”

Độ Nhược cười nói: “Tử Diều Hâu cô nương, uổng ngươi theo Dương Thanh Huyền lâu như vậy, liền tâm tư của hắn ngươi đều không biết sao? Dương Thanh Huyền chính là hi vọng này chút người lại đi cướp, lại như rau hẹ một dạng, chậm rãi dài lên, tốt lại thu gặt một lần.”

Dương Thanh Huyền nhìn hạ mắt, nói: “Tận nói cái gì lời nói thật đây, đi thôi.”

Phất một cái ống tay áo, liền hóa ra độn quang, đám đông bao lấy, hướng về Vô Dục Giới nội bộ kích bắn mà đi.

Đường nối khẩu người lân cận bầy, lúc này mới từng cái từng cái tản ra, dâng tới bốn phương tám hướng, nhưng Lộ Phi danh tự này, bọn họ nhưng là nhớ kỹ trong lòng, đồng thời làm nghiêm khắc đề phòng người.

…

Dương Thanh Huyền đám người bay mấy ngàn bên trong sau, ở một tòa bằng phẳng trên đỉnh núi ngừng lại.

Dương Thanh Huyền hỏi: "Các ngươi cảm giác làm sao?"

Hoa Giải Ngữ nói: "Thật là mạnh thế năng, áp chế chân nguyên trong cơ thể vận chuyển khó khăn, sợ là muốn một quãng thời gian rất dài mới có thể thích ứng."

Cơ Bắc Dã mặt không biến sắc, nói ra: "Sơ sinh đời đại trong vũ trụ thế năng xác thực vượt qua chúng ta ở vũ trụ, ta là lần thứ hai tới đây vực giới, vì lẽ đó cũng không có quá to lớn khó chịu."

Dương Thanh Huyền nói: "Loại này thế năng áp chế, cực kỳ hiếm có, trong này tu luyện một ngày, sợ là bù đắp được bên ngoài mấy ngày, thậm chí mấy chục ngày. Ngoại trừ phát tài ở ngoài, mọi người đều tranh thủ có thể có đột phá."

Tử Diều Hâu trong lòng hơi động, vui vẻ nói: "Thanh Huyền, lẽ nào ngươi..."

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Vừa mới thời điểm xuất thủ, ta cũng đã cảm nhận được chân nguyên trong cơ thể dâng trào, sợ là ít ngày nữa liền muốn lần thứ hai đột phá."

Cơ Bắc Dã đám người không không kinh hãi đến biến sắc, trong khoảng cách lần đột phá tám sao trung giai, phảng phất còn rõ ràng trước mắt.

Cơ Bắc Dã càng là liền tầng tiếp theo bình phong cũng không cảm ứng được, Dương Thanh Huyền lại lại muốn lần đột phá?

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Sợ là theo ta tu luyện nguyên thần thứ hai có liên quan, không ngừng nuốt ăn Thích Minh Thạch, tuy rằng đều bị nguyên thần thứ hai hấp thu đi, nhưng bản thân tu vi cũng tương ứng có rất lớn tăng trưởng.”

Cơ Bắc Dã đầy mặt phiền muộn vẻ, chán nản nói: “Người khác tu luyện nguyên thần thứ hai, đều là ảnh hưởng bản tôn tu vi tinh tiến, ngươi trái lại gia trì? Chẳng lẽ là Thích chi lực nguyên nhân?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Có lẽ vậy.”

Nói xong, Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, lấy ra một cái vòng tròn đến, chính là cảm ứng Luân Hồi Quả nguyên khí, mặt trên hiện ra sóng gợn hình thái, phụ cận phía đông nam vị trên, có tọa độ gợn sóng.

Dương Thanh Huyền trong mắt mỉm cười, nói ra: “Không nghĩ tới nhanh như vậy tựu có thu hoạch!”

Nhưng cùng lúc hai con ngươi co rụt lại, xẹt qua ánh vàng, tựu ở phía xa, hơn mười đạo cường đại khí tức, đều là bay về phía cái kia Luân Hồi Quả phương hướng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2068: Cốt Chi Tâm, Đại Thiên Xà

Cơ Bắc Dã rất nhanh cũng cảm ứng được, cả kinh nói: “Không tốt có người nhanh chân đến trước!”

Dương Thanh Huyền nói: “Không sao, hết thảy đều ở chúng ta nắm trong bàn tay.”

Có Luân Hồi Quả tham trắc nghi cùng Hỏa Nhãn Kim Tình, trừ phi thực lực đối phương mạnh mẽ đến có thể áp chế chính mình đám người, bằng không tuyệt đối trốn không thoát lòng bàn tay.

Bảy người lúc này hóa thành độn quang, cũng hướng về cái kia Luân Hồi Quả bay nhanh mà đi.

...

Một chỗ u tĩnh trong khe núi, nước suối róc rách, Bách Hoa nở rộ, linh khí Như Yên giống như ở giản bên trong lăn.

Đột nhiên, ba bóng người từ trời rơi xuống, tràn đầy vẻ vui mừng, đều là cầm trong tay la bàn, ở trong khe núi nhanh chóng sưu tầm.

Một người trong đó đem một khối đá tảng di chuyển, bên trong lộ ra một cái sơn động nhỏ, mừng như điên nói: “Đại ca, nhị ca, mau tới, Luân Hồi Quả ở đây!”

Chính mình đột nhiên tựu nhảy vào trong động.

Sơn động cũng không lớn, chỉ có này một cái lối ra vào, một chút là có thể nhìn thấy ngọn nguồn, ở động trung ương, có một cây màu xanh đậm cổ thụ, có hai người cao, thẳng tắp đứng thẳng, phía trên lá xanh hiện ra quỷ dị hình tròn, che kín đạo văn, trên cành cây tất cả đều là từng vòng hoa văn, tổng cộng có năm viên trái cây kết trên tàng cây, tỏa ra ánh sáng màu xanh nhạt.

Cái kia người mừng như điên, vội vàng đi hái Luân Hồi Quả, đột nhiên một người khác kinh hô: "Trời ạ! Đây là... Cốt Điệp!"

"Cốt Điệp" hai chữ vừa ra, liền ngay cả vậy đi hái Luân Hồi Quả người, đều dừng lại thân thể, ngạc nhiên xoay người lại.

Ở Luân Hồi Thụ cách đó không xa, có một khối hình tròn tảng đá, hình như ly đĩa, tựa như ngọc mà không phải ngọc, mặt trên từng vòng vòng tròn, ở trong đĩa là một quả màu đỏ loét bảo ngọc giống như trái cây.

"Ùng ục!"

Toàn bộ bên trong động an tĩnh có thể nghe nghe kim rơi.

Vị kia gọi ra Cốt Điệp hai chữ võ tu, chật vật nuốt xuống hạ, mở miệng nói: "Đại ca, tam đệ, này Cốt Điệp nếu là ta thấy, lại chỉ có một, không bằng tựu ta bắt đi!"

Còn chưa có nói xong, người cũng đã xông lên, không kịp chờ đợi chụp vào cái kia Cốt Điệp.

Lão đại cùng lão tam đều là hơi thay đổi sắc mặt, Luân Hồi Quả cũng không cần, vừa giận vừa sợ từ hai bên xông về phía trước, cùng quát lên: "Lão nhị, ngươi nói gì vậy!"

Hai người vừa mới tới gần, liền nghe nghe "A!" Một tiếng hét thảm, thê thảm mà thống khổ, lão Nhị kia phía trước trực tiếp bốc lên một cái to lớn hôi rắn, một khẩu liền đem lão Nhị nửa người trên cắn, còn dư lại một nửa người đứng trên mặt đất, thẳng tắp lui về phía sau đổ tới.

Lão đại sợ quát lên: “Không tốt là Cốt Điệp nương theo hung thú Đại Thiên Xà! Đi mau!”

Vội vàng liền hướng ngoài động bay ngược, cái kia Cốt Điệp cùng Luân Hồi Quả đều không để ý tới.

Nhưng đại xà nếu xuất hiện, há tha cho bọn họ như vậy dễ dàng chạy trốn, một đôi thụ đồng bên trong bắn ra khinh miệt cười gằn, thân thể nhất chuyển, to lớn đuôi như măng giống như dựng đứng lên, đột nhiên bổ xuống.

Chỉnh cái sơn động nháy mắt nứt toác, hướng về bốn phương tám hướng nổ đi.

Cái kia chạy trốn lão đại lão tam, trong khoảnh khắc bị một luồng yêu lực ràng buộc, sau đó chính là kêu thảm một tiếng, bị cự lực đánh thành hai đám thịt nát, chết không thể chết lại.

Đại Thiên Xà sau đó phun ra lưỡi, trong miệng phát sinh thanh âm cổ quái, truyền bá ra, kinh sợ một vùng không gian, phảng phất ở tuyên thệ sức mạnh của chính mình cùng chủ quyền.

Hơn mười vị võ tu từ bốn phương tám hướng mà đến, đứng xa xa nhìn vừa nãy tình cảnh đó, đều là hơi thay đổi sắc mặt, không dám tiếp xúc quá gần.

“Dĩ nhiên là Cốt Điệp! Chẳng trách sẽ có Đại Thiên Xà. Hơn nữa còn là sắp thành thục Cốt Chi Tâm!”

Một vị cửu tinh sơ giai Giới Vương, nhìn chằm chằm cái kia Đại Thiên Xà thân thể hạ, Cốt Điệp trên cái viên này đỏ thắm chi quả, trong mắt tuôn ra phấn khởi cùng vẻ kích động.

Nhưng cũng không ai dám mạo muội lên trước.

Đồng thời tất cả mọi người ánh mắt, đều hội tụ trên người Cơ Bắc Dã, nơi đây tựu hắn tu vi tối cao.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia Cốt Chi Tâm nhìn một hồi, nội tâm dâng lên không tên rung động, đối với Cơ Bắc Dã trầm giọng nói: “Ngươi có thể đem cái kia đại xà dẫn đi sao?”

Cơ Bắc Dã ngưng tiếng nói: “Ta thử xem.”

Ngay lập tức tay phải vồ một cái, Ảnh Thần Đao thoáng chốc xuất hiện, một luồng vô hình đao khí khuếch tán mở, hướng về bốn phương tám hướng ép đi.

Sở hữu võ tu đều là hơi thay đổi sắc mặt, này tên cửu tinh trung kỳ Giới Vương, sao rất giống nghe lệnh của vị kia tám sao Giới Vương? Tựa hồ không hợp tình lý.

Nhưng mọi người cũng chưa quan tâm quá nhiều, dù sao Mục Hải Vực Giới thế lực nhiều như cá diếc sang sông, vị kia tám sao Giới Vương có thể là nào đó thế lực thiếu chủ cũng khó nói.

Đại Thiên Xà một chút tựu cảm ứng được đao khí, đột nhiên thân thể co rụt lại, đem Cốt Điệp bảo vệ càng chặt chẽ, nhìn chòng chọc Cơ Bắc Dã trong tay thần đao.

“Xì!”

Đao quang đồng thời, đen nhánh cái bóng đao khí tựu phá không mà đi, đem sở hữu đao khí áp súc thành một cây ốm dài sợi tóc giống như.

“Xèo xèo!”

Đại Thiên Xà hai con ngươi co rụt lại, cảm ứng được nguy hiểm to lớn, một luồng tinh thần lực từ trong đầu bắn ra, đem trọn cái không gian xoay chuyển.

Cái kia lọn tóc giống như ánh đao một chút trở nên vặn vẹo, càng từ Đại Thiên Xà bên người chọc tới.

Cơ Bắc Dã biến sắc mặt, tranh cường háo thắng tâm lập lên, hai tay cầm đao tiến lên một bước bước ra, trực tiếp chém tới.

“Ầm ầm!” Nổ vang, toàn bộ vặn vẹo không gian bỗng chốc bị chém vỡ.

Đại Thiên Xà đột nhiên cúi đầu, cắn về phía cái kia Cốt Điệp, phải đem toàn bộ nuốt vào trong bụng. Vốn là nghĩ đợi đến cái kia Cốt Chi Tâm hoàn toàn chín muồi, nhưng giờ khắc này kẻ địch quá mạnh, chỉ lo thất thủ, vì lẽ đó ăn trước là hơn.

Hơn mười tên võ tu tất cả đều là hít một hơi khí lạnh, từng cái từng cái gấp lòng bàn tay chảy mồ hôi.

“Oành!”

Đột nhiên trên hư không bạch quang loáng một cái, Cơ Bắc Dã đã xuất hiện tại Đại Thiên Xà trước người, Ảnh Thần Đao chém đi ra ngoài, trực tiếp bổ về phía Đại Thiên Xà trong miệng, bị Đại Thiên Xà Độc Nha cắn chặt, nhưng đao khí nhưng là đem Đại Thiên Xà miệng cắt tràn đầy máu tươi.

Mà cái kia Cốt Điệp bên cạnh, một chút xuất hiện Dương Thanh Huyền thân ảnh, năm ngón tay trực tiếp bắt xuống.

“Chi! Tiểu tử dừng tay!”

“Không tốt tiểu tử kia muốn trộm Cốt Điệp, nhanh ngừng tay!”

“Tiểu tử có tài cán gì, lại dám mơ ước Cốt Điệp!”

Hơn mười vị võ tu, không dám đối phó Đại Thiên Xà, nhưng Dương Thanh Huyền chỉ là tám sao Giới Vương, lúc này giận dữ hét lớn không ngớt, toàn bộ vọt tới, giết lên cuồn cuộn ngất trời.

Dương Thanh Huyền cười khẩy, đương nhiên sẽ không đem này chút võ tu để ở trong mắt, trực tiếp đem cái kia Cốt Chi Tâm lấy xuống. Đại Thiên Xà hai con ngươi co rụt lại, cắn Ảnh Thần Đao trong miệng phát sinh tức giận tiếng gào, to lớn đuôi đột nhiên đánh về Dương Thanh Huyền.

Cơ Bắc Dã hơi thay đổi sắc mặt, này Đại Thiên Xà cùng mình đều là cửu tinh trung giai, nếu như để nó bắn trúng Dương Thanh Huyền, hoặc là còn để Dương Thanh Huyền xuất thủ, cái kia chính hắn một lấy ra hạ, tựu thật muốn tự vẫn tạ tội.

Lúc này hét lớn một tiếng, hai tay nắm lấy Ảnh Thần Đao, đột nhiên hướng về một bên quét ngang, đem Đại Thiên Xà cái kia thân thể to lớn, quăng người bầu trời, khiến cho dài đuôi một đòn lệch khỏi phương hướng, đánh ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người cách đó không xa, đánh ra một cái to lớn hố trời, sóng năng lượng cùng bụi bay đầy trời đều là.

Dương Thanh Huyền đem Cốt Chi Tâm cầm trong tay, nháy mắt tựu cảm ứng được bên trong ẩn chứa sức mạnh khổng lồ, hầu như chấn nhân tâm phách, không nhịn được trực tiếp tựu nuốt vào trong bụng.

“A!” Một tên võ tu như cha mẹ chết hí lên rống to, “Hắn nuốt mất! Nhanh, mau giết hắn, phẫu bụng lấy ra!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2069: Mượn Lực Tu Luyện, Hẳn Phải Chết Cảnh Giới

Hơn mười tên võ tu điên cuồng hét lên vọt tới, từng cái từng cái muốn rách cả mí mắt, tiếng kia xu thế chi hùng vĩ, chấn động thiên địa.

Liền ngay cả Đại Thiên Xà cũng cảm ứng được Cốt Chi Tâm bị ăn, “Híz-hà zz hí-zzz” thét lên ầm ĩ, thân thể liều mạng vặn vẹo hạ, không ngừng tuôn ra từng mảng từng mảng long lân.

Chính mình bảo vệ mười vạn năm tâm huyết, mắt thấy thành thục thời khắc càng bị người khác ăn hết, dù là ai cũng muốn nổi điên.

Cơ Bắc Dã kinh hãi, vội vàng lùi đến Dương Thanh Huyền bên cạnh người, vì đó hộ pháp.

Dương Thanh Huyền ở nuốt xuống Cốt Chi Tâm sau, toàn thân đều bao phủ ở một mảnh hồng mang bên trong, nơi ngực càng là sáng lên một đoàn hồng quang, sau đó tỏa ra kinh lạc giống như màu đỏ sợi tơ, đi khắp toàn thân chu thiên.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nhưng nháy mắt tựu trấn định lại, nói với Cơ Bắc Dã: “Ngươi đối phó cái kia Đại Thiên Xà liền có thể.”

Nói xong, vung tay lên, đem cái kia Cốt Điệp cũng cất vào đến, vật kia tựa như ngọc mà không phải ngọc, nhìn thấy được cũng giống là bảo vật.

Cơ Bắc Dã kinh hãi nói: “Vậy những thứ này...” Đột nhiên nghĩ đến người trước mắt này, đột phá thời điểm cũng có thể ra tay đại chiến ba trăm hiệp, ăn Cốt Chi Tâm ra tay giết người cũng không nên khó.

Ngay lập tức tựu chiến đao vung lên, xông về Đại Thiên Xà đi.

Cái kia hơn mười tên vây công Dương Thanh Huyền võ tu, gặp Cơ Bắc Dã đi rồi, càng là thở phào nhẹ nhõm, khí thế lại tăng lên mấy phần, đột nhiên cuồng kích hạ xuống.

Dương Thanh Huyền đứng tại chỗ, trên người long lân nổ lên, giơ tay chính là một quyền, "Ầm ầm" một tiếng, đánh ra một mảnh rồng quang, ở trước người biến ảo chân long, đem đằng trước một loạt người công kích toàn bộ ngăn trở, có ba người đã bị rung trở lại.

Mặt khác hơn mười người mặt không biến sắc, từ hai bên trái phải cùng phía sau đánh lén lại đây, dù sao nhân số ưu thế ở đây, dù cho thuần túy luận cảnh giới, cửu tinh sơ giai Giới Vương cũng còn có hai vị ở đây.

Dương Thanh Huyền không chút hoang mang thu về quyền đến, lần này là song quyền đủ ra, đánh ra một mảnh rồng quang, ở trước người ngưng tụ, lại sau đó "Ầm ầm" một tiếng, nổ thành mấy đạo quang long, hướng về bốn phương tám hướng đánh tới.

Này chút quang long bên trong, ẩn chứa từng tia từng tia đỏ tươi vẻ, cùng Dương Thanh Huyền trên người hồng mang hầu như nhất trí, chính là càng nhạt một ít.

"Ầm ầm!"

Sở hữu võ tu, đều ở đòn đánh này bạo nổ Long Quyền sức mạnh hạ, bị chấn động đến mức dồn dập lùi về sau, liền ngay cả hai vị kia cửu tinh Giới Vương, còn có ba vị tám sao hậu kỳ, đỉnh cao Giới Vương, đều là liền lùi mấy bước.

“Xảy ra chuyện gì?”

“Không thể!”

Tất cả mọi người trong lòng đều là ngẩn ra, trên mặt xẹt qua vẻ hoảng sợ.

Một quyền đẩy lùi mười vị Giới Vương? Trong đó còn có mấy vị tu vi mạnh hơn hắn, sợ là chỉ có cửu tinh đỉnh cao, mới có sức chiến đấu như thế chứ?

Một vị cửu tinh sơ giai Giới Vương con ngươi co rụt lại, quát lên: “Không tốt hắn đem Cốt Chi Tâm sức mạnh hòa vào kinh mạch cùng Long Quyền bên trong, mượn thần thông triển khai ra, để tốt hơn để thân thể hấp thu. Bằng không Cốt Chi Tâm sức mạnh quá mạnh, hắn sinh nuốt xuống, chỉ có thể tai hại vô ích.”

Dương Thanh Huyền trên người, cái kia hồng mang càng ngày càng cường thịnh, hầu như bao phủ mặt đều nhìn không rõ ràng.

Một người khác cả kinh nói: “Vậy làm sao bây giờ? Đều không động thủ, chờ hắn bị Cốt Chi Tâm phản phệ?”

Vị kia cửu tinh sơ giai Giới Vương mặt âm trầm, quát lên: “Không thể! Chờ bị phản phệ thời điểm, Cốt Chi Tâm đều hòa tan gần đủ rồi, đến thời điểm sau đó là giết hắn, lông đều không thừa! Tất cả mọi người theo ta đồng loạt ra tay, mau chóng đánh chết!”

Hơn mười người lần thứ hai nhấc lên chân khí, hét lớn một tiếng từ bốn phương tám hướng xông lên phía trước, dồn dập ra quyền oanh kích.

Mục đích của bọn họ chính là nhất lực phá vạn pháp, đem Dương Thanh Huyền hộ thể phòng ngự đánh nổ, sau đó đập vỡ tan cơ thể hắn, đem Cốt Chi Tâm lấy ra.

Dương Thanh Huyền bên trong cặp mắt xẹt qua một tia tàn nhẫn vẻ mặt, khóe miệng nhưng là vung lên mỉm cười, “Đến rất đúng lúc, này toàn thân không giải thích được sức mạnh, đang lo không chỗ phát tiết đây!”

Ngay lập tức bóng người loáng một cái, tựu hóa thành tảng lớn tàn ảnh, từng đạo từng đạo Long Quyền hướng về bốn phương tám hướng đánh tới.

“Oanh! Oanh! Oanh!”

Từng cái mang theo huyết giống như màu sắc Long Quyền ở trên hư không trên nổ ra, đem bốn phương tám hướng võ tu quyền pháp toàn bộ ngăn trở.

Sở hữu Long Quyền lít nha lít nhít, hình thành một mảnh phòng ngự kết giới, mấy chục đạo nhuộm đỏ quang long ở kết giới thượng du đi, không ngừng đám đông quyền pháp chấn động trở lại.

Hơn mười vị Giới Vương ra tay chỗ, đại có trời long đất lở tư thế, nhưng hư không chỉ là không ngừng vặn vẹo biến hình, dưới chân đại địa da bị nẻ, tận chưa hề hoàn toàn bị đánh nổ.

Sơ sinh đời đại vũ trụ không gian, lại so với diễn sinh đời đại vũ trụ cường hãn rất nhiều.

“Oanh! Oanh! Oanh!”

Dương Thanh Huyền còn ở không ngừng cùng hơn mười vị Giới Vương đối oanh, trong cơ thể cái kia tràn đầy Cốt Chi Tâm sức mạnh ở không ngừng tan rã, đi khắp đến kinh mạch cùng xương cốt bên trong.

Bốn phía sinh ra áp lực thật lớn, chân nguyên kia cùng Cốt Chi Tâm sức mạnh một chiêu chiêu chấn động về Dương Thanh Huyền trong cơ thể, bị thân thể hấp thu đi vào, nhìn như tràn ngập nguy cơ tình thế hạ, nhưng là chân nguyên trong cơ thể cùng thân thể không ngừng được thật thà chất phác.

Vị kia cửu tinh Giới Vương phân tích không sai, Dương Thanh Huyền chính là mượn dùng mọi người lực lượng, thay hắn áp chế Cốt Chi Tâm sức mạnh, vật này không biết là thiên tài địa bảo gì, năng lượng chi dồi dào to lớn, lại đáng sợ như thế.

Từng vòng hồng vụ tự Dương Thanh Huyền trong lỗ chân lông khuếch tán ra, lại bị hấp thu trở lại, sau đó ở da dẻ bề ngoài lưu lại một tầng nhàn nhạt màu đỏ tạp chất, ngoại trừ Cốt Chi Tâm lưu lại ở ngoài, còn có trong cơ thể các loại tạp chất, đều bị đứng hàng ép ra ngoài.

Mấy ngàn chiêu sau khi đi qua, sở hữu võ tu đều cảm thấy không đúng, bọn họ nhiều người như vậy liên thủ cũng không thể đánh tan này Long Quyền kết giới, chân nguyên trong cơ thể bắt đầu suy yếu, mà cái kia Long Quyền kết giới sức mạnh nhưng là không giảm chút nào, trái lại lại càng lúc càng nhanh, càng ngày càng mạnh xu thế.

“Xảy ra chuyện gì?!”

Một vị năm sao Giới Vương đầy mặt kinh khủng, giờ khắc này Dương Thanh Huyền mỗi đánh ra một quyền, tuy rằng không có hết sức nhằm vào hắn, nhưng đã bắt đầu dần dần chi trì không nổi.

Không chỉ có là hắn, tất cả mọi người có loại này dấu hiệu.

Vị kia cửu tinh Giới Vương hoàn toàn biến sắc, hoảng sợ nói: “Hắn hoàn toàn đem Cốt Chi Tâm năng lượng hấp thu!”

“Ầm ầm!” Một trận như sấm nổ vang, tự Dương Thanh Huyền trong cơ thể truyền đến, tám sao trung cấp bình cảnh, nháy mắt tựu vọt tới, thẳng tới tám sao hậu kỳ!

Trong cơ thể kinh mạch vận chuyển, phảng phất dừng lại chớp mắt, cứ tiếp tục hướng về toàn thân dâng trào.

Sở hữu huyết sắc sức mạnh, từng cái hòa vào Long Quyền bên trong, đánh ra quang giống như tốc độ, bắn về phía bốn phương tám hướng!

“Oanh! Oanh!”

Toàn bộ màu đỏ Long Quyền kết giới không ngừng mở rộng, bên trong quang long hóa thân cũng ở tăng lên gấp bội.

Rốt cục, “Oanh!” Một tiếng vang vọng, một vị bốn sao Giới Vương “A” kêu thảm một tiếng, tựu đẫm máu trời cao, một vệt máu tươi kích bắn mà lên, toàn bộ người đã bị Long Quyền đánh nổ, liền đánh bay đều không có, trực tiếp tại chỗ nổ tung.

Sương máu tràn ngập ra, đã không biết là huyết là sương mù vẫn là quang.

“Không!”

Trước vị kia năm sao Giới Vương, nháy mắt bị Long Quyền áp chế đến đèn cạn dầu, hoảng sợ quát to một tiếng, xoay người tựu muốn chạy trốn.

“Oành!”, trực tiếp bị Long Quyền oanh ở trên người, nổ tan xương nát thịt.

Còn dư lại hơn mười tên Giới Vương, không khỏi là ngạc nhiên đến cực điểm.

Bọn họ hoảng sợ phát hiện, vốn là bọn họ ra quyền áp chế Long Quyền, hiện tại tình thế ở trong lúc vô tình hoàn toàn ngược lại lại đây, không biết từ lúc nào bắt đầu, đã là bọn họ bị Long Quyền áp chế.

Chân nguyên ở trong người nhanh chóng trôi qua, lúc nào cũng có thể tiến vào đèn cạn dầu, sau đó bị đánh nổ chết đi.

Nếu như ngừng lại vung quyền chạy trốn, vừa nãy vị kia năm sao Giới Vương chính là kết cục.

Trong lúc vô tình, càng đã tiến nhập hẳn phải chết hoàn cảnh!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2070: Từng Cái Đánh Nổ, Gặp Lại Quái Nhân

“Không muốn a! Đại nhân tha mạng, đại nhân hạ thủ lưu tình a! Ta trên có lão hạ có... A...”

Một vị sáu sao Giới Vương, xin tha còn không xong, tựu đỡ không được cái kia không ngừng cường đại Long Quyền, bị hung hăng một đòn oanh ở trên người, trực tiếp đánh nổ mà chết.

Còn lại người càng là kinh khủng muôn dạng.

Nhân số không ngừng giảm thiểu, nhưng này Long Quyền kết giới vẫn như cũ không có một chút nào yếu bớt xu thế, hơn nữa còn ở không ngừng tăng cường.

“Oành! Oành!”

Lại là hai vị Giới Vương bị Long Quyền đánh nổ, trực tiếp nổ thành mảnh vỡ, trong đó còn có một vị thất tinh cao cấp Giới Vương.

Còn dư lại bảy người, không khỏi là kinh khủng muôn dạng, lần này là thật hoảng rồi.

Một vị trong đó trong thất tinh cấp Giới Vương cầu khẩn nói: “Đại nhân tha mạng, chỉ phải đại nhân buông tha ta, coi như làm trâu làm ngựa... A...”

“Oành!”

Vị này trong thất tinh cấp Giới Vương cũng bị Long Quyền bắn trúng, toàn bộ lồng ngực nổ tung ra, cắt thành hai đoạn đánh bay ra ngoài.

Vẫn tính là bảo lưu lại thi thể, mặc dù cũng không hoàn toàn.

“Chi!”

Còn lại sáu người, càng là sợ đến hồn phi phách tán, hơn nữa chết đi nhiều người như vậy sau, áp lực của bọn họ không ngừng gia tăng.

Hai vị cửu tinh Giới Vương liếc nhau một cái, đều là từ lẫn nhau trong mắt thấy được khiếp sợ cùng hoảng sợ, thậm chí còn có một tia tuyệt vọng.

Một vị trong đó cửu tinh Giới Vương quát: “Mọi người liều mạng! Còn tiếp tục như vậy ai cũng đừng nghĩ sống, đem toàn bộ lực lượng dâng lên!” Trên thân thể, hiện ra tảng lớn thanh mang, toàn bộ tụ hợp vào trong quả đấm, điên cuồng oanh mà đi.

Đây là sau cùng hộ thể chân nguyên, trong cơ thể kinh mạch cùng thân thể bên trong, mỗi một giọt sức mạnh đều bị ép ra ngoài, phải đánh nổ Dương Thanh Huyền.

Mặt khác năm người, lúc này tâm tư giống nhau, từng cái từng cái rống to, bùng nổ ra sức mạnh cuối cùng, thân thể đều bị chen nứt toác, máu tươi giàn giụa, nhưng không có một người rất sợ chết, đều là đầy mặt kiên quyết.

Ngược lại không phải là bọn họ có bao nhiêu dũng cảm, đạo tâm có bao nhiêu kiên định, mà là tử lộ một cái hạ, trái lại kích phát ra suốt đời tiềm năng.

“Ầm ầm!”

Sáu người dốc hết suốt đời lực lượng một quyền, rốt cục đem Long Quyền kết giới áp chế lại, đồng thời không ngừng đem thu nhỏ lại.

Kết giới trên màu đỏ thẫm rồng quang, từng cái từng cái nổ tung.

Dương Thanh Huyền thân thể ở hồng mang bên trong, bắt đầu có vẻ hơi trì độn.

Cơ Bắc Dã ở phía xa khổ chiến Đại Thiên Xà, bỗng nhiên sợ khuyết, cảm nhận được một tia không hề tầm thường ý tứ hàm xúc, nghĩ muốn xoay người lại cứu viện, lại bị Đại Thiên Xà cuốn lấy, căn bản không phân thân nổi.

Đúng lúc này, cái kia nguyên vốn đã bị chế trụ Long Quyền kết giới, bên trên đột nhiên sáng lên năm đạo sáng ngời hào quang, xoay tròn bên dưới tụ hợp lại một nơi, hóa thành Thanh Long quấn quanh ở Dương Thanh Huyền trên cánh tay, cuồng kích mà đi!

Dương Thanh Huyền phía sau, phảng phất xuất hiện năm vị Tinh Túc bóng mờ.

“Ầm ầm!”

Cuối cùng một cái mạnh mẽ Long Quyền, nháy mắt đánh tan sáu người liên thủ, đáng sợ rồng chi quang ầm ầm nổ tung, đem sáu người toàn bộ nuốt hết!

“Ầm ầm ầm!”

Dư âm ở không trung không ngừng rung động, xoay quanh, chỉ thấy sáu bóng người bay ngược ra ngoài, không khỏi là phun máu phè phè.

Trong đó ba người càng là bị mất mạng tại chỗ.

Chỉ còn lại hai vị cửu tinh Giới Vương cùng một vị tám sao đỉnh cao Giới Vương, nhưng ba người còn chưa phản ứng lại, tựu phát hiện trên hư không xẹt qua một tên hài đồng giống như khuôn mặt dữ tợn, sau đó kiếm khí màu xanh lục quét qua toàn trường, hóa thành một luồng kiếm bão táp, trực tiếp đem ba người tính mạng thu cắt mất.

Chính là Quỷ Tàng, phụ thể ở Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai trên, đem hơn mười vị giới vương hồn phách đều nuốt ăn sau, lần thứ hai trở lại Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền nhưng là mồ hôi đầm đìa, chảy ra mồ hôi đều là màu đỏ tươi, trên da lắng đọng tạp chất ở hươi quyền trong quá trình toàn bộ chia lìa, màu da cũng bắt đầu chậm rãi chuyển trắng.

Cái viên này Cốt Chi Tâm đến đây, đã hoàn toàn bị hấp thu tiến vào trong cơ thể, không chỉ có vượt qua bình phong, còn lắng đọng đại lượng sức mạnh, làm cho tám sao hậu kỳ cảnh giới, dị thường vững chắc.

Dương Thanh Huyền điều tức một trận, thầm nghĩ cái kia Cốt Chi Tâm rốt cuộc là cái gì, càng huyền diệu như vậy, nếu như lại có thể hái được mười viên hai mươi mai, chính mình không được trực tiếp nhảy vào Thiên Giới cảnh?

Cái kia chút uổng mạng ở hắn quyền hạ Giới Vương nếu như cửu tuyền biết được, tất nhiên sẽ tức đến hộc máu mồm, còn mười viên hai mươi mai, mỗi lần Vô Dục Giới mở ra, có thể xuất hiện một, hai viên cũng đã là cực hạn.

Cái kia Đại Thiên Xà thấy tình thế không tốt vội vàng đem Cơ Bắc Dã đánh bay, tựu nhanh chóng chạy trốn.

Một cái Cơ Bắc Dã nó đều nắm không hạ, người khác kia càng là đánh tan hơn mười vị Giới Vương, nếu như xuất thủ qua đến, sợ là tại chỗ liền muốn chết.

“Muốn đi? Không cảm thấy đã muộn sao?”

Dương Thanh Huyền trong ánh mắt hàn quang lóe lên, lập tức hiện ra vài đạo Câu Ngọc, toàn bộ trong thiên địa phải biến đổi, Đại Thiên Xà vừa rồi chạy ra mấy ngàn trượng, chớp mắt bên dưới, càng lại trở về tại chỗ.

"Híz-hà zz hí-zzz!"

Đại Thiên Xà trong miệng phun ra lưỡi, phát sinh sợ hãi âm thanh.

Dương Thanh Huyền đôi tay cầm nắm đấm, tựu đạp bước lên trước.

Cơ Bắc Dã mặt âm trầm, đem toàn thân thô bạo thả ra đến cực hạn, liều mạng chém tới.

Dương Thanh Huyền lấy tám sao lực lượng, lực chịu đựng hơn mười vị giới vương, đem từng cái đánh nổ, mà chính mình độc đấu một vị cùng cấp, nhưng thật lâu nắm không tới, làm hắn dị thường ảo não cùng giận dữ và xấu hổ.

Đại Thiên Xà phảng phất cảm nhận được chính mình không còn sống lâu nữa, điên cuồng cùng Cơ Bắc Dã liều mạng, hung tính quá độ, trái lại đem Cơ Bắc Dã Bá Đao khí áp chế hoàn toàn ở.

"Đã biết muốn chết, giãy dụa cái gì?"

Dương Thanh Huyền trong hai con ngươi Câu Ngọc tản ra, bóng người hóa thành một đạo ánh vàng, tựu kích bắn lên trước.

"Xì!"

Chiến Kích Thiên Khư trực tiếp xuyên vào đến Đại Thiên Xà trong cơ thể, mạnh mẽ đem cái kia da thịt phẫu giải khai.

Đại Thiên Xà bị đau, liều mạng giãy dụa hướng về xa xa bỏ chạy, bị Cơ Bắc Dã đuổi theo, liền bổ mấy đao chém thành mấy kiếp.

To lớn thân rắn ở không trung “Ầm” nổ tung, vô số máu thịt tung toé, Cơ Bắc Dã đưa tay chộp một cái, đem kia mật rắn lấy đi qua, còn có một viên lớn chừng quả trứng gà nội đan, đưa cho Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ta nhìn ngươi khoảng cách tầng tiếp theo cũng không xa, hai món đồ này là ngươi đoạt được, chính ngươi nuốt vào đi, tranh thủ sớm ngày đột phá đến hậu kỳ.”

Cơ Bắc Dã cũng không lập dị, trực tiếp liền đem nội đan cùng xà đảm nuốt xuống, sau đó bấm quyết vận công.

Dương Thanh Huyền nhưng là ánh mắt rơi ở đằng kia cây Luân Hồi Thụ trên, đã trải qua chiến đấu khốc liệt như thế, toàn bộ khe núi phá hoại trình độ cũng không lớn, đổi lại là Thương Khung Tinh mây, sợ là một cái vị diện đều bị đánh tan.

Cái kia Luân Hồi Thụ còn rất tốt dựng đứng ở đằng kia, không có thu đến bất kỳ tổn thương gì.

Đột nhiên, một đạo quỷ dị bóng người, không tên tựu xuất hiện ở đằng kia bên cây, đưa tay liền đem năm cái trái cây hái xuống, nhưng mà sau xoay người rời đi.

Dương Thanh Huyền hai con ngươi co rụt lại, trong lòng chấn động dữ dội, cái gì người lại có thể lặng yên không một tiếng động, tại chính mình con mắt nhìn chằm chằm địa phương tùy ý như vậy đem mấy thứ lấy đi? Vội vàng quát lên: “Càn rỡ!” Chiến kích một chút rơi ở trong tay, tựu đuổi theo.

Bước chân người nọ dừng lại, xoay người lại, khẽ cười nói: “Kỳ quái, trái cây kia trong này lâu như vậy, ngươi đều không lấy, chẳng lẽ còn không cho ta lấy?”

Dương Thanh Huyền trái tim đột nhiên nhảy một cái, người trước mắt này chính là cái kia lúc trước ở ngoại giới, không ngừng ép lui người cánh tay, hoạt động gân cốt sau tựu vô hình biến mất quái nhân, lập tức quát lên: “Ngươi là ai?!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2071: Mở Ra Phong Ấn, Huyền Thiên Cơ

Người kia cười nói: “Ta là ai, có liên hệ với ngươi sao?”

Dương Thanh Huyền trong lòng tối đến, xác thực không có quan hệ gì với chính mình, chính mình đây là thế nào, dĩ nhiên không tên căng thẳng, lập tức bình tĩnh lại, dùng chiến kích chỉ vào cái kia người, gằn giọng nói: “Đem Luân Hồi Quả giao ra đây!”

Cái kia người duỗi mở tay trái, một tia u ánh sáng màu xanh lục chầm chậm hiện ra, trình hình dạng xoắn ốc treo ở trên lòng bàn tay không, năm viên Luân Hồi Quả khảm nạm ở xoắn ốc bên trong, nhẹ nhàng chuyển động.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, lập tức cảnh giác, người trước mắt này cũng không giống như là cái kia loại có thể khi dễ người đàng hoàng.

Cái kia người hơi ngửa đầu trán, há to mồm, tay trái hướng về trong miệng vỗ một cái, năm viên Luân Hồi Quả toàn bộ nhét vào trong miệng, một cái mặt bị chen như dưa hấu tựa như, sau đó dụng lực một nuốt, “Ùng ục” một chút tựu toàn bộ nuốt vào.

“A?”

Dương Thanh Huyền một chút trợn tròn mắt, ghi chép bên trong, Luân Hồi Quả bên trong nắm giữ một tia mỏng manh Luân Hồi lực lượng, chỉ sinh ra ở sơ sinh đời đại vũ trụ bên trong, người bình thường nếu là không có cách nào luyện hóa cái kia Luân Hồi lực lời, đem sẽ bị phản phệ mà chết, trực tiếp bị hút vào đạo pháp hạ Luân Hồi Đại Trận.

Nhưng loại trái này đối với cái kia chút vĩnh viễn không bao giờ siêu sinh người mà nói, nhưng là chí bảo, đem bên trong Luân Hồi lực lượng tinh luyện ra, liền có thể trực tiếp đưa người vào Luân Hồi.

Còn có một chút diệu dụng khác, nhưng phạm vi quá hẹp.

Vì lẽ đó Luân Hồi Quả tuy rằng quý giá, nhưng có chút vô bổ, tác dụng không lớn, hơn nữa Tử Tâm Thần Vương phủ nghiêm cấm Luân Hồi Quả ở ngoài lưu, lấy 1 tỉ giá cả thu về, cũng coi như là cực kỳ công đạo.

Người trước mắt này nhưng là trực tiếp nuốt năm viên, toàn thân nổi lên nhàn nhạt u quang, sau đó tựu ẩn vào bên trong cơ thể, hoàn toàn biến mất không còn tăm hơi.

Cơ Bắc Dã khiếp sợ há to mồm, hắn thân là con cháu thế gia, tự nhiên biết cái kia Luân Hồi Quả uy lực, đối với phổ thông võ tu mà nói, đây chính là trí mạng độc dược a.

Cái kia người nuốt Luân Hồi Quả sau, khóe miệng vung lên vẻ mỉm cười, nói ra: “Hiện tại trái cây không còn, sao làm?”

Cơ Bắc Dã trong mắt xẹt qua tàn khốc, quát lên: “Sao làm? Bắt ngươi đến gần làm!”

Ảnh Thần Đao đồng thời, tựu hóa ra ác liệt chí cực ánh đao, mạnh mẽ bổ tới.

Cái kia người giơ tay bấm quyết, điểm ở khoảnh khắc tới đao quang trên, “Ầm” một tiếng liền đem ánh đao đánh nát bấy.

Cơ Bắc Dã vừa giận vừa sợ, người trước mắt này tu vi mờ mờ ảo ảo, nhìn không rõ ràng, nhưng mình nhưng là cửu tinh trung giai Giới Vương, đã là Vô Dục Giới bên trong cao cấp nhất một nhóm tồn tại, cứ như vậy bị người hời hợt phá vỡ tuyệt chiêu, thật sự là phẫn nộ khó đè nén.

Lại nghĩ tới trước đấu Đại Thiên Xà, sợ là đã bị Dương Thanh Huyền coi thường, rít gào một tiếng, thân thể ở không trung nhất chuyển, người đao hợp nhất giữa trời chém xuống.

Chính là Bá Khí Đao Quyết bên trong, cương mãnh vô cùng, chưa từng có từ trước đến nay chiêu thức.

Này chiêu uy năng rất lớn, hoàn toàn không cân nhắc hậu quả, nhưng nếu là gặp gỡ đồng dạng cương mãnh đối thủ, tất nhiên chính là lưỡng bại câu thương kết cục.

Trong mắt người kia xẹt qua một tia tinh mang, thật nhanh vươn tay ra, trực tiếp xuyên vào đến Bá Đao đao khí bên trong, bấm tay hướng về Ảnh Thần Đao trên nhẹ nhàng bắn ra.

“Oành!”

Ảnh Thần Đao lay động một chút, chấn Cơ Bắc Dã miệng cọp tê dại, hầu như dài hơn đao bóc ra, kinh hãi nói: “Không thể!”

Một đao này ra, chính là có đi không về, hoặc là chém giết kẻ địch, hoặc là liều chết lưỡng bại câu thương, từ không có người có thể mang phá tan.

Vừa nãy cái kia chỉ điểm một chút vào Bá Khí Đao Quyết, càng là không thể tưởng tượng nổi, lại không có ngón tay giữa đầu gọt đứt?

Bá Khí Đao Quyết bị phá, Cơ Bắc Dã kinh hoảng bên dưới, vội vàng xoay người chuẩn bị lần thứ hai xuất đao, nhưng cảm thấy trên mông tê rần, trực tiếp bị cái kia người đá một cước, mạnh mẽ bay ra ngoài.

Lần này mất mặt ném đến mức tận cùng, cửu tinh trung giai Giới Vương, bị người một cước đá ở trên mông.

Cơ Bắc Dã ngã xuống đất, tuy rằng tổn thương không nặng, nhưng tự giác không mặt mũi đứng lên lại, thẳng thắn trực tiếp đem vùi đầu trên mặt đất hoá trang chết.

Dương Thanh Huyền trong đôi mắt lấy làm kinh ngạc, cả kinh nói: “Vừa nãy cái kia một chỉ lực lượng... Thiên đạo pháp tắc! Huyền Thiên Cơ, ngươi là Huyền Thiên Cơ!”

“Ồ?”

Cái kia người bóng người loáng một cái, tựu xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trước mặt, đưa đầu tới, hầu như thiếp ở Dương Thanh Huyền trên mặt, khẽ cười nói: “Có sở trường tiến vào a.”

“Chi! Đúng là ngươi!”

Dương Thanh Huyền giật mình, bỗng nhiên lùi về sau, lại đột nhiên thân thể loáng một cái, phát hiện bị Huyền Thiên Cơ chỉ tay điểm vào, đầu ngón tay xuyên vào lồng ngực, toàn thân không cách nào nhúc nhích.

Dương Thanh Huyền hoảng sợ nói: “Ngươi muốn làm gì?!”

Bên trong đan điền nguyên thần thứ hai lập tức mở hai mắt ra, bắn mạnh ra tinh mang, trực tiếp từ trên đỉnh đầu hóa hiện ra, đôi tay vồ một cái, chiến kích tựu rơi ở nguyên thần thứ hai trong tay, đột nhiên hướng về Huyền Thiên Cơ đâm tới.

Huyền Thiên Cơ kêu lên: “Đừng nhúc nhích.”

Chỉ thấy hắn xuyên vào Dương Thanh Huyền ngực trên ngón tay, không ngừng có màu vàng phù ấn bốc lên, chảy về phía Huyền Thiên Cơ trong cơ thể.

Nguyên thần thứ hai chiến kích ở không trung hơi ngưng lại, cả kinh nói: “Ngươi, ngươi làm cái gì vậy?!”

Ở Dương Thanh Huyền bên trong đan điền, cái kia nguyên bản bị Thập Vạn Phạn Âm Hải phong ấn Thiên Mệnh Tối Cao, càng ở một điểm điểm bị giải phong, sở hữu màu vàng Phạn văn như nước, theo cái kia ngón tay lưu về Huyền Thiên Cơ trong cơ thể.

Huyền Thiên Cơ trên người lập tức trở nên ánh vàng chói lọi, văn tự lấp lóe, thậm chí có Phạn âm truyền đến.

Rất nhanh, sở hữu Phạn âm chữ vàng toàn bộ bị bắt về.

Huyền Thiên Cơ ngón tay mới lấy ra ngoài, trên đầu ngón tay một điểm Dương Thanh Huyền máu tươi nhỏ xuống xuống, khẽ cười nói: “Không có gì, không cần sốt sắng. Lúc trước phong ấn vật kia, dùng sức quá mạnh, kết quả khiến cho lâm vào ngủ say. Thực sự là cái bất ngờ a, hiện tại ta thu về phong ấn, cũng không lâu sau sẽ tỉnh lại.”

Nguyên thần thứ hai trực tiếp trở lại trong đan điền, Dương Thanh Huyền đầy mặt ngạc nhiên, thất thanh nói: “Có ý gì? Ngươi, vì sao phải giải khai Thiên Mệnh Tối Cao phong ấn?! Hắn bao lâu sau sẽ tự mình tỉnh lại?”

Trong đan điền, cái kia nguyên bản ánh vàng chói lọi Phạn âm hải đã biến mất không còn tăm hơi, chỉ còn một cái Thanh Đồng Tinh Quỹ, xoay chầm chậm ở hư không, lưu động hơi yếu khí tức, chính là cái kia Thiên Mệnh Tối Cao bản thể.

Huyền Thiên Cơ nói: “Này liền muốn xem bản thân hắn tạo hóa, ngươi cố lên đi, nghĩ muốn lần thứ hai phong ấn nó, ít nhất phải có Thiên Giới lực lượng.”

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Đồ phá hoại a! Phong ấn cố gắng, đầu óc ngươi bên trong có sh a, tại sao muốn giải khai?!”

Huyền Thiên Cơ kinh ngạc nói: “Tại sao không giải khai đây?”

Dương Thanh Huyền đầy đầu mồ hôi lạnh, cả giận nói: “Thiên

Mệnh Tối Cao nếu như tỉnh lại lời, ta sợ là sẽ phải cái thứ nhất xui xẻo?”

Huyền Thiên Cơ lộ ra không hiểu vẻ mặt, kỳ quái nói: “Đúng đấy, nhất định sẽ giết ngươi. Nhưng vậy là ngươi xui xẻo, ngươi chết, liên quan gì đến ta?”

Dương Thanh Huyền: “...”

Huyền Thiên Cơ phất phất tay, nói: “Không nói, ta muốn đi tìm Luân Hồi Quả, gặp lại.”

Dương Thanh Huyền sốt sắng, luôn cảm thấy không thể cứ như vậy để hắn đi rồi, vội vàng nói: “Đúng rồi, Hàn Phi Vân ngươi có thể nhận ra, nàng đang tìm ngươi đó?!”

Huyền Thiên Cơ chỉ vào bầu trời xa xa nói ra: “Ngươi là nói nàng?”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, vội vàng vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, mấy ngàn trong ngoài, hai tia sáng kích bắn mà đến, bóng người thướt tha, nhìn kỹ, chính là Hàn Phi Vân cùng Quách Ảo.

Dương Thanh Huyền nói: “Chính là.”

Về xoay đầu lại, nhưng phát hiện Huyền Thiên Cơ dĩ nhiên không biết tung tích.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2072: Gặp Lại Phạm Gia, Luân Hồi Quả Ảo Diệu

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, hướng về Cơ Bắc Dã hỏi: "Hãy nhìn gặp vừa nãy cái kia người rời đi?"

Cơ Bắc Dã sắc mặt tái nhợt, lộ ra vẻ xấu hổ, gắt gao cắn răng, mặt xám như tro tàn nhẹ nhàng lắc đầu.

Không chỉ có bị đối phương phá vỡ Bá Khí Đao Quyết, còn bị đối phương một cước đá ở trên mông, hiện tại một cái nháy mắt, đối phương làm sao rời đi đều không biết.

Trên thực tế, Dương Thanh Huyền giật mình so với Cơ Bắc Dã càng hơn, thần thức của hắn cảm ứng hơn xa người thường, hơn nữa Hỏa Nhãn Kim Tình đều vừa bắt lấy hình ảnh, Huyền Thiên Cơ lại trước tiên hắn một bước biết được.

Bất quá nghĩ đến người này đã là Thiên Giới thực lực, hơn nữa khống chế một tia Thiên Đạo, ngược lại cũng đúng là bình thường trở lại, nhưng liền không biết Thiên Giới chi chủ làm sao vào này Vô Dục Giới? Coi như Quỷ Tàng phụ thể ở nguyên thần thứ hai trên, đều bị áp chế đến rồi Thiên Giới bên dưới.

Xem ra thế gian vạn pháp, huyền diệu cực kỳ, pháp không định pháp, tất cả quy tắc đều không có định số a.

Chính là cảm thấy thán, Hàn Phi Vân cùng Quách Ảo tựu bay rơi xuống, hai người vừa nhìn Dương Thanh Huyền, đồng thời giật mình nói: "Là ngươi?"

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, không biết đúng hay không phải đem gặp phải Huyền Thiên Cơ chuyện nói cho nàng biết.

Hàn Phi Vân trong tay cầm một cái khay, nói ra: “Chúng ta phát hiện phụ cận có năm viên Luân Hồi Quả, xem ra là ngươi bị chiếm được.”

Nói xong, lại dùng la bàn dò xét một trận, phát hiện phụ cận cũng không có Luân Hồi Quả, lúc này mới thu hồi đến.

Hàn Phi Vân nhìn Dương Thanh Huyền, khẽ cười nói: “Lần trước Yên Hà Tiểu Uyển chuyện, đa tạ ngươi.”

Dương Thanh Huyền đầy mặt sầu lo, nghĩ trong cơ thể Thiên Mệnh Tối Cao, trở nên thất thần, không yên lòng nói ra: “Không sao, việc nhỏ mà thôi.”

Hàn Phi Vân nhìn ra hắn có tâm tư dáng vẻ, lại nhìn bốn phía một cái dấu vết hư hại, biết tất nhiên trải qua một trận đại chiến, cái kia chút người thua sợ là đã mất mạng, ngay lập tức nói ra: “Ta tựu không nhiều quấy rầy, ngày khác rảnh rỗi lại tạ, chúng ta cũng muốn đi tìm Luân Hồi Quả.”

Ngay lập tức, liền cùng Quách Ảo hóa thành độn quang, biến mất ở phía xa.

Dương Thanh Huyền nội tâm một trận ngổn ngang, kiểm tra cẩn thận hạ Thiên Mệnh Tối Cao, phát hiện xác thực như là ngủ say dáng vẻ, cũng không biết lúc nào mới có thể tỉnh lại, thì dường như một quả bom hẹn giờ, khả năng bất cứ lúc nào tựu lấy đi của mình mệnh.

Vốn cho là Huyền Thiên Cơ người này cũng không tệ lắm, không nghĩ tới vẫn là làm việc như vậy quái lạ, thậm chí lộ ra từng tia từng tia tà ác, cùng cái kia căn bản không cách nào bắt giữ ý nghĩ ý nghĩ, cùng với hành vi.

Dương Thanh Huyền ai thán vỗ đầu một cái, Huyền Thiên Cơ để hắn cảm thấy so với Ninh gia còn đau đầu hơn, chính mình vẫn còn kỳ vọng hắn không chết, sớm biết còn không bằng kỳ vọng hắn chết đi quên đi.

Lại nghĩ nghĩ, Huyền Thiên Cơ có thể thôn phệ Luân Hồi Quả, nhưng cũng nói được, trước hắn liền đem pháp thân nấp trong trong luân hồi, vậy hắn lần này tiến nhập Vô Dục Giới mục đích là vì cái gì? Chỉ là Luân Hồi Quả sao?

Vậy hắn lại vì sao phải giải khai Thiên Mệnh Tối Cao phong ấn?

Không có đạo lý a, lúc trước dùng hết tất cả mới tốt không dễ dàng phong ấn lại đồ vật, sao lại như vậy dễ như trở bàn tay vứt bỏ.

Dương Thanh Huyền trăm bề bất đắc kỳ giải, thở thật dài một cái, hiện tại muốn những thứ này đã không có ý nghĩa, mấu chốt là làm sao dự phòng Thiên Mệnh Tối Cao ở trong cơ thể mình có chuyện, vật này một khi tỉnh lại, sợ là chính mình tại chỗ liền muốn xong đời.

Cơ Bắc Dã gặp Dương Thanh Huyền thất thanh, kêu lên: “Đại nhân.”

Dương Thanh Huyền phục hồi tinh thần lại, lại thở dài, nói: “Đi thôi, chúng ta đi nơi khác nhìn.”

Hai người chính phải rời đi, Dương Thanh Huyền độn quang vừa lên, một chút lại tản mất, kinh ngạc nhìn bầu trời, một đạo béo mập bóng người bay tới, rơi ở phía trước.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Phạm gia.”

Mập mạp kia tử, chính là Đức Phong Cổ Lâu Phạm gia, không nghĩ tới đích thân tiến vào.

Phạm gia một thân bộ đồ mới, tinh thần hiên ngang, mặt mỉm cười, trong tay vác một mặt dựng thẳng kỳ, mặt trên dùng bắt mắt chữ vàng viết: Thu, bán Luân Hồi Quả.

Phạm gia quan sát hạ Dương Thanh Huyền, kinh ngạc nói: “Các hạ là? Chúng ta nhận ra sao?”

Dương Thanh Huyền này mới phản ứng được, chính mình giờ khắc này là thân rồng, hắc tiếng cười nói: “Đức Phong Cổ Lâu Phạm gia, trong thiên hạ ai không biết, ai không hiểu?”

Phạm gia “Ha ha” nở nụ cười hai tiếng, vuốt râu, con ngươi nhưng là chung quanh, đem tranh đấu dấu vết nhìn một cái không sót gì, khẽ cười nói: “Bằng hữu, bán Luân Hồi Quả không?”

Dương Thanh Huyền than thở: “Luân Hồi Quả bị người cướp đoạt đi rồi.”

Phạm gia sửng sốt hạ, hiển nhiên không tin dáng vẻ, cười nói: “Đức Phong Cổ Lâu giá cao thu mua, các hạ nếu là có, nhớ tới tìm ta.”

Dương Thanh Huyền thuận miệng hỏi: “Bao nhiêu tiền một viên thu? Bao nhiêu tiền một viên bán?”

Phạm gia trầm ngâm hạ, nói: “Nhìn bằng hữu nhận ra tại hạ, chắc là Đức Phong Cổ Lâu khách quen, chúng ta ra mười hai ức một viên thu, bán, ha ha các hạ nếu thật sự nghĩ mua, đến thời điểm bàn lại.”

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm mắng, trước nói với ta mười một ức, ngươi tên mập mạp chết bầm này, trên mặt nhưng là cười hì hì nói: “Được rồi, nếu là có, nhất định tìm đến Phạm gia. Đúng rồi, ta muốn cùng Phạm gia mua chút tin tức.”

Phạm gia kinh ngạc nói: “Ồ? Tin tức gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Luân Hồi Quả chỉ có Vô Dục Giới mới có không? Tử Tâm Thần Vương phủ vì sao không để trái cây ở ngoài lưu? Chẳng lẽ có cái gì diệu dụng?”

Phạm gia cười nói: “Ta còn tưởng rằng là tin tức gì, này chút cũng không phải là cái gì bí mật, rất nhiều người đều biết. Nhìn ở bằng hữu là khách quen cũ mặt trên, ta tựu miễn phí tặng cho. Thiên địa to lớn, vô cùng vô tận, không thể độ lượng, đương nhiên không chỉ Vô Dục Giới có Luân Hồi Quả ra, cái khác không ít địa phương cũng có, nhưng sản lượng cực nhỏ, cực kỳ quý trọng. Có thể lớn như vậy quy mô ra Luân Hồi Quả địa phương, toàn bộ nơi đây vũ trụ, trước mắt tựu phát hiện Vô Dục Giới một chỗ. Cho tới Tử Tâm Thần Vương phủ vì sao hạn chế trái cây ở ngoài lưu, dính đến một bản Thần thông công pháp.”

Dương Thanh Huyền theo bản năng hỏi: “Công pháp gì?”

Phạm gia ho khan hai tiếng, xoa xoa đôi bàn tay chỉ, nói ra: “Khái khái, miễn mất thì giờ quá.”

Dương Thanh Huyền: “...”

Phạm gia nói: “Năm triệu Tinh Hạo Thạch, tin tức này không ít người biết, nhưng cũng không nhiều, vì lẽ đó giá cả không cao cũng không thấp.”

Dương Thanh Huyền kiểm lại năm triệu Tinh Hạo Thạch, đem túi chứa đồ hướng về Phạm gia trên mặt ném tới, nói ra: “Phạm gia dù sao cũng không biết xấu hổ, đập nát ngài nét mặt già nua, sẽ không để tâm chứ?”

Phạm gia đem túi chứa đồ tiếp được, cất vào đến, cười hắc hắc nói: “Không ngại không ngại, mỗi lần năm triệu, ta đây nét mặt già nua có thể để xuống đất để các hạ thoả thích đập.”

Dương Thanh Huyền: “...”

Đức Phong Cổ Lâu tuy rằng giá tiền hố, nhưng lấy tiền vẫn là làm việc.

Phạm gia nói ra: “Một bản cực kỳ lợi hại thần thông, gọi là Chí Tôn Luân Hồi Bảo Lục. Nguyên bản tựu sinh ra ở này Vô Dục Giới bên trong, là bị Lam Anh thần vương phủ một vị đệ tử ngẫu nhiên được, nhưng đệ tử kia cũng không biết được bảo bối này, mang về Lam Anh Thần Vương phủ. Tử Tâm Thần Vương sau khi biết, giả bộ tới cửa bái phỏng, kì thực nhưng là hỏi thăm đệ tử kia tăm tích, sau đó dùng mấy viên đan dược liền đem cái kia thần thông công pháp thay đổi trở lại. Sau đó Lam Anh Thần Vương mới biết được việc này, tức giận tới cửa đòi thuyết pháp, Tử Tâm Thần Vương tự nhiên không chịu cho, liền ở nơi này La Phù cảnh nội triển khai một trận đại chiến. May mà việc này bị đại Thần Vương biết được, đại chiến vừa lên tựu ngăn trở, bằng không hai đại Thần Vương ác chiến, thật đúng là một hồi có một không hai tai nạn. Đây cũng chính là hai vị Thần Vương trong đó thù oán khởi nguồn.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2073: Quá Cực Khổ, Linh Khí Chi Trụ

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Cái kia Chí Tôn Luân Hồi Bảo Lục càng lợi hại như vậy? Có thể dẫn tới hai vị Thần Vương không tiếc ra tay đánh nhau?”

Phạm gia liếc mắt nhìn hắn, nhẹ nhàng nói ra: “Đây là một vốn có thể tu luyện đến vạn cổ cảnh giới chí tôn thần thông hàm nghĩa.”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, lập tức hiểu được.

Phạm gia lại nói: “Mà tu luyện Chí Tôn Luân Hồi Bảo Lục, nhất định phải có đại lượng Luân Hồi khí phụ trợ. Lần này Vô Dục Giới mở ra, Tử Tâm đem Tử Hà tiên tử làm thẻ đánh bạc ném đi ra, khắp nơi đều có suy đoán, Tử Tâm khả năng sắp tu luyện đại thành. Nhưng cho tới thật giả, tựu không người biết được.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Tu luyện đến đại thành? Đạt đến vạn cổ chí tôn?”

Phạm gia cười nói: “Ha ha, vạn cổ chí tôn há lại là tốt như vậy thành tựu? Chỉ là công pháp đại thành, mà không phải cảnh giới đại thành. Nhưng công pháp đại thành sau, chỉ cần Tử Tâm Thần Vương kiên trì một lòng bất loạn tu luyện, liền có thể cảnh giới đại thành.” Dừng hạ, lại nói: “Đương nhiên, này chút chỉ là Đức Phong Cổ Lâu phân tích, không hẳn chính xác.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Vậy trừ Chí Tôn Luân Hồi Bảo Lục ở ngoài, còn có hay không những công pháp khác, cần hoặc là có thể thôn phệ Luân Hồi lực?”

Phạm gia nghĩ đến hạ, nói: “Sẽ không có có. Bởi vì Luân Hồi Quả không phải bản vũ trụ có thể đản sinh đồ vật, dù cho sản xuất một, hai, đều là có cơ duyên cực lớn. Vì lẽ đó ở Chí Tôn Luân Hồi Bảo Lục xuất hiện trước, căn bản không tồn tại tu luyện Luân Hồi lực người.”

Dương Thanh Huyền thấy hắn nói như đinh chém sắt dáng vẻ, không khỏi sững sờ nói: “Như vậy chắc chắn chứ?”

Phạm gia gật đầu nói: “Điểm ấy ta còn là dám xác định. Chí ít trước mặt nơi đây trong vũ trụ là không có, dù cho hướng về đẩy về trước 100 triệu năm cũng không có. Lại xa so với trước kia chuyện, ta tựu không dám xác định.”

Dương Thanh Huyền có chút thất thần, cái kia Huyền Thiên Cơ là chuyện gì xảy ra?

Phạm gia nói: “Hai vị không còn có cái khác sự tình, ta liền đi trước, còn chạy đi làm buôn bán đây.” Ánh mắt thâm tình nhìn hai người, nói ra: “Hai vị thật sự không có Luân Hồi Quả bán?”

Dương Thanh Huyền biết hắn là từ la bàn dò xét trên thấy được năm viên, nhưng đều bị Huyền Thiên Cơ ăn, không còn gì để nói lắc đầu nói: “Không có, tựu không đánh khuấy Phạm gia, lần sau gặp lại.”

Nói xong, liền dẫn Cơ Bắc Dã hóa thành lưu quang mà đi.

Phạm gia nhìn hai người bóng lưng biến mất, con ngươi thu nhỏ lại, đưa tay một phen, lấy ra một mặt màu xanh la bàn, mặt trên không ngừng có quang điểm di động.

Phạm gia nhìn chằm chằm trong đó một đạo nhanh chóng cách xa mình điểm sáng, bấm quyết điểm rơi xuống đi, một mảnh mờ mịt hào quang bay lên, hóa thành một mặt lớn bài dáng dấp, chính là lúc trước Phạm gia cho Dương Thanh Huyền cái kia mặt.

Phạm gia hơi thay đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Lộ Phi? Người này càng là Lộ Phi?”

Nhưng bất quá nháy mắt, trên mặt kinh sợ tựu biến mất không còn tăm hơi, la bàn cũng cất vào đến, trái lại lộ ra một nụ cười, “Có ý tứ, thật biết điều”, liền tiếp tục đi đến phía trước, tốt như cái gì sự tình cũng chưa từng xảy ra.

Phạm gia giơ cái kia mặt thu mua cờ xí, vừa đi vài bước, tựu ngừng lại.

Ở phía trước cách đó không xa, tiêu tan không một tiếng động đứng một bóng người, chính mặt mỉm cười nhìn hắn.

Phạm gia trong lòng kinh hãi, người này lúc nào xuất hiện? Chính mình lại không chút phản ứng nào, hơn nữa xuất hiện đã bao lâu cũng không biết. Nếu như trước đây tựu ở đây, vừa nãy đường kia bay cũng không phát hiện người này? Còn là nói hiện tại vừa tới?

Dù sao Phạm gia kiến thức rộng rãi, cầm trong tay đại kỳ quơ hạ, nói cho đối phương biết thân phận của chính mình, sau đó trấn định nói ra: “Các hạ có Luân Hồi Quả bán không?”

Người kia cười nói: “Không có bán, nhưng ta muốn mua.”

Phạm gia nhíu mày lại, trầm tư nói: “Mua? Năm tỉ một viên.”

Vô Dục Giới vừa rồi mở ra, mọi người đều liều mạng tìm kiếm cùng tranh cướp Luân Hồi Quả, chỗ tốt ở giai đoạn khởi đầu, cũng không thể bán cái giá tiền cao, vì lẽ đó Phạm gia tùy tiện báo một giá cả, chính là muốn đem đối phương dọa chạy.

Cái kia người vỗ tay cười to nói: “Không tồi không tồi, giá cả thích hợp, các hạ có bao nhiêu, ta đều mua.”

Phạm gia lấy làm kinh hãi, nói: “Ngươi, ngươi đều mua? Ta đây chính là có hơn hai mươi viên, tổng cộng hơn một ngàn ức đây.”

Cái kia người ném quá một cái túi đựng đồ.

Phạm gia kết quả túi, kiểm lại hạ, lại có một trăm năm mươi tỷ, nội tâm giật mình không thôi, đây là nhà nào kẻ ngu si? Nhưng nếu có thể bán nhiều như vậy, tự nhiên cũng sẽ không so đo, ngay lập tức cười hì hì lấy ra hơn hai mươi viên Luân Hồi Quả, ném tới, cười nói: “Kiểm kê hạ.”

Cái kia người gật đầu nói: “Hai mươi ba viên, tiền còn lại không cần tìm.”

Nói xong, liền từ trong túi lấy ra một quả trái cây, cũng không thèm nhìn tới ném vào trong miệng, sau đó “Ùng ục” một tiếng nuốt xuống.

“Chi!” Phạm gia thở một hơi lãnh khí, dọa cho phát sợ, “Ngươi, ngươi muốn tự sát?!”

“Tự sát?” Cái kia người nhẹ nhàng nở nụ cười, lại ném một viên, trong nháy mắt, hai mươi ba viên Luân Hồi Quả đã bị ăn sạch sành sanh.

Tảng lớn Luân Hồi Chi Quang ở đằng kia người trên người phun trào, biến ảo ra vô số phù văn.

Cái kia người giơ tay bấm quyết, phía sau chậm rãi hiện ra một toà mênh mông đại trận, bên trong vô số Tinh Khung lưu chuyển, sức mạnh to lớn nghiêng mà ra, phảng phất chứa toàn bộ vũ trụ.

Đại trận ảo giác lóe lên một sát, tựu tiêu ẩn không gặp, mà tất cả Luân Hồi ánh sáng, đều tràn vào cái kia thân thể bên trong, hoàn toàn không gặp.

Phạm gia như là bị người bóp cái cổ một dạng, con ngươi trợn lên muốn rơi trên mặt đất, nói không ra lời, “Ngươi, ngươi, ngươi…”

To lớn hoảng sợ tại nội tâm lan tràn, toàn thân đều bị mồ hôi lạnh thẩm thấu, hai chân run rẩy.

Cái kia người kinh ngạc nói: “Các hạ chân làm sao vậy, run lợi hại như vậy, là buôn bán quá cực khổ chứ? Nói cũng phải, kháng như thế cái đại kỳ ở Vô Dục Giới bên trong chạy khắp nơi, đổi lại là ai cũng sẽ mệt a. Các hạ tựu nghỉ ngơi thật tốt một trận, ta tới thay các làm việc đi.”

Nói, khóe miệng nhẹ nhàng vung lên, lộ ra một tia mê người mà muôn đời không tan mỉm cười.

Một lát sau, Phạm gia tựu nằm trên đất, co giật giống như co quắp, trơ mắt nhìn cái kia người lấy đi lệnh bài của chính mình cùng toàn thân đồ vật, vác đại kỳ đi rồi, còn không ngừng thét “Thu trái cây, thu Luân Hồi Quả, giá cao thu mua…”

…

Vô Dục Giới nơi nào đó, trống trải trên vùng bình nguyên, bao phủ to lớn sát khí cùng huyết quang.

Gần trăm vị giới vương vũ tu, từng người triển khai thần thông, triển khai một hồi to lớn giết chóc.

Phía trên vùng bình nguyên này bất quá là ra đời mười viên Luân Hồi Quả, tựu đưa tới năm, sáu cỗ thế lực, tiến vào sinh tử chém giết trong tranh đoạt, đánh đất rung núi chuyển.

Trong đó thực lực mạnh nhất là Hoàng Cực Tông, có hai vị cửu tinh sơ giai cao thủ tọa trấn, rất nhanh tựu ở trong tranh đoạt bộc lộ tài năng, đem dư thế lực đánh chết chết, chạy đã chạy.

“Hừ, theo ta Hoàng Cực Tông đấu, muốn chết! Các ngươi ta mỗi một người đều nhớ kỹ, tuyệt đối đừng để ta gặp lại các ngươi, bằng không giết không tha!” Hoàng Cực Tông tông chủ nhìn chằm chằm bốn hạ chạy tứ tán người, còn có trên đất chính mình tông môn mấy bộ thi thể, sắc mặt cực kỳ khó coi, nhưng tốt ở Luân Hồi Quả bảo vệ, nếu không thì là giỏ trúc múc nước, công dã tràng.

Hoàng Cực Tông tông chủ chính phải xử lý những thi thể này thời điểm, đột nhiên từ cái kia chút trong chiến đấu đánh ra hố bên trong, tuôn ra từng đạo từng đạo linh khí chi trụ, bắn về phía vòm trời, mà đại địa cũng đang đung đưa kịch liệt run rẩy.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2074: Núi To Hiện Ra, Thần Võ Cung Người Đến

“Tông chủ, chuyện gì thế này?!”

Hơn mười tên Hoàng Cực Tông đệ tử, không không thất kinh.

Phải biết Vô Dục Giới đại địa biết bao cứng rắn, coi như là Giới Vương đều khó mà lay động bao nhiêu, như như vậy chấn động to lớn, cơ hồ là khó có thể tưởng tượng.

“Ầm ầm!”

Đột nhiên cả vùng đều phá nát rơi, sở hữu Hoàng Cực Tông đệ tử nghĩ muốn chạy trốn, lại bị một luồng xông ra to lớn hào quang bọc lại, dường như kết giới giống như vậy, căn bản không xông ra được.

To lớn kia rung động sóng âm cùng Thiên Lý, toàn bộ bên trong vùng bình nguyên, vô số linh khí trụ phóng lên trời, càng là một toà to lớn mênh mông Linh Sơn, vụt lên từ mặt đất, xông về cái kia thâm thúy mà vô cùng bầu trời.

Vô số linh thú yêu quái, sợ đến từ bốn phương tám hướng tuôn ra, liều mạng hướng về xa xa bỏ chạy.

Không ít mới vừa tiến vào bình nguyên võ giả, nhìn này kinh thiên động địa một màn, đều sợ đến đứng tại chỗ, không dám tới gần nửa phần.

…

“Tử Vân tiểu tỷ tỷ, có khoẻ hay không a.”

Vô Dục Giới bên ngoài bịt kín bên trong không gian, đột nhiên vang lên một đạo tiếng cười khẽ, một con trắng nõn tay thăm dò vào kết giới, sau đó toàn bộ người liền xuyên thủng lại đây, là một vị tuyệt đẹp nam tử, trên mặt lộ ra cân nhắc mà lại mang một chút nụ cười tà khí.

Sau đó, bốn vị kim giáp uy vũ tùy tùng, cũng tuỳ tùng đi vào, nghiêm nghị đứng ở phía sau nam tử.

Thần Vương phủ một vị bảo vệ Càn Khôn Bảo Kính đại trận tỳ nữ phẫn nộ quát: “Người tới là ai? Còn không nhanh lui ra, nơi này là Thần Vương phủ kết giới, bất luận người nào không được đi vào!”

Người công tử kia phía sau một vị kim giáp võ sĩ bạo mở hai mắt, quát lên: “Trợn to mắt chó của ngươi, công tử nhà ta ở cùng Tử Vân tiên tử nói chuyện, ngươi toán cái gì cẩu vật, cũng có tư cách mở miệng?!”

Hai vị thủ hạ một uống một hồi, lập tức đem bầu không khí làm cho hết sức căng thẳng.

Tử Vân hơi mở mắt ra, mặt không thay đổi nói ra: “Hóa ra là Ngự Ân công tử, tiểu châu không được vô lễ.”

Vị kia tỳ nữ ở cúi đầu, nhẹ giọng nói: “Là, tiểu thư.”

Ngự Ân cười nói: “Ha ha, vẫn là Tử Vân tiểu tỷ tỷ hiểu chuyện.” Ánh mắt quét qua, phát hiện này độc lập trong kết giới, đã có không ít cao thủ, ở tĩnh tọa nghỉ ngơi, đối với hắn đến tựa hồ trí nhược không nghe.

Mà những cao thủ này bên trong có mấy vị hắn đều nhận ra, chính là các đại thế gia danh tộc bên trong cường giả, không khỏi thầm giật mình.

Những thế gia này danh tộc, đều là hướng về phía vị trí thứ nhất tới, vì lẽ đó hết sức quan tâm Vô Dục Giới bên trong tình huống, đều đến chờ đợi kết quả.

Tử Vân nói: “Nơi này đích xác là của ta tư nhân hạ không gian, Ngự Ân công tử nếu như không có chuyện, kính xin lui ra đi.”

Ngự Ân không vui nói: “Tư nhân hạ không gian? Hừ, vậy tại sao còn có nhiều người như vậy ở?”

Những thế gia kia danh tộc cao thủ, tuy rằng đều nhắm mắt dưỡng thần, nhưng không khỏi là bạt tai bát phương, nghe vậy đều là hơi nhíu mày, trong lòng tối nghĩ đây là một kẻ ngu si, Thần Võ Cung thế hệ trẻ đệ tử chống cự thiên địch thực lực mạnh mẽ, hưởng danh tiếng bát phương, chính là rồng phượng trong đám người, làm sao không gặp chống cự thiên địch, nhưng đến như thế một vị kẻ ngu si.

Phải biết vừa nói như thế, tựu hầu như đem người ở chỗ này toàn bộ đều đắc tội.

Người ở tại tràng đều âm thầm suy tư, thật giống nghe qua Ngự Ân danh tự này, tựa hồ là Thần Võ Cung cung chủ một vị ái thiếp nhi tử.

Tử Vân nói: “Này chút tiền bối cường giả, toàn bộ đều là của ta khách nhân, là ta mời mời vào.” Dừng hạ lại bổ sung: “Ít nhất phải có Thiên Giới cảnh giới, mới có thể vào bên trong.”

“Thiên Giới cảnh giới?”

Ngự Ân cười lạnh nói: “Tử Vân tiểu tỷ tỷ cũng không tránh khỏi quá bất công đi.” Nói lấy tay chỉ một cái bên trong góc một người trung niên nam tử, nói: “Vị này chỉ có ba sao Giới Vương tu vi, làm sao cũng có thể đi vào?”

Tử Vân trên mặt lộ ra vẻ cổ quái.

Vị trung niên nam tử kia chậm rãi mở mắt ra, ngậm lấy một nụ cười, nói ra: “Chống cự Tinh Ngân nhi tử đúng không.”

Ngự Ân hoàn toàn biến sắc, phẫn nộ quát: “Lớn mật, cha ta tên há lại là ngươi có thể gọi thẳng!”

Người đàn ông trung niên trong mắt ý cười không ngừng trở nên lạnh, ngoắc ngoắc ngón tay nói ra: “Ta tựu hô, sao, ngươi không phải nhìn ta tu vi không hợp mắt sao? Đến, nếu như ngươi có thể thắng ta, ta tựu xin lỗi ngươi, hơn nữa còn có thể lưu ở nơi đây không gian.”

Ngự Ân sững sờ, không tin nhìn phía Tử Vân, lộ ra vẻ hoài nghi.

Tử Vân cười gật đầu nói: “Vị đại nhân này nói không sai, ngươi như thắng, liền có thể lưu lại.”

Ngự Ân nhíu mày lại, đột nhiên nói ra: “Có thể! Bất quá ta còn có một điều kiện, Tử Vân tiểu tỷ tỷ, ngươi hẳn phải biết ta đối với ngươi ái mộ chi tình, nếu là ta có thể đánh bại tên rác rưởi này, ngươi tựu được gả cho ta.”

Tử Vân trong mắt ẩn hiện một chút giận dữ, nhưng thoáng qua liền qua, gật đầu nói: “Tốt, tất cả theo ngươi.”

Ngự Ân mừng như điên, chỉ lo nàng đổi ý tựa như, vội kêu lên: “Tốt!” Ngay lập tức bóng người loáng một cái, tựu xuất hiện ở trung niên nam tử kia trên đỉnh đầu, hai tay không ngừng kết ấn, hóa ra từng đạo từng đạo quang trận, cuối cùng ngưng kết cùng nhau, đột nhiên cuồng kích mà xuống, cười to nói: “Ha ha, rác rưởi, tựu dùng ngươi mệnh để đổi bổn thiếu gia cả đời hạnh phúc!”

Bên trong kết giới võ giả, lúc này mới từng cái từng cái mở hai mắt ra, lạnh lùng nhìn Ngự Ân, giống như là nhìn người chết, đều nghĩ tới, chống cự Tinh Ngân người đáng sợ như vậy vật, làm sao sinh ra như vậy một cái ngu xuẩn vật, thực sự là chết chưa hết tội.

Tử Vân nhưng là vội vàng nói: “Bạch Phù Thần Vương đại nhân, mong rằng hạ thủ lưu tình, người này đến đây, sợ là đến lan truyền tin tức gì.”

“Bạch Phù Thần Vương?”

Ngự Ân chính ở không trung mừng như điên, nghe được bốn chữ này sửng sốt một chút, có chút không phản ứng kịp.

Cái kia bốn người tùy tùng thị vệ, nhưng là từng cái từng cái hoàn toàn biến sắc, lộ ra kinh khủng cùng khó tin vẻ mặt, từng cái từng cái hoảng sợ há to mồm.

Trung niên nam tử kia chính là Bạch Phù, lạnh lùng nhìn cái kia nổ xuống quyết ấn, trong lòng có một trăm loại để người này chết biện pháp, trái lại một chút không biết có biện pháp gì tốt.

Nghe Tử Vân nói như vậy sau, nhẹ nhàng nhíu mày lại, liền trực tiếp đưa tay ra, năm ngón tay vồ lấy.

“Ầm ầm!”

Cái kia rung động mà rơi xuống ấn quyết nháy mắt nổ ra, Bạch Phù lại năm ngón tay nắm chặt, cái kia chút nổ ra tới năng lượng, càng đình trệ ở trên hư không trên, không có một chút nào tiêu tan. Ngự Ân khuôn mặt mở to hầu như muốn bành trương, to lớn hoảng sợ một điểm điểm che kín toàn bộ trên mặt.

“Ầm ầm!”

Cái kia chút bị khống chế năng lượng, nhanh chóng tụ lại cùng nhau, hoàn nguyên thành phía trước quyết ấn, chỉ có điều nhỏ mấy chục lần, chỉ có một to bằng nắm tay, như một đạo lưu tinh, nghịch hướng bắn vào Ngự Ân cái kia trương to lớn trong miệng.

“Oanh!”

Ngự Ân toàn bộ người cự chiến, vệt hào quang kia theo miệng của hắn đánh vào trong bụng, trực tiếp nổ ra, lồng ngực đột nhiên bành trướng hơn hai lần, vô số trong lỗ chân lông tuôn ra kình khí đến.

Ngự Ân mặt ngoài miệng, càng là cháy đen một mảnh, cả miệng thành to lớn “Ồ” hình chữ, hàm răng, đầu lưỡi, yết hầu các loại toàn bộ nát tan, liền ngay cả tiếng kêu thảm thiết đều không hét lên được.

Thân thể bành trướng một chút sau, từ từ thu nhỏ lại, bay chấn động ở kết giới trên, lại đàn hồi đến trên đất, không biết lợi hại.

Cái kia bốn tên thị vệ, trực tiếp sợ choáng váng, “Rầm rầm” toàn bộ quỳ xuống, liều mạng bò qua đi, kiểm tra Ngự Ân sinh tử.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2075: Thần Bí Tin Tức, Viễn Cổ Phong Ấn

Tử Vân phi thân lên trước, kiểm tra rồi hạ Ngự Ân tình hình, không khỏi giật mình vạn phần, từ miệng đến xương đuôi, toàn bộ sống lưng toàn bộ vỡ thành bột phấn, ngũ tạng lục phủ cũng đều thủng trăm ngàn lỗ, hầu như tất cả đều là phải chết tổn thương, nhưng kỳ quái nhưng là không chết.

Hơn nữa kinh mạch, bắp thịt hầu như toàn bộ nát tan, coi như nghĩ cứu, cũng không biết làm như thế nào ra tay.

Tử Vân trầm ngâm hạ, giơ tay bấm quyết, hướng về bên trong đại trận một chỉ, một điểm huỳnh quang kích bắn mà lên, ở không trung hóa thành kính quang, chiếu trên người Ngự Ân.

Ngự Ân trên người thịt nát cùng máu tươi, chầm chậm ngọ nguậy, càng có chuyển biến tốt xu thế.

Trong giới hạn sở hữu võ tu đều mở mắt ra, lẳng lặng nhìn, một ông lão trầm giọng nói: “Càn Khôn Bảo Kính, có thể chiếu sinh tử, danh bất hư truyền.”

Tử Vân hờ hững nói ra: “Hoàng Hạc lão nhân quá khen.”

Theo cái kia kính quang chậm rãi chuyển động, Ngự Ân trong cổ họng phát sinh nhỏ nhẹ tiếng rên rỉ, đứt quãng.

Tử Vân nói: “Có thể nói chuyện, Ngự Ân huynh, ngươi tới này có thể có chuyện gì?”

Ngự Ân rên rỉ lên, đứt quãng nói: “Cha ta, cha, để ta, mang,

mang đến một cái tin.”

Chật vật giơ tay lên, nhẹ nhàng rung rung hạ bên trong chỉ, mặt trên một viên màu xanh đậm nhẫn chứa đồ tử.

Tử Vân cúi người đi, ngón tay ở đằng kia giới tử trên nhẹ nhàng xoa xoa, một điểm ánh vàng tựu kích bắn mà ra, bị nắm ở trong tay, là một tờ giấy thếp vàng.

Tử Vân triển khai tỉ mỉ đọc, đột nhiên hoàn toàn biến sắc, nắm lấy giấy thếp vàng tay càng run rẩy kịch liệt hạ.

Bên trong kết giới võ tu, ngoại trừ Bạch Phù ở ngoài, đều là hai con ngươi thu nhỏ lại, bắn ra tinh mang, muốn đem cái kia giấy thếp vàng nhìn thấu, nhưng cũng bị một tầng hào quang nhàn nhạt ngăn trở, trong mắt mông lung một mảnh, không khỏi thất kinh, chống cự Tinh Ngân đồ vật quả nhiên không giống người thường.

Tử Vân đôi tay vồ một cái, liền đem cái kia giấy thếp vàng tạo thành một đoàn, sau đó ở trong lòng bàn tay hóa thành nát tan, tung bay nhập hư không.

Sở hữu võ giả không không hiếu kỳ, rốt cuộc là nội dung gì, dĩ nhiên làm cho luôn luôn trầm ổn Tử Vân như vậy thất thố.

Tử Vân trong mắt lóe lên tinh mang, trên người mơ hồ có màu tím hiện ra, hiển nhiên tâm tình vô cùng không bình tĩnh.

Sau một lúc, mới chậm rãi khôi phục hạ xuống, nhìn trên mặt đất Ngự Ân, đối với một tên tỳ nữ nói ra: “Mang xuống, cứu hắn.”

Sau đó phất một cái ống tay áo, đem cái kia bảo kính chi quang thu về, tựu ngồi xếp bằng hư không, tiếp tục nhắm mắt tu luyện.

...

Vô Dục Giới bên trong, một tòa thật to Linh Sơn chọc vào vòm trời, tràn ngập to lớn linh vụ.

Trong phạm vi mấy ngàn dặm, đều bị bao phủ ở đây linh vụ bên trong, nhìn không rõ ràng bên trong cảnh tượng, nhưng cũng xuyên thấu qua nhàn nhạt tầng ngoài, có thể nhìn thấy có to lớn thô đen Thiết Liên, ngang qua ở trong sương mù, phảng phất đem cả ngọn núi đều vờn quanh.

Một vị võ giả không tin tà, một tay ngưng chưởng, không ngừng có nguyên tố "Hỏa" ở lòng bàn tay dựng lên, hóa thành to lớn Hỏa Diễm Đao, quát lên: "Ta cũng không tin không vào được!"

Toàn bộ người trên người đều nhóm lửa đến, xông về phía trước.

Một tay xoay chuyển tựu bổ xuống, phía trước trên hư không, hóa ra chu vi mẫu đại hình cung mặt lồng ánh sáng.

"Ầm ầm!"

To lớn Hỏa Diễm Đao chém ở kết giới kia, một điểm điểm cắt chém đi vào.

Này tên võ tu đại hỉ, càng là tăng lên chân nguyên, đều rót vào lòng bàn tay, cắt mở kết giới kia.

Hơn mười người ở phía sau đều là hai mắt phóng ánh sáng, có chút khẩn trương nhìn, toà này Linh Sơn không giải thích được vụt lên từ mặt đất, đồng thời nắm giữ to lớn kết giới lồng ánh sáng, còn có xích sắt bên trong, sợ là ẩn chứa rất lớn bảo tàng hoặc là bí mật.

Vừa nghĩ tới nếu như kết giới có thể phá khai, tất cả mọi người không khỏi là mừng như điên.

"Ầm ầm!"

Cái kia lồng ánh sáng rốt cục ở Hỏa Diễm Đao hạ, bị cắt vỡ thành hai mảnh, loáng một cái tựu biến mất không còn tăm hơi.

Cái kia võ tu mừng như điên, cười to nói: “Ha ha, bản tọa đi trước một bước!” Bóng người loáng một cái, liền hướng trước kích bắn mà đi, đồng thời lần thứ hai lên đao, chém về phía cái kia thô đen xích sắt.

“Loảng xoảng coong!”

Hỏa diễm hung hăng phách ở xích sắt trên, chấn lên một mảnh xiềng xích chấn động âm thanh, đen kịt xích sắt càng là trên dưới lay động, hóa xuất ra đạo đạo tàn ảnh.

Cái kia võ tu hơi thay đổi sắc mặt, đang muốn lần thứ hai xuất đao, bỗng dưng ngạc nhiên phát hiện, chính mình xung quanh trong hư không, tất cả đều là từng đạo từng đạo đung đưa xiềng xích cái bóng, đồng thời trong khoảnh khắc đem toàn thân mình đều trói buộc chặt.

“Đây là cái gì tà thuật?!”

Cái kia võ tu vừa giận vừa sợ, vội vàng bấm quyết nghĩ muốn bỏ chạy.

Nhưng màu đen xiềng xích đột nhiên nắm chặt, lặc trên người hắn, dường như ghìm lại Sa Nhân giống như, không có bất kỳ khó khăn liền đem siết nát tan, hóa thành vô số thịt nát tung bay ở trên hư không trên.

“Chi!”

Phía sau cái kia chút phấn khởi không ngớt, đang muốn đuổi tới võ tu, từng cái từng cái đột nhiên dừng bước lại, hoảng sợ nhìn.

Bọn họ thậm chí đều không có thể rõ ràng xảy ra chuyện gì, tựu phát hiện phía trước cái kia người thành nát tan, thấm ruột thấm gan linh khí bên trong, đầy rẫy một luồng mùi máu, thậm chí còn có xương cốt cùng thịt nhỏ vụn, bị hút vào trong mũi, không ít người đều là sắc mặt so với gan heo càng khó coi hơn, che miệng lại nghĩ muốn phun ra.

Một người trong đó mặt không biến sắc, chỉ là đưa tay chộp một cái, đem cái kia nổ chết võ giả trên người lưu lại chứa đồ nguyên khí toàn bộ nhiếp đi qua, thu vào chính mình trong túi, sau đó trong hai con ngươi ánh vàng lóe lên, nhìn chằm chằm cái kia thô đen Thiết Liên không biết đang suy nghĩ gì.

Người này chính là Dương Thanh Huyền, tuy rằng không thấy Linh Sơn vụt lên từ mặt đất, nhưng theo Đức Phong Cổ Lâu bán địa đồ một đường lại đây, vốn là to lớn bình nguyên địa phương, lại đột nhiên xuất hiện một ngọn núi lớn, hơn nữa linh khí nồng nặc đáng sợ, tiếp tục nghe trệ lưu ở nơi đây võ tu đàm luận, đối với này Linh Sơn xuất hiện tình huống, có nhất định giải.

Chỉ có điều Linh Sơn xuất hiện đột ngột, làm cho tất cả mọi người không dám tùy tiện tiến nhập.

Vừa nãy vị kia võ tu thực tại đợi không nổi, liền tựu xảy ra tình cảnh đó, trực tiếp bi kịch.

Dương Thanh Huyền thu rồi vị kia võ tu đồ vật, đưa tới từng trận quái dị cùng nham hiểm ánh mắt, vừa nãy vị kia dù sao cũng là bốn sao Giới Vương, trên người thứ tốt sợ không phải ít, những người khác đều là âm thầm hối hận, làm sao chính mình tựu phản ứng chậm.

Nhưng nhìn Dương Thanh Huyền thực lực không tầm thường, Cơ Bắc Dã còn theo sau lưng, đúng là không có người nào dám có ý đồ.

“Này Linh Sơn sợ là Vô Dục Giới bị vạn cổ chí tôn phong ấn trước, tựu bị áp chế đến rồi đại địa bên trong, bằng không vạn cổ chí tôn phong ấn ai có thể phá mở.”

“Nếu thật sự là như thế, cái kia được bao lâu xa trước kia đồ vật? Bên trong rốt cuộc là cái gì, thật khiến cho người ta lòng ngứa ngáy khó nhịn a!”

“Ha ha, lòng ngứa ngáy khó nhịn liền lên a, ta nhìn các hạ nhưng là trong thất tinh cấp Giới Vương, phá khai này xích sắt tỷ lệ rất lớn a.”

“Ha ha! Khà em gái ngươi!”

Hai vị võ tu ngắn gọn trò chuyện kết thúc, hai người lẫn nhau lạnh lùng liếc mắt nhìn, tựu từng người tách ra.

Cũng không ai dám tiến lên thử, đều trông cậy vào người khác trên, liền toàn bộ đứng ở xích sắt ở ngoài, người càng tụ càng nhiều.

“Lại có viễn cổ phong ấn?”

Một đạo kinh ngạc âm thanh từ trong hư không truyền đến.

Sau đó chính là cường đại khí tức, như mây đen giống như ép đỉnh, sở hữu võ tu không khỏi kinh hãi, vội vàng quay đầu lại.

Chỉ thấy từ đằng xa đi tới mấy chục đạo bóng người, một người cầm đầu khuôn mặt tinh xảo, da thịt trắng noãn, hắc ngọc giống như tóc trên, lóe lên nhàn nhạt ánh sáng lộng lẫy, đẹp như đồ sứ.

Mà phía sau theo năm mươi vị kim giáp võ sĩ, uy phong lẫm lẫm.

Mỗi người trong lòng đều giống như bao phủ một khối đá tảng, lộ ra vẻ bối rối.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2076: Hoàng Triều Ấn Linh Kiện, Mua Luân Hồi Quả

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, trước mắt nam tử này, chính là ở liệt nhật bên trong chiến hạm nhìn thấy người, Thần Vương con trai Bạch Lạc.

Không ít người đều phát hiện Bạch Lạc thân phận, bắt đầu cảnh giác.

Gặp gỡ như vậy đại thế gia, cơ bản đều là bị cướp quang phần, vận khí không tốt, khả năng mệnh cũng bị mất.

Bạch Lạc hời hợt quét một vòng mọi người, lộ ra một tia đến từ cấp trên cười nhạo, sau đó tựu nhìn phía cái kia núi to, sắc mặt rốt cục trở nên ngưng trọng.

Bầu không khí lộ ra cực kỳ kiềm chế, không người nào dám nói một tiếng, thậm chí há mồm thở dốc đều không dám.

Bạch Lạc đột nhiên giơ tay lên, một mảnh ánh vàng lấp lóe, từ lòng bàn tay liền bắn ra một vật, hướng về cái kia núi to đánh tới.

“Đó là...!”

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, tảng lớn kim quang ở trong mắt lóe lên, chỉ thấy Bạch Lạc ném ra ánh vàng bên trong, là một phương kỳ quái tỳ ấn, vuông vức, nhưng ở giữa nhưng như là vây quanh cái gì.

“Ầm ầm!”

Cái kia tỳ ấn đánh ở xích sắt trên, lập tức chấn lên tảng lớn hào quang, xích sắt trên dưới lay động, đãng xuất ra đạo đạo tàn ảnh.

Cái kia tỳ ấn một đòn sau, đã bị xích sắt đánh bay, bay lên trên không, đột nhiên một chút trở nên quái dị, nhanh chóng xoay tròn, tỏa ra kinh khủng khí tức.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, lập tức nhìn rõ ràng, cùng trước kia cái kia võ tu gặp phải tình huống giống như đúc, ở tỳ ấn bốn phía hóa hiện ra tảng lớn xích sắt, nhanh chóng lặc trên Tỳ Ấn, không ngừng đem siết phá nát.

Lúc này không chỉ có Dương Thanh Huyền, rất nhiều tu luyện có Linh Mục thần thông võ giả, đều nhìn rõ ràng, lập tức rõ ràng trước cái kia võ tu là như thế nào chết.

Bạch Lạc trên mặt lộ ra cực kỳ giật mình, trơ mắt nhìn cái kia tỳ ấn đổ nát mở, bao vây ở bên ngoài Kim Ngọc, một điểm vạch trần đi, lộ ra bên trong vàng đồng sắc nội tâm, là một kiện không hợp quy tắc khối dạng đồ vật.

Xích sắt tàn ảnh không ngừng lượn quanh ở đằng kia đồng thau khối dạng trên, nhưng cũng chỉ có thể đè nén ra dấu vết mờ mờ, không cách nào đem đổ nát.

Bạch Lạc đưa tay chộp một cái, cái kia đồng thau đồ vật bốn phía, “Rầm rầm rầm” nổ lên tảng lớn hắc mang, là khoá sắt tàn ảnh không ngừng đổ nát, đồng thau đồ vật trái trùng phải đụng, nhưng thủy chung không ra được.

Theo cái kia vờn quanh Linh Sơn to lớn khoá sắt chân thân lay động sau khi dừng lại, ràng buộc đồng thau đồ vật tàn ảnh mới toàn bộ biến mất không còn tăm hơi, dũng động hư không cũng đã biến thành bất động, cái kia đồng thau đồ vật mới bay trở lại Bạch Lạc trong tay.

Bạch Lạc cúi đầu liếc mắt nhìn, sắc mặt có chút khó coi.

Cơ Bắc Dã thấp giọng truyền âm nói: “Đại nhân, đó là...”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Cơ bản có thể xác định, là hoàng triều ấn một cái khác linh kiện.”

Lúc trước ở Thần Vương phủ buổi đấu giá trên, vỗ hoàng triều ấn một phần tư linh kiện, vốn cho là đời này khả năng đều thu thập không đủ, không nghĩ tới lại ở Bạch Lạc trong tay gặp được một khối.

Hơn nữa từ trạng thái mới vừa rồi xem ra, hẳn là này linh kiện bị Bạch Lạc luyện chế lần nữa một phen, lấy linh kiện làm trụ cột, luyện chế thành một cái mới nguyên khí, chỉ có điều hiện tại lại đổ nát trở về bản tướng.

Dương Thanh Huyền suy tư, làm sao đem khối này linh kiện làm tới đây chứ?

Cướp trắng trợn hiển nhiên là không được, lấy Bạch Lạc thực lực cùng phía sau năm mươi Kim Giáp Vệ sĩ, hắn không cướp mình coi như cám ơn trời đất.

Bạch Lạc thu hồi khối này hoàng triều ấn linh kiện, than thở: “Này phong ấn sợ là cùng Vô Dục Giới trên đại phong ấn giống như vậy, ra tự vạn cổ chí tôn tay, nghĩ muốn phá khai, cơ hồ là không thể nào.”

Tất cả mọi người không khỏi là hoàn toàn biến sắc, lộ ra giật mình mà lại vẻ thất vọng.

Bạch Lạc nhãn lực hơn nửa tại chính mình đám người bên trên, hắn nếu rơi xuống phán đoán, vậy hơn phân nửa đúng là không vui.

Bạch Lạc lại nói: “Nghĩ muốn phá phong, không thể nghi ngờ là tự tìm buồn phiền, làm lỡ thời gian. Chư vị nghe ta một lời, vẫn là sớm cho kịp rời đi, tìm kiếm Luân Hồi Quả hoặc là làm chút những chuyện khác đi. Bất quá, trước khi rời đi, mong rằng chư vị đem Luân Hồi Quả toàn bộ giao lên, cũng coi như là kết cuộc kế tiếp thiện duyên."

Sở hữu võ tu đều là nội tâm "Hồi hộp" một chút, thầm nghĩ vẫn phải tới, quả nhiên trốn không thoát a, nhưng người nào cũng không chịu chủ động nộp lên trên, mà là mặt âm trầm đứng ở đó.

"Ha ha."

Đột nhiên một vị võ tu cười ha hả, hướng về Bạch Lạc ôm quyền chắp tay nói: "Vương tử đại nhân, trên thân thể tại hạ một quả trái cây đều không có, không có cách nào nộp lên, ha ha, liền như vậy cáo từ."

Bạch Lạc gật đầu nói: "Không có trái cây đều có thể đi." Nhẹ nhàng vung tay lên, nói: "Tiễn khách."

Phía sau một vị kim giáp võ sĩ, ánh mắt lóe lên khinh bỉ cùng châm chọc, khinh thường rút kiếm ra đến, hướng về hư không chém một cái.

"Xì!"

Trên hư không xẹt qua một đạo đen kịt vết nứt, nháy mắt lại khép kín trên, như là chưa từng xảy ra gì cả.

Nhưng này tên võ tu trên mặt, nhưng tràn đầy ngạc nhiên cùng kinh khủng, sau đó một tia đỏ ngầu huyết tuyến, từ đỉnh đầu lan tràn đến dưới, sau đó "Ầm" một tiếng nổ tung ra, biến thành hai đoạn ngã trên mặt đất.

"Chi!" Sở hữu võ tu đều là hoảng sợ lùi lại, người người cảm thấy bất an.

Bạch Lạc mặt không thay đổi nói ra: “Không có Luân Hồi Quả tựu không có Luân Hồi Quả, phế nhiều lời như vậy làm cái gì? Ta thời gian cứ như vậy không đáng giá, còn muốn hao tổn ở cùng loại rác rưởi này léo nha léo nhéo trên sao?”

Còn có mấy vị không có Luân Hồi Quả, nghĩ đến hạ, liền trực tiếp ôm quyền chắp tay, sau đó bay nhanh mà đi.

Cái kia kim giáp võ sĩ nhíu mày lại, lần thứ hai vung kiếm, “Xì”, “Xì” mấy tiếng, cái kia vài tên võ tu đồng dạng bị chém thành hai đoạn, ngã trên mặt đất chết không thể chết lại.

Bạch Lạc nói: “Bắt chuyện cũng không đánh liền đi, hoàn toàn không đem ta để ở trong mắt.”

Mọi người không còn gì để nói, chào hỏi là chết, không chào hỏi cũng là chết, nhưng tại chỗ không không là người thông minh, lập tức hiểu được, không có Luân Hồi Quả, không giao nộp Luân Hồi Quả đều là tử lộ một cái.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, vừa nãy xuất kiếm kim giáp võ sĩ, chính là cửu tinh đỉnh cao Giới Vương, như vậy võ sĩ có bốn người, thêm vào Bạch Lạc chính mình, tổng cộng năm vị cửu tinh đỉnh cao, hơn nữa còn dư lại bốn mươi lăm người, tu vi thấp nhất cũng là thất tinh cao cấp Giới Vương, liều mạng hoàn toàn không có phần thắng.

Cơ Bắc Dã cũng có vẻ hơi căng thẳng, mười ngón cầm sắt chặt chẽ, tựu chờ Dương Thanh Huyền dặn dò.

Lúc này, không ít người chủ động lên trước, giao ra Luân Hồi Quả sau đó rời đi, đều là cái kia chút được trái cây thiếu, chỉ có một, hai viên, nhiều cũng là ba, bốn viên, có chút thu hoạch rất lớn, đều là cắn chặt hàm răng, vẻ giận dữ đầy mặt.

Cơ Bắc Dã trầm giọng nói: “Đại nhân, chúng ta một viên Luân

Hồi Quả đều không, làm sao bây giờ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không sao, không dùng hoảng sợ.”

Nói xong, liền trực tiếp vươn tay ra, hướng về xa xa chộp tới, đem mới vừa rồi bị kim giáp võ sĩ đánh chết vài tên võ tu chứa đồ nguyên khí đều thu đi qua.

Nhìn ra tất cả mọi người trợn mắt ngoác mồm, lúc này còn có tâm tư nhặt lấy đồ vật?

Dương Thanh Huyền thu tới sau, hướng về cách đó không xa một vị sắc mặt trắng bệch võ tu ôm quyền nói: “Bằng hữu, ta ra 100 triệu Tinh Hạo Thạch, với ngươi mua hai viên Luân Hồi Quả làm sao?”

Cái kia võ tu sững sờ, lập tức nói ra: “Ta có mười viên, năm tỉ bán ngươi chín viên làm sao?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Ta chỉ cần hai viên.”

Tất cả mọi người ngất ngã, lập tức hiểu được, lúc này đừng nói 100 triệu, coi như mười triệu cũng là tốt a.

“Ta 90 triệu bán!”

“80 triệu bán!”

“50 triệu bán!”

“...”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2077: Huyễn Thế Chi Nhãn, Thuận Lợi Chạy Trốn

Một đám người tràn tới, dồn dập nắm ra bản thân Luân Hồi Quả, chỉ cần lưu lại một viên bảo mệnh tựu được, còn dư lại cơ hồ là bao nhiêu tiền đều bán.

“Này... Cái này không được đâu.”

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói.

Báo giá rất nhanh tựu rơi xuống tới một vạn khối, bốn phương tám hướng đều là Luân Hồi Quả, cường hành kín đáo đưa cho Dương Thanh Huyền.

Bạch Lạc đám người cũng nhìn ngây dại.

Dương Thanh Huyền từng cái trả tiền, trong khoảnh khắc đã thu gần hai trăm viên.

Cái kia chút võ tu đều chỉ còn lại một viên, giao nộp cho Bạch Lạc sau lưng kim giáp võ sĩ sau, tựu nhanh chóng rời đi.

Chỉ còn lại Dương Thanh Huyền cùng Cơ Bắc Dã đứng tại chỗ.

Bạch Lạc quan sát Dương Thanh Huyền vài lần, nói ra: “Ngươi rất thú vị nha.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên thở dài.

Bạch Lạc khẽ cau mày một cái, theo bản năng hỏi: “Vì sao thở dài?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta nguyên bản chỉ muốn mua một quả trái cây, đi rồi cũng là phải. Hiện tại đột nhiên có hai trăm viên, bên trong tâm có chút khẩn trương.”

Bạch Lạc một chút tựu nghe được trong lời nói ý, “Ha ha” cười nói: “Có ý tứ, ngươi sẽ không phải nghĩ muốn trốn chứ?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Chính là, hai trăm viên Luân Hồi Quả, đáng giá ta mạo hiểm thử một lần.”

Hai trăm viên Luân Hồi Quả, giá trị bất quá hai ngàn ức, nhưng hiện tại Vô Dục Giới vừa mở ra không bao lâu, trong tay mỗi người trái cây số lượng chắc chắn sẽ không vượt qua một trăm viên, Dương Thanh Huyền giờ khắc này hơn nửa chính là hạng nhất.

Như vậy tiếp tục phát triển, đừng nói trước ba, chen vào mười vị trí đầu vẫn là độ khả thi rất lớn, mà mười vị trí đầu khen thưởng, còn không phải là mấy trăm tỉ đơn giản như vậy.

Coi như mình không tranh cướp thứ tự, đang so thử kết thúc trước, bán cho mười vị trí đầu người mua, đó cũng là cái Thiên Vị con số.

Bạch Lạc nụ cười trên mặt biến mất rồi, lạnh lùng nói ra: “Vừa nãy ta còn cảm thấy ngươi thú vị, bây giờ nhìn lại, một điểm thú đều không, hơn nữa rất ngu, ngu khiến người không lời, ngu liền mạng của mình đều làm mất đi.”

Nói xong, trong mắt sát khí lóe lên, vung tay xuống.

Lúc trước vị kia kim giáp võ sĩ đứng ra, trong mắt tràn đầy châm chọc, rút tay ra bên trong bội kiếm.

Dương Thanh Huyền đã sớm chuẩn bị, ở Bạch Lạc hạ lệnh đồng thời, trực tiếp đem Cơ Bắc Dã vồ vào Thánh khí, sau đó bóng người loáng một cái, liền hướng xa xa bỏ chạy.

Cái kia kim giáp võ sĩ cười quái dị nói: “Ha ha, muốn chạy trốn? Si nhân nằm mơ!”

Trường kiếm loáng một cái, trên hư không tựu hóa ra một vết nứt, lóe lên bên dưới tựu tự hành khép lại.

Năm mươi tên kim giáp võ sĩ, không khỏi là lộ ra cười gằn, giống như là ở nhìn một con giun dế, lập tức phải ép đánh ở đầu ngón tay hạ.

“Xì!”

Dương Thanh Huyền thân ảnh, quả nhiên như bọn họ đoán như vậy, bỗng chốc bị chém thành hai khúc, nhưng cũng “Oành” một tiếng nổ tung, hóa thành đầy trời cát vàng vãi hạ.

Gió mạnh thổi tới, toàn bộ đầy trời đều là cát vàng, mê người hai mắt.

Bạch Lạc sầm mặt lại, quát lên: “Cát chi nguyên tố thân thể, cẩn thận đừng để hắn chạy trốn!”

Cái kia kim giáp võ sĩ đạo: “Vương tử yên tâm, người này nếu như chạy trốn, thuộc hạ tự vận chết.”

Võ sĩ hai con ngươi lóe lên, giơ chân lên bước ra một bước.

Toàn bộ hư không “Ầm ầm” rung mạnh, sở hữu cát vàng đều bị trấn áp lại, tuy rằng nhanh chóng xoay tròn, nhưng bị khốn đốn một vùng thế giới bên trong, hoàn toàn tránh thoát không đi ra.

Kim giáp võ sĩ lại nâng lên kiếm đến, mạnh mẽ một chiêu bổ ra.

“Ầm ầm!”

Lần này kiếm thế cùng lúc trước tuyệt nhiên bất đồng, khi trước mảnh như sợi tóc, giết người trong vô hình, lần này nhưng là cực kỳ cương mãnh, chấn động đến mức hư không không ngừng phá nát.

Kiếm thế đánh vào cát vàng trong lĩnh vực, đem trọn cái hư không đều nổ nát tan.

Vô số bay trong cát, Dương Thanh Huyền thân ảnh lóe lên, trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ, lần thứ hai hướng về phương xa bỏ chạy.

Kim giáp võ sĩ cười to nói: “Nếu hiện thân, tựu lưu lại đi! Tám sao hậu kỳ Giới Vương, lại có thể bị ta hai kiếm bất tử, đời này đủ để kiêu ngạo. Này kiếm thứ ba, tiễn ngươi lên đường, không tạ!”

Một kiếm vung ra, càng hóa ra trên trăm đạo ánh vàng, mỗi một đạo cũng như cùng gào thét mãnh thú, gầm thét lên xé rách trường không, toàn bộ đánh về phía Dương Thanh Huyền.

“Oanh! Oanh!”

Mỗi một đạo ánh vàng đều oanh trên người Dương Thanh Huyền, mấy đạo phía sau, liền đem nổ nát tan, chu vi trong ngàn dặm hư không, đều hướng về trong lúc này sụp xuống mà tới.

Kim giáp võ sĩ thu kiếm mà đứng, xoay người hướng về Bạch Lạc ôm quyền nói: “Vương tử điện hạ, may mắn không có nhục sứ mệnh.”

Bạch Lạc hoàn toàn biến sắc, kinh nộ quát lên: “Trắng quân quyền! Ngươi đang làm gì?!”

Kim giáp võ sĩ sững sờ, có chút không tên dáng vẻ, đột nhiên một luồng cảm giác xấu dâng lên trong lòng, vội vàng quay đầu lại, phát hiện mình kiếm thế chém nát trên hư không, Dương Thanh Huyền thân ảnh đột nhiên mà hiện, trong đôi mắt một mảnh quỷ dị vàng ngọc sắc, hai con ngươi như là vô số đường cong dây dưa mà thành.

Dương Thanh Huyền cả người chật vật, sắc mặt tái nhợt, thậm chí kỳ dị trong đôi mắt, tơ máu lượng lớn hiện ra, nhưng khóe miệng nhưng là vung lên một tia nụ cười chiến thắng, nói: “Vẫn là muốn cám ơn, đa tạ đại nhân đưa tiễn tình.”

Nói xong, nào dám lưu lại, bóng người loáng một cái, đã là ngàn trượng ở ngoài, đã biến thành chim sẻ to nhỏ.

“Chi! Không thể!”

Trắng quân quyền một tiếng gào thét vang vọng đất trời, đầy mặt đều là phẫn nộ cùng rít gào, trực tiếp hóa thành một đạo kim quang tựu đuổi tới, quát: “Vương tử điện hạ yên tâm, thủ hạ không giết người này, cướp không về Luân Hồi Quả, thề không trở lại!”

Bạch Lạc kinh ngạc đứng ở đó, trong lúc nhất thời cũng không biết như thế nào cho phải.

Đây chính là hai trăm viên Luân Hồi Quả a!

Vô Dục Giới vừa rồi mở ra không bao lâu, người chiếm được hầu như chính là ngay lập tức đệ nhất.

Bạch Lạc một trận cực độ cảm giác bị thất bại tự nhiên mà sinh ra, phiền não quát lên: “Trắng triệu! Trắng dũng! Trắng nghĩa! Các ngươi cũng đuổi theo cho ta! Những người khác theo ta đi!”

“Là!” Ba người lúc này ra khỏi hàng, không dám lưu lại, vội vàng đuổi theo trắng quân quyền cùng Dương Thanh Huyền phương hướng đi.

Bạch Lạc mặt âm trầm, cắn chặc hàm răng, liền hướng hướng khác mà đi.

Chính mình vẫn là khinh thường, vẫn là khinh thường anh hùng thiên hạ, nghĩ đến trước phụ vương cùng lời của mình, Bạch

Lạc khuôn mặt càng là âm trầm lợi hại.

Nếu là mình cẩn thận một chút, đem cái kia hai trăm viên Luân Hồi Quả bắt được, như vậy thu được đệ nhất độ khả thi tựu rất lớn gia tăng rồi, hiện tại tất cả lại đều được biến số.

“Đều tự trách mình bất cẩn a, đáng chết kia Long tộc, lần sau gặp phải, nhất định muốn để cho ngươi chém thành muôn mảnh!”

Bạch Lạc hận đến nghiến răng nghiến lợi, sát khí đại thịnh hướng về mặt khác phương hướng bay nhanh mà đi.

…

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình bên trong, dung hợp Thận Huyễn Thế Chi Nhãn, sinh ra rất lớn biến dị.

Thận vốn là lấy ảo mắt xưng hùng ở đời, Dương Thanh Huyền vẫn luôn nắm giữ, chỉ có điều bị Hỏa Nhãn Kim Tình uy năng áp chế ở bên dưới.

Lần trước sau khi đột phá, Hỏa Nhãn Kim Tình bên trong bắt đầu biến ảo kỳ quái Câu Ngọc, chính là hai loại Linh Mục thần thông dung hợp dấu hiệu.

Vừa nãy ở trắng quân quyền đánh chém hạ, liều mạng tổn thương hai con mắt, không tiếc bất cứ giá nào sử dụng tới huyễn mắt, đem trắng quân quyền lừa gạt một sát na.

Chỉ là trong chớp mắt này thời gian, tựu tranh thủ được thoát ly cơ hội.

Dương Thanh Huyền biết, tất cả những thứ này đều là Bạch Lạc cùng trắng quân quyền khinh địch bất cẩn tạo thành, nếu như hai người hơi hơi coi trọng mình một chút, thì sẽ là mặt khác một phen kết quả.

Dương Thanh Huyền cảm ứng được phía sau trắng quân quyền đuổi đánh tới cùng, cười lạnh một tiếng, vừa nãy cái kia loại hoàn cảnh hạ đều trốn ra được, giờ khắc này trời đất bao la, làm sao có khả năng lại bị tóm lấy.

Nghiền ngẫm phía sau, trực tiếp bóng người loáng một cái, liền hướng phía dưới sơn mạch kích bắn mà đi.

Cái kia bên trong dãy núi, có một toà hồ nước khổng lồ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2078: Quái Ngư Trong Bụng, Đưa Quân Ngàn Dặm Cuối Cùng Cần Từ Biệt

"Rầm!"

Dương Thanh Huyền nhảy vào trong hồ, chấn lên ngập trời hơi nước, sau đó tay trái nắm tay, sử dụng tới Long Quyền đánh vào đáy nước, tay phải ngưng chưởng, một chiêu Lục Dương Chưởng oanh hướng về phía trước.

"Ầm ầm!"

To lớn cột nước nổ lên, như một liêm chảy ngược thác nước, thẳng vào trên chín tầng trời.

Toàn bộ hồ nước, trực tiếp đã bị bốc hơi lên rơi mất một nửa.

Dương Thanh Huyền ở ra thu chớp mắt, trực tiếp thì trở thành Kim Quang Ngư, hướng về đáy nước nơi sâu xa lẻn đi, vừa rồi lắc lư hạ thân cá, tựu không tên run lên trong lòng, hồ kia ngọn nguồn càng có một luồng hơi thở hết sức đáng sợ truyền đến.

Đồng thời vô số trong hồ quái ngư, các loại nước bên trong quái vật, như là bị tử vong nguy hiểm giống như vậy, vội vàng đi lên trốn vọt.

Kim Quang Ngư hai con mắt chớp hạ, chính mình chỉ là muốn mượn cái hồ nước thủy độn, không nghĩ tới dưới chỗ này lại có đồ vật.

Kim Quang Ngư lật hạ thân, đột nhiên thì trở thành một con tiểu Bì Bì Hà, xông về một đầu cả người đen kịt, mọc đầy chông quái ngư.

Cái kia quái ngư liếc mắt nhìn hắn, gặp chỉ là một Bì Bì Hà, trong miệng lộ ra giễu cợt âm thanh, phun ra hai cái bọt nước, tựu một khẩu đem Bì Bì Hà hút vào trong miệng, nuốt vào, lại sau đó lại nhanh chóng hướng về xa xa chạy trốn.

Bì Bì Hà tiến nhập quái ngư trong bụng sau, chảy vào đến dịch dạ dày bên trong, lật hạ thân, tựu dâng lên một mảnh linh khí nhàn nhạt, đem toàn thân mình bảo vệ, miễn cho bị dịch dạ dày hủ thực, lập tức đắc ý nghĩ đến, nếu như cái kia Bạch Quân Quyền còn có thể tìm tới chính mình, chính mình trực tiếp gọi gia gia hắn, hai tay dâng hai trăm Luân Hồi Quả.

“Ầm ầm!”

Sau đó chấn động to lớn từ ngoại giới truyền đến, Bì Bì Hà cảm nhận được hơi thở quen thuộc, hẳn là Bạch Quân Quyền tiến nhập hồ nước, quái ngư tựa hồ bị chấn bay ra, không ngừng xoay tròn.

Bì Bì Hà trợn mở mắt nhỏ, nhìn thấy quái ngư trong bụng, lóe lên một điểm màu trắng ánh sáng nhẹ, cẩn thận nhìn tới, càng là một quả trân châu tựa như yêu đan, nghĩ đến hạ, sau đó đi ra thời điểm, cái này yêu đan cũng không thể bỏ qua, muỗi tuy nhỏ nhưng cũng là thịt á, huống hồ này quái ngư còn có Khuy Chân sơ kỳ cảnh giới.

Đột nhiên, màu trắng kia yêu đan kịch liệt lay động, từng cơn sóng gợn khuếch tán ra, toàn bộ bong bóng cá bên trong đều là sợ hãi run run rẩy rẩy, dịch dạ dày không ngừng bốn phía lăn lộn.

Bì Bì Hà lập tức cảm giác được, là cái kia đáy hồ khí tức đáng sợ đi lên.

"Ầm ầm ầm!"

Năng lượng khổng lồ gợn sóng tiếng, từ bên ngoài truyền tới, quái ngư thân thể đang nhanh chóng phi hành, như là bị chấn động đi ra, hơn nữa trong cơ thể cũng bắt đầu xuất hiện vết nứt, tảng lớn máu tươi từng tia hiện ra, thậm chí tràn vào dịch dạ dày bên trong.

Lờ mờ còn có thể nghe Bạch Quân Quyền gào thét, nhưng Bì Bì Hà không dám quá đáng sử dụng thần thông quan trắc, miễn cho bị Bạch Quân Quyền phát hiện, còn có vậy không biết thứ gì quái vật đáng sợ.

Sau đó không lâu, lại là một đạo kịch liệt sóng năng lượng truyền đến, lần này này quái ngư tựu không có may mắn như thế, trên thân thể hạ lộn hạ mấy lần, tựu ưỡn một cái bất động.

Bì Bì Hà nhìn quái ngư trong cơ thể, thịt cá bắt đầu trở nên cứng ngắc, máu tươi không ngừng chảy ra, chỉ còn lại cái viên này yêu đan còn tản ra hào quang nhỏ yếu.

Bì Bì Hà thẳng thắn mắt nhắm lại, triệt để phong ấn ngũ giác giác quan thứ sáu, chỉ còn lại thần thức cảm giác, lặng lặng nằm đang quái ngư trong cơ thể.

Ước chừng quá ba bốn canh giờ, cái kia sóng năng lượng thật giống biến mất rồi.

Bì Bì Hà lại đợi một trận, phát hiện thật là tin tức, vì lý do cẩn thận, tiếp tục nằm ở cá trong bụng, mãi đến tận lại qua hai canh giờ, lúc này mới vỡ bụng mà ra.

Bên ngoài quả nhiên một mảnh gió êm sóng lặng, chỉ có điều hết thảy trước mắt, để Bì Bì Hà rất là khiếp sợ, ban đầu sơn mạch toàn bộ đều bị dời bằng nhau, khắp nơi là dư âm năng lượng quét qua dấu vết, phóng tầm mắt nhìn tất cả đều là khu vực chân

không.

Bì Bì Hà bóng người loáng một cái, liền biến về Dương Thanh Huyền chân thân, sau đó hướng về tranh đấu hạt nhân địa giới bay đi.

Cái kia quái ngư càng là bị chấn động ra cách xa hàng trăm dặm, nếu không thì sợ là trực tiếp tựu hôi phi yên diệt, cái kia Dương Thanh Huyền cũng thật phiền toái, nói không chắc tựu bị phát hiện.

Tốt ở hết thảy đều không có nếu như.

Dương Thanh Huyền độn quang đồng thời, mấy cái trong chớp mắt tựu rơi ở trước đó hồ nước vị trí, toàn bộ hồ đều bị dời bằng nhau, đại địa cùng trên bầu trời, còn từng đạo từng đạo đáng sợ vết rách, chính là kiếm khí chém, vô số kỳ dị năng lượng đáng sợ, từ này chút vết rách bên trong bắn ra đến, nguy hiểm dị thường.

Dương Thanh Huyền triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình bốn hạ nhìn tới, nhẹ nhàng nhíu mày lại, năm ngón tay hóa thành long trảo, hướng về hư không nơi nào đó chộp tới.

“Ầm ầm!”

Vùng hư không đó trực tiếp phá nát ra, bên trong tất cả có thể máy đo thì lại, đều bị long trảo lấy ra, mang theo còn có mấy cái thân ảnh khôi ngô, bị quăng mạnh xuống đất.

Chính là Bạch Quân Quyền, cùng sau đó đuổi theo tới ba vị Bạch gia tám sao cường giả tối đỉnh, không có chỗ nào mà không phải là cả người đẫm máu, khôi giáp từ lâu phá nát, một thân trọng thương.

Bạch Quân Quyền tràn đầy sợ hãi mà lại tức giận ánh mắt, nhìn chòng chọc Dương Thanh Huyền, quát ầm lên: “Ngươi, ngươi, đáng chết a!”

Bạch Quân Quyền run rẩy muốn đứng lên, Dương Thanh Huyền phát hiện hắn chỉ còn lại một chân, đứng một chút, đầu gối run lợi hại, lại ngã xuống đất.

Dương Thanh Huyền nhìn bốn phía, không có phát hiện thi thể của quái vật kia, quá nửa là bị Bạch Quân Quyền tịch thu, lúc này mới mỉm cười nói: “Đại nhân đưa tiễn đoạn đường còn chưa đủ, còn phải đích thân đưa xa như vậy, tại hạ thực sự là vô cùng cảm kích, không lấy gì báo đáp a.”

Bạch Quân Quyền sắc mặt âm hàn, quát: “Ngươi cái này tiện dân, chúng ta nhưng là Thần tộc, Bạch Lạc vương tử càng là Thần Vương con trai, ngươi dám cùng chúng ta đối đầu, chỉ có một con đường chết một cái! Như không mau chóng quỳ xuống xin tha, đem Luân Hồi Quả hai tay dâng, tương lai cái này La Phù cảnh, thậm chí nam bộ đại vũ trụ liên minh, đều lại không có ngươi đất đặt chân!”

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên nói ra: “Ồ, đại nhân không phải người bị thương nặng sao? Làm sao trúng khí như vậy dồi dào, một hơi vừa nói lên nhiều lời như vậy, xem ra thần vương phủ công pháp tu luyện, quả nhiên ghê gớm, tại hạ khâm phục khâm phục.”

“Phốc!”

Bạch Quân Quyền tức giận phun ra một ngụm máu đến, ngửa mặt tựu ngã trên mặt đất, cùng chết rồi gần như, chỉ còn lại một đôi oán độc con mắt nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn.

Dương Thanh Huyền nói: “Bốn vị đại nhân đều khổ cực, đưa quân ngàn dặm cuối cùng cần từ biệt, chúng ta liền như vậy sau khi từ biệt đi. Trước là đại nhân đưa ta, hiện tại đến phiên ta đưa chư vị đại nhân.”

Giơ tay lên, hướng về nắm vào trong hư không một cái, tựu một thanh thần kiếm tái hiện ra, mạnh mẽ hướng về mấy người chém tới.

Bốn người mặc dù trọng thương trên mặt đất, linh cảm đến không ổn, nhưng làm ánh kiếm chém lúc tới, mới dâng lên to lớn tử vong hoảng sợ, từng cái từng cái quát ầm lên: “Dám giết chúng ta Thần tộc! Ngươi không chết tử tế được!”, “Chúng ta là thần vương phủ người, ngươi không thể giết chúng ta!”, “Dừng tay, mau dừng tay a!”

Âm thanh nháy mắt tựu trừ khử xuống, bốn người tất cả đều bị ánh kiếm chém thân thủ chia lìa, bốn cái đầu trên tất cả đều là kinh khủng cùng khó tin vẻ mặt.

Dương Thanh Huyền năm ngón tay buông lỏng, thần kiếm nháy mắt tản đi, lại hướng về nắm vào trong hư không một cái, đem bốn người chứa đồ nguyên khí toàn bộ lấy đi, hờ hững nói ra: “Sát Thần tộc, ta sớm đã không phải lần đầu tiên.”

Phất một cái ống tay áo, tựu phải rời đi.

Đột nhiên, cái kia phá toái trên mặt đất, truyền đến lớn chấn động mạnh, từng đạo từng đạo linh khí chi quang, hóa thành đường kính khoảng mười trượng cây cột, phóng lên trời.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2079: Linh Sơn Lại Xuất Hiện, Việc Rất Nhỏ

“Đây là?!”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, vô số to lớn linh khí phun trào ở đại địa cùng trong hư không, đồng thời không ngừng hình thành to lớn khí tràng, từ từ đưa hắn bao phủ bên trong.

Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về vùng đất kia nhìn tới, không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, “Chi! Đây là... Làm sao sẽ?!”

Vô số đại địa địa tầng gãy vỡ, một luồng rộng lớn sức mạnh to lớn từ trong đó tuôn ra, Hỏa Nhãn Kim Tình kỳ vọng bên dưới, càng là một tòa thật to đỉnh núi, như măng giống như vọt lên.

“Không được!”

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu được, nghĩ đến trước toà kia Linh Sơn, hai cái trước sợ là có rất lớn liên quan, mà cái kia Linh Sơn phong ấn mạnh, nhất định chính là khó mà tin nổi, nếu là mình bị nhốt bên trong, phiền phức tựu lớn.

Lúc này vội vàng hét lớn một tiếng, hóa thành Thời Không Cự Linh, một chưởng mạnh mẽ đánh ra ngoài, đem hư không tầng tầng đánh nổ, lại sau đó Chiến Kích Thiên Khư hướng về hư không chém một cái, “Ầm ầm” một tiếng, bổ ra một cái khe.

Nhưng vết nứt bất quá hiện lên chớp mắt, tựu nháy mắt muốn khép lại.

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, phía dưới cái kia núi to đã xông ra, to lớn kết giới lực lượng không ngừng hình thành cùng gia cố.

Dương Thanh Huyền đột nhiên hóa thành hỏa diễm, “Vèo” một tiếng nhảy vào cái kia tia sắp khâu lại trong vết nứt.

“Ầm ầm!”

Cuối cùng cái kia vết nứt một chút khép lại, núi to cũng vọt ra, thẳng vào vòm trời.

To lớn linh khí cùng kết giới chi quang, hướng về bốn phương tám hướng bao phủ mà đi.

Ở bên ngoài mấy trăm dặm, trên hư không kim quang lóe lên, Dương Thanh Huyền dùng chiến kích chém vỡ hư không, sắc mặt tái nhợt vọt ra.

Toàn thân đều che kín “Đùng đùng” năng lượng quỷ dị, tựa như tia chớp bao phủ toàn thân.

Chính là vừa rồi cái kia trong hư không nhiễm, tốt ở hắn tu luyện có Thích chi lực, song quyền nắm chặt, vận chuyển Thích chi lực, liền đem này chút năng lượng trừ khử rơi mất.

Sau đó quay đầu nhìn về xa xa, không khỏi trợn mắt ngoác mồm.

Ngay mới vừa rồi cái kia chạy ra khỏi địa phương, một toà nguy nga núi to, chọc vào vòm trời, linh khí hóa thành vô biên linh vụ, hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán.

Hỏa Nhãn Kim Tình vừa nhìn bên dưới, còn quấn sơn thể, tương tự có to lớn kia xích sắt màu đen, ở trong sương lúc ẩn lúc hiện.

“Này...”

Dương Thanh Huyền ở lại nói không ra lời.

Nhưng rất nhanh liền nghĩ đến, to lớn như vậy chấn động, sợ là chẳng mấy chốc sẽ có người lại đây, ngay lập tức trầm tư một chút, lấy ra một thanh kiếm hình Thánh khí, bấm quyết bay vụt mà đi.

Cái kia kiếm “Vèo” một tiếng, liền xuyên thủng Linh Sơn kết giới, mạnh mẽ đánh ở xích sắt trên.

“Oành!” Một tiếng, toàn bộ Kiếm khí trực tiếp bị chia ra, xích sắt trên dưới nhẹ nhàng lay động, hóa xuất ra đạo đạo tàn ảnh.

Mà cái kia bị đánh bay Kiếm khí, nhưng đình trệ ở không trung, không ngừng phát sinh vỡ nát âm thanh.

Dương Thanh Huyền lẳng lặng nhìn, cùng trước kia toà kia núi to tình huống giống như đúc, lượng lớn đen kịt Thiết Liên bóng mờ, đem Kiếm khí quấn chặt lấy, một điểm điểm lặc xấu.

“Oành!”

Rốt cục cái kia Kiếm khí không chống đỡ nổi, một chút nổ tung ra, triệt để phế bỏ.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, xoay người rời đi.

Này núi to xem ra cùng phía trước không khác nhau chút nào, lấy sức mạnh của chính mình nghĩ muốn phá tan cái kia xích sắt kết giới, sợ là không thể nào.

Lưu ở nơi đây trái lại còn gặp nguy hiểm, không bằng trước tiên rời đi, dù sao trời sập xuống còn có cao to đẩy, này Vô Dục Giới bên trong, danh tộc thế gia vô số, đều sẽ có người nghĩ ra biện pháp phá giải, nếu như đều phá không giải được lời, chính mình thì càng không thể ra sức.

Ngay lập tức trực tiếp hóa ra độn quang, hướng về xa xa kích bắn mà đi.

…

Vô Dục Giới ở ngoài, Tử Vân không gian riêng tư bên trong.

Chính ở nhắm mắt dưỡng thần Bạch Phù Thần Vương, đột nhiên đột nhiên mở hai mắt ra, bắn mạnh ra hào quang kinh người, đưa tay chộp một cái, bốn viên ngọc bội tựu hiện ra ở trên lòng bàn tay, “Rầm rầm rầm” lần lượt bạo nổ mở.

Bên trong không gian sở hữu võ tu đều rối rít mở hai mắt ra, đồng thời lộ ra vẻ giật mình.

Ai đều biết đó là bản mệnh lệnh bài, có thể để Thần Vương mang theo người, tất nhiên là vô cùng trọng yếu người, một chút nổ tung bốn viên, lẽ nào…

Mọi người ánh mắt nhìn phía cái kia Càn Khôn Bảo Kính đại trận, lẽ nào Bạch Lạc xảy ra vấn đề rồi?

Nhưng không ít tỉ mỉ người, quan sát được Bạch Phù Thần Vương tuy rằng tức giận, nhưng tâm tình vẫn còn tốt, hẳn không phải là Bạch Lạc.

Tử Vân hỏi: “Thần Vương, làm sao vậy?”

Bạch Phù nói: “Bạch Lạc bên người bốn vị võ sĩ bỏ mình. Trong đó ba vị tám sao hậu kỳ Giới Vương, một vị cửu tinh đỉnh cao Giới Vương.”

Tử Vân cùng tất cả mọi người là sắc mặt thay đổi, bốn người này tổ hợp, ở Vô Dục Giới bên trong trừ phi gặp phải tông môn danh tộc, bị một đám người vây công, bằng không rất khó chết đi.

Tử Vân ánh mắt nhìn phía Càn Khôn Bảo Kính đại trận, tìm tòi một trận, lẩm bẩm nói ra: “Ngã xuống bốn người, trắng Lạc công tử bên người cần phải còn lại bốn mươi sáu người.”

Ánh mắt tìm tòi một trận, ở che kín toàn bộ đại trận hơn vạn quang điểm bên trong, tìm tới một đoàn hơn năm mươi người điểm sáng, hai tay bấm quyết, đánh vào trong trận.

Một bó ánh sáng phóng lên trời, ở trên đại trận không khuếch tán mở, hiện ra Càn Khôn Bảo Kính dáng dấp, trong gương hiển hiện ra một mảnh cảnh tượng:

Bạch Lạc đứng chắp tay, mặt âm trầm đứng ở đó, còn dư lại kim giáp võ sĩ, đang chém giết một cái môn phái nhỏ đoàn thể, cướp giật đồ vật của bọn họ.

Tử Vân nói: “Nhìn dáng dấp, trắng Lạc công tử cũng không lo ngại. Cái kia bốn vị kim giáp võ sĩ, hẳn là rời khỏi đơn vị sau ngã xuống.”

Nói, liền pháp quyết vừa thu lại, bảo kính bên trong quang cảnh hóa tán, lần thứ hai chìm vào đại trận.

Bạch Phù lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nói: “Đa tạ Tử Vân tiên tử.”

Tử Vân mỉm cười nói: “Việc rất nhỏ.”

…

Vô Dục Giới bên trong, Dương Thanh Huyền ly khai cái kia to lớn Linh Sơn, mấy canh giờ sau, bay tới một chỗ Man Hoang địa giới. Chung quanh đầy rẫy sâu xa mà hoang vu khí tức, linh khí mang theo ở hỗn loạn khí lưu bên trong, hết sức không thuần.

Nhưng trái lại nơi như thế này hiếm người đến, càng thêm an toàn.

Dương Thanh Huyền lấy ra la bàn liếc mắt nhìn, phụ cận cũng không có Luân Hồi Quả phản ứng, chứng minh sẽ không có người lại đây, dù cho có người cũng chỉ là qua đường.

Liền bóng người loáng một cái, tựu trốn vào một chỗ khe núi, bốn phía tất cả đều là thấp lùn cổ xưa bụi cây, cùng từng toà từng toà nhô lên núi nhỏ, đi ở bên trong, như là mê cung.

Dương Thanh Huyền tùy tiện tìm một tảng đá lớn đầu, tựu ngồi xếp bằng xuống điều tức chân nguyên.

Đồng thời đem Cơ Bắc Dã gọi ra, để hắn ẩn vào hư không, vì chính mình hộ pháp, loại này ít dấu chân người chỗ, tuy rằng không ai, nhưng cũng dễ dàng xuất hiện một ít cực kỳ hung ác mãnh thú.

Dương Thanh Huyền lấy ra lượng lớn Tinh Hạo Thạch, toàn bộ trôi nổi tại thân thể bốn phía, sau đó đột nhiên vỗ một cái song chưởng, "Ầm ầm" một tiếng, sở hữu Tinh Hạo Thạch nháy mắt nổ nát, hóa thành cực kỳ linh khí nồng nặc.

Dương Thanh Huyền hai tay nhanh chóng bấm quyết, toàn thân lỗ chân lông nháy mắt mở ra, đồng thời mãnh liệt hút một cái. Cái kia linh khí như rồng như mây, liều mạng bị hút vào bên trong cơ thể, tràn vào toàn thân cùng kinh lạc bên trong, đi khắp chu thiên.

Bị Bạch Quân Quyền gây thương tích ngũ tạng lục phủ, ở linh khí tẩm bổ hạ, một điểm điểm tự mình khôi phục.

Huyễn Thế Chi Nhãn tuy rằng lừa gạt Bạch Quân Quyền, nhưng Bạch Quân Quyền ra sức chém một cái, vẫn là tổn thương Dương Thanh Huyền thân thể cùng kinh mạch, thêm vào phía sau liều mạng độn bay, càng là để thương thế không ngừng mở rộng.

Tuy rằng biến thành Bì Bì Hà tu dưỡng hồi lâu, nhưng Bì Bì Hà kết cấu thân thể mười phần thấp hạ, rất khó vận chuyển chân khí, thêm vào Dương Thanh Huyền trốn đang quái ngư trong cơ thể, chỉ lo vận chuyển chân khí bị phát hiện, vì vậy vẫn nằm cái bọc kia chết, làm cho nội thương càng ngày càng nặng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2080: Màu Đỏ Địa Giới, Quỷ Dị Cung Điện

Vô Dục Giới bên trong không quản linh khí vẫn là thiên địa thế năng, đều phải vượt qua Mục Hải Vực Giới, đối với linh khí thổ nạp số lượng, cũng tựa hồ tăng nhiều.

Dương Thanh Huyền điều tức hơn nửa giờ, tiêu tốn hơn mấy ngàn Tinh Hạo Thạch, liền đem thương thế khôi phục hơn nửa, cơ bản ổn định lại.

Sau đó, Dương Thanh Huyền lấy ra từ Bạch gia bốn người trên người lấy được chứa đồ nguyên khí, vật chủ chết rồi phía sau, nguyên khí trên dấu ấn hầu như đều sẽ tản đi hơn nửa, Dương Thanh Huyền đem thần thức quét vào bên trong.

Bốn người tuy rằng ở Thần Vương phủ không phải đỉnh cấp tồn tại, nhưng là Bạch Lạc tâm phúc võ sĩ, mà Bạch Lạc địa vị, là nóng bỏng tay Thần Vương kế thừa nhân tuyển, vì lẽ đó bốn người địa vị không thấp.

Ở trong không gian chứa đồ, lơ lửng đại lượng bảo vật, khó có thể từng cái nhận ra.

Dương Thanh Huyền ánh mắt ở Bạch Quân Quyền không gian chứa đồ bên trong, thấy được một đầu to lớn, cả người máu me đầm đìa quái vật, đầu đỉnh chóp đến xương đuôi đều dài lợi kiếm giống như vây cá, toàn thân trình màu nâu xám, đã chết ở bên trong.

Từ thương thế trên người cùng huyết dịch ngưng kết độ đến nhìn, vừa mới chết không lâu, cần phải chính là cái kia đầu hồ nước nơi sâu xa, cùng bốn người liều chết lưỡng bại câu thương quái vật.

Dương Thanh Huyền thần niệm hơi động, liền đem quái vật kia thuấn di đi ra, rơi trên mặt đất, gay mũi mùi hôi thối lập tức tản mát ra, mà kinh khủng kia khí tức, chính là trước kia ở đáy hồ cảm ứng được.

Nếu Bạch Quân Quyền đem vật này lấy đi, tất nhiên là không bình thường bảo vật. Hơn nữa có thể cùng Bạch Quân Quyền bọn bốn người đánh lưỡng bại câu thương, có thể thấy được quái vật này uy năng, chỉ sợ cũng cửu tinh đỉnh cao, thậm chí nửa bước Thiên Giới.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, chỉ tay một cái, từ quái vật trong cơ thể bạo xuất một giọt tinh huyết, rơi vào lòng bàn tay, tựu dung nhập vào thân thể bên trong, bị hắn hấp thu, trở thành bảy mươi hai thay đổi một loại biến hóa thuật.

Sau đó sẽ hướng về nắm vào trong hư không một cái, “Ầm” một tiếng, quái vật trong cơ thể lại nổi lên một viên màu nâu xám hạt châu, rơi vào Dương Thanh Huyền trong tay, tỏa ra năng lượng kỳ lạ.

Dương Thanh Huyền nhìn một hồi, không nhìn ra đầu mối gì, liền đem quái vật thi thể cùng hạt châu kia, cùng nhau bỏ vào trong túi.

Phía sau, lại tiếp tục trở lại trên tảng đá lớn đả tọa, nuốt một ít Thích Minh Thạch, đem trên người sau cùng một ít vết thương nhẹ dưỡng cho tốt.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền trong óc nhẹ nhàng lắc lư hạ, phảng phất chính mình dung nhập vào bốn phía hư không, cùng toàn bộ thiên địa hoàn cảnh trở thành một thân thể.

Ở duy hoảng duy hốt bên trong, thỉnh thoảng quang ảnh cảnh tượng biến ảo mà hiện, tạo thành một vài bức như thật như ảo hình vẽ, trong đầu xẹt qua.

Này chút hình vẽ cực kỳ mơ hồ, nhưng cũng cực kỳ chân thực, Dương Thanh Huyền đột nhiên trợn to hai mắt, như muốn nhìn rõ ràng, ở một bộ vẽ bên trong, lờ mờ như là một toà cung điện.

“Đại nhân!”

Dương Thanh Huyền chính nghĩ lại thấy rõ ràng chút thời điểm, đột nhiên bên tai truyền đến Cơ Bắc Dã cảnh giác âm thanh, tâm thần lập tức từ cái kia loại hòa vào thiên địa trong trạng thái đi ra, sở hữu quang cảnh cùng đồ án, trong phút chốc vô ảnh vô tung biến mất.

Cơ Bắc Dã từ trong hư không loáng một cái rơi xuống, đem thân thể cúi xuống trên mặt đất, phát giác vậy từ trên mặt đất truyền tới gợn sóng, nhẹ giọng nói: “Có người, hơn nữa nhân số cũng không ít, mười phần ngổn ngang, thật giống không phải một nhóm người.”

Dương Thanh Huyền kỳ quái nói: “Ở đây chỉ là bình thường vực, lại không có Luân Hồi Quả, làm sao sẽ có người tụ tập lại đây?”

Cơ Bắc Dã sắc mặt trầm ngưng, cũng là phi thường không giải.

Dương Thanh Huyền lấy ra Đức Phong Cổ Lâu cho Vô Dục Giới địa đồ, sắc mặt không khỏi chìm xuống, giật mình nói: “Màu đỏ địa giới?”

Địa đồ là Đức Phong Cổ Lâu tốn thời gian nhiều năm một điểm điểm hoàn thiện tạo dựng lên, hàng năm đều sẽ phái người vào bên trong, hoàn thiện đồ, mười phần khó được.

Mặt trên đánh dấu màu xanh biếc, nhưng là an toàn giới, màu xám tro chỉ là không biết địa giới, mà màu đỏ nhưng là nguy hiểm địa giới.

Dương Thanh Huyền vừa lúc tới, dùng Hỏa Nhãn Kim Tình ngắm nhìn sở hữu địa hình, ngoại trừ một ít ẩn giấu hung thú ở ngoài, cũng không có nguy hiểm gì dấu hiệu, mà những thú dữ kia cấp bậc cao nhất cũng mới trung giai Giới Vương, ở Đức Phong Cổ Lâu trên bản đồ, hoàn toàn không phải là nguy hiểm.

Lẽ nào có cái gì là chính mình không biết?

Đức Phong Cổ Lâu đặc thù, chính là giá cả cực đắt, nhưng cũng mười phần đáng tin.

Dương Thanh Huyền thu hồi địa đồ, lại lấy ra la bàn, nháy mắt tựu dại ra ở, la bàn trên xuất hiện hơn mười quang điểm, tựu tại chính mình cách đó không xa.

Cơ Bắc Dã cũng cả kinh nói: “Luân Hồi Quả? Xảy ra chuyện gì, lúc trước căn bản là không có có!”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, nói ra: “Có lẽ là có người mới vừa vào đến, trên người có hơn mười viên Luân Hồi Quả, sau đó chết ở đó, đồng thời trái cây chảy vào đi ra, liền la bàn trên tựu cho thấy.”

Sau khi nói xong, trầm mặc hạ, này giải thích liền ngay cả chính hắn đều không tin, than thở: “Đến xem nhìn.”

Ngay lập tức hai người bay nhanh mà lên, hướng về Luân Hồi Quả ở phương hướng bay đi.

Nơi đây là một mảnh Man Hoang, thưa thớt núi nhỏ, như từng toà từng toà đống đất tô điểm ở trên mặt đất, đi vào ở giữa dễ dàng lạc đường, nhưng ngự không phi hành, nhưng đem tất cả đều thấy rõ.

Hai người không có bay bao xa, sắc mặt trở nên ngưng trọng, bởi vì bốn phương tám hướng đều có độn quang bay nhanh mà đến, mục đích hiển nhiên là la bàn trên cái kia hơn mười viên Luân Hồi Quả.

Nếu mọi người la bàn đều phát hiện, tựu chứng minh Luân Hồi Quả nhất định là thật sự, sẽ không có giả.

Không có bay bao xa, Dương Thanh Huyền đột nhiên dừng thân thân thể, hoảng sợ nhìn phía trước, ở mấy toà núi nhỏ trong đó, một mảnh bằng phẳng địa giới trên, chẳng biết lúc nào càng xuất hiện một toà hùng vĩ cung điện.

Cung điện bốn phía có cực mạnh sóng năng lượng, phảng phất bao phủ ở trong kết giới.

Mà ở cung điện phía trước, là một mảnh cổ xưa quảng trường, từ từng khối từng khối to lớn đá xanh trải tựu mà thành, đã bị phong hoá rất nhiều.

Quảng trường phía trước, là bốn căn trụ đá, lập ở nấc thang hai bên, mặt trên điêu lương họa bích, giống y như thật thể hiện ra các loại đồ án.

Mỗi cái trụ đá đỉnh, đều đặt vào một cái đèn đồng, bất quá bên trong dầu thắp từ lâu khô cạn.

Mà tại thạch trụ hai bên, các có một cây Luân Hồi Quả cây, mỗi cây mặt trên mang theo chín cái Luân Hồi Quả, tổng cộng mười tám viên.

Cơ Bắc Dã bị trước mắt tình cảnh này chấn động kinh trụ, lúc trước bọn họ tựu bay qua nơi đây, còn nhớ là không hề có thứ gì, làm sao đột nhiên tựu nhiều hơn một toà cung điện, hơn nữa nhìn dấu hiệu, thật giống sừng sững ở chỗ này vô số năm, cùng hoàn cảnh chung quanh đều cực tốt hòa làm một thể, không hề giống là vừa mới xuất hiện.

Dương Thanh Huyền thì càng là kinh sợ đến mức há to mồm, bởi vì trước mắt cung điện này đường viền, chính là vừa nãy hắn nhập định thời gian, trong đầu hiện lên quang ảnh biến thành.

Mặc dù ở trong óc không thể nhìn rõ ràng, nhưng trăm phần trăm có thể khẳng định, chính là trước mắt toà này.

Không chỉ có là hai người bọn họ nhìn thấy, từ bốn phương tám hướng vọt tới không ít võ tu, đều là khiếp sợ nhìn cung điện này, khi nhìn thấy cái kia mười tám viên Luân Hồi Quả thời điểm, không khỏi là lộ ra vẻ mừng rỡ như điên.

Nhưng bởi vì tụ lại mà đến võ tu cũng không ít, mỗi người đều là lẫn nhau kiêng kỵ, trái lại toàn bộ lơ lửng hư không, không người nào dám tự ý trước đi hái.

Trong tất cả mọi người, có một người đưa tới Dương Thanh Huyền chú ý, chính là tiến nhập Vô Dục Giới thời gian, từng ra mặt can thiệp quá Ninh Tu Chân cùng Khương Nguyệt Lưu cường giả Xích Tiêu Tử.

Chương 2081: Nhân Sự Nơi Tàng Phong, Tà Thành Xích Tiêu Tử

Xích Tiêu Tử hai tay ôm ngực, nhìn chằm chằm cung điện kia, gương mặt vẻ nghiêm túc, ánh mắt không ngừng lấp lóe, tựa hồ biết chút ít cái gì.

Dương Thanh Huyền cũng cảm ứng được Xích Tiêu Tử phi phàm, lúc trước ở Vô Dục Giới đường nối ở ngoài, liền ngay cả Thiên Kiếm Môn, Ninh gia, Khương gia ba phái cường giả, đều đối với hắn cực kỳ kiêng kỵ, hơn nữa tựa hồ thực lực từ lâu đến nơi cửu tinh đỉnh cao, bây giờ nhìn lại, quá nửa là nửa bước Thiên Giới.

Còn dư lại võ tu, cũng đều không thể coi thường được, các loại mặt đều có, còn có chút ba, năm phần mười bầy, mười mấy người thành bầy, đều là tiểu môn tiểu phái ra đến rèn luyện.

Đương nhiên, Mục Hải Vực Giới bên trong tiểu môn tiểu phái, phóng ở Thương Khung tinh vực, mặc dù không sánh bằng Tinh Cung, cũng là thập cường tồn tại.

Lúc này, có mấy vị gan lớn người, đẩy mọi người ánh mắt, bay xuống đến trên quảng trường.

Một vị trong đó trên người mặc Bách Hoa kim ti nam tử áo bào xanh, nhìn chằm chằm cung điện kia nhìn một hồi, trực tiếp thoải mái nói ra: “Cung điện này, lẽ nào chính là này địa chủ nhân, được gọi là Vô Dục Chủ Vô Dục Tiên Cung?”

Lời của nam tử vừa ra, sở hữu võ tu đều lộ ra vẻ kinh ngạc, nhưng càng nhiều hơn chính là mê hoặc cùng không giải.

Xích Tiêu Tử hai con ngươi lóe lên, sắc mặt trở nên càng nghiêm nghị.

Dương Thanh Huyền vẫn đang quan sát vẻ mặt của mọi người, tự nhiên đem Xích Tiêu Tử thần thái đặt ở trong mắt, lập tức rõ ràng, cung điện này hơn nửa chính là cái kia Vô Dục Tiên Cung.

Chỉ là cung điện này tạo hình, tuy rằng hùng vĩ, nhưng cũng lộ ra từng tia một tà khí, kiến trúc hình dạng cũng khá là âm u, không có nửa điểm "Tiên" cảm giác.

Có lẽ là năm tháng ăn mòn quá lâu, tiên khí từ lâu không còn, thành mục nát khí.

Một vị áo bào trắng nam tử mở miệng nói: "Vô Dục Tiên Cung là cái gì? Vì sao chưa từng nghe nói?"

Trong sân hoàn toàn yên tĩnh, không có người trả lời.

Đại đa số người đều không biết, ít hiểu biết mấy người tất cả đều mặt không hề cảm xúc, tựa hồ xem thường hé răng.

Áo bào trắng nam tử một chút tựu vẻ giận dữ đầy mặt, lộ ra cực kỳ lúng túng, phảng phất bị khinh thị tựa như, phẫn nộ rên một tiếng, tầng tầng nói ra: "Có vị nào biết đến? Mong rằng giảng giải một, hai." Ánh mắt hướng về mọi người nhìn tới, cuối cùng rơi ở nam tử áo bào xanh trên người, những người khác không rõ ràng, nhưng này nam tử áo bào xanh nhất định là rõ ràng.

Nam tử áo bào xanh nhưng trí nhược không nghe, mà là trực tiếp hướng về cung điện kia đi đến.

Trong lòng mọi người ngẩn ra, lập tức cảnh giác, nhìn chăm chú vào cái kia nam tử áo bào xanh nhất cử nhất động, chỉ lo hắn độc chiếm chỗ tốt gì, dù sao cung điện này xem ra vô cùng không đơn giản, hơn nữa Vô Dục Tiên Cung, Vô Dục Chủ, tên tựu cùng này Vô Dục Giới, Vô Dục Thành gần gũi, vô cùng có khả năng tồn tại không phải bảo vật ở bên trong.

“Này! Ta đang nói với ngươi đây!”

Áo bào trắng nam tử giận dữ, tuy rằng căn bản không người quan tâm hắn, nhưng hắn tự giác mất mặt, bóng người loáng một cái, tựu xuất hiện ở nam tử áo bào xanh bên cạnh người, đưa tay đem đường đi ngăn trở, quát lên: “Đang nói với ngươi đây, nghe không!”

Lại có bốn tên võ tu bay tới, rơi ở áo bào trắng phía sau nam tử, hiển nhiên là một phe, đều căm thù nam tử áo bào xanh.

“Ngạch... Nói cái gì?” Nam tử áo bào xanh sửng sốt hạ, hỏi.

Áo bào trắng nam tử quát lên: “Giả câm vờ điếc! Lão Tử hỏi ngươi, này Vô Dục Tiên Cung cùng Vô Dục Chủ là cái gì?!”

“Lão Tử?” Nam tử áo bào xanh nhíu mày lại, cười lạnh nói: “Bệnh thần kinh.”

Nói, tựu giơ tay lên, trực tiếp hướng về áo bào trắng nam tử chộp tới.

Áo bào trắng nam tử giận dữ, quát lên: “Ra tay! Tiểu tử này không giáo huấn một, hai, là không thành thật!”

“Coong!”

Năm đạo kiếm quang cùng nhau ra khỏi vỏ, ở không trung loáng một cái, tựu kết thành một mảnh kiếm trận, hung hăng hướng về nam tử áo bào xanh ép đi.

Áo bào trắng nam tử quát lạnh: “Có thể đi vào Vô Dục Giới, không khỏi là các môn các phái bên trong tinh anh, có lẽ là thường ngày ở trong tông môn không coi ai ra gì quan quen rồi, cho rằng bên ngoài cũng cùng chính mình tông môn một dạng, có thể tùy ý mà vì là. Hiện tại Lão Tử tựu dạy ngươi, nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, ngươi chút bản lĩnh ấy tại chính mình tông môn bên trong sính thể hiện còn được, ở bên ngoài, ha ha, bất quá là một cười nhạo!"

Nam tử áo bào xanh không còn gì để nói, giễu cợt nói: "Rác rưởi chính là nói nhiều, làm lỡ mọi người thời gian."

Cái kia bắt đi ra bàn tay lớn, không có bất kỳ lùi bước, một chút ép trên kiếm trận, năm ngón tay hư nắm một trảo.

"Oành! Oành!"

Năm chuôi kiếm lần lượt chấn động cắt thành tảng lớn nát sắt, đồng thời bị hút vào trong lòng bàn tay.

Áo bào trắng nam tử năm người hoàn toàn biến sắc, hoảng sợ nói: "Này, cái này không thể nào!"

Xích Tiêu Tử con ngươi co rụt lại, ngưng tiếng nói: "Huyền phong tay? Ngồi nhân sự nơi thứ sáu đem ghế xếp Tàng Phong."

Người vây xem không bất đại kinh đổi sắc mặt.

Công dân người đều biết nhân sự nơi là địa phương nào, là một luồng đủ để cùng danh tộc sánh ngang thế lực, hơn nữa còn là chuyên môn xử lý người, nói đến so với danh tộc đáng sợ nhiều.

Ai cũng không muốn đắc tội một nơi như vậy người.

Áo bào trắng người cùng bốn vị đồng môn, còn bị Tàng Phong huyền phong tay áp chế ở trên hư không trên, nghe vậy càng là từng cái từng cái hoảng hốt, hoảng sợ đều khóc lên, "Đại nhân, đại nhân..."

“Chớ nói chuyện, các ngươi một mở miệng tựu nói nhiều như vậy, làm lỡ mọi người thời gian a.”

Tàng Phong năm ngón tay buông lỏng, một chưởng liền hướng đẩy về trước đi.

Cái kia nơi lòng bàn tay nát kiếm sắt kích bắn mà ra, cùng năm người cùng nhau, bắn về phía cái kia Vô Dục Tiên Cung.

“Rầm rầm rầm!”

Nát kiếm sắt kích ở tiên trước cửa cung nửa thước nơi, như là chạm tới cái gì sức mạnh đáng sợ giống như vậy, toàn bộ nổ tung ra, hóa thành kim loại bột phấn.

Mà áo bào trắng nam tử năm người, cũng không có trực tiếp vỡ nát, mà là thân thể bị cái kia sức mạnh hút vào, không ngừng run rẩy kịch liệt.

Dương Thanh Huyền vội vàng triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, phát hiện năm trên người tổ chức kết cấu, ở đằng kia run rẩy hạ một điểm điểm bị đánh nát, cuối cùng hóa thành lượng lớn bụi bặm, trực tiếp tản vào hư không, cái gì đều không lưu lại.

Tàng Phong hơi thay đổi sắc mặt, trong mắt lộ ra thần sắc, hiển nhiên không nghĩ tới kết giới này lợi hại như vậy.

Tàng Phong quay đầu lại, nhìn phía Xích Tiêu Tử, quan sát một vòng, lạnh lùng nói: “Ta ngược lại thật ra ai, nguyên lai là vì kiếm tiền, gia nhập tà thành Xích Tiêu Tử.”

“Chi!” Bốn phía truyền đến nhỏ nhẹ rút ra hơi lạnh tiếng, Xích Tiêu Tử bên người võ tu, càng là “Rầm” một chút tản ra, không ai dám đứng ở hắn bên người.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc liếc mắt nhìn Xích Tiêu Tử, tà thành là Đức Phong Cổ Lâu cho Dương Thanh Huyền trong tài liệu, có thể bỏ tiền mua sát thủ địa phương, chỉ cần có tiền, tà thành không có không làm sự tình.

Xích Tiêu Tử “Cắt” cười lạnh một tiếng, lật hạ khinh thường, nói ra: “Thật giống các ngươi nhân sự nơi tựu không phải là vì tiền tựa như?”

Tà thành làm việc không bám vào một khuôn mẫu, chỉ cần tiền cho đúng chỗ, chuyện gì đều chịu làm.

Bên trong tụ tập đều là lượng lớn kẹt ở bình cảnh kỳ không cách nào đột phá, muốn thông qua kiếm lấy lượng lớn tiền tài, mua bảo vật tuyệt thế đến đột phá võ tu.

Đồng thời ở chấp hành các loại nhiệm vụ thời điểm, đối với tự thân năng lượng cũng là một loại sự rèn luyện to lớn, làm không cẩn thận tựu thu được cơ duyên đột phá.

Mà nhân sự nơi thị xử để ý nhân sự địa phương, cùng tà thành hình thành nhất định cạnh tranh quan hệ, vì lẽ đó hai cái tổ chức quan hệ giữa cực sai.

Nhưng hai cái tổ chức đều cực kỳ mạnh mẽ số lượng, lẫn nhau trong đó cũng không muốn lẫn nhau đắc tội, dù sao mọi người đều là chạy kiếm tiền mục đích đi, không cần thiết liều mạng ngươi chết ta sống, đều là tình cờ trong bóng tối đấu đấu khí, cũng không trong buổi họp lên tới minh mặt đấu tranh.

Chương 2082: Vô Dục Chủ, Cô Gái Áo Đỏ

Tàng Phong nói: “Nhân sự nơi ái tài, nhưng lấy chi có đạo, có thể không phải là cái gì sự tình cũng có thể làm.”

“Ha ha.” Xích Tiêu Tử cười to nói: “Lấy chi có đạo? Giết người cũng gọi là đạo? Cái kia ba ngàn loại hành vi, không khỏi là nói. Mọi người đều là mưu tiền, các ngươi nhân sự nơi người chính là lập dị, nhất định phải nắm nắm niết niết, lập bài gì phường?”

Tàng Phong nhíu mày lại, lạnh rên một tiếng, tựu xoay người lại, tựa hồ không muốn lắm miệng nữa.

Hai tổ chức lớn ám đấu nhiều năm như vậy, cũng không gặp ai chiếm thượng phong, càng chưa từng xảy ra minh đấu, bởi vì đấu tranh chỉ có thể sản sinh bên trong hao tổn, đối với người nào đều không chỗ tốt.

Vào giờ phút này, Vô Dục Tiên Cung xuất hiện, hai người đương nhiên sẽ không tranh đấu, chỉ là lẫn nhau nói móc vài câu, tựu yên tĩnh lại.

Biết thân phận của hai người sau, người chung quanh, không khỏi là lộ ra kiêng kỵ vẻ mặt, không dám tới gần hai người.

Mà cái kia Vô Dục Tiên Cung kết giới hiện ra uy lực, cũng để người chùn bước, không dám lên trước.

Đột nhiên, một đạo thân ảnh thon dài bay rơi xuống, trực tiếp hướng về cung điện kia đi đến.

Cơ Bắc Dã giật mình nói: “Đại nhân...”

Thân ảnh kia chính là Dương Thanh Huyền, sắc mặt thong dong, tựa hồ đối với kết giới kia cũng không để ý.

Tàng Phong đám người, không khỏi là hai con ngươi thu nhỏ lại, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, muốn nhìn một chút hắn làm lý lẽ gì.

Dương Thanh Huyền đi thẳng tới cái kia trước thềm đá, quan sát một chút cái kia bốn căn cây cột, sau đó tựu đi đường vòng cây cột hai bên, đem cái kia hai cây Luân Hồi Thụ trên mười tám viên Luân Hồi Quả hái xuống, bỏ vào trong túi, sau đó lại đi trở về.

Mọi người một mảnh ngất ngã, còn tưởng rằng hắn muốn phá kết giới hoặc là làm gì, lại là đi hái trái cây a.

đọ c truyện tại //truyencuatui . net/

Đúng đấy, cái kia mười tám viên Luân Hồi Quả tựu ở đằng kia, chính mình làm sao không nghĩ tới đi tới hái đây? Đặc ý chạy tới không phải là vì trái cây kia sao?

Bỗng chốc bị cung điện sự tình hấp dẫn, trái lại đem trái cây quên mất.

Dương Thanh Huyền hái trái cây sau, tựu trở lại Cơ Bắc Dã bên cạnh người, hai người một vị cửu tinh trung giai, một vị tám sao hậu kỳ, thực lực cũng là đứng đầu, sở hữu ánh mắt đều rơi ở trên người hai người, lại không người đi tới cướp.

Mọi người đều là người thông minh, vào lúc này ai mạo muội đứng ra, khả năng chính là cái kia áo bào trắng nam tử kết quả giống nhau. Vào giờ phút này nhất định muốn giữ được bình tĩnh.

“Ha ha, bằng hữu có thể thật biết điều a, cái kia mười tám viên trái cây các hạ độc nắm, tựa hồ không hay lắm chứ.”

Tàng Phong xoay người lại, lạnh lùng nhìn Dương Thanh Huyền, trên người khí tức đem Dương Thanh Huyền trực tiếp khóa chặt. Hiện tại nếu Vô Dục Tiên Cung đánh không mở, dù sao cũng cũng nhàn rỗi tẻ nhạt, cái kia mười tám viên trái cây cũng không thể thất bại.

Dương Thanh Huyền thoải mái lấy ra chín viên, ném tới, nói ra: “Tàng Phong huynh, tại hạ cùng đất nơi Thủ Ngu quan hệ cũng không tệ lắm.” Ngay lập tức đem Thủ Ngu cho lệnh bài của chính mình cũng ném tới.

Tàng Phong thấy hắn như thế hào phóng, một chút cảm thấy hiếu kỳ, nghe nghe “Tàng Phong huynh” ba chữ, nội tâm nhưng là thầm nghĩ, lại là một cái nịnh hót, ai với ngươi là “Huynh”, nhưng nghe được cùng Thủ Ngu rất quen, nhưng là sửng sốt hạ.

Tiếp nhận trái cây cùng lệnh bài, ở trong tay quan sát hạ, quả nhiên là Thủ Ngu lệnh bài, sắc mặt lúc này trở nên nhu hòa, đưa lệnh bài ném trở lại, nói: “Ngươi đã cùng Thủ Ngu quen, chính là chúng ta nhân sự nơi bằng hữu. Vậy còn dư lại chín viên Luân Hồi Quả, ngươi có thể nắm.”

“Cười nhạo, ai nói các ngươi nhân sự nơi bằng hữu liền có thể lấy cầm? Hỏi qua chúng ta tất cả mọi người tại chỗ sao?”

Xích Tiêu Tử sắc mặt không quen, lạnh lùng nói ra.

“Đúng, chúng ta đều không đồng ý!” Bốn phía võ giả nhỏ nhẹ rối loạn lên, đều là chống đỡ Xích Tiêu Tử, bọn họ không dám trực tiếp đắc tội Tàng Phong, nhưng nếu có người đánh đầu, lập tức theo ồn ào đón ý nói hùa.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, đem còn dư lại chín viên Luân Hồi Quả ném cho Xích Tiêu Tử, ôm quyền nói: “Tại hạ đối với các hạ cũng là ngưỡng mộ đại danh đã lâu, này chín viên Luân Hồi Quả, tựu xem như quà ra mắt.”

Xích Tiêu Tử sững sờ, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền rộng lượng như vậy, Luân Hồi Quả cầm trong tay, trái lại lúng túng một chút, nhưng lập tức đã thu lên, đối với Dương Thanh Huyền ánh mắt nhu hòa hạ xuống, nhìn người này làm sao nhìn làm sao hợp mắt.

Tàng Phong khẽ cau mày một cái, tuy rằng không thích, nhưng cũng không nói gì, dù sao cái kia chín viên trái cây là Dương Thanh Huyền, hắn có quyền xử lý.

Lần này bốn phía võ giả toàn bộ đều ngu mắt, vừa rồi hưng phấn ồn ào, lần này tựu toàn bộ ngừng chiến tranh, lần thứ hai trở nên yên lặng như tờ.

Hiện tại mười tám viên trái cây, phân biệt ở Xích Tiêu Tử cùng Tàng Phong trong tay, cũng không ai dám có ý đồ.

Dương Thanh Huyền ôm quyền hướng về Tàng Phong hỏi: “Tàng Phong huynh, không biết này Vô Dục Tiên Cung, Vô Dục Chủ, cùng này Vô Dục Giới có quan hệ gì?”

Tàng Phong trầm ngâm hạ, nói ra: “Tương truyền này Vô Dục Giới, chính là sơ sinh đời đại vũ trụ bên trong, một vị gọi là Vô Dục Chủ cường giả sở hữu. Vị này Vô Dục Chủ thực lực có bao nhiêu cao, chúng ta vùng vũ trụ này bên trong cũng không có ai biết, chỉ biết là mạnh phi thường, mạnh đến trình độ khó có thể tin.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Chẳng lẽ là vạn cổ chí tôn?”

Tàng Phong liếc mắt nhìn hắn, mặt không thay đổi nói ra: “Võ giả có thể khống chế nhất giới quy tắc sau, liền bước vào trăm kiếp Giới Vương, lên trên nữa là Thiên Giới chi chủ, lên trên nữa chính là vạn cổ chí tôn. Nhưng lập tức liền ở sơ sinh đời đại vũ trụ bên trong, vạn cổ chí tôn cũng là cực kỳ ít ỏi hiếm thấy tồn tại, này Vô Dục Chủ có phải hay không vạn cổ chí tôn rất khó khảo chứng.”

Xích Tiêu Tử cũng nói: “Tiểu huynh đệ, Thiên Giới bên trên mặc dù là Chí Tôn cảnh, nhưng Chí Tôn cảnh không phải là thật đơn giản một cái xưng hô a. Ở chỗ này trong vũ trụ, vô số năm qua, vẫn chưa từng nghe nói ai đạt tới Chí Tôn cảnh. Cái kia chút phá giới mà đi, đi đến sơ sinh đời đại vũ trụ cường giả, chính là vì tăng cường một tia khả năng đột phá, nhưng cho tới có hay không có người đạt tới Chí Tôn cảnh, cũng không biết được.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, hỏi: “Làm sao sẽ không có ai biết? Lẽ nào cái kia chút đi đến sơ sinh đời đại vũ trụ cường giả, đều chưa có trở về?”

Xích Tiêu Tử nói: “Muốn từ nguyên thủy vũ trụ đánh xuyên qua hàng rào trở về, không có cao cấp Thiên Giới sức mạnh, cùng với lượng lớn bảo vật phụ trợ, rất khó làm được. Đi đến dễ dàng, trở về khó.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Thì ra là như vậy.”

Xích Tiêu Tử môi động hạ, tựa hồ còn muốn nói điều gì, nhưng lại ngừng lại.

Hắn nguyên bản chính là không quen ngôn ngữ người, đối với người thường căn bản đều lười được một để ý, chỉ có điều nắm nhân thủ mềm, được Dương Thanh Huyền chín viên Luân Hồi Quả sau, lúc này mới sắc mặt trở nên đẹp đẽ, lời cũng nhiều vài câu.

Dương Thanh Huyền lại nói: “Nhưng này Vô Dục Chủ mặc dù không phải chí tôn, hơn nữa cũng là cao cấp Thiên Giới, lưu lại đồ vật chắc chắn sẽ không đơn giản.”

Tàng Phong cùng Xích Tiêu Tử đều là nhẹ nhàng gõ đầu, nhưng vấn đề lớn nhất còn là như thế nào phá khai kết giới này.

Đúng lúc này, đột nhiên một đạo hồng mang lâm không mà rơi, mang đến cực mạnh năng lượng uy áp, ở trên quảng trường khuếch tán mở, độn quang bên trong bóng người loáng một cái, tựu hóa hiện ra một vị nữ tử, một bộ diễm lệ hồng y, cái kia thướt tha yểu điệu thân thể, khiến người sáng mắt lên, đủ để chứng minh là vị cô gái tuyệt sắc.

Nhưng trên mặt nhưng mang theo một tấm quỷ mặt nạ da, xem ra cực kỳ đáng sợ.

Nữ tử vừa xuất hiện, liền ngay cả Tàng Phong cùng Xích Tiêu Tử đều đổi sắc mặt, lộ ra kiêng kỵ ánh mắt.

Chương 2083: Đồng Thau Cổ Môn, Bát Bộ Thiên Long

Dương Thanh Huyền đồng trung kim mang lóe lên, lộ ra vẻ kinh ngạc, lấy chính mình Hỏa Nhãn Kim Tình năng lực, lại không nhìn thấu cô gái này khuôn mặt.

Cô gái áo đỏ phảng phất cảm giác được mọi người ánh mắt, cũng không để ý lắm, nhưng cũng đầu lâu hơi nhất chuyển, dán mắt vào Dương Thanh Huyền, cái kia quỷ da trên mặt nạ hai cái đậu xanh trong mắt nhỏ, bắn mạnh ra làm mọi người mờ mắt ánh sao, Dương Thanh Huyền trong hai con ngươi Câu Ngọc cùng ánh vàng, nháy mắt một chút tan rã.

Hỏa Nhãn Kim Tình cùng Huyễn Thế Chi Nhãn, trực tiếp bị đối phương áp chế ở.

“Chi!” Dương Thanh Huyền nhẹ hít một hơi khí lạnh, trong đôi mắt lấy làm kinh ngạc, phảng phất chính mình đang bị đối phương một điểm điểm nhìn thấu, sợ hết hồn, vội vàng vung tay lên, lấy ra ba mặt huyền kỳ, ở trước người hợp lại.

Cường đại kỳ quang kết giới sóng tản ra, lúc này mới đem cô gái áo đỏ hai mắt ngăn trở.

Một tầng năng lượng bao trùm trên người Dương Thanh Huyền, nội tâm cái kia loại hoàn toàn bị nhìn thấu cảm giác, lúc này mới biến mất không còn tăm hơi.

Cô gái áo đỏ nhẹ rên một tiếng, tựu xoay người, chẳng muốn lại nhìn Dương Thanh Huyền một chút, mà là nhìn chằm chằm phía trước Vô Dục Tiên Cung.

Dương Thanh Huyền lúc này mới phát hiện, bất tri bất giác, chính mình đã là một thân mồ hôi lạnh, Tàng Phong cùng Xích Tiêu Tử trong ánh mắt, cũng đầy là ngạc nhiên, hai người đồng dạng đầu trán che kín mồ hôi lạnh, song quyền nắm chặt, nhiều sợi gân xanh ở trên mu bàn tay nổi lên.

Tại sao lại như vậy?

Vô Dục Giới áp chế tu vi, trước mắt này cô gái áo đỏ cao nhất cũng chỉ có thể là nửa bước Thiên Giới, có thể mặc dù là Thiên Giới chi chủ, Dương Thanh Huyền cũng chém giết quá, cũng không có như vậy uy áp đáng sợ.

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ, thiên hạ to lớn, cường giả, quả nhiên không thể đấu lượng, chính mình vẫn cần nhiều chăm chỉ tinh tu mới là.

Cô gái áo đỏ trực tiếp hướng về cái kia Tiên cung đi đến, một luồng năng lượng kỳ dị từ trên người nàng tản mát ra, chỗ đi qua, như là vạn vật bị năm tháng ăn mòn, một điểm điểm lộ ra rách nát mục nát, cái kia tảng đá đại địa, cũng biến thành loang loang lổ lổ, ở Tiên cung trước hai cây Luân Hồi Quả cây, trong đó một cây đột nhiên nhanh chóng suy yếu xuống, cành lá khô héo, trình héo rút dấu hiệu, mà đổi thành ở ngoài một cây thì lại là linh khí dạt dào, vô số nụ hoa xuất hiện ở cành mầm trên, sau đó hoa nở kết quả, càng bỗng dưng sinh ra bảy bảy bốn mươi chín viên Luân Hồi Quả.

“Này...!”

Tất cả mọi người không khỏi là trợn mắt ngoác mồm.

Hơn nữa cái kia kỳ dị tràng năng khuếch tán, như là tầng không gian tầng bị phân giải, không ngừng thể hiện ra chân tướng.

Tiên cung hình dạng cũng biến thành hoảng hốt mờ ảo như thật như ảo, bộ kia cấp đột nhiên trở nên hẹp dài, cái kia khí tức quái dị như xô ra hai bên mây mù giống như, một điểm chỉ tan đi.

Dương Thanh Huyền hoảng sợ không thôi, toàn bộ bốn phía thay đổi hoàn toàn dáng dấp, lượng lớn đã hủ hóa thi hài, các loại tan nát binh khí rơi ở bốn phía.

Mà cái kia nguyên bản phiêu hốt Tiên cung, hoàn chỉnh cùng chân thiết hiện ra ở phía trước, một cái dài đến mấy trăm thước tảng đá bậc thềm, tựu hoành tại mọi người dưới chân.

Phóng tầm mắt nhìn, trên bậc thang ngã trái ngã phải nằm úp sấp không ít thi thể, phía trước là một phiến u ám đồng thau cổ môn.

Tất cả mọi người bị biến hóa này chấn động kinh trụ, tất cả đều từ trên hư không bay rơi xuống, đứng ở cô gái áo đỏ phía sau, đại khí không dám thở.

Dương Thanh Huyền tiện tay nắm lên một bộ thi thể trên chứa đồ nguyên khí, ở trong tay sờ một cái, “Ầm” một tiếng tựu nổ tung rơi, bên trong lan ra lượng lớn bụi bậm, càng là cả không gian chứa đồ đều hóa thành bụi trần.

Mọi người đều không khỏi ngạc nhiên vạn phần, phải biết không gian chứa đồ trải qua vô cùng năm tháng cũng có thể tồn tại, dù cho chủ nhân đã chết, còn có thể trực tiếp hòa vào chân không, như triệt để như vậy hóa thành tro tàn, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Những người khác cũng thử hạ, cái kia chút tan nát binh khí, thi thể, không khỏi là đụng vào tựu nát.

Cô gái áo đỏ nhìn chằm chằm lối đi kia nhìn một hồi, trực tiếp đi thẳng về phía trước đi.

Dương Thanh Huyền đám người thoáng do dự, cũng liền vội vàng đuổi tới, to lớn như vậy cơ duyên, ai cũng không muốn bỏ qua.

Cô gái áo đỏ ở đằng trước mở đường, mọi người theo sau lưng, không tên tựu có một loại cảm giác an toàn, phảng phất có cô gái này ở, tất cả nguy hiểm cũng có thể khắc phục.

Liền ngay cả Dương Thanh Huyền đều lòng sinh cảm tưởng, không khỏi vạn phần kỳ quái, cô gái này rốt cuộc là ai?

Rất nhanh tựu thông qua mấy trăm thước bậc thềm, đi tới cái kia phiến đồng thau cổ môn trước, phía trên là hai cái đồng điêu khắc bích hoạ, là hai tên võ sĩ, nâng tay bấm quyết, hai mắt hơi khép, ở hai cái võ sĩ bốn phía, là từng vòng hỏa chi hoa văn, như là thái dương giống như vậy, thiêu đốt hư không, soi sáng bát phương.

Cô gái áo đỏ lặng lặng đứng ở cổ trước cửa đồng, nhìn chằm chằm cái kia đồng trên cửa điêu khắc, không nhúc nhích, phảng phất nhập định.

Đột nhiên, có người kinh ngạc nói: “Này hai cái quyết ấn thật là kỳ lạ a, tựa hồ ẩn chứa cái gì sâu đậm đạo pháp.”

Nơi này tất cả đều là Giới Vương cường giả, hội tụ toàn bộ nam bộ vũ trụ, Giới Vương trong phạm vi tinh anh nhất tồn tại, trong lúc nhất thời người người trong lòng sinh ra ý nghĩ, nhìn chằm chằm cái kia hai cái bấm quyết võ tu.

Cô gái áo đỏ đột nhiên sợ quát lên: “Không muốn mô phỏng theo!”

Nhưng đã muộn, không ít người trực tiếp quay về cái kia hai cái bích hoạ làm ra động tác giống nhau, có người học bên trái mặt một người, có người học bên phải mặt một người, trong phút chốc, một luồng sức mạnh đáng sợ nháy mắt ở trên hư không sinh ra.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, lực lượng này hắn cũng không xa lạ gì, càng là lực hỏa diễm, mà là độ tinh khiết cực cao, đủ để sánh ngang hắn Bản Nguyên Chi Hỏa.

"Ầm ầm ầm"

Vô số hỏa diễm từ trong hư không nuốt phun ra, một chút đem tất cả mọi người vây nhốt, sóng lửa giội rửa ở trên người mọi người, nhiệt độ nháy mắt nhảy lên tới cực điểm.

Nhưng tốt ở tất cả mọi người là Giới Vương, đối với ngọn lửa này sức đề kháng cực mạnh, hầu như đều khó mà gần người.

Cô gái áo đỏ Quỷ Diện trên mắt nhỏ lóe lên, nhìn chằm chằm trong hư không.

Dương Thanh Huyền cũng lờ mờ cảm giác được cái gì, vội vàng triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về bốn phương tám hướng nhìn tới, ở biển lửa này duỗi ra, từng đạo từng đạo sức mạnh to lớn tái hiện ra, làm cho hỏa diễm nhiệt độ còn ở không ngừng tăng lên, năng lượng tăng lên gấp bội.

"Ầm ầm ầm", biển lửa như là sôi trào giống như vậy, nổi lên vòng xoáy khổng lồ, toàn bộ cung điện không ngừng rung động, phong ấn kia cửa đồng lớn, chính một điểm điểm mở ra, từ bên trong truyền đến kinh khủng khí tức.

Tàng Phong cả kinh nói: "Không được! Này cửa đồng trên..."

Nguyên bản nửa khép cặp mắt hai vị đồng thau võ giả, đột nhiên mở hai mắt ra, cùng nhau bắn ra cường đại ánh sáng, đồng thời trong tay quyết ấn trong lúc vô tình càng phát sinh ra biến hóa, trên hư không cái kia lực lượng cường đại dị thường, nháy mắt ép đè xuống.

"Ầm ầm!"

Toàn bộ hư không chấn động, tựu cùng hỏa diễm hỗn cùng nhau, hóa thành một luồng vòng xoáy, bị hút vào bên trong.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy một trận trời đất quay cuồng, mặc dù là hắn tám sao Giới Vương thân, đều nhanh nếu không gánh được cái kia hỏa diễm cùng uy áp.

Giờ khắc này, tất cả mọi người bị hút vào bên trong cung điện, bốn phương tám hướng tất cả đều là vô tận hỏa diễm, cái kia chút sức mạnh to lớn, bắt đầu cùng trong hư không biến ảo mà ra, có rồng, Tu La, các loại quỷ dị hình thái, tổng cộng tám vị, lâm lập ở tứ phương trên hư không, đều là hai tay bấm quyết.

Tàng Phong cả kinh nói: “Bát Bộ Thiên Long?!”

Chính là ngày, rồng, Dạ Xoa, Càn Đạt Bà, A Tu La, Già Lâu La, Khẩn Na La, Ma Hô La Già, chính là tám loại chủng tộc cực kỳ mạnh mẽ, từng người tay lên quyết ấn, như là bảo vệ cái gì.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2084: Không Gian Kỳ Dị, Kim Bạc Ngọc Hoàn

“Ầm ầm ầm!”

Theo Bát Bộ Thiên Long từng người trong tay quyết ấn nâng lên, toàn bộ biển lửa trong hư không, phảng phất ngưng tụ một toà mênh mông hùng vĩ đại trận, nghiền ép ở trên người mọi người, không ngừng thiêu đốt trên người mọi người hộ thể chân khí.

Dương Thanh Huyền tám sao Giới Vương thân thể, bấm quyết phòng ngự đều có vẻ hơi khó khăn.

Trong biển lửa không ngừng truyền đến tiếng kêu thảm thiết, thỉnh thoảng có thấp cấp Giới Vương bị thiêu chết, toàn bộ người cùng toàn thân trang bị đều hóa thành tro tàn.

Trong đó nhất là bình tĩnh chính là cô gái áo đỏ, còn có Tàng Phong, Xích Tiêu Tử đám người, này lực hỏa diễm tuy mạnh, nhưng trong thời gian ngắn còn không có có đạt đến có thể nguy cấp tính mạng của bọn họ trình độ.

Cô gái áo đỏ nhưng là nhìn chằm chằm cái kia Thiên Long Bát Bộ chúng trong tay quyết ấn, bên trong cặp mắt lộ ra vẻ nghi hoặc, thậm chí có từng tia từng tia kinh hãi.

Dương Thanh Huyền chống đỡ một trận hỏa diễm sau, phát hiện này hỏa tại không gian đại trận vận chuyển hạ, sinh ra một ít biến hóa rất nhỏ, cũng chỉ có hắn tu luyện Vĩnh Nhiên thân thể, đồng thời bản thân khống chế mồi lửa, mới đối với biến hóa này có cảm giác, liền ngay cả cô gái áo đỏ, Tàng Phong cùng Xích Tiêu

Tử ba người, tựa hồ cũng không có phát hiện.

Này tia biến hóa lực lượng, tựa hồ bắt nguồn từ cái kia Thiên Long Bát Bộ chúng trong tay quyết ấn.

Dương Thanh Huyền chỉ hơi trầm ngâm, đem hộ thể chân nguyên tản đi, trực tiếp nhấc chân bước về phía trước một bước, toàn bộ người trực tiếp hóa thành hỏa diễm, dung nhập vào này vô biên trong biển lửa.

“Lộ Phi!”

Tàng Phong kinh hô một tiếng, lập tức liền phát hiện Dương Thanh Huyền thân thể, càng là hỏa chi nguyên tố thân thể.

Dương Thanh Huyền khuôn mặt, ở trong biển lửa biến ảo một chút, vừa trầm nhập vào đi.

Cô gái áo đỏ ánh mắt từ Thiên Long Bát Bộ chúng trong tay quyết ấn trên thu về, một chút nhìn chằm chằm biển lửa kia, phảng phất có thể đem này đáng sợ hỏa diễm nhìn thấu.

Dương Thanh Huyền một hòa vào trong biển lửa, lập tức cảm ứng được cái kia biến hóa rất nhỏ lực lượng, tràn vào trong cơ thể mình, loại biến hóa này lực lượng, làm cho hệ “Hỏa” nguyên tố dị thường phấn khởi, uy năng không ngừng thu được tăng lên, dường như muốn đem chính mình Vĩnh Nhiên thân thể tái tạo.

“Đây là lực lượng gì?”

Dương Thanh Huyền cũng phản ứng lại, loại biến hóa này chính là cái kia Thiên Long Bát Bộ chúng trong tay ấn pháp, như là một loại cực kỳ huyền diệu thần thông.

Lập tức bình tĩnh lại tâm tình, một mặt cảm thụ được biến hóa, một mặt suy nghĩ cái kia tám đạo quyết ấn.

Trong biển lửa thỉnh thoảng vang lên tiếng kêu thảm thiết, một khi không chống đỡ được, nháy mắt tựu hóa thành tro tàn, sống sót người không khỏi là sắc mặt trắng bệch, từng cái từng cái lượng lớn nuốt phục đan dược, gắn bó chân nguyên không giảm.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền trong óc một điểm thông minh, cái kia tám đạo quyết ấn một chút tựu ở đầu óc hiện ra, đồng thời tổ hợp biến ảo, ngưng kết thành một ấn.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ người chỉ cảm thấy tâm thần rung động, thân thể đã bị từ trong ngọn lửa tách ra ngoài, liền ngay cả bảy mươi hai thay đổi thân rồng đều duy trì không ngừng, một chút hóa thành người thân bản tôn, hướng về một chỗ hư không mạnh mẽ rơi xuống.

“Đây là?” Cô gái áo đỏ hơi thay đổi sắc mặt, bỗng nhiên phát hiện Thiên Long Bát Bộ chúng trong tay quyết ấn xảy ra biến hóa, mà trong biển lửa quang ảnh lóe lên, tựu bắt được Dương Thanh Huyền thân ảnh đã phương hướng.

Cô gái áo đỏ khẽ quát một tiếng, tựu Súc Địa Thành Thốn, hướng về phương hướng kia kích bắn mà đi.

Tàng Phong, Xích Tiêu Tử bọn người cảm giác được dị thường, lại không có thể bắt lấy đến cùng đã xảy ra chuyện gì? Gặp cô gái áo đỏ đột nhiên ra tay, tất cả đều cảm giác giật mình cùng không tên.

“Ầm ầm!”

Ở cô gái áo đỏ phía trước, từng tầng từng tầng vô hình năng lượng điên cuồng khép kín, đem cô gái áo đỏ ngăn trở.

Cô gái áo đỏ duỗi ra bàn tay trắng nõn, trực tiếp phách ở năng lượng đó trên, chấn bốn phía hỏa diễm kịch liệt bay lượn, phản chấn rất nhiều võ giả trên người, đưa bọn họ trong khoảnh khắc đốt thành tro bụi.

Nhưng năng lượng đó tầng cực kỳ mạnh mẽ, cô gái áo đỏ sầm mặt lại, trong hai con ngươi lộ ra kinh sợ, biết lấy sức mạnh của chính mình căn bản phách không mở, lúc này hai con ngươi lóe lên, tay bấm quyết ấn, chỗ mi tâm bắn ra một đạo hồng mang, một chút tựu hòa vào năng lượng trong vách.

[truyen cua tu i đốt net]

Sau đó, cô gái áo đỏ trực tiếp ngồi xếp bằng ở trên hư không trên, nhập định bất động.

Tàng Phong đám người không bất đại kinh, cô gái áo đỏ trước người lớp năng lượng phảng phất đã biến mất không còn tăm hơi, lần thứ hai trở về biển lửa trạng thái, tình cảnh vừa nãy giống như là chưa từng xảy ra.

“Oành!”

Dương Thanh Huyền bị cuốn đi rồi, mạnh mẽ ngã ở trên mặt đất lạnh như băng, tám sao Giới Vương thân thể đều cảm thấy một trận đau đớn.

Mặt đất mười phần cứng rắn, không biết là kim loại gì chế tạo thành.

Dương Thanh Huyền đứng dậy, xung quanh đen kịt một màu, lúc này vung tay lên, liền bắn ra mười đạo quả cầu lửa, treo cao bầu trời, lúc này mới đem trọn cái không gian rọi sáng.

Nguyên lai là một một mẫu chu vi tả hữu mật thất, dựa vào tường địa phương là một chiếc giường đá, mặt trên ngồi xếp bằng một đàn ông, khuôn mặt an bình, bấm quyết ở trước người, phảng phất hòa vào hư vô, lại như không tồn tại tựa như.

Dương Thanh Huyền thận trọng đi tới, Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về cái kia người trên người quét qua, không cảm ứng được nửa điểm sinh cơ, nhưng cũng không giống chết như vậy, trầm ngâm hạ, ôm quyền nói: “Tiền bối?”

Đợi một trận, không có bất kỳ phản ứng, lúc này mới xác định người này khẳng định đã tọa hóa.

Cho tới vì sao không có nửa điểm tử khí ở trên người, sợ là cùng người này trước người tu luyện thần thông công pháp có liên quan.

Dương Thanh Huyền lại nhìn hạ, ở đây trước người phương bày đặt một cái tinh xảo vòng tay, óng ánh trong suốt như ngọc, ở ánh lửa soi sáng hạ, ẩn hiện hoa văn, vòng tay bên cạnh nhưng là một mảnh trang sách lớn nhỏ giấy thếp vàng.

Dương Thanh Huyền đem giấy thếp vàng mang tới, ở trong tay lật mở, thoáng chốc đại lượng kim quang trào hiện ra, hóa thành từng cái từng cái văn tự, ở trên hư không lấp loé.

Những văn tự này cực kỳ cổ điển sâu xa, có Tinh Linh tộc chữ viết mô hình, đọc tuy rằng mất công sức, nhưng nhìn kỹ xuống, đổ cũng có thể hiểu hơn nửa.

Dương Thanh Huyền yên lặng ngồi xuống, đem những văn tự này từng cái tỉ mỉ từng đọc đi, gặp phải một ít không biết chữ, cần dừng lại, kết hợp với trước sau nội dung tiến hành cân nhắc, toàn bộ tiếp tục đọc hao hơn nửa giờ.

Đồng thời Dương Thanh Huyền phát hiện, mình thể năng đang đọc sách này thời điểm, kịch liệt giảm xuống.

Nguyên lai này giấy thếp vàng trực tiếp hấp thu chính mình chân nguyên, mới có thể gắn bó chữ viết này lóe lên Bất Diệt.

Cũng không biết đây là bao lâu xa trước đây truyền xuống, chẳng trách muốn dùng này trân quý giấy thếp vàng, đổi thành ngọc giản lời, sợ là từ lâu hóa thành bụi bặm của lịch sử.

Dương Thanh Huyền xem xong sau, đem giấy thếp vàng thu hồi, lại cầm cái kia vòng ngọc giống như vòng tay, thần sắc trên mặt lấp lóe bất định, cuối cùng rơi ở nam tử này trên người, sau đó nhìn chằm chằm trong tay nam tử quyết ấn, trực tiếp ngồi xếp bằng ở trước mặt, bấm ra một đạo giống nhau ấn quyết.

Nguyên lai này đồng thau cung điện, cũng không phải gì đó Vô Dục Tiên Cung, mà là trước mắt nam tử này Thánh khí cung điện, mà nam tử này cũng không phải Vô Dục Chủ.

Nhưng Vô Dục Tiên Cung cùng Vô Dục Chủ nhưng là tồn tại, chỉ có điều ở cổ xưa trước đây, bị trước mắt vị nam tử này trấn áp.

Mà trấn áp nơi, chính là Vô Dục Giới bên trong, dùng tám toà Linh Sơn cùng hỗn linh thần sắt, mới đưa Vô Dục Chủ trấn áp ở Vô Dục Giới phía dưới.

Dương Thanh Huyền nhớ tới cái kia đột nhiên toát ra hai toà to lớn Linh Sơn, nội tâm tràn đầy kinh hãi cùng phức tạp, từ cái kia giấy thếp vàng bên trong ghi chép nhìn, Linh Sơn hiện thế, sợ là phong ấn sắp chạy!

Giấy thếp vàng bên trong ngoại trừ ghi chép phong ấn Vô Dục Chủ ở ngoài, còn có một chút trọng yếu việc.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2085: Minh Minh Thiên Ý, Bát Bộ Nhất Thừa Độ

Tòa cung điện này chủ nhân tên là Mộ Thiếu Bạch, sinh ra ở sơ sinh đời đại vũ trụ bên trong một người tên là Tiểu Linh ngày địa phương, cùng Vô Dục Chủ cũng là cửu tinh tột cùng Thiên Giới chi chủ.

Phong ấn Vô Dục Chủ sau, Mộ Thiếu Bạch chính mình rốt cục trọng thương không trị, tiến vào ngũ suy bên trong, hướng đi tử vong.

Kim Bạc bên trong cũng không có viết vì sao phải phong ấn Vô Dục Chủ, hai người lại là có quan hệ gì đâu hệ, nhưng tràn đầy Mộ Thiếu Bạch không cam lòng cùng oán giận.

Bên trong trọng điểm nhắc tới Vô Dục Chủ Chí Tôn Luân Hồi Bảo Lục, nếu không có Vô Dục Chủ tu luyện Chí Tôn Luân Hồi Bảo Lục, chắc chắn sẽ không là Mộ Thiếu Bạch kẻ địch.

Mộ Thiếu Bạch khi tiến vào ngũ suy phía sau, gần chết trước một đoạn năm tháng, đều ở đăm chiêu Chí Tôn Luân Hồi Bảo Lục phương pháp phá giải, rốt cục để hắn nghĩ ra một cái cực kỳ bá đạo lợi hại chiêu thức, ghi chép ở Kim Bạc bên trong, hi vọng có một ngày có thể lưu truyền ra đi, đối nhân xử thế đoạt được.

Dương Thanh Huyền nhìn thấy này chiêu thần thông ghi chép sau, có loại cảm giác kỳ dị, bởi vì Mộ Thiếu Bạch cùng hắn, tu luyện là hệ “Hỏa” thần thông, đồng thời khống chế Hỏa chi bản nguyên, bên ngoài bày ra Bát Bộ Thiên Long ấn pháp kết giới, chính là lấy hệ “Hỏa” nguyên tố làm trụ cột, vì chính là có thể để chiêu này thần thông truyền vào hệ “Hỏa” võ tu trong tay.

Tựa hồ hết thảy đều trong cõi u minh tự có thiên ý.

Cái này còn không là nhất để Dương Thanh Huyền cảm thấy kinh ngạc, mà là Mộ Thiếu Bạch ở Kim Bạc bên trong viết: “Chí Tôn Luân Hồi Bảo Lục, thu nạp đạo chi bản nguyên diễn biến Luân Hồi lực lượng, siêu nhiên ở tất cả quy tắc ở ngoài, không cách nào có thể phá. Ta cuối cùng cả đời sở học, đăm chiêu minh tưởng, rốt cục nghĩ đến một cái phá giải Luân Hồi lực biện pháp. Đại đạo bên dưới, chư pháp giai không, duy nhân quả không không. Có thể áp chế Luân Hồi lực, liền chỉ có đại đạo diễn hóa bản nguyên, đản sinh ra chúng sinh nghiệp lực diễn hóa nhân quả lực lượng. Liền ta đăm chiêu hơn ba trăm năm, rốt cục ở Bản Nguyên Chi Hỏa trên căn bản, tiến hành tám đạo quyết ấn, lại dung hợp nhân quả nghiệp lực, khai sáng chiêu này. Chỉ tiếc nhân quả lực lượng mịt mờ, ta chi hiểu thấu đáo cực kỳ có hạn, làm cho chiêu này vẫn còn có lý so sánh bên trong, chưa bao giờ xuất hiện ở đời, thực tại ta bình sinh số một kinh ngạc tột độ sự tình.”

Chiêu này không chỉ có là lấy bản nguyên hỏa làm trụ cột, hơn nữa cần dung hợp nhân quả nghiệp lực.

Ở toàn bộ nam bộ vũ trụ vô số ngàn tỉ vạn trong vũ tu, có thể đồng thời nắm giữ mồi lửa cùng nhân quả, sợ là có thể đếm được trên đầu ngón tay, mà Dương Thanh Huyền chính là một.

Mộ Thiếu Bạch đem chiêu này đặt tên là: Bát Bộ Nhất Thừa Độ, ý là Bát Bộ Thiên Long, nhất thừa dẫn độ.

Dương Thanh Huyền do dự bất định, bởi vì chiêu này Mộ Thiếu Bạch chính mình cũng chưa luyện thành, chỉ là tồn tại ở lý luận bên trong, đồng thời Kim Bạc bên trong ghi chép, muốn tu luyện chiêu này, cần mạo vô cùng nguy hiểm lớn, một khi thất bại, khả năng dẫn tới nghiệp lực trên người, rơi vào quả báo, đó chính là vạn kiếp bất phục.

Nhưng mặt trên đối với chiêu này thần thông miêu tả, lại để Dương Thanh Huyền nổ lớn động lòng, có thể khắc chế cùng đánh bại chí tôn Luân Hồi Công, đây chính là có thể trực tiếp tu luyện tới vạn cổ chí tôn thần thánh bảo điển a.

Ở hầu như không hề nghĩ ngợi tình huống hạ, Dương Thanh Huyền cũng đã quyết định muốn tu luyện.

Ngay lập tức liền dựa theo Kim Bạc bên trong nói, ngồi xếp bằng ở Mộ Thiếu Bạch đối diện, học Mộ Thiếu Bạch tay bấm quyết ấn.

Cổ quái kia quyết ấn vừa lên, Mộ Thiếu Bạch hai tay đột nhiên động một chút, bấm ra thứ hai quyết ấn.

Dương Thanh Huyền biết đây là Mộ Thiếu Bạch khi còn sống lưu lại cấm pháp, lúc này tuỳ tùng, bấm ra thứ hai quyết ấn, sau đó lại là thứ hai, thứ ba cái...

Trong lúc vô tình, đã vượt qua mấy canh giờ.

Dương Thanh Huyền cũng không nhớ rõ tổng cộng có bao nhiêu ấn pháp, phảng phất vô cùng vô tận, nhưng từng cái quyết ấn cùng trình tự, đều rõ ràng nhớ trong đầu.

Rốt cục, lại lại bấm mấy trăm cái quyết ấn sau, Mộ Thiếu Bạch hai tay của dừng lại, hoàn toàn cấm chỉ hạ xuống, khóe miệng vung lên một tia hình cung cười, toàn bộ người tựu một điểm điểm phân giải, hóa thành bụi trần tản đi.

Dương Thanh Huyền trong lòng không tên trào hiện bi thương, tuy rằng chỉ tiếp tiếp xúc mấy canh giờ, đồng thời đối với Mộ Thiếu Bạch cuộc đời chuyện cũ không biết gì cả, nhưng cũng có truyền nghiệp thụ đạo ân.

Dương Thanh Huyền đứng dậy, sâu sắc cúi đầu, hướng về Mộ Thiếu Bạch biến mất chỗ, lạy tam bái.

Cái kia Bát Bộ Nhất Thừa Độ sở hữu ấn pháp, đã nhớ kỹ ở trong óc, tuy rằng tối nghĩa khó hiểu, trong thời gian ngắn sợ thì không cách nào toàn bộ hiểu thấu đáo, nhưng chỉ cần mình chịu gắng sức phu, nhất định có thể toàn bộ học được nắm giữ.

Dương Thanh Huyền chính tự định giá, đột nhiên một luồng cảm giác hết sức nguy hiểm truyền đến, đột nhiên bóng người loáng một cái, tại chỗ biến mất, trực tiếp độn đến mật thất trong khắp ngõ ngách, sau đó sợ nhìn mới vừa phía sau, hồng y nữ tử kia thình lình đứng ở đó, không nhúc nhích, cũng không biết đứng bao lâu.

Dương Thanh Huyền sợ hỏi: “Ngươi là ai? Đi vào đã bao lâu!”

Cô gái áo đỏ đậu xanh giống như con ngươi chuyển động, nhìn chằm chằm Mộ Thiếu Bạch biến mất địa phương, sau đó lại nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, đưa tay nói ra: “Đem Kim Bạc cùng vòng tay giao ra đây.”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, chính mình vừa tiến đến liền đem vòng tay cùng Kim Bạc thu hồi, theo Mộ Thiếu Bạch học tập ấn pháp trước, có thể khẳng định bên trong mật thất không người, cô gái này làm sao sẽ biết? Chẳng lẽ nàng một đã sớm biết cung điện này chủ nhân sự tình? Nhưng chỉ cần không có thật chùy, chính mình liền một mực phủ nhận, ngay lập tức bất đắc dĩ nhún vai nói: “Cái gì Kim Bạc cùng vòng tay? Các hạ đang nói đùa chứ, ta lúc tiến vào, ở đây ngoại trừ giường đá ở ngoài, không có thứ gì. Ta nhìn này giường đá cũng là bảo vật, không bằng chúng ta thương nghị hạ làm sao phân?”

Cô gái áo đỏ lạnh rên một tiếng, duỗi ở bên ngoài tay trực tiếp năm ngón tay nắm tay, lạnh giọng nói: “Lưu lại đồ vật, vẫn là lưu mệnh?”

Dương Thanh Huyền kiêng kỵ lui lại mấy bước, dù cho gặp gỡ Thiên Giới chi chủ, hắn đều có sức liều mạng, chính mình có quỷ giấu hỗ trợ, còn có Sát Nguyệt Chi Nhận, nhưng này cô gái áo đỏ nhưng cho hắn một loại hoàn toàn không thể ngang hàng cảm giác, làm hắn vạn phần kinh ngạc, nhưng cái cảm giác này, là đến từ sâu trong linh hồn võ giả tri giác, là sẽ không sai.

Dương Thanh Huyền tin tưởng mình tri giác, nhưng hắn không tin nữ tử biết Kim Bạc cùng vòng tay chuyện, lần thứ hai phủ nhận nói: “Ta không biết ngươi đang nói cái gì!”

Nữ tử một chỉ cái kia giường đá.

Dương Thanh Huyền theo nhìn tới, nhất thời hiểu, nguyên lai ở Mộ Thiếu Bạch trước người vị trí, Kim Bạc cùng vòng tay đè ra hai cái nhàn nhạt dấu ấn, vừa nhìn cũng biết là vật gì.

Nữ tử lại nói: “Còn có vừa nãy cái kia người thi triển ra toàn bộ ấn quyết, đều truyền thụ cho ta. Như vậy, ta có thể tha cho ngươi bất tử, thậm chí dành cho trọng dụng.”

“Tha ta không chết?”

Dương Thanh Huyền hừ lạnh nói: “Chính ta tựu có thể làm được bất tử, không cần ngươi tha cho!”

Ngay lập tức cảnh giác đến cực điểm, đồng thời truyền âm đến Thái Huyền Thiên, chuẩn bị liên thủ với Quỷ Tàng một trận chiến.

Chính mình nắm giữ Sát Nguyệt Chi Nhận cùng Quỷ Tàng, chí ít trong thời gian ngắn không sẽ bị thua, mật thất này tuy rằng kiên cố, nhưng sợ là khó có thể chịu đựng Thiên Giới lực lượng.

Chỉ cần đánh nhau, đem trọn cái cung điện đập vỡ tan, đến thời điểm cục diện loạn một cái, chính mình tựu có cơ hội chạy trốn.

Cô gái áo đỏ quỷ trên mặt đậu xanh mắt lóe lên, quát lên: “Muốn chết!”

Bóng người loáng một cái, tựu vồ tới.

Cái kia năm ngón tay như trảo, mười phần ác liệt bá đạo, nhưng cũng căn căn như xanh miết trắng nõn, trông rất đẹp mắt.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, trong đầu xẹt qua tốc độ ánh sáng, lập tức nghĩ tới ở đâu gặp cái tay này!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2086: Cô Gái Áo Đỏ Thân Phận, Chạy Trốn Thăng Thiên

“Ngươi là Tử Hà!”

Dương Thanh Huyền sợ quát một tiếng, hai tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, Thiên Khư tái hiện ra, tựu nhanh bổ về phía cái kia tay ngọc.

Cô gái áo đỏ nhẹ nhàng run lên hạ, phát sinh hừ lạnh một tiếng, càng đối với Thiên Khư không tránh không để, trực tiếp bắt được xuống.

“Oành!”

Năm ngón tay trực tiếp đánh ở chiến kích lưỡi kích trên, chấn động ra tảng lớn ánh sáng, Dương Thanh Huyền hai cái tay miệng cọp vỡ toang, liền lùi mấy bước, một chút tựu tựa vào trên vách tường.

Mà cô gái áo đỏ tuy rằng đã lui, nhưng mặt quỷ trên nhưng là lộ ra vẻ kinh ngạc, lạnh lùng nói: “Quả nhiên thật sự có tài. Chẳng trách có thể ở thứ bảy mươi ba vực giới chém giết thiên vị Giới Vương, lại chém giết Lam Anh thần vương phủ người.”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Ngươi biết thân phận ta? Hừ, Lam Diêm Lam Phong cái kia chút người, còn chưa phải là ngươi bày ra cái tròng.”

Cô gái áo đỏ cũng không che giấu, thẳng thắn bóc hạ trên mặt mặt nạ, lộ ra cái kia tuyệt đẹp dáng dấp, chính là Tử Hà, khẽ cười một tiếng, nhưng trên mặt ý lạnh không giảm, nói ra: “Chớ phải giá họa với ta, ngươi nói cái gì đồ vật, ta căn bản cũng không biết. Dương Thanh Huyền, ngươi đã nhận ra thân phận ta, hiện tại ta tựu khai thành bố công nói cho ngươi, chỉ cần ngươi đem cái kia thần thông ấn pháp, Kim Bạc vòng tay giao ra đây, ta không chỉ có không giết ngươi, tương lai còn sẽ trọng dụng ngươi. Bản vương nói như vậy, tuyệt vô hư ngôn.”

“Bản vương?” Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi coi mình là Thần Vương? Nói lời này, sẽ không sợ bị người phát hiện mưu làm trái tội sao?”

Tử Hà nói: “Thu hồi ngươi tiểu thông minh đi, bản vương nếu dám nói, dĩ nhiên là không sợ. Cho ngươi thời gian ba cái hô hấp cân nhắc, người thuận ta, tương lai này Mục Hải Vực Giới, thậm chí toàn bộ đại vũ trụ, đều đem có một chỗ của ngươi. Người nghịch ta, ngươi tựu đi theo cung điện này chủ nhân đi thôi.”

Dương Thanh Huyền quát lên: “Không dùng ba hơi thở! Nghĩ muốn ta thần phục, lấy ra thực lực đến, dựa vào hai câu ba lời tựu muốn nói đụng đến ta, không phải nằm mộng ban ngày sao?!”

Ngay lập tức chiến kích vung lên, lần thứ hai chém vỗ tới.

Không nghĩ tới Tử Hà thực lực đáng sợ như thế, nghĩ muốn đào mạng, chỉ có đem mật thất này chém vỡ, dẫn tới hỗn loạn, mình mới tốt đục nước béo cò.

Vì lẽ đó một chút tựu dùng tới diện tích lớn công kích chiêu thức Liệt Không Vạn Quân!

Tử Hà nói: “Không biết phân biệt, thì nên trách không được ta!”

Bóng đỏ ở không trung loáng một cái, trực tiếp đón chiến kích mà lên, tựa hồ xem thấu Dương Thanh Huyền ý đồ, một chưởng ép xuống, toàn bộ không gian hoàn toàn bị phát sợ.

Chiến kích trên hư quang vừa rồi nổ ra, tựu ngưng trệ ở, khó hơn nữa di động mảy may.

Dương Thanh Huyền biến sắc mặt, vội vàng đem chiến kích thu về, nhưng Tử Hà chưởng lực đi theo đánh tới, như thủy triều kéo dài không tuyệt, đã xảy ra là không thể ngăn cản.

“Nữ nhân này thật mạnh!”

Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng hốt, phát hiện mình hoàn toàn bị đối phương áp chế, hơn nữa liền ngay cả hắn cực kì cho rằng nhất tự hào Hỏa Nhãn Kim Tình, đều không nhìn thấu đối phương tu vi, nghĩ định bên dưới, liền không do dự nữa, trực tiếp năm ngón tay vồ lấy, hai tay trên phân biệt từng người một thanh Sát Nguyệt Chi Nhận, xoay người tựu bổ tới.

Tử Hà lúc này đổi sắc mặt, nhưng nháy mắt tựu khôi phục như thường, đối với này Thiên Giới chém một cái khá là kiêng kỵ, nhưng cũng không úy kỵ, chỉ là bóng người nhẹ nhàng loáng một cái, tựu né qua.

Nhưng hai đạo to lớn đánh chém, ở không trung giao nhau đi về phía trước, mạnh mẽ oanh ở trên vách tường đối diện.

“Ầm ầm!”

Kịch liệt rung động vang lên, sức mạnh to lớn dĩ nhiên phản chấn mà về, oanh ở mặt khác ba mặt trên vách tường, làm cho toàn bộ mật thất run rẩy kịch liệt.

“Cái gì?!” Dương Thanh Huyền kinh hãi đến biến sắc, hai thanh Sát Nguyệt Chi Nhận cùng nhau chém ra, lại đều phá không mở mật thất này?

Chỉ ở trên vách tường lưu lại hai đạo sâu đậm dấu vết, toàn bộ tường mặt cũng hướng ra phía ngoài lồi quá khứ.

“Khanh khách, xem ra lão thiên cũng không giúp ngươi chớ.”

Tử Hà nhẹ nhàng nở nụ cười, đột nhiên cái kia lõm xuống vách tường truyền ra ngoài đến “Ầm ầm” rung mạnh, như là rất nhiều người đang liều mạng công kích.

Tử Hà nụ cười ngưng kết, trong đôi mắt lộ ra vẻ lạnh lùng, vách tường kia “Oanh” một tiếng nổ ra, phía ngoài vô biên biển lửa tựu vọt vào.

Tử Hà bóng người loáng một cái, trực tiếp tại chỗ biến mất, sau một khắc, ở bên ngoài cái kia ngồi xếp bằng hư không cô gái áo đỏ, một chút tựu mở hai mắt ra, bóng người lóe lên bên dưới, liền hướng mật thất phóng đi.

Nguyên lai bên ngoài người, ở Thiên Long Bát Bộ chúng quyết ấn áp chế hạ, không ngừng bị Hỏa chi bản nguyên thiêu đốt, từng cái từng cái lần lượt hóa thành tro tàn mà chết, đều vạn phần lo âu tìm kiếm đột phá phương pháp, mà đúng lúc này, Dương Thanh Huyền oanh kích mật thất, làm cho mật thất một mặt vách tường đột ngột tựu ở mồi lửa bên trong hóa hiện ra.

Mọi người tuy rằng không hiểu xảy ra chuyện gì, nhưng phảng phất tìm được hi vọng giống như vậy, liều mạng công kích, rốt cục đem oanh nát tan.

Toàn bộ mật thất tùy theo tái hiện ra.

Tử Hà nhảy vào mật thất chớp mắt, đột nhiên thân thể hơi ngưng lại, hít một hơi khí lạnh, xoay người liền hướng ở ngoài bay ngược. Nguyên lai Dương Thanh Huyền đã sớm chuẩn bị, chỉ là hai cái Sát Nguyệt Chi Nhận lần thứ hai bổ tới. Mình thì là bóng người loáng một cái, tràn vào đến trong biển lửa, một chút biến mất không còn tăm hơi.

"Ầm ầm!"

Hai thanh Sát Nguyệt Chi Nhận đánh chém, đánh vào bên ngoài trong biển lửa.

Có lẽ là bởi vì mật thất gặp phải phá hoại, toàn bộ đại điện trở nên hết sức bất ổn, bắt đầu run rẩy kịch liệt.

Mà bấm quyết ở trời cao trên Bát Bộ Thiên Long, nguyên bản chính là ảo giác ngưng, giờ khắc này một vừa biến mất.

Mất đi Bát Bộ Thiên Long ấn quyết, toàn bộ biển lửa hướng về bốn phương tám hướng tán loạn, lao ra đại điện.

Tử Hà vừa giận vừa sợ, giờ khắc này còn mang theo cái kia Quỷ Diện, một đôi đậu xanh mắt nhỏ tìm khắp tứ phía Dương Thanh Huyền cái bóng, nơi nào còn tìm được người?

Tàng Phong, Xích Tiêu Tử đám người, không khỏi là mừng như điên, có loại sống sót sau tai nạn cảm giác, vội vàng hướng về cung điện trào ra ngoài đi, hiện tại bọn họ chỉ cầu mạng sống là tốt rồi, nơi nào còn quản món đồ gì.

Xanh trong điện đồng, mỗi một góc đều bị biển lửa giội rửa, chấn năng lượng chung quanh nổ vang loạn vọt, rất nhanh đã bị không ngừng nổ tung than sụp xuống.

Sống sót sau tai nạn hơn mười tên võ tu, tất cả đều là cao cấp Giới Vương, thất tinh trở xuống đều đều hôi phi yên diệt, giờ khắc này ngự không ở trời cao trên, đầy mặt âm trầm nhìn phía dưới, không biết đang suy nghĩ gì.

Tàng Phong nhìn phía Tử Hà, đột nhiên hỏi: "Lộ Phi đây?"

Tử Hà hai cái đậu xanh mắt nhỏ, không ngừng nhìn chằm chằm biển lửa, âm trầm bất định, vốn là một thân buồn bực, nghe Tàng Phong vừa hỏi, đầu cũng không quay lại trực tiếp tựu một chưởng vỗ quá.

Tàng Phong kinh nộ quát lên: “Ngươi có bị bệnh không? Đáng chết!” Không dám khinh thường, huyền phong tay phát huy đến cực hạn, mạnh mẽ tiến lên nghênh tiếp.

“Ầm ầm!”

Song chưởng một đôi, Tàng Phong trực tiếp phun ra một ngụm máu đến, đã bị đánh bay ra ngoài.

Tử Hà đứng tại chỗ không nhúc nhích, chỉ là quần áo bị chấn không ngừng tung bay.

Hơn mười vị Giới Vương toàn bộ ngạc nhiên, đặc biệt là Xích Tiêu Tử, tràn đầy vẻ khó tin.

Coi như là nửa bước Giới Vương, không có khả năng như vậy dễ dàng đánh bay Tàng Phong, không phải là nửa bước Giới Vương, chẳng lẽ là Thiên Giới, này Vô Dục Giới quy tắc, là không vào được Thiên Giới a, xảy ra chuyện gì?!

Tốt ở Tử Hà một chưởng hại người sau, nội tâm nôn nóng tựu giảm bớt rất nhiều, bóng người loáng một cái, tựu tại chỗ biến mất, trực tiếp đi, tựu như lúc tới giống như vậy, đột nhiên mà không để lại bất cứ dấu vết gì.

Tàng Phong phẫn nộ nhìn chằm chằm Tử Hà biến mất địa phương, trong mắt tràn đầy lửa giận, đồng thời lại tràn ngập to lớn hoảng sợ.

Xích Tiêu Tử nhìn lướt qua phía dưới biển lửa, lòng nghĩ hồng y nữ tử kia so với mình lợi hại quá nhiều, đều trực tiếp đi, sợ là đã không có đồ vật là nên.

Này lội khó tránh khỏi có chút không hiểu ra sao, thiếu chút nữa chết ở bên trong, bất quá may là còn sống.

Xích Tiêu Tử bóng người loáng một cái, cũng khiên bay mà đi.

Tàng Phong cùng mặt khác hơn mười vị cao cấp Giới Vương, cũng là lòng vẫn còn sợ hãi, rất nhanh tựu từng người rời đi, chỉ còn lại ngọn lửa hừng hực ở trên mặt đất thiêu đốt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2087: Màu Đỏ Khu Vực, Tái Ngộ Bạch Lạc

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Ở nơi nào đó đại địa bên trên, hai đạo mau lẹ bóng người từng người cầm kiếm, nhanh chóng đối phương đòn công kích này.

Kiếm quang đan xen, ở không trung phóng ra từng đoá từng đoá kiếm hoa, sau đó phun ra mở, cắt rời bốn phía tất cả sự vật.

Nhưng hai người kiếm khí, trước sau tránh được đông bắc góc trên một mảnh thực vật.

Nơi đây vốn là sơn mạch, ở hai người chiến đấu hạ, hoàn toàn bị dời thành bình địa, chỉ lưu lại này nửa mẫu đại địa phương, thưa thớt còn có vài cây cổ thụ che trời.

Mà ở những cây này trung ương, mưa bụi ánh sáng mặt trời không cách nào thẩm thấu đến địa phương, lặng lặng mọc ra ba cây Luân Hồi Thụ, tổng cộng kết có hơn hai mươi viên trái cây.

Hai bởi vì những trái này, đã đấu hơn phân nửa ngày, lẫn nhau nội tâm đều mười phần lo lắng, nếu như lại không phân được thắng bại, đem kẻ địch mới đưa tới thì phiền toái.

Đột nhiên, “Oanh” một tiếng, cái kia thực vật nơi ở, trong đó một cây cổ thụ che trời không tên tựu tự đốt lên, cao mấy chục trượng to lớn thân cây, bị một cổ quỷ dị mà cường đại hỏa diễm toàn bộ bao vây, nháy mắt tựu đốt thành mảnh vụn.

Bên cạnh mấy gốc đại thụ, trong khoảnh khắc cũng truyền dính vào hỏa diễm, trong khoảnh khắc tựu đốt thành hư vô.

“Không được!”

Hai người đều là lấy làm kinh hãi, vội vàng ngừng lại chiến đấu vọt tới.

Ngọn lửa này tới mười phần quỷ dị cùng kỳ lạ, chắc chắn sẽ không là tự đốt sinh thành, bởi vì trên mặt đất hiện ra một cái đen nhánh thẳng tắp, cái kia hỏa diễm chính là từ nơi xa từ địa kéo dài xuống lại đây, đồng thời sở hữu cây đều hoả táng, cũng chỉ còn lại ba cây Luân Hồi Thụ bình yên vô sự.

Sở hữu hỏa diễm đột nhiên hướng về trời cao trên hội tụ mà đi, hóa thành sổ mẫu rộng to lớn bàn tay, hướng về hai người mạnh mẽ đánh xuống.

“Ầm ầm ầm!”

Bàn tay còn chưa rơi xuống đất, hư không tựu bị áp súc như tấm thép giống như vậy, hai người ở đằng kia uy áp hạ liều mạng lùi về sau, hai chân liền ngay cả đứng cũng không vững.

Một người trong đó hoảng sợ hét lớn: “Tiền bối, tiền bối tha mạng! Chúng ta không dám cùng tiền bối cướp Luân Hồi Quả, chúng ta đi ngay.”

Cái kia hỏa chi cự thủ tựa hồ dừng lại hạ.

Hai người biết là thả bọn họ một con đường sống, nơi nào còn dám lưu lại, cao giọng một câu “Đa tạ”, liền vội vàng phi độn mà đi. Nội tâm đoan đích thị cực kỳ hối hận, nếu như chịu từng người lùi một bước, đã sớm phân Luân Hồi Quả rời đi, hiện tại một quả trái cây đều không được, còn suýt nữa bỏ mệnh.

Hai người kia chạy trốn sau, hỏa tay chưởng ở trời cao trên ầm ầm tản ra, hóa thành đầy trời từng đoá từng đoá đốm lửa, hướng về ở giữa bay tụ mà đi, ngưng tụ ra một đạo nam tử bóng người, chính là Dương Thanh Huyền.

Ở đồng thau cổ điện thời điểm, Dương Thanh Huyền bổ hai thanh Sát Nguyệt Chi Nhận sau, liền trực tiếp tan rã ở trong ngọn lửa, sau đó không ngừng hướng về dưới nền đất chui vào, theo toàn bộ biển lửa hướng về bốn phương tám hướng lan tràn xu thế, trực tiếp bỏ chạy.

Đảm nhiệm Tử Hà tu vi cái thế, ở cái loại năng lượng này và khí tức hỗn loạn tình huống hạ nghĩ muốn tìm ra đồng thời khóa chặt lại hắn, cũng hầu như là không có khả năng.

Dương Thanh Huyền không ngừng thâm nhập đại địa bỏ chạy, rất nhanh gặp phải một cái linh mạch, đại hỉ bên dưới tựu ẩn thân ở linh mạch bên trong, sau đó theo linh mạch phương hướng chậm rãi đi về phía trước.

Không biết qua bao lâu, xác định Tử Hà khẳng định sau khi rời đi, lúc này mới chui ra, vừa vặn gặp phải hai người tranh đấu, liền tựu đi ra sợ quá chạy đi hai người.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, liền đem cái kia ba cây Luân Hồi trái trên cây toàn bộ bỏ vào trong túi.

Sau đó tựu bay xuống ở trên một ngọn núi, trong đầu còn tràn đầy đồng thau cổ điện lúc sự tình.

Một là liên quan với cái kia Mộ Thiếu Bạch cùng Bát Bộ Nhất Thừa Độ, hai là liên quan với Tử Hà.

Mộ Thiếu Bạch Kim Bạc trên ghi lại cũng không giả, chỉ là cái kia Bát Bộ Nhất Thừa Độ chính hắn đều không chắc chắn nhất định có thể thành, còn cần chính mình chậm rãi tìm tòi, may mắn chính là trên người mình có Nhân Quả Tứ Đế Ngọc, có thể chậm rãi tìm hiểu nhân quả lực lượng, so với Mộ Thiếu Bạch càng có cơ duyên.

Mà cái kia Tử Hà thực lực, để Dương Thanh Huyền nổi lên rất lớn lòng nghi ngờ.

Liền ngay cả chân chính Thiên Giới chi chủ, đều chết tại chính mình Sát Nguyệt Chi Nhận trên, mà Tử Hà ứng đối, nhưng là thành thạo điêu luyện.

Đồng thời chính mình, Xích Tiêu Tử, Tàng Phong đám người, không khỏi là Giới Vương cảnh bên trong bỏ qua, nhưng ở Tử Hà trước mặt nhưng hoàn toàn bị áp chế lại, chỉ là khí thế tựu làm bọn họ sợ run tim mất mật.

Này Tử Hà tu vi rốt cuộc có bao nhiêu cao?

Lẽ nào ở Thiên Giới bên trên?

Dương Thanh Huyền một trận không giải, Quỷ Tàng lấy Thiên Giới tu vi, có vũ hồn của mình mà dẫn, đều không thể giáng lâm Vô Dục Giới, dù cho phụ thể ở nguyên thần thứ hai trên, tu vi đều bị chèn ép gắt gao ở Thiên Giới bên dưới. Nếu nói là Tử Hà giờ khắc này có Thiên Giới tu vi, thực tại để người khó có thể tin tưởng được.

Nhưng có một chút là có thể khẳng định, nếu Tử Hà chính mình đều tiến vào Vô Dục Giới, như vậy tỷ thí chọn rể việc, sợ là trong đó có trò lừa.

Dương Thanh Huyền tỉ mỉ nghĩ đến một trận, cảm thấy thiếu hụt quá nhiều tin tức, không cách nào hoàn toàn làm theo, nhưng Tử Hà có hay không chọn rể, đối với hắn mà nói đều không quan trọng, tự mình tiến tới Vô Dục Giới mục đích, chính là vì phát tài, tìm kiếm các loại khả năng trợ giúp, tốt hơn Ninh gia cứu người.

Ngay lập tức không tiếp tục để ý này chút, lấy ra địa đồ nhìn một hồi, phát hiện cách đó không xa có một dấu hiệu “Màu đỏ” khu vực.

Màu đỏ là vì là nguy hiểm khu vực, ở Đức Phong Cổ Lâu đánh giá tiêu chuẩn bên trong, cao cấp Giới Vương bên dưới có thể sẽ có ngã xuống địa phương nguy hiểm, là vì là màu đỏ khu vực.

Dương Thanh Huyền thu hồi địa đồ, liền hướng cái kia màu đỏ khu vực bay nhanh mà đi.

Ở Vô Dục Giới bên trong đã mấy ngày, Dương Thanh Huyền phát hiện khu an toàn vực hoặc là màu xám khu vực, đều bị mảng lớn võ giả quét sạch, chính mình nghĩ ở đây hai loại bên trong khu vực tìm tới quả gì bảo vật các loại, hầu như không thể nào, chỉ có thể tiến về phía trước màu đỏ khu vực, ít người nhiều cơ hội, nhưng nương theo mà đến nguy hiểm cũng là to lớn.

Cũng không lâu lắm, tựu bước chân vào cái kia màu đỏ khu vực, là một mảnh âm trầm sơn mạch, tảng lớn màu xanh lục tùng lâm cùng hoá đá đại thụ trộn chung, hình thành kỳ lạ địa mạo cùng cảnh tượng.

Dương Thanh Huyền hai con ngươi đột nhiên lóe lên, bắn xuất ra đạo đạo ánh vàng, xuyên thấu toàn bộ sơn mạch Thạch Lâm, trông thấy ở sơn mạch nơi sâu xa, một mảnh bằng phẳng khu vực, tụ tập trên hơn trăm người, cường đại khí tức xuyên thấu qua rừng tầng tầng lớp lớp truyền tới, trong đó không ít người lại còn nhận ra.

Dương Thanh Huyền trầm tư hạ, bóng người loáng một cái, tựu trốn vào hư không, từ trong bóng tối nấp đi qua.

Cái kia trong dãy núi người, càng là lấy Bạch Lạc dẫn đầu, hơn bốn mươi người kim giáp võ sĩ, đem mặt khác hơn sáu mươi người bao bọc vây quanh, hơi thở sát phạt khiến không khí ngưng kết, sát phạt động một cái liền bùng nổ.

Một người trong đó Dương Thanh Huyền nhận ra, từng ở ngoại giới gặp một mặt, là cái kia Thiên Kiếm Môn đại đệ tử Hư Vô Danh, cùng Thiên Kiếm Môn hơn hai mươi vị đệ tử, đều là hai tay báo kiếm, đầy mặt âm trầm cùng lạnh như băng nhìn chằm chằm Bạch Lạc cùng kim giáp võ sĩ.

Hư Vô Danh lạnh giọng nói: “Bạch Lạc, đuổi chúng ta một ngày một đêm, xem ra không cho các ngươi một điểm màu sắc nhìn, còn tưởng rằng ta Thiên Kiếm Môn sợ các ngươi Thần Vương phủ!”

Còn lại hơn bốn mươi vị bị vây võ tu, từng cái từng cái nội tâm gọi khổ, hóa ra là hai thế lực lớn nổi lên va chạm, hơn nữa nghe nghe Bạch Phù Thần Vương phủ cùng Thiên Kiếm Môn xưa nay không cùng, xung đột tựu xung đột, làm sao đem mình đám người cũng cuốn vào.

Này hơn bốn mươi tên võ tu thực lực giống như vậy, đều là ba năm kết bè kết lũ tiến nhập màu đỏ khu vực mạo hiểm, đột nhiên liền gặp được Thiên Kiếm Môn người từ trời rơi xuống, sau đó chính là thần vương phủ người từ trời rơi xuống, đem chính mình này chút người cùng Thiên Kiếm Môn người đều vây lại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2088: Thực Lực Cách Xa, Một Tia Hi Vọng

Bạch Lạc cười to nói: “Ha ha, đừng sợ đừng sợ, chính là như con chó không thể trốn đi đâu được.” Khinh miệt nhìn lướt qua cái kia chút không liên hệ võ tu, giễu cợt nói: “Đừng cho là ta không biết ngươi kế vặt, gặp nhiều người ở đây, hy vọng có thể liên hợp này chút rác rưởi cộng đồng chống lại Thần tộc. Ý tưởng là không tệ, chỉ là khả năng sao?”

Hư Vô Danh sắc mặt trầm xuống, khinh thường “Cắt” một tiếng, nhưng nội tâm nhưng là mười phần ngưng trọng, Bạch Lạc nói không sai, mình đích xác là muốn mượn những người này sức mạnh, nhưng hiện tại xem ra, sợ đều là đám người ô hợp, không giúp đỡ được gì, vẫn phải là dựa vào chính mình đồng môn sư huynh đệ.

Bạch Phù Thần Vương phủ cùng Thiên Kiếm Môn vẫn có ân oán, ở ngoại giới cũng còn tốt, hai thế lực lớn sẽ không minh tranh, tất cả đều là ám đấu, không nghĩ tới chính mình sư huynh đệ hơn hai mươi người, vừa vặn cùng Bạch Lạc gặp được.

Những tán tu kia võ giả, tất cả đều nơm nớp lo sợ, một người trong đó cung kính ôm quyền nói: “Bạch Lạc đại nhân, chúng ta cùng Thiên Kiếm Môn người từ trước đến giờ không quen, này chút người chúng ta một cái đều không nhận ra, mong rằng đại nhân để cho chúng ta đi trước.”

Bạch Lạc cười nói: “Các ngươi cũng đánh giá quá cao chính mình, có tư cách gì theo ta đối thoại? Nếu bị cuốn vào, tựu nhận mệnh đi. Muốn trách thì trách Hư Vô Danh, thành quỷ lúc báo thù, nhớ tới tìm đối với người a.” Trên mặt nụ cười khinh miệt hơi thu lại, phất tay nói: “Giết hết!”

“Coong!”

Bốn phía tất cả đều là rút binh khí ra thanh âm, bốn mươi sáu vị võ giả, tất cả đều là cao cấp Giới Vương, thực lực hoàn toàn nghiền ép Thiên Kiếm Môn người, đắc lệnh sau liền xông lên trên.

Nhất thời sát khí cuồn cuộn ngất trời, vô số huyết quang cùng tiếng kêu thảm thiết cùng nổi lên.

Cái kia chút bên trong thấp cấp Giới Vương càng là không đỡ nổi một đòn, hầu như ở kim giáp võ sĩ công kích hạ thuấn diệt.

Bạch Lạc tàn nhẫn cười gằn nói: “Nơi này chính là màu đỏ khu vực, không tự lượng sức đi tới, chết đi không phải chuyện rất bình thường sao? Từng cái từng cái kêu quái dị cái gì, nhận mệnh đi!”

“Bạch Lạc, ngươi tên súc sinh này, chúng ta thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

“Khinh người quá đáng! Lão phu sớm tựu xem các ngươi Thần tộc không vừa mắt, hôm nay coi như là chết cũng muốn kéo mấy cái chịu tội thay!”

“Các ngươi sẽ trả giá thật lớn!”

Cái kia hơn bốn mươi người tán tu, từng cái từng cái bi phẫn rống to, nháy mắt bùng nổ ra suốt đời tiềm năng, phản kháng kim giáp võ sĩ tàn sát, nhưng bởi vì chênh lệch cách biệt thực tại quá lớn, tiếng kêu thảm thiết liên tiếp.

Thiên Kiếm Môn hơn hai mươi người từng cái từng cái lấy ra bảo kiếm, ra sức giáng trả.

Một đạo kiếm khí từ Hư Vô Danh trong tay kích bắn mà lên, kiếm vô hình thế giới hóa thành tất cả lớn nhỏ quang kiếm hoàn, trong khoảnh khắc tựu trải rộng bầu trời, như lĩnh vực giống như vậy, đem khí sát phạt đãng mở.

Thiên Kiếm Môn đệ tử bảo kiếm trong tay giống như có cảm ứng, từng đạo từng đạo kiếm quang phóng lên trời, hòa vào kiếm hoàn bên trong.

Vô biên cường đại kiếm khí khuếch tán, cả kinh hơn bốn mươi người kim giáp võ sĩ không không đổi sắc mặt, đều âm thầm nghĩ tới, Thiên Kiếm Môn đại đệ tử quả nhiên danh bất hư truyền, chỉ cái này một chiêu, sợ là cũng đã Thiên Giới bên dưới vô địch rồi!

Hư Vô Danh hai tay ngự kiếm, nhìn chằm chằm Bạch Lạc quát lên: “Chém!”

Vô số kiếm hoàn xoay tròn va chạm hạ, phát sinh “Binh binh bàng bàng” tiếng huyên náo, như một thế giới mạnh mẽ nổ xuống xuống.

Hư Vô Danh biết, trận chiến này thắng được then chốt, chính là ở có thể không bắt Bạch Lạc, cùng cái kia chút kim giáp võ sĩ liều chết, chỉ có thể là tử lộ một cái.

Bạch Lạc bên cạnh người một vị cửu tinh tột cùng kim giáp võ sĩ hướng về trước đạp ra một bước, cường đại khí tức tựu đánh tới, quát lên: “Hộ chủ!”

Cái kia chút chưa xuất thủ kim giáp võ sĩ, tất cả đều là cửu tinh Giới Vương, tổng cộng bảy người, toàn bộ đứng dậy, như là bức tường người giống như chặn ở Bạch Lạc trước người, sau đó đồng loạt ra tay.

“Ầm ầm!”

Bảy người lực lượng, hình thành một luồng to lớn toàn bộ cương khí, trình hình cung hình cầu, bao phủ nửa cái bầu trời, bị

Hư Vô Danh thế giới của Kiếm vừa bổ, lập tức rạn nứt đi ra, một chút nổ thành hai nửa.

Thế giới của Kiếm cũng thuận theo băng giải, nhưng trong mặt ẩn chứa to lớn kiếm khí, khoảnh khắc bắn ra, chém vụt mà hạ.

Bảy vị cửu tinh Giới Vương, tuy rằng tiếp nhận này một chiêu, nhưng mỗi cái trong cơ thể khí huyết khuấy động, dù sao cũng là dung hợp Thiên Kiếm Môn hơn hai mươi tên đệ tử uy lực một chiêu, tựu coi như bọn họ tất cả đều là cửu tinh, cũng không thể chịu được, có ba vị cửu tinh sơ giai võ giả, thất khổng bên trong đều bị chấn động ra máu.

Gặp kiếm khí lại rơi, đều không lo được thương thế, lại ra tay đánh tới.

Bạch Lạc mặt âm trầm, hai tay chắp sau lưng, cười lạnh nói: “Liền ngay cả ta thủ hạ đều đột phá bất quá, làm sao đối phó ta? Si nhân nằm mơ, Hư Vô Danh, đừng vội từ chối, ở đây hôm nay sẽ là của ngươi giờ chết!”

Hư Vô Danh trong mắt hào quang tối lại, lờ mờ có một chút tuyệt vọng, nhưng đột nhiên hai con ngươi co rụt lại, bắn mạnh ra tinh mang, quát to: “Ra tay! Giết Bạch Lạc, với bọn hắn liều mạng!”

Bạch Lạc trong lòng không tên chấn động, đột nhiên cảm thấy một tia nguy hiểm, một thanh chiến kích lặng yên không tiếng động ngang trời mà đến, hung hăng bổ về phía hắn.

Dương Thanh Huyền vẫn trong bóng tối lặng yên ẩn núp, dựa vào đại chiến khí tức gợn sóng đến che giấu chính mình, nhưng khoảng cách Bạch Lạc đã ở khoảng mười trượng, mặc dù có đại chiến gợn sóng yểm hộ, nhưng nghĩ muốn ở khoảng cách này bên trong giấu diếm được một vị cửu tinh đỉnh cao Giới Vương, hầu như là không có khả năng.

Vì lẽ đó Hư Vô Danh đám người ra tay thất bại chớp mắt, Dương Thanh Huyền tựu vọt ra, một kích đến thẳng Bạch Lạc.

Đồng thời Dương Thanh Huyền tâm tư mười phần cẩn mật, biết này một chiêu không thể giết chết Bạch Lạc, nhưng chỉ có lúc này chính mình hiện thân, mạnh mẽ tấn công Bạch Lạc, mới có thể cho Hư Vô Danh đám người mang đến hi vọng, để cho bọn họ liều chết kim giáp võ sĩ, cho mình tranh thủ thời gian.

Bằng không chờ Hư Vô Danh đám người bị kim giáp võ sĩ giết sạch sau, chính mình tựu càng không thể đánh lén Bạch Lạc, nếu là bị đối phương phát hiện ẩn thân, sợ là liền rời khỏi cũng không thể.

“Là ngươi!”

Bạch Lạc sửng sốt hạ, thời khắc này Dương Thanh Huyền là bản tôn người thân, nhưng này chiến kích, cùng với chiêu thức, còn có lờ mờ khả biện khuôn mặt, một chút tựu nhận ra được, giận dữ bên dưới lại là đại hỉ, sau đó lại là giận dữ, quát: “Đi mòn gót sắt không tìm thấy, được đến toàn bộ không uổng thời gian!”

Bóng người lóe lên, tựu đưa tay tóm tới, năm ngón tay trên lập tức hiện ra một tầng tay khôi, đem trọn cái bàn tay cùng cánh tay nhỏ toàn bộ bảo vệ.

Dương Thanh Huyền xuất hiện ở đây, chứng minh Bạch Quân Quyền bốn người bọn họ đã chết, tuy rằng sớm có cái này phỏng đoán, nhưng Bạch Lạc trước sau không quá tin tưởng, cho đến giờ khắc này, mới tin tưởng không thể nghi ngờ.

“Dám giết ta Thần Vương phủ người, dám đối địch với ta, hôm nay không thể để ngươi sống nữa!”

Bạch Lạc bản thân liền là cửu tinh cường giả tối đỉnh, tự nhiên không sợ Dương Thanh Huyền một vị tám sao hậu kỳ, năm ngón tay mạnh mẽ đánh ở lưỡi kích trên, tay khôi trên càng là có trận pháp mạnh mẽ, đem Bạch Lạc sức mạnh trực tiếp phụ trợ bổ trợ.

“Oành!”

Hai người một đòn bên dưới, từng người đánh bay.

Chỉ có điều Dương Thanh Huyền cũng bị chấn càng xa một chút.

Dương Thanh Huyền trên mặt xẹt qua kinh sợ, nhưng lập tức hiểu được, Bạch Lạc chính là Thần Vương con trai, ngồi hưởng toàn bộ nam bộ vũ trụ tài nguyên, thần thông hàm nghĩa, vũ khí trang bị, tất cả đều không kém tự mình, chính mình duy nhất vượt qua đối phương, có lẽ chính là vô số lần từ đường ranh sinh tử giãy dụa tới được kinh nghiệm.

Bạch Lạc hơi thay đổi sắc mặt, lấy hắn suy đoán, vừa nãy một kích kia hạ nên đem đối phương bị thương nặng mới là, lại chỉ là bị đẩy lui, không khỏi lên cơn giận dữ, quát: “Chết!”

Lần thứ hai bóng người lóe lên, tựu vọt lên, năm ngón tay hướng về hư không vẽ một cái, bao phủ toàn bộ trăm trượng chu vi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2089: Lực Áp Bạch Lạc, Thập Phương Câu Diệt

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy cả người hơi ngưng lại, Bạch Lạc trấn áp thần thông, cũng không phải là phát sợ toàn bộ hư không, mà là cái kia năm ngón tay như cây cột chống trời giống như, kết thành lao tù đưa hắn hoàn toàn ràng buộc ở.

Như vậy có thể mức độ lớn nhất tiết kiệm sức mạnh, đồng thời đem sức mạnh tập trung vào năm ngón tay ràng buộc hạ.

Không hổ là Thần Vương phủ thần thông tuyệt kỹ, quả nhiên so với phổ thông thần thông tinh diệu hơn không ít.

Dương Thanh Huyền không dám khinh thường, thân thể một chút dung thành hỏa diễm, từ cái kia năm đạo ràng buộc chỉ lực trong khe hở dâng trào ra ngoài, đồng thời không ngừng hướng về bầu trời bốc lên mà đi, hóa thành to lớn Pháp Thiên Tượng Địa, cầm trong tay chiến kích, quay về Bạch Lạc mạnh mẽ bổ xuống.

“Sát Na Sinh Diệt!”

Bạch Lạc năm ngón tay trấn áp, đối phó võ giả bình thường cực kỳ hữu hiệu, nhưng gặp phải nguyên tố thân, nhưng vừa vặn có thể phá giải.

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm nghĩ, người này đã gặp ta Vĩnh Nhiên thân thể, nhưng lúc đối chiến nhưng không có bất kỳ suy nghĩ, có thể thấy được nghênh chiến kinh nghiệm không đủ.

Ngay lập tức lập tức phán đoán: Có thể lực áp!

Bạch Lạc cả giận nói: “Muốn chết!”

Năm ngón tay nắm chặt, “Ầm ầm” một tiếng, tay khôi trực tiếp biến thành một thanh hình chữ nhật khoát đao, xoay tay liền hướng bầu trời bổ tới.

Khoát đao trên bùng nổ ra màu vàng kim cường quang, chém trên Sát Na Sinh Diệt.

“Ầm ầm”, lưỡi kích phá nát, đao quang tiếp tục đi lên vọt tới.

Hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa nhất chuyển, vô biên hỏa diễm nháy mắt co rút lại, hóa thành một chưởng mạnh mẽ bổ xuống.

“Oanh”, Lục Dương Chưởng chấn động diệt ánh đao, to lớn hỏa diễm nhào rơi xuống.

Dương Thanh Huyền chân thân lóe lên, đồng thời xuất hiện sau lưng Bạch Lạc, chiến kích ở mạnh mẽ hoành vỗ tới.

Thần Vương phủ cái kia chút cửu tinh kim giáp võ sĩ, từng cái từng cái ngạc nhiên, vội vàng mạnh mẽ tấn công mà tới.

Cơ Bắc Dã lánh hiện ra, Ảnh Thần Đao hơi động, tựu tiến lên nghênh tiếp. Lấy bản lãnh của hắn tự nhiên không địch lại chín vị cùng cấp, nhưng hết khả năng giúp Dương Thanh Huyền tranh thủ thời gian, một phân một hào đều là tốt đẹp.

Hư Vô Danh đám người cũng đang ra sức giết hướng về Bạch Lạc, không có cửu tinh Giới Vương Hư Vô Danh, hầu như chính là một kiếm giết một người. Hắn biết nếu như Dương Thanh Huyền bại một lần, chính mình đám người cũng chắc chắn phải chết, vì lẽ đó tất cả đều là liều mạng mạnh mẽ tấn công.

Năng lượng khổng lồ từ trong dãy núi truyền mở, đem trọn cái khu vực đều hóa thành phế tích.

Nguyên bản Đức Phong Cổ Lâu đem nơi đây đánh dấu vì là màu đỏ khu vực, là bởi vì sơn mạch nơi sâu xa tiềm tàng hai đầu cửu tinh hung thú, giờ khắc này cũng ở đây đáng sợ chiến đấu hạ, trực tiếp kinh hãi chạy mất.

"Ngươi bất quá tám sao Giới Vương, làm sao có khả năng đấu quá ta, nhanh thúc thủ nhận lấy cái chết!"

Bạch Lạc tay trái lấy ra một đoạn đoản côn, tiếp bên tay phải chiến đao trên, hình thành một cái trường binh, xoay người lại tựu bổ về phía Dương Thanh Huyền.

"Ầm!"

Đao quang kích ảnh, hai người ở không trung không ngừng chém giết, hóa ra từng đạo từng đạo chiến kích bắn ra bốn phía, đồng thời thân pháp chuyển hóa cực nhanh, trên hư không tất cả đều là tàn ảnh.

"Thần Vương con trai đúng không? Ta ngược lại muốn xem xem ngươi có bản lĩnh gì!" Dương Thanh Huyền đột nhiên một kích đem Bạch Lạc đánh bay, chiến kích xuyên ở trước người trên mặt đất, hai tay không ngừng bấm quyết.

Phía sau Pháp Thiên Tượng Địa nháy mắt tái hiện ra, vô số hỏa văn ở trong hai tay ngưng tụ, một chút tựu hóa thành Đế Diễm Quyết, mạnh mẽ đánh rơi.

"Thực sự là thiên đại cười nhạo! Thiên đại cười nhạo!" Bạch Lạc hầu như tức giận đến không hành, một cái tám sao Giới Vương, quát mắng chính mình có bản lĩnh gì? Ngạch, chính mình thật không có nghe lầm chứ?

"Đến cùng có bản lĩnh gì, trợn to mắt chó của ngươi thấy rõ!" Bạch Lạc nổi giận gầm lên một tiếng, vô số ánh sáng màu trắng từ trong cơ thể tuôn trào ra, ở trong hai tay kết ấn, đối oanh mà lên.

“Ầm ầm!”

Một luồng to lớn bạch quang, đem Bạch Lạc xong bao vây hết ở, khuếch tán đến trăm trượng chu vi, phóng lên trời.

Bạch quang bên trong có to lớn phù ấn, không ngừng thu nạp chu vi năng lượng, đem Đế Diễm Quyết cùng với bốn phía không gian đều không ngừng xé nát.

Cái kia chút vòng qua Cơ Bắc Dã kim giáp võ sĩ, đều vội vàng lùi lại, không dám lên đến đây giúp đỡ.

Cơ Bắc Dã, Hư Vô Danh đám người không khỏi kinh hãi, này Bạch Lạc thực lực, ở Giới Vương đỉnh cao bên trong, cũng là số một số hai cường hãn.

Thêm vào Thần Vương phủ nguyên khí, ở Bạch Lạc trên ngón tay, hóa hiện ra mười cái chiếc nhẫn, cuồn cuộn không ngừng cung cấp năng lượng.

Đế Diễm Quyết rốt cục “Ầm ầm” một tiếng đổ nát rơi, toàn bộ hỏa chi pháp tướng đột nhiên tan rã, Dương Thanh Huyền chân thân lập tức bị cái kia bạch quang khóa chặt, cường oanh mà tới.

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, bày mở một cái quái lạ tư thế, tay phải hướng về trên hư không một trảo, một mảnh chói mắt kim quang sáng lên, càng lúc càng lớn, càng là trong hư không hệ “Kim” nguyên tố, không ngừng hội tụ đến, toàn bộ cánh tay trong khoảnh khắc biến thành mạ vàng vẻ.

Vây xem võ tu đều hoàn toàn biến sắc, dĩ nhiên phát hiện binh khí trong tay của chính mình đang khẽ run, thật giống cũng bị hút quá khứ.

Dương Thanh Huyền khẽ quát một tiếng, năm ngón tay đột nhiên mở ra, một cỗ hơi thở của sự hủy diệt tự nhiên mà sinh ra, cái kia hệ “Kim” nguyên tố ở lòng bàn tay hạ không ngừng ngưng tụ biến ảo, trong thoáng chốc tựu hình thành một luồng khó có thể dùng lời diễn tả được màu vàng tinh hà.

Bạch Lạc đồng dạng đổi sắc mặt, hoảng sợ kêu lên: “Lực lượng này xảy ra chuyện gì? Không thể! Không thể!”

Dương Thanh Huyền trong cơ thể khí huyết theo màu vàng kia nguyên tố xoay tròn mà rung động, cả người tâm thần toàn bộ hòa vào trong đó.

Đây là hắn lần thứ nhất ở lúc đối địch sử dụng tới chiêu này.

Trong hai con ngươi kim quang lóe lên, con ngươi bốn phía Câu Ngọc hóa hiện, tinh khí thần hoàn toàn điều chỉnh đến đỉnh cao, năm ngón tay vồ lấy, cuồng kích mà hạ.

“Thập Phương Câu Diệt!”

“Ầm ầm!”

To lớn kia màu vàng tinh hà, xoay tròn bên dưới hóa thành một vị ngồi xếp bằng hư không Pháp Thiên Tượng Địa, mạnh mẽ đánh rơi xuống xuống.

Giống như một toà màu vàng núi to, ép ở cột sáng màu trắng trên.

Trong phút chốc, thiên địa rơi vào một mảnh ánh vàng chói lọi, tất cả mọi người da thịt đều cảm thấy đặc biệt đau đớn, một ít thấp cấp Giới Vương khuôn mặt trên cánh tay, đều xuất hiện lượng lớn vết trầy.

Tất cả hệ “Kim” nguyên tố, đều ở một chiêu này hàm nghĩa hạ, hội tụ đến, tràn vào ngồi xếp bằng kia người khổng lồ kim thân bên trong.

Thậm chí cái kia chút chết trận Giới Vương binh khí, không khỏi bị hút vào, trực tiếp phân giải thành nguyên tố, hòa vào kim thân trong đó.

“Đây là… Không, không thể!”

Bạch Lạc hoảng sợ kêu to, hắn thuở nhỏ học rộng tài cao, đối với các loại thần thông đạo pháp đều có chỗ hiểu rõ, trước mắt này một chiêu tựa hồ nghe nói quá, thật giống hết sức ghê gớm, lại nhất thời không nhớ ra được.

Hơn nữa giờ khắc này ngay lập tức, căn bản không có thời gian để hắn nghĩ đến, quát ầm lên: “Cứu ta! Nhanh tới cứu ta a!”

Đem hết toàn lực, không ngừng bấm quyết đánh ra, duy trì bạch quang không ngập đầu ở cái kia kim thân, nhưng dường như bọ ngựa đấu xe, không ngừng đổ nát.

Sở hữu kim giáp võ sĩ đều là hoảng sợ chạy như bay đến, không lo được giết Thiên Kiếm Môn người, thậm chí không tiếc bị Thiên Kiếm Môn người chém giết, cũng không dám lưu lại, vội vàng xông lại cứu viện.

Nếu như Bạch Lạc ở chỗ này xảy ra chuyện, không chỉ có tính mạng của bọn họ, chính là bọn họ cả nhà già trẻ tính mạng cũng phiền phức.

Dù cho chính mình chết trận, cũng quyết không thể để Bạch Lạc có chuyện.

Hư Vô Danh ở ngắn ngủi kinh hãi hạ, lập tức mừng như điên hét lớn: “Ra tay!”

Thiên Kiếm Môn người, dồn dập lấy ra trong tay thần kiếm, còn có cái kia chút chưa chết tán tu, đã sớm nín một cục tức, lúc này toàn bộ bộc phát ra.

Trong thiên địa lập tức hiện ra một bộ tuyệt đẹp cảnh tượng, ở to lớn kim thân trấn áp bạch quang cảnh tượng hạ, vô số công kích phóng lên trời, lẫn nhau trong đó lẫn nhau đan xen lẫn nhau, va chạm, nổ tung, dường như khói hoa giống như vậy, lượn quanh ở màu vàng kia cùng bạch quang bốn phía.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2090: Khống Chế Toàn Trường, Bại Lộ Tin Tức

“Đây là thần thông gì? Làm sao sẽ đáng sợ như thế! Thân ta là Thần Vương con trai, lấy được là cả vũ trụ bên trong ưu chất nhất tài nguyên, làm sao có khả năng không đấu lại ngươi!”

Bạch Lạc muốn rách cả mí mắt, một đôi con ngươi trình tạc liệt hình dạng, che kín đạo đạo tơ máu, dùng hết toàn lực, cái kia vệt trắng đều đỡ không được màu vàng pháp thân, một điểm điểm bị nghiền nát.

Năng lượng khổng lồ gợn sóng rung động hạ xuống, Bạch Lạc thân thể theo cái kia tần suất run run rẩy rẩy, bất cứ lúc nào muốn đổ nát.

Dương Thanh Huyền đồng dạng hoảng sợ không thôi, này Thập Phương Câu Diệt uy năng, vượt xa hắn tưởng tượng, tuy rằng uy lực cực lớn, nhưng cũng đưa hắn chân nguyên hầu như hút hết, liền ngay cả nguyên thần thứ hai trong cơ thể Thích chi lực cũng cùng nhau bị quất ra đi, dung nhập vào màu vàng kia pháp thân bên trong.

Đồng thời, bốn phương tám hướng truyền tới năng lượng sóng chấn động, xung kích trên người Dương Thanh Huyền, làm cho hắn cũng cả người run run rẩy rẩy, sắc mặt hết sức trắng xám.

Dương Thanh Huyền nghiêm ngặt quát một tiếng, “Đều kết thúc!”

Bàn tay màu vàng óng đột nhiên một trảo, dùng hết sức mạnh cuối cùng oanh kích xuống.

“Ầm ầm ầm!”

Toàn bộ cột sáng màu trắng trên, không ngừng hóa ra lượng lớn vết rạn nứt, nháy mắt “Oanh” một tiếng vang thật lớn, hoàn toàn nổ tung ra.

Ngồi xếp bằng màu vàng pháp tướng, bỗng nhiên trực trụy, mạnh mẽ ép ở trên mặt đất, đem Bạch Lạc hoàn toàn nuốt hết!

“Ầm ầm!” Đại địa phá nát mở.

“Vương tử!”

Sở hữu kim giáp võ sĩ, hoảng sợ hít một hơi khí lạnh, muốn rách cả mí mắt, thân thể khôi ngô đều ở nhẫn không ngừng run rẩy.

Thậm chí có chút võ sĩ mắt hổ bên trong, cổn động to lớn nước mắt, bọn họ không tiếc mạng của mình, nhưng tiếc người nhà mệnh a, nếu như Bạch Lạc chết ở đây, hơn bốn mươi người cũng phải cả nhà xử tử.

Hư Vô Danh đám người kinh hãi bên dưới lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, kích động hai tay run cầm cập, tựa hồ thế cuộc muốn lật quay lại.

Từng đạo từng đạo bóng người vàng óng, ở trong chớp mắt kinh khủng sau khi ngây ngẩn, tựu liều mạng nhảy vào dư âm nổ mạnh bên trong, liều mạng cũng phải cứu Bạch Lạc.

“Tất cả đứng lại!”

Một đạo thanh âm lạnh như băng từ cái kia hỗn loạn năng lượng bên trong truyền ra.

Dương Thanh Huyền sắc mặt tái nhợt, nhưng không có bất kỳ vẻ mặt, từ bên trong chậm rãi đi ra, nhưng là che kín long lân bán long thân, cái kia rồng đuôi cuốn lấy một người, bị ghìm ở cái cổ, tại bên người treo lên thật cao, chính là Bạch Lạc.

“Chi!” Sở hữu kim giáp võ sĩ đều ngừng lại, lại không ai dám đi tới nửa phần.

Dương Thanh Huyền ánh mắt đảo qua toàn trường, chỉ vào sở hữu kim giáp võ sĩ nói ra: “Nghĩ muốn hắn mạng sống, đem trên người gì đó tất cả đều giao ra đây, ta chỉ cầu tiền, không giết hắn.”

Kim giáp các võ sĩ sững sờ, lập tức liều mạng lấy ra đồ vật, liền ngay cả trên người kim giáp, binh khí, cũng tất cả đều nhét vào chứa đồ nguyên khí, hướng về Dương Thanh Huyền ném tới.

Cơ Bắc Dã đem chứa đồ nguyên khí toàn bộ tiếp được, bỏ vào trong túi.

Hư Vô Danh bọn người là không còn gì để nói.

Hư Vô Danh ôm quyền nói ra: “Vị bằng hữu này, ngươi hôm nay đắc tội rồi Bạch Lạc, hắn nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi. Không bằng hoặc là không làm, vĩnh cửu giải quyết rồi cái phiền toái này.”

Dương Thanh Huyền nói: “Việc này ta tự có suy tính, không cần nhiều lời.”

Nếu như hiện tại giết Bạch Lạc, như vậy sau đó phải đối mặt chính là Bạch Phù Thần Vương truy sát, mà buông tha Bạch Lạc, đón lấy đối mặt chính là Bạch Lạc truy sát.

Bạch Phù Bạch Lạc, khác nhau một trời một vực.

Hơn nữa mình giết Lam Diêm, sớm muộn sẽ bị Lam Anh Thần Vương tra được, đến thời điểm đối mặt hai vị Thần Vương đuổi giết, ha ha, toàn bộ nam bộ vũ trụ đều không người hưởng vinh hạnh đặc biệt này chứ?

Vì lẽ đó ở đối phó Ninh gia, cứu ra cha mẹ trước, Dương Thanh Huyền cũng không muốn đem Bạch Phù Thần Vương phủ triệt để đắc tội đến không cách nào vãn hồi mức độ.

Hư Vô Danh trầm ngâm hạ, mặc dù không biết người này gì nghĩ, nhưng mỗi người đều có ý nghĩ của chính mình cùng lý do, không cưỡng cầu được, dù sao Bạch Lạc không phải ở trong tay chính mình, lúc này ôm quyền nói: “Đã như vậy, bằng hữu kia bảo trọng mình, ta tựu cáo từ trước. Hôm nay cứu giúp chi ân, tương lai có cơ hội nhất định báo đáp.”

Dương Thanh Huyền cảm thấy vui mừng, Thiên Kiếm Môn môn chủ nhưng là bốn Thánh Chủ một trong, có thể thu được Hư Vô Danh như vậy hứa hẹn, đối với mình chỉ mới có lợi, ngay lập tức cũng khách khí nói: “Các hạ vị bằng hữu này, ta nộp.”

Hư Vô Danh “Ha ha” nở nụ cười, liền dẫn Thiên Kiếm Môn còn sống tám người, trực tiếp hóa thành kiếm quang mà đi.

Những tán tu kia võ giả, chỉ sống hạ sáu người, đồng thời đều là trọng thương tại người, từng cái hướng về Dương Thanh Huyền chắp tay, lấy đó cảm tạ, liền vội vàng bay đi.

Tựu còn lại Dương Thanh Huyền cùng Bạch Phù Thần Vương phủ người.

Yên tĩnh, không ai dám hé răng, đều đang chờ Dương Thanh Huyền lên tiếng.

Dương Thanh Huyền đem Bạch Lạc trên người gì đó cũng toàn bộ lấy xuống, sau đó đối với chúng kim giáp võ sĩ nói ra: “Lưu lại một vị thực lực yếu nhất, còn dư lại toàn bộ lùi về sau Thiên Lý, không phải cùng ta cò kè mặc cả, mười hơi thở bên trong còn không có lùi, Bạch Lạc chết.”

Chúng kim giáp võ sĩ nào dám cò kè mặc cả, lưu lại một vị thất tinh Giới Vương, còn dư lại liền vội vàng bay ngược.

Dương Thanh Huyền lúc này mới rồng đuôi vung một cái, quăng tựa như rác rưởi đem Bạch Lạc ném tới.

Vị kia thất tinh Giới Vương vội vàng xông lại, thận trọng tiếp được, thần thức quét qua, phát hiện Bạch Lạc chỉ là trọng thương ngất đi, tính mạng không lo, lúc này mới tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, giương mắt thấy lại thời điểm, Dương Thanh Huyền cùng Cơ Bắc Dã đã hóa thành hai cái điểm đen nhỏ, biến mất ở phía chân trời.

Vị này thất tinh Giới Vương sắc mặt âm trầm bất định, vội vàng hướng về đội ngũ bay đi, việc cấp bách chính là trước phải cứu trị Bạch Lạc.

Dương Thanh Huyền không biết là, chính mình vừa rồi tình cảnh đó, đã bị Càn Khôn Bảo Kính bắt giữ, ở Vô Dục Giới bên ngoài mật thất bên trong biến ảo ra đến.

Bởi vì kim giáp võ sĩ liên tiếp bỏ mình hơn mười người, để Bạch Phù rất là khiếp sợ, vì lẽ đó Tử Vân lập tức khóa chặt vị trí, đem bên trong cảnh tượng thông qua bảo kính biến ảo mà ra.

“Thập Phương Câu Diệt!” Tử Vân kinh hô: “Năm đó Vô Tướng Thiên vương thần thông hàm nghĩa, lại lại xuất hiện cõi trần! Người kia là ai?”

Bên trong kết giới mọi người, đều là hết sức tò mò.

Một vị trong đó ông lão nói ra: “Trước đây không lâu buổi đấu giá trên, vỗ ra này Thập Phương Câu Diệt tàn bản, không nghĩ tới đã có người luyện thành.”

Tử Vân nói: “Việc này ta cũng biết, nhưng này Thập Phương Câu Diệt đích thật là tàn bản, bằng không chúng ta đã sớm đoạn hạ xuống, không thể cầm bán đấu giá. Phải biết Vô Tướng Thiên vương năm đó nhưng là tung hoành toàn bộ nam bộ vũ trụ, thậm chí nói toàn bộ nơi đây vũ trụ đều không quá đáng. Hắn lưu lại thần thông hàm nghĩa, chúng ta không thể không trọng thị.”

Ông lão khẽ cau mày, tựu không nói gì.

Tử Vân trầm ngâm hạ, còn là để phân phó một vị nha hoàn, nói ra: “Ngươi đi tra một chút, lúc trước đập hạ cái kia Thập Phương Câu Diệt người là ai, cùng với hắn tất cả nội tình.”

Cái kia tỳ nữ lĩnh mệnh vội vàng xin cáo lui.

Bạch Phù vẫn mặt âm trầm, nhìn chằm chằm cái kia Càn Khôn Bảo Kính, cuối cùng gặp Bạch Lạc sống sót, sắc mặt mới hơi hơi đẹp đẽ một ít.

Tử Vân an ủi: “Thần Vương không cần quá lo lắng nhiều, Bạch Lạc vương tử chỉ là sơ ý bất cẩn rồi một chút, tin tưởng trải qua tai nạn này sau, tình huống kế tiếp sẽ tốt hơn. Khoảng cách Vô Dục Giới khép lại thời gian còn lâu, vương tử vẫn như cũ cơ hội rất lớn.”

Bạch Phù há có không biết đây chỉ là an ủi nói như vậy, tình huống trước mắt nhìn, Bạch Lạc nghĩ muốn trở mình được số một, trừ phi chó ngáp phải ruồi, bằng không là không hy vọng.

Bạch Phù rên lên một tiếng, trong đầu không ngừng hiện ra vừa nãy bảo kính bên trong các loại chi tiết nhỏ, tự định giá Dương Thanh Huyền thần thông đạo pháp, luôn cảm thấy khắp nơi lộ ra khó mà tin nổi, rồi lại trong lúc nhất thời nhìn không rõ ràng, sau một lúc phất một cái ống tay áo, tiếp tục khép lại hai mắt, nhắm mắt dưỡng thần.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2091: Luyện Chế Cổ Bảo, Động Không Đáy

Vô Dục Giới nơi nào đó, một mảnh kỳ dị địa mạo, tất cả đều là bị hóa đá cổ thụ, thực vật, dòng sông, thậm chí còn có một chút hoá đá hung thú.

Cũng không biết ở đây đã từng đã xảy ra cái gì, dẫn đến biến thành cảnh tượng này.

Dương Thanh Huyền đối với Vô Dục Giới bên trong các loại kỳ quái hoàn cảnh, đã không cảm thấy kinh ngạc, chỉ cần không có gặp nguy hiểm tựu được.

Giờ khắc này hắn chính ngồi xếp bằng ở một đầu to lớn hoá đá quy trên lưng, linh khí nồng nặc vây tại thân thể bốn phía không ngừng xoay tròn, bị hắn thổ nạp hút vào bên trong cơ thể.

Này có năng lượng đều đến từ chính Tinh Hạo Thạch, mà này rùa khổng lồ mặc dù bị hóa đá, nhưng trên lưng quy văn nhưng là thiên nhiên Tụ Linh trận pháp, vừa vặn dùng tu luyện.

Đánh với Bạch Lạc một trận đi qua hơn mười ngày, Dương Thanh Huyền khôi phục chân nguyên sau, mơ hồ cảm ứng được tám sao tột cùng cảnh giới bình phong, tốc độ nhanh chóng để hắn cực kỳ giật mình.

Nhưng nghĩ lại một nghĩ, nơi này là sơ sinh đời đại vũ trụ hoàn cảnh, có cực cao thiên địa thế năng, có thể tăng nhanh tiến độ tu luyện của chính mình đổ cũng bình thường.

Huống hồ vẫn đến, mặc dù mình cầu tài, nhưng chưa bao giờ gián đoạn quá tu luyện, đồng thời không ngừng thôn phệ Thích Minh Thạch, cái kia nguyên thần thứ hai cũng đã có mười một mười hai tuổi dáng vẻ.

Có thể cảm ứng được tám sao đỉnh cao bình phong, cũng chẳng có gì lạ.

Dương Thanh Huyền hai tay bấm quyết, vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, đem sở hữu linh khí toàn bộ phụt ra phụt vô một lần, rồi mới từ trong nhập định đi ra.

Như là tiếp tục tu luyện xuống, lấy Vô Dục Giới bên trong thiên địa thế năng, sợ là trong vòng ba, bốn tháng tựu có thể đột phá, nhưng thời gian bây giờ cực kỳ quý giá, hắn còn muốn dùng để phát tài đây.

Nghĩ đến phát tài, Dương Thanh Huyền hai mắt bắn ra phấn khởi ánh sáng, liếm môi dưới lưỡi.

Đem Bạch Lạc đoàn người toàn bộ vơ vét sau, thu được hai trăm ngàn nhiều ức Tinh Hạo Thạch, cùng với có thể bán cái giá trên trời lượng lớn vật tư.

Trong đó còn có vài món quý trọng đồ vật, Dương Thanh Huyền còn không rõ ràng tác dụng gì, nhưng có thể khẳng định là tuyệt thế bảo bối.

Phía sau lại gặp một ít tiểu môn tiểu phái, cùng với tán tu võ giả, Dương Thanh Huyền vừa không khách khí, cũng không làm lỡ thời gian, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề tựu đoạt, một đường hạ xuống thu hoạch vô cùng phong phú.

Này chuyến Vô Dục Giới hành trình, tổng thu vào tính toán có thể hơn triệu trăm triệu, là một bút khó có thể tưởng tượng của cải khổng lồ.

Dương Thanh Huyền lật mở tay phải, hai vệt sáng từ giới tử bên trong kích bắn mà ra, hóa thành tạo hình cổ quái linh kiện chủ chốt, lơ lửng giữa không trung, không ngừng chuyển động, đồng thời tỏa ra hút nhau chỏi nhau sức mạnh, hai loại sức mạnh hoàn toàn đồng nguyên, đồng thời cổ quái đường viền trên, có loại nào đó loại thiên nhiên phù hợp.

Đây là hai cái hoàng triều ấn linh kiện.

Cái này cũng là Dương Thanh Huyền ra tay với Bạch Lạc một trong những nguyên nhân.

Lúc trước gặp Bạch Lạc lấy ra bảo vật này, oanh kích cái kia to lớn Linh Sơn, sau đó luyện chế bộ phận đều bị hắc thiết tìm chấn động thành tro tàn, mà này chủ thể linh kiện nhưng duy trì hoàn chỉnh, không có một chút nào hao tổn dấu vết.

Mà đây vẫn chỉ là một phần tư linh kiện, có thể thấy được này cổ bảo uy năng, không giống.

Dương Thanh Huyền trong đầu xẹt qua Nhan Sư Cổ cho mình cách luyện chế, mà cướp đoạt được các loại vật tư bên trong, vừa vặn có toàn bộ luyện chế cần vật liệu, hơn nữa hầu như đều là cao cấp.

Dương Thanh Huyền phía sau dấy lên ngọn lửa hừng hực, một chút hóa thành Hỏa Chi Cốt Tượng, hai tay bấm quyết.

Trên bầu trời nháy mắt hóa ra một cái lớn như vậy hỏa diễm trận, cốt tượng không ngừng đem quyết ấn đánh vào bên trong, các loại phức tạp trận văn ở trong lửa hóa hiện, cuối cùng ngưng tụ thành một cái hết sức phức tạp đại trận.

Dương Thanh Huyền bản tôn một tay đẩy một cái, hai viên hoàng triều ấn linh kiện tựu bay vào trong trận, “Ầm ầm” một tiếng chấn lên to lớn ánh lửa, ở Hỏa chi bản nguyên lực lượng nung đốt hạ, bắt đầu lẫn nhau dung hợp.

Hỏa Chi Cốt Tượng trong tay ấn quyết bắt đầu tăng nhanh, hầu như mỗi một cái hô hấp đều có hơn mười loại biến hóa đi ra.

Muốn luyện chế cổ bảo, điều kiện cùng pháp ấn đều là cực kỳ hà khắc, nhưng tốt ở Dương Thanh Huyền bản thân nắm giữ mồi lửa, có người bình thường khó có thể sánh bằng ưu thế.

Hai cái linh kiện ở ngọn lửa uy năng hạ, đem mặt ngoài lệ khí đốt không còn một mống, sau đó ở vết nứt nơi chậm rãi ngưng hợp.

Dương Thanh Huyền vung hai tay lên, mấy trăm loại vật liệu tựu hiện ra ở trước người, sau đó lăng không ra chỉ điểm ra, những tài liệu kia trục vừa bay vào hỏa diễm đại trận bên trong, đem nội bộ tinh hoa hoàn toàn đốt đi ra, không ngừng hòa vào hoàng triều ấn bên trong.

Hồng Mông thời kì, chính là vũ trụ ban đầu mở thời gian, cách hiện nay có bao nhiêu xa xôi đã không cách nào khảo cứu, mà thời điểm đó cường giả siêu cấp luyện chế được cổ bảo, truyền lưu đến nay nhiều bị hư hỏng xấu.

Vì lẽ đó hậu nhân nghiên cứu ra các loại hai lần cách luyện chế, mặc dù không thể hoàn toàn hoàn nguyên cổ bảo, nhưng có thể mức độ lớn nhất đem cổ bảo uy năng phát huy được.

Hơn nữa cổ bảo tự có thuộc tính cực kỳ mạnh mẽ, không có cao cấp Giới Vương thực lực, cơ hồ là không thể rung chuyển, toàn bộ quá trình luyện chế cũng là một loại cực mạnh phương pháp tu luyện.

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng ở thạch quy trên lưng, như như bất động, cẩn thận khống chế được luyện chế cùng tiết tấu.

Thời gian từng giờ trôi qua, cũng không biết đã trải qua bao lâu, liền ngay cả tập trung vào hỏa diễm bên trong đại trận Tinh Hạo Thạch, đều đạt tới triệu viên, rốt cục ở một cái nào đó đặc định thời khắc, hai cái linh kiện “Răng rắc” một tiếng, hoàn mỹ dung hợp làm một.

Theo sự to lớn uy năng từ linh kiện bên trong khuếch tán ra, đánh đại trận hầu như phá nát.

Hỏa Chi Cốt Tượng vội vàng bấm quyết, không ngừng chuyển vận hỏa diễm, đem đại trận ổn định lại.

Bởi vì dung hợp phía sau, còn có tu sửa quá trình, thời khắc này hoàng triều ấn vẫn là tan nát phẩm, chỉ có nguyên bản một nửa.

Dương Thanh Huyền cần muốn gia nhập các loại cường đại thiên tài địa bảo, đem hoàng triều ấn không trọn vẹn bộ phận bù đắp trên.

Các loại vật quý giá, đại nhiều hơn phân nửa Dương Thanh Huyền đều không nhận ra, chỉ là thoáng cảm ứng hạ, liền trực tiếp ném vào, bổ sung hoàng triều ấn không trọn vẹn.

Liền ngay cả trước đây không lâu lấy được Cốt Điệp, cũng trực tiếp ném vào.

Cái kia Cốt Điệp ở hỏa trận luyện hóa hạ, “Oành” một tiếng bạo nổ mở, hóa thành tảng lớn bụi trần, trực tiếp đem hoàng triều ấn bao lấy, làm cho nguyên bản vàng đồng sắc khí ấn, dính vào điểm điểm tro bụi trạng đồ vật, nhìn thấy được giống như là một mảnh Phù Vân.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, cái khác thiên tài địa bảo quăng vào đi, đại đa số trực tiếp bị hoàng triều ấn hút hết sức mạnh, cực nhỏ có có thể thay đổi bên ngoài hình tồn tại, liền ngay cả Thái Ất Canh Kim cũng là hóa thành tinh thuần sức mạnh bị hút

vào.

Bất quá Dương Thanh Huyền cũng không nhiều nghĩ, tiếp tục không cần tiền tựa như đầu tốt vật đi vào.

Đời sau cường giả sáng chế hai lần cách luyện chế, có một cái nguyên tắc chính là không ngừng đầu thứ tốt để cổ bảo tự hành thu nạp, cho đến cổ bảo hút đầy, ngươi luyện chế khó tiến thêm nữa thời điểm, cũng là gần đủ rồi.

Bởi vì ở ngay lập tức thời kỳ này, cũng không biết nguyên nhân gì, lại không có người có thể luyện chế ra hoàn chỉnh cổ bảo, chỉ có thể đối với cổ bảo tiến hành xù xì tu sửa.

Lại qua không biết bao lâu, Dương Thanh Huyền cũng không biết mình ném bao nhiêu thứ đi vào.

Hoàng triều ấn giống như là một động không đáy, thậm chí mấy lần đều để Dương Thanh Huyền sản sinh ảo giác, này cách luyện chế có phải là có vấn đề?

Cũng còn tốt những tài liệu này tất cả đều là giành được, hắn cũng không đau lòng, hơn nữa trong lòng sinh ra quật cường, nhất định phải cùng này hoàng triều ấn hao tổn đến cùng.

Rốt cục, tại chỗ có vật liệu hầu như khô kiệt thời điểm, hoàng triều ấn rốt cục có phản ứng!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2092: Linh Sơn Đều Hiện, Thân Thể Khó Chịu

“Ầm ầm!”

Một luồng hủy thiên diệt địa khí tức, từ ấn bên trong khuếch tán ra, vô số rậm rạp chằng chịt văn tự dường như nổ tung giống như vậy, hướng về bốn phương tám hướng tuôn tới.

Thịnh thế hoàng triều, vương bá kế hoạch, mưu lược vĩ đại Hồng Mông sức mạnh to lớn, trong khoảnh khắc trấn áp ngàn dặm.

Hỏa Chi Cốt Tượng ở đây trùng kích cực lớn hạ, trực tiếp “Ầm” một tiếng nổ tung, hóa thành vô số nát diễm trở về Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền đồng dạng bị phản chấn khí huyết khuấy động, khóe miệng càng là tràn ra một tia huyết đến.

Này hoàng triều ấn thành hình, tới thái quá đột nhiên, một điểm phòng bị đều không, may mà Hỏa Chi Cốt Tượng ở đằng trước cản một chút, bằng không chính mình sợ là muốn bị thương nặng.

Trên bầu trời một vị to lớn khí ấn, tỏa ra màu đồng cổ hào quang, bên trên thay đổi khôn lường, năm tháng lưu chuyển, như là đang giảng giải cổ xưa truyền kỳ thần thoại.

Vô số màu vàng văn tự ở ấn bên trong lĩnh vực biến ảo sinh diệt, ngàn dặm trong phạm vi tất cả sinh linh, không không cảm thấy lớn lao uy áp.

Dương Thanh Huyền đại hỉ không ngớt, không lo được thương thế trên người, trực tiếp bấm quyết, đem hoàng triều ấn thu lại rồi, lóe lên bên dưới tựu rơi vào trong tay, cái kia trấn áp ngàn chướng bên trong khí thế mới biến mất không còn tăm hơi.

Khí ấn ở trong tay nặng trình trịch, Dương Thanh Huyền thưởng thức một trận, Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, tựu phát hiện xa xa có người đang chầm chậm tới gần, hơn nữa không chỉ một người, là mới vừa chấn động hấp dẫn bốn phương tám hướng võ giả, đang hết sức cẩn thận áp sát tới.

Trên thực tế, Dương Thanh Huyền luyện chế hoàng triều ấn thời điểm, tựu có không ít võ tu đi ngang qua, nhưng đều rất xa cảm ứng được mạnh mẽ khí tức, tựu trực tiếp đi.

Dương Thanh Huyền khóe miệng vung lên vẻ mỉm cười, không chỉ có không có thu hồi hoàng triều ấn, trái lại cố ý đem in lại khí tức tản ra, mình thì là lấy ra một ít đan dược cùng thiên tài địa bảo nuốt vào trong bụng, bắt đầu chữa trị trong cơ thể từng tia từng tia phá toái kinh mạch cùng tổ chức.

Sau đó không lâu, to lớn tiếng đánh nhau vang lên, không có kéo dài bao lâu, tựu yên tĩnh lại.

Dương Thanh Huyền hài lòng điêm lượng một chút thu hoạch, tựu hóa thành lưu quang mà đi.

Chỉ lưu lại hơn mười vị sắc mặt tái nhợt, cả người chật vật mang theo vết máu võ tu, trở nên thất thần đứng tại chỗ.

Khổ cực lâu như vậy, một triều trở nên nghèo rớt mùng tơi, nhưng tốt ở đằng kia người chỉ đoạt tiền không muốn sống.

Ở đây Vô Dục Giới bên trong, chỉ cần không gặp danh tộc tông môn, Dương Thanh Huyền cơ hồ là đánh đâu thắng đó, mà có thể tiến nhập Vô Dục Giới, cơ hồ là toàn bộ nam bộ vũ trụ Giới Vương cảnh trong phạm vi tinh anh, thậm chí còn gặp một ít Khuy Chân cảnh tồn tại, tự nhiên cũng là toàn bộ vui lòng nhận.

…

Vài ngày sau, ở một mảnh to lớn trên vùng bình nguyên, Dương Thanh Huyền một kích chém vỡ một đầu tám sao tột cùng hung thú, đem hung thú thi thể vứt vào giới tử bên trong, chính phải chuẩn bị rời đi, đột nhiên trên mặt đất truyền đến từng trận nổ vang, giống như là thiên quân vạn mã ở dưới đất lao nhanh.

Dương Thanh Huyền hai hàng lông mày nhỏ nhẹ ngưng tụ lại, thần sắc trên mặt biến thành hết sức khiếp sợ, hai con ngươi đột nhiên co rụt lại, quát lên: “Không được!”

Toàn bộ người lóe lên, tựu hóa thành Thời Không Cự Linh, sử dụng tới thời không nhảy lên, nháy mắt tại chỗ biến mất.

“Ầm ầm!”

Từng đạo từng đạo to lớn cột sáng phóng lên trời, đem Dương Thanh Huyền lúc trước nơi ở, toàn bộ bao phủ.

Linh khí cường đại cùng đáng sợ kết giới đột nhiên bao phủ ngàn dặm.

Thời Không Cự Linh ra sức vượt lên rồi ba lần, mới hoàn toàn thoát ly cái kia năng lượng khổng lồ tràng.

Dương Thanh Huyền quay đầu lại nhìn tới, trong đôi mắt hiện lên vẻ kinh sợ cùng lòng vẫn còn sợ hãi dáng vẻ, lại là một toà thông thiên núi to, từ đại địa bên trong tuôn ra, cùng hắn lúc trước thấy hai toà, hoàn toàn giống như đúc.

Dương Thanh Huyền sắc mặt ngưng trọng lên, biết đây là Mộ Thiếu Bạch bày ra phong ấn kết giới, mà Vô Dục Giới mở ra nhiều năm như vậy, chưa từng nghe qua có núi to xuất hiện, từ Đức

Phong Cổ Lâu mua bán trong tài liệu liền có thể lấy biết, mà lần này mở ra, cũng đã xuất hiện ba toà.

Không, không đúng, là chính mình gặp phải ba toà, hay không còn có chính mình không có gặp phải?

Lẽ nào toàn bộ lớn đại phong ấn đều phải giải khai sao?

Dương Thanh Huyền nội tâm một trận ngạc nhiên, mơ hồ có loại không ổn cảm giác.

Đúng lúc này, cái kia vờn quanh núi to hỗn Linh Thần sắt, đột nhiên phát sinh to lớn kéo tiếng, tựu ở linh khí trong mây mù chuyển động, như là phát sinh biến hóa gì.

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, liền hướng sau bay ngược mấy trăm dặm mới dừng lại, Mộ Thiếu Bạch cùng Vô Dục Chủ đều là cửu tinh Thiên Giới, tay của hai người đoạn sợ đã đạt đến khó có thể tưởng tượng trình độ, chính mình vẫn cẩn thận tuyệt vời.

Nguyên bản trên núi lớn linh khí, như là bị kết giới cầm giữ giống như vậy, giờ khắc này lại bắt đầu hướng ra phía ngoài tung bay, tốc độ cực nhanh, cả ngọn núi toàn cảnh cũng ở một điểm điểm bày ra, mà cái kia hỗn Linh Thần sắt thanh âm, không ngừng nhỏ đi, thật giống bị bắt đến sơn nội bộ đi.

Dương Thanh Huyền rất là giật mình, biết đây là phong ấn tan rã dấu hiệu, lẽ nào toàn bộ tám toà Linh Sơn đều hiện thế?!

Hắn đoán một điểm không sai, ở rộng lớn vô biên Vô Dục Giới trên mặt đất, tám toà thông Thiên Linh Sơn, đứng vững đại địa.

Nếu là có người có thể từ cao hơn hư vô nhìn xuống, tựu sẽ phát hiện tám toà Linh Sơn trong đó, hình thành một cái trận pháp kỳ dị, giống như là ghim vào vùng đất cái đinh, mà ở tám toà Linh Sơn bầu trời, bắt đầu không ngừng tập hợp linh khí, hình thành mênh mông Vân Hải.

Chỉ có điều ở dưới chân núi mọi người, căn bản không thấy rõ núi to bên trên cảnh tượng, cái kia đã đột phá không gian ràng buộc, tiến vào không gian kỳ dị bên trong.

Rất nhanh, Dương Thanh Huyền trước mắt toà này núi to bên trong xích sắt tiếng tựu biến mất rồi.

Tiến vào, hay là không vào?

Dương Thanh Huyền đứng sừng sững ở Linh Sơn ở ngoài, một mặt do dự.

…

Vô Dục Giới đường nối ở ngoài, mật thất bên trong không gian.

Tử Vân đột nhiên một chút mở hai mắt ra, nhìn chằm chằm Càn Khôn Bảo Kính đại trận, phát hiện tất cả quang điểm, nguyên bản đều là bất quy tắc phân tán ở chung quanh, giờ khắc này đều ở hướng về tám cái tọa độ hội tụ mà đi.

“Xảy ra chuyện gì?”

Trong mật thất các phái cao thủ, đều phát hiện dị thường, tất cả đều đứng dậy, nhìn chằm chằm cái kia bảo kính đại trận.

Tử Vân sắc mặt thay đổi mấy lần, tràn đầy giãy giụa biểu hiện, cuối cùng bình tĩnh lại, mặt không thay đổi nói ra: “Không có gì, có thể là xuất hiện bảo vật gì, dẫn tới mọi người phân tranh cướp đi, này không phải là cái gì bình thường sự tình sao.”

Một ông lão hồ nghi nói: “Bình thường sao? Tử Vân tiên tử, kính xin lấy ra bảo kính, quan sát một chút, chúng ta cũng hết sức tò mò, rốt cuộc là bảo vật gì, hơn nữa một chút xuất hiện tám cái?”

Tử Vân lãnh đạm nói ra: “Mỗi một lần triển khai bảo kính, đối với ta bản thân tiêu hao là rất lớn. Vừa nãy nhập định thời gian, ta không tên vận công xảy ra sự cố, hiện tại thân thể hết sức khó chịu, sợ là khó có thể vận chuyển bảo kính, mong chư vị đại nhân thứ lỗi.”

Tất cả mọi người là một trận ngạc nhiên.

Bạch Phù cũng nhíu lại đầu lông mày, hai mắt một chút nhìn chằm chằm Tử Vân.

Tử Vân lại nói: “Thực tại xin lỗi, tại hạ đích xác là không thoải mái, nghĩ tĩnh dưỡng một trận, chư vị đại nhân không bằng trước hướng về Thần Vương phủ làm sơ nghỉ ngơi.” Đối với một vị trong đó nha hoàn nói ra: “Mang chư vị đại nhân đi Thần Vương phủ, nhất định phải cực kỳ chiêu đãi, nếu như chậm trễ chút nào, bắt ngươi là hỏi!”

“Là!” Cái kia tỳ nữ lĩnh mệnh, hướng về mọi người cung kính nói: “Chư vị đại nhân, mời theo nô tỳ đến.”

Mọi người không khỏi là đổi sắc mặt, đây đã là lộ liễu tiễn khách.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2093: Cường Giả Giáng Lâm, Bốn Thánh Chủ

Bạch Phù hai tay chắp sau lưng, từ tốn nói: “Vừa vặn, bản vương cũng không thoải mái, tạm thời đi bất động, chính là ở đây nghỉ ngơi.”

Tất cả mọi người là lộ ra hội ý nụ cười, chỉ cần Bạch Phù Thần Vương không chịu đi, Tử Vân tựu nhất định biện pháp đều không.

Mà Càn Khôn Bảo Kính trên đại trận hiện ra dị tượng, nhất định là đã xảy ra chuyện gì, hơn nữa còn là Tử Vân nghĩ muốn cực lực ẩn giấu.

Nếu như ở bình thường, ai cũng không muốn đắc tội Thần Vương phủ, nhưng vì lần này thi đấu, các môn các phái đều là chuyển vận tinh anh lại đây, không ít môn phái thế gia càng là đem hết toàn lực, nếu như thi đấu xuất hiện tai nạn lời, một khi tạo thành tinh anh diện tích lớn ngã xuống, đây là bất luận tông môn gì thế gia đều không chịu nổi tổn thất.

Vì lẽ đó tất cả mọi người đứng ở đó, không nhúc nhích.

Tử Vân nói: “Bạch Phù Thần Vương, tội gì làm khó dễ ta đây?”

Bạch Phù hừ lạnh nói: “Làm khó dễ? Rốt cuộc là ai đang làm khó dễ ai?” Bạch Phù chỉ vào bên trong đại trận tám vị tọa độ, trầm giọng nói: “Chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Muốn chúng ta ly khai, đem tình huống bên trong bày ra, mọi người cảm thấy không thành vấn đề, đương nhiên sẽ không làm khó dễ ngươi.”

Tất cả mọi người nói: “Đúng.”

Tử Vân sắc mặt có chút khó coi, nói ra: “Tại hạ đích xác thân thể khó chịu...”

Bạch Phù ngắt lời nói: “Được rồi, không cần nói, đã như vậy, cái kia bản vương tựu tự mình tiến tới nhìn.” Nói đưa tay liền hướng đại trận chộp tới.

Tử Vân kinh hãi, vội la lên: “Thần Vương!”

Đột nhiên bóng người lóe lên, tựu bay tới trên đại trận không, hai tay liều mạng kết ấn, hóa thành từng đạo từng đạo kết giới, bảo vệ bảo kính, đem Bạch Phù một trảo ngăn trở, đồng thời quát lên: “Rút lui trận!”

[truyen cua tui @@ N

et]❤Bốn tên tỳ nữ gấp vội rút thân đi ra, nghĩ muốn đem đại trận tản đi.

Bạch Phù đôi trong mắt hàn quang lóe lên, lớn tiếng quát lên: “Quả nhiên nổi danh! Tử Vân, nếu như bên trong đã xảy ra chuyện gì, sợ là các ngươi muốn trở thành toàn bộ thiên hạ cái đích cho mọi người chỉ trích. Trọng yếu như vậy thi đấu, các ngươi cũng dám làm thành tựu, muốn chết sao?!”

Hắn ái tử còn ở bên trong, không khỏi lên cơn giận dữ, năm ngón tay ngưng lại, tựu hóa thành chưởng pháp cuồng kích mà đi.

Tử Vân trước người kết giới nháy mắt tựu tán loạn, nơi nào chống đỡ được Bạch Phù?

Tử Vân cùng bốn tên tỳ nữ một chút tựu bị sức mạnh kinh khủng bao phủ, nửa chân đạp đến tiến vào Quỷ Môn Quan.

Đúng lúc này, một đạo tiếng cười khinh bỉ truyền đến, “Ha ha, Bạch Phù huynh, một đời Thần Vương chỉ biết bắt nạt nữ nhân sao?”

Bạch Phù con ngươi thu nhỏ lại, đập đi ra tay trong phút chốc thu lại rồi, hắn bản cũng không nghĩ thật giết Tử Vân năm người, chỉ là muốn cho năm người một bài học thôi, nhưng từ mật thất không gian ở ngoài tin tức truyền đến, một chút tựu nghe được là ai, lạnh lùng trả lời: “Lam Anh, ngươi lại cũng tới tham gia náo nhiệt?”

Mọi người nghe vậy không bất đại kinh, đồng thời dự cảm được cực độ không ổn.

Lam Anh Thần Vương cùng Tử Tâm Thần Vương bởi vì Chí Tôn Luân Hồi Bảo Lục chuyện, huyên náo như nước với lửa, thiên hạ đều biết.

Lúc trước ở đại Thần Vương điều giải hạ, hai vị Thần Vương mới miễn cho một hồi can qua, nhưng ước định xong lẫn nhau tắt lửa, bổ sung mạo phạm can thiệp.

Vào giờ phút này, Lam Anh Thần Vương lại bản thể giáng lâm Vô Dục Thành, còn đi thẳng tới Vô Dục Giới đường nối lối vào, sợ là có cái gì hết sức không tốt sự tình sắp xảy ra.

Bạch Phù cũng là nghĩ tới tầng này, khắp khuôn mặt là vẻ ưu lo.

Mật thất không gian quy tắc hơi chao đảo một cái, tựu không trở ngại chút nào đi vào một vị lam bào nam tử, trên người khí tức mười phần cao quý, nhưng cảnh giới tu vi hiện ra không cao, tương tự chỉ ở ba sao Giới Vương dáng vẻ, nhưng anh tuấn kia trên gương mặt, khó che giấu kẻ bề trên khí chất, khiến người vừa nhìn liền không nhịn được lòng sinh cúng bái.

Lam Anh khóe miệng ngậm lấy cười gằn, nói ra: “Con ta Lam

Diêm, không tên ở Vô Dục Thành bên trong mất tích, ta đã có thể khẳng định hắn ngộ hại. Con ta chết thảm, há có không tới truy xét hung thủ đạo lý?”

Hắn nói có lý, nhưng trên mặt cái nào có nửa phần chết rồi con trai bi thống, trái lại lộ ra một luồng tà khí.

“Lam Diêm chết rồi?” Bạch Phù sửng sốt hạ, lập tức hừ nói: “Coi như con trai của ngươi chết rồi, ngươi tới Vô Dục Thành, đại Thần Vương hắn biết không?”

Lam Anh khẽ cười nói: “Bạch Phù a, đầu óc ngươi tú đậu chứ? Bản vương tùy tiện làm chút gì, đều phải hướng về đại Thần Vương báo cáo sao? Cái kia đại Thần Vương còn có muốn hay không tu luyện, còn có muốn hay không làm chính sự? Từ sáng đến tối quản chúng ta điểm ấy chuyện nhỏ nhặt không đáng kể việc nhỏ là đủ rồi.”

Bạch Phù khinh thường nói: “Ta hỏi lên như vậy, cũng chỉ là vì muốn tốt cho ngươi thôi, nếu không nghe lọt, ta tự nhiên chẳng muốn quản.”

Lam Anh gật đầu nói: “Bạch Phù huynh hảo ý, đệ tâm lĩnh. Đón lấy ta còn muốn hỏi một chút Tử Vân tiên tử, liên quan với con ta chết sự tình, bởi sự tình cơ mật, bản vương lại đau thấu tim gan, vì vậy không nghĩ để người ngoài bàng thính. Kính xin Bạch Phù huynh cùng chư vị tạm thời ly khai.”

Tất cả mọi người là kinh hãi không thôi, Lam Anh cùng Tử Vân làm sao liên hệ với nhau? Chẳng lẽ bên trong thần tộc thật có xảy ra chuyện lớn?

Hơn nữa trước là Tử Vân trục khách, bây giờ là Lam Anh trục khách, hai người phân lượng có thể hoàn toàn khác nhau.

Tử Vân trục khách, vẫn là mặt dày mày dạn lưu lại.

Lam Anh trục khách, mặt dày mày dạn lời, sợ là mệnh cũng phải không còn.

Mọi người một chút đem hi vọng ký thác trên người Bạch Phù.

Bạch Phù quát lên: “Lam Anh, đừng ở trước mặt ta đùa nghịch uy phong! Con trai ngươi mệnh là mệnh, con ta mệnh thì không phải là mệnh sao? Nghĩ muốn ta đi, có thể, cứ ra tay!”

Lam Anh than thở: “Con trai của ngươi không phải còn chưa có chết sao, kích động cái gì sao? Vẽ hạ đạo, ha ha, ta cũng không dám ứng chiến. Bạch Phù huynh ba viên chân quyết huyền diệu vô song, ta có thể không nắm chắc có thể nhận hạ. Nhưng Bạch Phù huynh nếu như cố ý muốn nói láo, ta cũng chỉ phải cùng vị bằng hữu này liên thủ.”

Một luồng bén nhọn khí tức, đột nhiên xuyên thấu mật thất kết giới, lấy năng lượng tình thế hóa hiện ra, ở Lam Anh bên cạnh người hình thành một nguồn năng lượng thân thể, không gặp khuôn mặt.

Nhưng này trên người tản mát ra khí tức đáng sợ, nhưng là khiến toàn trường chấn động, không khỏi là trong lòng trào hiện ngạc nhiên vẻ sợ hãi.

Tử Vân cho đến giờ khắc này, thấy người này đến, sắc mặt mới hơi hơi chuyển biến tốt một ít, phảng phất nhẹ nhẹ thở phào nhẹ nhõm.

Bạch Phù càng là mặt lộ vẻ kinh sợ, trầm giọng nói: “Bốn Thánh Chủ, tám vực Thiên Vương?!”

“Ha ha.” Năng lượng đó trong cơ thể, truyền đến lãnh đạm tiếng cười lạnh, “Bạch Phù, con trai ngươi mệnh là mệnh, con ta mệnh thì không phải là mệnh sao? Con trai của ta rác rưởi, thực lực không bằng người, tự mình chuốc lấy cực khổ, đây là hắn tự tìm, nên được. Nhưng món nợ này, không thể làm gì khác hơn là để ta đây cái làm cha tự mình đến đòi.”

Bạch Phù hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Ngự Tinh Ngân!”

Theo này ba chữ xuất hiện, đoàn kia năng lượng thể không ngừng biến ảo ra một tên trường bào nam tử bóng người, đứng ở Lam Anh bên cạnh người, khí thế không hề yếu, trái lại càng có ngự trị ở trên đó trạng thái.

“Bốn Thánh Chủ!”

“Thần Võ Cung chủ nhân!”

“Ngự Tinh Ngân!”

Bên trong mật thất, sở hữu võ tu không khỏi là hít vào một ngụm khí lạnh.

Mặc dù bọn họ là Thiên Giới chi chủ, chịu đến cử thế tôn trọng, nhất hô bá ứng, thậm chí một cái khó chịu liền có thể lấy tiêu diệt một cái tinh vực người, nhưng ở bốn Thánh Chủ cùng tám vực trước mặt Thiên vương, nhưng ngay cả sợi lông đều không phải là.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2094: Dù Sao Cũng Nhàn Rỗi Cũng Là Nhàn Rỗi

Theo Ngự Tinh Ngân hiện thân, toàn bộ bên trong mật thất khí thế hoàn toàn khác nhau.

Nguyên bản chiếm thượng phong Bạch Phù cùng mọi người, hiện tại một chút nơi ở thế yếu.

Mọi người cơ bản đều là giải tán, ai dám cùng bốn Thánh Chủ tranh đấu?

Chỉ còn lại Bạch Phù còn khổ sở chống đỡ ở đằng kia, nhưng ở một vị bốn Thánh Chủ, một vị Thần Vương khí thế hạ, coi như là Bạch Phù cũng không chịu nổi.

Tử Vân điều đình nói: “Bạch Phù Thần Vương, còn có chư vị đại nhân, ta xem các ngươi đều so sánh mệt mỏi, hay là đi Thần Vương phủ nghỉ ngơi một trận đi.”

Bạch Phù nhìn chằm chằm nàng, hỏi: “Tử Tâm đây?”

Tử Vân nói: “Mẫu Thượng chính đang bế quan tu luyện.” Dừng hạ, lập tức cười nói: “Bạch Phù Thần Vương hiện tại đi vào, nói không chắc có cơ hội gặp được Mẫu Thượng xuất quan đây.”

Bạch Phù sắc mặt âm trầm bất định, nhưng cuối cùng cái kia bên trong đôi mắt tinh mang một điểm chỉ tan đi.

Mọi người không khỏi là trong lòng thở dài, biết Bạch Phù phục nhuyễn.

Mỗi người nội tâm đều khiếp sợ không gì sánh nổi, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Cái gọi là cùng nhi tử báo thù, thay nhi tử hả giận, bất quá là mượn cớ mà thôi, như Lam Anh cùng Ngự Tinh Ngân người như vậy, nhi tử đã nhiều đếm không hết, ngã xuống mấy cái là lại chuyện không quá bình thường.

Nếu như là người bình thường giết bọn họ nhi tử, đương nhiên phải toàn bộ vũ trụ truy sát, diệt kỳ cửu tộc, thậm chí là diệt tinh vực, nhưng bị Tử Tâm hoặc là Bạch Phù cường giả như vậy đánh chết, bất quá là kết hạ mối thù, cũng không sẽ có cái gì quá ảnh hưởng lớn.

To lớn lòng hiếu kỳ bao phủ ở mỗi người trong lòng, nhưng bọn họ đã không cách nào biết được, ở tỳ nữ dẫn dắt hạ, từng cái từng cái ly khai đường nối mật thất.

…

Vô Dục Giới bên trong, một tòa thật to Linh Sơn trước.

Hội tụ mấy trăm vị võ tu, nhân số còn ở không ngừng tăng nhanh, đều nhìn chằm chằm núi to thảo luận, nhưng cũng không ai dám trực tiếp đi vào.

Dương Thanh Huyền quay chung quanh này núi to bay một vòng, đều hao phí nửa khắc đồng hồ, có thể thấy được ngọn núi sự rộng lớn to lớn, mà cao càng là chọc vào mặt khác một lớp không gian, hoàn toàn không nhìn ra đầu mối.

Dương Thanh Huyền về về chỗ cũ, trầm ngâm một trận, nếu không nhìn ra đầu mối gì, thẳng thắn nhắm mắt dưỡng thần, đều sẽ có người không nhịn được đi vào trước, đến thời điểm chính mình đuổi tới là tốt rồi.

“Lộ Phi huynh?”

Đột nhiên một đạo thanh âm quen thuộc truyền đến.

Dương Thanh Huyền mở mắt vừa nhìn, phát hiện là Xích Tiêu Tử, lúc này ôm quyền cười nói: “Xích Tiêu huynh.”

Xích Tiêu Tử trong mắt tràn đầy kinh sắc, quan sát tỉ mỉ Dương Thanh Huyền, lúc trước đồng thau cổ điện chiến dịch, Dương Thanh Huyền bị hút vào kỳ diệu không gian, sau đó lại xuất hiện, đồng thời thuận lợi từ cô gái áo đỏ trong tay chạy trốn, Xích Tiêu Tử càng nghĩ càng thấy được không đúng, cái kia Tàng Phong nhưng là cửu tinh đỉnh cao Giới Vương, cùng mình thực lực chênh lệch không bao nhiêu, ở hồng y nữ tử kia trong tay còn tiếp không hạ một chiêu, đường này bay chỉ là tám sao Giới Vương, lại có thể thuận lợi chạy trốn?

Hơn nữa đồng thau cổ điện chiến dịch bên trong, mọi người đều không có được chỗ tốt gì, duy nhất có thể có thể thu được chỗ tốt nên là đường này bay, từ phía sau cô gái áo đỏ liều mạng tìm kiếm Lộ Phi, đồng thời đầy mặt vẻ giận dữ nên suy luận đi ra.

Xem ra đường này bay, tuyệt đối không phải bề ngoài nhìn qua đơn giản như vậy, sợ là chính mình cũng không hẳn có thể bắt hắn làm sao.

Xích Tiêu Tử ở tà thành địa vị cũng không thấp, nhìn người nhìn sự tình đều phi thường tinh chuẩn, hơn nữa nghĩ đến trong tay người này còn có nhân sự nơi Thủ Ngu lệnh bài, Thủ Ngu ánh mắt càng là mạnh hơn chính mình quá nhiều, người trước mắt này có lẽ so với mình nghĩ còn còn đáng sợ hơn.

Lúc này cười nói: “Lộ Phi huynh là chân nhân bất lộ tướng a, ở đáng sợ kia nữ nhân áo đỏ trong tay đều trốn.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Xích Tiêu huynh quá khen, vận khí thôi. Trốn không thoát đâu lời thì phải chết, tự nhiên liều mạng trốn.”

“Ha ha.” Xích Tiêu Tử cười to, đề tài nhất chuyển, nhìn phía trước mắt này Linh Sơn, nói ra: “Không biết Lộ Phi huynh đối với này Linh Sơn như cái nhìn thế nào?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, nói ra: “Mười phần huyền diệu, nhìn như cấm chế mở ra, nhưng trong mặt không biết có cái gì, lưu lại lại không dám đi vào, ly khai lại không nỡ, lưỡng nan đây.”

“Ha ha.” Xích Tiêu Tử lại là cười lớn một tiếng, tràn đầy vẻ tán thưởng, nói ra: “Ta cũng là như vậy, bất quá không liên quan, lại chờ một lát, đều sẽ không có sợ chết không nhịn được trước tiên tiến vào, chúng ta theo là tốt rồi.”

Dương Thanh Huyền khóe miệng hơi vung lên, hai người nhìn nhau nở nụ cười, đều nghĩ tới cùng nhau đi.

Toà này núi to phía trước, rất nhanh tụ tập hơn ngàn người, nhân số còn ở không ngừng tăng nhanh, có thể sống đến bây giờ võ giả, đều là so sánh cẩn thận một chút.

Đột nhiên một đạo kinh nộ tiếng truyền đến, “Đại sư huynh! Là hắn, chính là hắn! Là hắn đoạt ta Luân Hồi Quả cùng đồ vật!”

Dương Thanh Huyền hơi mở hai mắt ra, chỉ thấy một vị đầy mặt vẻ giận dữ áo bào tro tên béo, chính giận chỉ hắn, bên người còn có sáu vị tương đồng quần áo võ giả, vừa nhìn chính là ra tự đồng nhất tông môn.

Mập mạp này Dương Thanh Huyền thật giống có chút ấn tượng, dù sao cướp người có chút nhiều, không cách nào toàn bộ nhớ kỹ.

Tốt ở mỗi lần cướp đoạt đều là biến hóa bất đồng hình thái, ở đây cũng không có thiếu người đều bị hắn đoạt lấy, chỉ có điều không nhận ra thôi.

Bảy người kia nhất thời hướng về Dương Thanh Huyền đi tới, cầm đầu đại sư huynh càng là đằng đằng sát khí, nhưng ánh mắt chuyển rơi ở một bên Xích Tiêu Tử trên người thời gian, nhưng là bước chân dừng lại, trên mặt có rõ ràng kinh ngạc vẻ mặt, tựa hồ không dám lên trước.

Nhưng thấy Xích Tiêu Tử trước sau nhắm hai mắt, tựa hồ ở trong nhập định, ngược lại nghĩ tới đây hai người không hẳn nhận thức, chỉ là đứng tương đối gần mà thôi.

Nếu như mình hiện tại rút lui, nhưng người đại sư này huynh vị trí làm sao còn làm? Liền tăng lên hạ đảm, đi thẳng tới Dương Thanh Huyền trước mặt, quát lên: “Tiểu tử! Là ngươi đoạt sư đệ ta đồ vật?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Thật giống có chút ấn tượng, hẳn không sai.”

Đại sư huynh kia sắc mặt phát lạnh, lạnh lùng nói: “Quỳ xuống! Đem trên người gì đó toàn bộ lấy ra, hai tay dâng, sau đó chờ đợi xử lý!”

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, người đại sư này huynh bất quá là tám sao đỉnh cao, còn dư lại sáu tên đồng môn thực lực bất nhất, thấp nhất một người chỉ có năm sao sơ giai, không khỏi hỏi: “Các hạ ở đâu ra tự tin?”

Đại sư huynh kia xoay tay liền tóm lấy một thanh màu vàng đại đao, chống đỡ ở Dương Thanh Huyền trước mặt, cười lạnh nói: “Giết ngươi một cái tám sao hậu kỳ, cần gì tự tin sao? Bản tọa chính là Huyết Nha Tông đại đệ tử, tám sao đỉnh cao, nhưng sức chiến đấu nhưng ép thẳng tới cửu tinh đại cao thủ, ba hơi thở bên trong, còn không quỳ xuống dâng vật phẩm, liền ba chiêu giết ngươi!”

Mặt khác sáu tên đồng môn, cũng đều tự lấy ra binh khí, đem

Dương Thanh Huyền vây nhốt, chỉ lo hắn chạy trốn.

Dương Thanh Huyền nói: “Huyết Nha Tông? Chưa từng nghe tới, Mục Hải Vực Giới trong tông môn nhiều như đầy sao, tám sao đỉnh cao cũng không phải là cái gì ghê gớm cao thủ đi.”

Huyết Nha Tông tuy rằng không phải nhất lưu thế lực, nhưng ở nhị lưu bên trong cũng là đứng đầu, tông chủ là cửu tinh đỉnh cao Giới Vương, Mục Hải Vực Giới bên trong không ít người đều nhận ra.

Giờ khắc này gặp có náo nhiệt, hầu như tất cả mọi người nhìn sang, đồng thời để trống một đám lớn khu vực chân không, miễn cho sau đó bọn họ tranh đấu lan đến gần chính mình.

Đại sư huynh kia sắc mặt phát lạnh, phẫn nộ quát: “Chết đến nơi còn trang b, xem ra không cho ngươi điểm màu sắc nhìn, ngươi chắc là sẽ không đàng hoàng. Huyết Nha Tông này ba chữ, từ nay về sau, sẽ là ngươi cả đời ác mộng! Sám hối đi, trí chướng!”

Kim đao lóe lên, tựu chém thẳng vào lại đây.

Một bên Xích Tiêu Tử rốt cục trợn ra, hờ hững cười nói: “Lộ Phi huynh thực sự là tốt tính, cùng này chút rác rưởi nói nhiều như vậy làm cái gì?”

Dương Thanh Huyền lười biếng cười nói: “Dù sao cũng nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2095: Trời Sinh Ta Tài Tất Hữu Dụng, Tiến Nhập Linh Sơn

“Ha ha.” Xích Tiêu Tử cười ha hả, ánh mắt lóe lên tinh mang, nói ra: “Nhưng cổ Thánh Hiền nói được lắm, trời sinh ta tài tất hữu dụng, coi như là một tấm giấy đi cầu, một cái cá mặn, cũng có hắn tác dụng a.”

Nói, đột nhiên vươn tay ra, hướng về cái kia kim đao chộp tới.

Đại sư huynh kia gặp Xích Tiêu Tử nói hắn là giấy đi cầu, cá mặn, đã giận dữ khó có thể tự tin, gặp lại Xích Tiêu Tử ra tay, lúc này kim đao nhất chuyển, liền muốn bổ ngang Xích Tiêu Tử.

“Coong!”

Kim đao vừa lộn lại, đã bị Xích Tiêu Tử năm ngón tay nắm lấy, kình khí mạnh mẽ từ ngón tay trên bộc phát ra, tràn vào thân đao, hóa thành một mảnh Hồng Hoang cự lực, mạnh mẽ phản chấn quá khứ.

Đại sư huynh kia hoảng hốt, gặp mình kim đao trên thân đao không ngừng nổi lên quỷ dị phù văn, mình cùng đao liên hệ nháy mắt bị cắt đứt, sau đó chính là nứt gan bàn tay, toàn bộ cánh tay đau đớn thê thảm bên dưới đã bị vắt nát tan.

“A!”

Đại sư huynh kia kêu thảm một tiếng, kim đao tuột tay, cánh tay phải nát tan.

Hơn nữa Xích Tiêu Tử chỉ lực, còn ở cánh tay hắn chưa nát trước liền bắn vào trong cơ thể hắn, đập vỡ tan tảng lớn kinh mạch.

“Phốc!”

Đại sư huynh kia đầy mặt khiếp sợ cùng hoảng sợ, phun ra một ngụm máu đến, tựu giẫm trên mặt đất trên liên tiếp lui về phía sau. Huyết Nha Tông mặt khác sáu tên đệ tử, càng là sợ choáng váng, đứng ở đó không biết làm sao.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, này Xích Tiêu Tử thực lực quả nhiên không giống giống như vậy, sợ là đã hướng tới nửa bước Thiên Giới.

Xích Tiêu Tử đem đao làm rác rưởi giống như ném xuống, chỉ vào cái kia núi to nói ra: “Bản tọa chờ không nhịn được, các ngươi bảy người ở đằng trước mở đường, bằng không chết ngay bây giờ!”

Đại sư huynh kia lúc này mới hiểu, đối phương nói giấy đi cầu, cá mặn là chỉ cái gì.

Xích Tiêu Tử lạnh lùng nói: “Nếu như phát huy không được điểm ấy nhiệt lượng thừa, các ngươi lưu trên đời này còn có chỗ lợi gì?”

“Xích Tiêu Tử! Là tà thành Xích Tiêu Tử!” Trong đám người có người kinh hô lên, sau đó chính là một trận thấp giọng nghị luận, nhưng trong thanh âm không khỏi là mang theo nghiêm nghị cùng kiêng kỵ.

Ở mảnh này không có Thiên Giới bầu trời hạ, Xích Tiêu Tử như vậy tồn tại, hầu như chính là đỉnh cao.

Huyết Nha Tông mọi người, càng là một chút mặt xám như tro tàn.

Đại sư huynh kia kinh khủng bên dưới, tràn đầy bi thảm cùng cay đắng, biết rồi Xích Tiêu Tử thân phận sau, hiểu chính mình tuyệt không may mắn thoát khỏi khả năng.

Ngay lập tức cùng sáu vị đồng môn, thu thập hạ tâm tình, liền hướng về to lớn Linh Sơn đi đến, dù sao không phải là gia hình tràng, hơn nữa này to lớn Linh Sơn, chính mình cũng phi thường hiếu kỳ cùng khát vọng.

Đại sư huynh kia hơi liếc qua Dương Thanh Huyền thời điểm, lộ ra cực kỳ căm hận cùng ánh mắt oán độc.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Kỳ quái, làm gì nhìn ta như vậy, cũng không phải ta đánh ngươi.”

Xích Tiêu Tử nói ra: “Ha ha, hắn tự biết tìm ta báo thù vô vọng, vì lẽ đó không thể làm gì khác hơn là đem toàn bộ cừu hận chuyển đến trên người ngươi.”

Đại sư huynh kia đỏ cả mặt, đối với Dương Thanh Huyền cừu hận tựu sâu hơn, hung ác trợn mắt nhìn Dương Thanh Huyền một chút, liền mang theo sáu vị đồng môn hướng về cái kia núi to chạy đi.

To lớn Linh Sơn trước hơn ngàn người, cũng bắt đầu hưng phấn cùng căng thẳng, cùng ở sáu người kia phía sau, cùng nhau tiến nhập núi to.

Dù sao nhiều người gan lớn, đây chính là hơn một nghìn Giới Vương a, tổ chức lời, coi như là phổ thông nhất lưu thế lực cũng có thể quét ngang.

Dương Thanh Huyền ở đạp vào trong núi thời điểm, nhẹ nhàng cảm nhận được quy tắc không gian gợn sóng, từ trên người chính mình chảy qua.

Xích Tiêu Tử nhìn lại hắn một chút, nói: “Ngươi cũng cảm ứng được?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Tuy rằng kết giới cùng xích sắt không còn, nhưng cấm chế cần phải vẫn còn ở đó. Liền không biết bên trong có như thế nào nguy hiểm, tất cả hành sự cẩn thận.”

Xích Tiêu Tử chỉ vào đằng trước chạy trốn sáu người, nói ra: “Không sao, cùng sau lưng bọn họ, không muốn áp sát quá gần, cần phải nguy hiểm không lớn.” Nhưng trên mặt vẫn là khó có thể che giấu sầu lo.

Dương Thanh Huyền cảm giác được, trong lòng khẽ nhúc nhích, hỏi: “Xích Tiêu huynh tựa hồ vẫn rất lo lắng?”

Xích Tiêu Tử “Ừ” một tiếng, nói ra: “To lớn như vậy Linh Sơn, chưa từng gặp ghi chép, ta càng là mới nghe lần đầu, bao quát lần này tiến nhập Vô Dục Giới cường giả, đều từ không có người nghe qua. Thuyết minh ngọn núi này là lần đầu tiên xuất hiện ở đời, bên trong có nguy hiểm gì cũng không ai biết.”

Hắn dừng hạ, lại nói: “Đây đã là ta gặp phải thứ năm toà Linh Sơn, tổng cộng có bao nhiêu toà cũng không rõ ràng, sợ là giờ khắc này toàn bộ giải phong. Đúng là Lộ Phi huynh, ở đằng kia trong cổ điện đồng thau, có thể có thu được cái gì liên quan với ngọn núi này tư liệu?”

[truyen cua tui @@ Net]

❤Nhìn như lơ đãng vừa hỏi, kì thực là Xích Tiêu Tử hỏi ý kiến trọng điểm ở.

Dương Thanh Huyền nói: “Cũng không có gì thu được.”

Xích Tiêu Tử cũng không biết là hay không tin, gật đầu nói: “Hừm, hết thảy đều xem thiên mệnh đi.” Liền không tiếp tục nói nữa.

Nhưng Dương Thanh Huyền phát hiện, Xích Tiêu Tử tựa hồ theo chính mình càng chặt, xem ra hắn cũng không tin mình lời nói mới rồi, hơn nửa cho là mình chiếm được cái gì, này chút cửu tinh đỉnh cao Giới Vương, không có chỗ nào mà không phải là nhân tinh.

Đúng như là Dương Thanh Huyền đoán, Xích Tiêu Tử nhận định Dương Thanh Huyền có đoạt được, bằng không ngày đó hồng y nữ tử kia sẽ không như vậy tức đến nổ phổi.

Mà cõi đời này, nếu như nói có người có thể biết này chút Linh Sơn lai lịch lời, Xích Tiêu Tử nhận định chính là Dương Thanh Huyền, ngày đó toà kia đồng thau cổ điện, dù cho không phải Vô Dục Tiên Cung, cũng hơn nửa cùng Vô Dục Tiên Cung có quan hệ.

Vì lẽ đó một đường hướng về trong ngọn núi chạy đi, Xích Tiêu Tử đều theo thật sát Dương Thanh Huyền bên cạnh người, lại thêm có bảy người mở đường, trên căn bản không sơ hở tí nào.

Đúng lúc này, đột nhiên phía trước “Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, không có bất kỳ triệu chứng nào hạ xuống hạ một đạo thô to thiểm điện, mạnh mẽ oanh ở Huyết Nha Tông bảy người trên người, “A” tiếng kêu thảm thiết vang lên, sáu người tất cả đều cả người cự chiến, một chút ngã xuống đất, cả người run cầm cập bốc khói, còn có lượng lớn điện lưu ở trên người “Đùng đùng” lưu động.

Dương Thanh Huyền đám người đột nhiên dừng bước lại, giật mình nhìn núi to phía trước, một mảnh linh khí tràn ngập, bên trong lờ mờ có vầng sáng hiện ra, không nhìn thấy bất kỳ nguy hiểm nào dấu hiệu.

Mà Huyết Nha Tông bảy người, toàn bộ tất cả nằm xuống đất run run rẩy rẩy, chỉ là bị lôi quang đánh bị thương nặng, cũng còn tốt không chết.

Xích Tiêu Tử quát lên: “Còn chưa có chết đây, đều bò lên tiếp tục đi!”

Bảy người cảm ứng được Xích Tiêu Tử sát khí, sợ đến vội vàng đứng lên, từng cái từng cái đầy mặt kinh khủng cùng oán hận, nơm nớp lo sợ tiếp tục tiến lên, nhưng bất quá tất cả đều lấy ra binh khí cùng hộ thể trang bị, cẩn thận đi về phía trước, đi thật chậm.

Xích Tiêu Tử đến không có thúc bọn họ, bởi vì đột nhiên sinh ra dị biến, chính hắn cũng có chút bận tâm, dựa vào là Dương Thanh Huyền càng chặt, để Dương Thanh Huyền không còn gì để nói.

Đi chưa được mấy bước, lại là một đạo thô to thiểm điện đánh rơi.

Lần này có phòng bị, Huyết Nha Tông bảy người vội vàng quát to một tiếng, liền hướng sau bỏ chạy, nhưng tu vi thấp nhất hai người, vẫn còn bị sấm sét bắn trúng, mạnh mẽ quăng ngã đi ra ngoài, va ở trên một tảng đá lớn, trực tiếp chết rồi, trong đó một cái chính là bị Dương Thanh Huyền đoạt lấy cái kia áo xám tên béo.

Lần này tất cả mọi người là đổi sắc mặt, chứng minh vừa nãy cái kia đạo lôi điện không phải bắn tên không đích, mà là đã tiến nhập nguy hiểm khu vực.

Đồng thời từ tia chớp năng lượng xem ra, ước chừng ở trung giai Giới Vương trong phạm vi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2096: Không Người Bí Động, Không Có Chữ Ngọc Bia

Xích Tiêu Tử hỏi Dương Thanh Huyền, nói: “Lộ Phi huynh, ngươi làm sao nhìn?”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình không ngừng lấp lóe, như là xem thấu sương mù, thứ một tia chớp thời điểm, xác thực cái gì cũng không thấy, nhưng Dương Thanh Huyền có cảnh giác, đạo thứ hai thiểm điện xuất hiện thời điểm, liền nhìn rõ ràng rồi.

Dương Thanh Huyền nói: “Là trận pháp cấm chế.”

Ở đằng kia linh vụ bên trong, hiện ra một đoàn chói mắt vầng sáng, lay động bên dưới, tựu ngưng tụ ra một đạo to lớn thiểm điện, phun đánh ra đến.

Sau đó cái kia vầng sáng lại tự động ẩn nấp không gặp.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình trực tiếp xuyên thấu qua cái kia vầng sáng, nhìn thấy bên trong lờ mờ cảnh tượng, như là một toà bí động.

Xích Tiêu Tử sợ hỏi: “Trận pháp cấm chế? Cả tòa Linh Sơn đại cấm chế đều tản đi, làm sao sẽ có tiểu cấm chế?”

Dương Thanh Huyền nói: “Như là đang thủ hộ một toà bí động, từ cái kia sấm sét năng lượng xem ra, này trận pháp cấm chế hẳn là sẽ không rất mạnh, không biết Xích Tiêu huynh có thể có hứng thú vừa vỡ?”

Xích Tiêu Tử nghe được bí động, hai mắt sáng ngời, lập tức

“Ha ha” cười nói: “Tốt, ta đến thử xem, kính xin Lộ Phi huynh thay ta lược trận.”

Nói xong cũng bóng người lóe lên, hướng về phía trước kích bắn mà đi.

Cái kia linh vụ bên trong vầng sáng, lần thứ hai tái hiện ra, lại là một đạo lớn thiểm điện đánh rơi.

Uy năng cùng đằng trước hai đạo chênh lệch không bao nhiêu.

Xích Tiêu Tử lúc này mới yên tâm, tin Dương Thanh Huyền lời giải thích, giơ tay một chưởng trực tiếp hướng về cái kia thiểm điện vỗ tới.

“Oanh!” Một tiếng vang vọng, kình khí mạnh mẽ sóng tản ra.

Cái kia thiểm điện khoảng cách Xích Tiêu Tử còn có khoảng ba trượng khoảng cách, đã bị chưởng phong áp chế lại, Xích Tiêu Tử hai con ngươi lóe lên, tương tự thấy rõ thiểm điện sau, một mảnh kia trong vầng sáng hiện lên cảnh tượng.

Lúc này hét lớn một tiếng, chưởng phong lập tức tăng lên tới, đem thiểm điện triệt để oanh diệt.

“Oanh!”

Điện quang ở không trung lóe lên, toàn bộ bạo nổ thành phấn vụn, hư không hoảng hốt chấn động hạ, cũng không có bất kỳ phá nát dấu vết.

Xích Tiêu Tử tại người ảnh loáng một cái, xuất hiện ở đằng kia vầng sáng phía trên, hai tay kết ra một cái tứ phương cự ấn, mạnh mẽ ép xuống.

“Ầm ầm!”

Vầng sáng nhanh chóng xoay tròn, bị cự ấn ép tới không ngừng làm hao mòn, rất nhanh tựu truyền đến một tiếng trầm trầm vang trầm, trực tiếp nổ tung rơi.

Bốn phương tám hướng linh khí như là đột nhiên mất đi ràng buộc, hướng về xa xa tung bay, toàn bộ chu vi ngàn trượng bên trong từ từ lộ ra hình dáng.

Bọn họ vừa mới vừa đi tới núi to eo, nhưng phía trước nhưng có một khối đột xuất nham thạch, phía dưới là một con đường, liên tiếp bên trong bí động.

Xích Tiêu Tử đại hỉ, nói: “Lộ Phi huynh, mau tới!” Nói, chính mình trước hết lóe lên, đi vào bên trong động đi.

Dương Thanh Huyền lập tức bay lượn mà đi, đồng thời còn có mấy đạo cửu tinh Giới Vương khí tức xẹt qua, cùng kích bắn vào cái kia bí động bên trong.

Chỉ thấy bên trong rộng rãi cao to, mười phần mát mẻ, nồng nặc lệnh người khiếp sợ linh khí từ trên mặt đất không ngừng trào hiện, dưới đất là một tầng nhàn nhạt linh dịch, không biết tích lũy bao nhiêu năm.

Bí động lộ ra cổ xưa mà thê lương, tràn đầy dấu vết tháng năm, chỉ có một chiếc giường đá cùng bàn đá, cùng một ít bình đồng, chén ngọc bày trên bàn.

Ngoài ra, lại không có bất kỳ vật gì.

Nhìn dáng dấp cũng không có người từng tiến vào, sở dĩ như vậy đơn sơ, sợ là trừ khoáng thạch cùng kim loại đồ vật ở ngoài, còn dư lại đều bị năm tháng ăn mòn hết.

Xích Tiêu Tử tiên tiến nhất đến, cái kia mừng rỡ tâm tình trực tiếp hóa thành thất vọng, sau đó vung tay lên, đem bàn đá giường đá, cùng cái kia chút đồng cụ ngọc khí đều cất vào đến, trước tiên không quản những thứ này là cái gì, có vô giá trị, lấy trước lại nói.

Dương Thanh Huyền nói: “Xem ra là một trống không bí động.”

Xích Tiêu Tử buồn phiền nói: “Trống không vì sao còn có cấm chế? Đồng thời cấm chế còn không yếu!”

⁜truy cập //truyencuatui.neT / để đọc truyện

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, nói ra: “Có lẽ là bí động chủ nhân chỉ là lâm thời đi ra ngoài một chút, vì lẽ đó tiện tay bố trí một cấm chế, chỉ là đối với chúng ta mà nói không yếu, nhưng đối với nơi đây chủ nhân tới nói, tựu chỉ là một tiểu cấm pháp thôi. Nhưng người nào biết, người chủ nhân này vừa đi, tựu cũng không trở về nữa.”

Mọi người nghĩ đến hạ, cảm thấy cái này suy luận rất có đạo lý.

Dù sao nơi này là Vô Dục Giới, nhưng là sơ sinh đời đại vũ trụ một góc, toàn bộ vũ trụ thế năng đều mạnh hơn quá chỗ ở mình vũ trụ, xuất hiện các loại đại năng đều cực kỳ bình thường.

Tỷ như này Vô Dục Giới chủ nhân, vẫn bị suy đoán là cửu tinh đỉnh cao, thậm chí nửa bước chí tôn tồn tại.

Phải biết toàn bộ nam bộ vũ trụ, bốn Thánh Chủ, tám vực Thiên Vương đều không có cửu tinh đỉnh cao, càng đừng nói cái kia mờ mịt không tầm đích vạn cổ chí tôn.

Dương Thanh Huyền nói: “Này Linh Sơn trước đây hẳn là tu luyện phúc địa, lí do sẽ có đại năng chi sĩ mở mang bí động ở đây tu luyện. Ta lại cảm thấy những linh dịch này quý giá dị thường, sợ là mỗi một giọt đều không ở vạn năm linh nhũ bên dưới.”

Dương Thanh Huyền lấy ra một cái màu xanh lục đồ đựng, hướng về tứ phương một điểm, toàn bộ bí động bên trong linh dịch, nhất thời bị hút vào.

Theo linh dịch phun trào, linh khí cường đại sóng tản ra, mọi người này mới ngất lịm, dồn dập từng người lấy ra đồ đựng, cướp linh dịch này. Bất quá chớp mắt công phu, hơn nửa đều bị Dương Thanh Huyền thu thập rơi mất, chỉ còn lại non nửa để mọi người các được một điểm.

Dương Thanh Huyền nói: “Đi thôi, như này Linh Sơn ở sơ sinh đời đại vũ trụ bên trong là tu luyện phúc địa, như vậy giống như vậy bí động tựu chắc chắn sẽ không ít, chúng ta tiếp tục đi về phía trước nhìn.”

Lúc này tựu xuất hiện bí động, Xích Tiêu Tử vội vàng đuổi tới.

Toàn bộ đội ngũ cơ vốn là lấy hai người bọn họ dẫn đầu, ngược lại không phải là nói không có cái khác cao thủ, chỉ có điều đại thể cực kỳ cẩn thận, có người dẫn đường tự nhiên mừng rỡ tuỳ tùng. Chỉ khi nào muốn phát hiện bảo vật gì, đương nhiên sẽ không hàm hồ.

Đoàn người tiếp tục theo núi to đi lên, quả nhiên không ngoài dự đoán, trên đường lại gặp mấy cái bí động.

Có có cấm chế, có trực tiếp mở rộng ở đằng kia, đồ vật bên trong cũng không người động tới, bất quá giá trị đều không cao, đều giống như lâm thời ly khai, nhưng cũng cũng không có trở lại nữa.

Ở linh khí này sung túc núi to bên trong, mọi người không tên cảm thấy từng tia một hàn ý.

Dương Thanh Huyền nội tâm đột nhiên có nghi vấn, này tám toà núi to, là nguyên bản ở nơi này, vẫn là từ chỗ khác nơi dời tới?

Mộ Thiếu Bạch Kim Bạc trên, chủ yếu ghi lại là đối với Chí Tôn Luân Hồi Bảo Lục phân tích cùng với Bát Bộ Nhất Thừa Độ cấu nghĩ, đối với làm sao trấn áp phong ấn Vô Dục Chủ việc, chỉ là tùy ý điểm hạ, một chút cũng không tỉ mỉ.

Mọi người lại tiếp tục hướng phía trước đi rồi hồi lâu, đi tới một chỗ bằng phẳng khu vực.

Cùng những địa phương khác bất đồng chính là, này bằng phẳng chỗ linh khí, trái lại mười phần mỏng manh, thậm chí linh hoa dị thảo đều cực nhỏ, mà ở giải đất trung ương, dựng đứng một khối bằng phẳng bia đá, mặt trên bóng loáng như ngọc, không có bất kỳ hoa văn cùng điêu khắc, cứ như vậy bị xuyên ở trên mặt đất.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, đem tấm bia đá này kết cấu ở trong mắt hóa hiện phân giải, phát hiện là một loại cực kỳ kỳ lạ chất liệu, trong ấn tượng không có một loại vật liệu có thể cùng với xứng đôi.

Xích Tiêu Tử nói: “Không có chữ Ngọc Bia? Hừ, giở trò quỷ gì!”

Đưa tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, cả vùng tựu đung đưa, muốn đem cái kia Ngọc Bia hút vụt lên từ mặt đất.

Nhưng mặt đất chấn động hồi lâu, Ngọc Bia nhưng không có một chút nào bị rung chuyển dấu vết.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2097: Không Cách Nào Lay Động, Trong Bia Thế Giới

“Cái này ngọc bia, lẽ nào cùng Linh Sơn nối liền nhất thể?”

Xích Tiêu Tử lấy làm kinh hãi, nhưng này Ngọc Bia vật liệu, cùng ngọn núi hoàn toàn khác nhau a, hơn nữa coi như là nối liền một thể, lấy chính mình một trảo lực lượng, coi như là linh căn cũng phải rút ra, làm sao có khả năng không nhúc nhích chút nào.

Không ít người đều vây lại, thận trọng quan sát cái kia Ngọc Bia.

Thông suốt như Lưu ly, ánh sáng chiếu nhân, ngoài ra, lại không dị thường.

Có vị gan lớn võ tu, không tin tà, trầm tư phía sau, chậm rãi vươn tay ra, hướng về cái kia Ngọc Bia nắm lấy.

Cánh tay của hắn ở không trung kéo dài, như cành cây giống như vậy, da dẻ cũng mất đi bóng loáng, trở nên tràn ngập khe cùng mụn nhỏ, vết rách loang lổ, dãi gió dầm sương dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, liền nhìn ra vị này võ tu bản thể, cũng không phải nhân tộc, mà là một cây cổ thụ che trời hoá hình.

“Kẽo kẹt kẽo kẹt”, cành cây một dạng cánh tay chộp vào Ngọc Bia trên, đồng thời khuếch tán ra lượng lớn cành cây một dạng ngón tay, đem trọn cái Ngọc Bia đều bao lại, sau đó liều mạng dùng sức đi lên rút.

“Ầm ầm ầm”, lại là đại địa cùng hư không chấn động.

Vị này cổ thụ hóa linh võ giả, có tám sao sơ giai Giới Vương tu vi, đồng thời lấy cự lực tăng trưởng, đổi thành ngoại giới phổ thông Linh Sơn, cứ như vậy một toà thật lớn ngọn núi cũng có thể trực tiếp nhổ tận gốc, nhưng này Ngọc Bia vẫn không nhúc nhích.

Này một chút, tất cả mọi người đổi sắc mặt, biết cái này ngọc bia khẳng định có vấn đề.

Một vị cửu tinh cao cấp võ tu trong mắt hàn quang lóe lên, khiển trách: “Ta cũng không tin! Tránh ra, ta đưa nó đánh nát!”

Trực tiếp giơ tay lên, chỉnh trên cánh tay tỏa ra ác liệt khí, như đồng hóa thân lưỡi dao sắc.

Xích Tiêu Tử đưa tay ngăn cản cái kia võ tu, quát lên: “Đừng vội kích động, vạn nhất xúc động cấm chế làm sao bây giờ? Coi như không có cấm chế, này Ngọc Bia vừa nhìn chính là bất thế bảo bối, chém xấu không khỏi thái quá đáng tiếc.”

Vừa mới dứt lời, cái kia cổ thụ hóa linh võ tu đột nhiên kinh hô một tiếng, “Đây là cái gì?”

Chỉ thấy cái kia Ngọc Bia trên đột nhiên phát sinh quang đến, chính mình quấn quít lấy Ngọc Bia dây leo cánh tay đều biến mất hết ở trong ánh sáng, sau đó không chờ mọi người phản ứng, tia sáng kia lóe lên, tất cả mọi người nháy mắt ở biến mất tại chỗ.

Trống trải trên bình đài, bỗng dưng nhiều một lồng ánh sáng, chuyển động bên dưới, liền bắn vào Ngọc Bia bên trong.

Đến đây, trên bình đài khôi phục năm xưa an bình, linh khí chầm chậm lưu động, nếu không có trên mặt đất còn lưu lại lượng lớn xốc xếch dấu chân, thật giống là chuyện gì đều chưa từng xảy ra.

“Nơi này là...”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, phát hiện mình đứng ở vô biên vô ngân trên hư không, đâu đâu cũng có mờ ảo Tinh Thần, lóe lên lóe lên, dường như đại không gian vũ trụ.

“Không đúng, ở đây không phải vũ trụ, hẳn là cái kia Ngọc Bia bên trong thế giới, không hiểu ra sao tại sao lại bị hút tiến vào?”

Dương Thanh Huyền hồi tưởng một chút, lập tức minh đi qua, một khắc trước còn trên Linh Sơn, không thể sau một khắc liền đến đại vũ trụ.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, nếu là ở Ngọc Bia bên trong, tựu phải nghĩ biện pháp đi ra ngoài.

Hắn Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về bốn phương tám hướng nhìn tới, ngoại trừ hư không vẫn là hư không, còn dư lại chính là đầy trời Tinh Thần điểm điểm, đồng thời thỉnh thoảng có to lớn hòn đá trôi nổi lại đây, từ bên người quá khứ.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, ở lượng lớn lơ lửng trong hòn đá, còn trộn một ít vật kỳ quái, càng là từng bộ từng bộ chết thi thể, ngoại trừ Nhân tộc ở ngoài, còn có các loại hình thù kỳ quái chủng tộc cùng hung thú, có chỉ còn lại hài cốt, sau lưng lại có mười hai cánh tay, có còn lại một tầng nhàn nhạt da thịt đắp lên người, tỏa ra u màu xanh biếc quang.

Này chút thi hài không không toả ra ra cường đại khí tức, có thể thấy được trước người thực lực mạnh, chết rồi còn có thể có như vậy uy nghiêm.

Dương Thanh Huyền không tên sinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người đến, lẽ nào này chút người đều là trong này bị vây chết?

Trong đó một bộ hình người thi thể, trên ngón tay còn trùm vào ba cái màu xanh sẫm giới tử, Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, cái kia ngón tay lập tức hóa thành tro tàn, ba chiếc nhẫn toàn bộ rơi vào trong tay.

Thần thức hướng về bên trong quét qua, trong đó một cái giới tử bên trong tất cả đều là chút nguyên khí, các loại luyện kim sản phẩm, đều đều có giá trị không nhỏ thứ hai giới tử bên trong, là đại lượng thẻ ngọc, Kim Bạc, ngân sách các loại, còn có một chút Dương Thanh Huyền chưa từng thấy tin tức vật dẫn mà thứ ba chiếc nhẫn bên trong, nổi lơ lửng đại lượng bình ngọc, hộp ngọc, xem ra là đan dược các loại.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, đem thứ ba chiếc nhẫn bên trong bình ngọc hộp ngọc lấy ra mấy cái, trực tiếp giữa trời mở ra, bên trong tỏa ra mùi thơm thoang thoảng, nhưng cũng không hề có thứ gì, đồng thời hương vị một chút tựu tan hết.

Liên tục mở ra mấy chiếc lọ, không một liệt ở ngoài tất cả đều là như vậy.

Dương Thanh Huyền trong lòng ngạc nhiên, biết là năm tháng trôi qua, dẫn đến bên trong đan dược cùng vật phẩm toàn bộ hóa thành mục nát, chỉ lưu lại nhàn nhạt khí tức.

Có thể thấy được này chút người đã chết không biết bao lâu.

Dương Thanh Huyền lại đem thần thức dung nhập vào thứ hai giới tử bên trong, bắt đầu kiểm tra cái kia chút thẻ ngọc Kim Bạc, hy vọng có thể tìm tới một ít tin tức có liên quan.

Lần này quả nhiên không có để hắn thất vọng, thẻ ngọc Kim Bạc bên trong, chủ yếu ghi lại là các loại công pháp thần thông, cùng với núi sông địa chất, nhân văn lịch sử, đại lục phát triển cách cục, thế giới cấu tạo cùng diễn biến.

Để Dương Thanh Huyền giật mình là, sở hữu những tin tức này, cũng không phải là nơi đây vũ trụ, toàn bộ ghi lại đều là sơ sinh đời đại trong vũ trụ tin tức.

Tài liệu bên trong mênh mông như bể sở.

Dù sao vũ trụ to lớn, khó có thể độ lượng, mà mỗi cái tinh hệ, thậm chí mỗi cái vị diện, mỗi cái tông môn, đều có tin tức của chính mình cùng tư liệu, nghĩ muốn toàn bộ thu thập đủ, căn bản là là không có khả năng.

Này chiếc nhẫn bên trong rất nhiều tư liệu, giảng thuật phần nhiều là vị này võ tu tại vị mặt sự tình, cùng với cái này vị diện đản sinh ra công pháp thần thông.

Dương Thanh Huyền lật một trận, tuy rằng được ích lợi không nhỏ, nhưng đối với ngay lập tức thế cuộc, không có gì thực chất tính trợ giúp.

Đột nhiên, một tia một tia phiêu hốt âm thanh truyền đến, đứt quãng, truyền vào Dương Thanh Huyền truyền vào tai, “Trả cho ta... Đồ vật... Trả cho ta...”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, ngạc nhiên trợn to hai mắt, chỉ thấy bộ kia hình người thi thể, chậm rãi dựng lên, hướng về hắn bay đi qua, đồng thời khí thế trên người không ngừng trở nên mạnh mẽ, giống như là muốn sống lại.

Dương Thanh Huyền năm ngón tay nắm chặt, đem ba cái nhẫn toàn bộ thu hồi, lấy ra Chiến Kích Thiên Khư nắm ở trong tay, cảnh giác nhìn.

Chỉ cần thực lực đối phương không hơn một nghìn giới, tựu đối với mình không sinh ra được nguy hiểm.

Thi thể kia đột nhiên xương cốt toàn thân “Cạc cạc” vang động, cường đại khí tức khuếch tán ra, như khô lâu giống như năm ngón tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, mạnh mẽ đánh về Dương Thanh Huyền.

Năm đạo u hào quang màu xanh lục, vạch một cái mà ra, như đinh ba tựa như, kích bắn mà tới.

Dương Thanh Huyền chiến kích xoay tròn, hoành vỗ tới, quát lên: “Thức thứ ba Hồn Chi Vũ!”

Hư quang ở không trung loáng một cái, mạnh mẽ phách ở đằng kia năm đạo lục trên ánh sáng, nháy mắt đem cắt rời ra, năm đạo lục quang hóa thành mười đạo, trực tiếp ầm ầm nổ tung.

Nhưng Dương Thanh Huyền cũng không có một chút nào ung dung, trên mặt kinh sắc trái lại càng nồng, không chỉ có là này là hình người thi thể, cái kia chút các loại cổ quái thi thể, cũng bắt đầu hơi run rẩy, từng cái tỉnh lại.

Hơn nữa Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, ở đây hư không trong vũ trụ, còn có lượng lớn vật kỳ quái, kèm theo vẫn hòn đá lưu động, ở không ngừng tràn lên.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2098: Khám Phá Ảo Giác, Thu Lấy Ngọc Bia

“Thi thể?!”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, không chỉ có trước mắt những thi thể này, từ bốn phương tám hướng tràn lên, tất cả đều là thi thể, phóng tầm mắt nhìn, lít nha lít nhít.

Dương Thanh Huyền hút khẩu hơi lạnh, da đầu tê dại một hồi, hơn nữa những thi thể này đều đang từng chút từng chút khôi phục khi còn sống khí tức, dáng dấp không thay đổi, nhưng sức mạnh nhưng không ngừng hiện ra đến.

“Tại sao lại như vậy? Đây là ảo cảnh sao?”

Dương Thanh Huyền ngất lịm đạo, đột nhiên trong đầu ý thức lóe lên, “Đúng! Ảo cảnh, nhất định là ảo cảnh! Nếu bị hút vào không gian không thể chỉ có một mình ta. Xích Tiêu Tử bọn họ đâu? Còn có hơn một nghìn võ tu đây, đều đi đâu rồi?”

Dương Thanh Huyền vội vàng vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, ở kim quang bên dưới, có Câu Ngọc hóa hiện ra, muốn xem phá này hư không ảo giác.

Nhưng này lần lượt từng khí thế mạnh mẽ như sóng biển phun trào mà đến, thổi trên người hắn, lệnh sởn cả tóc gáy, mà ở Hỏa Nhãn Kim Tình hạ, hết thảy đều chân thực không giả, không có nửa điểm hư ảo dấu hiệu.

“Chi!” Dương Thanh Huyền dọa cho phát sợ, lạnh cả người mồ hôi thẩm thấu vạt áo, như những thi thể này toàn bộ là thật, nơi nào còn có mệnh sống?

Nhất khi trước những thi thể này, đã từng cái từng cái đứng lên, cái kia bị Dương Thanh Huyền lấy giới tử hình người thi thể, ở một chiêu sau khi thất bại, trực tiếp hét lớn một tiếng, tựu đánh tới, sau lưng biến ảo ra mãnh hổ bóng mờ, chính là người này khi còn sống tuyệt kỹ

Dương Thanh Huyền chiến kích loáng một cái, hư quang xẹt qua phía trước, trực tiếp đem cái kia người chém thành hai đoạn, dồn dập nổ nát.

Còn dư lại những thi thể này, từng cái từng cái vọt tới, phần lớn là bên trong thấp cấp Giới Vương, thậm chí còn có Đạo cảnh, cao cấp Giới Vương cực nhỏ.

Nhưng dù vậy, chém giết mấy chục mấy trăm không thành vấn đề, cái kia bốn phương tám hướng lít nha lít nhít vọt tới thi thể, đã là lấy ức đến kế, coi như tất cả đều là Khuy Chân cảnh, mình cũng phải treo a!

Dương Thanh Huyền trên trán chảy ra mồ hôi lạnh, không ngừng vung lên chiến kích, chém giết trước mắt thi thể, nội tâm không tuyệt vọng đầu bay lộn, cái này nhất định có vấn đề, nếu như trước mắt hiện giờ là thực tướng, như vậy Xích Tiêu Tử bọn họ đâu?

Đột nhiên, Quỷ Tàng thanh âm bên tai bên vang lên, nói ra: “Ngươi đoán không lầm, này chút tất cả đều là ảo giác.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Làm sao ngươi biết?” Lập tức mừng lớn nói: “Ta Hỏa Nhãn Kim Tình đều không nhìn thấu, vẫn là ngươi lợi hại, nếu nhìn thấu là ảo giác, vậy dĩ nhiên biết phương pháp phá giải?”

Quỷ Tàng lắc đầu nói: “Không biết. Nếu như những thứ đồ này thật có thể chiến đấu, phát huy ra khi còn sống tu vi lời, tất nhiên là bị luyện thành thây khô hoặc là con rối, nhưng những thứ đồ này tất cả đều là mục nát không chịu nổi, không có nửa điểm luyện hóa dấu vết, như vậy thì chỉ có một khả năng, chính là chết rồi hồn phách còn dựa vào ở thân thể bên trong, tiến nhập ngủ say. Giờ khắc này chính là kích thích hồn phách, cho nên mới có thể tràn ngập sức mạnh, tiếp tục chiến đấu. Đáng tiếc, ta cũng không có cảm ứng được những thứ đồ này có hồn phách. Hết thảy đều không đúng, chỉ có thể là ảo giác."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Vậy phải làm thế nào?"

Giao lưu trong đó, đã chém giết hơn hai mươi bộ thi thể, cái kia mục nát thi vị truyền vào lỗ mũi, chân thật lệnh người buồn nôn.

Quỷ Tàng nói: "Ta cũng không biết, vẫn là muốn sớm cho kịp nghĩ biện pháp, nếu như đúng là ảo ảnh lời, như vậy ngươi tiếp tục giết chính là không ngừng tiêu hao chính mình, không chỉ có không có kết quả, hơn nữa chẳng mấy chốc sẽ rơi vào nguy hiểm cảnh giới."

Đạo lý này Dương Thanh Huyền đương nhiên rõ ràng, bóng người loáng một cái, đem xung quanh một ít thi thể chém nát, sau đó tựu lấy ra ba mặt huyền kỳ, hóa thành cường đại kết giới, đường kính mười trượng, đem những thi thể này cản ở bên ngoài mặt.

Kết giới trên không ngừng tạo nên sóng gợn, lệnh không gian lay động, hoảng hoảng hốt hốt không chân thực.

Dương Thanh Huyền lần thứ hai triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về bốn phương tám hướng nhìn tới, hy vọng có thể nhìn thấu một, hai, nhưng bất luận hắn đem Hỏa Nhãn Kim Tình tăng lên tới mức độ nào, đều không nhìn ra nửa chút đầu mối.

Quỷ Tàng truyền âm nói: "Đừng thử, bố trí xuống ảo thuật này người, sợ là tu vi thần thông cao ngươi gấp trăm lần, ngươi Hỏa Nhãn Kim Tình coi như lại làm sao mạnh mẽ, cũng không thể nhìn ra mặc, đây không phải là thần thông vấn đề, mà là cảnh giới tu vi vấn đề, nhất lực phá vạn pháp."

Dương Thanh Huyền trong lòng tối đến, chẳng lẽ là cái kia Mộ Thiếu Bạch bố trí?

Cái này ngọc bia xuất hiện trên Linh Sơn, thật có khả năng là Mộ Thiếu Bạch tác phẩm.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, lần thứ hai lấy ra Mộ Thiếu Bạch lưu lại Kim Bạc cẩn thận xem một lần, sau đó tựu bàn hư mà ngồi, bắt đầu nhập định, tìm kiếm cái này ảo giác phương pháp phá giải.

Đồng thời để Cơ Bắc Dã từ Thánh khí bên trong đi ra, thay mình hộ pháp.

Mộ Thiếu Bạch lưu lại Kim Bạc bên trong, chủ yếu giảng thuật chỉ là Bát Bộ Nhất Thừa Độ cấu tứ, Bát Bộ Thiên Long hộ pháp lực lượng cùng Hỏa chi bản nguyên, là Mộ Thiếu Bạch suốt đời chủ tu thần thông, như vậy ở trấn áp Vô Dục Chủ thời điểm, chính mình tránh không mở thần thông của mình công pháp.

"Tám toà Linh Sơn... Bát Bộ Thiên Long?!"

Dương Thanh Huyền tâm thần chấn động, phảng phất bắt được thứ gì trọng yếu, hai mắt một chút trợn trừng mở, ánh mắt bắn thủng tầng tầng hư không, ở đằng kia vô biên thi hài bên trên, phảng phất thấy được một điểm gì đó.

Là một vị to lớn bóng mờ ảo giác, hoàn toàn hòa vào bên trong đất trời.

Không đúng, phải nói này thiên địa chính là hư ảnh kia ảo giác.

Dương Thanh Huyền kinh sợ, kêu lên: “Dạ Xoa?!”

Hư ảnh kia ở Hỏa Nhãn Kim Tình dưới, chỉ là nhẹ nhàng hiện lên chớp mắt, tựu biến mất không còn tăm hơi, hoặc có lẽ là tựu bắt giữ không tới.

Dương Thanh Huyền giơ tay bấm quyết, thân thể một chút trở nên đen kịt, sau lưng “Rào” một tiếng, tựu triển khai hai cánh, thẳng tới mười trượng.

Chính là Dạ Xoa bản tôn, trong hai con ngươi hiện ra toàn màu đỏ tươi màu máu.

Theo Dạ Xoa huyết dịch ở trong người phun trào, đối với vùng thế giới này cảm ứng càng ngày càng mãnh liệt, đột nhiên đưa tay ra trảo, đi về phía trước vỗ một cái.

“Oanh!”

Ba mặt huyền kỳ đánh bay, cũng bay về Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Kình khí mạnh mẽ đem chung quanh thi thể quét đi sạch sành sanh.

Dương Thanh Huyền lại gầm thét hét lớn một tiếng, thân thể không ngừng biến lớn, cho đến đỉnh thiên lập địa, thân thể bành trướng chỗ đi qua, tất cả thi hài ầm chi tức nát.

Làm thân đạt đến mấy ngàn trượng thời điểm, rốt cục lần thứ hai cảm ứng được kia Dạ Xoa bóng mờ, chỉ là mông mông một đoàn hư tượng, nhìn không rõ ràng.

Nhưng Dương Thanh Huyền hai tay nắm tay, đột nhiên bùng nổ ra cường đại Dạ Xoa tổ lực, không ngừng rót vào đến vùng hư không này bên trong, cùng với hòa làm một thể.

Hư không tại này cỗ Dạ Xoa lực lượng lăn lộn, Dương Thanh Huyền trong đầu cảm giác càng ngày càng rõ ràng, toàn bộ Ngọc Bia đều là Mộ Thiếu Bạch dùng Dạ Xoa lực lượng luyện chế, trấn áp ở đây Linh Sơn trên, phong ấn Vô Dục Chủ dùng.

"Ầm ầm!"

Ý nghĩ hiểu rõ sau, tự thân lực lượng hoàn toàn hòa vào hư không, cùng Dạ Xoa sức mạnh dung hợp lại cùng nhau. Toàn bộ hư không trong phút chốc phá nát, không ngừng nứt toác.

Sau đó quang ảnh lóe lên, liền về tới Linh Sơn, cái kia trên bình đài.

Mà Ngọc Bia cũng chẳng biết lúc nào bay lên, tựu trôi nổi ở Dương Thanh Huyền trước mặt, mặt trên lưu quang chuyển động, có một cái cổ xưa ký tự ấn ở trung ương nhất, chính là một loại cổ xưa kiểu chữ: Ban đêm.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, liền đem Ngọc Bia thu vào bên trong cơ thể.

Cả người một trận sáng tỏ, chính mình ở Ngọc Bia bên trong thời điểm, tựu dùng Dạ Xoa lực lượng đem này Ngọc Bia dung hợp, cái này ngọc bia lại như nguyên khí giống như vậy, đã về chính mình sở hữu.

Theo Ngọc Bia bị bắt, trên bình đài một trận không gian xoay chuyển, mảng lớn vầng sáng hiện ra, lần lượt từng bóng người xoay tròn rơi xuống.

Chính là bị hút vào ảo giác bên trong mọi người.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2099: Ta Chờ Ngươi, Rất Lâu Rồi

“Đi ra?!”

“Ha ha, được cứu!”

Các loại vui sướng bóng người nổi lên bốn phía, mỗi người đều là vô cùng chật vật, một bộ sống sót sau tai nạn cười lớn.

Xích Tiêu Tử sửng sốt một chút sau, thở phào nhẹ nhõm, ánh mắt lần thứ hai nhìn phía cái kia Ngọc Bia phương hướng, không khỏi hơi thay đổi sắc mặt, nơi nào còn có Ngọc Bia cái bóng?

Đồng thời mặt đất bằng phẳng bóng loáng, giống như là mặt trên chưa từng có đồ vật.

Xích Tiêu Tử giật mình đi tới, cẩn thận sờ soạng hạ mặt đất, đích thật là nối liền nhất thể, căn bản là không có có rút đi Ngọc Bia dấu vết, không khỏi sững sờ ở đằng kia.

Tất cả mọi người phát hiện Ngọc Bia biến mất, tương tự cảm thấy kỳ quái.

Xích Tiêu Tử trầm giọng nói: “Ai trước hết đi ra? Nhất định là có người phá ảo giác, thu rồi Ngọc Bia, vì lẽ đó mọi người mới an toàn đi ra.”

Mọi người đều trố mắt nhìn nhau, có chút võ tu còn giật mình nói: “Ảo giác?” Này mới phản ứng được, lúc trước nhìn thấy đều là ảo giác.

Xích Tiêu Tử nhìn phía Dương Thanh Huyền, nói ra: “Lộ Phi huynh tựa hồ đi ra vô cùng chào buổi sáng a.”

Dương Thanh Huyền cười ha hả, cười nói: “Xích Tiêu huynh cười chê rồi, ta lúc đi ra, đã rất nhiều người đều ở đây.” Nói tùy tiện chỉ mấy người, nói ra: “Hắn ở, hắn ở, hắn cũng ở.” Ngón tay tùy tiện vẽ một vòng, nói: “Ta lúc đi ra, này chút đại nhân cũng đều là ở.”

Này chút người tất cả đều nhíu lại đầu lông mày đến, chính mình lúc đi ra, sống sót sau tai nạn cao hứng cũng không kịp, ai sẽ lưu ý có hay không ở Dương Thanh Huyền đằng trước.

Xích Tiêu Tử bán tín bán nghi, vừa liếc nhìn cái kia hào không dấu vết mặt đất, sắc mặt cũng không dễ nhìn.

Có một vị võ giả trầm giọng nói: “Chỉ đi ra hơn một nửa người, sợ là có bốn phần mười người treo ở đó ảo giác bên trong.”

Mọi người lúc này mới sợ khuyết, nhân số xác thực thiếu gần một nửa, Khuy Chân cảnh toàn bộ treo, thấp cấp Giới Vương hầu như toàn bộ treo, chỉ có chút ít còn sống.

Dương Thanh Huyền thở dài, thần niệm đi vào cái kia Ngọc Bia bên trong, quả nhiên phát hiện lượng lớn thi thể di chuyển ở bên trong, chính là trước kia cùng nhau lên núi võ giả, bao quát Huyết Nha Tông những người kia, cũng phơi thây ở bên trong.

Ngoài ra, còn phát hiện lượng lớn trước kia xác thối, Dương Thanh Huyền minh bạch lại đây, cái kia chút xác thối ảo giác, tất cả đều là từ này chút thật xác thối xuyên thấu qua bắn ra.

“Ha ha.” Bên tai đột nhiên truyền đến Quỷ Tàng phấn khởi tiếng cười, “Chà chà” đấm vào miệng nói ra: “Này chút mới là chân thực a, mỗi một đều trên thi thể, ta đều cảm nhận được cường đại linh hồn, nhanh buông tha ta đi vào.”

Dương Thanh Huyền giơ tay bấm quyết, thử khởi động cái kia

Ngọc Bia, Quỷ Tàng một tia phân thần nháy mắt liền bắn vào Ngọc Bia, xuất hiện ở trong bia trong thế giới, sau đó cười lớn hướng về những thi thể này đi đến.

Dương Thanh Huyền đối với khối này Ngọc Bia dung hợp, hầu như đạt tới trình độ hoàn mỹ, một là hắn thân mang Dạ Xoa huyết dịch, lợi dụng Dạ Xoa lực lượng dung hợp, hai là hắn thu được Mộ Thiếu Bạch truyền thừa, ở đối với cái này ngọc bia lĩnh ngộ trên, có độc đáo cùng chỗ huyền diệu.

Nếu có “Dạ” chữ bia, tự nhiên còn có mặt khác bảy khối bia, cần phải phân bố ở mặt khác tám toà Linh Sơn trên, tựu không biết đúng hay không sẽ bị người đoạt được?

Dương Thanh Huyền nội tâm dâng lên nóng ran tâm tình, hận không thể bỏ qua toà này Linh Sơn, hiện tại tựu thẳng đến mặt khác bảy toà.

Tu luyện Bát Bộ Nhất Thừa Độ ba cỗ then chốt sức mạnh, Bát Bộ Thiên Long, bản nguyên chân hỏa cùng nhân quả lực lượng, Mộ Thiếu Bạch thiếu là nhân quả lực lượng, mà hắn thiếu thiếu bát bộ chúng lực lượng, mà này tám khối trong ngọc bài, mỗi một khối đều ẩn chứa trong đó một loại sức mạnh, nếu như có thể tám loại toàn bộ thu được luyện hóa, như vậy tu luyện Bát Bộ Nhất Thừa Độ cơ sở tựu toàn bộ đầy đủ hết.

Xích Tiêu Tử nói: “Này Linh Sơn quỷ dị vô thường, không biết mặt khác cái kia mấy toà Linh Sơn lại là như thế nào, nhưng ta xem ra hơn nửa một dạng. Hơn nữa này chút Linh Sơn trong đó, khẳng định có ngọn nguồn liên hệ. Chúng ta tiếp tục hướng phía trước đi thôi, lưu lại nơi này quá nguy hiểm, chỉ có lên đỉnh phía sau, mới có thể hiểu đến cùng xảy ra chuyện gì.”

Dương Thanh Huyền một nghĩ, đúng là như thế, tám toà Linh Sơn vốn là một toà đại trận, nếu như mặt khác bảy toà Linh Sơn cũng có người lên đỉnh lời, chứng minh ngọc bia khẳng định bị phá trừ đồng thời lấy đi, đến thời điểm chính mình lại nghĩ cách cùng cái kia người hối đoái hoặc là giao dịch, hiện đang mạo muội chạy đi mặt khác bảy toà trong núi, sợ cũng lúc này đã muộn.

Ngay lập tức đoàn người, tiếp tục hướng về trên đỉnh ngọn núi chạy đi.

Nhưng cũng có số ít võ tu, ở đã trải qua Ngọc Bia ảo giác một kiếp sau, lòng sinh ý lui, cảm thấy bảo mệnh quan trọng, liền trực tiếp xuống núi.

...

Ở một tòa Linh Sơn trên, nơi giữa sườn núi, đột nhiên một lồng ánh sáng bỗng dưng hiện ra, bên trong bay lên một mặt không có chữ Ngọc Bia, mặt trên linh quang lưu động, một vệt sáng từ Ngọc Bia trên bắn vụt ra.

Chùm sáng ở không trung lóe lên, đem phía trước một phiến hư không bao phủ.

Bên trong lập tức xuất hiện không gian nhẹ nhàng gợn sóng, chậm rãi hóa ra một đạo màu đỏ uyển chuyển bóng người, nhẹ rên một tiếng, tiện tay phất một cái.

Toàn bộ chùm sáng lập tức biến mất không còn tăm hơi.

Cái kia Ngọc Bia loáng một cái, như là tránh né giống như vậy, cùng bốn phía vầng sáng cùng nhau biến mất, không thấy bóng dáng.

Cô gái áo đỏ chính là Tử Hà, trong đôi mắt bên trong hiện ra u lục vẻ, hướng về hư không nhìn tới, tìm kiếm cái kia Ngọc Bia hình bóng, tự lẩm bẩm: “Cũng không biết là chuyện gì xảy ra, đồng thau cổ điện cùng Linh Sơn cụ hiện, chẳng lẽ là từ nơi sâu xa có cái gì thiên ý sao?”

Tử Hà trong đầu xẹt qua Dương Thanh Huyền thân ảnh, hai con ngươi hơi co rụt lại, lại tự nói: “Đáng tiếc trong cổ điện đồng thau đồ vật bị tiểu tử kia lấy, bằng không tất nhiên có liên quan với này Linh Sơn cùng Vô Dục Chủ ghi chép. Hi vọng tiểu tử kia cũng vào núi, đến thời điểm còn có thể đoạt tới. Này Vô Dục Giới tại sao lại bị phong ấn ở đây, cùng Vô Dục Thành hình thành song tử không gian, đã không biết được, cũng không trọng yếu. Quan trọng là... Chí Tôn Luân Hồi Bảo Lục toàn bản, cùng truyền thuyết kia bên trong không biết đúng hay không chân thực tồn tại chúng tướng không vòng.”

“Ha ha, ngươi cũng biết Chí Tôn Luân Hồi Bảo Lục, còn biết chúng tướng không vòng? Xem ra hồi lâu trước, cái kia thu được nửa bộ bảo bùa chú tiểu tử, quan hệ với ngươi không ít, hoặc là ngươi giết hắn a.”

Tựu ở Tử Hà trầm tư bất định, tìm kiếm cái kia không có chữ Ngọc Bia thời điểm, đột nhiên một đạo lười biếng âm thanh, thản nhiên truyền đến, như là cực kỳ thích ý, lại lộ ra uy nghiêm vô thượng.

Tử Hà cái kia không chút biểu tình cứng ngắc mặt quỷ trên, đều hiện ra hoảng sợ dáng dấp, thướt tha nhỏ nhắn xinh xắn thân thể khó có thể phát giác khẽ run một chút, chỉ cảm thấy bốn phía linh khí đều bị lấy sạch giống như vậy, có loại nghẹt thở cảm giác, run giọng nói: “Ngươi, ngươi, ngươi là...”

“Ha ha, ngươi đã chiếm được cái kia nửa bộ Chí Tôn Luân Hồi Bảo Lục, tự nhiên thì nên biết ta là ai. Hơn nữa ta đã cảm ứng được trên người ngươi Luân Hồi lực. Ha ha, về mặt thời gian tính toán, cũng đã tu luyện ra sự cố, sắp tẩu hỏa nhập ma chứ?”

Thanh âm kia cực kỳ thích ý cùng thư thích, giống như là mùa đông sáng rỡ sau giờ ngọ, nằm ở trên cỏ phơi thái dương lúc thuận miệng vừa hỏi.

Nhưng nghe ở Tử Hà trong tai, nhưng không khác nào sấm sét giữa trời quang, huyết dịch của cả người đều ngưng kết ở.

Thanh âm kia lại truyền tới, lần này nhưng là hết sức sâu dày, đồng thời lộ ra không nói hết tang thương sâu xa, “Ta chờ ngươi, rất lâu rồi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2100: Tử Hà Thân Phận, Vô Dục Chủ

Tử Hà hoảng sợ nói: “Không thể, không thể, ngươi là Vô Dục Chủ?! Chuyện này tuyệt đối không có khả năng, Vô Dục Giới tồn tại bao lâu xa? Sợ là phải lấy ức kế! Mặc dù ngươi là vạn cổ chí tôn, đang bị phong ấn bên dưới cũng muốn đi vào Thiên nhân ngũ suy, cần phải sớm đã chết mới đúng!”

Thanh âm kia mang theo một chút khinh miệt và khinh thường, cùng với một tia oán giận, hừ lạnh nói: “Chết? Ngươi chết ta cũng sẽ không chết. Chờ bản tọa đi ra, một nhất định phải tìm Mộ Thiếu Bạch báo thù, đưa hắn chém thành muôn mảnh! Tuy nhiên năm đó phong ấn ta, tiểu tử kia cũng tiêu hao năng lượng cực lớn, hơn nữa bị ta trọng thương, bây giờ là không phải còn sống còn khó nói. Nhưng coi như hắn đã chết, món nợ này ta cũng có thể coi là ở hắn hậu nhân trên người!”

Tử Hà sắc mặt tái nhợt, hiện tại nàng hầu như hoàn toàn có thể khẳng định, chủ nhân của thanh âm này chính là Vô Dục Tiên Cung chi chủ, cũng là mảnh này Vô Dục Giới tích Nhật Chi Chủ.

Mà chính mình tu luyện Chí Tôn Luân Hồi Bảo Lục, càng là hắn có ý định lưu truyền tới, mục đích đúng là vì hấp dẫn người tu luyện tới chỗ này.

Chẳng trách mình tu luyện tới trọng yếu bước ngoặt thời khắc, phát hiện công pháp sai lầm, thiếu chút nữa thì tẩu hỏa nhập ma, dẫn đến bản tôn hiện tại còn đang bế quan bên trong.

Vẫn cho là là chính mình không tham ngộ xuyên thấu qua, không nghĩ tới từ đầu đến cuối chính là cái âm mưu.

Tử Hà thần sắc trên mặt bất định, sớm biết như vậy, liền trực tiếp đem bảo bùa chú trả cho Lam Anh Thần Vương, kết quả còn bởi vậy cùng Lam Anh kết thù, thực sự là cơ quan tính hết quá thông minh, phản hại Khanh Khanh tính mạng.

Tử Hà thân phận chân chính, chính là Tử Tâm Thần Vương một đạo thân ngoại hóa thân, bí mật này ngoại trừ bản thân nàng ở ngoài, lại không người biết được.

Vì lẽ đó lần này Vô Dục Giới mở ra, trực tiếp nắm Tử Hà làm mồi nhử, chính là vì lượng lớn nhất độ thu được Luân Hồi Quả, hi vọng bản tôn có thể vượt qua khổ sở.

Mà sở dĩ không dùng cái khác nghĩa nữ, là sợ gặp phải cái khác nghĩa nữ đàn hồi, mà chính mình bản tôn lại nơi ở tẩu hỏa nhập ma ranh giới cực kỳ nguy hiểm hoàn cảnh, một khi Thần Vương phủ nội bộ phát sinh biến đổi lớn, lấy chính mình thời khắc này trạng thái, căn bản không khống chế được.

Cho nên trực tiếp dùng Tử Hà làm mồi nhử.

Để Tử Tâm không có nghĩ tới là, dùng Tử Hà làm mồi nhử sau, vẫn đối với Tử Hà ôm có địch ý mặt khác sáu vị nghĩa nữ, trái lại từ bỏ khi trước địch ý, cho rằng Tử Hà sắp phải gả ra ngoài, đã sẽ không đối với các nàng tiền đồ tạo thành uy hiếp.

Đương nhiên, này chút chỉ là bất ngờ việc, đối với Tử Tâm mà nói đều không quan trọng.

Vô Dục Chủ thanh âm lại nói: “Ngươi cũng không cần lòng mang oán hận, cái kia Chí Tôn Luân Hồi Bảo Lục tuy rằng chỉ có hơn nửa khuyết, hơn nữa bị hơi hơi thay đổi một ít, nhưng đối với tu vi của ngươi mà nói, chỗ tốt vẫn là to lớn. Hơn nữa chỉ cần ngươi nghe lệnh cùng ta, trở thành người làm của ta, ta không chỉ có sẽ đem hoàn chỉnh Chí Tôn Luân Hồi Bảo Lục truyền thụ cho ngươi, hơn nữa chúng tướng không vòng cũng có thể cho ngươi mượn sử dụng, trợ ngươi sớm ngày lên đỉnh cửu tinh Thiên Giới, thậm chí tra tìm vạn cổ chí tôn.”

Tử Hà bình tĩnh lại, lập tức trở nên cực kỳ bình tĩnh, nói ra: “Ta chính là Mục Hải Vực Giới Thần tộc vua, là không có khả năng thành vì người khác nô bộc! Ngươi có yêu cầu gì, ta có thể đáp ứng giúp ngươi hoàn thành, dùng cái này đem đổi lấy hoàn chỉnh bảo bùa chú cùng chúng tướng không vòng.”

“Thần tộc vua? Món đồ gì, hừ, ngươi bất quá là một cái diễn sinh đời vũ trụ Thiên Giới mà thôi, ở trước mặt ta xưng cái gì Thần tộc? Bất quá ta nhìn ngươi khuôn mặt cùng vóc người cũng không tệ, hơn nữa nếu là ngươi thu được ta Chí Tôn Luân Hồi Bảo Lục, cũng coi như là cùng ta hữu duyên, ta liền tặng ngươi một hồi cơ duyên, để cho ngươi làm ta thiếp thất.”

Vô Dục Chủ không thể nghi ngờ âm thanh truyền đến, như là ban xuống rồi cực kỳ ân sủng vinh hạnh, bất kỳ nữ nhân nào đều khó mà chống cự.

Tử Hà trên mặt xẹt qua một tia nổi giận, khiển trách: “Muốn nhận ta? Ngươi còn chưa đủ tư cách! Nghĩ để ta làm thiếp hầu hạ tả hữu, trừ phi ngươi là vạn cổ chí tôn.”

“Ha ha, khẩu khí thật là lớn!”

Vô Dục Chủ tiếng cười truyền đến, nhưng cũng không hề tức giận, chỉ là mang theo châm chọc giọng điệu nói ra: “Mở miệng ngậm miệng tựu vạn cổ chí tôn, ngươi biết trong bầu trời này, có mấy vị vạn cổ chí tôn sao? Hừ, một đám ếch ngồi đáy giếng, chỉ bằng ngươi sắc đẹp này cùng thiên phú, vĩnh viễn cũng không thể thu được vạn cổ chí tôn lọt mắt xanh. Bản tọa tuy rằng không phải vạn cổ chí tôn, nhưng đỉnh cao thời gian cũng là cửu tinh hậu kỳ Thiên Giới, đồng thời nắm giữ Chí Tôn Luân Hồi Bảo Lục cùng chúng tướng không vòng, nắm giữ một tia bước vào vạn cổ chí tôn khả năng. Hừ, cũng chính là bởi vì này một khả năng nhỏ nhoi, cho ta rước lấy cường địch, cuối cùng không thể không ngã xuống ở đây.”

Tử Hà tựa hồ nghe ra cái gì, nghi ngờ hỏi nói: “Ngã xuống? Ngươi không phải còn sống không?”

Vô Dục Chủ thanh âm có chút không vui, tựa hồ không muốn nói chuyện nhiều việc này, chỉ là lạnh như băng nói ra: “Đây không phải là ngươi nên biết, ngươi hiện tại phải làm, chính là nghe lệnh với ta, trở thành người đàn bà của ta, giúp ta làm tất cả sự tình, đồng thời tùy ý ta hưởng dụng. Bằng không, trên người ngươi Luân Hồi lực lượng đem trong thời gian cực ngắn phản phệ bản thể của ngươi, trực tiếp rơi vào Luân Hồi, thậm chí vĩnh viễn không bao giờ siêu sinh!”

Tử Hà trong lòng tràn đầy giận dữ và xấu hổ cùng sát ý, nhưng trên mặt nhưng không mảy may hiển lộ, bình tĩnh nói: “Cái kia ta hiện tại phải làm sao?”

Vô Dục Chủ nói: “Năm đó Mộ Thiếu Bạch lấy Bát Bộ Thiên Long lực lượng, hóa thành tám mặt không có chữ Ngọc Bia, đem ta trấn áp phong ấn ở đây. Trải qua vô số năm, ở ta không ngừng làm hao mòn nỗ lực hạ, phong ấn rốt cục có buông lỏng, có thể để ta một tia thần thức dò ra. Nhưng bản thể của ta vẫn như cũ bị nhốt ở Vô Dục Tiên Cung, ngươi hiện tại phải làm, chính là giúp ta đem tám mặt phong ấn toàn bộ mở ra.”

Tử Hà tâm niệm bay lộn, hỏi: “Ngươi là nói, đem tám mặt không có chữ Ngọc Bia lấy đi?”

Vô Dục Chủ nói: “Nếu là lúc trước, thu đi tám mặt không có chữ Ngọc Bia là được rồi, nhưng ta giờ khắc này sức mạnh cực yếu, chỉ là tám toà Linh Sơn lực lượng đều không thể chém vỡ. Vì lẽ đó cần ngươi triệt để giúp ta thoát vây, ngoại trừ diệt trừ tám mặt không có chữ ngọc bài ở ngoài, tám toà Linh Sơn cũng muốn từng cái phá huỷ. Ngươi mà lại đây, ta cùng với ngươi tỉ mỉ nói chuyện. Ngươi càng đi về phía trước năm mươi trượng, phạm vi này bên trong có không có chữ Ngọc Bia, năng lực của ta không cách nào vòng qua Ngọc Bia đem ngươi tiếp dẫn.”

Tử Hà nghe vậy, nghiền ngẫm cân nhắc phía sau, liền đi về phía trước.

Bất kể là cùng Vô Dục Chủ trao đổi Chí Tôn Luân Hồi Bảo Lục, vẫn là chính mình cướp giật bảo vật này, đều phải đi lên.

Từ tình huống bây giờ nhìn, này Vô Dục Chủ hẳn là cực kỳ hư nhược, tới gần người này tuy rằng nguy hiểm, nhưng cũng không phải là toàn bộ không cơ hội.

Tựu ở Tử Hà vừa mới đi ra năm mươi trượng thời điểm, đột nhiên một đạo to rõ ràng âm thanh ở phía sau vang lên, “Thu Luân Hồi Quả rồi, có bán không có? Giá cao thu mua Luân Hồi Quả.”

Tử Hà bước chân ngừng lại, hơi xoay người, liền nhìn thấy một bóng người ở trong núi lúc ẩn lúc hiện, như thật như ảo, đi cực kỳ thản nhiên, nhưng vài bước bên dưới, tựu đã đến trước mắt.

Trong tay người kia cầm một cái phướn dài, chính là Đức Phong Cổ Lâu bảng hiệu, thu mua Luân Hồi Quả công nhân viên.

Tử Hà khẽ cau mày, người này từ bảng hiệu cùng khắp nơi mặt nhìn, đích thật là Đức Phong Cổ Lâu công nhân viên không sai, nhưng cũng cho nàng một loại quái dị mà hoảng hốt cảm giác.

Hơn nữa này trên mặt người thiếu một loại thương nhân tinh minh cùng cười lấy lòng, ngược lại có thêm sợi nhẹ như mây gió, nhìn thấu vạn cổ mê chi nụ cười.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2101: Ngươi Là Ai? Cải Lương Không Bằng Bạo Lực

“Ngươi là ai?”

Tử Hà nhìn chằm chằm Huyền Thiên Cơ, lạnh lùng hỏi, nhưng nội tâm nhưng là càng phát hoảng sợ, lấy tu vi của chính mình thần thông, nhưng hoàn toàn không nhìn thấu người này.

Đức Phong Cổ Lâu lúc nào ra như thế một vị cao thủ?

Huyền Thiên Cơ khẽ mỉm cười, đem phướn dài chịu đựng trên vai đầu, tự nhiên mà nói: “Thần Vương, Vô Dục Chủ, có thể có trái cây bán? Giá cao thu mua.”

Tử Hà hoàn toàn biến sắc, cái kia đậu xanh một dạng mắt nhỏ, đột nhiên phóng lớn gấp hai, đồng thời có vầng sáng ẩn hiện, chảy ra nồng nặc vẻ kinh hãi.

Vô Dục Chủ khiếp sợ âm thanh vang lên, quát lên: “Ngươi là ai?!”

Huyền Thiên Cơ đem phướn dài hướng về trên đất cắm xuống, chỉ vào mặt trên vài cái chữ to nói ra: “Hai vị chớ sốt sắng, ta đơn thuần chỉ là thu Luân Hồi Quả, chân tâm thu, hai vị nếu có, có thể cân nhắc bán ra cho ta.”

Tử Hà hừ một tiếng, trực tiếp lườm một cái, nói: “Không có.” Chính mình còn thiếu Luân Hồi Quả đây, còn bán cho ngươi? Cắt.

Huyền Thiên Cơ lắc đầu than thở: “Ai, nếu không có, quên đi.” Ôm quyền chắp tay nói: “Tựu không nhiều quấy rầy, hai vị tiếp tục, tựu làm ta chưa từng tới.”

Nói, cầm lấy phướn dài muốn đi.

Vô Dục Chủ trầm giọng quát lên: “Giữ hắn lại! Lai lịch người này không rõ, sợ sẽ xấu chuyện của chúng ta!”

Tử Hà quát lên: “Nếu đã tới, không công bố thân phận liền muốn đi? Cho bản tọa lưu lại đi!”

Không dùng Vô Dục Chủ nói, nàng cũng phải cần lưu lại Huyền Thiên Cơ, hiện nay trên đời biết nàng là Tử Tâm phân thân người, có thể đếm được trên đầu ngón tay, hơn nữa đều chỉ là suy đoán, người này lại một chút lên đường phá thân phận mình, thật là khiến người sợ run tim mất mật.

Tử Hà theo nhấc tay một cái, một đoàn hào quang màu tím tựu ở bầu trời ngưng tụ, trực tiếp hóa thành một thanh lưỡi dao sắc, dứt khoát chém tới.

Huyền Thiên Cơ xoay người lại, phướn dài ở trước người loáng một cái, trực tiếp liền đem cái kia tím nhận lấy đi, không có lưu lại bất cứ dấu vết gì, cười nói: “Buôn bán không xả thân nghĩa ở, Thần Vương đây là ý gì?”

Vô Dục Chủ quát lên: “Tu vi của ngươi bị Vô Dục Giới áp chế, ta tới trợ ngươi!”

Trên hư không truyền đến một trận thanh âm dồn dập, lập tức hiện ra một toà mênh mông cổ trận, như là chưa từng nghèo xa xa hình chiếu mà đến, trận trên chậm rãi dâng lên ba mươi ba đạo bạch khói, ở cái kia thanh âm cổ quái hạ, không ngừng biến hóa hình thái, cuối cùng ngưng kết thành một con to lớn tay, giữa trời mạnh mẽ vồ xuống.

Huyền Thiên Cơ đem phướn dài hướng về trên đất cắm xuống, hai tay kết ấn, một mảnh kim quang từ trên người trào hiện, hóa thành Thập Vạn Phạn Âm Hải, hình thành một mảnh to lớn bình phong.

“Oanh!”

Cái kia khói trắng ngưng tụ thành bàn tay lớn, mạnh mẽ đánh ở Phạn âm trên biển, chấn Phạn âm lăn, nhưng hoàn toàn không đột phá nổi.

Vô Dục Chủ kinh nộ thanh âm truyền đến, mang theo một tia sắc bén cùng gấp gáp, “Không thể!”

Huyền Thiên Cơ nhưng là hai con mắt ngưng lại, nhìn chằm chằm trên hư không biến thành đại trận, khóe miệng vung lên vẻ tươi cười, nói ra: “Ta còn kỳ quái đây, ngươi làm sao không có tiến nhập Thiên nhân ngũ suy, hóa ra là chúng tướng không vòng.”

Cái kia khói trắng ngưng tụ thành bàn tay lớn kịch liệt run lên, tựa hồ bị câu nói này dọa sợ, đột nhiên thu về

Vô Dục Chủ quát lên: “Chúng ta đi!” Khói trắng bàn tay lớn ở không trung tan rã mở, lùi về trên đường đem Tử Hà một quyển tựu kích bắn về đại trận kia bên trong.

Huyền Thiên Cơ bóng người loáng một cái, tựu đuổi theo, đồng thời lấy ra hoảng kim thừng.

Kim quang lóe lên, dây thừng tựu xuất hiện ở trên đại trận không, như một cái màu vàng trường xà, nghĩ muốn chui vào đi vào.

Nhưng đại trận bên trong truyền đến cổ quái không xoay chuyển động tiếng, liền gặp mấy đạo kim quang kích bắn mà ra, trực tiếp đem hoảng kim thừng chém thành mấy đoạn.

Sau đó trận pháp nhất chuyển, trực tiếp biến mất ở trời cao trên.

Huyền Thiên Cơ dưới chân bộ pháp hơi ngưng lại, trên mặt lộ ra một nụ cười khổ, đưa tay chộp một cái, liền đem bị chặt đứt hoảng kim thừng nhiếp trở về.

Mấy đoạn màu vàng dây thừng rơi vào trong tay hắn, ở xa xôi kim quang bên dưới, lần thứ hai ngưng tụ thành một cái hoàn chỉnh, loáng một cái tựu biến mất không còn tăm hơi.

“Lúc trước Mộ Thiếu Bạch để cho ngươi ở đây trấn áp Vô Dục Chủ, ngươi lại vẫn không nhúc nhích, trong này sống lâu, đầu óc chậm chạp sao? Đã như vậy, cũng đừng lại đợi, theo ta đi thôi.”

Huyền Thiên Cơ nhìn phía trong hư vô, đột nhiên hai mắt một nháy mắt, bóng người nháy mắt hướng về phía trước cướp đoạt, đưa tay ra đã bắt hướng về hư không.

Một đạo tiếng rồng ngâm kinh thiên mà lên, thẳng vào lên chín tầng mây.

Hư không vặn vẹo bên dưới, Huyền Thiên Cơ thân ảnh về về chỗ cũ, nhưng trong tay nhưng nhiều hơn một cái mini Thiên Long, không ngừng giãy dụa, cái kia oán độc trong ánh mắt, bắn mạnh ra cường đại sát khí cùng phẫn nộ.

Thật giống ở nói, phạm ta Thiên Long uy người, chết.

Nhưng Huyền Thiên Cơ nhẹ nhàng nở nụ cười, đưa tay ở đằng kia Thiên Long trên đầu vỗ ba hạ, trực tiếp đem Thiên Long đánh ngất, thân rồng dằn vặt mấy lần, liền biến về không có chữ Ngọc Bia, mặt trên biến ảo ra một cái “Rồng” chữ, lóe lên mà diệt, bị Huyền Thiên Cơ bỏ vào trong túi.

Lúc này, dưới núi đột nhiên truyền đến mấy chục đạo cường đại khí tức, như là bị cái kia tiếng rồng ngâm quấy nhiễu, trong nháy mắt hơn mười người tựu toàn bộ xuất hiện ở trên sườn núi, một chút nhìn thấy Huyền Thiên Cơ, liền đem vây nhốt.

Hơn nữa lên núi người càng ngày càng nhiều, rất nhanh tựu gấp bội đi lên tăng.

Huyền Thiên Cơ cầm lấy trên đất bảng hiệu, lung lay mấy lần, cười nói: “Chư vị tới thật đúng lúc, có Luân Hồi Quả bán không? Giá cao thu mua.”

Tất cả mọi người nhận ra Huyền Thiên Cơ hoá trang, là Đức Phong Cổ Lâu người, hơn nữa còn có mấy người đã từng bán trái cây cho hắn, đều nhận ra, chỉ là kỳ quái vì sao người này sẽ tại chính mình đằng trước? Chính mình rõ ràng là nhóm đầu tiên vào núi a.

Trước hết cái kia hơn mười người, đều là cùng một màu trang phục, khí tức cường đại, nghiền ép tất cả mọi người không dám tới gần, vây ở bên ngoài mặt mấy vòng.

Người cầm đầu là một vị mi thanh mục tú, đầy mặt vẻ ngạo nghễ thanh niên, lạnh lùng quan sát Huyền Thiên Cơ vài lần, đưa tay đi ra nói ra: “Đồ vật lấy ra.”

Huyền Thiên Cơ hỏi: “Món đồ gì?”

Thanh niên kia khinh miệt cười lạnh nói: “Chứa, tiếp tục giả vờ. Ta ngược lại muốn nhìn một chút, ở ta Ninh Tu Chân trước mặt, ai dám không thành thật! Vừa nãy rồng ngâm phía sau, bản công tử liền thấy rồng quang thiểm hiện, có thể nháy mắt đến thời điểm, nên cái gì cũng bị mất, tất nhiên là bảo vật xuất thế, bị ngươi đoạt được. Hiện tại giao ra đây, tất cả đều dễ nói chuyện.”

Huyền Thiên Cơ giật mình nói: “Ngươi, các ngươi này, đây là muốn cướp đoạt?”

Ninh Tu Chân cười như điên nói: “Ha ha, cướp đoạt? Đừng nói khó nghe như vậy mà, mọi người đều là người luyện võ, lẫn nhau trong đó mượn ít đồ, làm sao có thể nói là cướp đoạt đây? Ha ha ha ha.”

“Ha ha ha ha.”

Bốn phía Ninh gia người, tất cả đều ầm ầm cười to, đầy mặt hài hước nhìn Huyền Thiên Cơ, giống như là ở nhìn một con dê béo nhỏ.

Huyền Thiên Cơ cũng cười, đám người cười vang tiểu xuống sau, mới lên tiếng: “Ngươi nói đúng, người luyện võ, mượn đồ vật là thường cũng có sự tình, vừa vặn Ninh gia của cải phong phú, ta sớm muốn đi mượn ít đồ dùng một chút, chỉ là vẫn khổ nỗi không có cơ hội, hiện tại không vừa vặn chính là cơ hội sao? Chính như thánh hiền thời cổ nói tới như vậy: Gọi là cải lương không bằng bạo lực.”

“Hướng về ta Ninh gia mượn đồ vật? Ha ha ha ha, cười chết ta rồi, lời này ngươi cũng dám nói ra được khẩu, Đức Phong Cổ Lâu, bành trướng a!”

Ninh Tu Chân trên mặt xẹt qua nụ cười tàn nhẫn, vung tay lên, Ninh gia đệ tử liền đem bao vây thu nhỏ lại, một điểm điểm hơi đi tới.

Bốn phương tám hướng võ giả, không khỏi là lộ ra vẻ đồng tình, liên tục thở dài, như là nhìn người chết giống như nhìn Huyền Thiên Cơ...

Chương 2102: Núi To Bên Trên, Mọi Người Tụ Hội

Vô Vực Giới bên trong, tám toà Linh Sơn một trong.

Dương Thanh Huyền cùng Xích Tiêu Tử đám người nhanh chóng hướng về đỉnh núi chạy đi.

Tự không có chữ ngọc bài xử tử tổn thương gần nửa mấy người sau, tựu lại không có gặp phải nguy hiểm gì, chỉ là một ít tiểu bí động, phá khai sau cũng không có được vật gì tốt.

Dù cho có một hai kiện thứ tốt, cũng không đủ mọi người phân.

Xích Tiêu Tử lại bắt được sáu tên trung giai Giới Vương, để cho bọn họ ở đằng trước mở đường.

Dù sao quan hệ đến tính mạng mình an ủi, hơn nữa bắt lại không phải là mình, sở hữu võ giả đều mười phần tán thành này một lần thố.

Phi bôn mấy canh giờ sau, cái kia loại Linh Sơn uy áp cảm giác càng ngày càng mãnh liệt, rốt cục đang hướng quá một tầng cường đại không gian cầm cố sau, tiến nhập đỉnh núi ở ngoài bầu trời.

“Nơi này là...”

Tất cả mọi người không không kinh hãi vạn phần, to lớn Linh Sơn thông hướng bầu trời ở ngoài, là một mảnh không gian như mộng như ảo, bốn phía nổi lơ lửng các loại màu sắc đám mây, từ xa xôi trên hư không, còn có cực quang soi sáng hạ xuống, mặc vào tầng mây, đem trọn cái không gian chiếu sáng sáng vô cùng.

Tám toà đỉnh núi, từ hạ lớp không gian bên trong xuyên thấu mà ra, đồng thời liền tiếp thành một toà mênh mông phức tạp đại trận, trôi nổi tại vùng hư không này bầu trời.

Tất cả mọi người đứng ở đại trận một cái góc trên.

Mà chính giữa trận pháp, lơ lửng một đoàn ánh sáng màu vàng óng, bên trong thỉnh thoảng có đủ mọi màu sắc ánh sáng khúc xạ mà ra, biến ảo cảnh tượng bên trong.

Lệnh tất cả mọi người sợ hãi than là, từ cái kia hóa hiện bên trong xem ra, giống như có một toà hùng vĩ Tiên cung, ẩn náu ở trong đó.

“Vô Dục Tiên Cung!”

Lập tức có người kêu lên sợ hãi, tràn ngập phấn khởi tâm tình.

Không ít người đã nóng lòng muốn thử, nghĩ muốn đạp vào trong trận, nhưng rất nhanh toàn bộ tỉnh táo lại.

Bởi vì ở mặt khác bảy toà đỉnh núi trên, có ba toà từng người đứng mấy trăm người, cũng đang quan sát ở giữa đại trận chùm sáng, nhưng cũng không có người nào ra tay.

Xích Tiêu Tử hiếu kỳ nói: “Xảy ra chuyện gì? Không có một người động thủ, tất nhiên có yêu.”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia chùm sáng cùng đại trận nhìn một hồi, nói ra: “Yêu không hẳn có, nhưng đại trận này chi huyền diệu, ẩn chứa chu thiên tinh đấu tất cả quy tắc, nghĩ muốn tiến vào Tiên cung, sợ là không có như vậy dễ dàng.”

Xích Tiêu Tử nói: “Hừm, ngươi nói đúng.” Sau đó chỉ vào cái kia sáu vị mở đường người, quát lên: “Các ngươi đến xem nhìn.”

“Chi!” Sáu người kia sợ đến mặt mũi trắng bệch, ở đây có hơn ngàn người, có thể đi đến một bước này, không khỏi là cường giả cái thế, đều không có người nào dám đi thử, để chính mình lên trước, không phải để chính mình đi chịu chết sao?

Xích Tiêu Tử lộ ra vẻ dữ tợn, dương hạ nắm đấm, cười lạnh nói: “Đi tới, còn có một tuyến sinh cơ. Không đi, tựu thật sự chết chắc rồi. Chỉ cần các ngươi thử ra đại trận này huyền diệu, tựu có thể trở về, mọi người quen biết một hồi, ta cũng không nghĩ để cho các ngươi vô duyên vô cố đi chết a, đúng không?” Phía sau ngữ khí nhu hòa hạ xuống, lộ ra ôn hòa vẻ.

Sáu người toàn bộ sắc mặt trắng bệch, oán giận nhìn hắn chằm chằm một chút, tựa hồ nghĩ ở thành quỷ trước đem người này khuôn mặt nhớ kỹ, tựu lâm không nhảy một cái, bay xuống trên đại trận.

Trận pháp cực kỳ rộng lớn to lớn, sáu người thận trọng hướng về trong lúc này chạy đi.

Trong lúc nhất thời, mặt khác ba toà đỉnh núi trên võ tu, cũng toàn bộ đều tĩnh lặng lại, lộ ra vẻ giật mình nhìn cái kia chạy như bay sáu người.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình vừa hiện, không ngừng đem đại trận cùng bên trên quy tắc phân giải, ở trong hai con ngươi, lập tức biến ảo ra vô số đường cong, có thời gian, không gian, ngũ hành, quy tắc các loại, bất nhất mà nói, tất cả đều phức tạp đan xen vào nhau.

Sáu người chạy chạy, sau nửa canh giờ, trong khoảng cách chùm sáng, vẫn là cố định khoảng cách, dĩ nhiên không có tới gần nửa phần.

Sáu người ngừng lại, sắc mặt trên vừa mừng vừa sợ, kinh sợ đến mức là này quy tắc không gian không khỏi thật là đáng sợ, bọn họ nhưng là Giới Vương a, lại bị quản chế ở không gian?

Vui chính là, đại trận này xem ra, cũng không có nguy hiểm gì địa phương, chỉ là quy tắc cực kỳ mạnh mẽ, như vậy bọn họ tựu không cần chết.

Xích Tiêu Tử sững sờ nói: “Làm sao bây giờ?”

Hắn cũng phát hiện vấn đề ở, cũng không cách nào, trực tiếp đem sáu người chiêu trở về.

Dương Thanh Huyền đã nói một chữ, “Các loại.”

Bởi vì thiên hạ người tài ba dị sĩ vô số, huống hồ tới chỗ này, không khỏi là Giới Vương cảnh cường giả, phóng tầm mắt toàn bộ nam bộ vũ trụ đều là cực kỳ mạnh mẽ tồn tại, tất nhiên sẽ có hiểu được phá trận người.

Lùi một vạn bước nói, coi như không có nhân vật này, tụ tập mọi người lực lượng, đến cái nhất lực phá vạn pháp, mấy ngàn bên trong cao cấp Giới Vương đồng loạt ra tay, cái gì đại trận gánh vác được?

Xích Tiêu Tử cũng hiểu Dương Thanh Huyền ý tứ, lúc này bình tĩnh ngồi xếp bằng xuống.

Còn có bốn toà đỉnh núi trên không ai, thuyết minh ngàn vạn cái kia bốn toà núi to võ tu, còn chưa có thông qua toàn bộ cửa ải.

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ, này chút người có thể hay không bị khốn ở Bát Bộ Thiên Long biến thành không có chữ Ngọc Bia bên trong? Đồng thời ánh mắt hướng về mặt khác cái kia ba toà đỉnh núi nhìn tới, cũng không biết này ba toà trên núi lớn không có chữ Ngọc Bia, bị người phương nào đoạt được? Thực sự là hao tổn tâm trí a.

Tựu ở Dương Thanh Huyền ai thán thời điểm, trên đỉnh một ngọn núi bắt đầu xuất hiện bóng người, lập tức hấp dẫn tất cả mọi người ánh mắt.

Trước hết đi lên một người, cầm trong tay phướn dài, trên đó viết thu mua Luân Hồi Quả, mặt nở nụ cười.

Sau đó một đại bầy võ tu bắt đầu xuất hiện, nhưng đều cùng cái kia người vẫn duy trì khoảng cách nhất định, thậm chí là lộ ra kinh khủng cùng vẻ kiêng dè, cũng không ai dám đi ở đằng kia trước người mặt, mặc dù lên đỉnh núi, cũng là để trống mảng lớn khu vực chân không, khác có thể cùng các người chen một chút, cũng không dám tới gần vị kia Đức Phong Cổ Lâu công nhân viên.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, trái tim kém một chút ầm đi ra.

Huyền Thiên Cơ!

Ninh Tu Chân!

Hai người này lại lên một ngọn núi!

Hơn nữa Dương Thanh Huyền kỳ quái là, cái kia uy phong lẫm lẫm, một đời không ai bì nổi Ninh Tu Chân, làm sao sắc mặt trắng bệch, thật giống sương đánh quả cà tựa như, nhìn thấy được cực kỳ tiều tụy, phảng phất trọng bệnh một hồi.

Không chỉ có là Ninh Tu Chân, sở hữu Ninh gia người không thể không như thể, hơn nữa thỉnh thoảng liếc mắt liếc nhìn Huyền Thiên Cơ, lộ ra kinh khủng nghĩ mà sợ biểu hiện.

Dương Thanh Huyền trong lòng hiểu rõ mấy phần, nhất định là này bầy ngốc d bị Huyền Thiên Cơ thu thập.

Cái khác võ tu không dám tới gần Huyền Thiên Cơ, cũng không dám tới gần Ninh gia người, trước tựu có không có mắt, chạy như bay thời điểm hơi hơi đụng vào một chút Ninh gia người, đã bị cho rằng nơi trút giận, trực tiếp tan xương nát thịt.

Hiện tại cũng không ai dám đi trêu chọc bầy sát tinh này.

Vì lẽ đó đỉnh núi kia trên vị trí, có vẻ hơi kỳ quái, phân biệt rõ ràng phân thành ba mảnh.

Huyền Thiên Cơ độc chiếm một mảnh, Ninh gia người một mảnh, còn dư lại chen chúc ở một mảnh bên trong.

“Ồ, đây không phải là Ninh gia phong độ phiên phiên, là một nhân tài, phong lưu phóng khoáng, ngọc thụ lâm phong, được xưng một đóa Lê Hoa ép Hải Đường, người đưa bí danh ngọc mặt Tiểu Phi long thiên tài siêu cấp Ninh Tu Chân công tử sao? Làm sao sắc mặt nhìn thấy được hãy cùng ăn cứt tựa như, chẳng lẽ nói tới nơi này thu to lớn linh khí tẩm bổ, liền ngay cả cứt đều càng hương ngọt hơn, để tu chân công tử ăn lưu luyến quên về, ăn không ngon?”

Mặt khác trên đỉnh một ngọn núi, một đạo cười gằn giọng châm chọc xa xôi vang lên.

Chính là Khương gia Khương Nguyệt Lưu, tựa hồ cũng nhìn ra gì đó, lập tức mở miệng nói móc lên.

“Ha ha ha ha!”

Toàn bộ năm toà đỉnh núi trên, bùng nổ ra ồn ào cười to.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2103: Đưa Nữ Nhân, Kịp Thời Quyết Đoán

Ninh Tu Chân khuôn mặt nháy mắt sát trắng như tờ giấy, vẻ mặt so với Khổ Qua càng khó coi hơn, quát ầm lên: “Khương Nguyệt Lưu! Ta không giết ngươi, thề không làm người!”

Đỉnh núi trên to lớn ánh sáng nổi lên, Ninh Tu Chân triệt để nổi điên, ở hàng trăm cặp mắt đổ dồn vào bên dưới, hầu như sở hữu cùng cấp cao thủ đều tụ tập ở đây, mình đã bị như vậy nhục nhã, sau đó còn làm người như thế nào?

Chỉ có chém giết Khương Nguyệt Lưu, mới có thể cọ rửa sỉ nhục!

Ninh gia người mỗi cái lên cơn giận dữ, bị Huyền Thiên Cơ đánh thành lợn đầu sau áp chế ở đáy lòng phẫn nộ, một chút tựu châm đốt đến cực điểm, tất cả đều hướng về mặt khác toà kia đỉnh núi phóng đi.

Khương Nguyệt Lưu sửng sốt hạ, chính mình đối với Ninh Tu Chân trào phúng nói móc lại không phải lần đầu tiên, làm sao chưa từng thấy tức giận như thế, thật chẳng lẽ ăn sh, bị tự mình nói trúng rồi?

Không có khả năng lắm chứ?

Khương Nguyệt Lưu nghĩ, vội vàng quát lên: “Nghênh chiến!”

Tuy rằng vào lúc này cùng Ninh gia ác chiến, thật không phải cử chỉ sáng suốt, nhưng nhìn xu thế đầu đã không thể tránh khỏi, vội vàng chuẩn bị tư thế chuẩn bị nghênh chiến.

Bọn họ cũng cũng không sợ ác chiến. Hơn nữa ngăn cản Ninh Tu Chân cướp đoạt số một, cưới Tử Hà, là Khương Nguyệt Lưu chuyến này trọng yếu một trong những mục đích. Ở chỗ này đem Ninh gia người trọng tỏa một chút, chưa chắc đã không phải là chuyện tốt.

Hai phái người trực tiếp từ đỉnh núi trên bay rơi xuống, tiến vào cái kia mênh mông phức tạp trên đại trận không.

Trải qua mọi người nhiều lần thăm dò, đại trận này chỉ là bảo vệ cái kia Vô Dục Tiên Cung, ngoài ra tựa hồ cũng không có cái khác thuộc tính.

Hai phái người đối mặt bay lượn mà đi, đều là sát khí ngút trời.

Rất nhiều chuyện tốt người đều là lộ ra xem kịch vui dáng dấp, nhưng cũng không ít người sợ người lạ ra khúc chiết, cũng không hy vọng nhìn thấy hai đại danh tộc tranh chấp, chỉ là gừng yên tĩnh hai nhà cừu hận cùng lửa giận, há là người ngoài có thể giải khai.

Ninh Tu Chân trong đôi mắt tuôn ra lửa giận, đột nhiên lớn tiếng quát: “Lúc này nơi đây, phàm có giúp ta Ninh gia người, tất cả điều kiện đều dễ nói, cũng coi như ta Ninh Tu Chân thiếu một món nợ ân tình của bọn họ!”

Lời vừa nói ra, năm toà đỉnh núi trên mọi người, đều chợt sắc mặt thay đổi, có thể để Ninh Tu Chân hoặc là Ninh gia thiếu một điều kiện, đây chính là lợi ích cực kỳ lớn. Nhưng đối thủ lại là đồng dạng cường đại Khương gia, nếu không có nguyên bản cùng Khương gia có cừu oán, bằng không ai sẽ xuất thủ.

Một đàn ông đột nhiên mang theo năm vị đồng môn, từ đỉnh núi trên bay vọt lên, rơi ở trên đại trận, liền hướng hai phái người chạy đi, dẫn đầu là một tên trang phục thanh niên, cao giọng nói:

“Tu chân công tử! Ta là chín Đan Tông Mạc Hoa, đến đây trợ ngươi! Ta cùng với Ninh gia Ninh Bán Mộng tiểu thư...”

Không mang theo hắn nói xong, Ninh Tu Chân tựu mừng lớn nói: “Có ta làm chứng, Ninh Bán Mộng gả cho ngươi!”

Mạc Hoa mừng như điên, cười to mấy tiếng, tựu đầy mặt vẻ ngoan lệ, hướng về Khương gia người lướt đi.

Trên thực tế, Ninh Tu Chân cũng không quá nhớ tới Ninh Bán Mộng là vị nào em họ, dù sao Ninh gia chi hệ quá nhiều, mà rất nhiều tiểu môn tiểu phái, đều lấy có thể cưới đến Ninh gia nữ tử làm vinh, này chín Đan Tông còn chưa phải là vô danh chi phái, tông chủ của bọn họ cũng là nửa bước Thiên Giới, ở Mục Hải Vực Giới còn có nhất định tên tuổi.

Chỉ là quanh năm bị Khương gia bắt nạt, lại không dám phản kháng, giờ khắc này Mạc Hoa nội tâm kích động một cái, liền buông tay một kích.

Chỉ cần cưới Ninh Bán Mộng, chính mình cũng coi như là nửa cái Ninh gia người, cũng không cần như vậy sợ hãi Khương gia.

Ninh Tu Chân lại kêu lớn: “Còn có ai đồng ý đứng ở ta Ninh gia một cái trên trận tuyến, hôm nay không chỉ có ta Ninh Tu Chân thiếu hắn một cái nhân tình, hơn nữa Ninh gia tam đẳng phía dưới gia đình nữ tử, có thể tùy ý chọn một vị!”

Này một chút, mấy toà đỉnh núi trên võ tu, không khỏi là sắc mặt thay đổi.

Ở danh tộc bên trong, một các đệ tử là phi thường đặc biệt tồn tại, bất luận tu vi, chỉ cần đi vào gia chủ người thừa kế hàng ngũ, chính là vì nhất đẳng nhị đẳng thì lại là tuyệt đối hạt nhân, đều là một ít trưởng lão hoặc là đại nhân vật gia đình phe phái cho tới tam đẳng, vẫn là danh tộc tông môn hạt nhân tầng.

Tam đẳng ở ngoài, tuy rằng không phải là tuyệt đối hạt nhân tầng, nhưng cũng không ít siêu quần bạt tụy đệ tử, nếu như có thể tuyển lựa một vị thiên phú không tệ nữ tử cưới lấy, tương lai vô cùng có khả năng tiếp xúc được Ninh gia hạt nhân tầng.

Mấy toà đỉnh núi võ tu, không ít đều rục rà rục rịch, bắt đầu lục tục có người bay xẹt tới, gia nhập chiến trường, đồng thời tự báo danh hiệu.

Này chút danh hiệu còn chưa phải là vô danh tiểu bối, dù sao có thể đi tới đây, nơi nào sẽ có vô danh tiểu bối?

Thậm chí còn có mấy vị tóc bạc trắng ông lão cũng gia nhập vào trong chiến trận.

Bất quá Ninh Tu Chân không đáng kể, giờ khắc này có thể tụ lại sức mạnh đem Khương Nguyệt Lưu triệt để áp chế, giết sạch Khương gia tất cả mọi người, chính là thành công.

Đồng thời Ninh gia tại lần trước cùng Khương gia đại chiến hậu, tựu bắt đầu có đám hỏi sách lược khuynh hướng, đem rất nhiều danh tộc, nhất lưu, gia tộc nhị lưu các loại, thông qua chuyển vận Ninh gia ưu tú nữ tử, để đạt tới lung lạc cùng khống chế, lấy lớn mạnh Ninh gia sức mạnh, bảo đảm Ninh gia địa vị không rơi.

Cho tới Ninh gia những cô gái này gả là heo là chó là lão đầu, thậm chí là nữ, cũng không sao cả.

Hơn nữa để Ninh Tu Chân mừng như điên là, này chút gia nhập chiến trận võ tu, từng cái từng cái thực lực mạnh mẽ, đồng thời đối với Khương gia người ra tay sau, tựu không có đường lui, triệt để cùng Ninh gia trói ở một cái trên chiến thuyền.

Chính là theo như nhu cầu mỗi bên, mọi người liền đi tới một khối.

Khương Nguyệt Lưu sốt sắng, hắn có thể không có quyền lợi một lời tựu đem trong tộc tam đẳng gia đình trở ra nữ tử đưa người.

Tiến nhập đại trận bên trong giúp đỡ Ninh Tu Chân võ giả, rất nhanh tựu nhiều đến hơn ba mươi vị, hơn nữa tất cả đều là cao cấp Giới Vương, đem Khương gia người vây nhốt điên cuồng tấn công. Cũng chính vì bọn họ không có đường lui, vì lẽ đó ra tay cực kỳ tàn nhẫn.

“Ha ha, Khương Nguyệt Lưu, hôm nay chính là giờ chết của ngươi!”

Ninh Tu Chân đầy mặt dữ tợn, mỗi một chiêu đều là phải giết thủ đoạn, đồng thời bên trong cặp mắt che kín mù mịt, hữu ý vô ý phiết quá chính mình toà kia trên đỉnh núi, vị kia nghênh gió mà đứng nam tử, không khỏi rùng mình một cái, trong cơ thể sát khí toàn bộ tán quang.

Nguyên bản còn suy nghĩ nhiều tụ tập chút người, giết Khương gia người sau, liền đem nam tử kia cũng giết.

Có thể vừa nghĩ tới lúc trước nam tử kia đáng sợ, cũng không khỏi được cả người run run hạ, đó đã không phải là Giới Vương sức mạnh, đến cùng xảy ra chuyện gì, cái kia người là Thiên Giới chi chủ sao? Nếu quả là như vậy, lại là vào bằng cách nào?

Ninh Tu Chân đầy đầu loạn nghĩ, nhưng rất nhanh tựu bài trừ tạp niệm, toàn tâm toàn ý chém giết Khương Nguyệt Lưu.

Dương Thanh Huyền vẫn đang chăm chú việc này, Khương gia người nguyên bản tựu nơi tại hạ gió, Ninh Tu Chân tung nữ nhân làm mồi nhử sau, Khương gia càng là đối mặt tai họa ngập đầu.

Dương Thanh Huyền kịp thời quyết đoán, truyền lệnh Cơ Bắc Dã, hai người đồng thời xông ra ngoài.

Khương gia bây giờ là Vô Dục Giới bên trong duy nhất có thể, cũng đồng ý chống lại Ninh Tu Chân sức mạnh, nếu như Khương gia bị toàn diệt lời, chính mình ở Vô Dục Giới bên trong nghĩ muốn đối phó Ninh Tu Chân, tựu không khác nào nói chuyện viển vông.

Xích Tiêu Tử sững sờ, híp mắt nhìn Dương Thanh Huyền, cười hắc hắc nói: “Tiểu tử này, lại muốn kết hôn Ninh gia nữ nhân?”

Tất cả mọi người cho rằng Dương Thanh Huyền cùng Cơ Bắc Dã xông tới là chiến đội Ninh gia.

Dương Thanh Huyền một chút sẽ đến cái kia Mạc Hoa bên cạnh người, chiến kích quét qua, trực tiếp từ phía sau đem Mạc Hoa đầu chém rơi, một bộ không đầu thi tựu đổ ở trên đại trận.

Sau đó nhân lúc Ninh gia người chưa sẵn sàng, tiếp ngay cả ra tay giết ba người.

Cơ Bắc Dã cũng nháy mắt chém xuống ba người.

Lúc này mới dẫn tới Ninh gia người cảnh giác, Ninh Tu Chân chấn nộ quát lên: “Ngươi, các ngươi…!”

Dương Thanh Huyền cười khẩy, kích quang giữa trời mà lên, hóa thành một đạo to lớn trăng lưỡi liềm, liền hướng Ninh Tu Chân bổ tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2104: Sai Lầm Trả Nợ, Kiếm Đãng Bát Phương

“Đáng chết! Đáng chết! Giết! Giết hai người này!”

Ninh Tu Chân gào thét một tiếng, bóng người loáng một cái, trực tiếp năm ngón tay chụp vào cái kia Nguyệt Nha đánh chém, giữa trời xé một cái, “Ầm ầm” một tiếng nổ tung ra.

Vào lúc này, lại có thể có người dám đứng ở hắn mặt đối lập, sát tâm so với đối với Khương Nguyệt Lưu còn muốn thậm.

Một chiêu phá diệt hư quang sau, Ninh Tu Chân bóng người vút qua, giơ tay liền hướng Dương Thanh Huyền vỗ tới, muốn tự tay xé nát người này, răn đe.

“Để mạng lại vì là sai lầm của ngươi trả nợ đi!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt ngưng trọng, Ninh Tu Chân tuy rằng nơi ở nửa điên điên trạng thái, thường ngày tự cho là, không coi ai ra gì, nhưng xác thực có kiêu ngạo tư bản, không hổ là Ninh gia nhất hậu bối kiệt xuất một trong.

Chỉ là vừa nãy tay xé mình chiến kích hư quang, tựu tuyệt đối không phải phổ thông cửu tinh đỉnh cao có thể làm được.

Ninh gia đệ tử, bất luận từ thiên phú, công pháp thần thông, vẫn là trang bị, xác thực muốn vượt qua phổ thông tán tu võ giả.

Dương Thanh Huyền tâm có mãnh hổ, cười nhạo một tiếng, “Sai lầm? Giết ngươi là lại đối với bất quá chuyện, phải trả tiền chính là bọn ngươi Ninh gia!”

Bóng người ở không trung loáng một cái, lui về phía sau nửa bước, tựu ngừng lại. Cũng không phải là muốn rút đi, mà là để thân thể kéo mở một khoảng cách nhỏ, lại dưới chân mượn lực giẫm lên một cái, người kích hợp nhất chém tới.

“Ngục Đấu!”

“Xì!” Hư không bị kích quang đâm thủng một điểm.

Tất cả mọi người cùng chiến kích sức mạnh, đều hội tụ ở đây trong vòng nhất chiêu, cũng là Thiên Trảm Thất Thức bên trong duy nhất lấy vạch trần mặt chi chiêu, sau đó lại sáp nhập vào hàng ma trượng pháp võ ý, uy lực vô cùng.

Cái kia một điểm hư quang, đột nhiên kích bắn vào Ninh Tu Chân chưởng phong bên trong, như là châm đâm vào trong đậu hủ, nhận được to lớn trở ngại sau, cấp tốc bành trướng, lộ ra nổ tung tư thế.

Ninh Tu Chân sắc mặt cau mày, năm ngón tay mạnh mẽ nắm chặt.

“Ầm ầm!”

Trực tiếp đem này điểm hư quang ở trong lòng bàn tay đè nát, như vậy có thể mang uy năng khống chế ở trong lòng bàn tay mình.

Nhưng Dương Thanh Huyền chiến kích theo Ngục Đấu tư thế, trực tiếp đâm đi qua.

Ninh Tu Chân vừa giận vừa sợ, khiếp sợ đối phương rõ ràng chỉ có tám sao lực lượng, hơn nữa tám sao đỉnh cao cũng chưa tới, lại có thể ở trong tay mình quá chiêu?

Tức giận bên dưới, gào thét một tiếng, nắm chặt nắm đấm nổi giận đánh ra ngoài.

“Oành!”

Một quyền đánh ở Thiên Khư lưỡi kích trên, kình khí mạnh mẽ đánh tan mở.

Bốn phương tám hướng võ giả đều chịu đến cự lực xung kích, từng cái từng cái hướng về bốn phương tám hướng tản đi, để tránh khỏi bị lan đến bên trong.

Lại có một toà Linh Sơn trên ngọn núi, hiện ra tảng lớn cường giả, chính là vừa rồi phá tan cản trở tới, từng cái từng cái nhìn này tràng đại hỗn chiến, đều là giật mình không thôi, không biết xảy ra chuyện gì.

Mà Dương Thanh Huyền cùng Ninh Tu Chân hai chiêu giao thủ, càng là lệnh tất cả mọi người giật nảy cả mình. Ninh Tu Chân vốn là cửu tinh đỉnh cao, ở đây Vô Vực Giới bên trong hiếm có địch thủ, mà Dương Thanh Huyền bất quá tám sao hậu kỳ, lại không chút hoang mang chiến ngang tay? Hơn nữa nhìn dáng dấp kia, tựa hồ còn thành thạo điêu luyện, vẫn chưa ra đem hết toàn lực.

Là khiếp sợ nhất cùng mừng như điên nhưng là Khương Nguyệt Lưu, ý chí chiến đấu một chút tăng vọt, hét lớn: “Giết! Giết sạch Ninh gia cẩu tặc!” Đồng thời đôi mắt đỏ bừng, cảm ân nhìn phía Dương Thanh Huyền, quát: “Huynh đệ! Hôm nay giúp đỡ chi ân, Khương Nguyệt Lưu suốt đời khó quên!”

Dương Thanh Huyền bị cái kia quyền quang chấn cả người khó chịu, chiến kích vừa thu lại, bóng người lóe lên tựu lui về phía sau đi, cầm kích mà đứng, cao giọng nói: “Ta cùng với Ninh gia là tư oán, không cần khách khí.”

Khương Nguyệt Lưu sững sờ, lập tức cười như điên nói: “Ha ha! Ninh Tu Chân, các ngươi Ninh gia làm nhiều việc ác, nơi nào đều có muốn giết các ngươi Ninh gia người, ha ha ha ha!”

"Hừ!" Ninh Tu Chân lỗ mũi tầng tầng hừ một cái, đầy mặt mù mịt nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, quát lên: "Nhận lấy cái chết!"

Trên thực tế, đảm nhiệm Hà thế gia danh tộc, đều là một đống kẻ thù, cũng một đống bằng hữu.

Vũ trụ tuy lớn, nhưng tài nguyên đồng dạng có hạn, chỉ cần có tài nguyên địa phương, đã có người tranh đoạt, tựu có giang hồ.

Vì lẽ đó đắc tội với người là không thể tránh được.

Bao quát Khương gia, thậm chí bốn Thánh Chủ, tám vực Thiên Vương, tương tự là một đống kẻ địch.

Chỉ có điều ngươi quá mức mạnh mẽ, kẻ địch tựu ẩn núp ở trong bóng tối, cũng không biết nhảy đến trước mặt ngươi để cho ngươi gõ.

Nhưng nếu như cái nào ngày ngươi rơi xuống nước, những kẻ địch này tựu sẽ toàn bộ dâng lên tiền đặt cược.

Ninh Tu Chân cũng không quan tâm Dương Thanh Huyền cùng Ninh gia có gì thù hận, cùng Ninh gia có cừu oán, không có một vạn cũng có tám ngàn, hắn chỉ là kinh hãi ở Dương Thanh Huyền sức chiến đấu, một tên tám sao hậu kỳ võ tu, lại thật sự cùng mình chống lại mấy chiêu, hơn nữa còn không kém gì hạ phong.

Này hoàn toàn lật đổ Ninh Tu Chân thường thức cùng nhận thức, cũng lật đổ ở đây hầu như sở hữu võ tu nhận thức.

Càng đi lên đi, nghĩ muốn vượt cấp khiêu chiến thì càng khó, hơn nữa vượt cấp dựa vào không ngoài công pháp thần thông trang bị các loại, nhưng so với công pháp thần thông trang bị, cái gì người hơn được Ninh gia?

Ninh Tu Chân hét lớn một tiếng "Nhận lấy cái chết" sau, toàn thân đột nhiên kim quang tỏa sáng, một chút hóa hiện ra kim giáp mặc lên người, giáp quang hướng nhật kim lân khai, trong tay một thanh nồng nhiệt dương kim kiếm, áo choàng “Rầm” một tiếng về phía sau tản đi.

Toàn bộ người uy phong lẫm lẫm, như Thần Linh giáng lâm.

Cửu tinh tột cùng khí thế lại khuếch tán mở, dẫn tới toàn trường võ tu trong lòng kinh hãi, mặc dù là cái kia chút đều là cửu tinh tột cùng cường giả, như Xích Tiêu Tử, Tàng Phong đám người, không khỏi là đổi sắc mặt.

Trong lòng mọi người đều thầm nói, Ninh Tu Chân thật là đương thời anh kiệt, không hổ là Ninh gia có thực lực nhất cùng tiềm lực hậu bối một trong, mặc cho trưởng thành đi xuống, có lẽ tương lai Ninh gia chức gia chủ, tựu thật là của hắn rồi.

Liền ngay cả Khương Nguyệt Lưu đều là trong lòng thất kinh, có loại tự than thở phất như cảm giác, đồng thời thay Dương Thanh Huyền lo lắng, ra tay càng thêm tàn nhẫn lo lắng.

“Ta không cần biết ngươi là người nào, lại có như thế nào qua lại, nhưng chỉ cần đứng ở ta Ninh gia mặt đối lập, cũng chỉ có ngã xuống một đường!”

Ninh Tu Chân từ cái kia trạng thái điên cuồng bên trong trầm yên tĩnh lại, cầm kiếm mà đứng, giống như là một khẩu lạnh như băng nước suối, lạnh lệnh người nghẹt thở.

“Kiếm chuyển phá diệt!”

Ninh Tu Chân uy phong lẫm lẫm dáng người loáng một cái, mọi người chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, đã nhìn thấy một đạo to lớn kiếm quang ở không trung sinh thành, mạnh mẽ chiếu Dương Thanh Huyền bổ xuống, muốn chém nát bầu trời.

“Hiện tại trang b hơi quá rồi, sau đó ở ta dưới chân ăn sh thời điểm, sẽ làm phản hay không kém quá lớn, để mọi người cảm thấy có chút không thích ứng đây?”

Dương Thanh Huyền hai tay ở trước người tạo thành chữ thập, chiến kích nằm ngang ở khuỷu tay trên, to lớn hồn quang ở trên người phun trào, chỗ mi tâm Kiếm Ấn lấp loé, từng đạo từng đạo cường đại kiếm khí phá không mà tới.

Thái Huyền kiếm ý đồng thời, ngàn dặm trong phạm vi, kiếm khí rung động, vô số võ giả đều đổi sắc mặt, liền ngay cả bọn họ trong không gian chứa đồ Tàng Kiếm, đều tỏa ra nhẹ nhàng tiếng rung, giống như là muốn phá không mà đi.

Nhưng tại chỗ không khỏi là cường giả cái thế, nhẹ nhàng dùng thần niệm tựu trấn áp lại Kiếm khí, chỉ là nội tâm kinh hãi nhưng tăng lên đến cực điểm điểm, tột đỉnh.

Dương Thanh Huyền bốn phía kiếm ý không ngừng tăng lên, đồng thời ở thiên hạ có địch, Sinh Tử Phá Tướng cùng Phá Lạn Vương hồn lực bổ trợ hạ, càng là thăng đến trạng thái đỉnh cao.

Liền ngay cả Ninh Tu Chân trong tay thần kiếm, đều tỏa ra nhẹ nhàng tiếng rung, để lộ ra từng tia một hoảng sợ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2105: Danh Tộc Thần Thông Hàm Nghĩa, Thủ Hộ Cự Linh

“Đây là... Võ hồn?!”

Ninh Tu Chân sắc mặt một chút đại biến, lộ ra cực độ khiếp sợ cùng ngạc nhiên, phảng phất nghĩ tới điều gì giống như vậy, cả kinh kêu lên: “Ngươi, ngươi cùng người phụ nữ kia...”

Tình thế cấp bách bên dưới, đã không lo được nhiều lời, lần thứ hai đem chân nguyên rót vào bên trong kiếm, mạnh mẽ bổ xuống.

“Ầm ầm!”

Kim kiếm chém ở Thái Huyền kiếm ý hóa ra kết giới trên, chấn lên cường kiếm khí lớn bắn ra bốn phía.

Dương Thanh Huyền thân thể bốn phía, giống như một nơi vô tận Tàng Kiếm, từng chuôi thực chất thần kiếm phá hư mà ra, bắn vào phía trước trong kết giới, chống lại to lớn kia kiếm khí màu vàng óng.

Trong lúc nhất thời, tám toà đỉnh núi bên trên, mênh mông phức tạp trên trận pháp không, tất cả đều bao phủ ở một mảnh trong kiếm ý.

Huyền Thiên Cơ đứng chắp tay, nhìn này đầy trời kiếm ảnh, trong mắt trước sau ngậm lấy một tia ý cười, không biết đang suy nghĩ gì. Trong cơ thể ba đại võ hồn, ở Dương Thanh Huyền Thái Huyền mộ kiếm ảnh hưởng hạ, càng mơ hồ có chút gợn sóng.

“Đáng chết! Ngươi dĩ nhiên cùng người phụ nữ kia đến từ đồng nhất tinh vực! Ta hiểu được, lẽ nào ngươi là con trai của nàng?”

Ninh Tu Chân trên mặt lộ ra vẻ dữ tợn, một đôi mắt trở nên âm trầm cùng tàn nhẫn, nháy mắt liền nghĩ đến rất nhiều.

Ninh Thanh Dao chuyện, quan hệ Ninh gia người thừa kế vị trí, phụ thân của hắn cũng là Ninh Thanh Dao điên cuồng người theo đuổi một trong, ở Ninh gia mấy vị người thừa kế bên trong, chỉ cần cưới đến Ninh Thanh Dao, trên căn bản vị trí tựu ổn.

Mà chính mình chuyến này Vô Dục Giới, mục đích đúng là vì tranh cướp số một, cưới đến Tử Hà, tương tự có thể tăng cường cha mình kế vị thẻ đánh bạc.

Toàn bộ Ninh gia mấy vị người thừa kế, vì kế vị việc, đều thi triển ra tất cả vốn liếng, tận tất cả biện pháp tăng cường kế hoạch của chính mình, mà ai đều biết, cái kia cốt lõi nhất thẻ đánh bạc chính là Ninh Thanh Dao, cái kia nắm giữ Tinh La thân thể nữ nhân!

Ninh Tu Chân trong hai con ngươi một chút bắn mạnh ra ánh sáng, càng không nhịn được cất tiếng cười to, “Ha ha ha ha!”

Khiến tất cả mọi người không hiểu ra sao.

Ninh Tu Chân nghĩ đến, chỉ cần đem Dương Thanh Huyền nắm lấy, người nữ nhân kia con ruột ở trong tay mình, người phụ nữ kia còn có thể không phải phong phạm sao? Vì cứu nhi tử, coi như để cho nàng đi làm chó nàng cũng sẽ nguyện ý, huống chi là gả cho cha mình.

“Ngươi thực sự là thượng thiên ban cho ta nhất đại lễ vật a!”

Ninh Tu Chân phấn khởi khó có thể tự tin, tay trái trực tiếp bắt ở trên chuôi kiếm, trình hai tay cầm kiếm tư thế, đột nhiên ép

xuống.

Nội tâm bị Huyền Thiên Cơ cướp đi sở hữu Luân Hồi Quả ảo não cùng chán chường, tất cả đều quét đi sạch sành sanh, toàn bộ người nháy mắt ý khí phấn phát, chỉ cần bắt được người trước mắt này, chuyến này công lao, hơn xa được một vạn viên Luân Hồi Quả.

Chỉ cần mình phụ thân kế vị, bằng nhờ lần này công lao cùng thiên phú của chính mình thực lực, tương lai lại kế vị khẳng định chính là mình.

“Ha ha ha ha!”

Ninh Tu Chân không ngừng cười lớn, to lớn kiếm khí màu vàng óng một điểm điểm đâm vào Dương Thanh Huyền Thái Huyền kiếm ý trong kết giới, lệnh vạn kiếm không ngừng nổ tung phá khai.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, hai người chênh lệch cảnh giới bày ở đằng kia, mà nói thần thông đạo pháp trang bị, chính mình không hẳn hơn được Ninh Tu Chân, này chiến tất nhiên là gian khổ cực kỳ.

Nhưng vẫn chưa hoảng loạn, chính mình liền Thiên Giới đều giết qua, giết một cái cửu tinh đỉnh cao lại đáng là gì, chỉ có điều chính mình có Sát Nguyệt Chi Nhận, đối phương khó bảo đảm không có uy lực to lớn bảo vật tồn tại.

Dương Thanh Huyền hai tay bấm quyết, ổn định trước mặt kiếm ý trạng thái đỉnh cao, đồng thời khẽ quát một tiếng, một đạo to lớn hỏa diễm phóng lên trời, hóa thành hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa, hai tay kết ấn, mạnh mẽ vỗ xuống.

Đế Diễm Quyết đồng thời, bốn phương tám hướng hệ “Hỏa” nguyên tố, toàn bộ tràn vào quyết ấn bên trong, hình như màu đỏ thẫm ngày xây, mạnh mẽ ép rơi xuống, hỏa diễm đốt toàn bộ đỉnh mây cùng không gian, trình một vũng Hồng Hải.

“Hừ, quả nhiên thật sự có tài, thật không hổ là người nữ nhân kia nhi tử.” Ninh Tu Chân sắc mặt âm trầm lại, nội tâm sát khí nổi lên, coi như dùng Dương Thanh Huyền uy hiếp Ninh Thanh Dao, tương lai cũng nhất định phải đem Dương Thanh Huyền phế bỏ, bằng không thiên phú như thế thực lực, tất nhiên sẽ đối với mình tạo thành cản trở, nhưng tất cả những thứ này đều phải chờ cha mình ngồi vững vàng chức gia chủ sau đó mới nói.

“Nhưng!” Ninh Tu Chân câu chuyện nhất chuyển, quát lên: “Pháp Thiên Tượng Địa, bất quá là trò trẻ con thần thông thôi, cũng dám lấy ra hiện thế, thực sự là mất mặt! Xa xôi vùng núi tới nhà quê, thần thông đạo pháp quả nhiên có hạn a, để cho ngươi kiến thức một phen ta Ninh gia đại thần thông!”

Cái kia ánh vàng chói lọi trên thân thể, hiện ra tảng lớn màu máu, ngút trời mà đi, ở trên hư không trên biến ảo ra một vị màu máu đỏ người khổng lồ, tay trái bấm quyết, tay phải cầm lấy một khẩu chuông nhỏ.

“Coong!”

Cái kia chuông nhỏ ở màu máu người khổng lồ trong tay lay động, lập tức khuếch tán ra toàn màu đỏ tươi sắc sóng âm, mạnh mẽ rung động đi ra ngoài.

Đầy trời độ lửa Vân Hải, ở nơi này tiếng chuông hạ bị gõ liểng xiểng.

Đồng thời màu máu người khổng lồ tay trái quyết ấn đồng thời, trong miệng phát sinh to lớn tiếng gầm gừ, mạnh mẽ đánh về Đế Diễm Quyết.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, này màu máu người khổng lồ cực kỳ giống Pháp Thiên Tượng Địa, nhưng lại có chút bất đồng, trong lúc nhất thời cũng không nói ra được quỷ dị ở đâu.

Khương Nguyệt Lưu kinh hãi lớn tiếng nói: “Bằng hữu cẩn thận! Đây là Khương gia Thủ Hộ Cự Linh Tát Tư!”

“Ầm ầm!”

Tát Tư một đạo pháp ấn, cùng Đế Diễm Quyết mạnh mẽ đụng vào nhau.

Kịch liệt mạnh mẽ ánh sáng nổ tung ra, nguyên bản bị đốt màu đỏ bừng một mảnh thiên địa, trong khoảnh khắc hóa thành biển máu.

Huyết sắc bầu trời, huyết sắc đỉnh mây, đại trận màu đỏ ngòm, huyết sắc vạn vật.

Mỗi người trong lòng đều hiện ra to lớn kinh khủng, cảm thụ được cái kia Tát Tư màu máu sức mạnh.

Đây cũng là danh tộc thế gia Thủ Hộ Cự Linh sao?

Không khỏi là trong lòng run sợ.

Dương Thanh Huyền càng là đứng mũi chịu sào, rõ ràng cảm nhận được trong ngàn dặm hệ “Hỏa” nguyên tố hầu như toàn quân bị diệt, hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa càng là nháy mắt nổ ra, một điểm không tồn!

“Thủ Hộ Cự Linh?!”

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên nhớ tới, ở một chiếc thẻ ngọc bên trong từng có tương tự giới thiệu, là danh tộc thế gia luyện chế được quái vật to lớn, là thuần túy năng lượng tập hợp thân thể, từ thế gia các thời kỳ dùng chân nguyên, máu tươi thậm chí tính mạng cung dưỡng, lấy đạt đến bảo vệ gia tộc mục đích.

Đồng thời trong gia tộc đệ tử nòng cốt, có thể thông qua bí pháp nào đó, cùng thủ hộ linh tiến hành câu thông, tại chiến đấu thời điểm, đem thủ hộ linh sức mạnh triệu hoán đi ra.

Huyết dịch càng trở nên tinh khiết, thực lực càng trở nên mạnh mẽ con cháu thế gia, mượn dùng tới được sức mạnh liền càng trở nên mạnh mẽ.

Ninh gia này đầu Thủ Hộ Cự Linh Tát Tư, sống sót đã không biết bao nhiêu năm, Ninh gia các thời kỳ cường giả tọa hóa trước, đều đem tinh huyết của chính mình cùng chân nguyên cung dưỡng này linh, khiến cho kéo dài bất diệt tiếp tục trường tồn.

Ninh gia cùng Khương gia lần trước trong đại chiến, yên tĩnh Thánh Hạo đem Tát Tư bản thể hoàn toàn triệu hoán đi ra, cùng Khương gia Thủ Hộ Cự Linh một trận chiến, hai đầu Cự Linh đều là tổn thương nguyên khí nặng nề.

Nguyên bản Tát Tư đang nghỉ ngơi bên trong, gia tộc có lệnh, không tới giây phút sống chết, khoảng thời gian này bên trong là không cho phép mượn dùng Tát Tư lực, nhưng Ninh Tu Chân không lo được này rất nhiều, hơn nữa chỉ cần đem Dương Thanh Huyền tóm lại, điểm ấy vi phạm lệnh cấm chuyện, cha mình có đầy đủ năng lực quyết định.

Vô biên biển máu theo cái kia tiếng chuông dập dờn mà đến, từ bốn phương tám hướng hướng về Dương Thanh Huyền bao đi.

Đồng thời Ninh Tu Chân đại kiếm hai tay, còn ở không ngừng ép tiến vào, muốn đâm thủng Dương Thanh Huyền Thái Huyền kiếm ý kết giới.

Chương 2106: Lại Lộ Thần Thông, Cổ Bảo Oai

“Phải thua sao?”

Tất cả mọi người trong lòng lặng lẽ, tuy rằng cảm thấy Dương Thanh Huyền thất bại là sớm muộn, thậm chí là đã định trước sự tình, nhưng một vị tám sao Giới Vương, ở cửu tinh tột cùng danh tộc thế gia đệ tử thiên tài trước mặt, thể hiện ra đáng sợ như vậy thực lực, lệnh danh tộc thế gia trực tiếp vận dụng Thủ Hộ Cự Linh, đã là không được thành tựu, đủ để tự kiêu cả đời.

Chỉ là, thất bại chính là cái chết, còn có cả đời sao?

Không ít người nội tâm đều là lặng lẽ.

Khương Nguyệt Lưu đám người càng là sốt sắng, bọn họ cùng Ninh gia đệ tử chém giết, ở Dương Thanh Huyền tham chiến sau tựu hòa hoãn không ít, đều phân ra tâm thần đi quan chiến, trong tay chiêu thức chậm lại, giờ khắc này Dương Thanh Huyền sinh tử một đường, kích phát rồi Khương Nguyệt Lưu tiềm năng, rống giận liều mạng ra tay, hướng về Ninh gia đệ tử phản kích tới.

Sở hữu Khương gia đệ tử đều hiểu, nếu như để Ninh Tu Chân trở về nơi này chiến đấu, bọn họ đều phải chết, nhất định phải ở Dương Thanh Huyền bại trước đem thế cuộc xoay chuyển, từng cái từng cái ngón cái sắp nứt, công kích như núi lở sóng thần, từng làn từng làn trấn áp tới.

“Ta nói rồi, chẳng cần biết ngươi là ai, không quản ngươi cùng Ninh gia có gì khớp, nhưng chỉ cần đứng ở Ninh gia mặt đối lập, cũng chỉ có ngã xuống một đường!”

Ninh Tu Chân hai tay cầm kiếm, đại nghĩa lẫm nhiên dáng vẻ.

Tát Tư xoay quanh ở phía sau, không ngừng lay động trong tay huyết chung, đãng xuất mạnh mẽ sóng âm, đập vỡ tan biển lửa sau, lại bắt đầu đập vỡ tan Dương Thanh Huyền trong cơ thể kình khí, để sự chống cự của hắn không ngừng đổ nát tan rã.

“Như vậy ta cũng nói cho ngươi!”

Dương Thanh Huyền hai con ngươi phát lạnh, bắn mạnh ra tinh mang ý lạnh, lạnh giọng nói: “Bất kể là ai, người bình thường cũng tốt, danh tộc thế gia cũng tốt, chỉ cần đứng ở ta mặt đối lập, cũng chỉ có ngã xuống một đường!”

Bấm quyết tay phải, năm ngón tay hư nắm, một mảnh to lớn kim quang phóng ra, nước giống như mạ vàng, ở trên cánh tay phun trào, đem trọn cái cẳng tay bao lấy, trở nên lóa mắt tứ phương.

Đồng thời, to lớn mà uy lực khủng bố, nháy mắt khuếch tán ra.

“Thập Phương Câu Diệt!”

Dương Thanh Huyền trong mắt phát lạnh, đem Thái Huyền kiếm ý nháy mắt triệt hồi, chỗ mi tâm ánh kiếm lóe lên, tựu khôi phục như thường, toàn bộ thân hình ngoại trừ cánh tay phải ở ngoài, hoàn toàn hóa thành hỏa diễm, chính là Vĩnh Nhiên thân thể.

Không tên, từ bốn phương tám hướng bao vây mà đến biển máu, một chút sôi trào, “Ục ục” bốc lên lượng lớn bọng máu, đồng thời điểm điểm ánh vàng từ bên trong tràn ra tới, hóa thành từng đạo từng đạo vòng xoáy màu vàng óng, nhanh chóng tràn vào Dương Thanh Huyền trong bàn tay.

Không chỉ có là biển máu, toàn bộ đỉnh mây trên vạn dặm hư không, khắp nơi hiện ra từng toà từng toà tiểu màu vàng xoay tròn, nhất chuyển bên dưới, tựu xuất hiện ở Dương Thanh Huyền bàn tay phía trước, tràn vào.

Thậm chí có chút võ giả trên người kim loại linh kiện, đều bị quấy rầy, một điểm điểm phân giải ra hệ “Kim” nguyên tố, bị thu nạp quá khứ.

“Chi!” Mọi người không khỏi hít một hơi khí lạnh, “Đây là thần thông gì? Lại đáng sợ như thế!”

“Người này rốt cuộc là ai? Thần thông công pháp hoàn toàn không kém Ninh Tu Chân a!”

Phía trước Thái Huyền kiếm ý, thời khắc này màu vàng một chưởng, không khỏi là kinh thiên động địa, trực tiếp gợi ra lượng lớn dị tượng đáng sợ hàm nghĩa.

Sở hữu tất cả những thứ này, bất quá là thời gian nháy mắt, cái kia bàn tay lớn màu vàng óng tựu súc thế đến rồi cực hạn, đột nhiên hướng về phía trước vỗ tới.

“Ầm ầm!”

Một mảnh kim quang như biển, chói mắt bên dưới, biến ảo ra một vị to lớn kim thân vĩ đại như, ngồi xếp bằng chưởng pháp bên trong, trấn áp vùng thế giới này!

“Đang đang đang!” Cái kia huyết sắc Thủ Hộ Cự Linh, rung chung tần suất nhanh chóng tăng nhanh, nhưng tiếng chuông vừa ra, đã bị kim thân pháp tướng đè nát tan.

Liền ngay cả Ninh Tu Chân từng kiếm một khí, đều ở to lớn ánh vàng hạ không ngừng đổ nát.

“Không! Không thể! Đây là thần thông gì hàm nghĩa, làm sao sẽ đáng sợ như thế?!”

Ninh Tu Chân dọa cho phát sợ, kinh khủng bên dưới, vội vàng thu về kiếm đến, hai tay nhanh chóng bấm quyết, kim giáp bên trên, bắn ra bốn viên ngọc bội, lăng không xoay chuyển, “Ầm ầm” liên tiếp nổ tung, sức mạnh kinh khủng trào ra, hóa thành một mặt to lớn kết giới đem chính mình bọc lại.

Chính là này bộ kim giáp phòng ngự mạnh nhất, có bốn mặt ngọc bài, bên trong hội tụ Thiên Giới lực lượng, một chút bộc phát ra, hình thành to lớn kết giới che chở.

“Ầm ầm!”

Cái kia kim thân pháp tướng, hiện ra Thập Phương Câu Diệt lực lượng, mạnh mẽ oanh ở kết giới trên.

Chấn hư không vặn vẹo phá nát.

Tát Tư thân thể, cũng ở đây cỗ khuấy động lực lượng hạ, một điểm điểm đổ nát mở, biến thành dòng máu, tan về trong hư không, chậm rãi biến mất không còn tăm hơi.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, trong đôi mắt ẩn hiện lo lắng lực lượng, này chiêu Thập Phương Câu Diệt, uy năng quá lớn, một chút liền đem sức mạnh của hắn hút hết, liền ngay cả nguyên thần thứ hai đều một điểm điểm bị quất ra rơi, thật sự là đáng sợ chí cực chiêu thức.

Nhưng nếu như này một chiêu không thể bại Ninh Tu Chân, chính mình thể năng hết sạch, tựu phải thua không thể nghi ngờ.

Ninh Tu Chân cũng nhìn thấu điểm này, cầm kiếm đứng ở trong kết giới, dữ tợn nói: “Tám sao hậu kỳ, Hừ! Có bao nhiêu năng lượng có thể triển khai kinh khủng như vậy một chiêu! Coi như ta không ra tay, ngươi cũng phải bị quất ra thành người khô đi? Thắng thua trận này đã phân, chờ chết đi! Ha ha ha ha!”

“Ngốc d! Câm miệng! Nghe lão tử phiền đây. Ngươi phát hun sao? Gọi cùng lợn tựa như, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi này kim giáp có bao nhiêu rắn chắc!”

Dương Thanh Huyền liều mạng nuốt một đống đan dược cùng thiên tài địa bảo, đồng thời xoay tay phải lại, một ánh hào quang kích bắn mà ra, ở không trung “Ầm ầm ầm” xoay tròn biến lớn.

Một luồng phi phàm tâm ý cấp tốc khuếch tán mở, mỗi người đều đổi sắc mặt, giật mình nhìn cái kia pháp bảo, trong chớp mắt thì trở thành một toà màu vàng núi nhỏ, mặt trên tảng lớn phù văn xoay tròn đi ra, mênh mông hùng tâm tráng chí, một đời vương triều bá nghiệp, toàn bộ hòa vào này một ấn bên trong!

Theo Dương Thanh Huyền lật bàn tay một cái, mạnh mẽ đánh hạ!

“Chi! Cổ bảo?!”

Ninh Tu Chân tuy rằng không nhận ra này hoàng triều ấn, nhưng mặt trên khuếch tán ra Hồng Mông khí tức, cùng với to lớn kia hủy thiên diệt địa uy năng, vẫn là một chút tựu nhận ra là cổ bảo, sắc mặt một chút nhợt nhạt.

Một luồng hết sức cảm giác không ổn dâng lên trong lòng, vội vàng giơ trường kiếm lên, ở kim giáp phòng hộ hạ, ở hóa ra một đạo kiếm chi kết giới!

Hoàng triều ấn nhanh chóng rơi xuống, cùng cái kia Thập Phương Câu Diệt kim thân pháp tướng, hình thành sàn sàn hai nguồn sức mạnh, mạnh mẽ oanh ở kim giáp bốn ngọc kết giới tiến lên!

“Ầm ầm!”

Đáng sợ hào quang muốn nổ tung lên.

Tất cả mọi người là hai mắt đau xót, bị cái kia đột nhiên nổ ra kim quang đâm một mảnh mù mắt, nhưng vẫn như cũ không thể nhắm mắt lại, trái lại lần thứ hai trợn to mấy phần, phải đem này như kỳ tích một màn thấy rõ rõ ràng!

Coi như mù mắt, lại đáng là gì!

Coi như bị dư âm cuốn vào, lại đáng là gì!

Này chiến sợ là suốt đời mới thấy đỉnh cao cuộc chiến, đối với tất cả mọi người mà nói, lại tương lai rất xa, dù cho mình có thể bước vào Thiên Giới, cũng lại khó gặp được xuất sắc như vậy mà kỳ tích một trận chiến.

Khương gia cùng Ninh gia đệ tử, đều kinh hãi dừng tay lại bên trong chiến đấu, khó tin nhìn, từng cái từng cái tại chỗ mộng bức.

“Oanh!”

Ninh Tu Chân trước người kim giáp bốn ngọc kết giới, rốt cục nổ tung ra.

To lớn rung động hạ, Thập Phương Câu Diệt bên trong kim thân pháp tướng cũng trong cùng một lúc nổ tung, Dương Thanh Huyền bị phản phệ phun máu phè phè, trên cánh tay ánh vàng nhanh chóng thối lui, tan vào bên trong cơ thể.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2107: Tám Sao Hậu Kỳ, Ta Đã Không Phải

Ninh Tu Chân trên người kim giáp, ở bốn ngọc phá vỡ nháy mắt, một chút nổ tung ra, chấn máu me khắp người.

Hơn nữa Thập Phương Câu Diệt kim thân phá nát, nhưng này hoàng triều ấn hay là đi xu thế không giảm ép xuống.

Ninh Tu Chân hoảng sợ hai tay cầm kiếm, đột nhiên chém đi tới.

“Oành!”

To lớn kiếm thế, ngưng tụ sức lực cả đời, mạnh mẽ oanh ở trên ấn.

Nhưng bất quá cản chớp mắt, kim kiếm kia “Ầm” một tiếng nổ tung, cường đại cổ bảo uy áp, mạnh mẽ oanh trên ngực Ninh Tu Chân, phun ra một ngụm máu tươi, toàn bộ người như diều đứt dây, bị cự lực cuốn vào trên không, sau đó vừa tàn nhẫn chấn động bay ra ngoài.

Hoàng triều ấn ở không trung loáng một cái, biến về thông thường hình thái, lóe lên tựu trở lại Dương Thanh Huyền trong tay, nhìn thấy được như là đã tiêu hao hết linh khí.

Dương Thanh Huyền lật tay một cái, liền đem bỏ vào trong túi.

Sau đó lấy ra các loại đan dược, Thích Minh Thạch, thiên tài địa bảo, liều mạng rót vào trong miệng.

Vết thương trên người hắn phi thường nhẹ, chỉ là Thập

Phương Câu Diệt kim thân phá nát lúc bình thường phản chấn, chỉ có điều vào lúc ấy hắn đã sắp đèn cạn dầu, bị phản chấn một chút, tựu phá nát bộ phận kinh mạch cùng phủ tạng, giờ khắc này nuốt ăn thiên tài địa bảo, chủ yếu ngược lại không phải là chữa trị vết thương nhẹ, mà là bù đắp trong cơ thể tiêu hao.

“Công tử!”

Ninh gia đệ tử, từng cái từng cái kinh khủng muôn dạng, mất hồn.

Một vị trong đó cửu tinh tột cùng ông lão, vội vàng đằng không bay lên, đem Ninh Tu Chân ôm vào trong tay, kiểm tra cẩn thận hạ thương thế, không khỏi sắc mặt trắng bệch, một mảnh lo lắng.

Ninh Tu Chân bị hoàng triều ấn trực tiếp bắn trúng, kinh mạch cùng ngũ tạng lục phủ hầu như toàn bộ nát, ngoại trừ cả người là huyết ở ngoài, thất khổng bên trong đều không ngừng trào ra máu, nếu như trễ cứu trị, đừng nói võ đạo căn cơ, sợ là tính mạng đều khó bảo toàn.

Ông lão nơm nớp lo sợ lấy ra các loại đan dược, vội vàng nhét vào Ninh Tu Chân trong miệng, lấy bảo đảm tính mạng hắn không lo.

Lần này tiến vào Vô Dục Giới, nguyên bản còn muốn tranh đoạt đệ nhất, đầu tiên là không hiểu ra sao, bất khả tư nghị bị người cướp đoạt hết Luân Hồi Quả, hiện tại càng thêm không hiểu ra sao, bất khả tư nghị bị một vị tám sao Giới Vương đánh trọng thương, hầu như sắp chết.

Thế giới này làm sao vậy?

Chẳng lẽ là mình ở Ninh gia bế quan quá lâu, đã cùng thế giới tách rời?

Thế giới này đã kinh biến đến mức đáng sợ như thế?

Ông lão sắc mặt tái nhợt, nếu như Ninh Tu Chân chết rồi, bọn họ mỗi một người đều sẽ không có quả ngon để ăn, một luồng không minh lửa giận xông ra, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền quát ầm lên: “Giết hắn đi! Giết hắn đi!”

Ninh gia người từng cái từng cái phản ứng lại, nhất định phải giết Dương Thanh Huyền, bất kể là vì là Ninh Tu Chân báo thù, vẫn là vì là Ninh gia quét dọn một tên địch nhân, đều phải giết người này.

Mấy chục đạo bóng người bay lượn mà lên, đều hướng về Dương Thanh Huyền phóng đi.

Ông lão cơ hồ là gầm thét quát: “Hắn một cái tám sao hậu kỳ, càng dám kiêu ngạo như thế, như vậy không biết trời cao đất rộng! Cùng ta Ninh gia là địch người, phải chết!”

Đỉnh núi bên trên tất cả mọi người, đều là một mặt nghiêm nghị, song quyền hơi nắm chặt, run rẩy.

Mới vừa trận chiến đó, đủ để gọi là kinh thiên động địa, chắc chắn truyền lưu ở Mục Hải Vực Giới bên trong, trở thành kiệt tác một trận chiến.

Sở hữu quan chiến người, đối với Dương Thanh Huyền đều là sinh ra lẫm liệt sùng kính tâm ý, nhưng Dương Thanh Huyền thời khắc này trạng thái, cũng đều thấy rõ, nội tâm thay hắn lo lắng.

Đừng nói bị Ninh gia người vây công, chính là tùy tiện đến cái Giới Vương, sợ cũng phải chết rồi.

Nhưng sùng kính về sùng kính, mọi người đều là lý trí người trưởng thành, ai cũng sẽ không vì là hơi có chút sùng kính chi tâm, mà lao ra tìm đường chết.

Khương gia người này mới phản ứng được, Khương Nguyệt Lưu vội vàng hét lớn: “Nhanh hơn! Cứu vị kia huynh đệ!”

Đồng dạng mấy chục đạo bóng người gấp bắn, phóng đi cứu Dương Thanh Huyền.

Nhưng dù sao chậm nửa nhịp, Ninh gia mọi người đã vọt tới Dương Thanh Huyền trước mặt, từng cái từng cái ra tay tựu đập tới.

Trên thực tế, giết người này chỉ cần một người là đủ.

Nhưng đều có một ít tranh đoạt giành công tâm thái, thêm vào quả hồng nhũn dễ ức hiếp, vừa rồi còn thi thố tài năng, phách lối ngông cuồng tự cao tự đại người, giờ khắc này chết ở trong tay chính mình, khỏi nói thoải mái đến mức nào.

Dương Thanh Huyền từ đầu đến cuối đều mặt không hề cảm xúc, lặng lặng nuốt ăn đan dược cùng Thích Minh Thạch các loại, cho đến mọi người xông tới, mới đột nhiên ngừng lại nuốt, khóe miệng vung lên một tia lệnh người không tên sợ hãi mỉm cười, giễu cợt nói: “Tám sao hậu kỳ? Ngay mới vừa rồi, trong chớp mắt ấy, ta, đã, không phải.”

“Oanh!”

Một luồng mạnh mẽ vô cùng sức mạnh, nháy mắt bộc phát ra.

Khí tràng trực tiếp hình thành một đạo Tinh hoàn, hướng về Ninh gia người trấn áp tới.

Dương Thanh Huyền cái kia khô khốc kinh mạch cùng đan điền, không biết từ chỗ nào vọt tới đại dương giống như chân khí, nháy mắt sung mãn chật ních, thậm chí có nổ tung cảm giác.

Tình cảnh này biến hóa, lệnh tất cả mọi người một mặt mộng bức, còn có thể như vậy?

“Xảy ra chuyện gì? Vừa rồi đại đấu qua sau, đều không có một chút nào nghỉ ngơi, đã đột phá?”

“Đây không phải là thật chứ? Người này đúng là tám sao Giới Vương sao? Không sẽ là cái nào Thiên Giới lão quái ở bắt chúng ta mở xoạt chứ?”

Một mảnh kinh khủng cùng khó tin âm thanh.

Chính xông lên chuẩn bị xuất thủ cứu người Cơ Bắc Dã, đột nhiên dừng bước, nội tâm thầm than một tiếng, thầm nghĩ đây coi là cái gì, tên biến thái này yêu nghiệt còn có thể vừa đánh một bên đột phá, lần này đánh xong lại đột phá, đã là cho các ngươi rất lớn mặt mũi.

Ninh gia cái kia cửu tinh tột cùng ông lão, dại ra nháy mắt tựu phục hồi tinh thần lại, quát ầm lên: “Giết! Mau giết hắn! Coi như là tám sao đỉnh cao, không có khả năng là các ngươi đối thủ!”

To lớn hoảng sợ bao phủ ở lão giả này nội tâm, này là như thế nào thiên tài yêu nghiệt a.

Ninh gia không tên tựu tạo địch nhân đáng sợ như vậy, hôm nay nếu như không chém giết, tương lai tất nhiên thành vì là đại họa tâm phúc!

Ông lão trong đôi mắt sát khí thăng đến đỉnh cao, đồng thời đỏ chót một mảnh.

Hiện tại đột nhiên phát hiện, cứu trị Ninh Tu Chân đều đã không phải là chuyện quan trọng nhất, chuyện quan trọng nhất là chém giết người trước mắt, vì là Ninh gia quét dọn một tên lớn mối họa lớn!

Ninh gia người ở ông lão một uống hạ, lập tức phục hồi tinh thần lại, lần thứ hai vây công đi tới, các loại thần thông chiêu thức, một vừa ra tay đánh tới.

Dương Thanh Huyền trong nháy mắt nhảy vào tám sao đỉnh cao sau, kim quang loáng một cái, chiến kích hiện ra ở trong tay, mạnh mẽ hướng về phía trước bổ tới.

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

Kim quang lóe lên, hóa thành to lớn hư quang, đón lấy sở hữu Ninh gia người.

Cũng trong lúc đó, ở Dương Thanh Huyền trên đỉnh đầu, biến ảo ra một tên mười hai mười ba tuổi đứa nhỏ, dung mạo cùng Dương Thanh Huyền rất giống nhau, chỉ là đầy mặt đầy rẫy quỷ dị cười khẩy, “Khà khà” một tiếng, tựu tay kết kiếm quyết, Bách Quỷ Dạ Hành ở trước người tái hiện ra, theo sát Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu phía sau, quét ngang mà đi.

“Bách quỷ nghiêm ngặt chém!”

Một trước một sau, vừa lên một chút, hai cỗ sức mạnh hoàn toàn bất đồng, nhưng là cũng trong lúc đó đến nơi Ninh gia người trước mặt, mạnh mẽ càn quét quá khứ.

“Ầm ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền tám sao đỉnh cao lực lượng, Quỷ Tàng cửu tinh đỉnh cao lực lượng, hai cái phối hợp lẫn nhau, hợp nhất bên dưới, Hoành Tảo Thiên Quân, kiếm đãng bát phương!

Ninh gia mười mấy tên cường giả, càng ở đây hai chiêu bên dưới, toàn bộ đẩy lui!

Từng cái từng cái kinh khủng muôn dạng, đầy mặt vẻ hoảng sợ.

Không chỉ có bọn họ không tin, sở hữu mắt thấy người, toàn bộ đều không thể tin tưởng trước mắt tình cảnh này, quá mộng ảo!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2108: Nguyên Thần Thứ Hai, Ai Không Biết Phân Biệt?

“Nguyên thần thứ hai?”

“Chi! Trời ạ, là cửu tinh tột cùng nguyên thần thứ hai!”

“Này, chuyện gì thế này? Tám sao tột cùng bản tôn, cửu tinh tột cùng nguyên thần thứ hai?”

Không chỉ có Ninh gia người trợn tròn mắt, toàn bộ đỉnh núi trên, không khỏi là tất cả xôn xao!

Lấy Giới Vương thân thể tu luyện nguyên thần thứ hai, cũng không phải không thể, nhưng thật không phải đường ngay, dù sao mỗi một vị Giới Vương, ở đối với con đường võ đạo tuyệt vọng trước, đều là toàn tâm toàn ý xung kích Thiên Giới, không có người sẽ đem thời gian cùng tinh lực lãng phí ở nguyên thần thứ hai loại uy lực này to lớn, nhưng cũng hết sức tiêu hao phí tổn chuyện trên.

Mà trước mắt thanh niên này, không chỉ có luyện được nguyên thần thứ hai, hơn nữa còn là vượt xa bản tôn tu vi, thực lực thẳng tới cửu tinh tột cùng nguyên thần thứ hai!

“Tại sao lại như vậy? Tiểu tử này thiên phú đáng sợ, tám sao đỉnh cao lực lượng liền có thể lấy lực chịu đựng cửu tinh đỉnh cao, con đường võ đạo rõ ràng rộng rãi cực kỳ, tại sao sẽ chuyển tu nguyên thần thứ hai đây?”

“Mấu chốt hơn là, đây là cửu tinh tột cùng nguyên thần thứ hai a!”

“Nguyên thần thứ hai tu vi so với bản tôn cao hơn nữa, tiểu tử này đến cùng nghĩ như thế nào?”

“Nếu như không tu nguyên thần thứ hai, sợ là đã sớm đột phá Thiên Giới đi?”

“Đó còn cần phải nói! Ta nhìn này nguyên thần thứ hai tựu sắp đột phá Thiên Giới!”

Các loại khó phân tiếng bàn luận, ở mấy toà đỉnh núi trên liên tiếp, giờ khắc này còn dư lại hai toà đỉnh núi, cũng đều đứng đầy người, tất cả đều là vừa rồi đột phá tầng tầng gông xiềng sau xông lên.

Trong đó còn bao gồm Bạch Lạc chờ Thần Vương phủ người, mới vừa lên lúc tới, Dương Thanh Huyền cùng Ninh Tu Chân đã chiến đến rồi thời điểm mấu chốt nhất kỳ, Bạch Lạc hoảng sợ nhìn thấy Dương Thanh Huyền lấy ra hoàng triều ấn, đem Ninh Tu Chân mạnh mẽ đập bay, sau đó thả ra nguyên thần thứ hai, đem Ninh gia mọi người toàn bộ đẩy lui, từng cảnh tượng ấy như là thép nguội đâm vào Bạch Lạc trong lòng, toàn bộ đạo tâm đều kém một chút hỏng mất, như hóa đá giống như đứng ở đó, có chút không biết làm sao.

“Người này rốt cuộc là ai? Đáng sợ như vậy sức mạnh cùng thiên phú, chẳng lẽ là nhà ai danh tộc người?”

“Nhìn dáng dấp không giống a, hắn vị kia dùng đao bằng hữu, ngược lại giống như Cơ gia đệ tử.”

“Có thể cùng Cơ gia đệ tử làm bạn, bối cảnh của tiểu tử này lai lịch chắc chắn sẽ không đơn giản!”

Lúc này, mọi người mới bắt đầu dồn dập suy đoán Dương Thanh Huyền thân phận.

Ninh gia vị kia cửu tinh đỉnh cao ông lão, ở hoảng hốt sau một lúc, bỗng nhiên ngất lịm phục hồi tinh thần lại, quát ầm lên: “Tiến lên! Lên a...! Nhất định muốn giết hắn! Hôm nay chưa trừ diệt người này, ta Ninh gia đem mãi mãi không có an bình! Coi như là cửu tinh đỉnh cao, không có khả năng chống đỡ được chúng ta vây công!”

Ninh gia mọi người cũng dồn dập phục hồi tinh thần lại.

Lời của lão giả không sai, nhưng từ bắt đầu đến hiện tại, lời vẫn không sai, có thể kết quả đây?

Tám sao hậu kỳ khẳng định đánh không lại cửu tinh tột cùng, kết quả Ninh Tu Chân bị đánh ăn shi đi.

Tám sao đỉnh cao khẳng định không ngăn được chúng ta vây công, kết quả một kiếm một kích, đem tất cả mọi người đẩy lui.

“Ha ha ha ha!”

Đột nhiên một đạo tiếng cười điên cuồng vang lên, mang theo to lớn dữ tợn tâm ý, “Vây công huynh đệ ta, hừ hừ, hỏi qua ta Khương Nguyệt Lưu sao?!”

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng từng người một chiêu, đẩy lui Ninh gia mọi người sau, Khương gia đệ tử rốt cục bay lướt tới, toàn bộ rơi ở Dương Thanh Huyền trước người, cùng Ninh gia mọi người đối lập.

Ninh gia khi trước ưu thế tuyệt đối, đã bị triệt để san bằng.

Nếu là lại tăng thêm Dương Thanh Huyền cùng Cơ Bắc Dã, đã ổn chiếm thượng phong.

Mấy vị kia lâm thời gia nhập vào Ninh gia trong trận doanh võ tu, đều là sắc mặt trắng bệch, bắt đầu sinh ý lui, nhưng vừa chạm tới Khương gia đệ tử cái kia giết người ánh mắt, tựu trong lòng run lên, biết chính mình không thể lui, đều là cay đắng cực kỳ, vì đánh cược một cái tương lai, thật sự khả năng đem mệnh đánh cược rơi mất.

Khương Nguyệt Lưu hơi quay đầu, nói ra: “Huynh đệ ngươi nghỉ ngơi cho tốt sẽ, còn dư lại tựu giao cho chúng ta!”

Sau đó hai mắt sát khí lóe lên, nhìn chằm chằm Ninh gia mọi người, quát lên: “Tiến lên! Đem này chút rác rưởi giết hết, một cái đều không buông tha!”

Khương gia đệ tử trên người bùng nổ ra to lớn chiến ý cùng sát khí, gào thét lớn tựu xông lên trên.

Trước bị đè nén buồn khổ, hoảng sợ, tuyệt vọng cùng phẫn nộ các loại tâm tình, trong khoảnh khắc toàn bộ bộc phát ra, dung nhập vào thần thông võ kỹ bên trong, như thoát lũ đập lớn, điên cuồng hướng về mà đi.

Ninh gia đệ tử vừa vặn ngược lại, ưu thế tuyệt đối một chút không còn, chiến ý rơi xuống đến thung lũng, hơn nữa đối phương còn có sát tinh đó ở phía sau mặt lược trận, mình bị tàn sát sạch là chuyện sớm hay muộn a.

Sĩ khí mình giảm đối phương tăng, hai phái người vừa tiếp xúc, bất quá chém giết chốc lát, tựu trình một bên ngã thế cuộc, người nhà họ Trữ liên tục bại lui.

Vị kia cửu tinh tột cùng ông lão, không lo được chăm sóc Ninh Tu Chân, đang muốn ra chiến trường, lại đột nhiên thân thể ngưng lại, như là bị định trụ giống như vậy, một luồng khí tức đáng sợ đưa hắn hoàn toàn khóa chặt.

Ông lão chật vật quay đầu đi, sắc mặt vô cùng trắng bệch, nhìn thấy Dương Thanh Huyền một tay cầm hoàng triều ấn, một tay cầm chiến kích, nguyên thần thứ hai cầm kiếm ở bầu trời, ba cỗ sức mạnh trực tiếp khóa chặt hắn.

Chỉ cần hắn hơi hơi nhúc nhích, sau một khắc tất nhiên là hủy thiên diệt địa công kích.

Ông lão bi thảm kêu lên: “Ngươi rốt cuộc là ai? Vì sao phải cùng ta Ninh gia không qua được! Báo lên thân phận của ngươi, có quan hệ gì chúng ta ở trước mặt nói rõ ràng, nói không chắc tựu hóa giải khai đây?”

“Cắt!” Dương Thanh Huyền cười nhạo một tiếng, lạnh lùng nói: “Các ngươi không phải mới vừa lời thề son sắt nói, bất luận ta là ai, bất luận có quan hệ gì, chỉ cần đứng ở các ngươi Ninh gia mặt đối lập, cũng chỉ có ngã xuống một đường sao?”

“Ha ha ha ha!” Bốn phía đều là lừa cười rộ lên, đầy mắt vẻ châm chọc.

Gặp được danh tộc thế gia ăn quả đắng, phần lớn mọi người nội tâm đều mười phần sung sướng, mặc dù là một ít danh tộc thế gia bản thân, cũng đều lộ ra hội ý mỉm cười. Bởi vì mỗi ngã xuống một nhà danh tộc, tựu sẽ thả ra lượng lớn tài nguyên, đừng cái khác danh tộc thế gia phân chia.

Sở hữu danh tộc thế gia trong đó, đều là tràn ngập tung hoành ngang dọc cách hơi, nhưng tổng thể mà nói, lẫn nhau đều là cạnh tranh quan hệ, mỗi một nhà danh tộc tông môn ngã xuống, đối với cái khác danh tộc tông môn mà nói, trên nguyên tắc đều là chuyện tốt.

Ông lão giận dữ và xấu hổ khó làm, nhưng mỗi thời mỗi khác, đè nén nội tâm giận dữ và xấu hổ cùng lửa giận, nói ra: “Lẽ nào ngươi tựu không nghĩ cùng Ninh gia hóa giải, nhất định phải liều cái ngươi chết ta sống sao? Coi như ngươi thiên phú mạnh hơn, gặp phải Ninh gia vật khổng lồ như vậy, cũng tất nhiên là ngã xuống không thể nghi ngờ! Ta giờ khắc này hướng về ngươi cầu hòa, tuy rằng cũng là vì Ninh gia tốt, nhưng làm sao cũng không phải yêu quý ngươi tài năng Hoa Thiên thuế ruộng đây, ngươi không muốn không biết phân biệt!”

“Hừ, ta không biết phân biệt?”

Dương Thanh Huyền thu hồi hoàng triều ấn, chiến kích hoành tại bên người, lạnh giọng nói: “Ngươi đã nói như vậy, ta hôm nay tựu đem lời nói rõ ràng ra, toàn bộ nam bộ vũ trụ liên minh tinh anh cường giả, quá bán đều tại đây, vừa vặn có thể cho ta một cái chứng kiến! Ngày đó yên tĩnh, gừng hai nhà đại chiến, Ninh gia gia chủ yên tĩnh Thánh Hạo thảm bại mà trốn, bị mẫu thân ta thuận lợi cứu giúp. Không nghĩ tới, cứu càng là Tài Lang rắn độc. Yên tĩnh Thánh Hạo lão thất phu này, không chỉ có không biết cảm ơn, trái lại đem mẫu thân ta giam cầm ở Ninh gia, để Ninh gia trên dưới một đám súc sinh đánh nàng chủ ý. Phụ thân ta tiến về phía trước Ninh gia cứu người, cũng bị Ninh gia bầy súc sinh này tóm lấy, giờ khắc này chính giam cầm ở Ninh gia địa lao. Như các ngươi loại này vong ân phụ nghĩa, muốn bị trời đánh ngũ lôi súc sinh bại hoại, người người phải trừ diệt!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2109: Đàm Thoại Vỡ Tan, Vậy Thì Chết Đi!

Dương Thanh Huyền một lời ra, toàn bộ đỉnh mây phía trên, tất cả đều một chút xôn xao.

Vô số con mắt, nhìn chằm chằm Ninh gia người, đều là lộ ra vẻ khinh bỉ.

Không ít danh tộc thế gia đều biết việc này, nhưng biết chi không rõ, giờ khắc này nghe vậy, mới bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Khương Nguyệt Lưu càng là sửng sốt một chút, mặt lộ vẻ vẻ cổ quái, không nghĩ tới ngày đó cứu đi yên tĩnh Thánh Hạo, lại là người này mẫu thân. Việc này để Khương gia trên dưới rất là tức giận cùng ảo não, nếu như yên tĩnh Thánh Hạo ngày đó bị trừ, toàn bộ Ninh gia sợ là triệt để rơi xuống danh tộc, thậm chí muốn lui ra nam bộ vũ trụ liên minh.

Bởi vì một khi triệt để bị thua, Khương gia chắc chắn sẽ không hạ thủ lưu tình, tất nhiên là chém tận giết tuyệt.

Ninh gia cái kia cửu tinh tột cùng ông lão, cũng đứng ở không trung, một trận ngổn ngang, có chút tay chân lóng ngóng.

Đã đoán các loại khả năng, nằm mơ cũng không đoán được, người này càng là Ninh Thanh Dao con trai!

Ông lão nháy mắt nghĩ đến Ninh Tu Chân phía trước phấn khởi cùng cười lớn, lập tức hiểu là chuyện gì xảy ra, một chút tựu rõ ràng lúc đó Ninh Tu Chân tâm tư, cùng với tại sao lại cất tiếng cười to.

Ông lão tâm tình hết sức ngổn ngang, muốn nói Ninh gia bạc đãi Ninh Thanh Dao, cũng không có, trái lại cung cấp các loại tài nguyên, làm bảo bối một dạng nâng, nhưng muốn nói không tâm tư, khẳng định cũng không phải, gia chủ tâm tư, tất cả mọi người rõ ràng, hi vọng Ninh Thanh Dao có thể gả cho một vị người thừa kế, như vậy Ninh gia địa vị tựu vững chắc.

Có thể đứng ở tiểu tử này góc độ trên nhìn, Ninh gia bắt người mẫu thân, buộc gả cho, lại bắt cha nhốt vào địa lao, đích thật là cuồn cuộn ngất trời đại hận.

Chỉ có điều đứng ở Ninh gia góc độ xem ra, Ninh Thanh Dao gả cho một vị người thừa kế, can hệ trọng đại, căn bản không thể nghi ngờ, mà Dương Thanh Huyền phụ tử ở Ninh gia trước mặt, chỉ là hai cái giun dế, lâu la, ý chí của bọn họ căn bản không cần cân nhắc. Nếu không có lo lắng đến Ninh Thanh Dao cảm thụ, cái kia Dương Vân Kính cũng đã sớm xử tử.

Giờ khắc này Dương Thanh Huyền biểu hiện ra thiên phú, ngoại trừ để ông lão ngổn ngang ở ngoài, còn có một tia hoảng sợ, Ninh gia tựa hồ đi nhầm một nước cờ, việc này sai cờ, có lẽ sẽ để Ninh gia rơi vào vạn kiếp bất phục.

Thế giới này là nắm giữ ở trong tay cường giả, nhưng từ xưa tới nay, chưa bao giờ thiếu cường giả, thiếu là trấn áp một cái thời đại, khống chế càn khôn vạn pháp, xoay chuyển thế giới cách cục cường giả cái thế!

Mà thiếu niên trước mắt này hiện ra thiên phú, đã mơ hồ thành công vì là cường giả cái thế thời cơ.

Người như vậy một khi trưởng thành, đủ để lệnh một thế giới sụp đổ, trọng cải thiên địa trật tự, lệnh ngàn tỉ người thần phục không dám đi quá giới hạn.

Khương Nguyệt Lưu cười gằn nói: “Ha ha, Ninh gia bại hoại, lại làm ra như vậy vong ân phụ nghĩa chuyện cẩu thả! Tốt ở vị huynh đệ này yết kỳ các ngươi xấu xí khuôn mặt, như vậy võ đạo bại hoại, chưa trừ diệt khó dằn mọi người chi công phẫn!”

Khương Nguyệt Lưu nội tâm có mình tính toán, Khương gia cũng nhận được tin tức, Ninh gia xuất hiện một vị Tinh La Thiên Thể bàng chi, đang liều mạng vun bón.

Tin tức này để Khương gia trên dưới đều hết sức bất an, bởi vì Tinh La Thiên Thể là Ninh gia huyết mạch trăm phần trăm cụ phát hiện pháp tướng, ở Ninh gia dài dòng trong lịch sử, cực kỳ hiếm thấy. Nhưng mỗi lần Tinh La Thiên Thể xuất thế, không khỏi là quấy nhiễu gió tanh mưa máu, vượt qua tưởng tượng.

Khương gia chính là Tinh La Thiên Thể chuyện hao tổn tâm trí, nhưng cũng không biết trong đó tình hình cụ thể và tỉ mỉ, giờ khắc này nghe Dương Thanh Huyền nói chuyện, mới bừng tỉnh lại đây, sáng tỏ trong đó nhân quả.

Khương Nguyệt Lưu vừa mừng vừa sợ, nội tâm nháy mắt đã đi xuống quyết định, nhất định muốn trợ Dương Thanh Huyền chống lại Ninh gia, đem cái kia Tinh La Thiên Thể đoạt lại, quyết không thể để Tinh La Thiên Thể lưu ở Ninh gia.

Cho tới Khương Nguyệt Lưu nói cái kia chút “Đại nghĩa lẫm nhiên”, đỉnh mây bên trên đều là người trưởng thành, biết chỉ là một danh nghĩa thôi, cái gì “Bại hoại”, “Công phẫn” các loại, kỳ thực mọi người đều gần như. Thiên hạ dồn dập, đều vì tên đến, thiên hạ nhốn nháo, đều vì lợi hướng về, tất cả đều là lợi ích gây ra.

Dương Thanh Huyền cầm kích mà đứng, một luồng mạnh mẽ cùng lẫm liệt khí thế tản mát ra, để Ninh gia ông lão kia nội tâm ngũ vị tạp trần, lâm vào tay chân lóng ngóng, trong lúc nhất thời không biết làm sao ứng đối.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Phải cùng ta hòa giải rất đơn giản, đem cha mẹ ta thả ra, đồng thời lại không quấy nhiễu cùng quấy rầy chúng ta liền có thể.”

Ông lão hít một hơi thật sâu, sắc mặt vô cùng âm trầm xuống, lạnh giọng nói: “Mẹ ngươi lưu ở Ninh gia, hoàn toàn là nàng tự nguyện! Ngươi đừng vội ở đây tà thuyết mê hoặc người khác. Cho tới ngươi nói cái gì phụ thân ngươi, chúng ta căn bản cũng không biết, gặp cũng chưa từng thấy, sợ là hơn nửa chết ở vũ trụ cái góc nào bên trong!”

Tinh La Thiên Thể trọng yếu, quyết không thể có sơ xuất.

Huống hồ chuyện như vậy, há lại là chính mình một cái cửu tinh tột cùng tiểu lâu la có thể làm chủ?

Vì lẽ đó chính mình căn bản không cách nào đại biểu Ninh gia phát biểu bất kỳ ý kiến gì, chỉ có thể cãi chày cãi cối, giữ gìn hạ Ninh gia hình tượng.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Đã như vậy, vậy thì chết đi!”

Tay trái ném một cái, mượn hoàng triều ấn đập tới.

Quỷ Tàng cũng kiếm thế đồng thời, nguyên thần thứ hai thân lay động bên dưới, tựu tại chỗ biến mất.

Cái kia cửu tinh đỉnh cao ông lão hoảng hốt, một cỗ kinh khủng mùi chết chóc ở trong lòng sinh ra, từ khi bước vào cao cấp Giới Vương tới nay, đã hồi lâu không có cảm nhận được loại này chết hơi thở.

Không khỏi phẫn nộ hét lớn: “Thằng nhãi ranh! Đừng vội khinh thường ta!”

Trực tiếp đem Ninh Tu Chân vứt vào Thánh khí bên trong, sau đó trên người chân nguyên cổ động, ở xung quanh biến ảo ra tinh hà cảnh tượng.

Chính là Ninh gia công pháp yếu quyết Tinh Thần Quyết!

Thứ mười ba thức Tinh Đọa!

Chỉ một thoáng hóa ra mười ba toà tinh vân, chìm nổi ở quanh thân hư không.

Sau đó mười ba thức hợp nhất, là vì là Tinh Yên!

Ông lão hai tay không ngừng bức tranh vòng, mười ba toà tinh hà trên dưới xoay tròn, lẫn nhau chồng chất lên nhau, hóa thành Tinh Yên tư thế.

“Ầm ầm!”

Hoàng triều ấn mạnh mẽ rơi ở Tinh Yên bên trong, chấn lên mạnh mẽ hào quang, vô số tinh hà phá diệt, ngân hà nghịch chuyển.

Ông lão cả người khí huyết khuấy động, tràn đầy kinh khủng vẻ hoảng sợ.

Rốt cuộc hiểu rõ vì sao Ninh Tu Chân sẽ bị này cổ bảo đập một cái tựu treo, cổ bảo tuy rằng uy lực vô cùng, đồng thời sử dụng đơn giản, nhưng nhược điểm lớn nhất chính là sử dụng phía sau, cần thời gian dài thu nạp linh khí khôi phục.

Này hoàng triều ấn vừa rồi đập xong Ninh Tu Chân, còn có thể nắm giữ như vậy sức mạnh đáng sợ, thật sự là không thể tưởng tượng nổi, vũ trụ Hồng Mông ban đầu mở lúc những cường giả kia luyện chế bảo vật, quả nhiên không hề tầm thường.

Đỉnh mây bên trên tràn đầy kinh hãi, trong đó nội tâm nhất là ngũ vị tạp trần không ngoài Bạch Lạc, hắn liếc mắt là đã nhìn ra này cổ bảo bị lần thứ hai tế luyện, hơn nữa uy năng hơn xa chính mình lúc trước.

Trước mắt Ninh gia liền muốn triệt để bại vong, Bạch Lạc rốt cục không kiềm chế nổi, bay người lên, quát lên: “Tất cả mọi người nghe ta hiệu lệnh! Giết, giết người này!”

Chỉ tay một cái Dương Thanh Huyền.

Trong mắt tràn đầy lửa giận cùng sát khí.

Có thể nhịn đến vào giờ phút này, đã là hắn tính nhẫn nại cực hạn, nếu như chờ Ninh gia thất bại lời, chính mình này hơn bốn mươi người muốn giết Dương Thanh Huyền, thì càng thêm khó khăn.

Mặt khác trên đỉnh một ngọn núi, truyền đến một tiếng rống to, “Người này là huynh đệ ta! Ai muốn giết hắn, trước tiên muốn hỏi quá ta Hư Vô Danh!”

Thiên Kiếm Môn hơn hai mươi người đệ tử, toàn bộ ôm kiếm đi ra, trên người lạnh thấu xương hàn khí, hóa thành một luồng ác liệt kiếm ý, trực tiếp hướng về Bạch Lạc đám người đối với xông tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2110: Doạ Lui Bạch Lạc, Khống Chế Toàn Trường

Ninh gia ông lão lần đầu gặp gỡ Bạch Lạc đứng ra, cao hứng suýt chút nữa thì khua tay múa chân, sau đó lại gặp Thiên Kiếm Môn người đứng ra, một chút lại trợn mắt ngoác mồm.

Này Dương Thanh Huyền đến cùng làm cái gì? Lại trêu đến Thần Vương phủ cùng Thiên Kiếm Môn đều vì hắn lần lượt lên sàn!

Tất cả mọi người là không sai biệt lắm tâm tư, từng cái từng cái mộng bức ở tại chỗ, để ý không rõ bên trong các loại quan hệ.

“Ha ha, tốt!”

Dương Thanh Huyền một tay cầm kích, ý khí phấn phát, cao giọng nói: “Vào lúc này còn có thể đứng ở ta Dương Thanh Huyền một bên, đều là ta huynh đệ!”

Tất cả mọi người thầm nghĩ, nguyên lai hắn gọi Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền, Dương Thanh Huyền, tốt xa lạ một cái tên a.

Xích Tiêu Tử đám người nhưng là thầm nghĩ, nguyên lai Lộ Phi là hắn dùng tên giả.

Hư Vô Danh nhìn chằm chằm Bạch Lạc, sau đó ánh mắt nhìn phía Dương Thanh Huyền, ôm quyền cười nói: “Thanh Huyền huynh, có khoẻ hay không.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vô Danh huynh, làm phiền.”

Hư Vô Danh cười nói: “Việc rất nhỏ, khách khí.”

Nói xong, liền lạnh lùng nhìn chằm chằm Bạch Lạc cùng Thần Vương phủ cao thủ, chỉ vào Bạch Lạc trước người khu vực chân không, lãnh đạm nói: “Bước vào một bước, chính là chết! Thanh Huyền huynh lần trước bỏ qua ngươi, lần này nhưng là không còn vận tốt như vậy.”

Mọi người lúc này mới xôn xao, nguyên lai cái kia Dương Thanh Huyền cùng Bạch Lạc đã sớm có quan hệ, nhìn dáng dấp tựa hồ vẫn là Dương Thanh Huyền chiếm thượng phong, bỏ qua Bạch Lạc.

Bạch Lạc tức giận nghiến răng, cả người run rẩy, có Thiên Kiếm Môn đi ra làm rối, phần thắng tựu mơ hồ, nhưng hắn thân là Thần Vương con trai, lúc nào bị loại này khí, dù cho phần thắng không lớn, cũng muốn buông tay một giết, giận dữ hét: “Hư Vô Danh! Cùng Dương Thanh Huyền cùng đi chết đi!”

Khí thế trên người đột nhiên bộc phát ra.

Nhưng nháy mắt, giống như là bị định trụ giống như vậy, tức giận trên mặt, một chút lộ ra sắc mặt đại kinh, cùng với rậm rạp chằng chịt hoảng sợ.

Cách đó không xa, cái kia lực chịu đựng hoàng triều ấn Ninh gia cửu tinh ông lão, đột nhiên phát sinh một đạo kinh thiên tiếng kêu thảm thiết, bị đột nhiên xuất hiện Quỷ Tàng một kiếm chém thành hai đoạn, sau đó ngay ở trước mặt vô số người mặt, một điểm điểm bị quất ra ra hồn phách, nuốt vào trong bụng.

“Chi!” Đỉnh mây bên trên, tất cả mọi người doạ được sắc mặt tái nhợt, có người thất thanh kêu lên: “Quỷ tu!”

“Lại là quỷ tu! Trời ạ, tiểu tử này nguyên thần thứ hai, cùng bản tôn đi lại còn không phải cùng một con đường!”

“Quỷ tu công pháp, huyền diệu cực kỳ, cũng ác độc dị thường, rất khó đại thành, chỉ khi nào đại thành lời, tựu khủng khiếp!”

Bốn hạ tất cả đều là một mảnh thán phục cùng hoảng sợ tiếng, nhìn Dương Thanh Huyền ánh mắt, tất cả đều lộ ra sâu sắc kiêng kỵ, muôn ngàn lần không thể trêu chọc người này.

Ninh gia cái kia cửu tinh đỉnh cao lão giả hồn phách, bị Quỷ Tàng một điểm điểm nuốt xuống, nhìn mỗi người đều sởn cả tóc gáy.

Bạch Lạc khí thế trên người vừa rồi bộc phát ra, tựu rơi xuống đến đáy vực, toàn bộ người như rơi vào hầm băng, gương mặt trắng bệch cực kỳ.

“Ha ha ha ha!” Hư Vô Danh hài hước cười lạnh nói: “Đến a, Bạch Lạc đại nhân, mới vừa nói cái gì tới? Để ta cùng Dương Thanh Huyền cùng nhau đi chết? Ninh gia người chết gần hết rồi, chính là Bạch Lạc đại nhân đại triển thân thủ, thực tiễn chính mình tuyên ngôn cơ hội tốt.”

“Chi!” Bạch Lạc đột nhiên hít một hơi khí lạnh, ức chế không được nội tâm run rẩy.

Tên kia Ninh gia tu vi của lão giả thần thông, không khác mình là mấy, lặng yên không một tiếng động tựu bị nuốt hồn phách.

Chính mình nhưng là Thần Vương con trai, tương lai phải thừa kế Thần Vương đại vị, nhúc nhích ngón tay là có thể nứt toác vô số tinh hệ chí cao tồn tại, làm sao có thể cùng này chút tiện dân một dạng, không giải thích được sẽ chết ở đây? Đáng sợ hơn chính là liền hồn phách đều bị nuốt.

“Ùng ục.”

Bạch Lạc dưới chân không ngừng lùi lại, lui trở về đỉnh núi trên, rút vào trong đám người, tựu như cái gì sự tình cũng chưa từng xảy ra.

“Ha ha ha ha”, Hư Vô Danh cười lớn, ôm kiếm đứng, châm chọc nói: “Cái gì chó má Thần tộc! Ta xem là rùa thần, một đám Ninja rùa!”

Thần Vương phủ độ hot trán bốc khói, nhưng mắt thấy Ninh gia người từng cái từng cái bị chém giết, lúc này nhảy ra ngoài cùng Dương Thanh Huyền là địch, cơ hồ là tử lộ một cái, ở sinh tử cùng cốt khí trước mặt, bọn họ lựa chọn rất sáng suốt người trước.

Tất cả mọi người là mặt lộ vẻ vẻ cổ quái, nội tâm thầm than, cường giả vi tôn, thực lực số một, cũng chỉ có danh tộc thế gia, mới có phấn khích như vậy cùng Thần tộc lẫn nhau hận, đổi thành phổ thông tông môn lời, sớm đã bị diệt môn.

Quỷ Tàng giết Ninh gia cửu tinh ông lão sau, còn dư lại Ninh gia người càng là đám người ô hợp, thêm vào tự tin bị đả kích đến cực điểm, thậm chí có mấy người trực tiếp quay đầu chạy liền, bị Khương gia đệ tử đuổi theo chém chết.

Chiến đấu rất nhanh tựu kết thúc, Ninh gia phái tới Vô Dục Giới đệ tử nòng cốt, ngoại trừ Ninh Tu Chân ở ngoài, không ai sống sót.

Ở Khương gia đệ tử chém giết Ninh gia đệ tử đồng thời, Dương Thanh Huyền không ngừng “Nhặt lấy” đồ vật, đem trên những thi thể này sở hữu vật phẩm, toàn bộ thu thập lại đây.

Thực lực của hắn mạnh mẽ, đã được tất cả mọi người tán thành, thêm vào lại là Khương Nguyệt Lưu công nhận huynh đệ, cùng với lúc trước đối với Khương gia đệ tử có ân cứu mạng, vì lẽ đó ở một bên “Nhặt lấy” đồ vật, cũng không người phản cảm, hơn nữa Dương Thanh Huyền cũng có chừng mực, Khương gia đệ tử thi thể cũng không có chạm.

Ở "Nhặt lấy" đồ vật đồng thời, còn bất chợt ra tay, cứu mấy vị Khương gia đệ tử, càng là để Khương gia mọi người, cảm kích vạn phần.

Ở Ninh gia đệ tử tử thương hầu như không còn sau, Dương Thanh Huyền cũng kiếm đầy bồn đầy bát.

Cơ Bắc Dã dùng đao chỉ vào ngất đi Ninh Tu Chân, nói: "Đại nhân, người này xử lý như thế nào?"

Tất cả mọi người nghĩ đến, đương nhiên là giết, còn có thể xử lý như thế nào, giết Ninh gia nhiều người như vậy, đã không thể có khả năng hòa giải.

Khương Nguyệt Lưu cũng hi vọng đem Ninh Tu Chân giết, như vậy thì triệt để đem Dương Thanh Huyền đẩy tới chính mình này phương.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, phất một cái ống tay áo, trực tiếp đem Ninh Tu Chân cất vào đến, nói ra: "Tương lai có thể làm chống lại Ninh gia một cái thẻ đánh bạc, bất quá ta nhìn này thẻ đánh bạc cũng chỉ đến như thế, nhưng có tổng so với không có tốt."

Khương Nguyệt Lưu hơi lộ ra vẻ thất vọng, nhưng trên mặt vẫn cười dung đầy mặt, ôm quyền nói: "Thanh Huyền huynh đệ, muốn lúc nào đối phó Ninh gia, nhớ phải tùy thời kêu lên ta. Chỉ cần ta còn ở Mục Hải Vực Giới, khi ta gọi thì đến! Đồng thời việc này sau khi trở về, ta nhất định hồi báo cho trên đầu biết được. Đến thời điểm Khương gia nhất định sẽ ra đại khí lực ủng hộ ngươi!"

Đây chính là Dương Thanh Huyền kỳ vọng, cao hứng ôm quyền đáp lễ, nói ra: “Đa tạ, đem tới đối phó Ninh gia thời gian, nhất định sẽ kêu lên tháng lưu huynh. Hơn nữa ta tin tưởng, này một ngày sẽ tới rất nhanh!”

Khương Nguyệt Lưu trong lòng thất kinh, tuy rằng Dương Thanh Huyền biểu hiện ra thiên phú cực cao, nhưng nghĩ muốn đối phó Ninh gia này quái vật khổng lồ, có thể thật không phải là đùa giỡn, nhưng không quản bất luận người nào muốn đối phó Ninh gia, đối với Khương gia mà nói đều là điểm rất tốt sự tình, làm thật hưng phấn nói: “Tốt, chúng ta Thanh Huyền huynh tin tức!”

Hư Vô Danh cười khổ một tiếng, ôm quyền nói: “Thanh Huyền huynh, đối phó Ninh gia ta tựu không thể ra sức. Dù sao ta...”

Dương Thanh Huyền ngắt lời nói: “Ta minh bạch, Vô Danh huynh không cần nhiều lời. Vừa rồi Bạch Lạc muốn đối phó ta thời điểm, Vô Danh huynh có thể đứng ra đến, đã hết lòng rồi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2111: Bắt Đầu Làm Ăn, Thần Vương Suy Đoán

Hư Vô Danh gật đầu nói: “Đa tạ Thanh Huyền huynh thông cảm, nếu đem đến Bạch Lạc cũng hoặc là Bạch Phù Thần Vương phủ người dám đối với Thanh Huyền huynh ra tay, kính xin Thanh Huyền huynh đến Thiên Kiếm Môn, ta lấy tính mạng đảm bảo, chắc chắn sẽ không để Thanh Huyền huynh bị nửa điểm thương tổn.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Đa tạ.”

Những thế gia này danh tộc trong đó tranh đấu, rắc rối phức tạp, Hư Vô Danh thân là Thiên Kiếm Môn thứ ba đời đại đệ tử, xác thực không thích hợp tham dự vào Ninh gia trong sự kiện đến, có thể vì hắn che chở Thần Vương phủ tai nạn, cũng đã rất tốt.

Lúc này, đột nhiên một đạo sáng ngời âm thanh ở đỉnh mây trên vang lên, Huyền Thiên Cơ đưa tay chộp một cái, cái kia Đức Phong Cổ Lâu bảng hiệu tựu rơi ở trong tay, hướng về đỉnh núi trên cắm xuống, mỉm cười nhìn mọi người, ôm quyền nói: “Chư vị, Vô Dục Tiên Cung đang ở trước mắt, cũng chẳng biết lúc nào có thể mở ra, ta nhìn Vô Dục Giới duy trì thời gian, sợ đã không nhiều lắm. Chư vị có Luân Hồi Quả tại người, mà lại vào không được mười vị trí đầu, bây giờ có thể đem trái cây hối đoái cho ta. Ta ra giá so với Tử Tâm Thần Vương phủ cao 100 triệu. Có thể nhiều bán 100 triệu, sao lại không làm đây?”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, này Huyền Thiên Cơ giả bộ mò làm dạng, vẫn đúng là có chút thương nhân phong phạm.

Hắn vừa nói như thế, xác thực không ít người đều động tâm.

Đi ra ngoài cũng chỉ có thể bán cho Tử Tâm Thần Vương phủ, lưu ở trên người không làm được còn sẽ đưa tới họa sát thân, còn không bằng giá cao để Đức Phong Cổ Lâu thu về.

Hơn nữa giờ khắc này đứng trên đỉnh núi, cũng nhàn đến phát chán, vừa vặn tìm một chút chuyện làm.

Có người kêu lớn: “Này, Đức Phong Cổ Lâu, ta chỗ này còn có một chút trang bị vật phẩm gì gì đó, ngươi có thu hay không?”

Huyền Thiên Cơ mỉm cười nói: “Thu thu thu, chỉ cần là đồ tốt liền thu. Bất quá...” Mặt lộ vẻ vẻ khó khăn, lại nói: “Ta này đến Vô Dục Giới, không có mang đủ đầy đủ Tinh Hạo Thạch, chỉ làm thu Luân Hồi Quả chuẩn bị, giờ khắc này xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, chẳng biết có được không đánh giấy nợ?”

Dứt lời, lại chỉ vào bảng hiệu, một mặt nghiêm nghị nghiêm nghị nói ra: “Chư vị yên tâm, ta Đức Phong Cổ Lâu bảng hiệu ở đây, còn sẽ giựt nợ sao? Bất kỳ vật phẩm gì, nếu như là đánh giấy nợ, ta thêm ra một thành giá cả. Luân Hồi Quả cũng là như vậy.”

“Được được được.” Tất cả mọi người là vui mừng.

Đức Phong Cổ Lâu mọi người đều tin được, tín dự đó là không lời nói, chỉ muốn đi ra ngoài liền có thể lấy đổi, còn có thể nhiều đổi một thành, không có mất hứng.

Đồng thời này chút bán vật phẩm, cơ bản đều là từ chỗ khác người cái kia giành được, có thể ra tay rơi cũng đã rất cao hứng, nơi nào quản nó giấy nợ không nợ cái.

Thậm chí cái kia chút bán Luân Hồi Quả, vừa nghe giấy nợ có thể nhiều một thành, cũng đều rối rít la hét thu giấy nợ, không thể muốn Tinh Hạo Thạch.

Nhất thời, mảng lớn võ giả từ mặt khác bảy toà đỉnh núi phun trào, đều hướng về Huyền Thiên Cơ bay vút qua, dồn dập ra tay vật phẩm.

Huyền Thiên Cơ mỉm cười hô: “Mọi người từng cái từng cái đến, đừng nóng vội.”

Lấy ra lượng lớn ngọc bội, mặt trên khắc họa ra các loại tiền nợ tin tức, sau đó lấy ra một viên màu vàng tiểu ấn, hướng về ngọc bội kia trên ép một chút, liền tinh quang lóe lên, dấu ấn sáp nhập vào đi vào.

Một cái màu vàng “Đức” chữ, trôi nổi ở trong ngọc bội mặt, “Đức” chữ bên phải hạ giác, có một cái thật nhỏ “Phong phạm” chữ, đại diện cho cái này ấn là Phạm gia lạc đi vào.

Dương Thanh Huyền gặp Huyền Thiên Cơ há mồm chờ sung rụng, mấy hơi thở công phu, liền không biết vào tay bao nhiêu Luân Hồi Quả cùng cao cấp vật phẩm, mà trả giá, chỉ là từng cái từng cái hoá đơn tạm, nghĩ thầm, Đức Phong Cổ Lâu nhất định sẽ giết hắn đi chứ?

Toàn bộ đỉnh núi trên náo nhiệt lên, đều là tiếng trả giá, Huyền Thiên Cơ từ đầu đến cuối đều là một mặt nhức nhối dáng vẻ, như là thiệt thòi đại bản, liên tục lắc đầu thở dài, đấm ngực giậm chân, kêu rên nói: “Cái giá này thật không làm được, hôm nay này chút buôn bán làm được, Đức Phong Cổ Lâu sợ là muốn tróc ta da, mong rằng chư vị giơ cao đánh khẽ, không muốn mặc cả.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt quái lạ, thầm nghĩ lời này một điểm không sai, Đức Phong Cổ Lâu thật sẽ lột da hắn, mình nếu là đem tin tức này, còn có Huyền Thiên Cơ thân phận bán cho Đức Phong Cổ Lâu, cũng có thể được không ít tiền chứ?

Nghĩ đến Huyền Thiên Cơ đem trong cơ thể hắn Thập Vạn

Phạn Âm Hải phong ấn mở ra, để chính mình nơi ở lúc nào cũng có thể bị Thiên Mệnh Tối Cao xóa bỏ nguy hiểm cảnh ngộ hạ, nhất thời tựu nổi lên buồn nôn, đánh tính ra Vô Dục Giới sau, phải đi tìm Đức Phong Cổ Lâu bán tin tức, làm sao cũng có thể bán cho mấy chục tỉ tỉ.

Huyền Thiên Cơ này xuất thủ mấy trăm món giao dịch, cho Đức Phong Cổ Lâu mang tới tổn thất, sợ chí ít cũng là trăm tỉ tỉ ăn mồi.

Chính mình nhọc nhằn khổ sở ở Vô Dục Giới hỗn lâu như vậy, kẻ ác không chừa, khắp nơi đánh cướp chém giết, mới kiếm chút tiền như vậy, hơn nữa đều là bảy mươi hai biến, không dám lấy bộ mặt thật gặp người.

Hắn ngược lại tốt, không hề làm gì cả, tựu lừa so với mình còn nhiều tiền, hơn nữa này chút bị lừa, còn từng cái từng cái đối với hắn giơ ngón tay cái, lộ ra nụ cười hiền hòa, muốn cùng hắn làm bạn, này thế đạo gì?

Dương Thanh Huyền ngơ ngác đứng ở đó, liền ngay cả Tàng Phong, Xích Tiêu Tử, Hư Vô Danh, Khương Nguyệt Lưu đám người, cũng đều qua cùng Huyền Thiên Cơ tiến hành giao dịch, nắm về vài tờ hoá đơn tạm.

...

Vô Dục Giới ở ngoài, Tử Vân không gian riêng tư bên trong.

Càn Khôn Bảo Kính ở trên hư không trên đại trận lắc động không ngừng, xuyên thấu ra từng đạo từng đạo hào quang, đem đỉnh mây trên tất cả cảnh tượng, đều hiển lộ không thể nghi ngờ.

Lam Anh, Ngự Tinh Ngân, còn có Tử Vân bốn vị tỳ nữ, cùng với mấy vị Thần Vương phủ cùng Thần Võ Cung cường giả, đều yên lặng nhìn, không nói một lời.

Cho đến đỉnh mây bầu trời, mọi người đều xếp thành hàng dài, bắt đầu cùng Huyền Thiên Cơ tiến hành giao dịch sau, Lam Anh mới nặng nề ho khan một chút, đem bình tĩnh đánh vỡ.

Lam Anh nhìn phía Ngự Tinh Ngân, hỏi: “Tinh Ngân chưởng môn, ngươi làm sao nhìn Dương Thanh Huyền?”

Ngự Tinh Ngân trong mắt tinh mang lóe lên, liền khôi phục lại yên lặng, nói ra: “Này Dương Thanh Huyền chuyện, Thần Vương đại nhân tựa hồ so với ta càng rõ ràng chứ?”

Tử Vân cùng mọi người tất cả giật mình, kinh ngạc nhìn Lam Anh cùng Ngự Tinh Ngân, không khỏi hiếu kỳ, này Dương Thanh Huyền rốt cuộc là người phương nào? Thậm chí ngay cả một vị Thánh Chủ cùng một vị Thần Vương đều biết.

Lam Anh “Khà khà” nở nụ cười, nói: “Mấy tháng trước, từ bảy mươi ba vực giới truyền về một cái tin, có một vị thất tinh Giới Vương, cùng một vị Thiên Giới cấp quỷ tu, thả ra phá niết khắp mặt đất một vị nhân vật trọng yếu, lấy đi một cái bảo bối gọi mạt thế chu vi. Đồng thời này một người một quỷ, còn đánh giết ba vị Thiên Giới chi chủ, giết hơn một nghìn vị giới vương, trốn đến Mục Hải Vực Giới.”

Không gian mọi người, không không sắc mặt thay đổi, cũng không phải là nhanh trong đầu tìm tòi tin tức, thật giống xác thực có chuyện như thế.

Dù sao chém giết ba vị Thiên Giới chi chủ, hơn một nghìn vị giới vương, đừng nói ở một cái xa xôi vực giới bên trong, chính là ở toàn bộ nam bộ vũ trụ bên trong, đều thuộc về lớn đại sự kiện.

Chỉ vì vực giới xa xôi, vì lẽ đó mọi người nghe nghe tin tức này thời điểm, cũng không hề quan tâm quá nhiều, chỉ là cho rằng biết rồi một chút mà thôi.

Nhưng vạn vạn không nghĩ tới, chuyện này giờ khắc này càng cùng mình đám người liên lạc với một khối.

Tử Vân cả kinh nói: “Nghe Thần Vương đại nhân nói, vậy này Dương Thanh Huyền cùng vừa nãy cái kia nguyên thần thứ hai, cần phải chính là từ thứ bảy mươi ba vực giới tới được người kia?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2112: Biến Số Người, Ai Chống Đỡ Giết Ai!

Lam Anh gật đầu nói: “Phải như vậy. Chỉ bất quá khi đó tin tức truyền đến, người này chỉ có thất tinh hậu kỳ cảnh giới, lúc này mới khoảng nửa năm thời gian, dĩ nhiên cũng đã tám sao đỉnh cao. Loại này tốc độ lên cấp, khó tránh khỏi có chút không thể tưởng tượng nổi.”

Bên trong không gian mọi người không khỏi sắc mặt thay đổi, nửa năm thời gian, liền từ thất tinh hậu kỳ đến tám sao đỉnh cao, coi như là ở danh tộc thế gia đỉnh cấp tu luyện Thánh địa bên trong, đều chưa chắc có thể làm được.

Tử Vân giật mình nói: “Hơn nữa cái kia quỷ tu, lại là người này nguyên thần thứ hai, đây không khỏi càng thêm không thể tưởng tượng nổi. Tu luyện nguyên thần thứ hai cảnh giới, vượt qua chính mình bản tôn, Tử Vân kiến thức nông cạn, thật là chưa từng nghe qua.”

Lam Anh trầm ngâm nói: “Nguyên thần thứ hai tu vi vượt qua bản tôn, trên lý thuyết là có thể thực hiện, có thể không có người sẽ như vậy đi làm a. Lấy tiểu tử này thiên phú, đột phá Thiên Giới độ khả thi rất lớn, nhưng không có vượt qua trước, cũng không ai dám nói chính mình tựu nhất định quá. Đều là từ bỏ tất cả mê hoặc, đem hết toàn lực xung kích Thiên Giới. Không thể trước tiên đem nguyên thần thứ hai luyện đi tới a, kỳ quái, kỳ quái.”

Hắn nói liên tục hai cái “Kỳ quái”, bên trong không gian càng là hoàn toàn yên tĩnh cùng không hiểu vẻ mặt, liền ngay cả Thần Vương đều không hiểu, bọn họ làm sao có thể rõ ràng.

Ngự Tinh Ngân đột nhiên mở miệng nói: “Cái kia nguyên thần thứ hai có vấn đề, tựa hồ không phải Dương Thanh Huyền ở chủ đạo, mà là có đồ vật phụ ở trong đó.”

“Ồ?” Lam Anh nhìn Ngự Tinh Ngân, cười nhạt nói: “Tinh Ngân huynh cũng cho là như vậy sao?”

Lam Anh cũng là nhìn thấu một ít tình hình, chỉ là không quá chắc chắn.

Ngự Tinh Ngân gật đầu nói: “Sáu phần mười nắm bắt, dù sao cách xa nhau quá xa. Nếu như tại chỗ, có chắc chắn tám phần mười có thể thấy được đầu mối.”

Lam Anh nói: “Nếu Tinh Ngân huynh đều nói như thế, vậy hơn phân nửa là được rồi. Cũng chỉ có như vậy, mới giải thích thông này chút các loại. Đúng rồi, ta ngược lại thật ra nghe nghe cái kia mạt thế chu vi, tựa hồ cùng Tinh Ngân huynh tổ tiên khá liên quan a.”

Ngự Tinh Ngân mặt không thay đổi nói ra: “Mạt thế chu vi đích thật là ta Thần Võ Cung chống cự gia đồ vật. Vì lẽ đó tiểu tử này, về ta Thần Võ Cung.”

Lam Anh hơi thay đổi sắc mặt, nhưng nháy mắt tựu khôi phục bình thường, cười nói: “Ha ha, Tinh Ngân huynh lời này không khỏi cũng quá bá đạo chứ? Tiểu tử này giết hơn một nghìn Giới Vương, nhưng là có hơn một nghìn tông môn thế gia đều muốn tìm hắn báo thù đây. Hơn nữa hắn ở ta đại tà thành thời điểm, còn giết ta Lam gia một vị gọi Viên Tam Thần tộc, theo quy định, người này nhưng là phải chết ở ta Thần tộc trong tay.”

Ngự Tinh Ngân nói: “Không thành vấn đề. Chờ ta bắt được người này sau, cho nữa cho Lam Anh huynh xử trí. Tùy ý giết quả.”

Lam Anh buồn bực khẽ hừ một tiếng, liền không lên tiếng nữa, bên trong lòng cũng lạnh như băng cười, người này ở La Phù cảnh giới, chờ thu thập Tử Tâm, bản thân điều khiển Vô Dục Thành sau, người này tất nhiên rơi ở trong tay mình.

Tử Vân nhợt nhạt nở nụ cười, như xuân hoa nở rộ, không nói ra được quyến rũ thay đổi sắc mặt, lệnh toàn bộ bên trong không gian một mảnh nhu sắc, nhưng có thể làm cho nàng như vậy cười, hoặc có lẽ là có tư cách thưởng thức nàng như vậy nụ cười, toàn bộ vũ trụ đều ít ỏi.

Tử Vân che miệng cười yếu ớt nói: “Hai vị đại nhân không dùng tranh, người này giết Ninh gia nhiều người như vậy, bắt được Ninh Tu Chân, tựa hồ còn đắc tội Bạch Lạc. Muốn giết hắn, còn có Ninh gia cùng Bạch Phù Thần Vương đây.”

Một ông lão cau mày nói: “Người này thật là kẻ gây họa, gây chuyện chủ a, lại còn có thể sống đến hiện tại, thực sự là cái kỳ tích. Hơn nữa này chút hay là chúng ta biết đến, vừa rồi thấy, không làm được còn có không biết, trời biết đạo hắn đắc tội rồi bao nhiêu người.”

Tử Vân nói: “Chư vị đại nhân nói đều là.” Nàng dừng hạ, nói: “Nhưng ta giờ khắc này kỳ quái, Tử Hà cái kia đầu phiến tử đã chạy đi đâu? Theo lý mà nói, nàng cần phải tất nhiên ở đỉnh mây trên mới đúng vậy.”

Một vị nha hoàn che miệng cười nói: “Có thể hay không đã sớm bị người giết? Dù sao tím Hà tiểu thư cũng chỉ là cửu tinh đỉnh cao, trong này chết cửu tinh đỉnh cao sẽ không ở số ít đi.”

Tử Vân lắc đầu nói: “Bỗng dưng nói nàng chết rồi, không khỏi quá khó có thể khiến người khác tin tưởng. Giờ khắc này đỉnh mây trên không gặp nàng bóng người, đúng là để ta có chút bận tâm. Không nghĩ tới Vô Dục Tiên Cung lại xuất thế, thực sự là lệnh người bất ngờ. Xem ra bất cứ chuyện gì, dù cho mưu đồ lại chặt chẽ, vẫn như cũ có biến số a.”

Nói chuyện lúc nảy ông lão kia gật đầu nói: “Chính là, tỷ như này Dương Thanh Huyền, làm sao cũng không phải biến số đây? Bất quá loại này thay đổi nhỏ số, không ảnh hưởng đại cục thôi.”

Lam Anh trầm ngâm hạ, nói: “Chu lão lời ấy không khỏi dứt khoát.”

Ông lão kia sửng sốt hạ, nói: “Làm sao, Thần Vương đại nhân cảm thấy ta nói không đúng sao?”

Lam Anh chỉ là nhàn nhạt nhíu mày lại, sắc mặt khôi phục lại bình tĩnh, cũng không hề nói gì.

Ngự Tinh Ngân đột nhiên không có dấu hiệu nào nói ra: “Ta nhìn này biến số, không hẳn chỉ có Dương Thanh Huyền một người.”

Một đôi mắt lạnh, thẳng nhìn chằm chằm bảo kính bên trong đung đưa quang ảnh, cái kia thật dài giao dịch đội ngũ phía trước, cái kia không ngừng lắc đầu thở dài bạch y bóng người.

Lam Anh nói: “Tinh Ngân huynh nói là này Đức Phong Cổ Lâu người? Ta cũng cảm thấy người này có chút kỳ quái, nhưng tạm thời không nhìn ra đầu mối gì đây.”

Ngự Tinh Ngân nói: “Chính là bởi vì không nhìn ra đầu mối, cho nên mới phải cẩn thận hơn. Vô Dục Tiên Cung xuất thế, gia tăng rồi quá nhiều biến số. Tử Hà không thấy tăm hơi, Dương Thanh Huyền, còn có này Đức Phong Cổ Lâu nam tử mặc áo trắng, đều là trọng điểm giám sát đối tượng.”

Tử Vân trầm tư hạ, sắc mặt cổ quái nói ra: “Hai vị đại nhân nói như vậy, ta ngược lại thật ra mơ hồ có chút ấn tượng, tiến nhập Vô Dục Giới Đức Phong Cổ Lâu công nhân viên, tổng cộng có mười người, tựa hồ cũng không giống như là người này...”

Bên trong mật thất người, đều đổi sắc mặt.

Lấy Tử Vân ánh mắt, đương nhiên sẽ không nhìn lầm, nói cách khác người nọ là giả mạo Đức Phong Cổ Lâu người, như vậy thời khắc này giao dịch...

Lam Anh đột nhiên cười khổ nói: “Thói đời làm sao vậy? Làm sao đột nhiên bốc lên nhiều như vậy kỳ kỳ quái quái người đến? Liền ngay cả Đức Phong Cổ Lâu chủ ý cũng dám đánh, đúng là Thọ Tinh thắt cổ, chán sống. Người này nếu như biết Đức Phong Cổ Lâu người sau lưng, sợ là trực tiếp trên đỉnh núi tựu dọa té đái chứ?”

Ngự Tinh Ngân nói: “Đây là Đức Phong Cổ Lâu chuyện, chỉ cần người này không ảnh hưởng đến chúng ta, tựu không cần quản nhiều. Nhưng nếu là một khi ảnh hưởng đến, bất luận là hắn là người phương nào, một quy tắc...”

Trong mắt tinh mang lóe lên, mật thất bên trong mọi người không khỏi cảm thấy một luồng lạnh thấu xương hàn khí cùng sát ý, trong khoảnh khắc xẹt qua hư không, lập tức lại biến mất không còn tăm tích, phảng phất ảo giác.

Nhưng không ai biết, vừa nãy cái kia cũng không phải ảo giác.

Vị này quân lâm thiên hạ, ở toàn bộ nam bộ vũ trụ bên trong được khen là bốn Thánh Chủ một trong nam nhân, tuyệt đối là muốn giết ai, liền giết ai!

...

Vô Dục Giới bên trong, đỉnh mây trên giao dịch còn đang kéo dài không ngừng.

Cũng không có thiếu về sau võ giả, kéo dài từ tám toà đỉnh núi trên xuất hiện, tìm hiểu tình huống sau đều chạy đi cùng Huyền Thiên Cơ giao dịch.

Dương Thanh Huyền nhưng là ngồi xếp bằng hư không, điều tức thương thế trong cơ thể, đồng thời vững chắc một chút tám sao cảnh giới đỉnh cao.

Này chiến bên trong thi triển ra Thập Phương Câu Diệt cùng hoàng triều ấn, cũng còn tương đối mới lạ. Hoàng triều ấn cũng còn tốt, cái kia Thập Phương Câu Diệt tuy rằng đáng sợ, nhưng vấn đề lớn nhất chính là nháy mắt đem chính mình bớt thời gian, một chút rơi vào đèn cạn dầu hoàn cảnh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2113: Tiến Nhập Tiên Cung, Giao Dịch

Ở tu luyện tương lai bên trong, vẫn là phải cố gắng vững vàng, đem cảnh giới tăng lên tới, như vậy ở mỗi một cảnh giới cấp độ trên, cũng có thể thu được so với cùng cấp càng hùng hậu chân nguyên, lấy cung cấp Thập Phương Câu Diệt tác dụng.

Hơn nữa nguyên thần thứ hai chỗ tốt, Dương Thanh Huyền cũng bắt đầu từ từ cảm thấy, hoàn toàn giống như là nhiều hơn một người trợ giúp, so với thân ngoại hóa thân tới mạnh mẽ, đồng thời tương đương với tự có hai cái mạng.

Chỉ là của mình nguyên thần thứ hai sức mạnh còn rất yếu, chỉ có thể dựa vào Quỷ Tàng phụ thể, xem như là đền bù chỗ thiếu sót.

Dương Thanh Huyền lặng lặng nuốt ăn thiên tài địa bảo cùng đan dược, vững chắc cảnh giới, sau đó lại nuốt ăn Thích Minh Thạch, tăng lên sức mạnh của đệ nhị nguyên thần.

Cơ Bắc Dã đồng dạng ngồi xếp bằng một bên, nhưng nơi ở nửa tu luyện nửa cảnh giác trạng thái, thay Dương Thanh Huyền hộ pháp.

Thời gian từng giờ trôi qua, Huyền Thiên Cơ trước người hàng dài cũng từ từ rút ngắn, rất nhanh tựu toàn bộ giao dịch xong.

Hầu như sở hữu Luân Hồi Quả cùng vật phẩm, đều tiến vào Huyền Thiên Cơ trong tay, mà trả giá chỉ là một loạt hoá đơn tạm, này chút hoá đơn tạm cuối cùng hoặc là Đức Phong Cổ Lâu trả nợ, hoặc là Đức Phong Cổ Lâu lại rơi, nhưng bất kể như thế nào, Đức

Phong Cổ Lâu coi như chân trời góc biển, vũ trụ tận đầu, đều sẽ truy sát người này.

Đúng lúc này, cái kia bảo vệ Vô Dục Tiên Cung mênh mông đại trận, đột nhiên xảy ra biến hóa.

Chính giữa trận pháp to lớn chùm sáng, trong phút chốc bắn mạnh xuất ra đạo đạo hào quang, như mây đầy trời, bắn về phía tám cái đỉnh núi.

Đại trận đột nhiên chuyển động, hình thành một luồng khó có thể tưởng tượng to lớn sức hút, đem trọn cái trong hư không Vân Hải, linh khí, núi đá, tất cả mọi người cùng vật, tất cả đều hướng về trung ương chùm sáng hút đi.

“A! Không được!”

Các loại tiếng kêu liên tiếp, nhưng mỗi vị cường giả, không quản triển khai thân pháp gì, đều đỡ không được cái kia to lớn sức hút, trong khoảnh khắc đã bị hút vào chùm sáng.

Dương Thanh Huyền cũng chống cự một, hai, nháy mắt liền từ bỏ, bị cái kia cỗ thậm chí vượt qua vị diện lực mạnh mẽ lực hút, hút vào.

Sau một khắc, thân thể liền xuyên thủng to lớn bình phong, như là đụng nát tầng tầng Kim Cương Nham thạch, xương cốt cơ thịt bên trong đều là như tê liệt đau đớn.

Nhưng tốt ở chỉ là một chút xông tới, tựu hoàn toàn không sao rồi, định nhãn nhìn tới, trước mắt một mảnh ánh vàng chói lọi, cung điện to lớn bầy hiện ra ở phía trước, bị một tầng màu vàng kim nhàn nhạt bao phủ, tỏa ra trang nghiêm mà trang nghiêm uy nghi.

“Tiến vào! Tiến vào, ha ha ha ha!”

Cách đó không xa một vị võ tu đầy mặt mừng như điên, kêu to mấy tiếng, tựu mũi tên giống như hướng về những cung điện kia bầy kích bắn mà đi.

Mấy cái lấp lóe bên dưới, tựu biến mất ở một mảnh kia ánh vàng bên trong.

Còn lại võ tu nơi nào còn bình tĩnh ở, từng cái từng cái mừng như điên hướng về phía trước kích bắn, lần lượt tiến nhập kim quang bên trong, cái kia cảnh tượng dường như vạn tên cùng bắn, hoặc như là một mảnh mưa sao sa, đều là độn quang đồng thời, tựu bay vút qua.

Dương Thanh Huyền cũng đang muốn động thủ, đột nhiên một thanh âm truyền đến, Huyền Thiên Cơ đang nhìn hắn mỉm cười, nói ra: “Chậm đã.”

Dương Thanh Huyền bước chân hơi ngưng lại, lạnh lùng nhìn hắn, châm chọc nói: “Làm sao, cũng phải cùng ta buôn bán?”

http://truyenc u atui.net

Huyền Thiên Cơ gật đầu nói: “Chính là.”

Dương Thanh Huyền giận không chỗ phát tiết, nổi giận nói: “Huyền Thiên Cơ! Ngươi nghĩ ta là trí chướng sao? Muốn dùng hoá đơn tạm để đổi đồ vật của ta!”

Huyền Thiên Cơ cười nhạt, khoát tay áo một cái chỉ, nói ra: “Không phải hoá đơn tạm đổi, mà là dùng cái này.” Nói, giơ tay lên, nơi lòng bàn tay lập tức hiện ra một cái mini Tiểu Long, xoay quanh bên dưới, tựu hóa thành một mặt không có chữ Ngọc Bia, rơi trong tay.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, trầm giọng nói: “Là như thế nào đổi pháp?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Đem trên người ngươi Luân Hồi Quả toàn bộ cho ta, cái này ngọc bia ngươi cầm.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Trên người ta Luân Hồi Quả có hơn 900 viên, ngươi nắm một khối Ngọc Bia để đổi? Một khối Ngọc Bia đổi mười viên trái cây. Nếu như ngươi có thể tìm đủ mặt khác sáu khối, ta cho ngươi một trăm viên trái cây.”

“Ha ha.” Huyền Thiên Cơ không nhịn được bật cười, khinh miệt giễu cợt nói: “Vật này đối với ngươi mà nói trọng yếu bao nhiêu, ngươi trong lòng mình rõ ràng. Có đổi hay không toàn bộ ở ngươi trong một ý nghĩ, ta còn có thể dạy ngươi một bộ pháp quyết, để cho ngươi có thể cảm ứng được mặt khác sáu viên Ngọc Bia ở.”

Dương Thanh Huyền nổ lớn động lòng, trầm giọng nói: “Có tốt như vậy, ngươi sẽ nói cho ta?”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Theo như nhu cầu mỗi bên thôi, cái này ngọc bia đối với ta mà nói, thật sự là vô bổ a, lưu chi vô dụng, bỏ thì tiếc.”

Dương Thanh Huyền lúc này nói ra: “Tốt, đổi!”

Không nói hai lời, tựu lấy ra trên người hơn 900 viên Luân Hồi Quả, toàn bộ ném cho Huyền Thiên Cơ.

Những trái này tuy rằng đáng giá, nhưng cũng chỉ là đổi tiền thôi, mà cái kia Bát Bộ Thiên Long sức mạnh, đối với hắn mà nói nhưng can hệ đến Bát Bộ Nhất Thừa Độ, vô cùng trọng yếu. Tuy rằng hắn không biết Huyền Thiên Cơ là như thế nào biết mình cơ duyên, nhưng người này kinh thiên vĩ địa, quỷ thần khó lường, chính mình cũng lười phỏng đoán.

Huyền Thiên Cơ cười nhạt, cong ngón tay búng một cái, cái viên này trôi nổi ở trên lòng bàn tay Thiên Long bia, liền bắn quá khứ.

Dương Thanh Huyền năm ngón tay vồ lấy, lập tức cảm ứng được hùng hồn Thiên Long lực lượng, trong lòng mừng như điên, vội vàng bỏ vào trong túi. Đồng thời rõ ràng cảm thấy, cái này Thiên Long bia cùng kia Dạ Xoa bia hoàn toàn khác nhau, đối với chính mình có rất lớn chống cự, cần thời gian nhất định đi luyện hóa nó.

Huyền Thiên Cơ sau đó miệng phun chân ngôn, nói ngoại trừ một bộ pháp quyết, nói: “Y theo phương pháp này, ngươi có thể dùng hai viên Ngọc Bia cảm ứng còn dư lại sáu viên ở.”

Nói, liền tựa như cười mà không phải cười nhìn Dương Thanh Huyền một chút, liền hướng cái kia mảnh mênh mông kim quang hạ hùng vĩ cung điện đi đến.

Dương Thanh Huyền kêu lên: “Chờ chút! Huyền Thiên Cơ, ngươi tới đây mục đích rốt cuộc là cái gì?”

Huyền Thiên Cơ bước chân ngừng lại, vỗ đầu một cái, kêu lên: “Ai nha, thiếu chút nữa đã quên rồi. Ta tới đây là vì thu được một món đồ, khả năng còn muốn ngươi hỗ trợ đây.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ta hỗ trợ? Có thể, đem Thiên Mệnh Tối Cao lần thứ hai phong ấn, thì dễ nói chuyện, bằng không...”

Còn chưa có nói xong, Huyền Thiên Cơ tựu ngắt lời nói: “Ta dạy cho ngươi sử dụng Nhân Quả Tứ Đế Ngọc phương pháp.”

Dương Thanh Huyền miệng há ở đằng kia, câu nói kế tiếp lại cũng không nói ra được, hung hăng nuốt xuống hạ, nói: “Thật chứ? Ta nhớ được ngươi đã từng nói, không có người có thể khống chế Tứ Đế Ngọc.”

Huyền Thiên Cơ gật đầu nói: “Xác thực không có người có thể khống chế, chư pháp giai không, nhân quả không không. Nhân quả lực lượng là huyền diệu nhất quỷ dị đại đạo sức mạnh to lớn, ngươi nghĩ khống chế không khác nào người này nằm mơ, nhưng lại có thể mượn dùng.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nghĩ đến cái gì, cả kinh nói: “Chẳng lẽ cùng ngươi một dạng?”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Đương nhiên không giống nhau, ta có thể là chân thật chưởng có một tia đại đạo chi lực a, không phải là mượn dùng. Đừng nói nhảm, đồng ý, tựu giao dịch, không đồng ý thì thôi.”

“Đồng ý!”

Dương Thanh Huyền không chút nghĩ ngợi tựu đồng ý.

Chỉ cần có thể mượn dùng nhân quả lực lượng, lại điều kiện hà khắc cũng có thể đáp ứng.

Hơn nữa chỉ lo Huyền Thiên Cơ đổi ý, vội vàng nói: “Lúc nào giao dịch?”

Huyền Thiên Cơ khẽ mỉm cười, nói: “Không vội. Ngươi trước đi Tiên cung bên trong đi dạo, nói không chắc có thể nhặt được một ít bảo bối. Chờ ta cần ngươi trợ giúp thời điểm, tự nhiên sẽ gọi ngươi.”

Nói xong, bóng người loáng một cái, tựu hóa thành lưu quang, hướng về cung điện kia bầy kích bắn mà đi.

Chỉ lưu lại Dương Thanh Huyền một người, đứng ở trong gió ngổn ngang.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2114: Ta Đột Nhiên Suy Nghĩ Minh Bạch

“Chỉ cần có thể thu được Bát Bộ Thiên Long cùng Nhân Quả Tứ Đế lực lượng, đến thời điểm mặc dù không có bước vào Thiên Giới, cũng có đầy đủ lực lượng trấn áp Thiên Mệnh Tối Cao. Này Huyền Thiên Cơ có âm mưu quỷ kế gì, đều không có quan hệ gì với ta. Huống hồ người này không chính không tà, không là người tốt, nhưng thật giống cũng không hư như vậy.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến một chút, tuy rằng đoán không ra Huyền Thiên Cơ hành vi động cơ, nhưng việc này đối với chính mình hữu ích vô hại, ngay lập tức liền không nữa tỉ mỉ nghĩ đến, bóng người loáng một cái, liền hướng cái kia cung điện to lớn bầy kích bắn mà đi.

Cái kia tầng ánh bình minh một dạng ánh vàng, như là một tầng nhàn nhạt chăn bông, nhẹ nhàng bao trùm ở trên khu cung điện không, cũng không có bất kỳ ngăn cản lực lượng.

Dương Thanh Huyền dễ dàng tựu mặc thấu qua, nhưng nội tâm hơi cảm thấy kinh ngạc, này ánh vàng xác thực không có công kích, cũng không có ngăn cản tác dụng, mười phần nhu hòa nhẵn nhụi, không biết là sức mạnh nào huyễn hóa thành.

Giờ khắc này không kịp tỉ mỉ nghĩ, trực tiếp triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về toàn bộ cung điện bầy quét nhìn qua.

Mảnh này kiến trúc bầy mười phần to lớn, diện tích có mấy trăm dặm sự rộng lớn, to to nhỏ nhỏ các loại cung điện cùng phòng ốc, cùng với Thiên Mạch giao thông, cùng các loại quảng trường, pho tượng, lẫn nhau kết hợp với nhau, hợp thành trước mắt này phó tuyệt đẹp cung điện cảnh tượng, giống như là một toà thành trì nhỏ.

Này Vô Dục Tiên Cung năm đó nhất định có rất nhiều người ở tai nơi này, quá nửa là Vô Dục Chủ thống lĩnh gia tộc tông môn.

Liền không biết này chút người bây giờ an ở tai?

Lẽ nào đều bị Mộ Thiếu Bạch giết?

Dương Thanh Huyền trong lòng nhẹ nhàng run rẩy hạ, Hỏa Nhãn Kim Tình đảo qua toàn bộ điện bầy, bầu trời thỉnh thoảng có quang ảnh lấp lóe, mấy ngàn tên Giới Vương võ tu, điên cuồng qua lại ở các cung điện lớn, phòng ốc cướp đoạt đồ vật.

Nhưng trên mặt của mỗi người vô cùng phấn khởi, vừa lo lắng, nhưng đều mang theo một tia thất lạc, tựa hồ cũng không có tìm được vật gì tốt.

Dương Thanh Huyền mục tiêu khóa chặt bên trong khu cung điện mấy toà nhất kiến trúc hùng vĩ, đang muốn đi qua, nhưng đột nhiên trong lòng hơi động, đầu lông mày nhẹ nhàng nhíu một cái, phi thân rơi ở một tòa nhà bầu trời, sau đó hai tay xoa một cái, một mảnh ôn hòa ánh sáng lộng lẫy biến ảo mở, ở trên lòng bàn tay không hiện ra hai viên không có chữ Ngọc Bia.

Sau đó hai tay nhanh chóng bấm quyết, sử dụng tới Huyền Thiên Cơ dạy hắn phương pháp cảm ứng.

Hai viên không có chữ Ngọc Bia trên xuất hiện nhỏ nhẹ lưu quang, ở bia chu bề trên lưu chuyển, sau đó hội tụ đến trung ương, từng người hình thành một cái “Dạ” cùng “Rồng” chữ, đồng thời lóe lên tựu tiêu tan mở, lưu quang tràn vào bốn phía không gặp, lần thứ hai khôi phục lại không có chữ trạng thái.

Mà tựu ở cách xa nhau Dương Thanh Huyền khoảng mười dặm địa phương, một tên thanh bào ông lão mới từ một gian nhà đi ra, thần sắc trên mặt bình thản, nhưng đáy mắt nhưng ẩn hiện vui sướng, hiển nhiên ở đây không đáng chú ý trong phòng, chiếm được vật gì tốt.

Ông lão chính muốn đi vào hạ một gian phòng ốc, đột nhiên trong lòng khẽ nhúc nhích, trên mặt xẹt qua một tia kinh ngạc, xoay tay tựu lấy ra một mặt không có chữ Ngọc Bia, mặt trên lưu quang lóe lên, "Càn" chữ loáng một cái mà không có.

Ông lão nhíu mày lại, đột nhiên lật tay một cái, Ngọc Bia tựu biến mất không còn tăm hơi, sau đó hai tay chắp sau lưng, lạnh lùng nhìn chằm chằm hư không nơi nào đó, hừ nói: "Đi ra đi."

Chỗ kia trên hư không quang ảnh loáng một cái, một đạo thon dài bóng người tựu lăng không bước ra, kiếm mi lãng mục, mỉm cười nhìn ông lão.

"Dương Thanh Huyền!"

Ông lão kinh sợ, âm thầm hít một hơi khí lạnh, tại sao là tên sát tinh này?

Có phía trước một trận chiến, Dương Thanh Huyền tên, vào giờ phút này không người không biết, không người không hiểu, đồng thời chỉ cần Vô Dục Giới hành trình kết thúc, danh tự này sợ là chẳng mấy chốc sẽ truyền khắp toàn bộ Mục Hải Vực Giới, trở thành nam bộ vũ trụ bên trong từ từ dâng lên một viên tân tinh.

Ông lão bình tĩnh, ôm quyền trầm giọng nói: "Hóa ra là Thanh Huyền tiểu hữu, không biết trốn trong bóng tối nhìn trộm lão hủ là là ý gì?"

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, ôm quyền chắp tay nói: "Bằng hữu nói quá lời, cái gì gọi là nhìn trộm? Bất quá là vừa vặn đến đây đi, hơn nữa lại vừa vặn nhìn thấy bằng hữu trong tay cái kia không có chữ Ngọc Bia, mà tại hạ vừa vặn lại đối với vật kia vô cùng cảm thấy hứng thú. Không biết bằng hữu muốn cái gì giá tiền chịu nhượng lại?"

Lão giả nói: "Vật ấy lão hủ cũng cảm thấy rất hứng thú, ôm quyền, không cách nào nhượng lại."

Dương Thanh Huyền nói: "Giá cả tốt đàm luận."

Ông lão đem mặt xoay qua chỗ khác, lạnh lùng nói: "Không để."

Dương Thanh Huyền mặt mỉm cười, nói ra: "Cái kia dùng các hạ mệnh đây? Không biết đúng hay không giá trị khối này Ngọc Bia giá cả?"

Ông lão giận dữ, sợ quát lên: "Dương Thanh Huyền! Đừng vội khinh người quá đáng! Đừng tưởng rằng ngươi đánh thắng Ninh Tu Chân, lão phu tựu sẽ sợ ngươi! Lão phu có thể thu lấy khối này không có chữ Ngọc Bia, thực lực thì không phải là Ninh Tu Chân cái kia tiểu bối có thể so sánh với!"

Dương Thanh Huyền cười nói: "Ta còn thực sự chính là như thế cho là." Phía sau quang ảnh loáng một cái, Cơ Bắc Dã tựu hiện thân mà ra, tay phải vồ một cái, một luồng vòng xoáy ở lòng bàn tay hiện ra, chậm rãi hóa ra Ảnh Thần Đao, sát khí ác liệt khuếch tán mở.

Dương Thanh Huyền hai tay ôm ngực, nhìn chằm chằm ông lão nói ra: "Bằng hữu, cái kia không có chữ Ngọc Bia ta là tình thế bắt buộc, mong rằng cho chút thể diện."

Ông lão cả giận nói: "Mặt mũi? Mẹ nó, Lão Tử nể mặt ngươi, ngươi tựu không nể mặt Lão Tử? Cướp đồ còn để ta nể tình?!"

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu, than thở: "Lời nói này thật khó nghe, nếu không thể đồng ý, vậy thì chỉ có mình ta tới bắt."

Ôm ở trước ngực hai tay của bỏ xuống, bóng người lóe lên, tựu xuất hiện ở sau lưng lão ta, Chiến Kích Thiên Khư chặn ngang hoành chém tới.

Cơ Bắc Dã cũng nháy mắt ra tay, hai tay cầm đao, không có bất kỳ thủ xảo, trực tiếp lăng không chém xuống.

Hai người hợp kích, dựng đứng phách, xoay ngang chém, đem lão giả vị trí cùng tứ phương không gian hoàn toàn khóa chặt, không thể trốn đi đâu được.

Ông lão giận dữ, quát: “Khinh người quá đáng!”

Dưới chân bộ pháp giẫm lên một cái, thân thể ở tại chỗ quay một vòng, phần eo một cái băng quang đột nhiên giải khai, trực tiếp đánh về phía chiến kích.

“Oành” một tiếng, đem Thiên Khư đánh bay.

Cái kia đai lưng đột nhiên gảy thẳng tắp, là một thanh Kim Cương đoản kiếm, ở ông lão trong tay khẽ múa, hóa thành đạo đạo kiếm khí che ở trước người, chặn lại rồi Cơ Bắc Dã một chiêu Bá Đao.

Ông lão không dám lưu lại, kiếm thế ở không trung run lên, xuất liên tục hai đạo kiếm hoa, phân biệt hướng về hai người đánh tới, mình thì là bóng người loáng một cái, liền muốn bỏ chạy.

Từng trải qua Dương Thanh Huyền cùng Ninh Tu Chân một trận chiến sau, biết Dương Thanh Huyền thực lực xa chưa phát huy được, ở lâu ham chiến lời, hơn nửa tựu phải thảm, tẩu vi thượng sách.

Nhưng độn quang vừa lên, bầu trời tựu tối sầm lại, lập tức lớn vô cùng ánh vàng soi sáng hạ xuống, bốn phía phòng ốc đều bị khí áp ép tới “Ầm ầm” vang vọng, một luồng vương triều bá nghiệp rộng lớn khí thế, trấn áp xuống.

Ông lão kinh hãi nói: “Cổ bảo!”

Chính là món bảo vật này, phá hết Ninh Tu Chân bốn ngọc kim giáp, dẫn đến Ninh Tu Chân thảm bại.

Giờ khắc này lại xuất hiện cõi trần, ông lão trong lòng lập tức hít một hơi khí lạnh, không dám khinh thường, hai tay liều mạng kết ấn, hướng về cái kia cổ bảo đánh tới.

Mà tựu ở cùng lúc này, Dương Thanh Huyền trên tay phải bị mạ vàng bao vây, vô số vòng xoáy màu vàng óng hiện ra ở trăm trượng trong phạm vi, đều hướng về một chưởng kia tuôn tới.

Ông lão hoảng sợ nói: “Thập Phương Câu Diệt?” Sợ đến cả người run lên, vội vàng kêu lên: “Thanh Huyền tiểu hữu mau dừng tay! Chuyện gì cũng từ từ. Đúng rồi, ta đột nhiên suy nghĩ minh bạch, này không có chữ Ngọc Bia đối với ta mà nói không có nửa phần tác dụng, tiểu hữu nếu cần liền trực tiếp cầm được rồi, còn nói gì mua, thực sự là quá khách khí!!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2115: Quỷ Tàng Đột Phá, Trong Tháp Kim Nhiêu

Cơ Bắc Dã đồng thời rơi ở ông lão cách đó không xa, một đao đã súc thế, vô biên thô bạo đều tràn vào trong đao, nếu như ông lão "Rõ ràng" lại muộn nửa phần, cũng đã chém đi ra.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: "Hiểu?"

Ông lão đầy đầu Đại Hãn, liều mạng gật đầu kêu lên: "Hiểu, hiểu, rõ rõ ràng ràng, rõ rõ ràng ràng, rõ rõ ràng ràng, lão hủ sống nhiều năm như vậy, từ trước đến nay không có một khắc như giờ phút này giống như rõ ràng!"

Dương Thanh Huyền nói: "Hiểu là tốt rồi."

Lập tức đem vật cầm trong tay Thập Phương Câu Diệt tản đi, đồng thời đưa tay chộp một cái, cái kia hoàng triều ấn tựu bay trở về, rơi vào lòng bàn tay không gặp.

Cơ Bắc Dã cũng thu hồi Ảnh Thần Đao.

Ông lão tầng tầng thở phào, cả người đều bị mồ hôi lạnh thẩm thấu, nếu chỉ là hoàng triều ấn, hắn còn chắc chắn tiếp đó, lại thêm cái kia Thập Phương Câu Diệt nhưng là khó nói, huống hồ còn có một vị Bá Đao ở bên, đồng thời Dương Thanh Huyền cái kia cửu tinh tột cùng nguyên thần thứ hai còn không có xuất hiện.

Ông lão nháy mắt liền biết, chính mình vờ ngớ ngẩn, phạm vào to lớn ngốc, nhưng may là Dương Thanh Huyền cầu tài không cầu mệnh, lúc này mới tìm lại một mạng.

Dù sao cửu tinh cường giả tối đỉnh, tung hoành vũ trụ, nuông chiều thành quen thuộc, đột nhiên tựu để hắn cúi đầu, hết sức khó chịu, nhưng loại này khó chịu cải chính cũng rất nhanh, bị đánh một trận là tốt rồi.

Ông lão gấp vội vàng lấy ra không có chữ Ngọc Bia, hướng về Dương Thanh Huyền ném đi, sau đó dưới chân một điểm, tựu nhanh chóng bỏ chạy, chỉ lo Dương Thanh Huyền đổi ý, hoặc là còn muốn doạ dẫm hắn thứ khác.

Dương Thanh Huyền tiếp nhận không có chữ Ngọc Bia, mấy đạo quyết ấn đánh vào bên trong, “Càn” chữ lóe lên mà diệt, vui mừng bỏ vào trong túi, nói với Cơ Bắc Dã: “Chúng ta cũng đi.”

Hai người đồng thời hóa thành độn quang, hướng về cung điện bầy mấy toà to lớn hạt nhân cung điện bay đi.

Cung điện kia như là một toà tháp lớn, đứng sừng sững ở toàn bộ bên trong khu cung điện, là mấy toà cực kỳ dễ thấy một trong kiến trúc.

Dương Thanh Huyền vừa rồi rơi ở tháp trước, tựu cảm ứng được bên trong truyền tới năng lượng thật lớn gợn sóng, đã có người ở bên trong tranh đoạt đấu võ.

Dương Thanh Huyền hướng về trong tháp đi đến, vừa vừa bước vào cửa, lại đột nhiên trong lòng hơi động, từ Thái Huyền Thiên bên trong truyền đến Quỷ Tàng tiếng cười điên cuồng, chấn vô số thần kiếm ở mộ phần đầu trên hơi run rẩy.

Dương Thanh Huyền cảm ứng được Quỷ Tàng giờ khắc này không giống bình thường biến hóa, cả kinh nói: “Đột phá?”

Quỷ Tàng ngửa lên trời cuồng tiếu một trận, mới chậm rãi trấn định lại, hắc tiếng nói: “Ba sao Thiên Giới! Ha ha ha ha. Thật là mộng ảo giống như vậy, nằm mơ cũng không nghĩ tới, đời này còn có thể lại có cơ hội trở lại cảnh giới này.”

Dương Thanh Huyền cũng là mừng như điên, còn tưởng rằng hắn đột phá chỉ là hai sao, không nghĩ một chút tựu vượt qua đến rồi ba sao.

Quỷ Tàng nói: “Không dùng kỳ quái. Phổ thông quỷ tu, nghĩ muốn đột phá đến ba sao Thiên Giới, khả năng cả đời đều không hy vọng. Nhưng bản tọa nhưng là đã từng đứng ở cửu tinh bên trên đỉnh cao tồn tại, đồng thời quan trọng nhất là cái kia Tôn Hồn Thạch, mặc dù chỉ là một bộ phận không đầy đủ Tôn Hồn Thạch, nhưng trong mặt ẩn chứa sức mạnh cùng đại đạo lĩnh ngộ, nhưng là ta thời kỳ tột cùng đều không cách nào so sánh. Lại thêm này từ trước đến nay ăn đều là Giới Vương hồn, cũng coi là đại bổ. Cuối cùng, lại thêm một tia vận khí, đột phá trở lại ba sao, tựu nước chảy thành sông, ha ha ha ha!”

Dương Thanh Huyền cao hứng nói: “Có một vị ba sao Thiên Giới ở, đi Ninh gia gây sự thời điểm, tỷ lệ thành công tựu lớn hơn.”

Quỷ Tàng ý khí phấn phát, được nước nói: “Chờ bản tọa khôi phục dĩ vãng đỉnh cao, giúp ngươi quét ngang vùng vũ trụ này, Thần chặn giết Thần, nghĩ giết ai thì giết!”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Thiếu khoác lác, có như thế ngưu bức lời, trước ngươi cũng sẽ không chết rồi, coi như ngươi khôi phục đỉnh cao, ở ngươi bên trên vẫn là có vạn cổ chí tôn.”

Quỷ Tàng khinh miệt giễu cợt nói: “Trí chướng, ngươi biết cái gì! Ngươi làm vạn cổ chí tôn là quán vỉa hè hàng, nơi nào đều có thể gặp phải? Ta so sánh xác định, vũ trụ này cũng không tồn tại vạn cổ chí tôn. Cái gì đó bốn Thánh Chủ, tám vực Thiên Vương các loại, nhiều nhất cũng là cùng ta kiếp trước tương đương, thậm chí còn không bằng.”

Dương Thanh Huyền hồ nghi nói: “Ồ? Ngươi như vậy vững tin?”

Quỷ Tàng rên lên giai điệu, tâm tình thật tốt, khoát tay nói: “Ngươi cấp độ quá thấp, nói cho ngươi ngươi cũng nghe không hiểu, mau mau tăng cao tu vi, giết nhiều một ít Thiên Giới đến ta ăn. Hiện tại ăn Giới Vương đã không có cảm giác gì.” Trên mặt vui sướng đột nhiên chậm rãi đông lại hạ xuống, chuyển thành thở dài, ai nói: “Nếu như không có lớn cơ duyên lớn, có thể mấy triệu năm cũng sẽ không lại đột phá.”

Dương Thanh Huyền cười mắng: “Mới vừa rồi còn nói khôi phục đỉnh cao, thay ta quét ngang vũ trụ, ta có thể không chờ được mấy triệu năm lâu như vậy.”

Quỷ Tàng than thở: “Ngươi sẽ không hiểu. Càng đi lên, mỗi đột phá một cấp độ khó lớn bao nhiêu. Từ ba sao đến bốn sao, cần cơ duyên cùng năng lượng, đã không phải là bội số vấn đề, hoàn toàn là hai cái tầng cấp. Tầng này đột phá cần thiết, đủ để đem một người bình thường người phàm, tạo nên thành ba sao Thiên Giới.”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, sợ hãi nói: “Có khuếch đại như vậy?!”

Quỷ Tàng gật đầu nói: “Bằng không, ngươi cho rằng Thánh Tông danh tộc, có tốt như vậy thành tựu? Đây chính là thống ngự toàn bộ vũ trụ, vô số tinh hệ siêu cấp tồn tại.”

Sở hữu thất tinh Thiên Giới thế lực, mới là Thánh Tông danh tộc.

Dương Thanh Huyền nội tâm lại cảm thấy một tia áp lực thật lớn, xem ra chính mình trên Ninh gia hành trình, còn phải lại cẩn thận một chút, ít nhất phải tìm tới đủ mà đối kháng yên tĩnh Thánh Hạo tồn tại. Hắn hiện tại có hai cái mục tiêu, một là Khương gia chi chủ, hiểu chi lấy lợi ích, có lẽ có thể thành. Còn một cái chính là Tử Tâm Thần Vương. Chính mình có Thần Vương Thiết ở, có thể cầu Tử Tâm Thần Vương một chuyện, nếu là lại tăng thêm một ít cái khác lợi ích, có lẽ sẽ thành.

Quỷ Tàng nói: “Ngươi không muốn có quá lớn gánh nặng trong lòng, tiếp tục cố gắng đi về phía trước liền có thể.”

Dương Thanh Huyền “Ừ” một tiếng, quăng mở rất nhiều tạp niệm, liền bước vào cái kia trong tháp.

Một chút thì nhìn thanh bên trong cảnh tượng, hơn mười vị giới vương ở bên trong hỗn chiến, đánh đất trời tối tăm, nhưng tháp này kết cấu kiên cố, đồng thời ẩn chứa đại trận, phảng phất một thế giới. Mặc cho những này Giới Vương làm sao chém giết, ở bên ngoài mặt xem ra đều là lù lù bất động.

Dương Thanh Huyền ánh mắt một chút rơi ở tháp ngay chính giữa, có một cái cung phụng đài, mặt trên bảo hộ một cái Kim Nhiêu, thỉnh thoảng có phù văn ở tha cho trên lóe lên, tỏa ra cường đại vầng sáng.

Dương Thanh Huyền hai con ngươi co rụt lại, này Kim Nhiêu bản thân liền là một món bảo vật, hơn nữa cản trở thần thức của hắn, không nhìn thấy bên trong có hay không có đồ vật.

Ngay lập tức bước mở bước đến, liền hướng cái kia cung phụng lên trên bục đi.

Vẫn luôn không người để ý hắn, cho đến khoảng cách cái kia cung phụng đài khoảng ba mươi trượng thời điểm, tựu truyền đến một tiếng hét lớn, “Đứng lại! Càng đi về phía trước một bước sẽ chết!”

Trong tháp hơn mười người, lúc này mới ở chiến đấu sau khi, dồn dập đem ánh mắt phóng hạ xuống, một thấy người này dáng dấp, không khỏi đều thất kinh.

Vào giờ phút này, muốn nói không có người nhận thức Dương Thanh Huyền, vậy thì đúng là mắt mù.

Dương Thanh Huyền cũng cũng không để ý tới cái kia uy hiếp nói như vậy, dưới chân không có nửa phần dừng bước, trực tiếp bước vào ba trong phạm vi mười trượng, cũng lại tiếp tục đi về phía trước.

Trong tháp trên hư không hơn mười người, nháy mắt từng cái từng cái tách ra, sở hữu tranh đấu im bặt đi, đều là một đôi đôi phẫn nộ mà kinh ngạc ánh mắt, nhìn chằm chằm phía dưới!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2116: Thay Hình Đổi Vị, Cướp Đoạt Kim Nhiêu

“Đứng lại!”

“Mau mau đứng lại!”

Từng đạo từng đạo quát mắng tiếng từ trên trời cao truyền đến, hơn mười người tất cả đều chỉ vào Dương Thanh Huyền giận dữ hét lớn.

Nhưng chính là không có người nào dám lao xuống ngăn cản.

Dương Thanh Huyền trí nhược không nghe, đi thẳng tới cái kia cung phụng đài trước, đưa tay nắm cái kia Kim Nhiêu.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền tay đình trệ ở không trung, một điểm nhàn nhạt băng hoa, từ không trung bay xuống, rơi ở đầu ngón tay của hắn trên.

Sau đó cái kia băng hoa nháy mắt mở rộng, đem trọn cái bàn tay, cánh tay, bả vai, cái cổ, đầu, thân thể, hoàn toàn bao vây lấy.

Dương Thanh Huyền trực tiếp hóa thành một vị băng nhân, đóng băng tại chỗ.

Ở Kim Nhiêu phía trước ba trượng ra, một vị tám sao đỉnh cao Giới Vương đột nhiên hiện ra, toàn thân bốc lên hàn băng điểm điểm, hai tay nhanh chóng bấm quyết, ở trước người ngưng tụ ra một đạo Băng Tiễn, mạnh mẽ kích bắn về phía Dương Thanh Huyền, quát lên: “Mọi người cùng nhau ra tay, trấn áp người này! Bằng không chúng ta khổ cực tranh đoạt nửa ngày thành quả, sẽ bị người hái!”

Hơn mười vị giới vương đã sớm nghĩ ra tay, gặp Dương Thanh Huyền liền muốn lấy đi Kim Nhiêu, không khỏi là nội tâm sốt sắng, gặp có người dẫn đầu, lập tức càng ngày càng bạo, dồn dập ra tay.

Các loại cường đại chiêu thức thần thông, từ bốn phương tám hướng đánh rơi, toàn bộ khóa chặt Dương Thanh Huyền, mạnh mẽ đánh tới.

Dương Thanh Huyền ở đỉnh mây trên đại chiến Ninh Tu Chân biểu hiện, sớm đã thâm nhập nhân tâm, ai cũng không dám giấu dốt, ôm sinh tử đánh một trận tâm thái, không khỏi là bình sinh tuyệt học mạnh nhất.

Toàn bộ đại điện không gian, đều trở nên vặn vẹo bất quy tắc, cái kia cung phụng trên đài Kim Nhiêu, phảng phất chịu đến cảm giác mạnh mẽ cho đòi, từng vòng màu vàng vầng sáng khuếch tán ra, đồng thời nương theo có “Loảng xoảng” tiếng.

“Răng rắc răng rắc”

Ở Kim Nhiêu phía trước, cái kia tượng băng trên người, không ngừng tuôn ra vết rạn nứt, bên trong truyền đến Dương Thanh Huyền thanh âm, “Một đám trí chướng sao?”

“Oành!”

Sở hữu Băng Tinh nháy mắt nổ tung thành phấn vụn, cường đại hỏa diễm phóng lên trời, hỏa chi ấn quyết ở trong biển lửa lăn lộn, khuếch tán ra khí thế liền đem cái kia Băng Tiễn chặn lại, khiến cho lại không cách nào đi tới mảy may, sau đó càng là “Ầm” một tiếng nổ tung.

Tại mọi người liên thủ bên dưới xoay chuyển không gian, theo ngọn lửa lăn lộn, không ngừng bị đè cho bằng khôi phục tại chỗ.

Vị kia cả người phủ kín Băng Tinh tám sao đỉnh cao Giới Vương, hoảng sợ hét lên một tiếng, xoay người tựu hóa thành ánh xanh bỏ chạy.

“Nếu ra tay rồi, còn đi rồi chứ?”

Dương Thanh Huyền đồng bên trong ánh sáng lạnh lẽo lóe lên, đưa tay hướng về cái kia một trảo, gằn giọng nói: “Thay hình đổi vị!”

Không gian trở nên hết sức quỷ dị không tầm thường, hai người vị trí tọa độ hoảng hốt bên dưới, trực tiếp bị đổi cho nhau.

Vị kia tám sao Giới Vương kinh hãi bên dưới, phát hiện mình đã đứng ở Dương Thanh Huyền vị trí, mà bốn phương tám hướng công kích, đã tới trước mắt.

“Ầm ầm!”

Hơn mười vị Giới Vương suốt đời tuyệt chiêu, mạnh mẽ oanh ở trên người người này, không có bất kỳ hồi hộp, kêu thảm một tiếng, tựu nổ tan xương nát thịt.

Mà Dương Thanh Huyền giẫm ở đằng kia người lúc trước bỏ chạy vị trí, một quay người lại, năm ngón tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, vô biên hỏa diễm càng là lăn lộn sôi trào, bên trong chậm rãi bay lên sáu cái to lớn hỏa diễm văn tự, hút vào toàn bộ bên trong cung điện linh khí, nháy mắt biến thành sáu cái quả cầu lửa.

“Không được! Đi mau!”

Trong đại điện hơn mười người, ở đây nhiệt độ cực kỳ cao độ quay nướng hạ, nhưng là cả người bốc ra ý lạnh, lại cũng không kịp nhớ Kim Nhiêu, dồn dập hướng về tháp chạy ra ngoài.

“Ra tay liền muốn đi, trên đời cái nào có chuyện tốt như vậy?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt lạnh lẽo, tay phải lật tay tựu đập tới, quát lên: “Lục Dương Chưởng!”

Sáu cái hỏa cầu khổng lồ nháy mắt lăn lộn bất định, sắp xếp thành nhất định hình dạng, lẫn nhau xoay tròn, hóa thành một đạo to lớn vô biên chưởng pháp, mạnh mẽ đánh về cửa tháp khẩu.

Trong tháp biển lửa, tương tự bị Lục Dương điều động, đồng thời ra bên ngoài rút nhanh chóng mà đi.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ tháp lớn phát sinh kịch liệt rung động, cường đại đáng sợ hỏa diễm kình khí, mạnh mẽ từ môn bên trong oanh kích mà ra.

Hơn mười tên võ tu toàn bộ bị chưởng pháp bắn trúng, lại bị ngọn lửa một quyển toàn bộ đánh bay ra ngoài.

Ngoài tháp còn có mấy đạo vừa rồi rơi xuống, chuẩn bị muốn vào tháp thân ảnh, vừa thấy lớn hỏa điên cuồng gào thét mà đến, đều là sợ đến xoay người chạy, nhưng vẫn là né tránh không vội, bị cuốn vào trong đó.

“Ầm ầm!”

To lớn hỏa diễm giội rửa ra một cái thẳng tắp mà đen nhánh đại đạo, từ cửa tháp trước, trình hình quạt kéo dài hướng về phương xa.

Không biết bao nhiêu người đốt cháy khét bị vùi vào trong đất, triệt để chết rồi.

Còn lại hai, ba người, cả người cháy đen, nhưng may mắn không chết, sợ đến liều mạng thả ra độn quang, lóe lên mà chạy về phía xa.

To lớn rung động tiếng đã kinh động bốn phương tám hướng võ tu, hơn nữa toà này tháp cao vốn là địa tiêu tính kiến trúc, rất nhiều người từ bốn mặt vây quanh.

Hãy nhìn gặp trước mắt cảnh tượng đáng sợ, cùng với cái kia chút chôn ở bên trong cháy đen thi thể sau, từng cái từng cái lập tức xoay người rời đi, đi những địa phương khác tìm tòi.

Tuy rằng đều không biết trong tháp là ai, nhưng biết chắc là nhân vật hết sức nguy hiểm. Cung điện bầy mười phần to lớn, thứ tốt cũng rất nhiều, không cần thiết vì là hơi có chút lợi ích mạo to lớn nguy hiểm.

Dương Thanh Huyền một chưởng sau, tựu xoay người lại, tiếp tục hướng cái kia Kim Nhiêu đi đến.

Lần này lại không có người ngăn cản, bởi vì đã không người.

Dương Thanh Huyền đưa tay chụp vào Kim Nhiêu, vừa chạm tới cái kia nhàn nhạt kim quang, đã bị cự lực ngăn trở, đồng thời đầu ngón tay bị cắt rời mở giống như vậy, đau nhức cực kỳ.

“Hệ” Kim “pháp bảo.”

Dương Thanh Huyền lập tức đối với Kim Nhiêu có nhất định phán đoán, cánh tay trong phút chốc hóa thành long trảo, mạnh mẽ thăm dò vào kim quang bên trong, một điểm điểm đè xuống.

“Loảng xoảng loảng xoảng!”

Thanh âm dồn dập bên trong từ Kim Nhiêu bên trong truyền ra, kích động Dương Thanh Huyền thân rồng, liền ngay cả long lân đều từng mảnh từng mảnh nổ lên, tràn ra tảng lớn huyết hoa.

“Thật là nhọn nhuệ bảo vật!”

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, năm ngón tay ở kim quang bên trong kết ấn, trong phút chốc từ lòng bàn tay dấy lên một điểm bản nguyên hỏa, nháy mắt mở rộng.

“Ầm ầm!”

Nam hỏa khắc tây kim.

Mồi lửa kết ra đế ấn, trong khoảnh khắc ở lòng bàn tay phía dưới khuếch tán, hóa thành một cái vòng xoáy, đem Kim Nhiêu mặt trên tản mát ra sắc bén khí toàn bộ tách ra.

Dương Thanh Huyền lại năm ngón tay ép một chút, rốt cục bắt trên Kim Nhiêu, trực tiếp vén lên.

“Ầm ầm!”

Tháp lớn nháy mắt bắt đầu run rẩy, như là bị đào đi hạt nhân.

Hơn mười vị giới vương liên thủ công kích, cũng không thể đối với tháp tạo thành nửa phần thương tổn, giờ khắc này nhưng hình như gỗ mục, phảng phất không chịu nổi.

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn, ở Kim Nhiêu dưới còn có một cái hộp ngọc, nghĩ cũng không nghĩ tựu cùng nhau cất vào đến, toàn bộ người loáng một cái, tựu lắc mình xuất hiện ở tháp lớn ở ngoài.

Phía sau còn truyền đến tháp tiếng ầm ầm, nhưng cũng không có giống trong dự liệu như vậy sụp xuống, mà là cả tòa tháp lớn, không ngừng rơi vào hư vô không gian.

Ở tháp bốn phía biến ảo ra lượng lớn màu đen vết nứt cùng năng lượng, đem trọn cái tháp hoàn toàn bao vây lấy, vô tận đen kịt đem tháp một điểm điểm nuốt hết, cho đến biến mất ở trước mắt.

Một toà tháp cứ như vậy bỗng dưng không thấy, trên mặt đất thậm chí đều không có bất kỳ dấu vết, chỉ có Dương Thanh Huyền một chưởng kia đánh văng ra ngoài to lớn nám đen hình quạt đường nối.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, này Vô Dục Tiên Cung bố trí cùng quy tắc, quả nhiên không thể tưởng tượng nổi.

Chính phải rời đi, đã thấy một đạo độn quang bay nhanh mà rơi, bên trong truyền đến âm thanh, cười nói: “Thanh Huyền huynh, xem ra thu hoạch không cạn a.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2117: Tìm Kiếm Ngọc Bia, Thái Cực Hoàn

Dương Thanh Huyền định nhãn nhìn tới, người tới chính là Tàng Phong, cười rạng rỡ, lúc này ôm quyền nói: “Tàng Phong huynh, cười chê rồi, được chút gì muôi muôi bát chén, không đáng giá.”

“Ha ha.” Tàng Phong cười to nói: “Không đáng giá? Vậy cùng ta đổi được không này tháp lớn đều bởi vì mất đi trấn áp lực lượng mà bị hư vô nuốt hết, có thể thấy được Thanh Huyền huynh đoạt được bảo vật thần diệu quý trọng, sợ là khó có thể cân nhắc.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Một cái Kim Nhiêu mà thôi, không có gì ghê gớm, nếu như Tàng Phong huynh yêu thích, tựu đưa cho ngươi được rồi.”

Tàng Phong lấy làm kinh hãi, không thể tin được dáng vẻ, hỏi: “Thật chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tự nhiên coi là thật, bất quá, ta cũng có chút việc nhỏ, nghĩ phải làm phiền Tàng Phong huynh, hoặc có lẽ là phiền phức nhân sự nơi.”

“Ha ha, đừng nói nữa.” Tàng Phong khoát tay lia lịa lắc đầu, cười khổ nói: “Ta biết ngươi cái gọi là việc nhỏ là cái gì, là giết tới danh tộc đi, chống lại một vị bảy sao trở lên Thiên Giới tồn tại, cùng với đếm không hết Thiên Giới, Giới Vương các loại. Loại này việc nhỏ, tại hạ thật sự là không thể ra sức.”

“Ha ha.”

Dương Thanh Huyền cũng cười nói: “Tàng Phong huynh nói quá lời, nếu là như vậy liều lĩnh, ta chẳng lẽ không phải cũng là đi chịu chết? Đương nhiên phải chắc chắn mới có thể đến phiền phức nhân sự nơi.”

Tàng Phong trầm ngâm hạ, nói: “Thanh Huyền huynh Kim Nhiêu ta cũng không dám nắm, lấy địa vị của ta cùng thực lực, thật cầm không nổi. Nếu Thanh Huyền huynh cùng Thủ Ngu có giao tình, cùng ta lại có giao tình, tương lai nếu như chắc chắn đối phó Ninh gia, cho thù lao lại đầy đủ, ta nghĩ đại đương gia là sẽ đáp ứng.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, ôm quyền nói: “Cái kia ta trước tiên ở nơi này đa tạ Tàng Phong huynh.”

Tàng Phong cười khổ nói: “Trên thực tế, đối phó Ninh gia chướng ngại lớn nhất, vẫn là phải tìm đến kiềm chế yên tĩnh Thánh Hạo người. Cao cấp Thiên Giới chi chủ, giở tay giở chân cũng có thể hủy diệt tinh hệ, vũ trụ, lực lượng mạnh mẽ, đã vượt qua của chúng ta nhận thức.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đó là tự nhiên. Chờ ta tìm tới kiềm chế yên tĩnh Thánh Hạo người, chính là trên Ninh gia thời gian.”

Tàng Phong nói: “Tốt, như là tìm được, bất cứ lúc nào đến nhân sự nơi tới tìm ta. Ngươi có thể cân nhắc hạ chủ nhà họ Khương, cùng với một ít cùng Ninh gia có quan hệ thế gia. Bất quá ta canh đồng huyền huynh thông minh vô song, cũng đã ở hướng về phương diện này nghĩ biện pháp.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Đích thật là nghĩ lung lạc Khương gia, tựu không biết có thể đủ thành công.”

Tàng Phong nói: “Hiểu chi lấy tình, động chi lấy lý. Gừng yên tĩnh hai nhà, đã là như nước với lửa, ta tin tưởng lấy Thanh Huyền huynh trí tuệ, nắm bắt hẳn rất lớn.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Chỉ mong đi.”

Tàng Phong mỉm cười nói: “Trước tiên không hàn huyên, nơi đây thời gian quý giá, nhiều trì hoãn một phút, tựu nhiều tổn thất vô số bảo bối a, ta đi trước, cáo từ.”

Nói, ôm quyền chắp tay, tựu hóa thành độn quang mà đi.

Sở dĩ không có la trên Dương Thanh Huyền cùng đi, chính là sợ hai người đồng thời gặp phải bảo vật, vậy thì lúng túng.

Vì lẽ đó nơi này, vào lúc này, mọi người tách ra làm việc là tốt nhất.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, bay thẳng trên trên không, dùng Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về bốn phương tám hướng nhìn tới, toàn bộ bên trong khu cung điện, mấy ngàn Giới Vương ở không ngừng bay lượn, qua lại, tìm kiếm vật phẩm.

Đồng thời thỉnh thoảng có đại chiến phát sinh, khắp nơi đều truyền đến sóng năng lượng.

Lúc mới bắt đầu, tài nguyên có đủ nhiều, mọi người ai cũng không muốn vì cướp đồ liều mạng, đến phía sau tài nguyên bắt đầu nắm chặt thiếu, tranh đoạt lại bắt đầu, đồng thời còn càng ngày sẽ càng loạn.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, hai tay nhanh chóng bấm quyết, trước người hiện ra ba khối không có chữ Ngọc Bia, cảm ứng mặt khác năm khối tăm tích.

Giờ khắc này, mặt khác năm khối Ngọc Bia cũng khẳng định ở Vô Dục Tiên Cung bên trong, nếu như chờ Vô Dục Giới đóng, sở hữu võ tu tản vào thiên nam địa bắc, thậm chí vũ trụ khắp nơi, vậy thì thật sự thấy quỷ, khó hơn nữa tìm tòi.

Sau đó không lâu, ở một tòa thông thường bên trong cái phòng nhỏ, một vị ngân giáp võ tu, chính triển khai Linh Mục thần thông, bốn mặt quan sát, tìm kiếm bảo vật.

Đột nhiên, hai con ngươi màu bạc co rụt lại, tựu phát hiện trước mắt nhiều hơn một người, đang nhìn hắn cười.

Ngân giáp võ tu hoàn toàn biến sắc, cả kinh kêu lên: "Dương Thanh Huyền!"

Một lát sau, ngân giáp võ tu một mặt âm trầm từ bên trong cái phòng nhỏ đi ra, trực tiếp hóa thành một đạo lưu quang mà đi.

Mà trong phòng, Dương Thanh Huyền hai tay bấm quyết, trước người không có chữ Ngọc Bia, đã có bốn mặt, lăng không xoay tròn, ở quyết ấn hạ cảm ứng khác bốn mặt tồn tại.

…

Ở một tòa thông thường trong Thiên điện, bùng nổ ra to lớn vang vọng cùng ánh sáng.

Mấy bóng người đan xen lánh rơi, đối phương đòn công kích này, lâm vào to lớn tranh cướp bên trong.

Ở thiên điện trung ương, lơ lửng một cái Thái Cực Hoàn, một thước đường kính, chầm chậm xoay tròn, như sao dòng sông động, hai cực âm dương tâm ý từ hoàn bên trong khuếch tán ra, vừa thấy chính là vật phi phàm.

Nguyên bản cái Thiên điện này sớm đã bị người trong ngoài lục soát toàn bộ, liền ngay cả bàn, bích hoạ, bồ đoàn các loại, tất cả đều bị người cầm đi.

Chính là bởi vì trống trơn như vậy, trái lại để người phát hiện nguyên bản giấu ở trên bàn một cái nhợt nhạt dấu ấn, nhẹ nhàng xúc động hạ, tựu nổi lên cái này Thái Cực Hoàn.

Lập tức tựu gây nên đến to lớn sát ý, tại chỗ không biết từ chỗ nào bay lượn ra hai bóng người, cùng người này bắt đầu đấu.

Ba người đều là tám sao Giới Vương, cái kia phát hiện người tu vi hơi cao hơn một bậc, vừa vặn đánh không thể tách rời ra, khó phân thắng bại.

Sau đó không lâu, lại đưa tới mấy vị Giới Vương, vừa thấy Thái Cực Hoàn, đều biết là bảo vật, không nói hai lời liền lên đến cướp đoạt, liền trong đại điện đã biến thành một hồi hỗn chiến.

Mỗi người đều muốn tranh đoạt, nhưng chỉ cần dựa vào một chút gần Thái Cực Hoàn, lập tức chịu đến mọi người hợp kích, lại bị bức ép lui về. Vì lẽ đó tuy rằng đánh trời đất xoay vần, nhưng thủy chung không người chạm đến.

Đúng lúc này, một đạo bóng người màu đen kích bắn mà vào, như tối đen như mực khói đặc, ở trong điện trên dưới qua lại mấy lần, càng xảo diệu tránh được mọi người công kích, trực tiếp hướng về Thái Cực Hoàn chạy đi.

“Là ai? Dám to gan ở chúng ta mí mắt sau đó lấy hoàn, không khỏi quá không coi ai ra gì!”

“Cho ta lưu lại!”

“Ngăn cản người này!”

Trong điện một mảnh hét lớn tiếng, nguyên bản chiến đấu tràng diện, lập tức ngừng lại đến, tất cả đều là hướng về bóng đen kia ra tay.

Bóng đen ở không trung ngưng lại, biến ảo ra một tên đẹp nhiêm đầu trọc Đại Hán, nhếch miệng nở nụ cười, lộ ra hai viên lỗ răng, thân thể ở không trung xoay tròn, tựu chân đạp hư không bước, liên tục xuất chưởng, hướng về những công kích kia đánh tới.

“Trăm điệp mặc hoa chưởng!”

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Mỗi một chưởng đều ngưng tụ ra mênh mông uy năng, đám đông công kích toàn bộ ngăn trở, nổ ra từng đạo từng đạo năng lượng thật lớn hoàn, xung kích ở hắc y đầu trọc trước mặt thời gian, đã bị hắn cương khí hộ thể ngăn trở, tự hành đánh tan.

“Chi! Cửu tinh đỉnh cao?!”

Trong điện võ giả tất cả đều hít một hơi khí lạnh, có thể lực chịu đựng bọn họ liên thủ công kích, ngoại trừ cửu tinh đỉnh cao ở ngoài, không có người nào nữa khả năng.

“Là Hạ Hầu Tôn!”

Một vị võ tu bỗng nhiên kêu sợ hãi, lập tức trong điện mọi người không khỏi là đổi sắc mặt.

Hạ Hầu Tôn cũng không phải là Thánh Tông danh tộc, nhưng là tán tu võ giả bên trong, vô cùng phụ nổi danh một vị, đã từng lấy sức lực của một người, chống lại quá danh tộc, tuy rằng cuối cùng vẫn là bị thua mà trốn, nhưng ở danh tộc truy sát hạ bất tử, đã đủ để chấn động nhất thời.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2118: Tiên Cung Biến Đổi Lớn

“Khà khà, nếu nhận ra gia gia, vậy còn không đều mau cút đi cho ta!”

Hạ Hầu Tôn hét lớn một tiếng, trên người kình khí liên tiếp bạo nổ mở, trong cơ thể hình thành từng đạo từng đạo luồng khí xoáy điểm, hai tay ở trước người bức tranh vòng, sử dụng tới thần thông hàm nghĩa, cuồng chụp mà đi.

“Tinh tuyền chém!”

Tinh tuyền bên trong, hóa ra một đạo ngân quang thập tự trảm, mạnh mẽ toàn phi mà ra.

“Ầm ầm!”

Đánh chém chấn động đến mức đại điện lay động không ngớt, chỗ đi qua, hư không bị xé nứt phá nát.

Sợ đến bốn mặt võ tu, vội vàng né tránh mở.

Này Vô Dục Giới bên trong không gian mạnh mẽ đến đâu cứng rắn, bọn họ nội tâm rõ rõ ràng ràng, có thể xé rách hư không một chiêu, căn bản không thể bọn họ có thể đón đỡ được.

Hạ Hầu Tôn đầy mặt cười gằn, đẩy lui mọi người sau, lăng liệt ánh mắt quét qua, phàm là bị hắn nhìn chằm chằm người, không không theo bản năng lùi về sau.

Hạ Hầu Tôn lúc này mới xoay người lại, tại mọi người kinh nộ ánh mắt hạ, thoải mái chụp vào Thái Cực Hoàn.

Năm ngón tay nắm chặt, dùng sức kéo hạ xuống.

“Ầm ầm!”

Một tiếng to lớn vang vọng, phảng phất từ trong hư không kéo dài không dứt truyền đến, vô cùng vô tận, như là kéo ra một phiến cổ xưa cửa lớn.

Cái kia Thái Cực Hoàn lúc trước vị trí, từng mảng từng mảng kim quang bắn ra, tiếng nổ thật to bên trong, còn kèm theo xích sắt ngang trời kéo tiếng, truyền vang ở mỗi người bên tai.

“Đây là?”

t r u

y e N c u a t u i n e t Hạ Hầu Tôn vừa mở mắt nhìn, cái kia ánh vàng bên trong, từng mảng từng mảng màu đen đồ vật, như xà hướng về trước qua lại mà đến, chính là lúc trước vờn quanh tám toà Linh Sơn hỗn Linh Thần sắt.

Hạ Hầu Tôn hoàn toàn biến sắc, một luồng cảm giác xấu tại nội tâm sinh thành, thầm than thở: “Không được!”

Toàn bộ người xoay người vút qua, liền hướng xa xa bỏ chạy.

Nhưng này bắn ra bốn phía kim quang bên trong, phảng phất có một luồng to lớn sức hút, trong điện tất cả mọi người, vật, không khỏi là cảm nhận được này cự lực hấp xả, khó hơn nữa thoát đi tồn tại, không ngừng bị hấp xả quá khứ.

“Xảy ra chuyện gì? Chạy mau a!”

Có người hoảng sợ kêu to, liều mạng lấy ra độn quang chống lại cái kia hấp xả sức mạnh, nhưng bất quá mấy cái hạ, đã bị hút di chuyển, toàn bộ người đổ bay qua, hút vào kim quang bên trong triệt để không gặp.

“Chi!” Tình cảnh này, càng là sợ đến những người khác cả người run, liều mạng ra bên ngoài trốn.

Hạ Hầu Tôn đỏ cả mặt, phun trào huyết khí, kịp thời quyết đoán triển khai Huyết Độn Thuật, đột nhiên hướng về ngoài điện lao đi.

“Ầm ầm!”

Tựu ở Hạ Hầu Tôn xẹt qua đại điện chớp mắt, toàn bộ thiên điện trực tiếp đổ sụp xuống, hóa thành từng khối từng khối đá vụn bị hút vào cái kia kim quang bên trong.

Nguyên bản đặt Thái Cực Hoàn địa phương, hiện ra một cái mênh mông to lớn Thái Cực, giữa trời lay động xoay tròn, đồng thời cuồn cuộn không ngừng kẻ thôn phệ bốn phương tám hướng tất cả.

Hạ Hầu Tôn chui ra khỏi mấy trăm trượng xa, lần thứ hai chịu đến cái kia cự lực hấp xả, kinh khủng muôn dạng, đột nhiên sử dụng tới thuật định thân, hai chân giẫm trên mặt đất trên, nhưng vẫn như cũ một chút xíu bị kéo trở về, dưới chân mài ra hai đạo sâu đậm dấu ấn.

Theo Thái Cực vòng sáng xuất hiện, toàn bộ Vô Dục Tiên Cung bên trong hóa ra một mảnh to lớn tràng năng, vạn sự vạn vật, đều ở Thái Cực xoay tròn bên dưới, liền ngay cả sở hữu cung điện, phòng ốc, đều lung lay lay động, từng nóc nhà bị hấp xả bạo nổ mở, toàn bộ hòa vào Thái Cực bên trong.

Rất nhiều thấp cấp Giới Vương, còn chưa phản ứng lại, đã bị hút vào quá vòng cực bên trong, biến mất vô ảnh vô ảnh.

Hạ Hầu Tôn cả người run rẩy, đã bị cái kia sức hút kéo trăm trượng xa, lập tức phải bị kéo tiến vào, sợ đến sợ vỡ mật.

Đột nhiên một đạo hỏa diễm từ trời rơi xuống, “Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, đem bao lấy, hướng về xa xa một độn, lại bay ra mấy trăm trượng xa, lúc này mới rơi xuống.

Đầy trời hỏa diễm lóe lên, Hạ Hầu Tôn vội vàng ôm quyền nói: “Đa tạ đại nhân ân cứu mạng!” Khi thấy rõ người trước mắt thời điểm, càng là thất thanh kêu lên: “Dương Thanh Huyền!”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, gật đầu ra hiệu, nhìn phía trước to lớn quá vòng cực, hỏi: “Chuyện gì thế này?”

Hạ Hầu Tôn không dám thất lễ, mặc dù mình là cửu tinh đỉnh cao, người trước mắt này chỉ có tám sao đỉnh cao, nhưng biết đối phương muốn giết mình lời quá dễ dàng, liền vội vàng đơn giản mấy câu nói, đem sự tình giản lược nói một lần.

Dương Thanh Huyền nghe xong, cau mày nói: “Cái kia Thái Cực Hoàn đây?”

Hạ Hầu Tôn gấp vội vàng lấy ra, hai tay dâng.

Không chờ Dương Thanh Huyền mang tới, cái kia hoàn giữa trời lóe lên, tựu kích bắn mà ra, hóa thành một đạo to lớn vòng tròn, dung nhập vào Thái Cực bên trong.

Đến đây, đáng sợ kia sức hút mới dừng lại.

Đồng thời vòng tròn không ngừng mở rộng, dường như một thế giới, ở bầu trời kéo dài tới, rất nhanh tựu bao trùm toàn bộ Vô Dục Tiên Cung.

Hoàn bên trong Thái Cực xoay tròn, muôn hình vạn trạng, để lộ ra rộng lớn sức mạnh to lớn, từng đạo từng đạo bay xuống, cùng toàn bộ phá toái Tiên cung bên trong khuếch tán.

“Này... Đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Sở hữu võ tu từng cái từng cái nghi ngờ không thôi, nhưng này sức hút biến mất, để cho bọn họ đều thở phào nhẹ nhõm.

Hạ Hầu Tôn cũng há to mồm, giật mình không thôi, biết chính mình tạm thời an toàn, cảm kích nói ra: “Thanh Huyền đại nhân, đa tạ đa tạ, ân cứu mạng, không có răng...”

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, ngắt lời hắn, hờ hững nói ra: “Ta cũng không phải là trắng cứu ngươi, mà là có mục đích.”

Hạ Hầu Tôn sững sờ, nghiêm mặt nói: “Đại nhân xin cứ phân phó, chỉ cần tại hạ có thể làm được, nhất định dùng hết khả năng.” Dù sao ân cứu mạng lớn hơn trời.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Trước đường quá to lớn Linh Sơn thời điểm, ngươi chiếm được một viên không có chữ Ngọc Bia?”

Hạ Hầu Tôn trong lòng tối nghĩ, hắn làm sao mà biết được?

Nhưng nếu đối phương xuất thủ cứu chính mình, hơn nữa điểm ra việc này, hiển nhiên là mười phần khẳng định.

Cái kia Ngọc Bia tuy rằng thần kỳ, nhưng mình điều nghiên một trận cái gì cũng không phát hiện, nếu như không giao ra, về tình về lý không còn gì để nói, hơn nữa chọc giận lời của đối phương, chính mình sợ là trực tiếp tựu được treo.

Lúc này trả lời: “Xác thực.” Liền đàng hoàng lấy ra không có chữ Ngọc Bia, hai tay dâng.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, đây là khối thứ tám không có chữ Ngọc Bia, từ đó, sở hữu Ngọc Bia toàn bộ đủ, vung tay lên, liền đem cái này Ngọc Bia bỏ vào trong túi, sau đó ôm quyền nói ra: “Đa tạ.”

Hạ Hầu Tôn cười nói: “Đại nhân nói nở nụ cười, một viên Ngọc Bia, làm sao có thể cùng đại nhân đối với ơn cứu mệnh của ta so với, cái này tạ chữ quá khách khí.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Đã như vậy, cái kia ta sẽ không khách khí, tựu làm nhiều giao một vị bằng hữu.”

Hạ Hầu Tôn không nhịn được nội tâm kích động, có thể cùng Dương Thanh Huyền người như vậy làm bạn, tương lai đối với chính mình chỉ có thể mới có lợi, mà không có chỗ hỏng, không khỏi vui vẻ không ngớt, chắp tay lia lịa chắp tay.

Dương Thanh Huyền đem tám viên không có chữ ngọc bài đặt ở cùng một chỗ, toàn bộ dung nhập vào trong đan điền, trôi nổi ở nguyên thần thứ hai quanh thân.

Thoáng chốc, tám khối Ngọc Bia lưu quang lấp lóe, không ngừng biến ảo ra ký tự, chính là: Ngày, rồng, ban đêm, Càn, a, Già, chặt chẽ, mài, phân biệt đại diện cho tám nguồn sức mạnh.

Trong đó “Dạ” cùng “Rồng” chữ trên ánh sáng thịnh nhất, bởi vì mình biến thân Dạ Xoa cùng chân long sau, đã dung hợp luyện hóa này hai khối Ngọc Bia.

Nguyên thần thứ hai hai tay nhanh chóng bấm quyết, bắt đầu luyện hóa mặt khác sáu viên.

Dương Thanh Huyền bản tôn, nhưng là tập trung ý chí, ngẩng đầu nhìn to lớn kia quá vòng cực, bên trong cặp mắt bắn ra ánh vàng, muốn nhìn rõ bên trong tối mây lăn lộn, Hối Minh bất định.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2119: Luân Hồi Đại Trận, Thập Pháp Giới Hư Không

Từ Thái Cực trong vòng bộc lộ ra ngoài sức mạnh, làm cho người ta một loại khiếp đảm mà tối tăm cảm giác.

Phảng phất đặt mình trong đại đạo sức mạnh to lớn bên dưới, chính mình không có một thân Giới Vương tu vi, nhưng nhỏ bé như kiến, so với cái kia đồ án thái cực, bất quá là trong vũ trụ một hạt bụi.

Mỗi người đều đổi sắc mặt, lộ ra kinh khủng cùng vẻ hoảng sợ.

Bởi vì nguồn sức mạnh này bọn họ tất cả đều không xa lạ gì, tuy rằng không có người tu luyện qua, nhưng tại chỗ mỗi một vị Giới Vương hầu như đều tiếp xúc qua, cùng cái kia Luân Hồi Quả bên trong bộc lộ ra ngoài sức mạnh giống như đúc.

Chính là Luân Hồi lực lượng.

Chỉ có điều này Thái Cực Đồ bên trong Luân Hồi lực lượng, mờ mờ ảo ảo, mênh mông vô cùng, xa không phải cái kia một cái mấy cái trái cây bên trong sức mạnh có thể so sánh với.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình bên trong, tràn đầy vẻ hoảng sợ, xuyên thấu Thái Cực Đồ hạ mông mông vầng sáng, có thể thấy được trông thấy bên trong mênh mông phức tạp Luân Hồi đại trận, lúc ẩn lúc hiện, vô cùng vô tận.

“Luân Hồi đại trận?” Dương Thanh Huyền trong lòng ngạc nhiên, từng nghe nghe Quỷ Tàng nói, này Luân Hồi đại trận chính là đại đạo diễn hóa, Luân Hồi vũ trụ tất cả sinh linh.

“Đích thật là Luân Hồi đại trận!” Quỷ Tàng thanh âm truyền đến đến, mang theo vẻ ngưng trọng, nói ra: “Đích thật là Luân Hồi đại trận sức mạnh, liền ngay cả ta đều có thể rõ ràng cảm nhận được, bất quá cũng không phải là Luân Hồi đại trận bản thể, mà là một tia hình chiếu phân thân. Nhưng dù vậy, cũng phi thường đáng sợ!”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc một lát, kinh ngạc hỏi: “Bây giờ nên làm gì?”

Quỷ Tàng nói: “Này Luân Hồi đại trận vô cùng nguy hiểm, nếu như rơi vào trong đó, không cẩn thận tiếp theo rơi vào Luân Hồi, trực tiếp đi đầu thai. Nhưng tương ứng, Luân Hồi lực lượng chính là Thiên Đạo lực một loại diễn hóa, nếu như có thể như như bất động, nắm pháp tu luyện, nhưng là cơ duyên to lớn, sẽ được khó có thể tưởng tượng chỗ tốt.” Dừng hạ, lại nói: “Hơn nữa... Ta có lẽ có thể dựa vào cơ duyên này, gia tốc xung kích bốn sao Thiên Giới.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ngươi muốn đi vào tu luyện?”

Quỷ Tàng nói: “Này Luân Hồi đại trận chỉ là bản thể một đạo phân thân, xa không có bản thể đáng sợ như vậy, hơn nữa đây chính là ta xung kích bốn sao Thiên Giới vô cùng cơ duyên lớn. Bỏ qua cơ hội lần này, cũng không biết năm nào tháng nào mới có thể trở lại bốn sao. Dương Thanh Huyền, ngươi không muốn thử một chút sao?”

Dương Thanh Huyền vốn là mê võ nghệ, há có không động lòng lý lẽ, hơn nữa thế gian vạn pháp, vốn là phúc họa tương y, nghĩ muốn thu được vượt mức báo lại, nhất định phải gánh chịu vượt mức nguy hiểm, mà Dương Thanh Huyền một đường tới nay, không phải là đi tới như vậy sao.

“Ha ha.” Dương Thanh Huyền nhếch miệng nở nụ cười.

Quỷ Tàng cùng hắn tâm ý tương thông, lúc này rõ ràng, cười to nói: “Ha ha, có quyết tâm là chuyện tốt, nhưng vẫn là phải cẩn thận một chút, này Luân Hồi đại trận tại sao lại bỗng dưng xuất hiện ở đây, hết thảy đều vẫn là không biết. Chúng ta có thể tiến vào Thái Cực vòng nhìn, nhưng tạm thời không muốn vào trận. Chờ rõ ràng, lại vào trận.”

“Được.”

Dương Thanh Huyền một điểm đầu, trong hai con ngươi kim quang vừa thu lại, tựu hóa thành một đạo độn quang, hướng về cái kia Thái Cực vòng kích bắn mà đi.

“Thanh Huyền đại nhân!” Hạ Hầu Tôn kinh hô một tiếng, Dương Thanh Huyền cũng đã hóa thành một điểm sáng, tiến vào Thái Cực trong vòng.

Tiên cung bên trong mấy ngàn võ giả, không khỏi là giật mình vạn phần, liều mạng trợn to đôi mắt thấy.

Tất cả mọi người tránh không kịp, sợ bị hút vào vòng tròn, Dương Thanh Huyền lại chủ động xông vào?

Không ít người đều trên mặt mang theo ngạc nhiên nghi ngờ, nhưng sau đó đều phản ứng lại, nhất định là bên trong có lợi ích to lớn, bằng không lấy Dương Thanh Huyền như vậy thông minh mạnh mẽ người, không thể vô duyên vô cớ tiến nhập vượt hiểm.

Này một hạ lệnh mọi người nổ lớn động lòng, dù sao có thể tu luyện tới Giới Vương, không khỏi là cửu tử nhất sinh, từ các loại tuyệt cảnh hiểm địa bên trong thu được cơ duyên lớn, mới từng bước một tăng lên tới.

“Khá lắm! Thật ghê gớm!” Xa xa Xích Tiêu Tử trong đôi mắt tinh mang lấp lóe, mười ngón nắm chặt, đầu quyền phía trước có một vòng nhàn nhạt chân khí vòng xoáy, hiển nhiên nội tâm vô cùng không bình tĩnh.

“Ha ha, làm sao, ngươi cũng muốn đi thử? Đại nguy cơ hạ, tất nhiên có cơ duyên lớn, nhưng không phải là cái gì chó và mèo cũng có thể thử.” Phía sau truyền đến một đạo thanh âm giễu cợt, Xích Tiêu Tử không dùng xoay người tựu đã hiểu, là Tàng Phong.

Lúc này cười lạnh một tiếng, hừ nói: “Đừng nói với ta ngươi không động lòng. Thái Cực trong vòng, hẳn là đại đạo diễn hóa Luân Hồi lực lượng, tiến vào bên trong, nhưng dù là tìm hiểu đại đạo a! Loại này cơ hội ngàn năm một thuở, bỏ qua, khả năng chính là cả đời. Ngươi và ta đều ở cửu tinh đỉnh cao, có thể không bước ra bước đi này, đều tâm lý nắm chắc, căn bản không có nửa phần nắm bắt. Nhưng nếu là có Luân Hồi lực lượng phụ trợ, kết quả là hoàn toàn khác nhau.”

Tàng Phong thu hồi hài hước châm chọc, trên mặt bao phủ một tầng nghiêm nghị, gật đầu nói: “Không sai.”

Xích Tiêu Tử nói: “Ngươi trào phúng ta, bất quá là nội tâm do dự, do dự không quyết định thôi. Dù sao Luân Hồi đại trận, đây chính là đồ vật trong truyền thuyết, cũng không ai dám mạo muội đi vào, vì lẽ đó nghĩ thăm dò quyết tâm của ta. Nói thật, ta cũng do dự bất định đây.”

Xích Tiêu Tử cười khổ một tiếng, ngẩng đầu lên, nhìn biến mất ở Thái Cực vòng hạ vệt hào quang kia, nội tâm tràn đầy kính phục cùng ước ao.

Tàng Phong đồng dạng nhìn bầu trời, tương tự thở dài nói: “Tốt kiên định đạo tâm, bách chiết không về, quyết chí tiến lên! Nếu hắn có thể...”

Xích Tiêu Tử quay đầu lại, hai người liếc mắt nhìn nhau, đồng thời kêu lên: “Chúng ta đương nhiên cũng có thể!”

Hai người đồng thời nở nụ cười, lộ ra cường đại trước đó cưa từng có quyết tâm, hóa thành hai đạo độn quang, hướng về cái kia Thái Cực vòng bay nhanh mà đi.

Vô Dục Tiên Cung bên trong, còn lại người, Hạ Hầu Tôn, Khương Nguyệt Lưu, Hư Vô Danh các loại, đều hoàn toàn biến sắc, nhìn thấy Xích Tiêu Tử cùng Tàng Phong độn quang sau, chợt cắn răng một cái, lần lượt bay nhanh mà lên.

Này chút người tất cả đều là kẹt ở cửu tinh tột cùng cường giả, đến Vô Dục Giới mục đích bản cũng không phải là vì cưới Tử Hà, mà là hi vọng tìm kiếm một tia cơ hội đột phá.

Giờ khắc này mỗi người đều cảm ứng được Luân Hồi lực lượng, cơ duyên đang ở trước mắt, dù cho là cửu tử nhất sinh, cũng quyết không thể từ bỏ.

Bởi vì lùi một bước, khả năng chính là cả đời.

Thái Cực vòng hạ, từng đạo độn quang bay lên, hướng về trong vòng kích bắn mà đi.

Liền ngay cả một ít không phải cửu tinh tột cùng cao cấp Giới Vương, trung giai Giới Vương, thậm chí là thấp cấp Giới Vương, cũng cắn răng một cái tựu vọt tới.

...

Thái Cực trong vòng, Âm Dương nhị khí lưu chuyển, ở không đãng trong hư không vũ trụ, hình thành một bức mênh mông kỳ cảnh, song ngư lưu động, lẫn nhau truy đuổi, cuồn cuộn không thôi, Vô Thủy không còn hình bóng.

Ở song ngư trung ương, lơ lửng một toà màu xanh đậm u ám đại trận, kết cấu tinh xảo phức tạp, như là có vô số lớp không gian cùng cộng lại, lộ ra mười duy phiền phức ma trận hình thái, phóng tầm mắt nhìn, trong đầu giống như là có ngàn vạn cây kim cắm giống như vậy, đâm nhói khó nhịn.

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, nhìn mấy lần trận pháp kết cấu sau, tựu đầu trán bốc lên mồ hôi lạnh, toàn thân đều bị ướt đẫm mồ hôi.

Hắn có thể phân tích vạn vật kết cấu, nhưng này Luân Hồi đại trận hình chiếu, chỉ là nhìn nhiều mấy lần, thân thể cùng thần thức giống như là muốn đổ nát giống như vậy, toàn bộ thân hình đều đang khẽ run.

Quỷ Tàng thanh âm truyền đến, nói: “Đây không phải là phổ thông trận pháp, tuyệt đối không nên dùng đã có trận pháp thường thức đi suy đoán nó, Luân Hồi đại trận ẩn chứa toàn bộ Thập Pháp Giới Hư Không sở hữu quy tắc, dù cho là đầu bắn ra cái bóng, cũng tuyệt không phải người thường có thể lý giải!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2120: Gì Đi Tìm Cái Chết? Chúng Tướng Không Luân

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy làm sao bây giờ?”

Quỷ Tàng nói: “Tiến vào bên trong đi, mượn Luân Hồi chi Lực tu luyện, nhớ lấy nhất định phải làm đến cầm pháp tu hành, như như bất động, nếu không tâm niệm cùng một chỗ, cũng sẽ bị Luân Hồi chi Lực cuốn vào chân chính Luân Hồi Đại Trận ở bên trong, đến lúc đó liền khóc không ra nước mắt.”

Dương Thanh Huyền nói: “Được!”

Lúc này thân ảnh lóe lên, tựu đi tới Luân Hồi Đại Trận trước, thận trọng đem người dò xét đi vào.

Một cỗ lực lượng kì dị từ trong trận pháp truyền đến, mồ hôi tuôn toàn thân.

Dương Thanh Huyền trong đầu ý niệm vô hình lóe lên, cuộc đời các loại sự tình bắt đầu không ngừng hiển hiện, bên tai đột nhiên truyền đến Quỷ Tàng lệ tiếng quát, “nhiếp tâm tuyệt vọng! Bão Nguyên Thủ Nhất, như như bất động!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên ngất lịm, phát hiện mình chút bất tri bất giác, đã bị hấp hướng trung tâm của trận pháp, vội vàng ngồi xếp bằng đại trận hư không, hai tay bấm niệm pháp quyết.

Tạp niệm trong đầu giống như thủy triều thối lui, toàn bộ người trong chốc lát tiến vào Không Linh cảnh giới.

Đại trận kia đối với hắn sức hấp dẫn, lập tức tiêu tán không thấy, thân hình ngồi xếp bằng hư không, yên lặng tại Luân Hồi Lực Lượng bắt đầu khởi động dưới.

Dương Thanh Huyền trên mặt hiện ra sắc mặt vui mừng, cỗ lực lượng này hết sức mênh mông rộng lớn, giống như đã từng quen biết rồi lại mịt mù không thể, thật sự là Đạo chi sức mạnh to lớn, dưới sự kích động, bấm niệm pháp quyết hai tay nhịn không được run, một hồi mới bình phục lại, tiến vào cảm ngộ bên trong.

Trên đỉnh đầu của Dương Thanh Huyền, mũi xanh lóe lên, nguyên thần thứ hai từ trong Thiên Linh Cái bay ra, tương tự sắc mặt ngưng trọng, trong đôi mắt hiện lên sắc mặt vui mừng, hai tay véo ra cổ quái Quỷ Tu ấn quyết, xếp bằng ở Dương Thanh Huyền trên không.

Cứ như vậy một người một hồn, như như không Động, Tĩnh ngồi tu luyện.

Sau đó không lâu, Xích Tiêu Tử, đám người Tàng Phong cũng lần lượt tiến vào Thái Cực Quyển, tại đại trận ở ngoài trông thấy hình dạng của Dương Thanh Huyền về sau, đều là vừa mừng vừa sợ, bắt đầu cẩn thận bước vào trong.

Luân Hồi Đại Trận kết cấu, hết sức phiền phức, ẩn chứa cả cái Thập Pháp Giới Hư Không quy tắc, liếc nhìn lại cũng không phải là cả trận lớn toàn bộ, mặc dù là Dương Thanh Huyền tu luyện cảnh tượng, cũng bày biện ra thời gian nhất định trật tự, xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Ở trong trận còn có một chút thân ảnh, liền là trước kia bị Thái Cực Quyển hút vào người tiến vào, có chút đã đọa vào luân hồi rồi, có chút nắm giữ được pháp môn bí quyết, ngồi xếp bằng tu luyện, ngược lại nhân họa đắc phúc.

Theo Quỷ Tàng đám người tiến vào, từ ngoài vòng tròn vào Võ Tu không ngừng tăng nhiều, cũng đều mạo hiểm cửu tử nhất sinh, vào trận tu luyện, tìm hiểu đạo pháp.

…

Tại toàn bộ Luân Hồi Đại Trận trung ương, là một mảnh xa không với tới tia sáng kỳ dị, đã bao hàm hết thảy quy tắc, liên tiếp toàn bộ mười Pháp Giới không gian, bên trong là một mảnh Hư Vô Chi Địa.

Một đạo thân ảnh yểu điệu, toàn thân khóa lại trường bào màu đỏ ở bên trong, bàn hư mà ngồi, hai tay không ngừng kết xuất pháp ấn.

Mà toàn bộ Luân Hồi Đại Trận, đều tại nàng pháp ấn dưới, tùy theo chuyển động.

Nữ miệng trong không ngừng nhổ ra chân ngôn, theo mỗi một lần kết ấn, phát ra một cái cổ quái âm tiết: "HEAA..., nha, đát, vậy, run..."

Kỳ dị âm cổ, tràn ngập toàn bộ Hư Vô Không Gian.

Đột nhiên, một đạo thanh dật bước chân, không biết từ đâu tới đây, giẫm nhập trong hư không.

Dưới chân tạo nên một vòng rung động, đi tứ phía lan truyền.

Cái kia âm cổ dạng khởi gợn sóng, lập tức bị này tiếng bước chân quấy rầy, khiến cho nữ miệng âm ngừng tạm, lông mày nhẹ chau lại, nhưng lập tức liền trầm tĩnh lại, tiếp tục bấm niệm pháp quyết, miệng thổ chân ngôn: "Hổ, nha, hồng, hạ..."

Bước chân kia càng ngày càng gần, mỗi giẫm thoáng một phát, đều đãng xuất như gợn nước giống vậy gợn sóng, lẫn vào âm cổ gợn sóng trong.

Nữ tử thanh âm cuối cùng chậm xuống, hơn nữa có rõ ràng dừng lại: “Úm... Độ... Nói nhiều...”

Đợi bước chân kia đi vào phạm vi trăm trượng trong thời điểm, nữ tử thanh âm rốt cục cũng đã ngừng dưới, hai mắt trợn trừng, bắn - ra hai đạo lạnh thấu xương hàn mang, giận dỗi quát: “Ngươi rốt cuộc là ai?!”

Người trước mắt này, đúng là tại Linh Sơn Vô Tự Ngọc Bi chỗ, ngăn cản nàng và Vô Dục chủ đích vị Bạch Y Nam Tử kia, dùng nàng Thần Vương chi lực, lại nhìn không thấu này người nội tâm ưu tư, cái kia không hề bận tâm tâm cảnh ở bên trong, không khỏi tạo nên một tia gợn sóng.

Bước chân kia ngưng tụ, Bạch Y Nam Tử khẽ cười nói: “Ta là ai có trọng yếu không? Bất quá một cỗ hời hợt mà thôi.”

Tử Hà cười lạnh nói: “Tốt một cỗ hời hợt, chính là bởi vì không trọng yếu, cho nên đặc đi tìm cái chết sao?”

Huyền Thiên Cơ đưa tay bấm niệm pháp quyết, nụ cười trên mặt thu lại,

Lạnh nhạt nói ra: “Bản vô sinh tử, gì đi tìm cái chết?”

Tử Hà sầm mặt lại, quát: “Đã vô sinh tử, vậy vào luân hồi đi!”

Thân ảnh nhoáng một cái dựng lên, trên không trung xoay tròn, hóa thành một đạo cự đại hồng mang, chạy như bay mà xuống, thò tay liền chụp vào Huyền Thiên Cơ, tuyệt đẹp khuôn mặt trở nên có chút dữ tợn, “nơi đây liên tiếp thập phương Pháp Giới Hư Không, ngươi chọn một chỗ người có tiền gia đầu thai đi đi, kiếp sau nhớ rõ thêm chút đầu óc cùng con mắt!”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Tiễn đưa ta vào luân hồi? Nếu là có thể, ta ngược lại thật ra nguyện được, nhưng ngươi làm được không?”

Cánh tay phải vừa nhấc, ngàn vạn kim mang ở lòng bàn tay ngưng tụ, hóa thành một đoàn màu vàng tinh vân, liền hướng Tử Hà bổ tới.

“Bành!”

Hai người song chưởng một phát, trong khoảnh khắc tách ra.

Tử Hà sắc mặt biến hóa, lần nữa xuất chưởng, cường công mà lên.

Nàng chẳng qua là tử tâm Thần Vương một đạo hóa thân, cũng không có toàn bộ thực lực, nhưng cũng là tam tinh thiên giới, ít nhất tại Vô Dục trong giới hạn có thể quét ngang Vô Địch.

Mà trước mắt Bạch Y Nam Tử này, không chỉ có nhìn không thấu nội tâm của hắn ưu tư, tương tự nhìn không thấu tu vi cảnh giới của hắn.

Luân phiên cường công phía dưới, đều bị đối phương giở tay giở chân, dễ dàng từng cái tiếp dưới, nhìn qua còn thành thạo, Tử Hà sắc mặt càng phát khó coi, biết mình không có phần thắng rồi, lúc này khẽ quát một tiếng, hồng ảnh trên không trung lóe lên, liền lui trở về khi trước trên vị trí, lần nữa khôi phục ngồi xếp bằng tư thế, hai tay riêng phần mình véo ra bất đồng bí quyết ấn, giơ cao khỏi đỉnh đầu.

Huyền Thiên Cơ trong mắt tinh mang lóe lên, ngưng tiếng nói: “Chí Tôn Luân Hồi Công.”

Tử Hà cười lạnh nói: “Đã biết phương pháp này, biết được chính mình tử kỳ đến rồi!”

Bấm niệm pháp quyết phía dưới, trong hư không dần hiện ra từng vị kỳ dị pháp tướng, không ngừng dung nhập vào hai tay ấn quyết dặm.

Tử Hà toàn thân tản mát ra u lãnh quang mang, sau lưng mơ hồ có đại trận hiển hiện, khí thế đáng sợ như Càn Khôn Vũ Trụ, cưỡng chế tới đây.

“Bán bộ Chí Tôn Luân Hồi Công, đã nghĩ tiễn đưa ta vào luân hồi sao? A, không cảm thấy khinh thường sao?”

Huyền Thiên Cơ cười nhạt một tiếng, hai đạo ánh mắt ngưng tụ mà ra, nhìn về phía cái kia vô số kỳ dị pháp tướng cùng đại trận sau lưng, ngâm khẽ nói: “Khó trách ngươi có này tự tin, nguyên lai là trong Chúng Tướng Không Luân Hư Luân, có hư vô thực, tưởng tiễn đưa ta vào luân hồi, hay vẫn là rất khó khăn a!”

Huyền Thiên Cơ tay giơ lên, tương tự u lãnh hào quang từ lòng bàn tay lan ra, trong khoảnh khắc hóa thành mênh mông đại trận, cùng Tử Hà sau lưng trận pháp, hầu như giống như đúc.

Vô số pháp tướng ở trong trận biến ảo, Đại Đạo di âm hưởng triệt toàn bộ Hư Vô Không Gian.

“Chí Tôn Luân Hồi Công? Không có khả năng!”

Tử Hà mặt mũi tràn đầy khiếp sợ, lập tức chuyện càng đáng sợ xảy ra, sau lưng Huyền Thiên Cơ, chậm rãi hóa ra một mặt cực lớn bảo luân, bốn phía là ngọn lửa màu vàng đường vân, bên trong có vô số vòng vết tích, tượng trưng cho liên tiếp hết thảy chúng sống chung hư không.

“Thực luân phiên?! Không, không có khả năng!” Tử Hà thanh âm the thé ở bên trong, tràn ngập to lớn sợ hãi.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2121: Cùng Trường Tình Nghĩa, Kiếp Trước Ý Thức Lưu

Huyền Thiên Cơ tay trái bấm quyết, bàn tay phải nâng ngang ở trước người, mênh mông Luân Hồi đại trận không ngừng xoay tròn, chúng tướng hiển hiện ra, tập trung vào Luân Hồi bên trên.

Đầy mặt nghiêm nghị trang nghiêm, phảng phất thế gian này chân thật Luân Hồi người chưởng khống, đạo chi hóa thân!

“Ngươi rốt cuộc là ai?!”

Vô Dục Chủ thanh âm từ trong hư không truyền ra, tràn đầy khiếp sợ cùng hoảng sợ.

Huyền Thiên Cơ sau lưng thật vòng đột nhiên ngưng lại, như là bị một cái bàn tay vô hình nắm lấy.

“Coong!”

Thật vòng nhanh chóng xoay tròn, Tử Hà sau lưng hư vòng cũng theo chuyển động, đồng thời đồng thời kích bắn mà lên, ở không trung kết hợp duy nhất, hóa thành một mặt to lớn bảo luân, chìm nổi bên trong đất trời.

Huyền Thiên Cơ cùng Tử Hà trong tay Luân Hồi đại trận, đều là chịu đến áp chế, trở nên hư huyễn bất định.

Huyền Thiên Cơ ánh mắt bên trong tinh mang lấp loé, nhìn to lớn kia bảo luân nói ra: “Ta hiểu được, vì sao ngươi ở Mộ Thiếu Bạch trấn áp hạ, lại còn chưa chết. Nói vậy Thiên nhân ngũ suy từ lâu xuất hiện, ngươi bỏ qua thân thể, đem chính mình luyện hóa thành chúng tướng không vòng khí linh, do đó tránh thoát ngũ suy chi kiếp, lại tránh thoát Luân Hồi chi kiếp, chà chà, ngày xưa không muốn tử, không nghĩ tới cũng sẽ rơi vào kết quả như thế.”

Bảo luân chuyển động bên dưới, truyền đến thanh âm gầm thét, “Ngươi rốt cuộc là ai?!”

Huyền Thiên Cơ khẽ mỉm cười, nói ra: “Nói đến, ngươi và ta trong đó còn có duyên gặp qua một lần đây, còn nhớ được Luân Hồi Thiên Cung hay không? Ta có một đời hóa thân, từng cùng ngươi cùng ở Luân Hồi Thiên Cung cầu pháp, nhưng không nghĩ tới ngươi đem Thiên Cung chí bảo chúng tướng không vòng cũng đánh cắp. Như vậy xem ra, ngươi có hôm nay kết cục, cũng là quả báo không kém.”

“Ngươi là... Tiểu Điệp!”

đọc truyện❤tại //

truyencuatui.n e t/Bảo luân bên trong, Vô Dục Chủ hoảng sợ rít gào, âm thanh mười phần sắc bén cùng nôn nóng, lộ ra vô biên hoảng sợ.

Vòng trên ngọn lửa màu vàng văn xoay chuyển, vô số mỗi người một vẻ tiêu tan bất định, rơi vào hồng trần khổ hải.

Tử Hà từ lâu là trợn mắt ngoác mồm, trong mơ hồ nghe được một ít gì.

Huyền Thiên Cơ khóe miệng vung lên vẻ tươi cười, ôn nhu nói: “Nguyên bản ta còn lo lắng đạo pháp không đủ, không luyện hóa được này chúng tướng không vòng, nhưng hiện tại chỉ cần luyện hóa ngươi là được rồi. Không muốn tử, đa tạ rồi, không hổ là năm xưa cùng trường đi học, có tình có nghĩa, ta sẽ không khách khí.”

Vô số màu vàng Phạn âm, tự Huyền Thiên Cơ trong tay tuôn ra, hóa thành một mảnh mênh mông hải.

Toàn bộ Thập Pháp Giới hư không, hóa thành một mảnh ánh vàng chói lọi, vang vọng đại đạo di âm.

Huyền Thiên Cơ thu hồi tay đến, giao ở sau lưng, hướng về cái kia chúng tướng không vòng đi đến.

...

Luân Hồi đại trận bên trong, Dương Thanh Huyền chính ngồi xếp bằng tu luyện, đột nhiên nguyên thần thứ hai mở hai mắt ra, bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, lộ ra vẻ khiếp sợ.

Lập tức Dương Thanh Huyền cũng mở mắt ra, sợ hỏi: “Làm sao vậy?”

Quỷ Tàng nhìn chằm chằm ở giữa đại trận nơi nào đó, trầm giọng nói: “Quả nhiên không đơn giản! Đại trận này tựa hồ đối nhân xử thế bản thân quản lý, bất quá... Nhưng lại có chút kỳ quái...”

Quỷ Tàng hai tay bấm quyết, một mảnh quỷ mang từ trong tay biến ảo mà ra, đem toàn thân bao lấy, lại bấm quyết ở trước người, cảm ngộ đại trận này biến động, chậm rãi nói ra: “Nhưng khống chế lực lượng cũng không cường. Nếu như có thể hoàn toàn nắm trong tay, trong lúc lật tay, liền có thể để cho chúng ta rơi vào Luân Hồi.”

Dương Thanh Huyền giật mình nói: “Vậy chúng ta chẳng phải là rất nguy hiểm?”

Quỷ Tàng nói: “To lớn như vậy Luân Hồi hình chiếu, nhất định không phải là sức người gây nên, trừ phi cái kia người là vạn cổ chí tôn. Quá nửa là bằng vào gì pháp khí đáng sợ phóng đi ra.” Quỷ Tàng liếm hạ đôi môi, bên trong cặp mắt tràn đầy vẻ tham lam, hưng phấn nói: “Nếu như có thể thu được cái kia pháp khí...”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Có nắm chắc không?”

Bốn chữ này như một chậu lạnh nước, dội ở Quỷ Tàng đầu trên, làm hắn cười khổ không thôi, lắc đầu nói: “Đương nhiên không nắm chắc. Đừng nói này phóng Luân Hồi sức mạnh, coi như là cái này quá vòng cực sức mạnh, đều không phải chúng ta có thể chống lại. Nếu là ta đoán không sai, ở giữa đại trận cần phải chính là này Vô Dục Tiên Cung chủ nhân, Vô Dục Chủ.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Vô Dục Chủ thật sự còn chưa có chết? Vậy hắn mở ra cái này quá vòng cực, thả ra Luân Hồi đại trận có mục đích gì?”

Quỷ Tàng mặt rất lo lắng, trầm giọng nói: “Đây cũng chính là ta lo lắng, cái kia Vô Dục Chủ bị phong ấn hồi lâu, sợ là sức mạnh tiêu tan rất lớn, thậm chí có có thể đi vào Thiên nhân ngũ suy. Như là không bị khống chế thả ra Luân Hồi đại trận cũng còn tốt, chỉ sợ có mục đích gì. Nhưng chúng ta cũng không cần lo lắng quá mức, nếu như phát hiện tình huống không đúng lại đi cũng tới kịp.”

Dương Thanh Huyền cảm nhận được này Luân Hồi đại trận chỗ tốt, cũng không muốn hiện tại liền đi, gật đầu nói: “Tốt, chúng ta ở thêm tưởng tượng.”

Một người một quỷ, tiếp tục bấm quyết ngồi xếp bằng trận bên trong, cảm ngộ Luân Hồi lực lượng.

Không biết qua bao lâu, đang chìm ngâm ở Luân Hồi trong cảm ngộ Dương Thanh Huyền, đột nhiên tâm thần không yên, từng sợi từng sợi nhàn nhạt ý thức trong đầu hiện ra, như cô hồn dã quỷ giống như vậy, như là từ xa xôi quá khứ mà đến, nghĩ muốn tái hiện ra, nhưng dù sao là không được.

Cái kia chút ý thức một tia một tia, cưu xoắn xuýt kết không ngừng quấn quanh.

Dương Thanh Huyền trên trán chảy ra mồ hôi lạnh, không biết này ý thức đến từ đâu, lại muốn hướng về gì mà đi.

Đột nhiên, cái kia ý thức như là hóa mở giống như vậy, trong đầu xuất hiện một điểm một giọt cái bóng, cùng một ít mờ ảo không còn hình bóng thanh âm:

“Có là khổ, không cũng là khổ, phải là khổ, mất cũng là khổ, chúng sinh khổ hải, khi nào là tận đầu? Tặng ngươi phán quyết, xóa đi tất cả đau khổ, hướng về cực lạc đi thôi.”

“Ta Ân Võ Vương dấu ấn, vĩnh viễn không biến mất, mặc dù rơi vào Luân Hồi, bất quá là làm lại một lần thôi.”

“Khép lại hai mắt, ngươi còn có thể nhớ kỹ cái gì? Cái kia từng viên một bụi trần, chính là ngươi chi quy tụ!”

“Hắc ám quá lâu, cuối cùng có quang minh một ngày, này vĩnh hằng con đường mở ra chi khắc, chính là ta lúc trở về.”

Trong ý thức, một đạo thon dài bóng người, khuôn mặt quen thuộc, tràn đầy vết máu, khóe miệng ngậm lấy ý cười, cả người vô lực về phía sau ngã xuống, thân thể rơi vào vô biên Luân Hồi.

Ở đằng kia không nhìn thấu trong bóng tối, một bóng người thở dài, vượt rời càng xa.

Dương Thanh Huyền cả người một cái giật mình, từ đáng sợ kia trong ý thức tỉnh lại, bất tri bất giác, đã là ướt đẫm mồ hôi toàn thân, đầy mặt tất cả đều là vẻ hoảng sợ.

Trong đầu cái kia rõ ràng trốn Luân Hồi thân ảnh, chính là Ân Võ Vương!

Trong bóng tối người nọ là ai?

Giết Ân Võ Vương hung thủ sao?

Lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh từ hai tóc mai lăn xuống, Dương Thanh Huyền sắc mặt tái nhợt, phảng phất ở thật lâu qua lại, bị phủ đầy bụi trong ký ức, xác thực có một tia lưu vết, chỉ là bất luận chính mình làm sao khổ nghĩ, đều không nhớ ra được.

Quỷ Tàng mở hai mắt ra, trầm giọng nói: “Nhiếp Tâm tuyệt vọng, bão nguyên thủ nhất, như như bất động. Tất cả ý thức ảo giác, đều có thể là ngươi kiếp trước và kiếp này việc, đừng vội tham bên trong, bằng không rơi vào Luân Hồi, vạn kiếp bất phục!”

Dương Thanh Huyền cả người run run hạ, trong tay quyết ấn biến đổi, lần thứ hai trấn định lại.

Lần này, trong đầu lại không có bất kỳ tạp niệm, khi trước ý thức lưu phảng phất ảo giác giống như vậy, thậm chí đều không nhớ rõ là có hay không thật từng tồn tại.

Dương Thanh Huyền rất nhanh lại dung nhập vào đối với Luân Hồi lực trong cảm ngộ.

“Ầm ầm!”

Đột nhiên, này mênh mông ma trận kết cấu bên trong, truyền đến một luồng to lớn rung động, như là từ trung tâm trận pháp truyền đến, trực tiếp lan đến Thập Pháp Giới hư không, truyền tới mỗi người trên người!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2122: Đại Trận Biến Đổi Lớn, Một Tia Hi Vọng

“Xảy ra chuyện gì? Không được! Đại trận có dị!”

Vắng lặng ở trận pháp bên trong cảm ngộ Luân Hồi chúng hơn cao thủ, từng cái từng cái ngất lịm lên, đều là giật mình vạn phần.

Đại trận này không phải là đùa giỡn, một khi có gió thổi cỏ lay gì, vô cùng có khả năng liền trực tiếp tiến vào Luân Hồi.

Lượng lớn rung động hào quang kèm theo phù văn, từ đại trận trung ương ánh sáng bên trong tuôn ra, chấn động tới bốn phương tám hướng, Thập Pháp Giới hư không, từng cái võ tu đều cảm ứng rõ ràng đến rồi, không không hoàn toàn biến sắc.

Quỷ Tàng quát khẽ: “Trước tiên xuất trận lại nói, bảo mệnh quan trọng!”

Dương Thanh Huyền một chút thu rồi nguyên thần thứ hai, tựu triển khai thay hình đổi vị thần thông, hướng về ngoài trận thuấn di mà đi.

Bóng người lóe lên, vô số quy tắc không gian ở quanh thân hiện ra, sau một khắc lúc rơi xuống, ngạc nhiên phát hiện, lại còn ở tại chỗ!

“Không được! Bị khóa lại!”

Không chỉ có là Dương Thanh Huyền, trong trận rất nhiều cường giả, đều đã nghĩ đến ngay lập tức bảo mệnh, nhưng vô luận như thế nào triển khai loại nào thần thông, đều không thoát được này Luân Hồi lực lượng, đồng thời còn ở không ngừng hướng về trung ương hào quang tuôn tới.

Dương Thanh Huyền kinh hãi bên dưới, biến thành Cùng Kỳ, giang hai cánh ra, nổi lên to lớn gió lốc, đem thân thể một điểm điểm hướng về biên giới chuyển.

Nhưng từ trung ương hào quang bên trong truyền ra to lớn gợn sóng, một chút liền đem cái kia gió lốc đánh tan.

Dương Thanh Huyền bất đắc dĩ, lần thứ hai biến về chân thân, triển khai thuật định thân, làm hết sức chậm để mình bị hút động.

Lúc này, không ít võ tu thân ảnh từng cái từ Thập Pháp Giới trong hư không tái hiện ra, đều đang dâng tới ở giữa đại trận đoàn kia hào quang, không khỏi là vừa sợ vừa nóng nảy, từng người triển khai thần thông, nhưng đều không ngoại lệ, tất cả đều mất đi hiệu lực.

“Thanh Huyền huynh! Có thể có biện pháp gì tốt?!”

Cách đó không xa, Khương Nguyệt Lưu thân ảnh hiện ra, vừa thấy Dương Thanh Huyền, lập tức đại hỉ, phảng phất thấy được một chút hy vọng, chí ít nhiều một vị cường giả tựu nhiều một phần hi vọng.

“Không chống đỡ được, đại trận này chính là vũ trụ đại đạo biến thành Luân Hồi đại trận hình chiếu, trừ phi có cao cấp Thiên Giới sức mạnh, bằng không căn bản không chống đỡ được, chỉ có thể tận lực chống lại, mà được mà nhìn.” Dương Thanh Huyền sắc mặt khó coi, mở miệng trả lời.

Khương Nguyệt Lưu trong lòng cảm giác nặng nề, lồng ngực như là đè ép khối đá tảng, hiện tại cảm giác vừa trầm mấy phần.

Bởi vì Dương Thanh Huyền ở nội tâm hắn đã là cực đoan ưu tú cùng đáng sợ, hiện tại liền ngay cả Dương Thanh Huyền đều ứng phó không được, hắn thì càng thêm không có gì trông cậy vào.

Đại trận bên trong không ngừng chìm nổi xuất hiện võ tu, nghe nghe Dương Thanh Huyền nói như vậy, không khỏi là sắc mặt khó coi, thậm chí lộ ra vạn phần hối hận vẻ, nhưng mọi người đều là người trưởng thành, nhất định phải vì là sự lựa chọn của chính mình phụ trách, vội vàng y theo Dương Thanh Huyền nói, bấm quyết định thân, tận lực chống lại, để cầu xuất hiện biến hóa.

Trừ cái này to lớn hấp xả lực lượng ở ngoài, trung ương hào quang bên trong, còn bất chợt tuôn ra năng lượng thật lớn gợn sóng, như thủy triều giống như giội rửa ở trên người mọi người.

Dương Thanh Huyền triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về bên trong nhìn tới.

Xích Tiêu Tử chẳng biết lúc nào cũng xuất hiện ở trận bên trong, hỏi: “Thanh Huyền huynh, có thể có nhìn thấy cái gì?”

Dương Thanh Huyền hầu như thành thủ lĩnh của mọi người, không ít người phát hiện sắc mặt hắn biến hóa, tựa hồ cảm giác được cái gì.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, có chút không xác định nói ra: “Thật giống có người ở bên trong tranh đấu...”

“Tranh đấu?” Trong trận mấy ngàn võ tu, không khỏi là ngạc nhiên, lộ ra khó có thể tin tưởng được dáng vẻ.

Xích Tiêu Tử cả kinh nói: “Nếu Thanh Huyền huynh nói như vậy, tự nhiên là có niềm tin tương đối, nắm bắt đại sao? Là ai ở tranh đấu?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh lại, hai mắt hơi khép, tùy ý cái kia rung động sức mạnh xung kích trên người tự mình, cẩn thận phân biệt.

Chỉ chốc lát, tựu lộ ra thần sắc quái dị, đồng thời bốn hạ nhìn tới, tựa hồ đang tìm cái gì.

Quỷ Tàng thanh âm truyền đến, hỏi: “Huyền Thiên Cơ?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Này tranh đấu lực lượng bên trong, ẩn chứa Thập Vạn Phạn Âm Hải sức mạnh, còn có một nguồn sức mạnh như là... Tử Hà? Đúng, đích thật là Tử Hà, một cổ lực lượng khác, chính là này Luân Hồi lực lượng, hẳn là diễn sinh phóng ra này Luân Hồi đại trận bản thể.”

Quỷ Tàng sắc mặt vui vẻ, nói ra: “Như phân biệt không sai, chứng minh Huyền Thiên Cơ cùng Tử Hà cũng có thể ứng phó, chúng ta cũng không cần sợ cái gì.”

Quỷ Tàng có ba sao Thiên Giới lực lượng, tự phụ không ở đây hai người bên dưới.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến một chút, cũng tự giác có lý, lúc này nói với Xích Tiêu Tử: “Ta đột nhiên nghĩ đến một cái thoát ly biện pháp, tựu không biết đúng hay không có thể được.”

Xích Tiêu Tử đại hỉ, vội vàng nói: “Thanh Huyền huynh nói mau! Không quản biện pháp gì, coi như chỉ có nửa thành hi vọng, cũng phải thử một lần a.”

Những người còn lại cũng đều sinh ra hi vọng, vội vàng nói: “Đúng đấy, đúng đấy, nhanh nói biện pháp gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu là ta đoán không sai, này ở giữa đại trận hào quang bên trong, cần phải có một vùng không gian, đồng thời đã có người ở bên trong chiến đấu. Chúng ta nghĩ muốn đi ra ngoài, biện pháp duy nhất chính là nhảy vào vùng không gian này, phá hoại bên trong đại trận khu.”

Xích Tiêu Tử cả kinh nói: “Đây chính là Luân Hồi đại trận hình chiếu, có thể phá hư rồi chứ? Hơn nữa ngươi xác định cái kia đầu mối bên trong có người?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta có thể xác định bên trong có hai người, một vị chính là hồng y nữ tử kia, một vị khác chính là... Đức Phong Cổ Lâu vị kia nam tử mặc áo trắng.”

Tất cả mọi người là sững sờ, tiếp xúc qua cô gái áo đỏ Giới Vương, đều là trên mặt lộ ra kinh ngạc, sau đó mừng như điên, bởi vì hồng y nữ tử kia thực lực bọn họ đều biết một, hai, về phần tại sao cái kia Đức Phong Cổ Lâu cái kia người cũng sẽ ở bên trong, thì không rõ lắm, có lẽ là bị hút vào, sau đó không ra được đi.

Tàng Phong nói: “Như hai người kia thật ở bên trong, đồng thời bình an vô sự, đích xác có thể mạo hiểm thử một lần.”

Dương Thanh Huyền nói: “Dù sao cũng ta là quyết định tiến vào, chư vị nếu như đồng ý tới, xin mời một đạo đi.”

Hai tay quyết ấn buông lỏng, thuật định thân biến mất, thân thể lập tức bị đại trận lực lượng cuốn đi, hướng về hào quang bên trong tuôn tới.

Xích Tiêu Tử đám người, nhìn nhau một cái, cũng vội vàng đuổi tới.

To lớn cầu sinh dục, để cho bọn họ không thể không mạo hiểm thử một lần, hơn nữa mấy ngàn người đều là Giới Vương, đối với đại đạo cảm ngộ xa ở giống như bên trên, biết như Dương Thanh Huyền như vậy yêu nghiệt, giống như đều có mệnh số tại người, sẽ không chết dễ dàng như vậy.

Theo Dương Thanh Huyền, có lẽ là duy nhất mạng sống đường tắt.

Ngay lập tức không chỉ có là Xích Tiêu Tử, Tàng Phong đám người, mấy ngàn Giới Vương, cũng không ai dám tự ý lưu ở trận bên trong, tất cả đều tranh nhau sợ sau dâng tới tia sáng kia bên

trong.

“Oanh!”

Dương Thanh Huyền vừa vào trong đó, tựu cảm nhận được sức mạnh đáng sợ rung động mà đến, như là thiên địa ban đầu mở thời gian, cái kia bá đạo dã man Hồng Mông sức mạnh to lớn, muốn xé rách tất cả.

Dương Thanh Huyền kinh hãi bên dưới, vội vàng vẩy tay, tựu lấy ra ba mặt huyền kỳ, ba tầng hào quang đan xen vào nhau, hình thành mạnh mẽ kết giới, đem cái kia rung động toàn bộ ngăn trở.

“Oanh! Oanh!”

Rung động không ngừng giội rửa ở kỳ quang kết giới trên.

Xuyên thấu qua này hỗn loạn hư không, Dương Thanh Huyền rốt cục thấy rõ phía trước cảnh tượng, Tử Hà hai tay khởi động một mặt to lớn bảo luân, không ngừng tỏa ra Luân Hồi lực lượng, đang cùng Huyền Thiên Cơ đấu, dù sao chiếm cứ thượng phong, Huyền Thiên Cơ bị áp chế hầu như không có sức đánh trả.

“Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

Dương Thanh Huyền cũng không vội mở ra ra tay, mà là dùng Hỏa Nhãn Kim Tình quan sát này hư không Pháp Giới đến.

“Đừng xem, muốn muốn sống cũng nhanh tới giúp ta giết này điên nữ tử, bằng không mọi người đều phải chết ở nơi này!” Huyền Thiên Cơ ở phía xa kêu to, tình thế thật giống mười phần nguy cấp, nhưng âm thanh nhưng là không nhanh không chậm, nơi nào có nửa điểm dáng vẻ nóng nảy.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2123: Thật Đã Chết Rồi? Nguy Hiểm Giáng Lâm

“Há, thật sao?”

Dương Thanh Huyền thu hồi ba mặt huyền kỳ, hai tay ôm ngực lẳng lặng nhìn.

Vùng hư không này bên trong, tựa hồ không có thứ gì, nhưng cái này không phù hợp lẽ thường, vì lẽ đó Dương Thanh Huyền vẫn là ôm một viên lòng cảnh giác, cho tới Huyền Thiên Cơ, hắn biết Huyền Thiên Cơ bản lĩnh, nhìn dáng dấp kia tuy rằng nơi tại hạ gió, nhưng cũng không phải sắp bại dáng vẻ.

Vì lẽ đó đầy hứng thú cách ngạn nhìn hổ đấu.

Xích Tiêu Tử đám người, cũng sau đó tựu đi vào, nhìn vùng hư không này cùng tranh đấu, đều ngẩn ra.

Tàng Phong cau mày nói: “Xảy ra chuyện gì?”

Huyền Thiên Cơ hét lớn: “Này mụ điên bị Vô Dục Chủ khống chế được, phải đem tất cả mọi người luyện hóa, chư vị mau tới giúp ta. Nếu như không giết này mụ điên, mọi người đều phải chết ở đây.”

“Cái gì? Vô Dục Chủ!”

Tất cả mọi người là đổi sắc mặt, lập tức ý thức được mức độ nghiêm trọng của sự việc.

Hồng y nữ tử kia trên mặt còn mang theo xấu xí Quỷ Diện, nhưng cũng vô cùng dữ tợn, nhìn chằm chằm Huyền Thiên Cơ bên trong cặp mắt, bắn mạnh ra cực kỳ sự thù hận, cắn răng nói: “Điệp mộng sinh! Nghĩ luyện hóa ta, đời sau đi!”

Trong thanh âm lộ ra một luồng đục ngầu giọng nam, lập tức làm cho tất cả mọi người tin Huyền Thiên Cơ.

Huyền Thiên Cơ ở chúng tướng không đợt công kích hạ, không ngừng né tránh, khẽ cười nói: “Ta hiện tại vốn là kiếp sau đời sau a, nói như vậy ngươi là chịu để ta luyện hóa?”

“Luyện hóa luân hồi Thiên Cung cái kia lão bất tử đi thôi!”

Vô Dục Chủ điên cuồng công kích tới, đầy mặt sát khí, giọng căm hận nói: “Ta thiên phú cao hơn ngươi, thực lực mạnh hơn ngươi! Dựa vào cái gì cái kia lão bất tử đem cửu sinh cửu tử truyền thụ cho ngươi, mà không phải ta?! Vì lẽ đó Lão Tử đem luân hồi Thiên Cung làm long trời lở đất, đánh cắp hắn chúng tướng không vòng, ha ha ha ha, mất đi chúng tướng không vòng, luân hồi Thiên Cung trở nên có tiếng không có miếng, ha ha ha ha!”

Chúng tướng không vòng, từ thật vòng cùng hư vòng tạo thành, một thật một hư, như ôm dương thủ âm, chuyển động bên dưới, mở ra luân hồi.

Vô Dục Chủ trong tay quyết ấn không ngừng đánh vào vòng bên trong, từng đạo từng đạo Luân Hồi Chi Quang từ bên trong kích bắn hạ xuống, đem Huyền Thiên Cơ hộ thể chân nguyên đập vỡ tan, Thập Vạn Phạn Âm Hải bị oanh liểng xiểng, nhưng trước sau không đả thương được Huyền Thiên Cơ chân thân.

Vô Dục Chủ dữ tợn nghiêm mặt, biết người trước mắt này khó đối phó, nhưng hắn chính là cường giả cái thế, kinh nghiệm chiến đấu cực xa người thường, chỉ cần mình khống chế cục diện, ở đây Luân Hồi đại trận bên trong, Huyền Thiên Cơ sớm muộn phải bị chính mình trấn áp xuống.

Cho tới cái kia chút tràn vào tiến vào Giới Vương nhóm, bất quá là Giới Vương mà thôi, coi như nhân số nhiều hơn nữa, chung quy vẫn là Giới Vương, căn bản không để tại mắt bên trong.

Huyền Thiên Cơ cười nói: "Ha ha, nghĩ biết tại sao không?"

Vô Dục Chủ theo bản năng hỏi: "Tại sao?"

Huyền Thiên Cơ nói: "Bởi vì ngươi xấu a. Đừng trừng mắt ta, xấu chính là nguyên tội, nhận mệnh đi."

"A! A! Đáng chết! Đáng chết!"

Vô Dục Chủ giận dữ, đầu ngón tay điểm hướng về chúng tướng không vòng, bảo luân ở không trung lóe lên, thật vòng trực tiếp chém rơi xuống, chém vỡ hư không, hướng về Huyền Thiên Cơ kích bắn mà đi.

Xích Tiêu Tử bọn người là giật mình, từng cái từng cái hai tay nắm tay, đại có ra tay trợ quyền tư thế, bọn họ đều nhìn ra rồi, này thực lực của hai người tất cả đều là Thiên Giới, đồng thời còn chưa phải là giống như Thiên Giới, nếu như cái kia Đức Phong Cổ Lâu nam tử mặc áo trắng treo, bọn họ tất cả đều phải phiền phức.

"Ra tay đi?" Tàng Phong trầm giọng nói.

Còn lại người đều không điểm đứt đầu, biết vì là mọi người ôm lương người, không thể làm cho bóp ở phong tuyết.

Dương Thanh Huyền đột nhiên mở ra tay, đám đông ngăn cản, nói ra: "Mọi người đừng xung động, ta nhìn người này còn có thể chịu đựng rất lâu đây, chúng ta lại nhìn một chút, nhiều quan sát một chút lại ra tay cũng không muộn."

Tàng Phong sững sờ nói: "Này, nếu như cái kia người đã chết làm sao bây giờ?"

Dương Thanh Huyền sờ lên cằm, cau mày nói: “Chư vị nhìn dáng dấp kia của hắn, như là đoản mệnh tướng sao? Cũng không đến nổi sẽ chết đi, nếu thật sự chết chúng ta lại ra tay cũng không muộn.”

Xích Tiêu Tử đám người không không sắc mặt quái lạ, nhưng nếu Dương Thanh Huyền nói như vậy, bọn họ cũng là trấn định lại.

Một là xông lên quá nguy hiểm, không cẩn thận tiếp theo đi đời, hai là mọi người lờ mờ lấy Dương Thanh Huyền dẫn đầu, nếu hắn nói như vậy, vậy thì lại quan sát quan sát.

Huyền Thiên Cơ mắng: “Ta thao, các ngươi tất cả đều xem cuộc vui, ta cũng không chơi, đi rồi.”

Tay phải mạnh mẽ một chưởng đánh ra, đánh ở thật vòng trên, đem rung trở lại, sau đó bóng người loáng một cái, liền hướng Dương Thanh Huyền đám người phương hướng bay lướt tới.

“Hừ, điệp mộng sinh, đi được rồi chứ? Chết đi!”

Vô Dục Chủ sầm mặt lại, nắm lấy chấn động trở về thật vòng, đôi vòng hợp lại, tựu biến ảo ra một đạo hình tròn to lớn quang nhận, đánh chém ra đi.

“Xì!”

Toàn bộ hư vô không gian, ở đây một nhận hạ bị đánh thành trên dưới hai nửa.

Huyền Thiên Cơ thân ảnh “Rầm” một chút, liền trực tiếp bị vòng sáng đánh cho nát tan, tứ chi ngũ thể ở không trung bạo nổ mở, huyết nhục tung ra đâu đâu cũng có.

“A?!”

Tất cả mọi người là trừng lớn hai mắt, tất cả đều choáng tại chỗ, thật đã chết rồi?

“Không, không thể nào” Dương Thanh Huyền cũng há to mồm, trợn mắt ngoác mồm ở đằng kia.

Dương Thanh Huyền nhiều lần ở Huyền Thiên Cơ trong tay chịu thiệt, biết người này quỷ kế đa đoan, nói dễ nghe một chút chính là kinh thiên vĩ địa, khó nghe một chút chính là một bụng xấu nước, vì lẽ đó muốn cố ý làm khó dễ hạ hắn, để hắn bị thua thiệt lớn, ngược lại không phải là thật nghĩ để hắn chết.

Giờ khắc này Huyền Thiên Cơ vừa chết, để hắn không phản ứng kịp.

Vô Dục Chủ đem chúng tướng không vòng nắm ở trong tay, hai con ngươi co rụt lại, nhìn chằm chằm Huyền Thiên Cơ nổ tung huyết nhục, sau đó bóng người loáng một cái, liền hướng Dương Thanh Huyền đám người chém tới.

Xích Tiêu Tử bọn người nhìn phía Dương Thanh Huyền, sợ hỏi: “Thanh Huyền huynh, làm sao bây giờ?”

Dương Thanh Huyền còn có chút không bình tĩnh nổi, nhưng Vô Dục Chủ to lớn kia khí tràng hoành ép mấy ngàn Giới Vương, chúng tướng không vòng tại mọi người bầu trời loáng một cái, tựu biến ảo thành to lớn dáng dấp, nhanh chóng xoay tròn, cắt rời tất cả hư không.

Dương Thanh Huyền người đổ mồ hôi lạnh, hét lớn: “Mau ra tay! Ra tay a, còn có thể làm sao!” Trên trán lăn xuống to lớn mồ hôi hột, chiến kích ở trong tay loáng một cái, tựu mạnh mẽ bổ đi ra ngoài, quát to: “Mọi người cùng nhau ra tay! Coi như hắn là vạn cổ chí tôn, cũng đỡ không được chúng ta này mấy ngàn người!”

Trong phút chốc, các loại thủ đoạn thần thông dồn dập bắn vụt ra, tạo thành một đạo to lớn bình phong, mạnh mẽ đánh ở chúng tướng không vòng trên.

“Oanh!”

Đôi vòng nhất chuyển, hơi hơi bị đẩy lui mấy trăm trượng xa, liền chĩa vào sở hữu công kích, ở Vô Dục Chủ khởi động hạ, lần thứ hai nghiền ép mà tới.

Vòng trên mỗi người một vẻ sinh diệt bất định, đồng thời có to lớn bóng mờ ngồi xếp bằng trong đó, cùng bảo luân hòa làm một thể, cái kia áp lực kinh khủng chấn động ở mỗi người trong lòng, muốn đem chúng thân thể của con người cùng hồn phách cùng nhau nghiền nát.

“Làm sao sẽ mạnh như vậy?!”

Dương Thanh Huyền đám người đều hoàn toàn biến sắc, cùng quát lên: “Đứng vững!”

Từng người sử dụng tới thần thông, tạo thành một đạo to lớn kết giới hào quang, chặn tại mọi người bầu trời, chống lại cái kia cự luân.

“Ầm ầm ầm!” Cự luân chuyển động hạ, vạn vật luân hồi.

Hư không bốn phương tám hướng, không ngừng có hào quang màu xanh lục bay bắn vào, dung nhập vào cự luân bên trong, toàn bộ không gian bắt đầu trở nên lay động, như là lảo đà lảo đảo.

Dương Thanh Huyền lúc này cảm thấy được không ổn, này cự luân giống như là cái kia Luân Hồi đại trận bản thể, giờ khắc này đang đem trọn cái đại trận sức mạnh hút thu hồi lại trấn áp bọn họ, tình thế cấp bách bên dưới, đồng thời hắn còn có một cái nghi hoặc, Huyền Thiên Cơ thật đã chết rồi sao?

Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về hư không nhìn tới, không khỏi đổi sắc mặt, trước nổ nát tứ chi cùng ngũ thể, từ lâu hóa thành một ít giấy vụn, ở không trung múa tung.

Là Thế Thân Phù!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2124: Quái Ta Sao? Phải Cẩn Thận!

“Đáng chết! Quả nhiên không có dễ dàng chết như vậy!”

Dương Thanh Huyền tâm hạ phát điên, Huyền Thiên Cơ tránh ra sau, Vô Dục Chủ toàn bộ công kích đều để cho bọn họ chịu đựng, mới phát giác lại đáng sợ như thế.

Dương Thanh Huyền cao giọng nói: “Vô Dục Chủ đại nhân, chuyện gì cũng từ từ, mọi người không thù không oán, hà tất liều chết lưỡng bại câu thương? Cố gắng ngồi xuống nói chuyện, nói không chắc sự tình tựu giải quyết rồi.”

Xích Tiêu Tử cũng lớn tiếng nói: “Nói đúng, nếu đánh thật, chúng ta cũng không sợ ngươi!”

“Ha ha ha ha!” Vô Dục Chủ cười như điên nói: “Giống như phí lời nhiều, đều là chết nhanh nhất. Không sợ tựu đánh đi, dông dài cái gì? Các ngươi một đám Giới Vương cặn bã, có tư cách gì theo ta nói điều kiện, còn ngồi xuống cố gắng nói chuyện? Ta nhổ vào, đối với thân phận của chính mình địa vị, trong lòng không hề có một chút b số sao?”

Vô Dục Chủ giơ tay lên, nhẹ ép ở chúng tướng không vòng trên, thoáng chốc không gian biến đổi lớn, toàn bộ Luân Hồi đại trận sức mạnh đều tới bảo luân bên trong vọt tới, hóa thành từng đạo từng đạo vũ trụ sức mạnh to lớn, gột rửa tại mọi người liên thủ bày ra kết giới trên.

Mấy ngàn võ tu, tất cả đều là Giới Vương, tất cả đều cảm nhận được đáng sợ kia áp lực, không khỏi là dồn dập đổi sắc mặt.

Trên thực tế, Vô Dục Chủ đối với chúng tướng không vòng sức mạnh cũng không thể hoàn toàn khống chế, đối chiến Huyền Thiên Cơ thời điểm, chỉ là vận dụng đến vòng chi bản thể, mà giờ khắc này trấn áp mọi người, nhưng là đem đại trận lực lượng đưa tới, muốn gột rửa hoàn vũ, đám đông toàn bộ nghiền ép xoá bỏ.

“Hoang đường! Lấy sức một người trấn áp chúng ta, coi như là Thánh Tông danh tộc chi chủ, đều khó mà như vậy dễ dàng làm được chứ?” Tàng Phong sắc mặt tái nhợt, hoảng sợ nói: “Đây rốt cuộc là cái gì nguyên khí pháp bảo, lại đáng sợ như thế!”

Khương Nguyệt Lưu quát lên: “Vô Dục Chủ, ở đây hầu như bao gồm toàn bộ nam bộ vũ trụ Thánh Tông danh tộc các đại tinh anh, giết chúng ta, chính là cùng toàn bộ nam bộ vũ trụ là địch, ngươi có này chuẩn bị tâm lý sao?!”

Vô Dục Chủ cười lạnh nói: “Bản tọa đỉnh cao thời gian, chính là cửu tinh Thiên Giới chi chủ, đủ để ngước nhìn vạn cổ chí tôn tồn tại, chỉ cần ta khôi phục đỉnh cao, vùng vũ trụ này đều phải thần phục ở ta dưới chân, huống hồ cái gì chỉ là Nam Vực? Một đám trí chướng, ta không nghĩ nói với các ngươi nhiều lời, toàn bộ đi chết đi cho ta!”

Bảo luân lưu chuyển, tuần hoàn không ngớt, chúng sinh không được giải thoát, vĩnh cửu ở Lục Đạo bên trong sinh tử tướng tiếp theo, không có dừng tuần hoàn.

Dương Thanh Huyền sắc mặt cực kỳ khó coi, ngược lại không phải là kết giới muốn phá, tuy rằng Luân Hồi lực lượng mạnh mẽ đáng sợ, nhưng mấy ngàn Giới Vương liên thủ, cũng không phải chuyện nhỏ, trong thời gian ngắn rất khó bị kích phá.

Nhưng đại trận này lặp đi lặp lại tuần hoàn, tựa hồ mãi mãi không ngừng, bọn họ cuối cùng có ngỏm thời điểm. Đồng thời toàn bộ đại trận không gian bắt đầu rơi vào sụp xuống trạng thái, có thể gắn bó đáng sợ như thế trận pháp sức mạnh, một khi lở, sợ là bọn hắn mấy ngàn người nháy mắt liền muốn mai táng nơi này.

Cuối cùng còn có một chút, ở Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình hạ, Vô Dục Chủ không ngừng triển khai chúng tướng không vòng nghiền ép mọi người đồng thời, một mặt để Tử Hà thân thể hấp thu Luân Hồi lực lượng, tăng cường cùng người khác tướng không vòng rèn luyện, giống như là đang lấy hắn nhóm luyện tập.

“Huyền Thiên Cơ! Ta biết ngươi không chết, mau ra đây! Đồng thời liên thủ giết người này. Nếu chúng ta đều treo, ngươi cũng hết sức phiền phức chứ?!”

Dương Thanh Huyền liều mạng kêu to, đem âm thanh dùng chân nguyên nổ ra đi, chấn toàn bộ không gian “Ầm ầm” vang vọng.

“Huyền Thiên Cơ? Chẳng lẽ là lúc trước vị kia Đức Phong Cổ Lâu người?” Trong lòng mọi người tối nghĩ, lần thứ nhất biết người này tên.

“Không giết chết, không muốn tử vì tránh né Thiên nhân ngũ suy, đã tự mình luyện hóa thành khí linh, trừ phi đem chúng tướng không vòng luyện hóa, bằng không đã giết bất tử hắn.”

Hư không cách đó không xa, trong khắp ngõ ngách, bóng người lay động, chậm rãi hóa ra Huyền Thiên Cơ dáng dấp, sắc mặt bình tĩnh, trong đôi mắt ngậm lấy ý cười.

Vô Dục Chủ sầm mặt lại, nặng nề hừ một tiếng, cắn răng nói: “Điệp mộng sinh, chờ ta đưa bọn họ, lại tiễn ngươi lên đường!”

Huyền Thiên Cơ cười nhạt, nói ra: “Luân Hồi là sinh tử lưu chuyển, chết rồi lại sinh, sinh lại chết, sinh tử không ngớt, giống như bánh xe một dạng chuyển động liên tục, tuần hoàn không thôi. Chúng sinh chưa từng bắt đầu tới nay, nhân không minh mà trầm luân nghiệp lực khổ hải, không gặp thế gian bản tướng, do đó trăn trở sinh tử ở tam giới năm thú bên trong, không được giải thoát. Không muốn tử, ngươi đối với Luân Hồi còn không có thể hiểu thấu đáo, thì lại làm sao có thể điều động này chúng tướng không vòng đây?”

Vô Dục Chủ giận dữ hét: “Nói láo! Ta thiên phú cao hơn nhiều ngươi, nếu không có cái kia lão bất tử bất công, ngoại trừ trên giảng bài ở ngoài trả cho ngươi trên tiểu khóa, ngoài ngạch cho ngươi phụ đạo, ngươi có thể hiểu quá ta?!”

Huyền Thiên Cơ lắc đầu nói: “Chính ngươi không đi học cho giỏi, quái ta sao?”

Dương Thanh Huyền sốt sắng nói: “Đừng nói nhảm, nhanh nghĩ một chút biện pháp! Không phá hết này chúng tướng không vòng, tổng có áp chế phương pháp chứ? Lẽ nào chúng ta chỉ có chờ chết một con đường?”

Theo toàn bộ đại trận thu vào chúng tướng không vòng, tất cả mọi người cảm nhận được áp lực càng lúc càng lớn, kết giới trên bắt đầu xuất hiện sóng gợn lay động, thậm chí từng tia một nhẹ nhàng vết rạn nứt.

Phải biết bảo luân sức mạnh ở không ngừng tăng cường, mà mọi người sức mạnh ở không ngừng suy yếu, mình giảm đối phương tăng, bắt đầu lộ ra đổ ép tư thế.

Hơn nữa hai nguồn sức mạnh ở cấp tốc kéo mở chênh lệch, đổ ép kém cấp tốc tăng lớn.

Huyền Thiên Cơ nói: “Biện pháp tự nhiên là có, bằng không hắn năm đó cũng sẽ không bị Mộ Thiếu Bạch phong ấn. Ngươi vào quá đồng thau cổ điện, nên được đến rồi Mộ Thiếu Bạch lưu lại đồ vật chứ? Mặt trên khẳng định có giảng giải áp chế không muốn tử phương pháp.”

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Có là có, vốn lấy sức mạnh của ta bây giờ, làm sao có khả năng thi triển đi ra!”

“Cái gì? Ngươi chiếm được Mộ Thiếu Bạch truyền thừa?!” Vô Dục Chủ hoàn toàn biến sắc, sát khí ngút trời từ trên người nổi lên, quát lên: “Hôm nay phải giết ngươi! Đi chết đi!”

Vô tận phẫn nộ, hội tụ ở một chưởng bên trên, mạnh mẽ đập ở chúng tướng không vòng trên. Bảo luân xoay tròn, kích bắn ra vô số vòng sáng, chấn động tại mọi người bày ra kết giới trên.

“Ầm ầm”, cái kia chút vòng sáng bị chấn động đến mức không ngừng chồng chất lay động, đồng thời sinh trưởng, hình thành một vị to lớn pháp tướng, không gặp khuôn mặt, duỗi ra bàn tay lớn tựu mạnh mẽ ép ở Dương Thanh Huyền phía trước kết giới trên.

Này pháp tướng trên bàn tay tất cả đều là Luân Hồi chi văn, phóng tầm mắt nhìn, thức hải như là bị vô số kim châm đâm vào, mấy vị Giới Vương đều là kêu thảm một tiếng, “Phốc” phun ra máu, trực tiếp chấn động lùi lại mấy bước.

Dương Thanh Huyền cũng là ngạc nhiên, trong hai con ngươi kim quang cùng Câu Ngọc, ở đây Luân Hồi hoa văn hiện ra hạ, đại có bị áp chế thậm chí phá nát dấu hiệu, hai được Huyết Lệ từ trong mắt chảy ra.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Không nên nhìn bàn tay to kia!”

Rất nhiều người liều mạng quay đầu đi, trong óc loại đau này cảm giác mới biến mất.

Dương Thanh Huyền cũng là nhắm mắt lại, nhưng lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh nhưng từ hai tóc mai lăn xuống, cả người đều ướt đẫm, bởi vì rõ ràng cảm nhận được bàn tay to kia một điểm điểm ép vào bên trong kết giới, đang hướng về hắn chộp tới.

Sự thực cũng đúng là như thế, cái kia Luân Hồi lực lượng biến thành phát hiện pháp tướng, toàn bộ cánh tay nhỏ đều duỗi vào, còn ở một điểm điểm hướng về bên trong duỗi, chụp vào Dương Thanh Huyền.

“Cẩn thận! Không nên bị cái kia tay đụng phải, nếu không thì trực tiếp kéo ngươi tiến vào Luân Hồi, chúng ta cũng chỉ có đời sau gặp lại rồi.”

Dương Thanh Huyền chính đầy đầu Đại Hãn, Huyền Thiên Cơ tiếng cảnh cáo tựu truyền đến, sợ đến hắn lại không cách nào bình tĩnh, liều mạng kêu lên: “Mẹ! Ta đương nhiên biết phải cẩn thận, nhưng này muốn thế nào cẩn thận a?!”

Đột nhiên mở hai mắt ra, trong hai con ngươi một mảnh màu máu, nắm lên chiến kích tựu quay về bàn tay to kia mạnh mẽ bổ tới!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2125: Dẫn Độ Vị Diện, Khắc Chế Phương Pháp

“Sát Na Sinh Diệt!” Chiến kích lăng không chém một cái.

Phù Đồ một đời, hoa quỳnh mới nở, Sát Na Sinh Diệt, đều ở nhất niệm.

Hư quang mạnh mẽ chém vào bàn tay to kia bên trong, nhưng trực tiếp sáp nhập vào đi vào, như là đá chìm đáy biển, có đi không về, thậm chí không có chấn động tới nửa điểm sóng lớn.

Dương Thanh Huyền trợn tròn mắt, vội vàng thu rồi chiến kích tựu lui về phía sau.

Nhưng ở bàn tay to kia bên dưới, sở hữu quy tắc đều tựa như bị khống chế, bất luận chính mình triển khai thân phận ra sao lùi về sau, đều tránh không mở bàn tay to kia một trảo.

Dương Thanh Huyền kinh khủng bên dưới, tay trái lấy ra hoàng triều ấn, bàn tay phải không ngừng hóa thành màu vàng, muốn triển khai cái kia Thập Phương Câu Diệt.

“Vô dụng, đây là Luân Hồi lực lượng biến thành pháp tướng, bản thân hư thực không định, trực tiếp liên thông đại vũ trụ Luân Hồi đại trận, bất luận là đồ vật gì đều có thể bị hút vào.” Huyền Thiên Cơ rõ ràng âm thanh truyền lọt vào trong tai.

Dương Thanh Huyền sắc mặt tái nhợt, vội la lên: “Vậy làm sao bây giờ?”

“Ngoại trừ Nhân Quả Tứ Đế Ngọc ở ngoài, trên người ngươi duy nhất có thể chống lại này pháp tướng cùng chúng tướng không vòng, cũng chỉ có Thái Huyền mộ kiếm.”

“Thái Huyền mộ kiếm?” Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, vội vàng nói: “Có thể cảnh giới của ta quá yếu, căn bản không có tác dụng a.”

“Thái Huyền mộ kiếm vốn là Thái Huyền Thiên đều hóa, cùng trước mắt này hư thực hai vòng có chỗ tương tự, đều chỉ là vật chi hóa thân mà không phải bản thể. Ngươi cũng không cần dùng mình Thái Huyền kiếm ý chống lại nó, đem Thái Huyền Thiên vị diện dẫn độ lại đây, cường hành trấn áp nó!”

“Dẫn độ? Làm sao dẫn độ?” Dương Thanh Huyền trong lòng không tên hơi động, tựa hồ bắt được cái gì.

“Này phải nhờ vào chính ngươi nghĩ đến, ta duy nhất có thể giúp ngươi, chính là đem võ hồn lực lượng cho ngươi mượn.”

“Võ hồn lực lượng còn có thể mượn?” Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, nhưng lập tức nghĩ đến, mình có thể thông qua Thanh Long khế ước, mượn dùng Tử Diều Hâu cùng Hoa Giải Ngữ võ hồn.

Nhưng Huyền Thiên Cơ cùng mình không liên hệ chút nào, này nên làm gì “Mượn” ?

“Lẽ nào ngươi còn không rõ võ hồn chi bản chất sao? Chính là là năm đó Vũ tinh hồn phách tản vào bầu trời vị diện tinh không, bị Nhân tộc võ tu cảm ứng được, do đó tìm hiểu ra thuộc về mình tinh khí thần ngưng võ hồn. Trong đó mấu chốt môi giới, chính là Vũ chi tinh hồn phách a! Tuy rằng võ hồn là chính mình tìm hiểu, về chính mình sở hữu, nhưng vạn ngàn võ hồn bên trong, có Vũ chi tinh hồn phách này một tia dẫn dắt.” Huyền Thiên Cơ cười nhạt một tiếng, kiên trì giải thích.

“Huyền Thiên Cơ nói có đạo lý. Thái Huyền Thiên không phải là nơi bình thường, có lẽ không sánh được xoay chuyển tam giới năm thú Luân Hồi đại trận, nhưng trước mắt đại trận này chỉ là một đạo hình chiếu mà thôi. Chúng ta phải làm cũng không phải là đem thật sự Thái Huyền Thiên dẫn độ lại đây, cái này căn bản không khả năng, coi như là vạn cổ chí tôn cũng chưa chắc có thể. Chúng ta có thể như này chúng tướng không vòng giống như vậy, đem Thái Huyền Thiên vị diện sức mạnh làm hết khả năng hình chiếu hạ xuống, đem này Luân Hồi đại trận trấn áp.”

Quỷ Tàng nghiêm nghị âm thanh ở Dương Thanh Huyền trong óc vang lên, biểu thị mười phần tán đồng phương pháp này.

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt! Ta thử xem.”

Ba người giao lưu, trong nháy mắt hoàn thành.

Dương Thanh Huyền thu hồi hoàng triều ấn, trên cánh tay phải mạ vàng cũng lui về, nhìn cái kia lăng không bắt rơi xuống bàn tay lớn, cả người trở nên trầm tĩnh như nước.

Dùng một sát na thời gian trấn định tâm thần, Dương Thanh Huyền quăng mở vạn niệm, một lòng hội tụ ở Thái Huyền mộ kiếm trên, song thượng nâng ở trước người bấm quyết.

Chỗ mi tâm trong giây lát ánh sáng lóe lên, hóa thành kiếm hình, toàn thân trường bào đột nhiên tựu không gió mà bay, bị cường đại kiếm khí thổi bay phần phật.

Mọi người thấy Dương Thanh Huyền đứng ở đó, chờ đợi bàn tay phán quyết, dường như gần chết giống như vậy, đều là trong lòng âm u cùng tuyệt vọng, có loại mèo khóc chuột cảm giác.

Nếu như liền Dương Thanh Huyền đều treo, vậy mình đây?

“Mau ra tay a! Không muốn chờ chết a!” Xích Tiêu Tử vội vàng kêu to.

“Coi như là tự bạo, cũng không thể khuất phục a, Dương Thanh Huyền!” Tàng Phong gấp đầy đầu mồ hôi lạnh, gặp Dương Thanh Huyền kinh ngạc đứng ở đó, không biết là trúng tà còn là cái gì.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền trên người áo bào đong đưa, chỗ mi tâm một luồng cực mạnh kiếm ý kích bắn mà ra, sau đó hai tay nâng quyết, cả người như là tiến vào một loại cảnh giới vô ngã, hoàn toàn không bị bên ngoài quấy rầy, mà là chuyên tâm triển khai thần thông hàm nghĩa.

Trong lòng mọi người vui vẻ, nhưng này vui sướng lập tức tựu tản đi, bởi vì coi như Dương Thanh Huyền chống lại, không có khả năng chống lại quá cái kia nghiền ép mấy ngàn vị giới vương Luân Hồi sức mạnh to lớn a.

Chỉ có điều cái kia nhỏ bé bóng người, đứng ở Luân Hồi sức mạnh to lớn hạ bất khuất chống lại, dành cho mọi người vô hạn sức mạnh cùng chiến ý.

Nhân sinh tự cổ ai không chết?

Lọ sành không rời miệng giếng phá, tướng quân khó tránh khỏi trước trận vong.

Mỗi một vị đi tới con đường võ đạo cường giả, ở lúc ban đầu một khắc đó, cũng đã đối với vận mệnh của mình cùng quy tụ, có giác ngộ.

Chỉ có điều chân chính đến thời gian, vẫn là hết sức không muốn.

Dù sao ai cũng không muốn chết a!

Đột nhiên một luồng to lớn rung động sức mạnh truyền đến, đám đông từ riêng mình tâm tình bên trong đánh thức, đều là đưa mắt nhìn tới.

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền tay kết kiếm quyết, trong đôi mắt một mảnh kim quang, nhìn chầm chầm to lớn kia Luân Hồi tay nhìn thẳng, tràn đầy kiên định cùng niềm tin, không có nửa phần lùi bước.

Sau đó mà đến, là một đạo sáng sủa thơ tiếng:

Rơi xuống, thời không phảng phất dừng lại một sát, ở Dương Thanh Huyền bốn phía, hư không

“Rầm” tảng lớn mở ra, vô số lạnh lẽo kiếm khí chém nát thời không mà tới.

Một luồng kiếm chi vòng xoáy phóng lên trời, hóa thành bão lớn đón lấy cái kia Luân Hồi tay.

“Ầm ầm ầm”, không chỉ có là thần kiếm phá hư mà hiện, ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người còn quanh quẩn từng toà từng toà to lớn kiếm mộ phần, nguyên bản không hề có thứ gì hư không, bắt đầu bị to lớn vị diện sức mạnh nghiền nát, hiện ra kỳ dị sơn hà cảnh tượng.

“Đây là...” Tất cả mọi người cực kỳ kinh hãi, không biết là thần thông nào, nhưng nếu ở đây giây phút sống chết triển khai ra, tất nhiên là Dương Thanh Huyền cho là mạnh nhất hàm nghĩa.

Cái kia hướng về hướng về Luân Hồi bàn tay kiếm bão táp bên trong, truyền đến một tiếng rống to, Quỷ Tàng hoàn toàn hóa hiện ra, một tay nắm lấy Bách Quỷ Dạ Hành, mạnh mẽ chém đi tới.

“Ầm ầm!”

Quỷ kiếm phách ở bàn tay to kia trên, tạo nên từng vòng kiếm văn, không ngừng khuếch tán.

Bách Quỷ Dạ Hành ép ở đằng kia tay chi lòng bàn tay, một điểm điểm chìm vào đi vào, nhưng Quỷ Tàng hai mắt kiên quyết, không ngừng đem sức mạnh rót vào kiếm bên trong, chống lại cái kia Luân Hồi lực lượng.

“Cái gì?!” Vô Dục Chủ hoàn toàn biến sắc, cái kia Quỷ Diện trên lớn chừng hạt đậu mắt, một chút mở to vài lần, khó tin quát ầm lên: “Thái Huyền Thiên? Này, sao có thể có chuyện đó?!!”

Cảnh tượng trước mắt, tựa hồ lật đổ hắn nhận thức, chấn bên ngoài cháy bên trong non, mộng bức ở đằng kia.

“Ha ha, không có gì không thể. Thế gian vạn pháp, lẽ nào ngươi đều có thể hiểu, đều có thể hiểu không thành?”

Huyền Thiên Cơ cười nhạt một tiếng, hai tay nhanh chóng bấm quyết, phía sau lập tức hiện ra ba tôn to lớn Pháp Thiên Tượng Địa, uy thế trong khoảnh khắc quét ngang đi ra, ép tới hư không vặn vẹo.

Dương Thanh Huyền cả người run run lợi hại, sắc mặt hết sức trắng xám, hét lớn: “Huyền Thiên Cơ ngươi còn đang nói chuyện ngày? Mẹ, nhanh đem hồn lực cho ta a!!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2126: Luân Hồi Sáu Thú, Như Toàn Canô

Dương Thanh Huyền sức mạnh đã phát huy đến cực hạn, Tinh Giới nội tử Diều Hâu đám người sức mạnh, hồn lực, đều toàn bộ tràn vào Thái Huyền mộ kiếm võ hồn bên trong.

Liền ngay cả xa ở Vô Dục Thành phòng túc Đồ Sầu, đều lờ mờ trong lòng sinh ra ý nghĩ, sức mạnh toàn thân ở một điểm điểm trôi qua, thông qua khế ước truyền tống đến Dương Thanh Huyền trên người.

Nhưng dù vậy, ở Vô Dục Chủ cùng chúng tướng không vòng trước mặt, vẫn là nhỏ bé như kiến.

Duy nhất đáng giá vui mừng là, theo Thái Huyền Thiên cường hành xuyên vào Vô Dục Giới, Quỷ Tàng có thể thi triển ra sức mạnh, cũng thẳng tới ba sao Thiên Giới!

Theo Dương Thanh Huyền tiếng nói rơi xuống, một loại cảm giác vô hình tại nội tâm trào hiện, Huyền Thiên Cơ sau lưng ba ** thiên tượng địa, chẳng biết lúc nào đã xuất hiện sau lưng tự mình.

Khiếp sợ bên dưới, ba đạo pháp thân đột nhiên tràn vào trong cơ thể hắn.

“A!”

Không có một chút nào chuẩn bị, sức mạnh khổng lồ trực tiếp xé rách Dương Thanh Huyền thân thể cùng kinh mạch, trên người “Bùm bùm” mở ra, tuôn ra tảng lớn máu tươi.

“A! Em gái ngươi a! Liền không thể sớm chào hỏi?!” Dương Thanh Huyền muốn rách cả mí mắt, đau giết người tâm đều có.

Huyền Thiên Cơ nói: “Thông tri tựu không thông sao? Thông tri chỉ có thể đau hơn, ở ngươi không có phản ứng thời điểm, cường hành rót vào người là không thể tốt hơn. Phải biết ngũ uẩn giai không, ngươi cả người bất quá là ngũ uẩn hòa hợp mà sinh, nghĩ rõ ràng điểm ấy, tựu sẽ không cảm thấy đau đớn.”

“Ta minh bạch em gái ngươi!!”

Dương Thanh Huyền nổi giận gầm lên một tiếng, tuy rằng đau khó có thể chịu đựng, nhưng ba đại võ hồn rót vào người sau, Thái Huyền mộ kiếm sức mạnh bạo tăng lên, cái kia hư thực bất định Thái Huyền Thiên sơn hà cảnh tượng, bắt đầu hóa thành chân thực, từng đạo từng đạo đáng sợ hơn kiếm khí qua lại mà ra.

Đồng thời Dương Thanh Huyền nội tâm một chút trở nên trừng minh thông suốt, ở Huyền Thiên Cơ dẫn độ tới ba đại võ hồn bên trong, có một luồng chí cao vô thượng sức mạnh, như cái kia nguy nga ngọn núi, lệnh người ngước nhìn thần phục.

Dương Thanh Huyền vừa mừng vừa sợ, phá toái thân thể nhịn không được run rẩy, càng là đại đạo chi lực. Huyền Thiên Cơ nắm trong tay cái kia một tia đại đạo chi lực, cũng theo võ hồn dẫn độ mà rót vào lại đây.

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu được, Huyền Thiên Cơ tuy rằng một mặt hờ hững, bất cần đời dáng vẻ, nhưng nội tâm hết sức rõ ràng mức độ nghiêm trọng của sự việc cùng với Vô Dục Chủ đáng sợ, lúc này mới sẽ nghĩ tới võ hồn hợp lực dẫn độ Thái Huyền Thiên phương pháp, đồng thời không giữ lại chút nào đem đại đạo chi lực truyền tống lại đây.

Này một tia đại đạo sức mạnh, tuy rằng không thể lưu ở trong cơ thể mình, nhưng giờ khắc này tiếp xúc, cảm ngộ cùng sử dụng tới, nếu như lần này có thể đại nạn bất tử, tương lai đối với mình tràn ra là không thể lường được.

Dương Thanh Huyền cố nén thân thể tê liệt đau nhức, không ngừng biến hóa quyết ấn, Thái Huyền kiếm ý điên cuồng từ trong cơ thể tuôn ra, to lớn kia kiếm bão táp lần thứ hai khuếch trương lớn mấy lần, mạnh mẽ ép hướng về Luân Hồi tay.

“Ầm ầm!”

Quỷ Tàng ở bão táp phía trước Phong Nhãn nơi, liều mạng chém ép bàn tay to kia, rốt cục mượn toàn bộ Thái Huyền kiếm ý sức mạnh, đem chém một cái mà nát!

“Ầm ầm!”

To lớn kiếm ý càng là xu thế không thể chặn, trực tiếp hướng về cái kia chúng tướng không vòng phóng đi.

Vô Dục Chủ nổi giận gầm lên một tiếng, hai tay bấm quyết, lục quang ở trên người phun trào, lượng lớn phức tạp văn tự di động mà ra.

Hai tay ở trước người hợp lại, đôi vòng ở không trung lấp lóe quy nhất, nguyên bản thu nạp vào đi Luân Hồi đại trận, lần thứ hai thả ra ngoài, hướng về hướng về kiếm bão táp và mấy ngàn võ giả kết giới.

“Ầm ầm!”

Ba nguồn sức mạnh xung kích cùng nhau.

Mấy ngàn vị giới vương đô là thân thể cự chiến, không ít phun máu phè phè, bắt đầu không chống đỡ được.

Dương Thanh Huyền càng là cả người chấn động, tương tự nôn ra máu tươi, nếu không có có quỷ giấu vị này ba sao Thiên

Giới ở phía trước chống đối, sợ là này chấn động bên dưới cũng đã tan xương nát thịt.

Dương Thanh Huyền vội vàng nuốt một ít đan dược, duy trì trong tay quyết ấn, không ngừng đem Thái Huyền Thiên vị diện sức mạnh dẫn độ lại đây, từng đạo từng đạo kiếm khí ngút trời, chém ở Luân Hồi đại trận bên trong, lại bị đánh bay, thậm chí đánh tan.

Nhưng theo mộ kiếm không ngừng tăng nhanh, mênh mông kiếm ý như là vô cùng vô tận, cuồn cuộn không tuyệt, mãi mãi không có tận đầu.

Vô Dục Chủ đầy mặt dữ tợn cùng tức giận, biết lại không ép giết mọi người, có lẽ thật sự sẽ bị đối phương xoay ngược lại.

Dù sao Vô Dục Chủ thân thể từ lâu ngã xuống, hiện tại chỉ là chúng tướng không vòng khí linh, rồi lại hoàn toàn không khống chế được chúng tướng không vòng sức mạnh, chỉ có thể dẫn dắt cùng sử dụng tới bộ phận, mà Tử Hà thân thể, lại chỉ là Tử Tâm một đạo phân thân, chỉ có ba sao Thiên Giới lực lượng, dùng để khởi động chúng tướng không vòng cũng là giật gấu vá vai, Tử Hà thất khổng bên trong bắt đầu thấm ra máu.

“Tạo Hóa Thiên Công, theo ta hóa trận!”

Vô Dục Chủ rống to một tiếng, không vòng trên chúng sinh sinh tử tuần hoàn, không thoát tam giới năm thú, trầm luân vô biên khổ hải.

Một đạo cường đại pháp thân tự vòng trên hình thành, ngồi xếp bằng Luân Hồi lực bên trong xoay tròn, càng có ba đầu sáu tay, từng người bấm quyết, chính là Vô Dục Chủ bản tướng.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Quỷ Tàng!”

“Rõ ràng!”

Quỷ Tàng sầm mặt lại, tay trái bấm quyết, tay phải cầm kiếm, hắn đã cảm giác được, Dương Thanh Huyền dẫn độ Thái Huyền Thiên vị diện đã là cực hạn, lại không có sức mạnh điều động mộ kiếm lực lượng.

Mà hắn mai táng ở Thái Huyền Thiên bên trong vô cùng năm tháng, đối với này vạn ngàn Kiếm Hồn đều trong lòng sinh ra ý nghĩ, giờ khắc này lấy quyết ngự kiếm, không ngừng đem các loại kiếm khí hòa vào Bách Quỷ Dạ Hành bên trong.

Trên thân kiếm có bách quỷ đột ngột hiện, một mảnh Quỷ Vực hóa hiện ra.

“Kiếm có ý định người, Bách Quỷ Dạ Hành!”

Quỷ Tàng nghiêm ngặt quát một tiếng, người kiếm hợp nhất, thẳng chém mà đi.

Vô Dục Chủ sáu tay bản tướng, từng người bấm quyết, hướng về bốn phương tám hướng điểm tới, hóa ra Lục Đạo ảo giác, lại ở trên đỉnh đầu không tụ hợp, chính là Chí Tôn Luân Hồi Bảo Lục bên trong ghi lại thần thông hàm nghĩa.

“Tam giới chúng sinh, Luân Hồi sáu thú, như toàn canô.”

Cái kia tụ hợp lực lượng, nháy mắt kéo dài tới mở, như nổi giận vòng xoay tròn, nghênh tiếp mà lên.

“Oanh!”

To lớn một kiếm, mạnh mẽ phách ở Lục Đạo canô trên, trong phút chốc kiếm khí đổ nát, Quỷ Vực tiêu tan bất định.

Quỷ Tàng vừa giận vừa sợ, tay trái bấm quyết, đập ở trên thân kiếm.

Một mảnh hàn khí phun ra, quỷ khí tăng nhiều, đem canô chuyển đứng vững.

Nhưng trên người kiếm khí kịch liệt tiêu hao, Thái Huyền Thiên bên trong mộ kiếm nổ tung, từng đạo từng đạo thần kiếm xuất hiện giữa trời, bị Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng ý chí dẫn dắt, chém về phía canô chuyển.

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Cái kia chút thật kiếm, đứng ở canô chuyển lên, bất quá chớp mắt tựu đổ nát, trở về đến Kiếm Hồn trạng thái, tản vào hư không.

Nhưng mỗi một chuôi trên thân kiếm tuyệt đại kiếm ý cùng cường giả ý chí bất khuất, nhưng ngoan cường lưu lại, hòa vào Dương Thanh Huyền, Quỷ Tàng trong cơ thể, huyết dịch, hồn phách bên trong.

Một người một quỷ, cũng đã đến nơi cực hạn.

Dương Thanh Huyền đã sớm bị máu tươi nhuộm hoàn toàn thay đổi, Quỷ Tàng toàn thân lục quang thiểm động, liền ngay cả duy trì hình người đều có chút khó khăn, không ngừng trở nên vặn vẹo lay động, giống như một đoàn U Minh lục quang.

"Dương Thanh Huyền, cố lên a! Nhất định muốn đứng vững!"

Một vị nữ tính Giới Vương tiếng reo hò vang lên, từ tính âm thanh xuyên thấu này nổ thật to, vang vọng ở mỗi người bên tai.

Trong lúc nhất thời người người nhiệt huyết dâng trào, hét lớn: "Cố lên a! Dương Thanh Huyền!", "Nhất định muốn đứng vững!", "Chư vị, liều mạng! Chúng ta nhất định có thể thắng!"

Mấy ngàn người, không khỏi bị này to lớn mênh mông sức mạnh to lớn, chấn động huyết dịch nóng bỏng, chiến ý nháy mắt đến nơi đỉnh cao, liều mạng triển khai thần thông chống lại chúng tướng không vòng!

Huyền Thiên Cơ chuyển thế Tiểu Điệp xuất hiện, ngươi cho rằng đơn giản như vậy thì xong rồi? Sau lưng của hắn ẩn chứa bí mật, ngươi còn có bao nhiêu không biết. Tò mò lời, hơi hào: Taiyiss đẩy đưa, mọi người có thể cùng đi nhìn.

Chương 2127: Niềm Tin Phá Diệt, Hi Vọng Chi Quang

Vô Dục Chủ bản tướng trên, ba đầu đều là mặt lộ vẻ dữ tợn, hai tay pháp quyết lần lượt biến đổi.

Tử Hà Quỷ Diện trên, tràn đầy thất khổng bên trong máu tươi rỉ ra, càng lộ vẻ khủng bố đáng sợ, bộ thân thể này đã phát huy đến cực hạn.

Toàn bộ hư không ở đây ba nguồn sức mạnh hạ, không ngừng phá nát mở.

Chúng sinh đều ở Luân Hồi chuyển hạ, khổ sở giãy dụa, không được giải thoát siêu độ.

Đúng lúc này, chúng tướng không vòng trên, tảng lớn cơ quan chuyển động, phát sinh “Răng rắc” mở ra gây dựng lại âm thanh, như là ở mở ra một phiến hết sức đáng sợ môn.

Huyền Thiên Cơ hơi thay đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Không được! Hắn muốn đánh mở Luân Hồi cửa lớn!”

Bóng người loáng một cái, tựu xuất hiện ở to lớn chúng tướng không vòng bầu trời, trực tiếp một chưởng tựu đập tới.

“Các ngươi có thể mở ra Thái Huyền Thiên cánh cửa, dẫn độ vị diện lực lượng, ta lại vì sao không thể mở ra Luân Hồi cửa lớn, đưa toàn bộ các ngươi ra đi?! Ha ha ha ha!”

Vô Dục Chủ bản tướng cười lớn, trong mắt xẹt qua một tia khinh bỉ, giễu cợt nói: “Điệp mộng sinh, này vô số năm qua, ngươi đều ăn sh đi sao? Tu vi không tiến ngược lại thụt lùi, cái kia lão bất tử cửu tử cửu sinh, cuối cùng là đã chọn sai người a.”

Trong đó một tay bấm quyết hóa chưởng, đánh về Huyền Thiên Cơ.

“Oanh!”

Hai người song chưởng tương đối, chấn động ra tảng lớn kình khí, nhưng so với chúng tướng không vòng cùng Quỷ Tàng, mọi người chống lại, nhưng là bé nhỏ không đáng kể.

Huyền Thiên Cơ nhìn chằm chằm cái kia không vòng trên không ngừng xông ra sức mạnh, trầm giọng nói: “Không muốn tử, mở ra Luân Hồi, chính ngươi cũng sẽ hãm đi vào!”

Không muốn tử cười lạnh nói: “Ta đã là không vòng khí linh, bản thân liền là Luân Hồi một bộ phận, đại biểu Luân Hồi, tại sao rơi vào? Điệp mộng sinh, ngươi tướng!”

Chưởng thế bỗng nhiên bạo phát, một chút đem Huyền Thiên Cơ chấn động xuất chúng tướng không vòng bầu trời.

Huyền Thiên Cơ bóng người ở không trung nhất chuyển, tựu ổn lại, ít có sắc mặt ngưng trọng, ánh mắt lấp lóe hạ, không biết đang suy nghĩ gì, tựa hồ có hơi do dự bất định.

Mấy ngàn Giới Vương to lớn kết giới, rốt cục ở đây từng tia một Luân Hồi lực lượng xung kích hạ, bắt đầu đổ nát, lượng lớn Giới Vương chảy như điên máu tươi, tại chỗ bị đánh nát tâm mạch tọa hóa, thậm chí có bạo thể mà chết, to lớn máu tanh.

Quỷ Tàng trong hai con ngươi, yếu ớt quỷ hỏa không ngừng thu nhỏ lại, tựa hồ có hơi ý thức không rõ dấu hiệu, quanh thân thần kiếm đều đang run rẩy, sắp áp chế không nổi cái kia canô xoay chuyển.

“Chung quy phải thất bại sao?”

Mỗi người nội tâm một mảnh bi thảm cùng tuyệt vọng, nhưng đạo tâm kiên định không hối hận, vẫn như cũ đang khổ cực chống đỡ.

Cái kia chút bị đánh chết võ giả, từng đạo từng đạo hồn phách bị hút vào vòng bên trong, dẫn độ đến Luân Hồi đại trận, lần thứ hai chuyển thế đầu thai.

“Phốc!”

“Muốn chết phải không?”

Dương Thanh Huyền phun ra một khẩu tâm huyết, Hỏa Nhãn Kim Tình ở đồng bên trong diệt đi, cảm thấy cả người sức mạnh rốt cục bị móc sạch, cũng nhịn không được nữa.

Liền ngay cả trong cơ thể Huyền Thiên Cơ dẫn độ tới đại đạo chi lực, cũng bắt đầu tan rã.

Luân Hồi lực lượng xuyên thấu vào Thái Huyền Thiên bên trong, dẫn độ vạn vật Luân Hồi.

Dương Thanh Huyền nâng quyết hai tay của, chậm rãi lỏng lẻo xuống, toàn thân bị Luân Hồi sức mạnh bao lấy, một điểm điểm mất đi sức sống.

Trong mơ hồ, có nhàn nhạt ý thức lưu lóe lên, hóa thành quang ảnh.

Ở một tòa mênh mông cung điện bên trong, đạo thân ảnh quen thuộc kia, người mặc thần khôi lưu vân giáp, ngồi xếp bằng ở đỉnh cao của biển mây, hai tay bấm quyết, trước người lơ lửng bốn viên Mỹ Ngọc, tỏa ra ánh sáng lung linh.

Mỗi khối ngọc trên đều hiện ra một cái màu vàng văn tự: Khổ, tụ tập, diệt, nói.

“Ấn Võ Vương... Tứ Đế Ngọc...” Dương Thanh Huyền ý thức, nhàn nhạt lưu động, trong óc người tuy là Ấn Võ Vương, nhưng như là chính mình.

Ấn Võ Vương bấm quyết luyện hóa bốn ngọc, tự lẩm bẩm: “Ba đời nhân quả, tuần hoàn không mất. Hữu tình chúng sinh tâm ý thưởng thức tâm đều có sinh diệt, mà chân ngã tự tính, nhưng là không sinh bất diệt. Tam giới duy tâm, vạn pháp duy thưởng thức. Nhân quả chủ thể, nửa đường thực tướng, Bàn Nhược để ý thân thể, đúng như, niết bàn, ta, đều là đồng nhất Như Lai giấu tâm thân thể.”

“Chư pháp giai không, nhân quả không không. Hằng thường bất diệt, chính là chân ngã.”

Dương Thanh Huyền hơi suy nghĩ, phảng phất sáng tỏ cái gì, trôi nổi bên trong đan điền bốn khối đế ngọc, đột nhiên tỏa ra lấp lánh ánh sáng nhẹ, va chạm lẫn nhau.

Đột nhiên trong nháy mắt, bốn ngọc không tên tựu hợp hai thành một, bắn mạnh ra huy hoàng cường quang, giống như là muốn phá tan Nhất Thiết Pháp giới ràng buộc, phá không mà đi.

Dương Thanh Huyền không tên ý thức, từ từ trở nên rõ ràng, trong óc dần hiện ra một phần Kim Bạc văn tự, chính là Mộ Thiếu Bạch lưu lại “Bát Bộ Nhất Thừa Độ” hàm nghĩa diệu quyết.

Mà thu vào bên trong cơ thể tám khối không có chữ Ngọc Bia, cũng bắt đầu rục rà rục rịch, bắn ra tám vệt sáng.

Đan điền nơi sâu xa, nguyên bản bị lấy sạch lực lượng trong hư vô, đột nhiên dấy lên một điểm hỏa diễm, “Ầm ầm” một tiếng tựu vô hạn phóng đại, đem Dương Thanh Huyền toàn bộ thân hình toàn bộ bốc cháy lên.

Quỷ Tàng hai mắt hơi nhất chuyển, nhìn thấy thiêu đốt Dương Thanh Huyền, lòng tràn đầy cay đắng, nhẹ giọng than thở: “Theo ngươi lâu như vậy, rốt cục không thể đi tới điểm cuối a. Lần này ngươi và ta đồng thời vào Luân Hồi, nguyện kiếp sau có thể lần thứ hai liên thủ, quét ngang thiên hạ.”

Cái kia trong hai con ngươi quỷ hỏa, lần thứ hai thu nhỏ lại mấy lần, biến thành một điểm yếu ớt huỳnh quang, chậm rãi tiến nhập Tịch Diệt.

“A!” Các loại tiếng kêu thảm thiết không dứt bên tai.

Mấy ngàn Giới Vương, ở đường lớn kia sức mạnh to lớn hạ, từng cái từng cái lần lượt phá diệt, bị hút vào Luân Hồi, tiếng kêu thảm thiết cùng tuyệt vọng tình, lan tràn ở trong lòng mỗi người, không khỏi là trong lòng bi thảm.

Tử Hà cái kia cái mặt quỷ, đã đỏ chót như máu, cùng toàn bộ quần áo màu sắc hòa vào nhau, không cách nào phân chia.

“Ha ha ha ha!”

“Đi chết đi! Đều đi chết đi cho ta!”

“Dám đối phó với ta người, ai cũng đừng muốn sống sót!”

“Mộ Thiếu Bạch, điệp mộng sinh, các ngươi mỗi một người đều muốn chết! Ha ha ha ha!”

Vô Dục Chủ sáu tay bản tướng, ngồi xếp bằng không vòng bên trên, liều mạng khởi động xoay chuyển, dẫn độ Luân Hồi.

Chúng tướng không vòng không chỉ có là luyện hóa một tia Luân Hồi lực pháp bảo, bên trong có Luân Hồi đại trận hình chiếu, đồng thời càng là đi về Luân Hồi đại trận một thanh chìa khoá, có kỳ diệu vô cùng liên hệ.

Vô Dục Chủ biết pháp bảo này thần diệu, chỉ có điều chưa bao giờ như vậy từng dùng tới, giờ khắc này sinh tử phẫn nộ bên dưới, liền đem này Luân Hồi cánh cửa mở ra, dẫn độ tất cả vạn vật vào sinh tử Luân Hồi.

Đúng lúc này, Vô Dục Chủ tiếng cười đột nhiên ngừng lại, hai con ngươi co rụt lại, nhìn chằm chằm cái kia phá toái Thái Huyền Thiên bên trong, cháy hừng hực hỏa diễm.

“Bản nguyên hỏa? Hừ, bản tọa cuộc đời hận nhất chính là nắm giữ bản nguyên hỏa người! Đi chết đi cho ta!”

Vô Dục Chủ sầm mặt lại, bấm quyết đánh ở canô chuyển lên, muốn triệt để đem Quỷ Tàng, Dương Thanh Huyền cùng Thái Huyền Thiên ép thành phấn vụn.

Đột nhiên, một cỗ lực lượng kì dị, từ trên thân Dương Thanh Huyền khuếch tán ra.

Tám mặt không có chữ Ngọc Bia từ quanh thân hiện ra, toàn bộ mở ra, tám nguồn sức mạnh như từ lâu đời thời không bên trong bay lao ra, ở trên hư không trên múa.

Một Thiên, hai Long, ba là Dạ Xoa, bốn Càn Đạt Bà, năm A Tu La, sáu Già Lâu La, bảy Khẩn Na La, tám Ma Hô La Già.

“Chi! Bát Bộ Thiên Long!” Vô Dục Chủ như là bị người bóp cái cổ giống như, bén nhọn lớn tiếng gọi ra.

Cái kia Vĩnh Nhiên thân thể Dương Thanh Huyền, đột nhiên nâng hai tay lên, không ngừng vận chuyển.

Khổ, tụ tập, diệt, đạo bốn chữ, không ngừng ở lòng bàn tay hóa hiện chìm nổi.

Vô Dục Chủ bản tướng trên ba khuôn mặt, toàn bộ lộ ra vẻ hoảng sợ, phảng phất đã nhận ra cái kia nhân quả sức mạnh to lớn, cùng với Dương Thanh Huyền muốn triển khai chi thần thông hàm nghĩa.

“Không! Không thể! Đáng chết, chết tiệt Mộ Thiếu Bạch a, hắn đến cùng nghĩ ra vật gì đáng sợ?!”

Vô Dục Chủ điên cuồng rít gào, sáu mắt đỏ bừng.

Đột nhiên, một đạo đông lạnh thanh âm truyền đến, “Ta năm xưa cùng trường a, ngươi lúc trước hỏi ta tu vi đi đâu rồi, như vậy thời khắc này ta, ngươi còn nhận ra, còn có thể nghĩ đến lên?”

Huyền Thiên Cơ chậm rãi ngẩng đầu lên, trong đôi mắt một mảnh vẻ kinh dị ánh sáng, khuôn mặt hơi có chút biến hóa, nhưng một thân khí chất, cũng đã tuyệt nhiên bất đồng, phảng phất một vị mới tinh cường giả cái thế, lại đến nhân gian.

“Chi! Ngươi, ngươi là...”

Vô Dục Chủ cái kia hoảng sợ khuôn mặt, lần thứ hai đại biến, lộ ra vẻ khó tin.

“Hừ, đồ đáng chết!” Đột nhiên, Tử Hà hai mắt bỗng nhiên trợn trừng, bắn ra một mảnh tử mang, cả người biểu hiện khí chất đột nhiên đại biến, hai tay bấm quyết hạ, vạn đạo tử quang từ trong cơ thể bắn ra, soi sáng toàn bộ Pháp Giới hư không.

Tử Hà ánh mắt lóe lên vẻ lạnh lùng, nhìn chằm chằm Vô Dục Chủ lạnh giọng nói: “Thật làm bản tọa là đỉnh lô, có thể tùy ý đã khống chế? Ngươi đánh giá thấp bản vương một viên thần chi tâm a! Này xê dịch lầm, tựu dùng mạng để đền bù đi!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2128: Thiên Chi Thần Dụ Hạo Nhiên Chính Pháp Bát Bộ Nhất Thừa Độ

“Đáng chết!!”

Vô Dục Chủ ba khuôn mặt toàn bộ đại biến, kinh khủng muôn dạng, trong lúc nhất thời biến số phân khởi.

Dương Thanh Huyền trên người cái kia dựng dụng ra sức mạnh đáng sợ, làm hắn trong lòng run sợ Huyền Thiên Cơ trong nháy mắt phơi bày mặt, càng là làm hắn thất kinh, thật khó tin Tử Hà trên người sức mạnh, trực tiếp đột phá ba sao Thiên Giới ràng buộc, ở không ngừng đi lên kéo lên, hắn là Tử Tâm bản tôn đả thông không gian hàng rào, đem bản thể sức mạnh giáng lâm lại đây.

Mấy ngàn Giới Vương từng người triển khai thần thông, ở làm liều chết một kích, liều ra cái kia tia hi vọng cuối cùng, mỗi người đều là điên cuồng công kích, liều lĩnh công kích chúng tướng không vòng, tựa như phát điên.

Toàn bộ không gian năng lượng trong nháy mắt tăng lên tới cực điểm, mỗi người trong lòng đều tựa hồ cảm ứng được cái gì, rõ ràng sinh tử hi vọng ngay tại giây phút này, đều là đem tính mạng không thèm đến xỉa, cố tìm đường sống trong chỗ chết.

Dương Thanh Huyền toàn thân hỏa diễm đột nhiên ngưng lại, hóa thành từng đạo từng đạo huy hoàng, phát tán bốn phương tám hướng, như từng cái từng cái thế giới song song, lại như che kín bầu trời khói lửa tỏa sáng nở rộ.

Tám mặt không có chữ Ngọc Bia biến thành Thiên Long Bát Bộ chúng, làm phi thiên trạng thái, ở trong ngọn lửa mênh mông trang nghiêm, bảo vệ ở Dương Thanh Huyền quanh thân, thần thánh không thể xâm phạm.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, một cái to lớn màu vàng chữ phạn, ở lòng bàn tay hóa hiện ra, bên trong hiện ra khổ, tụ tập, diệt, đạo, thẳng tới niết bàn cảnh giới.

Một tay ở trước người bấm quyết, một tay năm ngón tay hư nắm, vô biên sức mạnh từ bốn phương tám hướng vọt tới, cái kia vũ trụ trong đó vĩnh cửu đốt hỏa diễm, cái kia bảo vệ chính pháp đại đạo Bát Bộ Thiên Long chúng, cái kia chư pháp giai không, nhân quả không trống không đại đạo sức mạnh to lớn.

Mỗi người đều cảm ứng được này hư không Pháp Giới bên trong, này biến hóa kỳ dị, tựa hồ có một loại ngự trị ở Luân Hồi bên trên sức mạnh chính đang thong thả hình thành.

Không khỏi là lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, kích động khẽ run.

Xích Tiêu Tử hét lớn: “Dương Thanh Huyền! Cố lên a! Đánh bại hắn!”

Tàng Phong đám người không khỏi là cả người mang huyết, đã đem chính mình sức mạnh trèo đến cực điểm điểm đỉnh cao, làm cuối cùng này thua chết chống lại.

Khương Nguyệt Lưu trong đôi mắt chảy xuống Huyết Lệ, hai tay thành trảo, mạnh mẽ ép ở chúng tướng không vòng pháp tướng trên, gầm hét lên: “Dương Thanh Huyền! Ngươi nhất định muốn thắng a!! Đánh bại hắn, ngươi cuối cùng sắp trở thành trấn áp cái thời đại này người mạnh nhất!”

Tất cả mọi người nội tâm hi vọng, tất cả đều ký thác ở đằng kia khói lửa giống như thân ảnh bên trong, cái kia vượt qua tam giới năm thú sức mạnh, cái kia nghiêm túc trang nghiêm pháp tướng, sâu sắc khuấy động cùng dấu ấn ở mỗi người trong lòng, trong máu, xương cốt bên trong.

Mấy ngàn con mắt bên trong, lóe lên kinh hãi, kích động cùng cảm động ánh sáng, phảng phất thấy được suốt đời sở cầu điểm cuối đạo chi khởi nguyên!

Vô Dục Chủ cũng cảm ứng được lớn lao nguy hiểm, giận dữ hét: “Chết tiệt Mộ Thiếu Bạch! Muốn giết ta, không thể! Tuyệt đối không thể!”

Hai tay liều mạng bấm quyết, toàn bộ ba đầu sáu tay pháp tướng cùng người khác tướng không vòng hoàn toàn dung hợp lại cùng nhau, tam giới chúng sinh ở hắn pháp tướng bên trong trầm luân, không vòng bên trong truyền đến nổ thật to, từng đạo từng đạo Luân Hồi sức mạnh to lớn, từ xa xôi không thể so sánh nơi sâu xa trong vũ trụ, dẫn độ mà đến, muốn gột rửa tất cả!

“Hừ, liều chết giãy dụa!”

Tử Hà khóe miệng hiện lên một tia trào phúng, hai tay bấm quyết giơ cao khỏi đỉnh đầu, vô số tử mang chiếu khắp trời cao, hóa thành một đạo to lớn ánh sáng, mạnh mẽ chém một cái mà hạ!

“Thiên Chi Thần Dụ!”

“Oanh!”

Màu tím vòng sáng chém ở Vô Dục Chủ pháp tướng ở ngoài, cùng người khác tướng không vòng khuấy động cùng nhau, tạo nên vô biên uy năng.

Tử Hà giọng mỉa mai trên mặt, xẹt qua vẻ ngưng trọng, đáy mắt nơi sâu xa một điểm tinh mang, liếc Dương Thanh Huyền, lộ ra kinh hãi cùng khó tin vẻ mặt.

Nàng tu luyện Chí Tôn Luân Hồi Bảo Lục, tự nhiên biết Vô Dục Chủ đáng sợ, đồng thời cũng rõ ràng, này chiến chiến thắng cơ hội duy nhất, tựu ở Dương Thanh Huyền trong tay nắm trong tay sức mạnh, có thể siêu thoát sinh tử lưu chuyển, trấn áp Luân Hồi!

Nhưng vào lúc này, Huyền Thiên Cơ cũng di chuyển, giơ tay lên, vô số ánh sáng màu trắng ngưng tụ ở một chưởng trước, bên trong biến ảo ra vô số văn tự, từng nhóm hiện ra ở trước mặt, như là một bộ kinh thư.

“Thiên cực, chính pháp hiện!”

Cái kia bạch quang bên trong kinh văn, lần lượt rơi ở chúng tướng không vòng trên, tỏa ra trong thiên địa chí thuần hạo nhiên chính khí, lại đem cái kia chút dẫn độ mà đến Luân Hồi sức mạnh to lớn, chấn trên dưới lăn lộn, như trong gió tơ liễu ngổn ngang tung bay, phảng phất không hề bị Vô Dục Chủ khống chế.

“Không! Không thể!”

Vô Dục Chủ đầy mặt sốt sắng, ba mặt pháp tướng trên tất cả đều là tà ác dữ tợn hình ảnh, sáu trong mắt tràn đầy lửa giận phun ra.

“Thế gian tất cả pháp, như trong nước từng cái từng cái nổi lên bọt biển, lại như xuân hạ thời gian ánh mặt trời chiếu ở trên mặt đất, hình thành phản xạ ảo giác, như buổi sáng hoa lá trên hạt sương, cũng như sau khi tỉnh lại liền lập tức tản đi mộng cảnh.”

Mọi người ở đây sinh tử nhộn nhạo thời khắc, một đạo thanh âm bình thản, chầm chậm ở trong hư không vang lên, xuyên thấu này kích động không gian Pháp Giới cùng các loại sức mạnh, truyền vào mỗi người trong tai.

Cái kia năng lượng khổng lồ tiếng nổ vang rền, vào đúng lúc này phảng phất yên tĩnh chớp mắt, tất cả mọi người không không khiếp sợ quay đầu đi, nhìn cái kia vĩnh cửu đốt trong ngọn lửa bóng người.

Dương Thanh Huyền Pháp Tướng Trang Nghiêm, chậm rãi mở mắt ra, bắn ra tinh hà giống như ánh mắt, nói ra: “Vì lẽ đó tất cả chư pháp, đều là hư huyễn bản không, mà chỉ có nhân quả lực lượng, vĩnh cửu không thất bại.”

Dương Thanh Huyền nơi lòng bàn tay chữ phạn, đột nhiên phóng đại vô số lần, che chở toàn bộ hư không Pháp Giới, cái kia kỳ dị mà hùng vĩ sức mạnh, nháy mắt cảm ứng ở mỗi người trong lòng.

Bát Bộ Thiên Long, Nhân Quả Tứ Đế pháp, nhất thừa dẫn độ.

Trong lửa cái kia như thật như ảo bóng người, một chiêu trong khoảnh khắc đánh ra, trang nghiêm túc mục âm thanh, như đại đạo pháp thanh âm, mạnh mẽ vang vọng ở mỗi người trong lòng.

“Bát Bộ Nhất Thừa Độ!”

“Ầm ầm!”

Tất cả mọi người chỉ cảm thấy thiên địa phá nát, toàn bộ vũ trụ niết bàn, tất cả sức mạnh bị trấn áp, thế giới phảng phất tiến vào khai thiên tích địa thời gian, ngoại trừ liều mạng thả ra hộ thể chân nguyên bảo vệ mình ở ngoài, cũng không còn cách nào làm bất cứ chuyện gì, thậm chí cảm giác không đến bất kỳ sự tình, như trong bão táp lá rụng, tùy ý phiêu diêu.

“Không!”

“Không! Sẽ không!”

Trong hỗn loạn, duy nhất cảm giác, chính là Vô Dục Chủ cái kia kinh khủng, tuyệt vọng, không cam lòng tiếng gầm gừ.

Ba nguồn sức mạnh, Bát Bộ Nhất Thừa Độ, thiên cực chính pháp, Thiên Chi Thần Dụ, mạnh mẽ đánh vào chúng tướng không vòng bên trong, xé rách Luân Hồi lực lượng, đem không vòng cùng nơi sâu xa trong vũ trụ đại trận liên hệ chém gãy.

Đồng thời mấy ngàn Giới Vương sức mạnh, ở ba cỗ mênh mông sức mạnh to lớn dẫn dắt hạ, như sông lớn vào biển, từng đạo từng đạo tràn vào không vòng bên trong, gột rửa Luân Hồi, trấn áp Vô Dục Chủ.

“Không thể! Không thể! Ta sẽ không chết, sẽ không chết a!”

Vô Dục Chủ ba đầu sáu tay pháp tướng, triệt để mất đi cùng chúng tướng không vòng liên hệ, tại mọi người hợp lực hạ không ngừng lộ ra phá nát vết rạn nứt.

“Điệp Mộng Sinh! Mộ Thiếu Bạch! Tử Tâm! Ta thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua cho các ngươi!”

“Thành quỷ? Ngươi không có cơ hội.”

Huyền Thiên Cơ một bước lên trước, bóng người xuyên qua to lớn kia kinh văn màu trắng, một chưởng tựu ép hướng về Vô Dục Chủ, điên cuồng văn tự từ trong tay tràn vào, nhảy vào Vô Dục Chủ trong cơ thể, đánh tan hắn ngũ giác giác quan thứ sáu cùng khi còn sống ký ức.

“Ngươi đã yêu thích làm khí linh, vậy thì vĩnh viễn, không khổ không não, vô ưu vô sầu, thật vui vẻ làm cái tốt khí linh đi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2129: Ở Đỉnh Cao Chờ Ngươi, Chính Xác Đường

“Không! Không được! Không muốn a!”

Vô Dục Chủ tiếng kêu thảm thiết càng ngày càng yếu, cuối cùng bị đánh tan các loại thần thức, dung nhập vào chúng tướng không vòng bên trong.

“Ầm ầm!”

Vô Dục Chủ chống lại, cũng triệt để hóa thành khói tiêu tản đi.

Các loại đáng sợ sức mạnh to lớn khuấy động, giội rửa ở toàn bộ Pháp Giới trên hư không, làm cho không gian rơi vào kinh khủng hỗn loạn, mặc dù là Giới Vương không cẩn thận đều phải bỏ mạng.

“Không được! Không gian nhanh phải xong đời, đi mau a!”

“Ở đâu là phương hướng? Chạy đi đâu?!”

“Dương Thanh Huyền, Dương Thanh Huyền đây?!”

Ở to lớn hỗn loạn năng lượng hạ, mọi người ánh mắt cùng thần thức, nhiều nhất quan sát được xung quanh khoảng ba trượng khoảng cách, toàn bộ đều được con ruồi không đầu cùng con kiến, liều mạng bốn hạ loạn vọt.

Huyền Thiên Cơ đem Vô Dục Chủ vô thức chi linh ép trở lại chúng tướng không vòng bên trong, hai tay bấm quyết, sau đó nhẹ nhàng vồ một cái, không vòng tựu nhanh chóng thu nhỏ lại, hướng về hắn lòng bàn tay bắn đi.

Đột nhiên, một cỗ khí tức cường đại bao phủ mà tới.

Huyền Thiên Cơ toàn thân đều bị một mảnh tử mang bọc lại, chúng tướng không vòng cũng ở rời lòng bàn tay ba thước địa phương ngừng lại.

Ở Huyền Thiên Cơ phía trước, Tử Hà cả người đẫm máu, một đôi mắt lạnh theo dõi hắn, lạnh giọng nói: “Không vòng lưu lại, ngươi đi.”

Huyền Thiên Cơ cười nhạt, bóng người loáng một cái, hướng về di chuyển về phía trước ba thước, đem chúng tướng không vòng bắt đi, liền thu vào bên trong cơ thể.

Tử Hà giận dữ, hai tay ở trước người hợp lại, kinh khủng hào quang màu tím lần thứ hai tăng vọt mà ra, như thác nước rơi xuống, phun trào ở Huyền Thiên Cơ quanh thân, vô tận sát cơ lóe lên.

Huyền Thiên Cơ không để ý lắm, hai tay chắp sau lưng, xoay người lại, nhìn đầy mặt lửa giận cùng sát khí Tử Hà, đột nhiên nở nụ cười, giơ tay một điểm, đầu ngón tay trước một đạo lục mang đột ngột hiện, biến ảo thành một vật, tựu kích bắn mà đi.

Tử Hà con ngươi thu nhỏ lại, đưa tay tiếp nhận vật kia, thần thức quét qua, nhất thời hoàn toàn biến sắc, lộ ra khó tin vẻ mặt, vừa khiếp sợ, lại là mừng như điên.

Lần thứ hai ngẩng đầu thời điểm, phát hiện Huyền Thiên Cơ đã vượt qua cái kia màu tím sức mạnh thác nước, càng chạy càng xa, chỉ có một đạo thanh âm thản nhiên truyền đến, “Chúng tướng không vòng về ta, này bộ hoàn chỉnh Chí Tôn Luân Hồi Bảo Lục cho ngươi.”

Tử Hà vội vàng kêu lên: “Ngươi rốt cuộc là ai?!”

Thân ảnh kia cũng không trả lời, vài bước bên dưới cũng đã biến mất ở phía trước, lại cũng mịt mù không thể tìm ra.

Tử Hà sắc mặt âm trầm bất định, đem hoàn chỉnh Chí Tôn Luân Hồi Bảo Lục thu hồi, đồng thời tản đi chu thiên tử khí, tương tự xoay người rời đi.

Tuy rằng chuyến này Vô Dục Giới, biến đổi bất ngờ, xuất hiện các loại không tưởng tượng nổi việc, đồng thời kém một chút phân thân ngã xuống trong đó không ra được, nhưng cuối cùng nhưng là hoàn mỹ chiếm được vật mình muốn.

Tử Hà tâm niệm hơi đổi, trên mặt cái kia trương đáng sợ Quỷ Diện đột nhiên tựu bay xuống hạ, bay vào trong hư không, càng bay càng xa.

Cái kia trương tinh xảo xinh đẹp lại thánh khiết trên mặt mũi, phun trào biến hóa biểu hiện, một đôi mắt sáng nhìn thấu hư không, nhìn chằm chằm xa xa người kia ảnh, xẹt qua vẻ mặt phức tạp, tự lẩm bẩm: “Dương Thanh Huyền...”

Nàng biết danh tự này, chẳng mấy chốc sẽ truyền khắp toàn bộ La Phù cảnh giới, Mục Hải Vực Giới, thậm chí toàn bộ nam bộ vũ trụ liên minh, thậm chí toàn bộ đại vũ trụ hư không.

“Đem sẽ có bao nhiêu ân cừu gút mắc, xung đột lợi ích, vây quanh người này bày ra. Ha ha, Mục Hải Vực Giới không thú vị quá lâu, cũng là nên xuất hiện một ít chuyện đùa người, chuyện đùa. Hắn sắp mang đến như thế nào nhân quả cùng bão táp, ta càng mơ hồ có chút mong đợi đấy. Dương Thanh Huyền, ngươi có thể đạt đến như thế nào trình độ đây? Có thể đuổi theo bước tiến của ta, trở thành bốn Thánh Chủ, tám vực Thiên Vương một dạng tồn tại sao? Cũng hoặc là... Đi càng xa hơn?”

Tử Hà khóe miệng hơi vung lên nụ cười, cái kia đoan trang xinh đẹp khuôn mặt, như xuân hoa giống như ôn nhu mê người.

“Thực sự là đáng giá mong đợi đấy, bản tọa liền ở đây võ đạo phía trước, vùng vũ trụ này đỉnh cao chờ ngươi.”

Tử Hà hai mắt cười thành trăng lưỡi liềm, trông rất đẹp mắt, nhưng nụ cười kia rất nhanh trở nên lạnh lẽo mà châm chọc lên, ánh mắt trở nên một mảnh mờ mịt, không chút biểu tình tự nói: “Trước lúc này, còn có một chút chuyện hư hỏng muốn đi xử lý, Lam Anh, Ngự Tinh Ngân, các ngươi nghĩ đến đám các ngươi điểm nhỏ này động tác, có thể chạy ra bản tọa pháp nhãn sao? Vừa vặn có thể tiện thể thanh lý một chút môn hộ!”

Tử Hà khinh bỉ mà lãnh túc nở nụ cười, liền xoay người bước mở bộ pháp, đi vào trong hư không không gặp.

“Đến cùng chạy đi đâu? Nhanh nghĩ một chút biện pháp a! Không gian này muốn nổ tung!”

“Tốt không dễ dàng từ Vô Dục Chủ trong tay còn sống, không thể chết được ở đây a!”

“Ai có biện pháp? Nhanh mau cứu mọi người! Dương Thanh Huyền, Dương Thanh Huyền đại nhân đây?”

Hỗn loạn trong không gian, mọi người vẫn là con ruồi không đầu, bốn hạ chạy loạn, hấp tấp tâm tình ở mỗi người đáy lòng lan tràn.

“Đều đừng hô! Đi theo ta!”

Đột nhiên một đạo kiên nghị âm thanh vang lên, sau đó đao quang lóe lên, một mảnh sáng choang ánh đao, phảng phất ngân hà lưu chuyển, hướng về một chỗ phương hướng bổ tới.

“Oanh!”

Đao thế như núi to chém xuống, ở trong hư không tăm tối bổ ra một đạo luyện không, cho tất cả mọi người chỉ rõ phương hướng.

Cơ Bắc Dã sắc mặt trắng bệch, trong đôi mắt tràn đầy kiên định ánh mắt, nhanh chân đi về phía trước.

“Này, ngươi là ai? Ngươi có nắm chắc không?”

“Con đường này đi được thông sao?”

Các loại tiếng chất vấn nổi lên bốn phía, đều nắm thái độ hoài nghi.

Cơ Bắc Dã lạnh lùng nói: “Tin tưởng liền đến, không tin tựu cút, bản tọa không có thời gian rảnh rỗi trả lời các ngươi này chút tạp ngư vấn đề.”

Đem Ảnh Thần Đao giơ lên, lại ra một đao chém tới, bổ ra to lớn luyện không đến, sau đó đem đao chịu đựng trên vai trên, tiếp tục đi về phía trước.

“Bất quá là cửu tinh trung giai mà thôi, d cái gì d?!”

“Chính là! Cửu tinh tột cùng đại nhân đều không có ngươi như thế trâu, một mặt não tàn tướng!”

Các loại tiếng chửi rủa vang lên, đều là vẻ khinh thường.

Đột nhiên, Xích Tiêu Tử cả kinh nói: “Hắn là...” Bỗng nhiên quát to: “Mau cùng hắn đi! Hắn là Thanh Huyền huynh bằng hữu!”

Lúc này bóng người lóe lên, tựu đuổi hướng về Cơ Bắc Dã mà đi.

Tàng Phong, Khương Nguyệt Lưu đám người đã sớm trước tiên kịp phản ứng, hơn mười đạo ánh sáng bay nhanh mà lên.

“Cái gì? Dương Thanh Huyền bằng hữu?”

Này một thân phần đánh dấu, lập tức cho mọi người dâng lên vô hạn tự tin cùng hi vọng, vội vàng tranh nhau đuổi tới.

Lúc trước cái kia chút trào phúng người, nháy mắt đầy mặt đỏ bừng, cũng vội vàng hạ thấp xuống đầu theo sau, sợ mình rơi ở phía sau. Nhưng có thể rõ ràng cảm nhận được từ bốn phương tám hướng truyền tới châm chọc cùng khinh bỉ ánh mắt, phảng phất ở cười chính mình đám người là não tàn. Nhưng cũng không kịp nhớ này rất nhiều, bảo mệnh quan trọng.

Tàng Phong trước hết đuổi theo, hỏi: “Bằng hữu, Thanh Huyền huynh đây?”

Cơ Bắc Dã sắc mặt trắng bệch không nói, tiếp tục một đao đao bổ ra đường nối đi về phía trước, đối với tất cả mọi người ngôn ngữ, khích lệ cũng tốt, châm chọc cũng tốt, hoài nghi cũng tốt, hỏi dò cũng tốt, đều trí nhược không nghe, trong đầu nhưng là không ngừng hiện ra tình cảnh vừa nãy.

Không tướng không vòng bị phá về phía sau, Dương Thanh Huyền Vĩnh Nhiên thân thể nháy mắt than sụp xuống, như là dùng hết tam sinh tam thế sức mạnh giống như vậy, không ngừng tản vào hư không, muốn vĩnh cửu tịch ở vũ trụ.

Đang Cơ Bắc Dã sốt sắng, hết đường xoay xở thời điểm, cái kia tên gọi Huyền Thiên Cơ nam tử xuất hiện tại bên người, dùng một mặt nồng nhiệt sắc Tiểu Kỳ, xuyên vào trong ngọn lửa, lập tức hóa thành một mảnh kỳ quang kết giới, đem cái kia chút bản nguyên hỏa bọc lại, khiến cho bất diệt.

Đồng thời chỉ rõ một cái phương hướng, lúc này mới đi vào hư không biến mất không còn tăm hơi.

Chương 2130: Chạy Ra Đường Sống, Ôm Cây Đợi Thỏ

Cơ Bắc Dã không biết người này cùng Dương Thanh Huyền là quan hệ như thế nào, nhưng mơ hồ cảm thấy hai người có quan hệ, vào giờ phút này, Dương Thanh Huyền hầu như muốn tan hết hóa thành khói tiêu, người này tất nhiên sẽ không hại hắn, bởi vì phải làm hại lời quá dễ dàng.

Ngay lập tức không dám khinh thường, Cơ Bắc Dã vội vàng đem cái kia kỳ quang kết giới nắm lấy, sau đó xuất đao bổ về phía cái hướng kia, tựu đạp bước mà đi.

Giờ khắc này hắn đối với mọi người hết thảy đều trí nhược không nghe, nội tâm chỉ có một niềm tin, nhất định muốn tại không gian sụp xuống trước đi ra ngoài.

Mà ở hắn trong tay áo trong tay trái, hư nắm một cái kỳ quang kết giới, bên trong là một mặt mini Tiểu Kỳ, tỏa ra hỏa diễm giống như nóng bỏng hào quang, bao phủ lại cái kia một điểm mồi lửa, khiến cho bất diệt không tiêu tan.

Dương Thanh Huyền tu luyện Vĩnh Nhiên thân thể, chỉ cần bản nguyên bất diệt, thì sẽ không sinh tử.

Giờ khắc này chỉ là triệt để đã tiêu hao hết tu là chân nguyên, lâm vào ngủ say an nghỉ bên trong.

Cơ Bắc Dã không dám dừng lại hạ, cũng không dám cùng người đến gần, chỉ lo đưa tới phiền phức, đã quấy rầy Dương Thanh Huyền hôn mê, chỉ là một đao đao hướng về trước bổ tới, chém mở rời đi con đường.

Rốt cục, ở thứ chín đao chém ra sau, hỗn loạn phía trước không ngừng phát sinh vỡ tan âm thanh, một cái to lớn đao chi luyện không trên, tảng lớn vết rạn nứt hiện ra.

“Ầm ầm!”

Cái kia vết rạn nứt bị hư không dũng động năng lượng vọt một cái va, nháy mắt tựu nổ tung ra, đồng thời hướng về bốn phương tám hướng tản đi, chói mắt hào quang từ ngoại giới chiếu vào.

“Xuất khẩu! Rốt cục gặp được cửa ra! Ha ha ha ha”

Vô số Giới Vương mừng như điên, liều mạng xông về phía trước đi.

Cơ Bắc Dã hơi thay đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Không được!” Vội vàng giơ đao lên đến, hóa thành một mảnh phòng ngự đem chính mình bảo vệ.

đọc truyện❤tại http://truyen C uatui.net/

Nguyên bản hỗn loạn trong hư không, giống như một cái sôi trào lồng sắt, bên trong vô số sức mạnh từng người xông tới, không tìm được phát tiết lỗ hổng.

Giờ khắc này đột nhiên bị bổ ra một cái lỗ hổng đến, nhất thời cái kia tất cả sức mạnh đều tới phương hướng này trào, trút xuống mà tới.

Cái kia lối ra không gian, nháy mắt bị đè ép đến cực điểm, dường như bị hàng duy giống như vậy, trực tiếp từ Thập Pháp Giới đánh tới hai chiều mặt bằng.

“Ầm ầm!”

Trước hết xông tới những Giới Vương kia, liền ngay cả tiếng kêu thảm thiết cũng không kịp kêu ra, liền trực tiếp tan xương nát thịt.

Đồng thời sức mạnh xông lên trở về, chấn động tới mọi người!

“Không được! Nhanh phòng ngự!”

Trong lúc nhất thời người người phản ứng lại, vội vàng sử dụng tới phòng ngự thần thông, liều mạng chống đối.

Tốt không dễ dàng từ Vô Dục Chủ trong tay chạy trốn, nếu như chết ở nơi này tựu thật sự thấy quỷ.

Cái kia áp lực cực lớn không ngừng xông tới xuất khẩu, đồng thời nghiền ép ở trên người mọi người, rất nhiều người phun máu phè phè, nhưng kiên cường cầu sinh ** để cho bọn họ liều mạng chống đỡ.

Ai đều biết, chỉ cần vượt qua này mấy lần xung kích, tựu thắng.

Một đôi đôi khát vọng cầu sinh trong đôi mắt của, bắn ra kinh người lực ý chí, liều mạng chết chịu đựng.

Nhưng vẫn là có lượng lớn thấp cấp Giới Vương, vốn là bị thương trên người, vẫn là chết ở này trước bình minh thời khắc cuối cùng, trực tiếp nổ nát ra, hóa thành bụi trần, lệnh người tiếc hận than thở.

Rốt cục, sức mạnh khổng lồ tuyên tiết sau một lúc, lực xung kích tuy rằng vẫn còn, nhưng đã yếu bớt quá nhiều.

Đồng thời đường nối xuất khẩu ở ban đầu bị hàng duy khép kín sau, rất nhanh lại chầm chậm mở ra, hơn nữa càng lúc càng lớn.

Cơ Bắc Dã nhìn đúng thời cơ, đầu tiên là bổ ra một đao mở đường, lại sau đó người đao hợp nhất, hóa thành một đạo thô bạo ánh đao, tựu xông ra ngoài.

Lập tức có không ít cường giả cùng gió, tranh nhau cướp thoát đi.

Sau nửa canh giờ, sở hữu không chết, toàn bộ trốn thoát. Mà cái kia hư không cũng không có giống trong tưởng tượng nổ tung, mà là một điểm điểm yên diệt xuống.

Toàn bộ Vô Dục Tiên Cung, toàn bộ đều trầm luân ở bên trong, một điểm điểm sụp xuống yên diệt.

Có lẽ mười ngàn năm, có lẽ mười vạn năm, có lẽ một triệu năm, cuối cùng rồi sẽ hòa vào vũ trụ bên trong, không còn nữa tồn tại.

Mà vào lúc ấy, có lẽ lại không có người nhớ tới ở đây, đã từng đã xảy ra kinh thiên động địa như vậy một màn.

Cơ Bắc Dã vừa ra cảnh khốn khó, lập tức hóa thành một đạo độn quang kích bắn mà đi, tốc độ nhanh chóng, hầu như tiêu hao hết toàn bộ lực lượng.

Xích Tiêu Tử sững sờ, hét lớn: “Bằng hữu, Dương Thanh Huyền đây?”

Cơ Bắc Dã không một lời về, thoáng qua cũng đã ở bên ngoài ngàn dặm.

Cũng không phải là tất cả mọi người tiến nhập Luân Hồi đại trận, tỷ như Bạch Lạc đám người, lúc trước cũng bởi vì tiếc mệnh, làm Thái Cực xuất hiện thời điểm, tựu dứt khoát lui ra, nhưng cũng chưa đi xa, mà là thủ ở Vô Dục Tiên Cung phụ cận.

Cho đến bên trong biến đổi lớn, dẫn đến bên ngoài không gian tùy theo sụp xuống, liền từng cái từng cái cảnh giác, nhìn chằm chằm Vô Dục Tiên Cung không gian.

Cơ Bắc Dã đi ra chớp mắt, tựu cảm ứng được bên ngoài có mấy trăm người nhòm ngó trong bóng tối, vì lẽ đó kịp thời quyết đoán, không lo được nghỉ ngơi, bóng người lóe lên tựu phi độn mà đi, để thủ ở bên ngoài Bạch Lạc đám người không phản ứng kịp.

Chờ Cơ Bắc Dã vừa đi, Bạch Lạc đám người lập tức phản ứng, vội vàng xúm lại đi tới, từng cái từng cái lộ ra sói đói giống như ánh mắt nhìn chằm chằm mọi người.

Võ giả số lượng hầu như trình một bằng mười trạng thái, nhưng bên ngoài người, không khỏi là nghỉ ngơi dưỡng sức đỉnh cao, mà vừa rồi đi ra mọi người, tất cả đều là đèn cạn dầu, có thể đứng vững thân thể đều toán là cao thủ.

Xích Tiêu Tử cảnh giác nói: “Bạch Lạc, ngươi muốn làm cái gì?”

Bạch Lạc sắc mặt có chút dữ tợn, cười tà nói: “Cái kia Luân Hồi đại trận bên trong, sợ là có không ít thứ tốt chứ?”

Trên thực tế, Bạch Lạc cũng không muốn cướp kiếp, lấy hắn Thần Vương con trai thân phận, muốn cái gì không có, chỉ là còn tâm hệ Luân Hồi Quả, nhớ mãi không quên muốn cạnh tranh số một, hắn sợ là cái kia Luân Hồi đại trận bên trong có lượng lớn Luân Hồi Quả, vì lẽ đó bảo vệ mọi người, chuẩn bị cướp đoạt.

Xích Tiêu Tử hừ nói: “Mệnh đều kém một chút không còn, sao có thể có vật gì tốt?”

Bạch Lạc chỉ vào Xích Tiêu Tử nói: “Ngươi, không thành thật.” Sau đó ánh mắt đảo qua mọi người, lạnh giọng nói: “Giữ Luân Hồi Quả lại tựu có thể đi, bằng không chết!”

Mọi người nơi nào có Luân Hồi Quả, có cũng đã bán cho Huyền Thiên Cơ, một chút hai mặt nhìn nhau, đồng thời ẩn hiện vẻ giận dữ. Nếu không có đối phương là Thần Vương con trai, chính mình lại nơi ở đèn cạn dầu trạng thái, sợ là trực tiếp ra tay giết người.

Không ít người đều ý thức được không ổn, bắt đầu liều mạng nuốt đan dược cùng thiên tài địa bảo, hết khả năng khôi phục thể năng.

Quả nhiên, sau đó không lâu liền xung đột thăng cấp, hai phái người đánh nhau.

Tuy rằng từ Luân Hồi đại trận bên trong trốn ra được võ giả từng cái từng cái đèn cạn dầu, nhưng số lượng dù sao cũng là phía ngoài gấp mười lần, hơn nữa phía ngoài võ tu cũng không phải là đều nghe Bạch Lạc điều khiển, vì lẽ đó một trận chiến bên dưới, lấy hy sinh to lớn tổn thất, đổi lấy Bạch Lạc thất bại.

Thần Vương phủ người hầu như tổn thất hầu như không còn, Bạch Lạc bị thương mà trốn.

Từ bên trong trốn ra được võ tu, lại bỏ mình ba, bốn trăm người, so với cuối cùng chạy ra thời gian gặp phải hàng duy đả kích người chết còn nhiều.

Còn lại người từng cái từng cái đối thoại lạc nghiến răng nghiến lợi, món nợ này tất cả đều chôn ở trong lòng, chờ tương lai có cơ hội lại báo.

Cơ Bắc Dã một thân một mình, bay vút cách xa mấy vạn dặm, rốt cục ở thể năng tiêu hao hết trước, đi tới một mảnh an toàn khu vực, trước mắt một mảnh núi sông hồ nước, sinh cơ dạt dào.

Cơ Bắc Dã trực tiếp chém vỡ hồ nước, kích bắn xuống.

Trong khoảnh khắc chìm đến đáy hồ, dễ dàng bổ mấy đao, tựu ở dưới đáy phía dưới đào ra một cái không gian thật lớn, sau đó bố trí xuống kết giới, đem hồ nước tách ra.

Phía sau, lại tại không gian vải bố lót trong hạ mấy đạo che dấu hơi thở trận pháp.

Bảo đảm không có sơ hở nào sau, mới đưa giấu ở trong tay áo bào vươn tay trái ra, một đoàn ngọn lửa sáng ngời cùng kỳ quang, ở lòng bàn tay lấp loé không ngớt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2131: Kỳ Diệu Cảnh Giới, Lần Thứ Hai Đột Phá

Cơ Bắc Dã cẩn thận đem cách mặt đất Diễm Quang Kỳ cắm trên mặt đất, sau đó lấy ra lượng lớn Tinh Hạo Thạch, ở bốn phía bố cái tiếp theo Tụ Linh trận. Đồng thời đem lượng lớn Tinh Hạo Thạch nát tan, dùng bên trong linh khí cuồn cuộn không ngừng trào vào trong trận, truyền vào đến quang kỳ trong kết giới.

Cơ Bắc Dã đợi một trận, hai con ngươi bỗng nhiên co rụt lại, lộ ra nét mừng.

Bên trong cái kia hỏa diễm ở thu nạp đại lượng linh khí sau, một điểm điểm biến lớn, từ đậu phụ to nhỏ đột nhiên mở rộng thành một đóa hoa hồng đỏ, có khói hoa giống như hỏa diễm vầng sáng, thỉnh thoảng từ bên trong lan ra đến, hình thành xa hoa, như sao hoàn giống như cảnh tượng.

Đồng thời mỗi một lồng ánh sáng đều không giống nhau, Cơ Bắc Dã nhìn chằm chằm nhìn một hồi, phát hiện bên trong ẩn chứa cực kỳ thâm ảo hỏa sự ảo diệu, mặc dù là hắn cửu tinh trung giai, cũng cảm thấy tối nghĩa khó hiểu.

Cơ Bắc Dã thở phào nhẹ nhõm, chí ít nhìn trước mắt Dương Thanh Huyền là không cần lo lắng cho tính mạng, sẽ không biết phải bao lâu mới có thể khôi phục như cũ.

Hơn nữa hắn thử nghĩ câu thông Tử Diều Hâu chờ Tinh Túc, cũng mịt mù không tin tức, sợ là đồng dạng lâm vào ngủ say hoặc là nhập định.

Cơ Bắc Dã có vẻ lo lắng, bởi vì Vô Dục Giới xảy ra to lớn như vậy sự tình, toàn bộ Vô Dục Tiên Cung sụp xuống luân hãm, sợ là sẽ phải trực tiếp ảnh hưởng đến Vô Dục Giới không gian kết cấu, cái kia khép kín thời gian không biết bao lâu sẽ tới.

Nhưng nhiều nghĩ vô ích, lẳng lặng chờ đợi Dương Thanh Huyền khôi phục mới là chính đạo.

Ngay lập tức, Cơ Bắc Dã chính mình cũng bố trí một cái Tụ Linh trận, tựu ở Dương Thanh Huyền trận pháp bên cạnh.

Sau đó trầm tư hạ, lấy ra mười mấy người khôi lỗi, bấm quyết hướng về những con rối này trên người điểm tới, mỗi một con rối trên người đều dần hiện ra không đồng tự phù, sau đó từng người tách ra, có chui vào dưới đất, có ẩn vào hư không, có trực tiếp đi tới bên ngoài kết giới, không biết tung tích.

Đây là Cơ Bắc Dã cất giữ một bộ thú vị con rối, gọi là "Trò gian mỹ nam", có điều tra, phòng ngự, chữa thương, công kích, trồng trọt, hát khiêu vũ, đánh đàn nấu rượu, châm trà đổ nước chờ công năng, là ở nhà du lịch dự phòng Thần khí.

Vốn chỉ là mua được cảm thấy chơi vui, không nghĩ tới còn thật hữu dụng trên một ngày.

Đem trò gian mỹ nam phân tán ở bốn phía sau, Cơ Bắc Dã chính mình ngồi xếp bằng trong tụ linh trận, bắt đầu bấm quyết bấm quyết tu luyện, khôi phục trong cơ thể. Từ Luân Hồi không gian bên trong đi ra, một đường trốn đến chỗ này, lại mở mang không gian bày trận, đã hao tổn hết rồi hắn toàn bộ sức mạnh.

Tựu ở Cơ Bắc Dã nhập định sau không lâu, cách mặt đất Diễm Quang Kỳ bên trong, một màn kia trong ngọn lửa, bên trong đột nhiên bay lên một tia trạm hào quang màu xanh lam, ở bầu trời biến ảo mở, biến thành một cái mười ba bốn tuổi thiếu niên nam tử, dáng dấp thanh tú, cùng Dương Thanh Huyền rất giống nhau.

Chính là Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai, ở đệ nhất nguyên thần ngủ say thời điểm, nguyên thần thứ hai tự hành kích phát ra, hai tay bấm quyết ngồi xếp bằng hư không, nhanh chóng hút vào trong tụ linh trận năng lượng.

Đồng thời Nhân Quả Tứ Đế Ngọc, lần thứ hai phân hoá thành bốn mặt Mỹ Ngọc, ở nguyên thần thứ hai quanh thân xoay tròn.

Chỉ có điều bốn trong ngọc bộc lộ ra ngoài sức mạnh, giữa hai bên giao hợp xoay tròn, ở nguyên thần thứ hai bên trong thân thể tùy ý qua lại, phảng phất vào chỗ không người.

Dương Thanh Huyền giống như là làm một cái thật dài mộng, chính mình sinh ra ở đạo chi khởi nguyên, ở đại đạo hóa ngũ hành thời điểm, trở thành một đóa hỏa diễm, theo khai thiên tích địa mà rơi vào đại vũ trụ bên trong, thiêu đốt vạn vật.

Theo chúng sinh cộng đồng nghiệp lực cảm hoá, diễn hóa xuống núi sông thế giới, cùng với một đời đời không gian vũ trụ.

Ngọn lửa này sức mạnh bản nguyên, bị hết sức phân tán ra, dung nhập vào từng cái tồn tại trong hư không, trở thành quy tắc cùng nguyên tố một bộ phận, tùy ý vạn vật điều động.

Dương Thanh Huyền cảm thấy mình một điểm điểm bị khuếch tán, phân hoá, từ mật độ cực cao trạng thái, ào ra Thiên Lý, hóa thành không có ở đây hệ “Hỏa” nguyên tố, mỗi lần hít thở trong đó, đều có mình tồn tại.

“Đây là... Bản nguyên hỏa ký ức?”

Không biết qua bao lâu, Dương Thanh Huyền một tia ý thức tỉnh lại, sinh ra cảm giác kỳ quái.

Như là ngủ say vô số năm, đã trải qua toàn bộ Đạo Sinh Nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật quá trình, trong ý thức hiện ra chưa bao giờ có rõ ràng trạng thái, như là đại đạo đang ở trước mắt, mình có thể tùy ý chạm đến, bất cứ lúc nào xúc tu có thể được.

Dương Thanh Huyền biết đây chỉ là huyễn tưởng, nhưng loại này cảm giác kỳ dị, nhưng là chân thật tồn tại, là khắc họa ở bản nguyên hỏa bên trong dài lâu ký ức, chẳng biết vì sao bị chính mình cảm ứng được, lập tức tỉnh ngộ lại, đây là một hồi vạn phần khó được cơ duyên.

Nhưng này sợi ý thức chỉ là một tia ý thức, cũng không có nhận biết được bản thể tồn tại, hoặc có lẽ là bản thể chính là trải rộng Thập Pháp Giới hư không sở hữu hệ “Hỏa” nguyên tố, sở hữu nguyên tố cảm ứng, chính là hắn cảm ứng.

Đáng tiếc là, loại này cảm giác kỳ diệu, cũng không có duy trì bao lâu.

Ở ý hắn thưởng thức sau khi tỉnh dậy, chỉ là một sát, hoặc là hai sát, tựu như thủy triều thối lui, thậm chí ngay cả ký ức đều ở hướng về lui trở về.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, loại cảm giác đó trong nháy mắt thối lui sau, rốt cục có cơ thể chính mình cảm giác, lúc này mới vội vàng ngồi xếp bằng hư không, hai tay bấm quyết, vận chuyển quá nhỏ diễn Hỏa Quyết, nghĩ muốn tìm về một tia lúc trước cảm ngộ.

Nhưng hồi lâu phía sau, Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy mình Vĩnh Nhiên thân thể, ở không ngừng khôi phục cùng lớn mạnh, trước cái kia loại bản nguyên trí nhớ cảm giác kỳ diệu, một đi không trở lại.

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm than, có lẽ là bởi vì Huyền Thiên Cơ phía trước cái kia một tia đại đạo sức mạnh to lớn, để chính mình ở ngắn ngủi nháy mắt nhòm ngó mồi lửa sinh ra cùng diễn biến, do đó đối với hỏa chi quy tắc khống chế cùng lý giải, đạt tới người thường khó có thể sánh bằng trình độ.

Tuy rằng cái cảm giác này rất nhanh tản đi, nhưng ít ra để Dương Thanh Huyền thấy được minh xác phương hướng, nội tâm sinh ra đối với đại đạo vô hạn cuồng nhiệt cùng ngóng trông.

Tựu ở Vĩnh Nhiên thân thể nóng rực, khôi phục lại đỉnh cao sau, Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn biến đổi, bỏ qua quá nhỏ diễn Hỏa Quyết, đổi thành Thanh Dương Võ Kinh.

Dù sao Vĩnh Nhiên thân thể chỉ là hắn thần thông một trong, mà Thanh Dương Võ Kinh mới là cho tới nay tu luyện căn bản.

Đồng thời chân long là vũ trụ quy tắc biến thành chí cao hình thái, tất cả có liên quan chân long pháp quyết thần thông, đều ẩn chứa cực sâu hàm nghĩa, cũng không ở tại nó pháp môn thần thông bên dưới.

Long Ấn đồng thời, Dương Thanh Huyền lập tức cảm ứng được trong cơ thể chân nguyên bắt đầu phát sinh biến hóa long trời lở đất, tám sao tột cùng cảnh giới, lại cũng xứng đôi không được nguồn sức mạnh này, từng trận tiếng nổ vang rền từ bên trong thân thể truyền đến, mỗi một chút đều chấn động khí huyết quay cuồng.

Không có bất kỳ hồi hộp, Dương Thanh Huyền trong tay Long Ấn bất quá biến hóa mấy cái pháp quyết, tựu nháy mắt vọt qua cái kia ** cổ, rốt cục đến nơi cửu tinh Giới Vương!

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, trước sau hai mắt nhắm nghiền, không có bất kỳ vui sướng cùng tâm tình sóng lớn, hơn nữa ở đột phá nháy mắt, tiếp tục vận chuyển này cỗ mênh mông chân nguyên, từng lần từng lần một đi khắp chu thiên, tiếp tục đi lên tăng lên.

Nguồn sức mạnh này cuồn cuộn không tuyệt, tiêu hao cực kỳ chầm chậm, lại rất sắp bị thu nạp vào tới linh khí bổ sung, hầu như hình thành vĩnh viễn không bao giờ suy kiệt tư thế.

Lại không biết qua bao lâu, rốt cục ở lần thứ hai gặp phải to lớn ** cổ thời điểm, bị cản lại, lúc này mới tản vào toàn thân, trở về đan điền.

...

Tựu ở Dương Thanh Huyền tu luyện con sông này bầu trời, một già một trẻ hai vị võ tu, lặng lặng đứng ở trên vòm trời.

Ông lão vải thô áo gai, toàn thân giản dị tự nhiên, tay phải không ngừng vuốt râu, một đôi tinh quang chớp động con mắt, nhìn chằm chằm dòng sông kia quan sát hồi lâu.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2132: Tầm Long Vẽ Rồng Điểm Mắt, Ứng Phó Được Đến

“Sư tôn, ngươi nhìn chằm chằm này dòng sông nhìn đã lâu, chẳng lẽ có dị thường gì?” Trẻ tuổi võ tu có một sao Giới Vương thực lực, đầy mặt không hiểu hỏi.

“Khà khà, ngươi tầm long vẽ rồng điểm mắt còn chưa tu luyện tới tầng thứ chín a, vì lẽ đó không nhìn ra này trong sông huyền diệu.” Ông lão đắc ý vuốt râu, trong hai con ngươi tinh quang lóe lên, hội tụ ở đồng bên trong một điểm, càng hiện ra chân long bóng mờ.

“Há, có gì huyền diệu?” Tuổi trẻ võ giả cung kính thỉnh giáo.

“Này dòng nước nhìn như bình thường không có gì lạ, không có bất kỳ dị thường, có thể một đoạn này đến một đoạn kia...” Ông lão lấy tay khoa tay một chút, nói ra: “Ở giữa nguyên tố” Nước “chảy xiết, hỗn loạn, thậm chí phá nát, nhìn bề ngoài cùng cái khác đoạn không khác nhau chút nào, có thể nội bộ nhưng là tràn đầy nôn nóng, thậm chí là hoảng sợ.”

Tuổi trẻ võ giả kinh sợ, hai con ngươi co rụt lại, tương tự ở con ngươi trung ương một điểm bên trong, hóa hiện ra chân long hình ảnh, nhìn chằm chằm nước sông nhìn, bên trong các loại nguyên tố cùng linh khí, không ngừng ở đồng bên trong bày ra.

Ông lão giảng giải: “Tầm long vẽ rồng điểm mắt là hết sức kỳ lạ hơn nữa trân quý Linh Mục thần thông, có thể căn cứ ngũ hành nguyên tố cùng linh khí phân bộ lưu động, đến phán đoán tìm kiếm linh mạch cùng với bảo tàng. Vì lẽ đó chúng ta mạch này truyền thừa, từ trước đến nay cũng không thiếu tiền.”

Tuổi trẻ võ giả quan sát một trận, gật đầu nói: “Thật giống thực sự là như vậy, cái kia nói rõ cái gì?”

Ông lão “Khà khà” nở nụ cười, trong mắt bắn ra phấn khởi ánh sáng, nhìn chằm chằm phía dưới nói ra: “Này đáy sông phía dưới, vô cùng có khả năng chính là vật chúng ta muốn tìm!”

Tuổi trẻ võ giả thất thanh cả kinh kêu lên: “Bản Nguyên Hỏa cùng Hỗn Linh Thần Thiết?!”

Ông lão sắc mặt nghiêm túc gật gật đầu, nói ra: “Một tháng trước, ta nhìn cái kia tám toà Linh Sơn kết thành đại trận, chính là lấy Hỗn Linh Thần Thiết, Thiên Long Bát Bộ chúng cùng Bản Nguyên Hỏa sức mạnh làm trụ cột, không gì phá nổi. Sau đó Linh Sơn nội bộ biến đổi lớn, dẫn đến toàn bộ phong ấn đại trận phá nát, ba nguồn sức mạnh toàn bộ biến mất. Thiên Long Bát Bộ chúng sức mạnh khó nói, nhưng Bản Nguyên Hỏa không sinh bất diệt, Hỗn Linh Thần Thiết càng là có hình thực vật, hai người này chắc là sẽ không biến mất không còn tăm hơi.”

Tuổi trẻ võ giả mừng như điên nói: “Nói như vậy, hai món đồ này tựu ở bên dưới?!”

Lão giả nói: “Hỗn Linh Thần Thiết khó nói, nhưng Bản Nguyên Hỏa vô cùng có khả năng. Vi sư vừa nãy chính là ở làm tinh chuẩn định vị, trên căn bản đã xác định phạm vi, đi theo ta.”

Hai người hóa thành một đạo độn quang, liền bắn vào dòng sông bên trong.

Nước sông nháy mắt bị cắt đứt, hướng về hai bên lùi lại, lộ ra bên trong lòng sông bùn cát.

Hai người ở đáy sông đi tới, đôi tưng tửng, rời đáy sông cao một thước tả hữu.

Đột nhiên, lão giả tầm long vẽ rồng điểm mắt mắt ngưng lại, nhìn chằm chằm bùn cát bên trong nơi nào đó, chỗ kia bùn đất đột nhiên hơi động, tựu một ánh hào quang kích bắn mà ra, ở không trung nháy mắt biến lớn, hóa thành một vị cao lớn thô kệch nam tử khôi ngô, hét lớn một tiếng đột nhiên một quyền đánh về hai người.

Quyền kình vặn vẹo không gian, sản sinh nhất định tiếng rít cùng bão táp, trong khoảnh khắc đem hai người bao phủ.

Ông lão cùng đồ đệ lấy làm kinh hãi, nhưng vẫn chưa hoảng loạn, trước mắt này khôi ngô Đại Hán, khuôn mặt cực kỳ cứng ngắc, hai mắt vô thần, hiển nhiên là một vị con rối, đồng thời sức mạnh không mạnh, chỉ có Khuy Chân tột cùng dáng vẻ, vẫn chưa đột phá tới Giới Vương.

Tựu ở con khôi lỗi này Đại Hán ra quyền đồng thời, bốn phương tám hướng bùn đất bên trong, dồn dập bắn lên ánh sáng, đều ở không trung hóa thành một vị nam tử, hình thái khác nhau, nhưng không khỏi là uy phong lẫm lẫm, hoặc là khuôn mặt đẹp kiều mị, từng người quát mắng ra tay, có múa kiếm, có cầm thương, có ngưng chưởng, chiêu thức không giống nhau.

Nhưng toàn bộ đều là con rối, đồng thời thực lực không có chỗ nào mà không phải là kẹt ở Khuy Chân đỉnh cao.

Ông lão giật mình nói: “Một bộ con rối?”

Tổng cộng mười tám tôn, liên thủ hợp kích bên dưới, lờ mờ hình thành một loại sức mạnh quy tắc, uy năng thẳng tới Giới Vương.

Ông lão nhíu mày lại, thân thể xoay tròn, giơ tay liền hướng bốn phương tám hướng vỗ tới, một chưởng đánh ra, lập tức hóa thành to lớn chưởng phong, đem sở hữu công kích toàn bộ ngăn trở, sau đó phản chấn trở lại.

“Oành! Oành!”

Mười tám tôn con rối, ở không trung run lên, tựu toàn bộ nổ tung ra, tán lạc khắp mặt đất, triệt để phế bỏ.

Tuổi trẻ võ giả cả kinh nói: “Sư phụ, làm sao sẽ có con rối?”

Ông lão trầm giọng nói: “Kỳ quái, sợ là có người giấu ở đây. Bất quá không cần lo lắng, tất cả tình huống vi sư đều ứng phó.”

Ông lão bản thân là cửu tinh hậu kỳ Giới Vương, này Vô Dục Giới bên trong không có Thiên Giới chi chủ, chỉ cần không gặp cái kia chút cửu tinh tột cùng thiên tài siêu cấp, tựu không có gì đáng sợ.

“Có thể ứng phó sao?”

Một đạo lạnh lẽo khinh thường âm thanh từ trong hư không truyền đến.

Ông lão kinh sợ, liền cảm thấy mặt đất rung chuyển, một luồng sức mạnh đáng sợ đem địa mạch không ngừng đập vỡ tan.

“Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, toàn bộ dòng sông bị xé vỡ thành hai mảnh, một đạo luyện không tựa như ánh đao ngang trời mà lên, phảng phất trong đao chi thần, mạnh mẽ chém xuống!

“Bá Khí Đao Quyết?!”

Ông lão kinh sợ, kêu lên: “Cơ gia thiên tài?!”

Gấp vội vàng nắm được đồ đệ, bóng người loáng một cái, tựu lui về phía sau trăm trượng, phát hiện căn bản không thể chạy trốn sau, đột nhiên xoay người lại, giơ tay lên, toàn bộ cánh tay hóa thành màu đen kịt.

Nửa phải trên thân thể bao trùm một tầng đen nhánh Huyền Thiết giáp trụ, trên cánh tay linh kiện càng là giải phong ra, hóa thành một mặt bát quái đại khiên, chặn ở trước người.

“Oành!”

Bá Đao mạnh mẽ chém ở trên khiên, bốn bề Giang Lưu nháy mắt bị đao khí dư âm oanh bốc hơi sạch.

Đại địa như mạng nhện phá nát, vô số bùn đất hóa thành cứng rắn hòn đá phun ra mà lên, sau đó lại vỡ vụn thành phấn bụi.

Ông lão sắc mặt trầm ngưng, quát lên: “Là cửu tinh hậu kỳ! Chống đỡ được!”

Ông lão con ngươi co rụt lại, ở đằng kia phá toái đao khí bên trong, một bóng người đứng trên không trung, tay cầm Ảnh Thần Đao, từng bước một đi tới, cảnh giới chính là cửu tinh hậu kỳ, nhưng khí tức có chút hoảng hốt bất định, hiển nhiên vừa đột phá không lâu.

Ông lão thở phào nhẹ nhõm, chính mình kẹt ở cửu tinh hậu kỳ hơn trăm năm, khoảng cách cái kia đỉnh cao cũng chỉ là cách một tia, người trước mắt này vừa rồi đột phá, hiển nhiên không sẽ là đối thủ mình.

Đột nhiên, cái kia chân người bước ngừng lại, mặt anh tuấn lỗ trên lộ ra vẻ kinh ngạc, giương mắt nhìn trên hư không, lấy cực kỳ thanh âm cung kính kêu lên: “Đại nhân.”

Ông lão hơi thay đổi sắc mặt, vội vàng hướng về cái kia hư không nhìn tới, nội tâm không khỏi lo lắng, nếu như còn có so với cái này Cơ gia thiên tài lợi hại hơn người tồn tại lời, chính mình thì phiền toái.

Chỉ thấy cái kia trong hư không nhỏ nhẹ quy tắc lay động hạ, tựu hóa hiện ra một vị người thanh niên trẻ, tựa hồ tuổi so với kia Cơ gia thiên tài còn trẻ hơn mấy phần.

Nam tử này ánh mắt hơi ngưng, nhìn phía ông lão cùng hắn đồ đệ.

Ông lão trong lòng buông lỏng, thầm nghĩ cửu tinh sơ kỳ, hơn nữa nhìn khí tức bất ổn, hẳn là vừa mới đột phá, cũng còn tốt, ứng phó hạ xuống.

Trước mắt hai người này đều rất trẻ tuổi, lấy chính mình chìm đắm hơn trăm năm cửu tinh hậu kỳ công lực, cùng với lão đạo kinh nghiệm chiến đấu các loại, đủ để ứng đối bất bại.

Nhưng sau một khắc, ông lão giống như là bị người bóp cái cổ giống như vậy, hoảng sợ hét lớn: “Hỏa chi bản nguyên!!”

Chỉ thấy cái kia cửu tinh sơ kỳ nam tử, giơ tay bấm quyết, lập tức có sáu đạo quả cầu lửa lượn quanh ở quanh thân, tổ hợp thành một cái to lớn chưởng pháp, như ngày xây giống như mạnh mẽ đè ép xuống.

“Lục Dương Khai Thiên!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2133: Trực Tiếp Chịu Thua, Trắng Bị Đánh Một Trận

Dương Thanh Huyền một chiêu Lục Dương Chưởng, mạnh mẽ đập xuống.

To lớn hỏa diễm ở trong chưởng pháp cháy hừng hực, bên trong nhiệt độ hầu như tăng lên tới thế gian khả năng đến cực hạn, đủ để đốt sạch tất cả!

Ông lão vừa sợ vừa nóng nảy, vội vàng giơ cánh tay lên chặn ở trước người.

Bát quái đại khiên hóa ra ngũ hành bát quái trận, hiện ra ở trận phía trước, bao phủ nửa mẫu tả hữu không gian, đem chính mình cùng đồ đệ hoàn toàn bọc lại.

Ông lão trong lòng mặc dù sợ, nhưng không có hoảng loạn, dù sao người trẻ tuổi này cảnh giới bày ở đằng kia, chỉ là cửu tinh sơ kỳ mà thôi.

“Ầm ầm!”

Một chưởng mạnh mẽ chấn động ở bát quái trên lá chắn, toàn bộ bầu trời đại địa, lập tức hóa thành một cái biển lửa, vạn vật đốt cháy.

Ông lão một chút hoàn toàn biến sắc, cảm nhận được cực cao nhiệt độ từ trên lá chắn truyền đến, càng có chút không chống đỡ nổi, trong lòng hoảng sợ nói: “Chi! Làm sao sẽ mạnh như vậy?!”

Không chỉ có như vậy, cái kia hỏa khoảng cách chưởng bất diệt, mạnh mẽ ép trên Bát Quái Trận, oanh kích toàn bộ trận pháp kết cấu cùng tấm thuẫn sức phòng ngự.

Nếu chỉ là Bản Nguyên Hỏa, lại không có lực lượng võ tu trong tay, căn bản không phát huy ra uy năng.

Chiêu này có thể đem chính mình áp chế hoàn toàn ở, hoàn toàn là nam tử trẻ tuổi kia thực lực a!

Ông lão trong mắt một mảnh kinh hoảng, hỏa diễm đã hoàn toàn đem nửa mẫu đại phòng ngự phòng ngự bao lấy, không ngừng ăn mòn đi vào. Trên khiên năng lượng đang nhanh chóng tiêu hao, lúc nào cũng có thể đổ nát, lão giả đồ đệ cũng cảm nhận được nguy hiểm to lớn, thậm chí là chết hoảng sợ, cả kinh kêu lên: “Sư phụ...”

“Dừng tay! Mau dừng tay! Hai vị bằng hữu mau dừng tay a, có chuyện cố gắng nói!”

Ông lão liều mạng kêu to lên, toàn thân đều bị ướt đẫm mồ hôi, tối nghĩ từ đâu tới như vậy biến thái? Lấy vừa rồi đột phá cửu tinh sơ kỳ lực lượng, mạnh mẽ chống đỡ chính mình chìm đắm trăm năm cửu tinh hậu kỳ?

Ông lão bởi vì thân mang tầm long vẽ rồng điểm mắt Linh Mục thần thông, vì lẽ đó mạch này truyền thừa tới nay cũng không thiếu tiền, vì lẽ đó trước Linh Sơn mở ra, ông lão cùng đồ đệ đều không có đi vào, chỉ là ở bên ngoài mặt quan sát cùng nghiên cứu Linh Sơn bố trí cùng trận pháp, cùng với ẩn chứa trong đó năng lượng, vì lẽ đó cũng không nhận ra Dương Thanh Huyền.

Lời của lão giả vẫn chưa đổi lấy Dương Thanh Huyền thu tay lại, trái lại Dương Thanh Huyền dùng cái này phán đoán, ông lão sắp không chịu nổi, trái lại khẽ quát một tiếng, phía sau pháp tướng lóe lên, đầy trời hỏa diễm ngưng tụ thành Pháp Thiên Tượng Địa, mạnh mẽ một đòn Đế Diễm Quyết, nổ xuống mà hạ.

“Ầm ầm!”

Đế Diễm Quyết một chút dung nhập vào Lục Dương Chưởng bên trong, hoàn toàn đánh trên Bát Quái Trận, đem trận quang oanh nát tan, cường đại lực hỏa diễm rốt cục đánh ở trên khiên!

“Ầm ầm!”

Đáng sợ biển lửa, trong khoảnh khắc cắn nuốt ông lão cùng hắn đồ đệ, bên trong truyền đến đồ đệ tiếng kêu thảm thiết.

“A! Cứu ta, sư phụ nhanh cứu ta!”

Ông lão chính mình cũng là lòng tràn đầy cay đắng, bị cái kia đại hỏa đốt nhe răng trợn mắt, nhưng vẫn là liều mạng chém vỡ đường nối, nháy mắt đi tới đồ đệ bên cạnh, vung tay lên một luồng ánh sáng che chở rơi xuống, đem chính mình cùng đồ đệ hai người bảo vệ.

Biển lửa “Ầm ầm ầm” thiêu đốt, phảng phất không có tận đầu, muốn đốt sạch thế gian vạn vật.

Ông lão trên người chẳng biết lúc nào lại phê ra một cái màu vàng chiến giáp, uy phong lẫm lẫm, cầm trong tay chiến thương, nhưng biểu hiện cùng sắc mặt nhưng là cực kỳ chật vật, lớn tiếng kêu lên: “Hai vị đại nhân chuyện gì cũng từ từ, chúng ta tha thứ không quen biết, như có chỗ mạo phạm, tiểu lão nhị lần thứ hai hướng về hai vị đại nhân chịu tội.”

Ông lão trực tiếp phục nhuyễn.

Lời này tựa hồ có hiệu quả, chung quanh hỏa diễm như thủy triều thối lui, rất nhanh tựu tiêu tan hết sạch.

Toàn bộ chu vi có thể thấy được chỗ, toàn bộ một mảnh cháy đen, phía trước địa mạo hoàn toàn phân biệt không được, nước sông càng là triệt để không tồn, sợ là liền một cái nguyên tố

"Nước" cũng bị mất.

Ông lão thở phào nhẹ nhõm, đối phương không có lại hạ sát thủ, chứng minh tựu không có sát tâm, như vậy hết thảy đều tốt đàm luận, chỉ cần mình chịu thua ra vẻ đáng thương, cũng có thể quá này quan. Tuy rằng trong tuổi nhìn, đối phương hai người làm cháu mình đều nhỏ, nhưng vì mạng sống cũng không kịp nhớ này rất nhiều.

Ông lão lúc này ôm quyền nói: "Hai vị bằng hữu, một chuyện hiểu lầm, nếu có cái gì chỗ mạo phạm, kính xin khoan hồng độ lượng."

Dương Thanh Huyền cùng Cơ Bắc Dã liếc mắt nhìn nhau, tựu bay rơi xuống, hỏi: "Xảy ra chuyện gì?"

Cơ Bắc Dã lắc đầu nói: "Ta cũng không biết."

Ông lão: "..."

Dương Thanh Huyền nhìn ông lão, hỏi: "Ngươi là ai? Đây cũng là nơi nào?"

Ông lão một mặt mộng bức, nháy mắt cảm thấy oan ức lớn hơn, song phương cái gì cũng không biết, chính mình chỉ bằng uổng công chịu đựng một trận đánh, còn tổn thất một cái cực kỳ bảo vật quý giá, ông lão bưng lồng ngực, đau lòng không ngớt.

Cơ Bắc Dã nói: "Ta cảm ứng được thủ ở bốn phía này một bộ con rối phế bỏ, lấy vì người nọ muốn xâm lấn kết giới, liền tựu ra tay nghênh địch."

Dương Thanh Huyền nói: "Thì ra là như vậy. Ta cảm ứng được ngươi ra tay rồi, vì lẽ đó cũng là tiện thể ra tay rồi. Nhìn đến thật là một chuyện hiểu lầm a."

Dương Thanh Huyền ổn định một hạ chân nguyên trong cơ thể, âm thầm vui mừng, quả nhiên bước chân vào cửu tinh Giới Vương, mà là còn chưa phải là vừa vào cái kia loại bất ổn trạng thái, thậm chí loáng thoáng, trực tiếp cảm ứng được trung kỳ bình phong.

Nếu như lời đã nói ra, sợ là căn bản sẽ không có người tin.

Ở võ đạo cấp thấp thời điểm, thông qua dùng đan dược, hoặc là cường hành rót vào người chờ các loại thủ đoạn, có thể để một vị võ giả liên tục đột phá mấy cấp.

Nhưng tiến nhập Giới Vương sau, chuyện như vậy cơ bản là không có khả năng phát sinh, bởi vì mỗi một cấp trong đó độ khó thực tại quá lớn, sợ là chỉ có vạn cổ chí tôn mới có loại kia bản lĩnh, có thể để một cái Giới Vương thắng liên tiếp cấp mấy.

Như Dương Thanh Huyền loại này vừa rồi đột phá đến cửu tinh sơ kỳ, liền trực tiếp cảm ứng được trung kỳ bình cảnh sự tình, có thể nói là có một không hai.

Ông lão vội vàng ôm quyền nói: “Lão hủ ánh thiền trên người, đây là học trò ta ánh xuyên tử.”

Tuổi trẻ đồ đệ cũng vội vã tiến lên cúi người chào.

Dương Thanh Huyền nói: “Nguyên lai một chuyện hiểu lầm, nơi này là nơi nào?”

Ông lão một mặt không tên dáng vẻ, quan sát lần nữa hạ Cơ Bắc Dã cùng Dương Thanh Huyền, tựa hồ mơ hồ có chút ấn tượng, lẽ nào hai người này ở đột phá này, quên thời gian?

Lúc này nói ra: “Là Vô Dục Giới bên trong, hai vị chẳng lẽ không là tới dự thi, hái Luân Hồi Quả sao?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, trong đầu ý nghĩ như điện thiểm, lập tức đem tất cả mọi chuyện tiền tiền hậu hậu đều đã nhớ tới, đồng thời Cơ Bắc Dã mang theo hắn chạy trốn tới chỗ này, đều nhất nhất hiện ra ở trong đầu, sẽ không biết cái kia Huyền Thiên Cơ, Vô Dục Chủ cuối cùng như thế nào?

Còn có cái kia Tử Hà, cuối cùng sử dụng tới cái kia một chiêu Thiên Chi Thần Dụ, uy lực mạnh mẽ đáng sợ, căn bản không phải Giới Vương có thể thi triển ra, nữ tử này trên người đến cùng ẩn chứa bí mật gì?

Nội tâm dâng lên vô số nghi hoặc khốn đốn, nhưng này chút đều chỉ có thể tự một chút xíu đi giải khai.

Lúc này hướng về ánh thiền trên người hỏi: “Luân Hồi đại trận phá diệt sau, khoảng cách hiện tại đã bao lâu?”

“Luân Hồi đại trận?!” Ánh thiền trên người lấy làm kinh hãi, lập tức hiểu được, cả kinh nói: “Bằng hữu nói là cái kia tám toà Linh Sơn bên trong bị phong ấn đại trận? Lão hủ vẫn chưa tiến nhập Linh Sơn, nhưng này Linh Sơn phong ấn đại trận phá huỷ, linh khí tiết ra ngoài, là một tháng trước chuyện.”

Dừng hạ, ánh thiền trên người lại nói: “Có lẽ là cái kia Linh Sơn việc, dẫn đến Vô Dục Giới không gian hiện tại hết sức bất ổn, sợ là sau đó không lâu tựu sẽ khép lại.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2134: Chúng Ta Yêu Thích Người Thông Minh, Hỏa Diễm Sơn

Dương Thanh Huyền ngơ ngác nói: “Dĩ nhiên quá khứ một tháng.”

Ánh Thiền thượng nhân nhìn Dương Thanh Huyền, đầy mặt đều là vẻ hâm mộ, cười khổ nói: “Không nghĩ tới cái kia linh trong núi Bản Nguyên Hỏa bị bằng hữu đoạt được, bằng hữu thật là cơ duyên tốt, tốt tạo hóa a. Ta thầy trò hai người còn tưởng rằng Bản Nguyên Hỏa chỉ là trốn, không công tìm một tháng. Nói như thế, cái kia Hỗn Linh Thần Thiết hơn nửa cũng ở bằng hữu trong tay.”

“Bản Nguyên Hỏa cùng Hỗn Linh Thần Thiết?”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nhìn Ánh Thiền thượng nhân, hỏi: “Thượng nhân dĩ nhiên không có tiến nhập Linh Sơn, làm sao mà biết bên trong có này hai vật?”

Ánh Thiền thượng nhân sửng sốt hạ, lập tức ngượng ngùng cười nói: “Ha ha, cảm ứng được, cũng không chính xác.”

Trong mắt xẹt qua một tia ẩn giấu, trốn chỗ nào được Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình.

“Ồ?” Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng.

Cái kia lạnh như băng âm điệu cùng căn bản cũng không tin ngữ khí truyền vào Ánh Thiền thượng nhân trong tai, để Ánh Thiền thượng nhân sợ hãi trong lòng, lờ mờ ý thức được không ổn, vội vàng ôm quyền nói ra: “Thực sự là không đánh nhau thì không quen biết, có thể nhận thức hai vị tuổi trẻ tài cao bằng hữu, lão hủ cảm giác vui vẻ cùng vinh hạnh. Bất quá lão hủ cùng liệt đồ có việc trong người, tựu không ở thêm, cáo từ trước từng bước, hai vị gặp lại.”

Nói, liền nắm lấy đồ đệ tay, lóe lên tựu phải rời đi.

“Thượng nhân chậm đã!”

Dương Thanh Huyền một bước lên trước kêu lên, đồng thời vươn tay ra, hướng về trước một trảo, tựu đập ở Ánh Thiền thượng nhân trên vai, hì hì cười nói: “Thượng nhân nói biết chúng ta rất cao hứng, nhưng chúng ta liền tên đều không báo, vậy cũng là biết?”

Ánh Thiền thượng nhân ngẩn ra, có chút mất tự nhiên cười nói: “Ha ha, các ngươi nhìn ta này, lão hồ đồ. Xin hỏi hai vị bằng hữu cao tính đại danh?”

Dương Thanh Huyền cười vỗ vỗ Ánh Thiền thượng nhân bả vai, nói ra: “Tên của chúng ta không vội, ta ngược lại thật ra rất muốn biết, thượng nhân làm sao biết cái kia Hỗn Linh Thần Thiết cùng Bản Nguyên Hỏa? Lại là như thế nào lần theo tới được?”

Cơ Bắc Dã vừa nghe, lập tức hiểu Dương Thanh Huyền ý tứ, là nghĩ hai món báu vật này chủ ý. Lúc này dưới chân bộ pháp giẫm lên một cái, khí thế trên người nháy mắt đem ánh xuyên tử khóa chặt.

Ánh Thiền thượng nhân hoàn toàn biến sắc, cảm ứng được Cơ Bắc Dã hành vi, hơn nữa mình bị Dương Thanh Huyền nắm lấy bả vai, nơi ở một cái hết sức vi diệu trạng thái hạ, thậm chí từng tia một hàn ý từ trên bả vai trào vào bên trong cơ thể, lệnh Ánh Thiền thượng nhân nội tâm sợ hãi.

Lập tức biết mình nói lỡ miệng, ảo não không thôi, sợ là không có như thế dễ dàng thoát thân.

Dương Thanh Huyền lại ôn nhu cười nói: “Thượng nhân nói chính mình lão hồ đồ, chúng ta là tin tưởng, hi vọng thượng nhân không muốn tổng hồ đồ xuống, bằng không thì phiền toái.”

Ánh Thiền thượng nhân nơi nào nghe không ra lời bên trong uy hiếp ý tứ hàm xúc, lúc này đàng hoàng cười khổ nói: “Ta thầy trò hai người tu luyện một loại Linh Mục thần thông, gọi là tầm long vẽ rồng điểm mắt, có thể thông qua quan sát nguyên tố trạng thái cùng với linh khí biến hóa, để suy đoán có hay không có bảo vật. Vừa nãy chính là phát hiện này trong sông nguyên tố” Nước “có chút không đúng, cho nên mới hạ xuống sưu tầm.”

“Tầm long vẽ rồng điểm mắt?” Dương Thanh Huyền biết Ánh Thiền thượng nhân không có nói láo, lập tức cười nói: “Ta Bản Nguyên Hỏa chính là chính mình lúc trước luyện hóa, cũng không phải là tám toà Linh Sơn bên trong cất giấu. Nói như vậy, Linh Sơn bên trong Bản Nguyên Hỏa cùng Hỗn Linh Thần Thiết cần phải ở những địa phương khác. Mà ta vừa vặn đối với hai món đồ này cũng vô cùng có hứng thú, không bằng chúng ta cùng đi tìm kiếm chứ?”

Ánh Thiền thượng nhân đầy đầu mồ hôi lạnh, trong lòng mắng, đồng thời tìm kiếm, tìm được còn có thể có phần của ta sao? Không được, nhất định muốn nghĩ một biện pháp đẩy xuống, lúc này chê cười nói: “Này, vốn là muốn đi tìm, nhưng lão hủ đột nhiên nhớ tới còn có trọng yếu sự tình phải xử lý, thực tại không thể bị dở dang, sau đó có cơ hội nhất định cùng hai vị bằng hữu cùng tìm kiếm.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Trọng yếu sự tình? Trọng yếu quá hai vị tính mạng sao?” Cái kia lạnh như băng sắc mặt lại đột nhiên nở nụ cười, nói: “Ha ha, vừa nãy đùa giỡn, hai vị chớ để ý, chớ để ý.”

"Ha ha ha khà..." Ánh Thiền thượng nhân mồ hôi lạnh trên trán càng nhiều, sắc mặt tái nhợt nói ra: "Ai nha, đúng rồi, đột nhiên nghĩ tới, chuyện này kỳ thực cũng không trọng yếu như vậy. Ta nghĩ hay là đi tìm cái kia Bản Nguyên Hỏa cùng Hỗn Linh Thần Thiết chứ? Không biết hai vị bằng hữu có hay không có hứng thú một đạo?"

Dương Thanh Huyền cười nói: "Tự nhiên tự nhiên, thượng nhân như vậy thông minh một người, chúng ta liền thích người thông minh."

"Khà khà." Ánh Thiền thượng nhân ngoài cười nhưng trong không cười.

Ngay lập tức, liền trên Ánh Thiền người cùng ánh xuyên tử dẫn đường hạ, bốn người hóa thành độn quang mà đi.

...

Nơi nào đó hoang mạc, một toà quỷ dị núi cao, lộ ra cực cao nhiệt độ, bốn phía không có một ngọn cỏ.

Nhiệt độ kia cao lệnh hư không hoảng hốt, sản sinh từng tia một ảo giác, một ít kéo dài không suy cổ lão nham thạch cùng đại địa, cũng ở đây đáng sợ nhiệt độ hạ bắt đầu hòa tan.

"Ầm ầm", trong núi không phải truyền đến chấn động to lớn, như là địa mạch đột nhiên đứt gãy nứt xuống, trên núi càng là phun trào ra to lớn sóng nhiệt, đem bầu trời không ngừng lay động, sản sinh các loại hoảng hốt cảnh tượng.

Đồng thời có sáng ngời hỏa văn ở đỉnh núi phía trên hiện ra, có lúc như là một đạo cầu vồng bay ngang qua bầu trời, có khi lại như là một lồng ánh sáng treo ở bầu trời, có lúc còn giống như pháo hoa nổ tung ra.

"Đây chính là toà kia Hỏa Diễm Sơn sao? Kỳ quái, ở Đức Phong

Cổ Lâu địa đồ đánh dấu trên, ở đây hẳn là khu an toàn vực mới đúng vậy.” Minh gia một vị đệ tử minh gió, cầm trong tay địa đồ cùng la bàn, đầy mặt nghiêm nghị nhìn trước mắt núi to.

“Có người nói đã có không ít người ngã xuống ở bên trong. Cũng không biết là báu vật, vẫn là dị thú, hay là cái gì khác đồ vật. Minh Phong huynh, Cổ Duyên huynh, có thể có hứng thú thử một lần?” Một vị xinh đẹp nho nhã tuyệt tục nữ tử, thần thái nhàn nhã, nhìn bên người hai vị Thánh Tông danh tộc đệ tử, đào tai lộ vẻ cười.

“Thử tự nhiên là muốn thử, bằng không chúng ta tới này làm cái gì?” Một vị khác nam tử, mái tóc dài màu đen bị thả lỏng oản lên, hai mắt lạnh lùng mà có thần, là trời cao thư viện đại đệ tử Cổ Duyên.

Nữ tử là đều là Thánh Tông danh tộc tám Thần Cung nữ đệ tử kiều tuyết, cười một tiếng, nói: “Tốt, vậy chúng ta liền lập tức ra tay, miễn cho bị người khác giành trước.”

Cổ Duyên khẽ cười nói: “Kiều Tuyết sư muội lo xa rồi, ngươi nhìn ngọn lửa này sơn dưới núi, đã tụ tập hơn một trăm người, căn bản không dám bước vào nửa phần. Kỳ bảo, là có người có tài được chi, mà không phải tới sớm người được.”

Ba người nhẹ nhàng nở nụ cười, tựu hóa thành độn quang bay lên, hướng về cái kia Hỏa Diễm Sơn kích bắn mà đi.

“Mau nhìn! Hơi thở thật là mạnh, là cửu tinh cường giả tới sao?!”

Dưới chân núi, rất nhiều võ giả đều là đổi sắc mặt, kinh hãi ngẩng đầu lên, không ít người lập tức nhận ra độn quang bên trong người.

“Là Thánh Tông danh tộc đệ tử! Nhanh tránh ra!” Một người cả kinh kêu lên.

Bất kể là ba người thân phận địa vị, vẫn là thực lực bản thân, đều có một loại tự nhiên mà sinh ra cảm giác ưu việt, khiến người kiêng kỵ lại ước ao, càng thêm không dám tới gần cùng đắc tội.

Hơn một trăm người lập tức nhường ra đường, ba người độn chỉ từ trong đám người qua lại mà qua, đều là khóe miệng ngậm lấy đắc ý mà ngạo kiều mỉm cười.

Chương 2135: Tinh Tướng Thất Bại, Một Người Là Đủ

Thánh Tông danh tộc, là có thể chống lại Thần tộc tồn tại, mặc dù gặp gỡ Thần tộc đệ tử, cũng có thể không dùng cúi đầu, thản nhiên ngẩng đầu đi về phía trước.

Ở Mục Hải Vực Giới bên trong, là chỉ đứng sau Thần tộc, thậm chí là cùng Thần tộc hoàn toàn ngồi ngang hàng tồn tại.

Tán tu võ giả đối với Thánh Tông tộc tên, một mặt kiêng kỵ cùng căm thù, một mặt rồi lại không ngừng hâm mộ, hy vọng có thể dấn thân vào bên trong, hoặc là tìm vì là chỗ dựa.

Ba người rất nhanh đi tới Hỏa Diễm Sơn bầu trời, quan sát xuống, ba người sắc mặt đều không khỏi hơi biến hóa.

Trên đỉnh ngọn núi đã bị đốt không còn, một chút là có thể nhìn thấy phía dưới biển lửa dung nham, ở lăn chảy xuôi, to lớn dung nham lực lượng tản mát ra, cũng đã để ba người đầy mặt mồ hôi nước, vạt áo ướt đẫm.

Cổ Duyên nói: “Dựa vào ta nhìn, bên trong có thể là dị bảo.”

Minh gió nhẹ nhàng lắc đầu, duỗi tay chỉ vào phía dưới, phân tích nói: “Ngươi cảm thụ hạ cái kia sóng linh khí, cần phải là có sinh mạng dấu hiệu, ta nhìn hẳn là dị thú.”

Kiều tuyết nói: “Đừng tranh chấp, xuống vừa nhìn liền biết. Bất kể là dị bảo vẫn là dị thú, chúng ta trước tiên đem ngọn nguồn tìm ra, lại được phân phối phương pháp.”

"Tốt!" Hai người đồng nói.

Cổ Duyên hai tay bấm quyết, đột nhiên bầu trời tối lại, hội tụ đám mây đen lớn.

Vô số lôi quang từ Cổ Duyên trong cơ thể chảy ra, phát sinh "Đùng đùng" tiếng, tràn vào bốn mặt hư không.

Cổ Duyên giơ tay tựu một chỉ hướng về phía dưới điểm tới, "Ầm ầm", một đạo thiểm điện kích bắn vào núi thân thể, oanh dung nham bạo nổ lưu, sơn mạch rung bần bật.

Vây xem hơn trăm vị võ giả không khỏi là hoàn toàn biến sắc, kinh khủng muôn dạng, một người cả kinh kêu lên: "Cổ Duyên! Người này là Cổ Duyên, trời cao thư viện đại đệ tử!"

Minh gió nhẹ nhàng nở nụ cười, đưa tay chộp một cái, tựu một thanh màu trắng quạt giấy ở trong tay, "Rầm" một chút triển khai, hướng về hư không một phiến.

"Ầm ầm ầm!"

Vô biên bão táp xé rách hư không mà đến, xoay quanh trên bầu trời Hỏa Diễm Sơn, đem cái kia cực cao nhiệt độ toàn bộ phiến mở, liền ngay cả xa xa tất cả mọi người hơi cảm thấy một ít cảm giác mát mẻ.

Kiều tuyết nhưng là lấy ra một thanh Hàn Ngọc thước, mặt trên bốc lên tảng lớn tinh hoa, lấp loé tiêu tan.

Hàn Ngọc thước vừa ra, nhiệt độ chung quanh mới chân chính chậm lại.

Ba người liếc nhìn nhau, đồng nói: "Xuống!"

Cuồng lôi, gió bão, hàn băng, ba nguồn sức mạnh nháy mắt bay nhanh vào núi trong cơ thể hỏa diễm trong nham tương.

“Oanh! Oanh!”

Thỉnh thoảng từ trong ngọn núi truyền đến to lớn rung động, bầu trời đều trở nên màu đỏ sậm, đại địa da bị nẻ mở, hiển lộ ra như kinh mạch giống như đỏ đậm dung nham, lệnh nhân tâm ngọn nguồn sinh ra sợ hãi.

“Xảy ra chuyện gì? Bên trong xuất hiện tranh đấu sao?”

“Sức mạnh thật là đáng sợ, bầu trời cùng đại địa hoàn toàn bị hòa tan, ba vị Thánh Tông danh tộc đệ tử còn sống chứ?”

“Ha ha, đừng mù quan tâm. Này chút Thánh Tông tên đệ tử, không chỉ có thực lực mạnh mẽ, thần thông đạo pháp được, hơn nữa còn mỗi cái thân hoài bảo bối, có thể lấy một địch mười, đánh mười cái cùng cấp đều không ở lời hạ. Dựa vào ta nhìn, vừa nãy đi vào ba người, coi như đấu nửa bước Thiên Giới gì gì đó, đều không vấn đề chút nào.”

“Ai, đáng tiếc, toà này Hỏa Diễm Sơn rõ ràng là chúng ta nổi khùng ba huynh đệ phát hiện, lại bị người khác lượm tiện nghi. Đều tự trách mình thực lực không đủ, ai, có thể quái ai đó!”

Tựu ở bên ngoài mặt các loại ngờ vực, nghị luận, ai thán rối rít thời điểm, cái kia thiên địa phá toái dấu hiệu càng rõ ràng, lượng lớn dung nham phun ra đi ra, lệnh tất cả mọi người cảm giác áp lực, cả người nóng rực khó nhịn.

Rốt cục có người cảm thấy không đúng trải qua, hãi tiếng nói: “Sẽ không xảy ra chuyện đi?”

Vừa dứt lời hạ, cả ngọn núi đột nhiên biến đến đỏ bừng, càng ở dung nham nóng rực hạ bắt đầu hòa tan.

Một đạo màu tím lôi quang từ trong ngọn núi kích bắn mà ra, lấy tốc độ cực nhanh hướng về xa xa bỏ chạy đi, đầy mặt đều là vẻ lo lắng, hơn nữa toàn thân bị đốt cháy đen, nếu như này ngự lôi phương pháp, hầu như đều không nhận ra hắn.

Có võ giả cả kinh kêu lên: “Là Cổ Duyên! Trời ạ, đã xảy ra chuyện gì?!”

“Oanh”, cả ngọn núi bỗng nhiên bạo nổ mở, kinh khủng dòng nham thạch chi hải nghiêng mà ra, hướng về bốn phương tám hướng cùng với trong hư không lan tràn.

Toàn bộ thiên địa trực tiếp hóa thành hỏa cùng dung nham thế giới.

Mọi người không khỏi đổi sắc mặt, hoảng sợ phát hiện không chỉ có là hỏa diễm nguyên tố trở nên cực kỳ đáng sợ, lấy Hỏa Diễm Sơn làm trung tâm, một luồng kỳ dị tràng năng khuếch tán mở, hóa thành một tầng to lớn kết giới, đem tất cả mọi người sự vật toàn bộ bọc lại.

Một đạo chói mắt màu đỏ cực quang, từ cái này dung nham bên trong bắn ra, xuyên không mà đi. Trong phút chốc tựu đuổi theo Cổ Duyên, hóa thành một con to lớn tay, mạnh mẽ đè ép xuống.

“Không! Cứu ta, ai tới cứu ta!”

Cổ Duyên bi thảm kêu to, đem hết toàn lực triển khai ngự lôi thuật, tương tự hóa ra một vị bàn tay lớn, trước mặt đập tới.

“Ầm ầm!” Bàn tay lớn nháy mắt bị đánh nát bấy.

Cổ Duyên thân thể bị bàn tay to kia mạnh mẽ đập trúng, liền trực tiếp một quyển nhanh chóng rơi vào dòng chảy dung nham bên trong, “Ùng ục ùng ục” bốc lên lượng lớn bọt khí, không biết sinh tử.

“Chi!”

Tình cảnh này sợ đến tất cả mọi người nhấc chân chạy.

Nhưng đáng sợ là, cái kia kỳ dị hỏa chi lĩnh vực, dường như hàng rào giống như vậy, căn bản không xông ra được. Mạnh mẽ tấn công bên dưới, sức mạnh toàn bộ phản chấn trở về, hơn nữa còn phụ gia hỏa diễm thương tổn, từng cái từng cái kinh khủng vạn phần.

“Cứu ta! Ai tới mau cứu ta à!”

Trong nham tương, một sinh vật hình dáng kỳ quái xông ra, toàn thân bị dung nham bao bọc, bi thảm ra bên ngoài trốn, khóc tang nói: “Ta là tám Thần Cung nữ đệ tử, bất kể là ai đã cứu ta, ta lập tức gả cho hắn.”

Có mấy cái sắc đảm bao trời, nhớ tới kiều tuyết khuôn mặt đẹp, chợt cắn răng một cái liền hướng bên trong phóng đi.

Nhưng hai người dưới chân không tên mềm nhũn, trực tiếp té xuống, chìm vào trong nham tương, bọt khí đều không lên.

Còn có ba người vừa vọt tới kiều tuyết trước không xa, đột nhiên từ dung nham bên trong bốc lên ba con to lớn tay, trực tiếp hướng về ba người chộp tới.

“Dị thú?!”

Ba người tất cả giật mình, vội vàng ra tay công kích bàn tay to kia.

“Ầm! Ầm!”

Bàn tay lớn dồn dập phá nát, nhưng ba người còn chưa thở một hơi, tựu liên tiếp phát ra tiếng kêu thảm, bàn tay to kia phá nát nổ ra dung nham, vẫn chưa tản đi, mà là một lần nữa ngưng tụ, xuất kỳ bất ý đem ba người bao lấy, đột nhiên kéo vào trong nham tương.

“Ùng ục ùng ục” bốc lên mấy cái bọt nước, nên cái gì cũng bị mất.

“Chi!” Tất cả mọi người sợ đến hồn phi phách tán, vội vàng liều mạng công kích này lĩnh vực, nghĩ muốn chạy đi.

“Cứu ta... Cứu ta...” Kiều tuyết thanh âm còn tại đằng kia hình người trong nham tương truyền ra, càng ngày càng yếu ớt cùng hoảng sợ, nhưng căn bản không ai dám lên đi trước.

Đột nhiên từ đằng xa bay tới mấy vệt sáng, hóa thành bốn bóng người, đứng ở lĩnh vực ngoại, giật mình không thôi.

Một người trong đó Hỏa Nhãn Kim Tình lấp lóe, phảng phất xem thấu tất cả, nhìn chằm chằm cái kia dung nham nơi sâu xa, liền trực tiếp đi lên phía trước.

Một vị trong đó vải thô áo gai ông lão cả kinh kêu lên: “Thanh Huyền đại nhân cẩn thận! Bên trong có cực mạnh hỏa nguyên lực số lượng, thậm chí còn ở đại nhân nắm trong tay bên trên, hơn nữa này mồi lửa tựa hồ...”

“Hóa ra linh trí đúng không? Ta biết.”

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, liền đầu cũng sẽ không tiêu sái vào kết giới, hướng về cái kia dung nham bước, đồng thời nói ra: “Ba người các ngươi tựu lưu ở bên ngoài, ta một người đủ để!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2136: Không Có Hứng Thú Cưới Ngươi, Bản Nguyên Hỏa Cuộc Chiến

"Ầm ầm ầm!"

Dương Thanh Huyền một cước bước vào hỏa chi bên trong lĩnh vực, không gian phát sinh kịch liệt xoay chuyển, dưới chân trực tiếp thiêu đốt Bản Nguyên Chi Hỏa, phải đem hắn hoàn toàn thiêu...

Đi chưa được mấy bước, Dương Thanh Huyền cả người thì trở thành hỏa nhân, đốt hầu như mất đi bản thể hình thái.

"Mẹ, còn tưởng rằng tới một vương giả, nguyên lai là một đồng thau!" Cái kia chút khát vọng cầu võ giả, một viên hy vọng tâm trực tiếp phá nát, mở miệng mắng to, "Cái này kêu là đừng trang b, trang b bị sét đánh!"

Nhưng tiếp theo một cái chớp mắt, tất cả mọi người lập tức tựu ngậm miệng, từng cái từng cái kinh hãi trợn to hai mắt.

Hoàn toàn biến thành hỏa nhân Dương Thanh Huyền, cũng không có bất kỳ đi đời dấu hiệu, vẫn như cũ đi dạo hướng về trước, lại như là chuyện gì đều không có phát sinh giống như vậy, cái kia ngọn lửa hừng hực bên trong ẩn hiện thanh tuyển khuôn mặt, không có bất kỳ vẻ mặt, không hề lay động.

Ánh Thiền thượng nhân sợ run tim mất mật, tự lẩm bẩm: "Hắn rốt cuộc là làm sao người? Chỉ là vừa vừa đột phá đến cửu tinh sơ kỳ a, làm sao có khả năng mạnh như vậy..."

Rốt cục có người thấy rõ Dương Thanh Huyền khuôn mặt, kinh khủng lại mừng như điên hét lớn: “Dương Thanh Huyền! Trời ạ, là Dương Thanh Huyền!”

Danh tự này phảng phất có nào đó loại ma lực giống như, trong khoảnh khắc ở hỏa chi bên trong lĩnh vực lan tràn ra, “Ha ha, là Dương Thanh Huyền, được cứu rồi! Chúng ta được cứu rồi!”

Nguyên bản lòng tuyệt vọng, nháy mắt tựu bay lên vô cùng hi vọng.

Ở đây có tiểu bộ phận võ giả là cùng Dương Thanh Huyền đồng thời đã trải qua Luân Hồi đại trận, còn có tiểu bộ phận chính mắt thấy Dương Thanh Huyền trấn áp Ninh Tu Chân, còn dư lại một bộ phận không có tiến nhập Linh Sơn, nhưng cũng ở đây một tháng rèn luyện bên trong, đối với danh tự này nghe nhiều nên thuộc.

Này tiểu bộ phận người lúc trước còn không để ý lắm, giờ khắc này chính mắt thấy được, lúc nãy kinh hãi, lập tức đều là mừng như điên.

“Dương Thanh Huyền! Cứu chúng ta, nhanh cứu lấy chúng ta!” Mọi người liều mạng kêu cứu, đồng thời vội vàng hướng về hai bên tản ra, cho Dương Thanh Huyền nhường ra một con đường.

Này hỏa chi lĩnh vực, có thể tiến vào không thể ra, Dương Thanh Huyền dễ dàng tựu đi vào, nhưng mọi người vô luận như thế nào xung kích lĩnh vực, đều chỉ có thể gây nên hư không rung động vặn vẹo, hoàn toàn không ra được.

“Cứu ta... Van cầu ngươi mau cứu ta... Ta là tám Thần Cung nữ đệ tử Kiều Tuyết... Chỉ cần ngươi đã cứu ta... Ta lập tức gả cho ngươi... Làm trâu làm ngựa hầu hạ ngươi cả đời...”

Dương Thanh Huyền đi tới cái kia hỏa dưới chân núi, Kiều

Tuyết biến thành dung nham người còn lập ở đằng kia, như là và toàn bộ dung nham đại địa hòa làm một thể, hoàn toàn không có cách nào nhúc nhích.

“Xin lỗi, ta đối với cưới ngươi không có hứng thú.”

Dương Thanh Huyền lãnh đạm nói ra, “Bất quá, đủ khả năng, ta còn là sẽ cứu ngươi.” Dừng hạ, lại nói: “Đúng rồi, trên người ngươi có tiền không?”

Kiều Tuyết sửng sốt hạ, không rõ vì sao, ngơ ngác nói ra: “Chỉ cần có thể cứu ta, ta cái gì đều cho ngươi.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Người thì thôi, đem tiền trên người ngươi toàn bộ cho ta là được rồi.”

Nói xong, tựu đưa tay hướng về trước một trảo, cái kia thiêu đốt ngọn lửa hừng hực bàn tay lớn trên, che kín quỷ dị hoa văn, “Ùng ục ùng ục” lượng lớn bọt khí từ trên thân Kiều Tuyết dung nham bên trong tuôn ra, sau đó cả người không ngừng bị cất cao, dưới chân còn truyền đến “Rầm” sền sệt gãy vỡ tiếng.

“Rầm”, ở Dương Thanh Huyền sức mạnh hạ, Kiều Tuyết quanh thân toàn lên to lớn gió bão, đem cái kia dung nham chém nứt, đồng thời toàn bộ thổi tan.

Chính là phong hệ thần thông Cửu Thiên Phong Hoa Quyết.

Một cái thấp thỏm lo âu lại tràn ngập ngạc nhiên người ngọc thoát bùn mà ra, trên người tràn đầy đốt cháy dấu vết, nhưng đại bộ phận địa phương vẫn là da thịt mềm mại, trắng nõn ánh sáng lộng lẫy, ở đây thô bạo cùng nguy hiểm hoàn cảnh hạ, trái lại có loại sức mê hoặc nguy hiểm đến tính mạng.

Nhưng Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, nhẹ nhàng vung tay lên, to lớn kia gió bão liền đem Kiều Tuyết hướng về phía sau ném đi.

Cái kia chút nguyên tố “Gió” như là có sinh mạng một dạng linh hoạt, đồng thời đem Kiều Tuyết trên người nhẫn chứa đồ tử, vòng tay, túi chứa đồ các loại vật phẩm, toàn bộ cuốn hạ xuống, bay vào Dương Thanh Huyền trong tay.

Dương Thanh Huyền một trảo, tựu không khách khí toàn bộ cất vào đến, tiếp theo sau đó hướng về Hỏa Diễm Sơn đi về phía trước.

Kiều Tuyết sửng sốt hạ, ở không trung vận chuyển chân nguyên, này mới đứng vững thân thể, có chút không dám tin tưởng cứ như vậy chạy ra sinh thiên?

Còn tưởng rằng chắc chắn phải chết, một loại to lớn vui sướng tràn ngập toàn thân, nhìn phía trước cái kia lẫm liệt đi về phía trước bóng lưng, trong mắt cảm ơn cùng vui sướng, dần dần hóa thành e thẹn, u oán, thậm chí là buồn bực, hai gò má ửng đỏ, tốt chậm cắn chặt môi đỏ, dậm chân nói: “Ta cũng không tin, ta còn không đáng chút tiền kia!”

Không ít võ giả nhìn chằm chằm Kiều Tuyết, bởi vì y phục trên người tổn hại, lộ ra tảng lớn da thịt, như vậy cao cao tại thượng thánh khiết nữ tử, cứ như vậy nửa chặn nửa che đứng ở trước mắt, hơn nữa lại là ở như vậy cực đoan ác liệt nguy hiểm hoàn cảnh hạ, lệnh không ít người một trận sinh lý kích động, phía dưới dựng lều.

Kiều Tuyết tức giận một trận, tựa hồ cảm ứng được cái gì, mạnh mẽ quay đầu lại, một đôi tràn ngập sát khí mắt nhìn chằm chằm mọi người, lạnh giọng nói: “Nhìn cái gì vậy? Ai ở nhìn một chút ta tựu đào hắn con ngươi!”

Lại vung tay lên, một thân mới tinh quần dài trắng, tựu khoác ở trên người, đem cái kia xuân quang cùng chật vật toàn bộ che giấu.

Nguyên bản tựu một luồng không tên buồn bực ở trong lòng lan tràn, giờ khắc này dung nhập vào trong sát khí, càng là lệnh mọi người sợ run tim mất mật, gấp bận bịu quay đầu đi, không dám tiếp tục nhìn.

[truyen cua tui . net 】 http:/

/ T ruyencuatui.net/ “Hừ!” Kiều Tuyết mặt âm trầm, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền bóng lưng, tức giận nói: “Có thể nhìn không nhìn, một đám không thể nhìn cóc ghẻ đúng là nhìn ra vui mừng!”

Hỏa Diễm Sơn ở to lớn nhiệt độ hạ không ngừng hòa tan, ngọn núi hầu như toàn bộ hóa thành dung nham chảy xuống, trào ở Dương Thanh Huyền dưới chân.

“Rầm!”

Đột nhiên dung nham bạo nổ mở, một luồng cực cao nhiệt độ kích bắn mà đến, là dung nham biến thành cự mãng, trực tiếp đánh về phía Dương Thanh Huyền, lăng không mở ra bồn máu miệng lớn.

“Ta biết ngươi có linh trí, nhưng chỉ số thông minh có bao nhiêu cao tạm không rõ ràng, nhưng dùng loại đứa bé này tử ngoạn ý tới đối phó ta, là đang làm nhục ngươi sự thông minh của chính mình sao?”

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, trên người thiêu đốt cái kia chút hỏa diễm, toàn bộ chảy về phía cánh tay, hội tụ đến một quyền bên trong.

Cự mãng hai con ngươi đột nhiên co rụt lại, bắn ra hết sức giật mình mà lại mừng như điên vẻ mặt.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Cảm ứng được chứ? Ta giống như ngươi, tương tự khống chế Bản Nguyên Hỏa, bất luận ai chiếm được ai, đều chính là một lần bay vọt về chất. Có bản lĩnh liền đến đem ta thôn phệ đi!"

"Ầm ầm!"

Một quyền đánh hạ, hỏa quyền hóa long, đem cái kia mãng xà triệt để thôn phệ sạch sẽ.

Đồng thời quyền phong khuấy động, thẳng tới trăm dặm, ở hỏa chi trong lĩnh vực, miễn cưỡng bổ ra một con đường đến!

Tất cả mọi người không không sợ hãi sợ ngạc nhiên, đây là cửu tinh sơ kỳ sức mạnh sao? Sợ là cửu tinh đỉnh cao cũng bất quá cũng như vậy thôi?

Kiều Tuyết đang kinh hãi hạ, càng là trong đôi mắt đẹp dị thải liên tục.

"Oành! Oành!"

Bên trong lĩnh vực, từng đạo từng đạo dung nham nổ ra, ở trong hư không phun trào, hóa thành từng cái từng cái mãng xà.

Cái kia Bản Nguyên Hỏa linh thức cũng đã minh bạch, người trước mắt này này tới mục đích, chính mình phải đối mặt là một hồi không cho thất bại cuộc chiến sinh tử!

Toàn bộ dung nham đều sôi trào, vô số bọt khí từ bên trong bốc lên, để bên trong lĩnh vực trở nên dường như mộng ảo.

Nhưng không ai không tâm tư đi thưởng thức này mỹ cảnh, không khỏi là khẩn trương nín hơi, sắc mặt tái nhợt, biết sau một khắc chính là trời long đất lở chiến đấu!

Chương 2137: Trấn Áp Mồi Lửa Ý Thức, Hỗn Linh Thần Thiết

Thời không phảng phất dừng lại một sát, trước mắt mọi người một chút hoảng hốt, cái kia mấy chục đạo Hỏa Mãng xông lên tận trời, từng cái từng cái bùng nổ ra cường đại uy năng, hướng về Dương Thanh Huyền cắn xé mà đi, đều mở ra bồn máu miệng lớn, đủ để thôn thiên phệ địa.

“Cắt.” Dương Thanh Huyền cười nhạo một tiếng, trong tròng mắt xẹt qua vẻ khinh bỉ, tay kết kiếm quyết lẫm nhiên nói: “Ngây thơ chiêu số, cho rằng dựa vào số lượng liền có thể lấy thủ thắng sao? Nếu là muốn số lượng lời...”

“Kiếm đến!” Dương Thanh Huyền khẽ quát một tiếng, kiếm trong tay quyết một điểm, vô số thần kiếm ở trong hư không hóa hiện, có ngàn vạn chuôi, không khỏi là tỏa ra lẫm liệt kiếm ý, như mưa sao sa giống như chém về phía những Hỏa Mãng kia.

“Ầm! Ầm!”

Kiếm khí ở trời cao trên qua lại, đem trọn cái Hỏa vực bên trong không gian chém ra thất linh bát lạc vết nứt, cái kia hơn mười đạo Hỏa Mãng nổ tung về dung nham, rơi về đại địa.

Dương Thanh Huyền giơ tay bấm quyết, vạn kiếm về trong tay, hóa thành một đạo kiếm khí vô hình, ở trên lòng bàn tay không xoay quanh, cũng tiếp tục đi đến phía trước, lãnh đạm nói: “Cho đến giờ khắc này, ngươi còn chưa hiểu, cần phải lấy gì loại tư thế tới đối phó ta sao?”

Hỏa chi lĩnh vực bên trong, ở ngắn ngủi vắng lặng sau, đột nhiên đất rung núi chuyển, tất cả mọi người chỉ cảm thấy dưới chân rung động, phảng phất tầng tầng địa mạch phá nát, một luồng năng lượng khổng lồ đột nhiên bộc phát ra.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, hét lớn một tiếng, liền đem vặn vẹo không gian đánh nát, một chút thuấn di trăm trượng xa.

“Oanh!”

Vừa rồi chỗ đứng, một đạo đường kính khoảng ba trượng to lớn cột lửa phóng lên trời, không ngừng đem đại địa phá khai, đồng thời ngọn lửa đường kính càng ngày càng thô, hướng về Dương Thanh Huyền nghiền ép lên đi.

“Lúc này mới như điểm dáng vẻ a, đều là Bản Nguyên Chi Hỏa, cũng đừng để ta xem thường ngươi!”

Dương Thanh Huyền dữ tợn nở nụ cười, chiến kích tựu hiện ra bên tay phải, mạnh mẽ bổ tới.

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

“Xì!”

Lưỡi kích chém ra hư quang trên, lơ lửng lượng lớn nguyên tố hệ gió, mạnh mẽ phách ở cột lửa kia trên.

Sau một khắc, “Ầm ầm” một tiếng, toàn bộ cột lửa trực tiếp bị chém thành hai đoạn, đầy trời hỏa diễm cùng dung nham hóa thành mưa sao sa, kích bắn mà hạ.

“Không được! Nhanh chống mở kết giới!”

Mọi người vội vàng từng người bấm quyết, tạo thành một mảnh phòng ngự kết giới, đem tất cả mọi người hộ tống ở trong đó, tùy ý cái kia hỏa diễm dung nham đánh rơi ở kết giới trên, tạo nên từng vòng hỏa văn.

Mỗi người đều là trong lòng ngạc nhiên, Dương Thanh Huyền làm sao có khả năng mạnh như vậy?

Trong bọn họ cũng không thiếu cửu tinh Giới Vương, đừng nói đơn đả độc đấu áp chế ngọn lửa này quái, coi như liên thủ cũng không làm được a!

Trên thực tế, cũng không phải là hỏa chi linh thưởng thức mạnh mẽ đến đâu, mấu chốt là này Bản Nguyên Hỏa, chính là Mộ Thiếu Bạch năm đó lưu lại trấn áp Vô Dục Chủ năng lượng cốt lõi một trong, uy năng tự nhiên có thể tưởng tượng được, lại thêm hỏa diễm bản thân cực mạnh uy áp cùng thương tổn, trực tiếp diện tích lớn chế trụ tất cả mọi người.

Mà này chút, đối với Dương Thanh Huyền không chỉ có vô hiệu, trái lại có bổ trợ tác dụng.

Ở đây Hỏa chi lĩnh vực bên trong, Dương Thanh Huyền thực lực không chỉ có không giảm, trái lại tăng lên trên diện rộng.

Chính là bởi vì Dương Thanh Huyền cảm ứng được này chỗ vi diệu, này tài tín tâm tràn đầy một mình bước vào lĩnh vực, muốn thu phục này hỏa.

Nổ nát trong cột lửa, đột nhiên phát sinh một tiếng kinh thiên rít gào, từ bên trong lao ra một cái bốn chân quái thú, cả người là hỏa lân bao trùm, sinh lần đầu song giác, hung ác con mắt trợn lên chuông đồng to bằng, đột nhiên đánh về phía Dương Thanh Huyền.

“Ngạch? Này sẽ là của ngươi bản thể sao, có chút khó coi a!”

Dương Thanh Huyền chiến kích xoay ngang, tựu đâm thẳng đi tới, quát lên: “Nhị Cẩu Tử, ngươi cũng đi ra đi!”

Chiến kích hội tụ thành một đường, chính là Ngục Đấu tư thế, mạnh mẽ đâm vào hỏa diễm quái thú trong cơ thể, cùng lúc đó, Dương Thanh Huyền phía sau dấy lên một mảnh tử hỏa, trong khoảnh khắc hóa ra một cái nửa thú Hỏa Diễm Cự Nhân, mạnh mẽ, tương tự là hét lớn một tiếng tựu nhào tới.

"Ầm ầm!"

Hai đám lửa đụng vào nhau, trong khoảnh khắc tựu phá nát, đồng thời tử hỏa một chút rơi vào hạ phong, bị Bản Nguyên Hỏa thôn phệ sạch sẽ.

Hỏa diễm quái thú cùng Nhị Cẩu Tử đều là hỏa diễm hóa linh, chỉ có điều hỏa diễm quái thú đẳng cấp rõ ràng mạnh hơn Nhị Cẩu Tử.

"Thật tọa!" Dương Thanh Huyền cười mắng một tiếng, chiến kích xoay chuyển trở về, dựng thẳng bổ về phía hỏa diễm quái thú.

"Ầm ầm!" Hư quang chém vào hỏa diễm quái thú trong cơ thể, trực tiếp theo thân thể bổ xuống dưới, xuyên thấu mà ra, nhưng quái thú kia vốn là không có thực thể, hoàn toàn do hỏa diễm ngưng tụ thành, tuy rằng chịu đến nhất định trở ngại, nhưng cũng không lo ngại, đột nhiên nhào rơi xuống, va trên người Dương Thanh Huyền.

"Oành!"

Dương Thanh Huyền thân thể bị hung hăng va chạm, đồng thời quái thú lợi trảo cùng hàm răng, trực tiếp lọt vào trong cơ thể hắn, cắn ở trên đầu.

"Mẹ, làm sao cũng khó dây dưa như vậy?" Dương Thanh Huyền bị đau, hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể, vội vàng lui về phía sau.

Một mảnh Hỏa Vân từ quái thú trên người ly khai, ở ngoài mười trượng lần thứ hai hóa ra Dương Thanh Huyền thân ảnh, chỉ có điều sắc mặt có chút khó coi, hoàn toàn mất hết phía trước ung dung thoải mái.

Đồng thời Thiên Khư cũng bị quái thú cắn, Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, Chiến Kích Thiên Khư chính hoành ở quái thú trong cơ thể, bị Bản Nguyên Hỏa diễm quay nướng.

Nếu không có Thiên Khư bản thân mạnh mẽ, lại bị chính mình dùng Bản Nguyên Hỏa luyện hóa một lần, đồng thời dung hợp ai ca kiếm, trở lại trạng thái mạnh nhất, sợ là lần này hỏa thiêu bên dưới tựu phiền phức lớn rồi.

“Nguyên tố thân thể, đánh chém xác thực không có hiệu quả gì a.”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm quái thú kia liếc mắt nhìn, đưa tay chộp một cái, đáng sợ áp lực tựu ở lòng bàn tay hiện ra, hoàng triều ấn chậm rãi bay ra, mạnh mẽ hướng về quái thú kia ném tới.

“Ầm ầm!”

Đại ấn ở không trung loáng một cái, tựu đè ra một mảnh to lớn dấu ấn, toàn bộ Hỏa chi lĩnh vực đều trên dưới run rẩy.

“Rống!”

Quái thú đánh tới, xông tới ở hoàng triều in lại, hỏa thế kịch liệt lan tràn, đem đại ấn hoàn toàn bao lấy.

Dương Thanh Huyền lạnh rên một tiếng, tay phải vồ một cái, vô số mạ vàng hiện ra, bao lấy toàn bộ cánh tay, Thập Phương Câu Diệt xuất hiện, ở không trung lóe lên, tựu hóa thành một vị to lớn kim thân pháp tướng, đánh rơi xuống xuống.

Dương Thanh Huyền lại tay bấm ấn quyết, một mảnh to lớn hư không vô tận ở sau lưng hiện ra, bên trong tử hỏa chạy trào ra, trút xuống đến này Hỏa chi lĩnh vực bên trong.

Tử Viêm sức mạnh tuy rằng xa xa không sánh bằng Hỏa chi bản nguyên, nhưng toàn bộ hư không vị diện giáng lâm, đủ để đem Hỏa chi lĩnh vực ép vỡ.

Ý nghĩ này tựu bắt nguồn từ Luân Hồi đại trận bên trong một trận chiến, mượn dùng Thái Huyền Thiên sức mạnh trấn áp chúng tướng không vòng phóng ra ma trận không gian, nhưng ngoại trừ trấn áp Hỏa chi lĩnh vực ở ngoài, Dương Thanh Huyền còn có một tia ý tưởng khác, chính là hi vọng đem Bản Nguyên Hỏa hút vào đến Tử Viêm bên trong không gian, đem toàn bộ không gian lực hỏa diễm toàn bộ tăng cao.

Tựa hồ cảm ứng được nguy hiểm, quái thú kia lần thứ hai biến ảo mà ra, chỉ bất quá lần này nhưng là hình người, toàn thân bị dung nham bao bọc, hai tay nắm lấy đen nhánh xích sắt, trong mắt bên trong một mảnh màu đỏ thắm phẫn nộ, hét lớn một tiếng, liền đem xích sắt vung một cái.

“Rầm!”

Xích sắt ở không trung khuếch tán mở, hướng về bốn phương tám hướng lan tràn, trói lại pháp tướng kim thân, lại quấn chặt lấy hoàng triều ấn, cuối cùng còn lăng không kết trận, mạnh mẽ rơi xuống, đem Tử Viêm Hư Không vị diện lực lượng trấn áp.

To lớn gợn sóng gột rửa trên người Dương Thanh Huyền, ngạc nhiên thất thanh nói: “Hỗn Linh Thần Thiết?!”

Nguyên lai này sắt càng bị Bản Nguyên Hỏa hóa linh lấy đi, chẳng trách Ánh Thiền thượng nhân tìm lâu như vậy cũng không tìm tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2138: Tứ Kỳ Kết Giới, Gian Nan Một Trận Chiến

Dương Thanh Huyền ba đại chiêu thức, ở Hỗn Linh Thần Thiết áp chế hạ, kịch liệt rung động, liên quan toàn bộ Hỏa chi lĩnh vực đều bị run rẩy, lâm vào chấn động to lớn bên trong.

Cái kia dung nham bao lấy người, lờ mờ có thể thấy dung mạo, Kiều Tuyết kinh hãi nói: “Minh Phong!”

Chính là Minh Phong bị Hỏa chi linh thức khống chế sau, mượn dùng thân thể của hắn, hai tay ở trước người bấm ra phức tạp tối tăm quyết ấn, thần thiết “Loảng xoảng làm” ở lĩnh vực bầu trời qua lại xoay quanh, một chút tựu hóa hiện tại Dương Thanh Huyền bốn phía, như tinh vân xoay tròn, đột nhiên kịch liệt vừa thu lại.

Này Hỗn Linh Thần Thiết uy năng, Dương Thanh Huyền là từng trải qua mấy lần, không dám khinh thường, tay trái bấm quyết, từng đạo từng đạo ánh sáng từ lòng bàn tay trái kích bắn mà ra, như Tinh hoàn giống như vậy, bắn về phía bốn phương tám hướng hư không.

Tổng cộng bốn đạo màu sắc, vàng, trắng, xanh, hồng, mỗi một đạo màu sắc rực rỡ đều óng ánh hoa lệ, bên trong lơ lửng một mặt Tiểu Kỳ.

Dương Thanh Huyền đột phá đến cửu tinh Giới Vương sau, chuyện thứ nhất chính là đem Huyền Thiên Cơ lưu lại cách mặt đất Diễm Quang Kỳ tế luyện một phen, cùng mặt khác ba kỳ tổ hợp, giờ khắc này triển khai ra, bốn cái kết giới dường như bốn cái song song thế giới, lẫn nhau trùng điệp xoay tròn, mà lại ở quyết ấn hạ dung hợp làm một.

“Ầm ầm!”

Hỗn Linh Thần Thiết kịch liệt co rụt lại, tựu oanh ở bốn mặt huyền kỳ tạo thành kết giới trên, đãng xuất tảng lớn hào quang, xích sắt “Rầm” kéo lấy tiếng không ngừng vang lên, mỗi một chút đều vuốt nhẹ ở kết giới trên, vẽ ra từng đạo từng đạo quang ngân, nhưng nháy mắt đã bị huyền kỳ sức mạnh bù đắp trên.

“Có thể ngăn cản!”

Dương Thanh Huyền kinh hãi bên dưới, khẽ hít một cái, trấn định tâm thần.

Tuy rằng bốn mặt huyền kỳ đều rung động lợi hại, nhưng chỉ cần sức mạnh cuồn cuộn không ngừng rót vào đi vào, là có thể duy trì kết giới bất diệt.

“A! Minh Phong” dữ tợn rống to, liều mạng khẽ động xích sắt, áp chế bốn mặt huyền kỳ, hoàng triều ấn, Thập Phương Câu Diệt.

Phía dưới dung nham đột nhiên lần thứ hai bạo nổ mở, một bóng người kích bắn mà ra, toàn thân bị dung nham bao trùm, nhưng trong hai tay hóa ra tảng lớn thiểm điện, mạnh mẽ đánh về phía huyền kỳ kết giới!

“Ầm ầm!” Vô số điện chỉ từ cái kia người trong hai tay chảy ra, oanh kích ở kết giới trên, đồng thời theo Hỗn Linh Thần Thiết lan tràn đến toàn bộ Hỏa chi lĩnh vực bên trong, để thần thiết uy năng tăng gấp bội.

“Là Cổ Duyên!” Kiều Tuyết kinh hô một tiếng, sắc mặt tái nhợt cực kỳ, nhìn trước mắt này nổi điên hai người, nội tâm sợ run rẩy, nếu không có Dương Thanh Huyền cứu nàng, hiện tại đằng trước thì không phải là hai người, mà là ba người.

“Lại tới một cái ngốc d, ngươi trước đi chết đi!”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, tay phải liều mạng một trảo, cái kia Thập Phương Câu Diệt đại chiêu trên xích sắt chấn “Loảng xoảng làm” vang lên, kim thân pháp tướng bỗng nhiên phá nát mở, hóa thành vô số màu vàng lưu quang, hướng về “Cổ Duyên” kích bắn mà đi.

Hỗn Linh Thần Thiết một tung tích không, “Minh Phong” rít gào một tiếng, cánh tay vung một cái, cái kia chút thần thiết đồng dạng kích bắn mà đi, muốn trấn trụ cái kia chút kim quang.

“Cổ Duyên” bản thân tu vi tựu có cửu tinh Giới Vương, đối với Dương Thanh Huyền sẽ tạo thành nhất định ảnh hưởng, mà này hệ Lôi thần thông, phối hợp này Hỗn Linh Thần Thiết càng là thiên y vô phùng, để thần thiết cùng lôi uy năng đồng thời tăng lên dữ dội, một chút tựu để Dương Thanh Huyền cảm nhận được áp lực cực lớn.

Vì lẽ đó cắn răng liều mạng tất cả, trước phải đưa “Cổ Duyên” lĩnh hộp cơm.

“Cổ Duyên” ý thức được nguy hiểm, gào thét lớn hai tay liều mạng bấm quyết, hình thành một mảnh lôi hoàn, mạnh mẽ đánh về phía cái kia chút kim quang.

“Ầm ầm!”

Kim quang ở lôi đình xung kích hạ, không chỉ có bất diệt, trái lại nháy mắt ngưng hóa ra to lớn kim thân pháp tướng, như sơn nhạc giống như hướng về đụng tới.

“Oành!”

“A!”

Pháp tướng kim thân trấn áp bên dưới, Thập Phương Câu

Diệt!

“Cổ Duyên” trên người bao gồm dung nham một điểm điểm bóc ra từng mảng rơi hạ, bên trong đại lượng máu tươi bóp nát đi ra.

“Rầm!” Thần thiết ở bốn phía loáng một cái, lần thứ hai đem kim thân pháp tướng trói buộc chặt.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, tay phải năm ngón tay buông lỏng, đem mạ vàng tản đi.

Cái kia kim thân pháp tướng nhất thời một chút tiêu tan, hóa thành vô biên màu vàng nguyên tố, như điểm điểm oánh mang, tung bay vào biển lửa không gặp.

Hỗn Linh Thần Thiết lần thứ hai thất bại, mà cái kia “Cổ Duyên” thân thể, từ trong nham tương tách ra ngoài, thân thể bị trấn áp thành bùn nhão, triệt để chết không thể chết lại, rơi vào dưới đất dòng chảy dung nham hoàn toàn bị ăn mòn sạch sẽ.

“Minh Phong” vừa giận vừa sợ, tức đến run rẩy cả người, nắm lấy Hỗn Linh Thần Thiết, như roi sắt giống như vậy, mạnh mẽ đánh trên Tứ Kỳ kết giới, chấn động đến mức ánh sáng tứ chuyển.

“Rống!” Một đạo to lớn tiếng gầm gừ, từ hư không tuôn ra, cái kia Hỏa chi linh thức biến thành quái thú, thân thể lớn lên theo gió, biến thành trăm trượng núi to giống như vậy, không ngừng oanh quyền đánh rơi, đập ở kết giới trên.

“Đùng! Đùng!” Mỗi một quyền đánh hạ, cũng như thế giới nổ tung, đãng xuất to lớn hỏa văn vầng sáng.

Bốn mặt huyền kỳ kết giới đột nhiên thu nhỏ lại, hầu như chỉ có thể chứa đựng Dương Thanh Huyền bản thể.

“Chết!” Dương Thanh Huyền lớn tiếng một uống, trong hai con ngươi ánh vàng bùng lên, tay phải bấm quyết điểm ra.

Quái thú kia trong cơ thể Thiên Khư, chịu đến cảm ứng, xoay tròn bên dưới, hóa ra to lớn hư quang, mạnh mẽ vừa bổ!

“Sát Na Sinh Diệt!”

Một chiêu chém ra, chung quanh hỏa diễm không ngừng biến hóa, nhanh chóng sinh ra cùng tiêu vong, rơi vào đèn kéo quân giống như tình cảnh bên trong.

Quái thú ngửa lên trời kêu thảm một tiếng, trực tiếp bị đủ ngực chém thành hai đoạn!

Thiên Khư như một đạo đâm thủng bầu trời cổ mũi tên, hướng về cái kia “Minh Phong” bắn thẳng đến mà đi.

“Minh Phong” kinh hãi, trong tay Hỗn Linh Thần Thiết loạn một cái, Dương Thanh Huyền lập tức nắm lấy cơ hội, bóng người lóe lên, Vĩnh Nhiên thân thể liền từ Hỗn Linh Thần Thiết tinh vân bên trong xuyên thấu mà ra, sau đó sẽ lần loáng một cái, liền xông lên phía trước, trực tiếp nắm lấy kích bắn mà hạ Thiên Khư, mạnh mẽ bổ về phía “Minh Phong”!

“Loảng xoảng coong!”

“Minh Phong” hai tay nắm lấy khoá sắt, chặn ở trước người.

Hai cái bất phàm Thánh khí, lẫn nhau giằng co không tướng trên dưới, đáng sợ linh áp từ Thánh khí đụng vào khuếch tán ra, hình thành phân biệt rõ ràng hai cái thế giới.

Cái kia bị chặt đứt quái thú, thân thể từ trăm trượng trên không rơi rụng, biến hóa thành bốn chân hình thú hình thái, điên cuồng hét lên từ phía sau nhào lên.

Dương Thanh Huyền trong mắt bắn ra cười gằn tình, nói: “Kết thúc!”

“Minh Phong” chau mày, không biết nguyên do.

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền trên đỉnh đầu đột nhiên bay lên một mảnh lam quang, hóa thành nguyên thần thứ hai, xoay tròn bên dưới, cầm trong tay một thanh thần kiếm, trực tiếp bổ về phía “Minh Phong” đầu lâu.

“Minh Phong” kinh hãi, nhưng Hỗn Linh Thần Thiết bị Thiên Khư áp chế lại, một phía khác trói buộc hoàng triều ấn, giống như là bị hoàng triều ấn áp chế, trong lúc nhất thời càng không có cách nào ứng đối.

“Xì!”

Thần kiếm nhanh như thiểm điện, phách ở trên đỉnh đầu, trực tiếp đem toàn bộ thân hình chém thành hai nửa, lui về phía sau nổ tung ra.

Thiên Khư nhất thời mất đi chống lại, Dương Thanh Huyền ở nắm kích chém ngang, lại đem cái kia hai nửa thân thể nằm ngang chém vỡ, chém thành bốn đoạn, bay vào trong nham tương, chết không thể chết lại.

Nguyên thần thứ hai ở xuất kiếm sau, nháy mắt đưa về Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền mạnh mẽ quay người lại, Thập Phương Câu Diệt lại ra tay, mạnh mẽ đánh về phía cái kia lăng không đập xuống quái thú.

“Oanh!”

To lớn kim thân mạnh mẽ chấn động ở quái thú trên người, không ngừng đem áp chế.

Dương Thanh Huyền lại bên trái tay vồ một cái, Hỗn Linh Thần Thiết mất đi “Minh Phong” khống chế sau, lặng lặng trôi nổi ở trên hư không, hoàng triều ấn bị giải phóng ra ngoài, ánh sáng lóe lên tựu đánh rơi mà hạ.

“Ầm ầm!”

Ở hai chiêu lớn đại thần thông liên thủ một đòn hạ, quái thú kia rốt cục hoảng sợ rít gào không ngớt, ủng hộ chớp mắt, đã bị đánh nát bấy, hóa thành vô biên hỏa diễm, bắn về phía bốn phương tám hướng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2139: Hoàn Toàn Thắng Lợi, Trước Khi Đi Ra Chiều Tối

Cái kia từng đoá từng đoá đốm lửa, đều thiêu đốt ra nhiệt độ kinh khủng, đồng thời giữa lẫn nhau soi sáng, hình thành một mảnh mỹ lệ tuyệt luân, như mộng như ảo cảnh tượng, lệnh người không nhận rõ chân thực.

Nhưng tất cả mọi người cảm ứng được, hỏa chi sức mạnh của “lĩnh vực” đang nhanh chóng biến mất, tuy rằng có chút không rõ trước mắt chiến đấu, nhưng biết Dương Thanh Huyền nhất định là phải thắng, không khỏi mừng như điên.

Kiều Tuyết càng là trong đôi mắt đẹp dị thải liên tục, răng trắng khẽ cắn môi đỏ, như xanh miết giống như mười ngón, nắm thật chặc, càng chảy ra mồ hôi nước đến.

“Hừ, nghĩ muốn phân thân chạy trốn, khả năng sao?”

Dương Thanh Huyền thu rồi Thập Phương Câu Diệt, hoàng triều ấn, Chiến Kích Thiên Khư, hai tay lăng không bấm quyết kết ấn.

Tử Viêm Hư Không lần thứ hai giáng lâm xuống, Tử Viêm Cự Thú ở bên trong rít gào không ngớt, đột nhiên lao ra, đánh về phía cái kia chút hỏa diễm.

Lúc trước bị Bản Nguyên Hỏa hóa linh đánh ăn s, Nhị Cẩu Tử từ lâu tụ tập một bụng oán giận cùng lửa giận, giờ khắc này toàn bộ bộc phát ra, cái kia vô số tinh hỏa, ở không trung ngưng lại, càng toàn bộ tụ lại mà đến, ở Nhị cẩu tử rít gào hạ, tràn vào Tử Viêm Hư Không.

Vạn ngàn tinh trong lửa, đều hóa hiện ra quái thú cái bóng, nhưng là đầy mặt kinh khủng, liều mạng rít gào chạy trốn.

Nhưng cũng không làm nên chuyện gì, từng đoá từng đoá đốm lửa bị hút vào Tử Viêm Hư Không, sau đó bị Nhị Cẩu Tử thôn phệ, nguyên bản không nhiễm một chút màu tạp thuần tím thân thể, một điểm điểm biến thành năm màu, sau đó chậm rãi chuyển hồng.

Không bao lâu, sở hữu tinh hỏa đều bị Nhị Cẩu Tử thôn phệ hết sạch, liên quan toàn bộ Tử Viêm Hư Không, đều hóa thành kỳ dị màu sắc.

Dương Thanh Huyền trong mắt tinh mang lấp lóe, cười nói: “Chậm rãi tiêu hóa đi. Ngàn tỉ năm đến chỉ chứa đựng tử hỏa hư không, cũng nên biến hóa một chút.”

Nhị Cẩu Tử phấn khởi gầm thét lên, tràn ngập nguyên thủy mà Man Hoang sức mạnh, theo cái kia Tử Viêm Hư Không một điểm điểm thối lui.

Đến đây, toàn bộ Hỏa chi lĩnh vực, toàn bộ tán loạn.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, đem Hỗn Linh Thần Thiết bỏ vào trong túi.

Trên vùng đất kia dung nham, mất đi Bản Nguyên Hỏa sau, toàn bộ tắt, hóa thành cứng rắn thổ địa, chu vi trong ngàn dặm nhiệt độ, bình thường trở lại.

Hơn trăm tên Giới Vương toàn bộ được cứu trợ, từng cái từng cái mừng rỡ như điên, Ánh Thiền thượng nhân cùng ánh xuyên tử ở lĩnh vực ngoại, đem trọn cái chiến đấu đặt ở trong mắt, đã là trợn mắt ngoác mồm, hoá đá tại chỗ.

Đột nhiên một tên thất tinh Giới Vương lớn tiếng kêu lên: “Dương Thanh Huyền đèn đã cạn dầu! Chư vị, chỉ cần giết hắn, vừa nãy phát hiện những bảo vật kia, tựu toàn bộ là chúng ta!”

Người này vóc người thấp bé, trong mắt bắn ra hưng phấn cùng oán độc vẻ mặt, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, trên người chân nguyên lưu động, nóng lòng muốn thử lại có chút không dám.

Mọi người dồn dập cau mày, tuy rằng nhìn dáng dấp Dương Thanh Huyền hao tổn rất lớn, xác thực không bao nhiêu lực lượng, nhưng nhân gia vừa rồi đem chính mình từ trong tử vong cứu sống lại, như vậy vong ân phụ nghĩa, không khỏi nhân thần cộng phẫn.

Nhưng cũng có chút võ tu trong lòng dập dờn, tựa hồ động tâm.

Dương Thanh Huyền xoay đầu lại, tay phải vồ một cái, Thiên Khư tựu bổ tới.

Một đạo hư không lăng không xẹt qua.

“Chi! Không được!” Tên kia Giới Vương hoảng sợ quát to một tiếng, tựu hóa thành độn quang mà lên nghĩ muốn chạy trốn.

Nhưng trốn chỗ nào được rơi, hư quang lóe lên tựu phách trên người hắn, “A” kêu thảm một tiếng, tựu đoạn vỡ thành hai mảnh, chết không thể chết lại.

“Chi!” Này một chút lập tức làm kinh sợ sở hữu bọn đạo chích.

Đây là đèn cạn dầu sao? Tiện tay dễ dàng loáng một cái tựu chém xuống một tên thất tinh Giới Vương, nhất định chính là đỉnh cao chưa giảm trạng thái a!

Những người nhỏ này nháy mắt bỏ đi tâm tư, từng cái từng cái sắc mặt trắng bệch.

“Tẻ nhạt.” Dương Thanh Huyền khinh miệt hừ một cái, đem cái kia hai nửa trên thi thể chứa đồ nguyên khí toàn bộ thu lại, sau đó đối với Cơ Bắc Dã mấy người nói: “Chúng ta đi thôi.”

Lúc này tựu hóa thành độn quang, đem mấy người bọc lại, bay thẳng đi.

Kiều Tuyết sửng sốt hạ, vội vã tiến lên hét lớn: “Dương Thanh Huyền, khoan hãy đi, chờ hạ!”

Nhưng Dương Thanh Huyền nơi nào để ý tới, độn quang một chút sẽ không có ảnh.

Kiều Tuyết vừa tức vừa gấp, mạnh mẽ giẫm chân tựu đuổi đi.

…

Sau đó nửa tháng, Dương Thanh Huyền mang theo Ánh Thiền thượng nhân thầy trò bốn hạ tầm bảo, phát hiện này thầy trò tầm long vẽ rồng điểm mắt mắt, không chỉ có thể thông qua linh khí xu thế, ngũ hành phân bố đến tìm kiếm linh mạch, bảo vật, tựu liền yêu thú, võ giả hành tung, đều có thể bắt giữ một, hai, thật đang kinh ngạc.

Mà khiến Dương Thanh Huyền rất ngạc nhiên chính là, chạy nửa tháng, đều lại không có phát hiện một viên Luân Hồi Quả.

Ánh Thiền thượng nhân nói từ khi một tháng tám vị trí đầu toà Linh Sơn linh khí trôi đi bắt đầu, toàn bộ Vô Dục Giới bên trong tựu lại không thấy Luân Hồi Quả, tất cả Luân Hồi Thụ phảng phất trong một đêm khô héo điêu linh.

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu nguyên do trong đó, nghĩ nghĩ cũng không sao, một viên Luân Hồi Quả cũng đổi không được bao nhiêu tiền, chính mình cũng không muốn kết hôn Tử Hà, hơn nữa cái kia Tử Hà thực lực cùng thân phận đều thành câu đố, làm hắn kiêng dè không thôi.

đọc truyện cùng //truyencuatui.ne

t/Then chốt mục đích của chuyến này là kiếm tiền, đã thực hiện. Hiện trên người Dương Thanh Huyền, chí ít có trăm tỉ tỉ đồ vật cùng Tinh Hạo Thạch, thực tế chỉ có thể so với hắn tính toán càng nhiều.

Hơn nữa bất ngờ đột phá đến rồi cửu tinh Giới Vương, còn thu được Mộ Thiếu Bạch truyền thừa, Thiên Long Bát Bộ chúng, nhân quả lực lượng, Bản Nguyên Hỏa, Hỗn Linh Thần Thiết các loại, còn giết Ninh gia mấy chục người, bắt được Ninh Tu Chân, để Ninh gia kế hoạch cũng thay đổi lưu thủy, đồng thời làm quen không ít bằng hữu, xông hạ không nhũ danh tiếng, ở tương lai chống lại Ninh gia, cũng có thể dùng tới sức mạnh.

Hoàn toàn không kém chuyến này.

Dương Thanh Huyền cũng phi thường hài lòng, hãy cùng trên Ánh Thiền người phía sau tìm kiếm bảo vật, sau đó mấy người chia đều, đổ cũng thích ý.

Cuối cùng Dương Thanh Huyền đưa ra trao đổi tầm long vẽ rồng điểm mắt thuật, Ánh Thiền thượng nhân không thể, nói thuật này chỉ có thể ánh gia huyết mạch mới có thể tu luyện.

Dương Thanh Huyền cười nhạt, trực tiếp lấy thầy trò hai người một giọt tinh huyết, hòa vào trong cơ thể mình, tiến hành luyện hóa, sau đó nửa uy hiếp nửa dụ dỗ đem tầm long vẽ rồng điểm mắt thuật muốn đi qua, này mới coi như thôi.

Ánh Thiền thượng nhân nghi ngờ không thôi, không xác định Dương Thanh Huyền có hay không thật sự có thể tu luyện thành, theo lý mà nói, mặc dù là lấy ra sức mạnh huyết thống, cũng cần đại lượng cùng loại huyết mạch tiến hành luyện hóa, thí dụ như năm đó Huyền Thiên Cơ dùng Đàm gia bộ tộc huyết mạch, trả lại như cũ vô hạn phục chế võ hồn, như Dương Thanh Huyền loại này tinh đình điểm thủy thức lấy một giọt, chưa từng nghe qua.

Dương Thanh Huyền cũng lười giải thích, đột nhiên kinh ngạc nói: “Thượng nhân, có thể có cảm ứng được cái gì thiên địa quy tắc đang biến hóa?”

Ánh Thiền thượng nhân từ trong suy nghĩ phục hồi tinh thần lại, giương mắt hướng thiên khung nhìn tới, kinh ngạc nói: “Đã đến giờ! Là Vô Dục Giới muốn khép lại!”

Dương Thanh Huyền nói: “Khép kín? Đó chính là nên đi ra rồi, phải như thế nào đi ra ngoài?”

Ánh Thiền thượng nhân nói: “Chờ sẽ tự nhiên sẽ hiện ra đường nối. Vô Dục Giới cùng Vô Dục Thành tương hỗ là ảnh trong gương, giống như là hai cái tinh cầu lẫn nhau vòng quanh xoay tròn, bị đối phương lực hút hút lấy ở. Mỗi khi xoay tròn đến nhất định vị trí thời điểm, hai cỗ hấp dẫn lẫn nhau cùng nhau, tựu tạo thành đường nối. Nhưng toàn xoay qua chỗ khác, chia lìa chớp mắt, đường nối lại sẽ lại xuất hiện một lần.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thì ra là như vậy, vậy chỉ cần an tĩnh chờ đợi ở đây tựu được rồi?”

Ánh Thiền thượng nhân nhìn chằm chằm vòm trời, trong mắt biến ảo ra long hình, nhìn một hồi, nhíu lại đầu lông mày đến, tự lẩm bẩm: “Kỳ quái, quy tắc biến hóa đã rất lớn, vì sao còn không có nửa điểm đường nối hiện lên cái bóng, dĩ vãng không phải như vậy a...”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2140: Chém Vỡ Vũ Trụ Một Đao, Vì Sao Không Thể Bổ Khuyết?

Vô Dục Giới ở ngoài, đường nối trong không gian.

Một đạo hạo nhiên hào quang, tự bảo kính bên trong hiện ra, xẹt qua không trung, tựu khôi phục bình thường.

Nhưng trong gương ánh sáng, hơi chuyển đổi sắc mặt, trở nên hơi vẩn đục cùng hỗn loạn.

Tử Vân đột nhiên mở hai mắt ra, nhìn chằm chằm cái kia Càn Khôn Bảo Kính, vội vàng nói: “Đã đến giờ! Hai cảnh sắp chia lìa, hai vị đại nhân...”

“Ồ?” Lam Anh tà tà nở nụ cười, nhìn bảo kính trên ánh sáng lộng lẫy, lười biếng nói ra: “Không cần phải gấp gáp, chỉ là mới vừa bắt đầu chia lìa, thời gian của chúng ta đầy đủ.”

Tử Vân tràn đầy lo lắng, nói: “Nhưng là...”

Ngự Tinh Ngân nói: “Động thủ đi, vẫn là nắm chặt một chút thời gian. Ta cuối cùng có chút tâm thần không yên cảm giác. Tử Tâm này lão bà, vẫn để ta có chút nhìn không thấu.”

Lam Anh lơ đễnh chân mày cau lại, nói: “Nếu Tinh Ngân huynh không muốn chờ, cái kia liền bắt đầu đi.”

Tử Vân đại hỉ, bay tới Càn Khôn Bảo Kính trước, không ngừng đem bấm quyết đánh vào trong đó.

Kính quang như gợn nước gợn sóng, mấy vị nha hoàn cũng nhanh chóng bấm quyết, liều mạng khởi động đại trận, mỗi người đều là sắc mặt tái nhợt, bởi vì các nàng biết lần này chỉ có thể thành công không thể thất bại, thất bại hậu quả các nàng không gánh vác được, chỉ có một con đường chết.

Càn Khôn Bảo Kính cùng khổng lồ kia trận pháp chậm rãi lơ lửng, lấp lóe bên dưới tựu hướng về phía trước kích bắn mà đi.

Mật thất không gian bên trong những cường giả khác, cũng trong lúc đó di chuyển, mỗi người đều cầm trong tay một món bảo vật, vứt vào cái kia mênh mông bên trong đại trận, sau đó từng người bấm quyết, tạo thành một bộ phức tạp quyết ấn.

Cái kia chút vứt vào bên trong bảo vật, từng người tạo thành một cái trận pháp tiết điểm, lẫn nhau liên kết, rồi lại từng người độc lập.

Sau đó, trận bên trong biến ảo ra lượng lớn tia nhỏ một dạng ánh sáng lộng lẫy, tràn vào bốn phương tám hướng, như là vô tự dòng nước, mọc đầy toàn bộ hư không, lan tràn hướng về vô cùng xa xa, hình thành một bức mênh mông tranh vẽ.

Ngoại trừ Ngự Tinh Ngân cùng Lam Anh ở ngoài, tất cả mọi người một khắc không dám dừng lại, liều mạng bấm quyết đánh vào trong trận.

Cái kia chút tia nhỏ một dạng tia sáng, rất nhanh tựu hòa vào hư không không gặp, từ trận pháp bên trong lại một lần nữa tuôn ra lượng lớn tia sáng, lặp lại phía trước cảnh tượng, một lần lại một biến.

Không biết qua bao lâu, mỗi người đều đầy đầu Đại Hãn, sắc mặt trở nên trắng xám.

Này chút người không có chỗ nào mà không phải là Thiên Giới chi chủ, bất kỳ một vị đi tới bên ngoài, cũng là muốn chấn động thiên hạ tồn tại.

Giờ khắc này nhưng là thận trọng, để bảo toàn đại trận kia vận chuyển.

Lam Anh ánh mắt lấp lóe, khóe miệng vung lên cười khẩy, nói ra: “Đã phong ấn chín lần, hoàn mỹ. Nghĩ từ bên trong đi ra, căn bản là không thể nào. Chỉ cần lại chém đoạn này ảnh trong gương liên hệ, Vô Dục Giới tựu sẽ phiêu cách đi ra ngoài, cũng không còn cách nào liên tiếp đến Vô Dục Thành, bên trong người tựu vĩnh viễn không về được, ha ha.”

Từ đại trận một phía khác, thỉnh thoảng truyền đến to lớn nổ vang, như là vị diện sức mạnh to lớn đang hướng đánh này phong ấn.

Càn Khôn Bảo Kính ở bên trong đại trận lay động, chỉ là kính quang sáng quắc, cũng không bị bất luận ảnh hưởng gì.

Lúc này, Ngự Tinh Ngân đột nhiên hướng về trước một bước đi ra, lẫm liệt khí thế từ trên người bộc phát ra, Tử Vân đám người không khỏi là đổi sắc mặt, vừa mừng vừa sợ, vội vàng lùi lại, nhường ra một con đường.

Tựu liền Lam Anh vẻ mặt, đều có chút nghiêm nghị, con ngươi co lại thành một đường.

Trước mắt người đàn ông này, chính là là cả nam bộ trong vũ trụ, một trong mấy người mạnh nhất!

Không người nào dám chặn con đường của hắn, làm Ngự Tinh Ngân trên người khí thế kéo lên trên lúc tới, thậm chí không người nào dám cùng hắn sóng vai đứng!

Ngự Tinh Ngân đi về phía trước hơn mười bước, một thân một mình bước lên cái kia vũ trụ hư không, tay phải năm ngón tay vồ lấy, một luồng vô cùng lực lượng mạnh từ trong tay tản mát ra, trận pháp đối diện, cái kia nơi phong ấn bên trong truyền tới rung động, phảng phất bình phục rất nhiều, tựu liền vị diện lôi kéo lực lượng, đều khuất phục ở khí thế của hắn hạ.

Một đạo óng ánh hoa mỹ hào quang, từ Ngự Tinh Ngân trong tay phải không ngừng sinh trưởng, cuối cùng hóa thành một thanh sặc sỡ loá mắt thần đao.

Thân đao như ngô câu sương tuyết minh, ngân quang điêu luyện, kim một bên long văn vì là đồ trang sức, tỏa ra phá không đao tiếng kêu.

Ngự Tinh Ngân bên trong cặp mắt đồng quang lóe lên, trong tay thần đao một chút vung lên, liền hướng về vũ trụ hư không chém tới, một đạo gió tiếng kêu cắt rời tiếng, “Híz-hà zz hí-zzz” truyền vào mỗi người trong tai, giống như là hạ ngày sau Không Sơn bên trong, cái kia cương phong xuyên qua rừng thanh âm, vuốt nhẹ ở mỗi người trái tim.

Sau đó chính là đao tiếng vừa vang, gặp được vũ trụ bên trong xẹt qua một tia cực nhỏ ánh bạc.

Ngự Tinh Ngân năm ngón tay buông lỏng, thần đao hóa thành quang ảnh tản đi, xoay người tựu đi trở về, chỉ nhàn nhạt nói rồi hai chữ, “Được rồi.”

Cái kia lấy Càn Khôn Bảo Kính là trận nhãn phong ấn Vô Dục Giới, càng như gãy lìa ngọn núi giống như vậy, không ngừng rung động hướng về xa xa trôi đi, phía trước bị ánh bạc lóe lên qua địa phương, nứt ra một đạo to lớn hồng câu, thẳng vào vô ngần vực sâu.

Mỗi một vị Thiên Giới chi chủ sắc mặt, lúc trước bởi vì tiêu hao quá to lớn mà hiện ra trắng xám, giờ khắc này đều hiện ra một chút hồng hào, càng là kích động vạn phần.

May mắn có thể tận mắt thấy Ngự Tinh Ngân ra tay, đủ để tự kiêu cả đời.

Đồng thời một đao kia chém vỡ vũ trụ sức mạnh, càng là để mỗi người sợ run tim mất mật, rung động không ngớt.

“Ra đi, ra đi...” Tử Vân tự lẩm bẩm, thân thể mềm mại bởi vì kích động mà nhẫn không ngừng run rẩy, có chút khó có thể tự tin.

Đột nhiên, Ngự Tinh Ngân bước chân ngưng lại, càng ở không trung dừng lại.

Lam Anh trong tròng mắt hàn quang lóe lên, bắn mạnh ra tinh mang, nhìn chằm chằm xa xa, trên mặt thậm chí xẹt qua vẻ kinh hãi.

Cái kia vốn đã bị bổ ra vũ trụ, chợt bắt đầu tự động khép lại, mà trôi về xa xa Vô Dục Giới, nhưng là một điểm điểm trôi đi trở về.

Toàn bộ cảnh tượng, giống như là...

Vô số vòng quay thời gian ở trong vực sâu hóa hiện ra, một vị to lớn bóng mặt trời, hiện ra ở tất cả mọi người phía trước, thời gian một chút xíu ở lui trở về.

“Thời gian chảy ngược!”

Tử Vân kinh hô một tiếng, đầy mặt biểu hiện, xinh đẹp kia trên gương mặt, tất cả đều là vẻ kinh hoảng.

To lớn kia bóng mặt trời trên, chẳng biết lúc nào đứng cạnh một vị nam tử mặc áo trắng, trường bào không gió mà bay, hai tay bấm quyết, dẫn động bóng mặt trời thời gian lui về phía sau đổ về.

Lam Anh mắt lạnh nói ra: “Thời gian chảy ngược thuật, cũng không hiếm thấy. Ly kỳ là, năng lượng vũ trụ thủ hằng, muốn bổ khuyết chảy ngược năng lượng, tựu phải tự mình bổ sung đi vào. Ta đến thực sự là rất tò mò, Mục Hải Vực Giới bên trong, khi nào xuất hiện như vậy một khuôn mặt xa lạ, có thể bổ khuyết Ngự Tinh Ngân một đao lực lượng.”

Nam tử mặc áo trắng nhẹ nhàng nở nụ cười, hỏi: “Một đao này, là đại đạo biến thành sao?”

Lam Anh nhíu mày lại, nói: “Tự nhiên không phải.”

Nam tử mặc áo trắng cười nói: “Đã như vậy, vì sao không thể bổ khuyết?”

Ngự Tinh Ngân mặt không hề cảm xúc, lãnh đạm nói: “Nói được lắm! Nếu có thể bổ, vậy thì lại bổ ta một đao.”

Sát na xoay người, thần đao lần thứ hai ở tay, hướng về ngày ấy quỹ trên nam tử, chém thẳng vào mà đi.

Lại là một đạo cực nhỏ ánh bạc, ở vũ trụ bên trong xẹt qua.

Tử Vân đám người, một viên nhắc tới tâm, theo một đao kia chém ra, lần thứ hai phóng rơi xuống.

Ngoại trừ cái khác Thánh Tông danh tộc chi chủ, toàn bộ Mục Hải Vực Giới bên trong, còn không có có người có thể tiếp hạ Ngự Tinh Ngân hai đao.

Một đao này bổ ra, mang ý nghĩa hết thảy kết thúc.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2141: Biết Khó Mà Lui, Oanh Khai Thông Đạo

Huyền Thiên Cơ hờ hững cười nói: “Bốn Thánh Chủ một đao, còn chưa tới phiên ta đây loại vô danh tiểu tốt tới đón, đúng không, Tử Tâm đại nhân.”

Tử Vân cùng bốn vị sắc mặt của nha hoàn, nháy mắt trắng bệch, sợ đến hồn phi phách tán.

“Hừ.”

Trên hư không một đạo thanh âm lạnh như băng vang lên, ở bóng mặt trời bên trên, Huyền Thiên Cơ bên cạnh người, một đạo thân ảnh màu tím hóa hiện ra, giơ tay bấm quyết, lập tức tử khí doanh đầy trời.

Thân ảnh kia giữa trời một trảo, sở hữu tử khí nháy mắt tụ vào trong tay, hóa thành một đạo đánh chém mà đi.

“Thiên Chi Thần Dụ!”

“Ầm ầm!”

Thần dụ chi chiêu cùng Ngự Tinh Ngân một đao đón đánh cùng nhau, nổ ra to lớn hào quang, như sao hoàn khuếch tán, chiếu sáng toàn bộ đen kịt vũ trụ một mảnh rực rỡ màu sắc.

Ngoại trừ Huyền Thiên Cơ khắp nơi dị thải ở ngoài, vào giờ phút này, lại không có người có tâm tư thưởng thức vũ trụ này giữa to lớn khói lửa.

Lam Anh sắc mặt âm trầm, sát khí không ngừng ở trong đôi mắt hiện ra, lạnh giọng nói: “Tiện nhân, giả trang cái gì, ngươi đã tu luyện tẩu hỏa nhập ma, đem một đạo phân thân trốn vào Vô Dục Giới tìm kiếm cứu trị phương pháp đi. Đừng cho là ta không biết. Giờ khắc này chỉ là cung giương hết đà, ở đây giả vờ dáng dấp.”

Tử Tâm trên mặt khăn che mặt, cười lạnh nói: “Rác rưởi, như cảm thấy ta là cung giương hết đà, tựu chính mình lên a..., ở đằng kia léo nha léo nhéo cái gì, còn là nam nhân sao?”

Lam Anh khuôn mặt có chút vặn vẹo, thù mới hận cũ đồng thời bộc phát ra, quát lên: “Tinh Ngân huynh, ngươi và ta liên thủ, đem tiện nhân kia chém! Kế hoạch của chúng ta vẫn là thành công, hơn nữa càng thêm thành công!”

Ngự Tinh Ngân sắc mặt lặng lẽ, nhìn chằm chằm Tử Tâm liếc mắt nhìn, sau đó lại nhìn Huyền Thiên Cơ một chút, than thở: “Đã không có cơ hội.”

Lam Anh hơi thay đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Có ý gì? Lẽ nào này không biết nơi nào nhô ra tiểu lâu la, còn có thể chống lại ngươi và ta?”

“Cái này tiểu lâu la có được hay không chống lại ta không biết, nhưng ít ra ta có thể đối kháng chứ?” Giọng nói lạnh lùng vang lên, ở đằng kia bóng mặt trời mặt trên, lần thứ hai xuất hiện một đạo trung niên bóng người, chính là Bạch Phù, lạnh lùng nói: “Ngự Tinh Ngân mặc dù là bốn Thánh Chủ, nhưng nghĩ muốn giết ta cùng Tử Tâm, không khỏi còn có chút không đủ. Cho tới Lam Anh ngươi, hừ, ta nhưng cho tới bây giờ không để vào mắt quá.”

Lam Anh giận dữ, nhìn Ngự Tinh Ngân, gây xích mích nói: “Tinh Ngân huynh, ta ngăn trở Bạch Phù, ngươi đi giết Tử Tâm tiện nhân kia. Tiện nhân kia nhất định là giả bộ, tình báo của ta chắc chắn sẽ không sai, nàng tu luyện Luân Hồi chí tôn công đã tẩu hỏa nhập ma. Lần này Vô Dục Giới tỷ thí, chính là vì thu được lượng lớn Luân Hồi Quả đến cứu mạng. Chỉ cần Tinh Ngân huynh giết Tử Tâm tiện nhân kia, trở lại giúp ta, chúng ta đồng thời giết Bạch Phù!”

Ngự Tinh Ngân thở dài, nói ra: “Nơi này là Vô Dục Thành, tất cả đều là Tử Tâm người, coi như cuối cùng có thể giết hai người bọn họ, ngươi tựu không nghĩ tới hậu quả sao? Chúng ta bốn người giao thủ, sẽ khiến cho bao nhiêu chấn động, đại Thần Vương sẽ bỏ mặc sao? Đi thôi, việc này đã sẽ không có kết quả.”

Nói xong, liền xoay người, trực tiếp hướng về hư không đạp đi.

Lam Anh làm sao không biết, làm Tử Tâm xuất hiện chặn lại Ngự Tinh Ngân một đao, Bạch Phù lại xuất hiện thời điểm, sự tình cũng đã triệt để thất bại.

Chỉ là nội tâm hắn hết sức không cam lòng cùng oán giận, mạnh mẽ nhìn chăm chú Tử Tâm, Bạch Phù cùng Huyền Thiên Cơ một chút, tựu phất tay áo mà đi, quát lên: “Lùi!”

Những Thiên Giới kia chi chủ, không khỏi là vội vàng đuổi tới.

Nếu như chạy chậm, nói không chắc tựu mãi mãi chỗ này.

Tử Vân vội vàng đuổi theo, lớn tiếng nói: “Tinh Ngân đại nhân, Lam Anh Thần Vương đại nhân, mang ta đi chung đi, nhất định muốn mang ta đi chung đi a!”

Lam Anh khinh miệt nhìn nàng một cái, tràn đầy khinh thường giễu cợt nói: “Mang ngươi đi? Hừ, ngu xuẩn nữ nhân, ngoại trừ cho ta khoái hoạt mấy lần ở ngoài, còn để làm gì?”

Tử Vân trên mặt không có chút hồng hào, tràn đầy tuyệt vọng cùng hoảng sợ, cầu khẩn nói: “Tinh Ngân đại nhân, Lam Anh Thần Vương đại nhân, chỉ cần dẫn ta đi, ta làm cái gì đều đồng ý, làm trâu làm ngựa, làm x nô hầu hạ ngài cũng có thể.”

Bốn vị nha hoàn cũng khổ sở cầu xin.

Lam Anh liếm hạ đôi môi, bánh một chút xa xa Tử Tâm, than thở: “Thiên Giới x nô, hơn nữa tuyệt sắc dung nhan, ta ngược lại thật ra rất muốn đây, nhưng Tử Tâm tiện nhân kia sẽ đồng ý sao? Nếu Tinh Ngân huynh quyết định đi rồi, ta có thể không muốn vì ngươi, lại cùng tiện nhân kia nổi lên va chạm.”

Nói xong, liền phất tay áo mà đi.

Tử Vân nháy mắt cảm thấy một trận trời đất quay cuồng, ở không trung lảo đảo không đứng thẳng được.

Tử Tâm trong mắt, tất cả đều là châm chọc cùng sát khí, nhưng cũng không để ý tới Tử Vân, mà là nhìn Huyền Thiên Cơ, khôi phục bình hòa ánh mắt, từ tốn nói: “Lần này lại muốn cám ơn ngươi. Nhưng này chúng tướng không vòng ta là sẽ không bỏ qua. Lần này ngươi có thể đi, lần sau gặp lại, liền là địch nhân. Trừ phi ngươi giao ra chúng tướng không vòng, như vậy chúng ta sẽ là bằng hữu tốt nhất. Mà ngươi ở Thần Vương phủ địa vị, cũng gần bằng với ta một người bên dưới.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Cùng Thần Vương làm bạn, tuy rằng rất vinh hạnh, nhưng ta thật không có hứng thú a, vẫn là chúng tướng không vòng càng tốt hơn, lúc không có chuyện gì làm có thể chuyển chơi đây, ha ha.”

Bóng người lóe lên, tựu trốn vào hư không, mà đầy trời vòng quay thời gian cùng bóng mặt trời, cũng ở trong chớp mắt biến mất.

Tử Tâm liếc mắt nhìn phía sau, nói với Bạch Phù: “Này phong ấn đại trận...”

Bạch Phù nói: “Ta tới đi.”

Tử Tâm chỉ trỏ, liền lui về phía sau.

Bạch Phù giơ tay lên, một mảnh bạch quang ở lòng bàn tay biến ảo mà ra, bên trong bốc lên bên dưới, hiện ra một khối bình thường không có gì lạ màu trắng gạch đầu, như lưu tinh giống như hướng về phía trước vọt tới.

“Ầm ầm!”

Màu trắng gạch đầu ở không trung một chút biến lớn mấy ngàn lần, mạnh mẽ đánh ở trên đại trận.

Vô số vết rạn nứt từ đánh địa phương bắt đầu khuếch tán.

Càn Khôn Bảo Kính từ trận bên trong nổi lên, trên dưới lăn lộn bất định.

Tử Tâm lạnh rên một tiếng, trong mắt hàn ý đại thịnh, giơ tay bấm quyết, đánh vào trong gương, không ngừng khống chế bảo kính, tránh thoát đại trận ràng buộc. Này bảo kính chính là nàng truyền cho Tử Vân, lại bị chính mình nghĩa nữ bán đi, nội tâm dâng lên lửa giận vô biên cùng sát khí.

Tử Vân năm người, quỳ sát ở trên hư không trên, cả người run lẩy bẩy.

…

Vô Dục Giới bên trong, Dương Thanh Huyền, Cơ Bắc Dã, Ánh Thiền thầy trò ngồi xếp bằng hư không lặng lặng chờ, một tòa chính là hai, ba ngày.

Đột nhiên, bốn người đồng thời ngẩng đầu lên, kinh hỉ mà rung động nhìn trời cao trên.

Nguyên bản bầu trời trong trẻo vòm trời, một chút trở nên tối nghĩa bất định, mây đen nằm dày đặc.

Đồng thời có tiếng nổ thật to từ đằng xa truyền đến, “Ầm ầm ầm” từng tiếng rung động, giống như là muốn đem vòm trời đánh nát.

Dương Thanh Huyền cảm nhận được cái kia xuyên thấu tới được sức mạnh, sợ hỏi: “Thượng nhân, mỗi lần đường nối xuất hiện, đều là như vậy kinh thiên động địa sao?”

Ánh Thiền thượng nhân lắc đầu nói: “Chưa bao giờ như vậy kỳ quái quá, lão hủ tiến nhập Vô Dục Giới rất nhiều lần, tình huống như thế cũng là lần đầu tiên gặp được.”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, gật đầu nói: “Sự tình xảy ra có dị, mọi người cẩn thận một chút.”

Đúng lúc này, cái kia vòm trời rốt cục ở một đòn bên dưới, trực tiếp phá nát mở, một đạo to lớn bạch quang, như đâm thủng đêm tối chùm sáng, chiếu vào.

Sau đó đầy trời lăn lộn mây đen, toàn bộ tản ra.

Đường hầm to lớn, đứng sừng sững ở bên trong đất trời.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2142: Đường Nối Gặp Gỡ, Nghiêm Ngặt Kiểm Tra

"Mở ra!"

Ánh Thiền thượng nhân ngạc nhiên quát to một tiếng, nhìn cái kia chiếu xuống bạch quang, tràn đầy kinh hỉ.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, hỏi: "Dĩ vãng cũng là như vậy mở ra sao?"

Ánh Thiền thượng nhân sửng sốt hạ, lắc đầu nói: "Là có chút kỳ dị, này bạch quang như là..."

To lớn kia bạch quang chiếu xuống sau, từ từ trở thành nhạt, một điểm điểm bắt đầu ở không trung biến mất.

Dương Thanh Huyền hỏi Cơ Bắc Dã: "Ngươi cảm thấy thế nào?"

Cơ Bắc Dã nói: "Như là bị người đánh vỡ đường nối." Trầm ngâm hạ, lại nói: "Chẳng lẽ là bên ngoài xảy ra chuyện gì, cần cường giả ra tay oanh khai thông đạo?"

Dương Thanh Huyền nói: "Cùng ta suy đoán một dạng, đều cẩn thận một chút tốt, chí ít không muốn cái thứ nhất đi ra ngoài, chờ một trận lại nhìn một chút."

Ánh Thiền thầy trò hai người cũng là tán thành, lúc này đứng ở một mảnh đỉnh núi trên, lẳng lặng nhìn.

Sau đó không lâu, tựu bắt đầu lục tục có võ giả bay lên vòm trời, theo cái kia bị bạch quang đánh vỡ đường nối rời đi.

Người rời đi không ngừng tăng nhanh, đồng thời Ánh Thiền thượng nhân thầy trò triển khai tầm long vẽ rồng điểm mắt thuật, cũng không phát hiện linh khí cùng nguyên tố có cái gì gợn sóng, chứng minh ngoại giới tương đối vẫn là ổn định.

Dương Thanh Huyền bốn người này mới hóa thành độn quang, hướng về cái kia giới ngoại bỏ chạy.

Tiến nhập bạch quang nhập khẩu sau, một đoạn hẹp dài đen kịt không gian, phảng phất tiến vào trong vũ trụ.

Mấy người đi một hồi, đột nhiên một đạo thanh âm quen thuộc truyền đến, tựa hồ kêu Dương Thanh Huyền một tiếng.

“Huyền Thiên Cơ!” Dương Thanh Huyền cả kinh kêu lên, trong hai con ngươi kim quang lóe lên, lập tức phát hiện ở lối đi một bên, Huyền Thiên Cơ chính đứng chắp tay, hờ hững mỉm cười.

“Cái này cho ngươi.” Huyền Thiên Cơ hơi vung tay, tựu một ánh hào quang bắn ra.

Dương Thanh Huyền nắm ở trong tay vừa nhìn, là một cái phổ thông túi chứa đồ, thần thức quét qua, phát hiện mặt trên rơi xuống cấm chế, nhìn không rõ ràng đồ vật bên trong.

“Đây là cái gì?” Dương Thanh Huyền hỏi, phát hiện Huyền Thiên Cơ đã tại chỗ biến mất, chỉ lưu lại nhàn nhạt tiếng vang, “Ngươi sau khi rời khỏi đây liền biết rồi.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, lại lật xem một chút trong tay túi chứa đồ, xác thực bình thường không có gì lạ, là một cái ở so với bình thường còn bình thường hơn túi, chỉ có điều cấm chế phía trên tương đối tinh xảo, trừ phi dùng mạnh mẽ phá khai, bằng không trong thời gian ngắn sợ là không phá hết.

“Làm cái gì?!” Dương Thanh Huyền hai hàng lông mày nhíu chặc hơn.

Hắn nghe Cơ Bắc Dã nói ngày đó ở Luân Hồi đại trận bên trong trải qua, nếu không có Huyền Thiên Cơ chỉ đường, bọn họ mấy ngàn người khả năng đều phải treo ở bên trong.

Nhưng theo Dương Thanh Huyền, Huyền Thiên Cơ không chính không tà, làm việc toàn bằng chính mình yêu thích, hơn nữa không có thiện ác là không an phận, lại túc trí đa mưu, lòng dạ cùng thực lực đều sâu không lường được, là một cái mười phần cần cảnh giác cùng kiêng kỵ người, cũng không thể hoàn toàn tin tưởng.

Cơ Bắc Dã nói: “Đại nhân, chúng ta đi thôi.”

Đường nối bên trong thỉnh thoảng có người đi vào, đi đến Vô Dục Thành, đi ngang qua chi không ít người đều nhận ra Dương Thanh Huyền, tôn kính kêu một tiếng “Thanh Huyền đại nhân”, sau đó lại vội vội vàng vàng chạy đi.

Dương Thanh Huyền không kịp tỉ mỉ nghĩ, đem túi chứa đồ thu hồi, nói: “Đi ra ngoài trước rồi nói.”

Bốn người tiếp tục hướng phía trước bước đi, sau đó không lâu liền gặp được đường nối xuất khẩu, thuận lợi từ Vô Dục Giới đi ra.

Từng hàng toàn thân kim giáp võ tu, bày trận ở đường nối lối ra, duy trì trật tự. Cái kia chỉnh tề trang phục song song cùng nhau, giống như là tạo thành một mặt vàng chói lọi tấm gương, chiếu sáng mỗi cái người đi ra ngoài.

Dương Thanh Huyền ánh mắt quét qua, thầm giật mình, này duy trì trật tự người nhiều quá rồi đấy chứ?

Nhất phía trước là bốn tên râu dài tóc trắng ông lão, trên mặt nhăn nhúm như vỏ cây giống như da bị nẻ mở, ngũ quan đều già nua dính ở trên mặt, tất cả đều nửa khép hai mắt, không cảm ứng được trên người có bất kỳ khí tức gì, nhưng dù là ai vừa nhìn, đều biết chắc là Thiên Giới lão quái, hơn nữa khẳng định còn chưa phải là một sao.

Phía sau chính là hơn mười vị một sao Thiên Giới, tướng mạo khác nhau, trên người khí tức cũng bất tận tương đồng, duy nhất giống nhau chính là mạnh mẽ, không gì sánh nổi mạnh mẽ.

Lại sau đó chính là quay chung quanh ở đường nối bốn phía giữ gìn trật tự kim giáp võ sĩ, chỉnh chỉnh tề tề vừa vặn 500 người, hơn nữa tất cả đều là Giới Vương.

Ở cường đại như vậy đội hình khí tức áp bức hạ, từng cái từ Vô Dục Giới bên trong đi ra võ giả, không khỏi là hoàn toàn biến sắc, không rõ vì sao nơm nớp lo sợ đi về phía trước, chỉ lo không cẩn thận phạm cái gì kỵ, trực tiếp đưa tới họa sát thân.

Lối đi phía trước, là Luân Hồi Quả hối đoái nơi, căn cứ Thần Vương phủ quy củ, mỗi một viên Luân Hồi Quả đều phải bán cho Thần Vương phủ, không thể tự ý lưu thông đi ra ngoài, vì lẽ đó Thần Vương phủ người ở lối ra thiết trí hối đoái điểm.

Đồng thời nhân vì lần này lịch luyện tính đặc thù, hối đoái gọi không, lơ lửng một mặt màn nước, mặt trên hiện lên xếp hạng thứ mười võ giả họ tên.

Dương Thanh Huyền phóng tầm mắt nhìn, phát hiện mọi người đạt được Luân Hồi Quả, xa so với chính mình tưởng tượng ít hơn, giờ khắc này xếp hạng thứ nhất, bất quá là danh tộc người thắng một vị đệ tử thiên tài, gọi Doanh Hợi, nhưng cũng chỉ có 986 viên, tên thứ hai là danh tộc Chu gia đệ tử Chu Bình, 640 viên.

Ở hối đoái điểm cách đó không xa, là một tấm lóe lên mạ vàng dị thải vương tọa, mặt trên ngồi xếp bằng một vị tuyệt đẹp thiếu nữ, thanh thuần động lòng người, giảo như Thu Nguyệt, tay thuận bấm quyết ấn, nhắm mắt tu luyện.

Chính là Tử Tâm Thần Vương thứ sáu nghĩa nữ Tử Di.

Tựa hồ nơi này tất cả công việc, đều là Tử Di đang phụ trách, cũng không biết Tử Vân nơi nào đi.

Dương Thanh Huyền có nghi hoặc trong lòng, đột nhiên một đạo thanh âm lạnh như băng vang lên, “Không nhìn Thần Vương phủ quy củ, ngay trước mặt ta muốn đem Luân Hồi Quả mang đi, cho rằng Thần Vương phủ là tốt như vậy trêu sao?”

Tử Di mở hai mắt ra đến, cái kia lông mi thật dài, giống như là búp bê sứ giống như vậy, cho nàng tăng tăng thêm vô số mê người khí chất, mà giờ khắc này chính nhìn chằm chằm một vị màu đỏ áo choàng đầu trọc võ tu, bắn ra như nước giống như sáng ngời ánh sáng.

Cái kia đầu trọc là năm sao Giới Vương thực lực, chính đi ở mặt khác một con đường trên, không có Luân Hồi Quả võ tu, có thể không trải qua quá hối đoái điểm, trực tiếp từ bên cạnh đường nối đi ra ngoài.

Cái kia nam đầu trọc hoàn toàn biến sắc, mồ hôi lạnh che kín toàn bộ đầu trán, toàn thân đều bị ướt đẫm mồ hôi, thân thể run run lợi hại, run giọng nói: “Tử Di đại nhân, tại hạ kẹt ở năm sao đỉnh cao đã lâu, công pháp tu luyện vừa vặn cùng Luân Hồi Quả sức mạnh có chút gần gũi, vì lẽ đó nhất thời não mộng, nổi lên lòng tham, mong rằng Tử Di đại nhân tha mạng. Tựu năm viên Luân Hồi Quả, ta đây tựu dâng lên, không muốn Thần Vương phủ một phân tiền!”

Gấp vội vàng lấy ra một thanh trường kiếm, mặt trên từng tầng từng tầng phong ấn trận pháp lấp lóe, đầu trọc dùng sức chấn động, “Oành” một tiếng đem cái kia kiếm chấn động đoạn, trước người tựu hiện ra năm viên Luân Hồi Quả.

Nghĩ là này nam đầu trọc cho rằng giấu ở kiếm bên trong, lại bố trí xuống phong ấn, liền có thể lấy tránh thoát tra một cái.

Nhưng ở Tử Di bên cạnh người, lơ lửng Càn Khôn Bảo Kính, chính soi sáng ra hai cái lối đi trên cảnh tượng, bất kỳ đi qua võ giả, đều tất nhiên bị bảo kính chiếu ảnh, ai cũng trốn không thoát.

Dương Thanh Huyền phóng tầm mắt nhìn, phát hiện cái kia bảo kính trên hiện ra năm cái điểm sáng màu xanh lục, chính đại diện cho có năm viên Luân Hồi Quả, không khỏi thầm giật mình, lòng nghĩ này kính làm thật là lợi hại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2143: Có Tin Mừng Số Một, Không Biết Làm Sao

Đầu trọc hai tay dâng trái cây, rất cung kính nâng qua đỉnh đầu, dâng hiến cho Tử Di.

“Ai, vì năm viên trái cây không còn một cái mạng, khổ như thế chứ?” Tử Di lộ ra vẻ không đành lòng, than thở: “Niệm tình ngươi tu hành không dễ, cho ngươi lưu lại toàn thây đi.”

Đầu trọc cả người cự chiến, liều mạng cầu xin tha thứ: “Đại nhân, đại nhân tha cho ta đi, ta biết lỗi rồi, ta thật sự biết lỗi rồi, sau đó cũng không dám nữa!”

Tử Di khoát tay nói: “Nhận sai tựu hữu dụng, muốn quy củ làm gì? Mang xuống đi, không muốn ngược đãi hắn, cho hắn lưu lại toàn thây. Nhưng nếu là hắn không thức thời, tùy tiện.”

“Là. Tử Di đại nhân thực sự là lòng từ bi.” Một vị người mặc Huyền Thanh sắc áo khoác ngoài nam tử, khẽ cười một tiếng, bóng người lay động hạ, sẽ đến nam đầu trọc bên cạnh người, đem nắm lấy.

Như diều hâu vồ gà con giống như, nhấc theo cái kia nam đầu trọc loáng một cái, sẽ cùng thời gian tại chỗ biến mất. Vị này Huyền Thanh sắc áo khoác ngoài nam tử vì là cửu tinh Giới Vương, cái kia nam đầu trọc căn bản không có nửa điểm sức phản kháng.

Trong cả sân đều yên tĩnh lại, tuy rằng không có phát sinh máu tanh tràng diện, nhưng vô hình kia bên trong uy áp cùng xơ xác, nhưng lệnh mỗi người trong lòng run rẩy, toàn bộ đều cẩn thận trải qua hai cái thông đạo, không dám tiếp tục có bất kỳ ẩn giấu.

Tử Di nói: “Thần Vương quy củ, không cho có phạm, mong rằng chư vị bằng hữu đại nhân thứ lỗi, nhiều phối hợp một, hai.”

“Tử Di tiên tử làm được đúng, ở Thần Vương phủ trên địa bàn làm việc, đương nhiên phải tuân thủ Thần Vương phủ quy củ, cái kia nam đầu trọc chết chưa hết tội.”

“Đúng, đáng đời hắn gieo gió gặt bão. Tử Di tiên tử còn nhỏ mạo mỹ thực lực mạnh, đồng thời làm việc một chút cũng không chứa cháy, so với chúng ta này chút sống hơn trăm tuổi cũng làm luyện.”

“Ở Thần Vương nghĩa nữ bên trong, Tử Di tiên tử không thể nghi ngờ là đẹp nhất nhân từ nhất một vị.”

Bốn phương tám hướng, các loại nịnh hót âm thanh truyền đến, đều là tranh nhau quyến rũ.

Dương Thanh Huyền thầm than không ngớt, đều là từ đường ranh sinh tử giãy dụa lại đây, từng bước một khổ tu, chiến đấu, đột phá, tìm hiểu, mới có thành tựu ngày hôm nay Giới Vương, lại có thể nói ra này chút nịnh hót lời, sợ là tương lai tu vi khó hơn nữa tinh tiến.

Dương Thanh Huyền cùng Cơ Bắc Dã, Ánh Thiền thượng nhân thầy trò, ở xếp hàng đội thật dài sau, đổi trên người Luân Hồi Quả, liền hướng về đường nối ở ngoài đi đến.

Đột nhiên, hắn trong lòng sinh ra ý nghĩ, dưới chân bộ pháp hơi ngưng lại, liền nghe một tiếng than thở thật dài tiếng truyền đến, “Tại sao tổng có mấy người không nghe lọt, tự cho là so với người khác lợi hại sao? Hay là bởi vì cái khác cái gì? Ta tốt nói khuyên bảo, nhưng dù sao là có người muốn hướng về tử lộ trên đi, thế nhân chi không minh, ngu muội đến đây.”

“Ngươi không phải là đang nói ta đi? Đầu óc ngươi có hố?” Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, xoay người.

“Chi!” Tất cả mọi người là trong lòng kinh hoàng, cái gì người như vậy chảnh? Dám như vậy nói chuyện với Tử Di? Vô số ánh mắt đồng loạt nhìn tới.

Đặc biệt là Thần Vương phủ người, có chút mộng bức không thể tin được, tựu cả kia bốn vị thần bí khó lường ông lão, cũng hơi mở hai mắt ra, trong con ngươi bắn ra một đường ánh sáng.

Dương Thanh Huyền nhìn phía cái kia Càn Khôn Bảo Kính, nháy mắt tựu ngây dại, chỉ thấy bảo kính chính chiếu chính mình, mặt trên từng đạo từng đạo điểm sáng màu xanh lục hiện ra, đồng thời ở không ngừng tăng nhanh.

“Là Dương Thanh Huyền!” Trong đám người có người kêu lên một tiếng sợ hãi, lập tức tất cả mọi người đổi sắc mặt.

Không ít người đối với Dương Thanh Huyền đều là mang lòng cảm kích tình, nhưng cũng có thiếu bộ phận đố kị vạn phần, ước gì gặp được Dương Thanh Huyền xui xẻo, giờ khắc này đều là lộ ra ác độc mỉm cười.

Khương Nguyệt Lưu cùng Hư Vô Danh đám người, đã qua đường nối, muốn chờ nhìn tỷ thí kết quả, gặp được Dương Thanh Huyền, đều nghĩ chờ hắn đi ra lại chào hỏi, nhưng vạn vạn không nghĩ tới xảy ra tình cảnh này.

Hai người đều là trong lòng rùng mình, nhìn cái kia Càn Khôn Bảo Kính, đều là lấy làm kinh hãi, lòng nghĩ Dương Thanh Huyền cũng không phải là vụng về người, làm sao sẽ phát sinh chuyện như vậy?

Hai người đều đang nghĩ, nhất định phải tận tất cả biện pháp đem Dương Thanh Huyền cứu được!

Cơ Bắc Dã cả kinh nói: “Đại nhân, xảy ra chuyện gì?”

Dương Thanh Huyền hai con ngươi ngưng lại, đột nhiên đưa tay lấy ra một cái túi đựng đồ, thông thường không thể thông thường hơn nữa cái kia loại, mặt trên có tinh diệu phong ấn.

Cơ Bắc Dã sững sờ, nói: “Huyền Thiên Cơ...”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, thở dài, Huyền Thiên Cơ rốt cuộc là ý gì? Lần này chính mình thảm, nhảy vào Hoàng Hà đều không tẩy sạch.

“Mau nhìn! Trời ạ, này rốt cuộc có bao nhiêu Luân Hồi Quả a!” Lại là một người kinh hô lên.

Chỉ thấy Càn Khôn Bảo Kính trên, quang điểm nhanh chóng tăng nhanh, rất nhanh liền lên một ngàn, rậm rạp chằng chịt tụ hợp lại cùng nhau.

Nhưng tại chỗ không khỏi là Giới Vương cường giả, hơn nữa rất nhiều đề tu luyện Linh Mục thần thông, một chút tựu thấy rõ, tổng cộng 2,300 viên.

Thêm vào Dương Thanh Huyền trước đổi 320 viên, tổng cộng là 2,620 viên.

Mà giờ khắc này màn nước trên biểu hiện đứng thứ nhất, bên thắng Doanh Hợi, cũng bất quá hơn 900 viên, chỉ có Dương Thanh Huyền một phần ba.

“Chi!” Toàn trường mấy ngàn hai mắt quang, tất cả đều rơi trên người Dương Thanh Huyền, yên lặng yên lặng như tờ.

Dương Thanh Huyền: “...”

Tử Di cũng ngây ngẩn cả người, cái kia thanh thuần hoàn mỹ trên mặt, tràn đầy dại ra, trước mắt tình huống này không biết xử lý như thế nào.

Theo quy củ, Dương Thanh Huyền một mình mang theo Luân Hồi Quả đi ra ngoài, là muốn luận xử.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền vừa nãy lại dám nói chính mình đầu óc tiến vào nước, nội tâm một chút liền giết tâm nổi lên, có thể hiện tại Dương Thanh Huyền Luân Hồi Quả số lại là đệ nhất...

Hơn nữa từ trái cây kia số lượng đến nhìn, hẳn là ổn lấy đệ nhất không huyền niệm.

Đã qua nhiều người như vậy, không có khả năng lắm có người đến sau vượt qua, như vậy theo tỷ thí quy củ, Dương Thanh Huyền chính là mình Thất muội Tử Hà phu quân, cũng là Mẫu Thượng rể hiền, này...

Tử Di một chút mộng ép, sống ở đó, không biết làm sao.

“Ha ha, chúc mừng Thanh Huyền huynh, có tin mừng số một, trở thành Tử Tâm Thần Vương đại nhân rể hiền!”

Đường nối ở ngoài, Khương Nguyệt Lưu một chút phản ứng lại, lập tức ôm quyền nói mừng, âm thanh vang dội, chấn không gian vang lên ong ong, để mỗi người đều nghe gặp.

Chỉ cần ngồi vững Dương Thanh Huyền là Tử Tâm rể hiền, là Tử Hà phu quân, ích kỷ như vậy mang theo Luân Hồi Quả việc, tự nhiên cũng là không giải quyết được gì.

Hơn nữa một khi Dương Thanh Huyền cùng Tử Tâm Thần Vương phủ dính líu quan hệ, như vậy người giá trị càng lớn hơn, đem tới đối phó Ninh gia, tựu tuyệt đối không phải bọt nước, mà là nắm giữ xứng đôi sức mạnh.

Này chút đối với hắn Khương Nguyệt Lưu, vẫn là Khương gia, đều là lợi ích to lớn.

Hư Vô Danh đám người, cái kia chút cảm kích Dương Thanh Huyền ân cứu mạng võ tu, tất cả đều phản ứng lại, thuận thế hô lớn: “Chúc mừng Thanh Huyền đại nhân có tin mừng số một!”

Toàn bộ bên trong không gian, tràn đầy một mảnh sung sướng cùng chúc thanh âm, khoái trá tâm tình ở trong hư không vũ trụ lan tràn.

Chỉ có bên thắng Doanh Hợi, đầy mặt tái nhợt âm trầm, tức giận nghiến răng nghiến lợi, quát: “Hắn nếu đem trái cây mang đi ra ngoài, tựu chứng minh những trái này không tham dự tỷ thí, không thể thống kê đi vào!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi nói đúng.”

Doanh Hợi sững sờ, có chút không phản ứng kịp, tự mình nói đúng? Chính mình nói gì? Lẽ nào chính mình nói sai cái gì sao?

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2144: Chạy Thoát Sao? Toàn Thành Phong Tỏa

Khương Nguyệt Lưu lớn tiếng mắng: “Doanh Hợi, ngươi não tàn chứ? Trái cây lẽ nào với ngươi giống nhau là lợn, còn biết có muốn hay không tham gia thi đấu? Thần Vương phủ quy củ là ngươi định sao? Ngươi nói tham gia tựu tham gia, không tham gia tựu không tham gia?!”

Hư Vô Danh gật đầu nói: “Tháng lưu huynh ta hết sức tán đồng, coi như ngươi có thể thu được số một, Tử Hà tiên tử cũng chắc là sẽ không gả cho ngươi loại này trí chướng.”

Doanh Hợi khí cổ đỏ chót, giận dữ hét: “Ngươi, các ngươi...”

Khương Nguyệt Lưu giễu cợt nói: “Làm sao, ngươi phải cùng chúng ta động thủ?”

Hư Vô Danh cũng thả ra trong tay kiếm, một bộ có loại tới dáng vẻ.

Bên thắng tuy là danh tộc một trong, nhưng so với Khương gia cùng Thiên Kiếm Môn vẫn là có chênh lệch, Doanh Hợi chính mình đối đầu Khương Nguyệt Lưu cùng Hư Vô Danh cũng không có phần thắng, huống chi là hai người cùng nhau, tức giận nói không ra lời.

Ở một mảnh vui mừng chúc mừng trong thanh âm, Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, cao giọng nói: “Vị này Doanh Hợi nói không sai, ta những trái này là không tham gia tỷ thí, đứng thứ nhất hay là hắn, Tử Hà tiên tử cần phải gả cho Doanh Hợi huynh.”

Toàn trường lập tức yên lặng như tờ, đây là tình huống gì?

Vô số người nằm mơ đều phải cười tỉnh sự tình, vô số người tranh nhau xé rách đầu đều muốn thực hiện sự tình, vô số người hao tốn vô số đại giới đều không thể được chuyện, hắn lại không muốn?

Khương Nguyệt Lưu cũng ngây ngẩn cả người, giật mình nói: “Thanh Huyền huynh, ngươi...”

Dương Thanh Huyền xua tay một cái chỉ, nói: “Ta nói là thật tâm lời, hơn nữa ta đã có vợ rồi, không thể tái giá.”

Mọi người không khỏi nghĩ đến, người này ngốc chứ? Có lão bà toán cái gì, mọi người ở đây, cái nào không có mấy mấy mươi cái, thậm chí mấy trăm lão bà, đây đối với một vị Giới Vương mà nói, xem như là sự kiện sao?

Tử Di ánh mắt lóe lên vẻ kinh ngạc, không khỏi nhiều quan sát Dương Thanh Huyền vài lần, lập tức nghiêm nghị nghiêm nghị nói: “Dương Thanh Huyền mang theo Luân Hồi Quả đi ra ngoài, vi phản Thần Vương phủ quy củ, theo tội làm nơi! Nhưng Dương Thanh Huyền lấy được Luân Hồi Quả lại là đứng thứ nhất, theo quy củ làm thưởng. Việc này cực kỳ phức tạp, ta tạm thời bất tiện làm chủ, trước đem Dương Thanh Huyền áp xuống, chờ ta hồi bẩm Mẫu Thượng phía sau, lại định đoạt sau.”

Tử Di động tác này mười phần thông minh, chính mình bất hảo quyết định, trực tiếp đẩy về cho Tử Tâm đi quyết định, một là không sẽ sai lầm, thứ hai ra vẻ mình sẽ không tự tiện chủ trương.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Áp xuống? Này cũng không cần đi, ta phải số một, tựu khen thưởng ta bình yên ly khai là tốt rồi. Này chút Luân Hồi Quả ta cũng không cần, quyền làm tất cả đưa cho Thần Vương phủ.”

Tử Di lạnh lùng nói: “Xử trí như thế nào, há lại là ngươi có quyền giải thích? Áp xuống!”

Dương Thanh Huyền còn nghĩ chống lại biện giải, tựu phát hiện mình tả hữu đột nhiên nhiều hai vị cường giả, hơn nữa đều là Thiên Giới chi chủ.

Một người trong đó đưa tay liền hướng Dương Thanh Huyền chộp tới, giễu cợt nói: “Tiểu tử, là một bước lên trời, trở thành người trên người, vẫn là hạ Hoàng Tuyền, làm cái quỷ chết oan, tựu nhìn vận khí của ngươi.”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, năm ngón tay hư nắm, nhưng nháy mắt tựu lỏng ra, bên trong không gian này Thần Vương phủ cường giả sức chiến đấu, sợ là dẹp yên toàn bộ La Phù cảnh giới cũng đủ, chính mình mạo muội ra tay, chỉ có thể gặp phải cường đại hơn trấn áp. Đặc biệt là cái kia bốn vị ánh mắt nửa khép ông lão, sợ là tùy tiện một vị, cũng có thể dễ dàng phế bỏ chính mình.

Ngay lập tức bình tĩnh, hướng về Cơ Bắc Dã liếc mắt ra hiệu, liền tùy ý vị kia Thiên Giới chi chủ nắm lấy chính mình bả vai, bóng người loáng một cái tựu sử dụng tới không gian thần thông, lao ra phía ngoài.

Một vị khác Thiên Giới chi chủ cũng theo sát mà lên.

Hai người tuy rằng đều chỉ là một sao Thiên Giới, nhưng phái tới áp giải một vị cửu tinh sơ kỳ Giới Vương, đã là đối với hắn hết sức coi trọng.

Khương Nguyệt Lưu hô lớn: “Thanh Huyền huynh không cần lo lắng, chúng ta sẽ tận tất cả sức mạnh tới cứu ngươi!”

Dương Thanh Huyền cùng hai vị Thiên Giới chi chủ, sớm đã biến mất ở đường nối ở ngoài.

Cơ Bắc Dã trong mắt xẹt qua vẻ lo âu, cũng vội vàng ẩn trốn ra đi.

Tử Di xoa bóp hạ huyệt Thái Dương, chỉ cảm thấy trở nên đau đầu, khoát tay áo một cái, nói: “Tiếp tục duy trì trật tự, mọi người muốn...”

“Oanh!” Lời còn chưa dứt, bên ngoài truyền đến một đạo chấn động to lớn, chỉnh cái thông đạo không gian đều lắc động không ngừng, một trận mới dừng lại.

“Xảy ra chuyện gì?” Tất cả mọi người trên mặt mang theo nghi hoặc, đường nối ở ngoài chính là Vô Dục Thành, ai dám ở Vô Dục Thành gây sự?

Hơn nữa năng lượng to lớn như vậy gợn sóng, thậm chí xuyên thấu bí cảnh không gian, để bên trong lối đi tất cả mọi người chân thiết cảm nhận được.

Tử Di đột nhiên cả kinh nói: “Chẳng lẽ là... Không thể...”

Mọi người còn vì phản ứng lại, Thần Vương phủ cái kia bốn vị lão giả, cũng đã biến mất ngay tại chỗ.

Sau một khắc, hai đạo độn quang cùng nhau rơi ở Tử Di trước mặt, chính là vừa rồi áp giải Dương Thanh Huyền hai người, đều là quỳ một chân trên đất, một người trong đó xấu hổ nói ra: “Thuộc hạ đáng chết, mời Tử Di tiểu thư giáng tội!”

Tử Di cả kinh há to mồm, ngơ ngác nói: “Đúng là hắn trốn...”

Phía dưới kẹt ở trong cổ họng, hoàn toàn không nói ra được.

Dù sao hai vị Thiên Giới áp giải một vị cửu tinh sơ giai Giới Vương, căn bản không thể ra vấn đề, có thể hiện tại không chỉ có xảy ra vấn đề, hơn nữa còn chỉ là trong nháy mắt, tựu tại chỗ có Thần Vương phủ cao thủ mí mắt sau đó chuồn mất.

Khương Nguyệt Lưu đám người càng là hoá đá tại chỗ, từng cái từng cái không phản ứng kịp.

Hắn lại chạy trốn?

Hắn vì sao phải trốn?

Nhưng rất nhanh lại bay lên một tia kỳ quái tình cảm, khà khà, thật không hổ là Dương Thanh Huyền a...

Tử Di đối với cái kia quỳ hai người khoát tay nói: “Không cần tự trách, người tổng có lúc sai, thời khắc tỉnh lại tự mình là tốt rồi. Tử Sơn bốn lão đã đuổi theo, nơi đây lại là Vô Dục Thành, địa bàn của chúng ta, cái kia người trốn không thoát đâu.”

Nói xong, an vị trở lại mình trên vương tọa, nhắm hai mắt lại tĩnh tu.

Nhưng nội tâm nhưng cũng không bao giờ có thể tiếp tục bình tĩnh lại, đều là thoáng hiện Dương Thanh Huyền khuôn mặt, cùng vừa mới phát sinh qua từng hình ảnh, nội tâm đột nhiên tự hỏi nói: “Thật sự... Trốn không thoát à...”

Nàng đột nhiên có loại hoảng hốt, cảm thấy coi như là Tử Sơn bốn lão cũng không bắt được cái kia người.

Mặc dù không biết tại sao sẽ có cái cảm giác này, nhưng chính là như vậy vững tin...

...

Vô Dục Thành bên trong, dư luận xôn xao.

Từng nhóm kim giáp võ sĩ ở trong thành bốn mặt tuần tra, đồng thời khắp nơi dán một tấm người thanh niên trẻ chân dung.

Tựu liền mấy đại khu tu luyện vực, cùng với các môn các phái trú điểm, tư nhân lĩnh vực, các loại giấu diếm mật thất, đều trục đi vào lục soát.

Toàn bộ trong thành bị lộng được gà chó không yên.

Ở trong một ngôi tửu lâu, vị trí gần cửa sổ trên, một con Bì Bì Hà đang không lo lắng uống trà, ăn rượu, nhìn ngoài cửa sổ trên bầu trời bay tới bay lui kim giáp võ sĩ, đầy mặt thanh thản, tựa hồ cùng hắn hoàn toàn không liên quan.

Nhưng này thanh thản bên trong, nhưng lại mang một tia lo lắng, Thần Vương phủ vì tìm hắn, đem trong thành sở hữu truyền tống đại trận đều ngừng, nhất định phải có minh xác thân phận hoặc là người bảo đảm, mới có thể ra vào.

Làm cho Vô Dục Thành bên trong, ngàn tỉ vạn người sinh hoạt bị quấy rầy, cực kỳ bất tiện. Các loại tông môn cùng thương hội tổn thất thì càng là con số trên trời, không cách nào đo.

Bì Bì Hà thở dài, cách hắn từ hai vị Thiên Giới chi chủ trong tay chạy trốn, đã bảy ngày, chính mình thử các loại biện pháp, đều không thể ra khỏi thành.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2145: Tiến Về Phía Trước Thần Vương Phủ

PS: Từ chp này mình đổi tên nhân vật Tử Diều Hâu thành Tử Diên

“Dựa vào ta nhìn, Tử Tâm cái kia lão bà nhất định phải bắt ngươi đi cho nàng làm con rể không thể!”

Tử Diên tức giận bất bình thanh âm truyền đến, mang theo một tia oán khí, “Chết tiệt Huyền Thiên Cơ, sau đó một nhất định phải tìm cơ hội giết hắn!”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Hẳn không phải là làm con rể chuyện, Tử Hà cũng không phải chỉ là Tử Tâm nghĩa nữ đơn giản như vậy. Ngươi nhìn phía trước Tử Vân, về sau Tử Di, đều chỉ là cấp thấp Thiên Giới, mà Tử Hà ở Luân Hồi đại trận bên trong biểu hiện ra sức chiến đấu, đã không phải là thấp cấp Thiên Giới phạm vi, làm sao có khả năng để ý ta một cái cửu tinh Giới Vương? Bắt ta trở lại sợ là có chuyện gì khác, chỉ sợ mệnh đều phải táng tống.”

Tử Diên nói: “Lời này của ngươi cũng có một đạo lý của nó, nhưng nếu như cái kia Tử Hà thật sự vừa ý ngươi cơ chứ? Ngươi cưới còn không cưới?”

Dương Thanh Huyền dứt khoát kiên quyết nói ra: “Đương nhiên không cưới.”

“Thật sự?” Tử Diên không tin dáng vẻ, nói: “Ta nhìn Tử Hà dài đến vừa đẹp, thực lực lại mạnh, ngươi sẽ không động lòng?”

Dương Thanh Huyền kiên quyết nói ra: “Ta chính là liền nhìn cũng sẽ không nhiều liếc nhìn nàng một cái, còn nói gì tới động lòng?”

Tử Diên nói: “Này còn tạm được.”

Dương Thanh Huyền nặng nề thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ quá một cửa, lòng bàn tay đều là mồ hôi lạnh.

Hoa Giải Ngữ thanh âm truyền đến, nói ra: “Nếu không đi trước tìm Du An cùng Đồ Sầu? Dù sao một vị là đáng tin bằng hữu, một vị là ngươi Tinh Túc. Hơn nữa có Đồ Sầu ở đây, thực lực của chúng ta có thể tăng lên rất nhiều.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cũng có nghĩ qua, nhưng khu tu luyện vực đều bị nghiêm mật quản chế, hiện tại đi, sợ tự chui đầu vào lưới.”

Hoa Giải Ngữ nói: “Ngươi có bảy mươi hai biến, sợ cái gì. Kỳ thực ta cảm thấy được như ngươi vậy trốn ở đó cũng không phải biện pháp, ngươi có thể có nghĩ qua, ngươi còn có Thần Vương Thiết ở trên người, lẽ nào cũng không đoái hiện sao? Ngươi nên tìm Tử Tâm Thần Vương khai thành bố công nói một chút, đem song phương lợi ích bày mở, nhìn có thể không bàn xong xuôi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cũng nghĩ tới, nhưng nếu là không thể đồng ý, ta cũng không ra được, đây mới là trí mạng nhất một điểm.”

Hoa Giải Ngữ nói: “Có thể không bàn xong xuôi, hoàn toàn ở chỗ ngươi.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Sao lại nói lời ấy? Ta một cái cửu tinh lâu la, chẳng lẽ còn có thể chủ đạo đàm phán hay sao?”

Hoa Giải Ngữ cười nói: “Đương nhiên có thể. Nếu như Tử Tâm muốn giết ngươi, sẽ làm to chuyện như vậy sao? Hiển nhiên sẽ không đắc tội Thần Vương phủ nhiều người lắm, nhiều lắm chân trời góc biển truy sát. Vì bắt ngươi, phong tỏa Vô Dục Thành bảy ngày, làm lớn chuyện, tổn thất lớn bao nhiêu? Sợ thì không cách nào lường được. Vì lẽ đó Tử Tâm tuyệt không phải là vì giết ngươi. Như vậy đàm phán, chỉ cần ngươi chịu luồn cúi, cũng đều là không có vấn đề.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Nhưng cũng không phải là cái gì ta đều chịu luồn cúi a.”

Hoa Giải Ngữ nói: “Vào giờ phút này, ngươi không đường có thể đi.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Ta cân nhắc một chút.”

Mấy canh giờ sau, Dương Thanh Huyền tựu ly khai tửu lâu, tiến về phía trước khu tu luyện vực tìm Du An cùng Đồ Sầu.

Hai người chờ ở trong tu luyện mật thất, cũng không rõ ràng tình huống bên ngoài, gặp Dương Thanh Huyền trở về, Du An vội vã tiến lên hỏi han, hỏi dò Vô Dục Giới việc.

Đồ Sầu lạnh lùng ngồi xếp bằng ở phía xa, sắc mặt khó coi, hai tay ôm ở trước ngực, một bộ xem thường dáng vẻ, nhưng vẫn như cũ ở cẩn thận lắng nghe.

Làm Dương Thanh Huyền toàn bộ nói xong, hai người đã kinh sợ đến mức tột đỉnh.

Coi như Du An biết Dương Thanh Huyền đáng sợ, vẫn như cũ cảm thấy trong đó có chút nội dung quá mức phóng đại, một mặt khiếp sợ không thể tin tưởng dáng vẻ.

Đồ Sầu tại lý trí trên không tin, nhưng hắn bây giờ là Dương Thanh Huyền Tinh Túc, cùng Thánh Chủ trong đó tồn tại kỳ dị khế ước cảm ứng, biết Dương Thanh Huyền cũng không hề nói dối, chỉ là nội tâm nhấc lên sóng lớn, bắt đầu một lần nữa đánh giá Dương Thanh Huyền.

Du An hỏi: “Vậy ngươi hiện tại muốn đi Thần Vương phủ?”

Dương Thanh Huyền than thở: “Không có những biện pháp khác. Hơn nữa trên người ngươi dấu ấn, bất kể là tìm Tử Tâm Thần Vương giải trừ, hãy tìm Đức Phong Cổ Lâu, ta đều phải muốn lộ diện.”

Du An trở nên trầm mặc, không lên tiếng, chỉ là lộ ra lo lắng vẻ mặt.

Đồ Sầu môi động hạ, muốn nói lại thôi.

Dương Thanh Huyền nhìn hắn, nói ra: “Ta biết ngươi cùng Thần Vương phủ có chút quan hệ, nhưng cái kia đều là chuyện đã qua, chỉ cần ta đi cùng Tử Tâm đàm luận, khẳng định có thể sơ lược.”

Đồ Sầu nhẹ rên một tiếng, không nói lời nào, nội tâm hắn cũng biết, chính mình này điểm chuyện hư hỏng, so với giờ khắc này Dương Thanh Huyền chuyện mà nói, căn bản chẳng là cái thá gì, nếu như Dương Thanh Huyền có thể cùng Tử Tâm đạt thành nhất định hiệp nghị lời, chính mình này điểm chuyện hư hỏng xác thực không coi vào đâu.

Ngay lập tức, Dương Thanh Huyền để cho hai người đưa về Thánh khí cùng Tinh Giới bên trong, trực tiếp thẳng trước hướng về khu tu luyện vực điểm phục vụ, đem mật thất lui, liền hóa thành một đạo lưu quang, hướng về Thần Vương phủ mà đi.

Làm Dương Thanh Huyền xuất hiện ở Thần Vương phủ lĩnh vực trước thời điểm, trực tiếp hiện ra bản tôn thân, lệnh cái kia chút kim giáp võ sĩ đợi một lát mới phản ứng qua, đột nhiên gào thét lớn xông lại bắt hắn.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Tất cả dừng tay, ta muốn gặp Thần Vương đại nhân.”

Cái kia chút kim giáp võ sĩ nơi nào để ý tới, tất cả đều là chân nguyên bạo phát, phải đem Dương Thanh Huyền đánh nổ tóm lại tranh công.

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, chân đạp bộ pháp, tại mọi người công kích hạ tùy ý qua lại, sau đó xuất liên tục số chưởng, đem sở hữu kim giáp võ sĩ đập ở trên đất ăn s, này mới từng cái từng cái hoảng sợ ngừng lại đến, không dám lên trước.

Dương Thanh Huyền nói: “Dẫn đường đi.”

Liền theo cái kia chút kim giáp võ sĩ tiến nhập Thần Vương phủ lĩnh vực.

Sớm có người chạy vào đi phủ đệ thông báo, một vị đầy mặt tử khí ông lão nhanh chân ra đón, chính là Dương Thanh Huyền ở sàn bán đấu giá từng gặp Nhị quản gia Tử Nhiễm.

“Thanh Huyền công tử, ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu.” Tử Nhiễm một đôi tinh minh con mắt không ngừng quan sát Dương Thanh Huyền, nghĩ muốn đưa hắn trong ngoài nhìn thấu, nhưng hiển nhiên thất bại, không khỏi yên lặng cười khổ.

“Tử Nhiễm đại nhân khách khí.” Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Ta này đến tự chui đầu vào lưới, là muốn xem một lần Tử Tâm Thần Vương đại nhân.”

Tử Nhiễm nói: “Thực sự là không đúng dịp, Thần Vương đại nhân còn đang bế quan.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, nói ra: “Còn đang bế quan? Vậy làm sao toàn thành muốn bắt ta?”

“Ha ha”, Tử Nhiễm cười nói: “Đây là tím Hà tiểu thư bế quan trước hạ đạt mệnh lệnh.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, nói: “Tử Hà cũng bế quan? Cái kia ta này đến chẳng lẽ không phải không có chút ý nghĩa nào?”

Tử Nhiễm cười nói: “Sao không có chút ý nghĩa nào? Thanh Huyền công tử có thể lưu ở phủ đệ ở một đoạn thời gian, luận tài nguyên tu luyện, toàn bộ La Phù cảnh giới bên trong đều không có hơn được Thần Vương phủ. Chờ Thần Vương hoặc là tím Hà tiểu thư xuất quan, dĩ nhiên là sẽ triệu kiến công tử.”

Dương Thanh Huyền một trận phiền muộn, phát hiện Thần Vương phủ bên trong mấy đạo cường đại thần thức đã khóa chặt chính mình, trước mắt này Tử Nhiễm tuy rằng cười rạng rỡ, mặt tràn đầy vẻ hiền lành, nhưng chỉ cần mình xoay người đi, sợ là nháy mắt là tốt rồi sau lưng đâm đao.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh, ôm quyền nói: “Đã như vậy, vậy thì nhiều có quấy rầy, mời Tử Nhiễm đại nhân sắp xếp một chút.”

Tử Nhiễm cười nói: “Ha ha, phải, phải. Thanh Huyền công tử quả nhiên là người thông minh, chẳng trách tím Hà tiểu thư không tiếc bất cứ giá nào muốn tìm công tử đến đây đây.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2146: Tìm Hiểu Thần Thông, Kiếp Trước Và Kiếp Này

Ngay lập tức, Dương Thanh Huyền liền theo Tử Nhiễm tiến vào Thần Vương phủ, được an bài đến một gian to lớn phức tạp mật thất bên trong.

Bên trong trận pháp chi huyền diệu, linh khí chi sung túc, chính là Dương Thanh Huyền cuộc đời ít thấy.

Này mới để Dương Thanh Huyền mừng rỡ như điên, trái lại ước gì Tử Hà bế quan nhiều mấy ngày, để chính mình cố gắng đem cảnh giới vững chắc một chút.

Tự Vô Dục Giới bên trong đột phá đến cửu tinh sau, vẫn đánh đánh giết giết, chung quanh chiến đấu, chạy trốn, đều không có yên tĩnh lại chốc lát.

Hiện tại vừa thấy này tuyệt hảo tu luyện tràng, càng là cái gì đều quên, vội vàng nghĩ muốn bế quan một phen.

Tử Nhiễm ý vị thâm trường cười nói: “Công tử không cần sốt ruột, sau đó thời gian còn nhiều nữa.”

Dương Thanh Huyền chẳng muốn phỏng đoán ý tứ của những lời này, trực tiếp đưa tiễn Tử Nhiễm, tựu không kịp chờ đợi tu luyện.

Đầu tiên đem cái kia Thập Phương Câu Diệt Kim Bạc lần thứ hai lấy ra, ở trước người triển khai, hóa thành một mặt rạng rỡ sáng lên chữ vàng tường, Dương Thanh Huyền từng cái phẩm từng đọc đi.

Này Thập Phương Câu Diệt uy năng to lớn, vượt xa Dương Thanh Huyền tưởng tượng, tại lần này Vô Dục Giới hành trình bên trong phát huy tác dụng to lớn.

Đồng thời Dương Thanh Huyền hiện ra sức mạnh, xa không phải này Thập Phương Câu Diệt cực hạn, thuần túy bởi vì thực lực bản thân không đủ, mà không cách nào toàn bộ phát huy được.

Chiêu này chính là là năm đó quét ngang vũ nội Vô Tướng Thiên vương tuyệt kỹ thành danh, uy năng to lớn có thể thấy được chút ít.

Dương Thanh Huyền đem kinh văn đọc mấy lần sau, đem Kim Bạc thu vào bên trong cơ thể, lần thứ hai tinh tế lĩnh ngộ chiêu này hàm nghĩa, đem mỗi lần triển khai ra chi tiết nhỏ cùng quá trình, đều trong đầu từng cái về phóng, tăng mạnh lý giải.

Dương Thanh Huyền trước mắt phải làm, chính là tăng mạnh đối với chiêu này khống chế, tránh khỏi một chút tựu bị lấy sạch chân nguyên, như vậy có thể mang Thập Phương Câu Diệt uy lực nắm ở trong tay mình, có thể lớn có thể nhỏ, thu phát tự nhiên. Sau đó sẽ tăng mạnh cơ sở cảnh giới tu luyện cùng tích lũy, tăng lên chân nguyên no đủ trình độ, lấy cung cấp chiêu này chi kéo dài không tuyệt, vô cùng vô tận hàm nghĩa.

Vài ngày sau, Dương Thanh Huyền mới từ cái kia lĩnh ngộ bên trong đi ra, bất tri bất giác hạ, đã là một thân mồ hôi lạnh.

Phát hiện đối với chiêu này tìm hiểu, không chỉ có thể thâm nhập hiểu rõ thần thông hàm nghĩa, còn tiến một bước tăng cường đối với đại đạo cảm ngộ, tìm hiểu ra đến, phát hiện cảnh giới cũng có chút hơi tăng lên, có thể nói chỗ tốt đều có đủ, này mới Dương Thanh Huyền giật mình không thôi.

Phải biết hắn giờ khắc này là cửu tinh Giới Vương, coi như một lòng bất loạn tu luyện tâm pháp, thổ nạp linh khí, cũng rất khó trong khoảng thời gian ngắn thu được tăng lên, nhưng tìm hiểu Thập Phương Câu Diệt pháp môn nhưng là làm xong rồi.

Sau đó, Dương Thanh Huyền lại đem hoàng triều ấn tế luyện một phen, dù sao cũng là hai khối linh kiện hợp lại mà thành, cũng không hoàn chỉnh, ở Vô Dục Giới bên trong nhiều lần cùng cao thủ đối chiến, ở hợp lại trên vị trí, xuất hiện lượng lớn cực nhỏ vết rạn nứt, nếu không có dùng Hỏa Nhãn Kim Tình rất khó phát hiện.

Dương Thanh Huyền lại đầu nhập vào lượng lớn trân phẩm vật chất đi vào rèn đúc, đem cái kia chút đường vân nhỏ từng cái bù đắp.

Phía sau, liền tu luyện Thanh Dương Võ Kinh, khôi phục lượng lớn trong cơ thể, sau đó hai tay bình nương nhờ trước, mặt trên hắc mang lóe lên, tựu truyền đến xích sắt "Rầm" thanh âm, một bộ Hỗn Linh Thần Thiết tựu rơi ở trong tay, lạnh lẽo thấu xương, đồng thời rất nặng.

Dương Thanh Huyền thân thể không giống người thường, xa không phải phổ thông cửu tinh sơ giai có thể so với, nhưng ở hai tay nắm lấy này Hỗn Linh Thần Thiết thời điểm, không chỉ có trọng để hai tay chìm xuống, hơn nữa huyết dịch xương cốt đều cơ hồ bị đông lại, ở hai tay trên da thịt, bao trùm một tầng nhàn nhạt màu đen Huyền Sương.

Dương Thanh Huyền hai tay dùng sức nắm chặt, những hàn khí kia lập tức tản đi, đồng thời hai tay trên bốc lên hỏa diễm đến, đem trọn cái thần thiết nắm ở trong tay nung đốt.

Thần thiết giống như rắn trên dưới lay động giãy dụa, thậm chí phản kích lại đây, đem Dương Thanh Huyền gắt gao trói lại.

Dương Thanh Huyền hai mắt hơi khép, toàn bộ thân hình một chút bốc cháy lên, hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể, để thần thiết ràng buộc một chút thất bại.

Sau đó toàn bộ mật thất không gian đều bị châm đốt, hóa thành một cái biển lửa.

Cái kia thần thiết "Loảng xoảng làm" bốn hạ bay lượn, nhưng bị Dương Thanh Huyền hai cái hỏa diễm bàn tay lớn nắm lấy ở giữa, căn bản không bay ra được, chỉ có thể ở trong lửa giãy dụa.

Thần thiết tuy rằng không có linh thạch, nhưng bởi vì bản thân bất phàm, thêm vào ở tám toà Linh Sơn bên trong thấm vào vô số năm, sớm có tự thân linh tính, biết xu cát tị hung.

Dương Thanh Huyền hiện tại chính là đem thần thiết này một tia linh tính thuần phục, đem mình thần thức dấu ấn gia tăng đi vào.

Liệt Hỏa thiêu đốt không biết bao lâu, rốt cục cái kia thần thiết dần dần bỏ qua giãy dụa, vô lực buông xuống ở trên đất, tùy ý Bản Nguyên Hỏa quay nướng.

Lúc trước Mộ Thiếu Bạch thần thông hạt nhân, cũng là Bản Nguyên Chi Hỏa, vì lẽ đó này Hỗn Linh Thần Thiết đúng là thói quen, chỉ là tự do rồi nhiều năm như vậy, lần thứ hai bị người thuần phục, có chút khó chịu, nhưng cường giả vi tôn, người thắng làm vua, rất nhanh cũng là bị luyện hóa, cùng Dương Thanh Huyền thần thức dung hợp làm một.

Dương Thanh Huyền nhấc tay vồ một cái, "Ào ào ào" thanh âm hạ, Hỗn Linh Thần Thiết toàn bộ quấn quanh ở Dương Thanh Huyền trên cánh tay, sau đó loé lên rồi biến mất, chỉ ở trên cánh tay lưu lại một vòng màu đen dấu ấn, nhưng cũng từ từ trở thành nhạt, cho đến biến mất không còn tăm hơi.

Sau đó, Dương Thanh Huyền lại đem Thiên Long Bát Bộ chúng, Nhân Quả Tứ Đế Ngọc cùng Mộ Thiếu Bạch Bản Nguyên Hỏa, từng cái sắp xếp, tìm hiểu cùng luyện hóa.

Cái kia Nhân Quả Tứ Đế Ngọc tại lần trước thi triển Bát Bộ Nhất Thừa Độ sau, lại lần nữa rơi vào Tịch Diệt trạng thái, nhưng bốn khối ngọc giữa lẫn nhau lại không có bất kỳ bài xích, mà là rất tốt tổ hợp lại với nhau, đồng thời thỉnh thoảng biến ảo thành các loại hình thái.

Chỉ là bên trong sức mạnh, mênh mông hùng hồn, nhưng Dương Thanh Huyền nhưng xúc động không đi ra.

Thử mấy lần, mỗi lần đều sắp tới đem xuất hiện thời điểm, yên diệt xuống.

Dương Thanh Huyền một trận phiền muộn, không hiểu vấn đề ra ở đâu, nhớ lại lúc trước triển khai chiêu này thời gian, là bị Luân Hồi lực lượng gột rửa toàn thân, sau đó nhớ tới kiếp trước Ân Võ Vương ký ức, một đoạn kia đối với nhân quả lực miêu tả:

“Ba đời nhân quả, tuần hoàn không mất. Hữu tình chúng sinh tâm ý thưởng thức tâm đều có sinh diệt, mà chân ngã tự tính, nhưng là không sinh bất diệt. Tam giới duy tâm, vạn pháp duy thưởng thức. Nhân quả chủ thể, nửa đường thực tướng, Bàn Nhược để ý thân thể, đúng như, niết bàn, ta, đều là đồng nhất Như Lai giấu tâm thân thể.”

“Này rốt cuộc là ý gì?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm bất định, tựa hồ lĩnh ngộ được cái gì, nhưng hoặc như là cái gì đều không nắm lấy, thật giống đại đạo đang ở trước mắt, chính mình làm thế nào đều với không tới, nội tâm một trận vô lực, lo lắng, thất lạc cùng chỗ trống.

“Ai.” Dương Thanh Huyền thở dài, cuối cùng vẫn bỏ qua, toàn thân đã bị ướt đẫm mồ hôi.

Nội tâm dâng lên một nỗi nghi hoặc, ở Luân Hồi đại trận bên trong nhìn thấy hai lần tình cảnh, nếu thật là chính mình kiếp trước lời, cái kia Ân Võ Vương trước khi chết là ở cùng ai đối thoại, lại là bị người phương nào giết chết?

Tuy rằng Dương Thanh Huyền vẫn kiên định cho là mình chính là mình, cùng cái gì Ân Võ Vương không quan hệ, nhưng từ xa xưa tới nay đều chạy không thoát Ân Võ Vương cái bóng, bây giờ thấy chính mình kiếp trước rơi vào Luân Hồi, nội tâm vẫn là một trận nhút nhát cùng phiền muộn.

“Tiểu tử này không phải đi tìm kiếm cứu Vi Lạp phương pháp sao? Lại ở nơi nào đắc tội rồi cái gì người, để chính mình cũng treo?”

Dương Thanh Huyền ngơ ngẩn xuất thần, không được kết quả.

Nhưng nghĩ lại một nghĩ, nếu như tiểu tử kia không treo, cũng sẽ không có chính mình.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2147: Hội Kiến Tử Tâm

Cảm khái một trận, Dương Thanh Huyền tập trung ý chí, chỗ mi tâm in dấu lửa lóe lên, thần thức sẽ đến một vùng biển mênh mông trong biển lửa.

Chính là Tử Viêm Hư Không, thời khắc này biển lửa, từ lâu không phải màu tím, từ từ chuyển thành nguyên tố "Hỏa" bản nguyên vẻ.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, phát hiện Nhị Cẩu Tử đã nằm ở ngọn lửa nơi sâu xa, chìm vào trong giấc ngủ.

Dương Thanh Huyền giơ tay bấm quyết, một bó hỏa diễm từ phía dưới hút tay đến, đem chính mình hoàn toàn châm đốt, sau đó thân thể một điểm điểm hòa tan thành hỏa, cùng cái kia thiêu đốt ngọn lửa của chính mình hoàn toàn hòa làm một thể, lại phá nát rơi, hóa thành vô số hỏa diễm, rơi vào biển lửa không gặp.

Thần thức trở về trong cơ thể, Dương Thanh Huyền chỗ mi tâm in dấu lửa lóe lên, hóa thành nồng nhiệt đỏ màu sắc, chính là thiên hạ có địch dấu ấn, ở Bản Nguyên Hỏa hạ bắt đầu biến hóa.

Dương Thanh Huyền vừa nãy đem Mộ Thiếu Bạch Bản Nguyên Hỏa, dẫn lên trong cơ thể mình, cùng mình Bản Nguyên Hỏa kết hợp với nhau.

Trong đan điền một đoàn ngọn lửa hừng hực thịnh vượng thiêu đốt, bên trong năng lượng cực kỳ hỗn loạn cùng nóng rực, mặc dù vốn là một thể, nhưng lại không thể rất tốt dung hợp, cần thời gian nhất định tương dung với nhau.

Dương Thanh Huyền nhớ lại chính mình dung nhập vào mồi lửa trong ký ức thời gian, loại cảm giác đó thật giống như hoàn toàn trở về đại đạo, cùng thiên địa nhất thể, hoàn toàn không ta.

Đúng lúc này, một đạo lục quang từ đằng xa kích bắn mà ra, hóa thành một cái chùm sáng lơ lửng ở Dương Thanh Huyền trước mặt, bên trong lóe lên một ít văn tự.

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn, vung tay lên cái kia chùm sáng tựu tự hành tản đi.

Là Tử Nhiễm truyền đến tin tức, nói Thần Vương xuất quan.

Dương Thanh Huyền tính toán hạ, chính mình chờ ở mật thất này cũng có hơn tháng thời gian, lúc này thu rồi khí tức toàn thân, trực tiếp ra ngoài mà đi.

Tử Nhiễm đã chờ đợi ở bên ngoài, ánh mắt quét qua Dương Thanh Huyền, kinh ngạc cười nói: “Chúc mừng Thanh Huyền công tử, bế quan một tháng, tu vi và khí thế đã có hoàn toàn bất đồng.”

Dương Thanh Huyền cũng không biết lão già này là thật nhìn ra gì đó, vẫn chỉ là khách sáo nịnh hót hai câu, lúc này ôm quyền nói: “Tử Nhiễm đại nhân khách khí.”

Tử Nhiễm nói: “Thần Vương xuất quan, muốn triệu kiến công tử, xin mời đi theo ta đi.”

Ngay lập tức hai người một trước một sau, ở Thần Vương phủ bên trong đi một hồi, xuyên qua mấy đạo hành lang cùng đình viện, đi tới một tòa tinh mỹ thiên điện bên trong.

Dương Thanh Huyền sững sờ, trong điện trang sức cực kỳ trang nhã hào phóng, lại không mất cao quý, ở đằng kia trương tinh xảo tuyệt luân mà lại thô bạo bắn ra bốn phía không vương tọa hạ, đứng cạnh bảy vị nghiêng nước nghiêng thành cô gái tuyệt sắc.

Dương Thanh Huyền vừa vào bên trong, Tử Nhiễm liền khom người lui xuống.

Bảy đôi các có phong thái con ngươi, đồng loạt nhìn sang, đều đều lộ ra cân nhắc ánh mắt, tâm tư bất nhất. Nhưng đều không ngoại lệ, đều là nhìn từ trên xuống dưới hắn.

Trong đó Tử Vân, Tử Hà, Tử Di, Dương Thanh Huyền đã từng thấy, còn có bốn vị nữ tử, đều là ung dung cao quý, như hoa sen mới hé nở, lệnh người một chút khó quên.

Trong đó nhất để Dương Thanh Huyền kỳ quái là Tử Vân, sắc mặt cực kỳ trắng xám, cả người tướng so với mình ban đầu thấy nàng, muốn gầy đi trông thấy không ngừng, ánh mắt cũng khá là dại ra, tràn đầy không Thần Chi Sắc, tựa hồ đang sợ hãi cái gì.

Mà Tử Hà nhưng là mặt không hề cảm xúc, lặng lặng đứng ở đằng kia, chỉ là nhìn Dương Thanh Huyền một chút, khóe miệng vung lên một tia cân nhắc mà kỳ quái cười khẽ, sau đó mắt nhìn phía trước, cũng không tiếp tục nhìn hắn.

Toàn bộ trong đại điện tựu bọn họ một nam thất nữ, Dương Thanh Huyền có chút lúng túng, ho khan hai tiếng, chủ động ôm quyền chào hỏi: Gặp qua chư vị tiên tử, đều ăn rồi sao?"

Tử Di “Xì xì” một tiếng nhịn không được cười lên.

Tử Vân cùng Tử Hà mặt không hề cảm xúc, mặt khác tứ nữ nhưng là khinh miệt quét Dương Thanh Huyền một chút, thầm nghĩ vô vị, vốn tưởng rằng là cái Phiên Phiên tuấn công tử, không nghĩ tới là cái mười phần nhà quê, còn ăn chưa? Ăn em gái ngươi! Nếu không có phải chú ý nghi biểu đoan trang thục nhã, lão nương sớm liền trực tiếp mắng lên.

Dương Thanh Huyền gặp không ai phản ứng hắn, ngượng ngùng nở nụ cười, liền trực tiếp đi tới một cây cột trước, hai tay ôm ngực dựa vào ở đằng kia, chờ đợi Tử Tâm lại đây.

Tử Nhan che miệng nở nụ cười, hài hước nhìn Tử Hà, "Khanh khách" cười nói: "Chúc mừng Thất muội tìm tới một vị như ý lang quân, ta nhìn này em rể tu vi, nhưng là có cửu tinh sơ kỳ đây."

Mặt khác chúng nữ hai gò má lộ vẻ cười, chỉ là trong mắt ánh mắt bất đồng, tựa hồ mỗi người có tâm tư riêng.

Tử Tâm bảy vị nghĩa nữ, ngoại trừ Tử Hà là chính mình bản tôn phân thân, không người hiểu rõ ở ngoài, mặt khác sáu nữ không khỏi là thiên tư thông minh, thiên phú kinh người, hơn nữa các có tài hoa lòng dạ, bằng không cũng sẽ không bị Tử Tâm tuyển chọn làm nghĩa nữ.

Tử Nhan lại nói: "Thất muội gả ra ngoài sau, chúng ta tỷ muội sợ là khó hơn nữa có gặp mặt cơ hội. Thất muội ngươi có thể được thường viết thư trở về nha."

Tử Hà vẫn là chẳng quan tâm, chỉ là lặng lặng đứng ở đó, ánh mắt sáng quắc.

Tử Nhan gặp Tử Hà căn bản không để ý tới nàng, tự giác tự chuốc nhục nhã, nhẹ rên một tiếng, phất một cái ống tay áo, cũng sẽ không lại nói móc giễu cợt.

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ, sẽ không thật sự đem Tử Hà gả cho ta đi? Này Tử Hà thực lực sâu không lường được, xa không phải nhìn bề ngoài đơn giản như vậy, Tử Tâm Thần Vương thân là nghĩa mẫu, đáp lại phải biết lai lịch của nàng cùng thực lực chứ?

Chính tự định giá, đột nhiên một luồng cực mạnh uy áp lăng không rơi xuống, Dương Thanh Huyền dòng máu khắp người ngưng lại, giống như là muốn nghẹt thở giống như.

Nhưng cái cảm giác này bất quá chớp mắt liền mất, trên đầu cái kia trương mạ vàng trên vương tọa, dĩ nhiên nhiều hơn một vị cung trang nữ tử, toàn thân bao ở áo bào tím bên trong, trên mặt mang theo lụa mỏng, chỉ lộ ra một đôi sóng quang liễm diễm hai mắt.

tr

❤uyencuatui.vn Gặp qua Mẫu Thượng đại nhân!"

Thất nữ vội vàng đứng thành một hàng, cùng nhau hai đầu gối quỳ xuống lễ bái.

Dương Thanh Huyền không dám bất cẩn, đứng ưỡn lên thân thể, ôm quyền chắp tay nói: Gặp qua Tử Tâm đại nhân."

Tử Tâm ánh mắt theo dõi hắn, hừ lạnh nói: “Thấy bản vương, lại không quỳ xuống thờ phụng?”

“Quỳ xuống?” Dương Thanh Huyền ngoài cười nhưng trong không cười nói: “Gần đây đầu gối có chút đau, thật sự là quỳ không được, mong rằng Thần Vương đại nhân thứ lỗi.”

Thất nữ đều là đổi sắc mặt, đang muốn quát mắng, Tử Tâm nhưng là từ tốn nói: “Đã như vậy, vậy ngươi đứng đi.”

Thất nữ ngoại trừ Tử Hà cùng Tử Vân ở ngoài, tất cả đều lộ ra ngạc nhiên sắc mặt, Mẫu Thượng đại nhân lúc nào trở nên như vậy dễ nói chuyện?

Tử Tâm đối với thất nữ nói ra: “Các ngươi cũng đứng lên đi.”

Ngoại trừ Tử Vân ở ngoài, còn lại sáu nữ đều lần lượt đứng dậy, mà Tử Vân nhưng là quỳ thấp hơn, cả người đều bồ ở trên đất, run lẩy bẩy.

“Cái này còn quỳ là ai vậy? Yêu, là Tử Vân đại nhân a, làm cái gì vậy, chiết sát bản vương.” Tử Tâm ánh mắt bình phục lạnh, sát khí trên người một điểm điểm lộ ra.

Tử Vân sợ đến nhẹ giọng khóc nức nở, không ngừng thấp giọng nói: “Mẫu Thượng tha mạng, cầu Mẫu Thượng tha mạng, ta cũng không dám nữa.”

Tử Di không đành lòng, tiến lên phía trước nói: “Mẫu Thượng, đại tỷ là nhất thời hồ đồ, cam nguyện bị phạt, nhưng kính xin Mẫu Thượng lưu đại tỷ một mạng.”

“Hừ, lưu một mạng?” Tử Nhan cười khẩy nói: “Lục muội, ngươi biết tiện nhân kia phạm được là cái gì tội sao? Lại còn dám thay nàng cầu xin? Có thể làm cho nàng nhiều sống một tháng gặp được Mẫu Thượng, đã là Mẫu Thượng lớn nhất nhân từ. Lẽ nào ngươi theo tiện nhân cũng có cấu kết?”

Tử Di cả giận nói: “Nhị tỷ, mời ngươi nói chuyện hãy tôn trọng một chút!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2148: Bức Hôn, Tùy Ý Chọn

“Tiện nhân tiện nhân tiện nhân, ta liền mắng nàng là tiện nhân, làm sao vậy?” Tử Nhan lãnh ngạo nhìn chằm chằm Tử Di, một bộ dáng vẻ khiêu khích.

Tử Di tức giận cả người run, không để ý nữa nàng, mà là quỳ xuống lễ bái Tử Tâm, cầu khẩn nói: “Mời Mẫu Thượng từ bi, lưu đại tỷ một mạng đi.”

Tử Tâm trong mắt sát khí một điểm chỉ tan đi, trở nên một mảnh mông lung, để người thấy rõ nội tâm của nàng ý nghĩ, đột nhiên hỏi: “Dương Thanh Huyền, ngươi cảm thấy ta đáp lại nên xử trí như thế nào tiện nhân kia?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, có chút không biết nguyên do.

Tử Di vội hỏi: “Đại tỷ nhất thời hồ đồ, cấu kết người ngoài, nghĩ muốn gây bất lợi cho Mẫu Thượng. May mà bị Mẫu Thượng đúng lúc phát hiện. Đại tỷ đã biết sai hối cải, Thanh Huyền công tử, mong rằng ngươi có thể Hướng mẫu trên là đại tỷ cầu xin, Tử Di vô cùng cảm kích.”

Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, lập tức hiểu một, hai, nghĩ đến ly khai Vô Dục Giới thời gian, cái kia không tên mở ra đường nối phương thức, cùng với sau khi ra ngoài loại kia nghiêm nghị trận thế, sợ là đều cùng trước mắt này Tử Vân hành động có liên quan.

Muốn giết Thần Vương, đây không phải là tội chết sao? Còn có thể cầu xin tha thứ? Đổi lại là ta, ta cũng một đao chém nàng.

Dương Thanh Huyền trong lòng nghĩ, nhưng nếu Tử Di này tiểu muội muội lên tiếng, chính mình cũng không tiện cự tuyệt, liền ho khan hai tiếng, ôm quyền nói: “Thần Vương đại nhân, chính là kim không đủ...”

“Được rồi được rồi.” Tử Tâm trực tiếp xua tay cắt ngang, không nhịn được nói: “Cái nhìn của ngươi ta biết rồi.” Cười lạnh nói: “Muốn tha cho tiện nhân kia một mạng cũng không phải không thể, phế bỏ nàng toàn bộ tu vi, đưa đi thanh lâu tiếp khách.”

Tử Vân nháy mắt mặt không có chút máu, đầy mặt hoảng sợ liều mạng dập đầu đầu xin tha.

Tử Nhan che miệng cười to nói: “Ha ha, Mẫu Thượng anh minh, lấy đại tỷ dung mạo đi đón khách, nói vậy chuyện làm ăn nhất định sẽ rất tốt, có thể cho chúng ta Thần Vương phủ chế chút thu nhập, ha ha ha ha.”

Tử Di đồng dạng mặt không có chút máu, vội la lên: “Mẫu Thượng đại nhân!”

Tử Tâm quát lên: “Không cần nói! Ta không giết nàng, đã là lớn nhất nhân từ.”

Tử Vân nằm sấp trên mặt đất run lẩy bẩy, nước mắt không ngừng chảy xuống, tuyệt mong tới cực điểm.

Tử Di trong lòng nghĩ đến, chỉ cần bảo vệ tính mạng liền dễ nói, không quản bán được cái nào thanh lâu, chính mình lập tức tới ngay, đoạn không thể để đại tỷ bị ủy khuất.

Tử Tâm nhìn Dương Thanh Huyền, trong mắt vẻ mặt có chút cân nhắc, nói ra: “Lần này Vô Dục Giới hành trình, ngươi có tin mừng số một, ta tự nhiên cũng sẽ theo khi trước hứa hẹn, để Tử Hà gả cho ngươi. Ngoài ra, còn có tương ứng khen thưởng cũng sẽ từng cái cho ngươi. Ngươi có thể có nghĩ kỹ, lúc nào cùng Tử Hà thành hôn?"

Dương Thanh Huyền kinh hãi, ngơ ngác nói: "Cái gì? Kết hôn? Ta, ta răng còn không có xoạt đây, Thần Vương đại nhân tựu để ta kết hôn? Này..., cái kia chút tương ứng khen thưởng ta muốn, Tử Hà tiên tử, vạn vạn không dám khinh nhờn."

Tử Hà mặt không hề cảm xúc, vẫn tựu nhàn nhạt nhìn về phía trước.

Tử Tâm cười lạnh nói: "Không dám? Vẫn cảm thấy Tử Hà không xứng với ngươi?"

Dương Thanh Huyền vội hỏi: "Tự nhiên là không dám, là tại hạ không xứng với Tử Hà tiên tử."

Tử Tâm hài hước nói ra: "Hừ, ta nhìn ngươi chính là cố ý từ chối, ngươi đã không nguyện ý cưới Tử Hà, ta cũng không miễn cưỡng ngươi."

Dương Thanh Huyền đại hỉ, đang muốn cám ơn, lại nghe Tử Tâm nói ra: "Nhưng Thần Vương phủ lời đã nói ra, chắc chắn sẽ không thu về, biết tình huống, hiểu được là chính ngươi không nguyện ý, không biết tình huống, còn sẽ cho rằng ta bắt nạt ngươi. Vì lẽ đó ta này mấy đứa con gái bên trong, ngươi tùy tiện chọn một cưới đi."

"A?!"

Ngoại trừ Tử Vân nằm trên đất run rẩy tuyệt vọng, Tử Hà mặt không hề cảm xúc ở ngoài, còn lại năm nữ không khỏi là kinh hãi đến biến sắc.

Tử Tâm cười lạnh nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nói ra: "Ta Tử Tâm con rể, ngươi là làm định rồi, ta này mấy đứa con gái bất luận thiên phú vẫn là dung mạo, tựu không có không xứng với ngươi. Lựa chọn nhanh một chút đi, chọn xong trực tiếp thành hôn vào động phòng, bản vương còn rất bận đây.”

Dương Thanh Huyền: “...”

Tử Nhan chút run sợ trong lòng nói ra: “Mẫu Thượng, này vạn vạn không...” Nàng lòng nghĩ chính mình như vậy tuyệt thế sắc đẹp, ở mấy cái tỷ muội bên trong chính mình ưa nhìn nhất, thiên phú lại cao nhất, bị chọn trúng xác suất rất lớn, lập tức đứng ra ngăn cản.

Tử Tâm ngắt lời nói: “Không cái gì? Hừ, mọi người đều không lên tiếng, tựu ngươi hé răng, vậy thì ngươi đi, liền do ngươi gả cho Dương Thanh Huyền, ngày mai tựu thành hôn vào động phòng.”

“A?!” Tử Nhan đầy mặt dại ra, sắc mặt một chút tựu trắng bệch như tờ giấy, run giọng nói: “Mẫu Thượng, không thể, không thể a...” Một khi gả cho ngu như vậy d, cả đời mình đều xong đời.

Tử Tâm lãnh đạm nói: “Ý ta đã quyết, không cần nhiều lời. Ngươi xuống chuẩn bị một chút đi, ngày mai sẽ thành hôn vào động phòng. Tốt để thiên hạ đều biết, ta Thần Vương phủ luôn luôn nói lời giữ lời. Làm sao, ngươi muốn chống lại mệnh của ta lệnh sao?” Gặp Tử Nhan cực lực phản kháng, Tử Tâm sát khí trên người một chút quanh quẩn mà ra.

“Con gái không dám!” Tử Nhan sợ đến vội vàng khom người xuống, cầu xin tha thứ.

Tử Tâm phất tay nói: “Được rồi, không cần nói nữa.” Sau đó nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Từ nay về sau, ngươi chính là ta rể hiền.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, đáp lại: “Này, đây cũng quá hoang đường đi, kính xin Thần Vương đại nhân thu về mệnh lệnh đã ban ra!”

Tử Nhan đứng ở một bên, không dám hướng về Tử Tâm hé răng, nhưng một đôi oán độc tràn ngập sát khí con mắt, nhưng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, trào phúng nói: “Giả trang cái gì, hiện đang sợ là trong bụng đều cười nở hoa rồi đi. Ngươi này cóc ghẻ, coi như bản tiên tử tôn Mẫu Thượng chi mệnh gả cho ngươi, ngươi cũng đừng hòng chạm ta một chút!”

Tử Tâm bị lụa mỏng che mặt, không thấy rõ khuôn mặt, nhưng đáy mắt nhưng tràn đầy hài hước ý cười, giả vờ nghiêm nghị nói: “Bản vương nói như vậy, chính là Thần dụ, ai nói hoang đường!”

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, đột nhiên nói ra: “Coi như ta muốn kết hôn, cũng phải trước tiên sẽ biết ta bây giờ lão bà, còn có ta cha mẹ.”

Tử Nhan vừa nghe hắn còn có lão bà, tức thiếu chút nữa trực tiếp ngất đi, vậy mình gả đi, chẳng lẽ không phải làm thiếp?

“Ồ?” Tử Tâm hững hờ hỏi: “Vậy bọn họ người đâu?”

Dương Thanh Huyền nói: “Thần Vương đại nhân vì tìm ta, đều làm cho Vô Dục Thành gà chó không yên, không thể không có tra người của ta đời tư liệu đi.”

“Hừ.” Tử Tâm nhẹ rên một tiếng, nói: “Ngươi đúng là cơ linh, hơn nữa quỷ kế đa đoan, nghĩ để ta giúp ngươi đối phó Ninh gia? Ha ha, khó đây.”

Dương Thanh Huyền nghe vậy, trong lòng mừng như điên, đối phương nói “Khó”, mà không phải “Không thể”, chứng minh có rất lớn chỗ trống, ngay lập tức lấy ra cái viên này Thần Vương Thiết, cung kính chuyển tiến lên, nói ra: “Đây là Thần Vương Thiết, khẩn cầu Thần Vương đại nhân giúp ta một chút sức lực. Nếu như cảm thấy Thần Vương Thiết phân lượng còn chưa đủ, ngoại trừ cưới vợ tiên tử loại này hoang đường việc ở ngoài, cái khác đánh đổi đều tốt đàm luận.”

❤[truyen cua tui dot net] //truyencuatui.ne

t/

Tử Tâm đem Thần Vương Thiết cầm trong tay, thưởng thức một trận, từ tốn nói: “Thật sự cái khác đánh đổi đều tốt đàm luận?”

Dương Thanh Huyền nuốt xuống hạ, nói: “Đương nhiên!”

Tím bên trong tâm nhãn lộ ra nụ cười, nói ra: “Ở ta nơi này, mọi điều kiện đàm luận cũng được. Nhưng điều kiện tiên quyết là, ngươi trước cưới Nhan nhi, trở thành ta rể hiền lại nói.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2149: Làm Người Khác Khó Chịu, Gặp Lại Phạm Gia

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Thần Vương, đây không khỏi quá mạnh mẽ ta chỗ khó.”

Tử Nhan cả giận nói: “Ngươi còn đang giả bộ!”

Dương Thanh Huyền lười để ý cho nàng.

Tử Tâm chầm chậm nói: “Ngươi nếu như không cưới ta một đứa con gái, việc này ta làm sao hướng thiên hạ nhân bàn giao? Chính ngươi suy nghĩ thật kỹ đi. Ta cũng không bắt ngươi, lúc nào nghĩ rõ tới nữa, chỉ cần ngươi trở thành ta rể hiền, ta liền đáp ứng giúp ngươi chống lại Ninh gia. Đúng rồi, nếu như ngươi cảm thấy Tử Nhan không hài lòng, Tử Di các nàng cũng cũng có thể.”

Nói xong, tựa hồ không muốn lại nói chuyện gì, bóng người loáng một cái, tựu hóa thành một tia màu tím khói, chậm rãi tiêu tan ở trong hư không.

Dương Thanh Huyền đứng ở trên cung điện, có vẻ hơi không biết làm sao, hơn nữa Du An chuyện còn không có nói chi.

Tử Nhan mừng lớn nói: “Không hài lòng! Nhanh nói với Mẫu Thượng không hài lòng ta à, đem Tử Di các nàng chọn lấy.”

Tử Di đám người chúng nữ, đều là hơi thay đổi sắc mặt, từng cái từng cái vội vàng hướng về ngoài điện bỏ chạy, chỉ lo Dương Thanh Huyền đột nhiên tuyển chọn các nàng.

Chỉ có Tử Hà nhàn nhạt nhìn Dương Thanh Huyền một chút, khóe miệng vung lên trêu nụ cười, thản nhiên hướng về đi ra ngoài điện.

“Ngươi không phải không đồng ý ta sao? Nhanh đi nói với Mẫu Thượng không hài lòng a!” Tử Nhan phẫn nộ nói: “Khẩu thị tâm phi nam nhân! Trên miệng là không thể, trong lòng đã sớm vui nở hoa rồi đúng không? Nam nhân tất cả đều là đại móng heo!”

Dương Thanh Huyền liếc nàng một cái, một lời không nói, rồi rời đi đại điện.

Chuyến này tuy rằng nhìn như không có kết quả, nhưng ít ra cùng Thần Vương phủ quan hệ từ cứng ngắc đã biến thành hòa hợp, Dương Thanh Huyền có thể tự do ở Vô Dục Thành đi lại, đồng thời Tử Tâm Thần Vương thái độ, mười phần đáng giá nghiền ngẫm.

Nói cái gì không có cách nào cùng thiên hạ người bàn giao, tựu đặc biệt xả đạm, nàng là Thần tộc vua, chưa từng đem thiên hạ người để ở trong mắt quá? Chỉ có thiên hạ người hướng về nàng bàn giao, chưa từng có nàng hướng thiên hạ nhân bàn giao nói chuyện.

Chẳng lẽ là mình ưu tú như vậy hấp dẫn hắn? Dương Thanh Huyền có thể không có như thế tự yêu mình, cái khác mấy đứa con gái không dám nói, nhưng Tử Hà thiên phú cùng thực lực, tuyệt đối ổn trên mình, có cường đại như vậy con gái, còn muốn cái gì rể hiền?

Như vậy Tử Tâm mục đích rốt cuộc là cái gì?

Dương Thanh Huyền trăm bề bất đắc kỳ giải, biết chỉ cần nghĩ thông suốt cái này then chốt, là có thể mở ra Tử Tâm con đường này, thực hiện chống lại Ninh gia mục đích.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một trận, tạm thời không nghĩ ra, tựu không đi nghĩ, mà là trực tiếp hướng về Đức Phong Cổ Lâu bay đi.

Ở Vô Dục Giới bên trong quả lớn đầy rẫy, nhưng toàn bộ nam bộ vũ trụ, dám ăn xuống những thứ này, cũng chỉ có Đức Phong Cổ Lâu.

Tiếp đãi Dương Thanh Huyền vẫn là lần trước vị nữ tử kia, vừa thấy Dương Thanh Huyền, cả người đều tỏa ra mê người mê hoặc, nở nụ cười bách mị, cơ hồ là dán vào Dương Thanh Huyền, đưa hắn đưa vào đến bên trong bao sương.

Sau đó không lâu, Phạm gia tựu xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trước mặt.

Phạm gia mặt tối sầm lại, hạ thấp xuống đầu, bước nhanh đi tới, trực tiếp ngồi ở Dương Thanh Huyền đối diện, cầm bình trà lên tựu cho mình đổ đầy một chén, uống một hơi cạn sạch, sau đó lại là một chén, lại uống một hơi cạn sạch, uống bảy, tám chén sau, nặng nề đem cái chén một phóng, không nói một lời cứ như vậy nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

“Phạm gia, làm sao vậy?” Dương Thanh Huyền sắc mặt cổ quái hỏi.

“Ai!” Phạm gia thở dài một cái, gõ lên bàn nói ra: “Trước tiên không nói chuyện, không biết Lộ Phi lão đệ lại mang đến vật gì tốt?”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Phạm gia hà tất giả bộ hồ đồ đây, cho đến ngày nay, Phạm gia còn lại không biết tên của ta sao? Tử Tâm Thần Vương biết tin tức của ta, chỉ sợ cũng lão ca các ngươi này bán đi chứ?”

“Ngươi gặp Tử Tâm Thần Vương?”

Phạm gia sững sờ, lập tức “Khà khà” cười khan hai tiếng, dùng ngón tay gõ lên bàn, nói ra: “Xác thực, nghĩ muốn giấu diếm được Đức Phong Cổ Lâu, hầu như là không có khả năng. Vậy ta còn gọi ngươi Thanh Huyền lão đệ đi.” Phạm gia một đôi mắt, dò xét cẩn thận Dương Thanh Huyền, tựa hồ muốn xem ra cái gì chỗ bất đồng.

Dương Thanh Huyền đem mấy túi trữ vật nhưng ở trên bàn, nói: “Phạm gia nhìn, có thể đổi bao nhiêu tiền?”

Phạm gia đem túi chứa đồ lấy tới, thần thức cẩn thận từng cái quét qua, đầy đủ quan sát hơn ba canh giờ, đem toàn bộ ước định cùng tinh toán qua một lần, lập tức nặng nề thở ra một hơi, đầy mặt vẻ phức tạp nhìn Dương Thanh Huyền, cười khổ nói: “Thanh Huyền lão đệ chuyến này Vô Dục Giới, sợ là đem hơn một nửa cái Mục Hải Vực Giới tông môn đều đắc tội chứ?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Không thể nói lung tung được, đồ vật trong này, có chút là bằng hữu đưa, có chút là ta nhặt, cùng lão ca nghĩ tới không có nửa điểm liên quan.”

Phạm gia cười khổ nói: “Tốt như vậy bằng hữu, có thể hay không thiệu cho ta?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không thể. Đừng làm phiền, bao nhiêu tiền?”

Phạm gia nghĩ đến hạ một trận, nói: “Năm chục tỉ tỉ.”

Dương Thanh Huyền không lên tiếng, tự rót một chén trà, uống một hơi cạn sạch rồi nói ra: “Lão ca ngươi hết sức nhàn sao?”

Phạm gia cau lại hạ đầu lông mày, nói: “Vậy ngươi cảm thấy muốn bán bao nhiêu?”

Dương Thanh Huyền nói: “Những thứ đồ này, vứt phía ngoài lời, chí ít năm trăm tỉ tỉ, hiện tại vứt cho các ngươi Đức Phong Cổ Lâu, hai triệu ức.”

Phạm gia nở nụ cười, nói ra: “Ta nhìn hết sức rảnh rỗi là Thanh Huyền lão đệ ngươi a.” Lặng lẽ cười hai tiếng, tương tự cầm ly trà lên đến, tự rót tự uống.

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia lão ca nói bao nhiêu?”

Phạm gia nói: “Đầu tiên, những thứ đồ này vứt bên ngoài cũng bán không tới năm trăm tỉ tỉ, ba trăm tỉ tỉ mức cao nhất. Giống như hàng lậu chúng ta đều là giá thị trường một phần ba thu. Cho ngươi tối đa là một trăm tỉ tỉ, không thể nhiều hơn nữa.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nhưng nơi này mặt có rất nhiều không phải hàng lậu.”

Phạm gia lườm hắn một cái, nói: “Ai có thời gian rảnh rỗi này sửa sang lại? Cùng nhau toán chính là.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Có thể một trăm tỉ tỉ, thật sự là có chút thấp a.”

Phạm gia nói: “Ta vừa nhìn kỹ, đồ vật bên trong, hoặc là không thể xuất thủ, hoặc là chính là vô bổ, phàm là có tác dụng, sợ là lão đệ chính mình toàn bộ để lại. Nói thật, những thứ đồ này chúng ta Đức Phong Cổ Lâu đều không muốn nhận a, bởi vì con đường...”

“Được rồi được rồi.” Dương Thanh Huyền lập tức cắt ngang hắn, nói: “Lão ca thêm một chút nữa, gần như ta đáp ứng.” Tùy ý Phạm gia nói đi xuống, phỏng chừng tựu không dứt, này giao dịch cũng không biết muốn nói tới khi nào.

Phạm gia nghĩ đến hạ, nói: “Được. Tựu hướng về phía Thanh Huyền lão đệ là của chúng ta khách quen, hơn nữa gặp Tử Tâm Thần Vương, cái kia chẳng mấy chốc sẽ là Thần Vương phủ người, sau đó Đức Phong Cổ Lâu còn nhiều hơn dựa vào lão đệ chăm sóc đây. Ta tựu tự ý làm chủ, lại thêm 5000 tỉ.”

Dương Thanh Huyền nghĩ thầm, mập mạp chết bầm này, liền Tử Tâm Thần Vương tìm mình làm cái gì đều đoán được, quả nhiên là mập mạp chết bầm này bán đứng tin tức về ta.

Nghĩ đến hạ, nhân tiện nói: "Năm vạn quá ít, năm trăm ngàn. Lão ca chớ nóng vội lắc đầu, nếu lão ca đoán được tương lai ta thân phận, lẽ nào chút mặt mũi này đều không đáng được bán không? Cũng hoặc có lẽ là Thần Vương con rể thân phận, ở lão ca này cũng không vớt được nửa điểm chỗ tốt? Hừ, vậy tương lai ta tất nhiên sẽ dùng Thần Vương phủ sức mạnh, đối với Đức Phong Cổ Lâu cố gắng chiếu cố một, hai!"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2150: Một Điểm Chút Ý Tứ, Lỗ Tai Ta Bất Hảo

Phạm gia đổi sắc mặt, cả giận nói: “Ngươi đây là đang đe dọa Đức Phong Cổ Lâu.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Sao dám sao dám, ta có thể không nói gì, dù sao cũng lão ca chính mình châm chước châm chước, ta người này trí nhớ rất tốt.”

Ý tứ nói đúng là ta thù rất dai.

Phạm gia sắc mặt rốt cục trở nên khó coi, người trước mắt này thông minh hơn người, bụng dạ cực sâu, tương lai nhất định không phải nhân vật bình thường, từ Vô Dục Giới bên trong chiếm được tin tức nhìn, đã không phải nhân vật bình thường, bằng không Tử Tâm Thần Vương không có khả năng bắt hắn trở lại làm phò mã.

Nếu như người này thật muốn dùng Thần Vương phủ sức mạnh tới dọa chế Đức Phong Cổ Lâu, cái kia đối với Đức Phong Cổ Lâu mà nói, tuyệt đối là một cái thiên đại tin dữ.

Tuy rằng Phạm gia suy đoán Dương Thanh Huyền chỉ là trên đầu môi uy hiếp, nhưng nhân tâm khó dò a.

Phạm gia trầm ngâm hạ, nói: “Năm chục tỉ tỉ thật sự là quá dọa người, ta cho Thanh Huyền lão đệ nhắc tới hai chục tỉ tỉ làm sao? Thật sự không thể nhiều hơn nữa, nhiều hơn nữa, tựu không có nói chuyện.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hai trăm năm chục ngàn ức.”

Phạm gia hai tóc mai tất cả cút hạ mồ hôi hột đến, nói: “Hai mươi mốt vạn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hai mươi bốn vạn.”

Phạm gia nói: “Hai mươi hai vạn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia chiết trung, hai mươi ba vạn định rồi.”

Phạm gia lắc đầu nói: “Không không không, quá nhiều quá nhiều, 225,000 ức.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Lão ca thật khó chịu nhanh, cũng được, cái kia năm trăm tỉ coi như là ta cho lão ca uống trà tiền, dù sao nhận thức lâu như vậy rồi, cho tới bây giờ không có mời quá lão ca uống trà, một điểm chút ý tứ, bất thành kính ý.”

Phạm gia sắc mặt này mới ung dung ra, ôm quyền nói: “Cái kia lão ca sẽ không khách khí, nhiều Tạ lão đệ hảo ý, ha ha.”

Phạm gia nở nụ cười hạ, đột nhiên nụ cười cứng ở trên mặt, nghĩ thầm không đúng vậy, chính mình một phân tiền không có, hơn nữa so với trước kia giá cả nhiều hơn 225,000 ức, làm sao còn biến được bản thân thiếu nợ đối phương một ân tình?

Phạm gia: “! @# ¥ ...”

Dương Thanh Huyền nhìn Phạm gia đờ đẫn dáng vẻ, hỏi: “Lão ca, làm sao vậy?”

“Không có, không có gì.” Phạm gia sờ soạng cằm dưới đầu, mặt không hề cảm xúc, nội tâm nhưng là hết sức phiền muộn.

Dương Thanh Huyền gõ bàn một cái nói, nói: “Giao hàng đi.”

Phạm gia mặt âm trầm, vỗ cằm chưởng, vị kia tiếp khách mỹ nữ toàn thân diêm dúa lòe loẹt đi vào, thỉnh thoảng đối với Dương

Thanh Huyền liếc mắt đưa tình, nhìn trộm, sau đó quyến rũ tay nâng chứa đồ nguyên khí lui xuống.

Phạm gia nhìn cái kia mỹ nữ ly khai, này mới thu về ánh mắt, hắc tiếng nói: “Thanh Huyền lão đệ cảm thấy cô em này làm sao?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Không sai, thật không tệ.”

Phạm gia nói: “Nếu như lão đệ cố ý, ta có thể an bài một chút.”

“Há, thật sao?” Dương Thanh Huyền bất động thanh sắc đáp một tiếng.

Phạm gia nói: “Giống như có thể bị Đức Phong Cổ Lâu chọn tới đón tân đãi khách nữ tử, tướng mạo cùng linh tính cũng sẽ không kém, đồng thời cổ lâu cho tiền lương cũng đầy đủ cao, có thể duy trì các nàng thường ngày thông thường tu luyện chi phí, bước vào Thiên Vị là không thành vấn đề, nhưng nghĩ muốn càng đi về phía trước một bước, có thể khó khăn. Bởi vì các nàng cái kia chút tiền lương, hoàn toàn không đủ để chống đỡ các nàng bước vào Đạo cảnh, Giới Vương thì càng là mịt mù không thể nghe, nghĩ cũng không dám nghĩ. Vì lẽ đó những nữ hài tử này đều rất thông minh, biết mình muốn ở nhân sinh con đường trên tiến thêm một bước lời, nhất định phải có kim chủ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nói như vậy, lấy thiên phú của các nàng cùng tư chất, tùy tiện gia nhập một ít ba, bốn chảy thế lực, hoặc là tìm cái ba, bốn lưu thế lực chưởng môn con trai, không phải hết sức dễ dàng thu được vun bón sao?”

“Ha ha, Thanh Huyền lão đệ nghĩ tới đơn giản.”

Phạm gia cười nói: “Nếu các nàng có xung kích Giới Vương thiên phú, đi một ít ba, bốn tốc độ dòng chảy lực bên trong, đích xác có thể được trọng điểm vun bón, nhưng Giới Vương há lại là như vậy dễ dàng đạt tới? Ở Mục Hải Vực Giới bên trong, Giới Vương đều là cao cấp sức chiến đấu. Huống hồ ở toàn bộ vũ trụ vô số tinh vực, càng thêm vô số vị diện bên trong, bất kỳ một vị Giới Vương, đều là đứng đầu tồn tại. Nếu chỉ là giống như thiên phú, đối với ba, bốn tốc độ dòng chảy lực mà nói, dùng tài nguyên đập ngươi, vì sao không đập chính mình người đâu? Cho tới tìm một vị công tử nhà giàu cường hai đời, vận khí tốt, còn có thể hỗn cái thiếp thất, thu được nhất định vun bón, vận khí bất hảo liền trực tiếp thành đỉnh lô, dùng hết ném, vậy thì triệt để đứt đoạn mất con đường tu luyện."

Dương Thanh Huyền nói: "Hiểu, ai sống trên đời đều không dễ dàng, này chút ba, bốn tốc độ dòng chảy lực, cũng có cực mạnh sinh tồn lo lắng, dù cho là hôn nhân cũng hi vọng cường cường liên hợp, sẽ không để như vậy một cái không bối cảnh không tài nguyên nữ tử trở thành chính thất."

Phạm gia nói: "Thanh Huyền lão đệ quả nhiên thông minh, nói chuyện tựu hiểu. Khà khà, lão đệ nếu như cảm thấy muội tử kia thích hợp, lão ca liền từ giữa kíp nổ. Dù sao có thể nhận thức lão đệ như vậy đại kim chủ, là các nàng nằm mơ đều phải cười tỉnh sự tình."

Dương Thanh Huyền nói: "Tương lai nói sau đi, việc này tạm không đề cập tới. Ta còn có một chuyện khác muốn tìm Phạm gia hỗ trợ."

Phạm gia sửng sốt hạ, nói: "Chuyện gì?" Đột nhiên bừng tỉnh dáng vẻ, cười thầm: "Hiểu, lão đệ chưa cùng Tử Hà tiên tử thành hôn, vì lẽ đó tạm thời không dám làm quá giới hạn chuyện, miễn cho bàng sinh chi tiết, ta minh bạch, ta hiểu."

Dương Thanh Huyền lườm hắn một cái, cũng không phân biệt giải, nói ra: "Lão ca hẳn phải biết ta cùng Ninh gia quan hệ."

Phạm gia thu rồi nụ cười, sắc mặt trở nên nghiêm nghị, gật

gật đầu, nói: “Biết.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hi vọng lão ca có thể giúp ta chiêu nạp một ít đáng tin cường giả, tiền đều dễ nói.”

Phạm gia sửng sốt hạ, nói: “Lần trước ta không phải đã cho lão đệ một ít tư liệu sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Xác thực, hơn nữa ta cùng nhân sự nơi, tà thành người đều từng có nhất định tiếp xúc. Hai nhà này thế lực ta có thể đi đi một chuyến, còn dư lại cũng không quen thuộc tất, cũng không biết là hay không đáng tin. Nếu như lão ca có thể giúp ta chiêu mộ lời, giá tiền đều dễ nói.”

Phạm gia trầm tư một trận, nói ra: “Ta có chút không hiểu, lão đệ lập tức liền là Thần Vương rể hiền, thân phận không phải chuyện nhỏ. Vì sao không lợi dụng tầng này thân phận đi theo Ninh gia nói chuyện với nhau? Hơn nữa lấy tầng này thân phận để Thần Vương ra mặt cũng không phải việc khó chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chuyện của chính mình, chung quy muốn tự mình giải quyết, dựa vào nữ nhân toán cái gì?”

Phạm gia sửng sốt dưới, lý do này giống thật mà là giả, nói vô căn cứ mà lại còn đáng tin, nói đáng tin mà lại cảm giác thấy hơi không đúng đầu.

Phạm gia nói ra: “Nếu như lão đệ muốn tự mình giải quyết, thật sự rất khó. Đầu tiên ai có thể đối phó được yên tĩnh Thánh Hạo? Thứ yếu, coi như là mời chào cường giả, đối phương nghe được là muốn đối phó Ninh gia, sợ cũng không người sẽ đến.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Vì lẽ đó, chuyện này được phiền phức lão ca a, ta tin tưởng lão ca sẽ có biện pháp. Hơn nữa ta sẽ tìm được đối phó yên tĩnh Thánh Hạo người, bằng không mạo muội đi trước lời, chẳng lẽ không phải trực tiếp chịu chết? Ta cũng không muốn chết a.”

Phạm gia nói: “Hiểu. Việc này mười phần vướng tay chân, lão đệ trước tiên dự chi hai triệu ức Tinh Hạo Thạch đi, đến thời điểm nhiều lùi thiếu bổ.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt một chút tựu khó xem, nói: “Lỗ tai ta không tốt lão ca vừa nói gì? Dự chi bao nhiêu tiền tới?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2151: Giúp Đỡ Người, Chỉ Một Con Đường

Phạm gia cười nói: “Cho lão đệ hai triệu ức Tinh Hạo Thạch, để lão đệ đi chết, lão đệ nguyện ý làm sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Lão ca sợ là còn không nghe rõ ý của ta chứ? Ta sẽ tìm người áp chế yên tĩnh Thánh Hạo.”

Phạm gia nói: “Ninh gia cũng không chỉ chỉ có yên tĩnh Thánh Hạo.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nhưng lão ca quên một điểm, Ninh gia đã không chịu nổi đại đánh sâu vào.”

Phạm gia cau mày nói: “Câu nói này có ý gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ninh gia ở danh tộc thượng tầng vị trí đợi đến lâu, tất nhiên kết hạ rất nhiều kẻ thù. Ta lần này đối phó Ninh gia, coi như không cách nào cùng Ninh gia hoàn toàn chống lại, nhưng thật muốn liều đấu, cũng có thể tiêu hao mất Ninh gia một phần ba, thậm chí một nửa sức mạnh. Như vậy Ninh gia tựu sẽ suy xét được mất, là có hay không muốn động thủ với ta.”

Phạm gia nói: “Ngươi là muốn lấy quyết tâm đến kinh sợ Ninh gia?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta suy tính rất lâu, Ninh gia là truyền thừa vô số năm tháng lớn đại thế gia, thiên tài cùng cường giả, có như cá diếc sang sông. Nghĩ phải hoàn toàn đem Ninh gia va mở, hoặc là đem Ninh gia trấn áp xuống là không có khả năng, chí ít lấy sức mạnh của ta bây giờ không làm được. Nhưng ta cùng Ninh gia cũng không phải là sinh tử đại thù, chỉ là lợi ích được mất. Nếu là ta có năng lực liều rơi Ninh gia ba một người trong thậm chí nhiều hơn sức mạnh, Ninh gia còn sẽ động thủ sao?”

Phạm gia trầm tư nói: “Ngươi lời nói này rất có đạo lý, đại thế gia đặt chân ở Mục Hải Vực Giới, đầu tiên muốn nắm giữ thực lực tuyệt đối, thứ yếu chính là tung hoành ngang dọc, ở các loại quan hệ rắc rối phức tạp trung bình hành hạ xuống. Ninh gia thời khắc này gia tộc nguy cơ, cũng không phải là Ninh gia thực lực không được rồi, mà là sự cân bằng này xuất hiện vết nứt. Ninh gia thực lực hơi hơi hàng hạ một ít, thăng bằng cân tiểu ly tựu sẽ phát sinh nghiêng, dẫn đến đại lượng lợi ích cùng tài nguyên một lần nữa phân phối. Như vậy cân bằng phun trào, cho Ninh gia mang đến rất lớn không an toàn tính.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Đúng, nếu là ta có thể đem Ninh gia sức mạnh lại lột bỏ một phần ba thậm chí nhiều hơn...”

Phạm gia sắc mặt chợt biến, nghiêm nghị nói: “Như vậy Ninh gia có thể phải hạ đổ danh tộc dưới đáy, thậm chí ngã ra ngoài đều có khả năng.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Đâu chỉ ngã ra ngoài. Sự cân bằng này đánh vỡ, lợi ích nghiêng hạ, Ninh gia có thể chỉ là hạ đổ danh tộc dưới đáy. Nhưng này chút năm tích lũy được thù hận, đều sẽ trong cùng một lúc bộc phát ra. Tỷ như Khương gia, lại tỷ như cái khác thế gia. Phải biết bỏ đá xuống giếng nhiều, đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi ít, một gia tộc lạc phách, phía trước bằng hữu cũng có thể sẽ dồn dập chuyển là kẻ địch.”

Phạm gia nói: “Ta minh bạch đạo lý của ngươi. Vào lúc này, yên tĩnh Thánh Hạo dù cho đầy đủ áp chế ngươi, cũng phải cân nhắc được mất. Hắn thân là Ninh gia chi chủ, đối với những vấn đề này thấu triệt trình độ cần phải còn ở ngươi trên ta. Nhưng nghĩ muốn tụ tập có thể để yên tĩnh Thánh Hạo thỏa hiệp sức mạnh, cũng không phải chuyện đơn giản a.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Vì lẽ đó ta cần lão ca trợ giúp.”

Phạm gia nở nụ cười, nói ra: “Mặc dù là làm ăn, chúng ta lấy tiền làm việc, nhưng vô hình trung vẫn phải là tội Ninh gia a. Chuyện này phi thường vướng tay chân, ta không dám mạo hiểm nhưng mà đáp ứng. Nhưng ta có thể cho lão đệ chỉ điểm một người. Lần trước cho lão đệ trong tài liệu kỳ thực tựu có, cái này người gọi hi hướng về, cùng Ninh gia nhưng là không có cách nào hóa giải huyết hải thâm cừu a. Hơn nữa người này năng lực không tầm thường, sẽ là lão đệ cao nhất giúp đỡ.”

“Ồ?” Dương Thanh Huyền chỉ hơi trầm ngâm, lập tức nhớ lại danh tự này.

Lần trước Đức Phong Cổ Lâu cho sở hữu cùng Ninh gia có quan hệ người trong tài liệu, tựu có cái này hi hướng về, hơn nữa còn là cửu tinh Giới Vương, thực lực cùng mình tương đương.

Phạm gia cười nói: “Chỉ cần người này có thể tín nhiệm ngươi, ngươi nghĩ phải làm những chuyện kia, hắn cũng có máu chảy đầu rơi giúp ngươi đạt thành.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Đa tạ lão ca chỉ điểm, đã như vậy, tựu không phiền phức lão ca.”

Phạm gia gật gật đầu, sắc mặt có chút trầm ngưng, đột nhiên nói ra: “Nói đến, ta chỗ này cũng có chuyện muốn mời lão đệ hỗ trợ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ồ? Không biết chuyện gì?”

Phạm gia nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, trong mắt lóe lên lửa giận nồng đậm cùng sát khí, chậm rãi nói ra: “Ở Vô Dục Giới bên trong xảy ra một việc lớn, có người đẩy danh hiệu của ta, dùng hoá đơn tạm thu mua nhiều đáng sợ vật phẩm, việc này lão đệ cần phải cũng biết chứ?”

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng nở nụ cười, nói: “Tốt muốn biết một ít.”

Phạm gia sắc mặt trở nên trắng xám, âm thanh đều có vẻ run rẩy, nói ra: “Cái kia người không chỉ có ở Vô Dục Giới bên trong thu rồi 800 ngàn ức Tinh Hạo Thạch vật phẩm, hơn nữa đi ra ngày đầu tiên, lại ở các đại thương hội dùng hoá đơn tạm quét hơn 200 ngàn tỉ kỳ trân dị bảo...”

Phạm gia tay cầm ly trà đều có chút bất ổn, sắc mặt so với gan heo càng khó coi hơn, đột nhiên liền rót mấy nước bọt, cơ hồ là gầm thét nói ra: “Tổng cộng liên quan đến kim ngạch đạt đến ba triệu đa vạn ức! Ta nhất định phải đem người này tìm ra, chém thành muôn mảnh! Bằng không ta phải chết chắc!”

Dương Thanh Huyền thở một hơi lãnh khí, không nghĩ tới Huyền Thiên Cơ như thế tàn nhẫn.

Phạm gia ổn tình cảm xuống, nhưng hai tay và thanh âm đều vẫn là run rẩy, nói ra: “Chúng ta bắt đầu dùng hết tất cả sức mạnh điều tra thân phận lai lịch của người này, nhưng hoảng sợ phát hiện, người này dĩ nhiên không có bất kỳ quá khứ! Như là bỗng dưng xuất hiện giống như vậy, ngươi biết điều này có ý vị gì sao?! Này ở Đức Phong Cổ Lâu dĩ vãng tất cả trong vòng điều tra, đều là có một không hai chuyện. Mà duy nhất tra được một điểm manh mối chính là... Ngươi có phải là nhận ra cái kia người?!”

Dương Thanh Huyền mặt không biến sắc, kinh ngạc nói: “Sao lại nói lời ấy?”

Phạm gia khẽ hừ một tiếng, nói ra: “Chúng ta tuần tra hầu như sở hữu đi qua, người này lần thứ nhất xuất hiện, chính là lần này Vô Dục Giới hành trình.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên hiểu được, cười khổ nói: “Luân Hồi Quả?”

Phạm gia hai con ngươi co rụt lại, lạnh giọng nói: “Chính là! Ngươi không có lý do gì thu được hơn hai ngàn Luân Hồi Quả, hơn nữa lấy sự thông minh của ngươi, chắc chắn sẽ không nghĩ trộm mang Luân Hồi Quả đi ra, nhất định là khác có tình huống. Mà duy nhất nắm giữ lượng lớn Luân Hồi Quả người, chính là cái kia người!”

Phạm gia một đôi mắt nhìn chòng chọc Dương Thanh Huyền, hận không thể đem Dương Thanh Huyền trong đầu ý thức toàn bộ quét hình đi ra, mạnh mẽ nói ra: “Hơn nữa có người ở đi ra trong đường nối, từng nhìn thấy ngươi cùng cái kia người đối thoại!”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, than thở: “Ta phủ nhận, lời nói vô căn cứ, những trái cây kia là chính ta hái tới.”

Phạm gia trong đôi mắt phun ra lửa giận, thấp giọng quát: “Dương Thanh Huyền! Ngươi thật muốn bao che cái kia người?!”

Dương Thanh Huyền nhìn Phạm gia, nói ra: “Không phải bao che, mà là ta cũng không rõ ràng hắn ở đâu, phải làm gì, chỉ là nhận ra mà thôi. Đúng rồi, Phạm gia chờ ta cũng tạm được, ta cũng có thể cho Phạm gia chỉ một con đường. Phạm gia cố gắng nghĩ nghĩ, tại sao ta sẽ nhận ra hắn đây?”

“Tại sao?” Phạm gia đầy mắt là mê vẻ nghi hoặc.

Dương Thanh Huyền không đánh khuấy hắn, đứng dậy, trực tiếp thẳng rời đi.

Sau một lúc, Phạm gia đột nhiên vỗ bàn một cái, cả người đều nhảy lên, hưng phấn hét lớn: “Ta hiểu được! Bởi vì các ngươi đến từ cùng một nơi!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2152: Rơi Vào Cạm Bẫy, Chỗ Chôn Xương

Dương Thanh Huyền ly khai Đức Phong Cổ Lâu sau, cũng không có lập tức đi tìm cái kia hi hướng về, mà là Vô Dục Thành bên trong nào đó cái phương vị bỏ chạy.

Lúc trước cùng Nhan Sư Cổ có hẹn, Vô Dục Giới hành trình sau khi kết thúc, liền tiến về phía trước tìm tòi cái kia Vô Tướng Thiên vương lưu lại bí cảnh.

Nguyên bản Dương Thanh Huyền đối với chuyện này cũng không chú ý, nhưng ở lĩnh ngộ Thập Phương Câu Diệt thần thông sau, đối với cái kia Vô Tướng Thiên vương sinh ra rất lớn hảo cảm, đối với lần này bí cảnh hành trình càng là tràn ngập các loại mong đợi.

Không có độn bao lâu, đột nhiên một đạo lóa mắt tử mang kích bắn mà đến, ở cao vạn trượng không trên hóa mở, sau đó trực trụy mà hạ xuống, tựu chắn Dương Thanh Huyền phía trước, đem Dương Thanh Huyền độn quang bức ngừng.

Là một vị khuôn mặt lạnh lùng trang phục nam tử, thất tinh Giới Vương tu vi, cái kia lãnh ngạo biểu hiện cùng với vừa nãy độn cao bay độ, cũng có thể biết người này là Thần tộc.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Chuyện gì?”

Cái kia người cung kính ôm quyền nói: “Thanh Huyền đại nhân, Thần Vương có việc mời đại nhân đi một chuyến.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thần Vương mời ta?” Lộ ra vẻ nghi ngờ trên mặt, hỏi: “Ta vừa nãy Thần Vương phủ đi ra không lâu, làm sao sẽ nhanh như thế lại muốn ta quá khứ?”

Người kia nói: “Tại hạ không biết, đây là Thần Vương đại nhân Thần dụ, mong rằng Thanh Huyền đại nhân theo ta đi một chuyến.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, mặc dù không biết chuyện gì, nhưng hiện tại nhất định phải cho Tử Tâm Thần Vương mặt mũi, chính mình còn hi vọng nàng đi ra trấn áp yên tĩnh Thánh Hạo đây, lúc này nói ra: “Ngươi dẫn đường đi.”

Ngay lập tức hai đạo độn quang, một trước một sau, một cao một thấp, hướng về xa xa bay nhanh mà đi.

Dương Thanh Huyền đột nhiên cảnh giác nói: “Có phải là đi nhầm? Thần Vương phủ là ở phương hướng này sao?”

Người kia nói: “Không sai, Thần Vương đại nhân cũng không ở trong phủ, mà là để tại hạ mời đại nhân tiến về phía trước một chỗ Tiểu Bí cảnh.”

“Tiểu Bí cảnh?” Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, lại không nói gì.

Cái gọi là Tiểu Bí cảnh, chính là một chỗ không gian giới chỉ, có người vì là mở ra, cũng có tự nhiên hình thành, còn có trực tiếp từ nguyên khí diễn hóa tới, bất nhất mà nói.

Hơn nửa giờ sau, hai người bay về phía một chỗ vắng vẻ tiểu viện.

Từ trời cao trên nhìn, là quá bình thường một tòa viện, tường đỏ ngói vàng, bên trong có ba toà tiểu lâu, trung gian là một vùng Thanh Thủy, từ Hoa Mộc cùng quái thạch giữa dòng ra, mười phần Thanh Nhã.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, ở nguyên bản bị Câu Ngọc vòng quanh trong ánh mắt, lờ mờ hiện ra một cái nhàn nhạt long ảnh, chính là tầm long vẽ rồng điểm mắt thuật.

Con mắt lóe lên, liền lộ ra sắc mặt khác thường.

Hai đạo độn quang rơi ở viện tử trước, cái kia người cung kính nói: “Đại nhân đi theo ta.”

Liền một trước một sau, đi vào trong viện.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy xuyên qua một tầng thật dầy không gian bình phong, đi vào bên trong sau, cảnh tượng trước mắt quả nhiên cùng ngoại giới thấy hoàn toàn khác nhau.

Là một mảnh u tĩnh núi rừng, trên đất bày ra mạ vàng đá trắng, lượng lớn kỳ dị pho tượng bày phóng ở trong rừng, các loại hoa cỏ tranh nhau khoe sắc, có nước suối ở lâm hác chảy qua, truyền đến thanh âm đinh đông.

Dương Thanh Huyền vừa vào bên trong, mấy chục đạo cường đại thần thức lập tức đem khóa chặt.

Tên kia dẫn đường thất tinh Giới Vương, cũng nhún người lóe lên, lùi lại mấy trăm trượng xa, lấy ra một cây chiến thương đến, chỉ vào Dương Thanh Huyền, đằng đằng sát khí.

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm than một tiếng, lúc trước liền phát hiện đến không đúng, nhưng một nghĩ thế chính là Vô Dục Giới, Tử Tâm Thần Vương địa bàn, mà trước mắt dẫn đường người thật là Thần tộc, nghĩ đến hẳn là sẽ không có vấn đề, nhưng vẫn là trúng chiêu.

Ngay lập tức bình tĩnh, cao giọng nói: “Là ai? Đi ra đi.”

“Ha ha ha ha, lại không có bị doạ nằm úp sấp hạ, xem ra dũng khí vẫn là có một chút xíu nha, chỉ có điều nghĩ muốn xứng với ta, còn kém xa, ngươi đời này coi như tu luyện tới chết cũng không thể!”

Phía trước trên đất trống, cuồn cuộn sát khí lan tràn ra, hóa thành mấy chục đạo bóng người, một người cầm đầu chính là trước đây không lâu vừa rồi đã gặp Tử Nhan, một mặt rùng mình nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, trong mắt không nói ra được lửa giận cùng sự thù hận.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Là ngươi? Là Tử Tâm Thần Vương để ngươi tới, vẫn là chính ngươi tự tiện chủ trương, vác lấy Thần Vương làm việc?”

“Có khác nhau sao?” Tử Nhan lạnh lùng nói: “Vác lấy Thần Vương làm việc? Hừ, dùng một phần nhỏ Mẫu Thượng tới dọa ta! Chính ngươi cố gắng nghĩ nghĩ, ngươi loại này cóc ghẻ xứng với ta sao? Nếu như những người khác, xem thêm bản tiên tử một chút ta tựu đào hắn con ngươi! Ngươi lại còn vọng muốn lấy được ta! Phi, nhất định chính là không biết nguyên do, nhân thần cộng phẫn!”

Tử Nhan càng nói càng tức, khuôn mặt đều tức giận xám ngắt, thậm chí có chút biến hình.

Dưới cái nhìn của nàng, tương lai mình nhưng là phải cướp đoạt Thần Vương vị trí, trở thành quân lâm vũ trụ cường giả tối đỉnh, có thể xứng với mình, hẳn là bốn Thánh Chủ, tám vực Thiên Vương như vậy nhân vật, dầu gì cũng phải là Thánh Tông danh tộc chi chủ, như vậy mình mới có thể cam tâm tình nguyện đem thân thể dâng ra đi.

Người trước mắt này là từ cái nào bay tới một căn d lông, lại không giải thích được liền có thể lấy cưới chính mình? Toàn bộ vũ trụ cũng tìm không ra như vậy hoang đường chuyện đến.

Tử Nhan tức giận đã không được, đầu óc tỉnh tỉnh, mà Thần

Vương mệnh lệnh nàng lại không dám chống lại, nghĩ tới nghĩ lui, rốt cục để nàng nghĩ tới rồi một cái biện pháp, đó chính là giết chết Dương Thanh Huyền.

Liền đem chính mình bí mật bồi dưỡng sức mạnh toàn bộ triệu tập lại đây, muốn một lần là xong, đem Dương Thanh Huyền triệt để xoá bỏ.

Tựu liền khu nhà nhỏ này, đều là của nàng trụ sở bí mật, chưa bao giờ bại lộ ra, lần này cũng vì tru diệt Dương Thanh Huyền, cùng nhau khải dụng.

Dù sao cũng là quan hệ đến số mạng tương lai của nàng tiền đồ, cửa này nếu như bất quá, gả cho như vậy không giải thích được d tia, cái kia cả đời sẽ phá hủy.

Dương Thanh Huyền nói: “Yên tâm đi, ta sẽ không cưới ngươi, cũng không có thời gian cùng ngươi ở đây hồ đồ.” Nói xong, xoay người rời đi.

Tử Nhan cười lạnh nói: “Khanh khách, còn muốn đi? Nơi này chính là ngươi chỗ chôn xương! Trên, giết hắn đi!”

Nguyên bản tính toán chính mình một người là đủ rồi, nhưng nghĩ lại một nghĩ, người này có thể ở Vô Dục Giới bên trong thu được số một, hơn nữa có chút thủ đoạn, vì lấy phòng ngừa vạn nhất, vì lẽ đó đem toàn bộ lực lượng đều triệu tập lại đây.

Người sau lưng lập tức phân tán mở, hướng về Dương Thanh Huyền dựa vào quá khứ.

Chỉ còn lại hai người, bao ở áo bào đen bên trong không gặp khuôn mặt, vẫn như cũ đứng sau lưng Tử Nhan bất động, nhưng trên người tản mát ra khí thế, nhưng vượt lên ở tất cả mọi người bên trên, chính là Thiên Giới chi chủ.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, người ở đây tuy nhiều, nhưng cơ bản đều là Giới Vương cảnh, đối với hắn sẽ không có bất cứ uy hiếp gì, chỉ có hai vị kia áo bào đen người cùng Tử Nhan chính mình, thực lực đều ở Thiên Giới bên trên, phải cẩn thận ứng đối.

“Không hiểu ra sao! Nếu ngươi này tiện nhân đối với ta nổi lên sát tâm, vậy liền đem ngươi giải quyết rồi, lấy trừ hậu hoạn!”

Dương Thanh Huyền nghiêm ngặt quát một tiếng, bóng người loáng một cái, tựu thuấn di đến một tên võ tu trước mặt, đưa tay vừa bổ, trên hư không tựu xẹt qua một đạo vết kiếm.

“A!”

Tên kia võ tu tiếng kêu thảm kinh khủng một tiếng, trên cổ tựu “Híz-hà zz hí-zzz” bắn mạnh ra tảng lớn máu tươi, như là gió tê giống như vậy, sau đó cái ót liền từ trên cổ lăn xuống.

Tất cả mọi người sững sờ, lập tức hoảng sợ rống to, “Muốn chết!”, “Giết hắn đi!” Từng cái từng cái bùng nổ ra kình khí cường đại, hướng về Dương Thanh Huyền oanh kích tới.

Dưới cái nhìn của bọn họ, Dương Thanh Huyền chỉ là dê đợi làm thịt, chết là khẳng định, cũng chỉ là chết như thế nào vấn đề, nhưng không nghĩ tới này cừu con đột nhiên một chút biến thành sói, cắn chết bọn họ một người, nhất thời vừa kinh vừa sợ, trực tiếp hạ sát thủ!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2153: Trấn Áp Toàn Trường, Bổ Thân Thể

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, này chút võ tu tất cả đều là cao cấp Giới Vương, cửu tinh bên trên có năm người, nếu như vây quét những người khác tự nhiên không thành vấn đề, nhưng vây quét hắn, vẫn đúng là không đáng chú ý.

Trong tay hư quang lóe lên, cả người lay động hạ, trực tiếp tại chỗ biến mất.

Sau một khắc, lại là một đạo tiếng kêu thảm thiết truyền đến, một tên tám sao Giới Vương bị Thiên Khư thụ chém thành hai khúc.

Dương Thanh Huyền cầm trong tay chiến kích, tại mọi người vây công hạ, như vào chỗ không người, mỗi một lần vung lên chiến kích, đều có một người bị chém xuống, đẫm máu tại chỗ.

Tràng diện kia mười phần lắc lư, giống như là một đám rau hẹ xông lên trước, sau đó bị đâm đầu vào liêm đao thu gặt rơi.

Mặc dù là cái kia năm vị cửu tinh Giới Vương, tương tự hoảng sợ tột đỉnh, bọn họ mỗi lần ra tay, đều bị Dương Thanh Huyền hết sức tránh thoát, không muốn cùng bọn họ đối kháng chính diện, mà là trước tiên thu gặt cái kia chút cửu tinh dưới.

Mấy hơi thở công phu, hơn ba mươi chức cao cấp Giới Vương, sẽ chết rồi một nửa, rau hẹ một bó châm hướng về hạ đổ tới, không gian đều bị nhuộm thành màu đỏ tươi, tràn đầy mùi gay mũi.

Mà này đáng sợ cảnh tượng vẫn còn tiếp tục, cái kia chút vây đánh cao cấp Giới Vương, trong khoảnh khắc tựu đổi cho nhau nhân vật, đã biến thành đợi làm thịt cừu con, từng cái từng cái điên cuồng hướng về xa xa bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Muốn đi? Cái kia nữ nhân ngu xuẩn không phải đã nói rồi sao? Nơi này chính là chỗ chôn xương.”

Chiến kích vung lên, một ngã rẽ tháng tựa như hư quang quét ngang mà đi, hai viên rau hẹ lại bị chém gãy, máu tươi tiên trời cao.

Tử Nhan há to mồm, hoá đá tại chỗ, phía sau hai vị áo bào đen người cũng choáng tại chỗ.

Trước mắt tình cảnh này thái quá mộng ảo, mới bao lâu thời gian? Hơn ba mươi chức cao cấp Giới Vương, liền trực tiếp chết còn lại năm vị cửu tinh...

“Đến phiên các ngươi!”

Dương Thanh Huyền con ngươi mang theo cười gằn, đảo qua bốn vị cửu tinh Giới Vương, cầm kích ở không trung xoay người, một chút tựu lui trăm trượng.

Lùi một bước để tiến hai bước, giơ tay lên, toàn bộ cánh tay đều bị mạ vàng bao trùm, một luồng đáng sợ mênh mông sức mạnh to lớn từ lòng bàn tay lan ra đi ra.

Như Kim Dương giống như vậy, tỏa ra từng vòng hào quang, phảng phất có to lớn kim thân ẩn hiện ở giữa, muốn phá không mà tới.

“Không được!”

Một vị cửu tinh hậu kỳ Giới Vương hoảng sợ quát to một tiếng.

Bốn người bao phủ ở đằng kia ánh vàng hạ, lập tức cảm nhận được tử vong nguy hiểm, trong đó tu vi cao nhất là một vị cửu tinh đỉnh cao, giận dữ hét: “Ngăn trở!”

Hai tay bức tranh vòng vận chưởng, đột nhiên cuồng kích mà đi.

Một đạo to lớn chưởng ấn đột phá tầng tầng uy áp, đánh về cái kia chút kim quang.

Ba người khác cũng từng người bấm quyết, sử dụng tới tuyệt kỹ bình sinh, đều là sắc mặt hết sức khó coi, biết sinh tử liền vào đúng lúc này.

Hơn nữa mình là hay không có giá trị, cũng đều vào đúng lúc này muốn thể hiện ra.

Bằng không Tử Nhan trong bóng tối cung cấp nuôi mình đám người lâu như vậy, hiện tại hợp lực bên dưới liền một cái cửu tinh sơ giai Giới Vương đều bắt không được, vậy mình đám người còn có cái gì dùng?

Bất quá... Cái này cửu tinh sơ giai Giới Vương không khỏi cũng quá cường đại chứ?!

“Thập Phương Câu Diệt!”

Dương Thanh Huyền ánh mắt phát lạnh, kinh thế chi chiêu khoảnh khắc đánh ra, màu vàng kia quang trong vòng pháp tướng, nháy mắt ngưng thành chân thân, mạnh mẽ trấn áp thập phương.

“Ầm ầm!”

Bốn vị cửu tinh Giới Vương liên thủ một đòn, ép ở đằng kia pháp tướng trên kim thân, làm cho bí cảnh không gian, hoàn toàn vẽ thành phân biệt rõ ràng hai nửa.

Tử Nhan cùng hai vị Thiên Giới từ đang thừ người tỉnh táo lại, từng cái từng cái chật vật nuốt, không thể tin tưởng trước mắt tình cảnh này.

Nhưng này bốn vị cửu tinh Giới Vương liều mạng ra sức chống lại, cùng với thi thể đầy đất cùng máu tươi, không không tuyên kỳ trước mắt tất cả những thứ này chân thực tính.

Tử Nhan có chút không đứng thẳng được, hoảng hốt hạ, chính mình kinh doanh thật lâu sức mạnh, trong nháy mắt tựu biến mất tan rã rồi, bao nhiêu tâm huyết mới bí mật mời chào tới thủ hạ, tựu còn lại trước mắt mấy người.

Hơn nữa...

“Không được! Cứu ta, Tử Nhan đại nhân, nhanh cứu lấy chúng ta!”

Hơn nữa này bốn vị cửu tinh Giới Vương liên thủ, còn áp chế không nổi hắn?!

Tử Nhan trong hoảng hốt, chỉ nghe thấy bốn người truyền tới tiếng cầu cứu, Thập Phương Câu Diệt một chưởng, trấn áp toàn bộ thiên địa, to lớn uy năng xung kích lại đây, tựu liền nàng cũng rõ ràng cảm thụ được.

Mà bốn vị cửu tinh Giới Vương liên thủ một đòn, ở đằng kia pháp tướng kim thân hạ không ngừng đổ nát, bốn người đem hết toàn lực, thất khổng bên trong chảy ra máu tươi, kinh khủng mà lại tuyệt vọng chống cự lại.

Một tên áo bào đen người trầm giọng nói: “Tiên tử...”

Tử Nhan lấy lại tinh thần, biết là hỏi nàng có cứu hay không, đầu óc một chút thanh minh lại đây, vội vàng nói: “Cứu! Đương nhiên cứu, nhanh cứu người!"

Nếu như bốn người này cũng đã chết, vậy mình sở hữu tâm huyết tựu thật sự đều xong đời.

Người áo đen kia mười phần lưu loát, bóng người loáng một cái, tựu tại chỗ biến mất.

Dương Thanh Huyền vẫn ở lưu ý Tử Nhan đám người động tĩnh, gặp người áo đen kia biến mất, hai con ngươi kịch liệt co rụt lại, bắn mạnh ra tinh mang, lập tức đem hắc bào nhân hành tung bắt giữ ở trong mắt, xẹt qua một tia vẻ lạnh lùng, hoàng triều ấn tái hiện ra, rơi ở trong tay, hướng về hư không nơi nào đó đập tới.

"Ầm ầm!"

Hoàng triều ấn hóa thành một đạo màu vàng long quyển, mạnh mẽ đánh nhập hư không, toàn bộ bí cảnh quy tắc không gian không ngừng liền nghiền nát.

Người áo đen kia kinh hãi, trong mắt lộ ra vẻ hoảng sợ, kêu lên: "Cái gì? Không thể!"

Cái kia vòng xoáy màu vàng óng như rồng giống như vậy, bao phủ tới.

"Thằng nhãi ranh, lại dám khinh thường ta!"

Áo bào đen nghiêm ngặt quát một tiếng, một trảo mạnh mẽ đánh tới.

"Oanh!"

Năm ngón tay đụng tới hoàng triều ấn chớp mắt, nhất thời hoàn toàn biến sắc, trong tay truyền đến xương cốt phá toái âm thanh, cường đại bá nghiệp lực lượng chấn động đến mức toàn thân khí huyết sôi trào.

“Cổ bảo? Không thể!” Áo bào đen người quát to một tiếng, năm ngón tay vồ lấy, nắm tay đánh tới, đánh ở hoàng triều in lại, đem chấn động về.

Đồng thời chính mình cũng đau nhe răng trợn mắt, tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Mặc dù là cổ bảo, ở một vị cửu tinh Giới Vương trong tay triển khai ra, không có khả năng chống lại chính mình a, huống chi người này còn một bên áp chế bốn vị cửu tinh Giới Vương.

Áo bào đen người hoảng hốt một chút, bên kia Thập Phương Câu Diệt rốt cục đánh tan bốn người thần thông bình phong, mạnh mẽ trấn áp xuống!

“Ầm ầm!”

“A!!”

Bốn đạo tiếng kêu thảm thiết lần lượt vang lên, liền gặp bốn bóng người đẫm máu tại chỗ, sau đó như rác rưởi giống như đánh bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền liên tiếp thu hồi Thập Phương Câu Diệt cùng hoàng triều ấn, lạnh lùng nhìn Tử Nhan một chút, hừ nói: “Không rảnh lại theo ngươi náo loạn, nếu như còn có lần sau, những thi thể này sẽ là của ngươi kết cục!”

Lúc này bóng người lóe lên, tựu phải rời đi.

Mới vừa hai chiêu va chạm hạ, trực tiếp đem này Tiểu Bí cảnh chấn động ra tảng lớn vết nứt, có thể qua lại đi ra.

Hơn nữa chính mình trấn áp sở hữu Giới Vương, lại cường hành sử dụng tới hai đại thần thông, trong cơ thể tiêu hao rất lớn, căn bản không thể tái chiến ba vị Thiên Giới.

“Giết người liền muốn đi, thật làm chúng ta tất cả đều là phế vật! Đám rác rưởi này lưu không hạ ngươi, lão phu tự mình ra tay!”

Đứng sau lưng Tử Nhan một vị khác áo bào đen người, trong mắt sát khí lấp lóe, bóng người loáng một cái bên dưới, to lớn uy áp tựu lan ra mà đến, đem Dương Thanh Huyền độn thuật đánh tan, đồng thời đem hoàn toàn khóa chặt.

“Không được!” Dương Thanh Huyền thầm kêu một tiếng.

Chính đang suy nghĩ làm sao thoát thân thời gian, đột nhiên bên tai truyền tới Quỷ Tàng thanh âm, “Chỉ là hai sao Thiên Giới, cũng dám ở đây ngang ngược, ta vừa vặn vừa rồi tỉnh lại, này hai cái Thiên Giới vừa vặn dùng để bồi bổ thân thể.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2154: Thu Hoạch Rau Hẹ, Thái Độ Chuyển Hướng

Dương Thanh Huyền một chút mừng như điên nói: "Ngươi đã tỉnh?

Quỷ Tàng “Ừ” một tiếng, thở ra thật dài khẩu khí, nói: “Thiếu chút nữa thì treo. Bất quá lần này cơ duyên cũng không nhỏ, tìm hiểu không ít Luân Hồi lực lượng, đối với ta đột phá trước mặt bình phong có sự giúp đỡ to lớn.”

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Phải bao lâu đột phá?”

Quỷ Tàng nói: “Cái nào có nhanh như vậy, ta bất quá là vừa rồi tỉnh lại. Nếu như dựa vào chính mình bế quan tu luyện, sợ là tám mươi một trăm năm có thể đột phá đi.”

Dương Thanh Huyền mặt đen lại nói: “Ngươi trêu chọc ta?”

Quỷ Tàng lười biếng trả lời nói: “Ngươi cho rằng là Giới Vương bên trong ba sao đến bốn sao? Nếu như không có tìm hiểu Luân Hồi lực lượng, trong một trăm năm có thể đột phá đi tới ta tựu đủ hài lòng. Ta biết ngươi muốn đối phó Ninh gia, nhưng cũng không gấp được. Bất quá như trước mắt loại này Thiên Giới hồn phách, nếu như có thể ăn mấy trăm, thì có thể trực tiếp đột phá.”

“Mấy trăm...” Dương Thanh Huyền mắng: “Toàn bộ Mục Hải Vực Giới, hoặc có lẽ là nam bộ vũ trụ, cũng mới mấy ngàn Thiên Giới chứ? Để cho ngươi ăn một phần mười?”

“Ha ha.” Quỷ Tàng cười to, tỉnh lại hậu tâm tình vô cùng tốt, nói: “Trước ăn này hai cái đồ bổ lại nói, còn dư lại cái kia mấy trăm tương lai lại nhìn. Đúng rồi, cô nàng này có thể hay không ăn?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, nói: “Tạm thời đừng đi, trước tiên lưu nàng một mạng, bằng không đến thời điểm bất hảo hướng về Tử Tâm Thần Vương bàn giao.”

Quỷ Tàng cười nói: “Là bất hảo hướng về Tử Tâm bàn giao, vẫn là chính ngươi động tâm? Cô nàng này tuy rằng não tàn một b, lại lòng dạ độc ác, nhưng thực sự rất đẹp, vóc người cũng là tuyệt phẩm vưu vật, hơn nữa còn có Thiên Giới tu vi, làm vào tay lời mùi vị khả năng hết sức không giống chứ, kiến nghị nếm thử.”

Dương Thanh Huyền cười mắng: “Nếm cái đầu ngươi a, ngươi yêu thích chính mình thượng hạng, đừng làm phiền, nhanh ra tay đi, ta đều sắp ngỏm rồi!”

Vị kia hai sao Thiên Giới người áo bào đen ở thả ra uy áp sau, cả người lộ ra âm trầm cùng lạnh lẽo, một chút tựu xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trước mặt, giơ tay tựu vồ tới.

Cái kia không phải là nhân tộc tay, đầy đặn mà thô lớn, mặt trên mọc đầy tỉ mỉ mao nhung, lộ ra màu xám đen, một trảo bên dưới, trên hư không tựu xuất hiện năm đạo vết trầy, không ngừng phóng đại, hướng về Dương Thanh Huyền cắt rời đi qua.

Dương Thanh Huyền trên đỉnh đầu, lam quang lóe lên, tựu hóa ra nguyên thần thứ hai, mười bốn mười lăm tuổi dáng dấp, đẹp trai tú lệ, xoay tròn bên dưới, cầm trong tay lục kiếm, khóe miệng lộ ra một tia giọng mỉa mai trào phúng, hướng về phía trước chém một cái.

“Xì!”

Lục kiếm vẽ ra ánh kiếm, đem hư không cùng cái kia năm đạo vết trảo cùng nhau chém vỡ.

Đồng thời thế đi không giảm, hướng về người áo đen kia chém tới.

“Chi! Cái gì?!”

Người áo bào đen hoảng sợ quát to một tiếng, hai con ngươi đột nhiên nổi lên, đầy rẫy không thể tin tưởng, đồng thời bỗng chốc bị hoảng sợ chiếm đầy.

Hắn hoảng sợ phát hiện, này uy thế của một kiếm, lại còn cao hơn mình!

“Ba sao Thiên Giới?!”

Người áo bào đen hét lớn một tiếng, liền lùi lại mấy trăm trượng xa, chiêu kiếm này đã đem hắn hoàn toàn bao phủ, nghĩ muốn tránh ra là không thể nào, chỉ có thể trước tiên lui trăm trượng, lại một tay bấm quyết, tảng lớn hào quang màu xám từ trong cơ thể tuôn ra, hóa thành một thanh to lớn kiếm hình, trôi nổi ở bầu trời.

Đồng thời kiếm hình sau, xuất hiện một đầu toàn thân màu xám tro quái vật, đầu hươu người thân báo đuôi, hai con ngươi như trâu, bắn mạnh ra to lớn hàn ý.

Người áo bào đen trong miệng nghiêm ngặt quát một tiếng, trong tay quyết ấn điều khiển cái kia kiếm hình chém xuống.

“Oanh!”

Hai đạo kiếm khí va chạm bên dưới, nổ ra tảng lớn ánh kiếm, phun ra hướng về bốn phương tám hướng.

Người áo bào đen một trái tim tăng lên tới cực điểm đồng thời, hơi hơi thở phào nhẹ nhõm, rốt cục đem chiêu kiếm này cản lại.

Nhưng bất quá nháy mắt, huyết dịch toàn thân ngưng lại, khuôn mặt trở nên dại ra.

Cái kia mười bốn mười lăm tuổi cầm kiếm thiếu niên, chẳng biết lúc nào đã sau lưng hắn, nhẹ nhàng vung trong tay quỷ kiếm, liền đem chém thành hai khúc.

Người áo bào đen chật vật cúi đầu, cái kia đờ đẫn trên gương mặt, từ từ hóa ra to lớn hoảng sợ, con ngươi một điểm điểm phóng đại, cuối cùng như đèn Tịch Diệt.

Quỷ Tàng đồng bên trong xẹt qua vẻ hưng phấn, rút ra hắc bào nhân hồn phách nhét vào trong miệng.

Toàn bộ quá trình, bất quá chớp mắt quang cảnh, mặt khác vị kia người áo bào đen cùng Tử Nhan đều không phản ứng kịp, như nằm mộng.

“A!”

Lại là một tiếng tuyệt vọng kêu thảm thiết, Tử Nhan cả người run lên, hoảng sợ nhìn, mặt khác vị kia một sao Giới Vương, trực tiếp bị Quỷ Tàng nhổ xong đầu, phần gáy trên phun ra cao hơn một trượng huyết, sau đó hồn phách cũng bị rút ra ăn đi.

“A!!” Tử Nhan lúc này mới phục hồi tinh thần lại, to lớn hoảng sợ lan tràn toàn thân, cái kia tuyệt đại dung nhan một chút tựu mất đi sắc đẹp, sợ đến run run rẩy rẩy.

Muốn chạy trốn nhưng phát hiện hai chân như đổ chì một dạng, căn bản không nhấc lên nổi, quay người lại trái lại té lăn trên đất, sợ đến “Ô ô” khóc, thanh lệ câu hạ run giọng nói: “Đừng, đừng giết ta, van cầu ngươi đừng giết ta, ta gì cũng đáp ứng ngươi, cái gì đều đồng ý trước tiên cho ngươi, đừng giết ta, ô ô ô.”

Quỷ Tàng cân nhắc liếc nàng một chút, tựu chẳng muốn lại để ý tới, hai tay bấm quyết, triển khai thần thông, đem vừa rồi chết đi mọi người hồn phách, toàn bộ tụ lại mà đến, một khẩu tựu hút vào bụng.

Này mới hài lòng sờ soạng xuống bụng, lóe lên liền trở về đến Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Ở đây không phải Vô Dục Giới, Quỷ Tàng hoàn toàn có thể bản thể đột phá mà đến, nhưng lúc trước thói quen tá túc ở Dương Thanh Huyền trong cơ thể, cũng là thích làm gì thì làm.

“Đừng giết ta, van cầu ngươi đừng giết ta, ta cái gì đều đồng ý đáp ứng ngươi, ô ô ô!”

Tử Nhan doạ co quắp trên mặt đất, cả người run rẩy.

Tuy rằng nàng là Thiên Giới chi chủ, nhưng một đường lại đây, thân là Thần Vương con gái, lúc nào trải qua loại này cảm giác của cái chết?

Từ trước đến nay chỉ có nàng dễ dàng giết người, từ trước đến nay không ai dám ngỗ nghịch nàng.

Trong nháy mắt tựu sợ đến không biết làm sao, trực tiếp hỏng mất.

Co quắp trên mặt đất cầu xin tha thứ một trận, mới phát hiện trong rừng yên tĩnh, Dương Thanh Huyền từ lâu không biết tung tích, chỉ lưu lại thi thể đầy đất, máu tươi, cùng với không ngừng phá toái không gian.

Tử Nhan ngừng tiếng khóc, nhìn mình nhiều năm qua tâm huyết, trực tiếp hủy hoại trong một ngày, lại là oan ức để bụng đầu, lấy tay che miệng lại, nước mắt không ngừng được lưu.

Nhưng rất nhanh, cái kia nước mắt lưng tròng trong đôi mắt của, bi thương nhưng là một điểm chỉ tan đi, thay vào đó là sáng sủa, thậm chí là vẻ mừng rỡ.

“Nguyên lai hắn lợi hại như vậy!”

Tử Nhan ngồi dưới đất nghĩ đến một trận, mới đứng dậy, đơn giản thu thập hạ chính mình, toàn thân chật vật cùng sụt sắc quét đi sạch sành sanh, trái lại trở nên hào quang bắn ra bốn phía, trong mắt toát ra to lớn hưng phấn.

“Lại là nguyên thần thứ hai, mà là Thiên Giới chi chủ nguyên thần thứ hai!”

“Thôn phệ hồn phách, nhìn tu luyện là quỷ đạo, phương pháp này cực kỳ gian khổ khó khăn, chỉ khi nào tu thành lời, thực lực muốn hơn xa cùng cấp.”

“Hắn mạnh như thế nào? Cái kia nguyên thần thứ hai ánh mắt nhìn, tựa hồ còn chưa đủ thành thục, cũng đã có hai sao đỉnh cao? Ba sao? Vẫn là cảnh giới càng cao hơn?”

“Trời ạ! Hắn rốt cuộc là thế nào một vị cái thế thiên tài! Bản tiên tử nhất định phải biết quý trọng đoạn nhân duyên này, sớm ngày cùng với nàng thành hôn!”

Tử Nhan càng nghĩ càng phấn khởi, kích động có chút khó có thể tự tin, ánh mắt khinh bỉ liếc mắt nhìn thi thể đầy đất, giễu cợt nói: “Bản tiên tử cung cấp các ngươi nhiều năm như vậy, thử lộ ra phu quân ta thực lực chân thật, cũng coi như là không có phí công nuôi không các ngươi đám rác rưởi này.”

“Phi!” Mùi máu tanh nồng nặc, làm cho nàng hết sức khó chịu, khinh miệt phỉ nhổ một tiếng, tựu bóng người lóe lên, tại chỗ biến mất.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2155: Cổ Tinh Giới, Tụ Long Tư Thế

Quỷ Tàng nuốt sở hữu hồn phách sau, Dương Thanh Huyền rồi rời đi Tiểu Bí cảnh, lòng nghĩ cho Tử Nhan một cái khắc sâu giáo huấn, nàng cũng không dám nữa làm loạn.

Sau đó biến thành Thanh Giác Man Ngưu dáng dấp, hướng về Nhan Sư Cổ lúc trước tụ tập trà lâu bay đi.

Vô Dục Thành rất lớn, không phải Thần tộc người đều là hạn nhanh phi hành, vì lẽ đó hao tổn hơn nửa ngày thời gian, vừa mới đến ngày đó trà lâu.

Dương Thanh Huyền trực tiếp đi vào bên trong.

“Khách nhân, nhanh xin mời vào.” Đồng nghiệp nhiệt tình tựu tiến lên đón.

Dương Thanh Huyền quét qua trong lầu, phát hiện chuyện làm ăn vắng ngắt, cũng không có mấy người, chưởng quỹ ở trên quầy cúi đầu tính khoản, chỉ là theo bản năng nhấc đầu liếc mắt nhìn, cứ tiếp tục chôn đầu tính sổ.

Chưởng quỹ đột nhiên cứng lại rồi, đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, vội vàng đi lên trước, phất tay một cái đánh đuổi tiểu nhị, ôm quyền thấp giọng nói: “Các hạ là...” Một mặt cố vấn vẻ.

Dương Thanh Huyền nói: “Lộ Phi.”

Chưởng quỹ vui vẻ nói: “Quả nhiên là Lộ Phi đại nhân, nhanh xin mời vào, chư vị đại nhân đã chờ đợi Lộ Phi đại nhân nhiều ngày.”

“Ồ? Vậy thì thật là xin lỗi, có việc làm lỡ một chút.”

Nguyên bản hẹn cẩn thận Vô Dục Giới hành trình kết thúc liền đến, kết quả tránh né Thần Vương phủ đuổi bắt, phía sau lại ở Thần Vương phủ chờ một cái tháng, đích thật là làm lỡ rất nhiều thời gian.

Rất nhanh, Dương Thanh Huyền liền gặp được Nhan Sư Cổ, cùng với Kim Thập Nhất lang chờ lục tục tới cường giả.

Mỗi người sắc mặt đều không quen.

Kim Thập Nhất lang hừ lạnh nói: “Nếu không có Nhan Sư Cổ cố ý muốn chờ ngươi, chúng ta đã sớm xuất phát. Một chút thời gian quan niệm cũng không có sao? Vô Dục Giới đã khép kín đã bao lâu?”

Dương Thanh Huyền chắp tay ôm quyền, hoàn một vòng, hướng về mọi người giải thích: “Thực sự là xin lỗi, Vô Dục Giới bên trong bị thương không nhẹ, sau khi ra ngoài tựu bế quan dưỡng thương, này mới làm lỡ thời gian, kính xin chư vị nhiều bao dung.”

Một vị mang theo sắt mặt nạ nam tử hừ nói: “Chúng ta nhiều nhất lại chờ nửa tháng, lại không tới liền trực tiếp xuất phát.”

Một vị khác khoác giáp sắt dị tộc châm chọc nói: “Còn tưởng rằng ngươi đã chết ở bên trong đây.”

Dương Thanh Huyền trước sau mang theo mỉm cười, không cùng mọi người tranh luận, dù sao cũng là chính mình làm lỡ mọi người thời gian.

Nhan Sư Cổ cười nói: “Ta tựu nói Lộ Phi huynh không phải cái kia đoản mệnh tướng đi, ha ha, lên đường đi. Vô Tướng Thần Vương bí cảnh sự tình, cũng không phải là chỉ có chúng ta biết được, đi chậm, chỉ sợ đừng những người khác nhanh chân đến trước."

Cái kia giáp sắt dị tộc tức giận nói: "Ngươi còn không thấy ngại nói? Nếu là bị người nhanh chân đến trước, tổn thất ngươi theo chúng ta!"

Nhan Sư Cổ san chê cười, không đáp lời, lập tức mang theo mọi người ra trà lâu.

...

Cổ Tinh Giới, là một chỗ lâm vào ngũ suy nơi vị diện.

Tương truyền ở mịt mù không thể ngửi nổi viễn cổ thời đại, là một toà đứng đầu vị diện, chiếm cứ lúc đó cực kỳ cổ xưa chủng tộc cùng thế lực.

Nhưng vạn vật đều chạy không thoát sinh lão bệnh tử, mặc dù là vị diện, cũng có biến mất một ngày.

Toàn bộ vị diện bầu trời, tất cả đều là mờ mịt một mảnh, như là một cái to lớn bình phong, đem thiên địa phân ra.

"Mẹ, linh khí làm sao như thế mỏng manh."

Vị kia mang theo sắt mặt nạ nam tử giật mình nói ra, "Ở hoàn cảnh này hạ, sức chiến đấu đều phải giảm bớt nhiều."

Còn lại hơn hai mươi người cũng đều theo tiếng hùa theo, hiển nhiên không thích ứng loại này mỏng manh linh khí hoàn cảnh.

Chỉ có Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, ở trong mắt bọn họ "Mỏng manh linh khí", trình độ đã so với Huyền Dạ đại lục cao hơn rất nhiều.

Quả nhiên số mạng của người a, đại bộ phận đều do sinh ra quyết định.

Sinh ở Huyền Dạ đại lục, cùng sinh ở La Phù cảnh giới, căn bản là không cách nào so với, 99% điểm Cửu Cửu Cửu Cửu người, cả một đời đều không thể bù đắp cái này sinh ra mang đến chênh lệch to lớn.

Nhan Sư Cổ lấy ra một khối hình ảnh thạch, lập tức ở không trung hiện ra nhàn nhạt cảnh tượng đến, là một mảnh liên miên sơn mạch, nguy nga Hùng Kỳ, kỳ phong bày ra, chập trùng vạn dặm.

Trong cảnh tượng, trên dãy núi không bao phủ một tầng linh khí nồng nặc mang, phảng phất chân long ngủ đông bên trên, cảnh tượng đã không rõ ràng lắm, nhưng vẫn như cũ có thể cảm nhận được cái kia loại mênh mông rộng rãi khí tức, chấn động khiến người sợ hãi.

Kim Thập Nhất lang cau mày nói: “Từ đâu tới linh khí nồng nặc như vậy mang, sợ là cái này vị diện còn không có phế phía trước hình ảnh chứ?”

Nhan Sư Cổ nói: “Chính là.”

Kim Thập Nhất lang nói: “Nguyên bản muốn ở một cái vị diện bên trong tìm ra một vùng núi, chính là mò kim đáy biển, huống hồ sơn mạch này cảnh tượng, vẫn là sâu xa trước kia. Nhan Sư Cổ, ngươi không phải nắm mọi người chúng ta mở xoạt sao?!” Mơ hồ có chút tức giận.

Nhan Sư Cổ cười nhạt, nói: “Lang quân, đừng nên tức giận. Này Cổ Tinh Giới trong đất phi thường kỳ lạ, chia làm bốn đại nguyên tố vực giới, Địa, Thủy, Hỏa, Phong, vừa nãy nhìn thấy cảnh tượng, khẳng định ở địa chi vực trong giới hạn, như vậy phạm vi tựu thu nhỏ lại đến một phần tư. Hơn nữa linh khí tuy rằng giải tán lợi hại, nhưng này thế núi chính là tụ long tư thế, hết sức dễ dàng tựu có thể tìm được.”

Một vị sắc mặt khô vàng ông lão nói ra: “Không sai, vừa nãy ảnh hưởng bên trong phát hiện, đích thật là tụ long tư thế, hơn nữa không phải chuyện nhỏ. Nơi như thế này, giống như đều là cả địa thế linh mạch hạt nhân. Chỉ cần tu luyện trình độ nhất định Linh Mục thần thông, hết sức dễ dàng liền có thể lấy phát hiện.”

Kim Thập Nhất lang ánh mắt co rụt lại, nói: “Linh Mục thần thông ta ngược lại thật ra nắm giữ một loại, nhưng là thử xem.” Cái kia con mắt không ngừng thu nhỏ lại xuống, đột nhiên tựu hóa thành một mảnh u màu xanh thẫm, mười phần quỷ dị.

Sắc mặt khô vàng ông lão hơi thay đổi sắc mặt, xẹt qua vẻ khiếp sợ, nói: “Như vậy rất tốt, việc này không nên chậm trễ, chúng ta này phải đi sưu tầm.”

Nhan Sư Cổ đánh ra pháp quyết, lấy ra một chiếc loại nhỏ chiến hạm, là một cái con vịt tạo hình, mười phần Linh Động chân thực, toàn thân màu vàng, còn có nhung lông bày kín toàn thân.

Tất cả mọi người là nhíu mày lại, này chiến hạm không khỏi quá manh hóa chứ?

Nhưng lại cổ quái pháp bảo đều gặp, cũng tựu không có gì thật là kỳ quái.

Ngay lập tức mọi người nhảy lên chiến hạm, tựu hóa ra một đạo to lớn hoàng quang, hướng về cái kia địa chi vực giới bay nhanh mà đi.

Cảnh tượng trước mắt nhanh chóng biến hóa, hầu như không nhìn rõ bất cứ thứ gì, đến lúc sau, càng là chỉ rảnh rỗi cuộn chỉ lượn quanh ở chiến hạm bốn phía, đã thoát khỏi “Tốc độ” phạm trù, mà là không gian trực tiếp nhảy nhảy qua lại.

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ, này tiểu vàng vịt so với mình Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn tốc độ đều không kém bao nhiêu.

Nhan Sư Cổ đi tới chiến hạm phía trước, nhìn Dương Thanh Huyền nói: “Lần trước ở sàn bán đấu giá thời điểm, Lộ Phi huynh vẫn là tám sao trung kỳ, hiện tại tựu cửu tinh sơ giai, mới ba tháng liền tăng ba cấp, khó tránh khỏi có chút quá mộng ảo chứ?”

Lời vừa nói ra, ngồi xếp bằng ở trên chiến hạm nhắm mắt dưỡng thần hơn hai mươi người, tất cả đều bạo mở hai mắt, giật mình nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

Không ít người ở sàn bán đấu giá thời điểm gặp Dương Thanh Huyền huênh hoang, nhưng cũng không có quan tâm kỹ càng hắn tu vi, giờ khắc này nghe Nhan Sư Cổ nhấc lên, không khỏi là giật mình vạn phần.

Tựu liền Kim Thập Nhất lang đều con ngươi thu nhỏ lại, nhìn Dương Thanh Huyền ánh mắt, thiếu vài sợi khinh bỉ xem thường, nhiều hơn một chút kính trọng.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ha ha, sư Cổ huynh nhất định là nhìn lầm rồi. Lần trước ta đã là tám sao đỉnh cao, đồng thời chạm tới bình cảnh. Trải qua Vô Dục Giới một kiếp, may mắn còn sống, này mới vọt tới cửu tinh sơ kỳ, vận khí vận khí.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2156: Đại Phóng Vô Lý, Hệ Thổ Cự Linh

“Ồ? Vận khí sao? Ha ha.”

Nhan Sư Cổ nhẹ nhàng nở nụ cười, không truy hỏi nữa, nhưng nội tâm nhưng là khó có thể bình tĩnh, nguyên do bởi vì cái này tốc độ lên cấp, thật sự là quá mộng ảo.

Mặc hắn học rộng tài cao, thông hiểu cổ kim, cũng chưa từng gặp như vậy tốc độ đáng sợ.

Nếu như không phải ngày đó hai người sát bên ngồi, trò chuyện mười phần đầu cơ, Nhan Sư Cổ có thể xác định ngày đó Dương Thanh Huyền chính là tám sao trung kỳ, bằng không còn thật sự coi chính mình nhớ nhầm.

Mặt nạ nam tử hừ nói: “Sư Cổ đại nhân quá nửa là nhìn lầm rồi đi, ba tháng tăng ba cấp, Linh Võ cảnh còn tạm được.”

Còn lại người lần lượt nhắm hai mắt lại, tiếp tục tu luyện, bọn họ đều tin Dương Thanh Huyền, ba tháng cấp ba, xác thực quá mộng ảo.

Chỉ có Kim Thập Nhất lang trong ánh mắt lóe lên u hào quang màu xanh lục, bởi vì lúc trước hắn cũng tranh đoạt quá Thần Vương Thiết, vì lẽ đó đối với Dương Thanh Huyền có cực sâu ấn tượng, đích đích xác xác là tám sao trung giai.

Vài ngày sau, tiểu vàng vịt chiến hạm treo ngừng lại.

Phía ngoài không gian cuộn chỉ mới tan rã mở, lộ ra thiên địa hình dáng.

Cái kia mờ mịt tối tăm bình phong vẫn như cũ ở, linh khí bên trong đều mang theo một điểm nhàn nhạt mục nát mùi vị, phảng phất bị phong tồn hồi lâu, ở từ từ đưa về hư vô.

Phía dưới quả nhiên là liên miên bất tuyệt thế núi địa mạch, cây cối xù xì dài ở mặt trên, đều mười phần to lớn, thậm chí là thô bạo.

Phóng tầm mắt nhìn, có loại thời kỳ viễn cổ Man Hoang cảm giác.

Nhan Sư Cổ nói: “Chư vị quan sát một chút, này địa thế linh mạch xu thế, miễn cho chúng ta hướng về con ruồi không đầu.”

Hơn hai mươi người, đều ngự trống ra chiến hạm, đứng ở trên không trên, từng người triển khai thần thông, kiểm tra sơn hà địa thế.

Có một vị lão phụ nhân lấy ra một cái hình vuông pháp khí, ở dò xét cái gì, trong miệng lẩm bẩm thì thầm: “Bắc đẩu một sao ngày bên trong tôn... Thiên Ất Thái Ất sân phơi chiếu...” Càng đang dùng Tinh Thần trắc vị pháp.

Kim Thập Nhất lang quân hai mắt u lục tối tăm, hướng về bốn phương tám hướng nhìn tới, trong con ngươi một mảnh âm trầm, tựa hồ cái gì đều không phát hiện.

Mấy người khác đang bận ư sau một lúc, tương tự lắc đầu thở dài, sắc mặt khó coi.

Cái kia giáp sắt dị tộc tức giận nói: “Này linh khí hỗn loạn, đồng thời bên trong lẫn vào mục nát ngũ suy khí tức, căn bản là phân biệt không được mà! Nhan Sư Cổ, ngươi làm việc quá thiếu suy tính, đến không một chuyến, đam làm hại chúng ta bao nhiêu thời gian!”

“Lộ Phi huynh, ngươi xem coi thế nào?” Nhan Sư Cổ hỏi ngược lại Dương Thanh Huyền.

“Cái kia tụ long tư thế ở đâu, ta thật giống chộp được một ít manh mối, bất quá... Tựu ở chúng ta phía dưới trong dãy núi, tựa hồ tiềm tàng một cái thứ không tầm thường a.”

Dương Thanh Huyền hai mắt kim quang lấp lóe, ở đây biến thành màu vàng đồng trong biển, có chân long hình ảnh ẩn hiện, nhìn chằm chằm chính phía dưới.

Nhan Sư Cổ sợ hỏi: “Món đồ gì?”

Dương Thanh Huyền từ tốn nói: “Hung thú.”

Lời vừa nói ra, còn lại hơn hai mươi người đều là sắc mặt quái lạ.

“Ha ha ha ha!” Cái kia giáp sắt dị tộc cười như điên nói: “Thiếu ở đây đại phóng vô lý! Chúng ta nhiều người như vậy ở đây, phía dưới muốn có thú dữ lời, còn có thể không phát hiện ra được?”

Nhan Sư Cổ trầm ngâm không nói, lần thứ hai hỏi: “Thật chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Là hệ Thổ hung thú, thực lực sợ là có nửa bước Thiên Giới. Có muốn hay không đem dẫn ra chém giết? Loại này đất man hoang dựng dục hung thú, trong cơ thể nội đan cực kỳ quý giá.”

“Nửa bước Thiên Giới?” Mọi người tất cả giật mình, ở đây thực lực mạnh nhất, chính là Kim Thập Nhất lang quân cùng cái kia mặt nạ nam, nhưng cũng chỉ là cửu tinh đỉnh cao, hoặc là nửa bước Thiên Giới dáng vẻ.

Mà thú dữ sức chiến đấu đều mạnh hơn quá cùng cấp võ tu, huống chi là ở đây Man Hoang địa giới bên trong đào tạo lên, lại có ưu thế sân nhà.

Nếu thật là một đầu rưỡi bước Thiên Giới Man Hoang thú dữ lời, bọn họ hơn hai mươi người vây công cũng chưa chắc có thể tóm lấy.

Nhan Sư Cổ trầm giọng nói: “Đương nhiên không nên đi trêu chọc nó, chúng ta mau mau ly khai trước tiên.”

Giáp sắt dị tộc lớn tiếng nói: “Nhan Sư Cổ, ngươi thật tin lời của hắn?”

Nhan Sư Cổ liếc mắt nhìn hắn, gật đầu nói: “Lộ Phi huynh, ta là tin.”

“Ha ha, mọi người đều không phát hiện có thú dữ gì, tựu hắn có thể phát hiện? Nói thật, ta xem sớm tiểu tử này không vừa mắt. Một đường lại đây, tựu sẽ trang b, hơn nữa mọi người vì chờ hắn, tiêu hao thêm hơn một tháng thời gian, bằng không sớm tìm được cái kia tụ long chi thế.”

Giáp sắt dị tộc chỉ vào Dương Thanh Huyền, hung hãn nói: “Ngươi, hoặc là câm miệng làm người câm, hoặc là cút đi!”

Dương Thanh Huyền than thở: “Làm lỡ mọi người thời gian, ta đã nói rồi xin lỗi, ta cũng không nghĩ tới. Nhưng dưới chỗ này thật có hung thú, không tin ngươi có thể hạ đi thử xem.”

Giáp sắt dị tộc cười lạnh nói: “Có thể, nhưng nếu là không có đây?”

Dương Thanh Huyền nhướng mày lên, từ tốn nói: “Theo ngươi xử trí.”

Giáp sắt dị tộc cười quái dị nói: “Ha ha, tốt! Nếu như dưới chỗ này không có hung thú, ngươi tựu quỳ xuống gọi bố, sau đó tựu câm miệng làm người câm, đừng để ta tiếp tục nghe thấy ngươi nói một câu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nhưng nếu như có đây?”

Giáp sắt dị tộc trầm ngâm hạ, nói: “Nếu như có, ta gọi ba ba ngươi!”

Dương Thanh Huyền không lời nói: “Đừng đừng đừng, đây là ngươi chiếm ta tiện nghi, hay là ta chiếm ngươi tiện nghi? Ta nhìn trên người ngươi có lượng lớn Kim nguyên tố quanh quẩn, tu luyện hẳn là hệ” Kim “thần thông, đồng thời có hệ” Kim “pháp bảo tại người. Ngươi đem cái kia pháp bảo cho ta là được rồi.”

Giáp sắt dị tộc hoàn toàn biến sắc, kinh hãi nói: “Ngươi, làm sao ngươi biết?!”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Đoán.” Sau đó vươn tay ra, ở lòng bàn tay phía trước, tựu hiện ra một thanh thần kiếm, treo ngược không trung, Dương Thanh Huyền ngón tay hơi điểm nhẹ, tựu rơi xuống, hóa ra một cái thật dài quỹ tích.

Tựu ở trường kiếm muốn xuyên vào núi mạch thời gian, đột nhiên một luồng khổng lồ Man Hoang khí tức hung sát bộc phát ra, kèm theo một đạo kinh thiên rống to.

Cái kia thần kiếm bị chặn ở ngoài mười trượng trên không, khó hơn nữa đâm xuống.

Tất cả mọi người đổi sắc mặt, từng cái từng cái khó có thể tự tin nhìn Dương Thanh Huyền, lại nhìn phía dưới, con mắt trợn lên to lớn.

Cái kia giáp sắt dị tộc càng là kinh sợ đến mức há to mồm, triệt để hoá đá ở.

Cái kia mấy toà đỉnh núi, bỗng dưng tựu thăng lên, một vị thân thể to lớn từ dưới đất bò dậy, hậu bối vừa chạm vào chạm cái kia thần kiếm, liền đem đánh bay.

Nguyên lai này mấy toà núi, vốn là thú dữ thân thể.

Không phải phía dưới có hung thú, mà là phía dưới chính là hung thú a!

“Rống!”

Cái kia hung thú ngửa mặt lên trời gào to, thân thể đứng thẳng lên, hầu như thọt tới tiểu vàng vịt chiến xa phía dưới, cực kỳ mạnh mẽ hệ Thổ nguyên lực khuếch tán.

Mỗi người đều cảm thấy một mảnh mờ mịt, toàn thân bao phủ một tầng thổ, trong hô hấp, lỗ mũi miệng trong cổ họng tất cả đều là thổ.

Hung thú đầu trên ba cái nhọn giác, toàn thân đều là màu đất mụn nhọt, như là một khối khối đá tảng tùy ý đôi thế, kết cấu thân thể mười phần đơn giản.

Nhưng mọi người không khỏi là đổi sắc mặt, Nhan Sư Cổ cả kinh nói: “Hệ Thổ Cự Linh! Nửa bước Thiên Giới!”

Tu vi cùng Dương Thanh Huyền nói không khác nhau chút nào.

Mọi người tới không kịp khiếp sợ cùng nghiền ngẫm, bởi vì Dương Thanh Huyền chiêu kiếm đó, đã triệt để chọc giận nó, hét lớn một tiếng, nồi đất đại nắm đấm tựu mạnh mẽ oanh kích lại đây.

Vô số nguyên tố hệ “đất” uốn lượn ở nắm đấm bốn phía, dường như uốn lượn ở tinh cầu bốn phía vành đai thiên thạch.

Chương 2157: Nuốt Nội Đan, Làm Người Như Thế Nào?

“Thật mạnh!” Trong lòng mọi người rùng mình, chiêu này không chỉ có uy năng cực mạnh, hơn nữa phạm vi công kích to lớn, căn bản không thể trốn chạy.

Nhan Sư Cổ quát lên: “Đồng loạt ra tay! Này Cự Linh mục tiêu quá lớn, nhanh nhẹn không đủ, vừa vặn phát huy chúng ta liên thủ lực lượng!”

Chính mình trước tiên tựu loáng một cái, tay phải cầm một cây quạt xếp, giữa trời mở ra, phiến ra một mảnh hỏa diễm bão táp, cuồng kích mà đi.

Kim Thập Nhất lang quân đám người lần lượt ra tay, lập tức hình thành một mảnh thần thông chi hải, dung hợp mọi người lực năng lượng mạnh mẽ tràng, mạnh mẽ cùng cái kia nắm đấm đối oanh.

“Ầm ầm!”

Năng lượng đáng sợ bạo nổ mở, chấn động ra từng đạo từng đạo năng lượng hoàn, đem Hư Không Thiết Cát thành to lớn từng khối từng khối.

Này hệ Thổ Cự Linh tuy là nửa bước Thiên Giới, nhưng trong này chống đỡ được nhiều người như vậy liên thủ, như hắn là nhanh nhẹn tính nguyên tố Cự Linh, còn có thể lợi dụng thân pháp phân mà đánh tan, đáng tiếc vừa vặn ngược lại.

“Ầm ầm!”

Cú đấm kia hệ Thổ quyền phong, cùng với toàn bộ vành đai thiên thạch, đều tại mọi người hợp kích hạ bị tách ra rơi.

Năng lượng hải càng là lan đến gần to lớn trên nắm tay, đem oanh nổ tung.

“Rống!”

Hệ Thổ Cự Linh liều mạng rống to, trên mặt đất không tên rung động, vô số đỉnh núi trực tiếp bị sức mạnh vụt lên từ mặt đất, hóa thành từng khối từng khối to lớn tảng đá, dung nhập vào cái kia phá toái trên nắm tay, đem chữa trị.

“Này...” Mọi người kinh sợ bên dưới, cái kia Cự Linh lại là một quyền đánh tới.

Lần này uy năng không giảm chút nào lúc trước.

Nhan Sư Cổ hét lớn: “Mọi người cùng nhau ra tay! Ta cũng không tin hắn có thể vô hạn tự mình chữa trị!”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Sư Cổ huynh, khả năng không tin bị ngươi nói trúng, vật này thật có thể vô hạn tự mình chữa trị. Vừa nãy dung nhập vào hắn một quyền bên trong tảng đá, không chỉ tu phục thân thể, tựu liền trong tảng đá bản thân ẩn chứa linh lực cũng bị hắn hấp thu vào. Chỗ này là hắn tuyệt đối sân nhà a.”

Nhan Sư Cổ cả kinh nói: “Vậy làm sao bây giờ?” Đột nhiên linh quang lóe lên, vui vẻ nói: “Đúng rồi, vật này nhanh nhẹn cực thấp, chúng ta trực tiếp đi là được rồi, không dùng theo chân nó dây dưa.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nhanh nhẹn thấp, nhưng quả đấm tốc độ có thể không thấp, ta đi thử xem.”

Nói hóa thành một đạo kim quang, đón to lớn kia nắm đấm vọt

tới.

Nhan Sư Cổ cả kinh kêu lên: “Ngươi điên rồi!”

Nhưng Dương Thanh Huyền đã đến gần rồi cái kia nắm đấm, lấy ra Thiên Khư một chiêu Ngục Đấu mạnh mẽ đâm tiến lên.

Ở chiến kích phía trước một mảng nhỏ hư không bị vặn vẹo, cùng hư quang hỗn hợp lại cùng nhau, phá khai to lớn kia quyền phong, đánh ở đầu quyền trên.

“Ầm ầm ầm!” Cái kia nắm đấm tuy rằng sức mạnh cực mạnh, nhưng Dương Thanh Huyền lấy vạch trần mặt, chọc tới, đồng thời dùng Thiên Khư ở Cự Linh đầu quyền trên chém một cái lỗ hổng, cả người tựu vọt vào.

Nhan Sư Cổ cả kinh nói: “Lộ Phi...”

To lớn kia quyền phong, tuy rằng bị Dương Thanh Huyền phá cái chỗ hổng, nhưng vẫn chưa ảnh hưởng kỳ uy có thể, vẫn như cũ khóa chặt mọi người cuồng kích mà hạ.

Nhan Sư Cổ đám người cắn răng, lần thứ hai liên hợp ra tay, tạo thành một mảnh năng lượng hải, đem cái kia nắm đấm ngăn trở.

“Ầm ầm!”

Lần này sức mạnh va chạm, lại thế lực ngang nhau, cường đại linh áp đem thiên địa đều thụ cắt rời mở.

Mà cùng lúc đó, hệ Thổ Cự Linh cánh tay bắt đầu từ màu vàng nhạt hóa thành màu vàng đậm, nhìn kỹ lại, là đại lượng cát vàng đem tảng đá khe hở cùng bề ngoài toàn bộ bao trùm, đồng thời hạt cát hướng xuống đất hệ Cự Linh thân thể lan tràn quá khứ.

Hệ Thổ Cự Linh trống rỗng trong hai con ngươi, lộ ra vẻ ngạc nhiên ánh sáng lộng lẫy, đột nhiên một tiếng rống to, phát sinh phẫn nộ cùng hoảng sợ kêu to, như là bị chạm vào vảy ngược giống như vậy, vô cùng lực lượng mạnh từ trong cơ thể liều mạng bộc phát ra, đánh nứt bầu trời đại địa, đem Nhan Sư Cổ đám người liên thủ thi triển ra năng lượng hải, đều chấn đẩy trở lại.

“Xảy ra chuyện gì? Vật này nổi điên!” Kim Thập Nhất lang quân cả kinh kêu lên.

“Nhất định là Lộ Phi làm cái gì, nhất định muốn đứng vững!” Nhan Sư Cổ sắc mặt trở nên trắng, trong tay quạt giấy ném một cái, tựu tế đi ra ngoài, biến lớn gấp mấy trăm lần, đồng thời lăng không triển khai, hình như một mặt cự thuẫn, đem đáng sợ kia hệ Thổ bão táp cản lại.

Ở lớn phiến đằng trước, hệ Thổ Cự Linh tựa hồ chính mình nổi điên, liều mạng gào thét phát điên, giở tay giở chân trong đó, chấp nhận bầu trời động đất nát.

Đột nhiên, mọi người chỉ cảm thấy áp lực đột nhiên giảm một chút, như là vô ảnh vô tung biến mất.

Năng lượng hải nháy mắt đẩy về phía trước đi, mạnh mẽ đánh ở hệ Thổ Cự Linh trên người, đem oanh nát tan.

Vô số to lớn hòn đá ở không trung nổ tung mở, hóa thành một hồi mưa đá, dồn dập rơi vào đại địa.

Trong phạm vi mấy trăm dặm, đều bị Cự Linh sóng xung vừa đến, toàn bộ thay đổi một mảnh mờ mịt, cùng cái kia dài vạn dặm không giống như màu sắc.

“Thắng, thắng?” Mặt nạ nam tử sửng sốt hạ, phảng phất có chút không dám tin tưởng, thắng đơn giản như vậy, như thế không hiểu ra sao.

Nhan Sư Cổ đem lớn phiến thu về, mắt sáng lên, nhìn chằm

chằm phía trước cái kia đầy trời bụi bặm bên trong, cả kinh nói: “Lộ Phi huynh...”

Một bóng người bên phải tay cầm chiến kích, trên tay trái cầm lấy một khối toả ra ánh sáng nhẹ đá quý màu vàng, trên người còn có chút bị thương dấu vết, chính từng bước một đi tới.

“Là Lộ Phi!”

Mọi người kinh sợ, biết vừa nãy Dương Thanh Huyền chịu làm theo yêu cầu cái gì, mới có thể để hệ Thổ Cự Linh đột nhiên đổ nát.

Từ trong tay hắn nắm bảo thạch đến nhìn, đó phải là hệ Thổ Cự Linh nội đan.

“Ùng ục.” Một vị chủ tu hệ Thổ công pháp cửu tinh sơ giai Giới Vương, chật vật nuốt xuống hạ, hắn có thể đủ cảm nhận được khối này bảo thạch ẩn chứa to lớn uy năng, ước ao ghen tỵ nói ra: “Đây chính là cái kia Cự Linh nội đan đi? Mọi người liên thủ giết Cự Linh, này nội đan...”

“Ồ? Ngươi nghĩ muốn?” Dương Thanh Huyền trực tiếp cắt ngang hắn, mắt lạnh nhìn lại.

Vị kia Giới Vương nghiêm mặt nói: “Không phải ta muốn, mà là mọi người hợp lực giết quái, bạo đồ vật cần phải mọi người chia đều mới là.”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng nở nụ cười, đem cái kia bảo thạch hướng về trong miệng bịt lại, tựu nuốt xuống.

Cũng không biết miệng kia là như thế nào nhét hạ khổng lồ như thế đồ vật.

“A?!” Không chỉ có là tên kia chủ tu hệ Thổ Giới Vương, những người còn lại đều phát sinh tiếng kêu sợ hãi, mặt âm trầm, lộ ra vẻ bất mãn.

“Làm sao, có vấn đề sao?” Dương Thanh Huyền ánh mắt quét qua toàn trường, nhàn nhạt hỏi.

Nhan Sư Cổ nhíu mày lại, quan sát tỉ mỉ một chút Dương Thanh Huyền, đột nhiên tựa như nghĩ tới điều gì, lúc này không lên tiếng.

“Hừ! Đương nhiên có vấn đề.”

Cái kia mặt nạ nam tử lạnh lùng nói ra: “Mọi người liên thủ giết quái, ngươi một cái được đồ vật?”

Dương Thanh Huyền chỉ vào phía dưới to lớn một bãi loạn thạch, nói ra: “Đây là các ngươi đánh ra tảng đá, chính các ngươi đi nhặt lấy a, chẳng lẽ muốn ta nhặt được đưa ngươi?”

Mặt nạ nam gằn giọng nói: “Ngông cuồng!” Bóng người loáng một cái, tựu xuất hiện ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, mạnh mẽ một lòng bàn tay tựu nhoáng tới, lạnh giọng nói: “Không biết từ cái nào chui ra ngoài tiểu tử không biết trời cao đất rộng, bản tọa sẽ dạy cho ngươi làm người như thế nào, làm sao cùng cường giả đối thoại!”

“Ồ? Nếu như có thể giáo hội ta, ta rất tình nguyện học, thế nhưng, ngươi dạy biết sao?”

Dương Thanh Huyền cười nhạo một tiếng, trong mắt tựu hàn quang thiểm động, nâng tay phải lên đến, lòng bàn tay một tia ánh vàng trôi nổi mà lên, bên trong có đại ấn lờ mờ lay động.

Dương Thanh Huyền ý nghĩ rất đơn giản, cái đoàn này đội nhìn như kết phường, nhưng kì thực năm bè bảy mảng, lẫn nhau kiêu căng tự mãn không phục, tiếp tục dẫn đi cũng chỉ có thể chuyện xấu, vì lẽ đó không bằng dựa vào cơ hội lần này, đem này chút người thu thập một chút, cũng tốt bện thành một sợi dây thừng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2158: Kinh Sợ Mọi Người, Hệ Thổ Linh Lực

“Đó là…” Nhan Sư Cổ trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, một chút liền nhìn ra Dương Thanh Huyền trong tay vật gì, bên trong kinh hãi nói: “Là hoàng triều ấn! Làm sao sẽ có đáng sợ như vậy sóng sức mạnh?”

Không chờ hắn tỉ mỉ nghĩ, Dương Thanh Huyền năm ngón tay một trảo, hoàng triều ấn hoàn toàn hiển hóa ra ngoài, hóa thành một vệt to lớn ánh vàng, trực kích mà đi.

Mặt nạ nam đập đi ra tay đột nhiên đình trệ không trung, huyết dịch toàn thân ngưng lại.

Nguyên bản to lớn cảnh giới ưu thế, chính mình ổn chiếm thượng phong khí thế, theo cái kia đại ấn đánh ra, nháy mắt xoay chuyển đảo.

Phía trước mình đã không phải là một cái cửu tinh sơ giai Giới Vương, mà là một toà không thể vượt qua nguy nga núi to, đồng thời khuynh ngã xuống, muốn đập vụn tất cả sức mạnh.

Vừa rồi còn khịt mũi con thường, một đời không ai bì nổi ngông cuồng, nháy mắt thì trở thành kinh khủng muôn dạng, sợ đến hồn phi phách tán, bóng tối của cái chết bao phủ toàn thân.

“Không!”

Mặt nạ nam hét lớn một tiếng, cái kia phong khinh vân đạm một lòng bàn tay vội vàng thu về, hai tay bấm quyết kết ấn, to lớn vầng sáng từ trong tay tuôn ra, đón lấy cái kia thiên thạch giống như màu vàng đại ấn.

“Ầm ầm!”

Vầng sáng bất quá ngăn cản nháy mắt, đã bị chấn hoàn toàn phá nát.

Mặt nạ nam bị to lớn kim quang bao phủ, truyền đến kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, “A!”

Tất cả mọi người không không ngạc nhiên, liều mạng hướng về bốn hạ tản ra, miễn cho bị lan đến đi vào.

Kim quang bên trong truyền tới hoành đồ bá nghiệp sức mạnh to lớn, chấn động đến mức tất cả mọi người tâm thần khuấy động, đang kinh ngạc sợ ngạc nhiên hạ, càng có một tia nhiệt huyết sôi trào.

To lớn kim quang lấp lóe hạ, đột nhiên đình chỉ nổ tung, đột nhiên co rụt lại, hóa thành một tia ánh vàng lui về, thu về Dương Thanh Huyền trong tay.

Mặt nạ nam trình hình chữ đại - hình người nằm dang tay chân, lặng lặng treo ngừng trên không trung, sau đó trên người “Rầm” bạo nổ mở tảng lớn huyết nhục, một cái chớp mắt tựu thành huyết nhân, từ không trung thẳng té xuống.

Không người nào dám trên đi cứu viện.

Nhan Sư Cổ nhíu mày lại, phất một cái ống tay áo, một nguồn sức mạnh liền đem mặt nạ nam ngăn cản, sau đó nhìn mọi người nói: “Mọi người cùng ra đến rèn luyện tầm bảo, nên đồng tâm hiệp lực, cùng qua cửa ải khó. Mà không phải là vì một điểm cái lợi bé xíu, thậm chí hành động theo cảm tình, tựu tranh chấp ngươi chết ta sống. Chư vị đồng ý cùng ta một đạo đến đây, tựu đều là ta Nhan Sư Cổ bằng hữu, hi vọng mọi người có thể ở chung hòa thuận với nhau.”

Mọi người hai mặt nhìn nhau, sắc mặt có chút khó coi cùng lúng túng, nhưng đều là miễn cưỡng lộ ra nụ cười.

Chỉ có điều nhìn Dương Thanh Huyền ánh mắt, nhiều vài sợi kiêng kỵ cùng tôn kính.

Nhan Sư Cổ đem mặt nạ nam giao cho một vị khác võ tu chăm nom, sau đó lộ ra một nụ cười, hướng về Dương Thanh Huyền hỏi: "Lộ Phi huynh mới vừa nói đối với cái kia tụ long tư thế có một ít manh mối?"

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Ta trước Vô Dục Giới hành trình, vừa vặn học được một loại Linh Mục thần thông, có thể nhìn linh khí chảy về phía cùng với ngũ hành nguyên tố biến hóa. Vừa nãy chính là triển khai phép thuật này, mới phát hiện phía dưới nguyên tố hệ" đất "kết cấu không đúng, lại cẩn thận quan sát hạ, mới phân biệt ra này hệ Thổ Cự Linh. Bằng không vật ấy ngủ đông ở trong dãy núi, thật sự rất khó phát hiện."

Nhan Sư Cổ vui vẻ nói: "Vừa khéo như thế, thực sự là ngày giúp chúng ta!"

Dương Thanh Huyền chỉ vào hướng đông nam, nói ra: "Phụ gần trăm dặm linh khí, đều là theo phương hướng này hướng về trước lưu động."

Tất cả mọi người là mặt lộ vẻ vẻ nghi hoặc, tựa hồ không tin lắm.

Dù sao này linh khí mỏng manh đáng sợ, hơn nữa nhỏ nhẹ lưu động cũng chỉ là sức gió gây nên, là vô tự cùng hỗn loạn, rất khó nhìn ra toàn thể tính lưu động phương hướng.

Nhan Sư Cổ nhưng là vững tin không nghi ngờ, nói: "Đã như vậy, việc này không nên chậm trễ, chúng ta lập tức đi."

Tiểu vàng vịt chiến hạm bay rơi xuống, mọi người lần lượt vào

bên trong.

Tuy rằng đều không tin lắm, nhưng cũng không có biện pháp tốt hơn.

Hơn nữa vừa nãy Dương Thanh Huyền ra tay, đã đem tất cả mọi người chấn nhiếp, mọi người cũng không dám nhắc đến ý kiến phản đối.

Nhan Sư Cổ khởi động tiểu vàng vịt, hướng về hướng đông nam bay nhanh mà đi.

Dương Thanh Huyền ngồi một mình đầu hạm trên bình đài, bấm quyết tu luyện.

Nhan Sư Cổ đi lên trước, song song tọa hạ, khẽ cười nói: "Lộ Phi huynh vừa nãy thi triển, nhưng là buổi đấu giá trên lấy được hoàng triều ấn linh kiện?"

Dương Thanh Huyền mở mắt ra, gật đầu nói: "Chính là, nhờ có sư Cổ huynh truyền thụ cho ta các loại cách luyện chế, mới có thể đem bảo vật này bộ phận hoàn nguyên, làm việc cho ta."

Nhan Sư Cổ cười nói: "Quá khen, bảo vật trong số mệnh đã định trước tự có chủ nhân, chỉ có thể nói bảo vật này xuất thế cơ duyên, chính là Lộ Phi huynh. Hơn nữa ta nhìn hoàng triều ấn tế luyện, đạt tới mười phần hoàn thiện trình độ, sợ là tiêu hao không ít tài nguyên chứ? Khà khà, Lộ Phi huynh cùng cái kia sắt mặt nam đổ ước, muốn đối phương hệ" Kim "pháp bảo, sợ cũng muốn dùng đến tế luyện bảo vật này?"

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Chính là sư Cổ huynh truyền thụ cho ta mấy loại cách luyện chế bên trong chân kim rèn bảo pháp."

Nhan Sư Cổ nói: "Lúc trước ta cũng coi trọng nhất phương pháp này, nhưng cần hệ" Kim "thiên tài địa bảo nhiều thực tại hơi doạ người, cho nên mới mặt khác đem tặng mấy loại biện pháp. Khà khà, không nghĩ tới Lộ Phi huynh giàu nứt đố đổ vách, vẫn là chọn loại này vô tận phí tổn cách chơi. Hơn nữa ta nếu như không nhìn lầm, này hoàng triều ấn bên trong còn dung hợp một cái khác linh kiện?"

Dương Thanh Huyền nói: "Không dối gạt sư Cổ huynh, Vô Dục Giới hành trình, đúng dịp được."

"Ha ha." Nhan Sư Cổ cười to nói: "Xem ra Lộ Phi huynh Vô Dục Giới hành trình, là kiếm đầy bồn đầy bát. Bất quá ta nghe nói... Bạch Phù Thần Vương con trai Bạch Lạc... Trong tay tựa hồ có như thế một khối hoàng triều ấn..."

Dương Thanh Huyền nháy mắt, giả bộ ngu nói: "Há, thật sao? Vậy thì thật là đáng tiếc, như tại cái khác nhân thủ bên trong, có lẽ còn có thể mưu tính một, hai."

Nhan Sư Cổ cười nhìn hắn, nói: "Xác thực đáng tiếc, bởi vì nghe đồn Bạch Lạc lần này Vô Dục Giới hành trình ngã xuống to lớn ngã lộn nhào, không chỉ có tổn thất lượng lớn cao thủ, tựu liền trên người tất cả mọi thứ bị đoạt hết. Lộ Phi huynh gần đây có thể cố lưu ý hạ trên thị trường, có lẽ sẽ có thu hoạch cũng nói không chừng đấy chứ."

Dương Thanh Huyền "Ồ" một tiếng, biểu hiện có chút cứng ngắc, đần độn trả lời: "Đa tạ sư Cổ huynh nhắc nhở."

Nhan Sư Cổ hơi hơi do dự nói ra: "Kỳ thực, ta còn biết một khối khác hoàng triều ấn linh kiện tăm tích, chỉ là..." Nói đến một nửa tựu ngừng.

Dương Thanh Huyền tim đập thình thịch, vội hỏi nói: "Tăm tích ở đâu?"

Nhan Sư Cổ nói: "Việc này liên quan đến khá lớn, tương lai có cơ hội lại cùng Lộ Phi huynh nói.”

Dương Thanh Huyền buồn phiền nói: “Sư Cổ huynh đây cũng quá sẽ treo khẩu vị đi? Ta đã thu tập được hai khối, còn dư lại hai khối, chỉ cần có bất kỳ đầu mối nào, đều là tình thế bắt buộc.”

Nhan Sư Cổ cười nói: “Lộ Phi huynh bình tĩnh chút, ta tự nhiên biết. Hơn nữa bảo này linh kiện lần lượt xuất thế, chắc cũng là xuất thế cơ duyên đến rồi, mà Lộ Phi huynh hiển nhiên là bảo vật này chính chủ. Như vậy đi, chờ lần này Cổ Tinh Giới hành trình sau khi kết thúc, ta liền nói cho ngươi mặt khác khối này linh kiện tăm tích.”

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Vậy thì cám ơn.”

Nhan Sư Cổ cười nhạt, liền không tiếp tục nói nữa, mà là nhắm mắt dưỡng thần.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến một trận, cũng đồng dạng bình tĩnh lại tâm tình, tiến vào trong nhập định.

Hắn vừa rồi nuốt phục hệ Thổ Cự Linh nội đan, trong cơ thể từ lâu là chân nguyên dâng trào phun trào, chỉ là vẫn cùng Nhan Sư Cổ trò chuyện, tựu cường hành áp chế ở bên trong.

Nhan Sư Cổ cũng là nhìn thấu dị thường của hắn, này mới đình chỉ trò chuyện.

Giờ khắc này đem áp chế giải trừ, to lớn kia hệ Thổ linh lực trực tiếp tràn vào kinh mạch toàn thân trăm huyệt, cả người trực tiếp thổ hóa, trên người bị một tầng thật dầy đất vàng che lấp, như là một cái hình nộm bằng gốm bàn ngồi ở đó.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2159: Ba Cánh Muỗi Vằn, Chu Gia Chiến Hạm

Nhan Sư Cổ hơi mở mắt ra, gặp được Dương Thanh Huyền trên người từng vòng hệ Thổ linh khí dập dờn bồng bềnh đi ra, cười nhạt, lại đem hai mắt khép lại, tiếp tục mình tu luyện.

Dương Thanh Huyền trên người không ngừng phát sinh các loại biến hóa, da thịt cùng thân thể ở các loại thạch tài thể chất đổi tới đổi lui, một hồi hóa thành đá ráp, một hồi hóa thành thạch anh, một hồi hóa thành bùn chất, biến hóa bất định, chỉ có cái kia hệ Thổ linh khí là ổn định thua đưa ra, lệnh trên chiến hạm tất cả mọi người là giật mình không thôi.

Đây là đang tiêu hóa cùng thu nạp hệ Thổ linh khí dấu hiệu.

Tuy rằng Dương Thanh Huyền biểu tượng vô cùng không ổn định, biến hóa Vô Thường, nhưng này sóng năng lượng vấn đề, biểu minh thu nạp quá trình mười phần thuận lợi.

Đây chính là nửa bước Thiên Giới nội đan a, coi như là hệ Thổ võ tu, cũng không thể như vậy dễ dàng hấp thu cùng luyện hóa.

Vị kia hệ Thổ võ tu càng là liều mạng nuốt, hâm mộ đều muốn khóc.

Mọi người khiếp sợ bên dưới, không khỏi là lộ ra vẻ kiêng dè, thầm nghĩ muôn ngàn lần không thể trêu chọc người này, ở đâu ra một cái yêu nghiệt biến thái?

Nhưng rất nhanh tựu trấn định lại, dù sao Mục Hải Vực Giới bên trong, hội tụ toàn bộ nam bộ vũ trụ thiên tài, xuất hiện như thế nào yêu nghiệt đều chẳng có gì lạ, chỉ cần không đi chọc giận hắn là tốt rồi.

Đều là đồng tình liếc mắt nhìn vẫn còn đang hôn mê bên trong mặt nạ nam, lòng nghĩ bữa này đánh là uổng công chịu đựng, tràng tử này là tìm không trở về.

Giống như mọi người đoán như vậy, Dương Thanh Huyền trong cơ thể cực kỳ vững vàng, tùy ý cái kia nội đan hóa giải, không quản nhiều sức mạnh cuồng mãnh, đều hoàn toàn hấp thu không lầm.

Hắn vốn là tu luyện hệ Thổ công pháp Hư Vô Hoang Thiên Quyết, ở Thương Khung tinh vực bên trong cũng là cao cấp nhất tồn tại tâm pháp thần thông.

Giờ khắc này bấm quyết vận chuyển hạ, cái kia hoang vu cổ hư sức mạnh, kèm theo nguyên tố hệ “đất” hóa thành Tinh hoàn, lấy nhất định tần suất dập dờn bồng bềnh, giội rửa thân thể cùng kinh mạch.

Tiểu vàng vịt chiến hạm trên yên tĩnh mà vững vàng, tất cả mọi người bắt đầu đắm chìm vào mình trong tu luyện.

Cái kia mặt nạ nam cũng không lâu sau tỉnh lại, sợ hãi nhìn Dương Thanh Huyền một chút, đàng hoàng lùi tới bên trong góc, bắt đầu chữa thương.

Cứ như vậy quá mấy ngày, đột nhiên nào đó ngày, Kim Thập Nhất lang đột nhiên kêu một tiếng “Bất hảo”, đem chiến hạm trên tu luyện mọi người từng cái thức tỉnh.

Này mới phát hiện chiến hạm đã đến một mảnh linh khí như mây trên dãy núi không, nơi này linh khí tuy rằng còn không sánh được Mục Hải Vực Giới, La Phù cảnh giới, nhưng so với trước kia đã tốt lắm rồi.

“Thật sự tìm được?” Mọi người từng cái từng cái lộ ra thần sắc mừng như điên, tụ tập đến chiến hạm một mặt, hướng ra phía ngoài mặt nhìn tới.

Chỉ thấy như biển linh khí tầng ở chiến hạm bốn phía bồng bềnh, phía dưới vẫn là thế núi liên miên, giống như là bao trùm một tầng lụa mỏng. Thế núi nguy nga Hùng Kỳ, tuy rằng không phải Nhan Sư Cổ hình ảnh trong đá giống như đúc, nhưng đích thật là đồng nhất sơn mạch.

Chỉ có điều ở phía trước, mờ ảo linh khí tận đầu, lờ mờ, hiện ra không ít quang điểm.

Tất cả mọi người là đổi sắc mặt, cùng kêu lên: “Có người!”

Nhan Sư Cổ trầm giọng nói: “Quả nhiên bị người nhanh chân đến trước!”

Kim Thập Nhất lang sắc mặt có chút âm trầm, trong con ngươi tỏa ra u ám sắc ánh sáng lộng lẫy, nói ra: “Thật giống ở chiến đấu, cách có chút xa, ta nhìn không rõ lắm.”

Mọi người quay đầu lại, phát hiện Dương Thanh Huyền còn ở nhập định tu luyện, cả người đã không thấy rõ hình dáng, hoàn toàn bị một tầng hậu thổ bao vây, tỏa ra nhàn nhạt hoang vu khí tức.

Đột nhiên, cái kia hậu thổ động hạ, một ít bụi bậm rụng xuống.

Sau đó “Rầm” một tiếng, toàn bộ tầng đất không ngừng bóc ra từng mảng, đại lượng bụi bậm tản ra.

Dương Thanh Huyền chính bấm quyết bên trong, trong tay quyết ấn biến đổi, tất cả hệ Thổ linh khí toàn bộ thu lại, từ bên trong đi ra, nhưng là không nhiễm một hạt bụi.

Lần bế quan này thu hoạch không nhỏ, đem cái viên này hệ Thổ nội đan hoàn toàn luyện hóa, hơn nữa nhập định bên dưới, chạm tới cửu tinh trung giai bình phong.

Trên thực tế, cái này còn được lợi từ Luân Hồi lực lượng cùng nhân quả lực lĩnh ngộ, để hắn ở Giới Vương hậu kỳ khó khăn, muốn so với phổ thông võ tu dễ dàng rất nhiều.

Nhan Sư Cổ mừng lớn nói: “Lộ Phi huynh xuất quan chính là thời điểm.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta nghe được chư vị nói như vậy.” Trong mắt kim quang lóe lên, đảo qua xa xa, con ngươi đột nhiên co, nói ra: “Quả nhiên có người, thật giống ở cùng cái gì hung trùng tác chiến, chúng ta có cần tới hay không tham gia trò vui?”

Nhan Sư Cổ trầm ngâm hạ, nói: “Nếu cùng đi tầm bảo, vậy thì là địch nhân, ra tay giúp đỡ là không có khả năng, nhưng sợ hắn nhóm nhanh chân đến trước, chúng ta trước tiên dựa vào quá khứ nhìn rõ ràng tình huống.”

Lại hỏi thăm hạ mọi người ý kiến, đều không có ý nghĩa.

Nhan Sư Cổ lập tức khởi động tiểu vàng vịt chiến hạm, hướng về cái kia phía trước bay nhanh mà đi.

“Là hung trùng!”

Bay một nửa cách rời, Dương Thanh Huyền thấy rõ, lấy tay ở trên hư không trên bút họa mấy lần, vẽ ra một cái tương tự bọ rùa dáng dấp, nói: “Là loại này sâu, chư vị có ai nhận ra?”

Nhan Sư Cổ giật mình nói: “Là ba cánh muỗi vằn! Loại này hung trùng chính là tụ tập cực ác khí mới có thể đản sinh ra, này linh khí như rồng, làm sao sẽ có ba cánh muỗi vằn thứ này?!”

Kim Thập Nhất lang quân cau mày nói: “Ta cũng rất giống nghe qua này trùng, ở hung trùng loại xếp hạng bên trong cực kì cao, không nghĩ lại có thể gặp được trên."

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: "Lại có người đến!"

Ở mặt khác một chỗ phương hướng, một chiếc cực kỳ to lớn chiến hạm, không chút nào ẩn giấu nhanh chóng hướng về phía trước chạy tới. Chiến hạm to lớn thể tích đem linh khí đẩy ra, hình thành từng vòng sóng năng lượng, mỗi người đều cảm ứng được.

Trên chiến hạm kia toàn thân màu bạc, mặt trên miêu tả vô cùng dễ thấy hoa văn cùng đánh dấu.

"Tộc huy!"

Kim Thập Nhất lang biến sắc mặt, giật mình nói: "Là Chu gia!"

Hơn hai mươi người tất cả đều lộ ra kinh sợ, Chu gia không chỉ có là đứng đầu danh tộc, gia chủ chu vẫn ngày càng là tám vực Thiên Vương một trong.

Nhan Sư Cổ lo lắng nói: "Làm sao tin tức tiết lộ nhanh như vậy, tựu liền Chu gia đều nghe tin chạy đến."

To lớn kia màu bạc chiến hạm, không có bất kỳ đình trệ, trực tiếp hướng về cái kia ba cánh muỗi vằn bầy phóng đi, lộ ra thô bạo cùng hoàn toàn tự tin.

http://truyencuatui.net/

"Ầm ầm ầm!"

Từng tầng từng tầng năng lượng khổng lồ sóng, ở chiến hạm nhảy vào phía trước vòng chiến sau, tựu bạo tán ra, đại lượng ba cánh muỗi vằn bị chiến hạm trực tiếp đánh chết.

"Ha ha, quá tốt rồi, chúng ta được cứu!"

Bên trong vòng chiến võ tu, thấy rõ trên chiến hạm này tộc huy sau, không khỏi là hưng phấn mừng như điên.

“Là Chu gia chiến hạm! Trời ạ, lại là Chu gia chiến hạm, ha ha! Được cứu rồi, được cứu rồi!”

Vốn đã bể đầu sứt trán các võ giả, khổ sở không thoát thân được, giờ khắc này nháy mắt ý chí chiến đấu tràn ngập, lấy dũng khí ra sức hướng về cái kia chút ba cánh muỗi vằn lướt đi.

Nhưng, từng đạo từng đạo to lớn công kích chùm sáng, từ trên hạm trận pháp bên trong bắn ra, thực thi không khác biệt công kích, bất luận trùng, người, thú, hay là cái gì khác, đều nhất loạt công kích chém giết, không để lối thoát.

Màu bạc chiến hạm phía trước, đứng cạnh một vị thanh niên mặc áo trắng nam tử, đứng chắp tay, bướng bỉnh trên mặt mũi, vung lên khinh miệt cười nhạo, “Một đám bậc thấp trí chướng, lại cho rằng bản thiếu sẽ cứu bọn họ? Ha ha ha ha, đây là thế nào ngu muội đầu óc a? Không bằng chết đi coi như xong. Oanh! Cho ta hung hăng oanh! Oanh sạch sành sanh!”

Nam tử trong mắt lóe lên tà ác cùng khát máu vẻ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2160: Mười Vị Giới Vương, Hai Vị Thiên Giới

“A!”

Các loại tiếng kêu thảm thiết ở chiến hạm oanh kích hạ vang lên.

Bắt đầu mọi người còn tưởng rằng là công kích sai rồi, không cẩn thận ngộ thương, nhưng nhìn thấy càng ngày càng nhiều võ tu ngã xuống, cùng với màu bạc lớn trên hạm quan sát cười lớn Chu gia đệ tử, mới rõ ràng là cố ý.

“Của Chu gia súc sinh! Ta chính là thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua cho các ngươi!”

“Mọi người không thù không oán, tại sao, tại sao?!”

“Là Chu Thẩu Tam! Muốn giết chúng ta Chu Thẩu Tam, mọi người nhận rõ ràng hắn!”

“Chu Thẩu Tam đại nhân, bỏ qua cho ta đi, ta là ngươi em họ nhà chồng hàng xóm bằng hữu chồng cậu hai tử bà con xa biểu cô tiểu chất nữ tình phu a...”

Mọi người kinh nộ mắng to, cầu xin, còn có một chút ra sức phản kích.

Ở phát hiện vô luận như thế nào cầu xin đều vô dụng sau, tham dự phản kích người không ngừng tăng nhanh.

Tựu ngay cả này ba cánh muỗi vằn cũng bắt đầu điều chỉnh đối tượng công kích, hướng về hướng về màu bạc chiến hạm.

Nhưng bất đắc dĩ chiến hạm công kích quá mạnh, đưa bọn họ liền người mang trùng mang thú đều xông liểng xiểng.

Chu Thẩu Tam lạnh lùng nhìn chằm chằm hạm ở ngoài, làm một cái chém giết thủ thế, lạnh giọng nói: “Xuất kích, toàn bộ giết!”

Chiến hạm phòng ngự kết giới mở ra, lập tức từ bên trong lao ra thành phiến võ giả, không khỏi là Kim Giáp bọc thân, từng người cầm trong tay bất đồng binh khí, giết hướng về phía trước, đem cái kia chút trận pháp công kích hạ cá lọt lưới từng cái chém giết.

Còn có một chút ăn mặc tùy ý mạnh mẽ võ tu, lao ra chiến hạm, đối đầu cái kia chút cao cấp Giới Vương.

Một vị nho sinh bộ dáng người đàn ông trung niên, đi lên phía trước, ôm quyền nói: “Thiếu gia, bên kia có một tiểu vàng vịt.”

Chu Thẩu Tam quay mặt sang liếc mắt nhìn, nói: “Giải quyết chung! Nơi này là Vô Tướng Thiên vương biến mất trước, cuối cùng lưu lại tung tích địa phương, bên trong vô cùng có khả năng xuất hiện Vô Tướng Thiên vương truyền thừa cùng bí bảo. Nếu là ta có thể thu được, liền có thể vượt trên mấy cái ngu xuẩn vật ca ca, trở thành Chu gia thứ ba đời bên trong người thừa kế hợp pháp thứ nhất.”

Người đàn ông trung niên tên là Giới Hàng, là Chu Thẩu Tam mẫu thân người nhà mẹ đẻ, đặc ý bị mẫu thân sắp xếp ở Chu Thẩu Tam bên người, phụ trợ Chu Thẩu Tam, từ bối phận tới nói, là Chu Thẩu Tam cậu họ.

Giới Hàng trầm ngưng nói: “Không biết những người đó thực lực...”

Chu Thẩu Tam khinh bỉ nói: “Nhìn chiến hạm tạo hình, cũng biết là một đám trí chướng, phái mười vị cao cấp Giới Vương quá khứ, để hai vị cửu tinh Giới Vương dẫn đầu, đủ để san bằng bọn họ.”

Giới Hàng nói: “Gần như.”

Lúc này điểm mười người, từ chiến hạm trên lao ra, hướng về tiểu vàng vịt chiến hạm bay nhanh mà đi.

“Không tốt bọn họ lao về phía chúng ta rồi!”

Vị bà lão kia kinh hô một tiếng, mang theo tia chút sợ hãi.

Tiểu vàng vịt trên chiến hạm tất cả mọi người có vẻ sốt sắng, dù sao đối phương nhưng là Chu gia a, từ nghiền ép ba cánh muỗi vằn cùng cái kia chút võ tu sức mạnh xem ra, thực lực không giống.

Kim Thập Nhất lang quân cũng có chút không bình tĩnh, trầm giọng hỏi: “Làm sao bây giờ?”

Nhan Sư Cổ hỏi ý kiến hỏi: “Lộ Phi huynh cảm thấy...”

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, nói ra: “Mười người này chỉ có hai vị cửu tinh sơ giai, còn dư lại tám người không phải tám sao chính là thất tinh, chư vị sợ cái gì?”

Bà lão kia hừ nói: “Này chút chỉ là tiên phong mà thôi.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Vậy chúng ta trước hết thu lại này chút tiên phong.” Thấy mọi người kinh ngạc dáng vẻ, Dương Thanh Huyền lại nói: “Lẽ nào chư vị cho rằng, một điểm nguy hiểm cũng không cần mạo, Vô Tướng Thiên vương bí bảo tựu phóng ở đằng trước, chờ chư vị đi lấy sao? Ai muốn cùng ta cùng xuất chiến!”

Ngữ khí nhất chuyển, trở nên xơ xác mà ác liệt, không chờ mọi người phản ứng lại, tựu gặp Dương Thanh Huyền đã xông ra.

Nhan Sư Cổ trong mắt tinh mang lấp lóe, khen: “Lộ Phi huynh nói không sai, hiện tại Chu gia xuất hiện, chứng minh bí bảo tồn tại độ khả thi tăng lớn. Chư vị đều là Giới Vương, đoạn đường này là thế nào đi tới? Không trải qua sinh tử, làm sao có lớn như vậy cơ duyên giáng lâm?”

Dứt lời, tựu lấy ra quạt giấy, đuổi theo.

“Ai, thôi. Nếu đã tới, làm sao cam tâm tay không mà về.” Cái kia giáp sắt dị tộc than thở: “Mặc dù là Chu gia, nhưng khẳng định chỉ là một mạch hệ, thậm chí một gia đình sức mạnh, không thể toàn bộ Chu gia điều động. Mặc dù đắc tội rồi Chu gia, chỉ cần có thể được Vô Tướng Thiên vương cơ duyên, tùy tiện tìm một xa xôi vị diện ẩn giấu đi, chờ tu vi thành công sau lại trở về cũng không muộn.”

Mặt khác hơn hai mươi người, không ít đều cắn răng quyết định, theo xông ra ngoài.

Trên thực tế, đối phương phía trước này mười vị cao cấp Giới Vương, Dương Thanh Huyền một người là đủ rồi, chỉ là vì đoàn kết mọi người, này mới có giữ lại thực lực, ở trong mười người qua lại, giả vờ không địch lại dáng vẻ. Còn có một cái tâm tư, chính là không nghĩ ở người nhà họ Chu trước mặt, quá mức bại lộ thực lực.

Chờ Nhan Sư Cổ cùng Kim Thập Nhất lang đám người lần lượt lao ra sau, Chu gia mười vị Giới Vương nơi nào còn gánh vác được, tất cả đều hoảng sợ hướng về về trốn.

Dương Thanh Huyền cười nhạo một tiếng, cầm trong tay chiến kích đuổi theo, một kích một cái, đem mười người toàn bộ chém giết.

Sau đó Quỷ Tàng biến ảo mà ra, đem này mười cái hồn phách toàn thu.

Dương Thanh Huyền nhưng là thu rồi vật phẩm của bọn hắn.

Tình cảnh này, không chỉ có nhìn Nhan Sư Cổ đám người trợn mắt ngoác mồm, sinh ra hàn ý trong lòng, xa xa Chu Thẩu Tam cùng Giới Hàng càng là giận tím mặt.

Chu Thẩu Tam tức giận run, quát ầm lên: "Từ đâu tới một bầy kiến hôi! Lại dám giết ta người của Chu gia, giết, giết, phái người tới giết hết!"

Mười vị cao cấp Giới Vương không phải là số lượng nhỏ, cái này tổn thất đối với Chu gia mà nói không coi vào đâu, nhưng đối với hắn Chu Thẩu Tam mà nói, nhưng là yêu thích a.

Thánh Tông danh tộc bên trong, mỗi một vị có dã tâm đệ tử, đều sẽ dốc lòng bồi nuôi sức mạnh của chính mình.

Những sức mạnh này cũng không thuộc về tông môn gia tộc, chỉ là cống hiến cho chính mình. Chu Thẩu Tam mang ra ngoài này chút người, toàn bộ đều là thế lực của chính mình, có chút là chính mình tâm phúc, có chút là mẫu thân đại nhân sắp xếp tới được, còn có chút là chiêu mộ tới. Nhưng bất kể như thế nào, tất cả đều là chính mình trợ thủ đắc lực, đáng tin, cần dùng đến. Mỗi chết một người thì bớt một người.

Giới Hàng mặt âm trầm, nói: "Tốt nhất phái hai vị Thiên Giới chi chủ quá khứ, này chút người thực lực không yếu, ta thô nhìn bên dưới, cửu tinh Giới Vương đều có bảy, tám vị."

Chu Thẩu Tam không vui nói: "Hai vị Thiên Giới chi chủ? Ngươi đang nói đùa sao? Chúng ta tổng cộng cũng mới năm vị Thiên Giới cường giả, đối phương có thể là một vị Thiên Giới đều không, tùy tiện phái cái Thiên Giới quá khứ cũng đủ để càn quét bọn họ.”

Giới Hàng nói: “Thiếu gia, chúng ta có thể tổn thất không nổi Thiên Giới chi chủ a.”

Chu Thẩu Tam sững sờ, lập tức gật đầu nói: “Cũng là, tựu để Giang Thao, Nguyên Đức hai vị đại nhân đi một chuyến đi.”

Hai đạo cường đại khí tức, lập tức từ màu bạc chiến hạm trên bay lên, hướng về tiểu vàng vịt chiến hạm phóng đi.

Kim Thập Nhất lang quân cả kinh kêu lên: “Không được! Là Thiên Giới lão quái! Chi! Vẫn là hai cái!”

Toàn bộ bên trong chiến hạm, tất cả mọi người đều huyết dịch ngưng kết, một luồng mùi chết chóc bao phủ toàn thân.

Bà lão kia gấp thẳng giậm chân, hét lớn: “Nhanh, chạy mau!”

Chính mình trước tiên lóe lên, liền hướng xa xa bỏ chạy.

“A!”

Vừa trốn ra mấy ngàn trượng xa, đã bị Giang Thao một chiêu ném mạnh, dùng một gân cốt mâu đâm chết ở trời cao trên.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2161: Đùa Giỡn Ngươi Chơi, Lực Chiến Thiên Giới

"Chi!" Tiểu vàng vịt chiến hạm trên, còn có một chút muốn chạy trốn võ tu, trên chân như đổ chì giống như vậy, khó hơn nữa di động nửa phần, đều là vội la lên: "Làm sao bây giờ tốt? Chúng ta bị hai người kia khóa chặt!"

Giang Thao bắn giết bà lão kia sau, cùng Nguyên Đức hai người không chút hoang mang bay đến.

Toàn bộ tiểu vàng vịt chiến hạm đều ở thần trí của bọn hắn khóa chặt hạ, đã không vội mà quá khứ, trái lại muốn nhìn người ở bên trong sợ hãi trốn đi, sau đó chính mình từng cái từng cái giết chết, tìm kiếm cái kia loại cường giả hành hạ đến chết vui vẻ.

Nhan Sư Cổ trên mặt che kín sương lạnh, trầm giọng nói: "Đi ra ngoài với bọn hắn liều mạng! Coi như không địch lại, chí ít cũng đem một người trong đó kéo hạ Hoàng Tuyền cùng đi với chúng ta!"

Lúc này, bên ngoài truyền đến Giang Thao thanh âm, "Cho các ngươi thời gian ba cái hô hấp chạy trốn, ba hơi thở bên trong ta không ra tay, ai có thể chạy thoát chính là của hắn mệnh. Ba hơi thở quá sau, sinh tử thiên định."

Tất cả mọi người là sững sờ, có chuyện tốt như vậy?

Phải biết đối với Giới Vương mà nói, ba hơi thở đã đủ rồi, coi như đối phương là Thiên Giới, cũng rất khó trong khoảng thời gian ngắn đuổi theo chính mình.

Huống hồ mọi người chỉ cần tách ra chạy, thêm vào hai vị này Thiên Giới không thể đầy Cổ Tinh Giới đuổi, nói cách khác đại khái suất đều có thể sống sót.

“Một.” Giang Thao đếm xem thanh âm truyền đến.

“Vèo! Vèo!”

Chiến hạm thượng nhân ảnh lay động, hơn mười người tựu xông ra ngoài, hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán.

“A! A!”

Tiếng kêu thảm thiết liên tiếp.

“Sưu sưu!” Lại là mấy đạo nhân ảnh đung đưa âm thanh, có ba người bình yên vô sự lùi trở về chiến hạm, còn có một người ở lùi trở về trên đường, bị một gân cốt mâu bắn thủng đầu, cả người đinh ở chiến hạm trên boong thuyền, chết không nhắm mắt, còn có một người bị chặn ngang chém gãy, nửa người trên chạy về, không có giãy dụa mấy lần đã chết rồi.

Cái kia ba vị sống sót sau tai nạn võ giả, cả người sắc sắc run rẩy, một trận nghĩ đến mà sợ hãi.

đọc truyện ở http://truyencuatui.nｅt/

Một người trong đó tức giận quát ầm lên: “Ngươi không phải nói thời gian ba cái hô hấp sao? Làm sao lại trực tiếp ra tay rồi? Không giữ chữ tín a!”

“Ha ha ha ha!” Bên ngoài truyền đến Giang Thao cùng Nguyên Đức tiếng cười điên cuồng.

Giang Thao cười nghiêng ngả méo, nước mắt đều rơi ra ngoài, “Ha ha ha ha, Nguyên Đức huynh, ngươi nghe thấy được không có? Bọn họ nói chúng ta không giữ chữ tín, ha ha ha ha.”

Nguyên Đức cũng là “Khà khà” cười khẩy, khinh thường nói: “Một bầy kiến hôi, cũng xứng chúng ta coi trọng chữ tín?”

Giang Thao lại cười nói: “Chính phải chính phải, ta bất quá là lừa gạt lừa bọn họ, đùa giỡn bọn họ đùa, lại còn tưởng thật.”

“Ha ha ha ha.” Xa xa Chu Thẩu Tam cũng cười nghiêng ngả méo, chỉ vào tiểu vàng vịt chiến hạm, hướng về Giới Hàng kêu lên: “Ngươi nhìn ngươi nhìn, ha ha, ta nói trong này nhất định là một đám trí chướng đi, ha ha ha ha.”

Giới Hàng cũng là lộ ra mỉm cười, gật gật đầu, đồng thời nội tâm thở phào nhẹ nhõm.

Hắn thân là Chu Thẩu Tam phụ tá người, tương đương với đệ nhất quân sư, lần này toàn bộ lực lượng điều động tìm đến này Vô Tướng Thiên vương di bảo, trên thực tế mạo không nhỏ nguy hiểm, nếu như một khi xảy ra bất trắc, Chu Thẩu Tam tiền đồ cùng tiền trình của mình nhưng là toàn bộ bị mất rồi.

Đi theo cùng đi bốn vị Thiên Giới, càng là vạn vạn tổn thất không được.

Bây giờ nhìn lại, đối phương cũng không có thể chống lại Thiên Giới sức mạnh, bằng không cũng không trở thành chết rất nhiều người.

Giới Hàng yên lòng, tựu bắt đầu quan sát mặt khác một mặt chiến trường, cái kia chút ở chiến hạm oanh kích cùng lượng lớn Kim Giáp võ sĩ càn quét hạ người cùng ba cánh muỗi vằn, cũng gần như nhanh chết sạch, xem ra hai bên chiến trường đều tiến nhập cuối.

Giới Hàng ánh mắt nhìn hướng về phía trước, nhìn cái kia tụ long tư thế trung ương, là một đoàn thâm thúy vô cùng linh khí vòng xoáy, không khỏi trong lòng hơi nóng.

Đồng thời nội tâm nổi lên cười gằn, nếu như Lão Tử có thể được Vô Tướng Thiên vương truyền thừa, vậy còn phụ trợ này ngốc cháu trai làm cái gì, trói lại hắn đi cùng muội muội mình đổi một số lớn tài nguyên, sau đó cao bay xa chạy, đến tương lai tu luyện đến cao cấp Thiên Giới mới ra ngoài, Chu gia có thể làm khó dễ được ta.

…

“Đều đi ra đi, bản tọa đã chơi chán, nên đưa các ngươi lên đường.” Giang Thao nở nụ cười một tiếng sau, ánh mắt trở nên tàn nhẫn cùng dữ tợn.

“Có thể để hai người chúng ta vui vẻ khoái hoạt một chút, đã là giá trị của các ngươi sở tại.” Nguyên Đức vuốt râu khẽ cười nói.

“Ngạch, chơi chán là tốt rồi, chỉ sợ hai vị còn có cái gì tiếc nuối.”

Dương Thanh Huyền từ bên trong chiến hạm bay ra, tay cầm chiến kích, lăng không hướng về hai người đi đến.

Nhan Sư Cổ, Kim Thập Nhất lang quân, mặt nạ nam tử, giáp sắt dị tộc, còn có bốn người khác, theo sát Dương Thanh Huyền phía sau, đều là một mặt kiên quyết, làm xong chết giác ngộ.

Giang Thao nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, cười tàn nhẫn nói: “Tiểu tử ngươi nói cái gì? Tiếc nuối?”

Dương Thanh Huyền “Ừ” một tiếng, trả lời: “Không còn tiếc nuối, tốt hơn đường a.”

“Cái này cười nhạo không một chút nào buồn cười.” Giang Thao sắc mặt lạnh lẽo, quát lên: “Đưa các ngươi ra đi!”

Một chút nghiêng người mà lên, năm ngón tay bên trong không ngừng mọc ra màu trắng xương cốt, có dài ba, bốn thước, sau đó ở không trung đột nhiên nổ tung, hóa thành một mảnh cốt đinh, kích bắn ra.

Nhan Sư Cổ quát lên: “Không được!” Lúc này triển khai quạt giấy, liều mạng ở trước người bay lượn, phiến ra từng đạo từng đạo cuồng phong thổi qua đi, sau đó cây quạt ném một cái, biến lớn gấp trăm lần, như một vị bình phong rơi ở trước người, đem tất cả mọi người bảo vệ.

Nhan Sư Cổ vừa nhìn, phát hiện Dương Thanh Huyền không tại người bên cạnh, vội vàng kêu lên: “Lộ Phi huynh!”

Dương Thanh Huyền càng đón này chút cốt đinh lên trước, hoành tại bên người chiến kích lưỡi kích trên, không ngừng kéo ra nhàn nhạt hư quang, trả lời: “Các ngươi xem trọng chính mình.”

Bóng người bỗng nhiên hơi động, tựu cùng chiến kích hợp lại làm một, xông về phía trước.

Lưỡi kích ở phía trước loáng một cái, quét ở mấy viên cốt đinh trên, nổ ra tảng lớn hư quang, “Ầm ầm” tiếng không dứt bên tai.

Giang Thao sững sờ hạ, phát hiện Dương Thanh Huyền lại phá tan rồi cốt đinh công kích, một kích chém thẳng vào mà đến, không khỏi vừa giận vừa sợ, quát lên: “Quả nhiên có chút môn đạo, nhưng vô dụng!” Trên cánh tay mọc ra một thanh cốt đao, đưa ngang trước người, khe khẽ chém một cái.

“Oành!”

Cốt đao cùng chiến kích ở không trung đụng vào, lóe ra vô số đốm lửa.

Dương Thanh Huyền chiến kích một chọn, lần thứ hai bổ tới.

“Cái gì?!”

Giang Thao hai con ngươi một chút phóng đại, lộ ra khiếp sợ không gì sánh nổi vẻ, chính mình nhưng là Thiên Giới chi chủ, chém một cái bên dưới, coi như là cửu tinh đỉnh cao không có khả năng chống đỡ được.

Tiểu tử trước mắt này không chỉ có đón lấy, hơn nữa thật giống không có chuyện gì.

“Thằng nhãi ranh, đừng vội càn rỡ! Ở sức mạnh tuyệt đối trước mặt, bất luận ngươi có cái gì hoa chiêu, đều chỉ là tử lộ một cái!”

Giang Thao lần thứ hai giơ tay một đao, bạch cốt âm u lay động hạ, bầu trời đã bị chém vỡ.

Dương Thanh Huyền giơ lên chiến kích chặn ở trước người, “Ầm” một tiếng cự chiến, gắng đón đỡ Giang Thao toàn lực một đòn.

Màu trắng ánh đao chém ở chiến kích trên, qua lại mà qua, Dương Thanh Huyền thân thể bỗng chốc bị chém thành hai nửa, nhưng cũng không có máu tươi chảy ra, mà là lóe ra tảng lớn bụi bặm.

Giang Thao kinh sợ, nói: “Hệ Thổ thân?”

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền nửa người trên chuyển động hạ, chiến kích lần thứ hai vung lên, Sát Na Sinh Diệt tựu bổ tới.

Đồng thời trên đỉnh đầu bốc lên lam ánh sáng, lăng không lóe lên.

Giang Thao hai con ngươi đột nhiên co, cả kinh nói: “Cái gì?”

Theo bản năng nâng đao chém hướng về cái kia chiến kích hư quang, nhưng ánh mắt nhưng theo ánh xanh chuyển động.

Chỉ thấy một vị mười bốn mười lăm tuổi thanh tú thiếu niên, một chút xuất hiện ở trước người mình, khóe miệng ngậm lấy tà ác cười gằn, một thanh kiếm lớn màu xanh lục chiếu mình nét mặt già nua tựu bổ xuống.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2162: Đánh Rơi Bụi Trần

“Chi! Đây là...”

Giang Thao hoảng sợ quát to một tiếng, toàn thân một chút đã bị mồ hôi lạnh thẩm thấu, tử vong nguy hiểm nước vọt khắp toàn thân, lông tơ căn căn dựng đứng.

“Không thể! Lôi Quang Cốt Thuẫn hiện!”

Giang Thao lo lắng hét lớn một tiếng, trong tay cốt đao liều mạng dùng sức, đem Dương Thanh Huyền Sát Na Sinh Diệt đánh bay. Sau đó toàn thân hóa hiện ra sấm sét, “Đùng đùng” lấp lóe hạ, xương cốt nhanh chóng sinh trưởng, từ trong cơ thể nhô ra, ở trước người tạo thành một mặt kỳ dị bạch cốt tấm khiên.

Mặt trên có vạn đạo Lôi văn, không ngừng lấp loé tiêu tan, một đạo Tử Lôi như Thái Cực cá giống như, ở cốt thuẫn xung quanh xoay tròn, năng lượng không ngừng tăng lên đến mức tận cùng.

“Có ích lợi gì? Mạnh đi nữa thần thông, bảo vệ được ngươi tấm này chính mình cũng không cần nét mặt già nua sao?” Cái kia thanh tú thiếu niên cười quái dị một tiếng, lục trên thân kiếm bách quỷ gào thét, thẳng chém mà hạ.

“Đùng!” Toàn bộ cốt thuẫn bạo nổ mở, lôi quang nổ tung.

Trong thiên địa tựu yên tĩnh lại.

Giang Thao há to mồm, bên trong cặp mắt tràn đầy kinh khủng cùng tuyệt vọng, chỗ mi tâm một điểm máu tươi đen ngòm tràn ra, sau đó chảy xuống.

Trong cơ thể xương cốt phát sinh “Đùng đùng” tiếng nổ, da dẻ hạ một cổ một cổ, như là có vô số tiểu quỷ ở bên trong ngang qua, cười quái dị.

“Không... Có thể... Có thể...” Giang Thao chật vật nói ra mấy chữ cuối cùng, thân thể “Oành” một tiếng nổ tung mở, hóa thành đầy trời đen nhánh máu mủ.

Một tia hồn phách kích bắn mà ra, bị thiếu niên nuốt vào trong bụng.

Nhan Sư Cổ đám người vừa rồi đem cốt đinh công kích toàn bộ ngăn trở, vừa thu lại quạt giấy, liền thấy Giang Thao nổ chết một màn, toàn bộ chấn động sợ nói không ra lời.

Chỉ là thời gian mấy hơi thở, một vị Thiên Giới chi chủ tựu chết thảm?

Nguyên Đức nhưng là đem trọn cái quá trình nhìn rõ rõ ràng ràng, hoảng sợ kêu lên: “Ngươi... Nguyên thần thứ hai... Đây là...”

Dương Thanh Huyền nhắc đến kích lên trước, cười lạnh nói: “Lúc trước để đại nhân tiểu vui vẻ một chút, sung sướng tâm tình, hiện tại lại để đại nhân mở lớn tâm một chút, sung sướng toàn thân. Như vậy, chúng ta này chút lâu la giá trị, cũng có được sử dụng tốt nhất thể hiện.”

Quỷ Tàng nuốt Giang Thao hồn phách sau, cầm kiếm ở không trung nhất chuyển, tựu tại chỗ biến mất.

Nguyên Đức cả người lông tơ dựng thẳng lên, sợ hãi hét lớn: “Không!”

Mạnh mẽ xoay người liền hướng về trốn.

Dương Thanh Huyền một bước đuổi theo, chiến kích hung hăng bổ tới, đem Nguyên Đức toàn thân bao phủ, mục đích của hắn chỉ là đem Nguyên Đức khóa chặt liền có thể, cũng không cầu thắng.

Quả nhiên, Nguyên Đức vội vàng xoay người lại, đột nhiên một quyền đánh về phía cái kia kích ánh sáng.

Dương Thanh Huyền cửu tinh sơ giai cảnh giới, nhưng sức chiến đấu mạnh, đã là cửu tinh đỉnh cao, thậm chí nửa bước Thiên Giới trình độ, một kích xuống, coi như là Thiên Giới cũng không dám lơ là.

Có Dương Thanh Huyền khóa chặt Nguyên Đức, đồng thời hấp dẫn hắn hỏa lực. Quỷ Tàng một chút tựu xuất hiện sau lưng Nguyên Đức, một kiếm bổ ngang.

"Xì!"

Hư không liền mang Nguyên Đức thân thể, đều bị chém thành hai khúc.

Sau đó một tia hồn phách lại bị rút ra, nuốt vào Quỷ Tàng bụng, "Ha ha" vui vẻ nở nụ cười, thân thể lấp lóe hạ, tựu trở lại Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền tái chiến kích một chọn, đem Nguyên Đức món đồ trên người toàn bộ xỉa rơi, bỏ vào trong túi.

To lớn màu bạc chiến hạm trên, Chu Thẩu Tam cùng Giới Hàng đang quan chiến phía trước càn quét, mắt gặp ba cánh muỗi vằn cùng võ giả càng ngày càng ít, hai trên mặt người đều là hiện ra lạnh lùng châm biếm.

Loáng thoáng thật giống nghe được kêu thảm thiết, Chu Thẩu Tam đem đầu liếc qua đi qua, lười biếng liếc mắt nhìn, lại chuyển trở về.

Đột nhiên, cái kia trên mặt mang theo châm biếm mặt tựa hồ cứng ngắc ở, một đôi con ngươi không ngừng phóng đại, đột nhiên lần thứ hai quay đầu, miệng há lớn đến mức cùng một cái chậu rửa mặt tựa như, thất thanh kêu lên: “A? Người đâu, Giang Thao đại nhân, Nguyên Đức đại nhân người đâu?!”

Hắn thấy trong nháy mắt, chính là Nguyên Đức hai cái thi thể rơi xuống, căn bản không nghĩ tới vậy sẽ là Nguyên Đức, làm một chút phát hiện, kẻ địch tất cả đều hoàn hảo không chút tổn hại, hắn hai vị Thiên Giới chi chủ không có thời điểm, mới theo bản năng đến xem rơi rụng sơn mạch hai nửa thi thể.

“A!!”

Chu Thẩu Tam cùng Giới Hàng đồng thời kinh hô một tiếng, hoàn toàn hoá đá.

“Ta... Ta... Ta không tin...” Chu Thẩu Tam hoảng sợ nói, một luồng ý lạnh nước vọt khắp toàn thân, da đầu đều hơi tê tê, nhưng này thanh âm run rẩy hay là chân thực biểu đạt hắn tâm tình của nội tâm, “Hai vị đại nhân là thế nào... Chết như thế nào... Bọn họ dùng cái gì thủ đoạn hèn hạ...”

Giới Hàng cũng không dám, không muốn tin tưởng, nhưng so với Chu Thẩu Tam muốn lý trí nhiều, sắc mặt hoàn toàn trắng bệch, hai vị Thiên Giới chi chủ, tuyệt đối không thể là bị “Thủ đoạn hèn hạ” giết chết, hơn nữa lặng yên không một tiếng động, tựu ở hai người mình xoay người trong vòng mấy cái hít thở tựu treo.

Chỉ có tuyệt đối nghiền ép thực lực, mới có thể làm được điểm ấy!

Chu Thẩu Tam run giọng nói: “Giết, nhanh cho ta giết những người đó! Giới Hàng, đem tất cả mọi người phái qua, toàn bộ giết! Ngươi cũng đi!”

Giới Hàng sắc mặt trắng bệch, trong con ngươi bắn ra oán giận vẻ, nhưng nháy mắt tựu khôi phục bình thường, trầm giọng nói: “Thiếu gia, này chút người mười phần nguy hiểm, chúng ta vẫn là mau mau tiến nhập bí tàng, đạt được bí tàng ly khai nơi đây mới là thượng sách.”

Chu Thẩu Tam sững sờ nói: “Vậy những thứ này người... Giết chúng ta hai vị Thiên Giới, mười vị Giới Vương, cứ tính như vậy?”

Giới Hàng áp chế nội tâm lửa giận, sắc mặt khó coi nói ra: “Không tính như vậy, lẽ nào lại đi lên chịu chết sao?”

Chu Thẩu Tam cả người run lên, lập tức hiểu được, hắn tuy rằng hung hăng càn quấy, nhưng cũng không ngu ngốc, lặng lặng nhìn Giới Hàng một chút, nói: “Ngươi nói đúng, lấy trước bí tàng, lại ly khai nơi đây. Những người này dáng dấp ta đều nhớ kỹ, tương lai lại tìm bọn họ tính sổ.”

Giới Hàng thở phào nhẹ nhõm, ôm quyền chắp tay nói: “Thiếu gia anh minh.”

Chu Thẩu Tam nhìn chằm chằm phía dưới to lớn kia linh khí vòng xoáy, cao giọng nói: “Đi, đem chiến hạm mở vào bên trong vòng xoáy kia, tất cả mọi người trở về!”

To lớn chiến hạm mở ra, của Chu gia Kim Giáp võ sĩ tất cả đều trở về chiến hạm trên, lập tức lao tới cái kia linh khí vòng xoáy.

Phía trước ba cánh muỗi vằn cùng võ giả, đã bị dọn dẹp gần đủ rồi, còn lại bảy người sống sót sau tai nạn, đều là bi phẫn tránh đường ra đến, nơi nào còn dám chặn ở đằng trước.

“Ầm ầm ầm”, chiến hạm đãng xuất sóng to, lái vào trong nước xoáy, chậm rãi không gặp.

Nhan Sư Cổ ngơ ngác nói: “Bọn họ... Chạy trốn...”

Dương Thanh Huyền "Ừ" một tiếng, nói: "Chỉ cần bọn họ không đỡ của chúng ta đạo, chạy trốn bỏ chạy đi, nếu như còn dám chặn ở chúng ta phía trước, quản hắn là công tử nhà họ Chu cũng tốt, vẫn là lợn gia công tử cũng tốt, ta đều phải đem hắn đánh rơi bụi trần."

Nhan Sư Cổ đám người, không khỏi là ngây người như phỗng, kinh ngạc đứng ở đó.

Phải đem vùng vũ trụ này bên trong nhất cường giả đứng đầu, tám vực Thiên Vương một trong chu vẫn ngày con cháu đánh rơi bụi trần?

Mấy người trong mắt đều là lộ ra vẻ hoảng sợ, trước mắt vị này gọi Lộ Phi nam tử, rốt cuộc là ai?

Dương Thanh Huyền thu liễm trên người khí tức, nói: "Đi thôi." Liền không lại trên tiểu vàng vịt chiến hạm, mà là trực tiếp hướng về cái kia vòng xoáy khổng lồ bay đi.

Nhan Sư Cổ, Kim Thập Nhất lang quân đám người vội vàng đuổi tới.

Rất nhanh, mấy người lần lượt bay vào đi vào.

Tựu còn dư lại cái kia chút bị Chu gia đệ tử tàn sát còn dư lại không có mấy võ giả, đứng ở không trung không biết làm sao, tiến cũng không được, không tiến cũng không được.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2163: Hoang Cổ Nơi, Thứ Hai Ngăn Hồ Sơ!

Cái kia vòng xoáy khổng lồ bên trong, đầy rẫy cực mạnh linh khí, phảng phất tụ toàn bộ núi sông địa thế chi linh mắt.

Bên trong khắp nơi có thể thấy được các loại các dạng linh quang, thậm chí màu sắc bất nhất, muôn tía nghìn hồng.

Dương Thanh Huyền đám người ngạc nhiên bên dưới, rất nhanh tựu xâu vào, rơi vào cái kia linh khí sau đó.

“Nơi này là...”

Trước mắt một mảnh tối tăm địa giới, khắp nơi là nhô lên sườn núi cùng khô khốc lòng sông, như là Hỗn Độn chưa phân lúc cảnh tượng.

Đồng thời trong không gian đầy rẫy một luồng cực mạnh sát khí, lệnh người vô cùng không thư thích.

Nhan Sư Cổ cả kinh nói: “Bên ngoài là tụ long tư thế, hội tụ toàn bộ địa chi vực giới sở hữu linh khí, hình thành cái kia khó có thể tưởng tượng to lớn linh nhãn, vì sao bên trong nhưng là Man Hoang, hung sát, suy yếu cùng Quy Khư một mảnh? Không có đạo lý a!”

Dương Thanh Huyền nói: “Mọi người đều cẩn thận một chút, ở đây sợ là hết sức bất phàm, hơn nữa các ngươi nhìn...” Đưa tay hướng về phía trước nơi nào đó chỉ đi.

Ở một tòa thật to sườn núi phía sau, có một cái sắc bén đồ vật, nhô ra một khối đến, lóe lên hơi hào quang màu bạc, nhưng toàn thể bị cái kia sườn núi ngăn trở, nhìn không rõ ràng là cái gì.

Nhưng Nhan Sư Cổ đám người, không khỏi là đại cả kinh kêu lên: “Chu gia chiến hạm!”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Chính là Chu gia chiến hạm, đi, qua xem một chút.”

Bóng người loáng một cái, tựu ở đằng trước mở đường, đồng thời đem chiến kích chộp vào trong tay, để ngừa không biết nguy hiểm.

Toà kia đỉnh núi chớp mắt đã tới, chỉ thấy Chu gia chiến hạm tà tà đổ ở trên mặt đất, một mặt dựa vào ở trên núi, vừa nhìn chính là rơi xuống, hơn nữa không là bình thường hạ xuống.

Đồng thời chiến hạm ra trận pháp toàn bộ ngừng, linh khí tan hết, chỉ có trong thiên địa sát khí ở bên trong bay toàn bất định.

Kim Thập Nhất lang quân chật vật nuốt xuống hạ, sắc mặt tái nhợt nói: “Bất quá so với chúng ta sớm đi vào trong thời gian ngắn, làm sao lại sẽ như vậy?”

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi tựu chờ ở bên ngoài, ta vào xem xem.”

Nhan Sư Cổ vội vàng nói: “Cẩn thận một chút.”

Dương Thanh Huyền một điểm đầu, tựu nhấc theo chiến kích bay lên chiến hạm, sau đó tiến vào đến nội bộ.

Toàn bộ chiến hạm mười phần to lớn, chính là một toà pháo đài di động, kết cấu bên trong cứng rắn mà phiền phức, Dương Thanh Huyền xuyên qua mấy cái hành lang, đi tới chiến hạm bụng bụng, một cái to lớn hạm khoang.

Bên trong không đãng đồng thời rộng lớn, bốn mặt tất cả đều là minh khắc Tụ Linh trận, mà trên mặt đất nhưng là trọng lực trận pháp, là dùng để nơi tu luyện.

Bởi vì phải thuyên chuyển to lớn như vậy chiến hạm, trên căn bản là xa đường hàng được, vì lẽ đó nội bộ đều bố trí có cực kỳ phức tạp cùng cao đoan tu luyện hoàn cảnh.

Ở đây hạm trong khoang thuyền, ngang dọc tứ tung nằm thi thể đầy đất, có bốn mươi, năm mươi người.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trở nên khó coi, toàn thân tóc gáy dựng thẳng, bởi vì hắn đã phát hiện này chút võ tu là chết thế nào được.

Mỗi người võ tu thân thể đều ở thối rữa, mặt trên to to nhỏ nhỏ tất cả đều là lỗ sâu đục, càng là bị sâu gặm nhấm mà chết.

Không ít đầu đều bị ăn hết rồi.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng hút không khí, chỉ cảm thấy lồng ngực bị một khối đá tảng đè lên, cầm lấy chiến kích trong tay một mảnh mồ hôi lạnh.

“Sột sột soạt soạt” nhỏ bé âm thanh, tại không gian bên trong chậm rãi vang lên.

Còn có “Ong ong” tiếng vỗ cánh, cũng từ xa đến gần.

Dương Thanh Huyền trong hai con ngươi một mảnh ánh vàng, nhìn thi thể đầy đất bên trong, không ngừng hiện lên sát khí cùng trùng ảnh, mắng: “Mẹ, làm sao xui xẻo như vậy!”

Đột nhiên bóng người loáng một cái, liền hướng bên ngoài phóng đi.

Nhưng hành lang nơi tảng lớn “Ong ong” thanh âm truyền đến, vô số ba cánh muỗi vằn xuất hiện ở phía trước, thành đoàn liên miên, một đoàn sợ là có hàng vạn con.

Dương Thanh Huyền cắn răng một cái, chiến kích dựng thẳng trên đất, sau đó nghiêm ngặt quát một tiếng, một tay xoay chuyển, đem chiến kích đi lên vén lên, người cùng chiến kích hợp lại làm một, hóa thành một đạo to lớn hư quang, chém về phía trần nhà.

“Oành!”

Này to lớn chiến hạm cực kỳ kiên cố, nhưng ở Dương Thanh Huyền một đòn toàn lực hạ, vẫn còn bị chém ra một đạo khe, thân thể xông ra ngoài.

Nhưng cũng chỉ là đến rồi chiến hạm thượng tầng, rậm rạp chằng chịt ba cánh muỗi vằn ở bên trong đánh tới.

“Lão Tử chỉ là không muốn cùng các ngươi hao tổn, đừng cho là ta sợ các ngươi!”

Dương Thanh Huyền nghiêm ngặt quát một tiếng, hỏa diễm từ thân trên tuôn ra đến, trong khoảnh khắc bày kín toàn thân, tay trái giơ lên tựu một chưởng mạnh mẽ đánh ra ngoài.

“Ầm ầm!” To lớn hỏa diễm ở hạm trong khoang bạo nổ mở, hướng về ở đằng kia chút ba cánh muỗi vằn trên người, “Bùm bùm” đốt nổ tung.

Nhưng vẫn như cũ còn có tảng lớn ba cánh muỗi vằn, tựa hồ không sợ hỏa diễm, tiếp tục vọt tới.

“Làm sao có khả năng?”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, con kiến đều sợ hỏa, này thuộc về thường thức, chỉ có số rất ít ngoại lệ, chẳng lẽ mình tựu xui xẻo như vậy, trúng giải?

Hơn nữa coi như là không sợ hỏa con kiến, gặp phải Bản Nguyên Chi Hỏa, cũng phải đốt nát tan mới là.

Dương Thanh Huyền cẩn thận nhìn tới, phát hiện này chút ba cánh muỗi vằn trên người, bao phủ một tầng nhàn nhạt hào quang màu xám, là hung sát chi khí ngưng, đem hỏa diễm cách rời ở bên ngoài. Nhưng cũng có chút không ngăn được, bị ngọn lửa đụng vào tựu nháy mắt đốt bể mất.

“Thì ra là như vậy.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, trong mắt đột nhiên tinh quang lấp lóe, lại cười nói: “Vừa vặn thử xem ta đây mới nhất hỏa diễm.”

Ngay lập tức đem chiến kích dựng đứng bên cạnh, một tay bấm quyết.

Tự Vô Dục Giới sau khi trở lại, vẫn vắng lặng trong đan điền lẫn nhau dung hợp hai loại Bản Nguyên Hỏa, một chút đã bị vận chuyển, chảy vào toàn thân bách hài.

Dương Thanh Huyền thân thể nháy mắt hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể, cái kia xích hai mắt màu đỏ bên trong, bắn ra một mảnh giật mình cùng mừng như điên vẻ mặt.

Dung hợp Mộ Thiếu Bạch Bản Nguyên Hỏa sau, mình Bản Nguyên Hỏa rõ ràng chiếm được biến hóa to lớn, nhiệt độ cùng năng lượng đều tăng lên rất nhiều, phảng phất đạt tới một cái cảnh giới hoàn toàn mới.

Cái kia chút xông tới ba cánh muỗi vằn, trực tiếp nhảy vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể, nghĩ muốn cắn xé hắn.

Nhưng sát khí trên người đụng vào đến này mới tinh mồi lửa, nháy mắt tựu bạo nổ mở.

Ở Dương Thanh Huyền trên người, lập tức hiện ra một màn kỳ dị, tảng lớn phi trùng tràn lên, sau đó “Bùm bùm” nổ vang, liên miên bất tuyệt.

Này chút ba cánh muỗi vằn tựa hồ có trí khôn nhất định, sau một lúc liền ý thức được cái gì, nhanh chóng hướng về bốn phương tám hướng thối lui, không dám đến gần nữa Dương Thanh Huyền.

“Ha ha, biết sợ?”

Dương Thanh Huyền cái kia hỏa diễm giống như trong con ngươi, xẹt qua một tia châm biếm, giơ tay lên, đánh cái búng ngón tay, lạnh lùng nói ra: “Thử xem ta Hỏa chi bản nguyên thứ hai ngăn hồ sơ!”

“Ầm ầm!”

Một mảnh ánh lửa, từ cái kia búng ngón tay bên trong nổ tung đi ra, quyển lửa dâng tới bốn phương tám hướng.

Cực cao nhiệt độ cùng năng lượng chịu đến chiến hạm kết cấu áp chế, càng là điên cuồng dâng tới đường nối, sở hữu ba cánh muỗi vằn nháy mắt bị quét đi sạch sành sanh.

Phàm là bị ngọn lửa này quét trúng sâu, không khỏi là nháy mắt nổ tung.

Dương Thanh Huyền đặt mình trong ở biển lửa này bên trong, nội tâm không tên dâng lên một tia hiểu ra, càng trực tiếp đứng hư không, bấm quyết ở trước người, hơi khép hai mắt, bắt đầu tu luyện.

Lúc trước chỉ là đem một tia Bản Nguyên Hỏa cùng Mộ Thiếu Bạch Bản Nguyên Hỏa tiến hành dung hợp, sau đó sự tình quá nhiều, vẫn không có để ý nó.

Giờ khắc này mới lần thứ nhất đem dung hợp hỏa diễm triển khai ra, phát hiện uy lực mạnh, có chút kinh thế hãi tục.

Ngay lập tức tĩnh tâm, đem thần thức cùng thân thể, hoàn toàn dung nhập vào trong ngọn lửa này tiến hành cảm ngộ, luyện hóa, kết hợp.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2164: Một Lần Nữa Nhận Thức Kỳ Quái Dòng Sông

Nhan Sư Cổ đám người vẫn bảo vệ ở chiến hạm ở ngoài, tự nhiên cũng nghe được một ít động tĩnh, đều là cảnh giác.

Nhưng bọn họ biết Dương Thanh Huyền thực lực, nếu như Dương Thanh Huyền đều ứng phó không được, bọn họ tựu càng không có thể.

Mạo muội đi vào trái lại chỉ có thể cho Dương Thanh Huyền tăng tăng thêm phiền phức.

Đột nhiên bên trong chiến hạm truyền đến chấn động to lớn, toàn bộ chiến hạm dường như muốn hòa tan giống như vậy, bắt đầu biến hình vặn vẹo.

Kim Thập Nhất lang cả kinh nói: “Xảy ra chuyện gì?”

“Ầm ầm!” Một mảnh hỏa diễm từ bên trong chiến hạm vọt ra, không chỉ có dâng tới bốn phương tám hướng, càng là hóa thành một đạo to lớn cột lửa, phóng lên trời.

Đem nguyên bản tối tăm không ánh sáng hoang cổ nơi, chiếu sáng hiểu.

Nhan Sư Cổ đám người ngạc nhiên, ngay lập tức liền hướng xa xa thối lui, này mới tránh khỏi cái kia hỏa diễm nhiễm phải thân đến.

Nhưng không có chỗ nào mà không phải là kinh khủng muôn dạng, trước mắt này hỏa, so với bọn họ đã gặp bất kỳ một loại hỏa diễm đều muốn đáng sợ hơn, hoang cổ nơi hư không ở biển lửa này bên trong, đều phải bị hoả táng.

Kim Thập Nhất lang hai con ngươi lóe lên, nhìn chằm chằm phía trước cả kinh nói: “Lộ Phi đại nhân...”

Ở đằng kia ngất trời to lớn trong cột lửa, một đạo thon dài bóng người, như ẩn như hiện, cùng mảnh này biển lửa hoàn toàn hòa làm một thể.

Nhan Sư Cổ kích động nói: “Tiểu tử này... Tiểu tử này...”

Dương Thanh Huyền cảm ngộ sau một lúc, liền đem sở hữu hỏa diễm toàn thu, biến về Nhân tộc chân thân, bay rơi xuống.

Nhan Sư Cổ đầy mặt cả kinh nói: “Ngươi, ngươi là...”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, ôm quyền nói: “Sư Cổ huynh, có thể một lần nữa nhận thức một chút.”

Nhan Sư Cổ hít một hơi khí lạnh, hãi tiếng nói: “Dương Thanh Huyền!”

Danh tự này vừa ra, Kim Thập Nhất lang đám người không không ngạc nhiên, Thần Vương phủ vì bắt lấy Dương Thanh Huyền, đem trọn cái Vô Dục Giới đều quấy nhiễu gà chó không yên.

Thêm vào Vô Dục Giới bên trong Dương Thanh Huyền đại triển thân thủ, trấn áp Ninh Tu Chân, dẫn dắt mọi người phá khai Luân Hồi đại trận, nghiễm nhiên đã trở thành Mục Hải Vực Giới bên trong, tiếng tăm lên cao nhanh nhất một vị tân tinh.

Các Đại Thánh tông danh tộc thế lực, cũng bắt đầu lần lượt điều tra Dương Thanh Huyền tư liệu, trong này tự nhiên cũng bao quát Ninh gia.

Nhan Sư Cổ đối với đột nhiên xuất hiện này Dương Thanh Huyền cũng phi thường hiếu kỳ, hơi thêm nghe một ít, nhưng dù sao cùng mình cách nhau rất xa, hai người có lẽ đời này cũng sẽ không có gặp nhau, vì lẽ đó cũng không lưu ý.

Có nằm mơ cũng chẳng ngờ, vẫn khổ chờ Lộ Phi, lại chính là Dương Thanh Huyền.

Khó trách hắn khoan thai đến chậm, để mọi người đợi lâu hơn một tháng, tất cả mọi người nghĩ như vậy, lúc trước cái kia loại oán giận, trong khoảnh khắc tiêu tan hết sạch.

Nhan Sư Cổ cười khổ nói: “Thanh Huyền huynh, ngươi giấu làm bọn chúng ta đây thật là khổ oa.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Cũng không phải là có ý định ẩn giấu, hơn nữa Vô Dục Giới hành trình, cũng là sau đó mới chuyện phát sinh, ta cũng không nghĩ tới sẽ làm ra to lớn như vậy động tĩnh.”

Kim Thập Nhất lang khắp khuôn mặt là kính ý, ôm quyền nói: “Có thể nhận thức Thanh Huyền đại nhân, quả thật tại hạ may mắn.”

Còn lại người đều vội vàng ôm quyền bắt chuyện, xem như là một lần nữa nhận thức một lần.

Nhan Sư Cổ nói: “Kiến thức Thanh Huyền huynh thực lực sau, Vô Dục Giới bên trong cái kia chút nguyên bản cũng không tin nghe đồn, tại hạ bây giờ là đều tin.”

“Ha ha.” Dương Thanh Huyền cười nói: “Cái nào có khuếch đại như vậy.”

Nhan Sư Cổ nghiêm mặt nói: “Tuyệt không nửa phần khuếch đại tâm ý, lấy Thanh Huyền huynh thực lực cùng thiên phú, chỉ cần trong vòng trăm năm không ngã xuống, nhất định sắp trở thành Thánh Tông danh tộc chi chủ như vậy tồn tại.” Trầm ngâm hạ, lại nói: “Nếu như lần này hành trình, có thể thu được Vô Tướng Thiên Vương Bí bảo, tương lai trở thành bốn Thánh Chủ, tám vực Thiên Vương cũng chưa hẳn không có khả năng.”

Kim Thập Nhất lang đám người không khỏi là kinh hãi đến biến sắc, đánh giá này không khỏi cũng quá cao.

Phải biết toàn bộ nam bộ vũ trụ, vô số tinh hệ, cường giả số lượng có ngàn tỉ vạn, như hằng hà sa số, bốn Thánh Chủ, tám vực Thiên Vương chính là vượt lên ở đây ngàn tỉ chúng sinh bên trên đỉnh cao tồn tại.

Trở thành dạng tồn tại, là vô số võ tu cuối cùng cả đời mộng tưởng, nhưng đến nhân số, vĩnh viễn chỉ có cái kia mười hai vị!

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, cười nói: “Ha ha, nhận được sư Cổ huynh để mắt, nếu như tương lai thật có như vậy một ngày, ta nhất định nhưng mà nhớ tới hôm nay huynh nói.”

Nhan Sư Cổ than thở: “Như vậy ta cũng là đầy đủ khoe khoang cả đời.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Tương lai việc, ai có thể biết đây? Chúng ta đi nhanh đi, nơi đây không chỉ có cực kỳ hung sát, hơn nữa tựa hồ không chỉ người nhà họ Chu tiến vào.”

Nhan Sư Cổ trầm giọng nói: “Xác thực, vừa nãy Thanh Huyền huynh đi vào chiến hạm thời điểm, ta cùng với mấy vị bằng hữu đem bốn hạ lục soát hạ, phát hiện không ít vừa mới xuất hiện dấu vết, còn có mấy bộ thi thể ở bên kia sườn núi sau, tất cả đều mặt không hư hao hoàn toàn, là bị ba cánh muỗi vằn cắn.”

Ngay lập tức, mấy người tựu hóa thành độn ánh sáng, tiếp tục hướng phía trước phương bay nhanh mà đi.

Chiếc kia to lớn chiến hạm ở hỏa diễm hạ, đã bị đốt triệt để biến hình, thành một đống sắt vụn.

Dương Thanh Huyền một mặt độn bay, một mặt triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn phía bốn phương tám hướng, quan sát thế cuộc.

Vừa rồi ở dung hợp Bản Nguyên Hỏa thời điểm, trên cảnh giới bình phong tựa hồ có buông lỏng, đáng tiếc là ở đây hoang cổ nơi, không có thời gian bế quan. Bằng không thuận thế bế quan lời, khả năng đã đột phá.

Thời gian không ta đã, chỉ có thể than nhẹ một tiếng.

Mọi người bay nửa ngày, sắc mặt càng ngày càng nghiêm nghị, bởi vì một đường trên phát hiện đại lượng tranh đấu dấu vết, còn có một chút cường đại thi thể.

Xem ra người tiến vào số so với chính mình tưởng tượng còn nhiều.

Không bao lâu, cái kia cỗ trong thiên địa hung sát chi khí, càng ngày càng đậm, hầu như đạt tới đập vào mặt trình độ.

Mang theo tính ăn mòn cực mạnh, nếu như không có Giới Vương tu vi, hầu như liền muốn trực tiếp bỏ mình.

“Đó là...” Dương Thanh Huyền kinh ngạc thốt lên một tiếng, Hỏa Nhãn Kim Tình xuyên thấu sát khí chi tầng, mong thấy phía trước hoàn toàn trống trải khu vực, có mấy chục đạo bóng người đứng ở cái kia, có đứng có ngồi, tựa hồ bị cái gì nhốt lại.

Chờ phi tiến vào sau, mới phát hiện những người này phía trước, là một cái vô cùng chiều rộng dòng sông, ước chừng có ba, bốn trăm trượng.

Nước sông cực kỳ vẩn đục, sền sệch giống như là đất đá trôi, từ bên trong lăn lộn ra sát khí nồng đậm, cẩn thận phân rõ hạ, là hung ác sát khí cùng hoang vu khí hỗn hợp lại cùng nhau, xông lệnh người một trận nghẹt thở.

Dương Thanh Huyền khá là kinh ngạc, mặc dù này sông mười phần nguy hiểm, trước mắt này hơn mười người đều có Giới Vương tu vi, nghĩ muốn vượt tới cũng không phải việc khó, chẳng biết vì sao sẽ bị chặn ở đây.

Dương Thanh Huyền lại cẩn thận nhìn dòng sông kia, một tầng nhàn nhạt hệ Thổ vòng sáng bao phủ ở trên sông ngòi không, chính là mạnh mẽ hít thở không thông nguyên tố hệ "đất", từ trước đến nay thai nghén, từ khi sinh thành một đạo kết giới hào quang, nếu không có có Linh Mục thần thông, căn bản bắt giữ không tới.

Hơn nữa ở kết giới kia hào quang hạ, toàn bộ dòng sông tự thành nhất giới, tuần hoàn lặp đi lặp lại, sinh sôi liên tục.

Nhan Sư Cổ cả kinh nói: "Tại sao lại như vậy? Nếu như thiên địa sinh thành lời, tựu không khỏi quá mức kỳ lạ, chẳng lẽ phía dưới có bảo vật gì?"

Lời vừa nói ra, dòng sông trước hơn mười người đều xoay người lại, một chút nhìn chằm chằm Nhan Sư Cổ.

Sợ đến Nhan Sư Cổ gấp vội vàng lui lại mấy bước, canh gác lên, sau đó lại nói: "Bất quá vũ trụ to lớn, không có gì lạ không có, thực sự là thiên địa sinh thành lời cũng không có gì thật là kỳ quái."

Cái kia chút nhìn chằm chằm ánh mắt của hắn, mới từng cái từng cái di chuyển, có nhìn phía sông bên trong, có hai tay của ôm ngực, nhắm mắt dưỡng thần.

Nhưng chính là không ai nói một câu.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2165: Hoang Hà, Hệ Thổ Chí Bảo

“Thật hùng hồn hệ Thổ sức mạnh! Ha ha, này sông hoàn toàn chính là vì ta mà chuẩn bị! Lần này Cổ Tinh Giới hành trình, xem ra chính là ta càng người khác cơ duyên, ha ha ha ha!”

Vưu Chử cười lớn mấy tiếng, cái kia nổi da gà mặt một chút tỏa sáng mở, hưng phấn hướng xuống dưới mặt phóng đi.

“Oành!” Cả người trực tiếp tập trung vào trong nê lưu, tựu biến mất không thấy.

Dương Thanh Huyền nhìn rõ ràng, Vưu Chử cũng không phải là không thấy, mà là dung nhập vào dòng bùn bên trong, người này cũng tu luyện thành nguyên tố “Đất” thân.

Đa Cát hơi thay đổi sắc mặt, nhìn Thích Hải, nói ra: “Thích Hải huynh, chúng ta cũng đi xuống đi. Này Hoang Hà ngàn tỉ năm khó được vừa hiện, nhờ vào đó giội rửa cảnh giới cực kỳ quý giá. Hơn nữa nếu như vật kia thật ở bên trong, quyết không thể để này Vưu Chử đoạt đi.”

Thích Hải nói: “Chính là. Này sông là chúng ta tới trước, muốn phân cũng là hai người chúng ta phân, Vưu Chử chính là người đến sau, kiên quyết không có lý do gì về hắn.”

Hai người trao đổi hạ ý kiến, tương tự nhảy vào cái kia Hoang Hà bên trong, các loại bấm quyết triển khai tâm pháp, bất kỳ cái kia cuồng bạo hùng hồn hệ Thổ nguyên lực giội rửa thân thể.

Trên bờ tất cả mọi người là vừa giận vừa sợ vừa lo, sợ chính bọn họ cũng nghĩ tiếp, nhưng cũng không dám, phẫn nộ chính là bọn hắn tới so với Đa Cát cùng Thích Hải đều sớm, tại sao phải phân bảo vật là hai người bọn họ phân? Hoàn toàn không thấy chính mình đám người, buồn là này Hoang Hà tuy rằng chỉ có mấy trăm trượng, nhưng mình không hẳn bay quá khứ, trên thực tế ở Dương Thanh Huyền đám người đến trước, đã có người từng thử vượt qua Hoang Hà, sau đó... Tựu không có sau đó...

“Hệ Thổ nguyên lực, chính là đại địa tinh hoa, hậu đức tái vật, có thể xung kích tất cả cảnh giới!”

Một vị cửu tinh cường giả tối đỉnh hai mắt lấp lóe, tự lẩm bẩm, sau đó cùng nhảy vào trong đó.

Sau đó, không ít cao cấp Giới Vương gặp không có nguy hiểm, cũng tranh nhau vào bên trong.

Có thể xung kích cảnh giới, cũng đã là cơ duyên lớn nhất, cho tới Vưu Chử ba người nói “Chí bảo”, bọn họ là vạn vạn không dám nghĩ.

Ở đây có ba vị Thiên Giới chi chủ ở, vọng tưởng cái kia “Chí bảo”, chính là nắm tính mạng của chính mình nói giỡn.

Nhan Sư Cổ nói với Dương Thanh Huyền: “Ta thấy Thanh Huyền huynh trước thôn phệ cái kia hệ Thổ nội đan, hầu như hoàn toàn hấp thu tiêu hóa, nói vậy cũng là thân mang hệ Thổ thần thông tâm pháp.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta chính nghĩ tiếp thử một lần, chư vị cần phải cùng nhau vào bên trong?” Xoay người nhìn phía Nhan Sư Cổ cùng Kim Thập Nhất lang đám người.

Nhan Sư Cổ nói: “Tốt, ta theo Thanh Huyền huynh cùng nhau đi xuống xem một chút, đích thật là cơ hội hiếm có.”

Kim Thập Nhất lang quân gật đầu nói: “Tuy rằng tràn ngập nguy hiểm, nhưng cái nào một lần đột phá không phải từ giây phút sống chết tới được.” Trên mặt hắn xẹt qua cuồng nhiệt, thậm chí so với Dương Thanh Huyền còn muốn khát vọng, ở nửa bước Giới Vương trên cảnh giới đợi mấy năm, tích lũy từ lâu đủ rồi, chính là khổ sở không chiếm được đột phá, vẫn lo lắng không chịu nổi.

Ngay lập tức, ba người trực tiếp nhảy vào đi vào.

Mặt nạ nam, giáp sắt dị tộc đám người, do dự một chút cũng đi vào theo.

Dương Thanh Huyền vừa vào Hoang Hà bên trong, huyết dịch toàn thân vì đó ngưng lại, to lớn niễn áp chi lực toàn phương vị oanh kích ở trên người, lệnh chân nguyên rung động, khí huyết quay cuồng, xương cốt đều “Kẽo kẹt kẽo kẹt” vang.

Dương Thanh Huyền biến thành cát đá thân thể, hướng về phía dưới chìm.

Đáy sông càng sâu nơi, hệ Thổ nghiền ép cùng rung động lực lại càng mạnh, hơn nữa để Dương Thanh Huyền vui mừng chính là, này hệ Thổ nguyên lực bên trong, mang theo cực kỳ hùng hậu hoang vu khí, chính là tu luyện Hư Vô Hoang Thiên Quyết tốt nhất linh khí, so với Thương Khung tinh vực Hư Thiên Vực bên trong mạnh mẽ quá nhiều.

Ngay lập tức chìm vào đáy sông, đạt đến một cái vị trí thích hợp sau, tựu ngồi xếp bằng trong đó, bắt đầu vận chuyển Hư Vô Hoang Thiên Quyết, thu nạp trong nước mạnh mẽ hoang vu khí, rèn luyện nguyên tố “Đất” thân thể.

Mà cùng lúc đó, cảnh giới kia bình phong cũng trong tu luyện một điểm điểm bị tan rã.

“A! Ta không được rồi!” Cũng không lâu lắm, sông bên trong tựu một tên võ tu hoảng sợ kêu to, vội vàng phi độn mà đi, hướng về trên bờ nhảy tới.

Nhưng đã tiêu hao quá nhiều năng lượng, ở ly khai Hoang Hà nháy mắt, đã bị to lớn hệ Thổ lực lượng ép thành phấn vụn.

“Ầm” giữa trời nổ ra, huyết nhục vãi vào sông bên trong, nháy mắt đã bị xông không thấy hình bóng.

Này một chút, lập tức để rất nhiều người sởn cả tóc gáy, không dám quá tiêu hao nhiều hơn bản thân năng lượng, từng cái từng cái bay lên bờ đi.

Còn có một chút cảm giác áp lực tựa hồ không có mạnh như vậy, liền hướng Bỉ Ngạn bay đi, nhưng vừa bay đến giữa sông, đã bị một nguồn sức mạnh hút lại, sau đó thân thể bắt đầu biến hình, cuối cùng “Ầm” một tiếng nổ thành phấn vụn, vãi vào sông bên trong.

“Chi!” Lần này càng nhiều người sợ đến vội vàng lên bờ, không dám lại ở bên trong lưu lại.

Sau một lúc, Nhan Sư Cổ cũng không chống đỡ được, mở hai mắt ra đến, nhìn chung quanh một vòng, đột nhiên cả kinh nói: “Thanh Huyền huynh đây?”

Kim Thập Nhất lang quân tựu tại bên người cách đó không xa, ngưng tiếng nói: “Thanh Huyền đại nhân không có chuyện gì, ở phía trước dưới đáy ngồi xếp bằng tu luyện, đúng là... Những người khác... Thật giống mất tích mấy cái...”

“Cái gì?” Nhan Sư Cổ không hiểu nói: “Mất tích? Chẳng lẽ là bỏ mình?”

Ánh mắt nhìn chung quanh quá khứ, bọn họ một chuyến chín người vào hoang cổ nơi, còn có mấy vị trọng thương ở tiểu vàng vịt chiến hạm trên tu dưỡng, cũng không có đi vào. Mà giờ khắc này nhìn tới, phát hiện ngoại trừ Dương Thanh Huyền, Kim Thập

Nhất lang, chính mình, người mặt sắt, giáp sắt dị tộc ở ngoài, tựu chỉ còn lại một người, là một vị lục bào nam tử, áo choàng trên tràn đầy hồ điệp, vô cùng dễ thấy, mà ba người còn lại, dĩ nhiên tìm không tới tung tích.

Kim Thập Nhất lang quân trầm giọng nói: "Không biết, so với ngã xuống mà nói, ta cảm thấy được mất tung tích thích hợp hơn. Bởi vì không có phát giác đến bất kỳ phản kháng dấu hiệu."

Hoang Hà bên trong hệ Thổ uy áp tuy mạnh, nhưng cũng không trở thành thuấn sát Giới Vương, nếu thật phải bỏ mạng, bao nhiêu sẽ có một ít chống lại, ít nhất có thể nghe thấy mấy tiếng kêu thảm thiết, nhưng ba người khác nhưng ở không có bất kỳ dấu hiệu tình huống hạ, trực tiếp không thấy.

Nhan Sư Cổ đổi sắc mặt, trầm giọng nói: "Chúng ta đều đi ra ngoài!"

Kim Thập Nhất lang quân trầm ngưng hạ, lắc đầu nói: "Các ngươi đi ra ngoài trước, nơi đây tuy rằng nguy hiểm, nhưng áp chế ta rất nhiều năm cảnh giới bình cảnh, đã bắt đầu xuất hiện dãn ra."

Nhan Sư Cổ nghe vậy, vui vẻ nói: "Thiên Giới cảnh?"

Kim Thập Nhất lang gật gật đầu.

Nhan Sư Cổ nghĩ đến hạ, nói: "Tốt, vậy ngươi tiếp tục ở đây tu luyện, ta ở trên bờ thay ngươi hộ pháp. Nếu như phát hiện có bất kỳ không đúng tình huống, ta lập tức ra tay."

Kim Thập Nhất lang vui vẻ nói: "Đa tạ sư Cổ huynh, nếu như lần này có thể đột phá, sư Cổ huynh có công lớn."

Nhan Sư Cổ mỉm cười nói: "Khách khí!"

Liền trực tiếp nhảy ra mặt nước, trở lại trên bờ, sau đó đem thần thức tản ra, đem mình mấy vị đồng bạn bọc lại, đồng thời ánh mắt cũng không nháy một cái nhìn chằm chằm Kim Thập Nhất Lang cục bốn phía, đồng thời tình cờ liếc nhìn xa xa đáy sông, sưu tầm Dương Thanh Huyền thân ảnh.

Đột nhiên, tựu ở Nhan Sư Cổ mí mắt sau đó, một vị nửa người lộ ở trên mặt nước sáu sao Giới Vương, một cái sóng nước đánh hạ, tựu nhấn chìm ở trong sông, không có bất kỳ dấu hiệu cùng dấu hiệu, tựu triệt để biến mất không thấy.

“Chi!” Nhan Sư Cổ hoảng hốt, hoảng sợ nói: “Xảy ra chuyện gì?”

Truyện Của Tui . net

Chỉ là một vũng không chịu nổi sóng nước mà thôi, như vậy bọt nước ở trong sông có ngàn vạn đóa.

Chương 2166: Không Tên Mất Tích, Hung Phạm Hiện Được

Nhan Sư Cổ tóc mai trên hiện ra mồ hôi lạnh, hai tay nắm chặt, bình tĩnh, nhìn chằm chằm Kim Thập Nhất lang cùng đồng bạn mình xung quanh.

Cho tới Dương Thanh Huyền, cách quá xa quá sâu, đã chăm sóc không tới.

Chỉ có thể nội tâm âm thầm cầu khẩn.

Lúc này, cái khác võ tu cũng phát hiện dị thường, vốn là có không ít võ tu ở trên bờ không có xuống nước, cùng với từ nước bên trong đi ra, đều cảm giác được không đúng.

“Bay Vân thế gia kế tử tấn đây? Vừa rồi còn ở bên trong nước, sao rất giống biến mất rồi?”

“Còn có lạc đà la cung mi bay đại nhân, cũng đột nhiên đã không thấy tăm hơi.”

“Ta cũng phát hiện, thật giống trong lúc vô tình tựu ít đi không ít người...”

Trên bờ xì xào bàn tán nghị luận, một cỗ kinh khủng bầu không khí, ở mỗi người đáy lòng lan tràn.

Tối tăm bầu trời âm trầm cùng hoàn cảnh, bao phủ ở tuôn trào mà tử tịch Hoang Hà trên, ánh sấn trứ trên bờ mấy chục đạo xào xạc bóng người.

Đa Cát ở bên trong nước đột nhiên mở mắt ra, trong con ngươi bắn ra điểm điểm hàn tinh, lớn tiếng nói: “Đều cẩn thận chút, thật giống có người giở trò!”

“Cái gì? Là bởi vì?” Mọi người vừa giận vừa sợ, dồn dập nói ra: “Là ai như thế đáng ghét? Làm ra như vậy ác độc việc.”

Đa Cát ánh mắt ở bên trong nước trong ngoài đảo qua, lạnh lùng nói: “Ai biết được.”

Nói, lại nhắm hai mắt lại.

Nước bên trong người lập tức cảnh giác, lại có không ít người lần lượt lên bờ.

Lưu ở bên trong, hầu như đều là cảm nhận được chỗ tốt cực lớn, vẫn như cũ đẩy nguy hiểm tu luyện.

Càng là nguy hiểm giây phút sống chết, càng có thể thu được cơ duyên đột phá, nguyên lai tới đây, chính là vì tìm kiếm cơ duyên, mở ra hướng về trước bước vào con đường, nếu như sợ chết không tới.

Ở Đa Cát căn dặn mọi người sau, trong sông quả nhiên vô cùng bình tĩnh, lại không có xảy ra chuyện gì.

Dương Thanh Huyền trầm ở đáy nước phía dưới, tới gần giữa sông khu vực, hoàn toàn rong chơi ở nguyên tố hệ “đất” trong thế giới, đối ngoại mặt phát sinh việc hoàn toàn vô tri.

Mà cái kia cửu tinh trung cấp bình cảnh, ở đây nguyên tố hệ “đất” giội rửa hạ, một điểm điểm tan rã.

Không chỉ có như vậy, lượng lớn hoang vu khí tức rót vào bên trong cơ thể, đem cơ thể hắn một điểm điểm thổ hóa, cùng lúc trước thôn phệ hệ Thổ Cự Linh nội đan lúc tình cảnh một dạng, thân thể một hồi hóa thành đá ráp, một hồi hóa thành thạch anh, một hồi hóa thành bùn chất, ở hệ Thổ các loại hợp chất diễn sinh bên trong biến hóa.

Đột nhiên, một luồng đục ngầu dòng bùn chậm rãi chảy xuôi lại đây, ở nước chảy giội rửa hạ, vọt tới Dương Thanh Huyền bên cạnh người, trực tiếp khuếch tán mở, hóa thành một tấm to lớn bùn da, trực tiếp đem Dương Thanh Huyền hoàn toàn bao lấy.

Đột nhiên, cái kia bùn da trên bắt đầu xuất hiện năng lượng phun trào, như sóng gợn giống như run rẩy.

Một điểm cực mạnh ánh sáng, như kiếm khí giống như kích bắn mà ra, đem trọn cái bùn da đâm thủng, đồng thời bắn thủng đáy sông, vọt ra khỏi mặt nước.

“Xì!”

“Rầm!”

Âm thanh lớn, lập tức dẫn tới tất cả mọi người cảnh giác.

Bao bọc Dương Thanh Huyền cái kia trương bùn da, nhanh chóng hóa thành dòng bùn ly khai.

Sau lưng Dương Thanh Huyền, hiện ra một bóng người, lần thứ hai một chỉ như kiếm, kích bắn mà ra, phảng phất trong hư vô một điểm cực quang, không ngừng phóng đại, đem nước sông diện tích lớn đánh tan.

Cường ánh sáng đuổi theo dòng bùn mà đi, “Rầm” một tiếng đem chấn động ra đáy sông, bay lên trời.

“Trong ngón tay huyền kiếm! Ngươi là...”

Cái kia dòng bùn ở không trung loáng một cái, biến ảo ra một bóng người, chính là Vưu Chử, đưa tay chộp một cái, liền đem cái kia cực quang bắt diệt, đầy mặt khiếp sợ cùng vẻ giận dữ.

Trên mặt nước mọi người, không khỏi là đổi sắc mặt, đồng loạt nhìn chằm chằm Vưu Chử, tựa hồ hiểu cái gì.

Đa Cát cười lạnh nói: “Vưu Chử huynh, sao được chật vật như vậy? Đúng rồi, Vưu Chử huynh nhất thiết phải cẩn thận một ít, này sông bên trong có người cố ý làm loạn, biến thành dòng bùn các loại đánh lén giết người, huynh vạn vạn phải gánh vác tâm.”

Vưu Chử sắc mặt, so với bùn sắc càng khó coi hơn, một đôi mắt phun ra lửa.

Cảm nhận được mọi người phẫn nộ cùng hung ác ánh mắt, biết mình đã bại lộ, càng thêm giận không nhịn nổi, nhìn chằm chằm đáy sông cái kia đạo bàn hư mà ngồi bóng người, nội tâm tràn ngập vô tận sát khí, lửa giận, cùng với vẻ khiếp sợ.

Vừa nãy cái kia một chiêu trong ngón tay huyền kiếm, cùng với chỉ kiếm uy năng, đều tuyên kỳ thanh niên này trong cơ thể, chiếm cứ hắn một vị người quen cũ.

“Đồ Sầu! Quả nhiên là ngươi sao? Ta không biết ngươi tại sao muốn trợ tiểu tử này, nhưng dám đắc tội ta, ngươi nhất định phải chết!”

Vưu Chử nội tâm tức giận gầm thét lên, một đôi mắt hung tợn nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, sau đó lại hướng về mọi người quét tới.

Mọi người mặc dù phẫn nộ, nhưng cũng không ai dám trực tiếp đắc tội hắn, nhìn hắn âm lãnh kia ánh mắt nhìn chăm chú lại đây, đều sợ đến quay đầu lại, hoặc là cúi đầu, không dám nhìn thẳng vào mắt.

Đa Cát đám người, đều theo Vưu Chử ánh mắt, liếc mắt nhìn ngồi xếp bằng ở đáy sông Dương Thanh Huyền, dồn dập cảm thấy kỳ quái, mới vừa tình hình, rõ ràng cho thấy Vưu Chử bị thua thiệt, nhưng đáy sông tiểu tử kia, chỉ có cửu tinh sơ giai sức mạnh, nhìn trên người tiểu tử kia đích thổ nguyên tố biến hóa, hẳn là chủ tu hệ Thổ công pháp, có thể Vưu Chử cũng là chủ tu hệ Thổ công pháp a, hơn nữa còn là một sao đỉnh cao Thiên Giới, trong này tu vi tối cao, làm sao có khả năng ăn thiệt thòi?

Tất cả mọi người là vạn phần không giải, chỉ có Nhan Sư Cổ đám người rõ ràng Dương Thanh Huyền thực lực, liếc nhau một cái, đều là lộ ra cười khổ, tương tự là cửu tinh Giới Vương, tại sao chênh lệch lại lớn như vậy? Nhan Sư Cổ đám người cũng lập tức yên lòng, Dương Thanh Huyền không có chuyện gì, hơn nữa nhìn dáng vẻ cũng không có việc gì.

Đa Cát bọn người có chút hối hận, không thể thấy rõ vừa đến cùng chuyện gì xảy ra.

Nước sông bị trong ngón tay huyền kiếm phá khai sau, rất nhanh tựu khôi phục bình thường, Dương Thanh Huyền thân hình lần thứ hai nhấn chìm ở đáy sông, chỉ lưu lại hoảng hốt cái bóng, lại cũng nhìn không rõ ràng.

Cho đến giờ khắc này, Dương Thanh Huyền mới hơi trợn mở hai con mắt, bắn lén ra một đường kim quang, hỏi: “Vừa nãy là...”

Đồ Sầu thanh âm truyền đến, nói ra: “Không có chuyện gì, có một ngốc d nghĩ gây sự tình, đã bị ta đánh lui. Bất quá... Cái kia ngốc d chỉ là không phòng bị chút nào tình huống hạ bị ta một chỉ đẩy lùi, nhưng luận thực lực, hắn ở đây Hoang Hà bên trong làm số số một, trừ ngươi ra vị kia quỷ tu bằng hữu ở ngoài, sợ là không người ép kềm chế được hắn, chính ngươi nhiều cẩn thận một chút.”

Dương Thanh Huyền “Ừ” một tiếng, lần thứ hai khép lại hai mắt, tiếp tục tu luyện.

Trải qua lần này sau đó, Vưu Chử cũng biến thành đàng hoàng, tuy rằng tu vi của hắn số một, nhưng ở đây còn có hai vị Thiên

Giới, hiện tại thêm vào Đồ Sầu, tương đương với có ba vị, cùng với rất nhiều Giới Vương, nếu là mình chọc mọi người, bị mọi người vây công lời, kết cục cũng không tốt gì.

Hơn nữa này Hoang Hà bên trong còn có vật hắn muốn.

Ngay lập tức thẳng thắn trồi lên mặt nước, nửa người trên lộ ở trên sông ngòi, bắt đầu tu luyện hệ Thổ thần thông Đại La mài công pháp.

Như vậy trái lại dần dần bỏ đi trong lòng mọi người nghi ngờ, giảm thấp mọi người đối với mình phẫn nộ.

Thời gian từng giờ trôi qua, tụ tập ở trên bờ võ tu càng ngày càng nhiều, Hoang Hà bên trong võ tu càng ngày càng ít, rất nhanh tựu không đủ mười người.

Hơn nữa mọi người kinh hãi phát hiện, phàm là muốn vượt qua Hoang Hà người, bất luận ngươi tu vi cao bao nhiêu, thậm chí có vị cửu tinh trung giai Giới Vương, vượt qua đến một nửa đã bị bọt nước xoá sạch.

Chỉ là hơi hơi chống cự một chút, so với người khác tiếng kêu thảm thiết kéo dài chút thời gian, sau đó tựu không khác nhau chút nào, bị đánh nát tan, chết không táng sinh nơi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2167: Tâm Như Ở, Không Ai Có Thể Ngăn Cản

Lần này lại không người nào dám tùy ý vượt qua, đều là có chút nóng nảy đứng ở bên bờ.

Từ bên ngoài tiến vào võ giả không ngừng tăng nhanh, xem ra Cổ Tinh Giới Vô Tướng Thiên vương việc đã truyền cực lớn.

Nhan Sư Cổ lưu ý hạ, vẫn như cũ chưa thấy Chu gia đệ tử, nhìn đến thật là có một con đường khác kính, chính mình đám người cùng Chu gia đệ tử hoàn toàn ra đi.

Lại qua hồi lâu, Hoang Hà bên trong võ tu chỉ còn lại sáu người, hơn nữa tất cả đều trầm ở mặt nước phía dưới, cảm thụ mạnh hơn hệ Thổ nguyên lực xung kích.

Kim Thập Nhất lang quân vị trí, dòng nước đột nhiên trở nên chảy xiết, nguyên bản cuồn cuộn hướng về trước nước sông, bắt đầu vây ở bên người hắn đảo quanh, hình thành một cái kỳ dị vòng xoáy, là từng vòng vòng tròn đồng tâm, ở ngoài cao nội địa, bậc thang tình thế, Kim Thập Nhất lang quân đứng ở vòng tròn đồng tâm trung ương, chịu đựng toàn bộ hệ Thổ bậc thang uy áp, cả người run rẩy kịch liệt, sắc mặt tái nhợt hầu như trong suốt.

Nhan Sư Cổ bọn người rất là căng thẳng, cẩn thận chú ý, thay Kim Thập Nhất lang quân hộ pháp.

Tất cả mọi người nhìn ra, Kim Thập Nhất lang quân là muốn đột phá, trong lúc nhất thời, toàn bộ ánh mắt đều hội tụ ở Kim Thập Nhất lang quân trên người.

Có thể quan sát đột phá Thiên Giới, đối với sở hữu Giới Vương ý nghĩa đều trọng đại vô cùng, hơn nữa đột phá thời gian hàng hạ đại đạo cảm ngộ, đối với mỗi người đều sẽ được ích lợi không nhỏ.

Đa Cát, Thích Hải cùng Vưu Chử, đều là trợn mở một đường ánh mắt, vẻ mặt lạnh lùng.

Đã là Thiên Giới chi chủ chính bọn họ, tự nhiên không hy vọng Thiên Giới chi chủ trong phạm vi, lại nhiều một không giải thích được người, huống chi nơi đây tình trạng vi diệu, nhiều một vị Thiên Giới chi chủ, đối với bọn họ tai hại vô ích.

Nhưng ba người vẫn chưa biểu lộ ra cái gì, dù sao xung kích bình cảnh rất nhiều người cũng có thể đạt đến, nhưng có thể không xông tới, chính là không thể biết được, coi như là cường giả cái thế, tuyệt đại thiên tài, cũng không dám hứa chắc mình nhất định có thể qua.

Có thể vượt qua cái kia đạo to lớn rãnh trời, ngoại trừ muốn có tuyệt cường thực lực tu vi, hùng hậu cảnh giới tích lũy, vượt qua tuyệt đại đa số người thiên phú, kiên cường niềm tin đạo tâm, còn muốn có một tia không cách nào bắt giữ cơ duyên, hoặc có lẽ là thiên ý.

Vì lẽ đó có thể qua đạo khảm này, trăm không kịp một.

Một trăm vị nửa bước Thiên Giới, cũng chưa chắc có một người có thể qua.

Ngược lại là...

Ba người đều là trong lòng hơi ngưng, ánh mắt chuyển hướng đáy sông nơi sâu xa, cái kia một đạo bàn hư mà ngồi bóng người, lộ ra vẻ nghiêm túc.

Trên cái vị trí kia hệ Thổ nguyên lực xung kích, xa so với bọn họ giờ khắc này thừa nhận mạnh hơn, mặc dù là Vưu Chử, cũng không phải là không thể đến nơi vị trí kia, chỉ là chờ ở vị trí này trên tu luyện, trái lại không bằng lực xung kích cạn một chút địa phương.

Lúc trước ba người còn tưởng rằng cái kia người ngốc nghếch trang b, một người chạy đến nơi sâu xa nhất đi, lòng nghĩ không bao lâu nữa khẳng định trở về.

Nhưng tuyệt đối không ngờ rằng, tự đến nơi vị trí kia sau, tựu lại không hề nhúc nhích một chút, nếu không phải là trực tiếp đánh bay Hoang Hà, đem Vưu Chử đẩy lùi, mấy người đều sẽ cho là hắn chết ở đó.

Một vị cửu tinh Giới Vương năng lực chịu đựng, làm sao sẽ như vậy mạnh?

Đặc biệt là Vưu Chử, nội tâm kinh hãi vượt xa Đa Cát cùng Thích Hải, bởi vì hắn mình chính là hệ “Hỏa” thần thông người tu luyện, người này tình huống trước mắt, chỉ có thể có ba loại giải thích: Một, đối phương tu luyện thần thông đạo pháp so với hắn lợi hại hai, đối phương thân thể cường độ so với hắn lợi hại ba, đối phương tu vi cảnh giới cao hơn hắn.

Nhưng loại thứ ba hiển nhiên không thể, chỉ có thể là hai người trước.

Vưu Chử khuôn mặt âm trầm lợi hại, thậm chí lộ ra một tia kiêng kỵ vẻ mặt.

Theo thời gian trôi qua, Hoang Hà bên trong lần thứ hai ly khai một người, tựu còn lại năm người ở bên trong.

Dương Thanh Huyền, Đa Cát, Thích Hải, Vưu Chử cùng Kim Thập Nhất lang quân.

Đồng thời Kim Thập Nhất lang quân quanh thân vòng tròn đồng tâm vòng xoáy, còn làm một điểm điểm cất cao, tăng cường thế năng, mà Kim Thập Nhất lang quân khuôn mặt trên, tràn đầy vẻ thống khổ, phát sinh nhỏ nhẹ kêu rên cùng tiếng ngâm.

Xung quanh thủy vực cùng hư không, đều ở hơi run rẩy, dường như muốn không chịu nổi.

Tất cả mọi người là vạn phần khẩn trương, một trái tim nói tới, tuy rằng nhận thức Kim Thập Nhất lang người không nhiều, nhưng mọi người đều hy vọng hắn có thể đột phá thành công, như vậy đối với tương lai mình đột phá, cũng có rất lớn tham khảo ý nghĩa, còn có thể chia sẻ đại đạo sức mạnh to lớn giáng lâm.

Nhưng nhìn thấy trước mắt, nhưng là ở hướng về hướng ngược lại đi, Kim Thập Nhất lang quân chân nguyên cùng ý chí, ở một điểm điểm bị tan rã tan rã.

“Thiên Giới chi chủ, tựu thật sự gian nan như vậy sao?!” Một vị cửu tinh trung cấp Giới Vương, lan tràn đều là bi phẫn cùng vẻ đau thương.

“Ai, Thiên Giới chi chủ, ngao du vũ trụ hư không, thực sự trở thành vùng thế giới này chủ nhân, thoát rời tất cả ràng buộc, làm sao có thể không khó đây?” Một vị khác cửu tinh hậu kỳ Giới Vương, đã là tóc trắng xoá, đầy mặt thất lạc lắc đầu thở dài.

Nhan Sư Cổ sốt sắng nói: “Kim Thập Nhất lang quân, không muốn thử, mau lên đây!”

“A!” Kim Thập Nhất lang quân ngửa mặt lên trời gào to, trong đôi mắt bắn ra bi phẫn cùng vẻ thống khổ, cực độ không cam lòng cùng giãy dụa hiện ra ở trên mặt.

Hôm nay nếu như lùi về sau, bước này cách rời, sợ là đời này đều đi không tới.

Kim Thập Nhất lang quân trong mắt nước mắt chảy xuống, nhìn Nhan Sư Cổ, bi thảm cười nói: “Không được, như là không thể quá, tựu để ta theo này cuồn cuộn Hoang Hà, hóa thành bụi bặm vũ trụ đi, ha ha ha ha...”

Cười thảm tiếng, truyền vào mỗi người trong tai, không không nội tâm bi thương, phảng phất cảm động lây.

“Ha ha, Thiên Giới chi chủ há lại là như vậy dễ dàng vượt qua, bằng không đã sớm Thiên Giới nhiều như chó.” Đa Cát cười nhạt, lơ đễnh giễu cợt nói: “Vượt qua bất quá là cực kỳ bình thường sự tình, giống như ngươi vậy giun dế, không thể chính xác đối đãi vận mệnh, không có tự mình biết mình, ngã xuống chỉ có thể là chọn lựa duy nhất.”

“Khà khà.” Vưu Chử cũng là tà cười rộ lên, gật đầu nói: “Đa Cát đại nhân nói đúng, người sang ở có tự mình biết mình.”

Thích Hải tuy rằng không có hé răng, nhưng khóe miệng ngậm lấy thanh thản mỉm cười, hiển nhiên cũng là tâm tình không tệ.

Mỗi một tầng cảnh giới, giống như là một cái rộng rãi đại đạo đường cái, người càng ít, lại càng thoải mái.

Vưu Chử cười lạnh nói: “Thiên Giới bên trên, đã hết sức chật chội.”

Đột nhiên, từ Hoang Hà mức độ, truyền đến nhỏ nhẹ rung động, tần suất kịch liệt tăng lên tới, nước sông như là cảm ứng được cái gì giống như vậy, “Rầm” hướng về hai bên tách ra, hình thành một loại kỳ dị lưu giống.

“Hắn rốt cục không chịu nổi sao?!”

Vưu Chử ba người đều là con ngươi co rụt lại, vội vàng hướng xuống dưới phương nhìn tới.

Nước sông không ngừng hướng về hai bên tách ra, giống như là bị một cái bàn tay vô hình lôi kéo, lộ ra không gian bên trong đến.

Cái kia hoàn toàn bị hòn đá bao quanh Dương Thanh Huyền, trên người phát sinh “Kèn kẹt két” vỡ tan tiếng, vỏ đá một điểm điểm bóc ra từng mảng.

Cường đại nguyên tố hệ “đất” lực lượng từ bên trong khuấy động đi ra, chấn toàn bộ nước sông lăn lộn bất định.

Vưu Chử ba người, cùng với trên bờ mọi người, không khỏi kinh hãi, làm sao sẽ có to lớn như vậy dòng sông dị tượng?!

Chờ sở hữu vỏ đá toàn bộ bóc ra từng mảng, Dương Thanh Huyền không nhiễm một hạt bụi từ bên trong đi ra, trong tròng mắt lấp lóe tinh quang, từng bước một hướng đi Kim Thập Nhất lang quân, nghiễm nhiên nói ra: “Chịu đựng! Trừ ngươi ra chính mình, cõi đời này căn bản không có người có thể ngăn cản ngươi bước vào Thiên Giới!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2169: Đi Trước Đột Phá, Mới Thần Hoang Cổ Tinh Thể!

“Cái gì? Hắn đây là...!”

Tất cả mọi người không khỏi kinh hãi, vốn cho là tiểu tử này nhất định là không chịu nổi, nhưng không nghĩ tới vọt ra khỏi mặt nước sẽ là như vậy một phen quang cảnh, không chỉ có Hoang Hà vì đó xuất hiện dị tượng, toàn bộ nước sông khuấy động, hơn nữa Dương Thanh Huyền quanh thân tỏa ra mạnh mẽ đích thổ nguyên tố khí tràng, ngược lại giội rửa Hoang Hà!

Trong nơi này có nửa điểm không chống đỡ nổi dáng vẻ?

Cảm giác là Hoang Hà không chịu nổi...

Kim Thập Nhất lang quân đồng dạng kinh hãi không thôi, làm nhìn tới Dương Thanh Huyền cái kia kiên nghị ánh mắt sau, nhất thời trong lòng một chút sáng tỏ, lập tức ngồi xếp bằng xuống, hai tay bấm quyết.

Nguyên bản hỗn loạn không chịu nổi nước sông, lập tức trở nên trấn định lại, vòng tròn đồng tâm thế năng không ngừng hạ thấp, đồng thời bắt đầu dung hợp đến Kim Thập Nhất lang quân đột phá tần suất bên trong, hình thành cộng hưởng.

Mọi người không khỏi ngạc nhiên, này cỗ cộng hưởng tần suất, chính là từ trên thân Dương Thanh Huyền tản mát ra.

Dương Thanh Huyền lấy tự thân tần suất kéo theo nước sông tần suất, lại sau đó kéo Kim Thập Nhất lang đột phá tần suất.

Tựu liền Vưu Chử ba người tu luyện xung quanh, đều bị này cỗ tần suất ảnh hưởng, để việc tu luyện của bọn họ đại loạn.

Kim Thập Nhất lang quân trên người, cái kia nguyên bản sắp thất bại dấu hiệu, bắt đầu xoay chuyển càn khôn giống như một điểm điểm biến hóa, bắt đầu hướng về cái kia tầng lạch trời bình phong đột phá mà đi.

Hoang Hà trên bắt đầu truyền đến cuồn cuộn tiếng nổ vang rền, tựa hồ là muốn đột phá thiên tượng điềm báo!

Vưu Chử cả giận nói: “Đáng chết! Tiểu tử... Ngươi dám trêu chọc ba người chúng ta, tự tìm chết, tựu không oán chúng ta được!”

Dương Thanh Huyền giễu cợt nói: “Này nói cái gì? Ta trợ bằng hữu đột phá, làm sao lại chọc các ngươi ba vị? Hỏi một chút tại chỗ có bằng hữu, ai không hy vọng Kim Thập Nhất lang quân đột phá? Chà chà, có thể giơ tay biểu quyết, hy vọng xin giơ tay.”

“Rầm”, hơn trăm người, toàn bộ giơ tay lên, thậm chí còn có giơ hai tay.

Vưu Chử xanh cả mặt, hừ nói: “Hắn như có bản lĩnh đột phá, ba người chúng ta tự nhiên cũng cao hứng. Lão phu nói cũng không phải là việc này, mà là ngươi lung tung rung động nước sông, để này tần suất nhiễu loạn chúng ta tu luyện, đây chính là mười phần kiêng kỵ đại sự. Để cho ngươi ở ba hơi thở bên trong ngừng lại mình chân nguyên rung động, nếu không thì đừng trách chúng ta không khách khí!”

Chỉ cần chân nguyên kia rung động ngừng lại đến, bọn họ tin tưởng lấy Kim Thập Nhất lang quân sức mạnh, căn bản không đủ để chính mình đột phá.

“Ồ? Vưu Chử đại nhân là đang giảng chê cười sao? Ta chỉ là cửu tinh Giới Vương mà thôi, ba vị nhưng là Thiên Giới chi chủ, lại còn nói ta tần suất nhiễu loạn ba vị? Ha ha, này giống như là hạ du chi ô nhiễm nguồn nước các ngươi thượng du, biết bao hoang đường?” Dương Thanh Huyền cười nhạo không ngớt, nhưng sắc mặt nhưng là lạnh xuống.

Hắn loại nào thông minh, tự nhiên biết ba người muốn tìm chuyện.

Nhưng bây giờ có thể kéo một khắc là một khắc, trước tiên để Kim Thập Nhất lang quân bình yên đột phá quá khứ lại nói.

Vưu Chử ba người hai mặt nhìn nhau, trên mặt đều hiện ra vẻ xấu hổ, Dương Thanh Huyền nói xác thực không sai, thấp cảnh giới làm sao có thể nhiễu loạn cảnh giới cao? Nói ra cũng sẽ không có người tin, mà lại nói đi ra không chỉ có không ai tin, còn hết sức mất mặt.

Nhưng tình huống thật, đích đích xác xác chính là bọn họ chung quanh tần suất, bị Dương Thanh Huyền nhiễu loạn.

Hiện tại ba người tựu hơi hạ thấp xuống đầu, tràn đầy giận dữ và xấu hổ, không giải cùng khiếp sợ.

“Đúng vậy, Vưu Chử đại nhân đang nói đùa đi, chẳng lẽ ba vị đại nhân tần suất bị một vị cửu tinh Giới Vương nhiễu loạn?” Trên bờ Nhan Sư Cổ cũng theo kêu to lên.

Nhan Sư Cổ đồng dạng rõ ràng trước mặt cục thế vi diệu, ba vị Thiên Giới chi chủ là chắc chắn sẽ không hi vọng Kim Thập Nhất lang quân ở vào giờ phút này đột phá, cho nên phải nhiễu loạn cục diện, cho ba người tạo thành nhất định quấy nhiễu.

Hắn quát to một tiếng sau, trên bờ lập tức huyên ồn ào lên, đều là khinh bỉ, châm chọc, ồn ào, một bộ xem kịch vui dáng vẻ.

Có thể để Thiên Giới chi chủ ăn quả đắng, bọn họ nội tâm đều rất sung sướng.

“Đáng chết! Không biết điều, đồ không biết sống chết!”

Vưu Chử mặt lộ vẻ dữ tợn, hét lớn một tiếng, chấn nước sông khuấy động rít gào, giội rửa lại đây, nghĩ muốn phá hoại Dương Thanh Huyền chung quanh tần suất tràng, cho Kim Thập Nhất lang quân đột phá tạo thành đả kích.

Đồng thời lại xoay người hướng về Đa Cát, Thích Hải nói ra: “Có con sâu nhỏ không nghe lời, có phải là phải ra tay giáo huấn một chút?”

Đa Cát nói: “Là cần phải giáo huấn, không biết nên làm sao giáo huấn?”

Vưu Chử nói: “Hai vị nếu như không có ý kiến, tựu để ta ra tay làm giúp được rồi.” Ánh mắt lóe lên nồng nặc sát khí.

Đa Cát mỉm cười nói: “Vậy làm phiền Vưu Chử huynh.”

Thích Hải cũng gật gật đầu, hiển nhiên không có ý kiến.

Ba người quan hệ giữa cực kỳ vi diệu, Đa Cát cùng Thích Hải là một cái trên trận tuyến, cộng đồng chống lại Vưu Chử.

Nhưng hiện tại ba người lợi ích đồng thời bị tổn thương tình huống hạ, lại đứng thành một đường, nhất trí đối ngoại.

“Ha ha, cái kia ta sẽ không khách khí, cố gắng giáo huấn một chút cái này không biết trời cao đất rộng gia hỏa! Cho hắn biết đáp lại làm như thế nào đối với cường giả nói chuyện, biết cái gì mới là Thiên Giới chi chủ!”

Vưu Chử được hai người sau khi đồng ý, hung tính lập tức bộc phát ra, cười lớn một tiếng, giơ lên cao nắm đấm, đột nhiên đánh vào trong nước.

“Oanh!”

Một đạo to lớn vẩn đục cột nước phóng lên trời, đồng thời không ngừng khuếch tán.

Toàn bộ Hoang Hà bên trong tần suất nháy mắt bị toàn bộ đánh vỡ, đồng thời cái kia cột nước hướng về Dương Thanh Huyền điên cuồng ép đi.

Thế này sao lại là cái gì giáo huấn hai người, rõ ràng chính là phải đem Dương Thanh Huyền cùng Kim Thập Nhất lang quân cùng nhau đánh giết, lấy báo lúc trước mối thù.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, chặn ở Kim Thập Nhất lang quân trước mặt, nhẹ giọng nói: “Nguyên bản nghĩ chờ ngươi sau khi đột phá, ta lại đột phá, bây giờ nhìn lại, ta muốn trước một bước.”

Kim Thập Nhất lang quân hai mắt nhắm nghiền, đầy đầu mồ hôi lạnh, ở đây đột phá trọng yếu bước ngoặt, đầu lông mày nhẹ nhàng nhíu một cái.

Trên bờ không ít người đều nghe gặp Dương Thanh Huyền, tất cả đều lộ ra ngạc nhiên vẻ mặt.

Dương Thanh Huyền giơ tay bấm quyết, hai con mắt thu nhỏ lại, cái kia chút vắng lặng ở trong người to lớn hệ Thổ lực lượng ầm ầm bạo phát, trong khoảnh khắc hướng về hướng về toàn thân, toàn thân chu thiên kinh mạch.

Từng vòng cường đại hệ Thổ vòng sáng, từ trên người khuấy động đi ra, chấn động tới thiên địa hoàn vũ.

“Đây là...!”

Tất cả mọi người không không ngạc nhiên, từ trên thân Dương Thanh Huyền bùng nổ ra lực lượng rít gào cùng tiếng vỡ vụn.

Cái kia cửu tinh trung cấp bình phong, nháy mắt vì đó phá nát.

Toàn thân kình khí ở Vưu Chử to lớn cột nước đánh tới trước chớp mắt, tăng lên đến cửu tinh trung giai!

Vưu Chử đồng dạng nội tâm chấn động dữ dội, nhưng lòng tin tuyệt đối để hắn tâm tình ổn định, quát lên: “Đột phá thì đã có sao? Giới Vương giun dế, còn có thể lật bày trò đến hay sao?!”

Lời vừa nói ra, bờ trên trăm vị Giới Vương, không khỏi là đầy mặt sắc mặt giận dữ.

Dương Thanh Huyền hai tay ở trước người vận chuyển, trong cơ thể hoang khí, cùng này sông giữa dòng chảy hệ Thổ nguyên lực cùng hoang vu khí lẫn nhau dẫn dắt, hình thành vô biên to lớn khối không khí, mang theo điên cuồng loạn lưu nước sông, qua lại cường đại trấn áp lực lượng, dâng lên trên không.

“Đây là...” Vưu Chử đột nhiên không tên có loại cảm giác không ổn.

Dương Thanh Huyền chân nguyên đạt đến tới đỉnh phong cực hạn, cả người toàn bộ hóa thành nguyên tố hệ “đất”, biến thành cao mấy chục trượng, thân thể từ hơn trăm loại bất đồng hệ Thổ khoáng vật tạo thành, đồng thời biến hóa bất định.

Lúc trước tu luyện Hư Vô Hoang Thiên Quyết, đến nơi Thần Hoang Cổ Tinh Thể sau, tựu lại không có bất kỳ biến hóa nào.

Lần này cơ duyên bên dưới, đầu tiên là nuốt nửa bước Thiên Giới hệ Thổ nội đan, lại ở Hoang Hà trúng phải đến to lớn tẩm bổ, cái kia hệ Thổ hóa thân lại nổi lên biến hóa mới, thành hiện tại loại này không ra ngô ra khoai, bách biến hình thái mới Thần Hoang Cổ Tinh Thể!

Tuy rằng nhìn thấy được cực kỳ quái dị, nhưng này từng vòng hệ Thổ Tinh hoàn từ trên thân Dương Thanh Huyền tuôn ra, nhưng là lệnh tất cả mọi người sợ run tim mất mật.

Hệ Thổ người khổng lồ cái kia lõm xuống trong hai con ngươi, bắn ra một điểm ánh sáng màu vàng, hai tay khép mở vận chuyển, Hư Vô Hoang Thiên Quyết chí cường hàm nghĩa khoảnh khắc mà ra!

Bát Hoang Quy Vô!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2170: Cức Hằng Cổ Diễm, Bốn Đại Thần Thông

Mới Thần Hoang Cổ Tinh Thể bên trong xông ra mạnh mẽ hoang vu khí, cùng này Hoang Hà trên cọ rửa vô số năm hoang vu khí hoàn mỹ dung hợp lại cùng nhau, hình thành một luồng tuyệt cường khí lưu, mang theo vẩn đục chí cực nước sông, hướng về cái kia cột nước phóng đi.

Vưu Chử kinh nộ bất định, Dương Thanh Huyền giờ khắc này hiển hiện ra hệ Thổ Cự Linh pháp tướng, lại còn ở hắn thần thông bên trên, lửa giận cùng đố kị ở trong người thiêu đốt, quát: “Đừng tưởng rằng tu luyện một ít lợi hại một chút thần thông, liền có thể chống đối với ta! Thiên Giới bên dưới, ở chúng ta trong mắt, không khỏi là giun dế! Đại Ma La quyết Bát Vũ Càn Khôn!”

Nguyên tố hệ “đất” lực lượng tuôn trào ra, hội tụ toàn thân, giơ tay vận chuyển, tầng tầng hệ Thổ vầng sáng chồng chất mà lên, hóa thành một luồng mênh mông sức mạnh to lớn, cuồng kích mà đi!

Dương Thanh Huyền ra tay phía sau, biết giữa hai người chênh lệch cảnh giới, vẻn vẹn dựa vào một chiêu mới Bát Hoang Quy Vô còn chưa đủ lấy kinh sợ đối phương, to lớn giơ tay phải lên, các loại bảo thạch cùng tầng nham thạch tạo thành trên cánh tay của, vô số kim quang đổ xuống mà ra, bao ở bề ngoài.

Toàn bộ cánh tay nháy mắt hóa thành xán lạn màu vàng, Vô Tướng Thiên vương tuyệt kỹ thành danh trong khoảnh khắc vỗ ra.

“Thập Phương Câu Diệt!”

Kim quang lóe lên, tất cả mọi người chỉ cảm thấy hai mắt đâm nhói.

Ở đây mờ tối bầu trời phun trào hạ, tràn đầy bụi bặm tung bay Hoang Hà trên, ánh vàng giống như đâm thủng ảm đạm đại địa, chiếu sáng cả hoang cổ thế giới!

Một tòa thật to kim thân pháp tướng, ở ánh vàng bên trong hiện ra, hướng về cái kia đại Ma La quyết trấn áp mà đi.

Hai chiêu chí cường thần thông, một kim một thổ, ở trong hư không đan xen vào nhau, cùng Bát Vũ Càn Khôn mạnh mẽ chạm vào nhau!

"Ầm ầm!"

Từng vòng hào quang vỡ ra được, hướng về hướng về bốn phương tám hướng, chấn nước sông lăn lộn, thiên địa treo ngược!

Trên bờ xem cuộc chiến rất nhiều võ giả, không không sợ hãi mà lùi về sau, để tránh khỏi bị lan đến đi vào.

Từ hai người giằng co tình huống nhìn, càng là thế lực ngang nhau!

"Cái gì?!"

Không chỉ có trên bờ rất nhiều võ tu hoảng hốt, còn chìm đắm ở nước sông Đa Cát, Thích Hải, tương tự cả kinh trợn mắt ngoác mồm, không thể tin tưởng.

Giới Vương cùng Thiên Giới trong đó, là không thể bù đắp lạch trời.

Căn bản không tồn tại cửu tinh Giới Vương một mình đấu Thiên Giới chi chủ tình huống, trừ phi thân mang biến thái pháp bảo, hoặc là các loại bí thuật.

Mà người trước mắt này, không chỉ có làm xong rồi, hơn nữa còn là lấy vừa rồi đột phá cửu tinh trung giai sức mạnh, trực tiếp chống lại một sao Thiên Giới tột cùng tồn tại!

Tuy rằng người nọ là hai chiêu đủ ra, nhưng nếu là không có xứng đôi sức mạnh, coi như là chiêu thức nhiều hơn nữa, không có khả năng đối đầu!

Tình huống này, lật đổ tưởng tượng của mọi người.

"Làm sao sẽ mạnh như vậy?!" Vưu Chử nội tâm cũng kinh hãi không thôi, Dương Thanh Huyền thi triển ra hai chiêu, căn bản không phải Giới Vương có thể đạt tới.

To lớn kia hoang khí vòng xoáy cùng hệ "Kim" sức mạnh to lớn, còn ở quanh người hắn khuấy động.

Nhưng nghĩ muốn áp chế hắn, vẫn là thiếu sót hỏa hầu.

Đối phó một sao sơ giai có lẽ có thể, nhưng hắn là một sao đỉnh cao tồn tại, bản thân lại là nguyên tố hệ "đất" thân thể, cũng sẽ không thụ Hoang Hà ăn mòn, cũng không cần chịu đựng hệ Thổ thương tổn.

Chỉ là, một vị cửu tinh trung giai Giới Vương, hơn nữa còn là vừa rồi đột phá, tựu đối phó hắn một chiêu thần thông, nhất định chính là không thể nào tưởng tượng được!

Vưu Chử vung tay lên, đập vỡ tan bốn phía kích động hoang khí cùng kim quang, chỉ về Dương Thanh Huyền, lạnh giọng nói: "Mười chiêu! Mười chiêu bên trong giết ngươi!"

Lời vừa nói ra, càng là xôn xao.

Vưu Chử nói như vậy, càng là đối với Dương Thanh Huyền thực lực một loại tuyệt đối khẳng định!

Đa Cát cùng thích trong Hải nhãn, đều toát ra to lớn vẻ khiếp sợ.

Coi như là bọn họ độc thân, cũng chưa chắc có thể ở Vưu Chử trong tay đi ra mười chiêu.

Mười chiêu ước hẹn, chứng minh Vưu Chử đã đem Dương Thanh Huyền cho rằng Thiên Giới chi chủ đến nhìn.

“Ai giết ai còn chưa chắc chắn đây, lại ngông cuồng đến đây, dám nói mười chiêu.” Dương Thanh Huyền sắc mặt chìm xuống, lạnh lùng nói ra, lần thứ hai tay trái ở trước người hư hoảng, điều động toàn bộ Hoang Hà kình khí, trên cánh tay phải không ngừng chảy ra ánh vàng, bao lấy toàn bộ cánh tay, thậm chí bả vai.

Kim thổ song hệ sức mạnh ở trước người đan dệt vận chuyển, hình thành Thái Cực tư thế.

Mọi người nghe vậy, đều là ngất ngã, “Ai giết ai còn chưa chắc chắn”, lời nói này đi ra, rốt cuộc là ai ngông cuồng đến đây?

Chỉ có Nhan Sư Cổ chờ mấy người biết, Dương Thanh Huyền nói là sự thật.

Lúc trước dựa vào Hoang Hà trên kình khí lưu động, cùng với Vô Tướng Thiên vương thần thông hàm nghĩa, mới ngăn trở Vưu Chử một đòn, nhưng Dương Thanh Huyền hết sức rõ ràng, lấy thực lực của chính mình căn bản không thể nào là Vưu Chử đối thủ.

Ngay lập tức sức mạnh chống lại một sao sơ giai Thiên Giới còn tạm được, nghĩ muốn chống lại một sao đỉnh cao căn bản là là si nhân nằm mơ.

Nhưng tranh thủ đầy đủ thời gian để Kim Thập Nhất lang quân thuận lợi đột phá vẫn là làm được.

Thực tại không được, cũng chỉ có thể để Đồ Sầu cùng Quỷ Tàng ra tay rồi.

Chỉ vì người ở đây số quá nhiều, không nghĩ bại lộ quá sớm thực lực của chính mình, miễn cho hoang cổ nơi phía sau rơi vào nguy cơ mà không có có bài tẩy.

Hơi suy nghĩ sau, đang vận chuyển song hệ thần thông đồng thời, hỏa diễm điên cuồng từ trong cơ thể tuôn ra, phóng lên trời, ở trên sông khuếch tán mở, hóa thành Pháp Thiên Tượng Địa.

Đáng sợ kia nhiệt độ cùng năng lượng, trực tiếp đè Hoang Hà mực nước chìm xuống, lộ ra một vòng xoáy khổng lồ.

Mà trên bờ mọi người, cảm ứng được này hỏa khủng bố, không không cả kinh liên tiếp lui về phía sau, kinh hãi dị thường.

Có không ít chủ tu hệ “Hỏa” võ giả, càng là kinh khủng muôn dạng, thất thanh kêu lên: “Bản Nguyên Hỏa?!”

Nhưng loại hỏa năng này uy lực, rồi lại so với bọn họ đã từng thấy Bản Nguyên Hỏa tới mạnh mẽ quá nhiều, chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Còn có thể có so với Bản Nguyên Hỏa lợi hại hơn hỏa?

Hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa ngưng tụ mà ra sau, trong hai con ngươi bắn mạnh ra hồng mang, như hai cái nóng bỏng Thái Dương, hai tay nhanh chóng kết ấn.

Trong khoảnh khắc, trong thiên địa vốn là thưa thớt hệ “Hỏa” nguyên tố tuôn ra mà đi, hội tụ đến cái kia một ấn bên trong, khiến cho phảng phất thực chất, lại như nâng một cái đỏ tươi cự ấn, bên trong năng lượng cuồng bạo như bài sơn đảo hải lăn lộn phun trào, bất cứ lúc nào muốn nổ tung.

Vưu Chử sợ ngây người, ngơ ngác nói: “Bản Nguyên Chi Hỏa?” Này một chiêu hệ “Hỏa” thần thông, uy năng chút nào không ở đằng kia hệ Thổ cùng hệ “Kim” bên dưới.

Người trước mắt này rốt cuộc là ai a?

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Bản Nguyên Hỏa thứ hai ngăn hồ sơ Cức Hằng Cổ Diễm!”

Tiếng nói rơi xuống, toàn bộ hư không đều tựa như ngưng trệ ở.

Ba chiêu bên trong hội tụ to lớn uy năng, trong khoảnh khắc trấn áp xuống.

Bát Hoang Quy Vô!

Thập Phương Câu Diệt!

Cức Hằng Cổ Diễm chi Đế Diễm Quyết!

“Ầm ầm ầm!”

Tam hệ sức mạnh quanh quẩn trên không trung mà xuống, toàn bộ thiên địa rung động, Huyền Hoàng lăn lộn, Hoang Hà chi nước chảy ngược mà về.

Vưu Chử hoảng hốt, cũng không dám nữa có chút sự coi thường, đem đại Ma La quyết vận chuyển tới cực hạn, hai tay nhanh chóng quyết ấn, cùng nhau đánh ra, cắn răng giận dữ hét: “Vô dụng! Cảnh giới phía trước lạch trời, coi như ngươi lại làm sao nghịch thiên, không có khả năng bù đắp!”

Bát Vũ Càn Khôn!

Hệ Thổ thần thông phát huy đến cực hạn, vô số hoàng quang hội tụ đến, phảng phất có Thiên Sơn ở trước mắt hư hoảng, bốn mặt hoang cổ khắp mặt đất hệ Thổ năng lượng đều bị này một chiêu thu nạp lại đây.

Dương Thanh Huyền trên mặt mang theo vẻ lạnh lùng, ở ba chiêu đủ ra sau, trên đỉnh đầu lam ánh sáng lóe lên, nguyên thần thứ hai hóa hiện ra, cầm trong tay hoàng triều ấn, lại mạnh mẽ đập xuống.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2171: Kim Thập Nhất Lang Đột Phá, Dừng Can Qua

Hoàng triều ấn hóa thành một vệt ánh vàng, đuổi sát tam hệ năng lượng mà đi, cùng với cùng nhau oanh ở Vưu Chử Bát Vũ Càn Khôn tiến lên!

“Oanh!”

Trùng kích cực lớn gợn sóng mở, quét ngang bát hoang hoàn vũ càn khôn.

Thiên địa đổ nát, Hoang Hà càng là trực tiếp khô.

Đa Cát cùng Thích Hải hoảng sợ từ trong sông bay ra, tránh né hai người thần thông va chạm dư âm.

Trên bờ Giới Vương võ tu, càng là lùi lại lui nữa, đã lui ra mấy trăm trượng xa, vẫn như cũ cảm thấy không an toàn, từng cái từng cái trong lòng kinh hãi.

Thiên Giới trong đó chiến đấu bọn họ không thể không có xem qua, nhưng một vị cửu tinh Giới Vương cùng Thiên Giới trong đó chiến đấu có thể đánh thành như vậy, đừng nói tận mắt nhìn thấy, chính là nghe cũng chưa từng nghe thấy.

Trong đó kinh hãi nhất đúng là Đa Cát cùng Thích Hải, hai người chỉ là một sao trung giai, Dương Thanh Huyền thi triển ra nguồn sức mạnh này, đủ mà đối kháng bọn họ.

To lớn kia Thần Hoang Cổ Tinh Thể thứ hai ngăn hồ sơ, ở đây đáng sợ lực xung kích hạ, không ngừng đổ nát rơi hạ, biến trở lại

Dương Thanh Huyền chân thân.

Mà ở sau thân thể hắn Kim Thập Nhất Lang quân, nhưng là bị Dương Thanh Huyền ném ra bốn mặt huyền kỳ bao phủ, mức độ lớn nhất chống đỡ dư âm xung kích.

“Đó là...”

Theo Thần Hoang Cổ Tinh Thể đổ nát, Dương Thanh Huyền chân thân lần thứ hai hiển lộ ở trước mặt mọi người.

Chỉ là một nhỏ bé Nhân tộc, trước vẫn chưa gây nên quá nhiều người chú ý, nhưng hiện tại đã trải qua này kinh thiên một trận chiến, nhưng là người người trợn to hai con ngươi, phải đem người này thấy rõ rõ ràng.

Nếu như hôm nay chi kiếp bất tử, người này tương lai nhất định danh chấn thiên hạ!

“Chi! Hắn là, hắn là Dương Thanh Huyền!”

Không biết là ai hoảng sợ quát to một tiếng, tràn đầy khiếp sợ, dại ra, rồi lại có một tia hiểu rõ.

“Cái gì? Dương Thanh Huyền!”

“Danh tự này thật quen thuộc, a, Dương Thanh Huyền!”

“Nguyên lai hắn chính là Dương Thanh Huyền, trời ạ, lại đáng sợ như thế, chẳng trách, khó trách...”

Trên bờ xa xa, vang lên một mảnh tiếng kêu sợ hãi, cái này ngày gần đây hầu như không người không biết, không người không hiểu tên, lần thứ hai vang vọng hoàn vũ!

“Chẳng cần biết ngươi là ai? Hôm nay ngươi chắc chắn phải chết!”

Vưu Chử thanh âm gầm thét từ cái kia hỗn loạn năng lượng đánh trúng truyền đến, sau đó một đạo to lớn hệ Thổ vầng sáng, đem năng lượng đó tầng chém mở, chém thẳng vào mà ra.

Dương Thanh Huyền trên mặt lộ ra kinh sợ, một sao tột cùng Thiên Giới, càng cường hãn như vậy, tại chính mình bốn chiêu lớn đại thần thông hạ, còn có thể an toàn không việc gì?

Vưu Chử thân ảnh lập tức từ trong hỗn loạn vọt ra, cả người vô cùng chật vật.

Đừng nói ở một vị Giới Vương trong tay ăn quả đắng, coi như toàn bộ vũ trụ bên trong, một sao Thiên Giới trong phạm vi, đều cực ít có người có thể mang hắn biến thành dáng vẻ ấy.

Nội tâm phẫn nộ, thậm chí là khuất nhục đã thiêu đốt đến mức tận cùng.

Dương Thanh Huyền thầm than một tiếng, đột nhiên hiểu Quỷ Tàng lúc trước đã nói, vì sao ba sao Thiên Giới cùng bốn sao Thiên Giới chênh lệch sẽ đáng sợ như thế, hắn thời khắc này thực lực, hoàn toàn vượt qua Thiên Giới hồng câu, đối đầu một sao sơ giai Thiên Giới chi chủ, hoàn toàn có thể không bị thua, có thể đem hết toàn lực bên dưới, vẫn là không cách nào đối chiến một vị một sao đỉnh cao.

Đang muốn đem Quỷ Tàng gọi ra thời gian, đột nhiên phía sau dâng lên năng lượng khổng lồ gợn sóng, bốn mặt huyền kỳ đột nhiên trở về trong cơ thể.

Một đạo hét lớn tiếng đâm thủng bầu trời, “Vưu Chử! Đi chết đi!”

Kim Thập Nhất Lang quân một bước lên trước, hủy diệt sức mạnh ở trong tay hiện ra, cuồng kích đi ra ngoài, “Băng phong bạo!”

Hỗn loạn tràng năng bên trong, nguyên bản cực cao nhiệt độ, nháy mắt bị đông kết lại, vô số Băng Tinh từ Kim Thập Nhất Lang trong tay biến ảo mà ra, hình thành một đạo hào quang rực rỡ, trước mặt mà lên.

“Ầm ầm!”

Băng phong bạo cùng cái kia hệ Thổ vầng sáng chạm vào nhau, từng người nổ tung ra.

Bụi bặm lẫn vào băng sương, hóa thành đẹp mắt Tinh hoàn, một chút khuếch tán ra, khoe khoang sắc thái lệnh người thán phục vạn phần.

Sau đó, trên hư không truyền đến “Ầm ầm” vang vọng, một luồng cảm giác kỳ dị lấy Kim Thập Nhất Lang quân làm trung tâm, hướng về bốn phương tám hướng lan tràn.

“Đại đạo lĩnh ngộ!”

“Là Thiên Giới chi chủ đại đạo lĩnh ngộ!”

“Hắn đột phá! Trời ạ, lại thật sự đột phá!”

Trên bờ không khỏi là thán phục mà lại thanh âm hâm mộ, từng cái từng cái phục hồi tinh thần lại, vội vàng bấm quyết tại chỗ, cảm ngộ cái kia Thiên Giới Đạo ý.

Vưu Chử sắc mặt muốn rất khó coi có bao nhiêu khó khăn nhìn, chật vật đứng ở đó, thậm chí có chút không biết làm sao.

Kim Thập Nhất Lang quân sau khi đột phá, khí thế nháy mắt tăng lên tới Thiên Giới, ý khí phấn phát, cường đại sát khí cùng hàn ý từ trong đôi mắt tuôn ra, mình muốn phá hoại hắn đột phá, giờ khắc này đã là không chết không thôi đại thù.

Mà Dương Thanh Huyền bản thân tựu có một sao Thiên Giới sơ kỳ sức chiến đấu, cùng mình đấu mấy hiệp, chính mình lại không có chiếm tiền nhiệm gì tiện nghi.

Còn có cái kia Đồ Sầu, còn ẩn giấu ở Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Nói như thế, đối phương đã có ba vị Thiên Giới, hiện tại tình thế hoàn toàn nghịch chuyển, tiếp tục đấu đi xuống, hoàn toàn không chiếm được bất kỳ tiện nghi.

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Chúc mừng lang quân, bước vào Thiên Giới.”

Kim Thập Nhất Lang cũng là kích động vạn phần, trực tiếp quỳ một gối xuống hạ, cảm ơn nói: “Đa tạ Thanh Huyền đại nhân bảo vệ cùng giúp đỡ chi ân. Nếu như không có đại nhân, liền không có thời khắc này Kim Thập Nhất Lang, tại hạ nguyện đi theo đại nhân tả hữu, duy nguyện ý nghe từ đại nhân điều khiển.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Không cần phải như vậy.”

Kim Thập Nhất Lang quân nghiêm mặt nói: “Vừa nãy tình cảnh đó màn, Kim Thập Nhất Lang đều toàn bộ nhìn ở trong mắt. Nếu như không có đại nhân liều mình cứu giúp, ta đã chết ở Vưu Chử người này trong tay!” Trong mắt loé lên một tia sát khí, nhìn chăm chú một chút xa xa Vưu Chử, lệnh Vưu Chử nguyên bản tựu vẻ mặt ủ dột càng thêm khó coi.

Trên bờ đông đảo Giới Vương, không khỏi là hâm mộ muốn khóc, có một vị Thiên Giới chi chủ đi theo, nhất định chính là giống như ảo mộng vậy uy phong a.

Nhưng nghĩ tới vừa nãy các loại, Kim Thập Nhất Lang giờ khắc này cử chỉ, không một chút nào quá đáng.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, nói: “Tốt, nếu ngươi có ý định đi theo, ta cũng sẽ không làm ra vẻ, liền thu ngươi vì là thủ hạ. Từ đây trung thành cảnh cảnh theo ta, không được phản bội. Ta hiện tại đã nói trước, cũng đừng tương lai lúc trở mặt, quái ta lòng dạ độc ác."

Kim Thập Nhất Lang quân vội vàng nói: "Đa tạ đại nhân tác thành, vạn vạn không dám phản bội!"

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, từ Huyền Dạ đại lục đến Trung Ương Đại thế giới, lại từ Thương Khung tinh vực đến Mục Hải Vực Giới, đều là dựa vào mình một người vượt mọi khó khăn gian khổ phấn đấu, sau đó có Vu Hiền, Thi Diễn, Tử Dạ bọn họ giúp đỡ, mới có thể ở Thương Khung tinh vực mở mang bờ cõi, trở thành một đời Nhân Hoàng.

Mà hiện tại ở Mục Hải Vực Giới, càng thêm khắc sâu cảm nhận được một người khó khăn, nếu như có thể tụ lại một nhóm sức mạnh của chính mình, tương lai bất kể là đối phó Ninh gia, vẫn là đáp lại đối với cái khác sự kiện, đều chí ít có một dựa dẫm, có thể tùy ý chính mình điều hành.

Lúc trước Ân Võ Vương gây dựng Đạo Ảnh, có lẽ chính mình cũng có thể thành lập một cái toàn bộ thế lực mới, cũng hoặc là lại đem Đạo Ảnh trọng dựng lên.

Trong giây lát này, Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, tựu nghĩ rất nhiều.

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi trước vững chắc hạ cảnh giới, dù sao vừa rồi đột phá đến Thiên Giới, không thích hợp làm lớn chuyện. Vưu Chử tạm thời không dám như thế nào."

Kim Thập Nhất Lang hung tợn nhìn chăm chú hạ Vưu Chử, liền ôm quyền nói: "Là!"

Ngay lập tức trực tiếp đứng hư không, nâng quyết ở trước người, cứ như vậy cảm ngộ cái kia hàng hạ đại đạo sức mạnh to lớn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2172: Vô Tướng Thiên Vương Binh Khí, Liên Hoa Nhân Đà La

Dương Thanh Huyền cũng nuốt một ít đan dược, đứng trên Hoang Hà lăng không cảm ngộ.

Loại này đột phá Thiên Giới lúc rộng lớn sức mạnh to lớn, hắn đã không phải lần đầu tiên gặp, nhưng cảm ngộ lĩnh hội bên dưới, vẫn là được ích lợi không nhỏ, đồng thời trong cơ thể chân nguyên cũng ở đây loại đạo trường hạ cấp tốc khôi phục.

Vưu Chử khuôn mặt cực kỳ khó coi, nhưng chính như Dương Thanh Huyền nói, hắn hiện tại đã không biết làm sao, tiếp tục chiến cũng không phải, không chiến cũng không phải, chỉ có thể lúng túng đứng ở đó, nội tâm một mảnh ngổn ngang.

Đa Cát cùng Thích Hải liếc nhau một cái, hai người đang kinh hãi đồng thời, nội tâm nặng nề thở phào nhẹ nhõm, có loại may mắn cảm giác, may mà không phải mới vừa tự mình ra tay, bằng không hiện tại tựu thật sự không thu nổi tràng.

Trải qua phen này đáng sợ đại chiến hậu, Hoang Hà trong ngoài trở nên hết sức yên tĩnh lên, không có người một người hé răng, đều đang lẳng lặng cảm ngộ đại đạo.

Sau đó nước sông một chút xíu khôi phục chảy xuôi, từ dòng nước nhỏ róc rách chậm rãi biến thành sôi trào mãnh liệt, hoàn toàn khôi phục khi trước khí thế bàng bạc, giống như là chưa từng xảy ra gì cả.

Nhưng sau đó không lâu, kỳ dị hiện tượng bắt đầu xuất hiện, ở

Hoang Hà trung ương, từng vòng thổ ánh sáng màu vàng tản ra, nước sông “Ào ào ào” tách ra, vòng quanh tia sáng kia xoay tròn.

Từ bên trong sinh trưởng ra một cây kỳ dị màu vàng hoa sen, ở trước mặt mọi người chậm rãi nở rộ.

Theo búp hoa tỏa sáng, cường đại hệ Thổ lực lượng hóa ra từng vòng ánh sáng, lấy cực cao tần suất hướng về bốn mặt phóng xạ.

Tất cả mọi người bỗng nhiên mở hai mắt ra, đồng loạt dán mắt vào cái kia hoa sen.

Dương Thanh Huyền cũng là trong lòng sinh ra ý nghĩ, nghi ngờ không thôi, “Đây cũng là chế tạo ra toàn bộ Hoang Hà pháp bảo đáng sợ sao? Rốt cuộc là thứ gì?!”

Hoa sen thần vận văn hoa, xuyên thấu tầng tầng đục ngầu nước bùn, ở mạnh mẽ đích thổ nguyên tố khí tràng bên trong nở rộ tỏa sáng, không nhiễm một hạt bụi.

“Nhân Đà La! Quả nhiên là Nhân Đà La, là của ta!”

Vưu Chử mừng như điên quát to một tiếng, tựu xông lên phía trước.

Thích Hải tay mắt lanh lẹ, quát lên: “Vưu Chử, này không thuộc về ngươi, tránh ra!” Giơ tay vỗ một cái, hùng hồn chưởng lực tựu kéo dài không tuyệt, cuốn lên sóng to gió lớn rung quá khứ.

Đa Cát cũng bóng người loáng một cái, hướng về hướng về cái đóa kia màu vàng hoa sen.

Ở lợi ích trước mặt, hai người nháy mắt liên hệ tay đến, cùng chống đỡ Vưu Chử.

“Cút đi!”

Vưu Chử hét lớn một tiếng, một chưởng ngưng tụ vào trước người, mạnh mẽ đánh ra, đồng thời ở không trung loáng một cái, đem hai người hoàn toàn bao phủ bên trong.

Bát Vũ Càn Khôn, mạnh mẽ hùng hồn chưởng lực, lẫn vào nồng đậm nguyên tố hệ “đất”, mạnh mẽ đánh về phía hai người.

“Oanh!”

Hai người từng người ra tay, đem này một chiêu cản lại, đều là bị chấn động lùi lại mấy bước.

Đa Cát cùng Thích Hải không khỏi là nội tâm khiếp sợ, lúc trước nhìn Vưu Chử cùng Dương Thanh Huyền đấu, liền một vị cửu tinh Giới Vương đều không làm gì được, còn tưởng rằng Vưu Chử có tiếng không có miếng, không có một sao cảnh giới đỉnh cao, mà sức chiến đấu không cường.

Bây giờ mới biết, đối phương không chỉ có là thứ thiệt một sao đỉnh cao, thực sự là sức chiến đấu còn ở phổ thông cùng cấp bên trên.

Chuyện này chỉ có thể chứng minh, Dương Thanh Huyền chi đáng sợ, còn ở hai người dự tính bên trên.

“Là Vô Tướng Thiên vương bên người binh khí Nhân Đà La!”

Một vị Giới Vương phấn khởi kêu to lên, sau đó bóng người loáng một cái, liền hướng màu vàng kia hoa sen phóng đi, quát lên: “Bảo vật tự có Linh Chủ, cũng không phải là ai lợi hại người nào, nếu là như vậy, trong thiên hạ sở hữu bảo vật, chẳng lẽ không phải tất cả thuộc về bốn Thánh Chủ, tám vực Thiên Vương?!”

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người cảm thấy cực kỳ có lý.

Hơn nữa ở bảo vật này mê hoặc hạ, Thiên Giới chi chủ mang tới cảm giác sợ hãi, không ngừng tiêu giảm.

Thêm vào Dương Thanh Huyền vừa rồi đối đầu một vị Thiên Giới cường giả, cho mọi người một loại tin tưởng mù quáng cùng ảo giác, cảm giác mình cũng có thể.

Ngay lập tức mấy bóng người lấp lóe, đều hướng về màu vàng kia hoa sen phóng đi.

Tuy rằng không hiểu Nhân Đà La là cái gì, này hoa sen thì lại làm sao làm binh khí. Nhưng nếu là Vô Tướng Thiên vương bên người binh khí, hơn nữa dựng dục Hoang Hà đáng sợ như vậy tồn tại, tất nhiên là chí bảo cấp tồn tại, trước tiên chiếm được lại nói.

Mỗi một người đều là tâm tư như thế, lập tức lại dẫn tới hơn mười người xông lên phía trước, cướp giật màu vàng kia hoa sen.

“Một đám đồ không biết sống chết!”

Vưu Chử nổi giận gầm lên một tiếng, xuất liên tục số chưởng, đánh về cái kia chút xông lên phía trước nhất Giới Vương.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Mấy bóng người giữa trời nổ ra, vỡ thành một đống máu thịt phá xương cốt, rơi vào sông bên trong bị xông không thấy hình bóng.

“Chi!” Mọi người hít vào một ngụm khí lạnh, này mới phản ứng lại, người trước mắt này nhưng là một sao tột cùng Thiên Giới a!

Bọn họ cùng Đa Cát, Thích Hải một dạng, bị Dương Thanh Huyền chống lại Vưu Chử ảo giác sở mê, cho rằng Vưu Chử chỉ thường thôi, giờ khắc này mới dồn dập hiểu được, Thiên Giới chính là Thiên Giới, cái kia đạo không cách nào vượt qua hồng câu, Dương Thanh Huyền có thể vượt qua, không đại biểu bọn họ có thể vượt qua.

Vài tên Giới Vương chết, cho mọi người cuồng nhiệt rót một chậu lạnh nước, từng cái từng cái tỉnh táo lại, cẩn thận vây ở phía xa, không dám mạo hiểm nhưng mà xông lên trước.

“Ha ha!” Vưu Chử dữ tợn cười lớn mấy tiếng, bóng người loáng một cái liền hướng cái kia hoa sen bay lượn mà đi.

“Ngừng lại!”

Đa Cát nghiêm ngặt quát một tiếng, lần thứ hai cùng Thích Hải hai người dắt tay cùng tiến lên.

“Thiên địa chém!” Đa Cát lấy tay vì là đao, trực tiếp bổ đi ra ngoài, Hoang Hà cùng hư không một thanh chém thành hai nửa!

“Đại Hùng quyền!” Thích Hải rít gào một tiếng, cánh tay trở nên cực kỳ thô to, một quyền đảo ra, trời long đất lở!

“Còn không hết hi vọng! Vô dụng!”

Vưu Chử dừng thân lại, lại là một chiêu Bát Vũ Càn Khôn, cuồng kích mà ra.

“Ầm ầm!”

Ba người tuyệt chiêu đối oanh cùng nhau, nổ ra từng vòng hào quang, chấn bầu trời phá nát, Hoang Hà khô.

Mỗi người đều cảm thấy năng lượng khổng lồ chấn động ở trên người, nhưng nội tâm cũng không có hoảng sợ, trái lại sinh ra một tia kỳ quái tình cảm.

Đa Cát cùng Thích Hải hai vị Thiên Giới liên thủ, tựa hồ còn không có có Dương Thanh Huyền một người đấu tàn nhẫn.

Lẽ nào Dương Thanh Huyền thật sự có xoá bỏ Thiên Giới năng lực?!

Ý nghĩ này ở trong lòng mọi người lan tràn, đồng thời không ngừng được tin tưởng, đều dùng khóe mắt hướng về Dương Thanh Huyền nhìn tới, chỉ thấy hắn còn đứng yên hư không, tay bấm quyết ấn, điều tức chân nguyên.

Hiển nhiên là mới vừa trong trận chiến ấy, tiêu hao quá đại.

Mà đối thủ Vưu Chử, lại như cũ chân nguyên no đủ, uy phong lẫm lẫm, còn có thể đại chiến hai vị Thiên Giới, chứng minh Dương Thanh Huyền cùng một sao đỉnh cao Thiên Giới trong đó, vẫn là tồn tại chênh lệch không nhỏ, nhưng dù vậy, cũng đủ để kinh thế hãi tục.

Kim Thập Nhất Lang vì đề phòng Vưu Chử, mà đứng vững chắc cảnh giới, giờ khắc này càng là mở mắt ra, một mặt quan chiến, một mặt vững chắc cảnh giới, bất cứ lúc nào chờ đợi Dương Thanh Huyền mệnh lệnh.

Hắn biết Dương Thanh Huyền tuyệt không buông tha này màu vàng Liên Hoa Nhân Đà La.

Ba vị Thiên Giới trên Hoang Hà đánh trời long đất lở, nhưng không quản năng lượng đó làm sao gợn sóng, đều không thể chấn động vào màu vàng hoa sen nơi trong hư không, hoàn toàn bị một tầng bình phong cản lại.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, chỉ cảm thấy này hoa sen như ảo không phải thật, phảng phất là mặt khác một loại hình thái, chỉ là lấy hoa sen quan ngoại giao cụ hiện ra.

“Này Nhân Đà La, rốt cuộc là thứ gì?!”

Dương Thanh Huyền nội tâm sinh ra to lớn hiếu kỳ cùng nghi vấn.

Đúng lúc này, một đạo cực mạnh ánh sáng màu tím kích bắn mà đến, xuyên qua mọi người đỉnh đầu, tương tự xuyên qua ba vị Thiên Giới đại chiến, hướng về màu vàng kia làn điệu ‘hoa sen rụng’ đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2173: Sen Bên Trong Thế Giới, Nhân Đà La Bản Thể

“Người phương nào? Dừng tay!”

Đang giao chiến Vưu Chử, Đa Cát, Thích Hải ba người miệng đồng thanh đồng thời quát lên.

Cái kia tử mang bên trong, biến ảo ra một vị cô gái tuyệt sắc, “Khanh khách” nở nụ cười, như chuông bạc âm thanh trên Hoang Hà vang lên, “Vô Tướng Thiên vương cùng Thần tộc tổ tiên có quan hệ nhất định, hắn lưu lại thần binh lợi khí, há là các ngươi những người phàm tục có thể chấm mút? Đều mau chóng tránh lui, miễn cho đem tính mạng bỏ lại.”

Cái kia dáng điệu cô gái tự nhiên, chậm rãi bay rơi xuống, chiếm hết phong lưu.

Toàn thân lộ ra một luồng tuyệt đỉnh phong thái, trang nghiêm mà thánh khiết, lệnh người lẫm liệt không dám phạm, cái kia một đôi con ngươi như nước đảo qua toàn trường, lộ ra một vẻ nụ cười, lệnh sát phạt nghiêm nghị trong không khí, phảng phất phất qua xuân phong.

“Là Tử Tình tiên tử!”

Trong đám người có người kinh hô lên.

Tất cả mọi người đổi sắc mặt, lại là Thần tộc, mà là là Thần Vương con gái, lần này phiền toái.

Dương Thanh Huyền đồng dạng ngây ngẩn cả người, lúc trước ở Thần Vương Điện bên trong, xác thực gặp Tử Tình, hình như là Tử Tâm Thần Vương người thứ năm nghĩa nữ, chỉ có điều không hề có quen biết gì, không nghĩ tới nữ tử này cũng nhận được tin tức, chạy đến Cổ Tinh Giới.

Tử Tình ánh mắt cũng vừa hay nhìn phía hắn, nở nụ cười xinh đẹp, nói: “Hóa ra là... Ngạch... Thanh Huyền anh rể.”

Mọi người sững sờ, lập tức nhớ tới có liên quan Dương Thanh Huyền nghe đồn, có người nói Tử Tâm Thần Vương toàn thành tìm hắn, chính là vì tóm lại làm con rể.

Bắt đầu mọi người đều là không tin, bởi vì Thần Vương con rể, ai mà không cạnh tranh bể đầu nghĩ làm, nơi nào cần bắt? Có thể ở kiến thức Dương Thanh Huyền thực lực, cùng với giờ khắc này Tử Tình ngồi vững sau, tất cả đều tin.

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, quát lên: “Nói nhăng gì đó!”

“Ngạch...” Tử Tình cười nói: “Không phải anh rể, chẳng lẽ là em rể? Mẫu Thượng đại nhân để anh rể ở chúng ta tỷ muội bên trong tùy ý chọn một cái, chẳng lẽ anh rể đối với tam tỷ không hài lòng? Hì hì, cái kia anh rể có thể được sớm ngày cùng Mẫu Thượng đại nhân thuyết minh, từ cái khác tỷ muội bên trong đổi lại một cái, miễn cho làm lỡ anh rể.”

Truyện Của Tui

. net

Mọi người tất cả đều xôn xao, ngất đổ một mảnh, còn có chuyện tốt như thế?

Dương Thanh Huyền quát lên: “Đừng vội nói bậy xấu thanh danh của ta, ta đã sớm có vợ người!”

Tử Tình “Hì hì” cười nói: “Có lão bà toán cái gì, người nam nhân nào không phải tam thê tứ thiếp, huống hồ là anh rể như vậy cường giả cái thế. Anh rể, ta muốn hái này đóa hoa sen rồi, này chút người từng cái từng cái cùng đói bụng như sói nhìn chằm chằm nhân gia nhìn, thật đáng ghét, anh rể thay ta đánh bọn họ.”

Dí dỏm nở nụ cười, liền chậm rãi đạp ở đằng kia hoa sen tản ra màu vàng kết giới trên, phải ra tay hái.

Mọi người tất cả đều dại ra ở đằng kia, nếu như phổ thông Thiên Giới, Vưu Chử ba người đã sớm ra tay ngăn trở, nhưng đối phương không chỉ có là Thần tộc, vẫn là Thần Vương nghĩa nữ, này có thai phần lệnh người kiêng kỵ vạn phần, trong lúc nhất thời lại không người dám ra tay.

“Nếu ngươi kêu ta một tiếng anh rễ, cái kia ta liền nhờ đại đáp lại.”

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, liền hướng cái kia kim liên đi đến, một bước bên dưới sẽ xuyên toa không gian, đi tới Tử Tình trước mặt, giơ tay đập hướng về phía trước, hờ hững nói ra: “Muội muội, vật này rất nguy hiểm, không phải là các ngươi tiểu hài tử có thể chạm, vẫn là để anh rể tới lấy đi.”

Tử Tình trong mắt xẹt qua tinh mang, bóng người ở không trung lóe lên, né qua, “Khanh khách” khẽ cười nói: “Anh rể khi dễ người đây, nhân gia không nghe theo.” Quay người lại, tương tự một chưởng đánh ra, một chút cũng không chứa cháy.

Chưởng phong nhấc lên to lớn tử khí làn sóng, liên miên bất tuyệt, phảng phất đại dương biển rộng lướt ngang lại đây.

“Thật mạnh!” Dương Thanh Huyền trong lòng nói thầm một tiếng, từ thực lực này trên nhìn, đã hoàn toàn ở Vưu Chử bên trên, hơn nữa còn chưa đem hết toàn lực, cũng không biết là nghĩ bảo tồn thực lực, hay là thật bận lòng cùng Dương Thanh Huyền trong đó này điểm không giải thích được quan hệ.

“Lục Dương Khai Thiên!”

Dương Thanh Huyền không dám khinh thường, lùi một bước để tiến hai bước, một chút lùi về sau mấy trăm trượng xa, tránh ra một chưởng kia phong mang.

Ở sau đó bay lên Lục Dương, hóa thành to lớn hỏa tay chưởng, che ngợp bầu trời ép xuống.

Đồng thời hoàng triều ấn đồng thời, như một con kim long xuyên qua Hoang Hà, đánh về phía Tử Tình.

“Ầm ầm!”

Hai người giao thủ một chiêu, hoàng triều ấn bị rung trở về, Lục Dương phá nát, nổ thành vô biên biển lửa lan tràn, càng là Dương Thanh Huyền rơi xuống hạ phong.

“Hì hì, anh rể bắt nạt ta.” Tử Tình cười một tiếng, vẫn chưa lại ra tay, mà là chụp vào kim liên kết giới, năm ngón tay thăm dò tiến vào.

Năm ngón tay vừa rồi xuyên vào lồng ánh sáng, kim liên chuyển động, đã bị một luồng mênh mông sức mạnh to lớn ngăn trở, khó hơn nữa tiến nhập nửa phần.

Tử Tình sắc mặt trở nên nghiêm nghị, tay trái bấm quyết, tay phải năm ngón tay trên, tảng lớn tử khí tuôn ra, không ngừng chảy vào trong kết giới, lượn quanh ở kim liên bốn phía, phải đem hoa sen thu lấy.

Dương Thanh Huyền một chiêu sau, lần thứ hai xông lên trên.

Một bóng người bay nhanh mà đến, chính là Kim Thập Nhất Lang quân, hai người cùng nhau, hóa thành hai đạo độn ánh sáng, hướng về hướng về Tử Tình.

Tử Tình ngước mắt lên, khẽ cười nói: “Anh rể, lẽ nào cũng chỉ ngươi có giúp đỡ, muội muội lại không có sao?”

Bấm quyết tay trái, năm ngón tay mở ra, đưa về phía bên trái phía sau.

Xanh miết trên ngón tay ngọc mang theo một viên Bích Ngọc sắc Bàn Long giới tử, linh quang lay động hạ, lần lượt từng khí thế mạnh mẽ phá hư mà ra.

Dương Thanh Huyền kinh sợ, đưa tay chộp một cái, một mảnh kim quang hiện ra, chính là từ Vô Dục Tiên Cung có được một mảnh Kim Nhiêu, hóa thành ngày xây che đè tới, nghĩ đám đông nhốt lại chốc lát.

Kim Thập Nhất Lang quân hai tay bấm quyết, một mảnh băng sương từ trời rơi xuống, đem Tử Tình bao phủ, băng sương ngưng kết thành ngàn vạn Băng Tiễn, kích bắn mà đi.

Tử Tình cười lạnh nói: “Ấu trĩ, vừa rồi đột phá đến Thiên Giới chim non, tựu muốn cùng bản tiên tử đối đầu. Anh rể ta đương nhiên phải hạ thủ lưu tình, nhưng ngươi cẩu nô tài kia, đi chết đi.”

Sát khí ở trong đôi mắt lóe lên, tay trái thu về, ngưng chỉ ở trước người bức tranh vòng.

Kình khí mạnh mẽ gợn sóng từ chiến trường bên trong khuếch tán ra, ép ở mỗi người trong lòng, đều là đại khí không dám thở.

Đột nhiên, cái kia kim liên nhất chuyển, bao phủ ở tứ phương kết giới, như một đóa hoa nụ hoa từ từ nở rộ.

Kết giới chi ánh sáng hướng về bốn phương tám hướng tản đi, to lớn ánh sáng hoa hiện ra trên Hoang Hà, giống như một thế giới hoàn toàn mới ở trước mặt mọi người mở ra.

Tất cả mọi người là thấy hoa mắt, tựu phát hiện toàn thân bị kim quang trói buộc chặt, khó hơn nữa nhúc nhích nửa phần.

Mở mắt bốn hạ nhìn tới, chỉ thấy chính mình đứng ở một đóa to lớn hoa sen trên, mỗi một đóa hoa lá trên, cũng đứng rất nhiều võ tu, chỉ có điều không mọi người bị hoa lực lượng trói buộc chặt, không tránh thoát.

Mà ở hoa sen trung ương, là to lớn màu vàng đài sen, trung ương cắm vào một thanh ánh vàng chói lọi tinh trượng, mặt trên có chín hoàn lấp lóe, lan ra từng đạo từng đạo ánh sáng màu vàng óng, mỗi một vệt sáng đều giống như một thế giới mới, khuấy động hoàn vũ.

“Nhân Đà La! Đó chính là Nhân Đà La bản thể sao?!”

Đa Cát đám người không không ngạc nhiên, nhưng giẫm ở trên mặt cánh hoa, bị sức mạnh khổng lồ áp chế, căn bản không có tranh cướp lực lượng.

Trên đài sen, tinh trượng bốn phía, chỉ có Tử Tình cùng Dương Thanh Huyền đám người.

Tử Tình phía sau hóa hiện ra hơn mười bóng người, tất cả đều tỏa ra khí thế mạnh mẽ, áp bức nhân tâm.

Dương Thanh Huyền cùng Kim Thập Nhất Lang quân đều là đổi sắc mặt, lộ ra kinh sợ.

Tử Tình phía sau tổng cộng mười bảy người, lại có năm vị Thiên Giới chi chủ, còn dư lại mười hai người, tất cả đều là cao cấp Giới Vương.

Tử Tình đem ánh mắt từ tinh trượng trên di chuyển, khiêu khích tựa như nhìn Dương Thanh Huyền, khẽ cười nói: “Anh rể, ngươi nhìn trong tay ta nguồn sức mạnh này, so với tam tỷ làm sao?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2174: Ra Mắt Tương Ái Người Một Nhà

Dương Thanh Huyền mặt không thay đổi nói ra: “Không làm sao.”

Tử Tình hai mắt lại cười nói: “Nếu như người ta tình báo không sai, tam tỷ chiêu mộ cái kia chút cung phụng, đều đã bị anh rể diệt trừ. Tam tỷ luôn luôn kiêu căng tự mãn, không coi ai ra gì, ngu xuẩn mà yêu thích tự cho là. Nhưng này mấy ngày lại đột nhiên hoàn toàn đổi cái nhìn, đối với anh rể sinh ra rất lớn mong đợi cùng ỷ lại. Có thể thấy được anh rể thực lực mạnh, mị lực to lớn, xa ở muội muội dự đoán bên trên a.”

Dương Thanh Huyền nói ra: “Ngươi nếu thật sự làm ta là anh rể ngươi, tựu mau chóng lùi lại.”

“Khanh khách.”

Tử Tình cười nói: “Cần người gia lùi lại cũng được, nhưng được để muội muội cam tâm tình nguyện. Anh rể làm được không? Hôm nay ở đây Vô Tướng Thiên vương chí bảo Nhân Đà La trước, anh rể không ngại buông tay một trận chiến, cũng tốt để muội muội sinh ra ái mộ kính phục chi tâm.”

Dương Thanh Huyền lườm hắn một cái, nói ra: “Không cần thiết, ngươi hiện tại lùi lại, chúng ta vẫn là ra mắt tương ái người một nhà.”

Tử Tình “Hì hì” cười nói: “Anh rể mới vừa rồi còn ra tay với người ta, nơi nào ra mắt yêu nhau? Anh rể muốn chiếm được này Nhân Đà La, ngược lại cũng không phải không có cách nào, hơn nữa cũng có thể tránh khỏi làm lớn chuyện, tổn thương muội muội cùng anh rể trong đó hòa khí.”

Dương Thanh Huyền theo bản năng hỏi: “Biện pháp gì?”

Tử Tình nói: “Này Nhân Đà La để người ta mang đi, anh rể sau khi trở về tựu bẩm báo Mẫu Thượng, đá tam tỷ, cưới vợ nhân gia, như vậy Nhân Đà La không phải tương đương với Quy tỷ phu tất cả sao?”

Bốn phía trên mặt cánh hoa mọi người, không khỏi là xạm mặt lại, bốc lên mồ hôi lạnh đến.

Coi là thật có hoang đường như thế, lại tốt đẹp như thế chuyện?

Mẹ, này Dương Thanh Huyền kiếp trước là cứu vớt toàn bộ vũ trụ sao? Làm sao có tốt như vậy phúc khí? Tại sao không phải là mình như thế thoải mái?

Trong lúc nhất thời, người người ước ao ghen tị.

Dương Thanh Huyền mặt tối sầm lại, phẫn nộ quát: “Lại đang nói bậy nói bạ! Nếu ngươi u mê không tỉnh, vậy cũng chớ quái ta không khách khí!”

Năm ngón tay hướng về bên cạnh người một trảo, Tinh Giới trên một điểm ánh sáng kích bắn mà đến, biến ảo ra một bóng người, chính là Đồ Sầu.

Đối mặt Tử Tình cùng nàng đông đảo cung phụng, đã không cách nào che giấu bất kỳ lá bài tẩy.

Tốt tại đối diện cường giả tuy nhiều, nhưng cũng không có ba sao Thiên Giới, hắn có quỷ giấu ở tay, hầu như tựu Lã Vọng buông cần.

Tử Tình híp mắt nhìn hạ, kinh ngạc nói: “Đây không phải là Thần Vương phủ tội phạm truy nã Đồ Sầu sao? Anh rể tư tàng tội phạm truy nã, lại đối với người ta như thế hung ác, không một chút nào như người một nhà.”

Dương Thanh Huyền quát lên: “Quỷ mới có thể so với là người một nhà! Cút về Thần Vương phủ đi thôi!”

Bóng người lóe lên, tựu bay về phía cái kia tinh trượng, muốn cướp trước tiên cướp đoạt.

Tử Tình “Khanh khách” cười nói: “Anh rể không tiếp thu ta, ta nhưng là nhận thức anh rễ.” Đồng dạng ngự không mà lên, đồng thời một chưởng đánh ra, màu vàng hoa sen không gian ở lòng bàn tay lắc lư hạ, giống như nước giống như đẩy ra, phải đem Dương Thanh Huyền đánh bay.

Sau lưng mười bảy vị trong cường giả, tu vi cao nhất một vị là hai sao hậu kỳ Thiên Giới, gọi hạc răng, trong mắt lóe lên châm chọc vẻ mặt, nói ra: “Này hai cái Thiên Giới chim non, ai đi thu thập một chút.”

“Ta tới đi.”

Một vị khác hai sao sơ giai Thiên Giới, là thực lực xếp hàng thứ hai tồn tại, giọng mỉa mai nói: “Hồi lâu không có hoạt động gân cốt, vừa vặn có thể vui đùa một chút. Chỉ mong không phải là khí cầu, một đánh tựu bạo nổ, như vậy tựu không có ý nghĩa.”

Hạc răng nói: “Mộ Dung Thùy, tựu ngươi lên đi.”

Vị kia hai sao sơ giai Thiên Giới, cười quái dị một tiếng, tựu bay lên trời, như một con con dơi to lớn, hướng về Kim Thập Nhất Lang quân cùng Đồ Sầu nhào tới.

Kim Thập Nhất Lang quân nội tâm hoảng hốt, dù sao vừa rồi đột phá đến Thiên Giới không lâu, tựu mặt gặp đại địch, hơn nữa đối phương có năm vị Thiên Giới, thêm vào Tử Tình chính là sáu vị, có chút không bình tĩnh, hướng về Đồ Sầu sợ hỏi: “Đại nhân, làm sao bây giờ?”

Đồ Sầu sắc mặt ngưng trọng, trầm giọng nói: “Trấn định lại đừng hoảng hốt, ngăn cản người này, cho Dương Thanh Huyền tranh thủ thời gian!”

Kim Thập Nhất Lang quân nói: “Tranh thủ thời gian... Có thể Thanh Huyền đại nhân thực lực...”

Đồ Sầu liếc mắt nhìn hắn, từ tốn nói: “Dương Thanh Huyền thực lực sâu không lường được, ngươi cũng không cần ngông cuồng suy đoán, nghênh tiếp tốt trước mắt một trận chiến, chính là đối với hắn trợ giúp lớn nhất.”

Kim Thập Nhất Lang sửng sốt hạ, lập tức phục hồi tinh thần lại, gật đầu nói: “Rõ ràng!”

Lúc này hai tay vận chuyển chân nguyên, một điểm điểm hàn khí từ trong cơ thể khuếch tán ra.

Có thể bước vào Thiên Giới người, không khỏi là vạn người chưa chắc có được một tồn tại, tâm tính vô cùng kiên.

Dương Thanh Huyền bị Tử Tình một chưởng thúc đẩy, toàn thân về phía sau bay đi, nhưng ở không trung loáng một cái, tựu biến mất không còn tăm hơi.

Tử Tình thân thể chậm rãi rơi trên bầu trời Nhân Đà La, một chân nhẹ chút ở tinh trượng đỉnh, đứng lơ lửng trên không, trong mắt cười chúm chím nói ra: “Nghe nghe anh rễ nguyên thần thứ hai, là đến nơi Thiên Giới quỷ tu, gì không lấy ra đến đây? Lẽ nào anh rể là cảm thấy đến người ta không đủ tư cách sao? Nếu là như vậy, này Nhân Đà La ta tựu cầm đi.”

“Ngươi muốn gặp, liền để cho ngươi gặp!”

Dương Thanh Huyền thân ảnh ở Tử Tình phía trước lóe lên mà ra, trên đỉnh đầu lam ánh sáng đột ngột hiện, Quỷ Tàng xoay tròn mà ra, cầm trong tay Bách Quỷ Dạ Hành, gằn giọng nói: “Không biết trời cao đất rộng hoàng mao nha đầu, kích bản tọa hiện thân, hậu quả là ngươi gánh nổi sao?!”

Bách Quỷ Dạ Hành ở quanh thân không ngừng xoay tròn, hóa ra từng đạo từng đạo kiếm khí màu xanh lục, thẳng chém mà đi.

Màu vàng hoa sen không gian trên, bị cắt ra từng đạo từng đạo đen kịt vết nứt, phảng phất kiếm bão táp.

Tử Tình hút khẩu hơi lạnh, rốt cục lộ ra kinh sợ, thất thanh kêu lên: “Chi! Không thể! Ba sao Thiên Giới?!” Trong thanh âm còn mang theo một vẻ bối rối.

Hai tay vội vàng ở trước người tạo thành chữ thập, một đạo màu tím cực quang đột ngột hiện, hóa thành một thanh trường đao, mặt trên có màu tím long ngân hóa hiện.

Tay phải cầm đao vận chuyển, tay trái bấm quyết.

Phía sau lập tức hóa ra màu tím chân long, thăng vào bầu trời.

Trong nháy mắt, đao người cộng hưởng, một thức cực quang, phảng phất lôi đình đánh tới.

“Ầm ầm!”

Đao rồng chi ánh sáng, ngăn trở Quỷ Tàng Bách Quỷ Dạ Hành.

Nhân Đà La bầu trời, lộ ra đến tím đao lục kiếm quang mang, không ngừng cắt rời kim liên hư không.

Quỷ Tàng ánh mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, khẽ cười nói: “Hoàng mao nha đầu, ta ngược lại thật ra xem thường ngươi. Tử Tâm mấy cái nghĩa nữ bên trong, ngoại trừ Tử Hà ở ngoài, sợ sẽ là ngươi ẩn giấu sâu nhất.”

Tử Tình sắc mặt trắng bệch, khí thế trên người không ngừng kéo lên, từ một sao Thiên Giới, đột phá đến hai sao Thiên Giới, lại đột phá đến ba sao Thiên Giới, mới ngừng lại.

Người chung quanh không khỏi kinh hãi, tựu liền hạc răng, Mộ Dung Thùy đám người, cũng là lần đầu tiên gặp Tử Tình lộ chân thân.

Nhưng càng thêm hoảng sợ vẫn là Dương Thanh Huyền cái kia nguyên thần thứ hai thực lực, đã làm cho tất cả mọi người khiếp sợ không thể thở nổi.

Đặc biệt là Vưu Chử, Đa Cát cùng Thích Hải, to lớn mồ hôi lạnh từ hai tóc mai lăn xuống, nội tâm một trận run rẩy cùng nghĩ mà sợ, hắn càng có một ba sao Thiên Giới nguyên thần thứ hai? Cái kia chẳng lẽ không phải giết chính mình như giết chó? Cái kia phía trước tất cả...

Ba người đều là không dám lại nghĩ, đôi môi không ngừng run rẩy run cầm cập.

Tử Tình trong đôi mắt tử quang lấp lóe, “Ồ” một tiếng, bất động thanh sắc nói ra: “Nói như vậy, anh rể còn gặp qua Thất muội?” Cái kia tuyệt đẹp dung nhan quyến rũ nở nụ cười, chớp mắt nói: “Có phải là muốn đem chúng ta bảy tỷ muội đều nhất nhất nếm một lần, nhìn cái nào thích hợp nhất anh rể khẩu vị nha.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2175: Kiếm Chém Giun Dế, Nảy Sinh Ý Nghĩ

“Khà khà, cái nào thích hợp nhất ta không rõ ràng, nhưng cái nào là nhất tao móng ta tựu rõ rõ ràng ràng.” Quỷ Tàng lặng lẽ cười một tiếng, trong mắt lục mang lấp lóe, bấm quyết điểm trên Bách Quỷ Dạ Hành.

“Ai nha, anh rể đừng nói như vậy nhân gia, nhân gia hết sức xấu hổ.” Tử Tình hai gò má ửng đỏ.

“Khà khà, anh rể liền thích ngươi con lẳng lơ này mẫu hàng!” Quỷ Tàng kiếm quyết đồng thời, Bách Quỷ Dạ Hành nhất thời phóng đại hơn hai lần, vô số kiếm ảnh ở trong hư không biến ảo mà ra, lần lượt theo đánh chém hạ xuống.

Màu vàng hoa sen không gian trên, càng có tảng lớn mộ kiếm hoá hình mà ra, ngàn mộ phần di động mà đến, mỗi một ngôi mộ mộ trên đều bùng nổ ra cực mạnh kiếm ý.

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, truyền âm cả giận nói: “Đừng mượn thân thể của ta nói lung tung!”

Quỷ Tàng mượn dùng Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai, càng dẫn động Thái Huyền kiếm ý, đem mộ kiếm ngàn mộ phần biến ảo mà đến, trong phút chốc trong hư không vạn kiếm xoay tròn.

“Ha ha.” Quỷ Tàng cực kỳ thích ý, đem Thái Huyền kiếm ý phát huy đến cực hạn, nhanh chém mà xuống, quát lên: “Tao móng, đi chết đi, dám câu dẫn anh rể ta!”

“Nói cho ngươi mấy cái tao móng tỷ muội nhóm, ta nhưng là có vợ người!”

Vạn kiếm theo Bách Quỷ Dạ Hành chém ra, Quỷ Tàng liếc Dương Thanh Huyền một chút, đắc ý truyền âm nói: “Lần này không có nói lung tung chứ?”

Dương Thanh Huyền khuôn mặt tím so với quả cà còn khó hơn nhìn, phẫn nộ quát: “Ngươi câm miệng là được rồi!”

Tử Tình hoàn toàn biến sắc, sợ nhìn đầy trời kiếm ảnh, mỗi một đạo kiếm ảnh đều là thật thần kiếm biến thành, nội hàm vô cùng kiếm ý, cùng với ý chí bất khuất, chém phá hư không mà tới.

Đồng thời Quỷ Tàng tu vi trong nháy mắt cũng đột nhiên tăng lên, thẳng tới ba sao đỉnh cao.

Tử Tình hoảng sợ nói: “Ngươi...” Vội vàng hô to, “Hạc Nha, nhanh tới cứu ta!”

Long Ngân Tử Đao nơi nào còn chống đỡ được, ánh đao không ngừng phá nát, Tử Tình cả người lẫn đao, trực tiếp bị cuốn vào vô biên kiếm hải, phát sinh thanh âm hoảng sợ.

Hạc Nha đám người vội vàng xông về phía trước.

Quỷ Tàng cười gằn không ngớt, Bách Quỷ Dạ Hành ở trong tay xoay tròn, tựu hóa thành từng đạo từng đạo đánh chém, mỗi một đạo đều giống như quỷ phách biến thành, trực kích mà đi.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Mảng lớn huyết ánh sáng ở không trung bạo nổ mở.

Cái kia mười hai vị cao cấp Giới Vương, nơi nào chống đỡ được ba sao đỉnh cao Thiên Giới một chiêu, như rau hẹ giống như, không có bất kỳ huyền niệm gì một chút tựu bị thu gặt.

Hạc Nha chờ bốn vị Thiên Giới, cùng với đang cùng Kim Thập Nhất Lang, Đồ Sầu kịch chiến Mộ Dung Thùy, đều là dọa cho phát sợ, vội vàng xoay người liền đi.

Tuy rằng bọn họ là Tử Tình cung phụng, nhưng giây phút sống chết, ai còn quản ngươi?

“Ha ha, này hoa sen thế giới, một mình thành không gian, không đem Nhân Đà La lấy đi, ai có thể ly khai?”

Quỷ Tàng khẽ cười một tiếng, cong ngón tay búng một cái, lập tức số thanh thần kiếm phá mộ phần mà ra, ở Thái Huyền kiếm ý hạ hóa thành thực chất, kích bắn mà đi.

Ngày gia, Lăng Sương, đại phượng, Đế Thính, Huyết Khấp.

Vì là năm kiếm tên.

Xẹt qua hư không, trên thân kiếm hiện ra kiếm tên, bùng nổ ra cái thế kiếm ý.

Bị chết quá lâu, giờ khắc này sống lại chớp mắt, từ trước đến nay tử khí quét đi sạch sành sanh, khôi phục năm đó đỉnh cao.

Dương Thanh Huyền trong lòng rung động, Quỷ Tàng khống chế hắn nguyên thần thứ hai, nổ tung Thái Huyền mộ kiếm uy năng, cùng mình hoàn toàn là hai cái cấp số.

“Không!”

Năm người kia vội vàng chạy trốn, nhưng này hư không đã sớm bị Quỷ Tàng nhìn thấu, căn bản trốn không ra.

“Oành! Oành! Oành!”

Ba vị Thiên Giới nhắm mắt chống đối, vẫn như cũ bị thần kiếm bắn thủng thân thể, đương nhiên nổ chết.

Kiếm reo tranh nhưng mà có tiếng, xuyên ở đài sen trên mặt đất, lóe lên mà diệt.

Mộ Dung Thùy cường hành tiếp hạ một kiếm, bị đánh bay ra ngoài, miệng lớn phun ra máu, lồng ngực bị chém nứt, hai đầu gối mềm nhũn, quỳ trên mặt đất, sinh cơ một điểm điểm trôi qua, cả mắt đều là tuyệt vọng cùng không thể tin tưởng.

Chỉ có Hạc Nha ngay lập tức một kiếm, nhưng vẫn như cũ bị vậy cường đại kiếm ý nhập vào cơ thể, chém nát tảng lớn kinh mạch, nôn ra máu, khuôn mặt kinh khủng cùng sợ sệt.

Coi như là Kim Thập Nhất Lang quân cùng Đồ Sầu, cũng là kinh hãi dị thường, nằm mơ cũng không nghĩ tới Quỷ Tàng càng mạnh mẽ như vậy.

Ở Thiên Giới bên trên, một sao một thiên địa, căn bản là không cách nào vượt qua.

Mặc dù là Tử Tình ba sao sơ giai, ở Quỷ Tàng ba sao tột cùng thực lực trước mặt, vẫn như cũ không có bất kỳ sức đánh trả nào.

“Ồ? Lại còn sống sót, xem ra ta đối với cái này quá huyền kiếm ý lý giải, còn chưa đủ a. Làm đối với phần thưởng của ngươi, ta tựu lại ra một kiếm được rồi.”

Quỷ Tàng cười khẩy, Bách Quỷ Dạ Hành ở không trung loáng một cái, liền trực tiếp tuột tay chém tới.

Dương Thanh Huyền truyền âm nói: “Lưu hắn một mạng, có thể mời chào được!”

“Xì!”

Toàn bộ hoa sen hư không, đều bị chiêu kiếm này chém thành hai nửa.

Hạc Nha kinh ngạc đứng ở đó, cúi đầu nhìn mình lồng ngực nơi huyết tuyến, đem cả người đều bổ ra, gương mặt chất phác cùng dại ra.

Sau đó cái kia huyết hóa thành đen kịt, toàn bộ nửa người trên vẽ rơi xuống đi.

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Ngươi cố ý chứ?”

Quỷ Tàng cười hì hì, liếm hạ đôi môi, nói: “Đâu có đâu có, cái này tiểu di tử giữ lại cho ngươi, tương lai nói không chắc còn có thể dùng tới đây.”

Nói vung tay lên, kiếm ý tản ra.

Sau đó vận chuyển nguyên công, dùng sức hút một cái, đem cái kia mười hai vị Giới Vương, năm vị Thiên Giới hồn phách, toàn bộ hút vào bên trong cơ thể.

Này mới hài lòng cười to mấy tiếng, lóe lên trở lại Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Kim liên lớn cánh hoa lớn trên, hơn trăm tên võ giả đem trận chiến này nhìn rõ rõ ràng ràng, đều là kinh khủng muôn dạng, nhìn Dương Thanh Huyền trong ánh mắt, toát ra vô tận hoảng sợ.

Đặc biệt là Vưu Chử, đã sợ choáng váng, răng trên răng dưới răng “Khanh khách” run lên.

Cái kia bị nhốt ở kiếm chi trong bão Tử Tình, cảm thấy được khe hở, vội vàng Long Ngân Tử Đao chém một cái, phá khai bão táp trốn thoát.

Nhưng dựa vào là tóc tai bù xù, cả người bị cắt vỡ lân váy, lộ ra từng đạo từng đạo vết máu, vô cùng chật vật.

Mà khi thấy rõ ràng trước mắt thi thể đầy đất, thịt nát, máu loãng thời điểm, càng là một luồng cảm giác mát mẻ nước vọt khắp toàn thân, lại chuyển vì là sợ hãi không gì so nổi cùng run rẩy, cái kia nhỏ nhắn xinh xắn thân thể đứng ở đó run run rẩy rẩy.

Tự thành vì là Thần Vương nghĩa nữ tới nay, Tử Tình lần thứ nhất cảm giác mình càng là nhỏ yếu như vậy, như vậy bất lực.

Chăm chỉ, khổ tu, cứng cỏi, giãy dụa, đột phá, một đường vọt qua tầng tầng cửa ải, mới tốt không dễ dàng đạt đến đáng sợ ba sao Thiên Giới, cường giả tự tin cùng tôn nghiêm, trong nháy mắt đã bị cái kia tuyệt đại nam tử cái thế kiếm ý đánh nát bấy.

Chiêu hiền đãi sĩ, tan hết gia tài, tốt không dễ dàng chiêu mộ tới mười bảy vị cường giả đỉnh cao, cho mình sử dụng, thành vì chính mình nòng cốt sức mạnh bí mật, trong nháy mắt đã bị cái kia tuyệt đại nam tử cái thế kiếm ý đánh nát bấy.

Tử Tình có loại hoảng hốt cảm giác, chỉ cảm thấy hết thảy đều là đang nằm mơ.

Chính mình khổ cực tạo tất cả, nháy mắt tựu phấn bể nát, hóa thành hư ảo.

Thậm chí mình bây giờ cái này nhìn như cao quý chính là tính mạng, ở một khắc tiếp theo cũng có thể tựu ném mất hết.

Nhưng đợi một trận, Dương Thanh Huyền cũng không có ra tay, mà là đi thẳng về phía cái kia tinh trượng Nhân Đà La, tựa hồ đã đem nàng quên mất.

Tử Tình đứng ở đó một trận ngổn ngang, thậm chí không biết mình giờ khắc này cần phải làm gì, nhưng một cái ý nghĩ đột nhiên trong đầu bốc lên, sau đó tựu không thể ức chế điên cuồng sinh sôi.

Chẳng trách tam tỷ ở mất đi tất cả sức mạnh sau, trái lại trở nên ý khí phấn phát, hóa ra là có một đáng sợ như vậy vị hôn phu, không được, người đàn ông này ta nhất định không thể để tam tỷ được.

Nam nhân như vậy, tương lai đủ để vấn đỉnh Thánh Chủ Thiên Vương.

Nam nhân như vậy, phải là của ta!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2176: Hoang Vu Nơi, Tượng Đá Là Ai?

Dương Thanh Huyền từng bước một hướng về tinh trượng đi đến.

Toàn bộ hoa sen bên trong thế giới, ánh sáng lấp lóe, lẫn nhau chiếu rọi, chỉ có động quang ảnh, cùng với Dương Thanh Huyền tiếng bước chân của, ngoài ra yên lặng có thể nghe thấy nhịp tim đập của chính mình.

Cái kia Nhân Đà La trên màu vàng chín hoàn, đột nhiên tựu nhộn nhạo lên, tỏa ra từng vòng hào quang màu vàng óng, như là có vô số hoa sen từ trong ánh sáng bay ra, giống như mộng như ảo.

Dương Thanh Huyền đưa tay tới, chỉ là nhỏ nhẹ gặp phải một chút trở ngại, liền xuyên qua kết giới, càng một chút bắt ở tinh trượng trên.

Một luồng Huyền Hoàng sức mạnh to lớn, hóa thành vầng sáng khuấy động ra.

Cái kia loại chí cường hệ Thổ sức mạnh, lần thứ hai trấn áp ở mỗi người trên người, trong lòng, như gánh vác núi to.

Mà Dương Thanh Huyền thần thức loáng một cái, càng bị cái kia hệ Thổ Hồng Hoang sức mạnh to lớn xông khuấy động không ngớt, thân thể một điểm điểm hóa làm đất vàng.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, nghĩ muốn thu tay về đến, phát hiện đã không thể, bàn tay cũng không phải là bị hút vào, cái cảm giác này, giống như là tinh trượng đã thành thân thể mình một bộ phận, tan hợp lại cùng nhau.

“Tại sao lại như vậy?!”

Dương Thanh Huyền thân thể ở Nhân Đà La áp bức hạ, lần thứ hai biến thành Thần Hoang Cổ Tinh Thể thứ hai ngăn hồ sơ, liều mạng rống to, muốn chống lại lực lượng này.

Nhưng trong đầu thần thức loáng một cái, cả người giống như là bị hoàn toàn xé rách giống như vậy, “A!” Kêu thảm một tiếng.

Sau một khắc, cảm giác đau nhức nhanh chóng tản đi, Dương Thanh Huyền mở mắt ra, giật mình phát hiện xung quanh hết thảy đều thay đổi.

Ở đây không còn là hoa sen không gian, Tử Tình, Đồ Sầu đám người đều không thấy, mà là mênh mông vô bờ hoang cổ nơi, nồng nặc hệ Thổ hoang khí ở không trung chảy xuôi, như là thế giới tận đầu, thời gian tận thế.

“Chẳng lẽ nơi này là Nhân Đà La nội bộ thế giới?”

Dương Thanh Huyền cảm thụ một chút thiên địa quy tắc, lập tức vững tin không thể nghi ngờ.

Bên trong vùng thế giới này hầu như chỉ có nguyên tố hệ “đất” tồn tại, là một mảnh thuần túy vui “Thổ”, tựu liền trong không khí đều tràn đầy cái kia loại cực kỳ dày nặng trấn áp lực lượng.

Mảnh này rộng lớn vô biên trong không gian, cũng tịnh không phải không hề có thứ gì, ở Dương Thanh Huyền ánh mắt chiếu tới địa phương, có một toà hơn trăm trượng cao đá tảng tế đàn, nhìn thấy được cực kỳ sâu xa cổ lão, đá tảng dù sao cũng hơi tổn hại, một luồng như có như không nhàn nhạt uy áp, từ bên trong sóng tản ra đến, lệnh Dương Thanh Huyền khí huyết ngưng kết, thật giống trong kinh mạch có bụi bặm bế tắc.

Dương Thanh Huyền lại quan sát hạ bốn phía, xác định ánh mắt chiếu tới mấy trăm dặm bên trong, chỉ có như thế một tòa kiến trúc vật, còn dư lại tất cả đều là trống trải hoang cổ đại địa.

Chứng minh toà tế đàn này có thể là Nhân Đà La nội bộ thế giới hạt nhân, chắc cũng là ly khai nơi này lối đi duy nhất, này mới nhún người nhảy lên, bay lên cái kia tế đàn.

Trăm mẫu đại tế đàn đỉnh, khắc đầy toàn bộ phức tạp trận pháp, nhưng ở năm tháng cùng hoang khí ăn mòn hạ, đã mơ hồ không rõ.

Cùng với một vài bức bích hoạ, đều bóc ra hơn phân nửa.

Chỉ ở tế đàn trung ương, dĩ nhiên có một bóng người ngồi xếp bằng trên mặt đất.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, bay qua, gặp thân ảnh kia mi thanh mục tú, trên mặt rõ ràng góc cạnh triển lộ ra, giữa hai lông mày phun trào một loại bễ nghễ thiên hạ tuyệt đại khí chất.

“Vô Tướng Thiên vương?!”

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, phát hiện người này từ lâu hoá đá, sinh cơ hoàn toàn không có.

Chỉ là một vị giống y như thật tượng đá.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình xâu vào, đem tượng đá kết cấu nhìn rõ rõ ràng ràng, nhất thời cực kỳ giật mình.

Bởi vì bức tượng đá này cùng thân thể người cấu tạo hoàn toàn giống như đúc, ngũ tạng lục phủ, gân xương da, thậm chí là chân khí vận hành kinh lạc, đều đầy đủ mọi thứ, chỉ có điều tất cả đều hóa đá mà thôi.

“Lẽ nào đây thật sự là Vô Tướng Thiên vương tọa hóa?”

Ngoại trừ lời giải thích này ở ngoài, tựa hồ rất khó tìm cái khác giải thích hợp lý, bất kỳ thợ thủ công cũng không thể đem tượng đá điêu khắc như vậy hoàn toàn chân thật.

Dương Thanh Huyền ở trên tế đài tìm nửa ngày, ngoại trừ bức tượng đá này, cùng với lượng lớn mục nát trận pháp cùng rơi xuống bích hoạ ở ngoài, lại không có phát hiện bất cứ dị thường nào.

Nhưng Dương Thanh Huyền hay là dùng Hỏa Nhãn Kim Tình, ở đằng kia chút tàn phá bích hoạ bên trong, tìm được một ít tin tức.

Này Vô Tướng Thiên vương là một cái nào đó thế lực lớn Như Lai Pháp Tướng giới thủ lĩnh, sau đó đã trải qua một hồi lớn chiến đấu lớn, mà từ từ suy yếu tiêu vong.

Từ trên bích hoạ tàn khuyết không đầy đủ tin tức tựa hồ có thể dự tính đến, cùng với chiến đấu dĩ nhiên là Ma tộc.

Ở đánh bại Ma tộc sau, Vô Tướng Thiên Vương sở ở thế lực tựu nhanh chóng tan rã, sau đó lại đã trải qua một loạt biến cố, cuối cùng không để lại dấu vết ở lịch sử trong trường hà.

Cái kia tọa hóa tượng đá, từ ngoại hình trên nhìn, cùng vách tường người trong bức họa giống như đúc, có thể phán định là Vô Tướng Thiên vương không thể nghi ngờ, nhưng có phải là bản tôn tọa hóa ở đây, sẽ rất khó nói rồi.

Bích hoạ rơi xuống thái quá nghiêm trọng, còn dư lại tàn dư tin tức không cách nào lấy ra.

Lúc này, Dương Thanh Huyền đột nhiên hoàn toàn biến sắc, ánh mắt vội vàng dán mắt vào cái kia tượng đá hai tay, vốn chỉ là kết một cái đơn giản lên thủ ấn quyết, nhưng mới vừa rồi cũng bất giác, này ấn quyết dĩ nhiên phát sinh ra biến hóa.

Dương Thanh Huyền giật mình đảo qua tượng đá, xác thực không có bất kỳ sinh mạng nào dấu hiệu, cũng không có bất kỳ linh tính đồ vật phụ ở mặt trên.

Bằng không tuyệt đối không thể thoát khỏi hắn Hỏa Nhãn Kim Tình.

“Chuyện gì thế này?”

Ở Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia quyết ấn thời điểm, Vô Tướng Thiên vương tượng đá bắt đầu xuất hiện vết rạn nứt, một chút xíu mở rộng, cuối cùng tản khắp toàn thân, “Rầm” một tiếng tựu triệt để phá nát, bị hoang vu khí thổi một hơi, nhất thời tung bay vào lúc này phế tích trong thiên không, hoàn toàn hóa thành bụi trần.

“Này...”

Dương Thanh Huyền triệt để trợn tròn mắt.

Mà đúng lúc này, nguyên bản bất tỉnh âm u bầu trời, đột nhiên sáng lên một điểm điểm ánh sáng chói lọi, chiếu xuống.

Dương Thanh Huyền giương mắt nhìn lên, phát hiện là Tinh Thần Chi Quang.

Đồng thời ánh sáng không ngừng trở nên nhiều, toàn bộ hoang vu bầu trời hoàn toàn bị mở ra, giống như là màn sân khấu giống như vậy, kéo mở sau, hiện ra một bức xa hoa tranh vũ trụ, soi sáng ở hoang vu trên mặt đất.

Này chút ngôi sao cùng thường ngày thấy tinh không hoàn toàn khác nhau, mà là dựa vào là mười phần gần, từng viên một tinh cầu khổng lồ, trôi nổi trên bầu trời, này hoang vu đại địa giống như là trôi nổi ở vũ trụ.

Dương Thanh Huyền chật vật nuốt xuống hạ, những tinh cầu này có hơn một nghìn, to nhỏ không đều, duy nhất giống nhau chính là, tất cả đều là hệ Thổ tinh cầu.

Dương Thanh Huyền lập tức nghĩ tới một khả năng tính, lúc trước Vô Tướng Thiên Vương Luyện chế này Nhân Đà La thời điểm, trực tiếp đem mấy trăm hệ Thổ tinh cầu nhét vào...

Đây không khỏi cũng quá nghịch thiên rồi chứ?

Nhìn này hơn một nghìn hệ Thổ tinh cầu, tỏa ra chất phác mà to lớn hệ Thổ nguyên lực, quay chung quanh ở hoang vu đại địa bốn phía xoay tròn, Dương Thanh Huyền có cảm giác hoảng hốt.

Đột nhiên một cái giật mình, tâm thần một nhiếp, liền từ nơi hoang vu này đi ra.

Trong nháy mắt tiếp theo, Dương Thanh Huyền phát hiện mình còn đứng ở hoa sen trong kết giới, đồng thời cầm trong tay Nhân Đà La, chỉ có điều tinh trượng trên cái kia loại cường đại xung kích lực lượng, đã đối với chính mình không tạo thành bất luận ảnh hưởng gì.

Dương Thanh Huyền nội tâm mừng như điên, biết mình đã thu được món bảo vật này tán thành.

Mặc dù không biết làm sao bị công nhận, nhưng hết sức hiển nhiên, mình đã có thể tùy ý sử dụng nó.

Ngay lập tức dùng sức nhấc một cái, đem Nhân Đà La từ trên đài sen nâng lên.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2177: Nhớ Tới Thay Đổi Người, Cô Gái Tuyệt Sắc

“Ầm ầm!” Toàn bộ hoa sen thế giới kịch liệt rung động.

Dưới chân đài sen, cùng với bốn phía ánh sáng chi hoa cánh hoa bắt đầu tan vỡ.

“Không được! Sẽ không xảy ra chuyện chứ?”

Trong đám người một trận kinh khủng.

Tử Tình cũng hơi đổi sắc mặt, nhưng phát hiện Dương Thanh Huyền một mặt hờ hững, đứng ở đài sen trung ương, cẩn thận chu đáo cái kia Nhân Đà La, hoàn toàn không bị này ngoại giới nhân tố quấy rầy, không khỏi tâm hồn thiếu nữ đại động, thầm nghĩ không hổ là ta Tử Tình nhìn trúng nam nhân, thiên địa vỡ ở trước mắt mà mặt không biến sắc.

Trong lúc nhất thời càng cũng trong lòng bình tĩnh, đối với này thiên băng địa liệt tư thế hoàn toàn không có phản ứng.

Tốt ở chấn động cũng không có kéo dài bao lâu, chỉ là hoa sen thế giới chậm rãi biến mất, hóa thành từng sợi từng sợi hào quang, theo gió tung bay đi.

Ràng buộc mọi người sức mạnh cũng hoàn toàn không gặp, mỗi người chỉ cảm thấy trên người một nhẹ, tựu khôi phục tự do.

Trước mắt thế giới, lần thứ hai về tới Hoang Hà bầu trời.

Chỉ có điều trong sông lại không có nồng nặc kia hệ Thổ uy áp, nhưng như cũ đục không chịu nổi, đầy rẫy cực mạnh hệ Thổ nguyên lực, dù sao vô cùng lâu đời năm tháng tới nay đều như vậy, rất khó trong lúc nhất thời bị thay đổi.

Mọi người giải thoát sau, ánh mắt tất cả đều nhìn Dương Thanh Huyền trong tay tinh trượng, lộ ra khát vọng thần sắc tham lam, nhưng không có bất kỳ người nào dám lên trước cướp giật, thậm chí nói ra bất mãn.

Tử Tình đem chính mình sửa sang lại hạ, tẩy đi đầy người chật vật cùng vết máu, xinh đẹp cười nói: "Chúc mừng Thanh Huyền ca ca mừng chí bảo."

Anh rễ xưng hô trực tiếp đổi thành ca ca.

Dương Thanh Huyền đem Nhân Đà La vừa thu lại, nhàn nhạt nhìn nàng một cái, nói: "Nhìn ở Tử Tâm Thần Vương mặt trên, ta lần này không làm khó dễ ngươi, nhưng hi vọng ngươi có thể tự lo lấy."

Nói, liền bắt chuyện Đồ Sầu, Kim Thập Nhất Lang quân, Nhan Sư Cổ đám người, ngang qua Hoang Hà mà đi.

Tử Tình vội vàng đuổi tới, kêu lên: "Thanh Huyền ca ca chờ ta."

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Chớ cùng ta!"

Tử Tình dừng bước lại, tiểu nữ sinh tựa như giậm chân một cái, cao giọng nói: "Đúng rồi, Thanh Huyền ca ca nếu như đối với tam tỷ không hài lòng, sớm cho kịp đi theo Mẫu Thượng nhắc đến, để Mẫu Thượng thủ tiêu hôn sự này, sau đó sẽ đổi... Đổi... Đổi một người, nói thí dụ như, Thanh Huyền ca ca cảm thấy ta làm sao?"

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, hạ thấp xuống đầu càng chạy càng nhanh, chỉ có một câu nói xa xa bay tới, "Không hiểu ra sao, bệnh thần kinh."

Tử Tình ngự không đứng trên Hoang Hà, đột nhiên “Khanh khách” nở nụ cười, mặt rất vui vẻ gió, đắc ý nói: “Hừm, tựu ngay cả ta ưu tú như vậy nữ tử đều xem thường, đi đi nhanh như vậy, thật không hổ là ta Tử Tình nhìn trúng nam nhân. Dương Thanh Huyền, ngươi là của ta rồi. Bất kỳ nghĩ muốn chia sẻ người đàn bà của ngươi, bất kể nàng là Tử Nhan vẫn là Tử Hà, ta đều sẽ không đáp ứng, Hừ!”

Bóng người loáng một cái, cũng đồng dạng vượt qua Hoang Hà mà đi.

Chờ này chút người đi rồi, Vưu Chử, Đa Cát đám người mới từng cái từng cái thở một hơi, từ lâu là lạnh cả người mồ hôi.

Đặc biệt là Vưu Chử, sớm đã sợ đến không được rồi, giờ khắc này còn ở há mồm thở dốc, đầy đầu tất cả đều là mồ hôi hột, liều mạng lau chùi.

Đa Cát liếc mắt nhìn hắn, nói: “Vưu Chử huynh, khà khà, nhặt lấy về một cái mạng a.”

Vưu Chử sắc mặt trắng bệch, nhẹ rên một tiếng, sau đó phát hiện rất nhiều người đều đang nhìn hắn, khóe miệng mỉm cười lộ ra giễu cợt biểu hiện, không khỏi bỗng nhiên rống to, quát lên: “Nhìn cái gì? Ai lại nhìn ta xé ra hắn!”

Này mới sợ đến mọi người quay đầu đi, nhưng vẫn như cũ có không ít đánh giá thấp tiếng truyền lọt vào trong tai, “Cắt, điên cuồng cái gì điên cuồng, ở Dương Thanh Huyền trước mặt còn chưa phải là cùng một đống s tựa như, liền biết chỉ biết bắt nạt kẻ yếu.”

Vưu Chử tức giận hàm răng khanh khách vang vọng.

Đột nhiên, một đạo dễ nghe thanh âm cô gái truyền đến, “Kỳ quái, mới vừa rồi còn rõ ràng mạnh mẽ đến mức đáng sợ hệ Thổ nguyên lực ba động, làm sao chớp mắt bên dưới sẽ không có?”

Âm thanh nhẹ nhàng nhu nhu, hết sức tốt nghe, vì lẽ đó trêu đến không ít người liếc mắt.

Chỉ thấy một vị tuyệt diệu dáng người nữ tử, chẳng biết lúc nào xuất hiện ở Hoang Hà trên, quanh thân đều lóe lên thánh khiết hào quang.

Hơn trăm tên võ tu, không khỏi là nhìn ngây dại.

Tử Tình bản ý là sinh ở trên đám mây nữ tử, khuôn mặt đẹp cao quý, không gì tả nổi, nhưng cùng cô gái trước mắt này so ra, rồi lại chênh lệch một bậc, thậm chí chênh lệch mấy cái này cấp bậc.

Toàn bộ La Phù cảnh giới, thậm chí Mục Hải Vực Giới, đều chưa từng thấy quá như vậy nữ nhân xinh đẹp.

Còn có vừa nãy cái kia cực kỳ thanh âm dễ nghe, hầu như đem tất cả mọi người nam nhân toàn bộ hấp dẫn.

“Ùng ục!” Lượng lớn nuốt tiếng nuốt nước miếng bốn hạ vang lên.

“Chủ nhân, tựa hồ là trong sông có cái gì hệ Thổ chí bảo, bị người khác lấy mất.” Nữ tử phía sau, một vị tướng mạo khôi ngô lại khó coi dị tộc cung kính nói ra.

Mọi người này mới phát hiện, nữ tử đứng phía sau năm người tướng mạo xấu xí quái nhân, chỉ vì nữ tử quá đẹp đẽ, vì lẽ đó theo bản năng liền đem năm người này bỏ quên.

Đa Cát con ngươi co rụt lại, kinh ngạc nói: “Thích Tá?”

Cái kia năm cái quái nhân trên người, đều tỏa ra hùng hậu hỗn loạn lực lượng, chính là từ bảy mươi ba vực giới tới được năm vị

Thích Tá: Khắc Tư, Đô Đô, Brath, Kiệt Tư, Khố Mỗ.

Mà này xinh đẹp dọa người nữ tử, chính là bị Vạn Cổ Trường Không đánh khóc sau chạy thoát Lạc Đinh Lan.

“Há, thật sao?” Lạc Đinh Lan nhìn phía mọi người, hỏi: “Thật là thế này phải không?”

Vưu Chử nghĩ đến hạ, ôm quyền nói: “Chính là. Này Hoang Hà bên trong, vốn là Vô Tướng Thiên vương chí bảo Nhân Đà La, bị một vị gọi Dương Thanh Huyền nam tử lấy đi.”

“Nhân Đà La!”

“Dương Thanh Huyền?!”

Lạc Đinh Lan sửng sốt hạ, trên mặt lộ ra khó tin vẻ mặt.

Khắc Tư cau mày nói: “Sẽ không trùng hợp như vậy chứ? Hơn nữa chúng ta quen biết chính là cái kia Dương Thanh Huyền, chỉ là thất tinh Giới Vương mà thôi, quá khứ mấy tháng, nhiều nhất cũng là tăng lên tới tám sao. Ở đây nhiều như vậy cao cấp Giới Vương, còn có mấy vị Thiên Giới, không thể ở bọn họ mí mắt sau đó đem Nhân Đà La lấy đi.”

Lạc Đinh Lan gật đầu nói: “Hừm, vậy hẳn là là trùng hợp.”

Trầm ngâm hạ, lại nói: “Nhân Đà La chính là Vô Tướng Thiên vương năm đó luyện chế hệ Thổ chí bảo, nội hàm ba ngàn thế giới, uy lực được. Hơn nữa vừa vặn thích hợp ta dùng. Lần này tới Cổ Tinh Giới mục đích lớn nhất, chính là vì món chí bảo này, không thể sai sót.”

Khắc Tư hướng về Vưu Chử hỏi: “Không biết cái kia Dương Thanh Huyền ly khai đã bao lâu, dài đến như dáng dấp ra sao, lại là cảnh giới cỡ nào?”

Vưu Chử nói: “Vừa rồi ly khai trong thời gian ngắn, hiện tại quá khứ hết sức dễ dàng đuổi theo, dáng vẻ...” Giơ tay lên, lăng không hóa ra một đạo quang ảnh, chính là lúc trước Dương Thanh Huyền dáng dấp, nói: “Nặc, chính là bộ dáng này, thực lực là cửu tinh trung giai, bất quá... Hắn có một nguyên thần thứ hai...”

“A!!” Lạc Đinh Lan kinh hô một tiếng.

Khắc Tư chờ năm người, tương tự há to mồm, nhìn cái kia quang cảnh bên trong Dương Thanh Huyền, kinh ngạc nói không ra lời.

Đô Đô hét lớn: “Sẽ không trùng hợp như vậy chứ? Đúng là hắn!”

Lạc Đinh Lan thần sắc trên mặt bất định, nhìn chằm chằm Hoang Hà phía trước, đầy mặt vẻ giận dữ, nhưng cũng có một tia sợ hãi ở trên mặt, nghĩ đến con hầu tử kia, không khỏi sắc mặt trắng bệch.

Vưu Chử sững sờ nói: “Các ngươi quen nhau?”

Nhìn dáng dấp của bọn họ, tựa hồ không chỉ có nhận thức, hơn nữa còn có sâu đậm quan hệ.

Lạc Đinh Lan thực lực sâu không lường được, Vưu Chử trực giác tựu cảm thấy trên mình, thậm chí khả năng còn muốn vượt qua Tử Tình.

Đáng sợ như vậy một người phụ nữ, ở gặp được Dương Thanh Huyền hình ảnh thời điểm, trên mặt lại không hề che giấu chút nào lộ ra ý sợ hãi.

Này không chỉ có để Vưu Chử, tương tự để tất cả mọi người tại chỗ, đều đối với Dương Thanh Huyền lại xem trọng mấy phần.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2178: Viễn Cổ Chiến Trường, Lệnh Người Bất An Đại Điện

Khắc Tư đồng dạng lòng vẫn còn sợ hãi, cẩn thận hỏi: "Chủ nhân là sợ..."

Lạc Đinh Lan sắc mặt khó coi, gật gật đầu, lo lắng nói: "Nếu như Nhân Đà La ở trong tay hắn, tựu thật sự phiền toái."

Khắc Tư nói: "Vậy chúng ta còn có muốn hay không..."

Lạc Đinh Lan trầm ngâm hạ, nói: "Muốn! Thật vất vả tìm được Vô Tướng Thiên Vương Bí bảo, toàn bộ nam bộ vũ trụ bên trong, tựu món binh khí này thích hợp nhất ta. Chúng ta hãy đi trước nhìn thấy, hành sự cẩn thận."

Khắc Tư nói: "Được."

Ngay lập tức, một chủ năm người hầu, tựu hóa thành màu xanh lam độn ánh sáng, vượt qua Hoang Hà mà đi.

Này một khúc nhạc dạo ngắn, để trong mọi người tâm càng thêm cảm giác khó chịu.

Đa Cát nhìn Vưu Chử một chút, đột nhiên cười lạnh nói: "Vưu Chử huynh, vừa nãy hướng về cô gái này tiết lộ Dương Thanh Huyền hành tung, sợ là muốn mượn cô gái này tay, tới đối phó Dương Thanh Huyền đi. Ha ha, có thể nhìn dáng dấp, tựa hồ cũng không thể thành công a. Nếu như tương lai Dương Thanh Huyền biết việc này, Vưu Chử huynh tháng ngày sợ là..."

Vưu Chử sợ đến mặt không có chút máu, cả giận nói: “Đừng vội ngậm máu phun người! Ta trước cùng Thanh Huyền đại nhân cũng coi như là không đánh nhau thì không quen biết. Luận bàn một hồi sau, đối với Thanh Huyền đại nhân thực lực cùng đối nhân xử thế đều vạn phần kính nể. Ta Vưu Chử cả đời này, chỉ khâm phục quá mười bốn người, đằng trước mười ba người chính là bốn Thánh Chủ, tám vực Thiên Vương, đại Thần Vương, này người thứ mười bốn chính là Thanh Huyền đại nhân. Làm sao có khả năng sẽ làm ra hại Thanh Huyền đại nhân chuyện đến. Đa Cát ngươi ở đây loạn nói láo đầu, ta cùng với ngươi không đội trời chung! Chuyện này, mong rằng chư vị đều cùng ta làm cái chứng minh.”

Nói, hướng về mọi người ôm quyền chắp tay, mười phần thành kính dáng dấp cung kính.

Vưu Chử dù sao cũng là một sao đỉnh cao Thiên Giới, cũng không ai dám chọc giận hắn, hơn nữa cũng đồng ý bán cái mặt mũi, đều là dồn dập nói ra: “Đại nhân nói rất có lý, chúng ta chờ tự làm chứng minh.”

Vưu Chử lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, sau đó hung ác trợn mắt nhìn Đa Cát một chút, cái này mối thù xem như là kết.

…

Dương Thanh Huyền mang theo Đồ Sầu đám người tiếp tục hướng phía trước chạy đi.

Chỉ là đi ngang qua một cái Hoang Hà, tựu thu được như vậy cơ duyên lớn, không chỉ có đột phá đến cửu tinh trung giai Giới Vương, còn thu được Nhân Đà La loại này chí bảo.

Để hắn đối với đón lấy bí tàng, càng thêm cực kỳ mong đợi.

Đoàn người phi bôn hồi lâu, hoang cổ cả vùng đất khí tức mục nát càng ngày càng nặng, phảng phất ở hướng về cái gì khu vực trung tâm tới gần.

Dương Thanh Huyền ở không trung ngừng lại, đột nhiên cúi người bay xuống, rơi ở một mảnh hố sâu trước.

Bên trong tất cả đều là hoang vu tảng đá, hạt cát, nhưng cũng có nửa cái khô lâu lộ ở bên ngoài, tỏa ra nhạt hào quang màu xanh lục.

Nhan Sư Cổ nói: “Người này không biết chết rồi bao lâu, thiên địa đều hóa thành phế tích, hắn lại còn xương cốt không nát, có thể thấy được trước người tất nhiên là cường giả cái thế, hơn nữa sợ là bất nhất giống như cường.”

Dương Thanh Huyền vung tay lên, một luồng gió thì khoác lác quá khứ, đem cái kia khô lâu chung quanh cát đá toàn bộ thổi mở, lộ ra khô lâu càng nhiều hơn bộ phận đến.

Bên tay phải ngón út trên, còn mang theo một cái màu đen giới tử, chỉ có điều ánh sáng lộng lẫy độ hầu như không còn.

Là nhẫn chứa đồ tử.

Trong mọi người tâm đột nhiên sinh ra mong đợi cảm giác đến, không biết bên trong hay không còn có đồ vật.

Dương Thanh Huyền cẩn thận đem lấy xuống, sau đó thần thức quét qua, giới tử “Ầm” một tiếng nổ ra, bên trong rơi ra ra tảng lớn bụi bậm, cùng với nồng nặc khí tức mục nát.

Ở thời gian trôi qua hạ, cái gì đều không tồn tại nữa.

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Tiếp tục đi thôi.”

Ngay lập tức, mọi người tiếp tục hướng phía trước bay đi.

Cả vùng đất mục nát cùng hoang vu càng ngày càng nghiêm trọng, đồng thời khắp nơi là loang loang lổ lổ dấu vết, tuy rằng trải qua ngàn tỉ năm tuế nguyệt, nhưng vẫn như cũ có thể thấy, ở đây đã từng là một chỗ lớn đại chiến trường, lan tràn không biết bao nhiêu vạn dặm.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nhớ tới Nhân Đà La bên trong cái kia chút tàn phá trên bích hoạ, liên quan với đại chiến ghi chép.

Vô Tướng Thiên Vương sở ở Như Lai Pháp Tướng giới chống lại Ma tộc, lẽ nào nơi này chính là năm đó chiến trường?

Dương Thanh Huyền một đường quan sát qua đi, rất nhanh tựu khẳng định nội tâm ý nghĩ.

Càng đến gần hạt nhân nơi, trên đất hài cốt thì càng nhiều, ngoại trừ thi hài ở ngoài, còn có lượng lớn tán lạc binh khí, chỉ có điều tùy ý đụng vào, tựu hóa thành bụi bay.

Nhưng cũng không có thiếu ngàn tỉ năm bất hủ đồ vật, thì bị mọi người thu tập.

Di tích chiến trường bên trong bắt đầu xuất hiện đại lượng người xa lạ, đều là tiến vào hoang cổ nơi võ tu, chỉ có điều cũng chưa cùng Dương Thanh Huyền bọn họ cùng nhau thông qua Hoang Hà, hẳn là xúc động cái gì quy tắc không gian, từ một chỗ khác tới được.

Mọi người giữa lẫn nhau đều có vẻ hơi cơ hội, cách xa nhau khá xa tựu biết bình đánh giá cân nhắc hạ, phát hiện mình tu vi cách biệt quá lớn, liền lập tức ly khai.

Miễn cho xích tới gần gặp phải kẻ ác hoặc là bệnh thần kinh, trực tiếp rơi vào tử vong trong lúc nguy hiểm.

Trên mặt đất ngoại trừ binh khí cùng vật phẩm hài cốt tăng nhanh ở ngoài, còn có một chút tàn tạ di tích cũng bắt đầu lục tục xuất hiện.

Dương Thanh Huyền đám người trải qua mấy cái phá toái tế đàn, nhưng mặt trên ngoại trừ một ít nát binh khí ở ngoài, không có thứ gì.

Nhưng có thể lưu đến bây giờ phá nát binh khí, cũng là tuyệt hảo vật liệu, cầm nấu lại cũng có thể bán cái không rẻ giá tiền.

Khi đi ngang qua một cái tế đàn thời điểm, đột nhiên xa xa truyền đến to lớn tiếng đánh nhau.

Bởi vì chiến trường mười phần rộng rãi, hơn nữa kiến trúc cực nhỏ, bất kỳ tranh đấu đều vô cùng dễ gợn sóng mở, đưa tới cường giả quan tâm.

Nhan Sư Cổ hỏi: “Chúng ta có cần tới hay không nhìn?”

Kim Thập Nhất Lang quân nói: “Nếu như phát hiện vật gì tốt, qua xem một chút có lẽ có thể kiếm bộn. Nhưng nếu như chỉ là mấy người ân oán cá nhân, sẽ không có ý nghĩa.”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình quét nhìn qua, cái kia nơi tranh đấu còn ở trong mắt hắn có thể đạt được phạm vi ở ngoài, chỉ có thể nhìn thấy kịch liệt sóng năng lượng, trầm ngâm hạ nói ra: “Trong này giải quyết ân oán cá nhân khả năng không lớn. Trừ phi là sinh tử đại thù, bằng không đều sẽ tận lực khắc chế chính mình. Ta đoán quá nửa là xuất hiện vật gì tốt.”

Kim Thập Nhất Lang quân nói: “Vậy chúng ta quá khứ.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Được.”

Đoàn người lập tức hướng phía đó bay đi.

Dương Thanh Huyền đã nghiễm nhiên là mọi người thủ lĩnh, bất luận người nào có ý nghĩ đều sẽ cố vấn hắn, ý kiến của hắn cũng sẽ không có người sẽ phản đối.

Một lát sau, cái kia tranh đấu gợn sóng trở nên yếu ớt hạ xuống, cho đến biến mất.

Hoặc là đột nhiên không đánh, hoặc là có người chết, kết thúc.

Không bao lâu, đoàn người đều là lấy làm kinh hãi, phát hiện ở phía trước trên mặt đất, dáng sừng sững đứng sừng sững một toà nguy nga đại điện, nguy vĩ đại Hùng Kỳ.

Ở đại điện phía trước, còn có sóng năng lượng chưa tản đi.

Mấy chồng phá toái huyết nhục cùng thi thể rải rác nằm ở trước điện.

Dương Thanh Huyền bay qua thăm thêm vài lần, nói: “Đều là cao cấp Giới Vương thực lực, mạnh nhất một người là cửu tinh hậu kỳ. Có thể giết bọn họ, không phải cửu tinh đỉnh cao, chính là nửa bước Thiên Giới, cũng hoặc là Thiên Giới.”

Kim Thập Nhất Lang quân cười thầm: “Cái kia thực lực như vậy, đối với chúng ta hoàn toàn không tạo được bất kỳ nguy hiểm nào, hiện tại tựu vào điện còn là như thế nào?”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, hướng về cung điện kia nhìn tới, luôn cảm thấy dị thường kỳ quái.

Cung điện này tạo hình không ra ngô ra khoai, hết sức kỳ lạ, cho hắn một loại phi thường đột ngột hơn nữa cảm giác không khoẻ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2179: Chính Tà Hợp Nhất, Ma Tủy Toản

Nhan Sư Cổ nói: “Thanh Huyền huynh cũng phát hiện sao?”

“Hả?” Dương Thanh Huyền nói: “Chỉ là cảm thấy rất kỳ quái, cũng không có phát hiện cái gì, hơn nữa...”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, lại nói: “Hơn nữa kiến trúc này vô cùng kỳ quái.”

Hắn nói liên tục hai tên kỳ quái, lại giải thích: “Ta ở Nhân Đà La bên trong thế giới, gặp được một ít hết sức tàn phá bích hoạ, mặt trên có một ít kiến trúc miêu tả, tựa hồ cùng cung điện này có chút giống, nhưng cũng có hoàn toàn khác nhau.”

Nhan Sư Cổ hỏi: “Như thế nào miêu tả?”

Dương Thanh Huyền lúc này hướng về hư không khoa tay mấy lần, đem trong đầu mình ấn tượng miêu tả đi ra.

Vẫn là tàn tạ không hoàn toàn miêu tả, nhưng trong đó mấy chỗ đặc thù, đích xác rất trước mắt đại điện có chút tương tự, có thể toàn thể rồi lại hoàn toàn bất đồng.

Thậm chí tựu liền phong cách kết cấu, đều giống thật mà là giả.

Bích hoạ bên trong miêu tả, đều là một mảnh thánh khiết trang nghiêm cảnh tượng.

Mà trước mắt phía trên tòa đại điện này, có địa phương thánh khiết trang nghiêm, có địa phương nhưng là âm u đen tối, duy nhất giống nhau chính là, mỗi một chỗ địa phương, đều cực kỳ hùng vĩ mỹ lệ, khí thế rộng rãi.

Nhan Sư Cổ nói: “Ta hiểu được.”

Hắn nhìn đại điện, lộ ra mê muội giống như vẻ mặt, nói ra: “Chẳng trách cái khác di tích đều phá huỷ, chỉ có này điện tàn lưu lại. Đây là hai toà đại điện lẫn nhau thôn phệ sau hình thành đồ chẳng ra gì. Tụ tập chính tà lực lượng, chính phản lực lượng, chính ma lực, do đó đạt đến cân bằng, mới đã biến thành bộ dáng này.”

Mọi người toàn bộ đều ngây dại.

Nhưng cẩn thận nhìn tới, xác thực như là hai toà phong cách tuyệt nhiên bất đồng, nhưng cũng đồng thời hùng vĩ đẹp lạ thường đại điện dung hợp lại cùng nhau “Kiệt tác”.

Đồ Sầu cổ quái nói: “Còn sẽ có loại chuyện thế này? Chẳng lẽ không phải là hai cái binh khí chạm vào nhau, sản sinh ra thứ ba món binh khí?”

Nhan Sư Cổ nói: “Ngươi nói tình huống cũng là có thể xuất hiện, nhưng cực kỳ xa vời, mà đại điện cùng binh khí bất đồng, càng nhiều hơn chính là không gian kết cấu cùng bốc hơi lên, tương dung với nhau tuy rằng cũng xác suất cực thấp, nhưng có qua vài lần ghi chép. Chỉ có điều chính mắt thấy được, vẫn là lần đầu tiên.”

Dương Thanh Huyền nói: “Kỳ quái như thế, đã như vậy khó được, thì càng muốn vào xem một chút. Nhưng mọi người cẩn thận một chút, này điện trải qua ngàn tỉ năm bất diệt, tất nhiên không giống.”

Lúc này, lại có không ít độn ánh sáng đi về phía bên này.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, bắn ra vẻ hoảng sợ, trầm giọng nói: “Không được! Tại sao là bọn họ!”

Trong đó có một mảnh độn ánh sáng, chính là Lạc Đinh Lan cùng năm vị Thích Tá.

Đồ Sầu đám người giật nảy mình, có thể để Dương Thanh Huyền như vậy sắc mặt ngưng trọng người, sợ lai lịch lớn đến đáng sợ.

Nhưng Dương Thanh Huyền vẫn chưa quá giải thích thêm, chỉ nói: “Đến mấy cái theo ta có quan hệ người, thực lực cực mạnh, mọi người cẩn thận một chút.”

Liền cùng mọi người kính thẳng vào trong đại điện.

Vừa vào trong đó, đều là sắc mặt chợt biến.

Không gian bên trong quy tắc mười phần ổn định, nhưng cũng hết sức quái dị, trước mắt không có thứ gì, chỉ là một cái quanh co khúc khuỷu đường nối, hơn nữa xây dựng lối đi vật liệu, cũng là đa dạng đủ mẫu mã, để người ngổn ngang.

Xem ra cung điện này không chỉ có là ngoại hình, tựu thông gia mặt đều hoàn toàn thác loạn.

Dương Thanh Huyền đám người cười khổ không thôi, chỉ có thể theo đường nối đi.

Cũng không lâu lắm, sẽ đến một gian trước đại điện, bị một tầng mờ mịt hào quang ngăn trở, không cách nào vào bên trong.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Lúc trước đi vào người, ta cũng không có gặp phải, một đường đi tới cái này cũng không có xuất hiện lối rẽ. Xem ra không gian của các ngươi kết cấu cũng là cổ quái kỳ lạ. Không biết điện này bên trong sẽ có cái gì.”

Chỉnh đại điện cũng là lung ta lung tung hợp lại mà thành, cửa không có bất kỳ cửa lớn các loại, chỉ có một tầng nhàn nhạt kết giới.

Dương Thanh Huyền triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình cũng nhìn không ra nội bộ.

Ngay lập tức trực tiếp lấy ra chiến kích, đâm tới.

Chiến kích không có bất kỳ trở ngại tựu thăm dò vào trong đó, từng vòng sóng gợn ở xuyên vào địa phương khuếch tán, mười phần dẻo dai dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền rút ra lượt chiến đấu kích, lăng không vừa bổ.

Một đạo hư quang khuếch tán quá khứ, chém vào bên trong, vô ảnh vô tung biến mất.

Kim Thập Nhất Lang nói ra: “Đại nhân, ta đến thử xem.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, liền lui trở về.

Kim Thập Nhất Lang quân hai tay vận quyết, toàn bộ không gian nhiệt độ nháy mắt ngã xuống, đại trước cửa điện bốn phía toàn bộ bị đóng băng ra một tầng băng thật dầy sương.

Tựu cả kia mờ mịt hào quang cũng ngưng kết ở.

Kim Thập Nhất Lang quân cười nhạo một tiếng, trở tay một chưởng đập tới.

“Oành!”

Toàn bộ phòng ngự càng cứ như vậy bị phá mở.

Đoàn người lập tức lọt vào trong đó.

Không khỏi bị nhìn thấy trước mắt sợ hết hồn.

Đây là một chỗ hoa lệ mà to lớn cung điện, ngoại trừ từng căn từng căn thông thiên cự trụ ở ngoài, còn có từng ngọn loại nhỏ tế đàn trôi nổi hư không.

Mỗi căn trên cây cột đều mài dũa kỳ quái hung thú cùng các loại núi sông địa thế, trang trọng nghiêm túc, hùng vĩ khí phách, mà cái kia chút tế đàn nhưng toàn bộ lộ ra hắc ám khí tức, mặt trên kết ra đen đặc một tầng, chính là máu tươi ngưng tụ sau, trải qua sâu xa năm tháng trầm tích mà thành.

Đồng thời mỗi cái loại nhỏ trên tế đàn, đều chiếm cứ một cái ma vật pho tượng.

Các có hình thái, pháp tướng bất đồng, hoặc nhân, hoặc thú, hoặc quái, hoặc quỷ, thậm chí hoặc vật.

Hai loại tuyệt nhiên ngược lại khí thế hoàn mỹ dung hợp ở đây nhất điện bên trong.

Đồng thời ở bên trong cung điện, sớm có bảy tám đạo bóng người, đứng ở trong điện ngước nhìn này chút trụ đá cùng tế đàn, hóa ra là có khác nhập khẩu, thậm chí còn không chỉ một cái.

Gặp Dương Thanh Huyền đám người vào bên trong sau, đều là cảnh giác liếc mắt nhìn, đặc biệt là nhìn thấy Đồ Sầu cùng Kim Thập Nhất Lang sau, đều là lộ ra hơi kinh sắc, hết khả năng xa cách đây chút người.

Dương Thanh Huyền đem trọn cái trong điện cảnh tượng toàn bộ thu vào đáy mắt, thấp giọng hỏi nói: “Sư Cổ huynh, tựa hồ không có thứ gì, nhưng những người này trong ánh mắt tất cả đều là vẻ phấn khởi, chẳng lẽ là ta bỏ quên cái gì?”

Nhan Sư Cổ trong đôi mắt cũng là phấn khởi biểu hiện, trả lời: “Ha ha, Thanh Huyền huynh đối với Ma tộc sợ là không rõ lắm giải chứ?”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, nói: “Hiểu rõ không nhiều.” Nói không đủ hiểu lời không khỏi không thật, hắn chính là cùng Ma tộc đánh qua nhiều lần liên hệ.

Nhan Sư Cổ gật đầu, chỉ vào mặt trên từng toà từng toà trôi nổi tế đàn nhỏ, nói ra: “Này chút trên tế đàn ma vật, tất cả đều là dùng Ma Tủy Toản chế tạo thành.”

“Ma Tủy Toản!”

Lần này không chỉ có Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, Kim Thập Nhất Lang đám người mỗi cái giật mình không thôi.

Đồ Sầu nói: “Làm sao sẽ có nhiều như vậy Ma Tủy Toản? Thật bất khả tư nghị!”

Nhan Sư Cổ gật đầu nói: “Ma Giới bên trong, ngàn tỉ năm ma khí lắng đọng, mới có thể đản sinh ra một chút xíu Ma Tủy Toản đến. Này chút Ma Tủy Toản, đích thật là thật là đáng sợ. Cái này cần lắng đọng bao nhiêu cái Ma Giới vị diện ma khí a.”

Nhan Sư Cổ cũng là khiếp sợ dị thường, ánh mắt không ngừng hướng về cái kia chút giống y như thật pho tượng nhìn tới.

Đồ Sầu liếm hạ đôi môi, “Ha ha” cười nói: “Vậy còn chờ gì? Trực tiếp toàn bộ thu rồi, ai dám cướp, trước hết giết người!”

Nói, ánh mắt hữu ý vô ý liếc nhìn xa xa cái kia chút người.

Lệnh những võ giả kia toàn bộ đều đổi sắc mặt, từng cái từng cái vẻ giận dữ đầy mặt, nhìn chăm chú lại đây.

Trong đại điện bầu không khí một chút trở nên căng thẳng mà xơ xác.

Nhan Sư Cổ trầm ngâm nói: “Này chút người đi vào hồi lâu, cũng không có nhúc nhích, sợ là có cái gì chúng ta còn không có vật phát hiện chứ?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2180: Năm Trăm Tế Đàn, Lưu Kim Ma Cung

Một vị trên người mặc huyền trường bào màu xanh ông lão, cửu tinh hậu kỳ thực lực, lạnh như băng ánh mắt nhìn sang, cười lạnh nói: “Mấy vị ỷ vào chính mình thực lực mạnh mẽ tựu nghĩ xằng bậy, không ngại thử xem.”

Lão giả này trên mặt mang theo màu đen, hai con ngươi đen kịt một màu vô quang, hiển nhiên là ma tu võ giả.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, liền ôm quyền nói: “Chư vị không lấy làm phiền lòng, là bằng hữu ta ngôn ngữ không đúng, xông tới mạo phạm mọi người. Chính là thứ tốt người gặp có phần, chúng ta tự nhiên không thể độc chiếm. Không biết này chút Ma Tủy Toản có gì kiêng kỵ, lệnh mọi người đều giương mắt nhìn, cũng không người ra tay?”

Vị lão giả kia liếc mắt nhìn Dương Thanh Huyền, lại nhìn hạ Đồ Sầu cùng Kim Thập Nhất Lang quân, hơi trầm ngâm.

Bọn họ kiêng kỵ là Đồ Sầu cùng Kim Thập Nhất Lang hai vị Thiên Giới chi chủ, nhưng nhìn những người này dáng vẻ, tựa hồ cũng vây quanh Dương Thanh Huyền, lấy hắn vì là tôn.

Hẳn là nhà ai nhất lưu thế lực đại công tử, thậm chí có thể là Thánh Tông danh tộc một mạch, như vậy mới có thể có Thiên Giới chi chủ hộ vệ.

Ông lão không dám quá mức thất lễ, ôm quyền trả lời: “Ma Tủy Toản là Ma Thạch bên trong giá trị cao nhất một loại, cần cực mạnh ma khí hải, trải qua ngàn tỉ năm lắng đọng mới có thể sinh ra như vậy một khối nhỏ, hơn nữa tính chất vô cùng không ổn định. Cần có đặc thù ngọc thạch dùng để cất giữ. Ở đây khổng lồ như vậy Ma Tủy Toản bầy, nhất định chính là không thể tưởng tượng nổi, sợ là nơi đây trong vũ trụ, không bao giờ tìm được nữa thứ hai nơi như thế này. Mà Ma Tủy Toản chỉ cần một xử lý không tốt, tựu sẽ hàng cởi xuống. Lão phu thực tại không thể nào tưởng tượng được, nếu như to lớn Ma Tủy Toản bầy, một khi hàng giải...”

Trong thanh âm mang theo một tia sợ hãi, nhưng cũng có một tia nóng rực cùng chờ đợi.

Dương Thanh Huyền tự nhiên biết Ma tộc hàng giải, bắt đầu từ cao cấp hình thái, đổ nát đến cấp thấp hình thái, ngay lập tức hỏi: “Nếu như hàng giải, sẽ có hậu quả gì không?”

Ông lão nhìn chằm chằm những Ma Tủy Toản kia, run giọng nói: “To lớn như vậy Ma Tủy Toản, một cái cũng đủ để đản sinh ra một cái Ma Giới.”

“Chi!” Mọi người không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Ý là, này chút Ma Tủy Toản nếu như phá toái lời, đem sẽ sản sinh khai thiên ích địa hiệu quả, từng cái từng cái Ma Giới sinh ra mà ra, xung kích bốn phương tám hướng.

Dương Thanh Huyền một chút tê cả da đầu, bầu trời cộng trôi lơ lửng năm trăm tế đàn, cái kia chẳng lẽ không phải muốn đản sinh ra năm trăm Ma Giới?

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, lại hỏi nói: “Cung điện này đến cùng là địa phương nào?”

Ông lão kia trầm ngâm hạ, nói: “Dựa vào lão phu đối với ma khí hiểu rõ, ở đây có thể là nào đó một đời vũ trụ Ma tộc Nguyên Thủy, cùng Vô Tướng Thiên vương tranh đấu vị trí. Mà Vô Tướng

Thiên vương biến mất ngã xuống, chắc cũng là cùng vị này Nguyên Thủy có liên quan.”

“Không tồi không tồi, Thác Bạt Nhạc, ngươi lại có thể đoán được này chút, xem ra ngươi đối với Ma tộc lịch sử, vẫn có một ít hiểu rõ a.”

Một đạo thanh âm nhàn nhạt từ ngoài điện truyền đến, một cái khác lối vào, một chút tràn vào tảng lớn bóng người.

Mặc dù là sóng vai đi vào, hữu hảo chung đụng dáng vẻ, nhưng phân biệt rõ ràng phân thành hai phái người đi tới.

Bên trái một đám người sắc mặt âm tà, trên người bao phủ một tầng nhàn nhạt hắc mang, chính là ma tu đánh dấu.

Phía bên phải một đám người thì lại người bình thường, đều là cẩm y thắt lưng ngọc, khí chất bất phàm, vừa nhìn chính là đại thế gia đệ tử.

Ông lão cả kinh kêu lên: “Lưu Kim Ma Cung!”

Dương Thanh Huyền đám người nhưng là nhìn chằm chằm mặt khác nhóm người kia, sắc mặt chìm xuống, chính là Chu gia đệ tử, lấy Chu Thẩu Tam cùng Giới Hàng dẫn đầu, còn có hai vị khác Thiên Giới chi chủ cùng ở tại sau, mấy trăm Kim Giáp võ sĩ cũng lần lượt đi tới.

Làm cho rộng rãi vô ngần đại điện, thoáng có vẻ hơi nhân khí.

Thác Bạt Nhạc vội vàng ôm quyền nói: “Hóa ra là ma cung Tấn Sở Khắc đại nhân, còn có của Chu gia Chu Thẩu Tam công tử.”

Tấn Sở Khắc là vị thân hình trung niên nam tử cao gầy, còn đi ở Chu Thẩu Tam đằng trước, tà tà nở nụ cười, tựu lộ ra âm trầm hàm răng, lệnh người không rét mà run.

Chu Thẩu Tam sau khi đi vào, lập tức thấy được Dương Thanh Huyền đám người, sợ giận dữ hét: “Là các ngươi!” Sau đó ánh mắt nhìn gặp Kim Thập Nhất Lang quân cùng Đồ Sầu, sắc mặt âm trầm lợi hại, cắn răng nói: “Hai vị Thiên Giới chi chủ, chẳng trách, khó trách!” Xoay người nói với Tấn Sở Khắc: “Khắc huynh, mấy người này chính là là tử địch của ta, giết ta hai vị Thiên Giới thủ hạ, mong rằng khắc huynh có thể giúp ta một chút sức lực, liên thủ đưa bọn họ tiêu diệt.”

“Ồ?” Tấn Sở Khắc nhìn lướt qua mọi người, tương tự chủ yếu quan tâm điểm ở Kim Thập Nhất Lang quân cùng Đồ Sầu trên người, cười nói: “Thẩu Tam công tử không phải nói đùa chứ? Hai vị này chỉ là một sao Thiên Giới mà thôi, lấy thực lực của các ngươi, còn chưa phải là ung dung càn quét?”

Chu Thẩu Tam mặt đỏ lên, ngại nói mình đã có hai cái Thiên Giới bị bọn họ quét sạch, không thể làm gì khác hơn là ngượng ngùng nói ra: “Thiên Giới trong đó chiến đấu không giống giống như vậy, nếu như khắc huynh có thể giúp đỡ, chúng ta phần thắng tựu vô cùng lớn.”

Tấn Sở Khắc nói: “Này ngược lại là, bất quá, nơi đây không hề tầm thường, Thẩu Tam huynh vẫn là tạm thời nhẫn nại một chút, tùy thời mà phát động.”

Hắn cùng Chu Thẩu Tam tiếp xúc một quãng thời gian, biết người này tài năng kém cỏi, lại tự đại ngốc nghếch, vậy mới không tin hắn hiểu được khắc chế chính mình, quá nửa là ở đám người kia trong tay bị thiệt thòi.

Tấn Sở Khắc không khỏi nhiều quan sát vài lần Dương Thanh Huyền đám người, đồng thời nội tâm một trận cười gằn, chính mình cùng Chu Thẩu Tam hỗn cùng nhau, là sợ gặp phải nguy hiểm, có thể dùng này chút làm một chút, là muốn nắm Chu Thẩu Tam làm tấm thuẫn cùng thương, có thể không phải là mình làm Chu Thẩu Tam tấm khiên cùng thương.

Vì lẽ đó làm sao có khả năng giúp bọn họ đối phó kẻ địch.

Chu Thẩu Tam nói: “Tốt, vậy thì nhìn ở khắc huynh mặt mũi của, để cho bọn họ nhiều hơn nữa sống nhất thời nửa khắc.”

Tấn Sở Khắc cười nói: “Đa tạ Thẩu Tam, thật cho ta mặt mũi.”

Chu Thẩu Tam “Ha ha” nở nụ cười, Giới Hàng ở phía sau, mặt âm trầm, này Tấn Sở Khắc tiếu lý tàng đao, một đường lại đây bụng dạ cực sâu, mà chính mình phục vụ người chủ nhân này, là cái mười phần loại đần độn, luôn cảm giác mình đám người sẽ bị hắn bán.

Tấn Sở Khắc nhìn trong điện trôi nổi năm trăm tế đàn, cùng với chiếm giữ bên trên, giống y như thật Ma Tủy Toản, kích động có chút không thể tự chủ, sau đó nhìn phía trong điện, nói với mọi người: “Vừa nãy Thác Bạt Nhạc nói không sai, năm đó cùng Vô Tướng Thiên vương đại chiến, chính là ta Lưu Kim Ma Cung đời đầu Ma Tổ, cũng là này nam bộ vũ trụ một đời Nguyên Thủy.”

“Cái gì?” Tất cả mọi người là kinh hãi, nguyên lai Vô Tướng Thiên vương tiêu vẫn, càng là bởi vì đối mặt Lưu Kim Ma Cung.

Bất quá Lưu Kim Ma Cung ma cung Đông Quách sinh, chính là bốn Thánh Chủ một trong, đồng thời Lưu Kim Ma Cung bị truyền vì là là vạn ma Nguyên Thủy, toàn bộ nam bộ vũ trụ Ma tộc Khởi Nguyên Chi Địa, xem ra cũng không phải là huyệt trống đến gió.

Tấn Sở Khắc đắc ý nói: “Vì lẽ đó, cung điện này quả thật là bộ tộc ta đệ nhất đời Lưu Kim Ma Cung đại điện, là ta ma cung tư nhân nơi. Ta lấy ma cung đệ tử thân phận, tiếp quản nơi đây. Mong rằng chư vị cho ta ma cung một chút mặt mũi, mau chóng thối lui.”

“Cái gì? Còn có thể có loại này thao tác?”

Tất cả mọi người mắt choáng váng, Thác Bạt Nhạc cũng mộng ép.

Nhưng mọi người đều là liều lĩnh nguy hiểm tính mạng tới đây rèn luyện, tìm kiếm cơ duyên cùng bảo vật, không thể bị Tấn Sở Khắc hai câu ba lời tựu quát lui.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2181: Ai Là Chủ Nhân? Có Nhục Cùng Nhục

Đồ Sầu không nhịn được nói: “Ngươi nói là của các ngươi chính là của các ngươi? Ta còn nói này ma cung là năm đó Ma Chủ đưa cho ta đây, một cái miệng ba tựu nghĩ đem năm trăm Ma Tủy Toản lấy đi, ngươi làm sao không lên trời biến thành Thái Dương đây?”

Câu nói này nói ra tất cả mọi người tiếng lòng, đều là vội vàng hùa theo, liên tu nói đúng.

“Ồ? Vị bằng hữu này tựa hồ không phục a.” Tấn Sở Khắc ánh mắt sắc bén nhìn sang, “Ha ha” cười lạnh nói: “Thiên hạ vạn ma đều ra ta cung, ngươi đúng là nhìn mấy cái chữ!”

Nói, chỉ tay một cái.

Ở đại điện trong một cái góc, treo chếch vài chữ, “Lưu”, “Kim”, “Viện”, “Cung”...

Tấn Sở Khắc nói: “Nơi đây chính là Lưu Kim Ma Cung cùng Vô Tướng Thiên vương thiền định viện, lấy kỳ diệu phương thức tan hợp lại cùng nhau, làm cho cung viện không phân, mọi người cho tới nay mới thôi thấy các loại quái dị, cũng chính bởi vì năm đó hai toà hùng vĩ bảo điện va chạm mà thành. Ân, hẳn là ma cung va vào thiền định viện, vì lẽ đó thành bộ dáng bây giờ.”

Này một chút, mọi người càng là á khẩu không trả lời được.

Nguyên bản Tấn Sở Khắc liền đến đầu rất lớn, giờ khắc này cùng Chu gia liên hợp, càng là chiếm cứ thực lực ưu thế, hơn nữa còn có lý có chứng cứ chứng minh rồi cung điện này là bọn hắn ma cung đồ vật, lần này mọi người đều là một trận mộng bức, không biết làm sao bây giờ được rồi.

“Khái khái, vị đại nhân này.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên mở miệng nói: “Mới vừa nói quái dị này đại điện, là Lưu Kim Ma Cung va ở thiền định viện trên hình thành?”

Tấn Sở Khắc nhíu mày lại, tối nghĩ ở đâu ra Giới Vương giun dế, lại cũng dám trực tiếp nói chuyện với chính mình? Nhưng vẫn là chịu nhịn tính tình, nhẹ nhàng gõ đầu nói: “Chính là, làm sao vậy?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Không có gì. Nói như vậy, ở đây cũng không phải là Lưu Kim Ma Cung, mà là thiền định viện mới đúng. Không khéo, chính là tại hạ thiền định viện thứ ba ngàn đời đệ tử. Đa tạ đại nhân truy bản tố nguyên, thay ta tìm về chính mình sư thừa lịch sử.”

Dương Thanh Huyền một mặt mau mau, ôm quyền chắp tay, lại làm một cái “Mời” đích thủ thế, nói ra: “Hiện tại thiền định viện phải tạm thời đóng một chút thời gian, trong tiến hành bộ thu dọn. Kính xin chư vị đại nhân đi trước ly khai, đừng không muốn lại ở trên địa bàn của chúng ta. Tương lai có cơ hội lại mời chư vị đại nhân trước tới uống trà.”

Tấn Sở Khắc sắc mặt lạnh lẽo hạ xuống, âm tà nói: “Ngươi nói cái gì? Lỗ tai ta bất hảo.”

Dương Thanh Huyền đề cao điểm âm thanh, nói ra: “Đầu tiên là đa tạ đại nhân, sau đó hiện tại chúng ta thiền định viện đóng cửa, đại nhân mời trở về đi.”

Tấn Sở Khắc ngẩng lên cầm đến, lộ ra sát khí, nhẹ nhàng gõ hạ đầu, nói ra: “Thẩu Tam huynh, xem ra không dùng cho ta mặt mũi. Ta cảm thấy trước tiên cần phải đem mấy cái này đồ chẳng ra gì giết, so với chúng ta làm chính sự trọng yếu.”

“Ha ha.” Chu Thẩu Tam cười to nói: “Chính là chính là.”

Tấn Sở Khắc nói: “Thẩu Tam huynh mời buông tay một kích, ta ma cung đệ tử thay các ngươi hộ pháp.”

Chu Thẩu Tam sững sờ nói: “Làm sao khắc huynh không ra tay?”

Tấn Sở Khắc lắc đầu nói: “Lấy Thẩu Tam huynh đám người thực lực vậy là đủ rồi, thêm vào ta ma cung đệ tử cho các ngươi hộ pháp, tựu không sơ hở tí nào. Dù sao chúng ta cùng này chút người không thù không oán, cũng không thể một lời không hợp tựu ra tay đi? Mọi người lại không là con nít. Huống hồ nơi đây Ma Tủy Toản quá nhiều, sợ trong lúc đánh nhau sinh ra biến cố, chúng ta còn phải bảo vệ này chút Ma Tủy Toản. Chẳng lẽ năm trăm Ma Tủy Toản phá nát ra, chúng ta Ma tộc tự nhiên không có chuyện gì, nhưng Thẩu Tam huynh đám người sợ là...”

Chu Thẩu Tam nói: “Ta hiểu được, vậy thì mời khắc huynh thay chúng ta hộ pháp, đồng thời bảo đảm này chút Ma Tủy Toản không ra biến cố.” Có chút kiêng kỵ nhấc đầu liếc mắt nhìn bầu trời.

Tấn Sở Khắc cười nói: “Yên tâm đi, này chút tế đàn đều là dùng một loại cực kỳ huyền diệu Cổ ma pháp chế tạo thành, lại thêm chúng ta nhìn, sẽ không xảy ra vấn đề, bằng không ngàn tỉ năm qua, đã sớm xảy ra vấn đề.”

“Một đám không biết từ đâu ra thằng nhóc con, không có mắt cẩu vật, lại dám giết ta thủ hạ hai tên Thiên Giới! Hôm nay không đem bọn ngươi lột da tróc thịt, thề không làm người!”

Chu Thẩu Tam mắt lộ ra hung mang, hung tợn đi lên phía trước.

Cái kia mấy trăm Kim Giáp võ sĩ, lập tức ở trong đại điện khuếch tán mở, đem Dương Thanh Huyền đám người vây nhốt.

Giới Hàng, còn có Chu Thẩu Tam phía sau hai vị Thiên Giới cường giả, khí thế đột nhiên nhảy lên tới cực hạn, hóa thành một mảnh uy áp mạnh mẽ ép tới, khóa chặt Kim Thập Nhất Lang quân cùng Đồ Sầu.

Người nhà họ Chu đều cho rằng Giang Thao cùng Nguyên Đức là bị Kim Thập Nhất Lang quân cùng Đồ Sầu giết, Dương Thanh Huyền đám người tự nhiên cũng sẽ không đi giải thích.

“Kỳ quái.” Tấn Sở Khắc đem Dương Thanh Huyền đám người vẻ mặt đặt ở trong mắt, hơi hơi nhíu mày.

Cái gì một vị hồng y Ma tộc nữ tử, thấp giọng hỏi nói: “Sư huynh, làm sao kỳ quái?”

Tấn Sở Khắc nói: “Ngươi nhìn này chút người, bị Kim Giáp võ sĩ vây quanh, hai vị Thiên Giới lại bị của Chu gia ba vị Thiên Giới khóa chặt, có thể bọn họ biểu tình trên mặt cũng không phải là sợ hãi, mà là bình tĩnh ứng chiến, đây không phải là kỳ quái sao?”

Cô gái áo đỏ sửng sốt hạ, lập tức trầm tư hạ xuống, nhìn chiếm cứ, trong mắt Ma quang lấp lóe, không biết đang suy nghĩ gì.

[truyen cua tui @@ Net

❤] Dương Thanh Huyền nhìn phía Thác Bạt Nhạc đám người, cao giọng nói: “Chư vị, kính xin giúp đỡ một chút sức lực. Bằng không chúng ta bị thanh tràng, phía sau tựu đến phiên chư vị. Hiện tại mọi người là trên một sợi thừng châu chấu, một tổn hại cụ tổn hại, có vinh cùng vinh.”

Trên thực tế, Dương Thanh Huyền cũng không phải là không thể một mình đối phó người nhà họ Chu, chỉ là không nghĩ chính mình hoàn toàn bại lộ thực lực ác chiến, ở lưỡng bại câu thương sau bị người nhặt lấy tiện nghi.

Đem Thác Bạt Nhạc đám người lôi vào hết, không chỉ có thể chống lại người nhà họ Chu, còn có thể thuận thế chống lại Lưu Kim Ma Cung này chút người.

Thác Bạt Nhạc bọn người là hai mặt nhìn nhau, do dự, bọn họ biết Dương Thanh Huyền nói vì là thật, nhưng cứ như vậy trực tiếp đối đầu Lưu Kim Ma Cung cùng Chu gia, vẫn là lòng sinh khiếp ý, không có dũng khí này.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Nếu chư vị đều không muốn động thủ, chỉ muốn ngồi chờ chỗ tốt, vậy chúng ta tự nhiên cũng không nghĩ vô duyên vô cớ làm chim đầu đàn. Chư vị nghe lệnh, không được ham chiến, vừa đánh vừa lui, ly khai đại điện!”

Nhan Sư Cổ bọn người là cùng kêu lên quát to: “Là!”

Bọn họ tự nhiên biết Dương Thanh Huyền thực lực, cũng biết Dương Thanh Huyền sách lược, là vì gây nên Thác Bạt Nhạc chờ những tán tu này sức mạnh, vừa đến miễn được bản thân độc lập chống đỡ, thứ hai miễn cho người khác ngồi mát ăn bát vàng.

Thác Bạt Nhạc đám người đều hoàn toàn biến sắc.

Một đàn ông trầm giọng nói: “Vị bằng hữu này nói rất có đạo lý, mọi người đều là một sợi dây trên châu chấu, có nhục cùng nhục, có vinh cùng vinh, chúng ta tuyệt không thể ngồi yên không để ý đến!”

Trên người bùng nổ ra khí thế mạnh mẽ, tám sao đỉnh cao Giới Vương, hướng về Chu gia đệ tử đi đến, một mặt kiên quyết cùng thấy chết không sờn.

Nhất thời, không ít người đều kiên định, từng cái từng cái dũng cảm đứng ra.

Thác Bạt Nhạc cũng thở dài một tiếng, đứng dậy.

Này chút người tuy rằng thực lực có hạn, nhưng cũng là một luồng không thể bỏ qua lực lượng, gia nhập vào Dương Thanh Huyền vòng chiến sau, lập tức cùng Chu gia đệ tử hình thành thế giằng co.

Tấn Sở Khắc mắng thầm: “Thực sự là cái đồ con lợn, làm phiền lâu như vậy, đem tốt đẹp thế cuộc hoàn toàn chôn vùi. Bất quá Chu gia đệ tử người tới cũng thật đủ nhiều, tiêu hao nhiều hơn một ít cũng không tệ. Miễn cho tương lai hướng về ta phản chiến, trái lại khó đối phó.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2182: Lấy Một Địch Một Trăm, Thập Đãng Thập Quyết

Chu Thẩu Tam âm cười lạnh nói: “Một bầy kiến hôi, đoàn kết lại với nhau vẫn là giun dế! Vừa vặn đem toàn bộ các ngươi quét dọn rơi, tiết kiệm các ngươi trong đầu sinh ra một ít không thiết thực niệm tưởng, nghĩ muốn chia sẻ Ma Tủy Toản cùng bảo vật khác. Trên, giết hết!”

Chu Thẩu Tam vung tay lên, hạ lệnh quát lên.

Mấy trăm Kim Giáp võ sĩ, lập tức hướng về Dương Thanh Huyền cùng Thác Bạt Nhạc đám người lướt đi.

Dương Thanh Huyền thấp giọng nói: “Kim Thập Nhất Lang quân, Đồ Sầu, hai người các ngươi đừng nhúc nhích!”

Dứt lời, liền lấy ra chiến kích, đón nhận những Kim Giáp kia võ sĩ.

Trong phút chốc, kình khí mạnh mẽ từ ở bên trong cung điện nhằng nhịt khắp nơi, chấn động tới bốn phương tám hướng, đại có đem thiên địa đánh nổ tư thế.

Nơi này chính là mấy trăm vị giới vương giao chiến, năng lượng to lớn, hầu như tương đương với một cái tinh vực toàn bộ tầng cao nhất cuộc chiến.

Tấn Sở Khắc giương mắt nhìn hạ khung đỉnh, cúi đầu đối với hồng y nữ tử kia phân phó nói: “Này chút tế đàn chính là viễn cổ bí pháp luyện chế mà thành, cùng nam bộ vũ trụ Tinh Thần lẫn nhau đối ứng, năm trăm liên tiếp cùng nhau, là một toà mênh mông đại trận, không dễ dàng bị lan đến. Nhưng vẫn cẩn thận vì là trên, ngươi mang mười người hộ tống ở bầu trời, tránh khỏi sóng năng lượng đến tế đàn.”

“Là.”

Cô gái áo đỏ đáp một tiếng, tựu nhẹ chút mười vị ma cung cao cấp Giới Vương, bay lên khung đỉnh, bảo vệ bầu trời.

Phía dưới giết không thể tách rời ra, Đồ Sầu cùng Kim Thập Nhất Lang quân nhất thời hiểu Dương Thanh Huyền để cho bọn họ không nên cử động ý đồ.

Hai người bọn họ bất động, Chu Thẩu Tam, Giới Hàng cùng với hai vị khác Thiên Giới chi chủ tựu bất động, hình thành giằng co với nhau cục diện, tương đương với lấy yếu kiềm chế mạnh, cho Dương Thanh Huyền thả ra rất lớn ra tay không gian.

“A! A!”

Dương Thanh Huyền chỗ đi qua, tiếng kêu thảm thiết không ngừng truyền đến, cơ hồ là mỗi một kích liền thu cắt một cái tính mạng.

Ở Kim Giáp võ sĩ bên trong qua lại đi tới mấy lần, liền giết hơn mười người, máu nhuộm trường bào.

Cái kia giống như tử thần liêm đao giống như chiến kích, còn ở không trung không ngừng lấp loé, một kích kích xẹt qua trời cao, thu cắt rau hẹ giống như tính mạng.

Nhưng Dương Thanh Huyền phạm vi công kích cũng không có sinh trưởng quá dài, chỉ là ở Nhan Sư Cổ đám người bốn phía giết người, để rãnh tay đến bất cứ lúc nào cứu người, như vậy để Nhan Sư Cổ đám người áp lực giảm nhiều, tạm thời không có có nguy hiểm đến tính mạng.

Thác Bạt Nhạc đám người tựu không có vận tốt như vậy, bị Kim Giáp võ sĩ vây công, rất nhanh liền chết một phần ba còn nhiều.

Thác Bạt Nhạc rất nhanh liền phát hiện Dương Thanh Huyền thần dũng, hét lớn: “Hướng về bên kia dựa vào quá khứ, nhanh hướng về bên kia dựa vào quá khứ.” Mấy chục người lập tức mở một đường máu đến, cùng Nhan Sư Cổ đám người hội hợp.

Có Dương Thanh Huyền vọt vào lao ra, người ngăn cản tan tác tơi bời, này mới để sự tổn thất của bọn họ hạ thấp.

“Tiểu tử này là ai? Làm sao mạnh như vậy?!”

Chu gia đệ tử, Lưu Kim Ma Cung trong hàng đệ tử, đều truyền đến khiếp sợ tiếng bàn luận.

Đặc biệt là Chu gia đệ tử, từng nhóm một xông lên, từng nhóm một chết ở kích ánh sáng hạ.

“Không thể nào, hắn chỉ là cửu tinh trung giai mà thôi a! Nhưng ta vừa nhìn thấy hắn liên tục bổ chết hai vị cửu tinh trung cấp...”

“Nào chỉ là cửu tinh trung giai, vừa nãy có vị cửu tinh hậu kỳ, cũng bị hắn một kích đánh chết, liền chống lại đều không có một chút.”

“Cái này không phù hợp thường thức a, coi như là cửu tinh đỉnh cao đều không hắn như thế thần dũng chứ?”

“Đừng nói cửu tinh đỉnh cao, coi như là Thiên Giới cũng không làm được a, sát giới vương như giết chó, hãy cùng cắt rau hẹ tựa như, này cũng quá kinh khủng đi?”

Trong lúc nhất thời, hai phái đệ tử, thậm chí là Thác Bạt Nhạc đám người, đều là hoảng sợ nhìn Dương Thanh Huyền, dường như nằm mơ giống như không thể tin được.

Tấn Sở Khắc cũng dại ra ở, há to mồm, một mặt mộng bức.

Mỗi vị Kim Giáp võ sĩ đều sợ run tim mất mật, hết khả năng tránh ra Dương Thanh Huyền, nhưng Chu Thẩu Tam ở phía xa quan chiến, tức giận cả người run, quát ầm lên: “Tiến lên! Đều xông lên! Ai lùi ai chết! Giết tiểu tử này!”

Mấy vị cửu tinh Kim Giáp võ sĩ, lẫn nhau trao đổi hạ ánh mắt, gào thét lớn xông lên trên, kết trận áp chế Dương Thanh Huyền.

Từng chuôi trường kiếm màu vàng óng đánh ra, ở không trung biến ảo thành một cái to lớn kiếm lồng ánh sáng, mạnh mẽ hướng về Dương Thanh Huyền bổ xuống.

Lồng ánh sáng bên trong có ngàn vạn kiếm ảnh hiện ra, tất cả đều ánh vàng chói lọi, không chỉ có đâm vào người không mở mắt nổi, hơn nữa vạn kiếm lực lượng, trực thấu mọi người hồn phách, không rét mà run.

“Hừ!”

Dương Thanh Huyền trong mắt sát khí phun ra, hiện ra lượng lớn tơ máu ở trong mắt, đã giết đỏ mắt.

Đem chiến kích dựng thẳng hướng về bên cạnh một phóng, trên cánh tay mạ vàng tuôn ra, to lớn vòng xoáy màu vàng óng ở lòng bàn tay hiện ra, hét lớn một tiếng tựu đập tới.

“Ầm ầm!”

Màu vàng pháp thân khoảnh khắc hóa hiện, mạnh mẽ đánh vào kiếm trận lồng ánh sáng bên trong.

Tấn Sở Khắc ở phía xa quan chiến, thất thanh kêu lên: “Thập Phương Câu Diệt?! Này, này...” Tự lẩm bẩm: “Nguyên lai hắn đúng là Vô Tướng Thiên vương truyền nhân, cái kia chẳng lẽ không phải đúng là này thiền định viện chủ người?”

Hơn mười tên cửu tinh Giới Vương kiếm khí trận pháp, ở kim thân pháp tướng hạ bị ép tới “Ầm ầm” phá nát.

Dương Thanh Huyền lại bên trái tay vồ một cái, hoàng triều ấn khoảnh khắc đánh ra.

“Oanh!”

Hai chiêu thần thông liên hợp bên dưới, cái kia kiếm trận nơi nào còn gánh vác được, lập tức bị phá nát tan.

Đồng thời hoàng triều ấn thế đi không giảm, hóa thành một vị to lớn tế đàn giống như, quay về cái kia mười mấy vị cửu tinh Giới Vương ép tới.

“Không tốt chạy mau!”

Cái kia mười mấy vị cửu tinh Giới Vương nơi nào còn nhớ được Chu Thẩu Tam mệnh lệnh, liều mạng chạy trốn.

Nhưng hoàng triều ấn trấn áp tứ hải bát phương, quá khứ vị lai.

“Ầm! Ầm!”

Cái kia mười mấy vị cửu tinh Giới Vương từng cái từng cái bị chấn phun máu phè phè, như rác rưởi giống như bắn mạnh đi ra ngoài.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, đem hoàng triều ấn thu về, lập tức tựu nhét vào một thanh đan dược đến trong miệng, mạnh mẽ nhai một chút tựu nuốt xuống.

Cái kia hầu như khô khốc chân nguyên, được một chút bổ sung, không lo được nghỉ ngơi, nắm lên chiến kích lại tiếp tục bổ về phía cái khác Kim Giáp võ sĩ.

“Chi!” Trong đại điện Kim Giáp võ sĩ không khỏi là sợ choáng váng.

Đây là Giới Vương sao?

Hai chiêu trấn áp hơn mười vị liên thủ kết trận đồng tu, rõ ràng chính là Thiên Giới lực lượng a!

Nhưng lệnh người sởn cả tóc gáy cùng không thể hiểu được là, trên người người này, từ đầu đến cuối đều triển lộ ra cửu tinh trung cấp tu vi.

Mấy trăm vị Kim Giáp võ sĩ, chết rồi hơn một nửa, mà này hơn một nửa bên trong, lại có hơn nửa là Dương Thanh Huyền giết.

“Chi! Không thể! Đi chết đi!”

Giới Hàng hét lớn một tiếng, tựu kích bắn mà tới.

Cả người đô đầu da nổ tung, trước mắt tình cảnh này thái quá quỷ dị, để Chu Thẩu Tam trong tay thế lực một chút tựu tổn thất quá bán, thêm vào lúc trước tổn thất hai vị Thiên Giới chi chủ, lần này Cổ Tinh Giới hành trình, hầu như đã không thể lấy lại vốn.

Nghĩ đến chuyện này hậu quả, cùng với tương lai phát triển gian nan, không khỏi tức giận thổ huyết.

Ngay lập tức bóng người lóe lên, tựu hóa thành một đạo cường ánh sáng, lăng không kết ấn xuất chưởng, dùng hết mười phần công lực đánh hạ xuống!

Giới Hàng chính là một sao đỉnh cao Thiên Giới, nổi giận bên dưới, chỉ muốn đem Dương Thanh Huyền rút gân lột da, tan xương nát thịt, vì lẽ đó liều lĩnh ra chiêu.

“Khà khà, rốt cục đến phiên ta ra tay rồi sao?”

Dương Thanh Huyền trong tai truyền đến Quỷ Tàng “Khặc khặc” tiếng cười quái dị, phía sau tựu hiện ra to lớn quỷ ảnh.

Một mảnh âm trầm lĩnh vực liền như vậy lan ra mở.

Cái kia mấy trăm vị giới vương chi hồn, đã để Quỷ Tàng không cách nào bình tĩnh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2183: Đại Điện Thuộc Về Quyền

“Đây là?”

Tất cả mọi người trong đầu ý nghĩ lóe lên, tựu thấy kia Quỷ Tàng mở mồm ra, phun ra một đạo kiếm khí màu xanh lục, tựa như tia chớp kích bắn mà ra.

“Oanh!” Ba sao đỉnh cao Thiên Giới kiếm khí, bắn vào một sao đỉnh cao Thiên Giới chưởng phong bên trong, kết quả không có chút hồi hộp nào.

“Không! Không thể!”

Giới Hàng hoảng sợ quát to một tiếng, toàn bộ cánh tay liên quan bả vai, đã bị nổ tung ra, lập tức bị tước mất.

Cả người hầu như tựu còn lại hơn nửa mảnh thân thể, vội vàng hướng về về trốn.

Quỷ Tàng cười nhạo một tiếng, loáng một cái tựu xuất hiện ở Giới Hàng đằng trước, như nhìn thấy mỹ thực giống như nhào tới, miệng quá to lớn, giống như một hố đen, “Gào gừ” một tiếng, tựu đem Giới Hàng ăn hết.

Sau đó trong miệng phát sinh “Kẽo kẹt kẽo kẹt” nghiền ngẫm cốt nhục thanh âm.

“Chi!”

Người ở tại tràng không không sợ đến hồn phi phách tán.

Đặc biệt là cái kia chút Chu gia đệ tử, càng là hoảng sợ liên tục kêu to, không thiếu Kim Giáp võ sĩ quay đầu bỏ chạy, cái gì cũng không để ý.

“Khà khà”, Quỷ Tàng nở nụ cười, há tha cho bọn họ chạy thoát.

Trước mắt này chút đồ bổ, tất cả đều là chính mình xung kích bốn sao Thiên Giới năng lượng a.

“Cơm, cơm đừng đi. Người là sắt, cơm là thép, ta còn trông cậy vào ăn cơm thân thể cao lớn đây, hê hê hê.”

Quỷ Tàng cười quái dị một tiếng, một trận âm trầm lãnh phong tựu quát đi ra, trong khoảnh khắc bao phủ toàn bộ đại điện.

Tấn Sở Khắc các ma cung đệ tử từng cái từng cái phục hồi tinh thần lại, tương tự hoảng sợ lấy ra binh khí, phòng ngự ở trước người, như gặp đại địch.

Âm Phong Quỷ Vực bên trong, không ngừng có tiếng kêu thảm thiết vang lên, nhưng tất cả đều là Chu gia đệ tử.

Cái kia chút uy phong lẫm lẫm Kim Giáp võ sĩ, không phải là bị kiếm khí chém nát, chính là trên người đột nhiên bốc lên một con quỷ đến, đem bọn họ nuốt lấy.

Đáng sợ cảnh tượng, giống như Vô Gian Địa Ngục giáng lâm nhân gian, cực kỳ bi thảm.

Nhan Sư Cổ đám người cũng còn tốt, Thác Bạt Nhạc cùng Tấn Sở Khắc đám người không khỏi là doạ đến sắc mặt trắng bệch.

Chu Thẩu Tam càng là choáng tại chỗ, ngơ ngác đứng ở đó, trong đầu @#￥%?

“A!”

Chu Thẩu Tam sau lưng hai vị Thiên Giới, hoảng sợ nghĩ muốn chạy trốn, nhưng là Quỷ Tàng mục tiêu thứ nhất, chém giết sau toàn bộ ăn đi, tiện thể lật tay một cái đem Chu Thẩu Tam cũng đập chết, nuốt vào trong bụng.

Trong điện quỷ khí tung hoành, huyết ánh sáng ngút trời.

Không dứt bên tai tiếng kêu thảm thiết hết sức nhanh một chút điểm yếu xuống, cho đến vị cuối cùng Chu gia đệ tử ngã xuống đất bỏ mình.

[truyen Cua tui ΘΘ vn]

Sau đó đầy trời hồn phách đều bị Quỷ Tàng dùng đại thần thông rút ra, toàn bộ nuốt vào trong bụng, cái kia một đôi âm trầm quỷ nhãn, nhất thời toả hào quang rực rỡ, phấn khởi không ngớt, bóng người loáng một cái liền trở về Thái Huyền Thiên.

Trong đại điện âm u Quỷ Vực, lúc này mới hoàn toàn tiêu tan.

Bất quá là mấy cái nháy mắt, khí thế lăng nhân Chu gia đệ tử, tựu không ai sống sót, hơn nữa từng cái từng cái đầy mặt kinh khủng, tuyệt vọng, dại ra, chất phác, tựu liền hồn phách đều không rơi mất.

Tất cả mọi người vào đúng lúc này, đều sâu sắc cảm nhận được thế sự Vô Thường, Thiên Đạo bên dưới đều giun dế.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, sở hữu thi thể trên người chứa đồ nguyên khí, binh khí, thậm chí Kim Giáp, tất cả đều bóc ra bay lên, bị bỏ vào trong túi, lại vung tay lên, một mảnh hỏa diễm cuồng tảo mà đi, hờ hững nói ra: “Này chút, tựu làm là của các ngươi hoả táng phí đi.”

Bản Nguyên Hỏa đảo qua đại điện, đem tất cả mục nát, tử vong, âm u, mặt trái sự vật và khí tức, đều đốt thành tro bụi.

Nếu không có tận mắt nhìn vừa nãy này tràng đáng sợ mà lại khiếp sợ hỗn chiến, tất cả tựu như chưa từng xảy ra gì cả giống như vậy, trên đất vết máu cũng bị đốt rụi, chỉ lưu lại nhàn nhạt thiêu đốt dấu vết.

"Ùng ục!"

Tất cả mọi người không khỏi là chật vật nuốt, ở Liệt Hỏa đốt qua trong không khí, không cảm giác được chút nào ấm áp, trái lại tay chân lạnh lẽo.

Dương Thanh Huyền nhìn phía Tấn Sở Khắc, cười nói: "Vị này chính là..., đúng rồi, khắc huynh, ngươi nhìn cung điện này thuộc về quyền, là không phải có thể một lần nữa đàm luận rơi xuống?"

Tấn Sở Khắc chờ Ma tộc đệ tử, nguyên bản tu luyện ma công sau, thỉnh thoảng sẽ có ma khí oanh động, làm cho trên mặt nổi lên hắc mang, nhìn thấy được như là da dẻ ngăm đen, nhưng giờ khắc này từng cái từng cái sắc mặt tái nhợt, hoàn toàn không giống như là tu luyện ma công.

"Ùng ục!" Tấn Sở Khắc hung hăng nuốt xuống hạ, cường hành trấn định tâm thần mình, ôm quyền nói: "Tại hạ có mắt mà không thấy núi Thái Sơn, xin hỏi các hạ tôn tính đại danh."

Dương Thanh Huyền ghi danh chữ.

Mọi người sửng sốt hạ, lập tức từng cái từng cái đổi sắc mặt, thấp giọng kinh hô "Dương Thanh Huyền?", "Cái kia Tử Tâm Thần Vương chộp tới làm con rể Dương Thanh Huyền?", "Trời ạ, dĩ nhiên là hắn! Chẳng trách đáng sợ như thế!"

Các loại hoảng sợ nghị luận thấp giọng vang lên, đều là cúi đầu so sánh che dấu trò chuyện, đều không dám lớn tiếng nghị luận.

Tấn Sở Khắc ngốc trệ hạ, lập tức thay đổi một bộ mặt, cực kỳ nhiệt tình nói ra: “Hóa ra là Thanh Huyền huynh!”

Đầy cõi lòng ngạc nhiên dáng dấp, hầu như muốn lệ nóng doanh tròng, nói ra: “Sớm nghe Thanh Huyền huynh đại danh, vẫn khổ hận không thể gặp lại, thật là cuộc đời đệ nhất kinh ngạc tột độ sự tình. Không nghĩ tới ở đây hoang cổ nơi, nguy hiểm cảnh giới, lại vô tình gặp, ngươi nói này duyên phận... Được mạnh bao nhiêu? Đúng là không đánh nhau thì không quen biết a, duyên phận, thực sự là trên do thiên định duyên phận!”

Dương Thanh Huyền nói: “Khắc huynh quá khen. Đúng rồi, khắc huynh gần đây tu luyện ma công, có hay không có cảm giác đến khó chịu chỗ nào?”

Tấn Sở Khắc sững sờ nói: “Không có a, Thanh Huyền huynh làm sao hỏi như vậy?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta nhìn khắc huynh sắc mặt đen săm trắng, mang xanh, mang đỏ, còn tưởng rằng là luyện công xảy ra sự cố đây, không có là tốt rồi.”

“Khái khái.” Tấn Sở Khắc khá là lúng túng, ho khan hai tiếng làm che giấu, ngượng ngùng nói: “Ạch ạch, vừa nói như thế, là có chút không thoải mái, bất quá không có gì đáng ngại, không có gì đáng ngại.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không có gì đáng ngại là tốt rồi, chúng ta trở lại chuyện chính, này thiền định viện quyền sở hữu...”

Tấn Sở Khắc mặt lộ vẻ khó xử, nói: “Bây giờ nhìn lại, ta Lưu Kim Ma Cung hẳn là có một bộ phận quyền sở hữu, Thanh Huyền huynh đương nhiên khẳng định trăm phần trăm cũng là có một bộ phận. Việc này thực tại quá mức trọng đại, ta ở trong Ma cung chỉ là một vô danh tiểu tốt, không bằng như vậy đi, việc này tạm thời ép xuống, ta phái người trở lại bẩm báo cung chủ, để cung chủ đến cùng Thanh Huyền huynh đàm luận làm sao?”

Nhan Sư Cổ bọn người là mặt đen lại, lộ ra sâu đậm vẻ kiêng dè.

Lưu Kim Ma Cung chi chủ Đông Quách sinh nhưng là bốn Thánh Chủ, gọi hắn đến đàm luận? Gọi là hắn tới chém người đi.

Đông Quách sinh nhược là vừa đến, đàm luận cọng lông a? Còn không trực tiếp đưa bọn họ toàn bộ chém.

Dương Thanh Huyền cười gằn không ngớt, tự nhiên biết Tấn Sở Khắc ý tứ, trong lời nói miên bên trong mang châm, chính là muốn nhắc nhở chính mình, bọn họ có Đông Quách sinh làm chỗ dựa, để chính mình đám người phóng rõ ràng điểm.

Từ này Tấn Sở Khắc lắc lư Chu Thẩu Tam, cùng với mượn gió bẻ măng, ngựa gì rắm đều vỗ đi ra chờ sự tình trên nhìn, người này khéo đưa đẩy giả dối, lại vô liêm sỉ, nhưng tương tự thông minh đến cực điểm, hiểu được xem xét thời thế, đem các loại mưu lo vận dụng một lòng, là cái vướng tay chân người.

Dương Thanh Huyền cười lạnh, hờ hững nói ra: “Ồ? Nguyên lai khắc huynh không làm chủ được, tốt lắm, khắc huynh nhanh đi về thông báo Đông Quách đại nhân, đến để hắn đến theo ta đàm luận. Đồng thời ta cũng hết sức nghĩ chiêm ngưỡng một chút Đông Quách đại nhân bốn Thánh Chủ cái thế phong độ đây.”

Chương 2184 + 64 Điểm, Phá Trận, Chu Hồn

Tấn Sở Khắc sững sờ, vốn chỉ là nhắc nhở hạ Dương Thanh Huyền, mình hậu trường là bốn Thánh Chủ, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền khó chơi, nửa chút mặt mũi cũng không cho.

Làm trầm xuống mặt, uy hiếp nói: “Vậy ta thật đi hồi bẩm.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đi a, nhanh lên một chút đi thôi, đi về một chuyến cần phải không thiếu thời gian đây, đừng chậm trễ.”

Tấn Sở Khắc đầy mặt phiền muộn, gặp uy hiếp không được, lúc này lại thay đổi một bộ khuôn mặt tươi cười, hắc tiếng nói: “Ha ha, vừa nãy chỉ là cùng Thanh Huyền huynh mở ra một tiểu chuyện cười, này Lưu Kim Ma Cung dù sao chỉ là năm đó đồ vật, hơn nữa kết cấu bên trong phá hoại hầu như không còn, cũng không phải là thứ gì trọng yếu, thuộc về tạm thích ứng các loại, chỉ là tại hạ vẫn là có thể làm chủ.”

Dương Thanh Huyền mặt không thay đổi nói ra: “Há, thật sao? Chuyện cười này không một chút nào buồn cười, khắc huynh cũng không có gì hài hước gien, sau đó vẫn là không nên đùa tốt, miễn cho bị người khác lầm biết cái gì.”

Tấn Sở Khắc da mặt co quắp mấy lần, ngượng ngùng nói: “Nói đúng lắm, Thanh Huyền huynh nói đúng lắm. Ta cảm thấy được căn này đại điện thuộc về, cần phải hai người chúng ta đều có phần. Không bằng như vậy, gác lại tranh luận, cộng đồng khai phá làm sao?”

“Ồ?” Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, nói: “Là như thế nào gác lại tranh luận, cộng đồng khai phá pháp?”

Tấn Sở Khắc nói: “Cung điện này bản thân cũng không có gì giá trị, then chốt ở vào trong đó đồ vật, tỷ như này năm trăm Ma Tủy Toản. Ta dám khẳng định, bên trong toà cung điện này còn sẽ có cái khác to lớn bảo vật, chúng ta đồng thời liên thủ tìm kiếm, cường cường liên hợp. Thứ nhất có thể tăng cường tìm tới bảo vật tỷ lệ, thứ hai có thể đem những người khác chen rơi. Không biết Thanh Huyền huynh cảm thấy thế nào? Tỷ như này năm trăm Ma Tủy Toản, nếu như không có ta Ma tộc bí pháp, Thanh Huyền huynh sợ là hết sức có thể thu hoạch.”

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn bầu trời năm trăm tế đàn, nào đó loại vẻ kinh dị lấp lóe, tự nhiên nhìn ra được uốn lượn ở trong đó các loại phiền phức sức mạnh cùng trận pháp. Mới vừa rồi kịch liệt như vậy tranh đấu hạ, đều không có lan đến gần nửa phần, chứng minh Tấn Sở Khắc không nói giả, ngay lập tức nói ra: “Này năm trăm Ma Tủy Toản, làm sao phân?”

Tấn Sở Khắc hắc tiếng nói: “Những thứ đồ này, dù sao cũng là ta Ma tộc đồ vật, hơn nữa muốn lấy ra, còn phải dựa vào ta Ma tộc bí pháp. Như vậy đi, chúng ta lấy bốn trăm, Thanh Huyền huynh lấy một trăm. Phía sau nếu như phát hiện cái gì thiền định viện đồ vật, tựu Thanh Huyền huynh lên mặt đầu, chúng ta nắm tiểu, Thanh Huyền huynh cảm thấy thế nào?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Không được không được. Đầu tiên, này chút Ma Tủy Toản là ta phát hiện trước, khắc huynh phía sau mới đến, vậy làm sao chắc cũng là năm năm phân đúng không? Sau đó, khắc huynh này năm phần mười, còn phải cùng Chu Thẩu Tam chia đều, các được hai phần mười nửa, hiện tại Chu Thẩu Tam bị ta giết, như vậy này hai phần mười nửa cũng là thuộc về ta.”

Tấn Sở Khắc cùng một đám ma cung đệ tử toàn bộ đều ngu mắt, còn có thể tính như vậy?

Dương Thanh Huyền nói: “Làm sao, cái này phép tính có vấn đề sao?”

Ma cung đệ tử toàn bộ đều ngẩn ra, vừa nhìn vô cùng không hợp lý, nhưng cẩn thận nghĩ hạ, thật giống cũng không có vấn đề gì a.

Tấn Sở Khắc vội vàng nói: “Không không không, Thanh Huyền huynh hiểu lầm. Ta không thể cùng Chu Thẩu Tam chia đều, nhiều nhất cho hắn một thành.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Tốt, cái kia ta vô điều kiện tin tưởng khắc huynh. Ta tựu năm phần mười thêm vào Chu Thẩu Tam này một thành, nắm sáu phần mười. Còn dư lại bốn phần mười cho khắc huynh cùng chư vị Ma tộc huynh đệ.”

Tấn Sở Khắc mộng bức ở đằng kia, luôn cảm thấy hết sức không đúng, nhưng lại không tìm được vấn đề ở đâu...

Gấp mồ hôi lạnh chảy ròng.

Dương Thanh Huyền nói: “Khắc huynh hãy nhanh lên một chút phá tan cấm chế, lấy Ma Tủy Toản đi, nếu như đợi lát nữa lại có người đến, lại muốn sinh xảy ra chuyện cùng phiền phức.”

Tấn Sở Khắc nghĩ đến hạ cũng là, không nghĩ ra đi trước ép xuống, trước tiên đem đại trận phá khai, chính mình giữ gốc đều có thể cầm một bốn phần mười, nếu như trở lại cái gì cường giả, sợ là bốn phần mười đều không gánh nổi.

Ngay lập tức đối với chúng đệ tử nói ra: “Phá trận.”

Ma cung đệ tử có hơn năm mươi người, lúc này phân tán mở, ở giữa đại điện làm thành một vòng, tạo thành một cái kỳ diệu trận pháp.

Hồng y nữ tử kia bay vào trong đó, bàn hư mà ngồi, hai tay bấm quyết.

Ma khí mịt mờ mà lên, quanh quẩn ở nữ tử quanh thân, sau đó ở trên đỉnh đầu không hóa thành một cái màu đỏ đen trận pháp, dung hợp ma khí cùng máu tươi ở bên trong.

Hơn năm mươi vị đệ tử không ngừng đem ma khí rót vào trận pháp kia bên trong, trận pháp lập tức lớn lên theo gió, hóa thành nửa mẫu to lớn.

Cô gái áo đỏ hét lớn một tiếng, trong hai con ngươi một mảnh màu máu, hai tay bấm quyết, tụ qua đỉnh đầu.

Bên trong đại trận lập tức bắn ra một đạo đỏ đen xen nhau ánh sáng, nhảy vào cái kia năm trăm tế đàn bên trong kết giới.

"Ầm ầm", song sắc ma khí ở trong tế đàn lan tràn mở, tràn vào đến những Ma Tủy Toản kia trên người.

❤đọc tru

yện cùng http://truyencua t ui.net/Từng vòng kỳ dị hào quang từ trên thân Ma Tủy Toản phóng ra, hình thành một mảnh nhiều màu sắc bầu trời, chiếu rọi ở trên mặt mỗi người, biến ảo chập chờn.

Tấn Sở Khắc kích động cả người run cầm cập, tự lẩm bẩm: "Ma Tủy Toản, này chút Ma Tủy Toản đều là của ta."

Ma Tủy Toản đối với Ma tộc mà nói, tầm quan trọng không cần nói cũng biết.

Phổ thông Ma tộc nếu như có thể lấy được được một khối nhỏ Ma Tủy Toản, bước vào Đạo cảnh cơ hồ là ổn, lớn hơn chút nữa, bước vào Giới Vương cũng không là vấn đề. Đáng sợ như vậy năm trăm Ma Tủy Toản, nếu như có thể toàn bộ hấp thu, Tấn Sở Khắc thậm chí cảm giác mình có thể trực tiếp lật đổ địa vị Đông Quách sinh, trở thành bốn Thánh Chủ.

Dương Thanh Huyền nhưng là tính toán, làm sao dùng này chút Ma Tủy Toản để chính mình lợi ích sử dụng tốt nhất, trước mắt những ma tộc này đệ tử, tất cả đều là cuồng nhiệt khát vọng biểu hiện, nếu như dùng Ma Tủy Toản vì là giá cả, để cho bọn họ ra tay đối phó Ninh gia, có lẽ là cái phương pháp có thể thực hành được.

“Ha ha, đa tạ Ma tộc các tiểu tử, đem này trên tế đàn cấm chế toàn bộ phá khai!”

Một đạo tiếng cười điên cuồng từ bên ngoài truyền vào, sau đó lạnh lùng hàn khí bao phủ toàn bộ đại điện.

Mọi người không khỏi kinh hãi, vội vàng hướng về ngoài điện phương hướng nhìn tới.

Dương Thanh Huyền sử dụng tới Hỏa Nhãn Kim Tình, đồng thời thầm nghĩ bất cẩn rồi, chỉ lo nhìn ma cung đệ tử phá trận, quên mất cảnh giác bốn phía.

Một đạo màu vàng sẫm ánh sáng kích bắn vào.

Ở không trung biến ảo thành một tên sắc mặt âm trầm ông lão, khóe miệng ngậm lấy cười gằn.

Ông lão gằn giọng nói: “Bản tọa chính là Chu gia tam trưởng lão Chu Hồn, các ngươi thức thời tựu mau chóng thối lui, miễn cho lưu lại nhận lấy cái chết!”

“Cái gì? Chu gia trưởng lão!”

Trong đại điện tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi, đều là sắc mặt cực kỳ khó coi.

Chu gia cũng là danh tộc một trong, tuần này hồn tuy rằng không nổi danh, nhưng có thể trở thành danh tộc trưởng lão, thực lực có thể thấy được.

Tấn Sở Khắc nguyên bản sắc mặt ngăm đen, đã trắng bệch, lên trước ôm quyền nói: “Chu Hồn trưởng lão, tại hạ Lưu Kim Ma Cung Tấn Sở...”

“Cút!”

Không chờ hắn nói chuyện, Chu Hồn tựu một chữ hét ra, kình khí mạnh mẽ cùng sóng âm dung hợp lại cùng nhau, xuyên thủng hư không mà hạ.

Tấn Sở Khắc hoảng hốt, hai tay vận chưởng, đem ma nguyên tăng lên đến đỉnh cao, mạnh mẽ đón đánh mà lên.

“Oành!”

Tảng lớn ma khí bạo nổ mở, Tấn Sở Khắc bỗng chốc bị đánh bay, rơi trên mặt đất vội vàng lùi về sau, mới đứng vững thân thể.

Nhưng ngoại công đã bị chấn động bị nội thương, “Oa” lớn nôn một ngụm máu tươi, đầy mặt kinh khủng cùng phẫn nộ, quát ầm lên: “Chu Hồn trưởng lão, lấy thân phận của ngươi địa vị, lại đối với một vị vãn bối ra tay, không cảm thấy trên mặt vô quang sao?!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2185: Đột Nhiên Sinh Ra Dị Biến, Định Một Chữ Này

Chu Hồn cười lạnh nói: “Ngươi tới nắm thân phận đến sỉ nhục ta, ở đây tài sản to lớn trước mặt, thân phận cùng danh tiếng là cái rắm gì? Lại không cút, trực tiếp giết ngươi!”

Lăng liệt khí thế khuếch tán ra, sau đó ma cung đệ tử không khỏi là hoảng hốt tán lùi, không dám chặn phong mang.

Dương Thanh Huyền cũng là thầm nghĩ không tốt tuần này hồn thực lực, vẫn là ba sao Thiên Giới, hơn nữa tựa hồ không thấp.

Quỷ Tàng thanh âm truyền đến nói: “Ba sao hậu kỳ Thiên Giới, ở đây hoang cổ đại địa bên trong gặp phải đối với trong tay, xem như là mạnh nhất. Nhưng ta vẫn như cũ có thể giết hắn, chỉ có điều rung động to lớn, sợ là sẽ phải ảnh hưởng đến này chút Ma Tủy Toản.”

Dương Thanh Huyền thấp giọng nói: “Xem trước tình huống. Hiện tại tế đàn trận pháp bị phá, nếu như năm trăm Ma Tủy Toản nổ tung ra, sợ là chúng ta cũng phải xong đời. Chờ lão thất phu này đem Ma Tủy Toản toàn bộ thu lấy, ngươi lại đi giết hắn, cho ta đoạt lại. Nói chuyện cũng tốt, không dùng cùng Tấn Sở Khắc phân.”

Quỷ Tàng cười quái dị nói: “Ha ha, ngươi người xấu này.”

Nhưng trong đôi mắt tràn đầy vẻ hưng phấn, không ngừng liếm đôi môi.

Mới vừa ăn cái kia chút hồn phách, tựu để hắn hưng phấn không thôi, giờ khắc này lại xuất hiện một vị ba sao Thiên Giới, nhất định chính là giống như ảo mộng vậy lữ hành.

Quỷ Tàng có loại dự cảm, lần này Cổ Tinh Giới hành trình, đem sẽ để chính mình đột phá tới bốn sao Thiên Giới.

Tuỳ tùng Dương Thanh Huyền tới nay đạt được cơ duyên, to lớn không thể nào tưởng tượng được, nếu như lúc trước rời Dương Thanh Huyền đi, sợ là hiện tại Thiên Giới cũng có thể xa xa khó vời.

Quỷ Tàng nội tâm cảm khái không thôi, vui mừng chính mình lựa chọn ban đầu.

Tấn Sở Khắc sốt sắng, có thể không muốn những thứ này Ma Tủy Toản bị Chu Hồn lấy đi, vội vàng nhìn phía Dương Thanh Huyền, kêu cứu: “Thanh Huyền huynh...”

Dương Thanh Huyền than thở: “Chu Hồn trưởng lão tu vi cái thế, sợ là có ba sao Thiên Giới mạnh mẽ, chúng ta chỉ là giun dế, sao dám tranh đấu? Khắc huynh, nhận mệnh đi.”

Tấn Sở Khắc cả kinh nói: “Thanh Huyền huynh, ngươi...”

Lấy Dương Thanh Huyền vừa rồi bày ra thực lực, mặc dù không xác định nhất định có thể thắng Chu Hồn, nhưng chống lại một, hai khẳng định là có thể, lại thêm chính mình đám người từ bên hiệp trợ vây công, chưa chắc không có lực đánh một trận.

Nhưng nhìn Dương Thanh Huyền dáng dấp kia, rõ ràng cho thấy bỏ qua, không khỏi sắc mặt cực kỳ khó coi.

Mất đi này chút Ma Tủy Toản, chính mình trở thành Thánh Chủ độ khả thi, tựu nhỏ bé không đáng kể, hầu như bằng đã không có.

“Ha ha ha ha, không tồi không tồi, kẻ thức thời mới là tuấn kiệt.” Chu Hồn nhìn Dương Thanh Huyền, gật đầu khen: “Tiểu tử, tuy rằng tu vi của ngươi rác rưởi, nhưng thái độ như vậy có thể sống lâu. Sống lâu tựu có cơ hội biến lợi hại, tương lai có lẽ có cơ hội xung kích Thiên Giới cũng khó nói.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền cười nói: “Đa tạ Chu Hồn trưởng lão khen, nhận ngài lão chúc lành.”

“Ha ha ha ha.”

Chu Hồn tâm tình thật tốt, gặp không ai dám đi ra phản đối hắn, tựu quay người lại, hướng những Ma Tủy Toản kia bay đi.

Hắn cũng không nghĩ ở đây làm lớn chuyện, một là sợ làm vỡ nát này chút Ma Tủy Toản, hai là sợ lại có người đến, ngày càng rắc rối, mau mau thu rồi này năm trăm Ma Tủy Toản ly khai nơi đây mới là chính đạo.

Ngay lập tức bay xuống ở một tòa trên tế đàn, lấy ra một cái trữ vật hoàn, nhẹ nhàng tới gần.

Cái kia Ma Tủy Toản là một cái đang nằm Ma tộc nam tử hình thái, tay phải đại cánh tay rơi xuống đất, bàn tay chống cái ót, như là đang ngủ.

Cái kia chứa đồ hoàn dựa vào đi qua thời điểm, này Ma Tủy Toản đột nhiên tựu mở mắt ra, bắn ra hai đạo đen nhánh tinh mang, cùng với rạng rỡ hào quang.

“Chi! Cái gì?!”

Chu Hồn sợ hết hồn, đột nhiên thu tay về đến.

Nhưng này đang nằm Ma Tủy Toản một chút vọt lên, song chưởng liền trực tiếp đánh ra, hai chưởng trong đó biến ảo ra từng đạo từng đạo vầng sáng, trong khoảnh khắc đem Chu Hồn bao phủ.

“Oành!”

Chu Hồn vội vàng bên dưới, giơ tay tựu đánh tới.

Cường đại Ma quang cùng chân nguyên hướng về bốn mặt khuếch tán.

Trong lúc nhất thời tế đàn lay động, năm trăm Ma Tủy Toản toàn bộ đều tỉnh lại, từng cái từng cái mở hai mắt ra, nhìn chằm chằm Chu Hồn.

“Chi!”

“Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

Tất cả mọi người đều trợn tròn mắt, kinh khủng nhìn một màn trước mắt này.

Từng cái Ma Tủy Toản trên người, đều tỏa ra kinh khủng khí tức, càng hoàn toàn không kém Chu Hồn.

“Năm trăm Thiên Giới?!”

Tấn Sở Khắc kinh hô một tiếng, sợ đến cả người run cầm cập, lập tức ý thức được không ổn, quát lên: “Ma cung đệ tử, mau theo ta đi!”

Bóng người loáng một cái, liền hướng điện chạy ra ngoài.

Dương Thanh Huyền phản ứng cũng không chậm, quát lên: “Đi!”

Hãy cùng sau lưng Tấn Sở Khắc.

Dù là ai đều nhìn ra, này chút Ma Tủy Toản xảy ra vấn đề, lưu lại chỉ có một con đường chết một cái.

Toàn bộ trong đại điện, tràn ngập vui vẻ mà tiếng cười quái dị, năm trăm Ma Tủy Toản toàn bộ sống lại.

Cường đại ma khí giống như là từng toà từng toà vị diện nghiền ép mà đến, chấn động ở mỗi người trong lòng, khó chịu nói không nên lời cùng không thể thở nổi.

Mặc dù là ma cung đệ tử, đang khiếp sợ bên dưới, tương tự cảm nhận được to lớn hoảng sợ.

Loại này ý sợ hãi đến từ sâu trong linh hồn, phảng phất chưa sinh ra thời gian, cũng đã dấu ấn rơi xuống!

“A!”

Kèm theo vài đạo năng lượng khổng lồ xung kích, Chu Hồn tiếng kêu thảm thiết tựu truyền đến, đâm thủng không khí, lệnh mọi người sởn cả tóc gáy.

Ba sao Thiên Giới không có hai hạ tựu treo, trời ạ, những thứ này rốt cuộc là cái gì đồ vật?

Dương Thanh Huyền đám người vọt một cái ra đại điện, phát hiện là một cái hẹp dài hành lang, tựa hồ cùng mình lúc tiến vào hoàn toàn khác nhau, nhưng không lo được này rất nhiều, liều mạng hướng về bên trong trốn.

Vừa bước ra hành lang tận đầu, một luồng lệnh người hết sức thư thích khí tức phả vào mặt, như là vũ trụ tinh thuần nhất linh khí, từng tia một thấm vào da thịt, sau đó du đi vào đan điền.

Trong cơ thể to lớn hoảng sợ, cùng với vừa rồi còn sợ hãi vạn phần tâm tình, nháy mắt tựu bình tĩnh lại.

Nội tâm không tên liền tiến vào đến một loại khó có thể dùng lời diễn tả được trong bình tĩnh.

Trước mắt là mặt khác một toà đại điện, bên trong hoàn toàn trống rỗng, cũng không một vật, chỉ ở tường bích phía trước trên, dùng màu vàng viết một cái to lớn “Định” chữ.

Phảng phất có loại ma lực, vừa vào trong điện, đã bị này “Định” chữ quấy nhiễu, thật sự bình tĩnh lại.

Dương Thanh Huyền đám người quay người lại, phát hiện tiến vào hành lang đường nối đã không thấy, hơn nữa phía sau cũng không có ma khí vọt tới, cái kia năm trăm Ma Tủy Toản uy áp, trong khoảnh khắc tiêu tan hoàn toàn không có.

Đoàn người đều là hai mặt nhìn nhau.

Tấn Sở Khắc nói: “Ở đây hẳn là thiền định viện địa phương. Cái này định chữ ẩn chứa lớn lao uy năng, sợ là một loại cực kỳ lợi hại thần thông, trong cơ thể ta ma khí ở đây chữ hạ, lại bị áp chế hơn phân nửa.”

Dương Thanh Huyền chờ võ tu thì lại vừa vặn ngược lại, tâm thần hết sức Ninh Tĩnh, khí cơ như biển, không nói ra được thoải mái.

Nhan Sư Cổ nói: “Hai toà Thần Điện tụ hợp tổ hợp bên dưới, tạo thành loại này không gian kỳ diệu tồn tại, sợ là không gian bên trong bất cứ lúc nào đều là đang biến hóa. Lần này phiền toái, khả năng đi đều không đi ra được.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nói ra: “Không sao, này định trong chữ ẩn chứa sâu đậm đại đạo quy tắc, nếu như ở bên trong tòa đại điện này chờ hơn mấy năm, sợ là của mọi người bình cảnh đều có thể đột phá đi?”

Vừa nói như thế, ngoại trừ ma cung đệ tử ở ngoài, đều là sắc mặt quái lạ, thầm nghĩ đúng là như thế, nếu như không tìm được ra đường, chưa nếm không là một chuyện tốt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2186: Tà Ác Nơi, Trong Quan Là Ai?

Nhan Sư Cổ nói: “Lời tuy như vậy, nhưng vẫn là phải tận lực tìm tới xuất khẩu. Ta cảm giác những Ma Tủy Toản kia lúc nào cũng có thể sẽ xuất hiện ở đây. Toàn bộ trong đại điện võ tu, sợ là đều nguy hiểm.”

Mọi người lần thứ hai sắc mặt trắng bệch, vừa nãy cái kia cảm giác khủng bố, lòng vẫn còn sợ hãi.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Khắc huynh, cái kia Ma Tủy Toản đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Tấn Sở Khắc sắc mặt khó coi nói: “Ta cũng không rõ ràng, cái kia chút đích đích xác xác là Ma Tủy Toản, nhưng lại thật sự là sống, từ trước đến nay chưa từng nghe tới còn sống Ma Tủy Toản…”

Dương Thanh Huyền nói: “Có phải hay không là hóa linh? Dù sao vạn vật chỉ cần có cơ duyên, cũng có thể hóa linh, huống hồ Ma Tủy Toản cường đại như vậy đồ vật.”

Tấn Sở Khắc lắc đầu nói: “Không có khả năng lắm. Vạn vật hóa linh, là gặp may đúng dịp bên dưới, thu nạp vũ trụ tinh thần lực, đản sinh ra linh thức năng lượng. Mà Ma Tủy Toản bản thân liền là năng lượng kết tinh. Ma Tủy Toản hóa linh, giống như cùng nói Tinh Hạo Thạch hóa linh một dạng hoang đường vô lý. Lùi một vạn bước nói, coi như Ma Tủy Toản thật xuất hiện linh trí, bản thân liền có thể lấy trực tiếp thành Ma, còn hóa cái gì chim linh a?”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy thì kỳ quái.”

Tất cả mọi người là bất đắc kỳ giải.

Dương Thanh Huyền hỏi dò Quỷ Tàng, Quỷ Tàng cũng nhận định Ma Tủy Toản cũng không sẽ hóa linh, nói ra: “Việc này cực kỳ kỳ lạ, nhưng không cần quá lo lắng, những Ma Tủy Toản kia năng lượng cực mạnh, trong này tồn tại nhiều năm như vậy, đều không có rời khỏi, rất có thể sẽ có trấn áp những Ma Tủy Toản kia đồ vật tồn tại.”

Dương Thanh Huyền trong lòng rùng mình, lập tức hiểu được, cô âm không sinh, độc dương không dài, để những Ma Tủy Toản kia lưu ở nơi đây nguyên nhân, chắc chắn sẽ không là bị Tấn Sở Khắc đám người phá hỏng phong ấn.

Phong ấn đó tuy rằng kỳ lạ, nhưng Tấn Sở Khắc bọn người có thể phá, há có thể nhốt được năm trăm Ma Tủy Toản?

Ngay lập tức vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về bốn phương tám hướng nhìn tới.

Như quỷ Tàng sở nói đồ vật thật sự tồn tại lời, đó nhất định là ở thiền định trong viện.

Có thể cùng Lưu Kim Ma Cung kết hợp thành như vậy kiến trúc kỳ quái, thiền định viện tất nhiên là cùng Lưu Kim Ma Cung cùng cấp bậc tồn tại.

Dương Thanh Huyền cẩn thận đảo qua đại điện, cũng không có phát hiện bất cứ dị thường nào, chỉ có cái kia “Định” chữ rạng ngời rực rỡ, tỏa ra trang trọng nghiêm túc, lệnh nhân tâm sinh kính ngưỡng khí tức.

“Chẳng lẽ là cái này định chữ trấn áp Ma Tủy Toản? Không có khả năng lắm đi, là ra đáng sợ như vậy chữ đến, chẳng lẽ là Vô Tướng Thiên vương?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm bất định, bước mở bước hướng cái kia “Định” chữ đi đến.

Cả người như là ở không ngừng xuyên toa thời không giống như vậy, mỗi đi một bước, đều tựa như vượt qua hết sức xa xôi cự ly. Chữ trên rạng rỡ hào quang, một điểm điểm ở trên người xuyên qua trôi qua.

Nhan Sư Cổ đám người cũng là cảm giác giống nhau, giật mình bên dưới, không dám rời Dương Thanh Huyền quá xa, theo sát ở sau thân thể hắn.

Không lâu lắm, Dương Thanh Huyền liền đi tới cái kia “Định” chữ trước, toàn bộ lời trở nên hư ảo, lưu ly bất định.

Dương Thanh Huyền hơi suy nghĩ, lại hướng về trước bước ra một bước, tựu chọc tới.

Chỉ cảm thấy một bức bức tường ánh sáng thoảng qua thân thể của chính mình, liền đi tới “Định” chữ phía sau, phóng tầm mắt nhìn, không khỏi giật nảy cả mình.

Ở một chỗ phong bế trong hư không, không có bất kỳ nguồn sáng, một vị to lớn quan tài đồng thau cổ, bị vô số thô to đen nhánh xích sắt trói lại, treo treo ở không trung.

Hoang cổ, sâu xa, mục nát, hư vô, âm hối khí tức phả vào mặt.

Cái kia quan tài cổ mặt trên có khắc các loại hoa văn kỳ dị, còn có rậm rạp chằng chịt giấy vàng thiếp ở mặt trên, vẽ ra màu đỏ loét phù lục, một luồng kỳ quái tà khí từ mặt trên truyền ra, lệnh máu người dịch ngưng kết.

Xích sắt đen thui vô quang, mặt trên bị một tầng nồng nặc vết máu bao trùm, hiển nhiên là ngâm lượng lớn máu tươi, hơn nữa tuyệt đối không phải giống như dòng máu.

"A, đây là..."

Nhan Sư Cổ đám người cũng từng cái từng cái xuyên thấu bức tường ánh sáng lại đây, nhìn thấy trước mắt tình cảnh này, đều là kinh sợ đến mức nói không ra lời.

Nhan Sư Cổ trầm giọng nói: "Thật là tà ác cảm giác, này mênh mông hào quang chi chữ, sau lưng thế nào lại là như vậy ô uế?"

Tấn Sở Khắc nói: "Sợ là hết thảy đều ẩn giấu ở quan tài gỗ này trúng rồi, mở ra bên trong, có lẽ tất cả tựu hiểu." Hắn dừng hạ, lại nói: "Bên trong có lẽ là Vô Tướng Thiên vương, cũng hoặc là cái kia một đời Nguyên Thủy ma tuần."

Tất cả mọi người là hít một hơi khí lạnh, cả người tóc gáy dựng thẳng.

Nhìn cái kia quan tài đồng trên rậm rạp chằng chịt màu vàng phù lục, không nhịn được tê cả da đầu, Vô Tướng Thiên vương hoặc là ma tuần, sẽ không còn sống chứ?

Một đám người im lặng một hồi, Đồ Sầu mở miệng hỏi nói: "Có muốn hay không đi mở quan tài?"

"Ùng ục", tất cả đều là nuốt tiếng nuốt nước miếng, đều chỉ cảm thấy yết hầu phát khô, vấn đề này tựa hồ không cách nào trả lời.

Tấn Sở Khắc trầm tư hạ, nói: "Nếu như là Vô Tướng Thiên vương, khả năng chết sớm. Nhưng nếu là cái kia một đời Nguyên Thủy ma tuần... Khả năng..."

Tất cả mọi người rõ ràng ý của hắn, Ma tộc tình huống cùng phổ thông hữu tình chúng sinh không giống nhau, vốn là tinh khiết lực lượng ngưng tụ mà thành một loại tồn tại, chỉ cần ma khí không tiêu tan, trải qua ngàn tỉ năm cũng có thể bất diệt.

Vừa nãy trên cung điện những Ma Tủy Toản kia, chính là ví dụ tốt nhất.

Tấn Sở Khắc tuy là ma cung đệ tử, nhưng chỉ là tu luyện Ma tộc công pháp, bản thân cũng không phải là Ma tộc, vì lẽ đó đối với này trong quan tài cổ tồn tại, vẫn là cực kỳ kiêng kỵ.

Nhan Sư Cổ nói: “Đến cùng mở không mở quan tài? Dương Thanh Huyền, ngươi định đi.”

Dương Thanh Huyền thực lực mạnh nhất, giờ khắc này nghiễm nhiên là mọi người thủ lĩnh, tựu liền ma cung đệ tử đều không có dị nghị.

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Đừng nói trước mở quan tài chuyện, các ngươi nhìn hạ, chúng ta còn ra đi không?”

Mọi người sắc mặt khẽ biến, vội vàng hướng về phía sau nhìn tới, chỉ thấy một mảnh hư vô, chỗ đứng, hoàn toàn ở đây phong bế trong không gian, căn bản không có xuất khẩu.

“Này...”

Mọi người từng cái từng cái tê cả da đầu, vội vàng bốn hạ khuếch tán, tìm kiếm xuất khẩu cùng với vết nứt không gian.

Nhưng rất nhanh quay một vòng, lần thứ hai tụ tập ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, mỗi người đều là sắc mặt cực kỳ khó coi.

Toàn bộ không gian tựu liền một tia vết nứt đều không, bạc nhược tiết điểm cũng tìm không được, liền thành một khối, giống như là một Hỗn Độn chưa mở vũ trụ mô hình.

Dương Thanh Huyền mới vừa vào đến, cũng đã dùng Hỏa Nhãn Kim Tình quét qua một lần, lập tức liền phát hiện khốn cục, than thở: “Mọi người chớ nóng vội mở quan tài, trước tiên bình tĩnh hạ. Nơi đây dị thường quỷ dị, tùy tiện đi nhầm một bước, thì có thể là vạn kiếp bất phục.”

Tất cả mọi người là dồn dập gật đầu, đại chiến có tĩnh khí, trước tiên để chính mình trấn định lại.

Đột nhiên, cái kia quan tài đồng thau cổ một bên, phảng phất truyền đến nhẹ nhàng gợn sóng, thổi quan tài đồng trên giấy vàng hơi dập dờn.

“Là ai?!”

Hầu như tất cả mọi người đồng thời quát lên, đồng loạt khẩn trương nhìn chăm chú quá khứ.

Chỉ thấy cái kia không gian trên ánh sáng lóe lên, tựu xuất hiện một vị cô gái tuyệt mỹ, như là trên chín tầng trời tiên nữ, đẹp đến không gì tả nổi, cả người trên dưới lộ ra thánh khiết hào quang, không nhiễm một hạt bụi.

Tất cả mọi người là Mục Hải Vực Giới bên trong đứng đầu tồn tại, phóng ở bất luận cái nào tinh vực đều là trấn áp thiên hạ cường giả, cái gì nữ nhân chưa từng thấy, nhưng nhưng chưa từng thấy như vậy xinh đẹp nữ nhân, xinh đẹp như vậy không chân thực.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2187: Là Địch Là Bạn? Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh

"Lạc Đinh Lan!"

Dương Thanh Huyền kinh hô một tiếng, nhưng lập tức tỉnh táo lại.

Lạc Đinh Lan thực lực là ba sao Thiên Giới, hiện tại Quỷ Tàng có ba sao đỉnh cao Thiên Giới, không cần sợ nàng.

Cô gái kia chính là Lạc Đinh Lan, ánh mắt lộn lại, hai con ngươi ngưng lại, từng chữ nói: "Dương Thanh Huyền!"

Tất cả mọi người là từ Lạc Đinh Lan khuôn mặt đẹp bên trong phục hồi tinh thần lại, cổ quái nhìn Dương Thanh Huyền, hai người lại nhận ra...

Hơn nữa mọi người lúc này mới phát hiện, sau lưng Lạc Đinh Lan, còn có năm cái xấu xí không chịu nổi gia hỏa, chỉ vì Lạc Đinh Lan quá đẹp, xuất hiện trong nháy mắt tựu hấp dẫn toàn bộ ánh mắt, đều không có chú ý tới cái kia năm vị Thích Tá.

Trung đội trưởng Khắc Tư đã bước vào Thiên Giới, còn dư lại năm người cũng tương ứng tiến bộ to lớn, đều đến cửu tinh hậu kỳ, đỉnh cao.

Ở mất đi Lạc Đinh Lan vô cùng năm tháng bên trong, Thích Tá đều không thể đột phá tới Thiên Giới.

Nhưng theo chủ nhân trở về, ở Lạc Đinh Lan ảnh hưởng cùng trợ giúp hạ, Khắc Tư rất nhanh đã đột phá Thiên Giới.

Dương Thanh Huyền cùng Lạc Đinh Lan, hai người lẫn nhau nhìn chằm chằm, lẫn nhau kiêng kỵ.

Nhan Sư Cổ đám người bắt đầu còn tưởng rằng hai người là thân mật, đều ước ao ghen tị, nhìn một hồi mới phát hiện ánh mắt không đúng, rốt cục ý thức được vấn đề.

Nhan Sư Cổ thấp giọng hỏi nói: “Kẻ địch?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Trước kia là, bây giờ còn là không phải thì không rõ lắm, được nhìn đối phương.”

Cũng không có áp chế âm thanh, tựa hồ có ý định để Lạc Đinh Lan nghe thấy.

Dương Thanh Huyền bên tai truyền đến Du An tiếng gầm gừ phẫn nộ, “Cái này nữ nhân ác độc, Thanh Huyền ca ca, nhanh xé nát nàng! Làm cho nàng cho ta giải trừ trên người phong ấn!”

Dương Thanh Huyền động viên nói: “Không dùng hoảng sợ, coi như nàng không cho ngươi giải trừ, cũng có thể tìm Đức Phong Cổ Lâu. Chỉ cần 6000 tỉ Tinh Hạo Thạch là đủ rồi. Trước đây ca không có tiền, hiện tại có, không cần sợ.”

Du An sự phẫn nộ tâm tình mới dần dần bình ổn lại.

Lạc Đinh Lan xinh đẹp kia khuôn mặt cũng biến ảo không ngừng, hơn nữa ánh mắt đảo qua Dương Thanh Huyền đám người, Thiên Giới tựu có vài vị, tuy rằng đều chỉ là một sao, nhưng dù sao nhiều người, một khi đánh nhau, nếu là mình bị kiềm chế, năm vị Thích Tá khẳng định là chết chắc.

Hơn nữa Quỷ Tàng trên người Dương Thanh Huyền, Lạc Đinh Lan cũng là biết, liền không biết hiện tại đến mức độ nào.

Này chút cũng khỏe, kinh khủng nhất chính là con khỉ kia...

Vừa nghĩ tới con khỉ kia, nghĩ đến con khỉ kia để chính mình gọi "Đại Thánh gia gia", còn không cố kỵ đánh chính mình, Lạc Đinh Lan tựu trên mặt không có chút hồng hào, sợ hãi vạn phần.

Vì lẽ đó Dương Thanh Huyền ném đi ra, nàng cũng không biết làm như thế nào tiếp.

Là địch là bạn? Bất hảo định vị a.

Nếu như đánh thắng được ngươi, đó là đương nhiên là địch, nếu như đánh không thắng, chính là hữu, chỉ có điều hiện tại không biết có gọi hay không được thắng a, não rộng đau.

Lạc Đinh Lan hơi lung lay cúi đầu, vươn tay ra đòi hỏi nói: "Ngươi đem mạt thế chu vi cùng Nhân Đà La cho ta, chuyện lúc trước tựu xóa bỏ."

Dương Thanh Huyền nhướng mày nói: "Dựa vào cái gì?"

Lạc Đinh Lan hơi giận nói: "Cái kia mạt thế chu vi vốn là của ta, Nhân Đà La... Vậy... Cũng phải là của ta!"

"Ha ha."

Dương Thanh Huyền cười nhạt nói: "Mạt thế chu vi là Du An tổ tiên Du Trúc Tiểu, Nhân Đà La là Vô Tướng Thiên vương, hai món đồ này, với ngươi có nửa điểm quan hệ? Dung mạo xinh đẹp liền có thể lấy không biết xấu hổ?"

"Ngươi!"

Lạc Đinh Lan giận dữ, tức giận sát tâm nổi lên, một đôi mắt băng hàn hạ xuống, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền cả người bộ lông, nhưng nghĩ tới chính mình không cần sợ nữ nhân này, tựu lấy dũng khí, lạnh lùng nhìn chăm chú trở lại.

Này phó không có gì lo sợ dáng dấp, để Lạc Đinh Lan nội tâm càng thêm không thể phỏng đoán, con khỉ kia còn ở không ở? Chẳng lẽ còn ở?

Cả người run lên một cái, đầy mặt sát khí sẽ không có, đổi thành một bộ u oán dáng dấp.

Khắc Tư vừa nhìn, liền biết thái độ của chủ nhân, lúc này đi ra điều đình, ôm quyền nói: “Dương Thanh Huyền, vào giờ phút này, cộng hãm nguy nan, không thích hợp truy cứu chuyện quá khứ. Tạm thời bỏ xuống ân oán, vượt qua cửa ải khó khăn này lại nói làm sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ân oán ở ta, là không tồn tại, tựu hoàn toàn nhìn ngươi chủ nhân ý tứ.”

Lạc Đinh Lan hừ một tiếng, tuy rằng bất mãn, nhưng hiển nhiên là đáp ứng rồi.

Nhan Sư Cổ cũng đi ra giảng hòa, nói ra: “Khà khà, đều là không đánh nhau thì không quen biết, mọi người cùng chung hoạn nạn ở đây, cần phải đồng tâm hiệp lực, có cái gì ân oán ra sau này hãy nói.”

Lạnh lùng bầu không khí hoà hoãn lại.

Lạc Đinh Lan mấy người cũng nhìn chằm chằm cái kia quan tài đồng thau cổ, lộ ra vẻ giật mình.

Lạc Đinh Lan càng là đụng lên mặt đi, xem xét tỉ mỉ cái kia chút vàng trên phù phù ấn, tựa hồ cực kỳ huyền diệu, nhìn Lạc Đinh Lan trên mặt vẻ kinh dị liên tục.

Dương Thanh Huyền đám người cũng bắt đầu đối với cái kia quan tài đồng thau cổ, cùng với trói lại quan tài xích sắt tiến hành nghiên cứu.

Nhưng mặt trên phù văn cùng dấu ấn đều quá xa xưa, là thời kỳ viễn cổ thần thông bí pháp, tối nghĩa khó hiểu, nhìn nửa ngày cũng không nhìn ra đầu mối gì, tự hồ chỉ có Lạc Đinh Lan nhìn ra chút có thể thành tựu.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nghĩ đến, Lạc Đinh Lan đối với Du An thi triển bí thuật, chính là Hồng Mông cổ ấn, xem ra cô nàng này đối với cổ xưa phía trước bí thuật hiểu rõ không thiếu.

Tất cả mọi người không lên tiếng, lặng lặng chờ Lạc Đinh Lan sau khi xem xong, Nhan Sư Cổ ôm quyền hỏi: “Đại nhân, làm sao?”

Lạc Đinh Lan thở ra một hơi, trên trán càng chảy ra hơi mồ hôi đến, nói ra: “Này chút bùa vàng trên miêu tả, là một mảnh Hồng Mông ban đầu mở thời gian, tựu sinh ra ở trong hư không vũ trụ kinh văn. Mỗi một tấm phù ấn trên, chỉ là kinh văn vài chữ, toàn bộ nối liền cùng nhau, lúc nãy tạo thành một phần, cũng dùng cái này kinh văn đến trấn áp quan tài cổ.”

[truyeN

cua tui | Net] Dừng hạ, lại nói: “Ta còn đặc ý tìm quá bản kinh văn này, vẫn không được quả, còn đã cho là thất truyền ở vũ trụ này vị diện nữa nha, hôm nay ngẫu nhiên đạt được, thật là rất may sự tình vậy.”

Dương Thanh Huyền không nhịn được hỏi: “Cái gì trải qua?”

Lạc Đinh Lan trầm ngâm hạ, vẫn trả lời: “Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh.”

Dương Thanh Huyền nghe này trải qua tên, cả kinh nói: “Chẳng lẽ là Vô Tướng Thiên Vương sở tu phương pháp?”

Lạc Đinh Lan gật đầu nói: “Chính là.” Sau đó nhìn chằm chằm quan tài đồng thau cổ, nói ra: “Vậy trong này mặt trấn áp, cần phải chính là lúc trước Ma tộc Nguyên Thủy, Tuần đại nhân.”

Tất cả mọi người là nhẹ hút khẩu hơi lạnh, không gian bên trong bầu không khí trở nên nghiêm nghị cùng đè nén.

Từ vừa nãy Tấn Sở Khắc suy đoán nhìn, như bên trong trấn áp là ma tuần, vô cùng có khả năng còn chưa có chết.

Một đời Nguyên Thủy, Vô Tướng Thiên vương đem hết toàn lực trấn áp đại nhân vật, nếu như thả ra lời, đừng nói bọn họ những con kiến hôi này cặn bã, toàn bộ nam bộ vũ trụ liên minh bên trong, cũng chưa chắc có người chống đỡ được.

Đột nhiên, Lạc Đinh Lan di chuyển, đưa tay cầm lên một tờ bùa vàng, trực tiếp xé xuống.

Sau đó vung tay lên, quan tài đồng thau cổ trên rậm rạp chằng chịt bùa vàng, một chút toàn bộ "Sàn sạt" gợi lên, từng mảng từng mảng bay vào trời cao, đồng thời tràn vào đến một khối.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Ngươi làm cái gì?!"

Lạc Đinh Lan không để ý tới hắn, mà là nhìn chằm chằm cái kia chút dũng động bùa vàng, không ngừng đè ép dung hợp lại cùng nhau, mấy hơi thở công phu, tựu biến ảo thành một phần kinh thư, ở trên hư không trên lấp lóe.

Mênh mông mờ ảo màu vàng Phạn văn, từng chữ lấp lóe tiêu tan, ở kinh văn đằng trước nhất, mấy cái cổ điển sâu xa tối tăm chữ lớn, rõ ràng bắt mắt: Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2188: Kẻ Sĩ Cách Ba Ngày, Trong Quan Người

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Ngươi điên rồi! Như vậy sẽ tỉnh lại Ma tộc Nguyên Thủy!”

Lạc Đinh Lan cười lạnh nói: “Tỉnh lại thì lại làm sao? Chẳng lẽ còn có thể so sánh này Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh càng quan trọng? Này kinh thư ta là tình thế bắt buộc, mới không bất kể hắn là cái gì Nguyên Thủy không Nguyên Thủy đây.”

Dương Thanh Huyền giận dữ, bóng người loáng một cái, liền hướng cái kia kinh thư chộp tới.

“Dừng tay!”

Lạc Đinh Lan nghiêm ngặt quát một tiếng, vội vàng đồng dạng ra tay, chỉ có điều cũng không phải là chụp vào kinh thư, mà là năm ngón tay như đao hướng về Dương Thanh Huyền chém tới.

Một tia rét lạnh u ánh sáng ở không trung lóe lên.

Dương Thanh Huyền nháy mắt huyết dịch ngưng kết, bị tử vong bao phủ, nhưng cũng trong lúc đó, Quỷ Tàng tựu ra tay rồi, tương tự u ánh sáng ở không trung xẹt qua, quỷ kiếm tựu bổ tới.

“Ầm!”

Hai nguồn sức mạnh va chạm, nổ tung ra.

Lạc Đinh Lan gằn giọng nói: “Lại là ngươi vật quỷ này! Lần này tiễn ngươi về tây thiên!”

Ngón tay ngọc nhỏ dài, trực tiếp hướng về phía trước chộp tới, trong hư không truyền đến từng tia từng tia nổ tung thanh âm, hình như là lóng trúc bị giẫm thành nát tan.

"Nói khoác không biết ngượng! Ta ngược lại muốn xem xem là ai quy thiên, lần trước nhìn ở ngươi là nữ nhân phần trên, không có với ngươi tính toán, hạ thủ lưu tình, ngươi còn thật sự coi chính mình có thể thắng ta?"

Quỷ Tàng sắc mặt lạnh lẽo, Bách Quỷ Dạ Hành thẳng vỗ xuống, trên người cảnh giới tu vi nháy mắt tăng lên đến ba sao đỉnh cao.

Lạc Đinh Lan cười mắng: "Ngươi còn cần thể diện sao?"

"Ầm!"

Lại là một luồng sức mạnh khổng lồ, ở giữa hai người nổ tung ra, chấn động tới bốn phương tám hướng.

Sở hữu võ tu, bao quát năm vị Thích Tá, đều là vội vàng lùi lại, loại trình độ này chiến đấu, đã không phải là bọn họ có thể tham dự.

Cái kia kình khí quét ngang toàn bộ hư không, chấn quan tài đồng thau cổ cùng đen kịt xích sắt đều "Dỗ dành" vang vọng.

Quỷ Tàng cùng Lạc Đinh Lan đều là đồng thời kinh sợ, kêu lên: "Ba sao đỉnh cao?!"

Nguyên lai hai người đều đã đạt đến ba sao đỉnh cao.

Lạc Đinh Lan sắc mặt cực kỳ khó coi, cả giận nói: "Làm sao có khả năng, ngươi lại còn nhanh hơn ta?"

Phải biết lần trước đánh một trận thời điểm, Quỷ Tàng chỉ có một sao Thiên Giới thực lực, có thể bị chính mình tùy ý nghiền ép, không hơn phân nửa năm thời gian, chính mình từ ba sao sơ giai đạt đến tới đỉnh phong, đã là không thể tưởng tượng nổi tốc độ, căn bản còn tại ở chính mình vốn là thất tinh Thiên Giới, chỉ vì bị trấn áp vô số năm, này mới hạ đổ ba sao sơ giai.

Nắm giữ như vậy nguyên nhân, thêm vào các loại cơ duyên, nửa năm mới về đến ba sao đỉnh cao.

Đối phương dựa vào cái gì?

Dựa vào cái gì lại còn nhanh hơn chính mình?

Lạc Đinh Lan không lý giải, mười phần không lý giải...

Quỷ Tàng nhẹ rên một tiếng, cầm kiếm mà đứng, hắn cũng phát hiện nữ tử này không hề tầm thường, lúc trước nhất định là càng cường đại hơn tồn tại, rơi xuống cảnh giới đến đây, cùng chính mình đồng bệnh tương liên.

Hai người từng người khiếp sợ một cái công phu, cái kia ở trên hư không trên chớp động Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, đã bị Dương Thanh Huyền thu lấy rơi mất.

Lạc Đinh Lan hoàn toàn biến sắc, kinh nộ kêu lên: “Trả cho ta!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Còn? Cái từ này làm sao cảm giác rất kỳ quái, ngươi không có có đi học, không biết còn là có ý gì sao?”

Lạc Đinh Lan sốt sắng, cuốn kinh thư kia nàng dị thường khát vọng, mà giờ khắc này tình thế, Quỷ Tàng một người cũng đủ để kiềm chế nàng, năm vị Thích Tá không thể nào là Dương Thanh Huyền đám người kia đối thủ, hỏi cũng hỏi không tới, cướp cũng cướp không về, gấp không biết làm sao.

Dương Thanh Huyền hừ nói: “Ngươi tự ý xé bỏ này bùa vàng, không để ý mọi người an nguy, nếu như sinh ra biến cố gì, đừng trách ta đối với ngươi không khách khí!”

Lúc này, trong hư không đột nhiên yên tĩnh lại.

Tất cả mọi người là hơi thay đổi sắc mặt, đột nhiên nhìn phía cái kia quan tài đồng thau cổ, nguyên bản mật hợp nắp quan tài, chẳng biết lúc nào xuất hiện một cái khe nhỏ.

Đồng thời bên trong truyền đến nhỏ nhẹ “Thùng thùng” tiếng, như là ở đánh trong quan tài đồng bên cạnh.

“Chi!” Tất cả mọi người không khỏi kinh hãi, vội vàng lùi lại, rất xa nhìn chằm chằm cái kia quan tài đồng, không dám tới gần.

Lạc Đinh Lan cũng ngây dại, ngơ ngác nói: “Không thể nào, thật sự còn chưa có chết?”

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Như là xảy ra chuyện, ngươi tựu chờ chết đi!”

Ngoại trừ cái kia quan tài “Thùng thùng” thanh âm ở ngoài, còn có một tia đồng thau vuốt nhẹ tiếng, là nắp quan tài ở nhẹ nhàng vang động, thật giống người ở bên trong muốn đi ra.

Quỷ Tàng ngưng tiếng nói: “Cẩn thận nghe, có âm thanh.”

Tất cả mọi người vểnh tai lên đến, quả nhiên nghe thấy bên trong truyền đến thanh âm sâu kín, “Kiếp hô... Kiếp hô...”, hơn nữa giống như là một nữ tử.

Nhan Sư Cổ sững sờ nói: “Kiếp hô? Chẳng lẽ là ở nói Vô Tướng Thiên vương cùng Lưu Kim Ma Cung chi kiếp? Chỉ là, tại sao lại là nữ? Lẽ nào Thiên Vương vẫn là Nguyên Thủy ma tuần là nữ?”

Dương Thanh Huyền đột nhiên sắc mặt cổ quái, cẩn thận đi về phía trước.

Nhan Sư Cổ cả kinh nói: “Thanh Huyền huynh, cẩn thận nguy hiểm a!”

Dương Thanh Huyền đề phòng, đi tới cái kia quan tài đồng thau cổ bên cạnh, Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, tựa hồ tựu thấy rõ trong quan cảnh tượng, sau đó dụng lực đem quan tài đồng cái nắp đẩy ra.

Mọi người vội vàng hướng về trong quan nhìn tới, nhất thời toàn bộ đều ngây dại.

Trong quan tài đồng nằm một vị tuyệt diệu nữ tử, khí tức mười phần yếu ớt, chính mở to mắt to.

Nhan Sư Cổ cùng Kim Thập Nhất Lang quân đám người càng là một mặt mộng bức, này mới phản ứng lại, ở đâu là gọi cái gì “Kiếp hô”, là đang gọi “Anh rể”!

Trong quan tài đồng nằm người dĩ nhiên là Tử Tình!

Tử Tình hữu khí vô lực giơ tay lên, mềm nhũn nói ra: “Anh rể, ôm ta đi ra ngoài.”

Dương Thanh Huyền mặt tối sầm lại, nói: “Ba sao Thiên Giới, làm sao cùng vặn không mở bình xây tựa như? Chính mình đi ra.”

Tử Tình oán oán giận phẫn nói: “Nhân gia là thật không còn khí lực, bằng không cũng sẽ không bị nhốt ở trong quan tài.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Ngươi làm sao sẽ ở trong quan tài?”

Tử Tình trong mắt tràn đầy vẻ nghi hoặc, như là mất đi ký ức giống như, trầm tư nói: “Ta cũng không nhớ rõ, thật giống, hình như là đột nhiên đã có ở đó rồi...”

Dương Thanh Huyền trong lòng biết nhất định có gì đó quái lạ, ngay lập tức đưa tay qua, đem Tử Tình từ trong quan tài đồng ôm ra.

"Nhuyễn ngọc ôn hương", ôm vào trong tay.

Tử Tình xác xác thực thực cả người vô lực, kinh lạc bên trong một điểm chân khí cũng bị mất, cái kia thân thể mềm mại cùng gương mặt xinh đẹp, tựu dán thật chặt ở Dương Thanh Huyền lồng ngực, ôn nhu nói: "Anh rể, ngươi đối với người ta thật tốt."

Dương Thanh Huyền cả giận nói: "Đừng vội kêu loạn, ta không phải anh rể ngươi, lại la hoảng lời, tựu chính mình ngự không đứng cạnh."

Tử Tình gấp vội xin tha nói: "Đừng, tuyệt đối đừng vứt hạ, ta giờ khắc này trong cơ thể không có nửa điểm chân nguyên, vứt hạ lời của ta, ta tựu rơi vào này hư không vô tận, chắc chắn phải chết rồi. Thanh Huyền ca ca, ngươi không làm tỷ phu ta, ta càng cao hơn hứng thú đây."

Dương Thanh Huyền phát hiện tất cả mọi người an tĩnh nhìn hắn chằm chằm, lập tức mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, ngượng ngùng nói: "Nàng, trong cơ thể nàng không có nửa điểm chân nguyên, vứt đi xuống phải chết chắc..."

Mọi người thưa thớt nói ra: "Ồ."

Dương Thanh Huyền: "..."

Ôm Tử Tình xác thực lúng túng, nhưng buông xuống lời, liền trực tiếp ngã vào hư không, đi thẳng tới vị kia ma cung cô gái áo đỏ trước mặt, giao cho nàng nói ra: "Ngươi tới ôm."

Cô gái áo đỏ "Hì hì" nở nụ cười, sùng bái tựa như cho Dương Thanh Huyền liếc mắt đưa tình, liền đem Tử Tình nhận lấy, hơn nữa cẩn thận một chút, không dám khinh thường, dù sao cũng là Thần Vương con gái.

Tử Tình đột nhiên một chút tựu trốn đi, đem cô gái áo đỏ đẩy ra, lạnh lùng nói: "Không dùng, chính ta có thể đứng."

Dương Thanh Huyền: “...”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2189 + 84,000 Pháp, Duy Nhất Niệm Có Tội

Tử Tình u oán nhìn Dương Thanh Huyền một chút, nói ra: “Thanh Huyền ca ca, ngươi thật là hư.”

Dương Thanh Huyền phẫn nộ phất áo tay áo, quát lên: “Không rảnh với ngươi nói bậy! Chuyện này rốt cuộc là như thế nào, ngươi làm sao sẽ ở đằng kia bên trong quan tài đồng thau cổ?”

Tử Tình này mới lộ ra cảm giác sợ hãi, âm thanh có chút run rẩy nói: “Ta cũng không biết, Hoang Hà phía sau, ta tựu đuổi theo Thanh Huyền ca ca lại đây, sau đó liền tiến vào này kỳ quái đại điện, phát hiện một căn mật thất, bên trong có một cái bồ đoàn, ta đi tới thời điểm, tựu rơi vào đến rồi bên trong không gian này, gặp được này quan tài đồng cùng xích sắt, quá khứ nghĩ muốn vừa nhìn đến tột cùng thời điểm, phát hiện nắp quan tài tựu chính mình di chuyển, sau đó... Sau đó ta tựu mất đi tri giác..., đợi đến có ý thức thời điểm, anh rể, nha, không, là Thanh Huyền ca ca, liền nghe được thanh âm của các ngươi, ta tựu liều mạng kêu cứu, đồng thời đẩy ra nắp quan tài.”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm nàng nói: “Ngươi nhưng là ba sao Thiên Giới, làm sao sẽ không tên tựu mất đi tri giác, ngươi lại cẩn thận nghĩ nghĩ.”

Tử Tình chính mình cũng sửng sốt hạ, trầm ngâm, Dương Thanh Huyền nói không sai, nàng nhưng là ba sao Thiên Giới, coi như là Thánh Chủ Thiên Vương, không có khả năng làm cho nàng không hề trí nhớ tựu nằm ở trong quan tài, trừ phi là ký ức bị xóa đi.

Lạc Đinh Lan, Quỷ Tàng đám người đồng dạng nghĩ tới loại khả năng này.

Quỷ Tàng hừ nói: “Xóa đi ký ức, cỡ nào chuyện phiền phức, vì sao không trực tiếp giết?”

Tử Tình bật thốt lên nói ra: “Có lẽ cái kia người không muốn giết người?”

Sau khi nói xong sửng sốt hạ, cảm giác mình lời này cực kỳ kỳ quái, người nọ là ai? Vì sao tự mình biết hắn không muốn giết người? Chẳng lẽ mình thật sự bị xóa đi một đoạn ký ức?

Tử Tình sắc mặt cực kỳ trắng xám, một luồng cảm giác mát mẻ nước vọt khắp toàn thân.

Dương Thanh Huyền nhìn thấu tâm tình của nàng, động viên nói: “Nhớ không nổi tựu không cần miễn cưỡng, bị xóa đi ký ức cũng không là việc ghê gớm gì, người không có chuyện gì là tốt rồi.”

Tử Tình nghe vậy, nội tâm không tên ấm áp, sinh ra một chút cảm động, nàng biết Dương Thanh Huyền là rất chân thành, nhu nhu gật gật đầu, “Ừ” một tiếng, một bộ ngoan ngoãn nghe lời dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền đám người đi tới quan tài cổ bên, bắt đầu kiểm tra này phó trống không quan tài, bên trong nội bích trên cũng minh đầy các loại phức tạp phù văn, như là tế tự giống như vậy, nhưng ngoài ra, tựu sẽ không có gì.

Lạc Đinh Lan nói: “Bên trong người, cũng đã rời đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu như rời đi, trái lại càng tốt hơn. Một là không còn nguy hiểm, hai là chứng minh ở đây có ly khai phương pháp. Mọi người lại bốn hạ tìm xem, nhìn có hay không có đi ra ngoài con đường.”

Mọi người lập tức tản ra, bắt đầu cẩn thận sưu tầm này hư không mỗi một chỗ địa phương.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền tâm có lay động, không tên quay đầu lại, nhìn chằm chằm cái kia trong quan tài đồng mặt, không nhịn được vươn tay ra, buông xuống, chạm đến ở dưới đáy, một luồng cảm giác kỳ dị truyền vào ngón tay, trong cơ thể Nhân Đà La trên màu vàng chín hoàn, nhỏ nhẹ lắc lư hạ.

Tử Tình đột nhiên cả kinh kêu lên: “Thanh Huyền ca ca, ngươi làm cái gì?”

http://truyencuat

ui.netDương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, nhìn Tử Tình hỏi: “Ngươi vừa nãy nằm trong này, có thể có dị thường gì cảm giác?”

“Dị thường?” Tử Tình sửng sốt hạ, lập tức khuôn mặt kinh khủng, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng lăn xuống, run giọng nói: “Sợ, phi thường sợ, phi thường phi thường sợ sệt, thật giống như tiến nhập Vô Gian Địa Ngục, mà ta nhưng không cách nào nhúc nhích nửa phần, thật sợ hãi!”

Cái kia hàm răng trắng nõn, đang lúc nói chuyện đều nhỏ nhẹ trên dưới run lên, khanh khách vang lên.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trở nên ngưng trọng, nhìn chằm chằm cái kia trong quan tài đồng mặt dưới đáy, có thể để một vị ba sao Thiên Giới sợ sệt thành bộ dáng này, trong quan tài đồng mặt đến cùng có cái gì?

Hắn nhẹ tay khẽ vuốt mò quá khứ, lạnh lẽo mà tà ác khí tức, mang theo làm người sợ hãi cảm giác, từ đầu ngón tay nước vọt khắp toàn thân.

Trong cơ thể Nhân Đà La cảm ứng mãnh liệt hơn, chín hoàn lay động phạm vi rất lớn, dập dờn ra từng vòng hệ Thổ hào quang.

Dương Thanh Huyền trầm giọng quát lên: “Mọi người cẩn thận, này cổ tấm đáy quan tài bên trong, tựa hồ có đồ vật!”

Mọi người chính đang sưu tầm tiết điểm, nghe vậy đều là sững sờ, vội vàng quay đầu lại.

Dương Thanh Huyền mình cảnh giác cũng tăng lên tới cực điểm, nhưng vẫn chưa thu tay về đến, một điểm điểm từ đỉnh chóp hướng về hạ chạm nhẹ quá khứ.

Đột nhiên, ngón tay dừng lại, tựa hồ cảm ứng được cái gì, cả kinh kêu lên: “Không được!”

“Oành!”

Trong quan tài cổ truyền đến một đạo đáng sợ vang vọng, toàn bộ kiên cố vô cùng quan tài đồng, dĩ nhiên thụ muốn nổ tung lên, một đạo màu tím đen u lãnh hào quang như Vô Gian Địa Ngục, đột ngột hiện ra.

Dương Thanh Huyền cánh tay bỗng chốc bị chém gãy, máu tươi trời cao, kinh sợ đến mức vội vàng lùi về sau.

Toàn bộ bịt kín không gian, đều ở đằng kia đạo u lãnh ánh sáng đột ngột hiện đồng thời, vặn vẹo lại đây.

Mỗi người đều thân bất do kỷ hướng về cái kia hào quang di động qua đi, cảm nhận được đáng sợ kia tử vong nguy hiểm, từng cái từng cái hoảng sợ bấm quyết định thân, chống lại cái kia cỗ vặn vẹo sức hút.

“Đây là cái gì?!”

Tất cả mọi người kinh khủng nhìn tới, u lãnh hào quang bên trong, một luồng mênh mông vết máu ma khí, khuếch tán ra.

Càng là một thanh tà ác chí cực quái lạ hắc đao, như là nào đó loại thú dữ tài hoa chế tạo thành, hai bên có sắc bén màu xanh móc câu, vô số Ma quang cùng máu đen hỗn cùng nhau, ở trên thân đao hoa văn cùng bảo thạch lưu chuyển.

Đao dường như ma bên trong vương giả, tư thế oai hùng ào ào.

“84,000 pháp, duy nhất niệm có tội!”

Ma đao phía sau, chậm rãi hóa ra một đạo lờ mờ bóng người, ở vết máu ma khí phun trào bao phủ hạ, nhìn không rõ ràng.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, cả kinh kêu lên: “Cẩn thận!”

Quỷ Tàng quát to: “Đồng loạt ra tay, trấn áp người này!”

Theo cái kia ma đao cùng người ảnh xuất hiện, một luồng khó có thể dùng lời diễn tả được uy thế khủng bố, quanh quẩn ở mỗi người trong lòng, dường như muốn bị cái kia ma đao kéo vào Vô Gian Địa Ngục.

Quỷ Tàng nghiêm ngặt quát một tiếng, hai tay ở hai bên nắm tay, kiếm khí từ trong cơ thể kích bắn mà ra, ở trời cao trên hóa thành một thanh to lớn thần kiếm.

Chính là Bách Quỷ Dạ Hành, hai tay bấm quyết hạ, tựu chém vụt mà đi!

Lạc Đinh Lan hai tay vận chuyển, giơ tay phải lên, từng đạo từng đạo ánh sáng màu vàng óng từ lòng bàn tay phải khuếch tán ra, hướng về cái kia phía trước vỗ tới.

Còn lại người, cũng từng người triển khai thần thông.

Dương Thanh Huyền trực tiếp sử dụng tới Thập Phương Câu Diệt, tay trái lấy ra hoàng triều ấn, hai chiêu đồng thời đánh tới.

Tại mọi người liên thủ hợp kích hạ, đạo nhân ảnh kia trước sau lù lù bất động, chỉ là làm Thập Phương Câu Diệt bên trong pháp tướng kim thân hiện ra thời gian, bóng người kia phảng phất nhẹ nhàng động hạ, càng mở miệng nói: "Vô tướng không giống, ngươi chấp nhất rồi."

Đưa tay đem cái kia ma đao rút lên, nhất thời chấn động to lớn dập dờn bồng bềnh mở, phảng phất thế giới phải vì thế mà phá nát.

Một luồng cường đại khó có thể dùng lời diễn tả được vết máu ma khí, ở đao trên người lưu động, sau đó tùy theo chém một cái mà hạ.

"Ầm ầm!"

Một đạo đen kịt Huyết Ma ánh sáng, như là nhuộm dần ngàn tỉ năm ma khí cùng tội huyết, đánh nát toàn bộ ánh sáng minh thế giới.

Tất cả mọi người công kích, trong khoảnh khắc bị Huyết Ma nuốt hết.

Mênh mông ánh đao xung kích ra, đem trọn cái hư không, kể cả này kỳ dị tổ hợp đại điện, cùng chém vỡ!

Trong phút chốc, sừng sững ở hoang cổ cả vùng đất Hùng Kỳ điện to, phát sinh kinh thiên chấn động, không ngừng đổ nát, toàn bộ đại điện từ bên trong phân liệt ra.

Đáng sợ lực chấn động, đồng thời đem hoang cổ đại địa xé rách, như mạng nhện giống như lan tràn hướng về bốn phương tám hướng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2190: Vết Máu Ma Đao, Chém Tội

“Cái gì? Xảy ra chuyện gì!”

Vô số khiếp sợ âm thanh, ở đại điện các góc vang lên.

Theo đại điện bị đánh mở, cái kia kỳ diệu tổ hợp kết cấu cũng nháy mắt đổ nát, bắt đầu từ hướng ngoại bên trong sụp xuống.

Từng đạo từng đạo mạnh mẽ bóng người từ trong điện kích bắn mà ra, muốn nhìn rõ ràng đến cùng chuyện gì xảy ra.

Dương Thanh Huyền đám người càng là phun máu phè phè, cái kia một đạo đáng sợ đao khí, phá hết tất cả mọi người bọn họ toàn bộ công kích.

Có mấy vị thực lực yếu hơn Giới Vương, trực tiếp tại chỗ nổ chết.

Còn lại người, tuy rằng may mắn còn sống, nhưng không có chỗ nào mà không phải là người bị thương nặng, tựu liền Quỷ Tàng, Lạc Đinh Lan, Tử Tình ba vị ba sao Thiên Giới, đều sắc mặt trắng bệch, kịch liệt thở hổn hển.

“Khà”, bóng người kia, trong miệng phát sinh một tiếng tiếng cười khinh bỉ, trong tay ma đao khẽ múa, lại muốn lần chém xuống.

Nhưng không tên, thân thể hơi ngưng lại, như là bị cái gì ràng buộc giống như, cứng lên chớp mắt.

Dương Thanh Huyền quát to: “Mau theo ta đi!”

Một mảnh lôi quang tự thân trên bạo nổ mở, hóa thành Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, đem tất cả mọi người bao phủ, hút vào.

Sau đó bóng người loáng một cái, tựu hóa thành hỏa diễm Thanh Loan, vỗ cánh bay.

Lúc này, trong đại điện lao ra võ giả, không khỏi là cảm nhận được cái kia cỗ hơi thở cực kỳ đáng sợ, từng cái từng cái kinh khủng nhìn tới, nhìn thấy Thanh Loan phóng lên trời, hướng về xa xa bay trốn, lập tức hiểu cái gì, “Sưu sưu sưu” bóng người, đều hướng về bốn phương tám hướng trốn vọt.

Ai đều biết, có đáng sợ đồ vật từ trong đại điện phóng ra.

“Ha ha, ngươi đã không về được đâu.” Thân ảnh kia ở vết máu ma khí phun trào, tự lầm bầm nói ra, nhưng mà tay giơ tay lên bên trong ma đao, một cỗ lực lượng kì dị tản mát ra, thiên địa chấn động, càn khôn đảo ngược, toàn bộ hoang cổ đại địa, phảng phất tất cả đều bao phủ ở một đao này bên dưới.

Cái kia sở hữu chạy trốn võ tu, bao quát Dương Thanh Huyền biến thành chi Thanh Loan, trong phút chốc ngưng trệ ở.

Bọn họ hoảng sợ phát hiện, bất luận chính mình làm sao trốn, đều trốn không thoát một đao kia phạm vi, thậm chí nói này toàn bộ hoang cổ đại địa hư không, chính là cái kia đao chi lĩnh vực biến thành a!

“Ha ha, ta chi tinh phách biến thành bọn tử tôn, là thời điểm đã trở về!”

Cái kia người ở đen nhánh ma huyết bên trong, không gặp khuôn mặt, chỉ là thâm thúy trong hai con ngươi, bắn ra hai đạo vĩ đại vô biên ánh mắt, rạng ngời rực rỡ.

“Oa oa oa oa...”

Phá toái trong đại điện, vô số tiếng kêu kì quái vang lên, những Ma Tủy Toản kia từng cái từng cái dâng lên, bay về phía cái kia vết máu ma đao, lóe lên tựu nhảy vào bên trong.

Dương Thanh Huyền đám người không không hoàn toàn biến sắc, này Ma Tủy Toản càng là người này tinh phách biến thành? Chẳng trách quái dị như vậy.

Cái kia ma đao đã quá đáng sợ, giờ khắc này lại thu nạp năm trăm cái Ma Tủy Toản đi vào, đem sẽ đạt tới như thế nào trình độ?

Dương Thanh Huyền đạo tâm, vào đúng lúc này càng có run rẩy dấu hiệu, tự Huyền Dạ đại lục tới nay, chưa bao giờ có một khắc như như bây giờ vậy tuyệt vọng, vô lực.

Tựu liền Quỷ Tàng bọn người là một mặt kinh hãi.

Dương Thanh Huyền đám đông từ Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn bên trong phóng ra, trầm giọng nói: “Hoành cũng là chết, dựng thẳng cũng là chết, làm sao cũng phải chết lừng lẫy một ít!”

Lạc Đinh Lan sầu thảm nói: “Nếu như có thể trước đây luyện hóa Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh cùng Nhân Đà La, có lẽ có thể áp chế này ma một, hai, tranh thủ một tuyến sinh cơ, hiện tại cũng trễ rồi.”

Dương Thanh Huyền kiên quyết nói: “Chậm cũng phải để này ma đầu trả giá một chút!” Trong lòng hơi động, đưa tay hướng về không trung một trảo, Nhân Đà La hóa hiện ra, ở đây ma đao to lớn trong lĩnh vực, chậm rãi trầm rơi xuống, “Ầm” một tiếng, xuyên ở trên mặt đất, chấn động đến mức bụi bặm lăn lộn.

Chín hoàn trên dưới lay động, phát sinh “Đang cheng” tiếng kim loại.

Mỗi một chút rung động, đều lan ra ra một vòng thổ ánh sáng màu vàng, hình thành một đạo mặt bằng kết giới, sau đó hóa thành một cái hệ Thổ tinh cầu.

Nhân Đà La bốn phương tám hướng, hiện ra từng cái từng cái tinh cầu, như là một phương vũ trụ hư không, đem cái kia ma đao uy năng chặn ở bên ngoài.

Lạc Đinh Lan thất thanh cả kinh kêu lên: “Nhân Đà La, ngươi, lẽ nào ngươi luyện hóa nó, này, cái này không thể nào...”

Dương Thanh Huyền hai con ngươi lóe lên, kiên quyết nói: “Sinh tử thì nhìn này một chút!”

Hai tay vận khí, một luồng kỳ lạ mênh mông sức mạnh to lớn từ trong lòng bàn tay dâng lên, hóa thành mịt mờ bạch quang, phảng phất diễn biến đại đạo sức mạnh to lớn, chui qua lại tương lai.

Mọi người không khỏi ngạc nhiên, Dương Thanh Huyền tu vi cảnh giới cũng không cao, nhưng giờ khắc này song chưởng bên trong tản mát ra sức mạnh, nhưng là có đại đạo âm cổ tỏ khắp, chấn động người phát quỹ.

Lạc Đinh Lan càng là hoảng sợ thất thanh kêu lên: “Nhân quả lực lượng?! Không, không thể!”

Dương Thanh Huyền quát lên: “Không thể em gái ngươi! Mau mau ra chiêu đi, sống hay chết ở nơi này một chút!”

Tám đạo hào quang màu trắng, từ Dương Thanh Huyền trong cơ thể bay ra, hóa thành từng đạo từng đạo vòng sáng, chồng chất đến cái kia đôi trong lòng bàn tay.

Dương Thanh Huyền trong hai con ngươi kim quang lóe lên, toàn thân tựu dấy lên ngọn lửa hừng hực, vô tận Bản Nguyên Hỏa thứ hai ngăn hồ sơ, Cức Hằng Cổ Diễm nhanh chóng tràn vào trong lòng bàn tay, cùng cái kia mênh mông sức mạnh hòa làm một thể.

Ở đây nóng bỏng lửa cháy hừng hực bên trong, tất cả mọi người là huyết dịch trong cơ thể ôn nóng, gia tốc chảy xuôi.

Tất cả đều trên mặt mang theo kiên quyết vẻ, đem sinh tử đặt tiền cuộc ở này một chiêu bên dưới.

Ngay lập tức toàn bộ bùng nổ ra mạnh nhất khí tức, lại không ai có chút bảo lưu.

Quỷ Tàng nhưng là dung nhập vào Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai bên trong, coi đây là dựa vào, đem Thái Huyền Thiên dẫn độ mà tới.

“Ha ha, một bầy kiến hôi, vừa vặn dùng huyết dịch của các ngươi, đến tế này ngàn tội máu tái hiện nhân gian. Vô tướng Nhân Đà La, ngươi chấp niệm còn không tiêu tan sao?”

Năm trăm Ma Tủy Toản toàn bộ tràn vào trong đao, toàn bộ hoang cổ đại địa như là đột nhiên ngưng kết ở, thời không vào đúng lúc này hoàn toàn đóng băng.

Sau đó, một đạo vết máu sắc Ma quang lấp loé mà hạ.

“Chém tội!”

Bóng người kia khẽ quát một tiếng, trong hai con ngươi bắn mạnh ra hưng phấn u ánh sáng, lấp lóe ở đằng kia góc cạnh rõ ràng trên mặt, mi thanh mục tú, ngoại trừ đầy mặt tà khí ở ngoài, càng mười phần anh tuấn.

“Liều mạng!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, từ lâu áp súc đến mức tận cùng một chiêu, trong khoảnh khắc bộc phát ra.

“Bát Bộ Thiên Long, nhất thừa dẫn độ!”

Một luồng mênh mông sức mạnh to lớn, tỏa ra đại đạo pháp thanh âm, qua lại mà đi, gột rửa tất cả hư không Pháp Giới.

Quỷ Tàng quanh thân lơ lửng từng mảng từng mảng mộ kiếm, đều là nổ tung ra, vạn kiếm bay lên trời, uốn lượn ở quanh thân, cường đại kiếm khí ngưng kết thành một mảnh kết giới, điên cuồng chém mà đi.

Lạc Đinh Lan miệng phun chân ngôn, từng đạo từng đạo màu xanh thẳm vòng sáng ở bốn phía hiện ra, cùng cái kia Thích Minh Thạch sức mạnh giống nhau như đúc.

Sở hữu này chút vòng sáng, ở hóa hiện sau, hoàn toàn hội tụ đến nàng bàn tay phải bên trong.

Mà tay trái phía trước vòng sáng bên trong, phun trào suy yếu tiêu vong lực lượng, chính là Nguyên Tố Suy Biến Quyển.

Hai cỗ không hợp tính, bài xích lẫn nhau sức mạnh, ở trong tay nàng hoàn mỹ dung hợp lại cùng nhau, khẽ quát một tiếng tựu đánh ra ngoài.

Tử Tình, Tấn Sở Khắc đám người, không khỏi là mạnh nhất thần thông sử dụng, hướng về cái kia chém tội chi chiêu nghênh đón.

Cái kia bị đao chi lĩnh vực khóa chặt ở bốn phương tám hướng võ giả, không không sợ hãi sợ hoảng sợ nhìn tình cảnh này, trái tim đều ngừng nhảy lên, bước vào Giới Vương tới nay, lần thứ nhất cảm giác mình càng là nhỏ bé như vậy, như trong bão táp một con châu chấu, thậm chí đều còn không bằng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2191: Vô Tướng Ma Tuần, Chân Long Kiếm

“Đang đang!”

Nhân Đà La trên vầng sáng, kịch liệt rung động, cũng một chút vận chuyển tới cực hạn, sở hữu tinh cầu ảo giác toàn bộ tràn vào trượng bên trong, cùng cái kia chút bài sơn đảo hải lực lượng vĩ đại, cùng đón đánh mà lên.

“Ầm ầm!”

Hai nguồn sức mạnh, rốt cục oanh kích cùng nhau.

Toàn bộ hoang cổ đại địa, càn khôn hoàn vũ, toàn bộ phá nát mở.

Cường đại dư âm uy áp, đem đại điện sở hữu kết cấu toàn bộ nghiền nát tan, cái kia chút ở một bên kinh khủng nhìn võ tu, liều mạng đem phòng ngự vận chuyển tới cực hạn, nhưng vẫn như cũ bị dư âm đụng nhau tan xương nát thịt, một điểm cặn bã đều không lưu.

Một kim một đen, hai cỗ đại đạo sức mạnh to lớn, trên bầu trời cắt cứ, tạo thành chớp mắt cân bằng.

Nhưng ở màu vàng bên trong kết giới, Dương Thanh Huyền đám người đã không chịu nổi, từ thấp cấp Giới Vương bắt đầu, từng cái từng cái phun máu phè phè, bị sức mạnh phản chấn liên tiếp lui về phía sau.

Màu vàng kết giới hào quang một chút lay động, lập tức bị Ma quang chiếm cứ thượng phong, mạnh mẽ bổ xuống dưới.

“Không!”

Dương Thanh Huyền bọn người là tuyệt vọng rống to, tan nát cõi lòng.

Trơ mắt nhìn liên thủ một đòn, bị cái kia vết máu chi ma đao chém nát, to lớn đao ảnh như là hóa hiện vạn ngàn giống như vậy, trực tiếp đánh ở mỗi người trong lòng.

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền phun ra một ngụm máu đến, như diều đứt dây giống như vậy, về phía sau bay đi.

Nhưng rơi xuống đất nháy mắt, vẫn như cũ dùng hai chân liều mạng giẫm ở trên mặt đất, vẫn chưa ngã xuống, lấy đó bất khuất quyết tâm.

Còn lại người, tương tự từng người đánh bay, quăng mạnh xuống đất, lại cũng không có chiến đấu lực lượng.

Một mảnh hoang vu, phá hoại, vết máu, tâm tình tuyệt vọng, ở đây phá toái trên mặt đất lan tràn.

Màu vàng Nhân Đà La hào quang mất hết, bình tĩnh xuyên ở trên mặt đất, dường như tận thế thời điểm bia mộ một dạng, như là đã tiếp nhận rồi sự an bài của vận mệnh.

“Tiểu tử, ngươi rất tốt.”

Bóng người kia thu quay đao về đến, xuyên ở trên mặt đất, hai tay chắp sau lưng, lặng lặng nói ra.

Cái kia anh tuấn tà ác khuôn mặt, ở Ma quang lúc ẩn lúc hiện.

Dương Thanh Huyền cười gằn nói: “Ngươi có thể giết chết thân thể của ta, nhưng không giết chết được ta đạo tâm. Bất quá ta hết sức đau lòng a, Vô Tướng Thiên vương! Một đời cường giả cái thế, càng sa đọa đến đây!”

“Cái gì?”

Phá nát cả vùng đất mọi người, không không khiếp sợ ngẩng đầu lên, khó tin dáng vẻ.

Người trước mắt này là Vô Tướng Thiên vương? Hắn không phải Lưu Kim Ma Cung đệ nhất đời chủ nhân ma tuần sao?

“Khà, ha ha, ha ha ha ha!”

Cái kia người đột nhiên cất tiếng cười to, đen nhánh trong hai con ngươi, tràn đầy tội ác thích ý, cả người khí chất cùng cái kia vết máu ma đao hoàn toàn hòa làm một thể.

Dương Thanh Huyền ở Nhân Đà La thế giới trong tế đàn, gặp Vô Tướng Thiên vương chính là cái kia hoá đá pho tượng, vì lẽ đó liếc mắt một cái liền nhận ra người trước mắt này, chính là Vô Tướng Thiên vương.

“Ngươi cho là ta là Vô Tướng Thiên vương?” Cái kia người giễu cợt nói.

“Chẳng lẽ không đúng sao?” Dương Thanh Huyền bất khuất chất vấn nói, vừa nãy triển khai một chiêu sau, đã tiêu hao hết hắn toàn bộ sức mạnh, lại bị ma đao lực lượng phản chấn, đã có chút không đứng thẳng được, gấp vội vàng lấy ra Thiên Khư, cắm ngược ở trên mặt đất, chống đỡ thân thể của chính mình.

“Cũng hoặc là, ngươi cho rằng ta là ma tuần?” Cái kia người lại là cười nhạo một tiếng.

“Ngươi rốt cuộc là ai?” Dương Thanh Huyền âm thầm nghĩ ngợi nói, chẳng lẽ mình đã đoán sai? Người trước mắt này không phải Vô Tướng Thiên vương, nên là Nguyên Thủy ma tuần, chẳng lẽ còn sẽ là người thứ ba?

“Thiên Vương vô tướng, ma tuần cũng không tướng, như người nói vô tướng, thì lại không phải vô tướng, là vì là vô tướng.”

Cái kia nhân khẩu nôn chân ngôn, trong hai con ngươi tà mang cùng kim quang đồng thời lấp lóe, hỗn hợp lại cùng nhau, giống như một cỗ thiên địa chưa mở Hồng Mông lực lượng, từng chữ nói ra: “Ta tức không phải vô tướng, cũng không phải ma tuần, ta chính là Vô Tướng Ma Tuần.”

Cái kia lăng liệt hiên ngang tư thế oai hùng bên trong, hiện ra một mặt kim quang, một mặt Ma quang đôi thân pháp tướng.

Càng là Nguyên Thủy ma tuần tràn vào Vô Tướng Thiên vương thể bên trong, dẫn dắt Vô Tướng Thiên vương nhập ma sau mới một đời pháp thể, kết hợp hai người tất cả sức mạnh cùng ký ức, là vì là Vô Tướng Ma Tuần.

Dương Thanh Huyền ngây dại, tất cả mọi người cũng đều một mặt mộng bức.

Nhưng này chút đều không trọng yếu, quan trọng là... Bọn họ phải xong đời, nếu như phía trước là chết, quản hắn là ai còn có ý nghĩa gì.

Vô Tướng Ma Tuần đứng chắp tay, hờ hững nói ra: “Làm hết sức xuất sắc ngươi, ta dành cho ngươi một cái khen thưởng, để cho ngươi nhắc lại một vấn đề đi.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, hỏi: “Cái kia buông tha chúng ta được không?”

Vô Tướng Ma Tuần cười nói: “Ha ha, bất hảo.”

Nói đưa tay chộp một cái, cắm trên mặt đất ma đao lập tức đua tiếng một tiếng, tựu bùng nổ ra sức mạnh to lớn, lập tức chậm rãi bay vào Vô Tướng Ma Tuần trong tay.

“Ta lợi dụng này vạn ngàn tội huyết ngưng tụ ma đao, chém tới Vô Thủy kiếp tới nay, các ngươi phạm vào tất cả tội lỗi.”

Vô Tướng Thiên Vương Song đồng lóe lên, quát khẽ: “Chết đi!”

Lăng liệt vết máu sắc ma ánh sáng, nháy mắt tản ra, bao phủ toàn bộ hoang cổ đại địa.

Mỗi người đều là trong lòng rùng mình, sau đó chìm vào vực sâu không đáy, hoàn toàn tuyệt vọng tâm chết rồi.

Đột nhiên, ở xa xa một cái Hoang Sơn chi đỉnh, chậm rãi bay rơi xuống một vị thiếu nữ áo đỏ.

Một sợi tịnh lệ mái tóc hơi bay lượn.

Mày liễu nhỏ dài, hai mắt đảo mắt, trắng nõn như tuyết da thịt, làm nổi bật ra một tấm tuyệt đại dung nhan khuôn mặt nhỏ.

Vóc người nhỏ nhắn xinh xắn, ôn nhu yểu điệu, ước chừng mười sáu mười bảy tuổi dáng vẻ, dịu dàng khả ái.

Tựu ở thiếu nữ xuất hiện cũng trong lúc đó, tĩnh mịch mà tuyệt vọng hoang cổ trên mặt đất, đột nhiên vang lên một đạo thanh âm hùng hồn, khuấy động ở trên mặt đất, chấn lên tầng tầng sóng khí.

“Tu Di vô ngã!”

Theo bốn chữ vừa ra, cái kia u ám lạnh lẽo, Tiêu Sắt hư vô trên bầu trời, đột ngột hiện một đạo màu xanh cực quang, xuyên thấu tầng lớp không gian kích bắn hạ xuống.

Khiến cái kia bao phủ vùng đất vết máu Ma quang, phảng phất ngưng trệ một chút.

Vô Tướng Ma Tuần hơi thay đổi sắc mặt, xanh đen hai con ngươi lóe lên, tựu về phía chân trời nhìn tới.

Cái kia cực quang bên trong, càng là một thanh nóng bỏng thần kiếm, bị kiếm cương uốn lượn, lờ mờ có rồng ngâm từ bên trong kiếm phá xuất, muốn xé rách này mục nát đại địa.

Vô Tướng Ma Tuần con mắt thu nhỏ lại, anh tuấn kia khuôn mặt lạnh xuống, trong tay ma đao loáng một cái, nguyên bản chém về phía mọi người ánh đao, trong khoảnh khắc xoay người mà lên, hướng về cái kia thần kiếm nghênh đón.

“Ầm ầm!”

Đao quang ánh kiếm, ở trên hư không chạm vào nhau.

Đáng sợ sóng khí như biển, đem càn khôn đại địa từng đạo từng đạo chém vỡ.

Dương Thanh Huyền đám người không không ngạc nhiên, vội vàng hướng về xa xa bỏ chạy, tránh né này đáng sợ kiếm khí đao quang dư âm. Tùy tiện bị chém trúng một chút, chính là đầu một nơi thân một nẻo kết cục.

Đồng thời trong lòng đều là kinh hãi không thôi, người tới là ai? Có thể lực chịu đựng đáng sợ như vậy đối thủ.

“Khà khà, không nghĩ tới vừa tới giới này, là có thể gặp phải nhân vật lợi hại như thế.” Trong hư không cái kia âm thanh vang dội lại vang lên, khuấy động mà tới.

Vô Tướng Ma Tuần lạnh lùng nói: “Từ đâu tới sâu, một thanh chân long kiếm liền có thể chém ta huyết tội sao?”

Cái kia Tu Di vô ngã trên, lập tức bị vết máu Ma quang xâm nhiễm, kiếm khí mất hết.

“Một thanh không đủ, vậy thì trở lại ba thanh!”

“Thiên Địa Vô Pháp!”

“Kiếp Lượng Vô Thủy!”

“Chân Ngã Vô Tướng!”

Trên hư không ánh sáng lóe lên, hóa hiện ra một tên tướng mạo yêu dị nam tử, mắt rồng bên trong hàn ánh sáng lóe lên, ba thanh lăng liệt thần kiếm, trực tiếp hóa thành chân long xoay tròn, theo nam tử cùng nhau giáng lâm mà hạ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2192: Ta Gọi Lý Hồng Tụ

Theo ba thanh chân long kiếm hiện ra, toàn bộ trời cao trên long khí lẫm liệt khuếch tán.

Tu Di vô ngã trên vết máu Ma quang, bỗng chốc bị gột rửa không còn hình bóng.

Bốn kiếm lấp lóe bên dưới, như bốn cái chân long ngao du trời cao, càng xoay quanh dung hợp lại cùng nhau, hóa thành một thanh thế giới kiếm, mạnh mẽ chém ở ma đao trên, bắn ra đáng sợ kiếm khí, rốt cục đem Ma quang áp chế qua, đem càn khôn chia đều sắc thu.

Một đạo tiếng rồng ngâm từ cái này kiếm bên trong truyền ra, tiếng chấn động cửu tiêu thiên ngoại.

Dương Thanh Huyền đám người không khỏi kinh hãi, chỉ thấy cái kia yêu dị nam tử toàn thân che kín long lân, càng là chân long biến thành, mà trong tay thế giới kiếm, phảng phất dung chính là vạn ngàn thế giới, ép tới vết máu không ngừng bạo nổ mở.

Vô Tướng Ma Tuần rốt cục đổi sắc mặt, trong tay vết máu ma đao lại lên, hóa ra một mảnh Ma quang, bên trong vô lượng màu vàng phù văn lấp lóe, kích bắn mà đi.

“Chấn Diệu Hoàn Vũ!”

Một luồng vết máu ma khí, một luồng hạo nhiên kim quang, hai cỗ tuyệt nhiên ngược lại sức mạnh, càng từ Vô Tướng Ma Tuần trong cơ thể đồng thời dâng lên.

Nam tử kia mắt rồng lóe lên, tay phải nắm tay, lập tức có chân long ở trên cánh tay huyễn hiện, mạnh mẽ đánh xuống, “Long Quyền vô lượng ánh sáng!”

“Ầm ầm!”

Một quyền một kiếm, hai chiêu chân long cực hạn thần thông, tụ hợp cùng nhau mạnh mẽ đánh rơi.

Vết máu ma đao lĩnh vực kết giới, không ngừng bị đè thu nhỏ lại.

Vô lượng ánh sáng xuyên toa thời không, liền tiếp quá khứ, hiện tại, tương lai, chính là nhất là khắc chế tà pháp chính pháp thần thông.

“Không thể!”

Vô Tướng Ma Tuần nghiêm ngặt quát một tiếng, kim quang ở trên người đột ngột hiện, lập tức hiện ra Thiên Thủ hình ảnh, thánh khiết trang nghiêm, từng người bấm quyết đánh ra.

Từng đạo từng đạo đại Phật lực lượng, như Khổng Tước Khai Bình, ở phía sau tản ra.

Đầy trời long khí lập tức sôi trào lăn lộn, lệnh nam tử kia rất là khiếp sợ, hai tay cùng thế giới kia kiếm, càng có từng tia từng tia run rẩy.

“Xa Vưu thúc thúc, cẩn thận a!”

Xa xa Hoang Sơn chi đỉnh, hồng y nữ tử kia lớn tiếng kêu, đầy mặt vẻ lo lắng.

Một vị bóng người thon dài nam tử áo bào xanh, chẳng biết lúc nào xuất hiện ở sau lưng cô bé, đầy mặt đều là bình tĩnh vẻ, nhìn về phía trước cái kia đập vỡ tan càn khôn hoàn vũ đỉnh cao cuộc chiến, trong mắt càng không có bất kỳ sóng lớn, chỉ là từ tốn nói: “Xa Vưu dung hợp chân long thủy tổ sức mạnh, một quyền một chưởng bên dưới, liền có thể đánh nổ tinh cầu, không có việc gì.”

Nhưng này mày kiếm giương lên, biểu lộ ra ra một tia kiệt ngạo cùng sầu lo, tự lẩm bẩm: “Ở đây hoang vu Cổ Tinh Giới, làm sao sẽ có mạnh mẽ như vậy tồn tại? Ta nhớ được vùng vũ trụ này nam bộ liên minh bên trong, nhất cường giả đứng đầu có thể thu được đại Thần Vương, bốn Thánh Chủ, tám vực Thiên Vương phong hào, chẳng lẽ người này chính là cái kia đỉnh cao mười ba người một trong?”

Thiếu nữ áo đỏ trong mắt sáng ngời, vui vẻ nói: “Nhân vật lợi hại như thế xuất hiện ở đây, chẳng lẽ chúng ta nghĩ thứ muốn tìm là ở nơi này?”

Nam tử áo bào xanh lắc đầu nói: “Phụ thân ngươi tính toán vật kia xuất thế, còn có một quãng thời gian.”

Thiếu nữ áo đỏ không phục nói: “Có thể cha cũng nói, dòm ngó Thiên Đạo chi huyền diệu, không cách nào làm được chuẩn xác không có sai sót, bằng không cũng sẽ không để cho chúng ta trước thời gian hạ giới.”

Nam tử áo bào xanh nói: “Vốn lấy phụ thân ngươi khả năng, kiên quyết sẽ không khác biệt to lớn như thế.”

Thiếu nữ áo đỏ nghĩ đến hạ, liền không nữa xoắn xuýt vấn đề này, lên trước lung lay thanh bào cánh tay của nam tử, làm nũng nói: “Vi Thanh thúc thúc, ngươi nhanh ra tay giúp giúp Xa Vưu thúc thúc đi, ta nhìn hắn sắp đánh không lại.”

Vi Thanh thờ ơ không động lòng, nói ra: “Đánh không lại tựu đánh không lại, tổng không đến nỗi người khác đánh chết. Yên tâm đi, hắn trước khi chết ta sẽ ra tay.”

Thiếu nữ áo đỏ vứt hạ Vi Thanh cánh tay, không lại làm nũng cầu khẩn, tức giận nói ra: “Hừ, ngươi không đi ta đi.”

Nói, bóng người loáng một cái, giống như một vệt Hồng Vân, hướng về chiến trường kia kích bắn mà đi.

Vi Thanh nhíu mày lại, than nhẹ một tiếng, sau đó cao giọng nói: “Xa Vưu, Hồng Tụ nói ngươi nhanh phải thua, sắp bị đối phương đánh chết, cầu xin ta xuất thủ cứu ngươi đây.”

Xa Vưu sắc mặt rùng mình, “Oa oa” hét lớn: “Làm sao có khả năng! Ta sẽ thua bởi loại này bất chính không tà, không chính không tà quái vật? Lão Tử chỉ là muốn cùng hắn chơi nhiều một hồi, không có đem bản lĩnh gộc lấy ra mà thôi. Hồng Tụ không hiểu chuyện, lẽ nào ngươi lão thất phu này cũng không hiểu sự tình?”

Quát to một tiếng sau, quát lên: “Hồng Tụ, nhìn xe ngươi càng chú bản lãnh chân chính!”

Toàn thân long lân một chút nổi lên, thân thể phảng phất bành trướng hơn hai lần, phía sau hiện ra một đầu trăm trượng dư cao cự long, hai tay kết thành một cái quái lạ dấu ấn.

Cái kia cự long hai mắt bỗng nhiên trợn mở, vừa nhìn mà xuống, giống như là xem thấu tất cả thế gian pháp tướng, vạn vật bản không, tất cả không tồn.

Vô Tướng Ma Tuần trong lòng run lên, thầm nghĩ không tốt đã có cực kỳ cảm giác không ổn.

Xa Vưu dụng hết toàn lực, đều rót vào đến này trong vòng nhất chiêu, cắn răng hét lớn: “Chân long chi thở dài!”

“Ầm ầm!”

Toàn bộ thế giới đều hóa thành một mảnh rồng chi hải, có thiên long ẩn hiện bốc lên, hàng hạ uy áp, khắc chế ma đầu.

Vô Tướng Ma Tuần Thiên Thủ pháp tướng, nhất thời bị áp chế lại, Thiên Thủ không ngừng rơi xuống, đồng thời đổ nát rơi, kinh hãi bên dưới, hai tóc mai có mồ hôi lạnh lăn xuống.

Xa Vưu cũng là cắn răng gắng gượng, hai tay đều khẽ run, tương tự là mồ hôi lạnh chảy xuống.

Chỉ là hạ giới trước, chính mình vỗ bộ ngực bảo đảm qua, ở một giới này vũ trụ bên trong, đánh khắp thiên hạ vô địch thủ, ai biết vừa rồi hạ xuống, gặp phải đối thủ thứ nhất tựu đánh không lại, cái kia chẳng lẽ không phải mạnh mẽ đánh mặt của mình? Vậy sau này làm sao còn ở Hồng Tụ trước mặt dựng nên mình cao to uy mãnh hình tượng?

Không chỉ có như vậy, còn ở Vi Thanh lão thất phu này trước mặt mất mặt, cái này cũng là Xa Vưu không muốn thấy nhất sự tình.

Vì lẽ đó nhắm mắt chết đẩy, coi như bị cái kia ma đao chém đứt một thân long lân, cũng không thể chịu thua.

“Oa, Xa Vưu thúc thúc thật là lợi hại a, đánh hắn, đánh bại hắn!”

Thiếu nữ áo đỏ treo ngừng trên không trung, hưng phấn vỗ tay.

Dương Thanh Huyền ở cách đó không xa, đã bị trận này đại chiến khoáng thế sợ ngây người, kinh ngạc nhìn phía thiếu nữ áo đỏ, thầm nghĩ đây là cái nào thế gia danh tộc tiểu thư?

Thiếu nữ áo đỏ cảm giác được Dương Thanh Huyền nhìn nàng, xoay người lại, chớp mắt một cái con ngươi, hữu hảo nói ra: “Yên tâm đi, các ngươi không có việc gì, Xa Vưu thúc thúc nhất định sẽ đánh bại cái kia ma đầu.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới thấy rõ thiếu nữ khuôn mặt, không khỏi lấy làm kinh hãi, càng là đẹp như thế, mang theo tính trẻ con khuôn mặt, lông mi thật dài, sáng sủa như tinh mắt, cả người trên dưới trong suốt không nhiễm Nhất Trần.

Tại chỗ có gặp phải nữ tử bên trong, chỉ có Lạc Đinh Lan dung mạo, có thể vượt qua nữ tử này một bậc.

Dương Thanh Huyền sững sờ hạ, phát hiện thiếu nữ hai gò má hơi ửng hồng, biết chính mình thất lễ, vội vàng thu về ánh mắt, ôm quyền nói: “Đa tạ vị cô nương này cứu giúp.”

Thiếu nữ áo đỏ hì hì cười nói: “Ta gọi Lý Hồng Tụ, gọi ta Hồng Tụ là tốt rồi.”

Dừng hạ, lại hỏi nói: “Ngươi tên gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta gọi Dương Thanh Huyền.”

“Dương Thanh Huyền, Dương Thanh Huyền...” Lý Hồng Tụ lẩm bẩm niệm hai lần, sau đó gật đầu nói: “Hừm, ta nhớ kỹ rồi, ta ở một giới này bên trong nhận thức người thứ nhất.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2193: Là Bằng Hữu! Rời Đi

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, không rõ vì sao.

Lý Hồng Tụ lại nói: “Vậy chúng ta là bằng hữu sao?”

Dương Thanh Huyền lần thứ hai sửng sốt hạ, cười nói: “Ha ha, đương nhiên là.”

Lý Hồng Tụ “Ừ” liều mạng gật đầu, thập phần vui vẻ, hai gò má thậm chí có một chút nóng lên.

“Ai nói đúng rồi?”

Đột nhiên một đạo thanh âm lạnh như băng truyền đến.

Vi Thanh một chút tựu xuất hiện ở Lý Hồng Tụ bên cạnh người, ánh mắt lạnh như băng liếc nhìn Dương Thanh Huyền, khinh thường giễu cợt nói: “Ngươi tính toán thơm bơ vậy sao? Cũng xứng cùng Hồng Tụ làm bạn? Tiểu tử, Hồng Tụ đơn thuần dễ lừa, thu hồi ngươi điểm tiểu tâm tư kia đi. Nàng không phải ngươi loại này nghèo d có thể trèo cao chấm mút, tuy rằng thiên phú của ngươi thực lực... Ồ... Xác thực cũng không tệ lắm...”

Vi Thanh trong đôi mắt một chút lấp lóe tinh mang, quan sát tỉ mỉ Dương Thanh Huyền vài lần, lộ ra vẻ giật mình.

Lý Hồng Tụ sốt sắng, tức giận kêu lên: “Vi Thanh thúc thúc, ngươi đồ nói linh tinh gì vậy, ngươi đừng bắt nạt ta bạn mới bằng hữu.”

Vi Thanh không để ý tới Lý Hồng Tụ, tiếp tục nói với Dương

Thanh Huyền: “Khà, có chút thiên phú thực lực thanh niên tuấn kiệt, ở vùng vũ trụ này bên trong nhiều như hằng hà sa số, Thiên Giới thực lực đều không có, không ngại ngùng đi ra tán gái? Cút hồi hương hạ tu luyện đi thôi. Còn có, ta cảnh cáo ngươi, cái gì cùng Hồng Tụ là bằng hữu loại này hoang đường ý nghĩ, lập tức trong đầu bóp tắt. Hồng Tụ không hiểu chuyện, lẽ nào ngươi cũng không hiểu sự tình sao? Chính mình xứng hay không xứng, trong lòng mình muốn có chút b số.”

Dương Thanh Huyền trên mặt một trận trắng bệch, vẻ giận dữ ẩn hiện, nhưng người trước mắt này thực lực mạnh đáng sợ, chính mình Hỏa Nhãn Kim Tình càng không dò ra mảy may hư thực, ngay lập tức bình tĩnh, ôm quyền nói: “Đại nhân dạy phải, ta đây tựu cút về tu luyện, bất quá...”

Dương Thanh Huyền một đôi Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn chằm chằm Vi Thanh, như cái kia thâm thúy, đen kịt trong vũ trụ hai điểm tinh mang, lộ ra sự tự tin vô cùng mạnh mẽ, từng chữ nói ra: “Ta cùng Hồng Tụ là bằng hữu!”

Nói xong, hai con ngươi lóe lên, liền xoay người mà đi.

Lý Hồng Tụ vội vàng kêu lên: “Dương Thanh Huyền...”

Nhưng Dương Thanh Huyền nơi nào quay đầu lại.

“Thanh Huyền huynh, chờ hạ chúng ta!”

Nhan Sư Cổ, Kim Thập Nhất Lang quân đám người, cũng vội vàng hóa thành độn ánh sáng đuổi theo. Tựu ở Xa Vưu đại chiến Vô Tướng Ma Tuần thời gian trong, tất cả mọi người là liều mạng nuốt phục đan dược, áp chế thương thế, khôi phục thể năng.

Tấn Sở Khắc chợt cắn răng một cái, cũng mang theo ma cung đệ tử vội vàng rời đi, dù sao nơi đây quá nguy hiểm, hiện tại không đi, chỉ sợ đến thời điểm đi đều đi chưa xong.

Vi Thanh trước sau sắc mặt lạnh lẽo, đứng chắp tay, mặt coi thường dáng vẻ.

Lấy tâm tính của hắn cùng tu vi, những người trước mắt này xác thực cùng giun dế không khác, thậm chí đều lười được nói hơn một câu.

Nhưng theo Dương Thanh Huyền ly khai, cái kia lạnh lùng trên gương mặt, rốt cục lộ ra một tia trầm ngưng vẻ, nhíu mày thành một cái “Xuyên” chữ, phảng phất lâm vào đăm chiêu, tự lẩm bẩm: “Kỳ quái, vừa nãy cái kia một đôi màu vàng linh mục, thật giống là cái gì không phải thần thông, tựa hồ ta còn có chút ấn tượng...”

“Chi!” Bỗng nhiên, đột nhiên hít một hơi khí lạnh, kinh hãi hét lớn: “Không! Không thể!”

Vi Thanh vội vàng xoay người, hướng về Dương Thanh Huyền bỏ chạy phương hướng nhìn tới, nhưng một mảnh trống rỗng hư không, nơi nào còn có Dương Thanh Huyền cái bóng?

Vi Thanh trên trán lăn xuống hạ to lớn mồ hôi hột, thậm chí cảm nhận được một tia cảm giác ngột ngạt, run giọng nói: “Hỏa Nhãn Kim Tình... Dĩ nhiên là Thần Hầu Không Hỏa Nhãn Kim Tình... Làm sao sẽ như vậy chi khéo...” Trên mặt càng có trở nên thất thần.

Lý Hồng Tụ đã sớm tức giận, hung hăng trợn mắt nhìn Vi Thanh một chút, xoay người không để ý tới hắn.

Xa Vưu cùng Vô Tướng Ma Tuần ác chiến vẫn còn tiếp tục, hai người kỳ cổ tương đương, giết khó giải nạn phân, trong thời gian ngắn đều không thể phân ra thắng bại.

Tử Tình, Lạc Đinh Lan đám người, còn có cái khác may mắn còn sống sót võ giả, không khỏi là thừa cơ hội này lần lượt rời đi.

Tuy rằng hai đại cường giả cái thế cuộc chiến, nếu như có thể xem cuộc chiến lời, đối với việc tu luyện của bọn họ cùng thực chiến đều rất có ích lợi, nhưng thực sự quá ở nguy hiểm, không cẩn thận tiếp theo rơi vào bên trong, tan xương nát thịt, so sánh lẫn nhau mà nói, vẫn là bảo mệnh càng quan trọng.

Rất nhanh, to lớn chiến trường bốn phía, hầu như đi không có một bóng người, tựu chỉ còn lại Lý Hồng Tụ cùng Vi Thanh thân ảnh, lẫm liệt mà đứng.

Vi Thanh hướng dẫn nói ra: “Xa Vưu hết Long Tổ lực lượng, có thể nói là trong thiên địa mạnh nhất thân thể một trong, mỗi một chiêu thần thông bên dưới, đều ẩn chứa thiên địa đại đạo, là lợi hại nhất cùng tinh thuần công pháp. Cái kia ma đầu thân mang hai loại tuyệt nhiên ngược lại sức mạnh, lẫn nhau tương khắc rồi lại tương sinh, cực kỳ huyền diệu. Ngươi cẩn thận quan chiến trận này, đối với tu vi của ngươi cảnh giới cùng thực chiến, đều có chỗ tốt cực lớn.”

Lý Hồng Tụ còn đang tức giận, tiếng non nớt “Hừ” một chút, quai hàm phồng, cũng không biết nghe lọt được không có.

Vi Thanh cười khổ một tiếng, âm thầm lắc đầu, trong đầu nghĩ vừa nãy thanh niên kia một đôi kim đồng, trên gương mặt lạnh lùng, nhiều hơn một lau nghiêm nghị.

…

Cổ Tinh Giới ở hoang cổ vùng đất biến đổi lớn hạ, không ngừng xuất hiện đổ nát dấu hiệu.

Sơn hà chảy ngược, thiên địa xoay tròn, Huyền Hoàng tiết ra ngoài.

Toàn bộ tinh cầu đều là một mảnh muốn nổ tung dáng vẻ.

Nhưng cũng được lợi từ Xa Vưu cùng Vô Tướng Ma Tuần một trận chiến, đem hoang cổ đại địa đánh hoàn toàn phá nát, đâu đâu cũng có hư không vết nứt.

Dương Thanh Huyền tùy tiện tìm một chỗ vết nứt, sẽ xuyên toa mà ra, đi tới Cổ Tinh Giới trên mặt đất.

Đáng sợ khí tức hủy diệt ở toàn bộ tinh cầu bề ngoài lan tràn, mà cái kia long khí, ma khí cùng tính tình cương trực, thỉnh thoảng từ mặt đất bắn ra đến, xé rách Địa, Thủy, Hỏa, Phong.

“Này Cổ Tinh Giới triệt để xong đời, ở hai người kia chiến đấu hạ, tinh hạch bị đánh bị hao tổn, đã gia tốc chạy tử vong đi.” Nhan Sư Cổ thanh âm từ đằng sau truyền đến.

Kim Thập Nhất Lang quân, người mặt sắt, giáp sắt dị tộc, Tấn Sở Khắc, còn có lượng lớn từng thấy, chưa từng thấy võ giả, tất cả đều lần lượt từ trong vết nứt lao ra, hiện ra ở trên mặt đất.

Nhưng đều không ngoại lệ, tất cả đều là trọng thương tại người, đèn cạn dầu, có chút càng là thoi thóp dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền nói: “Trước tiên về Mục Hải Vực Giới, La Phù cảnh giới.”

Nhan Sư Cổ gật gật đầu, đưa tay bấm quyết, một vệt hào quang ở phía trước biến ảo mà ra, hình thành một cái to lớn lăng hình qua lại nguyên khí, lơ lửng giữa không trung.

Tấn Sở Khắc vội vàng nói: “Thanh Huyền huynh, mang chúng ta đoạn đường!”

Ma cung đệ tử hơn năm mươi người, ở Vô Tướng Ma Tuần một đòn hạ, chết đi hơn nửa, cũng chỉ còn lại sáu người, hơn nữa người bị thương nặng, căn bản không mạnh mẽ số lượng lại khởi động nguyên khí trở lại.

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, phàm là muốn cùng đi, đều đến đây đi.”

Mấy chục đạo độn ánh sáng, đồng thời bay vào cái kia nguyên khí bên trong, đều là đối với Dương Thanh Huyền cùng Nhan Sư Cổ đám người vô cùng cảm kích.

Nhan Sư Cổ nuốt một viên linh khí đầy tràn đan dược sau, hít sâu một hơi, hai tay không ngừng bấm quyết, khởi động cái này nguyên khí Thời Không Toa.

Trong phút chốc, vô số thời không quy tắc từ nguyên khí bên trong bắn ra đến, đè bốn mặt hư không xoay chuyển, sau đó “Vèo” một tiếng, tựu biến mất ở Cổ Tinh Giới bề ngoài.

Ở là đồng thời, cũng không có thiếu võ tu chính mình khởi động Tinh Vũ Bàn các loại nguyên khí, hướng về vũ trụ hư không bỏ chạy.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2194: Tương Lai Đường

Mấy ngày phía sau, Vô Dục Thành truyền tống bên trong khu vực, tảng lớn ánh sáng từ hư không hành lang bên trong vọt ra, hóa hiện ra hơn một trăm đạo cái bóng.

Những thứ này đều là từ Mục Hải Vực Giới ở ngoài, phân bộ ở bốn mặt trong hư không vũ trụ truyền tống bên trong đại trận truyền đưa tới.

Bởi Mục Hải Vực Giới là cả nam bộ vũ trụ hạt nhân, lui tới nhân khẩu số đếm cực kỳ khổng lồ, vì lẽ đó ở vực giới ngoại vây, bố trí có mảng lớn truyền tống khu vực, thực hiện dân hữu hiệu lưu chuyển, miễn cho đại lượng nhân khẩu trực tiếp tiến nhập vực giới, tạo thành hỗn loạn cục diện.

Dương Thanh Huyền đám người ly khai Cổ Tinh Giới sau, định vị xung quanh người gần nhất hầu như bỏ hoang truyền tống trận, sau đó trải qua một đường khúc chiết, mới về đến Vô Dục Thành bên trong.

Nhìn hoàn cảnh quen thuộc cùng bầu trời, mọi người không khỏi là lộ ra vẻ mừng rỡ.

Ngay lập tức vội vàng hướng về Dương Thanh Huyền đám người cảm kích, cáo từ, liền hướng bốn phương tám hướng kích bắn mà đi.

Tất cả mọi người là trọng thương tại người, mấy ngày nay cũng là dựa vào đan dược chống, tốt không dễ dàng tìm lại một mạng, việc cấp bách chính là khôi phục thương thế.

Tấn Sở Khắc ôm quyền nói: "Thanh Huyền huynh, hữu duyên quen biết một hồi, cộng lịch sinh tử, quả thật may gặp. Hôm nay liền như vậy sau khi từ biệt, lần này đi non xanh còn đó, nước biếc chảy dài."

Tấn Sở Khắc tuy là vô cùng giảo hoạt, tâm tính lệch tà, nhưng mấy câu nói này nhưng là nói cực kỳ thành khẩn rõ ràng.

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: "Tạm biệt."

Tấn Sở Khắc cùng mấy vị ma cung đệ tử, đều là chắp tay chắp tay, sau đó hóa thành độn ánh sáng rời đi.

Trời cao trên, tựu còn lại Dương Thanh Huyền, Đồ Sầu, Nhan Sư Cổ, Kim Thập Nhất Lang quân, người mặt sắt cùng giáp sắt dị tộc sáu người.

Nhan Sư Cổ thở dài hơi thở nói: "Không nghĩ tới chuyến này như vậy gian nguy ác liệt, một chuyến bốn mươi lăm người đi, tựu chỉ còn lại chúng ta mấy người về."

Kim Thập Nhất Lang quân nói: "Sinh tử tự có mệnh trời, bất kỳ lần nào mạo hiểm, đều có chết khả năng. Tự bước lên võ đạo con đường này bắt đầu, ai mà không làm xong bất cứ lúc nào ngã xuống chuẩn bị? Chết ở đi tới trên đường, tổng so với âu sầu mà chết tốt."

Chuyến này Kim Thập Nhất Lang quân đột phá đến rồi Thiên Giới, hoàn thành từ trước đến nay kiềm chế tại nội tâm tâm nguyện, tâm tình thật tốt, đối với mọi người cái chết cũng không cảm giác.

Trên thực tế, chính như hắn nói, mỗi một vị bước vào võ đạo tu sĩ, ai mà không một sớm đã đem tính mạng quên đi?

Cũng không ai biết sau một khắc sẽ phát sinh cái gì, mặc dù mạnh như Thiên Giới, cũng khó dò Thiên Đạo chi Vô Thường, Thiên Đạo chi mịt mờ.

Dương Thanh Huyền nỗ lực gượng cười nói: “Lang quân nói đúng, sư Cổ huynh, chư vị, không biết đón lấy có tính toán gì không?”

Nhan Sư Cổ trầm ngâm hạ, nói: “Đi trước dưỡng thương, sau đó nên làm gì tiếp tục làm gì đi.” Hắn nhíu mày lại, nói ra: “Ngược lại là Thanh Huyền huynh ngươi...”

Dương Thanh Huyền hai tay ôm ở trước người, mỉm cười nói: “Ta cùng với sư Cổ huynh một dạng, cũng là nên làm gì thì làm mà đi.”

Nhan Sư Cổ gật gật đầu, nói: “Thanh Huyền huynh chuyện, ta cũng biết một, hai. Huynh còn nhớ được ở Cổ Tinh Giới thời gian, ta nói rồi một khối khác hoàng triều ấn linh kiện tăm tích?”

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Tự nhiên nhớ tới.”

Nhan Sư Cổ nói: “Khối này hoàng triều ấn tăm tích, ta so sánh xác định là ở một nơi nào đó. Lúc đó là sợ Thanh Huyền huynh thực lực không đủ, mạo muội đi vào trái lại làm mất mạng, bây giờ nhìn lại, là ta lo xa rồi, lấy Thanh Huyền huynh thực lực, lấy khối này linh kiện không ở lời hạ. Hoàng triều ấn thứ ba bộ phận, tựu ở Vô Cực Thành thành chủ ngày mai phong trong tay.”

“Vô Cực Thành?!”

Đồ Sầu bọn người là đổi sắc mặt.

Chỉ có Dương Thanh Huyền vẫn còn tốt, chỉ là tự lầm bầm lại đọc một lần, ánh mắt như sóng nước động.

Nhan Sư Cổ nói: “Thanh Huyền huynh cũng biết Vô Cực Thành là địa phương nào?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ta tự nhiên biết, vị trí Tử Tâm cùng Bạch Phù hai đại Thần Vương quản hạt chỗ giao giới, thuộc về việc không ai quản lí khu vực, là La Phù cảnh nội nổi danh tà ác thành. Không chỉ có là các loại hung đồ, lính đánh thuê, kẻ ác hội tụ vị trí, cũng là các loại không thấy được ánh sáng vật phẩm tập hợp và phân tán nơi.”

Nhan Sư Cổ cười nói: “Chính là, ta còn lo lắng Thanh Huyền huynh không biết chuyện đây, xem ra là ta lo xa rồi. Vô Cực Thành bên trong không có quy tắc có thể nói, chỉ nhận thực lực cùng tiền, nhưng không có thực lực cũng không cách nào bảo vệ tiền, nói trắng ra là, còn là cường giả vi tôn, nắm đấm to lớn nhất.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta minh bạch, đa tạ sư Cổ huynh báo cho.”

Trên thực tế, mặc dù hoàng triều ấn thứ ba cái linh kiện không ở Vô Cực Thành, Dương Thanh Huyền cũng là định tìm cái thời gian tiến về phía trước Vô Cực Thành.

Lúc trước Dương Thanh Huyền nghĩ để Phạm gia giúp hắn chiêu binh mãi mã, Phạm gia đề cử một người tên là hi xông cửu tinh Giới Vương, chính là ở Vô Cực Thành bên trong.

Hơn nữa Vô Cực Thành bên trong các loại hung đồ, lính đánh thuê, kẻ ác, cũng là Dương Thanh Huyền nghĩ muốn chiêu mộ đối tượng.

Chỉ cần có tiền, này chút người coi như là Thánh Chủ Thiên Vương, cũng dám nhấc theo đao xông lên.

Nhan Sư Cổ lại nói: “Cổ Tinh Giới việc, cực kỳ chấn động to lớn, sợ là tin tức chẳng mấy chốc sẽ truyền tới, sau đó không lâu tựu sẽ vang vọng toàn bộ Mục Hải Vực Giới. Đến thời điểm mọi người đều sẽ trở thành mọi người nhìn chằm chằm tiêu điểm, đặc biệt là Thanh Huyền huynh, ở hoang cổ đại dẫn theo mọi người ra sức một đòn, chống lại Vô Tướng Ma Tuần, càng là sẽ thành cho mọi người trà dư tửu hậu đề tài câu chuyện. Mà Thanh Huyền huynh khoảng thời gian này tới nay nhanh chóng quật khởi, sợ là sẽ phải…”

Nói đến đây, tựu ngừng lại.

Dương Thanh Huyền cười nhạt, nói: “Ninh gia?”

Nhan Sư Cổ sắc mặt ngưng trọng gật gật đầu, nói: “Ta sợ không chỉ có là Ninh gia, thế lực khắp nơi, các lộ nhân mã, khả năng đều sẽ bắt đầu nhìn chằm chằm Thanh Huyền huynh ngươi. Mục Hải Vực Giới bên trong thiên tài tuy nhiều, nhưng như Thanh Huyền huynh thiên tài như vậy, sợ là từ cổ chí kim, cũng cực kỳ hiếm thấy. Rất nhiều thế lực sẽ hướng về Thanh Huyền huynh duỗi ra cành ô-liu, tỷ như Tử Tâm Thần Vương phủ, cũng có rất nhiều thế lực, sợ là cũng không sẽ hi vọng nhìn thấy Thanh Huyền huynh quật khởi.”

Dương Thanh Huyền con mắt hơi ngưng, một đường kim quang ẩn hiện, như là trong bóng tối, Phá Hiểu trước cái kia một tia ánh sáng, tràn đầy tự tin lại cười nói: “Tương lai đường là tốt hay xấu, ta đều ở đây không điên không ngã, không sợ không sợ, bất luận người nào hoặc sự tình, cứ đến liền có thể, ta Dương Thanh Huyền toàn bộ tiếp nhận!”

Nhan Sư Cổ bọn người bị hắn trên người cái kia cỗ sự tự tin mạnh mẽ chấn nhiếp, một trận huyết dịch ấm áp, đều là khóe miệng vung lên cười đến.

Đúng đấy, không điên không ngã, không sợ không sợ, đây chẳng phải là cường đại võ đạo tâm sao?!

Nhan Sư Cổ cười to nói: “Ha ha, cái kia ta an tâm. Ta trước tiên tìm một nơi bế quan dưỡng thương, tương lai Thanh Huyền huynh nhưng nếu có việc, chỉ cần một cái tin tức truyền đến, Nhan

Sư Cổ bất luận ở khi nào nơi nào, tất nhiên ngay lập tức đến đây giúp đỡ!”

Người mặt sắt cùng giáp sắt dị tộc, miệng đồng thanh nói ra: “Ta cũng là!”

Kim Thập Nhất Lang quân cười nói: “Ta cái mạng này là Thanh Huyền đại nhân cứu, Thanh Huyền đại nhân cũng không cần đưa tin, từ đây dĩ vãng, núi đao biển lửa, thề sống chết vĩnh viễn đi theo.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt thay đổi, ôm quyền chắp tay nói: “Đa tạ chư vị!”

Nhan Sư Cổ, người mặt sắt, giáp sắt dị tộc, lập tức ôm quyền đáp lễ, liền từng người rời đi.

Tựu chỉ còn lại Dương Thanh Huyền, Đồ Sầu cùng Kim Thập Nhất Lang quân ba người.

Dương Thanh Huyền nói: “Chúng ta cũng trước tiên tìm một nơi khôi phục thực lực đi.”

Dương Thanh Huyền thâm trường hít một hơi, một đôi mắt nhìn phía vô biên vô ngân Vô Dục Thành, sau đó Hỏa Nhãn Kim Tình lấp lóe, sinh trưởng hướng thiên khung thái hư bên trong, dường như muốn nhìn thấu toàn bộ Mục Hải Vực Giới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2195: Khôi Phục Đỉnh Cao, Đáng Sợ Nhân Đà La Lực Lượng

Cáo biệt Nhan Sư Cổ đám người sau, Dương Thanh Huyền đem Đồ Sầu cùng Kim Thập Nhất Lang quân thu vào trong cơ thể mình, hai người đều thu xếp ở Nhân Đà La bên trong.

Bởi vì thực lực của hai người tu vi, đều ở một sao Thiên Giới, lẫn nhau trong đó giao lưu cộng tu, có thể được ích lợi không nhỏ.

Đồng thời Nhân Đà La nội hàm cực kỳ huyền diệu, là Dương Thanh Huyền nghĩ phải hoàn toàn luyện hóa trọng yếu pháp bảo, vì lẽ đó để cho hai người trước tiên vào bên trong, cảm ngộ trong đó thế giới.

Sau đó, liền hóa thành một đạo độn ánh sáng, hướng về vậy tu luyện khu vực bay đi.

Ở nộp mấy tháng tiền thế chấp sau, thuê một gian cao cấp nhất mật thất, liền bắt đầu bắt đầu bế quan.

Cổ Tinh Giới hành trình, thu được Nhân Đà La lớn cơ duyên lớn, đột phá đến rồi cửu tinh trung giai, cảnh giới đều chưa vững chắc, tựu đã trải qua sau đó một loạt sóng lớn, dẫn đến giờ khắc này thân thể trọng thương, có loại đèn cạn dầu cảm giác.

Tựu liền nguyên thần thứ hai cũng uể oải trong đan điền, thoi thóp dáng vẻ.

Quỷ Tàng nhưng là về tới Thái Huyền Thiên bên trong, dùng vạn ngàn Kiếm Hồn kiếm ý tẩm bổ thân thể.

Dương Thanh Huyền lấy ra hơn triệu Tinh Hạo Thạch, cùng nhau đập thành phấn vụn, linh khí cường đại như núi lở sóng thần giống như, ở toàn bộ mật thất bên trong không gian khuấy động, đạt tới một cái cực điểm.

Này mới hài lòng hai tay bấm quyết, vận chuyển Thanh Dương Võ Kinh, thổ nạp.

Cứ như vậy, một tòa chính là nửa tháng.

Cái kia hơn triệu Tinh Hạo Thạch, bị hút hết hai phần ba còn nhiều, Dương Thanh Huyền thân thể bên trong khí cơ như biển, từng lần từng lần một vận chuyển chu thiên, chữa trị kinh mạch, khiếu huyệt, phủ tạng, xương cốt, bắp thịt.

Ở Dương Thanh Huyền trên đỉnh đầu, có rõ ràng Thanh Long hình bóng xoay quanh bay lượn, thỉnh thoảng phát sinh tiếng rồng ngâm.

Kích động linh khí từng vòng sóng tản ra, hình thành lượng lớn vòng xoáy, bị Dương Thanh Huyền thổ nạp hô hấp, thúc đẩy lưu chuyển, hình thành một luồng kỳ dị khí lưu cảnh tượng.

Chính là Võ Kinh tu luyện tới cực hạn sau, xuất hiện thần thông dị tượng chân long hiện.

Ở không có gặp phải Xa Vưu trước cũng còn tốt, kiến thức Xa Vưu đánh với Vô Tướng Ma Tuần một trận sau, Dương Thanh Huyền nội tâm cười khổ không thôi, cái kia thiên long ẩn hiện mà đến, biến ảo ra rồng chi hải hùng vĩ cảnh tượng, sâu sắc rung động tiếng lòng của hắn.

Trên đỉnh đầu của mình này “Chân long” toán cái gì?

So sánh cùng nhau, chính là thật trùng.

Dương Thanh Huyền thầm than một tiếng, biết mình đường còn dài, võ đạo phía trước, tựa hồ mãi mãi không có tận đầu.

Mà Thanh Dương Võ Kinh tâm pháp, chỉ có thể để hắn đột phá đến Thiên Giới.

Bước vào Thiên Giới sau, sợ là phải tìm tâm pháp mới tu luyện, bằng không tiến độ đem sẽ thật chậm.

“Hô!”

Dương Thanh Huyền sâu sắc thở ra một hơi, đem trong cơ thể cuối cùng một tia trọc khí sắp xếp ra, nhất thời cảm thấy tinh thần thoải mái, toàn thân không nói ra được thoải mái.

Cả người cảnh giới và khí thế đạt đến tới đỉnh phong.

Trên đỉnh đầu Thanh Long xoay quanh, bay rơi xuống, tan vào bên trong cơ thể.

Trong máu càng là lăn lộn sôi trào, tỏa ra từng tiếng rồng ngâm.

Giằng co một hồi lâu mới dần dần trừ khử hạ xuống.

Thời khắc này, Dương Thanh Huyền mặt lộ vẻ thần tình cổ quái, tự nói: “Làm sao sẽ nhanh như thế?” Hắn càng cảm ứng được cửu tinh hậu kỳ bình phong.

Phải biết trên Hoang Hà đột phá tới trung kỳ, đến hiện tại mới thời gian một tháng, không khỏi thật bất khả tư nghị.

Dương Thanh Huyền lúc này bấm quyết, vận chuyển chân khí kiểm tra rồi hạ thân thân thể, cũng không có phát hiện bất cứ dị thường nào, đồng thời thử tiếp tục chân khí, xung kích bình kia cổ lạch trời, phát hiện không gì phá nổi, cự ly vượt tới, còn kém rất xa.

Này mới thu hồi công đến, tự lầm bầm than thở: “Thiên Giới chi chủ, còn cần bao lâu? Ninh gia, lại còn có thể cho ta bao nhiêu thời gian?”

Trong giọng nói lộ ra vẻ ngưng trọng cùng phiền muộn.

Nhưng hắn cũng biết, tốc độ tu luyện của mình đã mau đến dọa người, lại tăng nhanh tốc độ hầu như là không có khả năng, chỉ có thể tận lực tìm kiếm cơ duyên.

“Ngày đó Vô Dục Giới hành trình, Tử Tâm Thần Vương dành cho hạng nhất khen thưởng, ngoại trừ cưới vợ con gái nàng ở ngoài, còn có một viên Phá Giới Đan cùng Đạo Tâm Đan, sẽ không ta cưới con gái nàng, này hai viên đan dược tựu không cho ta đi?”

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, này hai viên thần đan, không chỉ có thể tăng cường mười hai phần trăm đột phá Thiên Giới tỷ lệ, càng có thể tăng cường 50% trở lên đột phá Giới Vương cảnh giới tỷ lệ.

Nếu là mình bây giờ có thể nuốt vào, sợ là có thể trực tiếp đột phá đến cửu tinh hậu kỳ.

Nhưng loại này cảnh giới nhỏ Dương Thanh Huyền cũng không tính dùng qua đột nhiên đan dược, vẫn là phải nghĩ biện pháp đem hai quả kia đan dược chiếm được, lấy ứng đối tương lai Thiên Giới chi kiếp.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến một trận, một tay bấm quyết một điểm, một trận “Đang cheng” tiếng vang truyền đến.

Từng vòng nguyên tố hệ “đất” như sao hoàn khuếch tán, ở mật thất bên trong khuấy động.

Toàn bộ không gian trọng lực như là gấp bội đi lên tăng lên.

Nhân Đà La ở đằng kia hệ Thổ vòng sáng ở giữa, chậm rãi xuất hiện.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, tinh trượng tựu bay tới, rơi vào trong tay, toàn bộ cánh tay đều trầm xuống phía dưới, kém một chút không có bắt được.

Dương Thanh Huyền thầm giật mình, chính mình nhưng là cửu tinh Giới Vương a, hơn nữa thân thể so với phổ thông võ tu mạnh mẽ quá nhiều, một trảo này bên dưới có bao nhiêu sức mạnh, tựu ngay cả mình đều không thể đánh giá, lại có chút bắt không được này Nhân Đà La.

Dương Thanh Huyền đem tinh trượng cầm trong tay huy vũ mấy lần, từng vòng nguyên tố hệ “đất” tản mát ra, ép tới toàn bộ không gian đều hoảng hốt lay động, “Ầm ầm” vang vọng.

Dương Thanh Huyền hai mắt chìm xuống, thân thể lập tức hóa thành nguyên tố hệ “đất”, đồng thời không ngừng biến lớn tăng trưởng, cường đại trọng lực tràng năng từ trong cơ thể mình khuếch tán, cùng này Nhân Đà La trường lực hoàn mỹ dung hợp lại cùng nhau.

“Uống!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, đem thân thể bành trướng đến đến cực điểm, một vị biến dị to lớn Thần Hoang Cổ Tinh Thể đứng sừng sững ở mật thất trong hư không.

Lõm xuống trong hai con ngươi, chậm rãi hiện ra hai cái tinh cầu giống như con ngươi, khuếch tán ra màu vàng Tinh hoàn.

Tinh trượng cũng thuận theo biến lớn gấp mấy trăm lần, bị Thần Hoang Cổ Tinh Thể chộp vào trong tay, mạnh mẽ vung lên một chút.

“Ầm ầm ầm!”

Lấy tinh trượng phía trước làm trung tâm, chín hoàn rung động, to lớn tinh vực lực lượng nghiền ép đi ra, toàn bộ không gian “Ào ào ào” bắt đầu đổ nát.

Dương Thanh Huyền run lên trong lòng, chính mình cũng không có sử dụng chân nguyên, chỉ là thuần túy dựa vào sức mạnh vung lên, làm sao lại sẽ có đáng sợ như vậy hiệu quả?

Đây là cao cấp nhất mật thất tu luyện, giá tiền là loại bình thường gấp trăm lần, có người nói có thể thừa nhận được ở cửu tinh Giới Vương công kích, nhưng lại vung lên tinh trượng bên dưới, tựu tự hành phá nát.

Dương Thanh Huyền vội vàng đem này một chiêu thu về, nếu như phá vỡ mật thất, gợi ra chấn động sẽ không tốt.

Theo tinh trượng ly khai, cái kia một chỗ bị đè xoay chuyển vỡ nát không gian, nháy mắt tựu khôi phục như cũ, chỉ là mảng lớn vết nứt, trong thời gian ngắn tự mình không khôi phục được.

Tốt ở Dương Thanh Huyền tung ra ở không trung linh khí có đủ nhiều, để không gian này tự mình chữa trị năng lực tăng cường.

Thần Hoang Cổ Tinh Thể ở trên hư không trên lay động một chút, tựu thu nhỏ lại đến bình thường thân thể, Nhân Đà La cũng ở trong tay loáng một cái, cất vào đến.

Dương Thanh Huyền thần thức quét qua mọi người, phát hiện Quỷ Tàng còn đang bế quan khôi phục, Đồ Sầu cùng Kim Thập Nhất Lang quân cũng ở Nhân Đà La bên trong không gian ngồi xếp bằng nhập định, mấy vị Tinh Túc theo chính mình cùng nhau khôi phục đỉnh cao sức mạnh, hơn nữa tất cả đều ổn bên trong đột phá.

Dương Thanh Huyền thu hồi thần thưởng thức, liền rời đi mật thất, hướng về Đức Phong Cổ Lâu mà đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2196: Hỗn Loạn Tin Tức

Ly khai tu luyện khu vực sau, Dương Thanh Huyền tựu biến thành Bì Bì Hà, một đường hỏi thăm tin tức quá khứ.

Đến nơi Đức Phong Cổ Lâu trước thời điểm, đối với ngoại giới truyền lưu Cổ Tinh Giới việc, có nhất định giải.

Quả nhiên như Nhan Sư Cổ đoán như vậy, ở này tháng bên trong, Cổ Tinh Giới việc đã truyền khắp toàn bộ La Phù cảnh giới.

Đường phố đầu đường hầm đuôi, trà dư tửu hậu, đều có thể nghe được võ giả nghị luận.

Trên đường hai cái song song cất bước võ giả, giáp nói: “Ngươi biết không? Cổ Tinh Giới bên trong thả ra ma thú, nghe nói là năm đó Vô Tướng Thiên Vương trở nên, chà chà, một đời Thiên Vương, lại đã biến thành bốn chân, độc giác, ba mắt, giương huyết phun miệng rộng ăn thịt người quái vật, thực sự là khiến người thổn thức.”

Ất giễu cợt nói: “Ngươi nơi nào nghe được tin tức giả? Ta nghe Chu gia đệ tử nói, cái kia ma vật là đỉnh thiên lập địa, ngàn trượng thân hình, như rết một dạng cánh tay trường đầy toàn thân, hơn nữa trên thân thể tất cả đều là đầu, ân, có một ngàn cái đầu.”

Giáp khiếp sợ không thôi, hít một hơi khí lạnh, nói: “Đáng sợ như thế?”

Ất được nước nói: “Vậy còn có giả? Chu gia này vị đệ tử là ta

Tam Cô bà sáu cậu họ hàng xóm nữ nhi chồng trước bạn trai, làm sao có khả năng lừa ta.”

Trong quán rượu, một vị giang hồ người kể chuyện nước miếng văng tung tóe nói: “Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, Dương Thanh Huyền kêu to một câu, biến thân!, biến thành Siêu Xayda ba, một chiêu quy phái khí công, rốt cục đem cái kia ma đầu đánh bại, cứu vớt tất cả mọi người.”

Sau đó một tên võ đồng hét lớn: “Ngươi ngày hôm qua không phải nói Dương Thanh Huyền cùng Tử Tình phu thê liên thủ, sử dụng tới vòng quay Tomas đại ngọc xoắn ốc hoàn đánh bại ma đầu sao?”

Người kể chuyện hơi đỏ mặt, ho khan nói: “Ngươi biết cái gì? Hai người đầu tiên là biến thân Siêu Xayda ba, Dương Thanh Huyền thi triển là quy phái khí công, Tử Tình tiên tử thi triển là đại ngọc xoắn ốc hoàn.”

Võ đồng lại kêu lên: “Ngươi lừa người, nơi nào có nữ Siêu Xayda?”

Người kể chuyện phất tay xua đuổi nói: “Đi đi đi, ở đây không hoan nghênh ngươi, cút ra ngoài!”

Trang sức màu đỏ bên trong quán, một tên diêm dúa lòe loẹt nữ tử quay về gương đồng thu dọn búi tóc, đối với đồng bạn nói ra: “Cái kia Dương Thanh Huyền đến cùng cưới là Tử Hà, vẫn là Tử Nhan, vẫn là Tử Tình a?”

Bên cạnh một vị lục y nữ tử than thở: “Ai nha, ai biết được, yêu cưới ai cưới ai, dù sao cũng không phải cưới ngươi cùng ta.”

Cái kia xinh đẹp nữ tử cười ha hả nói: “Ôi, làm sao còn ghen rồi? Có phải là ngươi cũng muốn gả cho Dương Thanh Huyền?”

Lục y nữ tử hừ nói: “Tiểu tao móng, còn nói ta đây, cũng không biết là ai động xuân tâm, giống như vậy nhanh chóng quật khởi cái thế thiên tài, cô gái nào không muốn gả a? Đừng nói chúng ta, có người nói Thần Vương phủ bảy vị tiên tử, đều tranh đoạt phải gả, đã tranh đoạt đến như nước với lửa, đao kiếm tương hướng."

Dương Thanh Huyền mặt tối sầm lại, một đường trên đều là các loại không giải thích được thảo luận, còn có người nói cái kia ma đầu là xuyên qua rồi ngàn năm yêu say đắm, đặc ý tỉnh lại cùng chính mình nối lại tiền duyên, nói gì đều có.

Không bao lâu, liền đến Đức Phong Cổ Lâu trước cửa, trực tiếp đi vào.

Bởi vì một bộ khuôn mặt hoàn toàn mới, không có người nhận ra hắn, đồng thời từ chủng tộc đến nhìn, Bì Bì Hà đều là bậc thấp chủng tộc.

Đi vào sau một lúc, mới có một vị tướng mạo bình thường, cũng không nhiệt tình nữ tử tiến lên đón đến, làm theo phép tựa như từ tốn nói: "Khách nhân, nghĩ muốn mua chút gì?"

Dương Thanh Huyền không mặn không nhạt nói: "Mua tin tức."

Nữ tử quan sát hắn vài lần, cười nhạt, khóe miệng trong lúc lơ đãng toát ra khinh thị biểu hiện, nói ra: "Phòng khách phí thấp nhất cũng muốn năm ngàn Tinh Hạo Thạch."

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, hai cái mắt nhỏ nhìn chằm chằm nữ tử, đưa tay chỉ dưới đất, lạnh lùng nói ra: "Gọi các ngươi chưởng quỹ đi ra, Lão Tử ở nơi này chờ hắn. Lão Tử đến mua tin tức, ngươi nha coi chính mình tướng mạo mấy phần? Còn nhìn không nổi ta? Ngươi mỗi ngày lên sẽ soi gương sao?"

Cô gái kia nghe nói phải gọi chưởng quỹ, lập tức sợ đến hoa dung thất sắc, liên tục chịu nhận lỗi, đổi lại một bộ nụ cười xu nịnh.

Dương Thanh Huyền ngược lại không phải là thật muốn làm khó nàng, chỉ là không ưa loại này không giải thích được điệu bộ, thấy nàng sợ, cũng lười lại làm khó dễ, ở cô gái này sắp xếp hạ, tiến nhập một gian phổ thông phòng khách.

Rất nhanh, liền tới một vị thân hình cao gầy ông lão, mang đỉnh đầu mũ mềm, ho khan hai tiếng, tựu đi vào, trực tiếp ngồi vào Dương Thanh Huyền đối diện, đi thẳng vào vấn đề hỏi: “Các hạ muốn mua một ít gì tin tức?”

Ngữ khí không mặn không nhạt, nhìn không ra bất kỳ tình cảm, nhưng Dương Thanh Huyền vẫn như cũ nghe được ra có một chút chậm trễ.

Dù sao mình Bì Bì Hà thân phận bày ở đây, ở này cường giả vi tôn trong thế giới, xác thực rất khó chiếm được người khác tôn kính, dù cho ngươi là khách nhân, cũng nhiều nhất lễ phép khách khí hai hạ.

Dương Thanh Huyền nói: “Cổ Tinh Giới chuyện, có liên quan bên trong tất cả.”

Ông lão mí mắt giật lên, quan sát Dương Thanh Huyền vài lần, ngón tay ở trên bàn nhẹ nhàng gõ, lại cười nói: “Ngươi xác định toàn bộ muốn?”

Dương Thanh Huyền nói: “Toàn bộ muốn.”

Ông lão gật gật đầu, khóe miệng vung lên một nụ cười lạnh lùng, nói: “Tổng cộng 2000 tỉ Tinh Hạo Thạch.”

Dương Thanh Huyền trong lòng mắng to Quỷ Hút Máu, nhưng vẫn là không chút biến sắc, trực tiếp ném quá một cái túi đựng đồ, lạnh lùng nói ra: “Đây là 2000 tỉ, mau nói đi, đừng làm phiền, ta không có thời gian.”

Ông lão sống ở đó, có chút không dám tin tưởng.

Một cái Bì Bì Hà lấy ra 2000 tỉ Tinh Hạo Thạch?

Hơn nữa không có nửa phần đau lòng dáng vẻ, tiện tay tựu ném ra?

Hơn nữa hắn còn không có thời gian?

Ông lão không tin lấy ra túi chứa đồ, thần thức quét qua, lập tức đổi sắc mặt, này mới thật sự tin, khuôn mặt trở nên trở nên nghiêm nghị, nghiêm túc nói ra: “Khách nhân thật là thoải mái, đối với Cổ Tinh Giới việc, tuy rằng cổ lâu cũng không có trăm phần trăm hoàn chỉnh tư liệu, nhưng xác thực đã là nhất toàn diện tài liệu.”

Ông lão vỗ tay một cái, vị kia tướng mạo cô gái bình thường đi vào, ông lão ở nàng bên tai nói rồi vài câu, nữ tử càng là giật nảy cả mình, lộ ra vẻ khó tin, nhìn trên bàn túi chứa đồ, vội vàng rất cung kính hai tay dâng ly khai, hưng phấn hai cái tay run rẩy.

Bởi vì Dương Thanh Huyền là nàng mang vào khách nhân, nàng là có giao dịch ngạch tiền hoa hồng, 2000 tỉ tin tức giao dịch ngạch trích phần trăm, bù đắp được nàng hơn một năm thu vào.

Rất nhanh, nữ tử lần thứ hai đi vào, hai tay dâng một cái mâm ngọc, mặt trên có năm chiếc thẻ ngọc, rất cung kính quỳ ở Dương Thanh Huyền trước mặt, giơ cao khỏi đỉnh đầu, ôn nhu nói: “Đại nhân mời xem qua.” Nét mặt tươi cười như hoa, còn miễn phí đưa mấy cái thu ba.

Dương Thanh Huyền đem thẻ ngọc từng cái tóm lấy, phóng ở đầu trán dùng thần thức đảo qua.

Sau đó bình tĩnh phóng ở trước người.

Ước chừng dùng một khắc đồng hồ thời gian, đem năm chiếc thẻ ngọc đều cẩn thận quá qua một lần.

Ông lão nhìn thầm kinh hãi, này Bì Bì Hà từ đầu đến cuối đều mặt không biến sắc, bất kể là lấy ra 2000 tỉ Tinh Hạo Thạch, vẫn là xem thẻ ngọc, đều là không hề lay động, không nhìn ra hắn bất kỳ biểu lộ gì.

Phải biết ông lão tiếp xúc cùng đã gặp cường giả nhiều như cá diếc sang sông.

Giống như vậy từ đầu đến cuối, đều để hắn nhìn không thấu mảy may, không khỏi là một đời hào kiệt, hoặc là chúa tể một phương.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2197: Ba Cái Vấn Đề, Sinh Thời Series

"Làm sao?"

Đối xử Dương Thanh Huyền sau khi xem xong, vẫn như cũ không có bất kỳ vẻ mặt, trái lại để ông lão ngồi không yên, trước tiên mở miệng hỏi nói.

"Đích xác rất toàn diện."

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói ra: "Bên trong có mấy cái nghi vấn, cái thứ nhất, đó là Thích Tá vua là có ý gì?"

Lão giả nói: "Đây chính là một so sánh cổ xưa khái niệm cùng chủng tộc."

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Thích Tá cũng là một chủng tộc? Bọn họ không phải phá niết nơi tự hành sinh thành quái vật sao?"

Ông lão cười nói: "Đương nhiên là. Đại nhân có thể tham khảo Ma tộc. Ma tộc cũng chỉ là ma khí tự hành diễn hóa sinh thành cường giả. Thích Tá cũng giống như thế. Chúng ta thường thường ở phá niết nơi thấy Thích Tá, đa số đều không có linh trí, chỉ là hung ác cơ khí. Nhưng có chút Thích Tá, ở bước vào cửu tinh Giới Vương sau, sẽ từ từ sinh sôi ra linh trí đến. Còn có một chút ở cơ duyên cực lớn hạ, có thể đột phá Thiên Giới bình phong, tiến vào Thiên Giới chi chủ, từ từ là có thể biến thành cao cấp Thích Tá. Như vậy Thích Tá, không chỉ có thực lực mạnh đáng sợ, hơn nữa còn có thể đem một phương tinh vực trực tiếp suy biến thành phá niết nơi, chế tạo ra cái khác Thích Tá đến, tính chất hủy diệt cực mạnh. Như vậy Thích Tá, chính là Thích Tá vua, hoặc có lẽ là Thích Tá chi chủ. Lần này ở Cổ Tinh Giới bên trong xuất hiện cô gái kia, chính là Thích Tá chi chủ.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói ra: “Xem ra các ngươi đối với này Thích Tá chi chủ còn phi thường trọng thị a, ở trong đó một cái trong ngọc giản, hao phí rất lớn lượng tin tức, chẳng lẽ có cái gì đặc ý chỗ?”

Lão giả nói: “Không thể nói là đặc ý, chỉ là đối với cường giả thành lập tương ứng cơ sở dữ liệu, đây là chúng ta Đức Phong Cổ Lâu luôn luôn tác phong cùng hành vi.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Mỗi cái cường giả đều có cơ sở dữ liệu?”

“Ha ha, dĩ nhiên không phải.”

Ông lão trong mắt lóe lên tinh mang, kiên trì giải thích: “Võ giả tu luyện chí đạo cảnh, liền có thể hoành hành nhất giới tu luyện đến Giới Vương, liền có thể xưng bá nhất giới tu luyện đến Thiên Giới, thì lại có thể trấn áp một phương tinh vực, ngao du vũ trụ. Ở Mục Hải Vực Giới bên trong, hội tụ toàn bộ nam bộ vũ trụ hầu như hơn phân nửa cường giả cái thế, có thể nói là Giới Vương nhiều như chó, Thiên Giới đầy đất đi. Nhưng ba sao Thiên Giới, nhưng là Thiên Giới bên trên cái thứ nhất ranh giới. Nếu nói là Mục Hải Vực Giới bên trong Giới Vương nhiều như chó, Thiên Giới vẫn tính là một người lời, như vậy ba sao Thiên Giới, coi như là một cái so sánh người trọng yếu. Đức Phong Cổ Lâu đối với ba sao Thiên Giới cường giả, đều sẽ bắt tay bắt đầu thành lập hoàn thiện cơ sở dữ liệu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu được. Vấn đề thứ hai, cái kia Vô Tướng Ma Tuần binh khí trong tay rốt cuộc là vật gì? Bên trong ngọc giản này giới thiệu mười phần hàm hồ.”

Ông lão trầm tư hạ, nhẹ nhàng gõ mặt bàn, giải thích: “Trên thực tế, ở Đức Phong Cổ Lâu bên trong, đối với Vô Tướng Thiên Vương cùng Nguyên Thủy ma tuần đều có cơ sở dữ liệu, chỉ có điều mười phần đơn sơ, nhưng so sánh lẫn nhau bên ngoài mà nói, xem như là cũng không tệ lắm.”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, Vô Tướng Thiên Vương cùng Nguyên Thủy ma tuần tư liệu đều có? Là ở hai người treo trước thành lập, vẫn là treo sau thành lập? Nếu như người trước, vậy này Đức Phong Cổ Lâu lịch sử bao lâu xa?

Ông lão tiếp tục nói: “Cái này ma binh, vốn chỉ là một cái thông thường ma đao, tuy rằng cũng là Thánh khí, nhưng xa không có hiện tại khuếch đại như vậy. Sau đó ma tuần dùng nó chém giết một ngàn vị Thiên Giới chi chủ, thu nạp này chút Thiên Giới chi chủ huyết cùng hồn phách, đánh tạo thành phía sau dáng vẻ, tên là ngàn tội vết máu. Mà ở đây lần Cổ Tinh Giới phá phong trong quá trình, từ chúng ta thu thập tới được tư liệu nhìn, tựa hồ lại dung hợp năm trăm Ma Tủy Toản đi vào, sợ là uy năng lại muốn càng hơn trước.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Vô Tướng Ma Tuần, hiện tại rốt cuộc là trạng thái gì?”

Lão giả nói: “Cái này ở trong ngọc giản đã viết rất rõ ràng, bất quá chỉ là chúng ta cổ lâu suy đoán, cũng không có xác thực chứng thực. Hẳn là Vô Tướng Thiên Vương bản thể, dung hợp Nguyên Thủy ma tuần ý niệm. Mà Nguyên Thủy ma tuần bản thể, thì lại hóa thành năm trăm Ma Tủy Toản, hiện tại dung nhập vào ngàn tội vết máu bên trong.”

Dừng hạ, ông lão than thở: “Người này hiện tại xem như là nhân vật hết sức nguy hiểm. Trình độ nguy hiểm sợ là còn ở bốn Thánh Chủ, tám vực Thiên Vương bên trên.”

Dương Thanh Huyền nói: “Lẽ nào không có gì khắc chế biện pháp của hắn sao?”

Ông lão nghĩ đến hạ, cười nói: “Biện pháp đương nhiên rất nhiều. Tỷ như nhất lực phá vạn pháp, nếu như bốn Thánh Chủ, tám vực Thiên Vương liên thủ lại, vùng vũ trụ này bên trong vấn đề gì phiền phức đều có thể giải quyết. Cũng hoặc là tìm được năm đó phong ấn ma đầu vô tướng bản nguyên Như Lai Kinh,, cùng với Vô Tướng Thiên Vương năm đó bên người binh khí Nhân Đà La. Có lẽ có thể tỉnh lại Thiên Vương linh trí, trục xuất ma tính, trở về bản tướng. Hai món đồ này, hiện tại cũng ở Dương Thanh Huyền trong tay.”

Dương Thanh Huyền trong lòng mắng, mẹ, đồ vật ở trong tay ta các ngươi đều biết, ta ngày!

Dương Thanh Huyền tự rót tự uống một chén rượu, sau đó nhìn chằm chằm ông lão, chậm rãi nói ra: “Vấn đề thứ ba, cuối cùng chống lại Vô Tướng Ma Tuần người bí ẩn rốt cuộc là ai? Vì sao này năm chiếc thẻ ngọc bên trong, nhưng là không nhắc tới một lời? Tựu liền người nọ có tên lời không có?”

Ông lão cười khổ nói: “Ta liền biết ngươi sẽ có này nghi hoặc, chẳng lẽ đại nhân tới này, chính là đặc biệt vì vấn đề này?” Ông lão trong mắt xẹt qua tinh mang, chăm chú nhìn Dương Thanh Huyền hai mắt, muốn xem xuyên thấu qua một ít gì.

Bắt giữ khách tâm tư của người cùng ý nghĩ, đánh giá khách nhân lai lịch cùng bối cảnh, là bọn hắn sở trường nhất kỹ năng, cũng là vô cùng trọng yếu kỹ năng.

Nhưng trước mắt này Bì Bì Hà, từ bắt đầu đến hiện tại, trên mặt cùng con mắt đều không có lộ ra chút nào kẽ hở, để ông lão liền sợi lông đều không bắt lấy.

Làm đối phương hỏi ra vấn đề thứ ba thời điểm, lão giả nghề nghiệp bản năng nói cho hắn biết, trọng điểm đến, đối phương nhất định sẽ lộ ra kẽ hở.

Ngay lập tức hai mắt tinh quang lấp lóe, không nháy một cái nhìn chằm chằm này Bì Bì Hà đậu xanh giống như mắt nhỏ.

Nhưng hắn lần thứ hai thất vọng rồi, không chỉ có thất vọng rồi, hơn nữa kém một chút phun ra một ngụm máu đến.

Dương Thanh Huyền duỗi ra ngón tay cái, nhét vào trong lỗ mũi đào, còn chảy chảy nước miếng, trừng mắt ông lão, khác một cái tay nhưng là liều mạng gõ lên bàn, quát lên: “Là ngươi hỏi ta vẫn là ta hỏi ngươi? Ta hỏi vấn đề của ngươi tất cả đều trả tiền, ngươi hỏi ta ngươi trả tiền sao?!”

Ông lão lau hạ mồ hôi lạnh trên trán, ngượng ngùng nói áy náy: “Xin lỗi, thuận miệng vừa hỏi, thuận miệng vừa hỏi.”

Ngay lập tức trấn định tình cảm xuống, triệt để bỏ đi bắt giữ Dương Thanh Huyền lai lịch tâm tư, nghiêm túc nói ra: “Bởi vì người bí ẩn kia tin tức, bị ông chủ lớn tự mình giả thiết vì là phong ấn cấp.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Cái gì là phong ấn cấp?”

Ông lão nghiêm nghị nói: “Đức Phong Cổ Lâu tin tức, đều đánh dấu đẳng cấp, tốt yết giá bán ra. Bất kỳ đẳng cấp, cũng có thể bán, chỉ là giá cả bất đồng mà thôi. Nhưng có một loại tuyệt mật cấp, phải là cán bộ trở lên thành viên mới có thể mở ra cùng bán. Mà phong ấn cấp, nhưng là ở tuyệt mật cấp bên trên, chỉ có ông chủ lớn mới có thể tự mình giải phong mua bán đẳng cấp, là tất cả tin tức cao cấp nhất!”

Ông lão hai mắt phóng ánh sáng, cảm khái nói ra: “Ta ở Đức Phong Cổ Lâu công tác 120 năm, vẫn là lần đầu tiên nghe được có phong ấn cấp tin tức. Đây chính là sinh thời series a.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2198: Không Chịu Nổi Đánh Đổi, Tội Ác Thành

Dương Thanh Huyền sững sờ ở đó, nội tâm đối với Lý Hồng Tụ ba người thân phận càng là tò mò cực kỳ, không nhịn được hỏi: “Ngươi tựu thật sự một chút tin tức đều không?”

Ông lão trầm ngâm hạ, nói: “Kỳ thực chính ta cũng phi thường hiếu kỳ. Ta có thể nói cho ngươi một ít ta cái người biết sự tình, cũng không ảnh hưởng cổ lâu quy củ. Căn cứ ta dự tính, mấy cái người bí ẩn vô cùng có khả năng đến từ bắc bộ vũ trụ bên trong. Bởi vì ông chủ lớn đang điều tra những người kia thân phận thời điểm, là điều động Đức Phong Cổ Lâu ở bắc bộ trong vũ trụ toàn bộ lực lượng.”

Dương Thanh Huyền nghĩ thầm, quả nhiên không phải nam bộ trong vũ trụ người, đã như vậy, chính mình cũng cũng không cần phải hỏi tới nữa.

Dù sao bắc bộ vũ trụ cách xa nhau quá xa, coi như thật có chuyện gì phát sinh, cũng còn có bốn Thánh Chủ, tám vực Thiên Vương vác đây, chính hắn một lâu la để làm gì.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hỏi lại mấy chuyện, Cổ Tinh Giới sự kiện phía sau, Ninh gia, Khương gia, Tử Tâm Thần Vương phủ, có thể có cái gì động tĩnh?”

Ông lão nghĩ đến một trận, trả lời nói: “Này ba thế lực lớn, đều phái Thiên Giới cấp cường giả đi đến Cổ Tinh Giới điều tra, nhưng cùng cái khác Thánh Tông danh tộc một dạng, đều không có bất kỳ kết quả. Khương gia lộ ra tương đối yên tĩnh, cũng không có động tác tiếp theo. Ninh gia tựa hồ có người trong bóng tối tìm kiếm Dương Thanh Huyền. Thần Vương phủ, Tử Tâm Thần Vương cùng Tử Hà tiên tử bế quan, hiện tại Thần Vương phủ quyền to, tất cả đều từ người thứ năm tiên tử Tử Kỳ đời chưởng. Hơn nữa Tử Nhan cùng Tử Tình, vì tranh cướp Dương Thanh Huyền hôn nhân quyền, đã công nhiên không để ý mặt mũi, ra tay đánh nhau mấy lần, đều bị Tử Kỳ cùng mặt khác mấy vị tiên tử liên thủ trấn đè ép xuống."

Dương Thanh Huyền kém một chút một ngụm trà phun ra ngoài, đậu xanh giống như mắt nhỏ xoay chuyển mấy lần, này mới đưa hoang đường tin tức loại bỏ rơi, trọng điểm hỏi: "Ninh gia người đang tìm Dương Thanh Huyền? Có thể có cụ thể manh mối?"

Ông lão ho khan hai tiếng, nói: "Cái này... Tựu được mặt khác trả tiền, ba ngàn ức."

Dương Thanh Huyền mặt âm trầm nói ra: "Này chút giá cả, có phải là đều các ngươi thuận miệng loạn mở?"

Ông lão ngượng ngùng cười nói: "Làm sao có khả năng, tất cả đều là theo đẳng cấp đến đề giá."

Dương Thanh Huyền kiểm lại ba ngàn ức Tinh Hạo Thạch, ném tới.

Vị kia tướng mạo cô gái bình thường, rất nhanh lại mang tới một cái thẻ ngọc, quỳ trên mặt đất hai tay phụng lên.

Dương Thanh Huyền tiếp nhận thẻ ngọc, tựu không kịp chờ đợi phóng ở đầu trán, quét nhìn qua.

Sau một lúc, mới chậm rãi đem thẻ ngọc bỏ xuống, sắc mặt âm trầm bất định.

Ông lão nói ra: "Dương Thanh Huyền cùng Ninh gia ân oán, đã rất nhiều người đều biết, ở một ít đại thế gia bên trong, đều thậm chí bắt đầu trọng điểm quan tâm việc này. Dù sao như vậy một vị sao chổi giống như quật khởi cái thế thiên tài, sẽ mang đến nhiều ảnh hưởng lớn cùng sức mạnh, ai cũng hết sức khó đoán trước. Bất luận cái nào tông môn thế gia, đều không nguyện ý có như vậy một vị kẻ địch. Vì lẽ đó Ninh gia muốn đem sự tình xoá bỏ ở nảy sinh trạng thái, cũng là hợp tình hợp lý.”

“Ha ha, Ninh gia, rốt cuộc đã tới sao?”

Dương Thanh Huyền trong mắt tinh mang lấp lóe, trong cơ thể huyết dịch một chút càng ấm áp, mong đợi thật lâu va chạm, rốt cục tựu phải xuất hiện sao?

“Ninh gia, ta sẽ để cho các ngươi trả giá các ngươi không chịu nổi đánh đổi!”

Dương Thanh Huyền thu liễm tinh mang, hai mắt ảm đạm xuống, khôi phục bình thường, vung tay lên liền đem trước mặt thẻ ngọc toàn bộ cất vào đến, ôm quyền nói: “Biết rồi, giao dịch kết thúc, tạm biệt.”

Liền trực tiếp đứng dậy, trực tiếp rời đi.

Cái kia quỳ dưới đất nữ tử, vội vàng kêu một tiếng, nguyên vốn còn muốn lấy lòng một chút vị này Bì Bì Hà, xem có thể hay không hỗn chút tài nguyên, ai biết một cái nháy mắt, tựu biến mất không thấy.

…

Vài ngày sau, La Phù cảnh giới, Vô Cực Thành.

Nơi này là Tử Tâm Thần Vương cùng Bạch Phù Thần Vương quản hạt địa khu chỗ giao giới.

Hai cảnh chỗ giao giới, hai phái người đều quản, hai phái người cũng đều không quản, tựu tạo thành hết sức hỗn loạn cục diện.

Nhưng loại hỗn loạn này, hai toà Thần Vương phủ đều tựa như là cố ý gây ra.

Bởi vì như vậy thì có thể xử lý rất nhiều bất tiện xử lý sự tình, lưu thông rất nhiều bất tiện lưu thông đồ vật.

Dương Thanh Huyền vừa bước vào trong thành, liền cảm nhận đến một luồng hung sát lệ khí, mơ hồ bồng bềnh ở trong không khí.

Lui tới võ giả, đều là trầm mặt, một bộ dáng vẻ tâm sự nặng nề, mấy lần bộ pháp, tựu biến mất ở đường phố tận đầu.

Trên bầu trời thỉnh thoảng có cường đại độn quang thiểm quá, như thời gian qua nhanh.

Đây là một toà có thể tùy ý thả ra mình thành thị, không có quy tắc, không có tình cảm, chỉ có thực lực cùng tiền tài.

Dương Thanh Huyền đi ở một cái tảng đá cổ đạo trên, phát hiện hai bên võ giả, thỉnh thoảng xoay người lại đánh giá, nhìn trộm hắn, đều là ánh mắt sáng quắc, hung mang lấp lóe.

Đột nhiên, một cái thấp bé thiếu niên chạy ra, buồn rầu đầu buồn rầu não liền hướng Dương Thanh Huyền trên người đánh tới.

Dương Thanh Huyền cười nhạt, liếc mắt một cái thấy ngay thiếu niên này trong mắt chớp động tà khí, đương nhiên sẽ không để hắn người giả bị đụng, trực tiếp đưa tay chộp một cái, liền đè lại thiếu niên đầu, để hắn không sẽ đụng phải chính mình, đồng thời quát lên: “Làm cái gì?”

Thiếu niên cười hì hì, hai tay đem Dương Thanh Huyền tay bẻ mở, hì hì cười nói: “Đại nhân, ngài là bên ngoài tới đi, có không có gì có thể giúp ngài? Ta đối với Vô Cực Thành quen thuộc nhất bất quá, ta cho ngài làm hướng đạo, ngài trả cho ta một trăm Tinh Hạo Thạch là tốt rồi."

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, ở tay của thiếu niên cổ tay, lập tức rơi xuống hạ một cái túi đựng đồ, cười lạnh nói: "Một trăm Tinh Hạo Thạch, lại thêm một cái túi đựng đồ sao?"

Thiếu niên hơi thay đổi sắc mặt, đột nhiên muốn tránh thoát Dương Thanh Huyền tay, hét lớn: "Buông! Mau thả ta ra! Giết người rồi, người ngoại địa chạy tới giết người rồi!"

Đường phố bốn phía, lập tức vang lên rối loạn tưng bừng, hơn mười vị cao lớn thô kệch võ tu, đều là mặt lộ vẻ hung sát, khí thế hung hăng đi tới, một người trong đó quát lên: "Dám đụng đến ta nhi tử, ở đâu ra người ngoại địa, muốn chết! Các anh em, chém hắn!"

"Người ngoại địa bắt nạt người địa phương, còn có thiên lý sao? Giết!"

Hơn mười người kia, tất cả đều là hung ác lưu manh tướng, thực lực từ Tam Hoa cảnh đến Đế Thiên Vị đều có, toàn bộ phóng lên trời, hướng về Dương Thanh Huyền nhanh bay đến.

Các loại quyền phong chưởng kình, đao thương côn bổng, đều tới Dương Thanh Huyền trên người bắt chuyện.

Dương Thanh Huyền tiện tay đem thiếu niên kia ném đi, trên người khí tức hơi tản ra, liền đem này chút người toàn bộ đánh bay ra ngoài, từng cái từng cái ở không trung miệng lớn xuất huyết.

"Không được! Là cái cứng rắn điểm quan trọng, chạy mau!"

Này chút lưu manh hung hăng bị ngã xuống đất, tràn đầy vẻ hoảng sợ, bò lên tựu như một làn khói toàn bộ chạy mất.

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, đột nhiên hai con ngươi co rụt lại, nhìn chằm chằm đường phố phía trước, phảng phất đem cái kia tận đầu nhìn thấu, tựa hồ nhìn thấy gì thứ lợi hại.

“Oanh!”

Đằng trước truyền đến chấn động to lớn tiếng.

Cứng rắn tảng đá lối đi bộ mở ra vô số vết rạn nứt, vẫn lan tràn đến Dương Thanh Huyền dưới chân, lại sau này nứt đi.

Đồng thời có cực mạnh kình khí, theo đại vết rạn cùng nhau truyền lại đây.

Trong kình khí hòa lẫn lượng lớn kiến trúc mảnh vỡ, còn có thi thể, máu tươi, các loại chân tay cụt.

Vừa rồi nghĩ muốn doạ dẫm người giả bị đụng Dương Thanh Huyền cái kia hơn mười người, thình lình tựu ở đằng kia kình khí trong bão tố, chỉ có điều đã thành mảnh vỡ, chỉ còn lại mấy cái đầu còn lờ mờ có thể phân rõ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2199: Nhập Ma Nam Tử

“Giết người rồi! Kỷ Vũ lại giết người rồi!”

Tảng lớn tiếng kêu thảm thiết từ đường phố phía trước truyền đến.

Nháy mắt, tựu có hơn mười vị võ giả chạy trốn đến Dương Thanh Huyền trước mặt, đều là kinh khủng muôn dạng, không có người liếc hắn một cái, đều là bay tựa như chọc tới.

Phía trước sức mạnh đáng sợ đó bên trong, chậm rãi đi ra một vị cực gầy nam tử, mang theo đỉnh đầu tiểu mũ mềm, trên cánh tay cùng mặt trên đâu đâu cũng có châm diệp giống như ma văn.

Một đôi mắt màu đỏ tươi như máu, lóe lên sát khí cùng tà ác, nhưng hai tay nhưng tùy ý giao ở phía sau, còn khẽ hát, tựu đi tới.

Chỉ là bước ra hai bước, đã đến Dương Thanh Huyền trước người, ngừng lại.

“Ngươi dám chặn đường ta?”

“Trên trời dưới đất, con đường rộng như vậy, ai cũng có thể đi, tại sao chặn nói chuyện?” Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói.

Trước mắt nam tử này rất trẻ tuổi, hơn nữa kiêu căng khó thuần, chỉ là trên người ma khí cùng sát khí cực kỳ nồng nặc, cũng không biết giết bao nhiêu người, mới có thể đản sinh ra đáng sợ như vậy sát khí.

“Ngươi ở ta đằng trước, chính là chặn Đạo của ta.” Kỷ Vũ nói

ra.

“Chính ngươi đi tới trước mặt của ta, chặn ngươi nói chính là ngươi nội tâm của chính mình, mà không phải ta.”

“Cắt.” Kỷ Vũ mặt coi thường, trong mắt lóe lên khinh miệt cười nhạo, “Thằng nhóc con, da mỏng thịt mềm, lần đầu tiên tới Vô Cực Thành chứ? Thóa!”

Một cục đờm phun ra ngoài, như mũi tên sắc bén giống như vậy, phun về phía Dương Thanh Huyền mặt.

Dương Thanh Huyền hơi chao đảo một cái, ở đằng kia đàm phun tới được chớp mắt, tựu nâng tay phải lên, mạnh mẽ một chưởng hướng về Kỷ Vũ trên mặt tát đi.

Kỷ Vũ hai con ngươi một chút đột nhiên phóng đại, bắn ra vẻ hoảng sợ.

Dương Thanh Huyền tốc độ nhanh chóng, dĩ nhiên ở phản ứng của hắn bên trên, mặc dù có chút khinh địch thành phần, nhưng đối phương tốc độ này cùng cường độ, hoàn toàn không phải cửu tinh trung giai Giới Vương có thể làm được.

Kỷ Vũ nghiêm ngặt quát một tiếng, liều mạng xoay chuyển nửa người trên, nghĩ muốn tránh thoát một chưởng này, hai tay cũng từ phía sau lưng thả ra ngoài, giơ cánh tay lên nghĩ muốn phòng ngự, nhưng...

“Đùng!”

Một chưởng chặt chẽ vững vàng, phiến ở trên mặt hắn, đem cả người hắn đập bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền lại thân thể hơi chao đảo một cái, tránh thoát cái kia một cục đờm nước.

Dương Thanh Huyền quăng hạ cổ tay, mặt không thay đổi nói ra: "Một tát này, là dạy ngươi phải nói vệ sinh, không muốn tùy chỗ nhổ đờm."

Kỷ Vũ nằm trên đất, dại ra nhìn trước mắt tất cả, tựa hồ không thể tin, lấy tay sờ soạng hạ mặt của mình, còn có máu tươi trên khóe miệng, có cảm giác hoảng hốt.

"Sưu sưu sưu."

Bốn phương tám hướng, thỉnh thoảng có bóng người lấp lóe, nhưng đều bảo trì rất xa cự ly, không ai dám lên đến đây.

Không ít người vẫn là vừa nãy trốn chạy võ giả, giờ khắc này đều là gương mặt kinh hãi cùng kinh hỉ.

"Kỷ Vũ lại bị một cái tát bay!"

"Trời ạ, sao có thể có chuyện đó, Kỷ Vũ nhưng là cửu tinh đỉnh cao Giới Vương a."

"Tiểu tử này là cái gì người? Chỉ có cửu tinh trung giai chứ? Vừa nãy không thấy rõ, quá nửa là Kỷ Vũ bất cẩn rồi, tiểu tử này phải xong đời."

"Chọc ai không tốt trêu chọc, một mực chọc tên sát tinh này, hơn nữa Kỷ Vũ bây giờ là trạng thái nổi khùng chứ? Tên sát tinh này mỗi lần nổi khùng tựu nhất định muốn giết người, thật là đáng sợ!"

"Vô Cực Thành nhưng là không có bất kỳ quy củ địa phương a, có thực lực liền có thể lấy giết người, hiện tại chạy trốn đã muộn rồi."

Các loại tiếng bàn luận, truyền vào Dương Thanh Huyền trong tai.

Dương Thanh Huyền không để ý lắm, tiếp tục hướng đường phố phía trước đi đến.

“Đi? Đánh ta, lại còn huyễn tưởng đi?”

Kỷ Vũ đứng lên, cái kia đôi đỏ thắm con ngươi, như bảo thạch giống như vậy, lộ ra càng thêm yêu dị loá mắt.

Dương Thanh Huyền dừng bước lại, hờ hững nói ra: “Ý ngươi là, lại đánh ngươi?”

“Ta ý là, đi chết đi!”

Kỷ Vũ hét lớn một tiếng, cái kia nguyên bản thanh tú khuôn mặt, một chút trở nên dữ tợn đáng sợ, tóc căn căn nổ lên, toàn thân châm diệp giống như ma văn toàn bộ phun trào, từ trên da dọc theo người ra ngoài, ở sau lưng hóa thành đen nhánh hai cánh, mở rộng mở, thẳng tới xa hơn mười trượng.

Cả người di chuyển tới bầu trời, hai cánh một phiến, nhất thời từng vòng Ma quang kích bắn mà ra, như mưa điểm đánh rơi.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Bốn phương tám hướng trên mặt đất, lập tức bị đánh thành cái sàng.

Mỗi một đạo Ma quang bạo nổ mở, cũng giống như bốn phương tám hướng khuếch tán đi, lẫn nhau chồng chất lên nhau, hình thành một mảnh Ma quang chi hải.

Dương Thanh Huyền một chân một điểm, tựu hướng lui về phía sau đi, cả người ngự không mà lên, đồng thời bốn mặt huyền kỳ từ lòng bàn tay phải bay ra, từng người biến ảo kết giới, sau đó liền thành một vùng.

Dương Thanh Huyền lại xoay tay phải lại, bốn mặt huyền kỳ lập tức cắm vào ở trên mặt đất, hơn vạn kim liên lấp lóe, thanh quang rạng rỡ, ngọn lửa hồng sáng quắc, Huyền Thủy vờn quanh, vạn ma tránh lui.

Sở hữu Ma quang cũng không thể xâm, thậm chí ở bên ngoài kết giới mấy trượng trong phạm vi, tựu hình thành một mảnh chân không lĩnh vực, đem ma khí toàn bộ chặn ở bên ngoài.

Kỷ Vũ kinh nộ gào thét một tiếng, hai cánh ở phía sau lưu động, không ngừng cắt rời hư không, từ từ tỏa ra như kim loại thanh âm.

Hai miếng cánh chim liên tiếp cùng nhau, càng từ phía sau rụng xuống, tạo thành một cái cực kỳ huyền diệu binh khí, giống như roi không phải roi, giống như đao mà không phải là đao, giống như liên không phải liên, nhưng cũng có kết hợp ba loại binh khí sở trường.

Kỷ Vũ trong hai con ngươi tuôn ra sáng chói sát khí, quát lên: “Cánh chém xoáy!”

Đen nhánh kia cánh chim, từ không trung nhanh chóng chém xuống, lại như nhất điều trường tiên, mạnh mẽ đánh rơi.

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, trước mắt thanh niên này toàn thân tràn ngập ma khí, hai mắt càng là bắn ra quỷ dị giống như thần thái, nhưng chẳng biết vì sao, hắn Hỏa Nhãn Kim Tình quan sát hạ, luôn cảm thấy có có cái gì không đúng.

“Chẳng lẽ là…”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nhớ tới Vô Tướng Ma Tuần, “Chẳng lẽ cùng Vô Tướng Thiên Vương một dạng, chỉ là bị tà ma phụ thể?”

Hơi suy nghĩ, lúc này tay phải bấm quyết ở trước người, sau đó hướng về phía bên phải một điểm.

Từng vòng nguyên tố hệ “đất” khuếch tán ra, hình thành từng đạo từng đạo Tinh hoàn, trấn áp bốn phương tám hướng.

Tựu liền xa xa xem cuộc chiến võ giả, đều là từng cái từng cái ngất lịm lùi về sau, bởi vì cái kia hệ Thổ nghiền ép trọng lực, đã lan đến gần bọn họ, sợ mình không cẩn thận tựu rơi vào đi.

Cái kia vô số hệ Thổ Tinh hoàn bên trong, Nhân Đà La chậm rãi hóa hiện ra.

Dương Thanh Huyền tay phải nắm lấy tinh trượng, mạnh mẽ hướng về cái kia cánh chém xoáy đánh tới.

“Oành!”

Một đạo tiếng vang kinh thiên động địa nổi lên, chấn đại địa phá nát, sở hữu gạch xanh nháy mắt hóa thành bột mịn.

Không gian chung quanh bị nghiền ép hướng về tinh trượng phía trước sụp xuống mà tới.

Cái kia cánh chém xoáy run rẩy hạ, tựu “Rầm rầm rầm” từng tấc từng tấc đổ nát, bên trong truyền đến thê lương tiếng thét chói tai, khiến người sởn cả tóc gáy.

To lớn hệ Thổ lực xung kích, phá không mà đi, mạnh mẽ đánh trên người Kỷ Vũ.

Cái kia tràn đầy đờ đẫn trên mặt, đột nhiên thống khổ quát to một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, tựu ngã bay ra ngoài.

“Ầm!”

Kỷ Vũ ngã xuống đất, bị tức sóng xông trượt được rồi mấy trăm trượng xa.

Một cái nhìn thấy mà giật mình vết máu xuất hiện ở trên đất.

Bốn phía võ tu, không khỏi là sợ đến run rẩy tim đập, hoảng sợ nhìn Dương Thanh Huyền, đồng thời lại nhìn cái kia đạo bắt mắt vết máu, một luồng sợ hãi hàn ý nước vọt khắp toàn thân.

“Ngạch, quả nhiên có chút ý nghĩa a.”

Dương Thanh Huyền cầm trong tay tinh trượng, thu rồi bốn mặt huyền kỳ, bóng người loáng một cái sẽ đến Kỷ Vũ bên cạnh người.

Cái kia đỏ thẫm hai mắt, cùng đầy người châm diệp ma văn, cũng đã biến mất không còn tăm hơi, biến về một chàng thanh niên bình thường dáng dấp, chính tràn đầy hoảng sợ nhìn hắn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2200: Tiểu Yêu Trà Lâu, Ai Nắm Dải Lụa Màu Giữa Trời Múa

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn hắn, đem Nhân Đà La cũng cất vào đến, nói ra: “Ngươi đã được rồi.”

Dứt lời, liền xoay người mà đi.

Kỷ Vũ ngơ ngác nằm trên đất, đột nhiên giãy dụa bò dậy, đuổi Dương Thanh Huyền mà đi, hét lớn: “Các loại, chờ ta!”

Dương Thanh Huyền dừng bước lại, xoay người lại, cười nhìn hắn, nói ra: “Làm sao, còn nghĩ chịu đòn?”

Kỷ Vũ sợ đến vội vàng lùi về sau vài bước, nói ra: “Không phải, ngươi, ngươi vừa nãy là làm sao làm được?”

Dương Thanh Huyền nhìn hắn chầm chầm một trận, phát hiện ma tính tiêu trừ sau, tiểu tử này cảnh giới cũng rơi xuống, chỉ có cửu tinh sơ giai, hơn nữa trong đôi mắt một mảnh sợ hãi vẻ mặt, cùng lúc trước hoàn toàn khác nhau, ngay lập tức nói ra: “Chỉ là đem bên trong cơ thể ngươi ma vật đánh tan, làm sao, không nỡ lòng bỏ?”

Kỷ Vũ gấp vội khoát tay nói: “Không không không, cam lòng, vạn phần cam lòng. Chỉ là vật kia, tản đi sẽ còn trở lại. Đây cũng không phải là lần đầu tiên.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nói rõ một chút.”

Kỷ Vũ chán nản nói: “Cái kia ma tính tựa hồ là chìm đắm ở trong máu của ta, có mấy lần ta tránh phá tâm ma, càn quét ma tâm, cho rằng không trở về được nữa rồi. Nhưng cũng không lâu lắm, vẫn như cũ không nhịn được sẽ nhập ma. Ta cảm giác trừ phi ta chết, bằng không là không thoát khỏi nhập ma vận mệnh.”

“Nhập ma liền nhập ma, chỉ cần chính ngươi ý thức được, là có thể khống chế tâm ma, ma không ma, kỳ thực đã không quan hệ.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ngươi chấp nhất.”

Nói, liền xoay người mà đi.

Kỷ Vũ sửng sốt hạ, lần thứ hai đuổi theo, vội la lên: “Đại nhân, đại nhân, ngươi đi đâu vậy, mang tới ta đi.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói ra: “Không rảnh.”

Liền tăng nhanh bước chân, Súc Địa Thành Thốn, chớp mắt tựu tại chỗ biến mất.

Ai biết cái kia Kỷ Vũ bóng người loáng một cái, sau lưng lần thứ hai hiện ra hai cánh, chẳng qua là trong suốt ánh sáng cánh, không nhiễm Nhất Trần.

Ở hai cánh lực lượng không gian hạ, Kỷ Vũ thân ảnh trước sau cùng sau lưng Dương Thanh Huyền, mười trượng không rời.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi kinh ngạc, chính mình ủng có Thời Không Cự Linh lực lượng, đối với quy tắc không gian nắm giữ, nhưng là hơn xa cùng cấp, đối phương hiện tại chỉ có cửu tinh sơ giai tu vi, lại còn có thể theo kịp chính mình.

Làm bắt đầu rơi xuống lòng háo thắng, càng thêm tăng nhanh bước chân.

Trước mắt cùng bốn phía hết thảy đều phảng phất biến mất rồi, chỉ còn lại từng cái không gian chu tuyến, bên trong cuốn lấy lượng lớn đạo văn quy tắc.

Kỷ Vũ chỉ ở ban đầu bị rơi xuống mười mấy trượng, nhưng sau đó liều mạng lấp lóe hai cánh, vẫn như cũ theo sát không rơi, vẫn duy trì khoảng trăm trượng cự ly.

Không biết đi bao lâu rồi, Dương Thanh Huyền đột nhiên ngừng lại, hai mắt mong hướng về phía trước.

Phía trước là một mảnh tường hòa đường phố, bốn phía tửu lâu quán trà, người buôn bán nhỏ, giống như là đột nhiên thay đổi vùng thiên địa tựa như.

Trên đường Bảo Mã Hương Xa, qua lại không dứt.

Ở Vô Cực Thành bên trong, chung quanh tràn ngập sát khí, cực nhỏ có thể nhìn thấy như vậy hòa hài cảnh tượng.

Dương Thanh Huyền ánh mắt rơi ở một tòa trên trà lâu, trước lầu cắm vào một cây Tiểu Kỳ, trên đó viết một chữ: Yêu.

Kỷ Vũ đuổi theo, sắc mặt hơi trắng bệch, Đại Hãn lăn xuống, dù sao lúc trước bị Dương Thanh Huyền đánh một trượng, tổn thương ngũ tạng lục phủ, chảy không thiếu huyết.

Kỷ Vũ thở dốc nói: “Đại nhân hóa ra là muốn tới tiểu yêu trà lâu.”

Ở Vô Cực Thành bên trong, ngươi có thể có biết hay không thành chủ phủ, nhưng ngươi quyết không thể không biết tiểu yêu trà lâu.

Ngươi có thể không biết thành chủ gọi ngày mai phong, nhưng không thể không biết trà lâu chủ nhân gọi Yêu Cơ.

Ngươi có thể ở thành chủ phủ trước động thủ tranh đấu, chỉ cần thoát được nhanh, sẽ không có bất kỳ chuyện gì.

Nhưng ngươi không thể ở tiểu yêu trong quán trà mặt tranh đấu, bởi vì động thủ người, từ trước đến nay không có chạy trốn quá.

[truyen c ua tui . net] http://truyencuat u i.netTiểu yêu trà lâu là Vô Cực Thành lớn nhất tin tức nơi tập kết hàng, chính là bởi vì có tiểu yêu trà lâu tồn tại, vì lẽ đó trong phạm vi mười dặm, đều không người nào dám động thủ, cho nên mới phát triển thành một mảnh cảnh tượng phồn hoa.

Dương Thanh Huyền trực tiếp hướng về trà lâu đi đến, nghe thấy bên trong truyền đến xa xa tiếng ca, mười phần êm tai dễ nghe, là vị nữ tử, nhu nhu cực kỳ thoải mái, “Mười dặm bình hồ sương đầy trời, từng tấc từng tấc tóc đen buồn hoa năm. Đối với nguyệt hình đan mong lẫn nhau, chỉ nguyện uyên ương không nguyện tiên.”

Dương Thanh Huyền dừng bước lại, trong lòng sinh ra ý nghĩ, tiếng ngâm nói: “Một khúc sênh ca xuân như biển, thiên môn đèn đuốc ban đêm giống như ban ngày.”

Đi vào trong trà lâu, chỉ thấy bên trong một mảnh thét to kêu to, hì hì cười cười thanh âm.

Hỏa Nhãn Kim Tình quét nhìn qua, cũng không biết vừa nãy là người phương nào hát.

Kỷ Vũ nói: “Đại nhân là muốn nghe ngóng tin tức?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu.

Kỷ Vũ cười nói: “Cái này đơn giản, nghĩ muốn hỏi thăm cái gì tin tức, trực tiếp kêu ra, nguyện ra bao nhiêu tiền, tự nhiên sẽ có người tiếp hạ.”

Bên trong trà lâu vui cười đánh chửi, lớn tiếng thét to, chạy lên chạy hạ, một mảnh không chịu nổi dáng vẻ, hoàn toàn không có bên ngoài cảm nhận được như vậy văn nhã.

Dương Thanh Huyền lấy ra một cái túi đựng đồ, để lên bàn, cao giọng nói: “Ta muốn tìm hi hướng về, ai mang ta đi, thù lao mười tỉ Tinh Hạo Thạch.”

Bên trong trà lâu nháy mắt tựu yên tĩnh lại.

Sở hữu trêu chọc, gào thét, mắng to, nói chuyện với nhau, trong nháy mắt tất cả đều tiêu âm.

Mấy trăm con mắt, cùng nhau nhìn chằm chằm túi đựng đồ kia, lại sau đó nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

“Chi! Mười tỉ Tinh Hạo Thạch!” Rốt cục có người kinh hô một tiếng, tràn đầy khó mà tin nổi.

“Ta đi!” Lập tức có một vị võ giả hét lớn.

“Ta đi! Đây không phải là thật chứ? Này dê béo, mập, mập tới trình độ nào a?! Ta, ta, ta biết hi hướng về ở đâu!”

“Ta hôm nay mới nhìn thấy hi xông, ta thích hợp nhất!”

“Ta vừa rồi liền thấy, ta ta, để ta dẫn đường đi!”

“Các ngươi đều đừng tranh, hi hướng về là của ta hàng xóm, hay là để ta đi!”

Bên trong trà lâu một chút sôi trào, tất cả đều lộ ra vẻ khát vọng, chỉ là mang một đường, thì có thể được mười tỉ Tinh Hạo Thạch, trên đời nơi nào có chuyện tốt như vậy.

Thậm chí đã có người bắt đầu tính toán, được này mười tỉ Tinh Hạo Thạch sau, liền lập tức ly khai Vô Cực Thành, lấy thực lực của chính mình chịu đối với không gánh nổi.

Càng nhiều người nhưng là mắt lộ ra hung ánh sáng, bắt đầu đánh giá Dương Thanh Huyền.

Người này nếu có thể nắm mười tỉ Tinh Hạo Thạch đi ra hỏi đường, như vậy trên người của cải, có thể tưởng tượng được, đều là hơi lộ ra cười gằn, ở Vô Cực Thành như vậy tỏ vẻ giàu có, coi như là Thiên Giới chi chủ, cũng sẽ bị gặm xương cốt không dư thừa.

Kỷ Vũ đầy mặt mồ hôi lạnh, ngượng ngùng nói: “Đại nhân, nguyên lai ngươi là muốn tìm hi hướng về, ta biết hắn ở đâu a!” Một phát bắt được túi đựng đồ kia, đã thu lên, nói: “Ta dẫn ngươi đi.”

Lôi kéo Dương Thanh Huyền tựu liều mạng hướng về trà lâu ở ngoài đi.

“Là Kỷ Vũ tiểu tử kia!”

“Lại muốn nuốt một mình dê béo, đi!”

“Hừ, cửu tinh thực lực thì lại làm sao, cũng không chịu nổi chúng ta nhiều người a, đuổi tới!”

Bên trong trà lâu vui sướng bầu không khí nháy mắt sẽ không có, từng cái từng cái đằng đằng sát khí, theo hai người ra trà lâu, rất nhanh đi liền người đi nhà trống.

“Cố quốc thần du, đa tình đáp lại cười ta, sinh ra sớm tóc bạc. Nhân sinh như giấc mộng, một vị còn lỗi giang tháng.”

Trống rỗng bên trong trà lâu, lại vang lên cái kia yêu dị mà dễ nghe nữ tử tiếng ca.

Cũng có múa tay áo cái bóng, phóng ở không trung, ai nắm dải lụa màu giữa trời múa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2201: Một Chiêu Chi Lễ, Bất Thành Kính Ý

Kỷ Vũ mang theo Dương Thanh Huyền nhanh chóng ly khai, hai người đều cảm ứng được phía sau theo tới vô số sát tinh, Kỷ Vũ oán giận nói: “Đại nhân thật là có tiền a, tìm người sẽ chịu bỏ ra mười tỉ Tinh Hạo Thạch, hiện tại phiền phức lớn rồi. Tiền ở Vô Cực Thành, giống như cùng máu tươi ở cá mập bầy một dạng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thực lực của những người này đều rất giống như vậy, mạnh nhất cũng bất quá cửu tinh sơ giai Giới Vương, sẽ không như thế không biết tự lượng sức mình chứ?”

Kỷ Vũ nói: “Sức chiến đấu cùng cảnh giới chỉ là chính tương quan, cũng không phải là hoàn toàn ngang ngửa. Này chút người không khỏi là từ đường ranh sinh tử giãy dụa xuống, mỗi ngày đều ở trong tử vong sờ soạng lần mò, sức chiến đấu đều phải hơi cao hơn quá cùng cấp, thêm vào người đông thế mạnh, nếu như Thiên Giới đứng đầu, có lẽ vẫn có thể làm kinh sợ bọn họ, Giới Vương...”

“Thì ra là như vậy.” Dương Thanh Huyền nở nụ cười, ở phía sau cường đại áp bức hạ, trên mặt vẫn như cũ nhẹ nhàng như thường.

Kỷ Vũ lập tức phản ứng, nghĩ đến người trước mắt này, lấy cửu tinh trung giai Giới Vương sức mạnh, hai chiêu tựu quạt bay chính mình cửu tinh đỉnh cao, còn đem trong cơ thể mình ma tâm đánh tan, cười khổ nói: “Ta ngược lại thật ra đã quên, luận sức chiến đấu, sợ là không có người có thể như đại nhân như vậy vượt cấp khiêu chiến, này chút người lần này cần đá lên thiết bản.”

Ly khai tiểu yêu trà lâu hơn ba mươi dặm sau, phía sau cái kia chút hung đồ rốt cục như ong vỡ tổ vọt tới, cản ở Dương Thanh Huyền phía trước.

“Tiểu tử, đem tiền trên người, vật phẩm, trang bị toàn bộ giao ra đây, có thể miễn tử.” Cầm đầu một vị thiết y nam tử, khắp nơi hung mang, bên hông chớ một thanh thiết bì đao, nhìn thấy được mười phần tàn tạ.

Thiết y nam tử có cửu tinh sơ giai tu vi, cùng thời khắc này Kỷ Vũ tương đương, nghiễm nhiên thành mọi người thủ lĩnh, trên người hung sát chi khí nổi lên, hoàn toàn không sợ Dương Thanh Huyền cửu tinh trung cấp tu vi.

Gặp Dương Thanh Huyền một mặt lạnh nhạt dáng vẻ, thiết y nam tử lại quát lên: “Tiểu tử, nếu như ngươi cho rằng tu vi cao ta cấp một liền có thể lấy bình yên rời đi, vậy thì sai hoàn toàn. Vô Cực Thành hung đồ sức chiến đấu, không chỉ có riêng là nhìn bề ngoài đến đơn giản như vậy. Này chút, Kỷ Vũ đã đã nói với ngươi chứ? Chúng ta không có lập tức động thủ, mà là với ngươi tốt nói khuyên bảo, cũng đã là đối với ngươi tu vi cảnh giới lớn nhất tôn trọng.”

Một vị khác cửu tinh sơ giai võ tu “Khặc khặc” cười quái dị nói: “Cảnh giới không phải là sức chiến đấu, điểm ấy, ngươi ở Vô Cực Thành đem sẽ được lớn nhất lĩnh hội, ha ha ha ha.”

“Ha ha ha ha.” Sở hữu hung đồ tất cả đều cười ha hả, giống như là một bầy dã lang nhìn chằm chằm mãnh hổ.

Dương Thanh Huyền cũng cười, thư giãn ra tay cánh tay, nói ra: “Đúng dịp, ta cũng là thuộc về cảnh giới không phải là sức chiến đấu cái kia loại.”

Thiết y nam tử sầm mặt lại, quát lên: “Ý của ngươi, là muốn ngu xuẩn mất khôn?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không không không, ta chỉ là nói với các ngươi cơ bản nhất sẽ rất có hứng thú, hết sức nghĩ lĩnh hội một chút.”

“Muốn chết, tựu không oán chúng ta được!”

Thiết y nam tử quát lên: “Tiến lên!”

Trước tiên tựu bước ra một bước, tay phải rút ra bên hông cái kia tàn phá thiết bì đao.

“Tranh” một tiếng, hàn chiếu sáng diệu cửu thiên, thiết bì đao nháy mắt giải phong, thì trở thành phục trang đẹp đẽ, ngân quang thiểm thước, giữa trời thẳng chém xuống đến.

Khác đông đảo cường giả, trong khoảnh khắc tựu phân tán mở, thành hình quạt to lớn bao vây, từng người ra tay hướng về Dương Thanh Huyền công kích quá khứ.

Kỷ Vũ kinh nộ hét lớn: “Triệu Thạch, ngươi muốn chết sao?!”

Thiết y nam tử dữ tợn cười nói: “Kỷ Vũ, nếu không muốn chết tựu cút đi. Vô Cực Thành quy củ ngươi cũng rõ ràng, nếu như dám trợ giúp người ngoài đến đối phó chúng ta, tương lai có ngươi hảo hảo mà chịu đựng!”

Kỷ Vũ cũng là cửu tinh sơ giai, hơn nữa còn có ma tâm ở trong người, lúc nào cũng có thể biến thân phát điên, một khi ma hóa người, chính mình này chút người khả năng vẫn đúng là áp chế không nổi.

Lại thêm này người ngoại địa vốn là có cửu tinh trung cấp tu vi, không được khinh thường, nếu như Kỷ Vũ xuất thủ, tựu phiền phức lớn rồi.

Vì lẽ đó Triệu Thạch hi vọng đem Kỷ Vũ quát lui.

Kỷ Vũ khóe miệng vung lên một tia không tên ý cười, nhún vai một cái, hướng về bên cạnh người lui một bước, hài hước nói ra: “Nếu ngươi cố ý chịu chết, cái kia ta cũng không có gì đáng nói, dược y bất tử bệnh, ngươi dù như thế nào có bản lĩnh, cũng không ngăn được một cái cố ý tìm người chết.”

Triệu Thạch nhíu mày lại, Kỷ Vũ cái kia lau quỷ dị mỉm cười, cho hắn một loại mười phần cảm giác không ổn.

Ngay lập tức không tự chủ được tăng lên sức mạnh, đem sở hữu chân nguyên toàn bộ rót vào trong đao, làm cho cái kia lau quang mang rực rỡ, càng tăng thêm mấy phần hào quang.

Dương Thanh Huyền mở mắt ra, nhìn đầy trời hàng hạ công kích, như ngàn vạn đóa khói lửa ở trời cao trên tỏa sáng, cười nhạt một tiếng, tay phải vồ một cái, màu vàng hư quang lóe lên, tựu hóa thành Chiến Kích Thiên Khư, cầm kích hướng về trước bước ra một bước, cao giọng nói: “Tại hạ Dương Thanh Huyền, mới tới Vô Cực Thành, có thể nhận thức chư vị anh hùng hào kiệt, quả thật cuộc đời chuyện may mắn, khiến người sung sướng.”

“Ha ha ha ha, bây giờ biết sợ? Nịnh hót cũng vô ích!”

Bốn phía xuất thủ hung đồ, toàn bộ đều một mảnh ồn ào cười to, tiếng giễu cợt không ngừng nổi lên, “Ha ha ha ha.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Mới đến, không mang cái gì lễ ra mắt...”

Chiến kích chậm rãi vung lên, hư quang ở không trung xẹt qua, một luồng bài sơn đảo hải, xoay chuyển càn khôn khí thế, thời không cùng vạn ngàn quy tắc, phảng phất đều ở đây một kích bên dưới ngưng tụ.

“Sẽ đưa chư vị một chiêu...”

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

Chiến kích đột nhiên dừng lại, lập tức tựu lấy Đấu Chuyển Tinh Di tư thế, hóa ra một mảnh hư quang, hướng về cái kia đầy trời công kích chém tới.

“Ầm ầm!”

Phá toái không chỉ có là vòm trời, không chỉ có là thời không, càng là mảng lớn vị diện quy tắc.

Tất cả tồn tại, đều ở đây một chiêu hạ bị chém ầm ầm phá nát.

Tất cả mọi người trước mắt loáng một cái, bị cái kia cường thịnh đáng sợ hư quang, đâm hai mắt khó có thể trợn mở.

Các loại thần thông võ kỹ, ở chỗ hư quang va chạm chớp mắt, mặc dù chém thành hai đoạn, lập tức bạo vong, nổ thành một luồng hỗn loạn năng lượng.

Hơn trăm người đều là bị cự lực phản chấn, đột nhiên phun ra một ngụm máu đến.

Kinh mạch cùng khiếu huyệt chịu bất đồng trình độ tổn thương.

Nhưng đáng sợ hơn chính là, cái kia một kích lực lượng, bao phủ phong vân, phá tan tất cả mọi người thần thông võ kỹ sau, mang theo hỗn loạn dư âm giội rửa mà tới.

“A!!”

“Oành!!”

Một kích hư quang bốn phía, tảng lớn tiếng kêu thảm thiết cùng điệp huyết âm thanh đồng thời bạo phát.

Trên trăm đạo bóng người như diều đứt dây một dạng, bị chấn động tới bốn phương tám hướng.

Kèm theo này một đạo lớn nhất khói hoa nở rộ, toàn bộ trời cao yên tĩnh lại, không trung tràn ngập một luồng mùi máu tanh.

Có một nửa người triệt để mất tích, còn lại nửa dưới đều là khóe miệng mang huyết, khuôn mặt kinh khủng ngạc nhiên, cùng không thể tin tưởng.

Triệu Thạch nâng đao che ở trước người, khóe miệng tràn ra máu tươi, tương tự là hoảng sợ trực tiếp mộng ép, trong đầu hỗn loạn tưng bừng trống không.

Dương Thanh Huyền vừa thu lại chiến kích, ôm quyền cười nói: “Dùng võ kết bạn, quả thật nhân sinh chuyện vui. Dâng chỉ là một chiêu Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu, bất thành kính ý, mong rằng chư vị anh hùng hào kiệt vui lòng nhận.”

“Chi!” Kỷ Vũ hút mạnh khẩu hơi lạnh, tuy rằng đoán được Dương Thanh Huyền có thể thắng, nhưng cũng không nghĩ tới lại như này mộng ảo, một chiêu liền giết hơn phân nửa người, làm kinh sợ còn dư lại một nửa, đây không khỏi cũng thật là đáng sợ!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2202: Nhàn Đến Phát Chán, Có Thể Đi Chết A!

Toàn trường yên tĩnh không hề có một tiếng động.

Cũng không ai dám tiếp Dương Thanh Huyền.

Chỉ có một ít hàm răng run lên run cầm cập tiếng, cùng bởi vì to lớn hoảng sợ mà sinh ra rên rỉ.

Dương Thanh Huyền nói với Kỷ Vũ: “Đi thôi. Đã đưa lễ ra mắt, đã lạy đỉnh núi, chư vị anh hùng hào kiệt hẳn là sẽ không lại gây khó khăn cho chúng ta.”

Ngay lập tức, liền tiếp tục đi đến phía trước.

“Chi!”

Phía trước còn dư lại một số võ giả, “Bá” một tiếng vội vàng lùi lại, không có người nào dám chặn ở trước mặt hắn.

Kỷ Vũ than thở: “Cổ ngữ có nói: Không tìm đường chết thì sẽ không chết.”

Đi ngang qua Triệu Thạch bên người thời điểm, còn có thể nghe Triệu Thạch hàm răng run lên hoảng sợ tiếng, nhưng Kỷ Vũ trực tiếp đi tới, chẳng muốn lại liếc hắn một cái.

Hai người tiếp tục đi đến phía trước, Dương Thanh Huyền dưới chân đột nhiên ngưng lại, đứng ở không trung bất động.

Kỷ Vũ kinh ngạc nói: “Đại nhân, làm sao vậy?”

Lập tức, một luồng cường như sơn nhạc uy áp lăng không mà đến, mạnh mẽ chấn động trên người Kỷ Vũ, lệnh chính hắn trực tiếp lui một bước, trong cơ thể khí huyết dâng trào, mặt lộ vẻ khiếp sợ chi dung, thất thanh kêu lên: “Thiên Giới chi chủ!”

Dương Thanh Huyền đứng ở đằng kia, áo bào không gió mà bay, hiển nhiên cũng là được xung kích, nhưng vẫn chưa sau lùi một bước, chỉ là nhẹ nhàng nhíu mày lại đầu.

“Hừ, quả nhiên thật sự có tài. Bất quá, vận may của ngươi cũng đến đây chấm dứt.”

Phía trước không gian loáng một cái, một luồng sức mạnh khổng lồ đập vỡ tan vòm trời, phát sinh tiếng nổ mạnh to lớn, sắc bén hướng về bốn mặt khuếch tán.

Cường đại sóng khí quay về, xé rách vòm trời!

Triệu Thạch đám người không khỏi là hoảng sợ quát to một tiếng, lập tức bị chấn động đến mức phun máu phè phè, ngạc nhiên kêu lên: “Là vị nào đại nhân? Kính xin hạ thủ lưu tình!”

Kỷ Vũ đồng dạng sắc mặt trắng bệch, vội vàng vận chuyển chân nguyên, trấn định ở trên hư không trên, nhưng thất khổng bên trong, thẩm thấu ra từng tia từng tia máu tươi, cực kỳ thống khổ.

Cái kia chút cao cấp Giới Vương dưới, nguyên bản đã bị Dương Thanh Huyền chấn thương, giờ khắc này càng là kêu thảm một tiếng, đã bị đáng sợ kia sóng âm xé rách ra, tại chỗ bạo thể mà chết.

Chỉ có Dương Thanh Huyền lù lù bất động, hai tay chắp sau lưng, con mắt nửa khép, phảng phất không có bất kỳ sự tình phát sinh một dạng.

Rất nhanh, sắc bén mà đáng sợ tiếng hú dừng lại, phía trước trăm trượng nơi, tựu nhiều hơn một vị cao gầy ông lão, râu dê cần, người mặc màu đen áo bó, mắt lộ ra hung mang.

Kỷ Vũ hoảng sợ kêu lên: “Là Đại Duyệt lão nhân!”

Triệu Thạch đám người không không ngạc nhiên, phun ra một ngụm máu đến, vội vàng nhanh chóng thối lui.

Đều biết Đại Duyệt lão nhân đáng sợ, không dám đứng ở sự công kích của hắn trong phạm vi.

Đại Duyệt lão nhân đứng chắp tay, xa xôi nói ra: “Lão phu trong lúc rảnh rỗi, đi tiểu yêu trà lâu uống trà, phát hiện không có mấy người, sau khi nghe ngóng, mới biết hóa ra là tới một dê béo, hơn nữa nhìn dáng vẻ còn rất vì là khó giải quyết. Khà khà, bất quá càng là khó giải quyết, phỏng chừng lại càng mập, Lão Tử yêu thích.”

Đại Duyệt lão nhân lộ ra một mặt cười khẩy, nhìn hàng hóa tựa như nhìn Dương Thanh Huyền, đã đem hắn cho rằng vật trong túi.

Kỷ Vũ run giọng truyền âm nói: “Đại Duyệt lão nhân, ở Vô Cực Thành là nổi danh ác đồ, chết ở trong tay hắn cường giả nhiều vô số kể. Bản thân càng là Thiên Giới chi chủ tồn tại, không ai dám trêu chọc.”

Kỷ Vũ nói xong, tương tự lui lại mấy bước.

Tuy rằng Dương Thanh Huyền chiến lực cường đại đáng sợ, nhưng dù sao vẫn chỉ là Giới Vương, mà đối diện vị này chính là thứ thiệt Thiên Giới chi chủ.

Hắn cũng không coi trọng Dương Thanh Huyền có thể thắng, không nghĩ để chính mình cũng dính vào, một chút làm mất mạng.

Đại Duyệt lão nhân chỉ vào Dương Thanh Huyền, ngoắc ngoắc ngón tay, vừa chỉ chỉ nơi nào đó hư không, lạnh lùng nói: “Quỳ đến cái kia, sau đó đem trên người gì đó toàn bộ lấy ra, phóng ở trên đỉnh đầu, chờ đợi xử lý.”

Dương Thanh Huyền ung dung thong thả nói: “Ta cảm thấy được đi, chúng ta tu hành, cũng không cần cả ngày bế quan tốt, bằng không mỗi một người đều bế thành ngốc d, tỷ như ngươi, nhàn đến phát chán uống gì trà? Có thể trực tiếp đi chết a.”

“Chi!” Kỷ Vũ hút khẩu hơi lạnh, dọa cho phát sợ.

Liền Thiên Giới chi chủ cũng dám hận?

Gấp vội vàng lui về phía sau mấy trăm trượng xa, chỉ lo Đại Duyệt lão nhân một chưởng hạ xuống, đem chính mình cũng đánh chết.

Triệu Thạch các ăn dưa quần chúng, tương tự dọa cho phát sợ, lui lui nữa, mấy ngàn trượng trong phạm vi, trống rỗng tựu còn lại hai người.

“Đáng chết! Đảm dám mạo phạm bản tọa, chết!”

Đại Duyệt lão nhân nghiêm ngặt quát một tiếng, nội tâm sát khí hóa thành vô biên lửa giận.

Ở Vô Cực Thành bên trong, ngoại trừ thành chủ chờ số ít cường giả ở ngoài, ai dám đối với hắn như vậy vô lực.

Bóng người loáng một cái, song chưởng ngã ra.

Vô số vòng xoáy từ lòng bàn tay khuếch tán ra, tầng tầng lớp lớp, cũng bầu bạn có tiếng nổ đùng đoàng phóng lên trời, đem bốn phương tám hướng toàn bộ xé rách thành phấn vụn.

Dương Thanh Huyền lập không gian, không ngừng phá nát, cả người rơi vào vực sâu, bốn phương tám hướng tất cả đều là mạnh mẽ chưởng lực phá mà đến, lâm vào hủy diệt cảnh giới.

Đại Duyệt lão nhân cười quái dị nói: “Ha ha ha ha, dám đối với bản tọa bất kính, chỉ có dùng ngươi huyết đến thanh tẩy này vô tri cùng tội lỗi!”

“Diễn viên quần chúng chính là phí lời nhiều, là vì nhiều cướp mấy hơi thở ống kính sao?”

Dương Thanh Huyền mặt không thay đổi nói ra, giơ tay lên, một luồng khí trời đất hòa hợp từ trên cánh tay nổi lên, lập tức vạn ngàn mạ vàng hóa hiện ra, đem trọn cái cánh tay phải bao vây.

Tay trái vừa lật bên dưới, một điểm ánh vàng không ngừng phóng đại, hóa thành hoàng triều ấn.

Phía sau càng là dấy lên to lớn hỏa diễm, lao ra cái kia vực sâu, thẳng vào vòm trời, đem toàn bộ thế giới quay nướng màu đỏ bừng như sắt.

“Cái kia xin lỗi, chấm dứt ở đây, lĩnh hộp cơm đi thôi.”

To lớn kia hỏa diễm ở không trung ngưng lại, hóa thành Pháp Thiên Tượng Địa, hai tay kết ấn trực kích mà hạ.

Toàn bộ hư không cùng tất cả quy tắc, ở đây Cức Hằng Cổ Diễm uy áp hạ, tảng lớn bạo nổ được nát, phảng phất quá khứ, hiện tại, tương lai, đều ở đây nổi giận bên trong, hóa thành tro tàn.

“Chi! Ngọn lửa này...”

Đại Duyệt lão nhân giật nảy cả mình, tựu liền hắn Thiên Giới chi chủ, đều cảm thấy sợ run tim mất mật sức mạnh.

Nhưng lập tức, hai đạo to lớn kim quang, từ chính mình chưởng pháp tạo thành vực sâu trong hắc động, trực kích mà ra.

Trong đó một đạo mênh mông thánh khiết, vĩ đại nghiêm túc, trong đó có Pháp Tướng Trang Nghiêm.

Một đạo thô bạo rộng lớn, như Thiên Tử chân long hàng thế.

Hai cỗ kim quang không tướng trên dưới, qua lại mà tới.

Đại Duyệt lão nhân đáng sợ kia một chưởng, ở đây ba đạo lực lượng trấn áp hạ, “Ầm ầm ầm” không ngừng phá nát.

Toàn bộ chưởng pháp tạo nên đáng sợ hơn lĩnh vực cùng cảnh tượng kì dị trong trời đất, nháy mắt bị đè giảm bớt gấp trăm lần, cho đến tiêu vong.

“Không! Không thể!”

“A!!”

Đại Duyệt lão nhân hoảng sợ kêu to, toàn bộ bên trong đất trời, bị ba nguồn sức mạnh làm ra một luồng to lớn vòng xoáy, đưa hắn một điểm điểm thôn phệ đi vào.

“Tiểu tử... Người bạn nhỏ... Tiểu đại... Đại nhân... Đại nhân mau dừng tay... Mau dừng tay a!”

Đại Duyệt lão nhân liều mạng kêu to, trong thanh âm mang theo khổ khổ cầu xin, đem toàn bộ Thiên Giới lực lượng rót vào song chưởng bên trong, vẫn như cũ không ngăn được này không ngừng đè xuống, nghiền nát hắn sức toàn thân đáng sợ vòng xoáy, gấp mồ hôi đầy đầu, sắc mặt tái nhợt.

“Còn ở thêm làm trò.”

Dương Thanh Huyền đã từ cái kia vực sâu dị tượng bên trong đi ra, bình tĩnh đứng ở phía trước, nhíu mày lại, nói ra: “Nếu không cam lòng liền như vậy lĩnh hộp cơm, cái kia cho ngươi thêm một chiêu sinh diệt đi.”

Đưa tay chộp một cái, Chiến Kích Thiên Khư rơi bên tay phải bên trong.

Đầy trời màu vàng phồn hoa rơi xuống, tung bay ở bên trong đất trời.

Chiến kích loáng một cái, một thức ra, lệnh thương sinh chìm nổi, Sát Na Sinh Diệt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2203: Tiểu Thiên Mã Chòm Sao Trận, Tự Bạo Nguy Cơ

Hư quang lóe lên, tựu chém vào cái kia nguyên bản hỗn loạn vòng xoáy khổng lồ bên trong, qua lại mà qua.

“A!”

Đại Duyệt lão nhân cuối cùng một tiếng hét thảm truyền ra, sau đó chính là mãnh liệt tiếng nổ mạnh.

Toàn bộ vòng xoáy dị tượng nhanh chóng hướng vào phía trong sụp xuống, “Ầm ầm ầm” không ngừng yên diệt, hình thành to lớn vặn vẹo không gian tràng, ngang qua ở trong hư không, ép tới tất cả mọi người trong lòng thẩm được hoảng sợ, đầy mặt kinh khủng.

“Giết Thiên Giới chi chủ... Hắn một cái cửu tinh Giới Vương giết Thiên Giới chi chủ...”

Kỷ Vũ tự lầm bầm nói, triệt để sợ ngây người.

Triệu Thạch đám người, đều là toàn trường mộc lập, như từng vị còn sống pho tượng, trong đầu đã hoàn toàn trống không.

Nguyên bản Giới Vương giết Thiên Giới, tựu là chuyện không thể nào tồn tại, huống chi người này chỉ là xoay tay thành mây lật tay thành mưa, xuất liên tục số chiêu, sẽ đưa ở Vô Cực Thành hung danh hiển hách Đại Duyệt lão nhân lĩnh hộp cơm...

Dương Thanh Huyền thu rồi thần thông cùng hoàng triều ấn, đem Đại Duyệt lão nhân lưu lại chứa đồ nguyên khí cũng thu rồi, sắc mặt có vẻ hơi trắng xám trong suốt, là chân nguyên tiêu hao quá lớn dấu hiệu, ánh mắt quét mọi người một chút, cuối cùng rơi trên người Kỷ Vũ, nói: “Đi thôi.”

Kỷ Vũ cả người run lên, mới từ cái kia loại đờ đẫn trạng thái hạ phục hồi tinh thần lại, khẽ hít một cái, vội vàng ở phía trước dẫn đường.

Triệu Thạch đám người càng là hoảng sợ tản ra, ở cách xa xa, nghĩ đến chính mình lúc trước còn hướng về người này ra tay, không khỏi là sợ đến hai chân như nhũn ra, một trận nghĩ đến mà sợ hãi.

Mấy canh giờ sau, hai người liền xuyên qua hơn một nửa cái Vô Cực Thành, đi tới trên một vách núi cheo leo.

Phía dưới linh khí lượn lờ, mê loạn người mắt, bên trong phảng phất có thật nhiều Thạch Lâm.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn xuống, lập tức nhìn rõ ràng, này chút Thạch Lâm toàn bộ là dựa theo nào đó loại Tinh Thần vị trí sắp xếp, tạo thành một cái phức tạp trận pháp, đem vách núi bảo vệ.

Đồng thời rừng bên trong thỉnh thoảng có thanh âm kỳ quái truyền ra, lộ ra từng trận hung sát chi khí.

Kỷ Vũ nói: “Hi Xung chính là một quái nhân như vậy, nơi này là hắn cấm địa, người bình thường đều không dám lên đến. Khà khà, nếu không có có đại nhân cùng, chính là ta cũng không dám mạo muội trên nhai.”

Dương Thanh Huyền điểm hạ đầu, nói: “Đi xuống xem một chút, này Thạch Lâm cực kỳ có ý tứ.” Nói, không tự chủ ngẩng đầu lên, liếc mắt nhìn vòm trời.

Hai người bay xuống xuống, rất nhanh tựu chạm được một tầng kết giới, loáng một cái bên dưới, tựu rơi vào bên trong.

Nhất thời cảnh tượng trước mắt đại biến, nguyên bản tiên khí lượn quanh không gian, biến thành âm u lạnh sát, tối tăm vô cùng hung ác cảnh giới, trên đất tràn đầy máu đen cùng thi hài, cái kia chút nguyên bản thông thường trụ đá, trong này tất cả đều hóa thành giơ cao thiên cự trụ, mặt trên điêu khắc đầy hung thú quỷ quái, trông rất sống động, giống như là bò ở mặt trên giống như vậy, có chút trên người còn chảy máu tươi.

"Chi!" Kỷ Vũ hút khẩu hơi lạnh, nhìn cái kia chút thân thể khẽ run hung thú, sợ hãi nói: "Những thứ đồ này... Không sẽ là thật sao?"

Mặc dù biết trên vách núi cheo leo Thạch Lâm là trận pháp, nhưng không nghĩ tới càng là quỷ dị như vậy.

Dương Thanh Huyền khóe miệng vung lên nụ cười, cười hắc hắc nói: "Cái này Hi Xung, đổ có chút ý tứ a." Ánh mắt hơi nhất chuyển, nhìn chằm chằm trận pháp kia nơi sâu xa, nói: "Vào xem xem, thật giống có người ở tranh đấu."

Lập tức hướng về đại trận kia bên trong đi đến.

Vừa rồi bước ra vài bước, cái kia cột chống trời leo lên đầy hung thú quỷ quái, đột nhiên tựu đồng loạt kêu to lên, âm thanh hết sức khó nghe, từ bốn phương tám hướng nhào hạ xuống, cắn về phía Dương Thanh Huyền cùng Kỷ Vũ.

"Những thứ đồ này..."

Dương Thanh Huyền định nhãn vừa nhìn, giật mình nói: "Lại là con rối?"

Kỷ Vũ cả kinh nói: "Con rối? Không thể, này rõ ràng là sống a, hơn nữa còn có huyết ở trên người..."

Dương Thanh Huyền giơ tay tựu một kích bổ tới.

Gần nhất một con hung thú "Oành" một tiếng tựu muốn nổ tung lên, bên trong một luồng hùng hồn sức mạnh đột nhiên tuôn ra, như bài sơn đảo hải bao phủ tới.

Sức mạnh mặc dù mạnh mẽ, nhưng đối với hai người bọn họ mà nói, cũng không tính là cái gì, nhẹ nhàng vung tay lên, tựu áp chế quá khứ.

Kỷ Vũ nhìn trên mặt đất mảnh vỡ, thở dài nói: "Thực sự là con rối, lẽ nào đều là Hi Xung luyện chế?"

Dương Thanh Huyền không nói lời nào, tiếp tục đi đến phía trước.

Tùy ý bốn phương tám hướng con rối nhào tới, chiến kích một chiêu một cái, "Rầm rầm rầm" không ngừng tại người một bên nổ tung.

Rất nhanh, ở giữa đại trận tựu truyền đến tiếng cười quái dị, "Hi Xung, lần này ngươi chắc chắn phải chết. Từ bỏ chống lại, chúng ta còn có thể lưu ngươi một mạng!"

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, liền đem bên trong nhìn rõ ràng.

Ở tám toà giơ cao thiên cự trụ trung ương, là một tòa thật to Ngũ Hành trận pháp, mặt trên ngũ hành nguyên lực vận chuyển, sinh sôi liên tục, nhưng đã ở quá trình chiến đấu bên trong bị triệt để phá hỏng, làm cho ngũ hành nguyên tố cực kỳ hỗn loạn.

Một tên mặt đầy nếp nhăn trung niên Đại Hán chính ngồi xếp bằng trên đất, bấm quyết điều tức chân nguyên, trên mặt lúc trắng lúc xanh, có cường đại chân nguyên kình khí ở trên người lăn, hiển nhiên là sau khi bị thương nuốt ăn thiên tài địa bảo gì, ở cường hành áp chế thương thế, bổ sung năng lượng.

Mà năm vị thân mang quái dị phục sức người đứng ở đại trận ở ngoài, lạnh lùng nhìn chằm chằm Hi Xung, tất cả đều là một mặt cười gằn cùng trêu tức.

Một vị trong đó nắm trượng ông lão, hiển nhiên là năm người thủ lĩnh, âm thanh quái dị kêu lên: "Ngươi tiểu Thiên Mã chòm sao trận quả nhiên thật sự có tài, dẫn Thiên Mã tinh tinh thần lực hàng hạ bảo vệ ngoại vi, bên trong bố trí lại năm thứ năm đại học được sinh hóa trận, trong ngoài hợp nhất, công phòng nhất thể. Hơn nữa trận bên trong còn chăn nuôi đông đảo sống con rối, nếu không có ta năm người cùng đến, sợ vẫn đúng là không làm gì được ngươi."

Hi Xung yên lặng thủ đan ruộng điều tức, chỉ là nhìn chằm chằm năm người, cũng không lên tiếng.

Bởi vì vừa nói chuyện tựu sẽ quấy rầy điều tức, mà mỗi nhiều điều tức một phân, tựu nhiều một phân sống sót hi vọng, tuy rằng hy vọng này đã là cực kỳ mong manh.

Sau lưng lão giả một nam tử quát lên: "Lão đại, hắn đang kéo dài thời gian, ngũ hành sinh hóa đại trận đã phá, chúng ta đi vào đưa hắn chém đi, đem thi thể mang về."

Ông lão trầm ngâm hạ, lại mở miệng nói: "Hi Xung a, ta cũng kính ngươi là một cái hảo hán, đàng hoàng từ bỏ chống lại, để cho chúng ta phong ấn đan điền, sau đó đi theo chúng ta, còn có thể lưu một cái tính mạng, ngươi đây là cần gì chứ?"

Hi Xung không nhịn được giận dữ hét: "Phóng chó của ngươi rắm! Kim gia ngũ quỷ, đừng cho là ta không biết các ngươi tính toán điều gì! Ninh gia mua ta mạng giá cả, sống là giá trên trời, chết là giá rẻ, ta coi như là chết, cũng muốn kéo các ngươi lót đáy! Nghĩ dẫn ta đi, ha ha, đời sau đi!"

Hi Xung tự biết mạng sống vô vọng, đột nhiên xúc động đan điền, cường đại khí tức từ trong cơ thể một điểm điểm tuôn ra.

Nam tử cả kinh nói: “Lão đại, không được! Hắn muốn binh giải tự bạo!”

Nắm trượng ông lão quát như sấm mùa xuân, mở miệng quát lên: “Không biết phân biệt! Áp chế hắn!”

Năm người lúc này bay lượn mà lên, từng người ra tay giữa trời kết trận, vô số sợi tơ từ lòng bàn tay kích bắn mà ra, ở không trung hóa thành một tấm to lớn lục lưới, tựu bao phủ xuống xuống.

Hi Xung cười như điên nói: “Ha ha ha ha, Ninh gia chó săn! Đã muộn, theo ta đồng thời xuống địa ngục đi!”

Toàn bộ vùng đan điền, trở nên trong suốt, như là sẽ phải phun ra núi lửa, cuồng bạo mà xao động.

Kim gia ngũ quỷ không khỏi là hoàn toàn biến sắc, ông lão cả kinh kêu lên: “Mau bỏ đi!”

Tuy rằng này nổ tung nguy cấp không tới tính mạng bọn họ, nhưng tạo thành nhất định trọng thương còn không ở lời hạ.

Đúng lúc này, Hi Xung phía sau hư không loáng một cái, một bóng người đạp bước mà ra, đưa tay vỗ một cái, đánh ở Hi Xung trên đầu vai, nhất thời một luồng mênh mông sức mạnh to lớn, hướng về cái kia đan điền trấn áp mà đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2204: Quyết Tâm Chỉ Dẫn

Hi Xung sắc mặt đột nhiên đại biến, sợ hãi rống nói: “Là ai?!”

Vội vàng xoay người, phát hiện là một tên mi thanh mục tú thanh niên, đột nhiên nghiêm ngặt quát một tiếng tựu trở tay vỗ tới.

Thanh niên kia cười nhạt, tay trái nhanh như thiểm điện, ở Hi Xung trên vai trái hơi điểm nhẹ, nhất thời đem trọn cái cánh tay huyệt vị niêm phong lại.

Hi Xung tay một hạ buông xuống.

Càng lệnh Hi Xung tuyệt vọng là, theo thanh niên này sức mạnh to lớn rót vào người, mạnh mẽ đưa hắn tự bạo binh giải chế trụ, tuyệt vọng quát: “Thằng nhãi ranh! Ngươi dám!”

Thanh niên kia cười nhạt, vỗ vai hắn một cái vai, tựa hồ ở động viên tâm tình của hắn.

Kim gia ngũ quỷ chạy ra không bao xa, lập tức ngừng lại, xoay người nhìn tình cảnh này, lại vây quanh.

Nắm trượng ông lão nhìn chầm chầm Dương Thanh Huyền nhìn một hồi, nói: “Tuổi quá trẻ, lại có cửu tinh trung giai tu vi, thực là không tồi. Tiểu tử, ngươi tên là gì?”

Thanh niên kia tư văn hữu lễ ôm quyền chắp tay, cười một tiếng nói: “Tại hạ Dương Thanh Huyền.”

“Dương Thanh Huyền?” Nắm trượng ông lão trầm ngâm hạ, nói ra: “Thật giống ở đâu nghe qua, nhớ không được. Mục Hải Vực Giới bên trong, tựa hồ không có họ dương đại thế gia. Ngươi là môn phái nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Thiên Tông học viện.”

“Thiên Tông học viện?” Nắm trượng ông lão lắc đầu nói: “Chưa từng nghe tới.” Ngay lập tức khí thế phồng tới, ngẩng đầu ưỡn ngực nói ra: “Tiểu tử, làm không tệ, hết sức cơ linh, hiện tại đem Hi Xung giao cho chúng ta đi.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Giao cho các ngươi làm cái gì?”

Nắm trượng lão giả nói: “Đương nhiên là giao cho chúng ta mang đi hắn.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Các ngươi đều là sắp chết người, làm sao còn mang đi hắn?”

Kim gia ngũ quỷ sững sờ, nắm trượng ông lão quát lên: “Tiểu tử ngươi nói cái gì?!” Năm người đều là tuôn ra hung mang đến.

Năm người tất cả đều là cửu tinh Giới Vương cảnh giới, thực lực không chờ, tuy rằng ở cùng Hi Xung trong trận chiến ấy từng người bị thương nhẹ, nhưng tự phụ đối phó trước mắt này xanh năm vẫn là dễ như trở bàn tay.

Một nam tử quát lên: “Lão đại, trực tiếp giết tiểu tử này, mang đi Hi Xung!”

“Tốt!” Nắm trượng ông lão một tiếng lệnh hạ, năm người lúc này xông lên trên, giữa lẫn nhau duy trì nhất định cự ly, có thể cả công lẫn thủ, lẫn nhau phối hợp.

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, tay trái lấy ra hoàng triều ấn, liền hướng phía trước nhất một người đánh tới.

Mình thì là bóng người loáng một cái, Chiến Kích Thiên Khư rơi ở trong tay, bổ về phía một người khác.

Đồng thời, ở Hi Xung trên đỉnh đầu, hư không đột nhiên bị xé ra, Kỷ Vũ đột nhiên vọt tới, hai tay kết ấn, đánh về ngũ quỷ bên trong tu vi yếu nhất một người.

Hi Xung ở ngắn ngủi sau khi ngây ngẩn, lập tức phản ứng, người tới là bạn không phải địch, vội vàng từ trên mặt đất một bay mà lên, đem còn dư lại một điểm chân nguyên đều rót vào tới tay cánh tay bên trong, liều mạng đánh ra ngoài.

Trong phút chốc, ngũ quỷ trong đó bốn người, đều đối mặt to lớn nguy hiểm.

“Oanh! Oanh!”

Mấy đạo sức mạnh khổng lồ xông tới tiếng bạo nổ mở, sau đó liền hai phái người từng người bị đẩy lui.

Hi Xung phun ra một ngụm máu đến, đối thủ cũng không tốt đến nơi nào, tương tự là đầy ngụm máu tươi, tức giận không ngớt.

Kỷ Vũ cùng mặt khác tên kia đối thủ, cũng là cân sức ngang tài.

Chỉ có Dương Thanh Huyền cái kia một kích chém ra, tựu huyết ánh sáng bắn mạnh, tại chỗ đem cũng là cửu tinh trung giai Giới Vương đối thủ, ngang eo chém thành hai đoạn.

Tái chiến kích một chọn, bổ về phía cái kia hoàng triều ấn trấn áp người.

“Oành” một tiếng, đem cái kia người thụ chém vỡ.

Đến đây, song phương ở về số người, lập tức thành 3-3 cân bằng cục diện.

“Này...” Kim gia ngũ quỷ đều không phản ứng kịp, nắm trượng ông lão bi phẫn hét lớn: “Lão tam, lão tứ a!”

“Không nên kêu, ồn ào chết, với bọn hắn cùng đi chứ!”

Dương Thanh Huyền nhắc đến kích lên trước, một chiêu Ngục Đấu, đâm thẳng mà đi.

Ông lão nơi nào chống đỡ được, hai chiêu bên dưới, đã bị Dương Thanh Huyền đánh cho nhánh rời phá nát.

Kim gia ngũ quỷ tựu còn lại thứ hai, sợ đến vội vàng chạy trốn, cũng bị Dương Thanh Huyền cùng Kỷ Vũ, Hi Xung đuổi theo, dễ dàng giải quyết hết.

Dương Thanh Huyền đem bên trong bốn trên người tài vật toàn bộ thu rồi, Hi Xung cũng thu rồi một người trong đó, nhưng nghĩ đến hạ, có chút ngượng ngùng, ngượng ngùng lấy ra, đưa cho Dương Thanh Huyền nói ra: “Đại nhân, đây là ngươi nên được.”

Dương Thanh Huyền “Ha ha” nở nụ cười, ngược lại cũng không lập dị, đã thu lên.

Hi Xung nói: “Đại nhân hơi chờ, ta trước đem đại trận này triệt hồi.”

Nói, liền giẫm vào cái kia bị phá hư năm thứ năm đại học được sinh hóa trận bên trong, hai tay không ngừng bấm quyết đánh vào bốn phương tám hướng, quyết ấn loé lên rồi biến mất.

Toàn bộ đại trận bên trong thông thiên cự trụ, không ngừng rung động, chậm rãi biến trở lại phổ thông trụ đá.

Cái kia âm u hung sát không gian hoàn toàn thối lui, khôi phục bình thường hoàn cảnh, linh khí như khói sương mù, ở trên vách núi lượn lờ.

Trụ đá tận đầu, là một gian phòng nhỏ.

Hi Xung nói: “Đại nhân mời trong phòng ngồi.”

Ba người lập tức vào trong nhà, bên trong cực kỳ đơn giản, chính là một toà Tụ Linh trận pháp, còn có đại lượng vật liệu chồng chất trong phòng.

Hi Xung vội vàng chọn mấy khối nhiều hơn thạch tài, giơ tay mấy lần tựu đánh thành một bộ cái bàn.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Không cần khách khí, ta tới tìm Hi Xung đại nhân, là có chuyện thương lượng.”

Hi Xung ôm quyền nói: “Đại nhân khách khí, chỉ bằng mới vừa ân cứu mạng, để tại hạ bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, không chối từ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta nghe nghe đại nhân cùng Ninh gia có cừu oán?”

Hi Xung hoàn toàn biến sắc, hai con ngươi một chút trở nên đỏ đậm, môi càng có chút run rẩy, nói không ra lời.

Dương Thanh Huyền đặt ở trong mắt, cặp mắt kia, là tích toàn bao nhiêu cừu hận, mới có thể hóa thành như vậy màu máu, ngay lập tức đi thẳng vào vấn đề nói: “Ta cũng phải tìm Ninh gia toán một món nợ, vì lẽ đó đang tìm kiếm cùng chung chí hướng người.”

Hi Xung cả kinh nói: “Thật chứ?!”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, lãnh đạm nói: “Chẳng lẽ ta đặc ý tới đây, tìm đại nhân uống trà ăn cơm?”

“Ha ha ha ha!” Hi Xung cười như điên nói: “Ninh gia làm đủ trò xấu, người người phải trừ diệt!” Khuôn mặt trở nên hơi dữ tợn khủng bố, nhưng sau một lúc, lại khôi phục bình thường, tràn đầy thần tình tịch mịch, lắc đầu than thở: “Ai, không được không được, ta khuyên đại nhân hay là buông tha đi. Ninh gia ở danh tộc bên trong, cũng là cao cấp tồn tại, cũng không phải là ngươi và ta có thể lay động.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu là muốn từ bỏ, đại nhân cả ngày ở đây làm cái gì?”

Hi Xung biến sắc mặt, cắn răng lạnh giọng nói: “Khổ luyện tu vi, học tập trận pháp con rối, các loại có thể tăng cao sức chiến đấu thần thông võ kỹ, ta đều phải nghĩ biện pháp đi học. Coi như không đối phó được toàn bộ Ninh gia, giết nhiều mấy cái Ninh gia đệ tử cũng là tốt!”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Quyết tâm của ngươi, đem ta đưa tới. Đối phó Ninh gia cơ hội, đang ở trước mắt.”

Hi Xung nhíu mày lại, một mặt không tin dáng vẻ.

Đột nhiên, bầu trời trong xanh một chút phong vân biến sắc, một vệt cực kỳ hoa mỹ ráng màu phá không mà đến, lan ra ra cực mạnh uy áp, mạnh mẽ đánh rơi xuống ở trên vách núi.

“Ầm ầm ầm!”

Mảng lớn ngọc thạch cây cột trực tiếp nổ tung ra, nổ thành bột mịn tản đi.

Hi Xung hoàn toàn biến sắc, kinh hãi thất thanh kêu lên: “Thiên Giới chi chủ?! Ai, là ai?!”

Dương Thanh Huyền nhìn phía cái kia ráng màu, tương tự hơi biến sắc mặt, này cỗ hơi thở cực kỳ mạnh mẽ, hơn nữa không phải một loại Thiên Giới chi chủ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2205: Minh Gia Lệnh Bài, Số Tiền Lớn Tương Thác

Kỷ Vũ tựa hồ nghĩ tới điều gì, cả kinh kêu lên: “Khấu Thụ phó thành chủ!”

Cái kia đám mây bên trong chậm rãi hóa ra một người đàn ông, đầy mặt âm trầm, biến thành to lớn Pháp Thiên Tượng Địa, một cước tựu hướng về trên vách núi cheo leo đạp hạ xuống, lạnh giọng nói: “Dương Thanh Huyền ở đâu? Đi ra nhận lấy cái chết!”

Kỷ Vũ cả kinh nói: “Nhất định là vì Đại Duyệt lão nhân tới!”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại đầu, bóng người loáng một cái tựu chạy ra khỏi vách núi, hướng về xa xa bỏ chạy, quát to: “Dương Thanh Huyền ở đây!”

Hắn sợ Khấu Thụ đem Kỷ Vũ cùng Hi Xung lan đến gần, Kỷ Vũ cũng còn tốt, Hi Xung đã là đầy người trọng thương, đèn cạn dầu dáng vẻ, không thể gánh vác được Thiên Giới chi chủ một đòn.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình quan sát hạ, này Khấu Thụ sợ là có hai sao Thiên Giới lực, chính mình ra sức va chạm, mới phá tan to lớn kia uy áp bình phong.

“Hừ, ngươi đúng là dám đáp lại!”

Khấu Thụ đầy mặt châm biếm cùng sát khí, thu rồi chân, duỗi ra ngày xây giống như bàn tay lớn, vồ xuống.

Hi Xung cùng Kỷ Vũ đều là hoảng sợ nhìn, tuy rằng hai người đều có tâm tướng cứu, nhưng ở hai sao Giới Vương uy hiếp hạ, căn bản là liền nhúc nhích lực lượng cũng bị mất.

Hi Xung càng là nội tâm cực kỳ cay đắng, tốt không dễ dàng chờ đến một cái cùng chung chí hướng người, vừa rồi còn lớn hơn khen hải khẩu muốn đối phó Ninh gia, kết quả hiện tại liền một cái Vô Cực Thành phó thành chủ tựu tiêu diệt hắn, nghĩ đến Ninh gia mạnh mẽ, trong lúc nhất thời có chút mất đi hết cả niềm tin.

Dương Thanh Huyền nói: “Quỷ Tàng, đến phiên ngươi ra tay rồi, này hai sao Thiên Giới, ta thực tại ứng phó không được a.”

“Ha ha ha ha, đã sớm nên gọi ta, vừa vặn đem đằng trước cái kia năm cái gì quỷ cũng cùng nhau ăn.” Lục mang lóe lên, Quỷ Tàng thân ảnh tựu ở trong hư không hóa hiện ra, hai ngón tay bấm quyết, một thanh cự kiếm tựu chém tới.

“Oành!”

Khấu Thụ bàn tay lớn bỗng chốc bị chém thành hai đoạn, bởi vì chỉ là thần thông biến thành Pháp Thiên Tượng Địa, vì lẽ đó không có huyết nhục, chỉ là nổ thành tảng lớn ánh vàng tản đi.

“Chi! Đây là...”

Khấu Thụ vừa nhìn Quỷ Tàng, lập tức dọa cho phát sợ, trên người đối phương cái kia khí tức quái dị, xa cao chính mình một cấp độ không ngừng, lập tức biết đá vào tấm sắt, mạnh mẽ xoay người liền muốn đi.

“Ha ha, đến miệng thịt còn muốn chạy?”

Quỷ Tàng cười nhạo một tiếng, hai tay giơ kiếm, tựu dựng thẳng vỗ xuống.

Dương Thanh Huyền hét lớn: “Chậm đã! Đừng vội tổn thương tính mạng hắn, có tác dụng!”

Quỷ Tàng nhíu mày lại, tuy rằng không muốn, nhưng vẫn là đại kiếm phách lệch rồi một ít, đem Khấu Thụ bả vai chém tới, nhất kiếm nữa hướng về hư không vừa bổ, đem khấu trên thân cây mảng lớn kinh lạc khiếu huyệt chém nát, lưu lại một cái mạng đến.

Tùy tiện tiện "Hừ" một tiếng, bất mãn từ trong hư không rút ra cái kia Kim gia ngũ quỷ hồn phách, ăn đi sau lắc mình không gặp.

Khấu Thụ đã triệt để choáng váng, đều không làm rõ tình trạng gì, chính mình biến thành tàn phế dáng vẻ, nhìn Dương Thanh Huyền cười gằn đi tới, liều mạng gầm hét lên: "Đừng tới đây! Ngươi, ngươi không thể giết ta, ta là Vô Cực Thành phó thành chủ, nếu như giết ta, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

Dương Thanh Huyền nói: "Giết tất cả ngươi, ngươi là như thế nào không buông tha ta pháp?"

"Ta, ta, thành chủ đại nhân sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

Khấu Thụ vội vàng đổi giọng.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: "Chính bởi vì ngươi là Vô Cực Thành phó thành chủ, cho nên mới có mệnh sống sót."

đọc

❤truyện ở http://tr u yencuatui.net/Nói lấy ra một viên lệnh bài, ném cho Khấu Thụ, nói ra: "Xin thay ta chuyển cáo thành chủ minh Thiên Phong đại nhân, nói Dương Thanh Huyền sau đó liền đến bái phỏng, có việc thương lượng."

Khấu Thụ sờ soạng hạ cái viên này lệnh bài, giật mình nói: "Minh gia một cấp quý khách lệnh?!"

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: "Tại hạ cùng với thành chủ minh Thiên Phong đại nhân là bạn không phải địch, mong rằng Khấu Thụ đại nhân chuyển cáo một phen, để tránh khỏi gây nên hiểu lầm gì đó.”

Khấu Thụ trắng xám nghiêm mặt sắc, nhìn chằm chằm lệnh bài kia nhìn một hồi, đích xác là thật không giả.

Ngay lập tức cất vào đến, ôm quyền nói: “Cáo từ.”

Liền hóa thành một đạo độn ánh sáng mà đi.

Thế tới hung hăng, đi không hiểu ra sao, nhưng Khấu Thụ biết Dương Thanh Huyền xác thực không có địch ý, bằng không mình đã chết rồi, hiện tại tuy rằng cả người trọng thương, nhưng cũng không ảnh hưởng võ đạo căn cơ, chỉ cần bế quan cái đem tháng là có thể khôi phục.

Dương Thanh Huyền này mới về đến trên vách núi cheo leo, đối với Hi Xung nói: “Chúng ta tiếp tục nói đi.”

Hi Xung từ lâu kinh sợ đến mức một mặt mộng bức, lúc này mới phản ứng lại, mừng như điên không ngớt, người trước mắt này lại là có thể trực tiếp chém giết hai sao Thiên Giới tồn tại, kích động có chút nói năng lộn xộn.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta tới tìm đại nhân, cũng là bị Đức Phong Cổ Lâu chỉ dẫn, ta phải đại nhân làm sự tình kỳ thực rất đơn giản, chính là hết khả năng chiêu mộ hung đồ, tử sĩ, lính đánh thuê, chỉnh hợp ra một nguồn sức mạnh đến.”

Hi Xung cười khổ nói: “Tầng này ta làm sao không nghĩ tới, có thể phải đối phó là Ninh gia, có ai sẽ vì chút tiền này mà không muốn sống? Đồng thời nghĩ muốn chiêu mộ đến có thể đối phó Ninh gia sức mạnh, cần tiêu tiền sợ là thiên văn sổ tự.”

Dương Thanh Huyền nói: “Như chỉ có một đan dựa vào đại nhân này điểm lực lượng, ta thì sẽ không tới đây. Đầu tiên, ta sẽ tìm người khắc chế yên tĩnh Thánh Hạo, cái này người có thể là Tử Tâm Thần Vương, cũng có thể là Khương gia chi chủ. Thứ yếu, ta cùng nhân sự nơi, tà thành chờ mấy tên sát thủ tổ chức lính đánh thuê, đều nhất định có giao tình, có thể thành lập ra một luồng lực lượng không nhỏ đến. Còn nữa, Vô Cực Thành sau, ta dự định tiến về phía trước Khương gia một chuyến, tranh thủ thuyết phục Khương gia ra lớn hơn sức mạnh.”

Hi Xung hai mắt phóng ánh sáng, vui vẻ nói: “Nguyên lai đại nhân đã nghĩ kỹ nhiều như vậy, nếu là có người có thể khắc chế yên tĩnh Thánh Hạo, vậy chúng ta tỷ lệ thành công đem sẽ rất lớn! Chỉ là Khương gia, tuy rằng cùng Ninh gia có cừu oán, nhưng chưa chắc sẽ ra đại khí lực giúp chúng ta.”

Dương Thanh Huyền nói: “Điểm ấy ta cũng cân nhắc đến rồi. Khương gia thật muốn diệt Ninh gia, tất nhiên là giết địch một ngàn, tổn hại tám trăm, tiêu diệt Ninh gia sau, sợ là chính mình cũng sẽ bị cái khác kẻ thù cắn nuốt mất. Giúp chúng ta tiền đề, là bọn hắn vẫn có thể duy trì ở danh tộc sức mạnh, địa vị không kém. Vì lẽ đó ta cũng không hy vọng Khương gia có thể không dư dư lực ra tay, chỉ muốn làm hết khả năng cho ta một ít chống đỡ tựu được.”

Hi Xung vui vẻ nói: “Như vậy rất tốt! Nếu như khắc chế yên tĩnh Thánh Hạo, Khương gia lại có thể điều động một ít đỉnh cấp tồn tại, khắc chế Ninh gia tầng cao nhất, tựu không thể tốt hơn nữa.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vì lẽ đó thành lập lực lượng sự tình, ta thực tại không có thời gian đi làm, cũng chỉ có thể nhờ vào ngươi. Cái này cũng là ta tới này tìm mục đích của ngươi.”

Hi Xung nói: “Tại hạ rõ ràng, chỉ là... Chiêu mộ sức mạnh cần rất nhiều chi phí phí... Những năm gần đây tuy rằng ta tích trữ không thiếu... Nhưng vẫn là...”

Dương Thanh Huyền nở nụ cười hạ, tựu lấy xuống mười túi trữ vật, đưa cho Hi Xung, nói: “Ta nếu tới tìm ngươi, tự nhiên là tất cả đều chuẩn bị xong.”

Hi Xung thần thức quét qua, doạ hai tay run lên, kém một chút đem mười túi trữ vật quăng xuống đất hết, vội vàng nâng ở trong tay, kinh khủng mà lại mừng như điên nói ra: “Những thứ đồ này… Những thứ đồ này…” Càng kích động nói không ra lời.

Dương Thanh Huyền nói: “Trong này Tinh Hạo Thạch tựu có hơn 200 ngàn tỉ, thêm vào cái khác các loại đồ vật, ngươi có thể toàn bộ nắm đi xử lý rơi, sợ là trên năm trăm tỉ tỉ cũng đủ. Như thế còn chưa đủ lời, bất cứ lúc nào tới hỏi ta.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2206: Vô Cực Thành Thành Chủ, Khối Thứ Ba Hoàng Triều Ấn

Dương Thanh Huyền trong tay còn có Du An mạt thế chu vi, đồ vật bên trong cũng có thể đáng cái mấy chục tỉ tỉ, nếu như Hi Xung dùng hết rảnh tay bên trong tài vật, hắn tựu đem mạt thế chu vi cũng thay đổi hiện.

Hi Xung đột nhiên “Phù phù” một tiếng, tựu quỳ trên mặt đất, nghẹn ngào liều mạng dập đầu đầu, phát sinh “Ô ô” bi thương tiếng.

Dương Thanh Huyền vội vàng nói: “Không cần như vậy! Nam nhi dưới gối có hoàng kim, nam nhi không dễ rơi lệ.” Đưa tay đi nâng Hi Xung, phát hiện Hi Xung thi triển một luồng to lớn mà cương nghị sức mạnh, cường ngạnh quỳ trên mặt đất, càng một chút không thể nâng lên.

“Ninh gia để ta cửa nát nhà tan, đời ta, từ lâu hủy diệt! Duy nhất sống tiếp ý chí, chính là hi vọng quãng đời còn lại giết nhiều Ninh gia cẩu tặc! Hôm nay là đại nhân để ta thấy được hi vọng, Hi Xung đem thề chết theo đại nhân, quyết chí thề không thay đổi!”

Hi Xung hai mắt tràn ngập tơ máu, một mặt kiên nghị cùng sát khí, cắn răng bi phẫn nói ra, liều mạng dập đầu đầu.

Dương Thanh Huyền trầm mặc hạ, trong tay hơi dùng sức, đưa hắn chậm rãi đỡ lên, nói ra: “Tốt, hôm nay ngươi theo ta, ngày khác ta nhất định không phụ ngươi.”

Kỷ Vũ đứng ở một bên lẳng lặng nhìn, nội tâm càng có loại không tên tình tố.

Đột nhiên, một đạo to lớn hào quang từ đằng xa bay nhanh mà đến, một người đàn ông toàn thân bao ở trong ánh chớp, lấp loé bên dưới, tựu ầm ầm mà tới, ở trên vách núi không hóa hiện ra.

Nam tử là thất tinh Giới Vương tu vi, mắt hổ nhìn chung quanh một vòng, liền ôm quyền chắp tay, hướng về Dương Thanh Huyền ba người nói: “Tại hạ phụng thành chủ đại nhân chi mệnh, chuyên tới để mời Thanh Huyền công tử, Hi Xung đại nhân, Kỷ Vũ đại nhân, tiến về phía trước thành chủ phủ ôn lại.”

Dương Thanh Huyền không nghĩ tới Minh Thiên Phong nhanh như vậy thì có phản ứng, ngay lập tức ôm quyền đáp lễ nói: “Bằng hữu ở phía trước dẫn đường.”

Nam tử gấp vội cung kính nói: “Không dám.”

Dùng tay làm dấu mời, tựu hóa thành lôi quang, hướng về phía trước độn bay mà đi.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, tương tự là tia lôi dẫn phun ra, trực tiếp đem Hi Xung cùng Kỷ Vũ bao lấy, cùng ở phía sau nam tử.

Hi Xung nếu theo đuổi chính mình, nhưng cũng tựu không cần khách khí cái gì, trực tiếp đưa hắn bao vào độn ánh sáng bên trong. Cho tới này Kỷ Vũ, tuy rằng không có tỏ thái độ muốn đi theo, nhưng vẫn cùng ở bên người mình, hơn nữa có cửu tinh Giới Vương thực lực, thêm vào cái kia ma tâm biến thân, hầu như có thể đến nơi cửu tinh đỉnh cao, một tảng mỡ dày đưa tới cửa, không cần thì phí, ngay lập tức cũng tựu xem như chính mình thủ hạ đến dùng.

Cái kia lôi độn nam tử ánh mắt hơi liếc qua, phát hiện Dương Thanh Huyền hệ Lôi thần thông, lại không kém tự mình, làm bắt đầu rơi xuống lòng háo thắng, vốn là sợ đối phương theo không kịp, có sai lầm lễ tiết, gặp Dương Thanh Huyền cùng nửa bước không rời, ngay lập tức lại tăng lên mấy phần tốc độ, phát hiện Dương Thanh Huyền vẫn là nửa bước không rời, cười lạnh một tiếng, liền giơ tay lén lút bấm quyết, đem lôi độn thuật phát huy đến cực hạn, thoáng qua Thiên Lý.

Bay sau một lúc, một toà thật lớn cung điện tựu sừng sững ở phía trước trên mặt đất, Hùng Kỳ mỹ lệ, đầy rẫy khác với tất cả mọi người lối kiến trúc.

Nam tử ngừng lại, mạnh mẽ vừa quay đầu, phát hiện bầu trời trong trẻo, nơi nào còn có Dương Thanh Huyền cái bóng, không khỏi hoàn toàn biến sắc, hối tiếc nói: “Nguy rồi! Chỉ lo tranh cường háo thắng, đem khách nhân làm mất rồi, lần này làm sao bây giờ?” Mồ hôi lạnh thẩm thấu sống lưng.

Đột nhiên một đạo hét lớn tiếng từ phía trước chỗ cung điện truyền đến, “Người tới người phương nào? Ngừng lại!”

Nam tử vội vàng xoay người, phát hiện trước cung điện phương, chính là Dương Thanh Huyền ba người, càng chẳng biết lúc nào, vòng tới chính mình trước mặt, bị thủ vệ ngăn lại.

Nam tử cả kinh há to mồm, trở nên thất thần, sao có thể có chuyện đó? Mình lôi độn chính là trong thiên địa nhanh nhất độn thuật một trong, hơn nữa căn bản là không có nhìn thấy bọn họ vượt qua chính mình a?

Theo cái kia bảo vệ lần thứ hai hét lớn, nam tử này mới phản ứng lại, vội vàng phi độn xuống, lớn tiếng nói: “Dừng tay, không được vô lễ! Ba vị đại nhân chính là thành chủ mời khách nhân!”

Nam tử bay xuống ở trước cung điện, vội vàng hướng về Dương Thanh Huyền ba người chắp tay, mặt mũi thẹn thùng đỏ chót, liên tục nói xin lỗi.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Cần phải nói xin lỗi là ta, không cẩn thận chạy đến trước mặt.”

Nam tử càng là không đất dung thân, vội vàng quát lui thủ vệ, cung kính mang theo Dương Thanh Huyền ba người vào điện.

Xuyên qua sâm nghiêm hành lang, trong đại điện trống rỗng, chỉ đứng cạnh hai bóng người, một người trong đó thanh bào tại người, tối mái tóc dài màu đỏ bàn lên đỉnh đầu, đứng chắp tay, đưa lưng về phía cửa điện.

Còn có một người cung kính đứng ở một bên, sắc mặt hơi trắng bệch, chính là Khấu Thụ, cái kia bị chém tới nửa cái bả vai đã phục hồi như cũ, cũng thay đổi mặc trường bào, chỉ có điều khí sắc cực sai, hiển nhiên vẫn là mang thương tại người.

Dương Thanh Huyền ba người vào bên trong, cái kia nam tử áo bào xanh một chút xoay người lại, mắt sáng như đuốc, trực tiếp nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nghĩ muốn đưa hắn trong ngoài nhìn thấu.

Dương Thanh Huyền đúng mực, mặt mỉm cười, hào phóng đi lên trước, ôm quyền chắp tay nói: “Tại hạ Dương Thanh Huyền, gặp thành chủ đại nhân.”

Minh Thiên Phong ánh mắt lóe lên vẻ kinh dị, nháy mắt tựu khôi phục bình thường, cười to nói: “Ha ha, tốt, tốt, tự cổ anh hùng xuất thiếu niên, Dương Thanh Huyền ba chữ, thật là như sấm bên tai a.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Thành chủ đại nhân chiết sát tại hạ.”

Minh Thiên Phong nói: “Chỉ là thời gian một năm, như sao chổi giống như quật khởi, các loại kinh thiên động địa nghe đồn, coi như của bản tọa Vô Cực Thành ở chếch một góc, cũng là có nghe thấy, nhưng không nghĩ tới Thanh Huyền công tử lại sẽ lâm lập Vô Cực Thành, thật để bản tọa cảm thấy bất ngờ cùng kinh hỉ.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Đại nhân nói quá lời. Tại hạ này đến Vô Cực Thành, một là tìm Hi Xung đại nhân, hai cũng có chuyện tìm thành chủ đại nhân thương lượng.”

“Ồ?” Minh Thiên Phong không chút biến sắc, chắp tay ở bên trong cung điện đi dạo, chậm rãi hỏi: “Không biết chuyện gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta nghe nói thành chủ đại nhân trong tay có một cái cổ bảo mảnh vỡ?”

Minh Thiên Phong nhíu mày lại, đột nhiên đưa tay chộp một cái, một mảnh kim quang tựu ngưng tụ đến, hóa thành một khối to bằng đầu nắm tay đồng mụn nhọt, chậm rãi rơi vào trong tay, nói: “Ngươi nói là cái này?”

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Chính là.”

Minh Thiên Phong đem đồng mụn nhọt ở trong tay điêm lượng mấy lần, nói ra: “Vật ấy chính là cổ bảo hoàng triều ấn một bộ phận, ta phải đến đã rất nhiều năm, chỉ tiếc chung quy không tìm được khác bộ phận. Có người nói còn có một khối là ở Bạch Phù Thần Vương phủ để, cũng không biết thực hư. Ta từng phái người đi Bạch Phù cái kia nghe qua, cũng không kết quả. Chẳng lẽ trong tay ngươi cũng có một khối?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chính là.”

Minh Thiên Phong trầm tư hạ, nói ra: “Cổ bảo uy năng, cũng không cần ta nhiều lời, khối này linh kiện giá trị to lớn, ngươi cũng có thể rõ ràng. Phổ thông Tinh Hạo Thạch, ta còn nhìn không quá trên.”

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu ý, Minh Thiên Phong là muốn nhìn một chút chính mình có thể lấy ra vật gì có giá trị đến, hỏi: “Không biết thành chủ đại nhân để ý cái gì?”

Minh Thiên Phong nói: “Thanh Huyền công tử lần này đi đến Vô Dục Giới, có thể có gặp được một loại kỳ quái hung thú, từ đầu đến xương đuôi, đều dài lợi kiếm một loại vây cá, toàn thân trình màu nâu xám, thực lực ở Thiên Giới bên dưới. Con thú này tên là Anh Chiêu, là một loại chỉ sinh ra ở sơ sinh đời đại trong vũ trụ hung thú.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2207: Lẫn Nhau Thăm Dò Ngọn Nguồn, Giao Dịch Vui Vẻ

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, lập tức nghĩ đến mình bị Bạch Lạc thủ hạ truy sát thời gian, trốn trong hồ sau, bị Bạch Lạc thủ hạ giết chết đầu quái thú kia, tựa hồ chính là Minh Thiên Phong nói Anh Chiêu.

Lúc đó nếu không có quái thú kia xuất hiện, cùng Bạch Lạc thủ hạ bốn tên chiến tướng liều chết lưỡng bại câu thương, chính mình còn nguy hiểm.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Cái kia Anh Chiêu trong cơ thể, có phải là có một viên màu xám tro, tỏa ra năng lượng kỳ dị nội đan?”

Minh Thiên Phong hoàn toàn biến sắc, nói ra: “Chính là! Chẳng lẽ Thanh Huyền công tử từng thấy, hơn nữa còn chém giết?!” Trong thanh âm càng có một tia run rẩy.

Dương Thanh Huyền không chút biến sắc, nội tâm nhưng là nở nụ cười, Minh Thiên Phong vẻ mặt, đã sâu sắc bán đứng hắn, có thể để một vị ba sao đỉnh cao Thiên Giới thất thố như thế, chứng minh cái kia Anh Chiêu đối với hắn trọng yếu bao nhiêu, không cần nói cũng biết.

Ngay lập tức cũng không biểu minh, chỉ nói: “Xác thực gặp.”

“Chi!” Minh Thiên Phong nhẹ nhàng hít một hơi khí lạnh, cẩn thận hỏi: “Thanh Huyền công tử là chém giết cái kia Anh Chiêu, vẫn là có cái kia Anh Chiêu manh mối?”

Khấu Thụ vẫn lặng lặng đứng ở một bên, nghe nghe Dương Thanh Huyền gặp Anh Chiêu, tương tự hơi đổi sắc mặt, ánh mắt bên trong tuôn ra một tia thần tình phức tạp, không biết đang suy nghĩ gì.

Dương Thanh Huyền ngược lại hỏi: “Thành chủ đại nhân khối này linh kiện làm sao bán ra?”

Minh Thiên Phong trong mắt vung lên một tia gợn sóng, lập tức hiểu Dương Thanh Huyền ý tứ, đồng thời cũng ý thức được chính mình vừa rồi thất thố, bị Dương Thanh Huyền bắt được nội tâm, sợ là đón lấy đàm phán muốn bị thua thiệt.

Chỉ là để hắn khổ não là, cũng không biết Dương Thanh Huyền trong tay có bao nhiêu thẻ đánh bạc, rốt cuộc là chỉ biết là manh mối, vẫn phải là đến rồi Anh Chiêu. Nếu như là biết manh mối, này đầu mối giá trị lại có bao nhiêu đại? Đều không biết gì cả.

Mà này Anh Chiêu đối với mình tu luyện càng là vô cùng trọng yếu, thậm chí quan hệ đến chính mình vượt qua ba sao Thiên Giới bình phong, là cần phải không thể đồ vật.

Lần này Vô Dục Giới mở ra, Minh Thiên Phong đặc ý an bài lượng lớn Giới Vương cường giả tiến nhập Vô Dục Giới, tìm kiếm cái kia Anh Chiêu, nhưng là không thu hoạch được gì, này để hắn rất là tức giận cùng khổ não.

Không nghĩ tới Dương Thanh Huyền lại thật sự có tin tức, thật là niềm vui bất ngờ.

Mình vô luận như thế nào đều muốn chiếm được này Anh Chiêu, vì lẽ đó không quản Dương Thanh Huyền mở cái gì giá cả, hắn cũng có đáp ứng, nhưng này đến tuyến tự nhiên không thể để Dương Thanh Huyền biết, bằng không đối phương chào giá trên trời, chính mình được ra bao nhiêu huyết?

Minh Thiên Phong dù sao cũng là người đứng đầu một thành, bụng dạ cực sâu, lúc này bình tĩnh lại, “Khà khà” cười nói: “Này liền muốn nhìn Thanh Huyền đại nhân, nắm trong tay như thế nào tiền đặt cuộc, liên quan với Anh Chiêu.”

Trực tiếp đem cầu đá trở lại.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Thẻ đánh bạc ta tự nhiên là có một chút, nhưng thì nhìn thành chủ đại nhân cần muốn như thế nào trình độ thẻ đánh bạc, thì thế nào trình độ thẻ đánh bạc, có thể đổi này hoàng triều ấn linh kiện. Nếu như không rõ ràng, ta đem toàn bộ thẻ đánh bạc lấy ra vẫn như cũ hối đoái không được, vậy còn không như không nắm.”

Lại đem cầu đá tới.

Hai người không ngừng thăm dò đối phương điểm mấu chốt, đều hy vọng đối phương trước tiên đem điểm mấu chốt báo ra đến.

Minh Thiên Phong nói: “Như vậy đi, Thanh Huyền công tử đem thẻ đánh bạc nắm ra xem một chút, ta xem một chút có hay không có thể đổi, không sai biệt lắm lời, ta cũng liền trực tiếp thay đổi, dù sao cũng khối này linh kiện tuy rằng giá trị liên thành, vô cùng trân quý, ngàn vàng khó mua, nhưng dù sao chỉ là linh kiện, sao không thành Thanh Huyền công tử vẻ đẹp đây.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, lắc đầu nói: “Toán, còn không thay đổi. Trong tay ta pháp bảo không thiếu, không thiếu hoàng triều ấn cái này, cầm thành chủ khối này, cũng không cách nào tập hợp hoàn chỉnh, vô bổ, vô bổ a.”

Minh Thiên Phong trợn tròn mắt, vội la lên: “Này, cái này không được đâu. Vừa rồi còn nói phải thay đổi, hiện tại tựu không đổi, ngươi ở bắt ta mở xoạt hay sao?!” Ngay lập tức sầm mặt lại, mơ hồ lộ ra sát khí.

Dương Thanh Huyền trong lòng cười gằn, gọi ngươi trang b, nhìn điệu bộ này, tựa hồ đối với cái kia Anh Chiêu tình thế bắt buộc.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến một trận, này Anh Chiêu nếu chỉ ở sơ sinh đời đại vũ trụ bên trong có, vậy dĩ nhiên là vô cùng trân quý, nơi đây vũ trụ bên trong, không làm được liền như vậy một con, mà nhìn Minh Thiên Phong dáng vẻ, hơn nữa cùng hắn công pháp tu luyện thần thông có liên quan, thậm chí trực tiếp cùng cảnh giới tương quan, vậy giá trị to lớn, tựu không cách nào cân nhắc.

Dương Thanh Huyền trong lòng có cái ngọn nguồn, đón lấy nói chuyện thì dễ làm hơn nhiều, nội tâm bình tĩnh, trên mặt lại lộ ra sợ hãi dáng vẻ, vội vàng ôm quyền nói: “Thành chủ đại nhân bớt giận, đổi, tự nhiên là phải thay đổi.” Trên mặt mang theo vẻ rầu rỉ nói: “Chỉ là cái kia giá tiền, ta sợ không thích hợp a.”

Minh Thiên Phong sắc mặt này mới dễ nhìn một ít, ước lượng trong tay đồng mụn nhọt, hừ nói: “Đây chính là hoàng triều ấn linh kiện, cổ bảo luyện chế, hiện nay trên đời hầu như không người nào có thể hoàn nguyên, giá trị to lớn, căn bản không cách nào đánh giá.”

Dương Thanh Huyền liên tu nói đúng, trầm ngâm hạ, nói: “Nhưng là, ta chỉ biết là một ít Anh Chiêu manh mối, không biết có thể không đổi lấy này linh kiện?”

Minh Thiên Phong trên mặt lộ ra vẻ thất vọng, nói: “Ngươi trước nói nghe một chút.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Này nói thế nào? Nói chuyện phía sau, thành chủ đại nhân nói không đáng, cái kia ta chẳng lẽ không phải trợn tròn mắt?”

Minh Thiên Phong hừ nói: “Nếu như này manh mối có thể để ta tìm tới Anh Chiêu, liền giá trị, nếu không thì không đáng!”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ta có thể chính xác báo cho thành chủ đại nhân, cái kia Anh Chiêu ở nơi nào, bất quá thành chủ đại nhân trước phải đem cái kia hoàng triều ấn linh kiện cho ta.”

Minh Thiên Phong trong lòng vui vẻ, thầm nghĩ nếu thật có thể tìm tới Anh Chiêu, coi như là hoàn chỉnh hoàng triều ấn cho hắn cũng đáng, ngay lập tức bàn tay nhẹ nhàng loáng một cái, đồng mụn nhọt tựu hóa thành lưu quang bay đến, “Nếu như ngươi dám gạt ta, kết cục tự phụ!”

Dương Thanh Huyền tiếp nhận cái kia đồng mụn nhọt, kiểm tra cẩn thận hạ, đích thật là hoàng triều ấn khối thứ ba linh kiện, không khỏi đại hỉ, cất vào đến, cười hì hì nói: “Không dám không dám, tin tức chuẩn xác không có sai sót, cái kia Anh Chiêu thi thể, tựu trên người ta.”

Minh Thiên Phong: “...”

Khấu Thụ, Hi Xung, Kỷ Vũ cũng đều ngu mắt.

Đi vòng một vòng, cái gì đều không trả giá, cứ như vậy đem hoàng triều ấn linh kiện giao dịch tới rồi...

Hi Xung thầm nghĩ, này Dương Thanh Huyền hữu dũng hữu mưu lại có thực lực, mưu lược mạnh, có chút không thể tưởng tượng nổi, nhìn tới đối phó Ninh gia có hi vọng, trong lòng một trận vui mừng.

Minh Thiên Phong sắc mặt trầm xuống, một cỗ sát khí như có như không ẩn hiện ra, quanh quẩn ở trên cung điện không.

Khấu Thụ sắc mặt trắng bệch, tại này cỗ áp lực hạ không nhịn được lui về sau một bước.

Hi Xung cùng Kỷ Vũ đồng thời vạn phần cảnh giác, đều là hai tay thầm vận chân nguyên, tuy rằng khả năng không ngăn được ba sao đỉnh cao Thiên Giới một đòn, nhưng cũng không thể ngồi chờ chết đi.

Chỉ có Dương Thanh Huyền sắc mặt như thường, hơi mỉm cười nói: “Thành chủ đại nhân, vừa nãy này một bút giao dịch phi thường vui vẻ, để ta đối với thành chủ đại nhân sinh ra rất lớn hảo cảm, không biết thành chủ đại nhân có hay không có ý định tiếp tục giao dịch xuống?”

Minh Thiên Phong nhìn hắn chầm chầm một trận, ánh mắt dần dần nhu hòa hạ xuống, đột nhiên hỏi: “Ngươi cùng Minh Viễn là quan hệ như thế nào?”

Minh Viễn chính là cho Dương Thanh Huyền một cấp quý khách lệnh bài vị kia.

Dương Thanh Huyền đoán được Minh Viễn ở Minh gia địa vị bất phàm, quả nhiên, Minh Thiên Phong thân là ba sao Thiên Giới, cũng rất để ý dáng vẻ.

Chương 2208: Mạnh Mẽ Viện Trợ, Cuối Cùng Thỏa Hiệp

Dương Thanh Huyền nói: "Ta cùng với Minh Viễn đại nhân bất quá là gặp mặt một lần."

Minh Thiên Phong sửng sốt hạ, một mặt không tin dáng vẻ, hừ nói: "Gặp mặt một lần, liền đem Minh gia một cấp quý khách lệnh cho ngươi? Ha ha, này một mặt còn thật đáng giá a."

Dương Thanh Huyền than thở: "Thành chủ đại nhân không tin, ta cũng không có cách nào."

Minh Thiên Phong hơi thay đổi sắc mặt, nhìn ra Dương Thanh Huyền cũng không có nói dối, không khỏi nội tâm khiếp sợ, Minh Viễn nhưng là Minh gia một cấp con cháu, cũng chính là hàng ngũ người thừa kế. Theo thân phận mà nói, so với mình có thể cao hơn nhiều.

Minh Thiên Phong năm đó bởi vì phạm tội, bị trục xuất Minh gia, vẫn ở bên ngoài phiêu bạt, những năm gần đây tuy rằng hỗn không sai, hơn nữa thực lực đến nơi ba sao đỉnh cao Thiên Giới, nhưng vẫn luôn suy nghĩ hy vọng có thể trở lại Minh gia, chỉ là vẫn không có cơ duyên này.

Minh Viễn là Minh gia kế thừa danh sách một trong, hơn nữa theo Minh Thiên Phong, là tỷ lệ thành công lớn nhất một vị người thừa kế, chính mình thậm chí tư nhân hạ muốn tìm Minh Viễn đàm luận, dùng giá trị của chính mình chống đỡ hắn, đem đổi lấy tương lai trở về, đều bị Minh Viễn cự tuyệt.

Hiện tại Dương Thanh Huyền lấy ra, là Minh Viễn tự mình dành cho một cấp quý khách lệnh, thuyết minh Dương Thanh Huyền ở Minh Viễn trong mắt, giá trị to lớn, phân lượng cao, có thể thấy được chút ít.

Hơn nữa hai người vẫn chỉ là gặp mặt một lần thì cho, càng thêm khó mà tin nổi.

Minh Thiên Phong trầm ngâm hạ, chậm rãi nói ra: “Nếu ngươi nói như vậy, ta tự nhiên là tin. Ngươi đã là Minh gia một cấp quý khách, ta tự nhiên cũng không thể làm khó dễ ngươi. Hơn nữa cái kia Anh Chiêu đối với ta mà nói rất trọng yếu, ngươi nói giá đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hoàn chỉnh Anh Chiêu thi thể đều ở trong tay ta, nội đan cũng ở.” Nghe được Minh Thiên Phong tim đập thình thịch, nội tâm một vui mừng như điên, nhưng cũng có nghe Dương Thanh Huyền nói ra: “Phổ thông Tinh Hạo Thạch ta là không có hứng thú.”

Minh Thiên Phong hừ lạnh nói: “Thanh Huyền công tử, có chuyện cứ nói thẳng đi, không muốn lại vòng vo! Nói chuyện như vậy thật mệt, nói thẳng muốn cái gì. Cái kia Anh Chiêu thi thể cùng nội đan, ta là nhất định muốn!”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm Minh Thiên Phong, chậm rãi nói ra: “Ta muốn Vô Cực Thành giúp ta một lần.”

Minh Thiên Phong sửng sốt hạ, sắc mặt hòa hoãn, nói ra: “Ngươi có cường địch?”

Hi Xung nội tâm chấn động, lập tức lộ sự vui mừng ra ngoài mặt, lập tức hiểu Dương Thanh Huyền muốn nói điều gì, kích động có chút khó có thể tự tin, nếu như Vô Cực Thành có thể giúp đỡ, đối phó Ninh gia lại thêm một sự giúp đỡ lớn.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Không biết thành chủ đại nhân có từng nghe nghe ta cùng Ninh gia chuyện?”

Minh Thiên Phong nói: “Có tai nghe, nhưng, ngươi không sẽ là để ta đi đối phó Ninh gia chứ?” Sắc mặt có chút chìm xuống, thầm nghĩ đối phó Ninh gia vậy không phải nói chê cười sao?

Dương Thanh Huyền nói: “Đối phó hai chữ này, có chút nói quá lời, nói chống lại so sánh thích hợp.”

Minh Thiên Phong cả giận nói: “Dương Thanh Huyền! Ngươi đang nói đùa lời chứ?! Vô Cực Thành tuy rằng cũng không tệ lắm, nhưng bản tọa vẫn biết chính mình cân lượng!”

Dương Thanh Huyền nói: “Đại nhân bớt giận, ta đương nhiên sẽ không để Vô Cực Thành một nhánh sức mạnh đi chống lại Ninh gia, đại nhân không muốn tìm chết, ta cũng không muốn tìm chết. Nhưng nếu như còn có Khương gia, còn có Tử Tâm Thần Vương phủ, còn có nhân sự nơi, tà thành chờ rất nhiều sức mạnh đây?”

Minh Thiên Phong nhíu mày lại, nhưng sắc mặt vẫn là âm trầm bất định, ở bên trong cung điện đi qua đi lại.

Hiển nhiên nội tâm hết sức giãy dụa.

Bất kể là đối phó Ninh gia, vẫn là theo rất nhiều thế lực chống lại Ninh gia, đều là một kiện chuyện cực kỳ nguy hiểm, không làm được tựu triệt để xong đời.

Nhưng nếu là không đáp ứng Dương Thanh Huyền điều kiện, cái kia Anh Chiêu...

Minh Thiên Phong thậm chí nghĩ tới trắng trợn cướp đoạt, nhưng vừa đến nghĩ đến Khấu Thụ trải qua, đối phương một chiêu liền đem Khấu Thụ bại thành như vậy, vị kia quỷ tu năng lực, sợ không kém tự mình, có thể không cướp được còn không nói, phản ngược lại thật đắc tội rồi Minh Viễn, nhẹ thì không về được Minh gia, nặng thì thành Minh gia kẻ địch, nói không chắc đưa tới Minh Viễn trả thù.

Minh Thiên Phong một trận buồn bực, ở trong đại điện đi tới đi lui, dừng bước chân lại, nói ra: “Ta có thể lén lút giúp ngươi chiêu mộ một nhánh sức mạnh, nhưng muốn ta ở bề ngoài cùng Ninh gia đối đầu, không thể!”

Dương Thanh Huyền than thở: “Trong bóng tối nhận người chuyện như vậy, chính là ta tới tìm Hi Xung mục đích, không làm đại nhân quan tâm. Nếu như Vô Cực Thành không thể ở thời khắc mấu chốt giúp đỡ một chút sức lực...” Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Cái kia liền cáo từ.”

“Đứng lại!”

Minh Thiên Phong phẫn nộ quát: “Dương Thanh Huyền, ngươi không muốn không biết phân biệt!”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đại nhân không dùng uy hiếp ta, động thủ trắng trợn cướp đoạt, đại nhân sợ là từ lâu cân nhắc quá được mất, nếu như có thể được lời, vừa nãy cũng đã trực tiếp ra tay rồi.”

Minh Thiên Phong có chút say xe, người này lại như này thấy rõ, trí tuệ cao, thực tại hơi doạ người.

Dương Thanh Huyền nói: “Trên thực tế, việc này cũng không vội, đại nhân có thể chậm rãi cân nhắc. Bởi vì đối phó Ninh gia tạm thời còn không phải lúc, ta vẫn còn tiếp tục chiêu mộ sức mạnh, mọi người có nhiều thời gian cân nhắc.”

Minh Thiên Phong nội tâm than thở, Lão Tử kẹt ở ba sao Thiên Giới rất nhiều năm, còn kém Anh Chiêu cái này thuốc dẫn tử, ngươi có thời gian Lão Tử không có thời gian a.

Minh Thiên Phong sắc mặt âm trầm bất định, nếu như xông lên bốn sao Thiên Giới, như vậy ở toàn bộ Mục Hải Vực Giới, đều là nhân vật hết sức quan trọng, hơn nữa bốn sao Thiên Giới không phải là sức mạnh bình thường, đến thời điểm Minh gia sợ là trực tiếp tựu gọi mình đi trở về.

Mẹ, liều mạng!

Minh Thiên Phong trong lòng hung ác, cắn răng nói: “Tốt, ta đáp ứng ngươi!”

Dương Thanh Huyền cùng Hi Xung vô bất đại hỉ.

Khấu Thụ hoàn toàn biến sắc, vội vàng nói: “Thành chủ đại nhân, vạn vạn không...”

Minh Thiên Phong đột nhiên ra tay, đem lời của hắn cắt ngang, bóng người loáng một cái, đã đến Khấu Thụ trước mặt, một chiêu oanh trên người hắn, đem tim đập vỡ tan, cánh tay trực tiếp xuyên thấu mà ra.

Khấu Thụ đầy mặt dại ra, thất khổng bên trong không ngừng thấm ra máu, khó có thể tin tưởng được nhìn hạ trái tim nơi, chật vật nói ra: “Vì là, vì sao...”

Minh Thiên Phong trầm giọng nói: “Hừ, đừng cho là ta không biết, ngươi cùng Đại Duyệt lão nhân vẫn trong bóng tối vãng lai, bán đi Vô Cực Thành lợi ích, đổi lấy tư lợi của mình. Vì lẽ đó Đại Duyệt lão nhân một chết, ngươi mới có thể tức đến nổ phổi đi tìm Dương Thanh Huyền lấy mạng. Bản tọa đã sớm muốn thu thập ngươi, bất quá niệm ở ngươi tu vi không sai, tọa trấn Vô Cực Thành có thể nhắc đến cao một chút Vô Cực Thành phân lượng, này mới vẫn ẩn nhẫn. Hiện tại để ngươi nghe chứ cơ mật như vậy chuyện, có thể nào không giết ngươi?”

Khấu Thụ thân thể lung lay mấy lần, một mặt dại ra cùng không cam lòng, tựu lui về phía sau ngã ngửa xuống đất trên, triệt để chết rồi.

Minh Thiên Phong vung tay lên, một mảnh hỏa diễm đem

Khấu Thụ thi thể đốt thành tro bụi, không có lưu lại bất cứ dấu vết gì.

Dương Thanh Huyền nói: “Đại nhân sát phạt quả quyết, quả nhiên là nhân trung kiêu hùng.”

Minh Thiên Phong liếc mắt nhìn hắn, lạnh lùng nói ra: “Mạng của lão tử với ngươi buộc chung một chỗ, tiểu tử ngươi tốt nhất cố gắng một chút, làm việc cẩn thận một chút, ta có thể không muốn bị ngươi kéo xuống nước thành vật hy sinh!”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ha ha, nhất định nhất định. Kính xin đại nhân lập cái lời thề, tại hạ mới dám tin tưởng.”

Minh Thiên Phong ngay lập tức chỉ trời lập lời thề, một điểm thề huyết tựu tràn vào trái tim, hóa thành một cái phù ấn.

Nếu như làm trái lời thề, đem sẽ phải gánh chịu Thiên Đạo phản phệ, đến thời điểm đừng nói xung kích bốn sao Thiên Giới, có thể không bảo vệ ngay lập tức tu vi đều là vấn đề.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2209: Gặp Phải Người Quen, Ăn Nhà Ngươi Gạo?

Dương Thanh Huyền này mới đưa Anh Chiêu thi thể lấy ra, giao cho Minh Thiên Phong.

Minh Thiên Phong vừa thấy thi thể kia, lập tức mừng như điên, ngửa lên trời cười to một trận, này mới trấn định lại, nhưng vẫn như cũ khó nén trong mắt hưng phấn, vung tay lên tựu bỏ vào trong túi.

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Đại nhân nếu như lại không chuyện khác, ta tựu cáo từ trước. Này đến Vô Cực Thành, toán là viên mãn.”

Minh Thiên Phong nói: “Ta tức khắc tựu sẽ bắt đầu bế quan, ngắn thì ba tháng, nhiều thì một năm nửa năm, ngươi không nên tới quấy rầy ta.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, mặc dù có chút làm khó dễ, nhưng vẫn là gật đầu nói: “Tốt, ta cũng hi vọng đại nhân bế quan có thể có thành tựu, đến thời điểm chống lại Ninh gia, lại có thể nhiều một vị cường giả cái thế.”

Minh Thiên Phong hừ một tiếng, không có gì sắc mặt tốt.

Dưới cái nhìn của hắn, đối phó Ninh gia hầu như chính là điên rồi, nhưng vì bốn sao Thiên Giới, cũng không kịp nhớ này rất nhiều.

Minh Thiên Phong không muốn lại nói thêm gì nữa, phất tay cáo từ ba người, liền lập tức bay đi, bắt đầu chuẩn bị bế quan.

Dương Thanh Huyền đối với Hi Xung nói: "Chiêu mộ nhân viên việc, tựu nhờ ngươi."

Hi Xung vội vàng ôm quyền chắp tay nói: "Máu chảy đầu rơi, nhất định hoàn thành nhiệm vụ!"

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, đối với Kỷ Vũ nói: "Tiểu tử, ngươi đây, cũng dự định theo ta sao?"

Kỷ Vũ vội hỏi: "Hy vọng có thể cùng ở đại nhân bên cạnh người, tốt nhất là có thể dạy ta khống chế ma tâm phương pháp."

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, lắc đầu nói: "Ta cũng không có biện pháp gì tốt, chỉ là cái kia tinh trượng đối với ma khí tựa hồ có tác dụng khắc chế cực lớn, nhưng này tinh trượng vô cùng trọng yếu, ta tạm thời không thể cho ngươi. Đúng là có một bộ kinh thư, có lẽ đối với ngươi có thể có chút dùng, nhưng cũng chỉ có thể mượn ngươi lật xem ba ngày, phải trả ta."

Kỷ Vũ nghe nghe có biện pháp, mừng lớn nói: "Được rồi, chỉ sợ ba ngày ta không thể lĩnh hội."

Dương Thanh Huyền nói: "Ba ngày không thể lĩnh hội cũng phải đưa ta, bởi vì bộ kinh thư này cũng rất trọng yếu, không thể thả ngươi này, ta nhất định phải mang đi. Lần sau gặp lại thời gian, ngươi có thể tiếp tục lật xem."

Kỷ Vũ nói: "Vậy không bằng ta theo đại nhân là tốt rồi, như vậy tùy thời có thể lật xem."

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Ngươi lưu ở Vô Cực Thành, trợ giúp Hi Xung."

Hi Xung việc, quá là quan trọng, hơn nữa Dương Thanh Huyền hầu như toàn bộ tài sản đều trên người Hi Xung, một khi đi công tác trì, hắn có thể không đả thương nổi.

Nếu như có Kỷ Vũ vị này cửu tinh Giới Vương giúp đỡ, coi như là Thiên Giới chi chủ đến, hai người liên thủ cũng có thể đánh nhau chết sống một, hai.

Kỷ Vũ nghĩ đến hạ, tuy rằng trong lòng không muốn, nhưng vẫn là đáp ứng.

Ngay lập tức, ba người dắt tay nhau mà đi, trở lại Hi Xung nơi trên vách núi cheo leo.

Dương Thanh Huyền lấy ra Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh,, cẩn thận cấp cho Kỷ Vũ lật xem, bộ kinh thư này chính hắn cũng không nhìn, cũng không biết bên trong giảng giải là cái gì, nhưng nếu có thể trấn áp Vô Tướng Ma Tuần, hơn nữa Lạc Đinh Lan mong mà không được, liền có thể biết giá trị to lớn.

Dương Thanh Huyền chính mình cũng ở trên vách núi đợi ba ngày, cùng Hi Xung tán gẫu rất nhiều, lẫn nhau tăng tiến không ít giải.

Nguyên lai Hi Xung vốn là một nhà tông môn chi chủ, chỉ vì ái nữ bị Ninh gia một vị công tử coi trọng, tựu cường hành gian dơ sau sát hại, Hi Xung dẫn dắt toàn tông đi Ninh gia báo thù, tự nhiên rơi vào tông hủy người mất kết cục, chỉ còn lại một mình hắn may mắn còn sống.

Thù này có thể nói không đội trời chung.

Chẳng trách Đức Phong Cổ Lâu sẽ hướng về Dương Thanh Huyền đề cử người này, nguyên bản chính là tông môn chi chủ, cùng Ninh gia thù hận cũng là không có khả năng hóa giải mở ra, thực lực bản thân lại không sai, đích thật là người được chọn tốt nhất.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến Đức Phong Cổ Lâu tuy rằng hắc, nhưng cung cấp tình báo chất lượng xác thực đáng giá.

Sau ba ngày, Dương Thanh Huyền liền thu về Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh,, một người ly khai Vô Cực Thành.

…

La Phù cảnh giới ở ngoài, một chỗ to lớn truyền tống không gian.

Đâu đâu cũng có người tạo không trung hòn đảo, như từng kiện pháp bảo giống như, dựa vào trận pháp cùng Tinh Thần Thạch trôi nổi ở vũ trụ trên hư không.

Mỗi hòn đảo trong đó, đều có sức mạnh kỳ diệu dẫn dắt liên kết, hình thành một bức mênh mông to lớn cảnh tượng.

Nơi này là một chỗ truyền tống trung chuyển trạm, chủ yếu đi về Mục Hải Vực Giới bên trong các nơi kỳ diệu không gian.

Dương Thanh Huyền biến thành bán long dáng vẻ, đi tới lớn nhất một toà người tạo trên hòn đảo, đứng hàng ở đội ngũ thật dài phía sau, cùng đợi mua truyền tống tiêu chuẩn.

Hòn đảo trong không gian, có lượng lớn độn ánh sáng nhanh chóng qua lại, cường giả tới tới đi đi.

Những Thánh Tông kia danh tộc đệ tử, có thuộc về gia tộc mình chuyên môn đường hầm vận chuyển, không cần hướng về người bình thường một dạng xếp hàng.

Dương Thanh Huyền hiểu rõ một trận, mới rõ ràng, trong tay mình Minh gia lệnh bài, cũng có thể đi Minh gia chuyên môn đường nối.

Ngay lập tức rời đi cái kia đội ngũ thật dài, dưới sự chỉ điểm của người khác, hướng về Minh gia chính mình kiến tạo đảo nhân tạo Đảo bay đi.

Đột nhiên ở vũ trụ trên hư không, gặp được mấy cái bóng người quen thuộc, sửng sốt sau đó, liền hạ thấp xuống đầu, như không có chuyện gì xảy ra bay qua.

Nhưng không giải thích được, da đầu tựu hơi tê tê, thật giống bị cái kia người theo dõi.

Dương Thanh Huyền trong lòng kỳ quái, chính mình biến thành bán long dáng vẻ, đối phương cần phải không nhận ra mới đúng vậy. Dù sao Long huyết mạch, là sở hữu mạnh mẽ trong huyết mạch thường gặp nhất một loại, toàn bộ vũ trụ bên trong, hầu như nơi nào đều có thể gặp phải máu rồng người.

Ảo giác, nhất định là ảo giác, Dương Thanh Huyền tự an ủi mình.

“Dương Thanh Huyền!”

Cho đến phía sau truyền đến hét lớn tiếng, Dương Thanh Huyền thân thể run lên, mới biết không phải là ảo giác, hơi thay đổi sắc mặt bên dưới, cái kia người đã thuấn tiến đến gần, đồng thời mấy người trình vây quanh trạng thái, đưa hắn vây chặt ở.

Bốn phía lui tới độn ánh sáng bên trong, không khỏi lộ ra giật mình ánh mắt, nhìn Dương Thanh Huyền trước người vị kia dung nhan tuyệt đại nữ tử, đều là rất là kinh ngạc, đẹp như thế, rốt cuộc là nhà nào nữ tử, chính mình làm sao chưa từng nghe nói?

Có chút thậm chí nghỉ chân quan sát, phát hiện cô gái kia tu vi không thấp sau, càng là lòng sinh các loại ý nghĩ.

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, mê man nhìn trước mắt Lạc Đinh Lan, dại ra nói: “Cô nương, ngươi nhận lầm người chứ?”

Lạc Đinh Lan “Xì xì” nở nụ cười, “Khanh khách” cười nói: “Dương Thanh Huyền, còn giả bộ, bên trong cơ thể ngươi nguyên thần thứ hai, hoàn toàn là Thích chi lực ngưng tụ mà thành, ta há có cảm ứng không ra đạo lý? Toàn bộ vũ trụ, có thể đủ Thích chi lực ngưng tụ ra nguyên thần thứ hai, có thể đếm được trên đầu ngón tay, ta không tin ta còn có thể gặp gỡ thứ hai.”

Dương Thanh Huyền lần này không cách nào chống chế, bất đắc dĩ giang hai tay ra, nói: “Lạc Đinh Lan, ngươi không sẽ là nghĩ ở cái địa phương này động thủ với ta chứ? Này truyền tống khu vực, là do toàn bộ nam bộ vũ trụ liên minh quản lý, ngươi nếu như dám phá hoại nơi đây quy tắc, chính là cùng toàn bộ nam bộ vũ trụ liên minh là địch.”

Lạc Đinh Lan cười nói: “Ngươi không dùng nắm liên minh đến uy hiếp ta, ta cũng không có nghĩ cùng ngươi ý động thủ. Ngươi đem Nhân Đà La cùng Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, cho ta, ân oán giữa chúng ta tựu xóa bỏ.”

Dương Thanh Huyền mặt tối sầm lại, nói ra: “Ngươi đang giảng chê cười sao? Nhưng này cười nhạo không một chút nào buồn cười. Nếu như ngươi muốn mấy khối Tinh Hạo Thạch ta còn có thể cho ngươi, thứ khác, không có cửa.”

Đô Đô ở một bên phẫn nộ quát: “Dương Thanh Huyền, không muốn không biết phân biệt!”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Bà mập, câm miệng!”

Đô Đô giận dữ, tức giận toàn bộ hình cầu thân thể đều tím bầm, run run nói: “Không biết xấu hổ, ăn nhà ngươi gạo?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2210: Lẫn Nhau Hứa Hẹn, Giải Trừ Phong Ấn

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Nhà ta gạo có thể nuôi không ra như vậy bà mập.”

Lạc Đinh Lan đem tức giận tức giận hơn Đô Đô theo đè xuống, quát lên: “Chớ hồ nháo!” Đảo mắt nhìn phía Dương Thanh Huyền, nói ra: “Ngươi muốn như thế nào mới bằng lòng đem Nhân Đà La cùng Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, cho ta? Ta nhớ được Nhân tộc có một câu ngạn ngữ, đại ý là: Vạn sự tốt thương lượng.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, buột miệng nói ra: “Ngươi quy thuận ở ta.”

“Càn rỡ!”

Khắc Tư chờ năm tên Thích Tá, cùng kêu lên phẫn nộ quát.

Như là trước kia chỉ là Đô Đô sinh khí, câu nói này tựu hoàn toàn chạm vào nhiều người tức giận.

Phải biết Lạc Đinh Lan có thể là chủ nhân của bọn họ, nếu như quy thuận Dương Thanh Huyền, vậy bọn họ năm cái toán cái gì.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Rốt cuộc là ai ở càn rỡ? Đây chính là chủ nhân các ngươi để ta nói, nếu đàm luận không được, vậy thì không nói chuyện, bản cũng không muốn cùng các ngươi đàm luận, đều tránh ra đi, đừng vội làm đường của ta.”

Năm tên Thích Tá nơi nào chịu để, trái lại thành càng chặt, chỉ lo Dương Thanh Huyền chạy trốn.

Dương Thanh Huyền sắc mặt lạnh xuống, giễu cợt nói: “Các ngươi nghĩ ở đây vây quét ta? Lại không nói là hay không có thực lực này, các ngươi có gan này khí sao?”

Lạc Đinh Lan sắc mặt khó coi, quát bảo ngưng lại năm tên Thích Tá, nói ra: “Nơi này là liên minh quản hạt địa giới, khắc chế một ít.” Dừng hạ, lại nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi điều kiện kia quá hà khắc rồi. Ta chính là một đời Thích Tá vua, há có thể quy thuận ở ngươi!”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, nói ra: “Chừng một năm, ta có một cường địch muốn đối phó, ngươi giúp ta ra tay một lần, cái kia Nhân Đà La cùng Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, có thể cho ngươi.”

Lạc Đinh Lan trong mắt sáng ngời, lập tức xẹt qua trầm tư cùng nghi hoặc, hỏi: “Cái gì cường địch?”

Dương Thanh Huyền nói: “Thánh Tông danh tộc.”

Lạc Đinh Lan cả giận nói: “Đây không phải là bắt ta mở xoạt sao?!”

Dương Thanh Huyền khẽ hít một cái, sắc mặt ít có nghiêm túc, nhìn chằm chằm Lạc Đinh Lan nói: “Nhân Đà La cùng Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, giá trị, ngươi cũng biết, nếu như không có khó khăn sự tình, ta sẽ nhẹ như vậy dễ cắt nhượng cho ngươi sao? Dựa vào cái gì? Chỉ bằng ngươi là nữ nhân, dài đến còn có thể? Ha ha, mọi người đều là người trưởng thành rồi, mọi việc cần phải nhiều dùng một chút đầu óc, mà không phải mong muốn đơn phương tự cho là. Đây là ta thấp nhất điều kiện. Hơn nữa nhất định phải hoàn thành sau, mới có thể cho ngươi. Đồng ý, tựu thành giao, không đồng ý, cũng không cần tới tìm ta, bằng không cũng sẽ không có kết quả. Cho tới động mạnh, ha ha, ta tựu liền Thánh Tông danh tộc đều phải đối phó, sẽ sợ ngươi?”

Lạc Đinh Lan sắc mặt hơi trắng bệch, đứng ở đó không biết nói cái gì tốt, Dương Thanh Huyền nói những câu có lý, nàng nghĩ muốn Nhân Đà La cùng Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh,, nhưng lại không thể đi đối phó Thánh Tông danh tộc, bằng không đó không phải là muốn chết sao?

Dương Thanh Huyền nhìn thấu tâm tư của nàng, động viên nói: “Yên tâm đi, đối phó Thánh Tông danh tộc, ta đã có toàn bộ kế hoạch, không thể tựu hai người chúng ta xông lên nhận lấy cái chết. Ngươi có thể suy nghĩ thật kỹ hạ, dù sao còn có chừng một năm. Nhưng nếu là việc này vừa qua, ngươi tựu lại không có cơ hội lấy đi Nhân Đà La cùng Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh,. Nếu ta chết trận, hai món đồ này tự nhiên thuộc về Thánh Tông danh tộc, nếu ta thắng, ngươi đồng dạng không có cơ hội.”

Lạc Đinh Lan một trận buồn bực, nói: “Để ta nghĩ nghĩ, ngươi muốn đối phó Thánh Tông danh tộc là?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ninh gia.”

Lạc Đinh Lan nhẹ nhàng cau lại hạ đầu lông mày, sắc mặt tựa hồ đẹp đẽ một ít, chí ít Ninh gia không có bốn Thánh Chủ, tám vực Thiên Vương như vậy tồn tại.

“Ngươi ít nhất phải tìm người khắc chế Ninh gia chi chủ, cùng với cái kia chút đáng sợ trưởng lão cấp cường giả, bằng không căn bản là không có có ý nghĩa.”

“Yên tâm đi, đây là tự nhiên. Nếu như không tìm được khắc chế đỉnh cao chiến lực biện pháp, ta cũng sẽ không mạo muội trên Ninh gia.”

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói, trên mặt không có bất kỳ sóng lớn, tựa hồ tâm có mãnh hổ.

Lạc Đinh Lan nghĩ đến một trận, than thở: “Tốt, ta đáp ứng

ngươi.”

Khắc Tư cả kinh nói: “Chủ nhân, không thể a!”

Lạc Đinh Lan phất tay áp chế Khắc Tư, để hắn không cần nhiều lời.

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Thật chứ?”

Lạc Đinh Lan lạnh lùng nhìn hắn, nói ra: “Tự nhiên coi là thật, bất quá, cái kia mạt thế chu vi cũng phải cho ta.”

Dương Thanh Huyền nghĩ cũng không nghĩ đáp ứng, nói: “Tốt, nhưng cũng phải đợi đến Ninh gia một trận chiến sau.”

Lạc Đinh Lan gật gật đầu, nói: “Được, đều tùy ngươi.”

Dương Thanh Huyền tâm tình thật tốt, nói ra: “Đúng rồi, lần trước bị ngươi phong ấn bằng hữu ta, là không phải có thể đưa nàng phong ấn giải khai?”

Lạc Đinh Lan “Khanh khách” cười nói: “Cái kia Du Trúc Tiểu hậu nhân, gọi Du An tên béo? Ha ha ha ha.”

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, nói: “Nàng mập, ăn nhà ngươi gạo?”

“Ha ha ha ha.” Lạc Đinh Lan cười nghiêng nghiêng ngửa ngửa, nói ra: “Có thể giải khai nàng phong ấn, nhưng nàng nhất định phải thay ta làm một chuyện.”

Dương Thanh Huyền không nghĩ ra Du An có cái gì có thể giúp Lạc Đinh Lan, hỏi: “Chuyện gì?”

Lạc Đinh Lan thu liễm nụ cười, hai con mắt hơi ngưng, nhìn chằm chằm phía trước một mảnh mờ ảo nơi sâu xa trong vũ trụ, nói ra: “Nàng là Thần Võ Cung ngự gia người, ta muốn nàng dùng huyết giải khai Thần Võ Cung bí tàng không gian.”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, đột nhiên nghĩ đến "Du" cùng "Ngự", lẽ nào Du An tên là Ngự An, mà không phải du? Như vậy Du Trúc Tiểu chắc cũng là ngự trúc tiêu.

"Không được!" Thánh khí bên trong không gian, truyền đến Ngự An kiên định trả lời chắc chắn, lạnh lùng nói: "Cái này yêu phụ lại nhòm ngó ta Thần Võ Cung bí tàng, thật là đáng chết!"

Lạc Đinh Lan trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, nói ra: "Lâu như vậy rồi, còn không có giải khai phong ấn đó, ngươi đáp lại nên biết phong ấn đó chính là Hồng Mông cổ ấn, đương thời có thể giải khai người, ít ỏi. Coi như là vũ trụ xưa nhất những chủng tộc kia, dù cho là hiểu được Hồng Mông cổ ấn, cũng giải không mở bổn tiểu thư thủ pháp độc môn."

Dương Thanh Huyền truyền âm cho Ngự An, nói ra: "Vậy chúng ta không để ý tới nàng?"

Ngự An vội hỏi: "Đừng, này yêu phụ nói có thể là thật sự, hỏi nàng một chút điều kiện khác có thể không?"

Không đối xử Dương Thanh Huyền hỏi, Lạc Đinh Lan tựu mở miệng nói: "Ngươi để tên béo kia tự cân nhắc rõ ràng đi, là cả đời làm tên béo, vẫn là sớm một chút đáp ứng ta. Hơn nữa bản tiểu thư đi Thần Võ Cung bí tàng không gian, chỉ là nắm về của chính ta đồ vật."

Ngự An trong lòng khẽ nhúc nhích, tựa hồ nghĩ tới điều gì, suy nghĩ sau một lúc nói ra: "Tốt, đáp ứng nàng, trước tiên giải khai phong ấn của ta lại nói, cả ngày như vậy mập mạp, sống không bằng chết."

Dương Thanh Huyền đem ngự an phóng ra, như một cái khí cầu giống như bay trên không trung, trêu đến Lạc Đinh Lan cùng Đô Đô một trận cười to, bốn phương tám hướng qua lại võ tu, cũng kinh ngạc bên dưới, lộ ra quái dị cười đến.

Ngự An xấu hổ không đất dung thân, quát ầm lên: “Tiện nhân! Ta muốn giết ngươi!”

Trực tiếp dùng đầu va tới.

Lạc Đinh Lan cười khinh bỉ, hai ngón tay hướng về trước một điểm, Ngự An thân thể tựu đình trệ ở, sau đó hai ngón tay ở không trung bức tranh ấn, từng đạo từng đạo đánh vào Ngự An trong cơ thể.

Có ánh sáng màu xanh lam nhạt từ Ngự An trong cơ thể tràn ra, sau đó hóa thành điểm điểm oánh mang tản đi.

Ngự An thân thể, từng vòng nhìn thấy đã ốm đi, cuối cùng trở nên tước vai eo nhỏ, thướt tha ôn nhu.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2211: Thánh Quyền Binh Giới, Ninh Gia Người

Lạc Đinh Lan cười lạnh nói: “Tiểu tiện nhân, nhớ kỹ chuyện ngươi đáp ứng ta. Nếu như nuốt lời, ta sẽ để cho ngươi so với trước kia mập trên không chỉ gấp đôi!”

Ngự An sắc mặt trắng bệch, trốn sau lưng Dương Thanh Huyền, một trận nghĩ đến mà sợ hãi.

Dương Thanh Huyền đem Ngự An hộ tống ở phía sau, mỉm cười nói: “Cô gái nhỏ, Lạc Đinh Lan đại nhân cũng không cần hù dọa nàng.”

Lạc Đinh Lan hừ một tiếng, nói: "Ngươi trước tiên có thể đem Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, mượn ta lật xem một chút, có lẽ có thể hướng về mở ta ** cổ, một khi bước vào bốn sao Thiên Giới, thực lực không thể cùng ba sao thường ngày mà nói.

Dương Thanh Huyền đang do dự, đột nhiên xa xa bồng bềnh mà tới mấy người, đều là đứng chắp tay, thân thể không nhúc nhích, ở vũ trụ bên trong lắc lư, nhưng mấy cái lấp loé bên dưới, liền đi tới trước mặt chúng nhân.

Tổng cộng năm người, trên người lộ ra khiến người sợ hãi đáng sợ sóng năng lượng, như là có hung thú ở trong người ngủ đông.

Chu vi nhìn Lạc Đinh Lan cùng Ngự An võ tu, lập tức cảm ứng được nguy hiểm tới gần, đều là giật mình hướng về bốn phương tám hướng tản đi, có mấy người tựa hồ nhận ra năm người này, hơi thay đổi sắc mặt bên dưới, lập tức rời đi.

Dương Thanh Huyền cũng muốn đi, nhưng phát hiện năm người này tựa hồ chuyên môn vì là tới mình.

“Ngươi chính là Dương Thanh Huyền?”

Một người cầm đầu, sắc mặt uy nghiêm đáng sợ, sát khí hết hiện không thể nghi ngờ.

Bốn người sau lưng, từng người đem trên người khí tràng thả ra, lập tức hình thành một mảnh to lớn lĩnh vực kết giới, đem chu vi mấy trăm dặm toàn bộ bọc lại.

Không gian ở đây trong lĩnh vực hơi vặn vẹo, đồng thời có hắc khí từ từng tia từng tia trong vết nứt thẩm thấu ra, quanh quẩn ở lĩnh vực bầu trời.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, năm người này dĩ nhiên tất cả đều là Thiên Giới, hơn nữa người cầm đầu, khí tức hùng hồn như biển, thâm thúy như vực sâu, lộ ra trấn áp hết thảy khí tức xơ xác.

Dương Thanh Huyền cùng Lạc Đinh Lan cũng còn tốt, Ngự An cùng năm vị Thích Tá, đều là đổi sắc mặt.

Còn có cái kia chút chưa kịp đi xa, bị lĩnh vực bọc lại hơn mười vị võ tu, tương tự đổi sắc mặt, nhưng nghĩ đến nơi đây là liên minh phạm vi quản hạt, này mới hơi hơi trấn định lại, dù sao liên minh bên trong phạm vi quản hạt, ai cũng không được tự tiện động võ, nếu không thì là đánh liên minh mặt, hậu quả kia mười phần nghiêm trọng.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ta tựa hồ không quen biết các ngươi chứ?”

[truyen cua tui

ΘΘ vn]❊Người cầm đầu kia hai con ngươi co rụt lại, bắn ra chim ưng giống như hào quang, sắc bén tựa hồ muốn xé rách hư không, lạnh giọng nói: “Xem ra là được rồi. Có thể biến thân thành bán long, Thanh Giác Man Ngưu, cùng Đức Phong Cổ Lâu cung cấp tình báo không khác nhau chút nào.” Phất tay quát lên: “Giết hết!”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, trong lòng mắng: Chẳng trách, ta nói làm sao biến thân còn tìm được ta, hóa ra là Đức Phong Cổ Lâu bán tin tức, chết tiệt ngốc b cổ lâu, lại bán đi ta!

Nhưng nghĩ lại một nghĩ, Đức Phong Cổ Lâu cũng không thể nói là cái gì ra không bán được bán, nhân gia chỉ là bán tin tức, chỉ cần có người bỏ tiền, liền có thể lấy mua tin tức.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh bên dưới, tựu một luồng hết sức âm hàn khí tức, xuyên thấu mà đến, phảng phất đem dòng máu của chính mình toàn bộ đóng băng.

Một vị áo bào đen chân của nam tử hạ, xuất hiện tảng lớn băng sương, lấy hắn làm trung tâm, từng vòng băng hoàn khuếch tán, đem trong lĩnh vực tất cả mọi người đóng băng.

Xa xa có chút tu vi hơi thấp võ giả, “Ầm” một tiếng liền trực tiếp nổ ra, liền phản ứng đều không, tựu hóa thành bụi vũ trụ nhỏ nhen.

“Chi!” Bốn hạ một mảnh hoảng sợ tiếng hít vào.

“Ở đây có thể nam bộ liên minh địa bàn, các ngươi rốt cuộc là ai, lại dám giết người?”

“Lão phu sống lâu như vậy, vừa ở liên minh trên khay giết người gia hỏa, vẫn đúng là là lần đầu tiên gặp được a!”

“Mau đánh cổ rộng vực, thả chúng ta đi ra ngoài, bằng không sau đó người trong liên minh đến, các ngươi chắc chắn phải chết!”

Bốn phía một mảnh hét lớn tiếng, tuy rằng năm trên người khí tức kinh sợ chính bọn họ sợ run tim mất mật, nhưng vừa đến người đông thế mạnh, hai tới nơi này là liên minh bàn, lạnh bọn họ không dám lỗ mãng.

Người cầm đầu lặng lẽ cười một tiếng, lộ ra âm trầm hàm răng, đưa tay phải ra đến.

Dương Thanh Huyền ngưng mắt nhìn tới, chỉ thấy cái kia người nơi lòng bàn tay có ánh sáng màu vàng óng lưu động, rất nhanh biến ảo thành một cái "Thánh" chữ, sau đó nhất phi trùng thiên, ở trời cao trên kịch liệt khuếch tán.

"Ầm ầm!"

Chấn toàn bộ lĩnh vực không gian đung đưa không ngừng, tất cả mọi người là một trận lay động.

To lớn kia màu vàng "Thánh" chữ, cùng bốn phía phức tạp trận văn cùng nhau, tạo thành này to lớn ngày xây, bao phủ ở lĩnh vực phía trên, đem không gian hoàn toàn đóng kín.

"Chi! Thánh! Là Thánh Quyền Binh Giới!"

Một ông lão hoảng sợ kêu to, trong thanh âm mang theo run sợ sợ sệt, lúc trước cái kia nghiêm nghị khí thế, nháy mắt tản không còn một mống, thân thể càng có chút hơi run.

Người cầm đầu âm trầm "Khà khà" cười nói: "Thánh Tông danh tộc Thánh Quyền Binh Giới, giết người vô tội!" Sau đó sắc bén ánh mắt một tỏa ra bốn phía hư không, lạnh giọng nói: "Giết tất cả!"

"Chi!"

"Tha mạng a đại nhân, tha chúng ta đi!"

Bắt đầu còn từng cái từng cái khí thế hung hăng dáng vẻ, nháy mắt tất cả đều doạ đến sắc mặt trắng bệch.

Này chút lui tới võ giả, thực lực cũng không mạnh, cao nhất cũng mới trung giai Giới Vương.

Tuy nói Mục Hải Vực Giới bên trong, Giới Vương nhiều như chó, Thiên Giới đầy đất đi, nhưng Giới Vương cuối cùng là nhất giới vua người, có năng lượng mạnh mẽ, kinh sợ một phương, càng nhiều hơn võ tu, là ngàn tỉ vạn giới vương dưới tồn tại, nhỏ bé như kiến.

Thánh Quyền Binh Giới, là Thánh Tông danh tộc hướng về liên minh mua một loại hành sử đặc quyền không gian.

Binh giới bên trong, giết người tùy ý.

“Oành! Oành!”

Ở người cầm đầu hạ lệnh sau, cái kia chút bị đông lại võ tu, từng cái từng cái nổ tung ra, trực tiếp hóa thành tinh trần.

Mấy hơi thở công phu, cái kia hoảng sợ tiếng cầu xin tha thứ tựu hoàn toàn biến mất hầu như không còn.

Binh trong giới hạn trở nên hoàn toàn yên tĩnh.

“Ninh gia! Là Ninh gia Thánh Quyền Binh Giới!”

Không gian ở ngoài, lui tới tảng lớn võ tu, nhìn thấy một cái to lớn “Thánh” chữ ngưng tụ ở trên hư không trên, đều giật mình bay tới, lập tức gặp được cảnh tượng bên trong.

“Là Ninh gia người ở giết người!”

“Này Thánh Quyền Binh Giới có thể không rẻ a, nghe nói là Thánh Tông danh tộc mới có thể mua, hơn nữa muốn 1000 tỉ Tinh Hạo Thạch một cái, hữu hiệu thời gian chỉ có nửa canh giờ.”

“Đối với Thánh Tông danh tộc mà nói, 1000 tỉ đáng là gì? Liền không biết ai xui xẻo như vậy, lại bị Thánh Tông danh tộc người dùng Thánh Quyền Binh Giới truy sát.”

Các loại tiếng bàn luận phân khởi, vây ở binh giới người bên ngoài càng ngày càng nhiều, đều là ăn dưa xem trò vui, không chê chuyện lớn.

Dương Thanh Huyền trên người không ngừng vang lên “Kèn kẹt két” thanh âm, cái kia băng sương từ dưới chân tràn lan lên đến, đem cả người hắn hoàn toàn đóng băng.

“Oành!”

Đột nhiên to lớn kia khối băng, một chút nổ tung ra, hóa thành vô số trần tiết, Dương Thanh Huyền hai con mắt như sao, lạnh lùng nhìn chằm chằm năm người, trên người không có nửa phần vết thương.

Người cầm đầu nhíu mày lại, sắc mặt âm trầm lại.

Người mặc áo đen kia vội vàng nói: “Mười ẩn đại nhân, Dương Thanh Huyền giao cho ta là được rồi.”

Nói xong, một bước lên trước, tựu đi ra xa mấy chục trượng, hướng về Dương Thanh Huyền mà đi.

Hắn dưới chân lập tức hiện ra từng đạo từng đạo to lớn băng trụ, không ngừng hướng về rào trước mở, như là đàn hạc dây, cao thấp có thứ tự.

“Ồ?”

Dương Thanh Huyền khóe miệng vung lên cười gằn, trên người bốc lên đại lượng ngọn lửa, lập tức đem cái kia hàn băng khí đông ngăn trở, sau đó hai tay ở trước người một kết ấn, “Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, Cức Hằng Cổ Diễm rít gào mà ra, hướng về nát tất cả đông sức mạnh, hóa thành một đạo to lớn cột lửa, đem trọn cái binh giới lĩnh vực đốt thành biển lửa.

Dương Thanh Huyền cả người ở trong ngọn lửa lơ lửng không cố định, lạnh lùng nói ra: "Giao cho ngươi là được rồi?"

Chương 2212: Kỳ Diệu Cảnh Giới, Chém Giết Thiên Giới

Người mặc áo đen bước chân hơi ngưng lại, phát hiện mình băng dây hoàn toàn bị cái kia hỏa diễm chặn lại rồi.

Đồng thời ngọn lửa năng lượng cao, còn xa tại chính mình băng trên dây, giật mình bên dưới, nhưng nháy mắt tựu trấn định lại, chính mình nhưng là Thiên Giới chi chủ, đối phương bất quá cửu tinh Giới Vương, lại làm sao mạnh mẽ, không có khả năng vượt qua lạch trời.

Ngay lập tức cười lạnh nói: “Đương nhiên! Giết ngươi như giết chó, chẳng lẽ còn cần gì thuyết minh sao?”

Người mặc áo đen giẫm ở đằng kia băng trên dây cung, đầy mặt lãnh ngạo vẻ, hướng về Dương Thanh Huyền từng bước một đi đến.

Băng cùng hỏa ở binh trong giới hạn, hình thành hai đạo không gian thật lớn lẫn nhau cắt cứ áp chế.

“Thiên địa tuyết!”

Người mặc áo đen một tay bấm quyết, hướng về hư không một điểm.

Vô số hàn khí ngưng tụ thành băng hoa, bay lả tả mà xuống, hóa thành một luồng to lớn băng phong bạo, vô số tuyết trắng mênh mang, tự thành nhất giới ép xuống.

“Khà.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, tay trái thả lỏng phía sau, giơ tay phải lên, một luồng lửa dương lực lượng từ trong cơ thể bộc phát ra, vô số hỏa diễm lượn quanh ở quanh thân xoay tròn, cuối cùng hóa thành hai đạo lửa dương, ngưng tụ ở trong lòng bàn tay.

“Nhị Dương Hoàn Hiện!”

Chí dương lực lượng, như Thái cực song ngư, xoay tròn liên tục, đem cái kia băng phong bạo triệt để tách ra.

Người mặc áo đen biến sắc mặt, hừ lạnh nói: “Cửu tinh Giới Vương, lại còn rất uy phong, sau một khắc liền muốn ngươi hối hận cả đời!”

Một tay bấm quyết hạ, vô số băng dây từ phía dưới không gian bay lên, xoay tròn ở quanh thân trên, sau đó bóng người loáng một cái, bí mật mang theo Thiên Giới lực lượng, cuồng kích mà hạ.

Bốn phía băng dây lóe lên, hóa ra vô số tàn ảnh, dồn dập đánh hạ.

Toàn bộ binh trong giới hạn, cái kia Cức Hằng Cổ Diễm hoàn toàn bị Thiên Giới cảnh hàn khí áp chế lại, màu sắc biến thành trắng bệch cùng lam nhạt.

Dương Thanh Huyền cười nhạt, thu tay về đến, một điểm điểm huỳnh ánh sáng ở trên thân thể hiện ra, quát lên: “Ánh sao, có thể Liệu Nguyên.”

Vô số Tinh Hỏa lần thứ hai biến ảo mà ra, ngưng tụ ra ba đám lớn chừng quả đấm quả cầu lửa, bay lên không.

“Tam Dương Trục Nhật!”

Dương Thanh Huyền cả người hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể, bàn tay khổng lồ đột nhiên đẩy ra.

“Ầm ầm!”

Sở hữu quay chung quanh ở bốn phía băng dây, đều bị một chưởng này lực lượng đánh tan.

Người mặc áo đen hoàn toàn biến sắc, sợ quát lên: “Không thể!”

Trước mắt một chưởng kia uy thế liền muốn ép đi qua, người mặc áo đen gấp vội vàng hai tay kết ấn, nhưng này đập vào mặt hỏa diễm, đột nhiên ngưng lại, tựu nhanh chóng lùi về.

Người mặc áo đen chính ngạc nhiên, đã thấy Dương Thanh Huyền năm ngón tay vồ lấy, sở hữu hỏa diễm đều thu vào lòng bàn tay, trong phút chốc, một luồng càng khí tức đáng sợ khuếch tán ra, hóa thành bốn dương mà lên.

“Tứ Dương Phục Diễm!”

Một chưởng mạnh mẽ đánh ra mà tới.

“Băng Phong Ấn!”

Người mặc áo đen đột nhiên phẫn nộ, đã không dám khinh thường, hội tụ toàn lực ở song chưởng bên trong, liều mạng đẩy ra.

“Ầm ầm!”

Băng Phong cùng lửa dương, mạnh mẽ va chạm vào nhau, lạnh cùng nóng, đan dệt thành cảm giác kỳ dị, giội rửa ở Lạc Đinh Lan cùng Ninh gia mặt khác bốn vị cường giả trên người, đều là một mặt kinh hãi.

Thiên Giới cùng Giới Vương chiến đấu, làm sao có khả năng đánh thành như vậy?

Binh giới ngoại, tụ tập mấy trăm vị cường giả, không khỏi là kinh khủng ngạc nhiên, bên trong băng hỏa xông tới, phảng phất mộng ảo.

Người mặc áo đen càng là kinh nộ cùng giận dữ và xấu hổ không ngớt, quát ầm lên: “Giới Vương giun dế, đừng vội càn rỡ, đi...”

Cái cuối cùng “Chết” chữ còn không ra, tựu phát hiện lửa cháy ngập trời lùi lại, cặp mắt mình trước, lần thứ hai ngưng tụ thành từng đạo từng đạo quả cầu lửa, xoay vòng mà tới.

“Đi? Ha ha, tác thành ngươi.”

“Ngũ Dương Diệu Không!”

Dương Thanh Huyền một mặt cười gằn, cả người vô tướng vô hình, hoàn toàn cùng Cức Hằng Cổ Diễm dung hợp lại cùng nhau, mỗi một đóa ngọn lửa trạng thái, đều ở hắn cảm giác bên dưới, năm dương chi chiêu sử dụng, nhất thời rơi vào một loại kỳ diệu cảnh giới.

“Oanh!”

To lớn uy năng, lần thứ hai đem người quần áo đen băng sương xông nát tan, đồng thời hình thành một luồng đáng sợ hỏa diễm bão táp, đem người mặc áo đen thôn phệ đi vào.

“A!”

Tiếng kêu thảm thiết thống khổ, từ trong ngọn lửa không ngừng truyền ra.

“Không phải nói giao cho ngươi là tốt rồi sao? Toàn bộ cho ngươi.”

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, nhất thời Lục Dương hóa hiện ra, xoay tròn bên dưới dung hợp thành một trái cầu lửa thật lớn, lại sau đó hóa thành cự chưởng, hướng về người mặc áo đen kia nơi cột lửa đánh ra.

“Lục Dương Khai Thiên!”

“Ầm ầm!”

Một bộ Lục Dương Chưởng thi triển xong, Dương Thanh Huyền nội tâm không tên bình tĩnh, phảng phất trong bầu trời này, mình đã không tồn tại, chỉ là này nhiều đóa hỏa diễm, mỗi một đóa đều là mình.

Cái cảm giác này, chỉ tại lần trước dung hợp Mộ Thiếu Bạch Bản Nguyên Hỏa thời gian từng xuất hiện.

“Thập Ẩn đại nhân cứu ta!”

Cột lửa kia bên trong truyền đến tuyệt vọng tiếng kêu thảm thiết.

Ninh Thập Ẩn hoàn toàn biến sắc, quát lên: “Thằng nhãi ranh, dám đối với ta Ninh gia người hạ sát thủ, chịu chết đi!”

Một chút tựu xông ra ngoài.

Ninh gia tuy là đại thế gia, nhưng cũng không thể dễ dàng tổn thất Thiên Giới.

Đừng nói Thiên Giới, chính là tổn thất một vị cao cấp Giới Vương, đều phải có người gánh trách nhiệm.

Đúng lúc này, một đạo tuyệt diệu dáng người đi ra, Lạc Đinh Lan ngẩng đầu ưỡn ngực, chỉ là bước ra một bước, thướt tha dáng người tựu chắn Ninh Thập Ẩn trước mặt, khẽ cười nói: “Thiên Giới đối với Giới Vương, còn muốn vây công? Xấu hổ cũng không xấu hổ?”

“Xấu hổ ngươi mlgb!”

Ninh Thập Ẩn trực tiếp bạo xuất thô khẩu, phẫn nộ quát: “Ai cản ta thì phải chết!”

Mạnh mẽ một chưởng bổ ra, vô số huyễn ảnh tựu ở chưởng pháp bốn phía hiện ra, đồng thời đánh ra ngoài, muốn chém vỡ con đường.

“Ha ha.”

Lạc Đinh Lan chắp hai tay, một luồng Thích chi lực ở trước người hiện ra, hóa thành một thanh màu xanh thẳm quang đao.

Sau đó tay phải nắm lấy chuôi đao, hướng về trước chém một cái.

Vô số hỗn loạn đao hoa nổi lên bốn phía, nhưng chỉnh chuôi đao thế năng hội tụ một đường, chém vào cái kia vô số tàn ảnh bên trong.

“Ầm ầm!”

Tảng lớn tàn ảnh toàn bộ nổ tung.

Ninh Thập Ẩn quát lên: “Muốn chết!”

Hai tay hơi co rụt lại, lần thứ hai vỗ ra, trực tiếp hướng về cái kia lam đao ép đi.

Ở đôi trong lòng bàn tay, hiện ra một luồng khí tức đáng sợ, một khi khuếch tán, lập tức đem chỉnh chuôi đao, thậm chí Lạc Đinh Lan tu vi áp chế hoàn toàn.

“Chi! Ngươi!”

Lạc Đinh Lan hoảng hốt, tuyệt đẹp dung nhan hạ, sợ đến hoa dung thất sắc, không dám đảm đương phong mang, dáng người ở không trung lóe lên, tựu liều mạng tránh né mở.

“Ầm ầm!”

Ninh Thập Ẩn song chưởng thất bại, nhưng cũng đem trọn cái hư không nổ sụp xuống.

Tựu liền xa xa hỏa diễm, đều bị sụp xuống lực lượng hút tới.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, hắn chính nơi ở tuyệt diệu cảnh giới bên trong, với hỏa hệ nguyên tố động tĩnh cực kỳ mẫn cảm.

Người quần áo đen tiếng kêu thảm thiết từ lâu tiêu vong, ở Lục Dương Chưởng hạ triệt để hóa thành bụi trần.

Ngay lập tức bóng người loáng một cái, tựu đem đầy trời hỏa diễm đều thu rồi, biến về Nhân tộc chân thân, chậm rãi bay rơi xuống.

Lúc trước có hỏa diễm bao phủ toàn bộ binh giới, phía ngoài võ giả không thấy rõ chiến đấu thắng bại, chỉ là lờ mờ cảm thấy người mặc áo đen kia rơi xuống hạ phong, giờ khắc này hỏa diễm thối lui, phát hiện không còn người mặc áo đen bóng người, này mới từng cái từng cái hoảng sợ há to mồm.

Rốt cục có người một chút kinh hô lên, hét lớn: “Dương Thanh Huyền! Là Dương Thanh Huyền!”

Mấy trăm hai mắt ánh sáng, nhất thời đồng thời rơi ở Dương Thanh Huyền cái kia góc cạnh rõ ràng, nhưng không có bất kỳ biểu tình gì trên mặt.

“Chẳng trách! Chẳng trách có thể lấy Giới Vương lực lượng chém giết Thiên Giới!”

“Đúng vậy, là Dương Thanh Huyền tựu một điểm không kỳ quái. Hắn chém giết Thiên Giới, đã không phải lần đầu tiên!”

“Xem ra Ninh gia đã ngồi không yên, lại phái năm vị Thiên Giới lại đây!”

Chương 2213: Bốn Sao Thiên Giới, Kinh Khủng Một Trận Chiến

Binh giới ngoại các loại tiếng bàn luận, truyền vào Ninh Thập Ẩn trong tai, để hắn khuôn mặt đen tím bầm, sát khí hầu như ngưng tụ thành thực chất.

Dương Thanh Huyền cười lạnh, giễu cợt nói: “Không dùng sinh khí, ta lại không phải lần đầu tiên giết Ninh gia người, đã giết bao nhiêu cái? Quá nhiều quên rồi.”

Lạc Đinh Lan sắc mặt có chút khó coi, thấp giọng nói ra: “Đừng làm tức giận hắn, người này là bốn sao Thiên Giới.”

“Cái gì?” Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, tự nhiên biết bốn sao cùng ba sao khác nhau.

“Bây giờ biết, đã muộn!”

Ninh Thập Ẩn nghiêm ngặt quát một tiếng, vô số hắc khí từ trong hư không tuôn ra, hóa thành một đạo đánh chém, “Xì” một tiếng, quét ngang Thánh Quyền Binh Giới.

Lạc Đinh Lan sợ quát lên: “Không được!” Vô số Thích chi lực từ trong cơ thể tuôn ra, hóa thành một mảnh lồng ánh sáng, lại hai tay bấm quyết, lồng ánh sáng đột nhiên thu nhỏ lại, ngưng tụ thành một mặt tấm khiên chặn ở trước người.

Dương Thanh Huyền cũng cảm nhận được cái kia đánh chém đáng sợ, tay trái bấm quyết, lấy ra bốn mặt huyền kỳ, phân biệt xuyên ở trên hư không bốn hẻo lánh.

Trong tay phải mạ vàng phun trào, một chiêu Thập Phương Câu Diệt vỗ ra.

Năm tên Thích Tá cũng đứng ở Lạc Đinh Lan bên cạnh người, dồn dập ra tay.

“Oành!”

Màu đen kia đánh chém hầu như không gì không xuyên thủng, đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, toàn bộ Thánh Quyền Binh Giới đều trực tiếp bị đánh mở!

“Rầm rầm rầm!”

Dương Thanh Huyền đám người phòng ngự, gần như trong nháy mắt bị chém mở.

Lạc Đinh Lan rên lên một tiếng, ở không trung liên tiếp lui về phía sau, khóe miệng tràn ra một tia máu tươi.

“A!” Năm tên Thích Tá càng là không ngừng kêu thảm thiết, có mấy người thân thể không ngừng bạo mở, tựa hồ muốn đi vào binh giải.

Dương Thanh Huyền Thập Phương Câu Diệt, ở đằng kia chém một cái hạ, sụp đổ, bốn mặt huyền kỳ run lên, tựu “Ầm ầm” từng người bị đánh bay. Sau đó một luồng ác liệt khí, chém vào bên trong cơ thể, trực tiếp nát đi hơn nửa kinh mạch, không nhịn được phun ra một ngụm máu đến, kinh hãi nói: “Làm sao sẽ mạnh như vậy?!”

Lạc Đinh Lan bản thân liền là ba sao tột cùng tồn tại, thêm vào toàn lực của chính mình phòng ngự, còn có năm tên Thích Tá, đều là thực lực không tầm thường, lại một chiêu hạ toàn bộ bại, hơn nữa mỗi cái người bị thương nặng.

Lạc Đinh Lan tựa hồ tổn thương càng nặng, bấm quyết hướng về năm vị Thích Tá trên người điểm tới, dùng Thích chi lực duy trì năm người nhân tính trạng thái, miễn cho năm người đổ nát.

Khắc Tư đám người không khỏi là quát ầm lên: “Chủ nhân! Chúng ta chết không hết tội, chủ nhân giữ lại sức mạnh chạy mau!”

Lạc Đinh Lan sắc mặt trắng bệch, hơi lắc đầu, vẫn như cũ cứu trị năm người.

Ninh Thập Ẩn mặt âm trầm, dữ tợn đi lên phía trước, lạnh giọng nói: “Một bầy kiến hôi, lại giết ta Ninh gia Thiên Giới, thật là sơ suất. Bất quá tốt ở đúng lúc dừng lại. Tấn Sinh đại nhân nhờ ta trước lúc tới, ta còn cảm thấy chuyện bé xé ra to, quá đáng cẩn thận. Bây giờ nhìn lại, vẫn là Tấn Sinh đại nhân có tiên kiến chi minh a. Nếu là để cho từ các ngươi tiếp tục trưởng thành, xác thực sẽ đối với Ninh gia tạo thành uy hiếp thật lớn. Hiện tại liền do ta, bốn sao Thiên Giới cường giả, đem này uy hiếp triệt để xóa đi, đem bọn ngươi chém vào bụi trần!”

Ninh Thập Ẩn giơ tay lên, trên lòng bàn tay lần thứ hai trào hiện tảng lớn hắc khí, không ngừng ngưng tụ hạ, hóa thành một thanh đen dài lưỡi hái tử thần, mặt trên quấn quít lấy đen nhánh xích sắt, che kín các loại hoa văn.

“Chết đi!”

Ninh Thập Ẩn bóng người loáng một cái, sẽ đến trước mặt chúng nhân, to lớn kia liêm đao chém một cái mà xuống, toàn bộ Thánh Quyền Binh Giới đến đây, triệt để sụp xuống!

Lạc Đinh Lan sốt sắng nói: “Dương Thanh Huyền, mau gọi cái kia hầu tử đi ra đánh hắn!”

Dương Thanh Huyền khổ sở nói: “Cái nào còn có cái gì hầu tử, đó là lông tơ biến thành, đối phó ngươi lúc sau đã dùng hết rồi.”

Lạc Đinh Lan: "..."

Một luồng tuyệt vọng khí tức, ở mỗi người nội tâm trào hiện.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền trong cơ thể bùng nổ ra sức mạnh to lớn, xé rách hư không mà tới.

Nguồn sức mạnh này càng là chưa bao giờ có mạnh mẽ, mang theo ngàn vạn kiếm khí, xông thẳng mà ra.

"Ầm!"

Một thanh to lớn màu xanh lục quỷ kiếm, ngang qua trời cao, mạnh mẽ phách ở liêm đao trên.

Hắc lục song sắc hào quang, hướng về bốn phương tám hướng kích bắn mà đi.

"Ầm ầm ầm!"

Thánh Quyền Binh Giới, nháy mắt nổ tung ra, lĩnh vực lực lượng ầm ầm, bao phủ bát phương.

Cái kia chút vây ở bên ngoài ăn dưa đám người, trực tiếp bị cuốn vào, hơn nửa đều tại chỗ chết thảm, phản ứng đều không tựu tan xương nát thịt. Còn một ít thực lực mạnh hơn một chút, hét thảm hai tiếng mới chết.

Quỷ Tàng cả người tỏa ra Kim Giáp ngân ánh sáng, dáng người cùng lúc trước tuyệt nhiên bất đồng, hai tay cầm đại kiếm, chặn ở Dương Thanh Huyền trước mặt.

Trong hai con ngươi lục hỏa nhảy lên, một trận phấn khởi dữ tợn, "Khà khà."

Dương Thanh Huyền mừng như điên nói: "Ngươi, đột phá đến bốn sao?!"

Quỷ Tàng gật gật đầu, nói: “Ngươi lùi lại, ta trước đem vật này chém!”

Ninh Thập Ẩn kinh hãi đan xen, tức giận nói: “Ở đâu ra quỷ tu? Nếu không muốn chết tựu cút! Từ trên người ngươi khí tức nhìn, hẳn là vừa rồi đột phá đến bốn sao, cảnh giới đều bất ổn, tựu muốn tìm chết sao?!”

“Ta tìm chết hay không, mắc mớ gì đến ngươi? Ngươi đạt đến vạn cổ chí tôn sao? Lại còn có thời gian rảnh rỗi đến quản người khác? Ngốc d, đi chết đi!”

Quỷ Tàng hai tay phân rời vung lên, đại kiếm nhất thời đem liêm đao đánh bay, sau đó mạnh mẽ hướng về Ninh Thập Ẩn bổ tới!

“Ầm ầm!”

Hai người đều là binh khí tương giao, đáng sợ sóng khí chấn động tới lục hợp bát hoang.

Dương Thanh Huyền, Lạc Đinh Lan bọn người là vội vàng lùi về sau, bị cái kia sóng khí chấn động đến mức chân nguyên khuấy động, thậm chí nôn ra máu.

“Lại đáng sợ như thế?!”

Dương Thanh Huyền trong mắt tràn đầy kinh hãi, mang theo mọi người lùi lại lui nữa, đi thẳng đến mấy ngàn trong ngoài, mới phát giác được an toàn.

Hai vị bốn sao Thiên Giới, chiêu thứ nhất bên dưới có Thánh Quyền Binh Giới cản trở hạ, thứ hai chiêu nhưng là sức mạnh hoàn toàn khuếch tán, đem số trong ngàn dặm trôi nổi hòn đảo toàn bộ oanh nát tan.

Không biết bao nhiêu người táng sinh ở đây hai chiêu hạ, đã không cách nào tính toán.

Toàn bộ truyền tống bên trong không gian, lập tức rơi vào to lớn hỗn loạn.

“Hai vị bốn sao Thiên Giới ra tay đánh nhau rồi, chạy mau a!”

“Đùa gì thế? Bốn sao Thiên Giới trong ngày thường muốn gặp đến một vị cũng khó khăn, làm sao sẽ có hai vị đánh nhau?”

“Liên minh cường giả đây? Làm sao không thấy ra trấn áp?”

“Ngươi ngốc a! Bốn sao Thiên Giới khai chiến, ai tới đi ra? Chạy mau đi!”

Truyền tống không gian xung quanh, vô số bóng người hướng về xa xa kích bắn, bay trốn mà đi.

Nhưng cũng có chút gan lớn, thì lại đứng ở mấy ngàn trong ngoài vây xem, chỉ có điều đều là sợ run tim mất mật, đem cảnh giác tăng lên tới cực điểm, nếu như phát hiện không đúng bỏ chạy.

Rất nhanh, Quỷ Tàng cùng Ninh Thập Ẩn tựu đấu mấy trăm chiêu, đem mảnh này lĩnh vực hoàn toàn đánh nát, cơ hồ là bất phân thắng phụ trạng thái.

Ninh Thập Ẩn nội tâm sốt sắng, đối phương bất quá vừa vừa bước vào bốn sao, làm sao cảm giác chiêu thức, cảnh giới còn cao hơn mình? Đánh nhau chết sống bên dưới, chính mình không chỉ có ưu thế hoàn toàn không có, trái lại lại bắt đầu điên đảo rơi vào hạ phong xu thế.

Không biết Quỷ Tàng vốn là cửu tinh Thiên Giới, mỗi đến nơi một tầng, cũng có thể điều động cấp bậc này toàn bộ lực lượng, hơn nữa đối với đại đạo cùng thần thông lĩnh ngộ, căn bản không phải Ninh Thập Ẩn có thể so sánh với, nếu như không có lực lượng bên ngoài, vẫn chém giết tiếp, tất nhiên là Ninh Thập Ẩn thua.

“Không! Không thể! Ảo giác, đều là ảo giác!”

Ninh Thập Ẩn liều mạng vung vẩy liêm đao, từng đạo từng đạo tàn ảnh cùng hắc khí nhanh chóng chém ra.

Quỷ Tàng khóe miệng mang theo khinh thường cười nhạo, Bách Quỷ Dạ Hành múa hạ, kèm theo vô số kiếm mộ phần hiện ra, thiên kiếm ngang trời mà đến, đem cái kia chút đánh chém toàn bộ đánh nát, giễu cợt nói: “Ngươi liền cẩn thận lừa gạt mình đi, bởi vì rất nhanh, tựu lại cũng không lừa được, quý trọng a!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2214: Dã Tràng Xe Cát, Ở Đây Cung Nghênh

“Ta quý trọng em gái ngươi, đi chết đi!”

Ninh Thập Ẩn liêm đao xoay ngang, bốn phía hắc khí phun trào hạ, hóa thành mười ba toà tinh vực bóng mờ, ở liêm đao bốn phía xoay tròn chìm nổi.

“Ám Dạ Chi Tinh Lệ Trảm!”

Mười ba toà tinh vực huyễn ảnh, toàn bộ dung nhập vào một đao bên trong, chém vỡ vũ trụ hư không mà tới.

Quỷ Tàng một tay bấm quyết, Bách Quỷ Dạ Hành chỉ trời, vô số âm u quỷ khí khuếch tán mở.

Toàn bộ Thái Huyền Thiên bên trong kiếm mộ phần, từng toà từng toà bạo nổ mở, rất nhanh tựu có vạn kiếm ở Quỷ Vực bên trong lóe lên, hình thành từng toà từng toà kiếm bão táp, tràn ngập toàn bộ vũ trụ.

“Kiếm Phó Hoàng Tuyền!”

Vô số kiếm khí tràn vào Bách Quỷ Dạ Hành bên trong, trên thân kiếm bách quỷ, từng cái từng cái thân thể vặn vẹo, hóa thành lợi kiếm, lượn quanh ở chủ trên thân kiếm xoay tròn.

Quỷ kiếm chém xuống nháy mắt, phảng phất chém vỡ nhân gian sinh tử đạo, Hoàng Tuyền Lộ đang ở trước mắt.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ đêm đen ngôi sao lệ, như một tòa thật to tinh hệ, bị Hoàng Tuyền Lộ chém vỡ, rậm rạp chằng chịt kiếm khí qua lại ở trong hư không, chém hết tất cả.

“Không! Sẽ không!”

Kiếm ngôi sao trong biển, Hoàng Tuyền Lộ Bỉ Ngạn, truyền đến Ninh Thập Ẩn gào thét rít gào, vô số kiếm khí ngang trời dời đến, không ngừng chém nát hắn chân nguyên màu đen, trên người bắn mạnh ra từng đạo từng đạo vết máu.

“Dương Thanh Huyền!”

Lạc Đinh Lan đột nhiên kinh sợ, phát hiện Dương Thanh Huyền chẳng biết lúc nào, sắc mặt tái nhợt, cả người giống như là muốn bị lấy sạch giống như vậy, hai tay nâng ở trước người, chỗ mi tâm kiếm quang sáng choang.

“Ta nhanh... Không chịu nổi!”

Dương Thanh Huyền cả người run rẩy, Quỷ Tàng mượn dùng Thái Huyền Thiên lực lượng, chính là hắn dẫn độ mà đến, giờ khắc này tựu ở giết chết Ninh Thập Ẩn cuối cùng bước ngoặt, cũng không chịu nổi nữa.

Quỷ Tàng hơi thay đổi sắc mặt, nhìn chằm chằm cái kia kiếm ngôi sao trong biển Ninh Thập Ẩn, nội tâm thầm thở dài nói: “Đáng tiếc”, còn kém một bước.

To lớn quỷ kiếm ở trong tay hóa đi.

Cái kia một chiêu Kiếm Phó Hoàng Tuyền, đã dùng hết hắn toàn bộ lực lượng, mất đi Thái Huyền Thiên kiếm ý chống đỡ, hắn đã không cách nào đánh giết Ninh Thập Ẩn.

Dù sao Ninh Thập Ẩn tu vi chân chính, còn ở Quỷ Tàng bên trên, chỉ là bị Quỷ Tàng thần thông, kinh nghiệm chiến đấu cùng với đại đạo lĩnh ngộ khắc chế.

Quỷ Tàng rên lên một tiếng, khóe miệng tràn ra tối dòng máu màu xanh lục, bên trong lóe lên điểm điểm hồng mang.

“Phốc!” Dương Thanh Huyền cũng là phun ra một ngụm máu đến, nâng quyết hai tay của bỏ xuống, thân thể không đứng thẳng được.

Khắc Tư vội vã tiến lên, đem đỡ lấy.

“Ha ha ha ha!”

Cái kia từ từ tản đi kiếm ngôi sao trong biển, Ninh Thập Ẩn đầy người máu tươi, dữ tợn đi ra, lạnh giọng nói: “Giết ta? Ha ha ha ha, giết ta à, có bản lĩnh giết ta à, ha ha ha ha!”

Tiếng cười không chút kiêng kỵ, đầy rẫy cực kỳ phách lối ngông cuồng.

Tuy rằng cả người là tổn thương, nhưng đối phương nghĩ muốn giết hắn, đã là không có khả năng.

“Dương Thanh Huyền, lần sau gặp lại, ta sẽ dẫn đến sức mạnh mạnh hơn, lần sau chính là các ngươi tất cả mọi người giờ chết!”

Ninh Thập Ẩn hung ác ánh mắt đảo qua mọi người, phải đem này chút mặt từng cái nhớ kỹ.

Đột nhiên, Ninh Thập Ẩn sắc mặt chợt biến, lộ ra rất lớn vẻ hoảng sợ, gầm hét lên: “Không! Không!”

Dương Thanh Huyền bọn người là giật mình nhìn tới.

Chỉ thấy Ninh Thập Ẩn vị trí không gian bốn phía, chẳng biết lúc nào xuất hiện từng đạo từng đạo màu máu rã rời, ngang trời chuyển động, đưa hắn hoàn toàn khóa ở bên trong.

Đồng thời trên đỉnh đầu, biến ảo ra một đạo to lớn thập tự kiếm, như tinh mang giống như vậy, ở đây thương mang vũ trụ bên trong hào phóng ánh sáng, kịch liệt lấp loé bên trong, đâm thẳng mà hạ.

“Không!”

“Đáng chết a!”

Ninh Thập Ẩn cuối cùng thê lương hét lớn một tiếng, chiêu kiếm đó hạ xuống, như là tinh cầu nổ tung giống như, đi ngang qua tất cả pháp tắc lực lượng cực quang, bắn vào đỉnh đầu, từ thân hạ xuyên thấu mà ra.

Ninh Thập Ẩn cả người triệt để chất phác, lại không có bất kỳ vẻ mặt, sau đó “Oành” một tiếng nổ tung.

Năng lượng khổng lồ bạo nổ mở, bị cái kia chút màu máu rã rời ngăn trở, áp chế hoàn toàn hạ xuống.

Dương Thanh Huyền cùng Lạc Đinh Lan đám người, không khỏi là ngạc nhiên, chỉ thấy trên hư không, chậm rãi hóa ra hai bóng người.

Một người trong đó mắt phượng Đan Thanh, hai tay bấm quyết, đi về phía trước một chỉ hạ, cái kia màu máu rã rời không ngừng xoay tròn, hóa thành một vệt màu đỏ thẫm cực quang, bị bắt về lòng bàn tay.

Một người khác người mặc trường bào màu đỏ, một thanh trượng dài thập tự cự kiếm, nắm ở trước người, mặt trên pháp tắc chi ánh sáng lưu động, người này khóe miệng khẽ mỉm cười, đôi nhẹ buông tay, cự kiếm tựu biến mất không còn tăm hơi.

Hai người đồng thời bóng người loáng một cái, tựu sóng vai mà xuống, đi đến Dương Thanh Huyền trước người.

Cái kia mắt phượng Đan Thanh người ôm quyền cười nói: “Tại hạ Khương Ngũ, nghe nghe Thanh Huyền công tử muốn tới Khương gia bái phỏng, cố trước đây ở đây cung nghênh.”

Hồng bào người ôm quyền nói: “Khương Phong Liên, chỉ lo sẽ có hạng giá áo túi cơm làm hại Thanh Huyền công tử, cố theo Ngũ ca cùng nhau đến đây, quả nhiên gặp phải Ninh gia bọn đạo chích.” Khóe miệng lộ ra sắc bén hàm răng, hắc tiếng cười nói: “Bất quá giết Ninh Thập Ẩn vị này bốn sao Thiên Giới, thật là thu hoạch không ít.”

Khương Ngũ dùng tay làm dấu mời, khách khí cười nói: “Thanh Huyền công tử, mời.”

Dương Thanh Huyền triệt để dại ra ở, không nghĩ tới càng là Khương gia người, hơn nữa trước mắt này tu vi của hai người cảnh giới, hoàn toàn không kém Ninh Thập Ẩn, xem ra cũng là bốn sao Thiên Giới.

Không nhịn được nuốt xuống hạ, nghĩ thầm này chút Thánh Tông danh tộc, quả nhiên đáng sợ a.

“Vèo! Vèo!”

Cách đó không xa, ba đạo độn ánh sáng phóng lên trời, lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ hướng về xa xa bỏ chạy.

Chính là Ninh gia ba người còn lại, tất cả đều là một sao Thiên Giới tu vi.

Khương Phong Liên cười nhạo một tiếng, nói: “Món ăn chính ăn xong rồi, này ba cái rau trộn cũng cùng nhau ăn đi.”

Tay phải vồ một cái, chuôi này to lớn thập tự kiếm tái hiện ra, khinh miệt hướng về hư không chém một cái.

“Xì!”

Vạn dặm hư không, càng xuất hiện một đường ánh sáng minh, toàn bộ vũ trụ bị đánh mở một đạo sâu đậm lỗ hổng, cái kia ba vị một sao Thiên Giới, kêu thảm thiết bên dưới, liền bị chém thành hai khúc.

Sau đó thu kiếm, ánh sáng minh tránh đi, chỉ còn lại gãy lìa không gian vũ trụ tầng, ở "Ầm ầm" vang vọng, trong vạn dặm không gian sản sinh đè ép cùng biến hóa.

Ngoài ra, toàn bộ truyền tống khu vực, hầu như đều mới vừa rồi trong trận chiến ấy hủy hoại trong một ngày, Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình bốn hạ nhìn tới, không gặp bất kỳ bóng người nào, hoặc là trốn thoát, hoặc là chết rồi.

Quỷ Tàng đem phụ cận hồn phách toàn bộ hút tới, nhìn Khương gia hai vị cường giả một chút, liền trở về đến Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Khương Ngũ nhìn Lạc Đinh Lan, vô cùng có lễ phép mỉm cười nói: "Vị tiểu thư này tỷ nếu như không chê, cũng có thể đến Khương gia vui đùa một chút."

Lạc Đinh Lan mặt nở nụ cười, con ngươi nhất chuyển, nhẹ giọng nói: "Tốt." Sau đó đảo mắt nhìn phía Dương Thanh Huyền.

"Làm phiền hai vị đại nhân."

Dương Thanh Huyền ôm quyền chắp tay.

Khương Ngũ nở nụ cười, liền ở phía trước dẫn đường.

Một nhóm mấy người, đi ra vài bước sau, liền trực tiếp biến mất ở trên hư không trên.

Sau đó không lâu, tĩnh mịch trong không gian, chậm rãi hóa ra hai đạo to lớn bóng mờ, chỉ là chân thân phóng mà đến, cũng không có thực thể.

“Lại xảy ra chuyện lớn như vậy, lần này làm sao bây giờ?”

“Cái gì chuyện lớn như vậy? Ta làm sao không nhìn thấy bất cứ thứ gì? Đúng rồi, ta đang bế sinh tử quan, trong vòng mười năm đều không thể xuất quan, không nên quấy rầy ta.”

“Không có, không có, ta cũng đang bế quan bên trong, cái gì cũng không biết, tương tự.”

Hai bóng người gián đoạn trò chuyện xong xuôi, tựu tối lại, cho đến biến mất không còn tăm hơi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2215: Vực Giới, Thiên Chân Đại Nhân

Dương Thanh Huyền theo Khương Ngũ cùng Khương Phong Liên đi một hồi.

Khương Ngũ đột nhiên ngừng lại, tay trái bấm quyết, hai ngón tay mang theo một tấm màu vàng phù ấn, trong miệng khẽ quát một tiếng.

Bùa vàng “Xì” bốc cháy lên.

Sau đó một luồng lớn lớn đến đáng sợ sức mạnh lan tràn ở bốn mặt hư không.

Một toà mênh mông đại trận bỗng dưng sinh thành.

Trong trận có ngân hà lưu chuyển, vũ trụ Tinh Thần, nghiễm nhiên chính là một thế giới.

Khương Ngũ nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: “Đây là trở về thành phù, Thanh Huyền công tử, chú ý.”

Toàn bộ đại trận kịch liệt co rụt lại, tựu hóa thành một đạo cực quang, đem tầng tầng không gian vũ trụ đánh nát.

“Ầm ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy hai lỗ tai đau đớn, không gian thật lớn đè ép lại đây, may mà thân thể của hắn cứng rắn dị thường, hơn nữa tinh thông bảy mươi hai biến, ở cực độ vặn vẹo hạ còn có thể duy trì hoàn chỉnh.

Trạng thái này giằng co nửa khắc đồng hồ dáng vẻ, rốt cục uy áp nháy mắt biến mất.

Dương Thanh Huyền trong cơ thể chân nguyên cấp tốc đàn hồi đi ra, làm cho thân thể một chút bành trướng, ngũ tạng lục phủ đều giống như muốn nổ tung giống như vậy, rên lên một tiếng, yết hầu nhẹ nhàng ngòn ngọt, lại đem cái kia huyết nuốt xuống.

Định nhãn vừa nhìn, phát hiện trước mắt là hoàn toàn yên tĩnh không lại.

Điểm điểm ánh sáng màu bạc, trải rộng ở bốn phương tám hướng, hình thành một bức buông tuồng ngân hà Tinh Đồ.

Vô số tất cả lớn nhỏ tinh cầu, ở vùng vũ trụ này không gian quy tắc hạ, vờn quanh xoay tròn.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình hơi động, liền trông thấy cái kia ngân hà nơi sâu xa, có mấy viên to lớn hành tinh, tỏa ra Tinh Hỏa giống như ánh sáng, liên tục xoay tròn.

Khương Ngũ nhìn Dương Thanh Huyền, cười nói: “Thanh Huyền công tử là lần đầu tiên tiến nhập Thánh Tông danh tộc vực giới?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chính là.”

Hắn Hỏa Nhãn Kim Tình đem bốn phía nhìn một vòng, lập tức cảm giác được thế năng lưu động.

Tuy rằng có vô số đếm không hết tinh cầu, nhưng cũng không phải là sở hữu tinh cầu trên đều có linh khí.

Toàn bộ vực giới cái kia một cái ngân hà mang làm trung tâm, thế năng lớn nhất mấy cái tinh hệ, đều ở ngân hà bên trong.

Khương Ngũ cười nói: “Cái gọi là vực giới, chính là một mảnh tinh vực tổ hợp. Năm đó Khương gia tổ tiên, dùng tám mươi mốt toà tinh vực, chế tạo ra mảnh này vực giới. Sau đó trải qua vô số đời truyền thừa, trên đường cũng từng xuất hiện các trường hợp, nhưng diễn biến đến nay, tựu thành trước mắt dáng vẻ ấy.”

Trong giọng nói lộ ra một luồng phát ra từ trong xương tự hào cùng kiêu ngạo.

Dương Thanh Huyền đầy mặt ngạc nhiên, dùng tám mươi mốt toà tinh vực chế tạo thuộc về mình vực giới, đây là thế nào đáng sợ vô cùng bạo tay a?

Lạc Đinh Lan cùng năm vị Thích Tá, nhưng là sắc mặt như thường, chỉ là ở trở về thành phù to lớn truyền tống bên trong, đè ép có chút không thoải mái, sắc mặt kém một chút.

Khương Phong Liên cười nói: “Kỳ thực không chỉ Thánh Tông danh tộc, rất nhiều tiểu môn tiểu phái, cũng ở Mục Hải Vực Giới bên trong mở mang mình vực giới, chỉ là quy mô thì nhỏ hơn nhiều mà thôi.”

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, ở Thương Khung tinh vực thời điểm, môn phái thế gia tranh cướp tài nguyên, cũng chỉ là chiếm núi làm vua, có thể chiếm cứ hơn một nửa cái vị diện, cũng đã là đỉnh cấp thế lực.

Mà ở trong đó...

Trực tiếp Luyện Tinh vì là vực, không có mấy trăm tinh cầu vị diện, đều hảo bất ý tư nói chính mình ở Mục Hải Vực Giới.

Khương Ngũ cười nói: “Thanh Huyền công tử xin mời đi theo ta, Thiên Chân đại nhân còn ở bên trong chờ Hậu công tử đây.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Thiên Chân đại nhân?”

Khương Ngũ nói: “Thiên Chân đại nhân là một cấp đệ tử, ở

Khương gia hàng ngũ người thừa kế bên trong, Khương Nguyệt Lưu chính là Thiên Chân đại nhân tứ tử."

Dương Thanh Huyền nói: "Hiểu, vậy mời hai vị đại nhân dẫn đường."

http://truyen c uatui.net/Khương Ngũ vung tay lên, hoàn toàn đỏ ngầu sắc rã rời bay ra, đám đông toàn bộ bao lấy, tựu hóa thành một đạo cực quang mà đi.

Ở mảnh này thiên lại bàn trong vũ trụ, kéo ra thật dài ánh sáng đuôi, rơi hướng ngân hà nơi sâu xa.

Rất nhanh, liền tiến vào đến cái viên này lớn nhất tinh cầu bên trong, Dương Thanh Huyền có thể quan sát được phía ngoài không gian biến hóa, ở pháp bảo này to lớn xung kích hạ, sản sinh kinh người vặn vẹo.

Mà chính mình cùng Lạc Đinh Lan đám người, ở pháp bảo này tia sáng bao phủ bên trong, nhưng là không có cảm giác nào.

Toà kia trên tinh cầu cảnh tượng, không ngừng lộ ra ở trước mặt mọi người.

Thúy Lâm Như Hải, thương đại nghiêm nghị, linh khí ở đại địa cùng trên bầu trời lưu động, phảng phất từng cái từng cái trường long, qua lại đi tới.

Mấy cái nháy mắt, tựu rơi ở một tòa rộng lớn cung điện màu vàng óng trước.

Mơ hồ có một nguồn sức mạnh như ẩn như hiện, từ trong điện thấu đi ra, cho Dương Thanh Huyền đám người hình thành nhất định áp lực.

Dương Thanh Huyền biết đây là kết giới lực lượng.

Khương Ngũ dẫn mấy người, hướng về trong đại điện đi đến.

Không có vài bước, quả nhiên chạm đến qua không gian bình phong, nhưng tựa hồ có Khương Ngũ bảo vệ, cũng không có sản sinh bất kỳ trở ngại nào, trực tiếp tiến vào bên trong.

Đi qua một cái rộng rãi bậc thang, rốt cục đến đến bên trong cung điện.

Bên trong sớm có mấy chục đạo bóng người, phân chia ở hai bên, có tuổi lớn, trẻ tuổi có, hầu như các chiếm một nửa, sở hữu ánh mắt đồng loạt rơi trên người Dương Thanh Huyền, đều là lộ ra vẻ tò mò.

Nhưng bất quá nháy mắt, những đệ tử trẻ tuổi kia ánh mắt, đã bị Lạc Đinh Lan hấp dẫn tới, lộ ra vẻ giật mình.

Khương gia tuy rằng chiếm cứ hơn trăm cái tinh cầu vị diện, đệ tử cùng lệ thuộc thế gia nhiều vô số kể, nhưng như Lạc Đinh Lan như vậy cô gái tuyệt mỹ, cũng là chưa từng gặp, không khỏi từng người trợn to hai mắt.

Dương Thanh Huyền rất nhanh phát hiện Khương Nguyệt Lưu, tựu ở bên trái phía trước vị trí, chính hướng về hắn nhẹ nhàng gật đầu mỉm cười, Dương Thanh Huyền cũng là gật gật đầu, xem như là chào hỏi.

Ở đại điện trên đầu, một vị đàn ông mặc đồ bông, tùy ý ngồi ở mặt trên, ánh mắt có chút hơi dạng, đánh giá Dương Thanh Huyền, Lạc Đinh Lan cùng năm vị Thích Tá.

Đương nhiên, nam tử ánh mắt cuối cùng rơi trên người Dương Thanh Huyền, nghĩ muốn đưa hắn trong ngoài, toàn bộ nhìn thấu.

Khương Ngũ cùng Khương Phong Liên hướng về nam tử kia ôm quyền chắp tay.

Khương Ngũ nói ra: “Thiên Chân đại nhân, không có nhục sứ mệnh, đem Dương Thanh Huyền an toàn mang về.”

Đàn ông mặc đồ bông cười nói: “Thế nào? Có thể có gặp phải Ninh gia cao thủ?”

Khương Ngũ nói: “Thiên Chân đại nhân tính toán không một chỗ sai sót, quả nhiên gặp Ninh gia người, tốt ở chỉ có một vị bốn sao Thiên Giới, đã bị Thanh Huyền công tử đám người cùng phong sen lão đệ hợp lực đánh giết.”

“Rào” một tiếng, trong đại điện lập tức xôn xao.

Hai hàng đệ tử không khỏi là lộ ra vẻ giật mình.

Gừng, yên tĩnh hai nhà là địch thủ cũ, vì lẽ đó lẫn nhau đều mười phân rõ ràng hiểu rõ.

Bao quát lần này phái người đi tiếp ứng Dương Thanh Huyền, cũng là nhận được tin tức, Ninh gia bắt được Dương Thanh Huyền hành tung, nghĩ muốn đối với hắn bất lợi, địa điểm tựu ở La Phù cảnh ngoại truyền tống khu vực.

Vì lẽ đó Khương Thiên Chân trầm tư luôn mãi, tựu mời Khương Ngũ cùng Khương Phong Liên đi một chuyến đi nghênh đón.

Không nghĩ tới quả nhiên gặp Ninh gia người, hơn nữa còn là bốn sao Thiên Giới Ninh Thập Ẩn.

Chúng đệ tử giật mình bên dưới, ánh mắt lần thứ hai trở lại Dương Thanh Huyền trên người, Ninh Thập Ẩn nhưng là bốn sao Thiên Giới, sợ là muốn liên hợp Khương Ngũ cùng Khương Phong Liên hai người lực lượng mới có thể chém giết, làm sao nhưng là liên hiệp Dương Thanh Huyền đám người?

Nhìn dáng dấp cũng không giống a.

Từng cái từng cái lộ ra vẻ ngờ vực.

Khương Nguyệt Lưu mặc dù biết Dương Thanh Huyền thực lực, nhưng nghe nghe hắn cùng bốn sao Thiên Giới từng giao thủ, còn giúp đỡ Khương Phong Liên chém giết Ninh Thập Ẩn, tương tự hoảng sợ tột đỉnh.

Vô Dục Giới hành trình mới qua nửa năm, lẽ nào hắn càng đạt tới đáng sợ như vậy trình độ?!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2216: Long Lực Đan, Điện Xông Lên Đột

“Ồ?” Khương Thiên Chân cũng là kinh ngạc không thôi, quan sát lần nữa Dương Thanh Huyền cùng Lạc Đinh Lan đám người, trầm ngâm hạ, tựa hồ nghĩ tới điều gì, nhẹ nhàng nở nụ cười, nhân tiện nói: “Thực sự là đáng tiếc, bỏ lỡ một hồi có một không hai cuộc chiến.”

Khương Ngũ nói: “Cái kia mảnh truyền tống khu vực đã bị triệt để đánh nát, việc này nếu như liên minh truy cứu xuống lời, có thể hoàn toàn đẩy ở Ninh gia trên người. Là Ninh gia thả ra Thánh Quyền Binh Giới giết người, này có rất nhiều người đều nhìn thấy, cho tới phía sau ta cùng phong sen lão đệ hiện thân, nhưng là không người nhìn thấy.”

Khương Thiên Chân hài lòng gật đầu nói: “Ta liền biết mời ngươi đi, tất cả đều có thể làm thỏa đáng.”

Khương Ngũ khẽ mỉm cười, liền cùng Khương Phong Liên lùi đến một bên.

Ở giữa cung điện tựu còn lại Dương Thanh Huyền cùng Lạc Đinh Lan sáu người.

Dương Thanh Huyền ôm quyền cung kính nói: Gặp qua ngây thơ đại nhân."

Lạc Đinh Lan sáu người cũng không dám bất cẩn, dồn dập chắp tay hành lễ.

Khương Thiên Chân nhẹ nhàng nâng ra tay, ra hiệu không cần đa lễ, mỉm cười nói: “Thanh Huyền công tử việc, ta đã nghe tháng lưu đã nói. Hôm nay gặp mặt, quả nhiên bất phàm, thật là rồng phượng trong đám người. Coi như là Thánh Tông danh tộc bên trong, như Thanh Huyền công tử cao cường như vậy kiệt, đều là không thấy nhiều.”

Dương Thanh Huyền lập tức cảm ứng được bốn phía truyền đến bất thiện lạnh lẽo ánh mắt.

Ngoại trừ Khương Nguyệt Lưu ở ngoài, Khương gia còn có đại lượng đệ tử thiên tài, đều tụ tập ở trong đại điện, nghe vậy đều là gương mặt không phục cùng vẻ lạnh lùng.

Dương Thanh Huyền không chút biến sắc, chỉ là khách khí đáp lại nói: “Ngây thơ đại nhân quá khen.”

Khương Thiên Chân mỉm cười nói: “Thanh Huyền công tử đã trải qua một trận đại chiến, lại qua lại vô số không gian bôn ba mà đến, nói vậy đã rất mệt mỏi, không bằng trước tiên xuống nghỉ ngơi đi. Tháng lưu, liền do ngươi phụ trách chiêu đãi hạ Thanh Huyền công tử.”

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm nói, ta tới đây mục đích đều còn không có nói chi, vội vàng ôm quyền nói: “Ngây thơ đại nhân, ta tới...”

“Không vội, Thanh Huyền công tử trước tiên chữa khỏi vết thương lại nói.”

Khương Thiên Chân trực tiếp đem Dương Thanh Huyền cắt ngang, từ tốn nói: “Ta nhìn công tử vừa vặn ở cửu tinh trung cấp bình cảnh trên, tựu để tháng lưu dẫn ngươi đi địa hỏa linh thiên dưỡng tổn thương đi. Ta chỗ này còn có một viên Long Lực Đan, có lẽ có thể giúp ngươi một tay.”

Nói, cong ngón tay búng một cái, nhất thời có rồng ngâm xuyên thấu toàn bộ đại điện.

Dương Thanh Huyền giật mình bên dưới, tựu gặp một cái chân long rít gào mà đến, nhưng ở phía trước ba thước nơi, lập tức bị áp súc thành một viên màu xanh đan dược, trôi nổi hư không.

Mặt trên tản mát ra từng trận sóng gợn, lệnh đại điện không gian đều lờ mờ lay động.

Bốn phía Khương gia đệ tử, không khỏi là lộ ra khiếp sợ cùng hâm mộ biểu hiện, tựu liền Khương Nguyệt Lưu đều sửng sốt hạ, không nghĩ tới phụ thân vừa thấy mặt, tựu sẽ lấy ra trân quý như vậy lễ vật.

Khương Thiên Chân phất tay nói: “Tháng lưu, cực kỳ chiêu đãi Thanh Huyền công tử. Tất cả mọi người giải tán đi.”

Lời nói xong, cũng không thấy hắn động tác, liền trực tiếp biến mất ở trên vương tọa, chỉ lưu lại nhàn nhạt không gian rung động.

“Lại là Long Lực Đan! Ngây thơ đại nhân đối với tiểu tử này không khỏi quá chiếu cố đi, ta đều chỉ dùng qua một viên Long Lực Đan, vậy hay là lần trước gia tộc thi đấu bên trong, liều mạng sinh tử tính mạng có được!”

Một tên Khương gia đệ tử, rốt cục không nhịn được, căm giận nói ra.

“Hừ, còn có địa hỏa linh ngày chuẩn vào, coi như là cấp bốn đệ tử, cũng có thời gian hạn chế, cần cho gia tộc làm ra cống hiến to lớn đổi lấy tích phân, mới có thể ở bên trong tu luyện. Tiểu tử này bất quá là một người ngoài, làm sao lại có thể có tư cách đó?”

Một vị khác Khương gia đệ tử, trên mặt đỏ có chút biến thành màu đen, hiển nhiên cực kỳ bất mãn.

“Ha ha, mọi người không muốn bất mãn.”

Đứng ở trên đầu một người đàn ông, khóe miệng ngậm lấy một nụ cười lạnh lùng, nhìn chung quanh mọi người, cuối cùng khinh miệt nhìn Dương Thanh Huyền một dạng, ánh mắt tựu rơi trên người Khương Nguyệt Lưu, quái thanh quái khí nói: “Này chút còn không đều là tứ đệ tháng chảy công lao, từ sáng đến tối ở trước mặt phụ thân nói khoác Dương Thanh Huyền làm sao làm sao lợi hại, phụ thân đại nhân này mới sẽ làm ra như vậy không khôn ngoan cử chỉ.”

Khương Nguyệt Lưu cả giận nói: “Phụ thân đại nhân hành vi, há cho ngươi tùy ý chỉ trích!”

Nam tử phản hận nói: “Đừng vội nắm phụ thân đến đè ta, như không phải ngươi ở phụ thân đại nhân trước mặt ăn nói linh tinh, phụ thân đại nhân sẽ vì gặp một tiểu tử chưa ráo máu đầu, đem chúng ta tất cả đều triệu tập lại đây sao? Tiểu tử này có tư cách gì thu được lễ ngộ như thế? Ta ngược lại thật ra muốn hỏi một chút, tứ đệ a, ngươi đến cùng an cái gì tâm? Chẳng lẽ là nhìn mấy vị ca ca không vừa mắt, nghĩ muốn đạp chúng ta trèo lên trên?!”

Còn có mấy đàn ông, cùng Khương Nguyệt Lưu giữa hai lông mày có chút thần thái tương tự, đều là hơi đổi sắc mặt.

Khương Nguyệt Lưu nói: “Dương Thanh Huyền việc, thiên hạ đều biết, cũng như chúng ta, đều cùng Ninh gia có cừu oán. Địch nhân của địch nhân, tựu là bằng hữu. Chính là bởi vì này, phụ thân mới chịu triệu kiến Dương Thanh Huyền.”

“Ha ha ha ha, buồn cười, cực kỳ buồn cười!”

Nam tử giễu cợt nói: “Coi như hắn thật cùng Ninh gia có cừu oán, một cái cửu tinh Giới Vương, chỉ bằng hắn? Bằng hắn cũng xứng theo chúng ta Khương gia làm bạn?”

Khương Nguyệt Lưu giận dữ, gọi thẳng tên huý quát lên: “Khương Huyền Nhất, Dương Thanh Huyền là phụ thân khách nhân, cũng là bạn của ta, mời ngươi trên miệng đặt sạch sẽ điểm!"

Khương Huyền Nhất nói: "Là ngươi hồ bằng cẩu hữu không giả, đừng tưởng rằng thấy phụ thân một mặt, chính là phụ thân khách nhân, đầu óc ngươi phóng thông minh một chút!"

Trên người hai người đều là tức giận phun trào, làm cho trong đại điện bầu không khí, một chút nghiêm nghị đến cực điểm.

Dương Thanh Huyền nội tâm thầm than, xem ra bất luận tông môn gì thế gia, một khi mâm than lớn hơn, bên trong tựu không thể thiếu câu tâm đấu giác, đây là đại thế gia bệnh chung a.

Dương Thanh Huyền nói: "Tháng lưu, chúng ta đi thôi, không muốn cùng một ít ngốc d nhiều dây dưa, lãng phí mình thời gian."

Khương Nguyệt Lưu gật đầu nói: "Được."

"Ngươi dám mắng ta là ngốc d?!"

Khương Huyền Nhất hoàn toàn biến sắc, quát lên: "Đứng lại!" Bóng người loáng một cái, tựu nghiêng người mà lên.

Hắn là Khương Thiên Chân trưởng tử, ở mạch này thế lực bên trong, từ trước đến giờ là lấy thái tử thân phận tự xưng, hơn nữa nơi đây là Khương Thiên Chân nhất mạch địa bàn, lại có một người ngoài, hơn nữa không có thế lực nào bối cảnh, lại chỉ là Giới Vương giun dế, dám mắng hắn nói ngốc d, nhất định chính là trời lật rồi.

Ngay lập tức trên người sát khí tóe lên, liền hướng Dương Thanh Huyền ép tới.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: "Không không không, ngươi vốn là ngốc d, cũng không phải là mắng ngươi, mà là thực sự cầu thị."

Gặp Khương Huyền Nhất nghiêng người mà lên, tay phải năm ngón tay hư nắm, Tinh Giới trên lưu quang chuyển động, chuẩn bị để Đồ Sầu cùng Kim Thập Nhất Lang quân ra ngoài đón địch.

Đúng lúc này, một đạo nhẹ nhàng tiếng ho khan truyền đến, lệnh cái kia túc sát bầu không khí nháy mắt bị phá vỡ, Khương Huyền Nhất hơi thay đổi sắc mặt, càng đình trệ ở không trung, không dám tiến lên nữa.

Khương Ngũ một mặt lười nhác, chẳng biết lúc nào, đã đứng ở hai người bên cạnh người, phất tay nói ra: “Ngây thơ đại người đều đi, các ngươi còn ở đây náo chuyện gì? Tất cả cút đi tu luyện.”

Khương Ngũ chính là bốn sao Thiên Giới, Khương Thiên Chân đều phải cho hắn một ít mặt mũi, Khương Huyền Nhất nào dám lỗ mãng, ôm quyền nói: “Là, Khương Ngũ thúc thúc.”

Sau đó mặt âm trầm, tràn đầy sát khí nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, phất một cái ống tay áo tựu ra đại điện.

Một đám Khương gia đệ tử, vội vàng đi theo ra ngoài.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2217: Thiên Chân Cân Nhắc, Địa Hỏa Linh Thiên

Trong điện đệ tử trẻ tuổi, lập tức rời đi một nửa.

Ở đây chút siêu cấp tông môn trong thế gia, kết bè kết đảng hiện tượng không chỗ nào không ở, Khương Huyền Nhất thân là Khương Thiên Chân trưởng tử, trường phái tự nhiên hệ bên trong lượng lớn đệ tử trẻ tuổi đi theo.

Còn dư lại một ít, nhưng là đi theo mặt khác mấy vị công tử.

Khương Nguyệt Lưu vội vàng hướng về Khương Ngũ ôm quyền nói: “Đa tạ Ngũ thúc giải vây.”

Khương Ngũ cười phất tay, nói: “Mau dẫn Dương Thanh Huyền đi dưỡng thương đi.”

Khương Nguyệt Lưu không dám dừng lại, chỉ lo lại ra là không phải, mặt khác mấy vị huynh đệ nhìn ánh mắt của hắn cũng là không quen vẻ, vội vàng lôi kéo Dương Thanh Huyền cùng Lạc Đinh Lan, tựu hóa thành độn ánh sáng mà đi.

Trong điện những người khác, cũng đều lần lượt ly khai.

Rất nhanh, tựu chỉ còn lại Khương Ngũ cùng Khương Phong Liên hai người.

Khương Phong Liên hỏi: “Ngũ ca, ngươi nhìn Thiên Chân đại nhân rốt cuộc là ý gì?”

Khương Ngũ hỏi ngược lại nói: “Cái gì là có ý gì?”

Khương Phong Liên nói: “Phái hai người chúng ta đi nghênh đón Dương Thanh Huyền, triệu tập thành viên trọng yếu đồng thời lại đây, gặp mặt tựu cho Long Lực Đan, còn để hắn đi Địa Hỏa Linh Thiên, hiển nhiên mười phần coi trọng. Có thể thấy được mặt sau không nói gì, tựu trực tiếp đi, này... Khiến người nhìn không thấu a.”

Khương Ngũ mỉm cười nói: “Cũng không phải là nhìn không thấu, mà là Thiên Chân đại nhân cũng làm khó a.”

Khương Phong Liên sững sờ nói: “Hắn có cái gì khổ sở?”

Khương Ngũ thu liễm nụ cười, ở trong điện đi dạo, chậm rãi nói ra: “Từ lần trước một trận chiến sau, lão gia tử vẫn đang bế quan bên trong. Trong tộc sự vật, giao cho ba vị đại nhân liên thủ quản lý. Một là vì rèn luyện cùng thăm dò ba vị đại nhân năng lực lãnh đạo, hai là muốn ba vị đại nhân lẫn nhau ngăn được, không muốn ở hắn trong lúc bế quan, náo xảy ra chuyện gì đến. Phương pháp này vốn là cực kỳ sáng suốt, nhưng cũng tồn tại rất lớn khuyết điểm, chính là làm cho ba vị đại nhân, đều không dám thoải mái tay chân tới làm sự tình, để tránh khỏi làm chuyện sai, gặp hai vị khác đại nhân chèn ép.”

Khương Phong Liên cả kinh nói: “Ngươi là nói, Thiên Chân đại nhân là sợ hai vị khác đại nhân cạnh tranh đối với hắn?”

Khương Ngũ nói: “Đây chỉ là một, nhưng cũng không phải là nguyên nhân chủ yếu. Lấy Thiên Chân đại nhân hùng tài vĩ lược, chỉ cần không làm quá sai, hai vị khác đại nhân rất khó nắm được cán. Mấu chốt nhất, vẫn là Dương Thanh Huyền giá trị, rốt cuộc có bao nhiêu? Đáng giá Thiên Chân đại nhân đầu hạ bao nhiêu phí tổn.”

Khương Phong Liên gật đầu nói: “Đây cũng là một vấn đề.”

Khương Ngũ nói: “Mọi việc đều có một phí tổn, Thiên Chân đại nhân đãi ngộ như thế Dương Thanh Huyền, hiển nhiên là ôm rất lớn kỳ vọng. Có thể vừa thấy bên dưới sau, phát hiện chỉ là cửu tinh trung giai, hơn nữa nhìn dáng vẻ bình thường không có gì lạ, vì lẽ đó Thiên Chân đại nhân tựu do dự. Cho Long Lực Đan cùng cởi mở Địa Hỏa Linh Thiên, không ngoài hai cái mục đích. Một, đương nhiên là tăng cao Dương Thanh Huyền thực lực thứ hai mà, vừa nãy ngươi cũng thấy đấy, khà khà.”

Khương Ngũ khóe miệng lộ ra hội ý mỉm cười.

Khương Phong Liên sửng sốt hạ, lập tức hiểu được, nói ra: “Khương Huyền Nhất?”

Khương Ngũ gật đầu nói: “Chính là. Thiên Chân đại nhân mấy cái này nhi tử là cái gì tâm tính, chính mình tự nhiên cũng rõ ràng là gì. Như vậy ưu đãi Dương Thanh Huyền, nhất định sẽ dẫn tới Khương Huyền Nhất bất mãn. Như vậy Thiên Chân đại nhân chính mình không rãnh làm sự tình, liền có thể lấy thông qua Khương Huyền Nhất tay tới làm, đó chính là kiểm tra một chút Dương Thanh Huyền rốt cuộc có bao nhiêu giá trị, đây mới là Thiên Chân đại nhân hạt nhân phải cân nhắc sự tình.”

Khương Phong Liên nói: “Vậy ngươi mới vừa rồi còn ngăn cản bọn họ?”

Khương Ngũ than thở: “Dương Thanh Huyền giá trị, cũng không phải là hoàn toàn thể hiện ở sức chiến đấu, chúng ta cũng không thiếu điểm ấy sức chiến đấu. Còn có Dương Thanh Huyền tâm trí, dũng khí, đạo tâm, mưu lo các loại. Sợ là Dương Thanh Huyền ở Khương gia khoảng thời gian này, chắc là sẽ không bình tĩnh.”

Khương Phong Liên nói: “Điều này cũng đúng.” Đột nhiên lại hỏi: “Cái kia lấy Ngũ ca ngươi tới nhìn, Dương Thanh Huyền giá trị lớn bao nhiêu?”

Khương Ngũ nghiêm sắc mặt, trong con ngươi tinh quang lấp lóe, chậm rãi nói ra: “Theo ta nhìn, này Dương Thanh Huyền trí dũng song toàn, đạo tâm kiên định, hẳn là có thể đạt đến Thiên Chân đại nhân kỳ vọng.”

Hai người nói xong, đồng thời bóng người loáng một cái, tựu biến mất ở trong đại điện.

Nguyên bản cần phải trở nên trống rỗng đại điện, lại như cũ còn có một người, hơn nữa chẳng biết lúc nào, đã trang nghiêm ngồi ở đầu trên vương tọa bên trong, chính là Khương Thiên Chân, khẽ cười nói: “Có thể đạt đến kỳ vọng của ta sao? Chỉ mong đi, ta cũng hi vọng Khương Ngũ ngươi không nhìn lầm đây.”

...

Ở tòa này tinh cầu bên trong, có một mảnh quanh năm thiêu đốt bất diệt biển lửa, trực tiếp liên thông toàn bộ tinh cầu nội bộ, đem địa tâm chi hỏa dắt dẫn ra, kéo dài mấy vạn dặm, hình thành một chỗ đặc biệt chỗ tu luyện.

Là vì là Ninh gia Địa Hỏa Linh Thiên.

Đối với hệ “Hỏa” võ tu mà nói, là tha thiết ước mơ địa phương.

Khương gia đệ tử đều phải dùng tích phân đem đổi lấy thời gian tu luyện, mà tích phân chỉ có cống hiến cùng Tinh Hạo Thạch có thể đổi lấy.

Ở Địa Hỏa Linh Thiên bên trong tu luyện một ngày giá trị, đều cực kỳ kinh người.

Đây cũng chính là Khương Huyền Nhất đám người bất mãn nguyên do.

Khương Nguyệt Lưu dẫn Dương Thanh Huyền cùng Lạc Đinh

Lan đám người, không bao lâu tựu đã tới Địa Hỏa Linh Thiên, tiến nhập một toà trong đại điện, công việc thủ tục ghi danh.

Khương Nguyệt Lưu nói ra: “Thanh Huyền huynh chính là ở đây chờ ta, ta làm tốt thủ tục tựu đi ra. Vừa nãy trong điện việc, huynh không cần bận tâm. Ngươi bây giờ là phụ thân đại nhân quý khách, ta mấy cái ca ca đều không dám đối với ngươi như thế nào.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Lần này Khương gia hành trình, sợ là muốn so với ta tưởng tượng gian nan.”

Khương Nguyệt Lưu sững sờ, ngơ ngác hỏi: “Sao lại nói lời ấy? Ta biết huynh này tới mục đích, không phải là vì đối phó Ninh gia sao? Phải biết Ninh gia nhưng là ta Khương gia sinh tử đại thù, phụ thân nhất định sẽ đem hết toàn lực giúp cho ngươi.”

Dương Thanh Huyền lắc lắc đầu, nói ra: “Thiên Chân đại nhân nội tâm, sợ là cũng không có tháng lưu huynh như vậy kiên định, như là cực kỳ dao động. Có lẽ thân vì gia tộc cự phách cao tầng, nghĩ tới vấn đề so sánh toàn diện cùng nghiêm cẩn đi.”

Khương Nguyệt Lưu cười nói: “Bất kể như thế nào, chung quy là cái tốt bắt đầu.”

Nói xong, liền tiến vào trong đại điện, giúp Dương Thanh Huyền đám người công việc thủ tục.

Dương Thanh Huyền hướng về Lạc Đinh Lan hỏi: “Nơi đây hệ” Hỏa “nguyên tố cực kỳ sinh động, các ngươi cũng vào bên trong tu luyện sao?”

Lạc Đinh Lan con ngươi xoay chuyển hạ, nói: “Này hỏa quá lợi hại, ta có thể không chịu được, ngươi tựu để ta đến Nhân Đà La bên trong tu luyện đi, tương đối thích hợp ta.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, cảm thấy cũng tốt, nếu Lạc

Đinh Lan coi trọng như thế Nhân Đà La cùng Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh,, chứng minh hai món đồ này đối với nàng mà nói, cần phải thật sự rất trọng yếu.

Hơn nữa Lạc Đinh Lan là ba sao đỉnh cao Thiên Giới, nếu như có thể bước vào bốn sao lời, sức chiến đấu không phải là phiên phiên đơn giản như vậy.

Nguyên bản Dương Thanh Huyền cũng không tính đem Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, sớm cho Lạc Đinh Lan xem, nhưng ở kiến thức Quỷ Tàng, Ninh Thập Ẩn, Khương Phong Liên chờ bốn sao Thiên Giới sức mạnh sau, nội tâm đã cải biến chủ ý.

Ngay lập tức nói ra: “Tốt, ngươi cùng năm vị Thích Tá cũng có thể vào Nhân Đà La bên trong tu luyện, đồng thời ta vẫn có thể đem Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, mượn ngươi xem, nhưng một, ngươi không thể ở Nhân Đà La nội loạn đến, phải ngoan ngoãn nghe lời của ta, hai, ngươi phải đem này Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, giảng giải cho ta nghe.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2218: Tiến Nhập Bị Nghẹt, Lão Giả Làm Khó Dễ

Lạc Đinh Lan gương mặt không nguyện ý, nhưng cẩn thận nghĩ đến hạ, chính mình cũng không có bao nhiêu lựa chọn chỗ trống, hơn nữa đã cùng Dương Thanh Huyền trói ở một chiếc chiến xa lên, đồng thời lấy Dương Thanh Huyền thông minh, chắc chắn sẽ không tùy theo chính mình tùy hứng.

Vì lẽ đó sau khi trầm tư một chút, tựu vui vẻ đáp ứng rồi, nói ra: “Này bản Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, là năm đó thiền định viện trấn viện chi bảo, cũng là Vô Tướng Thiên Vương chủ tu bản mệnh tâm pháp, tục truyền có thể nối thẳng vạn cổ Chí Tôn cảnh, cũng không biết thực hư, nhưng ít ra tu luyện tới Thiên Vương cấp bậc là vấn đề không lớn.”

Dương Thanh Huyền đang lo đột phá đến Thiên Giới sau, Thanh Dương Võ Kinh không cách nào nữa tiếp tục tu luyện xuống, xem ra này bộ tâm pháp cùng mình hữu duyên.

Mừng rỡ bên dưới, nội tâm một trận hừng hực.

Sau đó không lâu, Khương Nguyệt Lưu tựu đi ra, phát hiện không thấy Lạc Đinh Lan đám người, kinh ngạc nói: “Vị nữ tử kia tiến nhập ngươi Thánh khí không gian?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Nàng cũng không phải là hệ” Hỏa “võ tu, ở ta Thánh khí bên trong không gian sẽ tương đối thích hợp.”

Khương Nguyệt Lưu giảo hoạt nở nụ cười, hì hì nói ra: “Như vậy, cái kia ta lấy đi vé vào cửa, cũng không cần cho bọn họ.

Ngươi ghi nhớ kỹ, ở Địa Hỏa Linh Thiên bên trong, sở hữu Thánh khí không gian đều là bị áp chế, ngươi nghĩ để cho bọn họ đi ra cũng không thể. Hiện tại trước tiên nghĩ kỹ, xác định chỉ một mình ngươi đi vào?”

Dương Thanh Huyền lập tức dùng thần thức hỏi thăm một lần mọi người, đều không tính đi ra, này mới khẳng định hồi phục Khương Nguyệt Lưu.

Khương Nguyệt Lưu cười nói: “Ha ha, rất tốt rất tốt, nhiều hơn sáu cái vé vào cửa, ta có thể cho bọn thủ hạ hưởng dụng.” Dừng hạ, lại nói: “Địa Hỏa Linh Thiên phạm vi rất lớn, ngươi tìm một hẻo lánh nơi tu luyện liền có thể, ta sợ Khương Huyền Nhất có thù tất báo, sẽ đối với ngươi thiết trí các loại cản trở. Bất quá nhiều nhất cũng là áp chế ngươi một phen, giết chính là ngươi lời ta lượng hắn còn không dám.”

Dương Thanh Huyền trong mắt phát lạnh, tựu lướt tới, thầm nghĩ nếu như muốn giết ta, ta cũng tự không cần khách khí, trực tiếp lấy tính mạng hắn chính là.

Khương Nguyệt Lưu bị Dương Thanh Huyền cái kia thoáng nhìn mà qua hàn mang chấn nhiếp một chút, nội tâm cười khổ, thầm nghĩ đây cũng là một sát tinh, chỉ mong ta cái kia ngu xuẩn ca ca có thể thu liễm một chút đi.

Dương Thanh Huyền lấy ngọc bài sau, hướng về Khương Nguyệt Lưu cáo từ, tựu bay về phía cái kia rộng lớn mênh mông hỏa to lớn địa.

Bốn bề trong không khí, bởi thân thể qua lại, mà đè ra một đạo to lớn vệt lửa, ở phía sau từ từ thiêu đốt.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, chỉ thấy phía dưới trong biển lửa, khắp nơi đều có năng lượng khổng lồ nổi lên, sản sinh cực cao nhiệt độ cùng phun trào, còn có người trực tiếp ở trong biển lửa ác chiến, đánh không thể tách rời ra.

Như vậy thật lớn tu luyện hoàn cảnh, hầu như có thể so với một cái tiểu vị mặt, cũng chỉ có ở Mục Hải Vực Giới bên trong mới có thể xuất hiện cảnh tượng như thế này.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy được thân thể của chính mình đều phải bốc cháy, chân nguyên nhanh chóng tự hành phun trào, ở cảnh giới kia ** cổ trước không ngừng giội rửa, mà trên người một ít vết thương, cũng ở hệ “Hỏa” nguyên tố lưu chuyển hạ, một điểm điểm được chữa trị.

Đột nhiên, một cỗ khí tức cường đại đem hệ “Hỏa” nguyên tố đẩy ra, trên hư không chẳng biết lúc nào xuất hiện một ông lão, thần thức trực tiếp đem khóa chặt, lãnh đạm nói: “Vé vào cửa.”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, ông lão kia chỉ là ánh mắt quét qua, thì dường như đem chính mình hoàn toàn xem thấu, không khỏi tâm hạ ngạc nhiên, vội vàng đem cái kia ngọc bài hai tay dâng, đưa tới.

“Ồ?”

Ông lão lộ ra vẻ kinh ngạc, đem ngọc bài trước sau lật xem mấy lần, sau khi xác nhận không có sai lầm nói ra: “Lại là không hạn chế vé vào cửa.”

Không khỏi lại nhiều quan sát Dương Thanh Huyền vài lần, càng xem càng là hoảng sợ, đến phía sau, trên mặt càng là lộ ra vẻ khiếp sợ, nói ra: “Ngươi tên là gì? Là vị nào trưởng lão hoặc là đại nhân phe phái hạ?”

Dương Thanh Huyền nói rõ sự thật, nói ra: “Tại hạ Dương Thanh Huyền, là Khương Thiên Chân đại nhân khách nhân, được Thiên Chân đại nhân yêu mến, đặc phê tới đây tu luyện dưỡng thương.”

“Không phải ta Khương gia người?”

Ông lão hai con ngươi co rụt lại, trong con ngươi lờ mờ có hỏa mang lấp lóe, còn có một tia không vui tức giận, hừ nói: “Này yêu mến, không khỏi cũng quá dầy chứ?” Nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn một hồi, nói ra: “Ngươi tu luyện chính là Bản Nguyên Chi Hỏa?”

Dương Thanh Huyền không dám ẩn giấu, ôm quyền nói: “Chính là.”

Lão giả nói: “Hơn nữa ta quan sát được ngươi Bản Nguyên Chi Hỏa còn hết sức không giống như vậy, thả ra để ta xem một chút.”

Dương Thanh Huyền nói: “Này, không hay lắm chứ?”

Ông lão đứng chắp tay, cười lạnh nói: “Tuy rằng ngươi có Khương Thiên Chân chiếu cố, nhưng này Địa Hỏa Linh Thiên là lão phu địa bàn, coi như là Khương Thiên Chân cũng phải cho lão phu mấy phần mặt mũi, nếu như ngươi lệnh ta đây không vui lời, ta đổi cho ngươi cút ngươi tựu được cút, coi như ngươi đem Khương Thiên Chân tìm đến cũng vô dụng. Coi như tìm gia chủ tới dọa ta, ta cũng có thể ở ngươi lúc tu luyện giở trò, để cho ngươi hoàn toàn ngược lại, không làm được còn tẩu hỏa nhập ma.”

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, còn có như vậy xích trần uy hiếp người?

Nghĩ đến hạ, không muốn cho Khương Thiên Chân gây phiền toái, hơn nữa chính như này lão đầu nói, coi như Khương Thiên Chân giải quyết rồi, chính mình ở lúc tu luyện, này lão đầu nếu như đột nhiên sử bán tử, chính mình nhưng là nguy hiểm.

Ngay lập tức giơ tay lên, “Oành” một tiếng, ngọn lửa tựu ở đầu ngón tay dựng lên, nhưng một chút tựu xông tới cao mấy chục trượng.

Đem Dương Thanh Huyền chính mình giật nảy mình.

Một loại hoàn cảnh hạ, triển khai Hỏa Quyết, nhiều lắm ngưng ra một cái tiểu hỏa cầu đến, nhưng nơi này hệ "Hỏa" nguyên tố đích thực quá đáng sợ, vận quyết bên dưới hiệu quả tựu tăng lên gấp bội.

Ông lão hai con ngươi co rụt lại, trong mắt lóe lên kinh hỉ, nhưng cũng mơ hồ có vẻ thất vọng, cái kia kinh hỉ cũng ở mấy hơi thở hạ, chậm rãi tản đi, khôi phục vô cùng bình tĩnh, không vui không giận nói: "Được rồi, ngươi đi xuống đi."

Phất phất tay, tựa hồ lại không hứng thú.

Dương Thanh Huyền thu rồi hỏa diễm, ôm quyền nói: "Tiền bối gặp lại."

Liền xoay người mà xuống, hướng về cái kia vô biên địa hỏa bay đi.

Đột nhiên, ông lão hơi thay đổi sắc mặt, kêu lên: "Không đúng! Tiểu tử, ngươi dám lừa gạt ta!"

Một đôi mắt lạnh nhìn chăm chú mà đi, đồng thời đưa tay chộp một cái.

Dương Thanh Huyền đã bị cự lực kềm ở, hoàn toàn không có cách nào nhúc nhích, kinh hãi nói: "Tiền bối đây là ý gì?"

Lời còn không nói chuyện, ông lão kia tựu lật bàn tay một cái, một luồng khó có thể tưởng tượng sức mạnh khổng lồ ép đè xuống.

"Ầm ầm!"

Toàn bộ hư không đều ở một chưởng kia hạ bị ép thành mảnh vụn, phun ra thành vô số đốm lửa tản ra.

Dương Thanh Huyền thân thể, cũng một điểm vạch trần nát, hóa thành tinh khiết nhất nguyên tố “Hỏa”.

“Cức Hằng Cổ Diễm! Là Cức Hằng Cổ Diễm!”

Ông lão mừng như điên cười to nói: “Ha ha ha ha, là Hỏa chi bản nguyên thứ hai ngăn hồ sơ! Tiểu tử, ngươi còn dám lừa gạt ta? Thực sự là không biết chết chữ viết như thế nào sao?!”

Cái kia phá toái hỏa tinh, nhanh chóng dâng tới xa xa, ở ngoài mấy trăm trượng ngưng tụ thành Dương Thanh Huyền nguyên tố thân thể Vĩnh Nhiên thân thể, chỉ có điều khắp khuôn mặt là kinh khủng, tức giận nói: “Ta là Khương gia khách nhân, ngươi muốn làm gì?!”

“Khà khà, làm cái gì?”

Ông lão hài hước nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn một hồi, đột nhiên sắc mặt hiền lành lên, vẫy vẫy tay, nói ra: “Ngươi tới, ta sẽ không hại ngươi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2219: Trò Chuyện, Năm Người Số Lượng

Dương Thanh Huyền lãnh túc nói: “Trực tiếp nói như vậy, ta bất quá đến.”

Ông lão cười nói: “Ha ha, này toàn bộ Địa Hỏa Linh Thiên đều là của ta địa bàn, ngươi đứng ở đó, tựu trốn được ta sao?” Lần thứ hai đưa tay chộp một cái.

Dương Thanh Huyền bốn phía, lập tức hiện ra vô số hỏa xà, vòng quanh hắn xoay tròn, đồng thời nháy mắt co rút lại, một chút liền đem Dương Thanh Huyền trói lại, bị trói thành bánh chưng.

Dương Thanh Huyền hoảng sợ không thôi, ở đây hỏa xà ràng buộc lực lượng hạ, chính mình lại không có nửa điểm sức phản kháng số lượng, dễ dàng đã bị phá khai phòng ngự, trực tiếp bị trói chết rồi, lão giả này là cảnh giới cỡ nào? Không khỏi thật là đáng sợ chứ?

Ông lão khinh miệt đánh cái búng ngón tay, cái kia chút hỏa xà loáng một cái, liền mang theo Dương Thanh Huyền thuấn dời đến ông lão trước mặt.

Ông lão cười hắc hắc nói: “Tiểu tử, còn muốn chạy trốn đi nơi nào?”

Dương Thanh Huyền mở to hai mắt nhìn hắn chằm chằm, hừ nói: “Bắt nạt hậu bối, không biết xấu hổ.”

Ông lão cười nói: “Ha ha ha ha, nghĩ kích tướng ta? Chỉ bằng ngươi này tiểu tử vắt mũi chưa sạch? Hừ hừ, không biết xấu hổ cũng không cần mặt, lão phu từ trước đến nay không nghĩ tới cần thể diện, cũng không có ý định cần thể diện.”

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, đánh lại đánh không lại, đối phương lại không muốn mặt, hoàn toàn không cách nào, chỉ có thể chịu thua, nói ra: “Tiền bối, có chuyện gì nói thẳng đi, tội gì làm khó dễ chỉ là tại hạ đây.”

“Ngươi không phải là chỉ là tại hạ, tiểu tử ngươi nhưng là có cơ duyên lớn người.”

Ông lão nhìn hắn chằm chằm một trận, nói ra: “Ta vừa nghiền nát thân thể của ngươi, phát hiện ngươi dĩ nhiên chỉ có hai mươi mấy tuổi, vẫn chưa tới ba mươi.” Trong hai con ngươi hỏa diễm lóe lên, cái kia bất cần đời dáng vẻ nháy mắt tản đi, nghiêm nghị nói: “Mặc dù ở Thánh Tông danh tộc bên trong, thiên tài nhất đệ tử sợ cũng chỉ đến như thế.”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh hoàng, không nghĩ tới này lão đầu mắt sáng như đuốc, lại đáng sợ như thế, mình số tuổi thật sự cũng nhìn ra được.

Ông lão lại nói: “Hơn nữa ngươi người mang Cức Hằng Cổ Diễm, đây chính là Bản Nguyên Chi Hỏa thứ hai ngăn hồ sơ a, Khương gia tự khai sáng Địa Hỏa Linh Thiên tới nay, có thể đem nguyên tố” Hỏa “tu luyện tới Cức Hằng Cổ Diễm cường giả, ức vạn người chưa chắc có được một.” Hắn nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nghiêm túc nói: “Ngươi biết khái niệm này nghĩa là gì sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tựu là rất ít là được rồi.”

Ông lão trầm giọng nói: “Khương gia trở thành danh tộc có bao nhiêu năm, tựu ngay cả ta đều không biết, tuy rằng không phải nam bộ vũ trụ cái kia nhóm đầu tiên cường giả, chính là hiện tại tự xưng là vì là Thần tộc đám người kia, nhưng ít nhất cũng là nhóm thứ hai, nhóm thứ ba. Bây giờ Khương gia, nhân khẩu ở trăm tỉ trở lên, hầu như người người tập võ. Hệ” Hỏa “võ tu, cũng có mười tỉ số lượng, nhưng có thể đem hỏa diễm tu luyện tới bản nguyên thứ hai ngăn hồ sơ...”

Dương Thanh Huyền không nhịn được truy hỏi nói: “Có mấy người?”

“Mấy người? Khà khà.” Ông lão gỡ hạ chòm râu, sắc mặt ở hỏa diễm tia sáng soi sáng hạ, có vẻ hơi yêu dị, cũng không trả lời Dương Thanh Huyền vấn đề, mà là nói ra: “Khương gia trong lịch sử ghi chép, này vô số năm trong năm tháng, này không cách nào tính toán Bàng đại nhân khẩu số lượng bên trong, đạt tới thứ hai ngăn hồ sơ Cức Hằng Cổ Diễm, chỉ có năm người.”

“Chi!” Dương Thanh Huyền không nhịn được hút khẩu hơi lạnh, nói ra: “Như thế thiếu?”

Khương gia hiện tại tựu có trăm tỉ nhân khẩu, lại thêm trong dòng sông lịch sử quanh đi quẩn lại võ giả, trời biết đạo có bao nhiêu người, đạt đến thứ hai ngăn hồ sơ lại chỉ có năm cái?

Ông lão lắc đầu nói: “Đã không ít.”

Dương Thanh Huyền không nói gì, này cũng không ít, cái gì đó mới gọi thiếu?

Ông lão phất tay nói: “Ngươi trước đi địa trong lửa tu luyện đi, vết thương trên người của ngươi nói nhẹ cũng nhẹ, nói trọng cũng trọng, trước tiên đem tổn thương dưỡng cho tốt, ta có việc muốn nói với ngươi.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Có thể hay không hiện tại tựu đàm luận?”

Ông lão hừ nói: “Không thể.” Vung tay lên, Dương Thanh Huyền trên người hỏa xà toàn bộ tản đi, thân thể lại là bị một nguồn sức mạnh áp chế lại, đột nhiên hướng về cái kia vô biên địa hỏa rơi xuống.

Ông lão nhìn Dương Thanh Huyền thân thể rơi vào trong lửa, chấn lên một mảnh sóng lửa cùng sóng gợn, tự lầm bầm nói ra: “Ta đi trước tìm Khương Thiên Chân, hỏi rõ tiểu tử này lai lịch, tốt nhất ở trong tộc chọn một ít tức đẹp đẽ lại thiên phú tốt chất lượng tốt nữ tử, để tiểu tử này ở rể đi vào.”

Nói xong, đi về phía trước một bước đi ra, toàn bộ thân hình tựu hóa thành nhiều đốm lửa, hoàn toàn biến mất ở không trung.

...

Dương Thanh Huyền rơi vào địa trong lửa sau, trên người cái kia cự lực tựu nháy mắt biến mất.

Vô số đáng sợ hệ “Hỏa” nguyên tố, trực tiếp từ trong lỗ chân lông tràn vào đi vào, giội rửa cùng gột rửa kinh lạc khiếu huyệt, ngũ tạng lục phủ, hình người thân thể nháy mắt đổ nát, hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể.

Hắn chưa từng gặp như vậy sinh động cùng mênh mông biển lửa, tức là lúc trước được Tử Viêm Hư Không, ngọn lửa chất lượng cũng xa xa không cách nào cùng nơi đây so với.

Không biết này Địa Hỏa Linh Thiên, là Khương gia bao nhiêu đời tâm huyết chế tạo thành.

Tự khai sáng tới nay, mỗi một đời đều có cường giả giữ gìn, tu bổ, tăng mạnh, tạo thành một chỗ người tạo hệ “Hỏa” tu luyện Thánh địa, ở toàn bộ nam bộ vũ trụ bên trong, đều tìm không ra thứ hai chỗ.

Dương Thanh Huyền đem thần thức khuếch tán, ba dặm nơi có người, chỗ năm dặm có người, mười một dặm nơi có người, hai mươi hai dặm nơi có người...

Bốn phương tám hướng, rất nhanh tựu cảm ứng được đại lượng võ tu, toàn bộ đều đắm chìm tại địa hỏa bên trong, nhập định tu luyện.

Nhưng ở biển lửa bầu trời, cũng có phạm vi nhỏ chiến đấu, chỉ có điều phạm vi cũng không lớn.

Trong này cũng không cấm chế chiến đấu, thậm chí không cấm chế giết người, nhưng nhất định phải ở vạch đất binh địa bên trong chiến đấu.

Dương Thanh Huyền vé vào cửa tuy rằng không thời hạn, nhưng dù sao cơ hội hiếm có, thời gian quý giá, lập tức ngồi xếp bằng xuống, vận chuyển Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết, mượn dùng hệ "Hỏa" nguyên tố đến tu bổ thân thể, khôi phục đỉnh cao.

...

Tòa nào đó cung điện bên trong, đột nhiên truyền đến hai tiếng nữ tử kêu thảm thiết, sau đó chính là "Ầm" va nát đồ vật thanh âm.

Hai cỗ cô gái thi thể, bị quăng ở bên ngoài, đầu trực tiếp đụng nổ tung, máu me đầy mặt, nhưng vẫn như cũ có thể thấy là mỹ nữ tuyệt sắc, đồng thời toàn thân một tia bu treo, hiển nhiên là vừa bị sau khi dùng qua, tựu bị giết.

Một tên nam tử mặc áo trắng, nhíu mày lại, tựu trực tiếp tiêu sái vào trong phòng, khẽ cười nói: "Huyền Nhất huynh, bất quá là một việc việc nhỏ, không cần tức giận như vậy?"

Trong phòng trang sức cực kỳ hoa lệ, hơn mười tên cô gái tuyệt sắc, ăn mặc cực nhỏ, chính nằm sấp trên mặt đất run lẩy bẩy. Vẻn vẹn từ sau lưng, cũng có thể nhìn ra cái kia yểu điệu thướt tha tư thế, dẫn vô số người mù nghĩ.

Khương Huyền Nhất vừa rồi đổi hoa phục, run lên hạ tay áo bào, tựu một mặt lạnh như băng ngồi ở ghế dựa, hai mắt hơi khép, mặt không thay đổi nói ra: “Việc nhỏ? Sự tình là tiểu, nhưng phản ứng đi ra vấn đề lại lớn. Lão tứ vẫn không một tiếng động, quả nhiên vẫn là giấu diếm tâm tư, nghĩ muốn ở trước mặt phụ thân một hồi sủng ái a.”

Nam tử mặc áo trắng cười nói: “Ha ha, chỉ bằng Khương Nguyệt Lưu này điểm năng lực, làm sao có khả năng tranh quá Huyền Nhất huynh đây?”

Khương Huyền Nhất liếc mắt nhìn hắn, hừ nói: “Ta đây một bên vừa chuyện phát sinh, Tử Nguyên lão đệ liền biết rồi? Tai mắt quả nhiên linh thông a.”

Khương Tử Nguyên khẽ mỉm cười, không để ý lắm, con cháu thế gia trong đó, lẫn nhau xếp vào tai mắt, là hoàn toàn công khai bí mật, tức thì biết rõ tai mắt là ai, cũng trên căn bản nhắm một mắt mở một mắt.

Nhân cho mọi người đều làm như thế, ngươi trừ mất một cái, đối phương còn sẽ lại xếp vào lại đây, vì lẽ đó cũng đều chẳng muốn quản.

Dương Thanh Huyền lãnh đạo mạnh mẽ vũ lực đội hình, đã chuẩn bị xuất phát. Nghĩ lên xe, đêm nay hơi hào: Taiyiss đẩy đưa, mọi người cùng nhau đến xem nhìn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2220: Câu Tâm Đấu Giác, Lẫn Nhau Tính Toán

Khương Tử Nguyên trực tiếp ngồi vào Khương Huyền Nhất đối diện, sau đó ánh mắt quét qua cái kia quỳ rạp dưới đất hơn mười vị cô gái tuyệt sắc, ánh mắt lóe lên hừng hực vẻ, cười đùa nói: “Huyền Nhất huynh nơi này ngự nữ, chất lượng thật không tệ nha.”

Khương Huyền Nhất hơi mở mắt ra, khoát tay nói: “Đều là chút đã dùng qua nát hàng, ngươi coi trọng cái nào, chính mình lấy.”

Khương Tử Nguyên cười nói: “Cái kia sẽ không khách khí.” Vẫy vẫy tay.

Lập tức có ba tên nữ tử cảm ứng được, vội vàng bò lổm ngổm bò tới, ôn thuận dựa vào ở Khương Tử Nguyên dưới chân.

Khương Tử Nguyên nhẹ khẽ vuốt vuốt một cô gái mái tóc, từ tốn nói: “Kỳ thực Dương Thanh Huyền lại đây, đối với Huyền Nhất huynh mà nói, là lớn lao cơ hội a.”

Khương Huyền Nhất hai con ngươi co rụt lại, biểu hiện nghiêm nghị nói: “Lời ấy nghĩa là sao?”

Khương Tử Nguyên nói: “Huyền Nhất huynh đối với Dương Thanh Huyền người này có lẽ không quá hiểu rõ, nhưng đệ nhưng là có tai nghe, người này không biết từ nơi nào đến đến Mục Hải Vực Giới, ngắn ngắn một năm này bên trong, giống như sao chổi giống như quật khởi, danh tiếng vang xa. Ở Vô Dục Giới bên trong hái Luân Hồi Quả số một, chém giết Ninh Tu Chân, hiện tại huênh hoang không hai, có thể nói là như mặt trời giữa trưa.”

Khương Huyền Nhất khinh thường giễu cợt nói: “Ninh Tu Chân toán cái gì cẩu vật? Bản tọa giết hắn, một căn đầu ngón tay là đủ rồi!”

Khương Tử Nguyên cười nói: “Huyền Nhất huynh nhưng là Thiên Giới chi chủ, giết một cái chỉ là Giới Vương, tự nhiên là một căn đầu ngón tay là đủ rồi. Nhưng này Dương Thanh Huyền lấy yếu thắng mạnh, nhưng là bác hảo cảm của không ít người. Hơn nữa người này thân phận cực kỳ đặc thù, mẫu thân hắn chính là Ninh gia đột nhiên xuất hiện vị kia Tinh La Thiên Thể.”

“Cái gì?!”

Khương Huyền Nhất giật nảy cả mình, đột nhiên đứng lên, đầy mặt ngạc nhiên, sợ hỏi: “Phụ thân ta cùng lão tứ biết việc này sao?”

Khương Tử Nguyên gật đầu nói: “Hiển nhiên là biết đến, bằng không chỉ là một cái cửu tinh Giới Vương, làm sao có khả năng thu được Thiên Chân đại nhân tiếp kiến.”

“Chẳng trách, khó trách.” Khương Huyền Nhất sắc mặt âm trầm bất định, nói ra: “Đã như vậy, nên đem người này bắt lại, dùng để uy hiếp Ninh gia, làm sao phụ thân trái lại muốn ưu đãi hắn?”

Khương Tử Nguyên nói: “Trong này còn có cái khác nhân duyên. Cái này phụ thân của Dương Thanh Huyền còn sống trên đời, đồng thời bị Ninh gia người bắt được. Mà mẫu thân thân là Tinh La Thiên Thể, ở người nhà họ Trữ xem ra, tự nhiên là chỗ béo bở không cho người ngoài.”

Khương Tử Nguyên tay, theo cô gái phần gáy sờ soạng xuống, chạm tới mềm mại địa phương, tựa hồ dùng sức bắt được hạ, nữ tử bị đau, phát sinh “Ríu rít” tiếng rên rỉ.

Khương Huyền Nhất nói: “Thì ra là như vậy, vậy tiểu tử kia phụ thân, chẳng lẽ không phải thành Hulk?”

“Không phải vậy.” Khương Tử Nguyên lắc đầu nói: “Nếu như hai cha con họ nhận, như vậy tự nhiên là vinh hoa phú quý, hưởng dụng vô tận tài nguyên cùng địa vị. Có thể hai cha con họ một mực không cam lòng, mà cái kia Tinh La Thiên Thể bản thân cũng không muốn cùng người nhà họ Trữ hỗn cùng nhau, liền tựu tạo thành vi diệu cách cục. Tinh La Thiên Thể đối với Ninh gia mà nói, trọng yếu bao nhiêu chúng ta đều biết, vì lẽ đó Ninh gia không thể đối với nàng chọn dùng ép buộc thủ đoạn, nhưng lại không thể làm cho nàng đi rồi. Vì lẽ đó tiểu tử này cha mẹ, ở Ninh gia đều nằm ở nửa giam cầm trạng thái.”

Khương Huyền Nhất nói: “Thì ra là như vậy, Tử Nguyên lão đệ mới vừa nói đừng cơ hội lớn, chỉ lại là cái gì?”

Khương Tử Nguyên nói: “Huyền Nhất huynh ngươi nghĩ, tiểu tử kia hiện tại danh tiếng vang xa, như mặt trời giữa trưa, nếu như Huyền Nhất huynh tiểu thi thủ đoạn, đưa hắn đánh thành chó rơi xuống nước, cứ như vậy, tựu kiến giải thành toàn Huyền Nhất huynh danh tiếng. Để thế nhân đều biết, lại làm sao thiên tài thanh niên, ở Huyền Nhất huynh trong tay, cũng phải bẻ đi. Huyền Nhất huynh đem Dương Thanh Huyền phế bỏ sau, lại đuổi hắn ra Khương gia, lại tới nhiều người địa phương, dùng hai tên xếp vào ở Ninh gia nội bộ nội gian, ra tay đem Dương Thanh Huyền chém…”

Khương Huyền Nhất hơi thay đổi sắc mặt, lập tức vui vẻ nói: “Ta hiểu được! Cứ như vậy, cái kia Tinh La Thiên Thể cùng Ninh gia người, tựu triệt để náo bẻ!”

Khương Tử Nguyên đem nữ tử phóng tại chính mình trên đùi, tay sâu càng thêm bên trong, trên mặt có chút yêu dị màu đỏ, hưng phấn nói: “Chính sự! Trấn áp Dương Thanh Huyền, không chỉ có thành tựu Huyền Nhất huynh danh tiếng, hơn nữa xem như là rung cây dọa khỉ, để Khương Nguyệt Lưu cùng mặt khác mấy vị huynh đệ thành thật một chút, nói cho bọn họ biết ai mới là lão đại. Thứ yếu để Tinh La Thiên Thể cùng Ninh gia làm lộn tung lên, đây là bao nhiêu một cái công lao? Đến thời điểm không chỉ có Thiên Chân đại nhân, sợ là gia chủ đều phải đối với Huyền Nhất huynh nhìn với con mắt khác.”

Khương Huyền Nhất kích động nói: “Tử Nguyên lão đệ tính toán quả nhiên cao minh! Nếu như chuyện này thành...”

Khương Tử Nguyên cắt ngang nói ra: “Nếu như chuyện này thành, Huyền Nhất huynh tương lai nhất định phải vào hàng ngũ người thừa kế, thậm chí trở thành gia chủ cũng không phải không thể nào, đến thời điểm có thể tuyệt đối đừng đã quên công lao của ta a.”

“Ha ha ha ha!” Khương Huyền Nhất tâm tình thật tốt, cười nói: “Tự nhiên không dám quên.”

Khương Tử Nguyên đưa tay từ trên người cô gái duỗi đi ra, đứng lên ôm quyền nói: “Đệ tới đây, chính là vì nói việc này. Hiện tại xong chuyện, liền như vậy cáo từ.”

Khương Huyền Nhất cười nói: “Cũng tốt, Tử Nguyên lão đệ nhanh đi về, cố gắng hưởng thụ một chút, mấy cái này ngự nữ có thể được Tử Nguyên lão đệ sủng hạnh, là các nàng đã tu luyện phúc khí.”

“Ha ha.”

Hai người nhìn nhau nở nụ cười, Khương Tử Nguyên liền dẫn mấy tên nữ tử, cáo từ mà đi.

Khương Huyền Nhất nhìn Khương Tử Nguyên bóng lưng rời đi, cho đến sau khi biến mất, ánh mắt mới dần dần thu lại rồi, nụ cười trên mặt toàn bộ thu lại, trở nên âm hàn cực kỳ.

“Khương Tử Nguyên, thật làm bản công tử là ngốc d sao?”

“Nếu như phế bỏ Dương Thanh Huyền, sợ là phụ thân cái thứ nhất liền muốn trách tội ở ta, hơn nữa nếu như biết được ta cùng với ngươi cấu kết lời, lại càng không chờ ta dương danh lập vạn, được trọng dụng, sợ sẽ muốn trực tiếp bị đày vào lãnh cung, thực sự là một tay tính toán thật hay!”

“Bất quá, phế Dương Thanh Huyền, gây xích mích cái kia Tinh La Thiên Thể cùng Ninh gia quan hệ, việc này cờ đúng là có thể được.”

“Để ai đi tốt đây? Ân, Khương Tử Nguyên, ngươi muốn hại bản công tử, liền để cho ngươi nâng lên tảng đá đập chân của mình, ngươi cái kia ngu xuẩn thân đệ đệ gừng tử như, đúng lúc là hệ” Hỏa “võ tu, hơn nữa lại có nửa bước Thiên Giới tu vi, để hắn đi là không thể tốt hơn.”

“Đến thời điểm bản công tử tựu tự mình ra tay, thu thập ngươi cái kia ngu xuẩn đệ đệ, một để chèn ép ngàn làm vinh dự người nhất mạch tâm phúc, thứ hai duy trì phụ thân quý khách, nhất định có thể thu được phụ thân hảo cảm, đồng thời lại cho lão tứ một bài học, tương tự là một lần đạt được nhiều.”

Khương Huyền Nhất cười lạnh một tiếng, liền rong chơi mà đi.

Vậy còn dư lại hơn mười vị ngự nữ, đột nhiên thân thể toàn bộ cứng ngắc ở, ngã trên mặt đất triệt để chết đi.

…

Dương Thanh Huyền hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể, xếp bằng trên mặt đất hỏa linh ngày bên trong, cùng chung quanh nguyên tố “Hỏa” hoàn toàn hòa làm một thể.

Tuy rằng không có trước dung hợp Mộ Thiếu Bạch Bản Nguyên Hỏa lúc cái kia loại huyền diệu cảnh giới, nhưng cũng thần kỳ cực kỳ, có thể cảm ứng được từng cái hệ “Hỏa” nguyên tố sóng năng lượng, thậm chí là tâm tình chập chờn.

Thân thể của chính mình, rất nhanh ở đây to lớn tràng năng hạ thu được khôi phục.

Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết cũng ở hoàn cảnh này bên trong, bị phát huy đến cực hạn, niềm vui tràn trề.

Chữa trị toàn thân tổn thương sau, Dương Thanh Huyền vẫn chưa vội vã xung kích hạ một đạo bình cảnh, mà là thần niệm hơi động, sẽ đến Nhân Đà La thế giới trong hư không.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2221: Trăm Tâm Như Một, Bản Tướng Không Phải Tướng

Năm trăm hệ Thổ tinh cầu, ở mênh mông vũ trụ bên trong xoay tròn, tạo thành Nhân Đà La nội bộ thế giới kỳ diệu quang cảnh.

Dương Thanh Huyền thần niệm lóe lên, hóa ra bản thân dáng dấp, bay xuống ở hoang vu trên mặt đất.

Lạc Đinh Lan nhẹ nhàng mở hai mắt ra, cười nói: “Ngươi đã đến rồi?”

Năm tên Thích Tá ngồi xếp bằng sau đó, cũng là đồng dạng mở mắt ra.

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, liền đi tới Lạc Đinh Lan trước người, nhìn nàng kia đôi sáng ngời con mắt màu xanh lam, thâm thúy như bầu trời, không khỏi trong lòng tràn lên vi diệu tâm tình.

Lạc Đinh Lan vẻ đẹp, là thắng được tất cả sắc đẹp, tất cả dung nhan, gần như ở đạo đẹp.

Dương Thanh Huyền trong lòng tối nghĩ, nếu như đại đạo bên trong, ẩn chứa có xinh đẹp quy tắc, đều hóa đi ra, cần phải chính là người trước mắt này bộ dáng.

Lạc Đinh Lan khẽ mỉm cười, nói: “Nhìn cái gì?”

Dương Thanh Huyền hai gò má ửng đỏ, nhưng nháy mắt tựu tản đi, không nói hai lời, ngồi xếp bằng hư không, hai tay nâng ở trước người, từng cái từng cái màu vàng lá bùa từ trong hư không lánh hiện ra, nhanh chóng chồng chất ở Dương Thanh Huyền trên lòng bàn tay.

Lạc Đinh Lan thần sắc nghiêm lại, tương tự ngồi xếp bằng hư không, cùng Dương Thanh Huyền tương đối, cái kia đôi sáng ngời con mắt màu xanh lam, lóe lên sóng ánh sáng, nhìn cái kia chút giấy vàng kinh văn.

Làm cuối cùng một tờ giấy vàng điệp cộng vào sau, sở hữu lá bùa lập tức dung hợp lại cùng nhau, hào phóng ánh sáng.

Dương Thanh Huyền hai tay nâng lên, tia sáng kia một chút nhảy vào vòm trời, sau đó khuếch tán mở, hóa thành một mặt to lớn kinh quyển, chậm rãi hướng về hai bên triển khai.

Kinh quyển như biển, hóa thành một mặt trong suốt lớn tường, sừng sững ở hai người nghiêng người.

Mặt trên vạn ngàn phù văn lấp lóe, lẫn nhau nhân duyên hòa hợp, đem quá khứ, hiện tại, tương lai nối liền cùng một chỗ, cho thấy kinh văn nội dung.

Dương Thanh Huyền cũng là thần tình kích động, hướng về cái kia trải qua tường nhìn tới, ghi nhớ bên trái nhất một hàng dựng thẳng văn tự: Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh...

Lạc Đinh Lan nhẹ giọng thì thầm: “Như thế ta nghe...”

Toàn bộ trong thiên địa hoàn toàn yên tĩnh hạ xuống, chỉ còn lại Lạc Đinh Lan cái kia nhẹ nhàng nhu nhu âm thanh, giống như nước như bài hát, nỉ non mềm giọng, cũng như Không Cốc U Lan, trong suốt cảm động.

Thời gian từng giờ trôi qua.

Nhân Đà La bên trong hư không không có nhật nguyệt, không biết thời gian danh sách cùng lưu chuyển, phảng phất một mảnh vĩnh hằng yên tĩnh.

Hai người hoàn toàn chìm đắm ở đây Phạn âm diệu pháp bên trong, như là nhập định.

Năm vị Thích Tá, lẫn nhau hai mặt nhìn nhau, đều là lộ ra vẻ hoảng sợ.

Khắc Tư cười khổ một tiếng, hơi lắc đầu, từ đầu đến cuối, bọn họ cũng không từng thấy đến kinh văn gì, chỉ là cảm ứng được có một luồng trong suốt lớn tường, như là đứng sừng sững ở phía trước, rồi lại thật thật giả giả, không cách nào nhận ra.

Mà nhìn Lạc Đinh Lan cùng Dương Thanh Huyền vẻ mặt, đã hoàn toàn nhập định trong đó, đối với ngoại giới đồ vật không hề hay biết.

Dương Thanh Huyền cảm giác mình thân ở ở một chỗ trống trải tiếng chuông bên trong, Phạn âm như biển, không ngừng vang vọng bên tai bên cạnh.

Tiếng chuông bên trong tựa hồ có nhẹ nhàng tiếng bước chân của, như là có người đến đây, hoặc như là có người đi xa.

Đột nhiên, một đạo trang nghiêm túc mục âm thanh, rõ ràng bên tai bên trong vang lên, “Pháp tướng vạn ngàn, như sao ế đèn huyễn, bất quá bọt nước, thật không có pháp có thể nói, là vì là chính nói.”

“Là ai?!”

Dương Thanh Huyền cả người run lên, lập tức từ cái kia trạng thái huyền diệu bên trong phục hồi tinh thần lại, nhất niệm lên, phảng phất tâm có hiểu ra.

Cái kia vô số kinh văn như biển, ở trong đầu từng cái lóe lên tiêu tan.

Dương Thanh Huyền tay trái nâng ở trước người, tay phải bấm ra một cái quái lạ quyết ấn, nhất thời một mảnh ánh sáng minh từ trong cơ thể tản mát ra, hình thành mênh mông vòng sáng, pháp tướng thần thánh trang nghiêm.

Lạc Đinh Lan trong lòng sinh ra ý nghĩ, đột nhiên mở hai mắt ra, cả kinh nói: "Ngươi..."

Dương Thanh Huyền nói: "Trăm tâm như một, bản tướng không phải tướng, vạn ngàn pháp tướng tận thân này."

Lạc Đinh Lan ngất lịm, chỉ hơi trầm ngâm, liền kết ra giống nhau thủ ấn, ngồi xếp bằng ở Dương Thanh Huyền đối diện, không lâu phía sau, trên người cũng bắt đầu đại phóng ánh sáng minh, trên hư không hiện ra thần thánh pháp tướng.

Nguyên bản còn coi chính mình có thể chỉ điểm Dương Thanh Huyền một, hai, vạn vạn không nghĩ tới ở tìm hiểu kinh quyển thời điểm, càng là Dương Thanh Huyền đi ở đằng trước, xoay người lại chỉ điểm chính mình một, hai.

Lạc Đinh Lan cười khổ một hồi, nhưng rất nhanh tựu quăng mở tạp niệm, an ở với ngay lập tức pháp tướng ánh sáng minh bên trong, chuyên tâm tu luyện này Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh.

Dương Thanh Huyền thần niệm ở Nhân Đà La bên trong rơi vào pháp tướng thật cảnh, bản thể vẫn là Vĩnh Nhiên thân thể, ngồi xếp bằng Địa Hỏa Linh Thiên bên trong, vận chuyển Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết.

Chân nguyên trong cơ thể từ lâu đạt tới đỉnh cao, cảnh giới kia bình cảnh không hướng về tự động, đang kích động nguyên lực hệ

“Lửa” hạ, một điểm điểm tan rã.

Đúng lúc này, Nhân Đà La bên trong thần niệm pháp tướng, nháy mắt về quy bản thể, to lớn kia mênh mông vòng sáng, một chút ở trong lửa hiện ra, soi sáng đại thiên.

Bốn phương tám hướng không thiếu Khương gia đệ tử, đều là từ trong tu luyện dồn dập thức tỉnh, kinh ngạc giương mắt nhìn lên.

“Có người muốn đột phá?”

“Người phương nào đột phá, càng có dị tượng như thế?”

“Đây là thần thông gì công pháp, vì sao ở Khương gia Tàng Kinh Các bên trong, chưa từng gặp?”

Từng mảng từng mảng khiếp sợ cùng thanh âm nghi ngờ, ở bốn mặt trong biển lửa vang lên, lần lượt từng bóng người phóng lên trời, kinh hãi nhìn cái kia đại thiên hào quang.

Ở Dương Thanh Huyền quanh thân, từng đạo từng đạo pháp tướng vòng sáng bên trong, hiện ra đại Phật chi chữ, toàn bộ địa hỏa thế giới chịu đến này thần thông tâm pháp ảnh hưởng, càng chậm rãi chuyển động.

“Xảy ra chuyện gì? Địa Hỏa Linh Thiên dĩ nhiên ở chấn động?!”

Thân ở bên trong vô số Khương gia đệ tử, cuộc đời tới nay lần thứ nhất cảm nhận được địa hỏa hư không chấn động, đều là ngạc nhiên vạn phần, từng cái từng cái toàn bộ nhảy ra biển lửa, muốn nhìn một chút đến cùng xảy ra chuyện gì.

“Người này là ai? Này tu luyện chính là gì loại thần thông, cư nhiên như thế bá đạo!”

Biển lửa trên, một vị bế quan hơn mười năm ông lão cũng đã bị kinh động, giật mình nhìn toàn bộ hư không trung ương, Dương Thanh Huyền ở vận quyết đột phá.

Cái kia sóng lửa cùng vòng sáng dung hợp lại cùng nhau, lượn quanh ở Dương Thanh Huyền bốn phía xoay tròn, phảng phất đem trong cơ thể đột phá dấu hiệu, phóng đến mảnh này đại thiên trong biển lửa, dẫn tới thiên địa cộng hưởng.

“Là cửu tinh Giới Vương, chẳng trách đáng sợ như thế.”

“Nhưng Khương gia tồn có cái thế công pháp bên trong, tựa hồ chưa từng nghe qua có dị tượng như thế pháp môn.”

“Thiên Giới chi chủ đột phá ta cũng đã gặp, tuy nhiên không giống trước mắt như vậy kinh thiên động địa a!”

Kinh hãi âm thanh càng ngày càng nhiều, từ địa trong lửa lao ra Khương gia đệ tử, đã đạt đến mấy ngàn người, tất cả đều ngự không ở trên, khiếp sợ nhìn một màn trước mắt này.

“Mọi người đừng hoảng hốt! Chỉ là cửu tinh Giới Vương, còn chưa đủ lấy điên đảo càn khôn, đừng quên, âm cổ trưởng lão còn trấn thủ ở chỗ này đây, không có việc gì.”

Không biết là ai hô một câu, trên hư không mấy ngàn người này mới thoáng trấn định lại.

Nhưng rất nhanh, lại không trấn định.

Dương Thanh Huyền biến thành Vĩnh Nhiên thân thể, trực tiếp biến ra Pháp Thiên Tượng Địa, hai tay quyết ấn.

Một luồng đế vương uy áp thản nhiên khuếch tán, cuồn cuộn địa hỏa đột nhiên không tên sôi trào, phát sinh kinh thiên to lớn tiếng gầm gừ.

Từng đạo từng đạo cột lửa từ phía dưới nổ tung đi ra, ngút trời mà đi.

Trong khoảnh khắc, toàn bộ biển lửa đều chịu ảnh hưởng, dường như tận thế.

Mà sở hữu hệ “Hỏa” võ tu nội tâm, đồng thời sinh ra một luồng vẻ run rẩy, dường như muốn thần phục ở đây đáng sợ hỏa uy chi hạ.

“Tại sao lại như vậy? Cái này là cái gì hỏa diễm, dĩ nhiên đem trong cơ thể ta chân hỏa chế trụ?!”

Hơn vạn tên Khương gia đệ tử, không có chỗ nào mà không phải là đồng thời hoảng hốt.

Chương 2222: Năm Vị Trí Đầu Thiên Tài, Một Chiêu Đập Vụn

“Khà, lấy lòng mọi người!”

Đột nhiên một đạo tiếng chê cười ở đây biển lửa sôi trào trên bầu trời vang lên.

Một đạo cường đại bóng người, chậm rãi giẫm vào trong lửa, đạp bước mà đến, “Dựa vào chính mình vận may được chút lợi hại hỏa diễm, tựu quên hết tất cả, lại dám ở ta Khương gia bày hiện ra. Xem ra mục đích của chuyến này, quả nhiên là tất yếu a. Tựu để ta Khương Tử Như, đem ngươi này không biết trời cao đất rộng ngoại lai tiểu tử, đánh về nguyên hình đi.”

Khương Tử Như đạp hỏa mà đi, hướng đi cái kia cảnh tượng kì dị trong trời đất trung tâm, sát khí không hề che giấu chút nào bộc phát ra.

Dưới chân mỗi đạp ra một bước, tựu có hỏa văn hiện ra, sau đó bốn phía hỏa diễm dị tượng đã bị bài xích mở, hình thành một cái rộng rãi đại đạo, trực tiếp thông đến Dương Thanh Huyền trước người.

“Là Khương Tử Như!”

Có võ tu lập tức nhận ra người đến, kinh hô lên, “Khương Thiên làm vinh dự người nhi tử, nửa bước Thiên Giới cường giả!”

“Nghe tử như công tử vừa nãy nói, người này chẳng lẽ không là ta Khương gia đệ tử?”

“Không thể nào, nơi này chính là Khương gia tu luyện Thánh địa một trong, ngoại lai đệ tử là tuyệt đối không thể tiến vào.”

“Mọi việc có ngoại lệ, ai biết được, nhưng này thần thông dị tượng, đích thật là mới nghe lần đầu, yên lặng đối xử tình thế phát triển đi, âm cổ trưởng lão chưa hiện thân, có thể thấy được đối với ngay lập tức vẫn là dễ dàng tha thứ.”

Trong lúc mọi người nghị luận ầm ỉ, Khương Tử Như đi tới Dương Thanh Huyền bên cạnh người, một phất ống tay áo, hai tay chắp sau lưng, lạnh lùng nói ra: “Đứng lên.”

Dương Thanh Huyền vẫn như cũ tay nâng quyết ấn ở trước người, nhắm mắt ngồi xếp bằng hư không, như nhập định giống như vậy, đối với Khương Tử Như chẳng quan tâm.

“Ở trước mặt ta trang b, chết!”

Khương Tử Như giận dữ, nửa bước Thiên Giới sức mạnh nháy mắt nổi lên, một thanh to lớn Hỏa Diễm Đao bên tay phải bên trong hình thành, ngang trời chém một cái mà đi.

Sở hữu Khương gia đệ tử lập tức cảm thấy được bốn phía nhiệt độ giảm nhiều, vô số hệ “Hỏa” nguyên tố, như nhiều đốm lửa, toàn bộ chìm xuống, dung nhập vào Khương Tử Như một đao kia bên trong.

Tất cả mọi người không khỏi kinh hãi, đồng thời vừa vui mừng vạn phần.

Có thể nhìn qua nửa bước Thiên Giới ra tay, thật sự là cực kỳ khó được cơ hội.

Hơn nữa Khương Tử Như thi triển ra, chỉ là Khương gia thần thông võ kỹ bên trong, cực kỳ thông thường một chiêu, nhưng là Khương gia Hỏa Diễm Đao toàn bộ tinh hoa ngưng, một đao pháp tức là tất cả đao pháp.

Đã đạt đến phản phác quy chân cảnh giới.

Mỗi người đều mở to hai mắt nhìn kỹ, lĩnh ngộ bí ẩn trong đó. Đồng dạng một chiêu triển khai ra, vì sao chính mình nhưng khác biệt to lớn như thế?

“Tử như thật là ta Khương gia trong đệ tam đại đệ tử, thiên phú tư chất đều phải đứng vào mười vị trí đầu tồn tại.”

Địa Hỏa Linh Thiên bên trên, nào đó điểm hư không tọa độ bên trong, tỏa ra từng đạo từng đạo màu đỏ vòng tròn, hình thành ba mươi ba tổ vòng tròn đồng tâm, bên trong một điểm yếu ớt ánh lửa không ngừng phóng đại, trong khoảnh khắc hóa thành một tên hồng bào ông lão, trên mặt mang theo vẻ tán thưởng, vuốt râu mỉm cười nói.

“Một đao này lĩnh ngộ, coi như là chúng ta triển khai ra, cũng chỉ đến như thế.” Ở lão giả đối diện, lại là một đạo màu đỏ vô cùng mang lấp lóe, hóa hiện ra một người trung niên nam tử, tóc dài bay ở sau lưng, khóe miệng mang theo nụ cười.

“Là Tư Viễn đại nhân cùng Bằng Vân đại nhân!”

Trong đám người có người nhận ra ông lão, ngạc nhiên hét lớn.

“Tương truyền hai vị hộ pháp đại nhân ở Địa Hỏa Linh Thiên vực sâu tu luyện, hóa ra là thật sự!”

“Không nghĩ tới hai vị đại nhân càng cũng đã bị kinh động, đây thực sự là Địa Hỏa Linh Thiên bên trong ít có thịnh huống!”

Mọi người không khỏi kinh hỉ muôn dạng.

Truyện Của

Tui . net Khương gia to lớn, sở hữu mấy trăm tinh cầu, nhân khẩu trăm tỉ, mỗi một vị hộ pháp cấp cường giả, không khỏi là thần một loại tồn tại, dẫn tới vô số tôn kính cùng xa nghĩ.

Khương Tư Viễn cùng Khương Bằng Vân, hai người liếc nhau một cái, đều là nhìn nhau nở nụ cười.

Khương Tư Viễn cười nói: “Mười vị trí đầu sao? Lấy ta góc nhìn, sợ là năm vị trí đầu cũng chẳng có gì lạ.”

Khương Bằng Vân đứng chắp tay, tùy ý tóc dài ở phía sau bồng bềnh, cười nhạt nói: “Năm vị trí đầu sao? Có lẽ vậy, Thiên Giới mới là đối với hắn lớn nhất thử thách, đến cùng có thể đi bao xa, thiên phú có thể đến nơi mức độ nào, bây giờ nói đến, vẫn còn có chút quá sớm a. Đúng là vị này cửu tinh Giới Vương, tựa hồ cũng tới lịch bất phàm.”

Khương Tư Viễn vuốt râu bạc trắng, sắc mặt có chút nghiêm nghị, gật đầu nói: “Người này thần thông dị tượng, thực tại có chút quái lạ, hoàn toàn không ở ta Khương gia tâm pháp bên dưới, nhưng lập tức sở hữu Thánh Tông danh tộc bên trong, tựa hồ cũng chưa từng nghe qua có phương pháp này. Nhưng bất kể như thế nào, dám ở tử như trước mặt bất cẩn, sợ là phải bỏ mạng.”

Khương Bằng Vân cũng gật gật đầu, đối với Khương Tư Viễn phán đoán rất tán thành.

Tựu ở đằng kia Hỏa Diễm Đao quét ngang chém tới, đem trọn cái địa hỏa hoành bổ ra chớp mắt, Dương Thanh Huyền đột nhiên di chuyển, trong đôi mắt bắn mạnh ra hai đạo kim quang, bắn thủng toàn bộ biển lửa hư không, lệnh tất cả mọi người là tâm thần lẫm liệt chấn động, lộ ra kinh hãi vẻ mặt.

Cái kia giơ lên bấm quyết tay phải, trong nháy mắt hóa thành óng ánh kim quang, hướng về cái kia Hỏa Diễm Đao chộp tới.

“Oành!”

To lớn kim quang chặn ở trước người, đem cái kia hỏa diễm một đao chém ngăn cản, chấn lên ngất trời năng lượng.

“Cái gì? Hắn dĩ nhiên tay không tiếp nhận một đao này?!”

Tất cả mọi người giật nảy cả mình, thậm chí có chút không phản ứng kịp. Khương Tư Viễn cùng Khương Bằng Vân cũng là ngốc trệ hạ.

Dương Thanh Huyền hai con mắt lạnh lẽo, quát lên: “Chết đi!”

Tay phải thu lại rồi, lăng không giơ lên, Nhân Đà La biến ảo mà ra, rơi trong tay, hướng về phía trước đánh tới!

“Ầm ầm!”

Chín đạo Tinh hoàn khuếch tán ra vô biên uy năng, đem biển lửa nổ ra, tinh trượng phía trước, như là có năm trăm tinh cầu ép đi qua, toàn bộ địa hỏa lập tức hướng về bốn mặt khuếch tán, phía dưới hiện ra một cái sâu không thấy đáy hư không!

“A!”

Khương Tử Như ở một chiêu này áp bức hạ, thân thể càng một chút xíu phá nát mở, “Oành” một tiếng bị đè nát, vỡ thành vô số Tinh Hỏa.

Mọi người: “...”

“Ầm ầm ầm!” Năng lượng khổng lồ tràng, vây quanh Dương Thanh Huyền cùng Nhân Đà La xoay tròn.

Dương Thanh Huyền sắc mặt hết sức trắng xám, đòn đánh này nhìn như tùy ý, nhưng tiêu hao to lớn uy năng, nắm lấy Nhân Đà La cánh tay phải đều đang run rẩy, vội vàng năm ngón tay buông lỏng, đem Nhân Đà La thu về.

Cái kia cỗ to lớn trọng lực uy áp, mới tiêu tan vô hình.

Địa Hỏa Linh Thiên không gian nháy mắt gảy về, toàn bộ hỏa chi hải dương lăn lộn sôi trào, thậm chí mỗi người đều bị chấn khí huyết khuấy động, một trận khó chịu.

“Tại sao lại như vậy? Vừa mới xảy ra cái gì?”

“Tử như công tử đây? Một chiêu, một chiêu tựu treo?”

“Trời ạ! Ta đến cùng nhìn thấy gì?!”

Vô số thanh âm hoảng sợ ở toàn bộ bên trong không gian vang lên, tất cả đều đờ đẫn nhìn phía dưới, cái kia lăn lộn mênh mông trong biển, một đạo nhỏ bé bóng người.

“Lại có như pháp bảo này, xuất kỳ bất ý đánh lén ta! Chẳng trách trước làm bộ một bộ chẳng quan tâm dáng vẻ, chính là vì nắm lấy cơ hội, chờ đợi đòn đánh này đi!”

Mênh mông trong biển lửa, tảng lớn Tinh Hỏa phun trào bên dưới, hóa ra Khương Tử Như thân thể, tương tự là nguyên tố hỏa thân, khuôn mặt vặn vẹo có chút biến thành màu đen.

Ở hơn vạn Khương gia đệ tử trước mắt, bị đối phương một chiêu đánh nát, thực tại không thể chịu đựng sỉ nhục.

Dương Thanh Huyền hoạt động ra tay cánh tay, từ tốn nói: “Theo ngươi làm sao nghĩ.”

Bốn phía biển lửa, còn ở khí tức xoay tròn hạ, mà hình thành nhất định tần số cộng hưởng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2223: Cửu Long Ngâm, Khương Tử Như Đột Phá

Khương Tư Viễn cau mày nói “Tiểu tử này còn ở đột phá bên trong?”

Khương Bằng Vân ngưng trọng nói ra “Ta còn tưởng rằng mình nhìn lầm rồi, xem ra thực sự là như vậy, này... Đến cùng xảy ra chuyện gì?”

Tu vi như vậy cảnh giới, đột phá chính là đột phá, không có đột phá chính là không có đột phá.

Mà giờ khắc này Dương Thanh Huyền trên người, nhưng vừa vặn nơi ở bình cảnh bên trong, không có bể lại phá, phá lại không phá, cũng không biết là cửu tinh trung giai, vẫn là cửu tinh hậu kỳ...

Tình huống như thế, đừng nói chính mắt thấy được, căn bản là là mới nghe lần đầu.

Không chỉ có Khương Tư Viễn cùng Khương Bằng Vân trợn tròn mắt, cái kia chút cửu tinh đỉnh cao, nửa bước Thiên Giới, cùng Thiên Giới bên trên Khương gia cường giả, không khỏi là mở rộng tầm mắt.

Dương Thanh Huyền chính mình cũng cảm thấy kỳ quái, như không phải là bị Khương Tử Như cắt ngang tu luyện, giờ khắc này gần như liền muốn đột phá đi qua, nhưng bị đối phương một cắt ngang, tựu thẻ ở giữa.

Nhưng tốt ở đột phá quá trình cũng không có kết thúc, chân nguyên trong cơ thể tiếp tục một điểm điểm tích trữ, hướng về cái kia phía trước xung kích.

Dương Thanh Huyền không tiếp tục để ý Khương Tử Như, tiếp tục bấm ra Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh bên trong pháp quyết, tiếp tục đột phá.

“Dám khinh thường ta! Đừng tưởng rằng ỷ vào một cái siêu cấp trọng lực pháp bảo, liền có thể lấy ngăn được ta, vọng tưởng! Tiếp đó, ta liền muốn để cho ngươi đối với mình hành động hối hận suốt đời!”

Khương Tử Như hai tay vận quyết, hệ “Hỏa” nguyên tố ở quanh thân lăn lộn liên tục, hóa thành từng đạo từng đạo bão táp, như thiên lôi địa hỏa, lượn quanh tại thân thể bốn phía xoay tròn, chỗ đi qua, không không trời long đất lở.

“Là Ngự Hỏa Tiên Quyết thức thứ chín!”

“Trời ạ, chiêu thức này không phải chỉ có Thiên Giới chi chủ mới có thể triển khai sao?”

“Khương Tử Như nhưng là nửa bước Thiên Giới, thêm vào cái kia thiên phú kinh người, tra tìm thức thứ chín ảo diệu, cũng thuộc về bình thường.”

Đầy trời đều là thanh âm giật mình, sau đó không khỏi là mừng như điên.

đọc truyện vớ i //truyen

cuatui . net/Ngự Hỏa Tiên Quyết chính là Khương gia hệ “Hỏa” thần thông bên trong công pháp đỉnh cấp, hầu như mỗi một vị có tài nguyên hệ “Hỏa” võ tu, đều sẽ vót đến nhọn cả đầu đi tu luyện.

Giờ khắc này Khương Tử Như vừa triển khai ra, đầy trời

Khương gia đệ tử không khỏi là kích động vạn phần, tất cả đều cẩn thận quan sát, đồng thời xác minh chính mình nội tâm sở học.

Khương Tư Viễn mỉm cười nói “Tử như này chiêu, uy năng đã không kém Thiên Giới. Chiêu này vừa ra, thắng bại đã định.”

Khương Bằng Vân gật gật đầu, nói ra “Vừa nãy tiểu tử kia dùng đến pháp bảo, uy năng rất lớn, nhưng đối với hắn tự thân hao tổn cũng rất lớn. Nếu là ta không nhìn lầm, chính là vừa nãy sử dụng cái kia tinh trượng, để hắn đột phá bị trở ngại, cũng đã không có sức mạnh triển khai lần thứ hai.”

Khương Tư Viễn khẽ cười nói “Mặc dù sử dụng lần thứ hai cũng không sao, vừa nãy việc chiếm thái quá đột nhiên tiện nghi, hiện tại tử như có phòng bị, cái kia chiêu đã không có tác dụng.”

Khương Bằng Vân đạo “Xác thực, lạ kỳ thủ xảo chỉ có thể một lần, trở lại sẽ không có ý nghĩa.”

Từng vòng phong lôi địa hỏa, ở Khương Tử Như bên cạnh người xoay tròn, một chiêu bên dưới, ngưng tụ toàn bộ thế giới lực lượng, bài sơn đảo hải mà tới.

“Ngự Hỏa Tiên Quyết thức thứ chín! Dương Thanh Huyền, ngươi chết tại chiêu này bên dưới, cũng đủ để kiêu ngạo!”

Khương Tử Như nghiêm ngặt quát một tiếng, nửa bước Thiên Giới sức mạnh tăng lên tới cực hạn, cùng toàn bộ một chiêu hầu như thiên nhân hợp nhất, trực áp mà đi.

Dương Thanh Huyền hơi mở hai mắt ra, hờ hững nói ra “Hết hy vọng không thay đổi, lại tác thành ngươi!”

Hai tay ngừng vận, ở trước người tạo thành chữ thập, từng đạo từng đạo đung đưa Kim hoàn dập dờn tiếng ở bốn phía vang lên.

Trên người hóa ra từng vòng nguyên tố hệ “đất”, hình thành chín đạo Tinh hoàn.

Tiện tay hai tay quyết ấn nhanh chóng biến hóa, sử dụng tới Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết, toàn bộ địa hỏa chi hải rung động, vô số cường đại hỏa diễm bốc lên mà ra, đem cái kia chín đạo hệ Thổ Tinh hoàn đốt màu đỏ bừng.

“Oành! Oành!”

Chín đạo hệ Thổ Tinh hoàn càng lần lượt nổ ra, gãy vỡ thành tuyến, nhưng phát sinh từng đạo từng đạo tiếng gầm gừ, càng hình thành chín cái màu đỏ thẫm trường long, trên bầu trời Dương Thanh Huyền xoay quanh.

“Cái gì? Đây là thần thông gì?!” Khương gia đệ tử, không không kinh hãi, nội tâm đều vạn phân khẩn trương.

Bọn họ thân là Khương gia đệ tử, hơn nữa đề tu luyện Ngự Hỏa Tiên Quyết, tự nhiên là hi vọng Khương Tử Như thắng.

Lại vừa nghĩ tới Khương Tử Như tu vi cảnh giới, kiên quyết không có bị thua đạo lý, này mới hơi hơi yên lòng.

Dương Thanh Huyền hai tay chặp lại, quát lên “Hỏa Long ngâm!”

Chỉ là đơn giản nhất ngự hỏa thuật, bao ở Nhân Đà La chín hoàn về sức mạnh, hình thành thô bạo ngang dọc chín đạo Hỏa Long.

Dương Thanh Huyền trong đầu đột nhiên vang lên ngày đó hoang cổ đại địa một trận chiến, Xa Vưu thi triển ra chân long chi thở dài, càng có thiên long phát hiện đáng sợ dị tượng.

Nhưng này ý nghĩ bất quá thoáng một cái đã qua, tựu toàn thân quán chú đem tâm thần dung nhập vào này một chiêu Hỏa

Long ngâm bên trong.

“Ầm ầm!”

Chín đạo Hỏa Long nhảy vào cái kia địa hỏa phong lôi bên trong, hai nguồn sức mạnh điên cuồng xông tới, nổ thiên địa đổ nát, toàn bộ Địa Hỏa Linh Thiên lăn lộn bất định.

Lệnh sở hữu Khương gia con cháu hoảng sợ là, ở đây đáng sợ thần thông phun trào hạ, Cửu Long dĩ nhiên hoàn chỉnh bất diệt, đem Khương Tử Như địa hỏa phong lôi tảng lớn đánh nát, mắt gặp Khương Tử Như tựu phải thua.

“Tại sao lại như vậy? Cao hơn đối phương mấy cái tầng cấp, càng là tra tìm Thiên Giới võ đạo, hơn nữa còn là Khương gia mạnh nhất hệ” Hỏa “tâm pháp thức thứ chín, lại còn không thắng được đối phương?”

“Khương Tử Như này một chiêu coi như là Thiên Giới triển khai ra, cũng chỉ đến như thế, đủ để cùng Thiên Giới chi chủ chống lại thực lực, vẫn là Địa Hỏa Linh Thiên đại chủ tràng, lại muốn thua với một cái tu vi yếu hơn mình người ngoài?!”

“Khương Tư Viễn cùng Khương Bằng Vân hai vị hộ pháp đại nhân đều nhất trí coi trọng Khương Tử Như a, không thể thất bại!”

Vòm trời bên trên, vạn tên Khương gia đệ tử, cũng rất khó tiếp thu trước mắt tình cảnh này.

Khương Tư Viễn cùng Khương Bằng Vân hai người càng là mặt già đỏ ửng, thẹn thùng không đất dung thân.

Nhưng hai người càng nhiều hơn vẫn là ngạc nhiên, Khương Tử Như căn bản không thể bại mới là, nhưng trước mắt tình cảnh này lại giải thích như thế nào?

Khương Tư Viễn lẩm bẩm nói “Đều đánh thành bộ dáng này, vì sao âm cổ trưởng lão chưa hiện thân?”

Đột nhiên, Khương Bằng Vân hai con ngươi co rụt lại, mừng như điên đạo “Này cỗ hơi thở! Thắng, thắng chắc!”

“Ầm! Ầm!”

Biển lửa bên trên, Dương Thanh Huyền thi triển ra cái kia chín đạo long hình, nguyên bản áp chế hoàn toàn ở địa hỏa phong lôi, lấy được ưu thế tuyệt đối, nhưng đột nhiên tựu không tên từng cái từng cái nổ ra, một luồng lực lượng cường đại hơn, từ cái kia áp chế trung tâm bộc phát ra!

“Thiên Giới chi chủ!”

Trên hư không, lập tức có người cảm ứng được cái gì, nhẹ hít một hơi lãnh khí, lập tức mừng như điên kêu to.

“Khương Tử Như bước vào Thiên Giới!”

Khương Bằng Vân cười to đạo “Ha ha ha ha, không hổ là Khương gia có thể đứng vào năm vị trí đầu thiên tài, này chiến, đã mất hồi hộp!”

Khương Tư Viễn cũng là thở phào nhẹ nhõm, mỉm cười gật đầu.

“Ha ha ha ha! Dương Thanh Huyền, nhờ có ngươi đem đến cho ta sỉ nhục a! Rốt cục để ta vượt qua bước đi này!”

Từ cái kia nguyên bản muốn bị tiêu diệt địa hỏa phong lôi bên trong, truyền đến Khương Tử Như tiếng cười điên cuồng, tràn đầy cực độ phấn khởi cùng mừng như điên, còn có nháy mắt đến nơi tột cùng sức chiến đấu cùng ý chí.

“Ầm ầm ầm!”

Ngự Hỏa Tiên Quyết thức thứ chín lại xuất hiện cõi trần.

Vậy cường đại vô cùng lực hỏa diễm, bao phủ càn khôn Huyền Hoàng, muốn đốt cháy tất cả.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2224: Ta Cũng Đột Phá, Ai Là Thiên Tài?

“Ngạch, không phải là Thiên Giới chi chủ sao? Cần kích động thành bộ dáng này?”

Dương Thanh Huyền lười biếng mang tới hạ mí mắt, mặt không hề cảm xúc.

“Cắt, ngươi nhìn hắn cái kia chết dạng, còn không phải là Thiên Giới chi chủ sao? Thực sự là ngông cuồng tự đại lại vô tri nhà quê!” Trên bầu trời vang lên một mảnh tiếng mắng chửi, đa số đều là khinh thường trào phúng.

“Ha ha ha ha, mọi người muốn lượng giải, ta nhìn tiểu tử này quá nửa là đã bị sợ choáng váng, vì lẽ đó có chút thất thố, là đáng giá tha thứ, ha ha ha ha.”

Khương Tư Viễn không nhịn được cười to, trong mắt tràn đầy vẻ khinh bỉ.

Dương Thanh Huyền hai tay nắm tay, hít một hơi thật sâu, quát lên: “Đột phá, ta cũng sẽ a!”

Toàn thân chân nguyên bỗng nhiên kéo lên tới, nháy mắt tựu vọt qua cửu tinh trung cấp bình phong, đến nơi cửu tinh hậu kỳ, đột phá sinh ra năng lượng dị tượng, không ngừng hướng ra phía ngoài khuếch tán.

Toàn bộ thân hình trực tiếp hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể, Cức Hằng Cổ Diễm nháy mắt bộc phát ra, nhảy vào vòm trời, sau đó hóa thành to lớn Pháp Thiên Tượng Địa.

“Thật sự đột phá...” Khương Tư Viễn sửng sốt hạ, nhưng không để ý lắm, hừ nói: “Cửu tinh hậu kỳ, thì có ích lợi gì? Chỉ là ngọn lửa này...”

Khương Bằng Vân cả kinh nói: “Ngọn lửa này... Bất quá, coi như là Bản Nguyên Chi Hỏa, cũng không ngăn được chênh lệch về cảnh giới a.”

Cái kia hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa, chấp tay hành lễ, một cỗ lực lượng kì dị từ bên trong đan điền khuếch tán ra, trong khoảnh khắc bao phủ toàn bộ Địa Hỏa Linh Thiên.

Dương Thanh Huyền trong hai con ngươi lấp lóe ánh vàng, lẳng lặng nhìn phía trước, đối với cái kia rít gào mà đến Ngự Hỏa Tiên Quyết thức thứ chín, như coi không có gì, khóe miệng vung lên một nụ cười lạnh lùng, “Lần thứ nhất, nguyên tố thân thể cứu ngươi lần thứ hai, đột phá Thiên Giới cứu ngươi này lần thứ ba, lại sẽ là cái gì cứu ngươi đây? Nói đến, ta cũng có chút mong đợi đấy.”

Khương Tử Như quát lên: “Nói khoác không biết ngượng, đi chết đi!”

Lực lượng của toàn thân, toàn bộ rót vào đến chiêu thức này bên trong, mang theo uy nghiêm của hắn cùng đạo tâm, muốn nghiền nát tất cả.

Dương Thanh Huyền khẽ cười nói: “Thiên Giới chi chủ, ta từng giết bao nhiêu? Đã quên rồi sao, ngươi không phải thứ nhất cái, cũng sẽ không là cái cuối cùng.”

Vẻ mặt trở nên nghiêm túc, hai tay vận quyết, quát lên: “Bát Bộ Nhất Thừa Độ!”

Cức Hằng Cổ Diễm, Nhân Quả Tứ Đế, Bát Bộ Thiên Long, ba nguồn sức mạnh nháy mắt hợp nhất, trấn áp Địa Hỏa Linh Thiên bên trong tất cả quy tắc sức mạnh!

Một luồng mênh mông sức mạnh to lớn, dâng trào mà ra, gột rửa tất cả!

“Oanh!”

Ngự Hỏa Tiên Quyết thức thứ chín, nháy mắt sụp đổ, ở đằng kia Bát Bộ Nhất Thừa Độ thần thông hạ, trực tiếp bị trấn áp xuống, tảng lớn đổ nát.

Toàn bộ Địa Hỏa Linh Thiên bên trong, sở hữu Khương gia đệ tử không khỏi là tâm thần kinh hãi.

Mặc dù là những Thiên Giới kia chi chủ, mạnh như Khương Tư Viễn, Khương Bằng Vân người, cũng là bị này rộng lớn sức mạnh to lớn chấn nhiếp tâm thần.

Ở đây một chiêu thần thông hạ, tựa hồ thấy được bọn họ khó có thể sánh bằng đồ vật.

“A!”

“Không! Không thể!”

Tại địa hỏa bên trong, truyền đến Khương Tử Như kêu thảm thiết cùng tuyệt vọng tiếng, lập tức đem một đám Khương gia đệ tử thức tỉnh.

“Chi! Thất bại, dĩ nhiên thất bại!”

“Đột phá đến Thiên Giới chi chủ, nắm giữ hệ” Hỏa “chí cao tâm pháp, hơn nữa ở Địa Hỏa Linh Thiên sân nhà, Khương gia hiếm có thiên tài, dĩ nhiên bại bởi một tên ngoại lai cửu tinh Giới Vương?”

Trận này mặt, lập tức làm cho tất cả mọi người trợn mắt ngoác mồm, thậm chí không thể nào tiếp thu được.

Nhưng Khương Tử Như cái kia tiếng kêu thảm thiết đau đớn, nhưng là xé đau thần kinh của mỗi người, để cho bọn họ không thể không tiếp thu thực tế trước mắt!

Sau đó, tiếng kêu thảm kia rốt cục cũng ngừng lại, sở hữu Khương gia đệ tử không không ngạc nhiên, "Chết, chết rồi?"

Một loại hoang đường cảm giác tại nội tâm lan tràn.

Thiên Giới chi chủ cường giả siêu cấp, Khương gia hiếm có thiên tài, ở Khương gia vực trong giới hạn, Địa Hỏa Linh Thiên tuyệt đối sân nhà bên trong, sử dụng tới Khương gia hệ "Hỏa" mạnh nhất thần thông, bị một tên ngoại lai cửu tinh Giới Vương một chiêu giết?

Mọi người trong đầu trống rỗng, hết sức hoảng hốt, chậm bất quá thần.

"Tốt ngươi một cái ngoại lai người, ra tay càng ác độc như thế!"

Ở đằng kia "Ầm ầm ầm" năng lượng trong chấn động trung tâm, truyền đến một đạo thanh âm lạnh như băng.

Trong lòng mọi người rùng mình, vội vàng nhìn tới, lờ mờ có thể thấy được hai bóng người, chính là Khương Tư Viễn cùng Khương Bằng Vân.

Khương Bằng Vân chính chống mở kết giới, bảo vệ Khương Tử Như, đem mạng của hắn cứu lại.

Khương Tư Viễn nhưng là đầy mặt sát khí, trên người ba sao đỉnh cao Thiên Giới sức mạnh, nháy mắt phóng xạ toàn bộ Địa Hỏa Linh Thiên, đem Dương Thanh Huyền gắt gao khóa chặt, lạnh giọng nói: "Khương Tử Như bất quá cùng ngươi luận bàn hai chiêu, ngươi lại tựu nghĩ hạ sát thủ! Tuổi quá trẻ, giống như này ác độc, tương lai còn có thể tuyệt vời? Hôm nay, ta liền phải trừ hết ngươi này gieo vạ, miễn cho tương lai ngươi trở thành ma đầu, gieo vạ thiên hạ!”

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Cần thể diện sao?!”

“Hừ!”

Khương Tư Viễn bóng người loáng một cái, tựu xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trước mặt, một chưởng in hạ xuống, quát lên: “Đi chết đi!”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, nơi nào còn mạnh mẽ số lượng đối phó một tên ba sao tột cùng Thiên Giới? Mà Nhân Đà La chờ Thánh khí, đều bị nơi này không gian áp chế phong tỏa, Lạc Đinh Lan cũng không cách nào đi ra cứu tràng.

“Người phải chết là ngươi!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt phát lạnh, trên đỉnh đầu hóa hiện ra nguyên thần thứ hai, chính là Quỷ Tàng phụ thể, liền muốn ra tay giết người.

Đột nhiên một đạo tiếng cười lạnh vang lên, “Ngại cột người còn chưa đủ sao?”

Một đạo thân ảnh già nua, lập tức hiện ra ở hai người bên cạnh người, đột nhiên vươn tay ra, năm ngón tay tựu giữ lại Khương Tư Viễn thủ đoạn, “Răng rắc” một tiếng, trực tiếp gãy đoạn hạ.

Ba sao đỉnh cao Thiên Giới một đòn đáng sợ, cứ như vậy dễ như trở bàn tay bị phá đi.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Là ngươi.”

Chính là trước kia làm khó dễ hắn cái vị kia Khương gia ông lão.

Nguyên thần thứ hai biến sắc, tựu nháy mắt trở về trong cơ thể.

Ông lão nhàn nhạt liếc mắt nhìn, trong con ngươi xẹt qua vẻ kinh dị, nhưng cũng chỉ là nhẹ nhàng nở nụ cười.

Khương Tư Viễn không lo được thủ đoạn đứt đoạn mất, vội vàng chắp tay nói: “Âm cổ trưởng lão!”

Khương Cổ Âm lạnh lùng nói: “Khương gia mặt, đều để mấy người các ngươi cho vứt sạch, cút! Trong vòng mười năm, cũng không muốn lại để ta nhìn thấy các ngươi ba cái ngốc d!”

Khương Tư Viễn tâm thần chấn động, gấp mồ hôi đầy đầu.

Địa Hỏa Linh Thiên người nắm quyền, chính là Khương Cổ Âm, ngoại trừ gia chủ có quyền trực tiếp mệnh lệnh hắn ở ngoài, lại không có người có thể vượt lên ở trên hắn, dù cho là bây giờ ba vị chưởng Quyền đại nhân, cũng phải cho hắn mấy phần mặt mũi.

Mà chính mình chủ tu hệ “Hỏa” thần thông, một khi ly khai Địa Hỏa Linh Thiên, tinh tiến tốc độ đem sẽ mất giá rất nhiều, tổn thất to lớn đơn giản là không cách nào cân nhắc.

Khương Bằng Vân cũng là một chút mặt xám như tro tàn, nghiêm trọng hơn là, hắn cùng Khương Tư Viễn đều nơi ở ba sao tột cùng bình cảnh trên, đang định bế tử quan, toàn lực xung kích này đạo lạch trời.

Khương Cổ Âm một câu nói, hầu như tựu tuyên cáo bọn họ trong vòng mười năm đừng nghĩ lại đột phá.

Khương Cổ Âm lạnh lùng nói: “Còn không cút? Muốn ta đưa các ngươi đoạn đường thật sao?”

Cái kia khí tức lạnh như băng cùng ngữ khí, lệnh hai người cả người run lên, vội vàng ôm Khương Tử Như, ở hơn vạn tên

Khương gia đệ tử chú ý hạ, khuôn mặt xấu hổ tím bầm, ảo não tiêu sái.

Khương Cổ Âm ánh mắt hướng về hư không quét qua, hừ nói: “Nhìn cái gì vậy? Một đám rác rưởi! Còn không lăn đi tu luyện! Khương gia mặt, hôm nay để cho các ngươi đám rác rưởi này vứt sạch!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2225: Đúng Lúc Cứu Tràng, Tranh Đấu Tương Đối

Khương gia đệ tử từng cái từng cái hai mặt nhìn nhau, hạ thấp xuống đầu, dồn dập bay về địa hỏa bên trong, không ai dám hé răng.

Mấy vạn người từng cái từng cái nhảy vào trong biển lửa, chỉ có hỏa diễm sôi trào âm thanh, không có một câu khẽ bàn luận.

Tựu liền gia tộc hộ pháp cũng có thể trực tiếp cướp đoạt tu luyện tư cách, bọn họ này chút lâu la đáng là gì? Một chút trêu đến Khương Cổ Âm mất hứng, khả năng cả đời đều phá huỷ.

Rất nhanh, trên bầu trời đi liền không còn một mống, một người không dư thừa.

Chỉ có điều mỗi người ở rơi vào biển lửa chớp mắt, đều hữu ý vô ý liếc nhìn Dương Thanh Huyền, nghĩ đem người trẻ tuổi này dáng dấp thấy rõ rõ ràng, thậm chí in vào trong đầu.

Đột nhiên, Khương Cổ Âm sắc mặt hơi ngưng, lộ ra nhẹ nhàng cười gằn.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, tựa hồ cảm giác được cái gì.

Xa xa hư không lóe lên, mấy bóng người từ bên trong đi ra, chính là vừa rồi rời đi Khương Tư Viễn, Khương Bằng Vân, Khương Tử Như, còn có ba người khác đi ở phía trước.

Nhất đằng trước một đàn ông sắc mặt nghiêm nghị, cả người đều lộ ra một luồng cấp trên khí tức, khiến người không nhịn được lòng sinh thờ phụng, phía sau hai vị võ tu, cũng là sắc mặt lạnh lùng, lộ ra một luồng cường đại khí tức lạnh như băng.

Một chuyến sáu người, đi đến Khương Cổ Âm cùng Dương Thanh Huyền phía trước trăm trượng nơi địa phương tựu ngừng lại.

Địa đám cháy bên trong, hơn vạn đôi giật mình ánh mắt phóng đi ra, nhìn bầu trời giằng co hai phe nhân mã, không khỏi khẩn trương, lẫn nhau khe khẽ bàn luận nói: “Là Khương Thiên Quang đại nhân, không sẽ là đến đòi lẽ phải chứ?”, “Ai biết được, Thiên Quang đại nhân đến, âm cổ trưởng lão cũng phải cho mấy phần mặt mũi chứ?”

Dương Thanh Huyền đám đông khe khẽ bàn luận đều nghe vào trong tai, ánh mắt nhìn chăm chú quá khứ, quan sát Khương Thiên Quang vài lần, thầm nghĩ đây cũng là Khương gia lập tức ba vị người nắm quyền một trong sao?

Chính mình muốn mượn dùng Khương gia sức mạnh, xác thực không thích hợp cùng bọn họ náo động đến quá căng, nội tâm thậm chí có chút hối hận, vừa nãy quá không nể mặt Khương Tử Như.

Khương Tử Như đã từ hôn mê trong trạng thái tỉnh lại, đầy mặt đờ đẫn dáng vẻ, như là bị rất nặng đả kích, một đôi vô thần ánh mắt, nhưng là nhìn chòng chọc vào Dương Thanh Huyền, ngoài ra lại không vật gì khác.

Khương Cổ Âm trước tiên mở miệng nói: “Thiên Quang đại nhân, các ngươi ba vị muốn vào địa đám cháy bên trong tu luyện sao? Vé vào cửa nắm đến.”

Khương Thiên Quang cũng vẫn đang quan sát Dương Thanh Huyền, giờ khắc này mới đưa ánh mắt thu về, nhìn phía Khương

Cổ Âm, mỉm cười ôm quyền nói: “Âm cổ trưởng lão, ta không phải tu luyện. Chỉ là đối với trưởng lão vừa rồi trừng phạt Tư Viễn cùng Bằng Vân hai vị hộ pháp, cảm thấy có chút nghiêm khắc.”

Khương Cổ Âm giễu cợt nói: “Nghiêm không nghiêm khắc là của ta, mắc mớ gì đến ngươi?”

Khương Thiên Quang nói: “Đây là tự nhiên, địa đám cháy từ âm cổ trưởng lão toàn quyền phụ trách, ta tự nhiên không có quyền can thiệp, nhưng hi vọng âm cổ trưởng lão nể tình ta, có thể mở một mặt lưới.”

Khương Cổ Âm nhíu mày lại, tựa hồ có hơi làm khó dễ.

Nếu như Khương Thiên Quang mạnh bạo, hoặc là cùng hắn đem quy củ, hắn đều có thể đỉnh trở lại, nhưng này Khương Thiên Quang tựa hồ thăm dò tính nết của hắn, tới tựu nói mặt mũi, đến để hắn có chút không tiện cự tuyệt.

Khương Thiên Quang lại nói: “Vị tiểu hữu này gọi là Dương Thanh Huyền chứ? Ta ở Khương gia vực trong giới hạn, nhiều lần nghe nói ngươi sự tình. Quả nhiên nổi danh bên dưới không hư sĩ, không biết ta có thể có này vinh hạnh, có thể mời tiểu hữu tiến về phía trước hàn xá ôn lại?”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ muốn hỏng việc, nếu như không đi, không khỏi quá không nể mặt mũi, sợ là trực tiếp đem người này đắc tội rồi, nếu là đi, tựu hoàn toàn tùy ý đối phương làm thịt.

“Thiên Quang huynh, lời ấy sai rồi.”

Mặt khác một luồng hơi thở mạnh mẽ, từ nơi cực xa thuấn di mà tới.

Dương Thanh Huyền nghe được âm thanh, trong lòng vui vẻ.

Khương Thiên Quang hơi thay đổi sắc mặt, ánh mắt bên trong lóe lên tinh mang, biết không mang được Dương Thanh Huyền.

Theo thanh âm kia truyền đến, trên hư không mấy lần ánh sáng lấp lóe, Khương Thiên Chân tựu xuất hiện ở đây bên trong, hướng về Khương Cổ Âm cùng Dương Thanh Huyền gật đầu ra hiệu, liền nhìn phía Khương Thiên Quang, chậm rãi nói ra: "Cổ ngữ có nói: Không có quy củ không thành quy cách. Tư Viễn cùng Bằng Vân hai vị hộ pháp, xúc phạm âm cổ trưởng lão quy củ, tựu được chịu đến âm cổ trưởng lão trừng phạt. Nếu là bởi vì mặt mũi mà mở một mặt lưới, vậy như thế nào lấy quy củ đến quản hạt này hơn vạn Khương gia đệ tử? Những đệ tử này trong lòng lại sẽ là làm thế nào cảm tưởng?"

Khương Thiên Quang mặt âm trầm nói: "Khương Thiên Chân, đừng vội chuyện bé xé ra to! Tư Viễn cùng Bằng Vân hai vị hộ pháp, thân phận vô cùng tôn quý, há có thể cùng đệ tử bình thường đánh đồng với nhau? Huống hồ, bọn họ phạm việc, cũng không phải là cái gì đại sự."

Khương Thiên Chân kinh ngạc nói: "Khương gia đệ tử, ở quy củ trước mặt, người người bình đẳng, Thiên Quang huynh lời ấy, ý là hộ pháp tựu càng đặc biệt, siêu nhiên gia quy ở ngoài? Này... Gia chủ có lẽ chưa nói như vậy quá a, Thiên Quang huynh chẳng lẽ là muốn một lần nữa giải thích gia quy?"

Khương Thiên Quang giận dữ nói: "Ngươi...!"

Nhưng cũng nói không ra lời.

Ai đều biết, vương tử phạm pháp cùng thứ dân cùng tội, nhưng người nào cũng đều biết, này chỉ là nói một chút mà thôi, nói cho tầng dưới chót dân đen nghe.

Hộ pháp có đặc quyền, gia quy có thể nể tình, đều là công khai bí mật, ai đều biết.

Nhưng ngươi không thể ở trước công chúng bên dưới, trực tiếp nói ra như vậy a, nhà kia quy uy nghiêm ở đâu? Thì lại làm sao lấy gia quy đến quản chế thế gia?

Khương Thiên Chân nói: “Còn nữa, bọn họ phạm việc, có hay không nghiêm trọng, được âm cổ trưởng lão phán quyết, mà không phải Thiên Quang huynh đến phán quyết. Gia chủ trước khi bế quan, để cho ngươi ta, còn có Phi Anh huynh ba người chống đỡ cục diện, vừa vặn này Địa Hỏa Linh Thiên, thuộc về ta quản hạt. Chẳng lẽ Thiên Quang huynh cảm giác mình cần phải quản lại đây, đem ta cùng Phi Anh huynh nhiệm vụ đều chia sẻ quá khứ? Nếu thật sự là như thế, ta đổ cũng rơi vào vô sự một thân nhẹ, thực sự là cầu cũng không được, tựu chỉ là sợ có phụ gia chủ nhờ vả, tương lai nếu như ra chuyện rắc rối gì, ta không cách nào hướng về gia chủ bàn giao a.”

Khương Thiên Quang cả giận nói: “Vô cùng dẻo miệng! Khương Thiên Chân, ta không nói nhảm với ngươi, hừ, chuyện hôm nay, ta nhớ rồi!”

Một phất ống tay áo, tựu sắc mặt âm trầm rời đi.

Khương Tư Viễn cùng Khương Bằng Vân mắt gặp đàm phán không thành, càng là sắc mặt khó coi, hơn nữa nghĩ đến chính mình có thể có thể đắc tội Khương Thiên Chân cùng Khương Cổ Âm, nội tâm càng là thấp thỏm bất an, một trận hối hận.

Nhưng việc đã đến nước này, cũng không có biện pháp gì, than thở mang theo Khương Tử Như rời đi.

Địa hỏa bên trong sân hơn vạn tên Khương gia đệ tử, gặp một trường phong ba cứ như vậy hóa giải, cũng đều chìm vào địa trong lửa đi, bắt đầu Tĩnh Tâm tu luyện.

Dương Thanh Huyền vội vàng hướng về hai người ôm quyền chắp tay, cảm kích nói: “Đa tạ hai vị đại nhân đúng lúc xuất hiện, bằng không ta thì phiền toái.”

Khương Cổ Âm cười nói: “Phải cảm tạ Thiên Chân, ta có thể không có giúp đỡ được gì. Nếu như Khương Thiên Quang muốn miễn cưỡng, ta một người còn thật đều bất quá bọn hắn một nhóm người.”

Khương Thiên Chân sắc mặt lạnh lùng, nói ra: “Nghĩ ở ta bên trong phạm vi quản hạt nhúng tay vào, thật coi ta là kẻ ăn chay.” Lập tức lộ ra vẻ tươi cười, nói ra: “Âm cổ trưởng lão quá khiêm nhượng, bằng Khương Thiên Quang những người kia, tại sao có thể là trưởng lão đối thủ.”

Khương Cổ Âm lặng lẽ cười hai tiếng, bất trí hay không.

Khương Thiên Chân nhìn phía Dương Thanh Huyền, trong đôi mắt lóe lên tinh mang, tán thưởng nói: “Nhanh như vậy đã đột phá, ngươi quả nhiên không có để ta thất vọng, hơn nữa thậm chí ngay cả Long Lực Đan đều tiết kiệm nữa.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2226: Đổi Một Tia Cơ Hội, Công Pháp Lĩnh Ngộ

Dương Thanh Huyền cười nói "Đại nhân ý của lời này, không sẽ là muốn nhận về Long Lực Đan chứ?"

"Ha ha, làm sao có khả năng."

Khương Thiên Chân lại cười nói "Khương gia đối đãi đệ tử, từ trước đến nay là vượt thiên tài, dành cho thì càng nhiều, vượt đồ ngu, không chỉ có dành cho càng ít, coi như là nguyên bản có, cũng phải cầm về, miễn cho lãng phí."

Hắn nhìn Dương Thanh Huyền, hỏi "Nghĩ không nghĩ rất nhanh lại hướng về cửu tinh đỉnh cao?"

Dương Thanh Huyền nói "Tự nhiên là nghĩ tới, chỉ có điều ta vừa vọt tới hậu kỳ, cảnh giới còn bất ổn, nghĩ muốn xung kích đỉnh cao, sợ là lực có thua."

"Ha ha ha ha." Khương Thiên Chân cười to nói "Thanh Huyền tiểu hữu, ngươi khiêm nhường. Chỉ bằng ngươi cảnh giới bây giờ gốc gác cùng chân nguyên khí tức, cái nào cửu tinh hậu kỳ Giới Vương, dám nói có ngươi cảnh giới vững chắc? Ngươi cùng tháng lưu là bằng hữu, đến Khương gia, cùng ta cũng là bằng hữu, ta tự nhiên sẽ dùng hết khả năng giúp ngươi. Nếu là thật nghĩ đối phó Ninh gia, Thiên Giới cảnh là cơ bản nhất a. Nếu như Thiên Giới đều không đạt tới, muốn cùng một phương danh tộc tác chiến, đó không phải là thiên đại chê cười sao?"

Dương Thanh Huyền cả kinh nói "Chẳng lẽ đại nhân có phương pháp tốc thành? Có thể phàm là học cấp tốc, đều sẽ tạo thành to lớn mầm họa cùng căn cơ bất ổn, đối với tương lai xung kích Thiên Giới sản sinh cản trở.”

Khương Thiên Chân gật đầu nói “Ở ích lợi thật lớn trước mặt, còn có thể như vậy trầm tĩnh, tâm tính của ngươi ta cũng hết sức tán thưởng. Nhưng phương pháp này cùng cái khác pháp môn không giống nhau, hơn nữa toàn bộ Khương gia, thậm chí toàn bộ nam bộ vũ trụ bên trong, có thể tu luyện phương pháp này người, ít ỏi. Việc này, liền do Cổ Âm trưởng lão hướng về ngươi giảng giải đi, đối với ngươi đối với Khương gia mà nói, đều là một lần cơ duyên không nhỏ.”

“Ồ?” Dương Thanh Huyền lộ ra vẻ nghi hoặc.

Khương Cổ Âm gật gật đầu, nói “Ngươi vừa rồi đột phá, lại đại chiến một hồi, chân nguyên khí cơ cực yếu, trước tiên vững chắc hạ cảnh giới, khôi phục thể năng, ta sẽ cùng ngươi nói tường tận.”

“Được.” Dương Thanh Huyền lúc này ôm quyền chắp tay, liền trực tiếp bay vào địa hỏa tràng bên trong, bắt đầu khôi phục thể năng.

Khương Thiên Chân nhìn Dương Thanh Huyền thân ảnh biến mất tại địa hỏa bên trong, sắc mặt trở nên trở nên nghiêm nghị, nói ra “Cổ Âm trưởng lão, ngươi cảm thấy hắn làm được hả?”

Khương Cổ Âm lặng lẽ cười một tiếng, nói “Độ khó là có chút lớn, có lẽ không được, nhưng hắn có Cức Hằng Cổ Diễm, những người khác thì càng không được rồi, không phải sao?”

Khương Thiên Chân gật đầu nói “Cũng là, vừa vặn làm cho hắn một hồi thử thách. Nếu như có thể thông qua, ta đối với tương lai việc, cũng là càng nhiều hơn một chút tự tin.”

Khương Cổ Âm sắc mặt cổ quái nói ra “Thiên Chân, cái kia ta muốn nói với ngươi chuyện...”

Khương Thiên Chân nói thật “Đó là đương nhiên. Nếu như hắn có thể làm được lời, thiên tài như vậy đương nhiên phải lưu ở Khương gia. Trăm tỉ Khương gia trong con em, phàm là hắn nhìn trúng vừa độ tuổi nữ tử, tùy tiện chọn.”

Khương Cổ Âm hừ nói “Ngươi cảm thấy thiên tài như vậy sẽ thiếu nữ nhân sao?”

Khương Thiên Chân nghĩ đến hạ, nói “Ta minh bạch ý của ngươi. Cái kia ta từ trước tam đẳng trong gia đình, chọn một ít tướng mạo cùng tư chất đều thật tốt nữ tử, tận lực đưa hắn xuyên ở.”

Khương Cổ Âm nói “Ta nhìn Văn Quân cùng Văn Đình tỷ muội tựu rất tốt.”

Khương Thiên Chân sửng sốt hạ, cau mày nói “Này hai tỷ muội thật là không tệ, mặc dù ở Khương gia nội bộ, cũng là tụ tập vạn ngàn sủng ái ở một thân. Cổ Âm trưởng lão ý tứ, là để hai tỷ muội đều gả cho Dương Thanh Huyền? Không khỏi không quá thỏa đáng đi, lại không nói Phi Anh có hay không sẽ đồng ý, nếu như để Dương Thanh Huyền một người ngoài, hái được Khương gia vô số con cháu trong lòng tỷ muội đôi hoa, chẳng lẽ không phải để Khương gia vô số thiên tài con cháu, đều được Dương Thanh Huyền kẻ địch?”

“Khương gia vô số thiên tài con cháu?”

Khương Cổ Âm dùng khinh miệt âm thanh, giễu cợt nói “Tỷ như đây? Khương Tử Như đại thiên tài? Vẫn là ngươi mấy cái ngu xuẩn nhi tử đại thiên tài?”

Khương Cổ Âm vẻ mặt trở nên nghiêm nghị, nhìn chằm chằm Khương Thiên Chân nói ra “Thiên Chân, thiên tài chân chính, là đủ để trấn áp một cái thời đại, thay đổi lịch sử hướng đi nhân vật cái thế. Coi như là Thánh Tông danh tộc chi chủ, ta Khương gia cũng không hoặc thiếu. Ngươi, Thiên Quang, Phi Anh, bất kể là ai trở thành Khương gia chi chủ, đối với Khương gia mà nói đều là không có khác biệt. Mà ta Khương gia thiếu là cái gì?”

[truyen cuatui Θ© vn] Khương Thiên Chân ngốc trệ hạ, lập tức chợt tỉnh ngộ, nghiêm túc nói “Thiếu là bốn Đại Thánh Chủ, tám đại Thiên Vương!”

Khương Cổ Âm nói “Nào dám hỏi Thiên Chân đại nhân, ngươi xung kích Thánh Chủ Thiên Vương tỷ lệ lớn bao nhiêu? Thiên Quang cùng Phi Anh lại có bao nhiêu lớn?”

Khương Thiên Chân cúi đầu, nói “Xấu hổ, không hề hi vọng. Hai người bọn họ, hừ hừ, thì càng không có hy vọng.”

Khương Cổ Âm gật đầu nói “Dương Thanh Huyền thiên phú, ngươi cũng nhìn thấy. Thử hỏi toàn bộ Khương gia bên trong, có vị nào cái gọi là đại thiên tài, có thể vượt qua hắn, so với hắn càng có hi vọng trở thành Thiên Vương? Dùng một đôi chị em gái, đem đổi lấy một tia lôi kéo tương lai Thiên Vương cơ hội, ngươi cảm thấy không đáng sao?”

“Giá trị!”

Khương Thiên Chân nói như đinh chém sắt “Chuyện này, ta đi cùng Phi Anh nói, bất quá điều kiện tiên quyết là...”

Khương Cổ Âm gật đầu nói “Tiền đề hắn thành công.”

Khương Thiên Chân nghiêm nghị gật gật đầu, ôm quyền chắp tay, liền trực tiếp biến mất ở trời cao trên.

Khương Cổ Âm trên mặt mang theo ngưng sắc, trong hai con ngươi bắn ra hào quang màu đỏ thẫm, có vẻ hơi phấn khởi, tự lẩm bẩm “Bao nhiêu năm tâm nguyện, rốt cục thấy được thành công độ khả thi. Tiểu tử, ngươi nhất định muốn thành công a!”

…

Dương Thanh Huyền đang chìm tịch ở vui sướng hỏa chi nguyên tố bên trong, tiến vào vong ngã hoàn cảnh.

Một chút xíu nguyên tố “Hỏa” kèm theo thổ nạp hô hấp, tràn vào đến trong thân thể, sau đó vận chuyển chu thiên, tụ hợp vào đan điền, bị Cức Hằng Cổ Diễm thu nạp.

Trước chiến đấu hao tổn năng lượng, cùng với nhỏ nhẹ thương thế, ở đây hệ “Hỏa” tu luyện Thánh địa bên trong, rất nhanh có được khôi phục.

Dương Thanh Huyền trong đầu hiện ra Khương Tử Như triển khai Ngự Hỏa Tiên Quyết lúc cảnh tượng, cái kia ngự hỏa thuật đích thật là thần diệu phi phàm, chính mình lần thứ nhất dựa vào Nhân Đà La chín hoàn lực lượng thủ thắng, lần thứ hai dựa vào Bát Bộ Nhất Thừa Độ cái thế thần thông hàm nghĩa, nếu không có này hai chiêu, sợ là rất khó tiếp hạ Khương Tử Như cái kia một chiêu Ngự Hỏa Tiên Quyết, không hổ là danh tộc Khương gia, tiện tay vừa ra tay, chính là khiến người khó có thể sánh bằng đáng sợ võ kỹ.

Mình Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết so sánh cùng nhau, thật sự là có chút rơi xuống tiểu thừa.

Dương Thanh Huyền một đường tới nay, ở thần thông công pháp trên, đều là nghiền ép đối thủ quá nhiều, bây giờ tiến vào Mục Hải Vực Giới, gặp thường đến Thánh Tông danh tộc đệ tử, chính mình ở thần thông công pháp trên cái kia chút ưu thế, đang một điểm điểm đánh mất, thậm chí trở thành thế yếu.

Nhưng tốt ở gần đây học được Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, cùng Bát Bộ Nhất Thừa Độ, hai bản Thiên Vương cấp thần thông tâm pháp.

Vô Tướng Thiên Vương cùng Mộ Thiếu Bạch, đều là đủ để quét ngang một cái thời đại cường giả cái thế, lưu lại thần thông tâm pháp, hầu như trấn áp tại chỗ có Thánh Tông danh tộc bên trên.

Dương Thanh Huyền trầm tư một trận, bắt đầu từ bây giờ, đem tất cả tu luyện, đều lấy này hai bộ thần thông tâm pháp làm chủ.

Như vậy không chỉ có thể càng nhanh hơn thu được tăng cao, còn có thể lấy một cái cao hơn độ cao, đến xem kỹ mình tu luyện.

Nghĩ định sau, Dương Thanh Huyền xếp bằng trên mặt đất đám cháy bên trong, lần thứ hai vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, chân khí lấy một loại kỳ dị phương thức, lượn quanh ở trong người xoay tròn, đồng thời cùng bên ngoài thân thể khí cơ, hoàn chỉnh kết hợp với nhau.

Không biết qua bao lâu, mới từ trong tu luyện đi ra.

Đột nhiên, một loại cảm giác cực kỳ kỳ dị, từ cái này địa hỏa tràng nơi sâu xa, như ẩn như hiện, như có như không truyền đến.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2227: Cảm Giác Kỳ Dị, Hỏa Tủy Toản

“Đây là cảm giác gì?”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc hướng về cái kia địa hỏa nơi sâu xa nhìn tới, Hỏa Nhãn Kim Tình có thể đạt được địa phương, tất cả đều là ngọn lửa đỏ bừng, cũng không có bất kỳ dị thường.

Nhưng cái cảm giác này như có như không, xác thực vô cùng kỳ quái.

Dương Thanh Huyền phát hiện là tại chính mình tu luyện Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh sau, mới lờ mờ cảm thấy được dị thường, theo tu luyện hoàn thành, cái kia loại dị thường cảm giác cũng đang chầm chậm biến mất, rất nhanh nên cái gì đều không cảm ứng được.

“Hừm, nhìn đến thật là có đồ vật, nhưng chỉ có tiến vào vô tướng cảnh giới thời điểm, mới có thể phát hiện, sợ là không thứ đơn giản a.”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia địa hỏa nơi sâu xa, tự lầm bầm nói ra.

Hỏa Nhãn Kim Tình có thể đạt được địa phương, đều không nhìn thấy dị thường, nghĩ muốn tìm tòi nghiên cứu lời, sợ là không đơn giản như vậy.

Mà ở trong đó là Khương gia Thánh địa, nếu như làm ra động tĩnh gì đến, trái lại hỏng rồi mình cùng Khương gia quan hệ.

Nghĩ tới đây, lúc này quyết định từ bỏ, trực tiếp ra địa hỏa tràng.

Khương Cổ Âm tựa hồ đang chờ hắn, Dương Thanh Huyền bay vào không gian, liền hiện thân mà ra, lại cười nói “Đi theo ta đi.”

Lúc này, hai người một trước một sau, tựu biến mất ở trên ngọn lửa không.

Dương Thanh Huyền cảm thấy đi chưa được mấy bước, giống như là xuyên qua mấy tầng bình phong, đi tới một chỗ màu đỏ sẫm hay cảnh bên trong.

Xanh thẳm trên bầu trời, có một nửa bị nhuộm thành màu đỏ, đám mây cũng là đỏ, nhưng cũng như là cố định ở đằng kia, sẽ không lưu động nửa điểm.

Trước mắt là một toà cũng không cao trơ trụi ngọn núi, mặt trên không có bất kỳ thực vật, tất cả đều là màu đỏ tảng đá.

Dưới núi có Thanh Thủy vờn quanh, dòng nước nhỏ róc rách, là cả trong hoàn cảnh duy nhất động tĩnh tồn tại.

Núi cùng nước trong đó, có thật nhiều màu đỏ đại thạch đầu.

Khương Cổ Âm bóng người lóe lên, tựu bàn ngồi ở trên một tảng đá lớn, sau đó ra hiệu Dương Thanh Huyền tùy tiện.

Dương Thanh Huyền ánh mắt hơi ngưng, nhìn chằm chằm cái kia màu đỏ núi cùng khắp nơi hòn đá, giật mình nói “Hỏa Tủy Toản?”

“Ha ha, tiểu tử ngươi quả nhiên có chút nhãn lực.”

Khương Cổ Âm đắc ý cười to, trong mắt tràn đầy tự hào, nói “Chính là Hỏa Tủy Toản, nhưng kết tinh trình độ không cao, cũng chính là phẩm chất hết sức.”

Trong giọng nói lộ ra ý khiêm tốn, nhưng ngữ khí cùng biểu hiện, nơi nào có nửa điểm khiêm tốn dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền hoảng sợ không thôi, Hỏa Tủy Toản tuy rằng không bằng Ma Tủy Toản quý giá, nhưng cũng là Bản Nguyên Hỏa bên trong trầm tích đi ra kết tinh, trình độ trân quý khó có thể tính toán.

Mà trước mắt hoàn cảnh này bên trong Hỏa Tủy Toản, so với ngày đó trong Ma cung thấy năm trăm Ma Tủy Toản sẽ nhiều chớ không ít.

Thánh Tông danh tộc không chỉ có là sức chiến đấu mạnh mẽ đáng sợ, coi như là vật tư tích lũy, cũng không phải chuyện nhỏ.

Dương Thanh Huyền tùy tiện tìm một cái bằng phẳng Hỏa Tủy Toản, tựu ngồi xếp bằng bên trên, nhất thời cảm thấy mạnh mẽ sức mạnh hệ Hỏa, từ thân hạ dâng lên trên, hầu như phải đem hắn hoả táng rơi.

Trên người không ngừng bốc lên minh hỏa, trong lúc nhất thời không thể chịu đựng này Hỏa Tủy Toản sức mạnh đáng sợ.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh lại tâm tình, đọc thầm Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, rất nhanh liền tiến vào đến vô ngã vô tướng cảnh giới, cùng này Hỏa Tủy Toản sinh ra năng lượng hòa làm một thể, nhất thời hoàn toàn thanh tịnh lại, lại không có có cảm giác không khoẻ.

Khương Cổ Âm vẫn mỉm cười nhìn hắn, cho đến Dương Thanh Huyền trầm tĩnh lại sau, ánh mắt lóe lên vẻ khiếp sợ.

Lúc trước chính mình lần đầu tiên tới nơi đây, mặc dù chỉ là thất tinh Giới Vương tu vi, nhưng đã sớm dài thời gian ở Địa Hỏa Linh Thiên bên trong tu luyện, với hỏa hệ nguyên tố thành thạo nắm trong tay, nhưng cũng vẫn như cũ hao phí hơn nửa năm thời gian, mới thích ứng này Hỏa Tủy Toản uy năng.

Mà Dương Thanh Huyền mới bao lâu? Nửa khắc đồng hồ? Căn bản là không tới nửa khắc đồng hồ!

Khương Cổ Âm sắc mặt cực kỳ quái lạ, tổng có một có loại cảm giác không thật.

Phải biết hắn tiếp xúc tất cả đều là Thánh Tông tên bên trong tộc đệ tử thiên tài, thậm chí chính hắn, vốn là vạn người chưa chắc có được một thiên tài siêu cấp.

Có thể ở Dương Thanh Huyền trước mặt, so sánh bên dưới, hoàn toàn tựu phai mờ chúng đã xong, thậm chí còn có vẻ hơi vụng về.

Cổ quái sắc mặt hạ, nghĩ đến sự kiện kia, trái lại càng thêm mừng rỡ lên.

Khương Cổ Âm thần sắc nghiêm lại, nói ra “Dương Thanh Huyền, ngươi cũng biết ta gọi ngươi đến chuyện gì?”

Dương Thanh Huyền một trận không hiểu ra sao, ta cũng không phải ngươi con giun trong bụng, ngay lập tức trả lời “Không biết, mong rằng Cổ Âm đại nhân công khai.”

Khương Cổ Âm hỏi “Trước ngươi cùng Khương Tử Như giao thủ, cảm thấy hắn cái kia chiêu Ngự Hỏa Tiên Quyết làm sao?”

Dương Thanh Huyền nói “Hết sức lợi hại, là ta đã thấy ngự hỏa thần thông bên trong, mạnh nhất một loại.”

Khương Cổ Âm hắc tiếng cười nói “Không sai, Khương gia Ngự Hỏa Tiên Quyết, ở hệ” Hỏa “thần thông bên trong, không dám nói toàn bộ vũ trụ số một, nhưng mười vị trí đầu là không có vấn đề.”

Dương Thanh Huyền biết, mười vị trí đầu câu chuyện, cũng đã phi thường đáng sợ.

Dù sao phạm vi là toàn bộ vũ trụ, còn có đông, tây, Bắc Tam đại bộ phận, mặc dù ở nam bộ bên trong, Thánh Tông danh tộc còn có mấy chục gia, bao quát một ít cổ lão truyền thừa xuống thần thông công pháp, đều cũng không hiếm thấy.

Dám nói ở toàn bộ vũ trụ bên trong xếp hạng thứ mười, đã là phi thường đáng sợ tồn tại.

Khương Cổ Âm hỏi “Phương pháp này ngươi có muốn học hay không?”

Dương Thanh Huyền sững sờ, sững sờ một lát, lập tức mừng như điên nói “Đại nhân muốn truyền cho ta phương pháp này?!”

Phảng phất không thể tin được, dù sao loại này thần thông công pháp, mặc dù ở Khương gia, khẳng định cũng là cấm kỵ giống như tồn tại, người bình thường không thể học được đến.

Khương Cổ Âm gật đầu nói “Ta không chỉ có muốn truyền cho ngươi phương pháp này, hơn nữa muốn truyền ra so với Khương Tử Như sở học còn nhiều hơn, ngươi có học hay không?”

Dương Thanh Huyền hít một hơi, lớn tiếng nói “Đương nhiên học! Bất quá... Sợ là muốn bỏ ra cái giá gì chứ?”

“Ha ha.” Khương Cổ Âm cười nói “Ngươi đúng là thông minh, nói đánh đổi không tính là, học thành phía sau, ngươi phải giúp ta làm một chuyện. Chuyện này bản thân đối với ngươi mà nói, cũng có chỗ tốt cực lớn.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói “Chính là Thiên Chân đại nhân đoạt được cơ duyên?”

Khương Cổ Âm nói “Chính là. Nếu như ngươi có thể hoàn thành sự kiện kia, cảnh giới đi lên lại đi một tầng, tựu là chuyện dễ dàng.”

Dương Thanh Huyền nói “Nguy hiểm không?”

Khương Cổ Âm sắc mặt trở nên ngưng trọng, nghiêm túc gật gật đầu, nói “Vô cùng nguy hiểm. Ngươi có thể cân nhắc một chút, dù sao chuyện như vậy là miễn cưỡng không phải.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nở nụ cười, nói “Tốt, ta đáp ứng.”

Khương Cổ Âm không nghĩ tới hắn càng thoải mái như vậy, có chút không phản ứng kịp, ngơ ngác nói “Ngươi cũng còn không có cân nhắc, đáp ứng? Thậm chí đều còn không biết là chuyện gì.”

Dương Thanh Huyền nói “Ai nói ta không có cân nhắc? Ngươi nói vô cùng nguy hiểm, chứng minh không có lừa ta. Nếu như không nguy hiểm, đã sớm những người khác đi làm, cũng không tới phiên ta. Hơn nữa nếu đại thí sinh ta, tự nhiên là cho là ta có thể làm được, nếu là ta không có đoán sai, hẳn là cùng Cức Hằng Cổ Diễm có liên quan chứ? Bất kể là vì Ngự Hỏa Tiên Quyết, vẫn là vì cơ duyên kia, ta đều đồng ý thử một lần.”

Khương Cổ Âm há to mồm, triệt để sống ở đó, tiểu tử này sao như vậy thông minh? Lung lay cúi đầu, mới hỏi nói “Ngươi sẽ không sợ chết rồi?”

Dương Thanh Huyền cười nói “Ha ha, đại nhân hỏi lời này. Từ Linh Võ cảnh bắt đầu, mãi cho đến hiện tại, cái nào một lần đột phá, không đều là từ đường ranh sinh tử giãy dụa tới được?”

Chương 2228: Truyền Thụ Tiên Quyết, Chị Em Gái

Khương Cổ Âm đột nhiên trầm mặc, hắn tựa hồ phát hiện Khương Tử Như, hoặc có lẽ là Khương gia đệ tử cùng Dương Thanh Huyền sự chênh lệch sở tại.

Thánh Tông danh tộc đệ tử, nơi nào có cái gì sinh tử rèn luyện?

Dù cho thiết kế mấy cái sinh tử tràng, chết đi một nhóm người, còn sống sót, giống như là quá quan giống như vậy, ở thời gian khá lâu bên trong, cũng sẽ không gặp lại nguy hiểm.

Mà Dương Thanh Huyền như vậy võ giả thì lại hoàn toàn bất đồng.

Bọn họ từ bước vào võ đạo bắt đầu, mỗi một tầng cảnh giới nhỏ, đều cần đem hết toàn lực đi ngắt lấy tài nguyên, cơ hội, thậm chí một khối linh thạch, một viên đan dược, đều cần dùng tính mạng đi tranh cướp, đều phải đào thải đại lượng đồng tu.

Chính là từ như vậy từ tỉ lệ tử thương rất lớn cửa ải bên trong, từng bước một đi tới cường giả, mới có thể dễ dàng trấn áp cùng cấp, dễ dàng vượt cấp khiêu chiến, đánh bại những Thánh Tông kia danh tộc bên trong, tự cho là thiên tài siêu cấp.

Khương Cổ Âm thậm chí cảm thấy một tia nhụt chí, cùng một vẻ lo âu.

Nếu như Khương gia bồi dưỡng hậu bối cơ chế không thay đổi, sợ là vĩnh viễn cũng đản không sinh được Thánh Chủ Thiên

Vương như vậy tồn tại.

Ai có thể lại có can đảm này, dũng khí này đi thay đổi đây?

Như vậy hình thức, một vị Giới Vương, một vị Thiên Giới thành tựu, phải chết bao nhiêu Khương gia đệ tử?

Khương Cổ Âm chỉ là nghĩ nghĩ, đều cảm thấy không rét mà run.

Dương Thanh Huyền gặp hắn thần sắc biến ảo bất định, nhẹ nhàng cau lại hạ lông mày, còn lấy vì là mình nói sai cái gì, cẩn thận suy nghĩ hạ, tựa hồ cũng không có nói nói bậy, hỏi: “Đại nhân?”

“Ngạch…”

Khương Cổ Âm phục hồi tinh thần lại, sửa sang lại hạ dòng suy nghĩ, nói ra: “Ngươi nói đúng, quyết chí tiến lên, mới là chúng ta niềm tin. Ngươi mà nghe cho kỹ, ta đây liền đem Ngự Hỏa Tiên Quyết truyền cho ngươi. Ngự Hỏa Tiên Quyết là Khương gia tự cổ lưu truyền tới nay, trọng yếu nhất mấy loại thần thông tâm pháp một trong, niên đại lâu dài xa, sợ là muốn cùng này Địa Hỏa Linh Thiên liên hệ với nhau. Này tiên quyết tổng cộng có tầng mười sáu, chia làm mười sáu thức. Thiên Giới bên dưới có thể tu luyện tám thức, Thiên Giới bên trên cũng có thể tu luyện tám thức.”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, Khương Tử Như thi triển ra thức thứ chín, cũng đã kinh thiên động địa, phía sau lại còn có thất thức, cái kia đem sẽ là như thế nào hiệu quả? Nghĩ nghĩ liền một thân hừng hực, vội vàng vểnh tai lắng nghe.

Hai người cứ như vậy một giáo một học, rất nhanh tiến vào trong trạng thái.

…

Khương gia vực giới, một toà chủ tinh bên trong.

Nơi nào đó trời đông giá rét, vạn dặm tuyết bay, trong thiên địa phảng phất đóng băng thành một khối toàn thể.

Một toà chót vót thông thiên đỉnh ngọn núi, có một toà màu xanh thẳm trận pháp, thu nạp trong thiên địa hàn khí, cuồn cuộn không ngừng chuyển vận đến trận bên trong thân thể bên trong, cung kỳ tu luyện.

Nếu không có cẩn thận quan sát, còn tưởng rằng trên trận pháp không trôi nổi là một khối tượng băng.

Xuyên thấu qua óng ánh băng mặt, lờ mờ có thể thấy được bên trong một vị tuyệt thiếu nữ xinh đẹp, hai tay bấm quyết, đang chìm yên lặng ở dài dòng trong tu luyện.

Đột nhiên, một đạo lưu tinh xẹt qua trời cao, kéo ra thật dài màu xanh lục đuôi.

“Ầm” một tiếng, rơi trên đỉnh núi, nổ ra một cái hố, bên trong đi ra một vị gương mặt lo lắng lục y nữ tử.

Nguyên bản vạn vật không sinh nơi cực hàn, càng ở hố bốn phía, sinh trưởng ra một ít Tiểu Thảo đến, lộ ra sinh cơ bừng bừng.

Lục y nữ tử vội kêu lên: “Tỷ tỷ, việc lớn không tốt!”

Nữ tử dung mạo kiều mị, mi mục như họa, cùng tượng băng bên trong nữ tử, càng giống nhau đến bảy tám phần, hiển nhiên là một đôi chị em ruột.

Thấy kia tượng băng bên trong nữ tử không có phản ứng, lục y nữ tử giẫm chân, vội la lên: “Lúc này là lúc nào rồi, ngươi còn có tâm tư tu luyện. Vừa nãy Khương Thiên Chân đại nhân tìm đến phụ thân, ngươi đoán là chuyện gì? Lại đề nghị muốn đem chúng ta gả cho một vị đem Dương Thanh Huyền nam tử. Ngươi đoán phụ thân đại nhân làm sao trở về? Ta vừa để Tiểu Vũ đi hỏi thăm tin tức, nói là phụ thân đại nhân đã đồng ý.”

Lục y nữ tử “Bùm bùm” tựu nói xong, sau đó đứng ở đó lặng lặng chờ đợi tượng băng bên trong cô gái phản ứng.

Rất lâu, gặp cô gái kia vẫn như cũ bất động, lục y nữ tử cuống lên, dậm chân nói: “Tỷ tỷ ngươi có phải là không tin? Vừa nghe được tin tức này thời điểm, ta cũng là không tin, nhưng lại là chính xác trăm phần trăm! Cái này gọi Dương Thanh Huyền nam tử, chỉ có cửu tinh hậu kỳ tu vi, nhưng đem Khương Tử Như đánh bại. Hơn nữa còn là ở Khương Tử Như đột phá tới Thiên Giới sau, ở Địa Hỏa Linh Thiên bên trong đem đánh bại.”

Tiếng nói nói xong, đại trận kia tựa hồ ngừng lại.

Trôi nổi trên đó tượng băng bên trong, nữ tử chậm rãi mở hai mắt ra, sau đó chính là tảng lớn Băng Tinh nứt ra âm thanh, cuối cùng “Ầm” một tiếng, triệt để nổ tung ra, hóa thành đầy trời trần tiết.

Từ bên trong đi ra một vị siêu phàm thoát tục cô gái mặc áo lam, tuy rằng cùng lục y nữ tử dung mạo bảy, tám phần tương tự, nhưng nhiều hơn một lau thánh khiết cùng lãnh ngạo, để người lăng nhiên không thể phạm.

“Tỷ tỷ, ngươi tổng tính ra, hiện tại việc này, nên làm thế nào cho phải?!” Lục y nữ tử vội vã tiến lên, kéo cô gái mặc áo lam tay.

Hai người chính là Khương Phi Anh một đôi con gái, vô số Khương gia đệ tử, thậm chí toàn bộ Thánh Tông danh tộc bên trong, vô số tuổi trẻ thiên tài tha thiết ước mơ nữ thần.

Cô gái mặc áo lam chính là tỷ tỷ Khương Văn Quân, lục y nữ tử là muội muội Khương Vân Đình.

Hai người bản thân thể chất cùng công pháp tu luyện một nước một cây, vì vậy tại khí chất trên cũng càng chạy càng xa, một người lãnh ngạo thánh khiết, một người linh tính hoạt bát, lẫn nhau chiếu rọi.

“Ngươi vừa nói Khương Tử Như bước vào Thiên Giới?” Khương Văn Quân đối với cái gọi là gả cưới việc, tựa hồ chút nào vô cảm, ngược lại là hỏi Khương Tử Như chuyện.

“Đúng đấy. Khương Tử Như ở Địa Hỏa Linh Thiên bên trong, bị cái kia Dương Thanh Huyền áp chế đánh, nhưng cơ duyên bên dưới đột phá đến rồi Thiên Giới, tuy nhiên vẫn còn bị Dương Thanh Huyền đánh bại.” Khương Vân Đình mặt rất lo lắng.

Khương Văn Quân trầm ngâm hạ, hỏi: “Này Dương Thanh Huyền là người phương nào?”

Khương Vân Đình lắc đầu nói: “Không biết, nghe nói là hiện tại Mục Hải Vực Giới bên trong, huênh hoang chính thịnh một tên thanh niên thiên tài.”

Khương Văn Quân nói: “Các loại ngày mới tới lại đi, đi lại tới, mảnh này nam bộ vũ trụ liên minh vực giới bên trong, chưa từng thiếu thiên tài?”

Nói xong, vỗ nhẹ nhẹ ra tay.

Đỉnh núi cách đó không xa, một đạo lam ánh sáng mịt mờ mà lên, ở trong hư không biến ảo ra một đạo tóc dài Tinh Linh thân ảnh, lắng tai miệng nhỏ, tư thái linh lung.

Khương Văn Quân hỏi: “Tiểu Khiết, ngươi ở đây có thể có Dương Thanh Huyền tin tức?”

Tinh Linh Tiểu Khiết chậm rãi ngẩng đầu lên, càng là một mảnh quang ảnh tạo thành thân thể, ở Băng Phong tuyết trung lơ lửng không cố định, như là bất cứ lúc nào cũng bị thổi đi.

Bầu trời kia giống như thuần khiết bích tròng mắt màu xanh lam bên trong, vô số phù văn nhanh chóng lấp lóe, như là hai tòa thật to ma trận, ở không ngừng bố trí lại tổ hợp.

Rất nhanh, trong mắt dị tượng tựu ngừng lại, Tiểu Khiết mở miệng nói: “Căn cứ tình báo trước mắt nhìn, này Dương Thanh Huyền đến từ nam bộ vũ trụ thứ bảy mươi ba vực giới, ngăn ngắn thời gian một năm bên trong tựu danh tiếng hạc lên, tốc độ tu luyện cực nhanh. Đến Mục Hải Vực Giới thời điểm, chỉ có tám sao Giới Vương, hiện tại tựu đã đạt đến cửu tinh hậu kỳ, càng là đánh bại Thiên Giới chi chủ Khương Tử Như. Bị hắn vượt cấp đánh bại đồng tu càng là nhiều vô số kể. Quãng thời gian trước Vô Dục Giới mở ra, Dương Thanh Huyền ở bên trong đánh bại Bạch Lạc, Ninh Tu Chân chờ cường giả, thu được đứng thứ nhất, bị dự định vì là Tử Tâm Thần Vương rể hiền.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2229: Nhưng Hắn Có Thể Sao? Khương Cổ Âm Linh Cảm

Khương Văn Quân sửng sốt hạ.

Khương Vân Đình càng là cả kinh kêu lên: “Nguyên lai hắn đã sắp muốn kết hôn rồi! Hảo oa, tiểu tử này lại còn vọng tưởng...” Trên mặt một trận đỏ bừng, nhưng rất nhanh liền tỉnh táo lại, cau mày nói: “Không đúng vậy, phụ thân đại nhân nhất định sẽ dò nghe người này lai lịch, nếu như thành Tử Tâm Thần Vương con rể, sao lại thế... Sao lại thế...”

Khương Văn Quân trầm ngâm hạ, hỏi: “Tử Tâm Thần Vương có bảy vị nghĩa nữ, không khỏi là thiên tư trác tuyệt, dung mạo Khuynh Thành, là vị tiên tử kia bị khâm định cho hắn?”

Tiểu Khiết nói ra: “Sớm nhất khâm định chính là Tử Hà tiên tử, sau đó đã biến thành Tử Nhan tiên tử, hiện tại Tử Nhan tiên tử cùng Tử Tình tiên tử ra tay đánh nhau, đều ở tranh đoạt cái này nhân duyên.”

“Cái gì?!”

Khương Văn Quân cùng Khương Vân Đình đều là sửng sốt hạ, vô cùng ngạc nhiên cùng dại ra.

Khương Vân Đình nói: “Làm sao bừa bộn, đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Tiểu Khiết ánh mắt chuyển động, chậm rãi nói ra: “Nguyên bản quy tắc tranh tài định là Tử Hà tiên tử. Nhưng sau đó Tử Tâm

Thần Vương nhận lời, để Dương Thanh Huyền tùy tiện kết hôn với một. Dương Thanh Huyền không thể, Tử Tâm Thần Vương tựu khâm định Tử Nhan. Sau đó Tử Tình cũng muốn đoạn nhân duyên này, tựu cùng Tử Nhan bắt đầu đấu. Hiện tại có người nói, mặt khác mấy vị tiên tử, cũng đang quan sát cùng rục rà rục rịch, tựa hồ cũng nghĩ muốn tranh đoạt."

Khương Vân Đình kêu lên: "Trời ạ! Sao có thể có chuyện đó, Tiểu Khiết tình báo của ngươi là không phải là sai?"

Tiểu Khiết nói: "Tất cả tình báo đều là từ Khương gia trong kho tình báo chọn đọc mà tới."

Hai tỷ muội hai mặt nhìn nhau, đã nói không ra lời.

Như nói các nàng có bao nhiêu cao quý, cũng nhiều nhất cùng Thần Vương phủ bảy vị tiên tử sánh ngang, thậm chí còn hơi hơi không đủ. Hiện tại tựu liền bảy vị tiên tử đều tranh đoạt nam nhân, Khương Phi Anh muốn đưa các nàng gả ra ngoài, cũng không phải không có đạo lý.

Chí ít Khương Vân Đình sắc mặt, tựu không có lúc trước khó coi như vậy, chỉ là cáu giận nói ra: "Này Dương Thanh Huyền đến cùng có cái gì tốt? Làm sao toàn thiên hạ nữ nhân, đều muốn cướp hắn tựa như."

Khương Văn Quân ánh mắt chuyển động, trên đỉnh núi nhẹ nhàng đi dạo, chậm rãi nói ra: "Có thể để phụ thân vừa ý, tất nhiên sẽ có hắn chỗ hơn người, đến không đến nỗi là bị Tử Tâm Thần Vương mấy vị nghĩa nữ ảnh hưởng, chỉ có điều..."

Khương Văn Quân khóe miệng khẽ mỉm cười, dao động ra một luồng không gì sánh nổi tự tin, nhìn cái kia trong thiên địa hàng hạ Bạch Tuyết, tự nhiên nói ra: "Coi như hắn có bản lĩnh cưới biến toàn bộ vũ trụ giữa nữ nhân, nhưng nghĩ muốn cưới ta, tựu tất nhiên muốn thắng kiếm trong tay của ta."

Khương Văn Quân ánh mắt bên trong ngậm lấy hết sức tự phụ nụ cười, nhẹ giọng nói: “Nếu như có thể thắng ta, ta ngược lại thật ra đồng ý gả, nhưng hắn có thể sao?”

Khương Vân Đình nội tâm hơi hơi trấn định một ít, chỉ cần tỷ tỷ ý chí kiên định chặn ở đằng trước, phụ thân đại nhân cũng muốn suy tính luôn mãi. Cái kia Dương Thanh Huyền có thể thắng Khương Tử Như, nhưng có thể thắng tỷ tỷ sao?

Khương Vân Đình cũng là nhẹ nhàng nở nụ cười, hiển nhiên là không có khả năng.

…

Dương Thanh Huyền cũng không biết, tựu ở hắn tuỳ tùng Khương Cổ Âm tu luyện Ngự Hỏa Tiên Quyết thời điểm, Khương Văn Quân tỷ muội muốn gả cho hắn tin tức, lan truyền nhanh chóng, hầu như truyền khắp toàn bộ Khương gia.

Trong khoảng thời gian này, không dưới trăm vị thanh niên thiên tài, từ vực giới các đại tinh cầu trên, bay về phía Địa Hỏa Linh Thiên nơi chủ tinh, nghĩ muốn giáo huấn một chút vị này không biết trời cao đất rộng ngoại lai nhà quê.

Nhưng đều bởi vì không tìm được Dương Thanh Huyền, không thể không phẫn nộ mà về.

Một tháng sau.

Dương Thanh Huyền nơi bí cảnh trong không gian, truyền đến tiếng nổ thật to.

Dương Thanh Huyền hai tay bấm quyết, xúc động bốn phía ngày Địa Lôi Hỏa, hình thành từng đạo từng đạo to lớn hỏa diễm dị tượng, ngang qua ở trong thiên địa.

Mà bốn phía Hỏa Tủy Toản đều nổi lên phản ứng, khuếch tán ra từng vòng cuồng bạo hỏa văn, nhanh chóng hướng về Dương Thanh Huyền tuôn ra, dung nhập vào cái kia trong vòng một chiêu.

Dương Thanh Huyền khẽ quát một tiếng, “Thức thứ chín, lên!”

Đầy trời dị tượng nháy mắt phát sinh biến hóa, hỏa diễm cùng cái khác các loại nguyên tố nhanh chóng dung hợp, hình thành một bức thiên nhân hợp nhất cảnh tượng, ở Dương Thanh Huyền thân thể bốn phía, tất cả đều là từng vòng hồng mang, hầu như đem bóng người đều thấp thoáng nhìn không rõ ràng.

Khương Cổ Âm trừng mắt chuông đồng một loại hai mắt, cả kinh cằm đều phải rơi trên mặt đất, liều mạng vuốt mắt, chỉ lo mình nhìn lầm rồi, tự lẩm bẩm: “Không sai, thức thứ chín, đúng là thức thứ chín...”

Toàn bộ năng lượng trong thiên địa cùng nguyên tố, đều ở hệ “Hỏa” nguyên tố chủ đạo hạ vận chuyển.

Mà hệ “Hỏa” nguyên tố lại hoàn toàn lấy Dương Thanh Huyền làm trung tâm, diễn biến biến ảo, sinh diệt bất định.

Dương Thanh Huyền thận trọng biến hóa quyết ấn, khống chế này đầy trời kỳ cảnh, ngoại trừ chân nguyên tiêu hao rất nhiều, hơi mệt chút ở ngoài, nội tâm nhưng là vô cùng vượt qua.

Trước kia Thái Sơ Diễn Hỏa Quyết, chung quy chỉ là điều khiển hệ “Hỏa” nguyên tố.

Mà này Khương gia Ngự Hỏa Tiên Quyết, ngoại trừ điều khiển hệ “Hỏa” nguyên tố ở ngoài, còn có thể lấy hệ “Hỏa” nguyên tố làm cầu nối, câu thông tất cả trong trời đất đạo pháp năng lượng.

Chẳng trách lúc trước Khương Tử Như sử dụng tới chiêu này thời điểm, là như vậy kinh thiên động địa.

Nếu không phải mình thân mang Nhân Đà La cùng Bát Bộ Nhất

Thừa Độ, hầu như liền muốn bại ở trong tay hắn.

Khương Cổ Âm chật vật nuốt xuống một chút, lau hạ mồ hôi lạnh trên trán, có chút hoảng hốt nhìn cái kia đùa cực kỳ vui vẻ Dương Thanh Huyền.

Lấy cửu tinh hậu kỳ lực lượng, sử dụng tới Ngự Hỏa Tiên Quyết thức thứ chín, ở Khương gia từ cổ chí kim thiên tài bên trong, cũng không ít gặp, mặc dù là Khương Cổ Âm chính mình, năm đó cũng là cửu tinh hậu kỳ thi triển ra, lệnh lúc đó chưởng quản nơi đây bí cảnh trưởng lão, mừng rỡ như điên hơn phân nửa năm, gọi hắn là Khương gia thiên tài số một.

Vì thế, Khương Cổ Âm được nước không biết bao lâu, thậm chí cái kỷ lục này, trước mắt Khương gia hệ "Hỏa" võ tu trong hàng đệ tử, cũng không người có thể đánh vỡ.

Nhưng năm đó Khương Cổ Âm học được cùng khống chế thức thứ chín, đầy đủ hao phí thời gian sáu tháng!

Đây vẫn chỉ là ở thức thứ chín trên thời gian hao phí, hiện tại Dương Thanh Huyền từ thức thứ nhất đến thức thứ chín, tổng cộng mới một tháng...

Khương Cổ Âm thân thể hơi hơi có chút run rẩy, như trước khi nói đề nghị để Khương Văn Quân tỷ muội gả cho Dương Thanh Huyền, chỉ là vì đánh cược một tia cơ hội, như vậy hiện tại Khương Cổ Âm đã hạ quyết tâm, nhất định phải đem này đối với chị em gái nhét cũng phải kín đáo đưa cho Dương Thanh Huyền, bất luận trả giá giá cả cao bao nhiêu, nhất định muốn để Dương Thanh Huyền cùng Khương gia liên hệ chặt chẽ cùng nhau.

Hắn có loại dự cảm, trước mắt vị này sắc mặt trắng bệch, trong mắt mang theo phấn khởi vui sướng thanh niên, cuối cùng sắp trở thành trấn áp một cái thời đại, ở hôm nay cùng tương lai, đều lưu lại danh tiếng hiển hách siêu cấp cự phách.

Khương Cổ Âm nhìn xuống nội tâm tâm tình kích động, đột nhiên phát hiện toàn bộ bí cảnh bên trong Hỏa Tủy Toản, cũng bắt đầu ở phân giải, thả ra từng vòng hỏa có thể, hướng về Dương Thanh Huyền điên cuồng tuôn tới, không khỏi kinh hãi thất thanh, vội vàng kêu lên: “Nhanh ngừng lại! Ngươi muốn tìm chết sao?!”

Nơi này Hỏa Tủy Toản nhưng là Khương gia vô số năm qua, lắng đọng ở Địa Hỏa Linh Thiên bên trong hỏa chi kết tinh, bị một đời đời thủ hộ giả thu thập được nơi này bí cảnh bên trong, bên trong năng lượng ẩn chứa, đủ để tái tạo một cái Địa Hỏa Linh Thiên đi ra, nếu như một khi mất khống chế lời, đừng nói Dương Thanh Huyền biến thành tro bụi, chính là Khương Cổ Âm chính mình, cũng không dám nói nhất định gánh vác được!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2230: Tầng Cao Nhất Đại Hội

Khương Cổ Âm bóng người loáng một cái, tựu xuất hiện ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, tay phải hướng về trước bắt được đi ra ngoài.

Vô số ánh lửa ở trong lòng bàn tay tràn ra, dường như vô số ruy-băng kích bắn, một chút đem Dương Thanh Huyền trói buộc lại.

Khương Cổ Âm trên người càng là bùng nổ ra cường đại tràng năng, "Ầm ầm" một tiếng khuếch tán, trong khoảnh khắc liền đem Dương Thanh Huyền khống chế Ngự Hỏa Tiên Quyết thức thứ chín trấn áp.

Vô số cảnh tượng kì dị trong trời đất "Ầm ầm ầm" tản đi, hóa thành vô số Tinh Hỏa, bay ở bí cảnh mỗi một chỗ không gian, rực rỡ cực kỳ.

Dương Thanh Huyền rên lên một tiếng, khóe miệng tựu tràn ra máu tươi, sắc mặt hết sức trắng xám.

Trong mắt lộ ra một chút sợ biểu hiện.

Nếu không có Khương Cổ Âm đúng lúc xuất thủ, hắn vừa nãy thiếu chút nữa thì mất khống chế, này một chiêu đã đem hắn chân nguyên bớt thời gian đến mức tận cùng, sau đó lại cuốn vào đại lượng hệ "Hỏa" năng lượng, để hắn tiến vào mất khống chế biên giới, nếu như một khi mất khống chế, không chết cũng phải trọng thương.

Dương Thanh Huyền trong mắt bên trong nghĩ mà sợ tản đi, thay vào đó là khiếp sợ, này Khương Cổ Âm mạnh như thế nào? Chỉ là khí thế trên người, liền đem vừa nãy đáng sợ kia một chiêu trấn áp xuống.

“Không dùng đoán, này lão đầu vẫn ẩn núp tu vi, nhưng vừa rồi cái kia một chút, nhưng là bại lộ ra. Ta tuy rằng không thể chính xác, nhưng có đại thể phạm vi, hẳn là sáu sao đến thất tinh trong đó.” Quỷ Tàng thanh âm, từ Thái Huyền Thiên bên trong truyền đến.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, thất tinh Thiên Giới, đã có thể khai sáng Thánh Tông danh tộc, này Khương Cổ Âm lại cự ly thất tinh chỉ kém một cảnh!

“Ngươi không sao chứ?”

Khương Cổ Âm đánh tan thức thứ chín dư uy sau, khá là quan tâm hỏi, thần thức quét qua Dương Thanh Huyền, phát hiện chỉ là nội thương rất nhỏ, này mới yên tâm lại.

Dương Thanh Huyền biết Khương Cổ Âm thực lực sau, lại không dám bất cẩn, vội vàng ôm quyền nói: “Không có chuyện gì, đa tạ Cổ Âm trưởng lão đúng lúc ra tay.”

Khương Cổ Âm gật đầu nói: “Là ta bất cẩn rồi, không nghĩ tới ngươi dĩ nhiên nhanh như vậy tựu nắm giữ thức thứ chín, này..., Khái khái, không thể kiêu ngạo, còn phải tiếp tục cố gắng, biết không?”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Là, xin nghe trưởng lão giáo huấn.”

Khương Cổ Âm nói: “Ngươi trước lưu ở nơi đây, điều dưỡng nội thương, ta đi ra ngoài một chuyến. Gần như ba ngày tả hữu thời gian, ngươi theo ta đi tham gia Khương gia hội nghị trưởng lão.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Hội nghị trưởng lão?”

Khương Cổ Âm mỉm cười nói: “Chính là, chỉ có gia chủ đề nghị, hoặc là quá nửa trưởng lão đề nghị, mới có thể tổ chức tổ chức.”

Không đối xử Dương Thanh Huyền phản ứng, Khương Cổ Âm tựu vuốt râu, hướng về trong hư không bước ra một bước, biến mất ở bí cảnh bên trong.

Dương Thanh Huyền sững sờ một lát, trọng yếu như vậy hội nghị, tại sao lại để chính mình đi tham gia?

Cũng không biết Khương Cổ Âm trong lòng nghĩ cái gì, chẳng lẽ cùng hắn nói cái này nguy hiểm việc có liên quan?

Dương Thanh Huyền không thể phỏng đoán, cũng lười suy nghĩ, mà là bay rơi xuống, bàn ngồi chung một chỗ to lớn Hỏa Tủy Toản trên, bấm quyết tu luyện.

Trong đầu đem Ngự Hỏa Tiên Quyết quy tắc chung, cùng với từ thức thứ nhất đến thức thứ chín, toàn bộ Phù Quang Lược Ảnh quá qua một lần, tựu bình tĩnh lại tâm tình, thu nạp đầy trời hệ “Hỏa” nguyên tố để bản thân sử dụng, rèn luyện Vĩnh Nhiên thân thể.

…

Sau ba ngày, Khương gia vực trong giới hạn, một toà chủ tinh trên.

Đứng sừng sững một toà hùng vĩ quang minh cung điện khổng lồ, trôi nổi ở mười tỉ tỉ Đại Sơn bầu trời, thu nạp toàn bộ chủ tinh linh khí sức mạnh, ở cung điện bốn phía, hình thành một mảnh mênh mông linh khí tầng, thậm chí có long hình qua lại bên trong.

Dương Thanh Huyền theo sau lưng Khương Cổ Âm, nửa ngày công phu, liền đi tới nơi này cung điện ở ngoài, bị trước mắt này mênh mông cảnh tượng khiếp sợ trợn mắt ngoác mồm.

Tự Huyền Dạ đại lục sau khi ra ngoài, lần thứ nhất gặp được hùng vĩ trang nghiêm cảnh tượng, chính là Phiêu Miểu Tinh Cung, có thể cùng trước mắt như vậy mênh mông kỳ quan so ra, hoàn toàn không đáng nhắc tới.

Khương Cổ Âm thần khí mười phần nói ra: “Ha ha, tiểu tử, cảm thấy thế nào?”

Dương Thanh Huyền phục hồi tinh thần lại, cười khổ nói: “Tại hạ từ nghèo, không cách nào truyền lời.”

“Ha ha ha ha.” Khương Cổ Âm vỗ vỗ Dương Thanh Huyền bả vai, nói ra: “Sau đó ở đây chính là nhà của ngươi, nghĩ đến tùy thời có thể đến.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, nội tâm không tên ấm áp, hết sức cảm động, nhưng lại không biết Khương Cổ Âm có ám chỉ gì khác, đã đang tính toán muốn dùng sắc đẹp cùng tài nguyên, đem Dương Thanh Huyền kéo vào Khương gia.

Khương Cổ Âm bóng người loáng một cái, mang theo Dương Thanh Huyền tựu hóa thành một đạo màu lửa đỏ lưu quang, kích bắn vào cái kia cung điện to lớn bên trong.

Dương Thanh Huyền giẫm ở màu xanh trên mặt đất, một luồng mát mẻ cảm giác tràn vào nội tâm.

Toàn bộ cung điện không biết là tài liệu gì kiến tạo mà thành, hoàn toàn thông suốt Vô Cấu, Linh Linh tám mặt, nhưng phóng tầm mắt nhìn tới, rồi lại bị tầng tầng ánh sáng ngăn trở, chỉ có thể nhìn rõ cảnh tượng trước mắt.

Dương Thanh Huyền biết là có lợi hại trận pháp cấm chế ở bên trong, không dám tự ý đi loạn, theo sát sau lưng Khương Cổ Âm.

Tiến nhập đại điện sau, cái kia cao ngất khung đỉnh, làm cho người ta một loại mênh mông vô biên cảm giác, tựu thật sự như là một tầng bầu trời, di chuyển ở đám mây.

Nhưng trong điện nhưng chỉ có vẻn vẹn mấy người, đều đứng chắp tay, tựa hồ ở giao nói chuyện gì.

Đại điện phía trước, là một tấm vô cùng tinh xảo vương tọa, tuy rằng bên trên không người, nhưng tỏa ra chấn nhân tâm phách khí thế.

Dương Thanh Huyền vừa vào đại điện, thoáng nhìn này vương tọa, tựu tâm thần rùng mình, càng khẩn trương hai tay đổ mồ hôi.

Ở đây liền là cả Khương gia quyền lực tối cao trung tâm.

Có thể vào này điện người, cũng đã thắng được toàn bộ nam bộ vũ trụ, vô số trong tinh hệ, vô số cường giả.

Dương Thanh Huyền có loại ảo giác, tự Huyền Dạ đại lục tới nay, ở võ đạo trên đường từng bước một tiến về phía trước đi, rốt cuộc đã tới này vũ trụ đỉnh cao.

Ở đằng kia nhiếp nhân tâm phách vương tọa bên dưới, là ba tấm tinh xảo ghế dựa, tuy rằng cũng thô bạo hùng vĩ, nhưng trước khí thế trên yếu rất nhiều.

Vương tọa hạ hơn mười người, vừa thấy Khương Cổ Âm đi tới, đều là ngừng giao lưu, rất xa tựu ôm quyền chắp tay.

Dương Thanh Huyền phát hiện, những võ giả này không khỏi là cường đại kinh người tồn tại, mỗi một vị đều là Thiên Giới chi chủ.

Ở đại điện hai bên, đứng cạnh không thiếu đệ tử trẻ tuổi, giữa lẫn nhau cũng đang nhỏ giọng bàn luận trò chuyện, trên mặt tất cả đều tràn đầy tự tin và ngạo mạn vẻ mặt.

Có thể bị chư vị trưởng lão mang đến tham dự, đủ để chứng minh bọn họ ở Khương gia địa vị.

Dương Thanh Huyền ra trận sau, những đệ tử trẻ tuổi kia toàn bộ đều dừng lại trò chuyện, toàn bộ ánh mắt quét tới, trên người Dương Thanh Huyền đánh giá, đồng thời lộ ra vẻ ngờ vực.

“Tiểu tử này là ai? Làm sao chưa từng gặp?”

“Kỳ quái, cửu tinh hậu kỳ Giới Vương thực lực, nhìn thấy được còn rất trẻ, hẳn là sẽ không yên lặng không nghe a.”

“Tuỳ tùng Khương Cổ Âm trưởng lão tới, chẳng lẽ là Cổ Âm trưởng lão hậu duệ? Có thể Cổ Âm trưởng lão tựa hồ cũng không hậu duệ dòng dõi a.”

Các loại âm thanh truyền vào Dương Thanh Huyền trong tai, Dương Thanh Huyền cười nhạt, đàng hoàng cùng sau lưng Khương Cổ Âm, im lặng không lên tiếng, hắn cũng không biết Khương Cổ Âm tại sao muốn mang tự mình tiến tới tham gia này sẽ.

Những đệ tử trẻ tuổi kia, ở hơi hơi nghị luận hạ Dương Thanh Huyền sau, liền tựa hồ không có hứng thú, ngược lại là ở giữa này chút trưởng lão, từng cái từng cái như đuốc ánh mắt rơi trên người Dương Thanh Huyền, liên tục nhìn quét, để Dương Thanh Huyền như mang ở lưng, cả người không tự tại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2231: Thượng Cổ Phong Cấm, Mâu Thuẫn Xung Đột

Dương Thanh Huyền thẳng thắn nhắm hai mắt lại, phong chính mình ngũ giác giác quan thứ sáu, đối với ngoại giới không biết gì cả, tiến vào trong nhập định.

Này tầng cao nhất trong đại điện, linh khí mạnh, hoàn toàn không kém Địa Hỏa Linh Thiên, Dương Thanh Huyền nhập định sau, thổ nạp trong điện linh khí, cảm thấy vô số thoải mái vui sướng.

Hắn này một chuyến kính, càng là dẫn tới sở hữu trưởng lão cùng đệ tử trẻ tuổi liếc mắt, chỉ chỉ điểm điểm, chỉ bất quá hắn hoàn toàn không thèm để ý, cũng căn bản là không nghe thấy, toàn tâm toàn ý chìm đắm tại chính mình trong tu luyện.

Không biết qua bao lâu, Dương Thanh Huyền cảm thấy thân thể khẽ động, là có người ở đẩy hắn. Này mới đưa ngũ giác giác quan thứ sáu đóng kín giải khai, là Khương Cổ Âm ở đẩy hắn, trên đầu ba tấm vương tọa bên trong, thình lình đã ngồi hai người.

Một người trong đó chính là Khương Thiên Chân, còn có một người bay lông mày nhập tấn, thần thái thanh tú, bên trong cặp mắt càng có một tia tà mị vẻ, là vị tuấn nhã phong lưu mỹ nam tử.

Khương Cổ Âm thấp giọng nói: “Đây là Khương Phi Anh, trước mặt Khương gia ba vị người nắm quyền một trong.”

Dương Thanh Huyền đưa mắt nhìn tới, phát hiện Khương Phi Anh cũng vừa hay mong sang đây xem hắn, lúc này ôm quyền chắp tay, sau đó lại hướng về Khương Thiên Chân chắp tay, xem như là chào hỏi.

Hai vị người đang nắm quyền nhất cử nhất động, đều chịu đến có đệ tử trẻ tuổi nhìn kỹ, gặp Dương Thanh Huyền như vậy bị tiếp đãi, còn một bộ không hề bị lay động dáng vẻ, đều là hắc trầm mặt xuống đến, vẻ mặt khó coi, đồng thời tiếng lẩm bẩm lớn hơn, đều đang suy đoán Dương Thanh Huyền thân phận.

Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng rùng mình, hơi cảm ứng được sát khí, xoay người, phát hiện ở bên trái phía trước, đứng cạnh hai vị dáng ngọc yêu kiều thiếu nữ, có bảy, tám phân khuôn mặt tương tự, nhưng đều là mặt mày ánh trăng, đẹp như Thiên Nhân.

Đặc biệt là hai tỷ muội khí chất trên người, một mặt trang tao nhã, một lạnh như băng núi, lẫn nhau chiếu rọi, hình thành đặc biệt khí tràng, trêu đến bốn phía đệ tử trẻ tuổi, không khỏi là liếc mắt nhìn nhau, nhưng tựa hồ có hơi kiêng kỵ, cũng không dám lên trước đến gần.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, thầm nghĩ này hai tỷ muội bệnh thần kinh sao? Làm sao nhìn trong ánh mắt của chính mình, lóe lên sát khí?

Đặc biệt là vị kia lạnh như băng nữ tử, khí tức mạnh, hầu như muốn đem chính mình thân thế đều đông lại.

Dương Thanh Huyền giật mình bên dưới, đem ánh mắt thu về, tối nghĩ thực sự là rừng vốn lớn, cái gì chim đều có.

Sau đó tựu ôm ngực mà đứng, tuy rằng không thể lại phong ngũ giác giác quan thứ sáu, nhưng cũng lười để ý sẽ này chút không giải thích được người, lẳng lặng đứng ở đó.

Đột nhiên một đạo tiếng cười dài, từ điện hướng về truyền đến, “Ha ha, xin lỗi, ta tới chậm.”

Sau đó một bóng người bồng bềnh mà vào, mấy cái lấp lóe hạ, tựu đã đến cái kia tấm thứ ba vương tọa đằng trước, chính là Khương Thiên Quang, ôm quyền hướng về mọi người chắp tay, tựu trực tiếp ngồi xuống. Từ đầu đến cuối, đều không có mắt nhìn thẳng bên người Khương Thiên Chân cùng Khương Phi Anh.

Bên trong cung điện lập tức trở nên vô cùng yên tĩnh.

Ba vị nắm quyền người toàn bộ đều đến đông đủ, còn có một chút trưởng lão tựa hồ không thấy bóng người, nhưng cũng không phải là tất cả mọi người có thời gian rảnh, không thiếu trưởng lão từ lâu không màng thế sự, chuyên tâm tiềm tu bế quan, không tới gia tộc sống còn thời điểm là sẽ không ra được.

Khương Phi Anh nói: “Thiên Chân lão đệ, ba người chúng ta đều đến đông đủ, có thể bắt đầu rồi.”

Khương Thiên Chân gật gật đầu, nhìn phía mọi người, chậm rãi nói ra: “Lần này tổ chức hội nghị trưởng lão, xác thực có vẻ hơi đột ngột, lâm thời triệu tập chư vị trưởng lão đến đây, như có quấy rầy địa phương, vẫn xin xem xét.”

Một vị trưởng lão cười nói: “Thiên Chân đại nhân nói đùa, tổ chức hội nghị trưởng lão, chỉ cần điều kiện phù hợp, liền có thể tổ chức. Trước đây chỉ cần gia chủ đồng ý, tùy ý có thể mở. Hiện tại ba vị đại nhân chỉ cần hai vị đồng ý, liền có thể lấy tổ chức, không tồn tại quấy rầy nói một cái.”

Khương Thiên Chân gật đầu nói: “Phi Dực trưởng lão nói rất có lý. Này mới triệu tập chư vị đến đây, là vì Địa Hỏa Linh Thiên bên trong thượng cổ phong cấm. Không biết chư vị còn nhớ được?”

Mọi người trưởng lão sững sờ, lập tức đều sắc mặt quái lạ, đồng loạt nhìn phía Khương Cổ Âm.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, thầm nghĩ thượng cổ phong cấm? Lập tức nhớ tới ngày đó ở Địa Hỏa Linh Thiên bên trong, ở phía dưới trong vực sâu cảm ứng được cái kia sợi như có như không sức mạnh.

Gừng Phi Dực trầm ngâm nói: “Tự nhiên nhớ tới. Địa Hỏa Linh Thiên chính là Khương gia tu luyện Thánh địa một trong, bên trong thượng cổ phong cấm, càng là ta Khương gia mấy đại hạt nhân một trong những bí mật. Thiên Chân giờ khắc này đàm luận đến việc này, chẳng lẽ là phong cấm có biến?”

Khương Cổ Âm nói: “Việc này từ ta tới nói đi.”

Hắn đứng dậy, vuốt râu, chậm rãi nói ra: “Phong cấm không có bất kỳ biến hóa nào, cho tới nay, Khương gia hệ” Hỏa “võ tu, cũng không từng buông tha muốn đánh mở phong cấm, thu được bên trong từ thượng cổ thời đại tựu truyền đến xuống hàm nghĩa, nhưng vẫn luôn tay trắng trở về. Lần này ta tìm được một vị hệ” Hỏa “thiên tài, hy vọng có thể mượn sức mạnh của hắn, đem thượng cổ phong cấm mở ra.”

Dừng hạ, lại nói: “Chính là phía sau ta vị tiểu hữu này Dương Thanh Huyền.”

Khương Cổ Âm xoay người lại, để Dương Thanh Huyền đứng tại mọi người ánh mắt bên dưới.

“Rào” một tiếng, toàn bộ trong đại điện đều sôi sùng sục.

“Hắn chính là Dương Thanh Huyền?!”

Đặc biệt là các tuổi trẻ con cháu, càng là từng cái từng cái bốc lên sát khí, hai mắt trợn trừng, lại nhìn về phía Khương Văn Quân tỷ muội, nội tâm lửa giận thì càng là hướng về tới cực điểm.

Mặc dù là trong điện trưởng lão, cũng từng cái từng cái nhíu lại đầu lông mày, đánh giá Dương Thanh Huyền.

Gừng Phi Dực trầm ngâm nói: “Để một vị người ngoài tiến nhập cổ cấm, tựa hồ không hợp quy củ chứ?”

Khương Cổ Âm nói: “Đây chính là ta hướng về ba vị đại nhân xin tổ chức đại hội trưởng lão nguyên nhân. Khương gia cổ huấn, phải là Khương gia đệ tử, phương có thể vào khu vực trung tâm. Nhưng bao nhiêu năm rồi, đều không người nào có thể mở ra cổ cấm. Còn không dễ dàng gặp phải một vị khống chế Cức Hằng Cổ Diễm người, ta không nghĩ cứ thế từ bỏ.”

“Cức Hằng Cổ Diễm?”

Hơn mười vị trưởng lão đều là hơi đổi sắc mặt, tuy rằng bọn họ cũng không tu luyện hệ “Hỏa” công pháp, nhưng tương tự biết Cức Hằng Cổ Diễm là thế nào một loại tồn tại.

“Ta phản đối!”

Đột nhiên, một đạo thanh âm nghiêm túc, đem tất cả mọi người nghị luận đều ép xuống, chính là Khương Thiên Quang, ánh mắt lạnh lùng nói: “Cổ huấn chính là cổ huấn, nếu như mở trưởng lão hội là có thể đổi, cái kia Khương gia từ trước tới nay cổ huấn, chẳng lẽ không phải toàn bộ để người đổi hết?”

Khương Cổ Âm cả giận nói: “Cổ huấn cũng là người định. Chúng ta hiện tại định quy củ, ở mười ngàn năm sau đó, chính là hậu bối cổ huấn, chư vị cảm thấy có cái gì không thể đổi sao?”

Khương Thiên Quang cười lạnh nói: “Đương nhiên không thể đổi. Việc này không dùng thảo luận nữa, ta không đồng ý.”

Khương Cổ Âm cười lạnh nói: “Khương Thiên Quang, ngươi tính toán thơm bơ vậy sao? Thật coi mình là gia chủ hay sao? Ta nhớ được gia chủ trước khi bế quan, nói phàm là đại sự lại ba người các ngươi hiệp thương, ngươi ngược lại tốt, một người đưa hết cho làm chủ?”

Trong điện người, không khỏi là đổi sắc mặt, lời này thái quá sắc bén, một chút liền đem mâu thuẫn chọn tới cực điểm, lại thẳng hỏi Khương Thiên Quang tính là thứ gì?

Quả nhiên, Khương Thiên Quang giận dữ, rộng mở đứng lên, khí thế trên người một chút tản ra, lạnh giọng quát lên: “Khương Cổ Âm! Ngươi dám ở trước mặt bổn tọa ỷ lão bán lão?”

Khương Cổ Âm cười lạnh nói: “Khà khà, ở trước mặt lão phu, cũng dám tự xưng bản tọa, xem ra gia chủ bế quan trong khoảng thời gian này, ngươi là bành trướng không biết trời cao đất rộng. Cũng tốt, cứ ra tay, để lão phu trước tiên dạy dỗ ngươi làm người như thế nào.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2232: Các Có Hậu Thủ, Lăng Diễm Lão Nhân

Mọi người vừa thấy điệu bộ này, đều dọa cho phát sợ, vội vàng dồn dập đi ra điều đình, để song phương bình tĩnh.

Khương Thiên Chân nói: “Hai vị không cần nổi giận, Khương gia tất cả công việc, cũng có thể ở đây trưởng lão hội trên định đoạt, bao quát có được hay không sửa chữa cổ huấn. Chỉ cần đồng ý nhân số chiếm nhiều, tự nhiên là có thể đổi.”

Hơn mười vị trưởng lão, bao quát Khương Phi Anh, đều là không ngừng gật đầu.

Khương Cổ Âm cùng Khương Thiên Quang cũng bình tĩnh lại.

Kỳ thực hai người đều không nguyện ý xung đột, dù sao cũng là Khương gia tầng cao nhất đại hội, nếu thật sự xuất thủ, bất lợi cho Khương gia đoàn kết. Nhưng hai người đều muốn biểu đạt quyết tâm của chính mình, tuyệt không chịu nhượng bộ nửa bước.

Dương Thanh Huyền đối với cái kia thượng cổ phong cấm việc, đổ không có cảm giác gì, dù sao cũng không biết là cái gì, chỉ là đối với Khương gia một đám đệ tử trẻ tuổi, tất cả đều căm tức nhìn chính mình, hận không thể ăn tươi nuốt sống chính mình, cảm thấy vạn phần kỳ quái, chẳng lẽ mình đào bọn họ mộ tổ? Cũng không có a.

Khương Phi Anh nói: “Thiên Chân đại nhân nói không sai, hiện tại bắt đầu biểu quyết đi, không đồng ý Dương Thanh Huyền tiến nhập thượng cổ phong cấm nhấc tay.”

"Chậm đã!"

Khương Thiên Quang cả giận nói: "Cái gì gọi là không đồng ý nhấc tay? Phi Anh huynh lời này thật đúng là có vấn đề a, cần phải đồng ý nhấc tay mới là."

Sau đó không thiếu trưởng lão đều âm thầm gật đầu, bản không muốn cùng bất ngờ người tiến nhập cổ cấm, nhưng nếu là không đồng ý nhấc tay, bọn họ tựu lúng túng, đây không phải là triệt để đắc tội Khương Cổ Âm sao?

Khương Phi Anh mặt không biểu "Ồ" một tiếng, từ tốn nói: "Vậy tùy đi, Thiên Quang lão đệ cảm thấy nên làm gì, giống như gì. Như vậy, cảm thấy phải đồng ý người ngoài tiến nhập cổ cấm, xin giơ tay."

Nói, chính mình liền đem tay nhấc lên.

Khương Thiên Chân, Khương Cổ Âm, cũng nháy mắt giơ tay lên.

Còn dư lại hơn mười vị trưởng lão, lục tục cũng giơ tay lên đến, rất nhanh tựu vượt qua mười vị.

"Ha ha." Khương Cổ Âm tâm tình vô cùng tốt, không ngừng vuốt râu gật đầu, hướng về này chút nhấc tay trưởng lão, đầu đi cảm tạ ánh mắt.

Khương Thiên Chân mỉm cười nói: "Thiên Quang huynh, ngươi nhìn việc này..."

Khương Thiên Quang mặt không hề cảm xúc, từ tốn nói: "Nếu đa số người đều đồng ý, ta tự nhiên cũng không phản đối, thế nhưng..."

Hắn câu chuyện nhất chuyển, trong mắt bắn ra hàn mang, cười lạnh nói: "Đồng ý người ngoài tiến nhập cổ cấm, không đại biểu đồng ý Dương Thanh Huyền tiến nhập cổ cấm. Ta cảm thấy được Dương Thanh Huyền có thể đưa đến tác dụng nhỏ bé không đáng kể, chí ít so với lăng diễm lão nhân mà nói, chư vị nghĩ như thế nào?"

"Lăng diễm lão nhân?" Mọi người sững sờ, Khương Cổ Âm càng là đổi sắc mặt.

"Ha ha ha ha!" Đúng lúc này, ngoài điện tựu truyền đến một tiếng vang vọng cười to, toàn bộ trong điện nhiệt độ đột nhiên lên cao.

Một đoàn to lớn hỏa ảnh, như lưu tinh một loại kích bắn mà vào, khí tràng cường đại như một vòng Liệt Nhật, lay động bên dưới, tựu hóa thành một tên ở trần ông lão, trên người che kín hỏa diễm chi văn, đầy mặt đều là kiệt ngạo vẻ, hắc tiếng nói: "Khương Cổ Âm, ngươi và ta lại gặp mặt!"

Khương Cổ Âm chỉ vào lăng diễm lão nhân, nói với Khương Thiên Quang: "Khương gia tầng cao nhất hội nghị, tùy tiện một người người ngoài xông vào đi vào, Thiên Quang đại nhân nên giải thích thế nào?"

Khương Thiên Quang cười lạnh nói: "Lăng diễm lão nhân là ta mời tới quý khách, tại sao xông chữ? Như là người ngoài không cho vào bên trong lời, Dương Thanh Huyền lại toán là cái gì?"

Lăng diễm lão nhân cười to nói: "Khương Cổ Âm, ta vừa đến, ngươi liền muốn đuổi ta sao? Hừ, nếu không có nghe nghe muốn mở Địa Hỏa Linh Thiên thượng cổ phong cấm, ngươi cho rằng ta sẽ đến không? Nói đến, ta với ngươi đề nghị quá rất nhiều lần mở ra việc, ngươi đều không thèm ngía đến ta a, hiện tại lại tìm một tiểu tử chưa ráo máu đầu tới mở, nếu như tiểu tử này không phải ngươi con riêng, ta còn thực sự không tin đây!"

Khương Cổ Âm lạnh rên một tiếng, phất một cái ống tay áo, tựu sắc mặt âm hàn đứng chắp tay, tựa hồ không muốn nói thêm cái gì.

Khương Thiên Chân trong mắt cũng là hơi lộ ra vẻ nghiêm túc, không nghĩ tới Khương Thiên Quang lại sẽ tới đây sao một tay.

Lăng diễm lão nhân chính là rời Hỏa Thần Cung trưởng lão, bất luận thần thông tu vi, vẫn là địa vị, đều không phải là Dương Thanh Huyền có thể so sánh với.

Trên thực tế, ở chuẩn bị mở hội trước, hắn cùng Khương Phi Anh cũng đã thuyết phục mấy vị trưởng lão, đưa bọn họ thuyết phục, lần này biểu quyết, nhất định là sẽ thông qua, chỉ là gọi Khương Thiên Quang lại đây đi cái đi ngang qua sân khấu mà thôi.

Không nghĩ tới Khương Thiên Quang cáo già, sợ là trước đây tựu đoán được, liền mang ra lăng diễm lão nhân tới dọa chế Dương Thanh Huyền.

Lăng diễm lão nhân ở toàn bộ Mục Hải Vực Giới bên trong, đều tiếng tăm lừng lẫy, bản thân đến từ rời Hỏa Thần Cung, hệ “Hỏa” công pháp càng là không ở lời hạ.

Khương Thiên Quang mỉm cười nói: “Chư vị trưởng lão, ta cảm thấy được cũng có thể biểu quyết hạ, là để lăng diễm lão nhân tiến nhập cổ cấm đây, vẫn là để Dương Thanh Huyền tiến nhập cổ cấm đây? Tu vi của hai người thần thông, vừa xem hiểu ngay, mong rằng mọi người căn cứ đối với gia tộc phụ trách thái độ, đầu hạ này thần thánh một phiếu.”

Khương Cổ Âm quát lên: “Khương Thiên Quang, ngươi cái này tiểu tử vắt mũi chưa sạch biết cái gì! Phá cổ cấm, cần Cức Hằng Cổ Diễm, mà không phải tu vi cao thấp mạnh yếu. Nếu như tùy tiện tìm một Thiên Giới liền có thể lời, ta phải chờ tới hiện tại sao?!”

Khương Thiên Quang cười lạnh nói: “Dù sao một cái miệng, đều là ngươi định đoạt? Vậy này trưởng lão hội cũng không cần mở ra, ngươi cảm thấy nên làm gì giống như gì, vậy thật là tốt? Thẳng thắn gia chủ cũng ngươi tới làm đi.”

Khương Cổ Âm tức giận không lời nào để nói.

Lăng diễm lão nhân nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, sắc mặt lãnh đạm nói: “Nghe nói tiểu tử này nắm trong tay Cức Hằng Cổ Diễm, lão phu vẫn đúng là có chút không tin. Coi như là thật sự, phá thượng cổ phong cấm, ngoại trừ cần có Cức Hằng Cổ Diễm ở ngoài, đối hỏa diễm lực chưởng khống cũng là cực kỳ trọng yếu. Cổ Âm, không phải ta hết sức với ngươi đối đầu, tiểu tử này mới cửu tinh Giới Vương, lấy hắn đối hỏa diễm khống chế, không cẩn thận đem bọn ngươi thượng cổ phong cấm phá huỷ, ngươi có mặt mũi nào đi dưới đất gặp mặt Khương gia tổ tiên? Chư vị ở đây, cũng là như vậy.”

Chúng trưởng lão đều đổi sắc mặt, trầm ngâm.

Lúc trước cho rằng chỉ là một người ngoài tiến nhập cổ cấm vấn đề, chuyện như vậy nói lớn không lớn, kỳ thực cũng không có gì. Bây giờ bị lăng diễm lão nhân nói chuyện, vô cùng có khả năng đối với cổ cấm tạo thành thương tổn, lập tức trở nên trở nên nghiêm túc.

Khương Cổ Âm nói: “Chính vì như thế, cho nên mới càng chọn Dương Thanh Huyền, mà không phải chọn ngươi. Lăng diễm, đừng nói ta không nể mặt ngươi, nếu như ngươi đem tu vi áp chế ở cửu tinh hậu kỳ, có thể đánh thắng Dương Thanh Huyền, ta không nói hai lời, liền do ngươi tới giúp ta phá cấm, ngươi có dám thử một lần?”

Tất cả mọi người là sững sờ, phảng phất không thể tin được, đều lấy vì là mình nghe lầm.

Lăng diễm lão nhân nhưng là năm sao đỉnh cao Thiên Giới, ở toàn bộ Mục Hải Vực Giới bên trong đều rất có tiếng tăm, coi như đem tu vi áp chế ở cửu tinh hậu kỳ, đừng nói đối phó cùng cấp, coi như là đối phó Thiên Giới cũng dễ như ăn cháo.

Dù sao đối với thần thông cùng đại đạo lĩnh ngộ ở đằng kia, đây là Dương Thanh Huyền căn bản không thể vượt qua hồng câu.

Khương Cổ Âm cười lạnh nói: “Nếu như ngươi thất bại, chứng minh ngươi đối hỏa diễm lĩnh ngộ, căn bản là không sánh bằng Dương Thanh Huyền, lại có gì khuôn mặt đến một hồi tiêu chuẩn?”

Lăng diễm lão nhân đầy mặt vẻ giận dữ, quát lên: “Cổ Âm, đây chính là chính ngươi nói, hơn nữa ta đã nói trước, nếu như một chút không có khống chế lại chính mình, đem ngươi con riêng giết, ngươi cũng đừng oán ở trên đầu ta!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2233: Kinh Thiên Tiền Đặt Cược, Bị Điên Rồi?

Khương Thiên Chân đám người, cũng không ngờ tới Khương Cổ Âm sẽ nói ra những lời này.

Mặc dù Dương Thanh Huyền vượt cấp đánh bại Khương Tử Như, cũng không cho là hắn có thể đánh bại áp chế tu vi Lăng Diễm lão nhân.

Hơn mười vị trưởng lão đều là khẽ cau mày, cảm thấy vẻ cổ quái.

Chung quanh đệ tử trẻ tuổi, càng nhiều là lộ ra vẻ cười lạnh, muốn chờ nhìn Dương Thanh Huyền xấu mặt. Có mấy tên đệ tử thậm chí nóng lòng muốn thử, nghĩ muốn chính mình lên sân khấu đem Dương Thanh Huyền đánh quỳ xuống, vừa đến mặt dài, thứ hai thu được Khương Văn Quân tỷ muội hảo cảm.

Khương Cổ Âm cười lạnh nói: “Ngươi mẹ nó miệng cho ta đặt sạch sẽ điểm! Nếu như ta có con riêng, muốn dẫn hắn đi cổ cấm, còn cần này cái gì phá trưởng lão hội sao? Ngươi này chuột túi một dạng xấu xí, còn có thể trong này lộ cái mặt?”

Lăng Diễm lão nhân cười hì hì, trong mắt tuôn ra hung mang, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, liếm hạ đôi môi, lạnh giọng nói: “Cái kia ta sẽ không khách khí, tiểu tử ngươi còn có di ngôn gì muốn giao phó?”

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, trầm giọng nói: “Ta có thể nói một câu sao? Ta tựa hồ vẫn chưa đồng ý cùng này nát lão đầu một trận chiến chứ?”

Khương Cổ Âm nói: “Dương Thanh Huyền, ta tin tưởng ngươi có thể thắng, ngươi không muốn đạt được tiến một bước tu vi sao? Càng đi về phía trước, rất nhanh chính là Thiên Giới đại quan. Nếu như không có to lớn cơ duyên, mặc dù lấy thiên phú của ngươi, ít nhất phải mài tới mấy năm, thậm chí mấy chục năm, ngươi có thời gian này chờ sao? Còn nữa, nếu như ngươi có thể giúp ta phá khai cổ cấm, tương lai ngươi yêu cầu việc, ta cũng sẽ tận lực giúp ngươi.”

Dương Thanh Huyền vẻ mặt trở nên nghiêm túc, lập tức hiểu được, liền nói ngay: “Tốt! Trận chiến này ta tiếp nhận rồi!”

Chỉ cần đối phương đem tu vi ép ở cửu tinh hậu kỳ, chính mình đoạn không có sợ hãi lý do.

Cùng cấp bên trong, Dương Thanh Huyền còn chưa bao giờ thua quá.

“Ha ha ha ha.” Lăng Diễm lão nhân cười như điên nói: “Khương Cổ Âm, ngươi nhưng không cho nuốt lời a. Như là ta thắng, dù cho đem tiểu tử này giết, ngươi cũng phải để ta tham dự phá cấm!”

Khương Cổ Âm lạnh lùng nói: “Tự nhiên, nhưng ta khuyên ngươi chuẩn bị tâm lý thật tốt đi.”

Lăng Diễm lão nhân giễu cợt nói: “Tại chỗ, tất cả đều là vùng vũ trụ này bên trong cường giả cấp cao nhất, hẳn rất rõ ràng, lấy của chúng ta võ đạo lĩnh ngộ cùng thần thông tu vi, lại làm sao áp chế tu vi, cũng có thể đánh bại dễ dàng cùng cấp. Khương Cổ Âm, ngươi là tu luyện luyện hỏng rồi đầu óc sao? Còn là nói, Khương gia trưởng lão, cũng chỉ có cái này chỉ số thông minh đây? Ha ha ha ha.”

Hơn mười vị trưởng lão, đều là đầy mặt vẻ giận dữ, cực kỳ không thích, dồn dập hướng về Khương Cổ Âm đầu đi trách cứ ánh mắt.

Khương Thiên Quang cười nói: “Không không không, Lăng Diễm lão nhân không muốn vơ đũa cả nắm, đây chỉ là Cổ Âm trưởng lão một người chỉ số thông minh, cùng chúng ta không quan hệ, ngàn vạn không nên hiểu lầm.”

Khương Cổ Âm phất một cái ống tay áo, cười lạnh nói: “Khương Thiên Quang, Lăng Diễm, sau đó liền muốn các ngươi muốn khóc cũng khóc không được. Đừng ở chỗ này xuất sắc thông minh, khai chiến đi, sớm một chút đánh xong, ta phải chờ mang Dương Thanh Huyền đi phá cấm đây.”

Khương Thiên Quang khẽ mỉm cười, gật đầu nói: “Ta cũng tin tưởng Dương Thanh Huyền tất nhiên có thể lấy ra làm chúng ta lấm lét thực lực đến, dù sao nổi danh bên dưới không hư sĩ, có thể lệnh Cổ Âm trưởng lão như vậy ưu ái, tự nhiên không thể coi thường. Tin tưởng này chiến tất nhiên cực kỳ đặc sắc, ở đây như vậy, không bằng mở ra hạn chế, để sở hữu Khương gia đệ tử đều đến quan chiến làm sao? Thứ nhất có thể để cho bọn họ kiến thức một chút, biết nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, thứ hai mà, cũng tốt để cho bọn họ xác minh mình một chút võ đạo, lấy sở trường bù sở đoản.”

Khương Thiên Chân, Khương Phi Anh, cùng với hơn mười vị trưởng lão cũng không có ý nghĩa gì, toàn bộ đều nhìn về Khương Cổ Âm, tựu nhìn ý kiến của hắn.

Khương Cổ Âm giễu cợt nói: “Đương nhiên có thể. Bất quá, Thiên Quang đại nhân, ta nhìn ngươi tựa hồ cũng không dễ nhìn Dương Thanh Huyền thắng a, không bằng như vậy, chúng ta cũng tới chơi điểm kích thích. Dù sao Dương Thanh Huyền cùng Lăng Diễm là ngươi ta tìm người tới, nếu như Lăng Diễm thắng, ta liền như vậy bế quan một trăm năm, nếu như Dương Thanh Huyền thắng, như vậy ngươi bế quan một trăm năm, làm sao?”

Khương Thiên Quang hoàn toàn biến sắc, đây chính là ba vị một trong người thừa kế, trong vòng trăm năm vô cùng có khả năng kế thừa Khương gia ngôi vua, làm sao có khả năng bế quan trăm năm, từ bỏ này to lớn cơ hội.

Đừng nói Lăng Diễm áp chế tu vi, coi như tu vi toàn bộ mở, hắn cũng không dám như thế đánh cược.

Khương Cổ Âm giễu cợt nói: “Ngươi sợ?”

Khương Thiên Quang lạnh lùng nói: “Tại hạ gánh vác gia chủ sự phó thác, phải phụ trách một phần ba trong tộc sự vật, sao dám dễ dàng bỏ xuống, bằng không tương lai có mặt mũi nào gặp lại gia chủ? Khương Cổ Âm, nếu như ngươi thật muốn chơi, ta có thể cố gắng với ngươi phụng bồi. Nếu như Lăng Diễm lão nhân thắng, ngươi tựu từ đi trưởng lão chức, làm ta người hầu, từ đây đối với ta nghe lời răm rắp! Ngươi có dám?!”

Lời vừa nói ra, cả điện người đều là xôn xao.

Tất cả mọi người không khỏi là khiếp sợ dị thường, để một vị trưởng lão từ rời chức ắt, trở thành người hầu, loại này việc, cũng chỉ có Khương Thiên Quang như vậy tồn tại mới dám nghĩ đến.

Khương Thiên Chân cùng Khương Phi Anh đều là hắc trầm mặt, như Khương Cổ Âm thật sự đáp ứng, đồng thời Lăng Diễm lão nhân thắng, như vậy Khương Thiên Quang thế lực, tựu phi thường đáng sợ.

Khương Cổ Âm càng là sắc mặt mấy lần, giữa hai lông mày thậm chí xẹt qua sắc mặt giận dữ, nhưng đang trầm tư sau một lúc, chậm rãi nói ra: “Tốt! Cái này tiền đặt cược ta đáp lại. Nhưng nếu như Dương Thanh Huyền thắng, ta muốn trong tay ngươi cái viên này đại đạo đạo quả!”

“Chi!”

Trong điện hơn mười vị trưởng lão, không khỏi là đổi sắc mặt, đồng loạt nhìn phía Khương Thiên Quang.

Tựu liền Lăng Diễm lão nhân, cũng sắc mặt thay đổi.

Chỉ có Dương Thanh Huyền rất là tò mò, đại đạo đạo quả? Là là vật gì? Nhưng nếu cùng "Đại đạo" có liên quan, nghĩ đến bất phàm.

Khương Thiên Quang sắc mặt cũng cực kỳ khó coi, không nghĩ tới Khương Cổ Âm càng biết chính mình nắm có một viên đại đạo đạo quả, nội tâm một trận giãy dụa cùng buồn bực.

Toàn bộ trong đại điện yên tĩnh, đầy rẫy một nguồn áp lực bầu không khí.

Mặc dù là Khương gia những đệ tử trẻ tuổi kia, đều có chút mờ mịt, như thế nào đại đạo đạo quả? Lại có thể cùng một vị trưởng lão trở thành tùy tùng đánh đồng với nhau?

"Tốt!" Khương Thiên Quang đột nhiên đứng dậy, cao giọng nói: "Ta đáp ứng ngươi! Lập tức mở ra Khương gia cổ chiến đài! Đem này chiến, truyền khắp vực giới!"

...

Trong đại điện, nhất thời sở hữu trưởng lão, đệ tử trẻ tuổi, đều lục tục đi ra ngoài.

Dương Thanh Huyền lặng lặng đứng tại chỗ, cười khổ nói: "Cổ Âm trưởng lão, ngươi tựu thật không sợ ta thua?"

Khương Cổ Âm nói: "Ta đối với ngươi có lòng tin, coi như thua rồi, ta cũng nhận. Bất quá, nếu như ngươi thua..." Khương Cổ Âm nhìn Dương Thanh Huyền, nói thật: "Ngươi khả năng mệnh cũng bị mất, ngươi nghĩ phải làm những chuyện kia, tựu toàn bộ hóa thành phao ảnh."

Dương Thanh Huyền tâm thần chấn động, lập tức trở nên trở nên nghiêm nghị, gật đầu nói: “Ta hiểu được. Trưởng lão yên tâm, này chiến ta nhất định ta sẽ thắng.”

Khương Cổ Âm rốt cục lộ ra nụ cười, chỉ có điều cười có chút khổ, vỗ vai hắn một cái vai, nói: “Nói ta không sốt sắng, là không có khả năng. Nhưng ta tin tưởng ta ánh mắt, cũng tin tưởng ngươi.”

Dương Thanh Huyền nói thật: “Nhất định không phụ kỳ vọng cao.”

Đột nhiên, một đạo lạnh lẽo nhưng lại cực kỳ thanh âm dễ nghe truyền đến, bốn phía nhiệt độ lạnh lẽo, Khương Văn Quân tỷ muội đang muốn ly khai đại điện, đi ngang qua Dương Thanh Huyền bên cạnh người, Khương Văn Quân từ tốn nói: “Vốn cho là ngươi còn có chút sở trường, bây giờ nhìn lại, cũng bất quá là không biết trời cao đất rộng người thôi.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Ta biết ngươi sao?”

Khương Văn Quân sững sờ, cũng không để bụng, khinh miệt cười nói: “Cũng không đáng kể, dù sao cũng người sắp chết, cũng không có gì có thể nói.”

Ánh mắt nhìn thẳng đại điện ở ngoài, lại chẳng muốn nhìn Dương Thanh Huyền một chút, tựu cùng Khương Vân Đình một đạo, hóa thành độn ánh sáng mà đi.

Dương Thanh Huyền chân mày nhíu sâu hơn, nói ra: “Bị điên rồi?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2234: Thiên Đạo Đạo Quả

Khương Cổ Âm tự nhiên biết trong đó huyền diệu, nhưng chỉ lo ảnh hưởng Dương Thanh Huyền một trận chiến, ngượng ngùng cười nói: “Mặc kệ hắn, Khương gia rừng vốn lớn, cái gì chim đều có, cố gắng bình tĩnh tâm thái, bình tĩnh một trận chiến.”

Dương Thanh Huyền “Ừ” một tiếng, hỏi: “Vừa nãy Cổ Âm trưởng lão nói đại đạo đạo quả, là là vật gì?”

Khương Cổ Âm ánh mắt lộ ra khát vọng cùng vẻ phấn khởi, nói ra: “Đạo quả ngươi nên rõ ràng, chính là nào đó loại Đạo ý ngưng kết ra trái cây. Nhưng đại thế giới, vô tận vũ trụ bên trong, chỉ có Thiên Đạo đạo quả, mới có giá cực kỳ cao giá trị. Mà Thiên Đạo đạo quả, lại chia làm hai loại, tiểu Thiên Đạo đạo quả cùng đại Thiên Đạo đạo quả. Tiểu Thiên Đạo đạo quả, ngưng tụ chính là Thiên Giới lực lượng, nắm giữ chất lượng chi phân, cao nhất là cửu phẩm đạo quả. Mà đại Thiên Đạo đạo quả, chính là ta vừa nãy nói đại đạo đạo quả, ngưng tụ chính là chí tôn lực lượng.”

Dương Thanh Huyền kinh hãi thất thanh nói: “Vạn cổ chí tôn?!”

Khương Cổ Âm gật gật đầu, nói ra: “Hiện tại ngươi có thể rõ ràng, ta vì sao đồng ý dùng cam nguyện vì là người hầu đánh đổi, còn đổi lấy quả này đi?”

Dương Thanh Huyền không hiểu hỏi: “Nếu như nắm giữ chí tôn Đạo ý, cái kia Khương Thiên Quang vì sao không tự mình dùng, nhưng phải giữ lại?”

Khương Cổ Âm cười nói: “Trên người ngươi cái viên này Long Lực Đan, vì sao không tự mình dùng, nhưng phải giữ lại? Bởi vì Khương Thiên Quang còn chưa tới dùng thời điểm, hơn nữa hắn cái này đại đạo đạo quả, đến cùng có mấy phần toàn bộ tướng, vẫn còn không biết được, nhưng dù cho chỉ có một phân, giá trị cũng thì không cách nào lường được.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Toàn bộ tướng là cái gì?”

Khương Cổ Âm nói: “Vùng vũ trụ này bên trong, phàm là xuất hiện đại đạo đạo quả, không khỏi là không trọn vẹn.” Trầm ngâm hạ, suy tư nói: “Có lẽ là bởi vì diễn sinh đời vũ trụ nguyên nhân, không cách nào ngưng kết ra chân chính hoàn chỉnh đại đạo đạo quả. Cái gọi là một phân toàn bộ tướng, vừa là một thành hoàn mỹ độ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thì ra là như vậy, đường lớn kia đạo quả giá trị, cũng là thiên soa vạn biệt? Dù sao một phân cùng mười phần, cách biệt quá to lớn a.”

Khương Cổ Âm liếm môi dưới lưỡi, hắc tiếng nói: “Mặc dù chỉ có một phân, cũng phải cần đánh cuộc. Đầu tiên ta đối với ngươi có rất lớn tự tin, thứ yếu, ta nói cho ngươi một cái bí mật. Bây giờ bốn Thánh Chủ, tám vực Thiên Vương, không khỏi là dùng qua đại đạo đạo quả. Làm bước vào cao cấp Thiên Giới sau, tăng lên cảnh giới chi gian nan, đã là không thể tưởng tượng nổi. Vẻn vẹn dựa vào người thiên phú cùng cơ duyên, đã rất khó càng đi về phía trước. Chỉ có mượn đại đạo cơ duyên, mới là tinh tiến đường tắt.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Này mười hai vị cường giả cái thế tất cả đều là? Cái kia đại Thần Vương đây? Tựu không có ngoại lệ sao?”

Khương Cổ Âm nói: “Đại Thần Vương tình huống ta không rõ ràng, nhưng này mười hai vị tất cả đều là, có hay không có ngoại lệ ta cũng không biết, có lẽ có đi, chỉ là quá khó khăn. Gia chủ bế quan trước, ở một các đệ tử trúng tuyển ba vị làm người nắm quyền, chính là có ý định ở trong ba người, tuyển ra tương lai người thừa kế, nguyên bản Khương Thiên Quang là không có phần, nhưng cũng bởi vì hắn có một viên đại đạo đạo quả, vì lẽ đó gia chủ mới cân nhắc luôn mãi, để Khương Thiên Quang trở thành ba người một trong. Tông môn thế gia, nghĩ muốn quan trên thánh, tên hai chữ, tất nhiên muốn có thất tinh Thiên Giới tọa trấn. Lấy Khương Thiên Quang thiên phú, thêm vào nắm giữ đại đạo đạo quả, nhảy vào thất tinh cảnh giới độ khả thi là rất lớn, chí ít ở trên hai người khác."

Khương Cổ Âm ánh mắt lấp lóe, khóe miệng hơi vung lên một nụ cười lạnh lùng, nói: "Khương Thiên Quang lợi ích huân tâm, càng sẽ làm ra như vậy hồ đồ lựa chọn. Trên thực tế, hắn nếu như lựa chọn bế quan một trăm năm, dựa vào này đại đạo đạo quả, chuyên tâm tu luyện, trăm năm sau đi ra, nhất định là thất tinh Thiên Giới. Đến thời điểm bất luận gia chủ là ai, đối với hắn cũng phải lễ nhượng ba phần. Nhưng hắn nhưng không cam lòng từ bỏ lợi ích trước mắt, lựa chọn dùng đại đạo đạo quả đến đánh cược, ha ha, một khi thua, không chỉ có chức gia chủ không có duyên với hắn, chính là thất tinh Thiên Giới, cũng cơ bản không có duyên với hắn. Nói đến, đây đều là bắt nguồn từ hắn đối với Lăng Diễm lão nhân quá có lòng tin, mà đối với ngươi hoàn toàn không biết duyên cớ a."

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Cổ Âm trưởng lão vừa nói như thế, bỗng dưng cho ta không thiếu áp lực a. Khương gia vị trí gia chủ hướng đi, lại muốn bị ta tiểu nhân vật này ảnh hưởng."

"Ha ha." Khương Cổ Âm vuốt râu cười to nói: "Ngươi không phải là tiểu nhân vật, không muốn tự ti. Tương lai vùng vũ trụ này bên trong, tất nhiên cũng là giở tay giở chân liền có thể nhân vật kinh thiên động địa, ảnh hưởng một nhà Thánh Tông danh tộc tương lai xu thế, cũng không coi vào đâu. Đúng rồi, nếu như lão phu có thể thu được cái này đại đạo đạo quả, lại thêm thượng cổ phong cấm mở ra, như vậy ở Khương gia địa vị, tựu không thể giống nhau. Đến thời điểm ngươi tới Khương gia mục đích, ta cũng sẽ tận lực giúp ngươi thúc đẩy."

Dương Thanh Huyền nghiêm nghị nói: "Đa tạ trưởng lão!"

Có Khương Cổ Âm bảo đảm, lại thêm Khương Thiên Chân sức mạnh, Dương Thanh Huyền trong cơ thể nhiệt huyết phun trào, chỉ cần mình thắng Lăng Diễm lão nhân, thuyết phục Khương gia ra tay, tựu hầu như thành chắc chắn.

Ngay lập tức, hai người cùng hóa thành độn ánh sáng, hướng về chiến trường cổ kia tọa độ bay đi.

...

Dương Thanh Huyền muốn cùng Lăng Diễm lão nhân quyết chiến việc, rất nhanh tựu truyền khắp toàn bộ Khương gia vực giới.

Vô số cường giả đều lấy ra Tinh Vũ Bàn, Thời Không Toa chờ vũ trụ qua lại pháp bảo, hướng về chiến trường cổ kia nơi tinh cầu bay đi.

Hầu như tất cả tinh cầu trên, đều bố trí đại lượng thời không hình chiếu, đem cổ chiến trường hình ảnh, đầu đến Khương gia vực giới mỗi một góc.

Khương Thiên Quang ý nghĩ rất đơn giản, để lệnh diễm lão nhân đánh bại Dương Thanh Huyền việc, truyền khắp toàn bộ vực giới, vừa đến triệt để đánh Dương Thanh Huyền thân bại danh liệt, vĩnh bất phiên thân, đồng thời cũng bóp tắt Dương Thanh Huyền đến Khương gia mục đích, đồng thời thuận thế đả kích Khương Thiên Chân, thứ hai để tất cả mọi người biết, Khương Cổ Âm dài lão thành rồi nô bộc của chính mình, cho sở hữu Khương gia đệ tử dựng đứng chính mình anh minh thần vũ hình tượng.

Ở cổ chiến trường bốn phía một toà trôi nổi trên đài, Khương Thiên Chân sắc mặt bình tĩnh, nhìn cái kia linh khí chi hải bên trong, mênh mông vô biên lớn đại chiến trường, im lặng không lên tiếng.

Rất nhiều cường giả từ bốn phương tám hướng bay nhanh mà đến, rơi ở trôi nổi trên đài, tất cả đều là sắc mặt ngưng trọng, nhỏ giọng lẩm bẩm nghị luận, nhưng không người dám lên trước quấy rầy Khương Thiên Chân trầm tư.

“Đây không phải là đùa giỡn hay sao? Cửu tinh hậu kỳ Giới Vương đối với năm sao đỉnh cao Thiên Giới, tuy rằng Lăng Diễm lão nhân áp chế tu vi, nhưng chỉ là đại đạo lĩnh ngộ cùng kinh nghiệm chiến đấu, một chiêu liền có thể lấy xoá bỏ người trước chứ?”

“Một chiêu? Ngươi quá để mắt cái kia Dương Thanh Huyền đi? Ta cảm thấy được nửa chiêu là đủ rồi.”

“Cũng không biết Cổ Âm trưởng lão là nghĩ như thế nào, lại sẽ đưa ra loại này hoang đường việc.”

“Khương Cổ Âm chính mình tìm đường chết, không oán được người khác, ta chỉ lo lắng, này chiến phía sau, Khương Thiên Quang thu phục Khương Cổ Âm, đồng thời lại danh tiếng vang xa, nhất thời huênh hoang không hai, sẽ ảnh hưởng đến Thiên Chân đại nhân sự nghiệp...”

Trôi nổi trên đài, tất cả đều là Khương Thiên Chân một hệ phái, cố mà khi nói chuyện, thật cũng không nhiều như vậy kiêng kỵ.

Khương Thiên Chân khẽ nâng lên đầu, hướng về hư không nhìn tới, mấy đạo độn ánh sáng lóe lên, tựu rơi ở trôi nổi trên đài, chính là Khương Phi Anh, cùng với hắn chi hệ phái hạt nhân cao tầng, tổng cộng hơn hai mươi người, hướng về Khương Thiên

Chân đám người đi tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2235: Không Thể Thua Cuộc Chiến (1)

Khương Thiên Chân sau lưng trò chuyện tiếng, lập tức dừng lại, đều là lộ ra vẻ lạnh lùng.

Tuy rằng Khương Thiên Chân giờ khắc này cùng Khương Phi Anh đi rất gần, nhưng hai người dù sao cũng là cạnh tranh quan hệ, hai phái người cũng là bên trong lạnh ở ngoài nóng, ai vì chủ nấy.

“Thiên Chân lão đệ, thế cuộc tựa hồ không ổn a, đã vượt qua ngươi và ta ngay lúc đó thiết tưởng cùng đã khống chế.”

Khương Phi Anh bay xuống ở trôi nổi trên đài, trực tiếp hướng về Khương Thiên Chân đi tới, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói ra.

Khương Thiên Chân nói: “Ngươi nói là Cổ Âm trưởng lão cùng Khương Thiên Quang tiền đặt cược sao?”

Khương Phi Anh gật đầu nói: “Chính là, Cổ Âm trưởng lão tu vi, ở toàn bộ Khương gia cũng có thể đứng vào mười vị trí đầu, hoàn toàn không ở ngươi và ta bên dưới. Nếu như thành Khương Thiên Quang người hầu, chuyện đó đối với ngươi ta ảnh hưởng, sẽ là cực kỳ to lớn.”

Khương Thiên Chân cùng Khương Phi Anh đều có một nhóm giúp đỡ chính mình trưởng lão, nhưng người ủng hộ cùng người hầu, chính là hai khái niệm. Người ủng hộ cần lấy lợi hấp dẫn, người hầu tựu là hoàn toàn nghe lệnh phục tùng.

Khương Thiên Chân bình tĩnh nói: “Nhưng nếu là Khương

Thiên Quang thua, đem thất bại được vô cùng thảm, triệt để mất đi cùng ngươi và ta chống lại gốc gác.”

Khương Phi Anh không vui nói: “Đó là đương nhiên, nhưng hắn khả năng thua sao?”

Khương Thiên Chân nói: “Ai biết được.”

Khương Phi Anh nhíu mày lại, trầm ngâm nói: “Nói thật, liên quan với này Dương Thanh Huyền truyền thuyết, ta cũng chỉ là từ Khương gia tình báo xử điều tới một ít tư liệu. Lại thêm trên cung điện quan sát một, hai, tuy rằng đích thật là không sai, nhưng nghĩ muốn thắng Lăng Diễm lão nhân, không khỏi si nhân nằm mơ chứ? Ngươi và ta thời khắc này cảnh giới, là nhất có thể rõ ràng Lăng Diễm lão nhân thực lực cùng đại đạo lĩnh ngộ. Ngươi đúng là nói cho ta, thắng mặt ở đâu?”

Khương Thiên Chân nhìn phía xa xa, trầm tư không nói.

Khương Phi Anh nói: “Ta tự nhiên hi vọng hắn thắng, cứ như vậy không chỉ có đánh hạ Khương Phi Anh, hơn nữa theo trước ngươi ta nói, ta đem Văn Quân cùng Vân Đình gả cho hắn, đối với Khương gia, đối với ta, đối với Văn Quân cùng Vân Đình đều là chỗ tốt cực lớn, đáng tiếc, ta nhìn không thấy nửa điểm hi vọng.”

Khương Văn Quân tựu lặng lặng đứng sau lưng Khương Phi Anh, mở miệng nói: “Căn cứ con gái quan sát, người này bất quá so với võ giả bình thường thiên phú cao trên như vậy một ít mà thôi, xa không có trong truyền thuyết khoa trương như vậy. Hơn nữa dám đáp lại hạ tràng tỷ đấu này, có thể thấy được tâm tính chi xốc nổi, quả thực đến rồi buồn cười trình độ. Nếu như này Dương Thanh Huyền may mắn không chết, con gái cũng không cần gả cho chứ?”

Khương Phi Anh nói: “Tự nhiên là không còn giá trị rồi.”

Khương Văn Quân khẽ cười nói: “Cái kia con gái an tâm.”

Hai phái nhân trung, có không ít thanh niên đệ tử, nghe vậy đều là âm thầm vui vẻ, thậm chí không để ý hệ phái lợi ích, trái lại hi vọng Dương Thanh Huyền thua trận.

Khương Thiên Chân đột nhiên nói ra: “Nhưng nếu là Dương Thanh Huyền thắng cơ chứ?”

Khương Phi Anh hừ lạnh nói: “Ngươi đúng là nói cho ta, làm sao thắng?”

Khương Thiên Chân nói: “Ta là nói nếu như. Hơn nữa ngươi và ta tầm mắt tuy cao, nhưng lẽ nào có thể nhìn thấu tất cả sao? Đừng quên, ngươi và ta cũng là dừng lại ở ngay lập tức cảnh giới, gian nan đi về phía trước, không dùng đối với tất cả mọi chuyện vật đều ôm không đổi cái nhìn.”

Khương Phi Anh tức giận nói: “Chờ Dương Thanh Huyền bị đánh chết, ta nhìn ngươi làm sao còn nói!” Không vui phất một cái ống tay áo, tựu trực tiếp đi rồi, tựa hồ không muốn cùng Khương Thiên Chân đứng chung một chỗ.

Ở toàn bộ cổ chiến trường bốn phương tám hướng, bỗng dưng thêm ra mảng lớn trôi nổi đài đến, mỗi một toà trôi nổi trên đài, đều đứng đầy người, vô số ánh mắt xuyên thấu linh khí chi hải, xuyên thấu ở phía trên chiến trường cổ kia.

Mặt khác một toà thật lớn trôi nổi trên đài, Khương Thiên Quang ngồi ở một tấm trên vương tọa, tư thế oai hùng bộc phát, đối với bên người Lăng Diễm lão nhân nói: “Lăng Diễm trưởng lão, không thành vấn đề chứ?”

đọc tRuyện tại http://truyencuatui.net/ “Ha ha, đại nhân này vừa hỏi, là đang giảng chê cười sao?”

Lăng Diễm lão nhân ngoài cười nhưng trong không cười, hừ một tiếng, bất mãn nói: “Nếu không có vì tham dự cái kia thượng cổ phong cấm, thu được bên trong chỗ tốt, lão phu lấy năm sao đỉnh cao Thiên Giới tôn sư, sao lại đáp ứng cùng hắn một vị cửu tinh Giới Vương đánh nhau chết sống? Nói thật, này chiến không quản ta làm sao thắng, đều là cực kỳ mất mặt. Nhưng vì cái kia cổ cấm bên trong tương truyền đồ vật, ta đây nét mặt già nua ném cũng là làm mất đi.”

“Ha ha.” Khương Thiên Quang cười nói: “Danh tiếng chỉ là vật ngoại thân, sức mạnh mới là vĩnh hằng, hơn nữa trưởng lão chỉ cần trấn áp Dương Thanh Huyền, không một chút nào mất mặt, có thể để mảnh này Mục Hải Vực Giới bên trong bọn hậu bối, đều biết rõ mình cân hai. Gần đây không an phận hậu bối nhưng là càng ngày càng nhiều a.”

Lăng Diễm lão nhân khẽ mỉm cười, hắc tiếng nói: “Chúng ta lão gia hỏa này còn chưa có chết đây, những tiểu bối kia nghĩ muốn tới, ha ha, còn sớm a!”

Ngọn lửa trên người một chút phóng lên trời, thẳng vào đám mây, đem trọn cái trên chiến trường cổ không, đốt một mảnh đỏ chót như máu.

Lăng Diễm lão nhân đã tại chỗ biến mất.

Sau một khắc, xuất hiện ở trên chiến trường cổ, đầy mặt lạnh lùng vẻ, nhìn trong đó một toà trôi nổi đài, cao giọng nói: “Dương Thanh Huyền, nếu đáp lại một trận chiến, thì xuống đây đi. Không cần lo lắng, rất nhanh tựu kết thúc, ha ha ha ha.”

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia đầy trời hỏa ảnh, đầy rẫy ở bên trong đất trời, vô số cuồng bạo hệ “Hỏa” nguyên tố, xúc động chân nguyên trong cơ thể cùng nhiệt huyết, càng có một tia chiến ý, ở trong máu không ngừng bốc lên.

Khương Phi Dực thở dài, nói: “Cổ Âm huynh, ngươi nhìn này thật sự được không?”

Khương Cổ Âm nói: “Đương nhiên được! Phi Dực huynh giúp ta bảo vệ tốt này khâm Thiên Kính liền có thể, chỉ cần Lăng Diễm lão thất phu kia một khi sử dụng vượt qua cửu tinh hậu kỳ sức mạnh, lập tức là có thể bị ta bắt lấy, lão phu nháy mắt tựu phế bỏ hắn!”

Ánh mắt lóe lên vẻ hung ác.

Khương Phi Dực gật gật đầu, một tay chỉ trời, nhất thời một mảnh bạch quang từ đằng xa xuyên thấu mà đến, ở trời cao trên biến ảo mở, như một mặt to lớn bình hồ, treo ở phía trên chiến trường cổ.

Sóng sáng như gương, đá lởm chởm phun trào hạ, đem trọn cái cổ chiến trường cái bóng hoàn toàn ánh vào bên trong.

Lăng Diễm lão nhân ngẩng đầu lên, khinh miệt lạnh rên một tiếng, giễu cợt nói: “Làm điều thừa, bất quá thời gian mấy hơi thở thôi.”

Dương Thanh Huyền nhìn phía dưới, hít một hơi thật sâu, nói: “Ta đi xuống!”

Bóng người loáng một cái, không có bất kỳ sặc sỡ động tác, mở hai tay ra, như Ưng Kích Trường Không, hướng về cái kia mênh mông cổ chiến trường bay đi.

Vô số hai mắt ánh sáng, không chỉ có là sàn chiến đấu bốn phía xem cuộc chiến trôi nổi trên đài, ở toàn bộ Khương gia vực trong giới hạn, hơn trăm tinh cầu, vô số sàn chiến đấu bầu trời, đều hiển hiện ra này một đạo côi cút thân ảnh, ở mênh mông linh khí trong tầng mây, nhỏ bé như một điểm đen.

Dương Thanh Huyền rơi ở Lăng Diễm lão nhân phía trước, ánh mắt ngưng lại, ôm quyền nói: “Tiền bối, có thể bắt đầu rồi.”

Lăng Diễm lão nhân gật đầu nói: “Thì nhìn ở ngươi phần lễ này tướng mạo cùng dũng khí trên, lưu ngươi một mạng.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Không cần phải, kính xin tiền bối toàn lực mà vì là. Ta chỉ sợ tiền bối đến thời điểm thua, nói mình là cẩn thận bất cẩn.”

“Thua? Ha ha ha ha, đây là lão phu đời này nghe được êm tai nhất cười nhạo!”

Lăng Diễm trong mắt lão nhân phát lạnh, gằn giọng nói: “Nhìn ngươi này phó thật lòng dáng vẻ, là thật cảm thấy bản tọa thất bại a! Nói ngươi là ngông cuồng đây, vẫn là tự tin đây, vẫn là hung hăng đây?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2236: Không Thể Thua Cuộc Chiến (2)

“Ngông cuồng!”

Lăng Diễm lão nhân nghiêm ngặt quát một tiếng, ngọn lửa trên người trong khoảnh khắc bộc phát ra, ở quanh thân hình thành một vòng thiên luân, lập tức cùng thân hợp nhất, dung nhập vào trong lòng bàn tay, mạnh mẽ đánh đi qua, quát lên: “Chết!”

Bóng người hóa thành một đạo cầu vồng, đem sức mạnh ép ở cửu tinh hậu kỳ Giới Vương trình độ, sử dụng tới một đòn toàn lực.

Dương Thanh Huyền nhìn đúng thời cơ, bóng người loáng một cái, dễ dàng né qua.

Lăng Diễm lão nhân chưởng pháp sượt qua người, khinh bỉ cười nói: “Ha ha, lấy lâm chiến kinh nghiệm mà nói, tiểu tử ngươi toán là không tệ, nhưng lão phu một chưởng, tránh được sao?” Lăng Diễm lão nhân chưởng thế vừa thu lại, tựu hoành vỗ tới.

Trên thực tế, toàn bộ không gian đều ở sự công kích của hắn trong phạm vi, Dương Thanh Huyền chỉ là đem không gian xoay chuyển, cường hành dời đi một bước nhỏ, vẫn chưa thoát rời chưởng pháp phạm vi bao phủ.

Nhưng Lăng Diễm lão nhân con dao chém một cái, phía trước tựu một đạo chói mắt kim quang tỏa sáng.

Dương Thanh Huyền thân hình quay lại, tựu lấy ra Chiến Kích Thiên Khư, một chiêu Đọa Diệt đâm thẳng mà đến, cái kia bị vặn vẹo không gian, nháy mắt gảy về, hai nguồn sức mạnh chồng chất lên nhau, làm cho Đọa Diệt tư thế uy năng tăng vọt.

“Cái gì?!”

Lăng Diễm lão nhân lấy làm kinh hãi, quả thực có chút không dám tin tưởng, nguyên lai đối phương căn bản là không có dự định trốn, mà là mượn trốn một chút lực lượng, đem không gian vặn vẹo như bắn hoàng giống như vậy, lại mượn lực về chém tới, càng là một mũi tên trúng ba đích.

Ở điện quang hỏa thạch trong phút chốc, là có thể nghĩ ra như vậy kế sách ứng đối, này... Đây là chỉ là tiểu bối có thể làm được sao?

Lăng Diễm lão nhân không vội tỉ mỉ nghĩ, cái kia Thiên Khư bên trong ẩn chứa sức mạnh to lớn, toàn bộ hội tụ một đường, đem bốn phía trọng lực tràng phát huy đến cực hạn, thêm thượng không gian gảy về lực lượng, ít có thể chống đối.

Lăng Diễm lão nhân nghiêm ngặt quát một tiếng, vội vàng thu tay về đến, bóng người loáng một cái, trực tiếp ở không trung nổ tung mở, hóa thành vô số hỏa xà trốn vọt, trực tiếp tránh ra đòn đánh này.

Bốn mặt trôi nổi trên đài sở hữu Khương gia đệ tử, không khỏi là mở rộng tầm mắt, tuy rằng Lăng Diễm lão nhân này một chiêu cũng cực kỳ vi diệu, tránh né bên dưới co hồ không bị bất cứ thương tổn gì, nhưng không khỏi thái quá chật vật, nhìn thấy được giống như là bị Dương Thanh Huyền một kích chém nát như vậy.

Dương Thanh Huyền trong mắt bắn ra cười lạnh ánh sáng, người kích hợp nhất, đuổi theo cái kia chút hỏa xà đâm thẳng mà lên, quát lên: “Liệt Không Vạn Quân!”

Chiến kích ở trong tay run lên, “Rầm” một tiếng, trong phạm vi mấy chục dặm hư không, toàn bộ phá khai, bị vô số kim quang chém thành mạng nhện một dạng, mà cái kia đầy trời hỏa xà, tất cả đều ở một chiêu này bao phủ hạ.

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người một chút trợn mắt ngoác mồm.

“Oành! Oành!” Tảng lớn hỏa xà từng cái từng cái bạo nổ mở, nổ thành nhiều đốm lửa.

Dương Thanh Huyền này mới chiến kích vừa thu lại, cầm kích mà đứng, đứng ở trên chiến trường cổ, dùng thần thức cùng Hỏa Nhãn Kim Tình cảnh giác nhìn chằm chằm tứ phương.

Quan chiến trôi nổi trên đài mấy vạn Khương gia đệ tử, không khỏi là có loại hoảng hốt cảm giác, có phải là làm phản? Lăng Diễm lão nhân bị hai chiêu tựu diệt? Không phải cần phải Dương Thanh Huyền bị một, hai chiêu diệt hết sao?

Khương Thiên Quang mỉm cười trên mặt đều còn chưa kịp thu lại, cũng đã ngưng kết ở đó, sắc mặt từ ngông cuồng tự cao tự đại, biến thành tái nhợt.

Dương Thanh Huyền đột nhiên bóng người khẽ nhúc nhích, xoay người lại, nhìn chằm chằm hư không nơi nào đó.

Vô số bồng bềnh ở không trung Tinh Hỏa, đột nhiên hướng một phương hướng xoay tròn, trực tiếp tràn vào chỗ kia trong hư không, một điểm điểm ngưng tụ ra Lăng Diễm thân thể của ông lão.

Chỉ có điều nguyên bản khinh bỉ cùng càn rỡ biểu hiện, trở nên đầy mặt hắc trầm cùng tức giận, nặng nề rên lên một tiếng, chỉ cảm thấy vô số người đều đang nhìn mình chằm chằm, trên mặt nóng hừng hực.

“Chẳng trách dám cuồng vọng như vậy! Quả nhiên thật sự có tài. Bất quá, để bản tọa cảnh giác, sẽ là của ngươi giờ chết!”

“Những câu nói này cùng mới vừa ý tứ không kém bao nhiêu đâu? Nói quá một lần là được rồi.”

“Chết!”

Lăng Diễm lão nhân giận dữ, nguyên bản thua một chiêu, cũng đã mất hết mặt mũi mặt, hiện tại lại bị Dương Thanh Huyền trào phúng một chút, càng là giận không nhịn nổi.

Song thượng ở không trung không ngừng vận chuyển, từng đạo từng đạo hỏa luân ở hư không hiện ra, toàn bộ trên chiến trường cổ không, hoàn toàn hóa thành một mảnh hỏa luân hải.

“Đi chết đi!”

Lăng Diễm lão nhân đưa tay ngưng quyết, hướng về Dương Thanh Huyền một chỉ.

To lớn hỏa luân chi hải lăn lộn mà xuống, toàn bộ cổ chiến trường đều phát sinh “Ầm ầm” nổ vang, phảng phất không thể chịu đựng chiêu này nặng.

Vô số linh khí bị điểm đốt, mênh mông trên chiến trường cổ, trong khoảnh khắc hóa thành biển lửa.

Ngàn vạn hai mắt ánh sáng, nhìn chằm chằm bên trong chiến trường kia, cái kia đạo nhỏ bé bóng người.

Vô số hỏa luân kích bắn mà xuống, đừng nói một vị cửu tinh hậu kỳ Giới Vương, coi như là mười vị, trăm vị, cũng chưa chắc chống đỡ được.

Khương Cổ Âm đám người, không khỏi là sắc mặt ngưng trọng.

Năm sao Thiên Giới, mặc dù đem tu vi áp chế lại, nhưng chân nguyên trong cơ thể nhưng là mênh mông như biển, hầu như vĩnh viễn không khô cạn, có thể không cố kỵ sử dụng tới này thật lớn thần thông.

Đây mới là tất cả mọi người nhận định Dương Thanh Huyền tất bại hạt nhân nguyên nhân.

“Tỷ tỷ, kết thúc rồi à?” Khương Vân Đình nhìn phía dưới, tâm tình phức tạp nói ra.

“Có lẽ vậy.” Khương Văn Quân trong con ngươi ánh mắt lấp lóe, lại nói: “Nhưng lập tức liền kết thúc, người này vừa nãy cái kia một chiêu lùi một bước để tiến hai bước, lại một chiêu thừa thắng xông lên, cắn giết Lăng Diễm lão nhân hỏa xà pháp thân, cũng đủ để chứng minh hắn chi Bất Phàm, nhưng tiếc là...” Trong giọng nói toát ra một tia oản thán.

Khương Thiên Chân, Khương Phi Anh đám người, không khỏi là sắc mặt ngưng trọng, không nháy một cái nhìn chằm chằm phía dưới, nếu như Dương Thanh Huyền không thể ngăn ở chiêu này, cái gọi là phần thắng, bất quá chỉ là mộng ảo một hồi.

Dương Thanh Huyền đem chiến kích dựng đứng ở một bên, hai tay bấm quyết, từng đạo từng đạo màu vàng kiếm ý ở bốn phía xoay tròn, càng tụ càng nhiều.

Cái kia chút kiếm ý như biển, kiếm khí như cầu vồng, mỗi một đạo đều tỏa ra tuyệt đại cường giả khí tức.

Sau đó ngàn mộ phần vỡ tan hư không mà đến, ở bốn phía nổ tung, mỗi một toà nổ ra, đều kích bắn ra một đạo cái thế kiếm ý, hướng về cái kia đầy trời hỏa luân chém tới.

“Ầm ầm!”

Vô số kiếm quang đan xen, hình thành thế giới của Kiếm, đem biển lửa ngăn trở.

Hỏa luân cùng kiếm ý xông tới hạ, hình thành một mảnh rực rỡ màu sắc kết giới ánh sáng, phảng phất một đạo ngân hà lạch trời, ngang qua ở trong hai người.

Đồng thời kiếm khí kích bắn hạ, ánh sáng tăng mạnh, đem trọn cái biển lửa đều bài xích mở, Dương Thanh Huyền quanh thân mấy trăm dặm bên trong, không gặp một điểm Tinh Hỏa, tất cả đều là ánh kiếm.

“Đây là thần thông gì đạo pháp? Ngự kiếm thuật?”

“Không đúng vậy, ta tu tập ngự kiếm thuật hơn trăm năm, chưa từng gặp như vậy thần kỳ chi cảnh.”

"Này Dương Thanh Huyền không phải tu luyện hệ "Hỏa" thần thông sao? Làm sao thành kiếm sĩ?

“Trời ạ... Này thế giới của Kiếm, muốn áp chế lại cái kia hỏa luân chi hải!”

Sở hữu trôi nổi trên đài, tất cả đều là một mảnh thanh âm hoảng sợ.

Nếu nói là Lăng Diễm lão nhân lần thứ nhất bị áp chế là bất cẩn rồi, vậy này lần thứ hai đây? Thi triển là bá đạo như vậy bén nhọn thần thông, lại cũng phải bị đối phương đè lại?

Khương Văn Quân tỷ muội cũng dại ra ở đằng kia, kinh ngạc nhìn phía dưới kiếm khí như biển, cùng hỏa luân chém thành một mảnh hoa mỹ ngân hà, hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi hiểu biết của bọn họ.

Nhưng Khương Thiên Chân cùng Khương Phi Anh, nhưng là sắc mặt cực kỳ khó coi.

Khương Phi Anh quát lên: “Tiểu tử này điên rồi! Cùng Lăng Diễm lão nhân đánh nhau chết sống to lớn như vậy thần thông, hắn có thể chịu đựng ở bao lâu?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2237: Không Thể Thua Cuộc Chiến (3)

Khương Thiên Chân sắc mặt nghiêm túc, trên trán nổi gân xanh, hiển nhiên nội tâm cũng vô cùng không bình tĩnh.

Lấy Dương Thanh Huyền trước đối với Lăng Diễm lão nhân cái kia hai chiêu xem ra, không nên như vậy lỗ mãng mới đúng.

Coi như cảnh giới bằng nhau, dù cho thần thông muốn thắng đối phương một bậc, như vậy đánh nhau chết sống hạ xuống, hoàn toàn là tử lộ một cái a. Đối phương nhưng là năm sao đỉnh cao Thiên Giới, chân nguyên mênh mông như biển, kỳ thực ngươi một cửu tinh Giới Vương có thể so sánh với?

“Khà khà, tiểu tử này chung quy vẫn là non nớt một chút a, ha ha ha ha.” Khương Thiên Quang nhìn một hồi, không nhịn được cười ha hả, lúc trước tâm tình khẩn trương quét đi sạch sành sanh, khôi phục phấn khởi dáng dấp.

Kiếm cùng hỏa thế giới, ở trên chiến trường cổ tung hoành, đem thiên địa hoàn toàn cắt cứ thành hai nửa.

Đồng thời Dương Thanh Huyền chi Kiếm Thế Giới, không ngừng có mộ kiếm hiện ra, nổ tung ra tuyệt đại kiếm ý, thẳng chém mà đi.

Mỗi một kiếm đều chấn động khiến người sợ hãi, giống như là muốn chém nứt vòm trời.

So với Lăng Diễm lão nhân hỏa luân chi hải, tới rực rỡ chấn động, nhìn sở hữu Khương gia đệ tử, không khỏi là khí huyết khuấy động, chiến ý thiêu đốt.

Lăng Diễm lão nhân đầy mặt kinh hãi, trước mắt không ngừng hiện lên mộ kiếm, để hắn thất thanh kêu lên: “Thái Huyền Thiên, kiếm mộ phần mộ?!”

Dương Thanh Huyền nhẹ rên một tiếng, liền im lặng không lên tiếng, chỉ là không ngừng vung vẩy kiếm quyết, để mỗi một toà kiếm trong mộ Kiếm Hồn, đều dưới đất chui lên, hóa thành chân thật thần kiếm, chém hướng về phía trước.

Mà điều động này hết thảy tất cả sức mạnh, đều là Quỷ Tàng phụ ở nguyên thần thứ hai bên trong để hoàn thành, đối với Dương Thanh Huyền tự thân chân nguyên tiêu hao, hầu như nhỏ bé không đáng kể.

Quỷ Tàng đương nhiên không thể bạo lộ ra, nhưng lại có thể phụ ở nguyên thần thứ hai bên trong, vì phòng ngừa Khương Thiên Quang đám người nhìn ra đầu mối, tương tự đem tu vi áp chế đến cửu tinh hậu kỳ, khởi động Thái Huyền mộ kiếm xé rách hư không giáng lâm.

Đã như thế, chẳng khác nào là lấy hai địch một, trước tiên để Quỷ Tàng cùng Lăng Diễm lão nhân lẫn nhau tiêu hao một trận, chính mình còn có thể lấy ra mấy vị Tinh Túc sức mạnh, lại cùng Lăng Diễm lão nhân tiêu hao một trận, trong khoảng thời gian này tựu để Quỷ Tàng khôi phục, sau đó sẽ để Quỷ Tàng cùng Lăng Diễm lão nhân tiêu hao, trong khoảng thời gian này chính mình tựu liều mạng khôi phục, mình giảm đối phương tăng, như vậy tiêu hao từ từ, đối phương chính là xem như là vạn cổ chí tôn, cũng phải treo.

Dương Thanh Huyền khóe miệng hiện lên một nụ cười lạnh lùng, tay kết kiếm quyết, bất quá là dẫn dắt kiếm khí, cái tay còn lại thì lại bấm quyết tụ linh, thu nạp tứ phương linh khí để bản thân sử dụng, bổ sung trong cơ thể, đánh nhau chết sống một phen sau, trong cơ thể không tăng phản giảm.

“Xảy ra chuyện gì, lâu như vậy rồi, lại không có bại trận?”

Bốn mặt xem cuộc chiến trôi nổi trên đài, rất nhiều trưởng lão hộ pháp, đã cảm thấy được vấn đề, đều là nhíu mày lại.

Khương Thiên Quang càng là đứng lên, hai mắt thẳng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, muốn nhìn một chút hắn là hay không ăn gian, vốn lấy nhãn lực của hắn, hoàn toàn không nhìn ra tình huống.

Cái kia vô số kiếm mộ phần cùng kiếm khí, đích đích xác xác là Dương Thanh Huyền triển khai Thái Huyền kiếm ý dẫn độ mà đến, trấn áp Lăng Diễm lão nhân hỏa luân chi hải, chỉ có điều này kéo dài cũng quá lâu chứ?

Khương Phi Dực kinh ngạc nói: “Này, tại sao lại như vậy? Lẽ nào sức mạnh của hắn vĩnh viễn không bao giờ suy kiệt?”

Khương Phi Dực chấp chưởng Khâm Thiên Kính, nguyên bản chủ yếu chiếu Lăng Diễm lão nhân, thực tại không nhịn được hướng về Dương Thanh Huyền trên người chiếu đi, nhưng đột nhiên cảm thấy được một luồng mạnh mẽ hỏa bão táp, đánh thẳng mà đến, chính là Khương Cổ Âm ra tay rồi, quát mắng: “Lộn xộn cái gì?!”

Khương Phi Dực sợ đến vội vàng đem tấm gương loáng một cái, lại xoay chuyển quá khứ, chủ yếu bọc lại Lăng Diễm lão nhân, Khương Cổ Âm này mới thu về nắm đấm đến, nặng nề hừ một tiếng, mắng: “Còn dám lộn xộn một chút, đừng trách ta trở mặt với ngươi!”

Khương Phi Dực ngượng ngùng nở nụ cười, đầu trán bốc lên mồ hôi lạnh đến, không dám lộn xộn nữa.

Hắn tự nhiên biết trận chiến này tầm quan trọng, đối với

Khương Cổ Âm, Khương Thiên Quang, Lăng Diễm lão nhân, Dương Thanh Huyền, thậm chí là Khương Thiên Chân, Khương Phi Anh mà nói, đều là không thể thua một trận chiến, thậm chí trực tiếp ảnh hưởng đến Khương gia tương lai xu thế.

Khương Phi Dực vừa rồi nhẹ nhàng chuyển động Khâm Thiên Kính, làm cho trên bầu trời kính ánh sáng lắc lư hạ, hiện ra một đường ánh sáng minh, lóe lên một cái rồi biến mất, nhưng cũng bị Khương gia cao tầng toàn bộ bắt được.

Khương Thiên Quang lạnh lùng nói: “Nhất định có vấn đề! Khâm Thiên Kính bị Khương Cổ Âm lấy đi, đáng chết! Người đâu, đi mời mấy vị tu luyện Linh Mục thần thông trưởng lão lại đây, lại đem trong tộc có thể dò xét hết thảy các loại pháp bảo, toàn bộ lấy tới!”

Hắn làm sao đều không tin lấy Dương Thanh Huyền sức mạnh, có thể cùng Lăng Diễm lão nhân liều mạng lâu như vậy. Khương Cổ Âm cùng Khương Thiên Chân đám người kỳ thực cũng không tin, vốn lấy năng lực của bọn hắn, đều không nhìn ra Dương Thanh Huyền đến cùng dùng thủ đoạn gì.

Trong đó khiếp sợ nhất thuộc về Lăng Diễm lão nhân chính mình, hắn đã đem cửu tinh hậu kỳ Giới Vương sức mạnh phát huy đến cực hạn, sử dụng tới lớn lao thần thông, lại như cũ bị kiếm của đối phương thế giới áp chế gắt gao.

Đồng thời loại này sức áp chế, không giảm mà lại tăng, theo phá mộ ra thần kiếm tăng nhanh, còn đang nhanh chóng đi lên nhắc đến.

“Đáng chết, tiểu tử này trên người nhất định có vấn đề!” Lăng Diễm lão nhân giận không nhịn nổi, nhưng mình không nhìn thấu, thậm chí Khương Thiên Quang ở đây ở ngoài đều không nhìn thấu, có thể có biện pháp gì?

Hơn nữa này chiến chính mình quyết không thể thua, một thua, tựu mất đi tiến nhập cổ cấm tư cách, cái kia tha thiết ước mơ ở ngoài lại không hi vọng, hơn nữa chính mình một đời anh danh, sợ sẽ muốn nước chảy về biển đông, thậm chí ngay cả rời Hỏa Thần Cung danh vọng, đều phải bị vô cùng đả kích lớn.

Lăng Diễm lão nhân nôn nóng bất an, liều mạng đem chân nguyên hóa hiện ra, hình thành từng vòng từng vòng hỏa chém, kích bắn mà đi.

Sau đó không lâu, một toà trôi nổi trên đài, truyền đến Khương Thiên Quang chấn nộ quát lên: “Cái gì?! Các ngươi đám rác rưởi này, tu luyện cái gì Linh Mục thần thông, rõ ràng như thế có vấn đề hiện tượng, đều không nhìn ra đầu mối? Rác rưởi! Rác rưởi!”

Khương Thiên Quang hai mắt phun lửa, hận không thể đem trước mắt này mười mấy vị Khương gia đệ tử đá chết, các loại bảo kính, thần bàn cũng ngã đầy đất.

Một vị trưởng lão sầu lo nói: “Nếu như Dương Thanh Huyền thật ăn gian, sợ là chỉ có Khâm Thiên Kính mới có thể nhìn ra đầu mối, cũng hoặc là... Hắn không có dối trá?”

Sau loại suy đoán nói ra miệng, này trưởng lão chính mình cũng sợ hết hồn, liên tục lắc đầu, cũng không tin.

Khương Thiên Quang nổi giận nói: “Không có dối trá? Ngươi mắt mù sao? Ngươi tin không?!”

Đột nhiên phất một cái ống tay áo, tựu hóa thành lưu quang, hướng về đối diện một toà trôi nổi đài kích bắn mà đi.

Vị kia trưởng lão sắc mặt khẽ biến, ở đây bất lợi thế cuộc hạ, Khương Thiên Quang đã có chút an ngồi không yên, đối diện toà kia trôi nổi trên đài, chính là Khương Cổ Âm cùng Khương Phi Dực chấp chưởng Khâm Thiên Kính địa phương.

Tựu ở cùng trong nháy mắt, mặt khác mấy toà trôi nổi trên đài, cũng là lưu quang kích bắn, hướng về cái kia trôi nổi đài mà đi. Mỗi một đạo độn ánh sáng, không khỏi là vô cùng mạnh mẽ, tỏa ra chấn nhân tâm phách sức mạnh.

Trong lúc nhất thời, bốn phía mấy vạn tên Khương gia đệ tử, trái lại đem ánh mắt từ cái kia hoa mỹ đánh nhau chết sống ngân hà bên trong di chuyển, từng cái từng cái hoảng sợ nhìn toà kia trôi nổi đài phương hướng, phảng phất có đại sự muốn phát sinh.

Khương Cổ Âm nói với Khương Phi Dực: “Ngươi tiếp tục dùng Khâm Thiên Kính bọc lại Lăng Diễm lão nhân, một có dối trá lập tức ghi chép xuống, ngoài ra, không được phân tâm.”

Mình thì là hướng về cái kia kích bắn mà đến độn ánh sáng đi đến.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2238: Không Thể Thua Cuộc Chiến (4)

“Ngừng lại!”

Khương Cổ Âm nghiêm ngặt quát một tiếng, hai tay ở trước người giương ra, một mảnh hỏa diễm kinh văn, ở trên song chưng phương lóe lên, hình thành một bức tường ấm.

“Ầm ầm!”

Cái kia đạo độn ánh sáng kích bắn ở tường ấm trên, lập tức bị cản lại, bên trong chính là Khương Thiên Quang, toàn thân bị ngọn lửa bao lấy, tay áo tung bay, trong đôi mắt một mảnh tàn khốc, giơ tay một chưởng đẩy ra.

“Ầm ầm ầm!” Toàn bộ hỏa diễm mạnh trong khoảnh khắc phá khai, bên trong vô số hỏa chi kinh văn, nháy mắt phá nát.

Khương Thiên Quang một chút qua lại mà qua, tựu ở đằng kia trôi nổi trên đài.

Trong nháy mắt, bốn phương tám hướng mấy chục đạo độn ánh sáng bay vụt mà đến, toàn bộ rơi ở trôi nổi trên đài. Trong đó một nhóm người đứng sau lưng Khương Thiên Quang.

Càng nhiều hơn, nhưng là đứng ở Khương Cổ Âm hai bên, cùng Khương Thiên Quang hình thành thế giằng co. Chủ yếu là Khương Thiên Chân cùng Khương Phi Anh sức mạnh.

Toàn bộ Khương gia cao tầng, hầu như toàn bộ tụ tập ở tòa này trôi nổi trên đài.

Cường đại túc sát áp lực khuếch tán mở, lệnh cái khác trôi nổi trên đài sở hữu Khương gia đệ tử, không không sốt sắng vạn phần, đều là giơ lên cái cổ đến, hoảng sợ nhìn tình cảnh này, nếu thật phát sinh cái gì xung đột, tất nhiên là ảnh hưởng toàn bộ Khương gia đại sự.

Trong giây lát này, cái này Khương gia vực trong giới hạn, hơn trăm tinh cầu bên trong võ tu, tất cả đều dời đi ánh mắt, nhìn phía cái kia một toà trôi nổi trên đài.

“Thiên Quang huynh, ở bên đó đợi không thoải mái, muốn đi qua đồng loạt quan chiến, uống chút rượu, tuốt điểm nướng xiên mới có bầu không khí sao? Nếu là như vậy, ta lập tức để thủ hạ đi nướng chút chuỗi tới, ngươi và ta cộng hưởng.”

Khương Thiên Chân khóe miệng ngậm lấy cười gằn, một mặt châm chọc.

Khương Thiên Quang mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Câm miệng! Ta này đến chuyện gì, các ngươi hẳn rất rõ ràng. Tràng tỷ đấu này có vấn đề.”

Khương Cổ Âm giễu cợt nói: “Nướng xiên có thể ăn bậy, không thể nói lung tung được, ngươi con mắt kia nhìn thấy có mờ ám? Mắt thấy phải thua tựu bắt đầu chơi xấu hay sao?”

Khương Thiên Quang lạnh lùng nói: “Ai thắng ai thua còn chưa chắc chắn đây, Dương Thanh Huyền lấy cửu tinh Giới Vương thân thể, có thể chống đỡ như vậy thật lớn thần thông sao? Nếu nói là không có vấn đề, chư vị mắt mù sao?”

Khương Phi Anh cả giận nói: “Khương Thiên Quang, ngươi là não tàn sao? Nếu như không chống đỡ được, Cổ Âm trưởng lão đánh cuộc với ngươi cọng lông a? Chẳng lẽ không phải trực tiếp nhận thua? Ngươi nếu như lại ăn nói linh tinh, thậm chí nhìn phía phá hoại đổ ước, quấy rầy quy tắc lời, tựu đừng trách chúng ta không khách khí.”

Khương Thiên Quang phẫn nộ hận nói: “Hảo oa, các ngươi là muốn liên thủ chẳng lẽ không phải ta là chứ? Ta ngược lại muốn nhìn một chút làm sao một cái không khách khí pháp!”

Khương Thiên Chân cười lạnh nói: “Kỳ thực cũng không có gì, dù sao cũng là đồng tộc một hồi, nhiều lắm đem ngươi trấn áp, nhốt lại, chờ gia chủ sau khi xuất quan lại được xử lý. Nhưng ngươi cái kia Thiên Đạo đạo quả, tự nhiên về Cổ Âm trưởng lão sở hữu.”

Khương Thiên Quang vừa kinh vừa sợ, Khương Cổ Âm người bên kia, là chính mình còn hơn gấp hai lần, một khi thật phát sinh xung đột, chính mình tất nhiên xong đời.

Một khi mình bị giam cầm, trong tay thế lực tất nhiên sẽ bị Khương Thiên Chân, Khương Phi Anh đánh tan, thậm chí hợp nhất quá khứ. Đến thời điểm coi như mình bị gia chủ thả ra, cũng khó hơn nữa có thành tựu.

Hơn nữa nếu là mình mất đi Thiên Đạo đạo quả, hậu quả sự nghiêm trọng, thậm chí so với bị giam cầm còn bết bát hơn.

Khương Thiên Quang mặt âm trầm, biết vào giờ phút này, tuyệt đối không thể nắm Khâm Thiên Kính, chỉ có thể dựa vào dựa vào nhãn lực của chính mình, tranh thủ nắm lấy Dương Thanh Huyền sơ hở.

Khương Thiên Quang mạnh mẽ phẫn nộ nhìn chăm chú mọi người một chút, tựu bay lượn mà đi, mang theo mình một đám người, trở lại mình trôi nổi trên đài, hạ lệnh: “Tất cả mọi người mở to hai mắt, một nhất định phải tìm ra Dương Thanh Huyền vấn đề, ai có thể phát hiện kẽ hở, tầng tầng có thưởng!”

Khương Cổ Âm đám người nội tâm đều là thở phào nhẹ nhõm, mặc dù bọn họ chiếm cứ ưu thế, cũng không muốn phát sinh Khương gia nội đấu. Một đám người lẫn nhau liếc mắt nhìn, tựu đồng loạt nhìn phía chiến trường cổ kia, đều là trên mặt mang theo vẻ không hiểu, chân mày nhíu cực sâu.

Dương Thanh Huyền giờ khắc này hiện ra sức mạnh, hoàn toàn không phù hợp ăn khớp, chẳng trách Khương Thiên Quang muốn điên.

Tất cả mọi người nhìn phía Khương Cổ Âm, hi vọng hắn có thể giải thích một chút, dù sao này tràng đánh cược chiến, tất cả mọi người không coi trọng, chỉ có Khương Cổ Âm hạ này trọng chú, nhất định là biết Dương Thanh Huyền nội tình.

Khương Cổ Âm nhíu mày lại, chính mình làm sao biết cái gì? Chỉ là nhẹ rên một tiếng, làm bộ biết đến dáng vẻ, lộ ra thần bí khó lường, để mọi người cau mày không ngớt.

Khương Vân Đình có chút khẩn trương hỏi: “Tỷ tỷ, hắn sẽ không cần thắng chứ?”

Khương Văn Quân cũng đầy tâm không giải, lại đột nhiên hỏi: “Ngươi là hi vọng hắn thắng, vẫn thua?”

Khương Vân Đình không chút nghĩ ngợi nói ra: “Đương nhiên là...”

Lời một chút dừng lại, trên mặt lộ ra vẻ mờ mịt, đúng đấy, mình là hi vọng hắn thắng, vẫn thua?

Vừa nghĩ tới nếu như Dương Thanh Huyền thắng, cái kia chẳng lẽ không phải... Hai gò má không nhịn được màu đỏ bừng.

Khương Văn Quân nhìn nàng vẻ khốn quẫn, cười nhạt, nói ra: “Yên tâm đi, hắn mặc dù muốn thắng, cũng không nhanh như vậy. Bất quá là chặn lại rồi Lăng Diễm lão nhân cái thế thần thông, cự ly thắng... Còn kém rất nhiều đây.”

Đột nhiên, Lăng Diễm lão nhân nghiêm ngặt quát một tiếng, tựa hồ ý thức được tiếp tục như vậy, hoàn toàn không phải biện pháp, tay bấm Hỏa Quyết, thân thể một chút phân giải khai, hóa thành từng đạo từng đạo Hỏa Long, rít gào mà lên, từ giữa bầu trời điên cuồng lao xuống.

Dương Thanh Huyền biến sắc mặt, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Lăng Diễm lão nhân biến thành trăm nghìn đạo Hỏa Long, mỗi một đạo đều có cửu tinh hậu kỳ Giới Vương sức mạnh, bùng nổ ra tiếng cười điên cuồng, “Tiểu tử, ngươi cho rằng chống đỡ được lão phu cái thế thần thông, lão phu cũng không có biện pháp đối phó ngươi sao?!”

Khương Cổ Âm đám người không khỏi là hoàn toàn biến sắc.

Khương Cổ Âm giận dữ hét: “Lão thất phu này! Lại nghĩ ra được loại này ác độc chi chiêu! Đây đã là ăn gian!”

Ở Khâm Thiên Kính hạ, Lăng Diễm lão nhân tu vi trước sau không vượt ra ngoài cửu tinh hậu kỳ Giới Vương, chỉ có điều đã biến thành hơn 100 vị cửu tinh hậu kỳ Giới Vương.

Khương Thiên Chân lo lắng nói: “Là chúng ta sơ sót, cảnh giới không có quá giới, không cách nào xử đối phương dối trá a.”

“Ha ha ha ha, vẫn là Lăng Diễm lão nhân thông minh! Lần này Dương Thanh Huyền chết chắc rồi!” Vẫn mặt âm trầm Khương Thiên Quang, bỗng nhiên cười lớn.

Trên trăm đạo Hỏa Long cùng không trung rít gào, đem trọn cái bầu trời chiếm cứ, sau đó đồng loạt như thác nước rơi rụng, hướng về Dương Thanh Huyền đánh tới.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, bốn mặt huyền kỳ chậm rãi hóa ra, ở không trung đan dệt phi thăng, một chút tản ra, xuyên ở bốn góc.

Lại hai tay vận chuyển chân nguyên, Nhân Đà La ở trước người hiển hóa ra ngoài, "Ầm ầm" một tiếng xuyên ở trên mặt đất, chấn động ra từng đạo từng đạo hệ Thổ Tinh hoàn.

"Oanh oanh!"

Trên trăm đạo Hỏa Long, từng đạo từng đạo xung kích ở kỳ ánh sáng kết giới, cùng với Nhân Đà La hóa hiện ra hệ Thổ nguyên lực bên trong thế giới, nổ ra đầy trời ánh lửa.

Cùng lúc đó, Quỷ Tàng dẫn dắt đi ra tới Thái Huyền mộ kiếm, vẫn như cũ không ngừng nghỉ hóa ra từng đạo từng đạo thần kiếm, chém về phía những Hỏa Long kia, đem cổ chiến trường đại địa cùng hư không, đánh đổ nát.

Tại chỗ có trôi nổi trên đài, mấy vạn hai mắt ánh sáng bên trong, nhìn thấy tất cả đều là từng đoá từng đoá hoa mỹ đốm lửa nổ ra, trăm long phi vũ, không ngừng qua lại ở cổ chiến trường, va về phía cái kia kiên cố kết giới, vô số thần kiếm bay loạn, lại chém về phía những Hỏa Long kia, chấn động ra từng đạo từng đạo to lớn hỏa diễm.

Toàn bộ tràng diện hỗn loạn vô tự, như là có mấy trăm người đang đại chiến.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2239: Không Thể Thua Cuộc Chiến (5)

“Này...”

Khương Thiên Quang hút khẩu hơi lạnh, ngạc nhiên nhìn tới.

Khương Cổ Âm đám người, cũng là sắc mặt thay đổi.

Như trước khi nói Dương Thanh Huyền chống lại Lăng Diễm lão nhân có mờ ám lời, cái kia giờ khắc này hoàn toàn là thần thông cùng lực lượng so đấu, không đến được nửa điểm thủ xảo, Dương Thanh Huyền lấy sức lực của một người dĩ nhiên chặn ở lại.

Tuy nói nơi tại hạ gió, nhưng là lấy sức lực của một người, đối phó trên trăm vị cùng cấp Hỏa Long a!

“Không thể!” Khương Văn Quân kinh hãi thất thanh, nhìn phía Khương Phi Anh nói: “Cha, này, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

Khương Phi Anh cũng là một mặt mộng bức, liếc Khương Cổ Âm một chút, nói: “Đừng hỏi nhiều như vậy, tiếp tục xem tiếp.”

Khương Thiên Chân hai tay cầm sắt chặt chẽ, càng mơ hồ có chút kích động, nhớ tới Khương Cổ Âm cùng lời của mình đã nói, tiểu tử này nhưng là nắm giữ trở thành Thánh Chủ Thiên Vương thực lực a!

Bắt đầu chính mình vẫn chỉ là nửa tin nửa ngờ, giờ khắc này nhưng là hoàn toàn tin!

Dương Thanh Huyền sức chiến đấu hoàn toàn vượt ra khỏi chính mình đám người lý giải, đạt tới một cái căn bản không thể đạt tới độ cao, như vậy thành tựu tương lai, tự nhiên cũng muốn siêu ra bản thân những người này lý giải, đạt đến chính mình đám người không cách nào đạt tới độ cao.

Khương Thiên Chân ánh mắt hướng bốn phía nhìn tới, phương hướng sở hữu Khương gia cao tầng, không khỏi là trợn mắt ngoác mồm, bao quát trung tầng đệ tử, hạ tầng đệ tử, mỗi một người đều sắc mặt dại ra. Khương Thiên Chân nội tâm, không tên đột nhiên liền muốn cười.

Dương Thanh Huyền ngang trời xuất thế, nếu như có thể thắng này chiến, không chỉ có đem triệt để phá tan Khương Thiên Quang một mạch, hơn nữa cho sở hữu Khương gia đệ tử đều hung hăng lên bài học, để này chút cả ngày sống trong nhung lụa đệ tử, biết cái gì mới thật sự là nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên.

Khương Thiên Chân vừa liếc nhìn Khương Văn Quân tỷ muội, trong lòng thầm than một tiếng, chính mình sao lại không có một đôi ưu tú như vậy con gái, lần này để Khương Phi Anh lượm đại tiện nghi đi, sợ là đối với tương lai mình vị trí bất lợi a.

Khương Thiên Chân trong mắt vẻ ưu lo, vượt qua, hiện tại đã cân nhắc không được xa xưa như vậy chuyện, ngay lập tức trước tiên cầu khẩn Dương Thanh Huyền có thể thắng đi.

Trên chiến trường cổ không, cùng với trên chiến trường, tất cả đều bị đánh phá nát.

Nơi này là có thể chịu đựng Thiên Giới chi chủ địa phương chiến đấu, nhưng lại ở hai vị Giới Vương cảnh đánh nhau chết sống, không ngừng vỡ vụn ra.

“Dương Thanh Huyền, ngươi đã thu được lão phu tôn kính cùng coi trọng một chút, giờ khắc này nhận thức thua, lão phu có thể tha cho ngươi...”

Một cái to lớn Hỏa Long, xông tới ở đằng kia hệ Thổ kết giới trên, hai mắt như đuốc, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, miệng nói tiếng người nói ra.

Dù sao mình như vậy chiến pháp, đã có chút ăn gian, thắng mà không vẻ vang gì, nếu như Dương Thanh Huyền tự nhận thua, bao nhiêu có thể lẫn nhau lưu chút mặt mũi.

Lăng Diễm lão nhân giờ khắc này cân nhắc đến vẫn là vấn đề mặt mũi, cho tới thất bại, dù cho hiện tại cũng chưa hề nghĩ tới.

Nhưng lời còn không nói chuyện, Dương Thanh Huyền tựu bóng người loáng một cái, cầm trong tay Nhân Đà La hướng về cái kia Hỏa Long đánh xuống, “Ầm ầm” một tiếng, to lớn hệ Thổ nguyên lực, mạnh mẽ oanh ở đằng kia Hỏa Long trên đỉnh đầu.

Hỏa Long từ đầu bắt đầu, một đường dọc theo thân thể về phía sau nổ tung, “Tha cho ngươi không chết” cuối cùng hai chữ “Không chết”, cuối cùng không nói ra, chính mình đã chết rồi.

“A a!! Gắt gao chết!!”

Một đạo khác Hỏa Long đột nhiên rít gào mà lên, phun ra tức giận nhân ngôn, trên trăm đạo thân rồng, nổi điên xung kích lại đây.

Dương Thanh Huyền lạnh rên một tiếng, nói: “Chết? Bản ít nói quá, cùng cấp cuộc chiến, ta chưa bao giờ thua quá, quản ngươi tới là một trăm, vẫn là một ngàn, vẫn là một vạn!”

Dương Thanh Huyền vẻ mặt phát lạnh, hai tay nắm trượng, giữa trời tựu quơ múa, hắn vốn là tìm hiểu tới tịnh hàng ma trượng pháp, sớm cùng Thiên Trảm Thất Thức kết hợp với nhau, giờ khắc này đem kích pháp bên trong đánh chém bỏ đi, đổi thành oanh kích, triển khai ra, thuận buồm xuôi gió.

Từng đạo từng đạo Hỏa Long xuyên qua Tứ Huyền kỳ kết giới, cũng đã tiêu hao năng lượng thật lớn, lại vọt tới Dương Thanh Huyền trước mặt, phủ đầu chính là một trượng, trực tiếp đánh nát.

“Oành! Oành!”

Tiếng nổ mạnh to lớn, chấn thiên động địa.

Một bộ mênh mông kỳ cảnh lộ ra ở trước mặt mọi người, hơn trăm Hỏa Long vọt tới Dương Thanh Huyền trước mặt, như là bị sức mạnh nào chặn lại rồi giống như vậy, sau đó từng cái từng cái bị gõ nát tan.

Đầy trời Tinh Hỏa tràn ngập toàn bộ hư không, tất cả đều là Hỏa Long nổ tung đi ra.

Toàn bộ Khương gia đệ tử, không khỏi là nhìn trợn mắt ngoác mồm, loại sức mạnh này, hoàn toàn là đối với cùng cấp ép giết a, một chiêu đánh liền chết một vị cùng cấp...

“Ùng ục.” Khương Thiên Quang sắc mặt trong phút chốc trắng bệch như tờ giấy, một loại cảm giác xấu tại nội tâm dâng lên, phóng ở trên vương tọa hai tay của, bắt đầu khẽ run.

Khương Thiên Chân nói: “Cổ Âm trưởng lão, ngươi không phải nói hắn chưởng khống Cức Hằng Cổ Diễm sao? Nguyên bản còn nghĩ nhìn qua cổ diễm uy năng, nhưng này...”

Khương Cổ Âm cũng là có chút say xe, hắn chỉ biết là Dương Thanh Huyền hệ “Hỏa” thiên phú cực cao, có thể đánh tới hiện tại, mỗi một lần giao chiến đều là đè lên Lăng Diễm lão nhân đánh, có thể nhưng vô dụng một lần hỏa.

Khương Cổ Âm cười khổ nói: “Yêu nghiệt này, ta căn bản là xem không hiểu a…”

Dương Thanh Huyền đánh nát năm mươi Hỏa Long sau, cũng là sắc mặt trắng bệch, trong cơ thể giảm xuống cực kỳ lợi hại, nhưng tốt ở mộ kiếm uy năng kéo dài không ngừng, dần dần đã đem còn dư lại Hỏa Long áp chế, ngay lập tức đem Nhân Đà La hướng về trên mặt đất cắm xuống, chín hoàn lực lượng nháy mắt khuếch tán mở, đem cái kia chút rít gào mà đến Hỏa Long hướng về mở.

Sau đó đột nhiên lấy ra hàng loạt đan dược hướng về trong miệng rót.

Trong đôi mắt bắn ra lăng liệt hàn ánh sáng, từng chữ nói ra: “Lăng Diễm lão nhân, ngươi nhìn cho kỹ! Thành tựu ta Dương Thanh Huyền, không chỉ là Thái Huyền mộ kiếm cùng Nhân Đà La, tương tự cũng là hệ” Hỏa “chí cao thần thông!”

Dương Thanh Huyền thân thể một điểm điểm bốc cháy lên, hóa thành vô biên hỏa diễm phóng lên trời.

Toàn bộ cổ chiến trường bầu trời, nháy mắt bị ngọn lửa nhuộm thành màu đỏ thẫm, vạn dặm như máu.

Dương Thanh Huyền Vĩnh Nhiên thân thể trực tiếp hóa thành Pháp Thiên Tượng Địa, chấp tay hành lễ, sau đó tay phải bấm quyết, giơ tay nâng ngày.

“Đây là…!”

Vô số Khương gia đệ tử, đều là hai con ngươi co rụt lại, lộ ra vẻ kinh hãi.

Bởi vì này vẩy tay thức, bọn họ rất nhiều người là không thể quen thuộc hơn nữa.

Bao quát Khương Tử Như, vẫn mặt xám như tro tàn đứng sau lưng Khương Thiên Quang, giờ khắc này đầy mặt hoảng hốt, hai con ngươi bỗng nhiên phóng đại, thất thanh cả kinh kêu lên: “Không thể!”

Khương Thiên Chân cũng là đổi sắc mặt, sợ hỏi: “Cổ Âm trưởng lão, đây là...”

Khương Cổ Âm kích động liên tục gật đầu, cười to nói: “Ha ha ha ha, chính là Ngự Hỏa Tiên Quyết thức thứ chín! Các ngươi tất cả mọi người trợn mắt to nhìn, nhìn một vị tuyệt đại thiên tài sinh ra! Mà Lăng Diễm lão thất phu, chính là hắn đá đạp chân!”

Khương Thiên Chân triệt để dại ra ở, thất thanh nói: “Nhưng là thời gian... Mới một tháng a! Ta nhớ được trưởng lão năm đó...”

Khương Cổ Âm nói: “Lão phu năm đó từ thức thứ nhất học được thức thứ chín, dùng sắp tới thời gian hai năm. Tiểu tử này một tháng, liền đi ta hai năm phải đi đường.”

Lời vừa nói ra, cái kia chút không phải hệ “Hỏa” võ tu, lập tức hiểu được, từng cái từng cái kinh hãi không thôi.

Khương Cổ Âm thiên phú, ở toàn bộ Khương gia đã là cực cao, mà trước mắt này Dương Thanh Huyền, lại so với Khương Cổ Âm còn còn đáng sợ hơn nhiều như vậy?

Hơn nữa, Khương Cổ Âm vẫn là chuyên tu hệ “Hỏa”, này Dương Thanh Huyền tu luyện bừa bộn, nhưng từ vừa nãy xem ra, mỗi phe thần thông uy năng, đều không ở hệ “Hỏa” bên dưới.

Trôi nổi trên đài Khương gia đệ tử, bao quát Khương Văn Quân hai tỷ muội, đều là ngây người như phỗng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2240: Không Thể Thua Cuộc Chiến (6)

Dương Thanh Huyền mắt lạnh nhìn phía dưới, ngưng tiếng nói: "Ngự Hỏa Tiên Quyết, thức thứ chín, lên!"

"Ầm ầm ầm!"

Thiên địa chấn động, trên dưới tứ phương trong hư không sở hữu hệ "Hỏa" nguyên tố, toàn bộ hiện ra Tinh Hỏa tư thế, hướng về Dương Thanh Huyền lòng bàn tay ngưng tụ mà ra, hình thành một mảnh Tinh Hỏa bão táp, uốn lượn ở quanh thân.

Đồng thời ngọn lửa đẳng cấp rõ ràng, Dương Thanh Huyền Vĩnh Nhiên thân thể như Liệt Nhật lâm không, soi sáng toàn bộ cổ chiến trường cùng mảnh này viễn cổ thời đại tựu tồn tại vòm trời.

Cái kia chút từ bốn mặt hội tụ đến hệ "Hỏa" nguyên tố, thì lại như thần phục con dân, một điểm một sao, thiên thiên vạn vạn, tụ tập như biển, hình thành một mảnh thế giới của "lửa".

Cái kia cháy hừng hực Vĩnh Nhiên thân thể, nghiễm nhiên chính là vùng thế giới này hàng đầu vương giả.

Lăng Diễm lão nhân biến thành mấy chục đạo Hỏa Long, rít gào ở thế giới này ngoại vi, tất cả đều là một mảnh vẻ hoảng sợ, không ngừng hướng về đụng tới, muốn đem thế giới hướng về nát, nhưng cũng có như bọ ngựa đấu xe, xông tới bên dưới, trái lại tự thân không ngừng phá nát.

Long uy từ lâu tan hết, giống như là mấy chục cái sâu giống như, ở đây thế giới của "lửa" trấn áp hạ, lộ ra buồn cười buồn

cười.

“Đây là rời Hỏa Thần Cung trưởng lão... Năm sao đỉnh cao Thiên Giới đại cao thủ sao?...”

Sở hữu Khương gia đệ tử, nội tâm đều sinh ra một loại mờ mịt biểu hiện.

Cũng trong lúc đó, cái kia chút hệ “Hỏa” đệ tử, thì lại tình cảm quần chúng phấn khởi, kích động khó có thể tự tin, tuy rằng Dương Thanh Huyền là họ khác người, nhưng thi triển dù sao cũng là Khương gia thần thông a, phảng phất vào đúng lúc này, Dương Thanh Huyền nghiễm nhiên thành bọn họ Khương gia đại biểu.

Dương Thanh Huyền hai tay nhanh chóng kết ấn, bốn phía hệ “Hỏa” nguyên tố ở pháp ấn khởi động hạ, hóa thành từng đạo từng đạo địa hỏa phong lôi, từ trong hư không đánh rơi, hướng về những Hỏa Long kia đánh tới.

“Thình thịch!”

Vô số tạc liệt âm thanh, toàn bộ tình thế lập tức lật lộn lại, nguyên bản chủ động công kích Hỏa Long, giờ khắc này bốn hạ trốn vọt, hơn mười cái rất nhanh đã bị lôi hỏa đánh nát bấy.

Hơn nữa Lăng Diễm lão nhân hoảng sợ không thôi chính là, chính mình hóa thành Hỏa Long pháp thân nổ tung mở sau, sở hữu hệ “Hỏa” nguyên tố càng bị cái kia Ngự Hỏa Tiên Quyết thức thứ chín hút tới, xoay tròn ở Dương Thanh Huyền quanh thân, bổ sung năng lượng của hắn.

Mình giảm đối phương tăng bên dưới, tình thế kịch liệt nghịch chuyển.

Khương Thiên Chân giật mình nói: “Tại sao lại như vậy? Trong thiên địa hệ” Hỏa “nguyên tố, tựa hồ tạo thành một cái tuần hoàn, vòng đi vòng lại, sinh sôi liên tục?”

Khương Cổ Âm đầy mặt mừng như điên, phấn chấn nói: “Đây chính là Cức Hằng Cổ Diễm uy áp, trong thiên địa hệ” Hỏa “nguyên tố, đều cảm ứng được Bản Nguyên Hỏa khí tức vương giả. Mặc dù là Lăng Diễm lão nhân nắm trong tay Bản Nguyên Hỏa, cũng chỉ là đệ nhất cấp bậc, ở Cức Hằng Cổ Diễm dưới cũng phải thần phục a!”

Dương Thanh Huyền ở trên hư không trên đạp bước đi về phía trước, dưới chân không ngừng biến ảo ra hỏa văn vòng tròn khuếch tán, tay trái bấm quyết, bàn tay phải bên trong không ngừng ngưng tụ ra địa hỏa phong lôi, hóa thành từng đạo từng đạo nóng nảy, cuồng kích mà hạ.

“Thình thịch!”

Toàn bộ phía dưới đều là một cái biển lửa, cổ chiến trường trời cùng đất, hoàn toàn bị đốt màu đỏ bừng.

Đột nhiên chiến trường chấn động, mấy chục đạo Hỏa Long hướng về một phương hướng tuôn ra, nháy mắt dung hợp thành một thể, hóa thành một đạo to lớn cột lửa ngút trời, sau đó lại bành trướng ra, biến ảo thành một vị to lớn giống vậy Pháp Thiên Tượng Địa, chính là Lăng Diễm khuôn mặt ông lão, dữ tợn thay đổi hoàn toàn hình, quát ầm lên: “Bản tọa hôm nay coi như liều mạng trọng thương, cũng phải đem ngươi trấn áp xuống!”

To lớn hỏa diễm tay giơ lên, ở không trung bỗng nhiên nắm chặt, tựu tuôn ra như Thái Dương một loại hào quang, đâm tất cả mọi người hai mắt tê rần.

Đồng thời từng đạo từng đạo hỏa văn vầng sáng, từ cái kia nắm chặt trên nắm tay khuếch tán ra, chấn động đến mức bốn mặt hư không dập dờn bồng bềnh.

Cẩn thận nhìn tới, Lăng Diễm tay của ông lão chưởng nơi, đã hóa thành một mặt to lớn hỏa luân, mặt trên có mười hai mức độ, tất cả đều đốt thuộc tính khác nhau hỏa diễm, mỗi một loại trong ngọn lửa, đều ẩn chứa hơi thở cực kỳ đáng sợ.

Khương Cổ Âm cả kinh nói: “Mười hai địa chi hỏa! Trời ạ, thật sự để hắn thu thập đủ?!”

Khương Thiên Chân vội vàng hỏi: “Đây là cái gì?”

Khương Cổ Âm sắc mặt ngưng trọng, nói ra: “Lăng Diễm lão nhân sớm đã nắm trong tay Bản Nguyên Hỏa, nhưng vẫn dừng lại ở đệ nhất cấp bậc, không cách nào nữa hướng về trước đột phá. Sau đó ở một bản cổ tịch bên trong, tìm được này mười hai địa chi hỏa hỏa luân thuật, có thể dùng mười hai loại gần tới ở Bản Nguyên Hỏa hỏa diễm, tạo thành mười hai địa chi hỏa luân, coi đây là cơ sở tinh tu, có hi vọng đem Bản Nguyên Hỏa tăng lên tới mười hai ngăn hồ sơ, không nghĩ tới hắn dĩ nhiên thật sự thu thập đủ!”

Khương Thiên Chân cả kinh nói: “Cái kia...”

Tiếng nói còn chưa rơi xuống, một luồng to lớn nóng sóng kèm theo rung động truyền đến.

“Ha ha ha ha!” Tùy ý tiếng cười điên cuồng, ở Lăng Diễm lão nhân Pháp Thiên Tượng Địa bên trong vang lên, “Bản Nguyên Hỏa thứ hai ngăn hồ sơ, Cức Hằng Cổ Diễm ta cũng có! Dương Thanh Huyền, để mạng lại đi!”

Lăng Diễm lão nhân đem cái kia mười hai địa chi hỏa nháy mắt hợp nhất, hóa thành một đóa kinh khủng ngọn lửa, hút vào bên trong cơ thể, toàn bộ Pháp Thiên Tượng Địa tựu tỏa ra sức mạnh hủy thiên diệt địa, cùng Dương Thanh Huyền hầu như không khác nhau chút nào.

Vô số hỏa khoảng cách vòng, ở Lăng Diễm lão nhân bên cạnh người lượn vòng, đem cái kia thức thứ chín xúc động địa hỏa phong lôi toàn bộ chặn mở.

Hai vị to lớn Vĩnh Nhiên thân thể, hơn nữa đều là thứ hai ngăn hồ sơ hỏa diễm, lập tức đem bầu trời cắt cứ, hình thành thế giằng co.

Mà to lớn hỏa sóng, thì lại ở hai toà thế giới chỗ giao hội, lẫn nhau thôn phệ, hình thành từng vòng hỏa sóng quét ngang thiên địa.

Khương Cổ Âm sốt sắng, liên tục kêu lên: “Không đúng, không đúng! Lão thất phu này Cức Hằng Cổ Diễm khẳng định có tỳ vết! Bằng không hắn đã sớm tới tìm ta ảo diệu, không có khả năng bây giờ bị đánh thành lợn đầu mới triển khai ra!”

Khương Thiên Chân nói: “Ý là, này mười hai địa chi hỏa dung hợp, sợ còn có vấn đề. Chỉ cần Dương Thanh Huyền có thể chịu đựng được, thì có thể thắng, sẽ không biết hắn có thể chống bao lâu.”

Khương Cổ Âm không nhịn được hét lớn: “Dương Thanh Huyền, chống đỡ a! Chống đỡ là có thể thắng!”

Lăng Diễm lão nhân cười gằn nói: “Chống đỡ? Hắn chịu đựng được sao?!”

Bàn tay lớn vồ một cái, cái kia sở hữu hỏa luân ở một chưởng sức mạnh hạ không ngừng dung hợp, hóa thành một mặt mấy chục dặm đường kính to lớn hỏa luân, mặt trên còn có mười hai địa chi đạo văn khắc họa, chém vào cái kia thức thứ chín địa hỏa phong lôi bên trong, chém vỡ tất cả!

“Đều... Kết thúc!”

Lăng Diễm lão nhân nghiêm ngặt quát một tiếng, cái kia khuôn mặt dữ tợn, chậm rãi khôi phục lại yên lặng, phảng phất thở phào nhẹ nhõm, như là thấy được kết cục.

"Chống đỡ? Là có thể thắng?"

Dương Thanh Huyền Pháp Thiên Tượng Địa cười nhạt, nói ra: "Không cần thiết."

To lớn hỏa người trung ương, xé rách ra một khối hỏa diễm, ở phía trước ngưng tụ ra Dương Thanh Huyền chân thân, hai tay hướng về trước người hợp lại, một luồng hào quang màu trắng dâng lên, sau đó tám đạo khác xa nhau sức mạnh hội tụ đến, tràn vào đến cái kia vệt trắng bên trong.

Ngay tại giây phút này, thiên địa phảng phất nhất tinh, sở hữu quy tắc đều giống như đông lại.

Duy nhất còn có thể hơi hơi vận chuyển, chính là mấy vạn cái đầu, đều tuôn ra một cái dấu hỏi, đây là thần thông gì?

"Ầm ầm!"

Một luồng nhỏ nhẹ rung động, từ Dương Thanh Huyền trong cơ thể truyền ra, không ngừng nổ vang, càng lúc càng lớn.

Toàn bộ sau lưng hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa, bốn phương tám hướng địa hỏa phong lôi, như là nháy mắt sụp đổ giống như vậy, bị hút vào đến này trong vòng nhất chiêu.

Dương Thanh Huyền quanh thân trăm dặm, trong khoảnh khắc trở thành một mảnh khu vực chân không.

Mà trong tay cái kia một luồng thu nạp hết thảy sức mạnh, rốt cục diễn hóa đến rồi cực hạn.

"Bát Bộ Thiên Long, nhất thừa dẫn độ!"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2241: Không Thể Thua Cuộc Chiến (7)

Dương Thanh Huyền hai tay vận chuyển, cái kia mênh mông vô cùng lực lượng, lấy quán triệt thiên địa pháp tắc nhân quả sức mạnh mà dẫn, phụ lấy Bát Bộ Thiên Long chúng, Cức Hằng Cổ Diễm một chút tựu bạo phát đến rồi cực hạn, xuyên thấu sở hữu trở ngại, đánh tới.

“Oanh!”

Lăng Diễm lão nhân mười hai địa chi hỏa cự luân, nháy mắt đã bị Bát Bộ Nhất Thừa Độ đánh xuyên qua, giữa trời đổ nát ra.

Tất cả mọi người đầu óc, đều chuyển động không có có cảnh tượng trước mắt nhanh, xa xa không phản ứng kịp thời điểm, thiên địa cùng cổ chiến trường, phảng phất đều vỡ, cùng với cùng nhau vỡ nát, còn có Lăng Diễm lão nhân cự luân, cùng cái kia bản mồi lửa thứ hai ngăn hồ sơ Pháp Thiên Tượng Địa.

“Ầm ầm ầm!”

To lớn hỏa diễm, như là một cái hỏa tinh từ bên ngoài đánh tới, sau đó ở không trung bạo nổ mở.

Vô hạn nhiệt độ, vô hạn ánh sáng, trong khoảnh khắc đem trọn cái cổ chiến trường, cùng với bốn mặt sở hữu trôi nổi đài đều nuốt hết.

Một ít tu vi hơi thấp Khương gia đệ tử, đều phát sinh kịch liệt tiếng kêu thảm thiết.

Nhưng tốt ở có thể chỗ này xem cuộc chiến, chí ít đều là bên trong cao tầng, rất nhanh tựu lấy ra kết giới, đem trôi nổi đài cùng chúng đệ tử bảo vệ.

To lớn nhiệt độ, quay nướng mỗi người đều mồ hôi chảy tiếp lưng, sắc mặt đỏ chót.

Chỉ có một người, Khương Thiên Quang đờ đẫn ngồi ở trên vương tọa, toàn thân cứng ngắc, tay chân lạnh lẽo, tựu liền hỏa diễm phun ở trên người, đều không cảm giác được một tia nhiệt độ.

Bốn phía trưởng lão, bên trong cao tầng, đều là sắc mặt khó coi, lẫn nhau trao đổi ánh mắt, sau đó lặng lẽ lui về phía sau hạ.

Này chút người đều biết, Khương Thiên Quang khí vận triệt để kết thúc.

Chính mình đặt sai bảo, nhất định phải đúng lúc dừng tổn hại, tìm kiếm cái tiếp theo chỗ dựa.

Rất nhanh, Khương Thiên Quang bốn phía đi liền còn lại lác đác mấy người, toàn bộ là của mình thân tử chất cùng huynh đệ, nhưng không khỏi là sắc mặt bi thảm.

“Ha ha ha ha! Thắng, thật sự thắng!”

Trôi nổi trên đài, truyền đến Khương Cổ Âm tiếng cười điên cuồng.

Trên bầu trời Khâm Thiên Kính lay động, một bó to lớn ánh sáng soi sáng hạ xuống, xuyên thấu tầng tầng biển lửa, đem bên trong hai đạo côi cút mà đứng thân ảnh hoàn toàn bọc lại.

Vô số ánh mắt, trôi nổi trên đài, hơn trăm tinh cầu bên trong, toàn bộ Khương gia vực giới, hầu như nơi có người, đều ở đưa mắt quan sát, khiếp sợ nhìn hai đạo thân ảnh kia, đờ đẫn nói

không ra lời.

Đây là Khương gia vực giới từ viễn cổ thành lập tới nay, yên tĩnh nhất trong nháy mắt.

Trải qua như mộng ảo một hồi quan chiến, tất cả mọi người không bình tĩnh nổi, đặc biệt là cái kia chút thông qua hình chiếu quan sát trận chiến này con cháu, càng là hoài nghi trận chiến này chân thực tính.

Đầu tiên năm sao đỉnh cao Thiên Giới mặc dù áp chế tu vi, không có khả năng bại bởi cửu tinh hậu kỳ Giới Vương.

Thứ yếu, Lăng Diễm lão nhân ở trong trận chiến ấy biểu hiện ra các loại chiến pháp, thần thông, đều không có gì ngạnh thương, hoàn toàn là nghiền ép giống như khí thế cùng đuổi.

Bất kể là lúc ban đầu võ kỹ thần thông, vẫn là sau đó muốn dùng mênh mông chân nguyên áp chế Dương Thanh Huyền, cũng hoặc là về sau trăm đạo thân rồng, đều là mười phần ác liệt bá đạo chiến pháp, căn bản không phải cho rằng cùng cấp có thể gánh xuống.

Nhất sau khi ngưng tụ ra Bản Nguyên Hỏa thứ hai ngăn hồ sơ một đòn toàn lực, càng là ở cửu tinh hậu kỳ Giới Vương trên căn bản, đem hỏa diễm thần thông uy năng phát huy đến cực hạn, cơ hồ là có thể quét ngang Thiên Giới chi chủ một đòn.

Nhưng, này tất cả mọi thứ, không chỉ có đều bị Dương Thanh Huyền phá tan, hơn nữa hoàn toàn thành đè lại tư thế.

Từ bắt đầu đến cuối cùng, tiểu tử này chưa từng có một khắc rơi tại hạ gió, tất cả đều là lấy đón đánh cứng rắn, hoàn toàn cùng Lăng Diễm lão nhân mạnh mẽ chống đỡ, cứng rắn đem cho rằng năm sao Thiên Giới cường giả thần thông tu vi đánh nổ.

Không lưu chức gì chỗ trống cùng bộ mặt, xích lu khỏa thân tuyệt đối áp chế!

Này...

Đây là cửu tinh hậu kỳ Giới Vương sao?

Vô số người trong lòng, đều dâng lên nghi vấn.

Nhưng mọi người đều là mắt sáng như đuốc, đặc biệt là còn có Khương Thiên Quang dốc hết toàn lực, nghĩ trăm phương ngàn kế bắt giữ Dương Thanh Huyền dối trá, đều tay trắng trở về.

Đủ để chứng minh, Dương Thanh Huyền này chiến, từ đầu đến cuối, đều là công bình đến cực điểm, không có bất kỳ mờ ám.

Khương Cổ Âm cái kia phấn khởi cùng thanh âm phách lối, đám đông tâm tư toàn bộ cắt ngang, từng cái từng cái từ đần độn trạng thái phục hồi tinh thần lại, đầy mặt phức tạp hướng về hư không nhìn tới.

“Lăng Diễm lão thất phu! Cuối cùng cái kia một chiêu phòng ngự, ngươi nhưng là vận dụng ba sao Thiên Giới sức mạnh a, còn có lời gì có thể nói?!”

Khương Cổ Âm ý khí phấn phát, bóng người ở trôi nổi trên đài lóe lên, tương tự xuất hiện ở Khâm Thiên Kính hạ, quay về Lăng Diễm lão nhân lớn tiếng quát tháo.

Lăng Diễm lão nhân mặt xám như tro tàn, nguyên bản hồng thông thông sắc mặt, hoàn toàn biến thành tro đen, cả người trở nên thất thần.

Vừa nãy cái kia một chiêu, như không phải nháy mắt đem sức mạnh khôi phục lại Thiên Giới, sợ là mình đã ngỏm rồi, nghĩ tới đây, trong lòng càng sinh ra một chút sợ hãi cùng sợ sệt.

Từ khi bước vào Thiên Giới tới nay, đặc biệt là tiến nhập bốn sao Thiên Giới sau, lại chưa bao giờ có loại này cảm giác của cái chết, vừa rồi trong nháy mắt đó, càng để hắn lần thứ hai nhớ lại.

Lăng Diễm lão nhân đầy mặt phức tạp nhìn Dương Thanh Huyền, bùi ngùi thở dài, cúi đầu nói ra: “Ta thua.”

Tuy rằng tất cả mọi người biết Lăng Diễm lão nhân thua, nhưng mắt gặp được hắn tự mình chịu thua, một vị năm sao tột cùng Thiên Giới, cúi đầu hướng về một vị cửu tinh hậu kỳ Giới Vương chịu thua, tất cả mọi người vẫn là trong lòng chấn động, hoảng sợ tột đỉnh.

Nhưng càng nhiều hơn Khương gia đệ tử, đặc biệt là tuổi trẻ một đời, nhưng trong lòng thì dâng lên vô hạn hừng hực cùng chiến ý, thậm chí có chút lệ nóng doanh tròng.

Vừa nãy trong trận chiến đó, Dương Thanh Huyền hiện ra sức mạnh, trí tuệ, thần thông, võ ý cùng đạo tâm, giống như là ở châm đốt ở đỉnh cao trên một ngọn đèn sáng, chỉ dẫn bọn họ đi tới phương hướng.

Khương Văn Quân tỷ muội, cũng là hai tay nắm chặt, nhỏ nhắn xinh xắn thân thể có chút hơi run, thần sắc trên mặt triển lộ ra vô hạn ánh sáng.

Dương Thanh Huyền tầng tầng thở phào, khí thế trên người, nháy mắt rơi xuống đến cực điểm điểm, sắc mặt trở nên trắng xám trong suốt, ôm quyền chắp tay nói: “Lăng Diễm trưởng lão tiền bối phong độ, vãn bối thụ giáo.”

Lăng Diễm lão nhân mặt đen lại nói: “Thắng liền thắng, ngươi đây không phải là nói móc ta sao.”

Dương Thanh Huyền hờ hững cười nói: “Làm sao sẽ? Con đường võ đạo, người thắng làm vua, trưởng lão chỉ là áp chế cảnh giới đấu với ta thôi. Nếu như mau thả cảnh giới, tùy tiện một ngón tay sẽ phải cái mạng nhỏ của ta.”

Lăng Diễm lão nhân nghe hắn khen, thất lạc tâm tình này mới hơi hơi tốt hơn một chút, ôm quyền đối với Khương Cổ Âm nói: “Chuyến này Khương gia hành trình, xem như là không có đến không. Cái kia thượng cổ cấm chế sự tình, ta cũng không vọng tưởng, liền như vậy về Ly Hỏa Thần Cung bế quan, tương lai hữu duyên gặp lại.”

Khương Cổ Âm kêu lên: “Chậm đã! Ngươi lão thất phu này, không phải đã nắm giữ Cức Hằng Cổ Diễm sao?”

Lăng Diễm lão nhân trầm tư hạ, có chút hơi khó nói ra: “Ai, mười hai địa chi hỏa nghĩ muốn dung hợp, biết bao khó khăn. Ta chỉ có thể dung hợp thời gian mấy hơi thở, đồng thời đối với tự thân phản phệ rất lớn. Nếu không có vạn bất đắc dĩ, căn bản sẽ không sử dụng tới chiêu này. Nhưng không nghĩ tới, triển khai ra sau vẫn là khó thoát bại một lần.”

Lăng Diễm lão nhân cười khổ không thôi, không hiểu làm sao sẽ có Dương Thanh Huyền như vậy yêu nghiệt biến thái, vẻ mặt nghiêm nghị nói thật: “Tiểu tử, lấy thiên phú của ngươi cùng thực lực, tương lai thành tựu tất nhiên xa ở ta cùng Cổ Âm trưởng lão bên trên. Sợ là tương lai Thánh Chủ Thiên Vương vị trí, tất nhiên có ngươi một tịch.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2242: Vi Diệu Cân Bằng, Thế Cuộc Biến Hóa

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Nhận được Lăng Diễm trưởng lão chúc lành, nếu thật sự có này một ngày, tất nhiên không quên hôm nay luận bàn tình.”

Lăng Diễm lão nhân lắc đầu không ngớt, than thở: “Xấu hổ, chư vị cáo từ.”

“Chậm đã.”

Khương Cổ Âm đưa hắn gọi lại, trầm ngâm nói: “Nếu ngươi có thể dung hợp mười hai địa chi hỏa, mặc dù chỉ là hóa hiện mấy hơi thở Cức Hằng Cổ Diễm, nhưng cũng đích đích xác xác là Cức Hằng Cổ Diễm. Lão thất phu, ngươi ở Hỏa tu trên con đường này, đi so với ta xa a. Hôm nay lão phu tâm tình vô cùng tốt, cái kia cổ cấm mở ra, có một phần.”

“Làm, thật chứ?!”

Lăng Diễm lão nhân mừng như điên không ngớt, kích động có chút khó có thể tự tin, tựa hồ không thể tin được.

Khương Cổ Âm vuốt râu, hắc tiếng cười nói: “Tự nhiên coi là thật. Lão phu nói, vẫn là có trọng lượng. Coi như muốn thông qua cái gì đó chó má trưởng lão hội, lấy tình thế bây giờ nhìn, hừ hừ…”

Khương Cổ Âm xoay người lại, ánh mắt nhìn phía toà kia trôi nổi trên đài, mặt xám như tro tàn Khương Thiên Quang, trong mắt lộ ra hơi hàn ý.

Mấy bóng người lay động hạ, ở trời cao trên kích bắn, tựu rơi ở Khương Thiên Quang bốn phía.

Chính là Khương Thiên Chân cùng Khương Phi Anh đám người, còn có hơn mười vị trưởng lão, hộ pháp, cùng với cái khác cao tầng.

Khương Thiên Chân nói: “Thiên Quang huynh, nhận thức thua cuộc. Cái kia Thiên Đạo đạo quả, nên lấy ra.”

Khương Thiên Chân đám người so với Khương Cổ Âm còn nóng ruột, chỉ sợ Khương Thiên Quang giở trò lừa bịp, vì lẽ đó ngay lập tức liền đem toàn bộ trôi nổi đài phong tỏa ngăn cản, sau đó mang theo sở hữu cao tầng cường giả, bức vua thoái vị tới.

Tuy rằng Thiên Đạo đạo quả không có phần của bọn hắn, nhưng quả này quan hệ Khương Thiên Quang địa vị xuống dốc không phanh, chỉ cần Khương Thiên Quang không còn quả này, tựu triệt để mất đi chống lại bọn họ tư bản, toàn bộ Khương gia cách cục, đều phải vì thế thay đổi.

Khương Phi Anh cũng thản nhiên nói: “Thiên Quang huynh, thế sự thành bại luận anh hùng, thua chính là thua, đại trượng phu muốn thua được. Thiên hạ bàn cờ này, ngươi đã triệt để không có cách nào rơi xuống. Hay là cho chính mình lưu chút mặt mũi, cho Tử Nguyên, tử như này chút hậu bối, lưu một con đường sống đi.”

Khương Thiên Quang cả người run lên, nội tâm nghĩ muốn giãy giụa ý nghĩ, dần dần tắt hạ xuống, trên tay phải ánh sáng lóe lên, tựu hóa ra một phương hộp ngọc, lộ ra bức người linh khí, mặt trên các loại phù văn lấp lóe, không hạ trăm loại phong ấn.

Khương Thiên Quang sắc mặt lạnh lẽo, xoay tay liền đem hộp ngọc hướng về xa xa ném đi.

“Chi!” Tất cả mọi người là hút khẩu hơi lạnh, đồng loạt nhìn phía hộp ngọc kia, khẩn trương suýt chút nữa thì gọi ra.

Trước mặt một đạo ánh lửa kích bắn mà đến, đem hộp ngọc kia ngăn cản, chính là Khương Cổ Âm, nói ra: “Thiên Quang đại nhân, đa tạ.”

Khương Cổ Âm nhìn hộp ngọc kia một chút, trên mặt khó che giấu phấn khởi cùng kích động, xoay tay đã thu lên, sau đó ôm quyền nói với mọi người: “Đổ ước đã xong, hiện tại Dương Thanh Huyền tham dự thượng cổ phong cấm phá giải, chư vị không có ý kiến chứ?”

“Không có không có không có.” Trôi nổi trên đài, sở hữu cao tầng, hầu như đều là nhất trí lắc đầu.

Khương Thiên Chân cười nói: “Địa Hỏa Linh Thiên việc, tất cả từ Cổ Âm trưởng lão khống chế liền có thể, nếu như có chuyện gì khó xử, cứ đến tìm ta.”

Khương Phi Anh cũng nói bổ sung: “Tìm ta cũng được.”

Hai người đều là hướng về Khương Cổ Âm lấy lòng, dù sao Khương Thiên Quang một vầng, hai người bọn họ chính là kình địch, tương lai Khương gia chi chủ, tất nhiên là hai người bọn họ bên trong một vị, đón lấy tranh đấu, sợ là càng ngày sẽ càng kịch liệt, thậm chí minh mặt hóa.

Mà Khương Cổ Âm thời khắc này địa vị, đã không giống.

Thu được Thiên Đạo đạo quả sau, tu vi tất nhiên có thể tiến thêm một bước nữa, đột phá đến thất tinh Thiên Giới độ khả thi rất lớn. Nếu như lại giải khai cổ cấm, thu được bên trong sức mạnh gia trì, như vậy đột phá càng là ở trong tầm tay.

Một vị thất tinh Thiên Giới, ở bất kỳ Thánh Tông danh tộc bên trong, cũng có thể ảnh hưởng cực lớn gia chủ vị đưa tồn tại.

Hơn nữa còn có một nhân vật cực kỳ trọng yếu, đó chính là Khương Cổ Âm trưởng lão thân sau Dương Thanh Huyền, như trước khi nói cho rằng Dương Thanh Huyền có thể thành tựu Thánh Chủ Thiên Vương, chỉ có nửa thành nắm chặc, hiện tại hầu như sở hữu Khương gia cao tầng, đều cho rằng cái này nắm bắt chí ít có hai đến ba phần mười.

Đây đã là cực kỳ đáng sợ xác suất.

Phải biết bây giờ Khương gia nội bộ, dám nói chính mình có một phần mười niềm tin trở thành Thánh Chủ Thiên Vương, một người đều không có.

Khương Thiên Chân đã hối hận đem Khương Văn Quân tỷ muội giao cho Dương Thanh Huyền.

Khương Phi Anh nói ra: “Cổ Âm trưởng lão, ta có một yêu cầu quá đáng. Văn Quân cùng Vân Đình tỷ muội hai, tuy rằng không phải tu luyện hệ” Hỏa “thần thông, nhưng mở ra thượng cổ phong cấm, đối với các nàng mà nói cũng là một lần cơ duyên lớn lao, lại thêm chúng ta trước nói... Khái khái, không bằng để hai tỷ muội làm trưởng lão cùng Thanh Huyền công tử trợ lý, đánh làm trợ thủ, làm một chút việc vặt vãnh.”

Khương Phi Anh gặp Dương Thanh Huyền ở đây, có chút bất tiện nói rõ, ho khan vài tiếng hàm hồ hạ.

Khương Thiên Chân hơi thay đổi sắc mặt, nói ra: “Cái này không được đâu, dù sao mở ra cổ cấm là đại sự, hơn nữa người càng ít càng tốt. Muốn nói cơ duyên khó được lời, đối với người nào cũng khó khăn được, chỉ để Văn Quân tỷ muội đi, không khỏi có vẻ hơi bất công.”

Khương Cổ Âm nói: “Nhiều hai người, đúng là không có gì.”

Khương Cổ Âm tâm tư, cũng là hi vọng hai tỷ muội có thể trói chặt Dương Thanh Huyền.

Khương Thiên Chân sắc mặt hết sức khó coi, thậm chí thấy được Khương Phi Anh trong mắt cái kia lau vẻ đắc ý.

Đột nhiên, Khương Huyền Nhất đứng dậy, nói ra: “Văn Quân muội muội, ngươi không phải hẹn Chu gia Chu Văn Sơn công tử, song song đi Lưu Ly cốc giết quái tu luyện sao? Lưu Ly cốc mây giai tháng địa, cỏ ngọc kỳ hoa, thật là nhân gian một chỗ Tiên cảnh.”

Không chỉ có Khương Văn Quân hoàn toàn biến sắc, Khương Phi Anh đám người tất cả đều vẻ giận dữ đầy mặt.

Khương Thiên Chân “Ha ha” cười nói: “Há, thật sao? Khó được khó được, Chu Văn Sơn ta cũng nghe qua, là Chu gia số một số hai thiên tài thanh niên, cùng Văn Quân có thể nói là tuyệt phối a.”

Khương Văn Quân lạnh giọng nói: “Thiên Chân đại nhân, Khương Huyền Nhất, cần ăn nói linh tinh, hủy ta danh dự! Là cái kia Chu Văn Sơn mấy lần đưa thư ở ta, nghĩ hẹn ta đi ra ngoài, nhưng ta chưa từng đã đáp ứng một lần.”

Nàng vốn là tu luyện hệ “băng” thần thông, giờ khắc này phẫn nộ, càng là một tầng Băng Tinh tựu kết ở bốn phía, đem trọn cái trôi nổi đài đều cơ hồ đóng băng.

Khương gia cao tầng không khỏi là trong lòng thất kinh, cô gái nhỏ này càng đã tu luyện đến cảnh giới như vậy?

Dương Thanh Huyền cũng là hai con ngươi co rụt lại, đáy mắt xẹt qua vẻ khiếp sợ, này Khương Văn Quân lại có hai sao Thiên Giới thực lực, nhìn dáng dấp còn cực kỳ tuổi trẻ, là tu luyện như thế nào?

Bên người nàng Khương Vân Đình, cũng là có một sao Thiên Giới cảnh giới.

Này hai tỷ muội, tịnh đế đôi hoa, thật là kinh diễm phi phàm.

Khương Huyền Nhất ngượng ngùng cười nói: “Thì ra là như vậy, xem ra là ta nghĩ sai rồi. Bất quá Văn Quân muội muội a, ngoại trừ công tử nhà họ Chu, còn có Trầm gia trầm ngày mai, Hồ gia đồ lưu thủy, Trương gia...”

“Được rồi! Đủ rồi!”

Khương Vân Đình nổi giận nói: “Này chút người đều chỉ là mong muốn đơn phương muốn đuổi theo tỷ tỷ, tỷ tỷ căn bản sẽ không nhìn bọn họ một chút, nửa mắt cũng không sẽ nhìn!”

“Ồ nha, thật sao?” Khương Huyền Nhất nhẹ nhàng nở nụ cười, ôm quyền nói: “Cái kia chi mấy lần trước ta thấy... Ạch ạch... Nhất định là hoa mắt, không đề cập tới, không đề cập tới.”

Khương Huyền Nhất ngậm lấy cân nhắc nụ cười, tựu lùi tới Khương Thiên Chân phía sau.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2243: Mỗi Người Có Tâm Tư Riêng, Cộng Đồng Tham Tu

Khương Văn Quân tỷ muội tức giận toàn bộ mặt đều tái rồi.

Tại chỗ đều là Khương gia cao tầng, người nào không biết Khương Huyền Nhất tâm tư, Khương Phi Anh một phái tất cả đều mặt âm trầm, loại thứ này là mà không phải là đồ vật, bết bát nhất.

Nhưng Dương Thanh Huyền nhưng là một mặt lạnh nhạt đứng ở đó, tựa hồ chuyện trước mắt, hoàn toàn không có quan hệ gì với hắn. Dương Thanh Huyền cũng không biết trong đó huyền diệu, chẳng qua là cảm thấy có chút không hiểu ra sao, làm sao nói hết chút vô danh đường đồ vật?

Khương Cổ Âm cũng là nội tâm tức giận, nghĩ thầm, Khương Thiên Quang vừa mới bắt đầu sa sút, các ngươi tựu đấu nhau, sau đó trời biết đạo sẽ đấu thành hình dáng gì, chính mình có thể không có thời gian rảnh rỗi tham dự vào việc này bên trong, đem Dương Thanh Huyền lưu ở Khương gia trọng yếu nhất.

Ngay lập tức nặng nề hừ một tiếng, nghiêm nghị nói “Huyền Nhất, ngươi là đầu óc có hố sao? Nói như thế nào không minh bạch? Toàn bộ Mục Hải Vực Giới bên trong, kêu khóc muốn gặp Văn Quân tỷ muội một cái thanh niên nhan tuấn, nhiều như cá diếc sang sông, triệu tập lại, có thể lại mở một chỗ vực giới. Nhưng Văn Quân đã cho ai tốt ánh mắt? Vân Đình lại cho quá ai tốt ánh mắt? Ngoại trừ Dương Thanh Huyền như vậy tuyệt đại thiên tài ở ngoài, các nàng hai tỷ muội có thể để ý ai?”

Dương Thanh Huyền sững sờ, làm sao kéo lên chính mình, phát hiện tất cả mọi người ánh mắt đều nhìn sang, trong đó còn bao gồm hai tỷ muội, không khỏi rất là lúng túng, mà cái kia tỷ muội đôi hoa trong ánh mắt, ẩn chứa một tia khó có thể dùng lời diễn tả được mùi vị, càng để hắn có chút không tên hoảng hốt.

Khương Cổ Âm nói xong, khoát tay nói “Không có chuyện gì lời, ta liền đi trước. Thiên Chân ngươi thông báo hạ tất cả mọi người, ngày mai bắt đầu, Địa Hỏa Linh Thiên đóng một quãng thời gian. Lúc nào lại mở, chờ ta thông báo.”

Nói xong liền vung tay lên, một mảnh hỏa diễm bao lấy Dương Thanh Huyền, Lăng Diễm lão nhân cùng Khương Văn Quân tỷ muội, loáng một cái tựu biến mất ở trôi nổi trên đài.

Khương Phi Anh gặp nữ nhi mình bị mang đi, tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, nhìn chòng chọc Khương Huyền Nhất, hừ mắng “Một phế vật, tu luyện không có chim bản lĩnh, giở trò lừa bịp cùng tâm cơ đúng là không ai có ngươi cường!”

Khương Huyền Nhất ngượng ngùng cười nói “Phi Anh đại nhân quá khen, tiểu chất thụ sủng nhược kinh.”

Khương Phi Anh mắng “Vô liêm sỉ!”

Đều lười được ở chào hỏi, phất một cái ống tay áo, liền mang theo chính mình người rời đi.

Khương Thiên Chân tán thưởng con trai của chính mình, cười nói “Huyền Nhất, không sai, hết sức cơ trí.”

Khương Huyền Nhất đại hỉ, vội vàng khiêm tốn nói “Phụ thân quá khen, chỉ là tựa hồ không hiệu quả gì.”

Khương Thiên Chân đạo “Làm hết sức mình nghe mệnh trời đi. Cổ Âm trưởng lão cũng có cân nhắc của chính hắn. Chúng ta cũng đi thôi, Khương gia trải qua chuyện này, tương lai thế cuộc biến số càng to lớn hơn, chúng ta cũng muốn sớm cho kịp làm tốt bố trí cùng chuẩn bị.”

Nói xong, cũng mang theo mình người rời đi.

Toàn bộ trôi nổi trên đài, tựu còn lại Khương Thiên Quang ánh mắt đờ đẫn ngồi ở đó, mấy cái chí thân đứng ở một bên, không nói một lời.

Từ đầu đến cuối, vừa nãy cái kia chút người tựu lại không có mắt nhìn thẳng bọn họ một chút, hoàn toàn làm bọn họ là không khí không tồn tại.

Đây chính là được làm vua thua làm giặc, tiếp thu cũng phải tiếp thu, không tiếp nhận cũng phải tiếp nhận.

...

Dương Thanh Huyền cùng Lăng Diễm lão nhân một trận chiến, chấn động toàn bộ Khương gia, trở thành trong một khoảng thời gian đường phố đầu đường hầm đuôi đứng đầu đầu đề.

Tựu liền đứa trẻ ba tuổi, đều biết Dương Thanh Huyền tên.

Càng nhiều hơn Khương gia đệ tử trẻ tuổi, bị khích lệ hăng hái hướng lên trên, gây nên một mảnh tu luyện cuồng triều.

Mà Dương Thanh Huyền chính mình, đối với chuyện bên ngoài không biết gì cả, bị Khương Cổ Âm mang tới cái kia Hỏa Tủy Toản bí cảnh bên trong, tiếp tục tu luyện Ngự Hỏa Tiên Quyết.

Khương Cổ Âm đối với cái kia thượng cổ phong cấm việc, ngậm miệng không đề cập tới, phảng phất không có chuyện này giống như vậy, chỉ tiếp tục giáo Dương Thanh Huyền Ngự Hỏa Tiên Quyết phía sau thất thức.

Ngự Hỏa Tiên Quyết từ thức thứ chín bắt đầu, liền cần có

Thiên Giới lực lượng mới có thể hoàn chỉnh triển khai ra, Dương Thanh Huyền học tập sau thất thức, cực kỳ cật lực, nhưng tốt ở Khương Cổ Âm là trong thiên hạ đối với Ngự Hỏa Tiên Quyết nhất là rõ như lòng bàn tay người, truyền thụ bên dưới, vẫn có thể vững bước tinh tiến.

Thậm chí Khương Cổ Âm truyền thụ Ngự Hỏa Tiên Quyết, vẫn chưa kiêng kỵ Lăng Diễm lão nhân, để Lăng Diễm lão nhân cũng ở bên lắng nghe, thỉnh thoảng đưa ra các loại nghi vấn, lẫn nhau xác minh, đối với ba người lý giải cùng nắm giữ, đều có lợi ích rất lớn.

Khương Văn Quân tỷ muội, cũng cùng theo một lúc tu luyện Ngự Hỏa Tiên Quyết, tuy rằng hai người cũng không phải là hệ “Hỏa” võ tu, nhưng loại này thần thông công pháp, tìm hiểu một, hai cũng là chỗ tốt rất lớn.

Hơn nữa hai tỷ muội cũng biết chuyến này mục đích chủ yếu, thứ nhất có thể tiếp cận Dương Thanh Huyền, thứ hai cũng có thể giải một chút Dương Thanh Huyền người này đến cùng làm sao, nếu là mình cũng không thích, lấy Khương Văn Quân tính tình, có lẽ liền trực tiếp phất tay áo đi.

Nhưng một quãng thời gian tiếp xúc hạ xuống, cả ngày đều ở tu luyện bên trong, phát hiện Dương Thanh Huyền thiên phú cực cao, hai tỷ muội cũng là nhân trung chi phượng, nhạy bén thông minh, ở cộng đồng tham tu Ngự Hỏa Tiên Quyết trong quá trình, rất nhanh tựu lòng sinh vui mừng, tối sinh tình cảm.

Lăng Diễm lão nhân cảm ơn Khương Cổ Âm truyền thụ Ngự Hỏa Tiên Quyết, ngay lập tức đem chính mình thập nhị chi địa hỏa cự luân, cùng với Hỏa Long Pháp Thân Thuật, cũng tận số truyền thụ đi ra, để mọi người cộng đồng xác minh.

Nửa tháng phía sau, Dương Thanh Huyền đem Ngự Hỏa Tiên Quyết, Thập Nhị Địa Chi Hỏa Luân cùng Hỏa Long Pháp Thân Thuật yếu quyết, đều nắm giữ toàn bộ.

Chỉ có điều này chút thần thông yếu thuật, lấy hắn thời khắc này cảnh giới rất khó triển khai ra, như cái kia hỏa luân thuật, chỉ có thể ở trước người ngưng tụ ra một hoàn chỉnh hỏa diễm chi vòng, bên trong rậm rạp chằng chịt chật ních mấy vạn cái hỏa văn, trình nhất định trật tự sắp xếp.

Dương Thanh Huyền không ngừng bấm quyết đánh vào vòng bên trong, đang hoàn thành cái thứ nhất sau, bắt đầu cô đọng thứ hai.

Ở Dương Thanh Huyền đối diện, Khương Văn Quân ngồi xếp bằng hư không, nhưng là đem Lăng Diễm lão nhân truyền thụ cho hỏa luân thuật, vận dụng ở hệ “băng” nguyên tố trên, ngưng tụ ra một cái to lớn mặt trăng đến.

Xem ra Lăng Diễm lão nhân trợn mắt ngoác mồm, than thở “Năm đó ta ngưng luyện ra cái thứ nhất hỏa luân, dùng ba tháng thời gian, mà ngươi bất quá lác đác mấy ngày, ta thực sự là bại một điểm không oan uổng. Đừng nói là ngươi, tựu liền cô gái nhỏ này, đều có thể dễ dàng loại suy, vận dụng chi diệu, quan tâm một lòng, thành tựu tương lai, cũng tất nhiên ở trên ta.”

Khương Văn Quân khẽ cười nói “Lăng Diễm trưởng lão quá khiêm nhượng, ta lúc trước học được một bản tương tự hệ” băng “thần thông pháp quyết, vì lẽ đó mới có thể làm được loại suy. Đồng thời ta có hai sao Thiên Giới tu vi, nghĩ muốn khắc họa hơn mấy vạn cái băng phù, cũng không phải việc khó. Khó khăn là Dương Thanh Huyền hoàn toàn lấy Giới Vương cảnh giới tựu có thể làm được, thật sự là lệnh ta thẹn thùng.”

Khương Văn Quân quay đầu nhìn tới, trong mắt tràn đầy kiều diễm vẻ, cái kia băng sơn một dạng bề ngoài, phảng phất ở đây trong vòng nửa tháng toàn bộ hòa tan.

Tựu liền Khương Vân Đình đều âm thầm lấy làm kỳ, chưa từng gặp tỷ tỷ mình dáng dấp như vậy.

Dương Thanh Huyền tựa hồ có ý định lảng tránh này ánh mắt, ngượng ngùng cười nói “Thiên hạ việc, không ngoài nghiêm túc hai chữ, Lăng Diễm trưởng lão cùng Văn Quân cũng không cần thổi phồng đến chết ta.”

Lúc này, bí cảnh hư không hơi rung nhẹ một chút, Khương Cổ Âm tựu từ bên ngoài đi vào, vừa thấy Dương Thanh Huyền, quan sát hắn vài lần, hỏi “Còn bao lâu có thể đột phá?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói “Cảm ứng được đỉnh cao bình cảnh, nhưng này nửa tháng qua đều ở nghiên cứu thần thông kỹ xảo, có chút lười biếng.”

Khương Cổ Âm gật đầu nói “Thần thông kỹ xảo, cũng là đạo pháp.” Nói, ném ra một cái hộp ngọc, đạo “Bên trong là năm viên Long Lực Đan, thêm vào ngươi lúc trước cái viên này, tổng cộng là sáu viên, có chắc chắn hay không đột phá?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2244: Vạn Vật Vốn Không, Thế Gian Vô Tướng

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, hắn tự nhiên biết Long Lực Đan quý giá, có thể đối với cửu tinh Giới Vương còn tạo tác dụng đan dược, đã vạn người chưa chắc có được một.

Khương Cổ Âm nói: “Long Lực Đan phó tác dụng không lớn, vì lẽ đó ngươi có thể nuốt sáu viên. Nhưng từ nay về sau, Long Lực Đan đối với tu vi của ngươi tinh tiến, hầu như tựu không có bất kỳ tác dụng.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Dù sao ta đột phá thời gian ngắn ngủi, còn chưa đủ ba tháng thời gian, mặc dù có sáu viên Long Lực Đan, nắm bắt làm ở ba, bốn phần mười.”

Lăng Diễm lão nhân cùng Khương Văn Quân tỷ muội giật nảy mình, đầy mặt ngạc nhiên, không tới ba tháng trước vừa đột phá? Làm sao có khả năng lại đột phá?

Khương Văn Quân lo lắng nói: “Dương Thanh Huyền, cắt không thể miễn cưỡng, nhanh cho dù chậm, chậm tức là nhanh, đặc biệt là ở Thiên Giới trước, càng phải vững vàng, nếu như cắn trả võ đạo căn cơ cùng thiên phú, tương lai nghĩ muốn quá Thiên Giới khó khăn.”

Lăng Diễm lão nhân cùng Khương Vân Đình cũng là không điểm đứt đầu, cũng không đồng ý Dương Thanh Huyền tựu đột phá này.

Khương Cổ Âm cũng có chút lo lắng, than thở: “Là ta quá gấp, ngươi lại vững chắc ba tháng đi.”

Lăng Diễm lão nhân trợn mắt nói: “Ba tháng thêm ba tháng, cũng mới nửa năm. Ngươi tiến nhập cửu tinh Giới Vương sau, cách nửa năm liền có thể lấy đột phá?”

Khương Cổ Âm nói: “Ta là ta, ngươi là ngươi, Dương Thanh Huyền là Dương Thanh Huyền. Người với người phía trước chênh lệch, so với người cùng động vật sự chênh lệch còn lớn hơn lắm.”

Lăng Diễm lão nhân cả giận nói: “Ngươi người này làm sao không nói để ý? Ngươi kẹt ở sáu sao Thiên Giới đỉnh cao đã bao nhiêu năm? Có bản lĩnh ngươi đi cường hành đột phá thử xem.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hai vị tiền bối không dùng tranh chấp, việc này ta tự có lựa chọn, kiên quyết không sẽ vì cảnh giới mà tổn hại căn cơ. Có sáu viên Long Lực Đan, ta có thể thử một lần. Nhưng có thể thành công hay không, ngoại trừ thiên phú cùng cơ duyên ở ngoài, vận khí cũng vô cùng trọng yếu. Yên tâm đi, ta sẽ không cường tới.”

Khương Cổ Âm nói: “Tốt, ngươi tựu lưu lại nơi này bí cảnh bên trong đột phá, chúng ta thủ ở Địa Hỏa Linh Thiên ở ngoài, một có bất kỳ động tĩnh gì, bất cứ lúc nào gọi ta.”

Ngay lập tức, Khương Cổ Âm bốn người liền thối lui ra khỏi Hỏa Tủy Toản bí cảnh, chỉ lưu lại hạ Dương Thanh Huyền một người.

Dương Thanh Huyền mở hộp ngọc ra, bên trong một luồng bức người long khí lẫn vào cái khác sức mạnh to lớn khuấy động đi ra, năm viên long nhãn giống như tròn vo hạt châu, lặng lặng nằm ở bên trong, chính là Long Lực Đan.

Đối với viên thuốc này, Dương Thanh Huyền cũng có nhất định giải, là số ít đối với cao cấp Giới Vương còn có thể sản sinh rất lớn hiệu quả đan dược, mỗi một viên đều là có tiền cũng không thể mua được.

Khương Cổ Âm cũng không biết từ cái nào làm ra này năm viên, xem ra khoảng thời gian này không ở bí cảnh bên trong, chính là làm Long Lực Đan đi, Khương gia tuy lớn, nhưng phải lấy được năm viên loại đan dược này, cũng phải hoa không nhỏ công phu.

Dương Thanh Huyền đem chính mình cái viên này cũng lấy ra ngoài, để vào trong hộp ngọc, đem hộp ngọc đặt ở trước người Hỏa Tủy Toản tầng nham thạch trên, sau đó tựu ngồi xếp bằng, vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh.

Từng đạo từng đạo màu vàng vòng sáng, từ trong cơ thể khuếch tán mà ra, ở toàn bộ bí cảnh bên trong chậm rãi dập dờn.

Vô số hệ “Hỏa” nguyên tố bị nhẹ nhàng tạo nên, nhưng mà theo sau Dương Thanh Huyền thổ nạp, hút vào bên trong cơ thể, vận chuyển chu thiên sau dung nhập vào Cức Hằng Cổ Diễm bên trong.

Từ khi hoang cổ đại địa bên trong được Mộ Thiếu Bạch Bản Nguyên Hỏa, cùng mình dung hợp lại cùng nhau hóa thành Cức Hằng Cổ Diễm sau, vẫn không thể đem này ngọn lửa uy lực hoàn toàn phát huy được, chỉ là làm Đế Diễm Quyết cùng Bát Bộ Nhất Thừa Độ vận sử dụng thủ đoạn.

Bởi vì khuyết thiếu công pháp tương ứng, ở tu luyện Ngự Hỏa Tiên Quyết cùng Lăng Diễm lão nhân Thập Nhị Địa Chi Hỏa Luân thuật chờ thần thông sau, mới hoàn toàn rõ ràng này hỏa các loại khủng bố chỗ.

Mà này từ Hỏa Tủy Toản tạo thành thiên địa, sợ là vùng vũ trụ này bên trong, thích hợp nhất tu luyện hệ “Hỏa” thần thông địa phương.

Vì lẽ đó Dương Thanh Huyền một mặt vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, một mặt lấy hệ “Hỏa” nguyên tố thay thế linh khí, ở trong người vận chuyển, không chỉ có không có nửa phần vi cùng, phản rất nhanh tựu cùng hoàn cảnh hòa làm một thể, thật giống mình chính là thiên địa này một bộ phận.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, trong đầu lập tức xẹt qua đại lượng kinh văn, Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh bên trong sở hữu ảo diệu, từng cái xẹt qua.

Trải qua bên trong ghi lại, vạn vật bản không, thế gian vô tướng, tất cả pháp đều như sao ế đèn huyễn, lộ ngâm nước mộng điện mây, bản không thực tướng.

Cố một loại pháp, chính là tất cả pháp.

Dương Thanh Huyền giờ khắc này trong lòng hiểu rõ, tựa hồ có một tia hiểu ra, bất kể là tu luyện chân nguyên, vẫn là nguyên tố, cũng hoặc là lực lượng khác, trên bản chất là không có có khác biệt, đồng thời đều là không tính, cho nên mới có thể cho thấy các loại tính.

Chính là bởi vì vô tướng, vì vậy có thể hiện ra các loại tướng.

Trong lòng hiểu rõ, Dương Thanh Huyền thân thể một chút bốc cháy lên, hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể.

Hỏa diễm theo Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh dị tượng dập dờn bồng bềnh mở, trực tiếp đem này Tiểu Bí cảnh hóa thành biển lửa.

Nhất thời, trong thiên địa tất cả Hỏa Tủy Toản càng là điên cuồng tuôn ra hệ "Hỏa" nguyên tố, như từng cái từng cái Hỏa Long, hướng về Dương Thanh Huyền hội tụ mà đi.

Dương Thanh Huyền cong ngón tay búng một cái, bên trong hộp ngọc một viên Long Lực Đan bay lên, bị hắn hút một cái tựu nuốt vào trong bụng, đột nhiên mở miệng rống to, chính là một đạo rồng ngâm xông lên tận trời, khuấy động toàn bộ không gian.

Sau đó hai tay không ngừng bấm quyết, cái kia chút tuôn ra mà đến sức mạnh hệ Hỏa, lập tức lượn quanh ở quanh thân lượn vòng, hình thành một đạo to lớn hỏa luân.

Ở thập nhị cung vị trí, lẩn quẩn mười hai Hỏa Long.

Chính là Dương Thanh Huyền dùng Lăng Diễm lão nhân Thập Nhị Địa Chi Hỏa Luân thuật, tìm hiểu ra tới tụ hỏa phương pháp, cự luân "Ầm ầm" xoay tròn, cường đại hỏa diễm từ mười hai Hỏa Long bên trong phụt lên mà ra, bị hút vào hắn Vĩnh Nhiên thân thể bên trong.

Sau đó, Dương Thanh Huyền tựu duy trì loại này to lớn phun ra nuốt vào trạng thái, tiến vào một cái cân bằng bên trong.

...

Mục Hải Vực Giới, Ninh gia.

Ở một tòa tỏa ra hạo nguyệt quang huy tinh cầu trên.

Một chỗ bình hồ như gương, bắn ra to lớn ánh sáng, hình thành một đạo đường kính đạt đến trăm trượng chùm sáng, nhảy vào vòm trời.

Ở bình hồ tám cái phương vị trên, có tám đạo uy mãnh Thương Long pho tượng, hùng hồn bao la, đem cuồn cuộn không dứt sức mạnh, từ tinh cầu bốn phương tám hướng hút vào lại đây, lại rót vào đến hồ này bên trong, lấy duy trì to lớn kia chùm sáng bất diệt.

Mà ở ánh sáng bên trong, một vị hoa nhường nguyệt thẹn nữ tử, chính ngồi khoanh chân, tay bấm quyết ấn tu luyện.

Ở thân thể nàng bốn phía, lơ lửng vô số sáng chói tinh mang, điểm điểm trải rộng hư không, như một chỗ mênh mông không gian vũ trụ.

Nữ tử hai mắt nhắm nghiền, nhưng này minh diễm dung mạo, xuất trần thoát tục, nghiễm nhiên là nhân gian vưu vật.

Đột nhiên, nữ tử lông mi thật dài run lên, đột nhiên mở hai mắt ra, bắn ra hai đạo bén nhọn ánh sáng, lạnh giọng nói: “Ta đã nói qua, bất luận người nào không chiếm được ngôi sao này cầu quấy rầy, chẳng lẽ các ngươi coi gia chủ cấm lệnh như không sao?”

Trong giọng nói, đầy rẫy một luồng nhàn nhạt sát khí, ở trong ánh trăng lưu chuyển.

Non sông tươi đẹp bên trong, trong trẻo dập dờn bồng bềnh ánh sáng bên trong, chậm rãi dựng thẳng lên một đạo người áo bào đen ảnh, mũ xóc ở sau gáy, góc cạnh rõ ràng trên gương mặt, khẽ nở nụ cười dung, cái kia đôi thâm thúy hai mắt, phảng phất có thể nhìn thấu tất cả.

Áo bào đen trên dùng sợi vàng thêu đám mây một dạng hoa văn, phảng phất là một cái “Huyền” chữ.

Nữ tử nhẹ hút khẩu hơi lạnh, ngưng tiếng nói: “Huyền Thiên Cơ!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2245: Trong Trăng Hội Ngộ

Nam tử chính là Huyền Thiên Cơ, hờ hững cười nói "Nắng hạn lâu ngày gặp trận mưa, tha hương ngộ cố tri, Địa Giả đại nhân, có khoẻ hay không."

Cô gái nói "Tốt một cái gặp chữ, bản tọa ở đây Mục Hải Vực Giới, vô hạn vũ trụ bên trong, tùy tiện một cái nơi hẻo lánh nhỏ, Huyền Giả đại nhân đều có thể gặp đến, này duyên phận thực sự là không cạn a."

Huyền Thiên Cơ cười nói "Đó là, bằng không vô hạn vũ trụ, mênh mông chúng sinh không thể tính toán, vì sao Thiên Địa Huyền Hoàng bốn chữ, ngươi chính là Địa Giả, mà ta là Huyền Giả đây."

Cô gái nói "Nói đến, có thể nhìn thấy ngươi, đổ cũng lệnh bản tọa tâm tình sung sướng. Bất quá ngươi có thể tìm tới vị trí của ta, sợ là mệnh trời đầu mối ở trong tay ngươi chứ? Xem ra Thiên Giả cuối cùng là bị ngươi giết."

Huyền Thiên Cơ đạo "Thiên Giả việc nói rất dài dòng, mệnh trời đầu mối ở trong tay ai cũng không trọng yếu, ta tới này là muốn hỏi ngươi, chuẩn bị như thế nào?"

Nữ tử hoàn toàn biến sắc, hai mắt sát khí chớp động nhìn chằm chằm Huyền Thiên Cơ, hỏi "Cái gì chuẩn bị như thế nào? Ngươi là thuở nhỏ không có có đi học, nói chuyện đều nói không minh bạch, không minh bạch sao? Cần phải ta một lần nữa giáo ngươi nói chuyện?"

Huyền Thiên Cơ cười nhạt, đối với cô gái thái độ không để ý lắm, “Ta tới này, vốn là nghĩ nói cho ngươi một ít chuyện thú vị, nhưng xem ra ngươi cũng không quá muốn nghe. Cũng được, rất nhanh ngươi thì sẽ biết hết thảy. Tinh La Thiên Thể cố nhiên không tồi, nhưng ta càng hứng thú là Vũ chi chân thân, bộ thân thể này bên trong ẩn chứa chí cường hàm nghĩa, Dương Vân Kính hiểu thấu đáo mấy phần?”

Nữ tử từ toà mà lên, đi lại nhẹ nhàng hướng về Huyền Thiên Cơ đi đến, chậm rãi nói ra “Xem ra Thiên Giả chết quá lâu, ngươi hết sức là tưởng niệm, không kịp chờ đợi thì đi theo đuổi.”

Huyền Thiên Cơ thân ảnh lắc lư mấy lần, phảng phất bị một nguồn sức mạnh ràng buộc ở, nhưng nhắm mắt làm ngơ, nhìn nữ tử cười nói “Ta đã đem mệnh trời đầu mối giải phong, bỏ vào ngươi cái kia ngu xuẩn con trai trong cơ thể.”

Nữ tử bước chân hơi ngưng lại, lập tức hoa dung thất sắc, sợ phẫn nộ quát “Ngươi nói cái gì?!”

“Là ta lại nói cái gì không minh bạch, không minh bạch lời, để Địa Giả đại nhân nghe không hiểu sao?”

Huyền Thiên Cơ lắc đầu than thở “Ai, hết cách rồi, từ nhỏ trong nhà nghèo, không được đi học, không sánh được Địa Giả đại nhân giàu có như vậy nhân gia, gia tộc sản nghiệp mấy trăm tinh cầu. Đi rồi đi rồi, nhà nghèo đứa nhỏ, với các ngươi này chút giàu có người không làm được bằng hữu.”

Cái kia áo bào đen bóng người, tà mị cười, tựu phá nát ra, hóa thành tấm gương giống như mảnh vỡ, tản vào Nguyệt Hoa bên trong, lại không tìm được bất cứ dấu vết gì.

Nữ tử sốt sắng, trở nên thất thần.

Nhưng Huyền Thiên Cơ chỉ là lợi dụng mệnh trời đầu mối cùng chư vị Đạo Ảnh liên hệ mà tìm kiếm qua tới, giờ khắc này huyễn ảnh tản đi, nơi nào còn tìm được người?

Nữ tử chính là mẫu thân của Dương Thanh Huyền Ninh Thanh Dao, đầy mặt đều là vẻ lo âu, nơi nào còn có tâm tư tu luyện, chính phải rời đi, đột nhiên một đạo thanh âm hùng hồn truyền đến, “Thanh Dao, trấn định, đừng vội bị hắn đầu độc!”

Ninh Thanh Dao hỏi “Vân ca, cái kia Huyền Thiên Cơ nói thật hay giả?”

Thanh âm kia trầm mặc hạ, nói “Là thật.”

Ninh Thanh Dao cả giận nói “Nguyên lai ngươi đã sớm biết? Tại sao không ngăn cản, đây chính là của chúng ta hài nhi a!”

Thanh âm kia tiếp tục nói “Lúc trước Đạo Ảnh một trận chiến, mọi người hợp lực đánh giết Thiên Giả, Huyền Thiên Cơ đem mệnh trời đầu mối phong ấn, để vào Thanh Huyền trong cơ thể. Ta sau đó có cảm ứng, nhưng cũng không tìm được tốt hơn xử trí phương pháp. Hơn nữa phong ấn đó cực kỳ ổn định, trong lúc nhất thời không đến nỗi gặp sự cố.”

Ninh Thanh Dao tức giận khó dằn, lớn tiếng nói “Có thể ngươi thậm chí ngay cả cáo đều không nói cho ta!”

Thanh âm kia than thở “Ta đây không phải là sợ ngươi sẽ lo lắng sao? Thanh Huyền thiên phú tu vi cực mạnh, chính là có mệnh trời người, không có việc gì. Huyền Thiên Cơ này đến đặc ý nói chuyện này, nhất định là có mục đích gì, hoặc là dò xét ta tiến độ, hoặc là nhiễu loạn tâm thần của ngươi, tuyệt đối không nên trúng kế. Ngươi ngẫm lại xem, nếu như Thanh Huyền xảy ra vấn đề rồi, thông qua mệnh trời đầu mối tới chỗ này, thì không phải là Huyền Thiên Cơ.”

Ninh Thanh Dao biết bao thông minh, một chút liền biết, nhưng dù sao sự tình quan con trai của chính mình, nơi nào còn yên lặng tâm hạ, không nhịn được tựu nước mắt chảy xuống, thương tâm đạo “Chúng ta cái kia số khổ hài tử, từ nhỏ đã chịu đủ lắm rồi khổ, bây giờ còn phải bị như vậy dằn vặt.”

Thanh âm kia nói “Cực khổ chưa nếm không là một chuyện tốt. Tự cổ anh hùng gặp nhiều trắc trở, từ trước đến nay công tử bột thiếu vĩ đại nam. Nếu như hắn từ nhỏ ở của chúng ta che chở hạ to lớn, sợ là rất khó sẽ có thành tựu ngày hôm nay.”

Ninh Thanh Dao nói “Vân ca, nếu không chúng ta lén lút đi ra ngoài, liếc mắt nhìn Thanh Huyền, muốn xác định hắn không việc gì ta mới có thể yên tâm, bằng không này Tinh La Thiên Thể, sợ là ta tu luyện không nổi nữa.”

Thanh âm kia khổ sở nói “Ly khai nơi đây, ta ngược lại không phải là sợ Ninh gia.”

Ninh Thanh Dao đạo “Ta minh bạch, ngươi là vì trốn sát tinh đó, cho nên mới cố ý làm bộ bị Ninh gia bắt được, vừa vặn trốn ở Ninh gia trong địa lao chuyên tâm nghiên cứu cái kia Thiên Thần Bất Diệt Thể. Mượn Ninh gia toà này Đại Sơn đến thay ngươi chặn sát tinh đó. Có thể sát tinh đó thực lực thực sự quá kinh khủng, chúng ta cũng không thể ở đây trốn cả đời, cũng không đi ra gặp nhi tử chứ?”

Thanh âm kia nói “Ta minh bạch tâm tình của ngươi, có thể ngươi có nghĩ tới không, nếu như để sát tinh đó biết Thanh Huyền là con của chúng ta, hậu quả thì như thế nào?”

Ninh Thanh Dao ngây ngẩn cả người, lập tức trên mặt một trận nghĩ đến mà sợ hãi, tâm phiền ý loạn nói ra “Có thể hiện tại mệnh trời đầu mối bị Huyền Thiên Cơ giải phong, nếu là bị cái kia người sau lưng cảm thấy được, Thanh Huyền chẳng lẽ không phải càng nguy hiểm?”

Thanh âm kia than thở “Nhưng chúng ta lại đối phó cái kia người sau lưng sao? Bất kể là sát tinh đó, vẫn là mệnh trời đầu mối người sau lưng, đều không phải là ngươi và ta bây giờ có thể ứng phó. Vì lẽ đó càng phải cố gắng tu luyện, sớm ngày luyện thành Thiên Thần Bất Diệt Thể, đến thời điểm hoành hành này phương vũ trụ, lại không có thể áp chế ở chúng ta người. Như vậy, mới có thể càng tốt mà bảo vệ Thanh Huyền a.”

Ninh Thanh Dao khổ sở nói “Trong vũ trụ này, làm sao biến thái nhiều người như vậy?!”

Thanh âm kia cũng là một trận bất đắc dĩ, nói ra “Đừng để ý Huyền Thiên Cơ, dưới cái nhìn của ta, Huyền Thiên Cơ vấn đề, cũng không so với hai người kia thấp, nói không chắc còn càng vướng víu. Nhưng tốt ở Huyền Thiên Cơ người này, tựa hồ cũng không có gì rất lớn ác ý, tạm thời không cần đưa hắn liệt là kẻ địch.”

Ninh Thanh Dao nặng nề gật gật đầu, nói “Vân ca, ta hiểu được. Ta muốn tranh thủ sớm ngày luyện thành Tinh La Thiên Thể. Bất quá, Huyền Thiên Cơ bên kia, ta còn là muốn cho hắn biết thế nào là lễ độ nhìn, quyết không thể để hắn khinh thường chúng ta, tùy ý hắn bắt nạt chúng ta nhi tử!”

Ninh Thanh Dao hai mắt hơi ngưng, giơ tay lên, ở trước người nhẹ nhàng loáng một cái, một thanh u lãnh bảo kiếm hiện ra ở trước, Ninh Thanh Dao đưa ngón trỏ ra ở trên hư không nhẹ chút, từng đạo từng đạo dấu ấn khắc hoạ ở trên thân kiếm, hóa thành từng chữ phù, loé lên rồi biến mất.

Lập tức khẽ quát một tiếng, “Đi thôi.”

Ninh Thanh Dao phất một cái ống tay áo, cái kia bảo kiếm giữa trời loáng một cái, tựu bắn nhanh ra, ở phía trước vô ảnh vô tung biến mất, chỉ lưu lại một mảnh kiếm cùng quang sóng gợn, ở trong ánh trăng nhẹ nhàng khuếch tán.

Thanh âm kia than nhẹ một tiếng, tựu yên tĩnh lại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2246: Quán Rượu, Mò Trăng Đáy Nước

Mục Hải Vực Giới, La Phù chi cảnh.

Một toà trong chủ thành, một gian huyên náo quán rượu, bên trong đầy rẫy các loại thanh âm huyên náo, vui cười chửi bậy, còn có nhỏ nhẹ tiếng khóc cùng đâu ngữ điệu hỗn ở bên trong.

Nếu như lỗ tai hơi tốt lời, thậm chí còn có thể nghe được “Ba ba ba” thanh âm, không chỗ tiếp theo.

“Thế nhân cười ta quá phóng đãng, ta cười người khác phóng không mở a, ha ha ha ha!”

“Cầu giác số ghi đây, một loại muốn dùng cái này giác là một cái nào đó hình tam giác bên trong giác hoặc là ở ngoài giác, chúng ta tới nhìn hạ một đề...”

“A, a, nhẹ chút, nhẹ chút... Sư phụ ta không kiên trì được rồi...”

“Như một gốc cây Hải Thảo Hải Thảo, Hải Thảo Hải Thảo, theo sóng phiêu diêu...”

Quán rượu trong một cái góc, một người thanh niên công tử chính ôm một cô gái dâm loạn, không kịp chờ đợi cởi áo tháo dây lưng, một mặt kêu lên “Cha ta là phi xà cửa môn chủ, mẹ ta dì Hai mẹ ba cậu họ Lục đệ hàng xóm gian phu là Thanh Sanh Thần Vương phủ hộ vệ, đại bá ta bái anh em kết nghĩa nữ nhi chồng trước tiểu di tử bạn thân ở Thần Võ Cung làm nha hoàn, ngươi chỉ phải cố gắng đi theo ta, sau đó các loại ta bảo kê ngươi, tài nguyên tu luyện cung cấp không tuyệt, hơn nữa có thể ở Mục Hải Vực Giới cùng La Phù cảnh nội nghênh ngang mà đi, cũng không ai dám ngăn ngươi."

Một hơi đem dài như vậy một đoạn văn nói xong, tràn đầy đầy mỡ cùng mùi rượu miệng, liền hướng cô gái kia trên mặt liếm quá khứ.

Ở thanh niên này công tử cách đó không xa, một cái bàn bên ngồi một tên áo bào đen nam tử, sợi vàng vân văn tuyến thêu một cái "Huyền" chữ, khóe miệng khẽ nở nụ cười ý, mong chén rượu trong tay, bên trong cái kia hương thuần rượu đục hơi dạng hạ, nổi lên một ít cặn bã.

Đột nhiên, trên bàn rượu hư không loáng một cái, một đạo đáng sợ lăng nhiên kiếm khí bắn nhanh ra, chém về phía Huyền Thiên Cơ mi tâm.

Một thanh u lãnh kiếm bỗng dưng hiện ra, bốn phía không gian bị đè ra từng đạo từng đạo sợi tóc giống như khe hở, càng có thiên vạn đạo.

Huyền Thiên Cơ ánh mắt lóe lên vẻ kinh ngạc, cười nói "Càng là Ninh Thanh Dao võ hồn mò trăng đáy nước. Nữ nhân này, lúc nào trên người ta lạc hạ dấu ấn?"

truy cập http://truyencuatui . net/ để đọc truyện

Mò trăng đáy nước, chính là Thương Khung tinh vực thập đại chí cường võ trong hồn cái cuối cùng, chỉ cần ở bất cứ sự vật gì trên có khắc hạ dấu ấn, liền có thể công kích quá khứ.

Thân kiếm lay động bên dưới, hiện ra mấy chữ, "Dám đụng đến ta đây, chắc chắn phải chết!"

Huyền Thiên Cơ nhẹ nhàng nở nụ cười, nhấc tay vồ một cái, "Đoàng đoàng đoàng đoàng", chỉnh chuôi kiếm chém ở hắn lòng bàn tay, càng bị một điểm điểm đè đổ nát.

Cường đại kiếm khí cùng thân kiếm, hoàn toàn ở một trong lòng bàn tay, toàn bộ làm nát tan.

Huyền Thiên Cơ cười nhạt, “Nữ nhân này...”

Bảo kiếm nổ tung âm thanh, mơ hồ gợn sóng đi ra ngoài, sắc bén chói tai, nháy mắt lệnh toàn bộ quán rượu yên tĩnh lại.

Mấy trăm con mắt đồng loạt nhìn sang.

Tựu ngay cả này “Ba ba ba” thanh âm cũng dừng lại.

Tất cả mọi người trở nên hoảng hốt, không biết đã xảy ra chuyện gì, chỉ cảm thấy này áo bào đen nam tử có chút quái dị, mà trên hư không cái kia thiên ty vạn lũ vết rạn nứt, cũng trong nháy mắt khôi phục như thường.

“Oành!”

Đằng trước tên kia phi xà môn môn chủ nhi tử, đột nhiên vỗ bàn một cái, liền đứng lên, xoay người rút ra một thanh đao, mạnh mẽ chém ở Huyền Thiên Cơ trên bàn, lập tức đem bàn chém thành hai khúc, giận dữ hét “Tiểu tử, ngươi làm cái gì?!”

“Thiếu gia, ngươi không sao chứ?”

Có hơn mười tên phi xà cửa đệ tử, lập tức vây quanh, từng cái từng cái hung thần ác sát, chém ở đằng kia thiếu gia phía sau, phẫn nộ hận Huyền Thiên Cơ.

Cái kia thiếu gia khuôn mặt có chút vặn vẹo, cắn răng nói “Chết tiệt cẩu vật! Lại dám quấy rầy bản thiếu gia nhã hứng, sợ đến bản thiếu gia kém một chút... Kém một chút...”

Phía dưới tựa hồ có hơi khó có thể mở miệng, ngược lại cả giận nói “Ngươi có biết hay không cha ta chính là phi xà môn môn chủ, đại bá ta bái anh em kết nghĩa nữ nhi chồng trước tiểu di tử bạn thân ở Thần Võ Cung làm nha hoàn, mẹ ta dì Hai mẹ ba cậu họ Lục đệ hàng xóm gian phu là Thanh Sanh Thần Vương phủ hộ vệ, này chút ngươi có biết hay không, ngươi có biết hay không a?! Dám ở trước mặt ta gây sự, ngươi muốn chết a?!"

Trong quán rượu bầu không khí lập tức túc giết.

Ở đây tụ tập tất cả đều là tam giáo cửu lưu, du côn lưu manh các loại, đầy rẫy thô bạo, tình dục cùng máu tanh.

Phi xà môn coi như là một bất nhập lưu môn phái, nhưng ít ra cũng là một môn phái, ở đây chút tam giáo cửu lưu bên trong vẫn có một ít phân lượng.

Tất cả mọi người là dừng lại trong tay khoái hoạt, mắt lạnh nhìn, chờ nhìn này áo bào đen nam tử làm sao xui xẻo.

Lần trước tựu có một vị võ giả cùng vị thiếu gia này cướp nữ nhân, bị vị thiếu gia này cùng một đám môn nhân tại chỗ đánh chết, phơi thây ở địa.

Huyền Thiên Cơ cười nói "Không dám không dám, ta nhìn vị thiếu gia này chỉ là thân thể có chút thiệt thòi, chấn kinh bên dưới trực tiếp đi ra cũng là bình thường chí cực. Ta chỗ này vừa vặn có viên Kim Cương đan, có thể bổ dưỡng thân thể, dùng dường như Kim Cương không đổ."

Cái kia thiếu gia sững sờ, đạo "Thật chứ?" Trên mặt hung sát chi khí lập tức giảm mấy phần.

Huyền Thiên Cơ đạo "Đương nhiên thật sự, lấy thiếu gia chỉ số thông minh, ta làm sao dám lừa gạt ngài?"

Nói mở ra tay đến, chính là trước kia bóp vỡ chuôi này Ninh Thanh Dao lạnh kiếm, đừng trảo thành một viên kim loại cầu, tỏa ra kinh người linh khí.

Cái kia thiếu gia kinh sợ, lập tức mừng như điên, có thể không Kim Cương không đổ lại không nói, cái này kim loại cầu trên tản mát ra linh khí, đủ để chứng minh đây là một bảo vật.

Huyền Thiên Cơ cười nói “Ta hầu hạ thiếu gia uống đi.”

Xoay tay vỗ một cái, trực tiếp đem kim loại cầu đánh vào cái kia thiếu gia mừng rỡ trong miệng, đem đầy miệng hàm răng cùng cằm toàn bộ đánh nát, lẫn vào răng vỡ cùng huyết nhục, tựu lăn vào.

“A!”

Cái kia thiếu gia liều mạng che miệng lại cùng cái bụng, giết lợn một loại kêu to, “Cứu ta cứu ta, ta muốn chết!”

Bay vụt môn hơn mười tên thủ hạ, lập tức hoảng rồi, loạn thành một đống, “Nhanh cứu thiếu gia!”, “Mau đem cái kia người tóm lấy!”, “Nhìn cái gì vậy? Lại nhìn móc xuống con ngươi của các ngươi tử!”

Toàn bộ quán rượu rất nhanh lại loạn tung lên.

Nhưng Huyền Thiên Cơ dĩ nhiên không gặp.

Ở mặt khác trong khắp ngõ ngách, một tên nam tử áo xanh, chậm rãi ngước mắt lên, nhìn quán rượu bên ngoài đường phố giác, cái kia lóe lên một cái rồi biến mất bóng lưng, lộ ra vẻ nghiêm túc.

Bên cạnh một vị bộ dáng quản gia ông lão, trầm giọng nói “Thần Vương đại nhân, muốn tra người này thân phận sao?”

Nam tử trầm ngâm hạ, nói “Tra. Vận dụng toàn bộ lực lượng, đồng thời liên hợp Đức Phong Cổ Lâu cùng nhau tra.”

Ông lão sửng sốt hạ, khá là giật mình, hắn cũng nhìn thấu hắc bào nam tử kia Bất Phàm, nhưng không nghĩ tới Thanh Sanh Thần Vương coi trọng như thế, nhưng là ra ngoài dự liệu của hắn.

“Là.” Ông lão không dám thất lễ, lập tức đáp lời, liền muốn lùi lại.

Thanh Sanh Thần Vương đột nhiên lại nói “Đúng rồi, nhà của chúng ta trong hộ vệ, thật có một cái là này phi xà môn công tử mẹ ôi dì Hai mẹ ba cậu họ Lục đệ hàng xóm gian phu?”

Ông lão xạm mặt lại, ngượng ngùng nói “Này, này, thuộc hạ không biết…”

Thanh Sanh Thần Vương phất tay nói “Cũng tra hạ, thật nếu có, để hắn lập tức cút đi, không muốn lưu ở trong phủ chúng ta mất mặt.”

“Là, là!”

Ông lão vội vàng cúi đầu, khom người lùi lại.

Thanh Sanh hai mắt như đuốc, lấp lóe bên dưới, lộ ra vẻ trầm tư.

Sau đó liền từ toà mà lên, một thân một mình rời đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2247: Dễ Dàng Đột Phá, Vĩnh Cửu Đốt Tường Lửa

Khương gia, Địa Hỏa Linh Thiên bí cảnh bên trong.

Dương Thanh Huyền duy trì cái kia Thập Nhị Địa Chi Hỏa Luân hình thái, bấm quyết tu luyện, vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, bất tri bất giác mấy ngày trôi qua.

Ngoại trừ mấy lần gây xích mích Long Lực Đan nuốt phục ở ngoài, lại không hề nhúc nhích một chút.

Hộp ngọc kia bên trong từ lâu không đãng, sáu viên Long Lực Đan đều đều bị ăn vào, mỗi một lần thổ nạp trong hơi thở, đều mang theo một tia rồng ngâm khí tức.

Ngày hôm đó, đột nhiên trong lòng có cảm ứng, trong cơ thể hỏa chi chân nguyên rốt cục đến nơi đỉnh cao, khó hơn nữa tăng tiến một phân một hào.

Dương Thanh Huyền trợn trừng hai mắt, hai tay nhanh chóng biến hóa quyết ấn, từng đạo từng đạo Hỏa Long từ thân trên tuôn ra, thân thể nháy mắt nứt toác thành mấy chục đạo Hỏa Long, ở toàn bộ bí cảnh trên mặt đất rít gào lượn vòng.

Toàn bộ biển lửa rơi vào hỗn loạn tưng bừng cảnh giới.

Nhưng bất quá mấy hơi thở, này chút Hỏa Long lại lần nữa ngưng tụ, hóa thành to lớn Pháp Thiên Tượng Địa.

Dương Thanh Huyền chỉ tay một cái, cái kia lơ lửng giữa không trung to lớn hỏa luân, "Ầm ầm ầm" xoay tròn mà xuống, ở quyết ấn khống chế hạ không ngừng thu nhỏ lại, sau đó một điểm điểm tràn vào trong cơ thể mình.

“A!”

Dương Thanh Huyền phát sinh to lớn tiếng gầm gừ, khuôn mặt dữ tợn, ngửa mặt lên trời gào to, như cổ hung thú.

Theo cái kia cự luân cắt vào bên trong cơ thể, mặt trên mười hai địa chi Hỏa Long, một chút sống lại, nháy mắt Dương Thanh Huyền trong cơ thể kinh mạch, điên cuồng phun trào, cọ rửa toàn thân.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy thân thể ở một điểm điểm đổ nát, nhưng cũng không có tan rã, mỗi một tấc một chút cũng còn tại chính mình cảm giác hạ, giống như là phá sau sống lại.

Hắn biết đây chính là ở đột phá quá trình.

Dù sao hai lần đột phá trong đó cách nhau thời gian quá ngắn, giờ khắc này cường hành đột phá hạ, tất nhiên sẽ có chỗ dị thường.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, một mảnh hồn ánh sáng tự lòng bàn tay hiện ra, sau đó khuếch tán ra kỳ dị hào quang, đem chính mình hoàn toàn bao phủ.

Chính là Sinh Tử Phá Tướng sức mạnh, có thể tăng mạnh chính mình đột phá tỷ lệ.

Mấy canh giờ sau, Dương Thanh Huyền Vĩnh Nhiên thân thể, toàn bộ phá nát trọng ngưng qua một lần, nhưng Hỏa Tủy Toản bên trong thẩm tách đi ra hệ “Hỏa” nguyên tố, còn ở cuồn cuộn không ngừng tràn vào hư không, bị hút vào đến Pháp Thiên Tượng Địa bên trong.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, phát hiện vừa rồi một lần nữa ngưng tụ thân thể, lại bắt đầu lặp lại phía trước quá trình, một điểm vạch trần nát, nặng hơn ngưng.

Nghĩ đến một chút, vẫn chưa ngăn cản quá trình này, mà là tiếp tục bấm quyết vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, đối với trên người phát sinh tình huống không cầm ở tướng, như như bất động.

Không biết qua bao lâu, trong thiên địa hệ “Hỏa” quy tắc phun trào tựa hồ biến chậm lại, mà Dương Thanh Huyền thân thể, lại trải qua mấy trăm lần phá nát sau khi sống lại, rốt cục ngưng tụ ở, lại không có tiến nhập lần kế tiếp phá nát.

Dương Thanh Huyền mở hai mắt ra, vung tay lên, đã thu đầy trời thần thông, chậm rãi bay rơi xuống, biến về Nhân tộc chân thân.

Hai tay ở trước người bấm quyết, đem toàn thân đều kiểm tra cẩn thận một lần, phát hiện không có bất kỳ khó chịu cùng dị thường, bất đồng duy nhất, chính là cảnh giới đã là cửu tinh đỉnh cao!

Dương Thanh Huyền tự giễu nở nụ cười, cảm giác lần này đột phá không khỏi thái quá thuận lợi.

Không có bất kỳ khúc chiết, cứ như vậy bất tri bất giác đến nơi bến bờ.

Nghĩ đến chính mình lúc trước mỗi một lần đột phá, không khỏi là gian nan vạn phần, càng có mấy lần là trong quá trình đại chiến cường hành đột phá, thậm chí đã quen cái kia loại bên bờ sinh tử giãy giụa cảm giác, như bây giờ thật yên lặng, trái lại không quá quen thuộc.

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, rồi rời đi bí cảnh, đi tới Địa Hỏa Linh Thiên bên trên.

Khương Cổ Âm đám người vẫn luôn tại địa hỏa trung đẳng đối xử, đồng thời giám sát bí cảnh bên trong truyền ra sóng năng lượng, bề ngoài bình tĩnh khoanh chân ngồi tĩnh tọa, nhưng nội tâm nhưng căn bản không an tĩnh được.

Cảm ứng được bí cảnh không gian gợn sóng, lập tức từng cái từng cái mở hai mắt ra, “Vèo” mấy tiếng, tựu thuấn di đến Dương Thanh Huyền bên cạnh người.

Khương Cổ Âm vội la lên: “Như thế nào?”

Lăng Diễm lão nhân kinh hãi nói: “Ngươi, ngươi, ngươi...”

Khương Văn Quân hãi tiếng nói: “Thật sự... Đột phá?!”

Trong lúc nhất thời, bốn người dại ra ở không trung.

Tuy rằng Khương Cổ Âm khẩn cấp hi vọng Dương Thanh Huyền đột phá, thật là làm sau khi đột phá đứng ở trước mặt hắn thời điểm, vẫn là nhất thời mộng bức, có chút không bình tĩnh nổi.

Khương Vân Đình nỉ non tự nói, ngơ ngác nói: “Ba tháng... Ba tháng liền từ cửu tinh hậu kỳ đột phá đến cửu tinh đỉnh cao...”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Không phụ sự mong đợi của mọi người.”

“Ha ha, quá tốt rồi, quá tốt rồi!”

Khương Cổ Âm phục hồi tinh thần lại, liều mạng vỗ Dương Thanh Huyền bả vai, cười to nói: “Ta liền biết ngươi nhất định được! Đi, hiện tại thì đi theo ta!”

Một chút lôi kéo Dương Thanh Huyền tay, liền hướng địa trong lửa bay đi.

Lăng Diễm lão nhân cùng Khương Văn Quân tỷ muội vội vàng đuổi tới.

Dương Thanh Huyền nói ra: “Trước ta tại địa hỏa bên trong lúc tu luyện, từng cảm ứng được phía dưới như ẩn như hiện, như có như không năng lượng kỳ dị, chẳng lẽ chính là cái kia thượng cổ phong cấm?”

Khương Cổ Âm thân thể cứng đờ, dại ra ở hỏa chủng, quay đầu lại, như là thấy quỷ giống như vậy, sợ hãi nói: “Ngươi, ngươi cảm ứng được? Không thể! Đừng đùa!”

Dương Thanh Huyền lấy tay chỉ một cái, nói ra: “Chính là cái này phương hướng, đứt quãng. Ở ta tiến vào tâm pháp trạng thái nhập định thời gian, càng rõ ràng.”

Khương Cổ Âm miệng há thật lớn, một trận không bình tĩnh nổi.

Lăng Diễm lão nhân nói: “Coi như thật bị Dương Thanh Huyền cảm ứng được, cũng không cần như vậy kinh ngạc chứ?”

Khương Cổ Âm nói: “Ngươi biết cái gì! Cái kia thượng cổ phong cấm lực lượng mạnh mẽ, căn bản không thể có năng lượng tiết ra ngoài.” Hắn ngược lại hồ nghi nhìn Dương Thanh Huyền, hỏi: “Ngươi công pháp tu luyện thần thông, tạp mà to và nhiều, nhưng mỗi một loại đều uy lực vô cùng, ngươi hiện tại chủ tu tâm pháp là cái gì?”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, như thực chất bàn giao, nói ra: “Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh.”

Khương Cổ Âm dại ra nói: “Vô Tướng Thiên Vương năm đó tâm pháp? Hẳn là ngươi từ hoang cổ vùng đất Lưu Kim Ma Cung bên trong chiếm được? Khá lắm, lại có như vậy khí vận! Cái kia hoang cổ đại địa bao nhiêu người tổn hại ở bên trong, bao nhiêu người tay trắng trở về, lớn nhất tiện nghi lại bị ngươi nhặt được!”

Dương Thanh Huyền khiêm tốn nói: “Vận khí.”

Khương Cổ Âm nói: “Nếu là Vô Tướng Thiên Vương lưu lại, tất nhiên không phải chuyện nhỏ. Hơn nữa ngươi có thể thu được, này cũng là của ngươi cơ duyên, rất tốt, rất tốt.”

Khương Cổ Âm vui mừng khen vài câu, liền không nữa xoắn xuýt việc này, mang theo ba người tiếp tục hướng về địa hỏa nơi sâu xa lẻn đi.

Cũng không lâu lắm, liền tới đến một chỗ vực sâu nhập khẩu.

Khương Cổ Âm không có ngừng lưu, tiếp tục lẻn vào bên trong.

Trong vực sâu nhiệt độ, so với bên ngoài đột nhiên tăng lên một cái tầng cấp, nhưng đối với Dương Thanh Huyền đám người mà nói, cũng không coi vào đâu. Mặc dù là Khương Văn Quân tỷ muội không tu hệ “Hỏa”, lấy Thiên Giới khả năng, vẫn là có thể dễ dàng ứng phó.

Ước chừng sau nửa canh giờ, năm người đi tới một chỗ địa phương bằng phẳng, là một toà người tạo loại nhỏ quảng trường, ước chừng hơn mười mẫu to nhỏ.

Toàn bộ quảng trường không biết là chất liệu gì chế thành, lại ở như vậy trong liệt hỏa, trải qua ngàn tỉ năm không xấu.

Quảng trường phía trước, là một toà cao mười trượng độ hoành tường, mười phần đột ngột đứng ở quảng trường phía trước, mặt trên không có bất kỳ điêu khắc, chỉ có từng hàng che kín hỏa văn, như là một mặt vĩnh cửu đốt bất diệt tường lửa.

Chương 2248: Phong Ấn Hỏa Văn, Chớp Mắt Kinh Sợ

Dương Thanh Huyền thần thức quét qua, lập tức bị một nguồn sức mạnh chặn lại rồi.

Lập tức vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, sở hữu hỏa văn toàn bộ ở đồng thuật bên trong phân giải, hiện ra cơ bản nhất kết cấu, ngàn tỉ vạn cái tạo thành hỏa văn kết cấu, lẫn nhau nối liền cùng nhau, hình thành một mảnh mười phân vẹn mười thế giới, không có bất kỳ tỳ vết.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, thu về linh mục, nói: “Hoàn mỹ không giải?”

Lăng Diễm lão nhân hai mắt phóng ánh sáng, lấy hắn với hỏa hệ thần thông trình độ, tự nhiên biết này mặt tường lửa giá trị, chỉ là này kết cấu tạo thành, tựu là bảo vật vô giá.

Khương Cổ Âm cười nói: “Trên đời không có không giải phương pháp, chỉ cần là pháp, liền có phá pháp, trừ phi là không cách nào phương pháp.”

Dương Thanh Huyền nghe được như hiểu mà không hiểu, nhưng thật giống như hiểu rõ một điểm gì đó.

Khương Cổ Âm lại nói: “Này mặt tường lửa, tự Địa Hỏa Linh Thiên khai ích chi sơ, tựu sừng sững ở đây, chỉ là đi về phong cấm môn mà thôi.” Vung tay lên, một mảnh phù văn từ trong tay áo tuôn ra, ở không trung tự hành kết thành từng đạo từng đạo kỳ quái phù hiệu.

Lại tay phải đẩy một cái, những phù văn kia như mưa đánh rơi, đánh ở tường lửa trên, tạo nên từng vòng sóng gợn.

Trong phút chốc, toàn bộ tường mặt tựu xảy ra biến hóa, sở hữu hỏa văn hướng về hai bên tản ra, nặng nề cùng cổ xưa thanh âm “Ầm ầm” truyền đến, như là một phiến rỉ sét cửa sắt bị đẩy ra.

Dương Thanh Huyền hai mắt kim quang lấp loé, phát hiện này chút hỏa văn tuy rằng bị tách ra, nhưng lẫn nhau trong đó kết cấu vẫn là hoàn chỉnh nối liền cùng nhau, vẫn chưa thu đến bất kỳ phá hoại, giống như là một tầng nước màng, có không ngừng niêm tính.

Đường nối mở ra sau, Khương Cổ Âm một người trước tiên, năm người lần lượt đi vào.

Bốn phía tất cả đều là biển lửa, chỉ có một cái chân không đường nối, thẳng vào bên trong, đi rồi ước chừng nửa khắc đồng hồ, sẽ đến một chỗ địa phương bằng phẳng, như là một gian to lớn mật thất.

Bên trong có hơn mười vị ông lão, làm thành mấy vòng, ngồi khoanh chân.

đọC truyện ở http://truyencuatui . net/

Trung gian là hình một vòng tròn khu vực chân không, trên mặt đất in một cái to lớn hỏa văn, như là một đóa Bản Nguyên Chi Hỏa ở từ từ thiêu đốt.

Dương Thanh Huyền vừa nhìn bên dưới, nhất thời tâm thần một nhiếp, không nhịn được kinh ngạc thốt lên một tiếng, vội vàng thu về Hỏa Nhãn Kim Tình, tay phải bấm quyết ở trước người, mới đưa cái kia hỗn loạn tâm thần ổn định lại.

Lăng Diễm lão nhân mí mắt kịch liệt nhảy một cái, tương tự tâm thần rung động, nhưng phản ứng tốt hơn Dương Thanh Huyền

nhiều.

Khương Văn Quân hai tỷ muội, cả người đều dại ra ở, trong đôi mắt các hiện ra một đóa hỏa diễm, sau đó cả người tự dấy lên đến.

Khương Cổ Âm khá là kinh ngạc, vung tay lên liền đem hai tỷ muội ngọn lửa trên người che chở diệt, nói ra: “Đừng xem cái kia hỏa văn, trấn định tâm thần.”

Hai tỷ muội sợ hết hồn, toàn thân bị đốt chật vật không ngớt, gò má một đỏ, lập tức vận chuyển tâm pháp, trấn định tâm thần, không dám tiếp tục nhìn hỏa văn.

Khương Cổ Âm nhìn Dương Thanh Huyền một chút, sắc mặt quái lạ.

Lúc này, ngồi xếp bằng ở trong mật thất hơn mười vị trưởng lão, tất cả đều từng cái mở hai mắt ra nhìn lại, tương tự là giật mình nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn.

Dương Thanh Huyền mặt đỏ lên, ngượng ngùng nói: “Cái kia hỏa văn lực chấn nhiếp quá mạnh, ta một chút thất thần thất thủ, có chút thất thố, chư vị thứ lỗi.”

Vừa nói như thế, sắc mặt của mọi người càng thêm cổ quái.

Một vị trong đó ông lão tóc trắng, tựa hồ là mọi người đứng đầu, mở miệng nói: “Cổ Âm, đây chính là ngươi nói vị kia Dương Thanh Huyền sao?”

Khương Cổ Âm gấp vội cung kính ôm quyền nói ra: “Bẩm Nhạc Thiên trưởng lão, chính là.”

Lăng Diễm lão nhân nhíu mày lại, lập tức lộ ra hoảng hốt vẻ, khó có thể tự tin nhìn ông lão tóc trắng kia, tựa hồ biết người này thân phận.

Tựu liền Khương Văn Quân tỷ muội, cũng là lộ ra khó tin khiếp sợ tình.

Khương Nhạc Thiên sắc mặt bình tĩnh, gật đầu nói: “Quả nhiên phi phàm, so với ta dự tính còn tốt hơn không thiếu.”

Dương Thanh Huyền trên mặt đỏ càng lợi hại, không vui nói ra: “Chư vị trưởng lão nếu như cảm thấy tại hạ không được, nói thẳng liền có thể, hà tất như vậy nói móc. Tại hạ dù sao lần thứ nhất kiến thức loại này lợi hại hỏa văn, bất cẩn bên dưới, tâm thần thất thủ một sát, cực kỳ bình thường.”

Khương Cổ Âm sững sờ, nhịn không được bật cười.

Ngồi xếp bằng ở trong mật thất hơn mười vị trưởng lão, cũng là “Khà khà” cười đến không ngậm miệng lại được.

Khương Cổ Âm nói: “Ngươi yêu nghiệt này, thật không biết là tu luyện thế nào. Này hỏa văn liền là cả thượng cổ phong cấm hạt nhân, chính là Khương gia sớm nhất tiền bối bên trong, một vị gọi gừng không diễm tổ tiên minh khắc ra. Cùng cái kia tường lửa là đồng nhất thời kỳ đồ vật. Vị này gừng không diễm tổ tiên, đồng thời cũng là Ngự Hỏa Tiên Quyết người sáng tạo, cũng là mảnh này Địa Hỏa Linh Thiên người kiến tạo, kiên định Khương gia hệ” Hỏa “tu luyện nhất mạch cơ sở. Mà sở hữu tiến nhập nơi này võ giả, lần thứ nhất gặp được phong ấn đó hỏa văn, không có không bị kinh sợ, chỉ là trình độ bất nhất thôi. Ngươi lấy cửu tinh Giới Vương tu vi, chỉ là kinh ngạc thốt lên một chút, thất thủ chớp mắt, đã là không cách nào tưởng tượng tuyệt vời. Ngươi nhìn Văn Quân tỷ muội, hai vị Thiên Giới chi chủ đều hoàn toàn bị sa vào, sinh ra tự đốt dị tượng.”

Khương Văn Quân tỷ muội mặt đỏ lên. Khương Văn Quân xấu hổ nhỏ giọng nói: “Để chư vị trưởng lão cười chê rồi.”

Khương Nhạc Thiên cười nói: “Các ngươi cũng không phải là hệ” Hỏa “võ tu, phản ứng đúng là bình thường, chỉ là cái kia Dương Thanh Huyền phản ứng không bình thường thôi. Xem ra Cổ Âm nói, hoàn toàn không kém, này để lão phu hết sức vui mừng, có lẽ ở chúng ta này nhất thời đời, thật sự phá cấm có hi vọng rồi.”

Còn lại trưởng lão nguyên bản bình tĩnh trên mặt, một chút thần thái sáng láng, hai mắt phóng ánh sáng.

Dương Thanh Huyền lập tức rất là lúng túng, liên tục biểu đạt thất lễ áy náy.

Khương Cổ Âm cười giới thiệu, nói ra: “Nhạc Thiên trưởng lão là Khương gia đời trước đại trưởng lão, 300 năm trước tựu bế quan ở đây, không hỏi đến nữa ngoại sự. Mặc dù là Khương gia nội bộ, biết đại trưởng lão còn ở nhân thế cũng không nhiều.”

Khương Cổ Âm lại đem dư ông lão nhất nhất giới thiệu, không khỏi là lui xuống trưởng lão hoặc là hộ pháp, ở đây chuyên tâm tu luyện.

Dương Thanh Huyền trục liền ôm quyền chào hỏi, nội tâm cực kỳ chấn động, Tâm đạo: “Này chút Thánh Tông danh tộc, gốc gác quả nhiên không giống giống như vậy, ở bề ngoài triển lộ ra thực lực, sợ là chỉ có toàn bộ thực lực một nửa, thậm chí đều vẫn chưa tới.”

Khương Cổ Âm lại hướng về mọi người giới thiệu Lăng Diễm lão nhân, Khương Văn Quân tỷ muội cũng giới thiệu một, hai.

Khương Văn Quân tỷ muội thành hoảng sợ thành sợ, rất cung kính cho mỗi một ông lão chắp tay hành lễ.

Lăng Diễm lão nhân cũng ôm quyền nói: “Có thể gặp được chư vị trưởng lão, thật sự là có phúc ba đời.”

Khương Nhạc Thiên nói: “Lăng Diễm trưởng lão không cần đa lễ, tự không diễm tổ tiên bắt đầu, Khương gia hệ” Hỏa “một mạch tựu cùng Ly Hỏa Thần Cung liên hệ chặt chẽ, lão phu cùng lửa thừa gió cung chủ cũng có nhất định giao tình.”

Lăng Diễm trưởng lão nói: “Xác thực, căn cứ Ly Hỏa Thần Cung bên trong trân tàng tư liệu ghi chép, Khương gia này Địa Hỏa Linh Thiên kiến tạo, cũng có Ly Hỏa Thần Cung năm đó một phần công lao.”

Khương Nhạc Thiên bọn người nhẹ nhàng nhíu mày lại, tựa hồ có hơi không thích, Tâm đạo người này thật sẽ không nói lời.

Nhưng dù sao đều là ẩn thế người, đối với này chút hoàn toàn không có cách nào khảo chứng chuyện cũ năm xưa cũng lười truy cứu cùng tranh luận, các ngươi Ly Hỏa Thần Cung thích nói thế nào tựu nói thế nào.

Lẫn nhau giới thiệu xong sau, Dương Thanh Huyền đám người vây quanh cái kia hỏa văn tọa hạ, Khương Nhạc Thiên nói ra: “Mấy vị khẳng định rất tò mò, này thượng cổ phong cấm bên trong đến cùng có vật gì?”

Chương 2249: Bách Diễm Phù Lưu Hoa, Bản Nguyên Hỏa Thứ Ba Ngăn!

Khương Nhạc Thiên nhìn mấy người một chút, cười nói: “Trên thực tế, chúng ta cũng không biết. Nguyên do bởi vì cái này phong cấm quá xa xưa, hầu như cùng Khương gia mở mang vực giới là đồng nhất thời đại. Nhưng căn cứ các thời kỳ tiền bối dự tính, bên trong hẳn là có Bản Nguyên Chi Hỏa thứ ba ngăn.”

Dương Thanh Huyền giật mình nói: “Thứ ba ngăn?”

Khương Nhạc Thiên gật đầu nói: “Thứ ba ngăn Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa. Các thời kỳ tiền bối nghiên cứu toàn bộ Địa Hỏa Linh Thiên vận chuyển tình huống, phát hiện một ít hạt nhân huyền bí. Toàn bộ Địa Hỏa Linh Thiên đều là quay chung quanh này thượng cổ phong ấn vận chuyển, giữa hai người tồn tại hỏa diễm năng lượng lưu động, lẫn nhau tuần hoàn, sinh sôi liên tục, hình thành cân bằng.”

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu được, có thể và toàn bộ Địa Hỏa Linh Thiên hình thành cân bằng, vậy này trong phong ấn sức mạnh mạnh bao nhiêu, tựu có thể thấy được chút ít.

Khương Nhạc Thiên nói: “Vì lẽ đó các thời kỳ tiền bối đều dự tính, này thượng cổ phong cấm bên trong nhất định có Bản Nguyên Chi Hỏa thứ ba ngăn Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa. Bằng không căn bản không thể cùng toàn bộ Địa Hỏa Linh Thiên hình thành cân bằng.”

Lăng Diễm lão nhân kích động nói: “Nếu như có thể chứng kiến thứ ba ngăn hình dáng, đời này chết cũng không tiếc.”

Tại chỗ ngoại trừ Khương Văn Quân tỷ muội ở ngoài, đều là hệ “Hỏa” võ tu, không khỏi là huyết dịch ấm áp, bắt đầu thay đổi thần thái sáng láng.

Khương Nhạc Thiên lấy ra hai chiếc thẻ ngọc, phân biệt đưa cho Dương Thanh Huyền cùng Lăng Diễm lão nhân, nói ra: “Hai người ngươi đều có Cức Hằng Cổ Diễm tại người, cực kì trọng yếu, đây là hỏa văn phong ấn một ít tư liệu, các ngươi trước giải một chút, sau đó sẽ tìm hiểu này ấn.”

Dương Thanh Huyền tiếp nhận thẻ ngọc, thần thức quét qua, nội dung bên trong cực kỳ phong phú, càng là Khương gia các thời kỳ tiền bối, đối với này hỏa văn tìm hiểu tâm đắc, đầy đủ có hơn trăm phần nội dung, bị Khương Nhạc Thiên dung hợp ở một cái trong ngọc giản.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh lại tâm tình, từng cái tỉ mỉ từng đọc đi.

Hai người với hỏa hệ thần thông đạo pháp đều vô cùng giải, vì lẽ đó xem ra cũng không vất vả, gặp phải một ít nghi ngờ địa phương, Dương Thanh Huyền cùng Lăng Diễm trưởng lão đều sẽ không khách khí nói ra, cũng không tồn tại cái gì thật không tiện. Khương Nhạc Thiên đều sẽ kiên trì giải đáp.

Vài ngày sau, hai người mới bỏ xuống thẻ ngọc, tầng tầng thở phào, tất cả đều là một thân nhàn nhạt mồ hôi nước.

Tìm hiểu thẻ ngọc này thời gian tốn hao tinh lực, hoàn toàn không thấp hơn một hồi tu hành.

Đạt được chỗ tốt, cũng xa ở một hồi trên tu hành.

Tuy rằng sở hữu nội dung đều là quay chung quanh này phong ấn hỏa văn đến viết, nhưng hầu như đem sở hữu hệ “Hỏa” tâm pháp yếu quyết, đều nói thấu triệt.

Này một hỏa văn nội hàm, hầu như hàm cái toàn bộ hệ “Hỏa” tâm pháp sở hữu thần thông yếu quyết.

Không chỉ có Dương Thanh Huyền được ích lợi không nhỏ, Lăng Diễm lão nhân cũng là được ích lợi không nhỏ, bỏ xuống thẻ ngọc sau, tựu ngay cả hô hấp đều có ồ ồ, lòng tràn đầy niềm vui.

Khương Nhạc Thiên nói: “Bên trong ghi lại một loại trận pháp Bách Diễm Phù Lưu Hoa, hội tụ các loại kỳ dị hỏa diễm, lại dùng trận pháp oai, đem trong lửa quy tắc toàn bộ dung hợp, xuyên thấu ra Bản Nguyên Hỏa thứ ba ngăn đến, sau đó trên sự cảm ứng cổ phong cấm bên trong thứ ba ngăn hỏa diễm, dùng cái này hình thành có một không hai tràng năng, đem phong ấn mở ra.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Phương pháp này cùng Lăng Diễm trưởng lão mười hai địa chi lớn hỏa luân có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, nhưng cũng muốn phiền phức cùng tinh diệu nhiều lắm, ta đã toàn bộ hiểu.”

Khương Nhạc Thiên sửng sốt hạ, lập tức cười khổ nói: “Ta nguyên bản còn muốn cho ngươi một ít thời gian tìm hiểu, xem ra là ta nông cạn, không cách nào lý giải ngươi yêu nghiệt này. Đã như vậy, vậy liền bắt đầu đi.”

Trong mật thất bầu không khí nhất thời trở nên trở nên nghiêm túc.

Khương Văn Quân tỷ muội tự giác lùi tới đường nối lối vào, để tránh khỏi quấy rầy mọi người, đồng thời cũng có thể đưa đến hộ pháp tác dụng.

Dương Thanh Huyền đám người thì lại là dựa theo trận pháp vị trí, riêng phần mình đứng mở.

Trên thực tế, cái gọi là Bách Diễm Phù Lưu Hoa, chỉ là một khái quát, cũng không phải là thật muốn một trăm loại hỏa diễm.

Đối với này chút nhiều năm tiềm tu trưởng lão mà nói, mỗi một vị đều bù đắp được một trăm loại ngọn lửa. Then chốt chính là tụ tập mọi người lực lượng, đem hỏa diễm phẩm chất tăng lên, hết khả năng đến nơi thứ ba ngăn.

Dương Thanh Huyền dừng lại một cái phương vị sau, tiện tay bấm quyết ấn, chính là Ngự Hỏa Tiên Quyết.

Khương Cổ Âm truyền thụ cho hắn Ngự Hỏa Tiên Quyết, cũng không phải là yêu cầu hắn tu luyện lợi hại bao nhiêu, mà là vì để hắn đối với đạo pháp hệ hỏa lĩnh ngộ càng sâu sắc.

Tổng cộng mười chín vị Khương gia đệ tử, thêm vào Dương Thanh Huyền cùng Lăng Diễm trưởng lão cộng hai mươi mốt người, tất cả đều sử dụng tới Ngự Hỏa Tiên Quyết thức mở đầu.

Chỉ có điều Lăng Diễm trưởng lão đồng thời vận chuyển mười hai địa chi hỏa, chuẩn bị dung hợp thành Cức Hằng Cổ Diễm.

Trong nháy mắt, mật nhiệt độ trong phòng đạt tới khó có thể dùng lời diễn tả được trình độ, dường như muốn thiêu tất cả.

Mỗi người dựa theo trận pháp trật tự, vòng quanh cái kia hỏa văn ấn đi lại, dưới chân không ngừng sinh ra hỏa liên, tiêu tan bên dưới hóa thành một ấn, dừng lại ở trên đất.

Rất nhanh, mọi người bóng người đan xen xen kẽ, đồng thời thỉnh thoảng đem Hỏa Quyết đánh vào hư không.

Tốc độ nhanh chóng, hầu như toàn bộ mật thất đều là tàn ảnh, khó có thể phân rõ thân phận.

Đột nhiên, hai mươi mốt người bước chân đột nhiên ngừng lại, càng là đi tới trên một sợi dây, Dương Thanh Huyền đứng ở nhất đằng trước, hai mắt trợn trừng, biểu hiện một chút căng thẳng đến cực điểm.

Khương Nhạc Thiên quát lên: “Ra tay!”

Mỗi người song chưởng đánh ra, đánh ở một người trước mặt trên lưng, trong khoảnh khắc hình thành một cái to lớn hoả tuyến.

Liệt Hỏa ở trên người mọi người cháy hừng hực, Lăng Diễm lão nhân đứng ở người thứ hai, đem mười hai địa chi hỏa nháy mắt hợp nhất, hóa thành Bản Nguyên Hỏa thứ hai ngăn Cức Hằng Cổ Diễm, song chưởng đập ở Dương Thanh Huyền sau lưng.

Hai mươi mốt người khí cơ nháy mắt nối liền một đường, các loại cường đại hỏa diễm dấy lên, giống như là chứng kiến to lớn tường lửa, so với phía ngoài vĩnh cửu đốt chi tường còn phải tới cường lớn rất nhiều.

Khương Cổ Âm la lớn: “Dương Thanh Huyền, làm sao?!”

Dương Thanh Huyền thân thể, ở hai mươi mốt người quán thông khí cơ hạ, một điểm điểm tan rã, nơi đây tựu tu vi của hắn thấp nhất, nơi nào gánh vác được loại này đáng sợ xung kích, “Ầm ầm” một tiếng, tựu hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể, ánh lửa ngút trời.

Nhưng vẫn như cũ sắc mặt kiên định, quát lên: “Có thể gánh vác!”

Hai tay nhanh chóng bấm quyết, tay phải nâng hướng thiên không, lại là Ngự Hỏa Tiên Quyết thức thứ nhất.

Khương Nhạc Thiên quát to: “Chư vị, lên!”

Mỗi người nháy mắt tựu sức mạnh tăng lên tới cực hạn, đồng thời nháy mắt ép về đằng trước.

Dương Thanh Huyền nhất thời cảm thấy một luồng bài sơn đảo hải sức mạnh điên cuồng oanh mà đến, mặc hắn lại làm sao cường hãn, đều phải biến thành tro bụi, vội vàng năm ngón tay vồ lấy, thức thứ nhất liền hướng trước vỗ tới.

Nơi lòng bàn tay lập tức hiện ra một đóa tươi đẹp ngọn lửa, chính là Cức Hằng Cổ Diễm.

Sau đó cái kia bài sơn đảo hải, hội tụ hai mươi vị Thiên Giới chi chủ mạnh mẽ hỏa diễm, xuyên qua mà đến, xuyên thấu qua Dương Thanh Huyền thân thể, cường hành ép vào cái kia Cức Hằng Cổ Diễm bên trong.

“Ầm ầm!”

Hỏa diễm run rẩy hạ, bên trong mật thất một mảnh đất rung núi chuyển, Dương Thanh Huyền Vĩnh Nhiên thân thể, càng là run rẩy thay đổi hoàn toàn hình, hầu như không còn hình người.

Nhưng tay nào ra đòn, vẫn là cường ngạnh duỗi ở đằng kia, duy trì lấy ngọn lửa áp chế.

Đáng sợ nhiệt độ cùng năng lượng, từ cái này một điểm trong ngọn lửa dập dờn bồng bềnh đi ra, hình thành từng vòng năng lượng, khuấy động ở trên người mọi người.

Mỗi một vị trưởng lão đều thân thể thông đỏ như lửa, thúc giục toàn lực.

Rốt cục, cái kia ngọn lửa một lần nữa rung động sau, phảng phất đột nhiên yên tĩnh lại, toàn bộ mật thất bên trong không gian, hình thành một loại kỳ dị lay động trạng thái.

Tất cả mọi người là trong lòng rùng mình, hít vào ngụm khí lạnh, nhưng trên mặt không khỏi là mừng như điên!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2250: Phá Cấm, Phong Ma Lĩnh Vực

Dương Thanh Huyền đã không có hình người, toàn thân đều là hỏa diễm run rẩy, nhưng ở đằng kia Bản Nguyên Hỏa ngưng phát hiện chớp mắt, nội tâm hắn nhất định, như là thời không ngưng lại, thiên địa yên tĩnh lại.

Nhưng cái cảm giác này chỉ là trong nháy mắt, nhưng hoặc như là vĩnh hằng.

Dương Thanh Huyền biết, này hỏa chỉ là xuất hiện chớp mắt, lập tức tựu sẽ tiêu vong, nhân vì là tất cả mọi người bọn họ sức mạnh đều không thể đem này hỏa lưu ở nhân gian.

Hoặc có lẽ là, thứ ba ngăn Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, bất quá là từ mật thất này trung lộ quá mà thôi.

“Dương Thanh Huyền!”

Khương Nhạc Thiên cùng Khương Cổ Âm đồng thời rống to.

Dương Thanh Huyền nội tâm cực kỳ sáng, xoay tay liền đem này một đóa hỏa diễm, đánh vào cái kia hỏa văn trong phong ấn.

Hơn hai mươi con mắt, đều là chậm rãi trợn to lớn, nhìn lịch sử này tính một khắc.

Hỏa diễm rơi xuống, cái kia hỏa văn tựa hồ lung lay hạ, cũng không biết là chân thực hay là ảo giác.

Thời không vào đúng lúc này hoàn toàn bất động, mỗi người đều nghe gặp nhịp tim đập của chính mình cùng tiếng hít thở.

Sau đó, một luồng khó có thể dùng lời diễn tả được địa mạch phun trào, từ mật thất phía dưới truyền đến.

Khương Văn Quân hai tỷ muội cũng là kích động cùng căng thẳng không ngớt, tự lẩm bẩm “Giải khai? Thật sự giải khai!”

“Ầm ầm!”

Toàn bộ Địa Hỏa Linh Thiên đều vào đúng lúc này kịch liệt rung động, hỏa diễm ở trong biển lăn lộn, hóa thành từng đạo từng đạo Hỏa Long ngút trời, xoay quanh rít gào sau, lại đổ nát hạ xuống.

Tựu liền đặt Hỏa Tủy Toản bí cảnh bên trong, mỗi một khối Hỏa Tủy Toản bên trong đều có long hình tuôn ra, rít gào thiên địa, lệnh toàn bộ bí cảnh hỗn loạn không chịu nổi.

Nhưng tất cả tất cả những thứ này, đều là đáng giá!

Bên trong mật thất, toàn bộ mặt đất không ngừng vỡ tan, hai mươi mốt người nháy mắt rơi vào xuống.

Phía dưới như là có vô cùng trọng lực giống như vậy, càng không có cách nào ngự không phi hành.

Tựu liền Khương Văn Quân hai tỷ muội nguyên bản đứng ở đường nối khẩu, cũng cùng nhau bị hút vào tiến vào.

Khương Nhạc Thiên hét lớn “Mọi người cẩn thận, nơi đây có dị!”

Mỗi người đều biết có dị, nhưng bọn họ Thiên Giới chi chủ đều không thể ngự không phi hành, làm sao còn cái cẩn thận pháp? Đây không phải là nói lời nói nhảm sao?

Tốt ở không bao lâu, tựu té ngã ngọn nguồn.

“Rầm rầm rầm”, một đám người toàn bộ ngã xuống đất.

Dương Thanh Huyền từ lâu tinh lực tiêu hao hết, ném một cái bên dưới, liền trực tiếp vỡ tan thành một nắm đất vàng, sợ đến tất cả mọi người kêu to.

Khương Văn Quân tỷ muội càng là hoa dung thất sắc.

Nhưng tốt ở đây chút đất vàng không ngừng di chuyển, chậm rãi lại ngưng tụ ra Dương Thanh Huyền dáng vẻ, biến thành hình người.

Khương Cổ Âm cả kinh nói “Khá lắm, lại có hai đại nguyên tố thân thể!”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói “Bằng không chẳng lẽ không phải té chết?”

Khương Cổ Âm lên trước kiểm tra rồi hạ thân thể của hắn, vui vẻ nói “Không việc gì, chỉ là hoàn toàn thoát lực.” Lấy ra mấy viên thuốc màu trắng, tựu nhét vào Dương Thanh Huyền trong miệng, sau đó vận chuyển hỏa có thể, phải giúp hóa giải mở.

Nhưng một vận công, tựu hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói “Không thể!”

Khương Cổ Âm liên tục bấm quyết, sắc mặt một chút so với gan heo càng khó coi hơn, thất thanh kêu lên “Cấm ma pháp lĩnh vực!”

Hơn hai mươi người toàn bộ đều đổi sắc mặt, riêng phần mình vận chuyển chân nguyên, phát hiện tất cả đều bị phong ấn, hoàn toàn không thi triển ra được.

Khương Nhạc Thiên cả kinh nói “Làm sao sẽ có cấm ma pháp lĩnh vực, hơn nữa tựu ngay cả chúng ta đều có thể cấm ở!”

Này hơn hai mươi người, nếu như đi ra ngoài, coi như là Thánh Tông danh tộc vực giới cũng có thể tới lui tự nhiên, thiếu có có thể ngăn, giờ khắc này lại ở nhà mình vực trong giới hạn bị phong cấm, không khỏi từng cái từng cái sắc mặt quái lạ.

Dương Thanh Huyền rất nhanh tựu khôi phục một chút thể năng, đứng dậy.

Khương Cổ Âm đưa cho đan dược, đều là chính bản thân hắn có thể sản sinh nhất định hiệu dụng, như vậy đan dược cực kỳ hiếm thấy, đối với Dương Thanh Huyền tựu càng không cần phải nói.

“Đây là nơi nào?”

Dương Thanh Huyền giật mình hỏi.

Bốn mặt đầy người công phu xây thành vách tường, không biết là loại nào chất liệu, nhưng chạm đến hạ chính là cực kỳ lâu đời cảm giác.

Nhấc đầu mong hướng lên phía trên, lờ mờ có thể thấy được một điểm ánh sáng.

Khương Nhạc Thiên đạo “Này như là một con đường, đi vào bên trong đi nhìn.”

Hơn hai mươi người lập tức hướng về phía trước bước đi, đi một hồi, còn có chuyển cong, sau đó trở về một chỗ rộng rãi khu vực, là một cái nhiều hơn căn phòng, nhưng cũng tàn phá lợi hại, như là bị rất lớn xung kích.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói “Đây không phải là dấu vết đánh nhau sao?”

Tuy rằng trải qua vô số năm mục nát, nhưng vẫn như cũ có thể thấy rõ ràng, căn phòng này phá hoại là tranh đấu tạo thành.

Sắc mặt của từng người đều là cực kỳ quái lạ, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói “Chỗ này có giống hay không là một toà cung điện?”

Mọi người sững sờ, lập tức tỉnh ngộ lại, chẳng trách vẫn cảm thấy là lạ, Dương Thanh Huyền vừa nói như thế, cảm giác thật là toà cung điện.

Vừa đến hoàn toàn bị chôn vào vực sâu, thứ hai trước kia lối kiến trúc cùng hiện tại có rất lớn khác biệt, vì lẽ đó vẫn không phản ứng kịp.

Khương Nhạc Thiên sắc mặt cực kỳ khó coi, thậm chí còn có một tia run rẩy, “Này thượng cổ phong cấm bên trong, đến cùng là chuyện gì xảy ra, không phải Bản Nguyên Hỏa thứ ba ngăn sao?”

Nếu như chỉ là một đống rách nát hoặc là phế tích lời, vậy bọn họ tiêu hao to lớn như vậy sức mạnh, thậm chí một đời đời Khương gia hệ “Hỏa” võ tu nghiên cứu, chẳng lẽ không phải tựu uổng phí? Nhất định chính là tín ngưỡng phá diệt, từng cái từng cái mặt xám như tro tàn.

Dương Thanh Huyền cảm ứng được không đúng tâm tình, an ủi “Chư vị đại nhân đừng nản chí, không đến nỗi không thu hoạch được gì, tối thiểu ở đây có thể lấy phong cấm chư vị đại nhân tu vi cảnh giới phong ma lĩnh vực, cũng đã không giống một loại. Hơn nữa thật sự của chúng ta là dùng Bách Diễm Phù Lưu Hoa đại trận phá cấm mà vào, bên trong giấu có Bản Nguyên Hỏa thứ ba ngăn độ khả thi rất lớn.”

Sắc mặt của mọi người này mới hơi hơi đẹp đẽ một ít, Khương Cổ Âm đạo “Dương Thanh Huyền nói đúng, ở đây tuyệt không đơn giản, chúng ta tiếp tục đi về phía trước.”

Mọi người dọc theo đường nối lại đi một hồi, tốc độ cũng không nhanh, một là sợ bỏ qua cái gì, thứ hai cũng sợ gặp nguy hiểm, lại qua mấy cái hành lang sau, rốt cuộc đã tới trong chủ điện.

Vẫn là tàn tạ không chịu nổi, tựa hồ nơi này chiến đấu kịch liệt hơn.

Địa ở trên có binh khí cùng hài cốt hoá thạch, dấu vết, nhẹ nhàng đụng vào tựu triệt để nát tan, chỉ là ở giữa đại điện, nhưng ngồi xếp bằng ba người, lẫn nhau tương đối, đã hoàn toàn hóa thành thây khô.

Hơn nữa ba người đều là tay bấm quyết ấn, thành hình tam giác hình thái ngồi.

Một người trong đó tay trái bấm quyết, tay phải giơ lên hướng thiên không, mọi người vừa thấy đều là giật nảy cả mình, chính là Ngự Hỏa Tiên Quyết thức thứ nhất.

Hai người khác trong tay quyết ấn bất nhất, nhưng đều là cực kỳ ảo diệu phức tạp.

Khương Cổ Âm hãi tiếng nói “Này đều thi hài, chẳng lẽ là...”

Khương gia đệ tử không không động dung, này Địa Hỏa Linh Thiên cùng phong cấm đều là Khương gia một vị cái thế tổ tiên gừng không diễm sở tạo, đồng thời Ngự Hỏa Tiên Quyết cũng là gừng không diễm sáng chế, giờ khắc này gặp thi hài này trong tay chính là Ngự Hỏa Tiên Quyết thức thứ nhất, không khỏi khiến người liên tưởng, nhưng nhưng không cách nào xác định.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nói ra “Phải như vậy. Chư vị nhìn bốn phía cái kia chút di tích, đã hoàn toàn qua đời. Chỉ có này ba cỗ thi hài, vẫn như cũ trông rất sống động, tựu liền khuôn mặt vẻ mặt cũng còn có thể thấy rõ, có thể thấy được khi còn sống tu vi cao, đã đạt đến kinh người trình độ.”

Lăng Diễm lão nhân đột nhiên nhìn mặt khác một cỗ thi hài, cả kinh kêu lên “Viêm Chiếu Vũ tổ tiên!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2251: Ba Đại Cao Thủ

Khương Cổ Âm cả kinh nói: “Làm sao mà biết người này là Viêm Chiếu Vũ?”

Lăng Diễm lão nhân chỉ vào cái kia thi hài bên trái sau ngực một điểm chỗ lõm xuống, nói ra: “Ly Hỏa Thần Cung Viêm gia huyết mạch bên trong, có thượng cổ Thần Thú xích lân huyết mạch, phàm là tu luyện tới Thiên Giới sau, trong cơ thể đều sẽ ngưng tụ ra năm viên Hỏa Thần đan, phân biệt xuất hiện ở trụ trời, đại trữ, tâm du, chí thất, khúc kém năm đại huyệt vị bên trong.”

Mọi người liếc mắt nhìn cái kia thi hài trên người, năm huyệt chỗ, quả nhiên có lõm xuống dấu vết.

Lăng Diễm lão nhân sắc mặt khó coi nói ra: “Mà tương truyền đạt đến cao hơn cửu tinh Thiên Giới sau, trong cơ thể có thể ngưng tụ ra bảy viên Hỏa Thần đan, cuối cùng hai viên tựu ra nhận núi cùng Côn Lôn trên huyệt.”

Mọi người lại nhìn, quả nhiên còn có hai điểm ao hãm, không khỏi hút khẩu hơi lạnh.

Lăng Diễm lão nhân nói: “Bảy viên Hỏa Thần đan câu chuyện, cũng chỉ là Ly Hỏa Thần Cung nghe đồn, như vậy xem ra, càng là thật. Xem ra này Địa Hỏa Linh Thiên kiến tạo, quả nhiên cùng Viêm Chiếu Vũ tổ tiên có liên quan a, chỉ là này bảy viên Hỏa Thần đan đã hoàn toàn khô cạn, mới có thể sản sinh lõm xuống dấu hiệu. Sẽ không biết là khi còn sống tựu bị lấy sạch liễu chân hỏa, vẫn là ngàn tỉ năm trong năm tháng hao tổn tan hết.”

Dương Thanh Huyền nói: “Như hai người này một vị là Viêm Chiếu Vũ, một vị là Khương Vô Diễm, như vậy người thứ ba chắc cũng là tiếng tăm lừng lẫy hạng người mới đúng, không biết là ai?”

Mọi người nhìn tới, cái kia quả thứ ba thi hài, một tay nâng ở đan điền, một tay ở trước người bấm quyết, cũng là huyền diệu vô cùng quyết ấn, vốn lấy mọi người kiến thức, nhưng hoàn toàn không nhận ra.

Từ cái kia đã thân thể khẳng kheo đường viền nhìn, vầng trán cao, phục tê xuyên qua đỉnh, trước người tất nhiên cũng là tuyệt đại phong lưu hạng người.

Khương Cổ Âm nói: “Lâu như thế xa nhân vật, như không có rõ ràng đánh dấu, nơi nào nhận ra. Ba người này như vậy kỳ quái bàn ngồi ở đây, nhưng là tại sao? Mà cung điện này tổn hại thành dáng dấp như vậy, khắp nơi thi hài, càng cũng không thu thập một phen? Có thể thấy được năm đó là cực kỳ vội vã.”

Dương Thanh Huyền nói: “Này tựu kỳ quái đây, ba vị cửu tinh Thiên Giới ở đây, còn có cái gì là có thể đủ để cho bọn họ vội vội vàng vàng?”

Tất cả mọi người là trong lòng một thịch, có loại cảm giác rợn cả tóc gáy.

Cửu tinh Thiên Giới tuyệt đối là vùng vũ trụ này hạ đỉnh cao, ba vị cửu tinh Thiên Giới hội tụ ở này, giở tay giở chân trong đó liền có thể lấy cải thiên hoán địa, chấn động diệt vô số tinh vực, nói là có thể diệt thế đều không quá đáng.

Dương Thanh Huyền trên trán chảy ra từng tia từng tia mồ hôi lạnh, kinh hãi nói: “Không sẽ là...”

Khương Cổ Âm ngắt lời nói: “Ta biết ngươi muốn nói cái gì, hẳn không phải là. Tương truyền bước vào vạn cổ Chí Tôn cảnh, ở toàn bộ nơi đây vũ trụ, vô số qua lại tới nay, đều bất quá lác đác mấy người, hơn nữa đều chỉ là truyền thuyết mà thôi, là có hay không bước chân vào, cũng không có người biết được. Nếu thật gặp được vạn cổ chí tôn, ba người này từ lâu hôi phi yên diệt, không đến nỗi lưu lại thi hài.”

Khương Nhạc Thiên nói: “Cổ Âm trưởng lão nói có lý, cung điện này nhất định là tất cả chi hạt nhân nơi. Cái kia Bản Nguyên Hỏa cùng cấm ma pháp lĩnh vực hạt nhân, cần phải tựu ở bên trong tòa đại điện này.”

Mọi người bắt đầu tìm khắp tứ phía.

Cung điện này vật liệu xây cất, ở vô số năm mục nát hạ, cũng xảy ra biến hóa về chất, tuy rằng không phải đụng vào tựu nát, nhưng cũng mất đi nguyên bản kiên cố, ở xao xao đả đả bên dưới, tường mặt tựu sẽ đổ nát.

Hơn hai mươi người tìm nửa ngày, phát hiện không thu hoạch được gì.

Mấu chốt là cấm ma pháp lĩnh vực, làm cho mọi người chân nguyên trong cơ thể không cách nào vận chuyển, chỉ có thể một chút xíu đi tìm tòi, hiệu quả thật chậm, hơn nữa chỉ có thể ở ngoài mặt tìm kiếm.

Khương Cổ Âm đột nhiên nói ra: “Dương Thanh Huyền, ngươi lúc trước nói có thể cảm ứng được thượng cổ phong cấm lờ mờ gợn sóng, ở đây cấm ma pháp trong lĩnh vực, khả năng có cảm ứng?”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, nói ra: “Ta thử xem.”

Này phong ma lĩnh vực tuy rằng áp chế mọi người chân nguyên, nhưng cũng không phải đè gắt gao, hoàn toàn không thể vận chuyển, bằng không trước Dương Thanh Huyền té xuống, đổ nát thành thổ, chẳng lẽ không phải tựu không cách nào trả lại như cũ?

Ngay lập tức tựu ngồi xếp bằng bên trong cung điện, thử vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh.

Chỉ cảm thấy trong cơ thể kinh mạch khô khốc lợi hại, hoàn toàn không cảm ứng được bất kỳ chân khí, coi như là hệ "Hỏa" nguyên tố cũng hoàn toàn không có cảm ứng.

Nhưng Dương Thanh Huyền vẫn chưa nản lòng, mà là tay bấm quyết ấn, một chút xíu nỗ lực thử nghiệm.

Nửa khắc đồng hồ sau, phát hiện vẫn như cũ không có nửa điểm đổi mới, nhíu mày lại đầu, trong tay quyết ấn biến đổi, một điểm điểm khí trời đất hòa hợp từ đỉnh đầu xông ra, biến ảo ra nguyên thần thứ hai.

Thanh tân tuấn dật, con người tao nhã sâu trí, đã có mười bảy mười tám tuổi dáng dấp.

Tất cả mọi người là lấy làm kinh hãi, buột miệng kêu lên: "Nguyên thần thứ hai!"

Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai cùng bản tôn đồng thời khẽ mỉm cười, nguyên thần thứ hai tiện tay bấm quyết ấn, bắt đầu vận chuyển quanh thân sức mạnh.

Nguyên bản này nguyên thần thứ hai chính là Thích chi lực thai nghén mà sinh, bản thể chính là lực lượng ngưng kết, tuy rằng trong cơ thể kinh mạch chân khí cũng bị cấm ma pháp lĩnh vực chế trụ, nhưng hai tay vận chuyển bên dưới, vẫn là có nhỏ bé sức mạnh ở trong người lưu động.

Tuy rằng phi thường yếu ớt, nhưng cũng để Dương Thanh

Huyền mừng rỡ không thôi, lập tức biến ảo ra thần thức, hướng về bốn phương tám hướng tản đi.

Nháy mắt tựu chịu đến một nguồn sức mạnh ngăn cản, thần thức chỉ có thể mở ra khoảng ba thước, còn không bằng con mắt dùng tốt.

Dương Thanh Huyền vẫn chưa ủ rũ, tiếp tục tích lũy sức mạnh, để thần thức một điểm điểm khuếch trương mở.

Khương Cổ Âm bọn người là mừng rỡ, cảm ứng được này điểm lực lượng thần thức, đều ở bốn phía tìm kiếm kĩ vào tìm, không dám phát sinh quá lớn âm thanh, để tránh khỏi quấy rầy đến rồi Dương Thanh Huyền.

Hơn nửa giờ sau, cái kia thần thức lan tràn tới sáu thước dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền trên trán chảy ra từng tia từng tia mồ hôi lạnh đến, rốt cục có chút cảm thấy không đáng tin cậy, lấy cái tốc độ này đi xuống, nửa tháng thần thức cũng không xảy ra cung điện này.

Khương Nhạc Thiên đám người ngược lại không gấp, một bộ kiên nhẫn dáng vẻ.

Dù sao vì phá này cổ cấm, Khương gia các thời kỳ cường giả đều đem tâm thần hao tổn ở mặt trên, vô số năm đều chờ qua, cũng không để ý nhiều chờ mười ngày nửa tháng.

Nhưng Dương Thanh Huyền cảm thấy quá chậm, đột nhiên trong lòng hơi động, nguyên thần thứ hai hai tay bấm quyết, hướng về trước một điểm, chỗ đầu ngón tay hiện ra một tia vệt trắng, khuếch tán xem ra, hóa thành bốn khối Mỹ Ngọc, ở thần niệm dẫn dắt hạ, vòng quanh thân thể xoay tròn.

Cái kia bốn ngọc trên, hiện ra “Khổ, tập, diệt, đạo”, ngừng treo ở nguyên thần thứ hai bốn phía.

Một cỗ lực lượng kì dị nhất thời sinh thành.

đọc truyện❤cùng

http://truyencu a tui.net/Dương Thanh Huyền trong lòng sinh ra ý nghĩ, trong cơ thể khô khốc kinh mạch, mở ra xuất hiện từng tia một chân khí.

Trong tay quyết ấn biến đổi, trở lại Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh tâm pháp yếu quyết chỉ dẫn.

Một loại cảm giác kỳ dị, nhất thời tại nội tâm trào hiện, phảng phất thế giới trở nên thông suốt quang minh.

Khương Cổ Âm đám người không khỏi là hoảng hốt, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai chung quanh cái kia bốn khối Mỹ Ngọc, cả kinh nói: “Nhân quả lực lượng?!”

Lăng Diễm lão nhân cũng là trong mắt ánh sáng lấp lóe, nội tâm khiếp sợ so với bất luận người nào đều thậm, lúc trước đánh với Dương Thanh Huyền một trận thời điểm, hắn bại ở Bát Bộ Nhất Thừa Độ thần thông hàm nghĩa hạ, tựu cảm nhận được nhân quả lực lượng, chẳng qua là lúc đó không thể tin được, giờ khắc này mới vững tin không thể nghi ngờ.

Khương Nhạc Thiên đám người lẫn nhau nhìn mấy lần, cũng khó khăn yểm trong mắt khiếp sợ, trên mặt hiện ra phức tạp biểu hiện.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2252: Khôi Phục Thần Thức, Khương Vô Diễm Di Vật

Khương Văn Quân tỷ muội cũng có vẻ hơi kích động, trên mặt tràn đầy hào quang.

Khương Vân Đình nhẹ giọng hỏi nói: “Tỷ tỷ, đúng là nhân quả lực lượng sao?”

Khương Văn Quân gật đầu nói: “Tuy rằng không mạnh, nhưng đích đích xác xác là nhân quả sức mạnh to lớn. Chẳng trách này phong ma lĩnh vực không niêm phong được hắn. Chư pháp giai không, duy nhân quả không không. Mặc dù là Luân Hồi, cũng là bởi vì có nguyên nhân quả, sau đó chúng nghiệp cảm hoá mà thành. Nhân quả lực lượng, có thể xuyên qua đại đạo trước sau, phá diệt tất cả cấm pháp, là đại đạo dưới đệ nhất chờ sức mạnh.”

Khương Vân Đình vui vẻ nói: “Vậy hắn thành tựu tương lai...”

Khương Văn Quân mỉm cười nói: “Thánh Chủ Thiên Vương không dám nói, nhưng chỉ cần hắn không ngã xuống, ở tương lai không xa, tất nhiên là trẻ tuổi bên trong người thứ bảy vương giả.”

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn biến đổi, nguyên thần thứ hai liên quan Nhân Quả Tứ Đế Ngọc, nháy mắt trở về trong cơ thể.

Một vòng hào quang màu vàng óng từ bản tôn thủ ấn bên trong khuếch tán ra.

Toàn bộ đại điện, nháy mắt ở Dương Thanh Huyền cảm giác bao phủ hạ.

Mọi người tất cả giật mình, đóng chặt hô hấp, có loại kỳ dị thậm chí là cảm giác sợ hãi.

Giờ khắc này nếu như Dương Thanh Huyền lòng sinh ngạt ý, chỉ cần một chiêu, tất cả mọi người bọn họ đều muốn trở thành oan hồn dã quỷ.

Dương Thanh Huyền mở mắt ra, Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, nhìn chằm chằm cái kia ba cỗ thi hài, lộ ra tia sáng kỳ dị.

Khương Nhạc Thiên động lòng nói: “Lẽ nào ở đây ba cỗ thi hài trên?”

Dương Thanh Huyền điểm hạ đầu, thu lại thần thức, nói ra: “Này ba cỗ thi hài trên, có một cỗ lực lượng kì dị, cần phải đến tự trong tay bọn họ quyết ấn, phảng phất ở đây hình tam giác trung ương, phong ấn cái gì.”

Hơn hai mươi hai mắt ánh sáng, đồng thời nhìn phía ba người ngồi xếp bằng trung ương, bởi vì mất đi sức mạnh thần thức, căn bản không nhìn ra đầu mối gì, liền cẩn thận suy nghĩ ba người này trong tay quyết ấn, không ít người nhưng là trực tiếp nhìn phía Dương Thanh Huyền, hi vọng hắn có thể tìm ra đáp án.

Dương Thanh Huyền đi tới cái kia Khương Vô Diễm thi hài bên, ôm quyền cung kính nói: “Tiền bối, thất lễ.”

Nói liền vươn ngón tay, hướng về cái kia thi hài điểm tới.

Khương gia người từng cái từng cái đổi sắc mặt, có mấy người vẻ giận dữ ẩn hiện, nhưng nghĩ đến hạ vẫn là trấn định lại. Dù sao Khương Vô Diễm chết đi niên đại quá xa xưa, mặc dù là tổ tiên bọn họ, nhưng mà thực tế cũng không lớn bao nhiêu tình cảm. Còn nữa muốn giải khai nơi đây huyền bí, bất đắc dĩ vì đó cũng không có cách nào. Hơn nữa Dương Thanh Huyền thái độ cũng cực kỳ thành kính, vì lẽ đó mọi người cũng là không nói gì.

Dương Thanh Huyền ngón tay ở Khương Vô Diễm trên tay nhẹ nhàng xẹt qua, cũng không có đụng vào, chỉ là một tia chân khí ép xuống, toàn bộ cánh tay tựu "Rầm" không ngừng đổ nát, lan tràn đến trên người, cuối cùng "Oành" một tiếng nổ thành bột mịn, tán lạc khắp mặt đất.

Mỗi cái Khương gia trong các đệ tử tâm đều rung một cái, khó chịu nói không nên lời cảm giác, nhưng rất nhanh tựu tản đi, từng cái từng cái trợn mắt to nhìn trên mặt đất kia bụi bậm.

Bên trong có một xanh đen vòng tay, rơi trên mặt đất thời gian tựu tỏa ra kim loại "Loảng xoảng làm" tiếng, thuần khiết tự nhiên.

Sở hữu Khương gia đệ tử đều nhìn chằm chằm cái kia vòng tay, ánh mắt lóe lên một tia phấn khởi, lấy nhãn lực của bọn họ, tự nhiên nhìn ra được đây là một chứa đồ vòng tay, có thể bảo tồn đến hiện tại, cũng đủ để chứng minh này vòng tay quý giá, như vậy bên trong tất nhiên gửi chính là Khương Vô Diễm khi còn sống nhất vật trân quý.

Nhưng không có một người nhúc nhích, đều là ánh mắt hơi chuyển hướng Dương Thanh Huyền, bầu không khí không nói ra được quái lạ.

Bởi vì vũ trụ giữa pháp tắc, chính là cường giả vì là tôn.

Như ở bình thường, Khương Nhạc Thiên hoặc là Khương Cổ Âm, đã trực tiếp tiến lên đem vòng tay thu rồi, nhưng vào giờ phút này, chỉ có Dương Thanh Huyền một người có thể khắc chế cấm ma pháp lĩnh vực, mọi người đều được người phàm, cũng không ai dám tự ý động, thậm chí nội tâm sinh ra một tia lo lắng âm thầm đến, nếu như này ba cỗ thi hài trên người bảo vật kinh người, chính mình đám người hoặc sợ là tính mạng đều khó bảo toàn.

Dương Thanh Huyền tựa hồ cũng không vẻ mặt gì, chỉ là đưa tay chộp một cái, cái kia vòng tay đã bị nhiếp vào trong tay, sau đó rất cung kính giao cho Khương Cổ Âm, nói ra: “Đây là không diễm đời trước di vật.”

Khương Cổ Âm tiếp nhận vòng tay, trầm ngâm nói: “Không biết bên trong có cái gì? Có lẽ sẽ có liên quan với nơi này tin tức ghi chép, Thanh Huyền ngươi mở ra xem một chút đi.”

Khương Cổ Âm đem vòng ngọc lật xem mấy lần, tựu đưa cho trở lại.

Một để diễn tả mình đối với Dương Thanh Huyền tín nhiệm thứ hai cũng muốn nhìn một chút bên trong đến cùng có cái gì, có lẽ thật có liên quan với nơi này ghi chép, tựu không cho phép bỏ qua thứ ba, như bên trong thật có thứ tốt, hắn sẽ không để ý Dương Thanh Huyền lấy đi, để tránh khỏi bởi vì lợi ích mà sinh ra cái gì không tốt sự cố đến.

Dương Thanh Huyền tiếp nhận vòng ngọc, nói ra: “Tốt, cái kia ta đánh liền mở nhìn.”

Hai người chỉ là đơn giản giao lưu, nhưng tràn ngập nhân tính thử thách, lệnh trong đại điện bầu không khí có chút kiềm chế. Khương Văn Quân hai tỷ muội đồng dạng tâm tư thông minh, đại khí không dám thở.

Dương Thanh Huyền thần thức quét qua, nói ra: “Này vòng tay tuy rằng còn hoàn chỉnh, nhưng đã mục nát không cách nào sử dụng.” Nói năm ngón tay vồ lấy, vòng tay “Oành” một tiếng bạo nổ mở, mấy món đồ liền hiện ra, bị Dương Thanh Huyền dùng chân khí bao lấy, lơ lửng giữa không trung, rơi vào trong mắt tất cả mọi người.

Khương Cổ Âm khẽ mỉm cười, nội tâm thở phào nhẹ nhõm.

Cái kia vòng tay là có hay không mục nát không thể dùng, đã không cách nào biết được, nhưng Dương Thanh Huyền động tác này hiển nhiên là vì bỏ đi mọi người nghi ngờ, biểu minh mình tinh xảo đặc sắc.

Tại chỗ Khương gia đệ tử, tất cả đều là Thiên Giới chi chủ, thiên phú cùng trí tuệ cao, vượt xa người thường, há có không hiểu lý lẽ, mỗi một người đều là trong lòng bỏ xuống tảng đá, âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Trôi nổi ở Dương Thanh Huyền trên lòng bàn tay trống không, hơn mười món vật phẩm, tựa hồ bị vòng tay bảo vệ hoàn hảo, không nhìn ra cái gì mục nát dấu vết.

Trong đó có bảy chiếc thẻ ngọc, bốn bình ngọc, bốn cái hộp ngọc, còn có hai cái binh khí, một món trong đó là một chuỗi hạt châu màu đỏ rực, một món khác là một thanh ngọc chất đao nhỏ, hình như chủy thủ.

Dương Thanh Huyền nói: “Này bảy chiếc thẻ ngọc ta xem một chút, không biết bên trong có ghi lại hay không. Cái khác những thứ đồ này, Cổ Âm trưởng lão ngươi thu cẩn thận.”

Vung tay lên, bảy chiếc thẻ ngọc tựu rơi ở trong tay mình, còn dư lại toàn bộ phi Khương Cổ Âm trước người.

Dương Thanh Huyền thần thức từ quả thứ nhất thẻ ngọc bắt đầu phẩm đọc, ước chừng dùng tiểu thời gian nửa ngày, mới đưa bảy chiếc thẻ ngọc từng cái xem xong, trong toàn bộ quá trình, trên mặt không có bất kỳ biểu tình biến hóa gì.

Mọi người tuy rằng nóng ruột, nhưng cũng không tiện quấy rầy hắn.

Dương Thanh Huyền đọc xong sau, lại đem bảy chiếc thẻ ngọc toàn bộ trao trả Khương Cổ Âm, nói ra: “Trong đó có bốn viên ghi lại là thần thông đạo pháp, mặt khác ba viên nói là một ít thế gian tin lạ quái sao lục, tâm đắc tu luyện, cùng với một ít bí pháp yếu thuật, bao quát khi trước hỏa văn Phong Ấn thuật, cũng ở trong đó, đồng thời bên trong còn nói một chuyện...”

Dương Thanh Huyền ánh mắt rơi vào mặt khác hai cỗ thi hài, chậm rãi nói ra: “Khương Vô Diễm ở ghi chép bên trong nói, hắn hẹn Viêm Chiếu Vũ, tịch Phù Đồ hai người, cùng đi làm một chuyện, việc này bất luận sinh tử, đều không oán không hối, mặc dù là chết rồi, cũng là cam tâm tình nguyện.”

Dừng hạ, lại nói: “Nhưng cũng không có thuyết minh rốt cuộc là chuyện gì, đây là Khương Vô Diễm trong ghi chép cuối cùng một phần, sự kiện kia cần phải chính là dẫn đến ba người bọn họ ngã xuống nguyên nhân.”

Chương 2253: Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân

Khương Cổ Âm trầm ngâm nói: “Có thể để Khương Vô Diễm tổ tiên không oán không hối, chết cũng đáng giá chuyện, chẳng lẽ chính là liên quan với Bản Nguyên Hỏa thứ ba ngăn, cũng hoặc là cảnh giới cao hơn việc?”

Tất cả mọi người là dồn dập gật đầu, tán đồng cái này suy đoán.

Khương Văn Quân đột nhiên nói ra: “Có lẽ là bởi vì tình chữ? Đồng dạng có thể khiến người không oán không hối, chết cũng đáng giá.”

Mọi người sững sờ, nhưng là không có nghĩ đến điểm này.

Khương Cổ Âm nói: “Không biết hai người khác trên người, có hay không có đầu mối?”

Dương Thanh Huyền hướng đi Viêm Chiếu Vũ, tương tự cung kính chắp tay xếp đặt hạ, tựu đưa tay đẩy tới.

“Rầm rầm rầm”, Viêm Chiếu Vũ trên người, liên tiếp đổ nát tiếng, khoảnh khắc tựu hóa thành một chỗ bụi trần.

Lăng Diễm lão nhân mặt không hề cảm xúc, không hề bị lay động.

Cái kia bụi bậm bên trong, chỉ có một mặt lệnh bài màu vàng óng, mặt trên miêu tả các loại đồ án, như là vô số hỏa diễm vây quanh cái gì.

Lăng Diễm sắc mặt lão nhân đại biến, thân thể khẽ run lên.

Dương Thanh Huyền đưa lệnh bài bắt vào trong tay, lật nhìn qua, nói: “Hẳn là nào đó loại chìa khoá hoặc là truyền thừa môi giới, không có tin tức ghi chép. Nếu là Ly Hỏa Thần Cung đồ vật, tự nhiên nên xin trả Lăng Diễm trưởng lão.”

Lăng Diễm lão nhân tiếp nhận lệnh bài, tay đều là đang run rẩy, tựa hồ không thể tin tưởng.

Dương Thanh Huyền nhìn phía bộ thứ ba thi hài, cũng chính là Khương Vô Diễm trong ghi chép nhắc tới “Tịch Phù Đồ”, cũng không biết là người phương nào.

Dương Thanh Huyền cung kính chắp tay lạy tam bái, liền đưa tay đẩy tới.

Chân khí ép ở đằng kia thi hài trên, như là chạm đến một bức tường giống như, càng không đẩy được.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, tăng cường mấy phần Lực đạo, cái kia thi hài vẫn không nhúc nhích.

Khương Cổ Âm đám người cũng phát hiện dị thường, sợ hỏi: “Chuyện gì?”

Dương Thanh Huyền cau mày, phảng phất có chút khó có thể tin tưởng được, Khương Vô Diễm cùng Viêm Chiếu Vũ đều là đụng vào tức nát, nơi này đầy đất thi hài, cũng là đồng thời đời cao thủ, không khỏi là mục nát hóa bụi, này cỗ thi hài có thể lưu giữ ngàn tỉ năm đã là kỳ tích, lại còn mạnh mẽ như thế?

Dương Thanh Huyền đối với cái kia thi hài ôm quyền nói: “Tiền bối, đắc tội rồi.”

Ngay lập tức năm ngón tay ngưng lại, ở lòng bàn tay hóa ra một mảnh hỏa diễm, một chiêu Lục Dương Chưởng tựu đánh tới.

“Oành!”

Chưởng pháp chặt chẽ vững vàng đập ở tịch Phù Đồ trên người, chấn động ra từng vòng hỏa sóng. Khương gia đệ tử đều là sợ đến xa xa tránh ra, chỉ lo lan đến gần chính mình.

Nhưng trong lửa cảnh tượng, nhưng làm cho tất cả mọi người giật nảy cả mình.

Tịch Phù Đồ thi thể vẫn như cũ bất động.

“Không thể!”

Dương Thanh Huyền giật mình không thôi, đừng nói chỉ là thi thể, coi như là người bình thường, chịu hắn như một chưởng này, không có khả năng an ổn ngồi.

Dương Thanh Huyền trong mắt Hỏa Nhãn Kim Tình lấp lóe, tay phải vồ một cái, Chiến Kích Thiên Khư tựu tái hiện ra, quát lên: “Lần thứ hai đắc tội rồi!”

Hai tay nắm kích, lăng không nhảy một cái, kích ánh sáng giống như tháng chém ra, đánh ở tịch Phù Đồ trên lưng.

“Oành!”

Toàn bộ đại điện đều bị lực lượng này chấn lay động, diện tích lớn than sụp xuống, gây nên vô số bụi bậm.

Nhưng tịch Phù Đồ trên lưng, chỉ có một đạo nhàn nhạt chém vết.

“Chi!” Hơn hai mươi người, không khỏi là hít một hơi khí lạnh.

Khương Nhạc Thiên tựa hồ nghĩ tới điều gì, thất thanh kêu lên: “Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân!”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Đây là cái gì?”

Khương Nhạc Thiên khó tin nhìn cái kia thân thể, nói ra: “Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân, là vùng vũ trụ này cường đại nhất thân thể. Tương truyền đại đạo diễn hóa vạn vật tới nay, từng xuất hiện bốn loại chí cường thần thể, chia ra làm không chết, bất diệt, không xấu, bất hủ. Mà ở chúng ta vị trí vùng vũ trụ này bên trong, chỉ từng xuất hiện bất hủ thân, ở một ít cổ lão thế gia trong ghi chép, từng có đôi câu vài lời ghi chép.”

Khương Cổ Âm cả kinh nói: “Ta cũng từng gặp ghi chép, nhưng nếu Chân Bất Hủ, sao bị ăn mòn, hơn nữa Dương Thanh Huyền một kích bên dưới, còn có thể xuất hiện chém vết?”

Khương Nhạc Thiên nói: “Không diễm tổ tiên cùng Viêm Chiếu Vũ đều là cửu tinh Thiên Giới, là đáng sợ đến mức nào tồn tại, mọi người đều hẳn rất rõ ràng. Dù vậy, thi thể đều mục nát. Mảnh này trong vũ trụ mịt mờ, có thể đủ chịu được như vậy năm tháng ăn mòn, ngoại trừ Kim Cương Bàn Nhược bất hủ ngoài thân, làm không có thứ hai loại khả năng. Coi như là Ninh gia Tinh La Thiên Thể, cũng muốn đi vào ngũ suy chi kiếp, không cách nào bất hủ.”

Dương Thanh Huyền giật mình nói: “Lẽ nào này Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân còn có thể trốn ngũ suy?”

Khương Nhạc Thiên nói: “Trốn ngũ suy việc, đối với ngươi mà nói còn quá sớm, nhưng ta có thể tiết lộ một ít. Sinh linh dù sao không phải là vật chết, sẽ không trơ mắt nhìn ngũ suy phủ xuống, đều sẽ nghĩ trăm phương ngàn kế tránh né cùng chống lại. Có một ít cường đại tồn tại, nếu như có thể tránh thoát một lần ngũ suy chi kiếp, lại có thể tiếp tục sống rất nhiều năm. Chỉ có điều lần thứ hai ngũ suy phủ xuống thời điểm, muốn tránh thoát độ khó càng lớn hơn.”

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, lòng nghĩ cũng thật là kiến thức rộng, nguyên lai ngũ suy vẫn đúng là có thể trốn, trong bầu trời này, chỉ cần mạnh mẽ số lượng, thật là không có có làm không được sự tình a.

Khương Nhạc Thiên nhìn cái kia cỗ thi hài, hai mắt lấp lánh có thần, nói ra: “Này tịch Phù Đồ nhất định là tu luyện Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân, chỉ là chưa tu luyện đến đại viên mãn, cho nên mới mục nát bộ phận, không phải như vậy hoàn mỹ.”

Mọi người vừa nghe, cảm thấy cái này suy luận thật có đạo lý, đều là không ngừng gật đầu.

Khương Vân Đình nói: “Có thể luyện một nửa, biến thành này nửa mục nát nửa bất hủ, còn không bằng trực tiếp hóa thành bụi trần, hiện tại ngược lại tốt, nghĩ hóa bụi trần đều hóa không được, khó coi chết đi được.”

Tất cả mọi người là trong lòng mỉm cười, tối muốn gái chính là nữ nhân, tu luyện đến Thiên Giới, vẫn là nghiệp dư tâm thái.

Khương Cổ Âm nói: “Nếu không phải đại thành Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân, Dương Thanh Huyền ngươi dùng Bản Nguyên Hỏa thử xem.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, lần thứ hai ôm quyền chắp tay nói: “Phù Đồ đại nhân, đắc tội rồi.”

Tay phải ở không trung bấm quyết, lập tức hóa thành một mặt hỏa luân, lượn vòng ở tịch Phù Đồ thân thể bốn phía, sau đó liền tràn vào trong cơ thể.

Tịch Phù Đồ thân thể run lên, ở trong lửa phát sinh “Bùm bùm” tiếng vang, hiển nhiên là bị đốt động.

Sau đó không lâu, cái kia thân thể hiện ra màu vàng kim nhàn nhạt, sau đó vượt đốt càng sáng, hóa thành một vị vàng ròng thi thể.

Tất cả mọi người là nhìn liên tục lấy làm kỳ, nhưng biết tịch Phù Đồ là khẳng định chết, cũng không sẽ gặp nguy hiểm, vì lẽ đó cũng không có sợ hãi.

Lại sau đó, cái kia vàng ròng thi thể ở trong lửa "Răng rắc" một tiếng, tựu hóa ra vô số giống mạng nhện vết rạn nứt, sau đó "Oành" một tiếng bạo nổ mở, ở trong hư không hóa thành điểm điểm kim quang, đồng thời này chút kim quang không tiêu tan, ngược lại hóa thành từng đạo từng đạo Thải Hồng, bắn nhanh mà đi, liền như vậy tiêu tan vô hình.

Ở nguyên lai trên đất trống, chỉ lưu lại một hạt châu màu trắng, tản ra tinh thuần sức mạnh, xung quanh lại một vòng ba thước đường kính kết giới, bên trong lơ lửng không ít thứ.

Tất cả mọi người bị này dị tượng cả kinh nói không ra lời.

Khương Nhạc Thiên nhìn chằm chằm cái kia hạt châu màu trắng nhìn một hồi, cả kinh nói: "Lẽ nào đây là Xá Lợi Tử? Tu luyện bất hủ thân người, đạt đến cảnh giới nhất định sau, Tịch Diệt thời gian, toàn thân tinh nguyên đều sẽ ngưng tụ thành một viên hoặc là mấy viên như vậy hạt châu, có có màu trắng, có có màu đen, có vẫn là muôn màu muôn vẻ, là vì là Xá Lợi Tử. Mà chung quanh đây một vòng kết giới, chính là cái này Xá Lợi Tử bao hàm không gian, có thể dùng đến chứa đồ. Chẳng trách tịch Phù Đồ trên người không có lưu lại bất luận là đồ vật gì, hắn Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân, vốn là mạnh nhất Thánh khí, có thể Công có thể Thủ có thể chứa đồ, mình chính là một vị thế giới."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2254: Khiến Người Khiếp Sợ Qua Lại, Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa

Dương Thanh Huyền duỗi tay tới, cái viên này Xá Lợi Tử bay tới, dừng lơ lửng ở hắn trên lòng bàn tay, năm ngón tay vồ lấy, liền đem tất cả mọi thứ bỏ vào trong túi, sau đó nhìn phía mọi người, mỉm cười nói “Này tịch Phù Đồ hẳn không phải là Khương gia cùng Ly Hỏa Thần Cung tiền bối chứ? Vậy này Xá Lợi Tử chờ vật, vãn bối gia đời tịch di chuyển Đồ tiền bối tạm thời thu lại bảo quản.”

Mọi người luôn mồm nói “Phải.”

Nhưng nội tâm đều thầm nghĩ “Tiểu tử này thật biết nói chuyện, còn thay thế bảo quản, bất hủ thân đều bị ngươi hoả táng, này một người quản lý chính là đời cả đời.”

Bất quá nghĩ đến Dương Thanh Huyền vẫn tính là cực kỳ khách khí, tâm địa không sai, nếu như gặp phải cái gì ngoan nhân, một chiêu giải quyết rồi bọn họ, hết thảy đều về hắn, cũng không có chính mình đám người chuyện gì, cái này Xá Lợi Tử về hắn cũng là nên.

Dương Thanh Huyền đạo “Ở đây cũng có năm chiếc thẻ ngọc, ta nhìn hạ có hay không có cái gì ghi chép.”

Ngay lập tức đem cái kia năm chiếc thẻ ngọc lấy ra, từng cái dùng thần thức chọn đọc.

Lần này chọn đọc tốc độ, so với trước kia muốn chậm rất nhiều, hơn nữa Dương Thanh Huyền sắc mặt thỉnh thoảng biến hóa, phảng phất thấy cái gì giật mình nội dung.

Đã qua hơn nửa ngày, mới đưa này năm chiếc thẻ ngọc đọc xong, sắc mặt đều có vẻ hơi trắng xám.

Khương Cổ Âm không nhịn được hỏi “Bên trong nói cái gì?”

Dương Thanh Huyền thu hồi năm chiếc thẻ ngọc, nói ra “Tịch Phù Đồ đem toàn bộ sự việc đều ghi chép hạ xuống. Ba người bọn họ là bị khai sáng La Phù chi cảnh người thứ nhất đại Thần Vương giết chết.”

“Chi!” Mọi người không khỏi là hút khẩu hơi lạnh, cả kinh nói “Đệ nhất đời đại Thần Vương hồng vũ!”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói “Quá trình có chút phức tạp, nói đơn giản đến, chính là ba người này đều thích hồng vũ Nữ Nhi Hồng lâm tiên tử, vì cứu hồng lâm, vì lẽ đó không oán không hối, cam nguyện một chết, Văn Quân đoán là đúng.”

Khương Nhạc Thiên đạo “Hồng lâm tức là hồng vũ con gái, tự có hồng vũ che chở, không cần ba người bọn họ nhận lấy cái chết?”

Dương Thanh Huyền đạo “Muốn giết hồng lâm, chính là hồng Vũ Thần vương.”

“Cái gì?!” Tất cả mọi người là không phản ứng kịp.

“Ừm.” Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói “Tuy rằng quá trình có chút phức tạp, nhưng đại thể chính là như vậy. Ba người đem hồng lâm cứu đi phía sau, chuẩn bị liên thủ triệu hoán Bản Nguyên Hỏa thứ ba ngăn Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa đi ra cứu nàng, lại bị chạy tới đại Thần Vương hồng vũ đánh trọng thương. Nhưng đại Thần Vương cũng bị ba người liên thủ đẩy lùi. Phía sau ba người chính là ở đây bố trí xuống kết giới, triệu hoán Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, lấy duy trì hồng lâm không chết, cuối cùng tọa hóa ở chỗ này.”

Tất cả mọi người nghe được, trong đó điểm đáng ngờ rất nhiều, nhưng Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh, tựa hồ không muốn nhiều lời, mọi người tuy rằng lòng ngứa ngáy khó nhịn, nhưng cũng không tiện miễn cưỡng.

Khương Cổ Âm hỏi “Cái kia Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa cùng hồng lâm đây?”

Dương Thanh Huyền vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, nhìn chằm chằm lúc trước cái kia ba cỗ thi hài bàn chỗ ngồi, ba người liên thủ bảo vệ hư không, trong mắt biến ảo ra tảng lớn phù văn, cùng kim quang dung hợp lại cùng nhau.

Phảng phất nhìn thấy gì, khẽ quát một tiếng, tựu ngưng chỉ nhấn tới.

Một đạo đâm thủng màng nhĩ tiếng the thé nổi lên, như là sấm sét cắt chém ở kim loại trên giống như vậy, lấy Dương Thanh Huyền ngón tay làm trung tâm, xẹt qua chỗ, tiết ra màu vàng Tinh Hỏa cùng tiếng ồn, cùng với nhiệt độ kinh khủng.

Tất cả mọi người là hoảng hốt, tất cả đều hướng ra phía ngoài lùi về sau đi.

Nhưng ở to lớn kia nhiệt độ ép xuống chế hạ, hai chân càng không có cách nào di chuyển nửa phần.

Mỗi người đều là thân thể bị quay nướng màu đỏ bừng, liền mồ hôi đều trực tiếp bốc hơi lên rơi, da dẻ cấp tốc khô quắt xuống.

Ở Dương Thanh Huyền ngón tay cắt chém hạ, một chỗ không gian độc lập bị phẫu đi ra, bên trong có một cái đơn giản sáu mang trận, trung ương ngưng tụ một viên hồng ngọc giống như hạt châu, bên trong như là huyết dịch đang chảy xuôi giống như vậy, chấn nhân tâm phách.

Dương Thanh Huyền đồng dạng kinh hãi không thôi, nhưng phất tay tựu lấy ra bốn mặt huyền kỳ, "Sưu sưu" xuyên ở trên mặt đất, đẩy lên một mảnh kết giới, đám đông toàn bộ bảo vệ.

Chính hắn ở đây nhiệt độ hạ, cũng không có cảm giác gì, nhưng Khương Cổ Âm đám người lại nướng đi xuống, sợ là chẳng mấy chốc sẽ thành tro.

Khương Cổ Âm đám người không khỏi là cảm kích quăng tới ánh mắt, sau đó lại bị cái kia hồng ngọc hấp dẫn.

"Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa! Đây chính là Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa a!"

Khương Nhạc Thiên tự lẩm bẩm, kích động lời đều không nói được.

Vô số hệ "Hỏa" võ tu trong mắt báu vật, các thời kỳ vô số năm tới nay, vô số cường giả suốt đời sở cầu đồ vật, như là ngưng tụ trong thiên địa tuyệt vời nhất quy tắc, hoặc như là ngưng tụ vô số sinh linh máu, mới có thể có như vậy kinh tâm động phách đẹp.

Ở đây đóa Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa phía dưới, là một toà màu vàng hỏa quan tài, bên trong lờ mờ nằm một cỗ thi hài, thân mặc áo bào đỏ, đầu đội phượng quan, chỉ là thần thức cùng Linh Mục thần thông hoàn toàn bị Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa đón đỡ, nhìn không rõ ràng.

Dương Thanh Huyền hướng về cái kia sáu mang trận đi đến, đang đến gần khoảng mười trượng địa phương, chân phải vừa rồi rơi xuống, chạm đất nháy mắt tựu bốc cháy lên.

Sau đó hỏa diễm lan tràn đến toàn bộ thân hình, đem hình thể của hắn hoàn toàn đốt không có, hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể.

Dương Thanh Huyền lại giơ chân lên, đi về phía trước một bước, ngọn lửa trên người lập tức “Oành” một tiếng, gấp bội thiêu đốt.

Như là bị áp lực thực lớn, Dương Thanh Huyền tựu hình ảnh ngắt quãng ở đằng kia, không nhúc nhích.

Khương Nhạc Thiên đám người tất cả đều nín hơi, mở to hai mắt, bởi sốt sắng thái quá, nắm chặt Thiết Quyền đều run rẩy kịch liệt.

Mấy hơi thở sau, Dương Thanh Huyền lại đi về phía trước một bước, hai bước, rốt cục đang đi ra bước thứ ba sau, phảng phất cảm thấy được không ổn, thân thể loáng một cái, tựu hóa thành một đạo hồng quang, khiên bay ra ngoài, rơi ở phía xa, vẫn là Vĩnh Nhiên thân thể, nhưng hỏa diễm nhưng là yếu ớt quá nhiều, một hồi lâu mới lần thứ hai dấy lên, sau đó biến về chân thân.

Khương Cổ Âm không nhịn được hỏi “Làm sao?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, từ trên mặt đến trên chân, mỗi một tấc da dẻ đều in dấu lên hỏa văn, nửa cái thân thể đều bị đốt cháy đen.

Hắn chính là nắm trong tay Bản Nguyên Hỏa thứ hai ngăn người a, lại bị đốt đen?

Mọi người không khỏi là há to mồm, ngây người như phỗng.

Dương Thanh Huyền nuốt mấy viên đan dược, ổn định hạ thương thế trên người, mới phun ra một khẩu nhiệt khí, có chút nghĩ mà sợ nói ra “Thật mạnh, căn bản không cách nào tới gần, Cức Hằng Cổ Diễm đều phải bị hoả táng.”

Tất cả mọi người là không thể nào tưởng tượng được, Cức Hằng Cổ Diễm hoả táng là hình dáng gì.

Dương Thanh Huyền kỳ quái nói “Làm sao cái kia cỗ quan tài đặt ở Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa hạ, nhưng là một chút việc đều không có? Chắc là có nguyên nhân đặc thù. Nếu là ta không nhìn lầm, này lục mang tinh trận, không chỉ có là ngưng tụ Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa then chốt, hơn nữa cũng là cấm ma pháp lĩnh vực then chốt. Lần này phiền toái, cấm ma pháp lĩnh vực sợ là phá không mở.”

Mọi người vừa nghe, lập tức hiểu được.

Bọn họ không có Thiên Giới sức mạnh, lại bị cấm ma pháp ở, căn bản không cách nào tới gần Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa.

Dương Thanh Huyền không có bị cấm ma pháp, nhưng thực lực thấp kém, tương tự không đến gần được.

Khương Nhạc Thiên đám người từng cái từng cái sững sờ ở đằng kia, này trong thiên hạ, đi đâu mà tìm một vị có thể phá khai cấm ma pháp lĩnh vực, có thể phá khai Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa tràng năng cao thủ đây?

Dương Thanh Huyền trầm tư hạ, cũng là không giải, nói ra “Này Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, cấm ma pháp lĩnh vực, màu vàng quan tài tồn tại không biết bao nhiêu năm tháng, rốt cục tái hiện mặt trời, chư vị trưởng lão cũng không phải vội ở nhất thời giải khai, ngày sau còn dài, có thể chậm rãi tìm tòi nghiên cứu.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2255: Cường Hành Lưu Lại

Dương Thanh Huyền vừa nói như thế, Khương Nhạc Thiên đám người nhất thời lại trở nên hưng phấn, dù sao sinh thời rốt cục thật sự gặp được Bản Nguyên Hỏa thứ ba ngăn, hơn nữa tựu ở thóa thủ có thể đụng địa phương, Khương gia thiên tài cùng cường giả vô số, cuối cùng rồi sẽ có biện pháp lấy được.

Dương Thanh Huyền đạo “Nơi này huyền bí đã giải, còn dư lại này lĩnh vực trong thời gian ngắn cũng hết cách rồi, không bằng để ta trước tiên mang chư vị trưởng lão ly khai nơi đây đi.”

Khương Cổ Âm động dung nói “Ly khai? Dương Thanh Huyền, lẽ nào đối mặt này Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, ngươi đều không có một tia tham niệm cùng tư tâm sao?”

Dương Thanh Huyền cười nói “Tham niệm cùng tư tâm? Ta đương nhiên có, nhưng này Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, ta bắt đến, cầm đi sao? Loại này thần vật, không phải ta chỉ là một vị Giới Vương có thể lấy được. Bảo vật tự có kí chủ, ngọn lửa này kí chủ không phải ta. Huống hồ chuyến này, ta thu được tịch di chuyển Đồ tiền bối di vật, cũng coi như là thu hoạch khá dồi dào, đã cực kỳ đáng giá.”

Khương Nhạc Thiên khen “Khó được ngươi có một viên như vậy xích tử chi tâm, còn có thể xem xét thời thế, không tham không ác, thành tựu tương lai tất nhiên xa ở trên bọn ta. Khương gia vĩnh viễn đều là của ngươi bằng hữu, hơn nữa này Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa trong lĩnh vực, bất cứ lúc nào hoan nghênh ngươi tu luyện tìm hiểu.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, vội vàng ôm quyền nói “Đa tạ Nhạc Thiên trưởng lão.”

Khương Nhạc Thiên đạo “Phải, nếu như tương lai ngươi có thành tựu thời gian, cũng xin đừng quên Khương gia tình hữu nghị.”

Dương Thanh Huyền đạo “Định không dám quên.”

Ngay lập tức, Dương Thanh Huyền liền thu rồi bốn mặt huyền kỳ, vung tay lên, hóa ra một mảnh cương phong, đem tất cả mọi người toàn bộ bao lấy, liền hướng cung điện ở ngoài bỏ chạy.

Lúc trước tịch Phù Đồ ba người bố trí xuống trận pháp này, nghĩ muốn ngăn cản là đại Thần Vương hồng vũ, phổ thông Thiên Giới căn bản không thể tới gần.

Nhưng không nghĩ tới gặp được Dương Thanh Huyền loại này nắm giữ nhân quả lực lượng, có thể trực tiếp thoát rời cấm ma pháp lĩnh vực người tồn tại, nhưng cũng tốt ở Dương Thanh Huyền tu vi không đủ, không ngăn được Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa năng lượng.

Mà Khương gia đệ tử, mặc dù là gia chủ đích thân tới, không có khả năng phá xoá bỏ lệnh cấm ma lĩnh vực.

Vật ấy tuy rằng phóng ở Khương gia, nhưng Khương gia nhưng không thể làm gì, chỉ có thể nhìn mà than thở.

Dương Thanh Huyền bao bọc mọi người, một chút tựu trở lại khi trước mật thất bên trong, Khương Nhạc Thiên đám người nháy mắt khôi phục thực lực, từng cái từng cái mặt phóng vẻ kinh dị, khôi phục hào quang.

Khương Nhạc Thiên trong mắt lóe lên vẻ phức tạp, nhìn mọi người một chút, chậm rãi nói ra “Chuyến này tuy rằng không có được Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, nhưng giải khai Khương gia thiên cổ tới nay phong cấm, cũng là dị thường to lớn thành quả. Nhưng ta hi vọng chư vị tạm thời đem việc này bảo mật, tuyệt đối không thể đem Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa chuyện tiết lộ ra ngoài. Việc này ta sẽ đơn độc hướng về gia chủ bẩm báo, còn lại nhất loạt không được tiết ra ngoài. Vì thế, ta hi vọng mọi người, bất kể là ai, đều có thể phát một tâm thề, lấy chứng tâm ý."

Tất cả mọi người rõ ràng, câu nói này chủ yếu là cạnh tranh đối với Dương Thanh Huyền, Lăng Diễm lão nhân, thậm chí là Khương Văn Quân tỷ muội.

Dương Thanh Huyền bốn người cũng không vẻ mặt gì, nói chỉ là câu "Phải", liền dồn dập lập xuống lời thề.

Khương Nhạc Thiên lại nói "Lăng Diễm trưởng lão, ta nhìn ngươi tu vi đã đạt đến năm sao đỉnh cao, cự ly sáu sao bất quá cách xa một bước, ngươi xem rồi Khương gia này Địa Hỏa Linh Thiên làm sao?"

Lăng Diễm lão nhân giật mình trong lòng, lập tức hiểu được, nội tâm cay đắng, rồi lại không có biện pháp chút nào, thở dài, ôm quyền nói ra "Địa Hỏa Linh Thiên tự nhiên là võ giả hệ" Lửa "tu luyện Thánh địa, Lăng Diễm tuy không phải Khương gia người, nhưng hi vọng Nhạc Thiên trưởng lão có thể cho phép ta ở chỗ này tu luyện một, hai, nếu như có thể để ta có cơ hội tìm hiểu Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa tự nhiên thì tốt hơn."

Khương Nhạc Thiên nói ra "Ở chỗ này tu luyện ta cho phép, nhưng tìm hiểu Thiên hỏa việc, còn có cần nghiên cứu thêm lo. Bất quá ngươi yên tâm, Khương gia cùng Ly Hỏa Thần Cung luôn luôn có ngọn nguồn, trước tổ Khương Vô Diễm cùng Viêm Chiếu Vũ giao tình cũng có thể thấy được, đương nhiên sẽ không bạc đãi ngươi."

Lăng Diễm lão nhân trong lòng phiền muộn, nhưng biết chính mình không hề lựa chọn, chỉ có thể ôm quyền nói "Đa tạ Nhạc

Thiên trưởng lão.”

Khương Nhạc Thiên gật gật đầu, lại nhìn phía Khương Văn Quân tỷ muội, nói ra “Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa tái hiện nhân gian, nơi đây sợ là còn bận rộn hơn một đoạn thời gian, chúng ta lão gia hỏa này một lòng tu luyện, từ lâu không hỏi ngoại sự, hết thảy đều từ Cổ Âm xử lý, ta nhìn hắn chạy lên chạy hạ cũng thật mệt mỏi. Các ngươi tỷ muội hai người, không bằng khoảng thời gian này tựu lưu ở Cổ Âm trưởng lão tả hữu, hiệp trợ hắn làm chút chuyện.”

Tỷ muội hai người loại nào thông minh, tự nhiên biết Khương Nhạc Thiên ý tứ, bất kể là để Lăng Diễm lão nhân lưu lại tu luyện, vẫn là chính mình tỷ muội hai người phụ trợ Khương Cổ Âm, cũng là vì đem chính mình mấy người lưu ở Địa Hỏa Linh Thiên, bảo đảm nơi này tin tức không truyền ra ngoài.

Tỷ muội hai người tuy là Khương gia đệ tử, nhưng Khương Nhạc Thiên cũng không quen biết, theo Khương Nhạc Thiên, như vậy Khương gia đệ tử nhiều như hằng hà sa số, chính mình cũng lười nhận thức, mặc dù phát lời thề, cũng vẫn là lưu lại an toàn nhất. Dù sao hai tỷ muội nếu như phá tâm thề, tu vi không cách nào nữa tiến vào, đối với Khương gia mà nói cũng không phải là cái gì đại sự, nhưng Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa tin tức nhưng là không giống một loại.

Hai tỷ muội đồng nói “Đa tạ Nhạc Thiên đại trưởng lão dẫn, làm phiền Cổ Âm trưởng lão rồi.”

Dương Thanh Huyền trong lòng cảm giác nặng nề, thầm nghĩ không tốt quả nhiên Khương Nhạc Thiên ánh mắt tựu nhìn sang, nói ra “Ta canh đồng huyền công tử tu vi...”

Không đối xử hắn nói xong, Dương Thanh Huyền tựu ngắt lời nói “Nhạc Thiên trưởng lão, xin lỗi, tại hạ không cách nào ở lâu Địa Hỏa Linh Thiên. Này đến Khương gia, là có việc trong người, sợ là chẳng mấy chốc sẽ rời đi.”

Khương Nhạc Thiên sắc mặt có chút khó coi, “Ồ” một tiếng, chậm rãi nói ra “Không biết là chuyện gì?”

Khương Cổ Âm vội vàng đem Dương Thanh Huyền việc, đơn giản nói một lần.

Khương Nhạc Thiên sắc mặt này mới hoà hoãn lại, lộ ra mỉm cười, gật đầu nói “Nguyên lai ngươi cùng Ninh gia cũng là đại thù, rất tốt, rất tốt.”

Sau đó tựu không nói, cũng không nói Dương Thanh Huyền có được hay không đi.

Dương Thanh Huyền đợi nửa ngày, không thể làm gì khác hơn là lần thứ hai ôm quyền, nói ra “Nhạc Thiên trưởng lão...”

“Không có vội hay không.” Khương Nhạc Thiên đem lời của hắn cắt ngang, cười nói “Lấy thực lực của ngươi bây giờ, nghĩ muốn đi Ninh gia không khác nào muốn chết, trước tiên có thể ở Khương gia đem cảnh giới vọt tới Thiên Giới chi chủ, như vậy phần thắng mới khá lớn. Mà ta cũng có thể để Cổ Âm trưởng lão tận lực đi cùng gia chủ trao đổi, hết khả năng phái người giúp đỡ ngươi.”

Dương Thanh Huyền bình tĩnh, nói ra “Thiên Giới chi chủ cái nào có như thế dễ dàng xông, trừ tu luyện ra, ta còn có chuyện khác muốn được xử lý, thực tại không cách nào ở lâu.”

Khương Nhạc Thiên đạo “Ở bên ngoài đương nhiên khó, nhưng ở đây Địa Hỏa Linh Thiên bên trong, còn có Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa tràng năng có thể cho ngươi lợi dụng, nghĩ hướng về Thiên Giới thì không phải là khó khăn như vậy. Hơn nữa cõi đời này còn có chuyện gì là so với tu luyện còn trọng yếu hơn?”

Dương Thanh Huyền tâm hạ do dự, xem ra thật không nghĩ thả hắn đi, tuy rằng Khương Nhạc Thiên nói không sai, lưu ở nơi đây tu luyện có thể làm chơi ăn thật, nhưng thực tại không cách nào trì hoãn quá lâu, nhưng nếu là trực tiếp không nể mặt, lại không nói lấy năng lực của chính mình đi không xong, không làm được còn cùng Khương gia làm căng, cùng mình này tới ước nguyện ban đầu làm trái.

Dương Thanh Huyền nói thẳng không kiêng kỵ “Nhạc Thiên trưởng lão ý nghĩ tại hạ rõ ràng, nhưng mạnh như vậy lưu tại hạ, cũng hoặc là Lăng Diễm trưởng lão, cũng hoặc là Văn Quân tỷ muội, cũng không phải kế hoạch lâu dài chứ?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2256: Nửa Bước Thiên Giới Ước Hẹn, Mạnh Nhất Pháp Thân

Khương Nhạc Thiên gặp Dương Thanh Huyền trực tiếp điểm phá, cũng không tiện lại giả trang cái gì, nói ra: “Then chốt còn tại ở việc này quá trọng đại, ta bây giờ còn chưa nghĩ kỹ xử lý như thế nào, cần một chút thời gian. Mấy vị tựu an tâm lưu ở Địa Hỏa Linh Thiên bên trong tu luyện được rồi, sở hữu tài nguyên đáp lại có tận có, vô hạn số lượng cung cấp.”

Dương Thanh Huyền nói: “Xác thực là không sai điều kiện, nhưng ít ra cũng nên có một đúng số chứ? Này một chút thời gian là bao nhiêu? Mười ngày nửa tháng, vẫn là một năm nửa năm, vẫn là ba ngàn bụi điểm kiếp?”

Khương Nhạc Thiên trầm mặc không nói, thời gian này hắn cũng nói không chừng.

Dương Thanh Huyền nói: “Không bằng như vậy, Thiên Giới thực tại quá lâu, tại hạ lưu ở Địa Hỏa Linh Thiên bên trong, lấy đột phá đến nửa bước Thiên Giới làm chuẩn. Khương gia bất luận người nào đều không được trở ngại can thiệp ta, một khi đột phá đến nửa bước Thiên Giới sau, nhất định phải để ta ly khai. Đồng thời ta tới Khương gia sở cầu việc, cũng không làm khó dễ ta.”

Khương Nhạc Thiên trong mắt sáng ngời, cười nói: “Ha ha, tốt, tựu coi đây là chuẩn.”

Khương gia đệ tử, ngoại trừ Khương Cổ Âm ở ngoài, đều nở nụ cười.

Dương Thanh Huyền vừa rồi đột phá đến cửu tinh đỉnh cao, bọn họ là biết, nghĩ muốn lại đột phá đến nửa bước Thiên Giới, ít nói điểm cũng phải ba năm rưỡi.

Coi như ngươi lại làm sao thiên phú dị bẩm, xương cốt thanh kỳ, bảo thủ điểm toán hai năm cũng phải cần.

Có thời gian hai năm, đầy đủ Khương Nhạc Thiên đám người xử lý Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa chuyện.

Chỉ có Khương Cổ Âm hơi cau lại hạ lông mày, tựa hồ có hơi lo lắng âm thầm, bởi vì hắn là tận mắt thấy Dương Thanh Huyền từ hậu kỳ đột phá tới đỉnh phong, ba tháng đều vô dụng.

Nhưng Khương Nhạc Thiên đã đáp ứng, hắn cũng không tiện nói cái gì nữa.

Huống hồ Dương Thanh Huyền cũng đạt đến một trình độ nào đó, chính mình đám người ép ở lại hắn, vốn là không còn gì để nói, nếu song phương đều hẹn xong, vậy chuyện này cũng là như vậy.

Lăng Diễm lão nhân cũng thở phào nhẹ nhõm, nếu như Khương gia không ở ép ở lại Dương Thanh Huyền, chính mình cũng sẽ không mạnh hơn lưu chính mình.

Hơn nữa nói thật ra, có thể lưu ở Địa Hỏa Linh Thiên bên trong tu luyện, đồng thời có cơ hội cảm ngộ Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, đối với Lăng Diễm lão nhân mà nói, chính là cầu cũng không được, lưu cái mười năm hai mươi năm cũng không để ý, chỉ là không muốn bị cường hành lưu lại, đối với một vị Thiên Giới cảnh đại cao thủ mà nói, là một loại tức giận kiềm chế.

Khương Cổ Âm nói: “Nếu Dương Thanh Huyền tạm thời không đi, Văn Quân, Vân Đình, hai người các ngươi tựu phụ trách chăm sóc Dương Thanh Huyền được rồi, dù sao các ngươi là chủ nhân, Dương Thanh Huyền là khách nhân, có rất nhiều bất tiện không quen địa phương, các ngươi phải nhiều nhiều dẫn dắt, không có chuyện có thể dẫn hắn đến Khương gia vực giới các địa phương đi vòng vòng.”

Khương Văn Quân trên mặt ửng đỏ, hạ thấp người đáp lời: “Là, Cổ Âm trưởng lão.”

Ngay lập tức, mọi người tựu ai đi đường nấy.

Khương Nhạc Thiên đám người triệu tập hội nghị bí mật, Dương Thanh Huyền, Lăng Diễm lão nhân cùng Văn Quân tỷ muội, thì lại trở lại cái kia Hỏa Tủy Toản bí cảnh bên trong, chuyên tâm tu luyện.

Dương Thanh Huyền cũng tự biết đột phá Thiên Giới rất khó, vì lẽ đó có thể rơi xuống nửa bước Thiên Giới ước hẹn, tính toán một năm nửa năm liền có thể đạt đến, bên ngoài Hi Xung cùng Kỷ Vũ đang làm chuyện, cần phải cũng gần như có kích thước nhất định.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền cũng gấp cần một cái chỗ an toàn, tiêu hóa từ tịch Phù Đồ cái kia có được đồ vật.

Bên trong không chỉ có có tịch Phù Đồ bản mệnh tướng tu mấy món pháp bảo, hơn nữa còn có năm đó hồng vũ đại Thần Vương bí ẩn việc, thậm chí quan hệ đến bây giờ Thần Vương mạch hệ.

Bất quá này chút ngọn nguồn, Dương Thanh Huyền đến không có tâm tư gì đi để ý tới.

Nhất để hắn kích động không thôi chính là, tịch Phù Đồ trong di vật, còn có Kim Cương Bàn Nhược bất hủ người tu luyện pháp môn.

Lúc đó chỉ là xẹt qua vài lần, tựu cảm thấy mênh mông phiền phức, khó có thể lý giải.

Vì lẽ đó chỉ là vượt qua, hiện tại rốt cục có thể bình tĩnh lại tâm tình, nghiên cứu tỉ mỉ.

Lăng Diễm lão nhân đột nhiên ném cho Dương Thanh Huyền một chiếc thẻ ngọc, nói: “Cái này cho ngươi.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, tiếp nhận thẻ ngọc, thần thức quét qua, không khỏi vui vẻ nói: “Đột phá Thiên Giới cảm ngộ? Đa tạ Lăng Diễm trưởng lão!”

Lăng Diễm lão nhân cười nói: “Đây là ta trước đây ở Ly Hỏa Thần Cung bên trong, thu thập một ít tiền bối cảm ngộ, cảm thấy tương đối khá tựu dung hợp. Kỳ thực lấy thiên phú của ngươi, đột phá Thiên Giới chỉ là vấn đề thời gian, căn bản không cần này chút phá cảm ngộ, chỉ là cho ngươi làm cái tham khảo, thoáng nhìn vài lần là tốt rồi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vật ấy quý giá dị thường, tại hạ nhất định tinh tế phẩm đọc.”

Lăng Diễm lão nhân nói: “Ngươi sự tình ta cũng biết một, hai, tuy rằng ta không thể để Ly Hỏa Thần Cung tham dự vào, nhưng lão phu có thể lấy thân phận của chính mình giúp ngươi một, hai. Thậm chí còn có một chút bạn cũ, cũng có thể cùng kêu lên. Dù cho không thể chống lại Ninh gia, chí ít cũng để Ninh gia bao nhiêu có mấy phần kiêng ky.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, lập tức ôm quyền chắp tay, cung kính nói: “Trưởng lão đại ân, suốt đời khó quên.”

Lăng Diễm lão nhân “Khà khà” nở nụ cười, phất tay nói: “Không coi vào đâu, ngươi mau mau tu luyện đi.”

Ở nhiều ngày trong khi chung, Lăng Diễm lão nhân đối với Dương Thanh Huyền hảo cảm càng ngày càng tăng, đặc biệt là Dương Thanh Huyền biểu hiện ra thiên phú cùng đạo tâm, càng là để Lăng Diễm lão nhân yêu quý không ngớt.

Chính là tự giúp mình người trời giúp, chính ngươi liều mạng nỗ lực trước, mới có thể có người nguyện ý giúp ngươi, hay không chỉ là một bãi bùn nhão, coi như là thân thích đều mặc kệ ngươi.

Còn nữa, Lăng Diễm lão nhân cũng tựa hồ thấy được Dương Thanh Huyền đáng sợ tương lai, có ý định kết một thiện duyên, bán một cái nhân tình.

Khương Vân Đình đô tiếng nói: “Tu luyện nhanh như vậy làm cái gì, ở đây không tốt sao? Tựu gấp như vậy đi ra ngoài.”

Khương Văn Quân nói: “Muội muội đừng vội nói bậy, tu luyện mới là chính sự. Bất kể có hay không ly khai nơi đây, đều phải chuyên tâm tu luyện.”

Dương Thanh Huyền có thể thấy, hai tỷ muội sắc mặt tựa hồ cũng không tốt lắm, nhưng hắn cũng không cách nào nói thêm cái gì, ngay lập tức bàn ngồi chung một chỗ Hỏa Tủy Toản trên, bắt đầu vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, điều tức trên người nội thương.

Hai tỷ muội gặp Dương Thanh Huyền không nói lời nào, sắc mặt tựu càng nguy nhìn, riêng phần mình ngồi chung một chỗ Hỏa Tủy Toản trên, vẫn chưa tu luyện, mà là nghĩ tâm sự tựa như.

Hơn nửa ngày sau, Dương Thanh Huyền liền đem nội thương toàn bộ dưỡng cho tốt, bắt đầu lật xem cái kia Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân tâm pháp.

Đây là một phần cao cấp luyện thể thuật, chính như Khương Nhạc Thiên nói, là sở hữu trong vũ trụ, mạnh nhất bốn loại pháp thân một trong, cũng là bọn hắn vùng vũ trụ này duy một xuất hiện qua.

Tịch Phù Đồ ở trong ngọc giản cũng có nói rõ, này bản luyện thể thuật chiếm được ở một chỗ cực kỳ lâu đời trong di tích, mà lưu lại bản này luyện thể thuật công pháp người, tựa hồ lại là từ sơ sinh đời đại vũ trụ bên trong chiếm được.

Ngọn nguồn lâu dài xa, huyền diệu, đã không thể kiểm tra.

Nhưng này đích đích xác xác là vũ trụ mạnh nhất pháp thân ảo diệu, tịch Phù Đồ thậm chí ở bên trong nói rõ, nếu như có thể tu luyện ra hoàn chỉnh bất hủ thân, thậm chí có thể mạnh mẽ chống đỡ ngũ suy chi kiếp.

Đổi thành ở trước đây, Dương Thanh Huyền nhất định là không tin, nhưng Khương Nhạc Thiên nói quá, ngũ suy chi kiếp có thể trốn, có thể chịu đựng, có đại năng giả sẽ nghĩ trăm phương ngàn kế tránh ra, như vậy Kim Cương bất hủ thân có thể chống lại ngũ suy kiếp, nhưng cũng nói được.

Chỉ có điều ngũ suy chi kiếp cũng là vòng đi vòng lại, một lần so với một lần mạnh, có thể vượt qua một lần đã là có thể không tư nghị vạn hạnh, tựu đừng hy vọng có thể vượt qua lần thứ hai.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2257: Có Việc Muốn Nhờ

Dương Thanh Huyền đem Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân nhìn mấy lần sau, tựu hai tay nâng ở đan điền, ngồi xếp bằng Hỏa Tủy Toản trên, tiến vào không định trạng thái, tinh tế tiêu hóa cái kia phương pháp tu luyện.

Chỉnh bộ pháp quyết như lấy ngũ hành đến phân loại, cần phải thuộc về hệ “Kim” thần thông, để tạo thành thân thể nhỏ nhất kết cấu, hiện ra chí dương chí cương xếp thứ tự, do đó đạt đến Kim Cương bất hủ.

Phương pháp này quyết, càng cùng cái kia Vô Tướng Thiên Vương Thập Phương Câu Diệt có hiệu quả như nhau chỗ tương tự.

Dương Thanh Huyền tìm hiểu mấy canh giờ sau, tựu giơ tay lên, trong hai tay chỉ ngón cái ở trước người giằng co, còn lại các chỉ tách ra, vận chuyển pháp thân.

Thân thể rất nhanh liền tiến vào đến một loại kỳ lạ trong trạng thái, phảng phất ở thân thể xương cốt, có loại huyền diệu phun trào, thậm chí kinh lạc khiếu huyệt, xương cốt tinh huyết, thậm chí ngũ tạng lục phủ đều ở nhỏ nhẹ rung động, sản sinh lệch vị trí cảm giác.

Không chỉ có như vậy, cái kia trong chấn động, có từng tia tạp chất, hóa thành bẩn thỉu tuôn ra, đứng hàng ly thể ở ngoài, chỉ là tu luyện mấy canh giờ, tựu toàn thân dị thường đau nhức khó chịu, khó mà chống đỡ được.

Nhưng dừng lại một cái, toàn thân tựu không nói ra được mềm mại thoải mái, như là như nhặt được tân sinh.

Dương Thanh Huyền giật mình kiểm tra rồi hạ thân thể của chính mình, phảng phất gia tăng rồi không thiếu sức mạnh, chỉ là da dẻ bề ngoài, có một tầng tản ra hôi thối tạp chất, chính là trong cơ thể đứng hàng rời đi ra.

May là toàn bộ bí cảnh bên trong đều là hệ “Hỏa” nguyên tố tàn phá, thỉnh thoảng có Hỏa Long Bào Hao qua lại, hơn nữa Khương Văn Quân tỷ muội trên người hai người riêng phần mình bao trùm băng sương cùng hệ “Mộc” linh khí, chống đỡ biển lửa tu luyện, đều không có thể ngửi được Dương Thanh Huyền trên người tanh tưởi, nếu không thì lúng túng.

Dương Thanh Huyền bóng người khẽ nhúc nhích, loáng một cái tựu tại chỗ biến mất.

Sau một khắc lại lúc xuất hiện, toàn thân đã cọ rửa một lần, đồng thời thay đổi một thân bộ đồ mới.

Lại bắt đầu lại từ đầu hai tay kết ấn, tiến vào Kim Cương Bàn Nhược bất hủ người trong tu luyện.

Vài ngày sau, bí cảnh bị xé ra một đạo khe hở.

Khương Cổ Âm từ bên ngoài đi vào, khuôn mặt hơi ngưng lại, lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc.

Khương Văn Quân tỷ muội hào hoa phong nhã ngồi xếp bằng tu luyện, không có bất cứ động tĩnh gì, Lăng Diễm lão nhân nhưng là thỉnh thoảng làm ra to lớn Hỏa Long đến, đem trọn cái Hỏa Tủy Toản không gian đảo lung ta lung tung, nhưng này chút đều không có gì, đúng là bình thường.

Để Khương Cổ Âm giật mình không thôi chính là, bàn ngồi chung một chỗ Hỏa Tủy Toản trên Dương Thanh Huyền, toàn thân hóa thành vàng nhạt vẻ, có mấy chục đạo hào quang ở trên người khiếu huyệt, kinh lạc, cùng với các tổ chức lớn trên kết cấu lấp lóe, phóng tầm mắt nhìn, toàn thân ánh vàng chói lọi, đại phóng ánh sáng minh.

Khương Cổ Âm tựa hồ nghĩ tới điều gì, càng là hoàn toàn biến sắc.

Dương Thanh Huyền phảng phất cảm ứng được hắn đến, hai tay bỏ xuống quyết ấn, toàn thân lưu động màu vàng vòng sáng tản ra, khôi phục bình thường thân thể, chậm rãi mở hai mắt ra.

Toàn thân cái kia loại lệnh mỗi một tổ chức kết cấu đều toan trướng rung động ngừng lại, một thân mồ hôi nước cùng dính nhơm nhớp tanh tưởi tản mát ra.

Dương Thanh Huyền cười khổ một tiếng, nói: “Thất lễ.”

Lấp lóe bên dưới, tựu tại chỗ biến mất, rất nhanh tựu cọ rửa một lần, thay đổi một thân bộ đồ mới, trở lại Hỏa Tủy Toản trên, nói ra: “Cổ Âm đại nhân đến đây, có thể là có chuyện?”

Khương Cổ Âm “Ùng ục” nuốt xuống hạ, nhịn không được hỏi: “Ngươi vừa mới tu luyện...”

Dương Thanh Huyền biết không che giấu nổi, gật đầu nói: “Chính là Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân.”

Khương Cổ Âm vẻ mặt trở nên trở nên nghiêm nghị, nói thật: “Việc này ngươi biết ta biết, Lăng Diễm biết, Văn Quân Vân Đình biết, cũng không cần lại khiến người khác biết rồi.” Dừng hạ, lại nói: “Tuy rằng cuối cùng khẳng định không che giấu nổi, nhưng có thể giấu bao lâu là bao lâu. Ở ngươi còn chưa quật khởi thời điểm, một chút bại lộ quá nhiều bảo tàng, hết sức dễ dàng đưa tới họa sát thân.”

Dương Thanh Huyền trong lòng cảm kích, nói ra: “Đa tạ Cổ Âm trưởng lão nhắc nhở, thất phu vô tội mang ngọc có tội.”

Khương Cổ Âm nói: “Ngươi có thể rõ ràng đạo lý này liền tốt. Ta tới tìm ngươi, là Nhạc Thiên trưởng lão hi vọng ngươi lại đi một chuyến cấm ma pháp lĩnh vực. Chúng ta nghiên cứu mấy ngày, vẫn như cũ không tìm được cái gì biện pháp tốt hơn.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, liền nói: “Được.”

Ngày đó cái kia Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa cho hắn ấn tượng cực sâu, chỉ có điều chưa kịp cẩn thận quan sát nghiên cứu liền đi.

Có cơ hội lại đến, có lẽ có thể có mới cơ duyên cùng phát hiện, cũng khó nói.

Lăng Diễm lão nhân nghe nghe muốn gặp Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, tự nhiên tranh nhau muốn đi, Khương Văn Quân tỷ muội cũng cùng nhau đứng dậy, cùng sau lưng Dương Thanh Huyền.

Năm người rất nhanh trở lại cái kia hoàn mỹ tường lửa trước, chỉ có Khương Nhạc Thiên một người ở đường nối lối vào chờ đợi, sắc mặt trầm ngưng, tựa hồ đang suy nghĩ cái gì tâm tư.

Vừa thấy Dương Thanh Huyền đến, lập tức khách khí tiến lên nghênh tiếp.

Dương Thanh Huyền bất quá bất cẩn, ôm quyền hành lễ, hai người khách khí vài câu, Khương Nhạc Thiên tựu đi thẳng vào vấn đề nói: “Thanh Huyền công tử, này tới là nghĩ thương lượng với ngươi một chuyện. Khoảng thời gian này chúng ta mấy lão già lật xem lượng lớn sách cổ ghi chép, có thể phá giải này cấm ma pháp lĩnh vực thủ đoạn mặc dù không nhiều, nhưng cũng có mấy loại, chỉ có điều mỗi một loại đều cực kỳ gian nan hà khắc, cơ hồ là không cách nào hoàn thành việc, mà trong đó tựu bao gồm nhân quả lực lượng, xuyên qua tất cả sức mạnh. Ngày đó gặp công tử đột phá cấm ma pháp lĩnh vực thủ đoạn, chính là cái kia nhân quả lực lượng, không biết phương pháp này có thể hay không truyền thụ cho ta, tất cả điều kiện đều dễ nói.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tại hạ thu được này nhân quả lực lượng, thật sự là gặp may đúng dịp, cũng không phải là không thể truyền thụ, mà là căn bản không biết làm sao truyền thụ. Này sức mạnh tựu chất chứa ở đây bốn khối Mỹ Ngọc bên trong, mặc dù là ta, mỗi lần vận dụng đều không phải là trăm phần trăm hữu hiệu, còn cần nhất định vận khí. Nhạc Thiên trưởng lão nếu như nguyện thử, tại hạ nhưng lấy đem này bốn ngọc cho ngươi mượn.”

Nói tựu lấy ra Nhân Quả Tứ Đế Ngọc đến, nâng trong lòng bàn tay trình quá khứ.

Khương Nhạc Thiên đám người không khỏi là sắc mặt thay đổi.

Như vậy chí bảo, nói mượn tựu mượn, như vậy tâm địa cùng lòng dạ, thực tại khó có thể tưởng tượng, Khương Nhạc Thiên càng là có loại xấu hổ cảm giác, thần thức quét qua cái kia bốn ngọc, chỉ là thoáng quan sát chốc lát, tựu đẩy trở lại, nói ra: “Không cần, Thanh Huyền công tử lời ta tự nhiên là tin. Lão phu sống lâu như vậy, cũng chưa từng nghe nói ai có thể khống chế nhân quả. Ta cũng tự hỏi không có cơ duyên như thế, không dùng sức mạnh cầu xin.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, liền đem bốn ngọc cất vào đến.

Khương Nhạc Thiên loại nào nhãn lực cùng thần thức, chỉ là quan sát chốc lát, liền biết này Nhân Quả Tứ Đế Ngọc căn bản không phải hắn có thể phá giải mở, phá giải nạn độ to lớn, thậm chí còn ở phá cái kia cấm ma pháp lĩnh vực bên trên.

Khương Nhạc Thiên nói ra: “Cho tới bây giờ, ngoại trừ Thanh Huyền công tử có thể không bị cái kia cấm ma pháp lĩnh vực áp chế ở ngoài, chúng ta tạm thời không tìm được thứ hai loại biện pháp. Lão phu hi vọng Thanh Huyền công tử có thể lại vào nơi phong ấn, cùng chúng ta tổng cộng tham tu cùng phá giải này cấm ma pháp lĩnh vực. Đương nhiên, chắc chắn sẽ không để công tử không trả giá trợ giúp, ngoại trừ ly khai Khương gia ở ngoài, điều kiện khác đều tốt đàm luận.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, nói ra: “Phá giải cấm ma lĩnh vực, độ khó to lớn, xa không phải tại hạ nhưng cùng. Mặc dù thật có thể phá giải, thời gian hao phí cũng thì không cách nào lường được. Xin lỗi, việc này tại hạ không kéo dài được, Nhạc Thiên trưởng lão vẫn là khác nghĩ cách đi. Ta hiện tại ngoại trừ tu luyện ở ngoài, cũng không nghĩ nhiễm bất cứ chuyện gì.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2258: Không Cách Nào Cự Tuyệt Điều Kiện

Khương Nhạc Thiên sững sờ, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền lại cự tuyệt, dù sao có thể tìm hiểu Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, là mỗi một vị hệ “Hỏa” võ tu tha thiết ước mơ, hơn nữa chính mình còn khai xuất tốt như vậy điều kiện, này để hắn có chút không ứng phó kịp.

Lăng Diễm lão nhân cũng lộ ra vẻ lo lắng.

Nhưng nghĩ lại một nghĩ, Khương Nhạc Thiên cũng liền biết, Dương Thanh Huyền tuy rằng tu luyện hệ “Hỏa”, chưởng quản Cức Hằng Cổ Diễm, nhưng với bọn hắn vẫn là có khác nhau, cũng không phải là thuần túy trên ý nghĩa thuần hệ “Hỏa” võ tu, đối với Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa tuy rằng khát vọng, nhưng cũng không có mãnh liệt như vậy.

Còn nữa, lấy Dương Thanh Huyền thời khắc này tu vi, căn bản không thể từ Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa bên trong thu được chỗ tốt gì, khống chế Cức Hằng Cổ Diễm đã là giới hạn của hắn, nghĩ muốn lại tăng thêm một bước hỏa diễm phẩm chất, chí ít cũng phải Thiên Giới mới được.

Khương Nhạc Thiên nội tâm cực kỳ giật mình, này Dương Thanh Huyền không chỉ có thiên phú cực cao, thông minh hơn người, hơn nữa tâm tính kiên định, biết cái gì là chính mình muốn, cái gì không phải là mình muốn, có lấy hay bỏ.

Khương Nhạc Thiên lúc này nói ra: “Nếu như Thanh Huyền công tử đồng ý cùng tìm hiểu Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa cùng cấm ma pháp lĩnh vực, ta sẽ dốc toàn lực thuyết phục gia chủ, toàn lực chống đỡ công tử đối phó Ninh gia.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt thay đổi, nói ra: “Cái điều kiện này ta hết sức động lòng, nhưng toàn lực hai chữ, căn bản là không có có phạm vi, ta lại làm sao mà biết này toàn lực rốt cuộc là có bao nhiêu?”

Khương Nhạc Thiên nói: “Ta dù sao không phải là gia chủ, tựu liền đại trưởng lão cũng không phải, không màng thế sự hồi lâu. Tựu kết nối với lần cùng Ninh gia một trận chiến, chúng ta lão gia hỏa này đều không có tham dự. Vốn là dự định trừ phi Khương gia đối mặt sinh tử lựa chọn, bằng không kiên quyết không để ý tới ngoại sự. Nhưng hiện tại, ta có thể đáp ứng ngươi là, chúng ta lão gia hỏa này toàn bộ cũng có thể xuống núi trợ ngươi. Cho tới gia chủ bên kia đồng ý tập trung vào bao nhiêu sức mạnh, không phải ta có thể quyết định, nhưng ta cũng sẽ dốc toàn lực thuyết phục.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, này chút Hỏa tu trưởng lão, đều là Thiên Giới chi chủ, Khương Nhạc Thiên càng là thực lực sâu không lường được, sợ là còn ở Khương Cổ Âm bên trên, như vậy ít nhất cũng là thất tinh Thiên Giới, có nguồn sức mạnh này ở, đủ mà đối kháng Ninh gia đại bộ phận cao tầng, lúc này kích động nói: “Có vui ngày trưởng lão này nặc, tại hạ coi như bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, không chối từ!”

Khương Nhạc Thiên lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, mang theo Dương Thanh Huyền đám người tiến vào cổ cấm bên trong.

Cái kia tàn phá đại điện, bốn phía đã bị quét tước thu dọn sạch sẽ, nhiệt độ tuy rằng cực cao, nhưng còn ở có thể chịu được phạm vi.

Cái kia chút Hỏa tu trưởng lão, tất cả đều bàn ngồi ở trong góc, từng cái từng cái mặt mày ủ rũ, hết đường xoay xở.

Trong cơ thể một điểm chân nguyên đều không, đừng nói tìm hiểu Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, chính là một cái quyết ấn đều bấm không đi ra.

Gặp Dương Thanh Huyền đến, từng cái từng cái mừng như điên, đều đứng lên, vây ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, phảng phất thấy được cứu tinh.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ta chỉ là chính mình không bị cấm ma pháp lĩnh vực ảnh hưởng, thực tại vô pháp trợ mọi người.”

Một tên trưởng lão nói ra: “Không bị cấm ma pháp lĩnh vực ảnh hưởng, liền có cơ hội đem cái kia Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa lay động, do đó phá tan cấm ma pháp lĩnh vực. Chúng ta cẩn thận quan sát mấy ngày, này Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa cùng phía ngoài Địa Hỏa Linh Thiên hình thành tình trạng giằng co, năng lượng giằng co, đạt đến nhất định cân bằng. Mà cấm ma pháp sức mạnh của” lĩnh vực “, chính là tới từ Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Ta nhất định làm hết sức.”

Ngay lập tức, liền vận chuyển nhân quả lực lượng, hướng về cái kia Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa đi đến.

Ở mười trượng phạm vi ở ngoài, đều không có bất cứ vấn đề gì, chỉ là giẫm lên một cái đến mười trượng vị trí địa phương, dưới chân tựu bắt đầu nhóm lên hỏa diễm, đốt biến toàn thân.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lấp lóe, cái kia như là máu tươi hoặc như là hồng ngọc Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, tựa hồ có sáng bóng lưu động, phía dưới lục mang tinh trận bên trong, thật sự có thể thấy linh khí lưu động, chỉ là màu vàng kia quan tài, vẫn như cũ ở Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa sức mạnh bao phủ hạ, nhìn không rõ ràng.

Dương Thanh Huyền hấp thụ lần trước giáo huấn, vẫn chưa cường hành đột tiến, mà là tựu ở mười trượng địa phương, ngồi xếp bằng xuống.

Để này Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa tràng năng, rèn luyện mình Vĩnh Nhiên thân thể.

Khương Nhạc Thiên đám người xa xa đứng ở phía sau, mỗi một người đều là hơi gật đầu, cảm thấy đáp lại nên như vậy.

Dương Thanh Huyền ý nghĩ rất đơn giản, này cấm ma pháp lĩnh vực hắn căn bản cũng không biết làm sao phá, trước tiên tới gần cái kia lục mang tinh trận lại nói, mà muốn tới gần Tinh Trận, nhất định phải để chính mình thích ứng này Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa năng lượng, tọa hạ tu luyện là nhất biện pháp tốt.

Như vậy cùng hắn tu luyện ước nguyện ban đầu không một chút nào làm trái, hơn nữa có Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa sức mạnh gia trì, hiệu quả so với ở Hỏa Tủy Toản bí cảnh cũng còn tốt.

...

Khương gia, chủ tinh vực.

Một toà thông thiên cao vút núi to dưới chân.

Khương Thiên Quang lặng lặng đứng sừng sững ở đằng kia, mặt không hề cảm xúc, tựa hồ đang đợi cái gì.

Đứng phía sau hai vị nhi tử, Khương Tử Nguyên cùng Khương Tử Như, đều là sắc mặt khó coi, ánh mắt thậm chí có chút dại ra.

Đột nhiên, ngọn núi bên trong phát sinh “Ầm ầm” tiếng vang, một toà cánh cửa cực lớn đột nhiên hiện ra, sau đó ở ba người trước mặt mở ra.

Khương Thiên Quang lập tức vẻ mặt nghiêm nghị, mang theo hai đứa con trai cung kính chắp tay bái kiến, đồng nói: “Đại trưởng lão!”

Cánh cửa cực lớn bên trong, đi ra hai bóng người, phía trước người bay một tia râu dê cần, cổ đồng sắc khuôn mặt, tràn đầy nếp nhăn, phía sau theo một tên nam tử mặc áo trắng, chắp tay mà ra, khóe miệng ngậm lấy một tia bướng bỉnh cười gằn.

Ông lão vừa thấy Khương Thiên Quang, chau mày, lộ ra vẻ không vui, nói ra: “Có gì khẩn cấp việc, lại cần ta xuất quan xử lý?”

Khương Thiên Quang trầm giọng nói: “Đại trưởng lão minh giám, thật sự là xảy ra thiên đại việc. Mấy tháng trước, vực trong giới hạn đến một người thanh niên gọi Dương Thanh Huyền, bởi vì khống chế Bản Nguyên Hỏa thứ hai ngăn Cức Hằng Cổ Diễm, Khương Cổ Âm trưởng lão muốn để hắn vào thượng cổ phong cấm, ta tự nhiên là không muốn. Kết quả, Khương Cổ Âm tựu liên hiệp Khương Thiên Chân, Khương Phi Anh bố cục, đồng thời mưu hại ta, để ta rơi vào bẫy rập của bọn họ bên trong, đem đại đạo đạo quả cũng thua mất.”

“Cái gì?!”

Ông lão hoàn toàn biến sắc, kinh hãi nói: “Đại đạo đạo quả cũng thua? Ngươi, ngươi thực sự là hồ đồ a! Việc này đến cùng làm sao, gần cùng ta nói hết mọi chuyện!”

Ngay lập tức, Khương Thiên Quang liền đem chính mình làm sao đại nghĩa lẫm nhiên giữ gìn Khương gia lợi ích, làm sao thảm bị Khương Cổ Âm đám người hết sức bố cục hãm hại, thì lại làm sao cho Lăng Diễm lão nhân đồng thời bố cục, lừa bịp rơi hắn đại đạo đạo quả, căm phẫn sục sôi nói một lần.

Đại trưởng lão Khương Phong cả giận nói: “Lẽ nào có lí đó! Gia chủ vừa bế quan, mấy người bọn họ tựu dám xằng bậy, triệt để phiên thiên sao?! Việc này ta chắc chắn sẽ không giảng hoà!” Nhưng mà sau đó xoay người đối với sau lưng nam tử mặc áo trắng nói ra: “Văn Sơn a, ngươi tiểu Tu La Công tu luyện cũng muốn tạm dừng một chút.”

Nam tử mặc áo trắng ôm quyền nói: “Cữu gia gia xử lý tông môn việc quan trọng.”

Khương Phong gật đầu nói: “Chuyện này sợ là có chút vướng tay chân, muốn một quãng thời gian, ngươi có thể chính mình luyện nhiều một chút. Lấy thiên phú của ngươi, chỉ cần qua nửa năm nữa, liền có thể hoàn toàn nắm giữ này thần thông đạo pháp.”

Nam tử mặc áo trắng mỉm cười nói: “Tu luyện không vội, nếu cữu gia gia có việc phải xử lý, cái kia ta cũng nghỉ ngơi một trận, vừa vặn đi tìm Văn Quân cùng Vân Đình nơi một trận, tăng tiến một ít cảm tình.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2259: Phép Khích Tướng, Tu Luyện Dị Tượng

Khương Phong nói: "Vậy ngươi đi đi, Văn Quân cùng Vân Đình này hai cái cô gái nhỏ cũng không tệ, rất xứng ngươi. Nhưng tương lai ngươi là muốn trở thành vương giả người, cắt không thể lưu luyến sắc đẹp, làm lỡ tu luyện."

Khương Tử Nguyên nói: "Khởi bẩm đại trưởng lão cùng văn Sơn công tử, Văn Quân cùng Vân Đình hai vị chị họ, hiện tại chính hợp Dương Thanh Huyền hoà mình, thân mật tàn nhẫn. Ta nhìn Phi Anh đại nhân ý tứ, là muốn đem hai tỷ muội gả cho cái kia Dương Thanh Huyền."

"Cái gì?!"

Khương Phong cùng Chu Văn Sơn đồng thời kinh sợ, lập tức giận tím mặt.

Chu Văn Sơn càng là sắc mặt âm trầm, lạnh giọng nói: "Tin tức này xác thực sao? Cái kia Dương Thanh Huyền rốt cuộc là người phương nào?"

Khương Tử Nguyên nói: "Tin tức chuẩn xác không thể nghi ngờ. Đại trưởng lão cùng văn Sơn công tử có từng nhớ tới, lúc trước ở Cổ Tinh Giới, Vô Tướng Thiên Vương cùng ma tuần di tích hiện thế, có một vị người thanh niên trẻ ngang trời xuất thế, rực rỡ hào quang, trở thành rất nhiều thế lực quan tâm tiêu điểm."

Chu Văn Sơn hơi thay đổi sắc mặt, nói: "Hóa ra là hắn! Ta Chu gia tam trưởng lão Chu Hồn, chính là ở đây dịch bên trong ngã xuống, không làm được còn cùng tiểu tử này có chút quan hệ. Ta vừa vặn đi tìm hắn, điều tra một chút.”

Khương Thiên Quang vui vẻ nói: “Có văn Sơn công tử ra tay, cái kia Dương Thanh Huyền tự nhiên là tay đến bắt giữ. Bất quá người này nắm trong tay Bản Nguyên Hỏa thứ hai ngăn, hơn nữa Lăng Diễm lão nhân áp chế cảnh giới đều không phải đối thủ, văn Sơn công tử vẫn cẩn thận một ít tuyệt vời.”

“Ha ha, cười nhạo! Bất quá là cửu tinh hậu kỳ Giới Vương, lẽ nào ta còn cần cẩn thận hay sao?”

Chu Văn Sơn cả giận nói: “Thiên Quang đại nhân, đây không khỏi quá coi thường ta sao?”

Khương Phong cũng là có chút không vui, nói ra: “Văn Sơn nhưng là hai sao Thiên Giới, hơn nữa còn là nam bộ vũ trụ trong thế hệ trẻ chuẩn vương giả, cố gắng nữa một chút, nhưng dù là thanh niên một đời người thứ bảy vương giả, cái gì đó Dương Thanh Huyền cho hắn xách giày cũng không xứng.”

Chu Văn Sơn là Khương Phong em gái ruột con cháu, gọi hắn cữu gia gia, bởi vì thiên phú cực cao, ở Chu gia địa vị cũng số một số hai.

Những năm gần đây càng là đánh bại rất nhiều cùng cấp cường giả, được khen là chuẩn vương giả, là trong thế hệ trẻ người thứ bảy vương giả đứng đầu ứng cử viên.

Khương Phong đối với cái này từng ngoại tôn cũng cực kỳ yêu thích, này mới bế quan đem đắc ý của mình thần thông tiểu Tu La Công truyền thụ cho hắn, hi vọng hắn ở tương lai có thể trở thành chân chính vương giả.

Chuẩn vương giả không thực lực nhất định mạnh bao nhiêu, nhưng tất nhiên là thiên phú cực cao hạng người, mới có thể được ban cho dư này tên gọi.

Ở nam bộ vũ trụ liên minh bên trong, thực lực vượt qua Chu Văn Sơn trẻ tuổi cũng không ít, nhưng thiên phú mạnh hơn hắn, thì lại mười phần hiếm thấy.

Mà vương giả, tất nhiên là thiên phú cùng thực lực đều mạnh, quân lâm toàn bộ nam bộ vũ trụ liên minh tuổi trẻ một đời.

Như vậy tồn tại tổng cộng có sáu vị.

Cũng là được khen là tương lai có khả năng nhất thành tựu Thánh Chủ Thiên Vương sáu vị trẻ tuổi.

Khương Thiên Quang gặp Khương Phong cùng Chu Văn Sơn đều tức giận, mừng thầm trong lòng, vội vàng nói: “Tự nhiên không dám khinh thường Văn Sơn. Chỉ có điều cái kia Dương Thanh Huyền hiện tại ở Địa Hỏa Linh Thiên bên trong, hơn nữa có Khương Cổ Âm đám người che chở, sợ là rất khó tìm hắn để gây sự. Đúng rồi, Văn Quân cùng Vân Đình cũng ở bên trong, là Khương Cổ Âm cường hành dẫn các nàng đi vào, liền vì hiến cho Dương Thanh Huyền, để Dương Thanh Huyền vì hắn ra sức.”

“Cái gì!” Chu Văn Sơn giận tím mặt, tức giận hai chân giẫm lên một cái, đại địa “Ầm ầm” nổ ra, trực tiếp hãm hạ một mảnh, trong đôi mắt đều che kín đỏ thắm lửa giận.

Khương Tử Nguyên nói: “Ta thật thay Văn Quân cùng Vân Đình cảm thấy không đáng, nghĩ cứu các nàng tỷ muội thoát ly khổ hải, chỉ tiếc chính mình thực lực thấp kém, sợ là khó địch nổi cái kia Dương Thanh Huyền, ai.”

Chu Văn Sơn hướng về Khương Phong ôm quyền nói: “Cữu gia gia, lập tức đi cứu Văn Quân cùng Vân Đình đi!”

Khương Thiên Quang gặp Khương Phong lộ ra vẻ trầm tư, sợ hắn sản sinh hoài nghi, vội vàng nói: “Đại trưởng lão, văn Sơn công tử, việc này có thể như vậy thao tác. Khương Cổ Âm, Khương

Thiên Chân bọn họ dù sao cũng là Khương gia người, chúng ta muốn động, sợ là cực kỳ phiền phức. Vừa vặn có thể từ Dương Thanh Huyền bắt tay, văn Sơn công tử cùng Dương Thanh Huyền đều cũng không phải là ta người của Khương gia, hai người các ngươi nếu như Khương gia náo đã xảy ra chuyện gì, so với như mạng người các loại, cũng cùng ta Khương gia không quan hệ, ta Khương gia cũng không có quyền xử lý."

Khương Phong hai mắt sáng ngời, nói: "Phương pháp này có thể được!"

...

Địa Hỏa Linh Thiên bên trong, cái kia thượng cổ phong cấm bên trong.

Dương Thanh Huyền cùng mọi người cùng nhau, ngồi xếp bằng ở Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa tràng năng hạ, đã qua hơn nửa tháng.

Khương Nhạc Thiên đám người ngoại trừ chảy mồ hôi ở ngoài, hầu như không có bất kỳ thu hoạch.

Nhưng mang theo đối với Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa sùng kính cùng chấp nhất, vẫn như cũ mỗi ngày bàn ngồi ở đó chảy mồ hôi, lại thỉnh thoảng nhìn Dương Thanh Huyền tu luyện, nội tâm khiếp sợ càng ngày càng tăng.

Dương Thanh Huyền trước chỉ là hóa ra Vĩnh Nhiên thân thể, dừng lại ở mười trượng địa phương, rèn luyện cùng ngưng tụ mình chân hỏa.

Sau đó tựa hồ thích ứng mười trượng phạm vi, liền hướng trước vượt qua một trượng, này nguyên bản bình thường đến cực điểm, mà đây cũng chính là Khương Nhạc Thiên đám người vui với nhìn thấy, chỉ hy vọng hắn có thể đi tới lục mang tinh trận địa phương, đem cấm ma pháp lĩnh vực phá tan.

Có thể Dương Thanh Huyền tiến vào chín trượng phạm vi sau, tựu thay đổi một loại công pháp thần thông, càng là tu luyện được Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân.

Khương Nhạc Thiên đám người loại nào nhãn lực, một chút tựu nhận ra công pháp này lai lịch, không khỏi khiếp sợ vạn phần.

Nhưng này cũng còn tốt, dù sao Dương Thanh Huyền thu được tịch Phù Đồ truyền thừa, có công pháp này lưu lại cũng hợp tình hợp lý.

Có thể không bao lâu sau, Dương Thanh Huyền Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân tựu xuất hiện các loại dị tượng, bắt đầu lộ ra vàng nhạt vẻ, toàn bộ thân hình các tổ chức lớn kết cấu, đều ở một loại kỳ dị tràng năng hạ rung động, không ngừng có hào quang lan ra.

Phải biết Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân chính là trong thiên hạ cao cấp nhất công pháp, mặc dù là ở chỗ này vũ trụ bên trong, cũng chỉ là từng xuất hiện, còn chưa từ nghe nói có ai luyện thành quá, coi như là tịch Phù Đồ cũng không được.

Có thể tưởng tượng được phương pháp này độ khó to lớn, xa không phải một loại thần thông có thể so với.

Nhưng Dương Thanh Huyền được phương pháp này mới bao lâu? Lại tựu nhập môn, hơn nữa tu luyện ra các loại dị tượng.

đăng nhập http://truyencUatui.net/ để đọc⁜truyện

Khương Cổ Âm càng là cười khổ không thôi, này dị tượng không phải là hiện tại mới có, đại nửa tháng trước gọi Dương Thanh Huyền lúc tới hắn tựu từng gặp.

Không bao lâu sau, Dương Thanh Huyền tựa hồ thích ứng tám trượng phạm vi, lần thứ hai hướng về nhảy tới vượt một bước, đi tới bảy trượng trong phạm vi, tiếp tục tu luyện Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân.

Mà lần này, nhưng xuất hiện biến hóa mới.

Tờ kia ghi lại Vô Tướng Thiên Vương Thập Phương Câu Diệt thần thông Kim Bạc, trực tiếp tựu ở Dương Thanh Huyền trên cánh tay của nổi lên, hóa thành dịch thái mạ vàng, từ cánh tay dâng tới cái cổ, lồng ngực, toàn thân mỗi một chỗ.

Dương Thanh Huyền sợ nói không ra lời.

Tờ này Kim Bạc vốn là Hỗn Độn Huyền Kim chế tạo, là cực kỳ quý trọng hệ "Kim" chí bảo, tu luyện Thập Phương Câu Diệt chuẩn bị đồ vật.

Nhưng không nghĩ tới ở Kim Cương Bàn Nhược bất hủ người pháp quyết cùng Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa tràng năng hạ, tự hành xuất hiện biến hóa mới, không chỉ là bao lấy cánh tay phải, trong khoảnh khắc liền đem toàn thân hắn bao vây lấy, hóa thành một vị kim quang sáng chói dáng dấp.

Dương Thanh Huyền thậm chí không có bất kỳ vi cùng cảm giác, trái lại cảm thấy này Hỗn Độn Huyền Kim cùng Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân, tựa hồ có thể lẫn nhau gia trì.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2260: Có Chuẩn Bị Mà Đến

Ở Khương Nhạc Thiên đám người trong mắt, vẫn chưa cảm thấy được đó là Hỗn Độn Huyền Kim hiệu quả, còn tưởng rằng Dương Thanh Huyền tu luyện đến cảnh giới nhất định, tất cả đều là kinh sợ đến mức há to mồm, thật lâu không thể hợp lại, giữa lẫn nhau lẫn nhau nhìn tới, đều là ngạc nhiên cùng không thể tin tưởng.

Cái kia một bộ ánh vàng chói lọi dáng vẻ, cùng lúc trước hỏa thiêu tịch Phù Đồ thời điểm, tịch Phù Đồ liền hiện ra pháp thân rất giống nhau.

Nhưng muốn nói Dương Thanh Huyền đã tu luyện đến tịch Phù Đồ cấp độ, bọn họ cũng là không tin.

Một đám người ngồi ở đó tẻ nhạt, ngoại trừ chảy mồ hôi tựu trên căn bản không có chuyện gì, liền chỉ có thể nhìn Dương Thanh Huyền tu luyện, đem Dương Thanh Huyền toàn bộ quá trình từng cái biến hóa, đều thấy rõ, nội tâm kinh hãi càng ngày càng tăng.

Lại qua mấy ngày, Dương Thanh Huyền lần thứ hai hướng về trước đột phá hai trượng, tiến vào năm trượng bên trong.

Lúc này, một người đàn ông được sắc thông thông đi vào, ở Khương Cổ Âm bên tai tựa hồ nói gì đó.

Khương Cổ Âm hoàn toàn biến sắc, lại ở Khương Nhạc Thiên bên tai thấp giọng Khinh Ngữ vài câu.

Khương Nhạc Thiên nhíu mày lại, quan sát hạ cái kia đưa tin nam tử, liền nói ra: “Nếu là Thiên Chân đại nhân khẩn cấp kêu gọi, tựu để Dương Thanh Huyền đi thôi. Dù sao tầm quan trọng của nơi này, Thiên Chân đại nhân cũng là rõ ràng, nếu còn phái người đến, chắc là vô cùng nghiêm trọng.”

Khương Cổ Âm gật gật đầu, cao giọng nói: “Thanh Huyền, Thiên Chân đại nhân có chuyện quan trọng tìm ngươi.”

Dương Thanh Huyền hơi mở mắt ra, xẹt qua một tia vẻ nghi hoặc, đã thu công pháp thần thông, nhìn nam tử kia một chút, chính là Khương Thiên Chân con trai thứ hai Khương Cẩm Bạch, ôm quyền nói: “Hóa ra là cẩm Bạch huynh, không biết Thiên Chân đại nhân tìm ta chuyện gì?”

Khương Cẩm Bạch nói: “Việc này ta cũng không rõ ràng, nhưng cũng mười phần khẩn cấp.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, cái kia việc này không nên chậm trễ.”

Khương Cổ Âm đột nhiên nói ra: “Ta theo ngươi cùng đi.”

Dương Thanh Huyền vung tay lên, tựu nổi lên một mảnh độn ánh sáng, đem Khương Cổ Âm cùng Khương Cẩm Bạch, còn có Khương Văn Quân tỷ muội bao lấy, hướng về lối đi kia ở ngoài bỏ chạy.

Ra tường lửa sau, liền tiến vào Địa Hỏa Linh Thiên.

Đột nhiên, Khương Cổ Âm hơi thay đổi sắc mặt, quát lên: “Là ai? Không có lão phu cho phép, dám tự ý truyền vào nơi đây?!”

“Hừ, Khương gia vực trong giới hạn, ta tùy tiện đi tới, còn cần ngươi cho phép sao? Khương Cổ Âm, ngươi quả nhiên càng phát cuồng vọng a!”

Một đạo thanh âm lạnh như băng từ bầu trời truyền hạ.

Toàn bộ địa hỏa trong phút chốc bốc lên, càng bị một luồng vô cùng lực lượng mạnh giữa trời xé rách mở, hỏa diễm nhanh chóng hướng về hai bên thối lui.

Khương Cổ Âm hoàn toàn biến sắc, cả kinh kêu lên: “Đại trưởng lão!”

Biển lửa bị sau khi tách ra, ở phía trước trên hư không xuất hiện mấy người, cầm đầu chính là đại trưởng lão Khương Phong.

Khương Cổ Âm vừa thấy Khương Thiên Quang cũng ở, nhất thời trong lòng sáng tỏ, vội vàng nói: “Đại trưởng lão, ngươi tuyệt đối không nên tin Khương Thiên Quang ăn nói linh tinh!”

Khương Thiên Quang cười lạnh nói: “Ta ăn nói linh tinh? Ngươi có phải là vì để Dương Thanh Huyền tiến nhập cổ cấm, nghĩ hết biện pháp, cuối cùng đem ta đại đạo đạo quả cũng thắng đi? Ngươi có phải là vì lưu lại Dương Thanh Huyền, đem Văn Quân Vân Đình tỷ muội, đều nghĩ đưa cho Dương Thanh Huyền tùy ý hưởng dụng?”

Khương Cổ Âm sửng sốt hạ, là không có sai, nhưng cảm giác từ Khương Thiên Quang trong miệng nói ra tựu có vấn đề.

đọc truyệN với //truyencuatu i .net/

Khương Văn Quân tỷ muội càng là mặt mũi thẹn thùng đỏ chót.

Chu Văn Sơn rống to nói: “Khương Thiên Quang, ngươi lão thất phu này! Văn Quân, Vân Đình, đừng sợ, hôm nay ta liền tới cứu các ngươi!”

Lấy nhãn lực của hắn, tự nhiên nhìn ra Văn Quân tỷ muội vẫn là hoàn bích, nội tâm thở phào nhẹ nhõm.

Khương Văn Quân tức giận quát lên: “Chu Văn Sơn, đừng vội nói bậy! Tỷ muội chúng ta tốt đẹp, không cần ngươi tới cứu cái gì? Ngươi mau mau lùi lại!”

“Cái gì?”

Chu Văn Sơn hầu như không thể tin được, ngơ ngác nói ra: “Lão thất phu này muốn đem bọn ngươi tỷ muội đưa người hưởng thụ, ta tới cứu các ngươi, ngươi không cảm kích, còn để ta lùi lại?”

Khương Văn Quân cả giận nói: “Cái gì gọi là đưa người hưởng dụng? Ngươi nói chuyện có thể không khó nghe như vậy sao? Đồ lưu manh!”

Chu Văn Sơn khuôn mặt trắng bệch, sau đó trở nên tái nhợt, lại chuyển hồng biến thành đen, quát: “Các ngươi này không biết xấu hổ! Chẳng lẽ đã bị này Dương Thanh Huyền dùng qua, cư nhiên như thế giữ gìn hắn? Ta nhưng là nam bộ vũ trụ trong thế hệ trẻ chuẩn vương giả a, các ngươi lại vì một cái không biết nơi nào đi ra ngốc d, mà mắng ta đồ lưu manh? Ta như là lưu manh, các ngươi tỷ muội từ lâu ở ta k hạ thoải mái đã không biết bao nhiêu lần!”

Khương Văn Quân tỷ muội tức giận cả người run, “Chu Văn Sơn, không nghĩ tới ngươi là như vậy hạ lưu người vô liêm sỉ!”

Khương Tử Nguyên cười nói: “Văn Sơn huynh không dùng sinh khí, sau đó đưa này Dương Thanh Huyền quy thiên, Văn Quân Vân Đình chị họ tựu sẽ hồi tâm chuyển ý, hiện tại các nàng chỉ là bị Dương Thanh Huyền mê tâm hồn, đến thời điểm dĩ nhiên là biết Văn Sơn huynh được rồi.”

Khương Cổ Âm cả kinh nói: “Đại trưởng lão, các ngươi muốn làm gì? Dương Thanh Huyền nhưng là Thiên Chân đại nhân, Phi Anh đại nhân, cùng với Nhạc Thiên trưởng lão coi trọng người, vạn vạn không thể động vào hắn!”

Khương Phong cười nói: “Yên tâm, ta đương nhiên sẽ không động Dương Thanh Huyền. Bất quá Văn Sơn là Chu gia người, chúng ta Khương gia không có quyền quản hắn a, Văn Sơn muốn làm cái gì, ta cũng không có cách nào.”

Khương Cổ Âm mạnh mẽ xoay người, liền muốn tôi lại bên trong tường đi gọi Khương Nhạc Thiên đám người, chỉ cần Khương Nhạc Thiên cùng sở hữu trưởng lão hiện thân đi ra, liền có thể lấy áp chế hoàn toàn tràng diện này.

Nhưng bóng người vừa động, đã bị một luồng vô cùng lực lượng mạnh áp chế lại.

“Cầm ta đại đạo đạo quả, cho rằng như thế dễ dàng tựu kết thúc?” Chỉ thấy Khương Thiên Quang hai tay kết ấn, chống mở một mặt ánh sáng mạnh, chặn ở phía trước.

Một gã khác Khương Thiên Quang hệ phái trưởng lão, cũng là từ trong hư không đi ra, cùng Khương Thiên Quang hình thành liên thủ tư thế, ngăn cản Khương Cổ Âm đường đi.

Cùng lúc đó, lại có mấy bóng người bay rơi xuống, tiến vào tường lửa bốn phía.

Khương Thiên Quang nói: “Mấy người các ngươi đi vào bảo vệ, có người nói bên trong có cấm ma pháp lĩnh vực, mấy người các ngươi chỉ cần bảo vệ nhập khẩu, Khương Nhạc Thiên cái kia chút người tựu không ra được.”

Đám người kia đồng nói: “Là.” Liền từng cái từng cái tiến vào tường lửa bên trong đi.

Khương Cổ Âm lạnh cả người, lập tức rõ ràng bọn họ đến có chuẩn bị, đồng thời đem nơi này sự tình hỏi thăm rõ rõ ràng ràng, tựu liền cấm ma pháp lĩnh vực đều biết, mấy người này thủ ở cửa động lời, Khương Nhạc Thiên đám người căn bản là không cách nào đi ra, lần này phiền phức lớn rồi.

Khương Cổ Âm ánh mắt nhất chuyển, phẫn nộ nhìn chằm chằm Khương Cẩm Bạch, lạnh lùng nói: “Ngươi là Khương Thiên Chân nhi tử, tại sao phải làm như vậy?!”

Khương Cẩm Bạch sắc mặt tái nhợt hầu như trong suốt, đôi môi khẽ run.

Khương Thiên Quang cười lạnh nói: “Này cũng không oán được hắn, ở sinh tử trước mặt, ai cũng sẽ làm ra lựa chọn sáng suốt.” Nói, cong ngón tay búng một cái, một viên màu vàng nhạt đan dược liền bắn quá khứ, nói ra: “Uống sau, bên trong cơ thể ngươi thối rữa tựu sẽ lập tức đình chỉ.”

Khương Cẩm Bạch vội vàng đem đan dược nuốt xuống.

Khương Cổ Âm thở dài, nói: “Khương Thiên Quang, đại trưởng lão, các ngươi đến cùng muốn như thế nào?”

Khương Thiên Quang cười lạnh nói: “Chúng ta muốn như thế nào, tạm thời không vội. Đúng là Văn Sơn công tử bị này Dương Thanh Huyền cho tái rồi, chúng ta Khương gia đệ tử không thể ra sức, nhưng cũng không thể ngăn cản Văn Sơn công tử báo thù chứ? Dù sao Văn Sơn công tử nhưng là hưởng danh tiếng toàn bộ nam bộ vũ trụ liên minh chuẩn vương giả, nếu là bị lục việc truyền ra ngoài, đối với Văn Sơn công tử thương tổn thì không cách nào lường được.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2261: Đem Ngươi Đánh Rơi Bụi Trần

Chu Văn Sơn nghe được “Lục” chữ, càng là tức giận đầu bốc khói, toàn bộ khuôn mặt đều biến hình, cái kia anh tuấn Tiêu Sái dáng dấp trở nên xấu xí vô cùng.

“Dương Thanh Huyền, đi chết đi!”

Chu Văn Sơn nghiêng người lên trước, trên người tỏa ra ánh sáng màu đen, hình thành từng đạo từng đạo hình tròn hắc hoàn, đem trọn cái Địa Hỏa Linh Thiên đều ép hướng về hai bên, biển lửa trình độ mặt lập tức điên cuồng giảm xuống.

Dương Thanh Huyền dưới chân, hiện ra một vòng hắc hoàn, càng là cả không gian đều bị Chu Văn Sơn khóa chặt, sau đó lan tràn đến toàn thân, như là bị trói lại.

Khương Văn Quân phẫn nộ quát: “Càn rỡ!”

Một đạo kiếm khí từ trong tay chém ra, không trung chỉ thấy vệt trắng lóe lên, toàn bộ không gian đều bị đông lại. Cái kia vệt trắng quá khứ, kích ở Dương Thanh Huyền trước người, đem cái kia chút hắc hoàn toàn bộ chém nát, sau đó đóng băng.

“Văn Quân em họ, quá phận a!”

Khương Tử Nguyên lạnh giọng cười nhạo, tựu bay xuống ở đằng kia một đạo băng chém lên, mũi chân hơi điểm nhẹ, toàn bộ to lớn băng chém, “Ầm” một tiếng nổ thành mảnh vụn.

Khương Phong sắc mặt phát lạnh, lạnh lùng nói ra: “Ta khuyên các ngươi cũng không cần làm bừa tốt, nghĩ dẫn tới lão phu ra tay sao?”

To lớn khí thế tản ra, ép ở Khương Cổ Âm, Khương Văn Quân tỷ muội trên người, để ba người sắc mặt tái nhợt. Khương Thiên Quang cùng một vị khác trưởng lão, càng là đem Khương Cổ Âm khóa chặt, chỉ cần hắn có bất luận động tác gì, liền lập tức ra tay.

Khương Phong nói: “Đây là Văn Sơn cùng Dương Thanh Huyền sự việc của nhau, cùng chúng ta Khương gia không quan hệ. Bản tọa không cho phép các ngươi cuốn vào đến chuyện của người khác trong đó, như có không nghe người, đừng trách bản tọa không khách khí!”

Khương Cổ Âm đám người hận nghiến răng, nhưng không có bất kỳ biện pháp nào. Nhưng Chu Văn Sơn là hai sao Thiên Giới, đồng thời được công nhận chuẩn vương giả, tức là thiên phú vượt qua, phổ thông cùng cấp đều không phải là đối thủ của hắn, Dương Thanh Huyền liền Thiên Giới đều không phải là, làm sao có khả năng thắng. Khương Văn Quân tỷ muội sốt sắng, nhưng ở Khương Phong khí thế uy áp hạ, nhưng là cái gì cũng làm không được.

Chu Văn Sơn cười gằn nói: “Dương Thanh Huyền, lần này nhìn ngươi làm sao còn trốn ở nữ nhân phía sau, mất mặt hay không a? Cũng chỉ có thể dựa vào đòi nữ nhân tốt mạng sống sao? Ta hiện tại tựu cho ngươi một cái cả đời khó quên giáo huấn, đời sau nhớ tới, nam nhân, chính là thực lực tuyệt đối!”

Dương Thanh Huyền dưới chân lần thứ hai hiện ra hắc vòng, hướng về trên người lan tràn, Chu Văn Sơn tay bấm quyết ấn, lộ ra khinh miệt cười nhạo, dưới cái nhìn của hắn, giết Dương Thanh Huyền bất quá là dễ như ăn cháo, cùng bóp chết con kiến cũng không phân biệt, nhưng mình nhất định phải để hắn chết uất ức, đánh tan hắn ở Khương Văn Quân tỷ muội trong lòng hình tượng.

“Chỉ cần ngươi quỳ xuống xin tha, đem đáy giày của ta liếm sạch, sau đó ở trên đất học chó sủa, gọi vào ta hài lòng mới thôi, ta tựu thả ngươi một mạng, làm sao?”

Chu Văn Sơn giễu cợt cười nói, nội tâm nhưng nghĩ, chờ Dương Thanh Huyền quỳ xuống học chó sủa sau, chính mình tựu nói không hài lòng, sau đó đem hắn hành hạ đến chết.

“Không làm sao, ta không có rảnh rỗi cùng một cái ngốc d nói quá nhiều, vai phụ đều là phí lời nhiều, hơn nữa phế càng nói nhiều vai phụ, lĩnh hộp cơm tốc độ cũng là càng nhanh, nghĩ nhận lấy cái chết, nói thẳng là tốt rồi, bất luận ngươi là Giới Vương, vẫn là Thiên Giới, là thiên tài, vẫn là ngốc d, nếu đứng ở ta mặt đối lập, ta tựu thuận lợi đem ngươi đánh rơi bụi trần.”

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, chỉ là trong mắt lóe lên sát khí, giơ tay một kích vẽ ra, liền đem ràng buộc ở quanh thân hắc vòng toàn bộ chém gãy.

Cường đại chân nguyên rót vào lưỡi kích, toàn bộ Địa Hỏa Linh Thiên nhất thời rung động, một đạo to lớn Hỏa Long Bào Hao mà ra, xoay quanh sau lưng Dương Thanh Huyền, đồng thời nửa cái thân thể quấn quanh ở chiến kích trên.

“Hà? Đem ta đánh rơi bụi trần? A, ha ha ha ha, ngươi là đang nghiêm túc nói sao? Buồn cười quá, ha ha, ta hồi lâu đều chưa từng nghe tới tốt như vậy cười chê cười.”

Chu Văn Sơn đang ôm bụng cười to, “Ha ha ha ha, không được rồi, ta nước mắt đều bật cười, một cái cửu tinh Giới Vương, nói phải đem ta đây vị hai sao Thiên Giới chuẩn vương giả đánh rơi bụi trần, ha ha ha ha, lẽ nào ngươi muốn cướp ta chuẩn vương giả mũ miện sao? Ha ha ha ha.”

"Ngốc d, lại ở cho mình thêm vai diễn, ta cho phép ngươi nói nhảm nhiều như vậy sao?"Lâu la, đều là sẽ đem chính mình nhìn quá nặng."

Dương Thanh Huyền chiến kích loáng một cái, Hỏa Long bao bọc to lớn kích ánh sáng, xé rách trường không, lấy thế nhanh như chớp không kịp bịt tai qua lại mà đi.

Chu Văn Sơn mí mắt giật lên, mặt kéo xuống, lạnh giọng nói: “Ai là ngốc d, ai là lâu la, trong khoảnh khắc liền muốn thấy rõ!”

“Tu La Vô Song!”

Chu Văn Sơn hai tay vận chuyển, chân nguyên ở trước người phun trào, bên trong có Tu La ác như hóa hiện, giữa trời rít gào một tiếng, tựu đánh về phía Hỏa Long kích ánh sáng.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ Hỏa Long bị cái kia Tu La bổ một cái, nháy mắt nổ tung ra, nổ ra vô song hỏa diễm.

Kích ánh sáng cũng bị Tu La vỗ một cái bên dưới yên diệt.

Đồng thời cường đại Tu La lực lượng, xuyên qua Dương Thanh Huyền này một chiêu, hoàn toàn nghiền ép mà tới.

Khương Phong nhìn không ngừng gật đầu, thở dài nói: “Hơn nửa năm này tu luyện, quả nhiên không có uổng phí a, không hổ là chuẩn vương giả, thiên phú cao khiến người thán phục, đã đem ta tiểu Tu La Công học được thất thất bát bát.”

Khương Thiên Quang nói nịnh: “Có đại trưởng lão dốc lòng giáo dục, thêm vào Văn Sơn công tử thiên phú, có thể đạt được thành tựu này, cũng hợp tình hợp lý. Dương Thanh Huyền cái này giả thiên tài, gặp gỡ Văn Sơn công tử vị này thật thiên tài, tự nhiên đâm một cái tựu phá, thậm chí một chiêu tựu diệt.”

Lấy hắn Khương gia người nắm quyền thân phận, như vậy đập một cái họ khác hậu bối nịnh nọt, nghe được ở đây ngoại trừ đại trưởng lão ở ngoài Khương gia đệ tử, đều là một trận phát tởm, nổi da gà.

Dương Thanh Huyền cảm ứng được nguy hiểm, hai con ngươi co rụt lại, hét lớn một tiếng.

Chiến kích ở không trung xoay tròn, Sát Na Sinh Diệt chi chiêu, khoảnh khắc tức ra.

Đồng thời tay trái bấm quyết, điểm hơ lửa hải, to lớn hệ "Hỏa" nguyên tố như núi lửa phun trào mà lên, "Rầm rầm rầm" nổ ra từng đạo từng đạo Hỏa Long, ở chu thiên rít gào, đồng thời hướng về hướng về cái kia Tu La huyễn ảnh.

"Ầm ầm!"

Sức mạnh to lớn đối oanh hạ, chấn càn khôn treo ngược, toàn bộ Địa Hỏa Linh Thiên đều lăn lộn điên đảo.

Dương Thanh Huyền rên lên một tiếng, càng là bị thương nhẹ.

Hai sao Thiên Giới, quả nhiên không phải hắn bây giờ có thể ngăn cản đối thủ.

Chí ít không thể liều.

Chu Văn Sơn nhíu mày lại, nói ra: "Lại không chết? Đối phó một vị cửu tinh Giới Vương, lại còn muốn ta ra thứ hai chiêu, này tiểu Tu La Công lại như này không ăn thua? Thôi thôi, ta còn là dùng ta Chu gia bản mệnh thần thông, trực tiếp để cho ngươi quỳ xuống liếm giày, nếu như trở lại một chiêu ngươi còn không chết, ta không ném nổi cái này người."

Ngay lập tức, tay trái bấm quyết, tay phải đều phát triển, tiện tay hai tay chặp lại, một luồng phách tuyệt thiên hạ khí tức khuếch tán ra.

Chính là Chu gia bản mệnh đỉnh cao thần thông Bá Chủ Thiên Hạ!

Khương Phong mặt âm trầm, tràn đầy vẻ giận dữ, vừa nãy Chu Văn Sơn nói như vậy, để hắn vừa tức não vừa thẹn phẫn, nếu không có người trước mắt là hắn thân từng ngoại tôn, sợ là tức giận bên dưới, trực tiếp tựu dùng tiểu Tu La Công đập tới.

Chu Văn Sơn cũng là làm theo ý mình bá đạo quen rồi, toàn bộ Chu gia lực nâng, ở Mục Hải Vực Giới bên trong hoành hành đều không ai dám quản, căn bản không cần lo lắng cùng kiêng kỵ cái gì, vô hình trung tựu đem Khương Phong đắc tội rồi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2262: Thiên Tài Tranh, Bá Chủ Thiên Hạ

Nhưng Chu Văn Sơn có cái vốn để kiêu ngạo, Chu gia mấy ngàn năm tới nay thiên tài số một, đánh khắp toàn bộ Mục Hải Vực Giới thanh niên một đời, thu được chuẩn vương giả tên gọi, là có hy vọng nhất lên cấp người thứ bảy vương giả thiên tài một trong.

Vì lẽ đó Chu Văn Sơn tổ mẫu, mới sẽ đem tằng tôn đưa đến thân ca ca Khương Phong này, học tập Khương Phong bản mệnh thần thông tiểu Tu La Công.

Nhưng không nghĩ Chu Văn Sơn câu nói đầu tiên đem Khương Phong triệt để đắc tội rồi.

Dương Thanh Huyền lập tức cảm ứng được chiêu này đáng sợ.

Đầy trời hệ “Hỏa” nguyên tố đều rối rít rung động, như là thần phục với chiêu này bên dưới, toàn bộ tránh lui.

Chu Văn Sơn khí tràng, trực tiếp ở Địa Hỏa Linh Thiên bên trong, mở ra một mảnh lệ thuộc về mình kết giới không gian, hơn nữa còn ở không ngừng mở rộng.

“Ở toàn bộ nam bộ vũ trụ, Mục Hải Vực Giới bên trong, có sáu vị thanh niên cự đầu, như là không thể vượt qua đỉnh cao một dạng, tọa trấn ở vùng sao trời này bên trong, được gọi là vì là vương giả. Mà ở sáu vị vương giả bên dưới, có vô số vượt qua thời đại thiên tài, nghĩ muốn cá chép vượt Long Môn, ngay trong bọn họ có một chút thiên phú cực cao, có thể dễ dàng nghiền ép cùng cấp võ tu, vượt cấp khiêu chiến cũng không thành vấn đề, phóng ở bất luận tông môn gì thế gia, đều là không huyền niệm chút nào người thừa kế, này chút thiên tài siêu cấp, thì lại được gọi là là chuẩn vương giả. Hiện tại ngươi đối mặt không cách nào vượt qua thiên tài siêu cấp, chính là như vậy một vị chuẩn vương giả. Cần có bao nhiêu ngu muội cùng không biết tự lượng sức mình, mới dám càn rỡ trước mặt ta, mới dám hướng về ta phát động tấn công a!"

Chu Văn Sơn không nhanh không chậm khoa phổ một phen, trên mặt mũi tản ra rạng rỡ hào quang, trở nên tự tin vô cùng cùng kiêu ngạo, cái kia loại miệt thị hết thảy vương giả tư thế, tự nhiên mà hiện, lãnh ngạo nói: "Bất quá, hết thảy đều không trọng yếu. Có thể chết ở trong tay ta, cũng coi là cho ngươi một đường tới nay một loại ngợi khen."

Chu Văn Sơn đem chân nguyên vận chuyển tới cực hạn, toàn bộ Địa Hỏa Linh Thiên đều ở đây sức mạnh đáng sợ hạ run rẩy, điên cuồng hướng về bốn mặt trốn vọt, khuất phục tại này cỗ vương giả oai hạ.

Khương Văn Quân cũng là hai sao Thiên Giới, cảm nhận được nguồn sức mạnh này, nội tâm run rẩy kịch liệt, mặc dù là nàng, cũng căn bản không thể nào là Chu Văn Sơn đối thủ, cái kia là có thể dễ dàng nghiền ép đồng tu tồn tại a.

Khương Tử Nguyên đám người ánh mắt trở nên bắt đầu ác liệt, càng là đem Khương Văn Quân tỷ muội canh chừng thật chặt, sinh sợ các nàng đột nhiên ra tay.

Dương Thanh Huyền cảm ứng được một luồng sinh tử nguy hiểm, hai tay bấm quyết, vận chuyển Ngự Hỏa Tiên Quyết, khống chế lại toàn bộ Địa Hỏa Linh Thiên hỏa thế.

Bởi vì hắn biết rõ, ở Địa Hỏa Linh Thiên bên trong, chính mình chiếm cứ thiên thời địa lợi, như là cả Địa Hỏa Linh Thiên đều bị này bá chủ thiên hạ áp chế, như vậy chính mình chiếm đoạt tiện nghi tựu không còn sót lại chút gì, vì lẽ đó nhất định phải khống chế lại này một ưu thế không thất lạc.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Bốn phương tám hướng chạy thục mạng địa hỏa, chịu đến quyết ấn cảm hoá, từ bên trong nổ ra từng đạo từng đạo Hỏa Long, xoay quanh ở trên bầu trời, hình thành trăm rồng rít gào tư thế.

Đồng thời từng đạo từng đạo địa hoả táng lôi, từ toàn bộ trong hư không nổ ra, cường đại địa hỏa phong lôi tư thế, cũng trong lúc đó hình thành.

Khương Cổ Âm cùng Khương Văn Quân tỷ muội đều nhìn sững sờ, Dương Thanh Huyền càng một tay điều khiển Lăng Diễm lão nhân Hỏa Long thuật, một tay điều khiển Ngự Hỏa Tiên Quyết, đem trọn cái Địa Hỏa Linh Thiên không gian đều làm sống lại, cùng nhau đè ép lại đây, cùng Chu Văn Sơn khí thế chống lại.

Khương Cổ Âm nội tâm khổ sở nghĩ đến, cái gì chuẩn vương giả, Dương Thanh Huyền mới thật sự là vương giả tài năng, chỉ tiếc thời gian ngắn ngủi, nếu như có thể đang cho hắn trăm năm thời gian, đừng nói vương giả, người này sợ là trực tiếp thành tựu Thiên Vương.

Có thể hiện tại nên làm gì chống lại Chu Văn Sơn?

Khương Cổ Âm trong lòng cũng là một mảnh mờ mịt, căn bản không có phần thắng, dù cho Chu Văn Sơn là phổ thông hai sao Thiên Giới, hắn đều không nhìn thấy nửa phần phần thắng, huống chi Chu Văn Sơn trên người chịu chuẩn vương giả tên, nổi danh bên dưới không hư sĩ.

“Bọ ngựa đấu xe! Chết!”

Chu Văn Sơn nghiêm ngặt quát một tiếng, “Bá chủ thiên hạ!”

Cường đại thô bạo nháy mắt trào vào trong tay, cùng chân nguyên hỗn cùng nhau, áp súc đến mức tận cùng.

Toàn bộ Địa Hỏa Linh Thiên chịu đến quy tắc đè ép ảnh hưởng, trở nên vặn vẹo, nguyên bản trời tròn địa phương không gian, hoàn toàn biến thành hình tròn, mà Chu Văn Sơn chính là này toàn bộ hình tròn không gian bên trong điểm, tất cả sức mạnh đều lấy sức mạnh của hắn vì là dời đi.

Khương Phong kinh sợ đến mức há to mồm, tự lẩm bẩm: “Hai sao Thiên Giới là có thể đem bá chủ thiên hạ vận chuyển tới trình độ như thế, không hổ là chuẩn vương giả thiên tài siêu cấp a!” Nội tâm lửa giận nhất thời suy yếu hơn nửa, dù sao thiên tài chân chính, là có ngông cuồng vốn liếng, mà thế nhân cũng có thể tiếp nhận.

Dương Thanh Huyền nháy mắt cảm ứng được to lớn nguy hiểm, cái kia áp chế đến mức tận cùng sức mạnh, ở Chu Văn Sơn khinh bỉ mà giễu cợt ánh mắt, một chút thả ra ngoài, như như bẻ cành khô giống như, nghiền ép tất cả!

Quỷ Tàng thanh âm truyền đến, trầm giọng nói: “Thừa loạn ta ra tay, một chiêu giết hắn đi!”

Dương Thanh Huyền nói: “Không thể! Có Khương Phong nhìn chằm chằm, ngươi ra tay cũng vô cùng nguy hiểm.”

Quỷ Tàng cả kinh nói: “Có thể nguồn sức mạnh này, ngươi làm sao chặn?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta thử xem.”

Ngay lập tức hít sâu một cái, hai tay nhấc lên lên, toàn bộ Địa Hỏa Linh Thiên ở hai đại khống chế lửa thần thông dẫn dắt hạ, hoàn toàn bị điều động.

Hai đại thần thông bao bọc vô số hỏa diễm, hướng về cái kia bá chủ thiên hạ chi chiêu chống đối quá khứ.

“Ầm ầm!”

Bất quá là tiếp xúc chớp mắt, hai chiêu đồng thời nổ tung, to lớn hỏa hoàn rung động mở, xung kích ở mỗi người trên người.

Dương Thanh Huyền càng bị phản chấn phun ra một ngụm máu đến, thân thể một điểm vạch trần nát, hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể.

Cả người đều bị đẩy lui mấy ngàn trượng xa, nhưng rất nhanh tựu đối phó xung kích, toàn thân một điểm điểm khôi phục chân thân, đồng thời hiện ra ánh vàng.

“Ha ha ha ha, sinh động diễn dịch vừa ra cái gì gọi là bọ ngựa đấu xe!”

Chu Văn Sơn cười lớn, cái kia bá chủ thiên hạ chi chiêu, tách ra hai đại hệ “Hỏa” thần thông sau, không thể ngăn trở nhấc lên kinh thiên khí thế, hướng về Dương Thanh Huyền nghiền ép lên đi.

Dương Thanh Huyền trầm tĩnh, hai tay vận ở trước người, một mảnh hệ Thổ ánh sáng loá mắt mà ra, sau đó Nhân Đà La ở trước người hiện ra, hầu như cũng trong lúc đó, cái kia Hỗn Độn Huyền Kim hóa dịch, đem chính mình Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân bao lấy.

Lại mở ra phun ra bốn mặt vàng kỳ, hợp nhất thành bốn màu kỳ, treo cao ở trên đỉnh đầu không.

Cả người tiến vào tuyệt đối phòng ngự trạng thái.

//truyencuatu

i.net/ “Oanh!”

Lực xung kích cực lớn, chấn Nhân Đà La trên chín hoàn trên dưới vang vọng, khuếch tán ra từng vòng hệ Thổ vầng sáng, Dương Thanh Huyền trên người Hỗn Độn Huyền Kim, một chút bạo xuất tảng lớn vết rạn nứt.

“Dương Thanh Huyền!”

Khương Cổ Âm cùng Khương Văn Quân tỷ muội, đều là lớn tiếng kêu to, Dương Thanh Huyền dáng dấp kia thật là đáng sợ, giống như là cả người bị đụng nát.

Nhưng tốt ở một khắc tiếp theo, cái kia chút phá toái vết rạn nứt, lại bị Hỗn Độn Huyền Kim chữa trị.

Dương Thanh Huyền trong mắt kim quang, một điểm không giảm, trái lại càng tăng lên.

Khương Cổ Âm hoảng sợ nhìn, ở cái kia bá chủ thiên hạ mạnh mẽ xung kích hạ, Dương Thanh Huyền kim thân phá lại bổ, bù đắp lại phá, như thế lặp lại.

Dương Thanh Huyền khóe miệng không ngừng tràn ra máu tươi, nhưng trong mắt ánh sáng nhưng là kỳ dị giống như óng ánh sáng sủa.

Quỷ Tàng cả kinh nói: “Ngươi này người điên, lại tới đây một chiêu, thật không sợ chết sao?!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2263: Mười Chuyển Thông Bối Quyền, Hoán Niết Lôi Phách

Dương Thanh Huyền hắc tiếng nói “Sợ chết chết sớm, hiện tại còn sống, đều là không sợ chết. Ta có bốn màu huyền kỳ, Nhân Đà La kết giới, Hỗn Độn Huyền Kim, Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân, Thanh Dương Võ Kinh càng là ngưng tụ sáu vị Tinh Túc lực lượng, nếu như như vậy cũng không ngăn nổi cái này lâu la, còn không bằng chết đi coi như xong.”

Quỷ Tàng trầm giọng nói “Ngươi quá tùy hứng, đối phương không chỉ có là hai sao Thiên Giới, lại có thể vượt cấp khiêu chiến hai sao Thiên Giới, nếu không có ngươi gần đây tu luyện Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân, sợ là vừa nãy một kích kia hạ, cũng đã đánh nổ ngươi pháp thân.”

Dương Thanh Huyền hừ nói “Chuyện trên đời này, cái nào có nếu như? Hiện thực chính là, ta cũng không có bị đánh nổ a!”

Dương Thanh Huyền ngửa mặt lên trời gào to một tiếng, pháp thân trên bùng nổ ra từng vòng hào quang, từ đầu đến chân, mỗi một tổ chức kết cấu, kinh lạc khiếu huyệt, đều tỏa ra từng đạo từng đạo Hỗn Nguyên ánh sáng màu vàng óng, cả người một chút trở nên ánh vàng chói lọi.

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người là thất thanh kêu to, từng cái từng cái trợn to tròng mắt tử, khó có thể tin.

Chu Văn Sơn cái kia một chiêu bá chủ thiên hạ, coi như là cùng cấp hai sao Thiên Giới, đều khó mà chống lại xuống thần thông, lại hoàn toàn bị chặn lại rồi?

Tuy nói Dương Thanh Huyền mượn lực toàn bộ Địa Hỏa Linh Thiên, thừa nhận rồi bá chủ thiên hạ mạnh nhất đợt công kích thứ nhất, nhưng hai người cảnh giới cách biệt thực tại quá lớn, căn bản không khả năng nhận hạ.

Huống chi Dương Thanh Huyền giờ khắc này đại phóng ánh sáng minh, xán lạn như sao, giống như là một chút việc đều không có.

Chu Văn Sơn càng là tức giận bốc khói trên đầu, nhìn kim quang vọt lên, rõ ràng chính là đang hướng về mình khiêu khích, khiêu khích mình chuẩn vương giả địa vị, nổi giận gầm lên một tiếng, tựu xông lên trên, "Đi chết đi!"

"Mười chuyển Thông Bối Quyền!"

Chu Văn Sơn hai tay vận quyền, mạnh mẽ đánh ở đằng kia Nhân Đà La kết giới trên, không gian phát sinh to lớn vặn vẹo, toàn bộ quyền thế xuyên thấu mà qua.

Theo Chu Văn Sơn, Dương Thanh Huyền mặc dù có thể gánh vác hắn một chiêu, hoàn toàn là bởi vì cái kia chín hoàn tinh trượng Nhân Đà La, vì lẽ đó sử dụng tới xuyên thấu tính cực mạnh mười chuyển Thông Bối Quyền, nghĩ thấu quá Nhân Đà La kết giới, trực tiếp đem Dương Thanh Huyền đánh nổ.

Nhưng toàn bộ Nhân Đà La kết giới hùng hồn cực kỳ, hội tụ to lớn nguyên tố hệ "đất" ở bên trong. Địa thế khôn, quân tử lấy hậu đức tái vật.

Mười chuyển Thông Bối Quyền xuyên thấu bộ phận kết giới, nhưng vẫn như cũ bị cắt giảm không thiếu.

Sau đó Dương Thanh Huyền đỉnh đầu bốn màu huyền kỳ, nhanh chóng xoay tròn, một cỗ lực lượng kì dị phun trào, ở đằng kia mười chuyển Thông Bối Quyền hạ, bị đánh tỏa ra phá nát hào quang.

“Oành!”

Cuối cùng cú đấm này, rốt cục oanh ở Dương Thanh Huyền lồng ngực, đem tảng lớn Hỗn Độn Huyền Kim đập vỡ tan.

Lồng ngực một cái lõm xuống quyền ấn, bốn phía tất cả đều là giống mạng nhện vết rạn nứt.

“Phốc!” Dương Thanh Huyền phun ra một ngụm máu đến, ở trên hư không trên liền lùi mấy bước. Nhưng trong cơ thể một luồng hùng hồn lực lượng, lần thứ hai bộc phát ra, cường hành đem quyền tổn thương ép xuống.

Đồng thời ngực quyền ấn, một chút xíu tự hành phục hồi như cũ.

Dương Thanh Huyền hai tay nhanh chóng kết ấn, lần thứ hai tiến vào Kim Cương Bàn Nhược bất hủ người chấn động trạng thái, điều phối sức mạnh toàn thân, sản sinh một loại cực kỳ huyền diệu rung động tràng năng.

Chu Văn Sơn giận dữ, quát “Còn giả bộ! Còn dám trang b, đi chết đi!”

“Rầm rầm rầm!”

Lại là ba chiêu mười chuyển Thông Bối Quyền, mạnh mẽ đánh ở Nhân Đà La kết giới trên, sau đó lần lượt đánh trên người Dương Thanh Huyền, chặt chẽ vững vàng chấn động ra ba đạo cường đại quyền phong.

“Phốc!” Dương Thanh Huyền lại là phun ra một ngụm máu đến, vai phải, bắp đùi trái cùng bụng dưới, đều ao hãm khối tiếp theo, nhưng hét lớn một tiếng sau, ba khối lõm xuống địa phương, lần thứ hai phục hồi như cũ, đồng thời lan ra kim quang.

Dương Thanh Huyền hung hăng nhìn chằm chằm Chu Văn Sơn, khóe miệng vung lên một tia cười gằn, tay phải vồ một cái, lấy ra một vật tựu nhét vào trong miệng.

Nhất thời, pháp tướng trên kim thân, một mảnh cường đại lôi quang lưu chuyển, sức mạnh đáng sợ đó hầu như muốn phá thể mà ra.

Khương Cổ Âm đám người không không ngạc nhiên, thầm nghĩ “Hắn nuốt là thứ gì? Hệ Lôi bảo vật? Tiểu tử này đến cùng tu luyện bao nhiêu loại pháp môn a, mỗi một loại đều là như vậy biến thật đáng sợ!”

Dương Thanh Huyền nuốt vào, chính là lúc trước ở Thương Khung tinh vực, Lôi Đình Cổ Vực một chuyến thời gian, lôi Cù lão gia tử cho hắn Hoán Niết Lôi Phách, có thể tăng cường Thiên Giới đột phá tỷ lệ.

Đồng thời Hoán Niết Lôi Phách cùng Vạn Lôi Từ Quang Bàn hợp dùng, đột phá tỷ lệ đem sẽ càng cao hơn, ở nuốt xuống Hoán Niết Lôi Phách sau, Dương Thanh Huyền mi tâm tựu hóa hiện ra Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn, cùng toàn thân lôi có thể chuyển động cùng nhau.

Vậy cường đại Hoán Niết Lôi Phách sức mạnh, không ngừng từ kinh lạc trong xương cốt tuôn ra đến, hóa thành mệt lưu tại thân thể bề ngoài vận chuyển.

Để Dương Thanh Huyền cảm thấy kỳ quái chính là, loại sức mạnh này phá thể mà ra, thường thường sẽ làm bị thương cùng thân thể, nhưng này chút sấm sét nhưng là chút nào không có thương tổn được thân thể.

Cẩn thận cảm ngộ bên dưới mới hiểu được, hóa ra là Kim Cương Bàn Nhược bất hủ người rung động, để thân thể tổ chức kết cấu sản sinh lượng lớn lưu động khe hở, này chút bành trướng đầy tràn lôi có thể, chính là từ trong chấn động chảy ra.

"Còn ở trang b?! Đáng chết, đáng chết a!"

Chu Văn Sơn gầm thét lên rống to, điên rồi một loại liều mạng ra quyền, một đòn đánh oanh ở kết giới trên, lại đánh trên người Dương Thanh Huyền.

Dưới cái nhìn của hắn, Dương Thanh Huyền làm các loại tất cả, đều là cường hành trang b, cũng là vì phất hắn mặt mũi.

"Cửu tinh Giới Vương cặn bã! Sớm chết rồi, bản tọa dễ như trở bàn tay một ngón tay đầu liền có thể lấy bóp chết ngươi! Ngươi lại còn dám không chết, còn dám cường hành trang b cùng bản tọa đối đầu, đi chết đi! Đi chết đi!"

"Ầm! Ầm!"

Chu Văn Sơn tựa như phát điên, không ngừng đánh ra mười chuyển Thông Bối Quyền, quyền kình như mưa rơi đánh trên người Dương Thanh Huyền, chấn lên một mảnh lôi quang như biển.

Dương Thanh Huyền pháp tướng kim thân, bị hộ tống ở lôi đình hạ, lại cũng không có lõm xuống, đỉnh đầu bốn màu huyền kỳ, không ngừng tỏa ra phá nát hào quang, như là nhanh nếu không gánh được.

Khương Văn Quân hai tay che miệng lại, nội tâm kịch liệt rung động.

Ở Chu Văn Sơn đáng sợ như vậy công kích hạ, coi như là hai sao Thiên Giới cũng sớm tựu phải chết.

Nhưng Dương Thanh Huyền trạng thái, tựa hồ so với trước kia còn muốn đỡ hơn một chút.

Này hoàn toàn đều là Hoán Niết Lôi Phách công lao, chỉ có điều Hoán Niết Lôi Phách tuy rằng đáng sợ, nhưng cũng đỡ không được Chu Văn Sơn như vậy điên cuồng tiêu hao.

Mỗi một quyền đánh ở trên người, lôi quang đã bị đánh nát tảng lớn.

Không bao lâu nữa, toàn bộ hệ Lôi năng lượng, đều sẽ bị Chu Văn Sơn hoàn toàn đánh nát.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh, hai tay nắm tay, liều mạng vận chuyển Kim Cương Bàn Nhược bất hủ người pháp quyết, để thân thể rung động tiến vào cấp độ càng sâu, sản sinh năng lượng cực lớn ở trong người xoay tròn.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền đầu óc kịch liệt run lên, chỗ mi tâm Tiểu Vạn Lôi Từ Quang Bàn nhận bị cực hạn, "Ầm" một tiếng nổ ra.

Cường đại lôi có thể nháy mắt khuếch tán, đem Chu Văn Sơn lại đánh tới mấy đạo quyền kình đánh bay.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy thân thể nháy mắt lâm vào to lớn trong đau đớn, sở hữu tổ chức kết cấu phảng phất nháy mắt bị lôi kéo mở, cả người muốn sụp đổ rồi.

"Ầm ầm ầm!"

Một luồng mạnh mẽ vô cùng sức mạnh, xé rách thân thể dâng lên.

To lớn kim quang nháy mắt tỏa sáng.

Dương Thanh Huyền hai con ngươi cùng thân thể, cùng nhau hóa thành màu vàng, hai tay đột nhiên nắm tay, hét lớn “Đi chết đi!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2264: Nửa Bước Giới Vương, Còn Chưa Kết Thúc!

Song quyền đồng thời đánh ra, lăng không biến hóa, tay phải hóa thành Thập Phương Câu Diệt, tay trái nhưng là lấy ra hoàng triều ấn.

Hai cỗ kim quang nháy mắt chồng chất lên nhau, mạnh mẽ hướng về Chu Văn Sơn đánh tới.

Khương Phong, Khương Cổ Âm đám người, không khỏi bị này biến số kinh sợ đến mức đầy mặt dại ra, căn bản không thể tin tưởng.

Ở Chu Văn Sơn cái kia điên cuồng tuyệt công kích hạ, Dương Thanh Huyền không chỉ có không chết, còn hướng về đánh tới nửa bước Thiên Giới.

Giờ khắc này Dương Thanh Huyền trên người hiện ra sức mạnh, chính là nửa bước Thiên Giới cảnh!

Tựu liền Chu Văn Sơn chính mình, đều triệt để mộng ép, kinh ngạc đứng ở đó, nhìn hai đạo mạnh mẽ công kích được trước mắt, mới phản ứng lại, tức giận rít gào một tiếng, song quyền ngã ra, oanh ở đằng kia kim quang trên.

“Oanh!”

Sức mạnh to lớn bạo nổ mở, Chu Văn Sơn chấn hai cái cánh tay đau nhức.

Dương Thanh Huyền rống to mấy tiếng, màu vàng kia pháp thân nháy mắt bành trướng, mạnh mẽ mà tiến lên một bước, cầm lấy phía trước Nhân Đà La, mạnh mẽ cuồng kích xuống!

“Ầm ầm!”

Nổ tính sức mạnh, ở Nhân Đà La phía trước nổ ra, chín hoàn nháy mắt hóa ra chín đạo hệ Thổ vòng sáng, mạnh mẽ đập nát thiên địa.

Chu Văn Sơn hoảng hốt, cả giận nói “Không thể!”

Đưa tay chộp một cái, một chiêu quỷ trảo tựu đánh tới, cùng cái kia hệ Thổ vòng sáng giả bộ cùng nhau, lúc này nổ tung ra.

Chu Văn Sơn tay đau xót, vội vàng thu về.

Tuy rằng một chiêu chi chịu nhiều thua thiệt, nhưng hắn không phải là phổ thông cường giả, lập tức rõ ràng cái kia Nhân Đà La không thể lực chịu đựng, bóng người loáng một cái, tựu lui về phía sau hơn mười bước.

Dương Thanh Huyền hai mắt một mảnh kim quang, nắm lấy Nhân Đà La tựu vọt tới.

Một bộ Hàng Ma trượng pháp vung vẩy ra, thẳng thắn thoải mái, mỗi nhất kích hạ, đều đem hư không đánh nổ.

Chu Văn Sơn vừa kinh vừa sợ, xoay người tựu lấy ra một cây màu vàng chiến thương, đâm thẳng mà tới.

Hai người đều là binh khí dài, một nhanh một chậm, vừa vững một bay, một xảo quyệt độc ác, một hạo nhiên chính khí, hoà mình.

Tất cả mọi người không khỏi là trợn mắt ngoác mồm, con ngươi đều phải trừng ra ngoài.

Trận chiến này quá trình, thậm chí đều căn bản không cách nào lý giải.

Nắm giữ tuyệt đối nghiền ép ưu thế Chu Văn Sơn, cũng vẫn đè lên Dương Thanh Huyền đánh, nhưng cơ hồ là bọ ngựa đấu xe Dương Thanh Huyền, không chỉ có thật sự đem xe chặn lại rồi, hơn nữa còn mượn cơ hội đột phá, cầm lấy binh khí đến phản công?

Sao có thể có chuyện đó? Hoàn toàn trái ngược lẽ thường a!

Đối phương nhưng là trong thế hệ trẻ chuẩn vương giả, hai sao Thiên Giới đại cao thủ a!

Khương Phong bọn người là liều mạng lung lay cúi đầu, có loại như mộng ảo không chân thật cảm giác, như nhìn thấy trước mắt tất cả vì là thật, vậy này Dương Thanh Huyền thực lực thiên phú, không khỏi quá kinh thế giật mình.

Hai người dùng trường binh đấu một trận, Dương Thanh Huyền lần thứ hai rơi vào hạ phong, không ngừng bị buộc lùi về sau.

Trên thực tế, Chu Văn Sơn thực lực vẫn luôn là nghiền ép hắn, bất quá là thừa dịp vừa đột phá, nghĩ thừa thế xông lên đem Chu Văn Sơn đánh tan, nhưng hiển nhiên đánh giá thấp thực lực của đối phương thiên phú, mấy trăm chiêu sau đã bị Chu Văn Sơn phục hồi tinh thần lại, lập tức lần thứ hai nghiền ép.

Dương Thanh Huyền biết lại như thế tiếp tục đánh, chính mình vẫn là phải thua không thể nghi ngờ.

Nghĩ đánh bại Chu Văn Sơn, nhất định muốn có sức mạnh mạnh hơn.

Hơn nữa vừa rồi đột phá sinh ra cảnh giới bất ổn hiện tại, cũng bắt đầu tái hiện ra, nhưng Dương Thanh Huyền nhưng cảm giác được một chi tiết, Kim Cương Bàn Nhược bất hủ người rung động, vẫn chưa theo đột phá mà kết thúc.

Cảnh giới của chính mình lực lượng, còn ở nhỏ bé đi về phía trước.

“Xảy ra chuyện gì?” Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, chẳng lẽ mình còn chưa đột phá?

“Không thể a, nếu như không có đột phá, thời khắc này sức mạnh đến từ đâu? Chính mình đã là nửa bước Thiên Giới không thể nghi ngờ, bằng không làm sao liều chết động Chu Văn Sơn.”

Dương Thanh Huyền đang nghĩ ngợi, trong đầu truyền đến Quỷ Tàng thanh âm, “Đột phá còn không có ngừng, nửa bước Thiên Giới trên bản chất chỉ là nửa cái cảnh giới, rất nhiều người không cách nào một chút bước vào Thiên Giới, liền sẽ ở Thiên Giới trước dừng lại một phen, chính là nửa bước Thiên Giới. Tiểu tử ngươi đang hướng về Thiên Giới xông a, nửa bước Thiên Giới cũng không phải là điểm cuối!”

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền sợ đến cánh tay mềm nhũn, Nhân Đà La kém một chút thất thủ, vội vàng vừa đánh vừa lui, trở nên lấy phòng thủ làm chủ.

Quỷ Tàng đạo “Ngươi tình huống như vậy xác thực rất hiếm thấy, nhưng xác xác thực thực là đang hướng đánh Thiên Giới, nhưng ta nhìn ngươi dáng dấp này, là không có khả năng lắm xông tới. Vừa đến ngươi hoàn cảnh bây giờ, hoàn toàn đem đột phá cắt đứt, thứ hai ngươi đột phá lực lượng, chính càng ngày càng yếu, chẳng mấy chốc sẽ yên tĩnh, chỉ có thể dừng lại ở nửa bước Thiên Giới, tương lai lại nghĩ cách.”

“Đáng chết!”

Dương Thanh Huyền nghe được chính mình bỏ lỡ cơ hội, không nhịn được mắng to, nội tâm buồn bực phát điên hơn.

Chu Văn Sơn càng là từ lâu nổi khùng, giờ khắc này đột nhiên nghe được Dương Thanh Huyền còn mắng hắn, càng là tức giận oa oa kêu to, điên cuồng xuất thương, một chiêu chiêu cuồng kích lại đây, đánh trên Nhân Đà La, chấn Dương Thanh Huyền từng bước lùi về sau.

“Lẽ nào thật sự muốn thua, tựu không có biện pháp nào?”

Dương Thanh Huyền tâm niệm bay lộn, dùng Nhân Đà La cùng Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân, tuy rằng sức mạnh to lớn, ổn thỏa núi cao, không dễ dàng bại xuống, nhưng nghĩ muốn thắng lợi hầu như không có khả năng.

Dương Thanh Huyền đột nhiên con ngươi co rụt lại, tựa hồ nghĩ tới điều gì biện pháp, bóng người loáng một cái, tựu nhấc theo Nhân Đà La về phía sau bay đi.

“Muốn chạy trốn? Coi như ngươi quỳ xuống liếm ta giày, hôm nay cũng đừng muốn mạng sống!”

Chu Văn Sơn phẫn nộ quát một tiếng, tựu nhấc theo chiến thương đuổi theo.

“Trốn? Ta hôm nay phải đem ngươi triệt để đánh rơi bụi trần, tại sao một trốn?”

Dương Thanh Huyền đột nhiên dừng thân thể, đột nhiên xoay người lại, hai tay giữa trời kết ấn.

Toàn bộ thân hình một chút kịch liệt thiêu đốt, hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể.

Đã bị đánh tan ở bốn phía địa hỏa, lần thứ hai chịu đến Hỏa Quyết cảm ứng, từ bốn phương tám hướng tuôn ra mà tới.

“Hừ, vẫn là hệ” Hỏa “thần thông, đã lừa đen kỹ năng nghèo, cùng đường mạt lộ, còn ở mạnh miệng, còn dám trang b, ta muốn một thương đâm vào trong miệng ngươi, bạo ngươi đầu, để ngươi chết thảm nhất!”

Chu Văn Sơn nghiêm ngặt quát một tiếng, thương mang vẽ ra trên không trung một cái kim quang, đâm thẳng mà tới.

Dương Thanh Huyền hai tay nhanh chóng kết ấn, bốn phía hỏa diễm nháy mắt tràn vào song chưởng bên trong, không ngừng bị áp súc tăng lên, rất nhanh tựu hóa thành một cái hỏa văn.

“Chi! Đây là...”

Khương Cổ Âm hít vào ngụm khí lạnh, đầy mặt kinh hãi.

Dương Thanh Huyền trong tay hỏa văn, chính là Khương gia thượng cổ phong ấn cái kia hỏa văn, là ngưng tụ hơn hai mươi cường giả suốt đời hệ “Hỏa” công lực, hình chiếu ra Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa mới phá vỡ chính là cái kia hỏa văn!

Dương Thanh Huyền triển khai ra, giống thật mà là giả, rất có hình thái, nhưng lại có chút bất đồng.

Nhưng cái này đã không thể tưởng tượng nổi, không thể nào tưởng tượng được.

“Xì!”

Chiến thương một điểm, kim quang đâm vào hỏa văn bên trong, chịu đến rất lớn trở ngại, nhưng vẫn như cũ xuyên thấu mà qua.

Dương Thanh Huyền hai tay ép một chút, làm cho thương phương hướng phát sinh thay đổi, từ trước ngực mình thấu qua.

Nhưng bởi vì là Vĩnh Nhiên thân thể, vẫn chưa lớn bao nhiêu ảnh hưởng.

Trái lại Cức Hằng Cổ Diễm theo chiến thương hướng về Chu Văn Sơn lan tràn.

“Chết đi!”

Chu Văn Sơn hét lớn một tiếng, từ bỏ chiến thương, hai tay thu lại rồi, lại cùng nhau đánh ra, nghĩ muốn đem Dương Thanh Huyền triệt để đập vỡ tan.

Dương Thanh Huyền hai tay kết ấn, chính là Đế Diễm Quyết, cũng vỗ ra.

“Ầm ầm!”

Hai người lần thứ hai cứng chọi cứng oanh kích cùng nhau, cảnh giới tu vi tương bính.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2265: To Lớn Hoảng Sợ, Không Có Tận Đầu

Dương Thanh Huyền một chút liền lùi mấy bước, bị Chu Văn Sơn áp chế hoàn toàn, toàn bộ Vĩnh Nhiên thân thể đều kém một chút đổ nát.

Nhưng bầu trời lại đột nhiên hóa thành đỏ ngầu màu máu, bốn phương tám hướng hệ “Hỏa” nguyên tố hóa long mà đến, xoay quanh ở hai người xung quanh, trong lúc nhất thời khí diễm kinh người.

Chu Văn Sơn quát ầm lên “Sắp chết còn muốn trang b bãi khốc một chút, đầu ngươi bên trong tất cả đều là cứt sao? Chết a! Chết a!”

Dương Thanh Huyền vẫn bị động chịu đòn nhưng thủy chung bất bại, hơn nữa trầm tĩnh, ứng đối có phương, đem một hồi nguyên bản hoàn toàn nghiền ép không huyền niệm chiến đấu, kéo tới vào giờ phút này, còn phong độ không giảm, khí diễm hung hăng, để Chu Văn Sơn ghen tỵ phát rồ phát điên, cùng phải đem Dương Thanh Huyền đánh ăn s ước nguyện ban đầu hoàn toàn làm trái, để hắn ngọn lửa vô danh đốt đốt tới cực điểm, điên cuồng đem chân nguyên đè tới.

Dương Thanh Huyền ngọn lửa trên người phiêu tán càng lợi hại hơn, nhưng trong đôi mắt kim quang, nhưng là ngưng tụ thành một đường, chiếu bắn ra, lạnh lùng nhìn chằm chằm Chu Văn Sơn, phảng phất nhìn thấu tất cả.

Đúng lúc này, cái kia lẩn quẩn Hỏa Long, gầm thét lên hướng về hai người vọt tới.

Chu Văn Sơn cười gằn nói “Ha ha, rác rưởi, này chút đồ có hình đồ vật, có thể gây tổn thương cho ta một sợi lông sao?”

Dương Thanh Huyền khinh miệt giễu cợt nói “Trí chướng!”

Cái kia đầy trời Hỏa Long, tấn công tới, vẫn chưa oanh trên người Chu Văn Sơn, mà là toàn bộ nhảy vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể, làm cho cái kia Vĩnh Nhiên thân thể nháy mắt hỏa diễm tăng mạnh.

Sau đó, to lớn Pháp Thiên Tượng Địa sau lưng Dương Thanh Huyền biến ảo mà ra, một vị to lớn hỏa thân, đỉnh thiên lập địa, hai tay bấm quyết ở trước người, vận chuyển Hỏa Long thuật.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Bốn phương tám hướng địa hỏa không ngừng nổ ra, tuôn ra từng đạo từng đạo Hỏa Long, xông lên tận trời.

Một đạo, hai đạo, ba đạo...

Lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, nửa cái thời gian hô hấp tựu nổ ra trăm rồng, rít gào mà đến, đồng thời nhảy vào Pháp Thiên Tượng Địa trong cơ thể, cùng với hòa làm một thể.

Chu Văn Sơn kinh hãi không thôi, đồng thời phẫn nộ tới cực điểm, bởi vì hắn nhìn thấy Dương Thanh Huyền cái kia khinh miệt ánh mắt cùng cười gằn, là một loại chân chính phát ra từ nội tâm xem thường nhìn không nổi, mà không phải cường hành giả vờ cái kia loại.

Này để hắn tâm thái triệt để nổ tung.

Thân là Chu gia chuẩn vương giả, mấy chục năm qua đều chỉ có hắn như vậy miệt thị người khác, từ không có người dám như vậy phát ra từ nội tâm miệt thị hắn, điều này làm hắn rất lớn giận dữ và xấu hổ.

“Bá Chủ Thiên Hạ!”

Chu Văn Sơn điên cuồng hét lên một tiếng, khí thế trên người nháy mắt nhảy lên tới cực điểm, thô bạo tuôn trào ra, đè Dương Thanh Huyền Vĩnh Nhiên thân thể lần thứ hai tan rã, không ngừng lùi lại.

To lớn kia Pháp Thiên Tượng Địa điên cuồng gào thét một tiếng, đem trăm rồng toàn bộ hút vào bên trong cơ thể.

Bản tôn nháy mắt thu được năng lượng khổng lồ, đem lùi về sau tư thế ngăn chặn, trọng ngưng thân thể, toàn thân hỏa diễm như máu phun trào.

Dương Thanh Huyền trên mặt dữ tợn cùng khinh bỉ càng hơn, cười gằn nói “Coi như trở lại 100 lần, cũng giết không được ta, ngươi tốt đẹp trợn to chó mắt thấy, ta hôm nay làm sao đem ngươi đánh rơi bụi trần!”

Hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa lần thứ hai tay bấm quyết ấn, bất quá tay trái là Hỏa Long thuật, tay phải là Ngự Hỏa Tiên Quyết.

“Ầm ầm ầm”, toàn bộ Linh Thiên bên trong địa hỏa, hóa thành tuôn ra tư thế, bao phủ tới, không ngừng chèn ép Chu Văn Sơn thô bạo.

Nhưng càng nhiều hơn hỏa diễm, nhưng là phóng lên trời, ở hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa phía trước, hóa thành cự luân xoay tròn.

“Đây là…!”

Khương Cổ Âm kinh hãi há to mồm, cũng không còn cách nào hợp lại, một hai tròng mắt đều cơ hồ muốn trợn lên rớt xuống.

Cái kia hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa trước người dũng động, cũng không phải là Lăng Diễm lão nhân mười hai địa chi lớn hỏa luân, mà là Khương gia vô số đời cường giả dạy và học xuống Bách Diễm Phù Lưu Hoa!

Chiêu này Khương Văn Quân tỷ muội cũng xem qua, cũng là khiếp sợ tột đỉnh, thân thể mềm mại ở các loại phức tạp tâm tình hạ, khẽ run.

t❄r u y e n c u a t u i n e t

Cái kia đầy trời hỏa diễm, đã thành toàn bộ Địa Hỏa Linh Thiên bên trong chủ giác, vô số đốm lửa điên cuồng tràn vào hỏa luân bên trong, như là vạn vật quy tông, hồi quy bản nguyên.

Một loại cảm giác kỳ dị ở trong lòng mỗi người trào hiện, vô cùng không chân thực, tựa hồ Chu Văn Sơn thật muốn bị đánh rơi xuống trần gian.

Khương Phong khẽ nhíu mày, trong hai con ngươi bắn ra hàn mang, nhưng thấy Chu Văn Sơn còn chống đỡ ở đằng kia, vẫn chưa gặp được dấu hiệu bị thua, hơi hơi thả điểm tâm, thêm vào trước Chu Văn Sơn khinh bỉ hắn tiểu Tu La Công, làm hắn mười phần không thích, Tâm đạo để người này ăn chút đau khổ cũng tốt.

Toàn bộ bên trong không gian tất cả đều là ngọn lửa hừng hực tiếng, ở to lớn kia hỏa luân bên trong, như cối xay ép động.

Khương Thiên Quang đám người mặc dù không phải hệ “Hỏa” võ tu, nhưng nhãn lực cũng là cực cao, nội tâm đã mơ hồ có cảm giác không ổn.

Đồng thời lại có một loại to lớn hoảng sợ tại nội tâm hiện ra, Dương Thanh Huyền lấy nửa bước Thiên Giới cảnh giới, nếu như đánh bại thân là chuẩn vương giả Chu Văn Sơn, như vậy loại này thiên phú nên làm sao để cân nhắc?

Trong lòng mỗi người đều có đáp án, chỉ là căn bản không dám đi nghĩ.

Toàn bộ nam bộ vũ trụ trong thế hệ trẻ, sợ là chỉ có cái kia sáu vị thu được vương giả danh hiệu cường giả, mới có có thể cùng xứng đôi thiên phú.

Thậm chí trong lòng mọi người nghĩ thầm, coi như là cái kia sáu vị vương giả, có thể như vậy biến thái, ở nửa bước Thiên Giới thời điểm, có thể đánh bại hai sao tiền Thiên Giới chuẩn vương giả sao?

Đáp án này lệnh tất cả mọi người cảm nhận được hoảng sợ.

Khương Cổ Âm hai tay hơi nắm chặt, nội tâm cùng với có quyết định, sau đó coi như là liều lấy tính mạng từ bỏ, cũng nhất định phải cứu hạ Dương Thanh Huyền.

Vạn hỏa tất cả đều thần phục ở đằng kia Bách Diễm Phù Lưu Hoa bên dưới, đồng thời chịu đến cảm hoá, điên cuồng tràn vào trong đó, như là không có tận đầu.

Dương Thanh Huyền khí thế trên người, tuy rằng còn chưa vượt trên Chu Văn Sơn, nhưng đã hoàn toàn đứng vững vàng, tiến nhập thế bất bại.

Hai người bốn mắt tương đối, đều là dị thường dữ tợn, chỉ có điều Dương Thanh Huyền trong mắt của mang theo cười gằn, mà Chu Văn Sơn nhưng là mang theo phẫn nộ.

Hai người đối lập, phảng phất đã không còn là tiêu điểm, tất cả mọi người ánh mắt, tất cả đều trên dời, hoảng sợ nhìn cái kia lớn hỏa luân, bao nhiêu hỏa diễm trào tiến vào? Sợ là nửa cái Địa Hỏa Linh Thiên bên trong hệ “Hỏa” nguyên tố, đều bị hút vào, lại như cũ chưa đầy.

Dương Thanh Huyền giờ khắc này nơi ở một loại nội tâm cực tĩnh trong trạng thái, tuy rằng bốn phía hỏa diễm cuồn cuộn ngất trời, chính mình chưa thoát rời Chu Văn Sơn áp chế, nhưng tất cả những thứ này phảng phất đều đã không có quan hệ gì với chính mình, chỉ có vô cùng Ninh Tĩnh, ở đây trạng thái tĩnh bên trong, từ từ nhận biết được sở hữu ngọn lửa nhảy nhót, năng lượng, cùng với tâm tình.

Trong nháy mắt, Dương Thanh Huyền phảng phất dung nhập vào toàn bộ thế giới bên trong, cùng sở hữu hỏa diễm cùng ở.

Cùng lúc đó, thượng cổ phong cấm bên trong Bản Nguyên Chi Hỏa thứ ba ngăn, đột nhiên nhỏ nhẹ nhảy lên hạ, khuếch tán ra một vòng khó có thể bắt giữ hỏa văn.

Ngồi xếp bằng ở bốn phía đại điện Khương Nhạc Thiên đám người, nháy mắt có cảm ứng, tất cả đều hoảng hốt mở mắt ra, lập tức bị cái kia khuếch tán hỏa diễm một quyển tựu từng cái từng cái kêu thảm bị rung đi ra ngoài, mạnh mẽ ngã ở trên vách tường, lại rớt xuống đất, mỗi cái người bị thương nặng.

“Xảy ra chuyện gì?”

Khương Nhạc Thiên đầy mặt ngạc nhiên, chật vật từ dưới đất bò dậy, đã miệng đầy máu tươi, trên người xương cốt cũng đứt đoạn mất mấy căn, nghi hoặc nhìn cái kia Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa.

Mới vừa rồi cái kia nhỏ nhẹ một chút gợn sóng sau, Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa hình dạng, tựa hồ có hơi xảy ra thay đổi.

Phía dưới lục mang tinh, hồng quang đại thịnh, cấm ma pháp lĩnh vực bắt đầu một chút xíu bị tan rã.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2266: Thực Hiện Lời Hứa Của Ta, Đời Sau Muốn Đổi Tật Xấu

“Khương Cổ Âm, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?!”

Khương Phong đầy mặt ngạc nhiên, nhìn Địa Hỏa Linh Thiên hỏa vị kịch liệt giảm xuống, tựa hồ không hơn phân nửa, đều bị to lớn kia hỏa luân hút vào.

Mà hỏa luân tựa hồ vĩnh viễn bất mãn.

Khương Phong nội tâm run rẩy hạ, hắn này tới mục đích, chỉ là phải cho Khương Thiên Quang đòi thuyết pháp, đồng thời thu thập một chút Dương Thanh Huyền, cũng không phải là nghĩ hủy diệt Địa Hỏa Linh Thiên.

Nơi này chính là Khương gia hệ “Hỏa” võ tu Thánh địa, mà hệ “Hỏa” võ tu ở Khương gia chiếm cứ rất lớn sức mạnh, nếu như nơi đây nhân mình bị hủy, cái này tội lỗi sợ là một chết cũng khó khăn thứ cho.

Khương Cổ Âm lẳng lặng nhìn cái kia Bách Diễm Phù Lưu Hoa, thản nhiên nói: “Đại trưởng lão lần này đến thăm, trồng xuống hôm nay chi nhân, ngược lại chưa chắc là chuyện xấu. Chỉ bất quá hắn ngày quả báo, chỉ sợ đại trưởng lão đỡ không được. Chỉ mong không muốn làm liên lụy tới Khương gia liền tốt.”

Khương Cổ Âm thời khắc này nội tâm trái lại cực kỳ Ninh Tĩnh, bởi vì hắn là hệ “Hỏa” võ tu, cảm ứng được trong thiên địa biến hóa, cũng cảm ứng được cái kia Bách Diễm Phù Lưu Hoa bên trong, chính đang thong thả ngưng tụ đáng sợ đồ vật.

Khương Phong nhưng là trong lòng cự chiến, cái kia loại linh cảm không lành càng ngày càng mạnh.

Theo hơn một nửa cái địa hỏa khô cạn, đột nhiên, toàn bộ thiên địa hơi ngưng lại, một luồng khó có thể dùng lời diễn tả được sức mạnh, từ cái kia hỏa luân bên trong tản mát ra.

Một đóa tươi đẹp như máu ánh sáng, tỏa ra hoa mỹ hào quang, soi sáng toàn bộ thế gian.

Mỗi người thân thể, đều giống như ngưng trệ ở, ở đằng kia đỏ tươi hào quang hạ, trở nên trong suốt không có gì, không có bất kỳ tồn tại cảm giác.

Chu Văn Sơn miệng chậm rãi mở lớn, con ngươi một chút xíu làm lộ đi ra.

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh, thu liễm tất cả tâm tình cùng dữ tợn, nhàn nhạt nhìn Chu Văn Sơn, không chút biểu tình nói ra: “Thực hiện ta khi trước lời hứa, đem ngươi đánh rơi bụi trần.”

Hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa hai tay ngưng lại, cự luân ở trong tay nhanh chóng xoay tròn, hóa thành vòm trời một loại cái nắp, điên cuồng ép mà hạ.

Tựu ở cự luân xoay chuyển nháy mắt, Chu Văn Sơn trên người đã bị đè bốc cháy lên.

“Không!”

Chu Văn Sơn hoảng sợ quát to một tiếng, cái kia cự luân bên trong, một điểm màu đỏ tươi như máu hỏa diễm, như như bảo thạch nhảy lên, phảng phất ngưng tụ thế gian tất cả mỹ lệ cùng chói lọi, ở đây nhân gian tỏa sáng.

“Không muốn a! Mau dừng tay!”

Khương Phong liều mạng vọt tới.

Nhưng Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa rơi xuống tốc độ càng nhanh hơn, như là một điểm đỏ sậm, trực trụy cửu tiêu.

“Ầm ầm!”

Hỏa diễm chạm đến Bá Chủ Thiên Hạ thô bạo nháy mắt, tựu muốn nổ tung lên.

Trong thiên địa nháy mắt rơi vào một mảnh trắng bệch, sau đó chính là đỏ chót như máu, sở hữu màu sắc một chút toàn bộ mất đi, như cùng người luyện ngục.

Chu Văn Sơn thân ảnh cùng vẻ mặt, ở trong ngọn lửa thoáng hiện cuối cùng một chút, tựu chỉ còn lại kịch liệt kêu thảm thiết, tan nát cõi lòng.

Địa Hỏa Linh Thiên quy tắc không gian, toàn bộ bị đốt nát tan, biển lửa bạo nổ nhảy, mất khống chế hướng về bốn phương tám hướng phóng đi.

Đáng sợ như vậy cảnh tượng kì dị trong trời đất, coi như là người ở tại tràng, đều là lần đầu tiên gặp được, càng từng cái từng cái tay chân luống cuống, triệt để không biết làm sao bây giờ.

“Ầm ầm ầm!” Càn khôn trong đó, chỉ có một mảnh phá hoại cùng hủy diệt.

“Không được! Không muốn a! Mau dừng tay, dừng tay a! Ta không muốn chết, ta không muốn chết a!”

Chu Văn Sơn thống khổ kêu thảm, trong mắt bốc lên mảng lớn hoảng sợ, giãy dụa, cầu xin, từ trước đến nay chỉ có hắn giở tay giở chân giết chết người khác, gì từng nghĩ tới chính mình cũng có bị giết hết một ngày.

Dương Thanh Huyền hờ hững nói ra: “Đến chết còn phí lời nhiều như vậy, thói hư tật xấu này ngươi đời sau tốt đẹp sửa đổi một chút.”

Chu Văn Sơn toàn thân bị đốt đau nhức, nội tâm rơi vào kẽ băng nứt, lâm vào vĩnh hằng lạnh lẽo bên trong. Một cái màu vàng sậm áo giáp phá thể mà ra, tự động hộ chủ.

Nhưng cũng bất quá ngăn trở chốc lát, toàn bộ phòng ngự kết giới đều bị hoả táng, Chu Văn Sơn thân thể một điểm điểm ở hỏa chủng tản đi, trong miệng còn đang kêu thảm, “Dương Thanh Huyền, bỏ qua cho ta đi, ta biết lỗi rồi, biết sai...”

Lại cũng không âm thanh.

“Văn Sơn a!”

Này huyết sắc trong thiên địa, truyền đến Khương Phong tiếng kêu thê thảm.

Chu Văn Sơn trực tiếp biến mất.

Chỉ còn lại cái kia màu vàng sậm áo giáp, ở không trung liều lĩnh ngọn lửa hừng hực, càng cũng bắt đầu một điểm điểm hòa tan.

Khương Phong một trái tim đang nhỏ máu, hắn biết đây là bị thiêu thành tro tàn, một vị hai sao Thiên Giới cường giả, hơn nữa còn là thiên phú cực cao chuẩn vương giả, lại bị đốt hài cốt không còn.

Này một chút thật sự tình làm lớn lên, chính mình nên làm gì cùng Chu gia bàn giao?

Khương Phong tức đến run rẩy cả người, vừa nghĩ tới Chu gia lửa giận cùng trả thù, nhất thời tê cả da đầu, hét lớn: “Dương Thanh Huyền, ngươi đáng chết a!”

Cả người hóa thành một đạo gió lốc, đem này huyết sắc thiên địa xé ra, nhảy vào trong biển lửa, quanh thân có hắc khí phun trào, hóa ra Tu La chân thân, song chưởng mạnh mẽ đánh về phía Dương Thanh Huyền, “Đi chết đi!”

Nội tâm vô tận lửa giận, một chút hóa thành kinh thế chi chiêu.

Dương Thanh Huyền trong lòng giật mình, đem trọn cái địa hỏa lực lượng ngưng tụ thành Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, đã đã tiêu hao hết hắn toàn bộ sức mạnh, giờ khắc này hoàn toàn lực kiệt.

Nguyên thần thứ hai vội vàng hướng về ra bên trong thân thể, Quỷ Tàng phụ ở bên trong, đầy mặt nghiêm túc cùng nghiêm nghị, chính phải ra tay chống lại.

Đột nhiên, một đạo gầm thét tiếng gào, mang theo vô tận hỏa diễm điên cuồng oanh mà tới.

“Chết tiệt người là ngươi a, Khương Phong!”

Một đạo lẫm liệt bóng người, xuất hiện ở Dương Thanh Huyền phía trước, hai tay bấm quyết, chính là Ngự Hỏa Tiên Quyết thức thứ mười tám, toàn bộ trong thiên địa mồi lửa đều bị điều động, tràn vào đến cái kia trong vòng nhất chiêu.

Khương Phong trong lòng kinh hoàng, hai mắt một chút trợn to, thấy rõ người trước mắt, sợ đến hồn phi phách tán, thất thanh kêu lên: “Đại trưởng lão!”

“Ầm ầm!”

Hai chiêu đáng sợ thần thông, ở không trung đụng vào nhau.

Sức mạnh khổng lồ sinh ra như vòng giống như linh áp, đem trọn cái Địa Hỏa Linh Thiên xé rách mở, đồng thời hướng thiên địa bốn phương tám hướng cắt chém mà đi.

Hỏa diễm rốt cục khó hơn nữa khống chế, lan tràn hướng về tinh cầu bốn phương tám hướng.

Hơn mười đạo bóng người toàn bộ bay hướng bốn phía, muốn khống cái kia hỏa thế, bằng không tùy ý xung kích xuống, sợ là cả tinh cầu đều muốn hủy diệt.

Hơn nữa ở tòa này tinh cầu trên, ngoại trừ Địa Hỏa Linh Thiên nơi này Thánh địa ở ngoài, còn có lượng lớn Khương gia đệ tử ở lại, một khi tinh cầu hóa thành biển lửa, tử thương khó có thể đánh giá.

Khương Phong sắc mặt trắng bệch, đã biết chính mình phải thảm.

Phía trước cái kia ngọn lửa hừng hực bên trong, nổi lên lẫm liệt bóng người, một tấm đã lâu mặt, chính lấy khó che giấu sát khí theo dõi hắn.

“Đại, đại, đại trưởng lão...”

Khương Phong thanh âm run rẩy.

Khương Nhạc Thiên lớn tiếng quát lên: “Tất cả mọi người trở về! Trước đem này chút người tóm lấy, bảo vệ Dương Thanh Huyền!”

Tinh cầu trên đếm bằng ức vạn kế Khương gia đệ tử trọng yếu, nhưng giờ khắc này ở trong mắt Khương Nhạc Thiên, Dương Thanh Huyền tính mạng càng quan trọng.

Cái kia chút vừa bay ra ngoài Khương gia hệ “Hỏa” trưởng lão, từng cái từng cái sửng sốt hạ, liền không chút do dự, kiên định bay trở về.

Khương Thiên Quang một trái tim ngã vào đáy vực, ở Khương Nhạc Thiên xuất hiện chớp mắt, là hắn biết chính mình triệt để xong, lại cũng không có lật bàn cơ hội, bi thảm bên dưới, trái lại ngửa lên trời cười to, dường như điên giống như vậy, “Ha ha ha ha...”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2267: Diệt Thế Tai Ương, Thứ Ba Ngăn Hạt Giống

Khương Cổ Âm ôm quyền nói: “Đại trưởng lão, này chút người lưu lại bộ phận quản chế liền có thể, đã náo không ra sóng gió, hay là trước phái người đem hỏa thế ngăn trở.”

Khương Nhạc Thiên ánh mắt nhất chuyển, đem sở hữu tình cảnh cùng nhân viên thu vào đáy mắt, lập tức có đúng mực, lưu lại mấy người, đem Khương Phong cùng Khương Thiên Quang mọi người thấy ở, còn dư lại thì bị phái đi ngăn cản hỏa thế.

Khương Nhạc Thiên xoay người quan tâm hỏi: “Dương Thanh Huyền, ngươi không sao chứ?”

Dương Thanh Huyền giờ khắc này sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, vừa nãy Khương Nhạc Thiên cùng Khương Phong một kích dư âm, bị Quỷ Tàng chặn lại rồi, liền trở về trong cơ thể, Dương Thanh Huyền có chút không đứng thẳng được, nhưng vẫn là nói: “Không có chuyện gì, ta cần điều tức một trận.”

Khương Nhạc Thiên nói: “Phải, ngươi nhanh nghỉ ngơi.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, cũng không đi mở, liền trực tiếp bàn hư mà ngồi, tay bấm quyết ấn, bắt đầu tu luyện.

Khương Nhạc Thiên nhìn chằm chằm Khương Phong, lạnh giọng nói: “Đại trưởng lão, chuyện này nhất định muốn tốt đẹp toán! Cổ Âm, ngươi lập tức đi xin tổ chức đại hội trưởng lão!”

Khương Cổ Âm ôm quyền nói: “Là.” Nhưng mình vẫn chưa lên đường, mà là để phân phó Khương Văn Quân tỷ muội, để cho bọn họ truyền lời Khương Thiên Chân cùng Khương Phi Anh.

Hai tỷ muội vội vàng lĩnh mệnh mà đi, đi thời gian liếc mắt nhìn trọng thương Dương Thanh Huyền, đều là không nhịn được trên mặt bay lệ, bóng người loáng một cái, tựu riêng phần mình biến mất ở trên vòm trời.

Bốn phương tám hướng lan tràn hỏa diễm, đã thành Liệu Nguyên tư thế, hoả táng hư không, hóa thành từng đạo từng đạo Hỏa Long, Hỏa Điểu, hỏa thú, dâng tới các mặt hư không, muốn hoả táng tất cả.

Hơn mười vị hệ “Hỏa” trưởng lão liều mạng vọt tới này chút hỏa thế phía trước, triển khai Ngự Hỏa Tiên Quyết cùng các loại Khống Hỏa Thuật, nghĩ muốn đem hỏa diễm áp chế lại.

Nhưng đều không thể đầu đuôi nhìn nhau, hỏa thế lan tràn thật lợi hại, mấy hơi thở công phu, tựu gấp mấy lần mở rộng, hướng về toàn bộ tinh cầu tản đi.

Lăng Diễm lão nhân cũng liều mạng trợ giúp thu hỏa, nhưng là đã vô lực xoay chuyển.

Khương Nhạc Thiên nhìn trước mắt tình cảnh, sắc mặt tái nhợt cực kỳ, thậm chí nhẫn không ngừng run rẩy, lão lệ tung hoành, Địa Hỏa Linh Thiên ở Khương gia truyền thừa vô số đời, nhưng phải ở trong tay hắn hủy hoại trong một ngày, như là không thể chữa trị lời, chính mình có mặt mũi nào xuống gặp liệt tổ liệt tông.

Khương Phong cũng tự biết phạm hạ sai lầm lớn, mồ hôi lạnh không ngừng lăn xuống, một trái tim run rẩy liên tục.

Khương Cổ Âm ôm quyền nói: “Nhạc Thiên đại trưởng lão, không bằng để Khương Phong đại trưởng lão, Khương Thiên Quang đám người, cùng khống chế hỏa thế, lấy công chuộc tội.”

Hai phái người đối lập ở đây, là cực đoan cao cấp sức mạnh lãng phí.

Nếu như Khương Nhạc Thiên cùng Khương Phong đối với chiêu một chưởng thời điểm, là có thể đúng lúc khống chế hỏa thế, có lẽ thì không phải là hiện tại tình huống này.

Khương Nhạc Thiên lớn tiếng nói: “Khương Phong, Khương Thiên Quang, hiện tại tựu cho các ngươi một cái lấy công chuộc tội cơ hội! Mau chóng khống chế hỏa thế, không tiếc bất cứ giá nào! Còn có các ngươi những thứ hỗn trướng này, cũng toàn bộ cho ta lăn đi khống chế lửa!” Quay về Khương Tử Nguyên đám người cũng gầm lớn quá khứ.

Khương Phong vội vàng ôm quyền nói: “Tuân lệnh!”

Liền hướng biển lửa phóng đi.

Khương Tử Nguyên đám người, cũng không dám thất lễ, vội vàng theo sau lưng.

Chỉ còn lại Khương Thiên Quang vẫn như cũ lâm lập hư không, khóe miệng ngậm lấy cười gằn, dường như điên rồi.

Khương Nhạc Thiên đối với Khương Cổ Âm nói: “Ngươi thủ ở đây, bảo vệ tốt Dương Thanh Huyền an nguy, ta cũng đi khống chế lửa.”

Khương Cổ Âm nói: “Đại trưởng lão cẩn thận!”

Khương Nhạc Thiên ngửa lên trời thở dài, “Nếu như này hỏa thế không ép xuống được, Địa Hỏa Linh Thiên không trở về được phía trước trạng thái, ta còn mặt mũi nào mặt đi gặp liệt tổ liệt tông, ta Khương Nhạc Thiên ở đây xin thề, Địa Hỏa Linh Thiên ở, ta Khương Nhạc Thiên ở, Địa Hỏa Linh Thiên nếu như liền như vậy diệt vong, ta Khương Nhạc Thiên lợi dụng chết tạ tội, sự tự quyết ở Khương gia!”

Khương Cổ Âm nội tâm một mảnh bi thương, hắn không phải là không tim như bị đao cắt, bi phẫn rơi lệ.

Hai người liếc nhau một cái, đều là ôm quyền chắp tay, nếu như hỏa thế không thể vãn hồi, sợ lần này chính là vĩnh quyết.

Đột nhiên, hai người đồng thời đổi sắc mặt, đồng loạt nhìn phía phía dưới đen nhánh kia vực sâu.

Một cỗ sức mạnh kinh khủng lan tràn ra, trong khoảnh khắc bao phủ ở trên người mọi người, trực tiếp phóng xạ hướng về vô cùng xa xa.

Nguyên bản chính là biển lửa trong thiên địa, lần thứ hai dâng lên một vệt đỏ ngầu màu máu.

Tất cả mọi người là trong lòng run lên.

“Xảy ra chuyện gì? Toàn thân cảm thấy tốt khô nóng a, ta sắp nóng đến chết rồi!”

Tinh cầu mặt khác một mặt, tảng lớn thành trì bên trong, vô số Khương gia đệ tử, đều rối rít cảm nhận được cực nhiệt khí tức, bắt đầu cởi áo tháo dây lưng, võ giả nhưng là vận chuyển chân nguyên, trấn áp nhiệt năng.

“Làm sao sẽ như vậy cuồng nhiệt? Chẳng lẽ là Địa Hỏa Linh Thiên xảy ra vấn đề rồi?”

“Ha ha, chớ loạn tưởng, Địa Hỏa Linh Thiên chính là Khương gia tu luyện Thánh địa, nếu thật sự xảy ra chuyện, sợ là gia chủ đều muốn thân lâm tới xử lý.”

“Địa Hỏa Linh Thiên trực tiếp liên thông tinh cầu này hạt nhân địa mạch, đem trọn cái tinh cầu linh khí đều thông suốt cùng nhau, nếu như xảy ra chuyện, toàn bộ tinh cầu đều phải nổ tung. Chúng ta những người này ai cũng đừng nghĩ sống sót, thậm chí phụ cận một ít chủ tinh cầu đều muốn chịu ảnh hưởng.”

“Chính là, mọi người trấn định, không có chuyện gì, tuyệt đối không nên bịa đặt tin đồn, làm một cái tuân thủ luật pháp Khương gia đệ tử.”

Khương Nhạc Thiên cùng Khương Cổ Âm đều là hoảng sợ thất thanh nói: “Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa!”

Cái kia cỗ sức mạnh đáng sợ, chính là Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, theo lực lượng này tuôn ra, toàn bộ mất khống chế biển lửa, càng thêm lăn lộn rít gào, không chỉ có hướng về tinh cầu bề ngoài lan tràn, hơn nữa còn xé rách đại địa trời cao, càng là hóa thành từng đạo từng đạo Hỏa Long ngút trời mà đi, càng là muốn thoát rời tinh cầu này lực hút, hướng về hướng về những hành tinh khác.

“Không!”

Khương Nhạc Thiên gào thét kêu to, “Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa đã khống chế toàn bộ địa hỏa địa mạch, nó muốn phá huỷ tinh cầu này! Nhanh trấn áp nó!”

Nói xong bóng người loáng một cái, liền hướng phía dưới phóng đi.

Khương Cổ Âm vội vàng theo sát phía sau, nhưng hai người vừa xuống chớp mắt, tựu liều mạng bay ra, quát to: “Không được! Có cấm ma pháp lĩnh vực!”

Một mảnh kỳ dị tràng năng, theo cái kia Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa sức mạnh trào hiện ra.

Hai người đối với này vô cùng quen thuộc, sao dám bị sa vào, vội vàng dừng thân thân thể tựu chạy về.

Hiện tại hoàn toàn tiến thối lưỡng nan, xuống bị cấm ma, không đi xuống chờ tinh cầu bạo nổ diệt.

Đột nhiên, vậy cường đại Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa năng lượng, ở trong hư không ngưng lại, lập tức như sơn băng hải tiếu giống như, xuyên qua Khương Nhạc Thiên cùng Khương Cổ Âm hai người, hướng về sau lưng Dương Thanh Huyền điên cuồng oanh mà đi.

"Cái gì?!"

Hai người sốt sắng, vội vàng quay đầu lại.

Chỉ thấy trận kia có thể "Ầm ầm" một tiếng, ở Dương Thanh Huyền phía trước mấy trượng địa phương, như là chịu đến to lớn trở ngại, bị xông đánh tan.

Dương Thanh Huyền thân thể một chút bốc cháy lên, hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể, hai con mắt chậm rãi trợn mở.

Hỏa Nhãn Kim Tình tựa hồ xuyên thấu tầng tầng trở ngại, nhìn phía cái kia vực sâu bên trong.

Sau đó giơ tay bấm quyết, lần thứ hai vận chuyển Bách Diễm Phù Lưu Hoa.

Bốn phương tám hướng hệ "Hỏa" nguyên tố, lập tức thoát khỏi Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa khống chế, tràn vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Khương Cổ Âm run giọng nói: "Dương Thanh Huyền, hiện tại đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

Dương Thanh Huyền ánh mắt hơi ngưng, nhìn chằm chằm cái kia vực sâu bình tĩnh nói: "Cái kia Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa đã sản sinh ra linh thức, vừa rồi thả ra hỏa có thể tới nghĩ phải chiếm đoạt ta. Bởi vì hắn đã cảm ứng được trên người ta, xuất hiện Bản Nguyên Chi Hỏa thứ ba ngăn hạt giống!"

Chương 2268: Bản Nguyên Hỏa Cuộc Chiến

“Thứ ba ngăn hạt giống?”

Khương Nhạc Thiên cùng Khương Cổ Âm đều là ngây ngẩn cả người, bọn họ không hiểu có ý gì.

Dương Thanh Huyền trầm tư hạ, nói: “Cụ thể ta cũng không rõ ràng, phía dưới này đóa Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, cũng là tịch Phù Đồ ba người bồi dưỡng ra tới hạt giống, sau đó trải qua ngàn tỉ năm trưởng thành, trở nên thành thục. Bởi vì ta ngưng tụ quá hai lần Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, vì lẽ đó trong cơ thể xuất hiện Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa hạt giống, đợi một thời gian, tất nhiên cũng có thể trưởng thành lên thành thành thục Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa. Phía dưới ngọn lửa này, tựa hồ không hy vọng tình huống như thế xuất hiện.”

Khương Nhạc Thiên cả kinh nói: “Vậy phải làm thế nào?”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Nghĩ phải chiếm đoạt ta, còn không biết là ai chết đây.”

Khương Cổ Âm gặp trong mắt hắn sát ý lấp lóe, không khỏi động dung nói: “Ngươi chắc chắn?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không có.”

Khương Cổ Âm sững sờ nói: “Vậy ngươi...”

Dương Thanh Huyền nói: “Trên đời cái nào có nhiều như vậy chắc chắn chuyện? Bây giờ còn có đường lui sao? Hai vị trưởng lão nhanh đi khống chế hỏa thế đi, ở đây tựu giao cho ta được rồi.”

Khương Cổ Âm trầm mặc hạ, chậm rãi nói ra: “Dương Thanh Huyền, nếu như ngươi có thể vãn hồi này tràng hỏa thế, cứu vớt Địa Hỏa Linh Thiên, cái kia lần này ân tình, Khương gia suốt đời khó quên.”

Khương Nhạc Thiên ôm quyền nói: “Đại ân không lời nào cám ơn hết được!”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Hai vị trưởng lão đừng nói còn quá sớm, có thể ngăn chặn này hỏa còn không biết đây. Lần này xa nhau, một không cẩn thận, có lẽ chính là vĩnh quyết.”

Khương Cổ Âm lấy ra một cái mỡ dê bình ngọc, đưa cho Dương Thanh Huyền nói ra: “Trong này là ta bắt được một ít thánh dược chữa thương, mặc dù đối với ta cũng tác dụng không nhỏ. Ngươi giờ khắc này thương thế còn chưa hoàn toàn khôi phục, tất cả chính mình cẩn thận.”

Dương Thanh Huyền tiếp nhận bình ngọc, ôm quyền nói: “Bảo trọng!”

Liền hướng về cái kia vực sâu bay xuống mà đi.

Khương Nhạc Thiên cùng Khương Cổ Âm đồng thời ôm quyền, sắc mặt nghiêm nghị, nhìn theo Dương Thanh Huyền vào bên trong sau, này mới phân biệt hóa thành một đạo lưu quang, hướng về cái kia hỏa thế hung mãnh nhất địa phương bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền rơi vào vực sâu sau, chính là dẫn tới cung điện kia hành lang, từ Khương Cổ Âm cho hắn Ngọc Chi Bình bên trong đổ ra mấy hạt đan dược, tất cả đều là nhũ bạch vẻ, nhàn nhạt mùi thơm ngát nức mũi.

Dương Thanh Huyền nhặt lấy ra một hạt bỏ vào trong miệng nuốt xuống, lập tức cảm thấy bụng dưới nóng rực, sức mạnh to lớn chảy qua toàn thân Bách Mạch, không nói ra được thoải mái.

Thương thế hoàn toàn lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ ở một điểm điểm phục hồi như cũ.

Đan dược này đối với Khương Cổ Âm đều có thể tạo được tác dụng, đối với hắn tựu càng không cần phải nói, Khương Cổ Âm cho Dương Thanh Huyền thời điểm, vẫn còn có chút do dự, chỉ lo Dương Thanh Huyền đỡ không được dược lực, hoàn toàn ngược lại, nhưng lại nghĩ đến việc này không nên chậm trễ, ngay lập tức đã không có thời gian suy tính, này mới cho Dương Thanh Huyền.

Đột nhiên, lối đi phía trước bên trong truyền đến to lớn hỏa có thể, như mãnh thú giống như rít gào, mạnh mẽ xông tới mà tới.

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, hai tay vận chuyển Ngự Hỏa Tiên Quyết, bốn phương tám hướng hệ “Hỏa” nguyên tố lập tức ở trước người kết thành chứng kiến tường lửa.

“Oanh!”

Cái kia hỏa có thể là lực vô hình, va ở tường lửa trên, lõm cái tiếp theo to lớn hố, chấn Dương Thanh Huyền liền lùi mấy bước.

Nhưng cuối cùng là cản lại.

Dương Thanh Huyền mừng thầm trong lòng, như cái kia Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa chỉ có cái này cường độ lời, hắn hoàn toàn có thể ứng phó hạ xuống.

Vung tay lên liền đem tường lửa tản đi, tiếp tục đi về phía trước.

“Oanh”, lại là một đạo cường đại hỏa có thể tấn công tới.

Dương Thanh Huyền tay cầm chiến kích, giữa trời tựu chém tới, một đạo Tân Nguyệt giống như hư quang xuất hiện giữa trời, đem cái kia hỏa có thể chém nát, bóng người loáng một cái, tựu gia tốc xông về phía trước đi.

Vừa bước chân vào đại điện bên trong, toàn bộ hư không thoáng chốc biến hóa, hóa thành một mảnh vô tận biển lửa.

Sức sống mãnh liệt ở trong biển lửa lăn lộn rít gào, biến ảo ra các loại hung ác hình thái, ở Dương Thanh Huyền bốn phía qua lại.

Nhưng Dương Thanh Huyền trái lại bình tĩnh lại, bởi vì ở biển lửa này bên trong, hắn cảm nhận được rất lớn ấm áp, tuy rằng hung ác cuồn cuộn ngất trời, nhưng xuyên thấu qua này chút mặt ngoài khí tức, hắn cảm ứng được lực lượng bản nguyên.

Dương Thanh Huyền tự thân cũng bốc cháy lên, hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể, cầm trong tay chiến kích đứng ở trong lửa.

Đột nhiên một đạo tiếng kêu thê thảm, từ phía trước trong biển lửa nổi lên, hóa thành một cái trường long rít gào gào thét mà tới.

“Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, ngươi còn không có biết rõ, dùng loại nào sức mạnh tới đối phó ta Dương Thanh Huyền sao?”

Dương Thanh Huyền bóng người hai tay cầm kích vung lên chém xuống.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ Hỏa Long ở lưỡi kích trước, bổ làm hai, nổ tung thành tinh hỏa tản đi.

Dương Thanh Huyền đem chiến kích đưa ở sau lưng, hỏa thân thể bên trong hai mắt ánh vàng lấp lóe, nhìn thấu các loại hóa phát hiện ảo giác, thẳng vào biển lửa nơi sâu xa.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền hai mắt đau xót, con ngươi màu vàng óng một chút biến thành màu máu, “A” kêu thảm một tiếng, tựu Huyết Lệ chảy xuống, cả người càng là bóng người loáng một cái, liền hướng phía sau bỏ chạy.

Mà đúng lúc này, một đóa màu máu giống như hoa tươi, tựu ở Dương Thanh Huyền trên đỉnh đầu chậm rãi nở rộ.

Cái kia đóa hoa dáng ngọc yêu kiều, rực rỡ kỳ diễm, lại đột nhiên một chút trở nên dữ tợn, càng há miệng to như chậu máu cắn hạ xuống.

Một khẩu liền đem Dương Thanh Huyền nuốt lấy.

Máu tung tóe thể tích, trở nên khổng lồ cực kỳ, cứ như vậy lặng lặng trôi nổi ở biển lửa bầu trời, trôi nổi bất định.

Dương Thanh Huyền nháy mắt cảm thấy toàn thân bị ngàn tỉ cây kim đâm vào bên trong cơ thể, khó có thể dùng lời diễn tả được đau nhức, không ngừng kêu thảm thiết.

Trợn mở đỏ như máu hai mắt, này mới phát hiện mình bị Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa nuốt, mà cái kia chút ống tiêm, tất cả đều là từng căn từng căn tia nhỏ, Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa nghĩ như vậy bớt thời gian trong cơ thể mình năng lượng, lại tiêu hóa trên người mình Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa hạt giống.

“Ta để cho ngươi nuốt!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, hai tay đột nhiên nắm chặt, Vĩnh Nhiên thân thể trong phút chốc biến thành Thần Hoang Cổ Tinh Thể thứ hai ngăn, hỏa diễm thân thể toàn bộ biến thành các loại cứng rắn hòn đá, cái kia sở hữu xuyên vào bên trong cơ thể tia nhỏ hoả tuyến, nháy mắt toàn bộ vỡ đoạn.

Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa: “...”

Tựa hồ một chút che mắt, làm sao đã biến thành toàn bộ thổ thân?

Dương Thanh Huyền nhân lúc này chớp mắt mộng bức, lấy ra Nhân Đà La mạnh mẽ đi về phía trước oanh kích một trượng.

“Oành!”

Hư không trực tiếp bị đánh nổ, cường đại trọng lực tràng năng kịch liệt xoay chuyển, toàn bộ huyết hoa bị vặn vẹo hoàn toàn biến hình, từ bên ngoài nhìn, giống như là một cái con quay, đồng thời bị nở lớn mấy chục lần.

Dương Thanh Huyền không ngừng cố gắng, vung lên Nhân Đà La phải đánh ra thứ hai trượng, nhưng bốn phương tám hướng hoả tuyến lần thứ hai kích bắn mà đến, đem thân thể của hắn, tứ chi toàn bộ khóa lại.

Huyết hoa bên trong tuôn ra to lớn tiếng gầm gừ, thân thể đột nhiên co rút lại, một chút tựu lộ ra Dương Thanh Huyền dáng người đến, chỉ có điều toàn thân đều là đỏ chót như máu, hơn nữa là liệt diễm hừng hực.

Cái kia Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa trực tiếp nhảy vào đến trong cơ thể hắn, muốn hoả táng thân thể của hắn, thôn phệ hạt giống.

Dương Thanh Huyền Thần Hoang Cổ Tinh Thể một điểm điểm nổ tung, bị đốt thành hư vô, còn dư lại tảng lớn tự hành hóa giải mở, lần thứ hai trở lại hỏa thân.

Bên trong cặp mắt hai loại biểu hiện, hai cái linh hồn, không ngừng giãy giụa, lẫn nhau tranh đoạt quyền khống chế thân thể.

Đột nhiên, khóe miệng hơi vung lên, cười như điên nói: “Ha ha ha ha, Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, nghĩ thôn phệ ta, nằm mơ cũng không nghĩ tới, trong cơ thể ta còn có một cái linh hồn đi, ha ha!”

Bên trong đan điền nguyên thần thứ hai, đột nhiên ra tay.

Bát Bộ Thiên Long, nhất thừa dẫn độ!

“Oành!”

Dương Thanh Huyền Vĩnh Nhiên thân thể, bị nổ mở một cái hố đen, bên trong truyền đến tiếng kêu thê thảm. Nhân quả lực lượng xé rách mà ra, hóa thành từng đạo từng đạo bạch quang, đem Dương Thanh Huyền thân thể hoàn toàn trói buộc chặt.

Chương 2269: Khuôn Mặt Dữ Tợn, Hỏa Chi Chủ Nhân

Dương Thanh Huyền toàn bộ khuôn mặt biến đến mức dị thường dữ tợn, trong miệng phát sinh thê lương rít gào, âm thanh mười phần vẩn đục thô lỗ, “Buông, mau thả ta ra!”

Nguyên thần thứ hai từ trong cơ thể đi ra, khóe miệng ngậm lấy một nụ cười lạnh lùng, nói ra: “Tự chui đầu vào lưới, thả ngươi, khả năng sao?”

Lập tức hai tay không ngừng bấm quyết, sau đó đánh vào hư không, từng mảng từng mảng phù văn màu vàng, ở trên hư không trên hóa hiện ra, mấy trăm chữ thành một phần, hóa thành kinh văn, dấu ấn trên người Dương Thanh Huyền.

Dấu ấn kia lóe lên một cái rồi biến mất, lập tức Dương Thanh Huyền trên thân thể, hiện ra lượng lớn kinh văn, lấp loé không yên.

Chính là Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh.

Lúc trước Vô Tướng Thiên Vương cùng ma tuần một trận chiến, bị ma tuần vào cơ thể, bất đắc dĩ bên dưới dùng này trải qua hóa thành bùa vàng, đem mình phong ấn ở bên trong quan tài đồng thau cổ.

Giờ khắc này Dương Thanh Huyền tình huống, cùng lúc trước Vô Tướng Thiên Vương giống nhau đến mấy phần chỗ.

Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa ở trong người tàn phá, thôn phệ mình bản tôn hồn phách, muốn luyện hóa hỏa chi chủng tử, nguyên thần thứ hai lập tức nắm lấy cơ hội, lấy bản tôn thân thể vì là lao tù, dùng Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh tiến hành phong ấn.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền bản tôn đồng dạng hét lớn một tiếng, hai tay cùng trước người bấm quyết, chính là Kim Cương Bàn Nhược bất hủ người quyết ấn, này ấn vừa ra, toàn bộ Vĩnh Nhiên thân thể trong phút chốc biến về thực thể, Hỗn Độn Huyền Kim lưu chuyển ra đến, đem toàn thân bao lấy.

Dương Thanh Huyền bản tôn ở Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa hốt hoảng chớp mắt, một chút một lần nữa đoạt về thân thể, hóa thành Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân, coi đây là lao tù nhốt lại Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, lại thêm Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh phong ấn, Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa hầu như thoát thân hết cách.

Cái kia không cam lòng tiếng gầm gừ từ Dương Thanh Huyền trong cơ thể xông tới đi ra, toàn thân kim quang nát lại nổi lên, nổi lên lại diệt, như thế lặp lại tuần hoàn.

Hai cái linh hồn còn ở trong người nhanh chóng chiến đấu.

Nguyên thần thứ hai khuôn mặt trở nên mười phần ngưng trọng, thậm chí có chút tái nhợt.

Đột nhiên, cái kia Kim Cương Bàn Nhược bất hủ người nửa bên thân thể, “Rầm” một chút đổ nát, biến thành Vĩnh Nhiên thân thể.

Dương Thanh Huyền thân thể, một nửa Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân, một nửa Vĩnh Nhiên thân thể, bàn ngồi ở đó, tay bấm quyết ấn, khuôn mặt dữ tợn, giống như là muốn xé rách.

Lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh, từ cái kia Kim Cương Bàn Nhược người trên khuôn mặt chảy xuống.

Đột nhiên, nguyên thần thứ hai hơi thay đổi sắc mặt, vội vàng chuyển người qua, chỉ thấy một đạo hồng y thân ảnh của cô gái, xuất hiện ở trong biển lửa, lăng không đi tới.

Chỗ đi qua, vạn hỏa tránh lui, phảng phất không tồn tại ở vùng không gian này, không bị bất kỳ quy tắc ràng buộc.

Nguyên thần thứ hai kinh hãi, định nhãn nhìn tới, càng không thể nhìn thẳng rõ ràng cô gái này dung nhan, trái lại hai mắt một mảnh đâm nhói.

Nguyên thần thứ hai sợ quát lên: “Ngươi là ai?!”

“Ta là ai?”

Hồng y nữ tử kia sửng sốt hạ, bước chân hơi ngưng lại, nhưng lập tức lại nhấc chân đi tới, chậm rãi nói ra: “Ta là ai, ngươi biết không? Ta cũng rất muốn biết đây.”

Nguyên thần thứ hai hoàn toàn biến sắc, lập tức phản ứng, nữ tử này cần phải chính là kim quan kia bên trong Hồng Lâm, cả kinh nói: “Ngươi là Hồng Lâm!”

“Hồng Lâm? Hồng Lâm, Hồng Lâm, không sai, tên rất hay, từ nay về sau, ta gọi Hồng Lâm.”

Hồng Lâm đi tới nguyên thần thứ hai trước mặt, nhìn Dương Thanh Huyền Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân cùng vĩnh cửu đốt thân hai loại pháp tướng giao chồng lên nhau, ánh mắt bên trong gợn sóng hơi dạng, đột nhiên nói ra: “Tịch đại ca...”

Lập tức hai con ngươi co rụt lại, tựa hồ nhớ không nổi tịch đại ca là ai, cái kia gợn sóng dập dờn bồng bềnh hai con mắt, lần thứ hai khôi phục không hề lay động, duỗi ra bấm quyết, liền hướng cái kia Vĩnh Nhiên thân thể chộp tới.

Nguyên thần thứ hai nghiêm ngặt quát một tiếng, “Dừng tay!” Giơ tay chính là một chiêu Ngự Hỏa Tiên Quyết, bốn phương tám hướng hỏa diễm phun trào, điên cuồng tụ mà đến, bị sử dụng.

Hồng Lâm hơi nhướng mày, nhẹ giọng nói: “Vô Diễm ca ca?”

Trong tay quyết ấn nhất chuyển, tựu đánh về cái kia Ngự Hỏa Tiên Quyết, trực tiếp đem sở hữu hỏa diễm đánh tan, một luồng khó có thể ngang hàng lực lượng, mạnh mẽ đánh ở nguyên thần thứ hai lồng ngực.

“Oành”, nguyên thần thứ hai chặt chẽ vững vàng đã trúng một chiêu, buồn rầu tiếng một tiếng, đã bị đánh bay ra ngoài, cả mắt đều là vẻ hoảng sợ.

Nhưng hiển nhiên Hồng Lâm cũng không muốn thương tổn hắn, chỉ là đưa hắn đánh bay.

Tiếp theo sau đó chụp vào cái kia Vĩnh Nhiên thân thể, dùng cực kỳ dễ nghe thanh âm dễ nghe nói ra: “Ngọn lửa này, bồi bạn ta vô cùng vô tận năm tháng, ở dài dòng Vĩnh Dạ bên trong, dành cho ta một tia ấm áp, nó là thân nhân của ta.”

“A!”

Dương Thanh Huyền không ngừng kêu thảm thiết, thân thể bị một điểm điểm xé ra, Hồng Lâm chính đem cái kia Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa từ trong cơ thể hắn tróc rời đi ra ngoài, toàn bộ thân hình sắp đổ nát.

Nguyên thần thứ hai vừa kinh vừa sợ, hai tay vận chuyển, nhân quả lực lượng, Bát Bộ Thiên Long chúng, Cức Hằng Cổ Diễm, nháy mắt hợp thành Bát Bộ Nhất Thừa Độ, điên cuồng oanh mà đi, quát lên: “Dừng tay!”

Hồng Lâm nhíu mày lại, khẽ ồ lên nói: “Lực lượng này là...”

Nhưng cũng không để ý, giơ tay lui về phía sau vỗ một cái, tựu đập vỡ tan Bát Bộ Nhất Thừa Độ, lần thứ hai chặt chẽ vững vàng đánh ở nguyên thần thứ hai trên người, đem đánh bay ra ngoài.

Hồng Lâm sắc mặt bình tĩnh, nói ra: “Ngươi căn cơ không đủ, pháp thân quá nông, căn bản không cách nào này Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa. Coi như cường tan, cuối cùng có bạo thể hoặc là bị thôn phệ linh hồn một ngày. Coi như ngươi có nguyên thần thứ hai, cũng chạy không thoát bị thôn phệ vận mệnh. Bởi vì này hỏa, đẳng cấp quá cao.”

Hồng Lâm đem Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa hoàn toàn tách ra ngoài, hỏa diễm ở trong tay nàng như xà xoay quanh, trực tiếp chui vào trong cơ thể không gặp.

Bốn phía biển lửa, nhất thời như là mất đi người tâm phúc giống như vậy, tản đi cuồn cuộn ngất trời hung ác khí, trở nên nhu hòa hạ xuống.

Dương Thanh Huyền phun mạnh một ngụm máu tươi, tựu ngã trên mặt đất, đèn cạn dầu.

Nguyên thần thứ hai vội vàng lắc mình lại đây, lấy ra Khương Cổ Âm cho đan dược, nhét vào hai hạt đến chính mình bản thể bên trong, này mới lóe lên trở về trong cơ thể.

Hồng Lâm nói ra: “Bên trong cơ thể ngươi đã có Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa hạt giống, đồng thời mới vừa rồi cường tan bên dưới bắt đầu trưởng thành, đợi một thời gian, rất nhanh là có thể trưởng thành lên thành thuộc về chính ngươi Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa. Chỉ có điều cảnh giới của ngươi vẫn là quá thấp, nếu như cái kia hạt giống trưởng thành quá nhanh mà không cách nào áp chế, đến thời điểm vẫn như cũ khó thoát khỏi cái chết.”

Dương Thanh Huyền cường hành chống thân thể, ngồi xếp bằng trên đất, tay bấm quyết ấn, hòa tan trong cơ thể dược lực, lúc này mới có một chút sức lực, chậm rãi nói ra: “Vậy cũng có áp chế phương pháp?”

Hồng Lâm nói: “Không có. Này hỏa vốn cũng không phải là phàm phu có thể nắm giữ, thân thể của ngươi bất quá là nó trưởng thành thổ nhưỡng thôi. Nghĩ muốn chinh phục hoàn toàn cùng khống chế nó, vẫn phải là dựa vào chính ngươi. Nếu như tu vi theo không kịp, cũng chỉ có thể quái chính ngươi quá tham.”

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, gật đầu nói: “Đa tạ báo cho.”

Hồng Lâm gật gật đầu, nói ra: “Ngươi là ta sau khi tỉnh lại nhận thức người thứ nhất, hơn nữa thiên phú không tệ, ta hi vọng ngươi có thể tiếp tục sống tiếp. Đúng rồi, nói cho ta, tên của ngươi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta gọi Dương Thanh Huyền.”

“Dương Thanh Huyền, ta nhớ kỹ rồi.”

Hồng Lâm xoay người rời đi.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, vội vàng nói: “Giờ phút này mảnh tinh cầu đều ở gặp biển lửa, ngươi hàng phục Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, có thể hay không cứu lại tinh cầu này?”

Hồng Lâm thân ảnh biến mất ở trong biển lửa, chỉ lưu lại nhàn nhạt một câu nói truyền đến, “Như ngươi mong muốn.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2270: Khống Chế Hỏa Thế, Khôi Phục Đỉnh Cao

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nhìn Hồng Lâm rời đi phương hướng, rất nhanh tựu rơi vào đen kịt một màu.

Hắn giờ khắc này hầu như không nhúc nhích được, nhưng may mà cấm ma pháp lĩnh vực cũng theo Hồng Lâm xuất hiện mà tan rã, có thể để Du An đám người ra tới chăm sóc hắn.

Nhưng nơi đây ngoại trừ biển lửa ở ngoài, cũng không có những thứ khác nguy hiểm.

Dương Thanh Huyền đem Nhân Đà La xuyên tại bên người, sau đó ngồi xếp bằng trên đất, vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, khôi phục chân nguyên cùng thể năng.

Bốn phía hệ “Hỏa” nguyên tố, cũng một điểm điểm tràn vào lại đây, bổ dưỡng thân thể của hắn.

Liên tục hai tràng cuộc chiến sinh tử, không chỉ có kinh lạc khiếu huyệt toàn bộ nổ tung, các loại pháp thân đều hủy, nếu không có thiên phú kinh người, giờ khắc này tựu tội liên đới cũng có thể ngồi không yên.

Mặc dù uống hai viên Khương Cổ Âm đan dược, toàn thân vẫn như cũ xụi lơ giống như vậy, cường hành dựa vào một luồng ý chí chống.

Ở đan điền của hắn nơi sâu xa, một điểm tươi đẹp như máu ngọn lửa, mơ hồ nhảy lên, như thực chất như huyễn, sở hữu trào vào bên trong cơ thể Tinh Hỏa, đều chảy vào đến cái kia trong ngọn lửa, bị hấp thu, nhưng cũng thật lâu không có thay đổi, như là vĩnh viễn cũng hút bất mãn.

Dương Thanh Huyền hơi hơi nhíu mày, nhớ tới Hồng Lâm, này đóa ngọn lửa cần phải chính là Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa mầm mống, hiện đang liều mạng hấp thu Tinh Hỏa, cũng không biết là tốt hay xấu.

Nhưng hiện tại không quản được này rất nhiều, trước tiên đem chính mình khôi phục lại nói.

Trong cơ thể nguyên thần thứ hai, hai tay không ngừng bấm quyết, đem Thích chi lực đánh vào bản tôn toàn thân, chỗ đi qua, như xuân về trên đất nước, toả ra sự sống, nhanh chóng chữa trị phá toái tổ chức kết cấu.

Đồng thời một điểm điểm hào quang màu vàng óng, từ thân thể bên trong tuôn ra, hội tụ ở da dẻ bề ngoài, tiến vào kỳ dị Kim Cương Bàn Nhược bất hủ pháp thân trạng thái.

Dương Thanh Huyền cảm giác ngạc nhiên, cảm thấy này Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh cùng Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân tựa hồ có liên quan gì, mặc dù là hai loại hoàn toàn bất đồng pháp môn, nhưng vận chuyển thời gian, nhưng không tên hòa hợp, như là liền thành một khối.

Trạng thái như thế này tự nhiên làm hắn mừng rỡ vạn phần, rất nhanh Kim Cương Bàn Nhược bất hủ người kỳ dị rung động, từ vùng đan điền bắt đầu, truyền khắp toàn thân, cái kia đã lâu sức mạnh cảm giác, bắt đầu một điểm điểm khôi phục.

Tựu ở Dương Thanh Huyền khôi phục lực lượng đồng thời.

Toà này tinh cầu trên, hỏa diễm đã lan tràn quá bán, bắt đầu tràn vào Khương gia con cháu ở thành trì.

Tảng lớn sinh linh đồ thán, vô số Khương gia đệ tử gào khóc thảm thiết.

Cái kia chút thực lực mạnh mẽ, đều liều mạng hướng về tinh cầu chạy ra ngoài, thực lực yếu hơn, nhưng là trốn hướng về tinh cầu một đầu khác.

Địa Hỏa Linh Thiên hỏa thế, từ lâu đã kinh động toàn bộ Khương gia cao tầng.

Khương Thiên Chân, Khương Phi Anh, cùng với đông đảo trưởng lão, đều rối rít điều động, dẫn dắt toàn bộ Khương gia tới rồi khống chế lửa.

Nhưng hỏa thế thực sự quá kinh người, đồng thời cùng toàn bộ tinh cầu địa mạch thậm chí là tinh hạch hoàn toàn liên hệ với nhau, đã đạt đến căn bản không cách nào khống chế trình độ.

Khương Nhạc Thiên ngửa lên trời thở dài, lão lệ tung hoành, “Khương gia chẳng ra gì đệ tử Khương Nhạc Thiên, không thể bảo vệ tổ tiên lưu lại cơ nghiệp, để Địa Hỏa Linh Thiên hủy hoại trong một ngày, thực tại hổ thẹn liệt tổ liệt tông, vạn tử khó từ.”

Nói xong, tựu bi phẫn nhảy vào biển lửa, muốn dùng tận cuối cùng một tia sức mạnh hết khả năng áp chế hỏa thế, hết khả năng để nhiều một tên Khương gia đệ tử chạy trốn.

Khương Cổ Âm cùng với đông đảo trưởng lão, không khỏi là sắc mặt bi thảm, đã có chút chất phác, tâm tình tuyệt vọng ở nội tâm mỗi người lan tràn, trong đầu trống rỗng.

“Không cho trốn, không cho trốn! Sở hữu Thiên Vị trở lên đệ tử đi theo ta, người ở thành ở, người vong thành vong!”

Các trong thành trì lớn võ tu, không thiếu anh dũng nhiệt huyết hạng người, dồn dập đứng ở trên tường thành, cùng cái kia lan tràn mà đến biển lửa chống lại.

“Chúng ta không đi! Chúng ta đều là Khương gia đệ tử, đời đời ở tai nơi này tinh cầu, chết cũng muốn chết ở đây!”

“Mở ra thành phòng, đem sở hữu linh thạch toàn bộ chồng vào trong trận, liều mạng bảo vệ!”

“Thề cùng thành trì cùng chết sống!”

Như vậy bi phẫn nhiệt huyết một màn, ở toàn bộ tinh cầu các thành trì lớn trình diễn, vô số Khương gia đệ tử, tre già măng mọc hướng về hướng về biển lửa kia.

“Oanh!”

“Oanh!”

Hỏa sóng như núi, không ngừng xung kích ở một tòa trên thành trì, rốt cục ở lần thứ ba thời điểm, liền đem tòa thành trì này kết giới triệt để xông vỡ.

Tựu khi mọi người từng cái từng cái nhảy lên trên tường thành, chuẩn bị đặc biệt đánh một trận tử chiến thời điểm, cái kia dâng lên lớn sóng biển lửa, đột nhiên tựu lui về phía sau biến mất.

“Này, làm sao vậy?”

“Hỏa thế lui?”

“Thắng, chúng ta thắng sao?”

“Nhất định là trong tộc các đại trưởng lão ra tay rồi, thắng, chúng ta rốt cục thắng!”

Đồng dạng tình cảnh, ở mỗi một thành trì trung thượng diễn.

Hỏa diễm thế tới hung mãnh, lui cũng hết sức nhanh chóng, diện tích lớn hướng về Địa Hỏa Linh Thiên phương hướng tuôn tới.

“Ầm ầm ầm!”

Trước kia Địa Hỏa Linh Thiên không gian, tuy rằng phá nát không chịu nổi, nhưng trăm diễm vẫn như cũ hội tụ đến, không ngừng chìm vào không gian dưới đáy.

Dương Thanh Huyền nơi thượng cổ phong cấm nơi, cũng trong phút chốc tựu bị ngọn lửa rót đầy.

Vô số chân hỏa giội rửa trên người Dương Thanh Huyền, đối phương hữu ích vô hại, bị một điểm điểm hút vào bên trong cơ thể.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền phát hiện, những ngọn lửa này phẩm chất, đã kém xa lúc trước, nguyên nhân cuối cùng, không ngoài quá độ lan tràn, giảm thấp xuống chất lượng, thứ yếu hắn lúc trước triển khai Bách Diễm Phù Lưu Hoa, ngưng tụ ra Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa hạt giống, tương đương với đem những ngọn lửa này tinh hồn đều rút ra.

Bây giờ những ngọn lửa này, giống như cùng phế hỏa giống như vậy, phẩm chất giảm xuống không biết bao nhiêu đẳng cấp.

Nhưng theo vạn hỏa trở về, chìm vào Địa Hỏa Linh Thiên hỏa diễm quá nhiều, bắt đầu tự hành sụp xuống áp súc, hướng về cao chất lượng phương hướng tăng lên.

Dương Thanh Huyền hơi mở hai mắt ra, Hỏa Nhãn Kim Tình lấp lóe, phảng phất gặp được ở vạn hỏa bên trong, cái kia một đạo thướt tha bóng người màu đỏ.

Không biết qua bao lâu, hỏa thế đã toàn bộ lùi về.

Thân ảnh kia nhẹ nhàng loáng một cái, tựu biến mất ở Địa Hỏa Linh Thiên bên trong.

Dương Thanh Huyền bên tai tựa hồ truyền đến cái kia dễ nghe thanh âm dễ nghe, ở nói cho hắn biết kết thúc, nhưng vừa giống như là ảo giác của chính mình, cũng không biết là thật là ảo.

Dương Thanh Huyền lần thứ hai chậm rãi nhắm hai mắt lại, thoả thích tùy ý hút vào ngọn lửa này, cảm giác rõ ràng so với lúc mới bắt đầu, muốn tăng lên không thiếu chất lượng.

Hơn nữa hắn tin tưởng, theo năm tháng phát sinh, đã Khương gia đệ tử chú tâm giữ gìn, này Địa Hỏa Linh Thiên không tốn thời gian dài, tựu sẽ trở về đến phía trước trạng thái.

Dù sao nơi đây còn có một chỗ bí cảnh không gian, bên trong có thể tất cả đều là Hỏa Tủy Toản, đem những Hỏa Tủy Toản kia đầu nhập địa trong lửa, mặc cho phân giải, toàn bộ địa hỏa sức mạnh, sợ là trực tiếp tựu khôi phục đỉnh cao.

Nhưng những thứ này đều là người nhà họ Khương bận tâm sự tình, không có quan hệ gì với Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền tập trung ý chí, vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, lần này pháp tướng cũng không phải là Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân, mà là Vĩnh Nhiên thân thể.

Dương Thanh Huyền phát hiện này Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, là tướng không phải tướng, có thể hóa ra các loại tướng, phảng phất hữu tâm pháp, thần thông, cũng có thể nghĩ hóa đi ra.

Giờ khắc này vận chuyển Vĩnh Nhiên thân thể, cũng cùng cái kia Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh tâm pháp, cực kỳ hòa hợp, không hề vi cùng cảm giác.

Dương Thanh Huyền lặng lặng hòa tan tại địa hỏa bên trong, thần thức vô hạn phóng đại, cảm ứng nguyên tố “Hỏa” vận chuyển, năng lượng cùng tâm tình.

Trong cơ thể mình sức mạnh, bắt đầu một điểm điểm đi lên kéo lên.

Lúc này mới phát hiện, tự đột phá đến nửa bước Thiên Giới tới nay, cảnh giới tăng lên trên vẫn không có ngừng trệ quá, giờ khắc này còn ở một chút xíu đi lên hăng hái.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2271: Đột Phá Dị Tượng, Không Cách Nào Lý Giải

Dương Thanh Huyền mừng thầm, lẽ nào đột phá còn không có ngừng trệ?

Hắn vội vàng Tĩnh Tâm hạ xuống, cảm ứng này từng tia một trào địch sức mạnh, sau đó dùng ý niệm đưa chúng nó hội tụ một đường, trở nên thô to mấy phần, từ từ ở trong người xoay tròn chu thiên.

Một loại thần diệu cảm giác, tại tâm linh Phúc Điền trên trào hiện.

Chung quanh một điểm một giọt, trong cơ thể mảy may, sở hữu biến hóa, phun trào, tồn tại, không không toả ra ra cường đại quy tắc sức mạnh, chỉ dẫn hắn hướng về cảnh giới càng cao hơn đi về phía trước.

Vào đúng lúc này, Dương Thanh Huyền phảng phất thấy được ngày chi tận đầu, vũ trụ chí cao quy tắc.

Toàn thân đều tiến vào một loại phun trào bên trong.

Loại này phun trào, so với Kim Cương Bàn Nhược bất hủ người rung động còn phải tới mênh mông hùng vĩ, rộng lớn Vô Ngân, chính là đại đạo bản thân.

Dương Thanh Huyền nội tâm mừng như điên, biết mình đã tiến vào xung kích Thiên Giới trong quá trình, loại này cực hạn cảm giác, là lấy trước chưa bao giờ có, chính là bước vào Thiên Giới thời gian, đại đạo hàng hạ lĩnh ngộ lực lượng.

Dương Thanh Huyền vội vàng tập trung ý chí, đắm chìm vào này lĩnh ngộ bên trong.

Đại điện ở ngoài, Địa Hỏa Linh Thiên bầu trời, Khương gia tất cả hệ "Hỏa" trưởng lão tụ hợp lại một nơi, khó tin nhìn phía dưới địa hỏa lăn lộn, trên mặt tái nhợt, tràn đầy mừng như điên cùng hưng phấn.

Khương Nhạc Thiên cùng Khương Cổ Âm đám người, đều là hai vai khẽ run, lão lệ tung hoành.

Tuy rằng nửa cái tinh cầu đều gặp quay nướng, trở nên cháy đen một mảnh, vạn vật không sinh, nhưng đây đều là vấn đề nhỏ. Hỏa thế thu lại, tuy rằng không gian phá nát, nhưng một đám trưởng lão hợp lực bố trí xuống một đạo to lớn kết giới, chỉ cần hỏa diễm không xảy ra nữa biến hóa, trong thời gian ngắn là ổn định, tu bổ không gian cũng không phải là cái gì việc khó.

Khương Thiên Chân, Khương Phi Anh đám người cũng mang theo đại lượng cường giả, hạ xuống, gặp được cảnh tượng trước mắt, một mảnh nhìn thấy mà giật mình, đều là trong lòng run rẩy.

Tại gia chủ bế quan, hai người bọn họ cầm quyền trong lúc, xuất hiện chuyện lớn như vậy, tất nhiên là muốn thu vào trách phạt.

Khương Văn Quân bốn phía nhìn hạ, một trái tim lạnh lẽo xuống, run giọng nói: "Dương Thanh Huyền đây?"

Khương Nhạc Thiên phục hồi tinh thần lại, nhìn địa hỏa phía dưới, sắc mặt có chút khó coi nói: "Hắn xuống trấn áp Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa. Lần này địa hỏa hấp lại, cứu vớt toàn bộ tinh cầu cần phải chính là hắn."

Khương Cổ Âm nói: "Khẳng định không thể nghi ngờ. Địa hỏa không thể sẽ tự mình hấp lại, trước cái kia cỗ hung ác sát khí, tất cả đều không thấy hình bóng, hẳn là Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa bị chế trụ, mặc dù không biết hắn là làm sao làm được. Tiểu tử này bất kỳ hành vi, cũng đã không cách nào dùng lẽ thường đến suy đoán.”

Khương Thiên Chân đám người hai mặt nhìn nhau, tuy rằng bọn họ không phải hệ “Hỏa” võ tu, nhưng Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa là cái gì vẫn là rõ ràng, hơn nữa nếu như lời đơn giản, toàn bộ Khương gia hệ “Hỏa” trưởng lão sẽ không như vậy chật vật, còn bó tay toàn tập.

Khương Thiên Chân nói: “Dương Thanh Huyền lần này đối với Khương gia cống hiến, là không thể tranh cãi. Chỉ là người khác đây? Sẽ không ở bên dưới xảy ra vấn đề rồi đi...”

Khương Cổ Âm thân thể run lên, đột nhiên vỗ đầu một cái, ảo não nói: “Chúng ta còn đứng ở nơi này làm cái gì? Nhanh đi xuống xem một chút!”

“Ầm ầm!”

Đột nhiên, toàn bộ địa hỏa nổ ra, to lớn nóng sóng điên cuồng xông tới, một chút đem tất cả mọi người bao phủ bên trong.

Mọi người giật mình bên dưới, nhưng vẫn chưa hoảng loạn, Khương gia hầu như toàn bộ cao tầng đều tại đây địa, coi như là Thánh Chủ Thiên Vương xuất hiện, cũng không cần hoang mang.

Khương Thiên Chân hơi thay đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Đây là...”

Nóng sóng bên trong, truyền đến từng trận đại đạo sức mạnh to lớn.

Vô số hệ “Hỏa” nguyên tố, điên cuồng ở trong vòm trời phun trào, truyền đạt ra vui sướng cùng phấn khởi, như là trở về khởi nguyên.

Địa trong lửa, vô số hỏa văn biến ảo mà ra, bay vào hư không, lập tức lại phá nát thành tinh hỏa, tản vào trong thiên địa.

“Thiên Giới chi chủ đột phá!”

Khương Phi Anh giật mình nói, ánh mắt nhìn chằm chằm phía dưới, sững sờ nói: “Có người ở bên dưới đột phá Thiên Giới chi chủ?”

Loại này cảnh tượng kì dị trong trời đất cùng đại đạo cảm ứng, tại chỗ tuyệt đại đa số người đều không xa lạ gì.

Khương Cổ Âm càng là sững sờ nói: “Này, không thể...”

Khương Nhạc Thiên nghi ngờ nói: “Hẳn không phải là Dương Thanh Huyền đi...”

Hai người ngữ khí ngập ngừng, tràn đầy không dám chắc, thậm chí là một tia chột dạ.

Khương Văn Quân cả kinh nói: “Dương Thanh Huyền không phải vừa rồi đột phá tới nửa bước Thiên Giới sao?”

Mọi người hai mặt nhìn nhau, theo lý đột phá đến nửa bước Thiên Giới, lại tiếp tục hướng về trước đột phá, cũng không phải không thể. Cái kia chút tuyệt đại thiên tài, rất nhiều đều là một hơi từ cửu tinh đỉnh cao đột phá đến Thiên Giới chi chủ. Chỉ là Dương Thanh Huyền đại chiến Chu Văn Sơn sau, đã là cung giương hết đà, sau đó lại trấn áp Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, đột phá tiến trình cần phải đã sớm đứt đoạn mất mới là.

Chưa từng nghe qua có người ở loại tình huống này hạ, còn có thể bước vào này thật lớn cảnh giới hồng câu.

Dù cho là toàn lực bế quan, chuẩn bị các loại thiên tài địa bảo, thêm vào tông môn trưởng bối giúp đỡ, có thể bước vào Thiên Giới người đều ít ỏi.

Nếu như như Dương Thanh Huyền như vậy đều có thể đột phá đến Thiên Giới, cái kia từ cổ chí kim, cái kia chút nhẫn nhục, khổ tu, tinh tiến, kiên nghị, sinh tử, chống lại, quyết tuyệt cường giả, toán là cái gì?

Khương Thiên Chân nói: “Giờ khắc này dị tượng thay nhau nổi lên, không thích hợp xuống, để tránh khỏi quấy nhiễu cái kia đột phá người, tháng lưu, ngươi đi lấy giám Thiên Kính đến.”

“Là!” Khương Nguyệt Lưu vội vàng xin cáo lui.

Ước chừng quá nửa canh giờ, mang tới giám Thiên Kính, Khương Cổ Âm tự mình chủ trì, đem bảo kính ở không trung treo lơ lửng.

Nhất thời kính chiếu sáng diệu xuống, qua lại tầng tầng địa hỏa, đem tình huống bên trong một điểm điểm ở trong gương hiển hóa ra ngoài.

“Dương Thanh Huyền!”

Làm tàn tạ cổ điện cảnh tượng xuất hiện ở trong gương thời gian, cái kia một đạo khuôn mặt quen thuộc cùng bóng người, tùy theo hiện ra, Khương Nhạc Thiên đầu tiên kêu lên.

Sở hữu trưởng lão không khỏi là hoàn toàn biến sắc, khiếp sợ, vui sướng, lo lắng, nghi hoặc, các loại tâm tình xuất hiện ở bất đồng trên mặt.

“Đúng là hắn... Đúng là hắn...”

Khương Cổ Âm kinh ngạc nói không ra lời, lăn qua lộn lại, chỉ có một câu như vậy.

Khương Văn Quân tỷ muội, mừng rỡ “Anh” một tiếng, nhảy nhót không ngớt.

Nhất là dại ra cùng hoá đá, thuộc về Khương Phong cùng Khương Thiên Quang, Khương Phong vẫn đang cố gắng khống chế lửa, hi vọng lấy công chuộc tội, toàn thân bị đốt cháy đen, Khương Thiên Quang nhưng là lạnh nhạt đứng tại chỗ, tựa hồ hết thảy đều không trọng yếu, giờ khắc này gặp được Dương Thanh Huyền cái kia mặt mũi bình tĩnh, Khương Thiên Quang cũng triệt để ngây dại.

Tại chỗ không khỏi là trải qua gió to sóng lớn tồn tại, mỗi một vị đều là đứng ở nơi này mảnh nam bộ vũ trụ đỉnh cao, mặc dù phóng tầm mắt toàn bộ vũ trụ, đều là tầng cao nhất tồn tại.

Nhưng Dương Thanh Huyền lần này biểu hiện ra dị số, vẫn là vượt xa bọn họ lý giải.

Địa trên lửa không rơi vào hoàn toàn yên tĩnh.

Khương Thiên Chân đột nhiên nói ra: “Nơi đây nếu không việc gì, chư vị hãy đi về trước đi, ở đây lưu lại Cổ Âm trưởng lão chủ trì đại cuộc liền có thể. Đại trưởng lão, Thiên Quang huynh, theo ta đi một chuyến đi.”

Khương Phong sắc mặt bi thảm, cúi đầu.

Khương Thiên Quang chỉ là khuôn mặt co quắp hạ, liền khôi phục lại yên lặng, phảng phất đã đem tất cả mọi chuyện đều nhìn thấu, tiếp nhận rồi vận mệnh.

Khương Nhạc Thiên nói: “Hai người này có thể chờ gia chủ sau khi xuất quan lại được xử trí. Ở Dương Thanh Huyền đột phá trước, chúng ta tựu trấn thủ nơi đây, không rời nửa bước. Còn có, chữa trị Địa Hỏa Linh Thiên cần vật liệu, ta sẽ nghĩ một phần danh sách, làm phiền Thiên Chân cùng Phi Anh hai vị đại nhân thu thập hạ.”

Khương Thiên Chân cùng Khương Phi Anh đồng nói: “Là, đại trưởng lão!”

Nói xong, liền dẫn mọi người, giải áp trứ Khương Phong cùng Khương Thiên Quang rời đi.

Không ít người đối với “Đại trưởng lão” có nghi hoặc, đều là không có cẩn thận đọc sách a, Khương Nhạc Thiên là đời trước đại trưởng lão, về hưu, Khương Phong là đương nhiệm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2272: Vận Mệnh Lựa Chọn

Khương Nhạc Thiên nói: “Chư vị, bố trí xuống giản dễ Bát Quái Trận, bảo vệ Địa Hỏa Linh Thiên, để tránh khỏi chân hỏa tiết ra ngoài, đồng thời cấm chế tất cả người ngoài vào bên trong.”

“Là!”

Đông đảo hệ “Hỏa” trưởng lão, thương nghị mấy lần sau, liền riêng phần mình tránh ra, ẩn vào hư không không gặp.

Tình thế đến đây, trên căn bản toàn bộ ổn định, tựu chỉ còn lại đến tiếp sau tu bổ.

Khương Nhạc Thiên giương mắt nhìn hạ giám Thiên Kính, nói ra: “Này đột phá sợ là còn muốn kéo dài một quãng thời gian.” Dừng hạ, lại chậm rãi nói ra: “Cổ Âm, trong gương không thấy Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa.”

Khương Cổ Âm kinh sợ, nói: “Ý của Đại trưởng lão là...”

Khương Nhạc Thiên trong mắt lóe lên thần sắc phức tạp, nói ra: “Có thể là bị Dương Thanh Huyền cắn nuốt. Như vậy cũng là giải thích vì sao địa hỏa sẽ hấp lại, Dương Thanh Huyền vì sao có thể tiếp tục đột phá.”

Khương Cổ Âm nói: “Chứng giám Thiên Kính bên trong, vẫn chưa có Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa năng lượng cảm ứng a.”

Khương Nhạc Thiên trầm tư nói: “Có lẽ, là xuất hiện biến hóa gì đó.”

Khương Cổ Âm run giọng nói: “Đại trưởng lão lời ấy ý tứ... Chẳng lẽ...”

Khương Nhạc Thiên thở dài, nói: “Ta không có có ý gì, muốn hỏi ngươi một chút cái nhìn.”

Khương Cổ Âm nghiêm nghị nói: “Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa tái hiện thế gian, tự có cơ duyên, chúng ta tuyệt đối không thể cưỡng cầu. Hơn nữa này hỏa hiện thế, cùng với thuộc về, đều cùng Dương Thanh Huyền mật không thể phân. Đại trưởng lão cần phải rõ ràng, số trời không thể đổi.”

Khương Văn Quân tỷ muội dồn dập đổi sắc mặt, lúc này mới ý thức được Khương Nhạc Thiên ý trong lời nói, đều là cực kỳ lo lắng.

Lăng Diễm lão nhân đứng ở một bên, nhẹ nhàng nhíu mày lại.

Khương Nhạc Thiên hai tay chắp sau lưng, lặng lặng nhìn giám Thiên Kính bên trong bóng người kia.

Khương Văn Quân rốt cục không nhịn được, ôm quyền cung kính nói ra: “Đại trưởng lão, Dương Thanh Huyền hấp lại địa hỏa, đối với Khương gia có đại ân. Huống hồ Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa không hẳn thật trên người hắn, trong cung điện dưới lòng đất không phải còn có một vị Kim Quan sao?”

Khương Nhạc Thiên đám người đồng thời sững sờ, lập tức đổi sắc mặt.

Bọn họ lại đem kim quan kia đã quên.

Khương Cổ Âm vội vàng điều chỉnh giám Thiên Kính, bên trong ánh sáng bắt đầu biến hoá, rất nhanh liền đem cái kia lục mang tinh địa phương hiển hiện ra.

Kim Quan không nhúc nhích đặt ở đằng kia, bị địa hỏa quay nướng, nhưng mà bên trong lại là trống trơn như vậy.

Mấy người toàn bộ đều đổi sắc mặt.

Khương Nhạc Thiên cả kinh nói: “Trong này...”

Trước có cấm ma pháp lĩnh vực, áp chế tu vi của bọn họ, thêm vào Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa năng lượng từ trường, hoàn toàn không thấy rõ trong quan cảnh tượng, nhưng đều nhìn thấy một tia đường viền, hơn nữa Dương Thanh Huyền cũng nói, bên trong có vị nữ tử nằm ở trong đó, cần phải chính là đời đầu đại Thần Vương con gái Hồng Lâm.

Giờ khắc này nhưng hoàn toàn không có hình bóng.

Khương Cổ Âm cả kinh nói: “Lẽ nào hoả táng?”

Lập tức liên tục lắc đầu, tựu ngay cả mình cũng không tin, kim quan kia bên trong màu vàng Lăng La hoàn hảo không chút tổn hại, hiển nhiên này Kim Quan có cực mạnh phòng ngự năng lượng, có thể chống đối địa hỏa.

Khương Văn Quân nuốt xuống hạ, gian nan nói ra: “Hồng Lâm đi đâu rồi? Chẳng lẽ là Dương Thanh Huyền dời đi rồi?”

Hiển nhiên là không có khả năng, Dương Thanh Huyền ăn rồi chưa sự tình đi dời Hồng Lâm làm cái gì?

Mấy người đều trở nên trầm mặc.

Lăng Diễm lão nhân nói: “Tình huống trong đó đến cùng làm sao, sợ là chỉ có Dương Thanh Huyền biết rồi. Chờ hắn sau khi đột phá, chúng ta hỏi một chút không phải tốt? Người này tâm địa tinh xảo đặc sắc, nếu như đồng ý nói cho chúng ta biết lời, đương nhiên sẽ không nói dối. Nhạc Thiên trưởng lão, Cổ Âm trưởng lão, nếu như lại không có chuyện gì lời, lão phu tựu xin cáo từ trước.”

Lăng Diễm lão nhân ôm quyền chắp tay, sắc mặt bình tĩnh.

Khương Nhạc Thiên trầm ngâm hạ, nói ra: “Lăng Diễm trưởng lão không muốn biết cái kia Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa tăm tích sao?”

Lăng Diễm lão nhân khẽ mỉm cười, nói: “Ha ha, cũng không phải vĩnh quyết, làm có gặp lại ngày, hà tất gấp nhất thời. Hơn nữa ta nếu như không có đoán, gặp lại ngày sẽ không xa.”

“Ồ?” Khương Nhạc Thiên nói: “Vì sao nói sẽ không xa?”

Lăng Diễm lão nhân cười nói: “Nhạc Thiên trưởng lão không cần giả bộ hồ đồ đây?”

Khương Nhạc Thiên từ tốn nói: “Xin lắng tai nghe.”

Lăng Diễm lão nhân nói: “Nếu đại trưởng lão cố ý giả bộ hồ đồ, cái kia tại hạ tựu bêu xấu. Ta xem ra đến, đại trưởng lão đã không có cướp đoạt Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa ý tứ, như vậy dĩ nhiên là sẽ không làm khó Dương Thanh Huyền, cũng sẽ không dùng giết tại hạ cùng Văn Quân tỷ muội diệt khẩu.”

Khương Văn Quân tỷ muội đều là sắc mặt một chút trắng xám.

Khương Nhạc Thiên hừ nói: “Hoàn toàn là nói bậy! Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa là hạng nào thần vật, thuộc về tự có thiên ý, lão phu sao lại làm cái kia việc nghịch thiên.”

Lăng Diễm lão nhân cười nói: “Sẽ không liền tốt, khà khà.”

Khương Nhạc Thiên khuôn mặt co quắp hạ, không vui phất một cái ống tay áo, hừ một tiếng, sắc mặt khó coi.

Lăng Diễm lão nhân tiếp tục nói: “Nếu đại trưởng lão không cướp Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, như vậy Dương Thanh Huyền hiện ra thiên phú thực lực, nhất định phải được đầy đủ coi trọng. Khương gia cũng tốt, Ly Hỏa Thần Cung cũng tốt, đều là ngàn tỉ năm truyền thừa đại phái, đối với môn phái kéo dài cùng phát triển, đại sự hàng đầu. Mà ở thế gian này, duy nhất chí cao pháp tắc liền là cường giả vi tôn, nắm đấm to lớn nhất. Chúng ta này chút đại thế gia truyền thừa ngàn tỉ năm, không thiếu thiên tài, không thiếu tài nguyên, thậm chí có thể nói cái gì cũng không thiếu, nhưng chỉ có thiếu một dạng."

Khương Nhạc Thiên, Khương Cổ Âm cùng Khương Văn Quân tỷ muội, đều là lặng lặng nghe, trên mặt không có bất kỳ sóng lớn, bởi vì bọn họ đã biết Lăng Diễm lão nhân muốn nói gì.

Lăng Diễm lão nhân ánh mắt từ bốn người trên người đảo qua, hắc tiếng nói ra: "Thiếu là Thánh Chủ Thiên Vương! Mà Dương Thanh Huyền lấy cửu tinh đỉnh cao Giới Vương thực lực, đánh bại hai sao Thiên Giới chuẩn vương giả, điều này có ý vị gì, mấy vị nội tâm là hết sức rõ ràng. Khương gia ngàn tỉ vạn đệ tử trong đó, thiên tài nhiều như cá diếc sang sông, nhưng cũng không có một vị chuẩn vương giả. Nếu như Dương Thanh Huyền không có xuất thế, Văn Quân tỷ muội này đối với vưu vật, sợ là Khương Phi Anh là muốn tặng cho Chu Văn Sơn."

Khương Văn Quân tỷ muội đều là đổi sắc mặt, nhưng nháy mắt tựu khôi phục như thường.

Trong lòng các nàng rõ ràng, Lăng Diễm lão nhân không nói giả, thậm chí chính mình tỷ muội hai người gả cho Chu Văn Sơn, sẽ là lựa chọn tốt nhất.

Nhưng chuyện trên đời, không có "Nếu như", hiện thực chính là Chu Văn Sơn đã chết.

Lăng Diễm lão nhân nói: "Lời đã nói đến chỗ này phần lên, đại trưởng lão còn cần ta nói cái gì sao?"

Khương Nhạc Thiên nói: "Cái kia Lăng Diễm trưởng lão nói rất nhanh có thể gặp lại, là là ý gì?"

Lăng Diễm lão nhân cười to nói: “Ha ha, lẽ nào cũng chỉ có thể các ngươi Khương gia giao hảo Dương Thanh Huyền, ta Lăng Diễm hoặc là Ly Hỏa Thần Cung liền không thể sao? Vừa nãy Khương Thiên Chân rời đi, sợ là muốn bắt đầu làm chuẩn bị. Nếu là ta đoán không sai, Khương gia trưởng lão hội chẳng mấy chốc sẽ tổ chức, mà hạt nhân đề tài thảo luận, chính là thảo luận lấy như thế nào tư thế đến giúp đỡ Dương Thanh Huyền chống lại Ninh gia.”

Khương Nhạc Thiên hừ nói: “Lăng Diễm trưởng lão, đại trí giả ngu mới có thể sống lâu, như như vậy thông minh, lại thích biểu hiện ra, hết sức dễ dàng ngã xuống a.”

Lăng Diễm lão nhân cười nói: “Nếu như những thời điểm khác, có lẽ lão phu thật không đi ra lọt Khương gia. Nhưng hiện tại, ta chắc chắn cùng tự tin có thể đi ra ngoài. Bởi vì Khương gia muốn đối phó Ninh gia, tự nhiên là giúp đỡ càng nhiều càng tốt. Bởi vì Khương gia cũng không còn cách nào chịu đựng một lần cùng cái khác danh tộc đối kháng chiến đấu.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2273: Thiên Giới Chi Chủ, Không Dám Tưởng Tượng Tương Lai

Khương Nhạc Thiên lạnh lùng nói: “Ngươi hiểu được vẫn đúng là nhiều.”

Lăng Diễm lão nhân nói: “Thánh Tông danh tộc, không phải vạn bất đắc dĩ chắc là sẽ không sản sinh lớn xung đột lớn. Bởi vì xung đột hậu quả, có thể là một phương ngã xuống, đây là bất kỳ Thánh Tông danh tộc đều không thể chịu đựng đánh đổi. Lần trước gừng, yên tĩnh hai nhà cuộc chiến, đã là mấy ngàn năm qua, phát sinh ở Mục Hải Vực Giới bên trong lớn nhất một hồi chiến dịch. Vô số thế gia cường giả ánh mắt, đều tập trung trong trận chiến này, cùng đợi phía sau vực giới cách cục. Tuy rằng Khương gia thắng thảm, nhưng vẫn chưa thừa thắng xông lên, bởi vì phải diệt sạch Ninh gia, Khương gia cũng muốn tổn hại tám trăm, tất nhiên muốn từ danh tộc vị trí rơi xuống xuống, đây là Khương gia không thể thừa nhận đánh đổi. Dù vậy, một trận chiến phía sau, hai nhà ở nam bộ vũ trụ phạm vi thế lực, đều kịch liệt súc giảm. Bất kể là ai, đều lại cũng không chịu nổi to lớn dằn vặt.”

Khương Nhạc Thiên nói: “Chiếu ngươi nói như vậy, vậy chúng ta tựu không cách nào giúp Dương Thanh Huyền.”

Lăng Diễm lão nhân nói: “Nếu như tại việc này phát sinh trước, Khương gia có lẽ sẽ phái vài tên Thiên Giới, ngụy trang thành tán tu, cùng Dương Thanh Huyền trên Ninh gia chế tạo chút phiền toái. Lại nhân cơ hội cắt đứt Ninh gia một ít ngoại vi cánh tay vai, đả kích một chút Ninh gia địa bàn cùng lĩnh vực các loại. Nhưng hiện tại không giống nhau, từ Nhạc Thiên trưởng lão trong mắt, cùng với trước Thiên Chân đại nhân trong mắt, ta đều thấy một loại vận mệnh lựa chọn kiên quyết.”

Khương Nhạc Thiên hơi thay đổi sắc mặt, nhìn chằm chằm Lăng Diễm lão nhân, lạnh lùng nói: “Nói tiếp!”

Lăng Diễm lão nhân không sợ cái kia ánh mắt, tiến ra đón, nghiêm túc nói ra: “Vì lẽ đó trận chiến này, sợ sẽ là mấy ngàn năm qua đệ nhất đại chiến, lan đến phạm vi, sinh ra ảnh hưởng cùng hiệu quả, sợ là sẽ phải vượt xa chúng ta tưởng tượng, thậm chí trực tiếp ảnh hưởng đến nam bộ vũ trụ tương lai mấy ngàn năm cách cục.”

Khương Nhạc Thiên hừ nói: “Ảnh hưởng mấy ngàn năm cách cục khó tránh khỏi có chút phóng đại, bất quá chỉ là Ninh gia hoàn toàn chết đi, từ vực giới bên trong xoá tên thôi.”

Lăng Diễm lão nhân khẽ mỉm cười, nói: “Xem ra tại hạ đoán cũng không sai. Khương gia thật muốn phá phủ trầm chu. Vì lẽ đó tại hạ cũng muốn cáo từ, trở lại chuẩn bị cẩn thận.”

Khương Nhạc Thiên nói: “Khương gia quyết định, cuối cùng còn phải chờ gia chủ xuất quan mới có thể quyết định. Nhưng Lăng Diễm trưởng lão là ta Khương gia bằng hữu, nếu thật sự ra quyết định gì, mong rằng dành cho chống đỡ.” Nói ôm quyền chắp tay, ngữ khí cùng thái độ đều trở nên khách khí rất nhiều.

Lăng Diễm lão nhân cười nói: “Đây là tự nhiên, dù sao Dương Thanh Huyền cũng là ta Lăng Diễm bằng hữu.”

Nói liền ôm quyền, lại hướng về Khương Cổ Âm cùng Khương Văn Quân tỷ muội chắp tay, tựu hóa thành một đạo hỏa diễm, bay lên không mà đi.

Khương Cổ Âm nhìn Lăng Diễm lão nhân rời đi, này mới xoay người hỏi: “Đại trưởng lão, nhanh như vậy tựu phóng Lăng Diễm lão nhân rời đi, nếu như tin tức truyền đi…”

Khương Nhạc Thiên nói: “Nếu như Lăng Diễm chính mình muốn tham dự này chiến, tựu kiên quyết sẽ không tiết lộ tin tức. Còn nữa, vùng vũ trụ này bên trong, nhà ai vực trong giới hạn không có một đám cái khác tông môn thế gia thám tử? Trọng đại như thế việc, cũng rất khó giấu được. Hai đại thế gia cuộc chiến, so đấu chính là cuối cùng thực lực, gốc gác cùng giao thiệp. Đến rồi tầng thứ này, tin tức không tin tức, đã không trọng yếu.”

Khương Cổ Âm lập tức rõ ràng, to lớn như vậy chiến tranh, nếu thật sự muốn đấu võ, cũng không sao tốt ẩn giấu, đồng thời cũng không che giấu được, các đại thế gia thám tử không phải là ngồi không.

Khương Nhạc Thiên nhìn Giám Thiên Kính bên trong bóng người kia, chậm rãi nói ra: “Tất cả, đều đối xử gia chủ đại nhân quyết định.”

…

Dương Thanh Huyền còn chìm đắm ở đột phá bên trong, tự nhiên không rõ ràng chuyện ngoại giới.

Cái kia xung kích Thiên Giới sức mạnh, từ khi trước dòng nước nhỏ róc rách, bắt đầu một điểm điểm hội tụ như biển, vô cùng vô tận.

Dương Thanh Huyền rõ ràng cảm thấy mình đang trải qua biến hóa thoát thai hoán cốt, vô số cường đại quy tắc từ trong vạn vật vọt tới, tiến vào thân thể bên trong, cơ hồ là trọng cấu thân thể.

Tựu liền nguyên thần thứ hai, cũng thu được lợi ích cực kỳ lớn, ở đây Thiên Giới đại đạo lĩnh ngộ hạ, khỏe mạnh trưởng thành.

Rốt cục, không biết qua bao lâu.

Dương Thanh Huyền tâm thần từ cái kia thiên địa dung hợp trong trạng thái phục hồi tinh thần lại, tất cả biến hóa tựa hồ đạt đến tới cực điểm, sở hữu quy tắc dừng lại chớp mắt, như là ở Giới Vương cảnh làm sau cùng dừng lại.

Dương Thanh Huyền phúc linh tâm đến, trong nháy mắt cảm ngộ, phá tan bình cảnh.

"Rầm", bên tai nổi lên vô số phá toái âm thanh, đồng thời kéo dài không tuyệt, phảng phất thiên địa đều nơi ở đây loại phá nát bên trong.

http://truyencuatui.net/

Sau đó, một luồng sức mạnh hoàn toàn mới, từ đan điền bên trong lan tràn ra, trào một bên kinh lạc khiếu huyệt, toàn thân, đến nơi toàn thân mỗi một tổ chức kết cấu.

Dương Thanh Huyền mí mắt nhẹ nhàng vượt lên rồi hạ, hơi trợn mở, một đường ánh vàng tựu bắn thẳng đến mà ra, nhìn xuyên toàn bộ Địa Hỏa Linh Thiên, nhòm ngó bầu trời.

Thủ ở bên ngoài Khương Nhạc Thiên đám người, đột nhiên gặp được cường đại ánh vàng phá hư mà ra, phảng phất trong vực sâu một đôi màu vàng Tinh Thần, đều là sợ hết hồn, vội vàng nhìn xuống, nhất thời cùng một đôi khó có thể hình dung tròng mắt màu vàng óng tương đối.

Khương Nhạc Thiên, Khương Cổ Âm, Khương Văn Quân tỷ muội, đều là cả người run lên, phảng phất ánh mắt tương tiếp đích chớp mắt, trên người mình cùng nội tâm tất cả, cũng đã dòm ngó không còn một mống, lại không nửa điểm bảo lưu.

Nhưng này Hỏa Nhãn Kim Tình chỉ là chớp động hạ, tựu biến mất tại địa hỏa bên trong, Dương Thanh Huyền chậm rãi nhắm lại con mắt.

Khương Nhạc Thiên sợ hãi nói: “Đây là cái gì Linh Mục thần thông? Lại đáng sợ như thế!”

Khương Cổ Âm cười khổ nói: “Hiện tại ở hắn trên người phát sinh bất cứ chuyện gì, ta cũng sẽ không cảm thấy kỳ quái. Đời này gặp được sở hữu giật mình việc, cũng không bằng mấy tháng nay đáng sợ.”

“Ầm ầm!”

Khương Cổ Âm vừa nói xong, địa trong lửa truyền đến to lớn vang vọng.

Toàn bộ địa hỏa không gian như là đột nhiên hướng về hạ sụp đổ giống như vậy, biển lửa trình độ mặt nhanh chóng giảm xuống.

“Xảy ra chuyện gì?!” Khương Nhạc Thiên hoảng hốt, vội vàng nhấc đầu nhìn tới, Giám Thiên Kính bên trong hiện, Dương Thanh Huyền đang triển khai Ngự Hỏa Tiên Quyết, vô số hỏa diễm từ bốn phương tám hướng tràn vào trong cơ thể hắn, như là một cái hắc động lớn, ở lấy không cách nào tưởng tượng tốc độ thôn phệ địa hỏa.

“Này...” Khương Cổ Âm cũng nhịn được, thấp hơn đầu nhìn cái kia nhanh chóng giảm xuống địa hỏa, hoảng sợ nói: “Đáng sợ như vậy thôn pháp, coi như là Thiên Giới chi chủ vậy... Lẽ nào...”

Khương Nhạc Thiên trầm giọng nói: “Xem ra ta đã đoán đúng, Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa thật sự trên người hắn!”

Hai người đều là trong lòng chấn động, Dương Thanh Huyền thiên phú đã dọa người đáng sợ, hiện tại lại nắm trong tay Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, tương lai có thể trưởng thành đến như thế nào trình độ, tựu liền bọn họ cũng không dám tưởng tượng.

Khương Cổ Âm tự lẩm bẩm: “Thánh Chủ Thiên Vương, sợ đều không phải của hắn điểm cuối.”

Khương Nhạc Thiên cùng Khương Văn Quân tỷ muội đều là cả người run lên.

Ý nghĩ này thái quá đáng sợ, có thể vượt trên Thánh Chủ Thiên Vương, đã không phải là vùng vũ trụ này quy tắc năng lượng có thể đạt tới cảnh giới.

Khương Nhạc Thiên chật vật nuốt xuống mấy lần, trong cổ họng phát sinh “Ùng ục” thanh âm, thậm chí có chút sợ hãi nói ra: “Người này sẽ không phải... Có thể đạt đến cái cảnh giới kia đi...”

Bốn người tất cả đều là trong lòng rùng mình, sắc mặt ngạc nhiên.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2274: Vân Hải Tế Hội, Xuyên Qua Thời Không Gặp Mặt

Khương Cổ Âm lắc đầu nói: “Vẫn là không nên suy nghĩ lung tung, từ cổ chí kim, tựu không nghe nói có ai đạt tới cái kia một cảnh giới, có mấy vị nhân vật trong truyền thuyết, có khả năng nhất đạt đến, nhưng cũng chỉ là truyền thuyết mà thôi, ai cũng không có chứng thực quá. Dương Thanh Huyền chỉ cần có thể trở thành Thánh Chủ Thiên Vương, ta Khương gia tiền đặt cược tựu không có đặt trật.”

Đột nhiên, nhanh chóng chìm xuống địa hỏa, phảng phất chìm đến cực hạn, ngưng lại.

Giám Thiên Kính nội cảnh giống, Dương Thanh Huyền trên người tuôn ra lượng lớn hỏa văn, một điểm điểm hóa làm Vĩnh Nhiên thân thể, nhưng đột nhiên tựu “Oành” một tiếng nổ tung.

“Ầm ầm!”

Địa hỏa trung ương, lần thứ hai hãm khối tiếp theo, hình thành một cái 10 mẫu đường kính vòng xoáy khổng lồ.

Sau đó năng lượng cuồng bạo một điểm điểm rung động tới.

“Ầm ầm!”

Từng cái từng cái Hỏa Long phóng lên trời, ở dài vạn dặm không trên xoay quanh, nháy mắt tựu dung hợp thành một cái, thân hình to lớn hơn mười lần, rít gào một tiếng, phun ra một khẩu to lớn hỏa diễm, đem trọn cái trời cao nhuộm thành màu đỏ.

Hỏa Long tại thân thể xoay tròn, chậm rãi bay xuống, hóa ra Dương Thanh Huyền Nhân tộc bản tôn.

“Dương Thanh Huyền!”

Khương Nhạc Thiên, Khương Cổ Âm, Khương Văn Quân tỷ muội, vội vàng mừng rỡ tiến lên nghênh tiếp, dồn dập chúc mừng nói: “Ngươi đột phá rồi!”

Ở bốn phương tám hướng trong hư không, bố trí xuống giản dễ Bát Quái Trận Khương gia hệ “Hỏa” trưởng lão, đều là quăng tới khiếp sợ ánh mắt.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhẹ thở ra một hơi, phảng phất hồi lâu không thấy này sáng sủa càn khôn, mặt ngậm mỉm cười, ôm quyền hướng về bốn người chắp tay nói: “May mắn, rốt cục đến Thiên Giới.”

Bốn người đều là cười khổ không thôi, ngươi này cũng gọi là “Rốt cục” sao? Cái kia từ cổ chí kim thiên thiên vạn vạn sinh tử giãy dụa mà bất quá võ tu, lại kêu cái gì?

Khương Cổ Âm nói: “Thanh Huyền tiểu hữu đột phá tới Thiên Giới, chính là đại hỉ việc. Thiên Chân cùng Phi Anh hai vị đại nhân nếu như biết được, tất nhiên cũng sẽ mười phần mừng rỡ. Chúng ta này phải đi báo cho hai vị đại nhân, hơn nữa Thanh Huyền tiểu hữu này đến Ninh gia việc, cũng nên có kết quả.”

Khương Cổ Âm lúc trước đều là gọi thẳng “Dương Thanh Huyền”, giờ khắc này nội tâm sinh ra một tia kính nể, càng đổi giọng thành “Thanh Huyền tiểu hữu”, không thất lễ tướng mạo, không mất tôn kính, lại không mất thân mật.

Dương Thanh Huyền ôm quyền cảm kích nói: “Làm phiền mấy vị đại nhân.”

Ngay lập tức, liền lưu lại chư vị trưởng lão ở chỗ này trấn thủ địa hỏa, tu bổ không gian. Khương Nhạc Thiên, Khương Cổ Âm, Khương Văn Quân tỷ muội cùng với Dương Thanh Huyền, liền hóa thành một đạo to lớn độn ánh sáng, hướng về Khương gia chủ tinh vực bay đi.

Mấy người đi tới Khương gia chủ tinh vực trước đại điện.

Dương Thanh Huyền là lần thứ hai tới đây, vẫn như cũ bị cái kia hùng vĩ khí tượng kinh sợ, Tâm đạo: "Phổ thông tông môn thế gia, được trải qua qua bao nhiêu đời nỗ lực kinh doanh, mới có thể thành tựu như vậy khí phách cùng quy mô."

Khương Nhạc Thiên bản muốn mang Dương Thanh Huyền trực tiếp vào điện, nhưng cũng bị đại điện người thủ vệ ngăn lại.

Khương Nhạc Thiên giận dữ, quát lên: "Bản tọa thoái ẩn nhiều năm, các ngươi này chút mắt chó tựu không nhận ra bản tọa sao?!"

Đại điện thủ vệ ôm quyền nói: "Tự nhiên nhận ra, ngài là trước đời đại trưởng lão, Khương Nhạc Thiên đại nhân. Chỉ có điều Dương Thanh Huyền xác thực không thể đi vào, Khương Văn Quân Khương Vân Đình cũng không có thể, ngài cùng Cổ Âm trưởng lão có thể vào bên trong."

Khương Nhạc Thiên tỉnh táo lại, này thủ vệ nhận thức được bản thân, lại còn dám càn rỡ, sợ là có nguyên nhân. Hắn cùng Khương Cổ Âm liếc nhau một cái, liền nói với Dương Thanh Huyền: "Ngươi chờ đợi ở đây một, hai." Liền cùng Khương Cổ Âm vào bên trong mà đi.

Sắc mặt của hai người đều không tốt, bởi vì hiện tại chính là muốn kết giao Dương Thanh Huyền thời điểm, lại gây ra như thế vừa ra.

Dương Thanh Huyền lặng lặng đứng ở trước đại điện, nhìn cái kia mênh mông Vân Hải cùng bầu trời, hơi nheo cặp mắt lại, phảng phất cùng thiên địa hòa làm một thể.

Thần thức của hắn, theo cái kia Vân Hải trên gió, vô hạn trôi về phương xa.

Đột nhiên, trong cơ thể hắn nguyên thần thứ hai khẽ động, Dương Thanh Huyền đầu lông mày khẽ nhíu hạ.

Nguyên thần thứ hai chậm rãi mở mắt ra, ở trong đan điền tay bấm quyết ấn, Nhân Quả Tứ Đế Ngọc lập tức tái hiện ra, lóe lên “Khổ, tập, diệt, đạo” bốn chữ hào quang.

Một loại cảm giác kỳ dị, lập tức nước vọt khắp toàn thân.

“Hắc ám quá lâu, cuối cùng có quang minh một ngày, làm vĩnh hằng con đường lần thứ hai mở ra thời điểm, chờ đối xử với ta trở về đi.”

Trong ý thức, một đạo thon dài bóng người, khuôn mặt quen thuộc, tràn đầy vết máu, khóe miệng ngậm lấy ý cười, cả người vô lực về phía sau ngã xuống, rơi vào vô biên Luân Hồi đại trận.

“Ân Võ Vương!” Dương Thanh Huyền trong lòng nhảy một cái, nói thầm một tiếng.

Trong đen kịt, một thanh âm thở dài, đen nhánh trường bào không gió mà bay, ở trong bóng tối bay phần phật.

Nguyên thần thứ hai hai con ngươi co rụt lại, lập tức bắn mạnh ra cường đại kim quang, trong tay quyết ấn nhanh chóng biến hóa, đem khổ, tập, diệt, đạo lực lượng cường hành thu nạp mà tới.

Một đôi Hỏa Nhãn Kim Tình, lập tức nhìn thấu tam giới ngũ hành, muốn trở về đến cái kia Ân Võ Vương ngã xuống chớp mắt.

Chỉ thấy cái kia bóng người đen nhánh, không ngừng ở Hỏa

Nhãn Kim Tình bên trong hiện ra hiện ra, hắc y, nam tử trung niên trục bánh xe, tóc ngắn, gầy gò khuôn mặt, ngũ quan cũng bắt đầu hiển hiện ra.

Nguyên thần thứ hai đem hết toàn lực, lần thứ hai đem hai con ngươi trợn to mấy phần.

Đột nhiên, người kia hai mắt sáng ngời, càng là một đôi trạm con mắt màu xanh lam, bên trong từng vòng vòng tròn đồng tâm, phân biệt hiện ra bất đồng màu sắc, hai đạo hoa sen giống như pháp ấn, tỏa ra quỷ dị lạnh lùng ánh sáng, từ đồng bên trong bắn ra.

“A!”

Nguyên thần thứ hai kêu thảm một tiếng, vội vàng nhắm hai mắt lại.

Nhưng ý thức nhưng rõ ràng “Nhìn” đến trung niên nam tử kia, lạnh như băng giễu cợt nói: “Thú vị, càng là đến từ tương lai nhòm ngó. Ta ngược lại muốn xem xem, này đôi có thể nhìn xuyên quá khứ tương lai hai con ngươi màu vàng óng, là người phương nào sở hữu.”

Người đàn ông trung niên giơ tay lên, năm ngón tay mở ra.

Dương Thanh Huyền cả người tóc gáy dựng thẳng, lập tức cảm thấy được không ổn, thứ hai nguyên hai mắt nhắm nghiền, như là bị thương nặng, trong tay quyết ấn nhanh chóng đánh về phía Nhân Quả Tứ Đế Ngọc.

Cái kia xuyên qua trước sau nhân quả lực lượng, nháy mắt gãy vỡ ra.

Nhỏ nhẹ “Răng rắc” một tiếng, ở trong hư không tối tăm vang lên, hai cái thời gian danh sách điểm trên liên hệ, nhất thời bị chặt đứt.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, chậm rãi mở mắt ra, càng là một mảnh đỏ chót, máu tươi theo khóe mắt chảy xuống, giọt rơi vào trên thân.

Khương Văn Quân tỷ muội ôn thuận đứng sau lưng hắn, vẫn chưa phát hiện dị thường của hắn.

Dương Thanh Huyền một đôi Huyết Nhãn, nhìn Bạch Vân biến ảo bầu trời, tràn đầy vẻ nghiêm túc, thậm chí mang theo một chút sợ hãi.

Chỉ là vội vàng thoáng nhìn, cái kia đôi quỷ dị con mắt màu xanh lam, liền xuyên thủng thời không, đưa hắn Hỏa Nhãn Kim Tình áp chế, đồng thời bắn thủng.

Nguyên thần thứ hai giờ khắc này còn nhắm chặt hai mắt, không thể khôi phục.

Dương Thanh Huyền trên người một tầng tinh tế lấm tấm mồ hôi, tay chân một mảnh lạnh băng, nội tâm chấn động không cách nào bình phục, thầm nghĩ: “Ân Võ Vương đến cùng đắc tội rồi cái gì người? Lại đáng sợ như thế! Kẻ này thật không phải là cái an phận chủ a, Thương Khung tinh vực đắc tội Cổ Diệu, này đại trong hư không vũ trụ, lại đắc tội rồi cái gì đáng sợ tồn tại? Chính mình chết rồi còn chưa tính, tuyệt đối đừng liên lụy đến ta.”

Dương Thanh Huyền lại nhắm hai mắt lại, vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, tu mắt kép bên trong thương tích.

Quá sau một lúc, đột nhiên có một thanh âm, từ trong hư vô truyền tới, “Ngươi vào đi.”

Chương 2275: Khương Gia Chi Chủ, Cùng Bàn Đối Sách

Dương Thanh Huyền lần thứ hai mở hai mắt ra, máu tươi đã hoàn toàn không có, khôi phục bình thường con ngươi sắc.

Nhưng sửng sốt hạ, trước mắt vẫn là Vân Hải lăn lộn, muôn hình vạn trạng, ngoài điện ngoại trừ Khương Văn Quân tỷ muội cùng đại điện thủ vệ ở ngoài, không có người nào nữa.

Hơn nữa nhìn Khương Văn Quân tỷ muội dáng vẻ, tựa hồ cũng không người đến qua.

Chẳng lẽ là mình ảo giác?

Tựu ở Dương Thanh Huyền bắt bí bất định thời điểm, Khương Nhạc Thiên cùng Khương Cổ Âm hai người, vội vàng từ trong điện đi ra, nói ra: “Ngươi vào đi thôi.”

Dương Thanh Huyền gặp hai người vẻ mặt nghiêm nghị, rồi lại không nói thêm cái gì, cảm thấy kỳ quái, nhưng cũng chưa nhiều nghĩ, ôm quyền chắp tay sau, tựu một người bước vào trong điện.

Lần này, đại điện thủ vệ lại chưa ngăn cản.

Dương Thanh Huyền trực tiếp xuyên qua cánh cửa cực lớn, rất nhanh sẽ đến bên trong cung điện, rộng rãi trong điện không có một bóng người.

Đột nhiên, trên hư không kim quang lóe lên.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, cũng chỉ gặp đại đạo hoành âm vang lên, ánh sáng màu vàng óng bên trong, vô số phù văn lánh hiện ra, rậm rạp chằng chịt ngưng kết thành màu vàng xiềng xích.

“Pháp tắc chi liên!”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, cái kia xiềng xích ngưng tụ thành phía sau, ở bốn phía đại điện xoay tròn, càng là phải đem hắn nhốt lại.

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể, muốn xông ra đi.

“Ầm ầm!”

Liệt Hỏa xung kích ở pháp tắc chi liên trên, không ngừng ép hướng ra phía ngoài mặt.

Cái kia chút xiềng xích óng ánh rực rỡ, từng cái đều bùng nổ ra cường đại quy tắc, tạo thành kiên không có thể phá kết giới.

Đột nhiên, xiềng xích bên trên, có quang ảnh phóng mà đến, như hư như thật, như ẩn như hiện, hiển tượng mà ra, là một vị sắc mặt như thường lão giả áo bào trắng.

Ở kim quang hội tụ hạ, ông lão hoàn toàn ngưng tụ ra thực hiện, liếc mắt nhìn Dương Thanh Huyền, hai lời sẽ không, giơ tay liền chụp lại đây.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên kêu lên: “Các hạ nhưng là chủ nhà họ Khương, Khương Phục Thiên đại nhân? Tại hạ Dương Thanh Huyền.”

Trong miệng tự báo họ tên, nhưng trong tay cũng không hàm hồ, Ngự Hỏa Tiên Quyết nhất chuyển, thức thứ mười khoảnh khắc vỗ tới.

“Ầm ầm!”

Song chưởng tương đối bên dưới, nổ ra tảng lớn hỏa mang cùng xung kích dư âm, chấn bốn phía xiềng xích lay động. Nhưng năng lượng không chút nào không có tiết ra ngoài đi ra ngoài.

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, đối phương lại cũng chỉ là một sao sơ giai Thiên Giới tu vi.

Ông lão nói ra: “Nghĩ muốn đàm luận, trước tiên thắng ta lại nói.”

Tay bấm quyết ấn, vô số kiếm khí ở bốn phía hình thành, khẽ quát một tiếng, tựu kích bắn mà đi.

Dương Thanh Huyền giờ mới hiểu được, những pháp tắc kia chi liên bất quá là bố trí xuống kết giới, để tránh khỏi lan đến gần đại điện.

Nhất thời không dám khinh thường, lấy ra chiến kích, một chiêu Liệt Không Vạn Quân tựu chém tới.

“Xì!”

[truy e n cua tui đốt net]

Chiến kích hư quang nổ tung thành ngàn tỉ ánh sáng, như Thái Dương nổ tung giống như vậy, đem sở hữu kiếm khí toàn bộ ngăn trở.

“Ầm ầm!”

Một mảnh nổ tung âm thanh.

Này Khương gia vực giới không gian mười phần kiên cố, đổi thành vũ trụ hư không ở ngoài, đã sớm đem không gian hoàn toàn chém nát.

Nhưng giờ khắc này nhưng chỉ là xuất hiện sợi tóc một dạng khe hở, hơn nữa rất nhanh tựu khôi phục.

Dương Thanh Huyền một chiêu sau, trực tiếp cầm kích mà lên, xuyên qua cái kia chấn động dư âm, mạnh mẽ một chiêu Sát Na Sinh Diệt, dựng thẳng bổ xuống.

Ông lão sắc mặt trầm ổn, tay phải nắm tay, lập tức có hổ báo thanh âm truyền ra, đánh về cái kia chiến kích.

“Oành!”

Hai người lần thứ hai chặt chẽ vững vàng đối đầu một chiêu, chỉ có điều tay của ông lão trên cánh tay, hóa ra vô số vết rạn nứt, càng là bị một kích hoàn toàn đánh nát.

Ông lão hơi thay đổi sắc mặt, nhìn toàn bộ cánh tay phải không ngừng phá nát mở, nhưng hai mắt nhưng là không hề lay động.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Đại nhân, lần thứ hai đắc tội rồi.”

Trên người lập tức trào hiện tảng lớn ánh vàng, một chút hóa thành Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân, tay phải nắm tay.

Tảng lớn kim quang từ trên người trào hiện, ánh sáng xán lạn, đồng thời sở hữu hào quang cuối cùng đều hội tụ đến trên nắm tay.

Ông lão sắc mặt thay đổi, trong mắt rốt cục hóa hiện ra một tia gợn sóng gợn sóng mở.

Dương Thanh Huyền xòe năm ngón tay, cái kia mênh mông ánh vàng lập tức đổ xuống mà ra, “Thập Phương Câu Diệt!”

“Ầm ầm!”

Vô cùng vô lượng ánh sáng vô tận bên trong, màu vàng pháp thân đột nhiên đè xuống, oanh ở ông lão trên người.

Đến đây, lão giả toàn bộ thân hình, ầm ầm đổ nát, nổ thành vô số nhỏ vụn hào quang, tung bay ở pháp tắc chi liên trong kết giới, lại cũng tìm không tới tung tích.

Dương Thanh Huyền vừa thu lại kim thân, cầm kích mà đứng.

Hắn biết đây là Khương Phục Thiên đang khảo nghiệm hắn.

Vì lẽ đó hai chiêu thần thông bên trong, đều là đem hết toàn lực, không giữ lại chút nào.

Quả nhiên, bên trong kết giới sóng năng lượng một điểm điểm yếu ớt hạ xuống, lực lượng pháp tắc ở không trung kéo lấy mấy lần, tựu "Rầm rầm rầm" nổ tung, nổ thành một điểm điểm màu vàng huỳnh ánh sáng, âm u tiêu tan lui xuống đi.

Ở đằng kia trương hùng vĩ vương tọa phía trước, hư không lóe lên, lại là một đạo quang ảnh phóng hạ xuống, lần thứ hai ngưng tụ thành lão giả áo bào trắng thực tướng.

Dương Thanh Huyền thu rồi chiến kích, ôm quyền cung kính nói ra: "Vãn bối Dương Thanh Huyền, gặp gia chủ đại nhân."

"Ngươi rất tốt."

Lão giả áo bào trắng chính là chủ nhà họ Khương Khương Phục Thiên, nhìn Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nhẹ nhàng khen một tiếng.

Dương Thanh Huyền khiêm tốn nói: "Gia chủ đại nhân quá khen."

Khương Phục Thiên nói ra: "Ngươi sự tình, Thiên Chân bọn họ đều đã báo cho ta. Đối với thiên phú của ngươi thực lực chờ chút, ta luôn cảm thấy có khuếch đại. Nhưng vừa nãy thử một lần bên dưới, mới biết chân thực không giả. Hai chiêu tựu tan vỡ ta pháp thân, như vậy đánh thắng Lăng Diễm lão nhân cùng Chu Văn Sơn, cũng là chuyện đương nhiên.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vãn bối này đến Khương gia...”

Khương Phục Thiên khoát tay áo một cái, cắt ngang nói ra: “Ta đã biết rồi, Khương gia cùng Ninh gia có cừu oán, mà ngươi lại là ta Khương gia bằng hữu, việc này ta Khương gia tự nhiên là sẽ giúp. Nhưng phải giúp tới trình độ nào, thực tại lệnh ta rất khó khăn. Này mấy thiên khai trưởng lão hội, ý của mọi người gặp cũng đều hết sức không thống nhất đây.”

Dương Thanh Huyền nói: “Trợ giúp tự nhiên là càng nhiều càng tốt.”

Khương Phục Thiên khẽ mỉm cười, nói ra: “Trước tiên không đề cập tới giúp bao nhiêu sự tình, đúng là ngươi cho ta Khương gia mang đến phiền toái lớn. Giết Chu Văn Sơn, bằng bạch trêu chọc tuần sau gia cái này đại địch, nếu là ta Khương gia hoàn toàn cùng Ninh gia khai chiến lời, Chu gia sợ là sẽ phải nhân cơ hội mà phát động.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Giết Chu Văn Sơn, xác thực có thiếu cân nhắc. Chẳng qua là lúc đó tình cảnh, cũng không thể theo vãn bối chính mình.”

Khương Phục Thiên nói: “Giao đấu có sinh tử, là bình thường chí cực sự tình. Chu Văn Sơn bị ngươi giết chết, cái kia là chính bản thân hắn tu luyện không tinh, không thể trách ai được. Huống hồ hắn chính là hai sao Thiên Giới, mà ngươi lúc đó chỉ có cửu tinh đỉnh cao Giới Vương, chết có thể nói là cực kỳ mất mặt. Có thể lời tuy như vậy, nhưng Chu Văn Sơn dù sao cũng là chuẩn vương giả, Chu gia mấy ngàn năm qua mới ra như thế một vị chuẩn vương giả, ngươi cảm thấy cho bọn họ sẽ giảng hoà sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia hiện tại nên làm gì? Mong rằng gia chủ đại nhân công khai.”

Dương Thanh Huyền trong lòng rõ ràng, giết Chu Văn Sơn đích thật là phiền toái lớn, nhưng Khương Phục Thiên nếu chịu thấy hắn, quá nửa là đã có ý nghĩ.

Khương Phục Thiên nói: “Chuẩn vương giả ngã xuống, đích thật là một việc lớn, nhưng cũng chưa từng dao động Thánh Tông danh tộc căn cơ, Chu gia việc tuy rằng vướng tay chân, lại không phải không có thể giải quyết, chỉ là đánh đổi to lớn, sợ là sẽ phải lệnh ta rất khó chịu. Chúng ta có thể dùng một ít thời gian đến chuẩn bị, một là xử lý Chu gia việc, ta sẽ phái người đi Chu gia thuyết minh việc này, đồng thời đem trách nhiệm gánh hạ xuống, nhìn tuần sau gia có yêu cầu gì, thứ hai ta bản thể còn đang bế quan bên trong, cự ly xuất quan còn có nhất định thời gian, vừa vặn dùng để làm đại chiến chuẩn bị.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2276: Quyết Chí Tiến Lên, Nhân Sinh Như Thế

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Gia chủ đại nhân thay ta gánh hạ chuyện này? Một người làm việc một người làm, Chu Văn Sơn là ta giết, vãn bối tuyệt không hàm hồ.”

Khương Phục Thiên cười nói: “Không phải ta coi thường ngươi, ngươi đảm đương nổi sao? Trước Ninh gia đối với ngươi cũng không để ý, vì lẽ đó ngươi mới có thể sống tốt tốt đẹp. Hiện tại xông ra một ít danh tiếng, ngươi cho rằng Ninh gia còn không thể bỏ mặc cho ngươi ở bên ngoài khoái hoạt? Một cái Ninh gia ngươi đều đảm đương không nổi, còn có thể lại đảm đương một cái Chu gia?”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến tự mình tiến tới Khương gia trước, tựu tao ngộ rồi Ninh gia cường giả chặn giết, một khi ly khai Khương gia, chặn giết chỉ có thể càng hơn.

Dương Thanh Huyền trầm mặc nói: “Việc này bất hảo gánh chứ?”

Khương Phục Thiên nhìn Dương Thanh Huyền, chậm rãi nói ra: “Trên đời bất cứ chuyện gì, cũng có thể nói, then chốt chính là ở đánh đổi. Khương gia nguyện ý giúp ngươi chịu đựng hạ việc này, nói vậy ngươi cũng rõ ràng tâm tư của ta.”

Dương Thanh Huyền nói: “Xin lắng tai nghe.”

Khương Phục Thiên nhẹ nhàng nở nụ cười, đứng chắp tay, nói ra: “Cùng Ninh gia có cừu oán người, thiên thiên vạn vạn. Muốn mượn Khương gia tay đối phó Ninh gia người, cũng thiên thiên vạn vạn. Nhưng ta vì sao phải giúp ngươi? Bởi vì ngươi có đầy đủ tiềm lực!”

Khương Phục Thiên trong đôi mắt thần thái sáng láng, nói: “Hai chiêu tựu đánh bại ta cùng với ngươi ngang nhau cảnh giới pháp thân, coi như là bây giờ Mục Hải Vực Giới trong thế hệ trẻ, được gọi là là vương giả sáu người kia, cũng không thể nào làm được. Lấy thiên phú của ngươi, chỉ cần không ngã xuống, tương lai Thánh Chủ Thiên Vương bên trong, tất nhiên có một chỗ của ngươi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu được, gia chủ đại nhân là muốn đặt tiền cuộc tương lai.”

Khương Phục Thiên nói: “Chính là!”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, không thành vấn đề.”

Khương Phục Thiên nói: “Ngươi nghĩ cũng không nghĩ, tựu qua loa như vậy trả lời ta? Trái lại để ta có chút chột dạ đây. Như vậy đi, ngươi trước đem Văn Quân tỷ muội cưới.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại.

Khương Phục Thiên nhìn hắn nói ra: “Ta biết ngươi cùng Tử Tâm Thần Vương phủ chuyện, bất quá đây không đáng gì. Ở Mục Hải Vực Giới bên trong, tông môn thế gia trong đó thông gia, một nam cưới mười mấy đều có. Ngươi trước tiên có thể kết hôn với một Thần tộc vương nữ, tái giá Văn Quân tỷ muội.”

Dương Thanh Huyền nghiêm mặt nói: “Văn Quân tỷ muội là rất tốt cô nương, nhưng ta sẽ không cưới. Gia chủ đại nhân muốn đặt tiền cuộc tương lai, nếu thật sự có một ngày ta trở thành Thánh Chủ Thiên Vương, đương nhiên sẽ không xử tệ Khương gia. Phần này hứa hẹn, cũng không cần thông gia đến bảo đảm, thông gia cũng bảo đảm không được.”

Khương Phục Thiên trầm ngâm hạ, nói: “Ngươi là lo lắng không cách nào hướng về Tử Tâm Thần Vương bàn giao? Việc này ta có thể phái người đi vào thuyết phục.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Tự nhiên không phải, Tử Tâm Thần Vương cái kia mấy đứa con gái, ta cũng là sẽ không cưới. Ta chưa bao giờ cho rằng hôn nhân là trò đùa, có thể tùy ý vì lợi ích mà hi sinh. Lợi ích, ta sở dục vậy, nhưng ta chỉ có thể dùng hai tay của chính mình đi tranh thủ, chắc chắn sẽ không dùng thứ khác đến trao đổi.”

Khương Phục Thiên nhíu mày lại, nói ra: “Ngươi còn tuổi quá trẻ a, sức mạnh của một người, làm sao chống lại toàn bộ thế giới? Ngươi cần quá nhiều bằng hữu, mà những người bạn nầy, rất nhiều cũng có thể thông qua thông gia mang đến, dù cho chỉ là đơn giản lợi dụng một lần, hai lần, vẫn là hữu hiệu có thể được thủ đoạn.”

Dương Thanh Huyền nghiêm mặt nói: “Ta sẽ vĩnh viễn trẻ tuổi.”

Khương Phục Thiên chân mày nhíu sâu hơn, trầm tư hạ, nói ra: “Ngươi từ chối Văn Quân tỷ muội, ta không có vấn đề. Nhưng ngươi từ chối Thần tộc vương nữ, Tử Tâm sẽ bỏ qua cho ngươi sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Việc này ta thì sẽ giải quyết. Khương gia hành trình sau, ta tựu tiến về phía trước La Phù chi cảnh Vô Dục Thành, tìm Tử Tâm Thần Vương đem việc này giải quyết triệt để.”

Khương Phục Thiên nói: “Ta đáp ứng ngươi đối phó Ninh gia, là xuất phát từ nhiều phương diện cân nhắc. Này kỳ thực rất lớn một bộ phận nhân tố, chính là nghĩ đến ngươi là Tử Tâm rể hiền. Nếu như ngươi mất đi tầng này thân phận, vô cùng có khả năng ảnh hưởng đến ta quyết định.”

Dương Thanh Huyền thở dài nói: “Có thể mượn dùng sức mạnh, ta sẽ tận lực mượn dùng, không thể mượn dùng sức mạnh, ta không một chút nào sẽ mượn dùng. Gia chủ đại nhân có thể một lần nữa đối với ta tiến hành đánh giá.”

Khương Phục Thiên nói: “Ngươi thực sự là cái người thất thường.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Hết cách rồi, từ nhỏ đã như vậy, không đổi được.”

Khương Phục Thiên nói: “Vừa vặn, bản tọa xuất quan còn cần thời gian nhất định. Ngươi trước đi giải quyết Thần tộc vương nữ chuyện đi, ta một mặt làm chút chuẩn bị, một mặt phái người đi Chu gia, thương nghị nhìn Chu Văn Sơn chuyện xử lý như thế nào.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, nói ra: “Chu Văn Sơn việc, ta vẫn cảm thấy một người làm việc một người làm.”

Khương Phục Thiên cười nói: “Cho nên nói, ngươi vẫn là tuổi quá trẻ a. Còn sống Chu Văn Sơn đối với Chu gia rất trọng yếu, nhưng chết Chu Văn Sơn, đối với Chu gia tựu không có có giá trị. Chu gia là danh tộc, được nhìn về phía trước, ngươi hiểu? Hơn nữa Chu Văn Sơn một chết, Chu gia nội bộ khẳng định rất nhiều người là cao hứng. Vì lẽ đó chuyện này cũng không phải là không giải quyết được, mà là được nhìn như thế nào giải quyết, ai đi giải quyết. Ta tới xử lý việc này, có thể so với ngươi xử lý tốt được nhiều. Hơn nữa Chu gia khẳng định cũng là hi vọng ta đi xử lý. Bởi vì trách nhiệm đẩy đưa cho ngươi lời, Chu gia nhiều nhất đem ngươi chém thành muôn mảnh, đối với bọn họ một chút chỗ tốt cũng không có. Nhưng nếu như trách nhiệm ở Khương gia, Chu gia liền có thể lấy thu được rất lớn ích lợi. Bằng đem này chết Chu Văn Sơn sử dụng tốt nhất lợi dụng. Này mới phù hợp thế gia lợi ích.”

Dương Thanh Huyền nghe được trợn mắt ngoác mồm, hắn loại nào thông minh, tự nhiên biết, cười khổ nói: “Như vậy, tựu phiền phức gia chủ đại nhân.”

Khương Phục Thiên hừ nói: “Ta không phiền phức, ngươi mau mau xử lý tốt ngươi chuyện của chính mình đi, hơn nữa không nên quên Khương gia đối với sự giúp đỡ của ngươi. Chỉ cần Tử Tâm bỏ qua ngươi, ta liền toàn lực ủng hộ ngươi đối phó Ninh gia. Nếu như Tử Tâm không buông tha ngươi, việc này tựu được thảo luận kỹ. Ta tuy rằng không sợ Tử Tâm, nhưng cũng không nghĩ cùng Thần tộc nổi lên va chạm.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Vãn bối rõ ràng.”

Khương Phục Thiên gật gật đầu, một phất ống tay áo, cả người tựu giữa trời binh giải, hóa thành mảnh vụn tản đi.

Dương Thanh Huyền xoay người liền ly khai đại điện, nhìn phía cái kia vô tận Vân Hải cùng bầu trời, nhất thời cảm thấy hào khí nhét đầy lồng ngực, đối với tương lai quyết chí tiến lên.

Ngày mai.

Khương Vân Đình vội vội vàng vàng gõ cửa, “Tỷ tỷ, không tốt rồi, Dương Thanh Huyền hắn đi rồi!” Trong thanh âm mang theo vẻ bi thương.

Cửa phòng “Kẹt kẹt” một tiếng mở ra, Khương Văn Quân đứng ở trước cửa, sắc mặt mười phần bình tĩnh nói: “Ta biết.” Tay lấy ra giấy viết thư đưa cho Khương Vân Đình, nói ra: “Đây là hắn viết cho ngươi cùng ta.”

Khương Vân Đình vội vàng mở ra, mặt trên dùng cứng cáp có lực bút hoa viết: Nhân sinh khắp nơi biết chuyện gì, đáp lại giống như Phi Hồng Đạp Tuyết bùn bùn trên ngẫu nhiên lưu chỉ trảo, Hồng Phi cái kia phục kế đồ vật.

Khương Vân Đình một trận vô lực dựa vào ở trên cửa, tự lẩm bẩm: “Hồng Phi cái kia phục kế đồ vật... Hắn rốt cục rời đi sao...”

Khương Văn Quân bình tĩnh nói: “Muội muội, ngươi nhìn bầu trời này Bạch Vân. Tụ lại tán, tản đi lại tụ, nhân sinh ly hợp, cũng lại như tư. Ngươi cần gì phải buồn phiền?”

Nàng lời tuy nói như thế, nhưng cũng không nhịn được nước mắt chảy xuống.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2277: Thú Vị Tháng Ngày, Không Giải Thích Được Người

Dương Thanh Huyền ly khai Khương gia sau, lập tức biến thân thành nửa cá người, tiến về phía trước La Phù chi cảnh.

Hắn nếu từng chịu đựng Ninh gia chặn giết, như vậy thì nhất định sẽ có lần thứ hai, lần thứ ba, cho đến giết hắn mới thôi, lấy Ninh gia khả năng của, dù cho chính mình thân mang bảy mươi hai biến, đều được hành sự cẩn thận.

Hơn nữa bán long, Yêu tộc, này chút đều có cảnh giác, biến thành một con người cá, lộ ra biết điều lại không mất cách điệu, kỳ quái nhưng cũng còn có thể bị tiếp thu.

Nửa tháng sau, Dương Thanh Huyền liền tiến vào Vô Dục Thành.

Một đường trên đều đang suy tư làm sao cùng Tử Tâm câu thông, đồng thời đem chính mình Thiên Giới cảnh vững chắc xuống.

Vì lẽ đó thật cũng không vội vã đi Thần Vương phủ, trái lại đi tu luyện khu thuê cái mật thất, tu luyện hơn một tháng, đem Ngự Hỏa Tiên Quyết cùng Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân luyện đến trình độ nhất định.

Đồng thời đối với Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh có sâu hơn lý giải, này bộ kinh văn tâm pháp, lấy vô tướng hóa có tướng, có tướng cũng có thể trở về vô tướng, vì vậy có thể thôi thúc các loại thần thông công pháp yếu quyết.

Dương Thanh Huyền dùng lòng này pháp, trực tiếp vận chuyển ngũ hành thần thông, Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, đều ra dáng, rất được yếu lĩnh, không do cảm cảm khái này tâm pháp mạnh mẽ.

Lại nghĩ đến cái kia Vô Tướng Ma Tuần, tự Cổ Tinh Giới một trận chiến sau, phải đi không còn hình bóng ảnh, cũng không biết đi nơi nào, có lẽ Đức Phong Cổ Lâu sẽ có tin tức, nhưng mình chỉ là một tiểu thiên giới mà thôi, còn chưa đủ đối phương một chiêu điền răng may, cũng không cần mạo muội đi hỏi thăm tốt, an phận làm tốt thuộc về mình chuyện, trời sập còn có bốn Thánh Chủ tám vực Thiên Vương đẩy.

Hơn nữa lâu như vậy cũng không gặp Mục Hải Vực Giới xảy ra chuyện gì, chính mình lại càng không dùng mù bận tâm cái gì.

Ngày hôm đó, rời đi tu luyện khu vực, đi phố chợ mua một ít khoáng vật vật liệu, muốn đem cái kia hoàng triều ấn lại tế luyện một phen.

Chữa trị cổ bảo, đương thời Luyện khí sư đều không có biện pháp gì tốt, chỉ có thể không ngừng đem tài liệu quý hiếm chồng chất đi vào, tinh luyện tinh hoa, cường hành dính lên, nhưng cái này cũng là không có biện pháp biện pháp.

Vì lẽ đó chữa trị cổ bảo, ở chiến đấu sau, đều dễ dàng bị hao tổn, cần một lần nữa dùng vật liệu chữa trị một lần.

Vô Dục Thành dù sao cũng là La Phù chi cảnh chủ thành, lại là Tử Tâm Thần Vương sào huyệt, thứ tốt còn là không ít, hơn nửa ngày tựu đào được rất nhiều tốt khoáng vật kim loại, Dương Thanh Huyền một mạch tất cả đều mua lại.

Đi ngang qua một toà tửu quán thời điểm, đột nhiên bên trong truyền đến âm thanh, “Bằng hữu, đi vào tâm sự đi.”

Dương Thanh Huyền nhìn trái phải hạ, phát hiện trên đường cũng không có người, tựa hồ nói chính là mình, giương mắt nhìn lên, rượu kia tứ trước cửa sổ, ngồi một người trung niên nam tử, chính đang nhẹ nhàng mân rượu, đang nhìn mình cười.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Chúng ta quen biết sao?”

Cái kia người thật lòng nghĩ đến hạ, nói ra: “Có thể nói nhận thức, cũng có thể nói không quen biết, vấn đề này thật khó trả lời.”

“Ồ?” Dương Thanh Huyền giễu cợt nói: “Ngươi là muốn dựa vào trang b, đến gây nên hứng thú của ta?”

Cái kia người “Ha ha” cười to nói: “Ngươi là mỹ nữ sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không phải.”

Người kia cười nói: “Ta rất không thích nam nhân, huống hồ người đàn ông này vẫn là một con cá.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cũng là. Vì lẽ đó, không cần thiết hàn huyên.”

Trên mặt người kia mỉm cười không giảm, để chén rượu xuống chậm rãi nói ra: “Ngươi nếu như không muốn cùng ta tán gẫu, sau đó sợ là muốn cùng phía sau theo dõi ngươi cái kia người hàn huyên.”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, chính mình hiện tại nhưng là Thiên Giới chi chủ, dĩ nhiên chút nào không có phát hiện đến có người theo dõi, giờ khắc này bị người này nhắc nhở, âm thầm vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, này mới phát hiện ra một tia dị thường.

Phía sau như ẩn như hiện, mờ ảo bất định tựa hồ có khí tức khóa chặt chính mình.

Nhưng nếu không phải chuyên tâm đi điều tra, căn bản cảm giác không đi ra.

Dương Thanh Huyền người đổ mồ hôi lạnh, có thể như vậy lặng yên không một tiếng động theo dõi mình, chí ít cũng là Thiên Giới tu vi, sẽ là ai chứ?

Ninh gia người?

Vẫn là Thần Vương phủ người?

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, chính mình giờ khắc này là người cá dáng vẻ, hơn nữa không có xuất hiện bao lâu, Ninh gia cùng Thần Vương phủ người không nên nhanh như vậy nhận ra mình mới đúng.

Nghĩ đến hạ, liền xoay người đi vào tửu quán, đi tới trung niên nam tử kia đối diện ngồi xuống.

Đây là một gian không lớn tửu quán, nhưng lại có đặc biệt trang trí phong cách, mười phần sáng sủa đơn giản, tự nhiên hào phóng, ở Vô Dục Thành bên trong không tính là tốt, nhưng cũng còn không có trở ngại.

Trong tửu quán cung cấp rượu, Dương Thanh Huyền uống vào, có thể cảm thấy một tia ấm áp, cũng đã đủ thấy trân quý, còn mang theo hơi mùi hoa quế khí, chí ít uống vẫn tính thoải mái.

Người trung niên cười nói: “Vô Dục Thành là chỗ tốt, lái lên như thế một gian tửu quán, kiếm Tinh Hạo Thạch đủ để cung cấp một vị thấp cấp Giới Vương tu luyện. Này tửu quán lão bản một vị nhi tử, chính là dựa vào căn này tửu quán tiền kiếm được, tu luyện đến Giới Vương, hiện tại ở Thần Vương phủ hiệu lực.”

Dương Thanh Huyền bất động thanh sắc nói ra: “Xem ra ngươi ở Vô Dục Thành sững sờ rất lâu, chí ít đã tới này tửu quán rất nhiều lần.”

Trung niên nhân nói: “Ở đây chỉ cung cấp ba loại rượu, đều là ta thích.”

Nói xong đem trong chén trong suốt tửu thủy uống cạn, trắng noãn bát sứ để lên bàn, đột nhiên ném mấy đồng tiền đến trong bát, phát sinh “Loảng xoảng làm” tiếng vang.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, cái kia tiền đồng lay động bên dưới, càng có sức mạnh quy tắc ở bốn phía xoay tròn, đồng thời này chút tiền đồng trời tròn địa phương, mặt trên miêu tả một ít hoa văn, càng là đại đạo chi văn.

Người đàn ông trung niên liếc mắt nhìn trong bát, cười đem tiền đồng cất vào đến, nói ra: “Hôm nay thực sự là cái thú vị tháng ngày.”

Dương Thanh Huyền còn đang nghi hoặc, đột nhiên từ tửu quán ở ngoài đi vào một vị người áo bào tro, không khỏi trong lòng chấn động dữ dội, chính là cái cảm giác này, cái kia loại như ẩn như hiện, bị người nhìn chằm chằm cảm giác, có thể xác định chính là người áo bào tro này đang theo dõi hắn.

Người áo bào tro tướng mạo hết sức bình thường, không có bất kỳ xuất sắc địa phương, trực tiếp liền đi tới Dương Thanh Huyền bàn này bên, không có đánh bất kỳ chào hỏi tựu ngồi xuống.

Dương Thanh Huyền trong lòng đột nhiên có loại cảm giác vô hình, phảng phất chính mình cùng người áo bào tro này, còn có trước mắt trung niên nam tử này, lẫn nhau trong đó tựa hồ có hơi rung động, hoặc giả nói là một tia một luồng liên hệ.

Người đàn ông trung niên ánh mắt hơi ngưng, nhìn chằm chằm người áo bào tro kia nhìn một hồi, tựa hồ hết sức kiêng kỵ người này, nhưng lập tức cười nói: “Thực sự là khiến người không nghĩ tới a.”

Người áo bào tro liếc mắt nhìn hắn, nói ra: “Xem ra ngươi đã biết thân phận của ta, là chính mình đi theo ta, vẫn là muốn ta động thủ.”

Người đàn ông trung niên cười nói: “Ta sẽ không cùng ngươi đi, ngươi cũng không có cơ hội động thủ với ta. Trước mắt này đầu người cá, ngươi cũng không mang được.”

Người áo bào tro lạnh lùng nói: “Ngươi ở đâu ra tự tin?”

Người đàn ông trung niên nói: “Ta không có tự tin, nhưng hôm nay là một ngày tốt thú vị tháng ngày.”

Người áo bào tro cùng Dương Thanh Huyền đều là nhíu lại đầu lông mày đến, đặc biệt là Dương Thanh Huyền, đây đã là người đàn ông trung niên lần thứ hai nói những lời này, thực tại không hiểu “Thú vị” ở nơi nào.

Đột nhiên, tửu quán truyền ra ngoài đến một đạo thanh âm của tiểu cô nương, “Xa Vưu thúc thúc, chúng ta liền đến căn này trong tửu quán nghỉ ngơi một chút đi.” Chuông bạc dễ nghe, ôn nhu mềm nhũn, hết sức tốt nghe.

Chương 2278: Quần Anh Tụ Hợp, Cá Đầu Canh

Dương Thanh Huyền kinh sợ, thanh âm này hết sức quen thuộc.

Quả nhiên, từ tửu quán ở ngoài đi vào ba bóng người, chính là Lý Hồng Tụ, cùng Xa Vưu, Vi Thanh.

Xa Vưu kêu la nói ra: “Này tửu quán không sai, cho ta một loại cảm giác rất thân thiết.”

Ánh mắt nhất chuyển, hữu ý vô ý phiết quá Dương Thanh Huyền cái bàn này, nói ra: “Nói không chắc còn có thể phát sinh một điểm gì đó chuyện thú vị đây.”

Người áo bào tro nhìn thấy ba người này, sắc mặt một chút khó xem.

Người đàn ông trung niên cũng lộ ra vẻ kinh ngạc, đánh giá ba người này, đặc biệt là ánh mắt ở Xa Vưu cùng Vi Thanh trên người chuyển, càng xem càng giật mình.

Vi Thanh lạnh lùng về nhìn sang, cái kia trong mắt hàn ý, phảng phất giống như là ở nói “Muốn tìm chết sao?”

Người đàn ông trung niên này mới quay đầu, tiếp tục uống rượu, khóe miệng lộ ra một nụ cười khổ.

Dương Thanh Huyền còn tưởng rằng người đàn ông trung niên nhận thức Lý Hồng Tụ ba người, nhìn dáng dấp nguyên lai cũng không quen biết, không nhịn được hỏi: “Ngươi mới vừa nói thú vị là chỉ ý gì?”

Người đàn ông trung niên nói: “Ta vừa bốc một quẻ, tính tới sẽ có thú vị người tới đây, hơn nữa còn không chỉ một vị, nhưng tới là người phương nào thì không rõ lắm.” Cười nhìn người áo bào tro, nói ra: “Hơn nữa quái tượng bên trong biểu hiện, ngươi hôm nay muốn tay trắng trở về.”

Người áo bào tro khuôn mặt hơi co quắp hạ, nói ra: “Hoàng Cực Kinh Thế Thư!”

Người đàn ông trung niên cười nói: “Chính là Thiên Thần Quyết thiên thứ hai, Hoàng Cực Kinh Thế Thư.”

“Oành!” Dương Thanh Huyền chén rượu trong tay, một chút đập vỡ tan, còn dư lại chén nhỏ rượu giội vẩy ra, nhưng tốt ở hắn phản ứng lại, đầu ngón tay một vòng hỏa diễm lan ra, đem rượu kia trực tiếp bốc hơi lên rơi mất.

Nhưng hai mắt trừng thật to, tràn đầy kinh hãi cùng nghi hoặc.

Thiên Thần Quyết một sách, tự hồ chỉ ở Thương Khung tinh vực từng xuất hiện, ly khai Thương Khung tinh vực sau, lại không nghe, giờ khắc này chợt nghe tên này, càng nhất thời thất thố.

Chỉ nghe mặt khác bàn kia trên, Lý Hồng Tụ thấp giọng nói ra: “Người cá kia tốt dáng vẻ kỳ quái a.”

Vi Thanh hờ hững nói ra: “Làm sao, ngươi cảm thấy thú vị?” Liền cao giọng nói ra: “Tiểu nhị, đến một nồi cá đầu canh.”

Hầu bàn xạm mặt lại, khóe mắt dư quang liếc mắt một cái Dương Thanh Huyền, vô cùng sợ hắn sinh khí, gặp Dương Thanh Huyền không hề tức giận, này mới chầm chậm đi tới, đứng ở Vi Thanh trước mặt cười xòa nói: “Khách nhân, chúng ta đây là tửu quán, không có cá đầu canh.”

Vi Thanh nói: “Không có cá đầu canh, ngươi sẽ không ở mua nhà khác một phần sao?”

Hầu bàn dạ mấy lần, gặp Vi Thanh sắc mặt khó coi, không dám đắc tội, gấp vội vàng chạy ra ngoài mua cá đầu canh đi.

Dương Thanh Huyền giờ khắc này nơi ở hết sức khiếp sợ trong trạng thái, đối với Vi Thanh căn bản là không có nghe thấy, mà là trợn mắt lên nhìn chằm chằm người đàn ông trung niên.

Chỉ chốc lát, hầu bàn tựu bưng một nồi nóng hổi cá đầu canh chạy vào, miệng cá bên trong tốt phun ra canh nhiệt khí, mùi thơm phân tán, bay đầy toàn bộ tửu quán.

Dương Thanh Huyền lúc này mới phục hồi tinh thần lại, nghe đến mùi thơm kia, theo bản năng nói ra: “Tiểu nhị, ở đây cũng tới phần cá đầu canh.”

Hầu bàn lảo đảo một cái, kém một chút liền người mang canh đều ngã rơi.

“Phốc!”

Xa Vưu một ngụm rượu phun ra ngoài, oa oa hét lớn: “Xảy ra chuyện gì? Người cá này lại cũng uống cá đầu canh?”

Âm thanh rất lớn, toàn bộ tửu quán người đều nghe.

Dương Thanh Huyền này mới phản ứng lại, chính mình giờ khắc này thay đổi là người cá.

Vi Thanh hai con ngươi thu nhỏ lại, một tia tinh mang xẹt qua, lộ ra một tia vẻ nghi hoặc, nhưng lập tức cười lạnh nói: “Nhân gia uống cá đầu canh mắc mớ gì đến ngươi? Ngươi quản đây cũng quá rộng rãi đi.”

Nhưng một đôi mắt, nhưng là nhìn chằm chằm Dương Thanh

Huyền, tựa hồ nổi lên lòng nghi ngờ.

Dương Thanh Huyền bị hắn canh chừng có chút sợ hãi, thẳng thắn không có thời gian để ý, thoải mái để hắn nhìn chăm chú được rồi, ngược lại hướng về người đàn ông trung niên hỏi: “Không biết các hạ tôn tính đại danh?”

Người đàn ông trung niên nói: “Tên của ta không đáng nhắc đến, đúng là vị này áo xám bằng hữu, không biết tôn tính đại danh?”

Dương Thanh Huyền có chút say xe, nguyên lai bọn họ cũng không quen biết.

Người áo bào tro lạnh rên một tiếng.

Người đàn ông trung niên nói với Dương Thanh Huyền: “Không biết tiểu hữu tôn tính đại danh?”

Dương Thanh Huyền nhìn thấy người áo bào tro cũng theo dõi hắn, trong lòng thầm nói: “Nguyên lai hai người này căn bản không quen biết ta, hơn nữa bọn họ lẫn nhau trong đó cũng không quen biết, mẹ, đây là cái gì quỷ?” Hắn tự nhiên cũng không chịu nói tên, chỉ là bưng rượu lên đến uống mấy khẩu.

Ba người đi vòng một vòng, quay đầu lại ai cũng không giới thiệu chính mình, vẫn là ai cũng không nhận ra ai.

Lúc này, hầu bàn lại từ bên ngoài bưng một nồi nóng hổi cá đầu canh lại đây, thận trọng phóng ở Dương Thanh Huyền trước mặt, một phóng tựu nhanh chóng chạy mở, chỉ lo Dương Thanh Huyền đột nhiên làm khó dễ tựa như.

Tửu quán ở ngoài lại đi vào hai người đến, phía trước là vị hồng bào ông lão, phía sau là vị thanh y người đàn ông trung niên.

Hai người vừa vào tửu quán, Dương Thanh Huyền tựu trong lòng kinh hoàng, không tên kịch liệt chấn động, ngạc nhiên nhìn tới.

Kim quang ở đáy mắt lóe lên, nhưng phát hiện trên người hai người đều có kết giới, trực tiếp đưa hắn Hỏa Nhãn Kim Tình ngăn trở, không thấy rõ mảy may.

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, vội vàng thu về Hỏa Nhãn Kim Tình, xới một chén canh cá, tựu cúi đầu buồn rầu uống, che giấu bối rối của mình.

Nhưng nội tâm nhưng là nhấc lên cuồn cuộn ngất trời lớn sóng, chính mình bước vào Thiên Giới chi chủ sau, Hỏa Nhãn Kim Tình uy lực tăng cường không chỉ gấp mấy lần, ngày đó ở nhân quả lực phụ trợ hạ, còn có thể nhìn thấu thời không quá khứ, nhưng lại không nhìn thấu trước mắt hai người này.

Người đàn ông trung niên, người áo bào tro, Vi Thanh, Xa Vưu, tương tự là chấn động trong lòng, có chút giật mình nhìn sang.

Ông lão cùng nam tử áo xanh không để ý lắm, tự hành tìm cái bàn ngồi xuống.

Ông lão nói ra: “Kỳ quái, ở đây không phải tửu quán sao? Làm sao còn có cá đầu canh bán?”

Nam tử áo xanh nói: “Hẳn là mới ra bảng hiệu món ăn đi, ngươi nhìn người cá kia đều ở uống, hẳn là cực kỳ mỹ vị.”

Ông lão gật gật đầu, kêu lên: “Tiểu nhị, đến nồi cá đầu canh.”

Hầu bàn xạm mặt lại, liền vội vàng nói: “Khách quan hơi các loại.” Xoay người lại ra tửu quán, tốc độ quá nhanh, kém một chút va ở một vị mới vừa vào cửa nam tử mặc áo trắng trên người, bị nam tử mặc áo trắng kia một phát bắt được sau cổ, xảo diệu ở tại chỗ xoay tròn, tựu để hầu bàn đứng vững vàng.

Nam tử mặc áo trắng cười nói: “Cẩn thận một chút.”

Hầu bàn liên tục nói xin lỗi, tựu như một làn khói ra tửu quán.

Dương Thanh Huyền gặp nam tử mặc áo trắng kia, một khối thịt cá ở trong miệng kém một chút nghẹn, mạnh mẽ hít hơi, nuốt vào bụng, một đôi mắt cá nổi lên, nam tử mặc áo trắng này càng là Huyền Thiên Cơ.

Chỉ thấy Huyền Thiên Cơ trực tiếp vào bên trong, ánh mắt quay một vòng, liền đi tới Dương Thanh Huyền bàn này, đối diện người áo bào tro kia tọa hạ, hì hì cười nói: “Thật không tiện, tham gia chút náo nhiệt.”

Người áo bào tro nhìn chằm chằm Huyền Thiên Cơ nhìn một hồi, khóe miệng vung lên một nụ cười lạnh lùng, nói ra: “Không sao, sau đó đi theo ta một chuyến là tốt rồi.”

Huyền Thiên Cơ tự mình xới một chén canh cá, tựu uống, cười nói: “Nếu có thể đi theo ngươi một chuyến, tất nhiên là không thể tốt hơn, nhưng có người muốn đuổi giết ta đây, ta là trốn đến nơi này tị nạn.”

Dương Thanh Huyền im lặng không lên tiếng uống canh, cũng không biết Huyền Thiên Cơ nhận ra chính mình không có, trong lòng nghĩ thầm: “Ai đuổi giết ngươi?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Đến, đuổi giết ta hai người đến.”

Chương 2279: Ngươi Rất Giống Ta Một Vị Bằng Hữu

Không chỉ có là Dương Thanh Huyền bàn này, Lý Hồng Tụ bàn kia, hồng y ông lão bàn kia, đều đồng loạt hướng về ngoài cửa nhìn tới.

Chỉ thấy hai bóng người trước sau xuất hiện ở tửu quán cửa.

Một thân thể hình thái hơi mập, đầy mặt hồng quang, trên bụng vây quanh một vòng kim mang, hào khí mười phần.

Một người khác thì lại mặt không hề cảm xúc, sắc mặt tái nhợt vẫn tính anh tuấn, nhưng cũng không có một chút nào sinh khí giống như vậy, giống như là một bộ mười phần cương thi. Người này bước vào tửu quán, toàn bộ trong cửa hàng nhiệt độ đều tựa như chậm lại.

Thân thể hơi mập nam tử, gặp được trong cửa hàng cảnh tượng, hai mắt sáng ngời, ở Vi Thanh ba người trên người đi vòng vo mấy lần, lại ở Dương Thanh Huyền bốn người trên người đi vòng vo mấy lần, cuối cùng trở lại hồng y ông lão cùng nam tử áo xanh trên người, vui vẻ ôm quyền đi tới, cười to nói: “Hóa ra là hai vị đại nhân ở đây, chẳng trách bầu không khí quái dị như vậy đây.”

Ông lão khẽ mỉm cười, nói: “Hóa ra là Tào lão bản, gần đây ở đâu phát tài nhỉ?”

Thân thể hơi mập nam tử cười nói: “Ha ha, nào dám nói phát tài? Đều là tiểu bản sinh ý, kiếm chút sống qua ngày tiền, mong rằng hai vị ông chủ lớn chiếu cố nhiều hơn a.”

Vị này Tào lão bản, tựu ở ông lão cùng nam tử áo xanh bàn này ngồi xuống, có chút đầy đặn tay vỗ bàn, kêu lên: “Thêm một bộ bát đũa.”

Chưởng quỹ tự mình cầm một bộ bát đũa đi ra, tuy rằng hắn không nhận ra này chút người, nhưng luôn cảm thấy hôm nay trong cửa hàng bầu không khí có chút quái dị, rồi lại không thể nói được quái chỗ nào.

Rất nhanh, hầu bàn lại bưng một bát cá đầu canh đi vào, phóng ở hồng y lão giả trên bàn.

Chưởng quỹ cùng tiểu nhị trong lòng cũng nghĩ, như này cá đầu canh như vậy dễ bán, trong tiệm mình cần phải tăng thêm một phần món ăn.

Mặt khác vị kia cương thi tựa như nam tử, thì lại tự hành đi đến một cái bàn trống trước, ngồi xuống, nói: “Rượu, còn có cá đầu canh.”

“Được rồi.” Hầu bàn lại chạy ra ngoài.

Mọi người Tâm đạo, nguyên lai này cương thi nam tử, cùng cái kia Tào lão bản không phải cùng nhau.

Dương Thanh Huyền bàn này trên, người đàn ông trung niên không nhịn được hỏi: “Hai người, ai tại truy sát các ngươi?”

Huyền Thiên Cơ uống canh, hưởng thụ mỹ vị, phân biệt chỉ hạ cương thi nam tử, lại chỉ hạ Tào lão bản, nói ra: “Hai cái đều đuổi giết ta.”

Người đàn ông trung niên nói: “Nhìn dáng dấp bọn họ không phải một phe a.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ta cũng cảm thấy kỳ quái, ta cũng không nhận ra bọn họ.”

Mặt khác bàn kia trên, hồng y ông lão hỏi: “Tào lão bản nửa phút mấy triệu trên dưới, làm sao rảnh rỗi tới đây địa phương nhỏ uống rượu ăn canh a?”

Tào lão bản tức giận vỗ bàn một cái, chỉ vào Huyền Thiên Cơ mắng to: “Còn chưa phải là tiểu tử này huyên náo, làm cho ta một chút kinh doanh mất hết vốn liếng, tiền lương không phát ra được đi, công nhân đều phải ăn đất.”

Ông lão gật đầu nói: “Tào lão bản tự mình đuổi tới, xem ra thật sự thiệt thòi không thiếu a.”

đăNg nhập http://truyeNcuatui

.net/ để đọc truyện Huyền Thiên Cơ phản kích nói: “Này, tên béo đáng chết, canh cá có thể loạn uống, không thể nói lung tung được, ta cũng không nhận ra ngươi, trời mới biết ngươi buôn bán gì a.”

Tào lão bản giận dữ, quát: “Ngươi còn không thừa nhận? Có tin ta hay không nửa phút chặt ngươi!”

Huyền Thiên Cơ vén tay áo lên, một chân đứng ở trên ghế, gọi to: “Đến a đến a, ai sợ ai.”

Hai người một mặt bĩ khí dáng vẻ, hãy cùng du côn lưu manh tựa như, lập tức sẽ phải động thủ.

Chưởng quỹ vừa thấy kinh hãi, vội vàng chạy đến khuyên can, hét lớn: “Hai vị bớt giận, hai vị ngàn vạn bớt giận, không muốn ở trong cửa hàng động thủ. Tiểu điếm là bị mặt trời tông bảo vệ.”

Nói vội vàng từ sau quầy mặt lấy ra một mặt lệnh bài màu vàng óng, mặt trên công công chỉnh chỉnh khắc hoạ một cái “Nhật” chữ, nói ra: “Này chu vi mười hai cái trong đường phố sở hữu cửa hàng, đều là bị mặt trời tông bảo vệ, chúng ta mỗi tháng nhưng là nộp đủ ngạch bảo hộ phí.”

Tào lão bản con ngươi nhất chuyển, kêu lên: “Hôm nay thì nhìn ở mặt trời tông cùng này chưởng quỹ phần trên, tạm thời bỏ qua ngươi, có bản lĩnh ngươi ra nhà này tửu quán, ta nửa phút đánh ngã ngươi!”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ta cũng nhìn ở đây chưởng quỹ phần trên, không so đo với ngươi.”

Hai người riêng phần mình lạnh rên một tiếng, tựu trở lại vị trí của mình, tiếp tục ăn canh, hãy cùng không có chuyện gì phát sinh tựa như.

Chưởng quỹ cười ha hả chắp tay nói: “Đa tạ hai vị đại nhân nể nang mặt mũi.”

Hắn có nằm mơ cũng chẳng ngờ, đây là hắn mười tám đời tới nay, mặt mũi lớn nhất một lần.

Hồng y ông lão liếc mắt nhìn cái kia cương thi giống như nam tử, hỏi Tào lão bản: “Người kia là ai? Lạ mặt hết sức a.”

Tào lão bản lắc đầu nói: “Không quen biết. Ta ở đuổi tiểu tử kia, này cương thi lão đột nhiên tựu xông ra, theo ta đồng thời đuổi tiểu tử kia.”

Hồng y ông lão “Ồ” một tiếng, tựu không nói, ánh mắt phiết quá cái kia cương thi nam tử, cứ tiếp tục uống canh cá.

Cương thi nam tử cả người cứng đờ, phảng phất cảm nhận được hồng y ông lão ánh mắt đáng sợ, sắc mặt càng thêm khó coi, bưng lên canh đến đều có thể miệng to uống, có vẻ hơi cứng ngắc. Lập tức thẳng thắn trực tiếp bưng nồi lên đến, hướng về trong miệng đổ. Cái kia cá đầu cũng một chút xíu nuốt vào.

Lý Hồng Tụ lộ ra chê vẻ mặt, thấp giọng lén lút nói ra: “Người kia lối ăn thật khó nhìn.”

Vi Thanh từ tốn nói: “Kẻ xấu xí nhiều tác quái.”

Ánh mắt nhưng là quan sát hồng y ông lão vài lần, lại thu lại rồi.

Đột nhiên, Huyền Thiên Cơ đem trong nồi cá đầu kẹp, phóng tới Dương Thanh Huyền trong chén, nói ra: “Bằng hữu, ăn nhiều một chút. Ăn cá đầu, bổ cá đầu.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, nổi lên cá con ngươi lườm hắn một cái, nói ra: “Đa tạ.”

Liền cúi đầu buồn rầu tiếng cắn cá đầu, nội tâm không ngừng đang suy đoán, Huyền Thiên Cơ đến cùng có không có nhận ra hắn.

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Không khách khí, dung mạo ngươi có chút giống ta một người bạn.”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh hoàng, trên mặt vẫn là bất động thanh sắc nói ra: “Thật sao?”

Huyền Thiên Cơ vỗ vai hắn một cái vai, nói ra: “Đúng, hắn gọi Dương Thanh Huyền, ngươi nhận ra sao?”

Lý Hồng Tụ kinh hô một tiếng, xoay người lại nói ra: “Ngươi biết Dương Thanh Huyền?”

Vi Thanh cùng Xa Vưu, hồng y ông lão, nam tử áo xanh, Tào lão bản, cùng với cái kia cương thi nam tử, đều tựa hồ hơi động hạ, một đôi đôi bén nhọn ánh mắt nhìn chăm chú lại đây.

“Phốc!” Dương Thanh Huyền một khẩu canh cá phun ra ngoài, phẫn nộ chỉ mình mặt, vỗ bàn quát lên: “Lão tử là người cá a, một cái lớn như vậy cá đầu ở đây, ngươi bằng hữu kia cũng là người cá sao? Ngươi đúng là nói một chút, hắn nơi nào giống ta?!”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ha ha, chỉ là có chút như mà thôi, có thể là ta nhìn lầm chứ?”

“Nhìn lầm rồi? Huyền Thiên Cơ, ngươi quả nhiên không đơn giản a!”

Dương Thanh Huyền khuôn mặt đột nhiên vặn vẹo, tỏa ra tà khí, thân thể bắt đầu một điểm điểm biến hóa, từ cá đầu lui trở về Nhân tộc bản thân, bên trong cặp mắt bắn ra tinh mang lấm tấm hàn ánh sáng, một luồng kỳ dị tinh thần lực, từ trong cơ thể bộc phát ra.

Cái kia đôi tà ác bên trong cặp mắt, tràn đầy vẻ giằng co, toàn thân đang kịch liệt run rẩy, phảng phất có hai cái linh hồn đang liều mạng chống lại.

“Ngươi là ai?!” Dương Thanh Huyền thanh âm từ trong miệng hét lớn mà ra.

“Khà khà, ta là ai? Bản tọa vẫn luôn ở bên trong cơ thể ngươi, lẽ nào nhanh như vậy tựu không nhận ra ta sao?” Mặt khác cái thanh âm kia tự nhiên nói ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2280: Đỉnh Cao Cuộc Chiến

Tửu quán bên trong mấy người, đều là con ngươi thu nhỏ lại, lập tức hiểu được, người này trong cơ thể đang bị một luồng ngoại lai lực lượng chiếm cứ.

Dương Thanh Huyền khuôn mặt xuất hiện vẻ hoảng sợ, kêu lên: “Ngươi là mệnh trời...”

Lời không nói chuyện, cái kia khuôn mặt lần thứ hai vặn vẹo thành vẻ tà ác, cười như điên nói: “Ha ha, ngươi rốt cục nhớ tới bản tọa đến? Ngươi cho rằng ngươi áp chế ta sao?”

Lý Hồng Tụ vui vẻ nói: “Dương Thanh Huyền, đúng là ngươi!”

Đang muốn lên trước, lại bị Xa Vưu một thanh kéo trở lại, nói: “Nguy hiểm.”

Đúng lúc này, cái kia cương thi nam tử khuôn mặt hào phóng ánh sáng, con ngươi một chút bạo đi ra, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền quát lên: “Ngươi là thứ mười chín...”

Còn chưa có nói xong, giống như là hít thuốc lắc giống như vậy, gầm thét lên nhào tới, phải đem Dương Thanh Huyền xé nát.

Dương Thanh Huyền nghiêm ngặt quát một tiếng, trên người bùng nổ ra sức mạnh to lớn, song chưởng ở trước người trùng điệp, biến ảo ra tảng lớn tàn ảnh, mạnh mẽ đánh ra ngoài.

“Ầm ầm!”

Hai người song chưởng chấn động, kình khí mạnh mẽ nhất thời khuếch tán ra, hướng về bốn phương tám hướng phóng đi.

Nam tử áo xanh kia nhíu mày lại, đem vật cầm trong tay chén canh bỏ xuống, cũng không thấy hắn động tác, cũng đã xuất hiện ở tửu quán trung ương, hai tay mười ngón mở ra, toàn bộ trong cửa hàng không gian loáng một cái.

“Oanh” một tiếng vang thật lớn, sở hữu khuếch tán dư âm, càng chưa đập vỡ tan hư không, trái lại toàn bộ hướng về hắn hội tụ đến, tràn vào trước người một điểm, than sụp xuống.

Tựu giống như một lậu nước khẩu, cuồn cuộn không ngừng năng lượng tràn vào trong đó, đem trọn cái tửu quán đều bảo vệ được.

Tửu quán bên trong còn lại người, còn có chưởng quỹ đồng nghiệp, đều có chút không phản ứng kịp.

Thậm chí cảnh tượng trước mắt, bọn họ nhìn cũng không hiểu.

Chưởng quỹ hoảng sợ hét lớn: “Đừng đánh, đừng đánh, chúng ta tiểu điếm là chịu đến mặt trời tông bảo vệ!”

Dương Thanh Huyền một chưởng đẩy ra sau, cả người biến đến mức dị thường dữ tợn, năng lượng mạnh mẽ từ trong cơ thể không ngừng bộc phát ra, làm cho thân thể bành trướng hơn hai lần.

Nhưng tựa hồ trạng thái cực kỳ khó chịu, xoay người lóe lên, tựu va nát tửu quán vách tường bỏ chạy.

“Muốn đi?” Người áo bào tro biến sắc mặt, đang muốn đuổi theo, lại đột nhiên trên tay căng thẳng, bị người đàn ông trung niên kéo, nhìn hắn cười nói: “Bằng hữu còn chưa lưu lại cao tính đại danh đây.”

“Ta lưu em gái ngươi!”

Người áo bào tro xoay tay chính là một chưởng, mạnh mẽ đánh về phía người trung niên đầu, nghĩ muốn một đòn giết chết.

Hư không càng ở chưởng pháp bên dưới, hóa ra chín đạo thần ấn.

Người trung niên đồng quang thiểm động, nói: “Quả nhiên, Thiên Thần Quyết thiên thứ tư, Cửu Diệu Tinh Thần Ấn! Sau lưng ngươi rốt cuộc là người phương nào?!”

Trong tay không chút nào hàm hồ, nhanh chóng kết ấn bên dưới, vô số trải qua chữ ở bốn phía xoay tròn, đều là Thiên Thần Quyết, thiên thứ hai chi Hoàng Cực Kinh Thế Thư.

Hai người thần thông đạo pháp, một khi triển khai ra, nhất thời có đại đạo di âm, làm cho người ta cảm thấy vô cùng vô tận cảm giác.

Hồng y ông lão hơi thay đổi sắc mặt, nhìn chằm chằm trong tay hai người thần thông yếu quyết, cả kinh nói: “Đây là...”

Tựa hồ ý thức được cái gì, sầm mặt lại, lộ ra một tia cười gằn, đứng dậy chậm rãi nói ra: “Nếu đã tới, tựu đều lưu lại đi.”

Theo lão giả đứng dậy, tửu quán bên trong tất cả mọi người không khỏi là hoàn toàn biến sắc, phảng phất cảm thấy một ngọn núi cao trấn áp mà đến, mỗi người đều là khí huyết khuấy động.

“Ầm ầm!”

Cái kia chút ngoài ngạch người, bao quát chưởng quỹ cùng đồng nghiệp, bị một nguồn sức mạnh đụng kích bắn mà đi. Nhưng mỗi người toàn thân đều bao phủ một luồng hồng quang, càng không có chết, chỉ là bị đánh bay ra ngoài.

Toàn bộ tửu quán lập tức trở nên tàn tạ không chịu nổi, nhưng tất cả đều bao phủ ở một luồng hồng quang hạ, mỗi người đều cảm thấy này cỗ khó có thể chống lại núi cao sức mạnh to lớn.

Dương Thanh Huyền vừa bỏ chạy, đã bị tầng này hồng quang va chạm, cả người gảy trở về, trên mặt lộ ra vẻ kinh sợ, nổi điên hướng về va tới.

Lý Hồng Tụ đầy mặt thống khổ giãy dụa biểu hiện, run giọng nói: "Nhanh, nhanh giúp Dương Thanh Huyền!"

Nàng toàn thân cũng bị hồng mang áp chế, cả người bị định ở tại chỗ, không cách nào nhúc nhích mảy may, đồng thời xương cốt toàn thân phát sinh "Kẽo kẹt" đè ép tiếng, ngay lúc sắp chi trì không nổi.

"Muốn chết!"

Xa Vưu phẫn nộ quát một tiếng, toàn thân long khí nổ tung đi ra, lập tức hóa thành thiên long chi hải, đem trọn cái hồng quang không ngừng bài xích mở.

Đồng thời bóng người loáng một cái, sẽ đến hồng y trước mặt lão giả, quát lên: "Long Quyền vô lượng ánh sáng!"

Bốn phía lăn lộn thiên long chi hải, bùng nổ ra vòng xoáy giống như rồng khí, hội tụ thành một đường, cường hành oanh mở ông lão kết giới.

Hồng y ông lão con ngươi đột nhiên co, lộ ra cực độ vẻ khiếp sợ, giơ tay lên, giữa năm ngón tay không ngừng có tinh vân ẩn hiện, toàn bộ thiên địa theo hắn này một thức mở đầu, mà hóa thành màu máu đỏ sậm.

Xa Vưu hoàn toàn biến sắc, kêu lên: "Không được!"

Long Quyền đánh ra sau, trực tiếp biến về Chân Long Pháp thân, cường hành va chạm mà đi.

“Oanh!”

Lão giả một chưởng, đem Xa Vưu Long Quyền ngăn trở, lại lên tay trái, cùng trước người bức tranh vòng, hình thành một mặt quang thuẫn, ngăn trở rồng phương pháp thân.

Xa Vưu hoảng hốt, chính mình một đòn toàn lực bên dưới, không chỉ có bị ông lão hoàn toàn đón lấy, hơn nữa càng thành mơ hồ áp chế tư thế, toàn bộ thân rồng đều bị cái kia quang thuẫn trấn áp lại.

“Ngươi là ai?!”

Xa Vưu nghiêm ngặt quát một tiếng, vừa giận vừa thẹn, đặc biệt là ở Lý Hồng Tụ trước mặt.

Năm đó hắn theo Lý Vân Tiêu tung hoành nơi đây vũ trụ, cũng đã hiếm có địch thủ. Sau đó lại theo Lý Vân Tiêu tiến về phía trước sơ sinh đời đại vũ trụ, chuyên tâm tu luyện, vốn cho là lần thứ hai hạ giới thời gian, có thể quét ngang vô địch rồi.

Ai biết lần thứ nhất ra tay, tựu gặp phải Vô Tướng Ma Tuần, thiếu chút nữa thì ngã càng đầu, may mà chính mình liều mạng chém giết, mới vãn hồi một chút mặt mũi.

Hiện tại lần thứ hai ra tay, lại gặp phải một không giải thích được lão đầu, trực tiếp bị trấn áp lại.

Này để hắn khuôn mặt già nua này hướng về cái nào phóng?

Ở Xa Vưu liều mạng công kích hạ, Lý Hồng Tụ trên người áp lực nhất thời giảm bớt, khí huyết dâng lên, hai cái khuôn mặt đều đỏ bừng bừng, thở hổn hển nói ra: “Xa Vưu thúc thúc, ngươi không phải nói chính mình ở vùng vũ trụ này bên trong hầu như vô địch sao? Làm sao hai lần ra tay đều đánh không ăn đối phương?”

Lý Hồng Tụ tuổi trẻ không rành thế sự, nội tâm là thật cảm thấy kỳ quái, vì vậy có câu hỏi này.

Nhưng nghe ở Xa Vưu trong tai, mặt đỏ lên nóng lên, hai mắt nhìn chằm chằm hồng y ông lão, phun ra lửa giận, quát: “Lão thất phu! Ta với ngươi liều mạng!”

“Hồng Tụ, chính ngươi cẩn thận chút.”

Vi Thanh đem Lý Hồng Tụ kéo lại phía sau, sau đó trong mắt hàn quang lóe lên, liền hướng hồng y ông lão nghiêng người lên trước, đối với xe càng lạnh lùng nói ra: “Ngươi vẫn là kiềm chế một chút đi, chúng ta còn có việc trong người, ngươi cũng đừng chết thật ở nơi này.”

Xa Vưu giận dữ hét: “Ta coi như chết thật ở đây, cũng muốn lão thất phu này chôn cùng!” Trên người long lân từng mảng từng mảng nổ ra, không ngừng ép hướng về hồng y ông lão.

Hồng y ông lão nội tâm khiếp sợ, càng là xa ở Xa Vưu bên trên, đã ngạc nhiên tới cực điểm, nam bộ trong vũ trụ, lúc nào bốc lên hai đại người đáng sợ như vậy vật đến?

“Hừ, phải lấy hai địch một sao? Trước hỏi qua ta hay chưa?”

Nam tử áo xanh nội tâm kinh hãi đồng dạng tột đỉnh, trước mắt Vi Thanh nghiêng người mà lên, chính mình cũng bóng người lóe lên, tựu đi lên phía trước, chặn ở Vi Thanh trước mặt, cường đại chiến ý bộc phát ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2281: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (Trung)

Xa Vưu cùng Vi Thanh, cùng hồng y ông lão cùng nam tử áo xanh giằng co không hạ.

Bên kia Dương Thanh Huyền liều mạng va chạm hồng mang, cường đại tinh thần lực không ngừng từ trong cơ thể tuôn ra, rốt cục cho hắn phá mở một cái lỗ hổng, xông ra ngoài.

Cương thi lão hét lớn một tiếng, tựu đuổi tới.

Huyền Thiên Cơ than thở: “Ai, bây giờ nhân sinh sống áp lực thật to lớn, tựu liền ăn bữa cơm đều không được an sinh.”

Nói, liền muốn từ cái kia chỗ hổng rời đi.

Người đàn ông trung niên đang cùng người áo bào tro kịch đấu, gặp Huyền Thiên Cơ phải đi, vội vàng kêu lên: “Huyền Giả, giúp ta!”

Huyền Thiên Cơ mỉm cười nói: “Hoàng Đình, ta tin tưởng ngươi có thể được, cố lên, ngươi cũng muốn tin tưởng mình.”

Trung niên nam tử này, chính là Đạo Ảnh bên trong hoàng giả, ở Thương Khung tinh vực mất tích vô số năm Hoàng Đình thượng nhân.

Hoàng Đình vội la lên: “Lẽ nào ngươi đối với người áo bào tro này thân phận tựu không hiếu kỳ sao?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Hiếu kỳ về hiếu kỳ, nhưng ngươi không cảm thấy ở đây rất nguy hiểm sao? Ta còn là đi trước một bước

đi.”

Hoàng Đình: “...”

“Đi? Huyền Thiên Cơ, ngươi giả mạo ta Đức Phong Cổ Lâu nhân viên, lừa dối lượng lớn tiền tài, xấu ta cổ lâu danh tiếng, còn muốn đi sao?”

Tào lão bản từ bên cạnh bàn đứng lên, chậm rãi xoay người.

Cái kia đầy người thổ hào khí chất, nháy mắt phải biến đổi, hóa thành cường giả cái thế, làm người sợ hãi khí tức rung động quá khứ, đem Huyền Thiên Cơ hoàn toàn khóa chặt.

Huyền Thiên Cơ cười khổ nói: “Tiền tài chính là vật ngoại thân, Tào lão bản gia tài bạc triệu, hà tất theo ta loại này tiểu nhân vật tính toán chi li đây.”

Tào lão bản cười lạnh nói: “Địa chủ gia cũng không có lương tâm a, ta vẫn chờ tróc ngươi da, doanh số bán hàng tiền cho thủ hạ công nhân phát tiền lương đây.”

Trên eo kim mang, một chuỗi phù văn xẹt qua, nháy mắt phân giải, hóa thành Tinh hoàn đánh bay.

Toàn bộ thiên địa càn khôn đảo ngược, lập tức rơi vào một vùng vũ trụ hư không.

Chỉ còn lại Tào lão bản cùng Huyền Thiên Cơ hai người.

“Chết đi!”

Tào lão bản sầm mặt lại, hai tay giơ lên, vô số binh khí trôi nổi ở trong hư không, bay vụt mà đi.

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Nhân viên của ngươi mỗi người đều là cường hào, ta nơi nào nuôi nổi, ngươi vẫn là biến thành người khác lột da đi.”

Hai tay bấm quyết, trên người vô số lục mang lấp loé mà ra, óng ánh như Tinh Thần.

Lập tức hai tay đi về phía trước một điểm, một mặt cự luân tái hiện ra, vô số thời không lưu chuyển, đạo ** về.

Cự luân tranh nhưng mà một tiếng, phân hoá làm đến hạ hai mặt.

Chính là chúng tướng không vòng chi hư thực đôi vòng.

Tào lão bản vô số binh khí, bỗng nhiên chìm xuống, đều bị hút vào đôi vòng bên trong, đi đến Luân Hồi.

“Cái gì?! Đây là...”

Tào lão bản hai mắt một chút trợn trừng to lớn, khó có thể tin tưởng được nhìn to lớn kia không vòng.

Theo Huyền Thiên Cơ hai tay bấm quyết, vận chuyển Luân Hồi chí tôn công, vô số phù văn ma trận bánh xe phụ bên trong tuôn ra, nhét đầy vùng hư không này vũ trụ.

Huyền Thiên Cơ nói: “Nhiều tiền như vậy còn hẹp hòi như vậy, đời sau làm cái người nghèo đi thôi.”

Tào lão bản hoàn toàn biến sắc, một trái tim lập tức đề phòng tới cực điểm.

...

Dương Thanh Huyền lao ra hồng y lão giả trấn áp sau, sẽ đến tửu quán bên ngoài phố lớn trên, liều mạng chạy về phía xa.

Sắc mặt dị thường dữ tợn khó coi, mồ hôi lạnh không ngừng từ hai tóc mai chảy hạ.

Vẫn chìm đắm ở trong đan điền Thiên Mệnh Tối Cao, đã giải phong ra, hóa thành Thanh Đồng Tinh Quỹ, mặt trên có mấy chục viên năng lượng tiểu cầu, tượng trưng cho từng cái từng cái vị diện, lẫn nhau xoay tròn vờn quanh, tạo thành tinh vực đồ phổ.

Từng đạo năng lượng sợi tơ, từ Thanh Đồng Tinh Quỹ bên trong kích bắn mà ra, như mạng nhện rậm rạp chằng chịt lọt vào Dương Thanh Huyền thân thể bên trong, khống chế được thân thể của hắn.

“Số 19 mệnh trời, nhìn ngươi còn chạy đi đâu!”

Phía sau cái kia cương thi lão, hưng phấn đuổi theo, mặt tái nhợt lỗ trên lóe lên vẻ mặt khác thường, duỗi ra lưỡi dài liếm đôi môi.

“Đáng chết!”

Dương Thanh Huyền nổi giận gầm lên một tiếng, mắng to: “Ngu xuẩn vật Dương Thanh Huyền! Mau dừng tay, trước tiên để ta khống chế thân thể chạy trốn, nếu bị người này bắt trở về, ngươi và ta đều phải chết!”

“Yêu yêu, ngươi còn biết a?”

Cương thi lão cười như điên nói: “Ha ha, ngươi dám phản bội chủ nhân, coi như chạy trốn tới chân trời góc biển, đều là tử lộ một cái! Chủ nhân đều vẫn cảm thấy kỳ quái đây, ngươi làm sao sẽ không giải thích được đột nhiên tựu biến mất rồi. Lấy thực lực của ngươi, căn bản không thể bị Thương Khung tinh vực cái kia chút ngu xuẩn vật triệt để giết chết. Hóa ra là ngươi cố ý bị phong ấn, nghĩ muốn tránh thoát chủ nhân tra xét. Chà chà, mau nói cho ta biết, ngươi tại sao muốn làm như vậy đây? Chủ nhân mạnh mẽ, ngươi cũng biết a.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt khó coi dị thường, trên người không ngừng bạo nổ ra máu, Dương Thanh Huyền bản thân linh hồn, thà rằng ngọc đá cùng vỡ, cũng không muốn bị Thiên Mệnh Tối Cao khống chế.

Ngũ tạng lục phủ cũng ở đây tranh cướp bên trong, vặn vẹo phá toái lợi hại.

“Phốc!” Dương Thanh Huyền phun ra một ngụm máu lớn, còn trộn cùng không thiếu phủ tạng mảnh vụn, liều mạng thở hổn hển.

Còn không chiến cũng đã bị thương.

Dương Thanh Huyền quát ầm lên: “Dương Thanh Huyền ngươi này ngu xuẩn vật! Ngu xuẩn vật a!”

Một mặt lảo đảo nghiêng ngã trốn về phía trước đi.

Nhưng cương thi lão theo sát phía sau, đã là cua trong rọ, mười phần chắc chín.

Dương Thanh Huyền giãy dụa hướng về trước bỏ chạy, một mặt lạnh cười mà nói, “Như các ngươi này chút cấp thấp công cụ, bất quá là cái kia người tạo ra rác rưởi thôi, vĩnh viễn cũng sẽ không hiểu tự do hàm nghĩa.”

Cương thi lão lạnh lùng nói: “Chết đến nơi, mắng ta vài câu có ý tứ sao? Tự do ta đương nhiên rõ ràng, bất luận người nào đều hiểu. Nhưng tự do là cần thực lực, là phải trả giá thật lớn. Chủ nhân thực lực ngươi rất rõ ràng, nhưng vọng tưởng phản bội. Chẳng lẽ... Ngươi tìm được cái gì chống lại chủ nhân biện pháp?”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, đột nhiên dừng bước, xoay người lại, nhìn chằm chằm cương thi lão, ánh mắt sắc bén kia chậm rãi hoãn hòa hạ, đột nhiên cười như điên nói: “Ha ha ha ha, ta ngược lại thật ra nhìn lầm rồi ngươi. Nguyên lai ngươi cũng có chống lại chi tâm a.”

Cương thi lão hoàn toàn biến sắc, quát lên: “Đừng vội nói bậy!

Ta đối với chủ nhân chi trung tâm, nhật nguyệt chứng giám! Nếu ngươi ngu xuẩn mất khôn, vậy thì đi chết đi!”

Cả người nghiêng người mà lên, sát khí âm lãnh không ngừng bạo nổ mở.

Bốn bề kiến trúc cùng lượng lớn nhân viên, tất cả đều ở cơn khí thế này hạ, trực tiếp hóa thành tro tàn.

Dương Thanh Huyền sắc mặt tái nhợt, khuôn mặt dữ tợn cùng rít gào, hét lớn: “Dương Thanh Huyền, đừng tìm đường chết, nhanh để ta khống chế thân thể a, a, phốc...” Lại là phun ra một ngụm máu.

Đột nhiên, cương thi lão hơi thay đổi sắc mặt, một đôi âm hàn con mắt, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền sau lưng xa xa.

Ở tảng đá cổ đạo phía trước, một bóng người chậm rãi đi tới.

Cái kia người đi thật chậm, thân chảy xuôi khí tức bình hòa, khiến người hết sức thoải mái. Nhưng một thanh quỷ dị đao, bị vô số kinh văn bao lấy, đeo ở hông.

Chuôi đao nơi mang theo mấy cái màu đen Linh Đang, theo bước chân người nọ, không ngừng “Đang cheng” vang lên, rõ ràng truyền vào cương thi lão cùng Dương Thanh Huyền trong tai.

Dương Thanh Huyền đột nhiên hít một hơi, hãi tiếng kêu lên: “Vô tướng... Vô tướng... Thiên Vương...”

Trước mắt nam tử, chính là lúc trước Nhân Đà La bên trong thế giới thấy pho tượng, hoàn toàn giống như đúc, hơn nữa toàn thân lưu động vô tướng bản nguyện Như Lai Kinh hào quang, thần thánh trang nghiêm, không có mảy may ma khí.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2282: Đỉnh Cao Cuộc Chiến (Hạ)

Cương thi lão cũng sững sờ hạ, lòng sinh lòng cảnh giác.

Cái kia chuông tiếng vang dòn giã, leng keng làm làm, truyền khắp cả con đường đạo, đồng thời hướng về bốn mặt phúc tán ra.

Trên đường sở hữu người đi đường, cửa hàng, võ giả, người phàm, toàn bộ đều nghe rõ rõ ràng ràng, kinh ngạc xoay người lại, hướng về cái kia tiếng chuông phương hướng nhìn tới.

Tửu quán bên trong, hồng y ông lão bọn người sắc mặt thay đổi.

Xa Vưu cả kinh nói: “Là hắn!”

Vi Thanh, nam tử áo xanh, Hoàng Đình, người áo bào tro, Huyền Thiên Cơ, Tào lão bản, không khỏi là dừng tay lại bên trong chiến đấu, một mặt canh gác đối thủ, một mặt nghe cái kia chuông âm thanh.

Vô Tướng Thiên Vương bình tĩnh đi về phía trước.

Trên người lóe lên kỳ dị ánh vàng, tay phải trước sau nắm bên hông chuôi đao.

Đột nhiên, thân ảnh thon dài kia hơi rung nhẹ hạ, tiếng chuông đột nhiên đình chỉ.

Cái kia bao vây lấy kinh văn yêu đao, chẳng biết lúc nào tựu lấy xuống, bị Vô Tướng Thiên Vương cầm trong tay, nhẹ nhàng hướng về trước chém một cái.

Linh Đang lấy kỳ dị thanh âm chấn động hạ.

“Đinh Đương”

Tất cả mọi người là giật mình trong lòng, cái kia thanh thúy một tiếng chuông vang, phảng phất kích vào bình hồ cục đá, ở trong lòng mỗi người tạo nên gợn sóng.

Sau đó đường phố như là đột nhiên yên lặng dừng lại.

Một đạo vô biên ánh trăng, từ cái này đao bên trong chảy ra, vãi hướng về phía trước.

Dương Thanh Huyền cùng cương thi lão đồng thời thân thể run lên, hoảng sợ hét lớn: “Không được!”

Hai người mạnh mẽ xoay người, liền muốn bỏ chạy.

Nhưng nơi nào đuổi trên một đao kia tốc độ.

“Ầm ầm ầm!”

Toàn bộ Vô Dục Thành, lấy con đường này làm trung tâm bị đánh mở.

Nhưng đao kình mạnh mẽ, vẫn chưa hướng về hai bên bạo nổ đi, mà là toàn bộ hội tụ ở đánh chém trên, cắt vào đại địa, thâm nhập không biết bao nhiêu vạn dặm địa mạch.

To lớn ánh sáng trào ở trên đường phố, vô số tiếng vang cùng mảnh vụn bắn mạnh mà lên.

“A!”

truy cập //truyencuatui.net/ để đọc truyện

Cương thi lão ở một đao này hạ, thống khổ lớn tiếng gào thét, toàn thân da thịt bạo nổ mở, máu tươi trời cao.

Dương Thanh Huyền cũng là hai chân giẫm ở trên mặt đất, ngửa mặt lên trời gào to, khuôn mặt dữ tợn dường như dã thú giống như vậy, trên trán nổi gân xanh, mạch máu bành trướng.

Nhưng hung ác kia trên gương mặt, hai mắt nhưng là không ngừng trở nên thanh minh, lộ ra sâu sắc chấn động.

Ở một đao này hạ, lại đem Thiên Mệnh Tối Cao chém trở lại, trở về Dương Thanh Huyền bản tướng!

Dương Thanh Huyền giật mình nhìn thân thể của mình, đích đích xác xác tắm rửa ở một đao này ánh đao hạ, nhưng cũng không có bị đến bất cứ thương tổn gì.

Ánh đao xuyên thấu qua thân thể của hắn, đem bên trong Thiên Mệnh Tối Cao tản mát ra năng lượng sợi tơ, từng căn từng căn chém đổ nát.

Trong cơ thể mình khiếu huyệt bên trong, Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh sức mạnh, theo ánh đao đồng thời chấn động, mạnh mẽ đánh về Thiên Mệnh Tối Cao.

“A! Đáng chết! Chết tiệt người a!”

Thanh Đồng Tinh Quỹ bên trong, truyền đến Thiên Mệnh Tối Cao tiếng gầm gừ, toàn bộ tinh quỹ nhanh chóng vận chuyển, phóng xạ ra cường đại tinh thần lực, cùng đao mang kia chống lại.

Nhưng rốt cục bị ép xuống.

“Oành!”

Dương Thanh Huyền trong cơ thể vang lên đồng thau rung động, to lớn sóng âm như trống chiều chuông sớm, mạnh mẽ trùng kích thân thể.

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền phun ra một ngụm máu lớn đến, rốt cục bị trọng thương, nhưng là đầy mặt sắc mặt vui mừng.

Thân thể ở bên trong ánh đao cũng lập tức tản ra, hóa thành nhu hòa ánh trăng, bao trùm phía trên Thanh Đồng Tinh Quỹ, đem bao lấy.

Dương Thanh Huyền vừa mừng vừa sợ, cũng không biết là Vô Tướng Thiên Vương có ý định giúp hắn, vẫn là chính mình tu luyện Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, gặp may đúng dịp hạ, trở về bản tướng.

“Không!”

Dương Thanh Huyền sau lưng cương thi lão, còn ở ánh đao bên trong một điểm điểm đổ nát, nhìn Dương Thanh Huyền bình yên vô sự, càng là vừa giận vừa sợ lại không cam lòng, liều mạng rống to, vung lên hai tay chụp vào Dương Thanh Huyền.

Nhưng chung quy đã là cung giương hết đà, hai tay còn chưa chạm đến Dương Thanh Huyền, tựu một điểm điểm đổ nát, ở ánh trăng hạ hóa thành thịt bọt, tung bay ở trên đường phố.

Vô Tướng Thiên Vương con ngươi thu nhỏ lại, một đôi tràn ngập thánh khiết huy hoàng hai mắt, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, đột nhiên mở miệng nói: “Nhân Đà La ở trên thân thể ngươi.”

Dương Thanh Huyền nội tâm dâng lên một loại không ổn cảm giác, vội vàng xoay người liền đi, nhưng vừa rồi hóa thành độn ánh sáng, tựu một luồng khó có thể dùng lời diễn tả được sức mạnh đè ép xuống, đem toàn thân hắn hoàn toàn khóa chặt.

“Lưu lại đi.”

Vô Tướng Thiên Vương thánh khiết trong hai con ngươi, hiện ra một điểm điểm hắc mang, rất nhanh chiếm cứ toàn bộ tròng mắt, trên người cái kia ánh vàng tất cả đều tản đi không gặp, bị một tầng Ma quang bao phủ, một bước lên trước, nâng đao liền hướng Dương Thanh Huyền chém tới.

“Chi!”

Dương Thanh Huyền sợ đến hồn phi phách tán, mặt mũi trắng bệch.

Vô Tướng Ma Tuần một đao, ở đâu là hắn ngăn cản ở.

Đúng lúc này, Vô Tướng Ma Tuần thân thể run lên, đen nhánh kia trong hai con ngươi, lần thứ hai khôi phục một điểm ánh vàng, quát lên: “Không thể!”

Trong cơ thể một luồng sức phản kháng, cường hành đem một đao kia chuyển mở, chém ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ địa mạch lần thứ hai bị phá nát.

Dù chưa bị chính diện chém trúng, nhưng to lớn ánh đao gợn sóng, hay là đem Dương Thanh Huyền một chút đánh bay.

“Ầm!”

Dương Thanh Huyền thân thể bị đánh bay mấy ngàn trượng xa, một đường thẳng trên sở hữu kiến trúc, tất cả đều bị đụng nát tan.

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền lần thứ hai phun ra một ngụm máu đến, đầy mắt ngạc nhiên, gấp vội vàng lấy ra Khương Cổ Âm cho hắn thuốc chữa thương, đột nhiên nuốt hai hạt.

Vô Tướng Thiên Vương trên người, tỏa ra hai loại tuyệt nhiên bất đồng hào quang, ma khí cùng thánh khí lẫn nhau xoay tròn, cả người run rẩy kịch liệt, đồng thời hét lớn: “Đi mau!”

Dương Thanh Huyền tâm thần chấn động, biết lời này là nói với hắn.

Đúng lúc này, trong cơ thể ánh sáng lóe lên, Quỷ Tàng tái hiện ra, một mảnh lĩnh vực tản ra, đem Dương Thanh Huyền bao lấy, tựu hóa thành độn ánh sáng mà đi.

Dương Thanh Huyền ở liên tiếp xung kích hạ, đã sớm mạch tổn hại, rất khó tự hành thoát đi.

“Hừ, Nhân Đà La nhưng là trên người hắn, ngươi không nghĩ cầm về sao?” Vô Tướng Ma Tuần khuôn mặt, một nửa Pháp Tướng Trang Nghiêm, một nửa ma diễm dữ tợn, trên trán che kín rậm rạp chằng chịt mồ hôi lạnh, hết sức giãy dụa.

Trên người cũng là hai cái khí tức đan dệt quấn quanh cùng nhau.

Ma một nửa cười gằn nói: “Ngươi cứu hắn một lần, cứu hắn một đời sao?”

Trên người thánh khiết khí rất nhanh bị ma khí xâm nhiễm, cái kia Pháp Tướng Trang Nghiêm nửa bên mặt lỗ, lập tức bị ma diễm bao trùm, toàn thân tuôn ra vô tận hắc khí, hướng về toàn bộ Vô Dục Thành lan tràn.

Cái kia bị kinh văn bao lấy ma đao, một điểm điểm đỏ thẫm máu đen từ bên trong tràn ra.

Quỷ Tàng hoảng hốt, lập tức cảm thấy mình bị rắn độc nhìn chăm chú vào giống như vậy, mặc dù hắn bốn sao Thiên Giới chi chủ, đều cảm thấy một trận sởn cả tóc gáy.

Vô Tướng Ma Tuần ánh mắt nhìn chăm chú lại đây, lộ ra khinh miệt châm chọc.

Đột nhiên, đao trong tay của hắn hơi ngưng lại, ánh mắt chuyển hướng về phía trước, cái kia cũ nát tửu quán bên trong, “Ầm ầm” một tiếng nổ ra, mấy bóng người kích bắn đi ra.

Quỷ Tàng lập tức cảm thấy áp lực giảm một chút, thân pháp nhất chuyển, tựu gia tốc xông ra ngoài.

Vô Tướng Ma Tuần hai con ngươi co rụt lại, nhìn Quỷ Tàng chạy trốn, nhưng tựa hồ Vô Tâm truy kích, mà là nhìn chằm chằm rượu kia tứ bên trong đi ra mấy bóng người.

Đồng thời một luồng vô cùng lực lượng mạnh, từ phía sau đem khóa chặt, xoay người nhìn lại, là một tên áo tím nữ tử, đầy mặt vẻ lạnh lùng, một đôi trong suốt ánh mắt, nhìn Quỷ Tàng bao bọc Dương Thanh Huyền chạy trốn, sau đó ánh mắt trên người Vô Tướng Ma Tuần, tràn đầy sát ý.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2283: Ai Đi Đường Nấy, Đi Ở Từ Ta

Trên đường phố yên tĩnh một cách chết chóc.

Bốn phương tám hướng, ngàn dặm đường kính bên trong kiến trúc cùng người, tất cả đều hủy hoại trong một ngày.

Đây là chủ yếu sức mạnh bị ép vào đại địa, đem trọn cái địa tầng đập vỡ tan không biết bao sâu uyên, dưới đất linh mạch toàn bộ đều bốc hơi, hóa thành màu trắng linh khí từ trong đất tuôn ra, làm cho trên phế tích khói trắng hỗn loạn, linh khí bức người, dường như Tiên cảnh.

“Khà khà”, Vô Tướng Ma Tuần nhếch miệng nở nụ cười, giơ tay lên.

Vô số kinh văn từ trên thân đao tràn ra, tốc độ càng lúc càng nhanh, đến phía sau càng là kim quang bắn ra bốn phía, phong ấn đó lực lượng nháy mắt băng tan tan rã.

Ngàn tội vết máu, tà ác ma đao hoàn toàn lộ ra ở trước mắt mọi người.

Hồng y ông lão trầm giọng nói: “Vô Tướng Thiên Vương cùng ma tuần kết hợp thể?”

Vô Tướng Ma Tuần ngoẹo đầu nói ra: “Có thể hiểu như vậy, ngươi có thể gọi ta Vô Tướng Ma Tuần.”

Sau lưng cô gái mặc áo tím, nhẹ rên một tiếng, tử khí lan tràn ra, không ngừng hình thành lĩnh vực khuếch tán, đem chu vi ngàn dặm toàn bộ bao phủ, “Ta không cần biết ngươi là ai, đến của bản tọa trên địa bàn ngang ngược, hôm nay cũng đừng muốn đi.”

Vô Tướng Ma Tuần liếm hạ đôi môi, Hắc Đồng bên trong Ma quang lóe lên, đem ngàn dặm trong phạm vi tất cả mọi người, cùng với những người này cảnh giới tu vi, tất cả đều thu vào đáy mắt, cười quái dị nói: “Nghĩ lưu lại ta, tựu xem các ngươi có hay không bản lĩnh này.”

Ngàn tội vết máu ở trong tay nhất chuyển, khí tà ác điên cuồng trào ra, đem ngàn dặm trong phạm vi tất cả mọi người, toàn bộ bao phủ lại.

Cổ tà ác này bên trong lĩnh vực vô số võ giả, tất cả đều trong lòng kinh sợ, sắc mặt tái nhợt, toàn thân run rẩy.

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Vô Tướng Ma Tuần đại nhân, ta cùng với các hạ không thù không oán, cũng không nghĩ trộn cùng đến các hạ sự tình bên trong, ta trước tiên có thể đi sao?”

Vô Tướng Ma Tuần ánh mắt hơi ngưng, nhìn chằm chằm Huyền Thiên Cơ nhìn mấy lần, vẻ mặt càng có mấy phần ngưng trọng, nhẹ nhàng gõ đầu nói: “Ngươi có thể đi.”

Tào lão bản hơi thay đổi sắc mặt, hừ nói: “Muốn đi, chỉ sợ không có như thế dễ dàng chứ?”

Huyền Thiên Cơ cười nhạt, cũng không để ý tới, trực tiếp hóa thành độn ánh sáng mà đi.

Tào lão bản giận dữ, dám như vậy không nhìn hắn người, ở toàn bộ Mục Hải Vực Giới bên trong đều không mấy cái, đang muốn đuổi theo, lại nghe nghe hồng y ông lão nói ra: “Tào lão bản, ngươi lưu lại. Người này có chút quái dị, ngươi một người đuổi theo sợ không làm gì được hắn.”

Tào lão bản thân thể dừng lại hạ, sắc mặt xẹt qua một tia không thích, nhưng nháy mắt tựu khôi phục như thường.

Nếu như những người khác nói như vậy, hắn tất nhiên giận dử, nhưng hồng y ông lão nói như vậy, hắn thản nhiên tiếp thu.

Hơn nữa nghiền ngẫm hạ chính mình một đường lần theo, đều không thể không biết làm sao người này, nhìn như cảnh giới không cao, nhưng thủ đoạn thông thiên, mỗi lần đều có thể để hắn chạy thoát, đích xác có chút quỷ dị.

Tào lão bản lập tức tỉnh táo lại, xem ra chính mình đối với người này tư liệu, nắm giữ vẫn là quá ít, nhất định phải tiến một bước điều tra người này nội tình.

“Huyền Thiên Cơ, chờ hạ ta!”

Hoàng Đình dưới chân giẫm lên một cái, tựu đuổi tới.

Cái kia áo bào tro nam tử, hai con ngươi thu nhỏ lại, cực kỳ kiêng kỵ liếc mắt nhìn Vô Tướng Ma Tuần, cũng hóa thành độn ánh sáng, đuổi Huyền Thiên Cơ cùng Hoàng Đình đi.

Ba người lần lượt ly khai, Vô Tướng Ma Tuần vẫn chưa ngăn cản.

Tào lão bản cũng lẳng lặng nhìn ba người rời đi, bình tĩnh đứng ở hồng y ông lão bên cạnh người, chuyên tâm nhìn chằm chằm Vô Tướng Ma Tuần, dáng vẻ như là đang đối đầu với đại địch.

Lý Hồng Tụ lôi kéo Vi Thanh cùng Xa Vưu ống tay áo, nhỏ giọng nói ra: “Chúng ta cũng đi thôi?”

Vi Thanh gật gật đầu, nói: “Chúng ta cũng đi.”

Xa Vưu sửng sốt hạ, một đôi âm trầm mắt lạnh, nhìn chằm chằm Vô Tướng Ma Tuần, trong lỗ mũi phát sinh nặng nề tiếng hừ, dùng tay chỉ vào nói ra: “Tiểu tử, ngươi lần này nếu như không chết, lần sau tựu để cho ta tới trừng trị ngươi.”

Hắn tuy rằng nội tâm uất ức một luồng khí, nhưng biết tình cảnh trước mắt, mình đã không thích hợp quá độ tham dự.

Bất kể là hồng y ông lão, vẫn là Vô Tướng Ma Tuần, đều không phải là hắn có thể bắt xuống, lưu ở nơi đây cũng không cách nào khống chế cục diện, trái lại có thể để Lý Hồng Tụ rơi vào nguy hiểm, cùng lần này hạ giới bản ý phản lại.

Xa Vưu ánh mắt thu về, lại hung hăng trợn mắt nhìn một chút hồng y ông lão, tương tự là cực độ không phục, xoay người hãy cùng Vi Thanh cùng Lý Hồng Tụ rời đi.

Vi Thanh tâm tư thì lại muốn kín đáo nhiều phức tạp, đem chuyện trước mắt, trước mắt mọi người, đều trong đầu trục vừa phân tích, sắc mặt bình tĩnh như nước, nhưng ánh mắt nơi sâu xa nhưng là gợn sóng trong trẻo.

Hồng y ông lão nhíu mày lại, không nghĩ tới ba người này lại cùng Vô Tướng Ma Tuần cũng có quan hệ, nội tâm nghĩ lưu lại ba người này, mượn lực bọn họ đồng thời đối phó Vô Tướng Ma Tuần, nhưng lại nghĩ đến Xa Vưu cùng Vi Thanh thực lực, này lực nếu như không có mượn tốt, có lẽ tựu hoàn toàn ngược lại, gậy ông đập lưng ông.

Còn không bằng để ba người này rời đi, chính mình đám người tốt chuyên tâm đối phó Vô Tướng Ma Tuần.

Ngay lập tức liền không lên tiếng, chỉ là đem ba người này hình tượng cùng đặc thù vững vàng nhớ ở trong đầu.

Tào lão bản liếc ba người một chút, im lặng không lên tiếng, tựa hồ đang suy nghĩ cái gì.

Rất nhanh, nên đi tất cả đều vừa đi mà không.

Trên phế tích, linh khí hỗn loạn bên trong, tựu còn lại hồng y ông lão, nam tử áo xanh, Tào lão bản cùng cô gái mặc áo tím, bốn người ba trước một sau, đem Vô Tướng Ma Tuần vây vào giữa.

Tào lão bản thấp giọng nói: “Hồng Tiêu đại nhân, thật muốn động thủ?”

Hồng y ông lão trầm tư không nói, chỉ là nhìn Vô Tướng Ma Tuần, đầu lông mày không ngừng nhăn lại, phảng phất đang chờ đối xử cái gì.

Nam tử áo xanh nói ra: “Này ma đầu phóng ở bên ngoài, cuối cùng là khó khống chế gieo vạ, không bằng...”

Tào lão bản cười nói: “Thanh Sanh đại nhân lời nói này... Sợ là có cái gì sâu hơn nguyên do chứ? Mục Hải Vực Giới bên trong, khó khống chế gieo vạ nhiều lắm đấy. Luận ma đầu, thật không nhiều này một cái, vừa nãy đi mất hai người kia, Thần tộc có thể đã khống chế? Phải ra tay tự nhiên là có thể, nơi này là La Phù chi cảnh, đại Thần Vương cùng tím, xanh hai vị Thần Vương đều ở, khẳng định từ các ngươi định đoạt, nhưng ta là người làm ăn, ra tay nhất định là muốn thu tiền.”

Thanh Sanh “Ừ” một tiếng, tựu không nói, tất cả lấy hồng y ông lão, cũng chính là đại Thần Vương Hồng Tiêu làm chủ.

Sau lưng Vô Tướng Ma Tuần cô gái mặc áo tím, thực sự là Vô Dục Thành chủ nhân, Thần Vương Tử Tâm.

Hồng Tiêu đứng chắp tay, tựa hồ đang suy tư điều gì, đột nhiên hai con ngươi co rụt lại, tựu khôi phục như thường, nói ra: “Vô Tướng Ma Tuần, ngươi đi đi.”

“Ha ha”, Vô Tướng Ma Tuần cười to nói: “Đi cùng lưu, chỉ do ta tâm, lúc nào là ngươi nói đi là đi, nói lưu tựu lưu?”

Trong tay ma đao loáng một cái, không có bất kỳ dấu hiệu, bóng người tựu xuất hiện ở Hồng Tiêu trước mặt, ngàn tội vết máu chém thẳng vào ba người, Hồng Tiêu, Thanh Sanh, Tào lão bản.

Vô số ma khí cùng huyết quang phun ra đi ra, đao hạ thế giới, phảng phất một chút hóa thành A Tỳ địa ngục.

“Không biết phân biệt!”

Thanh Sanh nghiêm ngặt quát một tiếng, bóng người loáng một cái, lui về phía sau nửa bước, lùi một bước để tiến hai bước, lại mượn lực một chưởng đánh ra.

Chưởng hạ vòng xoáy hóa thành tinh vực, nhảy vào A Tỳ địa ngục, nổ tung ra.

Tào lão bản song chưởng ở trước người tạo thành chữ thập, phía trước hư không chậm rãi bị đè ép mở, một tòa thật to binh khí bảo khố tái hiện ra, tất cả thần binh lợi khí, bùng nổ ra óng ánh hào quang, trấn áp tới.

Hồng Tiêu khẽ quát một tiếng, chỉ là nâng tay trái lên, ở trước người bức tranh vòng.

Như là có đại đạo sức mạnh to lớn, trấn áp tất cả quy tắc, cái kia A Tị cảnh tượng, càng một chút tựu bị chế trụ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2284: Người Thú Vị, Thú Vị Tương Lai

“Không được!”

Vô Tướng Ma Tuần biến sắc mặt, lập tức hiểu Hồng Tiêu thực lực, cùng với Thanh Sanh cùng Tào lão bản lợi hại.

Cái kia đao hạ A Tị, ở ba người ra tay bên dưới, lập tức bị oanh sụp đổ.

Vô Tướng Ma Tuần bóng người lùi lại, tựu tránh ra mấy ngàn trượng xa, đột nhiên cảm thấy phía sau một luồng sức mạnh khổng lồ trấn áp mà đến, trong miệng phát sinh hét dài một tiếng, xoay người tựu một đao che ở trước người.

Chính là Tử Tâm nghiêng người mà lên, giữa hai tay, bay múa một khối bích lục như ý, gõ ở trên thân đao, tuôn ra năng lượng mạnh mẽ cùng sóng âm, chấn người hai lỗ tai đau nhức.

“Ầm!”

Vô Tướng Ma Tuần sắc mặt lại biến, đón lấy một đòn lực lượng, cường hành xoay chuyển thân pháp, hướng về Hư Không Độn đi, cười to nói: “Ha ha, không tồi không tồi, chư vị tạm biệt.”

Trên hư không Ma quang lóe lên, mang theo làm người sợ hãi huyết khí cùng tà ác, cuồn cuộn mà đi.

Hồng Tiêu nói ra: “Tử Tâm, đừng đuổi theo.”

Không trung hóa thành lưu quang vạn ngàn tử mang, lúc này dừng lại, hóa ra Tử Tâm chân thân, nhíu mày lại, tựa hồ đối với

Hồng Tiêu mệnh lệnh không giải.

Hồng Tiêu nói: “Thật muốn lấy xuống, trả giá to lớn, sợ là khó có thể tưởng tượng. Chí ít ngươi này Vô Dục Thành, thậm chí quản hạt hạ ba ngàn thành lớn, bốn vạn thành nhỏ, cũng phải hủy hoại trong một ngày.”

Tử Tâm nói: “Người này dù sao cũng là Vô Tướng Thiên Vương cùng Ma Tuần, có tư cách này để ngàn vạn thành trì chôn cùng.”

“Ha ha”, Tào lão bản cười nói: “Tử Tâm Thần Vương cân quắc không thua kém bực mày râu, đối với đánh đổi nhìn thấu triệt, còn ở Hồng Tiêu đại nhân bên trên a.”

Hồng Tiêu hừ nói: “Ngươi đúng là cam lòng.”

Tử Tâm bóng người loáng một cái, tựu bay xuống ở Hồng Tiêu trước mặt, than thở: “Lần này để hắn rời đi, không biết sẽ sinh ra như thế nào nhân quả đến.”

Hồng Tiêu nói: “La Phù ngoại cảnh, còn có toàn bộ Mục Hải Vực Giới, Thánh Tông danh tộc, đều không phải là ngồi không, tại sao tựu chúng ta nhất định muốn đối phó Vô Tướng Ma Tuần? Từ hắn đi đi. So với này Vô Tướng Ma Tuần, ta ngược lại thật ra càng muốn biết cái kia nắm giữ chân long thân cường giả, cùng nam tử mặc áo xanh kia, cùng với tiểu cô nương kia, rốt cuộc là người phương nào?”

Hồng Tiêu ánh mắt chuyển hướng Tào lão bản, cố vấn tựa như hỏi: “Còn có cái kia gọi Huyền Thiên Cơ nam tử, cùng với hai vị sử dụng tới Thiên Thần Quyết người, thì là người nào? Cùng với cái kia cương thi một dạng nam tử chờ chút, thân phận của những người này, thực sự là khiến người hiếu kỳ đây. Mục Hải Vực Giới bên trong, lúc nào một chút tuôn ra nhiều như vậy người thú vị đến? Tào lão bản, ngươi bao nhiêu đều sẽ biết một ít đi.”

Tào lão bản “Khà khà” cười gượng hai tiếng, nháy mắt nói ra: “Những tin tức này giá cả có thể không ít đây, bất quá Hồng Tiêu đại nhân là trả nổi.”

Tử Tâm nói: “Nơi đây không phải chỗ nói chuyện, ba người đi tới Vô Dục Thành, vẫn là đến phủ tụ tập tới đi. Mảnh phế tích này, ta để người tới xử lý một chút.”

Ngay lập tức, bốn đạo độn ánh sáng, lóe lên tựu tại chỗ biến mất.

...

La Phù ngoại cảnh, một toà hoang phế tinh cầu trên.

Không ngừng bùng nổ ra to lớn rung động, mạnh mẽ năng lượng hướng về hướng về bốn phương tám hướng, làm cho toà này vốn là suy bại tinh cầu, càng là thủng trăm ngàn lỗ, gia tốc tiến nhập hủy diệt.

Rất nhanh, một đạo to lớn độn ánh sáng, từ tinh cầu kia bên trong bắn mạnh mà lên, nhảy vào vũ trụ mênh mông, bên trong một đạo áo bào tro bóng người, máu me khắp người, hết sức chật vật.

Trong đôi mắt tràn đầy phẫn nộ cùng kinh khủng, còn có một tia nôn nóng, chạy trối chết.

Tinh cầu bầu trời, Hoàng Đình ngước mắt lên, lẳng lặng nhìn người áo bào tro kia chạy trốn, nói ra: “Rõ ràng có thể lưu hắn lại, vì sao không lưu?”

Phía trước cách đó không xa, Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ngươi tinh thông Hoàng Cực Kinh Thế Thư, có thể bói toán quá khứ vị lai, có thể hay không lưu được ở, chính ngươi nội tâm không rõ ràng sao?”

Hoàng Đình khẽ mỉm cười, nói ra: “Hôm nay là một ngày tốt thú vị tháng ngày, sẽ gặp phải rất nhiều người thú vị, nhưng người nào cũng lưu không hạ ai, ai cũng không mang được ai.”

đọc truyện với http://truyencuatui. n et/Tửu quán bên trong cái kia một quẻ, Hoàng Đình vẫn chỉ nói trước một nửa, giờ khắc này mới đưa sau một nửa nói ra.

Huyền Thiên Cơ nói: “Nói thật, ngươi bốc thuật càng ngày càng lợi hại, quả thực xuất thần nhập hóa, quỷ thần khó lường. Có thể đem thiên địa vạn vật, quá khứ vị lai, toàn bộ chưởng ở một tay bên dưới.”

Hoàng Đình đối với Huyền Thiên Cơ không để ý lắm, từ tốn nói: “Khen tặng ta đối với ngươi có ích lợi gì sao? Coi như đem trọn bộ Thiên Thần Quyết toàn bộ học đủ, cũng không làm được lời ngươi nói khống chế trên dưới tứ phương, quá khứ vị lai. Duy nhất có thể làm đến, ngược lại là trong tay ngươi một tia đại đạo chi lực.”

Huyền Thiên Cơ lắc đầu nói: “Này một tia đại đạo chi lực quá ít.”

Hoàng Đình lườm hắn một cái, nói: “Ngại ít có thể không muốn, ta nguyện dùng Hoàng Cực Kinh Thế Thư để đổi.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ha ha, không không không, có một vị nắm trong tay Hoàng Cực Kinh Thế Thư bằng hữu là đủ rồi, hà tất chính mình tân tân khổ khổ đi luyện đây.”

Hoàng Đình khuôn mặt trở nên nghiêm túc, nghiêm túc nói ra: “Không đùa giỡn với ngươi, người áo bào tro này thân phận, ngươi tựu nửa điểm cũng không hiếu kỳ sao? Cũng hoặc là ngươi biết một ít gì?”

Huyền Thiên Cơ lườm hắn một cái, nói ra: “Ngươi nhưng là nắm trong tay Hoàng Cực Kinh Thế Thư người, ta biết việc, làm sao có khả năng sẽ nhiều hơn ngươi? Ta bất quá là tâm thái tốt hơn, đối với này chút việc vặt vãnh cũng không để ở trong lòng thôi. Nên tới chung quy trở về, không nên tới, nghĩ cũng vô dụng. Duy nhất phải làm, chính là lấy bất biến ứng vạn biến, bất cứ lúc nào làm dễ đối phó hết thảy chuẩn bị.”

“Hơn nữa...”

Huyền Thiên Cơ khóe miệng vung lên một tia cười khẩy, nói ra: “Nếu như như ngươi giống như vậy, cái gì đều toán ở chỉ chưởng bên trong, cái kia trong nhân thế này chẳng lẽ không phải thái quá không thú vị? Thú vị tương lai, mới là ta vui với nhìn thấy.”

Hoàng Đình thở dài, một bộ không thể làm gì dáng vẻ, nói: “Ngươi vẫn là như cũ a.”

Sau đó lại nói: “Thương Khung tinh vực chuyện ta đã biết rồi, rốt cuộc phải đến một khắc đó sao? Ngươi có chắc chắn hay không ứng đối ngươi cái kia cái gọi là thú vị tương lai?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Không có.”

Hoàng Đình cau mày nói: “Tương lai như là chết, nhưng là không thú vị.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Đừng nghĩ quá nhiều, an ở ngay lập tức đi. Qua lại không yêu, tương lai không nghênh. Quá nhiều buồn phiền, chỉ có thể để ngay lập tức cũng biến thành vô vị đây.”

Hoàng Đình nghĩ đến hạ, hỏi: “Ngươi cảm thấy cái kia Dương Thanh Huyền làm sao?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Còn được.”

Hoàng Đình nói: “Có thể thu được ngươi một câu còn được, xem ra cái kia Dương Thanh Huyền xác thực là không sai, chỉ mong cũng đừng quá sớm chết rồi.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ha ha, như chết rồi, vậy thì đúng là không thú vị. Ngươi khống chế Hoàng Cực Kinh Thế Thư, có thể tự nhìn xem tương lai.”

Hoàng Đình khoát tay nói: “Không nhìn, ta người này lười, hơn nữa chính như ngươi nói, cả nghĩ quá rồi buồn phiền nhiều, vẫn là đơn giản chút đi. Nếu thật sự muốn chết, cũng chờ chết trở lại. Hôm nay hội ngộ, cảm giác rất tốt, ngày khác rảnh rỗi gặp lại đi.”

Nói liền ôm quyền vừa chắp tay, xoay người tựu đi vào hư không, biến mất không còn tăm hơi.

Huyền Thiên Cơ híp mắt, khẽ cười tự nói: “Chờ chết trở lại sao? Ngược lại cũng là một biện pháp không tệ. Chỉ là Hoàng Đình a, ngươi thật sự nhịn được, không Khuy Thị Vị Lai sao?”

Huyền Thiên Cơ cười nhạt, phất một cái ống tay áo, bóng người tựu tiêu tan ở không trung.

Chương 2285: Mọi Người Thân Thế, Các Loại Nhân Duyên

Vô Dục Thành, Thần Vương phủ.

Một gian tinh xảo bên trong phòng khách, năm viên to lớn thông suốt hạt châu, tỏa ra sắc màu ấm ánh sáng, đem trong phòng chiếu sáng sủa thư thái.

Bốn người tương đối tọa hạ, Hồng Tiêu liền nói: “Ta nội tâm rất nhiều nghi hoặc, Tào lão bản có thể giải đáp một chút, giá tiền tự nhiên là không thiếu được.”

Tào lão bản nghĩ đến một trận, nói ra: “Này chút người đều có liên hệ nhất định, rồi lại độc lập với nhau, một lời khó nói hết, hơn nữa có chút tin tức ta vẫn như cũ còn đang điều tra bên trong, không quá xác thực.”

Hồng Tiêu sắc mặt có chút lạnh, nói ra: “Tào lão bản nói rồi như thế một trận, chờ làm không hề nói gì, là ghét bỏ ta Thần tộc không trả nổi giá cả?”

Tào lão bản “Khà khà” nở nụ cười, khôi phục cái kia một mặt hồng quang cường hào vẻ mặt, nói ra: “Tự nhiên không phải, trước tiên đàm luận cái kia triển khai Thiên Thần Quyết hai người, cần phải đều học không hoàn toàn, chỉ là trong đó rải rác văn chương. Năm đó sơ sinh đời đại vũ trụ bên trong, Thiên Thần bộ tộc cường giả phá giới mà đến, ở toàn bộ nơi đây vũ trụ cao tầng bên trong, gây nên oanh động không nhỏ. Nhưng sau đó tựu im hơi lặng tiếng, có nghe đồn cái kia Thiên Thần bộ tộc cường giả người bị thương nặng, đã bỏ mình, bên người mang Thiên Thần Quyết cũng đánh rơi không gặp. Bây giờ xem ra, cách nói này tuy rằng không thể kiểm tra, nhưng cũng nhất định có chân thực tính. Thiên Thần Quyết rải rác văn chương tái hiện ở đời, đủ để thấy rõ vị kia Thiên Thần tộc cường giả đã bỏ mình. Cho tới Thiên Thần Quyết có hay không toàn bộ lưu truyền xuống rồi, vẫn là chỉ có một ít rải rác tồn tại, tạm thời không biết được, ta sẽ tăng mạnh phương diện này tra xét. Cái kia Dương Thanh Huyền cùng Huyền Thiên Cơ, thì lại là đến từ thứ bảy mươi ba vực giới Thương Khung tinh vực, gần đây từ nơi này trong tinh vực đến một ít người, đều thật thú vị, ta hoài nghi cái kia Thiên Thần Quyết thất lạc nơi, có thể là Thương Khung tinh vực."

Tử Tâm nghe được "Dương Thanh Huyền cùng Huyền Thiên Cơ" thời gian, sắc mặt hơi biến hóa hạ, giờ khắc này nói ra: "Ý ngươi là, này chút người đều là bởi vì Thiên Thần Quyết cơ duyên, vì lẽ đó phá tan Thương Khung tinh vực ràng buộc, đi tới Mục Hải Vực Giới?"

Tào lão bản nói: "Vô cùng có khả năng."

Hồng Tiêu nói ra: "Vậy chuyện này đáng giá tốt đẹp điều tra một chút, Tào lão bản dự định lúc nào động tác? Ta phái người cùng ngươi cùng đi."

Tào lão bản cười nói: "Loại này chỉ là việc nhỏ, hà tất làm phiền Hồng Tiêu đại nhân, ta cái kia chút bất thành khí công nhân vẫn là có thể làm."

Hồng Tiêu liếc mắt nhìn hắn, nói: "Tốt lắm, ta tựu yên lặng chờ Tào lão bản kết quả."

Hồng Tiêu bản nghĩ phái người nhúng tay việc này, lấy thu được hạt nhân tình báo, đồng thời khống chế cục diện, nhưng cũng bị Tào lão bản một khẩu bác bỏ.

Chỉ là đơn giản hai câu, tâm tư của hai người đều bại lộ không thể nghi ngờ, đồng thời lẫn nhau ngầm hiểu ý.

Tào lão bản lại nói: “Cho tới cái kia cương thi một dạng võ tu, ta tạm thời không có manh mối, nhưng công pháp của hắn có chút quái dị, có lẽ có thể làm một cái manh mối, đồng thời người này đầu tiên là truy sát Huyền Thiên Cơ, phía sau lại truy sát Dương Thanh Huyền, sợ là cũng cùng Thương Khung tinh vực nhóm người này có một ít liên quan.”

Hồng Tiêu cau mày nói: “Nói như vậy, vấn đề vẫn là ra trên Thương Khung tinh vực a.”

Tào lão bản “Ha ha” cười nói: “Không phải là sao? Này chút người ở tương lai không xa, sợ là sẽ phải nhấc lên to lớn phong ba. Ninh gia Tinh La Thiên Thể chuyện, Hồng Tiêu đại nhân là biết đến. Cái kia Tinh La Thiên Thể, chính là mẫu thân của Dương Thanh Huyền.”

Hồng Tiêu cùng Tử Tâm, Thanh Sanh, vẫn chưa có vẻ mặt gì, hiển nhiên một đã sớm biết.

Tử Tâm đột nhiên hỏi: “Lấy Tào lão bản nhìn, Ninh gia việc này sẽ là làm sao hướng đi?”

Tào lão bản trầm ngâm hạ, tựa hồ ở nghiêm túc suy nghĩ vấn đề này, chầm chậm trả lời: “Ở hôm nay trước, ta đều cho rằng sẽ không có kết quả gì. Dù sao Dương Thanh Huyền thiên phú mạnh hơn, dù cho hắn là thanh niên một đời người thứ bảy vương giả, đều khó mà lay động Ninh gia địa vị, bất quá là lấy trứng chọi đá thôi. Nhưng Dương Thanh Huyền đi một chuyến Khương gia, lưu lại lâu như vậy, trong tay ta thu được một ít tin tức. Lại thêm hôm nay gặp mặt, cùng với Thương Khung tinh vực các loại cơ duyên, ta cảm giác Ninh gia tháng ngày sợ là muốn không dễ chịu lắm. Nhưng cũng chỉ là không dễ chịu mà thôi, Dương Thanh Huyền nghĩ muốn chân chính lay động Ninh gia, còn cần đại lượng điều kiện.”

Tử Tâm truy hỏi nói: “Cái điều kiện này, là chỉ cái gì?”

Tào lão bản ánh mắt sáng quắc, khẽ cười nói: “Nói thí dụ như, Tử Tâm đại nhân chống đỡ. Dương Thanh Huyền nếu như cưới một vị vương nữ, đối với Ninh gia áp lực lại muốn đánh tới mấy phần.”

Tử Tâm cười nói: “Tiểu tử này không thức thời, ta bảy vị xinh đẹp như hoa con gái, đều ngóng trông ngóng trông, hắn lại một cái đều coi thường.”

Tào lão bản nghiêm túc nói ra: “Đây cũng chính là hắn chỗ độc đáo, thậm chí là chỗ đáng sợ. Thông thường người đều biết lợi dụng các loại thủ đoạn trèo lên trên, mà hắn lại không có, chỉ là nhận đúng võ tu này một đường kính, bất luận làm cái gì, đều phải dựa vào dựa vào sức mạnh của chính mình. Người như vậy cố nhiên cổ hủ, nhưng tương tự cũng hết sức đáng sợ a.”

Hồng Tiêu gật đầu nói: “Chưa từng có từ trước đến nay kiên cố đạo tâm.”

Tào lão bản nói: “Ninh gia hướng đi, cũng cuốn vào đến rồi Thương Khung tinh vực này chút người trên người. Nếu như Ninh gia một khi bị lay động, đem sẽ lan đến gần toàn bộ Mục Hải Vực Giới, đến thời điểm sinh ra rung chuyển tựu lớn. Tuy rằng việc này trong thời gian ngắn còn không thấy được, nhưng ba vị đại nhân có thể có cái này tâm lý mong muốn.”

Thanh Sanh nói: “Coi như Ninh gia bị lay động, từ danh tộc bên trong rơi xuống, cũng không có gì. Mục Hải Vực Giới ngàn tỉ năm qua, bao nhiêu danh tộc lên lên xuống xuống, bình thường đến cực điểm.”

Tào lão bản nói: “Thanh Sanh đại nhân đây là đứng ở dòng sông thời gian đỉnh lui về phía sau nhìn, tự nhiên như vậy. Nhưng từng cái danh tộc lên xuống thời đại, đối với làm thời đại người xung kích vẫn là rất lớn.”

Hồng Tiêu nói: “Việc này chúng ta Thần tộc sẽ có đề phòng, có bất cứ tin tức gì, mong rằng Tào lão bản ngay lập tức thông báo hạ chúng ta.”

Tào lão bản “Ha ha” cười nói: “Nhất định nhất định, mấy vị đại nhân cổ động cổ lâu chuyện làm ăn, ta cao hứng còn không kịp đây.” Nói xong cũng đứng dậy, ôm quyền nói: “Hôm nay cùng ba vị đại nhân xảo ngộ, quả thật bình sinh chuyện may mắn, vinh hạnh cực điểm. Tại hạ còn có một chút chuyện quan trọng tại người, liền như vậy sau khi từ biệt.”

Hồng Tiêu hai con ngươi thu nhỏ lại, một vệt tinh mang thẳng bắn xuyên qua, nói ra: “Tào lão bản, thật là quý nhân nhiều chuyện quên a, tựa hồ còn có ba người lai lịch không rõ, ngươi còn không có có thay chúng ta giải thích nghi hoặc đây.”

Tào lão bản đánh cái “Ha ha”, một bộ sững sờ dáng dấp, lẩm bẩm nhắc tới, “Ba người? Có không? Ta làm sao đã quên?”

Tử Tâm cười lạnh nói: “Đừng giả bộ choáng váng, nhất định phải ta điểm đi ra không? Bé gái kia, Nhân tộc nam tử, cùng chân long thân thể cường giả.”

Tào lão bản hơi thay đổi sắc mặt, lộ ra chưa bao giờ có vẻ nghiêm túc, ánh mắt từ ba người trên người đảo qua, chậm rãi nói ra: “Liên quan với ba người này, thân phận là tuyệt mật, cái này cổ trong lầu, cũng chỉ có ta một người biết, đồng thời ta cũng không có tính toán để lộ ra ngoài, bao nhiêu tiền cũng không bán. Nhưng ta căn cứ rất lớn thiện ý, nhắc nhở mấy vị ba lớn, hàng vạn hàng nghìn không muốn đánh ba người này chủ ý, cũng không muốn vọng tưởng đi rút ra thân thể của bọn hắn đời. Bằng không một khi mất khống chế, hậu quả coi như là toàn bộ Thần tộc đều không chịu đựng nổi!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2286: Ba Người Thân Phận, Đại Thế Dấu Hiệu

Hồng Tiêu ba người hoàn toàn biến sắc, vừa kinh vừa sợ.

Nội tâm kinh hãi tình, khó có thể dùng lời diễn tả được.

Ở toàn bộ nam bộ vũ trụ liên minh, thậm chí toàn bộ nơi đây vũ trụ, đều không có lực lượng gì, là bọn hắn toàn bộ Thần tộc không chịu nổi.

Nếu như đem La Phù chi cảnh cho rằng một thể thống nhất, Thần tộc thực lực, tất nhiên là sở hữu Thánh Tông danh tộc người thứ nhất.

Thanh Sanh cả giận nói: “Tào lão bản, ngươi vừa nãy đoạn văn này, trải qua đầu óc của chính mình sao?”

Tào lão bản cười lạnh, không hề yếu nói: “Đương nhiên. Ta Tào mỗ người làm việc nói chuyện, từ trước đến nay đều là trải qua đầu óc.”

Hồng Tiêu nói: “Tào lão bản nói, ta tự nhiên là tin, chỉ là nội dung thật là khiến người có chút khó có thể tin cùng không thích. Nhưng nếu Tào lão bản nói như vậy, ba người này ta tự nhiên sẽ chú ý một ít, nhưng đối với ba người này thân phận giữ bí mật không nói, Tào lão bản thật không phải bạn thân a.”

Tào lão bản rõ ràng cảm thấy ba người ý lạnh, không khỏi nội tâm phiền muộn, nếu như cùng Thần tộc làm căng quan hệ, sau đó La Phù chi cảnh, chính mình cũng bất hảo sững sờ, ngay lập tức trầm tư sau một lúc, nói ra: “Ba vị đại nhân cũng biết, ở chỗ này vũ trụ, gần đây một vị bị thế nhân cho rằng khả năng bước chân vào vạn cổ Chí Tôn cảnh cường giả là ai?”

Ba người thần sắc nghiêm lại, tràn đầy ngạc nhiên tình.

Mặc dù không biết Tào lão bản nói người phương nào, nhưng nếu cùng vạn cổ Chí Tôn cảnh liên hệ quan hệ, thì không phải là chuyện nhỏ.

Tử Tâm trầm ngâm nói: “Bảy mươi vạn năm trước, Tô Bạch Thiên Vương quét ngang nam bộ vũ trụ vô địch, sau đó tiến về phía trước ban đầu sống đời đại vũ trụ, từ đây mịt mù không tin tức.”

Tào lão bản nói: “Phạm vi phóng lớn một chút, không muốn hạn chế ở nam bộ.”

Thanh Sanh nói: “Hai mươi vạn năm trước, phía đông vũ trụ có vị gọi phong chính kỳ cường giả cái thế, quét ngang toàn bộ vũ trụ vô địch, có người nói có rất lớn khả năng bước vào vạn cổ Chí Tôn cảnh.”

Tào lão bản lắc đầu nói: “Thời gian quá lâu, lại gần một chút.”

Hồng Tiêu sắc mặt chợt biến, cả kinh nói: “Ba vạn năm trước?”

Tào lão bản nghiêm nghị gật đầu, trầm giọng nói: “Xem ra Hồng Tiêu đại nhân đoán được, chính là vị kia.”

“Chi!” Hồng Tiêu hút khẩu hơi lạnh, phảng phất nghĩ tới điều gì, trong mắt lấy làm kinh ngạc, đột nhiên hỏi: “Có mấy phần chắc chắn?”

Tào lão bản nói: “Ta vận dụng ở toàn bộ bắc bộ vũ trụ sức mạnh điều tra việc này, chí ít có chín mươi phần trăm chắc chắn. Cái kia gọi Lý Hồng Tụ nữ hài, cần phải tựu là năm đó người kia nữ nhi ruột thịt.”

“Lý Hồng Tụ...” Tử Tâm lẩm bẩm thì thầm hạ, lập tức thất thanh kêu lên: “Lý Vân Tiêu?!”

Thanh Sanh cũng thất thố kêu lên: “Là hắn?!”

Tào lão bản trên mặt dữ tợn co quắp hạ, khà khà nói ra: “Chính là vị kia được xưng ngàn năm phong vân tận trả nở nụ cười, vạn thế tung bay soi sáng cổ kim người.”

Hồng Tiêu khắp khuôn mặt là dại ra, hai tay nắm lấy sắt chặt chẽ, hết sức không giải thích được nói: “Nữ nhi của hắn hạ giới không biết có chuyện gì?”

Tào lão bản lắc đầu nói: “Tạm thời không biết.”

Hồng Tiêu nói: “Ta nghĩ tới, vị đại nhân kia bên người xác thực có một vị huynh đệ là chân long biến thành.”

Trong giọng nói tràn ngập nghiêm nghị.

Tào lão bản than thở: “Hiện tại ba vị đại nhân biết, ta vì sao phải ẩn giấu chuyện này chứ? Nếu là bởi vì duyên cớ của ta, để ba người này mục đích của chuyến này bị nghẹt, hoặc là tiểu cô nương kia bởi vì sự điều tra của ta mà xuất hiện ngoài ý muốn gì, vị đại nhân kia nhất định sẽ tự mình hạ giới, đến thời điểm, khà khà, ta điểm nhỏ này bản chuyện làm ăn không làm chuyện nhỏ, chính mình này cái mạng nhỏ, cùng sau đó nhân viên mạng nhỏ, nhưng dù là chuyện lớn.”

Hồng Tiêu trầm giọng nói: “Nếu là vị đại nhân kia con gái, tự nhiên là tuyệt đối không thể động vào, hơn nữa tuyệt đối đừng để ba người này ở La Phù chi cảnh bên trong xuất thế. Tào lão bản, việc này trừ chúng ta bốn người ở ngoài, còn có người nào biết được?”

Tào lão bản nói: “Không còn.”

Hồng Tiêu gật đầu nói: “Tốt, ngươi làm rất tốt. Ta không hy vọng việc này bị người thứ năm biết.”

Tào lão bản cười khổ nói: “Nếu không có ba vị đại nhân dồn ép không tha, việc này cho tới nay, cũng chỉ có ta một người biết được. Nhưng ta cũng biết không cách nào giấu quá lâu, dù sao xuất hiện hai vị đáng sợ như vậy cường giả, toàn bộ Mục Hải Vực Giới bên trong các Đại Thánh tông danh tộc, lập tức sẽ được tin tức. Ba người này bại lộ thân phận hẳn là chuyện sớm hay muộn, nhưng đừng từ chúng ta trong miệng bộc lộ ra đến liền tốt.”

Hồng Tiêu nói: “Ngươi nói đúng. Việc này nhất định phải thận trọng.”

Nói trực tiếp đứng dậy, hướng về Tào lão bản làm khom người chào, nghiêm túc nói ra: “Trước đối với Tào lão bản nhiều có hiểu nhầm, vẫn xin xem xét.”

Tào lão bản vội vã tiến lên, ngăn cản Hồng Tiêu, cười hắc hắc nói: “Đại Thần Vương cúi đầu, hiện nay thiên hạ, ai có thể dám làm? Không cần như vậy.”

Hồng Tiêu vẻ mặt nghiêm nghị, nghiêm mặt nói: “Kể từ hôm nay, Thần tộc muốn cùng Đức Phong Cổ Lâu tăng mạnh hơn một ít liên hệ, ta có một loại cảm giác không ổn, tựa hồ Mục Hải Vực Giới bình hòa quá lâu, phảng phất có các loại sóng ngầm ở trong hư không phun trào, đem sẽ phải bùng nổ ra một ít đại sự đến.”

Tào lão bản than thở: “Ta cũng có loại dự cảm này, vì lẽ đó gia tăng tin tức thu thập tập trung vào, hy vọng có thể tại rung chuyển đến trước, làm ra thích hợp nhất phòng ngự.”

Tử Tâm nói: “Thiên Thần Quyết xuất hiện, Vô Tướng Ma Tuần xuất hiện, hiện tại lại còn có Lý Vân Tiêu con gái xuất hiện, tất cả những thứ này không sẽ là trùng hợp thôi?”

Thanh Sanh hai tay ôm ở trước ngực, từ tốn nói: “Cõi đời này tựu không có trùng hợp việc, tất cả đều là duyên phận, này chút sở hữu hiện tượng không bình thường trục vừa xuất hiện, hẳn là có đại sự sắp phát sinh dấu hiệu. Đặc biệt là Lý Hồng Tụ ba người hạ giới, chẳng lẽ vị đại nhân kia tính toán ra cái gì?”

Hồng Tiêu vẻ mặt hơi động, như có điều suy nghĩ nói ra: “Thật có khả năng, bằng không sẽ không vô duyên vô cớ để con gái của chính mình Hòa huynh đệ hạ giới. Vị đại nhân kia bây giờ là cảnh giới cỡ nào, sợ đã mất người biết được, đối với Thiên Đạo cảm ngộ, tự nhiên ở trên bọn ta.”

Tào lão bản nghiêm túc nói ra: “Lấy Đức Phong Cổ Lâu tình báo thực lực, cùng Thần tộc thực lực cường đại, hai cái kết hợp lại, đủ để ứng đối tương lai tất cả rung chuyển.”

Hồng Tiêu gật đầu nói: “Không sai, hợp tác cùng có lợi, như vậy Tào lão bản cho chúng ta cung cấp tình báo, là không phải có thể miễn phí?”

“Khà khà, cái này hả...”

Tào lão bản ngượng ngùng cười nói: “Có thể cho một tình bạn giá cả, minh hữu giá cả, dù sao cổ lâu muốn vận chuyển, công nhân đều phải ăn cơm a.”

...

Ở La Phù chi cảnh, tòa nào đó bên trong tòa thành lớn.

Lý Hồng Tụ ba người một lần nữa tìm gia tửu quán tọa hạ, than thở: “Lần này tổng sẽ không gặp lại phiền toái đi.”

Lý Hồng Tụ hết sức thích thả ra thần thức, chu vi mấy dặm bên trong, mạnh nhất cũng chỉ là một vị Khuy Chân cảnh trung kỳ, này mới yên tâm lại.

“Hừ, phiền toái gì? Chúng ta chưa bao giờ sẽ gặp phiền toái, phải làm phiền cũng là đối phương phiền phức.” Xa Vưu căm giận nói ra, nội tâm còn chưa từ bị Hồng Tiêu áp chế trong tâm tình của đi ra.

Lý Hồng Tụ nói: “Ngươi còn nói sao, hạ giới trước, ngươi nói tung hoành giới này không có địch thủ, ta thiếu chút nữa thật tin.”

Xa Vưu một chút thẹn thùng không đất dung thân, quay đầu đi, ngồi ở trên ghế sống hờn dỗi.

Lý Hồng Tụ hỏi Vi Thanh, nói ra: “Vi Thanh thúc thúc, chỗ này người đều lợi hại như vậy, chúng ta có thể thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ sao?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2287: Ta Tâm Hướng Dương, Sâu Kiến Không Phải Kiến

Vi Thanh uống ít rượu, bình tĩnh nói: “Này hai lần gặp gỡ, đích xác có chút thần kỳ, Xa Vưu thực lực xem như là cực mạnh, lại hai lần đều gặp đối thủ. Cũng không phải là này vũ trụ giữa cường giả mạnh bao nhiêu, mà là gặp gỡ thần kỳ, để hắn đều gặp thôi.”

Lý Hồng Tụ hồ nghi hỏi: “Có thật không?”

Xa Vưu bất mãn vỗ bàn một cái, lớn tiếng nói: “Tự nhiên là thật! Cái kia hồng y lão đầu, nửa ma người, ở đây nam bộ vũ trụ trong liên minh, nhất định là số một số hai tồn tại.”

Vi Thanh nói: “Nguyên bản không tính trộn cùng đến này chút trong thế tục, chờ đối xử nhiệm vụ xuất hiện, sau khi hoàn thành liền trở về. Nhưng hiện tại xem ra, tựa hồ không thể toại nguyện a, Thiên Đạo mịt mờ Vô Thường, thực tại không thể nào đoán trước. Chúng ta hay là trước từ chỗ rất nhỏ bắt tay, trước tiên đem này nam bộ vũ trụ tình huống giải một chút lại nói.”

Lý Hồng Tụ nói: “Lần trước chúng ta không phải mua mua thật nhiều thẻ ngọc sao?”

Vi Thanh khẽ cười nói: “Cái kia chút mấy trăm Tinh Hạo Thạch là có thể mua được đồ vật, cũng không giá quá cao giá trị. Mảnh này vực giới bên trong, người mạnh nhất là bốn Thánh Chủ, tám vực Thiên Vương, còn có lấy đại Thần Vương cầm đầu năm vị Thần Vương. Trước tiên từ mấy người này bắt đầu rồi giải đi, Xa Vưu gặp được hai người kia, có lẽ chính là trong mấy người này hai vị.”

Lý Hồng Tụ nói: "Cũng tốt, dù sao cũng nhiệm vụ còn không biết lúc nào xuất hiện, chúng ta nhiều hơn chút hiểu rõ cùng chuẩn bị, đến thời điểm cũng là nhiều một phần nắm bắt. Không biết Dương Thanh Huyền hiện tại như thế nào, cũng đã an toàn đi." Trên mặt nàng tiết lộ một tia lo lắng.

Vi Thanh nhíu mày lại, mặt âm trầm, hừ nói: "Tiểu tử này có chút cổ quái khí vận, hai lần đều gặp phải hắn, quá nửa là cái mệnh số có dị người. Ngươi thiếu cùng người này tiếp xúc, để tránh khỏi cuốn vào một ít không giải thích được nhân quả. Hơn nữa, nếu như hắn thật là có bản lĩnh, ở đi về đại đạo bản nguyên trên con đường này, chúng ta chung quy còn sẽ gặp lại. Nhưng hắn có bản lãnh này sao? Hừ."

Vi Thanh cười lạnh, cầm chén rượu lên uống một hơi cạn sạch, trong mắt toát ra một chút khinh miệt, nhưng con mắt nơi sâu xa, nhưng là xẹt qua một tia cảnh giác cùng nghiêm nghị.

Xa Vưu loại nào thông minh cùng nhạy cảm, mắt rồng một nháy mắt, cười nói: "Vi Thanh, ngươi tựa hồ nghĩ một đằng nói một nẻo a, cái kia Dương Thanh Huyền niên kỉ cực kỳ tuổi trẻ, cũng đã là Thiên Giới chi chủ, thiên phú như vậy cùng cơ duyên, nhưng là xa ở Lý Vân Tiêu bên trên."

Vi Thanh lườm hắn một cái, hừ nói: "Ta thừa nhận Dương Thanh Huyền có thiên phú, có số mệnh, nhưng thành tựu Lý Vân Tiêu, tuyệt không chỉ là thiên phú và khí vận. Luận thiên tài, cả người thế gian chưa từng thiếu? Lại yêu nghiệt nhân vật nghịch thiên, cũng có thể tìm ra một đống lớn. Nghĩ muốn đi về đỉnh cao, hắn còn kém xa đây. Đừng nói đuổi theo Lý Vân Tiêu, coi như là ngươi và ta, hắn giờ phút này cũng hít khói, này sinh đều chưa chắc có thể đạt đến."

Lý Hồng Tụ nói: "Chưa chắc có thể đạt đến, như vậy nói cách khác không hẳn không đạt tới. Mỗi người tương lai, đều là không thể dự đoán."

Vi Thanh mỉm cười nói: “Hồng Tụ, ngươi chui vào đi vào ngõ cụt. Này đầy trời Tinh Thần, là có thể cũng trong lúc đó đột nhiên biến mất, nhưng khả năng này đã có thể bỏ qua không tính, chúng ta liền có thể lấy cho rằng, nó chắc chắn sẽ không phát sinh. Toàn bộ vũ trụ, cũng chỉ đản sinh ra một vị cha ngươi nhân vật như vậy, không thể bộ ở trên người những người khác. Ngàn tỉ vạn sinh linh, mãi mãi cũng chỉ có thể là giun dế.”

...

Vũ trụ tinh không, một viên lớn như vậy thiên thạch, thoát khỏi nguyên bản quỹ tích vận hành, hướng về phía trước không biết tinh không bay đi.

Đột nhiên, một đạo cường đại độn ánh sáng kích rơi xuống, phá tan vẫn thạch lớp năng lượng, rơi ở trên mặt đất.

“Oành!”

Thiên thạch bị nổ ra một hố trời, vô số bụi bặm tung bay.

“Ở đây cần phải an toàn.”

Trong hố trời, hiện ra hai bóng người.

Chính là Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng.

Chỉ lo rơi ở La Phù chi cảnh bên trong không an toàn, cho nên trực tiếp xông phá La Phù chi cảnh kết giới, tiến vào Mục Hải Vực Giới bên trong khu vực không người.

Quỷ Tàng vung tay lên, tựu hóa ra một mảnh lĩnh vực, đem sở hữu bụi bặm cùng các loại tia vũ trụ ngăn trở.

Dương Thanh Huyền nhìn bốn phía, loại này vẫn thạch khổng lồ, đều ở thoát khỏi nguyên bản quỹ tích vận hành, ở vũ trụ bên trong chẳng có mục tiêu phi hành, cũng không biết tiền đồ làm sao, phần nhiều là lấy hủy diệt chung kết.

Nhưng loại này thiên thạch trên nhất định là an toàn.

Dương Thanh Huyền dùng bốn mặt huyền kỳ bố cái tiếp theo trăm mẫu đại kết giới, sau đó đem trăm vạn Tinh Hạo Thạch nổ tung, chế tạo một cái linh khí phúc địa.

Này mới ngồi xếp bằng trên mặt đất, đem thiên linh khí hút vào bên trong cơ thể, lại thật dài thở ra đến, trong cơ thể một luồng hờn dỗi, này mới hóa giải mở, khổ sở nói: “Nguy hiểm thật, thiếu chút nữa thì chết ở Vô Dục Thành. Ta nguyên tưởng rằng bước vào Thiên Giới sau, toàn bộ vũ trụ liền có thể lấy xông pha, không nghĩ tới vẫn như cũ vẫn là giun dế, không cẩn thận tiếp theo ngã xuống.”

Quỷ Tàng cười to nói: “Ha ha, một sao Thiên Giới giun dế, vẫn rơi không phải là rất bình thường sao? Lão tử năm đó cửu tinh Thiên Giới đều treo, ngươi điểm ấy hơi yếu thực lực đáng là gì? Người sinh như đi ngược dòng nước, không tiến ắt lùi. Đại đạo bên dưới đều giun dế, ngươi không ngừng đi về phía trước, tựu sẽ không ngừng gặp phải mạnh hơn người, tuy rằng vẫn là giun dế, nhưng đã là lớn một chút giun dế. Hơn nữa trong bầu trời này, có thể trấn áp ngươi người đã càng ngày càng ít.”

“Ừ”, Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Là ta tâm tính có chút vỡ, dù sao vừa vừa bước vào Thiên Giới, đã bị thảm ngược, phải đi đường còn rất dài.”

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, nhìn phía vô hạn mênh mông vũ trụ, “Mặc dù là giun dế, cũng có một viên ngóng trông vòm trời trái tim.”

Quỷ Tàng gật đầu nói: “Làm ngươi tâm có bầu trời thời điểm, ngươi liền không còn là một con phổ thông giun dế, mà là một chỉ có thể bay lượn kiến bay.”

Dương Thanh Huyền cười mắng: “Về ngươi Thái Huyền Thiên đi thôi, đừng quấy rầy ta tu luyện.”

Nói xong cũng nhắm hai mắt lại, bắt đầu vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh.

Quỷ Tàng cười to mấy tiếng, loáng một cái tựu tại chỗ biến mất, hóa thành ánh sáng màu xanh lục, bắn vào Dương Thanh Huyền mi tâm không gặp.

Mấy tháng sau, cái này vẫn trên đá, ngoại trừ ở vũ trụ bên trong qua lại sinh ra toái tinh đuôi ở ngoài, tinh thể bầu trời còn hiện ra một tầng nhàn nhạt kim quang, như là một mảnh to lớn màu vàng đám mây bao phủ bề ngoài.

Không bao lâu sau, đầy trời đám mây phun trào, biến ảo thành các loại hình dạng, sau đó nhanh chóng bay xuống, bị hút vào đến Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Nhất thời có cảnh tượng kì dị biến mất không còn tăm hơi.

Dương Thanh Huyền chậm rãi mở hai mắt ra, thần thức một tỏa ra bốn phía, tựu đưa tay chộp một cái, đem bốn mặt huyền kỳ thu hồi.

Mất đi bốn mặt huyền kỳ kết giới, thiên thạch trên dự trữ linh khí nhất thời tan rã mở, trôi về vũ trụ hư không.

Dương Thanh Huyền giơ tay bấm quyết, toàn thân lập tức trào tiền mặt ánh sáng, hóa thành Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân, hai tay liều mạng nắm tay, nhất thời một cỗ lực lượng cường đại từ trên nắm tay khuếch tán, chấn động đến mức hư không “Ong ong” vang vọng.

Dương Thanh Huyền lại hai tay chặp lại, trên cánh tay phải không ngừng có kinh văn màu vàng óng lóe lên, hét lớn một tiếng hạ, song chưởng cùng nhau đẩy ra.

Một đạo to lớn kim thân pháp tướng, lập tức ở trước người hiện ra.

Dương Thanh Huyền ánh mắt lộ ra sắc mặt vui mừng, đem song chưởng thu lại rồi, toàn thân khí thế nháy mắt thu nạp vào bên trong cơ thể, pháp thân chậm rãi thối lui, khôi phục bình thường.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2288: Tam Thiên Hữu Pháp, Luyện Tinh Người

“Này Thập Phương Câu Diệt, quả nhiên cùng Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh có vô số liên hệ, hẳn là Vô Tướng Thiên Vương từ bộ kinh thư này bên trong ngộ ra tới đạo pháp thần thông. Chỉ là, này Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh tựa hồ cùng Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân cũng có nhất định liên hệ, chuyện này là sao nữa?”

Dương Thanh Huyền thu hồi kim thân pháp tướng sau, ngồi xếp bằng ở thiên thạch bầu trời, rơi vào trầm tư.

“Thế gian vạn pháp, đều là đại đạo diễn biến, nguyên bản chính là đồng tông đồng nguyên, sẽ có tương tự chỗ tương thông, ngược lại cũng không có cái gì ly kỳ. Vô Tướng Thiên Vương có thể từ bên trong ngộ ra Thập Phương Câu Diệt, có lẽ ta cũng có thể hiểu thấu đáo này hai loại pháp môn, lĩnh ngộ ra một ít thứ thuộc về chính mình.”

Dương Thanh Huyền ở đây hai loại pháp môn bên trong, lờ mờ cảm ứng được chút gì, rồi lại không bắt được, ngồi xếp bằng ở trên hư không, không ngừng bấm quyết khoa tay.

Trong lòng hắn sở học rất rộng, trên căn bản hoàn toàn thừa kế Thiên Thành Giác võ học bảo khố, đối với thiên hạ vạn pháp đều có nhất định giải, đồng thời hiện tại bước vào Thiên Giới chi chủ, là Thiên Thành Giác cũng không có thể đạt tới độ cao, ở võ đạo phương diện thần thông lý giải, lại càng tiến lên một bước.

Đột phá tới Thiên Giới chi chủ khoảng thời gian này, lại ở

Khương gia tu luyện Ngự Hỏa Tiên Quyết cùng Lăng Diễm lão nhân Khống Hỏa Thuật các loại, cùng Khương gia rất nhiều trưởng lão giao lưu thần thông võ kỹ, tu luyện tâm pháp, thu hoạch rất lớn.

Giờ phút này chút các loại, đều hóa thành hắn đối với đại đạo lý giải, một điểm điểm cô đọng thành mình đồ vật.

Dương Thanh Huyền không ngừng bấm quyết khoa tay, đem nội tâm nghĩ ở trong tay một điểm điểm xác minh.

Đột nhiên, toàn bộ thiên thạch "Ầm ầm" một chút rung động.

Sau đó tựu không ngừng phát sinh rung mạnh thanh âm, phảng phất tiến vào một mảnh kỳ dị khu vực.

Dương Thanh Huyền từ trong tham ngộ phục hồi tinh thần lại, vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình hướng bốn phía nhìn tới, phát hiện thiên thạch bên ngoài hư không, sinh sinh không gian thật lớn gợn sóng.

Vô số không gian cuộn chỉ hóa hiện ra, ở xung quanh đan dệt quấn quanh, lấy một loại kỳ dị quy tắc xoay tròn.

Chỗ ở mình thiên thạch, bị này chút không gian cuộn chỉ ngăn cản, ở qua lại trong quá trình phát hiện to lớn rung động, tinh thể bản thân một điểm điểm bị chấn đổ nát.

"Xảy ra chuyện gì?"

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, đem Hỏa Nhãn Kim Tình vận chuyển tới cực hạn, hướng về bốn phương tám hướng nhìn tới, đột nhiên phát hiện thiên thạch chịu đến cái kia không gian cuộn chỉ ảnh hưởng, ở lấy một cái to lớn đường kính làm hình cung vận động.

Dương Thanh Huyền theo cái kia lực ly tâm phương hướng,

hướng về viên hồ trung tâm nhìn tới, lờ mờ có một vùng tăm tối khu vực, không chỉ có là hắn nơi thiên thạch, toàn bộ lớn đại trong phạm vi sở hữu tinh thể, đều ở vòng quanh cái kia mảnh hắc ám khu vực xoay tròn.

Dương Thanh Huyền tròng mắt thu nhỏ lại, cái kia hắc ám trong khu vực, lộ ra một luồng khí tức đáng sợ, tựa hồ mười phần nguy hiểm.

Dương Thanh Huyền thu về ánh mắt, đối với cái kia nguy hiểm làm như không thấy, phản mà nhìn phía bốn phía xoay tròn vô số tinh thể, cùng với tung bay ở trong hư không vạn ngàn quy tắc đường cong, rơi vào trầm tư.

“Đạo hóa ba ngàn, các có pháp duyên, vạn vật một thể, quy tông cùng lưu.”

Dương Thanh Huyền hai mắt một chút phóng đại, bắn ra rạng rỡ kim quang, vô số ý nghĩ trong đầu một chút thông suốt, hai tay nhanh chóng ở trước người vận chuyển, đem cái kia một tia linh quang, hòa vào thần thông đạo pháp bên trong.

“Là ai?!”

Đột nhiên, ở đằng kia trong bóng tối, truyền đến một tiếng hét lớn.

Sau đó một luồng cường đại thần niệm, nháy mắt đem Dương Thanh Huyền khóa chặt.

“Dám nhòm ngó bản tọa Luyện Tinh, nếu đã tới, cũng đừng muốn sống đi ra, tựu dùng máu tươi của ngươi, đến tế ngôi sao này huy đi!”

Một cổ tà ác khí tức, từ cái kia trong bóng tối tuôn ra, cấp tốc ngưng tụ thành một bàn tay cực kỳ lớn, xuyên qua vô số quy tắc cuộn chỉ, vồ tới.

Dương Thanh Huyền lập to lớn thiên thạch, ngừng xoay tròn lại, bị chưởng lực kia áp bức ở đầu mối không gian trên, đồng thời một điểm điểm đổ nát.

Dương Thanh Huyền giơ lên hai mắt, trong con ngươi một mảnh trong suốt trừng minh, phảng phất thấy rõ vạn vật bản chất, tất cả sức mạnh ngọn nguồn.

Một điểm điểm kim quang từ trên người trăm huyệt tuôn ra, trong khoảnh khắc tựu hóa thành Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân, vô số kinh văn ở trên da thịt trào hiện lấp loé, song chưởng hợp ở trước người.

Nhất thời, một đạo vòng xoáy màu vàng óng, ở Dương Thanh Huyền phía trước ba thước nơi hiện ra, càng lúc càng lớn, phảng phất một đóa màu vàng hoa sen không ngừng xoay tròn, ở trên đài sen mặt, có màu vàng pháp thân ẩn hiện, bắn ra vạn ngàn hào quang, đem cái kia hắc ám bàn tay khổng lồ, chiếu trong suốt.

“Hách!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, song chưởng ở trước người tách ra, như là đem thời không bánh răng lôi kéo, màu vàng hoa sen cùng pháp thân toàn diệt, trở lại một toà vòng xoáy khổng lồ chi hải, bên trong kinh văn lăn lộn, quy tắc biến hóa, dường như vũ trụ ban đầu mở, đại đạo sinh sôi.

“Đây là...”

Trong bóng tối Luyện Tinh người, phát sinh khiếp sợ âm thanh.

Dương Thanh Huyền hai con ngươi kim quang lấp loé, nhìn chằm chằm cái kia vòng xoáy màu vàng óng hải, cả người một chút tiến vào vô cùng Ninh Tĩnh bên trong, ở đằng kia hắc ám bàn tay áp bức hạ, trong lòng không có bất kỳ sóng lớn, chỉ là đôi tay vồ một cái, vòng xoáy khổng lồ một chút phóng lên trời, bao phủ tất cả.

“Ầm ầm!”

Sáng hay tối, hai nguồn sức mạnh oanh kích cùng nhau, đan dệt ra năng lượng khổng lồ sóng sóng.

đọc truyện ở http://truyencuatui.net/

Dương Thanh Huyền nơi thiên thạch, “Ầm ầm” phá nát, nổ thành bụi của vũ trụ.

Nhưng không có một hạt đá vụn, có thể chấn động trên người Dương Thanh Huyền, tất cả đều bị Kim Cương Bàn Nhược bất hủ người sóng năng lượng đánh nát bấy.

Dương Thanh Huyền trên người kim quang loáng một cái, liền trực tiếp xuất hiện ở mấy ngàn trong ngoài hư không, đứng ở một viên đường kính mấy trăm cây số tiểu hành tinh trên, đứng chắp tay, nhìn cái kia sáng chói ánh vàng cùng hắc ám đan dệt, tự nói: “Chiêu này từ đạo hóa ba ngàn, vạn vật cùng lưu bên trong lĩnh ngộ mà đến, đem Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh cùng Kim Cương Bàn Nhược bất hủ người sức mạnh hợp nhất, lại tham khảo Thập Phương Câu Diệt hàm nghĩa, có thể mệnh danh là: Tam Thiên Hữu Pháp.”

“Tốt một chiêu Tam Thiên Hữu Pháp!”

Cái kia trong bóng tối đi ra một bóng người, bốn phía rối loạn quy tắc bắt đầu trở nên có thứ tự gợn sóng, to lớn lực ly tâm như là đột nhiên biến mất rồi, đá vụn mang bên trong sở hữu vật chất, đều ngừng ở tại chỗ.

Theo bóng đen kia từng bước áp sát, Dương Thanh Huyền đứng yên tiểu hành tinh, cũng bị to lớn kia khí thế đè phá nát, một điểm điểm nứt ra.

Bóng đen kia chậm rãi nói ra: “Lại là vừa vừa bước vào Thiên Giới trẻ non chim, lại có thể lĩnh ngộ ra như vậy kinh thế hãi tục một chiêu, thật khiến cho người ta thán phục.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ngươi là ai?”

Bóng đen nói ra: “Ta là ai không trọng yếu, dù sao cũng ngươi muốn chết ở chỗ này. Đem ngươi vừa rồi lĩnh ngộ ra cái kia chiêu hàm nghĩa truyền cho ta, ta có thể cho ngươi một toàn thây.”

Bóng đen đi gần rồi, Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, lập tức gặp được tất cả của hắn tướng mạo, đầu sinh song giác, mặt như con nai, một đôi con ngươi màu tím, không biết là chủng tộc gì tồn tại.

Hơn nữa từ khí tức trên phán đoán, người này chí ít có ba sao Thiên Giới thực lực.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu được, ngươi ở chỗ này Luyện Tinh, chế tác tinh huy. Mà việc này là Mục Hải Vực Giới bên trong mệnh lệnh cấm chế, bây giờ bị ta trong lúc vô tình nhìn thấy, vì lẽ đó ngươi muốn giết ta đúng không?”

Người kia nói: “Gần đủ rồi. Kỳ thực giết người chính là giết người, muốn giết cứ giết, không muốn giết tựu không giết, tại sao nhiều như vậy lý do? Nếu như mỗi giết một người, đều phải có lý do, cái kia nhiều phiền phức? Còn không bằng không giết.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2289: Chiêu Này Hàm Nghĩa, Lấy Dòm Ngó Đại Đạo

Dương Thanh Huyền nói: “Nói rất đúng, ta có chút ngạc nhiên, nếu Mục Hải Vực Giới bên trong cấm chỉ Luyện Tinh, ngươi vì sao không tới giới ngoại đi? Lấy các hạ năng lượng, tùy tiện tìm một chỗ luyện chế, hẳn là hết sức chuyện dễ dàng chứ?”

Người kia nói: “Người sắp chết, hỏi nhiều như vậy làm cái gì?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Thánh hiền thời cổ Hữu Vân, đã sớm sáng tỏ, chiều tối có thể chết, tức liền lập tức muốn chết, ta cũng nghĩ nghe đạo.”

Người kia nói: “Không cần, ta không phải Thánh Hiền, tiễn ngươi về tây thiên, đời sau lại tốt đẹp Hướng tiên sinh lĩnh giáo đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu ngươi không nói, cái kia ta liền đến đoán xem. Luyện Tinh phương pháp, cùng tinh vực năng lượng khẳng định có quan hệ, trực tiếp quyết định tinh huy mạnh yếu. Ở ngoại giới Luyện Tinh, phải tìm được năng lượng mạnh tinh vực, nhất định phải tàn sát ngàn tỉ sinh linh, rùm lên động tĩnh không thể so với ở vực trong giới hạn lén lút luyện tiểu, vì lẽ đó ngươi thà rằng lựa chọn ở trong giới hạn, ta đoán đúng không?”

Cái kia người sửng sốt hạ, nói: “Ngươi hết sức thông minh, chẳng lẽ là vị nào chuẩn vương giả?”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái này ngươi tựu thật không cần biết rồi.”

Cái kia người sát khí hết hiện, quát lên: “Đã như vậy, liền trực tiếp đi chết đi, vừa nãy cái kia chiêu, ta sẽ từ hồn phách của ngươi bên trong lục soát ra, bao quát ta muốn biết tất cả!”

Cái kia người trong hai con ngươi bắn mạnh ra tử mang.

Dương Thanh Huyền nâng tay phải lên, ở không trung quơ nhẹ một chút, tựu kích bắn mà đi, chính là Bát Âm Huyền Chỉ, phía trước không trung hiện ra thiên địa dây đàn, bị dây chỉ một nhóm, “Tranh” một tiếng, chấn động ra lả lướt đạo âm.

“Oành!”

Cái kia người đồng bên trong hai đạo tử mang, lập tức bị sóng âm cản lại, ở không trung nổ tung.

Cái kia người nghiêng người mà lên, gằn giọng nói: “Thú vị kỹ xảo, xem ra trên người ngươi khẳng định có không ít thứ tốt a, ta sẽ dùng triệt để nhất Sưu Hồn Thuật, đem ngươi linh đài thức hải, mỗi một tấc đều không buông tha.”

Cái kia người giơ tay lên, năm ngón tay như Ưng Trảo, ngang trời đảo qua.

Bốn phương tám hướng trôi nổi toái tinh thạch, điên cuồng oanh mà đến, hóa thành một cái to lớn lưu tinh mang đánh về phía Dương Thanh Huyền.

“Xem ra tinh không là ngươi chiến trường chính a.”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy cả người hơi ngưng lại, bị đối phương tiện tay vung lên sức mạnh tựu chế trụ, hai tay ra sức giơ lên bấm quyết, lập tức hóa thành Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân, song quyền nắm chặt, đem khí tràng kia đập vỡ tan, kim quang loáng một cái, tựu chui đi ra ngoài.

Nhưng này lưu tinh mang ở người kia điều khiển hạ, ở không trung xoay tròn, truy kích mà đi.

Dương Thanh Huyền kim thân ngừng trên không trung, đột nhiên xoay người lại, nhìn chằm chằm cái kia ngàn vạn cuồng kích mà đến toái tinh thạch, Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, xuyên thấu lưu tinh mang nhìn chằm chằm cái kia người, nghiêm nghị nói ra: “Ngươi không phải muốn học ta vừa nãy cái kia một chiêu sao? Ta hiện tại tựu biểu diễn cho ngươi một lần, có thể học được bao nhiêu, tựu toàn bộ nhìn ngộ tính của ngươi. Đã sớm sáng tỏ, chiều tối có thể chết, để cho ngươi trước khi chết vừa thấy đại đạo, cũng coi như là ta đối với cường giả một loại tôn kính, một viên nhân tâm.”

Cái kia người hừ lạnh nói: “Nói khoác không biết ngượng, ngươi thực sự là cái người kỳ quái a, nắm giữ siêu tuyệt lĩnh ngộ cùng năng lực sáng tạo, nhưng lại là một trí chướng, ở bản tọa ba sao Thiên Giới trước mặt, tại sao tự tin nói ra như vậy cuồng vọng lời.”

Trong lời nói lộ ra khinh miệt, nhưng con ngươi màu tím co rụt lại, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền trên người từng cái nhỏ bé động tác.

“Ta chi tự tin, ngươi muốn biết sao?”

Dương Thanh Huyền khẽ cười một tiếng, hai tay vận chuyển, vô số kinh văn màu vàng óng từ trong tay tuôn ra, hóa thành mênh mông vòng xoáy màu vàng óng chi hải.

“Thiên phú của mỗi người, căn cơ, nhân duyên đều là không cùng một dạng, vì lẽ đó Thiên Đạo có nhân, hóa ba ngàn pháp, lại hóa tám vạn bốn, có thể độ hóa mỗi một vị nghĩ muốn tu hành đạo người. Bất luận ngươi là như thế nào người, nắm giữ thiên phú như vậy, căn cơ, cảnh ngộ cùng cơ duyên, đều có thể tìm được thuộc về mình đường.”

Người kia hai con ngươi màu tím co rụt lại, bắn ra hoảng sợ ánh sáng, lưu tinh mang xung kích ở cái kia vòng xoáy màu vàng óng hải phía trước, đã bị năng lượng khổng lồ đập vỡ tan, bắt đầu phát sinh "Ầm ầm ầm" phá nát tiếng, lượng lớn toái tinh thạch vỡ thành bột mịn.

Cái kia người trong lòng kinh hãi, "Người này đúng là vừa vừa bước vào Thiên Giới chim non sao?"

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh, không ngừng vận chuyển cái kia vòng xoáy màu vàng óng hải, bên trong kim quang hiện ra một loại hết sức vi diệu trạng thái, lấp lóe bên dưới, vô hạn áp súc, hoặc như là vô hạn mở rộng, không gian như gợn nước một loại hướng ra phía ngoài dập dờn bồng bềnh, hoặc như là hướng vào phía trong co rút lại, thời gian đi về phía trước, hoặc như là hướng về chảy trở về.

Cái kia người thất thanh kêu lên: "Chuyện gì thế này?!"

Dương Thanh Huyền chậm rãi nói ra: "To lớn không ở ngoài, tiểu không bên trong. Đạo hóa ba ngàn, bây giờ ta lợi dụng này ba ngàn pháp, phản dòm ngó đại đạo hành trình tích."

"Là vì là: Tam Thiên Hữu Pháp!"

Dương Thanh Huyền nghiêm sắc mặt, hai tay thình lình đẩy ra ngoài.

Toàn bộ vòng xoáy màu vàng óng hải nháy mắt khuếch trương lớn mấy lần, đem trọn cái lưu tinh mang đều cuốn vào trong đó, nổ tung ra ngàn vạn sáng chói hào quang.

Cái kia nhân tâm thần chấn động dữ dội, kinh hãi nói: "Ngươi, ngươi dĩ nhiên dụng thần đường nối pháp, phản dòm ngó đại đạo hành trình? Làm sao có khả năng, làm sao có khả năng..."

Cái kia người tự lẩm bẩm, nội tâm lấy làm kinh ngạc, thậm chí là sợ hãi.

Cái kia vòng xoáy màu vàng óng trong biển, truyền tới khí tức đáng sợ, càng cùng đại đạo rất giống nhau.

“Đáng chết! Dĩ nhiên thật sự dùng ba ngàn đạo pháp, mô phỏng ra đại đạo hành tích, ngươi là ra nơi nào nhô ra thiên tài a! Bất quá bắt gặp bản tọa, sẽ là của ngươi khí vận đến đầu, cũng là của bản tọa khí vận bắt đầu rồi!”

Cái kia người nghiêm ngặt quát một tiếng, trong hai con ngươi bắn ra kích động cùng phấn khởi vẻ mặt, quát lên: “Sao băng chém!”

Hai tay ở trước người một trảo, vô số cường đại hào quang, từ bốn phương tám hướng tinh thể cùng thiên thạch bên trong bộc phát ra, đồng thời hóa thành cầu vồng, kích bắn mà đến, ở trong tay người kia hội tụ thành một thanh to lớn quang nhận, hướng về Dương Thanh Huyền vòng xoáy màu vàng óng hải bổ tới.

“Ầm ầm!”

Tam Thiên Hữu Pháp, tuy rằng mô phỏng đại đạo hành trình, nhưng dù sao sức mạnh cách biệt cách xa, ở đây sao băng chém bên dưới, nhất thời bị chém thành hai khúc.

To lớn Tinh Thần hào quang, qua lại mà đến, chém về phía Dương Thanh Huyền.

Cái kia người mắt sáng như đuốc, vô cùng kiên định, đang xuất thủ chớp mắt, đồng thời bóng người loáng một cái, hướng về Dương Thanh Huyền ức hiếp mà tới.

Dương Thanh Huyền từ cái kia đạo pháp ảo diệu trong đắm chìm phục hồi tinh thần lại, tay phải vồ một cái đánh chém, một chiêu Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu tựu bổ tới.

“Ầm ầm!”

Sao băng chém dư uy bị cản lại.

Dù sao cái kia người muốn lục soát Dương Thanh Huyền hồn phách, chỉ lo hắn trực tiếp bị đánh chết, vì lẽ đó ra tay cũng không phải là rất nặng, giờ khắc này trực tiếp vươn tay ra, cả người như trong bóng tối dơi, kích bắn mà xuống, chụp vào Dương Thanh Huyền trán, cười gằn nói: “Trên người tất cả, cùng trong đầu tất cả, toàn bộ về ta đi!”

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền trên đỉnh đầu bốc lên một người thiếu niên, xoay tay chính là một kiếm, hướng về cái kia người lột bỏ, giễu cợt nói: “Về ngươi? Lại là một cái ngốc linh hồn, trở thành ta một trận mỹ vị.”

Thiếu niên liếm hạ đôi môi, lộ ra hết sức tà ác cười đến.

Cái kia nhân tâm đầu run lên, không tên liền phát hiện đến không tốt mặc dù không biết xảy ra chuyện gì, nhưng đây cũng là võ giả trực giác, tu vi càng cao, trực giác vượt chuẩn.

Từ khi bước vào Thiên Giới tới nay, đã hồi lâu chưa từng xuất hiện loại nguy hiểm này hơi thở, thậm chí đã vượt qua nguy hiểm phạm trù, là mùi chết chóc!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2290: Người Thứ Bảy Tinh Túc, Võ Kinh Đại Thành

“Ngươi!”

“Không được!”

Cái kia người hoảng sợ nghiêm ngặt quát một tiếng, vội vàng thu về chưởng đến, đánh rơi mà hạ thân thể cường hành ở không trung hơi ngưng lại, đem lao xuống lực lượng xoay lượn một vòng, nhanh chóng nghĩ muốn xa xa trốn chạy.

“Xì!”

Quỷ Tàng một kiếm chém không, giễu cợt nói: “Tốt trực giác bén nhạy, nhưng ngươi còn đi được rồi chứ?”

Cái kia người trong tâm vạn phần sợ hãi, lập tức cảm nhận được phía sau cái kia cỗ khí tức đáng sợ, xa ở trên hắn, hoàn toàn vượt qua hắn cái này tầng cấp.

Là bốn sao Thiên Giới!

Cái kia nhân tâm bên trong hết sức cay đắng, lại đá vào tấm sắt!

Bay trốn bên dưới, đột nhiên phía trước sáng ngời, phảng phất xuân phong phất mặt, cả người không nói ra được thoải mái.

Ở trên hư không đâm đầu đi tới, là một vị cô gái tuyệt mỹ, con mắt màu xanh lam, yểu điệu yêu kiều, bóng người đi lại bên dưới, không không toả ra ra nhiếp nhân tâm phách mị lực.

Cái kia người ngốc trệ hạ, lập tức tựu một luồng cảm giác đáng sợ ở đáy lòng lan tràn.

Cái kia tuyệt đại nữ tử chân thành nở nụ cười, liền đi tới trước người hắn, tay phải ở trong hư không nét, chỉ là thời gian trong chớp mắt, tựu xuất hiện một toà mênh mông đại trận, vô hạn ép rúc ở đây Lưu Ly ngọc phấn giống như trong tay, không chút lưu tình hướng về hắn đánh tới.

Nhưng cô gái kia trên mặt trước sau tràn đầy xinh đẹp nụ cười, thậm chí để hắn đối với tử vong đều không có sợ hãi như vậy.

“Chi!”

Cái kia người nháy mắt phục hồi tinh thần lại, cả người run lên, tựu sợ ra nửa người mồ hôi lạnh, liều mạng hét lớn một tiếng, trên người tuôn ra từng mảng từng mảng màu tím lân giáp bao trùm, hai tay nắm tay mạnh mẽ đánh ra ngoài.

“Ầm ầm!”

Song quyền oanh ở cô gái kia một chưởng trên, quyền phong càng bị đè nát tan.

Cái kia người thê lương quát to một tiếng, trên người vảy màu tím từng tấc từng tấc nổ tung, nổ ra đầy trời máu tươi, cả người càng là trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, miệng lớn nôn ra máu.

Sau đó một luồng đòi mạng kiếm khí, ngang trời mà đến.

Cái kia người dòng máu khắp người đông lại, triệt để tuyệt vọng, một trái tim rơi vào vực sâu.

“Chậm đã.”

Dương Thanh Huyền mở miệng một gọi.

Quỷ Tàng kiếm ở không trung run lên, liền từ cái kia người bên cạnh người trượt quá khứ, chỉ là đem hư không chém mở một đạo sâu đậm lỗ hổng.

Quỷ Tàng bất mãn nói: “Làm gì? Ngươi không sẽ là nghĩ đem ta mép con vịt đem đi đi?”

Dương Thanh Huyền khoát tay áo một cái, nói: “Ngươi không có chuyện gì ở nơi này, ngươi có thể đi trở về tu luyện.”

Quỷ Tàng mắng: “Em gái ngươi, lần sau muốn chết đừng gọi ta!”

Dương Thanh Huyền bắt nạt nói: “Ta không có la ngươi được rồi, ta kêu là Lạc Đinh Lan, chính ngươi nghe thấy được con vịt mùi vị, chính mình bức bách không kịp đối xử đi ra.”

“Ta thảo, thực sự là ngày chó!”

Quỷ Tàng tức giận phất một cái ống tay áo, lóe lên tựu tại chỗ biến mất.

Cái kia người vết thương chằng chịt, đứng ở trong hư không, biết mình là trốn không thoát, lẳng lặng nhìn Dương Thanh Huyền, lại nhìn một chút Lạc Đinh Lan, không nói một lời.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Ngươi là Ma tộc người? Tên gọi là gì?”

Cái kia người nghĩ đến hạ, thành thật trả lời nói: “Trên người ta có Ma tộc cùng Yêu tộc huyết, ma huyết chiếm đại bộ phận. Ta gọi Xi Hằng.”

“Xi Hằng?” Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, một cái cái tên rất bình thường, không nhìn ra đặc điểm gì, nói ra: “Ngươi có thể nguyện đi theo ta?”

Xi Hằng sửng sốt hạ, nguyên bản tựu mặt xấu xí lỗ, trở nên càng thêm khó coi, thậm chí phát sinh một đạo nhẹ nhàng kêu rên.

Để hắn một vị ba sao Thiên Giới đuổi theo theo một sao Thiên Giới, nào chỉ là sỉ nhục, quả thực so với giết hắn đi còn khó chịu hơn.

Lạc Đinh Lan cười nói: "Người này hết sức có tâm tình mâu thuẫn."

Dương Thanh Huyền cười nói: "Có tâm tình mâu thuẫn mới bình thường, nếu như đều không mâu thuẫn, ta trái lại không dám thu rồi." Hắn nghiêm túc nói ra: "Xi Hằng, theo ta đương nhiên sẽ không thiệt thòi đợi ngươi, nhưng hiện tại ta cũng lười nói nhiều như vậy, hoặc là phục tùng hoặc là chết, rất đơn giản lựa chọn, ngươi chọn đi. Ngươi nếu như lựa chọn chết, ta cũng lười lãng phí thời gian, trực tiếp để vừa nãy vị kia quỷ tu ăn đi hồn phách của ngươi, cho ngươi đến thống khoái, như vậy tiết kiệm lẫn nhau trong đó thời gian."

Xi Hằng sắc mặt một chút tựu tái rồi, cả giận nói: "Đây coi như là lựa chọn sao?"

Dương Thanh Huyền hơi mỉm cười nói: "Nhìn ngươi cá nhân đối với này đề hiểu, ngươi muốn đem nó làm thành đưa mạng đề cũng là có thể."

Xi Hằng vừa kinh vừa sợ, khuôn mặt từ lục chuyển tím, lại chuyển hắc, cả người run cầm cập run.

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: "Tốc độ điểm đi, tiết kiệm hạ mọi người thời gian. Ta đối với ngươi Luyện Tinh phương pháp cũng cảm thấy rất hứng thú, sau đó trước đem ngươi một điểm điểm sưu hồn, cuối cùng lại ăn đi, như vậy thì có thể làm được giá trị sử dụng tốt nhất, cũng không uổng ngươi tu luyện đến ba sao Thiên Giới, cũng coi là cho dư ngươi tôn kính lớn nhất."

“Phốc!” Xi Hằng giận phun ra một ngụm máu đến, run giọng nói: “Ta chọn... Ta chọn... Phục tùng...”

“Ai.” Dương Thanh Huyền thở dài, cười nói: “Đáp án này, nhất định để ta vị kia quỷ tu bằng hữu rất thất vọng.”

Xi Hằng mặt âm trầm, như cha mẹ chết.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cần ngươi quy thuận, cũng không phải là thông thường nói ngoài miệng quy thuận.”

Xi Hằng cắn răng nói: “Ta minh bạch!” Ngay lập tức nhấc tay xin thề.

Ba sao Thiên Giới lời thề, trực tiếp dẫn động thiên địa cảm ứng, hóa thành một hạt tinh huyết, in vào Xi Hằng mi tâm.

Chẳng biết vì sao, lời thề phía sau, Xi Hằng tâm trái lại buông lỏng một ít, tựa hồ biết không cách nào chống lại vận mệnh, lại không muốn chết, vậy chỉ có thể lựa chọn con đường này, chí ít còn lại sống sót.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Kỳ thực ngươi không dùng thề, ta tu luyện một loại pháp quyết, gọi là Thanh Dương Võ Kinh, có thể thu bảy vị Tinh Túc, vừa vặn còn kém một vị. Ta chính là nổi lên cái này ý nghĩ, mới cho ngươi sống sót cơ hội. Ngươi có thể nguyện trở thành ta Tinh Túc?”

“Tinh Túc?” Xi Hằng không giải.

Dương Thanh Huyền chịu nhịn tính tình, đem Tinh Túc một chuyện giải thích một lần, nói ra: “Thành ta Tinh Túc phía sau, không chỉ có đối với ngươi có nhiều chỗ tốt, đối với sức chiến đấu của ta cũng là có nhiều chỗ tốt, có thể trực tiếp lấy ra các ngươi bảy người sức mạnh vì ta sở hữu. Tuy rằng ngươi ba sao Thiên Giới lực lượng ta tạm thời rút ra không được toàn bộ, nhưng đối với ta mà nói, trợ lực đem sẽ rất lớn, đối với các ngươi bảy vị Tinh

Túc mà nói, cũng đem là cơ duyên lớn lao.”

Xi Hằng mặt tối sầm lại, cả giận nói: “Làm sao nghe vào, chỉ là ngươi mới có lợi? Loại này cộng tu phương pháp, ta ngược lại cũng đúng là từng nghe nói, quyết định bởi ở tất cả mọi người cộng đồng tu vi. Mấy người khác ra sao thực lực?”

Dương Thanh Huyền nói: “Một vị một sao Thiên Giới, năm vị Giới Vương.”

Xi Hằng cả giận nói: “Cái gì? Cứ như vậy, còn để ta làm ngươi cái gì đó chó má Tinh Túc?!”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Bình tĩnh đừng nóng, lại là một cái đơn giản lựa chọn bày ở trước mặt ngươi, ngươi là làm lựa chọn tới làm, vẫn là làm đưa mạng đề tới làm, thì nhìn chính ngươi đối với đạo đề này hiểu.”

Xi Hằng: “...”

Dương Thanh Huyền vỗ vỗ Xi Hằng bả vai, an ủi: “Người sinh không như ý mười có tám 9, họa này phúc ỷ, phúc hề họa phục, nghĩ khai điểm.”

Lạc Đinh Lan che miệng “Khanh khách” cười đến không ngậm miệng lại được.

Sau nửa canh giờ, Dương Thanh Huyền tựu lấy ra khế ước, đem Xi Hằng ký xuống, thành vì chính mình người thứ bảy Tinh Túc.

Toàn bộ Thanh Dương Võ Kinh rốt cục tu luyện đến đại viên mãn.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền khế ước, đã không phải là đơn giản Thanh Long khế ước, ở mình có thể biến thân cái khác ba Đại Thánh linh sau, khế ước lực lượng cũng xảy ra thay đổi, nắm giữ tứ thánh thú thuộc tính.

Dương Thanh Huyền nói: “Xi Hằng, ngươi bây giờ là ta Tinh Túc, ta cũng không có gì hay đối với ngươi ẩn giấu, một ít cơ bản sự tình đều sẽ nói dư ngươi nghe. Chúng ta trước tiên về La Phù chi cảnh đi, trên đường ta tỉ mỉ với ngươi nói.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2291: Cổ Ma Huyết Mạch, Thôn Thiên Phệ Địa

Xi Hằng chỉ là ở lúc mới bắt đầu cực kỳ mâu thuẫn, chân chính thành Dương Thanh Huyền Tinh Túc sau, đổ cũng an tâm hạ xuống.

Hắn thân là ba sao Thiên Giới, tự nhiên biết vận mệnh vật này, rất nhiều lúc là không phản kháng được, chỉ có thể nhắm mắt lại hưởng thụ.

Hơn nữa đối với Dương Thanh Huyền, hắn cũng đồng dạng hiếu kỳ, lòng nghĩ: “Này ba sao tột cùng mỹ nữ tuyệt sắc, còn có cái kia bốn sao Thiên Giới quỷ tu, tựa hồ cũng lấy người này dẫn đầu, người này rốt cuộc là ai? Chẳng lẽ là nhà ai Thánh Tông danh tộc người thừa kế?”

Nghĩ tới đây, Xi Hằng sắc mặt tựa hồ cũng khó coi.

Dương Thanh Huyền nói: “Đúng rồi, ngươi làm sao ở chỗ này Luyện Tinh?”

Xi Hằng kêu rên nói: “Chính như trước ngươi đoán như vậy, Mục Hải Vực Giới thế lực là cả nam bộ vũ trụ cao nhất, trong này Luyện Tinh hiệu quả tốt nhất.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Thuần túy vì tinh huy? Ta nhìn trước ngươi thi triển ra thần thông sao băng chém, tựa hồ cũng là lấy ra ánh sao lực lượng.”

Xi Hằng lấy làm kinh hãi, nhẹ nhàng gõ đầu nói: “Ngươi hết sức thông minh, sức quan sát cũng cực kỳ mạnh mẽ, xác thực, ta tu luyện pháp môn, chính là lấy ra Tinh Hồn để bản thân sử dụng.”

Lạc Đinh Lan đột nhiên nói ra: “Cổ ma bộ tộc?”

Xi Hằng hoàn toàn biến sắc, tử đồng một chút bắn ra hàn mang, nhìn chằm chằm Lạc Đinh Lan, nhưng nhất chuyển liền qua, sắc mặt bình tĩnh nói: “Nghĩ không đến bây giờ còn có người biết Cổ ma nói chuyện.”

Lạc Đinh Lan cười nói: “Hừ hừ, này vũ trụ ta không biết sự tình còn thật không nhiều. Cổ ma xem như là mảnh này lúc vũ trụ mới sơ khai, tồn tại cổ xưa nhất lão một trong chủng tộc, nắm giữ thôn thiên phệ địa đại năng chịu. Nhưng cũng chính là bởi vì loại này đại năng chịu, cuối cùng hủy bọn họ. Dù sao vũ trụ ban đầu mở, vạn vật hình thành, cái nào có nhiều như vậy cao năng lượng Tinh Hồn cho bọn họ ăn?”

Xi Hằng hừ một tiếng, kiêu ngạo ngẩng lên đầu lâu.

Lạc Đinh Lan nói: “Sau đó Cổ ma bộ tộc tựu suy yếu đi xuống, bây giờ Ma tộc toán là hậu duệ của bọn họ, chỉ có điều năng lượng so với Cổ ma phải kém quá xa. Tiểu Xi Hằng, đừng ở trước mặt ta bày tư thế, trong bầu trời này hay không còn có thuần túy Cổ ma tồn tại, không biết được, nhưng ngươi khẳng định không phải, chỉ là một tia Cổ ma huyết mà thôi.”

Dương Thanh Huyền nhớ tới Vũ Vô Cực đến, biến thân thời điểm cũng cùng này Xi Hằng một dạng, toàn thân vảy màu tím, tỏa ra tương tự chính là khí tức, chắc cũng là nắm giữ Cổ ma huyết.

Xi Hằng cười lạnh nói: “Ở đâu ra hoàng mao nha đầu, lại ở trước mặt bổn tọa bày tư thế!”

Lạc Đinh Lan liếc hắn một chút, giễu cợt nói: “Hoàng mao nha đầu? Ha ha, nếu như ngươi có thể sống đến sau này lời, đem đến từ sẽ biết bản cô nãi nãi thân phận. Nếu như sống không tới, tự nhiên cũng sẽ không dùng biết rồi.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, này Lạc Đinh Lan thân phận cũng là cực kỳ kỳ lạ, sợ cũng có lai lịch lớn.

Xi Hằng bản nghĩ phản phúng vài câu, nhưng vừa thấy được Lạc Đinh Lan cái kia tựa như cười mà không phải cười ánh mắt, trong lòng một đột, này mới phản ứng lại, đối phương là ba sao đỉnh cao Thiên Giới, xoay tay liền có thể lấy thu thập chính mình, ngay lập tức lập tức câm miệng không nói, chuyển mà nói rằng: “Luyện Tinh ngoại trừ có thể luyện chế tinh huy ở ngoài, còn có thể luyện chế rất nhiều thứ. Cổ xưa nhất xa thời điểm, vũ trụ ban đầu mở, trong thiên địa bản không có có nhiều thiên tài địa bảo như vậy, chủ yếu nhất vật chất chính là tinh cầu, rất nhiều pháp bảo, binh khí, thậm chí đan dược, đều là trực tiếp dùng Tinh Thần đến luyện.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nói ra: “Cổ bảo?”

Xi Hằng nói: “Chính là.” Trên mặt lộ ra một tia ngạo sắc, đắc ý nói: “Hiện nay trên đời, có thể luyện chế cổ bảo người đã không nhiều lắm, mà bản tọa chính là một.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi thật có thể luyện chế cổ bảo?”

Xi Hằng đầu lông mày nhẹ nhàng cau lại hạ, ngẩng đầu nói: “Đương nhiên, bất quá ta sẽ không giúp ngươi luyện chế, bởi vì tinh lực hao phí thực sự quá lớn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta có một cổ bảo, không lành lặn một phần tư, ngươi có thể có biện pháp giúp ta chữa trị?”

Xi Hằng nói: “Lấy tới xem một chút.” Nội tâm nhưng là thở phào nhẹ nhõm.

Trên thực tế cổ bảo cách luyện chế, hắn cũng chỉ hiểu da lông, có thể luyện ra một ít tương tự cổ bảo pháp bảo, nhưng nghĩ muốn luyện chế ra chân chính viễn cổ thời đại một dạng uy lực vô cùng cổ bảo, nhưng là không làm được, nhưng chỉ là chữa trị lời, nắm bắt vẫn là rất lớn.

Dương Thanh Huyền nhất thời đem hoàng triều ấn đưa tới.

Xi Hằng vừa thấy vật ấy, tựu đổi sắc mặt, kêu lên: "Càng là hoàng triều ấn!"

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: "Ngươi nhận ra bảo vật này? Vậy cũng có biện pháp chữa trị?"

Xi Hằng đầu lông mày dần dần nhăn lại, đem hoàng triều ấn cầm trong tay quan sát tỉ mỉ.

Lạc Đinh Lan khẽ cười nói: "Hắn bất quá là nói phét mà thôi, Dương Thanh Huyền ngươi vẫn đúng là tin? Này không phải cố ý để người ta lúng túng sao?"

Xi Hằng giận dữ, quát lên: "Nữ nhân ngu xuẩn, ngươi cho ta..." Vừa thấy Lạc Đinh Lan cái kia giống như lạnh không phải lạnh ánh mắt, lần thứ hai phản ứng lại đối phương tu vi, cả người run lên một cái, lập tức đem câu nói kế tiếp nuốt xuống, chỉ là hung ác trợn mắt nhìn một chút, tựu vỗ bộ ngực nói ra: "Đương nhiên có thể chữa trị, hoàn toàn không thành vấn đề!"

Dương Thanh Huyền đại hỉ, nói: "Cần tài liệu gì, cứ việc nói."

Xi Hằng trầm tư nói: "Nòng cốt vật liệu đúng là không cần, ta có ba viên chất lượng tốt tinh huy, có thể bổ khuyết đi vào. Hoàng triều ấn ở lưu truyền xuống cổ bảo bên trong, thuộc về uy lực cực lớn cái kia loại, mặc dù là Thiên Giới chi chủ cũng không dám khinh thường. Chỉ có điều vẫn nơi ở sụp đổ trạng thái, cho nên mới không có gây nên đủ rất coi trọng. Ngươi lại có thể tìm tới ba khối, toán là phi thường được. Ở cơ sở này trên, chỉ cần ta không tiếc đánh đổi, có chắc chắn tám phần mười có thể mang chữa trị hoàn nguyên.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy thì vất vả rồi, bất kỳ giá nào đều do ta tới gánh.”

Xi Hằng hừ lạnh nói: “Ngươi tới gánh? Những thứ không nói khác, chỉ là này ba viên tinh huy tiền, ngươi tựu không trả nổi.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Không trả nổi ta có thể chậm rãi trả mà, thiếu trước, có một chút còn một điểm.”

Xi Hằng phất tay áo nói: “Không cần. Có thể tu bổ bảo vật này, đối với ta mà nói cũng là có ích rất lớn. Hơn nữa nếu cùng ngươi đi cùng nhau, cũng không hy vọng ngươi chết yểu quá sớm. Hơn nữa, ngươi cái kia Tam Thiên Hữu Pháp ta cảm thấy rất hứng thú, có thể nhiều cùng ta tâm sự.”

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu được, cười nói: “Ha ha, không thành vấn đề. Chiêu này thần thông ta tuy rằng lĩnh ngộ ra được, nhưng vẫn như cũ còn có thật nhiều có thể cải thiện địa phương, cùng ngươi nói chuyện với nhau xác minh, cần phải cũng có thể để ta được ích lợi không nhỏ.”

Xi Hằng tâm hạ mừng thầm, nếu như có thể đem cái kia Tam Thiên Hữu Pháp học được, hoặc là lĩnh ngộ một, hai, đối với cảnh giới của chính mình tu vi rất có ích lợi, hắn thậm chí cảm giác có dũng khí, phương pháp này có thể tăng lên hắn xung kích bốn sao tỷ lệ.

Ba sao cùng bốn sao trong đó, là ngàn trong giới đệ nhất đại lạch trời cản trở, bất kỳ thiên tài đều không chắc chắn nói mình nhất định có thể qua, chỉ cần có thể tăng cao một chút cơ hội, đều sẽ liều lĩnh đi thử nghiệm.

Đối với Dương Thanh Huyền mà nói, từ trước đến nay tựu không tồn tại cái gì mèo khen mèo dài đuôi, khai phóng tính học tập thái độ, lẫn nhau giao lưu xác minh, lấy sở trường bù sở đoản, mới là tiến bộ bậc thang.

Ngay lập tức, mấy người vừa đàm luận vừa đi, hóa thành độn ánh sáng hướng về La Phù chi cảnh phương hướng bay đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2292: Thực Hiện Thần Vương Thiết, Tan Rã Trong Không Vui

Mấy ngày phía sau, Dương Thanh Huyền đám người trở lại La Phù cảnh Vô Dục Thành.

Trận chiến ngày đó đường phố, đã bị hoàn toàn tu sửa, vẫn như cũ ngựa xe như nước, giống như là chưa từng xảy ra chuyện gì giống như vậy, đồng thời tu so với trước cũng còn tốt, nhưng đã cảnh còn người mất.

Dương Thanh Huyền vẫn chưa dừng lại, trực tiếp hướng về Thần Vương phủ đi đến.

Giữ cửa thị vệ vừa thấy là hắn, giật nảy cả mình, vội vàng vào bên trong thông báo.

Rất nhanh, đại quản gia Tử Nhật tựu nghênh tiếp đi ra, ôm quyền cung kính nói: “Quả nhiên là Thanh Huyền công tử, lão hủ còn cho là bọn họ nhận lầm người chứ.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Hồi lâu không gặp, Tử Nhật đại nhân còn nhớ tại hạ, thực tại thụ sủng nhược kinh.”

Tử Nhật cười khổ nói: “Thanh Huyền công tử này nói gì vậy, mau mau xin mời vào.”

Tử Nhật không dám thất lễ, ở phía trước dẫn đường, đồng thời nội tâm khiếp sợ dị thường, hơn nửa năm không thấy, tiểu tử này dĩ nhiên bước vào Thiên Giới. Nghĩ đến tự Dương Thanh Huyền xuất hiện tới nay, tự hồ chỉ là tám sao Giới Vương, ngăn ngắn thời gian mấy năm, tựu thẳng tới Thiên Giới, này ở toàn bộ Mục Hải Vực Giới, cũng chỉ có cái kia chút đáng sợ thiên tài siêu cấp mới có thể làm được. Thần Vương bảy vị nghĩa nữ, đã là thiên tư trác tuyệt, người thường khó có thể sánh bằng tồn tại, nhưng tựa hồ cũng không có đáng sợ như vậy.

Tử Nhật đem Dương Thanh Huyền đưa vào một gian tuyệt đẹp phòng tiếp khách, khiến người mang lên các loại quả mọng, tựu khom người lùi lại.

Dương Thanh Huyền thấy kia quả mọng linh khí cảm động, tựu không khách khí bắt đầu ăn, từng tia một linh khí theo quả mọng chảy vào trong dạ dày, sau đó bị thân thể cùng kinh lạc hấp thu. Những linh khí này chỉ ở nuốt vào bụng chớp mắt xúc động, sau đó giống như cùng đá chìm đáy biển, hoàn toàn mịt mù không thể sát.

Dương Thanh Huyền thầm thở dài, này chút quả mọng chính mình đã từng cũng ở Thần Vương phủ hưởng dụng quá, lúc đó đối với tu vi đều rất có ích lợi, cực kỳ hưởng thụ, hiện tại bước vào Thiên Giới cảnh, có thể đối với chính mình tu vi cảnh giới có tăng lên thiên tài địa bảo, đã càng ngày càng ít.

Chính “Bẹp bẹp” ăn, ngoài cửa truyền đến một đạo tiếng cười, “Thanh Huyền công tử thực dục thật không tệ a, ta còn tưởng rằng mấy ngày trước một trận chiến, công tử phải nghỉ dưỡng sức cái mười năm tám năm tài năng lần thứ hai xuất hiện, không nghĩ tới ngăn ngắn mấy tháng tựu khôi phục sinh long hoạt hổ.”

Dương Thanh Huyền đứng dậy, ôm quyền nói: “Hóa ra là Tử Hà đại nhân, không biết Thần Vương đại nhân có ở đó không?”

Tử Hà nói: “Mẫu Thượng bế quan, Thần Vương phủ tất cả sự vật từ ta quản lý, có cái gì trực tiếp nói với ta là được rồi.” Tử Hà nhìn Dương Thanh Huyền, lại nói: “Công tử lần này là đến thành hôn?”

Dương Thanh Huyền mặt đen lại, vội vàng nói: "Không không không, là có chuyện tìm Thần Vương đại nhân thương nghị."

Tử Hà trực tiếp lên trước tọa hạ, nói: "Nói đi, tất cả ta đều có thể làm chủ."

Dương Thanh Huyền lòng nghĩ, nguyên bản còn nghĩ đến hỏi Phá Giới Đan cùng Đạo Tâm Đan, nhưng nhấc lên chuyện này lời, lại muốn kéo tới hôn ước trên, hiện ở mình đã đột phá đến Thiên Giới chi chủ, này hai viên đan dược không muốn cũng được, ngay lập tức nhân tiện nói: "Ta này đến, là vì thực hiện Thần Vương Thiết một chuyện."

Tử Hà nói: "Việc này ta nghe Mẫu Thượng đã nói, ngươi thật sự trả lại một khối Thần Vương Thiết."

Dương Thanh Huyền đứng dậy, cung kính nói: "Mong rằng Thần Vương phủ có thể thực hiện vật này hứa hẹn, giúp ta đối phó Ninh gia."

Tử Hà trầm ngâm nói: "Nắm giữ Thần Vương Thiết người, đích xác có thể để Thần Vương làm một chuyện, nhưng chuyện này không thể hơi quá đáng, để bản Thần Vương phủ đi đối phó Ninh gia, thiệt thòi ngươi nghĩ ra được."

Dương Thanh Huyền nói: "Vậy như thế nào mới không tính quá phân?"

Tử Hà thản nhiên nói: "Tỷ như cho ngươi cái gì tăng lên công lực đan dược, lại cho ngươi chút gì Thánh khí các loại, hoặc là giúp ngươi giết cái thực lực một loại kẻ địch, ngươi nhưng tốt, đưa ra để cho chúng ta đi đối phó danh tộc? Ngươi làm sao không để cho chúng ta đi đối phó bốn Thánh Chủ tám vực Thiên Vương đây?"

Dương Thanh Huyền nói: "Chỉ cần Thần Vương đại nhân giúp đỡ một ít sức mạnh liền có thể, tự nhiên không dám để Thần Vương phủ đi cùng Ninh gia liều mạng.”

Tử Hà lườm hắn một cái, hừ nhẹ nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi là thật hồ đồ hay là giả hồ đồ? Ngươi muốn đối phó Ninh gia, toàn bộ Mục Hải Vực Giới người đều biết, Thần Vương phủ chỉ cần ra tay, dù cho phái một cái lâu la đi theo ngươi, cũng đại biểu Thần Vương phủ lập trường. Này lập trường là vô cùng trọng yếu, cũng là đại biểu bản Thần Vương phủ triệt để đứng ở Ninh gia mặt đối lập. Chuyện này nghiêm trọng đến mức nào ngươi biết không?”

Dương Thanh Huyền đúng mực, bình tĩnh nói: “Thiên hạ người đều biết Thần Vương Thiết đại biểu là Thần Vương chi nặc, giờ khắc này ta đến thăm thực hiện, Thần Vương phủ nhưng là ra sức khước từ, như vậy ảnh hưởng sự nghiêm trọng, sợ là còn ở đứng thành hàng bên trên chứ?”

Tử Hà nói: “Ngươi đừng vội sỉ nhục ta, dù sao cũng chỉ dựa vào một khối Thần Vương Thiết, là không có khả năng giúp ngươi đối phó Ninh gia. Đúng là ngươi, lúc nào từ tỷ muội chúng ta trúng tuyển một người thành hôn? Chỉ cần thành Mẫu Thượng rể hiền, chuyện này là tốt rồi nói chuyện.”

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Việc này thái quá hoang đường, không dùng nhắc lại.” Nghĩ đến hạ, lại nói: “Nếu Thần Vương Thiết không đủ dùng để đối phó Ninh gia, như vậy thì đổi một điều kiện đi, mời đem Vô Dục Giới hành trình khen thưởng Phá Giới Đan cùng Đạo Tâm Đan cho ta, đồng thời đem việc hôn ước thủ tiêu. Cái điều kiện này tổng không tính quá đáng chứ?”

Tử Hà ngây ngẩn cả người, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền càng sẽ dùng Thần Vương Thiết tới lấy tiêu tan hôn ước, trong lúc nhất thời ngồi ở đó không biết làm sao ứng đối, không thể làm gì khác hơn là nói ra: “Phá Giới Đan cùng Đạo Tâm Đan không thành vấn đề, nhưng việc hôn ước, quan hệ đến ta mấy vị tỷ tỷ, ta không cách nào thay bọn họ làm chủ, việc này nhất định phải hồi bẩm Mẫu Thượng mới được.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ngươi mới vừa rồi còn nói, hết thảy đều có thể từ ngươi làm chủ. Hơn nữa Tử Tâm đại nhân là để ta từ các ngươi bảy trong tỷ muội tùy ý chọn một người, như vậy ta tựu chọn Tử Hà tiên tử, hiện tại lại thủ tiêu hôn ước, tiên tử đều có thể thay chuyện làm của chính mình chủ chứ?”

Tử Hà giận dữ nói: “Dương Thanh Huyền, đừng vội không biết phân biệt! Tỷ muội chúng ta cái nào không xứng với ngươi? Tựu ngươi này nhà quê, nghèo d tia, cho chúng ta xách giày cũng không xứng!”

Dương Thanh Huyền nói: “Kết hợp cùng không xứng, không dùng tiên tử bận tâm. Tiên tử chỉ cần đại biểu Thần Vương phủ, đem Thần Vương Thiết quyền lợi thực hiện mới có thể.”

Tử Hà tầng tầng hừ một tiếng, đứng dậy, vung tay lên, hai vệt sáng kích bắn mà đi, mình thì là cũng không quay đầu lại rồi rời đi phòng khách.

Dương Thanh Huyền đem cái kia hai tia sáng nắm ở trong tay, hiện ra một trắng một đỏ hai viên đan dược, chính là Phá Giới Đan cùng Đạo Tâm Đan, trong lòng vui vẻ, đã thu lên.

Hắn tuy rằng đã đột phá đến rồi Thiên Giới, nhưng này hai viên đan dược mười phần quý giá, đối với Thiên Giới cảnh võ giả tu vi cũng rất có ích lợi.

Dương Thanh Huyền có thể thấy Tử Hà là giận thật, nếu đem hai viên đan dược đoái hiện, như vậy việc hôn ước, hơn nửa cũng là hủy bỏ.

Việc này tuy rằng biến đổi bất ngờ, nhưng cuối cùng là có kết quả.

Cho tới cùng Thần Vương phủ quan hệ, hiện tại đã không đòi hỏi Thần Vương phủ xuất thủ tương trợ, chỉ cần mình ở đối phó Ninh gia thời điểm, Thần Vương phủ không muốn sau lưng đâm đao là tốt rồi.

Dương Thanh Huyền thở dài, liền một mình rời đi.

Nhưng vừa ra cửa phòng tiếp khách, liền gặp được Tử Nhật cùng Tử Nhiễm hai vị quản gia đi tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2293: Mất Khống Chế, Tinh Hài

Tử Nhật ôm quyền nói: “Thanh Huyền công tử, vừa Thần Vương có lệnh, nói không lâu tức sẽ xuất quan, để công tử ở phủ đệ nhiều chờ mấy ngày.”

Dương Thanh Huyền Tâm đạo, trước tại sao không nói tựu sẽ xuất quan, để Tử Hà đến ứng đối ta, hiện tại lại mạnh hơn lưu ta mấy ngày, không biết là chuyện gì?

Tử Nhiễm ôm quyền cười nói: “Ta nhớ được Thanh Huyền công tử đối với Thần Vương phủ tài nguyên tu luyện hết sức là ưa thích, vừa vặn có thể mượn cơ hội này, sử dụng nữa mấy ngày, hơn nữa còn có thể gặp được Thần Vương, chẳng lẽ không phải đẹp thay?”

Dương Thanh Huyền ôm quyền đáp lễ nói: “Đa tạ hai vị quản gia hảo ý, nhưng tại hạ còn có việc trong người, tựu không ở thêm. Mục đích chuyến này của ta đã hoàn thành, cho tới hội kiến Thần Vương, tương lai hữu duyên gặp lại đi.”

Tử Nhật nói: “Thanh Huyền công tử như vậy, thực tại để hai người chúng ta khó xử a. Công tử nếu như đi rồi, Thần Vương trách tội xuống, chúng ta nơi nào đảm đương nổi?”

Tử Nhật cùng Tử Nhiễm hai người hai bên trái phải, chặn ở Dương Thanh Huyền phía trước, rõ ràng cho thấy không để hắn đi.

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm nói: “Quả nhiên.”

Nếu chỉ là sẽ biết hắn một tiếng, phái một vị quản gia đến là đủ rồi, hiện tại hai vị quản gia đều phái lại đây, hiển nhiên là có ép ở lại tâm ý.

Hơn nữa chính mình vừa cùng Tử Hà đàm phán không thành, Thần Vương mệnh lệnh tựu truyền đến? Trên đời cái nào có trùng hợp như vậy chuyện, quá nửa là Tử Hà hạ mệnh lệnh.

Này nha đầu trong đầu đến cùng đang suy nghĩ gì?

Dương Thanh Huyền không thể phỏng đoán, nhưng nếu Tử Tâm tựu mau xuất quan, hắn đổ sẽ không để ý ở thêm mấy ngày, hơn nữa hắn cũng không nghĩ cùng Thần Vương phủ làm cho quan hệ căng thẳng, ở trước mặt cùng Tử Tâm đàm luận có lẽ sẽ tốt hơn một chút.

Ngay lập tức liền nói ra: “Đã như vậy, cái kia ta tựu ở thêm mấy ngày đi.”

Hai vị quản gia này mới mắt cười lông mày mở, nói ra: “Đa tạ Thanh Huyền công tử thông cảm, như vậy rất tốt.”

Dương Thanh Huyền theo hai người tới Thần Vương phủ chỗ tu luyện, muốn một gian thượng đẳng nhất mật thất, đồng thời lấy ra một phần tài liệu danh sách cho hai vị quản gia.

Mặt trên đều là Xi Hằng chữa trị hoàng triều ấn cần tài liệu phụ trợ, mặc dù không phải chủ tài, nhưng cũng cực kỳ quý giá.

Tử Nhật liếc mắt nhìn, nói ra: “Công tử yên tâm, đồ phía trên này, ta đây cũng làm người ta đi sưu tập, nhanh thì một ngày, chậm thì ba ngày, nhất định toàn bộ cho công tử đưa tới.”

Không quản Dương Thanh Huyền xuất phát từ loại nào mục đích đồng ý lưu lại, chí ít ở bề ngoài cho bọn hắn hai người mặt mũi, miễn đi một phen tranh đấu vô vị, vì lẽ đó hai vị quản gia cũng phải báo lại một ít bộ mặt, hết khả năng thỏa mãn Dương Thanh Huyền cần thiết, chính là trả lễ lại.

Dương Thanh Huyền cũng chính là rõ ràng như vậy, vì lẽ đó không chút khách khí.

Những tài liệu này chính mình đi thu góp, khá muốn một phen công phu.

Dương Thanh Huyền tiến nhập mật thất sau, tựu lần lượt đem Phá Giới Đan cùng Đạo Tâm Đan nuốt vào, sau đó bấm quyết tu luyện.

Hai viên đan dược tản ra rộng lớn sức mạnh to lớn, dường như to lớn thần thông hàm nghĩa ở trong người nổ tung, nháy mắt giội rửa tứ chi bách hài của hắn cùng ngũ tạng lục phủ.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, trên người kim quang rạng rỡ, sử dụng tới Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân, này mới hoàn toàn gánh vác cái kia xung kích, tùy ý năng lượng ở trong người đi khắp chu thiên, một điểm điểm bị thu nạp vào trong cơ thể.

Tiến nhập Thiên Giới sau, cõi đời này có thể nuốt dùng đan dược đã không nhiều lắm, mỗi một loại đều là giá trị liên thành tồn tại, thậm chí là có tiền cũng không thể mua được, đã không cách nào thông qua mua tìm được, chỉ có thể tham gia một ít tầng cao nhất buổi đấu giá, hoặc là lấy vật đổi vật, đổi lấy một ít.

Dương Thanh Huyền rất nhanh liền tiến vào đến Kim Cương Bàn Nhược bất hủ người huyền diệu rung động trạng thái, hai viên đan dược sức mạnh, ở màu vàng sóng gợn rung động hạ, một điểm điểm thẩm thấu đến trong thân thể, bị hấp thu hết sạch.

Sau đó không lâu, cái kia Kim Cương Bàn Nhược bất hủ trên người, đột nhiên nổi lên hỏa diễm, đem kim thân một điểm điểm hoả táng.

Dương Thanh Huyền lộ ra vẻ giật mình, càng là bên trong đan điền Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa hạt giống, ở trạng thái nhập định bên trong thu nạp năng lượng, tự hành bốc cháy lên, một chút đưa hắn kim thân hoả táng, biến thành Vĩnh Nhiên thân thể, không cách nào ngưng hình.

Dương Thanh Huyền kinh sợ, hỏa thế hung mãnh, bá đạo ác liệt, càng có mất khống chế cảm giác.

Ngay lập tức hai tay nhanh chóng bấm quyết, toàn bộ thân hình "Ầm ầm" một chút nổ ra, hóa thành tảng lớn Hỏa Long, ở mật thất bên trong rít gào xoay quanh, xông tới thiên địa.

Mật thất không gian "Ong ong" run rẩy, tảng lớn trận văn từ bốn phương tám hướng tái hiện ra, ngăn trở này bạo ngược hỏa thế cùng xông tới.

Nơi này là Thần Vương phủ đẳng cấp cao nhất mật thất, có thể ở thời gian nhất định bên trong áp chế lại Thiên Giới chi chủ công kích, nhưng tiêu hao năng lượng cũng là to lớn.

Tốt ở Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa thời không chỉ là trong thời gian ngắn chuyện, không bao lâu trăm rồng chi hỏa tựu dần dần ổn định lại, trở về đến Cức Hằng Cổ Diễm, toàn bộ hướng về ở giữa bay xuống xuống, "Ầm ầm ầm" tụ hợp lại một nơi, hóa thành Dương Thanh Huyền bản tôn thân thể.

"Quả nhiên bắt đầu mất khống chế!"

Dương Thanh Huyền sắc mặt khó coi dị thường, nhớ tới Hồng Lâm đến, nếu như để Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa tốc độ phát triển mau hơn chính mình, sợ là lần kế tiếp lại mất khống chế, có thể liền trở về không được thần trí cùng bản tướng.

"Trên người mình vấn đề vẫn đúng là nhiều a, không chỉ là Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa."

Dương Thanh Huyền thần thức quét qua, nội quan đan điền, sau đó đưa tay chộp một cái, mấy đạo Tinh Thần Chi Quang ở lòng bàn tay hội tụ, chậm rãi ngưng tụ ra Thiên Mệnh Tối Cao bản thể Thanh Đồng Tinh Quỹ.

Mặt trên có từng đạo từng đạo lưu quang chuyển động, đem chân nguyên ép ở mặt trên, lập tức lóe lên tảng lớn phù văn, đồng thời ở bốn phía hình chiếu ra tinh vực hình ảnh, Dương Thanh Huyền ánh mắt nhìn tới, dường như đặt mình trong một mảnh Tinh Chi Hải dương.

Dương Thanh Huyền nhìn kỹ cái kia tinh vực hình chiếu, sau đó đem Xi Hằng khai ra hết, hỏi: “Ngươi nhìn vật này.”

Xi Hằng tử đồng lấp lóe, quét qua Dương Thanh Huyền trong tay Thanh Đồng Tinh Quỹ cùng bốn bề tinh vực cảnh tượng, cau mày nói: “Tinh hài? Ngươi từ nơi nào lấy được vật này.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Ngươi nhận ra vật này?”

Xi Hằng gật gật đầu, cười lạnh nói: “Có liên quan Luyện Tinh phương diện đồ vật, ta không biết còn thật không nhiều. Vật này gọi là tinh hài, tương tự với người chi hài cốt, nói cách khác, đây là Luyện Tinh phía sau đản sinh ra tinh vực hài cốt. Người này Luyện Tinh thủ pháp cực kỳ cao minh, này tinh hài bên trong phảng phất còn có linh thức, chẳng lẽ là sống?”

Xi Hằng hoàn toàn biến sắc, hai con ngươi co rụt lại, chăm chú nhìn cái kia Thanh Đồng Tinh Quỹ, trên mặt lộ ra vẻ khiếp sợ.

Dương Thanh Huyền nói: “Quan sát của ngươi lực rất mạnh, thứ này xác thực có linh thức, ở nam bộ vũ trụ bên trong, có thể luyện chế vật này tồn tại cũng không nhiều ba?”

Xi Hằng sắc mặt càng có chút dại ra, phảng phất rơi vào trầm tư, hỏi ngược lại nói: “Vật này ngươi là từ đâu ra?”

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, biết Xi Hằng đối với hắn vẫn là có kiêng kỵ, tuy rằng là của mình tinh tú, nhưng nội tâm vẫn chưa chân chính quy thuận, nhưng Dương Thanh Huyền biết này cũng cần thời gian, không phải một hồi liền có thể lấy đạt được tín nhiệm, lúc này đem Thiên Mệnh Tối Cao cùng Thương Khung tinh vực chuyện đơn giản nói một lần.

Xi Hằng hoảng sợ nói: "Chẳng lẽ là… Không… Không thể… Tuyệt đối không thể…"

Dương Thanh Huyền truy hỏi nói: "Là ai?"

Xi Hằng sắc mặt tím còn giống cái hắc quả cà, kinh hoảng nói: "Không có, không có người nào, việc này ngươi đừng hỏi, ta cái gì cũng không biết!"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2294: Chưởng Giáo, Tự Mình Phong Ấn

Dương Thanh Huyền một phát bắt được Xi Hằng, theo dõi hắn nói: “Ngươi biết, nói mau là ai? Việc này đối với ta mà nói phi thường trọng yếu!”

Lúc trước ở trên đường phố, cái kia cương thi một dạng nam tử truy sát chính mình, trong miệng không ngừng nói gì đó “Số 19”, “Chủ nhân”, chứng minh Thiên Mệnh Tối Cao cùng cái kia cương thi phía sau nam tử còn có một cái đáng sợ “Chủ nhân”, mà này cái gì “Số 19” Dương Thanh Huyền trước vẫn chưa có thể rõ ràng, hiện tại vừa nghe Xi Hằng nói tinh hài, nhất thời hiểu được, phải nói là thứ số 19 tinh hài, như vậy ít nhất còn có đệ nhất đến thứ mười tám hào, thứ số 19 phía sau còn có hay không có cái khác hào tạm thời không biết được, nhưng nghĩ đến quá nửa là có, không có lý do chính mình vừa vặn đụng phải là cuối cùng số một.

Xi Hằng đem Dương Thanh Huyền tay ném mở, lạnh giọng nói: “Biết việc này đối với ngươi không có nửa phần chỗ tốt, thậm chí khả năng đưa tới họa sát thân. Mục Hải Vực Giới bên trong sự tình phi thường phức tạp, nguyên vốn không phải ngươi nhìn bề ngoài đến như vậy.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Cái kia người sợ là đã nhìn chằm chằm ta.”

“Cái gì?!”

Xi Hằng hoảng hốt, run giọng nói: “Ngươi gặp cái kia người, là, là ai?!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta chưa từng thấy.” Đem cái kia người trên đường phố bị cương thi người đuổi giết sự tình, đơn giản nói một lần.

Xi Hằng sắc mặt càng thêm khó coi, trở nên thất thần sa sút dáng vẻ, tự lẩm bẩm: “Thật chẳng lẽ là... Không biết a... Không nên a...”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Mẹ ngươi, rốt cuộc là ai? Nói rõ cho ta! Bằng không đừng trách ta không khách khí! Ngươi nếu quy thuận ta, là của ta tinh tú, tựu được nghe lời của ta, bằng không ta tùy thời có thể đem ngươi đuổi ra ngoài, hoặc là trực tiếp tặng ngươi một chết!”

Dương Thanh Huyền đã có chút tâm phiền ý loạn, không có tính nhẫn nại ở cùng Xi Hằng đối lập.

Xi Hằng nói: “Ta không xác định có phải là, nhưng toàn bộ nam bộ vũ trụ bên trong, có năng lực luyện chế tinh hài người, sẽ không vượt qua ba người. Mặc dù là ta cũng không làm được. Mà căn cứ ngươi nói tin tức, trong đó có khả năng nhất chính là chưởng giáo đại nhân.”

“Chưởng giáo?” Dương Thanh Huyền hỏi: “Chưởng cái gì giáo?”

Xi Hằng lắc đầu nói: “Cụ thể ta cũng không rõ ràng. Bởi vì Luyện Tinh thuật quan hệ, ta cùng môn phái thần bí tiếp xúc qua, đồng thời cùng vị kia chưởng giáo có duyên gặp qua một lần, thảo luận cũng là Luyện Tinh thuật phương diện đồ vật. Dù sao ta nắm giữ một tia Cổ ma huyết, trên Luyện Tinh thiên phú cực mạnh. Ta chỉ biết mọi người cũng gọi người này chưởng giáo, là cái cực kỳ thần bí cùng môn phái mạnh mẽ. Không thuộc về Thánh Tông tên bên trong tộc bất kỳ một phái.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, cảm thấy có chút khó tin, nhưng Xi Hằng hiển nhiên cũng không hề nói dối.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi là ý nói, tồn tại một cái to lớn môn phái, đủ để cùng Thánh Tông danh tộc chống lại, nhưng cũng không ở Thánh Tông danh tộc trong danh sách?”

Xi Hằng nói: “Có thể hiểu như vậy, nhưng như vậy môn phái, cũng không phải là chỉ thử nhất gia. Bất kỳ địa phương nào có ánh sáng là phải có bóng đêm, Thánh Tông danh tộc là Mục Hải Vực Giới bên trong mặt ngoài thế lực, như vậy tự nhiên cũng thì có bóng tối bên trong thế lực. Thậm chí này chút Thánh Tông danh tộc, cùng cái kia chút trong bóng tối thế lực bản thân tựu liên luỵ không rõ.”

Hắn dừng hạ, lại nói: “Nhưng vị này chưởng giáo, dưới cái nhìn của ta sự đáng sợ, hoàn toàn không ở Thánh Tông danh tộc bên dưới, ngươi nhất thiết phải cẩn thận. Ta chỉ là cùng hắn thảo luận luận bàn hạ Luyện Tinh thuật, vẫn chưa động thủ, nhưng có thể cảm giác nhạy cảm đến cái kia cỗ khí tức đáng sợ, để ta một hồi lâu run rẩy mới có thể trấn định lại.”

Dương Thanh Huyền nói: “Lấy ngươi quan sát, vị này chưởng giáo thực lực mạnh bao nhiêu?”

Xi Hằng lắc đầu nói: “Suy đoán không đi ra, nhưng một ít Thánh Tông danh tộc chưởng môn ta là đã gặp, xa không có đáng sợ như vậy. Duy nhất có thể kết luận đúng là, khẳng định ở thất tinh bên trên.”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy trở nên đau đầu, một cái yên tĩnh Thánh Hạo cũng đã để hắn dùng ra tất cả vốn liếng, đều đối phó không đến, hiện tại lại ra một cái không kém gì yên tĩnh Thánh Hạo chưởng giáo, lão thiên là ở nói đùa hắn sao?

Dương Thanh Huyền nói: “Này tinh hài bên trong linh thức, ngươi có thể có biện pháp tỉnh lại?”

Xi Hằng nói: “Cái này ta có thể thử xem, nên vấn đề không lớn.”

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Cái kia mau mau thử xem.”

Chỉ cần tỉnh lại Thiên Mệnh Tối Cao, khẳng định như vậy có thể tra hỏi ra có liên quan chưởng giáo tất cả.

Xi Hằng cũng nghĩ đến điểm ấy, hứng thú một chút tựu bị đốt, hắn cũng rất muốn biết này tinh hài sau lưng chủ nhân là ai.

Lúc này đem tinh hài cầm tới, kiểm tra cẩn thận lên.

Đồng thời thỉnh thoảng đem quyết ấn đánh vào tinh hài bên trong.

Dương Thanh Huyền không đánh khuấy hắn, chính mình ở một bên an tĩnh tu luyện Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, đồng thời đối với Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa để ý, chỉ lo nó lần thứ hai mất khống chế.

Không bao lâu, Tử Nhật liền đem Dương Thanh Huyền cần vật liệu toàn bộ thu thập đủ đưa vào.

Dương Thanh Huyền đơn giản khách khí mấy lần, tựu hỏi: “Thần Vương đại nhân khi nào xuất quan?”

Tử Nhật nói: “Việc này lão hủ không biết, nhưng nếu Thần Vương đại nhân truyền lệnh đi ra, cần phải cũng nhanh. Thanh Huyền công tử kính xin an tâm ở đây tu luyện, một có Thần Vương đại nhân tin tức, ta sẽ ngay lập tức thông báo công tử.”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Đây không phải là Tử Tâm thủ đoạn gì chứ? Không có minh xác thời gian, chẳng lẽ không phải phải đem ta dài thời gian giam cầm ở đây? Bất quá nơi này đích xác điều kiện vô cùng tốt, ta đợi thêm mười ngày nửa tháng ngược lại cũng không gấp.”

Ngay lập tức ôm quyền hướng về Tử Nhật chắp tay, liền trở về mật thất bên trong.

Xi Hằng vẫn ở cân nhắc nghiên cứu cái kia tinh hài, chân mày nhíu cực sâu, vẫn chưa từng giải khai, đột nhiên kêu lên: “Ta hiểu được! Này tinh hài linh thức, tiến vào tự mình trong phong ấn.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Cái gì là tự mình phong ấn?”

Xi Hằng nói: “Chính là nó không nghĩ tỉnh lại, có lẽ là ngày ấy bị một đao chém bị thương, vì lẽ đó tự mình phong ấn chữa trị. Cũng có thể là nguyên nhân khác, nói thí dụ như không muốn bị ngươi bắt ở, vì lẽ đó tự mình phong ấn, tương đương với giả chết ở bên trong.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia có biện pháp gì hay không có thể ép hắn đi ra?”

Xi Hằng nghĩ đến một trận, nói: “Biện pháp là có, nhưng không hẳn đi thông. Nói thí dụ như ta có thể luyện hóa này tinh hài, nếu như số may, khả năng đem hắn bức ra, nhưng nếu như vận khí không tốt khả năng đem hắn luyện chết. Hắn hiện tại bằng con rùa đen rút đầu, đem chính mình khóa trái ở bên trong, mà ta phóng hỏa đốt gian nhà, khả năng đốt ra hắn đến, cũng có thể thiêu chết hắn. Xác suất năm năm phân, có muốn thử một chút hay không?”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Nếu như thiêu chết, cái kia chưởng giáo việc tựu triệt để đứt đầu mối, nhưng nếu là không đốt, vật này lại là kẻ gây họa.”

Ngay lập tức tâm hung ác, nói: “Đốt!”

Xi Hằng gật gật đầu, nói: “Được. Luyện hóa tinh hài, chuyện như vậy ta còn từ chưa bao giờ làm đây, khà khà, vừa vặn thử nghiệm một chút, tăng cường một ít Luyện Tinh thuật trải nghiệm.”

Xi Hằng đem tinh hài nâng lên, khiến cho bay lên trên không, sau đó từng đạo từng đạo quyết ấn đánh vào bên trong.

Tinh hài nhất thời tỏa ra to lớn hình chiếu, cùng lúc trước không khác nhau chút nào, mấy chục viên tinh cầu vòng quanh toàn bộ tinh vực hạt nhân nhanh chóng xoay tròn.

Có thể thấy, những tinh cầu này đều là linh khí dồi dào, thế năng đầy đủ địa phương, mặt trên tất nhiên có đại lượng sinh linh cùng võ giả.

Dương Thanh Huyền nội tâm dâng lên một mảnh hàn ý, cái kia chưởng giáo rốt cuộc là người phương nào, càng tàn nhẫn như vậy, trực tiếp luyện hóa ngàn tỉ sinh linh, tựu vì là làm ra một cái Thiên Mệnh Tối Cao vật như vậy.

Chương 2295: Đạo Ảnh Không Gian, Thiên Thần Quyết Bí Mật

Xi Hằng nhìn thấu tâm tư của hắn, giễu cợt nói: “Lòng dạ đàn bà.”

Trong mắt lóe lên phấn khởi tinh mang, liếm đôi môi nói ra: “Luyện Tinh thuật, giống như cùng luyện khí, luyện đan, ai sẽ chọn rác rưởi vật liệu đây? Chỉ có linh khí dồi dào, thế năng to lớn tinh vực, mới là tốt nhất Luyện Tinh vật liệu a, cái này tinh hài biểu hiện ra sức mạnh, chính là Luyện Tinh sư tha thiết ước mơ nguyên liệu. Hừ, nếu như có cơ hội, ta thật nghĩ đem toàn bộ Mục Hải Vực Giới đều luyện, như vậy luyện chế được đồ vật, đủ để vang dội cổ kim, truyền lưu vạn thế.”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, Tâm đạo: “Này Xi Hằng quả nhiên là một người điên, lão tử làm sao lại tìm như thế một vị Tinh Túc? Là phúc hay họa, thực sự là khó nói.”

Xi Hằng không ngừng đem quyết ấn đánh vào tinh hài bên trong, các loại dị tượng từ tinh quỹ trên đàn hồi đi ra, ở không trung hóa thành từng đạo từng đạo hư tượng, càng là người cái bóng, không ngừng lộ ra.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, kêu lên: “Đạo Ảnh!”

Này chút hóa hiện ra bóng mờ, không khỏi là sợi vàng vân văn áo bào đen, tất cả đều tỏa ra cường đại khí tức, nhưng cũng chỉ là một tia khí tức, cũng không có sự sống.

Xi Hằng nhíu mày lại đầu, nói: “Này tinh hài không đơn giản, tựa hồ có tuyệt diệu trận pháp phù lục ở mặt trên, ta tiếp tục luyện xuống, nhìn sẽ xuất hiện dị thường gì.”

Trong tay không ngừng mà đánh ra các loại pháp quyết.

Cái kia chút khuếch tán ra Đạo Ảnh hư tượng, ở bốn phía tiêu tan, nhưng cũng không tiêu tan.

Dương Thanh Huyền trong lòng không tên kinh hãi, từ cái kia tinh quỹ trên phảng phất cảm ứng được một ít liên hệ, dẫn tới mấy cái không biết xa xôi địa phương.

“Địa, huyền, vàng, hoang...”

Cái kia loại liên hệ càng ngày càng rõ ràng, chính là Đạo Ảnh thứ tư.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên kêu lên: “Dừng tay, mau dừng tay!”

Cái kia loại liên hệ, ở Xi Hằng luyện hóa hạ, chính một điểm điểm mất đi, Dương Thanh Huyền bỗng nhiên ngất lịm, liều mạng hô to, thậm chí chuẩn bị một chưởng đập tới.

Xi Hằng nhíu mày lại, nhưng vẫn là theo lời ngừng lại.

Dương Thanh Huyền một tay ở trước người bấm quyết, một tia thần thức tựu theo cái kia liên hệ, tiến vào tinh quỹ bên trong, phảng phất vọt vào vô cùng vô tận mênh mông thiên địa.

“Ở sao? Mẫu thân đại nhân, ngươi ở đây sao?”

Dương Thanh Huyền nội tâm khó có thể ức chế kích động cùng run rẩy, cái kia bốn cỗ như ẩn như hiện mờ ảo khí tức, trong đó một đạo chính là Địa Giả Ninh Thanh Dao.

“Ồ, ngươi lại nắm giữ mệnh trời đầu mối pháp môn, cũng thật là khiến người kinh ngạc a.”

Trên hư không, chậm rãi hiện ra một đạo bạch y bóng người, đứng chắp tay, lặng lặng đứng ở trong hư không, khí tức cả người như là một tòa thật to tinh vực.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Huyền Thiên Cơ!”

“Tiểu hữu, chúng ta nhanh như vậy lại gặp mặt.”

Một cái khác phương vị trên, đi ra một người trung niên nam tử, mặt mỉm cười, chính là ngày ấy ở tửu quán có ích Hoàng Cực Kinh Thế Thư xem bói Hoàng Đình thượng nhân.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ngươi là Hoàng Đình thượng nhân?”

Hoàng Đình cười nói: “Chính là, nói đến, ngươi và ta trong đó khá hữu duyên phân đây. Tuy rằng ta vẫn không biết là ai, nhưng lại biết có một người như thế, cùng quá khứ của ta dắt lôi kéo cùng nhau, đồng thời cuối cùng sẽ đi đến trước mặt ta. Hóa ra là Thương Khung tinh vực đời thứ 20 Nhân Hoàng, Dương Vân Kính cùng Ninh Thanh Dao nhi tử, đồng thời lại là Ân Võ Vương chuyển thế thân, chà chà, thật là không bình thường đây.”

Dương Thanh Huyền ánh mắt nhìn chằm chằm mặt khác hai cái phương hướng, tương tự truyền đến cường đại khí tức, nhưng thủy chung không thấy bóng người.

Huyền Thiên Cơ nói: “Ninh Thanh Dao cùng vị kia hoang người sẽ không ra được. Lần trước ta thông qua tinh quỹ sức mạnh tìm nàng một lần, nàng tựa hồ mười phần không thích, đã đem đường nối tạm thời cắt đứt. Cho tới vị này hoang người, tựu ngay cả ta cũng chưa từng thấy đây.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ngươi gặp mẫu thân ta? Nàng hiện tại như thế nào?”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Yên tâm đi, Ninh Thanh Dao cùng

Dương Vân Kính giờ khắc này đều tốt vô cùng, chí ít so với ngươi muốn tốt lắm rồi. Nói thật, ngươi quản tốt chính mình là được rồi, cha mẹ việc chính là chuyện của người lớn, ngươi một đứa bé quản nhiều như vậy làm cái gì?”

Dương Thanh Huyền phẫn nộ nguýt hắn một cái.

Hoàng Đình nói: “Vị này hoang người, ta mơ hồ có một ít suy đoán, nhưng không thể xác định. Từ khí tức này phương vị trên cảm ứng, tựa hồ người này có ý định che giấu liên hệ. Dương Thanh Huyền, ngươi muốn luyện hóa này mệnh trời đầu mối? Mau mau dừng lại đi, nếu như luyện hóa không còn, tìm kiếm mệnh trời đầu mối người sau lưng manh mối tựu xong gảy hết.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nguyên lai hai vị đã sớm biết Thiên Mệnh Tối Cao sau lưng còn có người.”

Hoàng Đình thở dài, đầy mặt xào xạc nói ra: “Ta tự nhiên là biết, ly khai Thương Khung tinh vực, tới đây Mục Hải Vực Giới nguyên nhân, ngoại trừ theo đuổi cảnh giới cao hơn ở ngoài, còn có một cái trọng yếu mục đích đúng là tìm ra mệnh trời đầu mối người sau lưng. Chỉ tiếc, đến hiện tại vẫn như cũ manh mối xa vời, có lẽ là ta tu vi cấp độ không đủ, còn tiếp xúc không tới này vực trong giới hạn càng cao hơn tin tức.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ngươi không cần tự ti, đáp án cuối cùng có giải khai một ngày, hơn nữa ta tin tưởng, này một ngày rất gần.”

Hoàng Đình trầm mặc hạ, nói: “Chỉ mong như vậy thôi.”

Dương Thanh Huyền Tâm đạo: “Xi Hằng nói này tinh hài có thể là cái kia chưởng giáo luyện chế mà ra, tin tức này có nên nói cho biết hay không bọn họ?”

Đang do dự, lại nghe Hoàng Đình nói ra: “Mệnh trời đầu mối chuyện tuy rằng không có quá to lớn manh mối, nhưng cũng để ta phát hiện một món khác chuyện thú vị, hơn nữa khả năng cùng mệnh trời đầu mối có một ít liên hệ. Huyền Thiên Cơ, Dương Thanh Huyền, giờ này ngày này, Thiên Thần Quyết tổng cộng xuất thế mấy bộ?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, trầm ngâm nói: “Trang thứ ba vạn pháp hồi tưởng ở Thiên Bồng Thủy Thần Cung Tình Không Vãn Chiếu trong tay, thiên thứ năm Thái Huyền kiếm ý, thứ bảy thiên Phong Nguyệt Chi Thư cùng thứ chín thiên bảy mươi hai biến ở trong tay ta.”

Hoàng Đình cười khổ nói: “Khá lắm, lại bị ngươi độc chiếm tam thiên. Thiên thứ hai Hoàng Cực Kinh Thế Thư ở trong tay ta, thiên thứ tư Cửu Diệu Tinh Thần Ấn cũng đã tái hiện nhân gian, như vậy thì chỉ còn lại phần đầu tiên cùng thiên thứ tám.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Thiên Thần Quyết tổng cộng chín thiên sao?”

Hoàng Đình nói: “Có lẽ vậy, chí ít ta tạm thời không có phát hiện chín thiên ở ngoài văn chương. Công pháp này mỗi một phần đều huyền diệu cực kỳ, ẩn chứa vô thượng đạo pháp, nếu như chín thiên hợp nhất, ẩn chứa một cái to lớn bí mật.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ngươi là nói Thiên Thần Bất Diệt Thể?”

Hoàng Đình kinh ngạc nói: “Ngươi càng cũng biết việc này?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Vũ chi chân thân có thể hoàn chỉnh bất diệt, tự vạn cổ tới nay tích trữ ở hiện tại, đồng thời vẫn như cũ vô cùng mạnh mẽ, không cũng là bởi vì này Thiên Thần Bất Diệt Thể sao? Thân thể này hiện tại ở Dương Vân Kính trong tay, cũng không biết hắn luyện hóa đến mức độ nào.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Thiên Thần Bất Diệt Thể? Chẳng lẽ là bốn đại chí tôn thân thể một trong Bất Diệt Thể?”

Hoàng Đình nói: “Chính là bốn đại chí tôn thần thân thể một trong, bất tử bất diệt, không xấu bất hủ. Từ đó vũ trụ mở mang tới nay, còn chưa từng nghe nói có ai luyện thành quá bốn thần thể một trong. Tương truyền bốn đại thần thể kẻ nắm giữ, liền có thể thân thể thẳng vào vạn cổ Chí Tôn cảnh.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Việc này ta đổ cũng biết một ít, Thiên Thần Quyết chính là ban đầu sinh đời đại vũ trụ bên trong, Thiên Thần bộ tộc trấn tộc chi bảo, đổ chẳng biết vì sao bị Vũ mang đến hạ giới, hơn nữa chính mình cũng thân chết ở Thương Khung tinh vực.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2296: Tương Lai Không Nghênh, Lưu Thủy Vô Tình

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Vũ không phải luyện thành Thiên Thần Bất Diệt Thể sao? Làm sao còn sẽ chết?”

Lời này vừa hỏi lên, Dương Thanh Huyền liền biết chính mình còn nói lời nói ngu xuẩn, đại đạo bên dưới, vạn vật đều có ngũ suy, coi như là vạn cổ chí tôn cũng trốn không thoát.

Hoàng Đình nói: “Vũ tình huống, đã không thể nào biết được. Có lẽ Dương Vân Kính luyện hóa phía sau, có thể có được một ít tin tức. Hơn nữa dựa vào ta nhìn, Vũ không hẳn thật sự tựu luyện thành Bất Diệt Thể.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến tịch Phù Đồ, tương tự là tu luyện bốn đại thần thể một trong Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân, vẫn như cũ vẫn rơi vào Khương gia, bị đời đầu đại Thần Vương hồng vũ giết chết, chắc cũng là chưa luyện đến cực cảnh.

Hoàng Đình nói: “Ta lần này phải nói, chính là ngày ấy gặp thiên thứ tư Cửu Diệu Tinh Thần Ấn kẻ nắm giữ, tựa hồ có người đang thu thập Thiên Thần Quyết. Nếu thật sự như thế, Dương Thanh Huyền ngươi có thể phải cẩn thận.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Vì Bất Diệt Thể?”

Hoàng Đình gật đầu nói: “Nhìn trước mắt là như vậy, dù sao cũng là bốn đại thần thể một trong, có thể thẳng vào vạn cổ Chí Tôn cảnh to lớn hàm nghĩa, thử hỏi ai có thể không động tâm đây?”

Dương Thanh Huyền trong đầu linh quang vừa hiện, tựa hồ nghĩ tới điều gì, “Chẳng lẽ nói...”

Hắn trầm ngâm hạ, đem ngày đó trên đường phố, cương thi nam tử truy sát chính mình thời gian, cùng Thiên Mệnh Tối Cao một ít đối với lời nói ra, đồng thời lại đem Xi Hằng nói “Chưởng giáo” Luyện Tinh một chuyện nói ra.

Hoàng Đình tràn đầy ngạc nhiên, cả kinh nói: “Chưởng giáo? Ta tựa hồ thật giống ở đâu nghe qua, lại nhất thời nhớ không nổi...”

Huyền Thiên Cơ nhẹ nhàng cau lại hạ lông mày, chỉ là hờ hững nói ra: “Ồ? Ý của ngươi, nói là này số 19 mệnh trời đầu mối, tìm được chống lại sau lưng nó chủ nhân biện pháp. Sau lưng nó chủ nhân cần phải chính là này chưởng giáo, mà cái kia biện pháp chính là Thiên Thần Quyết?”

Dương Thanh Huyền theo dõi hắn, hừ nói: “Ngươi cảm thấy không thể nào sao?”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Tự nhiên là có khả năng, làm một loại suy đoán, có thể yên lặng xem biến đổi hóa, không cần phải gấp. Thiên Mệnh Tối Cao vẫn luôn ở chống lại Vũ ngược lại thật, sau đó trăm phương ngàn kế muốn có được Vũ chi chân thân cũng là thật. Xác thực, nếu như có thể tu luyện ra Thiên Thần Bất Diệt Thể, vùng vũ trụ này đích xác có thể xông pha, Thần chặn giết Thần, ma chặn giết ma.”

Hoàng Đình nói: “Hừm, hai người chiến đấu giằng co không biết bao nhiêu năm tháng, Vũ đi tới Thương Khung tinh vực thời điểm, cũng đã là trọng thương tại người. Chung quy kéo bất quá sự ăn mòn của tháng năm, thêm vào có một Thiên Mệnh Tối Cao kẻ địch như vậy, cuối cùng vẫn là bỏ mình. Để lại tứ thánh thú tiếp tục chống lại Thiên Mệnh Tối Cao, mình tinh khí thần hồn ý hóa thành trong thiên địa võ hồn, truyền lưu ở Thương Khung tinh vực, mà chân thân vẫn thành câu đố, không biết nấp trong nơi nào. Hiện tại chân thân xuất thế, bị Dương Vân Kính đoạt được, có lẽ chính là nào đó loại cơ duyên hoặc là sự kiện lớn xuất hiện điềm báo trước."

Huyền Thiên Cơ cười nói: "Hai vị không dùng lo lắng quá mức, Thiên Đạo mịt mờ, không phải chúng ta có thể theo dõi, an tâm làm tốt ngay lập tức, tương lai không nghênh."

Nói xong liền nhẹ nhàng nở nụ cười, xoay người rời đi.

Hoàng Đình nhíu mày lại, nói: "Cũng vậy." Liền phất một cái ống tay áo, tương tự biến mất ở trong hư không.

Dương Thanh Huyền mắng: "Nói đi là đi, bắt chuyện cũng không đánh, lễ phép ở đâu?" Trên mặt chậm rãi lộ ra vẻ nghiêm túc, sau đó quét qua Địa Giả cùng hoang người khí tức vị trí, nội tâm thở dài, này sợi thần niệm tựu trở lại mật thất bên trong.

Thiên Mệnh Tối Cao còn ở Xi Hằng khống chế hạ, không ngừng phóng ra các loại tinh vực bóng mờ, Xi Hằng đang đợi bước kế tiếp mệnh lệnh.

Dương Thanh Huyền than thở: "Đến đây là kết thúc đi, ngôi sao này hài đối với ta còn có tác dụng."

Xi Hằng cũng không nói gì, gật gật đầu, tựu dừng lại trong tay luyện chế, song thượng hướng về trước điểm tới.

Vô số quang ảnh cùng phóng, toàn bộ trở về đến Thiên Mệnh Tối Cao bên trong.

Tinh quỹ trên ánh sáng ảm đạm xuống, khôi phục được phổ thông trạng thái, giống như một món đồng thau hàng mỹ nghệ.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, liền đem tinh quỹ thu vào bên trong cơ thể, lại đem những Tử Nhật kia nắm tới vật liệu cho

Xi Hằng, nói ra: “Hoàng triều ấn việc, tựu xin nhờ.”

Sau đó, Dương Thanh Huyền tựu an tâm tu luyện Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh cùng Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân, hai loại công pháp vốn là như lúc ban đầu đồng nguyên, tu luyện cực kỳ thuận lợi.

Cái kia chút lặp đi lặp lại sự tình, tất cả đều quên sạch sành sanh.

Người sở dĩ buồn phiền quá nhiều, cũng là bởi vì thực lực quá yếu.

Tốt nhất giải quyết phiền não biện pháp, chính là không để cho mình đoạn trở nên mạnh mẽ.

Mấy ngày phía sau, Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng mở hai mắt ra, đưa tay hướng về trong hư không một trảo, một mặt ngọc bài hiện ra, chính là Tử Nhật từ bên ngoài mật thất đưa tiến vào, mặt trên chỉ có đơn giản bốn chữ: Thần Vương xuất quan.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, liền đứng dậy, hướng về bên ngoài mật thất đi đến.

Tử Nhật từ lâu ở ngoài cửa chờ đợi, hai người khách khí một phen, liền hướng phòng tiếp khách đi đến.

Lần này phòng tiếp khách, cũng không phải là lần trước cái kia, nhưng tương tự là phòng khách nhỏ, chỉ có thể chứa đựng khoảng mười người.

Dương Thanh Huyền giống nhau bên trong, tựu cảm nhận được nhàn nhạt cảm giác ngột ngạt, Tử Tâm Thần Vương từ lâu ở ghế trên chờ đợi, nhắm mắt dưỡng thần, vừa thấy hắn vào bên trong, mới mở hai mắt ra, khẽ cười nói: “Ngươi tới rồi.”

Tử Nhật chắp tay chắp tay, tựu tự giác xin cáo lui.

Bên trong đại sảnh chỉ còn lại Dương Thanh Huyền cùng Tử Tâm hai người.

Dương Thanh Huyền nội tâm cảm thấy có chút quái dị, cảm thấy này Tử Tâm thần thái, tựa hồ cùng cái kia Tử Hà giống nhau đến mấy phần, nhưng vẫn chưa quá nhiều tỉ mỉ nghĩ, ôm quyền chắp tay nói: “Ta tới, Dương Thanh Huyền gặp Tử Tâm Thần Vương đại nhân.”

Tử Tâm nói: “Yêu cầu của ngươi ta đã nghe Tử Hà đã nói, ngươi thật muốn thủ tiêu hôn ước, không suy nghĩ một chút nữa?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta đã cân nhắc hồi lâu, không suy nghĩ thêm.”

Tử Tâm thở dài, nói: “Dưa hái xanh không ngọt, nếu ngươi cố ý như vậy, ta ngược lại cũng không tốt miễn cưỡng. Chẳng qua là ta cái kia mấy đứa con gái, vì tranh đoạt ngươi, đã là đấu hôn thiên ám địa, thậm chí sinh tử tương hướng, ngươi nói này như thế nào cho phải?”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, lúng túng nói: “Thần Vương đại nhân thủ đoạn thông thiên, tự nhiên có biện pháp giải quyết.”

Tử Tâm cười nói: “Ngươi nghĩ đem bao quần áo vứt cho ta?”

Dương Thanh Huyền nói: “Này bao quần áo vốn là Thần Vương đại nhân làm ra, cởi chuông phải do người buộc chuông.”

Tử Tâm nói: “Tuy là ta một tay tạo nên quả, nhưng ta cũng không phải là hệ chuông người, ngươi mới là. Ngươi muốn thủ tiêu hôn ước, ta đồng ý. Bất quá, cái này cũng không đại biểu việc này tựu kết thúc. Ta cái kia mấy đứa con gái, là sẽ không bỏ qua ngươi, ngươi tốt nhất có chuẩn bị tâm lý. Ta cũng không thể ngăn con gái của chính mình, không làm cho các nàng đuổi ngươi đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chỉ cần Thần Vương đại nhân không nhúng tay vào, việc này ta tự nhận là ứng phó đến.”

Lấy thực lực bây giờ của hắn cùng giúp đỡ, đối phó Tử Nhan cái kia chút người tự nhiên không ở lời hạ, như thực tại đuổi hắn tàn nhẫn, không ngại hạ nặng tay, để mấy cái tiên tử vương nữ bế quan tu dưỡng mấy thập niên, như vậy tổng không có thời gian rảnh rỗi đuổi chính mình đi.

Tử Tâm than thở: “Hoa rơi hữu ý lưu thủy vô tình, ta cũng không thể ra sức, việc này ta liền không nữa hỏi tới. Ta nghe Tử Hà nói, ngươi nghĩ muốn bản tọa giúp ngươi đối phó Ninh gia?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2297: Ba Điều Kiện

Dương Thanh Huyền trong lòng căng thẳng, vội vàng ôm quyền nói: “Mong rằng Thần Vương đại nhân tác thành.”

Tử Tâm trầm tư hạ, đứng dậy, ở trong sảnh đi dạo, chậm rãi nói ra: “Việc này quan hệ rất lớn, nhưng nghĩ muốn ta ra tay giúp đỡ, cũng không phải không thể.”

Dương Thanh Huyền mừng lớn nói: “Muốn điều kiện gì, Thần Vương đại nhân cứ việc nói, ngoại trừ cái kia chút thực sự quá khổ sở.”

Tử Tâm liếc mắt nhìn hắn, lạnh lùng nói ra: “Đối phương chi mật đường, ngươi chi thạch tín, nghĩ muốn cưới ta nghĩa nữ thiên tài thanh niên, có thể lượn quanh toàn bộ Mục Hải Vực Giới hai vòng.”

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Bảy vị tiên tử tự nhiên là cực tốt, là ta không xứng với các nàng.”

Tử Tâm vừa bực mình vừa buồn cười, lời này từ Dương Thanh Huyền trong miệng nói ra, tràn đầy hư tình giả ý, nghe được cực kỳ lúng túng, ngay lập tức lạnh rên một tiếng, không muốn bàn lại việc này, chuyển mà nói rằng: “Ta Thần Vương phủ cái gì cũng không thiếu, ngươi nghĩ muốn ta giúp ngươi, tựu được chứng minh ngươi có cái giá này giá trị. Ba điều kiện, chỉ cần ngươi có thể làm được, ta liền đáp ứng giúp ngươi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái nào ba điều kiện?”

Tử Tâm chậm rãi nói ra: “Ngươi cùng cái kia Huyền Thiên Cơ đều là tới từ thứ bảy mươi ba vực giới, chắc là có thể liên lạc với hắn. Ngươi để đến phủ đệ ta một chuyến, này liền là điều kiện thứ nhất.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Huyền Thiên Cơ? Lẽ nào hắn lại gây sự, đắc tội thần Vương đại nhân?”

Tử Tâm sắc mặt không quen, hừ nói: “Đây không phải là ngươi cai chuyện, ngươi chỉ cần làm được liền có thể, không làm được cũng không cần tiếp tục nói chuyện.”

Tử Tâm Thần Vương cùng Huyền Thiên Cơ đồng tu chí tôn Luân Hồi Công, đồng thời Tử Tâm trước cũng không biết trong thiên địa còn có chúng tướng không vòng loại bảo vật này tồn tại, Vô Dục Giới một chuyến sau, mới biết chí tôn Luân Hồi Công trên một ít các loại nhân quả.

Sau đó được Huyền Thiên Cơ dành cho công pháp hạ nửa bộ, khổ tâm tu luyện, rốt cục một ngày Thiên Lý, có thành tựu, nhưng trong tu luyện xuất hiện lượng lớn nghi hoặc, càng để lâu càng nhiều, không cách nào hiểu thấu đáo, này mới lại nghĩ tới Huyền Thiên Cơ đến.

Hiện nay trên đời, nơi đây vũ trụ bên trong, không muốn tử một chết, tựu chỉ còn lại Huyền Thiên Cơ hiểu được phương pháp này thần thông.

Đồng thời Tử Tâm lờ mờ cảm giác được, muốn muốn đem chí tôn Luân Hồi Công tu luyện tới cực hạn, hơn nửa cần cái kia chúng tướng không vòng phụ trợ, nếu thật sự là như thế, cái kia nhất định phải nhanh chóng làm chút chuẩn bị.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta tận lực.”

Như là trước kia, vẫn đúng là không có quá tin tưởng vững chắc, nhưng hiện tại có Thanh Đồng Tinh Quỹ, tùy thời có thể bắt lấy Huyền Thiên Cơ khí tức, Dương Thanh Huyền tự giác vẫn là có niềm tin chắc chắn.

Tử Tâm sắc mặt hơi hơi đẹp đẽ một ít, tiếp tục nói: “Chuyện thứ hai, chính là ngươi đi một chuyến thiên thu ảo cảnh, tìm cái kia sâu chủ nhân.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Thiên thu ảo cảnh, sâu chủ nhân?”

Tử Tâm kinh ngạc nói: “Ngươi chưa từng nghe tới?”

Dương Thanh Huyền khiêm tốn nói: “Mong rằng Thần Vương đại nhân công khai.”

Tử Tâm cổ quái quan sát Dương Thanh Huyền vài lần, nói: “Thật không biết ngươi là tu luyện thế nào, thậm chí ngay cả thiên thu ảo cảnh sâu chủ nhân đều không biết. Ngươi cũng biết Mục Hải Vực Giới bên trong, trong thế hệ trẻ có sáu vị thiên tài thu được vương giả tên gọi?”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái này biết.”

Tử Tâm nói: “Danh hiệu này, chính là sâu chủ nhân cho. Các thời kỳ sâu chủ nhân, đều tu vi khó lường, cảnh giới cực cao, hơn nữa lợi hại nhất chính là nhìn người thuật. Phàm là thu được vương giả danh hiệu thiên tài trẻ tuổi, chỉ cần không có nửa đường ngã xuống, cuối cùng tu vi thấp nhất đều đạt tới thất tinh Thiên Giới. Tự sâu chủ nhân ban tặng này xưng hô tới nay, tổng cộng năm mươi ba người từng thu được này tên gọi, có chín người giữa đường ngã xuống, còn dư lại cuối cùng đều đạt tới thất tinh Thiên Giới. Bây giờ trong thế hệ trẻ, có sáu người thu được vinh hạnh đặc biệt này.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Có chuyện như thế? Cái kia chẳng lẽ không phải các đại con cháu thế gia, đều sẽ chạy đi kiểm tra chính mình tiềm chất?”

Tử Tâm nói: “Không kém bao nhiêu đâu, nhưng cũng không phải toàn bộ, còn có loại loại nguyên nhân, tỷ như lợi ích của gia tộc, thế lực cân bằng các loại, bất nhất mà nói. Nhưng chỉ cần thu được vương giả tên gọi, không có chỗ nào mà không phải là đại bị quan tâm, gây nên toàn bộ vực giới chấn động.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi là nghĩ để ta đi cầm một vương giả?”

Tử Tâm cười nói: “Đây cũng không phải là nghĩ nắm là có thể cầm, bất quá ngươi nói không sai, ta chính là muốn ngươi đi lấy cái vương giả, chỉ cần ngươi trở thành trong thế hệ trẻ người thứ bảy vương giả, chính là hoàn thành ta chuyện thứ hai.”

Dương Thanh Huyền không hiểu nói: “Ta trở thành vương giả, đối với ngươi có ích lợi gì?”

Tử Tâm nói: “Chí ít chứng minh ngươi có để ta xuất thủ giá trị. Nếu như bắt không được vương giả lời, ta dựa vào cái gì liều lĩnh to lớn như vậy nguy hiểm, giúp ngươi đi đối phó danh tộc? Đối phó danh tộc là rất nhiều người phải chết, triệu tỉ tỉ máu tươi, ngươi tự trả có tư cách này sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu được. Việc này không nên chậm trễ, ta đây tựu tiến về phía trước thiên thu ảo cảnh, làm sao đi, như thế nào tìm cái kia sâu chủ nhân, mong rằng Thần Vương đại nhân báo cho.”

Tử Tâm nói: “Ngươi đi tìm Tử Nhật, hắn sẽ đem tương ứng tư liệu cho ngươi. Trước tiên không cần phải gấp gáp, ta còn có cái điều kiện thứ ba. Ngươi tới từ Thương Khung tinh vực, nói vậy nhất định là biết Thiên Thần Quyết chứ?”

Dương Thanh Huyền trong lòng rùng mình, nghiêm nghị nói: “Biết.”

Tử Tâm vui vẻ nói: “Thương Khung tinh vực chỉ là một thông thường tinh vực vị diện, lấy ngươi tới Mục Hải Vực Giới phía trước thực lực, ở trong tinh vực coi như không phải đứng đầu nhất, ít nhất cũng là đứng đầu nhất một tầng, đối với Thiên Thần Quyết chuyện hẳn phải biết không thiếu. Ta đối với sách này cảm thấy rất hứng thú, cái điều kiện thứ ba, chính là đem Thiên Thần Quyết thu thập trên đến cho ta.”

Dương Thanh Huyền thở dài một tiếng, lắc đầu nói: “Cái điều kiện này sợ thì không cách nào làm xong rồi. Thiên Thần Quyết đã tán làm chín thiên, còn có mấy thiên ta mới nghe lần đầu, càng không có chỗ xuống tay tìm kiếm.”

Tím kinh hãi nói: “Chín thiên? Vậy ngươi có thể tìm tới mấy thiên?”

[tr u yen cua tui . net]

http://truye n cuatui.net/

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, nói: “Nhiều nhất tam thiên.”

Hắn Tâm đạo, nếu như Tử Tâm cường hành đòi lời, bảy mươi hai biến cùng Thái Huyền Kiếm Thiên là khẳng định không thể cho, chỉ có thể đem Phong Nguyệt Chi Thư, vạn pháp hồi tưởng cùng Đại Thừa Vô Lượng Kinh tìm đến cho nàng.

Còn dư lại hắn cũng không có cách nào được.

“Mới tam thiên?” Tử Tâm bất mãn nói: “Quá ít.”

Dương Thanh Huyền khổ sở nói: “Ta cũng không có cách nào, nếu như chín thiên tụ hội, ta từ lâu luyện thành Bất Diệt Thể, chính mình quét ngang Ninh gia, cũng không cần tìm Thần Vương đại nhân đến giúp đỡ.”

Tử Tâm sững sờ nói: “Ngươi cũng biết Bất Diệt Thể chuyện? Chuyện này còn có bao nhiêu người biết?”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, trả lời nói: “Không nhiều, nhưng cũng không ít, hơn nữa chỉ sợ càng ngày sẽ càng nhiều. Ngày đó ở Vô Dục Thành trên đường, tựu có một vị người áo bào tro thân mang thiên thứ tư Cửu Diệu Tinh Thần Ấn, cũng là đang tìm còn dư lại văn chương. Huyền Thiên Cơ cũng biết việc này.”

Tử Tâm hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Xem ra đã gây nên Mục Hải Vực Giới bên trong một số người chú ý. Tốt, tam thiên tựu tam thiên, ngươi đem này tam thiên lấy đến cho ta, làm cái điều kiện thứ ba.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, cái kia ta hôm nay liền về một chuyến Thương Khung tinh vực, lại đi một chuyến thiên thu ảo cảnh.”

Tử Tâm cười nói: “Ta chờ ngươi tin tức tốt. Đừng quên Huyền Thiên Cơ việc, sớm cho kịp để hắn tới gặp ta.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, liền cáo từ rời đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2298: Về Vực Giới, Vân Trung Thành Nguy Hiểm

Ra phòng tiếp khách, Tử Nhật rất nhanh liền đem thiên thu ảo cảnh các loại tư liệu giao cho hắn.

Ly khai Thần Vương phủ sau, Dương Thanh Huyền liền tiến về phía trước truyền tống khu vực.

Muốn về thứ bảy mươi ba vực giới, cần muốn đi tới Lam Anh Thần Vương quản hạt địa giới bên trong đại tà thành.

Dương Thanh Huyền tiến về phía trước Vô Dục Thành truyền tống khu vực, đột nhiên gặp được một đạo bóng người quen thuộc, đang từ truyền tống trong khu vực đi ra.

Cái kia người cũng bén nhạy bắt được Dương Thanh Huyền ánh mắt, lộ ra vẻ nghi hoặc.

Dương Thanh Huyền cười nhạt, đưa tay ở trên mặt một vệt, Bì Bì Hà khuôn mặt, nháy mắt xẹt qua bản tôn dáng dấp, lần thứ hai biến trở lại Bì Bì Hà.

“Thanh Huyền đại nhân!”

Cái kia người ngạc nhiên quát to một tiếng, vội vàng chen chúc tới, chính là Vô Dục Giới hành trình sau, tựu lại không có chạm đã gặp Cơ Bắc Dã.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, vui vẻ nói: “Ngươi rốt cục cũng đột phá.”

Cơ Bắc Dã ôm quyền nói: “May mắn. Ly khai Vô Dục Giới sau, ta ở trong thành dừng lại một thời gian, đợi đến đại nhân lệnh truy nã giải phong sau, ở Thần Vương phủ phụ cận đi vòng vo một quãng thời gian, không gặp đại nhân tung tích. Sau đó nghĩ nghĩ, đại nhân cát nhân tự có Thiên Tướng, tự có mạng của mình số, không dùng ta quá nhiều lo lắng. Liền ta rồi rời đi Vô Dục Thành, ở phụ cận một chỗ nổi danh rèn luyện nơi tìm kiếm cơ duyên. Rốt cục thương ngày không phụ lòng người, để ta xông qua cái kia đạo lạch trời ngưỡng cửa."

Cơ Bắc Dã nói đến phía sau, khó nén nội tâm tâm tình kích động, lại nói: "Sau khi đột phá, ta lại chung quanh hỏi thăm đại nhân hạ xuống, đi Đức Phong Cổ Lâu, bỏ ra nhất định Tinh Hạo Thạch, hỏi thăm được đại nhân tựu ở Tử Tâm Thần Vương phủ, liền tựu chạy tới, hy vọng có thể gặp gỡ, thực sự là vạn hạnh, nhìn dáng dấp đại nhân là chính muốn rời đi? Ha ha, kém một chút kém một chút."

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi tin chắc, nhất định sẽ thực hiện. Thiên hạ không có không vượt qua nổi lạch trời, như có, vậy nhất định chỉ ở nội tâm của chính mình."

Cơ Bắc Dã ôm quyền nói: "Thụ giáo."

Dương Thanh Huyền khoát tay áo một cái, cười nói: "Ta đang muốn về bảy mươi ba vực giới, ngươi theo ta một đạo đi thôi?"

Cơ Bắc Dã cả kinh nói: "Trở về? Tại sao?"

Dương Thanh Huyền nói: "Việc này ta chậm rãi đi theo ngươi."

Liền hướng về cái kia truyền tống khu vực đi đến.

Cơ Bắc Dã ở tại chỗ sững sờ hạ, không tên liền cảm thấy Dương Thanh Huyền khí chất tựa hồ cùng lúc trước không giống nhau.

Mặc dù chỉ là cái Bì Bì Hà trạng thái, nhìn thấy được bất quá là Tiểu Thiên Vị cảnh giới, nhưng nhất cử nhất động bên trong, không không ẩn chứa một loại khí độ.

Cơ Bắc Dã tựa hồ nghĩ tới điều gì, bỗng nhiên hoàn toàn biến sắc, hít vào ngụm khí lạnh, "Chi! Lẽ nào... Lẽ nào Thanh Huyền đại nhân vậy..."

Cơ Bắc Dã cả người một cái giật mình, lập tức phản ứng, Dương Thanh Huyền nhất định là cũng vọt qua Thiên Giới cảnh.

Kinh hãi bên dưới, không lo được nhiều nghĩ, vội vàng đuổi theo.

Vài ngày sau, một đạo to lớn độn ánh sáng, ở đại tà ngoài thành truyền tống khu vực phóng lên trời, bắn vào nơi sâu xa trong vũ trụ.

...

"Cơ Bắc Dã, nhìn ngươi thật giống như tâm sự nặng nề, chẳng lẽ không nghĩ trở về?"

"Không, không có, đại nhân, hết sức đồng ý trở về. Chỉ là không nghĩ tới rốt cục đã trở về, chỉ là có chút đột nhiên mà đã."

"Người sinh ra được là rất nhiều đột nhiên, kỳ thực ta cũng cảm thấy hết sức đột nhiên."

Thứ bảy mươi ba vực giới, viễn cổ truyền tống đại trận ở ngoài.

Mấy trăm người từ trận bên trong đi ra, lẫn nhau dùng thần thức đảo qua, tựu bay về phía bốn phương tám hướng.

Không ít người đối với Cơ Bắc Dã lộ ra vẻ kiêng dè, đồng thời hiếu kỳ khí tức như vậy nhân vật đáng sợ, làm sao sẽ cùng một con Bì Bì Hà cùng nhau, hơn nữa nhìn dáng vẻ tựa hồ đối với cái kia Bì Bì Hà mười phần tôn kính.

Dương Thanh Huyền nhìn phía ngoài trận xa xôi Tinh Khung.

Ở viễn cổ truyền tống đại trận ở ngoài, còn có một mảnh tiểu truyền tống khu vực, có thể tiến về phía trước riêng mình tinh vực, nhưng Thương Khung tinh vực từ lâu lạc lối ở đây vực giới bên trong, tựu liền thẳng tới truyền tống trận đều không có.

Dương Thanh Huyền trong đầu đột nhiên linh quang lóe lên, tự nghĩ nói: “Kỳ quái, Thương Khung tinh vực vô số năm qua, đều ở Vũ cùng Thiên Mệnh Tối Cao khống chế hạ, làm sao sẽ mất đi truyền tống đại trận đây? Chẳng lẽ là trong hai người một vị cố ý gây ra? Cũng hoặc là hai người đều như vậy nghĩ, hết sức và toàn bộ đại vũ trụ đoạn đi liên hệ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Cơ Bắc Dã, ta nhìn ngươi có rất nặng tâm tư, sợ là này thứ bảy mươi ba vực trong giới hạn, còn ngươi nữa chuyện chưa dứt đi. Ngươi cũng không cần theo ta.”

Cơ Bắc Dã vội vàng nói: “Chuyện của ta bất quá đều là một ít việc nhỏ mà thôi.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Không cần lo lắng cho ta, năm đó ly khai việc, toàn bộ Thương Khung tinh vực tựu lại không có có thể áp chế lại ta người. Hiện tại bước vào Thiên Giới sau, mảnh này trong tinh vực ai còn có thể ngăn ta? Ngươi đi giúp đi, sau đó liền đến này viễn cổ truyền tống đại trận phụ cận chờ ta.”

Cơ Bắc Dã không cưỡng cầu nữa, ôm quyền chắp tay nói: “Là, đại nhân.”

Dương Thanh Huyền lấy ra Tinh Vũ Bàn, to lớn hào quang đem chính mình bao phủ, tựu hóa thành lưu quang, bắn vào mịt mù không cũng biết nơi sâu xa trong vũ trụ.

Cơ Bắc Dã nhìn theo Dương Thanh Huyền sau khi rời đi, ánh mắt trở nên ác liệt cùng xơ xác, nhìn phía một hướng khác, lạnh lùng nói: “Ta Cơ Bắc Dã đã trở về! Các ngươi cho ta lưu lại khuất nhục, hôm nay ta muốn tàn sát trở về!”

Đầy người sát khí hướng về mặt khác một chỗ tinh không phương vị, đạp bước mà đi.

...

Vô biên vô tận trên đại lục.

Ở trung ương địa giới, một toà mới tinh lớn thành trì lớn như giáp sắt mãnh thú giống như, đứng sừng sững ở trên mặt đất.

Bốn phương tám hướng thiên địa linh khí phong vân dũng động, hóa thành từng đạo từng đạo bão gió cùng vòng xoáy, cuồng kích mà hạ.

Trên thành trì đột nhiên bay lên một mảnh to lớn ánh sáng, như ngày xây giống như tản ra, nháy mắt liền đem toàn bộ thành trì bọc lại.

“Oành! Oành! Oành!”

Cái kia từng đạo từng đạo linh khí sóng gợn, oanh ở hộ thành đại trận trên, bị đánh nát bấy.

Nhưng hộ thành đại trận kết giới, cũng xuất hiện từng mảng từng mảng vết rạn nứt, rốt cục đỡ không được, “Ầm ầm” một tiếng phá nát, hóa thành ngàn vạn huỳnh ánh sáng, điểm điểm tản vào hư không.

“Giết a!”

Ngoài thành nhất thời xuất hiện vô số bóng người, cùng các loại chiến xa lơ lửng giữa không trung.

Hơn vạn đạo cường đại khí tức mặc bắn mà đến, đem trọn cái thành lớn bao phủ.

Trên thành một ông lão bàn hư mà ngồi, khắp khuôn mặt là kiên quyết trắng xám vẻ, hét lớn: “Tất cả mọi người theo Ta tử thủ Vân Trung Thành! Thành ở người ở, thành vong người vong!”

Lượng lớn Kim Giáp võ giả, từ trong thành vọt ra, giết hướng ra phía ngoài mặt.

Tất cả đều là hình thái khác nhau kẻ địch, có giống đầu người thân, có tám cánh tay bốn mắt, có người mặc lân giáp, bách tộc người, bất nhất mà nói.

Mà thủ thành này phương, đầy người tộc võ giả, lao ra ngoài thành sau, lập tức cùng kẻ địch giết thành một mảnh.

Kim Giáp võ giả tu vi mạnh mẽ, nhưng ở về số người, nhưng rõ ràng yếu đi hạ phong.

Còn có các loại trang phục khác nhau Nhân tộc võ tu, đến từ không đồng tông môn, cũng đồng tâm hiệp lực, ra sức giết địch.

“Đại trưởng lão này một chiêu hô mưa gọi gió, quả nhiên lợi hại a, trực tiếp đem Vân Trung Thành hộ thành đại trận tựu phá hết. Lần này Nhân tộc chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ. Tóm lấy Vân Trung Thành, chẳng khác nào tiến nhập bên trong đều trái tim. Bước kế tiếp, liền muốn thẳng vào Tinh Cung.”

Bách tộc bên trong, một vị nam tử mặc áo trắng ngự không mà đứng, đầu trên đẩy đỏ thắm mào gà, lưng sinh hai cánh, dưới chân là màu vàng lân giáp, hai tay ôm ngực trước người, lạnh lùng nhìn về phía trước chém giết.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2299: Sợ Gì Một Chết, Truyền Thuyết Người

Ở cách đó không xa, một vị đầu sinh màu bạc song giác ông lão, chậm rãi vận chuyển chân nguyên, điều tức chân khí trong cơ thể, chậm rãi nói ra: “Đừng quá cao hứng quá sớm. Vân Trung Thành thủ hộ giả Phó Hải Phong, là Đại La Tiên Sơn phó tông chủ, đã đột phá tới sáu sao đỉnh cao Giới Vương, cự ly cao cấp chỉ có cách một tia.”

Cái kia mào gà nam tử cười quái dị nói: “Ha ha, đại trưởng lão quá dè đặt, này không một chút nào như là A Ma tộc phong cách a. Năm đó Lạc Căn vương tử dẫn dắt quý tộc quét ngang Thiên Hà, trở thành bách tộc vua, là hạng nào khí thế? Hiện tại làm sao oa oa nang nang? Đại trưởng lão nghỉ ngơi thật tốt một chút, đối xử hồi phục điểm chân nguyên, ngươi và ta liên thủ, định có thể đem người này tóm lấy. Hơn nữa hiện đang vây công bên dưới, dùng những con kiến hôi này mảnh vụn mệnh, tiêu hao nhiều hơn một điểm hắn chân nguyên.”

Ông lão kia chính là A Ma tộc đại trưởng lão Cát Bá, rên lên một tiếng, nuốt mấy viên đan dược, ánh mắt trộm trộm liếc mắt một cái sau lưng một chiếc tinh mỹ chiến hạm, lộ ra vẻ kiêng dè, tựu nhắm hai mắt lại, không tiếp tục nói nữa.

Chém giết thảm thiết tiếng ở bốn mặt vang lên.

Bách tộc vận dụng đại lượng công thành quái vật, đều là một ít hình thể to lớn, sức mạnh to lớn, mà chỉ số thông minh cực thấp tồn tại, còn có mấy số lượng kinh người các loại thấp cấp chủng tộc, toàn bộ đều liều mạng hướng về bên trong hướng về, dùng tính mạng điền đi vào.

Từng đạo từng đạo Kim Giáp võ sĩ bóng người bị thôn phệ rơi.

Phó Hải Phong liều mạng ở quái thú bên trong qua lại, một chưởng nổ ra đi, đều đem một đầu quái thú đánh nổ. Nhưng dù vậy, vẫn như cũ không cách nào ngăn cản bách tộc bộ pháp, phá thành chỉ sắp tới có thể.

“Đại nhân, đại nhân đi nhanh đi. Vân Trung Thành không chịu nổi!”

Đại La Tiên Sơn đại đệ tử, đã từng cùng Dương Thanh Huyền đồng thời đã tham gia bầu trời luận võ càng nói, đẩy ra Phó Hải Phong thân một bên, khóc cầu đạo: “Đại nhân ngài đi nhanh đi! Cùng với lưu lại uổng mạng ở đây, không bằng giữ lại tính mạng, ngày sau báo thù cho chúng ta!”

Phó Hải Phong giận dữ hét: “Câm miệng! Thành ở người ở, thành vong người vong!”

Càng nói bi phẫn nhìn bầu trời, cười thảm nói: “Thi Diễn đại nhân ở đâu? Chưởng môn ở đâu? Vì sao còn không phái cứu binh hạ xuống?”

Phó Hải Phong trầm giọng quát lên: “Tinh Cung sợ là cũng xảy ra vấn đề rồi. Càng nói, chết có nhẹ tựa lông hồng, có nặng như Thái Sơn. Hôm nay chúng ta chết trận Vân Trung Thành, đối nhân xử thế tộc mà chết, cũng coi như là chết có ý nghĩa!”

Nói xong liền nhảy vào quái vật kia trong đại quân, liều mạng chém giết.

Càng nói bi phẫn không ngớt, tương tự cầm kiếm xông lên phía trước.

Ở bách tộc đại quân phía sau, chiếc kia tuyệt đẹp bên trong chiến hạm, đột nhiên truyền ra một thanh âm, “Cát Bá, Khuê Khắc, ra tay, giết Phó Hải Phong.”

Cát Bá cùng cái kia mào gà nam tử đồng thời tinh thần rùng mình, cùng quát lên: “Là!”

Liền song song hóa thành độn ánh sáng, một chút tại chỗ biến mất.

Sau một khắc, hai người tựu xuất hiện ở Phó Hải Phong bên cạnh người, mào gà nam tử cười như điên nói: “Nhân tộc cường giả, đi chết đi! Khặc khặc khặc khặc.”

Hai tay kết ấn, vỗ đi ra.

Từng vòng sóng gợn từ lòng bàn tay tràn ra, rất nhanh tựu bao phủ toàn bộ hư không.

Cát Bá đồng dạng hét lớn một tiếng, một mảnh ngân ánh sáng phân tán.

Hai người một trước một sau, giáp công Phó Hải Phong.

“Đáng chết! Các ngươi này chút tạp chủng!”

Phó Hải Phong nghiêm ngặt quát một tiếng, song chưởng ngã ra, đánh về hai mặt.

“Ầm ầm!”

Ở hai người liên thủ một đòn hạ, Phó Hải Phong thân thể chấn động dữ dội, phun ra một ngụm máu đến, trên người kinh lạc cùng khiếu huyệt tảng lớn bạo nổ mở, quát: “Hai cái cặn bã, theo ta đồng thời xuống địa ngục đi!”

Chợt cắn răng một cái, tựu phun trào đan điền, chuẩn bị tự bạo.

“Khặc khặc, xuống địa ngục là ngươi một người, cũng đừng kéo trên chúng ta!”

Mào gà nam tử cười quái dị một tiếng, ở một đòn sau tựu nhanh chóng lùi lại. Cát Bá cũng nên thân trở ra. Không dám chính diện liều mạng trạng thái nổi khùng Phó Hải Phong, một khi tự bạo, hai người bọn họ rất khó may mắn thoát khỏi.

“Phốc!”

Phó Hải Phong vội vàng đem tự bạo sức mạnh áp chế lại, nhưng trên người tổn thương vẫn là quá nặng, không ngừng phun máu phè phè, dần dần mất đi năng lực chiến đấu.

Cái kia vằn vện tia máu cùng nước mắt hai mắt, hung ác hướng về bốn phía nhìn tới, nghĩ tìm một kẻ địch nhiều nhất địa phương tự bạo, ánh mắt loáng một cái quá trên tường thành thời điểm, đột nhiên ngốc trệ hạ, lại xoay chuyển trở lại.

“Khặc khặc khặc khặc, chết đến nơi, cũng không cần làm chó cùng rứt giậu.” Mào gà nam tử âm thanh quái dị cười gằn nói: “Hôm nay không chỉ có ngươi muốn chết, Đại La Tiên Sơn các đệ tử đều phải chết, trong thành người toàn bộ đều phải chết. Chính là Tinh Cung, chúng ta cũng rất nhanh sẽ giết tới, đem Nhân tộc triệt để chém tận giết tuyệt, vĩnh viễn trừ hậu hoạn!”

Mào gà nam tử cùng Cát Bá sóng vai chậm rãi bước tiến tới gần, đề phòng Phó Hải Phong tự bạo, nhưng hai người đều là đồng thời nhíu mày lại, bởi vì Phó Hải Phong trên mặt, không có bất kỳ phẫn nộ, sát khí, thậm chí là bất kỳ tâm tình gì, chỉ có một mảnh dại ra, ngơ ngác nhìn trên tường thành, phảng phất bị món đồ gì kéo lấy con ngươi, đều chuyển không tới.

Cát Bá giương mắt quét hạ trên tường thành, phát hiện mặt trên đứng cạnh một tên Nhân tộc nam tử, trường bào màu đen ở trong gió bay phần phật, đứng chắp tay, mặt không thay đổi nhìn trước mắt sở hữu giết chóc.

Không, cũng không phải là mặt không hề cảm xúc, mà là mặt không thay đổi lạnh, lạnh lẽo thấu xương, vừa nhìn bên dưới tựu khiến người đông tận xương tuỷ lạnh.

Cát Bá sững sờ hạ, kinh ngạc nhìn nam tử kia, đột nhiên như là thấy quỷ giống như vậy, “A” quát to một tiếng, liều mạng về phía sau bỏ chạy.

Mào gà nam tử sững sờ kêu lên: “Đại trưởng lão, đại trưởng lão.”

Nhưng Cát Bá nơi nào để ý tới, như là tựa như điên vậy liều mạng trốn, trong miệng không ngừng lẩm bẩm thì thầm: “Không thể, không thể... Hắn thế nào còn ở đây trong tinh vực... Hắn không phải sớm rồi rời đi à...”

Phó Hải Phong đã là rơi lệ đầy mặt, cười như điên nói: “Ha ha ha ha.”

Như là người điên giống như vậy, liều mạng đấm ngực giậm chân, thậm chí dùng đầu đụng phải tường thành.

Càng nói tựu ở cách đó không xa, vội vàng giết qua đến, đỡ lấy Phó Hải Phong, kêu lên: “Đại nhân, đại nhân ngươi làm sao vậy?”

Phó Hải Phong kích động nói không ra lời, khua tay múa chân, chỉ vào trên đầu tường, liều mạng khoa tay.

Càng nói nhìn tới, cả người một chút dại ra ở.

Cái kia khuôn mặt quen thuộc xuất hiện ở trong mắt, đầu óc điện ánh sáng phi thiểm, dĩ vãng từng hình ảnh nháy mắt ở linh đài trong óc phản chiếu.

Bầu trời luận võ trên lực áp sở hữu anh hùng hào kiệt, nhấc lên Tinh Cung chi loạn, Thiên Hà bên trong trấn áp bách tộc, đại chiến Thiên Vô Tình, cân bằng toàn bộ Thương Khung tinh vực Âm Dương nhị khí, tham dự Đạo Ảnh cuộc chiến, phân phong bách tộc, sửa toàn bộ thời đại, cuối cùng phá hư mà đi, lưu lại vô tận truyền thuyết.

Càng nói kinh ngạc đứng ở đó, bốn phía tất cả đều là đầy trời giết chóc, nhưng không cách nào để hắn hồi thần, tự lẩm bẩm: “Làm sao sẽ, làm sao sẽ, chẳng lẽ là ta sắp chết rồi, rơi vào trong ảo giác?”

Thân ảnh kia ánh mắt đồng dạng nhìn sang, ấm áp cực kỳ, thở dài nói: “Ta không có ở đây trong khoảng thời gian này, sợ là xảy ra rất nhiều chuyện đi. Phó Hải Phong đại nhân, càng nói huynh, các ngươi cực khổ rồi. Đón lấy tựu giao cho ta đi.”

“Đúng là hắn, đúng là hắn!” Càng nói mừng đến phát khóc, càng một chút quỳ trên mặt đất, gào gào khóc lớn.

“Giao cho ngươi? Ha ha ha ha, thực sự là ta nghe được to lớn nhất cười nhạo, ngươi tính toán thơm bơ vậy sao, Nhân tộc đã không còn cách xoay chuyển đất trời, còn giao cho ngươi, cắt, đem tất cả nhân tộc đầu người giao cho ngươi sao? Khặc khặc khặc khặc.” Mào gà nam dữ tợn cười như điên, trong mắt tràn đầy ác độc sát khí.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2300: Quét Ngang Vũ Nội Đãng Càn Khôn

Thân ảnh kia mắt lạnh nhìn mào gà nam tử, tựa hồ ở chẳng muốn phí lời, thậm chí ngay cả nhìn đều lười phải xem, mà là ngước mắt lên, nhìn chằm chằm xa xa phát điên chạy trốn Cát Bá, từ tốn nói: "Cát Bá đại nhân, bao năm không thấy, thậm là tưởng niệm, làm sao vừa thấy tựu trốn, đây là A Ma tộc đạo đãi khách sao?"

Thanh âm của người kia từng chữ nói ra, phảng phất ngôn xuất pháp tùy, mỗi một chữ đều rõ ràng ở không trung nổ vang, hóa thành từng luồng từng luồng sức mạnh, cường hành rót vào Cát Bá trong tai.

"A!"

Cát Bá ở không trung kêu thảm một tiếng, hai tay liều mạng bịt lấy lỗ tai, thất khổng bên trong chảy ra máu, cả người ở không trung kịch liệt giãy dụa run rẩy, đầy đầu mồ hôi lạnh, hoảng sợ nói: "Là hắn, đúng là hắn! Tha mạng, đại nhân tha mạng, Nhân Hoàng đại nhân tha mạng a!"

Dương Thanh Huyền, cùng với Cát Bá tiếng kêu thảm thiết cùng tiếng cầu xin tha thứ, ở không trung rõ ràng vang vọng, mỗi một vị dị tộc cùng Nhân tộc đều kinh hãi ngẩng đầu lên nhìn lên bầu trời.

Lập tức vô số đạo ánh mắt rơi ở trên tường thành cái kia đạo nam tử trên người.

"Nhân Hoàng?"

Tất cả mọi người lộ ra mê vẻ nghi hoặc, những Kim Giáp kia võ sĩ cùng Nhân tộc các phái võ tu, ở ngắn ngủi nghi hoặc sau, trên mặt từng cái từng cái lộ ra kinh sợ, lập tức mừng như điên.

Càng nói kích động khóc lớn, điên cuồng hét lên: “Cung nghênh Nhân Hoàng đại nhân! Hắn tựu là Nhân Hoàng Dương Thanh Huyền đại nhân a!”

“Nhân Hoàng? Nhân tộc chi hoàng?!”

Dị tộc bên trong, không thiếu cường giả đều hoàn toàn biến sắc, lộ ra vẻ hoảng sợ, một cỗ cảm giác bất an chậm rãi dâng lên trong lòng.

Tất cả mọi người lần thứ hai hồi tưởng lại bị Dương Thanh Huyền trấn áp hoảng sợ.

“Cái gì? Lại là Nhân Hoàng? Bản tọa cũng từng nghe tới, Nhân Hoàng Dương Thanh Huyền không phải đã phá hư đi sao?” Mào gà nam tử lấy làm kinh hãi sau, lập tức trấn định lại, trong đôi mắt bắn ra sát khí, cười gằn nói: “Nhân tộc không thể cứu vãn, cho dù ngươi là Nhân Hoàng cũng tốt, kẻ cặn bã cũng tốt, cũng đã vô lực xoay chuyển! Hôm nay Vân Trung Thành bên trong, bản tọa vừa vặn chém ngươi lập uy, thành tựu ta kim kê tộc Khuê Khắc tên tiếng!”

Khuê Khắc hai tay điên cuồng nắm tay, tuy rằng chảy ra một lớp mồ hôi lạnh, cảm thấy nguy hiểm cùng căng thẳng, nhưng nghĩ tới sau lưng bên trong chiến hạm vị đại nhân kia ở, dũng khí liền lên tới, nghiêm ngặt quát một tiếng, “Nhân Hoàng Dương Thanh Huyền, đi chết đi!”

Bóng người loáng một cái, liền hướng trên tường thành phóng đi, phía sau hiện ra một con to lớn kim kê huyễn ảnh, cùng bản tôn hợp nhất, song quyền đảo ra, đem hư không ép xuống một đám lớn, mạnh mẽ hướng về Dương Thanh Huyền đánh tới.

Khuê Khắc độ cao tập trung tinh thần, một trái tim “Ầm ầm” nhảy lên, tâm muốn thành danh thì ở lần hành động này, nếu như gặp phải nguy hiểm, phía sau bên trong chiến hạm vị đại nhân kia nhất định sẽ không ngồi yên không để ý đến.

Khuê Khắc khóe mắt dư quang, hướng về phía sau cái kia tinh xảo chiến hạm nghễ đi, đột nhiên cả người chấn động, hai cái con ngươi tử nổi lên, lồi kém một chút rơi xuống, thét to: “Cái gì?!”

Cái kia tinh xảo chiến hạm, càng lặng lẽ quay đầu, đem tốc độ mở tối đa, liều mạng chạy trốn.

“A?! Cái gì?!”

Khuê Khắc giống như là bị người bóp cái cổ giống như vậy, nháy mắt lô cốt, sau đó to lớn hoảng sợ dâng lên toàn thân, Dương Thanh Huyền vẫn như cũ đứng ở trên đầu tường, không hề làm gì cả, hắn cũng đã bắt đầu run rẩy kịch liệt, thậm chí muốn khóc, cái kia loại đạo tâm đổ nát, đến từ linh hồn to lớn hoảng sợ, để hắn run run dường như run cầm cập, trong cổ họng phát sinh “Ô ô” thanh âm.

“Oanh!”

Khuê Khắc ra sức một đòn, oanh ở Dương Thanh Huyền trước người ba trượng nơi, đã bị một luồng vô hình lực lượng đỡ được đến, đánh nát bấy.

“Gào!” Khuê Khắc hét lên một tiếng, thân thể lọm khọm xuống, tựu liều mạng xoay người chạy trốn.

Dương Thanh Huyền dùng Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn chằm chằm cái kia tinh xảo chiến hạm, khóe miệng vung lên một tia khiến người sợ hãi cười gằn, vẫn luôn không có mở mắt nhìn Khuê Khắc, lúc này tại chuyển xem qua ánh sáng đến, nhẹ nhàng thoáng nhìn, tựu giơ tay hướng về hư không vỗ một cái.

“A!”

“Oành!”

Khuê Khắc kêu thảm một tiếng, tựu giữa trời nổ ra, tan xương nát thịt.

“Vai phụ tựu là ưa thích làm trò nhiều.”

Dương Thanh Huyền nhẹ rên một tiếng, thu hồi ánh mắt lại, lạnh lùng nói: “Nếu ta tới, ai còn chạy thoát sao?”

Giơ tay bấm quyết, một mảnh to lớn lĩnh vực nháy mắt khuếch tán, bao phủ Thiên Lý.

Cả vùng “Ầm ầm” vang vọng, càng không chịu nổi lĩnh vực uy áp, địa tầng bắt đầu đổ nát.

Sở hữu võ giả không không ngạc nhiên, nơi này chính là Trung Ương Đại thế giới bên trong đều a, địa thế cùng không gian kết cấu ở Thương Khung tinh vực bên trong đều là mạnh mẽ nhất địa phương, dĩ nhiên không chịu nổi một người lĩnh vực trấn áp?

Dương Thanh Huyền cũng nhẹ nhàng cau lại hạ lông mày, hắn ở Mục Hải Vực Giới đối xử thói quen, trở về mới phát hiện, Thương Khung tinh vực kết cấu cùng thế năng, cùng Mục Hải Vực Giới hoàn toàn không có cách nào so với, nhẹ nhàng triển khai một chút năng lượng, tựu hiện ra phá nát trạng thái.

“Tất cả mọi người tiến vào vào trong thành.”

Dương Thanh Huyền nhẹ giọng nói, hai tay quyết ấn ở trước người triển khai.

Vô số mộ kiếm tái hiện ra, đem hư không cùng đại địa chen nát tan, ngàn vạn loại cường đại kiếm ý phá mộ phần mà ra, tràn ngập toàn bộ thiên địa.

“Thái Huyền mộ kiếm!”

Phó Hải Phong bọn người nhận ra chiêu này, vội vàng kêu lên: “Nhanh! Nhanh trở về thành bên trong!”

Nhân tộc võ tu, liều mạng hướng về trong thành lùi về.

Dị tộc võ giả, đặc biệt là cái kia chút chỉ số thông minh thấp kém tồn tại, đều gào thét lớn đuổi tới, nhưng vọt một cái đến thành trì bên một bên, đã bị cường đại kiếm ý ngăn trở, “Thình thịch oành” xông tới hạ, từng cái từng cái tự thân bị nổ tan xương nát thịt.

“Không được! Tình hình trận chiến có biến, mau lui lại! Mau lui lại!”

Dị tộc bên trong, một ít cao tầng chỉ huy lập tức phát hiện tình huống không ổn, tổng chỉ huy chiến hạm lại quay đầu chạy liền, nhưng ở Thiên Lý địa phương xa, bị Dương Thanh Huyền lĩnh vực áp chế lại, không cách nào nữa trốn một bước, hai đại chủ tướng Cát Bá cùng Khuê Khắc, một cái phất tay đã bị đập chết, giống như đập ruồi, một cái khác đánh cũng không đánh bỏ chạy, giờ khắc này còn ở không trung liều mạng giãy dụa run cầm cập, nhìn dáng dấp sợ đến đều muốn điên rồi.

Dị tộc bên trong phàm là có chút trí khôn, đều đã ý thức được tình huống xoay ngược lại, liều mạng hét lớn: “Mau lui lại! Bảo tồn thực lực! Mau lui lại!”

“Lùi? Cái này cười nhạo thật là lạnh, không một chút nào buồn cười.”

Dương Thanh Huyền trong mắt, sát khí như cuồn cuộn nước sông, tuôn trào ra, áo bào ở kiếm ý hạ bay phần phật, lạnh giọng nói: “Tất cả đều đi chết đi cho ta!”

“Ầm ầm ầm!”

Đại địa nháy mắt phá nát, vô số thần kiếm phá mộ phần mà ra, kích bắn trời cao, ở trong phạm vi ngàn dặm, chém hết tất cả sinh linh!

Trong thành Nhân tộc võ tu, từng cái từng cái hoảng sợ há to mồm, ngạc nhiên nhìn này tận thế giống như cảnh tượng.

Cường đại thần thức cùng Linh Mục thần thông, đều không cách nào thấy rõ cái kia kiếm bên trong thế giới, chỉ có thể nghe được từng tiếng nổ tung cùng kêu thảm thiết từ ngoài thành truyền đến.

Vòm trời cùng đại địa, không không phá vỡ thành bột mịn.

Bên trong đất trời, lại không có bất kỳ tồn tại, ngoại trừ kiếm cùng hư vô.

Toàn bộ tận thế cảnh tượng tuy rằng khủng bố, nhưng chỉ duy trì mấy cái nháy mắt, Dương Thanh Huyền đã thu toàn bộ kiếm ý, lóe lên biến mất ở trên đầu tường.

Phó Hải Phong đám người, đứng ở trong thành triệt để dại ra ở, như là ở trong mơ một loại không chân thực, chu vi Thiên Lý, bầu trời đại địa toàn bộ phá nát, vạn vật không tồn, chỉ có Vân Trung Thành còn hoàn hảo không hao tổn đứng sừng sững ở trong thiên địa.

Tất cả những thứ này càng là như vậy hư huyễn, như vậy không chân thực.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2301: Thiên Hạ Mất Thăng Bằng, Nhân Tộc Biến Đổi Lớn

“Nhân Hoàng đại nhân...”

Phó Hải Phong run giọng tự lẩm bẩm, trong mắt tinh mang lóe lên, lập tức thấy rõ Dương Thanh Huyền thân ảnh, tựu ở ngoài ngàn dặm chiếc kia tinh xảo chiến hạm trên.

Toàn bộ Thiên Lý bên trong lĩnh vực, vạn vật không tồn, nhưng ngoại trừ Vân Trung Thành ở ngoài, còn có ở không trung kêu rên điên Cát Bá, cùng với chiếc kia tinh xảo chiến hạm.

Phó Hải Phong cũng rất tò mò, cái kia bên trong chiến hạm rốt cuộc là người phương nào.

“Đi ra đi, mấy năm không gặp, lẽ nào liền gặp dũng khí của ta cũng không có sao?”

Dương Thanh Huyền đứng ở chiến hạm phía trước, hai tay ôm ngực, từ tốn nói: “Ngươi là người thông minh, đáp lại nên biết mình là trốn không thoát.”

“Dương Thanh Huyền, không nghĩ tới ngươi lại sống sót trở về!”

Bên trong chiến hạm truyền đến một đạo âm lãnh, phẫn nộ, tương tự bất an âm thanh.

Chậm rãi đi ra một bóng người đến, khuôn mặt âm trầm đáng sợ.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Hạ chủ đại nhân, thực lực của ngươi khôi phục a.”

Người trước mắt, chính là năm đó Adair sư phó, dưới đất sở giao dịch hạ chủ Kỳ Liên, cũng là Hàm Quang Thượng nhân sư huynh đệ, từ Thiên Bồng Nguyên soái thời đại còn sót lại xuống cường giả.

Vì khôi phục thực lực, cùng Hàm Quang hai người riêng phần mình nghĩ tất cả biện pháp.

Giờ khắc này đứng ở Dương Thanh Huyền trước mặt, càng đã là cửu tinh sơ giai Giới Vương, có thể thấy được võ đạo căn cơ hoàn toàn khôi phục, hơn nữa ổn bên trong có tiến vào.

Kỳ Liên hiện tại nội tâm thấp thỏm bất an, lấy hắn cửu tinh Giới Vương tu vi, hoàn toàn không nhìn thấu Dương Thanh Huyền thực lực, thần thức quét qua bên dưới, chỉ cảm thấy sâu không thấy đáy, như bầu trời giống như cao xa thâm thúy, khiến người sợ hãi run rẩy.

Như vậy chỉ có một giải thích, Dương Thanh Huyền khẳng định vượt qua tầng bình phong kia.

Kỳ Liên tự nhiên biết Giới Vương cùng Thiên Giới sự chênh lệch, này đạo khó có thể vượt qua trời phạt, so với Giới Vương cùng Khuy Chân chênh lệch còn phải tới to lớn, chính mình ở Dương Thanh Huyền trước mặt, căn bản không có một chút nào sức phản kháng.

“Dương Thanh Huyền, ngươi không thể giết ta, toàn bộ sự việc người sau lưng, là ngươi không chọc nổi, mà ta chỉ là một con rối tiểu tốt mà thôi. Oan có đầu nợ có chủ, nếu như ngươi thật là có bản lĩnh, phải đi tìm cái kia người giật dây.”

Kỳ Liên cắn răng nói ra, sắc mặt tái nhợt, thấp thỏm mình có thể hay không mạng sống.

“Ồ? Còn có người giật dây? Kỳ quái, ta ly khai Thương Khung tinh vực thời điểm, chỉ hữu tình không Vãn Chiếu cùng Thiên Vô Tình toán là kẻ gây họa, đồng thời đã lưu lại rồi khắc chế phương pháp. Thực tại không nghĩ ra còn có người nào có bản lãnh như vậy, có thể nhấc lên to lớn như vậy gió sóng, cũng tốt, tựu để ta nhìn kỹ một chút, mấy năm qua này đến cùng đã xảy ra chuyện gì.”

Dương Thanh Huyền nói xong, bóng người lóe lên, tựu xuất hiện ở Kỳ Liên trước mặt, năm ngón tay không có dấu hiệu nào bắt ở Kỳ Liên đỉnh đầu, cường đại thần thức nháy mắt nhảy vào linh đài thức hải, điên cuồng cướp đoạt tin tức.

“A!”

Kỳ Liên thống khổ kêu to, cả người run rẩy kịch liệt, quát ầm lên: “Ngươi lại dám trực tiếp lục soát một vị cửu tinh Giới Vương hồn phách, ngươi, ngươi không chết tử tế được a!”

Dương Thanh Huyền nói: “Yên tĩnh một chút, đều phải chết, từ đâu tới phí lời nhiều như vậy? Bị các ngươi điều khiển công thành mà chết dị tộc, bị các ngươi chém giết ở trong tay Nhân tộc, trước khi chết có ngươi dài dòng như vậy sao?”

Kỳ Liên cả người như run cầm cập, đau nhe răng trợn mắt, liều mạng xúc động đan điền, nghĩ muốn tự bạo cùng Dương Thanh Huyền đồng quy vu tận, nhưng vô luận cố gắng như thế nào, chân nguyên trong cơ thể đều phun trào không nổi nửa phần, ở Dương Thanh Huyền một chưởng bên dưới, hoàn toàn chính là kẻ tàn phế.

“Làm sao sẽ đáng sợ như thế... Chênh lệch càng có như vậy sự to lớn...”

Kỳ Liên ý thức một điểm điểm mơ hồ xuống, khuôn mặt bắt đầu trở nên ngây dại ra.

Dương Thanh Huyền sử dụng là thô bạo nhất sưu hồn phương pháp, cường hành mở ra trong óc sở hữu ký ức liên, điên cuồng chọn đọc xuống.

Cái kia chút khi còn sống ký ức, bị cường hành chọn đọc nháy mắt tựu nổ tung rơi.

Dương Thanh Huyền vẫn đọc được ký ức liên cuối cùng một đoạn, Kỳ Liên hài đồng thời đại ấn tượng, rốt cục sở hữu ký ức, tất cả đều hóa thành tan thành mây khói.

Kỳ Liên triệt để đã biến thành si ngốc, trong đầu trống rỗng, một điểm không tồn.

Dương Thanh Huyền trong cơ thể tuôn ra một con bàn tay màu xanh lục, đem Kỳ Liên hồn phách rút ra, tựu nhét vào trong miệng, lười biếng nói ra: “Ai, tất cả đều là chút rác rưởi hồn phách, vô bổ, ăn rồi chưa ý tứ, không ăn lại đáng tiếc.”

Nói xong lại trở về Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Kỳ Liên thân thể triệt để tê liệt trên mặt đất, chết không thể chết lại.

Dương Thanh Huyền cười mắng: “Có ngươi ăn vẫn như thế nhiều tên đường, thực sự là kẻ xấu xí nhiều tác quái.”

Dương Thanh Huyền đứng chắp tay, đứng ở trên chiến hạm, đem Kỳ Liên ký ức hơi hơi tiêu hóa hạ, liền lóe lên đi tới không trung, nắm lấy Cát Bá, lại lóe lên thân bên dưới, liền trở về trên đầu tường.

Phó Hải Phong đám người này mới phản ứng lại, vội vã tiến lên bái kiến, cao giọng nói: Gặp qua Nhân Hoàng đại nhân!"

Trong thành mấy vạn võ tu, tất cả đều đồng loạt quỳ xuống.

Dương Thanh Huyền nói: “Không cần khách khí.”

Đưa tay ra hướng về hư không nâng lên một chút, mấy vạn người tất cả đều cảm nhận được cái kia mênh mông sức mạnh to lớn, không tự chủ tựu đứng dậy, từng cái từng cái kinh hãi dị thường, đồng thời lại chấn phấn không thôi.

Trong đó Phó Hải Phong kích động nhất, những người khác có lẽ không nhìn ra Dương Thanh Huyền có khác biệt gì, nhưng hắn vẫn là rõ ràng nhìn thấy, một vị cửu tinh Giới Vương ở Dương Thanh Huyền trong tay không hề trói gà lực lượng, tùy ý giết, một cái khó có thể ức chế mừng như điên ý nghĩ tại nội tâm dâng lên.

“Đại nhân, ngươi, tu vi của ngài...”

Phó Hải Phong vội vàng hỏi, nhưng vừa hỏi xuất khẩu, lập tức ý thức được chính mình thất thố, cúi đầu xuống che giấu lúng túng.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, gật đầu nói: “Gần như.”

Dù chưa sáng tỏ trả lời, nhưng cũng giải khai Phó Hải Phong nội tâm nghi hoặc.

Phó Hải Phong kích động cả người run rẩy, lệ rơi đầy mặt nói: “Được cứu rồi... Ta Nhân tộc rốt cục được cứu rồi...”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta vừa nãy lục soát Kỳ Liên toàn bộ ký ức, đem những năm gần đây chuyện phát sinh biết rồi đại khái, các ngươi mà ở đây nghỉ ngơi, ta đi trước một chuyến Tinh Cung.”

Nói xong, một chưởng đem Cát Bá tu vi đập vỡ tan, làm hắn trở thành phế nhân, cũng coi như là nhìn ở năm đó một ít nhân duyên trên, lượn quanh hắn một mạng.

Sau đó tựu lóe lên, tại chỗ biến mất.

Nguyên lai, tự Dương Thanh Huyền sau khi rời đi, Thương Khung tinh vực phát triển, dựa theo Dương Thanh Huyền thiết tưởng, ở Thi Diễn khống chế hạ, đều đâu vào đấy tiến hành.

Đồng thời có Thi Diễn, Lôi Cù, Đại Lực Ma Ngưu Vương cùng Bạch Cốt phu nhân bốn vị cửu tinh Giới Vương, liên thủ dùng Tứ Thánh Linh Đồ trận, chống lại Thiên Vô Tình cùng Tình Không Vãn Chiếu.

Mấy lần đại chiến hậu, lệnh Tình Không Vãn Chiếu đàng hoàng đối xử ở Thiên Hà, không dám lỗ mãng. Thiên Vô Tình tuy rằng đột phá đến rồi Thiên Giới, nhưng cũng không công phá được Tứ Thánh Linh Đồ trận, ở Thương Khung tinh vực bên trong an phận hạ xuống, tiếp tục tiềm tu cảnh giới, đồng thời tìm kiếm ly khai tinh vực phương pháp xử lý.

Mà không tên chẳng biết vì sao, toàn bộ bách tộc một chút toàn bộ liên hợp lại, Tình Không Vãn Chiếu cùng Thiên Vô Tình lần thứ hai xuất hiện, đồng thời tu vi đều tăng lên rất nhiều, Tình Không đột phá tới Thiên Giới chi chủ, Vãn Chiếu đột phá đến rồi nửa bước Thiên Giới, Thiên Vô Tình càng là bước chân vào một sao Thiên Giới trung giai.

Ba người liên thủ bên dưới, Tinh Cung mọi người nơi nào chống đỡ được, Tứ Thánh Linh Đồ trận rất nhanh đã bị phá vỡ, Thi Diễn mấy người người cũng bị thương nặng. Ba người ở Tinh Cung bên trong trắng trợn ra tay giết giết, bị chạy tới khắp nơi cường giả liều mạng đẩy lùi, này mới bảo vệ được Tinh Cung một mạch.

Nhưng cả người tộc cao cấp sức chiến đấu, ở trong trận chiến đó hầu như tổn thất hầu như không còn, cửu đại môn phái cùng mới hai mươi bốn gia, vừa khôi phục không bao lâu sức mạnh, lần thứ hai bị trọng thương, thậm chí một ít môn phái cùng thế gia, triệt để tan thành mây khói.

Chương 2302: Thiên Cổ Hứng Thú Thay, Thất Phu Hữu Trách

Trận kia đại chiến khoáng thế, hầu như thành Nhân tộc chi thương.

Phía sau bách tộc phân khởi, dồn dập thoát rời Nhân tộc quản hạt, phản chiến đối mặt, ngọn lửa chiến tranh rất nhanh lan tràn đến Tam Thập Tam Thiên sở hữu vị diện, đại lục, Linh Sơn đại xuyên, thành trì bảo địa.

Toàn bộ Thương Khung tinh vực đều máu chảy thành sông.

Nhân tộc bên trong cũng không có thiếu “Người biết thời thế”, lập tức tựu phản bội, khuất phục ở Tình Không Vãn Chiếu cùng Thiên Vô Tình áp bức hạ, thành kẻ phản bội.

Bên trong đều lúc trước Tinh Cung trong đại chiến, tựu hầu như hủy hoại trong một ngày, sau đó Đạo Ảnh cuộc chiến sau, Dương Thanh Huyền phân phong bách tộc, thiên hạ hòa bình, lại bắt đầu trùng kiến bên trong đều, còn chưa thấy thành bao lâu, lại tảng lớn thổ địa bị ngọn lửa chiến tranh phá hủy, lần thứ hai thành phế tích.

Trong thời gian này, Nhân tộc lãnh địa nhanh chóng giảm bớt, bị bách tộc tàn sát, gần như sắp muốn biến thành tiểu tộc.

Mà ngắn ngủi này tất cả phát sinh, đều bất quá là ở Dương Thanh Huyền rời đi này mấy năm, biến đổi lớn tốc độ nhanh chóng, khiến người không thể tưởng tượng nổi, mà này sở hữu tất cả những thứ này căn nguyên, đều là Tinh Cung trong trận chiến đó, Tứ Thánh Linh Đồ trận thảm bại.

Dương Thanh Huyền hóa thành to lớn độn ánh sáng, nhảy vào mây xanh, hướng về Tinh Cung mà đi, trong hai con ngươi tuôn ra to lớn sát khí, dường như như thực chất, bắn trong mây bưng.

Ở Kỳ Liên trong ký ức, là nuốt một loạt đan dược, mới khôi phục tu vi, đồng thời từng bước một nhảy vào đến cửu tinh trung giai Giới Vương. Mà những đan dược này, tất cả đều là Tình Không cho hắn.

Nhân vì là thực lực của hắn đầy đủ, vì lẽ đó thành Tình Không Vãn Chiếu tâm phúc, biết được Tình Không Vãn Chiếu cùng Thiên Vô Tình đột phá, đều là được lợi từ một vị thần bí đại nhân, đồng thời Kỳ Liên đan dược, còn có cái khác một ít nhảy vào cửu tinh Giới Vương võ giả lấy được tài nguyên, đều là như thế đại nhân dành cho xuống.

Tình Không mỗi lần nói tới vị đại nhân này thời điểm, đều là khuôn mặt cung kính, thậm chí còn có một tia sâu đậm kiêng kỵ.

Kỳ Liên biết sau lưng có như thế một vị thần bí đại nhân tồn tại, nhưng rốt cuộc là ai, cũng không biết được.

Dương Thanh Huyền sát khí trên người, hầu như đều phải từ trong lỗ chân lông bùng nổ, nội tâm tự nghĩ nói: “Có thể để Tình Không Vãn Chiếu cùng Thiên Vô Tình đột phá, còn có thể tạo nên một nhóm cửu tinh Giới Vương đi ra, người này nhất định là Thiên Giới chi chủ! Rốt cuộc là từ từ đâu tới toát ra một vị người bí ẩn, chẳng lẽ là đến từ tinh vực ở ngoài? Nhưng chẳng cần biết ngươi là ai, chết chắc rồi!”

...

Vân Trung Thành phía trên, cách xa mấy vạn dặm trong hư không.

Mấy chục đạo cường đại độn ánh sáng, hướng về Tinh Cung phương hướng kích bắn mà đi.

Này chút hình dạng người dung mạo bất nhất, đều là bách tộc bên trong cường giả, thấp nhất cũng có thất tinh Giới Vương tu vi, tất cả đều là chịu đến chiếu lệnh mà đến, cường đánh Tinh Cung.

Này hơn mười người đều là lộ ra biểu tình buông lỏng, lấy thực lực của bọn họ muốn nghĩ tóm lấy bây giờ Nhân tộc, hoàn toàn là tay đến bắt giữ, thậm chí lấy vị kia thần bí đại nhân thực lực, một người cũng đủ để, nghĩ đến vị kia thần bí đại nhân, hơn mười người đều là lại kính vừa sợ.

Đột nhiên, tựu ở Tinh Cung hiện ra ở trước mắt thời điểm, phía trước đột nhiên một mảnh năng lượng khổng lồ phun trào, hóa thành cuồng phong tựu oanh kích mà đi.

“Ầm ầm!”

To lớn rung động bên dưới, trên bầu trời hàng hạ hai tia sáng, hóa thành một nam một nữ, chính là Tình Không Vãn Chiếu.

Tình Không đầy mặt vẻ châm chọc, giơ tay lên, mạnh mẽ đánh ra.

Cái kia chút bị chấn động trở về khí sóng, ở hắn lòng bàn tay bên dưới xoay quanh, lần thứ hai lấy bài sơn đảo hải lực lượng đánh tới.

“Ầm ầm!”

Lần này, Tinh Cung kết giới rốt cục bị đánh nát, toàn bộ thiên địa rung động.

Hơn mười vị cao cấp Giới Vương, vội vàng phi thân lên trước, cùng kêu lên cung kính nói: Gặp qua Tình Không Vãn Chiếu hai vị đại nhân."

Tình Không gật đầu nói: “Hừm, các ngươi đều tới. Lần này cần phải đem Nhân tộc đánh tan hoàn toàn, không được sai lầm. Cái này cũng là cái kia vị ý của đại nhân.”

Mọi người đồng nói: “Là!” Lại có người nói: “Kỳ thực Nhân tộc đã là cung giương hết đà, hiện tại cũng đèn cạn dầu, không cần làm phiền Tình Không Vãn Chiếu hai vị đại nhân ra tay, giao cho chúng ta đến là được rồi.”

Vãn Chiếu cười lạnh nói: “Gầy chết lạc đà so với ngựa lớn, Nhân tộc mấy vạn năm gốc gác, há là có thể khinh thường? Lần trước hai người chúng ta liên thủ với Thiên Vô Tình, đều không thể đánh tan hoàn toàn bọn họ.”

Tình Không nói: “Ai cũng không nghĩ ra, trong nhân tộc lại còn ẩn giấu đi ba vị nửa bước Thiên Giới cao thủ, vạn năm gốc gác, xác thực không thể khinh thường a.”

Vãn Chiếu giễu cợt nói: “Các thời kỳ Nhân Hoàng, đều là cửu tinh Giới Vương, có như vậy một hai cái cá lọt lưới, núp ở chỗ nào tu luyện cũng là đã nói qua. Lần trước đột nhiên chạy ra khỏi thứ sáu đời Nhân Hoàng Âu Dương xa, thứ bảy đời Nhân Hoàng mưa phong hầu, thứ tám đời Nhân Hoàng Bách Lý Phú, liều mạng cứu trở về Tinh Cung một hơi. Nhưng này Âu Dương xa cũng bị đại ca chưởng lực chấn thương, không biết khôi phục không có. Ở đây chúng ta đem hết toàn lực mà đến, đừng nói bọn họ ba cái, coi như trở lại ba người hoàng, cũng không cách nào ngăn trở vận mệnh cự luân.”

Tình Không khinh miệt cười nói: “Đó là, lần trước vừa vặn phá vỡ Tứ Thánh Linh Đồ trận, chân nguyên tổn thất lớn, thêm vào Thiên Vô Tình tiểu tử kia, đối với Nhân tộc còn có mấy phần tình cảm, dẫn đến chúng ta dã tràng xe cát. Lần này vị đại nhân kia đặc ý khiển trách Thiên Vô Tình, hắn cũng không dám nữa hạ thủ lưu tình.”

Một đám người tràn vào Tinh Cung địa giới, đột nhiên thiên địa biến sắc, tứ phương truyền đến cường đại khí tức, hóa thành tứ thánh thú dáng dấp, rít gào mà tới.

Vãn Chiếu cười khẩy nói: “Ha ha ha ha, Nhân tộc tự Dương Thanh Huyền vừa đi sau, tựu triệt để nhân tài điêu linh sao? Lại là Tứ Thánh Linh Đồ trận, làm thật không biết lợi hại.”

Tất cả mọi người cảm thấy một luồng uy áp cường đại, kinh hồn bạt vía, nhưng Tình Không Vãn Chiếu hai người bóng người loáng một cái, đồng loạt ra tay, đánh về bốn phương tám hướng, nhất thời đem cái kia tứ thánh thú hoá hình đánh nát bấy.

Trên hư không một tấm Linh Đồ xoay tròn bất định, chính là Tứ Thánh Linh Đồ bản thể.

“Ai chết ai sống còn chưa chắc chắn đây, mọi người ra tay! Thắng bại nhất cử ở chỗ này!”

Thi Diễn từ mặt đông đi ra, Lôi Cù, Bạch Cốt phu nhân, Đại Lực Ma Ngưu Vương, phân biệt từ nam, tây, mạn bắc đi ra.

Đồng thời đại lượng Nhân tộc cường giả, chưởng môn các phái, cùng với Âu Dương xa, mưa phong hầu, Bách Lý Phú ba vị đã từng Nhân Hoàng, còn có Nguyệt Hồn cùng Vu Tước vợ chồng, Tử Dạ cùng hoá hình ra Tinh Linh Vương, ẩn thế thế gia Ninh Hồng Nho cùng Thiên Lưu Hề các loại, cũng đều đặt mình trong trận bên trong, thân theo trận chuyển, đem sở hữu dị tộc toàn bộ vây nhốt.

Từ cao cấp sức chiến đấu đến nhìn, Nhân tộc vẫn là chiếm cứ thượng phong, nửa bước Thiên Giới tựu có vài vị. Nhưng chỉ có không có chân chính Thiên Giới cảnh cường giả, cái kia một đạo không cách nào vượt qua ngưỡng cửa, chính là Nhân tộc chi thương.

Âu Dương xa, mưa phong hầu hai đời Nhân Hoàng, nguyên bản kiên quyết không màng thế sự, ở bí cảnh bên trong bế sinh tử quan, một lòng tìm chứng cứ Thiên Giới đại đạo. Bất đắc dĩ Nhân tộc sống còn thời khắc, bị thứ mười đời Nhân Hoàng Dận Duẫn tìm được.

Dận Duẫn bản thân tu vi mất hết, nhưng tài học kiến thức cùng giao thiệp vẫn còn ở đó.

Đồng thời lại đem Bách Lý Phú, Nguyệt Hồn vợ chồng tìm được, cùng chống lại đại địch.

Còn có lượng lớn ẩn thế cường giả dồn dập xuất quan, phải cứu chủng tộc vận mệnh ở trong cơn nguy khốn.

Này mới làm cho Thi Diễn mấy người Tứ Thánh Linh Đồ trận bị phá sau, không có rơi vào vạn kiếp bất phục, còn liều mạng thắng thảm, đem Tình Không Vãn Chiếu cùng Thiên Vô Tình đẩy lùi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2303: Bất Ngờ, Diệt Tuyệt Hi Vọng

Chính là thiên hạ hưng vong, thất phu hữu trách.

Ở Nhân tộc tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc thời khắc, toàn bộ trong tinh vực sở hữu cường giả, đều là dồn dập xuất quan, hội tụ ở Tinh Cung chi đỉnh.

Tuy rằng thiên hạ đại thế ở từ từ mất đi, nhưng chỉ cần bảo vệ Tinh Cung bất bại, tựu giữ được phục hưng hi vọng, nếu như Tinh Cung không còn, cái kia cả người tộc hi vọng cũng là diệt.

Mọi người ở nghiên cứu đối sách sau, cho rằng Tứ Thánh Linh Đồ trận vẫn là hữu hiệu nhất thủ đoạn phòng ngự, liền ở Thi Diễn, Lôi Cù, Bạch Cốt phu nhân cùng Đại Lực Ma Ngưu Vương bốn người trấn thủ trên căn bản, lại gia nhập rất nhiều biến hóa, để sở hữu cường giả chia làm bốn tổ, đại biểu bốn cái phương vị, dung nhập vào trong trận đồ.

Vì lẽ đó Tình Không Vãn Chiếu đám người vừa xuất hiện, lập tức khởi động đại trận, lấy Thi Diễn bọn bốn người làm trụ cột, từ bốn phương tám hướng hướng về dị tộc điên cuồng tấn công mà đi.

Cho tới bốn người, còn có ba vị Nhân Hoàng, cùng với cũng là nửa bước Thiên Giới Tinh Linh Vương, nhưng là vây công Tình Không Vãn Chiếu. Huynh muội hai người tu luyện Thiên Thần Quyết chi Vạn Vật Hồi Tưởng, trước giới hạn ở tu vi không cách nào một mình triển khai, cần liên thủ mới có thể phát huy sức mạnh. Giờ khắc này một vị Thiên Giới chi chủ, một vị nửa bước

Thiên Giới, riêng phần mình triển khai ra, lập tức sinh sinh to lớn uy năng, làm cho tất cả sức mạnh, trở về bản sơ.

Chiến đấu đánh hôn thiên ám địa, Linh Đồ không ngừng rung động, năng lượng bắn ra bốn phía.

Vãn Chiếu gặp mầm đầu có chút không đúng, lớn tiếng hét lớn: “Thiên Vô Tình, còn không mau cút đi đi ra, nếu là để cho ắt thất bại, ngươi làm sao cùng vị đại nhân kia bàn giao!”

Tất cả mọi người là trong lòng căng thẳng, nghĩ đến Thiên Vô Tình nếu như tại người một bên, thì càng muốn tốc chiến tốc thắng, trong tay chiêu pháp cùng tốc độ không ngừng tăng mạnh, đánh dị tộc người liên tục lùi về phía sau, tan mất hạ phong.

“Sợ là hắn đối với Nhân tộc còn có mấy phần tình cảm, hạ không được này sát thủ đi, khà khà.”

Ngoài trận truyền đến một đạo thanh âm giễu cợt, sau đó Ma quang phun trào, bao phủ toàn bộ vòm trời, vô số ma đầu ở bên trong cưỡi mây đạp gió.

Thi Diễn cả kinh nói: “Ma tộc?!”

Mấy chục đạo bóng người, từ cái kia Ma quang bên trong đi ra, trước tiên một nhân khí hơi thở mạnh mẽ, nhưng khuôn mặt tuổi trẻ dị thường, hiển lộ ra cùng hắn tuổi tác hoàn toàn không hợp khí thế.

“Thi Diễn đại nhân, Nhân tộc khí vận đã hết, hà tất làm này ngoan cố chống cự đây? Không bằng quy thuận vị đại nhân kia, trở thành tọa hạ chó săn, còn có thể lưu một con đường sống, cũng hẳn là cho nhân tộc lưu một con đường sống.” Nam tử cười nhạt nói.

Thi Diễn nổi giận nói: “Chung Hiệt! Nguyên lai ngươi cũng bị cái kia người thu phục, xem ra ngươi đã trở thành tọa hạ chó săn, hơn nữa còn rất vui vẻ a. Hừ, tộc nhân ta vạn năm khí khái, ý chí bất khuất, coi như là chết, cũng tuyệt đối không thể để người vượt lên ở trên đầu!”

Nam tử kia chính là Chung Hiệt, giận dữ nói: “Phi! Bản tọa cùng vị đại nhân kia là quan hệ hợp tác, các ngươi đã không biết phân biệt, vậy thì đừng trách bản tọa vô tình!”

Chung Hiệt năm ngón tay hư nắm, cường đại ma khí từ trong cơ thể tuôn trào ra, hội tụ ở lòng bàn tay, chậm rãi ngưng tụ thành một cái đen nhánh ma cầu, không ngừng đem bốn phương tám hướng ma khí áp súc đi vào.

Ma cầu tràng năng nháy mắt tản ra, hình thành to lớn lĩnh vực, có thể cùng cái kia Tứ Thánh Linh Đồ chống lại một, hai.

Nguyệt Hồn hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Này cỗ hơi thở... Nguyên Thủy?!”

Chung Hiệt cười lạnh nói: “Nguyệt Hồn đại nhân, năm đó Đạo Ảnh trong trận chiến ấy, ngươi là cảm thụ qua bộ tộc ta Nguyên Thủy khí tức, hiện tại lại còn có thể nhận ra đến, chà chà, thực là không tồi. Bản tọa cùng vị đại nhân kia hợp tác, chính là vị đại nhân kia không tiếc hao tổn chân nguyên, giúp ta cùng Nguyên Thủy dung hợp, giúp ta đột phá Thiên Giới. Mà ta trả giá điều kiện, chính là dốc sức cho hắn năm năm. Hiện tại các ngươi phải đối mặt cường địch, ngoại trừ bộ tộc ta toàn bộ tinh nhuệ ở ngoài, còn có bản tọa vị này Thiên Giới chi chủ, chư vị đại nhân, dù vậy, vẫn là quyết định muốn lấy trứng chọi đá sao?”

Nhân tộc cao tầng không khỏi là một viên lòng trầm xuống.

Nếu chỉ là đối phó bách tộc, còn có rất lớn nắm bắt thủ thắng, nếu là lại tăng thêm một vị Thiên Vô Tình, phần thắng cũng đã cực thấp, dù sao một sao trung giai Thiên Giới, đã là mảnh này trong tinh vực cao nhất sức chiến đấu, hiện tại lại thêm toàn bộ Ma tộc, cùng với dung hợp Nguyên Thủy Chung Hiệt, phần thắng gần như bằng không.

Mỗi người nội tâm đều là một mảnh cay đắng cùng bi thảm, lẽ nào thật sự là trời muốn vong ta Nhân tộc?

Thi Diễn trầm giọng quát lên: “Mọi người không muốn bị hắn lời đầu độc, bất luận sinh tử, đều không uổng công này chiến, Nhân tộc vận mệnh đem đi tới phương nào, tự có Thiên Đạo sắp xếp, chúng ta tận lực liền có thể.”

Thi Diễn mấy câu nói, lập tức để mọi người trấn định lại, mỗi cái ôm phải chết kiên quyết, ra tay càng tàn nhẫn, thêm vào Tứ Thánh Linh Đồ trận gia trì, rất nhanh tựu đánh bách tộc liên tục bại lui, không thiếu cao cấp Giới Vương bắt đầu ngã xuống chết thảm.

Chung Hiệt phẫn nộ quát: “Càn rỡ! Chư Ma tướng nghe lệnh, cho ta giết, giết không còn một mống, không còn manh giáp!”

Sau lưng hơn mười vị ma đầu từ lâu sát tâm nổi lên, đều đang chờ này đạo mệnh lệnh, cùng quát lên: “Là!” Từng cái từng cái cười lớn nhảy vào Tứ Thánh Linh Đồ trận lĩnh vực, giết hướng về Nhân tộc.

Chung Hiệt chính mình cũng bay người lên, hét lớn một tiếng, năm ngón tay nắm chặt, trong tay ma cầu đột nhiên đánh về cái kia trôi nổi ở bầu trời Tứ Thánh Linh Đồ.

Hắn cũng nhìn thấu này đồ chính là trận pháp trung xu, chỉ cần đem phá vỡ, Nhân tộc thế tất sức mạnh giảm mạnh, bị chỉnh đốn cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Trên thực tế, sớm giết muộn giết đối với hắn mà nói cũng không đáng kể, mấu chốt là Nhân tộc quá mức kiên cường, Thi Diễn trong khi nói chuyện không đối xử một điểm mềm mại, chết đến nơi còn như vậy trấn định, để hắn vô cùng không thoải mái, vì lẽ đó sát tâm nổi lên.

“Ầm ầm!”

Ma cầu tuôn trào ra, đánh trên Tứ Thánh Linh Đồ.

Nhất thời chấn lên cuồn cuộn ngất trời Ma quang, toàn bộ Linh Đồ bị ma khí xâm nhiễm, trong lúc nhất thời uy lực lớn yếu.

Thi Diễn đám người không không hoàn toàn biến sắc, tất cả mọi người cảm ứng được Tứ Thánh Linh Đồ trận uy lực biến hóa, Tình Không Vãn Chiếu càng là quát to: “Phản công!”

Dị tộc từng cái từng cái cười lớn không ngớt, phối hợp Ma tộc tiến công, đem Nhân tộc thế tiến công đại lùi, không ít người tộc cường giả tại chỗ bạo vong, càng nhiều hơn nhưng là bị ma khí xâm vào bên trong cơ thể, bắt đầu phát sinh biến dị.

Đột nhiên, trong hư không kiếm quang lóe lên, một đạo không thể địch nổi mạnh mẽ kiếm khí, ngang trời chém tới.

“Ầm ầm” một tiếng, phách trên người Lôi Cù.

Lôi Cù đang cùng Tình Không Vãn Chiếu kịch đấu, nơi nào chiếu ứng đến đánh lén này kiếm, hơn nữa kiếm này kiếm thế đủ để chém vỡ Tinh Thần đại địa, mặc dù không phải đánh lén, hắn cũng đỡ không được, nhất thời một ngụm máu điên cuồng bắn ra, toàn bộ thân hình cơ hồ bị hoàn toàn chém vỡ, chấn động bay ra ngoài.

Tinh Cung ở ngoài, một đạo lạnh lùng thân ảnh cầm kiếm mà vào, trên mặt mũi lộ ra một vẻ tà dị cười gằn, giễu cợt nói: “Lôi Cù lão thất phu, chiêu kiếm này thoải mái là khó chịu? Lần trước lại dám trấn áp ta Thái Huyền mộ kiếm, đem ngươi đánh chết sau, ta xem một chút trong bầu trời này, còn có ai có thể trấn áp ta võ hồn.”

Lôi Cù máu me khắp người, ở trên đất liều mạng giãy dụa, giọng căm hận nói: “Thiên, Thiên Vô Tình...”

Nam tử mặc áo trắng kia cầm kiếm mà vào sau, trong cả sân chiến đấu, trái lại một chút ngừng lại, riêng phần mình tách ra.

Sở hữu con mắt đều nhìn chằm chằm Thiên Vô Tình, cùng với kiếm trong tay của hắn.

Một sao Thiên Giới trung giai, vùng sao trời này dưới người mạnh nhất, mặc dù là Tình Không cùng Chung Hiệt, đối với hắn đều kiêng kỵ ba phần.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2304: Thiên Địa Không Chỗ Nương Tựa, Thức Cuối Cùng

“Lão gia tử!”

Thi Diễn vội vàng chạy tới, đem Lôi Cù nâng dậy, quay về Thiên Vô Tình nổi giận nói: “Súc sinh! Ngươi cũng là loài người người, này vạn cổ thịnh thế, càng là ca ca ngươi tự tay khai sáng! Ngươi lại muốn đem hủy hoại trong một ngày!”

Nguyệt Hồn, Bạch Cốt phu nhân bọn người lùi về sau đến Tinh Cung bên trong, phòng thủ ở Lôi Cù cùng Thi Diễn trước mặt.

Tình Không Vãn Chiếu cùng Chung Hiệt so với ra tay xu thế, đều là nhẹ nhàng gõ đầu, chỉ huy thủ hạ xúm lại, đem Nhân tộc toàn bộ nhốt lại.

Sở hữu nhân tộc cao tầng, cùng với cùng Nhân tộc giao hảo cường giả, đều hội tụ ở đây Tinh Cung bên trong.

Trận chiến ngày hôm nay, sẽ là đặt vững tương lai bách tộc cùng Ma tộc vạn thế cơ nghiệp bắt đầu.

Thiên Vô Tình cũng không tức giận, mà là giễu cợt nói: “Chính là bởi vì là ca ca của ta tự tay khai sáng ra tới cơ nghiệp, vì lẽ đó ta mới càng nghĩ phá huỷ hắn, như vậy thì có thể chứng minh năng lực của ta, xa ở ca ca ta bên trên. Còn nữa, Nhân tộc Diệt Tuyệt? Các ngươi cả nghĩ quá rồi, cũng không phải chỉ có Thương Khung tinh vực có Nhân tộc, đối xử giết các ngươi này chút cặn bã, hoàn thành ta cùng với vị đại nhân kia ước định, liền như vậy ly khai tinh vực, ngao du vũ trụ, thành tựu vô thượng cảnh giới.

Chà chà, các ngươi cũng thật là để ý mình đây."

Tình Không nói: "Thiên Giới bên dưới đều sâu kiến, bây giờ chúng ta ba vị Thiên Giới chi chủ ở đây, mà các ngươi một vị đều không, chỉ có mấy cái gà mờ nửa bước Thiên Giới, có thể để làm gì? Còn không bằng thúc thủ sẽ chết, cho mình bảo lưu một điểm tôn nghiêm."

Nguyệt Hồn cả giận nói: "Thứ hỗn trướng! Tôn nghiêm của võ giả, chính là chết trận sa trường!" Một chút đạp bước lên trước, thân thể hơi run lên, ba mươi sáu viên Yêu Đế cốt châu nhất thời tái hiện ra, uốn lượn ở trước người.

Tình Không hơi thay đổi sắc mặt, kêu lên: "Mọi người cẩn thận rồi! Chiêu này Thiên Thần Quyết chi Đại Thừa Vô Lượng, vô cùng lợi hại, đủ có ngang hàng Thiên Giới lực lượng!"

Vu Tước theo sát sau lưng Nguyệt Hồn, đầy mặt nhu tình nói ra: "Nguyệt Hồn ca ca, không thể cùng năm cùng ngày cùng tháng sinh, nhưng được cùng năm cùng ngày cùng tháng chết."

Nguyệt Hồn khe khẽ thở dài, nói: "Chỉ là oan ức ngươi."

Vu Tước nói: "Không oan ức, ta vốn là Nhân tộc người, ngược lại là ta làm liên lụy tới Nguyệt Hồn ca ca."

đọc t ruyện ở http://tru y encuatui.net

Vu Tước giơ tay lên, vô số Nguyệt Hoa nghiêng mà ra, nhất thời Tinh Cung bầu trời, trào hiện vạn vật thuỷ triều, thiên địa treo ngược.

Tình Không cùng Vãn Chiếu sắc mặt hai người âm trầm, nhẹ nhàng mở mồm ra, thấp giọng trao đổi cái gì, người ngoài hoàn toàn không có cách nào nghe rõ.

"Hừ, muốn làm đồng mệnh uyên ương, tác thành các ngươi, còn có Thi Diễn, Đại Lực Ma Ngưu Vương, Bạch Cốt phu nhân, ba vị Nhân Hoàng đại nhân, còn có điều có cặn bã, các ngươi cũng cùng nhau lên đường thôi!”

Thiên Vô Tình hai tay vận chuyển pháp quyết, trên người cường đại kiếm khí nổi lên, vô số thần kiếm xuất hiện giữa trời, trôi nổi ở toàn bộ Tinh Cung bầu trời, kích bắn mà hạ.

Nguyệt Hồn quát lên: “Ra tay!”

Ba mươi sáu viên Yêu Đế Cổ Châu bên trong, bùng nổ ra sức mạnh to lớn, tầng tầng chồng chất, trong khoảnh khắc hình thành một luồng mênh mông chi hải, cuồng kích mà đi.

Vu Tước trong tay Nguyệt Ảnh nghiêng, nghiêm ngặt quát một tiếng, vô số Nguyệt Hoa từ trong cơ thể tuôn ra, phảng phất Nguyệt trung tiên tử.

Hai nguồn sức mạnh hoàn mỹ dung hợp lại cùng nhau, quét ngang lục hợp bát hoang.

“Ầm ầm!”

Đại Thừa Vô Lượng cùng Phong Nguyệt Chi Thư, cùng Thái Huyền kiếm ý mạnh mẽ va chạm vào nhau.

Ba chiêu thần thông đều vì Thiên Thần Quyết trên ghi lại công pháp, đều có mênh mông vô cùng tâm ý, năng lượng khổng lồ trong khoảnh khắc làm cho cả Tinh Cung nổ nát, vô số kiến trúc cùng sinh linh, nháy mắt biến thành tro bụi.

Thiên Thần Quyết chính là ban đầu sinh đời đại vũ trụ bên trong, Thiên Thần bộ tộc trấn tộc chi bảo, bị Vũ một mình đưa vào hạ giới, tuy rằng chia ra thành chín thiên, nhưng mỗi một phần bên trong ẩn chứa đạo pháp hàm nghĩa, đều cực kỳ huyền diệu, khó có thể hiểu thấu đáo.

Mặc dù là cửu tinh tột cùng mọi người, Nguyệt Hồn cũng muốn mượn dùng ba mươi sáu viên Yêu Đế cốt châu làm pháp khí, mới có thể triển khai cùng chồng chất ra Đại Thừa Vô Lượng Vu Tước nghiên cứu Phong Nguyệt Chi Thư càng là tẩu hỏa nhập ma, tự mình phong ấn vạn năm mà Dương gia tổ tiên, thu được Thái Huyền kiếm ý sau, lĩnh ngộ ra thuộc về tự thân võ hồn, mới đưa Thái Huyền kiếm ý nắm giữ một, hai Tình Không Vãn Chiếu hai người, càng là muốn liên thủ triển khai, mới có thể thể hiện ra Vạn Vật Hồi Tưởng.

Giờ khắc này tam đại thần thông xông tới bên dưới, tất cả mọi người tâm thần chịu đến xung kích, từng cái từng cái không khỏi kinh hãi, không ngừng lùi lại.

Thiên Vô Tình càng là hoàn toàn biến sắc, cả giận nói: “Không thể!”

Nguyệt Hồn liên thủ với Vu Tước bên dưới, càng cùng hắn một sao trung giai Thiên Giới tạo thành chống lại tư thế.

Vu Tước đầy mặt kinh hãi, nhìn Nguyệt Hồn trước người cốt châu, mặt trên hóa hiện ra từng vị Yêu Đế bóng mờ, đồng thời bắt đầu xuất hiện vết rạn nứt.

Thậm chí lớn nhất cái viên này, là Nguyệt Hồn mình cốt châu, cũng không chịu nổi Đại Thừa Vô Lượng ba mươi sáu chồng chất, bắt đầu phát sinh nhỏ nhẹ run rẩy.

Phu thê trong hai người tâm bi lạnh, nhưng ở đây thời khắc sinh tử, thân thể càng là thật chặt dựa vào nhau, cảm thụ giữa lẫn nhau ôn nhu, làm bạn, cùng cái kia không rời không bỏ.

Vãn Chiếu đột nhiên hét lớn một tiếng, nói: “Tất cả mọi người đồng loạt ra tay, không chờ nữa, trực tiếp đưa bọn họ quy thiên!”

Ngay lập tức hai tay bấm quyết, một mảnh hoàng quang ở trên cánh tay hiện ra.

Tình Không cũng là đồng dạng quyết ấn, chính là Vạn Vật Hồi Tưởng, Thiên Thần Quyết trang thứ ba.

Huynh muội hai người đồng thời ra tay, nhất thời phong vân biến sắc, toàn bộ bầu trời sóng năng lượng nháy mắt sinh sinh có tính lẫn lộn biến hóa.

Bách Lý Phú sợ quát lên: “Không được! Chúng ta cũng đồng loạt ra tay, coi như là chết, cũng muốn kéo bọn họ một đạo!”

Song phương người, lập tức dồn dập ra tay.

Hơn trăm người, tu vi thấp nhất cũng có trung giai Giới Vương tồn tại, đồng loạt ra tay hạ, nhất thời thiên địa cuồn cuộn, hình thành hai cỗ năng lượng khổng lồ tràng, mạnh mẽ va chạm vào nhau.

Bách tộc cùng Ma tộc một đạo, lấy Thiên Vô Tình, Chung Hiệt cùng Tình Không Vãn Chiếu bốn người dẫn đầu, Nhân tộc một đạo, đều là đem hết toàn lực.

Hai cỗ năng lượng từ trường va chạm bên dưới, thiên địa phá diệt, nhật nguyệt vô quang.

Không chỉ có là Tinh Cung triệt để sụp đổ, tựu liền phía dưới bên trong đều, lần thứ hai rơi vào tuyệt cảnh, bị đáng sợ linh áp chấn diện tích lớn đổ nát.

Nhưng Nhân tộc cuối cùng là yếu hơn một bậc, năng lượng đó tràng một điểm điểm bị thôn phệ, đè lại trở về.

Nguyệt Hồn trước người Yêu Đế Cổ Châu, rốt cục “Rầm rầm rầm” từng viên từng viên nổ tung.

Tầng ba mươi sáu sức mạnh chồng chất, nháy mắt mất đi cân bằng, sức mạnh to lớn không chỗ nào dựa vào, một chút nổ tung ra, phản phệ người.

“Nguyệt Hồn ca ca!”

Vu Tước kinh hãi, lập tức trong tay loạn một cái, vội vàng bảo vệ bị Đại Thừa Vô Lượng phản phệ mà hộc máu Nguyệt Hồn, khắp khuôn mặt là nhu tình cùng yêu thương.

Hai người lẫn nhau nhìn nhau, đảm nhiệm trong thiên địa thay đổi khôn lường, phong vân tế hội.

Đảm nhiệm sau một khắc chân trời góc biển, cũng hoặc là Cửu U Hoàng Tuyền, cũng đã không trọng yếu, chỉ cần giờ khắc này lẫn nhau ôm nhau, chính là thiên trường địa cửu.

Hai người này thất thủ bại một lần, cả người tộc khí thế nhất thời oanh sụp xuống.

Cái kia bách tộc liên thủ lực lượng, như bài sơn đảo hải mà đến, bao phủ toàn bộ tất cả trong trời đất, đem Nhân tộc mọi người toàn bộ nuốt hết.

“Kết thúc...”

Tất cả mọi người trong lòng, đều nặng nề thở phào nhẹ nhõm, phảng phất vì cái này thời đại, vẽ lên một cái dấu chấm tròn.

Thi Diễn đám người, than nhẹ một tiếng, vào lúc này đời chung kết chớp mắt, nhưng trái lại cả người một nhẹ, có loại cảm giác như trút được gánh nặng.

Thi Diễn, Tử Dạ, Vu Khinh Nguyệt, Thi Ngọc Nhan, Bạch Cốt phu nhân, còn có một chút cường giả, trong đầu xẹt qua cái kia một đạo côi cút độc lập trong thiên địa bóng người, thầm nghĩ, nếu như hắn còn ở đây thế gian lời, Nhân tộc kiên quyết sẽ không lưu lạc đến đây đi.

Chương 2305: Năm Tháng Không Tiếc, Một Chiêu Thu Mệnh

Vu Khinh Nguyệt mấy vị nữ tử, càng là trong lòng bi thương, khổ sở nói: “Thanh Huyền ca ca, kiếp sau gặp lại sau.”

Đúng lúc này, một luồng tuyệt lực lượng mạnh, quét ngang thế giới tất cả đạo pháp thần thông, từ trên trời kích bắn mà xuống, rơi tại mọi người trước người, bùng nổ ra ánh sáng chói mắt.

“Ầm ầm!”

Hai nguồn sức mạnh, càng bị này một đạo kim quang sinh sinh cắt mở.

Một đạo côi cút độc lập trong thiên địa bóng người, ở trên trăm đạo ngạc nhiên không thể tin tưởng ánh mắt bên trong, bước bước ra ngoài.

“Chi! Này...”

Tất cả mọi người trong đầu đều mộng một chút, hoàn toàn dại ra ở.

Này hai nguồn sức mạnh mạnh bao nhiêu, tất cả mọi người rõ rõ ràng ràng, đủ để quét ngang tất cả trong trời đất pháp tắc hàm nghĩa, thậm chí chém vỡ vị diện, chém nát tinh vực.

Nhưng tựu sức mạnh như vậy, lại bị đạo thân ảnh này, sinh xé xác nứt, cường hành chen vào.

Bách tộc liên thủ hạ bài sơn đảo hải lực lượng, nhất thời oanh ở đằng kia đạo bóng người vàng óng trên, chấn động đến mức kim quang bắn ra bốn phía, khuấy lên bên dưới, lại không thể đem nát tan.

Vu Khinh Nguyệt ba vị nữ tử, hoảng sợ kêu ra tiếng, nhưng hoàn toàn nói không ra lời, một viên tim nhảy tới cổ rồi. Tức bị cảnh tượng trước mắt doạ đến muốn khóc, lại không tin nhìn thấy trước mắt tất cả, cảm thấy thái quá hư huyễn.

Bóng người kia song quyền nắm chặt, trên người bùng nổ ra cường đại thân pháp lực lượng, từng vòng kim quang khuếch tán, lấy bản thân thân thể, gắng gượng chống đỡ mọi người liên thủ một chiêu.

“Nơi này là sinh ta nuôi địa phương của ta.”

“Ở đây có ta sư trưởng cùng bạn học, có người yêu của ta và bạn, ta có tôn kính tiền bối cùng thích nhân sự vật.”

“Nơi này mỗi một tấc bầu trời cùng đại địa, đều chảy xuôi ta hô qua không khí, đã uống nước, đi qua đường, đã gặp người, thậm chí là... Nhuộm qua máu...”

Cái kia đạo bóng người vàng óng đón như bài sơn đảo hải sức mạnh, từng bước một tiến về phía trước đi đến, mỗi đi một bước, thân thể tựu rung động một chút, tuôn ra chói mắt chói mắt hào quang.

Đến đây đến đây, Thiên Vô Tình đám người, mới hoảng sợ thấy rõ cái kia mặt người dung, thất thanh kêu lên: “Dương Thanh Huyền!”

“Không, không thể! Không có có loại chuyện thế này, quá hoang đường!”

Bách tộc người, từng cái từng cái hoảng sợ tột đỉnh, một loại cảm giác xấu bao phủ ở mỗi người trái tim.

Cái kia người đẩy áp lực cực lớn, mỗi đi một bước, đều đem bầu trời đập vụn, nhưng trong mắt sát khí cùng sự thù hận, dường như hai thanh bén nhọn cương đao, xuyên vào bách tộc trái tim tất cả mọi người bẩn, lạnh giọng nói: “Vì lẽ đó, phàm là phá hoại ở đây một tấc một hào người, hôm nay đều đi chết đi cho ta!”

Thiên Vô Tình, Chung Hiệt cùng Tình Không Vãn Chiếu đối với đại đạo cảm ứng mạnh nhất, một chút tựu cảm giác được nguy hiểm to lớn, hét lớn: “Ra tay! Mọi người mau ra tay! Người này nguy hiểm!”

Thái Huyền kiếm ý, Phi Long Tại Thiên, Ngự Hình Hoang Đao, Thiên Ma Đồ, Vạn Vật Hồi Tưởng, trên bảo thấm tâm bổ cào, sở hữu cường đại thần thông, toàn bộ triển khai ra.

Bách tộc cùng Ma tộc bên trong, tất cả cao thủ cũng cảm nhận được từng cơn ớn lạnh, điên cuồng đem chân nguyên tràn vào thần thông bên trong, cuồng kích mà ra.

Trong thiên địa, hoàn toàn bao phủ ở đây năng lượng khổng lồ giữa trường.

Dương Thanh Huyền trước mặt, giống như là dâng lên một bức to lớn sóng thần, điên cuồng nhào hạ xuống.

Tử Dạ đám người sốt sắng, liền muốn tiến lên giúp đỡ, lại bị Thi Diễn kéo lại, trầm giọng nói: “Đều đừng nhúc nhích!”

Nhân tộc đông đảo cường giả run lên trong lòng, đều là ngạc nhiên cực kỳ.

Lẽ nào để Dương Thanh Huyền một người chặn?

Mọi người ở đây tay chân lóng ngóng thời điểm, Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, vung tay phải lên, Nhân Đà La tựu hóa hiện ra, đánh rơi xuống ở trước người, chín hoàn “Loảng xoảng làm” vang vọng, lập tức lan ra ra cường đại hệ Thổ kết giới, nháy mắt chặn ở phía trước.

“Ầm ầm!”

Cái kia bài sơn đảo hải lực lượng, hơn mười người liên thủ một đòn, nhất thời bị Nhân Đà La chặn lại hơn nửa.

truyencuatuinet

Nhưng vẫn như cũ có vô số sức mạnh mạnh mẽ, đem kết giới kia dồn dập xuyên thấu.

Dương Thanh Huyền trong mắt phát lạnh, hai tay ở trước người tạo thành chữ thập, toàn thân hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể, Cức Hằng Cổ Diễm nháy mắt phóng lên trời, đem toàn bộ thế giới đốt thành hoả hồng.

Số đạo ánh sáng màu trắng, từ Dương Thanh Huyền trong cơ thể tuôn ra, tụ hợp vào đến chiêu thức này bên trong.

“Đến giờ, có thể đi chết rồi!”

“Bát Bộ Thiên Long, nhất thừa dẫn độ!”

Đầy trời hỏa diễm, lần thứ hai tụ lại mà đến, toàn bộ dung nhập vào này trong vòng nhất chiêu, điên cuồng oanh mà ra.

“Ầm ầm!”

Cái kia chút xuyên thấu Nhân Đà La kết giới sức mạnh, nháy mắt bị Bát Bộ Nhất Thừa Độ xuyên thủng, mạnh mẽ vô cùng một chiêu lực lượng, quét ngang vũ nội bát hoang, gột rửa tất cả sức mạnh thời gian.

Quá khứ, hiện tại, tương lai, vô số quy tắc cùng đạo pháp, đều tựa như hoà vào này trong vòng nhất chiêu.

Trần thế khổ hải, lấy nhất thừa pháp dẫn độ chúng sinh.

"Chi! Không!"

"Không thể! Không thể!"

"A! Không muốn a, ta không muốn chết a!"

Vô số co giật hơi lạnh thanh âm, thanh âm hoảng sợ, cầu khẩn âm thanh, kinh hãi thanh âm, kêu thảm thiết mà chết thanh âm, toàn bộ trộn chung, sau đó bị này một chiêu thôn phệ yên diệt.

"Ầm ầm ầm!"

Theo Bát Bộ Nhất Thừa Độ quét ngang bầu trời, cái kia sở hữu quỷ mị quỷ quái tiếng kêu, toàn bộ yên diệt sạch sẽ, toàn bộ trong hư không, chỉ có thể nghe "Ầm ầm" vang vọng, cùng với bầu trời phá nát sau vô tận hư vô.

Sở hữu nhân tộc cường giả, tất cả đều ngây người như phỗng, khó có thể tin, đồng thời cũng không cách nào lý giải nhìn trước mắt tất cả, lấy sức lực của một người, thu thập hơn mười vị Giới Vương, cộng thêm ba vị Thiên Giới?

Vu Khinh Nguyệt càng là xoa nhẹ lại vò hai mắt, sử dụng tới Thanh Nhãn, mới có thể lờ mờ ở đây trắng xóa trong hư không, nhìn thấy cái kia đạo sáng ngóng chiều trông, ngày ngày tư niệm bóng người, nước mắt dừng không ngừng chảy, khóc thút thít nói: "Đúng là hắn, đúng là hắn..."

Thi Diễn cười khổ nói: "Tiểu tử này... Tiểu tử này..."

Một đám người đều trố mắt nhìn nhau, không biết nói cái gì tốt, vào đúng lúc này, tung có thiên ngôn vạn ngữ, cũng không nói ra được một chữ đến.

"Ta không tin, ta không tin!"

Trong hư vô, truyền đến Thiên Vô Tình tức giận gào thét.

Một đạo kiếm khí khổng lồ ngang trời mà đến, mạnh mẽ bổ về phía Dương Thanh Huyền.

Mặt khác hai nơi trong hư không, cũng là bắn ra hai đạo cường đại khí tức, một là Ngự Hình Hoang Đao, một là trên bảo thấm tâm bổ cào, hợp lực chém ra.

Chung Hiệt cùng Tình Không Vãn Chiếu, trốn ở trong hư vô, từ lâu là hoảng sợ nói không ra lời, gặp Thiên Vô Tình nổi khùng, lập tức phối hợp ra tay, đồng thời biết mình liệu có thể hoặc là ly khai, có lẽ thì nhìn này một chút, vì lẽ đó đều là toàn lực làm.

Cho đến giờ khắc này, bọn họ đối với Dương Thanh Huyền vừa nãy hiện ra sức mạnh, vẫn là không cách nào tin tưởng, cảm thấy khẳng định bên trong có Huyền Cơ.

“Khà, sâu kiến.”

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, trực tiếp lấy bàn tay bằng thịt sợ quá khứ, “Ầm” một tiếng, cự kiếm kia trực tiếp bị đánh nát bấy.

Lại phản tay vồ một cái, đánh trên Ngự Hình Hoang Đao, bùng nổ ra mạnh mẽ khí sóng.

Trên đao ma văn lưu chuyển, càng “Ong ong” run rẩy, ở Dương Thanh Huyền lòng bàn tay hạ không ngừng biến hình, cuối cùng “Oành” một tiếng gãy đoạn.

Chung Hiệt lập tức chịu đến phản phệ, “Oa” phun ra một ngụm máu lớn, đầy mắt kinh khủng cùng ngạc nhiên, lẩm bẩm kêu lên: “Không thể, tuyệt đối không thể a!”

Dương Thanh Huyền đẩy lùi hai người công kích, lần thứ hai khoát tay, chụp vào cái kia trên bảo thấm tâm bổ cào.

Toàn bộ cái cào trên bùng nổ ra chói mắt kim quang, liều mạng giãy dụa, muốn tránh thoát Dương Thanh Huyền ràng buộc, nhưng cũng không thể được.

Vãn Chiếu ở trong hư không hoảng sợ hét lớn: “Ca, không được! Hắn muốn cướp đoạt chúng ta cái cào!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2306: Vô Địch, Ngươi Không Phải Sĩ

Tình Không cả kinh kêu lên: “Không thể! Trên bảo thấm…”

Còn chưa có nói xong, hai người đều là cả người run lên, riêng phần mình rên lên một tiếng, khóe miệng dật ra máu, đồng thời đầy mặt che kín hoảng sợ.

Đúng vào lúc này, bọn họ tất cả đều mất đi cùng trên bảo thấm tâm bổ cào trong đó liên hệ.

Hai người một chút mặt xám như tro tàn.

Chung Hiệt hét lớn một tiếng, kêu lên: “Đi mau!”

Một chút tựu hóa thành Ma quang, hướng về xa xa bỏ chạy.

Giờ khắc này vòm trời phá nát, vạn vật không tồn, vừa nãy đáng sợ kia một đòn hạ, cũng không biết còn có mấy người sống.

“Đi? Khà, Chung Hiệt, ngươi đã từng cũng coi như là đối thủ của ta, lại nói lên như vậy lời nói ngu xuẩn đến. Là Thiên Giới chi chủ cảnh giới, để cho ngươi đắc ý vênh váo đến đem đầu óc cũng quên hết, chỉ còn lại một đống cứt ở bên trong sao? Ở trước mặt ta, ai còn đi được rồi chứ?”

Dương Thanh Huyền đem trên bảo thấm tâm bổ cào bắt ở trên bên trong, trực tiếp lăng không hướng về phía trước một đánh.

“Ầm ầm!”

Trên bầu trời tựu hàng hạ chín đạo kim quang, mạnh mẽ đánh trên người Chung Hiệt, đem thân thể hắn đánh xuyên qua, tuôn ra tảng lớn ma khí a.

“A!”

Chung Hiệt thân thể ở không trung lăn lộn giãy dụa, thống khổ không ngớt.

Cổ xưa đáng sợ ma khí, từ Chung Hiệt trong cơ thể tuôn ra, đem thân thể của hắn bao lấy, sau đó chậm rãi sinh trưởng, hóa thành một vị to lớn Ma Ảnh.

Này cỗ hơi thở Dương Thanh Huyền cũng không mạch sinh, chính là ngày đó Đạo Ảnh cuộc chiến thời gian xuất hiện qua Nguyên Thủy đại ma.

“Dám đả thương ta truyền nhân, chết!”

Nguyên Thủy đại ma mở ra miệng lớn, phun ra một đạo Ma quang, kích bắn hạ xuống.

“Ngu xuẩn vật, ngươi còn chưa hiểu tình hình chứ? Ngủ say quá lâu, ngươi biết chết viết như thế nào sao? Hôm nay bản tọa tựu giáo ngươi biết hạ cái này chữ!”

Dương Thanh Huyền trong mắt sát khí không giảm, tay phải ở trước người một trảo, vô số hỏa diễm tuôn ra mà đến, hóa thành mười hai đạo Hỏa Long, tạo thành một tòa thật to mười hai địa chi lớn hỏa luân, đem trọn cái hư không đốt màu đỏ bừng.

“Chết!”

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, sát khí bắn mạnh mà ra, tay phải vồ một cái, cái kia cự luân tựu bắn ra, hóa thành đầy trời Hỏa Long, rít gào mà đi.

“Ầm ầm!”

Nguyên Thủy đại ma phun ra Ma quang, một chút đã bị hỏa luân đánh tan, sau đó mười hai đạo Hỏa Long ở không trung qua lại, trực tiếp đem đại ma thân thể oanh nát tan.

Sở hữu ma khí càng là ở Cức Hằng Cổ Diễm hạ bị đốt thành hư vô.

Chung Hiệt chân thân lần thứ hai hiển lộ ra, phun máu phè phè, thân thể đã một điểm điểm binh giải, hóa ra lượng lớn ma đầu "Oa oa" tuôn ra, vừa chạm tới hỏa diễm đã bị đốt kêu thảm thiết nổ tung.

Chung Hiệt không cam lòng, tuyệt vọng nhìn Dương Thanh Huyền, cuối cùng ầm ầm nổ tung, triệt để chết đi.

Lần này Tình Không Vãn Chiếu cùng Thiên Vô Tình đúng là sợ đến trợn mắt ngoác mồm.

Nguyên bản gặp Nguyên Thủy đại ma đi ra, cho rằng có thể nghịch chuyển hình thế, ai biết một chiêu tựu bị diệt.

Hơn nữa Thiên Vô Tình là một sao trung giai Thiên Giới, biết rõ cái kia Nguyên Thủy đại ma thực lực, chí ít ở một sao hậu kỳ dáng vẻ, sức mạnh như vậy có thể quét ngang bách tộc, trấn áp toàn bộ tinh vực, nhưng ở Dương Thanh Huyền trong tay chống đỡ không hạ một chiêu?

Mấy người hoảng sợ dại ra ở tại chỗ, tựu ngay cả chạy trốn đều không dám chạy trốn.

Vòm trời bên trên, ngoại trừ phần phật vang vọng thái cổ cương phong ở ngoài, rơi vào một mảnh tuyệt đối tĩnh mịch, lại không có bất kỳ âm thanh.

"Ta biết các ngươi còn có một người sau lưng, cái kia người ở đâu? Gọi hắn đi ra nhận lấy cái chết."

Dương Thanh Huyền vung tay phải lên, liền đem trên bảo thấm tâm bổ cào cất vào đến, Hỏa Nhãn Kim Tình quét qua hư không, lại vung tay lên, chỉ nghe trong hư không truyền đến "Rầm rầm rầm" tiếng nổ tung.

"A!"

"A!"

Bảy bóng người, trực tiếp bị kình phong từ trong hư vô vỗ đi ra, phun máu phè phè, mạnh mẽ rơi xuống ở Dương Thanh Huyền trước mặt.

Chính là vừa nãy một chiêu dưới, may mắn còn sống bảy người.

Giờ khắc này máu me khắp người, toàn thân kinh lạc xương cốt toàn bộ nổ tung, bị Dương Thanh Huyền khống chế cương phong mang theo, kịch liệt giãy dụa, kêu rên.

Dương Thanh Huyền lười biếng nhìn lướt qua, nói: "Toàn bộ là vô dụng rác rưởi."

Năm ngón tay nắm chặt, bảy người kêu thảm thiết bên dưới, ở không trung toàn bộ nổ tung, nổ thành thịt bọt tung bay không còn hình bóng.

Đến đây, sở hữu tiến công Tinh Cung cường giả, tựu chỉ còn lại Thiên Vô Tình cùng Tình Không Vãn Chiếu.

Ba người mặt không có chút máu, một mảnh bi thảm.

"Ha ha ha ha!" Thiên Vô Tình cười như điên nói: "Dương Thanh Huyền, ngươi thắng, ta thua tâm phục khẩu phục, nhưng nghĩ muốn nhục nhã ta, tuyệt đối không thể!"

Dùng hết cuối cùng một tia sức mạnh hai tay quyết ấn, phun trào đan điền, một bó cột cường đại hào quang từ trong cơ thể bắn ra, muốn tự bạo mà chết.

Lôi Cù đột nhiên cật lực kêu lên: “Nhanh, mau ngăn cản hắn, võ, rút ra võ hồn...”

Dương Thanh Huyền loại nào thông minh, vừa nghe liền hiểu, lúc này ra tay, năm ngón tay đi về phía trước một trảo, cường đại sức mạnh quy tắc từ bốn phương tám hướng vọt tới, trực tiếp đem Thiên Vô Tình đan điền Khí Hải đè ép, phong ấn cái kia tự bạo lực lượng.

“Cái gì?!”

Thiên Vô Tình hoảng hốt, đối với Dương Thanh Huyền thực lực càng là kinh khủng đến tột đỉnh, một chưởng liền hướng chính mình trán vỗ tới, chỉ lo không cách nào tự sát, bị làm nhục.

“Khà, nếu ta ra tay rồi, sinh tử từ ta, há cho ngươi bản thân điều khiển?”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, xoay tay vỗ tới, hắc mang ở hư không lóe lên, tựu hóa sẵn có đen nhánh Hỗn Linh Thần Thiết, lượn quanh ở Thiên Vô Tình bên cạnh người.

Lại ngón tay quơ nhẹ, cái kia thần thiết “Rầm” một tiếng, đem Thiên Vô Tình thân thể cùng tứ chi hoàn toàn khóa lại.

Thiên Vô Tình vừa kinh vừa sợ, này Hỗn Linh Thần Thiết lượn quanh ở trên người, trực tiếp tựu ngăn lại hắn sở hữu kinh lạc khiếu huyệt, trong cơ thể một điểm chân nguyên đều trào không động đậy được nữa.

Thiên Vô Tình mắng: “Đáng chết! Sĩ khả sát bất khả nhục! Dương Thanh Huyền, ngươi này chết tiệt, có bản lĩnh cho ta một thống khoái!”

Dương Thanh Huyền nói: “Sĩ khả sát bất khả nhục, ngươi nói không sai. Ngươi ca là sĩ, nhưng ngươi không phải, ngươi không có tư cách nói điều kiện với ta.”

Nói liền đi tới Thiên Vô Tình trước mặt, năm ngón tay nhẹ nhàng ép ở Thiên Vô Tình mi tâm, lấy ra trong cơ thể hắn võ hồn.

Ba đạo cường đại hồn ánh sáng, một điểm điểm từ Thiên Vô Tình trong cơ thể tách ra ngoài, Thiên Vô Tình đau nhe răng trợn mắt, liều mạng mắng to, kêu thảm thiết, thân thể càng là không chịu nổi như vậy thống khổ, một điểm điểm bạo nổ mở, như là bị lăng trì.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, này ba đạo cường đại võ hồn, chính là Thái Huyền mộ kiếm, Phi Long Tại Thiên, Thôn Phệ Tinh Không, mà cái kia Thôn Phệ Tinh Không võ hồn trên, lại có một tầng hào quang màu vàng bao vây, như Song Tử Tinh toà giống như, như là hai cái võ hồn kết hợp với nhau.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng cảm giác hạ liền hiểu được, đó là bị Thôn Phệ Tinh Không nuốt lấy sắc tức thị không, tương tự là thập đại chí cường võ hồn một trong, làm cho Thôn Phệ Tinh Không sinh ra nhất định biến hóa.

Hơn nữa Thôn Phệ Tinh Không năng lượng, rõ ràng mạnh hơn mặt khác ba đạo, xem ra tự Đạo Ảnh một trận chiến sau, Thiên Vô Tình dùng Thôn Phệ Tinh Không ăn hết không thiếu võ hồn, này chắc cũng là hắn có thể trước tiên bước vào Thiên Giới nguyên nhân nơi.

Này bốn đại chí cường võ hồn, một điểm điểm từ Thiên Vô Tình trong cơ thể tách ra ngoài, tràn vào đến Dương Thanh Huyền trên người.

Tình cảnh này nhìn tất cả mọi người trợn mắt ngoác mồm, khẩn trương nói không ra lời.

Dương Thanh Huyền bản thân tựu có Thái Huyền mộ kiếm cùng thiên hạ có địch, lại hòa vào này bốn đạo võ hồn, chẳng khác nào trên người một người, tụ tập năm đại chí cường võ hồn.

Này sợ là vạn cổ tới nay, chuyện chưa bao giờ có.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2307: Năm Đại Võ Hồn, Lần Thứ Hai Đột Phá

Dương Thanh Huyền trên người, bắt đầu hiện ra kim quang lưu chuyển, Hỗn Độn Huyền Kim từ trong cơ thể tuôn ra, đem pháp thân hoàn toàn bao lấy.

Hiển nhiên là chịu đến rất lớn áp bức, Bất Hủ Kim Thân tự động lộ ra bảo vệ trạng thái.

Ngoại lai bốn đại võ hồn bên trong, Thái Huyền mộ kiếm cũng còn tốt, Dương Thanh Huyền bản thân tựu có, chỉ là một song hồn hợp nhất quá trình, mặt khác ba đại chí cường võ hồn, nhưng là cứng rắn rót vào bên trong cơ thể, mặc dù hắn là Thiên Giới chi chủ, nắm giữ cơ duyên lớn cùng thiên phú, cũng khó có thể chịu đựng.

Quá trình này đi thật chậm, Dương Thanh Huyền cùng Thiên Vô Tình đều là mặt lộ vẻ vẻ cực kì thống khổ.

Tình Không Vãn Chiếu nghĩ muốn mượn cơ hội chạy trốn, nhưng phát hiện Dương Thanh Huyền trên người một đạo âm lãnh quỷ khí đem hai người mình khóa chặt, phảng phất chỉ cần nhúc nhích một chút, cái kia đạo quỷ khí nháy mắt liền có thể lấy đưa chính mình huynh muội vào Hoàng Tuyền.

Huynh muội hai người sắc mặt bi thảm, kinh ngạc đứng ở đó, ngay cả động đậy một chút cũng không dám.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn Thiên Vô Tình bị tróc rời võ hồn, cũng không biết đến phiên mình huynh muội thời điểm, sẽ có cái gì ác độc biện pháp dùng trên người tự mình.

Dương Thanh Huyền trên người Hỗn Độn Huyền Kim, mở ra lại khép lại, khép lại lại mở ra, như thế lặp lại mấy chục lần.

Nhưng kim thân vẫn gắng gượng chống đỡ không có đổ nát, hơn nữa mạ vàng càng ngày càng sáng sủa, cả người kim quang thông suốt.

Rốt cục, bốn đại võ hồn toàn bộ bị Dương Thanh Huyền tách ra ngoài, hút vào trong cơ thể mình.

Lúc trước Dương Vân Kính cũng có cửu tinh đỉnh cao lực lượng, đều không dám đôi võ hồn vào cơ thể, sinh sinh để Thiên Vô Tình rút đi Thái Huyền mộ kiếm, giờ khắc này Dương Thanh Huyền năm đại chí cường võ hồn đủ thân, một luồng khó có thể dùng lời diễn tả được cảm giác ngột ngạt, từ trong cơ thể tuôn ra, không ngừng xé rách cơ thể hắn cùng kinh lạc.

“A!”

Dương Thanh Huyền thống khổ ngửa mặt lên trời gào to, thân thể “Oành” một tiếng nổ tung, hóa thành đầy trời đại hỏa xoay vòng.

Vu Khinh Nguyệt bọn người là che miệng hét lên một tiếng, sợ đến kém một chút không có ngất đi, tất cả đều là nơm nớp lo sợ nhìn.

Thi Diễn an ủi mấy người nói: “Yên tâm đi, Dương Thanh Huyền làm việc tuy rằng luôn luôn khác người, người thường khó có thể lý giải, nhưng vẫn là có chừng mực, các ngươi lúc nào thấy hắn đem mình đùa chơi chết quá?”

Thi Diễn tuy rằng như thế an ủi mọi người, nhưng mình nội tâm đồng dạng thót lên tới cổ họng, thấp thỏm vạn phần.

Nhân tộc Mệnh Mạch, tốt không dễ dàng như kỳ tích cứu sống lại, nếu như Dương Thanh Huyền đem mình đùa chơi chết, cả người tộc Mệnh Mạch một chút lại cùng ngã vào vực sâu, vậy thì thực sự là gặp quỷ.

Tốt ở vậy cường đại hỏa chi vòng xoáy gió, càng xoay càng liệt, hiển nhiên là năng lượng dồi dào, chỉ là cuồng bạo khiến người nổi điên, cũng không phải là muốn chết dấu hiệu.

Vu Khinh Nguyệt nói: “Cha, ngươi nhìn Thanh Huyền ca ca bây giờ là thực lực ra sao?”

Thi Diễn sửng sốt hạ, lắc đầu nói: “Thật nói không rõ ràng, không cách nào suy đoán a. Thiên Vô Tình là một sao trung giai Thiên Giới, Chung Hiệt cùng Tình Không là một sao Thiên Giới, thêm vào nhiều như vậy cao cấp Giới Vương, đều bị hắn một chiêu thu thập, từ trên lý thuyết nhìn, Dương Thanh Huyền chí ít cũng đạt đến một sao đỉnh cao, hoặc là hai sao Thiên Giới. Có thể hiện tại nhìn hắn trên người tản mát ra cảnh giới khí tức, cũng không có so với Chung Hiệt cùng Tình Không mạnh bao nhiêu, thậm chí ngay cả Thiên Vô Tình đều có chút không bằng, lẽ nào chỉ là một sao sơ giai Thiên Giới?”

Nguyệt Hồn nói: “Dương Thanh Huyền sức chiến đấu, từ trước đến nay cũng không thể dùng cảnh giới để cân nhắc, đi lên gợn sóng mấy cái tầng cấp là rất bình thường.”

“Nhưng là...”

Thi Diễn vốn muốn hỏi, lẽ nào Thiên Giới bên trên cũng có thể tùy ý gợn sóng? Nhưng người ở tại tràng, không có một vị là Thiên Giới cảnh, hỏi ra đến hơn nửa cũng không người biết, liền dứt khoát câm miệng không hỏi, lẳng lặng nhìn Dương Thanh Huyền tiêu hóa cái kia bốn đại chí cường võ hồn.

Thiên Vô Tình vô lực bị trói trên Hỗn Linh Thần Thiết, tinh khí thần triệt để sụp đổ, tóc trong khoảnh khắc toàn bộ trắng, cả người bạch y thì bị đỏ tươi nhuộm đỏ.

Cả người già nua rồi vô số tuổi, dường như sắp xuống lỗ lão nhân giống như, dáng dấp đều xảy ra thay đổi thật lớn.

Tình Không Vãn Chiếu đần độn đứng ở một bên, bị cái kia quỷ khí khóa chặt, cùng đợi xa vời không biết vận mệnh giáng lâm.

Trong lòng hai người còn có một tia hi vọng, chính là cái kia phía sau màn thần bí đại nhân có thể kịp thời hiện thân, chỉ cần vị đại nhân kia đến đây, nhất định có thể áp chế Dương Thanh Huyền, đây là bọn hắn huynh muội hiện tại hy vọng duy nhất, cũng là duy nhất chống đỡ bọn họ chống đỡ đi xuống hi vọng.

Cức Hằng Cổ Diễm không ngừng quanh quẩn trên không trung, đem bốn phương tám hướng linh khí toàn bộ thu nạp lại đây.

Hơn nữa còn còn thiếu rất nhiều, hầu như đem chu vi Thiên Lý đều giảm giá liễu chân không, như cũ còn đang tham lam hấp thụ lấy linh khí.

Thi Diễn nói: “Tình huống này chẳng lẽ là...” Hắn kịp thời quyết đoán, quát lên: “Mọi người nhanh đem linh thạch lấy ra.”

Nhân tộc võ giả gấp vội vàng lấy ra sở hữu linh thạch, lên tới hàng ngàn, hàng vạn hơn một tỷ, ở đám mây toàn bộ đập vỡ tan, đại lượng linh khí hóa thành cuồng long, bị hút vào cái kia trong ngọn lửa, làm cho Cức Hằng Cổ Diễm càng thêm táo bạo cùng điên cuồng.

Ở to lớn hỏa chi trong nước xoáy, có trăm rồng hiện ra, phát ra đạo đạo tiếng gầm gừ, chấn thiên địa rung chuyển thần phục, khiến mọi người nội tâm run rẩy hoảng sợ.

Thi Diễn đám người tan hết linh thạch sau, lại bắt đầu ở đám mây tìm cái kia chút chết đi võ giả chứa đồ nguyên khí, đem linh thạch toàn bộ lấy ra đập vỡ tan, để Dương Thanh Huyền tùy ý thu nạp.

Tốt ở đây chút người tất cả đều là tinh vực cường giả cấp cao nhất, đeo trên người linh thạch đều là con số trên trời.

Ở đập vỡ tan không biết bao nhiêu ngàn tỉ linh thạch sau, trên trời sao linh khí rốt cục khôi phục một ít, thậm chí so với trước còn muốn nồng nặc không thiếu.

Cức Hằng Cổ Diễm chiếm được to lớn thỏa mãn, hấp thu lực lượng không giảm, nhưng này cuồng bạo tâm tình nhưng là một điểm điểm an ổn xuống.

Thi Diễn bọn người là mừng rỡ không thôi, biết Dương Thanh Huyền bắt đầu hướng tới ổn định, có trấn áp cùng dung hợp bốn đại võ hồn dấu hiệu, từng cái từng cái yên lòng, bắt đầu riêng phần mình nuốt phục đan dược, điều tức nội thương.

Vài ngày sau, đang dưỡng thương mọi người, đột nhiên từng cái từng cái thức tỉnh, bỗng nhiên trợn to hai mắt.

Đã nhìn thấy đầy trời hồng hà, trong thiên địa một mảnh hồng ngọc giống như màu sắc, cái kia hỏa chi trong nước xoáy, không ngừng nhấc lên to lớn hỏa sóng, như là bên trong dựng dục sức mạnh hoàn toàn mới.

Thiên Vô Tình trên Hỗn Linh Thần Thiết treo mấy ngày, từ lâu hình như cây khô, rời chết không xa, giờ khắc này trong lòng sinh ra ý nghĩ, khẽ nâng đầu lên, nhìn cái kia trong ngọn lửa biến hóa, tràn đầy phức tạp biểu hiện, cuối cùng than nhẹ một tiếng, tựu nghiêng đầu một cái, chảy hết cuối cùng một giọt sức sống, triệt để chết.

Đúng lúc này, hà ánh đầy trời, trong vạn dặm phóng ra một mảnh hồng quang.

Lập tức, tất cả sức mạnh chịu đến cảm hoá, nháy mắt hướng về vòng xoáy kia trung tâm tuôn tới.

Một vị to lớn Vĩnh Nhiên thân thể, đứng sừng sững ở trong thiên địa, không ngừng thu nạp bốn phía hỏa diễm, ngàn tỉ vạn hệ “Hỏa” nguyên tố phá không mà đến, tiến vào trong cơ thể hắn, trở thành vĩnh cửu đốt thân thể một bộ phận.

Thi Diễn đám người không không trong lòng kinh hãi, biết Dương Thanh Huyền là muốn đột phá.

Bọn họ chưa từng gặp qua Thiên Giới chi chủ đột phá, tựu liền Tình Không Vãn Chiếu, đều là tâm sinh sợ hãi cùng kinh hãi, không nháy một cái nhìn.

Cái kia đột phá thời khắc, hàng hạ đại đạo lĩnh ngộ, lệnh tất cả mọi người được ích lợi không nhỏ, như đói như khát, uống cam lộ.

Đối xử sở hữu hỏa chi nguyên tố bị ẩn đi sạch sẽ, vạn dặm bầu trời một chút trời quang mây tạnh.

Sáng sủa càn khôn, trong suốt như thế.

Xuyên thấu qua sáng như gương xanh thẳm bầu trời hạ, Dương Thanh Huyền trở về bản tôn thân, lóe lên tựu bay rơi xuống.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2308: Tinh Khí Thần Hồn Ý, Trí Nhớ Đoạn Ngắn

Mây khói hỗn loạn, ánh sáng tỏa sáng, cường đại khí tức phiên vân phúc vũ, vào thiên lôi cuồn cuộn mà tới.

“Vũ! Ngươi tên phản đồ này, dám trộm cắp Thiên Thần Quyết,, còn không mau mau nhận lấy cái chết!”

Vân Hải nơi sâu xa, một đạo vang vọng tiếng giết vang vọng.

Lập tức mấy trăm đạo bóng người bay lên trời.

…

Mênh mông vô bờ, chí dương nước sông tràn lan.

Một đạo cường đại khôi ngô thân thể, hai tay bấm quyết, luyện chế trước người một đoàn cường đại chói mắt hào quang.

Ở đằng kia kim quang bên trong, một khối chí dương chí cương thần thiết, sáp nhập vào kim chi bổn nguyên nguyên tố, biến hoá thất thường, không ngừng hướng về hai đầu kéo dài tới.

…

“Ầm ầm!”

Vô số sức mạnh mạnh mẽ, ở trước người nổ ra.

Một vị nam tử áo bào xanh, cả người lưu động đồng thau giống như màu sắc cổ xưa, khuôn mặt dữ tợn, bị hung hăng chấn động bay ra ngoài, hét lớn: “Vũ, lần này xem như ngươi lợi hại!”

Nam tử áo bào xanh bóng người loáng một cái, hóa thành Tinh Thần, ở trên hư không lóe lên, liền chạy mấy dạng.

…

Tinh không bên dưới, một vị khôi ngô nam tử, đứng ở ngày chi tận đầu, ngước nhìn sáng chói bầu trời thế giới.

Ở tứ cực bên trong, thu nạp vạn ngàn tinh thần lực, biến ảo ra tứ linh chi hình, thai nghén sinh mệnh…

…

Dương Thanh Huyền từ không trung bay rơi xuống, trong đầu xẹt qua từng đạo từng đạo hình tượng, như là tích lũy ở trong trí nhớ tro bụi, bị một điểm điểm vung lên, sau đó lại chìm xuống.

Dương Thanh Huyền đầy mặt ngạc nhiên, trong lòng thầm nói: “Là Vũ mẩu ký ức, tại sao lại như vậy?”

Cái kia bốn đoạn hình tượng, một đoạn là bị người đuổi giết, điên cuồng chạy trốn một đoạn là Thiên Hà mực nước mất thăng bằng, chế tạo Trấn Hải thần châm sắt một đoạn là cùng Thiên Mệnh Tối Cao chiến đấu cuối cùng một đoạn chính là luyện hóa bốn Thánh Linh.

Tuy rằng lượng tin tức cực nhỏ, nhưng cũng hàm cái Vũ trong cuộc đời mấy chuyện lớn.

“Chẳng lẽ là ta dung hợp năm đại chí cường võ hồn nguyên nhân?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm bất định, tỉ mỉ nghĩ đến hạ, thầm nói: “Nhất định là như vậy. Vũ tinh khí thần hồn ý, hóa thành Thương Khung tinh vực bên trong võ hồn quy tắc, bị các thời kỳ tới nay Nhân tộc cảm ứng, do đó tạo thành vũ trụ độc hữu chính là võ hồn lực lượng. Mà thập đại chí cường võ hồn, càng là ẩn chứa đại lượng Vũ chi tinh phách sức mạnh, giờ khắc này thứ năm bị ta đoạt được, cố mà thu được một ít Vũ mẩu ký ức. Chỉ tiếc, võ hồn vạn ngàn, tản vào thiên địa, không cách nào toàn bộ tìm về, nếu không thì có thể biết Vũ các loại đầu đuôi câu chuyện.”

Dương Thanh Huyền thầm than một tiếng.

Mượn bốn đại võ hồn lực lượng, trực tiếp vọt qua Thiên Giới sơ giai bình phong, bước vào trung giai.

Trong lòng mặc dù mừng, lại bị Vũ việc hòa tan rất nhiều.

“Chúc mừng Nhân Hoàng đại nhân, lần thứ hai đột phá.”

Thi Diễn đám người từ lâu đứng lên, chỉnh tề lập ở phía trước, từng cái từng cái chắp tay bái hạ, cung kính đồng nói.

“Chư vị đại nhân khách khí.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới phục hồi tinh thần lại, nhẹ nhàng vung tay lên, liền đem tất cả mọi người nâng lên, thở dài nói: “Ta không có ở đây trong khoảng thời gian này, chư vị chịu khổ.”

Thi Diễn nói: “Thủ vệ Thương Khung tinh vực, thủ vệ bộ tộc ta lợi ích, là chúng ta bổn phận, chết cũng sợ gì.”

Âm thanh có chút kích động.

Người phía sau tộc võ giả, không khỏi là kích động vạn phần, nhưng đều đem phần ân tình này tự áp chế tại nội tâm, không có biểu hiện ra.

Đều ở nghĩ trận chiến ngày hôm nay, Nhân tộc Khởi Tử Hồi Sinh, như kỳ tích nghịch chuyển mệnh số, chắc chắn một lần nữa khai sáng vạn cổ thịnh thế.

Dương Thanh Huyền sắc mặt nghiêm nghị, ôm quyền nói:

“Chư vị đại nhân đều khổ cực!”

Mọi người đồng nói: “Chúng ta bổn phận, chết cũng sợ gì!”

Dương Thanh Huyền xoay người, hướng đi cái kia bị Hỗn Linh Thần Thiết trói lại Thiên Vô Tình, đã già yếu như sắp xuống lỗ lão nhân, bắp thịt toàn thân héo rút, da dẻ nhăn lại, tóc toàn bộ trắng, treo ở xích sắt trên, một bức thê lương cảnh tượng.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ác giả ác báo, hôm nay chi cục diện, đều là chính ngươi gieo gió gặt bão.”

Nói giơ tay lên, năm ngón tay bấm quyết, đánh ở Thiên Vô Tình mấy cái chủ yếu khiếu huyệt trên, niêm phong lại hắn khí tức tiêu tan, sau đó sẽ triển khai sưu hồn phương pháp, cường hành chọn đọc ký ức.

Thiên Vô Tình chết quá nhanh, ở Dương Thanh Huyền bất ngờ, năm đó rất nhiều sự tình còn có thật nhiều chi tiết nhỏ không thể biết rõ.

Nguyên bản chính là muốn bắt hắn sưu hồn, nhưng không nghĩ tới bốn đại chí cường võ hồn vào cơ thể sau, trực tiếp kích phát đột phá, không thể không đem sưu hồn việc ép xuống.

Mà giờ khắc này Thiên Vô Tình đã chết mấy ngày, tinh khí thần hồn ý tiêu tán gần đủ rồi, cường hành chọn đọc bên dưới, cũng chỉ đọc ra một chút đoạn ngắn ký ức.

Chỉ chốc lát, liền đem này điểm ký ức hoàn toàn đọc đi ra.

Sau đó một cây đuốc đem Thiên Vô Tình triệt để hoả táng, thu rồi Hỗn Linh Thần Thiết, vẻ mặt có chút phức tạp bất định.

Từ Thiên Vô Tình trong đầu linh tinh đoạn ngắn biết được, năm đó giúp Thiên Vô Tình cướp đoạt Tinh Cung, sau lưng càng là Thiên Mệnh Tối Cao, Thiên Vô Tình mục đích là trở thành Tinh

Cung chi chủ, mà Thiên Mệnh Tối Cao cùng với giao dịch điều kiện, lại chính là muốn giết mình.

Dương Thanh Huyền có chút mê hoặc, năm đó chính mình bất quá ở trong tã lót, lẽ nào Thiên Mệnh Tối Cao nhìn chằm chằm, biết mình là Ân Võ Vương chuyển thế?

Này ngược lại là kỳ quái, Thiên Mệnh Tối Cao là như thế nào biết được, thần bí kia cung điện dưới lòng đất, tế giết vạn ngàn Thời Không Cự Linh đồng thau tinh không đại trận, thì là người nào bố trí?

Dương Thanh Huyền trong lúc nhất thời có chút dại ra.

Hơn nữa từ cái kia mẩu ký ức trúng phải biết, Thiên Mệnh Tối Cao vẫn luôn đang tìm kiếm Ân Võ Điện, bên trong tựa hồ ẩn chứa to lớn gì bí mật, mà Thiên Vô Tình cũng vẫn đang tìm kiếm này điện, chỉ là chung quy không được.

Ngày đó ở Biển Đen, Ân Võ Điện từng xuất hiện một lần, Dương Thanh Huyền cùng mấy vị Đạo Ảnh, còn có cường giả khắp nơi đi vào, bên trong ngoại trừ một ít binh khí ở ngoài, tựa hồ cũng không có gì vật kỳ dị, nhưng Thiên Vô Tình mẩu ký ức bên trong, tựa hồ cũng không phải là đơn giản như vậy.

“Ân Võ Vương... Ân Võ Điện... Thần bí cung điện dưới lòng đất... Thiên Mệnh Tối Cao...”

Dương Thanh Huyền tự lẩm bẩm, âm thầm mắng: “Lộn xộn cái gì, Ân Võ Vương, tiểu tử ngươi chết rồi cũng không an phận a, lưu lại một chồng không giải thích được đồ vật.”

Dương Thanh Huyền không nghĩ ra tựu không suy nghĩ nữa, mà là hướng đi Tình Không Vãn Chiếu, lạnh lùng nói ra: “Hai người ngươi cũng biết, ta vì sao lưu tính mạng các ngươi?”

Hai người lắc lắc đầu, trong lòng vô cùng sốt sắng, âm thầm chờ đợi cái kia người sau lưng xuất hiện, nhưng thủy chung không thấy bóng người.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngoại trừ tìm ra cái kia sau lưng người bí ẩn tin tức ở ngoài, còn có ta muốn các ngươi giao ra Thiên Thần Quyết trang thứ ba vạn pháp hồi tưởng.”

Hai người sững sờ, lẫn nhau liếc mắt nhìn, đều trở nên trầm mặc.

Vạn pháp hồi tưởng tuy rằng hàm nghĩa tuyệt vời, nhưng vừa nãy Dương Thanh Huyền thi triển ra thần thông diệu pháp, hoàn toàn không kém bọn họ, không nghĩ tới lại sẽ là yêu cầu này.

Tình Không tựa hồ có hơi không tin, thử hỏi dò nói: “Giao ra vạn pháp hồi tưởng, liền thả huynh muội chúng ta?”

Dương Thanh Huyền nói: “Lỗ tai ngươi điếc sao? Còn có người bí ẩn kia tin tức.”

Tình Không sắc mặt khó coi nói: “Huynh muội chúng ta đối với cái kia người cũng không rõ lắm giải, chỉ biết là người này đột nhiên xuất hiện, sau đó tìm trên chúng ta, cho chúng ta rất nhiều đan dược cùng công pháp tư chất, giúp giúp chúng ta đột phá, đồng thời trợ giúp đại lượng cường giả tăng cao thực lực. Từ này chút hành tích xem ra, người này tựa hồ đang có ý định thành lập sức mạnh của chính mình.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2309: Đệ Nhất Võ Hồn, Lôi Cù Ý Chí

"Thành lập sức mạnh của chính mình?"

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, hỏi: "Cái kia người này nhưng là Thương Khung tinh vực người?"

Tình Không lắc đầu nói: "Không biết, có lẽ không phải?"

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Hỏi gì cũng không biết, lưu ngươi huynh muội hai người làm gì?"

Tình Không Vãn Chiếu kinh hãi, sợ đến liên tiếp lui về phía sau, riêng phần mình vận chuyển chân nguyên, phòng ngự ở trước người, nói ra: "Ngươi sẽ không muốn giết chúng ta chứ?"

Dương Thanh Huyền nói: "Hai người ngươi là này tràng mối họa chủ mưu một trong, giết các ngươi không phải là rất bình thường sao? Hiện tại trước mắt chính là ở cho các ngươi đường sống. Trước đem Thiên Thần Quyết trang thứ ba giao ra đây, lại sau đó xin thề trung thành với ta, liền có thể sống sót."

Tình Không nói: "Như vậy ngươi tựu không giết chúng ta?"

Dương Thanh Huyền nói: "Tạm thời là như vậy, nhưng nếu là ngày sau các ngươi huynh muội hai người bất trung, tựu đừng trách ta không khách khí."

Tình Không Vãn Chiếu đều là đại hỉ, huynh muội hai người nhìn nhau một cái, trao đổi hạ ý kiến, tựu cùng nhau hướng về Dương Thanh Huyền xin thề cống hiến cho, đồng thời đem Thiên

Thần Quyết trang thứ ba hàm nghĩa hiện ra hiện.

Thiên Thần Quyết không cách nào ghi chép bình thường môi giới trên, mà này trang thứ ba vạn pháp hồi tưởng hàm nghĩa, dĩ nhiên tựu ghi chép ở trên bảo thấm tâm bổ cào bên trong.

Huynh muội hai người nói ra một bộ pháp quyết, Dương Thanh Huyền triển khai bên dưới, bảo bổ cào trên quả nhiên hiển hiện ra vô số văn tự, tỏa ra cường đại quy tắc Đạo ý.

Dương Thanh Huyền nghĩ thầm: “Lần này về tinh vực mục đích, chính là sưu tập Thiên Thần Quyết, ở đã biết văn chương bên trong, tựu còn lại Nguyệt Hồn Đại Thừa Vô Lượng Kinh, cũng không biết Nguyệt Hồn có hay không đồng ý dùng điều kiện trao đổi.”

Thi Diễn nói: “Nhân Hoàng đại nhân, bây giờ thiên hạ hỗn loạn, chiến sự liên miên, việc cấp bách chính là muốn bình định thiên hạ chiến loạn, đồng thời tìm ra cái kia người giật dây.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Yên tâm đi, cái kia người giật dây trốn không thoát đâu. Chuyện thiên hạ, tựu làm phiền Thi Diễn đại nhân. Tình Không Vãn Chiếu cũng về ngươi chỉ huy, còn có ta phái thất tinh túc đến trợ ngươi. Cho tới cái kia người giật dây, ta hai ngày này liền đem hắn bắt tới.”

Thi Diễn mừng lớn nói: “Như vậy rất tốt, thiên hạ được cứu rồi.”

Dương Thanh Huyền phát hiện một bên Lôi Cù sắc mặt khó coi, một bước lên trước, đỡ Lôi Cù, quan tâm hỏi: “Lão gia tử, ngươi không sao chứ?”

Tìm tòi Lôi Cù thân thể, nhất thời giật nảy cả mình, Bách Mạch tẫn phế, khiếu huyệt toàn bộ hủy.

Dương Thanh Huyền gấp vội vàng lấy ra Khương Cổ Âm cho hắn nhũ thuốc màu trắng, Lôi Cù liếc mắt nhìn, khảy một hạt tựu bỏ vào trong miệng, xé nhỏ nuốt xuống, sắc mặt lập tức khôi phục hồng hào, hai mắt phóng ánh sáng.

Dương Thanh Huyền nói: “Lão gia tử hiện tại cảm thấy thế nào?”

Lôi Cù cười nói: “Đan dược là tốt đan dược, nhưng lão phu thân thể, đã là đèn cạn dầu, kéo dài không được bao lâu. Nhân Hoàng đại nhân, có thể đợi đến ngươi trở về, ta đã đủ hài lòng. Ta có mấy lời, nghĩ lén lút đối với đại nhân nói.”

Dương Thanh Huyền nói: “Được.”

Ánh mắt liếc mắt nhìn Vu Khinh Nguyệt, Thi Ngọc Nhan cùng Tử Dạ, còn có một chút những bằng hữu khác, xem như là đơn giản đánh hạ bắt chuyện, đồng thời để Thi Diễn lập tức sắp xếp các loại sự tình.

Vu Khinh Nguyệt chúng nữ cũng biết đại sự làm trọng, bây giờ không phải là quấn quít lấy Dương Thanh Huyền thời điểm, cũng đều là đơn giản ánh mắt đáp lễ, nhưng cũng bao hàm vô tận ngọt ngào cùng vui mừng.

Dương Thanh Huyền để thất tinh túc, Kim Thập Nhất Lang quân, Lạc Đinh Lan đám người toàn bộ đi ra phụ trợ Thi Diễn.

Nhưng Xi Hằng nhưng là không thể, mượn cớ phải tăng cường luyện hóa hoàng triều ấn.

Lạc Đinh Lan cũng không muốn động thủ, chỉ là để năm vị Thích Tá ra trận.

Dương Thanh Huyền tính toán trước mắt những sức mạnh này vậy là đủ rồi, cũng liền tùy ý hai người bọn họ đi.

Tử Diên cùng ba vị tỷ muội vừa thấy, đều là vui mừng cực kỳ, lôi kéo ba người liều mạng nói chuyện.

Thi Diễn đơn giản an bài hạ, liền mang theo mọi người rời đi, chỉ lưu lại Dương Thanh Huyền cùng Lôi Cù lưu ở tại chỗ.

Lôi Cù nói: “Ta đây nát lão đầu đã không còn dùng được, nhưng tốt ở lúc trước ánh mắt còn được, không có nhìn lầm đại nhân. Ta lần này cùng đại nhân đơn độc hẹn đàm luận, là vì hai việc, một là võ hồn thô bạo vô song. Đại nhân đã thân mang Thái Huyền mộ kiếm, Phi Long Tại Thiên, thiên hạ có địch, Thôn Phệ Tinh Không, sắc tức là không, lại thêm một cái thô bạo vô song cũng không chê nhiều chứ?”

Dương Thanh Huyền giật mình nói: “Lão gia tử nói cái gì? Này làm sao có thể.”

Lôi Cù “Khà khà” cười nói: “Ta nói có thể là được rồi. Cõi đời này, trừ ngươi ra, không còn có người có thể truyền thụ thô bạo vô song. Vừa nãy ta nhắc nhở ngươi lấy ra Thiên Vô Tình võ hồn, chính là sợ chí bảo như thế không công lãng phí đi.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Đa tạ lão gia tử chỉ điểm, để ta một chút đã đột phá cảnh giới, thực sự là nhặt được chỗ tốt.”

Lôi Cù cười nói: “Ngươi quá khiêm tốn rồi. Cõi đời này nào có cái gì nhặt được chỗ tốt? Cái nào một cảnh giới đột phá, không phải tích lũy lâu dài sử dụng một lần, chăm chỉ khổ tu có được? Ta chuyện thứ hai, kỳ thực cùng Nhân Hoàng đại nhân quan hệ không lớn. Nhân Hoàng đại nhân linh đan có thể để ta nhiều hơi tàn một hồi, ta đã phi thường thỏa mãn, nhưng cuối cùng là muốn chết. Cổ vực truyền thừa không thể làm mất đi. Ta dự định đem Vạn Lôi Từ Quang Bàn cùng thái cổ lôi trì truyền cho Lôi Dương, Nhân Hoàng đại nhân cảm thấy thế nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tự nhiên là cực tốt.”

Lôi Cù ôm quyền nói: “Vậy làm phiền Nhân Hoàng đại nhân, ngày sau nếu như dễ dàng, có thể chăm nom cùng chỉ điểm một chút.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền đáp lễ nói: “Nhất định.”

Hắn hiểu được Lôi Cù khổ tâm, ngày đó ở bầu trời luận võ bên trong, Lôi Dương nhắm vào mình rơi xuống mấy lần sát thủ, sau đó bị phạt diện bích hối lỗi.

Lôi Cù lần này chính là vì trưng cầu ý kiến của mình, nếu là mình đồng ý, tựu đại biểu không so đo nữa hiềm khích lúc trước, như vậy Lôi Dương người chưởng môn này vị trí mới có thể ngồi vững vàng.

Lôi Dương tuy rằng từng có sai, nhưng đối với hiện tại Lôi gia mà nói, cũng không kiệt xuất người thừa kế, Lôi Dương trước chính là đại chưởng môn, là người được chọn tốt nhất.

Mà tại chính mình trông nom hạ, Lôi Dương chí ít có thể đã mấy trăm năm khí vận, Lôi Đình Cổ Vực mấy trăm thậm chí trong ngàn năm cũng có thể sừng sững không ngã, thuận lợi đem truyền thừa lan tràn đến tương lai.

Cho tới thô bạo vô song, tuy là Lôi gia truyền thừa võ hồn, nhưng cũng không phải là là tối trọng yếu.

Đối với võ giả mà nói, là tối trọng yếu không ngoài cảnh giới tu vi, so với không ai có thể kế thừa thô bạo vô song, Vạn Lôi Từ Quang Bàn cùng thái cổ lôi trì tựu thực tại cùng trọng yếu hơn.

Lôi Cù cười nói: “Như vậy, ta an tâm. Nhân Hoàng đại nhân, chúng ta bắt đầu đi.”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, gặp Lôi Cù cười mười phần thư thích vui vẻ, hiển nhiên quyết tâm đã định, hơn nữa hắn dò xét Lôi Cù thương thế, đích thật là không cách nào nữa về ngày, ngay lập tức thở dài.

Vài ngày sau, Lôi Cù ngã xuống ở Tinh Cung.

Lôi Dương mang theo Lôi gia đệ tử, đến đây nghênh về Lôi Cù di thể, đồng thời bái kiến Dương Thanh Huyền.

Hai người gặp lại, vẫn chưa quá nhiều ngôn ngữ, Dương Thanh Huyền chỉ là từ tốn nói: “Chuyện năm đó, tất cả đều coi như thôi, lôi Cù lão gia tử không tệ với ta, ngày sau ta tự sẽ chăm sóc Lôi gia.”

Lôi Dương cảm kích nói: “Đa tạ đại nhân.”

Dương Thanh Huyền khoát tay áo một cái, liền để Lôi Dương đám người mang theo Lôi Cù di thể rời đi.

Dương Thanh Huyền một người ở Vân Hải đứng sừng sững chốc lát, liền nhìn phía vô tận vòm trời, trong đôi mắt bắn xuất ra đạo đạo hàn quang, tự nói: “Là thời điểm đem cái kia người bắt tới, ta ngược lại muốn xem xem, là ai ở phía sau mặt hứng thú gió làm sóng, đem trọn cái Thương Khung tinh vực làm mưa máu gió tanh, người này hẳn phải chết!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2310: Lục Soát Tinh Phương Pháp, Việc Nghĩa Chẳng Từ

Một vệt lục ánh sáng, từ Dương Thanh Huyền mi tâm tràn ra, ở trước người hóa thành Quỷ Tàng thân ảnh.

Xi Hằng, Lạc Đinh Lan cũng bị kêu gọi ra.

Xi Hằng nói: “Lục soát tinh phương pháp, cực kỳ hao tổn năng lượng, nhưng tốt ở đây tinh vực thế năng đẳng cấp không cao, lấy ta ba người sức mạnh, lại thêm đại trận phụ trợ, cũng không khó làm được.”

Xi Hằng đưa tay đi về phía trước ném đi, ném ra một tấm huy chương tựa như đồ vật, đồng thời chắp hai tay, trong miệng nói lẩm bẩm, sau đó nhanh chóng kết ấn.

Sức mạnh to lớn cảm ứng ở đằng kia huy chương trên, nhất thời hướng về bốn mặt lan ra mở, hóa thành một cái hình bát giác trận pháp, trôi nổi ở trời cao trên, lưu quang lấp lóe.

Lạc Đinh Lan nói: “Thú vị, phương pháp này chỉ là từng nghe nói, không nghĩ tới có thể bản thân xác minh, đúng là thú vị.”

Ba người đi vào trong trận, ở riêng mình phương vị trên ngồi xếp bằng hạ, riêng phần mình bấm quyết.

Toàn bộ trận pháp nhất thời vận chuyển, trung ương cái kia huy chương một loại pháp khí, bắn ra một đạo to lớn hào quang, ở bầu trời như đóa hoa sen tỏa sáng.

Nhất thời, ba người thần thức như là bị phóng đại vô số lần, hướng về bốn phương tám hướng phóng xạ mà đi, như mưa điểm, hoa tuyết, ánh sáng mặt trời, bắn về phía toàn bộ Thương Khung tinh vực, Trung Ương Đại thế giới, Tam Thập Tam Thiên vị diện.

Quỷ Tàng giờ khắc này là bốn sao Thiên Giới tu vi, Lạc Đinh Lan là ba sao đỉnh cao Thiên Giới, Xi Hằng là ba sao trung kỳ Thiên Giới, ba người hợp lực, lại thêm lấy đại trận phụ trợ, thần thức đủ để bao trùm toàn bộ Thương Khung tinh vực, mỗi một phe tấc biến hóa đều ở tại cảm giác hạ.

Sáu dòng nước chuyển, Tam Thập Tam Thiên ở lúc trước quỹ tích trên lượn vòng, âm dương cân bằng, Thương Ưng ở lam thiên bay lượn, cá nhảy thâm cốc, võ giả ở Linh Sơn bên trong đả tọa thổ nạp, trên đường một đám Đại Hán xách gạch đầu đến trên xe ba gác, một đám bác gái ở quảng trường khiêu vũ, người trẻ tuổi trốn cùng nhau ăn gà, sát vách lão Vương leo lên tường vây...

Dương Thanh Huyền lặng lặng đứng ở bên một bên, bảo vệ một trận, mọi âm thanh yên tĩnh, không có bất kỳ âm thanh.

Tìm tòi toàn bộ tinh vực chuyện như vậy, hao thời hao lực cực kỳ to lớn, nhưng ngoài ra, cũng chứ không có cách nào khác.

Thi Diễn từ phía sau đi tới, nhìn trước mắt thuật, tràn đầy sợ hãi than ánh mắt.

Dương Thanh Huyền xoay người ôm quyền hỏi: “Thi Diễn đại nhân, như thế nào?”

Thi Diễn bận bịu nhẹ giọng trả lời: “Trước mắt đã khống chế được thế cuộc tiến một bước lan tràn, nhưng Nhân tộc đánh mất địa bàn quá nhiều, toàn bộ tinh vực chiến tuyến quá dài, nghĩ muốn một chút khôi phục khi trước rầm rộ, sợ không phải nhất thời nửa khắc có thể làm được. Bất quá chỉ cần cái kia sau lưng người bí ẩn đền tội, khôi phục thịnh thế chỉ là vấn đề thời gian.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hết thảy đều làm phiền Thi Diễn đại nhân nhiều đảm đương.”

Thi Diễn nói: “Những thứ này đều là việc nhỏ, có Nhân Hoàng đại nhân ở, mới có thể lấy đè ép tất cả.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Ta sợ thì không cách nào đợi quá lâu.”

Thi Diễn sững sờ, lập tức hiểu được.

Dương Thanh Huyền thời khắc này thực lực, đã hoàn toàn vượt ra khỏi sự tưởng tượng của hắn, có thể thấy được vùng vũ trụ này sự rộng lớn, thần kỳ.

Gặp bầu trời ếch, lại cũng không trở về được đáy giếng.

Thi Diễn một trận say mê, nói ra: “Tinh vực chuyện sau, Nhân Hoàng đại nhân đối xử ta cũng cùng đi đi.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, cười khổ nói: “Nếu như không còn Thi Diễn đại nhân, này tinh vực việc, nên làm thế nào cho phải? Ta dự định trùng kiến viễn cổ truyền tống đại trận, đem Thương Khung tinh vực cùng ngoại giới liên hệ tạo dựng lên, như vậy có thể làm cho tinh vực không lại bế tắc, mà Thi Diễn đại nhân cũng có thể lưu ở nơi đây tu luyện, ta sẽ bất cứ lúc nào để người đem các loại đồ thiết yếu cho tu luyện đồ vật truyền trả lại, lấy bồi dưỡng Nhân tộc ở chỗ này tinh anh.”

Thi Diễn im lặng một hồi, thở dài, hiển nhiên không quá đồng ý, nhưng lại không tốt trực tiếp làm trái Dương Thanh Huyền ý tứ, chỉ là hỏi: “Cái kia Ngọc Nhan đây?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta dẫn nàng cùng đi đi.”

Thi Diễn đại hỉ, ôm quyền nói: “Như vậy rất tốt, cái kia ta liền yên tâm, cũng an tâm.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, Thi Ngọc Nhan, Tử Dạ Tử Diên, hắn là vô luận như thế nào cũng không thể phụ lòng.

Thi Diễn lại nói: “Đúng rồi, Đại Lực Ma Ngưu Vương có việc muốn tìm Nhân Hoàng đại nhân.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ta minh bạch, là vì hắn A Ly đi. Năm đó ta từng đã đáp ứng hắn, hiện tại cũng là làm tròn lời hứa thời điểm.”

Hai người lúc này ly khai Tinh Cung chi đỉnh, lưu lại Xi Hằng ba người tiếp tục tìm tòi tinh vực.

Tinh Cung đã sớm lúc trước trong trận chiến ấy tổn hại hầu như không còn, nhưng mọi người dùng Điểm Thạch Thành Kim đạo pháp, rất nhanh tựu tu xây lên một ít lẻ tẻ kiến trúc.

Dương Thanh Huyền theo Thi Diễn đi vào một gian thông thường cung điện, Đại Lực Ma Ngưu Vương từ lâu ở bên trong chờ đợi, còn có Bạch Cốt phu nhân cùng Nguyệt Hồn vợ chồng.

Mấy người lúc trước trong trận chiến ấy, đều người bị thương nặng, đặc biệt là Nguyệt Hồn vợ chồng, này mấy ngày mới điều dưỡng khôi phục một ít, đã bị Đại Lực Ma Ngưu Vương vội vã mời đi ra.

Nguyên lai Đại Lực Ma Ngưu Vương vội vã tìm Dương Thanh Huyền thực hiện năm đó thời gian, nhưng hôm nay Dương Thanh Huyền thần thông vô địch, đã vượt xa hắn, nội tâm cực kỳ thấp thỏm, không dám một người một mình đối mặt Dương Thanh Huyền, vì lẽ đó đem Nguyệt Hồn vợ chồng cùng Bạch Cốt phu nhân đều gọi đi qua.

Mấy người bọn họ đều là ở trường hạo kiếp này bên trong, kiên định đứng ở Nhân tộc một bên dị tộc người, vì lẽ đó quan hệ nơi vô cùng tốt.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đại Lực Ma Ngưu Vương, ngươi sự tình ta vẫn nhớ, giờ khắc này ta đối với nhân quả lực lượng nhất định có khống chế cùng lý giải, vừa vặn có thể giúp ngươi thử xem. Nhưng ta đã nói trước, chỉ có thể làm hết sức mình nghe mệnh trời.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương lại là kích động lại là thở dài, nói: “Đa tạ Nhân Hoàng đại nhân. Đã bao nhiêu năm, cuối cùng cũng coi như thấy được một chút hy vọng, chỉ cần Nhân Hoàng đại nhân tận lực, tất cả kết quả tất nhiên là thiên ý.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nghĩ đến Đại Lực Ma Ngưu Vương mặc dù là người thô lỗ, tính khí táo bạo, nhưng cũng là tính tình người, đồng thời trọng tình trọng nghĩa trọng cam kết, lúc này ôm quyền đối với mấy người nói ra: “Đa tạ chư vị ở đây hạo kiếp bên trong, đối với tộc ta không rời không bỏ.”

Nguyệt Hồn mỉm cười nói: “Việc này cũng không phải là người đơn giản tộc hạo kiếp, mà là lan đến toàn bộ tinh vực một hồi âm mưu, chúng ta tự nhiên việc nghĩa chẳng từ.”

Vu Tước cũng là nhẹ nhàng gật đầu.

Bạch Cốt phu nhân lại cười nói: “Thanh Huyền công tử quân lâm thiên hạ, thần thông vô địch, cũng không tiếp tục là ngày xưa tên ngố, vẫn như cũ còn nhớ tỷ tỷ ta, là đủ.”

Chỉ là nụ cười này bên trong, ẩn chứa bao nhiêu tình cảm, bất đắc dĩ, cay đắng, cùng phức tạp nỗi lòng.

Dương Thanh Huyền nói: “Phu nhân vĩnh viễn đều là hảo tỷ tỷ của ta.”

Lại nhìn phía Nguyệt Hồn, ôm quyền nói: “Có một chuyện, ta nghĩ làm phiền đại nhân.”

Nguyệt Hồn cùng Vu Tước nhìn nhau một cái, nói ra: “Chuyện gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đại Thừa Vô Lượng Kinh.”

Nguyệt Hồn hơi thay đổi sắc mặt, lập tức khôi phục bình thường, cười nói: “Ta hiểu được. Tương truyền Thiên Thần Quyết sau lưng ẩn chứa to lớn đạo pháp hàm nghĩa, chỉ là thiên cổ tới nay, cũng không có người hiểu thấu đáo, Nhân Hoàng đại nhân hỏi ta muốn này trải qua, sợ là đã nhìn được một, hai.”

Dương Thanh Huyền cũng không ẩn giấu, trực tiếp đem Tử Tâm báo cho hắn, có liên quan Thiên Thần Bất Diệt Thể chuyện nói ra, nghe được tất cả mọi người là giật mình không thôi.

Nhưng cũng đều là rõ ràng, nghĩ muốn tập hợp đủ Thiên Thần Quyết, là hạng nào khó khăn, không có đại khí vận cơ duyên lớn, là tuyệt đối không thể.

Muốn nói thực sự có người có thể làm được, khẳng định như vậy chỉ biết là Dương Thanh Huyền.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2311: Nguyên Nhân Tính Không, Võ Vương Bí Tàng

Nguyệt Hồn rất thoải mái liền đem Đại Thừa Vô Lượng Kinh truyền thụ cho Dương Thanh Huyền.

Cứ như vậy, Dương Thanh Huyền tựu nắm giữ vạn pháp hồi tưởng, Thái Huyền kiếm ý, Đại Thừa Vô Lượng Kinh, Phong Nguyệt Chi Thư cùng bảy mươi hai biến, chín thiên bên trong năm thiên ở trong tay mình.

Hoàng Cực Kinh Thế Thư ở Hoàng Đình trong tay, Cửu Diệu Tinh Thần Ấn ở người áo bào tro kia trong tay, còn có phần đầu tiên cùng thiên thứ tám chưa từng xuất thế.

Nhưng Dương Thanh Huyền minh bạch, vạn vật đều hữu duyên pháp, Thiên Thần Quyết cũng là như vậy, nếu bảy thiên xuất thế, sợ là chín thiên toàn bộ xuất thế cơ duyên cũng sắp đến rồi.

Dương Thanh Huyền học được Đại Thừa Vô Lượng Kinh sau, liền theo Đại Lực Ma Ngưu Vương đi tới Trung Ương Đại thế giới Vạn Yêu Sơn, ở dưới đất cực sâu chỗ, có chín đạo to lớn long mạch, hình thành vờn quanh tư thế, đầu rồng toàn bộ quay về ở giữa một chỗ bí động, lấy cực kỳ kinh người linh khí cùng trận pháp, duy trì bên trong động sinh cơ, thậm chí áp chế thời gian trôi qua.

Dương Thanh Huyền vừa vào bên trong động, liền cảm ứng được thời gian tốc độ trở nên vô cùng chậm, không khỏi kinh thán không thôi, loại này tác phẩm cùng trận thế, ở Mục Hải Vực Giới cái kia chút danh tộc trong thế gia tự nhiên không coi vào đâu, nhưng ở Thương Khung tinh vực bên trong, sợ cũng là duy nhất cái này một chỗ.

Ở bí động bên trong, trung ương đặt vào một vị cổ đồng sắc quan tài, bên trong nằm một vị dung mạo xinh đẹp cô gái mặc áo trắng.

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, vị này quan tài cổ, lại là năm đó Ân Võ Vương tạo ra Tạo Hóa Thiên Quan, mặt trên khắc một cái “Doanh” chữ.

Đại Lực Ma Ngưu Vương nói: “Đây là đời đầu doanh người Tạo Hóa Thiên Quan, A Ly đã từng là Đạo Ảnh một trong, thu được này quan tài cổ.”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm trong quan tài cổ nữ tử nhìn một hồi, nói ra: “Ta cảm thụ qua hơi thở của nàng.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương ngây ngẩn cả người, kinh ngạc nói: “Này, sao có thể có chuyện đó?”

Dương Thanh Huyền không đáp, trái lại hỏi: “Nàng làm sao sẽ biến thành như vậy?”

Tạo Hóa Thiên Quan bên trong nữ tử, như là ngủ say giống như vậy, nhưng Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, lập tức có thể nhìn thấu cô gái này sức sống duy trì ở cực hạn thấp điểm, như không phải này bí động hoàn cảnh cùng này Tạo Hóa Thiên Quan uy lực, sợ là từ lâu hóa thành khô cốt.

Mà ngoại trừ nữ tử bản thân khí tức ở ngoài, còn lưu lại có một cỗ hơi thở, Dương Thanh Huyền đồng dạng không mạch sinh.

Đại Lực Ma Ngưu Vương lắc đầu nói: “Không biết. Ngày đó ta chính đang bế quan tu luyện, đột nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, liền vội vàng lao ra mật thất. Phát hiện hư không bị một luồng vô cùng lực lượng mạnh đánh tan, vị này quan tài tựu phá hư mà ra, rơi ở trước mặt ta. A Ly chỉ nói một câu cứu ta, tựu nhắm hai mắt lại, thành bộ dáng này, lại không có tỉnh lại.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương đầy mặt cô đơn, phảng phất về tới năm đó cái kia hình tượng, bi thống không ngớt.

Dương Thanh Huyền nói: “Phía sau ngươi nghĩ hết biện pháp cứu nàng, đồng thời tìm bốn phía hung thủ, cuối cùng vẫn như cũ không có có thể tìm tới hung phạm.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương sững sờ nói: “Làm sao ngươi biết?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Khí tức trên người nàng ta từng trên Thanh Đồng Tinh Quỹ cảm thụ qua, mà một đạo khác khí tức, nhưng chính là Thanh Đồng Tinh Quỹ, cũng chính là Thiên Mệnh Tối Cao khí tức. Nếu là ta đoán không lầm, năm đó hẳn là Thiên Mệnh Tối Cao đả thương nàng, cho tới vì sao phải như vậy, cũng không biết được.”

“Cái gì?! Hung thủ hóa ra là hắn!”

Đại Lực Ma Ngưu Vương tức giận rít gào, tức giận thân thể run rẩy, muốn rách cả mí mắt.

Vô số năm qua nỗi băn khoăn, rốt cục giải khai.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta thử xem, tận lực cứu nàng, nếu như có thể sống lại, đó cũng là nàng tự thân cơ duyên, liền có thể giải khai chuyện năm đó. Nếu như không được, đó cũng là vạn vật tự hữu duyên pháp, Ma Ngưu vương mời tự nén bi thương.”

Đại Lực Ma Ngưu Vương áp chế lại tâm tình của nội tâm, trọng trọng gật gật đầu, nói: “Ta minh bạch, đa tạ Nhân Hoàng đại nhân.”

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: “Khách khí.”

Ngay lập tức, liền để Đại Lực Ma Ngưu Vương thủ ở cửa động, chính mình vòng quanh quan tài đồng đi rồi một vòng, quan sát tỉ mỉ này quan tài đồng cấu tạo, lấy tay sờ xoạng, cảm ứng kết cấu bên trong.

Sau một lúc, mới thu tay về đến, lấy ra Khương Cổ Âm cho hắn thánh dược chữa thương, nhặt lấy ra một hạt nhét vào A Ly trong miệng, sau đó hai tay vận quyết, Nhân Quả Tứ Đế nhất thời tái hiện ra, xoay tròn ở thiên quan phía trên.

Bốn nguồn sức mạnh chậm rãi hợp nhất, bay xuống, xuyên thấu thiên quan phòng ngự, rơi vào A Ly trên người, đem chiếu sáng sủa.

Tất cả có vi pháp, đều là các loại nhân duyên mà thành, này tức là nguyên nhân.

Bất cứ sự vật gì đều bởi vì mọi điều kiện y tồn lẫn nhau, mà nơi đang biến hóa bên trong, vì vậy vạn vật thành công ở xấu diệt, bốn đế hàm nghĩa, chính là trình bày chúng sinh sinh tử lưu chuyển cùng với giải thoát chi đạo nguyên nhân đạo lý.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, phảng phất có cảm giác cho đòi, ở Tạo Hóa Thiên Quan trước bàn hư mà ngồi, một mặt cẩn thận vận chuyển Tứ Đế Ngọc, một mặt đem tự thân thần thức, cũng dung nhập vào này nhân quả lực bên trong.

Hữu tình chúng sinh ý thức tâm đều là sinh diệt, nhưng nhân quả nhưng không sinh bất diệt, cùng đại đạo một thể.

Đột nhiên, một luồng hơi yếu tin tức lưu ở trong đầu xẹt qua, biến ảo ra mơ hồ hình tượng.

Ở một cái lối đi hẹp dài phía trước, có một toà trôi nổi đảo lớn, mặt trên đứng sừng sững một toà nguy nga cung điện, một vị người mặc Kim Giáp nam tử, đón đầy trời huy hoàng, nói ra: "Ta đem cái kia đoạt được, nấp trong này trong điện. Tứ Đế Ngọc chính là mở ra chìa khoá, ai có thể hiểu ra nhân quả, liền có thể được này bí tàng."

Nữ tử ỷ ở lan trước, nhẹ nhàng dựa vào ở nam tử bả vai, nhìn cái kia Vân Hải bốc lên, khẽ mỉm cười, nói ra: "Trong biển tháng là trên trời tháng, người trước mắt là người yêu, ta khá là yêu thích như vậy thu mũi nhọn."

Dương Thanh Huyền cả người run lên, hình tượng chớp mắt biến mất, phục hồi tinh thần lại, tự lẩm bẩm: "Là Ân Võ Vương cùng Vi Lạp, làm sao hai người này còn bám dai như đỉa? Đó là Ân Võ Điện, ta từng đi qua, hiểu ra nhân quả, được này bí tàng, rốt cuộc là cái gì bí tàng?"

Dương Thanh Huyền không tên có loại cảm ngộ, thật giống chính mình cho tới nay, đều bị Ân Võ Vương dẫn dắt đi, vốn cho là trấn áp Cổ Diệu, đánh bại Thiên Mệnh Tối Cao, rời đi Thương Khung tinh vực, chính mình Ân Võ Vương Túc Mệnh cũng đã kết thúc, có thể bây giờ nhìn lại, tựa hồ còn ở đây cái to lớn nhân duyên pháp bên trong, tựa hồ Ân Võ Vương Túc Mệnh, còn rất xa chưa từng chung kết.

Dương Thanh Huyền đối với mình là Ân Võ Vương chuyển thế thân phận đổ cũng không ghét, chỉ là không thích loại này bị nắm mũi dẫn đi cảm giác, mặt âm trầm lạnh lùng nói: "Bám dai như đỉa, muốn nói cái gì trực tiếp nói cho ta là tốt rồi, làm cho thần bí hề hề, xong chưa?"

Nhưng hắn biết Ân Võ Vương cùng Vi Lạp đã sớm chết, đồng thời chuyển thế thành chính mình cùng Tử Dạ Tử Diên, này sở hữu hình tượng cảnh tượng, đều là ở Cổ Diệu cái kia thời đại lưu lại, không thể cùng chính mình có giao lưu.

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia nhân quả lực lượng tung ra trên người A Ly, đột nhiên trong lòng khẽ nhúc nhích, Hỏa Nhãn

Kim Tình lóe lên, phảng phất thấy được năm đó cảnh tượng.

A Ly đánh với Thiên Mệnh Tối Cao một trận, bị Thiên Mệnh Tối Cao kích thương sau, trốn vào hư không chạy trốn.

Mà cái kia Thiên Mệnh Tối Cao cũng không để ý tới A Ly, mà là tiếp tục hướng về phía trước đi đến.

Hai người đại chiến địa phương, càng là vừa rồi thấy toà kia to lớn Phù Không đảo, mà Thiên Mệnh Tối Cao đi đến địa phương, chính là Ân Võ Điện!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2312: Vật Đến Thuận Theo, Đều Hữu Duyên Pháp

“Quả nhiên là Thiên Mệnh Tối Cao làm ra, hắn đi Ẩn Võ Điện, chẳng lẽ cũng là vì cái kia Võ vương bí tàng? Năm đó ta cùng Đạo Ảnh mọi người tiến nhập Ẩn Võ Điện bên trong, ngoại trừ Thiên Trảm Thất Thức ở ngoài, xác thực không có được vật gì tốt, chẳng lẽ là bị Thiên Mệnh Tối Cao cầm đi?”

Hình tượng kia lấp lóe bên dưới, tựu biến mất không còn tăm hơi, tình huống ở phía sau không biết được, Dương Thanh Huyền tự lẩm bẩm.

“Xem ra này A Ly hơn nửa cũng biết một ít gì, xem trước một chút nàng có thể không có thể sống lại.”

Dương Thanh Huyền bài trừ tạp niệm, tiếp tục chìm vào đến đối với nhân quả lực trong cảm ngộ.

Hắn biết vạn vật đều hữu duyên pháp, rất nhiều chuyện pháp duyên chưa tới, chính mình lại làm sao cưỡng cầu cũng không có, không bằng an tâm tu luyện.

Chính là vật đến thuận theo, ngay lập tức không tạp, tương lai không nghênh.

Quá mấy ngày, Dương Thanh Huyền kiểm tra hạ A Ly trên người tình huống, lần thứ hai cho nàng phục thêm một viên tiếp theo thánh dược chữa thương, chính mình cũng nuốt một viên, khôi phục chút chân nguyên, tiếp tục vận chuyển nhân quả lực lượng, vì đó chữa thương.

Rốt cục, ở nửa tháng sau, A Ly trong cơ thể bắt đầu có sinh cơ chầm chậm lưu động.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, không dám lười biếng, tiếp tục dùng chân nguyên rót vào, đồng thời dặn dò ngoài động Đại Lực Ma Ngưu Vương, để hắn mời Tần Chấn đến đây.

Đại Lực Ma Ngưu Vương nghe vậy A Ly có chuyển biến tốt, ở khôi phục sinh cơ, mừng như điên cho Dương Thanh Huyền liên tục chắp tay lạy sát đất, sau đó bay tựa như tựu bỏ chạy.

Chỉ nửa ngày thời gian, liền đem Tần Chấn tìm đến.

Dương Thanh Huyền vừa thấy Tần Chấn, liền đại hỉ, ôm quyền chắp tay, nói: “Lão sư.”

Tần Chấn khuôn mặt, cùng trước kia cũng không biến hóa quá lớn, chỉ là lộ ra thành thục rất nhiều, hơn nữa tu vi cũng đến rồi nửa bước Giới Vương, lờ mờ đã trở thành Thiên Tông học viện bên trong cường giả số một, đều là được lợi từ hắn võ hồn ngũ uẩn chi thụ.

Tần Chấn vội vàng đáp lễ, cười nói: “Ngươi bây giờ là bộ tộc ta chi hoàng, há có thể như vậy cho ta hành lễ, Tần Chấn không dám nhận.”

Dương Thanh Huyền nói: “Lão sư khách khí, ta mãi mãi cũng là lão sư học sinh.”

Tần Chấn trong lòng cảm động, nói: “Trước đó vài ngày nghe nghe ngươi đã trở về, ngăn cơn sóng dữ, cứu vớt cả người tộc, ta cùng viện trưởng bọn họ đều hết sức vui mừng, càng là kiêu ngạo.”

Dương Thanh Huyền cảm khái nói: “Sự vụ bận rộn, không thể ngay lập tức trở lại bái kiến viện trưởng cùng trưởng lão bọn họ, thật ở thẹn trong lòng.”

Tần Chấn nói: “Ngươi là Nhân Hoàng, đương nhiên phải lấy đại cục làm trọng. Nếu như vứt ra tay bên trong đại sự, chạy đi học viện lời, sợ là viện trưởng cùng các trưởng lão, cũng sẽ không cao hứng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Học sinh thụ giáo.” Sau đó chỉ vào cái kia Tạo Hóa Thiên Quan, nói ra: “Người này ở ta cứu trị hạ, đã bắt đầu từ từ chuyển biến tốt, ta hi vọng lão sư có thể sử dụng ngũ uẩn lực lượng, giúp ta một chút sức lực.”

Tần Chấn nói: “Ta đã nghe Đại Lực Ma Ngưu Vương nói một chút, tự làm việc nghĩa chẳng từ, đem hết toàn lực.”

Ngay lập tức liền vung tay lên, một vệt sáng ở trước người hiện ra, sau đó nhanh chóng trưởng thành khuếch tán, ở bí động bên trong hóa thành một cây đại thụ che trời, chói lọi vạn trượng.

Trên cây tỏa ra ánh sáng lung linh, kết ra từng viên từng viên ngũ sắc trái cây, linh khí mười phần.

Dương Thanh Huyền kinh thán không thôi, Tần Chấn võ hồn so với mấy năm trước mạnh mẽ quá nhiều, hắn liên tiếp đánh ra quyết ấn, dẫn cái kia ngũ uẩn lực lượng chảy vào trong quan tài, tràn vào A Ly thân thể bên trong.

Ngũ uẩn chính là người sắc, bị, nghĩ, được, thưởng thức, một hoàn chỉnh sinh mệnh cá thể, chính là từ ngũ uẩn hòa hợp mà thành.

Tần Chấn Ngũ Uẩn Thụ bên trong, ẩn chứa sinh mệnh năm cái tích tụ hòa hợp, là chữa thương tốt nhất pháp môn.

Lại qua nửa tháng có thừa, A Ly trên người cơ thể sống dấu hiệu càng ngày càng mạnh, đã không cần nhân quả lực, ở Ngũ Uẩn Thụ tẩm bổ hạ, liền tiến vào đến tự tuần hoàn khôi phục bên trong, tất cả phát triển chiều hướng tốt.

Dương Thanh Huyền lúc này cáo biệt Đại Lực Ma Ngưu Vương, chỉ lưu Tần Chấn ở bí động bên trong, tựu về Tinh Cung mà đi.

Xi Hằng ba người còn ở Tinh Cung đỉnh trên bầu trời, gặp Dương Thanh Huyền đến đây, nhân tiện nói: "Ta ba người lục soát qua một lần toàn bộ tinh vực, không có bất kỳ dị thường phát hiện, hiện tại đang tìm tòi lần thứ hai."

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: "Làm sao sẽ? Lẽ nào cái kia người rời đi tinh vực?"

Xi Hằng cau mày nói: "Có khả năng này, cũng hoặc là cái kia người ẩn thân ở cái gì huyền diệu địa phương thần kỳ, vì lẽ đó chúng ta không thể tra xét đến, bất quá lần này ta dự định đối với mấy nơi tiến hành trọng điểm lục soát, chỉ cần ở đây cái tinh vực trên, ta cũng không tin không tìm ra được."

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Có bất cứ tin tức gì ngay lập tức nói cho ta."

Dứt lời, liền một mình bế quan đi.

Chuyến này về Thương Khung tinh vực, tuy rằng thuận buồm xuôi gió, không có gặp phải cái gì có thể địch nổi đối thủ, nhưng tương tự là cơ duyên không cạn.

Đầu tiên là bốn đại chí cường võ hồn rót vào người, để tu vi cường hành đột phá một tầng.

Sau đó lại được đến lôi Cù lão gia tử thô bạo vô song, để võ hồn lực lượng càng tinh tiến, sợ là Nhân tộc vạn năm tới nay, nắm giữ mạnh nhất võ hồn người.

Đồng thời trước sau được Vạn Pháp Hồi Tưởng cùng Đại Thừa Vô Lượng Kinh, cần thời gian nhất định tìm hiểu tiêu hóa.

Còn có cái kia trên bảo thấm tâm bổ cào, thuộc về Tiên Thiên linh bảo, uy lực vô cùng, tuy rằng không hẳn so sánh được Nhân Đà La, nhưng Dương Thanh Huyền vẫn là có ý định tế luyện một phen.

Còn có một cái trọng yếu việc, chính là luyện hóa Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ.

Ở Mục Hải Vực Giới bên trong lang bạt, vẫn luôn là bốn mặt huyền kỳ, Ngũ kỳ thiếu một, lần này hàng phục Thiên Vô Tình, đem cuối cùng cái kia mặt Tố Sắc Vân Giới Kỳ cũng lấy đi qua, hoàn thành năm số lượng, có thể thực hiện Ngũ kỳ hợp nhất.

Này chút đều cần đại lượng thời gian.

Mà Dương Thanh Huyền hiện tại thiếu nhất chính là thời gian, vì lẽ đó nhất thời tìm không ra cái kia người giật dây, ngược lại cũng không gấp, chỉ là sợ cái kia người rời đi Thương Khung tinh vực, tựu thật sự phiền phức lớn rồi, trời biết đạo hắn lúc nào sẽ trở về.

Dương Thanh Huyền này vừa bế quan chính là ba tháng.

Ngày hôm đó, tất cả tu luyện, tìm hiểu, đều đạt tới giai đoạn nhất định.

Nghĩ muốn lại tiếp tục thâm nhập sâu xuống, sợ là phải kể tới năm, thậm chí thời gian mấy chục năm, không phải trong ngắn hạn có thể tinh tiến.

Liền Dương Thanh Huyền từ bế quan bên trong đi ra, trở lại Tinh Cung đại điện bên trong.

Thi Diễn đám người nghe được hắn xuất quan tin tức, từ lâu thông báo các lộ nhân mã, toàn bộ ở trong đại điện chờ đợi.

Dương Thanh Huyền một chút trông thấy Đại Lực Ma Ngưu

Vương, đứng bên người một vị cô gái mặc áo trắng, mạo mỹ đoan trang, nhưng lộ ra một tia yêu khí, chính là A Ly, vui vẻ nói: "Chúc mừng Đại Lực Ma Ngưu Vương, chúc mừng A Ly, rốt cục thức tỉnh."

Đại Lực Ma Ngưu Vương ý khí phấn phát, ôm quyền cười to nói: "Đa tạ Nhân Hoàng đại nhân, ân này suốt đời khó quên."

A Ly cũng tới trước một bước, lộ ra mỉm cười mê người, hạ thấp người nói: "Đa tạ Nhân Hoàng đại nhân ân cứu mạng."

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: "Vạn vật đều hữu duyên pháp, đây là Ma Ngưu vương duyên phận, cũng là A Ly duyên của ngươi pháp. Huống hồ ta năm xưa bị ân cùng Ma Ngưu vương, lần này chỉ là báo ân thôi. A Ly có thể thức tỉnh, tất cả công lao đều là Đại Lực Ma Ngưu Vương, cũng là A Ly chính ngươi."

Đại Lực Ma Ngưu Vương cùng A Ly tướng liếc mắt một cái, tràn đầy nhu tình mật ý, vô hạn thâm tình.

Dương Thanh Huyền thấy tình cảnh này, không nhịn được hướng về Vu Khinh Nguyệt tứ nữ nhìn tới, gặp tứ nữ chỉnh tề đứng ở một bên, đều là chung linh mẫn xuất sắc, dáng ngọc yêu kiều.

Không khỏi âm thầm hổ thẹn, chính mình về tinh vực đã có mấy tháng, đều chưa từng cùng Vu Khinh Nguyệt ba nữ tốt đẹp tâm sự, nhưng nhìn ba nữ trong mắt, tràn đầy vui sướng cùng yêu thương, cũng không có trách cứ dáng vẻ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2313: Thiên Ngoại Hữu Thiên, Tìm Kiếm Ân Võ Điện

Thi Diễn tiến lên phía trước nói: “Bẩm Nhân Hoàng, này mấy tháng thời gian tới nay, đã đem Trung Ương Đại thế giới thế cuộc cơ bản khống chế được. Bây giờ đang hướng về Tam Thập Tam Thiên phóng xạ, đem đánh mất Linh Sơn bảo địa cùng các loại tài nguyên, một chút xíu đòi phải quay về.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tất cả làm phiền Thi Diễn đại nhân. Đối với đối xử bách tộc thái độ, đến không cần đuổi tận giết tuyệt, chỉ cần khôi phục lại như trước trạng thái liền có thể. Lần này hạo kiếp, nếu không có có cái kia người sau lưng, cũng không trở thành như vậy. Ta dự định đem đi về tinh vực truyền tống đại trận đường nối chữa trị, cứ như vậy, Thương Khung tinh vực tựu cùng chúng ta vị trí bảy mươi ba vực giới cái khác tinh vực liên hệ, thậm chí có thể trực tiếp đi đến nam bộ vũ trụ đất nòng cốt Mục Hải Vực Giới bên trong. Vì lẽ đó chư vị cắt không thể giậm chân tại chỗ, hoặc là tự cao tự đại, phải biết nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên. Ta chút thực lực này phóng ở Thương Khung tinh vực còn được, có thể phóng ở Mục Hải Vực Giới bên trong, tựu thật chỉ là một con giun dế, huống chi còn có toàn bộ vũ trụ, cùng với thượng giới ban đầu sinh đời đại vũ trụ. Phải biết ta sinh có nhai, mà học Vô Nhai, mọi người nhất định phải cố gắng tu hành tinh tiến.”

Mọi người đồng nói: “Là, tôn pháp chỉ.”

Dương Thanh Huyền nhìn phía một bên khác, hỏi: “Xi Hằng, cái kia người giật dây còn chưa tìm ra sao?”

Xi Hằng, Quỷ Tàng, Lạc Đinh Lan, cùng với mặt khác mấy vị Tinh Túc đứng ở một bên.

Mọi người đảo mắt nhìn tới, ánh mắt đều rơi trên người Lạc Đinh Lan, vậy cường đại khí chất cùng dung mạo, làm cho chói mắt trình độ hoàn toàn lấn át Dương Thanh Huyền, để Vu Khinh Nguyệt ba nữ đều sinh ra cảm giác nguy hiểm đến.

Xi Hằng nói: “Không có, cái kia người cũng đã rời đi.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Có thể hay không trốn ở cái gì đặc định bí cảnh bên trong?”

Xi Hằng nói: “Có khả năng này, nhưng không lớn. Bởi vì có thể giấu diếm được ba người chúng ta thần thức bí cảnh, khà khà, cái này tinh vực sợ là còn không có chứ.”

Xi Hằng ngửa đầu lên, khuôn mặt tự phụ vẻ.

“Ồ?” Dương Thanh Huyền hỏi: “Ý ngươi là, bên trong tinh vực sở hữu bí cảnh không gian, ngươi đều có thể tra xét đến?”

Xi Hằng nói: “Đúng thế.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia nơi này, ngươi có thể thấy được quá?”

Nói xong giơ tay lên, ở trong hư không nhẹ chút, miêu tả ra một toà trôi nổi đảo, cùng với bên trên cung điện.

Xi Hằng nhíu mày lại, cùng Lạc Đinh Lan nhìn nhau một cái, đều là hơi lắc đầu, nói: “Không có, có lẽ Quỷ Tàng đại nhân có từng thấy.”

Quỷ Tàng đầu lông mày nhưng là nhíu càng sâu, nghi ngờ nói: “Kỳ quái, đây không phải là Ân Võ Điện sao? Dương Thanh Huyền ngươi vừa nói như thế, ta mới phản ứng lại, toàn bộ tinh vực đều tìm tòi biến, chưa từng thấy qua Ân Võ Điện.”

Xi Hằng hoàn toàn biến sắc, kêu lên: “Không thể. Nếu như này điện còn ở tinh vực, không thể chạy ra ba người chúng ta thần thức.”

Thương Khung tinh vực thế năng cũng không cao, ở trong vũ trụ vô số trong tinh vực, cũng chỉ có thể coi là trung đẳng, Xi Hằng cùng Lạc Đinh Lan là ba sao Thiên Giới, Quỷ Tàng càng là bốn sao Thiên Giới, loại này mạnh mẽ thần thức bên dưới, rất khó có cá lọt lưới.

A Ly đứng ra, nhẹ nhàng nhu nhu nói ra: “Ân Võ Điện mười phần huyền diệu, chính là thông hiểu vạn vật quy tắc, lại luyện hóa nhân quả lực Ân Võ Vương cùng Vi Lạp khuynh lực chế tạo, có lẽ ta có thể tìm tới vị trí của nó. Trên thực tế, tự Ân Võ Điện xây dựng lên, mỗi một đời Đạo Ảnh bên trong, đều có phụ trách trông coi Thần Điện người. Mà cuối cùng cái kia một thay thế người chính là ta, chỉ có điều sau đó ta bị cái kia người đả thương, bỏ chạy mà đi, tựu lại không có tỉnh lại quá, vì lẽ đó này truyền thừa cũng là đứt đoạn mất.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi thử xem đi, ngày đó ta thay ngươi chữa thương thời gian, trong lòng sinh ra ý nghĩ, tựa hồ gặp được năm đó tình cảnh đó. Thiên Mệnh Tối Cao kích thương ngươi sau, tựu đi về phía Ân Võ Điện, cũng không biết hắn là hay không tiến vào.”

A Ly gật gật đầu, đi thẳng tới ở giữa cung điện, giơ tay lên, một cái phù văn màu vàng từ lòng bàn tay chậm rãi bay lên, thăng vào trên không, sau đó một chút ánh sáng đại phóng, như là mặt trời chói chang bắn ra vạn trượng ánh sáng, đem trọn cái đại điện đều chiếu sáng thông suốt.

Dương Thanh Huyền phóng tầm mắt nhìn, lập tức nhìn thấy tia sáng kia, hiện ra một toà Phù Không đảo cái bóng, mặt trên chính là Ân Võ Điện nơi.

A Ly vui vẻ nói: “Ân Võ Điện vẫn còn ở đó. Này đạo kim phù, chính là các thời kỳ bảo vệ Ân Võ Điện Đạo Ảnh sở hữu, tùy thời có thể cùng Ân Võ Điện sinh sinh liên hệ, tuyệt không giả mạo.”

Xi Hằng dại ra nói: “Này, không thể a.”

Trong giọng nói một loại khó có thể tin, cùng một tia cảm giác bị thất bại.

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “A Ly, ngươi có thể chuẩn xác tìm được vị trí sao?”

“Ừ”, A Ly gật gật đầu, nói: “Có thể.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên đứng dậy, nói: “Mau chóng mang ta đi.”

Đoàn người lập tức bay ra Tinh Cung đại điện, cùng sau lưng A Ly, hướng về phía chân trời bay nhanh mà đi.

Ngoại trừ lưu lại một chút tọa trấn Tinh Cung cường giả, còn lại người toàn bộ đều xuất động.

Đều biết chuyến này cũng không sẽ gặp nguy hiểm, nhưng thiên hạ đại cục đã định, thu thập địa bàn chỉ là vấn đề thời gian, đều nghĩ chứng kiến Ân Võ Điện trang nghiêm.

Ít ngày nữa, mọi người tựu đánh nát Trung Ương Đại thế giới vòm trời, đi tới một toà trung giai vị diện Ảnh Lưu đại lục.

Sau đó tựu thuấn di đến đây đại lục bắc bộ, đi tới một mảnh trời đất ngập tràn băng tuyết bên trong.

A Ly đi tới một toà bình nguyên, Thiên Lý Băng Phong, vạn dặm tuyết bay, trực tiếp đi một hồi, nhìn trong tay kim quang, nói ra: “Tựu ở phụ cận đây.”

Mọi người lập tức đem thần thức tản ra, nhưng cái gì cũng không nhận biết được.

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: “Quỷ Tàng huynh, ngươi có thể có phát hiện cái gì?”

Quỷ Tàng hai tay ôm ngực, trong hốc mắt hai đạo yếu ớt lục hỏa lánh động không ngừng, chậm rãi nói ra: “Ngươi cũng phát hiện?”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ta chỉ là cảm giác là, nhưng cũng không xác định. Dù sao ở đây trời đất ngập tràn băng tuyết, bất cứ dấu vết gì đều sẽ bị vùi lấp chìm nghỉm.”

Quỷ Tàng hừ lạnh nói: “Sai rồi, bất cứ dấu vết gì cũng sẽ không bị vùi lấp chìm nghỉm, tồn tại qua tựu vĩnh viễn tồn tại, then chốt đang làm gì người đi tìm dấu vết này.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Điều này cũng đúng.”

Lạc Đinh Lan không nhịn được hỏi: “Các ngươi hai cái đang nói cái gì?”

Dương Thanh Huyền vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về Băng Phong đại địa nhìn tới, nói ra: “Ở đây ở trước đây không lâu, đã từng có người đến qua, hơn nữa còn là tên cực kỳ lợi hại.”

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người là lấy làm kinh hãi, bọn họ vẫn chưa nhận biết được bất kỳ không đúng, nhưng nếu là Dương Thanh Huyền nói, bọn họ tự nhiên là tin.

Vu Khinh Nguyệt vội vàng triển khai Thanh Nhãn, nhìn phía sâu trong lòng đất, vẫn như cũ một không đáng kể.

Dương Thanh Huyền đi lên trước, vỗ nhè nhẹ đi Vu Khinh

Nguyệt đỉnh đầu trên tóc Lạc Tuyết, cười nói: “Thời gian có chút lâu, vì lẽ đó dấu vết bị tuyết lớn cùng Băng Phong xóa đi gần đủ rồi. Nơi này tầng băng phía dưới, có lượng lớn phá toái dấu vết, tuy rằng ở mấy tháng thời gian bên trong không ngừng bị mới Băng Tuyết bao trùm cùng áp súc, nhìn thấy được thật giống không khác nhiều, nhưng cứng rắn tầng độ kém xa những địa phương khác, chứng minh mấy tháng trước có cường giả đem nơi này tầng băng đập vỡ tan quá.”

Vu Khinh Nguyệt trong lòng ấm áp, theo bản năng hỏi: “Là ai, chạy tới nơi này nát băng làm cái gì?”

Hỏi sau khi ra ngoài, lập tức ý thức được chính mình vờ ngớ ngẩn.

Tới nơi đây hiển nhiên chỉ có một mục đích a, tự nhiên chính là Ân Võ Điện!

Chương 2314: Cảnh Còn Người Mất, Quái Dị Thi Thể

A Ly cả kinh nói: “Không thể nào, không có trong tay ta này ký tự màu vàng, làm sao có thể tìm ra Ân Võ Điện đến, ba vị đại nhân không đều thất bại sao.”

Nàng là vô tâm câu chuyện, Xi Hằng nhưng là một chút đỏ mặt, hừ nói: “Có người đến qua vẫn chỉ là suy đoán mà thôi, không hẳn thật đúng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đạo pháp ba ngàn, các có huyền diệu, có sở trường riêng, có những người khác có thể tìm được nơi đây, cũng chẳng có gì lạ. Năm đó ta ở Biển Đen, không cũng tìm đến Ân Võ Điện rồi sao. Việc này không nên chậm trễ, chúng ta cũng động thủ đi.”

Ngay lập tức, liền sử dụng tới Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về bốn mặt hư không nhìn tới.

Mọi người đều các hiển thần thông, sử dụng tới bất đồng thủ đoạn, tầng băng bị mọi người khí thế mạnh mẽ ép tới “Cạc cạc” phá nát.

“Trong này.”

Dương Thanh Huyền kêu một tiếng, luận nhãn lực, người ở tại tràng, mặc dù là Quỷ Tàng không có khả năng vượt qua hắn, nháy mắt liền phát hiện không gian dấu vết, trực tiếp đưa tay tóm tới.

“Ầm ầm” một tiếng, bốn phương tám hướng không gian toàn bộ vặn vẹo, sau đó bị chen tảng lớn phá nát, như như hồ điệp tản

ra.

Một điểm linh khí cùng hào quang, từ cái này phá toái địa phương khuếch tán ra, nhanh chóng phóng đại.

Nhất thời, trời đất ngập tràn băng tuyết bên trong, hiện ra một mảnh ánh nắng tươi sáng bí cảnh không gian, như tranh vẽ cuốn giống như triển khai, từ từ xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, nói: “Quả nhiên là Ân Võ Điện!”

Bí cảnh bên trong, một toà trôi nổi hòn đảo, lặng lặng ngừng giữa không trung, quen thuộc kia cung điện cùng cảnh tượng, một chút đem trí nhớ của hắn kéo trở lại năm đó.

Khi đó còn chỉ là một lâu la, cường giả vô số, chỉ có thể ở trong kẽ hở cầu sinh tồn, may mắn bên dưới mới từ Ân Võ Điện bên trong chạy trốn.

Mà tới nghe nghe này điện tự hành phá không mà đi, lần nữa biến mất không gặp.

Không nghĩ tới nhiều năm phía sau, lại lần nữa xuất hiện ở trước mắt.

Lại về chốn cũ, đã là cảnh còn người mất.

Tử Diên đột nhiên nói ra: “Thanh Huyền ca ca, ngươi còn nhớ bộ kia bức tranh hay không?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tự nhiên.”

Nói lấy làm ra một bộ quyển trục, ở trước người chậm rãi triển khai.

Mọi người đồng thời nhìn tới, chỉ thấy cái kia trong tranh là một tên múa kiếm nữ tử, từ thân hình cùng về thần thái nhìn, càng cùng Tử Diên cùng Tử Dạ giống nhau đến mấy phần.

Chính là năm đó mới vào Ân Võ Điện thời gian, thu thập được một bức họa.

Lúc đó Dương Thanh Huyền trong lòng sinh ra ý nghĩ, trong đầu hiện lên Ân Võ Vương cùng Vi Lạp vẽ tranh lúc hình tượng, không nhịn được theo Ân Võ Vương đọc một lần, trong tranh tựu tự hành hiện ra một chuyến tiểu thơ đến.

Chính là: Nhất chịu quên mất muôn vàn hư danh, cầu một thế thanh nhàn. Ta muốn hỏi bụi bên trong khách, Phù Sinh có thể có mấy năm? Nhất nguyện đem cái kia phong tình vạn chủng, đều xa gửi giang tháng. Cộng nhìn chảy dài nước, đưa năm xưa.

Dương Thanh Huyền than thở: “Năm đó cùng Liệt Tử cộng được bức họa này, Liệt Tử để ta thu cẩn thận. Bây giờ Liệt Tử đã không ở rồi.” Trong giọng nói cực kỳ thương cảm.

Thi Diễn nói: “Nhân Hoàng không cần đau buồn, lấy Nhân Hoàng thành tựu ngày hôm nay, đủ để cảm thấy an ủi Liệt Tử dưới suối vàng biết.”

Dương Thanh Huyền đem bức tranh cho Tử Diên thu hồi, gật đầu nói: “Không nói chuyện chuyện cũ, đi thôi.”

Một chuyến hơn mười người, nháy mắt tựu rơi ở đằng kia Phù Không đảo trên.

Đảo này cùng năm xưa cảnh tượng không khác nhiều, Ân Võ Điện dáng dấp cũng hoàn toàn giống như đúc.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm Ân Võ Điện nhìn một hồi, trầm giọng nói: “Kỳ quái, rõ ràng là có người đi vào rồi, làm sao không cảm ứng được nửa điểm khí tức. Cung điện này cùng Phù Không đảo tựa hồ sẽ tự hành khôi phục?”

A Ly nói: “Có lẽ vậy, Ân Võ Điện vô cùng có linh tính. Năm đó ta chính là trong này bị cái kia người đánh lén, giao thủ mấy chiêu, theo lý thuyết to lớn kia phá hoại dấu vết, căn bản không phải thời gian có thể phục hồi như cũ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đừng nói xa xưa như vậy, lần trước khi ta tới, ở đây đã bị đánh thủng trăm ngàn lỗ, hiện tại một điểm dấu vết đều không. Đi, vào xem xem.”

Đoàn người trực tiếp tựu vào đại điện.

Nhất thời, một luồng mùi máu tanh truyền ra, mọi người nhìn tới, không khỏi giật nảy cả mình.

Ở điện trung ương, đứng sừng sững một đều đều thi thể, đều là sắc mặt bi thảm, dáng dấp quái lạ, bày ra các loại các dạng tư thế đến.

Những kia máu me chính là từ này chút thân thể bên trong chảy ra, đem đại điện mặt đất, toàn bộ nhiễm màu đỏ bừng.

Này chút người trang phục gần gũi, nhìn dáng dấp hẳn là đồng nhất môn phái đệ tử.

Tử Diên cả kinh nói: “Thanh Huyền ca ca, ở đây...”

Dương Thanh Huyền nói: “Quả nhiên có vấn đề.”

Này Ân Võ Điện bên trong, cùng lần trước lúc đi vào nhìn thấy, hoàn toàn khác nhau, là một toà rộng rãi đại điện, mà lần trước nhưng là một cái bí tàng không gian, cất giấu năm đó sở hữu trấn áp Cổ Diệu cường giả binh khí.

Dương Thanh Huyền nói: “Lẽ nào lần trước hoặc là lần này, đi vào chính là một cái giả Ân Võ Điện?”

Tử Diên nói: “Giả không đến nỗi, lần trước cần phải chỉ là trong điện một cái kho vũ khí gì gì đó, Thanh Huyền ca ca ngươi nhìn, cuối cùng mặt còn có đường nối.”

Ở đây máu tanh đại điện phía sau, xác thực có một cánh cửa, là mở, dẫn tới không biết nơi nào phía sau.

Dương Thanh Huyền hỏi: “A Ly, ở đây ngươi từng tiến vào sao?”

A Ly ánh mắt cũng có chút dại ra, ngơ ngác nói: “Tự nhiên là từng tiến vào, nhưng chưa bao giờ là bộ dáng này. Ta mỗi lần vào điện, chỉ là một tiểu căn phòng, mặt trên đứng thẳng một pho tượng đá, Kim Giáp áo khoác ngoài, uy phong lẫm lẫm, tục truyền là Ân Võ Vương dáng vẻ, bốn phía còn có lượng lớn võ giả bài vị, đều là ở trấn áp Cổ Diệu trong trận chiến ấy ngã xuống anh hùng.”

Dương Thanh Huyền nói: Vậy thì đúng rồi, xem ra cung điện này đích thật là sẽ biến hóa."

Hắn vẫn chưa vội vã đi cung điện kia phía sau, mà là quan sát chết đi kia thi thể, bởi vì những thi thể này tạo hình thái quá quái dị, trên gương mặt toàn bộ là to lớn hoảng sợ cùng cầu xin, hiển nhiên là không muốn chết mà bị hành hạ đến chết.

“Chi!” Tử Dạ hít một hơi khí lạnh, nói: “Những thi thể này, là khi còn sống bị cố định thành này chút dáng vẻ, sau đó sống sờ sờ chảy máu lưu quang mà chết.”

Dương Thanh Huyền nhìn một hồi, nói: “Hơn nữa thời gian trên nhìn, phải chết ba tháng dáng vẻ, thế nhưng... Này vết máu trên đất, sớm nhất hẳn là năm tháng trước. Nói cách khác, này chút người năm tháng trước bị bày thành loại này quái dị dáng dấp phóng ở đây, sau đó chậm rãi chảy máu, chảy hai tháng sau mới toàn bộ chết đi.”

Mọi người không khỏi là sởn cả tóc gáy, nhưng toàn bộ là cao thủ, theo Dương Thanh Huyền suy đoán cẩn thận quan sát, phát hiện Dương Thanh Huyền nói xác thực không kém, không khỏi từng cái từng cái sắc mặt khó coi, rốt cuộc là người phương nào tàn nhẫn như vậy?

Vãn Chiếu đột nhiên kinh hô một tiếng, nói: “Năm tháng trước?” Trong thanh âm mang theo một tia run rẩy cùng sợ sệt.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi nghĩ tới điều gì?”

Huynh muội hai người liếc nhau một cái, đều là có chút khiếp đảm dáng vẻ, nói ra: “Năm tháng trước, chính là chúng ta gặp được người kia cuối cùng thời gian.”

Tất cả mọi người là đem ánh mắt nhìn phía đại điện hậu phương cánh cửa kia, lẽ nào cái kia thần bí người, ở nơi này đại điện phía sau?

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm môn kia nhìn một hồi, có cường đại cách trở lực lượng, tựu liền hắn Hỏa Nhãn Kim Tình đều không nhìn thấu sau cửa.

Này điện là Vi Lạp chế tạo mà ra, huyền diệu cực kỳ nhưng cũng nói được.

Dương Thanh Huyền ánh mắt trở lại những thi thể này trên, nói: “Coi như cái kia người ở cuối cùng, chúng ta cũng trước phải biết rõ, những thi thể này là ai, tại sao sẽ quái dị như vậy bày phóng ở đây, hơn nữa bị lấy máu hai tháng mới chết, lẽ nào cái kia người là tâm lý vặn vẹo giết người biến thái?”

Chương 2315: Ba Mươi Bảy Đạo Phẩm, Lấy Là Nhân Duyên

Trong điện một mảnh âm u tĩnh mịch, xen lẫn mùi máu tươi nồng nặc, khiến người hết sức khó chịu.

Thi Diễn đột nhiên nói ra: “Nhân Hoàng, này ba mươi bảy người tư thế, có hay không cảm thấy có chút quen mắt?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, thi thể trước mắt đích thật là ba mươi bảy cụ, hơn nữa này chút tư thế hình dạng...

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ba mươi bảy đạo phẩm?!”

Đại Lực Ma Ngưu Vương, Nguyệt Hồn chờ đã từng tham dự Đạo Ảnh trận chiến cường giả, từng cái từng cái hoàn toàn biến sắc.

Lúc trước Huyền Thiên Cơ trấn áp Thiên Mệnh Tối Cao, đã từng sử dụng tới ba mươi bảy toà kim thân, vì là: Bốn niệm ở, bốn chính chuyên cần, bốn như ý đủ, năm căn, năm lực, bảy cảm thấy nhánh, tám chính đạo, phân biệt đại biểu ba mươi bảy đạo phẩm.

Tương truyền vũ trụ trong đó, có ba mươi bảy loại phương pháp tu hành, có thể tìm hiểu đại đạo, được khen là: Ba mươi bảy đạo phẩm. Hắn từng nghe tịch Đại tiên sinh cùng Hàn Phi Vân nói quá, Huyền Thiên Cơ chính là tìm hiểu ba mươi bảy đạo phẩm, thu được một tia đại đạo sức mạnh to lớn, cuối cùng được đến thành tựu.

Dương Thanh Huyền sắc mặt có chút khó coi, nói ra: “Lẽ nào này giết người người, ở tham tu ba mươi bảy đạo phẩm? Hừ, tàn nhẫn như vậy ác độc, há lại là Thiên Đạo gây nên?”

Ánh mắt của hắn đảo qua này ba mươi bảy người, trầm giọng nói: “Hơn nữa những người này tu vi có thể không thấp a, bằng không không thể chảy máu hai tháng mới chết, sợ là đều có cao cấp Giới Vương thực lực. Không hiểu ra sao đột nhiên nhiều hơn ba mươi bảy chức cao cấp Giới Vương, chư vị có thể nhìn quen quen này chút người?”

Tại chỗ, hầu như tụ tập Nhân tộc toàn bộ cao tầng võ giả, đều là liên tục lắc đầu, những người trước mắt này từng cái từng cái rất xa lạ.

Tử Diên cả kinh nói: “Là ngoại lai tinh vực?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nhìn đại đoạn hậu cánh cửa kia, nói ra: “Nhìn như vậy đến, nhấc lên tràng hạo kiếp kia thần bí người, cũng có thể là ngoại lai tinh vực.” Hắn nói với mọi người: “Các ngươi lưu lại nơi này, ta vào xem xem.”

Vu Khinh Nguyệt kinh hãi, nói: “Ngươi một cái người?”

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu như có tình huống, ta một người trái lại thuận tiện chút.”

Quỷ Tàng nói: “Ta theo ngươi đi vào chung đi.”

Xi Hằng nói: “Còn có ta.” Không có bắt lấy Ân Võ Điện tồn tại, để hắn vẫn luôn hết sức uất ức, hy vọng có thể biểu hiện một chút.

Lạc Đinh Lan nói: “Ta cũng vào xem một chút đi.”

Kim Thập Nhất Lang quân cùng Đồ Sầu, còn có năm vị Thích Tá, cũng dồn dập xin đi giết giặc.

Dương Thanh Huyền nói: “Cũng tốt, Thiên Giới cảnh lưu lại, còn lại người lập tức lui ra cung điện này, đến Phù Không đảo thượng đẳng hậu. Nhớ tới, nếu như phát sinh to lớn gì biến cố, ngay lập tức bỏ chạy cách nơi này địa.”

Vu Khinh Nguyệt đám người thấy hắn nói như vậy thận trọng, đều không khỏi cực kỳ lo lắng.

Dương Thanh Huyền cười an ủi: “Không có chuyện gì, mạnh mẽ đến đâu đội hình ta cũng đã gặp, chỉ là ngoại lai tinh vực người, thực lực không khen ngợi đánh giá, cẩn thận một chút là hơn.”

Tử Diên nói: “Mọi người yên tâm đi, Thanh Huyền ca ca liền Thần Vương đều gặp, này chút lâu la căn bản không ở lời hạ.”

Mọi người tuy rằng đều không biết Thần Vương là cái gì, nhưng đối với Dương Thanh Huyền vô cùng có lòng tin, đều lần lượt ra đại điện, chỉ lưu lại Thiên Giới trở lên tồn tại.

Dương Thanh Huyền dẫn mọi người, hướng về cánh cửa kia đi đến.

Đột nhiên, dưới chân bộ pháp dừng lại.

Từ sau cửa truyền đến nhỏ nhẹ thanh âm nam tử, đứt quãng.

“Hoặc có đến cầu tay chân tai mũi, đầu mục huyết nhục, cốt tủy thân phân...”

“Hoặc thi đầu mục, hoặc thi tay chân, môi lưỡi, hàm răng, tai mũi, huyết nhục, da dẻ, cốt tủy, thậm chí trảo phát, như thế tất cả, tất đều có thể xá...”

Tất cả mọi người theo dừng bước lại, nghe một hồi, không rõ ý nghĩa, nhưng nhìn Dương Thanh Huyền mặt lộ vẻ vẻ trầm tư, phảng phất chìm đắm trong đó, cũng không tiện quấy rầy, tựu lặng lặng đứng tại chỗ.

Thanh âm kia còn ở đứt quãng truyền đến, “Như chúng lưu về hải, cuối cùng không có thỏa mãn, ái dục cũng như thế, cuối cùng không có thỏa mãn…”

Lạc Đinh Lan không nhịn được nói ra: “Lộn xộn cái gì.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hắn nói sáu độ phương pháp, tức có thể tự độ, có thể độ chúng sinh. Ngũ uẩn bản không, tất cả đều có thể trừ. Ta hiểu được, người này trừ người khác chi mệnh, hiến tế ba mươi bảy đạo phẩm, hi vọng thu được một tia đại đạo sức mạnh to lớn, xem ra đúng là vào tà mê muội.”

Lạc Đinh Lan cau mày nói: “Hiến người khác chi mệnh, thành toàn mình? Trên đời sao có như vậy tà ác phương pháp?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Cho là người này hết sức tham lam, không thể tự xá, vì lẽ đó dùng người khác mệnh đến thay thế chính mình, cũng không biết lệch rời đại đạo càng ngày càng xa.”

Thanh âm kia ngừng lại, sau đó truyền đến to lớn tiếng gầm gừ, quát: “Là ai? Ai ở bên ngoài ăn nói linh tinh! Bản tọa tìm hiểu đại đạo, tức sẽ được đại đạo sức mạnh to lớn, ngươi dám ăn nói linh tinh!”

Dương Thanh Huyền trầm giọng quát lên: “Đi vào!”

Lúc này bóng người loáng một cái, tựu trước tiên bước vào môn kia bên trong.

Nháy mắt bị nhìn thấy trước mắt khiếp sợ, ở một mảnh hư không mịt mờ bên trong, đầy trời màu vàng văn tự, không ngừng rơi xuống, vẽ ra từng đạo từng đạo lưu quang, lấp loé tiêu tan.

Có năm vị lão giả, ngồi xếp bằng ở trên hư không, hai mắt nhìn chằm chằm cái kia chút màu vàng văn tự, cả mắt đều là điên cuồng cùng táo bạo vẻ, trên trán trải rộng mồ hôi lạnh, đang liều mạng chọn đọc cùng tìm hiểu cái kia chút văn tự.

Một người trong đó, sắc mặt biến thành màu đen, cả người dấy lên lửa giận, hung tợn nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền đám người.

Tình Không kinh sợ, chỉ vào người kia nói: “Nhân Hoàng đại nhân, chính là hắn!”

Đối với mọi người xông vào, chỉ có vị lão giả này trợn mắt nhìn nhau, bốn người khác trí nhược không nghe, vẫn như cũ ở hết sức chuyên chú nhìn chằm chằm cái kia đầy trời lấp lóe rơi xuống kinh văn nghiền ngẫm đọc.

Dương Thanh Huyền đám người theo bản năng liền hướng bốn mặt hư không nhìn tới, chỉ thấy cái kia từng đạo lưu quang, đều là do một hàng kinh văn tạo thành: “Gặp gỡ thời gian, gặp không phải là gặp, gặp còn rời gặp, gặp không thể cùng”, “Như phục nhìn chỉ cho rằng tháng thân thể, người này há duy mất Nguyệt Luân”, “Mở mắt gặp minh, nhắm mắt gặp tối, nhìn thấy bất đồng, thấy tính cách bất biến”, “vào vừa tịch, động tĩnh nhị tướng, hiểu rõ không sinh”...

Dương Thanh Huyền tinh thần một chút hoảng hốt, chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, có chút không đứng thẳng được, không khỏi kinh hãi nói: “Nhanh nhắm hai mắt lại, không nên nhìn bốn bề kinh văn!”

“Phốc!”

Tình Không tham cầm, nhìn nhiều nhất, lúc này phun ra một ngụm máu đến, ở trong hư không liền lùi mấy bước, sắc mặt tái nhợt. Lập tức lấy lại tinh thần, sợ đến vội vàng ngồi xếp bằng hư không, hai tay bấm quyết, ổn định tâm thần.

Còn lại người, cũng riêng phần mình chịu đến kinh văn kia pháp lực xung kích, từng cái từng cái nhắm mắt bấm quyết, điều tức tinh thần, đều là trên trán chảy ra mồ hôi lạnh, nội tâm khiếp sợ không gì sánh nổi.

Tựu liền tu vi cao nhất Quỷ Tàng, đều là sắc mặt khó coi dị thường, bấm quyết ở trước người tay, đều đang khẽ run, phảng phất bị xung kích nghiêm trọng nhất.

“Ha ha ha ha, cái gì đều không hiểu một đám tiểu tử thối, loạn giải kinh nghĩa, lại dám nói ta sai rồi! Nhìn nhìn chính các ngươi, còn chưa phải là từng cái từng cái bị phản phệ thổ huyết, hừ, vô tri tiểu nhi!”

Nam tử kia khinh miệt đảo qua mọi người, ánh mắt rơi trên người Dương Thanh Huyền, lạnh lùng nói: “Ngươi chính là Dương Thanh Huyền chứ?”

Dương Thanh Huyền vận chuyển Vô Tướng Bản Nguyện Như Lai Kinh, lập tức đem cái kia tâm thần xung kích hóa giải, chân nguyên trong cơ thể cùng tinh thần đều trấn định lại, nhìn chằm chằm người kia nói: “Các ngươi là ai?”

Chương 2316: Tống Gia Người, Ý Thức Thác Lưu

Người kia nói: “Ngươi còn nhớ được Tống Dương, Tống Mân sao?”

Dương Thanh Huyền chợt nói: “Ngươi là người của Tống gia.”

Cái kia người lạnh giọng nói: “Chính là! Bản tọa chính là Tống gia trưởng lão Tống Nguyên Điền.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia mấy người này cũng đều là? Bao quát phía ngoài ba mươi bảy người đều là? Chà chà, lại lấy chính mình môn hạ đệ tử hiến tế, nguyên Điền trưởng lão quả nhiên không nổi, Tống gia thật khiến cho người ta khâm phục, thật sự là khâm phục.”

Tống Nguyên Điền mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Ngươi biết cái gì! Hiến tế ba mươi bảy đạo phẩm, mới có thể chứng ngộ đại đạo, ngươi loại này lâu la, ở đại đạo lĩnh ngộ trên, rời ta còn kém 108,000 bên trong đây, lại dám ra cuồng ngôn càn rỡ!”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy không biết nguyên Điền trưởng lão có thể có lĩnh ngộ đại đạo?”

Dương Thanh Huyền ánh mắt nhìn lướt qua bốn phía, trong đầu lại bắt đầu hiện ra lắc lư cảm giác, vội vàng thu về ánh mắt, thẳng nhìn chằm chằm phía trước, bình tĩnh lại tâm thần, nội tâm cực kỳ ngạc nhiên, không biết không gian này đến cùng xảy ra chuyện gì, bốn phía kinh văn lại đến cùng là cái gì?

Tống Nguyên Điền hừ lạnh nói: “Đại đạo há lại là như thế dễ dàng tìm hiểu? Bất quá có thể tìm đến chỗ này, chứng minh ta có này duyên phận, tìm hiểu đại đạo chỉ là chuyện sớm hay muộn. Nhưng ở trước đó, ta trước tiên tiễn ngươi về tây thiên!”

“Đi chết đi!”

Tống Nguyên Điền một chưởng đánh ra, “Ầm ầm ầm” nổ vang, sức mạnh to lớn nhất thời ở lòng bàn tay hạ hội tụ thành một đường, bắn điên cuồng mà tới.

Bởi vì uy năng to lớn, lòng bàn tay hạ phát ra to lớn tiếng nổ, chấn động đến mức toàn bộ không gian đều kịch liệt nổ vang.

“Hai sao Thiên Giới!”

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm nói, bởi vì chỗ này không gian cực kỳ huyền diệu, hơn nữa vừa tiến đến tựu chịu đến vạn ngàn kinh văn ảnh hưởng, đối với bốn người thực lực phán đoán không rõ.

Giờ khắc này đối phương vừa ra tay, lúc này cảm ứng được đến, là hai sao Thiên Giới, nhìn dáng dấp vẫn là sơ giai.

Nhưng lệnh Dương Thanh Huyền vạn phần khiếp sợ là, to lớn như vậy vang vọng, mặt khác ba vị Tống gia trưởng lão đều không có phản ứng chút nào, còn đang liều mạng nghiên cứu kinh văn.

Dương Thanh Huyền khóe mắt ánh mắt thoáng nhìn, càng hoảng sợ là, Quỷ Tàng đám người cũng là lâm vào đọc kinh bên trong, từng cái từng cái tràn đầy si mê dáng vẻ, lộ ra cực độ khát vọng cùng khát cầu vẻ, không ngừng ghi nhớ bốn phía kinh văn, vẻ mặt hết sức vặn vẹo.

“Không được! Mọi người nhanh nhắm mắt lại a!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, liền vội vàng bay ngược, sử dụng tới sóng âm chiến kỹ liều mạng rống to, nghĩ muốn đánh thức mọi người, cũng không một phản đáp lại.

Kinh hãi bên dưới, vội vàng xoay tay một chưởng, như hô mưa gọi gió, điên cuồng oanh mà đi.

“Ầm ầm!”

Song chưởng đối oanh dưới, kình khí mạnh mẽ bắn mạnh đi ra, kích hướng về bốn phương tám hướng.

Dương Thanh Huyền bị chấn liên tiếp lui về phía sau, thấy kia chút đọc kinh người, còn trầm tĩnh ở nghiền ngẫm đọc bên trong, nội tâm càng là kinh hãi tột đỉnh, sợ bọn họ bị thương, giơ tay tựu lấy ra năm mặt cờ xí, ở không trung loáng một cái, “Sưu sưu” rơi xuống, xuyên ở Quỷ Tàng mọi người bên cạnh người, hóa thành một mảnh kết giới, đưa bọn họ bảo vệ.

Tống Nguyên Điền nhíu mày lại, hừ nói: “Kỳ quái, ngươi bất quá một sao Thiên Giới, làm sao có thể tiếp hạ ta một chưởng? Không đúng, không đúng. Hừ, không để ý tới ngươi, đừng vội làm lỡ ta tìm hiểu đại đạo. Làm lỡ mảy may, ngươi chết một vạn lần cũng khó khăn từ tội lỗi!”

Nói xong, phất một cái ống tay áo, lại ngồi xếp bằng xuống, tiếp tục niệm đọc bốn phía kinh văn, đối với Dương Thanh Huyền lại cũng chẳng quan tâm.

Dương Thanh Huyền kinh sợ đến mức trợn mắt ngoác mồm, đứng ở đó có chút tay chân luống cuống, chính mình hiện đang ra tay giết chết bốn người này, chẳng lẽ không phải dễ như trở bàn tay?

Ngay lập tức liền cẩn thận đi lên phía trước.

Tống Nguyên Điền đột nhiên quay đầu lại, phẫn nộ quát: “Ngươi muốn làm cái gì? Kinh văn này bên trong, ẩn chứa vô thượng đại đạo sức mạnh to lớn, ngươi không tận tâm tận lực mau

mau tìm hiểu, còn có thời gian rảnh rỗi ở đây trộm gà bắt chó? Còn không mau mau tìm hiểu đạo pháp!" Nói xong, lại quay đầu đi đọc kinh.

Dương Thanh Huyền dừng bước lại, biết những người này đã triệt để nhập ma giật mình, chẳng qua là võ giả bản năng cảm giác được nguy hiểm, vì lẽ đó làm chính mình đến gần thời điểm, hồi tỉnh ngộ chớp mắt.

Dương Thanh Huyền cảnh giác hướng về tứ phương nhìn tới, nội tâm âm thầm khiếp sợ, này chút kinh văn đến cùng viết là thứ gì, vì sao càng có như pháp lực này, tựu liền rất nhiều Thiên Giới chi chủ đều bị sở mê.

Nguyên bản nghĩ kết quả trực tiếp Tống gia bốn người, nhưng nghĩ lại một nghĩ, bốn người này tu vi chỉ đến như thế, chính mình đám người có thể dễ dàng tóm lấy, giết bọn họ, trái lại không rõ ràng đầu đuôi câu chuyện, không bằng trước tiên giữ lại tính mạng, đến thời điểm lại nói.

Ngay lập tức thận trọng cũng hướng về những kinh văn đó nhìn tới.

Gặp được mọi người như vậy quái tướng, Dương Thanh Huyền tự nhiên là nội tâm cực kỳ cảnh giác, một mặt vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, trấn thủ tâm thần, một mặt cảnh giác ghi nhớ cái kia chút từ trong hư không lấp lóe chảy xuống hào quang màu vàng chữ viết.

"Tất cả chúng sinh, chưa từng bắt đầu đến, sinh tử tướng tiếp theo, đều do không biết thường ở chân tâm, tính Tịnh Minh thân thể, dùng chư vọng tưởng, này nghĩ không đúng, cố có xoay chuyển."

"Tận nghe không ngừng, cảm thấy cảm giác không. Không cảm thấy vô cùng tròn, không không diệt, sinh diệt vừa tịch, Tịch Diệt hiện trước.”

“Để ý vừa đốn ngộ, thừa ngộ cũng tiêu tan. Sự tình không phải bỗng nhiên trừ, nhân lần thứ tận.”

Dương Thanh Huyền nhìn một chút, đột nhiên trong cơ thể khiếu huyệt, bắt đầu có cường đại chân nguyên phun trào, theo Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh đường lối vận công, hướng về toàn thân bách hài bơi đi.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, liền từ cái kia kinh nghĩa từ phục hồi tinh thần lại, trong lòng thầm nói: “Này trải qua bên trong hàm nghĩa cực kỳ mạnh mẽ, bất tri bất giác tựu sẽ rơi vào trong đó, không cách nào tự kiềm chế. Ta giờ khắc này còn có thể duy trì một đường thanh minh, cần phải chính là cái kia Vô Tướng Bản Nguyện Như Lai Kinh cùng nhân quả lực tác dụng.”

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn Lạc Đinh Lan, thấy nàng cũng hãm sâu ở kinh nghĩa bên trong, đầy mặt khát cầu vẻ, Lạc Đinh Lan cũng là tu luyện Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, chỉ là không có nhân quả lực lượng.

Dương Thanh Huyền đột nhiên xẹt qua một cái hình tượng, ngày đó cứu A Ly thời gian, dung hợp nhân quả lực lượng, đã từng xuất hiện Ân Võ Vương cái bóng, nói là tìm hiểu Nhân Quả Tứ Đế Ngọc, chính là thu được Ân Võ Điện bí tàng chìa khoá, nghĩ muốn thu được bí tàng, trước phải tìm hiểu nhân quả.

Nghĩ đến đây, lúc này ngồi xếp bằng xuống, hai tay kết ấn.

Càng là thần thông Tam Thiên Hữu Pháp thức mở đầu.

Dương Thanh Huyền tham tu đại đạo, vẫn không thể được, vì vậy tự chế Tam Thiên Hữu Pháp, mô phỏng theo đại đạo ngân tích, giờ khắc này bấm quyết thức mở đầu, chính là lấy chính mình đối với đại đạo lý giải, đến tìm hiểu này đầy trời trải qua quyết.

Dương Thanh Huyền nhắm hai mắt lại, nhưng này đầy trời rơi xuống lưu quang, nhưng phảng phất một điểm điểm trong đầu hiện ra, lấp loé mà qua.

Thân thể của chính mình, ở đằng kia một tia nhân quả nghiệp lực hạ, cùng bốn phía kinh văn hoàn toàn hợp thành một thể.

“Cầu đối phương lễ sám, tham cung dưỡng, là khẽ vấp Già.”

“Biết được hư không, sinh ngươi trong lòng, như phiến vân, điểm Thái Thanh bên trong.”

“Tiếng chuông mê buồn rầu, lưng cảm thấy hợp bụi, cố phát bụi làm, có thế gian tướng.”

“Tự tâm lấy tự tâm, không phải huyễn thành huyễn pháp, không lấy đơn giản huyễn, không phải huyễn vẫn còn không sinh, huyễn pháp mây gì lập.”

Từng đạo từng đạo kinh văn, nhanh chóng ở Dương Thanh Huyền trong đầu xẹt qua, như ý thức thác lưu, xung kích thức hải.

Dương Thanh Huyền cả người run rẩy, rất nhanh tựu mồ hôi đầm đìa.

Nhưng chân khí trong cơ thể, nhưng như lửa núi bạo phát, không ngừng tràn vào trong hai tay, một mảnh rộng lớn đại đạo pháp lực, tự quyết ấn bên trong khuếch tán.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2317: Lĩnh Ngộ Thiên Đạo Lực Lượng, Đầu Đuôi Câu Chuyện

Cái kia chút tối nghĩa khó hiểu kinh văn, không ngừng trong đầu hóa hiện, Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy trong cơ thể chân nguyên cùng linh đài thức hải đều phải bị một luồng đại đạo sức mạnh nghiền nát tan.

“A!”

Cái kia loại cảm giác ngột ngạt, cuối cùng đã tới cực hạn.

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, trong cơ thể Nhân Quả Tứ Đế Ngọc đột nhiên “Oành” một tiếng, toàn bộ nổ tung, không còn nữa tồn tại.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, hai con ngươi đột nhiên trợn to, trái tim đột nhiên co rụt lại, tựu ngừng nhảy lên.

Trong phút chốc, hết thảy tất cả, đều tựa như không lại tồn tại, một chút xíu ở Dương Thanh Huyền cảm giác hạ tiêu vong, thân thể, ý thức, năng lượng, không gian, thời gian, thậm chí là sống và chết, cũng sẽ không tiếp tục tồn tại.

Dương Thanh Huyền cảm giác mình thật giống trở về đến rồi mẫu thai, cùng toàn bộ thế giới hòa làm một thể, lại không phân biệt.

Hết thảy tất cả, thân thể, ý thức, năng lượng, vạn vật, thời không, đều ở cảm giác hạ, lại tất cả đều là chính mình.

Dương Thanh Huyền đột nhiên có một tia hiểu ra, phàm sở hữu tướng, đều là hư vọng, pháp vẫn còn đáp lại xá, huống hồ phi pháp? Cầm ở Pháp giả, chỉ có thể rời đạo càng ngày càng xa.

Nguyên lai cái gọi là đạo, vẫn tựu ở trong lòng mỗi người.

Tâm ở ngoài cầu pháp, đều là tà pháp.

Tất cả thần thông hàm nghĩa đến cực điểm, đều chỉ là vì phá vọng hiển chân.

“Vô trứ, không ở, không làm, không nguyện.”

Dương Thanh Huyền nội tâm thanh minh, toàn bộ thế giới cảm giác, lần thứ hai một điểm điểm trở về, mà hắn cũng từ đường lớn kia dòng lũ bên trong trở về bản tướng, tuy rằng nội tâm không muốn, nhưng đã không thể theo hắn.

Đồng thời hắn rốt cuộc minh bạch được, Ân Võ Vương lưu lại nơi này Ân Võ Điện bên trong bí tàng là cái gì.

Càng là một tia đại đạo chi lực!

Dương Thanh Huyền đột nhiên mở hai mắt ra, trong hai tay Tam Thiên Hữu Pháp, đã vận chuyển tới cực hạn, trong tay quyết ấn lại biến đổi, vốn đã đạt đến tới cực điểm hàm nghĩa, lần thứ hai tăng lên, trực tiếp hồi quy bản nguyên.

“Đạo hóa ba ngàn, Tam Thiên Hữu Pháp.”

Vào đúng lúc này, Dương Thanh Huyền lần thứ hai cùng đạo hòa làm một thể, Tam Thiên Hữu Pháp chi chiêu, nháy mắt triển khai ra.

Không gian bên trong mọi người, cũng trong lúc đó tâm thần chấn động dữ dội, từng cái từng cái từ cái kia si mê cử chỉ điên rồ trong trạng thái đi ra, bỗng nhiên quay đầu lại, hoảng sợ nhìn cái kia hùng vĩ một chiêu, như đại đạo đích thân tới, diễn hóa chính pháp.

“Chi! Đây là...” Tống Nguyên Điền hoảng sợ kêu to.

Mặt khác ba vị Tống gia trưởng lão, cũng là cả đám trợn mắt há mồm.

Quỷ Tàng đám người không khỏi là ngạc nhiên, cười khổ nói: “Tiểu tử này... Tiện nghi lại cho hắn nhặt lấy đi...”

Người ở chỗ này đều là Thiên Giới chi chủ, tự nhiên cảm thụ được, Dương Thanh Huyền chiêu này bên trong ẩn chứa đạo nghĩa, đúng là bọn họ ở kinh văn bên trong khổ sở thăm dò tìm kiếm mà không thể được.

“Không được! Nguy hiểm, đi mau a!”

Tống gia một vị trưởng lão đột nhiên kêu to, đem ba người khác giật mình tỉnh lại.

Quỷ Tàng đám người cũng đều là trong lòng rùng mình, chuẩn bị phòng ngự, đồng thời cũng phát hiện xuyên ở bốn phía Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ, biết là Dương Thanh Huyền đang thủ hộ bọn họ, trong lòng có chút ấm áp.

Cái kia Tam Thiên Hữu Pháp chi chiêu, trong khoảnh khắc lan tràn ra, gột rửa vũ trụ giữa tất cả sức mạnh, là sáng thế lực lượng, cũng là diệt thế lực lượng, là tất cả đạo pháp ngọn nguồn, cũng là tất cả vạn vật khởi nguyên.

“Ầm ầm!”

Thiên địa phá nát, bốn phía nhanh chóng lóe lên kinh văn thác lưu, cùng không gian này bí cảnh nháy mắt nổ tung.

Tất cả mọi người bị dìm ngập tại chiêu này đạo pháp sức mạnh to lớn hạ.

Quỷ Tàng đám người mặc dù có Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ bảo vệ, vẫn như cũ từng cái từng cái ngất lịm vạn phần, ở đằng kia Đạo ý lan tràn hạ, nội tâm sinh ra vô hạn khát vọng cùng run rẩy.

Dương Thanh Huyền trong cơ thể chân nguyên trút xuống hết sạch, lại lấy tốc độ cực nhanh khôi phục, đứng ở đằng kia phá toái trong hư không, hơi mỉm cười nói: “Ân Võ Vương, đa tạ rồi, ngươi lưu lại đồ vật, ta đã lấy được, tốt đẹp ngủ yên đi, sau đó không muốn lại xuất hiện, rất nhàm chán ngươi loại này động một chút là xông vào người khác trong óc hành vi.”

Dương Thanh Huyền khóe miệng nụ cười, đột nhiên cứng đờ, ở đường lớn này diễn hóa bên trong, trong đầu lần thứ hai hiện ra một bộ hình tượng: Nam tử một thân huyền y, phong thần tuấn lãng, nữ tử tựa sát ở bên, xinh đẹp vô song.

Hai người ở ánh trăng bên trong, nhìn nhau nở nụ cười.

Nam tử nói: “Cõi đời này nào có cái gì vĩnh hằng bất hủ? Mặc dù này vạn cổ tinh không, cũng có Tịch Diệt một ngày.”

Nữ tử ôn nhu nói: “Thiên địa ban đầu mở, đạo hóa Hỗn Độn, hiểu rõ này một tia đạo pháp, liền có thể tiến về phía trước Khởi Nguyên Chi Địa.”

Hình tượng trong đầu biến mất.

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, chỉ là khóe miệng co giật hạ, hung hăng giơ ngón tay giữa lên.

“Dương Thanh Huyền! Chết tiệt tiểu súc sinh, đưa ta đại đạo lĩnh ngộ!”

Tống Nguyên Điền giận dữ tiếng rống to truyền đến, toàn bộ hư không phá diệt, Ân Võ Điện cũng lở sụp đổ, toàn bộ không gian cũng bắt đầu yên diệt, Tống Nguyên Điền tức giận nhanh muốn điên rồi, đôi mắt đỏ bừng, trực tiếp đánh tới, trong miệng hét lớn: “Trời ơi đạo, là của ta Thiên Đạo lực lượng, ta, ta a!”

Quỷ Tàng một chút tựu xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trước mặt, giơ tay chính là một chưởng đập tới.

“Oành!”

Tống Nguyên Điền bị một chưởng mạnh mẽ đánh bay, ở không trung chảy như điên máu tươi, này mới đưa trong đầu nước đánh ra đến, lập tức thanh tỉnh, một chút thấy rõ cục thế trước mắt.

“Không được! Bọn họ người đông thế mạnh, chúng ta trước tiên lui!”

Mặt khác ba vị trưởng lão, cũng dồn dập phục hồi tinh thần lại, một chút cảm thấy được Dương Thanh Huyền đám người thực lực.

Đặc biệt là quỷ giấu, Xi Hằng cùng Lạc Đinh Lan, cho bọn họ to lớn cảm giác ngột ngạt.

“Lùi? Bốn vị học tập đạo pháp, đem đầu óc học xấu sao?”

Quỷ Tàng cười gằn một tiếng, trong đôi mắt nổi lên vẻ lạnh lùng, Quỷ Vực tự thân một bên khuếch tán, một chút tựu bao phủ tới.

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Lưu tính mạng bọn họ, ta còn có lời hỏi.”

Bốn người đều là thực lực không tầm thường Thiên Giới chi chủ, còn có một người là ba sao sơ giai, thực lực như vậy rất khó bị sưu hồn, bằng không trực tiếp đập chết sưu hồn còn tới thẳng thắn.

“Oành! Oành! Oành!”

Tống gia bốn vị trưởng lão, mấy chiêu bên dưới, đã bị Quỷ Tàng đánh đổ ở địa, bị trọng thương.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, liền đem bốn người bao lấy, nói: “Ở đây lập tức phải sụp đổ rồi, chúng ta hiện hành ly khai đi.” Liền hóa thành độn ánh sáng mà đi.

Tất cả mọi người ly khai Ân Võ Điện sau, hãy cùng Thi Diễn đám người hiệp, cùng nhau ra Ân Võ Điện nơi không gian, trở lại Ảnh Lưu đại lục cái kia một bên trời đất ngập tràn băng tuyết bên trong.

Dương Thanh Huyền đem Tống gia bốn vị trưởng lão ném xuống đất, tra hỏi một phen, đem các loại tin tức toàn bộ nghiền ép sau khi ra ngoài, tựu để Quỷ Tàng ăn hết hồn phách, một cây đuốc đốt thành tro bụi.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Lần này có chút phiền phức.”

Nguyên lai lúc trước Dương Thanh Huyền ở Phá Niết Đại Địa, giết không thiếu thế gia thiên tài cùng trưởng lão, sau đó Lạc Đinh Lan đem mấy ngàn Giới Vương cùng không thiếu Thiên Giới tất cả giết sạch, món nợ này cũng bị bảy mươi ba vực giới rất nhiều môn phái, cùng nhau tính tới Dương Thanh Huyền đầu trên.

Trong đó Tống gia là nhất là căm tức một cái, hầu như dốc hết toàn tộc lực lượng, sưu tầm Dương Thanh Huyền lai lịch cùng tăm tích, cuối cùng tìm được Thương Khung tinh vực.

Chủ trì chuyện này chính là Tống Nguyên Điền, nguyên bản nghĩ trực tiếp tàn sát hết Thương Khung tinh vực, lấy đó trả thù, sau đó nghĩ nghĩ, Thương Khung tinh vực ở chếch một góc, hơn nữa mặt trên rất nhiều chủng tộc, cùng Dương Thanh Huyền căn bản không quen biết, hơn nữa nếu như tàn sát hết, trái lại để Dương Thanh Huyền sinh ra lòng cảnh giác, không bằng trước đem tinh vực làm long trời lở đất, đem Dương Thanh Huyền dẫn ra, lại đem bắt giết.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2318: Kế Sách Ứng Đối, Già Tinh Đại Trận

Tựu ở Tống Nguyên Điền đem Thương Khung tinh vực làm long trời lở đất thời điểm, muốn nhìn một chút này tinh vực trên có không có bảo bối gì, chó ngáp phải ruồi lại để hắn đem Ân Võ Điện lục soát đi ra.

Lập tức mang theo đệ tử cùng mặt khác ba vị trưởng lão, tiến vào Ân Võ Điện bên trong.

Sau đó đã bị Ân Võ Vương bày ra đạo pháp hàm nghĩa khó khăn, nhập ma giật mình, không được giải thoát.

Mãi đến tận Dương Thanh Huyền đám người đến, đưa bọn họ toàn bộ quy thiên.

Thi Diễn đám người không khỏi là lộ ra trước nay chưa có nghiêm nghị, kẻ địch lại là để chỉnh cái vực giới thế gia cường giả, từ này Tống gia tùy tiện là có thể phái ra bốn vị Thiên Giới trưởng lão lại đây, có thể thấy được Tống gia nơi tinh vực cường độ, hơn xa Thương Khung tinh vực.

Huống hồ còn có lượng lớn cái khác các loại tinh vực cường giả, nếu như cùng đi đến lời, Thương Khung tinh vực sợ là cũng bị trực tiếp đánh bể.

Dương Thanh Huyền nói: “Binh tới tướng đỡ nước đến đất ngăn, ta đều là không sợ này chút tinh vực cường giả, chỉ là không có quá nhiều thời gian lưu ở Thương Khung tinh vực. Chư vị có thể có biện pháp gì tốt?”

Thi Diễn nói: “Không bằng mọi người chúng ta trước tiên ly khai Thương Khung tinh vực, tránh né mũi nhọn, chờ sau đó có thực lực lại trở về. Chỉ là mảnh này Nhân tộc cơ nghiệp sợ là... Ai...”

Bách Lý Phú cau mày nói: “Tốt không dễ dàng ngăn cơn sóng dữ, cứu Nhân tộc cơ nghiệp, liền muốn như vậy bỏ sao?”

Hai vị khác Nhân Hoàng, cùng với ở Thương Khung tinh vực sinh trưởng ở địa phương cường giả, đều là trầm mặc không nói, hiển nhiên không quá tình nguyện.

Ngự An đột nhiên nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: “Chuyện này kỳ thực rất đơn giản, chỉ cần Dương Thanh Huyền ngươi hi sinh một chút nhan sắc là tốt rồi. Kết hôn với một vương nữ tiên tử, như vậy lấy ngươi rể hiền thân phận, này xa xôi tiểu vực giới bên trong cái kia chút người, ai dám động tới ngươi tinh vực?”

Dương Thanh Huyền quát lên: “Đừng vội nói bậy.”

Ngự An chép miệng, quay đầu đi, ánh mắt hữu ý vô ý phiết quá Vu Khinh Nguyệt đám người, từ khi biết được Vu Khinh Nguyệt là Dương Thanh Huyền thê tử, Thi Ngọc Nhan cùng Tử Dạ đều là Dương Thanh Huyền hồng nhan tri kỷ sau, Du An vẫn không thoải mái, giờ khắc này nhắc lại Thần nữ việc, chính là muốn cho Vu Khinh Nguyệt đám người trong lòng ngột ngạt.

Vu Khinh Nguyệt đám người đã nghe Tử Diên nói quá Tử Tâm Thần Vương chuyện, ngay lập tức nói ra: “Như là vì cứu vớt tinh vực, ngươi hi sinh một chút nhan sắc, chúng ta cũng sẽ không trách ngươi.”

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng nói: “Đừng nghe Du An nói bậy, việc này đã làm kết, không dùng nhắc lại. Ngự An này nha đầu, đầy đầu ý đồ xấu.”

Ngự An không phục, giận không chỗ phát tiết, hừ nói: “Nói ta đầy đầu ý đồ xấu, hừ, chút chuyện nhỏ này, ta một người là có thể giải quyết.”

Lạc Đinh Lan cười lạnh nói: “Nói cũng phải, ngự nhà thiên kim tiểu thư, muốn xử lý một ít tiểu vực trong giới việc vặt, tự nhiên không thành vấn đề. Ngươi cùng Ngự Tinh Ngân dù sao cũng hơi quan hệ chứ? Đem tầng quan hệ này dùng đến, giúp Dương Thanh Huyền một lần, nói không chắc Dương Thanh Huyền một cao hứng, liền thu ngươi làm thứ năm lão bà đây.”

Ngự An lạnh rên một tiếng, ngang ngẩng đầu lên nhìn trời, tựa hồ nghĩ chờ Dương Thanh Huyền đi cầu nàng.

Dương Thanh Huyền đối với nàng làm như không thấy, chỉ nói: “Thông qua Mục Hải Vực Giới sức mạnh tới xử lý chuyện này, đổ vẫn có thể xem là một cái biện pháp. Ta có thể mượn một chút Tử Tâm Thần Vương, Khương gia cùng Minh gia sức mạnh, đối với vực trong giới những thế gia này tiến hành tạo áp lực. Đối xử ta xử lý ở ngoài chuyện của chính mình sau, lại đi một chuyến này chút vực giới, đem chuyện này hoàn toàn kết. Chỉ là trong lúc này, nhất định phải nghĩ biện pháp đem Thương Khung tinh vực bảo vệ tốt. Ta trước nghĩ muốn mở ra viễn cổ đại trận đường nối, xem ra việc này cũng muốn lui về phía sau. Xi Hằng, ngươi có thể có biện pháp gì tốt?”

Xi Hằng nói: “Ta có thể bố trí xuống Già Tinh đại trận, đem Thương Khung tinh vực che đậy một quãng thời gian, ở đây vốn là vị trí xa xôi, cùng vực giới mất liên vô cùng lâu, lại thêm ta đại trận ẩn giấu, có thể che chắn cái vài chục năm thậm chí càng lâu.”

“Vài chục năm?” Dương Thanh Huyền đại hỉ, nói: “Nếu có thể chặn cái vài chục năm, ta cũng không cần đi Tử Tâm Thần Vương cùng Cổ Âm trưởng lão bọn họ.”

Xi Hằng nói: “Chúng ta Cổ ma bộ tộc, đối với Luyện Tinh cuối cùng tâm đắc. Cái kia Già Tinh đại trận, vốn là vì đem một vài tốt Tư Nguyên Tinh vực ẩn giấu đi, làm mình có mà khai sáng ra tới.”

Dương Thanh Huyền nói: “Như vậy rất tốt, cái kia việc này không nên chậm trễ.”

Ngự An gặp Dương Thanh Huyền không dùng cầu hắn, tức giận thẳng giậm chân, hét lớn: “Dương Thanh Huyền, ngươi đều sẽ có yêu cầu ta thời điểm!”

Dương Thanh Huyền trí nhược không nghe, nói: “Chúng ta trước tiên về Tinh Cung.”

Ngày mai, Xi Hằng liền bắt đầu bố trí Già Tinh đại trận.

Cái gọi là Già Tinh đại trận, cũng không phải là thật sự đem tinh vực ẩn giấu đi, để người không thể nhận ra, mà là đem tinh vực nơi vị trí tọa độ, từ trong không gian xóa đi.

Làm có cường giả dùng thần thức hoặc là pháp khí mạnh mẽ càn quét hư không tọa độ thời điểm, có thể từ Thương Khung tinh vực trước sau chọn đọc đến liên tục tọa độ vị, như vậy thì sẽ không phát hiện đến trước sau ở giữa, còn có một cái tinh vực tồn tại.

Vũ trụ mênh mông không một bên, tinh hệ vô số, bất luận người nào đều không thể bắt lấy mỗi một cái tinh cầu, tinh vực, chỉ có thể thông qua càn quét không gian tọa độ, đến điều tra tinh vực tồn tại cùng vị trí, chỉ cần đem không gian này tọa độ xóa đi, là có thể để tinh vực “Ẩn giấu” lên.

Đương nhiên, đối với quá mức cường đại tồn tại, hoặc là hết sức tìm kiếm, vẫn có thể phát hiện đầu mối.

Dương Thanh Huyền dự định đang ẩn núp tinh vực đồng thời, một mặt thông qua Khương gia hướng về mảnh này vực giới cao tầng tạo áp lực, chỉ cần chờ chính mình cùng Ninh gia cuộc chiến sau khi kết thúc, cứu ra cha mẹ, liền có thể người một nhà, lại liên hợp toàn bộ tinh vực trên cường giả, tự mình đi giải quyết những việc này.

Vài ngày sau, Xi Hằng đem Già Tinh đại trận bố trí kỹ càng.

Ở Tinh Cung đại điện nghị sự bên trong, đông đảo cao tầng cường giả tụ hội.

Dương Thanh Huyền nói: “Thời gian gần đủ rồi, ta cũng nên về Mục Hải Vực Giới, trong tinh vực to nhỏ thích hợp, làm phiền chư vị. Trước khi đi, ta có một chuyện yên tâm không hạ, liền là Nhân Hoàng truyền thừa việc, ta không mang một cái danh hiệu, thực tại không có vì là bản tộc xảy ra chuyện gì đến, ngược lại không ngừng gây phiền toái, thực tại hổ thẹn bản tộc, cũng hổ thẹn mọi người. Vì lẽ đó ta hi vọng đem người này hoàng vị trí truyền xuống, vừa vặn thừa dịp mọi người đều ở, có thể đẩy ra một ứng viên đến.”

Mọi người nghe vậy, không bất đại kinh, tất cả xôn xao, không có bất kỳ chuẩn bị tâm lý nào, tựu liền Thi Diễn, Vu Khinh Nguyệt bọn người là ngạc nhiên, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền sẽ đưa ra việc này.

Bách Lý Phú nói: “Ta cảm thấy được việc này không thích hợp. Bây giờ Thương Khung tinh vực cục diện, trừ ngươi ra, lại không có thứ hai người có thể trấn được bách tộc, cho bản tộc võ giả tự tin.”

Mưa phong hầu nói: “Dương Thanh Huyền, các thời kỳ Nhân Hoàng tới nay, ngươi là thiên phú cao nhất một cái, cũng là thực lực mạnh nhất một cái, hiện tại Nhân tộc bé nhỏ, bách phế đang cần hưng khởi, chỉ có ngươi mới có thể thống ngự thiên hạ, vào lúc này vạn vạn không thể động vào vị trí.”

Tất cả mọi người nói: “Đúng đấy.” Một mảnh không đồng ý âm thanh.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Nhưng ta đã không ở Thương Khung tinh vực, tương lai sợ cũng trở lại cực nhỏ, Thương Khung tinh vực Nhân tộc, chung quy muốn có một vương.”

Dận Duẫn nói: “Việc này có thể đến tương lai lại nói, hiện tại dù sao cũng là phi thường thời khắc.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, này vực trong giới hạn những thế gia kia tông môn sự tình còn chưa giải quyết, chính mình giờ khắc này tháo hạ trọng trách, đúng là có vứt bao quần áo hiềm nghi, lúc này nói ra: “Tốt, vậy liền chờ ta giải quyết rồi nơi đây vực giới rất nhiều tranh cãi sau, mọi người đẩy nữa cử hiền nhân, tiếp nhận Nhân Hoàng vị trí.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2319: Thương Huyền Tông, Chưởng Môn

Tất cả mọi người nói: “Như vậy rất tốt.”

Vũ Phong Hầu nói: “Nhân Hoàng đại nhân, ta có một yêu cầu quá đáng. Ta cùng Âu Dương Viễn hai người bế quan nhiều năm, chung quy chỉ có thể giẫm ở nửa bước Thiên Giới vị trí, trước sau không bước ra cái kia bước cuối cùng. Nhân Hoàng có thể hay không mang ta hai người cùng nhau rời đi, có lẽ ở Mục Hải Vực Giới bên trong có thể có mới cơ duyên.”

Âu Dương Viễn vội vàng ra khỏi hàng, ôm quyền nói: “Chính là, mong rằng Nhân Hoàng đại nhân tác thành.”

Dương Thanh Huyền vội vàng ôm quyền đáp lễ, cung kính nói: “Hai vị chính là số đời phía trước Nhân Hoàng, đức cao vọng trọng, đừng vội chiết sát tại hạ. Đi đến Mục Hải Vực Giới tự nhiên là có thể, hơn nữa ta biết có không ít đan dược, có thể tăng cường đột phá Thiên Giới tỷ lệ, cầu đến mấy viên cũng không phải không có hi vọng.”

Hai người đều là đại hỉ, hưng phấn nói: “Đa tạ Nhân Hoàng.”

Trong điện người đều là khuôn mặt có chút động, bọn họ tu luyện đến cao cấp Giới Vương, đường phía sau càng ngày càng khó đi rồi, đặc biệt là Thi Diễn, Đại Lực Ma Ngưu Vương, Bạch Cốt phu nhân đám người, bước vào cửu tinh Giới Vương sau, càng là tinh tiến gian nan, hiện tại vừa nghe Dương Thanh Huyền đồng ý mang Vũ Phong Hầu cùng Âu Dương Viễn đi, đều rối rít ngồi không yên, từng cái từng cái đứng ra liệt đến, thỉnh cầu đồng hành.

Cái kia chút cửu tinh dưới cao cấp Giới Vương, bắt đầu còn kiềm chế được, dù sao mình cự ly xung kích Thiên Giới còn xa, đời này có thể hay không đạt đến cửu tinh đều là vấn đề, nhưng nghĩ đến Mục Hải Vực Giới tài nguyên cùng hoàn cảnh, cũng từng cái từng cái đứng ra, thỉnh cầu đồng hành.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Chư vị, các ngươi đều đi rồi, vậy này Thương Khung tinh vực làm sao bây giờ? Bộ tộc ta thế cuộc vừa rồi đảo ngược, mọi người vừa đi, bản tộc lại muốn xong đời rồi.”

Thi Diễn nói: “Vấn đề này kỳ thực giải quyết rất dễ, có thể chọn dùng các đại môn phái thông hành hình thức. Rất nhiều Tam Thập Tam Thiên bên trong tiểu môn tiểu phái, đều ở Trung Ương Đại thế giới có một cứ điểm, một mặt duy trì trước kia môn phái vận chuyển, một mặt ở Trung Ương Đại thế giới tiến hành mở rộng cùng phát triển, giữa lẫn nhau duy trì cực mạnh liên hệ tính. Lấy chúng ta thời khắc này thực lực, một lần nữa khống chế Thương Khung tinh vực chỉ là một vấn đề thời gian, ngắn thì một năm, chậm thì ba năm, liền có thể lấy khôi phục lại như trước trạng thái. Chỉ có điều sinh ra thời gian trong, liền muốn điều dưỡng sinh lợi, phát triển mạnh võ đạo. Bằng không đã trải qua mấy lần đại chiến, rất nhiều nhân tài điêu linh, toàn bộ tinh vực võ đạo giá trị cũng đã phi thường thấp. Mà một khi đột phá đến một cái nào đó cảnh giới, chúng ta liền có thể đưa hắn đưa tới Mục Hải Vực Giới, tiếp thu mạnh hơn khiêu chiến cùng cơ duyên, như vậy đối với võ giả bản thân cũng tốt, đối với Thương Khung tinh vực cũng tốt, đều có rất lớn có ích.”

Vu Khinh Nguyệt nói: “Thi Diễn đại nhân nói vô cùng đúng, Thương Khung tinh vực và toàn bộ đại vũ trụ mất liên hồi lâu, thật vất vả tìm được đường về, tựu nên nắm lấy cơ hội phát triển.”

Vu Khinh Nguyệt cùng Dương Thanh Huyền là có chính thức phu thê thân phận, vì lẽ đó ở mấy vị hồng nhan tri kỷ bên trong địa vị lờ mờ cao hơn một bậc.

Dương Thanh Huyền nói: “Xem ra Thi Diễn đại nhân đã sớm nghĩ xong.”

Thi Diễn ngượng ngùng cười nói: “Chạy không thoát Nhân Hoàng đại nhân pháp nhãn, nói thật, nếu đã biết rồi Mục Hải Vực Giới, như là không thể tiến về phía trước vừa nhìn, này sinh chết không nhắm mắt a.”

Trên cung điện người đều là dồn dập gật đầu.

Nhân tộc vận mệnh cùng lợi ích cố nhiên trọng yếu, nhưng làm theo đuổi võ đạo cực hạn cường giả, không thể tiến về phía trước cao hơn địa phương, đối với mỗi người mà nói đều khó mà tiếp thu.

Nhưng tất cả những thứ này quyết định còn tại ở Dương Thanh Huyền, tất cả mọi người là trơ mắt nhìn.

Dương Thanh Huyền than thở: “Chư vị đều có ý tưởng như vậy, ta lại có thể không để ý tới, như vậy thì theo Thi Diễn đại nhân nói, chúng ta ở Mục Hải Vực Giới bên trong thành lập một cái thế lực nhỏ, mọi người một chút xíu quá khứ. Mục Hải Vực Giới bên trong tài nguyên, xác thực hơn xa Thương Khung tinh vực, nếu như có thể đi rèn luyện một phen, đối với mọi người mà nói đều có lợi ích to lớn. Nhưng nếu quá khứ, liền muốn có quy tắc, không thể chung quanh gây sự.”

Mọi người đều là đại hỉ, nói: “Đó là tự nhiên.”

Thi Diễn nói: “Nhân Hoàng cũng nói, thành lập một cái thế lực nhỏ, thì tương đương với khai tông lập phái, Nhân Hoàng đại nhân tự nhiên là chưởng môn, có thể định hạ giáo điều cứng nhắc môn quy, bất luận người nào đều không được làm trái.”

“Này...”

Dương Thanh Huyền có chút do dự, hắn thói quen độc lai độc vãng, đột nhiên bốc lên một thế lực đến, cảm giác cực kỳ bất tiện.

Quỷ Tàng cười nói: “Ngươi không cần lo lắng, nhiều người như vậy ở đây, hơn nữa đều là nhất tông chi chủ tới được, quản lý một cái tông môn toán cái gì? Hơn nữa Mục Hải Vực Giới bên trong những Thánh Tông kia danh tộc ngươi cũng nhìn thấy, căn bản không phải lực lượng cá nhân có thể rung chuyển, tương lai ngươi nghĩ muốn ở Mục Hải Vực Giới bên trong đặt chân, vẫn còn cần có thế lực của chính mình.”

Quỷ Tàng năm đó vì là Quỷ Giới chi đế vương, tọa hạ có ngàn tỉ Vạn Quỷ Binh Quỷ tướng.

Vũ Phong Hầu nói: “Hai vị đại nhân nói đúng, có một môn phái, chúng ta cũng có thể trợ giúp lẫn nhau, miễn cho bị người bắt nạt.”

Trong điện người đều liên tu nói đúng, dù sao Mục Hải Vực Giới đó là truyền thuyết nơi, toàn bộ nam bộ vũ trụ thế năng cao nhất địa phương, mọi người tâm sinh ngóng trông, tương tự tâm sinh thấp thỏm, có một môn phái dựa vào, tự nhiên là không thể tốt hơn.

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, nếu chư vị đều tán thành, cái kia ta cũng sẽ không từ chối. Nếu ta đảm nhiệm chưởng môn, tự nhiên sẽ vì môn phái tận tâm tận lực, nhưng cũng mời chư vị nhiều gánh đối xử.”

Vũ Phong Hầu đại hỉ, ôm quyền nói: Gặp qua chưởng môn."

Còn lại người, cũng vội vàng từng cái từng cái đứng ra, ôm quyền cung kính nói: Gặp qua chưởng môn."

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu là tông môn, vậy thì phải có tên tuổi cùng môn quy, Thi Diễn đại nhân, cái này ngươi cùng mọi người thương nghị một chút, trước tiên quyết định đi. Ta lần này rời đi, trước tiên mang một nhóm người quá khứ, vừa đến thành lập thế lực, thứ hai không đến nỗi đem bầu trời sức mạnh của tinh vực bớt thời gian, đối xử Già Tinh đại trận giải trừ sau, liền thành lập đường nối, cùng Mục Hải Vực Giới cứ điểm hình thành liên hệ."

Thi Diễn nói: "Như vậy rất tốt, tông môn tên, liền gọi thương Huyền Tông làm sao? Lấy Thương Khung tinh vực cùng Huyền Dạ đại lục tâm ý, hơn nữa chưởng môn tên bên trong, cũng mang có một huyền chữ."

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, năm đó Dương Chiếu biệt hiệu chính là Nhất Kiếm Thương Huyền, không khỏi tâm sinh cảm khái, nói ra: "Tốt, Thi Diễn đại nhân phí tâm, xem ra đại nhân là đã sớm chuẩn bị, như vậy môn quy cùng chức vị các loại thiết trí, cũng là làm phiền Thi Diễn cùng chư vị đại nhân."

Tất cả mọi người là mừng rỡ không thôi, đồng nói: "Là, chưởng môn!"

Dương Thanh Huyền ngay lập tức lại cùng mọi người thương nghị một ít việc vặt, liền không dừng lại nữa, trực tiếp đi đến viễn cổ Tinh Thần Đại Trận.

Nhóm đầu tiên mang đi người có: Vu Khinh Nguyệt, Thi Ngọc Nhan, Tử Dạ, Đại Lực Ma Ngưu Vương cùng A Ly, Nguyệt Hồn cùng Vu Tước, Vũ Phong Hầu, Âu Dương Viễn, Bách Lý Phú, Bạch Cốt phu nhân, Tình Không Vãn Chiếu.

Lưu lại Thi Diễn cùng còn lại cao cấp Giới Vương, thu thập Thương Khung tinh vực tàn cục.

Xi Hằng lấy ra một cái to lớn qua lại pháp khí, có chút giống Tinh Vũ Bàn, rồi lại làm ra to lớn cải tạo, tỏa ra ánh sao, đám đông toàn bộ bao phủ, cười to nói: “Đi rồi.”

Pháp khí ở đám mây trên không lóe lên, liền bắn vào vô tận vũ trụ, biến mất ở trước mắt mọi người.

Chương 2320: Thiên Tài Phân Chia, Viễn Cổ Truyền Tống Đại Trận

Xi Hằng ở Luyện Tinh lĩnh vực có to lớn thành tựu, qua lại tinh không việc, cũng là thủ đoạn rất nhiều, mọi người ở đây to lớn trong pháp khí, như giẫm trên đất bằng, hoàn toàn không có có một tia xóc nảy, hơn nữa tốc độ so với Dương Thanh Huyền trong tay Tinh Vũ Bàn cùng Thời Không Toa đều muốn nhanh hơn nhiều.

Hơn nữa pháp khí này giống như một chiếc to lớn chiến hạm, mặt trên còn có mật thất tu luyện.

Tất cả mọi người là chấn phấn không thôi, nghe Tử Diên cùng Nặc Hi chờ Tinh Túc với bọn hắn giảng giải Mục Hải Vực Giới chuyện, Dương Thanh Huyền nhưng là tiến nhập mật thất bên trong bế quan tu luyện.

Này một chuyến về Thương Khung tinh vực, có thể nói thu hoạch rất lớn.

Không chỉ có đột phá đến rồi một sao trung giai, hơn nữa đem đã xuất hiện Thiên Thần Quyết toàn bộ thu thập lại đây.

Đồng thời đem Thái Huyền mộ kiếm, thiên hạ có địch, Phi Long Tại Thiên, Thôn Phệ Tinh Không, sắc tức thị không, thô bạo vô song sáu đại chí cường võ hồn tụ hội một thân.

Dương Thanh Huyền cảm giác linh hồn của chính mình lực lượng tăng gấp bội tăng trưởng, tinh khí thần hồn ý đều thu được to lớn tăng lên.

Trọng yếu hơn là, chiếm được Ân Võ Vương bí tàng, lĩnh ngộ một tia Thiên Đạo đạo pháp, này đối với sở hữu võ giả mà nói, đều là khó có thể dùng lời diễn tả được lớn đại khí vận.

Ở toàn bộ nam bộ vũ trụ liên minh bên trong, Dương Thanh Huyền biết đến duy nhất nắm trong tay một tia Thiên Đạo lực người, chính là Huyền Thiên Cơ, hiện tại lại thêm chính mình.

Đủ có thể thấy cái kia Thiên Đạo lực lượng trân quý bao nhiêu không.

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng điều tức, tiêu hóa này chút đoạt được, nghĩ đến đáp ứng Tử Tâm Thần Vương ba chuyện, hiện tại tam thiên Thiên Thần Quyết không thành vấn đề, còn có câu thông Huyền Thiên Cơ cùng đi đến thiên thu ảo cảnh.

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, phân ra một tia thần thức, trực tiếp dung nhập vào Thanh Đồng Tinh Quỹ bên trong, ở đằng kia trong hư không mờ mịt biến ảo mà ra, nhìn chầm chầm mấy cái khác phương hướng, có thể cảm ứng được Địa Giả, Huyền Giả, hoàng giả cùng Hoang Giả tồn tại, cũng không biết làm sao câu thông bọn họ.

Dương Thanh Huyền trực tiếp hô: “Huyền Thiên Cơ, Hoàng Đình thượng nhân.”

Hô mấy lần, xa xa quả nhiên có phản ứng, một luồng sức mạnh quen thuộc tràn vào, ở phía trước hóa thành một mảnh tinh hà, chậm rãi hiện ra Huyền Thiên Cơ thân ảnh, kinh ngạc cười nói: “Nửa năm không gặp, ngươi đã học được sử dụng tinh quỹ câu thông Đạo Ảnh.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta chỉ là tùy tiện thử xem thôi, không nghĩ tới thật có thể liên lạc với các ngươi, không biết Hoàng Đình thượng nhân ở đâu?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Trừ phi như Ninh Thanh Dao cùng Hoang Giả như vậy, tự hành che đậy cảm ứng, bằng không tinh quỹ triệu hoán, Đạo Ảnh cũng có thể cảm thấy được, Hoàng Đình cần phải đang dùng cơm đi, vì lẽ đó không đến.”

Dương Thanh Huyền “Ồ” một tiếng, nói ra: “Ta lần này là có chuyện tìm ngươi, hi vọng ngươi có thể đi gặp một chút Tử Tâm Thần Vương, ta đáp ứng nàng.”

Huyền Thiên Cơ trong mắt tinh mang lấp lóe, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn một hồi, lập tức ánh mắt khôi phục như thường, từ tốn nói: “Ngươi cùng Tử Tâm trong đó có giao dịch, lại đem ta cũng liên hệ, việc này lại không nhắc đến, ngươi chuyến này về Thương Khung tinh vực, thu hoạch không cạn a.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Làm sao ngươi biết ta ở Thương Khung tinh vực?”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ta giờ khắc này đang Tử Tâm Thần Vương phủ, Tử Tâm nói với ta cùng ngươi ước định ba điều kiện, làm sao, lúc nào trở về, có muốn hay không đồng thời tới dùng cơm?”

Dương Thanh Huyền thở phào nhẹ nhõm, nói: “Ngươi đã ở Thần Vương phủ, vậy thì tốt, ta chỉ lo nói bất động ngươi, không cách nào hoàn thành cái điều kiện này. Thương Khung tinh vực xác thực xảy ra một chuyện.”

Dương Thanh Huyền lúc này đem Thương Khung tinh vực chuyện, đơn giản nói một, hai.

Huyền Thiên Cơ than thở: “Cái kia một tia Thiên Đạo lực lượng, chung quy bị ngươi đoạt được.” Nói xong liền ít có trầm mặc không nói, sau đó lại nói: “Ngươi hiện tại muốn đi thiên thu ảo cảnh cạnh tranh người vương giả kia vị trí?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta trước tiên về một chuyến La Phù chi cảnh, đám đông thu xếp hạ xuống.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Cũng tốt, ta cũng rất có hứng thú nhìn, ngươi thu được vương giả tên gọi phía sau, trong liên minh sẽ có như thế nào phản ứng. Không hàn huyên, ta muốn ăn cơm.” Nói xong vung tay lên, tựu biến mất ở đằng kia trong tinh hà.

Dương Thanh Huyền thần thức từ tinh quỹ bên trong đi ra, trở về bản tôn, bàn ngồi ở đó, trầm tư tự nói: “Ta tuy rằng đánh bại Chu Văn Sơn, nhưng có rất lớn vận khí thành phần, hơn nữa còn là mượn Địa Hỏa Linh Thiên sức mạnh. Tương truyền sâu chủ nhân cho người thiên phú phán xét cực kỳ hà khắc, phàm là ở sâu chủ nhân trong mắt có thể xưng là thiên tài, không khỏi là một phương hào kiệt, tinh vực chi chủ. Dù vậy, thiên tài lại bị hắn chia làm đồng thau, bạch ngân, hoàng kim, bạc kim, kim cương, chuẩn vương giả, vương giả bảy đẳng cấp, có thể đạt đến vương giả tồn tại, toàn bộ nam bộ vũ trụ trẻ tuổi bên trong, cũng mới sáu người. Mà sáu người này, nghiễm nhiên đã là cả nam bộ vũ trụ trẻ tuổi bên trong thủ lĩnh, như hằng tinh giống như vậy, muôn người chú ý, một thân hội tụ tất cả vinh quang cùng kiêu ngạo, thậm chí là toàn bộ nam bộ trong vũ trụ kiêu ngạo.”

Dương Thanh Huyền mơ hồ cảm nhận được một tia áp lực, nhưng rất nhanh tựu thản nhiên đối mặt, tự giễu nói: “Vạn cổ chí tôn mới là ta muốn mục tiêu theo đuổi, này cái gì vương giả, tối đa bất quá là trở thành bốn Thánh Chủ tám vực Thiên Vương thôi, nếu là ta liền vương giả đều không đạt tới lời, còn theo đuổi cái gì đại đạo, làm sao đi đến cái kia Khởi Nguyên Chi Địa?”

Lúc này trấn định lại, không nhiều hơn nữa nghĩ, mà là hết sức chuyên chú tu luyện.

Nửa tháng sau, to lớn pháp khí sẽ xuyên toa đến rồi viễn cổ truyền tống đại trận phụ cận.

Dương Thanh Huyền đám người rơi xuống pháp khí, tựu ở viễn cổ truyền tống đại trận phụ cận khu vực tìm kiếm cùng chờ đợi Cơ Bắc Dã.

Quay một vòng, cũng không thấy Cơ Bắc Dã cái bóng.

Dương Thanh Huyền nói: “Tiếp tục chờ đi, hẹn xong ở đây gặp mặt.”

Lại qua mấy ngày, xa xa một toà truyền tống trên đại trận ánh sáng lấp lóe, sau đó liền bắn ra mấy đạo cường đại ánh sáng, truyền đến tiếng nổ thật to.

Càng là có người ở truyền tống trên đường, trực tiếp đem đường nối xuyên thủng.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, không khỏi hoàn toàn biến sắc, trước tiên một người bay nhanh mà đến, máu me khắp người, hơn nữa đoạn đi một tay, hầu như đem trọn cái vai trái đều lột, thương thế mười phần nghiêm trọng.

Tử Diên cả kinh nói: “Cơ Bắc Dã?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Chuẩn bị cứu người.”

Cơ Bắc Dã phía sau, theo hai đạo độn ánh sáng, đều tốc độ cực nhanh, đuổi tận cùng không buông, đồng thời khí tức cực kỳ mạnh mẽ, đều là hai sao Thiên Giới.

Dương Thanh Huyền thầm nói: “Cơ Bắc Dã bất quá vừa vừa bước vào Thiên Giới, có thể từ hai tên hai sao Thiên Giới trong tay trốn đến chỗ này, ngược lại cũng đúng là bản lĩnh không nhỏ.”

Truyền tống khu vực phụ cận đông đảo võ giả, toàn bộ đều vội vàng tránh ra.

Tất cả mọi người cảm nhận được cái kia ba cỗ hơi thở mạnh mẽ cùng dữ tợn, biết là Thiên Giới chi chủ, không dám chặn kỳ đạo đường, đều nhanh chóng tránh lui hai bên, sau đó tham gia náo nhiệt nhìn.

“Đại nhân, cứu ta!”

Cơ Bắc Dã cũng một chút thấy được Dương Thanh Huyền, không từ mừng như điên, biết chính mình được cứu rồi, không nhịn được cười to, “Ha ha ha ha.”

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, tựu thuấn di lên trước, trực tiếp xuất hiện sau lưng Cơ Bắc Dã, chiến kích rơi vào trong tay, một chiêu Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu tựu quét ngang qua, quát lên: “Đứng lại!”

Kích quang như Tân Nguyệt càn quét, đem không gian cắt rời.

Vũ trụ bên trong các loại hỗn loạn năng lượng, đều ở đây một kích hạ bị cắt thành hai nửa.

Cái kia truy kích sắc mặt hai người khẽ biến, thấy phía trước chỉ là một sao Thiên Giới, nhưng này một chiêu bên dưới, nhưng là ác liệt cực kỳ, tựu liền bọn họ đều không dám khinh thường, cùng kêu lên hét lớn hạ, riêng phần mình ra tay, hóa thành kéo dài không dứt chưởng lực đập tới, quát lên: “Thằng nhãi ranh, cản đường người chết!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2321: Thiên Sương Phủ, Cố Ý Gây Ra

“Ầm ầm!”

Song chưởng ép ở kích quang trên, nổ ra một mảnh năng lượng khổng lồ khuếch tán.

Ba người riêng phần mình chấn động lùi lại mấy bước.

Hai vị kia Thiên Giới hít vào ngụm khí lạnh, hoảng sợ tột đỉnh, lẫn nhau liếc mắt một cái, đều là đầy mặt chấn động, hai người liên thủ một đòn, lại cùng đối phương cân sức ngang tài?

Không thể!

Trong lòng hai người đồng thời kêu lên, nghi ngờ không thôi, một người trong đó quát lên: “Tiểu tử, con mắt vừa sáng điểm, chúng ta là Thiên Sương phủ người!”

Hai người này then chốt thấy được Quỷ Tàng chờ một đám người, hơn nữa thực lực đều không thấp, thậm chí có mấy người còn ở bọn họ bên trên, hoàn toàn nhìn không thấu tu vi, ngữ khí lập tức mềm nhũn ra.

Dương Thanh Huyền đầu lông mày khẽ nhíu, Thiên Sương phủ là thứ bảy mươi ba vực giới bên trong có tên tuổi môn phái lớn, hơn nữa nghĩ muốn tìm hắn tính sổ trong tông môn, cũng có Thiên Sương phủ ở bên trong, lúc này nói ra: “Tức là Thiên Sương phủ, ta có thể cho các ngươi một bộ mặt, hai người các ngươi tự đoạn hai tay tựu có thể đi.”

Hai người lúc trước nghe hắn nói cho chút thể diện, đều là trong lòng buông lỏng, thầm nghĩ vẫn tính thức thời, vẫn là tông môn nhãn hiệu dễ sử dụng, được nghe lại cuối cùng nói để cho bọn họ đoạn đi hai tay, nhất thời vẻ giận dữ đầy mặt.

Tuy rằng đoạn đi hai tay hết sức dễ dàng khôi phục, nhưng đối với hai vị hoành hành quen rồi Thiên Giới chi chủ mà nói, nhưng là khó có thể tiếp nhận sỉ nhục, huống chi bốn phía đại lượng ăn dưa đám người nhìn, mình đã báo thân phận, có thể nào như vậy khuất nhục, vậy sau này còn làm thế nào người?

Một người trong đó cả giận nói: “Biết chúng ta là Thiên Sương phủ người, còn dám như vậy, tiểu tử, báo lên tên của ngươi cùng tông môn.”

Dương Thanh Huyền vung tay xuống, thiếu kiên nhẫn nói ra: “Không nghĩ nhiều lời, Quỷ Tàng, ra tay đi, bọn họ không muốn tự đoạn hai tay, tựu ăn đi.”

“Ha ha, hai sao Thiên Giới, đáng giá ta ăn một lần.”

Quỷ Tàng cười lớn, một chút tựu vọt tới.

Cái kia sắc mặt hai người đại biến, trong lòng chấn động dữ dội, vội vàng kêu lên: “Dừng tay! Mau dừng tay!”

Bóng tối của cái chết nháy mắt bao phủ, một trái tim không ngừng chìm vào đáy vực.

Hai người này mới phản ứng lại, mặt mũi cùng tôn nghiêm toán cái gì? Tính mạng mới là quý báu nhất a, chết rồi thành một bãi bùn nhão, một mảnh thịt nát, tựu có mặt mũi cùng tôn nghiêm?

“Chúng ta đoạn, chúng ta tự đứt tay cánh tay, mong rằng đại nhân tha mạng!”

Hai người tự biết không ngăn được Quỷ Tàng, vội vàng vận chuyển chân nguyên, đem hai tay nổ nát tan, đầy mặt hoảng sợ cùng cầu xin.

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: “Dừng tay.”

Quỷ Tàng lúc này mới dừng lại, nhìn chằm chằm hai người cười lạnh một tiếng, liền lui trở về Dương Thanh Huyền phía sau.

Hai người đã là sợ đến mặt không có chút máu, cả người run rẩy, cũng không biết là đau vẫn là hoảng sợ, đầy mặt đều là mồ hôi lạnh.

Dương Thanh Huyền nói: “Nhớ kỹ, ta gọi Dương Thanh Huyền, nếu muốn báo thù, đến Mục Hải Vực Giới tới tìm ta.”

Nói xong, liền dẫn mọi người hướng về viễn cổ đại trận mà đi.

“Người này thật ác độc a, Thiên Sương phủ người đều dám nhục nhã.”

“Dương Thanh Huyền? Thật giống ở đâu nghe qua danh tự này, có không cảm thấy có chút quen tai?”

“Ngươi vừa nói như thế, ta thật giống xác thực nghe qua.”

Bốn phương tám hướng truyền đến các loại thấp giọng nghị luận, đồng thời vội vàng nhường ra đường đi, không dám tới gần bầy sát tinh này.

Hai vị kia Thiên Sương phủ người, càng là mặt âm trầm, đem danh tự này vững vàng ấn ở trong đầu, đầy mặt oán giận.

Đợi đến Dương Thanh Huyền đám người đi rồi, đột nhiên có một người kêu lên sợ hãi, lớn tiếng nói: “Trời ạ! Là Dương Thanh Huyền! Chư vị còn nhớ được, mấy năm trước có người ở Phá Niết Đại Địa, chém giết mấy ngàn Giới Vương, hơn mười vị Thiên Giới chi chủ?"

"Chi! Dĩ nhiên là hắn!"

Trong đám người lập tức sôi sùng sục, ký ức nhất thời dâng lên trên.

Năm đó Lạc Đinh Lan chém giết quá nhiều cường giả, lệnh toàn bộ bảy mươi ba vực giới chấn động, cái này to lớn nồi vẫn bị Dương Thanh Huyền vác lấy.

Chỉ là thời gian trôi qua mấy năm, mọi người từ từ cũng là đã quên, cho đến giờ khắc này rốt cục có người nhớ tới.

Hai vị kia Thiên Sương phủ người, vừa rồi đem miệng vết thương cầm máu, nghe vậy đều là kinh hãi, nhìn nhau một cái, liền vội vàng hướng về tông môn phương hướng bay đi.

...

Ngày mai, Dương Thanh Huyền đám người liền về tới Mục Hải Vực Giới, La Phù chi cảnh đại tà ngoài thành.

Cơ Bắc Dã thương thế cũng ổn định lại, tràn đầy hổ thẹn tình, chán nản nói: "Cho đại nhân tăng thêm phiền toái."

Dương Thanh Huyền cười nói: "Sống sót trở về liền tốt, người sống trên đời, chính là do đống đống phiền phức tạo thành, cái nào nghĩ không có phiền phức? Đúng là ngươi làm sao đắc tội Thiên Sương phủ người?"

Cơ Bắc Dã trầm mặc hạ, than thở: "Năm đó ta bị Cơ gia vứt bỏ, rồi rời đi Mục Hải Vực Giới, tùy tiện đi tới thứ bảy mươi ba vực giới, tìm một nhà thực lực mạnh nhất tông môn gia nhập. Ai biết thói đời nơi nào đều là giống nhau, cá lớn nuốt cá bé, ở Thiên Sương phủ không ít bị khi dễ. Lần này nhảy vào Thiên Giới sau, tựu muốn trở về báo thù, giết mấy cái đệ tử nòng cốt, ai biết chọc tới Thiên Sương phủ trưởng lão. May mà đại nhân đúng lúc gặp gỡ đại nhân, bằng không...”

Dương Thanh Huyền nói: “Không sao, ta ở bảy mươi ba vực giới cõng nồi đã đầy đủ to lớn, không thèm để ý nhiều điểm này.”

Cơ Bắc Dã sửng sốt hạ, hỏi: “Đại nhân phóng hai người kia rời đi, nhưng là cố ý gây ra?”

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn hắn, cười nói: “Vẫn là ngươi thông minh, có thể rõ ràng ý đồ của ta. Ta tuôn ra thân phận, sau đó ngay ở trước mặt tất cả mọi người mặt đi tới Mục Hải Vực Giới, như vậy thứ bảy mươi ba vực giới những tông môn kia thế lực, ánh mắt tựu sẽ nhìn phía Mục Hải Vực Giới. Mà phóng hai người kia đi, chính là tạm thời không muốn cùng Thiên Sương phủ trấn hệ làm quá căng. Lập tức tình huống, trước tiên đem tất cả mâu thuẫn ép xuống, chờ Ninh gia việc xong xuôi sau, lại từng cái giải quyết.”

Quỷ Tàng cười lạnh nói: “Tiểu tử ngươi tâm tư, bởi vì giấu đi rất sâu? Nếu là ta không hiểu, hai người kia còn có cơ hội tự đoạn hai tay? Hừ, không công lãng phí ta hai cái lương thực.”

Vũ Phong Hầu đám người đều là bừng tỉnh, nói ra: “Vẫn là chưởng môn nghĩ được chu đáo.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Này chưởng môn xưng hô, thật có chút không quen, chúng ta đi trước Vô Dục Thành đi, đem thương Huyền Tông địa bàn, trước tiên phóng ở Vô Dục Thành bên trong.”

Đoàn người lúc này hướng về La Phù chi cảnh bước đi.

Vũ Phong Hầu chờ mới tới người, đều là vô cùng hưng phấn cùng mừng như điên, không ngừng hướng về nhìn bốn phía, đường đường mấy đời Nhân Hoàng, bá chủ, từng cái từng cái cùng nhà quê tựa như.

Sau hai ngày, tựu thông qua các loại truyền tống, đã tới Vô Dục Thành.

Dương Thanh Huyền cũng không địa phương sắp xếp mọi người, tựu để Tử Diên mang theo trước mọi người hướng về tu luyện khu vực, mình thì phải đi hướng về Thần Vương phủ.

Vừa đến hi vọng có thể cùng Huyền Thiên Cơ gặp mặt, thứ hai hướng về Tử Tâm Thần Vương báo cáo kết quả ba bộ Thiên Thần Quyết, thứ ba chính mình ở Vô Dục Thành khai tông lập phái, trước tiên cùng Tử Tâm Thần Vương chào hỏi, cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau.

La Phù cảnh trong tông môn san sát, quan hệ phức tạp, nếu như có Tử Tâm Thần Vương chiếu ứng, cũng không sợ sợ bất luận người nào khi dễ.

Dương Thanh Huyền đến Thần Vương phủ sau, tiếp ứng nhưng là Thần Vương người thứ bốn nghĩa nữ Tử Kỳ, nguyên lai Thần Vương cùng Tử Hà đều bế quan, hơn nữa từ Tử Kỳ trong miệng biết được, Huyền Thiên Cơ cũng đã rời đi.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, cảm thấy bất tiện đem Thiên Thần Quyết giao cho Tử Kỳ, liền tựu đứng dậy cáo từ, đồng thời nói hạ chính mình khai tông lập phái việc.

Chương 2322: Khai Tông Lập Phái, Cường Địch Tới Cửa

Tử Kỳ khá là kinh ngạc, nhưng cực lực chống đỡ, cho Dương Thanh Huyền một mặt lệnh bài, đồng thời phái Nhị quản gia Tử Nhiễm cật lực giúp đỡ.

Có Thần Vương phủ lệnh bài, thiết lập sự tình đến tựu dễ dàng hơn.

Đầu tiên là ở Vô Dục Thành khu vực trung tâm mua một khối địa, sau đó bắt đầu xây dựng rầm rộ, y theo năm đó Thiên Tông học viện phong cách, xây một toà tông môn mô hình đi ra.

Lần này lập tức gây nên Vô Dục Thành bên trong các thế lực lớn quan tâm.

Tục ngữ nói, đồng hành trong đó mới là lộ liễu cừu hận, không có mấy ngày, tựu từng nhóm một tới cửa tìm cớ, còn có kết bạn tìm cớ, nhưng đều ở Dương Thanh Huyền lấy ra Thần Vương phủ lệnh bài sau, biết điều lui.

Còn có chút không biết điều, cũng đều ở đã trúng đánh sau trở nên biết điều.

Sau đó, thương Huyền Tông danh tiếng, rất nhanh tựu ở Vô Dục Thành, thậm chí là La Phù cảnh nội truyền ra.

“Cái kia gọi Dương Thanh Huyền lại khai tông lập phái, hơn nữa còn có Thần Vương phủ chiếu ứng, thật không biết hắn cùng Thần Vương phủ đến cùng là quan hệ như thế nào, ta nghe được tin tức, là tiểu tử này cự tuyệt Tử Tâm Thần Vương mấy vị vương nữ tiên tử a, làm sao Thần Vương phủ còn sẽ bảo hộ hắn?”

“Hừ, La Phù cảnh nội, tông môn nhiều như cá diếc sang sông, tiểu tử này bất quá là hỗn khởi một chút thanh danh, chẳng lẽ tựu nghĩ lên trời? Không cách nào là dựa vào mình có chút sắc đẹp, ăn bám váy đàn bà, chờ lúc nào niên lão sắc suy, Thần Vương phủ không lại bảo bọc, nhìn hắn chết như thế nào.”

“Ta có thể nghe nói tiểu tử này thực lực không tầm thường a, Kim Diễm tông chưởng môn, Bách Biến môn chưởng môn, thắng quyền giúp chưởng môn cùng Không Động Sơn chưởng môn, liên thủ tới cửa tìm cớ, đều bị Dương Thanh Huyền một chiêu thất bại.”

“Hừ, không thể, ta không tin, dù sao cũng ta không tin, tiểu tử này tuổi tác cùng ta xấp xỉ, làm sao có khả năng như thế đột xuất, như thế xuất sắc, khẳng định có vấn đề, nhất định là hắn bán đi nhan sắc.”

Dương Thanh Huyền bôn ba một quãng thời gian tông môn sau đó, liền cảm thấy hết sức rườm rà, tự mua đất xây phòng sau, các loại thương hội lũ lượt kéo đến, thỉnh cầu tiếp nhận thương Huyền Tông các loại vật tư cung cấp.

Còn có dưới đất linh mạch tiếp vào, mật thất tu luyện kiến tạo, hộ tông đại trận thiết trí, các loại sở hữu này chút, đều phải đi Thần Vương phủ làm thủ tục.

Đặc biệt là dưới đất linh mạch tiếp vào, hàng năm muốn cấp cho Thần Vương phủ rất nhiều Tinh Hạo Thạch, làm mua linh mạch tác dụng, hơn nữa linh mạch tiếp vào còn chia làm siêu phẩm, cực phẩm, thượng phẩm, trung phẩm, hạ phẩm, hạ hạ phẩm, mặc dù là hạ hạ phẩm linh mạch tiếp vào, cũng là một món khổng lồ.

Dương Thanh Huyền khẽ cắn răng, trước tiên tiếp vào một cái trung phẩm linh mạch, làm hai mươi mật thất tu luyện. Sau đó đi tu luyện khu vực đem tất cả mọi người gọi trở về, đồng thời đem tông môn việc tuột tay, ném cho Bạch Cốt phu nhân cùng Vũ Phong Hầu hai người xử lý, cho tới hộ tông đại trận sự tình, thì lại giao cho Xi Hằng bố trí.

Lúc trước ở Vô Dục Giới Vô Dục Tiên Cung, mở ra Luân Hồi đại trận thời gian, từng thu được một món pháp bảo Kim Nhiêu, mấy lần chữa trị hoàng triều ấn thời điểm, Dương Thanh Huyền đều không nỡ làm vật liệu luyện rơi, giờ khắc này vừa vặn lấy ra, làm hộ tông đại trận hạt nhân mắt trận.

Ngày hôm đó, tông môn bên trong đột nhiên đi tới một ông lão, thần thức một chút tản ra, đem trọn cái tông môn tình huống toàn bộ thu vào cảm giác.

Bạch Cốt phu nhân cùng Vũ Phong Hầu đang tiền điện nghị sự, sắc mặt hai người khẽ biến, bóng người loáng một cái, sẽ đến cái kia trước mặt lão giả, cùng quát lên: “Người phương nào?”

Ông lão cho bọn hắn cảm giác ngột ngạt cực mạnh, nghĩ tới đây là Mục Hải Vực Giới La Phù trải qua, không dám lỗ mãng, vì lẽ đó hai người hết sức cẩn thận.

“Nơi này chính là thương Huyền Tông? Khà khà, Dương Thanh Huyền đây?”

Ông lão nhếch miệng nở nụ cười, lộ ra um tùm hàm răng, làm cho người ta một loại âm lãnh cảm giác, càng là lệnh Bạch Cốt phu nhân cùng Vũ Phong Hầu như rơi vào hầm băng, cả người rét run.

Hai người đều là trong lòng thất kinh, không hổ là Mục Hải Vực Giới, tùy tiện đến cái người đều là Thiên Giới chi chủ.

Bạch Cốt phu nhân cường hành trấn định, lễ phép ôm quyền nói: “Chưởng môn chính đang bế quan tu luyện, đại nhân có chuyện gì có thể trực tiếp cùng ta hai người nói.”

Ông lão “Ồ” một tiếng, nhân tiện nói: “Cái kia hai người các ngươi tựu đi chết đi.”

Họa phong chuyển biến nhanh chóng, khiến người đột nhiên không kịp chuẩn bị, trên người lão giả sát khí, như bão táp một loại nháy mắt nổ ra, bao phủ toàn bộ đại điện, song chưởng mạnh mẽ đập hướng về phía trước.

Bạch Cốt phu nhân cùng Vũ Phong Hầu đồng thời hoảng hốt, cả kinh kêu lên: “Cẩn thận!”

Hai người vẫn trong lòng có e dè, tuy rằng ông lão ra tay gấp gáp, nhưng võ giả bản năng phản ứng, vẫn là để cho hai người ngay lập tức phòng ngự, đều là nghiêm ngặt quát một tiếng, đem chân nguyên trong cơ thể bạo phát đến cực điểm, song song ra tay tiến lên nghênh tiếp.

“Ầm ầm!”

Một tiếng vang thật lớn, chấn toàn bộ đại điện lay động.

Ông lão kia tựa hồ sợ lan đến quá lớn, dĩ nhiên khống chế được chưởng lực, đem có năng lượng tất cả đều áp chế ở một cái lĩnh vực phạm vi.

Bạch Cốt phu nhân cùng Vũ Phong Hầu song song phun ra một ngụm máu đến, tựu bay ngược ra ngoài, sinh cơ cấp tốc suy yếu.

“Phàm thương Huyền Tông người, đều phải chết!”

Ông lão trong mắt phát lạnh, bóng người lấp lóe bên dưới tựu nghiêng người mà lên, một chiêu bù đắp quá khứ, muốn lấy Bạch Cốt phu nhân cùng Vũ Phong Hầu tính mạng.

Toàn bộ tông môn tất cả đều ở hắn thần thức cảm giác bên dưới, mỗi người đều là hắn phải giết mục tiêu. Chỉ có điều sợ động tĩnh huyên náo quá lớn, vì lẽ đó thời điểm xuất thủ đều là có khống chế, này mới không thể một chiêu giết chết hai vị Giới Vương đỉnh cao.

//truyencuatu

i.net/

Đột nhiên, toàn bộ bên trong không gian năng lượng từ trường phát sinh to lớn vặn vẹo, ông lão hơi thay đổi sắc mặt, rõ ràng cảm ứng được thời gian kịch liệt trôi qua, trong chớp mắt chính là bụi điểm kiếp.

Dương Thanh Huyền chẳng biết lúc nào, tựu xuất hiện ở ông lão phía trước, cả người kim quang lưu chuyển, có Hoàng Long ẩn hiện, một chiêu bát bộ nhất thừa độ, mang theo không một bên sát khí, thẳng oanh mà trên.

“Lão thất phu, đi chết đi!”

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền ra tay không có bất kỳ lo lắng, hơn nữa hắn liếc mắt liền nhìn ra trước mắt ông lão tu vi, chính là thứ thiệt bốn sao Thiên Giới, tất nhiên phải toàn lực làm.

Ông lão kia chỉ là tiện tay bổ một chưởng, nơi nào tán gẫu đến Dương Thanh Huyền lại đột nhiên xuất hiện, to lớn thần thông bao phủ mà đến, chấn cánh tay hắn tê dại, càng lui nửa bước.

Toàn bộ đại điện cũng biến thành tro bụi, sóng năng lượng hóa thành to lớn chùm sáng, phóng lên trời.

Đúng lúc này, tông môn sau mấy đạo cường đại khí tức, bay nhanh mà tới.

Ông lão hơi thay đổi sắc mặt, nhẹ rên một tiếng, nói: “Lần này trước tiên bỏ qua cho bọn ngươi, nhưng thương Huyền Tông bên trong, sớm muộn từng cái từng cái muốn chết.”

Quay người lại, liền muốn trốn vào hư không.

Dương Thanh Huyền vừa giận vừa sợ, bận bịu hơn phân nửa tháng tông môn sân bãi, bị này lão đầu vừa đến đã phá huỷ, hơn nữa Bạch Cốt phu nhân cùng Vũ Phong Hầu cũng sinh tử chưa biết, nhưng tình thế cấp bách bên dưới, vẫn là cứu người quan trọng, vội vàng xoay người đi cứu trị hai người.

Đột nhiên, một đạo giễu cợt âm thanh từ trong hư không truyền đến, “Ninh An bài hát đại nhân, đến ta Vô Dục Thành ngang ngược, hủy tông diệt môn, tùy ý giết người, tùy ý đi tới, thật làm ta Thần Vương phủ đều là nữ tử dễ ức hiếp sao?”

Đang muốn trốn vào hư không ông lão, thân hình hơi ngưng lại, tựu bị vô số tử khí quanh quẩn, dường như kẹt, kinh hãi nhấc đầu nhìn tới, kêu lên: “Ngươi là... Hóa ra là Thất tiên tử Tử Hà, là lão hủ cân nhắc không làm, mong rằng tiên tử thứ tội.”

Ninh An bài hát cảm ứng được Tử Hà khí tức, hoàn toàn không kém hắn, hơn nữa tra xét không ra đối phương chân thực tu luyện, lập tức rõ ràng Tử Hà tu vi xa ở trên hắn, lúc này kinh hãi, vội vàng chịu thua.

Hắn lúc trước ra tay có lo lắng, chính là sợ kinh động Thần Vương phủ, không nghĩ tới vẫn là đưa tới, chỉ là không hiểu tại sao lại nhanh như vậy.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2323: Không Thể Làm Gì, Buổi Đấu Giá Lớn

“Thứ tội? Một câu thứ tội là được rồi sao? Phá huỷ ta Thần Vương phủ bảo hộ tông môn, giết chúng ta Thần Vương phủ bảo hộ người, nói đến là đến, nói đi, một câu thứ tội tựu có thể đi?”

Tử Hà thân ảnh từ hư không hiển hóa ra ngoài, một đôi lạnh như băng ánh mắt, nhìn chăm chú mà hạ.

Ninh An bài hát cả người run lên, vội vàng ôm quyền nói: “Có tổn thất, lão hủ nhất loạt bồi thường.”

Đột nhiên, một luồng hết sức kiếm khí bén nhọn, ngang trời đâm tới.

Ninh An bài hát hoàn toàn biến sắc, phát hiện kiếm khí kia uy năng hoàn toàn không kém hắn, xoay người đã nhìn thấy một vị đầy mặt dữ tợn quỷ quái, sắc mặt âm trầm mạnh mẽ tấn công lại đây.

Lúc này quát lên: “Ngươi chính là vị kia quỷ tu?”

Hai tay ở trước người hợp lại, cường đại chân nguyên rót vào song chưởng, toàn bộ hóa thành màu vàng, hướng về trong hư không một chút tựu nổ ra hơn trăm quyền, đem Quỷ Tàng chiêu kiếm đó hoàn toàn ngăn trở, chấn kiếm hoa run rẩy.

Vào giờ phút này, đã không cần áp chế tu vi, hơn nữa Quỷ Tàng thực lực, lờ mờ còn ở Ninh An bài hát bên trên, nào dám áp chế tu vi, khoảnh khắc tựu bùng nổ ra bốn sao Thiên Giới chiến lực mạnh nhất.

Chỉ là hai chiêu liều mạng, liền đem bốn phương tám hướng kiến trúc toàn bộ đập vỡ tan, đại địa run rẩy, hư không như mạng nhện hướng về bốn phương tám hướng nứt đi.

Dương Thanh Huyền cùng Xi Hằng đám người, liều mạng đem các loại đan dược rót vào Bạch Cốt phu nhân cùng Vũ Phong Hầu trong miệng, sau đó thôi thúc chân nguyên, gắn bó bọn họ sinh cơ.

Dương Thanh Huyền sắc mặt âm trầm cực kỳ, lớn tiếng nói: “Tử Hà tiên tử, mong rằng giúp ta tóm lấy người này!”

Tử Hà vẻ mặt hơi ngưng, than thở: “Thả hắn đi thôi.”

Ninh An bài hát đại hỉ, vội vàng lấy ra mấy túi trữ vật để xuống đất, hướng về Tử Hà ôm quyền nói: “Những thứ này là bồi thường, cám ơn tiên tử.”

Ánh mắt mạnh mẽ quét qua Dương Thanh Huyền đám người, sau đó có chút kiêng kỵ nhìn chăm chú hạ Quỷ Tàng, tựu nặng nề rên một tiếng, xoay người rời đi.

Dương Thanh Huyền giận dữ, nhưng biết như không có Tử Hà giúp đỡ, Ninh An bài hát cố ý muốn chạy trốn, Quỷ Tàng căn bản không giữ được hắn lại, tức giận nói: “Tại sao? Thương Huyền Tông nhưng là chịu đến Thần Vương phủ chiếu cố, tiên tử đại nhân chính là như vậy bảo hộ thủ hạ sao?”

Tử Hà cong ngón tay búng một cái, trên đất cái kia mấy túi trữ vật liền hướng Dương Thanh Huyền bay đi, nói ra: “Cứu người trước đi. Quy củ là dùng để quản hạt người yếu, làm ngươi có đầy đủ sức mạnh, liền có thể lấy không bị quy củ ràng buộc. Lại không nói muốn bắt hạ Ninh An bài hát phải trả ra giá cả cao bao nhiêu, tóm lấy phía sau lại xử lý như thế nào đây? Giao cho ngươi giết? Cái kia Thần Vương phủ cùng Ninh gia chẳng phải là triệt để tan vỡ? Mẫu Thượng là cùng ngươi có ba điều kiện ước hẹn, nhưng ngươi vẫn còn chưa hoàn thành chứ?”

Dương Thanh Huyền mặt âm trầm, tuy rằng phẫn nộ, nhưng cũng biết đạo lý này, bốn sao Thiên Giới không phải là đùa giỡn, một khi tổn thất hết, Ninh gia tất nhiên muốn trên Thần Vương phủ đòi thuyết pháp.

Tình huống như thế, không phải Thần Vương phủ tình nguyện thấy, cũng không phải là mình tình nguyện thấy, Ninh gia thậm chí có thể coi đây là mượn cớ, đem thương Huyền Tông triệt để diệt trừ, đến thời điểm mặc dù là Tử Tâm Thần Vương, cũng bất hảo thay mình ra mặt.

Dương Thanh Huyền lập tức để mọi người tản đi, giữ gìn hạ bốn phía trật tự, đem Bạch Cốt phu nhân cùng Vũ Phong Hầu mang tới phía sau trị liệu, nhìn đầy đất phế tích, nghĩ đến nửa tháng nỗ lực hóa thành bọt nước, không khỏi trong lòng uất ức, kêu rên nói: “Trong nhà khó coi, không cách nào chiêu đối xử tiên tử.”

Tử Hà cười nói: “Không sao, ngươi có phần này tâm là được rồi.”

Dương Thanh Huyền cười khổ lắc lắc đầu, tối nghĩ chính mình không nên bốc lửa, chí ít không nên đối với Tử Hà bốc lửa, lúc này bình phục hạ tâm cảnh, nói ra: “Tiên tử xuất quan?”

Tử Hà nói: “Nghe nghe Thanh Huyền công tử đã trở về, lập tức đã bị Mẫu Thượng đuổi ra mật thất, đến đòi muốn vật kia. Kẻ sĩ cách ba ngày làm thay đổi hoàn toàn cái nhìn tướng đối xử, Thanh Huyền công tử vừa đi mấy tháng, không nghĩ tới khi trở về, cũng đã khai tông lập phái, trở thành một đại chưởng môn. Tương lai nếu như thành tựu Thánh Tông danh tộc, công tử trở thành Thánh Chủ Thiên Vương, mong rằng nhớ tới Thần Vương phủ cùng Tử Hà đối với công tử tốt.”

Dương Thanh Huyền từ tốn nói: “Mục Hải Vực Giới hiểm ác vạn phần, không cẩn thận tựu có bị diệt tông ngã xuống nguy hiểm, thương Huyền Tông hay là trước nghĩ biện pháp sống tiếp đi, cái gì đó Thánh Tông danh tộc, là nghĩ cũng không dám nghĩ. Thần Vương muốn đồ vật, làm sao dành cho?”

Tử Hà nhẹ nhàng nở nụ cười, lấy ra ba toà màu vàng pho tượng, đều là nữ tử ngồi xếp bằng bấm quyết kim thân, mặt trên ấn vẽ đầy bùa văn, nói ra: “Đây là ba cái trống không chất môi giới, Thanh Huyền công tử có thể mang công pháp kia dấu ấn bên trên.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, cũng không tránh né, liền trực tiếp ở trên phế tích, đem Đại Thừa Vô Lượng Kinh, Phong Nguyệt Chi Thư cùng Vạn Pháp Hồi Tưởng thần thông hàm nghĩa, một điểm điểm in vào ba toà kim thân chất môi giới, sau đó trao trả Tử Hà.

Toàn bộ dấu ấn quá trình, cực kỳ khổ cực, hoàn thành thời gian, đã là một thân Đại Hãn, sắc mặt tái nhợt.

Tử Hà trong mắt lộ vẻ cười, thu rồi chất môi giới, nói ra: “Thanh Huyền công tử cực khổ rồi, cùng Mẫu Thượng ba cái ước định, đã hoàn thành thứ hai.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái cuối cùng ước định, ta xử lý tốt tông môn việc, tựu hôm nay khởi hành, đi chỗ đó thiên thu ảo cảnh.”

Tử Hà mỉm cười nói: “Kỳ thực cũng không phải vội, ta hôm nay đến đây, ngoại trừ đòi hỏi này ba loại thần thông hàm nghĩa ở ngoài, còn có một việc nghĩ mời Thanh Huyền công tử tham dự. Chính là La Phù cảnh nội, mỗi mười năm một lần buổi đấu giá lớn. Ta biết Thanh Huyền công tử lần trước ở Vô Dục Thành buổi đấu giá bên trong thu hoạch không cạn, nhưng đó là từ bản Thần Vương phủ cử hành một năm một lần tiểu buổi đấu giá, hơn nữa năm nay vì cho buổi đấu giá lớn để đường, vì lẽ đó tiểu buổi đấu giá tựu không cử hành.”

Dương Thanh Huyền động dung nói: “Mười năm một lần?”

Tử Hà gật đầu nói: “Chính là, từ toàn bộ Thần tộc cử hành buổi đấu giá lớn, chính là nam bộ vũ trụ bên trong, quy cách xếp ở vị trí thứ hai buổi đấu giá lớn, đến thời điểm tứ phương cường giả giàu có giáp tập hợp, các loại thiên tài địa bảo, thần đan thần dược, tuyệt thế pháp khí đều sẽ xuất hiện, Thanh Huyền công tử sẽ không nghĩ muốn bỏ qua chứ?”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Tự nhiên không muốn bỏ qua, ta tò mò là, toàn bộ Thần tộc cử hành buổi đấu giá lớn đều chỉ có thể xếp ở thứ hai, cái kia xếp hạng thứ nhất buổi đấu giá như thế nào?”

Tử Hà cười nói: “Tự nhiên là từ liên minh cử hành siêu cấp giao dịch đại hội.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thì ra là như vậy, vậy lần này buổi đấu giá lớn khi nào tổ chức, lại ở nơi nào, cần phải chuẩn bị gì đó sao?”

Tử Hà nói: “Sau ba tháng, Thanh Sanh Thần Vương lãnh địa Vũ Lăng nguyên, Thanh Huyền công tử chuẩn bị kỹ càng tiền là được rồi. Bất quá, ngoại trừ công khai buổi đấu giá lớn, còn sẽ có từ Thiên Giới trở lên cường giả tổ chức thượng tầng buổi đấu giá, đến thời điểm ta sẽ dẫn công tử cùng nhau dự họp, nhưng đồ vật bên trong, không phải là Tinh Hạo Thạch có thể mua.”

Dương Thanh Huyền minh bạch, có thể nhiều đồ tốt, đều chỉ có thể lấy vật đổi vật, lúc này ôm quyền nói: “Cám ơn tiên tử.”

Tử Hà mỉm cười nói: “Ta phải đi về phục mệnh, Thanh Huyền công tử tốt dễ xử lý hạ tông môn công việc đi.” Lúc này chắp tay, liền xoay người mà đi.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, liền trở lại phía sau, đi kiểm tra Bạch Cốt phu nhân cùng Vũ Phong Hầu thương thế, ở Lạc Đinh Lan cùng Xi Hằng cứu trị hạ, hai người cơ bản bảo vệ tính mạng, nhưng còn đang hôn mê, chẳng biết lúc nào có thể tỉnh lại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2324: Một Lần Nữa Bố Trí, Chế Tác Thiên Luân

“Ninh An bài hát, món nợ này, ngươi làm tốt trả lại đi!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt âm trầm lợi hại, xem ra chính mình thành lập thương Huyền Tông chuyện, đã bị Ninh gia biết được, xem ra nhất định phải tiến hành nhất định tự bảo vệ mình.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, nói ra: “Nguyệt Hồn, Vu Tước hai vị đại nhân, đón lấy thương Huyền Tông các loại công việc, tạm thời từ hai vị phụ trách, không biết ý như thế nào?”

Nguyệt Hồn cùng Vu Tước đồng nói: “Việc nghĩa chẳng từ.”

Tất cả mọi người biết, bây giờ là phi thường thời khắc, nhất định phải đồng tâm hiệp lực, cho tới riêng mình việc tu luyện, tạm thời phóng ở một bên, nếu như tông môn cũng bị mất, cái kia còn nói gì tu luyện.

Dương Thanh Huyền tiếp tục phân phó nói: “Khinh Nguyệt, Ngọc Nhan, hai người các ngươi chăm sóc hạ Bạch Cốt phu nhân cùng Vũ Phong Hầu thương thế. Xi Hằng, tiếp tục từ ngươi chủ trì tu sửa tông môn cùng bố trí trận pháp, phía trước trận pháp quá yếu, chỉ là mấy chiêu hạ tựu triệt để phá huỷ.”

Xi Hằng cau mày nói: “Ngươi đang nói đùa lời chứ? Đây chính là bốn sao Thiên Giới, đừng nói thương Huyền Tông, coi như là Thần Vương phủ, thật đánh nhau phỏng chừng cũng phá huỷ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia cũng hết khả năng bố trí mạnh mẽ một ít.”

Xi Hằng nói: “Có thể lại thêm mạnh, nhưng trận pháp cần cuồn cuộn không ngừng linh khí chống đỡ, ngươi chỉ là mua cái trung phẩm linh mạch tiếp vào, có thể làm được ta trình độ đó, đã là khủng khiếp, đừng không biết đủ. Nếu muốn tiếp tục tăng mạnh hộ tông đại trận, hoặc là tăng mạnh linh mạch linh khí tiếp vào, hoặc là tăng mạnh hạt nhân mắt trận bảo vật sức mạnh, hoặc là chính mình dùng Tinh Hạo Thạch làm cái năng lượng kho, cho hộ tông đại trận làm linh khí cung cấp, ngươi chọn một đi, ta làm cái dự toán cho ngươi.”

Dương Thanh Huyền mặt tối sầm lại, nói: “Toán, hay là dùng trước cái kia đi, hiện tại đang cần tiền đâu, Khinh Nguyệt, tông môn tất cả khoản cùng Tinh Hạo Thạch, đều do ngươi tạm thời chưởng quản.”

Vu Khinh Nguyệt nói: “Là.”

Mọi người ở Thương Khung tinh vực thời điểm, đều là đứng đầu nhất tồn tại, trên người có không ít linh thạch cùng thứ tốt, cũng mỗi cái xem như là phú giáp một phương, nhưng đến rồi Mục Hải Vực Giới sau, tựu có vẻ hơi không đủ dùng, cái kia chút linh thạch đều xem như là cấp thấp Tinh Thần Thạch, cầm thương hội lấy cực thấp tỉ lệ đổi thành Tinh Hạo Thạch, có vẻ hơi giật gấu vá vai, đều không dám dùng linh tinh tiền.

Dương Thanh Huyền Ninh An bài hát lưu lại túi chứa đồ cũng cho Vu Khinh Nguyệt, lại hướng mọi người phân phó nói: “Mọi người hết khả năng đối xử ở Vô Dục Thành tu luyện, trong này có Thần Vương phủ chiếu ứng, vẫn tính an toàn, hôm nay tình huống như thế, hẳn là sẽ không phát sinh nữa, Ninh gia tuy rằng gặp Tử Tâm Thần Vương cùng chúng ta đi được gần, nhưng ở không có triệt để không nể mặt trước, sẽ không lại làm ra mạo phạm Thần Vương phủ chuyện đến.”

Mọi người đồng nói: “Là, chưởng môn!”

Ở kiến thức Ninh An bài hát thực lực, sất trá phong vân Bạch Cốt phu nhân cùng Vũ Phong Hầu bị nhẹ nhàng vỗ một cái tựu sắp gặp tử vong sau, mọi người cũng đều chột dạ, nào dám ly khai tông môn.

Sau đó, toàn bộ trùng kiến việc tựu ở Xi Hằng sắp xếp hạ, đều đâu vào đấy tiến hành.

Mà tông môn bên trong to nhỏ thích hợp, toàn bộ từ Nguyệt Hồn vợ chồng điều phối.

Dương Thanh Huyền nhưng là đi ra một chuyến, rất nhanh liền trở về tông môn, sau đó bắt đầu bế quan.

Ở bên trong mật thất, Dương Thanh Huyền lấy ra hai cái điêu khắc màu vàng viên cầu, mặt trên tỏa ra năng lượng mạnh mẽ gợn sóng, dùng chân nguyên hướng về bên trên một vệt, liền có cường đại phù văn lưu như thác nước rơi xuống, trải rộng toàn bộ kim loại cầu bề ngoài.

Đối diện trên hư không lóe lên, Quỷ Tàng hiện thân mà ra, xoay người lại nhìn chằm chằm cái kia hai cái tiểu cầu, cẩn thận nhìn một hồi, nói: “Tựu mua hai cái?”

Dương Thanh Huyền nói: “Làm sao, không đủ? Này hai cái đã là cao cấp nhất thiên luân, năm tỉ Tinh Hạo Thạch một cái, mẹ, ta hoài nghi buổi đấu giá lớn sắp bắt đầu, hiện tại sở hữu thương hội đều ở trữ hàng hàng hóa, nhấc giá cao. Dù sao buổi đấu giá trước sau, có một tháng phố chợ thời gian, tiến hành vật phẩm tự do giao lưu.”

Quỷ Tàng nói: “Thử xem đi, tỷ lệ thành công cực thấp, ta cảm thấy được có thể gọi Xi Hằng cùng đi hiệp trợ, tiểu tử kia đối với những đồ chơi này hết sức có thiên phú.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chúng ta trước tiên thử một cái, nếu như thất bại, lại đi tìm Xi Hằng.”

Nửa ngày sau, một cái kim loại điêu khắc tiểu cầu, giữa trời “Oành” một tiếng nổ tung ra, vô số hỏa diễm bắn ra bốn phía, đem trọn cái mật thất đều châm đốt.

Dương Thanh Huyền khuôn mặt giống như là sương đánh quả cà, cực kỳ khó coi, vung tay lên liền đem sở hữu hỏa diễm thu lại rồi, sau đó trực tiếp ra ngoài.

Không bao lâu sau, tựu đem Xi Hằng kéo vào.

“Cái gì? Chế tạo Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa cùng nhân quả lực thiên luân?”

Xi Hằng nghe vậy, sợ hết hồn, lập tức hai mắt một chút phóng ánh sáng, vội vàng nói: “Tốt đẹp, biện pháp tốt, nhưng có thể hay không chia ra cho ta một cái?”

Dương Thanh Huyền mắng: “Phí tổn đều phải năm tỉ Tinh Hạo Thạch, như không phải hết sức thiếu tiền, ta sẽ tạo vật này sao?”

Xi Hằng cả kinh nói: “Ngươi muốn bắt đi bán?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đương nhiên, bằng không ta tạo tới làm gì?”

Xi Hằng sững sờ một lát, ngơ ngác nói: “Tuy nói vũ trụ vô cùng vô tận, các loại đồ vật đáp lại có tận có, nhưng bán đấu giá nhân quả lực lượng cùng Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa thiên luân, đúng là chưa từng nghe qua, cũng không biết có thể bán ra giá bao nhiêu đến.”

Dương Thanh Huyền mặt tối sầm lại, nói: “Giá khởi đầu ít nhất phải giá vốn, bằng không lỗ vốn ta có thể không bán. Cùng đi nghiên cứu hạ, vật này nên làm sao chế tác.”

Xi Hằng lập tức lên tinh thần, ba người bắt đầu cộng đồng nghiên cứu cái kia hai loại sức mạnh thiên luân cách làm.

Cái gọi là thiên luân, chính là một loại cực kỳ huyền diệu trữ năng pháp khí, tương tự với Sát Nguyệt Chi Nhận, nhưng so với Sát Nguyệt Chi Nhận tới cao cấp, có thể chứa đựng bốn sao Thiên Giới trở xuống sức mạnh.

Rất nhiều Thánh Tông danh tộc, dùng để chứa đựng một ít cực kỳ sức mạnh huyền diệu, tỷ như tối có thể, mạch xung, suy yếu, sức mạnh quy tắc, Ngũ Hành biến dị nguyên tố các loại, đều là vô cùng trân quý.

Ở Mục Hải Vực Giới vật phẩm lưu thông bên trong, đã từng xuất hiện các loại thiên luân buôn bán, nhưng nhân quả lực lượng cùng Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa thiên luân, nhưng là chưa từng gặp.

Đừng nói này hai loại sức mạnh thiên luân, chính là này hai loại sức mạnh người chưởng khống, ở vũ trụ khai thiên tích địa tới nay, tựu có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Ba người dùng trước nhân quả lực lượng chế tạo thiên luân, dù sao nhân quả lực lượng càng ôn hòa khả năng khống chế, ở thử hơn năm mươi lần, tổn thất mấy trăm tỉ Tinh Hạo Thạch sau, cuối cùng thành công một cái.

Ba người đều là đầy mặt sắc mặt vui mừng, Dương Thanh Huyền sắc mặt tuy rằng khó coi, nhưng trắng xám bên trong cũng lộ ra một tia hồng hào, tầng tầng thở phào nhẹ nhõm.

Thành phẩm này ý nghĩa ở chỗ, phương pháp này có thể được.

Nếu như cuối cùng không thành công lời, như vậy sở hữu phí tổn đều trôi theo nước.

Năm mươi lần thành công một lần, thêm vào tiền nhân công, ước chừng ở ba ngàn ức Tinh Hạo Thạch dáng vẻ, cái này phí tổn

Dương Thanh Huyền vẫn còn có thể tiếp nhận bị, sẽ không biết trên thị trường có thể bán ra bao nhiêu tiền.

Sau đó, liền bắt đầu thử nghiệm chế tác Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa thiên luân.

Dương Thanh Huyền phái Vu Khinh Nguyệt đi đem các đại thương hội thiên luân đều thu mua hết sạch, mua sắp tới hai trăm cái trống không thiên luân, ba người lại vùi đầu vào khẩn trương chế tác bên trong.

Nhưng Dương Thanh Huyền trong cơ thể Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa vẫn còn chưa thành thục, thao túng cũng cực kỳ bất ổn, thử hơn năm mươi lần, không có chỗ nào mà không phải là nổ nát.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2325: Tiến Về Phía Trước Vũ Lăng Nguyên, Một Phen Trò Chuyện

Dương Thanh Huyền đau lòng phí tổn, nghĩ đến hạ, chính mình cũng không phải tu luyện thần thông, không cần thiết chấp nhất trên Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, ngược lại chế tác Cức Hằng Cổ Diễm thiên luân, lần này tỷ lệ thành công cao hơn rất nhiều, gần như hơn mười cá biệt có thể chế thành công một cái.

Liền đem còn dư lại thiên luân toàn bộ chế tác thành Cức Hằng Cổ Diễm.

Rốt cục tại đấu giá sẽ đến trước, chế ra tám cái Cức Hằng Cổ Diễm, cùng với hai cái nhân quả lực thiên luân.

Ngày mai, Dương Thanh Huyền vừa vừa xuất quan, Tử Kỳ tựu đến đây bái phỏng.

Hai người khách sáo một phen, Tử Kỳ cười nói: “Ta phụng Thất muội chi mệnh, đến đây mời Thanh Huyền công tử, nếu như tất cả sắp xếp, Thanh Huyền công tử tựu theo chúng ta lên đường thôi.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Thất muội chi mệnh?”

Tử Kỳ nói: “Buổi đấu giá lớn là cả Thần tộc cử hành, trọng yếu vô cùng, Mẫu Thượng mấy ngày trước cũng đã tiến về phía trước Vũ Lăng nguyên, hội kiến mặt khác mấy vị Thần Vương, chủ trì đại cuộc, trước khi rời đi để Thất muội chủ trì Thần Vương phủ mọi việc.”

Dương Thanh Huyền theo bản năng nói ra: “Xem ra các ngươi Mẫu Thượng đối với Tử Hà tiên tử khá là yêu mến a.”

Tử Kỳ trên mặt khó có thể phát giác xẹt qua vẻ khác lạ, bình tĩnh nói ra: “Thất muội thiên phú cực cao, túc trí đa mưu, dĩnh ngộ tuyệt luân, có thể trong lúc chức trách lớn, Thanh Huyền công tử không thể cùng Thất muội mừng kết lương duyên, đúng là đáng tiếc.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chính như tiên tử nói, Tử Hà tiên tử dung mạo Khuynh Thành, tài trí chấm dứt, thật sự là ta không xứng với.”

Tử Kỳ khẽ mỉm cười, cũng không cần phải nhiều lời nữa, nói: “Công tử xin mời.”

Dương Thanh Huyền lúc này lưu lại mọi người bảo vệ tông môn, mang theo thất tinh túc cùng Vu Khinh Nguyệt chư nữ, cùng với Quỷ Tàng cùng nhau đi về phía trước.

Tử Hà xe phượng từ lâu ở Thần Vương phủ ở ngoài chờ đợi, là một chiếc dài hơn mười trượng xe kéo, càng từ chín đầu Phượng Hoàng lôi kéo, khí thế kinh người.

Trên xe kéo chỉ có Tử Hà, Tử Di cùng Tử Nhiễm ba người, không gặp cái khác mấy vị tiên tử.

Tử Hà cười nói: “Tam tỷ cùng Ngũ tỷ đã ở mấy ngày trước, trước tiên theo mẫu lên rồi Vũ Lăng nguyên, nhị tỷ cùng đại quản gia lưu ở Thần Vương phủ chủ trì cục diện.”

Tam tỷ cùng Ngũ tỷ chính là Tử Nhan cùng Tử Tình, hai người bị Dương Thanh Huyền tước mất trong tay sức mạnh tư nhân, đồng thời lâm vào đối với Dương Thanh Huyền hết sức si mê bên trong, cả ngày minh tranh ám đấu, đánh không thể tách rời ra.

Tử Tâm sợ hai người gặp được Dương Thanh Huyền, lại làm xảy ra chuyện gì đến, vì lẽ đó trước một bước tựu mang đi.

Tử Di Dương Thanh Huyền cũng đã gặp, đơn giản gật đầu ra hiệu, coi như là chào hỏi. Chỉ có điều Dương Thanh Huyền gây ra phong ba rất lớn, nguyên bản Tử Di đối với hắn cũng không hứng thú, giờ khắc này cũng biến thành hứng thú vui mừng, không ngừng đánh giá, để Dương Thanh Huyền khá là lúng túng.

Tử Hà cười nói: “Đi thôi.”

Xe phượng lúc này hóa thành một đạo ánh lửa, tựu tràn vào hư không.

Dương Thanh Huyền phát hiện này xe phượng ở Cửu Phượng lôi kéo hạ, lại còn có thể ở đường hầm vận chuyển bên trong gia tốc phi hành, nửa ngày nhiều thời gian sau, đã đến Vũ Lăng nguyên.

Vũ Lăng nguyên là La Phù chi cảnh bên trong, năm đại chủ thành một trong, Thanh Sanh Thần Vương ở lại vị trí, bất kể là diện tích hay là thiên địa linh khí, cùng với dưới đất linh mạch, đều không thua cho Vô Dục Thành.

Xe phượng từ trong hư không đi ra, to lớn hỏa diễm liền đem toàn bộ trời cao nhuộm đỏ, Vũ Lăng nguyên bên trong võ tu, toàn bộ đều khiếp sợ nhấc đầu nhìn tới, nhìn thấy Cửu Phượng từ trên trời trải qua, không khỏi là chấn động dị thường.

Dương Thanh Huyền xuyên thấu qua xe phượng, cảm nhận được từ phía dưới truyền tới ngàn tỉ vạn ánh mắt, có loại như đứng đống lửa, như ngồi đống than cảm giác.

Tử Hà nhìn phía hắn, cười nói: “Thanh Huyền công tử, làm sao, trước đều ngồi tốt đẹp, hiện tại đột nhiên có chút không thích ứng?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không có, không thích ứng không phải xe phượng, mà là bị vô số ngạc nhiên nghi ngờ, kiêng kỵ, nóng rực, ngưỡng vọng ánh mắt nhìn.”

Tử Hà cười nói: “Này không phải là rất bình thường sao? Thần tộc sinh mà cao quý, được vạn người ngưỡng mộ, này là cường giả cần phải hưởng thụ tôn vinh.”

“Tôn vinh?”

Dương Thanh Huyền nhẹ rên một tiếng, nói: “Đây là tôn vinh hai chữ, bị đen thảm nhất một lần.”

“Ồ?” Tử Hà nói: “Nguyện nghe cao kiến.”

Dương Thanh Huyền nói: “Người sinh mà bất đồng, nhưng cũng một dạng, đều là ngũ uẩn thân, đều có ngũ suy chi kiếp, đều có thể tu luyện đại đạo, đều có thể ngửa mặt nhìn lên bầu trời. Thực tại không nhìn ra cái gọi là Thần tộc, có gì cao quý cùng vinh quang. Ha ha, tha thứ ta nói thẳng, dưới cái nhìn của ta, Thần tộc tướng so với thường nhân, chỉ là trong đầu nhiều hơn một chút..., ha ha, thô bỉ nói như vậy, bất tiện nói nói, tiên tử hiểu.”

Tử Hà sắc mặt lạnh xuống, ánh mắt như đao, thẳng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

Tử Kỳ, Tử Di, Tử Nhiễm sắc mặt cũng không tốt lắm.

Dù sao ở lâu thượng vị, hơn nữa vẫn lấy chính mình Thần tộc thân phận tự xưng tự kiêu, chưa từng bị loại này ngôn ngữ sỉ nhục?

Những câu nói này mặc dù là Thánh Tông danh tộc cũng không dám làm bọn họ mặt nói, Dương Thanh Huyền tuy rằng thiên phú không tệ, nhưng cũng chỉ là thiên phú không tệ mà thôi, bản thân cũng không phải là cái gì cường giả, dám như vậy đại nghịch bất đạo.

Tử Hà lạnh giọng nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi sẽ không sợ những câu nói này nói ra, Mẫu Thượng đáp ứng ngươi sự tình, liền như vậy thất bại sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cùng với Tử Tâm Thần Vương chính là hiệp định, mà không phải là cái gì bố thí. Ta dùng ba điều kiện đổi lấy lời hứa của nàng, nhiều nhất xem như là nhận được chăm sóc. Làm sao, tiên tử ý tứ, nói là tôn quý Thần Vương đại nhân, khả năng giữa đường đột nhiên hủy hẹn?”

Tử Hà hừ nói: “Tự nhiên không phải, Mẫu Thượng nếu đáp ứng rồi ngươi, chỉ cần ngươi hoàn thành ba điều kiện, Mẫu Thượng tự nhiên sẽ làm được. Chỉ là ngươi không muốn lại nói một ít để cho chúng ta mất hứng.”

Dương Thanh Huyền nghiêm mặt nói: “Ta vị trí nói, những câu phế phủ. Người từ nhỏ có lẽ không công bằng, nhưng cũng là bình đẳng, không có người có thể tùy ý đạp lên những người khác. Thần tộc như là không thể tự sát, cuối cùng có vị này quang vinh bị giẫm hạ lúc tới.”

Tử Hà cả giận nói: “Càn rỡ!”

Dương Thanh Huyền đứng dậy, ôm quyền nói: “Đa tạ ba vị tiên tử cùng Nhị quản gia đưa tiễn, nếu một lời không hợp, cũng sẽ không dùng tiếp tục ở cùng một chỗ.”

Dứt lời, vậy lại đi ra xe phượng, hóa thành một đạo lưu quang mà đi.

Tử Di sắc mặt cực kỳ khó coi, nói ra: “Thất muội, người này quá cuồng vọng đi chứ, thật không rõ tam tỷ cùng Ngũ tỷ làm sao sẽ thích loại này người.”

Tử Hà nhìn chằm chằm cái kia đạo lưu quang vọt tới, ánh mắt chậm rãi thu về, nhìn liễn bên trong ba người một chút, đột nhiên hỏi: “Các ngươi cảm thấy Dương Thanh Huyền nói làm sao?”

Ba người sững sờ, đều là nói ra: “Tự nhiên là nói hươu nói vượn.”

Tử Hà thở dài, nói: “Dương Thanh Huyền nói đích thật là lời tâm huyết, hơn nữa đích thật là đúng. Thần tộc quá tự kiêu quá tự cho là, nếu như lại không thay đổi chính, cuối cùng rồi sẽ có một ngày chết tại chính mình cảm giác ưu việt này bên trong. Hơn nữa vạn năm truyền thừa xuống, cùng những Thánh Tông kia danh tộc hoàn toàn không khác gì nhau, thật sự không có gì tôn vinh có thể nói, mặc dù có, cái kia cũng đã là vô số năm chuyện lúc trước, vinh quang thuộc về tổ tiên, nhưng cũng không thuộc về chúng ta.”

Tử Kỳ sững sờ nói: “Thất muội, nếu ngươi tán đồng Dương Thanh Huyền nói, cái kia vừa nãy vì sao...”

Tử Hà hừ một tiếng, phất tay áo nói: “Ta chính là không ưa hắn bộ kia phách lối dáng vẻ, dù cho hắn là đúng, ta cũng nghĩ mạnh mẽ hận hạ hắn. Không nói, đã đến mục đích.”

Cửu Phượng ở không trung hí dài một tiếng, tựu lôi kéo xe phượng kịch liệt đi xuống đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2326: Thu Mua Đan Dược, Theo Bóc Tiền Trả

Dương Thanh Huyền từ xe phượng bên trong đi ra, hóa thành độn ánh sáng, ở không trung lấp loé bên dưới, tựu biến mất không còn tăm hơi, tránh ra ức vạn nhìn kỹ ánh mắt.

Sau đó ở nào đó con đường trên, từ trong hư không đi ra, không khỏi hơi thay đổi sắc mặt, lại vẫn có trên trăm đạo thần thức lần theo ở hắn.

Không hổ là Vũ Lăng nguyên, không hổ là buổi đấu giá lớn, xem ra đúng là cường giả tụ tập.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nhưng trên người khí tức lập tức lạnh xuống, cho cái kia trên trăm đạo thần thức đưa ra cảnh cáo.

Nhất thời, sở hữu thần thức giống như là gãy lìa sợi tơ, từng đạo từng đạo lui về.

Dù sao từ Cửu Phượng xe phượng bên trong người đi ra ngoài, ai cũng không muốn đắc tội.

Cho đến cuối cùng một đạo thần thức đoạn về phía sau, Dương Thanh Huyền mới thản nhiên đi về phía trước, khi đi ngang qua một cái chuyển giác thời điểm, đem chính mình đã biến thành một con phì phì tiểu trư Bội Kỳ.

Vũ Lăng nguyên vốn là La Phù chi cảnh chủ thành, vẫn là Thanh Sanh Thần Vương tọa trấn nơi, hiện tại lại bắt đầu tổ chức buổi đấu giá lớn, làm cho Mục Hải Vực Giới nhân khẩu, như thủy triều trào vào trong thành, nhân khẩu mật độ một chút phóng đại gấp mấy lần, hầu như sở hữu khách sạn, tửu quán, tu luyện khu tất cả đều là đầy người.

Trên đường đều là lui tới võ giả, cùng với các lộ người làm ăn, trên người đều là hấp tấp.

Dương Thanh Huyền cẩn thận quan sát hạ bốn phía, người đi đường bình quân thực lực, so với Vô Dục Thành cư dân mạnh hơn, đây cũng là lượng lớn cường giả tràn vào duyên cớ, hơn nữa trên bầu trời, thỉnh thoảng có nhàn nhạt thần thức đảo qua, là Thần tộc Tuần Tra sứ, khoảng thời gian này không ngày không đêm giám sát trong thành động tĩnh, giữ gìn trật tự.

Thời hạn một tháng phố chợ mới vừa bắt đầu, các loại vật phẩm như núi một loại chất đầy chỉnh thành phố cửa hàng, hai bên đường phố, mỗi một góc, khiến người mắt không kịp nhìn, hoa cả mắt.

Dương Thanh Huyền biết những thứ đồ này đều chỉ là cấp thấp vật phẩm, chí ít rất khó tìm thích hợp Thiên Giới cảnh dùng, thích hợp Giới Vương đến đỉnh, chân chính thứ tốt vẫn phải là chờ buổi đấu giá lớn bắt đầu.

Nhưng hiện tại dù sao khai tông lập phái, rất nhiều thứ không thể chỉ cân nhắc cho mình, Dương Thanh Huyền ở mỗi cái đường phố đi dạo, làm hết sức thu thập một ít Giới Vương cần dùng đến đồ vật, đặc biệt là có thể đủ phụ trợ đột phá linh đan diệu dược.

Dương Thanh Huyền triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về bốn phía cửa hàng quầy hàng quét tới, sở hữu bảo vật tình huống cùng sóng năng lượng, đều ở trong mắt hắn hóa hiện.

Cuối cùng ánh mắt rơi ở một cái tiểu trước gian hàng, trực tiếp đi lên phía trước, cầm lấy mặt trên một cái mỡ dê bình ngọc, nói: “Này đồ bao nhiêu tiền?”

Cái kia chủ quán là cái tráng niên Đại Hán, nhíu mày lại, nói: “Ngươi ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn, liền muốn mua?”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Ngươi không nhìn thấy ta trong đôi mắt phóng kim quang sao? Đây chính là Linh Mục thần thông, không hiểu?”

Đại Hán gật đầu nói: “Xem ra ngươi Linh Mục thần thông thật không tệ, một chút là có thể đem ta quầy hàng trên quý trọng nhất đồ vật lựa ra, ba tỉ Tinh Hạo Thạch, chắc giá.”

Dương Thanh Huyền trở tay liền đem bình ngọc ném trở lại, nói: “Giữ lại ngươi tự mình ăn đi.”

Nói xong xoay người rời đi.

Cái kia Đại Hán tiếp được bình ngọc, hơi đổi sắc mặt, vội vàng kêu lên: “Hai mươi lăm ức, đừng đi a, giá cả có thể thương lượng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tứ chuyển đan nhiều nhất cho cao cấp Giới Vương tăng lên một điểm công lực, hơn nữa không thể lặp lại sử dụng, ngươi hai viên liền muốn bán ba tỉ? Ngươi làm sao không đi ăn s đây? Ta một đường lại đây, thu rồi không hạ mười hạt, mỗi hạt giá cả không cao hơn hai trăm triệu.”

Đại Hán cả kinh kêu lên: “Không thể! Tứ chuyển đan trong ngày thường cũng muốn bán ba, bốn ức một viên.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ngày thường xác thực muốn ba trăm triệu tả hữu, nhưng hiện tại toàn bộ Vũ Lăng nguyên đều là phố chợ, bên trong tứ chuyển đan bảo đảm có số lượng, sợ là ở mười vạn hạt trở lên, ngươi cảm thấy ngươi còn có thể bán ba, bốn ức một viên sao?”

Đại Hán sửng sốt một lát, sắc mặt có chút khó coi, nói: “Ngươi lại thêm điểm, năm trăm triệu hai viên lấy đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thành giao.”

Trực tiếp ném quá năm trăm triệu, liền từ Đại Hán trong tay đưa qua Ngọc Chi Bình, xoay người rời đi.

Đại Hán cầm một túi Tinh Hạo Thạch, kinh ngạc đứng ở đó, tựa hồ cảm thấy nơi nào không đúng, trong đầu có chút ngổn ngang.

Trên thực tế, tứ chuyển đan giá tiền là ổn ở ba trăm triệu trở lên, tuy rằng Vũ Lăng nguyên thời khắc này bảo đảm có số lượng rất lớn, nhưng võ giả cũng rất nhiều a, nhu cầu đồng dạng đại khủng khiếp.

Dương Thanh Huyền phải dựa vào Hỏa Nhãn Kim Tình, không ngừng từ bốn phía bán hàng rong, cửa hàng mặt bên trong thu thập một ít cao cấp Giới Vương có thể dùng đan dược, thiên tài địa bảo, thuận tiện cũng nhặt lấy sửa mái nhà dột, thời gian rất nhanh tựu đã qua hơn nửa ngày, tổng cộng tiêu ra hơn một trăm triệu, mua một vài thứ, nhưng chất lượng đều bình thường, để hắn cảm giác bất mãn, cảm thấy còn như vậy đi dạo xuống cũng là lãng phí thời gian, không bằng an tâm chờ cái kia buổi đấu giá lớn.

Đột nhiên, Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn thấy một nhà cỡ trung trong cửa hàng mặt, đi ra một vị mặt rất vui vẻ gió nam tử, càng là Nhan Sư Cổ, đối phương cũng vừa hay nhìn thấy hắn, sai biệt phía sau nhẹ nhàng nhíu mày lại, dù sao Dương Thanh Huyền giờ khắc này là biến thân tiểu trư Bội Kỳ, cười nhạt một tiếng, kêu một tiếng.

Nhan Sư Cổ sửng sốt hạ, lập tức xoay người lại, hai mắt không ngừng phóng đại, giật mình nói: “Ngươi... Ngươi... Ngươi là dương...”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu.

Nhan Sư Cổ vừa mừng vừa sợ, cười to vài tiếng, tựu tiến lên, ôm nhiệt tình hạ, quan sát tỉ mỉ Dương Thanh Huyền, nói ra: “Thanh Huyền huynh, hồi lâu không gặp, làm sao đã biến thành này phó lợn dạng?”

Dương Thanh Huyền nói: “Hời hợt mà thôi, sư Cổ huynh không dùng tướng.”

Nhan Sư Cổ hiển nhiên cực kỳ cao hứng, nói: “Không nghĩ tới Thanh Huyền huynh cũng tới tham gia này buổi đấu giá lớn, bất quá cũng là, dù sao mười năm một lần, là cả Mục Hải Vực Giới thịnh thế, rất nhiều Thánh Tông danh tộc chưởng môn, trưởng lão, đệ tử nòng cốt, đều sẽ tới tham gia. Chỉ cần không phải quý giá đến muốn tuyệt tích đồ vật, loại này buổi đấu giá lớn bên trong một loại đều sẽ xuất hiện.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta muốn nhận mua lượng lớn đan dược, thiên tài địa bảo, có thể tăng cường cao cấp Giới Vương thực lực tu vi, tốt nhất có thể tăng cường đột phá tới Thiên Giới tỷ lệ, không biết sư Cổ huynh có thể có gì tốt phương pháp?”

Nhan Sư Cổ sửng sốt hạ, hỏi: “Lượng lớn là bao nhiêu số lượng?”

Dương Thanh Huyền nói: “Thật không dám giấu giếm, huynh đệ gần đây thành lập một môn phái, rất nhiều đệ tử trong môn phái đều là trước kia trong tinh vực tới được cao cấp Giới Vương, rất nhiều kẹt ở cửu tinh Giới Vương mặt trên, khổ sở không được đột phá.”

Nhan Sư Cổ nói: “Thì ra là như vậy, ngươi tình huống như thế cũng không hiếm thấy. Rất nhiều tông môn cũng như ngươi giống như vậy, căn cơ ở nguyên trong tinh vực, trong Mục Hải Vực Giới mở cứ điểm, chậm rãi phát triển. Ngươi cần đan dược tự nhiên là có, chỉ là số lượng nhiều giá cả đắt. Nói thật, thời khắc này Vũ Lăng nguyên bên trong, ngươi cần đan dược, bao nhiêu đều có, thì nhìn ngươi có thể ra bao nhiêu tiền. Ta có thể giúp ngươi liên hệ một ít đại thương hội, ngươi có thể bày ra một ít đan dược cùng thiên tài địa bảo đi ra, hướng về bọn họ thống nhất thu mua. Không có nhiều tiền như vậy cũng không liên quan, dựa vào Thanh Huyền huynh đệ danh tiếng cùng địa vị, có thể theo bóc tiền trả, chỉ cần trước tiên dự chi 20% trả tận tay liền có thể, đồng thời cái này trả tận tay tỉ lệ, còn có thể hướng về hạ đàm luận."

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: "Như vậy rất tốt, kính xin sư Cổ huynh hỗ trợ liên lạc một, hai."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2327: Mặt Mũi Giá Trị

Một gian sang trọng trong phòng chung.

Dương Thanh Huyền cùng Nhan Sư Cổ sóng vai mà ngồi, đối diện là hai vị lão giả, ở La Phù cảnh nội khá có danh thanh Chúc Long thương hội nhị chưởng quỹ Mạnh Ty, cùng rồng phượng hoàng thương hội đại chưởng quỹ Trang Nghị.

Hai người cẩn thận nhìn Dương Thanh Huyền bày ra vật phẩm danh sách, chậm rãi thì thầm: "Càn Nguyên Kim Đan, Chính Nhất Hợp Khí Đan, Long Lực Đan, Khai Dương Định Linh Chi..."

Thần sắc trên mặt càng ngưng trọng thêm.

Một hồi lâu, hai người mới đem vật phẩm danh sách nhìn, ánh mắt rạng rỡ, không biết trong lòng nghĩ.

Dương Thanh Huyền đã biến về Nhân tộc bản tôn, hỏi: "Hai vị chưởng quỹ, này phần danh sách làm sao?"

Hai người liếc mắt nhìn nhau, Mạnh Ty mở miệng nói: "Tổng cộng bốn mươi tám loại vật phẩm, trước 40 sáu loại cũng không có vấn đề gì, chúng ta đều có thể chứa đựng đủ, chỉ là phân lượng này..." Mạnh Ty vuốt râu cười nói: "Mỗi loại một trăm phần, đại nhân viết là thật sao?"

Nhan Sư Cổ cũng sợ hết hồn, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền nhu cầu to lớn như thế.

Dương Thanh Huyền nghiêm mặt nói: "Tự nhiên là thật."

Này bốn mươi sáu loại đan dược cùng thiên tài địa bảo, cũng có thể để đồng nhất chức cao cấp Giới Vương nuốt uống đến, dùng để tăng cao tu vi. Như vậy này một trăm phần số lượng, liền có thể cho một trăm vị cao cấp Giới Vương dùng, như vậy trong vòng mười năm, thương Huyền Tông cung ứng cho cao cấp Giới Vương vật tư đã đủ rồi.

Trang ân trầm ngâm hạ, nói ra: “Tha thứ ta nói thẳng, các hạ là muốn khai tông lập phái chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chính là, hai vị chưởng quỹ thận trọng như tơ.”

Trang ân cười nói: “Không phải chúng ta thận trọng như tơ, mà là làm ăn như vậy tờ khai tiếp nhận không thiếu, đều là từ các đại tinh vực lại đây, thành lập cứ điểm, sau đó sưu tập toàn bộ tinh vực tài nguyên lại đây hối đoái Mục Hải Vực Giới tài nguyên, lấy duy trì bang phái vận chuyển. Nói thật, làm ăn như vậy chúng ta cũng hết sức yêu thích làm đây. Thậm chí quý phái các nhu cầu tài nguyên, hai nhà chúng ta thương hội cũng có thể thừa bao, về giá cả tất nhiên sẽ có ưu đãi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Như vậy rất tốt, chuyện tương lai có thể mang đến bàn lại, chúng ta trước tiên hợp tác trước mắt đơn này, nếu như khoái trá lời, tự nhiên có thể hợp tác lâu dài xuống.”

Trang Nghị cùng Mạnh Ty đều là trong mắt tinh mang hơi lóe lên, xẹt qua kinh ngạc.

Một loại mới từ các đại tinh vực tới cường giả, đều không có gì kiến thức, khai tông lập phái đều là thận trọng, tranh thủ cùng các đại thương hội giữ gìn mối quan hệ, hy vọng có thể thu được ủng hộ mạnh mẽ, làm việc đều so sánh khiêm tốn ôn hòa.

Như vậy thường thường đều tốt hơn làm thịt, làm thành một đan, lợi nhuận cực kỳ phong phú, đồng thời nếu như làm thành dây dài chuyện làm ăn, ký xuống dài hẹn, lại có thể cuồn cuộn không ngừng làm thịt.

Như trước mắt loại này đúng mực, hoàn toàn không nhìn thấu thành phủ, còn thật không nhiều gặp.

Trang Nghị khẽ cười nói: “Vị bằng hữu này nói rất đúng, chúng ta là nhìn ở Nhan Sư Cổ đại nhân phương diện tình cảm, lại thêm bằng hữu nếu như có thể ký kết một phần trường kỳ cung cấp hợp đồng lời, ưu đãi tự nhiên là thật to, nếu như không có Nhan Sư Cổ đại nhân tình mặt cùng hợp tác lâu dài hợp đồng, sợ là rất khó cho bao nhiêu ưu đãi.”

Dương Thanh Huyền trong lòng cười gằn, thầm nói: “Cùng lão tử đùa nghịch tâm cơ, ngươi còn kém xa đây.” Ngay lập tức sầm mặt lại, làm hơi giận dáng vẻ, nói: “Trang Nghị chưởng quỹ ý tứ, là không có có ưu đãi?”

“Không không không.” Trang Nghị liền vội vàng giải thích: “Nếu như không có tình cảm cùng hợp đồng dài hạn, sẽ rất khó có ưu đãi.”

Dương Thanh Huyền đứng dậy, ôm quyền nói: “Đã như vậy, cái kia không làm lỡ hai vị thời gian.” Trực tiếp muốn đi.

Trang Nghị cùng Mạnh Ty một chút mắt choáng váng, nhìn hạ Nhan Sư Cổ, thấy hắn bình tĩnh uống trà, tựa hồ cũng muốn đứng dậy rời đi, rồi mới lên tiếng: “Bằng hữu đừng nóng lòng, tọa hạ từ từ nói chuyện, ưu đãi tóm lại là có.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hai vị chưởng quỹ thời gian quý giá, tại hạ thời gian đồng dạng quý giá, trực tiếp cho giá đi. Nói thật, trà này uống đần độn vô vị, trái lại càng uống càng phát cáu đây.”

Mạnh Ty lúng túng cười làm lành hai tiếng, lập tức kêu lên: "Đổi trà, đổi thượng đẳng nhất trà ngon."

Hai vị chưởng quỹ lại ánh mắt trao đổi hạ, đôi môi khẽ nhúc nhích, ở truyền âm trao đổi, cuối cùng gật gật đầu, nói: "Như vậy đi, này bốn mươi sáu loại vật phẩm, mỗi loại một trăm phần, chúng ta thu 800 ngàn ức. Chí ít cuối cùng này hai loại, Phá Ách Đan cùng Đạo Tâm Đan, vị trí chúng ta còn có thể cung cấp."

Dương Thanh Huyền nói: "Cung cấp bao nhiêu?"

Mạnh Ty nói: "Mỗi loại không cao hơn năm viên, cụ thể có thể cung cấp bao nhiêu, trong lòng chúng ta cũng không ngọn nguồn, nhưng giá cả không thua kém mười tỉ tỉ một viên."

Dương Thanh Huyền nói: "Về số lượng cũng không có vấn đề gì. Phía trước bốn mươi sáu loại, năm chục tỉ tỉ, cuối cùng này hai loại, 5000 tỉ một viên."

Mạnh Ty cười nói: "Đại nhân, thật không lấy được cái giá này, đều không lấy được."

Dương Thanh Huyền nói: "Nhìn ở Nhan Sư Cổ đại nhân mặt trên đây?"

Mạnh Ty sửng sốt hạ, cười khổ nói: "Nhan Sư Cổ đại nhân tự nhiên là chúng ta thương hội bạn bè cực tốt, nhưng cũng không lấy được."

Dương Thanh Huyền đem một viên lệnh bài để lên bàn, nói ra: "Nhìn ở đây viên lệnh bài phần trên đây?"

Mạnh Ty cùng Trang Nghị vừa nhìn, hai người sợ hết hồn, đồng thời đổi sắc mặt, Mạnh Ty thận trọng mang tới, nâng ở trong tay cẩn thận quan sát một phen, sắc mặt trở nên cực kỳ nghiêm nghị, thậm chí dùng ống tay áo lau lau rồi hạ mồ hôi lạnh trên trán, lại rất cung kính phóng trở lại trên mặt bàn, nhìn Dương

Thanh Huyền ánh mắt cũng đã không giống nhau, cung kính nói: “Đại nhân, lệnh bài kia đích xác là thật, nếu đại nhân có này lệnh bài, hai nhà chúng ta thương sẽ tự nhiên không thể không cấp mặt mũi, như vậy đi, 800 ngàn ức rơi xuống sáu chục tỉ tỉ, 5000 tỉ rơi xuống ba ngàn năm trăm tỷ, ngài thấy thế nào?”

Tấm lệnh bài kia, chính là Tử Kỳ cho hắn Thần Vương phủ lệnh bài, hai vị chưởng quỹ tự nhiên rõ ràng, có thể có được Thần Vương phủ chiếu ứng, đều tuyệt không đơn giản hạng người. Hơn nữa còn có một cái nguyên nhân trọng yếu hơn, đó là có thể đủ thu được Thần Vương phủ chiếu cố tông môn, sống sót tỷ lệ rất lớn. Như vậy tương lai lần thứ hai làm ăn độ khả thi tựu rất lớn, nếu như có thể tóm lấy trường kỳ cung cấp đơn đặt hàng, tựu không thể tốt hơn nữa.

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Không tồi không tồi, Thần Vương phủ lệnh bài nhìn để phát huy một chút tác dụng, nhưng không biết tấm lệnh bài này, có thể hay không phát huy điểm tác dụng.”

Nói xong, bất động thanh sắc lại đem một viên lệnh bài phóng ở Thần Vương phủ tấm lệnh bài kia bên một bên.

Hai vị chưởng quỹ mí mắt giật lên, con ngươi trực tiếp nổi lên, kém một chút không có lồi rơi xuống.

Trang Nghị chà xát đem mồ hôi lạnh, thận trọng đem lệnh bài kia hai tay nâng, bắt được bên cạnh người kiểm tra cẩn thận một phen, cùng Mạnh Ty nhìn nhau một dạng, không khỏi là ngạc nhiên không tên.

Lập tức, Trang Nghị đem cái này lệnh bài thận trọng phóng về, cung kính nói: “Đại nhân, khối này Khương gia lệnh bài cũng là thật, giá tiền, giá tiền... Ngạch..., sáu chục tỉ tỉ rơi xuống năm chục tỉ tỉ, ba ngàn năm trăm tỷ rơi xuống 3000 tỉ, ngài thấy thế nào?”

Dương Thanh Huyền từ tốn nói: “Không làm sao, hai vị có ý tứ là, Khương gia mặt mũi của, không có Thần Vương phủ mặt mũi của đáng giá đúng không? Không nghĩ tới giới kinh doanh còn có loại này phán xét, cái kia ta lần sau có thể được nói cho Khương gia mấy vị trưởng lão.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2328: Nằm Trên Đất Giả Chết

“Chi!” Trang Nghị cùng Mạnh Ty hai vị chưởng quỹ sợ hết hồn, khoát tay lia lịa nói: “Không không không, đại nhân hiểu lầm, tuyệt đối hiểu lầm. Chỉ là giá này tiền, thật sự không cách nào nữa hàng rồi, lại rơi nữa, chúng ta thương hội đều không về được bản.”

Hai người đều là tội nghiệp, một mặt khóc tang dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Hai vị đại nhân đây là làm thế nào? Ta lại không để hai vị lại rơi nữa, chỉ là đối với cái kia phán xét hết sức kinh ngạc mà thôi.”

Trang Nghị khóc tang nói: “Đại nhân ngài nói đùa, giới kinh doanh cái nào có loại này phán xét, Thần Vương phủ mặt mũi của cùng Khương gia mặt mũi của, tự nhiên đều là ngang hàng cực kỳ dùng tốt.”

Dương Thanh Huyền nói: “Há, nếu giới kinh doanh không có này phán xét, đó chính là hai vị ích kỷ tiến hành phán xét? Bằng không làm sao sẽ Thần Vương phủ mặt mũi của trực tiếp xuống giá hai chục tỉ tỉ cùng 3000 tỉ, Khương gia mặt mũi của lại chỉ có thể xuống giá mười tỉ tỉ cùng 2000 tỉ?”

“Này, này…”

Hai người đều là khuôn mặt so với gan heo càng khó coi hơn, cả người run cầm cập.

Trang Nghị chà xát hạ mồ hôi trên mặt, cắn răng nói: “Đại nhân, ngài nếu nói như vậy, vậy chúng ta một thiệt thòi đến cùng, hàng đồng dạng giá cả! Đằng trước cái kia đan, bốn mươi tỉ tỉ cho ngài, phía sau hai loại đan dược, 4000 tỉ cho ngài, nhưng không cao hơn năm viên, người xem như vậy được chưa?"

Dương Thanh Huyền lộ ra mỉm cười mê người, ôm quyền nói: "Hai vị lão bản cho đủ Thần Vương phủ cùng Khương gia mặt mũi, ta nhất định sẽ chuyển cáo Thần Vương phủ cùng Khương gia."

Trang Nghị cùng Mạnh Ty đồng thời thở phào nhẹ nhõm, nhưng sắc mặt so với gan heo càng khó coi hơn, này đan không chỉ có không có kiếm lời, còn thiệt thòi một ít đi vào, bất quá cũng còn tốt, hao tổn không phải đặc biệt lớn, ở có thể trong phạm vi chịu đựng, huống hồ bán mặt mũi cho Thần Vương phủ cùng Khương gia, cũng chưa hẳn là chuyện xấu.

Dương Thanh Huyền chậm rãi lại lấy ra một khối lệnh bài, đặt lên bàn, nói ra: "Không biết khối này Minh gia lệnh bài, có không có mấy cái mặt mũi?"

"Phốc!"

Trang Nghị cùng Mạnh Ty hai người, đồng thời ngửa lên trời phun máu, trực lăng lăng ngã về đằng sau, "Ầm ầm" hai tiếng ngã xuống đất.

Nhan Sư Cổ cũng một ngụm trà phun ra ngoài, sặc ho khan kịch liệt, đỏ cả mặt, chỉ vào Trang Nghị cùng Mạnh Ty nói ra: "Ngươi đem bọn họ hù chết."

Dương Thanh Huyền vội vã tiến lên, chụp liên tục đái đả, đem hai người cứu đi qua.

Nhưng hai người đều gắt gao nhắm mắt lại, nằm trên đất giả chết, không thể lên, nếu như trở lại một lần xuống giá, còn không bằng giết bọn họ.

Dương Thanh Huyền lên trước đạp hai chân, đem hai người mấy chiếc xương sườn đều giẫm đứt đoạn mất, vẫn là không có phản ứng.

Dương Thanh Huyền nói: “Toán, Minh gia lệnh bài ta tựu không đã lấy ra, hai người đại nhân đem phía sau hai loại đan dược các bổ sung đến mười viên làm sao?”

Trang Nghị nhắm mắt lại, giơ lên hai cái tay đến, duỗi ra mười cái đầu ngón tay, nói ra: “Phía sau bổ sung theo giá gốc mười tỉ tỉ một viên.”

Dương Thanh Huyền nói: “5000 tỉ.”

Trang Nghị nói: “8000 tỉ.”

Dương Thanh Huyền nói: “6000 tỉ.”

Trang Nghị nói: “7000 tỉ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Sáu ngàn năm trăm tỷ.”

Trang Nghị nói: “Xin hỏi ngài trên người còn có hay không có cái khác Thánh Tông danh tộc lệnh bài?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Không còn không còn.”

Trang Nghị này mới nhảy dựng lên, nói: “Tốt, thành giao!”

Mạnh Ty cũng từ trên mặt đất run rẩy bò lên, nói ra: “Đó đại nhân tông môn sau này cung cấp, có thể hay không cho chúng ta cái hợp đồng dài hạn?”

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: “Lần lượt đến mà, hai vị gấp cái gì, lần này hợp tác vui vẻ, lần sau mới có thể có tiếp tục cơ hội hợp tác a.”

Hai người đều là đầy mặt cay đắng, bắt đầu còn nghĩ tàn nhẫn làm thịt đối phương, kết quả bị đối phương đem lông đều rút, thiệt thòi trong lòng thật lạnh thật lạnh, tò mò hỏi: “Đại nhân thành lập tông môn, không biết là tên gì hào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Thương Huyền Tông.”

“Thương Huyền Tông?” Hai người tự lẩm bẩm hạ, Mạnh Ty đột nhiên cả kinh kêu lên: “Vô Dục Thành thương Huyền Tông?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chính là, không nghĩ tới Mạnh Tư chưởng quỹ cũng biết.”

Mạnh Ty kinh hãi không thôi, nói: “Nói như vậy, đại nhân chính là gần đây huyên náo sôi sùng sục, lờ mờ muốn trở thành tuổi trẻ một đời mới cự đầu Dương Thanh Huyền?”

Dương Thanh Huyền mộng bức nói: “Ta gần đây vẫn đàng hoàng, mới từ thứ bảy mươi ba vực giới trở về, nào có cái gì huyên náo sôi sùng sục? Hơn nữa này mới cự đầu nói chuyện lại là chuyện gì xảy ra?”

Trang Nghị cùng Mạnh Ty đều là hít một hơi khí lạnh, vội vàng chắp tay bái hạ, cung kính nói ra: “Quả nhiên là Thanh Huyền đại nhân, thất lễ thất lễ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hai vị chưởng quỹ không cần đa lễ, nếu không mới vừa giao dịch lại cho ta...”

“Phốc!”

Hai người lại là phun ra máu, bắt đầu chậm rãi hướng về hạ đổ.

Dương Thanh Huyền thấy bọn họ lại muốn giả chết, vội vàng nói: “Được rồi tốt, không giảm không giảm, chúng ta nói lại giao phó cùng theo bóc chuyện.”

Trang Nghị cười khổ nói: “Đúng là không thể lại giảm, bằng không thương hội liền muốn đóng cửa rồi, vốn lấy Thanh Huyền công tử thân phận cùng danh vọng, chúng ta có thể cho ngài cái thấp nhất trả tận tay, chỉ cần trả cái một thành ý tứ ý tứ liền có thể, còn dư lại đến thời điểm sẽ chậm chậm theo bóc.”

Ra thương hội sau, Dương Thanh Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Tới đây buổi đấu giá lớn một trong những mục đích xem như là đạt tới, có khoản này to lớn đơn đặt hàng, có thể trong khoảng thời gian ngắn đem thương Huyền Tông thực lực đi lên tăng lên một tầng, thậm chí làm ra mấy vị Thiên Giới chi chủ đến.

Hơn nữa khoản này to lớn phí dụng, thông qua theo bóc thủ đoạn này, có thể mang đến chậm rãi trả lại.

Nhan Sư Cổ cười nói: “Chúc mừng Thanh Huyền huynh thu hoạch không ít, ta còn có một chút việc tư muốn đi làm để ý, tạm thời cáo biệt, chờ buổi đấu giá bắt đầu ngày tái tụ.”

Nói xong, liền cáo từ mà đi.

Dương Thanh Huyền nhìn theo Nhan Sư Cổ sau khi rời đi, liền hướng về sàn bán đấu giá phương hướng đi đến.

Dù sao cũng thời gian còn sớm, ngược lại cũng không gấp, một đường nhìn thấy có cái gì đồ thích hợp, cũng là thuận lợi mua lại.

Nửa ngày sau, cuối cùng đã tới sàn bán đấu giá trước cửa.

Là một toà hình tròn to lớn hội trường, không rõ ràng bên trong có thể chứa đựng bao nhiêu người, có người nói phân hơn mười cái phân hội tràng, lấy đối ứng bất đồng cảnh giới vật phẩm.

Cự ly buổi đấu giá còn có nửa tháng, nhưng đã là người đến người đi, vô cùng náo nhiệt.

Trước cửa quảng trường trên, đại lượng võ giả trực tiếp trải ra sạp hàng đến bán một số thứ, đều là một ít rải rác đồ vật, bình thường không dùng được, lấy ra xử lý xong.

Dương Thanh Huyền trực tiếp đi vào sàn bán đấu giá, đi tới chuyên môn làm giám định địa phương, phát hiện nhân số cũng không ít.

Một vị tiểu thư xinh đẹp tỷ tiến lên đón, nét mặt tươi cười như hoa, “Đại nhân, xin hỏi muốn làm cái gì bảo vật giám định đây?”

Dương Thanh Huyền nói: “Thiên luân.”

Tiểu tỷ tỷ sửng sốt hạ, tựa hồ đang suy tư, sau đó hỏi: “Đẳng cấp gì thiên luân?”

Dương Thanh Huyền nói: “Thiên Giới.”

Tiểu tỷ tỷ khuôn mặt đại biến, sắc mặt một chút từ khiếp sợ trở nên cực kỳ cung kính, nụ cười cũng không thấy, là một tia eo hẹp cùng kinh hoảng, vội vã chắp tay nói: “Không nghĩ tới đại nhân có Thiên Giới cảnh vật phẩm, còn xin mời đi theo ta.”

Ngay lập tức liền dẫn Dương Thanh Huyền hướng về quý khách đường nối đi đến.

Trong sân không thiếu ánh mắt đều rơi trên người Dương Thanh Huyền, lộ ra vẻ ngờ vực, bởi vì cái lối đi kia là chuyên môn cho Thiên Giới cảnh cường giả, hoặc là nắm giữ Thiên Giới cảnh bảo vật quý khách đi, tiểu tử này làm sao nhìn, cũng không giống là này hai loại người a.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2329: Vô Vọng Phong Ba

“Này, tiểu tử, đem trên người ngươi thứ tốt lấy ra chúng ta nhìn một cái a.”

Lập tức có hai tên nam tử, trước sau đi lên, chặn ở đằng kia quý khách đường nối trước, mắt lạnh nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, khóe miệng lộ ra một tia cười khẩy.

Trong sân lập tức trở nên yên tĩnh, yên lặng như tờ, sở hữu ánh mắt đều nhìn sang.

Công nhân viên đều là có một chút khẩn trương, còn lại giám bảo người, thì lại đều là mang theo cân nhắc xem kịch vui dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, liền đem tu vi của hai người quét vào đáy mắt, bất quá là tám sao Giới Vương, lạnh lùng nhìn tuần sau vây, nói ra: “Thanh Sanh Thần Vương địa phương, giám định vật phẩm trọng yếu như vậy khu vực, liền phụ trách an toàn người đều không có sao?”

Hai người kia lập tức quát lên: “Tiểu tử, muốn tìm người tới dọa chúng ta? Ha ha, cũng không nhìn một chút chúng ta là ai, tự chúng ta chính là Thần tộc a!”

Hai người tràn đầy ngạo khí, âm thanh mở rất lớn, chỉ lo người khác không biết bọn họ là Thần tộc tựa như.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ta hỏi lần nữa, không có phụ trách an toàn người sao?”

“Khái khái.” Một tiếng lúng túng ho khan vang lên, một vị Kim Giáp võ sĩ mang theo mấy người đi lên phía trước, kêu lên: “Thái Hồng, Taylor, không nên ồn ào, nếu không sẽ để ta rất khó làm.”

Hai tên nam tử bên trong một người nhíu mày lại, lạnh lùng nói: “Trương Hạo, chuyện của chúng ta ngươi cũng dám quản? Ngươi tuy là phụ trách nơi đây an toàn, nhưng hẳn phải biết thân phận của chúng ta đi, bất quá là cùng một vị người phàm tốt đẹp tán gẫu chút, ngươi tựu dám nói để cho ngươi khó xử?”

Vị này Kim Giáp võ sĩ Trương Hạo sắc mặt cực kỳ khó coi, trầm giọng nói: “Buổi đấu giá can hệ trọng đại, xanh Trạch đại nhân tự mình giao xuống, nhất định không thể xảy ra chuyện gì.”

Thái Hồng giận dữ nói: “Dám nắm xanh Trạch đại nhân tới dọa chúng ta? Cút!”

Nghiêm ngặt quát một tiếng, chấn động đến mức trong đại điện đều “Ầm ầm” vang vọng.

Trương Hạo khí sắc mặt trắng bệch, tay trái liều mạng nắm chặt bội kiếm, giãy dụa có muốn hay không lên trước ngăn lại.

Thái Hồng khinh miệt cười lạnh một tiếng, ánh mắt lại rơi trở lại Dương Thanh Huyền trên người, cười gằn nói: “Tiểu tử, hiện tại nhận rõ hình thế chứ? Cái này giám định hội trường, căn bản không người dám quản chúng ta. Tiểu tử ngươi ngoan ngoãn đem thứ tốt lấy ra đi, huynh đệ chúng ta hai người chính là tốt nhất chuyên gia giám định, tốt đẹp giúp ngươi đánh giá một chút, khà khà, bằng không, ngươi sẽ rất khó đi ra nơi này. Căn cứ Thần tộc luật pháp, Thần tộc giết người, vô tội a, ha ha ha ha.”

Xung quanh không ít người đều đổi sắc mặt, mặt âm trầm, Thần tộc người nhưng là lộ ra “Khà khà” ưu việt vẻ mặt.

Dương Thanh Huyền than thở: “Ngươi làm lỡ ta không thiếu thời gian, ta thời gian là rất quý giá, không là dùng để gặp phải cùng tiếp xúc như ngươi vậy ngốc d, ngươi thật muốn nhìn? Vậy thì để ngươi xem một chút đi, ai để ta thời gian làm lỡ không nổi đây.”

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, nơi lòng bàn tay ánh sáng lóe lên, Thiên Khư tựu tái hiện ra.

Thái Hồng cùng Taylor đồng thời cảm ứng được to lớn nguy hiểm, hoảng sợ nói: “Ngươi, ngươi muốn làm gì?!” Sợ đến vội vàng hướng về phía sau chạy ra, đồng thời hét lớn: “Trương Hạo, nhanh, nhanh cứu chúng ta!”

“Làm cái gì?”

Dương Thanh Huyền giễu cợt nói: “Để cho các ngươi nhìn bảo vật a, hai vị chuyên gia giám định, tốt đẹp đánh giá một chút, ta bảo vật này giá trị đi.”

Thiên Khư ở trong tay loáng một cái, một chiêu Sát Na Sinh Diệt tựu chém tới.

“Chi!” Tất cả mọi người không không ngạc nhiên, kinh khủng muôn dạng.

Thật người dám ở cái địa phương này động thủ?

Trời ạ, hắn có biết hay không đây là địa phương nào a?

Vị kia tiếp đối xử Dương Thanh Huyền tiểu tỷ tỷ, càng là trực tiếp hét lên một tiếng, doạ đã hôn mê.

“Dừng tay!”

Trương Hạo hét lớn một tiếng, tay trái vẫn luôn ép ở trên bội kiếm, giờ khắc này khí thế nháy mắt bộc phát ra, Nhân Kiếm Hợp Nhất, liền hướng Dương Thanh Huyền điên cuồng chém mà đi.

“Ầm ầm!”

Kích quang cùng kiếm khí, ở đại sảnh trên một chút nổ tung, hóa thành cực kỳ bén nhọn cương phong, chấn động tới bốn phương tám hướng, càn quét tất cả.

Bên trong lập tức có kết giới hiện ra, đem cái kia chấn động to lớn đè ép xuống.

“Người nào dám ở chỗ này gây sự!”

Mấy đạo to lớn tiếng rống giận dữ từ bên trong truyền đến.

Dương Thanh Huyền trong nháy mắt tựu cảm thấy mình bị mấy vị Thiên Giới chi chủ vây, ánh mắt lập tức lạnh lẽo hạ xuống, nắm lên chiến kích, đưa ngang trước người, vạn phần cảnh giác.

Một vị trong đó ông lão quát lên: “Trương Hạo, xảy ra chuyện gì?”

Trương Hạo cùng Dương Thanh Huyền giao thủ một chiêu, một sao đỉnh cao Thiên Giới tu vi, càng bị chấn liên tiếp lui về phía sau, không khỏi rất là kinh hãi, thật lâu chưa hoàn hồn lại, nghe nghe ông lão một uống, mới thanh tỉnh lại, vội vàng ôm quyền nói: “Hồi bẩm Thanh Châu đại nhân, là...”

“Thanh Châu đại nhân, là như vậy!” Thái Hồng hai huynh đệ sợ choáng váng, giờ khắc này lập tức phục hồi tinh thần lại, vội vàng chạy lên trước, “Rầm” một tiếng tựu quỳ xuống, chỉ vào Dương Thanh Huyền lớn tiếng nói: “Là hắn, là cái này người phàm, nghĩ muốn giết chúng ta.”

Thanh Châu nhíu mày lại, hừ nói: “Nhân gia vô duyên vô cớ làm sao sẽ muốn giết các ngươi?” Hắn tự nhiên biết này hai huynh đệ đức hạnh, phất một cái ống tay áo, hừ nói: “Cút xuống!”

Hai huynh đệ khúm núm, vội vàng lùi lại.

Thanh Châu nói với Dương Thanh Huyền: “Tiểu tử, ngươi dám ở chỗ này gây sự, cũng biết là tử tội?”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Đại nhân sợ là đã đoán ra đầu đuôi sự tình, hà tất còn muốn làm bộ làm tịch đây.”

Trương Hạo cả giận nói: “Càn rỡ! Thanh Châu đại nhân chính là nơi đây đệ nhất giám định đại sư, ba sao Thiên Giới cường giả, càng là thần Vương đại nhân đường đệ, vô cùng tôn quý, tiểu tử ngươi hãy tôn trọng một chút!”

Thanh Châu phất tay nói: “Buổi đấu giá lớn sắp tới, ta không nghĩ đem sự tình làm lớn lên, hơn nữa ngươi tuổi quá trẻ cũng đã bước vào Thiên Giới, đúng là không dễ, tựu quyền làm thả ngươi một lần, ngươi đi đi.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ta này đến là vì lấy đồ tham gia buổi đấu giá, chuyên tới để tiến hành giám định.”

Thanh Châu cười nói: “Lấy đồ bán đấu giá? Ha ha, có thể không cần suy nghĩ. Sở hữu món đồ đấu giá đều cần ta gật đầu mới có thể đi vào, ta không biết ngươi có cái gì rách nát đồ vật, nhưng không thể vào ta pháp nhãn. Lùi một vạn bước, coi như thật có thể vào ta mắt, ta cũng sẽ không để cho ngươi tố vỗ, đi thôi.”

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Các ngươi cứ như vậy đối với đối xử khách hàng?”

Thanh Châu lãnh đạm nói: “Khách hàng? Ha ha, ta nói là khách hàng mới là khách hàng, ta nói không phải, thì không phải là. Ngươi dám ở chỗ này ra tay, đã là tử tội, dám đối với Thần tộc ra tay, cũng đã là tử tội, đôi tội cũng phạt, nhưng là chết không táng sinh nơi, nhưng ngươi số may, một là gặp gỡ buổi đấu giá lớn, hai là gặp gỡ ta, cho nên mới thả ngươi một mạng, còn không mau đi!”

Thanh Châu đối nhân xử thế xử thế xem như là thận trọng, gặp Dương Thanh Huyền tuổi quá trẻ cũng đã là Thiên Giới, hơn nữa nếu là đến giám định vật phẩm, khẳng định thân hoài bảo vật, có thể là Thánh Tông danh tộc đệ tử nòng cốt, vì lẽ đó không nghĩ đem sự tình làm lớn, đuổi hắn đi ra ngoài liền có thể, vừa đến duy trì Thần tộc mặt mũi, thứ hai cũng không đuổi tận giết tuyệt.

“Tốt một cái ngươi nói không phải thì không phải.”

Dương Thanh Huyền đem chiến kích một tay, lạnh lùng nói: “Ngươi gọi Thanh Châu đúng không, nhớ kỹ ngươi hôm nay nói.”

Dứt lời trực tiếp thẳng rời đi, không nhiều hơn nữa lưu nửa khắc.

Dương Thanh Huyền biết tiếp tục lưu lại cũng sẽ không có kết quả, tiếp tục náo xuống đối với chính mình chỉ có thể có chỗ hỏng, không có lợi.

Hơn nữa, một ý nghĩ nháy mắt tựu ở trong đầu hình thành.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2330: Gây Nên Náo Động

Dương Thanh Huyền ly khai sàn bán đấu giá sau, liền trực tiếp ở trước cửa quảng trường trên, tìm một hơi hơi trống trải điểm vị trí, lấy ra một cái nhân quả lực thiên luân cùng một cái Cức Hằng Cổ Diễm thiên luân, bày một sạp hàng, tựu phóng cái kia bán đấu giá.

Đằng trước thả cái nhãn hiệu, viết: Thiên luân bán đấu giá, một là nhân quả lực lượng, một là Cức Hằng Cổ Diễm.

Đồng thời đem Lạc Đinh Lan kêu ra sân ga.

Lạc Đinh Lan tự nhiên biết tâm tư của hắn, lạnh rên một tiếng, nhưng thật cũng không chú ý, trực tiếp ngồi xếp bằng ở hai cái thiên luân trước, nhắm mắt tu luyện.

Không dùng thét to, Lạc Đinh Lan vừa xuất hiện, dung nhan tuyệt thế kia và khí chất, lập tức thành toàn bộ trên quảng trường tiêu điểm, vô số ánh mắt tất cả đều hội tụ lại đây.

Không bao lâu, sạp hàng phía trước tựu vây quanh một đám người.

Chỉ có điều mọi người ánh mắt đều trên người Lạc Đinh Lan, đối với cái kia nhãn hiệu nhắm mắt làm ngơ, sau một lúc mới có người nhìn thấy cái kia nhãn hiệu, lẩm bẩm thì thầm: “Thiên luân bán đấu giá, một là nhân quả lực lượng, một là Cức Hằng Cổ Diễm...”

Bốn phía lập tức trở nên yên tĩnh một cách chết chóc.

Từng đôi mắt rốt cục từ trên thân Lạc Đinh Lan di chuyển, rơi ở đằng kia hai cái màu vàng thiên luân bên trên, lộ ra đầy mặt thần sắc.

“Nhân quả lực lượng cùng Cức Hằng Cổ Diễm? Ha ha, đây là làm cho cái nào nơi, nói đùa sao.”

“Này hai cái thiên luân bên trong sức mạnh, cực kỳ mênh mông hùng vĩ, chí ít cũng là Thiên Giới trở lên sức mạnh, nhưng muốn nói tồn trữ chính là nhân quả lực lượng cùng Cức Hằng Cổ Diễm, tựu không khỏi nói giỡn.”

“Tiểu mỹ nhân, khanh bản giai nhân, làm sao làm tên lừa đảo nhỉ? Chà chà.” Một người trung niên nam tử, hừ hừ giáo dục, lộ ra vẻ hài lòng, quyền coi mình là một vị Ôn Lương cung kiệm để cho chính trực quân tử.

Lạc Đinh Lan chậm rãi mở hai mắt ra, một vệt xanh thẳm ánh sáng ở đáy mắt xẹt qua, trung niên nam tử kia như bị búa tạ mạnh mẽ đánh ở lồng ngực, “Oa” phun ra một ngụm máu đến, liền hướng sau đổ tới.

Lạc Đinh Lan lạnh lùng nói: “Không hiểu tựu câm miệng.” Nói xong lại chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Trung niên nam tử kia sắc mặt trắng bệch, sợ đến chảy mồ hôi lạnh ròng ròng, tốt ở cũng không nguy hiểm tính mạng, sợ hãi nói: “Thiên Giới... Thiên Giới chi chủ...”

“Rầm”, bốn phía tất cả xôn xao, cái kia vây xem đại đoàn người, tất cả đều sắc mặt cả kinh tột đỉnh, đẹp như thế mỹ nhân, dĩ nhiên là Thiên Giới cảnh!

Trong lúc nhất thời, mọi người lập tức đối với cái kia hai cái thiên luân trở nên coi trọng, vô số ánh mắt thần thức, bắt đầu cẩn thận chu đáo kia thiên luân.

Dương Thanh Huyền lại ở nhãn hiệu hạ viết một hàng chữ: Giả một phạt mười.

"Này hai cái thiên luân xác thực tinh diệu cực kỳ, bên trong năng lượng dâng trào mãnh liệt, chẳng lẽ sẽ là thật?"

"Đây cũng quá hoang đường đi, nếu thật là nhân quả lực lượng cùng Cức Hằng Cổ Diễm, đủ để tại đấu giá sẽ bên trong làm then chốt đồ vật, không cần ở chỗ này bán đấu giá?"

"Này, tiểu tử, này hai cái thiên luân bao nhiêu tiền?"

Rốt cục có người hỏi giá, từng trải qua Lạc Đinh Lan lợi hại sau, đều không dám hỏi nàng.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, lại viết một hàng chữ: Mười lăm ngày thành bắc đấu giá.

"Mười lăm ngày? Đó không phải là buổi đấu giá lớn cử hành thời gian sao, làm sao ở thành bắc đập? Tiểu tử, như hai món đồ này là thật, vì sao không tham gia buổi đấu giá lớn?" Các loại nghi vấn nổi lên bốn phía.

Dương Thanh Huyền cái nào có rảnh rỗi từng cái từng cái trả lời, lại bỏ thêm một hàng chữ đi tới: Tùy ý kiểm hàng.

Lần này mọi người càng là dâng lên trên, có mấy vị chuyên gia giám định vây quanh cái kia hai cái thiên luân, quan sát nửa ngày, đầu lông mày sâu sắc nhíu hạ xuống, lắc đầu nói: "Ở hạ năng lực thấp kém, đánh giá không đi ra, nhưng này hai cái thiên luân tuyệt đối không giống. Một cái cực nóng như lửa, nhất định là lực lượng bản nguyên, nhưng là có hay không là Cức Hằng Cổ Diễm, sợ chỉ có chuyên tu hệ" Hỏa "chuyên gia giám định mới có thể minh giám một, hai. Một cái khác đạo pháp Hạo Nhiên, xác thực có đại đạo sức mạnh to lớn cảm giác, nhưng là có hay không là nhân quả lực lượng, này, tựu càng không phải là chúng ta có thể giám ra. Sợ là chỉ có mấy vị kia hiếm có đại chuyên gia giám định, mới có thể phân biệt một, hai."

Một lần này, càng ở trong đám người đưa tới oanh động không nhỏ, toàn bộ trên quảng trường người đều vây quanh.

Nguyên bản tựu ở sàn bán đấu giá trước, rất nhiều lui tới tố đập người, đều hiếu kỳ xúm lại, trong đó không thiếu vốn là chuyên gia giám định, rất nhanh cũng chìm đắm ở đây hai cái thiên luân bên trong, sắc mặt ngưng trọng lẫn nhau giao lưu thảo luận, lộ ra mười phần khiếp sợ.

Lúc này, một vị dáng ngọc yêu kiều, khí chất văn hoa nữ tử đẩy ra đám người, kêu lên: "Nhường nhường, nhường nhường." Tựu cường hành chen vào.

Chính là Ngự An, cầm trong tay một khối lệnh bài, quát lên: "Bản tọa chính là Thần Võ Cung đại chuyên gia giám định, các ngươi đều cho tránh ra."

"Cái gì? Thần Võ Cung?!" Mọi người sợ hết hồn, dồn dập nhấc đầu nhìn tới, gặp được lệnh bài kia, mặt trên "Thần Võ" hai chữ, rồng bay phượng múa, phảng phất có cực mạnh ma lực, một hạ chấn động khiến người sợ hãi.

"Chi! Thần Võ Cung đệ tử nòng cốt lệnh bài!" Một tên võ giả kêu lên sợ hãi, nhất thời tất cả mọi người sợ giật bắn người, vội vàng lùi đến hai bên, không dám chặn ở nàng đằng trước.

Thần Võ Cung lệnh bài cũng đã đủ dọa người, huống hồ là đệ tử nòng cốt, cấp độ cao không biết bao nhiêu.

Ngự An dương dương tự đắc, nghênh ngang đi tới trước gian hàng mặt, làm bộ đầu mối một trận, thất thanh hét lớn: "Đúng là Cức Hằng Cổ Diễm cùng nhân quả lực lượng! Này, sao có thể có chuyện đó?!"

Một bộ thất thần sa sút, bị kinh sợ đến mức bên ngoài cháy bên trong non dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền cười thầm nói: “Cô gái nhỏ này, có thể nắm ảnh đế.”

Bốn phía quan sát đám người, nhất thời “Rầm” một hạ tựu sôi sùng sục, tuy rằng bọn họ không nhận ra trước mắt vị này đại chuyên gia giám định, có thể cái kia Thần Võ Cung đệ tử nòng cốt lệnh bài bọn họ là nhận được, một hạ toàn bộ đều điên cuồng lên, cả kinh kêu lên: “Thật sự, lại là thật sự, làm sao sẽ?”, “Cức Hằng Cổ Diễm cũng đã hết sức bất khả tư nghị, huống hồ là nhân quả lực lượng, trời ạ!”, “Mau mau thông báo tông môn, hai món đồ này xuất hiện, sợ là cả Mục Hải Vực Giới đều phải chấn động!”

Trong đám người rối loạn tưng bừng, không ít người vội vàng về tông môn báo tin.

Ngự An chỉ vào cái kia hai cái thiên luân, cao giọng nói: “Một trăm tỉ tỉ một cái, toàn bộ bán cho ta!”

“Chi!” Xung quanh người lần thứ hai bị cái giá này khiếp sợ sợ hết hồn, nhưng nghĩ lại nghĩ nghĩ, thực sự là nhân quả lực lượng cùng Cức Hằng Cổ Diễm, cái giá này vẫn đúng là giá trị.

Dù sao toàn bộ vũ trụ bên trong, cũng rất khó tìm ra này hai loại lực đến, đặc biệt là người trước.

“Ta ra một triệu hai trăm ngàn ức!”

Một đạo thanh âm hùng hồn truyền đến, là một vị ông lão tóc đỏ, toàn thân tỏa ra hung ác khí tức, bước được chi hạ, toàn bộ bốn phía nhiệt độ đột nhiên tăng lên.

Ông lão một đôi hồng mắt, nhìn chòng chọc cái kia hai cái thiên luân, tràn đầy tham lam cùng vẻ kích động.

“Chi! Là Ma Diễm Sinh!”

Trong đám người một ông lão, bỗng nhiên kêu to, trong thanh âm mang theo cực độ run rẩy, vội vã lùi về sau, không cẩn thận chi hạ, càng ngã nhào trên đất, lập tức lại đột nhiên bò lên, liều mạng chạy trốn.

“Lưu Kim Ma Cung trưởng lão!”

Còn lại người từng cái từng cái sắc mặt trắng bệch, “Rầm” một tiếng liền hướng bốn phía tản ra, tất cả đều chen ở phía xa, hoặc là Dương Thanh Huyền phía sau.

Nguyên bản náo nhiệt trước sạp, một hạ trở nên không có một bóng người, chỉ còn hạ Ma Diễm Sinh cùng Ngự An hai người, một già một trẻ đứng ở đó.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2331: Quản Việc Không Đâu, Đông Phương Gia Mộc

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm nói: “Cuối cùng cũng coi như đến con cá lớn.”

Lưu Kim Ma Cung danh tiếng, uy chấn hoàn vũ, cung chủ Đông Quách sinh càng là ghi tên bốn Thánh Chủ một trong, hơn nữa Vô Tướng Ma Tuần thân thể, có một nửa tựu là năm đó ma cung chủ nhân Ma Tuần.

Ma Diễm Sinh nhìn chằm chằm cái kia hai cái thiên luân, cười gằn nói: “Tiểu tử, này hai cái thiên luân, ở đâu ra?”

Dương Thanh Huyền bất động thanh sắc nói ra: “Ở đâu ra ngài lão tựu không cần phải để ý đến.”

Ma Diễm Sinh hai con ngươi co rụt lại, bắn mạnh ra sát khí, lạnh lùng nói: “Dám nói chuyện với ta như vậy người, mộ phần đầu cỏ đã trưởng thành đại thụ che trời.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ồ? Cái kia Đông Quách sinh đại nhân làm sao nói chuyện với ngài?”

Bốn phía võ giả, không khỏi là doạ giật mình, đều là một viên tim nhảy tới cổ rồi, mỗi cái đều cảm thấy thiếu niên này chết chắc rồi.

Ma Diễm Sinh trong đôi mắt sát khí phảng phất ngưng kết thành thực chất, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nhìn một hồi lâu, mới lên tiếng: “Ngươi hết sức có thiên phú, thực lực không tệ, nhưng nói lung tung, hết sức dễ dàng tựu chết yểu.”

Dương Thanh Huyền mắt nhìn hắn, khẽ cười nói: “Tự mình mở mang Khí Hải, bước vào Linh Võ cảnh trở thành một vị chân chính võ giả thời điểm, cũng rất nhiều người nói với ta những lời này. Hiện tại cái kia chút người chết chết, tản tán, mà ta vẫn như cũ tốt đẹp ở đây. Ngươi biết tại sao không?”

Ma Diễm Sinh nhíu mày lại, theo bản năng hỏi: “Tại sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Bởi vì bọn họ quá thích xen vào chuyện của người khác, mà ta chỉ để ý chuyện của chính mình.”

Ma Diễm Sinh giận dữ, to lớn khí thế bộc phát ra, một hạ liền đem Dương Thanh Huyền cùng Lạc Đinh Lan khóa chặt, lạnh giọng nói: “Ngươi lặp lại lần nữa?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Xin hỏi đại nhân tu luyện tới vạn cổ chí tôn sao? Nếu như không có, còn không dành thời gian đi tu luyện, ở đây làm lỡ gì đây? Sợ là Đông Quách sinh đại nhân cũng không dám như thế không lý do lãng phí thời gian đi.”

Ma Diễm Sinh đầy mặt dại ra, lời này hắn lại không cách nào phản bác, sửng sốt một lát, mới nói: “Tiểu tử ngươi vẫn đúng là thú vị.” Nói xong phất một cái ống tay áo, đem toàn thân khí tức thu lại về trong cơ thể.

Lạc Đinh Lan cùng Ngự An đều là nội tâm tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, ở to lớn kia uy áp hạ, hầu như không thở nổi.

Ma Diễm Sinh chỉ vào cái kia hai cái thiên luân, nói: “Này hai cái ta muốn hết, ra giá đi.”

Dương Thanh Huyền chỉ chỉ đằng trước trên bảng hiệu chữ.

Ma Diễm Sinh vung tay lên, liền đem cái kia nhãn hiệu đánh nát bấy, nói: “Ta bất kể, dù sao cũng này hai cái thiên luân ta hôm nay muốn định rồi.”

Dương Thanh Huyền nhìn hắn, cười nói: “Nơi này cũng không phải là Lưu Kim Ma Cung.”

Nói xong dùng ngón tay chỉ trời không.

Vẫn bí ẩn ở trong hư không Thần tộc cường giả, rốt cục bất hảo lại giả chết, từng cái từng cái tái hiện ra, bay rơi xuống, cộng năm người, hướng về Ma Diễm Sinh ôm quyền chắp tay, nói: “Đại nhân, mong rằng tuân thủ một hạ quy củ.”

Này chỉ có một vị ba sao Thiên Giới, còn lại hạ bốn người đều chỉ là cao cấp Giới Vương.

Dù sao Vũ Lăng nguyên thành trì quá lớn, Thần tộc phân tán ở bốn phía tuần tra, nhân thủ cực kỳ căng thẳng, nơi này là sàn bán đấu giá trọng địa, thêm vào trong sân cũng không có thiếu cường giả, vì lẽ đó bên ngoài sân bốn phía, phái một vị ba sao Thiên Giới cùng bốn vị cao cấp Giới Vương, đã là đủ rất coi trọng.

Vị kia ba sao Thiên Giới tuy rằng cảm ứng được Ma Diễm Sinh mạnh mẽ, nhưng nơi này là Vũ Lăng nguyên, đổ cũng cũng không sợ, đúng mực nói ra: “Mấy vị Thần Vương đại nhân đều ở trong thành, các hạ cũng không nghĩ để Lưu Kim Ma Cung cùng Thần tộc trong đó sinh sinh hiểu lầm gì đó đi.”

Ma Diễm Sinh hừ một tiếng, căn bản không nhìn năm người, mà là nhìn chòng chọc Dương Thanh Huyền, nói ra: “Tiểu tử, đừng cho là ta là tốt tính, đổi thành ở thời gian khác, những địa phương khác, ngươi sớm đã chết. Ngươi có thể phải cân nhắc hạ đắc tội ta hậu quả. Có bản lĩnh ngươi vĩnh viễn lưu ở Vũ Lăng nguyên, dù cho lưu ở Vũ Lăng nguyên, chỉ cần buổi đấu giá lớn kết thúc, ta muốn giết ngươi vẫn là dễ như trở bàn tay.”

Dương Thanh Huyền một mặt tiếc hận than thở: “Xem ra đại nhân còn chưa rõ ràng ta lời mới vừa nói, tại sao Đông Quách sinh đại nhân là bốn Thánh Chủ, mà các hạ không phải? Các hạ thời gian đều lãng phí ở lo chuyện bao đồng trên rồi.”

“Ngươi...!”

Ma Diễm Sinh tức giận bốc khói trên đầu, tựu muốn giết người.

Vị kia ba sao Thiên Giới hoàn toàn biến sắc, quát lên: “Đại nhân, kính xin cho mình chừa chút bộ mặt!”

“Ha ha ha ha, vị tiểu hữu này nói rất đúng. Ma Diễm Sinh, ngươi là muốn tốt đẹp suy tính một chút, vì sao vẫn không cách nào đột phá đến thất tinh. Ta cảm thấy được ngươi lần này hành trình, thu hoạch so với được này Cức Hằng Cổ Diễm cùng nhân quả lực lượng tới to lớn a. Vị tiểu hữu này đem tật xấu của ngươi đều điểm đi ra.”

Cách đó không xa, hư quang lóe lên, xuất hiện một ông lão, mặt mũi nhăn nheo, viền mắt ao hãm, nhưng cũng ánh mắt rạng rỡ, ngậm lấy ý cười.

Ma Diễm Sinh hơi thay đổi sắc mặt, hừ nói: “Nguyên lai Đông Phương gia gia Mộc đại nhân.”

“Chi!” Bốn phía quan sát quần chúng đều là kinh hãi, dồn dập hít một hơi khí lạnh, từng cái từng cái trợn to hai mắt, lộ ra vẻ khó tin, “Đông Phương Võ đại nhân thân ca ca?”

Dương Thanh Huyền nghe được các loại nhỏ vụn nghị luận, tương tự mí mắt giật lên, không khỏi hướng về Đông Phương Gia Mộc nhìn tới.

Đông Phương cái họ này, ở Mục Hải Vực Giới bên trong đồng dạng Chấn Diệu Hoàn Vũ.

Gia chủ Đông Phương Võ, càng là tám vực Thiên Vương một trong.

Mà người trước mắt này, càng là Đông Phương Võ thân ca ca?

Dương Thanh Huyền không khỏi nhiều quan sát Đông Phương Gia Mộc vài lần, ngoại trừ một thân giấu mà không lọt, không cách nào theo dõi tu vi cảnh giới ở ngoài, cùng phổ thông ông lão không khác, cũng không có chỗ đặc biệt.

Cái kia năm vị Thần tộc dò xét, vừa mừng vừa sợ, vội vàng ôm quyền nói: Gặp qua gia Mộc đại nhân."

Ma Diễm Sinh lạnh lùng nói: “Không nghĩ tới gia Mộc đại nhân cũng có thời gian rảnh rỗi này, không biết gia Mộc đại nhân có hay không tu luyện đến vạn cổ chí tôn?”

Đông Phương Gia Mộc cười nói: “Vừa vặn trước đây không lâu vừa vừa xuất quan, tay đầu có chút chặt chẽ, vì lẽ đó lại đây ra tay vài món bảo vật, không nghĩ tựu gặp gỡ Ma Diễm Sinh ngươi, thưởng thức một hồi ỷ lớn hiếp nhỏ tiết mục.”

Tất cả mọi người là điên cuồng ngất, Đông Phương Võ thân ca ca, lại còn nói tình hình kinh tế căng thẳng...

Ma Diễm Sinh sắc mặt tái xanh, nhưng lại không biết làm sao phản bác, tầng tầng hừ một tiếng, mới nói: “Lấy lớn ép nhỏ? Cười nhạo, ta nhưng là thứ thiệt bỏ tiền mua hắn ngày hôm đó vòng, tại sao bắt nạt? Nếu là muốn bắt nạt, ta sớm sẽ cầm đi.”

Đông Phương Gia Mộc cười nói: “Không có bắt nạt là tốt rồi, vị tiểu huynh đệ này đã nói rồi, mười lăm ngày thành bắc tiến hành bán đấu giá, đến thời điểm ta cũng sẽ đi thử xem vận may, ngươi nếu là thật nếu mà muốn, có thể cùng đến đấu giá.”

Ma Diễm Sinh giận không nhịn nổi, trước mắt hai món báu vật này nếu như tiến nhập bán đấu giá, trời biết đạo sẽ là giá cả bao nhiêu, vốn lấy nhãn lực của hắn, tự nhiên có thể phán đoán cái kia Cức Hằng Cổ Diễm là thật, cho tới cái kia nhân quả lực lượng, mặc dù không cách nào xác nhận, nhưng võ giả bản năng để hắn cảm thấy, hẳn là thật sự.

Như vậy chí bảo, sợ là từ lúc sinh ra tới nay lần thứ nhất gặp phải, mắt gặp bỏ lỡ cơ hội, cực kỳ không cam lòng.

Ma Diễm Sinh trầm giọng nói: “Tiểu tử, ngươi thật muốn mười lăm ngày thành bắc bán đấu giá? Nếu là muốn bán, không phải là một cái vấn đề giá cả. Bao nhiêu tiền, điều kiện gì, cũng có thể thương lượng, không cần thiết đợi đến mười lăm ngày.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2332: Thanh Trạch Lửa Giận

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, hắn ngược lại cũng không nghĩ triệt để đắc tội Ma Diễm Sinh, dù sao cường giả như vậy, ở Mục Hải Vực Giới đều có tên tuổi, thêm một kẻ địch không bằng thêm một người bạn.

Hơn nữa Ma Diễm Sinh lái ra giá cả, đã để hắn cực kỳ động lòng.

Trước để Ngự An đóng vai người qua đường, hô lớn một trăm tỉ tỉ, chỉ là vì lấy lòng mọi người, không nghĩ tới thật sự hấp dẫn đến ra giá, hơn nữa mở miệng chính là hơn triệu ức.

Đây hoàn toàn chính là con số trên trời a, Dương Thanh Huyền trước cho Hi Xung mới mấy chục tỉ tỉ, ở Chúc Long thương hội cùng rồng phượng hoàng thương hội hạ tờ danh sách mới mấy chục tỉ tỉ, này Ma Diễm Sinh một mở miệng tựu tăng giá hai chục tỉ tỉ, nói không động lòng là không có khả năng.

Đông Phương Gia Mộc nói ra: “Tiểu huynh đệ, ngươi nếu thật sự muốn bán, ta ra 130 ngàn tỉ.”

Ma Diễm Sinh phẫn nộ quát: “Đông Phương Gia Mộc!”

Đông Phương Gia Mộc mỉm cười nói: “Vậy không bằng như vậy, cái kia Cức Hằng Cổ Diễm Nhật Luân về ngươi, nhân quả lực Nhật Luân về ta, làm sao?”

Ma Diễm Sinh sắc mặt cực kỳ khó coi, từ giá trị trên nhìn, Cức Hằng Cổ Diễm Nhật Luân tự nhiên đuổi không được nhân quả lực, có thể nói cách biệt rất xa, nhưng hắn chủ tu hệ “Hỏa” thần thông, Cức Hằng Cổ Diễm sự giúp đỡ dành cho hắn càng to lớn hơn, hơn nữa lấy tình thế trước mắt nhìn, nghĩ muốn đem hai viên Nhật Luân đều nắm hạ, hầu như là không có khả năng, hơn nữa kéo càng lâu, phía sau đến càng nhiều người, tựu càng phiền toái.

Liền nói ngay: “Tốt, một người một cái.”

Trước tiên không quản, nắm hạ lại nói.

Dương Thanh Huyền nội tâm đã kích động đến không được rồi, nhưng vẫn là dùng hai tay đem hai cái Nhật Luân bắt được, kêu lên: “Chậm đã! Ta nơi nào nói rồi muốn bán? Mười lăm ngày thành bắc bán đấu giá, quy củ chính là quy củ, lời đã nói ra, há có thu hồi.”

Đông Phương Gia Mộc nhíu mày lại, nói: “Tiểu huynh đệ, có phải là ngại tiền ít, có thể thương lượng lại. Không bằng... Mấy người chúng ta tìm một chỗ ngồi một chút, tốt đẹp nói chuyện.”

Hắn cũng giống như Ma Diễm Sinh, lo lắng sự tình truyền lớn hơn, ngày hôm đó vòng tựu khó vỗ tới.

Dương Thanh Huyền nói: “Không cần, ta còn là có tự biết rõ, cái nào có tư cách cùng hai vị đại nhân nói, không làm được mệnh đều sẽ đàm luận không có. Hai vị đại nhân nếu là thật có hứng thú, mười lăm ngày đến thành bắc đi. Hơn nữa ta có thể hướng về chư vị tiết lộ một cái tin, chính là Nhật Luân cũng không chỉ này hai cái. Này hai cái ta chỉ là lấy ra làm cái hàng mẫu thôi.”

“Cái gì?”

Bốn phía đám người một hạ xôn xao.

Ma Diễm Sinh cùng Đông Phương Gia Mộc cũng là ngây ngẩn cả người, tựa hồ nghĩ tới điều gì, một hạ hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Lẽ nào có người có thể chế tác ngày hôm đó vòng?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không ai chế tác, lẽ nào này hai cái Nhật Luân là thiên địa sinh dưỡng?”

Hai người đều là sững sờ, lập tức sắc mặt trở nên ngưng trọng.

Bọn họ lúc trước còn ở phóng đoán ngày hôm đó vòng lai lịch, quả nhiên là có người có thể chế tác, như vậy thì có người nắm giữ này hai loại sức mạnh, Cức Hằng Cổ Diễm cũng còn tốt, ở trong con sông dài lịch sử, xác thực có không ít thiên tài đã từng nắm giữ quá, nhưng này nhân quả lực lượng, nhưng chưa từng nghe nói ai có thể khống chế.

Một khi xuất hiện có thể khống chế nhân quả lực tuyệt đại thiên tài, như vậy toàn bộ Mục Hải Vực Giới đều sẽ vì thế mà chấn động.

Dương Thanh Huyền tựa hồ nhìn thấu hai người tâm tư, nhẹ nhàng nở nụ cười, cũng không giải thích, đem hai cái Nhật Luân cất vào đến, nói: “Chư vị, mười lăm ngày thành bắc gặp.”

Đột nhiên một đạo rõ ràng âm thanh truyền đến, “Tiểu hữu đi thong thả.”

Chỉ là bốn chữ, từ xa đến gần, nhưng hoặc như là cũng trong lúc đó nói ra, phảng phất không phân trước sau, trực tiếp in vào mọi người lỗ tai.

Đồng thời cuối cùng một chữ vang lên thời điểm, trong sân đã nhiều hơn một người, là vì là nam tử áo xanh, nhìn Dương Thanh Huyền, khẽ mỉm cười, nói: “Nơi này sự tình, ta vừa đã nghe người ta nói qua, tiểu hữu nếu có trọng bảo như thế bán đấu giá, vì sao không trực tiếp phóng ở buổi đấu giá lớn bên trong bán ra, nói vậy giá cả còn có thể tăng cao mấy phần mười.”

Vị kia ba sao Thiên Giới Thần tộc một thấy người này, lập tức lên trước cung nghênh nói: Gặp qua Thanh Trạch đại nhân."

Bốn phía lại là vang lên tất cả xôn xao thanh âm, “Dĩ nhiên là Thanh Trạch, Thanh Sanh Thần Vương anh họ, phụ trách lần này buổi đấu giá lớn tất cả mọi chuyện.”, “Có người nói người này là Vũ Lăng nguyên trừ Thanh Sanh ở ngoài đệ nhị cường giả.”, “Hôm nay thực sự là đã nghiền, kích thích a, lại liên tiếp nhìn thấy nhiều như vậy đại lão.”

Lúc này, trong đấu giá hội tràng Thần tộc đã sớm bị kinh động, chạy ra hơn trăm người, tất cả đều đi tới Thanh Trạch phía sau, khom mình hành lễ.

Thanh Trạch chỉ là nhẹ nhàng phất phất tay, liền ánh mắt không nháy một cái nhìn Dương Thanh Huyền, chờ đối xử hắn hồi phục.

Ma Diễm Sinh cùng Đông Phương Gia Mộc đều là đổi sắc mặt, cũng không nghĩ Dương Thanh Huyền cùng Thần tộc kéo lên quan hệ gì.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Buổi đấu giá lớn? Ha ha, đẳng cấp quá cao, ta một người phàm bình thường cao trèo không lên a. Đi vào buổi đấu giá, này giày rách tử đáy giày, cũng đừng đem các ngươi sàn bán đấu giá cho làm dơ.”

Dù là ai đều nghe ra trong giọng nói một luồng ý giễu cợt.

Thanh Trạch cau mày nói: “Tiểu hữu sao lại nói lời ấy?”

Thanh Châu, Trương Hạo đám người đều cung kính đứng sau lưng Thanh Trạch, hơi liếc nhìn ánh mắt, nhìn thấy là Dương Thanh Huyền, đều là đổi sắc mặt, từng cái từng cái linh cảm đến không ổn.

Đông Phương Gia Mộc đột nhiên trong mắt tinh mang lóe lên, cười nói: “Mười lăm ngày thành bắc bán đấu giá, thú vị. Này buổi đấu giá lớn cũng vừa hay là mười lăm ngày mở ra, tiểu huynh đệ, ngươi là muốn cùng Thần tộc cướp lưu lượng a.”

Dương Thanh Huyền từ tốn nói: “Ha ha, thật sao? Ta đây ngược lại không có chú ý đây. Bất quá cũng chỉ có thể hắn Thần tộc bán đấu giá, thì không cho ta đây cái người phàm bình thường đấu giá? Ta thuê một căn phòng chính mình đập cũng được chứ?”

Đông Phương Gia Mộc cười nói: “Đương nhiên được, mười lăm ngày ta nhất định đến cổ động.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Cái kia trước tiên tạ ơn đại nhân.” Nói, ôm quyền chắp tay, hướng bốn phía hoàn một vòng, cao giọng nói: “Nếu như đối với cái kia hai cái Nhật Luân hứng thú bằng hữu, mười lăm ngày có thể thoả thích đến đập, hôm nay liền như vậy cáo từ.”

Nói xong, đã thu Nhật Luân, xoay người rời đi.

Lạc Đinh Lan theo ở sau thân thể hắn.

Ngự An làm nâng, sớm liền không biết xuyên đi đâu rồi.

Mọi người một hạ nhường ra một con đường đến, mấy trăm con mắt theo dõi hắn hai người rời đi.

Thanh Trạch sắc mặt vạn phần khó coi, trong mắt phun lửa giận.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn không có đưa hắn để ở trong mắt.

Nếu không có người ở đây nhiều, còn có Ma Diễm Sinh cùng Đông Phương Gia Mộc ở đây, đã sớm tựu ra tay nắm người.

Hơn nữa vừa nghĩ tới cái kia hai món đồ, mặc dù là Thanh Trạch cũng có chút không kiềm chế được. Hắn lúc tới, Dương

Thanh Huyền cũng đã thu hồi Nhật Luân, không có cẩn thận giám định, nhưng nếu Ma Diễm Sinh cùng Đông Phương Gia Mộc cũng vì đó phát điên, hơn nửa chính là thật. Việc này nếu như truyền mở, ảnh hưởng rộng, chấn động to lớn sợ là khó có thể cân nhắc.

Lại không nói việc này sinh ra ảnh hưởng, đến thời điểm mười lăm ngày tất cả mọi người chạy đi thành bắc đập cái kia hai cái vật phẩm, buổi đấu giá lớn trống rỗng, hoặc là chỉ có một ít thấp cấp võ giả đến đây, các Đại Thánh tông danh tộc đều ủng ở thành bắc, cái kia Thần tộc bộ mặt chẳng lẽ không phải vứt sạch, mười năm một lần buổi đấu giá lớn, ở lần này chẳng lẽ không phải thành cười nhạo?

Thanh Trạch sắc mặt muốn rất khó coi tựu có bao nhiêu khó khăn nhìn, cắn răng lạnh giọng nói: “Ai có thể nói cho ta, chuyện gì thế này?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2333: Thanh Trạch Lửa Giận (Hạ)

Thanh Châu bọn người là nơm nớp lo sợ, bọn họ chỉ là vừa vừa chạy đến, cũng không rõ ràng tình huống, cũng không biết Dương Thanh Huyền làm cái gì.

Trương Hạo vội vã tiến lên, đem trước phát sinh tại đấu giá sẽ bên trong chuyện đơn giản nói một lần.

Nói cho tới khi nào xong, Trương Hạo đã là mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, một trái tim "Ầm ầm" nhảy dồn dập.

Từ trên thân Thanh Trạch, hắn cảm nhận được làm hắn khó thở kiềm chế cùng tức giận, Thanh Trạch chỉ là xanh mặt đứng ở đó, Trương Hạo cũng đã cả người bị ướt đẫm mồ hôi, hai bàn tay tâm ướt át một mảnh.

Thanh Châu cùng Taylor đám người, càng là run lẩy bẩy, hai tay ở trong tay áo run lợi hại, đến hiện tại bọn họ đều còn không rõ xảy ra chuyện gì.

Đông Phương Gia Mộc hì hì cười nói: "Ha ha, thì ra là như vậy. Lão phu gần đây tình hình kinh tế căng thẳng, nguyên bản cũng nghĩ phóng vài món món đồ đấu giá, làm ít tiền đến quay vòng một, hai, nhưng không nghĩ tới buổi đấu giá lớn ngưỡng cửa cao như vậy, không dám tiến vào không dám tiến vào. Thanh Trạch đại nhân, liền như vậy cáo từ."

Nói ôm quyền chắp tay, tựu trực tiếp rời đi, nhưng trên mặt nhưng không hề che giấu chút nào vẻ khinh miệt trào phúng.

Ma Diễm Sinh lặng lẽ cười vài tiếng, lại hừ một hạ, châm chọc nói: “Thần tộc? Ha ha.” Bắt chuyện cũng lười đánh, trực tiếp hóa thành một đạo ma diễm, ở không trung lóe lên, tựu biến mất không còn tăm tích.

Bốn phía quan sát đám người, gặp náo nhiệt không còn, Thanh Trạch sắc mặt càng là so với gan heo càng khó coi hơn, từng cái từng cái vội vàng chạy đi, miễn cho bị vạ lây người vô tội.

Rất nhanh, lớn như vậy một cái quảng trường, bỏ chạy chỉ còn lên đồng tộc người.

“Vô liêm sỉ!”

Thanh Trạch đột nhiên một tiếng bạo lôi, bóng người loáng một cái, tựu một lòng bàn tay đem Thanh Châu trực tiếp vỗ bay ra ngoài.

“Oành!”

Thanh Châu thân thể ở trên đất lôi ra cách xa mấy chục mét, đầy mặt kinh khủng cùng hoang mang, liên tục cầu xin tha thứ: “Đại nhân tha mạng, đại nhân tha mạng, ta biết sai rồi.”

Một cái huyết tuyến ở trên đất nhìn thấy mà giật mình.

Tất cả mọi người không không trong lòng ngạc nhiên, Thanh Châu ở xanh chi trong thần tộc địa vị cực cao, bản thân lại là đệ nhất chuyên gia giám định, chức cao tôn sùng, lại bị Thanh Trạch không chút lưu tình một chưởng đập bay, từng cái từng cái kinh hồn bạt vía, như đổi thành là của mình lời, sợ là trực tiếp tựu đập chết chứ?

Quả nhiên, ý nghĩ ở bọn họ trong đầu xẹt qua, chỉ nghe thấy hai đạo tiếng kêu thảm thiết.

“Tha mạng... Đại nhân tha mạng a!...”

Chỉ thấy Thái Hồng Taylor hai huynh đệ, bị Thanh Trạch dùng lực vô hình bóp lấy cái cổ, chậm rãi bay lên trời, khuôn mặt không ngừng biến thành màu tím, nói chuyện càng ngày càng khó khăn, liều mạng giãy dụa xin tha.

Thanh Trạch lạnh giọng nói: “Không có rác rưởi, chỉ biết là cho ta Thần tộc thêm phiền, mất mặt. Ta nhấn mạnh bao nhiêu lần, lần đấu giá này sẽ can hệ trọng đại, không cho phép ra nửa điểm sai lầm, các ngươi lại cho ta làm ra như vậy chuyện trọng đại đến. Không chỉ có để ta ở Thánh Tông danh tộc cường giả trước mặt mất hết bộ mặt, hơn nữa còn không biết nên kết cuộc như thế nào! Lưu các ngươi hai tên rác rưởi tác dụng gì, đi chết đi!”

Đôi tay vồ một cái, hai người lúc này “Oành” một tiếng, tựu nổ thành mảnh vỡ, rơi đầy đất thịt nát cùng huyết.

Mọi người tất cả đều nơm nớp lo sợ, không dám nói một tiếng.

Thanh Châu càng là đầy mặt chật vật, huyết, mồ hôi, lệ toàn bộ hỗn cùng nhau, vô cùng chật vật, nhưng cũng không kịp nhớ nhiều người như vậy, chỉ là không ngừng ngậm lấy xin tha.

Thanh Trạch chỉ vào hắn nói ra: “Trước tiên lưu ngươi một mạng, việc này nếu như có thể khoác cứu trở về, ngươi có thể sống. Bằng không, chết.”

Thanh Châu vâng vâng như như, không ngừng gật đầu nói: “Đúng đúng đúng.”

Nhưng trên thực tế, hắn căn bản không biết làm sao vãn hồi, thậm chí giờ khắc này đã xảy ra chuyện gì, cũng còn một mặt mộng bức.

Thanh Trạch hơi hơi tiêu mất điểm khí, trầm giọng nói: “Ta hiện tại lập tức đi gặp Thần Vương đại nhân, bẩm báo việc này. Còn có, buổi đấu giá công việc, các ngươi tất cả đều cho ta thận trọng làm xong, lại có bất kỳ sai lầm, tất cả mọi người không lại làm tới gặp ta!”

Một đám người tất cả đều khúm núm.

Thanh Trạch phẫn nộ nâng ống tay áo, lóe lên tựu tại chỗ biến mất.

Thanh Châu này mới dám từ dưới đất bò dậy, đầy mặt ủy khuất nói: “Đến cùng xảy ra chuyện gì? Đến cùng đã xảy ra chuyện gì?”

Vị kia ba sao Thiên Giới Thần tộc, liếc mắt nhìn hắn, liền đem Dương Thanh Huyền bán đấu giá Nhật Luân chuyện nói một lần, nghe được Thanh Châu cùng Trương Hạo bọn người là trợn mắt ngoác mồm.

“Đùng! Đùng!” Thanh Châu mạnh mẽ đập chính mình mấy cái bạt tai, vẻ mặt đưa đám nói: “Xong xong, dĩ nhiên ra to lớn như vậy chỗ sơ suất, ta xong đời, ta chết chắc rồi.”

Khóc thương tâm đến cực điểm, gần như tan vỡ.

Trương Hạo thấy hắn tội nghiệp dáng vẻ, an ủi: “Đại nhân trước tiên đừng hoảng hốt, vừa nãy Thanh Trạch đại nhân nói rồi, nếu như có thể vãn hồi lời, đại tính mạng người không lo. Hơn nữa trọng đại như thế chuyện, Thần Vương đại nhân chắc chắn sẽ không cho phép hai cái Nhật Luân ở bên ngoài bán đấu giá, đánh ta Thần tộc mặt, nhất định sẽ nghĩ tất cả biện pháp vãn hồi. Có Thần Vương đại nhân ra mặt, tất cả không lo, đại nhân kính xin thoáng an tâm, đem lập tức sự tình cẩn trọng làm tốt, đừng tiếp tục ra chỗ sơ suất mới là.”

Dương Thanh Huyền ly khai quảng trường sau, lượng lớn thần thức đều rơi trên người hắn, tiến hành các loại theo dõi, thi triển rất nhiều biện pháp, thay đổi hơn mười lần thân, mới đem những này lần theo từng cái bỏ rơi, cuối cùng biến thành tiểu trư Bội Kỳ dáng dấp, này mới dám ở trên đường nghênh ngang đi.

Chỉ chốc lát, ở một tòa thông thường trong quán trà, tựu cùng Ngự An gặp mặt lên.

Ngự An nói: “Dọc theo con đường này lại đây, đều đang bàn luận ngươi kia thiên luân việc, lần này thật sự đem sự tình làm lớn lên.” Có chút lo lắng nói ra: “Ngươi sẽ không sợ sao?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Sợ? Sợ cái gì, sợ những thế lực này đem ta ăn?”

Ngự An gật gật đầu.

Dương Thanh Huyền nói: “Sợ ta tựu sẽ không như thế chơi. Hơn nữa hiệu quả so với ta dự tính cũng còn tốt, chí ít ngày hôm đó vòng giá trị, vượt xa ta dự tính.” Trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn, liếm đôi môi nói: “Lần này thật sự không thiếu tiền, nghĩ muốn cái gì liền có thể lấy mua cái gì. Hơn nữa chỉ cần có tiền, lập tức lại sẽ có danh thanh, tựu có thể bay nhanh lớn mạnh chính mình.”

Ngự An nói: “Có thể ngươi một khi lớn mạnh chính mình, Ninh gia sợ là sẽ phải cấp tốc ra tay, lấy phích lịch thủ đoạn lôi đình đem ngươi đánh diệt.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Có lẽ vậy, nhưng ngươi cảm thấy làm hai cái Nhật Luân đi ra chuyện lớn, vẫn là bắt xuống một người vương giả vị trí chuyện lớn?”

Ngự An sửng sốt hạ, nói: “Hẳn là nắm hạ vương giả. Dù sao mỗi một vị vương giả, đều là đối ứng tương lai Mục Hải Vực Giới thủ lĩnh vị trí.”

Dương Thanh Huyền nghiêm mặt nói: “Có thế chứ. Ta hiện tại có chút rõ ràng Tử Tâm Thần Vương để ta đi lấy vương giả vị trí ý đồ. Thứ nhất là vì chứng minh ta có cái này tiềm lực, giống như cùng Khương gia nguyện ý giúp ta cũng như thế, thứ hai chính là nghĩ đem sự tình làm lớn, đem trọn cái Mục Hải Vực Giới ánh mắt đều hấp dẫn tới. Ninh gia không phải là tiểu môn tiểu phái, thật muốn khai chiến lời, tất nhiên là kinh thiên động địa, lan đến gần toàn bộ Mục Hải Vực Giới, vậy còn không như trực tiếp mở rộng ra đánh, ở hàng trăm cặp mắt đổ dồn vào chi hạ, đem Ninh gia đánh bại. Như vậy thanh danh của ta cùng tiếng tăm, đem sẽ đạt tới trước nay chưa có cực trị, lực áp mặt khác sáu vị vương giả, như vậy càng phù hợp Tử Tâm cùng Khương gia lợi ích.”

Ngự An ngơ ngác nói: “Khó trách, Tử Tâm Thần Vương nghĩ tới thật xa a, đến thời điểm ngươi tựu thành trẻ tuổi người số một, danh vọng cùng địa vị, thậm chí không ở bốn Thánh Chủ cùng tám vực Thiên Vương chi rơi xuống, tím chi Thần Vương phủ cùng Khương gia địa vị, cũng đem như diều gặp gió.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2334: Không Lên Tiếng Thì Thôi, Một Tiếng Hót Lên Làm Kinh Người

“Chính là.”

Dương Thanh Huyền nghiêm túc phân tích nói: “Vì lẽ đó bất luận Tử Tâm vẫn là Khương gia, đều hy vọng thanh danh của ta càng mạnh càng tốt, gây ra sự tình càng lớn càng tốt. Trên thực tế, ta cùng Ninh gia ân oán giữa quan hệ, từ lâu tiến vào các đại tông môn thế gia mạng lưới tình báo trúng rồi, ta bán đấu giá Nhật Luân cũng tốt, đoạt được vương giả vị trí cũng tốt, đều chỉ là đem chuyện nào tiếp tục lên men lên, làm cho cả Mục Hải Vực Giới mọi người đều biết.”

Ngự An nói: “Nhưng là, nếu như để sở hữu tông môn đều biết ngươi nắm giữ nhân quả lực lượng cùng Cức Hằng Cổ Diễm, vậy ngươi chẳng phải là rất nguy hiểm? Hơn nữa danh vọng đẩy lên người thứ nhất, tương tự Kháng Long Hữu Hối a.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta ở Mục Hải Vực Giới đã xuất thủ qua rất nhiều lần, sợ là rất nhiều tông môn thế gia đối với ta thần thông công pháp, đều nhất định có phân tích cùng suy đoán, hiện tại bất quá là chứng thực cho bọn họ xem xong, cũng không cái gì khẩn yếu. Cổ ngữ có nói: Có chim ở phía nam dừng lại, ba năm không bay không tiếng kêu, lặng lẽ không hề có một tiếng động, vì sao?”

Ngự An nói: “Không không bay thì thôi, nhất phi trùng thiên không lên tiếng thì thôi, một tiếng hót lên làm kinh người.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, bình tĩnh nói: “Là đến rồi nhất phi trùng thiên, một tiếng hót lên làm kinh người thời điểm. Nếu như không làm được, Khương gia cùng Tử Tâm Thần Vương đối với ủng hộ của ta, tựu sẽ đúng lúc dừng tổn hại lui ra, khi đó ta mới là thật nguy hiểm. Lại như làm ăn một dạng, ngươi chỉ cần thể hiện ra chính mình tiềm lực, liền có thể lấy lần lượt cuốn tới tiền, nếu như tiềm lực hiện ra không đi ra, không chỉ có lại cũng vòng không tới tiền, đã cuốn lại này chút, cũng sẽ tráng sĩ chặt tay trực tiếp dừng tổn hại rời đi.”

Ngự An hì hì cười nói: “Ta hiểu được, ngươi hiện tại chính là ở từng vòng từng vòng gom tiền.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Đối thủ thể lượng quá lớn, ta không từng vòng từng vòng vòng tiền, căn bản chống lại không được a.”

Ngự An nói: “Vậy chúng ta hiện tại tìm một chỗ trốn đi, để cho bọn họ ai cũng không tìm được, chờ mười lăm ngày đi thành bắc, cùng buổi đấu giá lớn cướp lưu lượng, để cử thế khiếp sợ.”

Dương Thanh Huyền lắc đầu cười nói: “Không thể. Nếu như vậy, tựu thật sự cùng Thần tộc quyết liệt, chí ít cùng xanh chi thần tộc quyết liệt. Ở đối phó Ninh gia trước, đều hết khả năng giảm thiểu kẻ địch, tăng cường bằng hữu. Ta vừa đến chỉ là muốn cho xanh chi thần tộc một bài học, thứ hai cũng không nghĩ thật đoạn tuyệt với hắn, dù sao năm đại Thần tộc là như thể chân tay, cộng cùng tiến lùi. Hơn nữa dựa vào chuyện này, có lẽ còn có thể cùng xanh chi thần tộc giữ gìn mối quan hệ, tương lai ở đối phó Ninh gia chuyện trên, vì ta trợ lực một bút.”

Ngự An nâng cái đầu, dựa vào ở trên bàn, than thở: “Ai nha, đàn ông các ngươi tư duy thật phức tạp a, các thế lực lớn rắc rối phức tạp, quá loạn, không muốn không muốn, những việc này vừa nghĩ tới tựu đau đầu. Ngươi trực tiếp nói cho ta, chúng ta hiện tại phải làm gì?”

[truyen c ua tui đ

ốt net] Dương Thanh Huyền nói: “Tìm một chỗ trốn đi, làm cho tất cả mọi người cũng không tìm tới, nhưng Thần Vương ngoại trừ.”

...

Vài ngày sau, Dương Thanh Huyền đang một gian thông thường bên trong mật thất tu luyện, đột nhiên nghe thấy bên ngoài truyền đến một đạo thanh âm quen thuộc, từ tốn nói: “Đi ra đi, ta biết ngươi ở bên trong.”

Dương Thanh Huyền mở hai mắt ra, lộ ra vẻ mỉm cười, liền thu công pháp, đứng dậy mở cửa.

Đứng ở phía ngoài chính là Tử Hà, hai tay giao ở sau lưng, một mặt biểu tình kỳ quái, trên hạ quan sát hạ Dương Thanh Huyền, xoay người lên đường: “Theo ta đi thôi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đối với ta tựu không khách khí như vậy?”

Tử Hà lại xoay người lại, đổi một bộ khuôn mặt tươi cười, “Ha ha” nở nụ cười hai tiếng, nói: “Cung nghênh Thanh Huyền công tử, như vậy có thể chứ?”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Kỳ quái, ngươi nói đi là đi, ta tại sao muốn đi theo ngươi?”

Tử Hà nhìn hắn, hừ nói: “Thiếu giả ngu ở trước mặt ta, ngươi nếu thật sự không nghĩ để ta tìm được, trực tiếp ly khai Vũ Lăng nguyên là được rồi, đợi đến mười lăm ngày lại trở về. Ngươi nếu còn lưu lại nơi này, chứng minh chính là hi vọng ta tìm tới ngươi.”

Tử Hà cắn môi đỏ, cái kia xanh miết giống như ngón tay ở trước ngực hắn nhẹ nhàng hoa, hừ hừ nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi là hết sức người thông minh, thiên phú lại cực cao, tổng thể mà nói đây, là cái người hết sức đáng sợ. Thế nhưng, ta thích người thông minh.”

Dương Thanh Huyền đem tay nàng gảy mở, từ tốn nói: “Ngươi lời nói này, ta có phải hay không có thể lý giải vì ngươi ở hướng về ta lấy lòng?”

Tử Hà cười ha hả nói: “Theo ngươi làm sao lý giải, tóm lại mục tiêu của chúng ta là nhất trí. Mẫu Thượng đáp ứng rồi giúp ngươi, ta tự nhiên cũng sẽ đem hết toàn lực giúp ngươi. Hơn nữa để ta vui mừng là, ngươi cũng hết sức nỗ lực, giao ra các loại phiếu điểm, Mẫu Thượng cùng ta đều phi thường hài lòng. Lần này là dẫn ngươi đi gặp mấy vị Thần Vương, ta rất hiếu kì, ngươi dự định làm sao doạ dẫm Thanh Sanh Thần Vương? Có thể hay không sớm tiết lộ một ít ta biết?”

Dương Thanh Huyền khinh thường nói: “Cái gì doạ dẫm? Ngươi nói cái gì đó, ta nghe không hiểu.”

Tử Hà cáu giận nói: “Người thông minh giả bộ lên ngốc đến, nhất khiến người ghét. Không nói cũng được, chính ngươi bắt bí tốt đúng mực đi. Thế cục bây giờ đối với ngươi là có lợi, nhưng nếu là lòng tham không đáy, hết sức dễ dàng làm cho gà bay trứng vỡ.”

Dương Thanh Huyền tự định giá Tử Hà, hai người rất nhanh sẽ đến một tòa màu đỏ phòng nhỏ trước.

Gian nhà mười phần đơn giản, bên trong có cái tiểu viện đủ loại cây cối, có nhàn nhạt mùi hoa truyền ra, nhìn một cái, là quá bình thường nhà ở.

Dương Thanh Huyền sau khi vào nhà, tựu phát hiện bên trong cũng cùng bên ngoài nhìn thấy một dạng đơn giản.

Chỉ là thư phòng thoáng lớn một chút, có thể phóng hạ vài cái ghế. Một vị hồng y ông lão dựa vào ở trên ghế nằm, chăm chú nhìn sách.

Còn có hơn mười người chính đứng ở một bên, lặng yên không một tiếng động.

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, bởi vì cái kia hồng y ông lão hắn từng gặp, tựu ở toà này tửu quán bên trong, ngày đó vị kia nam tử áo xanh cũng ở. Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, lập tức hiểu hai người thân phận, không khỏi ngạc nhiên.

Ngoài ra, còn có Tử Tâm Thần Vương, Lam Anh Thần Vương, Bạch Phù Thần Vương, đều tụ tập ở đây.

Thanh Trạch cùng Thanh Châu, câu nệ đứng sau lưng Thanh Sanh, Dương Thanh Huyền vào nhà chớp mắt, Thanh Châu càng là sắc mặt “Xoạt” một hạ trắng xám, thiếu chút nữa thì muốn quỳ xuống nhận sai.

Tử Hà sau khi vào nhà, tựu trực tiếp tiêu sái đến Tử Tâm phía sau, còn có Tử Di, Tử Tình, Tử Nhan cũng ở. Tử Tình cùng Tử Nhan đều là hai mắt phóng ánh sáng, hướng về Dương Thanh Huyền nhìn trộm.

Lam Anh cùng Bạch Phù nhìn thấy Dương Thanh Huyền ánh mắt, nhưng là cực kỳ không quen, thậm chí lờ mờ có sát khí ở đáy mắt xẹt qua.

Hồng Tiêu cùng Tử Tâm là bình tĩnh nhất, trên mặt không có bất kỳ sóng lớn.

Dương Thanh Huyền vừa vào nhà, Hỏa Nhãn Kim Tình liền đem biểu tình của tất cả mọi người, khí tức, tâm tình, đều thu vào đáy mắt.

“Ngươi tới rồi.”

Hồng Tiêu đem sách phóng xuống, ánh mắt nhìn sang, như là lần đầu tiên gặp giống như vậy, một lần nữa quan sát tỉ mỉ Dương Thanh Huyền một phen, sau đó cười nói: “Nói đến, chúng ta cũng coi như là lần thứ hai gặp mặt.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền cung kính nói: Gặp qua đại Thần Vương. Lần trước ở Vô Dục Thành tửu quán bên trong, tại hạ có mắt không châu, không nhìn được đại Thần Vương thân phận, không thể hành lễ, mong rằng đại Thần Vương chớ trách."

Hồng Tiêu cười nhạt một tiếng, khoát tay nói: “Những tục nhân này phồn văn lễ tiết, tựu không cần để ý tới, ngươi cũng không phải tục nhân, chúng ta nói chuyện có thể thẳng thắn, bất tất câu nệ cái gì.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2335: Năm Vị Thần Vương

“Là.” Dương Thanh Huyền đúng mực trả lời, sau đó lặng lặng đứng ở một bên.

Trong phòng tất cả mọi người ánh mắt, đều rơi trên người hắn, đây chính là toàn bộ Thần tộc tầng lớp cao nhất, đều đang quan sát hắn, mỗi người ánh mắt lưu chuyển, tâm tư bất nhất.

Thanh Sanh hơi hít nhẹ một hơi, chậm rãi nói ra: “Dương Thanh Huyền, ta tay hạ cùng ngươi xảy ra một ít không vui quan hệ, mong rằng nể tình ta, liền như vậy bỏ qua. Này tay hạ, ngươi nghĩ xử trí như thế nào, tựu xử trí như thế nào đi.”

Thanh Châu một hạ mặt xám như tro tàn, đôi môi khẽ run lên, căn bản không dám lên tiếng, cả người run run lợi hại.

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn hắn, nói ra: “Kỳ thực chỉ là một nhỏ hiểu lầm, không có gì ghê gớm.”

Thanh Sanh kinh ngạc hạ, nói: “Nói như vậy, chuyện này coi như là bóc đi qua?”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Nguyên bản ta không có ý định làm sao.”

Thanh Sanh nói: “Cái kia mười lăm ngày thành bắc bán đấu giá một chuyện..., ngươi hẳn phải biết, nhân quả lực lượng cùng Cức Hằng Cổ Diễm Nhật Luân trân quý bao nhiêu không, đối với lần này buổi đấu giá đem sinh sinh bao lớn xung kích. Ta hi vọng này hai cái vật phẩm có thể phóng ở buổi đấu giá lớn bên trong tiến hành then chốt bán đấu giá, hơn nữa nghe nghe trong tay ngươi Nhật Luân còn không chỉ một cái? Cần muốn như thế nào điều kiện cứ việc nói.”

Dương Thanh Huyền nghiêm mặt nói: “Tốt, cái kia ta sẽ không khách khí, ta cùng với Ninh gia...”

Vừa rồi mở miệng, Thanh Sanh tựu đổi sắc mặt, khoát tay nói: “Việc này không thể. Thần tộc trong đó tuy rằng như thể chân tay, cộng cùng tiến lùi, nhưng Tử Tâm đồng ý lội này than nước đục, cũng không đại biểu ta cũng đồng ý, hơn nữa ta minh nói cho ngươi, ta hết sức không nguyện ý.”

Dương Thanh Huyền vẫn chưa nổi giận, chỉ là bình tĩnh nói: “Mời Thần Vương hãy nghe ta nói hết.”

Thanh Sanh nhíu mày lại, gật gật đầu.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cùng với Ninh gia việc, chư vị cần phải đều biết. Ta đương nhiên không hy vọng dựa vào mấy cái Nhật Luân tựu để Thanh Sanh đại nhân ra tay toàn lực giúp đỡ. Chỉ là có thể giúp một ít là một ít, đại nhân có thể phái mấy vị Thiên Giới lẫn vào đến tím chi Thần Vương phủ bên trong, giả làm Tử Tâm đại nhân tay hạ liền có thể. Cho tới phái bao nhiêu người, thực lực ra sao, đại nhân chính mình cảm thấy hợp lý liền được.”

Thanh Sanh sửng sốt hạ, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền sẽ đưa ra loại biện pháp này, để hắn không có dự liệu được.

Còn lại Thần Vương đều là một mặt vô vị dáng vẻ, dù sao đây là Thanh Sanh chuyện, bọn họ cũng không tiện nhắc đến ý kiến gì. Chỉ có Lam Anh khinh miệt hừ một tiếng.

Thanh Sanh nói: “Phương pháp này đổ không phải là không thể, ta cần phải phái bao nhiêu cường giả trợ ngươi đây? Ngươi nói cái cụ thể số đi, nếu là ta cảm thấy thỏa đáng, vậy cứ như vậy.

Dù sao làm hạ chuyện này, là ta tay hạ có lỗi trước, đương nhiên phải bồi thường ngươi một ít.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Thật hy vọng đại nhân tay hạ nhiều hơn nữa đắc tội ta một ít, như vậy bồi thường có thể cầm càng nhiều.”

Thanh Châu trên mặt tái nhợt không có một tia huyết sắc.

Dương Thanh Huyền nói: “Binh quý hồ tinh bất quý hồ đa, đại nhân phái hai vị thất tinh Thiên Giới giúp đỡ liền có thể.”

Thanh Sanh cả giận nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi ở bắt ta mở xoạt sao?!” Còn lại Thần Vương, đều là xạm mặt lại, nhìn Dương Thanh Huyền một chút, thầm nghĩ này người không biết phân biệt.

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng nở nụ cười, nói: “Một vị kia thất tinh Thiên Giới được rồi.”

Thanh Sanh xanh mặt, nói: “Ngươi bồi thường vẫn đúng là đắt tiền đáng sợ a, thất tinh Thiên Giới là hạng nào tồn tại, lại muốn vì ngươi bán mạng? Ta phái hai vị bốn sao Thiên Giới trợ ngươi, đây đã là cực hạn!”

Thanh Sanh vốn chỉ muốn phái một vị ba sao Thiên Giới, nhiều nhất cũng là một vị bốn sao Thiên Giới đi ứng phó hạ liền có thể, ai biết Dương Thanh Huyền một mở miệng tựu hai vị thất tinh, Sư Tử Khẩu to lớn, kém một chút không có đem hắn hù chết, cũng không tiện lại nói một vị ba sao Thiên Giới, liền tăng cao đến rồi hai vị bốn sao.

Không biết đây chính là Dương Thanh Huyền mong muốn hiệu quả, mở miệng tựu đem báo ra một cái đánh nát đối phương tâm lý năng lực chịu đựng giá, làm cho đối phương không thể không đem điểm mấu chốt giá đi lên nhắc đến.

Dương Thanh Huyền nói: “Hai vị quá ít, năm vị.”

Thanh Sanh cả giận nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi cho rằng bốn sao Thiên Giới là rõ ràng món ăn sao? Đây cũng không phải là bốn sao Giới Vương, Giới Vương, ngươi muốn bao nhiêu ta cho ngươi bao nhiêu!”

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Thật sự? Vậy thì hai vị bốn sao Thiên Giới, thêm hai trăm chức cao cấp Giới Vương.”

Thanh Sanh: “...”

“Ha ha.” Tử Tâm nhịn không được cười lên.

Hồng Tiêu cũng là mặt mỉm cười.

Thanh Sanh vỗ cúi đầu, nhắm mắt lại bình tĩnh hạ, nói: “Nhiều nhất lại cho ngươi thêm một vị bốn sao Thiên Giới.”

Dương Thanh Huyền duỗi ra hai cái ngón tay đầu, nói: “Thêm hai vị.”

Thanh Sanh lạnh lùng nói: “Đừng không biết đủ!”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy hay là hai trăm chức cao cấp Giới Vương đi.”

Thanh Sanh xạm mặt lại, nói ra: “Cái kia thêm hai vị đi, tổng cộng cho ngươi cung cấp bốn vị bốn sao Thiên Giới, buổi đấu giá việc, liền như vậy bỏ qua, không được nhắc lại. Ngươi sở hữu Nhật Luân, đều phải ở ta sàn bán đấu giá đấu giá.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền chắp tay, cười nói: “Tự nên như vậy.”

Thanh Sanh sắc mặt có đen một chút trầm, luôn cảm thấy bị thiệt lớn, nhưng nghĩ tới việc này giải quyết hết, cũng là thở phào nhẹ nhõm.

“Khà, đối phó Ninh gia..., cũng thực sự là dám nghĩ, cái thời đại này người thanh niên, đều như thế không có đầu óc, tự cho là sao?” Lam Anh khinh miệt cười nhạo một tiếng.

“Lam Anh đại nhân tu luyện tới vạn cổ chí tôn sao?” Dương Thanh Huyền hỏi ngược lại nói.

“Tự nhiên không có, làm sao?” Lam Anh chân mày cau lại, theo bản năng hỏi ngược lại nói.

“Vậy ngươi còn có thời gian rảnh rỗi quản chuyện của người khác?” Dương Thanh Huyền đầy mặt vẻ kinh ngạc, tận tình nói ra: “Cùng đại nhân một dạng tu vi cảnh giới tiền bối đều liều mạng bế quan, nỗ lực tu luyện tinh tiến phấn đấu, tranh thủ cố gắng tiến lên một bước, sớm ngày đến nơi vạn cổ Chí Tôn cảnh, đại nhân vẫn còn có tâm tư ở đây quản ta một cái tiểu lâu la chuyện? Này..., ta sợ đại nhân chẳng mấy chốc sẽ bị bạn cùng lứa tuổi quăng ở phía sau.”

“Ngươi...!”

Lam Anh đầu óc một mộng, nghĩ muốn hận trở lại, nhưng phát hiện không biết làm sao hận, nhất thời cả giận nói: “Ngươi đang giáo huấn ta?!”

Dương Thanh Huyền sợ hãi nói: “Không dám không dám, chỉ là tu luyện như đi ngược dòng nước, không tiến ắt lùi, mong rằng đại nhân chính mình cân nhắc.”

Lam Anh: “...”

“Ha ha, nói được lắm, nói được lắm.” Tử Tâm không nhịn được vỗ tay khen hay, nàng cùng Lam Anh vốn là quan hệ rất lớn, gặp Lam Anh ăn quả đắng, nội tâm cực kỳ khoan khoái.

Lam Anh cười lạnh nói: “Quả nhiên là một ổ rắn chuột, sương nhất khí, dạng gì rác rưởi tựu hấp dẫn hạng người gì.”

Tử Tâm nói: “Rác rưởi ngươi nói người nào?”

Hồng Tiêu một mặt dáng vẻ nhức đầu, chặn lại nói: “Chớ ồn ào chớ ồn ào, các ngươi hai cái đều không cho nói.” Chỉ vào Lam Anh cùng Tử Tâm, nói: “Ngươi, ngươi, ai đều không cho nói.”

Hồng Tiêu nhìn phía Dương Thanh Huyền, nói: “Tiểu hữu, ta muốn hỏi hỏi cái kia nhân quả lực lai lịch, không biết đúng hay không có thể tiết lộ một, hai?”

Tất cả mọi người là vểnh tai lên lắng nghe, dù sao Cức Hằng Cổ Diễm cũng khỏe, nhưng nhân quả lực lượng can hệ trọng đại.

Dương Thanh Huyền nói: “Có thể, nhưng Đức Phong Cổ Lâu cũng có thể đem một vài rác rưởi tin tức bán cái giá tiền cao, ta tin tức này còn rất trân quý, không biết đại Thần Vương đồng ý ra giá bao nhiêu mua đây?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2336: Buổi Đấu Giá Lớn Bắt Đầu

Hồng Tiêu cười nói: “Khá lắm, ở Thanh Sanh cái kia được tiện nghi, còn không quên lại tới ta đây kiếm bộn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Này năm đầu, ai sống sót đều không dễ dàng, đừng nghĩ ai chiếm ai tiện nghi, nên trả tiền địa phương thì trả tiền. Huống hồ ta chỉ là một tiểu lâu la, đại Thần Vương sẽ không ngay cả ta này tiểu lâu la tiện nghi đều phải chiếm đi.”

Hồng Tiêu cười nói: “Tốt, ngươi báo cho ta cái kia nhân quả lực lai lịch, ngươi muốn đối phó Ninh gia thời gian, ta phái một vị năm sao Thiên Giới trợ ngươi.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, một vị năm sao Thiên Giới thực lực, đã ở bốn vị bốn sao Thiên Giới bên trên, ngoại trừ Tử Tâm mặt lộ vẻ vui mừng ở ngoài, còn lại Thần tộc đều là hơi hơi nhíu mày.

Một vị năm sao Thiên Giới tuy rằng cũng đã rất khủng bố, nhưng ở chống lại Ninh gia loại này đại chiến dịch trên, nhưng không coi vào đâu, để mấy vị đỉnh cấp Thần tộc lo lắng chính là đại Thần Vương thái độ. Hiển nhiên đối với chuyện này, đại Thần Vương tựa hồ khá là thiên hướng Dương Thanh Huyền, đây chính là một cái vô cùng trọng yếu tín hiệu.

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Cái kia nhân quả lực Nhật Luân, chính là ta chính mình ngưng luyện. Đối với cái kia nhân quả lực lượng, ta đích xác tìm hiểu một, hai.”

“Chi!”

Bên trong cái phòng nhỏ một mảnh hít một hơi lãnh khí thanh âm, đều là đầy mặt kinh hãi.

Tuy rằng người người đều đoán được khả năng này, nhưng Dương Thanh Huyền chính mình thừa nhận thời điểm, vẫn là cực kỳ kinh người.

Lam Anh xanh mặt, khiển trách: “Ngươi có tài cán gì, lại có thể tìm hiểu nhân quả lực lượng? Việc này đến cùng có cái gì đầu đuôi câu chuyện, rõ ràng mười mươi toàn bộ nói ra, nếu như có nửa phần ẩn giấu...”

Hồng Tiêu khoát tay áo một cái, cắt ngang hắn, không vui nói: “Nói rồi ngươi không muốn mở miệng.”

Nửa phần sau lời, Lam Anh trực tiếp nuốt xuống, đầy mặt âm trầm.

Hồng Tiêu nhìn Dương Thanh Huyền, ánh mắt càng có vẻ ngưng trọng, nói ra: “Từ cổ chí kim, cường giả vô số, thiên tài vô số, nhưng ta còn thực sự chưa từng nghe qua có ai có thể khống chế nhân quả lực, tiểu hữu sợ là này vạn cổ tới nay người thứ nhất.”

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Đại Thần Vương nói quá lời.”

Hồng Tiêu lắc đầu nói: “Ta một chút cũng không có nói quá lời, sinh thời có thể gặp được có người khống chế nhân quả lực lượng, ta cũng coi như là mở rộng tầm mắt. Đến thời điểm ngươi muốn đối phó Ninh gia, ta còn sẽ thêm phái một ít người đến trợ ngươi.”

Bên trong nhà Thần tộc càng là đổi sắc mặt, đại Thần Vương tính khuynh hướng càng rõ ràng, Lam Anh cùng Bạch Phù sắc mặt đều không tốt nhìn.

Dương Thanh Huyền mừng lớn nói: “Đa tạ đại Thần Vương.”

Hồng Tiêu mỉm cười nói: “Mục đích ta làm như vậy, nói vậy ngươi cũng có thể rõ ràng, trên đời không có vô duyên vô cố trả giá, hi vọng Thần tộc cùng ngươi tình hữu nghị, từ đó kết hạ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đại Thần Vương cùng Tử Tâm Thần Vương, Thanh Sanh Thần Vương đối với tại hạ trợ giúp, suốt đời khó quên.”

Hồng Tiêu thư giãn giữa hai lông mày nếp nhăn, gật đầu cười nói: “Thiên hạ là những người tuổi trẻ các ngươi, chúng ta đều già rồi. Các ngươi tất cả đi xuống đi, ta cần nghỉ ngơi.”

Dương Thanh Huyền theo Tử Tâm đám người ra phòng nhỏ.

Thanh Sanh nói: “Buổi đấu giá lớn tới gần, ta còn có rất nhiều sự tình phải xử lý, đi trước một bước.” Liền ôm quyền chắp tay, hướng về mọi người cáo từ.

Bạch Phù nhìn Dương Thanh Huyền một chút, im lặng không lên tiếng, tựu trực tiếp rời đi.

Lam Anh sắc mặt khó coi, lạnh lùng nói: “Tiểu tử, đừng tưởng rằng có đại Thần Vương chỗ dựa, ngươi tựu có thể lên ngày, con ta Lam Diêm mệnh, sớm muộn phải ngươi còn đến!”

Tử Tâm cười lạnh nói: “Cười nhạo, con trai của ngươi chết rồi, có chứng cớ gì chứng minh là Dương Thanh Huyền giết? Nghĩ muốn lung tung vu oan hãm hại, hỏi trước một chút ta có đồng ý hay không.”

Dương Thanh Huyền cung kính ôm quyền nói: “Lam Anh Thần Vương, thời gian không còn sớm, nhanh đi về tu luyện đi, ngươi bạn cùng lứa tuổi đều ở...”

“Ngươi...!”

Lam Anh tức giận khuôn mặt tím bầm, trợn lên giận dữ nhìn

Dương Thanh Huyền một chút, tựu phất tay áo mà đi.

Dương Thanh Huyền cùng tím chi Thần Vương phủ người, đều là “Ha ha” cười to.

Tử Tâm nói: “Ngươi triệt để đắc tội rồi Lam Anh, sẽ không sợ hắn đối với ngươi ném đá giấu tay?”

Dương Thanh Huyền nói: “Người một đường đi về phía trước, sẽ có rất nhiều bằng hữu, cũng sẽ có rất nhiều địch nhân, ta hoan nghênh tất cả mọi người làm bằng hữu ta, cũng không sợ hãi tất cả mọi người làm ta kẻ địch.”

Tử Tâm sửng sốt hạ, nghiền ngẫm câu nói này.

Dương Thanh Huyền chắp tay, liền cáo từ.

…

Vài ngày sau, buổi đấu giá lớn rốt cục mở ra.

Đám người điên cuồng tràn vào sàn bán đấu giá.

Bên trong phân rất nhiều cấp độ, đối ứng bất đồng võ giả tu vi.

Dương Thanh Huyền một sớm đã bị Tử Hà gọi tới, đưa vào sàn bán đấu giá, nói ra: “Thiên Giới cấp buổi đấu giá, ở tầng thứ bảy, đi theo ta đi.”

Sàn bán đấu giá trung ương, có to lớn khung đỉnh, cao hơn trăm trượng, đầu tầng tiếp theo tầng màn ánh sáng.

Rất nhiều người bay vút lên trời, đều ở đối ứng tu vi cấp độ bị cản lại, chỉ có thể rơi ở tương ứng tầng lầu.

Tử Hà vung tay lên, một đạo độn ánh sáng tựu đem chính mình cùng Dương Thanh Huyền bao lấy, xông lên tận trời.

Quả nhiên, mỗi một tầng lồng ánh sáng đều có tương ứng sức mạnh cấp số, làm nhảy vào tầng thứ bảy thời điểm, Dương Thanh Huyền rõ ràng cảm thấy Thiên Giới cấp áp lực, không có Thiên Giới cảnh tu vi căn bản không đột phá nổi.

Ở tầng thứ bảy bên trên, cũng đã không có lồng ánh sáng.

Dương Thanh Huyền nói: “Tầng thứ bảy là tầng lớp cao nhất?”

Tử Hà nói: “Không, tổng cộng có chín tầng, trên nhất hai tầng ngươi tựu chưa cần thiết phải biết. Bất quá, sau đó sẽ dẫn ngươi đi tầng thứ tám. Tầng thứ tám là bốn sao trở lên Thiên Giới mới tham ngộ thêm buổi đấu giá. Ngươi cung cấp mười cái Nhật Luân, sẽ có sáu cái ở tầng thứ tám bán đấu giá, làm vật chủ người, ngươi có tư cách đi tới.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Cái nào sáu cái?”

Tử Hà nói: “Hai cái nhân quả lực lượng vòng, bốn cái Cức Hằng Cổ Diễm vòng. Bốn sao trở xuống Thiên Giới, không có tư cách đập loại bảo vật này.”

Nói, liền lôi kéo Dương Thanh Huyền tiến vào tầng thứ bảy, một toà thông thường hình tròn sàn đấu giá, có thể chứa đựng mấy ngàn người. Tại đấu giá tràng lầu hai, là từng gian phòng khách quý, cho Thánh Tông danh tộc, hoặc là cái khác một ít có thân phận địa vị quý khách chuẩn bị.

Tại đấu giá tràng bốn phía, tất cả đều là xinh đẹp kinh diễm nữ tử, khuôn mặt tươi cười đón lấy, thái độ khiêm tốn.

Có thể trên tầng này, đều là Thiên Giới cảnh cường giả, không khỏi là chúa tể một phương, chí ít tại chính mình sinh ra trong tinh vực là tuyệt đối tầng cao nhất. Vì lẽ đó tầng này phục vụ cùng quy cách đều là tốt nhất.

Tử Hà tự nhiên là thẳng vào lầu hai quý khách.

Tử Tâm Thần Vương cùng mấy vị tiên tử từ lâu ở bên trong, một tấm trên bàn trà bày đầy các loại quỳnh tương Ngọc quả. Tử Tâm một thân một mình ngồi ở một bên. Tử Tình cùng Tử Di ngồi ở một bên. Tử Hà đi tới cùng Tử Nhan ngồi ở một bên. Còn lưu lại một bên cạnh trống không vị trí, vừa vặn Dương Thanh Huyền lên trước ngồi xuống.

Từ vị trí này, có thể mang toàn bộ sàn bán đấu giá bàn đấu giá cùng mỗi một góc đều nhìn rõ rõ ràng ràng.

Rất nhanh, tựu đại lượng võ giả ra trận, đem hội trường chiếm cứ quá bán.

Dương Thanh Huyền nhìn có chút giật mình, cư nhiên như thế nhiều Thiên Giới chi chủ. Bất quá nghĩ nghĩ, vũ trụ vô cùng vô tận, vô số tinh vực, mỗi cái tinh vực đản sinh một vị, như vậy Thiên Giới cảnh tồn tại, tựu nhiều khó có thể tính toán.

Chẳng trách trước Đức Phong Cổ Lâu nói quá, vượt qua ba sao phía sau, mới có thể ở Mục Hải Vực Giới thu được coi trọng, xem ra một chút cũng không khuếch đại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2337: Hỗn Độn Huyền Kim

Chủ trì buổi đấu giá chính là Thanh Châu, Thanh Chi Thần Vương phủ đệ nhất chuyên gia giám định, ở đây tầng thứ bảy trong lầu sở hữu xuất hiện món đồ đấu giá, không khỏi là đích thân hắn giám định cùng cho phép.

Cái thứ nhất món đồ đấu giá chính là tài liệu cực kỳ hiếm thấy biến dị than, là một loại bị vũ trụ ngầm chỉ tuyến soi hơn trăm triệu năm mới có thể sinh sinh biến dị than thạch, nội hàm cực kỳ hiếm thấy dị năng lượng.

Dương Thanh Huyền đối với đồ vật không có hứng thú chút nào, hơn nữa giá cả còn đắt vô cùng.

Trên bàn trà đặt vào lần này buổi đấu giá lớn vật phẩm danh sách, Dương Thanh Huyền cầm trong tay lật xem, rất nhanh, đã bị bên trong không thiếu vật phẩm hấp dẫn.

Chủ yếu là có thể tăng lên công lực đan dược, thiên tài địa bảo, còn có một chút luyện chế cổ bảo nguyên liệu, đặc biệt là ở vật phẩm danh sách phía sau, có một chuyến viết: Hỗn Độn Huyền Kim, năm hai.

Lúc trước Thập Phương Câu Diệt thần thông công pháp, chính là ghi chép trên Hỗn Độn Huyền Kim, hơn nữa phối hợp thử huyền kim, mới tu luyện thành Thập Phương Câu Diệt, giờ khắc này lại gặp được vật này phẩm, Dương Thanh Huyền không nhịn được trong lòng kinh hoàng.

Buổi đấu giá không nóng không lạnh tiến hành, trong sân lộ ra so sánh yên tĩnh, một là buổi đấu giá muốn kéo dài tựu so sánh lâu, sợ là có mấy ngày thời gian, hai là tại chỗ tất cả đều là Thiên Giới chi chủ, món đồ bình thường đều không hiếm thấy, cơ bản đều có mục đích rõ ràng tính, vì một hai kiện vật phẩm mà tới.

Sau đó không lâu, ở một cái tàn tạ cổ bảo tranh cướp trên, tựu sinh ra to lớn cạnh tranh, đem bán đấu giá giá quy định trực tiếp lật hơn 100 lần. Là một cái tái nhợt men sứ chiếc lọ, mặt trên còn rách mấy lổ, cũng không biết mua đi để làm gì.

Người mua là vị hai sao Thiên Giới, đập sau đó tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, đầy mặt sắc mặt vui mừng, giao hàng sau tựu không ngừng lại, lập tức rời sân.

Sau đó bán đấu giá, Dương Thanh Huyền ra tay rồi ba lần, mua hàng một ít đan dược, còn có một bản Thiên Giới chi chủ tâm pháp tu luyện ngoan nhân Trường Sinh Quyết,, có thể dựa vào này tu luyện tới ba sao Thiên Giới đỉnh cao.

Vừa vặn thích hợp Thương Huyền Tông mọi người tu luyện, nhưng nghĩ muốn đột phá đến bốn sao Thiên Giới, còn phải lệnh đổi công pháp.

Bước vào Thiên Giới sau, ít tồn tại một luyện rốt cuộc tâm pháp, đa số tựu ở bốn sao trước dừng bước, cái kia chút cái thế tâm pháp cũng nhiều nhất tu luyện tới thất tinh Thiên Giới.

Thất tinh Thiên Giới lui về phía sau, tựu toàn bộ dựa vào tự mình tìm tòi, một điểm điểm đi về phía trước.

Nhưng ở những Thánh Tông kia danh tộc bên trong, sẽ có đại lượng tâm pháp cùng tiền nhân tu luyện ghi chú có thể cung cấp tham khảo, càng dễ dàng đản sinh ra bảy sao trở lên Thiên Giới.

Đây cũng chính là tại sao chí tôn Luân Hồi Công, quý giá như thế, làm cho hai đại Thần Vương không tiếc trở mặt động thủ nguyên nhân.

Đừng nói loại này tương truyền có thể trực tiếp tu luyện tới vạn cổ chí tôn công pháp, chính là dù cho chỉ có thể tăng lên một cấp, từ thất tinh đến tám sao, từ tám sao đến cửu tinh, đều là quý giá dị thường, phượng lông lân giác giống như tồn tại, căn bản sẽ không xuất hiện tại thị trường trên.

Tử Tâm cười nói: “Thanh Huyền công tử đối với trong môn phái người hết sức quan tâm a.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chỉ sợ không đủ tiền, đến thời điểm mong rằng Thần Vương có thể tham ô một ít.”

Tử Tâm nói: “Yên tâm đi, ngươi có mười cái Nhật Luân ở Thanh Sanh cái kia, này nửa cái sàn bán đấu giá cái gì cũng có thể mua lại, thoả thích bán chịu, Thanh Sanh đều sẽ giúp ngươi ứng tiền trước.”

“Hỗn Độn Huyền Kim, năm lượng. Đang ngồi đều là vực trong giới hạn cường giả cấp cao nhất, món bảo vật này cũng không cần ta nhiều giới thiệu chứ? Không biết cũng không cần đập, hiểu đại nhân, ra tay đi, giá rẻ 1000 tỉ Tinh Hạo Thạch, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn một trăm tỉ.”

Thanh Châu đứng ở trên đài, trong tay nâng một khối Hỗn Độn vàng sắt, nhìn thấy được bình thường, cũng không có gì chỗ xuất sắc, có thể Thanh Châu đem chân nguyên hướng về bên trong một rót, nhất thời vàng sắt hóa thành màu vàng, một hạ ánh sáng đại phóng, bắn về phía bốn phương tám hướng.

Người ở tại tràng, đều là hơi co rúc lại hạ con ngươi, bị cái kia ánh vàng đâm vô cùng không thoải mái.

Chỉ trong nháy mắt, kim quang lại toàn bộ ảm đạm xuống, biến trở lại không tầm thường chút nào vàng sắt.

“2000 tỉ Tinh Hạo Thạch.”

“3000 tỉ.”

“4000 tỉ.”

“5000 tỉ.”

Bên trong phòng đấu giá, thưa thớt âm thanh liên tiếp vang lên.

Tuy rằng không giống náo nhiệt, nhưng trình độ kịch liệt ở buổi đấu giá này tràng, đã là cao vô cùng.

Dương Thanh Huyền nguyên bản cũng muốn gọi giá cả, nhưng thấy vậy đứng đầu, trái lại bình tĩnh lại, trước tiên thưởng thức rượu quả, nhìn bọn họ trước tiên cạnh tranh một phen.

Tử Tâm nói: “Hỗn Độn Huyền Kim quý trọng trình độ, mặc dù không thể so sánh ngươi cái kia Cức Hằng Cổ Diễm Nhật Luân, nhưng cũng cách biệt sẽ không quá lớn, dù sao thứ này công dụng nhiều lắm, nhưng nếu Thanh Huyền công tử yêu thích, bản vương tựu tặng cho công tử.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Đa tạ.” Bên trong lòng cũng lạnh như băng rên một tiếng, thầm nói: “Này Tử Tâm thực sự là cáo già, ngồi ở đây không hề làm gì cả, tựu vô duyên vô cố bán ta cái mặt mũi, để ta không giải thích được tựu thiếu nợ một cái nhân tình, nếu không có này Hỗn Độn Huyền Kim đối với ta đích xác trọng yếu, ta ngược lại thật ra chẳng muốn vỗ, làm cho nàng vỗ tới được rồi.”

Hiện tại Dương Thanh Huyền có thể nói cái gì cũng không thiếu, tâm pháp có Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, thần thông có Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân, Ngự Hỏa Tiên Quyết, ba ngàn đạo pháp, Thiên Thần Quyết chờ, binh khí có Nhân Đà La, Thiên Khư, Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ, trên bảo thấm tâm bổ cào chờ, mỗi một dạng tu luyện đều cần đại lượng thời gian đắm chìm bên trong.

Dương Thanh Huyền hiện tại chỉ thiếu thời gian, cũng không thiếu vật phẩm, nhưng này Hỗn Độn Huyền Kim, bất kể là luyện hóa đến hoàng triều ấn bên trong, vẫn là luyện hóa đến Thiên Khư bên trong, cũng hoặc là chính mình dùng tu luyện Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân, đều có to lớn diệu dụng, là làm hạ có thể ngắn hạn để hắn tăng lên sức chiến đấu đồ vật, vì lẽ đó lực hấp dẫn cực lớn.

“Một trăm sáu chục ngàn ức.”

Ở phương diện giá cả phồng sau một lúc, Dương Thanh Huyền không nhanh không chậm theo báo giá, tiếp tục đem giá cả nhấc lên.

Nội tâm hắn gần như có một ngọn nguồn.

Tử Tâm nói vật này giá trị so với Cức Hằng Cổ Diễm Nhật Luân sẽ không cách biệt quá nhiều, nhưng bất đắc dĩ trọng lượng quá thấp, chỉ có năm hai, sợ là muốn ở Cức Hằng Cổ Diễm Nhật Luân trên căn bản, chém ngang hông mấy lần.

Dương Thanh Huyền tính toán sẽ không vượt qua 300,000 Tinh Hạo Thạch.

Mấu chốt là hắn hiện tại giàu nứt đố đổ vách, có mười cái Nhật Luân tại đấu giá sẽ cái kia bày đặt, nhiều giá cao vật phẩm cũng dám mua.

Quả nhiên, làm giá cả xông lên hai trăm năm chục ngàn ức sau, trong sân trở nên tương đối an tĩnh, chỉ có một vị mang theo mặt nạ màu vàng kim nam tử, còn ở cùng giá cả, nhưng mỗi một lần ra giá âm thanh, đều cực kỳ sắc bén, ẩn chứa to lớn lửa giận.

“Rốt cục trên 300,000 sao?”

Tựu ở Tử Chi Thần Vương phủ quý khách giữa đối diện, tương tự một cái quý khách trong phòng truyền đến một tên giọng nam.

【 truyen cua tui @@ Net]

Thanh âm kia từ tốn nói: “Hỗn Độn Huyền Kim luôn luôn là có tiền cũng không thể mua được, khó được ở đây lần đại đấu giá hội bên trong gặp phải, bản công tử có một tiểu bộ phận mục đích là vì khối này Hỗn Độn Huyền Kim tới, ta ra giá ba mươi lăm tỉ tỉ.”

Lời vừa nói ra, toàn trường yên tĩnh, lại không có bất kỳ âm thanh.

Cái kia mặt nạ màu vàng kim nam tử, cả người vô lực ngồi ở trên ghế, không thấy rõ khuôn mặt, nhưng trên người chân nguyên gợn sóng nhưng là cực kỳ cuồng bạo, hiển nhiên nội tâm phẫn nộ dị thường, nhưng không thể làm gì.

Dương Thanh Huyền đứng dậy, đi tới trước cửa sổ, này quý khách giữa kết cấu, tựu liền hắn Hỏa Nhãn Kim Tình đều không nhìn thấu.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2338: Vương Giả Vũ Văn Chiến, Cố Ý Tăng Giá

Tử Tâm cười nói: “Không cần nhìn, này quý khách giữa kết cấu, áp dụng chính là vũ trụ cứng rắn nhất kim loại phích lịch thép kết cấu, coi như ta muốn phá hủy, cũng phải phí chút công phu.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, quay về ngoài cửa sổ báo giá, nói: “Ba mươi sáu ngàn tỉ.”

“Bốn mươi tỉ tỉ.” Đối diện thanh âm lười biếng trả lời.

“Bốn mười một tỉ tỉ.” Dương Thanh Huyền mặt không thay đổi nói ra.

“Bốn trăm năm mươi ngàn ức.”

“Bốn mươi sáu ngàn tỉ.”

“Năm chục tỉ tỉ.”

“Năm mười một tỉ tỉ.”

Dương Thanh Huyền mỗi lần đều chỉ tăng giá 1000 tỉ, đem giá cả cắn chặt, đối diện nhưng là mỗi lần tăng lên 4000 tỉ, muốn kéo định giá cách.

Làm Dương Thanh Huyền báo ra “Năm mười một tỉ tỉ” thời điểm, đối diện rốt cục cũng ngừng lại.

Trong sân cũng biến thành yên tĩnh không hề có một tiếng động, không ít người trên mặt lộ ra xem kịch vui nụ cười.

Năm mươi một tỉ tỉ đã rất lớn xa rời năm hai Hỗn Độn Huyền Kim giá tiền, sẽ xuất hiện tình huống như thế, hoặc là hai người thật sự cần gấp, hoặc là chính là bực bội.

Nhưng bất luận cái nào loại, giữa hai người này quan hệ, sợ là liền như vậy kết, mà được lợi lớn nhất chính là vật chủ cùng sàn bán đấu giá.

Tất cả mọi người đối với thân phận của hai người này vô cùng hiếu kỳ, dù sao đều là ở quý khách thời gian, sợ đều là Thánh Tông danh tộc đệ tử. Thánh Tông danh tộc trong đó, đều sẽ tận lực tránh khỏi mâu thuẫn, nhưng kết hạ đại thù cũng không phải số ít.

“Ha ha, bằng hữu thực sự là giàu nứt đố đổ vách a, năm hai Hỗn Độn Huyền Kim là có thể ra giá năm mươi một tỉ tỉ, thực sự là khiến người mở mang tầm mắt. Bất quá điểm ấy Hỗn Độn Huyền Kim, là bản công tử mục tiêu của chuyến này một trong, mong rằng các hạ có thể dàn xếp một, hai.”

Đối diện quý khách trong phòng truyền đến không mặn không nhạt thanh âm, nhưng ngữ khí đã có chút không đúng.

Dương Thanh Huyền đứng chắp tay, xoay người lại, ngồi trở lại bàn trà trước, tự rót tự uống.

Tử Nhan hiếu kỳ nói: “Thật sự tựu tặng cho đối diện?”

“511,000 ức.”

Đối diện báo ra giá cả đến, gặp Dương Thanh Huyền không có trả lời, cho rằng Dương Thanh Huyền đã thỏa hiệp, vì lẽ đó ở giá cả trên căn bản, liền lên một trăm tỉ nhỏ nhất giá trị.

“Năm trăm hai mươi ngàn ức.” Dương Thanh Huyền từ tốn nói.

“Ngươi...!” Đối diện truyền đến giận dữ tiếng.

Tử Tâm nhíu mày lại, nói: “Thanh âm này tựa hồ có hơi quen tai, Tử Di, ngươi cảm thấy thế nào?”

Tử Di sắc mặt một hạ đại biến, cả kinh nói: “Mẫu Thượng vừa nói như thế, này người thật giống như là...”

“Bằng hữu, thực sự là cho ngươi mặt mũi không biết xấu hổ a!”

Đối diện quý khách trong phòng, một vị cẩm y nam tử đứng ở trước cửa sổ, mi thanh mục tú trên mặt mũi, mây đen che kín, lạnh giọng nói: “Này Mục Hải Vực Giới bên trong, có thể không cho ta Vũ Văn Chiến mặt mũi người, còn thật không nhiều a.”

“Rào” một tiếng, toàn bộ sàn bán đấu giá, tất cả đều sôi sùng sục, nguyên bản bình tĩnh hội trường, nháy mắt trở nên nghị luận sôi nổi, trên mặt mỗi người đều là lộ ra vẻ khiếp sợ.

Tử Tâm cười nói: “Quả nhiên là hắn.”

Tử Di thần sắc bất định, lo lắng dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền nói: “Người này rất nổi danh sao?”

Tử Tình cướp lời nói: “Sáu vị vương giả một trong, còn từng trải qua đùa giỡn qua Tử Di muội muội, muốn Tử Di muội muội làm hắn thứ mười ba phòng tiểu thiếp.”

“Vương giả.” Dương Thanh Huyền thần sắc cứng lại, đem chén rượu chậm rãi phóng hạ, nhẹ nhàng nói ra: “Dám để Thần Vương con gái làm tiểu thiếp, hơn nữa còn là thứ mười ba phòng, cái này Vũ Văn Chiến tâm thật là lớn a.”

Tử Nhan trừng Tử Tình một chút, cướp lời nói đề nói ra: “Không phải là, nếu như làm cái ba phòng bốn phòng, Tử Di muội muội sợ là đều nhịn. Coi như hắn là vương giả, cũng không tránh khỏi quá tổn thương người, Tử Di em gái thiên phú nhưng cũng là bạc kim cấp a.”

Tử Di tức giận nói: “Hai vị tỷ tỷ đừng vội nói bậy, ta đối với người này hoàn toàn không hảo cảm, bất kể làm cái gì, cũng không thể cùng nhau.”

Tử Tâm nhìn Dương Thanh Huyền, hỏi: “Còn phải tiếp tục cạnh tranh sao?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Vương giả tiền thì càng nhiều?”

Tử Tâm cũng cười nói: “Theo lý mà nói, vương giả xác thực tiền càng nhiều, chí ít toàn bộ Vũ Văn thế gia tài nguyên, hắn đều có quyền điều động.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Có bao nhiêu tiền, mới là ta phải cân nhắc, về phần hắn là vương giả vẫn là đồng thau, cũng không ở lo nghĩ của ta phạm vi.”

Vũ Văn Chiến thanh âm lại vang lên, nói: “Ta lặp lại lần nữa, này Hỗn Độn Huyền Kim ta là tình thế bắt buộc, 53 ức.”

Dương Thanh Huyền nói: “Năm mươi bốn ngàn tỉ.”

Nguyên bản vẫn tính huyên náo sàn bán đấu giá, nháy mắt trở nên yên lặng như tờ, tất cả mọi người không không ngạc nhiên, đều là ngẩng đầu nhìn Tử Chi Thần Vương phủ nơi quý khách, dồn dập suy đoán bên trong rốt cuộc là người phương nào? Dám quay về Vũ Văn Chiến hò hét.

Vũ Văn Chiến giận dữ nói: “Sáu chục tỉ tỉ!”

Dương Thanh Huyền nói: “Sáu mươi một tỉ tỉ.”

Vũ Văn Chiến nói: “Bảy trăm ngàn ức.”

Dương Thanh Huyền nói: “Bảy mươi một tỉ tỉ.”

Vũ Văn Chiến ngừng hạ, từng chữ nói: “Một trăm tỉ tỉ.”

Dương Thanh Huyền đuổi tới, nói ra: “101 ngàn tỉ.”

Ở ngắn ngủi ra giá sau, trong sân lần thứ hai trở nên yên lặng như tờ, lớn như vậy bên trong phòng đấu giá, bầu không khí bắt đầu trở nên ngột ngạt lên.

Mỗi cái võ giả không khỏi hoàn toàn biến sắc, đều là lộ ra kinh sợ.

Loại này cảm giác ngột ngạt, càng là từ Vũ Văn Chiến quý khách trong phòng truyền tới, tâm tình của người nọ gợn sóng, dĩ nhiên dẫn động toàn bộ sàn đấu giá bầu không khí quy tắc.

“Thật là mạnh thiên phú, không hổ là vương giả!”

“Đối diện rốt cuộc là người phương nào? Lại dám càn rỡ như thế, nghe thanh âm giống như cũng là tên tiểu tử?”

“Cũng? Ngươi cái này cũng chữ, không sợ muốn chết sao?”

Trên đài đấu giá Thanh Châu, cũng cảm nhận được áp lực cực lớn, vội vàng liên lạc với Thanh Trạch, chính mình lui xuống, Thanh Trạch tự mình lên đài chủ trì.

Mà Thanh Trạch khắp khuôn mặt là cười khổ, hắn tự nhiên biết cái kia quý khách trong phòng người là ai, tối nghĩ thế người tựu ngay cả mình cùng đại Thần Vương mặt mũi của cũng không cho, đều phải gõ một bút lợi ích, ngươi một cái vương giả lại đáng là gì.

Quý khách trong phòng, mấy vị dung mạo cô gái tuyệt mỹ, đứng ở Vũ Văn Chiến một bên run lẩy bẩy, một vị trong đó ôn nhu nói: “Phu quân cắt không nên tức giận, đối diện chỉ là một không biết trời cao đất rộng lâu la thôi, nếu như có mấy phần trí tuệ, lại có một ít tự biết rõ lời, đương nhiên sẽ không cùng phu quân ra giá.”

Vũ Văn Chiến nói: “Ngươi nói là, bất quá con kiến cỏ này vẫn đúng là đem ta chọc giận.” Kêu lớn: “Tiểu tử, có loại ra giá, có thể có loại báo ra tên của chính mình, để bản công tử quen biết một chút.”

Đợi một lát, đối diện không có bất kỳ âm thanh.

Vũ Văn Chiến cười lạnh nói: “Làm sao, vào lúc này tựu làm Ninja rùa, không dám lộ mặt lộ vẻ tên? Bản công tử lại cho ngươi một cơ hội, nếu như còn dám cùng giá cả, tựu đừng trách ta không khách khí. 102 ngàn tỉ.”

Trong sân an tĩnh một trận, mọi người ở đây cho rằng dưa ăn xong rồi thời điểm, đối diện lại truyền tới thanh âm nhàn nhạt, “103 ngàn tỉ.”

Lần này, trong sân càng là yên lặng có thể nghe châm.

Đây chính là trần trụi đánh Vũ Văn Chiến mặt a.

Nguyên lai đối phương cũng không phải là bị dọa đến không dám đáp lại, mà chỉ là chẳng muốn đáp lại, thậm chí xem thường đáp lại a.

Tử Tình trong đôi mắt tràn đầy sao, hưng phấn nói: “Thanh Huyền ca ca làm rất khá! Hận, mạnh mẽ hận chết cái kia không biết trời cao đất rộng đồ vật, cho Tử Di muội muội xuất khẩu ác khí!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2339: Gặp Rồng Ở Ruộng

Tử Di sắc mặt một hạ trở nên trở nên phức tạp, nhìn lén Dương Thanh Huyền vài lần, lại vội vàng cúi đầu, lộ ra một tia ngượng ngùng vẻ.

Dương Thanh Huyền vẫn chưa phát hiện, chỉ nói: “Ta chỉ là muốn cái kia Hỗn Độn Huyền Kim thôi.”

“Oành!” Đối diện quý khách trong phòng, truyền đến to lớn rung động tiếng, toàn bộ hội trường đều cảm nhận được gợn sóng, sau đó chính là Vũ Văn Chiến phẫn nộ quát: “Tiểu tử! Đi ra, để bản công tử nhìn xem ngươi hình dáng, rốt cuộc là thần thánh phương nào!”

Đợi một trận, vẫn như cũ không âm thanh, Vũ Văn Chiến tức tới cực điểm, lạnh giọng nói: “Ngươi cho rằng ẩn núp, thì không có sao? Bản công tử còn sẽ tra không ra thân phận của ngươi sao?”

Dương Thanh Huyền cuối cùng mở miệng, nói ra: “Thanh Trạch đại nhân, đây là buổi đấu giá vẫn là chợ bán thức ăn? Ta báo giá lâu như vậy, đến cùng đập không có đập hạ?”

Thanh Trạch vội hỏi: “Xin lỗi, là ta sơ sót.” Sau đó nghiêm mặt nói: “Vũ Văn Chiến, ở đây không phải chợ bán thức ăn, phải mua thức ăn mời tự động rời đi, sau đó quẹo trái đi năm dặm, mặt đông có một chợ bán thức ăn.”

“Ha ha.” Toàn trường ồn ào cười to.

Thanh Trạch nói: “Chư vị ở đây, không khỏi là Thiên Giới cường giả, mong rằng có chút tự trọng tự tôn, tuân thủ sàn bán đấu giá quy củ, bằng không không quản ngươi là đồng thau vẫn là vương giả còn là cái gì, đều đừng trách bản tọa không khách khí. Bất luận người nào, ở bất kỳ địa phương nào ngang ngược cũng có thể, chỉ có ở Thần tộc lĩnh vực không được!”

Lời nói này, nói cực kỳ nghiêm trọng, cảnh cáo ý tứ hàm xúc đã đến cực điểm, nếu như Vũ Văn Chiến còn dám tiếp tục càn rỡ lời, bước kế tiếp phỏng chừng liền muốn ra tay.

Sàn bán đấu giá bầu trời, truyền đến nhỏ nhẹ sóng năng lượng, như gợn nước một dạng tản vào bốn phương tám hướng, Thần tộc cường giả đã nơi ở đợi lệnh trạng thái, chỉ cần Thanh Trạch một tiếng lệnh hạ, tựu muốn xông vào quý khách trong phòng bắt người.

Vũ Văn Chiến tức đến run rẩy cả người, cái kia anh tuấn dáng người lọm khọm hạ xuống, vặn vẹo có chút lợi hại, từ xuất đạo tới nay, hoành hành vũ trụ, đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, đặc biệt là thu được vương giả tên gọi sau, tâm tính cùng tu vi càng là một ngày Thiên Lý, bất luận đi đến chỗ nào đều có đế vương giống như tôn vinh cùng đãi ngộ, không nghĩ tới ở đây buổi đấu giá lớn tràng, lại bị này nhục nhã.

Vũ Văn Chiến mấy cái thê thiếp đều kinh hoảng đứng ở một bên, các nàng chưa từng gặp Vũ Văn Chiến tức giận như vậy thần thái, sợ đến đều không dám lên trước an ủi.

Thanh Trạch nói: “103 ngàn tỉ một lần”, “103 ngàn tỉ hai lần”, “103 ngàn tỉ ba lần”, “Thành giao!”

Liền gọi ba lần sau, lại không người tăng giá, giải quyết dứt khoát.

Vũ Văn Chiến vặn vẹo nhìn chằm chằm ngoài cửa sổ, lạnh giọng nói: “Ta ngược lại muốn xem xem, là ai lên đài đi giao hàng.”

Vũ Văn Chiến thê tử Phong Huyên Huyên, cũng là thiên phú đạt đến Kim Cương cấp thế gia nữ tử, nghiễm nhiên là chúng thê thiếp đứng đầu, lên trước nói ra: “Người này không hẳn dám lộ mặt, sợ là phải phái cái hạ nhân đi ra giao hàng, bất quá chỉ cần có một chút xíu manh mối, chúng ta là có thể lần theo đến người này thân phận. Bất luận người này là ai, hắn đều chết chắc rồi!”

Quý khách trong phòng, Tử Nhan lo lắng nói: “Thanh Huyền ca ca, chúng ta phái gã sai vặt xuống giao hàng đi, miễn cho bị Vũ Văn Chiến nhìn chằm chằm.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không sao, một cái Vũ Văn Chiến đều không đối phó nổi lời, còn làm sao đối phó toàn bộ Ninh gia?”

Làm hạ để chén rượu xuống, cũng chỉ thân ra mật thất.

Tử Tâm nhìn bóng người của hắn, rơi vào trầm tư.

Tử Nhan lo lắng nói: “Mẫu Thượng, cứ như vậy đi ra ngoài, sẽ không xảy ra vấn đề chứ?”

Tử Tâm trầm ngâm nói: “Khoảng thời gian này tới nay, Dương Thanh Huyền tựa hồ thay đổi không thiếu, đang chậm rãi đem chính mình đẩy về phía thế giới này sân khấu lớn. Tiềm long tại uyên, thì lại tu thân dưỡng tính, giấu tài. Gặp rồng ở ruộng, thì lại không lên tiếng thì thôi, một tiếng hót lên làm kinh người. Theo thực lực hắn tăng lên, nghĩ muốn lại biết điều tu hành đã không thể nào. Đã như vậy, còn không bằng trực tiếp xông lên cái này sân khấu, đại triển một phen thân thủ.”

Tử Tình nói: “Nhưng là, lấy thực lực bây giờ của hắn, tựu xông lên Mục Hải Vực Giới sân khấu, không là muốn chết sao? Tùy tiện một thế lực cũng có thể dễ dàng bóp chết hắn.”

Tử Hà mỉm cười nói: “Tỷ tỷ lo xa rồi, Dương Thanh Huyền đoạn đường này lại đây, đắc tội người còn thiếu sao? Cũng không thấy hắn bị bóp chết. Cũng chính vì như thế, vì lẽ đó hắn càng cần phải thể hiện ra chính mình cường đại một mặt, kinh sợ bầy tiểu. Bước thứ nhất chính là thành tựu vương giả, bước thứ hai chính là đánh bại Ninh gia. Chỉ cần hai bước này đi được, như vậy Mục Hải Vực Giới bên trong, dám động hắn người, sợ là ít ỏi. Thậm chí hắn có thể nhảy một cái mà thành toàn bộ vực trong giới hạn đệ nhất vương giả.”

Tử Tâm nói: “Tử Hà nói đúng, hơn nữa tiểu tử này văn thao võ lược, túc trí đa mưu, rất hiểu tung hoàng ngang dọc, lợi dụng tất cả có thể lợi dụng tài nguyên, mà nhìn hắn có thể đi tới một bước nào đi.”

Dương Thanh Huyền từ phòng khách quý bên trong đi ra, rất nhanh tựu ở sàn bán đấu giá lộ mặt, một hạ tựu hấp dẫn toàn bộ ánh mắt, các loại ánh mắt đồng loạt rơi trên người hắn.

“Chính là tiểu tử này!”

Vũ Văn Chiến hai con ngươi co rụt lại, lạnh lùng nói: “Tra! Tra ra tiểu tử này toàn bộ tư liệu, ta nhất định muốn hắn chết!”

Dương Thanh Huyền dáng vẻ mười phần mạch sinh, mà toàn bộ Mục Hải Vực Giới trong thế hệ trẻ, hơi có chút tiếng tăm cùng uy vọng thế gia đệ tử, Vũ Văn Chiến đều nhận ra.

Vì lẽ đó ngay lập tức phán đoán Dương Thanh Huyền cũng không phải là con cháu thế gia, hơn nữa tu vi chỉ là một sao Thiên Giới, nghĩ đến bị như vậy một người đàn ông sỉ nhục trêu đùa, càng là lên cơn giận dữ, nháy mắt tại nội tâm cho Dương Thanh Huyền xử tử hình.

Phong Huyên Huyên vẫy vẫy tay, nhẹ giọng tựu nói một chữ, “Tra”.

Vài tên thiếp thất lập tức hiểu ý, lúc này lặng yên lùi hạ.

Vũ Văn Chiến này mười mấy vị thê thiếp, không khỏi là thiên phú cực cao, dung mạo cực đẹp hạng người, bằng không cũng không dám muốn nhận Tử Di làm thứ mười ba phòng.

Chính là bởi vì có một vương giả thân phận, vì lẽ đó vực giới trong liên minh các thế lực lớn, thiên tài nữ tử, đều chen lấn nghĩ muốn nịnh bợ, leo lên.

“Dương Thanh Huyền! Là Dương Thanh Huyền!”

Sàn bán đấu giá, lập tức có người nhận ra Dương Thanh Huyền dáng vẻ, một hạ kinh hô lên.

“Dương Thanh Huyền là ai? Danh tự này thật giống có chút quen thuộc.”

“Nghe nói là gần đây quật khởi một tên tiểu tử, làm một ít đại sự kinh thiên động địa, lần trước Cổ Tinh Giới một chuyện, người này chính là trốn ra được võ tu, hơn nữa có người nói còn phát huy tác dụng trọng yếu.”

“Ta còn nghe nói người này vẫn là Giới Vương thời điểm, tựu tại chính mình vực trong giới hạn, giết hơn một nghìn tên Giới Vương, hơn mười vị Thiên Giới, bị toàn bộ vực trong giới hạn cường giả đuổi giết chạy trốn tới La Phù chi cảnh.”

“Hóa ra là từ xa xôi vực giới tới tiểu tử quê mùa, chẳng trách chưa từng nghe qua. Ha ha, lần này phiền phức lớn rồi, tiểu tử này cho rằng Mục Hải Vực Giới cũng là chính mình ban đầu cái kia loại hương hạ địa phương sao?”

“Bất kỳ địa phương nào đều có thuộc về mình thiên tài, nhưng bất kỳ ngày mới tới Mục Hải Vực Giới, đều chỉ có thể là đồ ngu, bởi vì nơi này là toàn bộ nam bộ vũ trụ hạt nhân, thiên tài chân chính đản sinh nơi, này nhà quê đối mặt Vũ Văn Chiến, khí vận chấm dứt.”

Dương Thanh Huyền ở các loại nghị luận, châm chọc trong tiếng, đúng mực đi tới sàn bán đấu giá, hướng về Thanh Trạch ôm quyền nói: “Đại nhân, trên người ta hiện không đủ tiền, chờ buổi đấu giá sau khi kết thúc lại được giao hàng có thể hay không?”

Chương 2340: Luyện Hóa Huyền Kim, Xấu Hổ Cùng Đồng Liệt

“Nguyên lai không có tiền, đây không phải là giả đập sao?”

“Ta còn cảm thấy kỳ quái đây, một tên nhà quê, ở đâu ra trăm tỉ tỉ Tinh Hạo Thạch.”

“Dám ở đây chờ kích thước buổi đấu giá lớn trên giả bài, tiểu tử này muốn chết sao?”

“Ha ha, nhà quê chính là nhà quê, một điểm quy củ cũng không hiểu a, lần này đùa lớn rồi, không dùng Vũ Văn Chiến ra tay, Thanh Trạch đại nhân sợ sẽ sẽ trực tiếp đập chết hắn đi.”

Thanh Trạch ôm quyền chắp tay, mỉm cười nói: “Thanh Huyền công tử khách khí, khối này Hỗn Độn Huyền Kim công tử trước tiên có thể được cầm, buổi đấu giá sau khi kết thúc lại được đối trướng kết toán liền có thể.”

Trong sân nháy mắt yên lặng như tờ.

Cả đám trợn mắt há mồm, còn có thể như vậy thao tác?

Rất nhiều người đều không phục, kêu lên: “Thanh Trạch đại nhân, còn có thể bán chịu bán đấu giá? Không khỏi quá bựa rồi đi!”, “Chính là, trên quy tắc rõ ràng viết, nhất định phải tại chỗ giao dịch.”, “Chẳng lẽ này bán đấu giá có nội tình, hoặc là Dương Thanh Huyền là các ngươi mời tới nâng?”

Thanh Trạch lạnh lùng ánh mắt quét qua toàn trường, giễu cợt nói: “Dương Thanh Huyền tự có đặt cọc đồ vật, ở nơi này buổi đấu giá lớn giữa trường, lấy bản Thần Vương phủ đệ nhất chuyên gia giám định giám định, cái kia bán đấu giá đồ vật giá cả đủ để thanh toán lần này bán đấu giá. Như là các ngươi ai có đồ vật làm đặt cọc, cũng có thể không trả tiền mặt.”

Vũ Văn Chiến thanh âm truyền đến, nói ra: “Ồ? Ta ngược lại thật ra rất muốn biết, món đồ gì làm đặt cọc, lại khấu trừ đi các ngươi buổi đấu giá trích phần trăm, còn có thể có một trăm tỉ tỉ.”

Thanh Trạch từ tốn nói: “Này tựu thuộc về bí mật thương nghiệp, mỗi một cái món đồ đấu giá vật chủ, đều là chịu đến chúng ta tin tức bảo vệ. Bất quá, nếu như Thanh Huyền công tử đồng ý tự hành tiết lộ, như vậy coi là chuyện khác.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không có hứng thú, không thích đem thời gian lãng phí ở không giải thích được người và sự việc trên.”

Nói xong, lấy Hỗn Độn Huyền Kim, tựu trở lại quý khách trong phòng.

Vũ Văn Chiến đầy mặt âm trầm, đứng tại chính mình quý khách giữa phía trước cửa sổ, mười ngón xương cốt “Đùng đùng” nổ vang, kình khí mạnh mẽ không khống chế được, quanh quẩn nơi cánh tay bốn phía.

Buổi đấu giá tiếp tục hướng về hạ tiến hành, Hỗn Độn Huyền Kim chuyện chỉ là một nhạc đệm, mọi người rất nhanh lại vùi đầu vào riêng mình tranh cướp bên trong.

Dương Thanh Huyền vỗ Hỗn Độn Huyền Kim sau, trực tiếp ở quý khách trong phòng, vươn tay ra, vận chuyển Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân, đem cái kia Hỗn Độn Huyền Kim một điểm điểm hòa tan, hút vào đến trong lòng bàn tay.

Toàn bộ cánh tay rất nhanh tựu hóa thành màu vàng, đồng thời cái kia Huyền Kim như là có linh tính, theo cái cổ lan tràn đến toàn thân, trở nên ánh vàng chói lọi.

Tử Tâm đám người trên mặt đều là tinh mang lấp lóe, lộ ra giật mình vẻ kinh dị.

Dương Thanh Huyền không cố kỵ vận chuyển Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân, toàn thân sở hữu huyệt vị giống như là từng cái từng cái vòng xoáy màu vàng óng, tỏa ra cường đại chí dương chí cương lực lượng, biểu lộ ra ra một luồng kiên không có thể phá mạnh mẽ khí tràng, mà bị hút vào bên trong cơ thể hệ "Kim" nguyên tố, ở trên thân thể hiển hóa ra từng cái từng cái kinh lạc, liền tiếp sở hữu huyệt vị, cuối cùng đưa về đan điền.

Bất quá chốc lát, cái kia Hỗn Độn Huyền Kim đã bị Dương Thanh Huyền triệt để hấp thu.

Sau đó ngồi xếp bằng ở trên hư không, tiến vào luyện hóa cùng vững chắc trong quá trình.

Tử Tình cả mắt đều là ngôi sao nhỏ, một mặt hạnh phúc nói ra: "Phu quân ta tu luyện đều đẹp trai như vậy."

Tử Nhan giận dữ, quát lên: "Tiện nhân! Không biết xấu hổ, ai là của ngươi phu quân? Từ sáng đến tối liền biết câu dẫn người khác lão công!"

Tử Tâm nhíu mày lại, nói: "Tất cả yên lặng cho ta điểm, ta làm sao sẽ có các ngươi loại này con gái? Mất mặt."

Nói xong, liền đem sự chú ý phóng trên người Dương Thanh Huyền, cẩn thận nhìn hắn trên người linh khí biến hóa cùng vận công yếu quyết, thần sắc trên mặt càng ngưng trọng thêm.

Nhưng nội tâm có một tia vui mừng, Dương Thanh Huyền có thể ở trước mặt nàng không cố kỵ tu luyện, tựu chứng minh hoàn toàn không có coi tự mình là người ngoài, bất kể là thân người an toàn, vẫn là tâm pháp huyền bí, đều đối với chính mình không có đề phòng, này để Tử Tâm phi thường hài lòng.

Sau đó không lâu, Dương Thanh Huyền cũng nặng trọng thở phào, từ cái kia trong trạng thái tu luyện đi ra, đầy mắt sắc mặt vui mừng.

Tử Hà nói: “Nhìn ngươi dáng vẻ, tựa hồ lại có thu hoạch?”

Dương Thanh Huyền “Ừ” một tiếng, gật đầu nói: “Ta tu luyện pháp thân, ở hòa vào Hỗn Độn Huyền Kim sau, chiếm được một ít tăng lên, đồng thời để ta cảm ứng được cảnh giới kế tiếp bình phong, như ẩn như hiện, đem ta đi tới đường chặn lại rồi.”

Chúng nữ đều là kinh hô: “Nhanh như vậy?!”

Các nàng có thể tận mắt chứng kiến Dương Thanh Huyền từng bước một đi lên a, tốc độ nhanh chóng, không thể tưởng tượng nổi cũng cho qua, hơn nữa sức chiến đấu còn không thể tưởng tượng nổi, toàn bộ tựu một quái thai.

Tử Tâm trầm ngâm nói: “Ngươi vừa mới tu luyện, nhưng là trong truyền thuyết bốn đại chí cường pháp thân một trong?”

Dương Thanh Huyền cũng không ẩn giấu, gật đầu nói: “Chính là Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân.”

Chúng nữ đều là giật mình há to mồm, cả kinh nói: “Có thể trực tiếp bước vào vạn cổ Chí Tôn cảnh bất hủ thân?!”

Dương Thanh Huyền nói: “Có thể không bước vào vạn cổ Chí Tôn cảnh, đều chỉ là truyền thuyết, cũng không có ai biết, nơi đây vũ trụ cũng không có ai thông qua thân này đã tiến vào vạn cổ Chí Tôn cảnh, vì lẽ đó đến cùng làm sao, còn khó nói.”

Tử Tâm tràn đầy khổ sở dáng vẻ, buồn phiền nói: “Giữa người và người chênh lệch, làm sao lại khổng lồ như thế? Tiểu tử ngươi không chỉ có khống chế Cức Hằng Cổ Diễm cùng nhân quả lực lượng, còn khống chế Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân, thiên phú như vậy và khí vận, nếu như tương lai thành tựu không được Thánh Chủ Thiên Vương, ngươi còn có mặt mũi sống trên đời sao?"

Dương Thanh Huyền cười nói: "Thần Vương đại nhân cũng đừng cho ta áp lực quá lớn."

Buổi đấu giá kéo dài lửa nóng tiến hành, tranh đoạt cũng không quá kịch liệt, nhưng mỗi một cái giá tiền của món đồ, đối với người bình thường mà nói đều là con số trên trời.

Dương Thanh Huyền tiếp tục đập một ít đan dược, cùng thích hợp Giới Vương đỉnh cao cùng Thiên Giới sơ kỳ tu luyện võ kỹ thần thông.

Nhưng mỗi lần ra giá, rõ ràng cảm thấy đối diện phòng khách quý bên trong truyền tới địch ý, đều sẽ theo lên ào ào giá cả, bất quá lên ào ào chính là vị thanh âm cô gái.

Tử Di nói: "Nghe thanh âm, nữ tử này hẳn là Vũ Văn Chiến thê tử Phong Huyên Huyên, năm đó Phong gia thiên tài thiếu nữ, đồng thời cũng là chủ nhà họ Phong cháu gái ruột, người theo đuổi có ngàn tỉ chi chúng, cuối cùng vẫn là bị Vũ Văn Chiến bỏ vào trong túi."

Dương Thanh Huyền than nhẹ một tiếng, lắc lắc đầu.

Tử Nhan không khỏi cảm thấy kỳ quái, hỏi: "Thanh Huyền ca ca, ngươi thở dài cái gì?"

Dương Thanh Huyền nói: "Nguyên bản ta cho rằng, thân là nam bộ vũ trụ thế hệ trẻ sáu vương giả một trong, tất nhiên là khí độ văn hoa, có thể chứa trăm sông lòng dạ, bây giờ xem ra, thực sự là khiến người thất vọng a. Này Vũ Văn Chiến chỉ là bị hạ tỏa gãy, tựu bắt đầu như vậy bụng dạ hẹp hòi, dùng loại này cực kỳ buồn cười biện pháp phản kích, thực sự là lệnh ta thất vọng đến cực điểm. Tương lai dù cho thu được vương giả tên gọi, cùng người như vậy nổi danh, cũng thực tại không có gì có thể cao hứng. Thậm chí ta hiện tại đi chỗ đó thiên thu ảo cảnh hứng thú cũng bị mất.”

Tử Hà cười nói: “Sâu chủ nhân bình trắc chỉ là tu luyện thiên phú, cũng không bình trắc nhân phẩm cùng lòng dạ. Cái gọi là đồng thau, hoàng kim... Đến vương giả các loại, đều chỉ là đối thiên phú tiến hành phân chia một hạ thôi. Ngươi không cần chú ý.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, cũng không cùng cái kia Phong Huyên Huyên hồ đồ, phàm là vật phẩm cao hơn hắn công nhận giá cả, tựu làm cho đối phương vỗ tới được rồi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2341: Vừa Ra Trò Hay, Bất Đồng Khách Nhân

Trên thực tế, Vũ Văn Chiến cùng Phong Huyên Huyên đập hạ giới vương đỉnh phong cấp bậc vật phẩm, không có bất kỳ ý nghĩa gì, chỉ có thể cho những Giới Vương cảnh kia tiểu thiếp dùng.

Phía sau, lại ở một cái hệ "Kim" nguyên liệu trên, Dương Thanh Huyền cùng Vũ Văn Chiến sinh ra lớn xung đột lớn.

Là một khối toàn thân màu xanh đen mặc kim, càng mang theo một hơi khí lạnh.

Thanh Trạch khởi động hỏa diễm đi thiêu, toàn bộ hỏa diễm ở mặc kim bốn phía toàn bộ ngưng kết ở, đông thành màu xanh đậm khối băng.

Lại nhẹ nhàng đụng vào, liền "Rầm" một tiếng, vỡ thành vô số tinh trần.

Trên hư không đồng thời hiện ra lượng lớn mặc hào quang màu xanh lục, đem không gian cắt ra vô số tỉ mỉ may.

Khối này mặc kim Dương Thanh Huyền dự định đánh tới dung nhập vào hoàng triều ấn bên trong, quả nhiên lại chịu đến Vũ Văn Chiến bắn tỉa, nguyên bản giá thị trường hai chục tỉ tỉ tả hữu, thoáng cái đề thăng lên đến rồi năm chục tỉ tỉ.

Toàn trường đều mặc không lên tiếng, đầy hứng thú xem kịch vui.

Khổ nhất bức là cái kia chút thật muốn mua mặc kim võ tu, vừa thấy hai người này ra tay rồi, liền biết chính mình khẳng định không vui, nội tâm một mảnh cay đắng.

Dương Thanh Huyền nói: “Này Vũ Văn Chiến, chỉ sợ cũng cần hệ” Kim “bảo vật, sẽ không biết là công pháp tu luyện, vẫn là hoàn thiện cổ bảo vẫn là cách dùng khác. Này mặc kim tiếp tục vỗ xuống, đến cùng có đáng giá hay không?”

Dương Thanh Huyền tự nói hỏi chính mình, sau đó than thở: “Cũng được, xem ra là không đáng, ta thiếu chỉ là tu sửa cổ bảo hệ” Kim “nguyên tố, mà không phải mặc kim bản thân, tùy tiện cái nào thương hội cũng có thể tìm ra một ít ép kho hệ” Kim “vật liệu, ta không bằng lần lượt từng cái thương hội đi lục soát, cũng không tất yếu ở đây dùng giá cao cạnh tranh này khí phách.”

Nói xong, liền cao giọng nói: “Sáu chục tỉ tỉ.”

Chúng nữ: “...”

Tử Tình ngượng ngùng nói: “Không phải nói không cạnh tranh này khí phách sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không cạnh tranh khí phách, không đại biểu không cho hắn biết thế nào là lễ độ.”

“Bảy trăm ngàn ức!” Đối diện Vũ Văn Chiến cao giọng quát lên, một luồng khí sát phạt, ở trên đấu giá hội không khuấy động.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “800 ngàn ức.”

Vũ Văn Chiến nói: “Chín trăm ngàn ức.”

Dương Thanh Huyền nói: “Một trăm tỉ tỉ.”

Vũ Văn Chiến nói: “110 ngàn tỉ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Một triệu hai trăm ngàn ức.”

Đối diện tựa hồ trầm mặc hạ, sau đó liền nghe Phong Huyên Huyên thanh âm, hỏi: “Thanh Trạch đại nhân, ngươi nói Dương Thanh Huyền có đồ vật ở sàn bán đấu giá, có thể chống đỡ giá cả phía trước một trăm tỉ tỉ, như vậy giờ khắc này lại là một trăm tỉ tỉ, thử hỏi Dương Thanh Huyền đồ vật còn có thể chống đỡ cái giá này sao? Như là không thể, chính là ác ý giả đập, mong rằng Thanh Chi Thần Vương phủ nghiêm tra việc này.”

Thanh Trạch mỉm cười nói: “Kính xin Vũ Văn Chiến công tử yên tâm, đầy đủ chống đỡ giá cả.”

Phong Huyên Huyên nhíu mày lại.

Tất cả mọi người phi thường hiếu kỳ, Dương Thanh Huyền đến cùng chất áp cái gì ở sàn bán đấu giá.

Phong Huyên Huyên nói: “Nếu Thanh Trạch đại nhân nói như vậy, chúng ta tự nhiên là tin.”

Vũ Văn Chiến tiếp tục hô: “130 ngàn tỉ.”

Dương Thanh Huyền nói tiếp: “140 ngàn tỉ.”

Trong sân yên lặng như tờ, cái kia chút thân mang hệ “Kim” nguyên liệu võ tu, đều là không nhịn được nghĩ lấy ra bán đấu giá.

Đợi một trận, Vũ Văn Chiến mới nói: “Một trăm năm chục tỉ tỉ!”

Thân phận, thực lực, thiên phú, địa vị, của cải, Vũ Văn Chiến tự phụ bất kỳ thứ nào đều không thua cho Dương Thanh Huyền, không có đạo lý một hồi buổi đấu giá cũng sẽ bị đối phương đè xuống, đã đôi mắt đỏ bừng, dần dần mất đi lý trí.

Dương Thanh Huyền tiếp tục không mặn không nhạt nói: “160 ngàn tỉ.”

Vũ Văn Chiến quát: “170 ngàn tỉ!”

Dương Thanh Huyền ngừng lại, mỉm cười nói: “Ha ha, 170 ngàn tỉ, tốt giá cả. Chúc mừng Chiến huynh, có tin mừng mặc kim, ha ha ha ha.”

Cuối cùng cái kia một đạo trong tiếng cười, lộ ra không hề che giấu chút nào trào phúng cùng châm biếm, như người thắng tư thế, lại nhìn kẻ ngu si.

“Phốc!”

Vũ Văn Chiến bị cái kia một tiếng châm biếm, đánh tại chỗ thổ huyết, rên lên một tiếng, khàn khàn rống lên vài câu.

Chuỗi này âm thanh, đều ở sàn bán đấu giá trên vang lên, mỗi người đều biết chuyện gì xảy ra sự tình, không khỏi sắc mặt quái lạ, nội tâm nhấc lên hãi sóng.

Vốn cho là hai người là đánh nhau vì thể diện, không nghĩ tới càng là Dương Thanh Huyền trực tiếp đặt bẫy, cái kia một tiếng giễu cợt châm biếm, càng là trực tiếp đem một vị vương giả khí ra nội thương.

“Phu quân, phu quân...”

Quý khách trong phòng, truyền đến chúng nữ hốt hoảng tiếng kêu sợ hãi.

Thanh Trạch nói: “170 ngàn tỉ một lần”, “170 ngàn tỉ hai lần”, “170 ngàn tỉ ba lần”, “170 ngàn tỉ thành giao, chúc mừng Vũ Văn Chiến công tử.”

Bên trong phòng đấu giá nghe được này tiếng “Chúc mừng”, đều là phát sinh khe khẽ châm biếm tiếng, đều là một bộ nhìn có chút hả hê dáng vẻ.

Vũ Văn Chiến một vị tiểu thiếp hết sức chạy nhanh hạ xuống, sắc mặt tái nhợt lên bàn đấu giá, tiến hành vật phẩm giao hàng, lại vội vàng chạy lên lầu đi.

Thanh Trạch nói: “Lần này buổi đấu giá đều rất đặc sắc a, phía dưới chúng ta tiếp tục.”

Tử Tâm chờ chư nữ, tận mắt nhìn thấy Dương Thanh Huyền trình diễn một hồi tức ngất vương giả tiết mục, đều là trợn mắt ngoác mồm, có chút không phản ứng kịp.

Đặc biệt là ở Tử Nhan chờ cô gái trẻ trong mắt, Vũ Văn Chiến nhưng là dường như Thánh Chủ Thiên Vương một loại siêu sao tồn tại, là các nàng đều phải ngưỡng mộ thiên tài, lại hai câu ba lời chi hạ, đã bị trước mắt thanh niên này tức giận thổ huyết, nếu không có tận mắt nhìn thấy, làm sao đều sẽ không tin tưởng.

Dương Thanh Huyền nói: “Chỉ là cho hắn một cái dạy dỗ nho nhỏ thôi, cho hắn biết làm người không nên quá hung hăng, vương giả chỉ nói là hắn thiên phú tốt mà thôi, ngoài ra cũng không thể đại biểu cái gì.”

Phía sau, liền để Kim Thập Nhất Lang quân đi ra, từ lầu hai xuống, mang theo đại lượng Tinh Hạo Thạch lặng yên tiến nhập sàn bán đấu giá, thu mua cái kia chút cao cấp Giới Vương cùng một sao Thiên Giới có thể dùng vật tư.

Tử Hà cười khổ nói: “Ngươi lại giáo một vị vương giả làm người như thế nào...”

Sau đó bán đấu giá, tiếp tục đều đâu vào đấy tiến hành.

Dương Thanh Huyền lại thử mấy lần ra giá, phát hiện Phong Huyên Huyên còn sẽ là đi ra tăng giá, chỉ có điều Vũ Văn Chiến không lên tiếng nữa.

Dương Thanh Huyền chẳng muốn cùng một vị nữ tử tranh chấp cái gì, tựu lại không có ra giá, trực tiếp yên lặng ngồi ở đó tu luyện tâm pháp.

Sau đó không lâu, rốt cục đến phiên Dương Thanh Huyền bốn cái Cức Hằng Cổ Diễm Nhật Luân, ở trên đài đấu giá từng cái triển khai.

Thanh Trạch giới thiệu sơ lược phía sau, lập tức có người kêu lên: “Làm sao không có cái kia nhân quả lực Nhật Luân?”

Thanh Trạch mỉm cười nói: “Nhân quả lực Nhật Luân sau đó sẽ ở thứ tám lầu bán ra, làm chuyên môn ngoài ngạch đập, chỉ có bốn sao Thiên Giới trở lên bằng hữu, mới có thể tham dự bán đấu giá.”

Cái kia người cả giận nói: “Cái gì? Bốn sao trở xuống thì không phải là khách sao?”

Trong sân dâng lên không nhỏ rối loạn, đều là hết sức không phục, tiếng kêu la nổi lên bốn phía.

Thanh Trạch vẫn duy trì mỉm cười, gật đầu nói: “Bốn sao lấy hạ là bốn sao trở xuống khách nhân, bốn sao trở lên là bốn sao trở lên khách nhân, tuy rằng cùng là khách nhân, nhưng chư vị để tay lên ngực tự hỏi, có thể một dạng sao? Một khối tiền là tiền, một vạn khối tiền cũng là tiền, chư vị có thể bình đẳng đối với đối xử một khối tiền cùng một vạn khối tiền tựu sao? Đừng nói ta Thanh Chi Thần Vương phủ thái quá thế lực, đang ngồi ai mà không người rõ ràng, lại không nói vật kia bốn sao trở xuống tồn tại căn bản không mua lên, coi như mua nổi, có thể có mệnh được lợi sao?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2342: Bán Đấu Giá Nhật Luân, Nam Đấu Thiên Đan

Trong sân một mảnh yên lặng như tờ.

Tuy rằng người phân tam lục cửu đẳng làm bọn họ hết sức không nhanh, nhưng chính bọn hắn làm sao cũng không phải đem người khác chia làm tam lục cửu đẳng đây?

Tuy rằng nội tâm không nhanh, nhưng rất nhanh cũng là có thể tiếp nhận rồi, bởi vì thế giới pháp tắc chính là như vậy, cường giả vi tôn, cường giả mới có thể thu được được, cũng mới kết hợp thu được nhiều tài nguyên hơn.

Thanh Trạch nói: “Này bốn cái Nhật Luân, bản phủ chuyên gia giám định có thể bảo đảm, đích thật là Cức Hằng Cổ Diễm lực lượng không thể nghi ngờ. Hiện tại bắt đầu, trước tiên là người thứ nhất Nhật Luân, giá quy định một trăm tỉ tỉ Tinh Hạo Thạch, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn 1000 tỉ.”

Trong sân yên tĩnh nửa ngày, rốt cục có người mở miệng nói: “Một triệu hai trăm ngàn ức.”

Giá cả vừa ra, trong sân lập tức gây nên oanh động không nhỏ cùng tiếng bàn luận.

Tử Hà hỏi: “Dương Thanh Huyền, ngươi bao lâu có thể làm ra một cái Nhật Luân đến?”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Vì sao có câu hỏi này?”

Tử Hà nói: “Ta muốn biết một hạ ngươi hút vào tốc độ.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đầu tiên đây là một bí mật, thứ yếu ta sẽ khống chế xong tốc độ, một lần đầu phóng quá nhiều Nhật Luân nhập thị, giá cả chẳng mấy chốc sẽ hạ xuống. Trước mắt này mười cái Nhật Luân ảnh hưởng, sợ là muốn thời gian nhất định mới có thể tiêu tan hóa a.”

Tử Hà mặt đen lại, nói: “Ngươi thật có đầu óc buôn bán.”

Cái kia cái đầu Nhật Luân giá cả, rất nhanh tựu phồng lên 140 ngàn tỉ, còn ở lấy chậm rãi tốc độ tăng trưởng.

Rất nhiều người đều thối lui ra khỏi ra giá, mấu chốt là Nhật Luân còn có ba cái, đồng thời sau đó ở tám tầng lầu còn sẽ có một cái, vì lẽ đó có mấy người cảm thấy giá cả hơi cao, tựu nghĩ chờ phía sau nhìn.

Cuối cùng, giá cả ở 140 9000 tỉ thành giao.

Vị kia bán đấu giá người, là vị ba sao Thiên Giới, thuộc tính “Hỏa” võ tu, nặng nề thở phào nhẹ nhõm. Lên đài giao hàng Nhật Luân sau, tựu nhanh chóng ly khai. Cho tới phía sau giá đấu giá cách, hắn cũng không muốn biết. 140 9000 tỉ đều ném ra, có lợi hay không cũng đã không trọng yếu, quan trọng là... Cái này Nhật Luân có thể cho hắn tăng lên đột phá bốn sao tỷ lệ, đây là xài bao nhiêu tiền đều đáng giá chuyện.

Trong sân vang lên một trận xì xào bàn tán, cũng đang thảo luận cái này 140 9000 tỉ, đến cùng có đáng giá hay không, dù sao trước chưa bao giờ có vật như vậy bán đấu giá.

Sau đó không lâu, thứ hai Nhật Luân, giá cả vọt tới 160 ngàn tỉ, tương tự bị một vị hệ “Hỏa” võ tu mang đi.

Lần này, mọi người bắt đầu có chút khẩn trương.

Nguyên bản bốn cái, cảm thấy có thể quan sát một hồi, hiện tại phát hiện giá cả một cái so với một cái cao, rốt cục không bình

tĩnh.

Thứ ba cái giá cả, lần thứ hai vọt tới 160 ngàn tỉ, trong sân một hạ khẩn trương không được, dồn dập tăng giá, cuối cùng vỗ tới 220 ngàn tỉ.

Xuất thủ chính là Ma Diễm Sinh, đầy mặt đỏ đen vẻ hỗn cùng nhau, sắc mặt vô cùng không dễ nhìn. Hắn cũng phản ứng lại, trước tiên đập một cái vào tay giữ gốc, phía sau còn có thể vỗ lời tiếp tục đập, không thể lời chí ít chính mình có một cái, miễn cho cuối cùng giỏ trúc múc nước, công dã tràng, vậy thì thật sự gặp quỷ.

Mọi người này mới phát hiện, trước tiên vỗ tới chính là kiếm lời a.

Thứ tư chụp ảnh sau, giá cả rất nhanh tựu xông lên hai triệu ức, trong sân lập tức yên tĩnh lại.

Dương Thanh Huyền tự nói: “Xem ra hai triệu ức, là ngày hôm đó vòng cao vị.” Trầm ngâm hạ, liền kêu lên: “220 ngàn tỉ.” Báo ra một cái cùng trước kia giống nhau giá cả.

Tử Hà nói: “Ngươi muốn chính mình tăng giá? Sợ là không ai nhận chứ?”

Nói xong, mấy người đều là sắc mặt quái lạ, không nhịn được hướng về đối diện quý khách nhìn tới.

Quả nhiên, Vũ Văn Chiến thanh âm vang lên, “230 ngàn tỉ.”

Thanh Trạch nhíu mày lại, trong lòng thầm than một tiếng, thầm nghĩ: “Này Vũ Văn Chiến thực sự là hổ thẹn vương giả tên, hôm nay cũng bị Dương Thanh Huyền hố lớn. Cũng không biết là Vũ Văn Chiến bản thân không được, vẫn là này Dương Thanh Huyền quá mức lợi hại.”

Dương Thanh Huyền tầng tầng hừ một tiếng, làm bộ có vẻ tức giận, cắn răng nói: “240 ngàn tỉ.”

“Hai triệu năm chục tỉ tỉ.” Đối diện đuổi theo ra giá.

Dương Thanh Huyền lạnh giọng nói: “Vũ Văn Chiến, trước mặc kim giáo huấn, còn không có hấp thụ sao?”

Vũ Văn Chiến giận dữ, lạnh lùng nói: “Dương Thanh Huyền, nơi này là sàn bán đấu giá, không có tiền tựu cút. Cức Hằng Cổ Diễm Nhật Luân, kỳ thực ngươi loại này nông thôn đến nghèo b có thể có.”

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Chớ bắt nạt thiếu niên nghèo! 260 ngàn tỉ!”

Vũ Văn Chiến lạnh lùng nói: “270 ngàn tỉ!”

Dương Thanh Huyền nói: “Hai triệu tám trăm ngàn ức!”

Vũ Văn Chiến nói: “290 ngàn tỉ!”

Dương Thanh Huyền hút khẩu hơi lạnh, cao giọng nói: “Thanh Trạch đại nhân, ta hoài nghi bọn họ giả đập, kính xin kiểm tra thực hư tiền của bọn hắn.”

Thanh Trạch nói: “Dương Thanh Huyền hoài nghi không phải không có lý, Vũ Văn Chiến công tử, còn xin lấy ra tài chính.”

Lúc trước vị kia Vũ Văn Chiến tiểu thiếp lần thứ hai đi vào sàn bán đấu giá, nói ra: “Phu quân ta mặc dù không có có nhiều như vậy tiền mặt ở trên người, nhưng những thứ đồ này, đủ để chống đỡ ba trăm tỉ tỉ đi.”

Nói, đem một cái Ngọc Chi Bình phóng ở trên đài đấu giá, trên mặt lộ ra không bỏ đi lại thần sắc kiêu ngạo.

“Đây là...”

Thanh Trạch đem cái kia bình ngọc cầm trong tay, lập tức cảm ứng được mặt trên phù văn lưu chuyển, càng là không nhỏ phong ấn, lập tức ngón trỏ ở hư không điểm vẽ, đem phong ấn phía trên xé ra một đường, thần thức dò vào đi vào, hoàn toàn biến sắc nói: “Nam Đấu Thiên đan!”

Này bốn chữ vừa ra, toàn bộ sàn bán đấu giá lập tức xôn xao, gần một nửa Thiên Giới càng là trực tiếp đứng lên, vô số ánh mắt đều nhìn chằm chằm cái kia Ngọc Chi Bình.

Tím kinh hãi nói: “Thực sự là Nam Đấu Thiên đan? Nếu Thanh Trạch giám định, hơn nửa sẽ không sai. Xem ra Vũ Văn thế gia đối với này Vũ Văn Chiến coi trọng tới cực điểm, như vậy thánh vật đều có thể cấp cho hắn mang theo người.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Nam Đấu Thiên đan là cái gì?”

Tử Tâm nói: “Ngươi tới Mục Hải Vực Giới còn thấp, có thật nhiều truyền thuyết cố sự không biết cũng thuộc về bình thường. Nam Đấu Thiên đan là sâu xa trước đây sao Nam Đẩu Tinh quân lưu lại Thánh đan. Này sao Nam Đẩu Tinh quân cũng là trong truyền thuyết khả năng bước chân vào vạn cổ chí tôn nhân vật, mà Vũ Văn thế gia tổ tiên họ Vũ Văn quỷ, chính là sao Nam Đẩu Tinh quân truyền nhân, chiếm được sao Nam Đẩu Tinh quân toàn bộ y bát. Viên thuốc này tương truyền có thể tăng lên 30% đột phá tới bốn sao Thiên Giới bình phong che chở tỷ lệ.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “30%?!”

Tử Tâm gật đầu nói: “Chính là 30%, đây là nam bộ vũ trụ bên trong, vô số thần đan diệu pháp bên trong, va chạm nhau đánh bốn sao Thiên Giới tăng cường lớn nhất Thánh dược, hơn nữa không có bất kỳ tác dụng phụ, có thể cùng đan dược khác cùng diệu pháp chồng chất sử dụng. Họ Vũ Văn thế giới có thể trường thịnh không suy, cũng cùng viên thuốc này tồn tại có liên quan. Bất quá căn cứ Đức Phong Cổ Lâu bán ra tin tức, Vũ Văn thế gia cũng rất khó luyện chế ra Nam Đấu Thiên đan, bởi vì luyện chế viên thuốc này mấy loại thiên tài địa bảo, ở chỗ này vũ trụ hầu như tuyệt tích. Liền Vũ Văn thế gia cải tiến phương pháp luyện đan, hiện tại ở trong gia tộc lưu hành một loại đan dược gọi sao Nam Đẩu địa đan. Có thể tăng lên ba phần trăm đột phá bốn sao tỷ lệ, hơn nữa nhất định có tác dụng phụ."

Dương Thanh Huyền nói: "Từ 30% đến ba phần trăm, này giảm mức độ không khỏi cũng lớn quá rồi đó, hơn nữa còn có tác dụng phụ?"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2343: Cuối Cùng Một Vật, Hỗn Độn Linh Bảo

Tử Tâm cười nói: “Ba phần trăm, cũng đã để rất nhiều người đổ xô hướng đến, một đan khó cầu. Tương lai chính ngươi đột phá bốn sao thời điểm liền sẽ rõ ràng.”

Tử Tình nói: “Ba sao cùng bốn sao, là đạo thứ nhất lạch trời. Sáu sao cùng thất tinh, là đạo thứ hai lạch trời. Mà thất tinh bên trên, mỗi một sao đều là to lớn lạch trời. Thiên Giới chi chủ sau tu luyện, mỗi một bước đều khó như lên trời.”

Sàn đấu giá trên, Thanh Trạch sắc mặt ngưng trọng nói: “Vũ Văn Chiến công tử thật muốn đặt cọc này Nam Đấu Thiên đan?”

Cái kia tiểu thiếp ngạo nghễ nói ra: “Chỉ là đặt cọc mà thôi, cũng không phải là bán đấu giá, phu quân có ý tứ là nắm đan dược này đi ra, nói cho chư vị cùng cái kia Dương Thanh Huyền, bao nhiêu tiền đồ vật, chúng ta đều vỗ hạ.”

Thanh Trạch gật đầu nói: “Này Nam Đấu Thiên đan đến cùng trị giá bao nhiêu tiền, không ai biết, phải xem thực tế giá đấu giá cách. Nhưng 3,4 triệu trăm triệu giá cả, Thần Vương phủ vẫn là có thể cho.”

Tiểu thiếp lạnh lùng nói ra: “Hiện tại phu quân ta lấy ra đặt cọc vật, sẽ không biết cái kia Dương Thanh Huyền thuận miệng báo giá, có hay không cũng có như vậy giá cao đặt cọc vật, có phải là cũng muốn đưa ra một, hai?”

Thanh Trạch nội tâm thở dài, Tâm đạo Vũ Văn Chiến lần này đúng là hạ tiến vào cống ngầm, trên mặt mặt không thay đổi nói ra: “Thanh Huyền công tử có đầy đủ đặt cọc vật, cho tới có hay không đưa ra, thì nhìn Thanh Huyền công tử ý nguyện của chính mình.”

Tiểu thiếp lộ ra vẻ giật mình.

Trong sân tất cả mọi người là dồn dập nhíu mày lại, trước Dương Thanh Huyền đã dùng hơn một triệu ức đấu giá xuống Hỗn Độn Huyền Kim không trả thù lao, bây giờ còn có thể bán chịu ba trăm tỉ tỉ? Hắn đến cùng thế chân cái gì? Dồn dập hiếu kỳ không ngớt.

Tiểu thiếp hừ nói: “Nếu Thanh Trạch đại nhân nói như vậy, tỷ muội chúng ta cùng phu quân tự nhiên là tin.” Dứt lời, liền đem cái viên này Nam Đấu Thiên đan chất áp ở Thanh Trạch này, liền trở về quý khách.

Thanh Trạch nói: “290 ngàn tỉ một lần”, “290 ngàn tỉ hai lần”.

Hai lần ra giá sau, hơi hơi dừng lại hạ, tựa hồ đang chờ Dương Thanh Huyền phản ứng.

Nhưng chỉ nghe Dương Thanh Huyền cười nói: “Nếu Chiến huynh như vậy yêu thích cái này Nhật Luân, ta tự nhiên bất hảo đoạt người yêu, dù sao hoàng kim có giá tình vô giá, nhìn ở Chiến huynh mặt mũi của, ta cam nguyện lui ra.”

Đối diện quý khách trong phòng, truyền đến nặng nề tiếng hừ, ai đều nghe ra trong thanh âm này ẩn chứa mạnh vô cùng sát khí.

Thanh Trạch nói: “290 ngàn tỉ ba lần.” Đợi hạ lại nói: “Chúc mừng Vũ Văn Chiến công tử, mừng nhắc đến một quả cuối cùng Nhật Luân. Không biết công tử dự định làm sao giao hàng?”

Vũ Văn Chiến nói: “Nam Đấu Thiên đan phóng Thanh Chi Thần Vương phủ làm đặt cọc, trong vòng ba tháng ta đưa tiền đây chuộc.”

Thanh Trạch nghĩ đến hạ, nói: “Tốt, viên thuốc này ta tạm thời định giá năm trăm tỉ tỉ, mỗi tháng lợi tức mười phần trăm, đồng thời lợi tức mỗi tháng tích lũy chồng chất.”

Vũ Văn Chiến nói: “Có thể.”

Lúc trước tên kia tiểu thiếp kết cục, lấy Nhật Luân cùng còn lại hạ thế chân Tinh Hạo Thạch.

Thanh Trạch nói: “Buổi đấu giá tiến hành được này, nói thật ra, ở hạ có chút lưu luyến không rời, dù sao lần kế tiếp bán đấu giá tựu được chờ mười năm sau, phía dưới là lần này tầng thứ bảy lầu buổi đấu giá cuối cùng một hồi, cũng là lần này buổi đấu giá cuối cùng then chốt đồ vật.”

Vô số con mắt đều nhìn chằm chằm Thanh Trạch, cái này thần bí vật phẩm, cũng không có tại đấu giá sẽ vật phẩm danh sách bên trong bày ra, mà là để lại một cái to lớn hồi hộp.

Thậm chí không thiếu thế gia đệ tử, đều là xuất phát từ hiếu kỳ mà tới.

Thanh Trạch nói: “Cuối cùng món đồ đấu giá này, từ Thần Vương đại nhân tự mình bán đấu giá.” Cung kính hướng về hư không chắp tay bái hạ.

Trong sân đều hoàn toàn biến sắc, tất cả mọi người một hạ đứng thẳng lên, đều là trợn mắt lên.

Chỉ thấy cái kia trên hư không nhỏ nhẹ sóng năng lượng, sau đó một đạo thanh sam bóng người chậm rãi bước ra, chính là Thanh Sanh, một bước chi hạ tựu đã đi tới trên đài đấu giá, mỉm cười ra hiệu nói: “Chư vị mời ngồi.”

Mọi người này mới dồn dập ngồi hạ, đồng thời trong lòng giật mình không thôi.

Rốt cuộc là vật gì phẩm, dĩ nhiên cần Thần Vương tự mình tọa trấn.

Đặc biệt là lầu hai rất nhiều quý khách trong phòng, tất cả đều là Thánh Tông danh tộc cường giả, càng là hứng thú văn hoa.

Thanh Sanh giơ tay lên, một mảnh mờ mịt hư quang, ở trên lòng bàn tay biến ảo hiện ra, chậm rãi nói ra: “Hỗn Độn ban đầu mở, vũ trụ diễn biến, chưa từng đến có, phân biệt đã trải qua Thái Dịch, Thái Sơ, Thái Thủy, Thái Tố, Thái Cực năm cái giai đoạn.”

Tất cả mọi người là đổi sắc mặt, đồng loạt nhìn chằm chằm Thanh Sanh lòng bàn tay, từ cái kia trong lòng bàn tay, tựa hồ truyền ra một luồng khiến người khó có thể dùng lời diễn tả được cảm giác, có thể cảm giác được rõ rệt dòng máu của chính mình lưu động, hô hấp nước vọt khắp toàn thân, mỗi một cái thân thể tổ chức ở có thứ tự vận chuyển, giống như kỳ ảo nhập định.

Thanh Sanh tiếp tục nói: “Thái Dịch người, âm dương không biến, khôi mạc thái hư, vô quang vô tượng, vô hình vô danh, tịch này liêu này, là viết Thái Dịch.”

Trong tay ánh sáng, chậm rãi biến hóa, giống như một mặt kính, một tờ giấy, một bức tranh.

Thanh Sanh nhìn này bản vẽ, thở dài, nói: “Ngươi động vậy, mưa gió mịt mù, sấm sét cộng làm. Ngươi yên lặng vậy, thân thể giống sáng kính, tinh mở Bích Lạc. Đến hay đến cực điểm, chí thần đến hư. Đừng có thể trắc vụn, đừng có thể định ban đầu.”

Tử Tâm hoàn toàn biến sắc, đột nhiên đứng dậy, cả kinh nói: “Xảy ra chuyện gì? Điên rồi! Lại là vật này!”

Bốn vị Thần nữ vội vàng đứng dậy, đứng sau lưng Tử Tâm, đều là đầy mặt kinh ngạc, rồi lại không rõ vì sao.

Dương Thanh Huyền nói: “Cuối cùng này một vật, Thần Vương cũng không biết?”

Tử Tâm lắc đầu nói: “Chỉ biết là là đại Thần Vương đặt, tại sao lại như vậy? Trời ạ, đại Thần Vương đến cùng đang suy nghĩ gì?”

Thanh Sanh nói: “Món bảo vật này, chính là Thần tộc cất chứa vô số năm tháng, vẫn từ đại Thần Vương bảo quản, bây giờ cũng đời đại Thần Vương bán đấu giá này phẩm. Vật ấy tên là: Thái Dịch quân đều thuế ruộng Nguyên Đồ. Chính là thiên địa ban đầu mở, Thái Dịch thời gian, từ thiên địa sinh thành bảo vật.”

Bên trong hội trường một mảnh hoảng hốt, cả kinh nói: “Hỗn Độn linh bảo?!”

Thanh Sanh gật đầu nói: “Chính là Hỗn Độn linh bảo. Nhưng ta nhắc nhở chư vị chính là, này Hỗn Độn linh bảo cũng không hoàn chỉnh, giống như có thiếu hụt.”

“Không thể, nếu như Hỗn Độn linh bảo, làm sao có khả năng nắm đến bán đấu giá!”

Một tên võ giả đầy mặt khiếp sợ cùng ngạc nhiên, liều mạng lắc đầu không tin.

Thanh Sanh khinh miệt giễu cợt nói: “Cười nhạo, chẳng lẽ bản Thần vương còn gạt ngươi sao? Thích mua thì mua, không mua cút.”

Nói xong, lại lạnh lùng nói: “Không đáy giá cả bán đấu giá, mỗi lần tăng giá, không được thấp hơn mười tỉ tỉ Tinh Hạo Thạch.”

Có người ngạc nhiên nói: “Loại này thần vật, lại đập Tinh Hạo Thạch?”

Dương Thanh Huyền trong lòng cũng là sóng lớn thay nhau nổi lên, hắn tự nhiên biết Hỗn Độn linh bảo là cái gì, khai thiên tích địa thời gian, kèm theo đại đạo diễn biến, thiên địa sơ thành thời điểm, cùng nhau xuất hiện bảo vật, tất cả đều là đại đạo quy tắc ngưng, không khỏi là kinh thiên động địa pháp bảo.

Cổ bảo chính là cổ chi đại năng giả, mô phỏng theo chế tác Hỗn Độn linh bảo mà xuất hiện một loại uy lực kinh người bảo vật.

Nhưng bây giờ vũ trụ bên trong, đừng nói xuất hiện Hỗn Độn linh bảo, chính là cổ bảo đều không có sẽ luyện chế.

Tử Tâm tự lẩm bẩm: "Đại Thần Vương đến tột cùng đang suy nghĩ gì?"

Cái kia trong suốt trong hai con ngươi, một hạ nổi lên nhạt hào quang màu xanh lục, như Luân Hồi lưu chuyển.

"Thú vị, thú vị, thật là thú vị a, thật không uổng công phí ta tới này một chuyến." Cùng Tử Chi Thần Vương phủ cách nhau, vẫn cũng không có động tĩnh quý khách trong phòng, truyền đến một đạo phấn khởi âm thanh, một tên lão giả áo bào trắng, chậm rãi đi tới trước cửa sổ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2344: Bốn Đại Cường Giả, Thần Bí Người

“Mười... Mười tỉ tỉ...”

Có vị võ tu, run giọng báo ra cái thứ nhất giá cả.

Một trận đều không người tăng giá, sau đó, lầu hai quý khách trong phòng truyền đến một tiếng hừ lạnh, “Tẻ nhạt, mười vạn mười vạn, cái này cần thêm tới khi nào? Năm trăm tỉ tỉ Tinh Hạo Thạch!”

“Chi!” Toàn trường đến hít một hơi khí lạnh, tất cả đều yên tĩnh lại, tuy rằng giá cả đáng sợ, nhưng mọi người vẫn chưa cảm thấy không thích hợp.

Quý khách cái kia lão giả áo bào trắng nhíu mày lại, nhìn chằm chằm cái kia lên tiếng vị trí, trầm ngâm nói: “Thanh âm này...”

Dương Thanh Huyền nói: “Thần Vương đại nhân, không biết đúng hay không muốn đập?”

Tử Tâm lắc đầu nói: “Nếu là đại Thần Vương lấy ra, tự có dụng ý của hắn, ta hà tất đi cạnh tranh. Đúng là ngươi, có thể thử xem.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, cao giọng nói: “550 ngàn tỉ.”

Một cái khác bên trong bao sương truyền ra một thanh âm, “Không biết Thanh Sanh Thần Vương giở trò quỷ gì, cái này căn bản không là Tinh Hạo Thạch có thể vỗ xuống đồ vật. Nếu là thật muốn đập, ít nhất cũng phải một ngàn tỉ tỉ lên a. Lão phu ra giá 12 triệu ức.”

“Chi!” Tất cả mọi người là cả người run lên, đặc biệt là bên trong phòng đấu giá Thiên Giới chi chủ, đa số đều là lắc lắc đầu, tràn đầy cười khổ.

Nhớ tới Thanh Trạch trước nói, cũng không phải là Thần Vương phủ có ý định đem mọi người chia làm tam lục cửu đẳng, mà là thế gia pháp tắc đã là như thế, vốn là tồn tại tam lục cửu đẳng a, cần gì phải đi phủ nhận nó, không dám đối mặt hiện thực, chẳng phải là tìm cho mình không tự tại?

Cũng tỷ như cái này quá dễ quân đều thuế ruộng Nguyên Đồ, coi như mình tham dự bán đấu giá thì lại làm sao, nhân gia tùy tiện một cái giá, tựu đem mình nghiền nát tan, cặn bã đều không phải là.

Hiểu này chênh lệch thật lớn, trái lại tự tìm phiền não.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đông Phương Gia Mộc.” Thanh âm mới rồi hắn nghe ra, đích thật là Đông Phương Gia Mộc, chỉ chẳng biết vì sao, vẫn luôn không có hé răng, xem ra là dự định đập phía sau nhân quả lực lượng Nhật Luân, nhưng không nghĩ tới Thái Dịch quân đều thuế ruộng Nguyên Đồ ngang trời xuất thế.

Trước cái kia báo giá năm trăm tỉ tỉ thanh âm lại vang lên, lạnh lùng nói: “Đông Phương thế gia, quả nhiên giàu nứt đố đổ vách. Này bản vẽ bị Thần tộc cất chứa vô cùng năm tháng, nếu đại Thần Vương không muốn, chính là chúng ta cơ duyên. Bản tọa vạn vạn không hề từ bỏ đạo lý, một ngàn năm trăm tỉ tỉ.”

“Ai, thực sự là đau đầu a, nguyên bản nghĩ tới xem một chút cái kia nhân quả lực Nhật Luân, bất đắc dĩ làm sao ngang trời giết ra một cái như vậy bảo bối, thật để người không ứng phó kịp.” Mặt khác một gian bao sương bên trong, vang lên một vị giọng nam, khổ sở nói: “Cũng không biết đại Thần Vương ý đồ là cái gì, thuần túy là muốn đem bảo vật này đưa ra đi không? Tức là như vậy, cái kia ta tổ trường tồn cũng nghĩ một tìm vận may đây, 20 triệu ức Tinh Hạo Thạch.”

“Chi!” Sàn bán đấu giá bên trong võ giả, từng cái từng cái sắc mặt trắng bệch, không chỉ là tổ trường tồn danh tự này, còn có 20 triệu trăm triệu giá cả, đều bị lôi bên ngoài cháy bên trong non, mặc dù rất nhiều đại tông môn thế gia, toàn bộ tài sản cũng không nhiều như vậy a.

Lão giả áo bào trắng lạnh lùng nói: “Đông Phương Gia Mộc, tổ trường tồn, Thạch Thiên Hàn, không nghĩ tới các ngươi đều tới. Lão phu tự nhiên cũng không cam chịu rơi ở phía sau, 22 triệu ức.”

Tử Tâm liếc mắt nhìn sát vách, nói: “Nghĩ không Lâm Bát Hoang cũng tới.”

Hắn lầm bầm lầu bầu, hoặc như là ở cùng Dương Thanh Huyền giải thích, nói ra: “Đông Phương Gia Mộc là Đông Phương thế gia trưởng lão, đồng thời cũng là bốn Thánh Chủ một trong Đông Phương Võ thân ca ca, tổ trường tồn là đạo huyền tông trưởng lão, Thạch Thiên Hàn là Tứ Tượng Tông trưởng lão, này Lâm Bát Hoang là Lâm gia trưởng lão. Bốn người này tiếng tăm rất lớn, không chỉ có đều có bảy sao trở lên tu vi, hơn nữa ở bảy sao trở lên đều là người tài ba. Thái Dịch quân đều thuế ruộng Nguyên Đồ đem những lão quái này đều nổ đi ra, sợ là còn có càng nhiều lão quái tiềm trong bóng tối, chờ cơ hội. Bất quá, như thật chỉ là liều tài lực, kết quả cuối cùng hơn nửa vẫn là rơi ở bốn người này trong đó.”

Dương Thanh Huyền thở dài, như vậy chí bảo, hắn cũng muốn, nhưng biết cách biệt rất xa, đừng nói tài lực không đủ, coi như đủ rồi, sợ cũng không mệnh hưởng dụng.

Đông Phương Gia Mộc cau mày nói: “Ba vị, như vậy đua nhau vỗ xuống, tựa hồ sẽ không có kết quả a, chỉ có thể tiện nghi Thần tộc. Không bằng chúng ta liên thủ đem này đồ đập hạ, lại để cân nhắc phân chia như thế nào.”

Thanh Sanh hơi thay đổi sắc mặt, hừ lạnh một tiếng, nhưng vẫn chưa nói thêm cái gì.

Chỉ là trong đầu vang lên đại Thần Vương nói, “Này đồ tự đời đầu đại Thần Vương truyền thừa xuống, trải qua bao nhiêu đời đều không người nào có thể giải, ta hao tổn ở phía trên thời gian không thể bảo là không nhiều, vẫn như cũ mịt mù không manh mối. Gần đây có cảm giác Thiên Đạo, tựa hồ đem có đại sự phát sinh ở nam bộ vũ trụ. Tĩnh tư chi hạ, cảm thấy này đồ đem có cơ duyên, cùng với bị Thần tộc cất giấu vạn năm, không bằng thả ra ngoài, nhìn có thể hay không có thay đổi gì. Ngươi tùy tiện đập đi, có thể đập bao nhiêu tiền là bao nhiêu tiền.”

Lâm Bát Hoang nói: “Tốt, chủ ý này ta tán thành. Chỉ bất quá nếu như phân phối, còn mời nói trước cái biện pháp. Bằng không bảo đồ sau khi tới tay, mọi người trở mặt sẽ không tốt.”

Thạch Thiên Hàn cười lạnh nói: “Bảo đồ chỉ có một phần, trở mặt không là bình thường chuyện sao? Dựa vào ta nhìn, phương pháp này căn bản không thể lấy. Còn không bằng tài lực trên phân thắng bại một trận, tổng so với mọi người ra tay đánh nhau, lấy sinh tử tướng giết tốt. Phải biết, mọi người có thể đều không phải là một thân một mình, nếu như làm ra cái gì xung đột đến, sợ là hậu hoạn vô cùng.”

Tổ trường tồn nói: “Ngày hàn nói có lý, nhưng lại nói ngược lại, trọng bảo như thế có chuyện, sẽ nhấc lên quấy rầy, gợi ra rung chuyển cũng là bình thường chí cực sự tình a.”

Thanh Trạch hừ nói: “Mấy vị có thể ngậm miệng, nơi này là sàn bán đấu giá, không phải là các ngươi họp địa phương. Nếu như không đập có thể cút, muốn đánh lộn gây sự, ly khai La Phù cảnh sau, tùy các ngươi chơi thế nào.”, “22 triệu ức một lần”, “22 triệu ức hai lần"...

"23 triệu ức." Đột nhiên, ở bên trong phòng đấu giá, vang lên một đạo thanh âm khàn khàn, một vị mặc nón rộng vành người áo bào đen, ở trong góc báo ra giá cả đến.

"Rầm", sở hữu ánh mắt đều nhìn chăm chú quá khứ, rơi ở người áo đen kia trên người.

Mấy ngàn người dồn dập nhíu mày lại, lộ ra ngạc nhiên cùng vẻ giật mình.

Cái gì người lại cầm được ra như vậy tài lực, mà thần thức tìm tòi chi hạ, phảng phất rơi vào vực sâu, không chỉ có không dò được nửa phần tin tức, mình một trái tim giống như là muốn rơi vào đi vào giống như vậy, đều là sợ đến vội vàng thu hồi thần thưởng thức.

Tử Tâm kinh ngạc nói: "Kỳ quái, trước lại không có chú ý tới người này."

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, tương tự chỉ nhìn thấy đen kịt một màu vực sâu, bất kể là sức mạnh nào, đều bị thôn phệ đi vào giống như vậy, không chiếm được bất kỳ tin tức.

Nhưng trong cơ thể lực lượng nào đó đột nhiên nhẹ nhàng nhảy một cái, Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, hai con ngươi không ngừng phóng đại, tựa hồ cảm ứng được trên người người này khí tức, trong lòng thất kinh nói: "Chẳng lẽ là nàng?"

Tử Hà nói: "Dương Thanh Huyền, ngươi biết người này?"

Dương Thanh Huyền sắc mặt biến hóa, rơi ở trong mắt Tử Hà.

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Không rõ ràng."

Tử Hà hơi hơi nhíu mày, vẫn chưa hỏi nhiều, này “Không rõ ràng” cũng không phải là “Không quen biết”, trả lời có chút xảo diệu, lấy chính mình đối với Dương Thanh Huyền lý giải, xem ra quá nửa là biết.

Tử Hà trong lòng hiếu kỳ, này Dương Thanh Huyền tận nhận thức một ít kỳ kỳ quái quái người, quái nhân này lại đến cùng là ai?

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2345: Đặt Cọc Đồ Vật, Hồng Lâm Lại Xuất Hiện

Thạch Thiên Hàn hừ lạnh nói: “20 triệu ức thuận miệng tựu báo ra đến, Thanh Sanh Thần Vương đại nhân, ta nghiêm trọng hoài nghi người này mua năng lực, mong rằng tỉ mỉ tra một chút, miễn cho có người trà trộn vào đến giả đập.”

Thanh Sanh nội tâm cũng hiếu kì, gật đầu nói: “Đại nhân nói có lý.” Lúc này đối với người kia nói: “Kính xin các hạ đưa ra sức mua.”

Người áo đen kia đứng dậy, ở hàng trăm cặp mắt đổ dồn vào chi hạ, đi tới sàn bán đấu giá, nói ra: “Ta không có có nhiều như vậy Tinh Hạo Thạch, nhưng ta có đồ vật có thể đặt cọc.”

Thanh Sanh cau mày nói: “Vật gì? Cõi đời này có thể đặt cọc ra 20 triệu ức Tinh Hạo Thạch đồ vật thật không nhiều a.”

Người áo bào đen vươn tay ra, nháy mắt, toàn bộ sàn bán đấu giá trên sở hữu hệ “Hỏa” nguyên tố điên cuồng tràn vào quá khứ.

Tựu ngay cả này hệ “Hỏa” võ tu, đều là sắc mặt đại biến, thậm chí cảm giác được trong cơ thể hệ “Hỏa” nguyên tố đều bị giật hết sạch.

Thanh Sanh hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Cức Hằng Cổ Diễm?!”

Ở người áo đen kia trong tay hỏa diễm, nháy mắt tựu bị áp súc đến Bản Nguyên Hỏa thứ hai ngăn, Cức Hằng Cổ Diễm.

“Cái gì? Cức Hằng Cổ Diễm? Lẽ nào cái kia Cức Hằng Cổ Diễm Nhật Luân chính là hắn chế luyện?”

“Thật là cường đại Bản Nguyên Hỏa a, hiện nay vũ trụ, hệ” Hỏa “người điều khiển bên trong, người này sợ là đệ nhất chứ?”

“Đã là Cức Hằng Cổ Diễm, vì sao ngọn lửa này năng lượng còn ở không ngừng kéo lên?”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Quả nhiên là nàng! Nguy rồi, Thanh Sanh Thần Vương nguy hiểm!”

Tử Tâm biến sắc mặt, quát lên: “Là ai?”

Đúng lúc này, người áo đen kia trong tay chi hỏa, lần thứ hai toả hào quang rực rỡ, đột nhiên đi lên tăng lên một đẳng cấp.

Tất cả mọi người là nháy mắt cảm thấy nghẹt thở, phảng phất thân thể đều ở ngọn lửa này hạ bị tan rã. Trong phạm vi mấy ngàn dặm, cái khác bốn hệ nguyên tố, tất cả đều run run rẩy rẩy, quỳ sát ở này trong ngọn lửa.

Thanh Sanh hai con ngươi một hạ thả to lớn, cảm ứng được cực hạn nguy hiểm, hét lớn: “Ngươi...”

Người áo bào đen trên đầu đấu bồng, một hạ tựu bay ra ngoài, lộ ra một tấm mặt tuyệt mỹ đến, là vì là trang nhã đoan trang nữ tử, từ tốn nói: “Ta không có tiền mua tấm này bảo đồ, tựu dùng này Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa đặt cọc đi, chiêu này uy năng, giết một vị thất tinh Thiên Giới cũng đủ, cần phải đáng giá chứ?”

Nói xong một chưởng vỗ ra.

Thời không đều ở trong nháy mắt này bị hoả táng rơi, mọi người chỉ cảm thấy trở nên hoảng hốt, phảng phất vạn vật không tồn, toàn bộ ở một lần này hóa thành tro tàn.

Thanh Sanh hoảng hốt, toàn thân lỗ chân lông nháy mắt dựng thẳng lên, suốt đời tiềm năng vào đúng lúc này bộc phát ra.

Nằm mơ cũng không nghĩ tới lại có thể có người dám ở trên đấu giá hội ra tay với chính mình.

Vì lẽ đó phòng ngự trực tiếp chậm nửa nhịp, nhưng dù sao cũng là bốn Thần Vương một trong, thực lực không phải chuyện nhỏ, nghiêm ngặt quát một tiếng hạ, toàn thân kình khí nháy mắt nổ ra.

Đồng thời có màu xanh chiến giáp di chuyển trên người bây giờ.

Hai tay bỗng nhiên nắm tay, trong nháy mắt liền tiến vào đến to lớn phòng ngự trong trạng thái.

“Oành!”

Nhưng hắc bào nhân kia một chưởng, chỉ là nhẹ nhàng chịu đến cản trở, tựu đánh xuyên Thanh Sanh phòng ngự, xinh đẹp khiến người kinh diễm tay, ấn ở đằng kia màu xanh chiến giáp trên.

“Ầm ầm!”

Hỏa diễm phóng lên trời, trực tiếp xuyên thủng toàn bộ tầng thứ bảy, tầng thứ tám, tầng thứ chín, thẳng vào mây xanh.

Đồng thời to lớn hỏa bão táp lan tràn mở, kích hướng về bốn phương tám hướng.

Tất cả mọi người trong nháy mắt như vào hỏa chi địa ngục, tất cả đều phát sinh hoảng sợ tiếng kêu rên, mặc dù là Thiên Giới chi chủ, cũng từng cái từng cái trọng thương bị đánh bay.

Dương Thanh Huyền nơi quý khách, cái kia cấu tạo là bắt chước phích lịch thép, cũng trong nháy mắt bị hoả táng rơi, cường đại hỏa diễm trùng kích vào đến.

Tử Hà quát lên: “Ra tay phòng ngự!”

Mọi người này mới phát hiện, Tử Tâm Thần Vương từ lâu không thấy tăm hơi.

Mấy vị Thần nữ vội vàng ra tay, kết ra một mảnh màu tím kết giới, đám đông toàn bộ bao phủ bên trong.

Cái kia hỏa sau khi sóng ép ở kết giới trên, phát sinh “Ầm ầm” vang vọng.

Sàn bán đấu giá triệt để loạn tung lên, gào khóc thảm thiết.

Hơn nữa ngọn lửa này cực kỳ đáng sợ, hầu như thiêu vạn vật, phàm là chạm đến người, không không đốt thành tro bụi. Đồng thời thần thức đều không thể ở ngoài thả ra ngoài, qua lại ở trong hư không, đụng vào đến hỏa diễm, thần thức cũng nháy mắt bị nuốt hết, như vào vực sâu.

Mấy vị Thần nữ chống đỡ lấy kết giới, đều là sắc mặt khổ cực, không ngừng phải đem sức mạnh bổ sung đi vào.

Tử Nhan cả kinh nói: “Mẫu Thượng đại nhân đây?”

Tử Hà nói: “Không dùng hoang mang, trấn thủ ở chỗ này, Mẫu Thượng đuổi theo người áo đen kia.” Dừng hạ lại nói: “Cái kia mục đích của người là vì cướp Thái Dịch quân đều thuế ruộng Nguyên Đồ.”

Tất cả mọi người là hoảng sợ không thôi, đối với hắc bào nhân kia bóng người sinh ra rất lớn hoài nghi, toàn bộ Mục Hải Vực Giới bên trong, sợ là bốn Thánh Chủ tám vực Thiên Vương đều không dám phách lối như vậy, ở Thần tộc buổi đấu giá trên trực tiếp ra tay với Thần Vương thương đồ vật chứ?

Tử Hà đột nhiên nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, lạnh lùng nói: “Người áo đen kia rốt cuộc là ai?”

Dương Thanh Huyền hơi đổi sắc mặt, bình tĩnh nói: “Không biết.”

Tử Hà phẫn nộ rên một tiếng, rồi lại không có cách nào.

Dương Thanh Huyền nội tâm cũng là dâng lên sóng lớn hãi hãi sóng, cái kia áo bào đen nữ tử chính là Hồng Lâm, tuy rằng hắn phóng đoán Hồng Lâm thực lực không đơn giản, nhưng cũng không nghĩ tới càng kinh khủng như thế, một chiêu tựu kích thương Thần Vương, cướp đi Hỗn Độn linh bảo.

Hơn nữa từ tịch Phù Đồ đám người lưu lại tin tức đến nhìn, này Hồng Lâm vốn cũng là Thần tộc người, hơn nữa còn là đệ nhất đời đại Thần Vương hồng vũ con gái, nói như thế, ngược lại là hiện nay này chút Thần tộc tổ tiên.

Đang chìm nghĩ người, đột nhiên một đạo lạnh lẽo sát khí thanh âm truyền đến, “Dương Thanh Huyền, giờ chết của ngươi đến rồi!”

Màu tím bên ngoài kết giới, chỉ thấy một người đàn ông mang theo hơn mười tên nữ tử, từ mặt khác một một bên lăng không đi tới, chính là Vũ Văn Chiến cùng hắn hơn mười người lão bà.

Tử Di cả giận nói: “Vũ Văn Chiến, ngươi muốn làm gì?!”

Vũ Văn Chiến lạnh lùng nói: “Ta nói sao, một cái ngoại vực tới nhà quê, lại dám ở vực trong giới hạn đắc tội ta, hóa ra là có các ngươi cho hắn chỗ dựa. Hừ, hiện tại thế cuộc quấy rầy, Tử Tâm Thần Vương sợ là đuổi hung thủ kia đi. Dương Thanh Huyền, lại không có người bảo vệ ở ngươi, đi chết đi!”

Vũ Văn Chiến giơ tay lên, trên lòng bàn tay hoàng quang lóe lên, hóa ra vô số phù văn, một thanh chiến mâu màu vàng óng bỗng dưng mà ra, hai ngón tay một điểm hạ, tựu kích bắn mà tới.

Tử Hà hơi thay đổi sắc mặt, ngưng tiếng nói: “Cổ bảo Bình Hải mâu!”

“Ầm ầm!”

Cái kia chiến mâu màu vàng óng như lưu quang kích đến, một hạ oanh ở màu tím kết giới trên, một điểm điểm xuyên nhập vào đi, toàn bộ kết giới trên lập tức che kín quân văn, hướng về bốn mặt khuếch tán.

Tử Nhan cả kinh nói: “Bốn sao Thiên Giới?!”

Vũ Văn Chiến một mặt vẻ lạnh lùng, lộ ra khinh miệt cười nhạo, nói: “Huyên Huyên, sau đó này vài tên Thần nữ tựu giao cho các ngươi, ta tới giết cái kia Dương Thanh Huyền, đưa hắn tứ chi chém hạ, đầu treo lơ lửng ở buổi đấu giá này tràng trước đại môn, kính báo thế nhân, đắc tội ta có gì kết cục.”

Phong Huyên Huyên cười nói: “Phu quân đại nhân yên tâm, mấy vị Thần nữ tỷ tỷ tu vi cái thế, Huyên Huyên cùng bọn tỷ muội đã sớm nghĩ cùng các nàng luận bàn một phen, chỉ cần các nàng đừng ghét bỏ chúng ta lấy nhiều thắng ít liền tốt.”

“Hì hì”, hơn mười tên cô gái tuyệt sắc, đều là che mặt mà cười, một mặt lạnh lùng cùng ngạo sắc.

Cái kia màu tím kết giới ở Bình Hải mâu khuấy lên dưới, bắt đầu tầng tầng phá nát, Tử Di đám người đem toàn lực rót vào trong kết giới, vẫn như cũ không ngăn được cái kia Bình Hải mâu xuyên nhập vào đến.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2346: Tử Hà Ra Tay, Thiên Vũ Thế Giới

Tử Nhan sốt sắng, kêu lên: “Thanh Huyền ca ca, sau đó kết giới vừa vỡ, ngươi trước đi, chúng ta chặn hắn một trận!”

Vũ Văn Chiến cười lạnh nói: “Chặn? Chỉ bằng mấy người các ngươi, ngăn cản ở sao?”

Tử Tình trầm giọng nói: “Không ngăn được cũng phải chặn! Có chúng ta ở đây, chắc chắn sẽ không để cho ngươi thương tổn được Thanh Huyền mảy may!”

Dương Thanh Huyền trong lòng không tên ấm áp, hắn đối với mấy vị Thần nữ tiên tử ấn tượng đều không tốt, không nghĩ tới giây phút sống chết, mấy người này lại như này che chở chính mình, xem ra càng là thật yêu thích.

Phong Huyên Huyên châm chọc nói: “Đường đường nam nhi, lại muốn trốn ở sau lưng đàn bà, Dương Thanh Huyền, ở rể này khẩu mềm cơm, ngươi ăn rất lưu loát a.”

“Hì hì hì hì”, Vũ Văn Chiến cái kia chút thiếp thất, tất cả đều cười thành một mảnh, ngã trái ngã phải, nhưng không có chỗ nào mà không phải là trên mặt mang theo trào phúng.

Tử Hà quát lên: “Một bầy gà bà, câm miệng!”

Xoay tay vỗ một cái, trực tiếp tự mình đem kết giới đập vỡ tan, tùy ý cái kia Bình Hải mâu lọt vào lại đây.

Tử Tình đám người đều là kinh hô: “Tử Hà ngươi...”

Chỉ thấy Tử Hà sắc mặt có chút quái lạ, trên người sức mạnh không ngừng đi lên kéo lên, trong tròng mắt bắn ra u hào quang màu xanh lục, đưa tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, liền trực tiếp đem Bình Hải mâu bắt vào trong tay.

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người là giật nảy cả mình.

Vũ Văn Chiến càng là cả người chấn động mạnh, cả kinh nói: “Ngươi...”

Này Bình Hải mâu uy năng mạnh bao nhiêu, hắn là rõ ràng nhất, chính mình dựa vào này mâu, có thể càn quét cùng cấp, thậm chí vượt cấp mà thắng, giờ khắc này lại bị một vị Thần nữ bắt được, hơn nữa vị này Thần nữ trên người khí tức, rõ ràng chỉ có ba sao Thiên Giới a!

Tử Hà cười lạnh nói: “Một con gà trống mang theo một bầy gà bà, cả ngày rêu rao khắp nơi, chẳng biết xấu hổ, bản tọa lại không muốn gặp lại các ngươi này chút tẻ nhạt vô sỉ cẩu nam nữ, đều cút cho ta đi.”

Bình Hải mâu ở trong tay nàng nhất chuyển, lập tức bùng nổ ra cường đại ánh vàng, trực tiếp ném trở lại.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ hư không chấn động, Vũ Văn Chiến cùng vợ của hắn nhóm càng ở nguồn sức mạnh này hạ hoàn toàn bị áp chế lại, sau đó Bình Hải mâu từ bọn họ trung gian qua lại mà qua, mỗi người chỉ cảm thấy tâm thần chấn động, kinh mạch toàn thân nháy mắt phá nát hơn nửa, từng cái từng cái phun máu tươi tung toé, bị đánh bay ra ngoài, kêu thảm một tiếng.

Vũ Văn Chiến càng là kinh khủng muôn dạng, khóe miệng tràn đầy máu tươi, quát: “Không thể, không thể! Không...”

“Đùng!”

Tử Hà khinh miệt hừ một cái, xoay tay lại là một chưởng đập tới.

Vũ Văn Chiến cái cuối cùng “Không” chữ vừa xuất khẩu, tựu hung hăng cách không lần lượt một cái bạt tai, “Đùng” một tiếng đã bị vỗ bay ra ngoài.

Tử Tình đám người, ngoại trừ Dương Thanh Huyền ở ngoài, không khỏi là nhìn trợn mắt ngoác mồm, từng cái từng cái há to mồm đứng ở đó.

Chờ bọn hắn tỉnh hồn lại thời điểm, Tử Hà đã tại chỗ biến mất.

Tử Nhan ngơ ngác nói: “Vừa nãy cái kia... Đúng là... Thất muội sao?...”

Tử Tình một hạ cả kinh nói: “Thanh Huyền đây?”

Mấy vị tiên tử vội vàng xoay người lại, phát hiện Dương Thanh Huyền cũng đã chẳng biết đi đâu.

...

Hồng Lâm một chưởng chấn thương Thanh Sanh sau, liền lấy cái kia Thái Dịch quân đều thuế ruộng Nguyên Đồ, từ bị biển lửa hướng về mở phương hướng đi đến.

Ở đằng kia bị ngọn lửa hướng về mở chỗ lỗ hổng, mấy bóng người như ẩn như hiện, nhưng cường đại khí tức nhưng là đem biển lửa cách biệt, chặn ở tiền phương của nàng.

Chính là Đông Phương Gia Mộc, tổ trường tồn, Thạch Thiên Hàn cùng Lâm Bát Hoang.

Sau đó lại là ba vệt sáng rơi xuống, chính là Tử Tâm, Bạch Phù cùng Lam Anh.

Bảy người lẳng lặng đứng ở đó biển lửa phía trước, ngưng mắt nhìn trước mắt này thần bí chí cực áo bào đen nữ tử.

Bạch Phù hừ nói: “Lại một mặt không quan tâm dáng vẻ, bản vương thật là tò mò, Mục Hải Vực Giới lúc nào ra nhân vật số một như vậy? Lại dám đả thương Thần Vương, cướp giật then chốt bảo vật.”

Lam Anh giễu cợt nói: “Không quản cô gái này là ai, hôm nay nhất định phải lưu hạ, bằng không ta Thần tộc thật sự tựu thành chê cười.”

Lâm Bát Hoang nói: “Có chúng ta bảy người ở đây, nàng làm sao có khả năng không có trở ngại.”

[truyen cua tui | N E t]

Đông Phương Gia Mộc trầm giọng nói: “Vẫn cẩn thận một ít, người này nhưng là nắm trong tay Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa a.”

Bảy người đồng thời trong lòng rùng mình, sinh ra lòng cảnh giác đến.

Vực trong giới hạn tựu chưa từng nghe tới có ai khống chế Cức Hằng Cổ Diễm, hiện tại đột nhiên đi ra một vị khống chế Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, khiến mọi người đều là tâm sinh nghi hoặc.

Hồng Lâm ánh mắt đảo qua bảy người, nhịp bước dưới chân trước sau không ngừng lại, vài bước chi hạ, tựu đi vào trong bảy người, muốn chui qua lại.

Bảy người đều là đổi sắc mặt, cùng kêu lên cả giận nói: “Càn rỡ!”

Hồng Lâm động tác này, hoàn toàn là coi bọn họ như không, từng cái từng cái nổi giận mà lên, riêng phần mình bấm quyết ra tay, đồng loạt đánh tới.

Bảy người liên thủ chi hạ, sợ là Thánh Chủ Thiên Vương đều không dám gắng đón đỡ.

Hồng Lâm bước chân ngừng lại, hai tay ở trước người tạo thành chữ thập, phía sau một hạ nhóm lên hỏa diễm giống như cánh vai, bao trùm Thiên Lý.

To lớn hồng mang từ trong tay quyết ấn bên trong tuôn ra, một hạ soi sáng toàn bộ Vũ Lăng nguyên.

Bảy người đồng thời cảm thấy thân hình hơi ngưng lại, càng bị nguồn sức mạnh này áp chế hạ xuống.

Này không đơn thuần là Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa sức mạnh, còn có một luồng không cách nào truyền lời mạnh mẽ lực lượng, phảng phất đứng ở người trước mắt, là chân chính thần minh.

Trong đó chịu đến kinh hãi lớn nhất là Tử Tâm, Lam Anh cùng Bạch Phù ba người, đồng thời kinh hô: “Này, không thể!”

Hồng Lâm trong miệng nói lẩm bẩm, phảng phất trong cơ thể ẩn chứa sức mạnh to lớn, ở một điểm điểm giải phong đi ra, có đến từ viễn cổ trống trải Cổ Âm, ở trong cơ thể nàng vang vọng.

Sau đó trong tay quyết ấn nhanh chóng biến hóa, kết ra một cái tối nghĩa khó hiểu văn tự, một hạ hồng mang đại phóng, toàn bộ thiên địa đều giống như hút vào đến nơi này một ấn bên trong.

“Không được! Mau ra tay!”

Lâm Bát Hoang hét lớn một tiếng, khí thế trên người bạo phát đến cực điểm.

Nguyên bản bảy người mặc dù phẫn nộ, nhưng cũng chỉ là tính chất tượng trưng ra tay, dù sao bảy người liên thủ chi hạ, coi như là bốn Thánh Chủ đều không dám mạnh mẽ chống đỡ.

Mà giờ khắc này bảy người không khỏi là cảm nhận được một luồng nguy hiểm, lập tức lại không ẩn giấu, từng cái từng cái bùng nổ ra mạnh nhất lực lượng, hướng về đáng sợ kia hồng thế giới đánh tới.

Bảy nguồn sức mạnh, riêng phần mình oanh mở hư không, hướng về Hồng Lâm ép tới.

To lớn hồng thế giới, một điểm điểm đổ nát ra, Hồng Lâm phía sau to lớn cánh vai, càng là đồng thời đổ nát, hóa thành bụi trần.

Cái kia cặp mắt đẹp, chậm rãi trợn mở, nhìn trước mắt tất cả.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ thế giới rốt cục đổ nát, bảy nguồn sức mạnh riêng phần mình nổ tung ra, phá hủy tất cả.

To lớn sàn bán đấu giá, tuy rằng không có chính diện chịu đến công kích, nhưng bởi vì cự ly gần quá, vẫn là ầm ầm sụp đổ, bên trong sở hữu võ tu, bất luận cảnh giới tu vi, đều là kinh khủng muôn dạng, nghĩ muốn chạy đi, nhưng bên ngoài nhưng đáng sợ hơn.

Đúng lúc này, một luồng mênh mông sức mạnh to lớn từ trên trời giáng xuống, đem trọn cái sàn bán đấu giá bảo vệ, cường hành chặn lại rồi to lớn kia dư âm xung kích.

Hồng Tiêu đứng tại đấu giá sẽ đỉnh, cúi người xuống, tay phải năm ngón tay mở ra, nhẹ nhàng ép tại đấu giá sẽ kiến trúc đỉnh, chống đỡ được cái này đáng sợ một đòn.

Mặc dù mạnh như Hồng Tiêu, cũng rên lên một tiếng, sắc mặt có chút khó coi, đồng thời kinh hãi giơ lên hai mắt, nhìn chằm chầm cái kia phá toái trong dư âm, cái kia đạo dần dần biến mất thân ảnh.

“Nàng rốt cuộc là ai?!”

Hồng Tiêu đầy mặt ngạc nhiên, người này thi triển ra thần thông hàm nghĩa, càng là bọn hắn hồng chi thần vương bộ tộc Thiên Vũ thế giới, hơn nữa từ cái kia thông thạo trình độ xem ra, càng hoàn toàn không kém hắn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2347: Từ Bỏ Truy Kích, Hồng Lâm Giao Phó

“Mau đuổi theo!”

Lam Anh nghiêm ngặt quát một tiếng, từ cái kia chấn động bên trong vọt ra.

Hồng Tiêu nói: “Không dùng đuổi, nàng đã đi rồi.”

Bảy người từ trong dư âm hiện thân mà ra, đều là đầy mặt ngạc nhiên, ngơ ngác nói: “Làm sao có khả năng...”

Lam Anh trầm giọng nói: “Đại Thần Vương, nếu như vừa nãy ngài xuất thủ, định có thể lưu hạ người này.”

Hồng Tiêu gật đầu nói: “Không sai, nhưng này trong đấu giá hội tràng hơn mười vạn người có thể đều phải chết. Các ngươi vừa nãy một kích kia dư âm, trừ ta ra, sợ là không ai ngăn cản hạ xuống.”

Lam Anh hắc trầm mặt nói: “Có thể cái kia người vừa đi, chúng ta Thần tộc bộ mặt tựu thật sự vứt sạch.”

Bạch Phù nói: “Đại Thần Vương làm không sai, nếu như không cứu này chút người, chết rồi hơn trăm ngàn cường giả, đến thời điểm tựu không chỉ có cột là bộ mặt, thậm chí Thần tộc tính mạng cũng phải làm mất đi.”

Tử Tâm trầm mặc không nói, chỉ là hai hàng lông mày nhíu vô cùng chặt chẽ, rơi vào trầm tư.

Hồng Tiêu nói: “Bạch Phù nói không sai, mấy người các ngươi ai về chỗ nấy, duy trì sàn bán đấu giá trật tự. Địa phương hư hại, mau chóng chữa trị. Dù sao còn rất nhiều buổi diễn bán đấu giá, nhất định muốn kiên định tổ chức xong. Đồng thời tăng mạnh bên trong thành an toàn tuần tra, không được lại đi công tác trì.”

“Là.” Ba người đều là cùng kêu lên đáp lời, sau đó trở về trong phòng đấu giá, bắt đầu giữ gìn trật tự, an ổn nhân tâm, cùng với phái người tay tu sửa sân bãi.

Lâm Bát Hoang ôm quyền chắp tay nói: Gặp qua đại Thần Vương, ta chỉ muốn biết, nguyên bản sắp xếp ở tầng thứ tám Nhật Luân bán đấu giá, hay không còn có?"

Đại Thần Vương nói: “Có.”

Lâm Bát Hoang nói: “Vậy thì tốt.”

Đông Phương Gia Mộc đám người cũng thở phào nhẹ nhõm, từng cái hướng về đại Thần Vương ôm quyền chắp tay, tựu đàng hoàng trở về đến sàn bán đấu giá bên trong, đồng thời trợ giúp Thần tộc người giữ gìn trật tự.

Hồng Tiêu nhìn Hồng Lâm biến mất phương hướng, lâm vào to lớn trầm tư.

...

Vũ Lăng nguyên ở ngoài, một tòa thật to trong dãy núi.

Đột nhiên truyền đến nổ vang một tiếng, mảng lớn dã thú bốn hạ trốn vọt, núi rừng toàn bộ bị to lớn nhiệt độ đốt thành tro bụi, trong phạm vi mấy trăm dặm toàn bộ biến thành cháy đen một mảnh.

Hồng Lâm nằm ở một cái hố sâu bên trong, máu me khắp người, chỉ cảm thấy hai mắt mê muội, sắp không chịu nổi.

Nàng không thể ngất đi, nhất định phải tìm một an toàn địa phương bí ẩn, bằng không tùy tiện đến cái gì võ giả, liền có thể lấy muốn tính mạng của nàng.

Bảy người kia liên thủ một đòn thực tại quá mạnh mẽ, mặc dù tự tin tràn đầy nàng, cũng thiếu chút nữa không thể rời khỏi.

Hồng Lâm cường hành đẩy lên thân thể, đang muốn ly khai nơi đây, đột nhiên thấy hoa mắt, một đạo độn ánh sáng bay rơi xuống, tựu ở trước mặt nàng hóa thành một tên chàng thanh niên.

Hồng Lâm ngơ ngác nói: “Là ngươi, ta nhớ được tên của ngươi, Dương Thanh Huyền.”

Nam tử kia chính là Dương Thanh Huyền, gật đầu nói: “Chúng ta lại gặp mặt.”

Hồng Lâm cười khổ nói: “Khó trách ngươi có thể tìm tới ta, bên trong cơ thể ngươi có Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa hạt giống, có thể cảm ứng được ta mồi lửa khí tức.”

Dương Thanh Huyền lo lắng nói: “Vừa nãy thật sự rất nguy hiểm, ngươi biết ngươi đối kháng đều là những người nào sao? Tùy tiện một vị ở đây cái vực giới bên trong, chỉ cần dậm chân một cái là có thể nhấc lên động đất tồn tại.”

Hồng Lâm nói: “Ta không nhận ra bọn họ.”

Dương Thanh Huyền chung quanh nhìn hạ, nói: “Nơi đây quá nguy hiểm, chúng ta trước tiên dẫn ngươi đi cái điểm an toàn địa phương.”

Nói không nói lời gì, vung tay lên tựu một mảnh độn ánh sáng hóa ra, đem hai người toàn bộ bao lấy, kích bắn về phía phương xa.

Sau đó không lâu, ở một chỗ không người đất hoang, hai toà thành trì phạm vi lãnh địa tiếp giáp khu vực, cũng không có linh khí gì, Dương Thanh Huyền mới bay xuống xuống.

Sau đó cẩn thận nhìn hạ Hồng Lâm tổn thương, lấy ra một ít thánh dược chữa thương đến, cho ăn Hồng Lâm phục hạ.

Hồng Lâm nói: “Những đan dược này đối với ta tác dụng không lớn, ngươi dùng Tinh Hạo Thạch vì ta bố trí một cái Tụ Linh trận.”

Dương Thanh Huyền lúc này làm theo, đem Tinh Hạo Thạch chất đống dường như núi nhỏ.

Hồng Lâm vận chuyển chân quyết, mỗi một lần thổ nạp hô hấp, đều phải đem này núi nhỏ một loại Tinh Hạo Thạch hút sạch sành sanh, sau đó thở ra trọc khí. Những Tinh Hạo Thạch kia bị hút hết linh khí sau, thì trở thành bột mịn, lại bị trọc khí thổi một hơi, liền tản vào hư không, toàn bộ chu vi trong sách bên trong, tất cả đều là một mảnh bụi đá.

Dương Thanh Huyền hoảng sợ không thôi, này mỗi lần hít thở phun ra nuốt vào số lượng được lớn bao nhiêu?

Hồng Lâm nói: “Tinh Hạo Thạch không đủ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tới ngay.”

Nếu như thứ khác hắn có lẽ không có, nhưng Tinh Hạo Thạch dùng tu luyện cũng thật là không thiếu, liền cũng lười trưng bày, trực tiếp từng cái từng cái túi chứa đồ bóp nát, đáng sợ Tinh Hạo Thạch số lượng, như Thiên Hà chi nước, cuồn cuộn không ngừng lăn xuống đi ra.

Hồng Lâm nhắm hai mắt lại, đắm chìm vào trong tu luyện.

Quá ba bốn canh giờ, hao phí mấy ngàn vạn Tinh Hạo Thạch, Hồng Lâm mới chậm rãi mở hai mắt ra, nói: “Được rồi.”

Dương Thanh Huyền này mới thu hồi Tinh Hạo Thạch, hỏi: “Thương thế của ngươi như thế nào?”

Hồng Lâm nói: “Tạm thời chế trụ, nhưng nghĩ muốn khỏi hẳn, sợ là trong vòng mấy năm cũng không thể, trừ phi thu được một ít cơ duyên.”

Dương Thanh Huyền trầm tư nói: “Vậy ngươi tìm một chỗ an toàn, hoặc là ly khai Mục Hải Vực Giới.”

Hồng Lâm lắc đầu nói: “Ta không ly khai giới này, ngươi biết bán đi ta sao?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, không nghĩ tới Hồng Lâm sẽ hỏi như thế, bật cười khanh khách: “Đương nhiên sẽ không”

Hồng Lâm gật đầu nói: “Ta cũng tin tưởng ngươi, ngươi là ta sau khi tỉnh lại nhận thức người thứ nhất, hơn nữa ngươi đã cứu ta, ta có chuyện muốn mời ngươi giúp ta.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Chuyện gì?”

Hồng Lâm giơ tay lên, một mảnh hào quang tràn ra, hóa thành Thái Dịch quân đều thuế ruộng Nguyên Đồ, im lặng một hồi, nói: “Ngươi giúp ta bảo quản này đồ. Đối xử ta hết bệnh phía sau, ta lại trở về lấy nó.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Vì sao để ta bảo quản, ngươi mang tại người một bên không tốt sao?”

Hồng Lâm lắc đầu nói: “Thương thế của ta ngươi cũng biết, Thần tộc sức mạnh cực kỳ mạnh mẽ, bọn họ sớm muộn sẽ tìm tới ta, ta chưa chắc có thể tránh được kiếp nạn này. Này đồ ở trên thân thể ngươi, ta liền yên tâm hơn nhiều, ghi nhớ kỹ, này đồ đối với ta mà nói vô cùng trọng yếu, muôn ngàn lần không thể thất lạc.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi trước chớ nhụt chí, ta hiện tại muốn biến người có tiền, có thể mua rất nhiều thánh dược chữa thương, muốn trị tốt ngươi không khó lắm.”

Hồng Lâm cười khổ nói: “Ngươi hà tất lừa mình dối người đây? Bảy người kia thực lực mạnh bao nhiêu ngươi cũng rõ ràng, có thể từ trong tay bọn họ sống sót, đã là vạn hạnh. Ta ngủ say lâu như vậy, ký ức chạy mất lợi hại, nhưng lại biết này đồ cùng ta có vô cùng đại kiền hệ, có thể tìm về mất đi ký ức, phải dựa vào này đồ, ngươi nhất định nên vì ta thích đáng bảo tồn. Ghi nhớ kỹ, nhất định muốn giấu ở chỗ an toàn nhất, dùng nhất thỏa đáng biện pháp. Bởi vì có rất nhiều Thiên Đạo thuật tính toán, cũng có thể tính ra này Hỗn Độn linh bảo đại thể vị trí, nhưng ngươi người mang các loại kỳ dị, cần phải có biện pháp ẩn giấu.”

Nói xong, không để ý Dương Thanh Huyền khuyên can, đem này đồ nhét vào Dương Thanh Huyền trong tay, tựu hóa thành một đạo hồng quang mà đi.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc đứng tại chỗ, có chút không biết làm sao.

Đương đại cường giả đều tranh đoạt cự bảo, ba vị Thần Vương bốn vị cường giả đều không thể chặn lại đồ vật, hiện tại tựu ở trong tay hắn, trong lúc nhất thời cũng không biết xử lý như thế nào.

Chương 2348: Thiên Đạo Mịt Mờ, Nhân Đạo Mênh Mông

Dương Thanh Huyền nhìn trong tay Thái Dịch quân đều thuế ruộng Nguyên Đồ, cũng không biết làm bằng vật liệu gì chế thành, thần thức quét tới, giống như là một cái hắc động lớn, đem sở hữu tra xét đều hút không thấy hình bóng.

Dương Thanh Huyền đem đồ treo ở không trung, không ngừng đem quyết ấn đánh vào bên trong, nghĩ muốn hơi hơi hiểu rõ một, hai, nhưng bất luận triển khai gì loại bí thuật, ấn pháp, đều bị này đồ hút không còn một mống, không có bất kỳ dấu vết.

Quỷ Tàng thanh âm truyền đến, nói ra: “Như này Đồ Chân Thái Dịch thời gian đản sinh Hỗn Độn linh bảo, căn bản không phải ngươi có thể nắm trong tay, không bằng để cho ta tới thử xem.”

Quỷ Tàng từ Dương Thanh Huyền mi tâm dâng lên, ở phía trước hóa ra chân thân, nhìn chằm chằm cái kia Thái Dịch quân đều thuế ruộng Nguyên Đồ, bên trong cặp mắt tuôn ra tinh mang, sau đó đầu ngón tay nhẹ nhàng một chọn, liền rách huyết nhục, vô số dòng máu màu xanh lục chảy ra, ở trên hư không hóa phù.

Từng cái phù ấn hình thành thời gian, đều giống như sống lại giống như vậy, phát sinh tiếng cười quái dị, sau đó lóe lên thì trở thành một vệt lục mang, hướng về Thái Dịch quân đều thuế ruộng Nguyên Đồ phóng đi, va chạm chi hạ, nổ thành một mảnh màu xanh lục, nhưng đều bị bắn ra ngoài, không hề có một chút có thể rơi ở đồ trên.

Quỷ Tàng vẫn chưa nhụt chí, mà là lăng không đánh ra hơn vạn đạo quyết ấn, từng đạo từng đạo vọt tới, ở đồ trước nổ ra, rất nhanh chu vi trăm dặm, tất cả đều tràn ngập này cỗ âm u quỷ khí, nhưng này đồ nhưng vẫn không nhúc nhích, không có bất kỳ phản ứng.

Quỷ Tàng rốt cục đổi sắc mặt, dừng lại trong tay ấn pháp, nói: "Này đồ... Ta không thể ra sức."

Lạc Đinh Lan thanh âm truyền đến, nói ra: "Nếu là ta không có đoán, Hồng Tiêu cái kia lão đầu, nhất định là chính mình không luyện hóa được, cho nên mới thả ra này đồ, muốn tìm tìm một tia phá giải cơ duyên. Nếu như ngươi phá không mở cũng còn tốt, một khi phá khai, khả năng sẽ bị Hồng Tiêu tìm tới cửa."

Dương Thanh Huyền nói: "Nói có đạo lý, nhưng này đồ ở tay, không ý nghĩ tử dò xét một, hai, tổng là có chút không cam lòng a, hơn nữa nếu như đại Thần Vương có pháp truy lùng lời, ta có biện pháp gì có thể ẩn giấu bảo vật này đây?"

Lạc Đinh Lan nói: "Ngươi đã quên chính mình nắm giữ một tia đại đạo chi lực sao? Cõi đời này, không có gì là đại đạo không hóa giải được."

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, giơ tay lên, rất nhanh, ở chỗ đầu ngón tay hiện ra một đoàn hào quang, duy hoảng duy hốt. Hốt này hoảng này, trong đó có giống, hoảng này hốt này, trong đó có vật.

Lạc Đinh Lan hâm mộ nói: "Yểu này minh này, trong đó có tinh, tinh thậm thật, trong đó có tin."

Dương Thanh Huyền dùng ngón tay ở trong hư không tìm đạo phù ấn, liền hướng cái kia Thái Dịch quân đều thuế ruộng Nguyên Đồ phía trên một chút đi, vẫn luôn vẫn không nhúc nhích bảo đồ, đột nhiên nhẹ nhàng run hạ, ở đây tia đại đạo sức mạnh to lớn hạ chầm chậm xoay tròn, càng có nhiều đóa hoa sen dị tượng, ở đồ trên hiện rõ.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, vội vàng trấn định tâm thần, tiếp tục khởi động bảo đồ, để mặt trên dị tượng hiển hóa ra ngoài, bức tranh bên trong nội dung, càng bắt đầu một điểm điểm mở ra.

Dương Thanh Huyền đột nhiên trợn to hai mắt, đem Hỏa Nhãn Kim Tình vận chuyển tới cực hạn, nhìn tới.

Đột nhiên "Ầm ầm" một tiếng, hai mắt nháy mắt mù mắt, sức mạnh toàn thân phảng phất bị lấy sạch giống như vậy, toàn bộ người "Oa" phun ra một ngụm máu lớn, đã bị đánh bay ra ngoài.

Hóa ra là cái kia một tia đại đạo chi lực, rất nhanh tựu hao tổn không, Dương Thanh Huyền căn bản đỡ không được cái kia Thái Dịch quân đều thuế ruộng Nguyên Đồ phản phệ, chỉnh sức mạnh của cá nhân nháy mắt tựu than sụp xuống, bị bắn đi ra.

Chỉ cảm thấy cả người nổ tung giống như khó chịu, rơi trên mặt đất nháy mắt, "Oành" bể nát hơn nửa thân thể, hóa thành một chỗ tảng đá.

Sau đó này chút cát đá một chút xíu dâng tới Dương Thanh Huyền, lần thứ hai ngưng tụ ra thân thể.

Dương Thanh Huyền sắc mặt dị thường trắng xám, gấp vội vàng lấy ra các loại đan dược, nuốt vào trong bụng, ngồi xếp bằng trên mặt đất điều tức. Thái Dịch quân đều thuế ruộng Nguyên Đồ tựu rơi xuống ở phía trước.

Dương Thanh Huyền vận quay một vòng Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh sau, ngạc nhiên phát hiện, thân thể bị phá hư trình độ, vượt xa chính mình tưởng tượng, Thần Hoang Cổ Tinh Thể ngưng tụ, so với thông thường phá nát còn nghiêm trọng hơn nhiều lắm, kết cấu thân thể bị phá hủy không còn một mống, ngưng lại nát, nát lại ngưng, mỗi lần ngưng tụ hiệu quả rất ít.

“Sức mạnh thật là bá đạo!”

Dương Thanh Huyền tràn đầy ngạc nhiên, lại nuốt không thiếu đan dược, sau đó như Hồng Lâm như vậy, bày một cái Tụ Linh trận, này mới chậm rãi đem thương thế ổn định lại.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền tay bấm quyết ấn, một đạo Hoàng Long ẩn hiện, uốn lượn tại thân thể bốn phía, dùng thời gian tốc độ chảy tăng nhanh, Đấu Chuyển Tinh Di, thời gian qua nhanh.

Dương Thanh Huyền trên người tổn thương, rất nhanh tựu tốt gần phân nửa, chí ít cái kia loại không ngừng vỡ nát trạng thái chiếm được rất lớn hòa dịu.

“Này Phi Long Tại Thiên đích xác có chút ý tứ, chỉ có điều tu vi càng cao, có thể bị thời gian đẩy tới tốc độ lại càng chậm, nhưng cũng là rất lớn phụ trợ năng lực.”

Dương Thanh Huyền đứng dậy, quá khứ đem Thái Dịch quân đều thuế ruộng Nguyên Đồ nhặt lên thu cẩn thận, tựu hóa thành một đạo lưu quang mà đi.

Sau đó không lâu, trên bầu trời hồng hà quanh quẩn, một đạo lửa đỏ ánh sáng kích bắn rơi hạ, hóa ra Hồng Tiêu thân ảnh, đầy mặt vẻ nghiêm túc, một đôi mắt nhìn bốn phương tám hướng, tự lẩm bẩm: “Cần phải chính là nơi này.”

Cường đại thần thức lập tức khuếch tán, đem chu vi Thiên Lý toàn bộ bao phủ.

Sau một lúc, trên mặt lộ ra vẻ thất vọng, thu hồi thần thưởng thức, tự lẩm bẩm: “Cái kia người rốt cuộc là ai? Vừa rồi vào tay Thái Dịch quân đều thuế ruộng Nguyên Đồ, là có thể mở ra bên trên huyền diệu, thật là khó mà tin nổi. Này đồ tự đời đầu đại

Thần Vương truyền cho tới nay, từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể tìm hiểu đi vào, chỉ có mấy đời đại Thần Vương lợi dụng quảng đại thần thông, mới có thể mở ra một, hai, nhưng cũng lướt qua liền ngừng lại.”

Hồng Tiêu ánh mắt ở hư không cùng trên mặt đất quét qua, sau đó rơi trên mặt đất một bãi màu đỏ tươi trên, đi tới dùng ngón tay vẽ lên một ít, cẩn thận nhìn tới, lại ngửi một cái, kinh ngạc nói: “Cũng không phải là bộ tộc ta huyết mạch, này, sao có thể có chuyện đó?!”

Hồng Tiêu vô cùng ngạc nhiên, cô gái kia rõ ràng thi triển ra hồng chi thần tộc một mạch mới có thể Thiên Vũ thế giới, tất nhiên là có hồng tộc huyết mạch, có thể máu tươi này bên trong...

Hồng Tiêu sắc mặt trở nên mười phần nghi hoặc, tự nói: “Đến cùng xảy ra chuyện gì?”

Đứng dậy, ngước nhìn vòm trời, than thở: “Thiên Đạo mịt mờ, Địa Đạo minh minh, Nhân đạo mênh mông, đều không cũng biết. Ta đem này đồ lấy ra, cũng không biết là đúng là sai. Lần kế tiếp triển khai lần theo, muốn ba ngày sau.”

Hồng Tiêu trầm ngâm một hạ, tựu hóa thành lưu quang bỏ chạy.

Hắn đem Dương Thanh Huyền ói huyết, tưởng lầm là Hồng Lâm máu, hắn có pháp lần theo Thái Dịch quân đều thuế ruộng Nguyên Đồ, nhưng này phép thuật tiêu hao rất lớn, nhất định phải cách ba thiên tài có thể triển khai một lần.

Dương Thanh Huyền ly khai tại chỗ sau, hướng về Vũ Lăng nguyên phương hướng bay đi.

Bay một nửa, ở trên một đỉnh núi ngừng lại, trầm tư nói: “Cái kia buổi đấu giá không biết đúng hay không còn ở tiến hành, ta như vậy mạo muội trở lại, Tử Tâm Thần Vương tất nhiên muốn bắt ta hỏi dò Hồng Lâm việc, ta nên làm gì đối ứng là tốt? Hơn nữa nếu như đại Thần Vương thật có lần theo phương pháp, ta trở lại chẳng lẽ không phải tự chui đầu vào lưới?”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến một trận, nói: “Đúng rồi, Hồng Lâm việc ta một mực phủ nhận chính là, Hồng Lâm như vậy tín nhiệm ta, ta tuyệt không thể ra bán nàng. Cho tới cái kia Thái Dịch quân đều thuế ruộng Nguyên Đồ, ta thử xem dùng đại đạo sức mạnh to lớn đem hơi thở của nó che giấu. Đại đạo mịt mờ, mặc dù là đại Thần Vương, cũng không cách nào nhìn được đi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2349: Cố Ý Ẩn Giấu, Đàm Tiếu Gió Sinh

Dương Thanh Huyền lúc này ngồi trên đỉnh núi, đem cái kia Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ, một điểm điểm dung nhập vào trong thân thể của mình, sau đó vận chuyển Hỗn Độn Huyền Kim, bôi lên ở đồ bề ngoài, bay vào trong đan điền, bị nguyên thần thứ hai hai tay ngăn cản.

Nguyên thần thứ hai hai mắt bắn ra tinh mang, vận chuyển pháp quyết, một tia mịt mờ minh minh sức mạnh, tràn vào đến bảo đồ trên, đem khí tức ép hạ.

Sau đó nguyên thần thứ hai hai tay kéo bảo đồ, bàn hư mà ngồi.

Dương Thanh Huyền lúc này mới đứng dậy, thở dài, gia tốc bay đi Vũ Lăng Nguyên.

Buổi đấu giá lớn bị cướp một chuyện, từ lâu truyền khắp toàn thành, đường phố đầu đường hầm đuôi đều đang sôi nổi nghị luận, đàm luận được sinh động như thật.

Dương Thanh Huyền trực tiếp hướng về sàn bán đấu giá chạy đi, phát hiện trên đường Tuần Tra sứ nhiều không chỉ gấp đôi, hơn nữa bầu không khí đều cực kỳ căng thẳng.

Đến rồi sàn bán đấu giá sau, cái kia bị Hồng Lâm phá hư bộ phận, đã tu sửa gần đủ rồi, bên trong các đại hội tràng vẫn còn tiếp tục bán đấu giá, đồng thời to lớn trong chính sảnh, là các loại võ giả tự hành giao lưu, hoàn toàn không có gặp phá hư dáng vẻ, hết thảy đều ngay ngắn có thứ tự tiến hành.

Dương Thanh Huyền lấy ra thân phận của chính mình sau, bảo vệ kinh hãi, lập tức cung kính đưa hắn mang tới một cái sang trọng trong phòng khách, Tử Tâm cùng Tử Chi Thần Vương phủ tất cả mọi người ở bên trong.

Tử Tâm gặp được hắn, chỉ là nhàn nhạt nói một câu, “Trở về?”

Dương Thanh Huyền “Ừ” một tiếng, tựu trực tiếp tìm cái ghế ngồi xuống.

Tử Nhan cả kinh nói: “Thanh Huyền ca ca, ngươi bị thương?”

Dương Thanh Huyền nói: “Một điểm vết thương nhẹ, không có chuyện gì.”

Tử Tâm nói: “Là ai đả thương ngươi?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chính ta không cẩn thận làm cho.”

Tất cả mọi người là nhíu mày lại, biết Dương Thanh Huyền là cố ý ẩn giấu không nói, nhưng nếu hắn không muốn nói, cũng sẽ không liền miễn cưỡng.

Tử Tâm nói: “Ngươi trở về đúng là vừa vặn, tầng cao nhất buổi đấu giá đã kết thúc, ngươi còn dư lại sáu cái Nhật Luân, ngày mai ở tầng thứ tám lầu tiến hành bán đấu giá, hơn nữa sau khi kết thúc, còn có một cái bốn sao trở lên cường giả vật phẩm giao lưu hội, ngươi có vật gì tốt, có thể lấy ra tiến hành hối đoái, nhưng trên căn bản đều là lấy vật đổi vật, không thu Tinh Hạo Thạch.”

Dương Thanh Huyền “Ừ” một tiếng, thuận miệng hỏi: “Thanh Sanh Thần Vương không có sao chứ?”

Tử Tâm nói: “Không chết được, bị phá thần thể, may mà đại Thần Vương đúng lúc xuất thủ cứu giúp, bằng không mặc dù tính mạng không lo, một thân tu vi khả năng tựu nguy hiểm. Hiện tại đại Thần Vương dẫn hắn bế quan đi.”

Dương Thanh Huyền trong mắt xẹt qua kinh sắc, nói: “Vậy thì tốt.”

Ánh mắt nhìn phía Tử Tâm phía sau, cái kia sắc mặt hờ hững, ngồi xếp bằng tu luyện Tử Hà, phát hiện Tử Nhan đám người, tựa hồ cũng có ý thức cùng Tử Hà giữ vững nhất định cự ly, lúc trước cái kia tỷ muội Vô Gian bầu không khí, phảng phất cách một tầng kiêng kỵ cùng sợ hãi.

Dương Thanh Huyền trong lòng không khỏi kinh ngạc vạn phần, lẽ nào Tử Nhan đám người đều không biết Tử Hà thực lực chân chính? Lúc trước ở Vô Dục Giới bên trong, Tử Hà tựu cho thấy thực lực cực kỳ đáng sợ, lẽ nào ở Thần Vương phủ bên trong, nàng vẫn luôn biết điều ẩn giấu? Không biết Tử Tâm Thần Vương có biết hay không nàng thực lực chân thật?

Dương Thanh Huyền trong đầu số cái dấu hỏi, nhưng không phải là mình cai chuyện, cũng sẽ không liền hỏi nhiều, tương tự bàn ngồi ở đó, vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, tiếp tục điều dưỡng trên người nội thương.

Ngày mai, một vị Thần tộc tỳ nữ đi vào trong phòng, quỳ sát ở Tử Tâm trước mặt, lạy sát đất bái hạ, cung kính nói: “Thần Vương đại nhân, tầng thứ tám buổi đấu giá đã chuẩn bị xong, cung thỉnh Thần Vương đến.”

Tử Tâm nói: “Biết rồi.”

Dương Thanh Huyền bọn người từ trong tu luyện đi ra, theo vị kia tỳ nữ lên tầng thứ tám.

Toàn bộ sàn bán đấu giá cũng không lớn, chỉ có thể chứa đựng hơn trăm người, mỗi cái ghế dựa đều mười phần rộng lớn, tới ngồi lên cực kỳ thư thích.

Gian phòng trang trí trình vòng tròn, sở hữu cái ghế đều vây quanh trung ương nguyên hình bàn đấu giá.

Lục tục có người vào sân, không khỏi là trên người tỏa ra mạnh mẽ khí tức.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Hà đám người vừa ngồi xong, liền thấy Vũ Văn Chiến cùng hơn mười tên lão bà lần lượt đi vào. Song phương nhìn nhau một cái, lập tức ở trong không khí ma sát ra kịch liệt đốm lửa, làm cho toàn bộ không khí của hội trường đều trở nên ngột ngạt lên.

Tử Tâm mở miệng nói: “Tất cả mọi người chú ý một ít, trước xảy ra chuyện, hiện tại ai dám gây chuyện nữa, bất luận là ai, nhất loạt xoá bỏ!”

Trong giọng nói mang theo khiến người không thể nghi ngờ lạnh lẽo cùng sát khí, làm cho trong sân võ tu từng cái từng cái trong lòng chấn động dữ dội, sau đó chậm rãi bình tĩnh lại, đàng hoàng ngồi tại chỗ.

Không người dám coi thường Thần Vương cảnh cáo.

Đặc biệt là vừa mới có chuyện, hiện tại mấy đại Thần Vương nội tâm đều kìm nén một luồng hỏa, hiện tại không nể mặt mũi, liền chính xác đụng vào thương đầu trên.

Vũ Văn Chiến cùng mười mấy lão bà, phân biệt tìm vị trí ngồi xuống.

Người tới bên trong, còn có Dương Thanh Huyền nhận thức Đông Phương Gia Mộc, Ma Diễm Sinh, cùng với cái khác một ít hơi hơi nhìn quen mắt cường giả. Tổ Trường Tồn, Thạch Thiên Hàn cùng Lâm Bát Hoang ba người cũng ở.

Đông Phương Gia Mộc ánh mắt vờn quanh trong sân một chút, tựu đi thẳng tới Dương Thanh Huyền bên cạnh người ngồi hạ, thân thiết chào hỏi, “Thanh Huyền tiểu hữu, lại gặp mặt.”

Dương Thanh Huyền không dám bất cẩn, ôm quyền nói: Gặp qua Đông Phương Gia Mộc đại nhân."

Đông Phương Gia Mộc mỉm cười nói: “Không nên đa lễ.”

Hai người chỉ là đơn giản khách sáo hạ, lập tức dẫn tới trong sân một trận suy đoán, đều là nhỏ giọng xì xào bàn tán. Dù sao thân phận của hai người đều không đơn giản, một vị là tám vực Thiên Vương thân ca ca, một vị là lập tức huênh hoang thịnh nhất người trẻ tuổi.

Vũ Văn Chiến cùng mười mấy vị lão bà sắc mặt đều không tốt nhìn.

Dương Thanh Huyền vốn chỉ là cái ngoại vực tới dế nhũi, muốn thu thập hắn, chỉ là tùy tiện bắt bí một cái sự tình, nhưng sau đó phát hiện có Tử Chi Thần Vương phủ bảo hộ hắn, Vũ Văn Chiến cũng đã vô cùng khó chịu, hiện tại phát hiện Đông Phương thế gia cùng Dương Thanh Huyền quan hệ tựa hồ cũng không tệ lắm, càng là lệnh Vũ Văn Chiến nổi trận lôi đình.

Nếu nói là Tử Chi Thần Vương phủ bảo hộ Dương Thanh Huyền ở trước, còn có thể thông cảm được, hiện tại toàn bộ thiên hạ đều biết mình cùng Dương Thanh Huyền là đối đầu, Đông Phương Gia Mộc lại còn ngay trước mặt tự mình cùng Dương Thanh Huyền đàm tiếu gió sinh, rõ ràng tựu không có đem mình để ở trong mắt.

Vũ Văn Chiến một người ngồi ở đó sinh hờn dỗi, Phong Huyên Huyên vội vàng tại người một bên tốt sinh an ủi, nhẹ giọng nói: “Phu quân không cần cùng một cái dế nhũi, cùng với một cái nát lão đầu sinh khí, đối xử phu quân trở thành tám vực Thiên Vương một ngày, tự nhiên có thể cho hai người này màu sắc nhìn.”

Vũ Văn Chiến hừ nói: “Cười nhạo, còn dùng đợi đến cái kia một ngày sao? Đông Phương Gia Mộc lại không nói, này Dương

Thanh Huyền làm sao có khả năng sống lâu như thế?!”

Phong Huyên Huyên chê cười nói: “Ngược lại cũng đúng là, Dương Thanh Huyền đắc tội rồi phu quân, nhất định là sống không lâu.”

Trên mặt lộ ra Vô Hạn Phong tình, nhu tình mật ý, Vũ Văn Chiến sắc mặt này mới dễ nhìn một ít.

Không ít người thấy tình huống đặt ở trong mắt, đều là một trận cười gằn, Tâm đạo: “Này Vũ Văn Chiến tuy là vương giả, nhưng cũng chỉ là vương giả mà nói, vẫn đúng là coi tự mình là Thánh Chủ Thiên Vương? Đông Phương Gia Mộc nhưng là chân chính Thiên Vương thân ca ca, coi như ngươi là Thiên Vương, nhân gia cũng không sợ, huống hồ vẫn chỉ là cái tiểu tử vắt mũi chưa sạch, có thể trở thành hay không Thiên Vương còn khó nói đây.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2350: Con Của Cừu Nhân, Giở Lại Trò Cũ

Vũ Văn Chiến tại mọi người hình tượng trong lòng, lập tức đại ngã không thiếu.

Rất nhanh, được thỉnh mời cường giả tựu cơ bản ngồi đầy hơn một nửa cái hội trường, đủ có trên hơn trăm người.

Trong đó đương nhiên cũng không phải là đều là bốn sao Thiên Giới.

Không thiếu bốn sao Thiên Giới tùy tùng, hoặc là dựa vào Thánh Tông danh tộc thân phận, cũng có thể trên tám tầng đến.

Tử Tâm, Bạch Phù, Lam Anh ba người tọa trấn ở phía trước, để tránh khỏi lần thứ hai chuyện phát sinh, cái kia Thần tộc tựu thật sự không muốn ở Mục Hải Vực Giới bên trong lăn lộn.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy sau lưng đột nhiên có tia cảm giác mát mẻ, không khỏi quay đầu đi, chỉ thấy ở phía sau đứng hàng một vị trí trên, ngồi một tên nam tử trẻ tuổi, mi thanh mục tú, mười phần tuấn lãng, thân một bên còn ngồi mấy vị cao thủ, trên người đều tỏa ra cường đại khí tức.

Nam tử kia ánh mắt thỉnh thoảng đảo qua hắn, Dương Thanh Huyền quay đầu thời điểm, hai người càng là bốn mắt đụng vào nhau, Dương Thanh Huyền rõ ràng nhìn thấy trong mắt đối phương lành lạnh cùng sát khí.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, tự nói: “Bị điên rồi?” Lại đem đầu xoay chuyển trở về.

Nam tử kia sầm mặt lại, khẽ hừ nhẹ tiếng, nhưng trên mặt sát khí không giảm.

Đông Phương Gia Mộc cười nói: “Thanh Huyền công tử, làm sao vậy?”

Dương Thanh Huyền nói: “Mục Hải Vực Giới người rất nhiều, cường giả cũng rất nhiều, tương ứng bệnh thần kinh cũng là theo bắt đầu tăng lên.”

Đông Phương Gia Mộc nhịn không được cười lên một tiếng, quay đầu lại liếc nhìn, thấp giọng nói: “Đó là Ninh gia người. Nếu là ta không nhìn lầm, nam tử kia chính là Ninh gia cực hot người thừa kế Ninh Tấn Sinh nhi tử Ninh Quân Võ, ở Mục Hải Vực Giới trẻ tuổi bên trong, cũng là vang dội nhân vật. Tuy rằng không bằng Vũ Văn Chiến, nhưng cũng có ba sao đỉnh cao Thiên Giới thực lực.”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, hai con ngươi co rụt lại.

Trong đầu hiện ra Ninh Tạ Phong ký ức, xác thực có người ca ca gọi Ninh Quân Võ, đồng thời nghĩ muốn cưới mẹ mình, phái Ninh Tạ Phong đi Thương Khung tinh vực bắt Ninh Hồng Nho cùng mình, chính là Ninh Tấn Sinh.

Hơn nữa căn cứ Đức Phong Cổ Lâu tin tức điều tra, đem cha mình nắm lấy, giam cầm ở Ninh gia trong địa lao người, vô cùng có khả năng chính là Ninh Tấn Sinh.

Dương Thanh Huyền trên người sát khí lấp lóe, lần thứ hai quay đầu lại, nhìn Ninh Quân Võ một chút, cái kia ánh mắt lạnh như băng không có bất kỳ tình cảm.

Ninh Quân Võ lườm hắn một cái, nội tâm nhưng là run lên bần bật, không tên có loại ngất lịm.

Chính mình nhưng là ba sao đỉnh cao Thiên Giới, nguyên bản nghĩ muốn mạnh mẽ kinh sợ một hạ Dương Thanh Huyền, nhưng không nghĩ tới ngược lại bị Dương Thanh Huyền chấn nhiếp, một hạ sống ở đó, hơi kinh ngạc cùng sợ hãi.

Lần thứ hai tỉnh hồn lại thời điểm, Dương Thanh Huyền đã quay đầu đi, chỉ lưu hạ một cái ót cho hắn nhìn.

Ninh Quân Võ trầm mặt xuống đến.

Bên một bên một ông lão thấp giọng nói: “Xem ra hắn biết thân phận chúng ta.”

Ninh Quân Võ lạnh lùng nói: “Biết thì lại làm sao? Hừ, chúng ta tùy cơ ứng biến. Trước tiên ở trên đấu giá hội đả kích hạ hắn, ly khai buổi đấu giá sau, tìm cơ hội đưa hắn quy thiên.”

Ông lão kia mặt lộ vẻ khó xử, nói: “Hiện tại hắn cùng Tử Chi Thần Vương phủ người hỗn cùng nhau, có Tử Tâm Thần Vương bảo hộ, nơi đây lại là La Phù chi cảnh, sợ là không tiện làm việc.”

Ninh Quân Võ không vui nói: “Ta tự nhiên biết không thuận tiện, cho nên mới là tùy cơ ứng biến, tùy cơ ứng biến bốn chữ này ngươi nghe không hiểu sao?”

Ông lão “Ngạch” một tiếng, sắc mặt khá là lúng túng, liền không tiếp tục nói nữa.

Rất nhanh, Thanh Trạch liền đi thượng phách bán tịch, hướng về mọi người ôm quyền chắp tay, hoàn một vòng, cung kính nói: “Này tầng thứ tám buổi đấu giá, chủ yếu là hai cái sắp xếp, một là sáu cái Nhật Luân, trong đó hai cái nhân quả lực lượng, bốn cái Cức Hằng Cổ Diễm hai chính là vật phẩm tự có giao lưu, chư vị có vật gì tốt, cũng có thể lấy ra tiến hành trao đổi. Ở hạ cũng sẽ không nhiều lời, phía dưới trực tiếp bắt đầu đập đi.”

Nói xong, tay phải có trong hồ sơ trên đài nhẹ nhàng phất một cái, tựu có sáu cái Nhật Luân xuất hiện, ánh vàng chói lọi, phù văn lưu chuyển, mười phần rực rỡ.

Nhưng tất cả mọi người ánh mắt, hầu như đều rơi ở cuối cùng hai cái Nhật Luân trên.

Bốn vị trí đầu cái Nhật Luân bên trong, lờ mờ lộ ra cực cao nhiệt độ, đồng thời có một tầng nhàn nhạt ánh lửa bao vây. Sau đó hai cái Nhật Luân, nhưng là một tầng vệt trắng nhàn nhạt. Nếu không có cẩn thận nhìn, cũng không thể nhìn ra chút xíu khác biệt này.

Thanh Trạch nói: “Cùng lúc trước một dạng, sáu cái Nhật Luân cũng không có giá quy định bán đấu giá, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn mười tỉ tỉ Tinh Hạo Thạch. Trước tiên đập cái thứ nhất, bắt đầu đi.”

Trong sân im lặng một hồi, Ma Diễm Sinh nói: “Hai triệu ức.”

Cái này không sai biệt lắm là trước kia Cức Hằng Cổ Diễm Nhật Luân bình quân giá tiền, trong sân không có bất kỳ thanh âm giật mình, một ông lão kêu lên: “220 ngàn tỉ.”

Người thứ ba kêu lên: “230 ngàn tỉ.”

Trong sân lập tức tựu yên tĩnh lại, lập tức biến mất có tiếp tục cướp vỗ, cũng không có thanh âm thán phục. Bởi vì bọn họ cấp độ, so với trước tầng thứ bảy võ giả bình quân cấp độ, cao hơn không biết bao nhiêu, mấy trăm tỉ tỉ tuy nhiều, nhưng cũng không phải là không lấy ra được.

Ma Diễm Sinh không có lên tiếng, trước hắn dùng 220 ngàn tỉ chụp được một cái, hiện tại giá cả cao hơn phía trước, tựu trước bỏ qua, dù sao còn có ba cái.

Trong sân lại không có tiếng người thanh âm, Thanh Trạch hô ba lần sau, người võ giả kia liền lên trước giao hàng Nhật Luân.

Thứ hai Nhật Luân ra giá cũng không nhiều, vẫn là Ma Diễm Sinh hô hạ hai triệu ức, một người khác tăng giá mười tỉ tỉ, tựu đập đi rồi.

Dương Thanh Huyền Tâm đạo, quả nhiên đồ vật ra hơn nhiều, giá cả tựu duy trì không ngừng, phía sau hai cái Nhật Luân giá cả, sợ là cũng rất khó vượt qua phạm vi này.

Quả nhiên, Ma Diễm Sinh ra giá hai triệu ức sau, sẽ không có động tĩnh.

Dương Thanh Huyền kêu lên: “210 ngàn tỉ.”

Ma Diễm Sinh hơi thay đổi sắc mặt, cả giận nói: “Ngươi...”

Dương Thanh Huyền làm một bình tĩnh đừng nóng đích thủ thế, ôm quyền cười nói: “Ma Diễm Sinh đại nhân, kính xin thừa nhượng, ngày sau nhất định có báo đáp.”

Ma Diễm Sinh nhíu mày lại, nghe lời này tựa hồ trong lời nói có chuyện, lúc này hừ lạnh một hạ, tựu không lên tiếng nữa.

Vũ Văn Chiến đổi sắc mặt, lại muốn cạnh tranh, lại bị Phong Huyên Huyên ngăn chặn tay, khẽ lắc đầu nói: “Đừng bên trong tiểu tử kia kế.”

Vũ Văn Chiến nhíu mày lại, có chút do dự không quyết định.

Lúc này, Ninh Quân Võ cười lạnh nói: “Cức Hằng Cổ Diễm là hạng nào thánh vật, há là ai cũng có thể có? Có mấy người cũng không soi mặt vào trong nước tiểu mà xem chính mình, lại cũng vọng tưởng vỗ cổ lửa? Ha ha ha ha, cười chết ta rồi, 230 ngàn tỉ.”

Đông Phương Gia Mộc, Ma Diễm Sinh đám người, đều là trong lòng thầm than, lại một cái ngốc d, là những tông môn này con cháu thế gia quá ngu, vẫn là Dương Thanh Huyền quá thông minh?

Dương Thanh Huyền làm bộ nổi giận dáng vẻ, đột nhiên đứng dậy, quát lên: “Ngươi nói ai?”

Ninh Quân Võ cười nói: “Ha ha ha ha, ta cũng không biết nói người nào, thì nhìn ai chính mình tìm đúng chỗ.”

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “240 ngàn tỉ!”

Ninh Quân Võ từ tốn nói: “250 ngàn tỉ.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt tái xanh, cắn răng nói: “Hai triệu tám trăm ngàn ức!”

Ninh Quân Võ cùng Vũ Văn Chiến đều là hơi hơi nhíu mày, trước một cái Nhật Luân, Dương Thanh Huyền chính là để cho giá cả hai triệu tám trăm ngàn ức, sau đó dẫn tới Vũ Văn Chiến 290 ngàn tỉ tiếp bàn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2351: Người Nguyện Mắc Câu, Mới Động Tác Võ Thuật

Ninh Quân Võ không khỏi có chút cảnh giác, trầm ngâm hạ, nói: “Ba trăm tỉ tỉ.”

Dương Thanh Huyền tức giận đến mức cả người run run, cắn răng cả giận nói: “310 ngàn tỉ! Ninh gia cẩu tặc, đừng vội khinh người quá đáng!”

Hữu quyền cầm sắt chặt chẽ, mặt trên từng vòng hỏa văn thiêu đốt, bốn phía nhiệt độ đột nhiên tăng lên.

Yên tĩnh Võ quân hai con ngươi co rụt lại, thầm nói: “Hệ” Hỏa “võ tu! Hừ, khá lắm, chẳng trách liều mạng cũng nghĩ đập Cức Hằng Cổ Diễm Nhật Luân, bản thiếu há có thể để cho ngươi toại nguyện, ngươi nhưng là ta Ninh gia đại họa tâm phúc a!” Lúc này kêu lên: “320 ngàn tỉ!”

Dương Thanh Huyền tức giận nghiến răng, trong đôi mắt tuôn ra sát khí, hung tợn dương hạ nắm đấm, tựu đột nhiên ngồi xuống ghế, không lên tiếng, nhưng cũng một mặt tái nhợt.

“Ha ha ha ha, nhà quê!” Ninh Quân Võ đắc ý cười to, một mặt chiến thắng dáng vẻ, tràn đầy mỉm cười tàn nhẫn, nói: “Trước tiên cho ngươi một cái tiểu giáo huấn, để ngươi biết đắc tội ta Ninh gia kết cục.”

Thanh Trạch nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, mặt không thay đổi nói ra: “Quân Võ công tử, tới giao hàng đi.”

Ninh Quân Võ vung tay xuống, để thân một bên một ông lão lên trước giao hàng, mặc dù có chút đau lòng, nhưng đánh lén Dương Thanh Huyền, vẫn là để trong lòng hắn mười phần cao hứng.

Vũ Văn Chiến cũng là khó được lộ ra nụ cười, hướng về Ninh Quân Võ gật đầu ra hiệu, càng để Ninh Quân Võ thụ sủng nhược kinh, vội vàng xa xa ôm quyền chắp tay.

Hai người đại có tinh tinh tương tích cảm giác.

Đông Phương Gia Mộc thấp giọng nói: “Ngươi như thế trêu chọc bọn họ, tựu không sợ bọn họ sau khi biết chân tướng nước mắt rơi xuống?”

Dương Thanh Huyền nguýt một cái, thoải mái nói ra: “Nước mắt rơi xuống quản ta chuyện gì?”

Đông Phương Gia Mộc nói: “Bọn họ sẽ tìm ngươi liều mạng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không quản ta đùa nghịch không đùa nghịch bọn họ, bọn họ đều là nghĩ muốn giết ta.”

Đông Phương Gia Mộc cười nói: “Điều này cũng đúng.”

Thanh Trạch nói: “Cái cuối cùng Nhật Luân, chư vị nắm lấy cơ hội đi. Này tám cái Cức Hằng Cổ Diễm Nhật Luân, đến từ không dễ, bỏ mất lần này lời, lần sau liền không biết khi nào trả sẽ có, có thể, bỏ qua chính là cả đời cũng khó nói nha.”

Thanh Trạch khóe miệng vung lên quỷ dị nở nụ cười.

Vừa dứt lời hạ, Dương Thanh Huyền tựu vội vàng kêu lên: “Hai triệu ức!”

Ma Diễm Sinh lật hạ con ngươi, thẳng thắn nhắm hai mắt lại, hai tay ôm ngực tựu ở đằng kia dưỡng thần.

Ninh Quân Võ nói: “250 ngàn tỉ.”

Dương Thanh Huyền giận dữ, quát lên: “Ninh gia cẩu tặc!”

Ninh Quân Võ sầm mặt lại, đứng lên cả giận nói: “Tạp chủng, ngươi mắng ai?”

Thanh Trạch cau mày nói: “Tất cả câm miệng! Mọi người đều là con cháu thế gia, có học người văn minh, người trưởng thành, phải nói văn minh, biết lễ phép, cây mới gió, điểm đạo lý này còn muốn ta dạy cho các ngươi sao? Ngoại trừ ra giá ở ngoài, những lời khác cũng không cần nói.”

Dương Thanh Huyền hừ nói: “260 ngàn tỉ.”

Ninh Quân Võ nói: “270 ngàn tỉ.”

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Ba trăm tỉ tỉ.”

đọc truyện với http://trUyencuatui.net/

Ninh Quân Võ nói: “310 ngàn tỉ.”

Dương Thanh Huyền xanh mặt, lạnh giọng nói: “320 ngàn tỉ.”

Ninh Quân Võ đang muốn tăng giá, thân bên ông lão nhẹ nhàng ho khan hạ, sắc mặt khó coi.

Ninh Quân Võ một hạ do dự, dù sao trước vừa rồi tiêu tốn 320 ngàn tỉ, cha của chính mình mặc dù là đệ tử nòng cốt, nhưng mình có thể vận dụng tiền tài thực sự là có hạn, 320 ngàn tỉ đã vượt qua hạn mức tối đa, hơn nữa trước còn mua một ít thứ khác.

Ninh Quân Võ ngẩng đầu, có chút lúng túng nhìn hạ Vũ Văn Chiến.

Vũ Văn Chiến nhíu mày lại, cái giá này thực tại có chút cao, nhưng vừa nãy hắn cũng nhìn thấy Dương Thanh Huyền trong tay nhóm lửa văn, hơn nữa đẳng cấp tựa hồ không thấp.

Chìm hạ, cùng Phong Huyên Huyên trao đổi hạ ánh mắt, liền nói ra: “330 ngàn tỉ.”

Dương Thanh Huyền rên lên một tiếng, tựa hồ tức giận bị nội thương, cắn răng nói: “Vũ Văn Chiến! Ngươi... Tốt, tốt, 340 ngàn tỉ!”

Vũ Văn Chiến cười gằn không ngớt, nói: “Ba triệu năm trăm bảy chục ngàn ức.”

Hắn cùng Ninh Quân Võ không giống nhau, hắn chính là Vũ Văn Chiến chỉ định người thừa kế, thậm chí chức gia chủ vô cùng có khả năng lướt qua đệ tử đời thứ hai, trực tiếp truyền cho hắn vị này đệ tử đời thứ ba, có thể vận dụng gia tộc tài chính, chỉ đứng sau chủ nhà họ Vũ Văn, cùng Ninh Quân Võ cái này nghèo b không thể giống nhau.

Dương Thanh Huyền nói: “360 ngàn tỉ.”

Vũ Văn Chiến nói: “370 ngàn tỉ.”

Dương Thanh Huyền có chút không đứng thẳng được, vịn cái ghế, run giọng nói: “Bốn trăm tỉ tỉ!”

“Chi!” Trong sân vang lên nhỏ nhẹ rút ra hút hơi lạnh tiếng, bốn trăm tỉ tỉ xác thực phi thường cao, mua một cái Cức Hằng Cổ Diễm Nhật Luân, tựa hồ có hơi ngoại hạng.

Mặc dù Vũ Văn Chiến hết sức có tiền, vẫn là không nhịn được đổi sắc mặt.

Phong Huyên Huyên cao giọng nói: “Thanh Trạch đại nhân, xin hỏi Dương Thanh Huyền thế chân vật phẩm, có thể trả nổi cái giá này sao? Như là không thể, kính xin đại nhân đem chuyện này đập người nắm hạ!”

Ninh Quân Võ vui vẻ nói: “Chính là. Bốn trăm tỉ tỉ, khà khà, ta cũng không tin tiểu tử này đặt cọc đồ vật, có thể đáng nhiều như vậy. Cả tràng buổi đấu giá hạ xuống, có thể trên cái giá này vật phẩm đều không mấy cái."

Thanh Trạch từ tốn nói: "Giá trị."

Tuy rằng chỉ là một cái chữ, nhưng để Ninh Quân Võ, Vũ Văn Chiến cùng Phong Huyên Huyên trên mặt nụ cười đắc ý cứng lại rồi, một hạ sững sờ ở đằng kia. Còn lại trong sân cường giả, tương tự giật mình không nhỏ, đều là lộ ra vẻ trầm tư.

Phong Huyên Huyên tức giận nói: "Không thể, ta không tin."

Thanh Trạch cau mày nói: "Làm sao, ý của ngươi là ta lừa ngươi?"

Vũ Văn Chiến nói: "Xen vào Dương Thanh Huyền cùng Tử Tâm Thần Vương phủ mọi người quan hệ, ta không thể không hoài nghi Thần tộc cũng đang giúp hắn. Chư vị, ta đây hoài nghi có đạo lý chứ? Các ngươi nhìn Dương Thanh Huyền cùng Tử Chi Thần Vương phủ cái kia chút người hoà mình, nếu thật sự có Thần tộc trong bóng tối giúp đỡ, cái kia buổi đấu giá này đối với chúng ta mà nói công bằng sao?"

Không ít người đều là nhẹ nhàng gõ đầu, cảm thấy Vũ Văn Chiến nói có lý.

Thanh Trạch lạnh giọng nói: "Ngươi đây là đang hoài nghi ta Thanh Chi Thần Vương phủ công tín lực."

Vũ Văn Chiến hừ nói: "Công tín lực là muốn chứng minh cho mọi người xem. Bốn trăm tỉ tỉ, thực sự là cười nhạo, như là không thể chứng minh Dương Thanh Huyền cầm ra được, gì kẻ dưới phục tùng."

Thanh Trạch sắc mặt khó coi nói: "Đây là vật chủ riêng tư, ta làm sao có thể tiết lộ cho ngươi?"

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Muốn tiết lộ bí mật của ta cũng được, thì nhìn Chiến huynh có hay không đồng ý đánh đổi khá nhiều. Ngươi một mực chắc chắn ta cùng Thanh Chi Thần Vương phủ cấu kết, kết phường bẫy ngươi, nếu là ta có thể lấy ra ta có mua cái này ngày luân năng lực chứng cứ, ngươi có phải là muốn trả giá một chút?”

Vũ Văn Chiến cười lạnh nói: “Đánh đổi? Ha ha, chỉ bằng ngươi? Nói đi, ngươi nghĩ muốn cái gì đánh đổi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta biết Chiến huynh thế chân một viên Nam Đấu Thiên đan ở sàn bán đấu giá. Như là ta thắng, cái viên này Nam Đấu Thiên đan tựu về ta. Nếu như Chiến huynh thắng, tựu lấy giả đập tội đem ta bắt hạ, làm sao, cái này đổ ước Chiến huynh dám hạ sao?”

Vũ Văn Chiến ánh mắt lạnh xuống, nói: “Nguyên lai ngươi muốn đánh ta Nam Đấu Thiên đan chủ ý.”

Phong Huyên Huyên vội vàng nói: “Phu quân, tuyệt đối không thể!”

Vũ Văn Chiến đã là bốn sao Thiên Giới, Phong Huyên Huyên vừa vặn ở ba sao đỉnh cao, cái viên này Nam Đấu Thiên đan vốn là chuẩn bị cho nàng đột phá dùng, nghe nghe muốn bắt đi đặt cược, nhất thời trong lòng kinh hãi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2352: Khiêng Đá Đập Chân, Thẹn Quá Thành Giận

Vũ Văn Chiến nhưng là truyền âm hỏi: “Ngươi cho là hắn thắng xác suất đại sao?”

Phong Huyên Huyên phân tích nói: “Độ khả thi cực thấp, nhưng này Nam Đấu Thiên đan tông môn còn sót lại một viên, một khi mất đi, cái kia ta đột phá...”

Vũ Văn Chiến ngắt lời nói: “Nếu độ khả thi cực thấp, tựu cơ hồ là không thắng được. Tốt không dễ dàng có một giết chết cơ hội của hắn, há có thể từ bỏ? Lùi một vạn bước, dù cho hắn thắng, cũng chỉ là mất đi một viên đan dược mà thôi. Ngươi có thể dùng sao Nam Đẩu địa đan thay thế a.”

Phong Huyên Huyên vội la lên: “Phu quân, cái kia sao Nam Đẩu địa đan ngươi cũng không phải không biết, gia tăng đột phá tỷ lệ chỉ có ba phần trăm, hơn nữa còn...”

Vũ Văn Chiến không nhịn được nói: “Tỷ lệ thấp ngươi có thể ăn nhiều mấy viên, lấy thiên phú của ngươi khẳng định không có vấn đề. Được rồi, chớ phiền ta, ta không nghĩ lại nghe cái gì phụ nhân góc nhìn.”

Lúc này cao giọng nói: “Tốt, ta với ngươi đánh cược!”

Phong Huyên Huyên sắc mặt một hạ trắng xám, vô lực ngồi ở trên ghế, một loại dự cảm xấu dâng lên trong lòng. Nàng đột nhiên phát hiện, là chính mình đưa ra Dương Thanh Huyền chất áp không đủ có vấn đề, nếu như một khi thua, này có tính hay không là nâng lên tảng đá đập chân của mình?

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Thanh Trạch đại nhân, đem ta đặt cọc vật công bố ra đi.”

Thanh Trạch ánh mắt lóe lên vẻ kinh dị, khóe miệng vung lên một tia trào phúng cười quái dị, nhìn kẻ ngu si tựa như nhìn Vũ Văn Chiến, từng chữ nói ra: “Ngu xuẩn vật, nghe cho kỹ, này tám cái Cức Hằng Cổ Diễm cùng hai cái nhân quả lực Nhật Luân, chính là Dương Thanh Huyền nắm đến bán đấu giá.”

Trong sân nháy mắt trở nên hoàn toàn tĩnh mịch.

“Phốc!”

Vũ Văn Chiến còn chưa kịp phản ứng, sau lưng Ninh Quân Võ tựu đột nhiên phun ra một ngụm máu lớn, kêu lên: “Không thể, không thể, hắn làm sao sẽ có thứ này, hắn sao lại thế...”

Nghênh tiếp hắn, là Thanh Trạch cái kia lạnh lẽo mà miệt thị ánh mắt, giống như là ở nhìn sâu kiến.

Ninh Quân Võ nháy mắt cảm thấy lạnh cả người, vô lực tê liệt trên ghế ngồi, toàn bộ người hoàn toàn hóa đá.

Vũ Văn Chiến cũng là “Rầm” một tiếng ngã ngồi ở trên ghế, phảng phất nghe được bốn phương tám hướng truyền tới nghị luận, châm chọc, tiếng cười nhạo, “Ha ha ha ha, đây chính là vương giả sao? Lại bị người đùa nghịch thành như vậy, ha ha ha ha, quá mất mặt”, “Hắn người vương giả kia tên gọi, không sẽ là bỏ tiền mua tới đi, ngươi nhìn người này, Tiền Đa người ngốc, thật có khả năng”, “Xong đời, đường đường Vũ Văn thế gia, làm sao lại ra kẻ ngu này?”

Vũ Văn Chiến chỉ cảm thấy một trận trời đất quay cuồng, xấu hổ phun ra một ngụm máu đến, quát ầm lên: “Dương Thanh Huyền, ta thề không lưỡng lập với ngươi!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ta lúc nào với ngươi cả hai cùng tồn tại?”

“Ngươi… Phốc…”

Lại là phun ra một ngụm máu, Vũ Văn Chiến cảm thấy chân khí trong cơ thể rối loạn lợi hại, trên người khiếu huyệt liều mạng nhảy lên, toàn bộ người đang co quắp.

Phong Huyên Huyên thất thần lẩm bẩm thì thầm: “Ta đan… Ta đan…”

Ba sao đến bốn sao, chính là Thiên Giới bên trên đạo thứ nhất lạch trời, ngoại trừ thiên phú bị đánh giá vì là vương giả những người kia, không ai dám nói mình nhất định có thể nhảy tới. Mặc dù là vương giả Vũ Văn Chiến, cũng là ăn một viên Nam Đấu Thiên đan mới qua.

Có Nam Đấu Thiên đan, tăng cường 30% tỷ lệ không tác dụng phụ, hiện tại biến thành sao Nam Đẩu địa đan, tăng cường ba phần trăm tỷ lệ, một đống tác dụng phụ, Phong Huyên Huyên ly dị tâm đều có, nhưng thế giới này, cái nào có ly hôn câu chuyện, huống hồ đối phương là vương giả, chính mình chỉ có thể nhịn.

Gặp Vũ Văn Chiến đang co quắp, Phong Huyên Huyên cũng sợ hết hồn, vội vàng ân cần nói: “Phu quân, phu quân ngươi làm sao vậy?”

“Đùng!”

Vũ Văn Chiến trở tay chính là một lòng bàn tay, phiến ở trên mặt nàng, giận dữ hét: “Phụ nhân! Đều là ngươi phụ nhân này ra ý đồ xấu! Hại ta mất mặt cột còn chưa đủ sao? Cút cho ta!”

Phong Huyên Huyên bị tát văng một ngụm máu, trên mặt một cái đỏ thẫm thủ ấn, bụm mặt nước mắt ba ba chảy xuống.

Cái khác thiếp thất càng là sợ đến không dám lên tiếng.

Dương Thanh Huyền nói: “Buổi đấu giá vốn là vật tư tự do giao lưu, mọi người nhiệt nhiệt nháo nháo, tất cả đều vui vẻ chuyện tốt, làm sao hai vị thanh niên tuấn kiệt, thế gia công tử, nhưng trao đổi nôn ra máu, một cái như cha mẹ chết, lẽ nào Ninh Tấn Sinh đại nhân chết rồi? Sắc mặt khóc tang khó coi như vậy, một cái khác thì lại phát điên cuồng còn đánh lão bà, chà chà, thực sự là ba mươi năm qua mắt thấy chi quái hiện trạng.”

Mọi người rồi mới từ Vũ Văn Chiến thất thố bên trong phục hồi tinh thần lại, từng cái từng cái đồng loạt nhìn Dương Thanh Huyền, lộ ra biểu tình kinh hãi.

Họ Vũ Văn gia mộc cười nói: “Mục Hải Vực Giới lớn hơn, cái gì chim đều có. Công tử còn trẻ, sau đó còn sẽ gặp phải càng nhiều hơn bệnh thần kinh đây.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Đa tạ gia Mộc đại nhân nhắc nhở, ta cũng có chút chuẩn bị tâm tư.”

Thanh Trạch nói: “Dương Thanh Huyền, vừa nãy ngươi bốn trăm tỉ tỉ đập hạ ngày này vòng, tuy rằng ngày hôm đó vòng bản sẽ là của ngươi, nhưng chúng ta sàn bán đấu giá thủ tục phí vẫn là muốn quất.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đây là tự nhiên.” Nhưng mà sau đó xoay người nhìn phía Ma Diễm Sinh, ôm quyền nói: “Vừa nãy đa tạ đại nhân không có vạch trần việc này, cái này Nhật Luân coi như là ta đưa cho đại nhân một chút lễ vật, bất thành kính ý. Đại nhân thanh toán hạ sàn bán đấu giá thủ tục phí mới có thể.”

Ma Diễm Sinh mừng lớn nói: “Thật chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tự nhiên là thật. Sau đó mong rằng đại nhân chăm sóc nhiều hơn.”

“Ha ha ha ha”, Ma Diễm Sinh cười to nói: “Tốt, tốt, tiểu tử ngươi thật biết làm người. Sau đó bản tọa bảo kê ngươi, không quản đi tới cái nào, báo tên ta liền có thể.”

Lập tức thật vui vẻ chạy lên đài đi, trả thủ tục phí, lấy về Nhật Luân.

Ma Diễm Sinh gặp Dương Thanh Huyền cùng Tử Chi Thần Vương phủ người, còn có Đông Phương Gia Mộc đều hoà mình, tựa hồ quan hệ vô cùng tốt, có này chút người bảo hộ, tất nhiên cũng sẽ không báo tên của chính mình, vì lẽ đó bề ngoài ân tình tựu tùy tiện đưa.

Ninh gia cùng Vũ Văn gia người, nhưng là đầy mặt thâm độc vẻ, tựu ngay cả nhìn Ma Diễm Sinh ánh mắt cũng biến thành tàn nhẫn lên. Ma Diễm Sinh khinh miệt cười nhạo một tiếng, liền không có thời gian để ý, chính mình đương nhiên sẽ không sợ này chút người.

Thanh Trạch đối với Vũ Văn gia người nói ra: “Cái viên này Nam Đấu Thiên đan, là Vũ Văn Chiến công tử trước dùng để thế chân, hiện tại thua mất, cái kia thiếu ta Thần Vương phủ Tinh Hạo Thạch, có thể được viết cái biên lai mượn tiền hoặc là thay cái đặt cọc vật mới được.”

Vũ Văn Chiến đã chết cá một dạng nằm dựa vào ghế, hoàn toàn không nghe thấy bên ngoài đang nói cái gì, chỉ là kinh ngạc ngây người xuất thần. Phong Huyên Huyên thì lại bụm mặt, ngồi ở đó yên lặng gào khóc.

Hai vị chủ nhân tất cả đều không quản sự, một vị tiểu thiếp đứng dậy, nói ra: “Ta viết cái giấy nợ đi. Chuyện này nhiều người nhìn như vậy, chúng ta Vũ Văn gia không có khả năng quỵt nợ.”

Lập tức tiến lên, trước mọi người mặt, cho Thanh Trạch viết một phần giấy nợ.

Thanh Trạch này mới hài lòng coi như thôi, nói ra: “Phía dưới buổi đấu giá tiếp tục, cuối cùng hai cái nhân quả lực Nhật Luân, cũng là từ Thanh Huyền công tử cung cấp, phía dưới bắt đầu bán đấu giá. Cũng là không đáy giá cả, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn mười tỉ tỉ Tinh Hạo Thạch.”

Trong sân một mảnh yên tĩnh, tất cả mọi người ánh mắt cũng không ở kia thiên luân bên trên, mà là toàn bộ nhìn Dương Thanh Huyền, đối với Dương Thanh Huyền lòng hiếu kỳ đạt đến tới cực điểm.

Chương 2353: Lấy Vật Đổi Vật, Ba Cái Kỳ Trân

Đông Phương Gia Mộc nói: “Dựa vào ta nhìn, này hai cái nhân quả lực Nhật Luân, sợ là sẽ phải đánh ra giá trên trời đến, nếu như Thanh Huyền công tử tạm không thiếu tiền, có thể cân nhắc lấy vật đổi vật. Dù sao không thiếu thứ tốt, không phải là Tinh Hạo Thạch có thể mua.”

Dương Thanh Huyền động tâm, dù sao bảy cái Cức Hằng Cổ Diễm Nhật Luân đập sau khi rời khỏi đây, mình có thể nhận được Tinh Hạo Thạch ở ngàn vạn ức trở lên, đã là số tiền lớn, chí ít đang tấn công Ninh gia trước đầy đủ dùng, như là không đủ lời, còn có thể lượng lớn chế tạo Nhật Luân, thông qua thương hội lưu thông đi ra ngoài, thu về tài chính.

Mà bốn sao Thiên Giới trở lên vật phẩm giao lưu, nhưng là có thể gặp không thể cầu, lần sau được ở mười năm sau.

Dương Thanh Huyền nói: “Gia Mộc trưởng lão nói rất có lý.” Lập tức đối với Thanh Trạch nói: “Này hai cái Nhật Luân, ta tạm thời không vỗ, có thể hay không?”

Thanh Trạch nói: “Tự nhiên có thể, nhưng thủ tục phí không thể miễn.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Phải.”

Thanh Trạch nói: “Cái kia phía dưới liền trực tiếp tiến vào vật phẩm trao đổi phân đoạn đi, Dương Thanh Huyền, ngươi trước tiên có thể đến, không biết có cái gì nghĩ muốn đổi?”

Dương Thanh Huyền nói: "Ngoại trừ không tác dụng phụ có thể trực tiếp tăng cao tu vi đan dược ở ngoài, tạm thời không có gì nghĩ muốn đổi, ta xem trước một chút mọi người có vật gì."

Tất cả mọi người là một mặt phiền muộn, không tác dụng phụ có thể để Thiên Giới chi chủ tăng cao tu vi đan dược hoặc là thiên tài địa bảo, mình có lời đã sớm ăn, thứ này bất luận người nào đều thiếu, cũng là trên thị trường thiếu nhất đồ vật, tất cả đều là có tiền cũng không thể mua được.

Đông Phương Gia Mộc nói: "Cái kia ta trước hết bêu xấu." Nói đi tới bàn đấu giá, lấy ra ba món đồ, to nhỏ không đều, phóng có trong hồ sơ trên đài, trục vừa giới thiệu nói: "Này thứ một cái hộp ngọc bên trong, là một kiện hệ" Kim "biến dị nguyên tố thân thể, gọi là huyền lôi kim, chính là thu nạp Thiên Địa Lôi Nguyên một loại kim loại, trải qua biến dị sau sinh thành."

Đông Phương Gia Mộc đem hộp ngọc kia mở ra, bên trong nằm một khối nhỏ màu xanh nhạt kim loại.

Đông Phương Gia Mộc điểm ngón tay một cái, cái kia huyền lôi kim nhất thời bay vào bầu trời, quanh thân phát sinh "Đùng đùng" lôi quang, đem bốn phía hư không đều xé ra tóc nhỏ khe hở.

Dương Thanh Huyền hai con ngươi lóe lên, tự nhiên nhìn rõ ràng, này huyền lôi kim bên trong sấm sét, chính là lôi cùng kim hai loại nguyên tố hỗn cùng nhau, vì lẽ đó ác liệt dị thường, mới có thể cắt rời La Phù chi cảnh bên trong kiên cố như vậy không gian.

Không thiếu võ giả đều là lộ ra mừng như điên cùng tham lam biểu hiện.

Đông Phương Gia Mộc nói: "Khối này huyền lôi kim trọng một cân tám hai, công dụng quá nhiều, ta đều lười nói, đang ngồi đều là người thông minh, nếu như không biết lời cũng sẽ không dùng nghĩ giao dịch.”

Nói xong, đem huyền lôi kim thu về hộp ngọc, nhẹ nhàng che lên.

Sau đó chỉ vào kiện món đồ thứ hai, là một cái túi đựng đồ, ngón tay hơi điểm nhẹ, bên trong tựu chảy ra tảng lớn ánh sáng, thăng vào trên hư không, ngưng tụ thành một cái khôi giáp dáng dấp.

Áo giáp trình cổ đồng vẻ, nơi ngực có đạo màu tím nhàn nhạt long ảnh, chỉ có điều phóng tầm mắt nhìn, tựa hồ lờ mờ vô quang. Toàn bộ áo giáp tất cả đều là từ vảy kết thành, cẩn thận nhìn tới, càng là chân long chi lân.

Tại chỗ võ giả toàn bộ đều đổi sắc mặt, thất thanh nói: “Cổ bảo chân long chiến giáp!”

Đông Phương Gia Mộc cười nói: “Quả nhiên có là người biết hàng, chính là chân long chiến giáp, lão phu thu được thời gian, hư hại có thể không ra hình thù gì, chữa trị mấy năm, hao phí to lớn tài lực, mới chữa trị thành bộ dáng bây giờ.”

Đông Phương Gia Mộc vung tay lên, vậy thật rồng chiến giáp huyễn ảnh cứ thế biến mất không gặp, túi chứa đồ cũng khôi phục như thường.

Trước hai cái đều là cực kỳ bảo vật quý giá, đặc biệt là vậy thật Long Chiến giáp, là truyền lưu ở vực giới bên trong mười phần nổi danh cổ bảo, nhiều lần thay chủ, không khỏi là đương thời bá chủ.

Vì lẽ đó mọi người đối với kiện món đồ thứ ba cũng cực kỳ mong đợi, từng cái từng cái mở to hai mắt.

Đông Phương Gia Mộc cầm lấy thứ ba bình ngọc, nói ra: “Này trong bình ngọc, liền là có thể trực tiếp tăng lên công lực, còn có thể tăng cường Thiên Giới bên trên đột phá tỷ lệ trăm phá đan.”

Nói xong, đưa tay ở trên bình ngọc nhẹ nhàng vạch một cái, nhất thời có rực rỡ màu sắc ánh sáng từ trong bình lánh hiện ra, trực tiếp ở không trung hình thành màu sắc rực rỡ dị tượng.

Đồng thời chậm rãi hóa ra một viên đan dược hình dạng đến, cực kỳ giống một cái tuyệt đẹp hàng mỹ nghệ.

Đông Phương Gia Mộc không mở bình xây, trực tiếp kích phát đan dược bên trong ẩn chứa quy tắc, gợi ra cảnh tượng kì dị trong trời đất, thứ nhất có thể chứng minh đan dược thật giả, thứ hai có thể để tránh cho đan khí tiết ra ngoài.

“Trăm phá đan!” Tất cả mọi người là kinh ngạc thốt lên một tiếng.

Trăm phá đan mặc dù không bằng Vũ Văn thế gia Nam Đấu Thiên đan quý giá, nhưng giá trị xa ở sao Nam Đẩu địa đan bên trên. Là Thiên Giới bên trên cực kỳ trân quý đan dược.

Có thể phạm vi nhỏ tăng cao tu vi cảnh giới, tăng cường trình độ nhất định đột phá tỷ lệ, hơn nữa hầu như không có tác dụng phụ. Chỉ là tỷ lệ đều ở năm phần trăm trở xuống, hơn nữa theo cảnh giới càng cao, cái tỷ lệ này càng thấp.

Dù vậy, cũng là Thiên Giới chi chủ tha thiết ước mơ đan dược một trong.

Đông Phương Gia Mộc mỉm cười nhìn Dương Thanh Huyền, nói: “Này ba món đồ, ngươi có thể có vui vẻ?”

Dương Thanh Huyền động lòng nói: “Này ba món đồ, ta đều hết sức yêu thích.”

Đông Phương Gia Mộc nói: “Ngươi chọn hai cái, đổi ngươi một cái Nhật Luân.”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Một cái Nhật Luân đổi ba cái.”

Đông Phương Gia Mộc cười nói: “Tiểu tử, ngươi hôm nay đã là được mùa lớn, đừng quá tham. Cái kia nhân quả lực Nhật Luân tuy rằng quý giá, nhưng ta đây ba món đồ, tương tự giá trị cực cao. Hơn nữa ta hầu như có thể khẳng định, ngươi ở trong tay người khác, tuyệt đối không thu được này ba món đồ, đặc biệt là vậy thật Long Chiến giáp, nhưng là thượng cổ đại năng giả, dùng một cái hoàn chỉnh chân long chế tạo a, tuy rằng lưu truyền đến hiện tại phá tổn hại tổn, nhưng cổ bảo mà, cơ bản đều như vậy, tu bổ một hạ cũng là chấp nhận dùng.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, nói: “Tốt, hai cái tựu hai cái, ta đổi cái kia huyền lôi kim cùng chân long chiến giáp.”

Đông Phương Gia Mộc kinh ngạc nói: “Ta nghĩ đến ngươi sẽ đổi trăm phá đan. Dù sao ngươi bắt đầu liền muốn tăng cao tu vi đan dược.”

Dương Thanh Huyền mặt không thay đổi nói ra: “Xem ra gia Mộc trưởng lão này ba cái bảo vật, là chuyên môn nhằm vào ta bày ra. Bất quá, ta đích xác yêu thích cái kia trăm phá đan. Nhưng tu vi có thể dựa vào chính mình tăng lên, huyền lôi hiện nay có thể là muôn vàn khó khăn một tìm, mà chân long chiến giáp, sợ là vũ trụ cũng chỉ cái này một cái.”

Đông Phương Gia Mộc cười nói: “Tiểu tử, có chút ý nghĩa.”

Nói liền đem cái kia trăm phá đan thu hồi, sau đó vung tay lên, cái bọc kia có huyền lôi kim cùng chân long chiến giáp túi chứa đồ liền hướng Dương Thanh Huyền bắn đi.

Dương Thanh Huyền tiếp nhận hai vật, thần thức quét qua, liền bỏ vào trong túi, nội tâm vui mừng, ôm quyền nói: “Đa tạ đại nhân.”

Đông Phương Gia Mộc nói: “Công bằng giao dịch, không cần tạ.” Nói xong liền tự rước một cái Nhật Luân, tựu trở lại chỗ ngồi.

Đài hạ không ít người đều xì xào bàn tán, thấp giọng thảo luận nhân quả Nhật Luân cùng cái kia ba món đồ giá trị.

Lúc này, một thanh âm truyền đến, “Còn dư lại cái này Nhật Luân, ta cũng rất muốn đây.”

Theo tiếng nói rơi xuống, tựu một bóng người xuất hiện ở trên đài đấu giá, tư thế oai hùng hùng vĩ, chính là Lâm Bát Hoang, đem một cái ngọc bài phóng có trong hồ sơ trên đài, nói ra: “Sẽ không biết ta đây Phượng Vũ Cửu Thiên, công pháp yếu quyết, Thanh Huyền công tử nhưng yêu thích?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2354: Cò Kè Mặc Cả, Theo Như Nhu Cầu Mỗi Bên

Cái kia ngọc bài trình màu xanh nhạt, mặt trên hoa văn điểm điểm, không ngừng nổi lên.

Cẩn thận nhìn tới, lờ mờ có phượng ảnh ở bên trong.

Lâm Bát Hoang bấm quyết hướng về trên ngọc bài một điểm, nhất thời hồng mang đại phóng, có tiếng phượng hót truyền ra, đem trọn cái sàn bán đấu giá chiếu rọi hồng hà đầy trời.

Mà ngọc bài cũng hóa thành màu đỏ thẫm, đồng thời mặt trên phượng ảnh có thể thấy rõ ràng, còn sinh động như sinh.

Lâm Bát Hoang nói: “Chiêu này thần thông hàm nghĩa, chính là nào đó năm đó ngẫu nhiên đạt được hệ” Hỏa “công pháp, uy lực lớn kinh người, tựa hồ cùng Thanh Huyền công tử mười phần xứng.”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia ngọc bài nhìn một hồi, nói: “Đúng như là đại nhân nói, cách này có thể xa cự ly, ta đều có thể cảm ứng được trong ngọc bài ẩn chứa kinh người hàm nghĩa, đối với ta đích xác nhất định có sức hấp dẫn, nhưng sức hấp dẫn vẫn là có hạn.”

Lâm Bát Hoang nhíu mày lại, lập tức khôi phục như thường, cười nói: “Không sao, công tử lại nhìn một chút những thứ đồ này, có hay không ngươi thích.”

Vung tay lên, trên hư không tựu hiện ra một cái màu xanh lục vòng tròn, bên trong vô số bảo vật phun trào, như Sa Hà.

Đại lượng tinh quang điểm điểm, mỗi một điểm tinh quang, đều là một kiện bảo bối.

Tại chỗ võ tu, tất cả đều là mở to hai mắt nhìn lại.

Không ít người nhưng là nhíu mày lại, nhìn Lâm Bát Hoang dáng dấp như vậy, là nhất định phải đổi được cái kia Nhân Quả Nhật Luân mới bằng lòng từ bỏ ý đồ, đều là trong lòng thất kinh.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn lại, từng cái huỳnh ánh sáng đại biểu đồ vật, tất cả đều ở trong mắt hắn phóng đại, nhìn rõ rõ ràng ràng, bất quá mấy hơi thở, tựu đem sở hữu vật phẩm nhìn qua một lần.

Dương Thanh Huyền nói: “Đại nhân đối với ta cái kia Nhân Quả Nhật Luân là tình thế bắt buộc?”

Lâm Bát Hoang nói: “Tình thế bắt buộc.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đó đại nhân tựu không có suy nghĩ, những thứ đồ này tuy rằng quý giá, nhưng cũng không phải là Tinh Hạo Thạch không mua được. Sợ là chân chính bảo vật, đại nhân không có lấy ra đi?”

Lâm Bát Hoang nói: “Thanh Huyền công tử này tựu hiểu lầm ta. Ngoại trừ vài món bản mệnh đồ vật không cách nào biểu diễn ra, ở đây đã là ta toàn bộ gia sản.”

“Ha ha”, đài hạ truyền đến Tổ Trường Tồn cười to, “Lâm Bát Hoang, nhân gia hiển nhiên không vừa ý đồ vật của ngươi. Thanh Huyền công tử, nhìn của lão hủ đồ vật làm sao?”

Tổ Trường Tồn bóng người lóe lên, sẽ đến trên đài, phất tay chi hạ, một phiến hư không tựu mở ra, bên trong cũng là tất cả bảo vật hiện ra, như sao thần điểm điểm.

Dương Thanh Huyền nhìn mấy lần, trên mặt có dị sắc lấp lóe, nói ra: “Tùy tiện ta bắt?”

Tổ Trường Tồn lật hạ khinh thường, nói: “Ngươi có thể đem thích lấy ra, chúng ta trở lại tốt đẹp thương thảo. Như là ưa thích đều không có, cũng không có có thảo luận cần thiết.” Nói vô tình hay cố ý liếc Lâm Bát Hoang một chút.

Lâm Bát Hoang sắc mặt khó coi, Dương Thanh Huyền rõ ràng đưa hắn đào thải.

Vung tay lên, liền đem chứa đồ vòng tròn cùng trên bàn ngọc bài cất vào đến, mặt âm trầm về được vị trí trên, tràn đầy vẻ không vui.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình đảo qua Tổ Trường Tồn chỉnh cái không gian chứa đồ, đưa tay không ngừng hướng về bên trong lấy đồ, sau đó từng cái bày phóng có trong hồ sơ trên đài.

Tổ Trường Tồn khuôn mặt nhẹ nhàng co quắp hạ, rất nhanh lại khôi phục như thường.

Dương Thanh Huyền cầm sau một lúc, nói: “Được rồi.”

Trên mặt bàn đã có hơn bốn mươi món vật phẩm.

Tổ Trường Tồn đơn giản đem những món đồ kia phân hạ loại, trong đó hơn ba mươi món chồng chất cùng nhau, nói: “Những thứ này đều là cao cấp Giới Vương cùng thấp cấp Thiên Giới dùng đan dược, công pháp cùng binh khí, tuy rằng khó được, nhưng đối với chúng ta mà nói cũng cũng không phải gì đó vật đặc biệt trân quý, quyền cho là đưa cho Thanh Huyền công tử, coi như là kết giao bằng hữu.”

Sau đó lại đem ba cái Ngọc Chi Bình cùng hai cái hộp ngọc đặt ở cùng một chỗ, nói: “Này năm loại đan dược, nhưng là ghê gớm, tuy rằng không sánh bằng Đông Phương Gia Mộc trăm phá đan, nhưng cũng là Thiên Giới bên trên ít có có thể đưa đến hiệu quả đan dược.”

Cuối cùng còn có ba cái vật phẩm, đơn độc mau thả, chỉ vào trong đó năm khối vảy màu xanh lam nói ra: “Đây là Côn tổ trên người là tối trọng yếu mấy khối vảy, mặc dù là hệ” Thủy “bảo vật, nhưng cũng có ngũ hành lực lượng, bên trong có trời sinh đạo trận, ngũ hành sinh sôi liên tục tuần hoàn, giá trị to lớn, đã không ở đằng kia chân long chiến giáp chi rơi xuống.”

Lại chỉ vào kiện món đồ thứ hai, là một cái hình vuông màu xanh lục hộp ngọc, nói ra: “Đồ vật trong này, giá trị có lẽ không sánh bằng Nam Đấu Thiên đan, nhưng cũng khẳng định ở trăm phá đan bên trên, chính là là một quả ngũ phẩm chất lượng đường nhỏ đạo quả.”

“Đạo quả?” Đang ngồi võ giả đều là sắc mặt thay đổi.

Nhưng đường nhỏ đạo quả đối với bọn họ sức hấp dẫn cũng không quá lớn, hơn nữa ngũ phẩm chất lượng, đối với Dương Thanh Huyền một sao Thiên Giới mà nói, xác thực vô cùng tốt, nhưng đối với bọn họ bốn sao trở lên Thiên Giới, hiệu quả nhưng là nhỏ bé không đáng kể, nhưng cũng không có gì giật mình.

Dương Thanh Huyền nghe Khương Cổ Âm nói quá, Thiên Đạo đạo quả chia làm đại đạo cùng đường nhỏ hai loại, đại đạo ngưng tụ là vạn cổ chí tôn lực lượng, vô giá cũng không thành phố, căn bản không thể sẽ lưu thông. Mà đường nhỏ đạo quả ngưng tụ là Thiên Giới lực lượng, chia làm một đến cửu phẩm, đối với hắn mà nói xác thực giúp ích rất lớn.

Tổ Trường Tồn lại chỉ vào thứ ba cái dài hộp, nói: “Trong này là một bộ kiếm trận, cộng chín chín tám mươi mốt chuôi, tất cả đều là biến dị kim tinh chế tạo thành, ẩn chứa chín loại trận pháp ảo diệu, uy lực to lớn, phẩm chất cao, chính là trận khí bên trong số một số hai tồn tại.”

Giới thiệu xong, Tổ Trường Tồn khẽ mỉm cười, nói: “Giá trị của những thứ này, hai lần ở chân long chiến giáp cùng lôi Huyền Kim. Thanh Huyền công tử muốn một cái Nhân Quả Nhật Luân trao đổi, không khỏi không còn gì để nói đi.”

Đông Phương Gia Mộc hừ nói: “Giá trị hai lần? Hừ hừ, chính ngươi định giá cả chứ?”

Tổ Trường Tồn nói: “Giá cả cao thấp, tranh luận vô ý, Thanh Huyền công tử, cái kia hơn ba mươi loại con vật nhỏ, cũng có thể đưa ngươi. Còn dư lại này bốn loại, ngươi chọn hai loại đi.”

Dương Thanh Huyền do dự không quyết định, nghĩ đến hạ, nói: “Chọn ba cái.”

Tổ Trường Tồn lắc đầu nói: “Không thể, hai cái, lại thêm cái kia hơn ba mươi dạng tặng phẩm, đã so với gia Mộc lão quái hai cái giá trị cao hơn nhiều.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đại nhân cũng nói, giá cả cao thấp vô ý, chính mình cảm thấy yêu thích cùng có lợi là tốt rồi.”

Tổ Trường Tồn nói: “Ba cái ta cảm thấy được không có lợi đây.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta thêm bốn trăm tỉ tỉ Tinh Hạo Thạch, những thứ đồ này toàn bộ cho ta.”

Tổ Trường Tồn sửng sốt xuống, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền sẽ thêm tiền, trầm ngâm hạ, nói: “Những thứ đồ này, không phải là Tinh Hạo Thạch mua được.”

Dương Thanh Huyền nói: “Có thể không mua được, không ở chỗ cái khác, mà ở chỗ đại nhân một câu nói.”

Tổ Trường Tồn nghĩ đến một trận, nói: “Thêm tám triệu ức.”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Quá nhiều, nhiều nhất năm trăm tỉ tỉ.”

Tổ Trường Tồn nói: “Sáu triệu ức, được liền được, không được ta cũng cũng không có biện pháp.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, thành giao! Tinh Hạo Thạch chờ buổi đấu giá theo ta kết toán sau, ta lại cho ngươi.”

Thanh Trạch nói: “Có thể để Tổ Trường Tồn đại nhân trực tiếp cùng buổi đấu giá kết toán, tựu không cần phải nữa quá một tay.”

Dương Thanh Huyền nói: “Như vậy càng tốt hơn.”

Lập tức liền thu rồi một bàn đồ vật, trở lại chỗ ngồi.

Tổ Trường Tồn cũng hài lòng, đem cuối cùng cái kia Nhân Quả Nhật Luân lấy đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2355: Bán Đấu Giá Kết Thúc, Thiên Thu Ảo Cảnh

Dương Thanh Huyền đổi lấy những thứ này mục đích, cũng không phải là toàn bộ vì mình, cái kia lượng lớn đan dược, đều là Thương Huyền Tông môn nhân chuẩn bị, mà Côn tổ vảy vừa vặn cho Nặc Hi sử dụng, cái kia tám mươi mốt chuôi kiếm trận, cân nhắc lão bà Vu Khinh Nguyệt, hoặc là vị nào hồng nhan tri kỷ.

Trước tuy rằng lục tục kiếm lời không thiếu tiền, nhưng căn bản không đủ xài tiêu, vẫn luôn trải qua hết sức câu nệ, theo người đàn bà của hắn cùng các anh em, đều toàn bộ dựa vào chính mình kiếm tiền đổi trang bị, mua tâm pháp.

Bây giờ tìm đến rồi phát tài đi qua, không thể toàn bộ tự mình một người được chỗ tốt, nhất định phải để Thất Tinh túc, hồng nhan tri kỷ, cùng với theo chính mình lăn lộn huynh đệ, môn nhân được chỗ tốt, như vậy đội ngũ mới tốt mang, nếu như theo chính mình vượt hỗn vượt thảm, thăng mười mấy cấp đều không trang bị đổi, đội ngũ này cũng là muốn tản đi.

Dương Thanh Huyền lúc này mới hiểu được, vượt có tiền vượt phát hiện mình nghèo đạo lý.

Nguyên bản ngàn vạn ức Tinh Hạo Thạch tài sản như vậy, là nghĩ cũng không dám nghĩ, hiện tại mới phát hiện, này ngàn vạn ức Tinh Hạo Thạch, cũng không trải qua hoa a, một loạt thao tác hạ xuống, cuối cùng tới tay một nửa cũng bị mất.

Một đồng tiền khó đổ anh hùng hảo hán, thế giới này, không có tiền, mặc ngươi thiên phú lại tốt, nghĩ tu luyện thành cường giả cũng nằm mộng, chính mình đoạn đường này hạ xuống tiêu hao tài nguyên, sợ là cả Thương Khung tinh vực đều không gánh vác được.

Mỗi một vị cường giả phía sau chất đống tài nguyên, đều là kinh người đáng sợ.

Thanh Trạch nói: “Mười cái Nhật Luân bán đấu giá, toán là kết thúc mỹ mãn. Tiếp đó, chư vị còn có bảo vật gì, cũng có thể mang lên biểu diễn.”

Phía dưới một mảnh nghị luận sôi nổi, một vị hồng y ông lão trực tiếp đi tới bàn đấu giá, lấy ra một thanh trường thương, cùng một bộ công pháp, phóng có trong hồ sơ trên đài, nói ra: “Tiên Thiên Ngũ Hành thương cùng Phi Long thương pháp, đổi một bộ có thể tu luyện tới Thất Tinh Thiên Giới tâm pháp.”

Phía dưới khe khẽ bàn luận một phen, tựu không có động tĩnh.

Hồng y ông lão sắc mặt hết sức khó coi, nói: “Có thể tu luyện tới sáu sao cũng được.”

Này mới có một đàn ông đi tới đài, lấy ra một bản công pháp, hai người thấp giọng truyền âm giao lưu.

[truyen cua tui đốt net]

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại, tiến vào trong nhập định.

Bởi vì hắn đã không có gì đồ vật có thể lấy ra làm trao đổi, cái kia còn chưa tới tay mấy triệu Tinh Hạo Thạch, ở chiêu binh mãi mã trong quá trình còn cần dùng, trên người thứ tốt cũng tất cả đều là cần, cùng với nhìn trông mà thèm, không bằng nhắm mắt làm ngơ.

Mấy canh giờ sau, lấy vật đổi vật quá trình tựu kết thúc, chỉ có tiểu bộ phận người đổi được chính mình vật cần thiết, đa số người vẫn là thất vọng mà về.

Đông Phương Gia Mộc nói: “Lần này gặp gỡ, mười phần thú vị, tận hứng, Thanh Huyền công tử ngày khác rảnh rỗi, có thể đến Đông Phương thế gia lại tự. Cái này Đông Phương thế gia lệnh bài, công tử có thể thu cẩn thận, tương lai có thể ở Đông Phương thế gia ra vào không trở ngại, đồng thời ở một ít đặc định địa phương, cũng có thể phát huy một điểm hơi nhỏ tác dụng.”

Lấy ra một viên tạo hình xưa cũ lệnh bài màu vàng.

Dương Thanh Huyền cung kính tiếp nhận, nâng ở trong tay mười phần trầm trọng, không phải vàng không phải ngọc, không biết cái gì chế tạo, chính phải cảm tạ thời điểm, gặp Đông Phương Gia Mộc nở nụ cười, xoay người tựu biến mất không còn tăm hơi.

Tử Hà liếc mắt nhìn, nói: “Đây là Đông Phương thế gia đỉnh cấp lệnh bài, ở Mục Hải Vực Giới bên trong thế gia tông môn, thấy vậy lệnh bài đều phải cho mấy phần mặt mũi. Giá trị to lớn, như cầm bán đấu giá, phỏng chừng cũng có thể đáng cái hơn mấy triệu ức, thậm chí hơn ngàn tỉ tỉ, ngươi kiếm lời rồi.”

Dương Thanh Huyền thu hồi lệnh bài, chỉ nói một tiếng, “Đông Phương Gia Mộc đại nhân, cũng là một thú vị người.”

Sau đó liền cùng Thanh Trạch kết nối Tinh Hạo Thạch, khấu trừ thủ tục phí, cùng với tiếp tế Tổ Trường Tồn, cùng trước đập Hỗn Độn Huyền Kim cùng vật phẩm khác tiền, tổng cộng tới tay mới 360 ngàn tỉ.

Nhưng Dương Thanh Huyền cũng thấy đủ, lần đấu giá này sẽ trọng yếu nhất, không chỉ có thu được đại lượng vật phẩm cùng tiền tài, hơn nữa còn mở ra một cái kiếm tiền đường. Phía sau hắn sẽ lục tục chế tác một ít Nhật Luân, thông qua bán đấu giá cũng tốt, thương hội cũng tốt, lưu thông đi ra ngoài, đổi lấy Tinh Hạo

Thạch.

Tuy rằng hai loại Nhật Luân giá cả, sẽ theo vật phẩm lượng lớn tràn vào thị trường mà hạ thấp, nhưng đủ để ứng phó hắn trước mặt Khốn Cảnh cùng cần thiết.

Ngày mai, buổi đấu giá lớn chuyện nghi xử lý gần đủ rồi, nhưng trước sau không thấy đại Thần Vương Hồng Tiêu cùng Thanh Sanh, Tử Tâm cùng chư vị nghĩa nữ cũng muốn về Vô Dục Thành, Dương Thanh Huyền cùng mọi người nói cáo biệt: “Đa tạ Thần Vương đại nhân cùng chư vị tiên tử nhiều ngày đến chiếu cố, ta tựu tạm không trở về thành.”

Tử Tâm nói: “Ngươi là muốn đi Thiên Thu ảo cảnh?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Sớm ngày đem việc này hoàn thành, ta thời gian không nhiều lắm.”

Tử Tâm nói: “Xác thực, Ninh gia đối với ngươi càng ngày càng trọng thị, hai lần phái người ra tay đều là bốn sao Thiên Giới, nhưng hai lần đều tay trắng trở về, sợ là lần sau ra tay, sẽ là một đòn sấm sét, chính ngươi phải cẩn thận.”

Tử Tình ngập ngừng nhỏ giọng nói ra: “Mẫu Thượng, Dương Thanh Huyền tình cảnh nguy hiểm như vậy, không bằng để ta đi theo hắn, cũng coi như là thêm một cái giúp đỡ.”

Tử Nhan đổi sắc mặt, lập tức nói: “Ta cũng muốn theo.”

Tử Tâm cả giận nói: “Các ngươi hai cái thối nha đầu thân là Thần nữ, theo một người tuổi còn trẻ nam nhân chạy khắp nơi, đến ta Thần Vương phủ bộ mặt ở chỗ nào? Về nhà tốt đẹp bế quan đi.”

Hai người đều là ngượng ngùng cúi đầu, không dám lên tiếng nữa.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Hai vị tiên tử cực kỳ tu luyện, sợ là sau đó không lâu là có thể gặp lại sau.”

Lập tức liền hướng về mọi người chắp tay cáo từ, một thân một mình côi cút mà đi.

Ly khai Vũ Lăng Nguyên sau, thông qua truyền tống đại trận đi tới La Phù chi cảnh mặt đông, sau đó một đường truyền tống hướng đông, vài ngày sau, liền tới đến Mục Hải Vực Giới mặt đông khu vực biên giới.

Mục Hải Vực Giới lấy La Phù chi cảnh làm trung tâm, trình một cái to lớn hình cầu không gian, thế năng từng bước hạ thấp, nhưng tổng thể mà nói, ở vực trong giới hạn thế năng đều còn tạm được.

Có thể đến rồi khu vực biên giới sau, là có thể rõ ràng cảm giác được thế năng hạ thấp.

Thiên Thu ảo cảnh liền nơi ở vực giới cùng ngoại giới tiếp giáp khu vực, hơn nữa không ở trên hư không, cũng không ở tinh cầu trên, mà là ở một tòa trôi nổi lớn đại lục địa bên trong.

Ngọn núi này tương truyền vì là hệ Thổ cổ bảo biến thành, lại một lần nữa trong đại chiến tổn hại, bay vào vũ trụ, không ngừng hấp thụ hệ Thổ cùng nguyên tố khác, tạo thành một toà kỳ dị lục địa.

Quá trình cùng La Phù chi cảnh hình thành giống nhau đến mấy phần, sau đó bị một vị đại năng giả vừa ý, liền hóa thành mình cấm địa, bố hạ các loại trận pháp, vì vậy trở thành Thiên Thu ảo cảnh.

Đối với Thiên Thu ảo cảnh tư liệu, mười phần ít ỏi, có người nói là một cái tông môn, cũng có người nói là một cái thế gia, nhưng vực trong giới hạn từ trước đến nay chưa từng thấy Thiên

Thu ảo cảnh người đi lại, hơn nữa khối này trên đất bằng, tựa hồ tổng cộng cũng không có mấy người.

Dù sao ở vũ trụ bên trong, giống như vậy lục địa hoặc là tinh cầu, đều nhiều vô số kể, bản cũng không người để ý một khối nhỏ lục địa. Cho đến mấy vạn năm trước, Thiên Thu ảo cảnh chủ nhân, tên gọi sâu chủ nhân, đẩy ra võ giả thiên phú bình xét cấp bậc, đồng thời cho lượng lớn đến ảo cảnh võ giả tiến hành thiên phú giám định, này mới danh tiếng vang xa, trở thành vực trong giới hạn hầu như không người không hiểu tồn tại.

Chỉ vì sâu chủ nhân đối thiên phú bình trắc, thái quá tinh chuẩn, khiến người không thán phục không được.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2356: Vạn Dặm Sơn Hà, Đẳng Cấp Huy Chương

Dương Thanh Huyền trăn trở mấy lần, rốt cục đã tới Thiên Thu ảo cảnh nơi đại lục.

Từ bên trong truyền tống trận đi ra, lập tức cảm nhận được một mảnh viễn cổ Man Hoang khí tức, trước mắt là bầu trời trong trẻo, bầu trời xanh thẳm cùng trong suốt có chút quỷ dị, phía dưới tất cả đều là cổ thụ che trời, các loại kỳ dị thực vật dã man sinh trưởng, dây leo đan xen vào nhau, lẫn nhau liên kết.

Tuỳ tùng Dương Thanh Huyền cùng đi đến, còn có lượng lớn thế gia đệ tử.

Trong đó một cái trên người mặc màu xanh nhạt gấm mặt trường bào tên béo, đầy mặt nghiêm túc, như ông cụ non nói: “Trăm năm đại mộng, Thiên Thu ảo cảnh, ta biết nhẫn tới rồi.”

Sau đó nhận ra phương hướng, tựu bay nhanh mà đi.

Còn lại người tiết kiệm phiền phức, tất cả đều cùng ở cái tên mập mạp này phía sau.

Dương Thanh Huyền cũng vội vàng đi theo.

Này chút người tất cả đều đến từ nam bộ vũ trụ liên minh các địa phương, lẫn nhau cũng không quen biết, nhưng nếu đều là đến kiểm tra thiên phú, bản thân thiên phú cũng không thấp, hơn nữa đều là người trẻ tuổi, từng cái từng cái kiêu căng tự mãn, độn bay lên cũng không nhịn được bày hiện ra một, hai.

Có sử dụng tới gia truyền thân pháp, vẽ ra trên không trung tảng lớn tàn ảnh có đem sức mạnh huyết thống thả ra ngoài, bầu trời hiện ra Chu Tước, Thiên Phượng, Thanh Loan các loại pháp tướng có thẳng thắn biến ra chân thân, hóa thành to lớn viễn cổ hình thái, ở không trung cất bước còn có thẳng thắn trực tiếp lật về phía trước ngã lộn nhào, chỉ sợ bị người xem thường.

Ngược lại là người mập mạp kia biết nhẫn, còn khá là khiêm tốn, nhanh chân như lưu tinh ở đằng trước cất bước.

Dương Thanh Huyền cùng biết nhẫn duy trì nhất định cự ly, theo sát phía sau.

Rất nhanh, mọi người tựu đi ra cái kia mảnh viễn cổ giống như thế giới, đi tới một mảnh nhẹ nhàng khoan khoái khu vực, non xanh nước biếc, hồ nước long lanh, tựu liền thiên địa linh khí đều thanh thuần mấy phần.

Phía dưới là một tòa thật to Linh Sơn, có linh khí xông lên tận trời, hóa thành năm màu bình phong, biến mất ở trong hư không, hình thành ngọn núi kết giới.

Biết nhẫn phảng phất nhìn thấy kết giới, trực tiếp dừng bước lại, liền hướng phía dưới bay đi.

Cái kia chút biến thân, lật ngã lộn nhào người, cũng đều trở về bản hình thái, đồng loạt bay xuống.

Ở chân núi hạ, dĩ nhiên là một tòa đơn sơ trấn nhỏ, thưa thớt một ít gian phòng, còn có một cái đi về trong núi đường nối, hai bên bày đầy các loại quầy hàng.

Trên đường người còn thật nhiều, lên núi, xuống núi, nối liền không dứt.

Chỉ có điều hai cái phương hướng lên người, vẻ mặt hoàn toàn khác nhau.

Lên núi đều là đầy mặt mong đợi, căng thẳng, xuống núi, không phải đầy mặt sắc mặt vui mừng, chính là đầy mặt âm trầm, nhưng cũng có chút sắc mặt bình tĩnh.

“Bán đẳng cấp huy chương rồi, bán sâu chủ nhân đẳng cấp huy chương rồi, chư vị đại nhân, bình trắc kết quả không hài lòng không sao, mua một đẳng cấp huy chương trở lại hảo giao kém.”

Hai bên tiểu thương hướng về lui tới võ tu, lớn tiếng kêu la, “Tông môn thế gia cung cấp tài nguyên, người thừa kế vị trí, địa vị thân phận, đều cùng chư vị đại nhân thiên phú cùng một nhịp thở a. Cầm một đồng thau trở lại, sẽ không sợ chuẩn con dâu chạy tới từ hôn sao?”

Một vị vừa xuống núi, sắc mặt tái xanh nam tử, đi tới một cái trước gian hàng, sắc mặt đen trầm nói: “Trắng huy chương bạc bao nhiêu tiền?”

Cái kia chủ quán híp mắt, cười nói: “Khà khà, công tử khảo nghiệm làm sao nhỉ?”

Nam tử kia sắc mặt một hạ trắng xám, trợn tròn đôi mắt quát lên: “Ngươi quản nhiều như vậy làm cái gì? Bán là không bán? Ở đây một con đường tất cả đều là bán huy chương, cũng không phải chỉ ngươi một nhà!”

Chủ quán vội vàng nói: “Bán một chút bán, khẳng định bán. Trắng huy chương bạc có cấp ba, bạch ngân một huy chương 30 triệu Tinh Hạo Thạch, bạch ngân hai huy chương 20 triệu Tinh Hạo Thạch, bạch ngân ba huy chương mười triệu Tinh Hạo Thạch.”

Nam tử kia sợ hết hồn, cả giận nói: “Làm sao đắt như vậy, chỉ là một huy chương mà thôi, hơn nữa phương pháp luyện chế giống như đúc, vì sao bạch ngân một tựu so với ba đắt gấp ba?!”

Chủ quán cười nói: “Huy chương xác thực chỉ là một điểm vật liệu, nhưng ẩn chứa ý nghĩa có thể không giống nhau a, hơn nữa đẳng cấp càng cao huy chương, chế luyện lại càng tinh xảo, chúng ta tiêu hao công phu cũng càng nhiều.”

Nam tử kia cả giận nói: “Không mua, ta đi nhà khác nhìn.”

Chủ quán vội vã ngăn cản hắn, nói: “Ai nha, ngài thật là, cái này cũng không phải là vượt tiện nghi càng tốt, cái khác nhà làm công đúng là không có cách nào đập vào mắt, vừa nhìn chính là giả, ngài muốn mua cái nghỉ hàng trở lại, cái kia mất mặt, có thể thì không phải là một chút xíu.”

Nam tử kia do dự không quyết định, nói: “Ngươi ở đây huy chương không nhìn ra là giả sao?”

Chủ quán vỗ bộ ngực, bảo đảm nói: “Toàn bộ Thiên Thu ảo cảnh, huy chương chế tác đệ nhất gia, ta lén lút nói cho ngươi cái bí mật, ngươi có thể tuyệt đối đừng nói ra a. Sâu chủ nhân huy chương, đều là ở ta nơi này định tố. Thật huy chương giả huy chương, hoàn toàn tương tự tài liệu, một dạng làm công.”

Nam tử kia khá là động lòng.

Chủ quán lại nói: “Công tử sao không mua nữa cái cao điểm, tỷ như bạc kim, kim cương, Tinh Diệu huy chương.”

Nam tử sợ hết hồn, nói: “Mua một Tinh Diệu trở lại, ta không là muốn chết sao?!”

Chủ quán cười nói: “Công tử vừa nhìn chính là có mọi người nghiệp phải thừa kế người, quản nó nhiều như vậy chứ, trước tiên quản gia nghiệp thừa kế lại nói a. Ngươi muốn mua cái bạch ngân, đối thủ của ngươi nói không chắc tựu mua một kim cương. Cái kia nguyên vốn thuộc về ngươi gia nghiệp, nguyên bản muốn gả cho ngươi nữ nhân, nhưng là toàn bộ chạy rồi.”

Nam tử hỏi: “Kim cương huy chương bao nhiêu tiền?”

Chủ quán nói: “Khà khà, kim cương huy chương cũng phân đoạn vị, rẻ nhất ba tỉ.”

“Chi!” Nam tử sợ đến cả người run cầm cập, nói: “Ta toàn bộ gia sản cũng là hơn 50 triệu Tinh Hạo Thạch, ngươi này... Ngươi này...”

Chủ quán nói: “Công tử, ngươi tướng rồi. Ta đây không chỉ có thu Tinh Hạo Thạch, thứ khác cũng có thể để làm thế chân. Ngươi tốt đẹp nghĩ nghĩ, gia nghiệp, vị hôn thê, kẻ địch, ngươi muốn dẫn cái đồng thau trở lại, khà khà...”

Nam tử kia sắc mặt có chút dữ tợn, cắn răng nói: “Bớt thêm chút nữa!”

Chủ quán nói: “Công tử, như ngươi vậy để ta rất khó khăn a, nếu không như vậy a, ngươi có vật gì tốt đều lấy ra cho ta, thêm vào cái kia 50 triệu Tinh Hạo Thạch, ta nửa giá cầm một hoàng kim ba cho ngươi, làm sao?”

Nam tử cắn răng nói: “Thành giao!”

Rất nhanh, song phương tựu giao hàng vật phẩm, cái kia hoàng kim ba, tựu là một khối màu vàng hình vuông nhãn hiệu, mặt trên có hai thanh kiếm đồ án, còn có một thanh thập tự kiếm cắm ngược ở mặt trên.

Nam tử kia kết quả huy chương thời điểm, tay run rẩy một hạ, tựu nhanh chóng rời đi.

Như vậy giao dịch ở mỗi cái quầy hàng trên diễn ra.

Dương Thanh Huyền nhìn hạ, tốt nhất bán trên căn bản là hoàng kim, bạc kim, kim cương, cao hơn nữa Tinh Diệu cùng vương giả, tựu không người dám mua.

Xuyên qua thương mại đường phố, con đường kia trực tiếp dẫn tới trong ngọn núi.

Dương Thanh Huyền theo biết nhẫn đám người, chậm rãi ở đạo tiến lên tiến, rất nhanh liền tiến vào đến trong núi sâu, hoàn toàn không nghe được thanh âm bên ngoài, hơn nữa cũng không thấy ra võ tu.

Rất nhanh, sẽ đến một quảng trường khổng lồ, mặt trên rậm rạp chằng chịt đều dính đầy người, có hơn vạn, tựa hồ cũng đang chờ kiểm tra.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, thầm nghĩ nhiều người như vậy, được chờ tới khi nào?

Tới nơi này khảo nghiệm, hoặc là tông môn cùng thế gia yêu cầu, hoặc là chính mình nghĩ đối với chính mình tiến hành bình trắc, hoặc là cái khác các loại mục đích, tỷ như Dương Thanh Huyền loại này, cũng coi như là phi thường kỳ lạ.

Ở đây làm cái càng chính, đem trước “Chuẩn vương giả” cái này cách gọi, đều đổi thành “Tinh Diệu”, ta bắt đầu không biết có “Tinh Diệu” đẳng cấp này, hình như là năm nay mới thêm vào. Ta đem đằng trước làm hạ sửa chữa, phía sau cũng đều viết thành “Tinh Diệu”.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2357: Kỳ Dị Kiểm Tra, Ngồi Chờ Kết Quả

“Nghe nói trước mấy ngày đi vào, có một vị lấy được kim cương năm đẳng cấp, là Minh gia một nhà chi thứ đệ tử. Lần này trở lại có thể trực tiếp thành vì là đệ tử nòng cốt. Ai, muốn ta có tốt như vậy mệnh là tốt rồi.”

“Nhân gia nhưng là Minh gia đệ tử, mặc dù là chi thứ, nhưng cũng là danh tộc nhà. Chúng ta cũng đừng nghĩ, có thể cầm một bạch ngân hoặc là đồng thau một, ta tựu hài lòng, cám ơn trời đất rồi.”

“Ai, ta áp lực lớn a. Gia tộc mấy năm gần đây suy bại lợi hại, nếu như lần này không lấy được hoàng kim hoặc là bạch ngân một, trở lại đừng nói gia tộc không chống đỡ nổi, tựu liền vị hôn thê cái kia một bên đều phải phái người đến đưa giấy bỏ vợ.”

“Huynh đệ ngươi đừng lo lắng, nếu như kiểm tra không có bắt được, trực tiếp mua một giả trở lại, ít nhất có thể chống đỡ một trận.”

Dương Thanh Huyền nghe người chung quanh thảo luận, không khỏi cảm khái vạn phần, vũ trụ tuy lớn, nhưng nơi nào đều là giống nhau, thực lực là vua.

Có thực lực, toàn bộ thế giới đều sẽ vì ngươi để nói. Không có thực lực, hết thảy đều là Kính Hoa Thủy Nguyệt, chỉ có thể bị hiện thực chà đạp thành cặn bã.

Lại nghe thấy có người nói: “Chuẩn bị ba năm, ta nhất định muốn bắt cái hoàng kim một hồi đi, đem cái kia chút giễm ta người toàn bộ giẫm ở chân hạ!”

Không quản xuất phát từ mục đích gì, người tới nơi này, không khỏi là ôm nhất định mộng tưởng, nghĩ muốn nổi bật hơn mọi người, quang tông diệu tổ. Dù sao cũng luôn có người muốn trở thành người trên người, người kia tại sao không thể là ta.

Lúc này, trên bầu trời đột nhiên truyền đến một thanh âm, “Hạ một nhóm, tiến vào một vạn người.”

Dương Thanh Huyền nhấc đầu nhìn tới, bầu trời một hạ ánh sáng đại phóng, lập tức kích bắn hạ xuống, rơi ở trên bình đài, hóa thành một phiến to lớn quang môn.

Đám người lập tức dũng động, liều mạng hướng về môn bên trong phóng đi.

“Đừng đẩy a, mọi người đừng đẩy, tới trước tới sau, ta đã đợi mấy vòng, cũng giờ đến phiên ta rồi!”

“Ai với ngươi tới trước tới sau, người thành đạt là trước tiên, ai có bản lĩnh ai trước tiên tiến vào.”

“Nhanh xông a, đầy một vạn người môn liền muốn đóng.”

Dương Thanh Huyền đứng tại chỗ, nhìn bốn phía dòng người phun trào, nguyên bản nghĩ chờ cuối cùng đi, nghe được đầy vạn đóng cửa, nhất thời chân hạ bộ pháp giẫm lên một cái, bóng người ở trong đám người lay động, mấy hạ đã đến đằng trước, trực tiếp bước vào đi vào.

Vừa vặn bên cạnh người một người, cũng là vừa rồi xông tới, chính là cái kia cùng nhau lên núi tên béo Tri Nhẫn.

“Ồ?” Tri Nhẫn kinh ngạc xoay đầu lại, trên hạ đánh giá Dương Thanh Huyền, tựa hồ muốn một lần nữa nhận thức một lần.

Dương Thanh Huyền liếc hắn một cái, thật giống cũng không hứng thú, vừa bước một bước vào môn bên trong.

Bên trong là một mảnh thế giới của ánh sáng, không có thứ gì, toàn thân bao phủ ở mênh mông giữa bạch quang.

Lúc trước cái thanh âm kia lần thứ hai truyền đến, “Tất cả mọi người đi về phía trước, đây là đạo thứ nhất kiểm tra, đi ra màn ánh sáng sau, nếu như là một mảnh sa mạc, tựu chứng minh thông qua đồng thau cấp. Nếu như trực tiếp đi tới núi hạ, liền trực tiếp mua một đồng thau huy chương trở về đi thôi, Thiên Thu ảo cảnh không có thời gian rảnh rỗi dựng để ý đến các ngươi này chút đồng thau rác rưởi.”

Tất cả mọi người là đầy mặt căng thẳng, thận trọng đi về phía trước.

Dương Thanh Huyền triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng bốn phía nhìn tới, lập tức đem màn sáng quy tắc ở trong mắt phân giải, nhìn thấu một mảnh hình thái khác nhau quy tắc phân bố, xa hoa, thần diệu vô biên.

Đi rồi ước chừng nửa khắc đồng hồ, cảnh tượng trước mắt trở nên rõ ràng, tiến vào một mảnh trong sa mạc.

Bốn phía võ tu đều truyền đến thở một hơi thanh âm, từng cái từng cái lộ ra hội ý mỉm cười.

Một vạn người đi qua màn ánh sáng, tiến vào trong sa mạc bảy ngàn người không tới.

Thanh âm kia lần thứ hai truyền đến, nói ra: “Chúc mừng chư vị, thông qua đồng thau cấp kiểm tra, phía dưới kiểm tra rất đơn giản, mọi người xem gặp trên trời cái kia mặt trời không có? Sau đó cái kia mặt trời sẽ rơi xuống, đập ở trên người các ngươi, không chết đã vượt qua cửa ải này.”

“Cái gì? Mặt trời sẽ rơi xuống?!”

Tất cả mọi người kinh sợ, giương mắt nhìn lên, cũng chỉ hai mắt đau xót, sau đó to lớn uy áp cùng nhiệt độ đè ở trên người, bốn phía cát bay đá chạy, ngổn ngang một mảnh.

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng hư không, hai tay bấm quyết, vào quyết định, đối với chuyện ngoài thân trí nhược không nghe, phảng phất hết thảy đều không có quan hệ gì với hắn.

“Ầm ầm”, to lớn kia mặt trời, rất nhanh bay xuống, cuối cùng rơi vào cát vàng, đem tất cả mọi người nuốt hết.

...

[truyen cua tui . net 】 http://truy e ncuatui.net/

Ở Linh Sơn chi đỉnh, Phong Hồi tản mác.

Hào quang nhàn nhạt từ bầu trời chiếu xuống, đem đỉnh núi cùng cổ thụ che trời đều chiếu lên sáng sủa.

Cây vạt áo bày đặt tổng thể, hai tên nam tử ngồi đối diện nhau.

Trong thiên địa cực tĩnh, chỉ có hơi gió thổi lá rụng nát ngâm, cùng bình kịch bàn cờ thanh âm.

Một tên trong đó chàng thanh niên, liếc mắt một cái núi hạ, nói ra: “Sư phụ, cái kia Dương Thanh Huyền đã vào trận.”

Đối diện người đàn ông trung niên trầm ngâm hạ, tiếp tục phóng hạ một con, hờ hững nói ra: “Làm sao, ngươi hết sức quan tâm hắn?”

Hai người chính là Thâm chi chủ nhân cùng Thiên Thu ảo cảnh đại đệ tử Quân Thiên.

Quân Thiên dừng lại trong tay đánh cờ, nghiêm túc nói ra: “Căn cứ Tử Tâm Thần Vương đưa thư, hắn chính là vượt cấp chém giết Tinh Diệu Chu Văn Sơn người.”

Thâm chi chủ nhân nói: “Chém giết liền chém giết, có gì kỳ quái đâu, mặc dù đánh giá lên Tinh Diệu, lẽ nào liền không thể chết rồi? Coi như là vương giả, chết cũng không phải số ít.”

Quân Thiên cười khổ nói: “Không phải ý này, này Dương Thanh Huyền nếu có thể vượt cấp chém giết Tinh Diệu, như vậy chí ít tựu có Tinh Diệu thực lực, sợ là nam bộ liên minh bên trong, sẽ xuất hiện người thứ bảy vương giả.”

Thâm chi chủ nhân tựa hồ cũng không quan tâm, nói ra: “Vậy lại như thế nào?”

Quân Thiên nói: “Lão nhân gia ngài thật sự không một chút nào quan tâm sao?”

Thâm chi chủ nhân nhíu mày lại, nói: “Quan tâm, ta đương nhiên quan tâm, ngươi lại còn nói ta là lão nhân gia, ta nơi nào già rồi?” Dừng hạ, lại nói: “Muốn trở thành vương giả, không phải dễ dàng như vậy. Tử Tâm để hắn lại đây bình trắc, là vì năm đó một chuyện. Nhưng sự kiện kia dưới cái nhìn của ta, căn bản là không cách nào thực hiện a.”

Trong giọng nói, mang theo vẻ cô đơn.

Quân Thiên nói: “Sư phụ không dùng hoài cảm, tất cả tự có số trời, mà nhìn này Dương Thanh Huyền kết quả đi.”

...

Sa mạc bên trong, to lớn ánh sáng mặt trời xuyên thấu mỗi cái thân thể của con người, thiêu nướng huyết nhục cùng ngũ tạng lục phủ. Trên mặt đất một mảnh nóng sóng bốc hơi, sở hữu cát vàng đều bị đốt biến hình, hòa tan thành chất lỏng.

Vô số võ tu không ngừng kêu thảm thiết, thân thể lâm vào này bùn cát lưu dịch bên trong, rất nhanh tựu bị thôn phệ đi vào.

Còn dư lại võ tu, đều liều mạng vận công chống đối, toàn thân đã sớm bị ướt đẫm mồ hôi, lại nháy mắt bị bốc hơi sạch.

Một ít người thậm chí thất khiếu chảy máu, ở một điểm điểm mất đi tri giác.

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng hư không, ánh mặt trời huy trực tiếp xuyên thấu thân thể của hắn, chiếu rọi ở phía sau, thân thể chút nào không bị thương, phảng phất độc lập với thế ngoại.

Ở cách đó không xa, cái kia Tri Nhẫn cũng là đồng dạng ngồi xếp bằng, nhẹ nhàng mở mắt ra, "Ồ" một tiếng, nói với Dương Thanh Huyền: "Khá lắm, lại là Vĩnh Nhiên thân thể, ngươi là ai a, nhìn dáng dấp thiên phú không tệ a."

Dương Thanh Huyền nói: "Tên béo ngươi lại là ai?"

Tri Nhẫn cười nói: "Ta? Hiện tại không biết ta là ai không liên quan, nhưng mấy ngày sau liền biết rồi. Ta chính là nam bộ vũ trụ thanh niên trong đồng lứa người thứ bảy vương giả, thiên tài Tri Nhẫn."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2358: Cấm Ma Pháp Lĩnh Vực, Song Toàn Phương Pháp

“Ồ.” Dương Thanh Huyền đáp một tiếng, lại nhắm hai mắt lại, tiếp tục tu luyện.

“Này, ngươi đối với một vị vương giả, chính là như vậy thái độ sao?” Tri Nhẫn không vui nói ra, “Này, cho ăn…”

Dương Thanh Huyền nhắm mắt lại, chậm rãi nói: “Lại không nói ngươi không phải vương giả, coi như đúng là vương giả, ta cũng không có hứng thú gì.”

Tri Nhẫn sững sờ nói: “Ngươi người này đúng là kỳ quái.”

Lúc này, to lớn kia ánh sáng mặt trời chậm rãi tản đi, sa mạc khôi phục vô cùng bình tĩnh.

Tất cả mọi người phát hiện trên người bị thương, cũng toàn bộ được rồi, mà hoàn cảnh cũng đã biến thành một tòa thật to võ đài, có trăm mẫu to lớn, trôi nổi ở trên hư không, bên ngoài là vừa nhìn bầu trời sao vô tận vũ trụ.

Hơn bảy ngàn người đã đã biến thành hơn một ngàn người.

Một đạo ánh sáng màu xanh lam rơi xuống, hóa ra một cô gái dáng dấp, mười lăm mười sáu tuổi dáng vẻ, hì hì cười nói: “Chúc mừng mọi người thông qua bạch ngân kiểm tra, thấp nhất cũng có thể cầm một hoàng kim bốn đẳng cấp trở lại quang tông diệu tổ.”

Một tên võ giả cau mày nói: “Hoàng kim bốn có cái rắm tác dụng? Bản tọa là hướng về phía kim cương tới. Này quan làm sao kiểm tra, mau nói đi. Lão phu Kỳ Lân Tí đã khát khao khó nhịn.”

Thiếu nữ cười cợt nói: “Chư vị không cần phải gấp gáp, cửa ải này rất đơn giản.”

Nói lấy ra một cái la bàn, cầm trong tay liếc mắt nhìn, nói: “Hiện tại trong sân còn có 1,640 người. Như vậy đào thải bao nhiêu người tốt đây? A... Ta nghĩ nghĩ... Đào thải nhiều chơi không vui, vậy thì đào thải hết hai phần ba đi, lưu lại một ngàn người.”

Tri Nhẫn kêu lên: “Tiểu cô nương, ngươi lầm đi, lưu hạ một phần ba hẳn là 547 người.”

Cô gái nói: “Thật sao? Ta chắc chắn không tốt lắm, được rồi, vậy thì lưu hạ 547 người, còn dư lại toàn bộ đào thải hết.”

“Rầm”, võ đài trên một hạ tựu sôi sùng sục, kêu lên: “Không phải kiểm tra thiên phú sao? Làm sao như thế tùy ý, nghĩ sàng mấy người tựu mấy người?”

Thiếu nữ lẩm bẩm nói ra: “Là kiểm tra a, ta chính là cửa ải này kiểm tra quan hàm hàm, các ngươi có thể gọi ta hàm hàm đại nhân. Nếu như ta là kiểm tra quan, đó là đương nhiên ta nghĩ sàng mấy người tựu sàng mấy người.”

Tri Nhẫn nói: “Thực sự là lẽ nào có lí đó! Vậy hay là lưu một ngàn người đi.”

Hàm hàm lắc đầu nói: “Không đúng, một phần ba là 547 người.”

Tất cả mọi người trợn lên giận dữ nhìn Tri Nhẫn, từng cái từng cái đầy mặt vẻ giận dữ, nếu không phải là mập mạp chết bầm này nhắc nhở, bọn họ liền có thể lấy nhiều lưu hạ 500 người.

Tri Nhẫn cảm nhận được mọi người sát khí, vội vàng nói:

“Hàm hàm đại nhân, đừng chết như vậy bản mà, một ngàn tập hợp cái số nguyên.”

Hàm hàm nói: “Không được, một ngàn nhiều lắm, sau đó sư phụ lại sẽ mắng ta phá của.”

Tất cả mọi người là không hiểu nói: “Phá sản?”

Hàm hàm nói: “Bạc huy chương vàng phí tổn so với vàng huy chương vàng cao không thiếu, thu được bạc kim danh hiệu nhiều người, phí tổn dĩ nhiên là cao.”

Mọi người một trận ngất đổ.

Hàm hàm phất tay nói: “Không nói, mau mau bắt đầu đi. Ải này kiểm tra rất đơn giản, từ nơi này té xuống coi như thua, lưu ở trên lôi đài cuối cùng 547 người tiến nhập bạc kim. Ta sẽ mở ra một cái cấm ma pháp lĩnh vực, tất cả mọi người chân nguyên đều sẽ bị giam cầm hạ xuống.”

“Cấm ma pháp lĩnh vực!”

Mọi người không khỏi là đổi sắc mặt.

Hàm hàm nói: “Đại gia như vậy đều là linh cảnh giới, hơn nữa thử thách mọi người trí tuệ, nhìn ai cuối cùng ngã xuống.”

Tri Nhẫn nói: “Cái kia đều té xuống, làm sao khác nhau hoàng kim đẳng cấp đây?”

Hàm hàm nói: “Cái này đơn giản, phía dưới chính là vực sâu vạn trượng, té xuống thời điểm, còn sẽ nơi ở ngắn ngủi cấm ma pháp trạng thái, xem ai té thảm, căn cứ thương thế tính chất nghiêm trọng đến phân chia.”

Có người run giọng nói: “Nếu như té chết đây?”

Hàm hàm nâng cái đầu, nói ra: “Ngã chết sẽ chết vậy đi, phía dưới có rất nhiều dã thú sẽ ăn hết, không dùng chúng ta quản.”

Mọi người: “…”

Hàm hàm khẽ mỉm cười, nói: “Bắt đầu rồi.”

Nói bóng người lóe lên, tựu hóa thành lam ánh sáng, biến mất ở trên lôi đài không.

Mà giờ khắc này, một cỗ lực lượng kì dị khuếch tán ra, bao phủ toàn bộ trăm mẫu lớn lôi đài lớn.

Mặt trên hoàn toàn tĩnh mịch, mỗi người đều lỗ chân lông mở ra, căng thẳng vạn phần, đề phòng bốn phương tám hướng người.

Dương Thanh Huyền Tâm đạo: “Quả nhiên là cấm ma pháp lĩnh vực.” Hơi vận chuyển chân nguyên trong cơ thể, không khỏi nở nụ cười, trong lòng vui vẻ nói: “Quả nhiên đối với ta vô dụng.”

Hơn một ngàn sáu trăm người, lẫn nhau đề phòng những người khác, đều cùng những người khác duy trì nhất định cự ly, ở trên lôi đài cẩn thận di động tới thân thể, nhưng bởi vì bị cấm ma, thần thức cũng không cách nào khuếch tán, lẫn nhau trong đó lẫn nhau rất nhanh tựu dập đầu va vào nhau, sau đó sinh sinh xung đột.

Mới nửa khắc đồng hồ, liền lập tức loạn tung lên, bắt đầu ra tay đánh nhau.

“Để cho ngươi chạm ta! Đi xuống cho ta đi!”

“Đừng đẩy, lão tử S đều phải bị các ngươi nặn đi ra.”

“Bạc kim ta quyết định, ai dám chạm ta, ta liều mạng với hắn!”

Toàn bộ tràng diện hỗn loạn không chịu nổi, Dương Thanh Huyền hai tay ôm ngực đứng ở đó, không ít người đụng tới hắn trên người, cũng lười để ý sẽ, giống như cọc gỗ.

Ở đây chút hỗn loạn trong đám người, có chút là đồng nhất môn phái tới được, lập tức tựu tạo thành ưu thế, một nhóm mấy người, đem đối kháng võ tu trực tiếp đẩy lên võ đài một bên, tựu ném xuống.

Ở trên lôi đài toàn bộ đều là người thông minh, lập tức hiểu ôm đoàn sưởi ấm biện pháp, từng cái từng cái đoàn thể nhỏ lập tức hình thành, trái lại làm cho tranh đấu giảm bớt, đều mười mấy người, mấy chục người làm thành một đoàn.

Tri Nhẫn phi thường có thủ lĩnh năng lực, rất nhanh tựu gây dựng một cái hơn năm mươi người đoàn thể, hơn nữa gia nhập thành viên còn không ngừng tăng nhanh. Bởi vì đoàn thể càng lớn, thắng được xác suất lại càng lớn.

Tri Nhẫn đối với Dương Thanh Huyền hô: “Này, đến đây đi, ta bảo kê ngươi.”

Dương Thanh Huyền cười nhạt, lắc lắc đầu.

Tri Nhẫn nói: “Tiểu tử, đừng trang thanh cao, ở đây không đoàn kết hỗ trợ, sau đó ngươi tựu cái thứ nhất bị đẩy xuống.”

Dương Thanh Huyền không để ý tới hắn, mà là hai tay thành hình kèn, phóng ở miệng một bên lớn tiếng kêu lên: “Chư vị, chư vị đừng ầm ĩ, trước tiên lẳng lặng, nghe ta một lời.”

Trong sân tranh đấu nhân số vốn là đang giảm xuống, Dương Thanh Huyền kêu mấy lần sau, từ từ yên tĩnh lại, nhưng vẫn như cũ có người không phục, lạnh lùng nói: “Nghe ngươi một lời, ngươi tính toán thơm bơ vậy sao?”

Dương Thanh Huyền đi tới, nắm lên cái kia người ném một cái, trực tiếp ném ra võ đài.

“A! Cứu mạng!”

Cái kia người tiếng kêu thảm thiết truyền đến, nhiên lai âm thanh càng ngày càng xa, rất nhanh tựu không nghe được.

Trong sân nháy mắt yên tĩnh lại, từng người trợn to hai mắt, hoài nghi mình nhìn lầm rồi, cái kia chút không nhìn thấy, phát hiện đột nhiên trở nên tĩnh, cũng dừng lại, không dám huyên náo.

“Ta vừa nãy không nhìn lầm chứ? Tiểu tử này nắm lên một cái Đại Hán, trực tiếp ném ra ngoài?”

“Ở đây cự ly biên giới, có năm mươi sáu mươi trượng xa chứ?”

Tri Nhẫn cũng nhìn ngây dại, lắc lư cúi đầu, lại dụi dụi con mắt.

Dương Thanh Huyền làm một an tĩnh thủ thế, cười nói: “Chư vị đừng làm rộn, mà nghe ta một lời, như vậy tiếp tục tranh đấu cũng không phải biện pháp, hơn nữa đánh tới đánh lui, quá tổn thương hòa khí. Tiên hiền có lời: Hữu nghị số một, thi đấu thứ hai. Mọi người vẫn là phải để ý cùng là quý. Ta hiện tại thì có một tốt vô cùng biện pháp, có thể không tổn thương hòa khí phân ra thắng bại đến.”

Một tên võ giả không nhịn được nói ra: “Không tổn thương hòa khí phân ra thắng bại? Sao có thể có chuyện đó, ta không tin.”

Tên còn lại kêu lên: “Biện pháp gì, nói mau.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Cổ chi tiên hiền lại có lời: Có tiền có thể ma xui quỷ khiến. Mọi người có thể so đấu tiền tài a, cho ta tiền nhiều nhất có thể lưu hạ, cho ta tiền ít nhất cái kia hơn một ngàn người, tựu lần sau trở lại đi. Như vậy cũng không tổn thương hòa khí, lại phân ra được thắng bại.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2359: Bạo Lực Giải Đáp, Kiếm Một Vố Lớn

Trong sân yên tĩnh nháy mắt, một tên võ tu nhảy ra, ngạo nghễ giễu cợt nói: “Ha ha ha ha, đầu óc ngươi có hố chứ? Tiền tài đều cho ngươi, làm sao không cho ta à?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Vấn đề này nhắc đến tốt, ta hiện tại tựu cho mọi người giải đáp một hạ.”

Nói liền đi lên phía trước, hất tay hướng về trên mặt người kia một phiến.

“Đùng!”

Cái kia người bị thẳng tắp vỗ bay ra ngoài, một ngụm máu phun ở không trung, thân thể ở trên đất đánh mấy cái chuyển, tựu cô lỗ lỗ lăn đến bên cạnh lôi đài.

“Chi!” Toàn trường đều là hít vào một ngụm khí lạnh, tất cả đều doạ đến sắc mặt trắng bệch.

“Xảy ra chuyện gì? Không phải đều cấm ma pháp sao?”

“Đích thật là cấm ma pháp nữa à, không có đạo lý a!”

“Lẽ nào hắn ngày sinh thần lực? Có thể, ngày sinh thần lực cũng sẽ không như thế đại lực a.”

Tri Nhẫn cũng ngây dại mắt.

Trong đó một cái hơn năm mươi người đoàn thể lão đại, trợn mắt quát lên: “Mọi người không cần sợ hắn, ở đây nhất định là bị cấm ma, hắn chỉ là khí lực lớn chút mà thôi, chúng ta nhiều người như vậy, còn sẽ không đối phó được hắn?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Vừa nãy đề kia, mọi người đều xem hiểu chứ? Hiện tại ta lại giải hạ đạo đề này cho mọi người xem nhìn.”

Lão đại kia cười lạnh nói: “Ngày sinh thần lực thật sao? Nói cho ngươi đi, lão tử ta mới thật sự là ngày sinh thần lực. Coi như không có bất kỳ tu vi nào, cũng có thể đối đầu Linh Võ cảnh tồn tại! Mọi người cùng nhau tiến lên!”

“Giết a! Đem tiểu tử này ném xuống!”

Hơn năm mươi người toàn bộ vọt tới.

Dương Thanh Huyền đi lên phía trước, chân hạ đạp đơn giản phương vị bộ pháp, một bộ bát quái quyền đánh ra, “Rầm rầm rầm” mấy cái chớp mắt, hơn năm mươi người toàn bộ ngã trên mặt đất.

Tên kia ngày sinh thần lực võ giả, một quyền oanh lại đây, bị Dương Thanh Huyền nắm lấy nắm đấm, sau đó một tay đẩy ở hắn trên eo, đem giơ lên cao cao, ném ra ngoài.

“Ầm!”

Lại là ở trên lôi đài vẽ ra một cái huyết tuyến, lăn đến bên cạnh lôi đài, cả người gãy xương hơn nửa, đầy mặt kinh khủng.

Dương Thanh Huyền vỗ tay một cái, nói: “Này đề đáp án, mọi người đều thấy rõ ràng chưa?”

Võ đài trên yên lặng như tờ, tựu ngay cả hô hấp đều không dám dùng sức, từng cái từng cái nín hơi, sắc mặt tái nhợt.

Tri Nhẫn đôi môi run rẩy, run run nói: “Này, này sao lại thế này? Hắn không có bị cấm ma pháp sao? Không thể a, cấm ma pháp lĩnh vực, không người có thể phá, không có đạo lý a."

Tựu liền đứng ở trên hư không quan sát Hàm Hàm, cũng nhíu mày lại, trong hai con ngươi bắn ra tinh mang, nghĩ muốn đem Dương Thanh Huyền nhìn thấu, nhưng không thu hoạch được gì, hai hàng lông mày một hạ nhíu sâu hơn.

Dương Thanh Huyền nói: "Mọi người đừng khẩn trương như vậy nhìn ta, đến, đều buông lỏng một chút, hít sâu một cái, sau đó từ từ thở ra đến, có ý thức thả lỏng hạ hai vai, như thế nào, cảm giác dễ dàng một chút không có?"

Cái kia chút bị Dương Thanh Huyền ánh mắt quét đến người, đều là vội vàng liều mạng gật đầu nói: "Khá một chút khá một chút."

Dương Thanh Huyền cười nói: "Vậy là sao, một cuộc tỷ thí mà thôi. Trong đời còn muốn gặp phải tỷ thí nhiều lắm đấy. Hiện tại bắt đầu cùng là quý đi, Tri Nhẫn tên béo, ngươi tới hạ, giúp ta làm cái đăng ký. Tất cả mọi người xếp thành hàng, ai chen ngang ai sẽ xuống ngay. Từng cái từng cái đăng ký, bỏ tiền thêm ra tiền thiếu ta đều không thèm để ý, toàn bộ nhìn chính các ngươi tâm ý, có muốn hay không tiến vào bạc kim, có muốn hay không trở lại thành vì là đệ tử nòng cốt, kế thừa gia nghiệp, cưới vợ bạch phú mỹ, tựu nhìn chính các ngươi tâm ý rồi. Đúng rồi, không mang đủ Tinh Hạo Thạch bằng hữu, sẽ nói cho các ngươi biết một cái phúc âm, đồ vật cũng có thể chống đỡ giá cả."

Tri Nhẫn trên người thịt mỡ run run hạ, tiểu đầu mục cũng không làm, vội vàng chạy đến kêu lên: "Đến đến, đại nhân kính xin phân phó." Cung mập mạp thân thể, một mặt lấy lòng dáng dấp.

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi tới phụ trách đăng ký, ta tới phụ trách giữ gìn trật tự."

Tri Nhẫn nói: “Phải phải.” Sau đó căng giọng, nói: “Đều lại đây, từng cái từng cái đăng ký tên, đem tâm ý của các ngươi đều lấy ra, tâm ý ít nhất cái kia một ngàn người, năm năm sau trở lại đi.”

Từ Thiên Thu ảo cảnh đi ra ngoài người, năm năm đều không thể lại bước vào Linh Sơn.

Này hơn một ngàn sáu trăm người đều là mặt xám như tro tàn, nhìn Dương Thanh Huyền ánh mắt quét tới, toàn bộ đều câm như hến, vội vàng chạy đến Tri Nhẫn trước mặt xếp hàng đăng ký, biểu đạt tâm ý.

Còn có mấy cái kiêu căng khó thuần, sắc mặt tái xanh, bị Dương Thanh Huyền đánh đổ ở địa, đạp mấy phát, tựu đàng hoàng xếp hàng đi.

Võ đài bầu trời, đột nhiên hư quang lóe lên, hóa ra một người đàn ông bóng người, mặc một bộ nha màu xanh Yên La trang phục, nhìn phía dưới cảnh tượng, nhíu mày lại, nói: “Sư muội, ngươi đang làm gì?”

Hàm Hàm kêu lên: “Tư Không hạo sư huynh, ta, ta cũng không biết..., ta chỉ là mở ra cấm ma pháp lĩnh vực, theo kết cấu đến kiểm tra, ai biết tựu thành phía dưới bộ dáng này...”

Tư Không hạo nhìn phía dưới một chút, nhíu mày lại, nói ra: “Kỳ quái, này chút người đang làm gì?” Nhưng ải này kiểm tra không có quan hệ gì với hắn, cũng lười để ý tới, nói ra: “Sư muội, ta vừa được sư phụ đưa tin, nói có mấy vị đại nhân vật đi tới Thiên Thu ảo cảnh, chờ thi kiểm tra xong sau để cho chúng ta cùng đi một chuyến.”

Nói xong cũng xoay người ẩn vào hư không, biến mất không còn tăm hơi.

Hàm Hàm nâng cằm lên, tự nói: “Đại nhân vật, lại là cái gì thế gia trưởng lão chưởng môn các loại, mang theo đệ tử thân truyền đến đi cửa sau sao? Ai, thực sự là vô vị đây.”

Sau hai canh giờ, trên lôi đài đăng ký tựu hoàn thành, Tri Nhẫn mập mạp này còn mười phần biết hàng, đem các loại vật phẩm đều toán cái giá cả, cùng nhau thống kê đi vào.

Sau đó thần bí hề hề chạy đến Dương Thanh Huyền trước mặt, thấp giọng nói: “Đại nhân, tổng cộng là 190 ngàn tỉ, thứ 547 người là vị này, cống hiến 1,060 ức, tựu liền bản mệnh binh khí đều dâng ra.”

Dương Thanh Huyền gõ hạ đầu hắn, nói: “Làm sao theo 547 toán? Còn ngươi nữa cùng ta đây, ngươi cũng dự định xuống?” Sợ đến Tri Nhẫn tên béo nói liên tục: “Toán sai rồi toán sai rồi.”

Dương Thanh Huyền nói với mọi người: “Kết quả đã xảy ra rồi, cống hiến 1,095 ức trở lên người, có thể lưu hạ. Còn lại hạ người, tựu lần sau trở lại đi. Các ngươi điểm ấy tâm ý, liền ta nhìn đều thật không tiện, làm sao còn trở thành bạc kim? Cho ngươi một cái bạc kim, ngươi có mặt có muốn không? Lần sau trở lại đi.”

“Mẹ, khinh người quá đáng! Lão tử với ngươi liều mạng!”

Một tên võ tu hét lớn: “Bị loại bỏ các anh em, với bọn hắn liều mạng, giết ra một cái tương lai!”

“Liều mạng! Đem tiền trả lại cho ta!”

Hơn một ngàn người lập tức bạo động, hướng về hướng về Dương Thanh Huyền, sợ đến Tri Nhẫn vội vàng lùi về sau.

Cái kia bị tuyên bố qua hơn năm trăm người, tuy rằng đau lòng không thôi, nhưng cũng không muốn tham dự đến việc này bên trong, đều là lui về phía sau đi.

Dương Thanh Huyền cười nhạt, thu hồi Tri Nhẫn cho hắn túi chứa đồ, liền hướng này hơn một ngàn người đi đến.

Như không phải sợ bại lộ chính mình, một chiêu là có thể để cho bọn họ hóa thành tro.

Hiện tại cũng chỉ là nhiều một phen tay chân, ở ngàn người bên trong đi bộ nhàn nhã, tới lui tự nhiên, xoay tay trong đó, một chưởng một cái, đem này chút người toàn bộ đập bay, từng cái từng cái kêu thảm bay ra võ đài, rơi xuống.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2360: Thành Công Thăng Cấp, Bát Mị Chu Tiên

Nửa khắc đồng hồ sau, lôi đình trên tựu an tĩnh.

Dương Thanh Huyền nói: “Hàm Hàm tiểu thư, kết thúc.”

“Gọi ta Hàm Hàm đại nhân.”

Trên hư không lam ánh sáng lóe lên, Hàm Hàm tựu bay rơi xuống, quan sát tỉ mỉ hạ Dương Thanh Huyền, sau đó nói với mọi người: “Không sai, các ngươi đều thông qua.”

Này hơn năm trăm người đều là không còn gì để nói, Tâm đạo: “May mà trên người mình tiền mang có đủ nhiều, nếu không thì cùng bạc kim vô duyên, này cái gì chó má kiểm tra.”

Từng cái từng cái đau lòng không thôi, căm giận không ngớt, đều là liều mạng nhớ kỹ Dương Thanh Huyền dáng vẻ, nghĩ chờ sau khi rời khỏi đây đòi về cái này tràng tử.

Hàm Hàm nói: “Chúc mừng đại nhân đều trở thành bạc kim, cái tiếp theo kiểm tra tựu không quản ta sự rồi, gặp lại.”

Nói xong vung tay lên, toàn bộ võ đài cũng bắt đầu biến hình, cuối cùng hóa thành một đạo gió xoáy, đem hơn năm trăm người toàn bộ cuốn lên, trốn vào trong hư không.

Sau một khắc, ở một mảnh trên vùng bình nguyên, hư không đột nhiên phá nát, “Rầm” bể thành vô số khối.

Bão gió từ bên trong vọt ra, hơn năm trăm người đều bị ném hạ.

Nhưng mọi người đã từ cấm ma pháp trong lĩnh vực khôi phục như cũ, từng cái từng cái vội vàng vận chuyển chân nguyên, đem thân thể ổn định, an toàn hạ xuống.

Trên vùng bình nguyên đứng sừng sững một toà tế đàn, nhìn thấy được trải qua vô số năm tháng tập kích, điêu lan ngọc thế trên ánh sáng lộng lẫy cũng đã nhạt tuột, không thiếu điêu khắc khắc hoạ, đều có bào dấu vết.

Nhưng phóng tầm mắt nhìn, vẫn là có uy áp cường đại từ trên tế đàn phóng xạ ra, lệnh mọi người tâm sinh ra sự kính trọng, không dám thất lễ.

Ở tế đàn phía dưới, đứng thẳng không ít người, Hàm Hàm cũng ở trong đó.

Một vị chàng thanh niên đứng ra, mỉm cười nói: “Chúc mừng chư vị thăng cấp đến bạc kim, tại hạ Quân Thiên, phụ trách đón lấy kiểm tra.”

“Thiên Thu ảo cảnh, Thâm chi chủ nhân đại đệ tử Quân Thiên!”

“Sáu vị vương giả một trong Quân Thiên đại nhân!”

“Hảo oa, thật đẹp trai a! Vì là thực lực ra sao mạnh hơn ngươi, thiên phú cao hơn ngươi người, còn dài hơn ngươi được soái, quá không công bằng rồi!”

Dương Thanh Huyền trên mặt lộ ra vẻ kinh dị, quan sát tỉ mỉ hạ Quân Thiên, không nghĩ tới người này lại là vương giả.

Một vị võ giả đứng ra, ôm quyền lớn tiếng nói: “Quân Thiên đại nhân, ta muốn trách cứ! Trên một cửa bình trắc, quá tùy ý, quá vớ vẩn!”

Quân Thiên cười nói: “Bạc kim chi hạ, đều là so sánh tùy ý, hơi

hơi đuổi hạ cũng là phải. Phải biết vận khí cũng là vận mệnh một bộ phận, nếu như không có có số mệnh đi đến nơi này, còn nói gì tới thiên phú?”

Người võ giả kia sững sờ nói: “Này... Này cũng quá không công bằng chứ?”

Quân Thiên cau mày nói: “Công bằng? Thử hỏi ta Thiên Thu ảo cảnh vì sao phải cho ngươi công bằng? Ngươi cho ta tiền sao?”

Người võ giả kia nói: “Này...”

Quân Thiên giơ tay lên, cắt ngang hắn tiếp tục nói, nói: “Không xé, phiền nhất các ngươi loại này miễn phí đến khảo nghiệm, trang bị cũng không mua vài món, chúng ta Thiên Thu ảo cảnh dựa vào cái gì ăn cơm a? Tất cả câm miệng đi, đón lấy bắt đầu bạc kim kiểm tra.”

Mọi người: “...”

Quân Thiên xoay người quay về một đám diện mạo Bất Phàm, thực lực không tầm thường đệ tử trẻ tuổi, ôm quyền cười nói: “Chư vị, mời vào tràng đi.”

Những đệ tử kia, có hơn trăm người, đều là diện mạo Bất Phàm, khắp khuôn mặt là cảm giác ưu việt cùng vẻ ngạo nghễ, trực tiếp tiêu sái vào trong đám người, hơn nữa tự thành một mảnh, tựa hồ không muốn cùng Dương Thanh Huyền đám người đứng chung một chỗ.

Tri Nhẫn kêu lên: “Chuyện gì thế này? Quân Thiên đại nhân, này chút người cũng không cần kiểm tra, liền theo chúng ta một dạng nắm bạc kim?”

Quân Thiên nói: “Những thiên tài này là chúng ta Thiên Thu ảo cảnh chất lượng tốt khách hàng, mỗi người đều tốn không ít tiền, vì lẽ đó cho bọn họ bạc kim ăn mồi.”

Mọi người kêu lên: “Còn có thể như vậy?”

Quân Thiên vung tay lên, tế đàn trước trên đất trống, lập tức hiện ra một tấm thật dài bàn, mặt trên bày đầy bát rượu, bên trong tất cả đều là vàng xanh xanh chất lỏng, phản xạ ánh sáng mặt trời, như kim dịch.

Quân Thiên nói: “Đón lấy bạc kim sát hạch, mới là thứ thiệt kiểm tra, mỗi người các ngươi uống chén rượu, sau đó lên tới tế đàn tầng thứ nhất, tiếp thu bình trắc. Trong rượu này mặt ẩn chứa có hồng độc chi Bát Mị Chu Tiên, chư vị cẩn thận một chút.”

Có người cả kinh nói: “Đại diệt tuyệt ngũ độc chi Bát Mị Chu Tiên!”, “Này, đây không phải là lấy mạng chúng ta sao?”, “Tu vi cao tự nhiên có thể chống đối, nhưng chúng ta này chút tu vi thấp làm sao bây giờ?”

Một mảnh kinh hoảng cùng oán giận tiếng, nhìn cái kia một bát chén màu vàng rượu ngon, đầy mặt kiêng kỵ cùng sợ hãi.

Quân Thiên nói: “Uống tựu uống, không uống coi như, cái nào nhiều như vậy thành tựu?”

Một tên võ giả kêu lên: “Ta hiểu được, này quan nhất định là thử thách can đảm! Ta cũng không tin Thiên Thu ảo cảnh thật sẽ nắm độc như vậy độc dược cho chúng ta uống, hơn nữa nhìn chất lỏng này màu sắc, cũng không giống là có hồng độc ở bên trong a, ta đoán bên trong khẳng định có giải dược, đúng, nhất định là như vậy!”

Người võ giả kia đầy mặt sắc mặt vui mừng, đi lên trước cười nói: “Ha ha, ta Kim Thiền Tử tựu cái thứ nhất đến thử!” Nói xong, bưng lên một chén rượu tựu uống hạ xuống.

Sau đó “Rầm” một tiếng, lật tới ở trên đất, đầy mặt đỏ đen vẻ, thất khổng bắt đầu chảy máu, liều mạng co giật, “Cứu, cứu ta...”

truyen❤cuatuinet

“Rào” một tiếng, tất cả mọi người kinh khủng muôn dạng.

Quân Thiên từ tốn nói: “Không có thuốc giải, đây là thứ thiệt độc tửu, mọi người đừng suy nghĩ nhiều.”

Một tên võ giả xanh mặt, quát lên: “Lão tử tu luyện Đại Man Thần Thể hơn ba mươi năm, cũng không tin một bát độc tửu đều đỡ không được!”

Nói xong cũng lên trước làm một chén rượu, toàn thân bắt đầu hiện ra màu đỏ, nhưng người này hai tay bấm quyết, cường hành đem độc tính áp chế lại, cười như điên nói: “Ha ha, có thể được!”

Sau đó liền hướng tế đàn đi đến, tuy rằng run rẩy, nhưng đích thật là đem độc tính chế trụ.

“Bất quá là Khuy Chân cảnh tiểu tử, đều có thể áp chế độc tố, chúng ta khẳng định cũng được!” Gặp có tiền lệ, mọi người bắt đầu dồn dập lên trước, bưng lên độc tửu tựu uống.

Không ít người trúng độc ngã xuống đất, nhưng càng nhiều người đều áp chế độc tính, bắt đầu hướng về tế đàn đi đến.

Dương Thanh Huyền bưng lên một chén rượu, phóng ở mũi dưới ngửi, phát hiện này độc dược hết sức kỳ lạ, tựa hồ cùng tự thân tu vi có liên quan, không quản ngươi là tu vi bực nào, đều sẽ bên trong nhất định độc, không khỏi nhíu mày lại, hỏi: “Quân Thiên đại nhân, này rượu không uống được không được?”

Quân Thiên gật đầu nói: “Có thể.”

“Phốc!” Vừa rồi uống vào nửa miệng Tri Nhẫn, trong miệng tựu phun ra ngoài, trợn mắt lên nói ra: “Cái gì? Không uống cũng có thể?”

Quân Thiên nói: “Đương nhiên có thể, ta lại không nói nhất định muốn các ngươi uống, bạc kim khảo nghiệm là ở trên tế đài, uống không uống này rượu cũng không quan hệ.”

Tri Nhẫn há to mồm, ngơ ngác nói: “Này, này, vậy ngươi đem những này rượu bày ra...”

Quân Thiên lạnh lùng nói: “Ta bày ra ngươi tựu nhất định muốn uống? Cái kia ta bày một chậu tử s, ngươi có phải là cũng muốn ăn?”

“Phốc! Phốc!” Nghe vậy, đại lượng võ tu liều mạng đem rượu phun ra, mắng to: “Mẹ, lại có thể không uống, đây không phải là hại chúng ta sao?!”

“Bẫy các ngươi?”

Quân Thiên lạnh lùng nói: “Này rượu một bát các ngươi biết được bao nhiêu tiền sao? Các ngươi đại đa số người một khối linh thạch đều không ra, miễn phí đến kiểm tra, miễn phí uống hồng độc rượu, còn nói ta hại ngươi nhóm? Phàm là uống rượu, không quản khảo nghiệm qua bất quá, mỗi người giao mười vạn Tinh Hạo Thạch tiền thưởng đến ta đây.”

Chương 2361: Công Kích Linh Hồn, Thiên Thu Thất Tử

Cái kia chút uống rượu, đang liều mạng áp chế độc tính võ tu từng cái từng cái trợn tròn mắt, nói: “Uống cùng không có uống cũng có thể tham gia kiểm tra sao? Vậy liệu rằng khác nhau ở chỗ nào?”

Quân Thiên nói: “Đương nhiên sẽ có khác nhau, uống tất cả đều trúng độc, sợ là rất khó vượt qua khảo nghiệm, không có uống từng cái từng cái tốt đẹp, thông qua kiểm tra tương đối muốn dễ dàng một chút.”

“Phốc!”

Cái kia chút uống độc tửu, vừa kinh vừa sợ, thêm vào độc tính phát tác, từng cái từng cái phun ra máu, trở nên toàn thân đỏ chót biến thành màu đen, ngã trên mặt đất.

Quân Thiên nói: “Đừng nằm trên đất giả chết, này rượu độc tính ta điều phối vô cùng tốt, sẽ không để cho các ngươi chết. Chết rồi ai trả cho ta tiền thưởng? Không quản uống không có uống rượu, mau tới tế đàn đi, kiểm tra lập tức phải bắt đầu rồi.”

Dương Thanh Huyền để chén rượu xuống, liền hướng tế đàn đi đến.

Cái kia chút uống rượu, liều mạng hướng về tế đàn chạy, nhưng vừa vận chuyển chân nguyên, độc tố gia tốc phát tác, từng cái từng cái ngã trên mặt đất. Không có uống rượu đều là cười lớn không ngớt, bước đi như bay, lần lượt xông lên tế đàn.

Một tên bạch y võ tu, nguyên bản diện mạo Bất Phàm, ngã trên mặt đất, khuôn mặt không cam lòng, oán ghét nhìn chằm chằm Quân Thiên, quát: “Ta giao tiền xong, tại sao không nói cho ta rượu có thể không uống? Ta muốn các ngươi thối tiền!”

Quân Thiên nói: “Giao tiền xong, chỉ là cho ngươi một cái bạc kim giữ gốc. Ta sẽ nói cho ngươi biết, cái kia chút nộp ngươi gấp mười lần tiền, mới không uống rượu. Ngươi này điểm tiền, chỉ có thể đi đến một bước này. Nhớ tới nâng cốc tiền tiếp tế ta.”

Cái kia võ tu tức giận khạc ra một búng máu, ngã trên mặt đất ngất đi.

“Này cái quỷ gì kiểm tra a, ta phải về nhà...” Một tên trong vũ tu độc quá sâu, đổ ở tế đàn trên bậc thang, sau đó lăn xuống xuống.

Dương Thanh Huyền cùng ở trong đám người, rất nhanh tới tế đàn kia tầng thứ nhất, là một toà tiểu Bình đài, tràn đầy năm tháng thói cũ còn sót lại dư vận.

Dương Thanh Huyền vừa bước lên cái kia bình đài, toàn bộ người liền cảm thấy chìm xuống, như là trọng lực tăng lên rất nhiều lần, nhíu mày lại, thầm nghĩ: “Trọng Lực lĩnh vực? Không đúng, không phải Trọng Lực lĩnh vực.”

Bình đài này trên xác thực ẩn chứa Trọng Lực lĩnh vực hiệu quả, xương cốt toàn thân, bắp thịt, huyết dịch đều gấp bội chịu đến áp bức, hô hấp trở nên trầm trọng.

Nhưng không chỉ như vậy, tựu liền chân nguyên trong cơ thể vận chuyển đều hết sức khó khăn.

“Này, chờ ta, ở đây có thể hay không lại có cái gì cạm bẫy?” Tri Nhẫn vội vàng đi tới, cùng sau lưng Dương Thanh Huyền, mới vài bước cũng đã thở hồng hộc, đầu đầy mồ hôi.

Dương Thanh Huyền nói: “Không biết, chính mình cẩn thận một chút.”

Không ít người võ tu từng cái từng cái đổ ở trên tế đàn, đa số là uống độc tửu, ở đây kỳ dị lĩnh vực áp chế hạ, dồn dập độc tính phát tác.

Cũng có hay không uống rượu, bắt đầu không chống đỡ nổi, đổ ở trên tế đàn.

Dương Thanh Huyền trong đôi mắt kim quang lóe lên, cúi đầu nhìn lại, phát hiện trên mặt đất lóe lên tảng lớn hoa văn kỳ dị, Hối Minh tiêu tan, nhìn kỹ lại, không khỏi lấy làm kinh hãi, tất cả đều là đại đạo hoa văn.

“Tế đàn này rốt cuộc là gì bảo vật?”

Dương Thanh Huyền kinh hãi không thôi, loại này kỳ diệu áp chế cảm giác, chính là đạo văn gây ra đó.

Bốn phía từng mảng từng mảng võ giả ngã xuống, hôn mê bất tỉnh.

Tri Nhẫn cả người thịt mỡ run rẩy, thịt sóng như sóng sóng giống như vậy, từ lòng bàn chân dâng lên đỉnh đầu.

Dương Thanh Huyền định mắt nhìn đi, phát hiện Tri Nhẫn trên người dâng lên một tầng hào quang nhàn nhạt, lơ lửng không cố định, cái kia chút ngã xuống đất võ tu, cùng với bốn mặt giãy giụa võ tu, không khỏi là như vậy.

Đột nhiên, tai một bên truyền đến quỷ tu âm thanh, “Cửa ải này khảo nghiệm là linh hồn trình độ, tầng này trên tế đàn bố trí đạo văn, tất cả đều là trực kích hồn phách, đạo tâm cường đại thần thông.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Lợi hại như vậy? Nhưng ta vì sao không cảm giác nhiều lắm?”

Quỷ Tàng cười lạnh nói: “Ngươi sợ là không biết mình linh hồn mạnh mẽ đến đâu chứ? Chà chà, nếu như lão tử còn theo ngươi hỗn, ngươi này hồn phách ta nhưng là trăm phương ngàn kế đều muốn ăn a. Ngươi nguyên bản chính là cường giả chuyển thế mà sinh, hồn phách vô cùng mạnh mẽ, lại tu luyện nguyên thần thứ hai, hiện tại càng là tụ hội sáu đại chí cường võ hồn làm một thể. Tựu cả kia đại Thần Vương hồn phách cường độ cũng không bằng ngươi.”

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Nói như vậy, linh hồn của ta cường độ vũ trụ đệ nhất?”

Quỷ Tàng nói: “Nằm mơ đi, chí ít bản tọa tựu mạnh hơn ngươi. Ngươi nhìn bên trái một bên có một xanh cả mặt người gầy, đó là vị quỷ tu. Quỷ tu ở tầng này trong khảo nghiệm, có thiên nhiên ưu thế a. Nhưng này chút đạo văn không chỉ có trực kích linh hồn, hơn nữa trực kích đạo tâm. Hai người này ngươi đều sẽ không thua.”

Dương Thanh Huyền nhìn về phía bên trái, quả nhiên có một người gầy đang liều mạng chống đối, da trên mặt không ngừng run cầm cập, hiển nhiên gian khổ dị thường.

“A!” Đột nhiên cái kia quỷ tu quát to một tiếng, hai mắt biến đến đỏ bừng, giương nanh múa vuốt ở trên tế đàn phát điên, trực tiếp công kích người xung quanh.

“Ầm! Ầm!”

Vài tên võ giả bị cái kia quỷ tu một chưởng bắn trúng, đều là phun ra máu, từ trên tế đàn đánh bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền nhìn tới, phát hiện cái kia quỷ tu trong mắt hỗn loạn tưng bừng, hiển nhiên là cường hành chống đối đại đạo hoa văn, bị chấn thần trí không rõ.

Bốn phương tám hướng võ giả, từng cái từng cái kinh khủng vạn phần, chống đối đường lớn này công kích cũng đã mười phần khó khăn, nơi nào còn đối kháng một người điên, vội vàng hướng về bốn phương tám hướng tránh đi.

Còn có người phàn nàn hô: “Ta có tiền, ta bỏ tiền, không muốn khảo nghiệm, trực tiếp để ta quá này quan đi.”

Dương Thanh Huyền đứng tại chỗ, tay phải nâng quyết ở trước người, việc không liên quan tới mình treo lên thật cao.

Nhưng này quỷ tu kích thương không ít người sau, tựu vọt tới, trực tiếp một trảo đánh về hắn, trong miệng phát sinh “Ực ực” tiếng cười quái dị.

Dương Thanh Huyền một chân đạp lên trước, nhẹ nhàng dùng vai va ở đằng kia quỷ tu trên người, liền “Oành” một tiếng vang thật lớn, đem cái kia quỷ tu đụng bay ra ngoài.

Trên tế đàn phong ba này mới dừng lại, nhưng rất nhiều người nhìn Dương Thanh Huyền ánh mắt, đều trở nên bắt đầu kinh hãi, tận lực tránh ra người này, không dám dựa vào trước.

Dương Thanh Huyền tiếp tục nâng quyết ở trước người, vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh.

Cái kia chút đại đạo hoa văn, khuếch tán ra to lớn xung kích, rung động ở trong người, gột rửa thân thể cùng linh hồn, tuy rằng có cảm giác ngột ngạt, nhưng cũng có một tia không nói ra được thoải mái, cái kia hồi lâu không có động tĩnh cảnh giới bình phong, bắt đầu sinh sinh biến hóa.

Dương Thanh Huyền lấy ra mấy viên Long Lực Đan, nuốt vào.

“Sư huynh, cái kia Dương Thanh Huyền nuốt đan dược, xem bộ dáng là không chịu nổi.”

Tư Không Hạo nhìn trên tế đàn, đột nhiên mở miệng nói.

Thời khắc này tế đàn phía dưới, tựu chỉ còn lại bảy người đứng ở đó, chính là Thâm chi chủ nhân bảy vị đệ tử, lại xưng thiên thu thất tử.

Quân Thiên nhíu mày lại, lộ ra vẻ ngờ vực.

Hàm Hàm nói ra: “Ta nhìn không hẳn đi, Dương Thanh Huyền vừa nãy một đem người xô ra tế đàn, có thể thấy được chân nguyên trong cơ thể mạnh, vẫn là thành thạo điêu luyện. Hiện tại làm sao nhiều người cũng còn gánh vác được, muốn nói tới Dương Thanh Huyền tựu đỡ không được, ta không tin lắm đây.”

Tư Không Hạo nói: “Hàm Hàm sư muội, tế đàn này chúng ta cũng không phải không có lên đi qua. Cửa ải này khảo nghiệm là linh hồn cùng đạo tâm, cùng chân nguyên mạnh yếu không quan hệ.”

Nói xong, lại là nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: “Nhưng cũng thương này Dương Thanh Huyền, không biết cửa ải này khảo nghiệm ảo diệu, nuốt phục bất kỳ đan dược đều là không làm nên chuyện gì. Bằng không, những người có tiền kia thế gia đệ tử, còn không mỗi người đều mua một vương giả.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2362: Một Hồi Đánh Cược (Thượng)

Quân Thiên nói: “Tư Không sư đệ trước tiên đừng sớm như vậy hạ luận đoạn, Dương Thanh Huyền nhưng là vượt cấp chiến thắng Tinh Diệu Chu Văn Sơn. Muốn nói hắn treo ở cửa ải này, ta là không tin.”

Tư Không Hạo phản bác: “Vượt cấp có thể thắng, có rất nhiều nguyên nhân, chưa chắc đã là thiên phú siêu cường.”

Hàm Hàm nói: “Hai vị sư huynh đừng tranh, lập tức liền có kết quả, nhưng ta xem trọng đại sư huynh ánh mắt.” Trên mặt bay qua một vệt đỏ ửng.

Dương Thanh Huyền nuốt hạ Long Lực Đan sau, chân nguyên trong cơ thể bắt đầu kịch liệt phun trào, phối hợp dưới bàn chân đạo văn, hướng về cảnh giới kia bình cảnh điên cuồng hướng về mà đi.

Cả người nhất thời đầy đầu Đại Hãn, toàn thân run run lợi hại, tựu cùng bốn phía võ giả giống như đúc, như là bị rất lớn tàn phá cùng dằn vặt.

“Ha ha ha ha, ta nhìn này Dương Thanh Huyền cũng bất quá như vậy thôi, sợ là bạc kim đều không qua được.” Ở Linh Sơn chi đỉnh, cái kia cổ thụ che trời hạ, một mặt to lớn Linh Kính trước, một vị cẩm bào ông lão vuốt râu, không nhịn được cười ha hả.

Cây như trên dạng đứng cạnh bảy người, Thâm chi chủ nhân, Tử Hà, bầu trời thư viện viện trưởng tạ theo gió, đạo huyền tông phó tông chủ Ngô Thanh Khung, Phong gia đại trưởng lão Phong

Phiêu Linh, Phiếu Miểu Phong chủ nhân côn tuyệt, Bất Diệt Hoàng triều hoàng chủ Hoàn Nhan Ly.

Nói chuyện chính là Phong gia trưởng lão Phong Phiêu Linh, ánh mắt liếc qua Tử Hà, khẽ cười nói: “Tiên tử này đến, sợ là phải thất vọng.”

Ngô Thanh Khung nói: “Dương Thanh Huyền đại chiến Chu Văn Sơn một chuyện, tuy rằng không có công khai, nhưng ở Thánh Tông danh tộc bên trong, phần lớn đều là biết được. Nếu như bạc kim đều xông bất quá, cái kia ta liền muốn hoài nghi tin đồn chân thực tính.”

Phong Phiêu Linh nói: “Nghe đồn đều là khoa đại, huống hồ hiện tại Dương Thanh Huyền muốn chống lại Ninh gia, cố ý phóng một ít khoa trương tiếng gió đi ra tạo thế, cũng hợp tình hợp lý.”

Tử Hà từ tốn nói: “Phong gia con rể tốt Vũ Văn Chiến, trước đây không lâu buổi đấu giá trên bị Dương Thanh Huyền tức giận thổ huyết, liên lụy đến Phong gia thiên chi kiêu nữ Phong Huyên Huyên, đại trưởng lão biết việc này sao? Vợ chồng son hai không có náo ly hôn chứ?”

“Ngươi...!” Phong Phiêu Linh giận tím mặt, đầy mặt tái nhợt quát lên: “Tử Hà! Ngươi một tiểu bối, lại dám nói chuyện với ta như vậy! Như không phải nể mặt Tử Tâm, ngươi có tư cách gì đứng ở nơi này theo chúng ta mấy người đồng thời.”

Tử Hà cười nói: “Lão già, bản tiên tử đồng ý nói chuyện với ngươi, còn để cho ngươi mặt dài đúng không? Nơi này chính là Thiên Thu ảo cảnh, không phải ngươi Phong gia. Làm sao, nhìn ta không hợp mắt? Có thể mang theo ngươi Phong gia đệ tử đến Vô Dục Thành nhận lấy cái chết a.”

Phong Phiêu Linh phẫn nộ quát: “Chết tiệt tiện tỳ, coi như là Tử Tâm Thần Vương cũng không dám ở trước mặt lão phu làm càn như thế!”

Tử Hà sắc mặt lạnh xuống, nói: “Lão thất phu, ngươi nói cái gì? Nếu là ta Mẫu Thượng ở đây, ngươi dám phóng một cái p?”

“Ai ai, hai vị đừng làm rộn.”

Thâm chi chủ nhân khuyên nhủ: “Nếu biết nơi này là Thiên Thu ảo cảnh, tựu cho ở cái tiếp theo tình mọn, yên lặng nhìn kiểm tra. Hai vị đều là kinh thiên động địa, danh chấn nhất phương đại nhân vật, nếu như xích mích, đây chính là ngàn tỉ người tính mạng, trong nháy mắt biến thành tro bụi, tội lỗi a.”

Phong Phiêu Linh hừ nói: “Nhìn ở sâu chủ mặt trên, cũng không so đo với ngươi.”

Tử Hà trong mắt xẹt qua vẻ tàn khốc, truyền âm cho Thâm chi chủ nhân, nói ra: “Này Phong Phiêu Linh lão quỷ tu vi không thấp, bản tọa chỉ là phân thân ở đây, ngươi giúp ta một chút sức lực, đồng thời đem lão quỷ này chém.”

Thâm chi chủ nhân truyền âm nói: “Nhiều năm như vậy, ngươi tính khí vẫn là hư hỏng như vậy. Muốn gây chuyện có thể, đừng ở ta Thiên Thu ảo cảnh náo. Ta đây có thể không chịu nổi các ngươi loại cường giả cấp bậc này đại chiến.”

Tử Hà tầng tầng hừ một tiếng, lộ ra vẻ bất mãn, sau đó cười lạnh nói: “Đại trưởng lão, nếu ngươi như thế không dễ nhìn Dương Thanh Huyền, ta tựu đánh với ngươi cái đánh cược. Nếu như Dương Thanh Huyền trở thành vương giả, ngươi phải đi ăn s. Nếu như Dương Thanh Huyền không có có thành tựu vương giả, ta tựu tự sát ở trước mặt ngươi, ngươi có dám?”

Mấy người vừa nghe, đều là đổi sắc mặt, lộ ra khó tin biểu hiện.

Lại vì một cái đánh cược, đem mệnh đều dựng lên?

Hơn nữa để danh tộc Phong gia đại trưởng lão đi ăn s, điều kiện như thế này cũng thật sự dám nói a, như Phong Phiêu Linh thua, còn không bằng tự sát, bằng không thật đi ăn s, toàn bộ Phong gia đều xong đời, chủ nhà họ Phong sợ là sẽ phải cái thứ nhất tự tay giết hắn đi.

Phong Phiêu Linh cả giận nói: “Người điên!”

Tạ theo gió nói: “Hai vị nếu là thật đánh cược, cũng có thể tăng tăng thêm một điểm lạc thú, chỉ là Tử Hà tiên tử điều ước, đối với người đối với mình cũng không miễn quá hà khắc rồi. Dựa vào ta nhìn, có thể đổi thành một ít thứ khác.”

Tử Hà nói: “Có thể, tùy các ngươi hạ cái gì chú, ta đều tiếp nhận.”

Tạ theo gió cau mày nói: “Tiên tử tựu tự tin như thế?”

Hoàn Nhan Ly cười nói: “Thú vị, thú vị, không biết ta có được hay không tham dự?”

Tử Hà nói: “Đại nhân chính là Bất Diệt Hoàng triều hoàng chủ, tự nhiên có thể, chỉ cần thua được, đem Bất Diệt Hoàng triều để lên ta đều nhận.”

Thâm chi chủ nhân cười nói: “Nếu tiên tử tự tin như thế, ta cũng có chút rục rà rục rịch đây, nhưng Thiên Thu ảo cảnh từ trước đến giờ không giàu, quá nhiều tiền ép không nổi, ta tựu ép một khối Kim Tủy Toản đi.”

Nói, lấy ra một khối Kim Tủy Toản đến, tất cả mọi người là ngây ngẩn cả người.

Khối này Kim Tủy Toản càng có ba con trâu lớn như vậy, phóng ở cây hạ ánh vàng chói lọi, cường đại hệ “Kim” nguyên tố khuếch tán ra, làm cho cổ thụ che trời lá rụng tiêu tiêu, trở nên bay đầy trời hoa.

Tử Hà nói: “Tốt ngươi một cái sâu chủ, có ý định để ta phá sản a! Nhận.”

Lăng không một chỉ, ở đằng kia Kim Tủy Toản phụ cận, phát sinh “Ùng ục ùng ục” thanh âm, phảng phất vạn thủy hội tụ, cuối cùng hóa thành một con rồng nước, như là có linh trí giống như, xoay quanh phía trên Kim Tủy Toản, ngủ đông hạ xuống, hình thành rồng nước nằm kim chi cảnh.

Thâm chi chủ nhân cả kinh nói: “Quỳ Thủy Chi Tinh tam đoạn? Ha ha, có thể có thể, này Quỳ Thủy Chi Tinh hoa thứ ba đoạn, đủ để xứng đôi ta đây khối Kim Tủy Toản.”

Hoàn Nhan Ly giơ tay bấm quyết, ngón trỏ ở hư không nhẹ chút, một thanh màu xanh lục tiểu kiếm biến ảo mà ra, vòng quanh không trung lượn vòng vài vòng, cuối cùng rơi ở lòng bàn tay, nói: “Ta Bất Diệt Hoàng triều Thái tổ hoàng đế, năm đó chế tạo trấn quốc Thần khí cửu đỉnh thời gian, còn dư lại một ít vật liệu luyện chế thành chuôi này đỉnh văn kiếm, đời đời truyền lại, ta vốn là nghĩ truyền cho thái tử, gặp Tử Hà tiên tử hứng thú như vậy cao, cũng liền lấy ra đến vui khà vui khà.”

Tử Hà đổi sắc mặt, tức giận mắng: “Tốt ngươi một cái Hoàn Nhan Ly, trấn quốc bảo vật đều lấy ra đánh cược, nghĩ để ta thua về nhà lộ phí cũng bị mất đúng không?” Nghĩ đến một trận, nói: “Ta cũng không biết lấy cái gì với ngươi đánh cược, ngươi nghĩ muốn cái gì?”

Hoàn Nhan Ly cười nói: “Tiên tử nói quá lời. Phổ thông đồ vật, ta còn thực sự không lọt mắt. Nếu như tiên tử thua, đỉnh kia văn kiếm vẫn là Quy tiên tử sở hữu. Nhưng tiên tử muốn gả cho ta cái kia không hăng hái nhi tử, làm sao?”

“Khanh khách, tốt ngươi một cái Hoàn Nhan Ly, lại mong muốn là con người của ta.”

Tử Hà nhánh hoa run rẩy cười nói: “Có thể có thể, cái này đổ ước cực kỳ đáng giá. Không quản thua thắng ta đều có thể được đỉnh văn kiếm, còn có thể tìm một hoàng tử gả cho. Ai nha, nói đến ta cũng là tuổi đã cao, lại không không lập gia đình, hãy cùng ta mấy cái tỷ tỷ một dạng, trở thành đủ thiên đại còn lại rồi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2363: Một Hồi Đánh Cược (Trung)

Hoàn Nhan Ly đại hỉ, vung tay lên, đỉnh văn kiếm tựu bay về phía Tử Hà, nói: "Vậy thì sớm chúc mừng Dương Thanh Huyền bại hạ vương giả."

Tử Hà không khách khí đem đỉnh văn kiếm thu rồi, hừ nói: "Chỉ sợ hoàng chủ cuối cùng nhân tài hai không."

Hoàn Nhan Ly mỉm cười nói: "Tiên tử yên tâm, ta còn là có niềm tin chắc chắn. Vương giả há lại là như thế dễ dàng thành tựu? Toàn bộ nam bộ vũ trụ cho đến bây giờ, cũng mới sáu người. Dương Thanh Huyền muốn trở thành này thứ bảy người, đây không phải là si nhân nằm mơ sao? Xác suất này được có bao nhiêu tiểu? Như hắn thật sự thành tựu, đỉnh kia văn kiếm ta cũng thua đến tâm phục khẩu phục."

Hoàn Nhan Ly tâm tình vô cùng tốt, nếu như thái tử có thể cưới đến Tử Hà, như vậy đối với toàn bộ Bất Diệt Hoàng triều thực lực đều có to lớn tăng lên, hơn nữa có thể vững chắc thái tử địa vị, miễn cho mấy vị huynh đệ có ý đồ khó lường, xuất hiện gà nhà bôi mặt đá nhau cục diện.

Tử Hà thầm nghĩ: "Những cường giả này cũng không coi trọng Dương Thanh Huyền, chẳng lẽ là ta đối với hắn quá đáng có lòng tin? Vạn nhất hắn thật sự thất bại, ta chẳng lẽ không phải thật muốn gả đi Bất Diệt Hoàng triều? Hừ, cùng lắm thì chết, tổn thất một bộ phân thân mà thôi, phá tan mấy chục năm tu vi, sớm muộn bù đắp lại."

Tử Hà nghĩ định sau, nhìn mấy người khác, lạnh lùng nói: “Mấy người các ngươi đây, tựu không muốn thừa dịp cơ nhặt lấy điểm tiện nghi?”

“Khà khà”, Tạ Phù Diêu vuốt râu, nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: “Thư viện mới thật sự là địa phương nghèo, cái nào cầm được ra món đồ gì. Ta tựu áp một bộ tranh chữ đi.”

Nói, lấy làm ra một bộ quyển trục, ở không trung từ từ triển khai, bên trong kim quang tràn ra, trong phút chốc tựu biến đổi thiên địa, bức tranh bên trong sơn hà mỹ cảnh, toàn bộ lộ ra ở bốn phía.

Cảnh đẹp trước mắt, có linh khí lan tràn cửu châu, có ánh sáng thần thánh trải rộng sơn hà, càng có chân long qua lại thiên địa.

Tất cả mọi người là cả kinh nói: “Giang sơn như thử đa kiều!”

Tạ Phù Diêu đem bức tranh vừa thu lại, cười nói: “Thư viện thật nghèo, không bỏ ra nổi bảo bối gì, chỉ có thể lấy chút tranh chữ đến đánh cược rồi.”

Tử Hà đầy mặt trào phúng, cười khẩy nói: “Tốt ngươi một cái Tạ Phù Diêu, là nghĩ đem ta vào chỗ chết chỉnh a!” Trầm ngâm hạ, nói: “Trong tay ta không có thể xứng đôi vật này bảo bối, chỉ có thể nắm mấy món đồ đến chống đỡ, viện trưởng nhìn có thích hợp hay không.”

Vung tay lên, tựu có năm cái bảo vật lơ lửng giữa không trung, muôn màu muôn vẻ, mê loạn người mắt.

Tử Hà nói: “Tu Di Ngũ Hành Chung, có thể chấn động ra ngũ hành công kích, tương sinh tương khắc, sinh sôi liên tục, có thể ngăn được vạn vật Thái A thần kiếm, hội tụ ba loại kim chi bổn nguyên sức mạnh, có thể đoạn vạn vật chín diễm phiến, có thể phiến ra chín loại thần hỏa cứu rỗi chi dực, ở phòng ngự đồng thời có thể không ngừng khôi phục cùng tăng lên chân nguyên băng vết chi nắm, có thể đem quy tắc lưu chuyển đóng băng.”

Tạ Phù Diêu híp mắt, cười nói: “Có thể, này năm cái cũng đều là ở trong thần tộc đại danh đỉnh đỉnh bảo vật a. Không nghĩ tới Tử Tâm Thần Vương tất cả đều truyền cho tiên tử. Xem ra tiên tử ở Tử Chi Thần Vương phủ địa vị, không giống một loại đây.”

Tử Hà nói: “Có thể chính là, ít nói nhảm, hừ.” Đầy mặt vẻ không vui, phất tay đem năm cái bảo vật thu về.

Ngô Thanh Khung hướng về trước bước ra một bước, sau đó nói: “Đạo Huyền Tông tuy là Thánh Tông thủ lĩnh một trong, nhưng đó là tông môn thực lực hùng hậu, theo ta ngô người nào đó không quan hệ nhiều lắm. Ta là thật nghèo Linh Đang vang, không bỏ ra nổi thứ gì tốt được, chỉ có thể để mọi người cười chê rồi.” Nói xong giơ tay lên.

Trong phút chốc, thiên địa phong vân dũng động, càn khôn biến sắc.

Nguyên bản vạn dặm không mây hư không, một hạ tựu tối lại, truyền đến tiếng nổ thật to, sau đó một điểm ánh sáng thần thánh đột ngột hiện, phá khai vạn dặm vòm trời, bắn vào bốn phương tám hướng, đem toàn bộ thế giới bao phủ.

Mỗi người đều là chấn động trong lòng, phảng phất cảm ứng được cái gì, dồn dập đổi sắc mặt.

Vô số ngũ hành nguyên tố ở trên hư không phun trào, kèm theo to lớn hào quang, phảng phất có dị bảo xuất thế, chiếu sáng toàn bộ Linh Sơn hay cảnh một mảnh tường thụy.

Thâm chi chủ nhân cả kinh nói: “Chẳng lẽ là...”

Ngô Thanh Khung mỉm cười không nói, tay bấm quyết ấn, ánh sáng thần thánh bên trong, ngũ hành lăn lộn, hóa thành từng trận lưu quang kích bắn mà đến, ở trên lòng bàn tay hội tụ thành một vệt kim quang.

Sau đó ánh sáng tản đi, Ngô Thanh Khung trong tay nhiều hơn một cái màu vàng cầm trong tay pháp khí, hai đầu như đầu mũi tên giống như, như là món ngắn Kim Cương Xử, trình cổ đồng màu vàng, mặt trên các loại hoa văn dấu ấn, mười phần tươi đẹp.

Đồng thời có đại đạo hoa văn lấp loé lưu động, tỏa ra tường thụy ánh sáng.

Thâm chi chủ nhân than thở: “Ai nha, quả nhiên là vật này.”

Tử Hà cười lạnh nói: “Quả nhiên mỗi một người đều không cho ta đường sống a, Đạo Huyền Tông trận khí Tiểu Thiên Đạo Xử. Ngô Thanh Khung, ngươi thật là độc ác!”

Tử Hà nhìn chằm chằm cái kia Tiểu Thiên Đạo Xử nhìn một hồi, nâng tay phải lên, mang trên đầu một căn trâm vàng lấy hạ, mái tóc đen nhánh nhất thời như sóng sóng bay xuống, tung bay ở phía sau.

Cái kia trâm vàng nắm ở xanh miết giống như trên ngón tay, ở ánh mặt trời chiếu rọi hạ, lưu động điểm điểm ánh vàng.

Tử Hà hai con ngươi thu nhỏ lại, trên người đồng thời dâng lên một mảnh lụa mỏng, nháy mắt tựu bao phủ thiên địa.

Sáu người khác chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, sẽ đến một mảnh Sa bà thế giới, Tử Hà trên người, lượn lờ khói giống như ruy-băng, như tiên nữ phi thiên.

Tử Hà cổ tay trái lay động một hạ, “Tranh” một tiếng vang giòn, một vòng vầng sáng màu vàng óng từ chỗ cổ tay xoay tròn mở, hóa thành chừng nửa thước đường kính, lượn quanh ở trên cánh tay.

Tử Hà chậm rãi nói ra: “Của bản tọa ba cái thiếp thân bảo vật, Ngọc Vũ Kim Trâm, Diệu Nhiên Pháp Y, Sáng Thế Thiên Hoàn, tam bảo đồng thể đồng tâm, chính là một bộ thánh vật. Luận giá trị có lẽ không bằng Tiểu Thiên Đạo Xử, nhưng cũng không chênh lệch nhiều. Không biết Ngô Thanh Khung đại nhân có thể thoả mãn?”

Ngô Thanh Khung cười nói: “Thoả mãn thoả mãn, giá trị vậy là đủ rồi.”

Côn Tuyệt nói: “Các ngươi mỗi một người đều là xấu người, không chỉ có đem tiên tử trên người bảo vật toàn bộ ép đi ra, tựu liền tiên tử bản thân đều bị các ngươi dự định, mấy cái đại nam nhân bắt nạt một cái tiểu nữ tử, các ngươi không ngại ngùng? Ta Phiếu Miểu Phong trên không có vật gì tốt, nhưng thiên địa sinh trưởng một loại hương liệu, nghĩ đến cô gái đều là khá là yêu thích hương liệu các loại.”

Mọi người không khỏi là hoàn toàn biến sắc, đồng nói: “Côn Tuyệt, ngươi sẽ không..”

Tử Hà hai con ngươi một hạ đại phóng, tràn đầy khiếp sợ nói: “Đại Đạo Thiên Hương?!”

Côn Tuyệt mỉm cười gật đầu nói: “Chính là, nhìn tiên tử dáng vẻ, cô gái quả nhiên càng yêu thích hương hương đồ vật a.”

“Khái khái, ta nói Côn Tuyệt, ngươi hơi quá đáng đi.”

Thâm chi chủ nhân nói: “Mấy người chúng ta bên trong, tựu ngươi ác nhất a, Đại Đạo Thiên Hương đều lấy ra đánh cược, sợ là Tử Hà tiên tử căn bản không có gì có thể so với.”

Tử Hà cười lạnh nói: “Ha ha, tốt các ngươi từng cái từng cái xú nam nhân, tất cả đều nghĩ đối với ta hạ nặng tay. Chờ Dương Thanh Huyền bước vào vương giả thời điểm, ta có thể được tốt đẹp thưởng thức một hạ các ngươi cái kia như cha mẹ chết dáng vẻ.” Đưa tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, một mảnh tử khí quanh quẩn, chậm rãi hóa ra một mặt thước dài ngọc bài, mặt trên vô số phù văn lưu động.

Tử Hà nói: “Côn Tuyệt, ngươi nhìn vật ấy làm sao?”

Côn Tuyệt hoàn toàn biến sắc, nói: “Tiên tử đặt cược vật ấy, nếu là thua, sợ thì không cách nào hướng về Thần Vương thông báo chứ?”

Tử Hà nói: “Ta có thể tự làm chủ, không dùng ngươi bận tâm. Nếu là thua, vật ấy ngươi cầm, ta đảm bảo Mẫu Thượng chắc chắn sẽ không truy cứu ngươi mảy may. Ngươi nói đi, có thể đổi mấy hai ngày hương?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2364: Một Hồi Đánh Cược (Hạ)

Côn Tuyệt ánh mắt lấp lóe, nói ra: “Đại Đạo Thiên Hương, mỗi mười vạn năm mới có thể đản sinh một ít, thiêu đốt này hương, có thể tỏa ra đại đạo vận lực, chính là không hơn không kém thần vật. Tiên tử trong tay cái thế thần thông Thiên Chi Thần Dụ, cũng là bắt chước đại đạo quỹ tích bất thế thần thông, nếu như có thể thu vào ta Phiếu Miểu Phong, cũng là rất may sự một cái. Ta dùng năm hai ngày hương đối với ép này Thần dụ, tiên tử nghĩ như thế nào?”

Tử Hà nói: “Được.”

Cuối cùng ánh mắt chuyển hướng Phong Phiêu Linh, cười lạnh nói: “Lão thất phu, đến phiên ngươi đặt tiền cuộc.”

Phong Phiêu Linh hừ nói: “Ngươi ngay cả mình đều phải thua hết, còn có cái gì tư bản theo ta đánh cuộc? Ta có thể không muốn mạng của ngươi, không có chút giá trị nào.”

Tử Hà châm chọc nói: “Ngươi cũng thực sự là cái kỳ lạ, đem không dám hai chữ, nói như vậy thanh tân thoát tục.”

Phong Phiêu Linh nói: “Ta không dám? Ha ha, thiên đại cười nhạo, chỉ là ngươi còn có thứ gì, có thể theo ta đánh cuộc?”

Tử Hà giơ tay lên, hướng về trong hư không một trảo, lạnh lùng nói: “Các ngươi này chút xú nam nhân, từng cái từng cái ra vẻ đạo mạo, hôm nay nhưng liên thủ lại bắt nạt ta một cái cô gái yếu đuối, bản tọa hôm nay tựu không đếm xỉa đến. Ta ngay cả mình cùng Thiên Chi Thần Dụ cũng dám đánh cược, còn có cái gì không dám? Phong Phiêu Linh lão thất phu, ngươi cũng biết ngày đó ta ta Mẫu Thượng vì sao cùng Lam Anh làm lộn tung lên?”

Lời vừa nói ra, dưới cây mọi người đều là đổi sắc mặt, từng cái từng cái kinh hãi ngạc nhiên.

Tử Hà trong tay ánh vàng, không ngừng ngưng tụ ra, hóa thành một tờ kim khuyết ngọc thư, ở trên lòng bàn tay không phập phù xoay tròn, tỏa ra kỳ dị rộng lớn sức mạnh to lớn.

Tạ Phù Diêu cả kinh kêu lên: “Chí Tôn Luân Hồi Công!”

Mấy người còn lại, tương tự đồng loạt trợn to hai mắt, nhìn chằm chằm tờ kia kim khuyết ngọc thư, đều lộ ra khát vọng biểu hiện, liều mạng nuốt.

Thâm Chi Chủ Nhân cả kinh nói: “Tử Hà, ngươi điên rồi.”

Tử Hà lạnh lùng nói: “Ta không điên, coi như điên rồi, cũng là các ngươi mấy cái này xú nam nhân bức điên ta, đều nghĩ đến chiếm ta tiện nghi, hừ, ta hôm nay tựu để cho các ngươi thua đến khóc! Phong Phiêu Linh lão thất phu, ta dùng này Chí Tôn Luân Hồi Công, đánh cược các ngươi Phong gia Thiên Phong Chi Huyệt, ngươi có dám?!”

Phong Phiêu Linh cả người chấn động mạnh, hoảng sợ nhìn cái kia kim khuyết ngọc thư, trong lúc nhất thời càng không có cách nào nói chuyện.

Muốn nói giá trị, đây chính là có thể tu luyện tới vạn cổ chí tôn công pháp, nhưng này Thiên Phong Chi Huyệt, nhưng là bọn họ Phong gia Thánh địa, bên trong nắm giữ gió chi sức mạnh bản nguyên, so với Khương gia Địa Hỏa Linh Thiên còn trọng yếu hơn, căn bản không thể cầm đặt cược.

Nhưng Chí Tôn Luân Hồi Công đang ở trước mắt, Phong Phiêu Linh lại không nghĩ từ bỏ, kinh ngạc đứng ở đó, chật vật nuốt, không biết như thế nào cho phải.

Cuối cùng vẫn là lý trí chiếm thượng phong, Phong Phiêu Linh than thở: “Đánh cược ta mạng cũng có thể, nhưng Thiên Phong Chi Huyệt không thể đánh cược.”

Tử Hà châm chọc nói: “Ngươi mệnh đáng giá mấy đồng tiền?” Nghĩ lại một nghĩ, nhân tiện nói: “Tốt, vậy thì đánh cược ngươi mạng. Nếu như ngươi thua rồi, liền từ thân này vì là nô tài của ta, nếu là ta thua, này Chí Tôn Luân Hồi Công sẽ là của ngươi!”

Phong Phiêu Linh ngây ngẩn cả người, chính mình chỉ là thuận miệng nói, đối phương lại thật muốn mạng của mình, nhưng nghĩ đến xuống, trừ phi đem Phong gia mấy loại tuyệt mật thần thông cùng trên người bảo vật đều lấy ra, bằng không chính mình thật sự không có gì có thể đánh cược này Chí Tôn Luân Hồi Công.

Mà cái kia tuyệt mật thần thông cùng bảo vật thua mất, chính mình nhưng dù là Phong gia thiên cổ tội nhân, việc này vạn vạn không làm được, trái lại đánh bạc chính mình, đúng là lựa chọn tốt nhất.

Nếu như này thối nha đầu muốn làm khó mình, cùng lắm thì chết chính là.

Chính là cầu giàu sang từ trong nguy hiểm, như không có cái kia sinh tử giác ngộ, làm sao có thể thu được xung kích vạn cổ chí tôn cơ duyên?

Phong Phiêu Linh khuôn mặt kịch liệt vặn vẹo, giãy dụa, sau một lúc mới cắn răng nói: “Tốt! Đánh cược, lão phu tựu dùng cái mạng này, với ngươi cái này hoàng mao nha đầu đánh cuộc!”

Tử Hà cười nói: “Ta không phải là muốn mạng của ngươi, mà là ngươi này thân xương già, còn có thể đánh một hai hạ, thu lại làm nô tài, làm tay chân, rất kéo gió.”

Phong Phiêu Linh mặt âm trầm, cười gằn nói: “Kéo gió? Khà khà, ngươi sẽ chờ thua không còn một mống, sau đó lăn đi Bất Diệt Hoàng triều làm thái tử phi đi!”

Hoàn Nhan Ly nhíu mày lại, nói: “Phong Phiêu Linh, ngươi lời nói này, thật giống làm ta hoàng triều thái tử phi hết sức oan ức tựa như?”

Mọi người đặt cược sau, đỉnh núi trở nên yên tĩnh lại.

Bảy người ánh mắt, đều nhìn chòng chọc vào cái kia Linh Kính, nhìn bên trong Dương Thanh Huyền biểu hiện.

Tử Hà có chút phập phồng thấp thỏm, nói: “Ở đây nhìn khó chịu, đến tế đàn cái kia một bên đi.”

Thâm Chi Chủ Nhân nói: “Được.” Vung tay lên, đem Linh Kính phá diệt, sau đó độn ánh sáng lóe lên, bảy người tựu xuất hiện ở tế đàn bầu trời, trực tiếp xa xa từ đám mây nhìn xuống, nhìn rõ rõ ràng ràng.

Dương Thanh Huyền nuốt phục Long Lực Đan sau, toàn thân run run lợi hại, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng rơi xuống, bắp thịt cùng da dẻ một điểm điểm vặn vẹo, khuôn mặt so với bốn phía võ tu đều phải dữ tợn rất nhiều.

Quân Thiên thanh âm truyền đến, cao giọng nói: “Hiện tại tất cả mọi người có thể hướng về tế đàn tầng thứ hai đi đến, tổng cộng có một trăm bậc thang, mỗi một bậc cầu thang trên, lĩnh vực công kích sức mạnh sẽ càng mạnh hơn, đi tới thứ hai tế đàn người, có thể thu được kim cương tên gọi.”

“Tầng thứ hai?”

Rất nhiều võ giả vội vàng mở hai mắt ra, quả nhiên thấy bình đài mặt khác một mặt, chậm rãi nổi lên bậc thang, nối thẳng tầng thứ ba.

Liền từng cái từng cái vội vàng đứng dậy, hướng về cái kia bậc thang chạy đi.

Nhưng không ít người vừa mới lên đường, tựu ngã xuống đất, không thể động đậy nữa.

Tri Nhẫn di chuyển thân thể, đi tới Dương Thanh Huyền thân một bên, nói ra: “Này, ngươi không sao chứ? Có muốn hay không ta mang ngươi đoạn đường?”

Dương Thanh Huyền lườm một cái, nói: “Ngươi đều không sao, ta làm sao sẽ có việc? Quản tốt chính ngươi đi.”

“Ồ”, Tri Nhẫn nói: “Cái kia ngươi tự nghĩ biện pháp a, ta đi trước một bước, này quan quá khó khăn, cũng không biết có thể qua được hay không.”

Nói xong cũng nỗ lực di động tới thân thể, hướng về bộ kia cấp bước.

Dương Thanh Huyền tiếp tục nhắm hai mắt lại, vận chuyển chân nguyên trong cơ thể, xung kích bình kia cổ.

Tử Hà có chút lo lắng, tối thầm nói: “Này Dương Thanh Huyền đang giở trò quỷ gì? Lẽ nào này cửa ải đều không qua được, kim cương đều đánh giá không trên? Cái kia ta thật muốn đập đầu tự tử một cái.”

Phía dưới tế đàn, vốn là hết sức kỳ lạ, tỏa ra cường đại khí bao hàm, để nhân thần thưởng thức không cách nào thăm dò vào, cái kia tầng thứ hai càng là hiện ra đại đạo hoa văn, không ngừng xung kích người hồn phách, đạo tâm, mặc dù mạnh như Tử Hà đám người, đều không thể dò xét mặt trên võ giả trạng thái, chỉ có thể nhìn Dương Thanh Huyền sắc mặt dữ tợn, toàn thân run rẩy, cũng không biết là xảy ra chuyện gì.

Côn Tuyệt nói: “Thanh Khung đại nhân, quý phái đệ tử lá cù đi tuốt đàng trước mặt, sợ là muốn cái thứ nhất trở thành kim cương, thật đáng mừng a.”

Một tên huyền trang thanh niên, cả người run run rẩy rẩy ở trên bậc thang đi tới, rất nhanh tựu bước ra mười mấy cấp.

Ngô Thanh Khung cười nói: “Không đáng mỉm cười một cái, ha ha.”

Hoàn Nhan Ly nói: “Tiên tử mời xem, hiện tại đang muốn bước lên bậc thang người thanh niên kia, chính là ta nhi tử Hoàn Nhan túc, Bất Diệt Hoàng triều thái tử, ngươi xem coi thế nào? Còn có thể chứ?”

Tử Hà khoát tay nói: “Không nhìn, không có thời gian rảnh rỗi nhìn, đừng quấy rầy ta!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2365: Trăm Kiếp Rèn Hồn, Mượn Lực Đột Phá

Hoàn Nhan Ly cười khổ không thôi, nhưng cũng không nóng lòng, dưới cái nhìn của hắn, Dương Thanh Huyền là thua chắc rồi, chính hắn một con dâu là chạy không thoát.

Mấy người khác, nhìn Dương Thanh Huyền vẻ khốn quẫn, đều là lặng lẽ cười không ngớt, tâm tình mười phần thư thích, tán gẫu với nhau, "Ngươi mặc quần áo này rất tốt a, mua ở đâu?", "Mọi người xem ta mới lược cái này kiểu tóc thế nào?", "Ta gần đây học xong một ca khúc, các ngươi nghe một chút, ngươi cười như một con chó dữ, va rối loạn ta tiếng lòng..."

Trên tế đàn mảng lớn bóng người đều ở hướng về bậc thang di động, càng nhiều hơn bóng người nhưng là đổ ở trên tế đàn.

Dương Thanh Huyền vẫn như cũ đứng bất động, toàn thân ở run run rẩy rẩy, mồ hôi chảy tiếp lưng, hô hấp đều cực kỳ trầm trọng, rốt cục lại lấy ra tảng lớn đan dược, đổ vào trong miệng nuốt vào.

Trong cơ thể tiêu hao chân nguyên lập tức được bổ sung, lần thứ hai hướng về bình cảnh phóng đi, đồng thời mau thả toàn thân phòng ngự, tùy ý đường lớn kia minh văn xung kích linh hồn cùng đạo tâm, tan rã cảnh giới lạch trời.

Thâm Chi Chủ Nhân nói: "Vô dụng, đại đạo minh văn xung kích hồn phách, trừ phi là một ít nghịch thiên thần vật, có thể trực tiếp tu bổ linh hồn, bằng không không thể có hiệu quả. Dương Thanh Huyền liên tiếp hai lần ăn đan dược, kỳ quái."

Phong Phiêu Linh cười nói: “Ha ha, chứng minh hắn không chỉ có thực lực kém, thiên phú thấp, tựu liền đầu óc cũng ngu xuẩn a, ha ha ha ha, biết rõ không có hiệu quả cũng muốn ăn. Bất quá nói đi cũng phải nói lại, không ăn lại có thể làm sao đây? Lẽ nào ở đứng ở đó chờ chết sao? Ha ha, những đan dược này, biết rõ vô dụng, cũng được hắn duy nhất nhánh cỏ cứu mạng a, đáng thương, kẻ đáng thương.”

Tử Hà mặt âm trầm, lạnh lùng nói: “Câm miệng đi, lập tức phải thành làm nô tài nát lão đầu.” Ngoài miệng nói như vậy, nhưng nội tâm không khỏi có chút lo âu, lần này hạ chú mã quá lớn, nếu là thua, tựu thật sự chỉ có thể một chết quỵt nợ.

Dương Thanh Huyền tai một bên truyền đến Tử Diên thanh âm, nói: “Thanh Huyền ca ca, ngươi đem ta Sinh Tử Phá Tướng cũng quất tới đi, có thể tăng cường đột phá tỷ lệ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Bây giờ còn đang buông lỏng bình cảnh, còn chưa tới đánh thời điểm, sau đó ta thì sẽ lấy ra.” Nếu như đem Sinh Tử Phá Tướng cũng quất tới, vậy thì tụ hội bảy đại chí cường võ hồn. Linh hồn trình độ mạnh, đủ để cùng Quỷ Tàng sánh ngang.

Dương Thanh Huyền cắn răng nói: “Đường lớn này minh văn sức mạnh không đủ, ta đi trên bậc thang thử xem, nhìn dáng dấp cái kia một bên cần phải càng mạnh hơn.”

Dương Thanh Huyền bước mở chân đến, hướng về bậc thềm đi đến.

Tử Hà bảy người, thiên thu thất tử, không khỏi là mở to hai mắt, đồng loạt một hạ toàn bộ nhìn chằm chằm. Chỉ thấy Dương Thanh Huyền mỗi đi một bước, thân thể đều run rẩy kịch liệt một hạ, thật giống lúc nào cũng có thể sẽ ngã xuống. Nhìn Tử Hà một trái tim nắm chặt, đại khí không dám thở.

Rốt cục, Dương Thanh Huyền lại đi hơn hai mươi bước sau, đi tới trước bậc thang.

Giờ khắc này sở hữu người đứng, cũng đã lên đài cấp, còn dư lại toàn bộ đổ ở trên tế đàn, đông một mảnh tây một mảnh, đều là hôn mê đi.

Dương Thanh Huyền giơ chân lên, đạp lên một tầng bậc thềm, trên người hào quang nhẹ nhàng lắc lư hạ, so với trước muốn kịch liệt không ít, thân thể cũng là run lẩy bẩy, càng thêm lợi hại.

Tử Hà một trái tim đều phải từ trong giọng nhảy ra ngoài.

Phong Phiêu Linh cũng là căng thẳng vạn phần kêu lên: "Ngã, ngã, ngã, đổ hạ, đổ xuống..."

Nhưng để hắn thất vọng rồi, Dương Thanh Huyền thân thể đang run rẩy sau một lúc, ổn định lại.

Tử Hà tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, cái kia xinh đẹp trên gương mặt, càng hiện đầy mồ hôi hột. Tự luyện hóa này là phân thân tới nay, trải qua to nhỏ vô số chiến, mấy lần đối mặt giây phút sống chết, nhưng từ trước đến nay không có một lần như hôm nay như vậy căng thẳng quá.

Không chỉ có là nàng, sáu người khác, không có chỗ nào mà không phải là thiên hạ bá chủ, chân chính kinh sợ hoàn vũ cấp cường giả, giờ khắc này đều khẩn trương không được, từng cái từng cái sắc mặt có chút tái nhợt.

Tạ Phù Diêu nói: "Mỗi một cấp bậc thềm, đều sẽ có xung kích tăng lên, Dương Thanh Huyền có thể gánh vác lần thứ nhất tăng lên, đã lộ ra lực có thua, đèn cạn dầu. Mặt trên còn có 99 cấp bậc thềm, sợ là phải thua không thể nghi ngờ."

Côn Tuyệt nói: "Ta nhìn dáng dấp kia của hắn, có thể lại đi năm bước cũng đã là cực hạn."

Ngô Thanh Khung gật đầu nói: “Năm bước cực hạn tính toán so sánh hợp lý.”

Tử Hà hắc trầm mặt, không nói một lời, nàng làm sao cũng không phải cùng mấy người một dạng dự tính? Một trái tim không ngừng chìm xuống dưới, tràn đầy cay đắng, nghĩ thầm: “Xem ra thật chính là mình đánh giá cao hắn.”

Dương Thanh Huyền ở bước lên một cấp bậc thềm sau, mừng thầm trong lòng nói: “Quả nhiên có chút tác dụng, còn có 99 cấp bậc thềm, ta mỗi bước lên một cấp, tựu vận chuyển một lần Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, tăng mạnh chân nguyên tích lũy, 99 biến sau, đạo văn minh khắc sức mạnh cần phải sẽ đạt tới cực hạn, chính là ta vọt qua bình phong thời gian!”

Dương Thanh Huyền nghĩ định sau, tựu hai tay nâng quyết, nhắm hai mắt lại đứng ở đó, vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, chân nguyên đi khắp chu thiên sau, lại đi trên đạp cấp một, sau đó lại vận chuyển một lần, như thế lặp lại.

Côn Tuyệt đầu lông mày nhảy một cái, kinh ngạc nói: “Ồ, lại lên năm bước, bước thứ sáu.”

Hoàn Nhan Ly nói: “Ta nhìn tiểu tử này, thật giống đi có chút ổn? Bất quá chư vị mau nhìn khuyển tử, chạy tới chín mươi cấp, nhanh thông qua.”

Tất cả mọi người là nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn, căn bản không người nhìn hắn khuyển tử.

Thâm Chi Chủ Nhân nói: “Hắn tựa hồ đang vận chuyển thần diệu gì pháp môn. Phổ thiên bên dưới, có thể rất mạnh mẽ linh hồn pháp môn tuy ít, nhưng cũng không phải không có. Chỉ là này đạo văn không chỉ có công kích hồn phách, còn trực tiếp công kích đạo tâm, vẻn vẹn có hồn tu phương pháp là không đủ. Hơn nữa nếu như nắm giữ pháp môn, cần phải một hơi vọt tới ngọn nguồn, lấy tốc độ nhanh nhất xông tới mới đúng, hắn làm sao phiền phiền nhiễu nhiễu?"

Phong Phiêu Linh nói: "Có thể là mỗi đi một bước, cảm thấy áp lực to lớn, vì lẽ đó ngừng hạ xuống nghỉ ngơi đi?"

Lời nói này sau khi ra ngoài, chính hắn cũng không tin, đại đạo minh văn công kích, là không gián đoạn, mỗi người đều là liều mạng cắn răng lao nhanh, ngừng hạ xuống nghỉ ngơi tựu là muốn chết.

Rất nhiều người chạy đến một nửa, tựu ngã đổ ở trên bậc thang, sau đó lăn xuống xuống.

Nhưng Dương Thanh Huyền nhưng là vững vàng, từng bước một đi lên.

Tử Hà đột nhiên nói ra: "Hắn mỗi đi một bước thời gian, đều là giống nhau, hơn nữa trong tay quyết ấn, tựa hồ là nào đó loại tâm pháp, lẽ nào... Hắn đang... Tu luyện..."

Sáu người khác đều là cả người chấn động, khó có thể tin tưởng được, lý trí đều là dồn dập lắc đầu không tin, nhưng chẳng biết vì sao, nội tâm nhưng là có một chút điểm khủng hoảng.

Tử Hà cũng bị ý nghĩ của chính mình sợ hết hồn, nhưng ngoại trừ lời giải thích này, tựa hồ không có cái khác giải thích.

Thâm Chi Chủ Nhân lắc đầu nói: "Không thể, phía trước sáu vị vương giả, không khỏi là nhanh chóng thông qua bậc thang, cũng không có người dám dùng đường lớn này minh văn tu luyện, cái kia được nhiều não tàn hoặc có lẽ là ngông cuồng a."

Tử Hà nhẹ rên một tiếng, bất trí hay không, nhưng nội tâm nhưng cùng Thâm Chi Chủ Nhân nghĩ đến một dạng, thầm nói: "Dương Thanh Huyền, ngươi đến cùng đang làm gì? Sẽ không thật như vậy não tàn hoặc là ngông cuồng chứ? Nếu như ngươi thua rồi, bản tọa nhưng là không còn mệnh.”

Ở Tử Hà bảy người cùng Thiên Thu Thất Tử các loại ngờ vực bên trong, Dương Thanh Huyền leo lên hơn ba mươi cấp bậc thềm, trên người bắt đầu biến ảo ra từng vòng kim quang, hướng về bốn mặt tản đi.

Thâm Chi Chủ Nhân hai con ngươi đột nhiên trợn trừng, thất thanh kêu lên: “Chi! Trời ạ, đột phá chi quang? Này, này, tiểu tử này... Đang mượn đại đạo minh văn đột phá!”

Chương 2366: Mộng Tưởng Vĩnh Cửu Không Phai Màu

Tại chỗ cường giả, nhãn lực đều không kém, Thâm Chi Chủ Nhân kinh hô thời điểm, tựu từng cái từng cái nhìn rõ ràng, Dương Thanh Huyền trên người dũng động đột phá chi quang tuy rằng yếu ớt, nhưng đích đích xác xác là đột phá chi quang, chỉ có Thiên Giới trở lên vượt qua cảnh giới thời điểm mới có thể xuất hiện.

Tạ Phù Diêu hít một hơi khí lạnh, hãi tiếng nói: "Tiểu tử này là não tàn sao? Cư nhiên vào lúc này lựa chọn đột phá!"

Côn Tuyệt nói: "Mượn đại đạo minh văn xung kích hồn phách cùng đạo tâm, đến tan rã cảnh giới bình cảnh, cùng với nói hắn là não tàn, không bằng nói là to lớn trí tuệ, dũng khí, thực lực cùng tự tin a!"

Bảy người đều là kinh ngạc đứng ở đám mây, đầy mặt thần sắc, đã không biết nói gì.

Thiên Thu Thất Tử cũng rất nhanh phát hiện Dương Thanh Huyền dị thường, Hàm Hàm cả kinh kêu lên: "Đại sư huynh, ngươi nhìn Dương Thanh Huyền..."

Quân Thiên gật đầu nói: "Đột phá chi quang, mượn tế đàn sức mạnh đột phá... Tiểu tử này..."

Tư Không Hạo cùng mấy tên khác sư huynh đệ, tất cả đều là há to mồm, đầy mặt dại ra, tế đàn này bọn họ đều là trên đi qua, tự nhiên biết phía trên là đáng sợ đến mức nào lĩnh vực áp chế, xung kích.

Tử Hà cả giận nói: “Tiểu tử này... Muốn hại chết ta sao?...” Hai tay dùng sức nắm tay, nhỏ nhắn xinh xắn thân thể khẽ run, “Rõ ràng có thể đi qua, lệch phải ở chỗ này đột phá, lẽ nào thu được vương giả tên gọi, ở trong mắt hắn còn không sánh được đột phá một tầng? Tầng này sớm muộn có thể phá a, gấp ở đây trong thời gian ngắn, đuổi đi đầu thai sao? Chết tiệt tiểu tử thối!”

Ngô Thanh Khung nói: “Quá cuồng vọng, tiểu tử này sẽ vì ngông cuồng trả giá thật lớn. Lại không nói mượn lực đột phá cực kỳ nguy hiểm, coi như thật sự đột phá đi qua, ngắn ngủi đại đạo lĩnh vực dung hợp, cần cực tĩnh hoàn cảnh, vào lúc ấy cả người cũng không thể bị bất kỳ quấy nhiễu nào. Chư vị đều là người từng trải, hẳn rất rõ ràng, hơn nữa tu vi càng về sau, tựu càng nguy hiểm.”

Hoàn Nhan Ly nói: “Xanh khung huynh nói rất có lý, ta cũng cảm thấy này Dương Thanh Huyền sẽ tự mình ngoạn thoát rơi, một tay bài tốt sẽ bị chơi hỏng. Đương nhiên, mặc dù hắn không chơi, thuận lợi thông qua cửa này, ta cũng không cho là hắn có thể thu được vương giả.”

Ngô Thanh Khung cười nói: “Đó là tự nhiên, toàn bộ nam bộ vũ trụ mới sáu vị, cái nào như thế dễ dàng ra người thứ bảy. Coi như xuất hiện, không có khả năng ra trên người hắn, cái này cần nhiều thấp xác suất.”

Dương Thanh Huyền trên người phun trào đột phá chi quang sau, cảnh giới kia bình cảnh như như bẻ cành khô giống như tan rã, tu vi không ngừng xông lên đánh, nhưng cùng với đối ứng, chính là thân thể cùng Linh phách chịu đến lớn chấn động mạnh, không ít kinh mạch phá nát, nội phủ bị chấn động ra máu.

Dương Thanh Huyền lại là một thanh đan dược nhét vào trong miệng, cường hành ép hạ thương thế, tiếp tục từng bước một đi lên, duy trì đột phá quá trình. Mỗi đi một bước, trên người đột phá chi quang thì càng hiện ra mấy phần.

Trên bậc thang, mấy trăm người ngã xuống đổ hạ, còn lại hạ số rất ít một ít người, không tới một trăm số lượng xông lên bậc thềm, đứng ở tế đàn tầng thứ ba trên, đầy mặt sắc mặt vui mừng, nhưng từng cái từng cái quay đầu lại nhìn thời điểm, đều là há to mồm, đầy mặt dại ra.

"Ùng ục! Ta không nhìn lầm chứ? A"

"Vào lúc này đột phá, hắn điên rồi sao? Đừng nói thiên phú gì gì đó, tựu thông minh này, cũng không thích hợp đến kiểm tra a!"

"Đừng nói như vậy, nhất định là trùng hợp gặp phải đột phá, không áp chế được, chuyện không có cách giải quyết, thực sự là kẻ đáng thương a."

"Ha ha, phải biết, vận khí cũng là thiên phú một bộ phận a, không có vận khí cũng không trách được người khác, cái tốc độ này đột phá xuống, chẳng mấy chốc sẽ đổ ở trên bậc thang."

Tế đàn tầng thứ ba trên, cái kia chút tốt không dễ dàng bò lên võ tu, từng cái từng cái trên mặt mang theo cảm giác ưu việt cùng đồng tình ánh mắt đáng thương, mỉm cười nhìn Dương Thanh Huyền, đang thưởng thức cùng cùng đợi hắn bi kịch vận mệnh phát sinh.

Dương Thanh Huyền đối với chuyện ngoài thân, trí nhược không nghe, vững chắc từng bước một đi lên, bước qua năm mươi cấp bậc thềm sau, mỗi một bước giẫm xuống, đều cực kỳ dùng sức, đem trên bậc thang đại đạo minh văn trực tiếp ép tới hiện hình mà ra, từng đạo từng đạo chấn động trên người hắn, sinh sinh to lớn xung kích.

Mỗi một lần để đều Dương Thanh Huyền thân thể lay động, giống như là muốn ngã xuống giống như vậy, nhưng cuối cùng đều ổn lại, tiếp tục bước ra bước thứ hai.

Nhìn Tử Hà sắc mặt trắng bệch, song quyền khẽ run.

Đi tới bảy mươi ba bước thời điểm, trừ Tử Hà sắc mặt cực kỳ khó coi ở ngoài, sáu người khác đều là hai mắt sáng ngời, thả ra dị thải, nói: “Muốn ngã sao?”

http://tru y encuatui.net/

Bởi vì lúc trước bảy mươi ba bước, Dương Thanh Huyền đều là dĩ hằng định tốc độ đi tới, mà đi tới thứ bảy mươi ba bước thời điểm, dừng lại thời gian kéo dài.

Phong Phiêu Linh mừng lớn nói: “Ha ha, chỉ cần hô hấp loạn một cái, tiết tấu loạn một cái, lập tức phải ngã xuống. Huống hồ phía sau hai mươi bảy bước, mỗi một bước xung kích đều sẽ tăng mạnh.”

Hoàn Nhan Ly nói: “Quả nhiên là đi bất động, lại bắt đầu lướt ngang bộ pháp, hắn đang suy nghĩ gì? Lưu ở tại chỗ nghỉ ngơi hạ, hoặc là dứt khoát lùi vài bước, cũng so với lướt ngang đi loạn cường a.”

Tất cả mọi người là đầy mặt không giải, bởi vì Dương Thanh Huyền không có đi lên, cũng không đi xuống, mà là hoành ở thứ bảy mươi ba trên bậc thang, hướng về bên phải đi rồi.

Dương Thanh Huyền đi tới một bộ béo mập thân thể trước, một cước đá tới, nói: “Tên béo, lên tiếp tục rồi.”

Mập mạp kia chính là Tri Nhẫn, ngã trên mặt đất miệng sùi bọt mép, nơi ở nửa đã bất tỉnh trạng thái.

Bị Dương Thanh Huyền đá một cước sau, ở giữa huyệt vị, đau một hạ tỉnh lại, nhìn thấy Dương Thanh Huyền, sững sờ nói: “Ngạch... Kiểm tra kết thúc?”

Dương Thanh Huyền nói: “Còn không có đây, ngươi đổ ở thứ bảy mươi ba bước, mau dậy tiếp tục đi.”

Tri Nhẫn nói lầm bầm: “Không nổi, này cửa ải quá khó khăn, ta không chịu nổi, ngươi tiếp tục đi, ta ngủ tiếp sẽ, ngủ thẳng tỷ thí kết thúc.” Lại đem con mắt khép lại.

Dương Thanh Huyền trực tiếp nhảy lên, dùng một chân liều mạng giẫm hắn, mắng: “Ngủ, ngủ, ta để cho ngươi ngủ, để cho ngươi ngủ! Còn nói mình là thiên tài, còn nói muốn làm vương giả, hiện tại liền kim cương đều không kiếm nổi, còn có mặt mũi ngủ! Ngươi trên mặt ở đâu ra nhiều thịt như vậy a?”

Dương Thanh Huyền lôi kéo Tri Nhẫn trên mặt thịt, kéo đi lên, nói: “Vị trí gia chủ của ngươi thừa kế sao? Đối thủ của ngươi đánh bại sao? Cầm một bạc kim trở lại, ngươi nghĩ để vị hôn thê từ hôn sao?”

“A a, đau quá!”

Tri Nhẫn mặt bị Dương Thanh Huyền kéo lớn hơn gấp đôi, khóc lóc nói ra: “Nhưng ta thật đi bất động, đường lớn này khắc họa xung kích quá mạnh, ta hồn phách cùng đạo tâm cũng phải nát rồi.”

“Đùng!”

Dương Thanh Huyền một bạt tai ở trên mặt hắn, mắng: “Rác rưởi! Ngươi nghĩ cả đời tựu mang một cái bạc kim tên gọi, tại gia tộc vòng ngoài tiếp tục sống, ngơ ngơ ngác ngác, không cầu phát triển, cuối cùng biến thành kẻ già đời, đến lão đến lúc sắp chết, lại cảm khái một tiếng năm đó không có nỗ lực, nhạt giọng nói mệnh quá? Lẽ nào ngươi liền muốn bỏ mặc vương giả mộng tưởng phai màu sao?”

“Ầm ầm!” Tri Nhẫn cả người chấn động, toàn thân thịt mỡ kịch liệt run rẩy, trong đầu xẹt qua một vài bức hình tượng, lệ giương mắt chảy xuống, cuối cùng “Oa oa” khóc lớn, “Ta là thiên tài, ta muốn trở thành vương giả! Ta không cam lòng dừng lại trong này, ta không cam lòng thua trận a!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2367: Đạo Văn Cộng Hưởng, Quyết Chí Tiến Lên

Dương Thanh Huyền cười mắng: “Khóc cái gì khóc, không cam lòng tựu cho ta leo lên, chết cũng muốn leo lên! Trong đời có một số việc ngươi không dùng hết khả năng đi làm, ngươi vĩnh viễn không biết mình có bao nhiêu xuất sắc.” Mạnh mẽ ở Tri Nhẫn trên mông đá chân.

Tri Nhẫn hét lớn một tiếng, trên mặt thịt mỡ vặn cùng nhau, di chuyển thân thể to lớn, dùng tứ chi liều mạng trèo lên trên.

Tử Hà run giọng nói: “Cái người điên này, biết không biết mình đang làm gì? Một một bên đăng bậc thang, một một bên đột phá, còn một một bên quản người khác chuyện vô bổ? Dương Thanh Huyền, ngươi đúng là ngại chính mình không đủ tìm đường chết sao?!”

Trong thiên địa hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người ánh mắt, đều rơi trên người Tri Nhẫn, nhìn cái kia gian tân leo lên, cái kia ý chí bất khuất, mỗi một người đều trầm mặc lại.

Quân Thiên tự lẩm bẩm: “Vương giả sao? Mộng tưởng đều là xa không thể vời, nhưng là ai lại cam tâm từ bỏ...”

Thâm Chi Chủ Nhân nói: “Ngất đi sau đó mới tỉnh lại tiếp tục leo lên, từ cổ chí kim sợ cũng chỉ này một người.”

Tạ Phù Diêu nói: “Đó là bởi vì hắn gặp được từ cổ chí kim đồng dạng chỉ này một người Dương Thanh Huyền, một bên kiểm tra một bên mượn lực đột phá còn một bên quản người khác chuyện vô bổ.”

Thâm Chi Chủ Nhân cười khổ nói: “Này Dương Thanh Huyền, ta cũng không biết nói cái gì cho phải. Nếu như liền như vậy bại đi xuống, không khỏi thái quá đáng tiếc.”

Tạ Phù Diêu nói: “Nhìn trời ý đi, nếu như phía sau hai mươi ba cấp bậc thềm cút đi xuống, cũng là chính bản thân hắn tìm đường chết, không oán được người khác. Mộng tưởng? Ha ha, cõi đời này có thể được phép thực hiện mộng tưởng, quá ít a.”

Tri Nhẫn đem hết toàn lực trèo lên trên, trên bậc thang rất nhanh lưu hạ một chuyến to lớn vết máu, ở đường lớn kia minh văn xung kích hạ, không chỉ có hồn phách bị chấn động, đạo tâm đổ nát, kinh lạc cùng ngũ tạng lục phủ cũng bắt đầu phá nát, toàn bộ thân thể mập mạp tiến vào đổ nát trạng thái.

Nhưng này đôi chấp nhất, không cam lòng ánh mắt, nhưng rắn như thép thạch, không có chút ba động nào.

Mộng tưởng, giống như bầu trời Tinh Thần, chỉ dẫn chúng ta đi tới phương hướng, dù cho máu tươi chảy tận, cũng sẽ không tiếc.

Tri Nhẫn trên người sinh cơ, một điểm điểm từ trần, bò lên trên thứ tám mươi ba cấp thời điểm, thần sắc trong mắt bắt đầu một điểm điểm tan rã, thịt mỡ bắt đầu hời hợt, thất khổng bên trong huyết một điểm điểm khô cạn, nhẹ giọng nói: “Huynh đệ, ta thật sự không bò nổi, để cho ngươi thất vọng rồi.”

Từ từ vô thần trong mắt, đại hạt nước mắt đổ rào rào rơi xuống.

Ý thức của hắn bắt đầu từ từ mơ hồ, trong đầu dần dần trống không, có lẽ hắn cũng không biết mình tại sao khóc.

Tất cả mọi người trở nên trầm mặc, nhưng cũng có người châm chọc nói: “Không biết tự lượng sức mình, nhất định phải cậy mạnh, chết ở đây trên bậc thang, cũng là chuyện đương nhiên, ha ha."

Đột nhiên, một con có lực bàn tay lớn, nắm lấy Tri Nhẫn sau gáy, nâng hắn lên, trực tiếp chịu đựng tại chính mình trên vai, từ tốn nói: "Chỉ cần ngươi kiên trì mình mộng tưởng, toàn thế giới đều sẽ vì ngươi để đường."

Tử Hà thất thanh kêu lên: "Dương Thanh Huyền, ngươi làm cái gì? Người điên, người điên a, ngươi!"

Thâm Chi Chủ Nhân, Tạ Phù Diêu, Ngô Thanh Khung, Phong Phiêu Linh, Côn Tuyệt, Hoàn Nhan Ly, Thiên Thu Thất Tử, sở hữu tham gia khảo nghiệm võ giả, không khỏi là hoảng sợ há to mồm, con ngươi lồi đi ra, "Cái gì?!"

Chỉ thấy trên bậc thang, Dương Thanh Huyền vác Tri Nhẫn cái kia béo mập thân thể, từng bước một đi lên đi, "Chỉ cần ngươi nghĩ thắng, không ai có thể đánh bại ngươi."

"Oanh!" Chân hạ giẫm lên một cái, nhất thời gây nên bậc thang rung động, nguyên bản Hối Minh khó gặp đại đạo khắc họa, trong khoảnh khắc ở Dương Thanh Huyền chân hạ toàn bộ hiển hóa ra ngoài, tỏa ra sức mạnh chấn nhiếp lòng người.

Tựu liền đứng ở tầng thứ ba những võ giả kia, đều hoảng sợ liên tiếp lui về phía sau, chỉ lo lan đến gần chính mình.

Toàn bộ một trăm cấp trên bậc thang đại đạo khắc họa, toàn bộ hiển hóa ra ngoài, phảng phất hình thành một luồng năng lượng từ trường.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, bỗng nhiên phát hiện xung kích ở trên người mình sức mạnh, tăng lên không chỉ gấp mấy lần, kinh hãi nói: "Tại sao lại như vậy?"

Thâm Chi Chủ Nhân hãi tiếng nói: "Đạo văn cộng hưởng? Này,

này, hai người chồng chất lên nhau, sẽ khiến cho gấp đôi cường độ công kích, nhưng giờ khắc này nhưng xúc động sở hữu đạo văn cộng hưởng, tiểu tử này sợ là muốn chết.”

Tử Hà cả kinh nói: “Chết?”

Thâm Chi Chủ Nhân nói: "Hừm, đạo văn lực lượng sẽ không ngừng điệp cộng vào, cuối cùng có thể chồng chất bao nhiêu lần ta cũng không rõ ràng, nhưng này bậc thang, chư vị đều là đã thử, chồng chất mấy lần căn bản không chịu nổi. Tỷ thí chung kết đi, cứu người quan trọng.

“Không thể!” Phong Phiêu Linh đột nhiên đứng ra ngăn cản, quát lên: “Nếu khảo nghiệm, tựu đến một trắc đến cùng, hơn nữa của chúng ta đổ ước, cũng không thể liền như vậy toán.”

“Ầm ầm”, trên tế đàn lại truyền tới vang vọng, tất cả mọi người vội vàng nhìn sang.

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền toàn thân kim quang lấp loé, mỗi một bước giẫm ở trên bậc thang, đều đem tảng lớn minh văn công kích đập vỡ tan, hình thành năng lượng nhất định vòng xoáy, ở chân hạ khuếch tán.

“Oành! Oành!”

http://truyencuatui. n et/

Một bước, lại một bước, lần này Dương Thanh Huyền không có ngừng hạ vận công, mà là không ngừng nghỉ đi lên đi, vậy cường đại minh văn công kích, đem trong cơ thể một điểm cuối cùng cản trở hoàn toàn hướng về mở.

“Ầm ầm”, toàn bộ người trong đầu một tiếng kêu, tinh thần hoảng hốt hạ, nháy mắt tựu khôi phục thanh minh.

Bảy đại chí cường võ hồn, tụ hội trong cơ thể, này nhưng năm đó Vũ tinh khí thần hồn ý biến thành sức mạnh, hầu như có thể ngăn trở tất cả công kích linh hồn.

Mà đạo tâm, quân tử như rồng, quyết chí tiến lên!

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, ở đột phá đến một sao hậu kỳ nháy mắt, tựu đột nhiên chân hạ giẫm lên một cái, bước đi như bay, “Thình thịch oành” chạy lên.

Cái kia chút hiển hiện ra đại đạo minh văn, ở bộ pháp của hắn dẫm đạp hạ, bị rung trở lại, xa xa nhìn tới, giống như là đủ hạ sinh gió, hóa ra từng đạo từng đạo vòng xoáy màu vàng óng, Dương Thanh Huyền phảng phất ở vòng xoáy màu vàng óng bên trong bôn ba.

Thâm Chi Chủ Nhân đám người, từng cái từng cái miệng há đại có thể nhét vào dưa hấu.

Đặc biệt là Thâm Chi Chủ Nhân, chống đỡ này kiểm tra thiên phú vô số năm tháng, chưa từng gặp tình cảnh như thế.

Chín mươi sáu, chín mươi bảy, chín mươi tám, 99...

Một trăm!

“Oành” một tiếng, đất rung núi chuyển, Dương Thanh Huyền rốt cục đạp lên cuối cùng cấp một, tiến vào tầng thứ ba, đem Tri Nhẫn ném xuống đất, tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, nói: “Nguy hiểm thật, cuối cùng đã tới.”

Sau đó ngồi xếp bằng trên đất, nuốt phục đan dược, vận chuyển chân nguyên, điều tức trong cơ thể rối loạn khí tức, cùng với củng cố cảnh giới, cùng chữa trị một chút nhục thể trên nội thương.

Tầng thứ ba võ tu, tất cả đều là đầu óc trống không, ngây người như phỗng, ngơ ngác nói: “Hắn lại còn nói cẩn thận hiểm...”

Tử Hà đám người cũng tất cả đều hoá đá tại chỗ, cuối cùng cái kia mười mấy bước, thật sự là thái quá huyền ảo, mặc dù bọn họ đều là cường giả cái thế, kiến thức rộng rãi, cũng tất cả đều không phản ứng kịp.

Rõ ràng đạo văn cộng hưởng đã hình thành, lại bị hắn một hơi vọt tới, đem cộng hưởng tiết tấu dẫm đạp, trực tiếp lên đỉnh.

Đồng thời thuận lợi đột phá đến một sao hậu kỳ, hơn nữa còn đem một cái hôn mê tên béo mang lên rồi...

Toàn trường đều là yên tĩnh một cách chết chóc, không có bất kỳ âm thanh.

Thiên Thu Thất Tử cũng không phản ứng kịp, chủ trì cả tràng khảo nghiệm Quân Thiên, trong đầu trống rỗng.

Chương 2368: Kim Cương Bài Vị, Cùng Cấp Năm Ảnh

“Ha ha ha ha”, Tử Hà cái thứ nhất cười ha hả, phá vỡ toàn trường trầm mặc, giọng mỉa mai giễu cợt nói: “Phong Phiêu Linh đại nhân, ngươi nói đúng, nếu khảo nghiệm, tựu được một trắc đến cùng. Hơn nữa của chúng ta đổ ước, cũng không thể liền như vậy toán.”

Phong Phiêu Linh đầy mặt âm trầm lợi hại, đáy mắt cướp quá kinh hãi vẻ kiêng dè, tầng tầng hừ một tiếng, nói: “Tiên tử sợ là cười quá sớm, xem ai cười đến cuối cùng!”

Tử Hà cười khẩy nói: “Đại trưởng lão nói tới đúng, không nói như vậy một cái, nội tâm kiềm chế cùng hoảng sợ làm sao xua tan đây? Giấu ở trong lòng, là sẽ nghẹn sinh ra sai lầm, ha ha ha ha.”

Phong Phiêu Linh tức giận râu tóc run rẩy, nghiến răng nghiến lợi, nhưng không thể làm gì.

Thâm Chi Chủ Nhân đám người từng cái từng cái phục hồi tinh thần lại, đều là khiếp sợ không thôi, nhìn cái kia ngồi xếp bằng tu luyện Dương Thanh Huyền, lộ ra vẻ trầm tư.

Tạ Phù Diêu cười khổ nói: “Tiểu tử này, sẽ không thật sự trở thành vương giả chứ?”

Hoàn Nhan Ly hừ nói: “Cái nào có dễ dàng như vậy, hiện tại vừa rồi thu được kim cương tên gọi đây.”

Quân Thiên bóng người lóe lên, tựu bay xuống ở tế đàn tầng thứ hai, nhìn mọi người, lạnh lùng nói ra: “Chúc mừng chư vị, tiến vào kim cương đẳng cấp. Đón lấy kiểm tra vô cùng đơn giản, các ngươi tiến vào cái cửa này bên trong, mỗi người đều sẽ gặp phải năm cái cùng cấp, chính là năm ảnh người, chỉ đánh bại bọn họ, liền có thể bước vào Tinh Diệu. Như là không thể đánh bại lời, tựu tận lực chém giết một, hai cái, bởi vì này năm ảnh đối ứng chính là năm cái tiểu cấp độ, từ kim cương năm đến kim cương một."

Có người sợ hỏi: "Năm cái cùng cấp? Là đồng thời xuất hiện vẫn là từng cái xuất hiện?"

Quân Thiên cười lạnh nói: "Đương nhiên là đồng thời xuất hiện." Hắn nhìn Dương Thanh Huyền một chút, nói ra: "Ngươi vừa rồi đột phá đến một sao hậu kỳ, vì lẽ đó đem sẽ gặp phải năm cái một sao hậu kỳ cùng cấp, vì lẽ đó vừa rồi đột phá, thật không phải là cái gì chuyện tốt a."

Dương Thanh Huyền cũng không lên tiếng, chém giết năm cái cùng cấp đối với hắn mà nói, căn bản là là chuyện dễ dàng.

Quân Thiên nói: "Đều đi vào đi, đừng làm phiền, ta vẫn chờ kết thúc công việc đi làm cơm tối đây."

Tầng thứ hai phía trước, quả nhiên xuất hiện một cánh cửa, chậm rãi sau khi mở ra, bên trong là mịt mù không cũng biết hư không.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, chỉ thấy vô số phù văn lưu động, biết bên trong là một mảnh không gian kỳ dị, căn cứ Quân Thiên nói, hẳn là sẽ căn cứ thực lực của tự thân đẳng cấp, biến ảo ra năm cái cùng cấp đối thủ.

Hắn liếc mắt nhìn Tri Nhẫn, tên béo đã từ từ tỉnh lại, nằm trên đất rên rỉ, sau đó ngồi dậy, chính mình lấy ra một ít đan dược nuốt hạ, sắc mặt chuyển biến tốt không ít.

Tri Nhẫn nhìn xuống Dương Thanh Huyền, nói ra: "Ngươi vào đi thôi, không cần phải để ý đến ta, ta nghỉ ngơi sẽ tựu đi vào, đúng rồi, nói cho ta tên của ngươi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Dương Thanh Huyền.” Liền bước vào môn kia bên trong.

Tri Nhẫn ngồi dưới đất, hai con ngươi một cái phóng đại, lập tức hóa thành đầy mặt kinh hãi, lẩm bẩm nói: “Dương Thanh Huyền... Hắn chính là Dương Thanh Huyền...”

Môn nội hư không quả nhiên như Dương Thanh Huyền dự liệu, sau khi tiến vào liền biến dáng dấp, hóa thành một mảnh vô ngần đại địa, chân hạ tất cả đều là cứng rắn tầng nham thạch, ở hòn đá tương tiếp đích địa Phương hội trưởng ra một ít thấp lùn thực vật, có nhàn nhạt lưu thủy ở nham thạch trong khe hở chuyến quá, cẩn thận hướng về xa xa nhìn tới, tựa hồ là một mảnh Thủy vực.

Không trung linh khí mười phần thấm người, mang theo từng tia từng tia cảm giác mát mẻ, không nói ra được thoải mái.

Toàn bộ thế giới hồn nhiên một mảnh thiên địa sơ khai cảm giác.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình mong hướng bốn phía, càng không nhìn ra cái thế giới này kẽ hở, không từ cảm khái nói: “Thật là không nổi ảo thuật không gian a, một điểm kẽ hở cũng không có.”

Đột nhiên, chân hạ trong nham thạch đột nhiên nổ ra, liền sinh ra hai cái tay đến, một cái đem Dương Thanh Huyền hai chân nắm lấy.

Đó là hai cái thạch tay, nguyên tố hệ “đất” nhanh chóng theo Dương Thanh Huyền hai chân lan tràn mà lên, một cái liền đem Dương Thanh Huyền hoàn toàn bao vây ở bên trong, hình thành một cái hoá thạch pho tượng, còn vẫn duy trì hai chân cách mặt đất, nghĩ muốn bay đi dáng dấp, trên mặt vẻ giật mình giống y như thật.

Khắp mặt đất không ngừng nổi lên hòn đá, lũy thành một cái màu trắng người đá, da dẻ như đá hôi giống như vậy, hai mắt là từng vòng màu vàng đất vẻ, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền tượng đá liếc mắt nhìn, khóe miệng tựu vung lên cười nhạo, sau đó một quyền đánh tới.

“Oành!”

Sức mạnh khổng lồ oanh ở trên tượng đá, đem nổ nát tan, chấn lạc một chỗ.

Người đá cười khinh bỉ, trong miệng phát sinh “Khà khà” thanh âm.

Đột nhiên, cái kia chút đá vụn ở trên đất nhảy lên, lấy cực cao tần suất rung động, “Rầm” dâng tới bầu trời.

Đồng dạng hội tụ thành một tên người đá, chỉ có điều toàn thân từ các loại hòn đá ngưng tụ mà thành, bất nhất mà nói.

Người đá chính là Dương Thanh Huyền Thần Hoang Cổ Tinh Thể thứ hai ngăn, nghiêm ngặt quát một tiếng, tựu một quyền trả lại quá khứ.

Bốn phương tám hướng nguyên tố hệ “đất” đều tuôn ra mà đến, tụ tập đến cú đấm này trên.

Cái kia người đá kinh hãi, đột nhiên hướng về phía sau nhảy tới.

Đột nhiên Dương Thanh Huyền thân thể hơi ngưng lại, từ khắp mặt đất bốc lên vô số dây leo cùng mộc đầu, xuyên vào đến thân thể của hắn bên trong, đem đất trên người thạch toàn bộ chống mở, “Rầm” một tiếng, lần thứ hai nổ tung.

Sở hữu tảng đá nhanh chóng đi lên không bay lên, ngưng tụ ra Vĩnh Nhiên thân thể, hai tay bấm quyết, một chiêu Lục Dương Chưởng tựu oanh kích xuống.

Đúng lúc này, bốn phương tám hướng vô số nước nguyên lưu động, hóa thành từng đạo từng đạo vô hình rồng nước, bắn điên cuồng mà đến, trong thiên địa tất cả đều là một mảnh tiếng nước, phảng phất đặt mình trong nước bên trong.

“Thủy Long Ngâm!”

Cái kia chút lưu thủy trong khoảnh khắc ở Dương Thanh Huyền phía trước, ngưng tụ thành một đạo to lớn rồng nước, cuồng kích mà ra, nước bên trong tuôn ra chói tai tiếng rồng ngâm.

“Ầm ầm!”

Nước cùng hỏa oanh kích cùng nhau, vỡ ra được.

Hai loại nguyên tố lẫn nhau trấn áp, khiến cho càn khôn treo ngược, đại địa phá nát.

Dương Thanh Huyền bóng người một cái lùi lại ngàn trượng, lạnh lùng nhìn chằm chằm phía trước, nói: “Cái gọi là năm ảnh, dĩ nhiên là ngũ hành người. Còn có một vị kim, một vị hỏa, cũng đều đi ra đi.”

Tiếng nói rơi xuống, đột nhiên hai mắt đau xót, càng là ánh vàng thái quá rực rỡ, đâm con mắt.

Phía trước trên hư không, truyền đến to lớn cắt rời tiếng, lập tức một thanh kiếm sắc cự kiếm, thẳng chém mà đến, đem thiên địa hoàn toàn chém thành hai khúc!

Mà một hướng khác trên, đi ra một đạo hỏa ảnh, hai tay bấm quyết, phía sau hóa ra một con Hỏa Phượng Hoàng, điên cuồng tiếng kêu bên dưới, xông thẳng mà tới.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, đột nhiên hoàn toàn biến sắc, cả kinh kêu lên: “Cái gì?!”

Năm ngón tay bắt hạ, một mảnh hư không, Chiến Kích Thiên Khư càng không có động tĩnh chút nào, lại khởi động cái khác binh khí, phát hiện vẫn là trống trơn như vậy, pháp bảo gì đều động không dùng được.

“Chi! Lần này phiền toái!”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, kim kiếm kia cùng Hỏa Phượng đã điên cuồng tập kích mà tới, ứng đối không vội, lúc này bóng người lóe lên, ở không trung hóa thành tảng lớn tàn ảnh, tựu lui về phía sau độn lùi.

“Ầm ầm!”

Kim hỏa hai loại nguyên tố, ở phía trước trong hư không nổ ra, to lớn kim cùng hỏa lực lượng hỗn hợp lên, hóa thành một đạo gió xoáy, bao phủ thiên địa.

Dương Thanh Huyền vận chuyển chân nguyên, đem cái kia bão táp chặn cách người mình, Hỏa Nhãn Kim Tình xuyên thấu bão táp nhìn tới, ngũ hành chi linh hóa hiện ra bóng người, tựu lặng lặng đứng ở hắn phía trước.

Mà này hư huyễn thế giới bên trong cảnh tượng, toàn bộ bị một tia không lọt thu vào Linh Kính bên trong, lộ ra ở Thâm Chi Chủ Nhân đám người trước mặt.

Chương 2369: Thiên Thu Huyễn Thế, Lấy Một Địch Năm

Thâm Chi Chủ Nhân cả kinh nói: “Thật mạnh, năm ảnh đồng thời ra tay rồi, Dương Thanh Huyền lại một điểm tổn thương đều không bị. Thân mang nguyên tố” Đất “cùng nguyên tố” Hỏa “thân, cuộc chiến đấu này có nhìn.”

Côn Tuyệt nói: “Đồng thời đối phó năm vị nguyên tố ảnh người, hơn nữa hắn vừa rồi đột phá đến một sao hậu kỳ, để năm vị ảnh người tu vi bỗng dưng tăng lên một cấp, thực sự là thảm a.”

Tạ Phù Diêu gật đầu nói: “Từ mới vừa thân thủ trên nhìn, nếu không có năm vị ảnh người tăng lên một cấp, này quan không làm được tựu thật để hắn tới, hiện đang nghĩ tới, quá khó khăn rồi.”

Hoàn Nhan Ly cả kinh nói: “Nguyên tố ảnh người, cơ hồ là cùng cấp bên trong mạnh nhất tồn tại, mà trước mắt này ngũ hành nguyên tố ảnh người, rõ ràng đều là bản nguyên nguyên tố, còn năm người tụ hội, đây không phải là muốn đùa chết người sao?”

Thâm Chi Chủ Nhân cười nói: “Bằng không ngươi cho rằng Tinh Diệu là tốt như vậy thành tựu?”

Hoàn Nhan Ly nói: “Rất nhiều Tinh Diệu đều là ở đột phá trước tới rồi sát hạch, như vậy có thể đem nguyên tố ảnh người cảnh giới áp chế hạ. Có thể Dương Thanh Huyền một mực... Ai nha... Vừa rồi đột phá... Thực sự là thảm a...” Trong giọng nói không có bất kỳ đồng tình mùi vị, ngược lại là một luồng cười trên sự đau khổ của người khác cùng dương dương tự đắc.

Tử Hà không vui nói: “Hoàng chủ, ngươi không lo lắng ngươi cái kia khuyển tử sao? Hiện tại không làm được đã bị đánh chết.”

Hoàn Nhan Ly lạnh nhạt nói: “Đây chỉ là ảo cảnh mô phỏng thôi, không chết được, để hắn ở bên trong ăn nhiều một chút khổ, nhiều trưởng thành một ít, bằng không làm sao xứng với tiên tử ngươi đây.”

Tử Hà hừ một tiếng, tựu không nói, tiếp tục xem Linh Kính bên trong chiến đấu.

Không cách nào vận dụng binh khí, đối với Dương Thanh Huyền thực lực xác thực áp chế rất lớn, hơn nữa thử hạ, tựu liền Thất Tinh túc sức mạnh, đều không thể thông qua khế ước lấy ra, còn có cùng Quỷ Tàng trong đó liên hệ, tựa hồ cũng bị cắt đứt.

Dương Thanh Huyền sắc mặt cực kỳ khó coi, nói: “Ta hiểu được, phàm là thân thể cùng đan điền ở ngoài sức mạnh, đều không thể mượn dùng.” Nhìn trước mắt năm vị ảnh người, tỏa ra cường đại nguyên tố lực lượng, hầu như đưa hắn hoàn toàn bao vây.

“Buông tha đi, chỉ cần ngươi từ bỏ, liền có thể lấy thư thư phục phục đi ra ngoài, không dùng chịu đựng đau khổ da thịt.” Kim ảnh giả thuyết nói.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Các ngươi có tự mình linh thức?”

Kim ảnh người nói: “Chúng ta vốn không phải cá thể độc lập, mà là này thiên thu huyễn thế cổ đàn bên trong bố trí ra ngũ hành linh thể, đại biểu là bố trí người ý chí. Ngươi trải qua ảo giác, cũng không tồn tại, vì lẽ đó chúng ta cũng không tồn tại, tất cả chỉ là lòng của ngươi tướng sinh.”

Dương Thanh Huyền mới biết tế đàn này gọi là thiên thu huyễn thế cổ đàn, sợ là tên Thiên Thu ảo cảnh, cũng là từ chỗ này tới. Kim ảnh người lời để hắn giống như có điều ngộ ra, nhưng vẫn là hiểu không phải hiểu.

Kim ảnh người nói: “Không nói, là chính ngươi từ bỏ chịu thua, vẫn là từ chúng ta đưa ngươi đi ra ngoài?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Hai cái ta đều không chọn, vẫn là để ta đưa các ngươi đi!”

Hai tay nhanh chóng bấm quyết, một cái hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể, to lớn kia nhiệt độ còn ở đi lên kéo lên.

Hỏa ảnh người hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Cức Hằng Cổ Diễm?!”

Kim ảnh người cả kinh nói: “Cái gì? Bản Nguyên Hỏa thứ hai ngăn?”

Tiếng nói rơi xuống, toàn bộ bầu trời nháy mắt bị Cức Hằng Cổ Diễm đốt màu đỏ bừng, Dương Thanh Huyền tay trái sử dụng tới Ngự Hỏa Tiên Quyết, tay phải sử dụng tới Thập Nhị Địa Chi Hỏa Luân.

Hai đại khống chế lửa thần thông ở trong tay nhất chuyển, không trung tựu hóa thành to lớn hỏa luân, mạnh mẽ hướng về năm ảnh người ép hạ.

Hỏa luân trung chuyển ra mười hai Hỏa Long thần, rít gào mà ra.

Kim ảnh người cả giận nói: “Dám đồng thời đối với chúng ta năm người ra tay, thực sự là ngông cuồng đến cực điểm a!” Hai tay một điểm, quát lên: “Huy Hoàng Chi Kiếm!”

Vô số kim quang trào hiện ra, giữa trời hóa kiếm, tựu chém về phía Hỏa Long thần.

Thủy ảnh người quát lên: “Thủy Luân Bích!”

Hai tay tại bên người giương ra, trong thiên địa nguyên tố “Nước” toàn bộ bị điều động tới đến, hóa thành từng đạo từng đạo thủy luân, lơ lửng giữa không trung, hướng về những Hỏa Long kia thần kích bắn mà đi, đồng thời xa xa nước biển chịu đến dẫn dắt, nhấc lên to lớn sóng thần, xé rách đại địa mà tới.

Trước mắt ngũ hành ảnh người, tất cả đều là ngũ hành bản nguyên nguyên tố ngưng hóa, so với một loại nguyên tố thân thể mạnh mẽ quá nhiều, nhưng Dương Thanh Huyền Ngự Hỏa Tiên Quyết cùng mười hai địa chi đại hỏa vòng thuật, tất cả đều là Cức Hằng Cổ Diễm, đang đẳng cấp trên nghiền ép bọn họ một cấp.

“Sinh Mệnh Chi Chế Tài!”

Mộc ảnh người hai tay nhanh chóng bấm quyết, trên người từng vòng lục ánh sáng khuếch tán, hóa thành vô số cây cối, trực tiếp ở trên hư không sinh trưởng, xông lên cửu tiêu, truyền đạt Hoàng Tuyền, sức sống mãnh liệt tre già măng mọc ép hơ lửa diễm.

Thổ ảnh người hai tay bấm quyết giơ lên cao, quát lên: “Lở đất thiên kiếp!”

“Ầm ầm ầm”, vô số đá tảng từ trong hư không tuôn ra, như thiên thạch một loại đánh rơi.

Hỏa ảnh người quát lên: “Địa Diễm Phong Bạo!”

Từ trên mặt đất dấy lên ngọn lửa hừng hực, trực tiếp đốt vào trời cao.

Năm đại ảnh người riêng phần mình ra tay, thực lực đều là tương đối, nhưng bởi vì thuộc tính cùng đẳng cấp áp chế, cùng với ngũ hành tương sinh tương khắc, hiện ra bất đồng uy năng.

Dương Thanh Huyền sắc mặt chợt biến, năm người liên thủ bên dưới, nháy mắt tựu chế trụ hắn Cức Hằng Cổ Diễm, đồng thời cường đại ngũ hành lực lượng, ở trong hư không hình thành một vòng xinh đẹp Ngũ Hành Hoàn, đem thiên địa gột rửa mở, hình như tận thế.

"Hữu dũng vô mưu, hữu dũng vô mưu a."

Hoàn Nhan Ly chỉ điểm: "Mạnh mẽ tấn công năm người, là nhất hạ hạ sách, nguyên bản cũng bởi vì vừa rồi đột phá, tiến vào hết sức bất lợi cục diện, càng cần phải vừa đánh vừa lui, dĩ xảo thủ thắng, lấy dùng trí thắng, hắn như vậy lấy lực thủ thắng, không phải muốn cùng chính mình không qua được sao?"

Ngô Thanh Khung nói: "Là có chút nóng nảy, chiêu này phía sau, Dương Thanh Huyền thể năng tất nhiên cực lớn giảm xuống, mà năm ảnh người nhưng là thể năng không giảm, sợ là phải thua."

Tử Hà trong lòng cũng là một trận tuyệt vọng, cả giận nói: "Cái này Dương Thanh Huyền, làm việc liền thích xằng bậy, nếu là thua, ta nhất định sẽ không bỏ qua hắn!"

"Ngũ Hành Hoàn sao? Ngũ hành sinh sôi liên tục, diễn biến vạn vật."

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, nhìn to lớn kia lồng ánh sáng, đưa hắn Cức Hằng Cổ Diễm áp chế không ngừng thu nhỏ lại, toàn bộ thiên địa đều ở đây Ngũ Hành Hoàn bao phủ hạ, như là một toà lao tù.

Mình Vĩnh Nhiên thân thể, ở đằng kia ngũ hành lực hạ, không ngừng bị nghiền nát tan, hóa thành nguyên thủy nhất nguyên tố "Hỏa", một điểm chỉ tan nhập hư không.

Kim ảnh người nói: "Vốn cho là ngươi sẽ là một khó dây dưa đối tượng, không nghĩ tới lại như này lỗ mãng, dám trực tiếp hướng về chúng ta năm người ra tay, đến đây kết thúc.”

Dương Thanh Huyền nhếch miệng nở nụ cười, lộ ra hàm răng trắng nõn, ánh sáng mặt trời giống như cười nói: “Xác thực, đến đây kết thúc.”

Trong hai con ngươi kim quang lóe lên, hiện ra tảng lớn quỷ dị Câu Ngọc, tán ở kim đồng bốn phía, hai tay ở trước người kết ấn, ngưng tiếng nói: “Nhìn ta phá này Ngũ Hành Hoàn!”

Hai tay chặp lại, chân nguyên trong cơ thể phun trào, dung nhập vào song chưởng bên trong, một luồng ngang qua cổ kim sức mạnh to lớn bộc phát ra.

“Bát Bộ Thiên Long, Nhất Thừa Dẫn Độ!”

Bát Bộ Nhất Thừa Độ theo tiếng mà ra, nháy mắt chống đối tất cả sức mạnh, nhảy vào Ngũ Hành Hoàn bên trong, khuấy lên thiên địa linh khí, hình thành to lớn tràng năng, cường hành áp chế ngũ hành.

Tử Hà đám người không khỏi là tâm thần chấn động, vội vàng trợn to hai mắt, khẩn trương nhìn, “Lại còn là mạnh hơn được xung kích, này Dương Thanh Huyền là cuồng vọng không có một bên, vẫn là cuồng vọng không có một bên?!”

Bảy người đều là lộ ra khó tin biểu hiện.

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền nổ ra Bát Bộ Nhất Thừa Độ sau, thân thể kịch liệt thiêu đốt, sau lưng chậm rãi đứng lên một đạo to lớn dáng người, chính là hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa.

Trên đỉnh đầu lam ánh sáng lóe lên, thứ hai Nguyên Thần liền tiến vào đến hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa bên trong, ánh mắt kiên định, khóe miệng vung lên một nụ cười lạnh lùng đến, vận chuyển Bách Diễm Phù Lưu Hoa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2370: Thô Bạo Trấn Áp, Chấn Động Toàn Trường

Trong thiên địa hệ “Hỏa” nguyên tố, nháy mắt run lên, như hạt căn bản giống như chấn động kịch liệt, dập dờn ra vô số hình cung ánh sáng, hướng về hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa trên lòng bàn tay không kích bắn mà tới.

Thứ hai Nguyên Thần hai tay bấm quyết, chỗ mi tâm dấy lên một điểm hỏa diễm, nhất thời toàn bộ Pháp Thiên Tượng Địa đều chịu đến xung kích, một cái mất đi hình thái, biến thành một trái cầu lửa thật lớn.

Ở Bách Diễm Phù Lưu Hoa tác dụng hạ không ngừng bị áp súc.

Đồng thời bốn phương tám hướng hệ “Hỏa” nguyên tố, đều tràn vào cầu bên trong, bên trong hiện ra trăm loại hỏa diễm hình thái, đủ loại khác nhau, bốn phía xoay tròn, đồng thời chìm chìm nổi nổi.

Chính đang vận chuyển Ngũ Hành Hoàn hỏa ảnh giả cả người run lên, phát hiện mình thao túng hỏa diễm, tảng lớn bị phân giải thành nguyên tố “Hỏa”, hướng về cái kia hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa lòng bàn tay chảy tới.

“Cái gì? Đây là cái gì?”

Hỏa ảnh giả trong lòng run lên, lộ ra thần sắc kinh hoảng, lớn tiếng kêu lên: “Không được! Mọi người cẩn thận!”

Theo trăm diễm di chuyển lưu hóa vận chuyển, toàn bộ trong thiên địa nguyên tố “Hỏa” đều chịu đến cảm ứng, bao quát hỏa ảnh giả bản thân mình, càng ở một điểm điểm phân giải hết.

Hỏa ảnh giả run giọng nói: “Đây là, đây là…”

Dương Thanh Huyền thứ hai Nguyên Thần lạnh lùng nói: “Kết thúc.”

Năm ngón tay ở phía trước một trảo, cái kia hỏa cầu thật lớn nháy mắt than co, hóa thành một đóa hỏa chi chủng tử, bùng nổ ra sức mạnh kinh khủng.

Mà hỏa ảnh giả kêu thảm một tiếng, thân thể nháy mắt đổ nát ra, biến thành vô số hệ “Hỏa” nguyên tố, bị cái đóa kia hỏa chi chủng tử hút tới.

Ngũ Hành Hoàn nhất thời mất đi một chuyến, hiện ra tảng lớn khe hở.

Còn dư lại bốn vị ảnh giả không bất đại kinh, ở các thời kỳ tới nay trong khảo nghiệm, lại không ít thu được Tinh Diệu danh hiệu thiên tài, đích xác có thể đưa bọn họ đánh bại, nhưng loại này trực tiếp rút ra vỡ bọn họ một vị ảnh giả quỷ dị phương thức, nhưng là mới nghe lần đầu.

Hơn nữa nam hỏa khắc tây kim, hỏa ảnh giả đổ nát sau, kim ảnh người nháy mắt cảm nhận được to lớn nguy hiểm cùng áp chế, hoảng sợ nói: “Đây là, đây là… Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa a!”

Tiếng thét chói tai một cái đâm thủng vòm trời.

Nhưng âm thanh tuy nhiên rồi dừng, Dương Thanh Huyền thứ hai Nguyên Thần lật bàn tay một cái, thiên địa kịch liệt chấn động, dường như tận thế giáng lâm.

Tứ ảnh giả theo ngọn lửa kia nhảy lên, đồng thời nội tâm nhảy một cái, tiếp theo chính là vô tận biển lửa, từ trong linh hồn dấy lên giống như vậy, muốn đốt sạch thế giới tất cả nghiệp lực.

“A!”

Tứ ảnh giả đồng thời kêu thảm một tiếng, ngưng tụ ở trên hư không bốn được hoàn “Ầm” một tiếng nổ nát tan, đáng sợ hỏa diễm kích bắn mà xuống, ở bốn người bọn họ ở giữa nổ ra.

“Ầm ầm!”

Hỏa bão táp, bao phủ tất cả.

Như là thiên địa ban đầu sinh thời, gột rửa thế gian tất cả tội lỗi Thiên hỏa.

Không chỉ có là năm ảnh cùng diệt, tựu liền này thiên thu huyễn thế cổ đàn kiểm tra không gian, cũng thuận theo đổ nát, “Ầm ầm ầm” tiếng vang vang vọng không tuyệt.

Linh Kính trước Thâm Chi Chủ Nhân bảy người, tất cả đều há to mồm, triệt để trợn mắt ngoác mồm, như là từng cái từng cái hóa đá, con ngươi, khuôn mặt, yết hầu, thân thể, tất cả đều cứng ngắc ở đằng kia.

Một hồi lâu sau, Thâm Chi Chủ Nhân mới chật vật nuốt xuống hạ, run giọng nói: “Thắng, thắng?...”

Tế đàn đỉnh cao nhất, một mảnh tiểu trên đất trống, Dương Thanh Huyền thân ảnh chậm rãi tái hiện ra, chính là đánh bại vô ảnh người, thu được Tinh Diệu tên gọi sau đến vị trí.

Tử Hà chỉ cảm thấy cả người thoát rời, một thân mồ hôi lạnh, từ trước tới nay, chưa bao giờ có như vậy khẩn trương thời khắc, nhìn Dương Thanh Huyền một đường thông qua kiểm tra, bị chính mình trải qua mấy lần sinh tử còn phải tới căng thẳng đáng sợ.

Nhưng kết quả cuối cùng là tốt, Tử Hà tầng tầng thở ra một hơi, cười khổ nói: “Tiểu tử này... Thật sự sẽ đùa chơi chết ta...”

Mấy người khác, từng cái từng cái sắc mặt khó coi, ngoại trừ khuôn mặt nghiêm nghị ở ngoài, trong mắt đều toát ra một tia kiêng kỵ.

Ngô Thanh Khung nói: “Nếu là ta không nhìn lầm, Dương Thanh Huyền đánh bại năm ảnh giả cái kia hai chiêu, một chiêu là ẩn chứa nhân quả sức mạnh to lớn, một chiêu là Hỏa chi bản nguyên thứ ba ngăn, Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa.”

Tạ Phù Diêu nói: “Trước có nghe đồn, Dương Thanh Huyền ở Thần tộc cử hành buổi đấu giá lớn trên, lấy ra mười cái Nhật Luân, trong đó hai cái ẩn chứa nhân quả lực lượng, tám cái ẩn chứa Cức Hằng Cổ Diễm lực lượng. Rất nhiều thế lực đều ở dồn dập suy đoán này mười cái Nhật Luân lai lịch, đều ở phỏng đoán là vị nào cường giả nắm trong tay này hai loại sức mạnh, chế tác suốt ngày vòng bán ra, mục đích gì lại là cái gì?”

Dừng hạ, lại nói: “Bởi vì nắm giữ thần thông như vậy uy lực cường giả, rất ít sẽ có thiếu tiền, cũng không trở thành chế tạo Nhật Luân tiền lời. Tựu không có người nào đem mục tiêu hướng về Dương Thanh Huyền trên người nghĩ, bởi vì hắn chỉ là một vị vừa vừa bước vào Thiên Giới nghé con mới sinh a. Bây giờ xem ra, mọi người suy đoán đều sai rồi. Này hai nguồn sức mạnh người chưởng khống, chính là Dương Thanh Huyền chính mình, mà hắn mục đích căn bản, cũng chính là vì bán lấy tiền. Bởi vì vừa vừa bước vào Thiên Giới tiểu tử, lại tự xây tông môn, còn có một cái Thánh Tông danh tộc đại đối đầu, giờ khắc này thiếu nhất chính là tiền.”

Côn Tuyệt nhìn Tử Hà, nói ra: “Tiên tử cần phải đã sớm biết tất cả những thứ này, cho nên mới dám đánh cược Dương Thanh Huyền có thể lên vương giả chứ?”

Tử Hà nói: “Ta có biết hay không tất cả những thứ này, cùng các ngươi mấy vị này gặp có tiện nghi chiếm, tựu nghĩ đem ta chỉnh phá sản xú nam nhân không quan hệ.”

Mấy người đều là cười khổ một tiếng, đột nhiên có loại cảm giác đau lòng, tuy nói Tinh Diệu xung kích vương giả, vẫn là một đạo to lớn lạch trời, nhưng vào giờ phút này nhìn thấy, Dương Thanh Huyền biểu hiện ra đáng sợ thiên phú, vẫn đúng là không chừng tựu để hắn trên vương giả.

Nghĩ đến chính mình lấy ra những bảo vật kia, từng cái từng cái bắt đầu lo lắng không thôi.

Phong Phiêu Linh tựu càng không cần phải nói, mặt xám như tro tàn đứng ở đó, sống lưng cùng lòng bàn tay tất cả đều là một mảnh mồ hôi lạnh, người chung quanh nói cái gì cũng bắt đầu có chút không nghe được.

Thiên Thu Thất Tử chủ trì cả tràng kiểm tra, gặp tế đàn tầng cao nhất một cái tựu xuất hiện Dương Thanh Huyền, tất cả đều là giật mình, cằm rơi đầy đất.

Tư Không Hạo càng là cả kinh kêu lên: “Không thể! Có phải hay không là kiểm tra xảy ra vấn đề?”

Quân Thiên trầm ngâm nói: “Đích thật là có chút nhanh. Nhưng huyễn thế không gian cũng ở sư phụ nắm trong lòng bàn tay, như là xảy ra vấn đề, sư tôn sẽ xuất hiện.”

Hàm Hàm cười nói: “Quả nhiên có chút môn đạo. Từ trên hoàng kim bắt đầu, này Dương Thanh Huyền tựu không đi đường thường, các loại cổ quái tình hình liên tiếp phát sinh, hắn sẽ trở thành người thứ bảy vương giả sao? Hàm Hàm thật sự tốt mong đợi đấy.”

Dương Thanh Huyền đập vỡ tan năm ảnh giả, từ huyễn thế không gian sau khi ra ngoài, đã suy yếu tới cực điểm.

Làm phát hiện năm ảnh giả tình huống cùng thực lực sau, tựu làm ra nhất lực phá vạn pháp chuẩn bị, trước tiên lấy Bát Bộ Nhất

Thừa Độ đảo loạn Ngũ Hành Hoàn, lại dùng Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa bớt thời gian hỏa ảnh giả, áp chế kim ảnh người, cuối cùng dùng Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa bên trong ẩn chứa sức mạnh đáng sợ, đổ nát cái khác ảnh giả.

Chuỗi này thao tác hạ xuống, làm liền một mạch, nhưng cũng đạt tới hắn thể năng cực hạn, trong cơ thể chân nguyên hầu như hao tổn hết sạch.

May mà hết thảy đều dựa theo dự tính của hắn phát triển, mỗi một bước đều đưa đến hiệu quả, bằng không này hai chiêu vừa qua, nếu như năm ảnh giả còn không có treo, hắn thì phiền toái.

Dương Thanh Huyền là người thứ nhất từ huyễn thế bên trong không gian đi ra, tế đàn đỉnh trống rỗng không một người. Hắn ngồi xếp bằng ở trên hư không, vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, điều tức chân nguyên, chờ chờ những người kiểm tra khác.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2371: Lên Vương Giả, Thái Vũ Không Có Chữ Tấm Bia Cổ

Sau đó không lâu, tế đàn đỉnh phong hư không lóe lên, một bóng người ngã xuống, máu me khắp người, chính là Đạo Huyền Tông Diệp Cù, sau khi xuất hiện cười lớn mấy tiếng, phun máu phè phè, có thể ánh mắt quét qua, phát hiện Dương Thanh Huyền từ lâu ở đằng trước, không khỏi ngốc trệ hạ, cả kinh kêu lên: "Ngươi, không thể!"

Nguyên vốn cho là mình là người thứ nhất xuất hiện, không nghĩ tới bị Dương Thanh Huyền giành trước, một cái vừa kinh vừa sợ, "Phốc" phun ra một ngụm máu đến, kêu lên: "Không thể."

Dương Thanh Huyền mở hai mắt ra, nói: "Mau mau chữa thương đi, đều trọng tổn thương thành tình trạng như thế này, còn nói tính ra lời, chà chà, thân thể nội tình không sai."

Diệp Cù nghe vậy, lại là phun ra một ngụm máu đến, kém một chút ngất đi, vội vàng nuốt hàng loạt đan dược, ngồi xếp bằng xuống vận chuyển chân nguyên.

Thâm Chi Chủ Nhân nói: "Chúc mừng Thanh Khung đại nhân, Đạo Huyền Tông mừng tăng thêm một vị Tinh Diệu."

Ngô Thanh Khung cũng mười phần cao hứng, ôm quyền nói: "Cùng vui cùng vui. Nhưng so với kia Dương Thanh Huyền đến, vẫn là kém xa a."

Vừa nhắc tới Dương Thanh Huyền, ngoại trừ Tử Hà ở ngoài, mấy người sắc mặt đều không tốt nhìn.

Thời gian từng giờ trôi qua, trong hư không lại tuôn ra một người, chật vật ngã xuống đất, cả người là huyết, nhưng đi ra nháy mắt, tương tự cười to không ngớt.

Côn Tuyệt trên mặt lộ ra một nụ cười.

Thâm Chi Chủ Nhân nói: “Là Phiếu Miểu Phong Bách Lý Phong Lôi, chúc mừng Côn Tuyệt huynh.”

Hoàn Nhan Ly than thở: “Thực sự là ước ao chư vị a, không biết ta cái kia khuyển tử, có hay không có cái này phúc phân ra đến, sợ là rất khó.”

Thâm Chi Chủ Nhân nói: “Mỗi lần kiểm tra, cũng khó khăn tính ra hiện một vị Tinh Diệu, lần này đã xuất hiện ba người, xem như là mấy chục năm qua, thành tích tốt nhất một lần.” Giơ tay bấm quyết, cảm ứng một cái, nói: “Còn có ba người ở huyễn thế không gian.”

Tiếng nói rơi xuống, đột nhiên “Ồ” một tiếng, tế đàn đỉnh, lần thứ hai xuất hiện một người, hung hăng quăng ngã đi ra, chật vật ngã trên mặt đất.

Tạ Phù Diêu mừng như điên nói: “Là Trần Tân Hà! Ha ha, quá tốt rồi, quá tốt rồi, ta Thiên Không Thư Viện cũng có một vị tinh diệu, ha ha ha ha!”

Cái kia mừng như điên tình, kích động không cách nào truyền lời, gần như thất thố.

Thâm Chi Chủ Nhân kinh ngạc nói: “Lại xuất hiện bốn vị Tinh Diệu, này, ta tiếp chưởng Thiên Thu ảo cảnh tới nay, cũng là lần đầu tiên.” Trầm ngâm hạ, thả ra trong tay quyết ấn nói: “Huyễn thế không gian toàn bộ đóng, những người còn lại, đều đào thải. Đã bị truyền tống đến tế đàn ở ngoài Thiên Lý nơi trên vùng bình nguyên nghỉ ngơi.”

Hoàn Nhan Ly, Phong Phiêu Linh đều là sắc mặt có chút cô đơn.

Đồng thời mang theo môn nội đệ tử thiên tài tới, có ba người quá, nhưng không có phần của bọn hắn, nội tâm cái kia loại cảm giác mất mát có thể tưởng tượng được.

Quân Thiên thân ảnh, xuất hiện ở tế đàn đỉnh, sắc mặt bình tĩnh nhìn bốn người, nói ra: “Chúc mừng các ngươi trở thành Tinh Diệu. Một lần có bốn người thông qua, ta cũng chưa từng gặp. Có lẽ, ở sau cùng vương giả kiểm tra trên, cũng có thể xuất hiện để ta cảm thấy vui mừng sự cũng nói không chừng đấy chứ. Cho các ngươi ba ngày thời gian nghỉ ngơi. Sau ba ngày, mở ra vương giả kiểm tra.”

Diệp Cù, Bách Lý Phong Lôi, Trần Tân Hà đều vội vàng ngồi xếp bằng điều tức, nắm chặt một phân một hào thời gian, đeo trên người các loại đan dược cũng không cần tiền hướng về trong miệng nuốt.

Chính mình thu được Tinh Diệu tên gọi, trở lại tất nhiên là tông môn đệ nhất đệ tử nòng cốt, các loại tài nguyên hưởng dụng bất tận, cũng không để ý điểm ấy đan dược.

Dương Thanh Huyền nhìn bọn họ một chút, tiếp tục vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh.

Cùng năm ảnh giả một trận chiến, hắn là nhất hoàn hảo không hao tổn một cái, chỉ là tiêu hao rất lớn mà thôi, đang chờ chờ Trần Tân Hà đám người trong quá trình, từ lâu khôi phục thất thất bát bát.

Hơn nữa vừa rồi đột phá cảnh giới, cũng ở một điểm điểm vững chắc xuống.

Ba ngày thời gian thoáng qua liền qua, Diệp Cù ba người cũng gần như hoàn toàn khôi phục.

Ngày hôm đó, vừa mây phá thiên mở, ánh nắng ban mai chiếu xuống, cổ đàn trên rơi khắp nơi một tầng nhàn nhạt kim quang.

Dương Thanh Huyền bọn bốn người có cảm ứng, từng cái từng cái mở mắt ra, cổ đàn trên đã nhiều bảy người.

“Phó tông chủ!”

“Chưởng môn!”

“Viện trưởng đại nhân!”

Diệp Cù ba người một cái đại hỉ, dồn dập đứng dậy, vội vàng hành lễ.

Dương Thanh Huyền nhưng là mí mắt vừa nhấc, sửng sốt hạ, nói: “Tử Hà.”

Tử Hà khẽ mỉm cười, lập tức lại trầm mặt xuống đến, nặng nề hừ một tiếng, cực kỳ bất mãn dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, không biết xảy ra chuyện gì, Tâm đạo: “Nàng tại sao lại ở đây, ta như thế nào đắc tội nàng?”

Ngô Thanh Khung, Tạ Phù Diêu cùng Côn Tuyệt, dồn dập hướng mình đệ tử chào hỏi, ra hiệu bọn họ bình tĩnh, tiếp tục cố gắng, sắc mặt kia cùng ánh mắt, so với trước đây hiền lành hiền lành hơn nhiều, nhìn ba vị đệ tử tâm hoa nộ phát, một mặt muốn trên vương giả quyết tâm.

Thâm Chi Chủ Nhân cười nói: “Chúc mừng bốn vị tiểu hữu, có tin mừng Tinh Diệu, đã đánh bại hầu như tất cả thiên tài trẻ tuổi. Bởi vì chân chính ép trên các ngươi đầu, toàn bộ nam bộ vũ trụ cũng chỉ có sáu người, có thể bỏ qua không tính. Đón lấy kiểm tra, chính là hướng về sáu người kia đã từng đạt đến qua địa phương xung kích, cuối cùng có thể không trên vương giả, tựu toàn bộ nhìn chính các ngươi.”

Bốn người đều có vẻ hơi hưng phấn, hơi nắm chặt song quyền.

Đi đến một bước này, cũng đã bước vào vũ trụ thượng tầng, trở thành đỉnh cao là chuyện sớm hay muộn.

Thâm Chi Chủ Nhân nói: “Ta chính là này Thiên Thu ảo cảnh, cùng này thiên thu huyễn thế cổ đàn chủ nhân, các ngươi có thể gọi ta Thâm Chủ. Tiếp hạ cuối cùng kiểm tra, liền do ta tự mình chủ trì. Mà chưởng môn của các ngươi, đem sẽ trở thành một lần khảo nghiệm nhân chứng.”

Dương Thanh Huyền không hiểu nói: “Cần phải chứng kiến người sao? Thâm Chủ là sợ khảo nghiệm kết quả bất công chính, không thể phục chúng? Vì lẽ đó mỗi lần kiểm tra đều sẽ gọi mấy vị nhân chứng?”

Thâm Chi Chủ Nhân cười nói: “Ha ha, Thanh Huyền công tử cả nghĩ quá rồi. Thiên Thu ảo cảnh kiểm tra, từ trước đến nay chỉ hỏi bản tâm, không cầu người khác, kết quả mọi người có tin hay không, không phải ta suy tính sự, không tin kéo ngã, ta cũng không muốn người tin. Cho tới cái gọi là chứng kiến, kỳ thực chính là mấy vị này lão hữu bỏ ra ít tiền quan sát mà thôi. Khái khái, vương giả khảo nghiệm quan sát phí là mười tỉ tỉ một vị trí, yêu có nhìn hay không.”

Dương Thanh Huyền bốn người đều là xạm mặt lại, lại nắm khảo nghiệm của mình tiền lời tiền.

Thâm Chi Chủ Nhân nói: “Như không bán ít vé vào cửa, Thiên Thu ảo cảnh làm sao sống? Chúng ta làm sao duy trì? Ta còn có bảy tên học trò phải nuôi đây. Được rồi, kiểm tra hiện tại bắt đầu, các ngươi bốn vị tốt đẹp biểu hiện một cái, để cho bọn họ sáu người tiền vé vào cửa đáng giá.”

[truy E n cua tui | Net]

Lúc này giơ tay bấm quyết, toàn bộ trên tế đàn lưu quang phi thiểm, vô số viễn cổ phù văn ở cổ đàn bốn phương tám hướng tái hiện ra, đem cổ đàn biến thành mênh mông vô bờ tinh không.

Bốn người giật mình bên dưới, một luồng mênh mông sức mạnh to lớn phá không mà đến, cường hành đem trọn cái hư không ép tới vặn vẹo biến hình, cái kia vô cùng lực lượng mạnh hoảng hốt bên dưới, từ từ ngưng tụ thành một tòa thật to phong bia, tỏa ra áp bức lòng người khí tức.

Diệp Cù cả kinh nói: “Thái Vũ không có chữ tấm bia cổ!”

Trần Tân Hà nói: “Đây chính là cửa ải cuối cùng kiểm tra, có thể chứng minh thực tế vương giả thiên phú Thái Vũ không có chữ tấm bia cổ sao?”

Bách Lý Phong Lôi đồng dạng kích động không thôi, nói ra: “Ở nam bộ vũ trụ bên trong, có thể thấy được toà này tấm bia cổ người, cũng đã đại biểu tuyệt cường thiên phú, tượng trưng cho đỉnh thượng tầng thân phận.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2372: Vô Ngã Cảnh Giới, Đạo Pháp Tự Nhiên

Thâm Chi Chủ Nhân nói: “Cuối cùng ải này kiểm tra rất đơn giản, nhắm thẳng vào chư vị đối với đại đạo năng lực lĩnh ngộ. Này thiên thu huyễn thế đàn, chính là vì gửi cái này quá vũ không có chữ tấm bia cổ mà tạo ra Thánh khí. Bên trong có một bộ thần diệu vô biên trải qua quyết, gọi là: Nguyên Thủy vô lượng diệu pháp tâm tướng trải qua. Này trải qua bao trùm bên dưới, thẳng vào tâm linh thức hải, có thể gột rửa tất cả trần thế ký ức, để người ngắn ngủi nơi ở không tính bên trong, quên hết mọi thứ đạo pháp thần thông, trở về đến nhất nguồn gốc trạng thái, tiến nhập đối với đại đạo lĩnh ngộ. Làm như vậy chỗ tốt, không dùng ta nói, chư vị cũng hẳn biết.”

Diệp Cù nói: “Rõ ràng, mỗi người tự sau khi sinh, tựu đang không ngừng học tập đạo pháp thần thông, mà này chút đạo pháp thần thông, không khỏi là tiền nhân đối với đại đạo lý giải, mà không phải đại đạo bản thân, cự ly đại đạo là có sai lệch. Vì vậy học càng nhiều, sai lệch thì càng nhiều. Lâu dần, tựu rời đại đạo càng ngày càng xa. Mà này bia có thể để người ta ngắn ngủi quên hết mọi thứ, trở lại lúc mới sinh ra mới bắt đầu trạng thái, do đó lĩnh ngộ đại đạo.”

Thâm Chi Chủ Nhân nói: “Không sai, ngươi hết sức thông minh, ta đều còn chưa nói, ngươi tựu toàn bộ hiểu, có muốn hay không trực tiếp cho ngươi trên cái vương giả, cũng không cần trắc.”

Diệp Cù mặt đen lại, vội vàng nói: “Không cần không cần, vẫn là kiểm tra xuống đi, những thứ này đều là lúc tới, phó tông chủ nói cho ta biết.”

Thâm Chi Chủ Nhân nói: “Tiến vào hồn nhiên quên được trạng thái sau, các ngươi có một lần tiếp xúc cùng lĩnh ngộ đại đạo cơ duyên, có thể lĩnh ngộ cùng thu được bao nhiêu, tựu toàn bộ nhìn chính các ngươi. Sau đó các ngươi đem lĩnh ngộ ra đạo pháp, tự chế một chiêu, oanh ở đây Thái Vũ không có chữ tấm bia cổ trên. Tấm bia cổ sẽ căn cứ các ngươi đối với đại đạo lĩnh ngộ, đến xác nhận các ngươi có phải hay không có tư cách trên vương giả. Không muốn vọng tưởng đầu cơ trục lợi, ở Nguyên Thủy vô lượng diệu pháp tâm tướng trải qua hạ, các ngươi sở học hết thảy đều sẽ quên, chỉ có tự nghĩ ra đồ vật, mới có thể lưu hạ. Vì lẽ đó cửa ải cuối cùng này kiểm tra, cùng tu vi của ngươi cảnh giới, đạo pháp thần thông, tiền nhiều tiền ít, đều không có bất cứ quan hệ gì. Đương nhiên, nhiều tiền lời, sau đó thi kiểm tra xong sau, ta có thể lưu ngươi hạ xuống ăn cơm tối. Hiện tại bắt đầu đi.”

Thâm Chi Chủ Nhân sau khi nói xong, phất một cái ống tay áo, một nguồn sức mạnh đổ xuống mà ra, cuốn ở Thái Vũ không có chữ Ngọc Bia trên, nhất thời một luồng cực mạnh cảm giác ngột ngạt từ trên bia tràn ra, hướng về ở bốn người trên người.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, tại này cỗ áp lực hạ, tai vừa bắt đầu hiện ra nhỏ nhẹ tiếng niệm kinh, nghe không quá rõ ràng nội dung, nhưng cũng rõ ràng tiến vào trong tai.

Dương Thanh Huyền vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về cái kia Thái Vũ không có chữ tấm bia cổ nhìn tới, muốn nhìn rõ này không có chữ tấm bia cổ, nhưng hai mắt đau xót, cái gì cũng không thấy, trái lại trực tiếp tổn thương con mắt, nhất thời vội vàng ngậm lại, hai tay bấm quyết, bàn ngồi ở đó, lặng lặng nghe kinh văn.

“Hừ, không biết tự lượng sức mình, lại nghĩ nhòm ngó Thái Vũ không có chữ tấm bia cổ, khai thiên tích địa tới nay, hoang đường như thế vô căn cứ, lại cuồng vọng vô tri cử động, cũng chỉ có hắn làm được.”

Phong Phiêu Linh gương mặt ghét bỏ cùng châm chọc, giễu cợt nói: “Làm sao không có đem con mắt của hắn chọc mù đây.”

Tử Hà cười lạnh nói: “Thân là một tên tộc đại trưởng lão, nhưng lập tức sẽ làm ta đây cái hoàng mao nha đầu người hầu, khai thiên tích địa tới nay, hoang đường như thế vô căn cứ, lại ngu xuẩn buồn cười việc, cũng chỉ có Phong trưởng lão làm được, ngươi cùng Dương Thanh Huyền cũng là cũng vậy a.”

Phong Phiêu Linh mặt âm trầm, cả giận nói: “Dương Thanh Huyền muốn lên vương giả, còn sớm đây! Bao nhiêu Tinh Diệu treo ở cửa ải này, trên vương giả tỷ lệ thật quá thấp!”

Tử Hà nói: “Nếu biết còn sớm, vậy còn không câm miệng?”

Phong Phiêu Linh tức giận tích tụ, cả giận nói: “Ngươi, ngươi...”

Thâm Chi Chủ Nhân than thở: “Được rồi, hai vị đừng tranh, lập tức phải có kết quả rồi. Không quản ai thua ai thắng, đều là mua định rời tay, nguyện thua cuộc. Này cạnh tranh một khẩu môi, có ý nghĩa sao?”

Côn Tuyệt nói: “Không sai. Ta ngược lại muốn xem xem, này Dương Thanh Huyền có thể đi tới một bước nào, nếu là thật lên vương giả, ta cũng thua đến tâm phục khẩu phục. Hơn nữa có thể chứng kiến một vị vương giả đản sinh lời, này chuyến Thiên Thu ảo cảnh tựu không uổng công.”

Tạ Phù Diêu nói: “Đúng, vậy này tiền vé vào cửa cũng là đáng giá.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt trầm ngưng, biểu tình trên mặt càng ngày càng thả lỏng, chân nguyên toàn thân chảy xuôi bắt đầu trở nên phân tán mà vô tự, hai tay quyết ấn cũng chầm chậm để

xuống.

Cái kia đầu lông mày nhẹ nhàng cau lại hạ, tựa hồ có nghi ngờ, trong đầu ở không ngừng quên sự tình các loại, tất cả thần thông đạo pháp, võ kỹ hàm nghĩa, một chút xíu theo cái kia Nguyên Thủy vô lượng diệu pháp tâm tướng trải qua mà rời đi, từ từ phóng không.

Bắt đầu còn sẽ giãy dụa một, hai, đi nhớ tới vừa rồi quên cái gì, từ từ tựu hoàn toàn dung nhập vào kinh văn diệu pháp trong thanh âm, triệt để bỏ qua chống lại kinh văn vào cơ thể.

Ở bốn người trên người, không ngừng hiện ra lượng lớn màu vàng văn tự, cọ rửa trong ký ức đối với đại đạo lý giải, chậm rãi bốn người sắc mặt đều trở nên một mảnh mờ mịt.

Dương Thanh Huyền cả người vô cùng thả lỏng, giống như là dung nhập vào thiên địa vũ trụ bên trong, cùng vạn vật một thể, hoặc như là còn chưa ra sinh thời, ở mẫu thai bên trong bị tiên thiên chi khí tẩm bổ, toàn bộ người không nói ra được thoải mái tươi đẹp.

Bốn người cứ như vậy rong chơi ở “Không tính” bên trong đại dương, lưu luyến quên về.

Không biết qua bao lâu, thật giống điện quang hỏa thạch trong nháy mắt, hoặc như là địa lão thiên hoang ba ngàn bụi điểm kiếp.

Đột nhiên, Diệp Cù động một cái, trên mặt nhão vẻ mặt một cái trở nên ngạc nhiên, sau đó là nghiêm nghị, như là đang trầm tư, đầu lông mày chăm chú nhíu chung một chỗ.

Ngô Thanh Khung một cái khẩn trương, nói: “Sắp rồi.”

Mấy người đều là trợn mắt to nhìn, Diệp Cù thời khắc này vẻ mặt, chính là tiến vào lĩnh ngộ bên trong.

Tạ Phù Diêu nói: “Chúc mừng Thanh Khung huynh, Diệp Cù cái thứ nhất tựu có lĩnh ngộ, sợ là thiên phú ở trong bốn người đệ nhất a.”

Ngô Thanh Khung cười nói: “Theo gió huynh khách khí, ha ha ha ha, tiểu tử này, nhanh bất nhất định là tốt rồi a, ha ha, mà nhìn hắn lĩnh ngộ ra cái gì đạo pháp thần thông đến, có thể hay không cầm một Tinh Diệu bốn ba, ta tựu hài lòng rồi.” Khắp khuôn mặt là dương dương tự đắc.

Diệp Cù rốt cục di chuyển, giơ tay lên, khẽ quát một tiếng, “Khuynh Thành thập phương phá!”

Trong tay vô số phù văn bay lên, quanh quẩn trên không trung mà bay, hóa thành một đạo bạch mạc ánh sáng, xoay tay tựu vỗ ra.

Đòn đánh này xem ra nhẹ bay, không chút nào thụ lực, nhưng cũng hóa ra một đạo to lớn quang nhận, đưa tới phụ cận hư không rung động không ngớt, “Ong ong” không ngừng bên tai.

Thâm Chi Chủ Nhân mở hai mắt ra, lẳng lặng nhìn.

Cái kia Thái Vũ không có chữ tấm bia cổ đột nhiên một cái ánh sáng hào phóng, nháy mắt trở nên lớn hơn trăm lần, như là giơ cao thiên cự trụ, đứng ở hoàn vũ bên trong, bên trong đất trời.

Mà cái kia tấm bia cổ trên người, hiện đầy rậm rạp chằng chịt dấu ấn, từng cái dấu ấn, đều đại diện cho một chiêu đạo pháp thần thông, đều là ở đây cường giả của trước kia, tìm hiểu sau lưu lại.

Đa số rậm rạp chằng chịt dấu ấn tất cả đều là nhạt màu vàng nhạt, nhưng cũng có không ít màu vàng dấu ấn, như nhất lóng lánh Tinh Thần, pha trong đó.

truyencuatui.vn

Mỗi một đạo màu vàng in dấu lên, đều tỏa ra to lớn uy năng, hầu như cùng Đạo ý dung hợp.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2373: Quái Dị Thức Mở Đầu, Không Phản Ứng Chút Nào

Ngô Thanh Khung mấy người, không khỏi là sắc mặt ngưng trọng, ở đây mênh mông tấm bia cổ trước mặt, mặc dù bọn họ chỉ là người đang xem cuộc chiến, đều cảm thấy một luồng nhiếp nhân tâm phách uy áp sức mạnh to lớn.

Mà cái kia chút màu vàng dấu ấn, càng là một vị vị vương giả lưu lại.

Ngô Thanh Khung hai tay nắm chặt, lẩm bẩm nói: “Ấn vàng, ấn vàng, Diệp Cù, đánh ra một cái vương giả đến để ta xem một chút a!”

“Ầm ầm!”

Cái kia chiêu Khuynh Thành thập phương phá oanh ở tấm bia cổ trên, bị một luồng nhỏ nhẹ sức mạnh ngăn trở.

Sau đó chiêu thức bị áp súc, trực tiếp biến thành một cái màu vàng nhạt dấu ấn, rơi ở tấm bia cổ trên, tạo nên nhỏ nhẹ sóng gợn.

“Ai.” Ngô Thanh Khung thở dài, toàn thân căng thẳng buông lỏng, tràn đầy cười khổ.

Dấu ấn kia không lớn không nhỏ, rơi ở vô số dấu ấn bên trong, xem như là trung đẳng, Thâm Chi Chủ Nhân liếc mắt nhìn, nói: “Tinh Diệu Tứ, không tồi không tồi.”

Ngô Thanh Khung than thở: “Muốn lên vương giả, quá khó khăn rồi.”

Hoàn Nhan Ly nói: “Đã rất tốt.”

Ngô Thanh Khung nói: “Xác thực, khổ cực tiểu tử này.” Trên mặt lộ ra mỉm cười sắc mặt vui mừng.

Sau đó, mấy người đều là hơi thay đổi sắc mặt, lần thứ hai nhìn tới, lần này lắc lư hạ thân thể là Bách Lý Phong Lôi, từ cái kia tuyệt vời trong nhập định chậm rãi mở hai mắt ra, tràn đầy mê vẻ nghi hoặc.

Bách Lý Phong Lôi nhìn hạ chính mình, sau đó giơ tay lên, thân hình hơi cong lên, đột nhiên hướng về nhảy tới ra một bước, cánh tay phải ở không trung loáng một cái, tựu vẽ lên một đạo quỷ dị đường vòng cung, thẳng vào tấm bia cổ mà đi.

“Xèo!”

Chói tai phá tiếng vang lên, cái kia đường vòng cung ở tấm bia cổ trong phạm vi xoay tròn một cái, muốn tránh thoát ràng buộc, nhưng chỉ là hơi hơi quằn quại, thì trở thành một cái tiểu bùa vàng, in dấu ở trên bia, lại không động tĩnh.

Thâm Chi Chủ Nhân nói: “Tinh Diệu Ngũ.”

Bách Lý Phong Lôi dần dần phục hồi tinh thần lại, kinh ngạc nhìn bốn phía, sau đó cười khổ một tiếng, xa xa ôm quyền nói: “Để chưởng môn thất vọng rồi.”

Côn Tuyệt cười nói: “Không có có thất vọng, ngươi có thể thu được Tinh Diệu, ta cũng đã hết sức an ủi.”

Thâm Chi Chủ Nhân nói: “Thi kiểm tra xong tựu rời đi.”

Vung tay lên, Diệp Cù cùng Bách Lý Phong Lôi nhất thời tại chỗ biến mất, đến rồi Ngô Thanh Khung đám người bên cạnh

người.

Trong sân tựu chỉ còn lại Trần Tân Hà cùng Dương Thanh Huyền.

Sau đó không lâu, Trần Tân Hà đứng lên, chắp hai tay, đột nhiên hét dài một tiếng, song chưởng tựu thẳng tắp đẩy ra.

Vô số giống mạng nhện vết rạn nứt ở trên hư không hiện ra.

Toàn bộ hoàn vũ bên trong không gian bị chấn nhánh rời phá nát, hướng về phía trước lan tràn.

Nhưng vừa tiến vào đến Thái Vũ không có chữ tấm bia cổ bên trong, lập tức đã bị Đạo ý áp chế, sau đó áp súc thành một cái màu vàng phù ấn, bay vào bia thân.

Thâm Chi Chủ Nhân liếc mắt nhìn, lên đường: “Tinh Diệu Ngũ.”

Sau đó vung tay lên, đem Trần Tân Hà cũng đưa ra ngoài.

“Ha ha ha ha, không tồi không tồi, hai vị tiểu hữu lấy được như vậy tốt thành tích, chúc mừng chúc mừng a.” Ngô Thanh Khung cười ha hả, nháy nháy mắt, giờ khắc này Đạo Huyền Tông đệ tử cầm Tinh Diệu Tứ, toàn thắng hai người, không nói ra được vui vẻ.

Hơn nữa lần này Thiên Thu ảo cảnh kiểm tra, một lần ra bốn vị Tinh Diệu tin tức, chẳng mấy chốc sẽ truyền khắp nam bộ vũ trụ liên minh, trở thành giai thoại.

Côn Tuyệt cùng Tạ Phù Diêu đều là lườm hắn một cái.

Tạ Phù Diêu nói: “Tựu chờ cuối cùng Dương Thanh Huyền.” Nói xong liếc mắt nhìn Tử Hà, cười nói: “Tiên tử sợ là khẩn trương không được chưa?”

Tử Hà vẫn không có hé răng, đích thật là lòng sốt sắng bẩn "Ầm ầm" nhảy lên, hừ một cái, cười lạnh nói: "Có một lão thất phu sợ là so với ta càng khẩn trương đi."

Phong Phiêu Linh cũng hừ hạ, phất một cái ống tay áo, châm chọc nói: "Vừa nãy Diệp Cù tiểu hữu một chiêu Khuynh Thành thập phương phá, cương nhu hòa hợp, trong ngoài kiêm có, chính là cực kỳ đáng sợ thần thông lĩnh ngộ, chư vị ở đây, ai có thể trong thời gian ngắn ngủi như thế lĩnh ngộ ra đến? Nhưng dù vậy, cũng chỉ là thu được một cái Tinh Diệu Tứ. Bách Lý Phong Lôi cùng Trần Tân Hà hai chiêu, tuy rằng kém một chút, tương tự là đáng sợ đến cực điểm, lại cũng chỉ có Tinh Diệu Ngũ. Ha ha, chư vị cảm thấy Dương Thanh Huyền có thể vượt qua Tinh Diệu một, trực tiếp trên vương giả sao?"

Tử Hà cười lạnh nói: "Phân tích rất có đạo lý, nhưng nhiều lời như vậy, có thể giảm bớt gió đại trưởng lão nội tâm sợ hãi sao? Sợ sệt nói ngay, như vậy sẽ dễ chịu một ít."

Phong Phiêu Linh hận nói: "Hừ, ta mới không sợ, phải sợ hẳn là chính ngươi đi."

Thâm Chi Chủ Nhân đột nhiên nói ra: "Yên tĩnh đi, Dương Thanh Huyền muốn ra tay."

Tất cả mọi người là trong lòng căng thẳng, vội vàng đình chỉ cãi vã, trợn to hai mắt nhìn tới, đón lấy này chiêu, sợ là từ trước tới nay đắt tiền nhất một chiêu, liên lụy đến to lớn đánh cược, thậm chí là cường giả cái thế tính mạng.

Thâm Chi Chủ Nhân cũng là sắc mặt ngưng trọng, bởi vì ngoại trừ kiểm tra thiên phú ở ngoài, cái này quá vũ không có chữ tấm bia cổ bên trong còn quan hệ một bí mật, từ trước tới nay từ không có người chạm tới bí mật.

Dương Thanh Huyền chậm rãi mở hai mắt ra, trong con ngươi tràn đầy mê man cùng mơ hồ vẻ, sau đó đứng dậy, hai tay nâng ngày, hướng về hai bên tách ra, phảng phất dùng sức ở lôi kéo thân thể.

Mấy người một trái tim trực tiếp thót lên tới cổ họng, khẩn trương trong lòng bàn tay tất cả đều là mồ hôi nước.

Côn Tuyệt cả kinh nói: “Đây là cái gì chiêu thức? Quái dị như vậy thức mở đầu.”

Tử Hà mặt âm trầm, nói: “Đều yên tĩnh điểm, đừng nói nhảm.”

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền hé miệng đến, ngáp một cái, sau đó lại đem thư giãn thân thể cung xuống, tiếp tục ngồi xếp bằng hư không, tiến vào tìm hiểu trạng thái.

Mọi người: “...”

Tạ Phù Diêu nuốt xuống hạ, ngơ ngác nói: “Hắn vừa nãy... Là chậm rãi xoay người?”

Thâm Chi Chủ Nhân xạm mặt lại, nói: “Ta cũng chưa từng gặp quỷ dị như vậy tình huống...”

Tử Hà một hơi ở ngực nới lỏng không tới, ức đến đầu đều có chút say xe, thầm nói: “Đến cùng đang giở trò quỷ gì? Lão nương còn không có thua, liền muốn trước tiên bị ngươi giết chết.”

Dương Thanh Huyền quả nhiên chỉ là duỗi hạ vươn người, ngáp một cái, cứ tiếp tục ngồi xếp bằng tìm hiểu.

Mọi người không thể làm gì khác hơn là tiếp tục chờ.

Quá không biết bao lâu, Tử Hà bọn người chờ buồn bực mất tập trung, ở đằng kia tả hữu không phải.

Đột nhiên, Thâm Chi Chủ Nhân nói: “Động.”

Mọi người lần thứ hai khẩn trương nhìn tới, Côn Tuyệt nói: “Lần này sẽ không lại là duỗi người chứ?”

Chỉ thấy trong hư không, Dương Thanh Huyền chậm rãi mở mắt ra, trong đôi mắt xán lạn ngời ngời màu vàng, toàn bộ tròng mắt biến thành quỷ dị đồ án, tay trái bấm quyết nâng ở trước người, tay phải nâng ngày, bày ra một cái kỳ lạ tư thế, không nhúc nhích.

Thâm Chi Chủ Nhân bọn người là trong lòng hơi động, không tên tựu khẩn trương, biết lần này là sự thật, bởi vì Dương Thanh Huyền thời khắc này tư thế, phảng phất cùng thiên địa hòa làm một thể, mặc dù chỉ là lặng lặng đứng ở đó, nhưng như là vũ trụ một bộ phận, cũng không phân biệt.

Phong Phiêu Linh đám người đều là đổi sắc mặt, còn chưa ra tay, cao hạ đã phân, Diệp Cù ba người, không một có thể đuổi kịp.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền di chuyển, giơ tay hướng về trước nhẹ nhàng vỗ một cái, chỉ là dễ như ăn cháo, tùy ý chí cực một chưởng, thật giống như nhẹ khẽ đẩy một cái.

Tất cả mọi người là giật mình trong lòng, trái tim tất cả đều trào tới cổ họng, con ngươi phóng đại to lớn.

Nhưng Dương Thanh Huyền chưởng pháp bên dưới, không có bất kỳ hiệu quả.

“A? Này, xảy ra chuyện gì?”

Phong Phiêu Linh khẩn trương không được rồi, run rẩy cười to nói: “Hà, ha ha, là không phải là cái gì đều không? Đại diện cho hắn căn bản cái gì đều không lĩnh ngộ ra đến? Ha ha, ha ha ha ha, ta có phải hay không thắng?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2374: Vinh Quang Vương Giả, Hóa Đạo Đồng Thiên Tam Thiên Ấn

Tử Hà cả giận nói: “Câm miệng! Này một chiêu vẫn chưa xong đây, trợn to mắt chó của ngươi thấy rõ một chút!”

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền đẩy ra ngoài một chưởng kia, lại thu lại rồi, sau đó nắm tay lại đánh ra, chân hạ hướng về trước một bước đi ra, bả vai hướng về trước nhẹ nhàng va chạm.

Càng là đánh ra một bộ giản dễ quyền pháp.

“Này…”

Tất cả mọi người là ngây ngẩn cả người, không tìm được manh mối.

Nhưng Dương Thanh Huyền nhưng là càng đánh càng vui mừng, càng đánh càng nhanh, hoàn toàn chìm đắm ở bộ quyền pháp này bên trong, tựa hồ không thể tự thoát ra được.

Phong Phiêu Linh nói: “Thâm Chủ, này nên xử như thế nào? Vương giả là khẳng định không được chứ?”

Vừa dứt lời hạ, ở Dương Thanh Huyền bốn phía, đột nhiên hiện ra tảng lớn quyền ảnh, chưởng ảnh, cước ảnh, tất cả đều là vừa rồi đánh ra chiêu thức, phảng phất từ thời gian không gian khác nhau qua lại mà đến, cùng thời khắc này quyền pháp chiêu thức, hòa hợp một mảnh.

Côn Tuyệt cả kinh nói: “Đây là thần thông gì?”

Thâm Chi Chủ Nhân nói: “Hắn mỗi một thức đều là đơn giản nhất thuần khiết chiêu số, không có bất kỳ đẹp đẽ.”

Tạ Phù Diêu hơi thay đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Đại đạo chí giản?”

Thâm Chi Chủ Nhân gật đầu nói: “Tất cả thần thông hàm nghĩa đến cực điểm, cũng là vì phá vọng hiển chân, vô trứ, không ở, không làm, không nguyện.”

Dương Thanh Huyền chiêu thức càng ngày càng nhiều, ở bốn phía diễn hóa, mỗi một chiêu đều hóa thành một đạo vòng xoáy màu vàng óng, rất nhanh tựu rậm rạp chằng chịt trải rộng hư không.

Phong Phiêu Linh sắc mặt khó coi dị thường, biến thành một mảnh tro nguội, một luồng dự cảm không tốt ở trong lòng lan tràn. Mấy người khác đều là nín hơi, mở to hai mắt một nháy mắt không nháy mắt.

Giờ khắc này Dương Thanh Huyền đánh ra chiêu thức hàm nghĩa, cho bọn họ cũng rất lớn dẫn dắt, giống như là đạo chi hóa thân, mỗi từng chiêu từng thức, đều ẩn chứa vô cùng ảo diệu.

“Đạo hóa ba ngàn, Tam Thiên Hữu Pháp.”

Dương Thanh Huyền vừa đánh ra chiêu thức, trong đầu một bên nhanh chóng xoay tròn, quên mất tất cả, nhưng tự nghĩ ra Tam Thiên Hữu Pháp nhưng không ngừng liền hiện ra.

Bởi vì đại đạo không cách nào với tới, vì lẽ đó hóa ra ba ngàn chiêu, đẩy ngược cùng mô phỏng đại đạo quỹ tích.

Nhưng mới vừa rồi lĩnh ngộ bên trong, Dương Thanh Huyền phúc linh tâm đến, trong cơ thể một tia đại đạo chi lực phảng phất liên thông đến rồi bản nguyên, tụ hợp vào vô biên vô tận đại đạo chi hải.

Giờ khắc này thi triển ra Tam Thiên Hữu Pháp, mỗi từng chiêu từng thức, đều ở trước đó trên căn bản trực tiếp tăng lên chí đạo tâm ý cảnh, cũng không tiếp tục là mô phỏng đại đạo, mà là đạo chi bản thân!

Thái Vũ không có chữ tấm bia cổ, đột nhiên một cái rung động, tỏa ra rộng lớn sức mạnh to lớn, cùng Dương Thanh Huyền thi triển Đạo ý chống đỡ được, toàn bộ vũ trụ hư không "Ầm ầm" vang vọng, Thâm Chi Chủ Nhân bọn người là thân thể trước sau lay động, như là không đứng thẳng được.

"Xảy ra chuyện gì? Tấm bia cổ đang áp chế hắn?"

"Mau nhìn, tấm bia cổ trên dấu ấn!"

Mấy người đều là vội vàng nhìn tới, cái kia đỉnh thiên lập địa, dường như giơ cao thiên cự trụ một loại Thái Vũ không có chữ tấm bia cổ trên, rậm rạp chằng chịt hiển hóa ra lượng lớn thần thông dấu ấn, đều là tự chế lập tới nay, vô số khảo nghiệm thiên tài tự nghĩ ra thần thông hàm nghĩa, mỗi một chiêu phóng tới bên ngoài, đều là đủ để gặp phải gió tanh mưa máu tranh đoạt mạnh mẽ chiêu số, vào đúng lúc này, toàn bộ phóng ra chói mắt hào quang!

"Xèo!"

Một dấu ấn từ tấm bia cổ trên xuất hiện giữa trời, kích bắn hạ xuống, chính là vừa rồi Diệp Cù lĩnh ngộ được Khuynh Thành thập phương phá!

Sau đó một đạo tiếng nổ vang rền, một đạo quỷ dị tia sáng, lần lượt kích bắn mà ra.

Này hai chiêu chính là Bách Lý Phong Lôi cùng Trần Tân Hà lần lượt lĩnh ngộ được.

Không chỉ có như vậy, tấm bia cổ trên thiên thiên vạn vạn chiêu số thần thông, vào đúng lúc này đều bị xúc động, những to to nhỏ nhỏ kia màu vàng dấu ấn, cùng với màu vàng vương giả dấu ấn, tất cả đều biến ảo thành nguyên bản chiêu thức, khoảnh khắc mà ra!

Thâm Chi Chủ Nhân: “...”

Tử Hà chờ cường giả: “...”

Tất cả mọi người không không trợn mắt ngoác mồm, thậm chí là hoảng sợ nhìn tất cả những thứ này.

Từ cổ chí kim, phàm là tham dự qua khảo nghiệm thiên tài, lưu lại vô số tự chế thần thông dấu ấn, đồng loạt thả ra ngoài, cảnh tượng đáng sợ như thế này, không khác nào ngân hà nổ tung, bên trong hành tinh tất cả đều hóa thành mưa sao sa qua lại vũ trụ.

“Chi!” Tử Hà hoảng sợ nói: “Điên rồi! Tại sao lại như vậy, coi như là Thánh Chủ Thiên Vương cũng không ngăn được a!”

Còn lại người đồng dạng chấn động tiếng lòng, cả đám trợn mắt há mồm, ở đây loại rộng lớn sức mạnh to lớn hạ, mỗi người đều cảm thấy tự thân nhỏ bé.

Thâm Chi Chủ Nhân đầy mặt kinh khủng, nhưng rất nhanh tựu hóa thành một mảnh mừng như điên, lớn tiếng nói: “Xuất hiện... Xuất hiện... Thái Vũ không có chữ tấm bia cổ bên trong huyền bí, rốt cục xuất hiện, rốt cục xuất hiện, ha ha ha ha!”

Thâm Chi Chủ Nhân cười đến điên điên khùng khùng, thậm chí liều mạng bắt lôi kéo tóc của chính mình, hết sức thất thố.

Tử Hà gấp vội vàng nắm được hắn, kêu lên: “Đây chính là ngươi nói chung cực huyền bí?”

Thâm Chi Chủ Nhân kích động nói: “Không sai! Duy có vượt qua vương giả thiên phú, chân chính sử dụng tới ở đại đạo ngang ngửa thần thông, mới có thể dẫn phát ra huyền bí. Mà Dương Thanh Huyền cũng sắp trở thành từ cổ chí kim, một vị duy nhất vượt qua vương giả tồn tại vinh quang vương giả!"

Tử Hà phẫn nộ cầm lấy Thâm Chi Chủ Nhân, quát lên: "Này cái gì phá hàm nghĩa, Dương Thanh Huyền không được chết rồi?!"

Thâm Chi Chủ Nhân nói: "Yên tâm đi, Dương Thanh Huyền không chết được. Tử Hà, ngươi nhìn cho thật kỹ, cái này hoặc giả sẽ là ngươi trong cuộc đời này là tối trọng yếu thời khắc. Ngô Thanh Khung, Tạ Phù Diêu, Côn Tuyệt, Hoàn Nhan Ly, Phong Phiêu Linh, Diệp Cù, Bách Lý Phong Lôi, Trần Tân Hà, còn có ta cái kia bảy vị không ra gì đồ đệ, các ngươi đều mở to hai mắt đẹp đẽ, các ngươi này sinh thiếu Dương Thanh Huyền một ơn huệ lớn bằng trời a!"

Thâm Chi Chủ Nhân càng nói càng kích động, cả người run rẩy.

Ngô Thanh Khung bọn người là nhíu mày lại, không rõ vì sao.

Phong Phiêu Linh đã mặt xám như tro tàn, muốn tự tử đều có, đâu còn có tâm tư nghe Thâm Chi Chủ Nhân nói cái gì.

Mà tại mọi người phía sau, biến ảo ra bảy đạo cái bóng, chính là Thiên Thu Thất Tử, từng cái từng cái đầy mặt kinh hãi, Quân Thiên kích động nói: "Xuất hiện... Thật sự xuất hiện..."

Tử Hà nói: "Thâm Chủ, ngươi có phải đàn ông hay không a, nói chuyện ấp a ấp úng, này huyền bí rốt cuộc là cái gì? Nói rõ cho ta."

Ở Thái Vũ không có chữ Ngọc Bia phía trước, Dương Thanh Huyền một chiêu chiêu sử dụng tới Tam Thiên Hữu Pháp, mỗi một pháp đều cô đọng thành đại đạo bản thân, biến ảo thành từng cái từng cái đạo ấn, đối với phía trước kích bắn mà đến vô số thần thông, trí nhược không nghe.

Theo cái cuối cùng đạo ấn hình thành, ba ngàn đạo ấn uốn lượn ở quanh thân, như tinh vân vũ trụ.

Dương Thanh Huyền trong mắt vẻ kinh dị khôi phục thanh minh, tự nói: “Khi trước Tam Thiên Hữu Pháp, là mô phỏng theo đại đạo cất bước, mà giờ khắc này đạo pháp đã thành, chiêu này sáp nhập vào cái kia một tia đại đạo chi lực cùng cảm ngộ, là tên là”

“Hóa Đạo Đồng Thiên Tam Thiên Ấn!”

Dương Thanh Huyền xoay tay vỗ một cái, vô số màu vàng ấn hải cuồng kích mà đi, cùng cái kia vạn cổ tới nay vô số thiên tài lưu lại thần thông dấu ấn, oanh cùng nhau.

“Ầm ầm ầm!”

Thiên địa rung động, toàn bộ thế giới như là nổ tung.

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, sở hữu mất đi ký ức nháy mắt tràn vào trong đầu, khôi phục như cũ.

Thâm Chi Chủ Nhân đám người, cũng là tâm thần khuấy động, phát hiện nguyên bản không gian đã biến mất không còn tăm hơi, xuất hiện ở trước mắt, là một mảnh mờ mịt hư không.

Mà ở hư không trung tâm, vô số quang ảnh chìm nổi, một luồng chấn nhân tâm phách cảm giác ngột ngạt phóng xạ mà ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2375: Thiên Thu Người Số Một, Chí Tôn Ảnh Lưu Niệm

“Đây là...”

Tất cả mọi người lấy làm kinh hãi, cái kia trong hư không quang ảnh, như là ở ngưng tụ các loại đồ án, tạo thành một bức tình cảnh, bên trong có vị hùng vĩ bóng lưng, đứng sừng sững hư không.

To lớn kia cảm giác ngột ngạt, bắt đầu từ thân ảnh ấy bên trong tản mát ra.

Tử Hà hoàn toàn biến sắc, hoảng sợ nói: “Này, đây là...”

Tạ Phù Diêu, Ngô Thanh Khung, Côn Tuyệt, Hoàn Nhan Ly, Thiên Thu Thất Tử, không khỏi là kinh khủng muôn dạng.

Tựu liền mặt xám như tro tàn Phong Phiêu Linh, cũng khôi phục người sắc, hai con ngươi một cái trợn lên to lớn, miệng khó hơn nữa khép lại.

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia sâu trong hư không chìm nổi quang ảnh, cái kia vĩ ngạn dáng người, tản mát ra sức mạnh đáng sợ, chấn nhân tâm phách, cả người run lên, tựa hồ hiểu cái gì, cả kinh kêu lên: “Vạn cổ chí tôn?!”

Thâm Chi Chủ Nhân kích động gật đầu nói: “Chính là vạn cổ chí tôn.”

“Chi!” Tất cả mọi người không không hít vào một ngụm khí lạnh.

Tử Hà sợ hãi nói: “Sao có thể có chuyện đó? Vùng vũ trụ này, tựu chưa từng nghe nói ai xác thực thành tựu vạn cổ chí tôn!”

Thâm Chi Chủ Nhân nói: “Này tấm bia đá, cũng không phải là nơi đây vũ trụ bảo vật, mà là từ ban đầu sinh đời đại vũ trụ bên trong hạ xuống mà tới. Đời đầu Thâm Chi Chủ Nhân vì đó chế tạo này Thiên Thu huyễn thế cổ đàn, chính là vì tìm kiếm vinh quang vương giả, bởi vì chỉ có vinh quang vương giả thiên phú, mới có thể phá khai cái này quá vũ không có chữ tấm bia cổ huyền bí. Thiên Thu vạn cổ tới nay, vị này vinh quang vương giả rốt cục xuất hiện.”

Mọi người ánh mắt đều là nhìn phía Dương Thanh Huyền, từng cái từng cái khiếp sợ vạn phần.

Tử Hà nói: “Vượt qua vương giả thiên phú, vinh quang vương giả, lẽ nào...”

Thâm Chi Chủ Nhân gật đầu nói: “Vinh quang vương giả thiên phú, có thể cùng vạn cổ chí tôn lưu lại Đạo ý cộng hưởng, do đó giải khai này tấm bia cổ bên trong lưu lại cảnh tượng và khí tức. Khối này Thái Vũ không có chữ tấm bia cổ ghi chép, chính là đột phá vạn cổ chí tôn thời điểm cảnh tượng.”

“Chi!” Mọi người lần thứ hai sâu sắc hít một hơi khí lạnh, khiếp sợ bên ngoài cháy bên trong non, đầu óc tất cả đều trống không.

Tại chỗ không khỏi là thiên hạ bá chủ, vùng vũ trụ này bên trong tầng cao nhất, tự nhiên biết đột phá vạn cổ chí tôn ý vị như thế nào.

Tuy rằng Thiên Thu vạn cổ tới nay, vô số đời cường giả đều lưu hạ các loại truyền kỳ, truyền thuyết, nhưng chưa từng nghe nói có ai xác thực khẳng định đạt đến quá cảnh giới này.

Mà giờ khắc này trước mắt liền hiện ra cảnh tượng, càng là đột phá vạn cổ chí tôn thời điểm cảnh tượng?

Việc này ý nghĩa trọng đại, hầu như đến rồi không cách nào cân nhắc trình độ.

Tất cả mọi người là rõ ràng chuyện tầm quan trọng, cùng với cơ duyên nghịch thiên to lớn, tất cả đều nín hơi, hết sức chăm chú nhìn chầm chầm cái kia trong hư không vĩ đại bóng người, không dám tiếp tục có nửa phần đồ nghĩ loạn nghĩ, toàn bộ tâm thần đều đầu nhập vào.

Mặc dù thẩm như Phong Phiêu Linh, cũng vào đúng lúc này từ bỏ toàn bộ tạp niệm, vùi đầu vào quan sát bên trong.

Chỉ thấy cái kia vĩ đại dáng người đứng sừng sững thiên địa, một tay bấm quyết, là một cái đơn giản nhất lên thủ quyết ấn, không có bất kỳ đẹp đẽ, giống như Dương Thanh Huyền trước đánh ra đại đạo chí giản đơn giản như vậy.

Sau đó, vũ trụ bên trong xuất hiện cực quang tỏa sáng, các loại màu sắc hào quang, từ bốn phương tám hướng kích bắn mà đến, ở thân ảnh kia phía sau hóa thành từng đạo từng đạo to lớn vòng sáng, từ nhỏ đến lớn, từ gần cùng xa, liền tiếp toàn bộ vũ trụ hư không bên trong tất cả.

Dương Thanh Huyền tự lẩm bẩm: “Thiên địa nhất thể, vạn vật trường tồn, bản tính tự mãn, Sát Na Vĩnh Hằng...”

Ở đằng kia vô ngần vòng sáng bên trong, trời đất mở ra, vũ trụ ban đầu sinh, đại đạo hóa ra ba ngàn pháp môn, diễn sinh thế gian vạn vật, vô số nguyên tố, thực tướng, chúng sinh, ở đạo sức mạnh to lớn hạ, cảm ứng mà sinh.

Có đại địa sơn hà, vũ trụ Tinh Thần, như Kính Hoa Thủy Nguyệt, cũng như sao ế đèn huyễn, mộng ngâm nước lộ điện mây, cuối cùng đưa về sinh diệt, đến nơi viên mãn mà yên tĩnh.

Toàn bộ quá trình, như là trong phút chốc tốc độ ánh sáng, hoặc như là địa lão thiên hoang giống như vô hạn vĩnh hằng, hơn mười người đứng ở trên hư không, đã là đầy mặt dại ra, rơi vào cái kia đột phá lúc đại đạo cảnh tượng hùng vĩ bên trong không thể tự thoát ra được.

Đột nhiên, trong hư không như là truyền đến một thanh âm, xuyên thấu này vô cùng vô tận cản trở, từ xa xôi ban đầu sinh đời đại vũ trụ trực thấu hạ xuống.

“Ồ, dĩ nhiên có người xúc động ta lưu lại Thái Vũ không có chữ tấm bia cổ, kỳ tai, đẹp thay. Tiểu tử, ngươi tên là gì? Toán, nói rồi ta cũng không nghe thấy, tốt đẹp tu luyện đi, ta ở cao hơn địa phương chờ ngươi, ha ha ha ha.”

Dương Thanh Huyền cả người run lên, phảng phất gặp được một đạo mơ hồ cái bóng, đứng sừng sững hư không, duy hoảng duy hốt, giống như có không phải có, rất nhanh tựu tiêu tan không gặp.

Tử Hà đám người không không tâm thần chấn động mạnh, sợ hãi nói: “Thanh âm này... Nói là Dương Thanh Huyền à... Tựu ngay cả chúng ta cũng nghe thấy... Người này là vạn cổ chí tôn à... Cao hơn địa phương... Ở đâu?...”

Không có người trả lời, cái kia nguy nga bóng người, kèm theo to lớn dị tượng cùng nhau biến mất.

Vạn vật yên tĩnh, tất cả trở về ban đầu.

Thái Vũ không có chữ tấm bia cổ cũng trở về bảo ngọc dáng dấp, có cảnh tượng kì dị cùng dấu ấn toàn bộ biến mất, biến về một khối phổ thông hoàn mỹ Mỹ Ngọc.

Sau một khắc, tất cả mọi người trở về đến trên tế đàn.

Bạc trắng mênh mông, cương phong xào xạc, thiên địa tịch liêu, mọi âm thanh không hề có một tiếng động.

Thâm Chi Chủ Nhân vung tay lên, thu rồi Thái Vũ không có chữ bia, nói: “Thiên Thu ảo cảnh kiểm tra thiên phú, kể từ hôm nay đình chỉ. Tấm bia cổ huyền bí đã giải, từ nay về sau lại cũng không có kiểm tra vương giả năng lực. Ta cùng bảy tên đồ đệ liền như vậy tiến nhập bế quan, chư vị mời trở về đi, đồng thời giúp ta đem tin tức mang đi ra ngoài, không nên tới Thiên Thu ảo cảnh quấy rầy ta.”

Tất cả mọi người là trong lòng rùng mình, đầu óc còn vắng lặng lúc trước trong rung động, mỗi người đều có loại bức bách không kịp chờ nghĩ muốn bế quan ý nghĩ.

Tạ Phù Diêu nói: “Này về Thiên Không Thư Viện quá xa, ta một phút cũng không nghĩ dừng lại, không bằng tựu mượn Thâm Chủ địa phương dùng một lát, trước tiên để chúng ta lần bế quan.”

Thâm Chủ trầm ngâm hạ, nói: “Cũng tốt, chư vị tâm tình ta đều có thể lý giải, cái kia liền ở đây bế quan đi. Quân Thiên, ngươi cùng mấy vị sư huynh đệ, đem Thiên Thu ảo cảnh phong tỏa, đem tin tức truyền đi. Từ đây Thiên Thu ảo cảnh lại không tiếp chờ bất luận người nào.”

Quân Thiên ôm quyền nói: “Là, sư tôn.”

Tử Hà vươn tay ra đòi hỏi, cười lạnh nói: “Bế quan? Ha ha, đương nhiên có thể, chư vị, đồ đâu?”

Mấy người đều là trên mặt thịt co giật không ngớt, từng cái từng cái mặt tối sầm lại, thở dài bất nhất tiếng, riêng phần mình lấy ra bảo vật giao cho Tử Hà, nhưng nghĩ đến lần này trải qua, lại cảm thấy cực kỳ đáng giá, cũng tất nhiên không thể đau lòng.

Phong Phiêu Linh nhưng là đần độn đứng ở đó, mặt xám như tro tàn, vạn niệm toàn diệt.

Đến rồi hắn cảnh giới này cấp độ, tự nhiên không thể quỵt nợ, nếu như chỉ có chính mình cùng Tử Hà hai người, còn có thể giết Tử Hà không công nhận, hiện tại nhiều như vậy chưởng môn trưởng lão ở đây, giựt nợ lời danh tiếng tựu triệt để nát bét rồi.

Đến thời điểm chỉ mỗi mình không mặt mũi ăn ở, toàn bộ Phong gia bộ mặt cũng bị vứt sạch, sợ là gia chủ sẽ cái thứ nhất thanh trừ chính mình xuất gia tộc, lại tự mình ra tay diệt chính mình.

Tử Hà cười hì hì đem bảo vật toàn bộ thu hồi, sau đó nhìn phía Phong Phiêu Linh, nói: “Đại trưởng lão, đi thôi, theo ta về Vô Dục Thành. An bài cho ngươi cái chức vụ gì tốt đây? Chà chà, dù sao cũng là Thất Tinh Thiên Giới đại cao thủ, làm sao cũng phải sắp xếp một điểm vị trí trọng yếu, tỷ như gác cổng gì gì đó.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2376: Đại Đạo Ngưỡng Mộ, Ninh Gia Động Tác

Phong Phiêu Linh thân thể lắc lư mấy hạ, có chút không đứng thẳng được, sầu thảm nói: “Tiên tử cho ta một tháng thời gian xử lý sau đó sự, một tháng phía sau, ta liền tới Vô Dục Thành gác cổng.”

Hắn là Phong gia đại trưởng lão, chỉ đứng sau thân phận của gia chủ địa vị, đồng thời cũng là chỉ đứng sau gia chủ đại cao thủ, hiện tại bại bởi Tử Hà, thành Tử Hà nô bộc, trọng đại như thế việc, nhất định phải về Phong gia xử lý hạ, ít nhất phải trước tiên sa thải chức Đại trưởng lão, bằng không toàn bộ Phong gia bộ mặt đều phải vứt không còn một mống, dù vậy, cũng đã cột gần đủ rồi.

Phong Phiêu Linh một trận bừng tỉnh, chỉ cảm thấy người sinh Vô Thường, số mạng của người chuyển ngoặt quá nhanh, tựu liền chậm một cái cơ hội đều không có.

Tử Hà lạnh lùng nói: “Có thể, tuy rằng ngươi bây giờ là nô tài của ta, nhưng dù sao cũng là Thất Tinh Thiên Giới đại cao thủ, ở toàn bộ Mục Hải Vực Giới đều có tên tuổi. Đừng nói ta không nể mặt ngươi, một tháng sau Vô Dục Thành không thấy được ngươi người, món nợ này ta coi như ở Phong gia trên đầu, đồng thời nhất định muốn ngươi Phong gia thân bại danh liệt, trả giá thật lớn.”

Phong Phiêu Linh nói: “Ngươi yên tâm, nguyện thua cuộc. Cùng lắm thì chết, lão phu chết còn không sợ, còn có cái gì đáng sợ.”

Tử Hà nói: “Phong Phiêu Linh, ngươi có nghĩ tới không, trên thực tế ngươi chuyến này không thiệt thòi a. Nếu như đổi thành những cường giả khác, để cho bọn họ lấy nô bộc để đánh đổi, thấy tận mắt một lần đột phá vạn cổ chí tôn cảnh tượng, ngươi đoán bọn họ sẽ lựa chọn như thế nào?”

Phong Phiêu Linh cùng Tạ Phù Diêu đám người đều là cả người chấn động, rơi vào trầm tư.

Đích xác là một vấn đề khó.

Trên tế đàn hoàn toàn yên tĩnh không hề có một tiếng động, tựa hồ mỗi người đều đang suy tư vấn đề này.

Thâm Chi Chủ Nhân nói: “Đổi thành ta, ta thà rằng đối nhân xử thế nô bộc, cũng muốn vừa thấy chí tôn kia đột phá lúc cảnh tượng. Chúng ta võ tu, theo đuổi chính là chí cao đại đạo, danh tiếng lợi ích, đều bất quá là vật ngoại thân thôi. Ha ha, thiên hạ bá chủ, cường giả cái thế, từ cổ chí kim có bao nhiêu người thành tựu? Nhưng có thể tra tìm đột phá tới tôn cảnh người, lại có mấy cái? Đó cũng không phải cái vấn đề khó a. Thiên Thu ảo cảnh các thời kỳ chủ nhân, đều là cầu thời khắc này, mặc dù cửu tử càng chưa hối hận, huống hồ chỉ là nô bộc? Ha ha, sợ là vũ trụ giữa cường giả, đều chen lấn xé rách đầu nghĩ muốn làm này một nô bộc.”

Mọi người một cái bừng tỉnh, nhìn Dương Thanh Huyền ánh mắt, càng là nóng rực mà tràn ngập cảm kích.

Phong Phiêu Linh nội tâm từ từ hóa giải ra, nghĩ đến vừa rồi nhìn thấy cảnh tượng, trong lòng ấm áp, giống như là một phiến mới tinh cửa lớn, mở ra một cái khe hở. Dù cho tương lai không cách nào đột phá đến vạn cổ chí tôn, nhưng cảnh giới bây giờ nhất định là không ngừng được. Đột nhiên cảm thấy đối nhân xử thế nô bộc, cũng không phải khó chịu như vậy, phản mà giờ khắc này nội tâm có một tia An Ninh tường hòa.

Tạ Phù Diêu đột nhiên ôm quyền hướng về Dương Thanh Huyền cúi đầu chắp tay, nói thật: “Đa tạ Thanh Huyền công tử, ân này này đức, suốt đời khó quên.”

Còn lại người, bao quát Thâm Chi Chủ Nhân ở bên trong, cũng là ôm quyền chắp tay nói: “Ân này này đức, suốt đời khó quên.”

Dương Thanh Huyền vội vàng ôm quyền đáp lễ, nói ra: “Chư vị đại nhân quá khách khí, cái này cũng là gặp may đúng dịp, là cơ duyên của ta, cũng là chư vị đại nhân cơ duyên.”

Tạ Phù Diêu bọn người nói: “Lời thừa thãi chúng ta không nói, ân này ghi nhớ trong lòng.”

Thâm Chi Chủ Nhân mỉm cười nói: “Chư vị tựu đừng khách khí, Dương Thanh Huyền nói đúng, đây là cơ duyên của hắn, cũng là chư vị cơ duyên, chúng ta đi thôi. Ta đã không nhịn được muốn bế quan, tìm hiểu cái kia nhìn thấy cảnh, cáo từ.”

Nói xong, hướng về Dương Thanh Huyền, Tử Hà cùng Phong Phiêu Linh vừa chắp tay, tựu phất một cái ống tay áo.

Toàn bộ Thiên Thu huyễn thế cổ đàn biến mất ở trong thiên địa.

Sau đó càn khôn điên đảo, thế giới biến đổi, Dương Thanh Huyền ba người liền trực tiếp xuất hiện ở trong hư không vũ trụ.

Tử Hà cười nói: “Lão thất phu này, lại như vậy bức bách không kịp chờ.”

Tử Hà là trong tất cả mọi người mặt, nhất không lo lắng một cái.

Bởi vì ở gặp được cái kia lần cảnh tượng sau, bản thể Tử Tâm đã ở Vô Dục Thành Thần Vương phủ bên trong không kịp chờ đợi bế quan, này là phân thân cũng không sao.

Phong Phiêu Linh hướng về Tử Hà cùng Dương Thanh Huyền nói lời từ biệt sau, thở dài một tiếng, trăm mối cảm xúc ngổn ngang, không nói ra được là tư vị gì, hóa thành một đạo lưu quang mà đi.

Tử Hà nói: “Vương giả ngươi đã thu được, hơn nữa còn là thiên cổ tới nay, duy nhất một vị vinh quang vương giả, còn tại đằng kia sáu vị vương giả bên trên. Việc này sợ là chẳng mấy chốc sẽ truyền khắp toàn bộ nam bộ vũ trụ, ngươi hiện tại có tính toán gì không?”

Dương Thanh Huyền ánh mắt chuyển động, nhìn Tử Hà nói ra: “Tiên tử cảm thấy thời cơ có hay không thành thục?”

Tử Hà tự nhiên biết hắn chỉ chuyện gì, nghĩ đến hạ, nói: “Lại chờ lên men một trận đi, đối với ngươi sẽ càng có lợi. Ngươi hiện tại trở thành Thiên Thu tới nay người thứ nhất vinh quang vương giả, việc này chẳng mấy chốc sẽ chấn động hoàn vũ, gây nên các Đại Thánh tông danh tộc coi trọng, đến thời điểm ngươi lại lôi kéo khắp nơi, có thể thu được có lợi nhất thời cơ. Hơn nữa ta có thể nói cho ngươi một ít tuyệt mật tin tức, ở Đức Phong Cổ Lâu cũng là không mua được.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nói: “Tin tức gì?”

[truyen cua tUi

ΘΘ vn] Tử Hà nói: “Ninh gia nội bộ khả năng có biến.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Có biến là có ý gì?”

Tử Hà nói: “Từ khi Mẫu Thượng đáp ứng cùng ngươi giao dịch sau, Tử Chi Thần Vương phủ vẫn đang chăm chú Ninh gia cùng với Ninh gia rất nhiều minh hữu cùng phụ thuộc tông môn động thái, kết quả để cho chúng ta phát hiện một cái phi thường bất ngờ chuyện. Ninh gia lại cùng Luyện Tinh sư trong bóng tối có rất lớn vãng lai.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ý ngươi là, Ninh gia cũng có người ở Luyện Tinh?”

Tử Hà lắc đầu nói: “Mục Hải Vực Giới tình huống ngươi không rõ ràng lắm, nhưng toàn bộ nam bộ liên minh, cùng với cái khác ba bộ liên minh, đều là nghiêm cấm Luyện Tinh người, chí ít ở ở bề ngoài là kiên định vẫn chèn ép, tuyệt không nương tay. Dù sao Luyện Tinh chuyện như vậy, là mổ gà lấy trứng, uống rượu độc giải khát, tự đào hố chôn. Nhưng trên thực tế, thông qua luyện chế tinh cầu, hoặc là tinh vực, lấy được rất nhiều luyện kim sản phẩm, đều là uy năng rất lớn, hiệu quả cực tốt đồ vật, tỷ như ngươi biết cổ bảo, hầu như đều trộn ánh sao, tinh hạch một dạng vật liệu ở bên trong. Cho nên, trên thực tế các Đại Thánh tông danh tộc, lén lút cùng Luyện Tinh sư đều nhất định có vãng lai.”

Dương Thanh Huyền đầy mặt vẻ khinh bỉ, hừ lạnh nói: “Nói như vậy, Tử Chi Thần Vương phủ khẳng định cũng có đi.”

Tử Hà nháy mắt, cười nói: “Ngươi đoán?”

Dương Thanh Huyền lạnh rên một tiếng, đều nói đến trình độ như thế này, căn bản không cần đoán cũng biết.

Tử Hà tiếp tục nói: “Nhưng bất luận cái nào tông môn thế lực, đều không dám cùng Luyện Tinh sư lui tới quá thân thiết cắt, bởi vì đây là liên minh bên trong lớn nhất cấm kỵ một trong, một khi bị phát hiện, tất nhiên sẽ gặp toàn bộ liên minh liên thủ đả kích, cái kia đem là có tính chất huỷ diệt. Vì lẽ đó rất nhiều Luyện Tinh sản phẩm giao dịch, đều là trong bóng tối tiến hành, mà các Đại Thánh tông danh tộc cũng sẽ không bại lộ thân phận của chính mình. Thế nhưng chúng ta gần đây đối với Ninh gia một ít hành vi tiến hành quản chế cùng điều tra, phát hiện Ninh gia gần đây tới nay, cùng Luyện Tinh sư trong đó vãng lai quá mức nhiều lần cùng mật thiết, đã vượt qua một loại trong bóng tối vãng lai.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2377: Tử Hà Lễ Vật, Chấn Động Các Nơi

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Vậy chúng ta có thể hay không thu lấy chứng cớ, sau đó đặt tới ở bề ngoài đến, để Ninh gia trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích, bị toàn bộ liên minh đả kích.”

Tử Hà cười nói: “Quá ngây thơ. Chứng cớ này quá khó khăn thu thập, hơn nữa dù cho chứng cứ đầy đủ hết, Ninh gia cũng là tuyệt sẽ không thừa nhận. Trừ phi ngươi bắt đến yên tĩnh Thánh Hạo cùng Luyện Tinh sư vãng lai, đồng thời bắt được bọn họ lượng lớn giao dịch chứng cứ. Bằng không dù cho nắm lấy Ninh gia một các đệ tử, Ninh gia cũng sẽ tráng sĩ chặt tay, tuyên bố không có quan hệ gì với bọn họ. Huống chi ta nắm giữ những chứng cớ này cùng manh mối, chỉ là Ninh gia mấy cái lệ thuộc thế lực trong bóng tối làm việc, có thể thấy được Ninh gia đối với chuyện này cũng là cực kỳ cẩn thận.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia cái này cùng ngươi nói Ninh gia có biến có quan hệ gì?”

Tử Hà nói: “Ngu ngốc. Mỗi cái tông môn thế gia, đối với các loại vật liệu nhu cầu cùng cung cấp đều là ổn định ở nhất định phạm vi, mặc dù xuất hiện gợn sóng, cũng chỉ là ngắn ngủi, hoặc là ổn định tăng lên hạ thấp. Hiện tại Ninh gia đối với Luyện Tinh sản phẩm nhu cầu một cái tăng cao rất lớn, chứng minh Ninh gia nội bộ nhất định là có chuyện phát sinh. Luyện Tinh sản phẩm đối ứng đồ vật, tất cả đều là cao đoan pháp bảo, đan dược, hoặc là công pháp, thuyết minh nhu cầu tăng lớn đều là Ninh gia cao tầng. Mà cái này cao tầng, bất kể là một vị thực quyền trưởng lão, một các đệ tử, cũng hoặc là yên tĩnh Thánh Hạo chính mình, đều là cực kỳ chuyện thú vị.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu được, chúng ta có thể tìm hiểu nguồn gốc, đem manh mối này đào móc ra, dù cho Ninh gia tráng sĩ chặt tay, đối với Ninh gia thực lực và danh dự, đều là nhất định đả kích.”

Tử Hà cười nói: “Xem ra ngươi còn không quá đần độn, thực lực đả kích không coi vào đâu, dù sao Ninh gia gia đại nghiệp đại, tùy tiện đẩy mấy người đi ra làm người chết thế là tốt rồi. Mấu chốt là danh dự đả kích, cho Ninh gia cái kia chút minh hữu, lệ thuộc chế tạo cảm giác nguy hiểm, để cho bọn họ ở thời khắc mấu chốt sợ ném chuột vỡ đồ, không dám mạo hiểm nhưng mà hoàn toàn chống đỡ Ninh gia. Hơn nữa, việc này nói không chắc còn có thể đào ra một ít cái khác vật thú vị.”

Tử Hà ánh mắt lấp loé, tựa hồ còn biết một ít gì, nhưng vẫn chưa tiếp tục nói nữa, chỉ nói: “Dù sao muốn đối phó Thánh Tông danh tộc, nhưng là rút dây động rừng. Việc này tất nhiên sẽ là khuấy lên toàn bộ Mục Hải Vực Giới lớn sự kiện lớn, bất luận đối với lập tức hay là tương lai nam bộ vũ trụ thế lực cách cục, đều đem sinh sinh ảnh hưởng to lớn.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nở nụ cười, nói: “Xem ra Tử Tâm Thần Vương đã sớm biết ta có thể thu được vương giả, vì lẽ đó trước đây tựu ở chuẩn bị, có Thần Vương giúp đỡ, phía trước là bất cứ đối thủ nào ta đều không sợ.”

Tử Hà cười nói: “Thiếu đập ta Mẫu Thượng nịnh nọt, nói được lắm như ngươi sợ quá ai tựa như? Trước tiên về Vô Dục Thành đi, chúng ta lại bàn bạc kỹ càng. Đúng rồi, mấy cái này đồ vật cho ngươi.”

Tử Hà vươn tay ra, là một kiện vàng đồng sắc pháp khí, hai đầu dường như đầu mũi tên.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Đây là cái gì?” Sau đó lộ ra hồ nghi dáng vẻ, nhìn chằm chằm Tử Hà nói: “Ngươi sẽ tốt như thế? Có phải là có cái gì yêu cầu quá đáng, trước tiên nói đi.”

Tử Hà lộ ra một bộ cáu giận dáng vẻ, hừ nói: “Cho ngươi còn ngại này ngại kia, không muốn toán.”

Dương Thanh Huyền một thanh cầm tới, nói: “Muốn, tiên tử đưa bảo bối, tất nhiên Bất Phàm, tự nhiên là muốn.”

Vật kia chính là Ngô Thanh Khung bại bởi Tử Hà Tiểu Thiên Đạo Xử.

Tử Hà nói: “Này là một kiện trận khí, nội hàm tiểu Thiên Đạo lực lượng, cũng chính là Thiên Giới chi chủ sức mạnh. Ở Mục Hải Vực Giới bên trong đều là ít có số bảo vật, chính ngươi sau khi trở về chậm rãi tìm tòi đi.”

Vật kia cầm trong tay, vẻn vẹn đem một tia chân nguyên rót vào bên trong, tựu cảm nhận được bất phàm uy năng, Dương Thanh Huyền đại hỉ không ngớt, hiện tại có thể tăng lên hắn sức chiến đấu cái gì đã không nhiều lắm, mà trận khí nhưng là trực tiếp nhất bảo vật.

Kinh hỉ bên dưới, vẫn như cũ tràn đầy vẻ ngờ vực, lại hỏi nói: “Thật sự miễn phí cho ta?”

Tử Hà nhìn hắn này dáng vẻ thận trọng, “Xì xì” nở nụ cười, trực tiếp nhấc tay thề với trời nói: “Ta xin thề, miễn phí miễn phí, tuyệt không có bất kỳ điều kiện, lần này có thể chứ?”

Dương Thanh Huyền lúc này mới yên lòng lại, thở phào nhẹ nhõm.

Truyện Của Tui chấm vn Tử Hà trái lại cảm thấy được thật không tiện, chính mình kiếm lời nhiều như vậy bảo bối, càng mấu chốt là, còn nhờ Dương Thanh Huyền phúc, chứng kiến một hồi

Thiên Thu vạn cổ đều không thấy được chấn động tràng diện, giá trị to lớn căn bản không thể đánh giá, lúc này nói ra: “Đi về trước đi, để ăn mừng ngươi trở thành vinh quang vương giả, trở lại Vô Dục Thành sau lại cho ngươi một ít bảo bối.”

Hai người lúc này hóa thành lưu quang, hướng về phụ cận truyền tống đại trận bay đi.

Thiên Thu ảo cảnh vĩnh cửu đóng, Dương Thanh Huyền thu được vinh quang vương giả tên gọi, hai chuyện lớn, dường như bão gió giống như vậy, thổi qua toàn bộ Mục Hải Vực Giới, đưa tới to lớn rung động.

Đại lượng tông môn danh tộc, đều dâng tới Đức Phong Cổ Lâu mua tin tức.

Dương Thanh Huyền thu được vinh quang vương giả tên gọi, vượt qua sở hữu tiền nhân, trở thành Thiên Thu tới nay người thứ nhất tin tức, xác thực không giả, là Thâm Chi Chủ Nhân đại đệ tử Quân Thiên công bố, mà Quân Thiên bản thân chính là sáu vương giả một trong.

Nhưng cho tới Thiên Thu ảo cảnh vì sao phải đóng, cũng không người biết được, bởi vì Dương Thanh Huyền kiểm tra sau, Thâm Chi Chủ Nhân liền trực tiếp tuyên bố, sau đó đem trọn cái ảo cảnh đóng lại, tất cả mọi người trục xuất.

Sự kiện này, không thể nghi ngờ ở Mục Hải Vực Giới bên trong gây nên động đất.

Thế nhân chỉ biết là thiên phú bình trắc, cao nhất là vương giả, nằm mơ cũng không nghĩ tới, vương giả bên trên còn có một cái vinh quang vương giả, mà Thiên Thu ảo cảnh cũng nguyên do bởi vì cái này vinh quang vương giả xuất hiện, trực tiếp vĩnh cửu tính đóng.

Như vậy nói cách khác, Dương Thanh Huyền là từ cổ chí kim, hơn nữa là chưa từng có ai, sau này không còn ai duy nhất một cái vinh quang vương giả.

…

Minh gia, một gian điển nhã trong phòng trà.

Minh Viễn ngồi ở trước khay trà, nhìn trong tay vừa rồi truyền tới tin tức, một một bên thưởng thức Minh Huyên nấu xong trà thơm.

Minh Huyên cẩn thận khống cháy hậu, nhìn Minh Viễn xuất thần dáng vẻ, không khỏi cười nói: “Làm sao vậy, thường ngày cũng không thấy ngươi như vậy nghiêm túc, đều là liếc mắt nhìn tựu ném, hôm nay làm sao chăm chú nhìn hồi lâu, chẳng lẽ Mục Hải Vực Giới xảy ra đại sự gì?”

Minh Viễn đem một quyển tơ tằm giấy phóng ở trên khay trà, bưng lên một chén vừa rồi đổ ra trà thơm, thổi trong chén tràn ra nhiệt khí, chậm rãi nói ra: “Đích thật là ra không nhỏ sự, thực sự là không nghĩ tới a.”

Minh Huyên tò mò cầm lấy tơ tằm giấy, nhìn lướt qua, mặt trên tất cả đều là một ít thế gia danh tộc đám hỏi sự, cùng với nhà nào cường giả đột phá đến cảnh giới gì, cùng với Mục Hải Vực Giới bên trong gần đây toát ra cái gì cường giả, xảy ra chuyện gì.

Bất kỳ một nhà thế lực lớn, mỗi ngày đều sẽ thu thập những tin tình báo này, thậm chí có chuyên môn thu thập tình báo, trở thành mỗi ngày tin tức bán ra thương hội. Cái kia chút không có thu thập năng lực thế lực nhỏ, liền trực tiếp mua, nhưng khẳng định không có này chút thế lực lớn tới tỉ mỉ cùng Chu Toàn.

Minh Huyên ánh mắt hướng về hạ quét tới, mặt trên trang sách tất cả đều là viết Thánh Tông danh tộc cùng Thần tộc tin tức, phía dưới chính là một ít rải rác tin tức, ở nhất đẳng trước, một cái tên quen thuộc thình lình tiến nhập trong mắt.

Minh Huyên cả kinh nói: “Dương Thanh Huyền?!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2378: Minh Gia Thái Độ, Sáu Vương Giả (Thượng)

Minh Viễn gật đầu nói: “Thực sự là không nghĩ tới a.”

Bị mùi trà ngâm trên khuôn mặt, lộ ra một tia hội ý nụ cười, trong đầu hiện lên mấy năm trước, Dương Thanh Huyền vừa tới Mục Hải Vực Giới lúc tình cảnh.

Minh Huyên chấn động sợ nói không ra lời, sau một lúc mới nói: “Tình báo này là thật sao? Sẽ sẽ không có lầm?”

Minh Viễn cười nói: “Ngươi cho chúng ta Minh gia cơ cấu tình báo là ăn s sao? Nếu là như vậy chuyện trọng đại đều có thể làm ra sai lầm, vậy bọn họ tất cả đều muốn bỏ cũ thay mới rơi, cút đến gia tộc vòng ngoài đi.”

Minh Huyên cả kinh nói: “Vinh quang vương giả, này, này, đây là cái gì thiên phú?”

Minh Viễn sắc mặt trở nên ngưng trọng, nói: “Ngoại giới có thể không biết, nhưng Minh gia tổ tiên đã từng cùng trước mấy đời Thâm Chi Chủ Nhân tiếp xúc qua, đối với này vinh quang vương giả nhất định có hiểu rõ. Là Thái Vũ không có chữ tấm bia cổ bên trong bí mật lớn nhất, có người nói bên trong ẩn chứa đột phá vạn cổ chí tôn bí mật, chỉ có vượt qua vương giả thiên phú mới có thể tiếp xúc đạt đến.”

Minh Huyên giật nảy cả mình, nói: “Đột phá vạn cổ chí tôn? Này, này hoang đường đi. Vạn cổ tới nay, tựu chưa từng nghe nói ai thật sự đột phá đến rồi Chí Tôn cảnh. Gần nhất một lần, hẳn là ba vạn năm trước, phương bắc vũ trụ vị kia, ngàn năm phong vân tận trả nở nụ cười, nhưng cũng chỉ là truyền thuyết đột phá, cũng không có người nào có thể chứng thực. Thậm chí ta vẫn cho rằng, vạn cổ chí tôn là đường lớn này điểm cuối, không người nào có thể cùng."

Minh Viễn nói: "Hoang không hoang đường lại không nói, nhưng Dương Thanh Huyền nhất định là vượt qua sáu vương giả, chạm tới Thái Vũ không có chữ tấm bia cổ huyền bí, vì lẽ đó Thâm Chi Chủ Nhân mới đóng kiểm tra, hơn nữa còn là vĩnh cửu tính đóng. Trong này đến cùng chuyện gì xảy ra, người ngoài không thể nào biết được, nhưng sau đó không lâu tin tức thì có thể truyền ra. Bởi vì căn cứ cơ cấu tình báo tin tức, lúc trước có Tạ Phù Diêu, Côn Tuyệt, Phong Phiêu Linh, Ngô Thanh Khung, Hoàn Nhan Ly cùng Tử Hà sáu người mua quan sát khoán, hơn nữa còn có Diệp Cù, Bách Lý Phong Lôi cùng Trần Tân Hà ba tên đệ tử cùng Dương Thanh Huyền cùng tham dự vương giả kiểm tra, vì lẽ đó mặc dù Thiên Thu ảo cảnh phong tỏa tất cả, nhưng tin tức sớm muộn sẽ truyền tới. Chúng ta không cần sốt ruột, chờ chờ liền có thể."

Minh Huyên trầm mặc hạ, nói: "Tin tình báo này, sợ là các Đại Thánh tông danh tộc đều có đi, ngươi làm sao nhìn chờ chuyện này, đối với Mục Hải Vực Giới lại có gì ảnh hưởng?"

Minh Viễn hớp miếng trà, khẽ cười nói: "Năm đó ta chỉ là ngẫu có linh cảm, cảm thấy tiểu tử kia không phải là người tầm thường, vì lẽ đó cho hắn một khối lệnh bài, không nghĩ tới dĩ nhiên thật sự được việc, này sợ là ta năm gần đây làm sáng suốt nhất một chuyện."

Minh Huyên gật đầu nói: "Không sai, Dương Thanh Huyền còn đang yên lặng không nghe thấy thời điểm, ngươi thì cho hắn như vậy hậu lễ, phần tình nghĩa này thì không cách nào bị thay thế. Hiện tại hắn thành tựu vinh quang vương giả, vực giới bên trong các thế lực lớn sợ là đều sẽ lên trước tranh nhau nịnh bợ, nhưng thêm gấm thêm hoa sự, vĩnh viễn cũng không so bằng ngày đó ngươi đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.”

Minh Viễn nói: “Các thế lực lớn tranh nhau nịnh bợ, ta thấy không hẳn.”

Minh Huyên sửng sốt hạ, nói: “Làm sao sẽ, đừng nói lúc trước sáu vương giả, chính là những Tinh Diệu kia, các thế lực lớn đều sẽ đưa đi hậu lễ, lấy đó kết giao. Mặc dù có chút chậm, nhưng tổng so cái gì đều không làm tốt.”

Minh Viễn nói: “Dương Thanh Huyền cùng này chút người không giống nhau. Những vương giả này cùng Tinh Diệu, bản thân liền là con cháu thế gia, nơi ở phi thường vững vàng trạng thái hạ lớn lên. Mà Dương Thanh Huyền trưởng thành quỹ tích, nhưng là một đường vượt mọi chông gai, sinh tử giãy dụa, có thể nói ngoan cường đến cực điểm. Mấy năm qua này các loại sự kiện không ngừng, bắt đầu bộc lộ tài năng tài hoa, ta cũng tăng thêm sự chú ý dành cho hắn. Nhưng vạn vạn không nghĩ tới, lại nhất phi trùng thiên, một tiếng hót lên làm kinh người, trực tiếp lên vinh quang vương giả, cái này không khác nào một viên Kinh Lôi, ở toàn bộ Mục Hải Vực Giới nổ ra, mà đứng mũi chịu sào, chính là Ninh gia.”

Minh Huyên nói: “Ta hiểu được, ngươi là ý nói, có Ninh gia ở, thế lực khác không dám lên trước cùng Dương Thanh Huyền quá đáng bắt chuyện nhiệt tình.”

Minh Viễn nói: “Như Dương Thanh Huyền là kẻ địch của chúng ta, giờ khắc này hắn lên vinh quang vương giả, ngươi biết làm thế nào?”

Minh Huyên hoàn toàn biến sắc, trong mắt xẹt qua sát cơ nồng nặc, trầm giọng nói: “Không tiếc bất cứ giá nào chém giết!”

Minh Viễn gật đầu nói: “Chính là. Vì lẽ đó bày ở Ninh gia trước mặt, chỉ có hai cái đường có thể đi, một chính là hóa giải ân oán, hai chính là không tiếc bất cứ giá nào chém giết. Ngươi cảm thấy Ninh gia sẽ đi con đường kia?”

Minh Huyên nói: “Dương Thanh Huyền tuy rằng lên vinh quang vương giả, nhưng tối đa bất quá một cái một sao Thiên Giới mà thôi, cũng không có cùng Ninh gia gọi nhịp thực lực. Ninh gia thân là danh tộc, đương nhiên sẽ không hướng về hắn khuất phục, cũng chỉ có thể đi con đường thứ hai. Đã như thế, các thế lực lớn đều sẽ tiến hành quan sát, nhìn Dương Thanh Huyền đến cùng có thể chết hay không. Nếu như sẽ chết, vậy thì không có có giá trị, hiện tại đi nịnh bợ, trái lại đắc tội rồi Ninh gia.”

Minh Viễn than thở: “Đúng đấy, sợ là chúng ta cũng phải đối mặt như vậy khốn cảnh. Nếu như Dương Thanh Huyền tìm tới cửa cầu viện, ngươi nói chúng ta là giúp, còn không giúp đây?”

Minh Huyên khôi phục bình thường tâm tình, tiếp tục khống chế lửa pha trà, từ tốn nói: “Nếu như hắn sẽ bị Ninh gia giết chết, tựu không giúp. Như chắc là sẽ không, liền giúp.”

http://truyencuatui. n et/

Minh Viễn nói: “Cái kia làm sao biết, hắn có thể hay không bị giết chết đây?”

Minh Huyên cười nói: “Cái kia đây chính là đại nhân cùng gia chủ suy tính chuyện, ta chỉ là một tiểu nữ tử, cái nào có này trí tuệ.”

Minh Viễn cười cợt, một khẩu đem trên bàn trà uống cạn, mười phần thư thích thở phào, duỗi hạ vươn người, nói: “Đã lâu không có bế quan tu luyện, ta thân thể này xương cũng phân tán. Hôm nay bắt đầu bế quan đi, chờ thế cuộc sáng suốt, trở lại gọi ta xuất quan.”

Minh Huyên cười nói: “Đại nhân bế quan này độn, ngược lại cũng không mất làm một cái biện pháp, mặc dù là hạ sách, nhưng cũng ổn thỏa, quá sớm đứng thành hàng, là cần phải gánh vác lớn đại phong hiểm.”

…

“Vinh quang vương giả? Này là món đồ quỷ quái gì vậy.”

Một toà kình thiên núi to bên trên, bao phủ ngũ hành hào quang, đỉnh núi có một tòa đơn sơ nhà đá, một tên nam tử mặc áo trắng ngồi xếp bằng ở trên tảng đá lớn, nhìn trong tay báo cáo.

Một tên trang phục đệ tử nửa quỳ trước mặt, ôm quyền nói: “Nghe nói là vương giả bên trên thiên phú đẳng cấp, gia tộc thu vào tin tình báo này sau, để thuộc hạ chạy tới đầu tiên thông báo công tử.”

Nam tử mặc áo trắng là Cơ gia Cơ Dạ gió, sáu vương giả một trong, lạnh lùng nhìn ngọc giản trong tay, “Ầm” một tiếng tựu tan thành phấn vụn, giễu cợt nói: “Vương giả bên trên? Ha ha ha ha, cười chết ta rồi, như thế hoang đường đồ vật, các ngươi cũng tin? Cút! Của bản tọa thiên phú là vũ trụ mạnh nhất, bất luận người nào đều phải bị ta giẫm ở chân hạ. Hừ, này cái gì Dương Thanh Huyền, từ đâu chạy tới một con giun dế, còn vinh quang vương giả, hoang đường! Chờ bản tọa đột phá tầng này sau, liền đi lấy tính mạng hắn, nhìn này sâu kiến còn làm sao hứng thú gió làm sóng.”

…

Lưu Kim Ma Cung bên trong.

Trần Thiên khu nhìn trong tay tình báo, trên mặt không có bất kỳ vẻ mặt, sau đó cười khinh bỉ, thẻ ngọc rơi trên mặt đất, một cước đi tới giẫm nát bấy.

Đại điện trên vương tọa, một đạo mạnh mẽ bóng người ở Ma quang bên trong, hoảng hốt bất định, không gặp hình dáng, chỉ có âm thanh truyền ra, “Thiên Xu, ngươi đối với chuyện này thấy thế nào?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2379: Sáu Vương Giả (Hạ)

Trần Thiên Xu nói: “Ta không có bất kỳ cái nhìn, Thái Vũ không có chữ tấm bia cổ là Thâm Chủ đồ vật, hắn muốn chơi thế nào thì chơi thế đó, bất quá, hiện tại đột nhiên bốc lên một cái vinh quang vương giả, liền trực tiếp muốn ép ở trên đầu ta, ta chỉ có thể ha ha hắn một mặt.”

Ma quang bên trong thanh âm kia nói: “Ngươi không phục?”

Trần Thiên Xu cười nói: “Không tồn tại chịu phục không phục, hắn có thể đánh thắng ta, tự nhiên chịu phục. Không thể, hắn liền chết, cũng cũng không sao chịu phục không phục. Ma Chủ đại nhân bận tâm cái này, vẫn là nhiều bận tâm một cái Vô Tướng Ma Tuần chuyện đi.”

Ma quang bên trong truyền đến tiếng cười quái dị, “Ha ha ha ha, trên người ngươi ngạo khí vẫn là một điểm không ít a, ai cũng không để vào mắt.”

Trần Thiên Xu nói: “Nguyên bản, cõi đời này tựu không có vào ta mắt người.”

Nói xong, khóe miệng vung lên một tia khinh thường miệt cười, liền xoay người mà đi.

...

Một viên Man Hoang cổ tinh trên, vạn dặm tầng mây lăn lộn, vô số linh khí hóa long, toàn bộ tụ hợp vào một cô gái thân thể.

Càng là triển khai cường đại bí pháp, lấy ra toàn bộ tinh vực long mạch khí.

Phương pháp này nguyên bản cũng là từ Luyện Tinh thuật bên trong diễn biến ra, nhưng kém xa Luyện Tinh thuật tà ác như vậy, bởi vì một viên tinh cầu long mạch, chỉ cần ngươi không triệt để bớt thời gian rơi, vẫn có thể từ từ khôi phục, tuy rằng thời gian khôi phục lớn lên có chút đáng sợ, nhưng chung quy để lại một tia hi vọng.

Mà Luyện Tinh thuật là hoàn toàn một chút hy vọng đều không thừa, đem tinh cầu đều luyện không có rơi mất.

Đột nhiên, trên vòm trời hóa ra một tòa thật to truyền tống trận pháp, vô số phù văn lưu chuyển tiêu tan hạ, chậm rãi xuất hiện một cô gái trung niên.

Chính đang phun ra nuốt vào thu nạp long mạch khí nữ tử có cảm ứng, khẽ cau mày, dừng tay lại bên trong thần thông đạo pháp, từ long khí bên trong đi ra, nói: “Di nương, dĩ nhiên là ngươi tự mình lại đây, chẳng lẽ có đại sự phát sinh?”

Trung niên nữ tử nói: “Tiểu Vũ, lần này Thiên Thu ảo cảnh kiểm tra đi ra.”

Tần Tiểu Vũ nhíu mày lại, nói: “Khó nói ra vương giả? Thiên Thu ảo cảnh mỗi ngày đều mấy vạn người kiểm tra, cũng chưa bao giờ gặp di nương hết sức lại đây.”

Trung niên nữ tử than thở: “Nếu chỉ là đã ra vương giả, ta cũng sẽ không đến quấy rầy Tiểu Vũ ngươi tu luyện. Lần khảo nghiệm này, đưa tới chấn động rất lớn, ra đời một vị vinh quang vương giả, đồng thời Thiên Thu ảo cảnh bởi vậy vĩnh cửu đóng.”

Tần Tiểu Vũ sửng sốt hạ, nói: “Vinh quang vương giả? Đây là cái gì?” Nhưng nàng giật mình nhất, vẫn là nghe đến Thiên Thu ảo cảnh vĩnh cửu đóng tin tức.

Trung niên nữ tử nói: “Nghe nói là vương giả bên trên một loại thiên phú, cùng Thái Vũ không có chữ tấm bia cổ sinh ra cộng hưởng, diễn hóa ra tấm bia cổ bên trong chung cực hàm nghĩa. Vì lẽ đó Thâm Chi Chủ Nhân vĩnh cửu đóng ảo cảnh.”

Tần Tiểu Vũ sững sờ ở đằng kia, đột nhiên nở nụ cười, nói: “Cho nên? Di nương là cảm thấy cái này cái gọi là vinh quang vương giả, có thể hứng thú gió làm sóng, hô mưa gọi gió?”

Trung niên nữ tử nói: “Cái kia người hiện tại mới một sao Thiên Giới, tự nhiên không dấy lên được cái gì gió sóng, nhưng Thiên Thu ảo cảnh kiểm tra cực kỳ lợi hại, Tiểu Vũ ngươi cũng là biết đến, vì lẽ đó lâu chủ đối với chuyện này mười phần coi trọng, đặc ý để cho ta tới báo cho ngươi.”

Tần Tiểu Vũ nói: “Ta tự nhiên biết Thiên Thu ảo cảnh kiểm tra cũng không tệ lắm, nhưng từ cổ chí kim, cũng chỉ có vương giả tên gọi, lúc nào chạy ra cái vinh quang vương giả? Di nương ngươi cũng đừng mù quan tâm, đồng thời thay ta chuyển cáo lâu chủ, tương lai bốn Thánh Chủ tám vực Thiên Vương, nhất định có một chỗ của ta. Nếu như cái kia cái gì vinh quang vương giả, muốn tiếp tục mua danh chuộc tiếng, hứng thú gió làm sóng, ta không ngại ra tay một lần, đưa hắn đánh rơi bụi trần.”

Trung niên nữ tử cười khổ nói: “Ngươi nha ngươi, này quật cường tính khí.”

Tần Tiểu Vũ nôn ra hạ đầu lưỡi, nói: “Ta nơi nào quật cường, chân chính quật cường, sợ là mặt khác mấy vị kia đi. Tin tức này vừa ra tới, kỳ thực không dùng ta ra tay, cái gì đó vinh quang vương giả phiền phức dĩ nhiên là đến.”

Trung niên nữ tử nói: “Điều này cũng đúng. Nguyên bản các ngươi sáu người là thiên phú cao nhất, trẻ tuổi bên trong sáu đại cự đầu, cả thế gian đều chú ý. Hiện tại đột nhiên bốc lên một tên nhà quê đến, một cái tựu giẫm ở các ngươi sáu người đầu trên. Quân Thiên là Thâm Chi Chủ Nhân đại đệ tử, tự nhiên không cảm thấy cái gì. Nhưng này Trần Thiên Xu, Cơ Dạ gió, chu Bắc đẩu, Vũ Văn Chiến bốn người, có thể không phải là cái gì kẻ tầm thường a."

Tần Tiểu Vũ nói: "Đúng, vì lẽ đó trước tiên để cho bọn họ náo đi ra ngoài đi. Nếu như bốn người này còn không thu thập được cái kia vinh quang vương giả, lại để ta tần Tiểu Vũ ra tay cũng không muộn."

...

"Đây chính là để Vũ Văn Chiến bị thua thiệt nhiều cái kia Dương Thanh Huyền? Xem ra quả nhiên thật sự có tài."

Chu gia vực giới, một tấm đắt tiền trên ghế nằm, chu Bắc đẩu khẽ cắn đẹp hầu gái để lên tới linh quả, chậm rãi nghe thuộc hạ báo cáo, không chút hoang mang nói: "Hiện tại tức giận nhất cần phải chính là Vũ Văn Chiến đi, mật thiết quan tâm hạ Vũ Văn thế gia, nhìn cái kia ngốc d có thể hay không có động tĩnh gì. Tốt nhất là hắn cùng Dương Thanh Huyền liều cái đồng quy vu tận, bớt đi ta một đống sự."

...

"Oành!"

Vũ Văn Chiến một cái đem ngọc giản trong tay bóp nát tan, giận dữ nói: "Thiên Thu ảo cảnh Thâm Chủ đầu óc tiến vào s sao? Lại làm ra một cái gì vinh quang vương giả, ép ở chúng ta sáu vương giả bên trên! Dương Thanh Huyền cho hắn bao nhiêu tiền? Ta Vũ Văn Chiến cho gấp đôi!"

Phong Huyên Huyên lặng lặng ngồi ở một bên, sắc mặt trắng bệch, không nói tiếng nào.

Tự lần trước buổi đấu giá lớn trên, trước mắt người đàn ông này bị Dương Thanh Huyền khắp nơi áp chế phía sau, tựu lộ ra tính khí táo bạo, tâm tình khó khống chế, đầu óc đơn giản, còn đánh lão bà chờ thói hư tật xấu, để Phong Huyên Huyên một trái tim rơi vào vực sâu, thật lạnh thật lạnh, nghĩ chính mình một đời thiên chi kiều nữ, lúc trước vô số người theo đuổi, trong đó không thiếu Tinh Diệu, chính là vừa ý hắn là vương giả, này mới chọn hắn, ai biết càng là như vậy một người đàn ông.

Vũ Văn Chiến ở bên trong phòng đi qua đi lại, sắc mặt cực kỳ khó coi, trong miệng không ngừng lẩm bẩm thì thầm: “Đáng chết, đáng chết...”

Hai tay cầm sắt chặt chẽ, rồi lại một bộ không biết nguyên do dáng dấp.

Phong Huyên Huyên đột nhiên phát hiện, người đàn ông này làm sao càng xem càng chán ghét, trong đầu không khỏi hiện ra Dương Thanh Huyền dáng dấp, ngày đó ở sàn bán đấu giá, làm sao đàm tiếu gió sinh, làm sao đem người đàn ông trước mắt này tức đến hộc máu mồm, nội tâm không khỏi cười gằn, trái lại bay lên một tia vui vẻ.

“Nhìn cái gì vậy? Không nhìn thấy ta đang phiền sao? Một bộ cá chết dạng, lão tử nhìn ngươi tựu phiền!”

Vũ Văn Chiến hai mắt nổi lên, nhìn chằm chằm Phong Huyên Huyên, tức giận bay vọt, đã bắt Phong Huyên Huyên hướng về trên giường đẩy đi, mắng: “Phụ nhân chính là phụ nhân, một điểm bận bịu cũng không giúp được, chỉ biết là vướng bận.”

Ba hạ năm hạ liền đem hai người quần giải, sau đó đè lên.

Phong Huyên Huyên đau nhẹ “Ừ” một tiếng, trên mặt mang theo vẻ thống khổ, không nhịn được nước mắt chảy xuống, lúc này mới hiểu được một chuyện, chính mình hôn sau chảy lệ, tất cả đều là trước khi cưới đầu óc vào nước.

Phong Huyên Huyên trong đầu lần thứ hai hiện ra Dương Thanh Huyền dáng người, thẳng thắn trực tiếp nhắm mắt lại, ảo tưởng đang làm mình chính là Dương Thanh Huyền, rất nhanh hai gò má hiện ra một mảnh đỏ ửng, nội tâm cùng thân thể đều đạt tới trước nay chưa có vui sướng, theo cái kia tiết tấu rên rỉ.

Chương 2380: Minh Giúp Ám Trợ, Khai Nguyên Nạp Tiền

Khương gia vực giới, chủ tinh vực.

Khương Cổ Âm bay xuống đến trước đại điện, đi nhanh vào bên trong, khắp khuôn mặt là lo lắng cùng vẻ mừng rỡ.

“Thiên Chân đại nhân, Phi Anh đại nhân.”

Khương Cổ Âm đến ở giữa cung điện, vội vã tiến lên bái kiến.

Tự Địa Hỏa Linh Thiên một chuyện sau, Khương Thiên Quang đã bị nhốt lại, trong tộc đại sự toàn bộ từ Khương Thiên Chân cùng Khương Phi Anh hai người chưởng quản.

Hai người ánh mắt, cùng với trong điện hai bên rất nhiều trưởng lão ánh mắt, nhìn Khương Cổ Âm, một cái tất cả đều lộ ra vẻ khiếp sợ, “Cổ Âm trưởng lão, ngươi bước vào Thất Tinh?”

Khương Cổ Âm khẽ mỉm cười, ôm quyền chắp tay, hoàn một vòng, nói: “Nâng chư vị hồng phúc.”

Tất cả mọi người là trong lòng rùng mình, nhìn Khương Cổ Âm ánh mắt, bắt đầu trở nên tuyệt nhiên bất đồng. Nắm giữ Thất Tinh Thiên Giới, liền có thể dẫn dắt cả gia tộc tiến nhập Thánh Tông danh tộc ngưỡng cửa, bất kỳ một vị Thất Tinh Thiên Giới, ở vũ trụ cũng có thể nghênh ngang mà đi, là tầng chót nhất sức mạnh.

Theo tầng này vượt qua, Khương Cổ Âm ở toàn bộ Khương gia, cùng với Mục Hải Vực Giới địa vị, đều không thể giống nhau.

Đừng nói Khương Thiên Chân, Khương Phi Anh, mặc dù là gia chủ kiến hắn, cũng phải kính trọng mấy phần.

Khương Thiên Chân cùng Khương Phi Anh vội vàng đứng lên, nói liên tục mừng.

Một vị trong đó trưởng lão, vốn là Khương Thiên Quang hệ phái, sắc mặt cực kỳ khó coi, lẩm bẩm một tiếng, “Hừ, bất quá là ăn đại đạo đạo quả thôi.”

Âm thanh tuy nhỏ, nhưng tại chỗ tất cả đều là trưởng lão cấp bậc, toàn bộ đều nghe rõ rõ ràng ràng.

Trong điện bầu không khí một cái có chút lúng túng.

Khương Thiên Chân từ tốn nói: “Thật thuế ruộng trưởng lão, nghe nói ngươi tộc hệ muốn cắt giảm một nửa bổng lộc, xảy ra chuyện lớn như vậy, này sẽ ngươi cũng không cần mở ra, vẫn là nhanh đi về xử lý xuống đi.”

Cái kia trưởng lão sắc mặt đại biến, cả kinh nói: “Cái gì? Cung phụng cắt giảm một nửa? Ta làm sao không nghe việc này, không thể, như vậy trọng đại việc, ta làm sao lại không biết?”

Khương Phi Anh cười lạnh nói: “Thật sao? Vậy ngươi bây giờ biết.”

Khương Chân Phú sửng sốt hạ, lập tức hiểu được, là hiện tại chỗ cắt giảm hắn gia phái hệ bổng lộc, cả giận nói: “Các ngươi...”

Khương Thiên Chân phất tay nói: “Còn không mau cút đi!”

Khương Chân Phú chỉ cảm thấy lồng ngực một luồng hờn dỗi, càng là bị Khương Thiên Chân cách không áp chế, toàn bộ người bị chấn liên tiếp lui về phía sau, kinh nộ bên dưới, vội vàng xoay người tựu bay đi.

Trong điện trưởng lão, tất cả đều là hơi thay đổi sắc mặt, câm như hến, không dám lên tiếng.

Tất cả mọi người biết, đây là hai vị người nắm quyền làm tư thế cho Khương Cổ Âm nhìn, nghiêm trị Khương Chân Phú, đến cất cao Khương Cổ Âm địa vị, đồng thời hướng về Khương Cổ Âm lấy lòng.

Khương Cổ Âm bước chân vào Thất Tinh Thiên Giới, như vậy ý nghĩ của hắn cùng ý kiến, đối với hai người bọn họ tiền đồ đều có vô cùng ảnh hưởng lớn, dù cho Khương Cổ Âm không giúp mình, chỉ cần không đứng tại chính mình mặt đối lập, không tham dự gia chủ vị đưa đứng thành hàng, cũng đã là thiên đại chuyện may mắn.

Đại điện hai bên trưởng lão đều hiểu lập tức cái cục diện này, vì lẽ đó đều không dám lên tiếng.

Khương Cổ Âm nói: “Hai vị đại nhân đưa tin ta đã thấy, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền lại vượt qua vương giả, lấy cái gì vinh quang vương giả, hơn nữa làm ra này giống như động tĩnh to lớn, trực tiếp chấn động toàn bộ Mục Hải Vực Giới, khà khà, tiểu tử này...” Khuôn mặt vẻ nghiêm túc bên trong, lộ ra không nói ra được đắc ý.

Khương Thiên Chân nói: “Vì lẽ đó ta ngay lập tức tựu triệu tập mọi người, đến đây thương nghị việc này, không biết Cổ Âm trưởng lão thấy thế nào?”

Khương Cổ Âm nói: “Không có thấy thế nào, ngoại trừ nói tiểu tử này thật lợi hại, còn có thể có ý kiến gì không?”

Khương Thiên Chân chê cười nói: “Ngạch..., vậy chúng ta đối phó Ninh gia bố cục...”

Khương Cổ Âm trầm ngâm nói: “Chuyện gia tộc ta từ lâu bất kể, tất cả từ hai vị đại nhân làm chủ. Thế nhưng trợ giúp Dương

Thanh Huyền đối phó Ninh gia, không chỉ có là Dương Thanh Huyền chuyện của chính mình, càng là chúng ta Khương gia đại sự hạng nhất, gia chủ cũng là tỏ thái độ, truyền đạt ra lệnh. Bây giờ Dương Thanh Huyền lên vinh quang vương giả, hoàn vũ chấn động, sợ là Ninh gia lúc nào cũng có thể đối với hắn làm khó dễ. Chúng ta một phải làm tốt toàn bộ chiến tranh chuẩn bị, gia tốc chuẩn bị chiến tranh, hai là hết khả năng bảo vệ tốt Dương Thanh Huyền, có thể phái người đi Vô Dục Thành đón hắn lại đây. Chỉ cần Dương Thanh Huyền ở ta Khương gia nội bộ, tựu an toàn không lo. Cho tới lúc nào động thủ, ta cho rằng có hai cái thời gian điểm, một là Ninh gia làm khó dễ, hai là chúng ta toàn bộ chuẩn bị xong."

Khương Phi Anh nói: "Cổ Âm đại nhân nói, chính là chúng ta nghĩ, cứ làm như thế."

…

La Phù cảnh nội, một tòa thông thường màu đỏ nhà.

Hồng Tiêu ngồi ở trên ghế nằm, hai tay khoanh đặt bụng dưới, ngón trỏ nhẹ nhàng gõ, hai mắt khép hờ, tựa hồ đang suy tư cái gì.

Tử Hà lặng lặng ngồi ở một bên.

"Ai!"

Rất lâu, Hồng Tiêu mới thật dài thở ra một hơi, tràn đầy vẻ cô đơn, than thở: "Thực sự là Thiên Đạo Tạo Hóa a, to lớn như vậy cơ duyên, lại không có ta phần."

Vẻ mặt một cái già nua rồi mấy chục tuổi không thôi.

Tử Hà nói: "Thiên Đạo tự có định số, không thể cưỡng cầu."

Hồng Tiêu gật gật đầu, nói: "Này là cơ duyên của các ngươi. Hơn nữa việc này tất cả trọng yếu, chí ít chứng minh vạn cổ chí tôn là thật tồn tại. Hơn nữa các ngươi mười mấy người quan sát đột phá tới tôn cảnh tượng, đối với các ngươi thành tựu tương lai ảnh hưởng không ít. Đối với Dương Thanh Huyền, nhất định muốn một lần nữa đánh giá."

Tử Hà hỏi: "Đại Thần Vương có ý tứ là..."

Hồng Tiêu nói: "Thần tộc toàn lực giúp hắn. Nhưng ở bề ngoài, vẫn là lấy ngươi Tử Tâm làm chủ, chúng ta mặt khác mấy đại Thần tộc không tham dự. Chỉ là trong bóng tối ủng hộ ngươi."

Tử Hà mừng lớn nói: "Hiểu, có đại Thần Vương câu nói này, Ninh gia thua chắc rồi!"

Hồng Tiêu bình tĩnh nói: "Thua chắc rồi sao? Ta nhìn không hẳn a, đây là rút dây động rừng chuyện, chúng ta nếu như tham dự vào, tựu không chỉ là Dương Thanh Huyền cùng Ninh gia chuyện, sợ là sẽ phải liên lụy đến sở hữu Thánh Tông danh tộc, sinh sinh không thể nào đoán trước hậu quả. Vì lẽ đó mỗi đi một bước, đều phải cẩn thận chặt chẽ, đều phải yên lặng xem biến đổi. Cái này cũng là ta vì sao không làm cho cả Thần tộc đứng ở ở bề ngoài đến, mà để cho ngươi Tử Tâm ra mặt nguyên nhân."

...

La Phù cảnh nội, Vô Dục Thành bên trong.

Dương Thanh Huyền tự Thiên Thu ảo cảnh sau khi trở lại, vẫn chờ ở Tử Tâm Thần Vương phủ tu luyện, tìm hiểu cái kia vạn cổ chí tôn đột phá thời gian thấy cảnh tượng.

Vô Dục Thành cũng tiến vào mạnh nhất tình trạng giới bị, đối với sở hữu vào thành Thiên Giới cường giả, đều nghiêm khắc quản lý, mật thiết giám thị.

Thương Huyền Tông cũng nghênh đón đệ nhất bạo phát thức tăng trưởng, vô số người vọt tới muốn gia nhập tông môn.

Nguyệt Hồn cùng Vu Tước, lập tức chế định một bộ chiêu tân biện pháp, trước tiên muốn vào được tư chất bình trắc, có nhất định tư chất mới có thể vào môn, kỳ thực muốn giao nộp nhất định Tinh Hạo Thạch, có thể giảm thiểu Thương Huyền Tông gánh nặng. Đương nhiên, đối với cái kia chút đặc biệt có tiền, tựu khác thương lượng cửa sau, chỉ cần tiền đầy đủ, tư chất không đang suy nghĩ trong phạm vi, chuyên môn vì bọn họ thành lập một cái quý tộc đường.

Rất nhanh, Thương Huyền Tông tài vụ vấn đề có được rất lớn giải quyết, thêm vào Tử Hà lại phái người đưa đi không ít thứ tốt, để Thương Huyền Tông trong thời gian ngắn thậm chí là phất nhanh nước mỡ, Nguyệt Hồn đám người thực lực ở lượng lớn tài nguyên quán đỉnh hạ tăng nhiều, bắt đầu vì là xung kích Thiên Giới làm chuẩn bị.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2381: Luyện Hóa Đạo Xử, Cửu Diệu Tinh Thần Ấn

Tử Tâm Thần Vương phủ, trong một gian mật thất.

Đại lượng Ngũ Hành linh khí lăn, hình thành từng đạo từng đạo to lớn vầng sáng, ở hư hóa trong không gian tầng tầng khuấy động, hình thành một tòa thật to Vô Gian lao tù.

Bên trong có địa hỏa đốt cháy, Tử Lôi lan tràn, hồng thủy cuồn cuộn ngất trời, núi cao trấn áp cùng kim khí tung hoành.

Ở hư không trung ương, Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng, hai tay bấm quyết, điều khiển trước người Tiểu Thiên Đạo Xử, diễn biến bên trong trận lực.

Này Tiểu Thiên Đạo Xử chính là Đạo Huyền Tông nổi danh bảo bối, Ngô Thanh Khung cho rằng tất thắng không thể nghi ngờ, này mới dám lấy ra cùng Tử Hà đánh cược, ai biết trực tiếp thua mất, sau khi trở về cũng không biết nên làm gì cùng chưởng môn báo cáo kết quả.

Pháp bảo này bên trong nung nấu tiểu Thiên Đạo đạo lực, cũng chính là Thiên Giới lực lượng, ở Ngô Thanh Khung trong tay thi triển ra lời, đủ để trấn áp Thất Tinh Thiên Giới dưới tất cả cường giả.

Dương Thanh Huyền càng là tế luyện bảo bối này, nội tâm lại càng phát yêu thích, Đạo xử cường hành kích phát ngũ hành nguyên lực, không chỉ có thể trấn áp tam giới ngũ hành bên trong tất cả sinh linh, hơn nữa đặt mình trong bên trong tu luyện, so với ở Tử Tâm Thần Vương phủ mật thất bên trong tu luyện còn phải tới huyền diệu hữu hiệu.

Dương Thanh Huyền không ngừng đem tâm thần dung nhập vào này Đạo xử bên trong, để sức mạnh của chính mình cùng bên trong tiểu Thiên Đạo đạo lực dung hợp làm một, tiến vào vật ta như một cảnh giới.

Rất nhanh, Dương Thanh Huyền tựu hoàn toàn quên mất mình tồn tại, chỉ có một đạo ý thức, còn ở Ngũ Hành linh khí trong biển rong chơi, cảm thụ được một cái ngũ hành nguyên tố năng lượng, gợn sóng, thậm chí là tâm tình.

Không biết qua bao lâu, cái kia loại hoàn toàn hòa vào Đạo xử cảm giác mới một điểm điểm biến mất.

Dương Thanh Huyền biết, cái này tiểu Thiên Đạo Đạo xử đã bị mình hoàn toàn nắm giữ, đối với hắn bên trong ẩn chứa sức mạnh, cũng có cấp độ càng sâu hiểu rõ.

Cái kia thật lâu khép lại hai mắt, này mới hơi nhúc nhích một cái, chậm rãi trợn mở con mắt, tự nói: “Bảo bối này quả nhiên không được, mặc dù không bằng Nhân Đà La như vậy huyền diệu, nhưng hoàn toàn không kém Chiến Kích Thiên Khư, không nghĩ tới Tử Hà lại rộng rãi như vậy thì cho ta, làm cho ta thiếu một món nợ ân tình của nàng tựa như.”

Dương Thanh Huyền tuy rằng nhìn thấy Tử Hà hướng về Ngô Thanh Khung đám người đòi muốn cái gì, nhưng cũng không biết là là vật gì, càng không biết những vật này là thông qua chính mình đánh cược thắng được.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền trong cơ thể có cảm ứng, hơi đổi sắc mặt, thần thức nhất chuyển, tựu chảy vào đến bên trong đan điền, dâng tới cái kia Thanh Đồng Tinh Quỹ.

Mịt mờ tinh quỹ trong không gian, một mảnh tối tăm hư vô.

Dương Thanh Huyền ánh mắt nhìn phía Hoàng Đình nơi phương vị, nhẹ nhàng nhíu mày lại, tự nói: “Mới vừa cảm ứng là chuyện gì xảy ra? Lẽ nào Hoàng Đình thượng nhân xảy ra vấn đề rồi?”

Sau đó lại chuyển hướng Huyền Thiên Cơ, Ninh Thanh Dao, Hoang Giả nơi phương vị, đều là mịt mù không thể nghe, không có bất kỳ tin tức cùng cảm ứng.

Dương Thanh Huyền hai hàng lông mày nhíu chặc hơn, trầm ngâm một cái, rồi rời đi tinh quỹ không gian, thần thức về quy bản thể bên trong.

“Cảm giác hiện tại vực giới bắt đầu có chút hỗn loạn dấu hiệu, nhưng này chút đều không liên quan ta sự, trời sập tự nhiên có bốn Thánh Chủ cùng tám vực Thiên Vương đẩy, ta trước tiên đem mình trong tay sự xử lý tốt, đánh nổ Ninh gia, cứu ra cha mẹ, mới là ta giờ khắc này gây nên.”

Dương Thanh Huyền thu rồi tiểu Thiên Đạo Đạo xử, trong mắt hàn quang bắn ra, ngưng tiếng nói: “Ninh gia, là thời điểm tính sổ!”

Liền phất một cái ống tay áo, ra mật thất.

…

Ở một viên hoang cổ tinh cầu trên, tất cả đều là đột ngột đại địa núi sông, không có bất kỳ sinh linh, thực vật, một mảnh âm u đầy tử khí.

Đột nhiên từ tinh không xa xôi, rơi hạ một đạo cực mạnh hào quang, “Ầm ầm” một tiếng, rơi trên mặt đất, nổ ra một cái to lớn hố trời, chấn lên vô số bụi bặm.

Lập tức, cái kia đạo độn ánh sáng lại từ trong hố bay vụt mà lên, hướng về xa xa bỏ chạy.

Đúng lúc này, một cỗ khí tức cường đại đồng dạng từ tinh không mà đến, đem cái kia đạo độn ánh sáng khóa chặt.

Vô số lục mang từ trên vòm trời hiện ra, kích bắn mà xuống, càng là từng đạo từng đạo kiếm khí, hướng về cái kia độn quang trảm hạ.

“Ầm ầm!”

Mỗi một đạo kiếm khí đều chém nát thiên địa, đem hoang cổ tinh cầu, càng là phá xuất hố sâu to lớn, như từng đạo từng đạo mới trên vết sẹo, không ngừng xuất hiện ở trên mặt đất.

Cái kia đạo độn ánh sáng thân thể ngưng lại, đột nhiên xoay người lại, lạnh giọng nói: “Hoàng Đình, đừng cho là ta sợ ngươi, hôm nay chính là giờ chết của ngươi!”

Hai tay nhanh chóng kết ấn, trên mặt đất sáng lên từng đạo từng đạo tinh quang, như ấn chìm nổi, trôi nổi ở bên người người này, tiện tay tay phải vân quyết đến mức tận cùng, mạnh mẽ vỗ ra.

“Cửu Diệu Tinh Thần Ấn!”

[truyen cua tui | Net]

Vạn điểm tinh quang lên, nhất thời như sao diệu đại địa, cùng đầy trời vũ trụ ánh sao lẫn nhau chiếu rọi.

To lớn Tinh Thần Ấn lực bao phủ toàn bộ hư không.

Cái kia truy kích mà đến người, chính là Hoàng Đình thượng nhân, hơi thay đổi sắc mặt, bóng người ở không trung hơi đổi, đem trọn cái không gian vặn vẹo, một cái sử dụng tới đại na di, để chính mình thoát cách này Cửu Diệu Tinh Thần Ấn phạm vi công kích.

“Ầm ầm!”

Vòm trời ở vạn đạo ánh sáng ấn hạ nổ tung, hóa thành một đạo to lớn cột sáng, nhảy vào cửu tiêu, hạ chống đỡ Hoàng Tuyền, đem càn khôn xé rách.

Cái kia người thân mang ngân bào, sắc mặt dữ tợn, hung ác nhìn chằm chằm Hoàng Đình, lộ ra một tia cười gằn.

Hoàng Đình ngự ở không trung, sắc mặt bình tĩnh nhìn người này, chỉ là lông mày đại nhẹ nhàng nhíu lên, tựa hồ đang suy tư cái gì.

Ngân bào người cười gằn nói: “Có phải là cảm thấy kỳ quái? Từ vừa nãy một đòn trên xem ra, thực lực của ta cũng không thua với ngươi, có thể vì sao phải một đường chạy trốn, để cho ngươi đuổi ta bảy ngày bảy đêm.”

Hoàng Đình gật gật đầu, đến rồi: “Là có chút kỳ quái.”

Ngân bào người nói: “Ngu xuẩn vật! Chính là vì đem ngươi dẫn đến chỗ này, sau đó hoàn toàn ăn chắc ngươi a!”

Hoàng Đình nói: “Ồ? Ngươi có nắm chắc như vậy có thể ăn chắc ta? Kỳ thực ta càng kỳ quái chính là, ngươi rốt cuộc là ai, cũng hoặc có lẽ là, phía sau ngươi rốt cuộc là ai?”

Ngân bào người quát lên: “Người sắp chết, không cần thiết biết rồi, đi chết đi!”

Bóng người loáng một cái, tựu tại chỗ biến mất.

Sau một khắc, Hoàng Đình bốn phía, lần thứ hai hóa hiện ra vô số tinh quang, kết thành từng đạo từng đạo hào quang chi ấn, sở hữu ấn quyết liên tiếp lại, hình thành một cái Thiên Mã hình dạng.

Chính là Cửu Diệu Tinh Thần Ấn bên trong Thiên Mã chòm sao biến hóa.

“Thiên Mã Lưu Tinh Quyền!”

Ngân bào người nghiêm ngặt quát một tiếng, cái kia vô số Tinh Thần như quyền ấn lấp loé, cuồng kích mà tới.

Hoàng Đình sầm mặt lại, phát hiện bốn phía không gian đã bị Thiên Mã chòm sao trường lực chế trụ, căn bản không cách nào triển khai na di thuật, không khỏi nhíu mày lại, thầm nói: “Này Cửu Diệu Tinh Thần Ấn, quả nhiên hết sức phiền phức a.”

Hai tay nhanh chóng bấm quyết, vô số trận chỉ từ quyết ấn cùng trên thân thể thả ra ngoài, ba mạch bảy vòng bên trong hiện ra mênh mông sức mạnh, hình thành một cái to lớn lồng phòng ngự.

“Ầm ầm!”

Vô số quyền ấn đánh ở đằng kia lồng ánh sáng trên, nổ ra năng lượng khổng lồ gợn sóng, từng đạo từng đạo khuếch tán mở, đem này hoang cổ tinh cầu xé rách.

Nhưng Hoàng Đình vẫn như cũ nâng quyết ở trước người, như núi bất động, vững vàng ngăn trở đòn đánh này.

Ngân bào người gằn giọng cười nói: “Hóa ra là mạch luân trận, quả nhiên thật sự có tài, chống đỡ được thiên mã này chòm sao quyền ấn, có thể đỡ được này Đại Hùng chòm sao gấu bào sao?”

Theo ngân bào nhân thủ bên trong quyết ấn biến hóa, cái kia hiện ra ở bốn phía Tinh Thần Ấn, nhanh chóng lưu chuyển, rất nhanh từ Thiên Mã chòm sao hóa thành Đại Hùng Tinh Tọa Đồ án kiện.

Một cổ cuồng bạo Tinh Thần uy áp, từ cái kia Đại Hùng chòm sao bên trong tuôn ra mà tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2382: Ngọc Hư Nguyên Thần Quyết, Người Sau Lưng

Ngân bào người đứng hư không phía sau, cái kia tinh ấn biến thành Đại Hùng bóng mờ, ngửa mặt lên trời gào to, đột nhiên phụt lên ra một đạo to lớn ánh sáng, có trăm trượng đường kính.

Hoàng Đình hoàn toàn biến sắc, vội vàng đem mạch luân trận thu hồi, hai tay vận quyết, từng vòng hồng mang từ trong tay hóa ra, hình thành một mảnh vòng tròn đồng tâm, mạnh mẽ hướng về cái kia gấu bào đánh tới, quát lên: “Hoàng Cực kinh thế, Hư Không Diệt!”

Đây là Hoàng Cực Kinh Thế Thư bên trong, duy nhất giấu giếm một chiêu công kích phương pháp.

“Ầm ầm!”

Gấu bào oanh ở đằng kia từng đạo từng đạo đỏ thẫm vòng tròn đồng tâm trên, chấn trời long đất lở, Hoàng Đình liên tiếp lui về phía sau, đầy mặt ngạc nhiên.

“Bây giờ biết sợ? Đã muộn, đi chết đi!”

Ngân bào nhân thủ bấm quyết ấn, toàn bộ Tinh Thần Ấn lần thứ hai biến hóa, liền tiếp thành một con lớn vô cùng con bò cạp, vô số tinh quang hội tụ thành một đường, kích bắn mà ra, “Thâm Hồng đâm xuyên!”

“Xì!”

Vô số tinh mang hội tụ một điểm, mạnh mẽ đâm thủng hư không, xuyên thấu có năng lượng rung động.

Hoàng Đình hai con ngươi một cái trợn trừng, đầy mặt ngạc nhiên, kinh hô một tiếng.

“Oành!”

Tinh mang trực tiếp xuyên thủng hắn phòng ngự cùng Hư Không Diệt, từ lồng ngực xuyên thấu vào, toàn bộ người bị một chiêu xuyên thủng, mạnh mẽ té xuống đất, lăn đi có thể xa.

Vùng đất bụi bặm bên trong, dính hoàn toàn mới lạ dòng máu, như từng đoá từng đoá nở rộ hoa tươi.

Ngân bào người bay rơi xuống, nhìn không ngừng hộc máu Hoàng Đình, đầy mặt chìm đắm cùng vẻ hưởng thụ, thở dài nói: “Này hoang cổ cả vùng đất tinh thần hào quang, mê người nhất. Lại phối hợp người cường giả này đỏ sẫm máu nở rộ hoa tươi, càng là xinh đẹp khiến người kinh diễm, xinh đẹp khiến người mê say. Hoàng Đình, tối nay này lương thần mỹ cảnh, ngươi mê say sao?”

Hoàng Đình ngồi dưới đất, bỏ qua giãy dụa, chỉ là đơn giản xử lý hạ bộ ngực tổn thương, tràn đầy không cam lòng nói ra: “Ngươi rốt cuộc là ai? Vì sao phải nhìn chằm chằm ta.”

Ngân bào người nói: “Vì sao phải nhìn chằm chằm ngươi? Ngươi là đang giả ngu, hay là biết mà còn hỏi? Này hoang cổ trên mặt đất, không thể có người tới cứu ngươi, kéo dài thời gian đối với ngươi không có bất kỳ chỗ tốt.”

Hoàng Đình nói: “Thiên Thần Quyết?”

Ngân bào người cười nói: “Tự nhiên là.”

Hoàng Đình nói: “Coi như ngươi thắng, ta cũng sẽ không đem Thiên Thần Quyết giao cho ngươi. Dù cho ngươi sưu hồn, lấy linh hồn của ta cường độ, ngươi không có khả năng toàn bộ tìm ra. Ha ha, chỉ cần ta ngậm miệng không nói, ngươi tựu hoàn toàn không có biện pháp bắt ta.”

Ngân bào người nói: “Ngươi lo xa rồi, ta cần cũng không phải là Thiên Thần Quyết công pháp bản thân, mà là tu luyện Thiên Thần Quyết nào đó một phần, đồng thời đại thành người. Ngươi không phải muốn biết ta người sau lưng là ai chăng? Ta hiện tại tựu dẫn ngươi đi thấy hắn.”

Hoàng Đình sững sờ nói: “Ngươi không giết ta?”

Ngân bào người giễu cợt nói: “Giết ngươi? Không không không, chờ đợi ngươi không là tử vong, vừa vặn hoàn toàn ngược lại, là vĩnh cửu sinh a.”

Ngân bào người vung tay lên, liền vồ xuống.

Vô số hắc tuyến từ cánh tay bốn phía hiện ra, kích bắn mà ra, phải đem Hoàng Đình trói lại.

“Ai.”

Hoàng Đình thở dài, nói: “Ngươi cũng thật là miệng kín như bưng a, ta đều liều mạng bị thương nặng, nghĩ muốn bộ một điểm nói ra đến đều không được. Xem ra chỉ có thể lục soát ngươi hồn phách.”

Hoàng Đình đột nhiên đứng dậy, phất tay như đao, đem cái kia chút hắc tuyến toàn bộ chém gãy.

Ngân bào người hơi thay đổi sắc mặt, sợ quát lên: “Ngươi...”

“Xin lỗi, tuy rằng ngươi không giết ta, còn muốn ta vĩnh cửu sinh, nhưng ta không có tâm địa tốt như vậy, chỉ muốn lục soát ngươi hồn phách đây.”

Ngân bào người phía sau đột nhiên truyền đến thanh âm lạnh lùng, nhất thời hoàn toàn biến sắc, vội vàng xoay người lại, chỉ thấy một cái khác Hoàng Đình, chẳng biết lúc nào xuất hiện ở phía sau, đồng thời giơ tay bấm quyết, một chiêu Hoàng Cực kinh thế Hư Không Diệt tựu oanh kích mà tới.

Cùng lúc đó, cái kia bị thương Hoàng Đình, tương tự là một chiêu Hoàng Cực kinh thế Hư Không Diệt, hai chiêu một trước một sau, khoảnh khắc mà tới.

“Thứ hai nguyên thần?” Ngân bào người kinh hô một tiếng, trong giây lát nghĩ tới điều gì, “Thiên Thần Quyết thiên thứ tám Ngọc Hư Nguyên Thần Quyết?!”

Hoàng Đình nói: “Chính là Ngọc Hư Nguyên Thần Quyết, lần này ngươi có thể chết danh mục!”

“Ầm ầm!”

Tiền hậu giáp kích, đôi chiêu cũng ra, mạnh mẽ oanh ở ngân bào người trên người.

Ngân bào người vội vàng ra tay, biến ảo Tinh Thần Ấn, nhưng bị hai chiêu Hư Không Diệt trước sau áp chế, vẫn như cũ không chống đỡ được, “Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, đã bị đánh bay ra ngoài, phun ra một ngụm máu đến, ngã xuống đất.

Cái kia thứ hai Hoàng Đình tay nâng quyết ấn, đi về phía trước một bước đi ra, tựu trở lại Hoàng Đình bản tôn trong cơ thể.

Bản tôn trước ngực bị xuyên thủng miệng vết thương, nhất thời lấy mắt trần có thể thấy trình độ phục hồi như cũ.

Ngân bào kín người mặt kinh khủng, ở trên đất liều mạng lui về phía sau bò, kêu lên: “Không thể, ta không thể sẽ bại, không thể chết ở đây.”

Hoàng Đình đi lên phía trước, ngước nhìn tinh thần, chìm đắm ở đây tốt đẹp chính là cảnh đêm bên trong, thở dài nói: “Này hoang cổ cả vùng đất tinh thần hào quang, mê người nhất. Lại phối hợp người cường giả này đỏ sẫm máu nở rộ hoa tươi, càng là xinh đẹp khiến người kinh diễm, xinh đẹp khiến người mê say. Ngốc d, tối nay này lương thần mỹ cảnh, ngươi mê say sao?”

Ngân bào nhân khí lại phun ra một ngụm máu đến, ở trên đất “Oa oa” kêu to, tràn đầy phẫn nộ cùng oán ghét.

Hoàng Đình nói: “Ngươi là hết sức trung thực nô tài, đến chết cũng không chịu tiết lộ chủ nhân thân phận, không tồi không tồi, tựu để ta tác thành ngươi trung nghĩa, lấy tinh không này đại địa làm chứng, để nó vĩnh hằng đi.”

Một bước lên trước, đưa tay tựu tóm tới.

Đột nhiên, bàn tay to kia đình trệ ở không trung, Hoàng Đình toàn bộ người như là bị định trụ giống như vậy, chậm rãi ngẩng đầu lên, mong hướng về phía trước, bên trong cặp mắt xẹt qua cảnh giác cùng vẻ kiêng dè.

Tựu ở hai người phía trước trăm trượng xa xa, chẳng biết lúc nào, đứng cạnh một tên áo bào tro nam tử, đứng chắp tay, toàn bộ khuôn mặt đều ẩn ở mũ trong túi, hoàn toàn nhìn không rõ ràng.

Người áo bào tro nam tử nói ra: “Hắn không phải không thể bán đi ta, mà là tựu liền hắn, cũng căn bản không biết là ta là ai.”

Ngân bào người xoay người gặp được áo bào tro nam tử, nhất thời đại hỉ, vội vàng liền lăn một vòng chạy tới, một cái ngã đổ ở áo bào tro nam tử trước mặt, mừng như điên nói: “Chủ nhân, chủ nhân ngươi tới đúng lúc, nhanh mau cứu ta.”

Áo bào tro nam tử nói ra: “Ngươi mặc dù không có tự tay đưa hắn mang tới ta trước mặt, nhưng cũng không xê xích gì nhiều, coi như ngươi hoàn thành nhiệm vụ.”

Hoàng Đình đầy mặt vẻ kiêng dè, trầm giọng quát lên: “Ngươi rốt cuộc là ai? Vì sao phải tìm tu luyện Thiên Thần Quyết người?”

Áo bào tro nam tử nói: “Lời của ngươi không hoàn chỉnh, ta muốn tìm là đem Thiên Thần Quyết nào đó một phần tu luyện đến đại thành người. Cũng tỷ như ngươi, lại tỷ như cái kia gọi Dương Thanh Huyền. Bởi vì chỉ cần đem bọn ngươi hai cái hòa vào trong cơ thể ta, như vậy các ngươi tu luyện đến đại thành Thiên Thần Quyết, tựu sẽ vì ta sở hữu.”

Hoàng Đình sững sờ, ngơ ngác nói: “Cái gì? Hà, ha ha, ngươi đang giảng cười nhạo đi, trên đời cái nào có loại chuyện thế này, trực tiếp đem võ giả hòa vào chính mình, tựu có thần thông của đối phương đạo pháp?”

Áo bào tro nam tử nói: Làm sao, ngươi không tin?"

Hoàng Đình lắc đầu nói: “Không tin, một vạn cái không tin.”

Áo bào tro nam tử mỉm cười nói: “Không tin không liên quan, bản tọa hôm nay tâm tình tốt, ta tựu biểu thị cho ngươi xem một chút, xem xong phía sau, ngươi tựu sẽ tin.”

Nói xong, liền vươn tay ra hướng về trước một trảo, cái kia nằm dưới đất ngân bào người, nhất thời bị một nguồn sức mạnh bắt đầu hút, cả người lơ lửng giữa không trung.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2383: Thần Bí Người Áo Bào Tro, Gặp Lại Huyền Thiên Cơ

Ngân bào người hoảng sợ hét lớn: “Chủ nhân, chủ nhân ngươi làm cái gì vậy?”

Áo bào tro nam tử nói: “Ta cho Hoàng Đình biểu thị một cái lời vừa mới nói a, hắn không tin ta đây.”

Ngân bào người doạ được sắc mặt tái nhợt, cả người run run nói: “Bỏ qua cho ta đi, chủ nhân bỏ qua cho ta đi, ta đây phải đi thay ngươi giết hắn, chủ nhân chỉ muốn ăn hắn, liền có thể lấy thu được Hoàng Cực Kinh Thế Thư cùng Ngọc Hư Nguyên Thần Quyết sức mạnh.”

Người áo bào tro nói: “Giết hắn đi? Ngươi hiện tại cái này quỷ dáng vẻ, làm sao còn giết hắn? Từ nhỏ ta tựu giáo dục ngươi, làm người muốn làm đến nơi đến chốn, thực sự cầu thị, ngươi làm sao đến sắp chết rồi còn không có nhớ kỹ, miệng đầy ba nói hươu nói vượn lừa người?”

Ngân bào người đáp lại: “Ta, ta, bỏ qua cho ta đi chủ nhân, ta là ngài trung thật nhất thuộc hạ.”

“Không không không, ngươi hiểu sai.”

Người áo bào tro nói: “Tuy rằng ngươi trung thành tuyệt đối, thề sống chết cống hiến cho ta, nhưng ta chưa từng coi ngươi là thuộc nhìn xuống chờ a, ta vẫn luôn là coi ngươi là làm thức ăn của ta nhìn chờ. Ngươi Cửu Diệu Tinh Thần Ấn, là trong mọi người tu luyện tốt nhất, hiện tại đem ngươi ăn vào, ta có thể mức độ lớn nhất thu được Cửu Diệu Tinh Thần Ấn sức mạnh, ta hết sức vui mừng, không có phí công nuôi ngươi.”

Ngân bào người sợ đến hồn phi phách tán, khổ sở cầu xin.

Người áo bào tro khoát tay nói: “Được rồi, đừng nói nữa, ta muốn ăn.”

Năm ngón tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, ngân bào người “A” kêu thảm một tiếng, tựu bay rơi xuống, cùng người áo bào tro đụng vào nhau, “Ầm” một tiếng vang vọng, một luồng năng lượng kỳ dị sóng tản ra.

Hoàng Đình hoàn toàn biến sắc, cả kinh liên tiếp lui về phía sau, chỉ thấy ngân bào người hơn nửa thân thân thể, trực tiếp xông vào người áo bào tro thân thể bên trong, đang một chút xíu hòa tan vào.

Người áo bào tro duỗi ra thật dài màu đỏ tươi đầu lưỡi, cười hì hì, nói: “Nhìn thấy không? Hắn đang bị ta một chút xíu dung hợp, sau đó huy hoàng vĩnh viễn cùng với ta, thu được vĩnh cửu sinh. Hoàng Đình, cái tiếp theo thu được này vinh dự người, chính là ngươi a.”

Hoàng Đình sắc mặt trắng bệch, chật vật nuốt xuống hạ, nói: “Vậy ngươi đều có thể nói cho ta, ngươi rốt cuộc là người nào chứ? Chúng ta đều sắp hòa làm một thể, ngươi đây cũng không chịu nói, thật không có thành ý chứ?”

Người áo bào tro nghĩ đến hạ, nói: “Ta là ai? Nói rất dài dòng, ngươi có thể gọi ta Thiên Dụ.”

“Thiên Dụ?”

Hoàng Đình nói: “Đây là cái gì quỷ tên, cha mẹ của ngươi đây? Ngươi ở bên ngoài như thế d, cha mẹ của ngươi biết không?”

Thiên Dụ nói: “Hoàng Đình, ngươi sắp chết rồi vẫn như thế hài hước, hoặc có lẽ là não tàn, ta ăn đi ngươi sau, sẽ không cũng thay đổi thành ngươi loại này não tàn chứ?”

Hoàng Đình nói: “Sẽ sẽ, đại nhân ăn lời của ta, khẳng định cũng sẽ biến thành não tàn, vẫn là chớ ăn. Ta đột nhiên nghĩ đến, ta còn có chuyện rất trọng yếu muốn đi xử lý, xin cáo từ trước, lần sau gặp lại.”

Đột nhiên hóa thành một đạo lưu quang, vụt lên từ mặt đất, tựu ngút trời bay đi.

Thiên Dụ cười lạnh nói: “Muốn đi? Cũng thật là não tàn a, chà chà, nói ta có chút lo lắng, ta quyết định, sau đó ăn ngươi thời điểm, trước tiên đem đầu óc của ngươi lột xuống ném xuống, chỉ ăn cái cổ lấy hạ bộ phân.”

Thiên Dụ trực tiếp mở mồm ra, khuôn mặt nhất thời trở nên cực kỳ dữ tợn, dường như viễn cổ mãnh thú, ngửa mặt lên trời gào to một tiếng.

“Rống!”

Toàn bộ thiên địa ở tiếng gào này dưới, rung động Huyền Hoàng, càn khôn treo ngược.

Từng vòng sóng âm đem thiên địa càn khôn toàn bộ đập vỡ tan, toàn bộ thế giới bao phủ ở đây sóng âm trong tiếng, không ngừng vỡ nát tan.

Hoàng Đình biến thành độn ánh sáng, một cái phá diệt, lộ ra vốn là chân thân, tràn đầy vẻ hoảng sợ, vội vàng vận chuyển mạch luân phòng ngự đại trận, khổ sở chống đối sóng âm kia.

[truyen cua t u

i dot net] //truyencUatui.net/

Nhưng trên người ba mạch bảy vòng chi ánh sáng, không ngừng bị chấn phá nát.

Thiên Dụ trước người ngân bào người, đã bị hòa tan vào hơn nửa, chỉ còn lại hai cái chân nhỏ ở bên ngoài, toàn bộ người lắc lư cúi đầu, trên thân thể phát sinh “Đùng đùng” bạo nổ tiếng, một điểm điểm bắt đầu bành trướng, biến thành quái thú viễn cổ dáng dấp, đột nhiên hướng bầu trời trên hút một cái.

“Chi!”

Đầy trời linh khí, quy tắc, vạn vật, ở đây hút một cái bên dưới toàn bộ phá nát, hóa thành bản nguyên nhất năng lượng cùng bột mịn, bị hút vào bên trong cơ thể.

Hoàng Đình hét lớn: “Không được!”

Toàn bộ người càng hoàn toàn đỡ không được cái kia sức hút, bị lôi kéo xuống, hướng về cái kia Thiên Dụ trong miệng bay đi, nhất thời sốt sắng, sợ đến hồn phi phách tán.

Thiên Dụ cười quái dị nói: “Ha ha, đừng sợ đừng sợ, chúng ta rất nhanh tựu một thể, tuy hai mà một.”

“Một thể em gái ngươi a!”

Hoàng Đình hét lớn một tiếng, liều mạng vận chuyển chân quyết, hai tay không ngừng đánh ra phù văn, vận chuyển Hoàng Cực kinh thế Hư Không Diệt, cuồng kích xuống.

“Ầm ầm!”

Thần thông vừa ra, tựu ở đằng kia hấp xả bên trong hạ đổ nát, “Rầm” một tiếng, nổ thành vô số dòng năng lượng, bị Thiên Dụ nuốt vào.

Hoàng Đình sợ đến cả người run cầm cập, mắt gặp lập tức phải bị hút vào bụng, nhất thời triển khai Ngọc Hư Nguyên Thần Quyết, trực tiếp bỏ qua thân thể, Nguyên Thần Xuất Khiếu, hướng về Hư Không Độn đi.

“Hừ, Nguyên Thần Xuất Khiếu, xem ra ngươi đem Ngọc Hư Nguyên Thần Quyết cũng tu luyện đến đại thành a, chà chà, ta thích, ta thật thích a, ha ha ha ha.”

Thiên Dụ cười lớn, lúc này đã đem ngân bào người hoàn toàn thôn phệ tiến vào, hai tay đột nhiên bấm quyết, phía sau lập tức hóa thành to lớn cổ bóng thú tử, mở ra như thiên địa một loại bồn máu miệng lớn, như cùng một cái hắc động lớn, thôn phệ hoàn vũ bên trong tất cả.

Hoàng Đình Nguyên Thần vừa rồi trốn ra ngàn trượng, đã bị cái kia miệng lớn hút một cái, đột nhiên kéo xuống, trực tiếp ngã trở lại trong cơ thể, hướng về miệng kia bên trong bay đi, khổ sở nói: “Thảm thảm, lần này thật sự chết chắc rồi. Không đúng vậy, ta suy tính rõ ràng chỉ là hữu kinh vô hiểm a, lẽ nào toán sai rồi? Ai nha, trong ngày thường không dụng công làm bài tập, đến rồi thi thời điểm làm sai đề, lần này chết chắc rồi.”

“Còn chưa có chết đây.” Đột nhiên trong hư không tinh quang loáng một cái, hóa thành một vệt màu trắng bóng người, vươn tay ra đem Hoàng Đình nắm lấy.

Hoàng Đình mừng như điên, kêu lên: “Huyền Thiên Cơ, nhanh cứu ta!”

“Ngạch...”

Nam tử mặc áo trắng kia chính là Huyền Thiên Cơ, đáp một tiếng, liền đem Hoàng Đình kéo lại phía sau, nhìn to lớn kia bồn máu miệng lớn, nói: “Càng là viễn cổ thời đại thôn thiên phệ địa Hư Thú.”

Thiên Dụ hơi thay đổi sắc mặt, nhìn chằm chằm Huyền Thiên Cơ, cười gằn nói: “Biết là tốt rồi, lại đặc ý chạy đi tìm cái chết, làm ta buổi chiều ăn, ha ha ha ha, cái kia ta tựu không khách khí cùng nhau ăn.”

Huyền Thiên Cơ cười nhạt nói: “Thiên Dụ, chúng ta tới đánh cuộc làm sao?”

Thiên Dụ lạnh lùng nói: “Ngươi tính toán thơm bơ vậy sao, người sắp chết, có tư cách gì cùng ta đánh cuộc?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ta cá là ngươi ba hơi thở bên trong, tựu sẽ ngậm lại này bồn máu miệng lớn, nếu là ta thua, hai chúng ta liền tùy ý ngươi ăn đi. Nếu như ngươi thua rồi, tựu thả chúng ta đi, làm sao?”

Thiên Dụ sửng sốt hạ, cười như điên nói: “Ha ha ha ha, ngươi coi mình là Thiên Thần sao? Lại dám to mồm phét lác như vậy, có bản lĩnh nhường ta ba hơi thở bên trong ngậm miệng?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Có đánh cuộc hay không?”

Thiên Dụ nhíu mày lại, nội tâm ức chế không được vạn phần hiếu kỳ, nói: “Tốt, bản tọa tựu đánh cuộc với ngươi, ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi có thể làm ra trò gian gì đến! Nếu là thật có thể làm được, bản tọa tha các ngươi một lần thì lại làm sao!”

Hoàng Đình lo lắng nói: “Huyền Thiên Cơ, này Hư Thú không có gì không nuốt, ngươi thật có biện pháp không?”

Huyền Thiên Cơ mỉm cười không nói, giơ tay bấm quyết, một cái trữ vật hoàn từ ở trước người hóa hiện ra, sau đó vội vàng nắm lỗ mũi.

Hoàng Đình hai con ngươi một cái trợn to lớn, chỉ thấy cái kia chứa đồ hoàn bên trong, vô số s rút nhanh chóng đi ra, càng là từng cái từng cái to lớn ao phân, bên trong ngút trời mùi hôi s nước tiểu hỗn cùng nhau, bị cái kia Thiên Dụ bồn máu miệng lớn hút tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2384: Luyện Tinh Một Chuyện, Thương Lượng Đối Sách

Kia trường cảnh vẫn còn tiếp tục, đồng thời không ngừng bị kéo xa.

Trước mắt hiện ra, đều là Tử Mạc trước nhìn thấy, hẳn là bay vào vòm trời, lấy cực cao mắt nhìn xuống ánh mắt, nhìn phía đại địa.

Từng toà từng toà thành trì sụp đổ, bên trong ngàn tỉ sinh linh chết thảm, đại lượng hồn phách bồng bềnh ở đây luyện ngục một loại cảnh tượng bên trong, sau đó bị trên bầu trời cái kia quỷ dị lớp năng lượng hút đi.

Đại địa không ngừng vỡ sụp xuống, như là đang nhanh chóng thu nhỏ lại, tất cả sơn hà đều bị phá hư, tất cả sinh mệnh lấy ức vạn tốc độ biến mất, Địa Mạch bên trong các loại linh khí cũng bị rút ra, tràn vào trong vòm trời, hòa hợp năng lượng đó tầng một bộ phận.

Tử Mạc tựa hồ phi cao hơn, bắt đầu ra tay oanh kích năng lượng đó tầng, nghĩ muốn chém vỡ một con đường đến chạy trốn. Chiêu thức mười phần ác liệt, hơn nữa gấp gáp, hiển nhiên phi thường hốt hoảng.

Ở cách đó không xa còn có vài tên gần như cảnh giới cường giả, cũng ở liên thủ oanh năng lượng đó tầng, khuấy lên ra một mảnh phong vân, mỗi người sắc mặt đều cực kỳ trắng xám.

Một tên thân thể hơi mập ông lão tóc trắng, giận dữ hét:

"Chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Tinh cầu đột nhiên tựu sụp đổ, là sức mạnh của tự nhiên, vẫn là ai đang giở trò quỷ?!"

Tử Mạc trầm giọng nói: "Là có người đang Luyện Tinh!"

Ông lão tóc trắng cùng mặt khác năm vị cường giả, đều hoàn toàn biến sắc, tự nhiên biết Luyện Tinh là cái gì, từng cái từng cái lộ ra vẻ hoảng sợ.

Ông lão tóc trắng cả kinh nói: "Các hạ là?"

Tử Mạc nói: "Đừng động ta là ai, mau mau chém vỡ một con đường đến, bằng không đều phải chết ở nơi này."

Đột nhiên "A" một tiếng hét thảm, một tên võ giả tại chỗ bị chém thành hai đoạn, năng lượng cùng huyết nhục đều bị cái kia dũng động sức mạnh hút tới, triệt để thành tro tàn.

Từ trong hư không chậm rãi đi ra mấy bóng người, từng cái từng cái trên mặt mang theo cười gằn.

Này chút người nơi ở lồng ánh sáng bên trong, tựa hồ cũng không bị cái kia năng lượng đáng sợ tầng ảnh hưởng, có thể tới lui tự nhiên.

"Chà chà, không nghĩ tới cái này rác rưởi tinh cầu trên, còn có bảy vị Thiên Giới chi chủ, thực sự là ngoài dự đoán mọi người a."

Một tên đỉnh đầu khăn người đàn ông trung niên, chắp tay ở sau lưng, khóe miệng ngậm lấy một chút khinh miệt khinh thường cười gằn.

Tử Nhật hai con ngươi co rụt lại, nhìn chằm chằm trung niên nam tử kia, kêu lên: "Là thiên sát tông tông chủ lư khâu kỳ!"

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, hắn vẫn đang thu thập Ninh gia tư liệu, tự nhiên biết này thiên sát tông là lệ thuộc ở Ninh gia cánh chim dưới sinh tồn cường đại tông môn một trong, hai tay cầm sắt chặt chẽ, đầy ngập lửa giận, phía sau cảnh tượng không cần nhìn, đều đã biết là tình huống thế nào cùng kết quả.

Đột nhiên bên tai truyền đến Xi Hằng thanh âm, nói: “Ồ, lại là Mạc Tang tử, tiểu tử này còn chưa có chết?”

Dương Thanh Huyền mí mắt giật lên, gặp quang ảnh kia bên trong, có một vị ăn mặc đẹp đẽ diêm dúa nam tử, một đầu mặc mái tóc dài màu xanh lục, khoác ở phía sau, mặt tái nhợt lỗ lộ ra cực kỳ yêu dị, hỏi: “Người kia là ai?”

Xi Hằng nói: “Là Luyện Tinh sư trong hiệp hội một người, ta đã rất lâu chưa từng thấy hắn, còn tưởng rằng hắn Luyện Tinh bị người đánh chết, không nghĩ tới lại còn sống sót.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Các ngươi đám người kia còn có hiệp hội?”

Xi Hằng cười lạnh nói: “Kiến thức nông cạn, xin cơm còn có một bang phái đây, đương nhiên có. Chỉ có điều bởi vì Luyện Tinh tính chất, vì lẽ đó hiệp hội cũng nơi trong bóng tối, cũng không làm người đời biết tới. Nhưng đối với có thực lực nhất định cường giả, đều biết hiệp hội tồn tại. Dù sao Luyện Tinh là một loại cực kỳ lợi hại cùng đỉnh phong luyện kim thuật, ánh sao, tinh hạch chờ các loại sản phẩm, đều để người muốn ngừng mà không được. Các thế lực lớn tuy rằng ở bề ngoài cắn giết, nhưng trong bóng tối bao nhiêu sẽ có một ít mậu dịch trên vãng lai.”

Hồn phách trên hiển hóa ra quang ảnh, bắt đầu kịch liệt rung động, chính là tranh đấu tràng diện, chỉ có điều hoàn toàn là một một bên đổ.

Từ sóng năng lượng cùng thần thông dị tượng xem ra, ông lão tóc trắng kia hẳn là một sao đỉnh cao Thiên Giới dáng vẻ, cũng không đến hai sao, bị lư khâu kỳ một chưởng tựu đánh chết.

Tử Mạc chống tranh đấu cơn bão năng lượng, đem cái kia Luyện Tinh lớp năng lượng chém vỡ một cái khe, liền vội vàng chạy ra ngoài.

Nhưng bị sau đó đuổi tới võ giả đánh giết.

Trước khi chết sử dụng tới phân hồn phương pháp, đem ba hồn bảy vía binh giải, sau đó trốn ra một hồn một phách, còn dư lại hồn phách bị rút đi về, nung nấu đến Luyện Tinh đại trận bên trong.

Tử Nhật sắc mặt thay đổi, cả giận nói: “Quả nhiên là ở Luyện Tinh! Chết tiệt thiên sát tông, tiên tử, chúng ta lập tức mang người tới cửa, đem thiên sát tông san bằng!”

Mặt khác ba vị võ giả cũng là giận không nhịn nổi, chỉ là một cái danh tộc lệ thuộc, lại dám giết bọn họ Thần Vương phủ đệ tử thiên tài.

Tử Hà nói: “San bằng thiên sát tông dễ dàng, nhưng mục đích của chúng ta là muốn tìm hiểu nguồn gốc, đem Ninh gia cũng cùng nhau diệt trừ. Từ những tin tức này trên không nhìn ra việc này cùng Ninh gia quan hệ.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nói ra: “Luyện Tinh một chuyện, sẽ không phải là thiên sát tông tự thân gây nên, cùng Ninh gia không quan hệ?”

Tử Nhật nói: “Nếu như không có Ninh gia làm che chở, thiên sát tông loại này tông môn dám tự ý Luyện Tinh, sớm đã bị liên minh phát hiện, vặn đi ra diệt trừ. Hơn nữa tình báo của chúng ta biểu hiện, không chỉ có là thiên sát tông ở làm việc này, Ninh gia khác mấy nhà đại lệ thuộc thế lực, cũng đều có tham dự vào. Vừa nãy trong cảnh tượng có một tên áo gai nam tử, nếu là ta chưa từng xem, hẳn là Huyết phù tông một tên trưởng lão, gọi là Đường phong sen."

Dương Thanh Huyền nhất thời hiểu, Luyện Tinh chuyện như vậy, tuy rằng liên minh nghiêm cấm bằng sắc lệnh, nhưng có người bảo hộ, vẫn là có thể làm, tựu giống như Thánh Quyền Binh Giới, thả ra liền có thể giết người.

Tử Hà nói: "Dương Thanh Huyền, việc này ngươi có ý kiến gì không?"

Dương Thanh Huyền nói: "Nếu xác định Ninh gia có tham dự, liền trực tiếp tới cửa đem thiên sát tông cùng Huyết phù tông cùng nhau diệt trừ, hai tông nhiều người như vậy, đem những cao tầng này toàn bộ sưu hồn xử lý, ta cũng không tin tra không ra manh mối."

Tử Hà nói: "Bởi vậy tựu đả thảo kinh xà, Ninh gia nhất định sẽ nháy mắt cắt đứt cùng Luyện Tinh liên hệ, phía sau nghĩ muốn lại tra tựu khó hơn. Hơn nữa thiên sát tông cùng Huyết phù tông đều là nhất lưu thế lực, tuy rằng xa không sánh được Thánh Tông danh tộc, nhưng cũng không phải con kiến, chí ít cũng là châu chấu cấp bậc, một khi động tới nhiều sức mạnh, tất nhiên sẽ bị Ninh gia tra ra là chúng ta gây nên, đến thời điểm vô cùng có khả năng đem đại chiến sớm."

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: "Tiên tử lo lắng ba giờ xác thực có lý, nhưng một, Luyện Tinh là hạng nào to lớn sự, nếu Ninh gia nanh vuốt đều tham dự, không thể không có manh mối, chỉ cần chúng ta thủ đoạn lôi đình, phích lịch điện được, đưa bọn họ giết trở tay không kịp, đại khái suất là có thể bắt được manh mối hai, đối phó này hai con châu chấu, không cần Thần Vương phủ động thủ, ta sức mạnh của chính mình cũng đủ để ba, cho tới đại chiến sớm, sợ là không quá thực tế. Chúng ta kiêng kỵ cùng Ninh gia toàn diện đại chiến, Ninh gia làm sao không cũng kiêng kỵ theo chúng ta toàn diện đại chiến? Trừ phi Ninh Thánh Hạo có cái kia ngọc đá cùng vỡ quyết đoán, không biết tiên tử đối với Ninh Thánh Hạo người này giải làm sao?”

Tử Hà cười nói: “Phóng ở trăm năm trước, chính là Ninh Thánh Hạo đỉnh cao thời gian, có lẽ sẽ có như vậy quyết đoán. Nhưng cùng Khương gia đại chiến hậu, cả gia tộc gặp chế đánh, Ninh gia nghiệp vụ cùng phạm vi hoạt động đều ở không ngừng giảm bớt, đối với đệ tử trong môn quản thúc cũng càng ngày càng nghiêm ngặt, có thể thấy được Ninh Thánh Hạo tâm tính cùng hùng tâm đều yếu bớt không ít. Nhìn như vậy đến, xác thực sẽ không mạo muội khai triển toàn diện đại chiến.”

Chương 2385: Luyện Tinh Sư Hiệp Hội, Trong Bóng Tối Thành

Tử Nhật nói: “Thiên Sát Tông cùng Huyết Kiếm Môn có thể đều không phải là kẻ tầm thường, Thanh Huyền công tử thật chắc chắn dựa vào sức mạnh của chính mình có thể bắt lấy bọn hắn?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ta vẫn có trong bóng tối bố cục thế lực, chiêu mộ cường giả, là thời điểm bắt bọn họ ra đến rèn luyện một chút, làm toàn diện chống lại Ninh gia phía trước cuộc chạm tránh nhỏ, để cho bọn họ cảm thụ một cái chống lại Thánh Tông danh tộc lệ thuộc thế lực cảm giác.”

Tử Nhật nói: “Là công tử ở Vô Cực Thành bố trí chứ? Nói chuyện cũng tốt, công tử giờ khắc này đã là hưởng danh tiếng vực giới cường giả, danh dự cao còn ở sáu vương giả bên trên, không có gì có thể giấu giếm, con cờ này hoàn toàn có thể đánh ra, dù sao phía sau trong đại chiến, bọn họ đưa đến tác dụng có hạn, cần ở chỗ này khắc thích hợp nhất.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Đúng là như thế, ta đi một chuyến Vô Cực Thành, chuyện này tựu toàn bộ giao cho để ta làm đi. Tử Mạc huynh đệ thù, tựu giao cho ta.”

Ra Tử Hà tiểu viện sau, Dương Thanh Huyền liền bắt đầu đứng dậy tiến về phía trước Vô Cực Thành.

Xi Hằng thanh âm truyền đến, nói ra: “Thứ yếu chuyện này, ta lại cảm thấy có thể từ trên thân Mạc Tang Tử bắt tay, nếu như có thể đem Mạc Tang Tử chộp tới, cần phải so với bắt lư khâu kỳ cùng Đường phong sen có hiệu quả.”

Dương Thanh Huyền động lòng nói: “Ngươi biết làm sao bắt Mạc Tang Tử?”

Xi Hằng nói: “Có thể thông qua hiệp sẽ thử thử. Mạc Tang Tử nếu một lần nữa xuất hiện, thì sẽ không tình nguyện cô quạnh, nhất định sẽ lộ ra dấu vết.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, nói: “Phương pháp này có thể được, nhưng này Luyện Tinh sư hiệp hội ở đâu?”

…

Vài ngày sau, ở Xi Hằng dẫn dắt hạ, Dương Thanh Huyền thông qua truyền tống trận, đi tới Mục Hải Vực Giới phụ cận, một mảnh hoang vu vũ trụ hư không.

Dương Thanh Huyền lấy ra một cái huy chương, toàn thân màu vàng, mặt trên có tinh vân đồ án, lăng không bấm ra một cái quyết ấn, điểm ở huy chương trên.

Nhất thời một bó ánh vàng bắn ra, toàn bộ huy chương đều bay lên, ở bầu trời biến ảo thành một ngón tay nam xe dáng dấp.

Dương Thanh Huyền bước vào trong xe, nhất thời vô số phù chỉ từ xe chỉ nam phía trước trên người tiểu nhân tuôn ra, tiểu nhân ngón tay ở trên hư không một chỉ, xe tựu “Ầm ầm” rung mạnh, hướng về vị trí đó bay nhanh mà đi.

Nửa ngày, xe chỉ nam phương hướng biến hóa hơn mười lần, thậm chí còn có tương phản phương hướng thời điểm, lại bay bảy tám canh giờ, phía trước một mảnh mịt mờ trong hư không, đột nhiên truyền đến một luồng to lớn sức hút.

Xe chỉ nam “Ầm ầm ầm” kịch liệt gia tốc rung động, lấy rất lớn tốc độ hướng về cái hướng kia kích bắn mà đi.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nhìn hạ phía trước kim nhân tay nhỏ, đích thật là chỉ về đằng trước mịt mù không cũng biết khu vực.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Hố đen?”

Trước ở trong hư không vũ trụ, ánh mắt nhìn quét bên dưới, vẫn chưa phát hiện này một bên có có gì khác nhau đâu thường, giờ khắc này đến gần rồi mới phát hiện, có một mảnh to lớn lực hút lĩnh vực, một khi tiến vào bên trong tựu khó hơn nữa đi ra ngoài.

Đối với Thiên Giới chi chủ mà nói, thoát rời hố đen lực hút cũng không phải việc gì khó khăn, Dương Thanh Huyền đứng dậy, vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, nhìn chằm chằm phía trước mênh mông thế giới, nói ra: “Các ngươi Luyện Tinh sư hiệp hội địa điểm, giấu vẫn đúng là đủ sâu a.”

Xi Hằng truyền âm cười nói: “Đó là, không có này tấm huy chương, coi như là ta cũng không tìm được địa phương. Bởi vì cái này hắc động thật lớn, cũng là vòng quanh không cũng biết to lớn lực hút vận chuyển, cũng không phải là lơ lửng ở vũ trụ không nhúc nhích, hơn nữa nó vận chuyển quỹ tích mười phần quỷ dị.”

“Ồ?” Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, không biết “Quỷ dị” là là ý gì.

Phía trước trong khu vực, hố đen hình thái rốt cục chậm rãi bày ra, là một quả lớn vô cùng tinh cầu, bề ngoài loang lổ không chịu nổi, bị phá hư thủng trăm ngàn lỗ, giống như là một viên Tử Tinh, hoặc là một viên rác rưởi tinh.

Xi Hằng nói: “Mau ngăn cản giảm xuống lực lượng, bằng không huy chương của ta muốn hủy rồi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Được.”

Bóng người tại trên chiến xa lóe lên, tựu biến mất không còn tăm hơi, sau một khắc, trực tiếp xuất hiện tại chiến xa phía trước, cả người kim quang đại phóng, vận chuyển Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân, song chưởng đột nhiên hướng về cái kia chiến xa chặn lại.

“Ầm ầm!”

Lực xung kích cực lớn mạnh mẽ chấn động ở trên song chưng, chấn Dương Thanh Huyền thân thể không ngừng lùi lại, hướng về tinh cầu bề ngoài ép đi, tốc độ vẫn là cực nhanh.

Không chỉ có như vậy, tinh cầu này sức hấp dẫn dị thường to lớn, phổ thông hành tinh trong đó, tuy rằng sẽ có trọng lực trên kinh ngạc biến hóa, đều đối với cường giả mà nói, hầu như đều có thể bỏ qua không tính, nhưng này hố đen bên trên, nhưng như là ngàn vạn lần trọng lực tăng cường, ép tới Dương Thanh Huyền cả người xương cốt “Xoạt xoạt” vang vọng.

Nhưng chỉ là ngắn ngủi không thích ứng, rất nhanh tựu thích ứng này hố đen đè ép lực, Dương Thanh Huyền trên người bị đè dấy lên ngọn lửa hừng hực, như là một trái cầu lửa thật lớn rơi hướng tinh cầu bề ngoài.

“Ầm ầm ầm”, rốt cục ở gần kề mặt đất mấy ngàn trượng trên không, đem truỵ xuống tư thế ngăn trở.

Dương Thanh Huyền một cái quyết ấn vỗ tới, cái kia chiến xa “Răng rắc” một tiếng, ở không trung biến về huy chương hình dạng, rơi vào Dương Thanh Huyền trong tay.

Năm ngón tay vồ lấy bên dưới, huy chương trên lần thứ hai hào quang chói lọi, hóa thành một cái trường bào màu đen, đắp lên người. Áo choàng trên, vô số tinh vân đồ án, cùng với các loại tinh hệ ảnh mây, mười phần rực rỡ.

Đây là Luyện Tinh sư công hiệp hội cho mỗi một vị Luyện Tinh sư ban hành huy chương, nắm giữ trở lại hiệp hội cùng ẩn giấu thân hình hiệu quả, chỉ có Luyện Tinh sư bản thân có khả năng sử dụng, sẽ tự động phân biệt người sử dụng khí tức, nhưng Xi Hằng là Dương Thanh Huyền Tinh Túc, sức mạnh cùng khí tức đều bị Dương Thanh Huyền rút ra đi lấy đến, quả nhiên lừa gạt huy chương.

Cứ như vậy khoác áo bào đen, bóng người loáng một cái, tựu tại chỗ biến mất.

Sau một khắc, ở tinh cầu bề ngoài một cái to lớn hố trước, Dương Thanh Huyền một cái bay vào đi vào.

Này hắc hố sâu không thấy đáy, tựa hồ nối thẳng tinh cầu nội bộ.

Dương Thanh Huyền bay non nửa ngày, rốt cục đến nơi nội bộ, phóng tầm mắt nhìn, là một cái to lớn địa thành thị ngầm, không biết từ cái nào bắn hạ thảm đạm tối tăm tinh quang, trở thành không gian duy nhất nguồn sáng.

Dương Thanh Huyền dùng Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, khắp khuôn mặt là vẻ kinh hãi, bầu trời của thành phố, nổi lơ lửng lượng lớn tinh cầu thứ tầm thường, như là to lớn bỏ đi kim loại cầu, từng cái từng cái nổi giữa không trung, liên miên bất tuyệt, không biết có bao nhiêu.

Dương Thanh Huyền đột nhiên chấn động trong lòng, nhìn chằm chằm trong đó mười mấy bỏ hoang kim loại cầu, tựa hồ còn có một chút năng lượng, lẫn nhau ở không trung lấy hơi yếu tốc độ vận chuyển, giống như một già lọm khọm người sắp chết.

Dương Thanh Huyền sắc mặt có chút tái nhợt, này mười mấy kim loại cầu giống như là một tổ, mang đến cho hắn một cảm giác, cực kỳ giống Thanh Đồng Tinh Quỹ.

Xi Hằng thanh âm truyền đến, nói ra: “Không sai, tổ này tinh cầu chính là một cái tinh vực, luyện chế sau khi thất bại, bị thu về đến hiệp hội tổng bộ. Ngươi nhìn thấy trước mắt sở hữu tinh cầu, tất cả đều là luyện chế thất bại sản phẩm. Vì để tránh cho bị liên minh phát hiện, vì lẽ đó phàm là Luyện Tinh thất bại, đều phải đem tinh hạch loại hình rất khó tự hành phân giải đồ vật thu hồi đến hiệp hội. Có chút Luyện Tinh sư không để ý nguyên tắc này, tựu sẽ gặp phải Luyện Tinh sư hiệp hội trừng phạt, hiệp hội cũng sẽ thường thường phái ra nhân viên đi ra bên ngoài thu về những thứ đồ này, miễn cho gây nên phiền phức không tất yếu.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2386: Thiên Địa Bất Nhân, Oan Gia Ngõ Hẹp

Dương Thanh Huyền sắc mặt cực kỳ khó coi, chồng chất ở chỗ này bỏ đi tinh cầu, vừa nhìn vô tận, sợ là có mấy vạn thậm chí hơn một trăm ngàn cái.

Xi Hằng cười nói: “Khà khà, có phải là hết sức chấn động?”

Dương Thanh Huyền nói: “Này chút tất cả đều là nắm giữ linh khí tinh cầu sao?”

Xi Hằng nói: “Trên căn bản là. Có chút cấp thấp Luyện Tinh sư sẽ chọn một ít không có linh khí rác rưởi tinh cầu luyện chế, nhưng lập tức liền thất bại, bởi vì tinh cầu bản thân rác rưởi, không có bao nhiêu Tinh Thần lực ở bên trong, dù cho thành phế phẩm, cũng hết sức dễ dàng bị trong vũ trụ xạ tuyến cùng tối năng lượng phân giải, sẽ không lưu hạ cái gì ô nhiễm. Nhưng nắm giữ nhất định linh khí tinh cầu thì lại không giống nhau, luyện chế sau khi thất bại sản phẩm, rất khó trong khoảng thời gian ngắn bị vũ trụ phân giải hết, thậm chí trải qua mấy vạn, mấy trăm ngàn năm đều khó mà phân giải, tựu sẽ trở thành rác vũ trụ, trôi nổi ở trong hư không. Độ nguy hiểm không nói, phiền toái nhất là sẽ bị liên minh bên trong một ít quản việc không đâu người phát hiện, sau đó tìm hiểu nguồn gốc truy tra hạ xuống, gây nên phiền phức không tất yếu. Dù sao Luyện Tinh sư hiệp hội vận chuyển cùng tình cảnh, vẫn đều không tốt.”

Gặp Dương Thanh Huyền trầm mặc không nói, Xi Hằng lại nói: “Kỳ thực, luyện hóa có linh khí tinh cầu ngược lại cũng không phải vấn đề lớn lao gì, mặc dù là rất khó sống lại tài nguyên, nhưng dù sao cũng chỉ là tài nguyên mà thôi, vấn đề lớn là...”

Dương Thanh Huyền trong đầu xẹt qua Tử Mạc một hồn một phách bên trong hình tượng, trầm giọng cả giận nói: “Có sinh mệnh tinh cầu!”

Xi Hằng gật đầu nói: “Chính là. Luyện hóa có sinh mệnh tinh cầu, đừng nói ở liên minh bên trong là tối kỵ, ở trong hiệp hội đều là tối kỵ. Như vậy tạo thành hậu quả, sẽ cho hiệp hội mang đến phiền toái lớn. Nếu như luyện hóa linh khí tinh cầu cho hiệp hội mang tới phiền phức là một, như vậy luyện hóa có sinh mệnh tinh cầu cho liên minh mang tới phiền phức khả năng chính là một trăm, thậm chí một ngàn.”

Dương Thanh Huyền lạnh giọng nói: “Các ngươi làm việc tiêu chuẩn, chính là nhìn cho hiệp hội mang đến bao nhiêu phiền phức mà định ra? Phiền phức nhiều thì không cho, phiền phức thiếu liền có thể lấy? Cái kia ngàn tỉ vạn sinh mệnh, trên thực tế đều không coi vào đâu?”

Xi Hằng nói: “Đúng thế.”

Dương Thanh Huyền yên lặng một hồi.

Xi Hằng nói: “Đại nhân, ngươi cũng là từ người phàm từng bước một tu luyện ra, lẽ nào này ấu trĩ buồn cười lòng thông cảm còn chưa có đi trừ sao? Cường giả vi tôn, người yếu như kiến, người yếu có quyền gì lựa chọn vận mệnh của mình, cùng với lựa chọn sinh tử? Có thể tự nhiên sinh trưởng, tự nhiên tử vong, là người yếu chịu phục, bị cường giả giết chết, cũng là người yếu vận mệnh, không có gì không cam lòng.”

Dương Thanh Huyền trong hai con ngươi tuôn ra sát khí, lạnh giọng nói: “Chính bởi vì tự ta cũng là từ người phàm từng bước một đi lên, ngoại trừ cái kia chút trời sinh nắm giữ lực lượng người, ai mà không từ Thiên Đạo cấp thấp nhất, một điểm một giọt, một bước một ấn nỗ lực đi lên. Mỗi người đều có lựa chọn tu luyện quyền lợi, đều có thành tựu cường giả khả năng. Thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sô cẩu, người yếu là chó rơm, cường giả ở Thiên Đạo trước mặt, làm sao cũng không phải chó rơm? Chẳng qua là lớn một chút chó rơm thôi. Những lời này là nói cho ngươi, thiên địa không có bất kỳ bất công, đối với vạn vật đối xử bình đẳng mà thôi. Thiên địa còn như vậy, các ngươi này chút tự cho là Luyện Tinh sư, có tư cách gì đi cướp đoạt tính mạng của người khác, hơn nữa còn là đáng sợ như thế, khổng lồ như thế số lượng tính mạng!"

Xi Hằng thấy hắn tức giận, nói: "Có lẽ ngươi nói có đạo lý, nhưng nhìn thấy trước mắt này chút, chính là lập tức hiện trạng, bằng ngươi hoặc là ta cũng không sửa đổi được."

Dương Thanh Huyền nói: "Tồn tại không nhất định chính là đúng, hiện trạng như vậy, bất nhất định liền muốn nước chảy bèo trôi."

Xi Hằng trở nên trầm mặc, tựa hồ không biết nói cái gì là tốt.

Dương Thanh Huyền phất một cái ống tay áo, tựu bay vào này to lớn dưới nền đất thành.

Bầu trời tuy rằng đều là tinh hài phế phẩm, nhưng phía dưới nhưng là mười phần náo nhiệt, như là một cái thành lớn phồn hoa thành phố, bên trong người đến người đi, đều là khoác tương tự áo bào đen, nhưng càng nhiều người cũng không có che lấp, lấy diện mạo thật sự gặp người.

Xi Hằng nói: "Này chút lộ ra mặt mũi thực người, đều là đời đời sinh hoạt ở cái hắc động này bên trong người. Bọn họ cũng sẽ tu luyện, có chút có thể đạt đến cao cấp Giới Vương, liền có thể thoát cách đây hố đen lực hút, đi đến bên ngoài. Nhưng Luyện Tinh sư hiệp hội đối với bọn họ có nghiêm khắc quản lý, nhất định phải trở thành hiệp hội hộ vệ, nghe theo hiệp hội điều động, mới có cơ hội đi ra ngoài.”

Dương Thanh Huyền đi ở đạo giữa đường, phát hiện hai bên rất nhiều người đều quăng tới tôn kính, ước ao, thậm chí là kính nể cùng sợ sệt.

Xi Hằng nói: “Phàm là trên người mặc tinh bào người, tất nhiên là Luyện Tinh sư, ở chỗ này địa vị là cực cao, bọn họ sẽ đối với ngươi sinh sinh các loại tình cảm là bình thường.”

Dương Thanh Huyền nhìn hai bên trưng bày các loại vật phẩm, một phần là ngoại giới thường gặp đan dược, vũ khí, công pháp chờ, còn có một bộ phận cực kỳ hiếm thấy, đều là dùng tinh hài mặt trên các loại vật chất chế tạo.

Dương Thanh Huyền cầm lấy một thanh ánh sao ngưng luyện bảo đao, cẩn thận nhìn hạ, thủ pháp luyện chế cùng thông thường pháp bảo khác biệt không lớn, hoàn toàn chính là chất liệu bất đồng, làm cho trên đao mang theo một luồng lăng liệt lạnh huy.

Đột nhiên, một luồng cực mạnh khí tức từ đằng xa truyền đến, đưa hắn khóa chặt.

Dương Thanh Huyền trong lòng rùng mình, thầm nói: “Xảy ra chuyện gì, lẽ nào bị phát hiện?” Cái kia cỗ khóa chặt thần thức của hắn một điểm không yếu, hơn nữa mười phần mạnh mẽ.

Dương Thanh Huyền phóng hạ ánh sao bảo đao, phục hồi tinh thần lại, phát hiện con đường trên đã đứng cạnh một tên Luyện Tinh sư, cùng hắn giống như đúc, khoác đồng dạng áo choàng.

Xi Hằng vội vàng nói: “Nguy rồi, tại sao là tiểu tử này, đại nhân cẩn thận, người này gọi Lê Hân, vẫn là ta đối đầu, lần trước một chuyện ta còn phải tội hắn, bị hắn nhớ kỹ trong lòng, nhớ mãi không quên, vẫn muốn tìm ta phiền phức.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Đều khoác tinh bào, hắn làm sao nhận được ngươi, ngươi như thế nào nhận được hắn? Phải dựa vào phân biệt khí tức?”

Dương Thanh Huyền từ lâu phát hiện này tinh bào cách trở sức mạnh cực mạnh, chính mình đem Hỏa Nhãn Kim Tình vận chuyển tới cực hạn, đều chỉ có thể nhìn thấy đại thể đường viền.

Xi Hằng nói: “Trên thực tế, mỗi món tinh bào đều là không cùng một dạng, đại biểu Luyện Tinh sư đẳng cấp, cùng với nhỏ bé thân phận khác biệt, chỉ có Luyện Tinh sư trong đó mới có thể có thể thấy. Người này Luyện Tinh sư đẳng cấp còn cao hơn ta.”

Dương Thanh Huyền hiếu kỳ nói: “Luyện Tinh sư cấp bậc là làm sao phân chia?”

Xi Hằng nói: “Rất đơn giản, hãy cùng Thiên Giới một dạng, một đến chín đoạn. Ta là tam đoạn Luyện Tinh sư, tiểu tử này là bốn đoạn.”

“Xi Hằng, lại còn có thể gặp được ngươi. Hồi lâu không gặp, ta còn tưởng rằng ngươi đã ở Luyện Tinh thời điểm bị người phát hiện, sau đó bị đánh chết nữa nha.”

Lê Hân cười nhạo đi lên, trên người khí tức đem Dương Thanh Huyền chèn ép gắt gao, tựa hồ ở phòng ngừa Dương Thanh Huyền chạy trốn.

Bốn phía người đi đường và lái buôn, tựa hồ cảm thấy không đúng bầu không khí, đều là sợ đến vội vàng xa xa tránh ra.

Dương Thanh Huyền nguyên bản không muốn để ý tới giữa hai người bọn họ mâu thuẫn, nhưng Lê Hân này bộ dạng cùng ngữ khí, để hắn nghe được vô cùng không thoải mái, bắt chước Xi Hằng thanh âm nói: “Ngươi này ngốc d cũng chưa chết, ta làm sao sẽ chết? Vạn vật là tuân thủ phép tắc tự nhiên, đào thải trước ngu xuẩn vật một dạng đồ vật, Lê Hân, ngươi phải cẩn thận.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2387: Hồn Lực Áp Chế, Gây Nên Hoài Nghi

Lê Hân dừng bước chân lại, phảng phất ngây ngẩn cả người, lập tức giận tím mặt, cười như điên nói: “Ha ha ha ha, ta chính là bốn đoạn Luyện Tinh sư, ngươi bất quá tam đoạn Luyện Tinh sư, muốn đào thải cũng là đào thải trước ngươi a, ngu xuẩn vật, ngươi đang mắng mình sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Luyện Tinh đẳng cấp mạnh yếu cũng không thể thuyết minh cái gì, ta chỉ là chẳng muốn đi bình trắc bốn đoạn thôi, đừng tưởng rằng có cái bốn đoạn bảng hiệu, người đó liền hết sức D ngươi tựa như, thức thời mau mau tránh ra, ta không có thời gian cùng một cái ngốc D hao tổn công phu.”

Lê Hân cả giận nói: “Thật là cuồng vọng! Xi Hằng, ngươi thậm chí ngay cả hiệp hội đẳng cấp đều dám miệt thị, ta nhất định muốn bẩm báo chư vị trưởng lão, đem cấp bậc của ngươi cướp đoạt!”

Dương Thanh Huyền giễu cợt nói: “Tước đoạt đẳng cấp, ta thì không phải là Luyện Tinh sư sao? Thứ yếu, ta miệt thị là ngươi, không phải Luyện Tinh sư đẳng cấp, cần cho ta giội bẩn nước, sự thông minh của ngươi còn chưa đủ.”

“A a a, tức chết ta rồi!”

Lê Hân giận dữ hét: “Càng dám miệt thị ta, có giỏi tiếp ta một chiêu thần thức công kích! Ngươi không phải nói chính mình chẳng muốn bình trắc bốn đoạn sao? Luyện Tinh sư mạnh yếu trình độ, bản chất ở chỗ linh hồn mạnh yếu, bốn đoạn liền có bốn đoạn linh hồn trình độ, mà tam đoạn cũng chỉ là tam đoạn cặn bã!"

Lê Hân hét lớn một tiếng, thần thức lập tức từ trong cơ thể lao ra, nguyên bản thần thức vô hình, giờ khắc này càng hóa thành có hình hình dáng, như thượng cổ mãnh thú, rít gào mà hạ.

Bốn mặt cuốn lên một mảnh cương phong, cái kia chút tiểu than tiểu phiến tất cả đều bị đánh bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, cả giận nói: "Hiệp hội trọng địa, há có thể tùy ý ra tay?"

Lê Hân cười quái dị nói: "Ha ha, muốn dùng hiệp hội tới dọa ta, không cảm thấy chậm sao? Ở hiệp hội, cường đại Luyện Tinh sư chúa tể tất cả, ta mạnh hơn ngươi, liền có thể tùy ý chúa tể ngươi, điểm ấy quy củ cũng không hiểu sao? Ngu xuẩn vật, dám năm lần bảy lượt đắc tội ta, đi chết đi!"

"Ầm ầm!"

Cường đại lực lượng thần thức oanh kích mà đến, ở Dương Thanh Huyền phía trước ba thước nơi, đã bị một luồng hồn lực ngăn trở, hoàn toàn chặn lại.

Một cơn bão táp nháy mắt xoay tròn mở, phóng lên trời.

Hai người chiến đấu, ngay lập tức tựu đã kinh động bên trong thành cường giả, vô số độn ánh sáng ở không trung lấp loé, khi thấy rõ là hai tên Luyện Tinh sư tranh đấu thời điểm, đều ngừng lại, không dám lên trước.

Luyện Tinh sư là này hố đen tinh cầu chúa tể, nắm giữ cao nhất thân phận.

"Cái gì?! Không, không thể!"

Lê Hân hoàn toàn biến sắc, lộ ra ngạc nhiên tình, đối phương chỉ là hai tay đưa ở trước người, đem hồn lực thả ra ngoài, tựu đem mình thần thức công kích chặn lại rồi.

Không chỉ có là Lê Hân, cũng không có thiếu Luyện Tinh sư ở bốn phía quan sát, đều là lộ ra vẻ khiếp sợ.

Có chút Luyện Tinh sư tuy rằng không rõ ràng hai người này là ai, nhưng này tinh bào nhưng là nhận được, một vị là tam đoạn tinh bào, một vị là bốn đoạn tinh bào.

“Ồ, Xi Hằng lại dễ dàng đỡ được Lê Hân thần thức công kích?”

Ở trong thành tòa nào đó trên tháp cao, một vị râu bạc trắng lớn lên hầu như chạm được mặt đất ông lão, chậm rãi mở mắt ra, nhìn ra ngoài cửa sổ, tựa hồ có thể từ nơi này nhìn thấy bên trong thành mỗi một góc.

“Xi Hằng? Lê Hân? Này hai cái không bớt lo đồ vật, lại đang nháo sự sao?”

Lão giả râu dài đằng trước, ngồi một vị trên người mặc áo gai nam tử, tóc khẽ nhìn hoa râm, hai mắt có thần, không giận tự uy, trong mắt tinh mang lóe lên, hừ nói: “Ta đi bắt một cái nhốt lại, này hai cái đều không phải là cái gì kẻ tầm thường, tùy tiện bắt một cái cũng không oan uổng.”

Lão giả râu dài nói: “Chậm đã, ồ, có chút kỳ quái đây, Xi Hằng hồn lực sao như vậy mạnh?” Đầy mặt không hiểu vẻ mặt.

Áo gai nam tử nói: “Xi Hằng ở tam đoạn Luyện Tinh sư rất lâu rồi, hiện tại mặc dù vọt tới bốn đoạn, có thể chống lại Lê Hân cũng chẳng có gì lạ.”

Lão giả râu dài hơi nhắm hai mắt lại, tựa hồ ở cảm giác cái gì, lắc đầu nói: “Không phải bốn đoạn đơn giản như vậy, mạnh, rất mạnh, không phải một loại cường.”

Áo gai nam tử sửng sốt hạ, nói: “Lẽ nào vượt qua bốn đoạn?”

Lão giả râu dài hai con mắt đột nhiên trợn mở, bắn mạnh ra tinh mang, vung tay lên, một mảnh thủy kính tựu ở phía trước hiện ra, đem con phố kia trên cảnh tượng hoàn toàn hiển hiện ra.

Chỉ thấy bốn phía cương khí tung bay, lực vô hình loạn xạ, tất cả đều là Lê Hân ra sức ra tay, mạnh mẽ đánh ở Dương Thanh Huyền phía trước ba thước nơi, đã bị hồn lực đánh tan, hướng về tứ phương vỡ đi.

Lê Hân sắc mặt tái nhợt, càng ngày càng khó coi, tốt ở tinh bào che giấu tất cả, mọi người thấy không ra hắn vẻ khốn quẫn, nhưng mỗi một đạo thần thức công kích, rõ ràng ở bắt đầu yếu bớt.

Mà Dương Thanh Huyền trước sau như núi bất động, chỉ là hai tay nhẹ nhàng chống đỡ ở đằng trước, đem sở hữu công kích thành thạo điêu luyện hóa giải.

Áo gai nam tử nhíu mày lại, nói: “Đích xác rất mạnh, hầu như đạt tới không nhìn bốn đoạn công kích.”

Lão giả râu dài nói ra: “Nhung kha, lần trước Xi Hằng lại đây, có thể có cái gì dị thường sao?”

Áo gai nam tử trầm ngâm hạ, nói: “Ta không nhớ rõ, sẽ không có có, nếu không thì đã gây nên của chúng ta chú ý.” Dừng hạ, đột nhiên cả kinh nói: “Đại trưởng lão, ngươi không sẽ là nghĩ...”

Lão giả râu dài gật đầu nói: “Trước tiên nhìn một chút hồn lực đến cùng đạt đến đến trình độ nào, nếu như có bảy đoạn, đó chính là trên ngày an bài.”

Nhung kha cả kinh nói: “Không thể! Trong ngắn hạn, làm sao đem hồn lực từ tam đoạn tăng lên đến bảy đoạn? Coi như là chuyên môn quỷ tu đều làm không được đến. Huống hồ, nếu như

Xi Hằng đi rồi quỷ tu chi đạo lời, thân thể tất nhiên phế bỏ, cũng không cách nào giúp chúng ta hoàn thành sự kiện kia."

Lão giả râu dài nói: "Xem trước một chút, có lẽ sẽ có chúng ta không biết vui mừng ngoài ý muốn cũng nói không chừng đấy chứ." Ông lão ánh mắt hơi ngưng, như một giang xuân thủy, sóng lớn thay nhau nổi lên, nhìn một hồi sau nói: "Ngươi đi đem Xi Hằng mang tới."

Nhung kha sửng sốt hạ, tùy tiện nói: "Là, đại trưởng lão."

Liền bóng người lóe lên, tại chỗ biến mất.

...

Trên đường phố, Lê Hân thần thức công kích còn ở không ngừng, đem chu vi trong vòng trăm trượng, đều biến thành một mảnh thần thức chi hải, tất cả mọi người nhượng bộ lui binh, không dám lên trước.

Có mấy cái võ giả bình thường ở bên trong, chưa kịp lùi lại, bị đánh tan thần thức bắn trúng, trực tiếp phá hủy thức hải, biến thành kẻ ngu si ngã trên mặt đất, miệng phun nước bọt cả người co giật.

Đột nhiên, một luồng vô cùng lực lượng mạnh từ trên trời giáng xuống, nháy mắt đem Lê Hân áp chế lại.

Cái kia trăm trượng đường kính thần thức bão táp, này mới tiêu tan hạ xuống.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, tựu phát hiện ở đường phố một góc, xuất hiện một tên áo gai ông lão, chính cất bước đi tới.

Lê Hân cả kinh nói: "Nhung kha phó hội trưởng!"

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, không nghĩ tới này xuất hiện người, càng là Luyện Tinh sư hiệp hội phó hội trưởng, chính mình chỉ là len lén lẻn vào đi vào, nghĩ muốn nghe ngóng cùng bắt lấy cái kia Mạc Tang Tử, ai biết tựu gặp phải Xi Hằng kẻ thù, một cái tựu đem động tĩnh làm lớn lên, không khỏi trở nên đau đầu.

Xi Hằng nói: “Nhung kha là bảy đoạn Luyện Tinh sư, hồn lực không phải chuyện nhỏ, ngươi mới vừa siêu phàm biểu hiện, sợ là đã gây nên hắn hoài nghi, ngươi cẩn thận một chút. Chỉ cần đừng để cho bọn họ hất đi ngươi tinh bào, chính là an toàn.”

Dương Thanh Huyền điểm hạ đầu, đem hồn lực thu lại vào bên trong cơ thể, im lặng không lên tiếng.

Nhung kha vài bước liền đi tới giữa hai người, nói ra: “Tất cả dừng tay.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2388: Nhìn Thấu Chân Thân, Nắm Đấm Chí Thượng

Lê Hân cả giận nói: “Phó hội trưởng, Xi Hằng tiểu tử này khinh người quá đáng, hơn nữa nói năng lỗ mãng, chửi bới hiệp hội chế độ đẳng cấp.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Khinh người quá đáng? Cười nhạo, tất cả mọi người nhìn rõ rõ ràng ràng, đều là ngươi ở bắt nạt ta, ta có thể đứng ở nơi này, một cái tay đều không còn, cổ ngữ có nói: Trợn tròn mắt nói mò, ta trước đây còn không tin, bây giờ là tin. Cho tới ta chửi bới hiệp hội chế độ đẳng cấp, thì càng là lời nói vô căn cứ. Mọi người đều tận mắt nhìn thấy đồ vật, ngươi đều có thể đổi trắng thay đen, đồ nói mò, này không còn bóng chuyện, thì càng là tùy ý ngươi giội bẩn nước.”

Lê Hân cả giận nói: “Ngươi, ngươi, ngươi...”

Nói liên tục mấy cái “Ngươi” chữ, nhưng cũng không biết làm sao phản bác, gấp không thể chờ.

Nhung Kha kinh ngạc nhìn Dương Thanh Huyền một chút, nói với Lê Hân: “Được rồi, Xi Hằng nói không sai, ta từ đầu đến cuối đều chỉ nhìn thấy ngươi công kích hắn, hiện tại ngươi đi địa lao nghỉ ngơi sáu cái tháng không cho đi ra.”

Lê Hân hoàn toàn biến sắc, tức giận cả người run, nhưng ở Luyện Tinh sư hiệp hội, cấp bậc là dị thường sâm nghiêm, bằng không hắn cũng sẽ không đối với Dương Thanh Huyền mạo phạm quá mức mẫn cảm.

Lê Hân hung ác trợn mắt nhìn Dương Thanh Huyền một chút, lạnh giọng nói: “Xi Hằng, nửa năm sau đó mới gặp, đến thời điểm sẽ là của ngươi giờ chết!”

Nói xong, mạnh mẽ phất một cái ống tay áo, liền xoay người mà đi.

Nhung Kha quan sát hạ Dương Thanh Huyền, nói: “Xi Hằng, đã lâu không gặp.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Đa tạ phó hội trưởng đại nhân quan tâm.”

Nhung Kha khoát tay nói: “Khách khí, chuyện này thật là Lê Hân có vấn đề. Bất quá, ngươi hồn lực tựa hồ tăng trưởng cực kỳ mãnh liệt a.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vận khí thôi.”

Nhung Kha nhíu mày lại, nói: “Chưa từng nghe qua vận khí có thể tăng trưởng hồn lực.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Cái kia phó hội trưởng cảm thấy ta là như thế nào tăng trưởng hồn lực?”

Nhung Kha nói: “Ngoại trừ nghịch thiên cơ duyên ở ngoài, cũng chỉ có phương pháp quỷ tu mới có thể tăng trưởng như vậy nhanh mạnh. Nhưng quỷ tu thuật, tuy rằng một phương diện tăng lên hồn lực, nhưng là lấy tổn thương thân thể để đánh đổi, cuối cùng sẽ mất đi thân thể lực lượng. Thân là tam đoạn Luyện Tinh sư ngươi, cần phải rõ ràng thân thể đối với một vị Luyện Tinh sư tầm quan trọng chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Rõ ràng.”

Nhung Kha nói: “Tốt lắm, ngươi nói cho ta, có hay không tu luyện quỷ đạo?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không có.”

Nhung Kha nói: “Vậy ngươi hồn lực làm sao đột nhiên đề thăng đáng sợ như thế?”

Dương Thanh Huyền nói: “Nói rồi vận khí, phó hội trưởng lại không tin, ta còn có thể nói thế nào?”

Nhung Kha khẽ hừ một tiếng, nói: “Được rồi, quyền cho là vận khí, ngươi đi theo ta đi.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, liền đi theo.

Hai người một trước một sau, rất nhanh tựu biến mất ở trên đường phố.

Bốn phương tám hướng vây xem đám người, này mới dám tiến lên, đặc biệt là ở lại ở người lân cận, từng cái từng cái vẻ mặt đưa đám, thu thập bị thần thức bão táp phá hư đồ vật.

Sau đó không lâu, Dương Thanh Huyền sẽ tùy Nhung Kha đi tới trên tháp cao, tiến vào trong phòng khách, gặp được vị kia lão giả râu dài.

Xi Hằng khiếp sợ nói: “Người này là Luyện Tinh sư hiệp hội đại trưởng lão! Trời ạ, đại trưởng lão làm sao sẽ triệu kiến ngươi?”

Dương Thanh Huyền nói: “Là ngươi triệu kiến ngươi, không phải ta.”

Xi Hằng lo lắng nói: “Đại trưởng lão thực lực cực mạnh, Luyện Tinh đẳng cấp có người nói đạt tới tám đoạn, cũng không biết thực hư, ngươi cẩn thận rồi, đừng bị hắn nhìn ra gì đó đầu mối.”

Lão giả râu dài gặp được Dương Thanh Huyền, khẽ mỉm cười, ra hiệu Dương Thanh Huyền ngồi hạ, sau đó quan sát tỉ mỉ Dương

Thanh Huyền một trận, mới chậm rãi nói ra: "Nhìn thấy ngươi rất cao hứng, ta là này Luyện Tinh sư hiệp hội đại trưởng lão Cung Đạt." Lại chỉ vào Nhung Kha nói ra: "Vị này chính là phó hội trưởng Nhung Kha."

Dương Thanh Huyền trong lòng không tên cảm thấy không ổn, nhưng vẫn là trấn định nói ra: "Đại trưởng lão nói đùa, ta tự nhiên nhận ra hai vị đại nhân."

Cung Đạt mỉm cười nói: "Nếu ngươi là Xi Hằng, tự nhiên là nhận được."

Dương Thanh Huyền cùng Nhung Kha đồng thời hoàn toàn biến sắc.

Nhung Kha đột nhiên quát lên: "Ngươi là ai?" Một luồng tuyệt cường uy áp, nháy mắt lâm không rơi xuống, trực tiếp trấn trên người Dương Thanh Huyền.

Trong cả căn phòng không gian, chớp mắt xoay chuyển, hình thành một luồng vòng xoáy lực lượng.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy cả người chìm xuống, giống như là rơi vào vực sâu, không cách nào nhúc nhích mảy may, không khỏi trong lòng sốt sắng.

Cung Đạt khoát tay nói: "Không được vô lễ."

Nhung Kha sửng sốt hạ, lập tức vung tay lên, đã thu to lớn kia khí tràng.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy cả người buông lỏng, tựu trở về phòng trong không gian, đã là đầy người mồ hôi lạnh, không khỏi hoảng hốt, nhất thời đối với này Nhung Kha thực lực, cùng với Luyện Tinh sư hiệp hội sức mạnh cất cao mấy cấp bậc.

Dương Thanh Huyền không dám bất cẩn, vội vã ôm quyền nói:

“Đa tạ đại trưởng lão.”

Cung Đạt mỉm cười nói: “Không sao, ta rất kỳ quái, ngươi làm sao có thể đủ dùng dùng Xi Hằng Luyện Tinh huy chương?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đây là vãn bối một bí mật.”

Nhung Kha phẫn nộ quát: “Lớn mật! Ngươi tự ý dùng Xi Hằng Luyện Tinh huy chương, đã là tội chết, còn dám ở đại trưởng lão trước mặt càn rỡ!”

Cung Đạt xua tay một cái, nói: “Không sao, không sao, Nhung Kha a, hắn nếu không phải Luyện Tinh sư, cũng sẽ không về chúng ta quản hạt, người tới là khách, không được vô lễ.”

Nhung Kha đầy mặt dại ra, nhưng vẫn là hai tay ôm quyền, chắp tay nói: “Là, đại trưởng lão.”

Cung Đạt nói: “Có thể sử dụng người khác huy chương tình huống tuy rằng hiếm thấy, nhưng cũng không phải là không có. Ta cũng đã từng thấy qua, có một vị võ tu đem một tên Luyện Tinh sư giết chết sau, đem Luyện Tinh sư thi thể luyện chế thành con rối, hồn phách vẫn như cũ giam cầm ở con rối bên trong. Sau đó vị này võ tu trốn ở khôi lỗi trong bụng, sử dụng Luyện Tinh sư huy chương tiến vào đến nơi này toà ám tinh thành. Ta muốn hỏi chính là, Xi Hằng không chết đi?”

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Hồi bẩm đại trưởng lão, Xi Hằng không chết, hơn nữa còn sống hết sức thoải mái. Này Luyện Tinh huy chương là hắn tự nguyện cho ta dùng.”

Xi Hằng sắc mặt một cái tựu đại biến, cả giận nói: “Đại nhân, ngươi hại chết ta rồi! Huy chương là không thể tùy tiện cho người dùng.”

Dương Thanh Huyền truyền âm nói: “Trước tiên không quản được nhiều như vậy, trước tiên vượt qua trước mắt này quan lại nói.”

“Ồ nha, thì ra là như vậy.”

Cung Đạt gật đầu nói: “Ngươi không có giết Luyện Tinh sư là tốt rồi, nếu không thì, mặc dù là ta cũng không thể nào cứu được ngươi. Giết Luyện Tinh Sư giả, hẳn phải chết. Đây là hiệp hội quy củ.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Nếu như vị kia Luyện Tinh sư đáng chết đây?”

Cung Đạt nói: “Cái kia cũng có thể giao cho hiệp hội tới xử lý. Ở hiệp hội pháp tắc bên trong, người ngoài là không có quyền sát hại Luyện Tinh sư. Không quản Luyện Tinh sư phạm cái gì tội, đều phải hiệp hội xử lý. Người trẻ tuổi, mời ngươi cũng nhớ kỹ điểm ấy.”

Dương Thanh Huyền không phục nói ra: “Hừ, nếu như bốn Thánh Chủ tám vực Thiên Vương giết Luyện Tinh sư đây?”

Nhung Kha cả giận nói: “Ngươi xong chưa? Đại trưởng lão nói, ngươi nhớ kỹ liền có thể!”

Cung Đạt mỉm cười nói: “Vậy dĩ nhiên là là vị kia Luyện Tinh sư đáng chết.”

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, này chuyển biến không khỏi cũng quá nhanh chứ?

Cung Đạt cười nói: “Không có gì thật là kỳ quái, quả đấm của người nào lớn người đó chính là đạo lý. Bốn Thánh Chủ tám vực Thiên Vương mạnh hơn hiệp hội quy tắc, tự nhiên lấy quy tắc của bọn hắn làm chuẩn. Nếu như ngươi có thể trở thành là Thánh Chủ Thiên Vương, tựu nên ta vừa nãy không hề nói gì. Nhưng nếu như ngươi nắm đấm không có hiệp hội lớn, còn xin nhớ ta mới vừa nói mỗi một câu nói.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2389: Đồng Ý Hợp Tác, Đi Dạo Phố Chợ

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Thụ giáo.”

Cung Đạt gật đầu nói: “Người trẻ tuổi, ngươi rất tốt, ngươi tên là gì?”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, nói: “Tên chỉ là một danh hiệu mà thôi, đại trưởng lão có thể gọi ta Huyền Nhất.”

“Huyền Nhất?”

Danh tự này vừa nghe chính là cái danh hiệu, nhưng nếu đối phương không muốn nói, Cung Đạt cũng không muốn miễn cưỡng người, gật đầu nói: “Tốt, cái kia ta liền gọi ngươi Huyền Nhất, ngươi là quỷ tu sao?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đại trưởng lão cũng có thể một chút nhìn thấu thân phận của ta, ta có hay không vì là quỷ tu, đại trưởng lão không nhìn thấu sao?”

Cung Đạt nói: “Chuyện này mười phần trọng yếu, vì lẽ đó ta nghĩ xác nhận hạ.”

Nói xong, trực tiếp đứng dậy, bóng người loáng một cái, liền trực tiếp chụp vào Dương Thanh Huyền.

Trên cánh tay phương, hiện ra một con quái ưng bóng mờ, sau đó trở nên chân thực, toàn thân khúc xạ ra sáng bóng như kim loại vậy, trong miệng phát sinh tiếng kêu kì quái, là một con cơ quan chuẩn.

Hai trảo ở hư không nắm chặt, tựu trực kích mà hạ.

Dương Thanh Huyền đứng ở đó không dời bất động, chờ cái kia cơ quan chuẩn đánh rơi, cơ thể hơi loáng một cái, tựu giơ lên nắm đấm đánh tới.

Trên cánh tay hiện ra một tầng kim quang, hư không bị đè ép ra vô số rậm rạp chằng chịt khe hở, một cái một tia, không cách nào tan vỡ.

Cung Đạt cùng Nhung Kha đều là hai con ngươi co rụt lại, bắn ra tinh mang.

“Oành!”

Dương Thanh Huyền nắm đấm trực tiếp oanh ở cơ quan chuẩn hai trảo trên, đem chấn động bay ra ngoài.

“Xèo!”

Cơ quan chuẩn tức giận ở không trung rít gào, xoay quanh một vòng sau lại muốn xung kích hạ xuống, bị Cung Đạt vung tay lên, thu về, chỉ có thể không cam lòng rơi ở Cung Đạt trên bả vai.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh ngạc, này cơ quan chuẩn rõ ràng là con rối, làm sao có tâm trí một loại?

Cung Đạt cười nói: “Ha ha, rất tốt rất tốt. Huyền Nhất tiểu hữu không chỉ có không phải quỷ tu, hơn nữa thân thể tựa hồ so với phổ thông võ tu còn phải tới mạnh mẽ mấy phần, quá tốt rồi.”

Cung Đạt cùng Nhung Kha trao đổi hạ ánh mắt, liền hỏi nói: “Huyền Nhất tiểu hữu đến hiệp hội, có phải là có chuyện gì hay không?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Xác thực có chút chuyện nhỏ, ta muốn tìm một gọi Mạc Tang Tử Luyện Tinh sư.”

Cung Đạt nói: “Mạc Tang Tử? Chúng ta hiệp hội xác thực có như thế một vị Luyện Tinh sư, chỉ cần Mạc Tang Tử không chết, đưa hắn tìm ra cũng không khó.”

Dương Thanh Huyền biết Cung Đạt tất nhiên có việc cầu chính mình, bằng không sẽ không như thế dễ nói chuyện, có thể đợi một trận, nhưng không thấy đoạn sau, liền chủ động nói ra: “Đa tạ đại trưởng lão cùng phó hội trưởng, không biết có chuyện gì là tại hạ nhưng lấy ra sức?”

Cung Đạt cao hứng cười nói: “Không sai, tiểu hữu rất hiểu chuyện. Ta đích xác có một việc có thể phải phiền phức tiểu hữu. Nếu như tiểu hữu thật có thể giúp, không chỉ có là Mạc Tang Tử chúng ta giúp ngươi tìm ra, cái khác báo lại nhất định sẽ không thiếu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Luyện Tinh sư hiệp hội nhân tài đông đúc, tại hạ chỉ là một ở ngoài được, thực tại không hiểu có chuyện gì là ta có thể giúp một tay. Nếu như có, tại hạ nhất định tận lực.”

Cung Đạt nói: “Có hay không sẽ Luyện Tinh đều không quan trọng, ta muốn luyện chế một cái mười phần chật vật đồ vật, cần có năm vị hồn lực cùng thân thể có thể chịu đựng bảy đoạn Luyện Tinh chèn ép người giúp đỡ. Mà toàn bộ trong hiệp hội, xác định có thể đạt đến cái trình độ này, trừ ta ra, chỉ có ba người. Toàn bộ quá trình luyện chế, để cho ta tới chủ trì, còn dư lại năm người chỉ cần dùng hồn lực cùng thân thể vì là chống đỡ liền có thể.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thì ra là như vậy, sẽ không biết này luyện chế đối với ta có thể hay không có bị thương gì hại? Cùng với cần phải hao phí thời gian bao lâu, hay không còn có cái khác cái gì tác dụng phụ?”

Nhung Kha không vui nói: “Làm sao nhiều vấn đề như vậy? Ngươi nhưng là cùng một đám đương đại cường đại nhất Luyện

Tinh sư hợp tác, này là hạng nào vinh hạnh? Kiểm tra thời điểm có thể thấy được đều là năm đoạn, sáu đoạn đại Luyện Tinh sư, người bình thường cả đời cũng khó gặp được một vị, ngươi làm sao còn chưa đầy đủ?”

Cung Đạt cười nói: “Ngươi hết sức cẩn thận. Nếu như không chịu nổi luyện chế chèn ép lời, thì tương đương với bị đả thương, như là hoàn toàn không chịu nổi, thì tương đương với bị đánh chết. Bên ngoài, không có cái khác tác dụng phụ, ngược lại, nếu như có thể chịu đựng quá khứ, đối với thực lực của tự thân sẽ có tăng lên cực lớn, ngươi đem này cho rằng là một lần rèn luyện tu hành liền có thể. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là ta muốn bảo đảm ngươi có thể gánh vác được, bằng không ngươi mệnh không đáng giá, ta những tài liệu kia nhưng là giá trị liên thành, thất bại một lần, tổn thất to lớn đều không phải là ngươi có thể lường được.”

Cung Đạt trầm ngâm hạ, lại nói: “Cho tới thời gian, ta cũng hi vọng cành nhanh càng tốt. Nếu như ngươi nguyện ý, trong vòng ba ngày liền có thể lấy mở ra kiểm tra. Bởi vì còn thiếu hai người, cùng khảo nghiệm còn có cái khác rất nhiều đại Luyện Tinh sư, ta nhất định phải bảo đảm chọn lựa hai người, nhất định có thể thừa nhận được áp lực. Bất quá ta từ thô tục nói ở đằng trước, nếu như ngươi không được chọn lời, ngươi tự ý sử dụng Xi Hằng huy chương sự, ta có thể không tính đến. Nhưng tìm kiếm Mạc Tang Tử, chúng ta tựu bất kể. Đồng thời ngươi làm phi pháp người ngoại lai viên, nhất định phải ở hạn định thời điểm ly khai ám tinh thành.”

Điều kiện phi thường trần trụi, đồng thời cũng phi thường hiện thực.

Nhưng trái lại để Dương Thanh Huyền yên lòng, dù sao trên đời tất cả giao dịch, đều là giữa lẫn nhau giá trị tán thành, thiên hạ dồn dập đều vì lợi đến, thiên hạ nhốn nháo đều vì lợi hướng về, không có có lợi ích chỗ tốt, không có người nào cần phải trời sinh giúp ngươi.

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, ta đồng ý tiếp thu khảo nghiệm kia, hy vọng có thể trợ đại trưởng lão một chút sức lực.”

Cung Đạt vui vẻ nói: “Ha ha, tốt, tốt, ta đối với ngươi cũng hết sức mong đợi đấy.”

Hai người lại khách khí vài câu, Dương Thanh Huyền tựu theo Nhung Kha rời đi, ở tại Nhung Kha an bài thượng đẳng phòng tiếp khách, bên trong là sang trọng trang sức, bên một bên còn có một cánh cửa, sau khi mở ra là một cái lớn như vậy độc lập mật thất tu luyện, bốn phương tám hướng đều hoàn khắc trận pháp.

Dương Thanh Huyền đem sự tình đầu đuôi câu chuyện đều suy nghĩ một lần, cảm thấy cũng không có vấn đề gì.

Xi Hằng cũng không biết Cung Đạt nghĩ muốn luyện chế là vật gì, nhưng nếu cần năm vị có thể chịu đựng bảy đoạn luyện chế phụ trợ, nghĩ đến là kinh thiên động địa bảo vật, nội tâm cũng tràn ngập hiếu kỳ cùng khát vọng, cực lực giựt giây Dương Thanh Huyền tham dự.

Chỉ có ba ngày thời gian, Dương Thanh Huyền chẳng muốn tu luyện, trực tiếp rời đi quý khách, đi tới nơi này ám tinh thành đi dạo, lần này sau khi rời đi, lần sau trời biết đạo lúc nào trở lại, thậm chí đời này đều có thể sẽ không trở lại.

Dù sao hắn đối với Luyện Tinh sư không có cảm tình gì, hơn nữa đã bị Cung Đạt khám phá giả mạo thân phận, lần sau sợ cũng tiềm không tiến vào.

Dương Thanh Huyền đi ở các loại trên đường phố, nhìn hai bên cổ quái kỳ lạ các loại đồ vật.

Này phố chợ tựu cùng ngoại giới không khác nhau gì cả, dù sao chủ yếu vẫn là nhằm vào ám tinh thành người bình thường, duy nhất lớn khác nhau nhiều, chính là chỗ này Luyện Tinh sản phẩm rất nhiều, tựu liền tinh huy đều có thể tìm được, nhưng Xi Hằng xem qua phía sau, đều nói cấp bậc không cao, thậm chí có chút là tàn tạ phẩm, không đáng mua.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền ánh mắt rơi ở một cái quầy hàng trên, sửng sốt hạ, tựu trực tiếp đi tới, trong cơ thể huyết dịch một điểm điểm ôn nóng.

“Lão bản, cái này bán sao?”

Dương Thanh Huyền nhìn lướt qua cái kia quầy hàng, cầm lấy bày ở ở giữa nhất một cái đồng thau sắc thủ khôi, bị sát trình lượng, không nhiễm một hạt bụi, sau đó lại đem lên phóng ở bên một bên không tầm thường chút nào một khối to bằng đầu nắm tay hắc thiết, hai đồ vật phóng đồng thời hỏi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2390: Khéo Được Khối Thứ Bốn, Đại Sư Tập Hợp

Người ông chủ kia trong mắt sáng ngời, đứng dậy nói ra: “Bằng hữu, ngươi thật có ánh mắt, đây chính là dùng tinh hài tạo ra chấn động tinh tay khôi, một quyền bên dưới, liền có thể tỏa ra Tinh Thần lực chấn động, dũng mãnh cực kỳ. Khối này đen... Là cao cấp luyện kim nguyên liệu, một khối khó cầu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tổng cộng bao nhiêu tiền?”

Người ông chủ kia nói: “Vừa nhìn ngài chính là là người biết hàng, rẻ hơn chút, hai cái đồng thời, năm trăm tỉ Tinh Hạo Thạch cầm.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi ăn cướp a?”

Người ông chủ kia nói: “Cũng không thể nói như vậy, có thể thích nên tiện nghi chút, chỉ cần đại nhân ngài thật tâm thích, ta là đồng ý bỏ những yêu thích.”

Dương Thanh Huyền mắt trợn trắng nói: “Nói đúng số chứ?”

Người ông chủ kia nói: “Bốn trăm năm mươi tỷ.”

Dương Thanh Huyền xoay người rời đi.

Người ông chủ kia vội vàng chạy đến, đem Dương Thanh Huyền ngăn cản, nói: “Nhảy lầu giá cả, cho ngài một cái nhảy lầu giá cả, như có phải là ta gần đây thực tại thiếu tiền, là không có khả năng đưa ra cái giá này. Ba trăm năm mươi tỷ, thật sự không thể ít hơn nữa.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy ngươi nhảy lầu đi thôi.”

Lão bản vội vàng nói: “Ai, ai, đừng đi a, bằng hữu ngươi nói bao nhiêu tiền? Ngươi nói giá, có thể ta thì bán.”

Dương Thanh Huyền quay người lại, đem cái kia tay khôi cầm ở trong tay điêm lượng mấy hạ, nói: “Đan bán đây? Ta tựu mua này tay khôi, cái kia Hắc Thiết từ bỏ.”

Người ông chủ kia nói: “Đan bán cũng tiện nghi không được bao nhiêu, đại nhân ngài phải biết, này tay khôi mới là chính chủ, khối này cao cấp luyện kim nguyên liệu, tuy rằng quý giá, nhưng cũng không phải đặc biệt quý giá. Đan bán tay khôi, nhiều lắm tiện nghi 100 triệu.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, liền lấy ra túi chứa đồ lấy Tinh Hạo Thạch.

Người ông chủ kia mừng như điên, hai mắt thả ra ánh sáng đến, nhưng vẫn như cũ cực lực áp chế nội tâm vui sướng, miễn cho bị đối phương nhìn ra.

Dương Thanh Huyền nhẹ chút một cái Tinh Hạo Thạch, ném cho người ông chủ kia, nói: “100 triệu, kiểm kê hạ.”

Sau đó phóng hạ cái kia đồng thau tay khôi, cầm lấy Hắc Thiết liền đi, nói: “Ta tựu mua này cao cấp nguyên liệu.”

Người ông chủ kia đầy mặt dại ra, nhìn Dương Thanh Huyền rời đi bóng lưng, cầm túi đựng đồ kia hoá đá ở tại chỗ, một trận ngổn ngang.

Dương Thanh Huyền mua hạ Hắc Thiết sau, lại không tâm tư đi dạo, trực tiếp trở lại hiệp hội cung cấp mật thất bên trong, ức chế không được nội tâm vui sướng.

Đem cái kia Hắc Thiết cầm trong tay nhìn một hồi, nhịn không được cười lên, sau đó sử dụng tới Cức Hằng Cổ Diễm, trên Hắc Thiết nung đốt.

Quả nhiên, màu đen kia biểu bì ở hỏa diễm hạ một điểm điểm bị tan rã, nhỏ giọt xuống, lộ ra bên trong vàng đồng sắc ánh sáng lộng lẫy.

Rất nhanh, một cái đồng mụn nhọt tựu hoàn toàn hiển lộ ra.

Cái kia hình thái kỳ lạ quái lạ, như là một cái nào đó linh kiện một bộ phận.

Xi Hằng thanh âm truyền đến, cười nói: “Ha ha, quả nhiên là hoàng triều ấn khối thứ bốn. Lần này có thể chữa trị ra một hoàn chỉnh cổ bảo, chà chà, ở hiện nay vũ trụ bên trong, hoàn chỉnh cổ bảo nhưng là cực kỳ hiếm thấy a.”

Dương Thanh Huyền đem cái kia đồng mụn nhọt nắm lấy, ném cho Xi Hằng, nói: “Ngươi có biện pháp chữa trị hoàn chỉnh?”

Xi Hằng nói: “Nắm bắt rất lớn. Cổ bảo đều là thượng cổ đại năng giả, phỏng theo Hỗn Độn linh bảo kết cấu luyện chế, trong đó rất nhiều đều trộn Luyện Tinh thuật hàm nghĩa ở bên trong. Bởi vì đại thiên trong vũ trụ, Tinh Thần là bản nguyên nhất vật chất, cũng là tốt nhất luyện kim vật liệu. Cổ bảo luyện chế pháp môn triệt để tuyệt tích, càng cấm chỉ Luyện Tinh thuật cũng có quan hệ lớn lao. Hiện tại cái này đại ấn linh kiện đầy đủ hết, ta chỉ cần làm một cái chữa trị liền có thể, điểm ấy còn khó hơn không đổ ta.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy thì tốt, xin nhờ.”

Thời gian sau này, Dương Thanh Huyền liền trực tiếp ngồi xếp bằng ở mật thất bên trong tu luyện.

Ba ngày thoáng một cái đã qua, rất nhanh liền có hiệp hội đệ tử đến đây, cung thỉnh Dương Thanh Huyền.

Khảo nghiệm địa phương ở Ám Tinh chi thành một toà đại điện bên trong, sớm đã có tính toán mười tên Luyện Tinh sư đứng ở bên trong, tiểu bộ phận người mặc tinh bào, đại bộ phận đều lấy bộ mặt thật gặp người, ăn mặc mười phần tùy ý.

Trên mặt mỗi người đều lộ ra thanh thản dáng vẻ, cùng một loại cấp trên biểu hiện cùng lãnh ngạo, nhìn thấy được đều không phải là như vậy bình dị gần gũi.

Dương Thanh Huyền nếu bị khám phá thân phận, cũng cũng không sao tốt ẩn giấu, thẳng thắn trực tiếp lấy diện mạo thật sự gặp người, theo cái kia hiệp hội đệ tử đi vào đại điện, ở hàng trăm cặp mắt đổ dồn vào bên dưới, đi tới một căn to lớn đà chính trước, phải dựa vào ở trên cây cột.

Trong điện hầu như toàn bộ ánh mắt, đều rơi trên người hắn, giống như là muốn đưa hắn trong ngoài hoàn toàn nhìn thấu tựa như, hơn nữa này chút cao cấp Luyện Tinh sư, thần thức đều phi thường lợi hại, không cố kỵ đánh giá, để Dương Thanh Huyền như mang ở lưng, cả người không thoải mái.

Dương Thanh Huyền đối với này chút Luyện Tinh sư vốn là không có gì hảo cảm, giờ khắc này càng là nội tâm dâng lên một trận lửa giận.

Nhưng nhớ tới Cung Đạt, nắm đấm đại tài là đạo lý, chính mình một chút thức ăn chim, nếu như biểu thị bất mãn, sợ là nửa phút cũng sẽ bị giáo làm người như thế nào.

Thẳng thắn hai tay ôm ngực, nhắm hai mắt lại, không coi ai ra gì Tĩnh Tâm dưỡng thần, trong cơ thể vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, tự mình mấy tu luyện.

“Tiểu tử này là chuyện gì? Tu vi qua loa, một sao Thiên Giới, nhìn tuổi không qua hai mươi, ba mươi tuổi, có tư cách gì đi vào cung điện này bên trong đến, theo chúng ta đứng chung một chỗ?”

"Ta cũng buồn bực đây, nhưng vừa rồi dẫn hắn tiến vào, đích thật là hiệp hội tổng bộ đệ tử, chẳng lẽ cũng là Luyện Tinh sư?"

"Coi như là Luyện Tinh sư, tam đoạn mức cao nhất, đến tới đây làm gì? Quấy rối sao?"

"Có lẽ là vị nào đại sư đệ tử, gọi tới quan sát cùng chiêm ngưỡng của chúng ta phong thái."

"Hừm, ngươi vừa nói như thế, tựu giải thích thông, cần phải là như vậy. Chúng ta những người này tụ hội nơi đây cũng không dễ dàng, để hậu bối mở mang, chiêm ngưỡng chiêm ngưỡng, miễn cho ở bên ngoài gặp thời điểm, có mắt không tròng mạo phạm chúng ta."

Hơn mười người nghị luận một trận Dương Thanh Huyền, đem hắn xác định vị trí là nào đó vị đại sư đệ tử, mang ra ngoài kiến thức việc đời phía sau, tựu đối với Dương Thanh Huyền mất đi hứng thú, bắt đầu tiếp tục thảo luận khi trước các loại đề tài.

Dương Thanh Huyền hơi hơi nghe xong một trận, tất cả đều là chút gần đây luyện những thứ gì, ở số mấy vực giới ẩn núp bao lâu, đem ngôi sao gì vực luyện hóa đi, luyện chế đẳng cấp cao tinh hệ yếu điểm phân tích các loại, nghe đầu đều lớn rồi.

Xi Hằng nhưng tràn đầy kích động, không ngừng kêu lên: "Đi tới một ít, đại nhân tới gần một ít, để ta nghe rõ ràng điểm. Vị này chính là đông Tuyết Phong đại sư, trời ạ, vị này chính là Lục Áp đại sư, Luyện Tinh đẳng cấp sáu đoạn, vị kia là... Chẳng lẽ là rồng đức đại sư, còn có lá tinh đại sư, tạ nam hoa đại sư..."

Xi Hằng hưng phấn cả người run cầm cập, đều nhanh muốn khóc, nhìn thấy này chút nát lão đầu, giống như là thấy cha mẹ giống như vậy, dẫn tới Dương Thanh Huyền một trận khinh bỉ.

Một hồi lại đi vào mấy vị Luyện Tinh sư, rất nhanh cùng mọi người hoà mình, trò chuyện thật vui.

Chỉ có Dương Thanh Huyền cùng một ít người mặc tinh bào, không nguyện ý lộ ra khuôn mặt Luyện Tinh sư, cô đơn đứng ở một bên, lẳng lặng chờ chờ.

Không bao lâu, Cung Đạt cùng Nhung Kha hai người, còn có mấy vị uy nghiêm bộ dáng ông lão, lần lượt đi vào đại điện bên trong.

Toàn bộ đại điện lập tức trở nên yên tĩnh lại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2391: Vẫn Lôi Thiên

Cung Đạt liếc mắt nhìn Dương Thanh Huyền, hơi gật đầu, liền đi lên điện trước, nói ra: “Lần này triệu tập chư vị đến đây, nguyên do sự việc đã ở giấy viết thư bên trong nói rất rõ. Việc này liên quan với đến chúng ta nam bộ Luyện Tinh sư hiệp hội to lớn danh dự, vì lẽ đó nhất định không thể thua.”

Phía dưới lại là một trận nghị luận sôi nổi, “Phía đông cái kia chút người khinh người quá đáng, lần trước so đấu để cho bọn họ thắng, tựu được voi đòi tiên”, “Bắt nạt ta nam bộ không người sao? Nếu không có hội trưởng biến mất nhiều năm, há tha cho bọn họ càn rỡ!”, “Lấy ta góc nhìn, cũng không muốn so đấu cái gì, trực tiếp tập hợp sức mạnh, giết tới phía đông đi, đem bọn họ Luyện Tinh sư hiệp hội làm hủy!”

Trong điện nghị luận, đầy rẫy một cơn lửa giận cùng oán giận, cùng với rất lớn sát khí.

Dương Thanh Huyền nghe xong một trận, xem như là nghe được một ít đầu mối, xem bộ dáng là cùng phía đông Luyện Tinh sư hiệp hội xuất hiện mâu thuẫn, nội tâm giật mình không thôi, phải biết vũ trụ to lớn, vô biên vô hạn, phương hướng bốn bộ, cơ hồ là độc lập tồn tại, rất ít sẽ có giao lưu cùng vãng lai, bởi vì vượt qua thời gian quá dài, truyền tống năng lượng cũng cực kỳ hùng vĩ, thực hiện một lần giao lưu phi thường không dễ, không nghĩ tới ở Luyện Tinh sư trong đó, lại còn cùng phía đông vũ trụ Luyện Tinh sư có vãng lai.

Cung Đạt than thở: “Yên tĩnh, chư vị đều yên tĩnh. Khai chiến là không có khả năng, bằng không ảnh hưởng cùng lan đến khó có thể đánh giá, chúng ta chỉ có luyện chế ra càng tốt hơn mạnh hơn đồ vật, đưa bọn họ làm hạ thấp đi, đây mới là không chịu thua kém phương pháp. Lần này triệu tập chư vị đến đây, chính là vì luyện chế cái thứ kia, cho tới là cái gì, ta hiện tại tạm thời vẫn chưa thể tiết lộ. Nhưng nhất định muốn có có thể thừa nhận được bảy đoạn luyện chế cường độ, mới có thể phụ trợ ta. Hiện tại vẫn còn thiếu hai người, hy vọng có thể từ chư vị bên trong chọn lựa ra hai vị đến."

Mọi người vừa nghe bảy đoạn luyện chế cường độ, đều là dồn dập đổi sắc mặt.

Thông thường mà nói, bảy đoạn Luyện Tinh sư là khẳng định có thể thừa nhận, nhưng bảy đoạn bên dưới sẽ rất khó nói rồi.

Vị kia gọi đông tuyết phong đại sư nói ra: "Không biết đại trưởng lão cùng phó hội trưởng dự định làm sao chọn?"

Nhung Kha nói: "Rất đơn giản, Vẫn Lôi Thiên."

Người ở tại tràng, bao nhiêu đều đổi sắc mặt, nhưng lập tức lộ ra khiêu chiến khí thế, thậm chí có một tia mừng thầm.

Dương Thanh Huyền truyền âm hỏi: "Vẫn Lôi Thiên là cái gì?"

Xi Hằng nói: "Là hiệp hội một chỗ bí mật tu nơi, tựu ngay cả ta đều không đi qua, chỉ là nghe nghe có một chỗ như vậy. Chính là một cái phi thường kỳ lạ tinh cầu, bị luyện hóa thành một chỗ tu luyện động thiên, bên trong có thể thu nạp trong vũ trụ hệ Lôi nguyên tố, hình thành một loại gọi là vẫn sấm sét. Loại này sấm sét đối với võ giả linh hồn cùng thân thể có trực tiếp đả kích công năng, cực kỳ bá đạo đáng sợ. Nhưng cùng lúc cũng là rèn luyện hồn phách cùng thân thể tuyệt hảo nơi."

Cung Đạt nói: "Có hay không có muốn lâm thời buông tha? Dù sao vẫn lôi trực kích hồn phách cùng thân thể, nếu như một không cẩn thận, vô cùng có khả năng đối với hồn phách tạo thành khó có thể vãn hồi thương tổn. Bất quá, phàm là đi trắc thí giả, hiệp hội đều sẽ bồi thường ba viên kết hồn hoàn cùng hai viên Kim Cương đan. Nếu như có thể bị chọn lên, tặng lại phong phú, thì càng không ở lời rơi xuống."

Đợi một trận, cũng không có người muốn lui dáng vẻ.

Cung Đạt mỉm cười nói: "Rất tốt."

Vung tay lên, một mảnh mờ mịt bạch quang liền từ trong tay áo bắn ra, trong khoảnh khắc bao phủ toàn bộ đại điện, sau đó quang ảnh lóe lên, tất cả mọi người biến mất không còn tăm hơi.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy toàn thân bị bạch quang bao bọc, qua lại tầng tầng hư không, phảng phất đặt mình trong ở một viên Thời Không Toa bên trong một dạng, so với ở Thời Không Toa bên trong còn muốn an toàn vững chắc nhiều.

Ước chừng quá chén trà nhỏ thời gian, bạch quang tản ra, tất cả mọi người tựu xuất hiện ở một mảnh mờ tối trong thiên địa.

Trước mắt một mảnh hoang vu, màu xanh lam nham thạch cùng bầu trời tạo thành đơn độc màu sắc, trong không khí đầy rẫy táo bạo lôi chi nguyên tố.

Cung Đạt đi tới một chỗ trống trải khu vực, giơ tay lên, bấm một cái dẫn lôi quyết.

Nhất thời thiên địa biến sắc, vô số lôi quang từ mờ tối trong tầng mây phóng hạ xuống, như bảo ngọc giống như vậy, chiếu sáng toàn bộ thế giới óng ánh rực rỡ.

Một cái mênh mông trận pháp từ trên mặt đất nổi lên, từ từ chuyển động.

Nhung Kha nói: “Chư vị đại sư, mời vào trận đi.”

Mọi người do dự hạ, liền lần lượt đi vào trong trận, Dương Thanh Huyền cũng cùng tại mọi người bên trong.

Một vị Luyện Tinh sư phát hiện hắn, cau mày nói: “Ngươi là ai? Làm sao cũng theo tới rồi?”

Dương Thanh Huyền chẳng muốn cùng này chút Luyện Tinh sư nói chuyện, làm bộ không nghe thấy.

Nhung Kha nhíu mày lại, nói: “Vị bằng hữu này gọi Huyền Nhất, là hiệp hội quý khách, cũng là đến tham gia khảo nghiệm.”

“Cái gì?”

Một thạch gây nên ngàn tầng sóng, nguyên bản mọi người đối với Dương Thanh Huyền tồn tại cũng không để ý, hiện tại tất cả đều là từng cái từng cái ngây ngẩn cả người, lập tức ánh mắt trở nên hơi không đúng.

Đông Tuyết Phong nói: “Phó hội trưởng, ngươi không có đang nói đùa sao?”

Nhung Kha không vui nói: “Ngươi cảm thấy thế nào?”

Đông Tuyết Phong nhíu mày lại, tựu không có nói thêm cái gì.

Còn lại Luyện Tinh sư nhưng là một cái sôi sùng sục, “Đùa gì thế? Tiểu tử này liền Luyện Tinh sư đều không phải là chứ?”, “Ta còn tưởng rằng là cái nào vị đại sư đệ tử, đến chiêm ngưỡng chúng ta phong thái, không nghĩ tới an bài theo chúng ta một đạo, đây không phải là nhục nhã chúng ta sao?”, “Chẳng trách phía đông vũ trụ cái kia chút người dám bắt nạt chúng ta, nam bộ hiệp hội càng đã suy yếu đến đây.”

Các loại oán giận cùng thanh âm bất mãn, từng cái từng cái lắc đầu thở dài, tràn đầy vẻ giận dữ.

Cung Đạt biết này chút Luyện Tinh sư trong ngày thường đều là cao cao tại thượng quen rồi, căn bản nhìn không nổi phổ thông võ tu, từng cái từng cái tự cho là Bất Phàm, nội tâm nhẹ rên một tiếng, nghĩ thầm: "Sau đó các ngươi những đại sư này từng cái từng cái bị cuồng lôi đánh nổ, Huyền Nhất vẫn còn ở trận bên trong thời điểm, còn có thể duy trì này phó tự cho là Bất Phàm cùng cảm giác ưu việt sao?"

Nghĩ tới đây, Cung Đạt nhìn Dương Thanh Huyền một chút, thầm nghĩ: "Vị này vượt qua từ cổ chí kim sở hữu vương giả thiên phú người trẻ tuổi, sẽ mang đến cho ta kinh hỉ sao? Ha ha, Huyền Nhất, Dương Thanh Huyền."

Ở đây ba ngày bên trong, Cung Đạt cũng đã đem Dương Thanh Huyền thân phận điều tra rõ rõ ràng ràng, tựu liền tại sao muốn tìm Mạc Tang Tử đều thăm dò một, hai.

Vì lẽ đó từ vào đại điện bắt đầu, Cung Đạt đối với Dương Thanh Huyền sắc mặt tựu cực kỳ hiền lành.

Nhung Kha tự nhiên cũng là biết rồi Dương Thanh Huyền thân phận, tuy rằng không quá tin tưởng cái gì đó vinh quang vương giả, nhưng người này hiện tại rung động toàn bộ nam bộ vũ trụ, thành là thứ nhất hào nóng bỏng tay nhân vật, nhưng là thiết tranh tranh sự thực.

Cung Đạt tay bấm Lôi Quyết, nói: "Bắt đầu đi, tất cả mọi người không được dùng pháp bảo chống đối, bằng không coi là bỏ quyền."

Tay phải bấm quyết hướng về không trung một chỉ, nhất thời tảng lớn sấm sét điên cuồng gào thét, hóa thành từng đạo từng đạo Kinh Lôi, từ trời rơi xuống. Trong phút chốc Lôi Lâm điện mưa, điên cuồng oanh ở trận pháp kia bên trong.

Dương Thanh Huyền bọn người là đổi sắc mặt, ngẩng đầu lên đã nhìn thấy đầy trời sấm sét, như mưa sao sa giống như đánh rơi mà đến, đại trận này rõ ràng chính là cái bia ngắm.

“Oanh! Oanh!”

Không lo được bọn họ nhiều nghĩ, này màu xanh lam sấm sét liền đem tất cả mọi người nuốt chưa tiến vào.

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, phát hiện này lôi quang đánh ở trên người, có thể trực tiếp phá khai chân nguyên, chấn động vào trong da thịt, đồng thời kích thích đến hồn phách, toàn thân khó có thể dùng lời diễn tả được run run hạ, vội vàng vận chuyển Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân, chống lại sét đánh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2392: Lôi Đình Tôi Thể, Người Thành Đạt Là Trước Tiên

Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân vừa hiện, thân thể bề ngoài lập tức bị kim quang bao phủ, sấm sét đánh ở mặt trên, gây nên từng tầng từng tầng nhỏ nhẹ lôi chi sóng gợn, ở toàn thân lan tràn, cái kia loại bị điện bên ngoài cháy bên trong non cảm giác nhất thời giảm bớt hơn nửa.

Hơn nữa sấm sét chảy vào bên trong cơ thể, kích thích thân thể cùng hồn phách, mỗi rung động một cái, đều có thể rõ ràng cảm giác được rèn luyện.

Còn lại Luyện Tinh sư cũng dồn dập triển khai thể thuật, chống đối lôi đình.

Thân thể cường độ ở Luyện Tinh bên trong là chỉ đứng sau linh hồn cường độ sức mạnh, vì lẽ đó một loại Luyện Tinh sư đều có tu luyện, hơn nữa đẳng cấp không thấp.

Hốt hoảng cục diện rất nhanh tựu ổn định lại.

Cung Đạt cùng Nhung Kha ánh mắt, đều rơi trên người Dương Thanh Huyền, nhìn hắn cái kia bình tĩnh thanh thản dáng vẻ, đều hơi lộ ra kinh sắc, nhìn nhau một cái, nhẹ nhàng gõ đầu.

Rất nhanh, tựu bắt đầu có Luyện Tinh sư đỡ không được, kêu thảm một tiếng, một đạo lôi quang phách ở trên người, “Oành” một tiếng tựu bay ra.

Này khá tốt, còn có chút đỡ không được sau, trực tiếp bị lôi oanh ngã trên mặt đất, mắt gặp không được rồi, Cung Đạt vung tay lên, liền đem na di đi ra.

Khắp nơi Thiên Lôi Hải đan dệt, như mưa rơi xuống, vô cùng vô tận, không biết lúc nào là điểm cuối.

Từ bên trong đi ra Luyện Tinh sư không ngừng tăng nhanh, cơ bản đều bị nhất định tổn thương, ngồi xếp bằng ở bên ngoài trận pháp chữa thương, đồng thời nhìn bên trong Luyện Tinh sư kháng lôi, đều là đầy mặt kinh hãi.

Đặc biệt là gặp được Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, dường như nhập định giống như, càng là đầy mặt không thể tin tưởng.

Phải chịu Xi Hằng sùng bái Tạ Nam Hoa cũng rốt cục không chống đỡ được, "Oa" một tiếng, đại nôn một ngụm máu tươi, vội vàng từ trong đại trận chui đi ra, đầy mặt vẻ xấu hổ, ôm quyền nói: "Đại trưởng lão, phó hội trưởng, để hai vị thất vọng rồi."

Cung Đạt vội hỏi: "Nói quá lời, ngươi mau mau ngồi hạ xuống hơi thở một hồi."

Tạ Nam Hoa lắc đầu nói: "Không có chuyện gì, cũng không có đả thương được hồn phách, chỉ là kinh mạch cơ bản bị đánh nát."

Thân thể tổn thương đều chỉ là vết thương nhẹ, ngoại thương, đan điền cùng hồn phách mới là phiền toái nhất nội thương.

Tạ Nam Hoa xoay người nhìn lại đại trận, sửng sốt hạ, ánh mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, thất thanh nói: "Tiểu tử này... Làm sao có khả năng?"

Cung Đạt lại cười nói: "Đại sư cảm thấy thế nào?"

Tạ Nam Hoa đầy mặt kinh hãi, cả kinh nói: "Này, ta không tin, tiểu tử này trên người nhất định có vấn đề gì, có thể chống đỡ lôi đình.”

Xung quanh cái kia chút bị loại Luyện Tinh sư cũng là dồn dập nói ra: “Cái trình độ này, đã có sáu đoạn áp bức, một cái liền Luyện Tinh sư đều không phải là tiểu tử, có thể chịu đựng sáu đoạn áp bức, nói ra cũng không ai tin.”, “Chính là, tiểu tử này trên người nhất định có kháng lôi pháp y, hoặc là bản thân liền là sấm sét thân thể.”, “Ngươi nhìn hắn một mặt vô vị dáng vẻ, thật giống cái kia chút sấm sét căn bản không đánh vào người tựa như.”

Cung Đạt cười lạnh nói: “Chư vị lẽ nào đều mắt mù sao? Cái kia vẫn lôi đánh vào người, trực tiếp phá nát mở, chấn động vào bên trong cơ thể, chính là trực tiếp công kích thân thể hiện tượng, nếu như có pháp y hoặc là sấm sét thân thể lời, hoặc là bị hoàn toàn chặn ở bên ngoài, hoặc là xuyên thấu mà qua, căn bản không phải loại này phá toái tình huống. Chư vị là thật không hiểu, hay là giả không hiểu? Thừa nhận mình không bằng một cái ngoại lai tiểu tử, tựu có khó khăn như thế sao?”

Mọi người từng cái từng cái đầy mặt vẻ xấu hổ, xấu hổ cúi đầu, Tạ Nam Hoa cũng xấu hổ không ngớt, nét mặt già nua không nhịn được.

Cung Đạt nói: “Thừa nhận thiếu sót của mình, mới là tiến bộ bắt đầu.”

Lại có vài tên Luyện Tinh sư đỡ không được, ở bên trong máu phun phè phè, từng cái từng cái trốn thoát, còn có mấy cái tại chỗ đổ hạ, bị Cung Đạt tay mắt lanh lẹ, triển khai na di truyền đưa ra.

Đại trận bên trong tựu chỉ còn lại Dương Thanh Huyền, đông Tuyết Phong, Lục Áp ba người.

Thiên lôi cuồn cuộn mà xuống, ở không trung biến ảo ra các loại hình thái, cuồng kích ở ba người trên người, đưa tới lôi quang đầy trời, thế năng gia tăng mãnh liệt.

“Này lực áp bách, sợ là có thể sánh ngang bảy đoạn chứ?”

Một tên Luyện Tinh sư cả kinh nói: “Đông Tuyết Phong cùng Lục Áp đại nhân có thể chịu đựng, còn có thể lý giải, cái kia Huyền Nhất sao vậy...”

Tất cả mọi người là đồng dạng tâm tình, hết sức không cam lòng cùng không thoải mái, có người nói: “Hai vị đại sư có thể chịu đựng bảy đoạn lực lượng, hẳn là người lựa chọn tốt nhất. Dù sao hai vị đại sư tinh thông Luyện Tinh thuật, ở thời khắc mấu chốt còn có thể giúp đỡ một, hai, tiểu tử kia có thể là hoàn toàn không hiểu người, không có thân thể cùng hồn lực để làm gì?”

Cung Đạt nhìn cái kia người một chút, nói: “Là ngươi luyện chế hay là ta luyện chế? Cần muốn người thế nào, ta không có ngươi biết không?”

Cái kia người nhất thời câm ngữ, trên mặt xẹt qua giận dữ và xấu hổ vẻ.

Bọn họ trong ngày thường đều là cao cao tại thượng, một đời không ai bì nổi Luyện Tinh sư, giờ khắc này bị một tên người ngoài so hạ xuống, hơn nữa người ngoài kia trẻ tuổi kỳ cục, để cho bọn họ từng cái từng cái trên mặt đều không nhịn được, hết sức phiền muộn.

Rất nhiều người đều mong chờ Dương Thanh Huyền mau mau bị cái kia lôi quang đánh chết, tốt để cho bọn họ xuất khẩu ác khí.

Nhưng không như mong muốn, lệnh tất cả mọi người mở rộng tầm mắt là, đông Tuyết Phong trực tiếp bị lôi điện đánh đi ra, ngã trên mặt đất phun máu phè phè, tựu liền Lục Áp đều là cả người run rẩy, hiển nhiên sắp không chịu nổi, mà Dương Thanh Huyền vẫn như cũ cứng chắc như tùng, chỉ là sắc mặt thoáng trắng bệch.

Cung Đạt cùng Nhung Kha đều là trong lòng chấn động mạnh, đối với Dương Thanh Huyền tiềm lực cảm thấy dị thường giật mình, hai người liếc nhau một cái, đều là thấy được lẫn nhau trong mắt sâu sắc kinh hãi, thậm chí là kiêng kỵ.

Hai người đều là thầm nghĩ: “Vinh quang vương giả, quả nhiên đáng sợ, truyền ra ngoài đều ở phong truyền người này thần thoại, không nghĩ tới chính mình giờ khắc này tận mắt nhìn.”

Cung Đạt vung tay lên, liền đem đầy trời lôi đình triệt hồi, nói: “Kiểm tra xong, chúc mừng Huyền Nhất cùng Lục Áp đại sư.”

“Oa”, Lục Áp đột nhiên khạc ra một búng máu, tựu ngã trên mặt đất, thoi thóp.

Dương Thanh Huyền chậm rãi mở hai mắt ra, khóe miệng tràn ra một tia máu tươi, nhưng trên người không có nửa điểm vết thương, trong mắt trái lại xẹt qua vẻ thất vọng.

Tuy rằng bị chấn thương một ít nội phủ, nhưng lấy được chỗ tốt cũng là khó có thể lường được, Dương Thanh Huyền thậm chí cảm ứng được cảnh giới bình phong, như tiếp tục oanh kích đi xuống, vô cùng có khả năng lại đem tu vi đi lên tăng lên mảng lớn.

“Huyền Nhất công tử, ngươi không sao chứ?”

Cung Đạt lên trước, càng không để ý lục đè ngã xuống đất trên chết sống, trực tiếp quan tâm tới Dương Thanh Huyền đến, nhất thời dẫn tới Luyện Tinh sư môn một trận bất mãn.

Nhưng đông Tuyết Phong, rồng đức, lá tinh cùng Tạ Nam Hoa chờ đỉnh cấp Luyện Tinh sư, nhưng là sắc mặt bình tĩnh, đầy mắt nghiêm nghị.

Luyện Tinh thuật có thể học, chỉ cần thiên phú không kém, hết sức dễ dàng liền có thể lấy nhập môn bắt đầu, nhưng thân thể cùng linh hồn cường độ, nhưng là sở hữu Luyện Tinh sư bình cảnh, rất khó hai cái cũng tiến vào. Hiện tại Dương Thanh Huyền hiện ra thân thể cùng linh hồn cường độ, quả thực có thể dùng đáng sợ để hình dung, người như vậy một khi tiến nhập Luyện Tinh chi đạo lời, rất nhanh là có thể bộc lộ tài năng, nhất thời phong quang không gì sánh bằng.

Vì lẽ đó ở đây chút đỉnh cấp Luyện Tinh sư trong mắt, Dương Thanh Huyền thân phận địa vị, đã có thể cùng bọn họ đứng ngang hàng, thậm chí còn ở bọn họ bên trên, cũng không dám nữa có chút khinh bỉ cùng không tôn trọng.

Dương Thanh Huyền nói: “Không có chuyện gì, nếu như cái kia sấm sét lại kéo dài bốn năm canh giờ là tốt rồi, ta có lẽ có thể mượn cơ hội đột phá tầng này cảnh giới.”

“Rầm” một tiếng, sở hữu Luyện Tinh sư toàn bộ ngã xuống đất ngất đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2393: Di Đạo Đan, Đột Phá Phương Pháp

Cung Đạt xạm mặt lại, ngượng ngùng nói: “Công tử hay là trước nghỉ ngơi mấy ngày, đem tinh thần khí chữa trị khỏi, giúp ta luyện chế đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, bắt đầu không có có chuẩn bị tâm lý, bị vẫn sét đánh bị thương không ít, lần sau sẽ không. Luyện chế thành công sau, ta hy vọng có thể lại tới nơi đây tiếp thu một lần gột rửa, giúp ta đột phá.”

Cung Đạt sợ hãi nói: “Ngươi, ngươi thật sự còn muốn đến bị lôi?”

Hắn cho rằng Dương Thanh Huyền chỉ là nói một chút mà thôi, người trẻ tuổi yêu thích khoác lác cực kỳ bình thường.

Dương Thanh Huyền nói: “Đương nhiên là thật sự, ta đã cảm ứng được cảnh giới bình phong, chỉ cần lại bị vẫn lôi oanh kích bốn năm canh giờ, là có thể đạt đến bình phong đỉnh điểm, thậm chí mượn lôi đột phá.”

Cung Đạt sững sờ một lát, ngơ ngác nói: “Nếu như bốn năm canh giờ thật có thể đột phá, bản tọa hiện tại liền có thể trợ ngươi, dù sao ngươi lại đột phá một tầng lời, đối với ta luyện chế cũng là hữu ích. Chỉ cần có thể tăng cường luyện chế tỷ lệ thành công, bản tọa không tiếc bất cứ giá nào. Chỉ là, ngươi thật xác định còn có thể kháng bốn năm canh giờ vẫn lôi? Đây cũng không phải là đùa giỡn, khoác lác chuyện, bằng không hại không ít chính mình, còn bỏ lỡ chuyện của ta.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tự nhiên là thật, nếu là ta đỡ không được, liền trực tiếp từ trận bên trong đi ra, hoặc là để đại nhân ngừng tay, không phải tốt sao?”

Cung Đạt trầm ngâm hạ, nói: “Tốt, ngươi trước dưỡng cho tốt nội thương, lại vào trong trận, ta tựu vì ngươi một người, lại triển khai một lần vẫn Lôi Quyết.”

Bốn phía Luyện Tinh sư, không khỏi là trợn mắt ngoác mồm, đều cho rằng Dương Thanh Huyền là khoác lác, không nghĩ tới thật sự dám trên, lẽ nào hắn khoác lác mệnh cũng không cần?

Dương Thanh Huyền đại hỉ, vội vàng ngồi xếp bằng tu luyện, đột nhiên ánh mắt sáng lên, cười nói: “Đại nhân thân là Luyện Tinh sư hiệp hội đại trưởng lão, trên người thánh dược chữa thương nên có không ít chứ?”

Cung Đạt khẽ mỉm cười, nói: “Chỉ cần là hữu ích ở ta luyện chế, tất cả đều dễ nói chuyện.”

Lúc này lấy ra một cái hộp ngọc đưa cho Dương Thanh Huyền.

Nhung Kha cùng đông Tuyết Phong mấy người, vừa thấy này hộp ngọc, đều là hơi thay đổi sắc mặt, nhưng vẫn chưa nói cái gì.

Dương Thanh Huyền đem hộp ngọc mở ra, bên trong trình hình tam giác, bày đặt ba viên đỏ thắm đan dược, chỉ là thần thức quét qua, tựu có Đạo Uẩn lực lượng khuếch tán ra.

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, lập tức rõ ràng thuốc này giá trị, trên thực tế thương thế hắn không nặng, nhưng nếu cầm nhân gia đan dược, tổng bất hảo toàn bộ giữ lại, lúc này bốc lên một viên bỏ vào trong miệng, còn dư lại hai viên đã thu lên.

Cái kia đan dược ở trong miệng vừa vào miệng liền tan ra, biến thành một luồng hỏa diễm theo yết hầu hướng về vào bên trong cơ thể, sau đó trực tiếp chảy qua phổi, dạ dày, lại khuếch tán đến toàn bộ kinh mạch cùng khiếu huyệt bên trong.

Dương Thanh Huyền toàn bộ người một cái biến thành đỏ chót, trên người tỏa ra đại đạo bao hàm lực, chấn động đến mức bốn phía không gian đều “Ong ong” vang vọng.

Lá tinh cả kinh nói: “Quả nhiên là Di Đạo Đan!”

“Chi!” Bốn phía Luyện Tinh sư tất cả đều hút khẩu hơi lạnh, ngạc nhiên nhìn nhau.

Không hiểu Cung Đạt vì sao lấy ra trân quý như vậy thánh dược chữa thương, viên thuốc này ở toàn bộ Mục Hải Vực Giới bên trong, chữa thương hệ bên trong đủ để đứng vào mười vị trí đầu, căn bản là là vạn kim khó cầu, có thể hoạt tử nhân, nhục bạch cốt.

Lẽ nào người này là đại trưởng lão con riêng?

Sở hữu Luyện Tinh sư nội tâm đều nghĩ như vậy, sau đó nhìn Dương Thanh Huyền ánh mắt trở nên cổ quái.

Chỉ có Nhung Kha biết, Cung Đạt đây là ở bắt đầu cố ý kết giao Dương Thanh Huyền, vinh quang vương giả thân phận, cùng với có thể thừa nhận được bảy đoạn chèn ép thiên phú, cũng đủ để đáng giá Luyện Tinh sư hiệp hội kết giao.

Dương Thanh Huyền nuốt hạ Di Đạo Đan sau, nội tâm kinh hãi so với cái này chút Luyện Tinh sư còn phải tới mãnh liệt, ngũ tạng lục phủ này điểm bị vẫn lôi chấn thương địa phương, trực tiếp lấy có thể cảm ứng được tốc độ khôi phục.

Không chỉ có như vậy, to lớn đan dược lực lượng, còn dung nhập vào trong nhục thể, đối với toàn bộ thân thể tiến hành tẩm bổ.

Dương Thanh Huyền không dám thất lễ, vội vàng bấm quyết, vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, đem dược lực một điểm điểm hoàn toàn hấp thu tiêu hóa, tránh khỏi lãng phí.

Vẫn Lôi Thiên bên trong nhất thời trở nên yên tĩnh, cái kia mười mấy tên Luyện Tinh sư, đều đang ngồi xếp bằng khôi phục.

Lục Áp cũng miễn cưỡng chống đỡ lấy thân thể, Cung Đạt lấy ra không ít đan dược cho hắn chữa thương, nhưng so với Di Đạo Đan vẫn là chênh lệch mấy cái này cấp bậc. Lục Áp cũng cho rằng này Huyền Nhất nhất định là đại trưởng lão con riêng, nghĩ như vậy, nội tâm cũng thăng bằng.

Mấy canh giờ phía sau, Dương Thanh Huyền dài thở dài một hơi, thanh âm rất nhỏ từ bên trong đan điền phát ra, chảy qua trong cơ thể các đại khiếu huyệt, cả người đều sinh sinh cộng hưởng, cuối cùng từ trong miệng thốt ra, kéo dài không tuyệt, như rồng ngâm nga, nhảy vào cửu tiêu.

Một hơi giằng co hơn một phút, mới chậm rãi dừng lại.

Cung Đạt vui vẻ nói: “Chúc mừng Huyền Nhất công tử, hoàn toàn khôi phục như lúc ban đầu. Nghe vừa nãy này khẩu chân khí ngâm, không chỉ có đan điền no đủ, thân thể bành trướng, tựa hồ gần đây Vẫn Lôi Thiên trước, càng ngang tàng mấy phần.”

Dương Thanh Huyền cảm kích ôm quyền nói: “Đây đều là nâng đại trưởng lão phúc.”

Mọi người đặt ở trong mắt, nội tâm đều là một trận hừ lạnh, “Phụ tử các ngươi ở đây diễn cái gì làm trò.”

Cung Đạt nói: “Huyền Nhất công tử bây giờ có thể chịu đựng vẫn lôi, tiến hành đột phá?”

Dương Thanh Huyền nói: “Có thể.”

Cung Đạt vung tay lên, lập tức để đại trận kia lần thứ hai tái hiện ra.

Dương Thanh Huyền đi vào trong trận, liền triển khai Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân, bày xong tư thế.

Toàn bộ Luyện Tinh sư đều từ điều tức bên trong đi ra, trợn to hai mắt, nhìn Dương Thanh Huyền bị cái kia sét đánh, muốn nói chịu đựng bốn năm canh giờ, trực tiếp mượn lôi đột phá, bọn họ là không tin, chỉ muốn chờ nhìn Dương Thanh Huyền xấu mặt, giải trong lòng nhất khẩu ác khí, tốt nhất là trực tiếp bị sét đánh chết, nhìn Cung Đạt làm sao khóc.

Cung Đạt tay bấm vẫn Lôi Quyết, nói: “Nếu như đỡ không được tựu đúng lúc hé răng.” Sau đó một tay nâng ngày, đem Lôi Quyết đánh vào hư không.

Nhất thời phong vân biến sắc, sấm vang chớp giật, cái kia cuồng bạo lôi thế giới lần thứ hai hiện ra.

“Oanh! Oanh!”

Vô số lôi quang, ở không trung hóa thành từng đạo từng đạo thiểm điện, kích bắn mà xuống, đồng thời hiện ra các loại hình thái, rất sống động, phảng phất có linh tính.

“Oành! Oành!”

Đại trận bên trong chỉ có Dương Thanh Huyền một người, cái kia chút sấm sét tất cả đều hướng về thân thể hắn bắn trúng bổ tới, đòn thứ nhất tựu có vô số thiểm điện ở bên trong nổ tung, chấn Dương Thanh Huyền rên lên một tiếng, thân thể lắc lư hạ, kim quang sáng quắc, cùng lôi quang hỗn thành một thể, lưu biến toàn thân, phát sinh “Đùng đùng” nổ vang.

Ngoài trận mọi người, đều là nhìn sắc mặt trắng bệch, vang lên mình bị sét đánh dáng vẻ, không khỏi một trận khiếp đảm nghĩ mà sợ.

Cung Đạt cũng là sắc mặt ngưng trọng, cẩn thận quan sát đến Dương Thanh Huyền cùng vẫn lôi biến hóa, hắn cũng chỉ lo đem Dương Thanh Huyền đánh chết hoặc là đánh hỏng, gây nên ngoại giới chấn động chuyện nhỏ, làm lỡ tự mình luyện chế nhưng là chuyện lớn.

Sấm sét tốc độ cực nhanh, ở không trung lóe lên tựu bổ xuống dưới, đồng thời đầy trời đều là các loại linh tính lôi quang, tất cả đều là vừa nhanh vừa chuẩn vừa ngoan đánh xuống, hoàn toàn đánh trên người Dương Thanh Huyền.

Toàn bộ trận pháp bên trong lôi có thể, rất nhanh tựu chất đống, hình thành một cái Lôi Sơn lôi hải, thế năng cao đáng sợ.

Cung Đạt hơi đổi sắc mặt, ra hiệu mọi người đều lui về phía sau, để tránh chuyện ngoại ý muốn bị lan đến gần.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2394: Chí Cường Pháp Thân, Tu Sửa Cổ Bảo

Dương Thanh Huyền toàn thân lỗ chân lông đều bị điện giãn ra, thân thể như là nhẹ nhàng thổi phồng giống như, sinh sinh nhất định bành trướng, vô số lôi có thể ở kết cấu thân thể giữa dòng chuyển, đồng thời đánh vào đến trong linh hồn.

Không chỉ có như vậy, Dương Thanh Huyền còn quan sát được Tinh Giới bên trong bảy vị Tinh Túc biến hóa.

Vẫn lôi oanh kích không không nơi, sinh ra to lớn sấm sét tràng năng, thông qua khế ước lực lượng ảnh hưởng đến Thất Tinh túc.

Cũng hoặc có lẽ là Thất Tinh túc nhân vì là khế ước lực lượng, bị động bắt đầu thay Dương Thanh Huyền gánh chịu sét đánh.

Dương Thanh Huyền kinh hãi nói: “Chư vị cảm giác làm sao? Nếu như vô ích, ta tựu cắt đứt khế ước liên hệ.”

“Tuyệt đối đừng!”

Xi Hằng, Khổng Linh, Độ Nhược đều là miệng đồng thanh nói ra, ba người bọn họ đối với này vẫn lôi oanh kích mẫn cảm nhất, đồng thời cảm nhận được chỗ tốt cực lớn.

Đặc biệt là Khổng Linh, vốn là sấm sét hóa linh, ở vẫn lôi rót vào hạ, được lợi vô cùng, toàn thân đều là tia lôi dẫn đại phóng, biến ra Khổng Tước chân thân, ở Tinh Giới bên trong tùy ý bay lượn.

Mấy người khác mặc dù tốt nơi không rõ ràng như vậy, nhưng cũng biết là khó được cơ duyên, đều là trăm miệng một lời nói: “Có thể chịu đựng.”

Dương Thanh Huyền cẩn thận quan sát hạ bảy người biến hóa, cùng với đối với sấm sét chịu đựng tình huống, lúc này đem dẫn nhập tinh giới vẫn lôi tiến hành phân cấp, đưa vào Khổng Linh trên người nhiều nhất, thứ yếu Xi Hằng, lại thứ yếu Độ Nhược, cứ thế mà suy ra, trình Kim tự tháp thức phân bố xuống.

Khổng Linh ở đây vẫn lôi điện giật hạ, không ngừng phát sinh vui sướng tiếng kêu, trên người Vũ Linh toàn bộ căn căn dựng thẳng lên, đồng thời hóa ra lôi chi hình thái, ngàn mắt trợn trừng.

Dương Thanh Huyền thoáng cảm ứng hạ, liền thu về tâm thần, toàn tâm toàn ý rèn luyện chính mình.

Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân vầng sáng, ở sét đánh hạ không ngừng đổ nát, lại tụ lại, như thế lặp lại, làm cho Dương Thanh Huyền trên người hào quang, dị tượng rực rỡ, phảng phất mộng ảo bên trong người.

Mười mấy tên Luyện Tinh sư, tất cả đều nhìn choáng váng.

Còn tưởng rằng tiểu tử này là khoác lác, bây giờ nhìn dáng vẻ, đúng là ở dẫn lôi tu luyện đột phá a!

Mỗi một người đều há to mồm, trong đầu trống rỗng, ngày, đây chính là trực tiếp công kích thân thể cùng hồn phách vẫn lôi a, không là bình thường phổ thông lôi đình!

Cung Đạt khẩn trương nhìn, không dám buông lỏng chút nào, chỉ sợ một không cẩn thận, đem Dương Thanh Huyền đánh hỏng rồi, vậy thì thảm.

Hắn mà không sợ Dương Thanh Huyền sau lưng những thế lực kia đến gây phiền phức, tỷ như Tử Chi Thần Vương phủ, Khương gia các loại, bởi vì thế giới này là thực tế khiến người tàn khốc, Khương gia cùng Tử Chi Thần Vương phủ có thể cùng Dương Thanh Huyền đi gần, là bởi vì hắn là vinh quang vương giả, nắm giữ tương lai vượt qua Thánh Chủ Thiên Vương thiên phú, nhưng nếu như tàn phế hoặc là chết rồi, như vậy thiên phú cũng là đánh mất, Khương gia cùng Tử Chi Thần Vương phủ là chắc chắn sẽ không vì hắn đến cùng Luyện Tinh sư hiệp hội đối lập.

Cung Đạt lo lắng chính là điện làm hỏng Dương Thanh Huyền, không ai giúp hắn luyện chế đồ vật.

Nhưng tốt ở Dương Thanh Huyền trước sau như núi bất động, chỉ là mỗi một quãng thời gian, liền biến đổi một cái trong tay pháp ấn, để kim quang cùng lôi đình kết hợp, sinh sinh một ít hoa văn kỳ dị, ở toàn thân khuếch tán.

Nhung Kha không nhịn được thấp giọng nói: “Đại trưởng lão, tiểu tử này tu luyện là cái gì thể thuật?”

Cung Đạt lắc đầu nói: “Ta cũng xem không rõ, theo lý thuyết chúng ta Luyện Tinh sư hiệp hội đối với thể thuật nghiên cứu, là phi thường toàn diện cùng vượt mức quy định, không bị chúng ta biết thể thuật là đã ít lại càng ít a, huống hồ là như vậy thần diệu cường đại thể thuật, từ dị tượng tới nhìn, như là trong truyền thuyết...”

Cung Đạt bỗng nhiên hạ, nhíu lại đầu lông mày, lại lắc lắc đầu, nói: “Không đúng, cái kia thể thuật chưa bao giờ ở vùng vũ trụ này bên trong từng xuất hiện, ta cũng chỉ là ở tại thượng cổ văn hiến bên trong từng thấy linh tinh nửa điểm ghi chép, thực tại không cách nào xác nhận.”

Nhung Kha hiếu kỳ nói: “Đại trưởng lão nói rốt cuộc là cái gì thể thuật?”

Cung Đạt nói: “Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân.”

Nhung Kha sợ hết hồn, kinh hãi nói: “Bốn đại thần thể một trong?”

Cung Đạt nói: “Chỉ là suy đoán mà thôi.”

Hai người nói chuyện vẫn chưa che giấu, chung quanh Luyện Tinh sư nghe được rõ rõ ràng ràng, đều là sợ hết hồn, lập tức từng cái từng cái hai mắt phóng ánh sáng, lộ ra thần sắc tham lam.

Này thể thuật mặc dù không phải Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, cũng khẳng định so với bọn họ tu luyện mạnh hơn rất nhiều.

Lục Áp nói: “Bất tử bất diệt, không xấu bất hủ, bốn đại chí tôn thần thân thể đều chỉ là truyền thuyết phương pháp, không hẳn thật sự tồn tại, chí ít nơi đây vũ trụ bên trong chưa từng nghe qua có ai nắm giữ, nhưng Huyền Nhất công tử này pháp thân, xác thực huyền diệu cực kỳ, so với chúng ta bình thường nhận thức còn cường đại hơn mấy phần. Nếu như có thể để hắn đem này thể thuật truyền phát hình ra ngoài...”

Cung Đạt nhíu mày lại, Lục Áp ý tứ hắn tự nhiên biết, từ tốn nói: “Này cũng phải Huyền Nhất chính mình đồng ý, vạn vạn ép buộc không được. Thiên tài như thế thiếu niên, ngươi căn bản không biết sau lưng của hắn có chút như thế nào sức mạnh, nếu như không cẩn thận chọc vào rắc rối, di hoạ vô cùng.”

Lục Áp nhìn Cung Đạt một chút, Tâm đạo: “Đây không phải là ngươi con riêng sao? Còn cái gì thế lực sau lưng...”

Nhung Kha đột nhiên nói ra: “Di chuyển, hắn phải làm gì?”

Mọi người tâm thần nghiêm nghị, vội vàng nhìn tới.

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền biến hóa vẫn giữ kiểu chữ, ở vạn lôi oanh kích bên dưới, nâng tay phải lên, lòng bàn tay biến ảo ra một mảnh ánh sáng màu vàng óng, một món bảo vật xoay tròn mà ra.

Đông Tuyết Phong sững sờ nói: “Lẽ nào không chống đỡ được, muốn dùng bảo vật đến chịu đựng?”

Cái kia ánh sáng màu vàng óng ở không trung loáng một cái, tựu bùng nổ ra to lớn ánh vàng, một luồng rộng lớn sức mạnh to lớn khuếch tán mà ra, chấn động khiến người sợ hãi.

Vài tên đại Luyện Tinh sư đều là cả kinh kêu lên: “Cổ bảo!”

Kim quang kia trung tâm, chính là hoàng triều ấn, bốn cái linh kiện hòa làm một thể, nhưng ở tiếp giáp địa phương, còn có từng tia từng tia linh quang lấp lóe, hiển nhiên không thể khôi phục như lúc ban đầu.

Không ít đại Luyện Tinh sư đều là trong lòng nóng lên, này kiện cổ bảo nếu như ở trong tay bọn họ, tất nhiên có thể tu sửa hoàn chỉnh, phát huy ra nguyên thủy sức mạnh, đồng thời mình có thể thông qua đối với này cổ bảo nghiên cứu tìm tòi, ở Luyện Tinh thuật tiến thêm một bước, dù sao hiện nay thế giới, hoàn chỉnh cổ bảo đã ít lại càng ít.

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền đem hoàng triều ấn lấy ra sau, bắt đầu đánh ra một bộ pháp quyết, không ngừng đập ở hoàng triều in lại.

Mỗi đập một cái, ấn thân đều phát sinh nhẹ nhàng rung động, sau đó bị vạn sét đánh bên trong, cái kia lôi quang “Chít chít” khuếch tán ở đại ấn bề ngoài, cuối cùng chui vào bốn cái linh kiện liên tiếp nơi.

Nhung Kha cả kinh nói: “Hắn ở mượn vẫn lôi hoàn thiện bảo vật này!”

Lục Áp nói: “Người điên! Vẫn lôi đích thật là khó được tu sửa cổ bảo năng lượng, nhưng bản thân hắn mạnh mẽ chống đỡ vẫn lôi cũng đã vạn phần khó khăn, còn một một bên tế luyện cổ bảo, coi mình là tám đoạn Luyện Tinh đại sư sao?”

Đông Tuyết Phong cau mày nói: “Hắn thủ pháp luyện chế, mười phần mới lạ, can thiệp, thậm chí là cấp thấp, như là mới học.” Sau đó cổ quái liếc mắt một cái Cung Đạt.

Nhung Kha nhìn một hồi, ngơ ngác nói: “Đúng là mới học, các ngươi nhìn hắn cái kia vụng về dáng vẻ, lại như là lần đầu tiên triển khai tựa như...”

Tất cả mọi người là ngây người như phỗng, lần thứ nhất luyện chế triển khai Luyện Tinh thuật, tựu dám dùng vẫn lôi tế luyện tu sửa cổ bảo?

Cung Đạt đột nhiên mở miệng nói: “Khí tẩu thiếu xung, lấy chỉ ngự lôi, hóa đại uy, ngủ đông, mệnh gió, kiếm hỏa, Ngọc Thần ngũ lôi...”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2395: Đỉnh Cấp Luyện Tinh Thuật, Sắp Chết Đột Phá

Ở bên trong đại trận Dương Thanh Huyền thân thể hơi ngưng lại, nhất thời hiểu được, Cung Đạt là đang dạy hắn ngự lôi cùng Luyện Tinh phương pháp.

Nguyên bản ở dẫn lôi vào cơ thể, rèn luyện thân thể, đột nhiên Xi Hằng tựu đưa ra lấy lôi luyện ấn, có thể mang hoàng triều ấn tu sửa đến mức tận cùng, là khó được kỳ ngộ.

Không có tỉ mỉ nghĩ, Dương Thanh Huyền tựu lấy ra hoàng triều ấn, dưới sự chỉ điểm của Xi Hằng, lấy một bộ pháp quyết tế luyện.

Giờ khắc này Cung Đạt lên tiếng, chính là truyền thụ một bộ chí cường “Khí ngự ngũ lôi, tế luyện Tinh Thần” phương pháp, mặc dù là Nhung Kha đám người, không khỏi là đổi sắc mặt, vểnh tai lên đến lắng nghe.

Đồng thời, đều là trong lòng thầm nói: “Quả nhiên là đại trưởng lão con riêng.”

“Âm dương kích tróc, thần nhân hứng thú động, Lôi giả, thiên địa chi nhân tiếng, có thể nghe trăm dặm, chấn động cửu thiên mà phát động chín địa, sợ tứ hải mà lật bốn minh, cổ chi lấy lôi đình, lấy tiếng cho đòi khí vậy.”

“Là thời gian cửu khí thành hình, kết cửu thiên lôi sao, nhất viết Thần Tiêu Lôi, nhị viết ngọc khu lôi, tam viết tiên đều lôi, tứ viết Thái Ất lôi, ngũ viết Bắc Cực lôi...”

Toàn bộ Vẫn Lôi Thiên bên trong, ngoại trừ lăn lộn khuấy động, phá không trăm dặm tiếng sấm ở ngoài, cũng chỉ nghe nghe Cung Đạt khí ngự ngũ lôi, tế luyện Tinh Thần phương pháp, mỗi vị Luyện Tinh sư đều cẩn thận lắng nghe, âm thầm để tâm nhớ hạ.

Tinh Hằng cũng đình chỉ hướng về Dương Thanh Huyền truyền âm, đang khẩn trương nghe pháp, chỉ lo bỏ sót bỏ qua một chữ.

Dương Thanh Huyền nhưng là vừa nghe một bên triển khai ra, cái kia rơi trên thân thể vẫn lôi, nổ tung sau, đã bị Dương Thanh Huyền lấy khí ngự lôi, hóa thành từng đạo từng đạo quyết ấn, đánh vào hoàng triều ấn bên trong.

Cung Đạt trong lòng tràn đầy ngạc nhiên, mỗi một vị Luyện Tinh sư cực kỳ nội tâm nhấc lên sóng lớn hãi sóng, nếu như vừa nãy cái kia cấp thấp Luyện Tinh thuật là Dương Thanh Huyền mới học, báo đáp ân tình có thể, có thể bây giờ là chí cao Luyện Tinh pháp quyết, mặc dù là đại Luyện Tinh sư đều chưa chắc có thể một lần nắm giữ, Dương Thanh Huyền thi triển ra tuy rằng mười phần trúc trắc, non nớt, chầm chậm, nhưng đích đích xác xác là triển khai ra, đồng thời một cái không sai.

Hoàng triều ấn ở đây cách luyện chế hạ, thêm vào vẫn lôi hư thân, chấn kim quang phân tán.

Ẩn chứa ở trong đó cường đại cổ bảo sức mạnh, phảng phất trong ngủ mê thức tỉnh mãnh hổ, ở một điểm điểm lộ ra cao chót vót.

“Tu sửa... Thật sự bị hoàn toàn tu sửa...”

Lục Áp tự lẩm bẩm, trong đầu trống rỗng.

Cái khác Luyện Tinh sư cũng sẽ không tốt hơn hắn đi nơi nào, đều là trừng trực con mắt, mặc dù là Cung Đạt cùng Nhung Kha, cũng cảm thấy có chút hoảng hốt không chân thực.

Dương Thanh Huyền lộ ra vẻ mừng rỡ, hắn cũng không biết chính mình vừa rồi học được này bộ pháp quyết mạnh mẽ đến đâu cùng quý giá, hoàn toàn là bởi vì hoàng triều ấn chữa trị mà đại hỉ, cảm nhận được ấn bên trong cái kia khí tức đáng sợ, hài lòng vung tay lên, đem cổ bảo xong toàn thu lên, lần thứ hai trầm hạ khí hơi thở, bắt đầu tiếp tục tu luyện thân thể cùng linh hồn.

Thông qua một phen khẩn trương tế luyện, chỉ cảm thấy cả người có chút ê ẩm sưng, linh hồn cũng ở trong lúc vô tình, bị vẫn sét đánh hoảng hốt bất định, bắt đầu có chút xuất thần trạng thái.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, vội vàng vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh tâm pháp, đem loại trạng thái kia loại bỏ đi ra ngoài, vững chắc tâm thần, lại trở về trước như núi bất động trạng thái.

Sở hữu Luyện Tinh sư đều nhìn muốn ngất đi thôi, còn có thể như vậy?

Rốt cục, theo thời gian đưa đẩy, đầy trời vẫn lôi không giảm, duy trì to lớn kia oanh kích cường độ, Dương Thanh Huyền rốt cục xuất hiện vẻ mỏi mệt, kinh lạc, khiếu huyệt, phủ tạng một điểm vạch trần nát, khóe miệng tràn ra máu tươi.

Nhưng sắc mặt ngoại trừ hơi hơi trắng xám một ít ở ngoài, cũng không có khác thường tình huống.

Cung Đạt đám người không khỏi là khẩn trương lòng bàn tay đổ mồ hôi, nhìn thấy trước mắt, cũng coi như là chứng kiến kỳ tích, cũng có thể nói là gặp quỷ.

“Oa!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên miệng lớn phun ra một ngụm máu đến, toàn thân khí tức đột nhiên hạ xuống, toàn bộ người lọm khọm thành một đoàn.

Cung Đạt cánh tay khẽ run lên, lập tức bấm quyết, bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay.

Nhưng Dương Thanh Huyền vẫn chưa cầu cứu, không có lui ra đại trận động tác, vẫn như cũ vẫn duy trì cái kia lọm khọm tư thế, đứng ở Lôi Lâm trong biển điện, tùy ý vẫn lôi phá thể mà vào, trực kích thân thể cùng linh hồn.

Rốt cục, trong cơ thể lôi có thể đã tới một cái nào đó điểm giới hạn, "Ầm ầm" một tiếng, một luồng cường đại cương khí từ Dương Thanh Huyền trong cơ thể phá xuất, kèm theo tảng lớn máu thịt tung toé.

Cương phong nháy mắt hóa thành một cái kết giới, đem vạn lôi ngăn trở.

Chỉ là một sát, kết giới "Ầm ầm" một tiếng lại phá nát, vạn lôi lần thứ hai đánh ở cả người đẫm máu Dương Thanh Huyền trên người.

"Oành! Oành!"

"A!"

Dương Thanh Huyền cả người là huyết, hét lớn một tiếng, bị điện giật ngã trái ngã phải, loạng choà loạng choạng, nhưng ánh mắt nhưng là vô cùng kiên định.

Cung Đạt hơn mười người, không khỏi là nhìn sợ run tim mất mật, trợn mắt ngoác mồm.

Cái kia từng đạo từng đạo vẫn lôi, đánh ở Dương Thanh Huyền thân thể, phảng phất xuyên thấu mà qua, từ dưới chân, lòng bàn tay, trên người bất kỳ địa phương nào bộc lộ ra ngoài, tản vào đại địa cùng hư không.

Dương Thanh Huyền cả người là huyết, da thịt càng là rách nát không chịu nổi, phảng phất chỉ còn lại một bộ khô lâu chống đỡ, đang từng bước hướng về bên ngoài trận pháp đi.

Cái kia lộ ra ngoài trong xương cốt, hiện ra điểm điểm kim quang, nhìn kỹ lại, càng là từng cái từng cái thật nhỏ phù văn, che kín toàn bộ thân thể khung xương.

“Đột... Đột phá...?”

Nhung Kha chật vật nuốt xuống hạ, sau đó dùng can thiệp thanh âm khàn khàn nói.

Hơn mười vị Luyện Tinh sư không không cả người chấn động mạnh, đột nhiên cảm thấy được Dương Thanh Huyền thời khắc này cảnh giới khí tức, vẫn là một sao đỉnh cao!

“Thật... Thật sự... Đột phá...”

“Quá huyền ảo... Không thể a...”

“Hắn đúng là người sao?”

Nhìn Dương Thanh Huyền máu me khắp người, đã bị oanh hoàn toàn thay đổi, nhưng vẫn như cũ từng bước một đi ra ngoài, mỗi cái Luyện Tinh sư nội tâm hết sức rung động, ngoại trừ sinh ra một tia kính ý ở ngoài, thậm chí còn có một tia hoảng sợ.

Ở vạn lôi đánh xuống đầu bên dưới hờ hững đột phá, ở giữa còn giành thời gian luyện hạ cổ bảo, học một bộ đỉnh cấp Luyện Tinh thuật, người như vậy nên là nắm giữ như thế nào thiên phú cùng nghị lực, cùng với đạo tâm a.

Dương Thanh Huyền đi ra trận pháp chớp mắt, vạn lôi rốt cục yên tĩnh.

Dương Thanh Huyền thở ra thật dài khẩu khí, nói: “Rốt cục đột phá, kém một chút không có bị điện giật chết.”

Tất cả mọi người là rên lên một tiếng, kém một chút không có nôn ra máu, thực sự là người này so với người khác, không cách nào so với a.

Cung Đạt vội hỏi: “Huyền Nhất công tử, nhanh nghỉ ngơi một trận, phục một viên Di Đạo Đan điều dưỡng.”

Dương Thanh Huyền “Ồ” một tiếng, tựu trực lăng lăng hướng về trước ngã xuống, “Oành” ngã xuống đất.

Hắn là có cơ hội lấy ra Di Đạo Đan đến dùng, nhưng này đan dược thật sự quá tốt rồi, loại này bình thường trạng thái không nỡ ăn, ra đại trận, chỉ cần nhiều hơn một chút thời gian điều dưỡng tựu được.

Rốt cục đỡ không được, ngất đi.

Cung Đạt vội vã tiến lên, kiểm tra hạ Dương Thanh Huyền tổn thương, phát hiện kinh mạch, khiếu huyệt cùng huyết nhục, hầu như đều bị điện bên ngoài cháy bên trong non, toàn bộ báo hỏng, ngũ tạng lục phủ cũng phá nát hơn nửa, chỉ có xương cốt hoàn toàn không thiếu.

Theo lý mà nói, tình huống như vậy trên căn bản gần như bằng chết rồi, nhưng Dương Thanh Huyền không chỉ có còn sống khỏe re, hơn nữa trong đan điền khí tức no đủ, chỉ là đơn giản ngất đi.

Đồng thời Cung Đạt đang kiểm tra Dương Thanh Huyền thương thế thời điểm, phát hiện những máu thịt kia kinh lạc, đã bắt đầu một chút xíu tự hành khôi phục.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2396: Linh Tinh Phàm Trần Một Điểm Tê

Cung Đạt trong lòng rung động, thầm nói: “Thật chẳng lẽ là Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân?”

Hắn tự mình đem Dương Thanh Huyền ôm lấy, nói: “Nhung Kha, ngươi đi theo ta, đồng thời thay Huyền Nhất chữa thương. Lục Áp đại sư, ngươi tựu lưu ở trong hiệp hội tốt đẹp chữa thương, ta để người đưa chút đan dược cao cấp đến, còn lại người chính mình đi nhà thuốc lĩnh ba viên két hồn đan hà hai viên Kim Đan.”

Nói xong, liền theo Nhung Kha độn ánh sáng lóe lên, tại chỗ biến mất.

Tất cả mọi người là hai mặt nhìn nhau, thầm than không ngớt, nhưng rất nhanh tựu nhắc tới Dương Thanh Huyền đề tài, từng cái từng cái đã quên trên người mình tổn thương, bàn luận các loại không thể.

…

Sau ba ngày, Dương Thanh Huyền liền tỉnh lại, phát hiện trên người tổn thương đã tốt hơn hơn nửa.

Toàn thân bị xức một loại dính nhơm nhớp đồ vật, linh khí mười phần, mùi thơm phân tán, đắp ở trên người không nói ra được thích ý thoải mái.

Dương Thanh Huyền cảm nhận được một hạ chân nguyên trong cơ thể, sở hữu kinh lạc cùng huyệt vị thông suốt, bên trong đan điền khí cơ như biển, sôi trào mãnh liệt, chính là một sao Thiên Giới đỉnh cao.

Hắn phát hiện mình nằm ở một chiếc giường đá trên, thân thể phía dưới băng lạnh như băng, có linh khí cường đại xuyên thấu lại đây, phụ trợ chữa thương.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, trong ấn tượng là Cung Đạt đưa hắn mang tới nơi đây.

Dương Thanh Huyền mạnh mẽ địa ngồi dậy, phát hiện toàn thân đều xức cái kia loại dính nhơm nhớp thuốc cao, trên người mình chỉ là che kín một cái đơn bạc thảm, không khỏi mặt đều tái rồi, “Lẽ nào nơi đó cũng là Cung Đạt lão thất phu xức?”

“Công tử ngươi thanh tỉnh.”

Bên trong nhà một góc, chẳng biết lúc nào đứng cạnh một tên dung mạo xinh đẹp nữ tử, trên người mặc trường sam màu bạc, nâng ở trên đất, một tấm tinh xảo trên mặt, có khí chất cao quý.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ngươi là...”

Cô gái nói: “Ta là Luyện Tinh sư hiệp hội xử lý công việc, cũng là đại trưởng lão đệ tử, gọi San San.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, nói: “Trên người ta thuốc mỡ...”

San San ánh mắt lưu chuyển, trên người Dương Thanh Huyền quan sát hạ, yếu ớt nói ra: “Đều là ta cho ngươi xức. Ngươi toàn thân huyết nhục đều phá nát, không có một chỗ hoàn chỉnh, nhất định phải toàn bộ xoa.”

Dương Thanh Huyền há to mồm, sửng sốt hạ, lập tức tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, tự nói: “Cũng còn tốt, không phải lão thất phu kia.”

Lại vừa nghĩ tới trước mắt như vậy đại mỹ nữ, giúp toàn thân mình bôi lên, không khỏi mặt già đỏ ửng, nói: "Khổ cực ngươi."

San San "Khanh khách" cười nói: "Không khổ cực, sư tôn nói ngươi là muôn vàn khó khăn vừa thấy thiên tài, để ta nhất định phải tốt đẹp hầu hạ ngươi, nếu như ngươi có cái gì sai lầm, sư tôn có thể chắc là sẽ không dễ tha ta."

Dương Thanh Huyền nói: "Cung Đạt đại nhân quá khen rồi."

San San nói: "Nếu ngươi đã tỉnh, có thể tự mình tu luyện điều tức, nhiệm vụ của ta cũng sẽ hoàn thành, này phải đi hồi bẩm sư tôn."

Nói xong, hướng về Dương Thanh Huyền chớp hạ mắt to, ánh mắt hữu ý vô ý rơi trên người Dương Thanh Huyền nơi nào đó, sau đó che miệng nở nụ cười, liền xoay người mà đi.

Dương Thanh Huyền vội vàng ngồi dậy, lấy ra một bộ áo bào đổi, sau đó xuống giường ra ngoài mà đi.

Cung Đạt nghe nghe Dương Thanh Huyền thức tỉnh, ngay lập tức tựu chạy tới, Dương Thanh Huyền ra ngoài không xa, hai người tựu gặp được.

Cung Đạt tay phải vỗ nhè nhẹ ở Dương Thanh Huyền trên bả vai, cảm ứng một cái, vui vẻ nói: "Hoàn toàn khôi phục?"

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: "Đa tạ đại trưởng lão cùng San San cô nương chăm sóc."

San San cười nói: "Ta chỉ là làm một điểm hơi nhỏ sự thôi, mấu chốt là cái kia địa lâm mỡ tác dụng, ngươi biết cái kia mỡ nhiều quý giá sao? Bình thường dù cho bỏ ra một điểm điểm, đều là giá trị liên thành."

Cung Đạt cười nói: "Thuốc cao đều là chuyện nhỏ, ngươi hoàn toàn khôi phục chính là đại sự, ha ha.”

Dương Thanh Huyền cảm kích nói: “Ta hiện tại trạng thái vô cùng tốt, có thể phụ trợ đại trưởng lão luyện chế vật kia.”

Cung Đạt nói: “Không vội, thể chất của ngươi cực kỳ đáng sợ, nhanh như vậy tựu khôi phục, Lục Áp đại sư còn chưa hoàn toàn phục hồi như cũ đây, ước chừng còn muốn hai, ba ngày. Đây là ta muốn luyện chế đồ vật luyện phương, ngươi cầm xem một chút, có lẽ có thể có một ít trợ giúp.”

Là một quả tinh xảo thẻ ngọc, cùng phổ thông thẻ ngọc rõ ràng chất liệu không giống nhau, cầm trong tay, như nặng ngàn cân.

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, ta chính thật quen thuộc một, hai, miễn cho cái gì cũng không biết, làm lỡ đại trưởng lão chuyện.”

Cung Đạt lắc đầu nói: “Ngươi không cần biết cái gì, cung cấp hồn lực cùng thể lực tựu được, ta cho ngươi xem cái này, là bởi vì ngươi thành công vì là đại Luyện Tinh sư thiên phú, vì lẽ đó quan sát một, hai, đối với tương lai ngươi có lẽ sẽ mới có lợi.”

Dương Thanh Huyền cười nhạt, bất trí hay không, nhưng nội tâm đối với Luyện Tinh sư là cực kỳ kháng cự.

Cung Đạt lại nói: “Ta có chuyện muốn hỏi ngươi, ngươi có thể trả lời, cũng có thể không trả lời, thuần túy là hiếu kỳ, ngươi tu luyện thể thuật, nhưng là cái kia Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đại trưởng lão tương lai thì sẽ biết.”

San San chu mỏ nói: “Ai nha, hẹp hòi như vậy.”

Cung Đạt cười to nói: “Ha ha, không sao, ta không ngại nhiều chờ chút thời gian.”

Sau đó mấy ngày, Dương Thanh Huyền tựu ở mật thất bên trong nghiên cứu cái kia thượng cổ luyện phương, bên trong ghi lại là một loại gọi là “Linh tinh phàm trần một điểm tê” đồ vật, hình dạng như một cái cự luân, bên trong là một cái hình lục giác, chọn một thế năng cực cao tinh hài, lại dựa vào sáu cái năng lượng trình độ không sai biệt lắm tinh huy trở thành sáu giác.

Dương Thanh Huyền nhìn nửa ngày, phát hiện này luyện phương quá trình đều cực kỳ hoàn chỉnh, nhưng cũng thiếu đối với này linh tinh phàm trần một điểm tê giới thiệu.

Từ chọn nhân tài cùng thủ pháp luyện chế xem ra, hẳn là món thứ cực kỳ đáng sợ, nhưng cụ thể để làm gì, một điểm cũng không có đề cập.

Xi Hằng cũng suy đoán không ra một như thế về sau.

Dương Thanh Huyền cũng lười để ý sẽ, hoàn thành tốt nhiệm vụ của chính mình liền có thể.

Lần này Luyện Tinh sư hiệp hội hành trình, xem như là cực kỳ thuận lợi, đồng thời hướng tới viên mãn.

Chính mình may mắn đột phá một cấp, hơn nữa còn thu được hoàn chỉnh hoàng triều ấn, đồng thời Khổng Linh, Xi Hằng chờ cường giả, ở vẫn lôi tác dụng hạ, đều có không nhỏ đột phá, Khổng Linh càng là tiến vào bế quan bên trong, giờ khắc này Tinh Giới bên trong chỉ có thể cảm ứng được một đoàn mờ mịt lôi có thể, chờ chờ phá kén mà ra.

Hơn nữa còn chiếm được hai viên Di Đạo Đan, học một bộ ngự lôi Luyện Tinh phương pháp.

Nếu như lại hoàn thành Cung Đạt nhiệm vụ, đem Mạc Tang Tử tìm đến mang đi, tựu triệt để hoàn mỹ.

Vài ngày sau, San San đến gõ cửa mật thất, báo cho Lục Áp đã khôi phục đỉnh cao, luyện chế sắp bắt đầu.

Dương Thanh Huyền theo San San đi tới một vùng không gian kỳ lạ, bốn mặt tất cả đều là hoang vu không có bóng người, chỉ ở trên mặt đất đứng sừng sững nước cờ mười căn đồng thau cây cột, uy nghiêm túc mục.

Trong cột là một toà từ kim loại luyện chế to lớn trận bàn, mặt trên khắc đầy nhật nguyệt tinh thần, như là một bức vũ trụ hơi bản khắc bản.

Không gian bầu trời, không có bất kỳ che đậy, lấy toàn bộ vũ trụ bầu trời vì là đỉnh, làm cho người ta một loại Thiên Đạo mịt mờ cảm giác.

Sớm có mấy người đứng ở trong trận bàn, trò chuyện với nhau cái gì.

Cung Đạt, Nhung Kha cùng Lục Áp đều ở, còn có mấy người cũng không nhận ra, nhưng từ cái kia tang thương khuôn mặt cùng trên con mắt nhìn, tất nhiên cũng là không bình thường Luyện Tinh đại sư.

San San tiến lên phía trước nói: “Sư tôn, Huyền Nhất công tử đến rồi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2397: Chuẩn Bị Ổn Thỏa, Đỉnh Cao Luyện Chế

Dương Thanh Huyền lập tức lên trước, hướng về mọi người chắp tay nói: Gặp qua đại trưởng lão, phó hội trưởng, Lục Áp đại sư, còn có mấy vị đại nhân."

Cung Đạt mười phần nhiệt tình, tới nắm Dương Thanh Huyền tay, giới thiệu với hắn nói: “Vị này chính là Hoàng Phủ Phong đại sư, vị này chính là ngô nam đại sư, hai vị đại sư đều là bảy đoạn Luyện Tinh sư.”

Dương Thanh Huyền lập tức hướng về hai người chắp tay, lẫn nhau khách sáo vài câu.

Còn có năm tên tuổi trẻ Luyện Tinh sư bộ dáng người, Cung Đạt cũng hơi hơi giới thiệu hạ, đều là Cung Đạt cùng Nhung Kha đệ tử.

Năm người cũng nghe nói Dương Thanh Huyền chuyện, kỳ thực nội tâm đều là vô cùng không phục, Luyện Tinh sư thần thức, nhãn lực, năng lực nhận biết đều cực mạnh, vừa nhìn Dương Thanh Huyền dáng vẻ, đều so với mình đám người trẻ hơn, hơn nữa trẻ trung hơn nhiều, làm sao hiểu ý phục?

Có thể vừa nhìn Cung Đạt thái độ đối với Dương Thanh Huyền, tựu liền một cái khuôn mặt túc sát Nhung Kha, gặp được Dương Thanh Huyền sau cũng là mặt nở nụ cười, sợ đến năm tên đệ tử đều là nơm nớp lo sợ, liên tục cùng Dương Thanh Huyền đạo tốt, lộ ra hòa ái hiền lành, thậm chí có một ít nụ cười xu nịnh, nhưng nội tâm đều là một vạn dê đầu đàn đà chạy qua.

Đơn giản giới thiệu xong sau, Cung Đạt nói ra: “Linh tinh phàm trần một điểm tê luyện phương, Huyền Nhất công tử tìm hiểu như thế nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đều cẩn thận tìm hiểu một phen, có đại khái giải, nhưng còn có một chút chi tiết đồ vật, vẫn còn không rõ ràng.”

Cung Đạt cười nói: “Không sao, luyện chế cái này, cũng không cần ngươi giải, chỉ cần phụ trợ ta mới có thể. Hơn nữa ngươi có chỗ không hiểu, sau đó có thể thông qua quan sát chân thực luyện chế, đến xác minh nội tâm nghĩ.”

Dương Thanh Huyền tuy rằng đối với Luyện Tinh không có hứng thú, nhưng học xong ngự lôi Luyện Tinh phương pháp, lại quan sát thượng cổ luyện phương, nội tâm vẫn là có một tia tò mò.

Cung Đạt giảng giải một ít làm sao phụ trợ, cùng với trong quá trình luyện chế khả năng sẽ xuất hiện dị thường, sau đó mỗi người cho hai đại bình đan dược, một bình là két hồn hoàn, một bình là Kim Cương đan, các có năm mươi hạt, nói ra: “Ở thể năng cùng hồn lực tiêu hao một phần mười thời điểm, liền có thể lấy bắt đầu nuốt phục này hai loại đan dược, để để hai loại sức mạnh cường độ, duy trì ở nhất định phạm vi, không đến nỗi xuất hiện đột nhiên thiếu hụt tình huống. Nhưng nuốt dùng thời gian khoảng cách chư vị cũng muốn chính mình thao túng tốt, dù sao này hai loại đan dược nuốt hơn nhiều, cũng sẽ sinh sinh rất lớn tác dụng phụ.”

Sau đó, Cung Đạt liền khởi động trên mặt đất kim loại trận bàn, một cái kỳ dị lục mang tinh viên luân tái hiện ra, lưu động ánh sao một dạng ánh sáng.

Cung Đạt nói: “Đều lên đi.”

Chính mình nhảy lên, giẫm ở lục mang tinh một cái góc trên, Dương Thanh Huyền đám người lần lượt đứng trên không được, tạo thành toàn bộ lục mang tinh giác.

Cung Đạt giơ tay lên, nhất thời xúc động trận pháp.

Bốn phía chi chít như sao trên trời cột đồng lớn, tất cả đều tỏa ra óng ánh hào quang, đem trọn cái hoang cổ đại địa chiếu sáng một mảnh thông minh.

San San cùng năm tên đệ tử vội vàng lùi đến bốn phía, thay mọi người hộ pháp.

Trên thực tế toàn bộ hiệp hội đều tiến vào tình trạng giới bị, thông vào này hoang cổ vùng đất nhập khẩu đều có tầng tầng trọng binh canh gác, không thể có người xông tới. Nhưng bởi vì lần này luyện chế thực tại quá trọng yếu, Cung Đạt hầu như vận dụng toàn bộ sức mạnh đến bảo đảm thành công.

Cung Đạt hướng về nắm vào trong hư không một cái, phía trên đại trận không gian khẽ run, sau đó một bộ to lớn tinh hài xuất hiện giữa trời, trôi nổi ở trên trận pháp không, tỏa ra cường đại kim loại lực chấn nhiếp.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, hai con ngươi một cái hóa thành màu vàng, này là tinh hài trên thế năng cùng năng lượng, cùng Ám Tinh chi thành bầu trời cái kia chút hài cốt so với, căn bản là là khác nhau một trời một vực, nhanh nhẹn tựu dường như một món bảo vật, hơn nữa còn là cổ bảo cấp bậc tồn tại.

Hắn từng gặp Thanh Đồng Tinh Quỹ, trước mắt này là tinh hài năng lượng cấp bậc, so với kia Thanh Đồng Tinh Quỹ còn cao hơn rất nhiều.

Cung Đạt vung tay lên, năm vệt sáng kích bắn mà ra, nói: “Đây là năm cái cao năng lượng hoàn mỹ tinh huy, các ngươi cảm ứng một cái năng lượng trong đó, sau đó thay ta ổn định sóng năng lượng liền có thể.”

Dương Thanh Huyền tiếp nhận tinh huy, như là một khối trọng sắt tới tay, nặng trình trịch, năm ngón tay chạm nhẹ hạ, tỏa ra năng lượng ánh sáng lộng lẫy, dĩ nhiên xúc động chân nguyên trong cơ thể, sinh sinh nhất định cộng hưởng.

Lập tức tập trung ý chí, bắt đầu cảm thụ được tinh huy tần suất.

Bốn người khác cũng cũng hơi cúi đầu, cảm ứng ánh sao.

Cung Đạt không ngừng lấy ra các loại vật liệu, vùi đầu vào trên trận pháp trong hư không, sau đó tay bấm quyết ấn, chỉ về vòm trời.

Nhất thời đầy trời tinh đấu một cái ánh sáng đại phóng, vô số đạo ánh sao phóng hạ xuống, rơi vào bên trong đại trận.

Cái kia tinh hài cùng các loại vật liệu bắt đầu xoay tròn, thu nạp ánh sao lực lượng, tiến vào nung nấu trạng thái.

Cung Đạt sắc mặt bắt đầu trở nên nghiêm nghị, hít một hơi thật sâu, sử dụng tới một bộ phức tạp pháp quyết, đem các loại quyết ấn đánh vào trong trận, cái kia tinh hài theo pháp ấn xoay tròn, các loại vật liệu phối hợp phù văn, từng đạo từng đạo dấu ấn bên trên.

Dương Thanh Huyền nhìn hoa cả mắt, Cung Đạt đầu nhập vào vật liệu sợ là hơn vạn loại, hơn nữa thi triển ra quyết ấn cũng có mấy ngàn loại, trước mắt đại trận giống như là một cái vô hình lò nung, phóng ra mấy chục loại hào quang, khiến người mắt không kịp nhìn.

Vài ngày sau, cái kia tinh hài bị hòa tan mở, nhưng vẫn như cũ duy trì linh tính bất diệt, hơn nữa không biết lạc ấn bao nhiêu phù văn đi tới, Dương Thanh Huyền đã nhớ không được, các loại tài liệu hòa vào, sợ cũng phải lấy tấn đến kế.

Cung Đạt vì trận chiến này, đem Luyện Tinh sư hiệp hội trong khố phòng phàm là cần dùng đến đỉnh cấp nguyên liệu, tất cả đều chở tới, bất kể phí tổn đầu nhập vào.

Rốt cục, cái kia linh tinh phàm trần một điểm tê hình thái chậm rãi bày ra, hóa thành một phương cự luân, ở trên trận pháp không xoay tròn.

Cung Đạt chính mình không biết nuốt phục bao nhiêu đan dược, bỗng nhiên hét lớn một tiếng, nói: “Chư vị, giúp ta!”

Cự luân trên lập tức hóa ra một cái lục mang tinh, kích bắn ở mọi người trước mặt.

Dương Thanh Huyền vội vàng cầm lấy tinh huy, tiến lên nghênh tiếp.

“Vù” một tiếng rung động, lục mang tinh giác bắn ở ánh sao trên, một cái phóng ra to lớn ánh sáng.

Dương Thanh Huyền cánh tay kịch liệt rung động, gấp bận bịu hai tay nắm ở, đưa cánh tay ổn định lại.

Toàn bộ lục mang tinh tỏa ra sức mạnh khổng lồ, cùng sáu viên ánh sao cộng hưởng, mỗi người đều là cắn chặt hàm răng, ổn định mình một phương trận địa.

Đồng thời cự luân cùng lục mang tinh trên năng lượng không ngừng lẫn nhau rung động, bài xích lại lẫn nhau hấp dẫn, hình thành nhất định cân bằng.

Cung Đạt tiếp tục đem quyết ấn đánh vào cự luân bên trong, khiến cho cùng cái kia lục mang tinh cùng sáu đại tinh huy dung hợp.

Bầu trời Tinh Thần kéo dài lấp loé, hơn nữa tăng nhanh tần suất, to lớn ánh sao không ngừng phóng hạ xuống, đều bị hút vào cự luân bên trong, duy trì toàn bộ đại trận vận chuyển cùng luyện chế năng lượng cần thiết.

Nửa ngày sau, Dương Thanh Huyền nhất thời cảm thấy thể lực giảm xuống một hai phần mười, gấp vội vàng lấy ra một viên két hồn hoàn cùng Kim Cương đan nuốt vào, lập tức thu được bổ sung, tiếp tục duy trì tinh huy sức mạnh bất diệt.

Thời gian một điểm điểm trôi qua, mỗi một lần trong cơ thể giảm xuống, đều so với lần trước phải nhanh, mà nuốt phục két hồn hoàn cùng Kim Cương đan hiệu quả nhưng là càng ngày càng yếu.

Quá ba ngày, Dương Thanh Huyền trong cơ thể đã rơi xuống một phần ba trở xuống, mấy tên khác Luyện Tinh sư cũng là sắc mặt tái nhợt, đầy đầu Đại Hãn, thân thể bắt đầu xuất hiện run rẩy bất an dấu hiệu.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2398: Tinh Huy Hóa Linh, Luyện Chế Nguy Cơ

Đột nhiên, một luồng cảm giác kỳ dị ở sáu người trong lòng hiện ra.

Đặc biệt là Hoàng Phủ Phong, sắc mặt một cái đại biến, hãi tiếng nói: “Tinh Linh?!”

Chỉ thấy trong tay hắn tinh huy, dâng lên ánh sáng màu trắng, ở trên trận pháp không hóa thành một con quái thú dáng dấp, như là từ trong ngủ mê tỉnh lại, mở rộng vươn người.

Cung Đạt mấy người sắc mặt đều tái rồi, kêu lên: “Gặp quỷ, làm sao xuất hiện Tinh Linh?!”

San San cả kinh nói: “Có thể là này tinh huy ở kho hàng phóng quá lâu?”

Thiên địa linh bảo, phóng lâu phía sau, đều có nhất định xác suất thu nạp vũ trụ tinh hoa, đản sinh linh trí.

Huống hồ Luyện Tinh sư hiệp hội kho hàng, bên trong tất cả đều là bảo vật, bản thân liền là một cái linh lực tinh hoa chồng chất vị trí.

Cung Đạt trầm giọng nói: “Hoàng Phủ Phong, nhanh trấn áp nó, bằng không phiền phức lớn rồi!”

Hoàng Phủ Phong bản thân liền là bảy đoạn Luyện Tinh sư, tự nhiên biết tình huống khẩn cấp, đan tay cầm tinh huy, tay kia bấm quyết, sử dụng tới một thức cường đại chỉ pháp, liền hướng cái kia Tinh Linh điểm tới.

“Vèo!”

Chỉ lực phá không, hóa ra một đạo tươi đẹp màu đỏ thẫm hào quang, điểm ở đằng kia Tinh Linh trên người, lập tức đem Tinh Linh nhiễm màu đỏ bừng.

“Ô ô”, Tinh Linh trong miệng phát sinh trầm thấp nghẹn ngào, ở không trung giương nanh múa vuốt, bị cái kia một thức chỉ pháp trấn áp lại.

Nhưng lục mang tinh đại trận cùng cự luân đều chịu đến nhất định lan đến, phát sinh nhỏ nhẹ tiếng rung, có thật nhỏ năng lượng phù văn khuấy động đi ra, bay vào không trung tiêu tan.

Dương Thanh Huyền hơi hơi khẩn trương hạ, lập tức trấn định lại, nhìn dáng dấp Tinh Linh là hoàn toàn bị chế trụ.

Hoàng Phủ Phong lại xuất liên tục mấy cái, đem cái kia Tinh Linh triệt để xuyên thủng, sau đó khói trắng một dạng hình thái uể oải hạ xuống, đổ ở cự luân bên trên, bị hòa vào bên trong.

Cung Đạt đầy mặt mừng như điên, cười to nói: “Ha ha, không nghĩ tới còn sáp nhập vào một cái Tinh Linh, món bảo vật này uy năng lại có thể tăng lên không ít.”

Mấy người còn lại cũng đều mỉm cười gật đầu.

Một hồi sóng gió nhỏ cứ như vậy đi qua, Hoàng Phủ Phong liền nuốt mấy viên đan dược, tiếp tục ổn định linh tinh phàm trần một điểm tê luyện chế.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền trong tay tinh huy khẽ run hạ, vốn cho là chỉ là bình thường gợn sóng, ai biết cái kia run run càng lúc càng lớn, khuếch tán ra từng vòng sóng gợn, lan tràn đến toàn bộ bên trong đại trận.

Cung Đạt cùng mặt khác mấy vị Luyện Tinh đại sư, không khỏi là hoàn toàn biến sắc, cả kinh kêu lên: “Sẽ không như thế xui xẻo?!”

Dương Thanh Huyền cũng là tâm hạ ngạc nhiên, quả nhiên gặp năm ngón tay trong đó, nắm chặt tinh huy bên trong, dâng lên tảng lớn màu xám tro mờ mịt bạch quang, Như Yên như sương, bắt đầu ở trên đại trận không tụ hình.

Cung Đạt trong lòng chấn động dữ dội, lớn tiếng nói: “Lại là Tinh Linh! Đáng chết, lại quên mất đem sáu viên tinh huy tất cả đều kiểm tra cẩn thận một lần, đem bên trong linh tính đánh tan!” Bây giờ nói gì cũng đã chậm, Cung Đạt hét lớn: “Dương Thanh Huyền, mau đem cái kia Tinh Linh đánh tan!”

Tất cả mọi người là nhẹ nhàng sững sờ, “Dương Thanh Huyền?”

Dương Thanh Huyền cũng đã minh bạch, nguyên lai Cung Đạt đã sớm biết chính mình thân phận, chỉ là vẫn làm bộ không biết, giờ khắc này tình thế cấp bách bên dưới, nói lộ ra khẩu.

Nhưng thân phận làm sao, đã không sao, Dương Thanh Huyền quát lên: “Rõ ràng!”

Lúc này học Hoàng Phủ Phong, triển khai chỉ pháp, tay trái ổn định tinh huy, tay phải hướng về hư không một điểm.

“Tranh” một tiếng, có Cổ Âm rung động, trên trận pháp không hiện ra một căn màu đỏ thẫm dây đàn, theo Dương Thanh Huyền một chỉ kích bắn đi ra ngoài.

Chính là Bát Âm Huyền Chỉ.

“Oành!”

Cái kia một chỉ tựu đánh xuyên Tinh Linh thân thể, màu xám tro yên vụ hoảng hốt hạ, bắt đầu hướng về hạ sụp xuống.

Tất cả mọi người là thở phào nhẹ nhõm, Tâm đạo: “Chỉ là một bước đầu hóa hình Tinh Linh, cũng còn tốt, cũng còn tốt...”

San San đám người nhưng là từng cái từng cái kinh hãi nói: “Nguyên lai hắn chính là Dương Thanh Huyền, cái kia ở bên ngoài huyên náo sôi sùng sục, Thiên Thu vạn cổ tới nay, cái thứ nhất thu được vinh quang vương giả thiên tài siêu cấp?”

Năm tên đệ tử trong lòng, càng là hừ lạnh một cái, càng phát không phục.

San San nhưng là ánh mắt như nước, như là mới quen Dương Thanh Huyền giống như vậy, một lần nữa đánh giá hắn, đột nhiên nghĩ đến chính mình cho hắn bôi lên thân tử thì cảnh tượng, không khỏi hai gò má một đỏ, âm thầm cười nói: “Hì hì, Thiên Thu vạn cổ tới nay người số một, toàn thân đều cho ta sờ khắp.”

Nhưng lập tức lại trên mặt đỏ bừng bị sốt giống như vậy, vẫn hồng đến rồi cái cổ căn.

Bên người một tên đệ tử kinh ngạc nói: “San San sư tỷ, mặt của ngươi làm sao vậy? Có phải là này tinh đấu luyện chế đại trận năng lượng quá mạnh, dẫn tới nhiệt độ quá cao, đem mặt của ngươi đều nướng?”

“Oành!”

San San mạnh mẽ một cái tát quá khứ, đem tên đệ tử kia đập bay.

Sợ đến bốn người khác hút khẩu hơi lạnh, vội vàng lẩn đi rất xa, không hiểu cái này vui giận vô thường sư tỷ, tại sao lại nổi nóng.

Dương Thanh Huyền trong lòng cảm thấy khá là quái lạ, tựa hồ không có đơn giản như vậy, trong tay nắm tinh huy còn ở nhẹ nhàng rung động, này là trước kia không có dấu hiệu, hoàn toàn là Tinh Linh sau khi xuất hiện mới tồn tại, hắn có nghi hoặc trong lòng, đang muốn hỏi lên tiếng, cái kia đổ sụp xuống Tinh Linh, đột nhiên ngã một nửa, tựu ổn định lại, sau đó lần thứ hai đi lên kéo lên.

Mà Dương Thanh Huyền trong tay tinh huy chấn động càng thêm lợi hại, kém một chút trực tiếp tuột tay bay ra đi, sợ đến Dương Thanh Huyền vội vàng nắm chặt, cả kinh kêu lên: “Này...”

“Không được! Là cao cấp Tinh Linh!”

Cung Đạt hai con ngươi co rụt lại, nhất thời sắc mặt vạn phần khó coi, kêu lên: “Dương Thanh Huyền, áp chế!”

Mỗi cái tinh huy đều tự thành kết giới, cùng lục mang tinh đại trận cùng cự luân liên tiếp cùng nhau, tự thành bên trong kết giới, chỉ có mình mới có thể xử lý.

Nếu là bị người ngoài cường hành xông vào lời, tất nhiên sẽ phá hoại toàn bộ luyện chế cân bằng, dẫn đến luyện chế trực tiếp thất bại.

Cái kia màu xám yên vụ rất nhanh tựu hóa thành một cái nửa người người khổng lồ, đầu sinh độc giác, trên người tràn đầy kỳ dị vảy.

Cung Đạt năm người đều là nội tâm sốt sắng, lần thứ hai ngưng hình Tinh Linh, hiển nhiên so với trước Hoàng Phủ Phong phải cường đại quá nhiều, không chỉ có tướng mạo hình thể cực kỳ rõ ràng, hơn nữa hai mắt lấp lánh có thần, trên người khuếch tán ra lực đến, cùng Dương Thanh Huyền trong tay tinh huy cùng kết giới hoàn toàn nhất trí.

Dương Thanh Huyền lúc này không nói hai lời, giơ tay lên, nâng qua đỉnh đầu, trên lòng bàn tay tựu biến ảo ra Chiến Kích Thiên Khư, nắm ở trong tay chém tới.

Cái kia Tinh Linh hai con ngươi một cái trợn trừng, hai tay hướng về trước người hợp lại, lại đem chiến kích lưỡi kích kẹp ở lòng bàn tay, đem một kích lực lượng hoàn toàn hóa giải mất.

“Cái gì?!”

Cung Đạt bọn người là mở to hai mắt, cả đám trợn mắt há mồm, đây đã là hoàn toàn có rồi linh thức cùng sức chiến đấu Tinh Linh a.

Một loại dự cảm xấu ở mỗi người trong lòng lan tràn, trực giác muốn bị.

Cung Đạt càng là một trái tim không ngừng run rẩy, hao phí khổng lồ như thế nhân lực vật lực tài lực luyện chế, vẫn luôn ổn bên trong đẩy mạnh, không có bất kỳ sai lầm, không nghĩ tới nhanh muốn thành công thời khắc, lại bốc lên lớn như vậy nguy cơ.

Cung Đạt muốn tự tử đều có, khuôn mặt vặn vẹo như lợn gan.

Cái kia Tinh Linh hai tay kẹp lấy lưỡi kích sau, ánh mắt hướng về quét mắt nhìn bốn phía, cái kia lăng liệt hàn quang từ trong đôi mắt bắn thẳng đến mà ra, cả kinh tất cả mọi người là trong lòng sợ hãi.

Tinh Linh ước chừng quan sát tình hình bên dưới tình hình, biến thành một cái tay nắm lấy lưỡi kích, cái tay còn lại nhìn phía dưới một trảo, lăng không thu lấy Dương Thanh Huyền trong tay cái viên này tinh huy.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2399: Lực Áp Tinh Linh, Liên Thủ Trấn Áp

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, năm ngón tay run lên, tinh huy suýt chút nữa tuột tay mà bay, đột nhiên năm ngón tay dùng sức một trảo, toàn bộ cánh tay đều hóa thành màu vàng, đồng thời Hỗn Độn Huyền Kim một cái tái hiện ra, đem Dương Thanh Huyền năm ngón tay cùng cái kia tinh huy đồng thời bao vây lấy, nối liền một thể, như vậy thì sợ bị thu lấy đi ra ngoài.

Hơn nữa Hỗn Độn Huyền Kim đối với năng lượng truyền tính cực mạnh, tinh huy rung động đi ra sức mạnh, xuyên thấu qua Hỗn Độn Huyền Kim, dung nhập vào đại trận cùng cự luân bên trong, mặc dù có chút nhẹ nhàng dập dờn bồng bềnh, nhưng cũng không ảnh hưởng luyện chế.

Cung Đạt năm người một trái tim đều kém một chút từ cuống họng nhảy ra, gặp Dương Thanh Huyền vững chắc tinh huy, này mới hơi hàng rồi xuống, nhưng vẫn như cũ lo lắng đề phòng, đầy mặt muốn khóc vẻ mặt.

Không chỉ có Cung Đạt một người, bốn người khác đồng dạng tâm tình.

Cái kia Tinh Linh gặp Dương Thanh Huyền trong tay biến hóa, sầm mặt lại, trở nên hơi dữ tợn, mở ra khẽ quát một tiếng, cầm lấy lưỡi kích nhẹ buông tay, trực tiếp bàn tay đập ở lưỡi kích trên, đem đánh bay, sau đó hai tay bấm quyết, mở mồm ra, phun ra một đạo tinh mang, như điện ánh sáng kích bắn mà hạ.

Dương Thanh Huyền lạnh rên một tiếng, tay phải ở trước người bấm quyết, một điểm cực quang hiện ra, tương tự kích bắn mà đi.

Tất cả mọi người cảm ứng được đạo hào quang này bất phàm, so với Tinh Linh cái kia đạo muốn chói mắt chói mắt nhiều.

Đặc biệt là Cung Đạt các Luyện Tinh sư, mỗi ngày đều cùng vũ trụ Tinh Thần giao thiệp với, tự nhiên nhận được đây là Từ Cực Chân Quang, không khỏi từng cái từng cái kinh hãi đến biến sắc.

“Ầm!”

Hai vệt sáng lẫn nhau lấp loé bên dưới, đụng vào nhau, lẫn nhau thôn phệ, tỏa ra một cái to lớn chói mắt quả cầu ánh sáng.

Tinh Linh hú lên quái dị, nửa cái thân thể ở không trung xoay tròn, hai tay thành trảo, toàn bộ người trực kích hạ xuống.

Bất thường thanh âm đâm thủng không khí, kích thích mỗi người lỗ tai tiếng rung, khí huyết quay cuồng, khó chịu nói không nên lời.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Câm miệng!”

Giơ tay tựu nhảy ra hoàng triều ấn, mạnh mẽ đập tới.

Cổ bảo vừa ra, một luồng to lớn uy năng trấn áp thiên địa.

Không chỉ có Tinh Linh trong miệng phát sinh thanh âm hoảng sợ, tựu liền chính đang luyện chế linh tinh phàm trần một điểm tê cũng truyền đến bị trấn áp run rẩy gợn sóng.

Cung Đạt cả kinh nói: “Không được! Linh tinh phàm trần một điểm tê còn chưa luyện chế xong thành, không chịu nổi cổ bảo uy áp, Dương Thanh Huyền, tận lực đừng có dùng cổ bảo!”

Dương Thanh Huyền nghe vậy, nhíu mày lại, lúc này đem hoàng triều ấn thu hồi, ngược lại một chưởng đánh ra, chính là

Lục Dương Chưởng, nháy mắt đem thiên địa chiếu rọi một mảnh đỏ chót, bầu trời đại địa, thậm chí là trong trận pháp, đều hiển hóa ra hỏa văn.

“Oành!”

Lục Dương Chưởng cùng cái kia Tinh Linh mạnh mẽ đánh cùng nhau.

Hỏa diễm như to lớn hoa tươi nở rộ.

Nhưng Tinh Linh sức mạnh to lớn xuyên thấu hạ xuống, song chưởng mạnh mẽ bắt ở Dương Thanh Huyền trên cánh tay, chấn Dương Thanh Huyền chân trái lui về sau một bước, đem đại trận đạp hãm khối tiếp theo, mới đem thân thể ổn định.

Hỗn Độn Huyền Kim nhất thời từ trong da tuôn ra, chặn ở Tinh Linh song chưởng trước.

Dương Thanh Huyền toàn thân nổi lên kim quang, thân thể mạnh mẽ lực lượng mạnh mẽ chống đỡ một kích này sức mạnh, đồng thời phân ra một nửa tâm thần, tiếp tục ổn định cái kia luyện chế bên trong tinh huy khâu này.

Tất cả mọi người là nhìn yết hầu một trận khô khốc vang vọng, chật vật nuốt.

Cung Đạt càng là không ngừng lau chùi trên mặt mồ hôi lạnh, nơm nớp lo sợ, mỗi một lần động tác đều để hắn trong lòng kinh hoàng.

Tinh Linh hai mắt trợn trừng, cực kỳ phẫn nộ, hét lớn một tiếng, lần thứ hai phun ra một đạo tinh mang đánh chém, đồng thời trên trán độc giác đột nhiên khoan ra, hóa thành một thanh trường mâu, đâm thẳng mà hạ.

Hai đạo dị thường bén nhọn công kích, thoáng qua mà tới.

Giữa hai người cự ly, bất quá một thước mà thôi, căn bản không có né tránh cùng ra thu thời gian.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, đứng tại chỗ bất động, chỉ là thân thể phảng phất nhẹ nhàng lắc lư hạ, cái kia tinh mang cùng trường mâu trực tiếp kích bắn mà đi, càng không hề đánh trúng.

“?”

Tinh Linh trong đầu một cái dấu hỏi, Cung Đạt đám người trong đầu cũng là một cái dấu hỏi.

Rõ ràng không nhìn thấy Dương Thanh Huyền động tác, chỉ là cảm thấy có cường đại hồn lực lay động, tựu không giải thích được tránh khỏi?

Như vậy gần cự ly đều không đánh trúng?

Làm sao có khả năng?

Tinh Linh đờ đẫn chớp mắt, Dương Thanh Huyền đột nhiên hét lớn một tiếng, cánh tay phải ngược lại nắm lấy Tinh Linh cánh tay, thân thể “Rầm” một cái bắt đầu bành trướng, bốn phương tám hướng, bên trong kết giới bên ngoài nguyên tố hệ “đất” toàn bộ hội tụ lại đây, nửa bên thân thể một cái biến thành Thần Hoang Cổ Tinh Thể thứ hai ngăn, đột nhiên thân thể loáng một cái, hét lớn một tiếng, tựu đem hết toàn lực đem Tinh Linh hướng về bên trong đại trận ném đi.

Bởi vì dùng sức quá mạnh, nửa bên thân thể ở vung vẫy trong quá trình, dĩ nhiên nứt ra vô số thật nhỏ khe hở, sau đó “Rầm” một cái toàn bộ nổ tung, lăn dưới đất trên.

Tinh Linh bị hung hăng va ở kết giới trên, Dương Thanh Huyền một nửa kia thân thể, lăng không một cước đá tới, biến thành lớn vô cùng thạch khoảng cách chân, mạnh mẽ giẫm trên người Tinh

Linh, “Oành” một tiếng, đem đá vào ở giữa đại trận.

Toàn bộ luyện chế đại trận kịch liệt lay động, Cung Đạt năm người vừa mừng vừa sợ, vội vàng ổn định tinh huy.

Dương Thanh Huyền hai cái động tác làm liền một mạch, đem Tinh Linh từ chỗ ở mình kết giới, đá vào đến tinh mang ở giữa đại trận, nhất thời tiến vào tất cả mọi người có thể công kích phạm vi.

Cung Đạt mừng như điên nói: “Ha ha, ra tay!”

Lúc này bấm quyết, khu động trong tay tinh huy, đồng thời hướng về trên đại trận bao phủ mà đi.

Một luồng mênh mông sức mạnh to lớn, từ trên trận pháp không nhanh chóng rơi xuống.

Bốn người khác cũng vội vàng ra tay.

Nếu như có thể đem ngôi sao này linh luyện vào đến linh tinh phàm trần một điểm tê bên trong, đó chính là nhân họa đắc phúc, có thể để pháp bảo năng lượng tăng lên mấy cái cấp độ không thôi.

“Ầm ầm ầm!”

Năm người liên thủ sức công kích, rất nhanh ép ở đằng kia Tinh Linh trên người, chấn Tinh Linh kinh nộ rống to, không ngừng hướng về bốn phương tám hướng công tới, lệnh toàn bộ đại trận cùng cự luân đều lắc động không ngừng.

Năm người cùng San San mấy người đều hoàn toàn biến sắc, nội tâm điên cuồng sợ, “Này Tinh Linh sao lợi hại như vậy? Vừa nãy ở Dương Thanh Huyền trong kết giới ra tay, tựa hồ chỉ thường thôi.”

Lúc này mọi người mới rõ ràng, Dương Thanh Huyền vừa nãy đối mặt là thế nào cường hãn một cái đối thủ, lấy một sao đỉnh cao lực lượng, càng xảo diệu hóa giải sở hữu công kích, còn đem Tinh Linh trực tiếp đưa vào đại trận, để mọi người liên thủ trấn áp.

Như vậy chiến đấu kỹ xảo cùng thiên phú, đích thật là doạ người nghe nghe.

San San càng là đầy mặt vẻ kinh dị, mấy vị này Luyện Tinh thực lực của đại sư nàng là rõ ràng, giờ khắc này từ trấn áp Tinh Linh trên, có thể đẩy ngược một, hai Dương Thanh Huyền sức chiến đấu, nội tâm không khỏi trào nổi sóng.

Cung Đạt quát lên: “Liều mạng!”

Trực tiếp một thanh đan dược nhét vào trong miệng, sau đó hét lớn một tiếng, toàn bộ cánh tay hóa thành lôi đình vẻ, bấm quyết oanh vào trong trận.

“Rầm!”

Vô số sấm sét lan tràn, đem Tinh Linh hoàn toàn xuyên thủng, sấm sét tùy ý phá hoại người Tinh Linh trong cơ thể năng lượng.

Hoàng Phủ Phong lăng không hóa phù, từng đạo từng đạo đánh vào trong trận, mỗi một đạo phù văn đều thiếp ở Tinh Linh yếu huyệt trên, đem năng lượng phong ấn.

Ngô Nam một tay bấm quyết, trong miệng nói lẩm bẩm, trong hư không dò ra hai mươi bốn căn kim loại trường mâu, “Sưu sưu” vài tiếng, liền đem cái kia Tinh Linh đâm thủng.

Mấy người ra tay bên dưới, Tinh Linh liều mạng giãy dụa rít gào, một điểm điểm trầm vào trong trận.

Tất cả mọi người nhìn nhìn thấy mà giật mình, năm vị đại sư liên thủ bên dưới, mới đem áp chế lại, mỗi người đều hai tóc mai bốc lên mồ hôi lạnh, tối nghĩ này Tinh Linh nếu như xuất hiện ở bản thân điều khiển tinh huy bên trong, hiện tại chỉ mỗi mình xong đời, luyện chế cũng theo xong đời.

Không tự chủ được phủi Dương Thanh Huyền một chút, đối với hắn lâm trận ứng biến, sức phản ứng cùng sức chiến đấu cảm thấy vạn phần khiếp sợ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2400: Đại Công Cáo Thành, Giao Tiếp Hứa Hẹn

Rất nhanh, cái kia Tinh Linh rốt cục một điểm điểm tan rã, ở bốn người cường đại trấn áp hạ, toàn bộ linh thức cùng trong cơ thể năng lượng đổ nát mở, tan rã đến cự luân cùng trong trận pháp.

Bốn người lập tức ngừng tay, trên trận pháp trống không sấm sét, phù văn, chân khí cùng trường mâu chờ chút sức mạnh, nháy mắt bị rút về, trừ khử ở trong hư không.

Sáp nhập vào cái này kỳ dị Tinh Linh sau, trận pháp cùng cự luân trên năng lượng, bắt đầu trở nên hơi cuồng bạo.

Cung Đạt đám người sắc mặt càng nghiêm nghị, đều là bó lớn nuốt đan dược, không lo được cái gì tác dụng phụ.

Đối với bọn họ mà nói, nếu như có thể luyện thành vật trước mắt, coi như là chết rồi cũng đáng giá.

Dương Thanh Huyền cũng liên tiếp ăn đan dược, tần suất không ngừng tăng nhanh, két hồn hoàn cùng Kim Cương đan các năm mươi viên, rất nhanh bị ăn quá bán.

Tốt ở hắn tu luyện có Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, đối với tác dụng phụ chống lại cực mạnh, tạm thời vẫn chưa sinh sinh cái gì ảnh hưởng xấu.

Cung Đạt trong tay quyết ấn càng lúc càng nhanh, rất nhanh trở nên hoa cả mắt, phối hợp trên vòm trời bắn hạ ánh sao, một luồng hùng hồn sức mạnh đáng sợ, đang bên trong đại trận lan tràn.

Dương Thanh Huyền hai con ngươi một cái trợn to lớn, tận mắt chứng kiến món bảo vật này đản sinh.

Ngưng hình, khắc họa, liên tiếp, cộng hưởng, nhập đạo...

Chờ chút một loạt biến hóa, ở mênh mông ánh sao hạ trục vừa hoàn thành.

Lập tức, một luồng chấn động khiến người sợ hãi sức mạnh to lớn, đột nhiên khuếch tán mở, tất cả mọi người không khỏi là ngạc nhiên, đồng thời vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ.

Cung Đạt cười như điên nói: “Ha ha ha ha, thành công, thành công!”

San San vội vã hét lớn: “Sư tôn, cẩn thận!”

“Ầm ầm!”

Không gì sánh nổi to lớn hào quang, từ cự luân bên trong khuếch tán, chém về phía bốn phương tám hướng, quét ngang hoàn vũ bên trong tất cả vạn vật.

Dương Thanh Huyền sớm ngay đầu tiên tựu phản ứng lại, chờ cái kia cự luân loáng một cái, liền phát hiện cái chết đến nguy hiểm, hét lớn một tiếng, hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể, đồng thời xoay chuyển thời không, Phi Long Tại Thiên tái hiện ra, vút qua mà đi.

“Oành! Oành!”

Mặt khác năm tên Luyện Tinh đại sư, đều ở mừng như điên bên dưới, bị lớn đợt công kích trực tiếp trúng đích.

Tuy rằng lâm trận cảm ứng được nguy hiểm, vội vàng ra tay, nhưng vẫn là khó có thể chống đối, từng cái từng cái “Oa” phun ra máu, đánh bay ra ngoài.

San San mấy tên đệ tử kinh hãi, đột nhiên bay lượn mà đi, cứu trị vài tên đại sư.

Dương Thanh Huyền thân ảnh ở không trung loáng một cái, tựu hiển hiện ra, Hỏa Nhãn Kim Tình đảo qua phía trước, lập tức đem năm người tình huống đại khái thu vào đáy mắt, đều là trong lòng lực quá mệt mỏi, thể năng tiêu hao hết sau, bị tầng tầng một đòn, tuy rằng thương thế không nhẹ, nhưng đều không có nguy hiểm tính mạng, trong thời gian ngắn cũng cứu không trị hết.

Dương Thanh Huyền ánh mắt rơi ở đằng kia cự luân trên, màu bạc hoàn thân, tỏa ra dòng nước một loại ánh sáng lộng lẫy, ở tinh huy soi sáng hạ, thỉnh thoảng có đạo văn hóa hiện, diễn dịch quy tắc.

Dương Thanh Huyền lẳng lặng nhìn chằm chằm cái kia vòng bạc sắc bén bốn phía liếc mắt nhìn, thì dường như có loại cắt rời cảm giác phá không mà đến, không khỏi trong lòng chấn động dữ dội.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền trong lòng sinh ra ý nghĩ, thu về ánh mắt, phát hiện San San đang đứng ở cách đó không xa theo dõi hắn, tựa hồ có hơi kiêng kỵ dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, liền hiểu mấy phần.

Hiện tại năm vị đại sư đều trọng thương ở địa, này linh tinh phàm trần một điểm tê vừa rồi xuất thế, chính là vật vô chủ, không người nào có thể khống chế, hắn nếu là muốn đoạt đi, chỉ bằng San San cùng mặt khác cái kia năm tên đệ tử, sợ là rất khó ngăn trở.

Huống hồ cái kia năm tên đệ tử còn ở thay năm vị đại sư chữa thương.

Vì lẽ đó San San nhìn ánh mắt của hắn, tràn ngập cảnh giác, kiêng kỵ cùng đề phòng.

Dương Thanh Huyền cười nhạt, thu lại đối với linh tinh phàm trần một điểm tê ánh mắt, lặng lặng ngồi xếp bằng hư không, điều dưỡng chân nguyên trong cơ thể.

San San bên trong xẹt qua vẻ cảm kích, nhưng vẫn như cũ cẩn thận đề phòng, không dám khinh thường chút nào.

Pháp bảo này, đối với khắp cả nam bộ vũ trụ liên minh Luyện Tinh sư mà nói, đều là ý nghĩa trọng đại.

Cung Đạt vì luyện chế món bảo vật này, tiêu hao phí tổn khó có thể đánh giá.

Cung Đạt đang kịch liệt thở dốc sau, gắng gượng thân thể ngồi dậy, hết sức hưng phấn nhìn linh tinh phàm trần một điểm tê, sau đó lại nhìn thấy Dương Thanh Huyền ngồi khoanh chân, nội tâm cũng rõ ràng mấy phần, lúc này nói ra: “San San, ngươi đem những pháp khí này thu rồi, sau đó dìu chúng ta đi chữa thương. Đối với Thanh Huyền công tử, cầu tiến sinh thu xếp.”

San San vội hỏi: “Là.”

Liền thận trọng lên trước, thử mấy lần, đều bị linh tinh phàm trần một điểm tê gảy mở, hơn nữa tổn thương cánh tay. Cung Đạt chỉ điểm mấy hạ, này mới đưa pháp khí thu cẩn thận.

Năm tên đệ tử phân biệt đỡ năm vị đại sư, còn có Dương Thanh Huyền, San San, cùng nhau rời đi này hoang cổ đại địa.

Vạn ngàn tinh thần ảm đạm xuống, đồng thau cổ trận cùng to lớn đồng trụ tiếp tục ngủ say vào hắc ám.

Dương Thanh Huyền trở lại phía trước mật thất, tiếp tục dưỡng thương tu luyện.

San San phái người đưa tới đại lượng quý giá vật phẩm, đan dược, thiên tài địa bảo, thậm chí một ít tuyệt đẹp Luyện Tinh đồ vật.

Nhưng bản thân nàng trước sau chưa từng xuất hiện.

Ước chừng quá nửa tháng, San San mới xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trước mặt, đã thay đổi một bộ quần áo, không còn là ngân ánh sáng rạng rỡ, mà là màu xanh biếc thêu hoa tiểu khói mỏng ra khoác lên người, Doanh Doanh cười nói: “Sư tôn muốn gặp ngươi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cung Đạt đại nhân thương lành?”

San San nói: “Còn chưa tốt toàn bộ, nhưng đã khôi phục không ít, sư tôn nói muốn ở trước mặt cám ơn ngươi.”

Dương Thanh Huyền theo San San đi tới một toà bên trong cung điện.

Cung Đạt cùng Nhung Kha hai người ở bên trong.

Dương Thanh Huyền vừa thấy hai người, thì nhìn ra còn có không nhẹ tổn thương ở trên người, nhưng hai người khí sắc đều cũng không tệ lắm, thần thái sáng láng, tươi cười rạng rỡ.

Cung Đạt nhiệt tình tiến lên đón, hòa ái cười nói: “Thanh Huyền công tử khôi phục như thế nào?”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Hết thảy đều tốt, đại trưởng lão cùng phó hội trưởng đã hoàn hảo?”

Hai người đều nói: “Khôi phục hơn phân nửa, rất tốt.”

Cung Đạt nói: “Lần này nhờ có công tử hết sức giúp đỡ, bằng không hậu quả không thể tưởng tượng nổi. Bởi vì từ trước đến nay không có luyện chế qua như vậy bảo vật, trong toàn bộ quá trình mỗi cái phân đoạn ta đều làm cái dự nghĩ, nhưng không ngờ vẫn là cờ sai một chiêu. May mà có công tử thiên phú kinh người, lực áp Tinh Linh, đổi thành những người khác, lần này luyện chế khẳng định tựu thất bại. Hiện tại không chỉ có viên mãn luyện chế thành công, hơn nữa còn sáp nhập vào hai cái Tinh Linh, đặc biệt là công tử trong tay kích phát con kia, cường đại khiến người líu lưỡi, đối với linh tinh phàm trần một điểm tê mà nói, có lợi ích to lớn cùng đẳng cấp tăng lên."

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: "Đại trưởng lão quá khen rồi, đổi thành cái khác đại sư, cũng giống vậy có thể khắc phục khó khăn. Ta bất quá là gặp may đúng dịp bên dưới, hơi hơi lượm cái tiện nghi thôi."

Cung Đạt cùng Nhung Kha liếc nhau một cái, đều là cười không nói.

Dương Thanh Huyền hỏi: "Hiện tại pháp khí luyện chế xong thành, không biết hiệp hội cùng cái kia phía đông hiệp hội tranh tài, kết quả làm sao?"

Cung Đạt vừa nghe việc này, tựa hồ tâm tình thật tốt, cười nói: "Còn không có kết quả, nhưng chúng ta thắng mặt rất lớn, ha ha ha ha."

Dương Thanh Huyền nói: "Vậy thì tốt, trước tiên chúc mừng Đại trưởng lão."

Cung Đạt nói: "Làm báo đáp, trước đáp ứng công tử sự, chúng ta cũng đã làm được. San San, ngươi đi đem cái kia Mạc Tang Tử mang đến."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2401: Thẩm Vấn Mạc Tang Tử, Tình Thế Nghiêm Trọng

San San nói: “Là.”

Ngón cái cùng ngón trỏ nhẹ nhàng nắm cùng nhau, phóng ở miệng một bên thổi mấy hạ.

Cũng không âm thanh truyền ra, nhưng Dương Thanh Huyền cảm ứng được không khí gợn sóng, tựa hồ là nào đó loại cường đại truyền âm nhập mật phương pháp.

Rất nhanh, một tên ở hoang cổ đại địa đã gặp đệ tử, mang theo một áo bào tro nam tử đi vào.

Dương Thanh Huyền mắt sáng lên, cái kia áo bào tro nam tử tóc xanh sẫm, chính là Tử Mạc hồn phách bên trong xuất hiện qua Luyện Tinh sư.

Mạc Tang Tử đầy mặt vẻ kinh hoảng, vội vã tiến lên bái kiến, làm một chín mươi độ cúi đầu, cung kính nói: Gặp qua đại trưởng lão, gặp phó hội trưởng, gặp chư vị đại nhân."

Đồng thời hướng về San San cùng Dương Thanh Huyền cũng thi lễ một cái.

Cung Đạt nói: “Không cần đa lễ. Mạc Tang Tử, ta gọi ngươi đến, cũng biết là vì chuyện gì?”

Mạc Tang Tử vội hỏi: “Tại hạ không biết.”

Hắn đích xác không biết, bị hiệp hội tầng lớp cao nhất tiếp kiến, kích động khó có thể dùng lời diễn tả được.

Hơn nữa mấy ngày trước đã bị Cung Đạt phái người tìm tới, đồng thời theo dõi lên, tuy rằng không có hạn chế hắn các loại hành động, nhưng một lời một chuyến đều đang trong giám thị hạ.

Mạc Tang Tử chính mình cũng cảm thấy, thử nghĩ muốn ly khai Ám Tinh chi thành, lại bị chặn lại.

Hỏi dò chuyện gì, nhưng cái gì cũng hỏi không ra, chỉ là để hắn không cho ly khai thành này.

Thấp thỏm bất an đợi mấy ngày, rốt cục chiếm được triệu kiến.

Cung Đạt cười ha hả, từ tốn nói: "Kỳ thực ta cũng không rõ lắm."

Mạc Tang Tử sửng sốt hạ, Cung Đạt lại nói: "Là vị công tử này muốn tìm ngươi, tên của hắn nói vậy ngươi cũng nghe qua, gọi Dương Thanh Huyền."

Mạc Tang Tử trầm ngâm hạ, cả kinh nói: "Vinh quang vương giả?!"

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: "Mạc Tang Tử đại nhân, lần đầu gặp mặt, nhận được chăm sóc."

Luyện Tinh sư đều không phải một loại người, Mạc Tang Tử tâm tư đồng dạng cẩn mật cực kỳ, tựa hồ ý thức được cái gì, khuôn mặt hơi co quắp hạ, bên trong lòng có chút hoảng sợ, gấp vội cung kính nói: "Hóa ra là Thanh Huyền công tử, công tử danh chấn thiên hạ, hoàn vũ đều biết, hôm nay có thể nhìn thấy, quả thật có phúc ba đời."

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: "Lời khách sáo cũng không cần nói, ta tìm đại sư, nhưng thật ra là lớn hơn sư giúp ta cái việc nhỏ."

Mạc Tang Tử nói: “Gấp cái gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Một, Ninh gia gần đây đang làm gì? Hi mong đại sư có thể nói rõ sự thật. Hai, hi mong đại sư có thể đứng ra đến, chỉ chứng Ninh gia trong bóng tối luyện hóa tinh cầu, hơn nữa là có sinh mạng tinh cầu.”

Mạc Tang Tử hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Ta không hiểu công tử đang nói cái gì!”

Dương Thanh Huyền than thở: “Cùng người thông minh nói chuyện so sánh bớt lo, cùng kẻ ngu dốt nói chuyện tựu so sánh mệt mỏi, lẽ nào đại sư thật muốn ta hoạt động hạ gân cốt, trợ giúp đại sư rõ ràng?”

Mạc Tang Tử kinh sợ đến mức liền lùi mấy bước, cả giận nói: “Ta chính là không hiểu!” Sau đó chuyển hướng Cung Đạt cùng Nhung Kha, vội vàng chắp tay nói: “Mong rằng đại trưởng lão cùng phó hội trưởng thay ta làm chủ!”

Cung Đạt nói: “Căn cứ nam bộ vũ trụ liên minh quy định, là không cho phép luyện hóa có linh khí cùng nhất định thế năng tinh vực, tinh cầu. Nhưng chúng ta Luyện Tinh sư hiệp hội đối với chuyện này là nắm cởi mở thái độ, cùng liên minh quy định có nhất định mâu thuẫn, nhưng chỉ cần mình cẩn thận từng li từng tí một, đừng bị liên minh nắm lấy đánh chết, hiệp hội cũng lười quản. Nhưng là, luyện hóa ngàn tỉ sinh linh chuyện như vậy, mặc dù ở trong hiệp hội cũng là nghiêm cấm bằng sắc lệnh!”

Cung Đạt sắc mặt phát lạnh, trong đôi mắt bắn ra điểm điểm sát khí, từng chữ nói: “Mạc Tang Tử, hiện tại sống sót cơ hội đang ở trước mắt, thì nhìn chính ngươi đem không nắm chặt ở. Lão phu cùng Nhung Kha phó hội trưởng đều tại đây, Thanh Huyền công tử cũng ở đây, thế cuộc đều như vậy, ngươi còn không thông minh, muốn làm kẻ ngu dốt sao?”

Mạc Tang Tử kinh sợ, cả người doạ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, sắc mặt khó coi dị thường.

Dương Thanh Huyền bén nhọn ánh mắt lần thứ hai để hắn trong lòng run rẩy, lập tức khuất phục, vẻ mặt đưa đám nói: “Thật không liên quan đến việc của ta, đều là Ninh gia có cái nhu cầu này, ta chỉ là thay bọn họ Luyện Tinh, lấy tiền làm việc mà thôi, luyện hóa ngàn tỉ sinh linh chuyện như vậy, ta cũng không nghĩ tới. Thanh Huyền công tử, đại trưởng lão, phó hội trưởng, kính xin tha mạng a.”

Dương Thanh Huyền nói: “Rất tốt, kỳ thực ta cũng tin tưởng những việc này đều là Ninh gia ở sau lưng chỉ điểm, dù sao ngươi chỉ là một nho nhỏ Luyện Tinh sư, mới tam đoạn cấp bậc, làm sao có khả năng có lá gan lớn như vậy chứ? Không cần sợ, đem sở hữu Ninh gia chuyện xấu nói hết ra. Ta cùng đại trưởng lão bọn họ đều sẽ thay ngươi làm chủ.”

Cung Đạt cùng San San đều là lật hạ khinh thường.

Mạc Tang Tử loại nào thông minh, lại liên tưởng đến Dương Thanh Huyền cùng Ninh gia quan hệ, lúc này vội vàng nói: “Đúng đúng, chính là Ninh gia sai khiến, đồng thời cưỡng bức ta. Ta nói tìm một ít hoang phế, vô dụng, thậm chí là lâm vào ngũ suy tinh cầu đến luyện, như vậy tức không làm trái hiệp hội quy định, lại không làm trái liên minh quy định, nhưng Ninh gia người chính là không thể, nhất định phải ta luyện chế có sinh mệnh tinh cầu, thật là tội ác tày trời, tội nghiệt cuồn cuộn ngất trời!”

Mạc Tang Tử gương mặt tức giận cùng chính nghĩa lẫm nhiên.

Cung Đạt cùng Nhung Kha đều là đầy mặt bất đắc dĩ, đứng chắp tay, quay mặt đi, cảm thấy trên mặt nóng hừng hực, cực kỳ mất mặt.

Dương Thanh Huyền nói: “Tình huống cụ thể là cái gì?”

Mạc Tang Tử nói: “Ước chừng ở một năm trước, Thiên Sát Tông tông chủ lư khâu kỳ tìm tới ta, để ta hỗ trợ luyện chế một ít cường đại tinh huy. Ta vốn là cự tuyệt, nhưng bọn họ nói đây là Ninh gia ý tứ, đồng thời mở ra giá cả cực cao, hơn nữa dùng vũ lực cưỡng bức ta, bất đắc dĩ bên dưới, ta chỉ có thể đáp ứng rồi.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Sẽ không có?”

Mạc Tang Tử nói: “Không còn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Mạc Tang Tử đại sư thông minh nhất thời nửa khắc, lại bắt đầu biến kẻ ngu dốt? Đầu óc khó chịu chỗ nào, ta tới giúp đại nhân gõ gõ, hoặc là chém vỡ tới xem một chút?”

Mạc Tang Tử lo lắng nói: “Là thật không còn, ta chỉ phụ trách Luyện Tinh. Những năm gần đây, vẫn chờ trong Thiên Sát Tông, đi theo đám bọn hắn tìm bốn phía thích hợp tinh cầu làm mục tiêu. Ta ngoại trừ luyện chế ở ngoài, cũng chỉ là tu luyện, bị lư khâu kỳ dùng tiền tài và mỹ nữ hầu hạ, cũng không có tố cùng cái khác sự, cũng không biết chuyện khác. Tựu liền này chút tinh huy dùng tới làm cái gì ta đều không biết, đại nhân muốn biết cùng nhiều tin tức lời, nhất định phải tìm tới lư khâu kỳ, hắn biết đến tin tức nhiều.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên vươn tay ra, nhìn tới một trảo, liền bóp lấy Mạc Tang Tử cổ, trong mắt sát khí bùng lên, lạnh giọng nói: “Nói như vậy, giữ lại ngươi cũng vô ích?”

Mạc Tang Tử liều mạng giãy dụa, vẻ mặt đưa đám nói: “Ta thật sự ngoại trừ Luyện Tinh ở ngoài, cái gì cũng không biết a, công tử tha mạng, tha cho ta đi. Ta có thể mang công tử đi tìm lư khâu kỳ. Ta biết Thiên Sát Tông người đều ở đâu.”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm Mạc Tang Tử nhìn một hồi, xác định hắn đích xác cái gì cũng không biết, này mới đưa hắn ném xuống đất, hừ nói: “Hơn một năm nay thời gian đến, ngươi giúp Ninh gia luyện chế bao nhiêu tinh cầu? Lại có bao nhiêu là có sinh mạng?”

Mạc Tang Tử ngập ngừng nói: “Không quá nhớ, đại khái hơn hai mươi cái chứ? Có sinh mệnh chiếm một nửa.”

“Chi! Một nửa?!”

Không chỉ có Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, tựu liền Cung Đạt cùng Nhung Kha, San San cùng một gã khác đệ tử, đều là đổi sắc mặt, một hạ ý thức được tính cách nghiêm trọng của vấn đề.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2402: Bằng Sắt Huy Chương, Bất Ngờ Người

Mạc Tang Tử sắc mặt trắng bệch, run giọng nói: “Đều là lư khâu kỳ sau khi tìm được, sau đó đem tinh cầu vây lên, ta chỉ là phụ trách luyện chế một cái.”

Nhung Kha một lòng bàn tay đập tới, đem Mạc Tang Tử đập bay, “Oành” một tiếng mạnh mẽ va ở trên vách tường.

Cũng không biết vách tường kia là cái gì làm thành, dĩ nhiên không có va nát, chỉ là bị chấn động ra một cái ao hãm, đem Mạc Tang Tử gảy ở trên đất, té ra thật xa, phun máu phè phè.

Nhung Kha giận dữ hét: “Ngu xuẩn vật! Như ngươi vậy sẽ đem toàn bộ Luyện Tinh sư hiệp hội đều hại!”

Mạc Tang Tử một trận sợ sệt, run run nói: “Ta, ta chỉ là đồng lõa, ta không phải chủ mưu.”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Ninh gia rốt cuộc muốn làm gì, ngươi tựu không một chút nào rõ ràng?”

Mạc Tang Tử run lên hạ, nói: “Không rõ ràng, nhưng ta suy đoán là dùng tinh huy làm cái gì nguyên liệu.”

Cung Đạt bọn người trầm tư hạ xuống.

Tinh huy đích thật là năng lượng khổng lồ cội nguồn, tỷ như lần này luyện chế linh tinh phàm trần một điểm tê, sẽ dùng sáu viên đẳng cấp cao tinh huy, đó là Luyện Tinh sư hiệp hội mấy triệu năm truyền thừa xuống đồ vật.

Cung Đạt nói: “Tra! Chuyện này nếu dính đến Luyện Tinh việc, chúng ta Luyện Tinh sư hiệp hội liền không thể thúc thủ bàng quan.”

Dương Thanh Huyền nói: “Xem ra ta muốn đi một chuyến Thiên Sát Tông.”

Cung Đạt nói: “Ngươi một cái người? Ta phái người theo ngươi đi.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Cái này không tốt lắm đâu, dù sao cũng là riêng ta việc.”

Cung Đạt cười nói: “Dính đến Luyện Tinh, hơn nữa còn là phạm vi lớn như thế vi phạm lệnh cấm Luyện Tinh, tựu đã không phải là ngươi tư nhân chuyện. Nhung Kha, ngươi mang chút người theo Thanh Huyền công tử đi một chuyến, cũng tốt lẫn nhau có thể chiếu ứng lẫn nhau. San San, ngươi cùng cái kia vài tên sư đệ, nếu như không có chuyện cũng có thể đi rèn luyện một phen, tiết kiệm hàng ngày ngốc ở Ám Tinh chi thành.”

Nhung Kha nói: “Là.”

San San đại hỉ, nhìn Dương Thanh Huyền một chút, lập tức chạy xuống gọi những sư huynh đệ kia.

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Đa tạ đại trưởng lão.”

Hắn mới đầu còn lo lắng Thiên Sát Tông thực lực quá mạnh, lực lượng trong tay của chính mình ứng phó không được, hoặc là sẽ tổn thất nặng nề, hiện tại có Luyện Tinh sư hiệp hội người cùng đi, tựu hoàn toàn không cần phải sợ.

Vài ngày sau, đoàn người từ Ám Tinh chi thành xuất phát.

Nhung Kha lấy ra một chiếc to lớn màu vàng Thời Không Toa, mọi người nhảy vào đi vào.

Cái kia thời không thoi ở Ám Tinh chi thành bầu trời lóe lên, liền trực tiếp nhảy vào không gian hố đen, vô số pháp tắc ở thoi trình diễn dịch đi ra, trở thành bóng đêm vô tận bên trong một bó ánh sáng.

Dương Thanh Huyền biết này Ám Tinh chi thành là ở bên trong một cái hắc động lớn, này Thời Không Toa cũng không phải là ngóng trông ngang qua, ngược lại là hướng về hố đen nội bộ kích bắn mà đi.

Sau đó không lâu, to lớn rung động tiếng truyền đến, thoi ở ngoài lượng lớn quy tắc không ngừng đổ nát, nhưng cứng rắn ở bề ngoài, hiện ra chín tầng kết giới, chống đối này đáng sợ thời không hỗn loạn cùng đè ép.

San San đắc ý nói: “Nếu như không có hiệp hội huy chương chỉ dẫn, bất luận người nào cũng không thể vào Ám Tinh chi thành, bởi vì Ám Tinh chi thành đường nối là ở không ngừng biến hóa, toàn bộ thành trì cùng huy chương trong đó sinh sinh cộng hưởng, mới có thể có phương hướng chính xác. Chúng ta hiện tại ly khai, chính là phản chỉ dẫn phương hướng mà đi.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Cái kia Ám Tinh chi thành chẳng lẽ không phải là trong thiên hạ chỗ an toàn nhất?”

Nhung Kha nói: “Có thể nói như vậy. Tôn đại trưởng lão chỉ thị, này tấm huy chương là cho Thanh Huyền công tử, cảm kích công tử đối với hiệp hội trợ giúp. Sau đó công tử muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, chỉ cần đại trưởng lão cùng còn ở hiệp hội một ngày, công tử tựu vĩnh viễn là hiệp hội bằng hữu.”

Nói xong, lấy ra một viên tối sắt một loại huy chương đưa cho Dương Thanh Huyền, mặt trên chỉ là đơn giản phác họa vài nét bút, so với Xi Hằng huy chương kém xa lắm.

Nhưng San San đám người không khỏi là mở to hai mắt, tràn đầy ngạc nhiên.

Lần này xuất hành Luyện Tinh sư hiệp hội thành viên, lấy Nhung Kha tiên phong, San San cùng bảy tên đệ tử tuỳ tùng, còn có bốn vị thực lực đạt đến năm sao Thiên Giới hộ pháp, cùng với hơn mười vị một, hai tinh Thiên Giới cường giả.

Nhung Kha bản thân tựu có sáu sao Thiên Giới thực lực, nguồn sức mạnh này, hầu như có thể quét ngang Thánh Tông danh tộc dưới sở hữu tông môn.

【 truyen cua tui @@ Net]

Hiện tại hơn hai mươi người đều trừng mắt to nhìn cái kia bằng sắt huy chương, lộ ra vẻ khó tin.

San San cả kinh nói: “Đúng là sắt huy?”

Nhung Kha gật gật đầu, nói: “Luyện Tinh sư hiệp hội tình bạn huy chương, chia làm kim, ngân, đồng, sắt bốn đẳng cấp, trong đó sắt huy đẳng cấp cao nhất, toàn bộ vũ trụ bên trong nắm giữ sắt huy người, không cao hơn năm người.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc điêm lượng hạ sắt huy, cả kinh nói: “Chỉ là việc nhỏ mà thôi, chính ta cũng thu lợi rất lớn, này sắt huy thật sự là nhận lấy thì ngại.”

Nhung Kha cười nói: “Đại trưởng lão tự mình ban hành, chính là đối với ngươi tán thành, làm sao sẽ nhận lấy thì ngại đây? Có cái này sắt huy, tùy thời có thể hướng về Luyện Tinh sư hiệp hội cầu lấy nhất định trợ giúp.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, lập tức hiểu Cung Đạt ý tứ, trọng điểm cần phải chính là ở đây “Trợ giúp” hai chữ trên, xem ra chính mình thiếu hạ phần nhân tình này không nhỏ a.

Lúc này cũng sẽ không lập dị, đem sắt huy thu hồi, thận trọng ôm quyền nói: “Đa tạ đại trưởng lão cùng phó hội trưởng ý tốt, tình này Dương Thanh Huyền ghi nhớ trong lòng.”

Nhung Kha nếp nhăn trên mặt cười giãn ra.

Mọi người đều là người rõ ràng, lẫn nhau ngầm hiểu ý.

Luyện Tinh sư hiệp hội bán mặt mũi của, không phải cho ngươi Dương Thanh Huyền, mà là cho vinh quang vương giả bốn chữ này.

Nếu như ngươi Dương Thanh Huyền tương lai có thể thành tựu Thánh Chủ Thiên Vương, thậm chí vượt qua Thánh Chủ Thiên Vương, như vậy phần này sắt huy tình bạn, tựu vĩnh viễn tồn tại xuống, như là không thể, sợ là tình bạn cũng là có bảo đảm chất lượng kỳ.

Dương Thanh Huyền tự nhiên biết đạo lý này, nhưng cạnh tranh sinh tồn, kẻ thích hợp sinh tồn, Luyện Tinh sư hiệp sẽ làm như vậy cũng cũng không sai, bởi vì chỉ có cường giả mới có thể thu được được cường giả tôn trọng cùng hữu nghị, người yếu bất luận ngươi làm sao quỳ liếm, cũng chỉ có thể được khinh bỉ và khinh thường.

Nhưng không quản thế nào, Luyện Tinh sư hiệp hội có thể vào lúc này đặt cược ở hắn trên người, Dương Thanh Huyền vẫn là cảm kích vạn phần.

Dương Thanh Huyền thu hồi sắt huy, để vào Tinh Giới bên trong, đột nhiên hai mắt lóe lên, bắn ra hai vệt tinh mang, ngóng nhìn hướng về Thời Không Toa bên ngoài hư không, cả kinh nói: “Đại nhân, lối đi này không phải nói, chỉ có hiệp hội huy chương chỉ dẫn mới có thể đi vào sao?”

Nhung Kha nói: “Đúng đấy, làm sao vậy?”

Dương Thanh Huyền chỉ về đằng trước, nói: “Nơi đó... Thật giống có người...”

“Không thể!”

Nhung Kha, San San, cùng với mấy tên khác võ tu, đều là trăm miệng một lời nói ra.

San San cười nói: “Lại không nói nắm giữ huy chương cũng chỉ có thể theo đường cũ đi vào, nơi này chính là đường ra a, chỉ có thể đi ra ngoài, coi như có huy chương không có khả năng từ nơi này đi vào.”

Nhung Kha kinh ngạc nhìn phía trước, dụi dụi con mắt, sau đó lại vỗ cúi đầu, miệng một cái trương to lớn, hãi tiếng nói: “Này, này, thật sự có người?!”

Thời Không Toa bên trong nhất thời hoàn toàn tĩnh mịch.

Dương Thanh Huyền nói, bọn họ có thể không tin.

Nhưng Nhung Kha không chỉ có là phó hội trưởng, hơn nữa bản thân là sáu sao Thiên Giới, thực lực thông thiên, mà thân phận vô cùng tôn quý, tự không thể nói lung tung.

Tất cả mọi người ngạc nhiên mở to hai mắt, vận chuyển Linh Mục thần thông hướng về phía trước nhìn tới.

Vô tận vũ trụ trong bóng tối, vạn tinh điêu linh, quy tắc diễn dịch, ở lối đi kia nơi cuối cùng, một đạo mịt mờ bóng người, đạp không mà tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2403: Tử Hà Gia Nhập, Huyễn Đấu Tinh Bàn

San San “A” một tiếng kêu lên, bởi vì bóng người kia tiến gần, tất cả mọi người đều thấy rõ.

Dương Thanh Huyền càng là há to mồm, bởi vì lại đây người, hắn nhận ra, càng là Tử Hà!

Nhung Kha quát lên: “Phía trước người phương nào? Mau chóng tránh ra, cũng bị Thời Không Toa đụng chết, ta cũng không chịu trách nhiệm!”

Dương Thanh Huyền vội vàng nói: “Nhung Kha đại nhân, nhanh ngừng hạ, người tới là bằng hữu ta.”

Nhung Kha đám người toàn bộ đều trợn tròn mắt, “Bằng hữu ngươi?”

San San nói: “Yên tâm đi, nàng đều có thể chỉ thân đi tới đây, sẽ không bị đâm chết.”

Nhung Kha hai tay nhanh chóng bấm quyết, đánh trên Thời Không Toa, đáng sợ kia qua lại tốc độ lập tức chậm lại hạ xuống, bốn phía chấn động ra đại lượng không gian đường cong, một điểm điểm uốn lượn.

Tử Hà trong hai con ngươi một mảnh quỷ dị thần quang, nhìn thấy Thời Không Toa sau, sở hữu thần quang nội liễm, ánh mắt biến về trong suốt cực kỳ, thậm chí ngậm có một nụ cười, hướng về cái kia thời không thoi đi đến.

Dương Thanh Huyền nói: “Kính xin đại nhân cởi mở kết giới, để bằng hữu ta đi vào.”

Nhung Kha nội tâm khiếp sợ, cô gái này tuổi tác cũng không lớn, nhưng có thể ở hố đen lối ra tùy ý đi lại, hơn nữa lấy hắn sáu sao Thiên Giới thực lực, cùng với bảy đoạn Luyện Tinh sư thần thức, lại không nhìn ra tu vi của cô gái này cảnh giới.

Nhung Kha cũng vạn phần hiếu kỳ, rất muốn biết này thân phận của cô gái, bấm quyết hướng về hư không vỗ một cái.

Một mảnh sóng gợn tự lòng bàn tay lan ra, Thời Không Toa bên ngoài chín tầng phòng ngự, phát thành một cái khúc độ xoay chuyển, chậm rãi hình thành hình một vòng tròn nhập khẩu.

Tử Hà bóng người đi vào bên trong, thoáng qua sẽ đến Thời Không Toa bên trong.

Nhung Kha lại thu về quyết ấn, cái kia nhập khẩu một cái quay lại, tựu biến mất không còn tăm hơi, Thời Không Toa lần thứ hai lấy to lớn tốc độ, “Ầm ầm ầm” đi về phía trước.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Tử Hà tiên tử, sao ngươi lại tới đây?”

Tử Hà ánh mắt nhất chuyển, đem Thời Không Toa vợ vật toàn bộ thu vào đáy mắt, sau đó cười nói: “Ta thấy ngươi đi Ám Tinh chi thành lâu như vậy, sợ ngươi đã xảy ra chuyện gì bị nhốt ở hoặc là chết ở bên trong, vì lẽ đó đặc ý tới xem một chút. Bây giờ nhìn lại, ngươi hỗn rất khá a, không chỉ có thực lực tu vi đột phá một tầng, hơn nữa cùng Nhung Kha đại nhân đều được bạn tốt.”

Nhung Kha hơi nhướng mày, nhìn chằm chằm Tử Hà nói: “Ngươi là Tử Tâm Thần Vương nghĩa nữ?”

Tử Hà khẽ khom người, gật đầu chắp tay nói: “Chính là, Tử Hà gặp Nhung Kha đại nhân.”

Nhung Kha trong lòng kinh sợ, nói: “Không nên đa lễ, ước chừng bảy mươi, tám mươi năm trước, ta cùng với ngươi Tử Tâm Thần Vương có duyên gặp qua một lần, Thần Vương phong thái, giờ khắc này còn rõ ràng trước mắt. Lúc đó cùng đi ở Thần Vương bên người là Tử Vân tiên tử, cũng đã khí chất cùng thiên phú Bất Phàm, không nghĩ tới Tử Hà tiên tử dài hơn ngươi tỷ, càng hơn gấp trăm lần không thôi.”

Tử Hà cười nói: “Nhung Kha đại nhân quá khen. Lần đó hội ngộ, Mẫu Thượng đã từng cùng ta đề cập tới, nói Nhung Kha đại nhân khí vũ phi phàm, thiên phú cực cao, ở nam bộ vũ trụ Luyện Tinh sư trong hiệp hội chí ít đứng vào năm vị trí đầu.”

Nhung Kha kinh ngạc nói: “Ồ? Tử Tâm Thần Vương còn nhắc qua ta?” Trong giọng nói hơi có chút không tin.

Tử Hà nói: “Nhắc qua, Mẫu Thượng nói còn cùng Nhung Kha đại nhân thảo luận qua một ít liên quan với Vô Dục Giới kết cấu cùng ổn định sự.”

Nhung Kha này mới tin tưởng không thể nghi ngờ, than thở: “Nhận được mẹ ngươi trên đánh giá cao.”

San San nói: “Tử Hà tỷ tỷ, ngươi làm sao có thể tìm tới Ám Tinh chi thành đường nối địa điểm lối ra, đồng thời đi ngược lên trên?”

Tử Hà cười cợt, cũng chưa trả lời.

Nhung Kha lập tức nói: “Thần tộc tọa trấn La Phù chi cảnh vô cùng năm tháng, đạo pháp thần thông mạnh, há là người ngoài có thể lý giải cùng mơ ước. San San, phải biết nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, ngươi không làm được, không đại biểu người khác cũng không làm được.”

San San nôn ra hạ đầu lưỡi, nói: “Tử Hà tỷ tỷ thật là lợi hại.”

Tử Hà liếc mắt nhìn cuộn rút ở đám người phía sau Mạc Tang Tử, từ tốn nói: “Các ngươi bây giờ là đi Thiên Sát Tông?”

Dương Thanh Huyền lúc này đem Mạc Tang Tử khai ra tin tức, cặn kẽ nói một lần, hỏi: “Ngươi cùng chúng ta một đạo sao?”

Tử Hà đầu lông mày hơi run lên, nói ra: “Luyện hóa mười mấy viên có sinh mệnh tinh cầu, đây đã là lớn vô cùng chuyện, nếu như có thể tìm tới chứng cứ, sợ là Ninh gia không chết cũng tàn tật. Có Nhung Kha đại nhân giúp đỡ ngươi, đối phó Thiên Sát Tông còn chưa phải là tay đến bắt giữ, việc rất nhỏ. Nhưng ta hiện tại cũng vừa hay nhàn rỗi, nếu đi ra, tựu tùy các ngươi đi một chuyến đi.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, có Tử Hà gia nhập, phần thắng tựu cao hơn.

Nửa ngày sau, Thời Không Toa rốt cục chạy ra khỏi to lớn kia hắc ám đường nối, rời đi hố đen lực hút, tiến vào vũ trụ bên trong.

Sau đó nhận ra phương hướng, liền hướng Thiên Sát Tông nơi Tham Lang tinh bay đi.

Mấy ngày phía sau, tiến vào một cái ngân hà bên trong, ngàn tỉ tinh hệ ở trước mắt bày ra.

Dương Thanh Huyền yên lặng nhìn phía ngoài vũ trụ thời không biến hóa, không khỏi tâm sinh cảm khái, đạo chi vô cùng vô tận, giống như này vũ trụ vô biên vô hạn, trước mắt này ngàn tỉ tinh hệ bên trong, có bao nhiêu ra đời sinh mệnh, lại có bao nhiêu sinh mệnh giống như chính mình, chăm chỉ khổ tu, cần cù không mệt mỏi, ở chạy về phía đại đạo trên đường, quyết chí tiến lên.

Rất nhanh, trước mắt tựu hiện ra một viên màu nâu tinh cầu, ở trong mắt không ngừng biến lớn.

Thời Không Toa đang lấy rất lớn tốc độ hướng về tinh cầu kia kích bắn mà đi.

Nhung Kha lấy ra một cái la bàn, chỉ về cái kia tinh cầu khổng lồ, la bàn trên tựu biến ảo ra toàn bộ tinh cầu bóng mờ, đồng thời có tầng tầng hào quang, lượn quanh ở tinh cầu bốn phía xoay tròn, rực rỡ mà lại phức tạp.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Đây là cái gì?”

Nhung Kha cười hì hì, nói: “Đây là đo đạc tinh cầu thế năng cùng năng lượng huyễn Đấu Tinh bàn.”

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu, Luyện Tinh sư ở luyện hóa tinh cầu trước, đều phải đối với tinh cầu tiến hành ước định cùng đo đạc, để xác định có đáng giá hay không tiêu tốn to lớn tâm lực đi luyện hóa.

Nhung Kha nói: “Cái này tinh cầu năng lượng rất cao, căn cứ hiệp hội đối với tinh cầu thế năng đẳng cấp phân chia, cái này tinh cầu có thể phân chia đến cấp bảy, hơn nữa mặt trên sóng năng lượng cực mạnh.”

Nhung Kha chân mày cau lại, nhìn chằm chằm hư ảnh kia trên nơi nào đó, mấy loại màu sắc ánh sáng lộng lẫy trong đó hình thành tụ hợp, như là một đoàn tinh vân, có chút hỗn loạn.

San San nói: “Là có cường giả ở đại chiến.”

Nhung Kha gật gật đầu, chỉ vào cái kia hỗn loạn tinh vân phía dưới, nói: “Các ngươi nhìn, đại chiến phía dưới, là cả tinh cầu năng lượng hội tụ dầy đặc nhất, đẳng cấp cao nhất địa phương.”

Dương Thanh Huyền cẩn thận nhìn tới, cái kia hỗn loạn tinh vân bên trong, thỉnh thoảng hiện ra các loại năng lượng khuếch tán, mấy loại giống y chang hỗn hợp lại cùng nhau, mà phía dưới nhưng là một mảnh màu tím, cực kỳ rõ ràng, trình mảng lớn bao trùm.

San San nói: “Này năng lượng khổng lồ bao trùm, không phải

hải dương chính là sơn mạch, đất hoang cũng có thể, cái kia hỗn loạn lớp năng lượng, nhìn dáng dấp đánh dị thường kịch liệt a.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Này huyễn Đấu Tinh bàn không khỏi quá cường đại đi, tựu liền một viên trên tinh cầu các loại sóng năng lượng đều có thể kiểm tra đi ra? Cái kia chẳng lẽ không phải bất luận cái nào trên tinh cầu tài nguyên cùng cường giả, ở đây huyễn Đấu Tinh bàn hạ đều nhìn một cái không sót gì?”

Nhung Kha cười nói: “Tài nguyên xác thực nhìn một cái không sót gì, cường giả chỉ cần không bùng nổ ra ba sao Thiên Giới trở lên chiến đấu, huyễn Đấu Tinh bàn là giám sát không tới.”

Chương 2404: Đưa Tin Đồng Bạn, Nhúng Tay Cứu Người

Gặp Dương Thanh Huyền tràn đầy dáng dấp khiếp sợ, Nhung Kha lại cười nói: “Yên tâm đi, huyễn Đấu Tinh bàn cũng có đẳng cấp cao thấp chi phân, trong tay ta khối này đỉnh cấp huyễn Đấu Tinh bàn, toàn bộ nam bộ vũ trụ cũng sẽ không vượt qua mười khối, cái kia chút bên trong cấp thấp, bắt giữ liền muốn tục tằng nhiều. Mà vũ trụ to lớn, bao nhiêu tinh vực? Căn bản không cách nào tính toán, vì lẽ đó yên tâm đi, không ai sẽ hết sức đến giám sát ngươi.”

Tử Hà nói: “Này Tham Lang tinh thế năng cực mạnh, bị bốn đại tông môn chiếm cứ, lấy Thiên Sát Tông vì là tôn, phía dưới còn có La Thiên môn, Thất Tinh Tông, hà lạc cung ba đại tông môn, cùng với linh linh toái toái các loại tiểu môn tiểu phái. Có thể bùng nổ ra ba sao Thiên Giới trở lên chiến đấu, đúng là khiến người kỳ quái đây. Cái kia năng lượng khổng lồ bao trùm địa, hẳn là Tham Lang tinh thượng mạnh nhất linh khí Thánh địa mây trời sơn mạch. Chẳng lẽ là dị bảo xuất thế, ở tranh cướp dị bảo?”

Nhung Kha nói: “Không biết, nếu không chúng ta trực tiếp đi qua nhìn.”

Tất cả mọi người không có dị nghị, Nhung Kha chỉ huy Thời Không Toa, hướng về cái kia huyễn Đấu Tinh trên khay hỗn loạn mây khói nơi bay nhanh mà đi.

Dương Thanh Huyền lấy ra một viên ngọc bài, ở mặt trên nhanh chóng khắc hoạ phù văn, từng đạo từng đạo điểm nhập vào đi.

Sau đó lấy cực mạnh chân nguyên rót vào trong đó, ngọc bài “Oành” một tiếng phá nát, một tia vệt trắng ở không trung hơi lóe lên, tựu biến ảo biến mất không còn tăm hơi.

San San kinh ngạc nói: “Cực xa cự ly đưa tin ngọc bài?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Trong tay ta có một ít sức mạnh, đưa tin quá khứ, để cho bọn họ đồng thời tới rồi Tham Lang tinh, cũng tốt rèn luyện một phen.”

San San cười nói: “Mạnh bao nhiêu một nhánh sức mạnh? Thanh Huyền công tử là cảm thấy được chúng ta những người này cũng không đủ dùng sao?”

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Tự nhiên không phải, thuần túy là vì rèn luyện bọn họ, đồng thời...”

Dương Thanh Huyền giảo hoạt nở nụ cười, lạnh lùng nói: “Thiên Sát Tông nếu là ngôi sao này đứng đầu, nói vậy tông môn có không ít thứ tốt, dù sao cũng muốn bị diệt, thuận tiện nghi hạ ta cái kia chút thủ hạ, để cho bọn họ tốt đẹp trang bị hạ chính mình, tăng lên một điểm sức chiến đấu.”

San San bọn người là không còn gì để nói, đồng thời trong lòng cũng một cái lửa nóng.

Thiên Sát Tông tuy rằng không phải Thánh Tông danh tộc, nhưng cũng là cực kỳ mạnh mẽ tông phái, bằng không cũng sẽ không trở thành Ninh gia tâm phúc lệ thuộc, vừa nghĩ tới như vậy lớn tông bảo khố lập tức phải đối với chính mình mở ra, đều là không nhịn được trên mặt lộ ra ý cười.

Tựu liền Nhung Kha cũng là “Khà khà” cười khan hai tiếng.

Thời Không Toa rất nhanh tựu khóa chặt phương hướng, nhảy vào tầng khí quyển, như một trái cầu lửa thật lớn, hướng về kia mây trời sơn mạch rơi xuống.

Mây trời trên dãy núi không.

Năng lượng khổng lồ dập dờn bồng bềnh ra, mấy bóng người ở không trung kích bắn, không ngừng mà lấp loé lay động.

Bốn phía vạn dặm không gian, sớm đã thành một mảnh vặn vẹo năng lượng từ trường, tất cả đều ở vài tên chiến đấu dư âm phóng xạ phạm vi.

Phía dưới sơn mạch cũng phá nát tảng lớn, hóa thành vô số bột mịn, hướng thiên không xoay quanh mà lên.

Sơn thể bột mịn bên trong, ẩn chứa cực kỳ cứng rắn khoáng vật, nát làm bụi sau, ở trong thiên địa lượn vòng, toàn bộ thế giới đều mờ mịt một mảnh.

Bị sáu tên cường giả vây vây ở chính giữa hai người, máu me khắp người, dựa lưng vào lưng, tuyệt vọng mà bi phẫn nhìn bốn phía.

Một người trong đó trên người bao trùm một tầng thật mỏng băng, đem miệng vết thương ngắn ngủi đóng băng, miễn cho thương thế lan tràn, đồng thời hai tay vận chuyển, ở xung quanh kết ra một cái hình cầu Băng chi kết giới.

Bên ngoài một ông lão cười lạnh nói: “Băng Xuyên Quân, từ bỏ chống lại đi, thế cục này không phải ngươi có thể vãn hồi.”

Băng Xuyên Quân cả giận nói: “Chó ngày Thiên Sát Tông! Các ngươi sau lưng có Ninh gia chỗ dựa, lẽ nào sẽ không sợ chúng ta thế lực sau lưng sao?”

Ông lão lắc đầu nói: “Tông chủ đại nhân nếu làm ra như vậy quyết định, nhất định là đều có tính kế, không dùng ngươi bận tâm a, ngươi chỉ muốn tuyển chọn chết tử tế, vẫn là chết thảm liền có thể.”

Băng Xuyên Quân quát: "Ta lựa chọn ngươi muốn đền mạng!"

Hai tay đột nhiên một trảo, cái kia băng cầu trong nháy mắt từ được vỡ tan, một thanh to lớn Băng chi kiếm đâm mặc mà ra, mạnh mẽ hướng về ông lão chém tới. Ngàn trượng trong phạm vi không khí, đều hoàn toàn đông lại.

Ông lão lù lù bất động, chỉ là giơ lên một tay đến, chân khí tựu hình thành một luồng lớn tường, đem cái kia Băng chi lực cùng cự kiếm chặn ở phía trước ngoài ba trượng, giễu cợt nói: "Đó không phải là lựa chọn, cũng không phải lý tưởng, mà là huyễn tưởng."

"Oành!"

Ông lão năm ngón tay vồ lấy, toàn bộ Băng chi kiếm nháy mắt phá nát, bể thành vô số nát băng, sát khí ở trên mặt lóe lên, phất tay quát lên: "Giết!"

Băng Xuyên Quân chịu đến phản chấn, nôn ra một ngụm máu đến, mặt khác năm bóng người kích bắn lên trước, một trái tim nhất thời chìm xuống, tràn đầy tuyệt vọng.

Hắn người sau lưng, trực tiếp truyền đến kêu thảm thiết, bị mấy người liên thủ bên dưới, tựu đánh nát bấy, nổ tung ra, huyết nhục bắn tung tóe hắn một thân, còn có thể cảm nhận được nóng một chút nhiệt độ.

Băng Xuyên Quân một tiếng bi thảm cười, nới lỏng hạ hai tay, bỏ qua chống lại.

Nhưng sáu người kia vẫn chưa lại ra tay, mà là từng cái từng cái đầy mặt vẻ nghiêm túc, nhìn chằm chằm dài vạn dặm không.

Băng Xuyên Quân sửng sốt hạ, giương mắt nhìn lên, này mới cảm nhận được một luồng to lớn uy áp, kèm theo nóng sóng từ vòm trời đỉnh nơi truyền đạt hạ xuống.

“Thời Không Toa?”

Mấy người đều là con ngươi co rụt lại, cái kia thời không thoi cũng đã treo dừng ở phía trên, bởi vì qua lại đại khí đưa tới to lớn hỏa diễm, “Hổn hển” một tiếng như pháo hoa khuếch tán, đem trọn cái trời cao chiếu sáng một mảnh đỏ tươi.

Ông lão cảnh giác, không dám khinh thường, bởi vì trước mắt này Thời Không Toa sự to lớn hoàn mỹ tinh diệu, hắn cuộc đời ít thấy, có thể thấy được người ở bên trong chắc chắn sẽ không đơn giản.

Truyện Của Tui chấm

vn

Dương Thanh Huyền đám người, từng cái từng cái từ thoi bên trong đi ra.

Nhung Kha vung tay lên, liền đem Thời Không Toa thu hồi.

Hai một bên người, lẫn nhau nhìn, một một bên đầy là tò mò, một một bên tràn đầy kinh hãi cùng cảnh giác.

Ông lão cả kinh nói: “Ngươi, các ngươi là người phương nào?”

Này xuống hơn hai mươi người, dĩ nhiên tất cả đều là Thiên Giới chi chủ, thực lực bực này, để cho bọn họ sáu người không khỏi là trong lòng chấn động dữ dội, lập tức ý thức được nhất định là một cái nào đó Thánh Tông danh tộc.

Ông lão khóe mắt dư quang liếc hạ Băng Xuyên Quân, trong lòng có loại cảm giác bất an, đột nhiên vung tay lên, một ánh hào quang tựu kích bắn mà đi, đem Băng Xuyên Quân trực tiếp chém thành hai nửa.

Vừa rồi thở phào nhẹ nhõm, hai con ngươi nhưng là đột nhiên trợn trừng, hoảng sợ kêu lên.

Chính mình chặt đứt, cũng chỉ là một đạo tàn ảnh.

Băng Xuyên Quân không biết làm sao, đã đến đối diện, Băng Xuyên Quân chính mình cũng là mờ mịt cùng kinh hãi, mừng như điên ôm quyền nói: “Đa tạ chư vị đại nhân ân cứu mạng!”

Nhung Kha nói: “Chuyện gì thế này? Đánh khốc liệt như vậy.”

Lỗ mũi hướng về không trung xèo mấy hạ, nói: “Lại chết rồi mười mấy vị Thiên Giới, chà chà, cấp bậc này chiến đấu, đối với Tham Lang tinh mà nói, sợ là to lớn biến cố đi.”

Ông lão chờ sáu người đều hoàn toàn biến sắc, một mặt kinh khủng ngạc nhiên.

“Khà khà, quả nhiên là mười ba vị Thiên Giới chi chủ hồn phách, ha ha, này cũng không thể lãng phí a!”

Dương Thanh Huyền trong cơ thể, truyền đến Quỷ Tàng thanh âm, sau đó không để ý ngăn cản, trực tiếp từ Dương Thanh Huyền trong cơ thể tràn ra, ở hàng trăm cặp mắt đổ dồn vào, trợn mắt ngoác mồm bên dưới, há to mồm, liền hướng này tràn ngập bi thương cùng máu tươi hư không hút đi.

San San kinh hãi nói: “Thanh Huyền công tử, này...”

Dương Thanh Huyền nói: “Đừng sợ, ta nuôi một cái quỷ vật mà thôi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2405: Đầu Đuôi Câu Chuyện, Chém Tận Giết Tuyệt

Nhung Kha bọn người là giật mình không thôi, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền trên người lại còn có một vật như vậy, đồng thời thực lực không thấp.

Quỷ Tàng đột nhiên hút một cái, hư không tựu đổi sắc mặt, xanh lét quỷ chi lĩnh vực khuếch tán mở, cái kia mười ba vị ngã xuống Thiên Giới chi chủ hồn phách tựu hiện ra hiện ra, sau đó đang liều mạng giãy dụa cùng kêu rên hạ, bị hắn sinh sinh hút vào trong miệng, trớ tước mấy hạ tựu nuốt vào bụng.

Tham Lang tinh thượng sáu người kia, càng là trong lòng chấn động dữ dội, khuôn mặt đều trực tiếp tái rồi.

Ông lão đầu trên bốc lên chảy ròng ròng mồ hôi lạnh, run giọng nói: “Các ngươi rốt cuộc là người phương nào? Đây là Tham Lang tinh, tại hạ Thiên Sát Tông đại trưởng lão Lã Thanh Sơn, không biết chư vị là?”

“Thiên Sát Tông” ba chữ vừa ra, tất cả mọi người đồng loạt nhìn sang.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Đây thực sự là đúng dịp.”

Lã Thanh Sơn cảm nhận được mọi người bất thiện ánh mắt, nội tâm “Hồi hộp” một cái kinh hoàng, nhưng dù sao cũng là một phái cao tầng, nháy mắt ổn định quyết tâm thần, trấn định nói: “Không biết chư vị này đến chuyện gì? Nếu như có cái gì tại hạ năng hiệu lực giúp một tay, kính xin mở miệng. Ở Tham Lang tinh, Thiên Sát Tông vẫn là có nhất định năng lực quản lý. Đủ khả năng địa phương, nhất định giúp chư vị hoàn thành.”

Nhung Kha hừ nói: “Chúng ta tới chuyện gì, ngươi gặp người này sau, liền sẽ rõ ràng. Mạc Tang Tử, còn không lăn ra đây!”

Đám người phía sau, Mạc Tang Tử sắc mặt tái nhợt, nơm nớp lo sợ đi ra, nhắm mắt kêu lên: “Thanh Sơn đại trưởng lão.”

Lã Thanh Sơn nghe được “Mạc Tang Tử” ba chữ thời gian, tựu hoàn toàn biến sắc, vừa thấy Mạc Tang Tử bản thân, càng là trái tim đều phải nhảy ra ngoài, Mạc Tang Tử làm những chuyện như vậy hắn tự nhiên là rõ ràng, trong lúc nhất thời kinh khủng muôn dạng, run giọng nói: “Chư vị là liên minh chấp pháp giả?”

Nhung Kha cười lạnh nói: “Liên minh chấp pháp không phải, chúng ta là Luyện Tinh sư hiệp hội.”

Lã Thanh Sơn sửng sốt hạ, nhưng vừa nghe không phải liên minh chấp pháp giả, nội tâm tựu trấn định rất nhiều, lại nghe nghe là Luyện Tinh sư hiệp hội, không khỏi trong lòng có chút quái lạ.

Bởi vì Luyện Tinh sư hiệp sẽ tự mình cũng là lén lén lút lút Luyện Tinh, dù cho là luyện hóa có sinh mệnh tinh cầu, rất nhiều cao cấp Luyện Tinh sư cũng đang len lén làm, hiệp hội đều là mở một con mắt nhắm một con mắt, tại sao sẽ đột nhiên cầm lấy Mạc Tang Tử chạy đến chỗ này?

Lã Thanh Sơn tự nhiên biết cõi đời này không có tuyệt đối chính nghĩa, chỉ có tuyệt đối lợi ích.

Luyện Tinh sư hiệp hội như vậy gióng trống khua chiêng mang theo Mạc Tang Tử lại đây, tuyệt không có thể là vì cái kia ngàn tỉ cô hồn dã quỷ giải oan, khẳng định có hạt nhân lợi ích ở bên trong, lập tức cẩn thận hỏi: “Không biết chư vị đại nhân này đến chuyện gì? Có nhu cầu gì ra sức, Thiên Sát Tông nhất định tận tâm tận lực hoàn thành.”

Dương Thanh Huyền nói: "Đích xác có chút muốn các ngươi ra sức, lư khâu kỳ đây?"

Lã Thanh Sơn nói: "Ninh gia có vị đại nhân đến Tham Lang tinh, tông chủ đại nhân đang tông môn bên trong chiêu chờ quý khách."

Hắn đem Ninh gia dọn ra, hy vọng có thể kinh sợ một cái Luyện Tinh sư hiệp hội, nhắc nhở hạ đối phương chính mình có hậu trường, không đến nỗi quá trắng trợn không kiêng dè.

Dương Thanh Huyền nói: "Ồ? Không biết là Ninh gia cái nào vị đại nhân?"

Lã Thanh Sơn nói: "Ninh gia ba các đệ tử yên tĩnh chiến tranh."

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, ba các đệ tử thân phận đã không thấp, một các đệ tử đều là hàng ngũ người thừa kế, hai các đệ tử tất cả đều là trưởng lão, hoặc là cực kỳ mạnh mẽ hộ pháp, ba các đệ tử đã là phi thường nòng cốt tầng cấp.

Nhưng danh tộc thế gia nhân khẩu thực tại quá nhiều, dù cho Dương Thanh Huyền đối với Ninh gia nhất định có nghiên cứu, cũng chưa từng nghe qua này yên tĩnh chiến tranh tên, nếu là ba các đệ tử, tựu chắc chắn sẽ không là vô danh tiểu tốt, lập tức nói ra: "Không biết này yên tĩnh chiến tranh thực lực làm sao?"

Lã Thanh Sơn sửng sốt xuống, nói: "Tại hạ không biết, chắc là hết sức lợi hại."

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, nói: "Được rồi, nếu này cũng không biết, cái kia cũng không biết, lưu ngươi làm gì?" Chuyển hướng Nhung Kha ôm quyền nói: "Đại nhân, dựa vào ta nhìn, giết tất cả đi."

Nhung Kha gật đầu nói: "Ta cũng chính có ý đó." Phất tay quát lên: “Giết tất cả!”

Lã Thanh Sơn kinh hãi, mặt khác năm người cũng không hiểu ra sao, cả kinh nói: “Đại nhân, đại nhân, này...”

Luyện Tinh sư hiệp hội bốn vị năm sao Thiên Giới, cùng với hơn mười tên Thiên Giới cường giả, đã toàn bộ ra tay rồi, bài sơn đảo hải công kích nhất thời che đè tới, như sóng lớn hãi sóng, đem sáu người toàn bộ quấn vào bên trong.

Băng Xuyên Quân nhìn trợn mắt ngoác mồm, há to mồm, chỉ cảm thấy có chút không chân thực, vừa rồi còn khí diễm hung hăng, hoàn toàn khống chế thắng cuộc sáu người, đảo mắt tựu đã thành bị nghiền ép sâu kiến, trên thớt thịt cá.

Chỉ cảm thấy người sinh Vô Thường, biến hóa quá nhanh.

Quỷ Tàng trong đôi mắt bạo nổ bắn ra mừng rỡ ánh sáng, sáu người này thực lực đều không tầm thường, đặc biệt là cái kia Lã Thanh Sơn, sợ là có năm sao Thiên Giới lực lượng, không nhịn được nuốt xuống hạ.

To lớn rung động cùng tiếng rống giận dữ từ cái kia vòng xoáy năng lượng bên trong truyền đến.

Thiên Sát Tông sáu người vốn là thực lực cực mạnh, làm sao đồng ý ngồi chờ chết, liều mạng cùng hơn mười người đánh thành một đoàn, to lớn thần thông dư âm, phóng xạ vạn dặm vòm trời.

Dương Thanh Huyền biết phe mình tất thắng không thể nghi ngờ, Nhung Kha còn chưa ra tay đây, còn có một thần bí khó lường Tử Hà, ăn đi sáu người này chỉ là vấn đề thời gian, ngược lại hướng về Băng Xuyên Quân hỏi: “Ngươi là ai? Trước vì sao đánh nhau ở chỗ này?”

Băng Xuyên Quân phục hồi tinh thần lại, không dám thất lễ, ôm quyền cung kính nói: “Khởi bẩm đại nhân, ta là la Thiên môn

môn chủ Băng Xuyên Quân. Này mây trời sơn mạch vốn là Thiên Sát Tông, La Thiên môn, Thất Tinh Tông cùng hà lạc cung cộng có, mọi người cộng đồng khai thác, đồng thời Thiên Sát Tông cũng vẫn là lên mặt đầu. Có thể cái kia lư khâu kỳ còn chưa biết thế nào là đủ, nghĩ muốn nuốt lấy phần của chúng ta ngạch, vì lẽ đó bố hạ cạm bẫy, hẹn ta trước tới nơi đây nghị sự, nghĩ muốn đem ta một lần diệt trừ. Có người nói hà lạc cung cung chủ đã thảm bị độc thủ, bị Thiên Sát Tông đã khống chế. Nếu như lần này ta ngã xuống, cái tiếp theo tựu đến phiên Thất Tinh Tông.”

Tử Hà đột nhiên nói ra: “Ta nhớ được không sai, các ngươi La Thiên môn là trung thành với Thanh Chi Thần Vương phủ?”

Băng Xuyên Quân vội hỏi: “Chính là.”

Tử Hà nói: “Cái kia Thiên Sát Tông dám như vậy động tới ngươi nhóm, chẳng lẽ không sợ Thần tộc trả thù sao?”

Băng Xuyên Quân nói: “Thiên Sát Tông thủ đoạn cũng không phải là đem La Thiên môn diệt trừ, mà là đem ta cùng một ít không thể quy thuận người diệt trừ, dựng đứng nghe bọn họ lời con rối tới làm môn chủ. Ngoài mặt vẫn là trung thành với Thần tộc, nhưng nội địa bên trong nhưng là âm thầm hướng về Thiên Sát Tông chuyển vận lợi ích, trở thành Thiên Sát Tông lệ thuộc.”

Tử Hà cười lạnh nói: “Thiên Sát Tông thật lớn khẩu vị, lại nghĩ một hơi nuốt hạ toàn bộ tinh cầu tài nguyên.”

Băng Xuyên Quân bi phẫn cả giận nói: “Việc này ta nhất định phải nhanh một chút truyền tới La Phù chi cảnh, để Thần Vương phủ thay chúng ta làm chủ!”

Tử Hà nói: “Không cần, chúng ta sẽ thay ngươi làm chủ.”

Băng Xuyên Quân sững sờ nói: “Không biết chư vị đại nhân, này đến chuyện gì?”

Dương Thanh Huyền mỉm cười vỗ vai hắn một cái vai, nói: “Thiên Sát Tông lập tức phải không còn, việc này cũng không cần làm phiền Thanh Sanh đại nhân rồi.”

Băng Xuyên Quân tâm thần chấn động, khắp khuôn mặt là thần sắc.

Cùng lúc đó, phía trước lớn chiến đấu lớn xoay tròn bên trong, không ngừng truyền đến Thiên Sát Tông sáu người kêu thảm thiết.

Cho đến kêu thảm thiết hoàn toàn biến mất, Quỷ Tàng cười lớn một tiếng, tựu xông ra ngoài.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2406: Thức Thần, Đáng Sợ Đồ Vật

Năm cái hồn phách, trực tiếp bị Quỷ Tàng cắn nuốt hết.

Sáu người trên người gì đó, đều bị Nhung Kha lục soát sạch sẽ, Lã Thanh Sơn bị đánh tàn phế, nhắc tới Nhung Kha trước mặt.

“Các ngươi... Không chết tử tế được... Tông chủ cùng Ninh gia sẽ báo thù cho ta... Sẽ giết các ngươi...”

Lã Thanh Sơn đứt quãng, thân thể đều bị chém rơi một nửa, tự biết không có thể sống, đầy mặt máu tươi, bi phẫn rống to.

Nhung Kha nhìn phía Dương Thanh Huyền, nói: “Thanh Huyền công tử, xử lý người này ngươi có thể có ý kiến gì? Nếu là không có, ta liền trực tiếp sưu hồn.”

San San chờ Luyện Tinh sư đều là trong lòng hơi kinh, có thể thấy được Dương Thanh Huyền ở Cung Đạt cùng Nhung Kha trong lòng phân lượng, xử lý việc này lại còn hỏi ý kiến của hắn.

Lã Thanh Sơn cũng sửng sốt hạ, đột nhiên nhớ ra cái gì đó, hoảng sợ kêu lên: “Dương... Thanh Huyền?!”

Dương Thanh Huyền nói: “Người này là năm sao Thiên Giới, sưu hồn có thể bị nguy hiểm hay không?”

Nhung Kha cười nói: “Đổi thành những người khác tới, hết sức dễ dàng bị linh hồn phản phệ, nhưng bản tọa nhưng là sáu sao Thiên Giới đại cao thủ, lại là bảy đoạn Luyện Tinh sư, lục soát hắn chỉ là một người bình thường năm sao hồn phách toán cái gì.”

Khinh miệt quét Lã Thanh Sơn một chút, hoàn toàn không để ý Lã Thanh Sơn cái kia hoảng sợ sợ sệt, cứ thế cầu xin tha thứ biểu hiện, một chưởng tóm tới, vô số hòa hợp hào quang ở lòng bàn tay hạ hóa thành một cái vòng xoáy, hàng nhái như tinh vân lưu chuyển, trực tiếp ép ở Lã Thanh Sơn trán đỉnh trên.

"A!"

Lã Thanh Sơn thống khổ kêu to, cả người run rẩy kịch liệt, quát ầm lên: "Ngươi dám lục soát một vị năm sao Thiên Giới hồn phách, ngươi không chết tử tế được, ta chính là cái chết, cũng sẽ không để cho ngươi dễ chịu!"

To lớn kia tinh vân chi lực, trực tiếp từ Lã Thanh Sơn đỉnh đầu rót vào đi vào, đem tinh khí của toàn thân hắn thần đều đập vỡ tan.

Sau đó ở tinh vân bên trong, hiện ra một vị to lớn bóng mờ, tràn đầy lân giáp trải rộng toàn thân, hoảng hoảng hốt hốt, không thấy rõ khuôn mặt, giơ tay lên, to lớn móng vuốt từ trên hư không điểm rơi, "Xì" một tiếng, xuyên vào Lã Thanh Sơn đầu lâu bên trong.

Hư ảnh này cùng Nhung Kha trong đó, phảng phất tinh thần cộng hưởng, hai vị một thể.

San San nói: "Đây là Nhung Kha đại nhân thức thần, thông qua thức thần sưu hồn, có thể để tránh cho bị cường đại linh hồn trực tiếp chấn thương."

Xi Hằng thanh âm truyền đến, giải thích: "Thức thần là một chủng loại giống như Pháp Thiên Tượng Địa thần thông, lại là một loại hồn tu thuật, kết hợp hai người ưu điểm đản sinh ra một loại có thể cung cấp chính mình thúc đẩy sức mạnh."

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, cảm thấy này thức thần cùng võ hồn nhất định có chỗ tương tự.

Hắn từ khi nắm giữ một tia đại đạo chi lực sau, lại ở Thái Vũ không có chữ tấm bia cổ bên trong tự chế Hóa Đạo Đồng Thiên Tam Thiên Ấn, còn quan sát đột phá vạn cổ chí tôn lúc cảnh tượng, đối với đạo pháp thần thông lý giải, hầu như có thể sánh ngang Thánh Chủ Thiên Vương.

Vì lẽ đó đối với này thức thần cũng tịnh không cảm thấy kỳ quái, trái lại mười phần tán thành loại này sưu hồn phương pháp, để tránh khỏi chấn thương hồn phách của chính mình bản thể.

Rất nhanh, Lã Thanh Sơn toàn bộ ý thức đã bị thức thần một điểm điểm bóc lột đi ra, tiến vào Nhung Kha trong đầu.

Nhung Kha thở ra thật dài khẩu khí, thả ra trong tay quyết ấn, cái kia thức thần tựu một điểm điểm tiêu tan ở không trung.

Lã Thanh Sơn thân thể triệt để thành phế vật, Nhung Kha một tay một điểm, liền hướng Quỷ Tàng ném đi.

Tuy rằng thân thể phế bỏ, thần thức cũng triệt để nát tan, nhưng linh hồn năng lượng vẫn còn, Quỷ Tàng tuôn ra vẻ đại hỉ, vội vàng đem thân thể này nắm lấy, năm ngón tay sờ một cái, tựu vỡ nát tan, sau đó đem hồn phách hoàn toàn hút vào bụng, lộ ra hết sức vẻ hài lòng.

Nhung Kha hấp thu Lã Thanh Sơn ký ức toái phiến sau, trầm tư tiêu hóa chốc lát, sau đó hai mắt vừa mở, bắn mạnh ra điểm điểm hàn mang, đột nhiên đưa tay chộp một cái, liền đem Mạc Tang Tử lăng không hút tới, một nguồn sức mạnh khóa lại Mạc Tang Tử cổ, sợ đến Mạc Tang Tử hoảng sợ kêu to, “Tha mạng, phó hội trưởng tha mạng a!”

Nhung Kha lạnh lùng nói: “Nói, trừ ngươi ra, hiệp hội còn có ai cùng Thiên Sát Tông người lôi kéo cùng nhau?”

Mạc Tang Tử cả người run cầm cập, vẻ mặt đưa đám nói: “Không biết, ta thật sự không biết a, ô ô ô, thật sự không biết a.”

Nhung Kha con mắt hơi mét, cái kia hàn quang trở nên càng hơn, như là hai thanh vô hình đao xuyên vào Mạc Tang Tử trong cơ thể, sợ đến hắn sợ vỡ mật.

Tất cả mọi người biết, nhất định là Nhung Kha ở Lã Thanh Sơn trong ký ức chiếm được tin tức gì.

Nhưng không người nào dám lên trước hỏi dò ngoại trừ Dương Thanh Huyền ở ngoài.

Dương Thanh Huyền nói: “Đại nhân, làm sao vậy?”

Nhung Kha trầm ngâm nói: “Ninh gia tựa hồ chiếm được thứ không tầm thường.”

Dương Thanh Huyền gặp hắn sắc mặt nghiêm túc, tựa hồ không muốn nói quá minh, cũng sẽ không liền hỏi nhiều, nhưng vẫn là mười phần giật mình, tựu liền Nhung Kha đều cảm thấy “Ghê gớm” đồ vật, vậy sẽ là cái gì?

Mạc Tang Tử khóc tang nói: “Ô ô ô, ta thật sự cũng chỉ là phụ trách Luyện Tinh mà thôi, cũng không biết quá nhiều sự, bọn họ cho ta rất nhiều tiền cùng mê người điều kiện, ta tựu ở Thiên Sát Tông vẫn đợi.”

Nhung Kha tin hắn, ngắt lấy Mạc Tang Tử sức mạnh nới lỏng, hai tay chắp sau lưng, một mặt dáng vẻ trầm tư, tựa hồ gặp rất lớn vấn đề khó.

Tử Hà giễu cợt nói: “Cắt, Nhung Kha đại nhân thật coi chúng ta là người ngoài a, tự mình một người độc hưởng tin tức. Sớm biết như vậy, cái kia Lã Thanh Sơn liền do ta tới sưu hồn được rồi. Hoặc là đối phó này Thiên Sát Tông, cũng ngươi một người đi được rồi, ta tựu không nhúng tay vào.”

Nhung Kha cau mày nói: “Sự tình so với ta tưởng tượng còn nghiêm trọng hơn rất nhiều, có thể còn có cái khác Luyện Tinh sư tham dự trong đó, tựu liền Lã Thanh Sơn cấp bậc này đều biết không nhiều.”

Tử Hà lạnh lùng nói: “Đó đại nhân còn trầm tư lâu như vậy, là ở nghĩ buổi tối đến cái nào ăn cơm không?”

Nhung Kha xạm mặt lại, nói: “Thật không dám giấu giếm, Ninh gia tựa hồ ở luyện chế vật gì đáng sợ, cần đại lượng tinh huy cùng với các loại tài liệu quý hiếm. Thiên Sát Tông chỉ là bố cục một hoàn, Mạc Tang Tử cũng chỉ là trong vòng này một cái tiết điểm mà thôi. Thiên Sát Tông chi sở dĩ như vậy vội vã chiếm lấy này mây trời sơn mạch sở hữu tài nguyên, cũng là bởi vì này trong mỏ quặng có một loại luyện chế cần quý hiếm kim loại thiên đoán Niken.”

Tử Hà nói: “Luyện chế vật gì đáng sợ?”

Nhung Kha lắc đầu nói: “Tạm không rõ ràng, nhưng ta bên trong có lòng mấy cái suy đoán, ở không có xác nhận chứng cứ trước, không dám vọng ngôn.” Hắn trong mắt hàn quang lóe lên, nhìn chằm chằm Thiên Sát Tông phương hướng, lạnh lùng nói: “Lư khâu kỳ nhất định phải bắt được!”

Tử Hà nói: “Vậy chúng ta việc này không nên chậm trễ, hiện tại liền đi.”

Nhung Kha nói: “Thiên Sát Tông thực lực cực mạnh, hơn nữa phân bố cực lớn. San San bọn họ vừa đã trải qua một trận đại chiến, cần thời gian nhất định nghỉ ngơi, chúng ta đơn giản kế hoạch một cái.”

Lập tức, mấy người tựu ở không trung thương nghị.

Đồng thời sai khiến Băng Xuyên Quân trở lại tổ chức la Thiên môn sức mạnh, phối hợp tiến công Thiên Sát Tông.

Tử Hà vì để hắn tận tâm tận lực, lúc này lấy ra thân phận của chính mình, Băng Xuyên Quân vừa mừng vừa sợ, vội vàng lĩnh mệnh mà đi.

Nhung Kha nói: “Thanh Huyền công tử, tiến công Thiên Sát Tông một chuyện cực kỳ nguy hiểm, công tử không bằng tựu chờ ở đây mây trời sơn mạch phụ cận, chờ chờ kết quả.” Trong giọng nói đối với Dương Thanh Huyền chăm sóc có thể thấy được chút ít.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2407: Nịnh Nọt, Hung Hăng Xông Vào

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Đại nhân quá lo, tại hạ nói thế nào cũng là một sao đỉnh cao Thiên Giới, hơn nữa còn có một đám thủ hạ, không giống đại nhân nghĩ tới như vậy không đỡ nổi một đòn.”

Nhung Kha nghĩ đến hạ, nói: “Tốt, vậy chính ngươi cẩn thận một chút. Đại chiến thời điểm chúng ta khả năng lo lắng cũng không đến phiên ngươi.”

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, này Nhung Kha không khỏi đem chính mình xem là tiểu hài tử.

Mọi người tựu ở Thiên Vân Sơn mạch bầu trời nghỉ dưỡng sức hai ngày, sau đó ngồi lên chiến hạm, hướng về Thiên Sát Tông nơi phương hướng bay đi.

Cùng lúc đó, Băng Xuyên Quân cũng trở về La Thiên Môn, bắt đầu đối với trong môn phái kẻ phản bội tiến hành thanh lý.

Xa ở La Phù chi cảnh Vô Cực Thành Hi Xung cùng Kỷ Vũ, ở thu vào Dương Thanh Huyền đưa tin sau, lập tức điều động toàn bộ nhân viên, lấy tốc độ nhanh nhất tới rồi Tham Lang tinh.

...

Thiên Sát Tông tổng bộ, tọa lạc ở Tham Lang Tinh Linh khí mạnh nhất một mảnh trong vùng biển.

Từ mấy ngàn tất cả lớn nhỏ hòn đảo liên tiếp lại, hình thành một mảnh có thể vĩ đại trên biển kỳ quan.

Nơi này là toàn bộ Tham Lang tinh Thủy vực hội tụ chỗ, vô số linh mạch từ đáy biển thông suốt mà đến, hầu như thu nạp gần phân nửa tinh cầu linh khí.

Ở chủ đảo một toà thiên điện bên trong, một người đàn ông tuổi trung niên chính ngồi xếp bằng điều tức, đột nhiên tựa hồ trong lòng xúc động, mở hai mắt ra đến, đáy mắt xẹt qua một tia tinh mang, nhìn ngoài điện thẳng vào tiến vào ba người, lập tức lộ ra nụ cười xu nịnh, tiến lên nghênh tiếp, “Chiến tranh đại nhân, làm sao ở không thoải mái sao? Có phải là cái kia quần vũ cơ không có hầu hạ thật lớn người?”

Từ ngoài điện đi vào ba người, trước tiên là một tên chàng thanh niên, khuôn mặt thanh tuyển, trên người lan ra ra một luồng cấp trên khí tức, phía sau hai người tất cả đều bao ở áo bào đen bên trong, không gặp dáng dấp, nhưng trong mơ hồ nhưng lộ ra một luồng khí tức nguy hiểm, tựu liền Lư Khâu Kỳ đều không dám khinh thường.

Ninh Phong Đích nói: “Tự nhiên không phải. Ta ở Thiên Sát Tông đợi này nửa tháng, là vô cùng thoải mái, làm phiền tông chủ đại nhân khoản đãi. Chỉ là hôm nay không tên có chút nỗi lòng không yên tĩnh, vì lẽ đó chuyên tới để tìm tông chủ đại nhân hỏi một chút, cái kia gần nhất một nhóm hàng đến chưa? Nếu như đã đến, ta đây liền lấy trở lại phục mệnh.”

“Nỗi lòng không yên tĩnh?”

Lư Khâu Kỳ cười nói: “Đại nhân có phải là tu luyện đến bình cảnh? Ta chỗ này vừa mới được một viên trăm phá đan, đại nhân có thể cầm dùng, tuy rằng hiệu quả không hẳn rất lớn, nhưng bao nhiêu có thể lên một ít tác dụng.”

Ninh Phong Đích trên mặt kinh hỉ một cái, nói: “Trăm phá đan?

Này, này sao được."

Tiếp nhận Lư Khâu Kỳ đưa tới hộp ngọc, mở ra xem sau, nhất thời đầy mặt sắc mặt vui mừng, thẳng tiếp thu lên, nụ cười đều hiền lành rất nhiều, ôm quyền nói: "Tông chủ đại nhân quá khách khí."

Lư Khâu Kỳ vội hỏi: "Đâu có đâu có, Thiên Sát Tông là Ninh gia phụ thuộc tông môn, ta hiếu kính Ninh gia đại nhân là phải, huống chi là chiến tranh đại nhân. Phải biết ta Lư Khâu Kỳ cuộc đời người khâm phục nhất chỉ có ba cái nửa."

Ninh Phong Đích kinh ngạc nói: "Há, cái nào ba cái nửa?"

Lư Khâu Kỳ nói: "Cái thứ nhất, chính là tám vực Thiên Vương một trong Đông Phương thế gia Đông Phương Võ, năm đó từng thấy tận mắt Đông Phương Võ ra tay một lần, thật là đại đạo Vô Ngân, loại kia sức mạnh sợ là đời ta đều không thể với tới."

Ninh Phong Đích gật đầu nói: "Tuy rằng tám vực Thiên Vương không phân thượng hạ, nhưng đối phương thực lực này vẫn là có chênh lệch nhất định, Đông Phương Võ ở trong tám người xếp hạng hẳn là rất cao."

Lư Khâu Kỳ nói: "Cái kia người thứ hai, liền Ninh Thánh Hạo lão gia tử. Theo lý thuyết lão gia tử thực lực, thiên phú, thành tựu đều không ở bốn Thánh Chủ cùng tám vực Thiên Vương bên dưới, thậm chí dưới cái nhìn của ta, còn muốn ở bọn họ bên trên, chỉ là cơ duyên hơi hơi thiếu sót một ít, ai, cơ duyên vật này, thực sự là nửa điểm không do người a. Nhưng điểm này đều không ảnh hưởng lão gia tử trở thành ta bội phục nhất ba một người trong."

Ninh Phong Đích mỉm cười, nói: "Cái kia người thứ ba đây?"

Lư Khâu Kỳ nói: "Này người thứ ba, chính là lệnh tôn ngày dận đại nhân. Ngày dận đại nhân bất luận thiên phú tu vi, vẫn là uy vọng cùng người cách mị lực, ở Ninh gia một các đệ tử bên trong, đều là bấm tay một số. Ta là hết sức xem trọng ngày dận đại nhân trở thành đời tiếp theo gia chủ. Thiên Sát Tông mặc dù là Ninh gia lệ thuộc, nhưng ta Lư Khâu Kỳ hoàn toàn là bị ngày dận đại nhân khí độ cùng thực lực thuyết phục, toàn bộ Ninh gia, ngoại trừ lão gia tử ở ngoài, ta cũng chỉ nghe ngày dận đại nhân."

Ninh Phong Đích cười cợt, nói: "Vị trí gia chủ, có thể không cần loạn suy đoán, những người khác cũng là hết sức có hy vọng, ha ha, vậy còn có nửa cái người là?"

Lư Khâu Kỳ cười nói: "Ở ngày dận trước mặt đại nhân, những người khác nào có cái gì hi vọng? Đúng, cái khác nhất đẳng đại nhân, cũng đều là kỳ tài ngút trời, phóng ở bất luận cái nào Thánh Tông danh tộc, đều là có tranh cướp đại vị tiềm chất, nhưng tiếc là a, cùng ngày dận đại nhân sinh ở một cái thời đại, tựu là sự bất hạnh của bọn họ, ha ha. Cho tới cái kia nửa cái người, chính là chiến tranh công tử ngươi. Công tử tuy rằng còn trẻ, nhưng một thân thô bạo cùng khí chất vương giả, nhưng là để lão phu sâu sắc khâm phục a."

Hai vị kia hắc bào nhân thân thể hơi run lên hạ, ở vạn quân lực đều không thể rung chuyển thực lực cường đại hạ, bị ngựa này rắm sâu sắc xúc động đến rồi, không nhịn được nhục chiến.

Ninh Phong Đích "Ha ha" nở nụ cười, khiêm tốn nói: "Đại nhân quá khen, quá khen." Không nhịn được thở dài, nói: "Nguyên bản này chức gia chủ, phụ thân ta là có bảy, tám phần mười nắm bắt. Ai, đáng tiếc đột nhiên bốc lên cái Ninh Thanh Dao, đem trọn cái Ninh gia quyền lợi trọng tâm đều làm rối loạn, hiện tại các loại sự, mười phần vướng tay chân a."

Lư Khâu Kỳ thử dò xét hỏi: "Cái kia Ninh Thanh Dao, hiện tại rốt cuộc là tình huống thế nào? Kỳ thực, nàng coi như là Tinh La Thiên Thể, cũng chung quy chỉ là một phụ nữ. Lấy ngày dận đại nhân thủ đoạn, còn sẽ không bắt được một người phụ nữ sao?

Nhất định là ngày dận đại nhân quá có phong độ, lấy ta nhìn, lập tức chính là là thời kỳ không bình thường, bất kể dùng thủ đoạn gì, trước tiên đem nữ nhân này thu vào trong phòng lại nói."

Ninh Phong Đích sắc mặt có chút âm trầm, hừ nói: "Nữ nhân này thật không đơn giản a, bắt đầu mấy vị nhất đẳng đại nhân đều cảm thấy tay đến bắt giữ, chỉ cần ra tay mau mau, là có thể thu vào trong phòng. Kết quả liền lật hạ xuống, không có người nào thực hiện được, trái lại để nữ nhân này ở trong tộc địa vị càng ngày càng cao, hầu như muốn cùng phụ thân ta bọn họ ngồi ngang hàng với."

Lư Khâu Kỳ nói: "Này còn cao đến đâu? Một người phụ nữ, nàng nghĩ lật trời hay sao?"

Ninh Phong Đích hừ nói: "Bất quá nàng cũng ngông cuồng không được bao lâu, chờ đại sự của chúng ta một thành, sở hữu cục diện đều ở nắm trong bàn tay. Đến thời điểm nàng từ cũng phải từ, không theo cũng phải từ. Hiện tại từ, có thể thu được một cái tốt một chút địa vị, chiếm được phụ thân ta một chút yêu thích. Đến thời điểm từ, cũng chỉ có thể là cái đồ chơi, khà khà."

Lư Khâu Kỳ cười to nói: "Ha ha, cái kia ta trước hết sớm chúc mừng ngày dận đại nhân, đến thời điểm một tay ôm giang sơn, một tay ôm mỹ nhân."

Ninh Phong Đích lộ ra hội ý mỉm cười, nói: "Đúng rồi, nói chính sự, nhóm hàng kia..."

Đột nhiên âm thanh vừa nghe, trong điện bốn người đều là hơi thay đổi sắc mặt, đột nhiên lộ ra vẻ khiếp sợ.

Sau đó một luồng năng lượng khổng lồ gợn sóng, từ ngoài điện truyền đến, càng là một đạo to lớn chùm sáng, trực tiếp oanh kích ở chủ trên đảo không, đem trọn cái Thiên Sát Tông phòng ngự đại trận đánh tan, sau đó rơi ở chủ trên đảo, chấn lên to lớn hào quang, dâng tới bốn phương tám hướng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2408: Bùa Chú, Không Có Chứng Cứ

“Ầm ầm!”

To lớn rung động cuốn lấy vô số bụi bậm, nhảy vào đại điện.

Bốn người ngay lập tức tựu thuấn di đến ngoài điện, Lư Khâu Kỳ hai mắt nổi lên, hét lớn: “Là ai? Tới rồi Thiên Sát Tông tìm việc, muốn chết!”

Giận dữ tiếng gào, ở không trung khuấy động, một cái truyền khắp toàn bộ vì lẽ đó hòn đảo.

Lư Khâu Kỳ không hổ là một phái tông chủ, tuy rằng công phu nịnh hót cũng được, nhưng xác thực có thực lực không tầm thường cùng lãnh đạo tài năng, gặp có người đến tiến công Thiên Sát Tông, nội tâm nháy mắt liền nghĩ đến mây trời sơn mạch việc, lẽ nào Lã Thanh Sơn xảy ra vấn đề rồi?

Lập tức đột nhiên hét lớn một tiếng, để sở hữu Thiên Sát Tông đệ tử đều nghe gặp, tông chủ ở đây, không dùng hoang mang.

Quả nhiên, mấy ngàn trên hòn đảo, sở hữu võ giả khi nghe thấy Lư Khâu Kỳ tiếng rống giận dữ sau, tất cả đều bình tĩnh lại.

Bởi vì Lư Khâu Kỳ chính là Tham Lang tinh người số một, sáu sao Thiên Giới cường giả, thực lực như vậy, coi như phóng ở Thánh Tông danh tộc bên trong, cũng là ổn thỏa trưởng lão, hơn nữa xếp hạng sẽ không thấp.

Trừ phi là Thánh Tông danh tộc chạy tới gây sự, bằng không chắc chắn phải chết.

Thiên Sát Tông đệ tử tâm tình, từ trong nháy mắt hoang mang, đã biến thành trấn định, thậm chí ôm tò mò tâm tư, muốn nhìn một chút là ai đến tìm cái chết.

Ninh Phong Đích ba người cũng là vừa giận vừa sợ, tất cả đều nhấc đầu nhìn tới.

Phát hiện một chiếc to lớn chiến hạm hoành ở bầu trời, thân chiến hạm tràn đầy phù văn lấp loé, năng lượng khổng lồ ở trên người lưu chuyển, đi về phía trước một cái công kích đại trận hội tụ mà đi.

Trận trên ánh sáng không ngừng trở nên cường thịnh, chính là ở tụ tập năng lượng dáng dấp.

Có thể oanh mở hộ tông đại trận công kích, cần thiết năng lượng mạnh, khó có thể tưởng tượng, vì lẽ đó không phải trong thời gian ngắn có thể ngưng tụ ra.

Lư Khâu Kỳ đang muốn nổi lên, đột nhiên từ bên trong hạm bay ra mấy chục đạo bóng người.

Ngoại trừ Luyện Tinh sư hiệp hội đám người ở ngoài, còn có cùng ở Dương Thanh Huyền bên người Lạc Đinh Lan, Cơ Bắc Dã, Xi Hằng, Kim Thập Nhất Lang quân đám người, phàm là Thiên Giới trở lên cường giả, tất cả đều hiện thân mà ra.

Hơn hai mươi vị Thiên Giới cường giả, trục vừa đứng lên hư không, lạnh táp nhìn chằm chằm phía dưới.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Hà trên mặt đều mang theo một cái mặt nạ, miễn cho bị nhận ra đến, tạo thành không cần thiết ảnh hưởng cùng phiền phức.

Dương Thanh Huyền mặt nạ trên mặt, chính là ở Thương

Khung tinh vực thời gian, Trương Tam luyện chế xanh răng quỷ phương.

Này mấy ngày ở Nhung Kha tế luyện hạ, trực tiếp tăng lên số cái này cấp bậc, Nhung Kha thậm chí trực tiếp đem một viên tinh huy luyện chế đi vào, làm cho mặt nạ còn có cực mạnh phòng ngự công năng.

Lư Khâu Kỳ một xem ra Mạc Tang Tử, nhất thời Tâm đạo: "Không được!"

Giận dữ quát: "Các ngươi là ai? Lại dám xông vào Thiên Sát Tông!"

Sát khí mặc dù thịnh, nhưng nội tâm nhưng là cực kỳ khiếp sợ, đặc biệt là Nhung Kha trên người truyền tới khí tức, hoàn toàn không ở trên hắn.

Càng cũng là vị sáu sao Thiên Giới!

Sáu sao Thiên Giới không phải là đùa giỡn, không có một vị là bừa bãi vô danh, tất cả đều là ở Mục Hải Vực Giới bên trong vang dội nhân vật.

Lư Khâu Kỳ ánh mắt từ hơn hai mươi người trên người đảo qua, cuối cùng rơi trên người Nhung Kha, nhìn chòng chọc hắn, trong đầu nhanh chóng vận chuyển, suy tư sáu sao cường giả tên, tựa hồ không có một cái có thể đối ứng trên.

Nhung Kha lạnh lùng nói: "Chúng ta là ai? Cái này không trọng yếu, quan trọng là... Các ngươi Thiên Sát Tông làm cái gì người người oán trách chuyện. Lư Khâu Kỳ, bây giờ là quả báo thời điểm đến rồi."

Lư Khâu Kỳ trầm giọng nói: "Ta không hiểu ngươi đang nói cái gì!"

Nhung Kha cười lạnh một tiếng, đem Mạc Tang Tử đẩy ra ngoài, nói: “Nói đi.”

Mạc Tang Tử sắc mặt tái nhợt, cả người run rẩy, không dám nhìn Lư Khâu Kỳ mắt, hạ thấp xuống đầu run run nói: “Chính là hắn, Thiên Sát Tông tông chủ Lư Khâu Kỳ, buộc ta luyện hóa hơn hai mươi viên thế năng cường đại tinh cầu, trong đó có nhiều hơn một nửa là có sinh mạng, người bị chết ở trăm tỉ trở lên.”

Lư Khâu Kỳ giận dữ hét: “Càn rỡ! Ngươi là người phương nào, ta căn bản là không nhận ra ngươi, dám nói xấu ta!”

Trong mắt hàn quang lóe lên, xẹt qua một tia lạnh lẽo mà khinh miệt biểu hiện, giơ tay lên, kết ra một cái quái lạ thủ ấn.

Nhung Kha cảnh giác bước về phía trước một bước, chỉ lo Lư Khâu Kỳ giết người diệt khẩu.

Đột nhiên Mạc Tang Tử “A” kêu thảm một tiếng, hai tay ôm đầu, khuôn mặt vặn vẹo cực kỳ đáng sợ, thất khổng bên trong máu chảy ồ ạt.

Không chỉ có như vậy, như là có đồ vật ở trong đầu nhúc nhích giống như vậy, toàn bộ da đầu, bộ mặt, thậm chí cổ đều ở di chuyển.

Tử Hà cả kinh nói: “Bùa chú?!”

“Oành!” Một tiếng, Mạc Tang Tử đầu tựu nổ tung ra, bên trong tuôn ra một vệt hồng mang, ở không trung ngưng tụ thành một tấm màu hồng Huyết phù.

Vết máu phía trên tạo thành mười mấy tối nghĩa khó hiểu đáng sợ phù tự, sau đó một cái đổ nát.

Nhung Kha cả giận nói: “Hồn Mẫn Diệt Phách Phù!”

Đây là một loại cực kỳ ác độc phù ấn, có thể tiềm ở người trong đầu không bị phát hiện, sau đó bị người thi thuật bất cứ lúc nào làm nổ.

Mạc Tang Tử biến thành không đầu thi, trực tiếp từ không trung rơi xuống.

Tất cả mọi người trợn mắt ngoác mồm.

Nhung Kha các Luyện Tinh sư càng là vừa kinh vừa sợ, có loại mèo khóc chuột cảm giác, Mạc Tang Tử tuy rằng phạm vào tối kỵ, nhưng cũng nhất định phải từ Luyện Tinh sư hiệp hội tới xử lý.

Lư Khâu Kỳ loại này ở Luyện Tinh sư trong đầu trồng vào bùa chú thủ pháp, có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục!

“Đáng chết!”

Nhung Kha nổi giận gầm lên một tiếng, trên người khí tức đột nhiên bộc phát ra, hóa thành mắt trần có thể thấy sóng năng lượng, chấn động đến mức tứ hải bốc lên, sáu minh khuấy động, đem Lư Khâu Kỳ gắt gao khóa chặt, sát tâm nổi lên.

Nhung Kha khí tức tuy rằng để Lư Khâu Kỳ cảm giác áp lực, nhưng nội tâm nhưng là tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, chết rồi Mạc Tang Tử, Luyện Tinh một chuyện không có chứng cứ, chí ít sẽ không trêu chọc hạ phiền toái lớn, lập tức tất cả tâm thần thu liễm, một mặt nhìn chằm chằm Nhung Kha, một mặt rống to: “Thiên Sát Tông tất cả mọi người nghe lệnh! Đem địch tới đánh toàn bộ chém giết!”

“Là!” Mấy ngàn tòa trên hòn đảo, truyền đến âm thanh lớn, chấn động đến mức toàn bộ biển rộng lay động, không gian đung đưa.

Dương Thanh Huyền bọn người là đổi sắc mặt, này mới chân thiết cảm nhận được Thiên Sát Tông mạnh mẽ.

Tuy rằng không thể cùng Thánh Tông danh tộc so với, nhưng cũng là Cự Vô Phách một loại tồn tại, hơn nữa này mấy ngàn tòa hạt nhân hòn đảo, vẫn chỉ là Thiên Sát Tông tổng bộ, nếu muốn đem các loại bàng chi thế lực tính cả, nhân số là trước mắt gấp trăm lần không thôi.

Trong lúc nhất thời, các loại to lớn độn ánh sáng nhảy vào vòm trời, rậm rạp chằng chịt như là châu chấu giống như vậy, đem Dương Thanh Huyền đám người toàn bộ vây nhốt.

Tuy rằng cảm ứng được Dương Thanh Huyền bọn người trên thân Thiên Giới khí tức, nhưng bởi vì nơi này là Thiên Sát Tông sân nhà, cường giả thực tại quá nhiều, cũng không có người sợ hãi.

Lư Khâu Kỳ thấp giọng truyền âm nói: “Chiến tranh đại nhân hoặc là rời đi trước, chờ nhóm hàng kia đến rồi sau, ta lại tự mình đưa tới Ninh gia.”

Ninh Phong Đích truyền âm nói: “Không sao, tông chủ đại nhân trước tiên đáp lại với trước mắt cường địch đi. Hơn nữa ta cũng rất muốn biết, này chút người làm sao đột nhiên tựu nhô ra, đồng thời bọn họ biết rồi bao nhiêu có liên quan chuyện của chúng ta? Nhất định muốn biết rõ ràng.” Cười cợt, lại nói: “Đồng thời ta cũng hết sức muốn nhìn một chút Thiên Sát Tông bây giờ thực lực chân chính, đến cùng có thể đạt đến tới trình độ nào đây.”

Lư Khâu Kỳ nói: “Tốt, đó đại nhân tựu nhìn cho rõ, Thiên Sát Tông nhất định sẽ không để đại nhân thất vọng.”

Lư Khâu Kỳ ánh mắt lóe lên sát khí, đem Nhung Kha khóa chặt, hình thành lẫn nhau áp chế hình thái, quát to: “Ra tay!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2409: Sáu Sao Cuộc Chiến, Sát Sinh Một Đao

Trên bầu trời cái kia châu chấu một loại cường giả, lập tức đánh ra các loại thần thông, pháp bảo, binh khí, bão táp một loại hướng về Dương Thanh Huyền đám người ném đi.

Toàn bộ biển trời tại này cỗ năng lượng khổng lồ hạ, run không ngừng rít gào.

Dương Thanh Huyền quát lên: "Nhảy vào ngay trong bọn họ, không phải trở thành mục tiêu sống!"

Bóng người loáng một cái, liền ở tại chỗ biến mất, hóa thành một đạo thẳng tắp kích bắn mà ra, nhìn chằm chằm rậm rạp chằng chịt công kích, bắn vào đến Thiên Sát Tông trong đám người.

Sau đó lấy ra Thiên Khư, liền hướng bốn phương tám hướng chém tới.

Tử Hà đám người nháy mắt hiểu được, nếu như hình thành hai phái trận doanh, đối phương nôn nước bọt cũng có thể đem chính mình ngập, trực tiếp nhảy vào trại địch, tựu tránh khỏi trở thành mười triệu người mục tiêu sống, có thể mức độ lớn nhất phát huy chính mình này phương tất cả đều là Thiên Giới ưu thế.

Dương Thanh Huyền nhất phương cường giả cùng Luyện Tinh sư môn, đồng thời hét lớn một tiếng, hướng về bốn phương tám hướng phóng đi, hết khả năng phân tán, để tránh khỏi gặp bắn trúng hỏa lực công kích.

Dương Thanh Huyền mang trên mặt xanh răng quỷ phương, vô cùng dữ tợn, đồng thời có cực mạnh sức phòng ngự, đem đại bộ phận công kích đều chặn cách người mình.

Chiến kích như một thanh thu hoạch cơ khí, ở trong ngàn vạn người đấu đá lung tung, mỗi một thức triển khai ra, đều thu hoạch rơi tảng lớn tính mạng.

Không bao lâu, Dương Thanh Huyền hai mắt liền giết đỏ, cái kia dữ tợn đáng sợ trên mặt nạ, bắn ra bức người kim hồng sắc song sắc ánh sáng.

Ninh Phong Đích ở hai tên hắc bào nhân bảo vệ hạ, xa xa đứng ở phía sau quan sát, hai tay chắp sau lưng, một bộ chỉ điểm giang sơn dáng dấp, không ngừng gật đầu, hài lòng ý cười nói: “Thiên Sát Tông không hổ là ta Ninh gia mạnh nhất năm đại phụ thuộc tông môn một trong, nghĩ muốn diệt đi Thiên Sát Tông, sợ là muốn chỉnh cái Luyện Tinh sư hiệp sẽ tới mới được thôi.”

Phía sau một tên người áo bào đen trầm giọng nói: “Công tử, việc này đã vô cùng nghiêm trọng. Luyện Tinh sư hiệp hội quan tâm đến rồi việc này, mặc dù lần này xâm chiếm không có thể thành công, chỉ sợ cũng hậu hoạn vô cùng.”

Ninh Phong Đích trầm ngâm hạ, nói: “Ngươi nói rất đúng, xem ra kế hoạch của chúng ta phải thêm chặt chẽ tốc độ. Bất quá phụ thân đại nhân đã sớm làm xong bị Luyện Tinh sư hiệp sẽ phát hiện chuẩn bị, vì lẽ đó ta cũng cũng không ngoài ý muốn. Mạc Tang Tử chết rồi, không có chứng cứ, chuyện này còn có thể kéo dài rất lâu, lưu cho thời gian của chúng ta rất dư dả. Chờ Lư Khâu Kỳ đưa bọn họ toàn bộ nắm lấy, trở lại tốt đẹp thẩm vấn một cái, Luyện Tinh sư hiệp hội đến cùng biết rồi bao nhiêu, cùng với là cái thái độ gì.”

Người áo bào đen nói: “Công tử anh minh. Hơn nữa người này tựa hồ cảnh giới cực cao, ta cũng cảm ứng không ra tu vi của hắn, từ Lư Khâu Kỳ thần thái xem ra, chỉ sợ cũng sáu sao Thiên Giới, ở Luyện Tinh sư hiệp hội địa vị tất nhiên không thấp. Nếu như có thể đem người này bắt giữ, đối với Luyện Tinh sư hiệp hội cũng là một kinh sợ tác dụng.”

Ninh Phong Đích hừ nói: “Luyện Tinh sư vốn là chuột chạy qua đường, người người gọi đánh, lúc nào lại đã biến thành chính nghĩa sứ giả, muốn thay cái kia chút chết đi ngàn tỉ vạn sâu kiến lên tiếng? Ân, việc này sợ còn có chúng ta không biết nội tình, trước tiên quan sát lại nói.”

Trên bầu trời một mảnh tiếng giết như biển, vô số năng lượng khuấy động, kèm theo tiếng kêu thảm thiết, rung động hoàn vũ. Bốn phương tám hướng nước biển, nhanh chóng bị bốc hơi lên, mấy ngàn hòn đảo từng toà từng toà đổ nát.

Lư Khâu Kỳ sắc mặt cực kỳ khó coi, hắn đổ không lo lắng này chiến thất bại, mà là lo lắng toàn bộ Thiên Sát Tông nền đất bị hủy, Tham Lang tinh mạnh nhất linh mạch bị đánh nát, vậy thì tổn thất không cách nào đánh giá, không cách nào đền bù.

“Ta Lư Khâu Kỳ trong tay, chưa bao giờ giết vô danh sâu kiến, trước tiên báo lên tên của ngươi!”

“Khà, ngươi là đang giảng chê cười sao? Ngươi giết ít người nói điểm mấy triệu sẽ có chứ? Tên của bọn họ ngươi đều biết?”

“Ta không với ngươi phí lời! Chỉ hỏi ngươi một lần nữa, thật muốn động thủ sao? Ngươi và ta đều là sáu sao Thiên Giới, một khi động, tựu đúng là trời long đất lở, không có đường sống vẹn toàn. Hơn nữa thế cuộc ngươi cũng thấy đấy, lấy Thiên Sát Tông sức mạnh, đủ để để cho các ngươi toàn quân bị diệt. Chẳng qua là ta ôm một tia lòng từ bi, cho rằng không cần như thế. Mọi việc tốt thương lượng, giữa chúng ta có hiểu lầm gì đó, hoặc có lẽ là Thiên Sát Tông cùng Luyện Tinh sư hiệp hội trong đó có hiểu lầm gì đó, cũng có thể ở trên bàn trước tiên nói một chút, nếu như đàm phán không thành lại đánh cũng không muộn.”

“Đàm luận? Có thể, ta muốn ngươi đầu người, ngươi có cho hay là không? Cho, ta lập tức liền đi.”

“Oa, đáng chết!”

Lư Khâu Kỳ phẫn nộ, biết chuyện hôm nay không cách nào chết tử tế, hơn nữa nội tâm cực kỳ khiếp sợ, không hiểu đến cùng nguyên nhân gì, Luyện Tinh sư hiệp hội muốn cùng hắn Thiên Sát Tông chết dập đầu, muốn nói gì mở rộng chính nghĩa câu nói như thế này, hắn là đánh chết cũng không tin, thân hình thoắt một cái, tựu quay về Nhung Kha vọt lên, đồng thời tự định giá làm sao đem chiến trường chuyển đến cao hơn không gian, làm hết sức thiếu lan đến Thiên Sát Tông địa bàn.

Nhung Kha cười lạnh một tiếng, ngược lại hướng xuống dưới bay tới.

Có hay không phá hoại Thiên Sát Tông địa bàn hắn không thèm để ý, nhưng ở tầng trời thấp chiến đấu, hai vị sáu sao Thiên Giới sức mạnh, đủ để đem xung quanh mấy triệu dặm không gian, thậm chí toàn bộ tinh vực phạm vi đều lan đến đi vào, như vậy chiến đấu dư âm, đem sẽ cho Thiên Sát Tông đệ tử mang đến đả kích khổng lồ.

Dù sao cũng bọn họ một chuyến mới hơn hai mươi người, hơn nữa đều có Thiên Giới tu vi, tiến thối phòng ngự đều so sánh linh xảo, Thiên Sát Tông đệ tử thì không phải vậy, thành phiến tụ tập cùng nhau, một khi hai tên sáu sao Thiên Giới động thủ, nháy mắt thì sẽ chết tảng lớn.

Nhung Kha nghĩ tới đây, nhếch miệng nở nụ cười, tay phải hướng về trước người một trảo, một thanh quỷ dị kim đao tái hiện ra, mặt trên phù văn như sao quang thiểm thước, bắn mạnh ra to lớn cường ánh sáng, sau đó lăng không chém một cái, liền hướng Lư Khâu Kỳ bổ tới.

"Đao Sát Sinh!"

Một vệt to lớn màu vàng đánh chém, nháy mắt ngang qua ở trời cao trên, đem trọn cái thiên địa chém vỡ.

Xung quanh ngàn dặm trong phạm vi, sở hữu võ giả đều chịu đến này đao uy năng cảm ứng, những Giới Vương kia dưới Thiên Sát Tông đệ tử, còn chưa phản ứng lại xảy ra chuyện gì, thân thể tựu "Thình thịch oành" nổ tung ra, trực tiếp bị đao thế ép đè chết.

"Đáng chết! Khinh người quá đáng!"

Lư Khâu Kỳ điên cuồng hét lên một tiếng, xương cốt toàn thân "Đùng đùng" vang vọng, như là nguồn năng lượng mọi chỗ bạo nổ mở, cuối cùng khí cơ ở trong người nối liền một đường, hai tay ở trước người tạo thành chữ thập.

To lớn ấn lực khuếch tán, đem linh khí bốn phía toàn bộ hấp thu lại đây, Lư Khâu Kỳ phía sau hiện ra vòng xoáy khổng lồ, toàn bộ hòa vào trong hai tay, mạnh mẽ hướng về đao mang kia vỗ tới.

Chưởng ấn một thành, tựu thiên địa biến sắc, bốn phía hàng ngàn hàng vạn hòn đảo, tất cả đều "Ầm ầm" rung mạnh, rất nhiều trực tiếp nổ tung mở, nước biển trực tiếp chìm đến cấp thấp, vạn dặm phạm vi toàn bộ chịu ảnh hưởng.

Lư Khâu Kỳ song chưởng đẩy ra sau, đồng thời hét lớn một tiếng, "Mọi người nhanh tản ra!"

"Ầm ầm!"

Chưởng phong cùng ánh đao rốt cục liên tiếp cùng nhau, dường như hai cái to lớn Hằng Tinh va chạm, bùng nổ ra không cách nào nhìn thẳng hào quang.

Trong nháy mắt, thiên địa tiến vào vô cùng hiện ra bên trong, nhưng không có duy trì bao lâu, sau một khắc, liền tiến vào đến vô cùng trong bóng tối.

Một luồng không cách nào truyền lời sức mạnh khổng lồ, xông tới hướng về bốn phương tám hướng.

Sở hữu Thiên Sát Tông đệ tử, cùng với Dương Thanh Huyền đám người, đều ở trong chớp mắt toàn bộ bị thôn phệ đi vào.

Dường như thế giới tận thế.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2410: Khủng Bố Một Đòn, Càn Quét Chiến Trường

Dương Thanh Huyền ngay lập tức tựu cảm ứng được năng lượng đáng sợ truyền đến, cả kinh bỗng nhiên xoay người, hai con ngươi một cái phóng đại.

Xanh răng quỷ phương khuếch tán ra từng vòng sóng gợn, tự động bảo vệ.

Dương Thanh Huyền tay phải đem chiến kích xoay ngang, chặn ở trước người, tay trái bình nâng, Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ bay ra, tỏa ra ánh sáng năm màu, liền tiếp thành một mảnh, hình thành một cái tiểu kết giới.

Còn có một vị Thiên Sát Tông đệ tử áp sát quá gần, cũng bị kết giới che chở ở bên trong, Dương Thanh Huyền bay lên một cước, liền đem hắn đá ra ngoài, vừa vặn bay về phía cái kia tấn công tới dư âm, còn chưa chạm tới, đã bị dư âm uy áp nghiền nát tan.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, từ này một dấu hiệu liền biết này dư âm đáng sợ.

Tử Diên trong lòng sinh ra ý nghĩ, lo lắng nói: “Quá nguy hiểm, cái này cổ bảo chân long chiến giáp, vẫn là Thanh Huyền ca ca chính mình luyện hóa đi.”

Lúc trước ở La Phù cảnh buổi đấu giá lớn trên, Dương Thanh Huyền vỗ không ít thứ tốt, đều phân cho mọi người, trong đó giá trị cùng uy năng rất lớn cổ bảo chân long chiến giáp, thì lại là cho Tử Diên.

Dương Thanh Huyền cười nhạt, nói: “Điểm ấy công kích, ta còn chống đỡ được.”

“Ầm ầm!”

Cái kia dư âm hướng về đụng tới, mạnh mẽ kích ở Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ kết giới trên.

Dương Thanh Huyền trên tay trái bảo kỳ kịch liệt rung động, thậm chí ở bốn phía biến ảo ra năm đạo hư ảnh, đại có bị chấn phân liệt tư thế.

Đồng thời Thiên Khư trên phù văn lưu chuyển, khuếch tán ra to lớn sức phòng ngự.

Dù vậy, Dương Thanh Huyền toàn bộ người vẫn còn bị xông nhanh chóng lui về phía sau, không biết kích lui bao nhiêu xa vạn dặm.

Còn lại người, San San, Cơ Bắc Dã, cái khác Luyện Tinh sư các loại, không khỏi là thất kinh, dồn dập sử dụng tới phòng ngự mạnh nhất, chống đối này đáng sợ một đòn.

Tử Hà khẽ cười một tiếng, vung tay phải lên, một mảnh màu tím hào quang tựu bao ở quanh thân, đem cái kia dư âm hoàn toàn ngăn trở.

Vô số Thiên Sát Tông đệ tử, giống như con kiến hôi ở trong hư không nát tan.

Giới Vương bên dưới toàn bộ bị đánh chết, đều không ngoại lệ, trong đó còn bao gồm Lư Khâu Kỳ lão bà cùng các con, cùng với sở hữu Thiên Sát Tông đệ tử gia thuộc, đều ở một kích này rung động hạ, triệt để biến thành tro bụi.

Giới Vương bên trên cũng tử thương tảng lớn, cái kia chút tới gần, phòng ngự không kịp thời, trên căn bản đều treo.

Chỉ có cách khá xa, hoặc là cao cấp Giới Vương, mới nhặt lấy về một cái mạng, nhưng cũng đa số bị thương không nhẹ.

Tựu liền số ít Thiên Giới chi chủ, đều bị nhất định vết thương nhẹ, tất cả đều là hoảng sợ không thôi.

Dương Thanh Huyền thu hồi Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ, hoảng sợ nhìn phía trước, một mảnh kia mảnh trống rỗng thiên địa, mới vừa rồi còn nhiều người như kiến, như châu chấu một loại vô cùng vô tận.

Chỉ là qua trong giây lát, thiên địa tựu an tĩnh, một triệu dặm trời cao đại địa, đều không nhìn thấy mấy người.

“Đây cũng là sáu sao Thiên Giới sức mạnh à...”

Dương Thanh Huyền tự lẩm bẩm, nội tâm sóng lớn hãi sóng hoàn toàn không có cách nào bình tĩnh lại.

Chỉ là một đòn, liền đem một cái to lớn tông môn hoàn toàn phá huỷ, trăm vạn cường giả võ tu, chút nào tồn tại cảm giác đều không, phất tay tựu toàn bộ xóa đi.

Tham Lang tinh toán là một quả thế năng rất lớn tinh cầu, cũng ở đây một đòn hạ, rung động đến rồi linh mạch, phía dưới Thủy vực cùng hòn đảo hoàn toàn bị lau thành bình địa, chút nào không nhìn ra dáng dấp lúc trước.

Dương Thanh Huyền sinh ra “Ta ở đâu? Ta là ai?” Hoảng hốt cảm giác.

“Ha ha, tinh cầu này không tệ lắm, mặt đất lại chưa hề hoàn toàn bị biến mất.”

Nhung Kha vung trong tay kim đao, mặt tươi cười nói.

Mỗi người đều là một trận run, cảm thấy thấu xương lạnh lẽo, cái gọi là “Mặt đất”, là chỉ hơn mười ngàn dặm địa tầng.

Giờ khắc này không chỉ có nước biển hoàn toàn không có, toàn bộ đáy biển lại trầm xuống không biết bao nhiêu, nếu như từ vũ trụ bên trong nhìn sang, tựu sẽ phát hiện mới vừa một đòn hạ, trực tiếp đánh ra một hố trời, coi như ở vũ trụ bên trong đều có thể nhìn ra dấu vết.

“A!”

Lư Khâu Kỳ trợn tròn mắt, bi phẫn ngửa mặt lên trời gào to, “Hôm nay không giết ngươi, thề không làm người!”

Đột nhiên xông lên trên, một mặt điên cuồng muốn đồng quy vu tận dáng vẻ.

Sáu sao Thiên Giới chiến đấu, phá hoại tính so với hắn tưởng tượng còn còn đáng sợ hơn, huống chi Nhung Kha cố ý gây ra, cố ý đem chiến đấu ép ở Thiên Sát Tông địa bàn bầu trời cách đó không xa.

Nhung Kha kim đao vung lên, tựu tiến lên nghênh tiếp, đồng thời thân hình hướng về vũ trụ hư không bắn mạnh mà trên.

Biết nếu như lại gần kề mặt đất đại chiến lời, toàn bộ địa tầng rất nhanh sẽ bị đánh xuyên qua, đến thời điểm tinh hạch chịu đến tổn thương, nổ tung ra, toàn bộ trên tinh cầu người ngoại trừ Giới Vương trở lên ở ngoài, toàn bộ đều khó mà may mắn thoát khỏi.

Nhung Kha một là tránh khỏi chết quá nhiều người, hai là xuất phát từ thói quen nghề nghiệp bảo vệ tinh hạch, này Tham Lang tinh tinh hạch có thể trân quý.

Ninh Phong Đích nhìn trước mắt cảnh tượng, hơi thay đổi sắc mặt, nhưng miễn cưỡng nở nụ cười, gằn giọng nói: “Quét rớt cặn bã, lưu lại đều là tinh anh, không liên quan, có một tám mươi một trăm năm, có thể phát triển.”

Dù sao cũng là danh tộc con cháu, đáng sợ như vậy tràng diện cũng không hiếm thấy, rất nhanh tựu trấn định lại.

Dương Thanh Huyền sau một lúc tâm tình mới hơi hơi bình phục, Hỏa Nhãn Kim Tình quét về phía toàn bộ dài vạn dặm không, phát hiện rất nhiều lẻ tẻ võ giả bóng người, tu vi thấp nhất cũng là Giới Vương, còn có lượng lớn vũ khí trang bị gì gì đó, đều lơ lửng giữa không trung.

Thiên Sát Tông hoàn toàn bị dời bằng nhau, bảo khố cũng thuận theo hủy diệt, nhưng rất nhiều vật quý giá võ giả đều là mang theo người.

Này chút chết đi võ tu, trên người binh khí, nhẫn chứa đồ tử chờ, không dễ dàng ở trong dư âm hủy diệt, tất cả đều bị đáng sợ dư âm bão táp cuốn ở không trung, chung quanh bồng bềnh.

Dương Thanh Huyền không lo được chém giết cái khác võ tu, bắt đầu ở không trung thu thập những trang bị này, nhẫn chứa đồ tử, gặp phải Thiên Sát Tông đệ tử lại tiện thể ra tay giải quyết.

Bởi vì hắn ở kiến thức Nhung Kha cùng Lư Khâu Kỳ sức mạnh sau, lập tức rõ ràng, cuộc chiến đấu này thắng bại then chốt, còn tại ở hai vị sáu sao Thiên Giới thắng bại.

Nếu như Nhung Kha thất bại, ngoại trừ mấy vị kia năm sao Thiên Giới Luyện Tinh sư còn có thể chống đối một trận ở ngoài, lại không có người có thể ngăn trở Lư Khâu Kỳ trấn áp.

Vì lẽ đó Dương Thanh Huyền đem trọng tâm đặt ở thu thập bảo vật trên.

Tốt ở đằng kia chút cấp thấp võ giả trang bị cùng nhẫn chứa đồ tử cũng tương đối thấp bưng, đều ở dư âm trong chấn động hóa thành tro tàn.

Có thể bảo tồn lại đồ vật, đều có nhất định giá trị.

Dương Thanh Huyền cũng không kịp nhớ phân biệt, bóng người ở không trung lấp loé, triển khai cầm nã thủ hướng về bốn phương tám hướng nhiếp đi, từng mảng từng mảng nhẫn chứa đồ tử, nếu như thật giống như bị bỏ vào trong túi.

Dương Thanh Huyền hành vi rất nhanh đưa tới những người khác chú ý, có thể ở trường hạo kiếp này bên trong còn sống sót, chí ít đều là Giới Vương tu vi, ở Thiên Sát Tông không có chỗ nào mà không phải là gia đại nghiệp đại, trong khoảnh khắc tựu cửa nát nhà tan, trở nên hoàn toàn không có sở hữu, nội tâm bi phẫn có thể tưởng tượng được.

Chính thương tâm gần chết bên dưới, gặp có người nhân cơ hội nhặt lấy trang bị, mỗi một người đều tức giận đầu óc nổ tung, hét lớn một tiếng tựu xông lại phải liều mạng.

Dương Thanh Huyền cười gằn vài tiếng, chiến kích bắt bên tay phải bên trong, không chút hoang mang hướng về này chút người chém tới, mấy chiêu phía sau, lại chết hơn mười vị Giới Vương, trang bị tự nhiên không chút khách khí bị thu, này mới sợ đến xung quanh những Giới Vương kia tỉnh ngộ lại, không dám tiến lên nữa.

Rất nhanh, tựu có Thiên Giới chi chủ đem Dương Thanh Huyền nhìn chăm chú vào, một luồng ác liệt chí cực khí tức, kèm theo một tiếng giận dữ hét lớn tập kích không mà tới.

“Đi chết đi!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2411: Người Ngăn Cản Tan Tác Tơi Bời, Đại Chiến Lại Lên

Dương Thanh Huyền quay người lại, chiến kích ở trước người quét qua, thẳng vào hư không.

Như là đánh ở binh khí gì trên, phát sinh “Ầm” một tiếng lanh lảnh vang vọng.

Sau đó một bóng người tung bay mà ra, bị một đòn lực lượng chấn động ra mấy trăm trượng xa, là một tên cầm trong tay bảo kiếm ông lão, trên mặt lộ ra vẻ kinh hãi.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình quét qua, ông lão cũng là một sao đỉnh cao tu vi, cùng hắn, liền không để ở trong lòng, cười lạnh nói: “Động một chút là làm người khác đi chết, nói chuyện một điểm lễ phép đều không, Thiên Sát Tông tựu không có giáo dục như vậy sao? Chẳng trách sẽ bị tiêu diệt.”

Ông lão phẫn nộ quát: “Miệng đầy nói bậy!”

Lập tức cầm trong tay kiếm quyết, kiếm chỉ Dương Thanh Huyền, tại thân thể bốn phía biến ảo ra từng đạo từng đạo kiếm ảnh, vòng quanh quanh thân lượn vòng.

“Là Diêm Thạch hộ pháp!”

“Hộ pháp đại nhân quả nhiên lợi hại, mới vừa rồi một đòn hạ không mất một sợi tóc!”

“Giết tiểu tử này, quá ghê tởm, dĩ nhiên phát của cải người chết!”

“Yên tâm đi, Diêm Thạch hộ pháp đã sớm là một sao tột cùng Thiên Giới, cự ly hai sao chỉ có cách một tia, tiểu tử này chết chắc rồi.”

Bốn phía không ít Giới Vương tụ tập lại, phấn chấn nhìn Diêm Thạch triển khai ngự kiếm thuật.

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, liền trực tiếp xuất hiện sau lưng Diêm Thạch, một chiêu Ngục Đấu qua lại mà đi.

“Rầm”, lưỡi kích trên xoay tròn Cức Hằng Cổ Diễm, cùng Thiên Khư bản thân ác liệt khí hỗn hợp lại cùng nhau, bất ngờ không kịp đề phòng liền đem kiếm khí phá khai.

Diêm Thạch hoảng hốt, đột nhiên xoay người lại, đem bảo kiếm che ở trước người.

“Oành!”

Kiếm quang bắn người, bảo kiếm đứt thành hai đoạn.

Chiến kích đâm vào Diêm Thạch lồng ngực, xuyên thấu mà qua.

Một chiêu.

Tùy ý một chiêu, tựu kết thúc chiến đấu.

Dương Thanh Huyền thuấn di sử dụng Ngục Đấu đồng thời, tay trái còn hướng về vồ vào không khí, lại thu rồi mấy cái trữ vật giới tử vào túi.

Toàn bộ trời cao trên yên tĩnh lại.

Những Giới Vương kia trên mặt phấn khởi tình còn đã lui đi, cũng đã ngưng kết ở.

Diêm Thạch khó tin cúi đầu, nhìn mình bộ ngực chiến kích, dùng thanh âm khàn khàn quát: “Không... Có thể... Có thể!”

Dương Thanh Huyền liền một cái lời chẳng muốn nhiều lời, chiến kích loáng một cái, hư quang kích bắn đi ra, Diêm Thạch bị đánh thành vô số mảnh.

Trên người gì đó đương nhiên cũng rơi vào Dương Thanh Huyền trong tay.

“Oa! Chạy mau a!”

Cái kia chút tụ tập lại Giới Vương, nháy mắt dọa té đái, “Rào” một tiếng trốn không còn một mống.

“Đều không cho trốn! Tất cả mọi người nghe ta mệnh lệnh, đem này chút người tới toàn bộ chém giết!”

Một đạo bén nhọn tiếng quát ở trời cao trên vang vọng, một ông già cả người Kim Giáp, hai mắt bắn ra hung mang, hai tay nắm màu vàng xiềng xích, lượn quanh trên Kim Giáp, ở quanh thân hình thành một mảnh mạnh mẽ lĩnh vực.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Năm sao Thiên Giới?!”

Này Kim Giáp ông lão cách đó không xa, lại một cỗ khí tức cường đại xuất hiện giữa trời, là một tên quần trắng bà lão, mặt mũi nhăn nheo, mí mắt như là trợn không mở tựa như nửa khép, trên người khí tức hoàn toàn không ở ông lão bên dưới.

“Là hai vị phó tông chủ, Mạc Khiêm đại nhân cùng Bối Mạn đại nhân!”

Hai người một khi xuất hiện, lập tức cho thế cục hỗn loạn mang đến lớn lao trấn định.

Thiên Sát Tông cường giả, vốn là còn lại rất nhiều, chỉ là bị vừa nãy một kích kia mang tới kết quả, đả kích hầu như đạo tâm tan vỡ.

Hơn nữa tất cả mọi người bằng hữu, thân thuộc đều ở một kích kia bên trong biến thành tro bụi, nội tâm bi thống tình khó có thể dùng lời diễn tả được.

Giờ khắc này Mạc Khiêm cùng Bối Mạn vừa ra tới, sở hữu cường giả lập tức trấn định lại, dồn dập từ trong hư không đi ra, đem cách cách mình gần nhất kẻ địch khóa chặt.

Dương Thanh Huyền lập tức cảm nhận được hơn mười đạo thần thức khóa chặt chính mình, trong đó đa số là Giới Vương, không đáng sợ, nhưng trong đó còn có ba đạo Thiên Giới thần thức.

Bối Mạn mí mắt bên trong bắn ra một đường hàn quang, lạnh lùng nói: “Giết! Toàn bộ giết! Một cái không lưu!”

Đúng lúc này, Mạc Khiêm cùng Bối Mạn đồng thời đổi sắc mặt, Luyện Tinh sư bên trong cái kia bốn vị năm sao Thiên Giới, một cái đem hai người bọn họ khóa chặt.

Dài vạn dặm không trên, ngoại trừ hỗn loạn dòng năng lượng chảy ở ngoài, còn có một tầng rất lớn kiềm chế cùng sát khí, bao phủ ở trong thiên địa, đại chiến động một cái liền bùng nổ.

Ninh Phong Đích đối với phía sau hai tên người áo bào đen nói ra: “Các ngươi cũng đi hỗ trợ đi, nhìn dáng dấp Thiên Sát Tông có chút nhỏ phiền toái.”

Tuy rằng địch nhân năm sao Thiên Giới có bốn vị, nhưng nhân số chung quy mới hơn hai mươi người, mà Thiên Sát Tông còn sót lại xuống Thiên Giới cũng có hơn mười người, Giới Vương càng là nhiều đến hơn mấy trăm ngàn, hình thành bao vây bên dưới, vẫn là chiếm cứ thượng phong.

Vì lẽ đó Ninh Phong Đích chỉ nói là “Phiền toái nhỏ”.

Hai tên người áo bào đen nói: “Là.”

Lúc này bay lơ lửng lên trời, hướng về chiến trường bắn thẳng đến mà đi.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, này hai tên người áo bào đen đều là ba sao Thiên Giới thực lực, tuy rằng không có thể quyết định chiến cuộc, nhưng tập trung vào đi vào, đối với bọn họ vẫn là tạo thành rất lớn áp chế.

“Giết!”

Mạc Khiêm nghiêm ngặt quát một tiếng, trong tay xích sắt một cái khuếch tán mở, trực tiếp đánh về phía Luyện Tinh sư hiệp hội bốn tên năm sao Thiên Giới.

Bối Mạn cũng đồng thời di chuyển, cầm trong tay một khối bia sắt tựa như binh khí, cường đại sóng gợn rung động mở, hướng về cái kia bốn tên năm sao Thiên Giới khấu trừ xuống.

Cũng trong lúc đó, Dương Thanh Huyền quát lên: “Giết!”

Ở đằng kia chút khóa chặt thần thức của hắn động thủ trước, ra tay trước, một kích tựu đâm vào hư không, chém về phía này hơn mười đạo trong thần thức mạnh nhất một đạo.

Ngục Đấu chi chiêu, khuynh tất cả sức mạnh ở một kích bên trên, mạnh mẽ đâm tới.

“Oành!”

“A!”

Cái kia hư không bỗng chốc bị điểm bạo nổ, tiếng kêu thảm thiết cùng máu tươi bắn mạnh mà ra.

Một đạo cường giả bóng người vội vàng trốn thoát.

Cũng là một sao tột cùng Thiên Giới.

Trước Diêm Thạch ở có đề phòng, toàn lực làm tình huống hạ, đều bị Dương Thanh Huyền một kích đánh chết.

Hiện tại Dương Thanh Huyền đột nhiên làm khó dễ, người này còn trốn thoát, đã coi như là rất mạnh.

Nhưng sau một khắc, tựu phát hiện Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, đi thẳng đến phía trước mình, đáng sợ kia chiến kích, như xà như rồng, lần thứ hai kích bắn mà hạ.

“Oành!”

Lần này lại làm sao chống đối, đều đỡ không được Dương Thanh Huyền ra sức một đòn, tại chỗ bạo vong.

Toàn thân trang bị đương nhiên cũng bị Dương Thanh Huyền thu lại.

Mặt khác cái kia hơn mười đạo thần thức, từng cái từng cái từ trong hư không bạo nổ bắn mà ra, liều mạng hướng về hướng về Dương Thanh Huyền, đôi mắt đỏ bừng, một bộ đồng quy vu tận dáng dấp.

Có vài tên Giới Vương đã dẫn động đan điền, bắt đầu binh giới tự bạo, liều lĩnh hướng về Dương Thanh Huyền nhào tới.

“Hừ, phù du lay cây.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Hiện tại người nhà của các ngươi, bằng hữu, đồng bạn đều hôi phi yên diệt, liền biết cực kỳ bi thương, các ngươi để cho người khác cửa nát nhà tan thời điểm, có thể có nghĩ đến hôm nay?”

Chiến kích ở không trung loáng một cái, hóa ra ba đạo tàn ảnh, đồng thời sử dụng tới Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu, hướng về ba phương hướng kích bắn mà đi.

“Ầm ầm!”

Kích quang quét ngang trời cao, chỗ đi qua, người ngăn cản tan tác tơi bời.

Những Giới Vương kia vừa vừa chạm tới, liền trực tiếp bị nổ tung ra, tựu liền mấy vị kia Thiên Giới chi chủ, cũng ở đụng vào bên dưới, đã bị chém trọng thương trở ra, đầy mặt kinh khủng, “Làm sao sẽ mạnh như vậy?!”

Người trước mắt rõ ràng chỉ có một sao Thiên Giới tu vi, nhưng lại giết liên tục hai tên một sao Thiên Giới đỉnh cao, còn như rồng như hổ, như là không có bất kỳ tiêu hao.

Dương Thanh Huyền cầm kích lên trước, đồng thời ánh mắt quét qua hư không, nhìn chằm chằm nơi nào đó bất mãn hừ nói: “Quỷ Tàng, mau ra tay! Trước hết giết ánh sáng bọn họ, lại hút hồn phách, ngươi hiện tại tựu bắt đầu hút, giống kiểu gì!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2412: Liên Tiếp Thuấn Sát, Tình Thế Không Ổn

“Khà khà...”

Cái kia trong hư không truyền đến Quỷ Tàng cười gằn tiếng, to lớn quỷ thân tái hiện ra, vô số hồn phách lượn quanh tại thân thể bốn phía xoay tròn, từ mắt, tai, khẩu, trong mũi trực tiếp hút vào bên trong cơ thể.

“Cái kia chút cường đại hồn phách còn có thể duy trì thời gian nhất định không tiêu tan, nhưng này chút lâu la hồn phách, chẳng mấy chốc sẽ tản đi lời, hiện tại không ăn, liền muốn lạnh rồi.”

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, nói: “Cái kia chút lâu la cũng bổ không được bao nhiêu chứ?”

Quỷ Tàng nói: “Còn được, thịt muỗi cũng là thịt, quá mảnh vụn lâu la, ở một kích kia hạ đã hôi phi yên diệt, những thứ này là một loại lâu la, còn có thể Lưu Hạ nhỏ tí tẹo hồn phách.”

Dương Thanh Huyền mặt đen lại, cả giận nói: “Đừng muốn phí lời! Nhanh ra tay giết địch.”

“Được rồi!”

Quỷ Tàng cười lớn một tiếng, cái kia hư thực bất định quỷ thân, trực tiếp ngưng tụ thành thực thể.

Cái kia cứng rắn da dẻ như thật dầy giáp trụ bao trùm toàn thân, mấy cái to lớn quỷ dị phù văn xuất hiện tại thân thể rõ ràng vị trí, tỏa ra một luồng máu tanh hắc tà khí.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ngươi lại đột phá?”

Quỷ Tàng “Ừ” một tiếng, nói: “Mới bốn sao hậu kỳ, khó a.”

Hai mắt một cái sáng choang, nhìn chằm chằm đầy trời trong hư vô hồn phách, cùng với trời cao trên võ tu, trong mắt bắn ra tham lam cùng phấn khởi ánh sáng.

Dương Thanh Huyền nói: “Này chiến bên trong những hồn phách này, sợ là ngươi và ta hợp tác tới nay, chất lượng cao nhất đi.”

Quỷ Tàng cười nói: “Ha ha, không phải là sao? Thiên Giới dưới hồn, đã ăn triệt để không có ý nghĩa, ba sao Thiên Giới trở lên hồn, mới có thể để ta hơi hơi thỏa mãn một cái a.”

Quỷ Tàng trong ánh mắt, tràn đầy đỏ thắm ánh sáng lộng lẫy, trung ương nhưng là mặc con ngươi màu xanh lục, mang theo một điểm điểm màu đen tinh mang, nháy mắt liền đem toàn bộ bầu trời mênh mông tình thế thu vào đáy mắt, sau đó bước mở bộ pháp, hướng về cái kia chút ba sao trở lên Thiên Giới đi đến.

Quỷ Tàng to lớn mà quỷ dị thân ảnh, dẫn tới Thiên Sát Tông đệ tử một mảnh chấn động.

Ninh Phong Đích cũng cả kinh kêu lên: “Đây là vật gì?”

Thêm vào Quỷ Tàng vừa đi một bên từ trong hư không hút ra hồn phách đến ăn, một cổ quỷ dị mà kinh khủng bầu không khí, ép ở mỗi một vị Thiên Sát Tông đệ tử trong lòng, cảm giác to lớn căng thẳng cùng áp lực.

Vòm trời ở ngoài, thỉnh thoảng truyền đến lớn chấn động mạnh cùng năng lượng xung kích, tuy rằng không bằng lần thứ nhất thời gian đáng sợ như vậy, nhưng cũng không thể không phòng, mỗi một lần xung kích đều chấn động đến mức mọi người chân khí trong cơ thể khuấy động.

Còn có Thiên Sát Tông hai vị phó tông chủ cùng bốn vị Luyện Tinh sư đại chiến, cự ly mọi người càng gần hơn, truyền vang đi ra sóng năng lượng, thỉnh thoảng oanh ở trên người mọi người, tạo thành rất lớn quấy rầy.

Vì lẽ đó mọi người tận lực xa cách đây hai đại chiến trường, hình thành một cái tương đối hơi yếu cuộc chiến thứ ba tràng.

Mà này cuộc chiến thứ ba trên sân, lại lấy ba sao trở lên Thiên Giới làm chủ đạo, hình thành một cái nhiều hơn chiến trường, chiến đấu chủ yếu tập trung ở Quỷ Tàng cùng vài tên Luyện Tinh sư xung quanh.

Đặc biệt là quỷ giấu tồn tại, cho sở hữu Thiên Sát Tông đệ tử lớn lao áp lực trong lòng, ở vài tên trưởng lão cùng hộ pháp dẫn dắt hạ, tập trung đại lượng nhân thủ công kích.

Dương Thanh Huyền, Tử Hà, San San đám người, nhưng là hình thành một cái đánh nhỏ tràng, chủ yếu ứng đối ba sao Thiên Giới trở xuống võ giả. Ngoại trừ Thiên Giới ở ngoài, còn có đại lượng Giới Vương. Này chút Giới Vương cơ bản đều là bia đỡ đạn.

Dương Thanh Huyền chém giết một trận, nhìn thấy Tử Hà ở phía xa đi bộ nhàn nhã, không chút hoang mang cùng xông lên cường giả quá chiêu, lúc này chiến kích loáng một cái, tựu đánh chém quá khứ, chém vỡ một con đường đến, lắc thân đi tới Tử Hà bên cạnh người, trầm giọng nói: “Tiên tử, lấy thực lực của ngươi, không nên quét sạch này chút lâu la, kính xin giúp đỡ ta cái kia quỷ tu bằng hữu.”

Tử Hà cười nói: “Ngươi bằng hữu kia nhân cao mã đại, thần thức thủ đoạn cực kỳ lợi hại, nơi nào cần phải ta hỗ trợ. Hơn nữa ba sao trở lên chiến đấu, ta có thể không xen tay vào được.”

Dương Thanh Huyền mặt tối sầm lại, nói: “Tiên tử nói chê cười, bây giờ không phải là đùa giỡn thời điểm a.”

Tử Hà nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: "Tốt, ta liền giúp ngươi bằng hữu kia một thanh."

Hai cái trắng tinh cánh tay ở trước người loáng một cái, tựu nhiều một thanh màu xanh lục tiểu kiếm, xoay quanh ở bốn phía, sau đó lóe lên, tựu hóa thành một đạo ác liệt vô cùng kiếm quang, khí thế như cầu vồng, hướng về Quỷ Tàng xung quanh một tên ba sao Thiên Giới chém tới.

Chính là ở Thiên Thu ảo cảnh thời gian, cùng Hoàn Nhan Ly đánh cược nghênh đón trấn quốc thần vật, trên thân kiếm tỏa ra mãnh liệt quy tắc khí tức, lay động bên dưới, liền đem tên kia ba sao Thiên Giới trực tiếp chém thành hai đoạn.

"Cái gì?!"

Tất cả mọi người chú ý tới cường giả không khỏi là hoàn toàn biến sắc, khiếp sợ trừng lớn hai mắt.

Một tên ba sao Thiên Giới, bị một kiếm tùy ý chém?

Sau một khắc, Tử Hà tựu biến mất ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, xuất hiện ở Quỷ Tàng cách đó không xa, trong tay bắt được cái kia trở nên lớn đỉnh văn kiếm, cầm kiếm mà đứng.

Tuy rằng đeo mặt nạ, nhưng này thướt tha dáng người yểu điệu, kèm theo tuyệt đại cường giả khí chất, làm cho người ta một loại tuyệt mỹ mà lại tàn nhẫn tương phản chấn động, lệnh toàn bộ chiến trường cũng vì đó dừng lại chớp mắt.

"Vừa nãy là chuyện gì xảy ra? Này tiện nhân lại chém giết một tên ba sao Thiên Giới?"

Ninh gia một tên người áo bào đen trầm giọng cả giận nói, căn bản không thể tin tưởng.

"Tiện nhân?"

Tử Hà cười lạnh một tiếng, xoay người lại, giơ tay tựu một kiếm chém hạ.

“Xì!”

Kiếm quang ở không trung loáng một cái, phân giải thành vô số phù văn, nghiền ép mà hạ.

“Không được!”

Ninh gia tên kia người áo bào đen cảm ứng được chiêu này đáng sợ, hít một hơi khí lạnh, mạnh mẽ xoay người tựu nghĩ nhanh chóng thối lui.

Nhưng hoảng sợ phát hiện toàn bộ thời không đều bị chiêu kiếm này phong tỏa.

Mùi chết chóc từ đáy lòng hiện ra đến, này mới chợt tỉnh ngộ, cô gái này chém giết tên kia ba sao Thiên Giới, tuyệt đối không phải vận khí, cũng không phải ngẫu nhiên, mà là thứ thiệt thực lực a!

“Chi! Ngươi là...”

Ninh gia người áo bào đen hoảng sợ quát to một tiếng, lập tức đem khí tức toàn thân bộc phát ra, hung hăng đón cái kia kiếm quang mà đi.

“Ầm ầm ầm!”

Nhưng kiếm khí phù văn đem hắn sức mạnh toàn thân nghiền nát, mạnh mẽ chém ở trên người.

“Xì!”

Người áo bào đen toàn bộ thân hình, bị vươn người chém gãy, đẫm máu trời cao.

“Chi!”

Một lần này tất cả mọi người hít một hơi khí lạnh, mặc dù là Luyện Tinh sư hiệp hội người, tuy rằng mừng như điên, nhưng cũng là cảm nhận được trong cơ thể cái kia sự lạnh lẽo, băng nhập cốt tủy, một trận sợ hãi.

Một kiếm chém giết ba sao, hơn nữa còn là liên tiếp hai vị, thực lực này không khỏi quá nghịch thiên rồi.

Cô gái này rốt cuộc là cảnh giới gì? Mạnh bao nhiêu?!

Tử Hà cười lạnh, giơ kiếm lại hướng về khác ba sao Thiên Giới chém tới, sợ đến những võ giả kia vội vàng lùi về sau, không dám đón nàng mũi kiếm.

Ninh Phong Đích càng là cả kinh trợn mắt ngoác mồm, chính mình mang ra ngoài hai vị võ tu, đều là Ninh gia hộ pháp, ba sao Thiên Giới tu vi, ở Ninh gia cũng có địa vị cực cao, hiện tại không hiểu ra sao, chỉ là một chớp mắt tựu tổn thất hết một tên.

Hơn nữa một gã khác nhìn dáng dấp cũng là tràn ngập nguy cơ.

Ninh Phong Đích vốn chỉ là ôm xem kịch vui thái độ, hiện tại đột nhiên cảm thấy tình thế có chút không đúng, nội tâm một cái khẩn trương, hơn nữa tổn thất một tên ba sao Thiên Giới, trở lại bất hảo hướng về trong tộc bàn giao.

Dù sao Thiên Sát Tông chỉ là lệ thuộc, dù cho diệt vong cũng là nó tự thân khí vận.

Mà hai tên ba sao Thiên Giới nhưng là chính mình mang ra ngoài, chết đi bất kỳ một vị chính mình cũng muốn gánh chịu trách nhiệm.

Ninh Phong Đích kịp thời quyết đoán, lớn tiếng quát: “Ninh

Khang đại nhân, mau trở lại, chúng ta đi trước!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2413: Lấy Mạng Đổi Mạng, Công Tâm Quấy Nhiễu Địch

Một tiếng gầm này, lập tức dẫn tới tất cả mọi người chú ý.

Đặc biệt là Dương Thanh Huyền đám người.

Hơn nữa cái tên đó, để Dương Thanh Huyền trực tiếp cảnh giác, "Ninh... Khang?"

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, liền đem Ninh Phong Đích hoàn toàn nhìn thấu, hai sao Thiên Giới trung kỳ, cả người lộ ra một luồng thế gia đệ tử từ lúc sinh ra đã mang theo ngạo mạn cùng lạnh lùng.

Dương Thanh Huyền lúc này phán đoán, người này chính là Lã Thanh Sơn nói Ninh gia quý khách Ninh Phong Đích.

Hơn nữa nhìn dáng vẻ, có thể chỉ huy Ninh gia ba sao Thiên Giới, chỉ sợ cũng đệ tử nòng cốt tầng tồn tại.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, chiến kích loáng một cái, liền hướng Ninh Phong Đích phóng đi, đồng thời hét lớn: "Thiên không chiến trường tựu giao cho các ngươi!"

Quỷ Tàng ở Tử Hà ra tay sau, áp lực giảm nhiều, liên tục cười quái dị nói: "Ha ha, yên tâm đi thôi, ăn đi này chút ngốc hồn, ta lại có thể đột phá một tầng."

Thiên Sát Tông đệ tử đều doạ đến sắc mặt trắng bệch, nhắm mắt hướng về Quỷ Tàng lướt đi.

Thà rằng tự bạo chết, hoặc là chết tại cái khác nhân thủ bên trong, cũng không thể bị này quỷ vật giật hồn, trở thành bổ sung người khác thể năng năng lượng.

Ninh gia tên kia ba sao Thiên Giới, gặp Dương Thanh Huyền bay lượn mà xuống, sợ phẫn nộ quát: “Công tử cẩn thận!”

Chính mình cũng vội vàng bay xuống, muốn ngăn lại Dương Thanh Huyền, nhưng đột nhiên cảm thấy một luồng mùi chết chóc truyền đến, kinh khủng bên dưới đột nhiên nhấc đầu, chỉ thấy Tử Hà trong tay đỉnh văn kiếm đã sắp đến trên đầu mình.

“A!”

Này tên ba sao Thiên Giới sợ đến hồn phi phách tán, vội vàng chống đối, nhưng bất kỳ phòng ngự cũng vô hiệu, bị thế như chẻ tre kiếm khí chém vào bên trong cơ thể, toàn bộ người thụ bị đánh mở, “Oành” một tiếng nổ thành hai nửa.

“Ninh Khang!” Ninh Phong Đích kinh hô một tiếng, sợ đến sắc mặt trắng bệch, vội vàng nhấc chân chạy.

Hiện tại hắn vạn phần hối hận, tại sao chính mình muốn lưu lại quan chiến, hiện tại không chỉ có tổn thất hai tên ba sao Thiên Giới, hơn nữa lâm vào dị thường tình cảnh nguy hiểm.

Tên kia đáng sợ nữ tử rốt cuộc là ai? Thật là đáng sợ.

“Ninh công tử, đến cũng vội vã, đi cũng vội vã, khó được đến một chuyến Tham Lang tinh, không Lưu Hạ ăn cơm tối mới đi sao?”

Dương Thanh Huyền hóa thành một đạo hồng ánh sáng, trực tiếp đuổi theo Ninh Phong Đích, cầm kích cản ở hắn phía trước, cười lạnh nói.

“Cho bản tọa cút đi!”

Ninh Phong Đích vừa thấy chỉ là một vị một sao Thiên Giới, giận dữ hét lớn một tiếng, hai tay kết ấn, tựu lật tay khấu trừ xuống, nghĩ muốn tốc chiến tốc thắng, đem người này giải quyết rồi, đừng chậm trễ chính mình chạy trốn.

Một chưởng đánh ra, vạn điểm tinh vân ở thủ ấn bốn phía lấp loé, hóa thành một mảnh mênh mông hải.

Chính là Ninh gia Tinh Thần Quyết bên trong chiêu thức.

Lập tức đối với Ninh Phong Đích thân phận lại không nghi vấn, Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, chiến kích quen thuộc vung lên, một chiêu Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu tựu chém tới.

“Oành!”

Hai nguồn sức mạnh đụng vào nhau, hư không một cái nổ nát, cơn bão năng lượng hướng về hai người phản chấn trở lại.

“Cái gì?!”

Ninh Phong Đích đầy mặt ngạc nhiên, đối phương chỉ là một sao Thiên Giới, mặc dù là đỉnh cao, nhưng cũng chỉ là một sao Thiên Giới a, làm sao có thể cùng mình đánh ngang tay?

Tựu ở hắn kinh hãi thời khắc, Dương Thanh Huyền nhìn chầm chầm cái kia dư âm xung kích, một bước lên trước, lại là một kích bổ xuống.

Ninh Phong Đích sợ hút khẩu hơi lạnh, nhưng lập tức trấn định lại, biết trước mắt này mặt nạ nam tử không tầm thường, tuyệt đối không thể bất cẩn, bằng không một cái mạng nhỏ khả năng liền muốn ném ở Tham Lang tinh thượng, thấy kia chiến kích phách hạ, vội vàng hướng về bên cạnh người né tránh.

Dương Thanh Huyền một kích thất bại, cười lạnh một tiếng, liền quét ngang mà đi, đem Thiên Trảm Thất Thức một vừa triển khai ra.

Hai người dồn sức đánh đánh mạnh, càng lớn càng nhanh, năng lượng như sao hoàn một loại khuếch tán, dị thường rực rỡ.

Rất nhiều lúc đều là cứng đối cứng, đặc biệt là Ninh Phong Đích, một bộ không tin tà dáng vẻ, thử mấy lần cùng Dương Thanh Huyền trực tiếp liều đối với chiêu, nghĩ dựa vào cảnh giới của chính mình ưu thế đem đối phương hoàn toàn đè xuống, kết quả đều là tay trắng trở về, không thể không từ bỏ, đổi thành lấy chiêu đối với chiêu.

Ninh Phong Đích nội tâm kinh hãi tới cực điểm, đồng thời vạn phần lo lắng.

Như vậy tiếp tục đánh đi xuống, chờ cái khác chiến trường sự vừa xong, nếu như Thiên Sát Tông thất bại, chính mình tựu chắc chắn phải chết.

Tình thế cấp bách bên dưới, càng là nổi điên đánh mạnh.

Nhưng Dương Thanh Huyền Thiên Trảm Thất Thức, hoàn toàn giống một thể, không hề kẽ hở, không quản hắn làm sao công kích, đều đánh không phá đối phương phòng ngự, lấy cảnh giới lại ép bất quá, càng đánh càng lo lắng.

“Ninh công tử, lòng ngươi rối loạn.”

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, ung dung không vội một kích phách hạ, chính là Hồn Chi Vũ chiêu thức.

tru y cập http://truyen c uatui.net/ để đọc t ruyện

“Ầm ầm!”

Lưỡi kích qua lại mà đi, nắm lấy Ninh Phong Đích chiêu pháp bên trong kẽ hở, một kích đem Ninh Phong Đích chiêu thức phá khai, sau đó sẽ chiến kích xoay tròn, đâm thẳng mà vào.

"Không được!" Ninh Phong Đích sợ đến vội vàng rút đi, nhưng nơi nào trốn được này nhanh như thiểm điện một đòn.

"Phi Long Tại Thiên!"

Dương Thanh Huyền khẽ quát một tiếng, thời gian đột nhiên gia tốc, lưỡi kích chỉ là ở trên hư không lóe lên, tựu xuyên vào Ninh Phong Đích trong cơ thể, từ trước ngực sườn trái hạ đâm tới.

"A!"

Ninh Phong Đích tiếng kêu thảm kinh khủng một cái, vội vàng dùng tay nắm lấy lưỡi kích, đột nhiên rút ra.

Dương Thanh Huyền tái chiến kích run lên, trực tiếp đem Ninh Phong Đích nửa bàn tay tước mất.

"A! Không muốn, đừng có giết ta, chuyện gì cũng từ từ!"

Ninh Phong Đích máu me khắp người, một tay bưng lồng ngực, dùng bị tước mất một nửa bàn tay che ở trước người, vẻ mặt đưa đám cầu khẩn nói: "Đại nhân, đừng giết ta, đừng giết ta à, có cái gì cũng tốt đàm luận!"

Dương Thanh Huyền dùng chiến kích chỉ vào hắn, đột nhiên cười khẩy một tiếng, nói: "Muốn mạng sống thật sao?"

"Phải phải, muốn mạng sống!"

Ninh Phong Đích vừa nghe đại hỉ, vội vàng đáp lời, mãnh liệt cầu thắng dục vọng hiện ra ở trên mặt.

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu nhìn, Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn phía vực ngoại vòm trời, chậm rãi nói ra: "Muốn sống, tựu lớn tiếng truyền âm cho Lư Khâu Kỳ, Mạc Khiêm, Bối Mạn, để cho bọn họ dừng tay."

Ninh Phong Đích sắc mặt một cái đại biến, run giọng nói: “Là, là thật, thật sự, ngừng tay sao? Vẫn là chỉ là...”

Dương Thanh Huyền chiến kích loáng một cái, tựu phóng ở Ninh Phong Đích vai đầu, sợ đến Ninh Phong Đích cả người run rẩy, nước mắt đều chảy ra, Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ngươi cảm thấy thế nào? Đương nhiên là để cho bọn họ phân tâm, sau đó tốt bị bằng hữu ta giết chết a. Ngươi muốn mạng sống, tựu được nắm những người khác mệnh để đổi. Công tử nhà họ Trữ, hơn nữa còn là hai sao Thiên Giới tu vi, chà chà, nhiều trân quý thân phận a, dùng Thiên Sát Tông ba cái tông chủ mệnh đổi, đáng giá không?”

Ninh Phong Đích cảm nhận được trên cổ phong mang, “Ô ô” liều mạng gật đầu, nói: “Đáng giá, đáng giá!”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy thì gọi đi, để cho bọn họ vượt phân thần càng tốt, nhớ kỹ, đừng có đùa hoa chiêu, nếu như để ta cảm thấy được không đúng, ngươi viên này anh tuấn Tiêu Sái đầu nhưng là không còn.”

Ninh Phong Đích liều mạng hét lớn: “Dừng tay! Tất cả mọi người dừng tay! Lư Khâu Kỳ, Mạc Khiêm, Bối Mạn, sở hữu Thiên Sát Tông đệ tử tất cả dừng tay! Ta là Ninh gia Ninh Phong Đích, ai dám không nghe ta mệnh lệnh, tội chết!”

Âm thanh như cương phong giống như vậy, bao phủ toàn bộ trời cao đại địa, càng là truyền vào vực ngoại tinh không.

Không ít Thiên Sát Tông đệ tử kinh hoảng bên dưới, một cái thất thần, đã bị Luyện Tinh sư đánh chết tại chỗ.

Mạc Khiêm cùng Bối Mạn đều là khiếp sợ không thôi, hai người bọn họ đối chiến bốn tên Luyện Tinh sư, vốn là đánh khó bỏ khó phân, giật mình bên dưới, lập tức lâm vào hạ phong.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2414: Giang Sơn Như Thử Đa Kiều

Bối Mạn phân tâm một cái, lập tức rơi vào một vị Luyện Tinh sư chế tạo sáu độ không gian trong sân, rơi nhập thời không vực sâu.

Mạc Khiêm kinh hãi, hốt hoảng kêu lên: “Bối Mạn!”

Tâm loạn một sát, trên đỉnh đầu năm màu hào quang, một cái co rút lại hạ xuống, khoác ở trên người, vô số tia sáng như châm, đâm thủng hắn hộ thể chân khí, xuyên vào bên trong cơ thể.

“A!” Mạc Khiêm hét lớn một tiếng, chân khí đột nhiên bộc phát ra, đem cái kia chút hào quang đập vỡ tan.

Nhưng hai vị năm sao Thiên Giới khổ chiến lâu như vậy, há sẽ bỏ qua cơ hội như vậy, đồng loạt ra tay, đập ở Mạc Khiêm phía trước.

Toàn bộ không gian lập tức biến ảo vô cùng, Mạc Khiêm thân thể một cái tựu rũ xuống, biến mất ở trời cao.

Bốn người đều là trên mặt mang theo sắc mặt vui mừng, dồn dập bấm tay kết trận.

Một luồng năng lượng kỳ dị liền thành một vùng, ở không trung biến ảo ra một cái vòng sáng, thượng hạ hoảng hốt bất định, không gian bốn phía toàn bộ chen đè tới, hình thành một cái hình dáng kỳ dị, mặt trên vô số quy tắc diễn dịch tiêu tan.

Bối Mạn cùng Mạc Khiêm bị áp chế ở thời không trong vực sâu, sau đó bị bốn người dùng Luyện Tinh thuật một điểm điểm luyện hóa.

Trời cao trên chiến đấu, lập tức lâm vào một một bên ngã thế cuộc, Thiên Sát Tông đệ tử người người sắc mặt trắng bệch, lại cũng không kịp nhớ ứng chiến, mà là hướng về bốn phương tám hướng trốn vọt.

Dương Thanh Huyền hai con ngươi co rụt lại, miệng giác vung lên một tia cười đến, chỉ thấy xa xa kích phóng tới tảng lớn độn ánh sáng, như mưa sao sa xẹt qua trời cao, chính là Băng Xuyên Quân lãnh đạo La Thiên Môn đệ tử chạy đến.

Mà ở một hướng khác trên, tương tự là tảng lớn độn ánh sáng kích bắn mà đến, nhưng là Hi Xung cùng Kỷ Vũ, phía sau theo tảng lớn hung thần ác sát võ giả, trên người không khỏi là lộ ra rất nặng sát khí.

Dương Thanh Huyền trong mắt sáng ngời, cái kia chút trên người tràn đầy sát khí võ giả, tuy rằng mỗi cái không giống người lương thiện, nhưng khí thế trên người đều không yếu, Tâm đạo: “Hi Xung quả nhiên không có phụ lòng ta, này chút người tuy rằng mỗi cái không quen, nhưng thực lực xác thực không yếu, trước tiên đối phó rồi Ninh gia, suy nghĩ thêm chọn một ít người đi ra hợp nhất, bỏ thêm vào hạ Thương Huyền Tông thực lực.”

“Không cho trốn! Tất cả mọi người cho ta dừng lại! Giết, giết, giết sạch tất cả kẻ xâm lấn!”

Vòm trời bên trên, truyền đến Lư Khâu Kỳ tiếng giận dữ, chấn hư không lăn lộn.

Dương Thanh Huyền hướng lên trên liếc mắt nhìn, phát hiện Nhung Kha cùng Lư Khâu Kỳ đánh khó giải nạn phân, hai người đều là sáu sao sơ kỳ Thiên Giới, nghĩ muốn trong thời gian ngắn phân ra thắng bại đến, sợ là rất khó.

Dương Thanh Huyền chiến kích hơi lung lay hạ, híp mắt đối với Ninh Phong Đích cười nói: “Ninh công tử, lời của ngươi thật giống không quá hữu hiệu a?”

Ninh Phong Đích sắc mặt trắng bệch, cảm nhận được nơi cổ có dòng máu hạ, sợ đến run rẩy, run giọng nói: “Ta lại thử, ta lại thử.”

Lúc này nhô lên toàn bộ sức mạnh hét lớn: “Lư Khâu Kỳ! Ta để cho ngươi dừng tay, ngươi không nghe thấy sao? Ngươi dám chống lại bản công tử mệnh lệnh?!”

Lư Khâu Kỳ khuôn mặt vặn vẹo cùng nhau, lạnh giọng nói: “Câm miệng! Ngươi tên rác rưởi này! Bản tọa đang giết địch, nếu không muốn chết tựu câm miệng cho ta!”

Ninh Phong Đích há to mồm, giật mình chậm thẫn thờ, đây là cái kia đối với chính mình một mực cung kính, nói mình là hắn bội phục nhất ba cái giữa chừng nửa cái, bất cứ lúc nào đều đi theo làm tùy tùng hầu hạ Thiên Sát Tông tông chủ sao?

Lư Khâu Kỳ tiếng cười lạnh từ trong hư không truyền đến, “Ninh Phong Đích, ngươi mình là một cái gì s dạng, chẳng lẽ mình trong lòng không có nửa điểm b số sao? Như không phải nhìn ở cha ngươi mặt trên, ngươi ở trước mặt ta còn giả trang cái gì b đây? Lão tử đã sớm nghĩ một cái lòng bàn tay phiến ngươi chết bầm! Ta mới là Thiên Sát Tông tông chủ, tất cả mọi người nghe ta hiệu lệnh, tử chiến đến cùng! Ai dám lâm trận bỏ chạy, tội chết! Ninh Phong Đích ngươi nếu như dám nữa kêu loạn một câu, ta nhất định trước hết là giết ngươi!”

Ninh Phong Đích giận dữ hét: “Lư Khâu Kỳ, ngươi không chết tử tế được!”

Lư Khâu Kỳ đầy mặt vẻ khinh bỉ, đều lười được liếc hắn một cái, tiếp tục cùng Nhung Kha đại chiến. Bọn họ tầng thứ này cao thủ, một là rất khó bị phân tâm, hai là có sức mạnh quá mạnh, trong thời gian ngắn rất khó phân ra thắng bại.

Đừng xem phía dưới chiến trường lộ ra một mảnh đổ xu thế, có thể chỉ cần Lư Khâu Kỳ đánh bại Nhung Kha, toàn bộ cục diện nháy mắt liền có thể lấy phản lộn lại.

Thiên Sát Tông đệ tử cũng chính là rõ ràng điểm ấy, cho nên mới khổ sở chống đỡ ở đây, chính là chống đỡ này một chút hy vọng.

Hiện tại hai tên phó tông chủ đã bị bốn tên Luyện Tinh sư liên thủ áp chế, đang thời không trong vực sâu bị nghiền ép, nếu như không có người ngoài cứu viện, bị ép thành bột mịn chỉ là vấn đề thời gian.

Mà năm sao bên dưới, thì lại lấy Quỷ Tàng cùng Tử Hà vì là tôn, hầu như quét ngang tất cả, hoàn toàn không có thể địch nổi nhân vật.

Thêm vào Băng Xuyên Quân cùng Hi Xung chờ hai cái đội ngũ nhảy vào chiến trường, hoàn toàn quét dọn cục diện.

Ninh Phong Đích run rẩy khóc ròng nói: “Đừng, đừng giết ta, Lư Khâu Kỳ không nghe ta, ta cũng không có biện pháp.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ta tạm thời không giết ngươi, đồng thời cho ngươi đi gặp ngươi một chút anh em họ.”

Ninh Phong Đích sửng sốt hạ, tựu cả người đau nhức, “A” kêu thảm một tiếng.

Dương Thanh Huyền chiến kích khẽ run, hư quang chấn động vào Ninh Phong Đích trong cơ thể, đem huyệt vị của hắn cùng kinh mạch toàn bộ cắt nát tan, sau đó một trảo, liền thu vào Thánh khí bên trong.

Đây là Dương Thanh Huyền hoặc bắt người thứ hai Ninh gia đệ tử, cái thứ nhất là đồng thời tham gia Vô Dục Giới mở ra Ninh Tu Chân, cửu tinh đỉnh cao Giới Vương, bị hắn đánh cho tàn phế sau áp chế ở Thánh khí bên trong, hiện tại hai người đoàn tụ.

Làm tốt tất cả những thứ này sau, lần thứ hai bay vào vòm trời, càn quét Thiên Sát Tông thế lực còn sót lại.

Hi Xung cùng Kỷ Vũ ngay lập tức nhìn thấy Dương Thanh Huyền, mừng rỡ xông lại, ôm quyền nói: Gặp qua đại nhân!"

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi làm rất khá, bây giờ không phải là lúc nói chuyện, trước tiên càn quét chiến trường.”

Hai người tinh thần gấp trăm lần, cùng quát lên: “Là!”

Dương Thanh Huyền nhìn phía xa xa, chỉ hơi trầm ngâm, tựu bay đến Tử Hà bên cạnh người, nói: “Tiên tử, có thể có biện pháp giúp Nhung Kha đại nhân một thanh?”

Tử Hà lườm hắn một cái, nói: “Ngươi để giúp ngươi quỷ tu bằng hữu, ta giúp, hiện tại lại muốn để ta đi giúp Nhung Kha, ngươi cũng đã biết này bầu trời định trên, là sáu sao Thiên Giới ở đại chiến a. Ngươi này chết không có lương tâm, lẽ nào nghĩ để ta đi chịu chết?”

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng cười xòa nói: “Tiên tử nói quá lời, ta tự nhiên là biết tiên tử năng lực, mới có yêu cầu này. Nhớ tới ở Vô Dục Giới bên trong thời gian, tiên tử nhưng là lực chịu đựng Vô Dục Chủ tồn tại.”

Tử Hà lạnh lùng nói: “Lúc đó trọng thương Vô Dục Chủ người là ngươi đi?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta đó không phải là vận khí sao.”

Tử Hà giương mắt nhìn hạ vòm trời, trầm tư hạ, giơ tay lên một trảo, trong tay là thêm một bộ cuộn tranh.

Sau đó ở trước người triển khai, vô số hoa lệ ánh sáng cùng đồ án bắn vụt ra, ở trời cao trên hiện ra, bên trong có linh khí lan tràn cửu châu, có ánh sáng thần thánh trải rộng sơn hà, càng có long hồn qua lại thiên địa.

Dương Thanh Huyền bị cái kia cỗ mênh mông sức mạnh to lớn chấn động tâm thần khuấy động, cả kinh nói: “Đây là...”

Tử Hà nói: “Đây là ta lúc trước cùng người khác đánh cược, thắng được một món bảo vật, gọi là giang sơn như thử đa kiều.”

Tiếng nói rơi xuống, tay bấm quyết ấn, cái kia giang sơn như thử đa kiều đồ liền từ trước người bay lên, thẳng vào vũ trụ bầu trời, hướng về vực ngoại chiến trường mà đi.

Tử Hà bản thân cũng ở lóe lên bên dưới, tại chỗ biến mất.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2415: Toàn Diện Tan Tác, Cách Không Sưu Hồn

Dương Thanh Huyền giật mình ngẩng đầu lên, thấy kia Vạn Lý Vực ở ngoài vòm trời, một mảnh sơn hà cảnh tượng, núi cao trùng điệp, tuyết trắng mênh mang, uốn lượn chập trùng, vạn thủy giàn giụa, muôn hình vạn trạng.

Một bức sơn hà mỹ cảnh, đem Lư Khâu Kỳ cùng Nhung Kha chiến trường, chiếu rọi ánh vàng chói lọi, như đối mặt đại địa.

Lư Khâu Kỳ kinh hoảng nói: “Thiên Không Thư Viện giang sơn như thử đa kiều? Ngươi là Thiên Không Thư Viện người!”

Cái kia Giang Sơn Xã Tắc Đồ bên trong, Tử Hà thân ảnh chậm rãi xuất hiện, cho Lư Khâu Kỳ mang đến lớn lao uy áp.

Nhung Kha vừa mừng vừa sợ, kinh sợ đến mức là Tử Hà thực lực lại đáng sợ như thế, tuy rằng sớm thấy hắn ở Ám Tinh chi thành nghịch đường nối bên trong một mình cất bước, tựu ngờ tới thân thủ Bất Phàm, nhưng không nghĩ tới lợi hại đến trình độ như thế, vui chính là có Tử Hà giúp đỡ, này tràng tiêu hao chiến sợ là phải thắng.

Nhung Kha đột nhiên thừa thế xông lên, hét lớn một tiếng liền hướng Lư Khâu Kỳ điên cuồng tấn công mà đi.

Không quản Tử Hà trợ lực lớn bao nhiêu, hiện tại Lư Khâu Kỳ liên tiếp phân thần thời khắc, chính là cơ hội tốt nhất.

Lư Khâu Kỳ luống cuống tay chân bên dưới, nghe Tử Hà “Khanh khách” cười nói: “Ngươi quản ta là người ở đâu? Tra hộ khẩu a, chẳng lẽ ngươi đối với ta nhất kiến chung tình, muốn đi Thiên Không Thư Viện đặt sính lễ cầu hôn hay sao? Phi, lão lưu manh.”

Lư Khâu Kỳ trong lòng điên cuồng run rẩy, không chỉ có giang sơn mỹ cảnh đồ hướng mình điên cuồng tập kích mà đến, toàn bộ người không ngừng rơi vào trong tranh, chịu đến bảo đồ quy tắc áp chế, càng là nghĩ đến chỗ này sự không chỉ có có Luyện Tinh sư hiệp hội tham dự, lại vẫn có Thiên Không Thư Viện, một trái tim lại cũng bình tĩnh không được, nổi lên các loại sóng lớn.

Phải biết Thiên Không Thư Viện nhưng là đứng hàng Thánh Tông, cùng hắn đại hậu trường Ninh gia là đứng ngang hàng.

Nếu nói là Thiên Không Thư Viện cùng Luyện Tinh sư hiệp hội liên thủ muốn diệt chính mình Thiên Sát Tông, coi như Ninh gia ra mặt sợ cũng không giải quyết được.

Càng là lo lắng, trong tay lại càng loạn, mà Nhung Kha nhưng là càng chiến càng hăng, rất nhanh tựu hoàn toàn hình thành áp chế tư thế, đuổi theo Lư Khâu Kỳ đánh.

Tử Hà vẫn chưa trực tiếp tham dự chiến đấu, mà là đứng ở bảo đồ bên trong một toà tuyết trắng mênh mang đỉnh núi trên, điều động trong bản vẽ thiên địa quy tắc, không ngừng đối với Lư Khâu Kỳ tiến hành áp chế, nhưng cũng đưa đến tác dụng mang tính chất quyết định.

Rốt cục ở mấy ngàn chiêu sau, Lư Khâu Kỳ bị Nhung Kha liên tiếp bắn trúng trước ngực yếu huyệt, hộ thể chân khí bị triệt để đánh tan, số ngụm máu tươi phun ra ngoài, cũng nhịn không được nữa.

Nhung Kha mừng như điên, đột nhiên một hơi, lại là số chiêu xuất hiện nhiều lần, mạnh mẽ đánh trên người Lư Khâu Kỳ, đem hắn kinh mạch toàn thân chém nát, chu thiên huyệt đạo toàn bộ đánh nổ.

“Phốc!”

Lư Khâu Kỳ một ngụm máu phụt ra thật xa, quanh thân một đạo Tinh hoàn tựa như sóng năng lượng nháy mắt khuếch tán, là chân nguyên trong cơ thể hao hết dấu hiệu, toàn bộ người triệt để uể oải hạ xuống.

Trên mặt vô số nếp nhăn tái hiện ra, hai mắt tinh thần tan rã rơi, trở nên lờ mờ vô thần, tràn đầy cay đắng tình, bi thảm cười to, “Ha ha ha ha...”

Bất quá trong phút chốc, thần thái tựu già rồi mấy trăm tuổi tựa như, như hai người khác nhau.

Nhung Kha kinh hỉ bên dưới, tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, lập tức nhìn hắn dáng vẻ ấy, nội tâm không khỏi có một tia thương cảm.

Dù sao cũng là cùng mình cùng cấp sáu sao Thiên Giới, ở Mục Hải Vực Giới bên trong đều là vang dội được xếp hạng số tồn tại, một trận đại chiến hạ xuống, dù sao cũng hơi cùng chí hướng.

Tử Hà một cái thu rồi giang sơn như thử đa kiều, trong mắt tràn đầy lành lạnh vẻ, tựa hồ cũng không đồng tình.

Phía dưới còn ở vùng vẫy giãy chết Thiên Sát Tông đệ tử, tựa hồ cảm ứng được cái gì, từng cái từng cái kinh khủng muôn dạng, sợ đến hồn phi phách tán, lại cũng vô tâm ham chiến, liều mạng chạy trốn.

Nhưng La Thiên Môn đệ tử, Hi Xung đám người, còn có Luyện Tinh sư môn, nơi nào sẽ buông tha bọn họ, từ bốn phương tám hướng vây quét, trời cao trên một mảnh tiếng kêu thê thảm.

Dương Thanh Huyền lớn tiếng nói: “Đồng ý đầu hàng về người thuận ta, miễn cho khỏi chết!”

Âm thanh rất xa truyền ra ngoài.

Không ít người nhíu lại đầu lông mày, nhưng lời của hắn, ba phái người đều không muốn làm trái.

Vào giờ phút này, Thiên Sát Tông cũng có thể tuyên cáo xong đời, chúng đệ tử nơi nào có không muốn đầu hàng, dồn dập nhấc tay xin thề đầu hàng quy thuận.

Rất nhanh, giết chóc tiếng tựu biến mất hầu như không còn, trời cao trên trở nên lặng lẽ một mảnh.

Đột nhiên, vực ngoại trên vòm trời truyền đến Nhung Kha sợ tiếng quát, “Ngươi làm cái gì?!”

Tất cả mọi người là trong lòng nhảy một cái, cho rằng xuất hiện biến cố gì, vội vàng nhấc đầu nhìn tới.

Chỉ thấy Tử Hà một chưởng đập ở Lư Khâu Kỳ trên ót, vô số kỳ dị phù văn từ lòng bàn tay tràn ra, hóa thành hình một vòng tròn quang trận, như là đem Lư Khâu Kỳ dính ở mặt trên.

Cái kia quang trận có thượng hạ hai tầng, theo chuyển động, toàn bộ thời không đều tựa như chịu đến bị nhiễm, rơi vào một loại trạng thái kỳ dị bên trong.

Nhung Kha cả kinh nói không ra lời, hãi tiếng nói: “Ngươi, ngươi muốn sưu hồn hắn?!”

Tử Hà cười lạnh nói: “Trước cái kia Lã Thanh Sơn bị đại nhân lục soát hồn phách, tiểu nữ tử muốn hỏi chút gì, đại nhân đều ấp úng, không phóng khoáng. Vì lẽ đó này Lư Khâu Kỳ liền trực tiếp ta tới lục soát được rồi, miễn cho đến thời điểm lại muốn xem đại nhân sắc mặt.”

Nhung Kha cả kinh kêu lên: “Ngươi điên rồi! Hắn chính là sáu sao Thiên Giới, ngươi lục soát hắn hồn phách, không muốn sống nữa sao?!”

Tử Hà nói: “Mệnh là tiểu nữ tử mình, có muốn hay không từ tiểu nữ tử tự quyết định, đại nhân mạnh khỏe tốt ở té sang một bên liền có thể.”

Cái kia thượng hạ hai bên quang trận, xoay tròn mấy vòng sau, toàn bộ dung nhập vào Lư Khâu Kỳ trong đầu.

Sau đó trên hư không, Thiên Lý trong phạm vi đều biến ảo ra từng cái từng cái màu xanh biếc ký tự, hình thành vô số trùng điệp ma trận, toàn bộ thế giới như là bị đẩy vào đến một cái trận pháp thật to bên trong.

Dương Thanh Huyền sợ hãi nói: “Luân Hồi đại trận?!”

Cái cảm giác này cùng Luân Hồi đại trận rất giống nhau, tuy rằng có kinh ngạc, nhưng Dương Thanh Huyền có thể khẳng định, Tử Hà thi triển ra, chính là Chí Tôn Luân Hồi Công.

Nội tâm càng là chấn động dữ dội không ngớt, công pháp này là Tử Tâm Thần Vương bế quan tướng tu phương pháp, lại truyền cho Tử Hà?

Có thể thấy được Tử Hà ở Tử Tâm Thần Vương trong lòng địa vị.

Dài vạn dặm không trên, mấy vạn người đều là trợn to hai mắt, nhìn đại trận kia chuyển động, ma trận tiêu tan.

Nhung Kha càng là hoảng sợ hai con ngươi phóng đại, con ngươi đều trừng ra ngoài, chỉ thấy Lư Khâu Kỳ thân thể không ngừng run cầm cập run rẩy, ký ức như là vô số mảnh đoạn, trực tiếp bị đại trận này rút ra, tràn vào đến Tử Hà hai mắt cùng trong mi tâm.

Những người khác có lẽ không rõ ràng, nhưng Nhung Kha cũng hiểu được, loại này cách không thu lấy trí nhớ thủ đoạn, cần cường tuyệt vô cùng thực lực cùng gần như đại đạo thần thông bí thuật, bằng không căn bản không thể thực thi.

Đồng thời xung quanh này chút quỷ dị ký tự ma trận, cho hắn một loại cực kỳ nguy hiểm cùng bừng tỉnh cảm giác.

“Đây là... Đây là...”

Nhung Kha trên trán chảy ra từng tia từng tia mồ hôi lạnh, toàn thân cảm thấy băng hàn thấu xương, mặc dù trước đối chiến Lư Khâu Kỳ, đều không có loại này khiếp đảm cảm giác.

“Làm sao có khả năng mạnh như vậy? Lẽ nào nàng là...”

Nhung Kha sắc mặt một cái trắng bệch, đối với Tử Hà thân phận sinh ra hoài nghi, nhưng lại không dám xác định.

Quỷ Tàng trong hai con ngươi u hỏa lấp loé, cười gằn nói: “Khà khà, lại là cách không thu lấy ký ức, loại này thủ pháp, bản tọa cũng chỉ tại người vì là đế vương thời điểm từng dùng tới mấy lần, cô gái nhỏ này mạnh như thế nào? Nàng thật sự chỉ là Tử Tâm nghĩa nữ sao?”

Rất nhanh, Lư Khâu Kỳ thân thể tựu triệt để bất động, như là một bộ thi thể treo ở không trung, vẻn vẹn theo cương phong tả hữu bồng bềnh, toàn thân vô lực rủ xuống, hai mắt triệt để chỗ trống vô thần.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2416: Đại Nhiếp Hồn Thuật, Kéo Người Xuống Nước

“Ha ha, đều kết thúc? Cái kia đến phiên ta hưởng thụ phúc lợi đi?”

Quỷ Tàng cười lớn một tiếng, thân ảnh khổng lồ lóe lên, tựu xuất hiện ở vực ngoại tinh không, đối mặt kinh khủng Tử Hà cùng cao hơn hắn hai cái tinh cấp Nhung Kha, không có nửa điểm thích ý, lặng lẽ cười một tiếng, giơ tay chộp tới.

Từ lay động Lư Khâu Kỳ trong cơ thể, chậm rãi bị quất ra ra một tia hồn phách, như tơ như tuyến, từng chút một bay vào Quỷ Tàng trong miệng, đồng thời cười như điên nói: “Sáu sao Thiên Giới hồn phách, đối với hiện tại ta mà nói vẫn còn có chút mạnh mẽ, cho nên phải từng chút một ăn, xúi bẩy ăn.”

Tất cả mọi người là điên cuồng ngất, nhưng cùng lúc một luồng hơi lạnh thấu xương nước vọt khắp toàn thân, sợ đến hàm răng run lên.

“Ngạch, có chút ý nghĩa.”

Tử Hà thu rồi trận pháp, ánh mắt ngưng lại, nhìn Quỷ Tàng kéo tơ bóc kén tựa như hấp hồn, trong mắt bắn ra hai đạo hàn quang.

Bất kể là ai, nhìn thấy loại này ăn thịt người hồn phách chuyện, trong lòng cũng sẽ không thoải mái.

Chỉ có Dương Thanh Huyền nhìn thói quen, cũng là trách móc không trách móc.

Quỷ Tàng hút hết Lư Khâu Kỳ hồn phách sau, trong đôi mắt u ánh sáng một cái hào phóng, toàn thân quỷ khí nháy mắt khuếch tán ra, hai tay nhanh chóng bấm quyết.

Rất nhanh ở xung quanh hình thành một cái đường kính mấy ngàn dặm to lớn lĩnh vực.

Vô số oan hồn dã quỷ bị lực lượng này lôi kéo mà ra, đều là ở trong chiến đấu chết đi cường giả, lít nha lít nhít trải rộng hư không.

Từng cái hồn phách đều là đầy mặt thống khổ, liều mạng giãy dụa, nhưng tránh thoát không xong đại trận ràng buộc, từng cái từng cái bị Quỷ Tàng pháp thân hút vào bên trong cơ thể, nhiều như hoàng hại, nhìn thấy đầy trời cường giả khắp cả người phát lạnh.

Này nhưng là một cái lớn đại tông môn toàn bộ võ giả hồn phách a.

Những người khác có lẽ không hiểu điều này có ý vị gì, nhưng đứng ở võ đạo đỉnh phong Tử Hà, Nhung Kha, cùng với cái khác ba sao trở lên cường giả đều rất rõ ràng, những hồn phách này hút vào Quỷ Tàng trong cơ thể sau, cái này bốn sao trung kỳ đáng sợ quỷ vật, chí ít có thể đi lên đột phá một tầng.

Thiên Giới bên trên, mỗi một tầng đều khó như lên trời.

Đứng ở bất luận cái nào cảnh giới vị trí người, đều không chắc chắn chính mình tựu nhất định có thể đột phá đến tầng tiếp theo.

Đây cũng chính là Thiên Thu ảo cảnh kiểm tra thiên phú, sẽ khiến cho vực trong giới hạn coi trọng như vậy nguyên nhân.

Nhung Kha đột nhiên hơi thay đổi sắc mặt, nhìn chằm chằm cái kia vạn ngàn hồn phách ánh mắt bên trong, xẹt qua một chút giận dữ, đưa tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, sử dụng tới đại cầm nã thuật.

Vạn ngàn hồn phách bên trong, có bốn đạo hồn ánh sáng kích bắn mà đến, bị hắn cứng rắn từ hồn bầy bên trong rút ra.

San San tay phải nắm tay, bưng miệng nhỏ, tràn đầy giật mình cùng bi thống tình.

Này bốn đạo hồn phách, chính là này chiến bên trong ngã xuống bốn vị hiệp hội cường giả.

//truyeNcuatui.ne

t/Nhung Kha thận trọng lấy ra một cái hồ lô màu đỏ, đem này bốn đạo hồn phách đựng vào đi vào, suy nghĩ sau khi trở về xử lý như thế nào.

Quỷ Tàng không để ý lắm, chính mình chỉ là triển khai đại Nhiếp Hồn Thuật, đem sở hữu hồn phách rút ra thôn phệ, mấy trăm ngàn đạo mạnh mẽ hồn phách, nơi nào phân biệt ra được địch ta, Nhung Kha đem chính mình người cứu ra ngoài cũng là phải.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nghĩ đến cái gì, truyền âm cho Hi Xung nói: “Ta để cho các ngươi mục đích đi tới, một là nhìn xuống công tác của ngươi thành quả, hai là để cho các ngươi đến thu nhặt lấy một ít trang bị, đan dược các loại.”

Hi Xung sững sờ, lập tức hiểu được, mừng lớn nói: “Ha ha, đa tạ đại nhân.”

Nhất thời trục cấp truyền âm xuống.

Này chút mới triệu tập tới được thế lực, nguyên bản chính là một ít tán tu, lính đánh thuê, hung đồ, ai trả thù lao với ai lăn lộn mặt hàng, vừa rồi bị Nhung Kha, Lư Khâu Kỳ, Tử Hà ba người đại chiến, cùng với Tử Hà sưu hồn, Quỷ Tàng ăn hồn cho chấn động ở, hiện tại vừa nghe Hi Xung truyền âm, lập tức tỉnh ngộ lại.

Dài vạn dặm không trên, bồng bềnh khắp nơi thịt nát, máu tươi, nhưng còn có đại lượng trang bị cùng chứa đồ nguyên khí a.

Này chút người hô nhau mà lên, bắt đầu liều mạng sưu tập trang bị.

La Thiên Môn đệ tử sửng sốt hạ, lập tức ánh mắt nhìn phía Băng Xuyên Quân, tràn đầy khát vọng trưng cầu vẻ.

Băng Xuyên Quân hít một hơi thật sâu, hạ lệnh: “Nhịn xuống, không cho nắm!”

La Thiên Môn đệ tử từng cái từng cái bất mãn trong lòng, nhưng rất nhanh cũng đều hiểu được, chính mình La Thiên Môn chỉ là trận đại chiến này bên trong một cái tiểu kết hợp giác, thậm chí tông môn có thể bảo toàn hạ xuống, cũng toàn bộ dựa vào trước mắt này chút thần bí người, tự nhiên thật không tiện với bọn hắn cướp đồ.

Tuy rằng lòng ngứa ngáy khó nhịn, nhưng vẫn là từng cái từng cái khắc chế, để tránh khỏi tạo thành hiểu lầm gì đó.

Mấy canh giờ sau, toàn bộ chiến trường bị quét tước hết sạch.

Sở hữu trang bị, thậm chí một ít mảnh vỡ đều bị nhặt không còn một mống.

Mấy trăm ngàn hồn phách, chỉ cần không có hồn bay yên diệt, đều bị Quỷ Tàng hút vào bên trong cơ thể. To lớn kia pháp thân bành trướng không chỉ gấp mười lần, biến thành một quả cầu hình, trở về đến Thái Huyền Thiên bên trong, tiếp tục tiêu hóa hấp thu, đồng thời lấy kiếm khí tẩm bổ quỷ thân.

Hi Xung mang theo sở hữu chiêu mộ tới cường giả, đồng loạt gặp Dương Thanh Huyền.

Này chút người vốn là vì là tiền bán mạng, còn không có gì xuất lực, tựu thu được to lớn lợi nhuận, đem Thiên Sát Tông như vậy một cái đáng sợ tông môn tài nguyên hầu như cướp sạch hết sạch, mỗi cái mặt mày hớn hở, chấn phấn không thôi, đều là dồn dập tỏ thái độ đồng ý xuất lực ra sức.

Dương Thanh Huyền biết những người này trung tâm có hạn, đều là nhìn ở tiền mặt trên, làm phản sợ cũng chỉ là nháy mắt chuyện, lúc này hơi mỉm cười nói: “Chư vị đi theo ta, nguy hiểm tự nhiên là không thiếu được, nhưng chỗ tốt tự nhiên cũng là không thiếu được. Ta từ thô tục nói ở đằng trước, ai nếu như cầm tiền không làm việc, hoặc là làm phản phản chiến các loại, vũ trụ tuy lớn, lại cũng chỉ có ta đây bằng hữu cái bụng, là đất dung thân của hắn.”

Tất cả mọi người là đổi sắc mặt, nghĩ đến Quỷ Tàng cái kia thôn phệ hồn phách tràng diện, tất cả đều là trong lòng sợ hãi, vội vàng đồng nói: “Đại nhân xin yên tâm, tuyệt không dám làm phản.”

Có mấy người chính là ôm mò tiền trong lòng tới, ở kiến thức mới vừa rất nhiều tràng diện sau, nội tâm cũng đánh tới trống nhỏ, ước lượng làm phản thoát ly nguy hiểm, càng nghĩ càng sợ run tim mất mật.

Luyện Tinh sư hiệp hội bốn vị năm sao Thiên Giới, ở đại cục đã định sau, liên thủ đem sáu độ không gian mau thả, đem đã nghiền ép thoi thóp Mạc Khiêm cùng Bối Mạn đều xách ra.

Hai người máu me khắp người, kinh mạch tận đoạn, nguyên vốn đã tuyệt vọng chờ chết, không nghĩ tới còn có thể gặp lại mặt trời, đều là mặt không thay đổi nhìn mọi người, chờ chờ bị xử lý.

Nhung Kha nói với Tử Hà: “Tiên tử, không biết cái kia Lư Khâu Kỳ trong ký ức, có thể có tìm ra cái gì tin tức hữu dụng?”

Tử Hà từ tốn nói: “Không có tin tức gì, tất cả đều là chút đồ ngổn ngang, tỷ như chơi mấy cô gái, buổi tối ăn cái gì, đi nơi nào đi bộ các loại.”

Nhung Kha ngượng ngùng nở nụ cười, xạm mặt lại, biết Tử Hà là đang trả thù lúc trước, nhưng đối phương một cái hậu bối tiểu nữ tử, chính mình lại không thể như thế nào, chỉ có thể cười khổ lắc lắc đầu, chỉ vào Mạc Khiêm cùng Bối Mạn, đối với San San đám người nói: “Hai người này thực lực không tầm thường, trước tiên áp trứ, sau đó mới cân nhắc xử lý như thế nào.”

Mất đi Lư Khâu Kỳ tin tức này nguyên, cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp từ Mạc Khiêm cùng Bối Mạn trên người, nhìn xem có thể hay không mò chút gì trong tình báo đến.

Tử Hà nói: “Xem ra Luyện Tinh một chuyện, Thiên Sát Tông chỉ là tòng phạm mà thôi, chủ mưu hẳn là Ninh gia. Nhung Kha đại nhân, chúng ta thương nghị một cái như thế nào đối phó Ninh gia, đem chuyện này triệt để đào móc ra.”

Nhung Kha sợ hết hồn, khuôn mặt co quắp mấy hạ, bọn họ căn bản không thèm để ý cái gì Luyện Tinh, hoàn toàn là bán Dương Thanh Huyền mặt mũi, vì lẽ đó đi theo diệt trừ Thiên Sát Tông, hiện tại Tử Hà lại nghĩ kéo bọn họ hiệp hội xuống nước đi đối phó Ninh gia, đây chính là vạn vạn không được, lúc này nói ra: “Việc này can hệ trọng đại, ta trước phải về một chuyến Ám Tinh chi thành, cùng đại trưởng lão thương nghị một phen, lại cùng trong hiệp hội chư vị cao tầng thương nghị một phen, đợi lát nữa dài về là tốt tốt thảo luận một phen, ra quyết định sau.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2417: Tâm Sinh Nhất Kế, Chiêu Cáo Thiên Hạ

Tử Hà một trận cười gằn, như thế luân phiên thảo luận hạ xuống, cũng không biết là năm nào tháng nào chuyện, hơn nữa nàng biết Luyện Tinh sư hiệp hội hội trưởng, từ lâu mất tích nhiều năm, những năm gần đây đều là đại trưởng lão Cung Đạt ở chủ trì sự vật, muốn chờ người hội trưởng kia trở về, có lẽ là mấy trăm năm sau.

Nghĩ lại một nghĩ, trong lòng liền có kế sách, đối với Băng Xuyên Quân nói: “Thiên Sát Tông ở Ninh gia chỉ thị hạ, độc bá Tham Lang tinh, cấu kết lượng lớn Luyện Tinh sư luyện hóa tinh cầu, khiến ngàn tỉ vạn sinh linh chết, chuyện này các ngươi đều là kinh nghiệm bản thân người cùng nhân chứng.” Sau đó lại chuyển hướng Dương Thanh Huyền, nói ra: “Cái kia công tử nhà họ Trữ tuyệt đối đừng giết chết, việc này chúng ta muốn đâm đến liên minh cái kia, để liên minh đi ra làm cái xử lý.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Đâm đến liên minh cái kia hữu dụng không?”

Tử Hà cười nói: “Có hữu dụng hay không là một chuyện, chúng ta đâm không đâm đi tới là một chuyện, kết quả làm sao đều không quan trọng, quan trọng là... Trước đem Ninh gia khuôn mặt chiêu cáo thiên hạ, lại để Ninh gia mất đạo ở liên minh.”

Băng Xuyên Quân vui vẻ nói: “Chính là, chính nghĩa được ủng hộ.”

Tử Hà nói: “Chiêu cáo thiên hạ việc, La Thiên Môn cũng muốn tận chút lực, đem Ninh gia làm sao tà ác hướng thiên hạ nhân giảng thuật rõ ràng chút, còn có chính là tán thưởng cùng biểu dương một cái Luyện Tinh sư hiệp hội ở xóa đi Thiên Sát Tông chuyện này đưa đến tính quyết định tác dụng. Nói cho Ninh gia cùng thiên hạ người, Luyện Tinh sư hiệp hội chắc chắn sẽ không cho phép làm trái phản liên minh hòa hợp sẽ quy củ sự tồn tại, như có, mặc dù xa tất giết. Băng Xuyên Quân, đón lấy các ngươi La Sinh Môn chủ yếu liền làm chuyện này."

Băng Xuyên Quân vội vàng nói: "Là, xin nghe tiên tử chi lệnh."

Nhung Kha hoàn toàn biến sắc, lập tức hiểu Tử Hà ý tứ, vội la lên: "Tiên tử, cũng không thể nói như vậy, chúng ta khi nào nói quá mặc dù xa tất giết? Mong rằng không muốn bịa đặt tin đồn."

Tử Hà hừ nói: "Ý của đại nhân là, vi phản hiệp hội quy định, cũng có thể nhơn nhơn ngoài vòng pháp luật, tự do tự tại, hiệp hội bất kể?"

Nhung Kha nói: "Này, này..."

Gấp đầy đầu Đại Hãn, không biết trả lời như thế nào, không thể làm gì khác hơn là nói ra: "Đương nhiên muốn quản, nhưng cũng không có chứng cứ biểu minh Ninh gia làm trái quy hành vi a, hiện tại chỉ có thể chứng minh Thiên Sát Tông có, có thể Thiên Sát Tông cũng không phải là Ninh gia a."

Tử Hà nói: "Ta lại không nói hiệp hội muốn đối với Ninh gia mặc dù xa tất giết, chỉ nói là đối với không tuân theo hành vi mặc dù xa tất giết, có thể có nói sai? Nếu như không sai, đại nhân căng thẳng cái gì?"

Nhung Kha sắc mặt trắng bệch, trong lòng thầm nói: "Thảm thảm, đây là muốn bức hiệp sẽ trực tiếp đứng ở Ninh gia mặt đối lập. Đại trưởng lão a, hiện tại thế cục này, sợ là ngươi tuyệt đối không ngờ rằng chứ? Nên làm thế nào cho phải."

Nghĩ đến tương lai khả năng xuất hiện loại trường hợp, Nhung Kha nội tâm một trận ảo não, cũng không biết tham dự vào Dương Thanh Huyền chuyện bên trong, là đúng hay sai.

Buồn bực mất tập trung hạ, ôm quyền nói: “Thiên Sát Tông việc đã xong, ta phải đi về hướng về đại trưởng lão phục mệnh. Tiên tử mới vừa nói đề nghị, ta sẽ như thực chất hướng về đại trưởng lão bẩm báo, non xanh còn đó, nước biếc chảy dài, cáo từ.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Chư vị đại nhân đi thong thả.”

Tuy rằng Tử Hà tính kế bọn họ một phen, nhưng Dương Thanh Huyền đối với Luyện Tinh sư hiệp hội là chân tâm cảm kích.

Cảm tạ tình lưu ở nói biểu, để Nhung Kha đám người tâm tình hơi hơi tốt hơn một chút, Nhung Kha miễn cưỡng nở nụ cười, nói: “Bất cứ lúc nào đến hiệp hội làm khách, ngươi vĩnh viễn là Ám Tinh chi thành bằng hữu.”

Lập tức liền dẫn hiệp hội người rời đi.

San San đối với Dương Thanh Huyền chớp hạ mắt to, liền nhẹ nhàng nở nụ cười, cùng ở Nhung Kha đám người phía sau rời đi.

Tử Hà nhìn bọn họ biến mất bối cảnh, từ tốn nói: “Thanh Huyền công tử, chúc mừng ngươi a.”

Dương Thanh Huyền cổ quái nói: “Chúc mừng? Chúc mừng cái gì?”

Tử Hà nói: “Chúc mừng ngươi lại ngâm nước được một cái em gái a, nhìn muội tử kia dáng dấp, hẳn là rơi vào tình hải. Thanh Huyền công tử, ta sau đó vẫn là gọi ngươi thiếu nữ sát thủ đi.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, nói: “Tiên tử đừng nói giỡn.”

Tử Hà nói: “Ta không có nói đùa, ta hai vị kia tỷ tỷ, còn bởi vì tranh đoạt ngươi, đấu sứt đầu mẻ trán đây.”

Trên trời mấy vạn người đều nhìn hai người bọn họ nói chuyện, Dương Thanh Huyền cảm thấy vô số quái dị ánh mắt rơi trên người tự mình, xấu hổ vô cùng, vội vàng phiết khai thoại đề, nói ra: “Như vậy đem Luyện Tinh sư hiệp hội đẩy ra ngoài, có thể hay không bất hảo?”

Tử Hà nói: “Ta lòng tốt cho ngươi tìm một cường đại giúp đỡ, ngươi nếu như cảm thấy không được, vậy chính ngươi đi đối phó Ninh gia a. Luyện Tinh sư hiệp hội cái kia chút người, vốn cũng không phải là kẻ tốt lành gì, đẩy ra ngoài đối phó Ninh gia, chính là kẻ ác tự có kẻ ác trị.”

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, thầm nói: “Ta thế nào cảm giác ngươi mới là mài hai nhà bọn họ kẻ ác?”

Tử Hà xoay người lại, nói: “Ngươi nói cái gì?”

Dương Thanh Huyền sợ đến không dám nói nữa.

Tham Lang tinh đã trải qua lần này một trận chiến, đã thương tới Địa Mạch linh khí, toàn bộ tinh cầu bắt đầu xuất hiện kịch liệt vỏ quả đất vận động, tinh hạch phát sinh biến hóa, cũng không còn cách nào làm đất đặt chân.

La Thiên Môn người lập tức cùng cái khác tông môn liên hệ, bắt đầu tiến hành nhân khẩu di chuyển.

Bởi vì mạt sát Thiên Sát Tông, rất nhiều người sợ bị Ninh gia trả thù, đều thẳng đến tông chủ thế lực Thanh Chi Thần Vương phủ đi.

truyencuatuine T

Rất nhiều tất cả lớn nhỏ môn phái, hoặc là toàn bộ di chuyển, hoặc là tự hành giải tán.

Còn có đại lượng người phàm, nguyên bản phụ thuộc vào những tông môn này tồn tại, cũng đều bị tông môn người dùng các loại pháp khí giả bộ đi.

Dù sao người phàm cũng là tài nguyên một trong, là tông môn đặt chân chi bản.

Tham Lang tinh tinh hạch dị biến, trong vòng mấy chục năm đều không đến nỗi sinh sinh tính chất hủy diệt kết quả, có đầy đủ thời gian để trên tinh cầu người di chuyển, thậm chí rất nhiều lão nhân đều không muốn ly khai, trực tiếp lưu ở tinh cầu trên cùng với cùng chết sống.

Thiên Sát Tông bị diệt, Tham Lang tinh gặp phá tin tức xấu, như bay truyền khắp toàn bộ Mục Hải Vực Giới, gây nên lớn chấn động mạnh.

Kèm theo tin tức này truyền ra, còn có Ninh gia trắng trợn Luyện Tinh, dẫn đến ngàn tỉ vạn sinh mệnh ngã xuống.

Này vừa biến mất mang tới rung động, xa ở Thiên Sát Tông bị diệt bên trên.

Trong lúc nhất thời đường phố đầu đường hầm đuôi, trà dư tửu hậu, không không đang bàn luận việc này.

“Nghe nói Ninh gia người, ở đằng kia chút xa xôi vực giới lén lút Luyện Tinh, đã đem mấy cái vực giới người đều luyện hóa sạch sẽ, hiện tại có mấy cái vực giới trực tiếp thành Quỷ Giới, thậm chí ngay cả quỷ ảnh đều không.”

“Xác thực có việc này, lần trước yên tĩnh, gừng hai nhà đại chiến, hai vị gia chủ đều bị thương nặng, đặc biệt là Ninh Thánh Hạo, hầu như cảnh giới khó giữ được, Luyện Tinh chỉ là một danh nghĩa, bọn họ mục đích thật sự là vì luyện chế sinh mệnh đan, cho

Ninh Thánh Hạo kéo dài tính mạng dùng.”

“Đây cũng quá ác độc đi, dùng tính mạng của vô số người để duy trì chính mình cảnh giới không rơi, thực sự là coi chúng ta như rau hẹ.”

“Khà khà, rau hẹ liền muốn có rau hẹ giác ngộ, như là không thể tự kiềm chế nỗ lực kiếm ra cái đến gần, sớm muộn sẽ bị người khác cắt lấy đi.”

“Khổng lồ như thế ác liệt sự, lẽ nào liên minh hoàn toàn không quản, không để ý tới không hỏi sao? Nghe nói Luyện Tinh sư hiệp hội đều ngồi không yên, đi ra đem Thiên Sát Tông diệt, trả lại kiếm chỉ Ninh gia, nói mặc dù xa tất giết, các ngươi nói Luyện Tinh sư hiệp hội có thể hay không cùng Ninh gia đại chiến a?”

“Ai biết được, thế giới này biến hóa quá nhanh, này chút Thánh Tông danh tộc, môn phái lớn, lúc nào coi chúng ta là người nhìn? Tánh mạng của bọn ta, lại như một viên hải tảo hải tảo, theo sóng phiêu diêu...”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2418: Ninh Gia Phản Ứng

“Rốt cuộc chuyện này như thế nào?!”

Ninh gia trong đại điện, Ninh Thánh Hạo khuôn mặt âm trầm muốn chảy ra nước, nhìn chăm chú phía dưới đứng yên một đám người gia tộc cao tầng, không nhịn được giận dữ hét, “Ai ra đến giải thích cho ta một cái!”

Bên dưới người, tất cả đều là sắc mặt khó coi, không ai hé răng.

Ninh Thánh Hạo đầy mặt sát khí, nói: “Ngày dận, Thiên Sát Tông tựa hồ đi theo ngươi rất gần a.”

Trong điện trên trăm đạo ánh mắt, nhất thời rơi ở một tên cẩm y nam tử trên người.

Nam tử kia ngũ quan đoan chính hào phóng, giữa hai lông mày lộ ra một luồng anh khí, không chút hoang mang đứng ra liệt đến, ôm quyền cung kính nói: “Hồi bẩm gia chủ, ngày dận xác thực cùng Lư Khâu Kỳ giao hảo, nhưng cũng vẻn vẹn giới hạn ở gia tộc tương giao, cùng với hai người tư nhân hạ quân tử chi giao, tuyệt không cá nhân trên lợi ích vãng lai.”

Ninh Thánh Hạo nói: “Ồ? Cái kia Lư Khâu Kỳ cái chết, Thiên Sát Tông bị diệt, cùng với hiện tại ra này việc sự, ngươi có ý kiến gì không?”

Ninh Thiên dận nghĩ đến hạ, nói: “Giội ở ta Ninh gia trên đầu dơ nước nhất định là nói xấu, cho tới Thiên Sát Tông bị diệt, ta cảm thấy được khả năng khác có việc. Lư Khâu Kỳ cái chết ta là vạn phần bi thống, không chỉ có tư nhân hạ khó chịu, hơn nữa Lư Khâu Kỳ cái chết cùng với Thiên Sát Tông bị diệt, đối với ta Ninh gia mà nói đều là sự đả kích không nhỏ. Mong rằng sớm ngày tra ra chân tướng, nghiêm trị hung thủ, đưa ta Ninh gia danh dự, cũng cho lư khâu báo thù."

Ninh Thánh Hạo nói: "Nói rồi nhiều như vậy, nói đúng là chuyện này cùng ngươi hoàn toàn không liên quan đúng không?"

Ninh Thiên dận sửng sốt hạ, vội hỏi: "Tự nhiên là không liên quan."

"Ha ha, tốt một cái không quan hệ."

Ninh Tấn Sinh đứng ra liệt đến, đầy mặt cười gằn, ôm quyền nói: "Bẩm báo gia chủ, Ninh Thiên dận trưởng tử Ninh Phong Đích, kể cả hai vị ba sao Thiên Giới Ninh Khang, yên tĩnh trăm tuổi, cùng biến mất không còn tăm hơi. Căn cứ ta nắm giữ tình báo, ba người này chính là một tháng đi vào mê hoặc Tham Lang tinh, phía sau tựu không có đã trở về."

Ninh Thánh Hạo hỏi: "Ngày dận, có thể có việc này?"

Ninh Thiên dận lắc đầu nói: "Tuyệt không việc này. Chiến tranh bế quan đột phá đi, trước khi đi cùng nói ta không đột phá cửa này, thề không trở lại. Ta chỉ lo hắn xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, liền phái Ninh Khang cùng yên tĩnh trăm tuổi hai người gần nhau. Tấn Sinh huynh sợ là biết con ta trong thời gian ngắn không về được, vì lẽ đó cố ý mang ra việc này đến cạnh tranh đối với ta chứ?"

Ninh Tấn Sinh lạnh lùng nói: "Ngày dận huynh, liền nhi tử chết rồi đều có thể thờ ơ không động lòng, còn mặt không biến sắc, khâm phục khâm phục."

Ninh Thiên dận khẽ mỉm cười, nói: “Tấn Sinh huynh nói chết rồi nhi tử mặt không đổi sắc là ai đây? Không biết Tấn Sinh huynh khuyển tử Ninh Tạ Phong nơi nào đi?”

Ninh Tấn Sinh khuôn mặt co quắp hạ, hừ nói: “Cũng chỉ có thể con trai của ngươi bế quan, không cho con trai của ta bế quan?”

“Đủ rồi!”

Ninh Thánh Hạo cả giận nói: “Bây giờ gia tộc ra to lớn như vậy sự, các ngươi còn có tâm tư đấu tranh nội bộ? Chuyện này xử lý như thế nào, các ngươi đúng là nói một chút. Không muốn nội đấu bên trong được, ở ngoài đấu ở ngoài được!”

Ninh Thiên dận nói: “Ta cảm thấy phải hơn từ hai cái phương diện bắt tay, một là tra rõ việc này, đem Thiên Sát Tông bị diệt nguyên nhân tìm ra, điểm ấy hẳn rất dễ dàng. Có người nói La Thiên Môn người cũng tham dự việc này, chúng ta một mặt phái người đi La Thiên Môn hỏi thăm, một mặt phái người đi Luyện Tinh sư hiệp hội câu thông hiệp thương hai chính là rửa sạch dơ nước, đưa ta Ninh gia thuần khiết. Ta cùng Tấn Sinh huynh vừa vặn có thể một người một cái, điều tra rõ chân tướng việc ta tới, rửa sạch dơ nước việc, tựu làm Tấn Sinh huynh nghĩ biện pháp.”

Ninh Thánh Hạo trầm ngâm hạ, nói: “Tốt, tựu giao cho các ngươi hai cái đi làm, vừa vặn thử thách hạ năng lực của các ngươi. Chuyện này đầu đuôi câu chuyện, ta nhất định phải biết rõ rõ ràng ràng. Thực sự là một sóng gió dập dồn, ta Ninh gia liên tiếp có chuyện, mong rằng chư vị ngồi ở đây, có thể đồng tâm hiệp lực, khắc phục khó khăn, cường tráng gia tộc lớn.”

“Là, xin nghe gia chủ pháp chỉ!”

Mọi người đồng nói.

Ninh Thánh Hạo khoát tay nói: “Các ngươi tất cả đi xuống đi, ngày dận, Tấn Sinh, tử nhưng mà, ngọc hạc, các ngươi bốn người Lưu Hạ.”

Mọi người khẽ cau mày trầm ngâm, liền trục khom người lại xin cáo lui.

Rất nhanh, trong đại điện tựu chỉ còn lại Ninh Thánh Hạo cùng bốn người kia.

Ninh Ngọc Hạc, Ninh gia phụ trách tình báo Ty trưởng.

Ninh Tử Nhiên, Ninh gia phụ trách Ám Bộ Ty trưởng.

Ninh Thiên dận, Ninh Tấn Sinh, tức là nhất đẳng đệ tử nòng cốt, ở hàng ngũ người thừa kế bên trong.

Ninh Thánh Hạo nói: “Ta lưu các ngươi bốn người hạ xuống, cũng biết ý gì?”

Bốn người im lặng không lên tiếng, nghĩ đến hạ, đồng nói: “Không biết.”

Ninh Thánh Hạo nói: “Thiên Sát Tông chuyện, kẻ địch dám trực tiếp chém chúng ta phụ tá đắc lực, sợ đến có chuẩn bị, việc này sợ không phải chúng ta tưởng tượng đơn giản như vậy, vì lẽ đó nội tình ngọn nguồn nhất định muốn điều tra rõ ràng. Ta lưu các ngươi hạ xuống, lại là vì một chuyện khác.” Dừng hạ, đầu lông mày đột nhiên vặn cùng nhau, nhẹ giọng tự nói: “Hai chuyện này có thể hay không có liên quan gì…”

Ninh Thiên dận nói: “Gia chủ, đến cùng chuyện gì?”

Ninh Thánh Hạo từng chữ nói: “Dương… Xanh… Huyền!”

Ninh Thiên dận trầm ngâm nói: “Gia chủ là hoài nghi Dương Thanh Huyền có tham dự việc này?”

Ninh Thánh Hạo nói: “Đây là ta đột nhiên nghĩ đến, chưa chắc sẽ có liên hệ, nhưng cũng không thể bài trừ. Coi như không có Thiên Sát Tông chuyện này, Dương Thanh Huyền việc là sớm muộn phải giải quyết, các ngươi có ý kiến gì không có? Nơi đây không có có người khác, có thể lớn mật nói thẳng.”

Trong điện yên tĩnh lại, không có người nào mở miệng, tựa hồ cũng cực kỳ kiêng kỵ.

Ninh Thánh Hạo không nhịn được nói: “Tử nhưng mà, ngươi nói.”

Ninh Tử Nhiên lặng lẽ cười một tiếng, nói: “Lấy ta góc nhìn, trực tiếp giết chính là.”

Ninh Ngọc Hạc cau mày nói: “Theo lý thuyết, hắn là Ninh Thanh Dao con trai, cũng là nửa cái Ninh gia người, hiện tại thu được vinh quang vương giả tên gọi, ta cho là nên chiêu an. Huống hồ gia chủ đã thu rồi Thanh Dao vì nghĩa nữ, này Dương Thanh Huyền còn phải gọi gia chủ một tiếng ông ngoại.”

“Chiêu an?”

Ninh Tấn Sinh cười lạnh nói: “Sợ là đã muộn đi, tiểu tử này bốn hạ theo chúng ta Ninh gia đối đầu, hơn nữa đi qua Khương gia, Tử Chi Thần Vương phủ, có người nói còn kéo đến không ít giúp đỡ, chuẩn bị đối phó chúng ta Ninh gia.”

Ninh Thiên dận gật đầu nói: “Ta đồng ý Tấn Sinh huynh ý kiến, chiêu an xác thực đã muộn. Ninh gia đối với chuyện này nội bộ không thống nhất, dẫn đến thái độ đối với Dương Thanh Huyền vẫn không nhất trí, như vậy không chỉ có bỏ mặc hắn trưởng thành, hơn nữa khó khăn kết hạ không ít thù hận, sợ là rất khó hóa giải.”

Ninh Thánh Hạo lạnh lùng nói: “Ta biết các ngươi vì được Ninh Thanh Dao, tư nhân bên dưới đã làm nhiều lần động tác, trong này tựu bao quát đối phó Dương Thanh Huyền. Nếu không như vậy, sao dẫn đến hôm nay cục diện? Bất quá ngày dận ngươi nói đúng, Ninh gia thái độ đối với hắn vẫn nội bộ không thống nhất, này đổ là trách nhiệm của ta. Có giết hay không Dương Thanh Huyền đều không quan trọng, quan trọng là... Thanh Dao làm sao bây giờ?"

Ninh Thiên dận nói: "Gia chủ Lưu Hạ chúng ta đàm luận việc này, sợ là đã có ý nghĩ đi?"

Ninh Thánh Hạo hai mắt ngưng lại, bắn ra điểm điểm hàn mang, nói ra: "Ta đích xác có một ít ý nghĩ, chỉ là không hạ nổi quyết tâm. Bất quá Dương Thanh Huyền đã thành vinh quang vương giả, thì quyết không thể tùy ý như thế một mối họa lớn ở bên ngoài. Tử nhưng mà, việc này tựu giao cho ngươi xử trí."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2419: Người Sau Lưng, Liên Minh Hội Thẩm

Ninh Tử Nhiên nghiêm nghị nói: “Xin nghe pháp chỉ.”

Trong điện tràn ngập một luồng túc sát bầu không khí, mấy người đều là tâm thần tập trung cao độ, biết Dương Thanh Huyền phải xong đời.

Trước đối phó Dương Thanh Huyền, đều là Ninh gia nội bộ các loại tranh chấp nghĩa rộng đi ra kéo dài, tổng thể đối với chờ Dương Thanh Huyền thái độ vẫn do dự không quyết định, mặc dù mấy lần ám sát, gia chủ cũng đều là nhắm một mắt mở một mắt, tùy ý làm việc.

Giờ khắc này từ Ninh Thánh Hạo tự mình hạ lệnh, tình huống tựu hoàn toàn khác nhau.

Mà Ninh Tử Nhiên chưởng quản toàn bộ Ninh gia Ám Bộ, một khi ra tay, tất nhiên là một đòn sấm sét, Dương Thanh Huyền kiên quyết không có lại sống sót đạo lý.

Ninh Tấn Sinh nói: “Cái kia Thanh Dao cái kia một bên làm sao bây giờ? Dương Vân Kính lại xử lý như thế nào?”

Ninh Thánh Hạo hơi nhắm hai mắt lại, nói ra: “Thanh Dao có ân với ta, nhưng ta cũng cho nàng đầy đủ thời gian, Tinh La Thiên Thể quá là quan trọng, chính là ta Ninh gia khôi phục thực lực then chốt, vô luận như thế nào cũng không thể rơi người ở bên ngoài trong tay.”

Ninh Thiên dận cả kinh nói: “Gia chủ là muốn...”

Ninh Thánh Hạo hai mắt hoàn toàn ngậm lại, phất tay nói: “Các ngươi đều lui ra đi.”

Bốn người lẫn nhau liếc mắt nhìn, đều khom người chắp tay, nói: “Là.”

Sau đó chậm rãi lui ra đại điện.

Ninh Thánh Hạo một người độc ngồi ở đó sáng chói trên vương tọa, thần thái phảng phất một cái già rồi mấy chục tuổi, thở dài một tiếng, nói: “Huyễn Thần, ngươi cảm thấy ta an bài như vậy làm sao?”

Vương tọa bên trên, vô số bảo thạch lấp loé, tỏa ra kinh người hào quang, toàn bộ bắn hướng về phía trước, ở giữa đại điện, hình chiếu ra một tên nam tử mặc áo trắng, đầu đội màu tím mào mặt nạ, như là một con dấy lên tử hỏa Phượng Hoàng, bên hông chớ một thanh nạm đầy bảo thạch màu trắng bội kiếm, hơi hướng về Ninh Thánh Hạo gật đầu gật đầu, nói: “Ta cảm thấy rất tốt.”

Ninh Thánh Hạo lại nói: “Đại trưởng lão cảm thấy thế nào?”

Đại điện một căn cạnh cột đá, chẳng biết lúc nào xuất hiện một đạo thật dài cái bóng, phóng trên mặt đất, cái kia cái bóng lay động một cái, liền thu co lại thành một người cao dáng vẻ, trực tiếp đứng lên, là tên lão giả mặt đầy nếp nhăn, mí mắt tiu nghỉu xuống, chậm rãi trợn mở cặp mắt đục ngầu, nói: “Huyễn Thần cảm thấy rất tốt, ta cũng cảm thấy rất tốt, nhưng gia chủ tựa hồ cực kỳ không muốn.”

Ninh Thánh Hạo than thở: “Ninh Thanh Dao thiên phú kinh người, vừa cứu ta một mạng, Dương Thanh Huyền càng là thân là vinh quang vương giả, Thiên Thu tới nay người số một. Bọn họ mẹ con nếu như vì ta Ninh gia sử dụng lời, có thể đem ta Ninh gia mang hướng về một cái khác đỉnh cao.”

Đại trưởng lão nói ra: “Có thể Ninh Thanh Dao cuối cùng là nữ tử, là người của Dương gia, Dương Thanh Huyền cũng là người của Dương gia, không phải chủng tộc ta, chắc chắn có ý nghĩ khác a. Tinh La Thiên Thể nhất định phải lưu ở Ninh gia, cứ như vậy tựu triệt để đắc tội Dương Thanh Huyền, vì lẽ đó Dương Thanh Huyền cũng phải chết.”

Huyễn Thần cười nói: “Đại trưởng lão nói không sai, vấn đề bây giờ là, gia chủ có bao nhiêu phần trăm chắc chắn đem Ninh Thanh Dao Tinh La Thiên Thể rút ra lấy ra, lại dự định giao cho ai? Này chịu đựng thiên thể người, hẳn là một vị hàng ngũ người thừa kế đi.”

Ninh Thánh Hạo nói: “Thiên thể giao cho ai mặc dù trọng yếu, nhưng cũng lần chi, hiện tại là tối trọng yếu chính là cái kia thiên thể lấy ra phương pháp. Này pháp thuật ta lúc trước cũng chỉ là từng nghe nói, nhưng ta tìm hiểu mấy năm, vẫn chưa phát hiện phương pháp này có gì kẽ hở, hơn nữa tìm một ít tù phạm đến thí nghiệm, đều từng cái thành công.”

Đại trưởng lão nói: “Cái kia người vì sao phải truyền thụ gia chủ phương pháp này? Chỉ sợ có cái gì rắp tâm, chúng ta nhất định phải cẩn thận phòng bị một, hai.”

Ninh Thánh Hạo nói: “Cái kia mục đích của người là cái gì, ta cũng không rõ ràng, nhưng ít ra trước mắt đối với ta Ninh gia vô hại. Nếu là ta không có đoán sai, ngày dận sau lưng tiếp xúc cái kia người, cần phải chính là người này. Thiên Sát Tông bị diệt việc, cần phải cũng cùng ngày dận cùng với cái kia người có liên quan. Vì lẽ đó ta để ngày dận chính mình đi xử lý việc này, chỉ cần hắn xử lý hào không dấu vết, ta cũng là nên cái gì cũng không biết. Hừ, nếu như xử lý không tới, vậy hắn cái này hàng ngũ người thừa kế thân phận, cũng đến đây chấm dứt. Ninh gia gia chủ không thể để rác rưởi đến nên.”

Huyễn Thần kinh ngạc nói: “Nguyên lai gia chủ đã sớm biết ngày dận sau lưng ở giở trò."

Ninh Thánh Hạo mỉm cười nói: "Nếu như việc này đều có thể giấu diếm được ta, cái kia ta vị trí này còn ngồi yên sao? Người kia lai lịch cực kỳ thần bí, hơn nữa sức mạnh nắm trong tay tựa hồ không nhỏ. Ta dung túng ngày dận với bọn hắn tiếp xúc, cũng là muốn nhìn một chút ngày dận có thể phát triển tới trình độ nào, có thể từ cái kia một bên mượn tới bao nhiêu sức mạnh. Nếu như có làm con, Ninh gia có thể cùng bọn họ tiến một bước hợp tác, nếu như không có, cái này hỗn loạn tựu ngày dận chính mình đi thu thập đi, lại như chuyện lần này, chỉ là đáng tiếc Thiên Sát Tông, Lư Khâu Kỳ là cái tốt thủ hạ a."

Huyễn Thần cười nói: "Hết thảy đều tại gia chủ trong lòng bàn tay."

Ninh Thánh Hạo than thở: "Ta không được rồi, thật sự già rồi. Lần trước cùng Khương gia một trận chiến sau, tuy rằng được cứu sống lại, nhưng ta thật sự cảm ứng được chính mình khí số hết. Một đời người làm một đời người chuyện, ta hiện tại duy nhất kỳ vọng, chính là đem Ninh gia vững vàng giao tiếp đến trong tay các ngươi, lại có là, đem Tinh La Thiên Thể lưu ở Ninh gia!"

Đại trưởng lão nói: "Tinh La Thiên Thể vào lúc này xuất thế, chính là thiên ý, tất cả sẽ như gia chủ mong muốn."

Ninh Thánh Hạo than thở: "Chỉ mong đi."

Thần thái trong đó, toát ra một loại không nói ra được cô đơn.

…

La Phù chi cảnh, Vô Dục Thành.

Tự Tham Lang tinh một trận chiến sau, Dương Thanh Huyền liền dẫn Hi Xung chiêu mộ tới cường giả, vào ở đến Thương Huyền Tông bên trong.

Đồng thời sẽ được các loại trang bị, đan dược toàn bộ phát hành xuống, đầu tiên đương nhiên là cho Thương Khung tinh vực tới cái kia chút người sử dụng, những người tài giỏi này là Thương Huyền Tông thành viên trọng yếu, ngoại lai này chút cần thông qua các loại thử thách, sẽ chậm chậm thu nạp đến hạt nhân tầng bên trong.

La Thiên Môn những ngày qua đến, không ngừng đem Tham Lang tinh thượng tông môn, cùng một ít người phàm di chuyển đến Thanh Chi Thần Vương quản hạt địa cấp, sau đó chính là không đáng dư lực, thêm mắm thêm muối liều mạng bôi đen Ninh gia.

Ngày hôm đó, Dương Thanh Huyền đang lúc bế quan bên trong, đột nhiên Tử Tâm phái người lại đây mời.

Dương Thanh Huyền theo cái kia người nhập thần Vương phủ, ở một tòa xinh đẹp bên trong khu nhà nhỏ gặp được Tử Tâm, chỉ có Tử Di bồi tại bên người.

Dương Thanh Huyền vội vã tiến lên chắp tay hành lễ.

Tử Tâm mỉm cười nói: “Không nên đa lễ, ta gọi ngươi tới, là vì Tham Lang tinh một chuyện, hiện tại chuyện này quả nhiên làm lớn lên, vừa thu vào liên minh truyền tới tin tức, muốn đối với chuyện này tiến hành hội thẩm.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Hội thẩm là cái gì?”

Tử Tâm nói: “Chính là liên minh mở hội nghị, thẩm tra xử lí hạ việc này.”

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Cái kia liên minh sẽ ra tay đối phó Ninh gia sao?”

Tử Tâm giễu cợt nói: “Ấu trĩ. Ngươi có chứng cứ sao? Chỉ dựa vào một cái Ninh Phong Đích nói chuyện là không đủ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia hội thẩm ý nghĩa ở đâu?”

Tử Tâm nói: “Có thể náo đến liên minh ra mặt hội thẩm, đã là rất lớn hiệu quả, chí ít đối với Ninh gia danh tiếng là vô cùng đả kích lớn, cho tới đả kích tới trình độ nào, còn phải nhìn hội thẩm tình huống. Lần này chỉ là sơ thẩm, cũng không cần đi đến liên minh tinh tổng bộ, chỉ là từ liên minh Tinh Đầu ảnh một cái hội trường đi ra, tham gia một chút mà thôi. Vì lẽ đó ta cảm thấy được để cho ngươi đại biểu Tử Chi Thần Vương phủ đi tham gia, dù sao đây là của ngươi sự, đồng thời cũng để cho ngươi gặp gỡ các mặt của xã hội.”

Ninh gia tại sao muốn Luyện Tinh, loại trừ nhân viên nội bộ ở ngoài, Tử Hà có vẻ như so với mọi người đều biết nhiều hơn một chút, nàng biết rồi cái gì?

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2420: Thời Không Hội Trường, Bên Nào Cũng Cho Là Mình Phải

Dương Thanh Huyền hỏi: “Hình chiếu hội trường? Làm sao tham gia?”

Tử Tâm đưa tay vỗ một cái, một luồng sức mạnh khổng lồ điên cuồng tập kích mà đến, Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, căn bản không kịp chống lại, hơn nữa cũng không chống đỡ được.

Thân thể “Ầm” một tiếng, sau lưng như là đập vụn tầng tầng kết giới, đã bị chấn động vào đến một cái không gian kỳ dị bên trong.

Dưới chân là một toà phức tạp to lớn ánh sáng trận pháp, mặt trên đồ án biến hoá thất thường, chìm nổi bất định.

Đột nhiên một vệt sáng kích bắn mà đến, kèm theo Tử Tâm thanh âm, “Đây là tiến nhập hội trường lệnh bài, ngươi cầm trong tay, dĩ nhiên là có thể tiến vào.”

Dương Thanh Huyền đưa tay nắm lấy cái kia lưu quang, là một khối Mỹ Ngọc, mặt trên mài dũa các loại hoa văn.

Đột nhiên tinh thần một cái hoảng hốt, cả người thần thức phảng phất dung nhập vào Mỹ Ngọc bên trong, nhất thời cảm thấy trời đất quay cuồng, sau một khắc, tựu phát hiện mình ở một tòa kỳ diệu trong kiến trúc, đồng thời ngồi ở cố định chỗ ngồi.

Tử Tâm thanh âm truyền đến, nói ra: “Ngươi hiện tại cũng đã ở trong hội trường đi, lẳng lặng nhìn là tốt rồi, không cần lên tiếng, nói chuyện cũng chú ý một chút, ngươi hiện tại đại biểu là ta Thần Vương phủ, đừng cho ta mất thể diện, ta ở bên ngoài không cách nào biết được ngươi tình huống bên trong, vừa nãy Thanh Sanh cùng ta trao đổi hạ, hắn sẽ lên tiếng, bởi vì La Thiên Môn là hắn lệ thuộc tông môn.”

Dương Thanh Huyền lặng lặng ngồi ở đó, biết mình chỉ là một đạo thần niệm.

Toàn bộ hội trường trình hình tròn to lớn, mỗi người chỗ ngồi cũng là hư không hình chiếu, mười phần hùng vĩ thô bạo, lấy một loại không gian kỳ diệu quy tắc sắp xếp, ở bất kỳ một vị trí nào trên, cũng có thể nhìn thấy trong sân mọi người.

Dương Thanh Huyền thần thức quét qua, trong sân đã có hơn mười người, nhưng đều chỉ là thần thức hóa ảnh, cũng không có chân thân thực thể, vì lẽ đó dung mạo hình thể cũng đều là biến ảo ra đến, không có giá trị tham khảo, duy nhất có giá trị tham khảo, chính là mỗi người tiết lộ ra ngoài khí tức, đó là bản thể khí tức, không cách nào mô phỏng theo.

Nhưng Dương Thanh Huyền này hơn mười đạo khí tức đều phi thường không quen, Dương Thanh Huyền chỉ là thoáng cảm ứng một cái, tựu thu liễm mình thần thức, sau đó lẳng lặng ngồi ở đó, nghĩ Tử Tâm Thần Vương nói, thành thật một chút, đừng làm ra lý lẽ gì đến, cho Thần Vương phủ gây phiền phức.

Ở toàn bộ hội trường trung ương, là mười ba tấm vương tọa, trình nhất định phương vị bày phóng ở đằng kia, rõ ràng so với chỗ ngồi của bọn hắn muốn càng thêm tinh mỹ rộng lớn, làm cho người ta một loại thị giác và khí thế trên chấn động.

Tử Tâm thanh âm lại truyền tới, nói ra: “Trên hội trường tổng cộng có một trăm linh chín cái chỗ ngồi, liên minh thành lập phía sau, Thánh Tông danh tộc số lượng nhiều nhất thời điểm, đạt tới một trăm linh chín cái, vậy cơ hồ là nam bộ vũ trụ liên minh thời kì mạnh mẽ nhất. Hiện tại Thánh Tông danh tộc tổng cộng là bốn mươi cửu gia, trong đó còn bao gồm năm cái Thần Vương tịch vị. Giữa hội trường cái kia mười ba tấm vương tọa, chính là đại Thần Vương cùng bốn Thánh Chủ tám vực Thiên Vương vị trí, còn dư lại ba mươi sáu gia, liền phân bố ở bốn phía."

Rất nhanh, sẽ người trong sân càng ngày càng nhiều, đều là trên vương tọa xuất hiện một đạo ánh sáng, cùng cái kia mỹ ngọc màu sắc nhất trí, sau đó lấp loé bên dưới, tựu biến ảo ra một bóng người.

Đồng thời trung ương cái kia mười ba cái hùng vĩ trên vương tọa, cũng không thường có người hiện ra.

Dương Thanh Huyền đột nhiên cảm nhận được một cỗ hơi thở hướng về hắn dò tới, là tại đối diện một vị trí trên, xuất hiện một bóng người, cái kia dò xét khí tức cũng không không quen, Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, thầm nói: "Thanh Sanh Thần Vương."

Cái kia tra xét chỉ là tinh đình điểm thủy giống như xẹt qua, tựu biến mất không còn tăm hơi.

Dương Thanh Huyền đem thần thức về thăm dò qua đi, phát hiện vừa nãy cảm ứng được cái kia một tia Thanh Sanh Thần Vương khí tức hoàn toàn biến mất không thấy, biết đối phương chỉ là nhỏ nhẹ thả ra hạ khí hơi thở, nói cho chính mình thân phận.

Đi tới hội trường người tuy rằng không nhất định là Thánh Tông danh tộc chưởng môn đương gia, nhưng mỗi cái vị trí là cố định, phân biệt đại diện cho thế lực khác nhau, đa số người trong lòng đều nắm chắc, biết vị trí nào là nhà ai.

Sau đó không lâu, hội trường tựu thưa thớt đến hơn ba mươi người.

Ở mười ba cái vương tọa trung ương, đột nhiên hiện ra tảng lớn trận ánh sáng, ở hình một vòng tròn trong phạm vi gợn sóng, cái kia chút trận pháp hiện ra tiêu tan, như là nào đó loại huyền diệu đồ án, lấp loé bên dưới càng ngày càng rõ ràng.

Đồng thời những bức vẽ kia mặt trên, còn hiện ra các loại con số, mười ba, hai mươi chín, bảy, năm...

Cuối cùng có ánh sáng ảm đạm xuống, hiện ra một vật, càng là một cái mai rùa.

Sau đó đầu, tay chân, đuôi, đều duỗi đi ra, là một chỉ không biết bao nhiêu năm lão ô quy, nhắm hai mắt, lặng lặng nằm ở đó không nhúc nhích.

Một tên người áo bào đen chậm rãi ở quy trên lưng tái hiện ra, tay phải ở trước người bấm quyết, hai chân thiếp ở quy trên lưng, giống như giẫm không phải giẫm.

Người này một khi xuất hiện, hội trường bầu không khí tựa hồ xảy ra một ít biến hóa.

Tất cả mọi người ánh mắt đều nhìn chăm chú quá khứ.

Người kia nói: “Đã đến giờ, ba mươi lăm người đến hội, bế quan hội trường nhập khẩu, không chờ những người khác.”

Lúc này, Tử Tâm thanh âm truyền đến, nói ra: “Sẽ chút thời gian phải đến, ở giữa hội trường có phải là gặp được một cái cưỡi rùa đen người áo bào đen? Người này gọi Hàng Trần, là liên minh người chủ trì.”

“Hàng Trần?” Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, muốn hỏi Hàng Trần là môn phái nào, nhưng tựa hồ truyền âm không đi ra.

Hàng Trần trước sau tay bấm quyết ấn, đứng ở rùa đen trên lưng, con mắt màu xám tro ánh sáng dán mắt vào trong đó một cái chỗ ngồi, nói ra: “Lần này họp mục đích, chư vị cũng đã biết. Liên minh nghiêm cấm huyết chi Luyện Tinh xuất hiện lần nữa, hơn nữa tục truyền là Ninh gia gây nên, đã luyện hóa mười bảy viên tinh cầu. Chuyện này, các ngươi Ninh gia có thể có cái gì giải thích?”

Cái kia bị Hàng Trần nhìn chằm chằm người, chậm rãi hóa hiện ra chân thật dáng dấp đến, là vị người đàn ông trung niên, ôm quyền chắp tay nói: Gặp qua Hàng Trần cùng chư vị đại nhân, tại hạ Ninh gia Tấn Sinh, đại biểu Ninh gia đến tham dự này sẽ. Nói thật, cái kia chút vô căn cứ lời đồn chúng ta cũng nghe được một ít, thật sự là khiến người dở khóc dở cười, trên đời sao có hoang đường như thế việc? Sợ là có cái gì người không nhận ra thế lực, trong bóng tối cho chúng ta Ninh gia sử bán tử đi."

Hàng Trần nói: “Ý ngươi là, cái kia chút nghe đồn đều là vô trung sinh hữu lời đồn?”

Ninh Tấn Sinh gật đầu nói: “Vô trung sinh hữu, hoàn toàn vô trung sinh hữu.”

Hàng Trần nói một tiếng “Tốt”, lại xoay người, nhìn Thanh Sanh Thần Vương phủ vị trí, nói ra: “Thanh Chi Thần Vương phủ đại biểu, các ngươi nói thế nào?”

Thanh Sanh cải biến hạ âm thanh, lạnh rên một tiếng, nói: “La Thiên Môn là ta Thanh Chi Thần Vương phủ thuộc hạ tông môn, tông chủ Băng Xuyên Quân thiếu chút nữa thì bị Lư Khâu Kỳ hại. May mà Luyện Tinh sư hiệp hội Nhung Kha đám người cứu giúp, mới tìm lại một mạng. Băng Xuyên Quân có thể làm chứng, Thiên Sát Tông tất cả hành động, đều là Ninh gia ở chủ sử sau màn.”

Ninh Tấn Sinh cười nói: “Ha ha, cười nhạo! Thiên Sát Tông là Thiên Sát Tông, Ninh gia là Ninh gia, như Thiên Sát Tông bất kể làm cái gì sự, đều phải ta Ninh gia xúi giục, cái kia Thiên Sát Tông gì không xác nhập đến ta Ninh gia đến? Đây là một. Thứ hai, Thiên

Sát Tông đến cùng có hay không có tiến hành huyết chi Luyện Tinh, vẫn là ẩn số đây. Cái kia Băng Xuyên Quân có chứng cớ không chứng minh?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2421: Liên Minh Cơ Cấu, Lấy Vạch Trần Mặt

Thanh Sanh cười lạnh nói: "Liền biết các ngươi sẽ như vậy biện giải, Băng Xuyên Quân tuy rằng không đủ để làm chứng, nhưng Ninh gia Ninh Phong Đích, Thiên Sát Tông Mạc Khiêm, Bối Mạn, nhưng là bị Luyện Tinh sư hiệp hội bắt sống. Ba người này có thể hay không thành làm bằng cớ?"

Hàng Trần nói: "Ba người này đều còn sống? Rất tốt, có thể trở thành chứng nhân."

Ninh Tấn Sinh cả kinh nói: "Chỉ là mấy không giải thích được người, tựu muốn cắn ở ta Ninh gia sai khiến hoặc là tham dự huyết chi Luyện Tinh, không khỏi quá hoang đường đi? Ta làm sao biết ba người này không có bị ngươi khống chế lại? Cho tới Luyện Tinh sư hiệp hội, vốn cũng không phải là kẻ tốt lành gì, lời của bọn họ lại có mấy phần có thể tin? Này chút căn bản cũng không phải là chứng cớ xác thật."

Hàng Trần nói: "Tấn Sinh đại nhân cũng có một đạo lý của nó. Dù sao việc này lớn, ta sẽ phái người đi tra rõ việc này. Trước mắt phát hiện xác thực có hơn mười có sinh mệnh tinh cầu ở vũ trụ biến mất rồi, cụ thể còn muốn tiến một bước điều tra lấy chứng. Này ba tên chứng nhân phải bảo vệ tốt, lần sau hội thẩm thời điểm, hy vọng có thể mang đến, cùng chúng ta kết quả của điều tra tiến hành xác minh. Liên minh quyết không cho phép huyết chi Luyện Tinh chuyện như vậy phát sinh, một khi thẩm tra, nghiêm trị không tha, mong rằng chư vị ghi nhớ!"

Thanh Sanh nhíu mày lại, lại không nói gì.

Lần này chỉ là sơ thẩm, chính là quá cái hội trường, làm cho tất cả mọi người tìm hiểu tình huống một chút, đồng thời nhìn xuống hai phái người trong cuộc thái độ, giống như Ninh Tấn Sinh nói, muốn dựa vào mấy người tựu cắn chết Ninh gia, độ khó quá to lớn.

Hàng Trần nói: “Chư vị còn có cái gì nghi vấn không có? Nếu là không có, hội nghị tựu đến đây là kết thúc.”

Thoáng dừng lại hạ, không người hé răng, Hàng Trần vung tay lên, toàn bộ hội trường nhất thời tản đi, Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy thần thức căng thẳng, bị sức mạnh nào lôi kéo một cái, tựu trở lại bản thể bên trong.

Sau một khắc, liền xuất hiện ở Tử Tâm trước mặt.

Tử Tâm mỉm cười nhìn hắn, hỏi: “Làm sao? Nhanh như vậy tựu đi ra.”

Dương Thanh Huyền đem trên hội trường trải qua, đơn giản nói một lần, dù sao thời gian vốn là quá ngắn.

Tử Tâm kiên trì nghe xong, cười nói: “Vốn là đi cái đi ngang qua sân khấu, sẽ không có kết quả gì.”

Dương Thanh Huyền không hiểu nói: “Nếu như đều biết không có kết quả, cái kia mở hội làm cái gì? Chẳng phải là không công làm lỡ mọi người thời gian? Muốn nói phải tìm được chứng minh thực tế, hẳn là không khó, dù sao luyện hóa mười mấy có sinh mệnh tinh cầu, trọng đại như thế việc, không thể không có dấu vết. Huống hồ chúng ta còn có Ninh Phong Đích, Mạc Khiêm cùng Bối Mạn ba người ở trong tay. Tử Hà tiên tử còn chọn đọc Lư Khâu Kỳ ký ức, khẳng định cũng có phát hiện.”

Tử Tâm cười nói: “Họp ý nghĩa, chính là nói cho mọi người, liên minh đối với chuyện như vậy rất coi trọng, sẽ nghiêm trị không tha, mọi người tuyệt đối không nên phạm. Có thể trên thực tế, thật phạm vào, chỉ cần không phải quá rõ ràng, đều là nhắm một con mắt mở một con mắt. Bởi vì Thánh Tông danh tộc thật sự là quá cường đại, cường đại đến liên minh cũng không muốn đi đắc tội. Huống hồ nhà ai không có mấy cái phạm pháp làm trái quy tắc chuyện? Mọi người trong lòng biết rõ là tốt rồi. Chuyện này, cũng đến đây chấm dứt, nếu như không có có biến cố gì, lần thứ hai hội thẩm cũng sẽ không có."

Dương Thanh Huyền cả giận nói: "Nói như thế, thực sự là lãng phí thời gian! Tất cả còn phải dựa vào chính mình."

Tử Tâm cười nói: "Ha ha, ngươi thật là khờ khả ái, nguyên bản tựu tất cả chỉ có thể dựa vào chính mình a, còn hi vọng liên minh cho ngươi mở rộng chính nghĩa? Bất quá nói đi nói lại, nếu như tiểu môn tiểu phái đi tham gia huyết chi Luyện Tinh chuyện, vậy nhất định sẽ bị liên minh dành cho tính chất hủy diệt đả kích."

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: "Cái kia Hàng Trần là người phương nào, lệ thuộc vào môn phái nào? Liên minh như thế nào một cái vận chuyển tổ chức cơ cấu?"

Tử Tâm nói: "Hàng Trần thân phận mười phần bí ẩn, tạm thời bất tiện hướng về ngươi tiết lộ, này dính đến nam bộ vũ trụ bên trong một ít mười phần bí mật ẩn sự, tương lai nếu như ngươi có thể trở thành Thánh Chủ Thiên Vương, tự nhiên liền biết rồi. Liên minh vận chuyển mười phần đơn giản, từ Thánh Tông danh tộc bốn mươi chín cái tịch vị tạo thành, nếu như Thánh Tông danh tộc có tăng giảm, tịch vị cũng thuận theo tăng giảm. Trong đó mười ba cái chủ tịch vị là không đổi. Mỗi cái tịch vị đều có quyền bỏ phiếu, mà mười ba cái chủ tịch vị tương đương với lâu dài xử lý công việc, có cao hơn quyền bỏ phiếu, có một số việc chắc là sẽ không công khai bỏ phiếu, chỉ ở mười ba cái tịch vị bên trong bỏ phiếu quyết định. Theo lý thuyết, toàn bộ nam bộ vũ trụ sở hữu tông môn thế lực, đều ở liên minh quản hạt bên dưới, chỉ có điều cấp bậc quá thấp căn bản tiếp xúc không tới tầng này, mà liên minh vận chuyển, chỉ ở Thánh Tông danh tộc bên trong tiến hành. Chỉ cần ở liên minh bên trong chiếm có tịch vị, liền có nghĩa vụ điều động cường giả tiến về phía trước liên minh tinh, tham dự đội chấp pháp, nghe từ liên minh điều khiển. Ở đội chấp pháp trong lúc, bất luận người nào đều chỉ là liên minh đội chấp pháp người, liền không tiếp tục nghe từ nguyên lai tông môn điều phối, cho đến ly khai đội chấp pháp mới thôi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu được, vậy những thứ này gia nhập vào trong liên minh cường giả, là do vị này Hàng Trần thống nhất điều phối sao?”

Tử Tâm nói: “Liên minh là liên hợp chế độ, cũng không tồn tại ý nghĩa thực tế trên lão đại, Hàng Trần là người chủ trì, chủ trì liên minh tất cả sự vật, vì lẽ đó ngươi nói những cường giả này từ Hàng Trần thống nhất điều phối, cũng không sai. Nhưng Hàng Trần là dựa theo toàn bộ liên minh ý chí ở tiến hành làm việc, cũng không phải là không bán hai giá. Này tức là liên minh ưu điểm, cũng là liên minh khuyết điểm. Tỷ như đối phó Ninh gia chuyện như vậy, lực cản quá lớn, căn bản đẩy vào không được. Nhưng nếu là đối phó một cái cửa nhỏ môn phái nhỏ, cũng không sao lực cản, lôi lệ phong hành, khả năng hôm nay tựu giải quyết cho ngươi.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Một phen cực khổ, nguyên tưởng rằng có chút thành quả, không nghĩ tới toàn bộ vô dụng.”

Tử Tâm cười nói: “Ngươi cũng lòng quá tham, lần này thành quả đã phi thường phong phú. Liên minh mặc dù sẽ không quản, nhưng vẫn là sẽ làm ra vẻ tác dụng đi điều tra một phen, chúng ta có thể hơi thêm lợi dụng. Tử Hà ở Lư Khâu Kỳ trong ký ức, thu được một ít phi thường tin tức hữu dụng, đã tiến về phía trước xử lý chuyện này. Ta là vì để cho ngươi tham dự này liên minh đại hội, vì lẽ đó trước không có thông báo ngươi.”

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên hỏi: “Tử Hà tiên tử xử lý như thế nào?”

Tử Tâm mắt sáng lên, miệng giác hơi vung lên, tựa như cười mà không phải cười nói: “Đem Ninh Thiên Dận sợi dây này đào móc ra, sau đó mượn liên minh sức mạnh đánh hắn. Lực lượng trong tay của ta không tiện triển khai làm việc, để tránh khỏi bị Ninh gia người phát hiện, ngươi mang theo ngươi người hiện tại lên đường, đi tiếp ứng Tử Hà, ta sẽ phái mấy vị cường giả tuỳ tùng hiệp trợ ngươi.”

Sau đó hướng về nắm vào trong hư không một cái, một cái màu vàng la bàn rơi ở trong tay, nói: “La bàn bên trong có Tử Hà vị trí phương vị, việc này không nên chậm trễ, ngươi sẽ đi ngay bây giờ đi.”

Dương Thanh Huyền phấn chấn nói: “Tốt, mang bao nhiêu người đi thích hợp?”

Tử Tâm cười nói: “Càng nhiều càng tốt. Ninh Thiên Dận lực lượng trong tay, không thể so với ngươi Thiên Sát Tông yếu. Hơn nữa nếu là ta không có đoán sai, Luyện Tinh sư hiệp hội cũng sẽ tham dự vào việc này bên trong đến, bởi vì trong lúc này dính đến một ít phi thường vật thú vị. Ngươi tốt đẹp lợi dụng hiệp hội sức mạnh, Tử Hà cái kia nha đầu thông minh, sẽ nghĩ biện pháp lợi dụng liên minh sức mạnh. Này hai nguồn sức mạnh tốt đẹp dùng, đánh cho tàn phế Ninh Thiên Dận vậy là đủ rồi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2422: Kiểm Kê Nhân Thủ, Quái Lạ Tinh Cầu

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, ta đây tựu mang người đi tiếp ứng Tử Hà.”

Tử Tâm nhìn hắn xoay người rời đi, đột nhiên nói ra: “Ngươi còn bao lâu có thể đột phá đến hai sao Thiên Giới?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, trầm ngâm nói: “Ngày gần đây có chút cảm ứng, nhưng sẽ không có nhanh như vậy đi.”

Tử Tâm nói: “Nguyên lai này chút ngày ngươi đều đang bế quan tu luyện, ta nói thế nào ngoại giới phong ba lớn như vậy, cũng không thấy ngươi có bất luận động tác gì. Ngày đó ở buổi đấu giá lớn trên, ngươi chiếm được Nam Đấu Thiên đan, trăm phá đan cùng một viên ngũ phẩm đường nhỏ đạo quả, đủ để trợ ngươi đột phá này tầng cảnh giới.”

Dương Thanh Huyền nói: “Này vài món bảo vật, ta vốn là nghĩ lưu đang hướng đánh bốn sao dùng, có người nói bốn sao cảnh giới là Thiên Giới bên trên đạo thứ nhất to lớn lạch trời.”

Tử Tâm cười nói: “Ngươi nghĩ tới quá xa, tuy rằng ngươi là vinh quang vương giả, nhưng vẫn là muốn làm đến nơi đến chốn, không muốn đối với chính mình từng có theo giai đoạn chờ. Nếu như hai sao đều hướng về không trên, nói chuyện gì bốn sao? Huống hồ đại chiến sắp tới, nếu là ngươi tu vi không thể nhanh chóng xông lên, độ khả thi mệnh đều khó giữ được, còn nói gì tới tương lai. Nam Đấu Thiên đan có thể giữ lại, những thứ khác cũng không cần phải. Ngươi trước đi tìm Tử Hà đi, sự kiện lần này, có lẽ có thể mang cho ngươi đến đột phá hai sao thời cơ.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc hạ, ôm quyền nói: “Là, thụ giáo.”

Liền xoay người rời đi.

Tử Di nói: “Mẫu Thượng, hắn xung kích cảnh giới tốc độ không khỏi quá nhanh đi, có thể xảy ra vấn đề gì hay không?”

Tử Tâm nói: “Thiên phú của mỗi người không giống nhau, tốc độ tu luyện tự nhiên cũng không giống nhau, các ngươi mấy tỷ muội thiên phú ta đều nhìn rõ rõ ràng ràng, đã là trong thiên tài nhân tài xuất chúng, mặc dù là sáu vương giả, ta cũng có thể nhìn thấu một, hai, nhưng chỉ có này Dương Thanh Huyền, thật sự là nhìn không thấu a.”

Tử Tâm dừng hạ, lại thở dài, nói: “Thiếu chút nữa đã quên rồi, còn có một người khác, cũng để bản tọa hoàn toàn nhìn không thấu a.”

...

Dương Thanh Huyền trở lại Thương Huyền Tông sau, liền triệu tập mọi người tới thương nghị việc này.

Lập tức đại chiến chưa mở, Khương gia, Tử Chi Thần Vương phủ, đều chỉ có thể trong bóng tối giúp đỡ, không cách nào đem sức mạnh phóng tới ở bề ngoài đến, vì lẽ đó rất nhiều chuyện chỉ có thể Dương Thanh Huyền chính mình đi xử lý.

Tử Tâm cho tin tức cực nhỏ, chỉ nói Tử Hà theo huyết chi Luyện Tinh manh mối đào móc xuống, tựa hồ phát hiện cái gì, để Dương Thanh Huyền đi tiếp ứng, đồng thời sức mạnh càng nhiều càng tốt.

Hi Xung nói: “Đã như vậy, chúng ta nên toàn lực ứng phó, đem lực lượng trong tay toàn bộ mang đi, dành cho Ninh Thiên Dận một cái thống kích, nếu như có thể đem diệt trừ, đối với Ninh gia mà nói thật đúng là thương cân động cốt đại sự. Ninh Thiên Dận nhưng là hàng ngũ người thừa kế một các đệ tử a."

Hi Xung nhẫn nại nhiều năm, từ lâu bức bách không kịp chờ nghĩ muốn uống người nhà họ Trữ máu.

Dương Thanh Huyền nói: "Tử Tâm Thần Vương cũng là nói như vậy, cái kia Thiên Giới bên trên đều theo ta đi. Như vậy đại chiến, Thiên Giới bên dưới đều chỉ có thể là bia đỡ đạn, mong rằng chư quân cố gắng nhiều hơn."

Nguyệt Hồn bọn người là nghe được một trận xấu hổ, tối thầm hạ quyết tâm phải sớm ngày đột phá Thiên Giới, tốt ở đến La Phù chi cảnh sau, thu được to lớn tài nguyên, đối với vọt qua Thiên Giới cũng tự tin tăng nhiều.

Hi Xung nói: "Chưởng môn, còn có một vị bằng hữu đến Thương Huyền Tông, đã mấy ngày. Chỉ vì chưởng môn vẫn đang bế quan tu luyện, vì lẽ đó chưa từng thông báo."

Dương Thanh Huyền hỏi: "Là ai?"

Tiếng nói rơi xuống, bên ngoài đại điện liền truyền đến mấy đạo cường đại khí tức.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình quét qua, lập tức xem thấu người cầm đầu che giấu, vui vẻ nói: "Thiên Phong đại nhân!"

Người tới chính là Vô Cực Thành thành chủ Minh Thiên Phong, phía sau còn có sáu người, thực lực đều đạt tới Thiên Giới cảnh.

Minh Thiên Phong lấy hạ che giấu, cười nói: "Thanh Huyền công tử, có khoẻ hay không, ngày khác từ biệt, hôm nay gặp lại, công tử đã là một phái chưởng môn."

Dương Thanh Huyền tiến lên nghênh tiếp, cười nói: "Thiên Phong đại nhân khách khí." Lập tức vui vẻ nói: "Thiên Phong đại nhân đột phá đến bốn sao?"

Minh Thiên Phong tư thế oai hùng bộc phát, lại cười nói: "Nhờ có công tử cung cấp Anh Chiêu nội đan, lúc này mới có thể giúp ta đột phá ràng buộc, mở ra một tầng cảnh giới mới, từ đây võ đạo phía trước, một mảnh thông. Nghe Văn công tử đã bắt đầu bắt tay đối phó Ninh gia, vì lẽ đó đặc ý mang theo thủ hạ và bạn, đi ngày đó ước hẹn."

Chỉ vào phía sau một tên diễm lệ nữ tử, giới thiệu: "Vị này chính là Vô Cực Thành tiểu yêu trà lâu lâu chủ Yêu Cơ, cũng là ta tốt hữu."

Dương Thanh Huyền quan sát hạ cô gái kia, càng cũng là ba sao Thiên Giới, xinh đẹp nho nhã bên trong, có một luồng hồng trần khí tức, thần thái nhàn nhã.

Yêu Cơ đào tai lộ vẻ cười nói: "Thiếp thân gặp Thanh Huyền chưởng môn, ngày đó ở trà lâu, thiếp thân từng có may mắn vừa thấy công tử, chỉ là công tử chưa từng nhìn thấy ta thôi."

Dương Thanh Huyền nói: "Ngày đó ở tiểu yêu trà lâu, xác thực cảm thấy được như có như không mạnh mẽ khí tức, hóa ra là Yêu Cơ đại nhân, may gặp. Hôm nay đại nhân chịu đến giúp ta, Thanh Huyền vô cùng cảm kích."

Yêu Cơ trong mắt xẹt qua vẻ khiếp sợ vẻ kinh dị, ngày đó ở trong trà lâu chính mình ẩn thân chỗ tối, hơn nữa còn là ba sao Thiên Giới tu vi, Dương Thanh Huyền bất quá một sao mà thôi, có thể cảm thấy được chính mình? Nghi ngờ không thôi bên trong, chắp tay nói: "Công tử chính là Thiên Thu tới nay người số một, có thể cùng công tử hợp tác, cũng là thiếp chuyện may mắn."

Minh Thiên Phong lại giới thiệu mặt khác năm tên cường giả, tất cả đều là Vô Cực Thành bên trong cao thủ, Minh Thiên Phong thủ hạ, ba người là một sao Thiên Giới, hai người đạt tới hai sao Thiên Giới.

Dương Thanh Huyền cùng mấy người đều từng thấy, biểu đạt cảm tạ tình.

Sau đó kiểm lại một cái nhân viên, trừ Thất Tinh túc ở ngoài, đạt đến Thiên Giới cường giả có ba mươi mốt người, nguồn sức mạnh này, dù cho ở Mục Hải Vực Giới bên trong, cũng đủ để quét ngang Thánh Tông danh tộc dưới tuyệt đại đa số bang phái.

Tử Tâm cái kia một bên lại phái tới một vị sáu sao Thiên Giới cùng hai vị năm sao Thiên Giới cường giả, chỉ có điều toàn thân bao ở bên trong hắc bào, giấu giếm hơi thở của mình, miễn cho bại lộ thân phận, rước lấy phiền phức không tất yếu.

Đoàn người lập tức xuất phát, hướng về Tử Hà nơi tọa độ mà đi.

Thông qua tầng tầng truyền tống sau, đi tới vực giới vùng phía tây, đoàn người ngồi ở một chiếc to lớn phi hành hạm trên, mặc dù không bằng Nhung Kha Thời Không Toa, nhưng cũng là La Phù cảnh nội có thể dùng Tinh Hạo Thạch mua được cường đại nhất vũ trụ qua lại công cụ.

Rất nhanh liền tiến vào một cái to lớn siêu tinh hệ đoàn.

Sau đó là tinh hệ đoàn, tinh hệ bầy, rất nhanh tựu khóa chặt một cái hình bầu dục tinh hệ, bay vào trong đó.

Bên trong tinh mang điểm điểm, như là vô số nhỏ vụn bảo thạch, rơi khắp nơi ở hoàn vũ bên trong.

Dương Thanh Huyền nhìn cảnh tượng bên ngoài, nội tâm không khỏi cảm khái, vũ trụ vô biên vô hạn, rốt cuộc có bao nhiêu tinh hệ căn bản không cách nào đánh giá, dù cho là ở Mục Hải Vực Giới bên trong, đừng nói luyện hóa mười mấy cái tinh cầu, coi như là luyện hóa mười mấy tinh vực, sợ cũng rất khó bị phát hiện, nghĩ muốn lấy chứng Ninh gia việc, đích thật là khó càng thêm khó.

Dương Thanh Huyền lấy ra Tử Tâm dành cho định vị la bàn, nhanh chóng hướng về trước cái kia thời không tọa độ bay đi.

Vài ngày sau, rốt cục đi tới một viên tinh cầu khổng lồ trên, lực hút càng có La Phù chi cảnh hơn mười lần cường.

Tinh cầu dẫn lực biến hóa, đối với Thiên Giới chi chủ mà nói hầu như không có bất kỳ ảnh hưởng, nhưng La Phù chi cảnh bởi vì thế năng cực kỳ mạnh mẽ, vì vậy lực hút ở Mục Hải Vực Giới bên trong đều là số một số hai, mà tinh cầu này lực hút lại so với La Phù chi cảnh còn cường đại hơn hơn mười lần, lệnh trong mọi người tâm một trận quái lạ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2423: Bạo Lực Luyện Tinh Thuật, Siêu Mười Độ Trọng Thủy

Xi Hằng cả kinh nói: “Loại này trọng lực to lớn, đồng thời sinh cơ bừng bừng tinh cầu, khẳng định ẩn chứa có năng lượng khổng lồ, hơn nữa cái này tinh cầu có 12 cái vệ tinh xoay tròn, tựa hồ hình thành nào đó loại quy tắc.”

Xi Hằng lấy ra một bức quyển trục, ở trước người chậm rãi mở ra.

Bên trong không có bất kỳ văn chương, là một bức vũ trụ ảnh thu nhỏ, ở Xi Hằng quyết ấn hạ không ngừng phóng đại.

Mặt trên mỗi một chỗ vực giới, chòm sao, tinh hệ, tinh cầu, đều làm tường tận đánh dấu, là mười phần trân quý vũ trụ Tinh Đồ.

Ở phóng đại vô số lần sau, Tinh Đồ trên rốt cục xuất hiện mọi người nơi tinh hệ đồ án, sau đó thể hiện ra trước mắt cái này tinh cầu đến, mặt trên đánh dấu viết: Hàn võ tinh.

Xi Hằng nhíu mày lại, nói: “Chỉ có vị mặt tên gọi, không có cái khác tin tức cặn kẽ.”

Nói xong liền thu hồi Tinh Đồ.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta trước tiên liên hệ hạ Tử Hà.”

Lấy ra một viên ngọc bội, chính là cùng Tử Hà liên lạc pháp khí, đem chính mình nơi không gian phương vị tin tức truyền ra ngoài.

Loại này thông tin pháp khí cực kỳ huyền diệu kỳ lạ, hai viên hoặc là nhiều viên ngọc bội làm một bộ, tiến vào đặc định luyện chế sau, trở thành một kỳ diệu toàn thể.

Ngọc bội trong đó lẫn nhau sinh thành cảm ứng, bất luận cách xa nhau bao xa cự ly, nên một viên ngọc bội sinh sinh tin tức thời gian, mặt khác một viên cũng có thể thu được cảm ứng, so với thông thường truyền tống ngọc bội hiệu suất cao nhiều lắm, giá cả cũng cực kỳ không ít, gọi là dây dưa ngọc phù.

Chỉ có điều mỗi lần sử dụng sau, ngọc phù tựu sẽ báo hỏng, thuộc về hàng dùng một lần.

Dương Thanh Huyền đem dây dưa ngọc phù hóa giải sau, nói: “Tử Hà cần phải nhận được tin tức, chúng ta ở nơi này chờ một trận, chư vị có thể bốn hạ tản ra, thoáng điều tra hạ tinh cầu này tình huống, nhưng cẩn thận không muốn gợi ra sự kiện.”

Minh Thiên Phong nói: “Tinh cầu này linh khí nồng nặc có chút quỷ dị, lại so với ta Vô Cực Thành mạnh hơn.”

Yêu Cơ nói: “Không chỉ có như vậy, linh khí bên trong tràn ngập cực mạnh sinh cơ, chính là dọa người hệ” Mộc “linh lực, theo lý mà nói, tài nguyên như vậy phong phú tinh cầu, không nên yên lặng vô danh mới đúng.”

Hơn ba mươi người lập tức tản ra, hướng về bốn phương tám hướng điều tra.

Dương Thanh Huyền tựu ngồi xếp bằng hư không, điều tức vận công, tu luyện Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh.

Đột nhiên trong lòng hơi động, nhớ tới Tử Tâm, nói sự kiện lần này có lẽ sẽ thành vì chính mình đột phá hai sao thời cơ, chẳng lẽ chỉ đúng là này linh khí?

[truyen cua t

ui ΘΘ vn] Vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh bên dưới, cái kia chút linh khí cùng hệ “Mộc” sinh cơ, cuồn cuộn không dứt hút vào đến trong cơ thể, vận chuyển chu thiên, cuối cùng đưa về đan điền.

Nhất thời cảm thấy sinh cơ bên trong cơ thể dạt dào, mỗi cái tổ chức tế bào đều giống như như uống cam lộ, không nói ra được thoải mái.

Dương Thanh Huyền để Thất Tinh túc cùng Lạc Đinh Lan đám người cũng từ Tinh Giới, Thánh khí bên trong đi ra, thu nạp này thuần túy hệ “Mộc” linh lực, lấy điều tiết cùng ung dung cả người.

Trong đó nhất là thoải mái chính là Khổng Linh, tự lần trước thu nạp vẫn thiên lôi sau, vẫn bế quan đến trước đây không lâu, đột phá đến cao cấp Giới Vương, lôi đình cũng là hệ “Mộc” nguyên tố lực lượng diễn biến mà thành, vì lẽ đó Khổng Linh đối với trên tinh cầu này thiên địa linh khí cực kỳ nhạy cảm, mừng như điên không ngớt.

Xi Hằng ở quay một vòng, bay trở về, nói: “Đại nhân, tinh cầu này khả năng có vấn đề.”

Lạc Đinh Lan chính tu luyện vui vẻ, “Khanh khách” cười nói: “Đừng nghi thần nghi quỷ, này linh khí mười phần nhu thuận, sinh cơ vô hạn, vậy có vấn đề gì. Lão nương dự định chờ ở đây tu luyện không đi.”

Xi Hằng nói: “Linh khí là không thành vấn đề, nhưng...”

Xi Hằng đưa tay hướng về hạ một điểm, chỉ mang phun ra mà ra, bắn vào đại địa, sau đó năm ngón tay xoay tròn, hướng về hư không nhẹ nhàng nắm chặt, liền một điểm đất đá từ phía dưới bắn đi ra, bị chân nguyên bao ở lòng bàn tay, xoay tay cho Dương

Thanh Huyền nhìn.

Dương Thanh Huyền nhíu lại đầu lông mày, dùng Hỏa Nhãn Kim Tình quét qua một lần, sau đó thần thức thoáng cảm giác hạ, nói: “Không thành vấn đề a.”

Xi Hằng khẽ mỉm cười, nói: “Đây là dưới đất vạn dặm nơi đất đá tầng, ta tùy ý lấy hơi có chút tới, đại nhân có thể có nhận biết được trong đó nguyên tố gợn sóng?”

Dương Thanh Huyền nói: “Có nguyên tố” Nước “gợn sóng, trong đất đá có nước, hết sức bình thường bất quá.”

Xi Hằng cong ngón tay búng một cái, cái kia đất đá liền hướng Dương Thanh Huyền kích bắn mà đi.

Dương Thanh Huyền không rõ vì sao, đưa tay chộp một cái, đem này điểm đất đá bắt ở lòng bàn tay, nhất thời cảm ứng được cái gì, hơi thay đổi sắc mặt, giật mình nói: “Biến dị nguyên tố” Nước “?”

Cái kia một điểm đất đá phổ thông đến cực điểm, nhưng cầm trong tay, trọng lượng rõ ràng trọng không chỉ gấp mấy lần.

Dương Thanh Huyền bản thân liền là hệ Thổ thân, tự nhiên rõ ràng này đất đá không có bất cứ vấn đề gì, nguyên nhân tựu ở đằng kia một điểm hệ “Thủy” nguyên tố bên trong.

Xi Hằng nói: “Chính là siêu mười độ trọng thủy, đồng thời không phải tự nhiên siêu mười độ trọng thủy, mà là người tinh vi luyện chế ra.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt ngưng trọng nói: “Làm sao mà biết?”

Xi Hằng nói: “Tự nhiên siêu mười độ trọng thủy, bên trong kết cấu là đều đều phân bố, mười phần thăng bằng. Mà điểm này trong đất đá siêu mười độ trọng thủy, bên trong kết cấu mười phần hỗn loạn, đồng thời hết sức không thăng bằng, còn đang biến hóa bên trong, thậm chí cũng không được hình. Ta lờ mờ nghĩ tới một người, người này là sáu đoạn Luyện Tinh sư, khai sáng một loại cực kỳ thú vị phá hoại tinh cầu phương pháp, chính là đem trên tinh cầu nguồn nước toàn bộ dùng bạo lực Luyện Tinh pháp, luyện chế thành siêu mười độ trọng thủy, sau đó từ tinh cầu linh mạch chi mắt nơi rót vào đi vào, thẳng xuống địa tâm, đem trọn cái tinh cầu linh khí toàn bộ áp bức đi ra."

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: "Tinh cầu này tình huống, cùng ngươi nói một dạng?"

Xi Hằng nói: "Tám chín phần mười, tinh cầu Địa Mạch cùng linh mạch toàn bộ bị phá hư sạch, linh khí kinh người áp bức đi ra, sau đó phát huy rơi, tinh cầu rất nhanh tựu bị hỏng, triệt để thành một viên phế tinh, cuối cùng ở vũ trụ bên trong tự sinh tự diệt."

Lạc Đinh Lan cả kinh nói: "Như vậy ác độc, làm như vậy ý nghĩa ở đâu?"

Xi Hằng hắc tiếng cười nói: "Phương pháp này chỉ là nghiên cứu Luyện Tinh thuật lúc sản phẩm phụ mà thôi, có ý nghĩa gì, thì nhìn cá nhân nhu cầu. Tỷ như tinh cầu này hiện tại linh khí sum suê, sinh cơ bừng bừng, không phải rất làm cho người khác mê say sao? Ta nhìn Lạc Đinh Lan tiểu thư cũng thật thích."

"Hừ, Luyện Tinh sư tất cả đều là biến thái." Lạc Đinh Lan khinh thường lạnh lùng nói.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trầm xuống, đưa mắt nhìn tới, vô hạn giang sơn mỹ cảnh, nghĩ đến nếu là mình ra đời Huyền Dạ đại lục, hoặc là Thương Khung tinh vực gặp như vậy kiếp nạn lời, đó đúng là loại nào khắc cốt minh tâm đau.

Tử Diên hỏi: "Lẽ nào tựu không có cách nào cứu vãn sao?"

Xi Hằng lắc đầu nói: “Siêu mười độ trọng thủy một khi thâm nhập đến trong tinh hạch, chỉ biết hướng về bên trong đè ép, đem linh khí nặn đi ra, biện pháp duy nhất chính là ở tinh hạch phá hoại trình độ hơi thấp thời điểm, đem siêu mười độ trọng thủy rút ra, sau đó sử dụng một ít nguyên liệu rót vào đi vào, dẫn dắt tinh hạch tự hành khôi phục, nhưng độ khó khăn quá lớn, phí tổn quá cao, không có người sẽ đi làm. Huống chi từ tinh cầu này trọng lực, cùng với linh khí tình huống đến nhìn, sợ là trong tinh hạch đã rót đầy siêu mười độ trọng thủy.”

Xi Hằng lại nhấc đầu đến, nhìn phía vũ trụ vòm trời, nói: “Hiện tại nghĩ nghĩ, cái kia 12 cái vệ tinh, có lẽ đều là bởi vì tinh cầu trọng lực thay đổi, mà hấp thụ tới được.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2424: Tặng Đan Tình, Cảnh Giới Buông Lỏng

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Thuật này thật là tà ác, coi như cùng Ninh gia không quan hệ, chúng ta gặp được cũng phải quản lý!”

Nói xong, không tên đột nhiên hơi thay đổi sắc mặt, xẹt qua một tia kinh sợ.

Lạc Đinh Lan có cảm giác, hỏi: “Làm sao vậy?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Không có chuyện gì, có thể là kẹt ở cảnh giới bình cảnh trên, nơi này linh khí quá lớn, trào vào bên trong cơ thể sinh ra một chút biến hóa.”

Lạc Đinh Lan cười khổ nói: “Ngươi đoạn đường này lên cấp không khỏi quá nhanh, lúc trước nhận thức ngươi thời điểm, ta chính là ba sao Thiên Giới, ngươi mới Thất Tinh Giới Vương. Hiện tại ngươi hai sao Thiên Giới, ta còn là ba sao Thiên Giới...”

Trong giọng nói lộ ra một luồng u oán cùng cô đơn.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, trầm tư hạ, liền lấy ra một cái hộp ngọc, đưa cho Lạc Đinh Lan, nói ra: “Ngươi kẹt ở ba sao đỉnh cao hồi lâu, nếu như không có lớn cơ duyên lớn, sợ là rất khó đột phá. Cái này Nam Đấu Thiên đan, có thể tăng cường 30% đột phá tỷ lệ, đồng thời không có bất kỳ tác dụng phụ. Ngươi mà phục hạ, lại có cái này trên tinh cầu đáng sợ linh khí cùng sinh cơ, có lẽ có thể bước vào bốn sao cũng khó nói.”

Lạc Đinh Lan cả người chấn động mạnh, khó tin tiếp nhận hộp ngọc, phóng ở chóp mũi hạ nhẹ nhàng ngửi, nói: “Quả thật là Nam Đấu Thiên đan, trân quý như vậy lễ vật, ngươi coi là thật muốn tặng cho ta sao.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cự ly ba sao đỉnh cao còn xa, tạm thời dùng không trên, ngươi đột phá đến bốn sao, đối với ta trợ giúp càng to lớn hơn.”

Lạc Đinh Lan nhìn hộp ngọc kia, một trận không nói, rất lâu mới thở dài, nhẹ giọng nói: “Dương Thanh Huyền, cám ơn ngươi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Khách khí. Ta vừa rồi trong cơ thể có chút năng lượng dị động, muốn vi điều hơi thở hạ, mọi người thay ta hộ pháp.”

Xi Hằng nói: “Đại nhân xin yên tâm.”

Lạc Đinh Lan nói: “Ta kẹt ở ba sao đỉnh cao đã rất lâu rồi, thử rất nhiều biện pháp đều không thể đột phá, tinh cầu này linh khí cùng sinh cơ mười phần nồng nặc, chính là dùng Nam Đấu Thiên đan thời cơ tốt. Chư vị cũng thay ta hộ pháp.”

Khắc Tư cả kinh nói: “Chủ nhân... Chỗ này...”

Lạc Đinh Lan mỉm cười nói: “Ta không chờ được nữa. Hơn nữa có nhiều cường giả như vậy ở, coi như trên tinh cầu này toàn bộ võ tu lại đây, đều không làm gì được chúng ta đi.”

Tử Diên nói: “Tỷ tỷ xin yên tâm, ta đi đem bọn họ tất cả đều gọi trở về, bảo đảm tỷ tỷ đột phá không ngại.”

Mấy vị Thất Tinh túc nhất thời bốn hạ tản đi, đám đông tìm về.

Dương Thanh Huyền cùng Lạc Đinh Lan, thì lại cách nhau xa vạn dặm, riêng phần mình ngồi xếp bằng hư không, điều tức chân nguyên.

Ở Dương Thanh Huyền trong cơ thể, thứ hai Nguyên Thần vẫn trợn mắt lên, nhìn chằm chằm trên hai tay nâng Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ, lộ ra vẻ khiếp sợ, vừa nãy chớp mắt thất thố, chính là bởi vì này vẫn bị Hỗn Độn Huyền Kim che giấu Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ có phản ứng, mặt trên Hỗn Độn Huyền Kim một điểm điểm hòa tan mở, lập loè ra bên trong phù văn, như là thu được một chút sinh cơ.

Dương Thanh Huyền thầm nói: “Này đồ ở đại Thần Vương cái kia vô số năm cũng không từng hiểu thấu đáo, lúc trước ta dùng đại đạo chi lực hòa tan vào, mới giải phong ra một ít sức mạnh, hiện tại làm sao sẽ vô duyên vô cớ xuất hiện dị thường? Chẳng lẽ là trên tinh cầu này linh khí nguyên nhân? Muốn nói Tử Chi Thần Vương bên trong phủ linh khí một điểm không như ở đây yếu, nếu như nhân tố bên ngoài lời, tất nhiên là linh khí bên trong hệ” Mộc “sinh cơ lực lượng. Kỳ quái, Ninh gia người nếu chỉ là Luyện Tinh, vì sao phải đem tinh cầu này phá huỷ? Đồng thời chọn dùng loại này phức tạp phương thức?”

Chỉ cần vài tên Thiên Giới chi chủ, đem tinh cầu này tinh hạch chấn động tổn hại, là có thể để linh khí tiết ra ngoài, tinh cầu tiến vào ngũ suy bên trong.

Thứ hai Nguyên Thần lẳng lặng nhìn trên song chưng nâng Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ, mặt trên phù văn một điểm điểm từ Hỗn Độn Huyền Kim bên trong dung giải được, tốc độ mười phần chầm chậm.

Nghĩ sâu xa một trận, thứ hai Nguyên Thần tay bấm quyết ấn, điều động cái kia Hỗn Độn Huyền Kim, lần thứ hai bao trùm lên đi, đem Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ giải phong lần thứ hai khóa lại.

Đồng thời bỏ thêm vài đạo Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh phù văn đi tới, tiến hành đơn giản phong tỏa.

Dù sao này đồ thái quá đáng sợ, không phải là mình có thể nắm trong tay, nếu như xuất hiện trạng huống lời, không chắc mang đến cho mình phiền toái gì.

Phong tỏa ngăn cản đồ sau, lại quan sát một trận, vẫn chưa phát hiện vấn đề gì, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Liếc mắt nhìn xa xa Lạc Đinh Lan, tựa hồ tiến vào trong trạng thái, từ khắp mặt đất xông ra linh khí cùng sinh cơ, ở Lạc Đinh Lan trên đỉnh đầu hóa thành hai cái vòng xoáy khổng lồ, lẫn nhau trọng chồng lên nhau.

Đồng thời vòng xoáy bên trong đản sinh ra một đóa màu xanh thẳm hoa sen đến.

Đến từ Tử Chi Thần Vương phủ sáu sao Thiên Giới cường giả, nhiều năm ở Thần Vương phủ bên trong bế quan, cực nhỏ ở bên ngoài lộ diện tím hóa, hai con ngươi một cái đột nhiên trợn mở, nhìn chằm chằm cái đóa kia hoa sen, ngưng tiếng nói: “Thích chi lực? Ngươi là thích một trong tộc người!”

Khắc Tư chờ năm tên Thích Tá, tựa hồ cảm ứng được cái gì, vội vàng chặn ở Lạc Đinh Lan trước người, cảnh giác đề phòng.

Tím hóa khẽ mỉm cười, nói: “Không cần sốt sắng, lão phu chỉ là cảm ứng được đáng sợ Thích chi lực, hơi cảm thấy kì quái thôi. Không nghĩ tới này trong vũ trụ, còn sẽ có thích tộc người tồn tại, chà chà.”

Nói xong, lại nhắm hai mắt lại, như là không có chuyện gì phát sinh.

Khắc Tư năm người thì lại không dám khinh thường, tinh thần sốt sắng cao độ.

Xi Hằng vỗ vỗ Khắc Tư bả vai, an ủi: “Đều là người mình, không có chuyện gì. Huống hồ hắn là sáu sao Thiên Giới, ba người các ngươi một sao, hai cái vẫn là Giới Vương, hắn thật phải làm gì lời, các ngươi cũng không ngăn được.”

Khắc Tư đầy mặt cay đắng, “Ai” thở dài.

Lạc Đinh Lan trên đỉnh đầu trong nước xoáy, hoa sen xuất hiện thời điểm, năm tên Thích Tá đều có cảm ứng, nguyên bản khẩn trương biểu hiện, ở Xi Hằng nói chuyện hạ, cũng không có cách nào thanh tĩnh lại, ở trước mặt những người này, bọn họ năm người ra sao sự nhỏ yếu.

Năm người thẳng thắn ngồi xếp bằng hư không, mượn Lạc Đinh Lan đột phá lúc các loại dị tượng cùng cảm ứng, đến tăng lên cảnh giới của chính mình.

Không chỉ có là năm tên Thích Tá được cảm ứng, Dương Thanh Huyền thứ hai Nguyên Thần cũng là được cảm ứng, trên người Thích chi lực như sông lớn dâng trào, không ngừng đi lên kéo lên.

Dương Thanh Huyền vẫn không có đình chỉ nuốt ăn Thích Minh Thạch, dù sao phát tài sau mua Thích Minh Thạch tiền, chỉ là một số lượng nhỏ.

Chỉ có điều thứ hai Nguyên Thần đạt đến Giới Vương đỉnh cao sau, như thế nào đi nữa nuốt ăn Thích Minh Thạch, đều cảm giác như muối bỏ biển.

Giờ khắc này ở Lạc Đinh Lan đột phá thời khắc, thứ hai Nguyên Thần cảnh giới chợt bắt đầu lay động.

Dương Thanh Huyền vừa mừng vừa sợ, không dám khinh thường, lập tức đình chỉ bản tôn tu luyện, hết sức chăm chú tràn vào đến thứ hai trong nguyên thần, đồng thời đem lượng lớn Thích Minh Thạch lấy ra, nuốt chửng vào bụng.

Dương Thanh Huyền phía sau, biến ảo ra một con Hắc Báo đồ án, mở ra miệng lớn, liều mạng hút Thích Minh Thạch cùng đất trời bốn phía linh khí.

Lần này nuốt chửng dị tượng, không một chút nào yếu hơn Lạc Đinh Lan đột phá, tương tự trêu đến mọi người liếc mắt.

Tốt ở hai người cách xa nhau vạn dặm, lẫn nhau trên đỉnh đầu đều hình thành to lớn linh khí tràng, có nhỏ nhẹ cảm ứng cùng quấy rầy, nhưng ảnh hưởng không lớn, ngược lại là một ít chính diện ảnh hưởng, xúc tiến lẫn nhau.

Tử Diên cả kinh nói: “Đó là võ hồn Thôn Phệ Tinh Không...”

Không nghĩ tới Dương Thanh Huyền ở trắng trợn nuốt ăn năng lượng thời điểm, sẽ xuất hiện Thôn Phệ Tinh Không võ hồn dị tượng, Dương Thanh Huyền chính mình cũng không nghĩ tới, nhưng tựa hồ cũng không ảnh hưởng, hơn nữa thôn phệ cùng bổ sung lực lượng gấp bội tăng cường.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2425: Thuận Lợi Đột Phá, Đề Ra Nghi Vấn Căn Do

Tất cả mọi người cảm nhận được này hai đại trong nước xoáy bầu không khí căng thẳng, rõ ràng hai người đều đang cố gắng đột phá.

Lạc Đinh Lan trước người năm tên Thích Tá, tương tự là cả người bốc mồ hôi, đỉnh đầu tràn ra Thanh Yên, riêng phần mình hình thành một cái vòng xoáy, ở Lạc Đinh Lan đại vòng xoáy dẫn dắt hạ, xoay chầm chậm.

Mấy canh giờ sau, Lạc Đinh Lan đỉnh đầu cái đóa kia màu xanh thăm thẳm hoa, tươi đẹp nở rộ, tỏa ra óng ánh chói mắt hào quang, chiếu sáng vạn dặm trên vòm trời, một mảnh lam ánh sáng.

Toàn bộ thiên địa quy tắc hiện ra có thứ tự sắp xếp, lượn quanh ở Lạc Đinh Lan quanh thân xoay tròn.

Tất cả mọi người tắm rửa tại này cỗ Thích chi lực hạ, cảm nhận được cực kỳ bình hòa thích ý, lại như ấm áp ánh sáng mặt trời, cũng như là bản nguyên ban đầu sức mạnh, để người trong tâm cực kỳ an tường, sát khí trên người cùng máu tanh đều phải đạm bạc rất nhiều.

Tím hóa chậm rãi mở mắt ra, con mắt xẹt qua tinh mang, sau đó lại ngậm lại, tương tự chìm đắm ở mảnh này An Ninh.

Dương Thanh Huyền trong cơ thể thứ hai nguyên thần, cũng rốt cục phá tan cửa ải, bước vào Thiên Giới cảnh giới.

Phía sau biến thành Hắc Báo bóng mờ, trở về trong cơ thể, trên đỉnh đầu hiện ra một mảnh tiểu đột phá vòng xoáy, cùng thứ hai trong nguyên thần sức mạnh cộng đồng xoay tròn.

Không ít người chú ý tới Dương Thanh Huyền tình huống, đều là nhíu lại đầu lông mày.

Nhìn Dương Thanh Huyền bốn phía dị tượng, rõ ràng là đột phá dấu hiệu, tuy rằng kém xa Lạc Đinh Lan dị tượng tới to lớn, nhưng đích đích xác xác là Thiên Giới cảnh giới đột phá dị tượng, có thể Dương Thanh Huyền trên người cảnh giới... Tựa hồ không có hiểu...

Mọi người có chút xem không rõ, đều là dồn dập lộ ra ngạc nhiên cùng vẻ nghi hoặc.

Dương Thanh Huyền thứ hai nguyên thần ở đột phá tới Thiên Giới sau, một luồng cực kỳ yên tĩnh sức mạnh, truyền khắp toàn thân, toàn bộ người trong ở ngoài đều bị Thích chi lực bao lấy, tiến vào cực độ an tường cùng ôn hòa bên trong.

Bản tôn trong cơ thể chân nguyên, cũng vào đúng lúc này gia tốc chảy xuôi, dòng nước nhỏ róc rách tụ hợp vào biển rộng, muốn bắt đầu xung kích cái kia hai sao bình cảnh.

Dương Thanh Huyền đầu lông mày nhẹ nhàng thúc động hạ, thở dài.

Bây giờ là thật tốt bế quan cơ hội, ở đây loại cảm ngộ cùng thiên địa linh khí bên trong, cùng với trong ngoài Thích chi lực bao vây hạ, chỉ cần bế quan cái bảy, tám ngày, mười có tám 9 là có thể đột phá.

Chỉ là Dương Thanh Huyền giờ khắc này ở trong nhập định, thần thức cực kỳ nhạy cảm, đã cảm nhận được xa xa lượng lớn võ giả bay tới sóng năng lượng.

Không chỉ có là hắn, tất cả mọi người trước sau cảm nhận được cái kia nhỏ nhẹ gợn sóng, đồng loạt hướng về một cái hướng khác nhìn tới.

Lạc Đinh Lan thở ra thật dài khẩu khí, hai tay bấm quyết, đem đầy trời dị tượng thu về trong cơ thể, trợn mở mắt to xinh đẹp, tràn đầy kinh hỉ, nhìn phía Dương Thanh Huyền ánh mắt bên trong, tràn ngập cảm kích cùng nhu tình.

Dương Thanh Huyền gật đầu gật đầu, hai người nhìn nhau nở nụ cười.

Giữa lẫn nhau tựa hồ so với thường ngày nhiều hơn một chút những thứ khác tình cảm.

Trong nháy mắt lúng túng, để cho hai người ánh mắt tách ra, đều là hướng về dị thường xuất hiện phương hướng nhìn tới.

Năm tên Thích Tá đều là rất có ích lợi, cái kia sau cùng hai vị Giới Vương, cũng đều rối rít đột phá đến Thiên Giới, ba người khác đều có tiến bộ không ít, năm người đều là đại hỉ.

“Là người phương nào ở đây quấy rối?”

Phía trước mấy chục đạo ánh sáng phi độn mà đến, cầm đầu hai người đều là Thiên Giới chi chủ, một người một sao đỉnh cao, một người một sao trung kỳ, còn dư lại tất cả đều là Giới Vương.

Tên kia một sao tột cùng võ giả nghiêm ngặt quát một tiếng, làm xuất hiện ở trước mặt mọi người thời điểm, nhất thời trong lòng đột nhiên kinh hoàng, một cái mắt choáng váng, phía trước hơn ba mươi người, mỗi cái trên người khí tức đều là Thiên Giới chi chủ.

Không khỏi sững sờ hạ, lập tức hoàn toàn biến sắc, tựa hồ ý thức được không ổn, xoay người chạy, đồng thời hét lớn: “Tất cả đều là Thiên Giới lão quái, chạy mau a!”

Phía sau hơn mười người, nguyên bản đều là khí thế hùng hổ mà đến, gặp đầu lĩnh đột nhiên quay đầu chạy, còn gọi ra một ít không giải thích được lời, tất cả đều ngây tại chỗ, có chút không biết làm sao.

Đầu lĩnh lời bọn họ tự nhiên nghe hiểu được, nhưng phía trước hơn ba mươi người, làm sao có khả năng đều là Thiên Giới cảnh.

Toàn bộ hàn võ tinh Thiên Giới gộp lại đều không nhiều như vậy.

Nhưng sau một khắc, vị kia một sao trung kỳ võ giả tựu ngoảnh đầu tựu bay tựa như chạy trốn, như là không muốn sống giống như vậy, thậm chí không tiếc hao tổn chân nguyên cùng thiên phú, thôi thúc Huyết Độn Thuật, vẽ ra trên không trung một vệt hồng quang, tựu bỏ chạy vạn dặm.

Này chút Giới Vương mới phục hồi tinh thần lại, biết gặp phải phiền toái lớn, “Rầm” một cái tựu chim muôn bay tán ra, ngoảnh đầu trốn vọt.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Nếu như này cũng để cho các ngươi chạy trốn, vậy sau này chúng ta làm sao còn ở Mục Hải Vực Giới hỗn?”

“Khà khà”, phía sau tất cả đều là truyền đến tiếng cười lạnh.

Dương Thanh Huyền phất tay nói: “Toàn bộ cản lại.”

Nhất thời mấy bóng người ở trời cao trên lay động, toàn bộ như cực quang giống như vậy, kích bắn đi ra ngoài.

Trong phút chốc, phía trước tựu vang lên tảng lớn kêu thảm thiết, cùng “Ầm ầm” bạo thể tiếng.

Rất nhanh, cái kia chút chạy trốn Giới Vương cùng hai tên

Thiên Giới, tựu toàn bộ bay trở về, nhân số đã thiếu mất một nửa.

Thiếu rơi một nửa đã thành bụi bặm vũ trụ, này một nửa giống như là một đám dê con, sắc mặt tái nhợt tụ tập cùng nhau, treo nghe ở Dương Thanh Huyền đám người phía trước trăm trượng nơi, không dám tới gần, cũng không dám chạy trốn.

Dương Thanh Huyền cười lên trước, hỏi: “Đi ra một cái nói chuyện.”

Chúng người thao túng nhìn sang, cuối cùng toàn bộ ánh mắt rơi ở đằng kia tên một sao đỉnh cao Thiên Giới trên người, cái kia người nhắm mắt, chỉ có thể đứng ra đến, ngập ngừng nói: “Tại hạ Mã Nguyên, gặp chư vị đại nhân.”

Cung kính ôm quyền chắp tay, liều mạng chắp tay.

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi là môn phái nào, đây là địa phương nào, các ngươi một đám người tại sao lại hội tụ tập ở đây?”

Mã Nguyên sửng sốt hạ, không nghĩ tới đối phương sẽ như thế vấn đề, nhưng vẫn là nơm nớp lo sợ, đàng hoàng trả lời, bởi vì ở hơn ba mươi vị Thiên Giới trước mặt đùa nghịch tiểu thông minh, vậy thì đúng là đầu óc tiến vào nước, tự tìm chết.

“Chúng ta là Mạc Bắc chính dương phủ người, nơi này là thương Bắc Bình nguyên, chúng ta tụ tập ở điều này là bởi vì... Bởi vì...”

Mã Nguyên thân thể run run mấy hạ, đầy đầu mồ hôi lạnh, run giọng nói: “Bởi vì nơi này là hàn võ tinh một chỗ linh mạch chi mắt, chúng ta bảo vệ ở đây.”

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, nói: “Này linh mạch chi mắt là các ngươi chính dương phủ sao?”

Mã Nguyên lắc đầu nói: “Không phải.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy các ngươi bảo vệ cái gì?”

Mã Nguyên mồ hôi lạnh trên trán không ngừng nhô ra, thân thể run rẩy hạ, ngập ngừng nói: “Huyết Kiếm Môn đại nhân ở đây làm việc, chúng ta thay bọn họ hộ pháp.”

Mã Nguyên cố ý đem Huyết Kiếm Môn mang ra đến, muốn nhìn một chút có hay không có thể đè ép những người trước mắt này.

Nói xong, lén lút xoay chuyển hạ mặt, dùng mắt giác nghễ coi hạ Dương Thanh Huyền, nhưng nhìn thấy hai đạo ác liệt chí cực ánh mắt, như ánh đao giống như vậy, nhất thời sợ đến thu hồi nhãn thần, thân thể như run cầm cập giống như run rẩy, cũng không dám nữa giương mắt nhòm ngó.

“Há, Huyết Kiếm Môn? Huyết Kiếm Môn thật giống không phải bản địa môn phái đi, các ngươi là bản địa môn phái?”

Dương Thanh Huyền hững hờ hỏi, nhưng âm thanh lại bắt đầu lạnh xuống.

Mã Nguyên như thực chất trả lời: “Chúng ta là hàn võ tinh bản địa tông môn, Huyết Kiếm Môn cũng không phải là, nhưng chúng ta lệ thuộc vào Huyết Kiếm Môn quản hạt. Huyết Kiếm Môn lại... Lại lãnh thuộc với... Danh tộc Ninh gia quản hạt...”

Mã Nguyên đem Ninh gia dẫn đi ra, thầm nghĩ lần này luôn có thể cho chút mặt mũi, chí ít để lão tử bảo vệ một cái mạng đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2426: Thúc Sinh Mộc Nguyên Quả

Hi Xung quát lên: “Quả nhiên là Ninh gia cẩu tặc! Đại nhân, giết hết đi.”

“Cái gì?” Mã Nguyên sợ đến trợn tròn mắt, những người này là hướng về phía Ninh gia tới?

Danh tộc bọn họ cũng dám giết?

Mã Nguyên đầu óc hoảng hốt hạ, nháy mắt phản ứng lại, những người trước mắt này hơn nửa cũng là Thánh Tông danh tộc, bằng không từ đâu tới nhiều như vậy Thiên Giới.

Thảm, chính mình lại quấn vào Thánh Tông danh tộc trong đó phân tranh, chính là có một trăm cái đầu cũng không đủ chết a.

Mã Nguyên vẫn tính thông minh, lập tức hét lớn: “Đại nhân tha mạng, chúng ta tuy rằng lệ thuộc vào Huyết Kiếm Môn, nhưng cùng Ninh gia từ không dây dưa rễ má, đồng thời đối với Ninh gia các loại hành động, đều cực kỳ bất mãn, đã sớm có tránh thoát Ninh gia khống chế ý nghĩ, chỉ tiếc vẫn không có cơ hội. Hôm nay nhìn thấy chư vị đại nhân, giống như là thấy được một tia ánh sáng lúc rạng đông, chiếu sáng chúng ta cái kia đến ám tâm a.”

Chính Dương Phủ võ giả tất cả đều phụ họa nói: “Đúng đúng, đúng là như thế, Mã Nguyên đại nhân nói rất có lý.”

Mã Nguyên quang minh lẫm liệt nói: “Kính xin chư vị đại nhân dẫn dắt chúng ta đồng thời phản kháng Ninh gia áp bức, chúng ta đồng ý thề chết theo chư vị đại nhân.”

Dương Thanh Huyền lại cười nói: “Các ngươi đều rất thông minh, thế giới này hết sức tàn khốc, người thông minh đều là so với ngu xuẩn vật phải sống dài một chút. Tinh cầu này hẳn là bị rót vào siêu mười độ trọng thủy, dẫn đến linh khí cùng sinh cơ tràn lan, Ninh gia người đến cùng trong này làm cái gì, đem ngươi biết toàn bộ nói hết ra, có thể miễn ta phí chút sức lực.”

Mã Nguyên trong lòng kinh hoàng, đối phương liền siêu mười độ trọng thủy đều biết, càng thêm không dám có nửa điểm ẩn giấu, lập tức đem chính mình biết sự tình rõ ràng mười mươi toàn bộ lôi ra.

Nguyên lai Hàn Võ Tinh trên sản xuất nhiều một loại bảo vật, gọi là Mộc Nguyên Quả, chính là trên tinh cầu hệ “Mộc” linh khí, chịu đến tinh cầu đặc dị từ trường ảnh hưởng, ở bên trong đất trời đản sinh một loại hệ “Mộc” chí bảo, ẩn chứa linh lực cực mạnh cùng sinh cơ, có thể hoạt tử nhân nhục bạch cốt.

Mộc Nguyên Quả sản lượng cực nhỏ, hơn nữa cung cấp đi ra phẩm chất đều không cao.

Bởi vì ở thiên địa linh khí nồng nặc địa phương, linh khí bên trong hệ “Mộc” nguyên tố chịu đến đặc dị từ trường ảnh hưởng, sinh sinh nhất định ngưng tụ cùng biến hóa, ba ngàn năm thời gian có thể sinh ra mộc nguyên hoa, lại quá ba ngàn năm có thể thành ra Mộc Nguyên Quả, lại ba ngàn năm Mộc Nguyên Quả mới có thể thành thục, đồng thời thành thục phía sau, cách mỗi ba ngàn năm phẩm chất lại không giống nhau.

Mộc Nguyên Quả là Hàn Võ Tinh cực kỳ trân quý chí bảo, vừa ra hiện ở sẽ có cảnh tượng kì dị hiện lên trong trời đất nương theo, trừ phi có bá chủ cấp tông môn khác tọa trấn, bằng không Mộc Nguyên Quả vừa ra hiện, không chờ thành thục cũng sẽ bị tranh mua, càng đừng nhắc tới thành thục phía sau tăng lên phẩm chất.

Mà Ninh gia trong chớp mắt tựu đối với Mộc Nguyên Quả có đại lượng nhu cầu, Hàn Võ Tinh trên tất cả trữ hàng đều bị tiến cống đi tới, vẫn như cũ xa xa không cách nào thỏa mãn Ninh gia nhu cầu, liền ở ba năm trước, Ninh gia tựu mang đến một vị thần bí Luyện Tinh sư, chủ trì Luyện Tinh đại trận, đem Hàn Võ Tinh trên nguồn nước, toàn bộ chuyển hóa thành siêu mười độ trọng thủy, đồng thời từ mười cái linh khí thịnh nhất linh mạch chi trong mắt rót vào đi vào, đem tinh cầu bên trong linh khí cùng hệ "Mộc" nguyên lực bức ra.

Mã Nguyên đầy mặt lo lắng nói: "Có người nói vị kia Luyện Tinh sư còn tinh cầu hai cực bày ra đại trận, kích phát toàn bộ tinh cầu quái dị từ trường, thúc sinh Mộc Nguyên Quả đi ra. Nguyên bản ba ngàn năm nở hoa, ba ngàn năm kết quả, ba ngàn năm thành thục Mộc Nguyên Quả, đã biến thành ba tháng nở hoa, ba tháng kết quả, ba tháng thành thục, lại ba tháng thượng phẩm chất, một năm thu hoạch một lần."

Xi Hằng cười to nói: "Ha ha ha ha, thật thần kỳ như vậy? Ta thật muốn gặp gỡ cái kia người đâu, Luyện Tinh thuật là thay đổi cùng đẩy mạnh lịch sử tiến trình pháp bảo a."

Mã Nguyên khổ sở nói: "Một năm vừa thu lại cắt đương nhiên được, nhưng là tinh cầu này..."

Xi Hằng nói: "Tinh cầu là chết, người là sống, tinh cầu này tài nguyên lấy ra hết, có thể đi hạ một cái tinh cầu a. Hừ, liên minh cái kia chút người đều là đầu óc nước vào, vũ trụ vô cùng vô tận, tinh cầu không thể tính toán, vĩnh viễn cũng luyện hóa không xong, hơn nữa không ngừng có mới cao năng lượng tinh cầu đản sinh, sinh sôi liên tục. Này vũ trụ xa so với cái kia đầu óc nước vào người tưởng tượng muốn vĩ đại nhiều a."

Mã Nguyên nói: "Ta đạt tới Thiên Giới chi chủ, tự nhiên có thể ly khai, Giới Vương cũng có thể miễn cưỡng đi, nhưng Giới Vương dưới người đâu? Ngàn tỉ vạn sinh mệnh, đều là Giới Vương dưới sâu kiến a.”

Xi Hằng cười khẩy nói: “Nếu biết bọn họ là sâu kiến, đâu còn quản cái gì? Cạnh tranh sinh tồn, kẻ thích hợp sinh tồn, sâu kiến nên là con kiến hôi mệnh, chết ở tinh cầu tài nguyên khô cạn bên dưới, không phải hết sức bình thường sao? Các ngươi quản tốt chính mình, đi tìm cái tốt hơn tinh cầu sinh tồn mới là chính đạo.”

Dương Thanh Huyền mắng: “Câm miệng của ngươi lại.”

Bắt đầu nghe Xi Hằng nói tinh cầu vô cùng vô tận, sinh sôi liên tục, hình như là có chút có chuyện như vậy, sau khi nghe mặt, tựu càng ngày càng nghe không vào, cả giận nói: “Vị nào cường giả, không phải từ sâu kiến từng bước một đi lên? Có ai là trời sinh Thánh Chủ Thiên Vương sao?”

Xi Hằng “Khà khà” nở nụ cười hai tiếng, gương mặt kiêu căng khó thuần, hiển nhiên cũng không ủng hộ Dương Thanh Huyền quan điểm, nhưng cũng không muốn cùng Dương Thanh Huyền tranh luận.

Mã Nguyên nói: “Chư vị đại nhân, mau cứu Hàn Võ Tinh đi.”

Những lời này là thật lòng phát ra từ phế phủ.

Xi Hằng cười nói: “Hàn Võ Tinh là không cứu, cũng đã bị trọng thủy áp bức ba năm, hai cực từ trường đều biến dị ba năm, lại cũng khôi phục không tới từ trước, nghĩ biện pháp mau cứu các ngươi vẫn là có thể làm được.”

Chính Dương Phủ tất cả mọi người là một mảnh lặng lẽ cùng bi thương.

Ninh gia cùng Huyết Kiếm Môn chỉ là triệu tập bọn họ trấn thủ linh nhãn, bố trí thúc sinh Mộc Nguyên Quả chuyện, vẫn chưa báo cho bọn họ hậu quả của việc làm như vậy, nhưng không ai không phải người ngu, ít nhiều đoán được một ít, chỉ là không cách nào xác định.

Giờ khắc này nghe Xi Hằng nói chuyện, lập tức xác định không thể nghi ngờ, từng cái từng cái tâm sinh bi thương.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Huyết Kiếm Môn cùng Ninh gia người hiện tại ở Hàn Võ Tinh trên sao?”

Mã Nguyên nói: “Huyết Kiếm Môn hai vị phó môn chủ vẫn trên Hàn Võ Tinh đốc xúc thúc sinh Mộc Nguyên Quả chuyện, môn chủ cốc mối thù cùng Ninh gia người không thường đến, nhưng gần đây tựa như có đại nhân vật tới rồi, ta phát hiện Huyết Kiếm Môn hai vị phó môn chủ gần đây đem hưởng lạc toàn bộ dừng lại, liên tiếp liên tiếp ở mấy đại linh khí chi mắt nơi tìm nhìn.”

Hi Xung nói: “Không bằng trước tiên đem này hai cái phó môn chủ diệt trừ, lại đào ra này cái gọi là đại nhân vật, lại cùng nhau diệt trừ.”

Mã Nguyên cả kinh nói: “Huyết Kiếm Môn thực lực mười phần mạnh mẽ, toàn bộ Hàn Võ Tinh sở hữu tông môn đều bị bọn họ khống chế, chư vị đại nhân tu vi thông thiên, tự nhiên là không úy kỵ, chỉ khi nào đại chiến lời, tất nhiên cũng là khốc liệt cuộc chiến.”

Dương Thanh Huyền nói: “Mã Nguyên nói đúng, chúng ta đối với Hàn Võ Tinh tình huống cũng không quen thuộc tất, Tử Hà cần phải có so sánh toàn diện tư liệu, chúng ta lại chờ một trận.”

Tử Nguyên cau mày nói: “Hàn Võ Tinh tuy lớn, nhưng Thất tiểu thư thực lực không tầm thường, thu vào tin tức sau hẳn rất nhanh là có thể chạy tới, có thể quá khứ lâu như vậy, chẳng lẽ ra tình huống thế nào?”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, tương tự nghĩ tới loại khả năng này, có thể lại nghĩ đến Tử Hà cái kia bản lãnh thông thiên triệt địa, cũng không đến nổi có chuyện mới đúng, dầu gì, đánh không thắng có thể chạy a, sợ là Thất Tinh dưới Thiên Giới, đều không ngăn được nàng chạy trốn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2427: Tử Hà Bị Nhốt, Vừa Đánh Tan Trận

Hàn Võ Tinh, nơi nào đó trên hư không.

Một toà rộng lớn cung điện đột ngột ngang qua ở vũ trụ trời cao trên, tỏa ra kim mang sáng chói, mênh mông cuồn cuộn trấn áp chu vi mấy vạn dặm hư không.

Ở cung điện phía trước, có một cái to lớn vòng xoáy màu đen, dường như tinh vân phun trào.

Tứ phương linh khí cùng quy tắc, không ngừng ở xung quanh xoay tròn, bị hút vào.

Vòng xoáy trên lập loè lượng lớn màu đen phù văn, nhưng trong mặt thỉnh thoảng tràn ra cường đại hào quang, hình thành một thế giới, đem trọn cái năng lượng vòng ngăn trở, không cách nào tiến vào hạt nhân.

Hào quang bên trong, có sơn hà dị tượng, có thiên địa ánh sáng thần thánh, có long hồn qua lại.

Chính là bức tranh giang sơn như thử đa kiều, hoàn toàn giãn ra, tự thành thế giới.

Vòng xoáy ở ngoài, đứng thẳng mảng lớn Kim Giáp võ sĩ, cầm trong tay chiến mâu, lợi kiếm, trên người đều tản ra uy nghiêm sức mạnh khí tức.

Một tên nam tử mặc áo trắng mặt mỉm cười, đứng chắp tay, thản nhiên đứng ở trên hư không, nhìn bên trong vòng xoáy kia sơn hà, có chút giật mình nói: “Lại là Thiên Không Thư Viện giang sơn như thử đa kiều, lẽ nào ngươi là thư viện người?”

Bên trong truyền đến Tử Hà thanh âm, mắng: “Lại một cái xét sổ gia đình, vũ trụ bên trong nhiều người như vậy, ngươi tra tới sao?”

Nam tử mặc áo trắng cười nói: “Ta đối với những người khác hộ khẩu không có hứng thú, chỉ có đối với ngươi cảm thấy hứng thú, cùng ta giao thủ thi triển ra hai mươi mấy loại đạo khác nhau Pháp Thần thông, hơn nữa không có chỗ nào mà không phải là lợi hại đến cực điểm, từ này có thể thấy được ngươi ở che giấu thân phận của chính mình. Này giang sơn như thử đa kiều mặc dù là Thiên Không Thư Viện chí bảo, nhưng ngươi có phải là thư viện người, còn đáng giá thương thảo.”

Bên người một ông lão trầm giọng nói: “Món bảo vật này vẫn ở thư viện viện trưởng Tạ Phù Diêu trong tay, làm sao lưu lạc ở bên ngoài? Tạ Phù Diêu mang theo đệ tử đi Thiên Thu ảo cảnh kiểm tra thiên phú sau, tựu lại không có đi ra, khó nói ra cái gì bất ngờ?”

Nam tử mặc áo trắng nói: “Không đến nỗi, cõi đời này có thể để Tạ Phù Diêu có ngoài ý muốn người cũng không nhiều. Bảo vật này quá nửa là Tạ Phù Diêu biếu tặng đi ra, chà chà, cô gái nhỏ này rốt cuộc là ai, thật để ta lòng ngứa ngáy khó nhịn a.”

Tử Hà nói: “Ngươi thả ta đi, ta nói cho thân phận của chính ngươi được không”

Nam tử mặc áo trắng cười nói: “Này có thể không được, ngươi cô gái nhỏ này thực lực sâu cạn ta còn chưa có thử đi ra đây, một khi thả hổ về rừng, sợ là khó hơn nữa bắt được. Ta đây hắc tuyền đại trận có thể mài ép tất cả pháp bảo thần thông, coi như là giang sơn như thử đa kiều, cuối cùng cũng đỡ không được, chỉ là một vấn đề thời gian mà thôi.”

Tử Hà cười khẩy nói: “Đúng đấy, chỉ là vấn đề thời gian mà thôi, vây nhốt ta mười vạn năm, ta trực tiếp tu luyện tới vạn cổ chí tôn đi ra, nắm đầu của ngươi làm cầu để đá.”

Nam tử mặc áo trắng cười to nói: “Ha ha, nếu thật có thể nắm của bản tọa đầu làm cầu để đá, bản tọa đúng là đồng ý.”

Tử Hà cười nói: “Ninh Thiên Dận, đây chính là ngươi nói. Các ngươi cường hành thu lấy Hàn Võ Tinh tài nguyên, gia tốc tinh cầu lão hóa, không để ý ngàn tỉ người tính mạng, sớm muộn sẽ được đầu bị làm cầu để đá báo ứng.”

Nam tử mặc áo trắng chính là Ninh gia một các đệ tử, hàng ngũ người thừa kế một trong Ninh Thiên Dận, phụng lệnh điều tra cùng san bằng Thiên Sát Tông một chuyện.

Ninh Thiên Dận tự nhiên biết nguyên do trong đó, vì vậy đích thân tới Hàn Võ Tinh, chuẩn bị cắt lấy cuối cùng một nhóm Mộc Nguyên Quả sau, đem Hàn Võ Tinh phá huỷ, để tránh khỏi Lưu Hạ bất kỳ chứng cớ nào, dẫn đến xuất hiện Tham Lang tinh sự kiện một dạng phong ba.

Ninh Thiên Dận ánh mắt hơi ngưng, nói: “Nguyên lai ngươi đã biết rồi thân phận của ta, tựu càng không thể thả ngươi đi rồi.”

Tử Hà nói: “Ngươi sợ ta đem chuyện xấu của ngươi nói ra?”

Ninh Thiên Dận cười nói: “Ha ha, tùy ngươi nói, sẽ có người tin sao? Coi như có người tin, lại có thể thế nào? Ta chỉ là đơn thuần đối với ngươi cảm thấy hiếu kỳ mà thôi. Ta không chỉ có phải đem ngươi thần bí áo khoác một điểm điểm để lộ, có lẽ sẽ đem ngươi y phục trên người cũng từng tầng từng tầng giải khai.”

Tử Hà lạnh lùng nói: “Ninh Thiên Dận, đầu ngươi bị coi thành cầu đá tháng ngày, đã không xa.”

…

Dương Thanh Huyền đám người ở tại chỗ lại đợi Tử Hà mấy canh giờ, vẫn như cũ không thấy bóng người, suy đoán có thể là ra cái gì bất ngờ, liền không đợi thêm nữa, theo Mã Nguyên đi chỗ đó phụ cận linh mạch chi mắt.

Chỗ này linh nhãn ở một cái hẻm núi bên trong, bị một toà trận pháp thật to bao phủ, xa xa không ngừng nguồn nước từ bốn phương tám hướng dưới đất, hư không, thậm chí là trên trời hội tụ đến, thông qua trận pháp kia rót vào đi vào.

Dương Thanh Huyền đám người vừa đến, tựu cảm giác được trọng lực biến hóa, chỗ này lại so với những nơi khác trọng không chỉ gấp mấy lần.

Xi Hằng nói: “Xem ra trọng lực của tinh cầu cũng đã mất thăng bằng, Hàn Võ Tinh không cứu.”

Mã Nguyên bọn người là trong lòng nặng nề, như là đè ép một khối to lớn tảng đá.

Linh nhãn phụ cận có vài tên Giới Vương trận pháp bảo vệ, một thấy mọi người lại đây, khiếp sợ bên dưới, nháy mắt tựu hiểu chuyện, đàng hoàng đứng ở đó, câm như hến, không dám lên tiếng.

Tím hóa lo lắng Tử Hà an nguy, nói: “Trực tiếp đi Huyết Kiếm Môn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đi.”

Lập tức một đám người, lập tức hướng về Huyết Kiếm Môn phương hướng bay đi.

Mã Nguyên bọn người bị ép xin thề cống hiến cho, tổng cộng thảo phạt Huyết Kiếm Môn, bằng không mệnh sẽ không có. Bọn họ còn có một tầng rất lớn lo lắng âm thầm, một là người nhà mình tiền đồ vận mệnh, hai là tinh cầu tiền đồ vận mệnh. Tinh cầu đoán chừng là xong đời, nhưng người nhà không thể không quản, đều là lo lắng.

Ước chừng qua nửa ngày, mọi người đi tới một toà sơn mạch to lớn bầu trời, gặp đến lượng lớn kiến trúc trải rộng bên trong, tạo hình hùng vĩ to lớn, dẫn dưới đất linh mạch làm trận nguyên, một phái rộng lớn tông môn khí tượng.

Mã Nguyên nói: “Đây cũng là chúng ta Chính Dương Phủ tổng bộ, cũng là Huyết Kiếm Môn cường giả trụ sở, là cả thúc sinh Mộc Nguyên Quả kế hoạch thực thi tổng bộ.”

Dương Thanh Huyền phát hiện không ít sơn mạch đỉnh núi trên, đều có võ giả bàn hư mà ngồi, tay nâng trận bàn, thu nạp bốn phương tám hướng hội tụ đến hệ “Mộc” linh khí, thúc sinh Mộc Nguyên Quả.

Cái kia trái cây như hạch đào giống như vậy, cũng không lớn, rất nhiều vẫn chỉ là nụ hoa, trưởng thành bất nhất.

Mã Nguyên nói: “Chính Dương Phủ tổng bộ, là thúc sinh Mộc Nguyên Quả căn cứ một trong, Hàn Võ Tinh trên, như vậy căn cứ có hơn một trăm cái, đều là đại tông môn võ giả ở chủ trì. Huyết Kiếm Môn cho mỗi một căn cứ đều xuống nhiệm vụ, không hoàn thành được, trực tiếp tội chết.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, ánh mắt lấp lóe nói: “Chư vị, động thủ đi? Có lẽ mọi người còn có thể ăn no nê Mộc Nguyên Quả.”

Xi Hằng cười hắc hắc nói: “Trái cây kia có thể là đồ tốt a, hội tụ hệ” Mộc “tinh hoa, sinh cơ cuồn cuộn không tuyệt, sinh sôi liên tục.”

Dương Thanh Huyền phất tay nói: “Động thủ.” Nhưng mà tay đưa tay chộp một cái, một mảnh kim quang ở lòng bàn tay hiện ra, gằn giọng nói: “Này đại trận hộ sơn, tựu để cho ta tới phá khai đi.”

Một viên màu vàng đại ấn, từ cái kia trên lòng bàn tay trong không gian, nghiền ép mà đến, bốn phương tám hướng vang lên “Ầm ầm” cự chiến tiếng.

Hoàng triều ấn phá không mà hiện, Dương Thanh Huyền xoay tay phải lại, đại ấn tựu hóa thành một đạo lưu quang, trực kích mà đi.

“Ầm ầm!”

Như Kim Long rơi thẳng cửu thiên, một luồng hoàng triều thô bạo khoảnh khắc mà ra, ấn vàng hóa thành núi to giống như vậy, mạnh mẽ ép ở đại trận hộ sơn trên.

Nhất thời ánh sáng bắn ra bốn phía, toàn bộ sơn mạch đều run rẩy kịch liệt.

Đại trận hộ sơn thả ra kết giới trên, một cái che kín vết rạn nứt, đại trận chưa phá, bên trong quần sơn nhưng bị chấn động dồn dập mở ra, lộ ra tan vỡ tư thế!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2428: Nhân Tâm Nổi Loạn, Đại Huyết Kiếm Thuật

Mã Nguyên đám người không không ngạc nhiên.

Chính mình tông môn đại trận hộ sơn có mạnh, bọn họ cũng rõ ràng là gì, lại ở đằng kia ấn vàng một đòn hạ tựu tan vỡ.

Mã Vân trong lòng chấn động dữ dội nói: “Cổ bảo?!”

Đại trận hộ sơn trên, hiển hóa ra một con hung thú chi hồn, giương nanh múa vuốt rít gào, nhưng bất quá mấy hơi thở, sẽ tùy đại trận cùng nhau đổ nát.

Là đại trận hộ sơn trận hồn.

“Ầm ầm!”

Trận hồn một diệt, hoàng triều ấn uy năng, rốt cục bắn vào phía dưới, bắn ra ra, chấn động đến mức vô số sơn mạch nát tan, sở hữu kiến trúc trong khoảnh khắc biến thành tro bụi.

Một tầng to lớn tro bụi xông tới, nguyên bản khí thế khoáng đạt tràng diện, một đòn bên dưới, tựu hóa thành lịch sử bụi trần.

Hi Xung đám người cũng là trong lòng chấn động dữ dội, hoảng sợ nhìn cái kia cổ bảo.

Minh Thiên Phong mí mắt kịch liệt nhảy một cái, lập tức nhận ra này cổ bảo khí tức, cùng hắn cho Dương Thanh Huyền khối này linh kiện giống như đúc, lúc này trong lòng rõ ràng, tiểu tử này có thể một điểm không có thiệt thòi a.

“Người phương nào? Dám tới nơi đây muốn chết!”

Phía dưới truyền đến chấn nộ tiếng gào, vô số cường đại khí tức phóng lên trời.

Rất nhanh rậm rạp chằng chịt bóng người, trải rộng ở bốn phương tám hướng, đem Dương Thanh Huyền đám người thành nước chảy không lọt.

Một tên trong đó ông lão dáng người kiên cường, toàn thân bao bọc huyết bào, hai mắt ác liệt như kiếm, ánh mắt đảo qua mọi người, không nhịn được hít vào ngụm khí lạnh, sau đó nhìn chằm chằm Mã Nguyên giận dữ hét: “Ngươi tên phản đồ này, dĩ nhiên mang người đến đập mình tràng tử!”

Mã Nguyên không dám nhìn thẳng lão giả ánh mắt, hạ thấp xuống đầu ngập ngừng nói: “Chiến Linh đại nhân, chúng ta cũng là thân bất do kỷ, không dẫn đường sẽ chết đường một cái. Bất quá nói đi nói lại, nơi này là ta Chính Dương Phủ tổng bộ, lại không phải là các ngươi Huyết Kiếm Môn. Các ngươi chiếm lấy của chúng ta tông môn, còn sai khiến chúng ta phá hoại Hàn Võ Tinh, hiện tại Hàn Võ Tinh đã kết cấu mất thăng bằng, linh khí tản gần đủ rồi, chúng ta ở tinh cầu liền muốn xong đời rồi!”

Nói đến phía sau, tâm tình cực kỳ kích động, nguyên bản nhát gan ánh mắt, một cái trở nên kiên nghị mà phẫn nộ, nhìn chằm chằm Chiến Linh giận dữ hét: “Dựa vào cái gì, dựa vào cái gì các ngươi ngắt lấy tài nguyên, nhưng muốn chúng ta chịu đựng vị diện xong đời đánh đổi! Các anh em, đều nghe ta một lời, Huyết Kiếm Môn hại chúng ta không cạn, là thời điểm để cho bọn họ trả lại!”

Đám người một cái xôn xao, nguyên bản mọi người đối với Huyết Kiếm Môn cách làm, tựu có các loại suy đoán, vẫn nhân tâm bất ổn, nhưng bức bách ở sức mạnh khổng lồ áp bức, không ai dám phản kháng.

Giờ khắc này Mã Nguyên lòng căm phẫn điền ân nói ra, lập tức dẫn đắc nhân tâm nổi loạn.

“Ta đã sớm đoán được, không nghĩ tới dĩ nhiên là thật sự!”

“Đáng chết a, Hàn Võ Tinh, chúng ta đời đời đời đời sinh hoạt ở đây.”

“Chính Dương Phủ là Hàn Võ Tinh thủ lĩnh tông môn, hiện tại tinh cầu đập ở trong tay chúng ta, làm như thế nào cùng toàn bộ thiên hạ người bàn giao.”

“Ta cả gia tộc đều ở trên cái tinh cầu này, bây giờ nên làm gì?”

Các loại hoang mang, thanh âm phẫn nộ nổi lên bốn phía.

Chiến Linh hơi thay đổi sắc mặt, quát lên: “Tất cả mọi người không được hoài nghi, không được hoảng loạn, không được làm phản, trước đem Mã Nguyên cùng những kẻ xâm lấn này toàn bộ đánh giết! Như làm trái lưng, tội chết!”

To lớn khí thế nháy mắt bộc phát ra, bao phủ toàn trường.

Cái kia chút tinh tế linh tinh thanh âm, nhất thời biến mất sạch sẽ, mỗi người đều sắc mặt trắng bệch, bị nguồn sức mạnh này kinh sợ tâm thần, tất cả đều nơm nớp lo sợ.

Tử Hóa cười lạnh nói: “Năm sao Thiên Giới, trung kỳ, ha ha..., vẫn đúng là dám bày hiện ra a, tiểu tử, ta hỏi ngươi, có phải hay không các người bắt được một tên ba sao Thiên Giới, đến từ La Phù chi cảnh nữ tử?”

Dương Thanh Huyền nghi ngờ trong lòng, ba sao Thiên Giới? Lẽ nào Tử Hóa cũng không biết Tử Hà thực lực chân thật?

Chiến Linh hừ lạnh nói: “Cái gì nữ tử? Lão phu ở đây Hàn Võ Tinh, đùa nữ tử cũng không ít, không biết ngươi nói là cái nào, khà

khà.”

Tử Hóa phẫn nộ quát: “Muốn chết!”

Bóng người một cái nổi lên, liền hướng Chiến Linh phóng đi.

Chiến Linh hoàn toàn biến sắc, thất thanh cả kinh kêu lên: “Sáu, sáu sao Thiên Giới?!”

Đột nhiên hút khẩu hơi lạnh, nhất thời hiểu không hay, có thể nắm giữ sáu sao Thiên Giới tông môn, cũng không phải mặt hàng đơn giản.

“Đại Huyết Kiếm Thuật!”

Chiến Linh cảm thấy trước nay chưa có nguy hiểm, rống to một tiếng, sức mạnh toàn thân bạo phát đến cực điểm, ở trước người ngưng tụ ra một thanh to lớn huyết kiếm.

Cùng lúc đó, lại là một luồng đồng dạng khí tức truyền đến, Chiến Linh bên cạnh người một người, bùng nổ ra năm sao Thiên Giới sơ kỳ sức mạnh, cắn răng thôi thúc Đại Huyết Kiếm Thuật, chính là Huyết Kiếm Môn một gã khác phó tông chủ rõ hàm.

Hai người đồng thời triển khai mạnh nhất huyết kiếm thuật, đồng thời ở trời cao trên hợp hai thành một, mạnh mẽ hướng về Tử Hóa chém tới.

Đối mặt sáu sao Thiên Giới, hai người không dám có mảy may bảo lưu.

Dù cho đem hết toàn lực hợp chiêu bên dưới, vẫn là sợ run tim mất mật, sắc mặt tái nhợt.

Tử Hóa miệng giác ngậm lấy cười gằn, giơ tay lên, không có bất kỳ sặc sỡ một quyền, tựu đón cái kia hợp thể huyết kiếm đánh ra ngoài.

“Oành!”

Nắm đấm còn chưa chạm đến huyết kiếm, to lớn kình phong tựu bao phủ mở, đem trọn cái thân kiếm ép tới huyết văn nằm dày đặc, “Ầm ầm” một tiếng đổ nát mở.

đọc truyện ở http://truyencuatui . n

et/To lớn huyết khí ở không trung phun trào, bị quyền phong bức ngưng tụ thành Huyết Châu tử bắn ra bốn phía.

“Ầm ầm!”

Tảng lớn Chính Dương Phủ cùng Huyết Kiếm Môn đệ tử, dồn dập bị Huyết Châu tử chấn động vào bên trong cơ thể, thân thể nổ tung ra, “A” tiếng kêu thảm thiết liên tiếp, liền thành một vùng.

Chiến Linh cùng rõ hàm đều là riêng phần mình phun một ngụm máu đi ra, bị đánh bay ra ngoài, đầy mặt hoảng sợ.

Mã Nguyên cùng chính dương tông, Huyết Kiếm Môn đệ tử, mỗi một người đều là kinh khủng muôn dạng, nhìn ngông cuồng tự cao tự đại, cường đại đến hoàn toàn không thể nhìn thẳng hai tên môn chủ, lại liên thủ bên dưới cũng không ngăn nổi đối phương một đòn?

Đám người kia rốt cuộc là ai?

Tử Hóa trong mắt tràn đầy khinh bỉ, đang muốn lên trước, đột nhiên một thanh âm truyền đến, “Này chút người vô cùng không đơn giản, người này để ta đối phó, các ngươi đối phó những người khác!”

Chiến Linh mừng như điên nói: “Môn chủ! Là môn chủ đến, mọi người theo ta giết, tên biến thái này giao cho môn chủ, còn dư lại chúng ta giết hết!”

Huyết Kiếm Môn đệ tử lập tức phấn chấn.

Ở vòm trời bên trên, chậm rãi đi tới một bóng người, là cái cao gầy ông lão, trên người mặc ám sắc áo tử, bên hông mang theo một thanh màu đỏ thẫm bảo kiếm, nhìn chằm chằm Tử Hóa từng bước một đi xuống.

Tử Hóa hơi nhướng mày, nói: “Sáu sao Thiên Giới.”

Cao gầy lão giả nói: “Tại hạ Huyết Kiếm Môn môn chủ Cốc Lương Tử, các hạ tức là sáu sao Thiên Giới, cho là ở đây Mục Hải Vực Giới bên trong vang dội nhân vật, hà tất trốn trốn tránh tránh.”

Tử Hóa hắc tiếng nở nụ cười, nói: “Giết một cái vô danh tông phái vô danh chưởng môn, việc rất nhỏ, không dùng báo danh chữ.”

Cốc Lương Tử phẫn nộ quát: “Càn rỡ!”

Bên hông bội kiếm loáng một cái, đã bị rút ra bao đến, đưa ngang trước người, nhẹ nhàng cắt vỡ tay trái, vô số máu tươi lập tức tràn vào trên thân kiếm.

Toàn bộ bầu trời trong phút chốc ảm đạm xuống, truyền đến “Ầm ầm” rung mạnh, toàn bộ đều biến thành đỏ như máu vẻ.

Đang nổi lên Đại Huyết Kiếm Thuật.

Tử Hóa không dám khinh thường, bóng người loáng một cái liền hướng vòm trời bay đi, muốn bắt hạ một tên sáu sao Thiên Giới, hơi hơi độ khó, chỉ lo lan đến gần Dương Thanh Huyền đám người.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Tốc chiến tốc thắng!”

Cầm trong tay hoàng triều ấn, lần thứ hai hướng về Chính

Dương Phủ cùng Huyết Kiếm Môn đệ tử đập ra ngoài.

Phía sau hơn ba mươi người Thiên Giới cường giả, từng cái từng cái bùng nổ ra cực hạn sức mạnh, cuồng tiếu nhảy vào trong đám người, bắt đầu một trường giết chóc giống như chiến đấu.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2429: Toàn Diện Áp Chế, Tình Thế Nhanh Quay Ngược Trở Lại

“Ầm ầm!”

Hoàng triều ấn uy năng thực sự quá to lớn, hướng về không trung đập một cái, mảng lớn võ giả, đặc biệt là Thiên Giới bên dưới, nháy mắt tựu tan xương nát thịt, tiếng kêu rên liên hồi.

Chiến Linh cả giận nói: “Thằng nhãi ranh! Ỷ vào cổ bảo oai, đừng vội thể hiện, chịu chết đi.”

Tựu hóa thành độn ánh sáng hướng về hướng về Dương Thanh Huyền.

Một đạo áo bào đen bóng người ở không trung loáng một cái, chặn ở Dương Thanh Huyền trước mặt, giơ chân lên tựu đá tới.

“Oành!”

Mũi chân dưới bầu trời, rung động hạ, thời không thì dường như dừng lại.

Sau đó “Rầm” một tiếng, tảng lớn bầu trời giống như mặt kính giống như phá nát rơi.

Chiến Linh từ độn ánh sáng bên trong hiện thân mà ra, giật mình kêu một tiếng, “Năm sao Thiên Giới?!” Tựu đột nhiên hai tay gì ở trước người, hình thành phòng ngự tư thế.

“Oành!”

Một cước kia lực lượng ở hai tay của hắn trên nổ ra, đưa hắn mạnh mẽ đá bay ra ngoài, rút lui cách xa mấy trăm dặm, mới dừng lại.

Chiến Linh hoảng sợ nhìn phía trước, run giọng nói: “Các ngươi rốt cuộc là ai? Sáu sao, năm sao, bốn sao, ba sao, hai sao, một sao... Mỗi cái giai đoạn Thiên Giới chi chủ đều có, nhất định là một cái nào đó tông môn, rốt cuộc là cái gì tông môn, dám cùng chúng ta Huyết Kiếm Môn đối đầu, chẳng khác nào là cùng danh tộc Ninh gia đối đầu a!”

Tên kia năm sao Thiên Giới mặc kệ hắn, đem Chiến Linh vị trí khóa chặt sau, liền giết khí nặng nề vọt tới.

Ở là đồng thời, phó môn chủ rõ hàm bên người, tương tự xuất hiện một tên năm sao Thiên Giới, đạo lý cũng không nói, trực tiếp lặng yên không tiếng động tựu ra tay đánh lén, đem rõ hàm mạnh mẽ đánh bay ra ngoài.

Chính là cùng Tử Hóa cùng tới trước hai tên năm sao Thiên Giới.

Ba người này đem Huyết Kiếm Môn ba vị cao tầng áp chế lại, còn dư lại Huyết Kiếm Môn cùng Chính Dương Phủ đệ tử, ở đâu là Dương Thanh Huyền đám người đối thủ.

Đều là thoải mái tay chân đến làm một vố lớn.

Quỷ Tàng lần trước nuốt ăn Tham Lang tinh rất nhiều hồn phách sau, đến bây giờ còn chưa hoàn toàn tiêu hóa, gặp lại có mạnh mẽ hồn phách, vội vội vàng vàng từ Thái Huyền Thiên tranh đoạt đi ra, một một bên giết một một bên vồ lấy hồn phách ăn.

Dương Thanh Huyền này mới có Quỷ Tàng, Minh Thiên Phong, Lạc Đinh Lan ba vị bốn sao Thiên Giới, rất nhanh liền đem đối phương dựa vào địa thế hiểm trở chống cự mấy cường giả đánh giết, sau đó còn dư lại đệ tử, lập tức binh bại như núi ngã, trình hủy diệt tan vỡ.

Vòm trời bên trên, Cốc Lương Tử cũng bị Tử Hóa áp chế đánh, hầu như không có sức đánh trả, số chiêu phía sau tựu phun máu phè phè, đầy mặt hoảng sợ nói: “Ngươi là sáu sao Thiên Giới trung kỳ!”

Tử Hóa không đáp, chỉ là cười lạnh một tiếng, một bước lên trước, một chưởng đập tới.

Không có bất kỳ đẹp đẽ, chỉ cần dựa vào cảnh giới nghiền ép, dốc hết toàn lực, cũng đủ để thu thập đối phương, chỉ là vấn đề thời gian.

Cốc Lương Tử hoảng hốt, hai tay hướng về trước người vung lên, một nguồn sức mạnh tuôn ra mà lên, tại thân thể phía trước ngưng tụ thành một mảnh biển máu đại dương.

“Oành!”

Cái kia biển máu ở chưởng lực hạ chấn động, nháy mắt bị đánh nát bấy.

“Phốc!”

Cốc Lương Tử phun mạnh một ngụm máu tươi, đánh bay ra ngoài.

“Yêu, Cốc Lương Tử lão đệ, làm sao trở nên chật vật không chịu nổi như vậy a, đã không có chúng ta Huyết Phù Tông, các ngươi Huyết Kiếm Môn tựu sa sút thành bộ dáng này sao? Đều phải bị người chém tận giết tuyệt.”

Hoàn vũ bên trong, một đạo khinh miệt tiếng cười lạnh truyền đến, rõ ràng truyền vào mỗi người trong tai.

Cốc Lương Tử vừa mừng vừa sợ, hét lớn: “Củ Tử huynh, nhanh, nhanh tới cứu ta!”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, theo cái kia Củ Tử thanh âm xuất hiện, toàn bộ bầu trời mênh mông bốn phương tám hướng, đều truyền đến to lớn uy áp, phảng phất đại lượng cường giả đang phá không mà tới.

Vô số sóng năng lượng văn, ở Hỏa Nhãn Kim Tình hạ tái hiện ra, đem toàn bộ chiến trường hầu như hoàn toàn bao lấy.

Rất nhanh, tất cả mọi người phát hiện này một tình huống khác thường.

Huyết Kiếm Môn cùng Chính Dương Phủ người đều là mừng như điên không ngớt, liều mạng lùi về sau, anh dũng chống lại, hết khả năng bảo vệ một mạng, chờ chờ cứu viện cứu.

Trời cao trên hết sức mau xuất hiện mấy bóng người, đều tỏa ra chấn nhân tâm phách sức mạnh.

Một người cầm đầu sắc mặt lạnh lùng, giữ lại râu dê cần, lạnh như băng nhìn phía dưới, giễu cợt nói: “Nếu không có ngày dận đại nhân tự mình đưa tin, để ta mang theo Huyết Phù Tông cao thủ tới rồi, ta còn thực sự chẳng muốn quản ngươi chết sống. Chết rồi càng tốt hơn, Phù Kiếm Tông liền có thể lấy lần thứ hai hợp hai thành một.”

Cốc Lương Tử mừng như điên nói: “Củ Tử nói đùa, ngươi và ta vốn là đồng tông đồng nguyên, tuy hai mà một. Này chút người không đơn giản, muôn vàn cẩn thận!”

Huyết Phù Tông cùng Huyết Kiếm Môn, lúc trước vốn là một cái to lớn tông môn, gọi là Phù Kiếm Tông, chính là Thánh Tông một trong, sau đó bởi vì ngoại lực xâm lấn, thêm vào nội chiến, trực tiếp đổ nát rơi, may mắn còn sống sót một nhóm người phân biệt thành lập Huyết Phù Tông cùng Huyết Kiếm Môn, còn có một chút không ra thể thống gì rải rác tiểu tông phái, chỉ có Huyết Phù Tông cùng Huyết Kiếm Môn hỗn không sai, bị Ninh gia hợp nhất.

Dương Thanh Huyền mắt sáng lên, nhìn chằm chằm Củ Tử phía sau một người, trong mắt hàn quang lấp lóe, chính là trước kia ở Tử Mạc một hồn một phách bên trong đã gặp Huyết Phù Tông trưởng lão Đường phong sen.

Củ Tử bên cạnh người một người đàn ông tuổi trung niên trợn mắt nhìn thẳng hạ xuống, quát lên: “Mã Nguyên! Ngươi dám cấu kết người ngoài, còn không cho ta mau chóng dừng tay, giết những người ngoài này, đem công chuộc tội!”

Mã Nguyên gặp chưởng môn dựa vào gió nổi lên, sợ hết hồn, run giọng nói: “Chưởng môn! Bọn họ muốn phá huỷ Hàn Võ Tinh, hủy chúng ta đời đời chỗ ở a!”

Y Phong mặt âm trầm, hừ nói: “Phải có điều được, tựu phải có điều hi sinh. Chúng ta thu được ba năm không gì sánh nổi to lớn linh khí hưởng dụng, sẽ có một ít hi sinh tự nhiên là bình thường. Bằng không ngươi dựa vào cái gì đột phá đến một sao đỉnh cao? Chỉ bằng ngươi cái kia vụng về chí cực tư chất sao? Các ngươi mỗi một vị Chính Dương Phủ đệ tử, ai dám nói ở trong ba năm này không có thu được chỗ tốt to lớn?”

Mã Nguyên phàn nàn nói ra: “Nhưng này là mổ gà lấy trứng, tinh cầu không còn, chúng ta làm sao bây giờ, này ngàn tỉ vạn người sẽ làm thế nào?”

Y Phong quát lên: “Hàn Võ Tinh không còn, Chính Dương Phủ có thể đi tốt hơn tinh cầu. Cho tới này ngàn tỉ vạn sâu kiến, bọn họ là cha ngươi sao? Ngươi quản nhiều như vậy? Ta nhìn ngươi là u mê không tỉnh, hừ, đã như vậy, vậy thì đi chết đi!”

Rất nhiều Chính Dương Phủ cao thủ, cùng với Huyết Phù Tông đệ tử, bắt đầu từng cái từng cái từ bốn phương tám hướng trong hư không xuất hiện giữa trời.

Dương Thanh Huyền kiến thức không ổn, quát lên: “Không được! Kẻ địch quá nhiều, chúng ta trước tiên lui.”

Then chốt Huyết Phù Tông tông chủ Củ Tử cũng là sáu sao Thiên Giới, còn có lượng lớn năm sao Thiên Giới trưởng lão, Chính Dương Phủ chưởng môn Y Phong cũng là năm sao Thiên Giới tu vi.

Đồng thời bốn phương tám hướng đi ra cường giả, Thiên Giới số lượng cũng không so với bọn họ ít, hầu như mỗi cái tầng cấp đều bị nghiền ép.

Tử Hóa đồng dạng rõ ràng tình thế bất lợi, quát lên: “Ta chặn bọn họ một trận, các ngươi đi trước!”

Song chưởng đột nhiên hướng về trước đẩy một cái.

Vô số tử mang từ trong hư không tỏa sáng mà ra, mạnh mẽ chí cực sức mạnh từ Tử Hóa trong cơ thể không ngừng trào hiện, lập tức hóa thành một cái ngân hà lạch trời, trực tiếp hướng về Củ Tử đám người tuôn trào mà đi.

Củ Tử hoàn toàn biến sắc, quát lên: “Quả nhiên là sáu sao trung kỳ, mọi người cùng nhau ra tay giúp ta!”

Hắn cùng Cốc Lương Tử đều chỉ là sáu sao sơ kỳ, chỉ có điều Củ Tử trong khoảng cách kỳ cũng chỉ còn lại cách một tia, bất cứ lúc nào đều có thể đột phá.

Từng đạo từng đạo Huyết phù từ Củ Tử trong tay đánh ra, ở phía trước liền thành một vùng, hóa thành một bức to lớn huyết tường, hoành ở đằng kia ngân hà phía trước.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2430: Mạt Thế Chu Vi Bản Thể

Ầm ầm!"

Đầy trời ngân hà tử quang, oanh ở màu máu lớn trên tường.

Vô số Huyết phù bạo nổ mở, cũng nhanh không ngăn được.

Mọi người đều sợ.

Củ Tử quát to: “Nhanh đem máu tươi của các ngươi cho ta!”

Mọi người từng cái từng cái hơi thay đổi sắc mặt, nhưng nghĩ đến đối phương là sáu sao Thiên Giới trung kỳ, ra điểm tinh huyết cũng không có gì, làm cái tiếp theo cái cắt ra cánh tay, để tinh máu chảy ra.

Củ Tử đại hỉ, không ngừng bấm quyết hướng về tứ phương điểm tới, mỗi người trên cánh tay, tinh huyết ngưng tụ ra từng đạo từng đạo Huyết phù, tựu bay về phía cái kia huyết tường, đem mặt trên nổ lên bộ phận ngăn trở.

Cốc Lương Tử cũng đột nhiên thừa thế xông lên, hét lớn một tiếng, đem sức mạnh toàn thân tăng lên tới, vô số huyết khí tuôn trào ra, oanh ở huyết trên tường, bổ khuyết đi vào.

Nhất thời đem màu tím ngân hà hoàn toàn ngăn trở.

Chỉ có điều Huyết Phù Tông cùng Chính Dương Phủ mọi người, từng cái từng cái trên mặt mang theo sắc mặt giận dữ, vốn cho là chỉ là cống hiến một điểm tinh huyết, lại bị Củ Tử một cái rút đi tảng lớn.

Này nhưng đều là năm sao, bốn sao Thiên Giới cường giả tinh huyết, ngoại trừ hóa phù thiếp ở huyết trên tường ngăn trở ngân hà ở ngoài, còn có bộ phận bị Củ Tử hút vào bên trong cơ thể.

Y Phong không vui nói: “Củ Tử đại nhân, ngươi nuốt ăn máu tươi của chúng ta, đây coi là xảy ra chuyện gì?”

Củ Tử lạnh lùng nói: “Nếu như không có ta, các ngươi đã bị người này giết chết. Ta tân tân khổ khổ trong này tường chống đối, các ngươi cống hiến một điểm tinh huyết cho ta cũng không được sao?”

Đường phong sen chỉ lo hai người làm căng, lập tức bận bịu cười xòa nói: “Tự nhiên là có thể, môn chủ đại nhân cực khổ rồi.”

Y Phong lỗ mũi hừ hạ, tựu không lên tiếng nữa, dù sao đối phương là sáu sao Thiên Giới, hắn không trêu chọc nổi.

Tử Hóa hoàn toàn biến sắc, không ngừng bấm quyết, đem ngân hà bên trong tử quang trèo bay lên, nhưng này huyết tường cũng theo kéo lên, hoàn toàn đưa hắn một chiêu thần thông chặn ở bên ngoài.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Mọi người đi!”

Có màu tím ngân hà đem cái kia chút mới xuất hiện cường giả ngăn cản, trước Huyết Kiếm Môn cùng Chính Dương Phủ người nơi nào chống đỡ được Dương Thanh Huyền bọn họ, chỉ có thể trơ mắt nhìn bọn họ chạy trốn.

Củ Tử quát to: “Tất cả mọi người đồng loạt ra tay, đem này màu tím ngân hà đánh nát! Này chút người muôn ngàn lần không thể để cho bọn họ chạy trốn, nhất định phải bắt được một, hai cái, hỏi rõ lai lịch!”

Y Phong đám người, nhất thời vô số thần thông pháp bảo, tất cả đều tế đi ra, nhập vào to lớn kia màu tím ngân hà bên trong.

“Ầm ầm ầm!”

Tử Hóa chỉ cảm thấy cả người rung mạnh, trong cơ thể chân nguyên hết sức lăn lộn, một cái đã đến cực hạn, lại cũng không chống đỡ được, quát: “Đi mau!”

Toàn bộ người bóng người loáng một cái, liền ở tại chỗ biến mất.

Cái kia mất đi thăng bằng sức mạnh, nhất thời như vỡ đê đập lớn, huyết quang cùng tử mang hỗn cùng nhau, còn có vô số pháp bảo, đi về phía trước vỡ đê mà đi.

Dương Thanh Huyền đám người sắc mặt đại biến, rõ ràng cảm nhận được phía sau sức mạnh, cùng với bầu trời vùng đất rung động, ở nguồn sức mạnh này hạ, Hàn Võ Tinh căn bản không chống đỡ nổi, bắt đầu từ mặt đất hướng về bốn phương tám hướng cùng nội bộ nơi sâu xa bạo nổ mở.

Tử Hóa ở mấy cái lấp loé hạ, đã đến mọi người trước người, hét lớn: “Đi mau!”

Cái kia vỡ đê sức mạnh, rất nhanh tựu tràn tới, hoàn toàn đám đông bao trùm, đã trốn không thoát.

Dương Thanh Huyền vội vàng lấy ra Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ, kỳ ánh sáng lóe lên, tựu biến ảo ra năm đạo hào quang, lẫn nhau nối liền cùng một chỗ.

Còn lại người cũng dồn dập lấy ra pháp bảo, chặn này hủy thiên diệt địa một đòn.

Cũng còn tốt mọi người đã độn mở ra mấy triệu dặm, lực lượng này giữa đường hóa đi không ít, giờ khắc này lại bị mọi người liên thủ một ngăn, “Ầm ầm ầm” toàn bộ ở trước người phân hoá, hướng về hai bên cùng những phương hướng khác tuôn tới.

Chỉ có điều thiên địa hoàn toàn bị hủy, rơi vào một mảnh hư vô.

“Hừ, xem các ngươi còn chạy đi đâu!”

Củ Tử thanh âm theo cái kia trút xuống năng lượng truyền đến, mọi người rất nhanh tựu cảm ứng được bốn phía từng đạo từng đạo sức mạnh to lớn phá không mà tới.

Tử Hóa cả kinh nói: “Thật nhanh, tựu đuổi tới, làm sao bây giờ?”

Tất cả mọi người tại chỗ bên trong, ngoại trừ Tử Chi Thần Vương phủ ba vị cường giả ở ngoài, không người nào dám nói chính mình ở cái trận thế này trước có thể chạy thoát.

Lạc Đinh Lan đột nhiên hỏi: “Dương Thanh Huyền, cái kia mạt thế chu vi có thể ở trong tay ngươi?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, nói: “Ở.” Theo bản năng lấy ra ngoài, đưa lên.

Lạc Đinh Lan đại hỉ, đưa qua mạt thế chu vi, nói: “Bảo vật này ngoại trừ là một kiện chứa đồ Thánh khí ở ngoài, đồng thời cũng là một kiện cực mạnh khổng lồ phòng ngự Thánh khí, vừa vặn có thể phát huy được tác dụng.”

Lạc Đinh Lan đem cái kia vòng tay trôi nổi ở trước người, hai tay không ngừng bấm quyết, đánh vào trong đó.

Nhất thời từng vòng mạnh mẽ hào quang khuếch tán mở, đem tất cả mọi người bọn họ toàn bộ bao phủ.

Sau đó toàn bộ vòng tay trở nên to lớn, sau đó mặt trên phát sinh vô số “Sát sát” thanh âm, như là phân giải tổ hợp, không ngừng diễn biến.

Ở tất cả mọi người trợn mắt ngoác mồm bên dưới, một cái vòng đeo tay, càng đã biến thành một toà nguy nga kiên cố kim loại thành trì.

Bên trong trình một cái hình tròn to lớn, đường kính có vạn trượng dài, tường thành là một vòng hình răng cưa đồ án, trên mặt đất tràn đầy rậm rạp chằng chịt trận pháp, tỏa ra vô số khiến người hoa cả mắt hào quang.

Tử Hóa cả kinh nói: “Thần Võ Cung mạt thế chu vi? Vật ấy ta chỉ là thoáng từng nghe nói, tựa hồ Thần Võ Cung cũng đánh rơi đã lâu, không nghĩ tới càng ở trên người ngươi.”

Dương Thanh Huyền cũng cả kinh há to mồm, không biết làm sao.

Lạc Đinh Lan nói: “Vật ấy nguyên bản chính là một toà thành trì thật lớn trận khí, vòng tay chỉ là phong ấn của nó hình thái, hơn nữa thành trì này dáng dấp còn có một trăm linh chín loại biến hóa, mọi người có muốn nhìn một chút hay không?”

Lạc Đinh Lan bấm quyết đánh vào cái kia bên trong pháo đài, kim loại lưu tuyến hình thành trì, lập tức đã biến thành một cái gấu bản gấu đầu, sau đó lại biến thành một cái angry bird dáng vẻ, sau đó lại biến thành một cái con nhện đen...

Dương Thanh Huyền vội vàng nói: “Được rồi được rồi, biết rồi, vẫn là hoàn nguyên phía trước dáng vẻ đi.”

Lạc Đinh Lan lần thứ hai đánh ra quyết ấn, cái kia thành trì liền biến trở lại ban đầu lưu tuyến hình cảm xúc kim loại dáng dấp.

Lạc Đinh Lan nói: “Toà này trận khí sẽ tự hành thu nạp không gian bên trong các loại Tinh Thần Thạch, các ngươi mau đem Tinh Hạo Thạch hoặc là cái khác Tinh Thần Thạch lấy ra, ném xuống đất liền có thể, bằng không không có có năng lượng cung cấp, thành trì này không chống đỡ được bao lâu.”

Tại chỗ tất cả đều là Thiên Giới cường giả, không có mấy cái thiếu Tinh Hạo Thạch.

Đặc biệt là Hi Xung mang theo nhóm người kia, vốn là dùng Tinh Hạo Thạch thuê tới, mỗi cái trên người Tinh Hạo Thạch đều không ít.

Lập tức dồn dập lấy ra Tinh Hạo Thạch chồng chất ở trên quảng trường.

“Ầm ầm!”

Một đạo to lớn công kích oanh ở ngoài thành, trực tiếp bị kết giới ngăn trở.

Chồng chất ở trên mặt đất Tinh Hạo Thạch, nhất thời bị trận pháp hút hết hơn vạn viên, bổ sung thành trì năng lượng.

Dương Thanh Huyền nói: “Nó mức độ lớn nhất có thể thừa nhận được mạnh bao nhiêu công kích?”

Lạc Đinh Lan mỉm cười nói: “Đây chính là Thần Võ Cung chí bảo, coi như là Thất Tinh Thiên Giới nghĩ muốn phá khai nó, cũng là rất khó.”

Mọi người vừa nghe, nhất thời mừng lớn nói: “Cái kia chẳng lẽ không phải tuyệt đối an toàn?”

Lạc Đinh Lan nói: “Không kém bao nhiêu đâu, kỳ thực chính là bỏ tiền làm phòng thủ, có bao nhiêu tiền là có thể phòng bao lâu, không có tiền sẽ chờ treo đi.”

Củ Tử đám người rất nhanh tựu toàn bộ đuổi tới, từng cái từng cái bay lơ lửng lên trời, đứng ở trên thành trì phương quan sát, rậm rạp chằng chịt có hơn mấy ngàn người.

Hơn nữa này chút người không phải là người yếu, có thể sống đến hiện tại, mức thấp nhất cũng là Giới Vương cấp bậc.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2431: Lượng Lớn Tiêu Hao, Liên Tiếp Không Ngừng

Củ Tử nhìn chằm chằm cái kia thành trì nhìn một hồi, đáy mắt xẹt qua kinh sắc, nhưng vẫn là khinh thường hừ lạnh nói: “Chỉ là một cái trận khí, tựu nghĩ phòng vệ chúng ta, không khỏi quá si nhân nằm mơ chứ?”

Dương Thanh Huyền biết này mạt thế chu vi năng lực phòng ngự sau, trong lòng cực kỳ trấn định, giễu cợt nói: “Lâu la đều là phí lời nhiều, lấy phương thức nói chuyện đến tăng cường cảm giác về sự tồn tại của chính mình, có bản lĩnh trực tiếp xuống cắn ta a, ta tựu đứng ở nơi này, có loại đến cắn ta a.”

Củ Tử tức giận cả người bốc khói, vừa nãy vài tên năm sao Thiên Giới ra tay một đòn, trực tiếp bị mạt thế chu vi trên kết giới cản lại, trận khí trên biến ảo ra tới quy tắc, tựu liền hắn đều mới nghe lần đầu, vừa thấy bên dưới, liền biết chính mình rất khó phá vỡ, vì lẽ đó mở miệng tương kích, không nghĩ tới trực tiếp bị Dương Thanh Huyền hận trở về.

Chiến Linh nói: “Đại nhân, mọi người chúng ta đồng loạt ra tay, lại liên hợp hai vị đại nhân lực lượng, định có thể phá trận này khí, sau đó đưa bọn họ lấy ra đến lột da tróc thịt!”

Củ Tử lườm hắn một cái, hừ nói: “Phá một cái chỉ là trận khí, cũng muốn bản tọa tự mình ra tay toàn lực? Các ngươi đám rác rưởi này là dùng làm gì? Tất cả mọi người cho ta ra tay toàn lực, oanh mở này trận khí, bản tọa vừa nãy tiêu hao thể năng quá lớn, trước tiên điều tức một trận. Chỉ mong ta điều tức xong thời điểm, các ngươi vừa vặn đem này trận khí đánh vỡ.”

Chiến Linh sửng sốt hạ, ngơ ngác nói: “Ngạch, là, là...”

Cốc Lương Tử im lặng không lên tiếng, hắn chính là sáu sao Thiên Giới, tự nhiên nhìn ra này trận khí lợi hại, rõ ràng Củ Tử là vì bảo toàn mặt mũi, nếu như Củ Tử ra tay cũng không thể đánh vỡ lời, đối với sĩ khí đả kích chính là rất lớn.

Y Phong nói: “Bất kỳ trận khí đều cần năng lượng cung cấp, chúng ta những người này liên thủ bên dưới, coi như là tinh cầu đều có thể phá hủy, bọn họ có bao nhiêu Tinh Hạo Thạch có thể tiêu hao? Tất cả mọi người nghe lệnh, đồng loạt ra tay, oanh kích kết giới! Dù cho không thể oanh mở, hao tổn cũng dây dưa đến chết bọn họ!”

Mấy ngàn người lập tức lấy ra binh khí, pháp bảo, sử dụng tới các loại thần thông, điên cuồng oanh hạ xuống, lít nha lít nhít như mưa điểm đánh ở kết giới trên, chấn lên vạn vệt sáng.

Toàn bộ kết giới chi ánh sáng, giống như nhăn hồ nước, trở nên vẩn đục bất định.

Nhưng trong thành nhưng là an ổn như núi, tựu liền một điểm lay động đều không cảm giác được, duy nhất biến hóa to lớn, chính là chồng chất như núi Tinh Hạo Thạch, ở lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tiêu giảm.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Tiêu hao nhanh như vậy?”

Lạc Đinh Lan lườm một cái, rầm rì nói: “Ngươi cũng không nhìn một chút chặn lại rồi bao nhiêu công kích?”

Minh Thiên Phong trầm giọng nói: “Mọi người không nên keo kiệt, mau đem các loại Tinh Thần Thạch đều lấy ra.”

Trong nháy mắt, những Tinh Thần Thạch kia số lượng lại tăng gấp mấy lần.

Mọi người cũng đều là có tiền.

Mạt thế chu vi ở ngoài, Củ Tử đám người cũng phát hiện ảo diệu, nhìn chằm chằm cái kia chồng chất như núi Tinh Thần Thạch, lạnh lùng nói: “Lấy này tiêu hao tốc độ, còn có thể duy trì mấy giờ? Trận khí vừa vỡ, liền là giờ chết của bọn họ.”

Chiến Linh lớn tiếng quát: “Tất cả mọi người gia tăng công kích, không được lười biếng.”

Cái kia rậm rạp chằng chịt công kích cũng nháy mắt phóng đại vài vòng, không lưu dư lực mạnh mẽ oanh kích xuống.

Lấy mạt thế chu vi làm trung tâm, năng lượng mạnh mẽ dư âm cùng tràng năng, tinh cầu bầu trời khuếch tán, bao phủ tất cả.

Phía dưới Hàn Võ Tinh trên, lấy cái này nguyên điểm làm trung tâm, bắt đầu hướng về bốn mặt đổ nát, hiện ra to lớn hố trời, còn ở không ngừng mở rộng.

Mấy canh giờ sau, Dương Thanh Huyền đám người sắc mặt đều không tốt nhìn.

Tất cả mọi người hầu như móc rỗng dòng dõi, đặc biệt là Hi Xung dùng giá cao thuê tới cái kia chút lính đánh thuê, tiền thuê tất cả đều thiếp tiến vào trận pháp bên trong, chính mình còn lấy lại không ít, thảm hại hơn là nguy cơ còn chưa giải trừ, chờ lại không biết còn có thể có mệnh không, từng cái từng cái sắc mặt khó coi.

Dương Thanh Huyền nói: “Không dùng hoảng sợ, bọn họ công kích lâu như vậy, thể năng đã tiêu hao đến cực hạn, chờ thành trì vừa vỡ, tựu là giờ chết của bọn họ.”

Mạt thế chu vi ở ngoài, Chiến Linh nhìn chằm chằm bên trong thành Tinh Thần Thạch, cười gằn nói: “Nhanh! Thêm nhanh công kích, bọn họ Tinh Thần Thạch đã tiêu hao đến cực hạn, chờ thành trì vừa vỡ, tựu là giờ chết của bọn họ!”

Hai phái người cũng bắt đầu khẩn trương, toàn bộ ánh mắt nhìn chằm chằm trong thành chất đống Tinh Thần Thạch, chờ chờ một quả cuối cùng đá tiêu hao hết, chính là kinh thế đại chiến.

Rốt cục, Tinh Thần Thạch còn lại hạ tầng cuối cùng, chỉ có mấy vạn mai dáng vẻ, mỗi người đều khẩn trương hai tay đổ mồ hôi.

Củ Tử cũng từ trong tu luyện mở hai mắt ra, bắn mạnh ra hai vệt tinh mang.

Cốc Lương Tử khôi phục hơn một nửa thương thế, một mặt dữ tợn cùng đợi báo thù.

Cái kia vây công mạt thế chu vi mấy ngàn người, càng là gào thét lớn đánh ra cuối cùng một chiêu.

Thậm chí ngay cả hộ thể chân khí đều dùng trên, phải một đòn nhất định phá!

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia đầy trời rơi xuống công kích, đột nhiên “Ôi chao” một tiếng, vỗ cúi đầu, nói: “Ta làm sao đã quên.”

Một mặt tự trách dáng vẻ, lấy ra mấy túi trữ vật, đổ ra.

Nhất thời lại là hạo như sao hải Tinh Thần Thạch, ở quảng trường trước chồng chất như núi, so với trước cao nhất phong còn nhiều hơn trên không ít.

“A?!”

Tất cả mọi người đều ngu mắt.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Cái kia chút dùng hết một kích tối hậu võ tu, vốn cho là này chiêu là có thể phá khai phòng ngự, kết quả rậm rạp chằng chịt công kích rơi xuống đi, chỉ là đem cái kia như núi Tinh Hạo Thạch lại tước mất một tầng.

“Phốc!”

Từng cái từng cái phun ra máu, sợ hãi rống nói: “Làm sao còn có nhiều như vậy Tinh Hạo Thạch? Hắn đến cùng nhiều có tiền?!”

Củ Tử cũng là trợn to tròng mắt tử, cả giận nói: “Ngươi còn có bao nhiêu Tinh Thần Thạch? Toàn bộ tích tụ ra đến bản tọa nhìn, không muốn giấu giấu diếm diếm!”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ta người này trí nhớ không tốt lắm, vừa rồi nhớ tới còn có mấy túi trữ vật, xin lỗi xin lỗi.”

Nói xa xa ôm quyền, chắp tay.

truyencuatuinet⁕

Củ Tử tức giận đến một trận đầu say xe, giận dữ hét: “Công kích! Đừng có ngừng, tiếp tục công kích! Ta nhìn bọn họ còn có thể chống bao lâu!”

Những võ giả kia từng cái từng cái sắc mặt trắng bệch, tiếp ngay cả công kích mấy giờ, từng cái từng cái đã sớm thể năng không chống đỡ nổi.

Chiến Linh cao giọng nói: “Này chiến phía sau, mỗi người căn cứ xuất lực tình huống, ít nhất có thể lĩnh mười tỉ tỉ Tinh Hạo Thạch.”

Trọng thưởng bên dưới, mọi người này tâm tình mới tốt hơn một chút, dồn dập lấy ra đan dược, bắt đầu một vòng mới công kích.

Lạc Đinh Lan “Xì xì” một tiếng bật cười, nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi còn có bao nhiêu tiền? Sẽ không thật đem bọn họ mệt chết chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Coi như tiêu hao mất này chút lâu la, chúng ta vẫn như cũ nơi ở thế yếu, không thích hợp cùng bọn họ liều mạng. Mọi người điều tức tốt, chờ này chút lâu la triệt để đèn cạn dầu, chúng ta lại lao ra, tẩu vi thượng sách.”

Tất cả mọi người là dồn dập gật đầu, dành thời gian điều tức chân nguyên.

Tốt ở trên quảng trường chồng chất ngày lượng Tinh Hạo Thạch, tùy tiện sử dụng, khôi phục lại cũng cực nhanh.

Lại qua mấy canh giờ, mắt gặp những Tinh Hạo Thạch kia sắp hao tổn hết rồi, Dương Thanh Huyền lại lấy ra mấy túi trữ vật ném ra, lần thứ hai đem quảng trường trước chồng chất thành núi.

“Phốc!” Ngoài thành truyền tới một cái hộc máu âm thanh.

Có chút võ giả kinh nộ bên dưới, trực tiếp chân khí trong cơ thể hỗn loạn, tại chỗ tẩu hỏa nhập ma.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2432: Cường Viện Đến Nơi, Tinh Không Truy Kích

Củ Tử bọn người mắt choáng váng, từng cái từng cái thầm nghĩ: “Hắn rốt cuộc có bao nhiêu tiền?”

Không biết Dương Thanh Huyền những năm gần đây, vì tích góp gốc gác, thực tại kiếm lời cùng vơ vét không ít tiền, so với một người bình thường tông môn còn muốn giàu có có.

Mỗi lần thấy kia Tinh Hạo Thạch sắp hao hết thời điểm, đều có thể thuận lợi bù đắp, hơn nữa bổ so với lần trước còn nhiều, cho Huyết Kiếm Môn, Huyết Phù Tông, Chính Dương Phủ đệ tử to lớn tâm lý đả kích.

Ngược lại, để Dương Thanh Huyền nhất phái võ giả, không ngừng nhắc đến chấn tự tin cùng tinh thần, đều liều mạng dành thời gian khôi phục.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền trong mắt đồng ánh sáng lóe lên, nhìn chằm chằm kết giới kia ở ngoài nơi nào đó, trên mặt lộ ra vẻ đại hỉ, nói: “Viện binh đến!”

Tất cả mọi người là dồn dập mở hai mắt ra nhìn tới.

Ở tinh không một cái hướng khác, lượng lớn độn ánh sáng chạy nhanh đến, ở đây mờ tối vòm trời hạ, như một trận mưa sao sa, xẹt qua bầu trời, khí tràng cường đại liền thành một vùng, khóa chặt cùng bao phủ chung quanh đây vạn dặm hư không.

Củ Tử đám người cũng phát hiện dị thường, tất cả đều cảnh giác nhìn sang.

Người tới tổng cộng hơn ba mươi người, dẫn đầu trên người mấy người khí tức cường đại dị thường, một tên sáu sao Thiên Giới, bốn tên năm sao Thiên Giới, còn có lượng lớn cấp thấp Thiên Giới chi chủ.

Chiến Linh cả kinh nói: "Đây cũng là môn phái nào người?"

Củ Tử trầm giọng nói: "Chẳng trách ngày dận đại nhân tự mình đến tọa trấn Hàn Võ Tinh, đồng thời điều động chúng ta lại đây, quả nhiên là thời buổi rối loạn, một chút cũng không bớt lo a. Mọi người cẩn thận một chút, có thể không động thủ tận lực không nên cử động tay, trước tiên biết rõ người tới thân phận."

Củ Tử một bước lên trước, ôm quyền xa tiếng nói: "Tại hạ Huyết Phù Tông tông..."

Đối diện người cầm đầu trực tiếp một tiếng hét lớn, "Giết! Giết này bầy tên khốn kiếp!"

Tảng lớn công kích tựu trước mặt mà đi.

Củ Tử đám người còn chưa kịp phản ứng, tựu không ít phe mình người bị chém giết, tiếng kêu thảm thiết liên tục.

Cái kia mấy ngàn danh thủ hạ, công kích mạt thế chu vi đã hao quá nhiều chân nguyên, giờ khắc này bị này chút đột nhiên xuyên vào cường giả một công, nhất thời thế như chẻ tre, một cái liền tử thương tảng lớn.

Củ Tử giận dữ hét: "Đáng chết a! Các ngươi là người phương nào, làm sao lời đều còn chưa nói tựu động thủ, mlgb, một điểm lễ phép đều không nói a!"

Người cầm đầu lạnh lùng nói: "Ta không phải đã nói rồi, giết các ngươi này bầy tên khốn kiếp sao? Ngươi lỗ tai không tốt không nghe thấy?"

Củ Tử tức giận đầu óc choáng váng, quát ầm lên: “Bản tọa đòi mạng ngươi!”

Trên người huyết quang lóe lên, tựu xông lên phía trước, giơ tay đánh ra một đạo Huyết phù, ở không trung qua lại, hóa thành một đầu toàn thân đỏ ngầu hung thú, nhào tới.

Người cầm đầu tay phải vồ một cái, một thanh quỷ dị kim đao xuất hiện ở trong tay, vô số phù văn như sao quang thiểm thước, lâm không chém một cái tựu bổ tới.

“Đao Sát Sinh!”

“Oành!”

To lớn ánh đao, nháy mắt đem cái kia huyết thú đánh cho nát tan.

Đao khí càng là ở trời cao trên phun ra đi ra, chém về phía bốn phương tám hướng.

Cùng lúc đó, mạt thế chu vi trên kết giới một cái tản đi, Dương Thanh Huyền đám người từng cái từng cái vọt ra, giết hướng về chiến trường.

Lạc Đinh Lan hai tay bấm quyết, đem mạt thế chu vi biến xoay tay lại vòng tay dáng dấp, mang ở trong tay mình.

Dương Thanh Huyền một kích trước tiên, đem cái kia chút tiêu hao thể năng thất thất bát bát võ giả chém giết tảng lớn, mở ra một con đường đến, xa xa lớn tiếng nói: “Nhung Kha đại nhân!”

Này chút gấp viện mà đến võ giả, chính là Luyện Tinh sư hiệp hội người.

Vẫn là lấy Nhung Kha dẫn đầu, mang theo lần trước cái kia bốn tên năm sao Thiên Giới, còn có bao nhiêu gấp ba sức mạnh, lao tới Hàn Võ Tinh.

San San cùng Cung Đạt mấy tên đệ tử khác cũng đều ở bên trong.

Huyết Phù Tông đám người hầu như nháy mắt tựu bị xung kích hỏng mất, mấy ngàn người không có nhân số, đại thể thể năng đều tiêu hao ở mạt thế chu vi trên, giờ khắc này như rau hẹ giống như bị hai phái người thu hoạch.

Củ Tử nhìn đắc lực tay cái tiếp theo cái như như dưa hấu bạo nổ mở, chết không toàn thây, chỉ cảm thấy tê cả da đầu, trong lòng một trận nhục chiến.

Đường Phong Liên lùi tới Củ Tử bên cạnh người, vội la lên: “Tông chủ, nhánh không chịu đựng nổi!”

Củ Tử kịp thời quyết đoán, quát to: “Lùi! Toàn bộ lui lại, đi theo ta!”

Cốc Lương Tử cùng Y Phong đồng dạng quát lên: “Giữ lại Thanh Sơn ở, không sợ không có củi đốt, chúng ta trước tiên lui, tương lai báo thù nữa!”

Ba vị chưởng môn một mở miệng, thế cuộc càng là như núi ngã, may mắn còn sống sót võ giả liều lĩnh liều mạng trốn.

Dương Thanh Huyền đám người nhất thời cùng Luyện Tinh sư hiệp hội người thuận lợi về hợp lại cùng nhau.

Nhung Kha cười khổ nói: “Quả nhiên là tiểu tử ngươi. Ta rất xa cứ nhìn như.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nhung Kha đại nhân tới đúng lúc, bất quá đại nhân làm sao tới?”

Nhung Kha nói: “Hừ, tựu ngươi có thể tới, chúng ta liền không thể đến? Bớt giả bộ choáng váng, còn không phải là vì đồng nhất mục đích. Trước không nói, đuổi này chút Huyết Kiếm Môn người.”

Dương Thanh Huyền có chút không tìm được manh mối, cái gì “Đồng nhất mục đích”, xem ra Nhung Kha nhất định là hiểu lầm cái gì.

Ngày đó Tham Lang tinh một trận chiến sau, Nhung Kha là đem Thiên Sát Tông hai tên phó tông chủ Mạc Khiêm cùng Bối Mạn mang về thẩm vấn, biết rồi linh tinh nửa điểm liên quan với Hàn Võ Tinh tin tức.

Mặc dù biết không toàn diện, nhưng đã đại khái hiểu một ít tình huống, trong đó dính đến cực kỳ đáng sợ Luyện Tinh thuật, lập tức ở Cung Đạt mệnh lệnh hạ, mang theo càng nhiều hơn cường giả đến đây điều tra.

Không nghĩ tới vừa tới tinh cầu không lâu, tựu cảm ứng được năng lượng đáng sợ gợn sóng, đuổi đi tới nhìn một chút, phát hiện là Dương Thanh Huyền bị nhốt ở trong thành, lập tức bất chấp tất cả, trước tiên đánh tan này chút vây công người, đem Dương Thanh Huyền đám người cứu ra lại nói.

Trong khi giao thủ, lập tức hiểu những người trước mắt này chính là Huyết Kiếm Môn người, thì càng thêm không cần khách khí, trực tiếp đại khai sát giới.

Nhung Kha gặp Dương Thanh Huyền cũng tìm tới Huyết Kiếm Môn người, tưởng lầm là cùng một mục tiêu.

Đoàn người vội vã hướng về Củ Tử đám người đuổi theo.

Rất nhiều trốn bất động bị đuổi kịp võ giả, không huyền niệm chút nào trực tiếp bị đánh chết.

Dương Thanh Huyền cùng Nhung Kha ở truy kích trên đường, lẫn nhau trao đổi hạ, liền hiểu đối phương tình huống, Dương Thanh Huyền kinh ngạc hỏi: “Rốt cuộc là cái gì Luyện Tinh thuật, càng để cho các ngươi coi trọng như vậy?”

Nhung Kha hừ nói: “Nói rất dài dòng, Tử Hà cái kia nha đầu chắc chắn biết càng nhiều.”

Rất nhanh, đuổi hơn nửa giờ, Huyết Phù Tông chờ ba đệ tử của đại môn phái đều chết gần hết rồi, tựu còn lại một ít đầu lĩnh ở đằng trước liều mạng chạy.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền cùng Nhung Kha bọn người là một cái dừng lại, giật mình nhìn về phía trước.

Ở xa vạn dặm trên hư không, đứng sừng sững một tòa thật to màu vàng cung điện, lộ ra mười phần đột ngột, nhưng lại hùng vĩ tráng lệ, có trấn áp nhất phương khí thế.

Củ Tử đám người mừng như điên hô lớn: “Đại nhân, đại nhân cứu ta chờ!”

Ninh Thiên Dận chính yên lặng đứng hư không, một tay bấm quyết tu luyện, cảm ứng được lượng lớn cường đại khí tức, đã sớm mở hai mắt ra, một xem ra Củ Tử đám người, cùng với sau lưng tình huống, lập tức hiểu bảy, tám phân, tay của chính mình hạ bị đuổi giết.

Ninh Thiên Dận sắc mặt âm trầm lại, thầm mắng một tiếng “Rác rưởi”, ánh mắt tựu tìm đến phía phương xa, đem Dương Thanh Huyền đám người toàn bộ thu vào đáy mắt, nhẹ nhàng sửng sốt hạ, phát hiện tất cả đều là khuôn mặt xa lạ, không có một cái nhận ra.

Phải biết ở Mục Hải Vực Giới, có thể đem Huyết Phù Tông ba đại tông môn truy sát thành cái bộ dáng này, không thể nào là hạng người vô danh.

Chương 2433: Thân Phận Bại Lộ, Thực Lực Chân Thật

Trong đó thực lực mạnh nhất là Nhung Kha cùng Tử Hóa.

Thuật luyện sư hiệp hội cùng các đại tông môn thế lực giao thiệp với cực nhỏ, Tử Hóa toàn thân bao ở áo bào đen bên trong, Dương Thanh Huyền thì lại mang theo Thanh Nha Quỷ Diện, còn lại hạ người, thực lực tuy rằng không tầm thường, nhưng cũng không vào Ninh Thiên Dận pháp nhãn.

Ngược lại là Hi Xung để hắn nhìn nhiều mấy lần, cảm thấy có chút quen mắt, nhưng một tên một sao Thiên Giới, thực lực quá thấp, hắn không có hứng thú đi ký ức.

Ninh Thiên Dận đem ánh mắt rơi ở Nhung Kha cùng Dương Thanh Huyền trên người, lạnh lùng nói: “Các ngươi là ai?”

Bởi vì từ mọi người trận thế đội hình trên nhìn, Nhung Kha cùng Dương Thanh Huyền đứng ở chính giữa, đồng thời đi tuốt đàng trước đầu, vừa nhìn chính là mọi người dẫn đầu.

Dương Thanh Huyền nói: “Ninh Thiên Dận?”

Ninh Thiên Dận nói: “Khà, lại còn nhận ra bản tọa. Làm sao, ngay cả một mặt đều không dám lộ sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ninh gia này chút sắc mặt, đều giống nhau, rất tốt nhận, vì vậy nhận ra.”

Nói xong mơ hồ có chút hối hận, nghĩ đến mẹ mình cũng là Ninh gia người, chẳng lẽ không phải đồng thời cùng chửi.

Ninh Thiên Dận nói: “Xem ra ngươi là không dám lộ diện, không liên quan, sau đó bản tọa sẽ đem mặt của ngươi xé hạ xuống. Các ngươi là tự giới thiệu mình một cái, lại đi chết đây, hay là trực tiếp phải đi chết đây?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chúng ta muốn giết ngươi phía sau, trở lại sống khỏe mạnh, chờ Thiên nhân ngũ suy gắng không nổi lại chết.”

Ninh Thiên Dận nói: “Ngươi tuy rằng xấu xí, nhưng nghĩ hay lắm a.”

Bên một bên cái kia vòng xoáy màu đen bên trong, truyền đến Tử Hà thanh âm, hét lớn: “Dương Thanh Huyền, cứu ta!”

“Tiên tử!” Dương Thanh Huyền kinh hô một tiếng.

Tử Hóa bọn người là đổi sắc mặt, trên người một cái sát khí nổi lên.

Ninh Thiên Dận hoàn toàn biến sắc, lạnh lùng nói: “Ngươi chính là Dương Thanh Huyền?! Ha ha, đi mòn gót sắt không tìm thấy, được đến toàn bộ không uổng thời gian. Tất cả mọi người nghe lệnh, giết hết!”

Sau lưng Kim Giáp võ sĩ, cùng với rất nhiều Thiên Giới chi chủ, còn có Huyết Phù Tông đám người, đều là từng cái từng cái sát khí nổi lên, hình thành Vân Hải một loại khí thế, đem vạn dặm vòm trời hoàn toàn bao phủ, tất cả đều là một mảnh mùi chết chóc.

Dương Thanh Huyền bọn người là huyết dịch hơi ngưng, từng cái từng cái sắc mặt ngưng trọng, chuẩn bị tử chiến một hồi.

Tử Hóa lập tức tựu nghiêm ngặt quát một tiếng, thân hình bắn mạnh mà lên, ở không trung hóa thành một cái cực nhỏ điểm đen, lấy một loại khó có thể tưởng tượng tốc độ, hướng về vòng xoáy màu đen nhào tới.

Dưới cái nhìn của hắn, có thể không giúp đỡ Dương Thanh Huyền cũng không để ý, nhưng Tử Hà nhất định không thể có việc.

Ninh Thiên Dận bên cạnh người một ông già lạnh rên một tiếng, bóng người loáng một cái tựu đuổi tới, trực tiếp xuất hiện ở vòng xoáy bầu trời, sau đó hai tay nâng ngày, hét lớn một tiếng, vô số lôi vân tụ ở lòng bàn tay, tựu "Ầm ầm ầm" hướng về điểm đen kia bắn đi.

Dương Thanh Huyền sắc mặt khó coi, ông lão kia cũng là sáu sao Thiên Giới trung kỳ, hơn nữa nhìn Ninh Thiên Dận tu vi, tuy rằng giương cung mà không bắn, hơn nửa cũng lên sáu sao.

Còn có những Kim Giáp kia võ sĩ, hơn mười tên Thiên Giới chi chủ, cùng Huyết Phù Tông đám người.

Bất luận nhìn thế nào đều là một hồi chật vật tử chiến.

"Oanh! Oanh!"

Cái kia sáu sao Thiên Giới trung kỳ ông lão, từng đạo từng đạo sấm nổ từ trong tay đánh ra, đánh vào trời cao trên, lôi quang rất nhanh liền thành một vùng, đem điểm đen kia bắn trúng.

Tử Hóa một cái hiện ra hiện ra, nghiêm ngặt quát một tiếng, lấy tay vì là đao, đem lôi đình chém vỡ, sau đó nhún người mà hạ.

Hai người rất nhanh tựu đấu cùng nhau.

Ninh gia võ sĩ cùng Huyết Phù Tông, Huyết Kiếm Môn, Chính Dương Phủ võ giả, cũng đã giết khí ngất trời vọt ra, cùng Dương Thanh Huyền đám người chém giết cùng nhau.

Ninh Thiên Dận nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn một hồi, miệng giác ngậm lấy một nụ cười lạnh lùng, sau đó ánh mắt nhìn phía cái kia vòng xoáy màu đen, gằn giọng nói: "Dương Thanh Huyền cùng Tử Chi Thần Vương phủ người đi rất gần, lại gọi ngươi tiên tử, xem ra ngươi nên là Tử Tâm bảy vị nghĩa nữ một trong. Mấy cái này cường đại người áo bào đen, cũng đều là Tử Chi Thần Vương phủ cao thủ, không dám lộ ra hình dáng đi. Để ta đoán một chút, ngươi là Tử Tâm Thần Vương thứ mấy đứa con gái, thực lực như vậy không tầm thường, để người một cách không ngờ, rơi vào Khốn Cảnh còn có thể còn như vậy trấn định dí dỏm, ngươi là thứ bảy nghĩa nữ Tử Hà.”

Vòng xoáy màu đen bên trong truyền đến Tử Hà thanh âm, nói: “Ồ? Ngươi tựu hiểu rõ ta như vậy?”

Ninh Thiên Dận nói: “Không hiểu rõ, chính là bởi vì không hiểu rõ, vì lẽ đó chỉ có thể là ngươi. Ngươi cái kia chút tỷ tỷ, ta dù sao cũng hơi tai nghe, cùng trước mắt ngươi đều không hợp nhau, vì lẽ đó ngươi là Tử Hà không thể nghi ngờ.”

“Đoán được thân phận của ta, có phải là nên khen thưởng một cái, tỷ như đem đầu của ngươi nắm đến làm cầu để đá?”

“Ha ha, nếu như ngươi có bản lĩnh này, ta hết sức đồng ý để đầu mình biến thành ngươi dưới chân cầu, nhưng là ngươi có không?”

Ninh Thiên Dận tự phụ cười lên, nói: “Tử Tâm bảy cái nghĩa nữ mỗi cái xinh đẹp như hoa, thiên tư thông minh, tuy rằng Tử Chi Thần Vương phủ trong bóng tối giúp đỡ Dương Thanh Huyền, nhưng cũng chưa từng bày ở ngoài sáng, hiển nhiên cũng không nghĩ cùng ta Ninh gia triệt để cắt đứt. Hôm nay ta giết Dương Thanh Huyền sau, lẫn nhau trong đó mâu thuẫn tự nhiên cũng không có. Khi đó, ngươi tựu theo ta về Ninh gia đi, tốt đẹp hầu hạ ta, ta có thể dìu ngươi trên chính vị. Tương lai có lẽ còn có thể trở thành là toàn bộ Ninh gia chi chủ mẫu.”

Tử Hà “Khanh khách” cười nói: “Ta đối với trở thành Ninh gia mẹ già không có hứng thú, chỉ đối với đem đầu của ngươi làm cầu để đá có hứng thú.”

Tiếng nói rơi xuống, vô hạn giang sơn từ vòng xoáy màu đen bên trong kích bắn mà ra, hình thành một vài bức bức tranh tuyệt mỹ cuốn, đem vòng xoáy kia phong ấn lực lượng triệt để nghiền nát.

Liên thủ bố trí phong ấn bốn tên Ninh gia cường giả, đều là hoàn toàn biến sắc, dồn dập kêu to mấy tiếng, đem quyết ấn đánh vào phía trước, hình thành cường đại phong tỏa.

“Oành! Oành!”

Phong tỏa lực lượng rung động mấy hạ, rốt cục “Ầm ầm” một tiếng nổ tung ra.

Vô số giang sơn mỹ cảnh hiện ra trước mắt.

Tử Hà từ cái kia bức tranh bên trong từng bước một đi ra, mỗi giẫm một bước, dưới chân tựu có vạn ngàn quy tắc hiện ra.

Ninh Thiên Dận mặt sắc đại biến, cả kinh nói: “Ngươi...”

Cái kia bốn tên gây phong ấn Ninh gia cao thủ, ở phá phong sát vậy cũng là trong cơ thể khí huyết rung động, chịu đến nhất định phản phệ, cùng kêu lên quát lên: “Đi chết đi!”

Bốn bóng người từ bốn phương tám hướng kích bắn mà đi, hình thành áp lực mạnh mẽ, bốn người riêng phần mình ra chiêu, đánh về đằng trước.

Giang sơn như thử đa kiều ở trời cao biến ảo, Tử Hà giơ tay một kiếm, đỉnh văn trên thân kiếm tựu kích bắn ra tảng lớn quy tắc, ở không trung ngưng tụ số tròn đạo kiếm ánh sáng, lấy khó có thể tưởng tượng trấn áp tư thế, đánh về bốn người.

“Cái gì?!”

Bốn người đều là kinh sợ.

Trong tay thần thông ở chiêu kiếm đó hạ, dĩ nhiên đều bị phá vỡ.

Kiếm khí qua lại mà đến, phảng phất có thể trấn áp tất cả, ở trong kiếm quang, lờ mờ còn có cửu đỉnh hiện ra.

Ninh Thiên Dận khiếp sợ nói: “Bất Diệt Hoàng triều trấn quốc Thần khí đỉnh văn kiếm?!”

“A!”

Ở hắn khiếp sợ bên dưới, cái kia bốn tên triển khai phong ấn ông lão, đều bị kiếm chém thành hai khúc, đột tử tại chỗ.

Ninh Thiên Dận kinh ngạc nhìn Tử Hà, có chút không phản ứng kịp.

Tử Hà cầm kiếm đi lên phía trước, híp mắt cười nói: “Bé ngoan, nhanh nắm đầu lại đây.”

Ninh Thiên Dận này mới lấy lại tinh thần, nói: “Ngươi cũng không có bị nhốt lại, là giả bộ! Chỉ là, tại sao muốn như vậy? Ta không hiểu.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2434: Nắm Đầu Làm Cầu Để Đá

Tử Hà lắc đầu nói: “Chuyện này quá, sự thông minh của ngươi là hiểu không. Ngươi chỉ cần rõ ràng một ít thứ đơn giản là tốt rồi, tỷ như nắm đầu quá đến cho ta đá.”

Ninh Thiên Dận sầm mặt lại, gằn giọng nói: “Tốt ngươi một cái tiện nhân! Ta bản tướng tâm hướng về Minh Nguyệt, bất đắc dĩ Minh Nguyệt chiếu mương máng.”

Tử Hà nói: “Phí lời quá nhiều, nắm đầu đến đây đi!”

Một bước lên trước, khí thế trên người nhất thời bộc phát ra, không ngừng kéo lên cao.

Ba sao Thiên Giới, bốn sao Thiên Giới, năm sao Thiên Giới, sáu sao Thiên Giới...

Ninh Thiên Dận cả người chấn động mạnh, hãi tiếng nói: “Ngươi! Ngươi... Tu vi...”

Khí thế rốt cục ở sáu sao Thiên Giới đỉnh cao trên ngừng lại.

Ninh Thiên Dận tâm hơi hơi trấn định hạ, nhưng vẫn như cũ kinh khủng muôn dạng, thất thanh nói: “Không thể, sáu sao Thiên Giới đỉnh cao, nếu như ngươi có thiên phú như vậy thực lực, từ lâu là vinh quang vương giả, danh chấn toàn bộ Mục Hải Vực Giới, làm sao có khả năng yên lặng không nghe, mặc dù ở Tử Tâm bảy cái nghĩa nữ bên trong đều vẫn là bình thường không có gì lạ tồn tại.”

Tử Hà lông mày đại giương lên, nói: “Ta xinh đẹp như vậy, ngươi lại còn nói ta bình thường không có gì lạ?”

Ninh Thiên Dận chật vật nuốt xuống hạ, nội tâm một trận hoảng loạn, nói: “Ngươi nhất định là tu luyện bí thuật gì, hoặc là trên người cất giấu bí mật nào đó, bằng không ta tuyệt không tin Tử Tâm một vị nghĩa nữ, là có thể có sáu sao tột cùng tu vi.”

Tử Hà giễu cợt nói: “Liên quan gì đến ngươi?”

Nói, một kiếm tựu giữa trời chém tới.

Vô số minh văn bên trong kích bắn vạn đạo kiếm khí, ở không trung hóa thành to lớn thế giới của Kiếm, ép đè xuống. Thế giới này phảng phất một toà trấn quốc đại đỉnh, mạnh mẽ trấn hạ!

Ninh Thiên Dận hút mạnh khẩu hơi lạnh, nguồn sức mạnh này thật sự là sáu sao đỉnh cao, kinh khủng bên dưới, vội vàng triển khai thần thông.

Vô số hào quang màu xanh lục từ trong cơ thể tuôn ra, biến ảo thành một cái Quang Xà quấn quanh ở trên người, tỉ mỉ trên da nối tiếp nhau san sát, lộ ra một luồng lạnh lùng sát khí.

Đây là Ninh Thiên Dận tu luyện thứ hai nguyên thần thần thông, ở Ninh gia cao thủ giúp đỡ hạ, trực tiếp đem một cái sáu sao Thiên Giới sơ giai yêu xà giật hồn phách, chuyển vì chính mình thứ hai nguyên thần.

Làm như vậy chỗ tốt là không dùng chính mình tu luyện, chỗ xấu là rất khó đạt đến tâm ý tương thông, song hồn nhất thể hoàn mỹ dung hợp cảnh giới, nhưng vẫn có thể xem là một loại nhanh chóng tăng cao thực lực tuyệt diệu pháp môn.

Rắn hồn biến ảo mà ra sau, Ninh Thiên Dận lại hai tay nắm chặt, hai đạo xoắn ốc khí từ lòng bàn tay đi lên hạ hai cái phương hướng kéo dài, sau đó hai tay ở trước người hợp lại, xoắn ốc khí nhất thời hóa thành bốn đạo, lộ ra Thập Tự Tinh khuếch tán.

Chính là một loại cực mạnh phòng ngự thần thông.

Quang Xà cũng cảm nhận được cực mạnh áp bức, trên người Ninh Thiên Dận lượn quanh chặt chẽ, mở mồm ra, phun ra một đạo tựa như tia chớp ánh sáng.

“Oành!”

Đỉnh văn kiếm khí mạnh mẽ chém ở đằng kia Thập Tự Tinh xoắn ốc trên, một cái đưa nó chém vỡ, đồng thời phá tan Quang Xà phun ra điện ánh sáng, chém trên người Quang Xà.

Ninh Thiên Dận cả người rung mạnh, rên lên một tiếng, đã bị đánh bay ra ngoài, miệng giác dật ra máu.

“Xì!”

Quang Xà kêu thảm một tiếng, kịch liệt từ chối mấy hạ, tựu đột nhiên xuyên về Ninh Thiên Dận trong cơ thể.

Một kiếm bên dưới, liền phá đi Ninh Thiên Dận phòng ngự mạnh nhất.

Ninh Thiên Dận hoảng sợ lui về phía sau, trong mắt toát ra một vẻ bối rối, kêu lên: “Ngươi không thể động thủ với ta, bằng không chính là Thần Vương phủ cùng Ninh gia toàn diện khai chiến, cái này hậu quả Tử Tâm cũng không nghĩ gánh chịu chứ?”

Tử Hà lạnh lùng nói: “Đem các ngươi toàn bộ giết sạch, liền nói ngươi nhóm Luyện Tinh thời điểm, ngu xuẩn đến đem mình cũng luyện chết, ai có thể phản bác, ai có chứng cứ?”

Ninh Thiên Dận vội la lên: “Oan gia nghi giải không thích hợp kết, ngươi thả ta đi, này Hàn Võ Tinh trên tất cả đều là của ngươi, ta cũng không tiếp tục tới đây tinh.”

Tử Hà nói: “Phí lời quá nhiều, nắm đầu đến cho ta đá.”

Bóng người loáng một cái, đã đến Ninh Thiên Dận trước người, thật sự giơ chân lên, liền hướng Ninh Thiên Dận trên đầu đá vào.

Ninh Thiên Dận kinh hãi, nếu thật sự bị này một người phụ nữ đá đầu, vậy sau này mình làm sao còn hỗn?

Vội vàng đột nhiên lắc mình, muốn tránh thoát một kích kia.

Đồng thời hai tay ôm đầu, bảo vệ đầu, toàn thân yếu hại đều bất kể, trước tiên bảo vệ đầu cùng bộ mặt.

Tử Hà cười lạnh, Thối pháp ở không trung vừa thu lại, vòng một tiểu đường vòng cung, trực tiếp dùng bàn chân đạp tới, mạnh mẽ giẫm ở Ninh Thiên Dận trên mặt.

“Oành!”

Ninh Thiên Dận toàn bộ nửa người trên bị chấn về phía sau cong, trên mặt một dấu giày tử đè xuống, xương mũi toàn bộ nổ tung, như là bị cây búa làm bể giống như vậy, ở trên mặt nở hoa.

“A!”

Ninh Thiên Dận bi phẫn kêu thảm một tiếng, thân thể tựu bay ra ngoài, ở không trung không ngừng xoay quanh.

Toàn bộ người triệt để bối rối.

Từ nhỏ đến lớn, một đường đi tới sức mạnh cùng quyền lợi đỉnh cao, ăn xong không ít khổ, cũng trải qua qua mấy lần sinh tử, từ trước đến nay không có một lần giống như bây giờ, bị một người phụ nữ dùng bàn chân sinh sinh giẫm ở trên mặt.

“A!”

Ninh Thiên Dận lại là rít gào một tiếng, hầu như muốn điên rồi, ở không trung loáng một cái, tựu nổi điên hướng về Tử Hà xông lại, quát: “Ta nhất định muốn giết ngươi, tiện nữ nhân!”

“Oành!”

Tử Hà lại là một cước đạp ở trên mặt hắn, đưa hắn đá bay ra ngoài, vỗ tay cười nói: “Đầu làm cầu để đá, chơi thật vui.”

Ninh Thiên Dận mặt hoàn toàn bị đá nát, đồng thời biến hình.

Hai phái người ở không gian bốn phía bên trong, nguyên bản giết không thể tách rời ra, đánh càn khôn điên đảo, sát khí cùng máu tanh tràn ngập, bị Ninh Thiên Dận mấy hạ kêu thảm thiết kinh sợ đến mức tất cả đều ngừng tay đến, cả đám trợn mắt há mồm.

Dương Thanh Huyền đám người vội vàng tụ lại thành một cái vòng chiến.

Hai phái sức mạnh cách biệt thực tại có chút cách xa, mấy cái đối mặt tựu rơi vào hạ phong, mệt mỏi phòng ngự, chết rồi không ít người.

Giờ khắc này Ninh Thiên Dận biến đổi lớn, cho bọn họ một chút cơ hội thở dốc.

Ninh gia người nhưng là mỗi cái ngây người như phỗng, có chút không phản ứng kịp.

Ninh Thiên Dận ở bị đá hai cúi đầu sau, hơi có chút thanh tỉnh, đối phương nhưng là sáu sao đỉnh cao Thiên Giới, chính mình chỉ là sáu sao trung kỳ, như thế nào đi nữa nổi giận đều chỉ là bị làm cầu để đá mệnh.

Ninh Thiên Dận cắn răng nói: “Tất cả mọi người nghe lệnh, trước hết giết này tiện tỳ! Không tiếc bất cứ giá nào, trước hết giết này tiện tỳ!”

Nghĩ muốn đánh giết sáu sao đỉnh cao Thiên Giới, sợ là phải trả ra giá thật lớn, nhưng Ninh Thiên Dận không quản được nhiều như vậy, dù cho vứt bỏ một lần này Mộc Nguyên Quả thu thập, dù cho để Dương Thanh Huyền trốn, đều nhất định trước phải giết Tử Hà.

Cái kia đầy trời lửa giận, hầu như phải đem hắn hoả táng.

“Nghe Thiên Dận đại nhân hiệu lệnh, tất cả mọi người tiến lên!”

Ninh gia một tên sáu sao Thiên Giới ông lão hét lớn một tiếng, tựu vứt hạ Luyện Tinh sư hiệp hội người, hướng về Tử Hà phóng đi.

Huyết Phù Tông chờ ba phái người, Ninh gia hầu như một nhiều hơn phân nửa cao thủ, đều xông lên vây công Tử Hà.

Tử Hóa quát lên: “Trợ giúp tiểu thư!”

Liền cũng vọt tới.

Dương Thanh Huyền cầm kích lên trước, quát lên: “Cùng tiến lên!”

Hai phái người lần thứ hai đại chiến đến đồng thời, chỉ bất quá lần này nhiều Tử Hà, một vị sáu sao đỉnh cao Thiên Giới, lập tức đem nguyên bản mất thăng bằng cục diện đảo ngược, tiến vào nhất định cân bằng bên trong.

Tử Hà một người tựu hầu như kiềm chế đối phương sở hữu sáu sao trở lên cường giả.

Để Dương Thanh Huyền đám người áp lực giảm bớt không chỉ gấp đôi, trước bị đè lên đánh bi phẫn cùng không cam lòng, trong khoảnh khắc bộc phát ra, rống giận điên cuồng chém đi tới.

Chương 2435: Lần Thứ Hai Bị Áp Chế, Giằng Co Tiêu Hao

Ninh Thiên Dận đứng ở đằng xa quan chiến một trận, tay phải năm ngón tay chậm rãi làm nổi lên, hư nắm thành trảo, bóng người loáng một cái, tựu nhảy vào vòng chiến, hướng về Tử Hà công tới.

Hắn tuy rằng mặt bị đánh nát, nhưng vẫn chưa bị thương gì, trạng thái toàn bộ ở.

Ninh Thiên Dận là sáu sao Thiên Giới trung kỳ, vừa vào chiến trường, lập tức để vài tên sáu sao Thiên Giới áp lực lần giảm, đối với Tử Hà thế yếu bắt đầu xoay chuyển, có chuyển bại thành thắng dấu hiệu.

Tử Hà miệng giác mỉm cười, đỉnh văn trên thân kiếm kiếm lực một chiêu chiêu lan truyền ra ngoài, áp chế mọi người.

Nhưng nội tâm nhưng còn xa không có trên mặt biểu hiện nhẹ nhàng như vậy.

Ánh mắt đảo qua toàn bộ chiến trường, đáy lòng trái lại lộ ra một vẻ lo âu, chính mình này là phân thân, hạn chế ở thân thể cường độ, tu vi cảnh giới chỉ có thể kẹt ở sáu sao đỉnh cao, không cách nào đột phá cái kia Thất Tinh lạch trời, ở vài tên sáu sao Thiên Giới vây công hạ, tuy rằng thành thạo điêu luyện, nhưng nghĩ muốn thắng được cũng là rất khó.

Mà Dương Thanh Huyền đám người bị Ninh gia cao thủ vây công, ở Ninh Thiên Dận gia nhập chiến cuộc sau, nguyên bản miễn cưỡng lấy được cân bằng lần thứ hai bị phá vỡ, một điểm điểm rơi vào thế yếu, lượng lớn một sao, hai sao Thiên Giới lần lượt ngã xuống, đẫm máu trời cao.

Dương Thanh Huyền nội tâm cũng khá là sốt ruột, hắn cũng nhìn thấu Tử Hà thực lực đỉnh cao, là lại không ẩn giấu toàn bộ mở trạng thái, hai phái người như vậy điên cuồng tiếp tục giết, nếu như không có thay đổi lời, chính mình này phương sợ là muốn thảm bại.

Lạc Đinh Lan mở một đường máu, đi tới Dương Thanh Huyền bên cạnh người, thấp giọng hỏi nói: “Còn có tiền không?”

Dương Thanh Huyền theo bản năng hỏi: “Làm gì?”

Lập tức tựu hiểu rõ ra, nói: “Tốt, còn có một chút, có thể chi trì một trận.”

Lạc Đinh Lan nói: “Như vậy tiếp tục đánh, tình thế cực đoan không ổn, có thể kéo một trận là một trận. Ta vừa thu rồi không ít pháp bảo chứa đồ, bên trong cần phải có không ít tiền.”

Lập tức cởi xuống trên cổ tay Mạt Thế Phương Viên, nháy mắt giải phong đi ra.

Chiến Linh đám người vừa thấy, cả kinh kêu lên: “Mau giết cô gái kia, tuyệt đối đừng để cái kia phòng ngự trận khí mở ra!”

Bốn phương tám hướng Ninh gia võ giả, lập tức phiết hạ chiến đấu vọt tới.

Dương Thanh Huyền giơ tay ném ra tiểu Thiên Đạo Đạo xử, hai tay bấm quyết điểm tới.

Đạo xử ở không trung một cái kim quang đại phóng, liền bắn ra vạn đạo ngũ sắc sánh chói, một cái đem cái kia chút xông tới người toàn bộ cuốn vào.

Lạc Đinh Lan trong tay Mạt Thế Phương Viên “Ầm ầm ầm” khuếch tán ra, hét lớn: “Mọi người mau vào!”

Dương Thanh Huyền nhất phái võ giả lập tức vứt hạ chiến đấu, bay tới.

Quỷ Tàng đứng ở trên đầu tường, đột nhiên hét lớn một tiếng, Bách Quỷ Dạ Hành hướng về không trung chém một cái, vô số ác quỷ kèm theo kiếm khí gào thét mà ra.

Dương Thanh Huyền vận chuyển Ngự Hỏa Tiên Quyết, vô số hỏa diễm ở bốn phương tám hướng chìm nổi, xoay tròn bên dưới, hình thành to lớn hỏa luân, sau đó áp súc ở trên lòng bàn tay.

Nhiệt độ kinh khủng nhất thời kịch liệt, toàn bộ không gian năng lượng đều tựa như đè lên về điểm này, tất cả mọi người không không hoàn toàn biến sắc, giật mình nhìn sang.

Dương Thanh Huyền cười gằn một tiếng, một chưởng hướng về đuổi tới Ninh gia người phương hướng đánh ra, “Ầm ầm” một tiếng rung mạnh, cái kia hỏa diễm nháy mắt bộc phát ra, hóa thành tám con rồng lửa, rít gào mà đi.

“Cức Hằng Cổ Diễm!”

Ninh gia một ông lão cả kinh nói: “Vừa rồi cái kia một điểm... Chẳng lẽ là Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa?”

Tám đạo Hỏa Long uy năng có hạn, nhưng Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa nổ tung lúc uy năng, cùng với Cức Hằng Cổ Diễm bản thân đáng sợ thiêu đốt lực lượng, để đại bộ phận Ninh gia cường giả đều không dám mạnh mẽ chống đỡ, vội vàng dồn dập né tránh.

Dương Thanh Huyền gặp một chiêu đắc thủ, lại đưa tay chộp một cái, đem tiểu Thiên Đạo Đạo xử thu về, khốn ở bên trong chín người bị hung hăng ngã hướng về trong thành.

Chính mình bóng người lóe lên, tựu rơi vào trong thành.

Đến đây, hơn nửa võ giả cũng đã trốn vào trong thành, còn có một chút ở chạy thục mạng trên đường bị Ninh gia cường giả chém giết, bộ phận Ninh gia võ giả cũng đuổi vào.

Lạc Đinh Lan quát lên: "Đóng cửa đánh chó!"

Trong tay quyết ấn đồng thời, trong thành kết giới lập tức bay lên, phải đem hư không chém nứt, hình thành tự mình phòng ngự.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Còn có người không có vào!"

Lạc Đinh Lan sắc mặt lãnh đạm nói: "Đợi không nổi, chờ bọn hắn, chúng ta đều sẽ chết!"

Đột nhiên một đạo tử mang cấp tốc qua lại mà đến, khí thế bàng bạc kiếm lực, triển khai một con đường, thẳng vào trong thành.

Kiếm khí rơi ở trong thành, biến ảo ra Tử Hà dáng dấp, sắc mặt có chút tái nhợt.

Bên người còn có hai tên Dương Thanh Huyền chiêu mộ hung đồ, là nhảy vào lúc tiến vào, đi ngang qua thuận lợi mang vào.

Đến đây, cái kia Mạt Thế Phương Viên kết giới, hoàn toàn mở ra, đem ngoại giới cách rời.

Lạc Đinh Lan hai tay run run, đem bắt được rất nhiều chứa đồ nguyên khí dồn dập đập vỡ tan, đại lượng bảo vật, Tinh Thần Thạch toàn bộ rơi trên mặt đất, bị khắp thành minh khắc phiền phức trận pháp hấp thu đi vào.

Kết giới ánh sáng một cái sáng choang, kéo dài tới cực hạn.

Toàn bộ thành trì giống như là khảm nạm ở một viên trong bảo thạch to lớn, cùng Ninh Thiên Dận ở toà kia không trung thành lẫn nhau chiếu rọi, thậm chí càng sáng sủa.

Còn có vài tên còn ở ngoài thành khổ sở chém giết võ giả, vừa thấy Mạt Thế Phương Viên kết giới mở ra, nhất thời một trái tim chìm vào vực sâu, biết chính mình chết chắc rồi.

Không có mấy hạ, cái kia vài tên võ giả đã bị chém giết, phá toái thi thể bay vào vô tận vũ trụ bên trong.

Nhung Kha bọn người là sắc mặt cực kỳ khó coi, tức giận nhìn chằm chằm bên trong thành Ninh gia võ giả, quát lên: “Giết này chút cẩu tạp chủng!”

Củ Tử biết thành trì này phòng ngự, ở bên ngoài một mặt oanh kích, một mặt quát to: “Nhanh phá hoại đại trận, liền có thể lấy đi ra!”

Bị nhốt ở trận bên trong Ninh gia võ giả, từng cái từng cái tỉnh ngộ lại, vội vàng hướng về bốn phương tám hướng trận pháp công tới.

Nhưng vừa rồi ra tay, tựu gặp một đạo tử mang phá không mà đến, nháy mắt bắn vào tất cả mọi người trong cơ thể, đưa bọn họ chém nát tan.

Đã đánh ra thần thông pháp bảo, cũng bị Tử Hóa, Nhung Kha đám người dồn dập tiếp được, không có một chiêu rơi ở trong thành.

Củ Tử bọn người là hơi thay đổi sắc mặt.

Ninh Thiên Dận nhìn chằm chằm này thành lớn, nghe Củ Tử giảng giải vài câu, cả giận nói: “Thần Võ Cung Mạt Thế Phương Viên?! Ta cũng từng nghe nói, trận này khí từng ở Mục Hải Vực Giới gây nên quá oanh động không nhỏ, có người nói có thể ngăn trở sở hữu Thất Tinh Thiên Giới dưới công kích.”

Củ Tử nói: “Chính là, trước chúng ta chính là oanh kích thành trì này, tiêu hao quá nhiều sức mạnh, mới có thể bị bọn họ giết ngược lại. Bất quá bọn hắn trên người cần phải không có bao nhiêu Tinh Thần Thạch duy trì đại trận này năng lượng.”

Tựa hồ vì đánh vào mặt hắn, trong thành người dồn dập đổ ra Tinh Thần Thạch đến, rất nhanh tựu chồng chất như núi, tràn đầy một thành tảng đá, liền đứng người địa phương đều cơ hồ không có.

Ninh Thiên Dận cả giận nói: “Oanh! Không tiếc tất cả mở ra, oanh mở thành trì này! Ta nhất định muốn đưa bọn họ chém thành muôn mảnh!”

Củ Tử đám người lập tức tổ chức nhân thủ công thành, đồng thời hấp thụ lần trước giáo huấn, đưa tay hạ phân thành ba đợt, tiến hành xa luân chiến luân phiên công kích, miễn cho đồng loạt hết sạch năng lượng, bị đối phương lao ra thu hoạch.

“Oanh! Oanh!”

To lớn hào quang, không ngừng ở Mạt Thế Phương Viên ở ngoài nổ ra, chấn bên trong Tinh Thần Thạch kịch liệt giảm thiểu.

Bất quá bọn hắn một đường truy kích Huyết Phù Tông người lại đây, trên đường góp nhặt không ít chứa đồ nguyên khí, thêm vào Luyện Tinh sư hiệp hội người đều phi thường có tiền, chống đỡ một quãng thời gian là không thành vấn đề.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2436: Phá Thế Chi Phủ, Đến Nơi Hẹn Mà Đến

Dương Thanh Huyền nhìn một cái mấy phe thương vong, theo chính mình cùng đi ra cường giả, gần bốn mươi người, Nhung Kha lại dẫn theo gần bốn mươi người đến, tổng cộng hơn bảy mươi người, ngã xuống quá bán, chỉ còn lại hơn ba mươi người.

Hơn nữa ngã xuống hơn là Hi Xung triệu tập đến lính đánh thuê cùng hung đồ, còn dư lại những lính đánh thuê kia cùng hung đồ, sắc mặt đều hết sức khó coi.

Nhưng nắm tiền tài của người, trừ tai hoạ cho người, chuyện thiên kinh địa nghĩa.

Là chính mình đồng ý tới, cũng không oán được người khác.

Còn sống này hơn ba mươi người, cũng đều bị bất đồng trình độ tổn thương, mặc dù là Tử Hà, Dương Thanh Huyền, cũng có nhỏ nhẹ tổn thương ở trong người, từng cái từng cái ngồi xếp bằng hư không, yên lặng chữa thương, chờ chờ những trận chiến đấu tiếp theo.

Nhung Kha trầm giọng nói: "Ta đã đem ở đây thảm thiết chiến đấu đưa tin đi trở về, thỉnh cầu Cung Đạt đại nhân điều động cường giả lại đây tiếp viện."

Dương Thanh Huyền nói: "Sợ là không kịp chứ? Từ Ám Tinh chi thành đến nơi này, cần thời gian bao lâu?"

Nhung Kha nói: "Nhanh nhất cũng muốn bảy ngày."

Tất cả mọi người là trong lòng một mảnh âm u, có thể kiên trì bảy ngày sao?

Lấy trước mắt này Tinh Thần Thạch tiêu hao tốc độ, sợ là không có khả năng.

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Làm hết sức mà thôi, binh tới tướng đỡ nước đến đất ngăn, nghĩ nhiều như thế cũng không ý nghĩa.”

Mọi người dồn dập dành thời gian an dưỡng thương thế, khôi phục thêm một phân, tựu nhiều một phân sống sót hi vọng.

Ninh Thiên Dận đầy mặt âm trầm cùng lửa giận, vận chuyển chân nguyên tu sửa mặt mũi chính mình.

Đem tụ huyết cùng thịt nát thanh trừ, sau đó đắp lên thuốc cao, lại vận chuyển chân khí, đem phá toái xương cốt một điểm điểm phục hồi như cũ.

“Rất thú vị chiến đấu a, lại là Thần Võ Cung Mạt Thế Phương Viên, món bảo vật này sa sút vô số năm, lại tái hiện mặt trời.”

Một thanh âm đột nhiên ở trên hư không vang lên.

Tất cả mọi người là trong lòng cảnh giác, theo cái kia phương hướng của thanh âm nhìn tới.

Chỉ thấy một người đàn ông, chẳng biết lúc nào tựu xuất hiện ở bên ngoài vòng chiến, khẽ cười một tiếng, tựu hai tay ôm ngực, đi tới.

Ninh Thiên Dận một thấy người này, nhất thời mừng như điên nói: “Tử nhưng mà đại nhân!”

Ninh gia cùng Huyết Phù Tông chờ cường giả, vừa nghe là người một nhà, đều là tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, lộ ra ung dung sắc mặt vui mừng.

Người tới chính là Ninh Tử Nhiên, nhìn lướt qua Mạt Thế Phương Viên, ánh mắt tựu rơi ở Ninh Thiên Dận trên mặt, lộ ra thần sắc ngạc nhiên, nói: “Ngươi, ngươi là... Thiên Dận?”

Ninh Thiên Dận khuôn mặt lập tức chìm xuống, cả giận nói: “Tử nhưng mà đại nhân, này chuyện cười không một chút nào buồn cười!”

Ninh Tử Nhiên lúng túng lặng lẽ cười hai tiếng.

Mạt Thế Phương Viên bên trong, mọi người càng là trong lòng bao phủ chìm xuống bóng tối, này tên mới xuất hiện cường giả, thực lực hoàn toàn không kém Ninh Thiên Dận.

Tử Hà càng là sắc mặt ngưng trọng, nói: “Thẩm, dĩ nhiên là Ninh gia phân quản Ám Bộ Ninh Tử Nhiên, Thất Tinh Thiên Giới cường giả.”

“Cái gì?!”

Nhung Kha bọn người là trong lòng chấn động dữ dội, từng cái từng cái mặt lộ vẻ vẻ hoảng sợ.

Thất Tinh cùng sáu sao, là Thiên Giới bên trên đạo thứ hai to lớn ranh giới, từ cổ chí kim, vô số sáu sao tột cùng cường giả, đều kẹt ở thất tinh lạch trời trước, không thể vượt qua bước đi này.

Mặc dù Tử Hà là Tử Tâm một đạo phân thân, dựa vào Tử Tâm sức mạnh, đều không thể để Tử Hà vượt qua đến Thất Tinh, chỉ có thể dài lâu dừng lại ở sáu sao đỉnh cao.

Mà một tên Thất Tinh Thiên Giới xuất hiện, liền có thể đem nhất tông bộ tộc, trực tiếp đưa vào đỉnh cao, ở liên minh đại hội bên trong nắm giữ một tịch vị trí.

San San cả kinh nói: “Thất Tinh lực lượng, cái kia chẳng lẽ không phải nắm giữ phá khai Mạt Thế Phương Viên sức mạnh?”

Ngoài thành, Ninh Thiên Dận ôm quyền nói: “Tử nhưng mà đại nhân, kính xin phá khai này Mạt Thế Phương Viên, đem này một ít binh sĩ chém tận giết tuyệt. Vừa vặn Dương Thanh Huyền cũng ở bên trong, đại nhân có thể cùng nhau hoàn thành nhiệm vụ.”

Ninh Tử Nhiên gật đầu nói: “Ta chính là vì giết Dương Thanh Huyền mà đến.”

Lúc này mắt sáng lên, nhìn chằm chằm Mạt Thế Phương Viên, giơ tay lên, chân khí tràn vào lòng bàn tay, biến ảo ra một thanh màu vàng chiến phủ, nắm trong tay.

Chiến phủ phía trước, hiển hiện ra một cái to lớn ám sắc phù ấn, không ngừng xoay tròn.

Trong lòng mọi người lần thứ hai trào hiện một loại cảm giác, toàn bộ hư không năng lượng trọng tâm, đều rơi vào cái kia trên chiến phủ. Trước có loại cảm giác này thời điểm, là Dương Thanh Huyền ngưng tụ ra Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa thời điểm.

Chỉ có điều Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa xuất hiện, cũng chỉ là trọng tâm ngưng tụ vào một điểm.

Mà giờ khắc này chiến phủ xuất hiện, nhưng là trọng tâm ngưng tụ vào một mảnh, hoàn toàn không thể giống nhau.

Ninh Tử Nhiên trong mắt sát cơ lóe lên, chiến phủ ầm ầm đánh ra, quát lên: “Phá đời!”

Mọi người chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, to lớn hào quang hầu như đâm thủng hai mắt, tất cả đều hoảng sợ nhắm mắt lại.

Sau đó ánh búa như lưu tinh đánh rơi, chém trên Mạt Thế Phương Viên.

Thành trì rung mạnh, bên trong trận pháp nháy mắt nổ tung, chồng chất như núi Tinh Thần Thạch trong nháy mắt tiêu hao hết sạch.

Phủ ánh sáng trực tiếp cắt nát thành trì phòng ngự, chém vào.

Tất cả mọi người không khỏi là hoảng sợ trợn to hai mắt.

Mạt Thế Phương Viên “Oành” một tiếng, biến lấy lại vốn thân thể, nổ tung thành hai đoạn.

Ánh búa xâu vào, ở trên vòm trời lưu lại một đạo vết rách to lớn, đem toàn bộ vòm trời vũ trụ sâu sắc mổ ra.

Dương Thanh Huyền đám người tuy rằng không có bị trực tiếp bổ trúng, nhưng đều bị phủ quang uy năng chấn chân khí khuấy động, huyết dịch lăn lộn, một số võ giả vừa vặn chuyển thương thế, vừa vội kịch chuyển biến xấu.

Ninh Thiên Dận mừng như điên, cười to nói: “Ha ha, xem các ngươi còn chạy đi đâu! Dương Thanh Huyền, Tử Hà, đều chịu chết đi! Ta muốn các ngươi trả giá trăm nghìn vạn lần đánh đổi! Giết, toàn bộ cho ta giết!”

Ninh Tử Nhiên nói: “Chậm đã.”

Ninh gia võ giả chính muốn xông ra đi, nghe vậy đều là ngừng lại.

Ninh Thiên Dận sững sờ nói: “Tử nhưng mà đại nhân, làm sao vậy? Không thừa thắng truy kích, bọn họ muốn chạy trốn.”

Ninh Tử Nhiên nhìn chằm chằm hư không nơi nào đó, hờ hững nói ra: “Đi ra đi, một đường theo dõi ta đến đây, nghĩ giấu tới khi nào? Cũng nên để ta gặp ngươi một chút chân thân.”

Mọi người không khỏi kinh hãi, vội vàng theo Ninh Tử Nhiên ánh mắt nhìn tới, thần thức đi về quét, đều một không đáng kể, không khỏi trong lòng kinh hãi, thuyết minh thực lực của người kia hơn mình xa.

Tử Hà hai mắt lấp lóe, lộ ra nét mừng, cười nói: “Ngươi đã đến rồi.”

Cái kia trong hư không truyền ra hơi gợn sóng, cùng với thở dài một tiếng, nói: “Ta tới, đến nơi hẹn mà đến, nguyện thua cuộc.”

Trong thanh âm, lộ ra cực độ cô đơn cùng bất đắc dĩ.

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, chỉ cảm thấy thanh âm này có chút quen tai.

Chờ cái kia hư không gợn sóng tan hết, lộ ra một đạo áo bào tro bóng người, khắp khuôn mặt là nếp nhăn, nhưng cũng tinh thần sáng láng, âm thanh tuy rằng bất đắc dĩ, nhưng sắc mặt bình tĩnh.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Phong Phiêu Linh trưởng lão.”

Tử Hà trong mắt bắn ra tinh mang, vui vẻ nói: “Ngươi dĩ nhiên đột phá?”

Phong Phiêu Linh gật gật đầu, nói: “Nhờ có này ngày quan sát, để ta cố gắng tiến lên một bước.” Nói xong, ánh mắt đảo qua Dương Thanh Huyền, tràn đầy vẻ phức tạp.

Tử Hà cười nói: “Ha ha, đột phá càng tốt hơn, nhanh cho ta giết này chút lâu la! Đặc biệt là Ninh Tử Nhiên cùng Ninh Thiên Dận, một cái dám phá hoại ta trận khí, ở trước mặt ta hung hăng, một cái bị ta làm bể mặt lại dám chính mình chữa bệnh tốt, trở nên so với trước đây còn đẹp trai mấy phần.”

Ninh Tử Nhiên cả kinh nói: “Lênh đênh trưởng lão, chuyện gì thế này? Ninh gia cùng Phong gia luôn luôn giao tình không tệ, ngươi không sẽ là phải giúp đám người kia cùng Ninh gia đối đầu chứ?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2437: Ba Ngàn Thế Giới Nha Giết, Hoàn Toàn Thắng Lợi

Tử Hà cười nói: “Các ngươi cùng Phong gia giao tình là không tệ, nhưng này không có quan hệ gì với Phong Phiêu Linh a, Phong Phiêu Linh nhưng là ta Tử Chi Thần Vương phủ nhất đẳng hộ vệ, ngươi nói có đúng hay không a, Phong Phiêu Linh?”

Ninh Tử Nhiên đám người không bất đại kinh, tựu liền Nhung Kha đám người, đều là đổi sắc mặt.

Nàng trêu đùa đối tượng nhưng là Phong gia đại trưởng lão, thực lực ở Phong gia đủ để đứng vào năm vị trí đầu cao thủ cái thế, bản thân càng là Thất Tinh Thiên Giới cường giả, nhúc nhích ngón tay, liền có thể lấy lay động vũ trụ tồn tại.

Nhưng làm cho tất cả mọi người trợn mắt ngoác mồm, triệt để hoá đá chính là, Phong Phiêu Linh thở dài, gật đầu nói: “Đúng, Tử Hà tiên tử nói không sai, ta hiện tại đã không phải là Phong gia Đại trưởng lão, mà là Tử Chi Thần Vương phủ một gã hộ vệ, hoặc giả nói là Tử Hà tiên tử một gã hộ vệ.”

“Chi!”

Ninh Tử Nhiên hút khẩu hơi lạnh, hắn mình chính là Thất Tinh Thiên Giới, tự nhiên biết Thất Tinh Thiên Giới sức mạnh cùng địa vị, nhất định là chuyện gì xảy ra biến cố trọng đại, mới có thể để Phong Phiêu Linh nói ra nói đến đây đến.

Nhưng không quản xảy ra biến cố gì, thế cuộc trước mắt đã phi thường không ổn.

Ninh Tử Nhiên trầm giọng nói: “Tử Hà chúng ta có thể để cho chạy, nhưng Dương Thanh Huyền nhất định phải chết, Phong Phiêu Linh, ta không biết trên người ngươi chuyện gì xảy ra, nhưng ngươi nếu là Tử Hà người, không có lý do giúp đỡ Dương Thanh Huyền đúng không?”

Phong Phiêu Linh nói: “Lý do không lý do ta bất kể, Tử Hà tiên tử để ta đối phó ai, ta tựu đối phó ai.”

Tất cả mọi người là một trận ngất ngã, cảm giác thế giới này vô cùng không chân thực.

Đến cùng chuyện gì xảy ra, mới có thể để một vị vạn người kính ngưỡng, công thành danh toại cường giả cái thế, trở thành cúi đầu nghe lệnh hạ nhân a.

Tử Hà khen: “Chà chà, thật không tệ, nói được lắm. Phong Phiêu Linh, ta lệnh cho ngươi giết những người đó.”

Phong Phiêu Linh nói: “Tuân lệnh.”

Khí thế trên người một cái tản ra, liền hướng Ninh Tử Nhiên, cùng với toàn bộ vạn dặm không gian bao phủ mà đi.

Ninh gia, Huyết Phù Tông chờ cường giả, không không ở hơi thở kia bao phủ hạ, cảm thấy một trận cực hạn kiềm chế, không ít người ngay cả hô hấp đều cảm thấy khó khăn, giống như là có một bàn tay vô hình bóp lấy bọn họ.

Ninh Tử Nhiên hoảng sợ nói: “Trung kỳ! Dĩ nhiên là trong thất tinh kỳ, ngươi, ngươi làm sao đột phá?!”

Phong Phiêu Linh từ tốn nói: “Làm sao, ta liền không thể đột phá?”

Ninh Tử Nhiên chật vật nuốt xuống hạ, hai tóc mai hạ chảy hạ mồ hôi lạnh đến, chỉ cảm thấy sống lưng dâng lên từng tia một hàn ý, hai tay đều là mồ hôi lạnh.

Thất Tinh bên trên, đều là trăm thước can đầu, mỗi tiến một bước độ khó, đều không thua gì đột phá Thất Tinh lạch trời, hắn Ninh Tử Nhiên ở ban đầu mong đợi vô số năm, đã đối với đột phá trung kỳ tuyệt vọng, không nghĩ tới vẫn cùng mình không phân cao thấp Phong Phiêu Linh, dĩ nhiên đột phá đến rồi trung kỳ.

Cảm giác nguy cơ to lớn cùng lòng ghen tỵ nước vọt khắp toàn thân.

Phong Phiêu Linh hai tay bấm quyết, trong miệng nói lẩm bẩm.

Bao phủ Ninh gia đệ tử khí tràng to lớn bên trong, bắt đầu hiện ra từng đạo từng đạo Phong Chi Ngân tích.

Vô số tất cả lớn nhỏ vòng xoáy, đều ở trong khí tràng ngưng tụ mà ra.

Bất quá thời gian nháy mắt, tựu có thiên vạn đạo khí lưu ở không trung qua lại, như lưỡi dao sắc giống như vậy, phát sinh làm người sợ hãi âm thanh.

Ninh Tử Nhiên cả kinh nói: “Không tốt là Phong gia thần thông ba ngàn thế giới nha giết!”

Phong Phiêu Linh trong đôi mắt một cái bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, trong tay quyết ấn biến đổi, quát lên: “Nha giết!”

“A!”

Khí tràng bên trong, sở hữu gió lốc toàn bộ bạo nổ mở, hóa thành thiên thiên vạn vạn Phong Chi Nha, hướng về hướng về bốn phương tám hướng.

“Oa oa!”

Vô số Phong Chi Nha kêu loạn tiếng, cùng với lượng lớn võ giả kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, vang vọng toàn bộ hoàn vũ.

Cường đại gió có thể ở khống chế hạ lượn vòng, hình thành một luồng sức mạnh hủy thiên diệt địa, tự thành lĩnh vực thế giới, đồng thời đem bên trong hơi chém rách nát tan.

Ở đây hủy thiên diệt địa trong gió lốc, lờ mờ có thể thấy được một con lớn nha huyễn ảnh, xoay quanh bên trên, khống chế tất cả.

Đại lượng võ giả nghĩ muốn chạy trốn, nhưng căn bản không xông ra được, miễn cưỡng chống lại mấy hạ, đã bị Phong Chi Nha cắt nát tan.

Ninh Thiên Dận quanh thân một tầng kết giới, tuy rằng ngăn cản có chút khổ cực, nhưng tạm thời không việc gì. Loại này đại phạm vi công kích thuật, khuyết điểm chính là đối với cá thể lực công kích không đủ.

Ninh Thiên Dận kinh hoảng nói: “Tử nhưng mà đại nhân, nhanh nghĩ một chút biện pháp.”

Ninh Tử Nhiên sắc mặt trắng bệch, giơ tay lên, lần thứ hai ngưng tụ ra một thanh màu vàng Cự Phủ, mạnh mẽ bổ đi ra ngoài, quát lên: “Tất cả mọi người đi theo ta!”

“Ầm ầm!”

Một búa đầu chém xuống, phủ ánh sáng toàn bộ đổ nát, nhưng xác thực bổ ra một con đường đến.

Ninh Thiên Dận bọn người là đại hỉ, vội vàng xông ra ngoài.

Ninh Tử Nhiên cảm nhận được Phong Phiêu Linh ánh mắt và khí tức khóa chặt chính mình, trong lòng run lên, đột nhiên xoay tay lại một chiêu, cuốn lên tảng lớn ánh vàng, trực tiếp ở ba ngàn thế giới nha giết vòng xoáy bên trong, mở ra một phương lĩnh vực, lạnh giọng nói: “Phong Phiêu Linh, ngươi đột phá tới trung kỳ thì lại làm sao, lẽ nào giết được ta sao?”

“Tinh Thần Quyết, mười ba thức hợp nhất, Tinh Yên!”

Ninh Tử Nhiên hai tay chặp lại, chính là Ninh gia đệ tử đều biết truyền thừa thần thông Tinh Thần Quyết.

Từng đạo từng đạo tinh hà từ cái kia vòng xoáy màu vàng óng bên trong tuôn ra, lại sau đó trở về vị trí cũ, lẫn nhau chồng chất lên nhau, sau đó ầm ầm nổ ra!

“Ầm ầm!”

Phong Phiêu Linh ba ngàn thế giới nha giết nhất thời bị phá vỡ.

Khốn ở bên trong võ tu tất cả đều không ngừng kêu thảm thiết, ở hai nguồn sức mạnh cắn giết hạ, hơn nửa tan xương nát thịt.

Nhưng đối với những thế lực kia càng mạnh một chút võ giả, nhưng là vui mừng khôn xiết, ngăn trở đợt tấn công thứ nhất sau, tựu đột nhiên một đầu xông ra ngoài, thoát cách đây vùng đất tử vong.

Ninh Tử Nhiên quát: “Tất cả mọi người chạy mau!”

Chính mình cũng là đột nhiên bóng người lóe lên, đuổi theo Ninh Thiên Dận đám người phương hướng đi.

Phong Phiêu Linh bất quá là gần đây mới đột phá đến trong thất tinh kỳ, nghĩ muốn một cái lấy tính mạng của hắn, hầu như là không có khả năng.

Phong Phiêu Linh hơi thay đổi sắc mặt, lạnh giọng nói: “Muốn đi? Hừ.”

Đang muốn truy kích, lại nghe Tử Hà nói ra: “Ninh Tử Nhiên cùng Ninh Thiên Dận thì thôi, những người khác toàn bộ cho ta Lưu Hạ.”

Phong Phiêu Linh sửng sốt hạ, nói: “Là.”

Bóng người loáng một cái, tựu đuổi tới.

Có Tử Hà mệnh lệnh, từ bỏ Ninh Tử Nhiên cùng Ninh Thiên Dận, những người khác trốn chỗ nào được rơi?

Từng cái từng cái bị Phong Phiêu Linh đuổi theo đánh giết.

Tử Hà lại nói: “Lưu Hạ Huyết Phù Tông, Huyết Kiếm Môn cùng Chính Dương Phủ ba phái chưởng môn tính mạng.”

Ba người bởi vậy nhặt lấy về một cái mạng, bị Phong Phiêu Linh bắt được trở về, vứt ở Tử Hà trước mặt.

Phong Phiêu Linh nói: “Xin lỗi, ngoại trừ Ninh Tử Nhiên cùng Ninh Thiên Dận ở ngoài, còn trốn thoát hai tên Ninh gia cao thủ.”

Dương Thanh Huyền bọn người có loại kiếp sau sống sót cảm giác.

Biết này chiến cuối cùng kết thúc, chính mình chân chính an toàn, tất cả đều là hít một hơi thật sâu, mặt lộ vẻ vui mừng.

Tử Hà lạnh lùng nói: “Phong Phiêu Linh, đừng cho là ta không biết ngươi điểm tiểu tâm tư kia. Nếu như ngươi ra tay toàn lực, Ninh Tử Nhiên có lẽ không giết chết, nhưng Ninh Thiên Dận và những người khác khẳng định có thể lưu lại. Ngươi là lo lắng thân phận của chính mình, một khi giết bọn họ, Ninh gia sẽ tìm Phong gia phiền phức. Đừng quên, ngươi bây giờ là nô lệ của ta, mà không phải Phong gia đại trưởng lão.”

Phong Phiêu Linh cúi đầu nói: “Xin lỗi.”

Tử Hà khoát tay nói: “Không sao, lần sau chú ý liền có thể.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2438: Chính Thức Đột Phá, Nhất Niệm Chi Nhân

Tất cả mọi người là ngạc nhiên cực kỳ, bắt đầu nói Phong Phiêu Linh là nàng hộ vệ, cũng đã làm cho người ta không cách nào tin nổi, hiện tại lại đã biến thành nô lệ?

Một cái Thất Tinh Thiên Giới nô lệ a?

A! Thế giới này là điên rồi sao?

Hơn nữa nhìn Phong Phiêu Linh dáng vẻ, không chỉ có không có tại chỗ bóp nát Tử Hà, lại còn thừa nhận?

Tất cả mọi người là đầy đầu dấu chấm hỏi, hoá đá tại chỗ.

Dương Thanh Huyền lo lắng nói: “Hiện tại Ninh gia chạy trốn bốn người, vậy có phải hay không tuyên cáo Tử Chi Thần Vương phủ cùng Ninh gia triệt để quyết liệt?”

Tử Hà cười nói: “Kỳ thực Ninh gia đã sớm biết ta Mẫu Thượng đang giúp ngươi, chỉ là ở bề ngoài không có không nể mặt, mọi người tựu giả vờ không biết. Nếu như Ninh gia phái người đến Thần Vương phủ chất vấn, Mẫu Thượng tự nhiên sẽ phủ quyết việc này, dầu gì, gác qua một bên Thần Vương phủ cùng ta phía trước quan hệ, nói là cá nhân ta hành vi lén lút, không có quan hệ gì với Thần Vương phủ. Ninh gia dĩ nhiên là thức thời trở lui. Nguyên do bởi vì cái này thời điểm, Ninh gia so với chúng ta lại càng không nguyện xé rách tầng này mặt. Thậm chí Ninh gia khả năng làm làm chuyện gì cũng chưa từng xảy ra.”

Nhung Kha nói: “Nếu nói là diệt trừ Thiên Sát Tông chỉ là một điểm bị thương ngoài da, lần này tựu thật sự để cho bọn họ thương cân động cốt.”

Tử Hà nhìn chằm chằm Củ Tử chờ ba người, hỏi: “Mộc Nguyên Quả đây?”

Ba người nhìn nhau vài lần, biết vào giờ phút này, đùa nghịch hoa chiêu chính là cái chết, đàng hoàng có lẽ còn có cơ hội sống sót, nhất thời từ trên người lấy ra mấy túi trữ vật, giao cho Tử Hà, cầu xin tha thứ: “Mong rằng đại nhân cầm Mộc Nguyên Quả, có thể thả ta chờ một mạng.”

Nhung Kha hỏi: “Tiêu Thần đây?”

Củ Tử nói: “Tiêu Thần đại nhân chúng ta chỉ gặp qua mấy lần, chính là ba năm trước chủ trì đại trận luyện hóa nguồn nước, sau đó rót vào linh khí mắt thời điểm từng thấy, sau đó tựu lại không có xuất hiện qua.”

Nhung Kha cả giận nói: “Ý là các ngươi cũng không biết Tiêu Thần ở đâu? Xem ra muốn ta tự mình tới lấy tin tức.”

Củ Tử sợ hết hồn, vội vàng nói: “Là thật không biết, đại nhân tha mạng, chúng ta ba người cũng chỉ là phụng mệnh hành sự con rối mà thôi, giết chúng ta cũng không làm nên chuyện gì a, mong rằng đại nhân từ bi.”

Tử Hà nói: “Ba người các ngươi tính mạng tạm thời bảo vệ, có thể không lâu dài tiếp tục giữ vững, tựu nhìn chính các ngươi.”

Ba người lập tức rõ ràng, vội vàng nói: “Chúng ta nhất định thành thật nghe lời, duy tiên tử mệnh lệnh là từ.”

Tử Hà khẽ mỉm cười, nói: “Các ngươi hết sức thông minh.” Sau đó nhìn phía Dương Thanh Huyền cùng Nhung Kha, nói: “Chuyện chỗ này, trở về đi thôi.”

Nhung Kha một mặt mộng bức, nói: “Chúng ta khổ cực chạy tới, chính là vì bắt cái kia Tiêu Thần, hiện tại đầu mối gì đều không được, chỗ tốt gì cũng không mò được, chẳng lẽ không phải đến không một chuyến, còn chết rồi nhiều người như vậy.”

Tử Hà khẽ cười nói: “Cũng không phải là mỗi lần hành động đều có kết quả, chí ít các ngươi bây giờ biết này Tiêu Thần cùng Ninh gia người cùng nhau, lần sau chúng ta quy mô lớn tiến công Ninh gia thời điểm, có thể kêu lên các ngươi đồng thời.”

Nhung Kha xạm mặt lại, cực kỳ bất mãn hừ một tiếng, nói: “Chí ít Mộc Nguyên Quả cho chúng ta một ít chứ?”

Tử Hà lườm hắn một cái, nói: “Này chút Mộc Nguyên Quả cũng đều là trân phẩm, Hàn Võ Tinh treo sau, hầu như thành tuyệt phẩm, nghĩ muốn ở vũ trụ bên trong tìm ra thứ hai đản sinh Mộc Nguyên Quả địa phương, sẽ rất khó. Các ngươi muốn có thể, ta có thể thích cầm bán một ít cho các ngươi.”

Nhung Kha cả giận nói: “Cáo từ!”

Hắn nháy mắt hiểu được, duy nữ tử cùng tiểu nhân khó nuôi vậy.

Lúc này mang theo Luyện Tinh sư hiệp hội người, cũng không ngừng lại, trực tiếp liền trở về phục mệnh.

Dương Thanh Huyền cúi đầu, nhìn cái kia bị phá hỏng hầu như không còn Hàn Võ Tinh mặt đất, vẻ mặt một trận âm u, nói: “Tốt như vậy một viên tinh cầu, tựu triệt để phá huỷ.”

Tử Hà cười nói: “Không nghĩ tới ngươi còn có lòng dạ đàn bà. Giống như vậy tinh cầu, vũ trụ bên trong thiên thiên vạn vạn, khó có thể tính toán.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tinh cầu này linh khí còn đang nhanh chóng ra bên ngoài khuếch tán, ta dự định ở đây bế quan một quãng thời gian, đột phá đến hai sao Thiên Giới sau lại trở về.”

Minh Thiên Phong cả kinh nói: “Nếu như Ninh gia người lại đánh trở lại, hoặc là phát sinh Tinh Bạo, hậu quả khó có thể tưởng tượng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Sẽ không, Ninh gia người vứt bỏ tinh cầu này, sẽ không trở lại nữa. Cho tới Tinh Bạo, Xi Hằng có thể đo lường đến, một khi có vấn đề, chúng ta lập tức ly khai.”

Tử Hà nói: “Nói chuyện cũng tốt, mọi người đều bị thương không nhẹ, trong này nghỉ ngơi hạ, cũng coi như là cái này tinh cầu phát huy sau cùng nhiệt lượng thừa.”

Một trận chiến hạ xuống, Dương Thanh Huyền này phương thêm vào Tử Hà cùng Phong Phiêu Linh, cũng chỉ còn lại mười bốn người.

Lập tức mọi người hóa thành độn ánh sáng mà đi.

Hàn Võ Tinh tuy rằng bị phá hư bộ phận, thương tới tinh hạch, nhưng ở tinh cầu khác một mặt, tạm thời vẫn là hoàn mỹ, đồng thời linh khí bị bức bách càng thêm điên cuồng tuôn ra.

Mười bốn người tìm một chỗ linh khí chi mắt, an tâm tu luyện dưỡng thương.

Dương Thanh Huyền nhưng là tiến vào đột phá bên trong, hoàn thành trước không thể hoàn thành tiến trình.

Đồng thời Tử Hà chọn lựa một ít phẩm chất hơi kém Mộc Nguyên Quả cho hắn nuốt phục, ăn vào trong bụng, vô hạn sinh cơ tràn vào toàn thân Bách Mạch, toàn bộ người đều rực rỡ hẳn lên, như nhặt được mới sinh.

Dương Thanh Huyền lại nuốt cái viên này trăm phá đan cùng ngũ phẩm đường nhỏ đạo quả.

Rốt cục ở nửa tháng sau, một đạo bạch quang phóng lên trời, ở vạn dặm trên vòm trời hiện ra dị tượng.

Tất cả mọi người cảm ứng được đột phá năng lượng, được ích lợi không nhỏ.

Dương Thanh Huyền chính thức bước vào hai sao Thiên Giới.

Dương Thanh Huyền hỏi Xi Hằng, nói: “Hàn Võ Tinh còn có thể tồn tại bao lâu?”

Xi Hằng sửng sốt hạ, không nghĩ tới hắn sẽ hỏi như vậy, chỉ hơi trầm ngâm, nói: “Linh khí còn có nửa năm dáng vẻ, đem sẽ bắt đầu suy yếu, trong vòng năm năm hầu như tan hết, sau đó liền tiến vào đến dài dòng ngũ suy bên trong, muốn biến mất lời đoán chừng phải hơn một nghìn năm đi. Nhưng linh khí tiêu hao hết sau, này cũng chỉ là một viên phế tinh.”

Dương Thanh Huyền nói: “Trên tinh cầu này còn có ngàn tỉ vạn người.”

Xi Hằng cười nói: “Đại nhân, ngươi sẽ không ngốc đến phải cứu này chút người chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hi vọng làm hết sức.”

Xi Hằng ngây ngẩn cả người, những võ giả khác cũng đều là khẽ cau mày một cái, điều này hiển nhiên là không khôn ngoan cử chỉ.

Tử Hà chỉ hơi trầm ngâm, tựu cười nói: “Ta hiểu được, chuyện này tựu giao cho ta làm đi. Tìm một thích hợp tinh cầu, đem những này người di chuyển quá khứ, cũng không phải là cái gì việc khó, chỉ là xài bao nhiêu tiền vấn đề mà thôi. Sau đó ta bắt giấy tờ tìm ngươi chi trả.”

Dương Thanh Huyền mừng lớn nói: “Làm phiền tiên tử.”

Tử Hà khẽ mỉm cười, nói: “Đi thôi, đã làm lỡ nửa tháng, cũng không biết Ninh gia có hay không phái người đi La Phù cảnh, chúng ta nhanh lên một chút trở về đi thôi.”

Lập tức, mười bốn người liền tiến vào đến trong chiến hạm, hướng về đường về mà đi.

...

Một toà u minh trong đại điện.

Bên trong khắc rõ lượng lớn trận pháp, chiếu rọi ra yếu ớt hào quang, lệnh toàn bộ đại điện nơi ở một loại tia sáng kỳ dị bên trong.

Một tên mang theo mặt nạ màu vàng kim nam tử, ngồi ở đầu trên, lặng lặng nghe xong Ninh Thiên Dận báo cáo, rất lâu, mới lên tiếng: “Nói như vậy, Mộc Nguyên Quả đã không còn, đồng thời Luyện Tinh sư hiệp hội đã tra được trên đầu ngươi?”

Ninh Thiên Dận sắc mặt khó coi nói: “Đúng, chúng ta gần đây đều không thích hợp lại liên lạc. Lực lượng trong tay của ta cũng trong trận chiến này tổn thất hầu như không còn, đối với tương lai của ta tranh cướp gia chủ bảo tọa cực kỳ bất lợi. Hiện tại cũng chỉ có thể dựa vào vật trong tay ngươi vãn hồi bại cục, chưởng giáo đại nhân, nên thực hiện cam kết của ngươi đi?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2439: Thăm Dò, Ám Chiến

Đầu trên mặt nạ màu vàng kim nam tử gật gật đầu, nói: “Cực khổ rồi.”

Vung tay lên, một mảnh ánh sáng vẩy đi ra ngoài, ở không trung sáng ngời, như huỳnh quang điểm điểm.

Cẩn thận nhìn tới, mỗi một điểm huỳnh ánh sáng, đều là một cái thật nhỏ kim loại cầu, mặt trên còn có một loạt con số đánh số.

Ninh Thiên Dận đại hỉ, phất tay liền đem những kim loại này cầu thu vào ống tay áo.

Chưởng giáo nói ra: “Nhận lời ngươi một trăm cái mệnh trời đầu mối, tất cả đều là Thiên Giới cấp giết người binh khí, cực kỳ sử dụng, đủ để để cho ngươi chuyển bại thành thắng. Lại cho ngươi một cái tốt, thời khắc mấu chốt có lẽ có thể đủ được trên.”

Chưởng giáo vươn tay ra, lòng bàn tay nắm một viên kim chất huy chương, mặt trên che kín các loại đạo văn.

Ninh Thiên Dận nói: “Đây là cái gì?”

Chưởng giáo xoay tay liền đem huy chương ném ra ngoài, nói: “Ta phí khí lực lớn như vậy với ngươi giao dịch, chính là vì vật này. Vật ấy gọi là vô cùng thuế ruộng ánh sáng thần thánh, đến thời điểm ngươi tự nhiên sẽ hiểu tác dụng của nó.”

Tiếng nói rơi xuống, toàn bộ u minh đại điện bên trong hào quang một cái ảm đạm xuống.

Ninh Thiên Dận cả người chấn động, đã bị một luồng vòng xoáy lực lượng hút đi, biến mất ở trong đại điện.

Mờ tối hoàn cảnh bên trong, chưởng giáo vẫn như cũ ngồi ngay ngắn phía trên, trầm ngâm tự nói: “Vinh quang vương giả, trên đời càng thật có loại này thiên phú. Dương Thanh Huyền, tựu để ta xem một chút, ngươi đến cùng có thể nghịch thiên tới trình độ nào đi, có hay không có tư cách tiến vào lòng bàn tay của ta đây? Càng để ta có chút tiểu mong đợi đấy, Cổ Trát, ngươi cảm thấy việc này làm sao làm tốt?”

Không đãng trên cung điện, chậm rãi hiện ra một đạo gầy gò bóng người, cái đầu không cao, đầy đầu tóc lục, mắt tròn con ngươi, có vẻ hơi khả ái, miệng giác hơi vung lên, nói: “Chưởng giáo đại nhân, ta cảm thấy được thăm dò Dương Thanh Huyền thiên phú, có thể để Vũ Văn Chiến đi.”

Chưởng giáo nói: “Ồ? Nói ra ngươi lý do.”

Cổ Trát nói: “Một, Vũ Văn Chiến là vương giả, Dương Thanh Huyền nếu như có thể thắng hắn, thiên phú tựu không thể nghi ngờ, chính là chúng ta người muốn tìm. Hai, Vũ Văn Chiến cùng Dương Thanh Huyền có quan hệ. Ba, sáu vương giả bên trong, Vũ Văn Chiến là ngu xuẩn nhất một cái, nhất dễ dàng bị giựt giây, chỉ cần thoáng dẫn dắt một cái, hắn sẽ đi cùng Dương Thanh Huyền liều mạng. Bốn, nếu như Vũ Văn Chiến bị Dương Thanh Huyền giết, như vậy Vũ Văn gia tựu cùng Ninh gia tiến tới với nhau, vừa vặn chống lại Tử Chi Thần Vương phủ cùng Khương gia, hình thành so sánh thăng bằng sức mạnh, như vậy đánh đấu, ảnh hưởng tựu tăng lên gấp bội, tất nhiên sẽ đảo loạn toàn bộ Mục Hải Vực Giới, đại nhân nguyện vọng thì càng dễ dàng thực hiện. Nếu như Dương Thanh Huyền bị Vũ Văn Chiến giết, đây cũng là chứng minh hắn bất quá là trong dòng sông lịch sử một đóa bọt sóng nhỏ mà thôi, không đáng mỉm cười một cái.”

Chưởng giáo khẽ mỉm cười, nói: “Như vậy rất tốt.”

...

Hàn Võ Tinh chỉ là Mục Hải Vực Giới bên trong cũng không đáng chú ý một viên tinh cầu nhỏ.

Như vậy tinh cầu mỗi ngày đều có đản sinh, cũng có hủy diệt.

Nhưng Hàn Võ Tinh một chuyện sau, toàn bộ vực trong giới hạn tựa hồ tràn ngập một luồng không khí sốt sắng, các Đại Thánh tông danh tộc đều thu liễm phạm vi hoạt động của mình, như là ngửi được khí tức gì.

Không phải có cường giả tiến về phía trước Hàn Võ Tinh, tựa hồ đang làm gì điều tra, nhưng tất cả đều không có đoạn sau.

Vài ngày sau, Ninh gia phái người đến đây Tử Chi Thần Vương phủ, đối chất Hàn Võ Tinh một chuyện.

Tử Tâm khách khí chiêu đãi người tới, nói: “Bản tọa cũng nghe đồn việc này, nhưng cũng không biết chuyện, cho tới Tử Hà, đã mấy tháng chưa về, chờ nàng trở lại ta nhất định cặn kẽ hỏi rõ ràng, tốt cho chư vị một cái bàn giao.”

Ninh gia người phẫn nộ mà về.

Sau đó không lâu, Mục Hải Vực Giới bên trong lại xảy ra mấy chuyện lớn, ở tiếp giáp La Phù chi cảnh mấy đại siêu cấp tinh hệ đoàn bên trong, có mấy viên lệ thuộc vào Tử Chi Thần Vương phủ tinh cầu, bị một đám người người bí ẩn phá hoại, đem trên tinh cầu tông môn tàn sát hết sạch, đồng thời đánh xuyên qua tinh hạch sau nghênh ngang mà đi.

Tử Tâm giận dữ, lập tức tổ chức cao thủ, thành lập mười cái đội ngũ, phân biệt đi đến Ninh gia khống chế tinh cầu, tiến hành trắng trợn càn quét cùng phá hoại tinh hạch.

Ninh gia cùng Tử Chi Thần Vương phủ, tuy rằng còn duy trì mặt ngoài hòa bình, nhưng trong bóng tối đánh nhau thủ pháp cùng trình độ kịch liệt, nhưng là càng ngày càng tàn nhẫn, rất nhanh lan đến gần hơn trăm tinh cầu, ở vực trong giới hạn gây nên cực kỳ chấn động mạnh động.

Vào lúc này, Khương gia cũng phối hợp ra tay, bắt đầu càn quét Ninh gia vực giới ở ngoài, lệ thuộc vào Ninh gia thế lực, thậm chí cùng Ninh gia giao hảo một ít thế lực nhỏ, cũng cùng nhau càn quét sạch sẽ.

Đến đây, lấy Ninh gia vực giới, Khương gia vực giới, La Phù chi cảnh ba chỗ không gian làm nguyên điểm hình tam giác vũ trụ bên trong khu vực, lâm vào trạng thái hỗn loạn.

Trong lúc nhất thời người người cảm thấy bất an, đều hết khả năng xa cách đây phiến khu vực.

Nhưng ba phái ở bề ngoài không có bất kỳ tỏ thái độ, đều tuyên bố đối với phát sinh sự không biết gì cả.

Liên minh cùng cái khác Thánh Tông danh tộc, đều nơi ở quan sát trạng thái.

Dương Thanh Huyền tiến về phía trước tà thành, nhân sự nơi chờ lính đánh thuê, tổ chức sát thủ, trắng trợn chiêu mộ nhân viên.

Theo ba phái minh tranh ám đấu, toàn bộ lính đánh thuê cùng sát thủ thị trường cũng như diều gặp gió, nhưng có Khương gia cùng Tử Chi Thần Vương phủ làm hậu thuẫn, Dương Thanh Huyền có thể thuyên chuyển tiền hầu như vô cùng vô tận, tận tất cả tài nguyên chiêu mộ cường giả, vùi đầu vào to lớn bên trong chiến trường.

Chiến tranh tuy rằng còn chưa tăng lên tới ở bề ngoài, nhưng trình độ thảm thiết đã vượt xa rất nhiều người tưởng tượng. Nhưng tương tự cũng có người mặt mày hớn hở, phát ra chiến tranh lớn tiền, chính là những thương hội kia, các loại trang bị, đan dược, cùng với tầm thường vật tư, giá cả đều tăng vọt. Tựu liền Đức Phong Cổ Lâu mua bán tin tức, cũng theo nước lên thì thuyền lên.

Ngày hôm đó, Tử Chi Thần Vương bên trong phủ.

Trong nghị sự đại sảnh, không khí ngột ngạt tới cực điểm.

Mấy đại quản sự, mấy vị tiên tử, cùng với Thần Vương phủ cao tầng hầu như toàn bộ ở.

Tử Tâm đem ngọc giản trong tay nhiều lần nhìn mấy lần, sắc mặt cực kỳ đáng sợ, lửa giận phun trào bên dưới, đem ngọc giản kia một cái bóp nát tan, quát lên: “Một đám rác rưởi! Chúng ta sở hạt bảy mươi hai tông môn, cùng với bọn họ quản hạt hạ mấy trăm cái tinh cầu, lại có một nửa toàn bộ luân hãm, cái này thương vong tốc độ còn đang nhanh chóng mở rộng, các ngươi ai nói cho ta, Ninh gia chủ lực cao tầng tất cả đều chờ ở vực trong giới hạn, bọn họ là làm sao làm được?!”

Bên trong đại sảnh yên tĩnh một cách chết chóc, không ai dám hé răng.

Sau một lúc, Tử Nhật mới đánh phá này bầu không khí, nói: “Có phải hay không là tình báo sai lầm? Ninh gia cao tầng có lẽ hơn nửa ra tay rồi, bằng không vẻn vẹn dựa vào một ít chi thứ sức chiến đấu, cái này luân hãm số liệu thật là đáng sợ.”

Lúc này, một đạo vội vàng dồn dập bóng người, không có bất kỳ bắt chuyện, tựu thẳng phòng khách, chạy đến Tử Tâm trước mặt quỳ xuống, hai tay giơ qua một chiếc thẻ ngọc, vội la lên: “Thần Vương, tình báo mới nhất!”

Tử Tâm hai mắt một nhìn chăm chú, cái kia chiếc thẻ ngọc tựu tự hành bay lên, thần thức một cái đảo qua, nhất thời hoàn toàn biến sắc, khiếp sợ bên dưới, trầm giọng nói: “Đi gọi Dương Thanh Huyền cùng Khương Nguyệt Lưu tới gặp ta!”

Ám chiến mở ra phía sau, Tử Chi Thần Vương phủ cùng Khương gia liền lẫn nhau phái nhân viên vào ở đối phương phủ đệ, làm trực tiếp người liên lạc.

Tử Chi Thần Vương phủ phái Tử Di quá khứ, Khương gia phái cùng Dương Thanh Huyền có nhất định giao tình Khương Nguyệt Lưu lại đây. Thời gian mấy năm, Khương Nguyệt Lưu cũng đã đột phá đến rồi một sao Thiên Giới.

Mấy canh giờ sau, Dương Thanh Huyền cùng Khương Nguyệt Lưu giống như hẹn đi tới Thần Vương phủ.

Tử Tâm đem hai chiếc thẻ ngọc cho bọn họ, nói: “Đây là tình báo mới nhất, các ngươi xem trước một cái.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2440: Không Biết Sức Mạnh, Lật Bài

Hai người phân biệt xem qua thẻ ngọc sau, đều là sắc mặt chợt biến.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Luân hãm khu to lớn như thế, thương vong đây?”

Tử Tâm nói: “Thương vong không cách nào thống kê, Khương gia tình huống bên kia đây?”

Khương Nguyệt Lưu khiếp sợ nói: “Khương gia tình huống cũng giống vậy, tảng lớn quản hạt tông môn cùng khu vực luân hãm, chúng ta còn tưởng rằng Ninh gia sức mạnh chủ yếu tập trung ở đối phó chúng ta Khương gia, không nghĩ tới Thần Vương phủ cũng gặp tình huống giống nhau. Lẽ nào Ninh gia tinh nhuệ toàn bộ điều động?”

Tử Nhật nói: “Khương gia tình báo làm sao? Thần Vương phủ vẫn chưa được loại này tin tức. Ninh gia tinh nhuệ cần phải còn ở Ninh gia vực giới bên trong.”

Khương Nguyệt Lưu nói: “Khương gia tình báo cũng là như vậy.”

Tử Tâm nói: “Đây mới là lạ, lẽ nào có thế lực khác tham dự vào? Không thể hai phái chúng ta cũng không chiếm được nửa điểm phong thanh a, chẳng lẽ xuất hiện biến cố gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Có thể là xuất hiện chúng ta ngoài ý liệu tình huống. Từ phần thứ hai trong tình báo nhìn, Ninh gia là muốn thu lưới diệt sạch Thần Vương phủ cùng Khương gia ở kéo dài bên ngoài lực lượng. Nếu như không có Ninh gia tinh nhuệ chủ lực tham dự, này căn bản là không có khả năng chuyện. Nhưng Ninh gia chủ lực còn ở vực giới bên trong, tình huống hẳn không sai."

Tử Tâm nói: "Ý của ngươi, là khẳng định có thứ ba phe thế lực tham dự? Mục Hải Vực Giới tuy lớn, nhưng nếu là xuất hiện có thể ngang hàng hai đại danh tộc sức mạnh, mà tình báo của chúng ta cơ cấu đều thăm dò không ra được, cái kia này cơ cấu tình báo người có thể toàn bộ xử tử."

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Vũ trụ to lớn, đạo pháp, khó có thể tính toán, xuất hiện cái gì tình huống mới, ty tình báo không phản ứng kịp cũng bình thường. Ninh gia bắt đầu đánh lén Thần Vương phủ cùng Khương gia vật tư tiếp tế cùng đường hầm vận chuyển, chứng minh Ninh gia thật có cái này sức mạnh, bằng không sẽ không mạo muội như vậy. Bởi vì động tác này hết sức dễ dàng đem ám chiến trực tiếp lật tới ở bề ngoài đến."

Tử Tâm hỏi: "Ngươi cảm thấy nên làm sao ứng đối?"

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, nói: "Trực tiếp đem ám chiến trở thành minh chiến, thứ nhất có thể điều tra rõ Ninh gia nguồn sức mạnh này đến cùng là chuyện gì xảy ra. Thứ hai lấy Ninh gia thực lực, tuyệt đối không thể chống đỡ được Tử Chi Thần Vương phủ cùng Khương gia hai phái liên thủ."

Tử Tâm cùng Khương Nguyệt Lưu liếc nhau một cái, đều là có chút do dự.

Dù sao chuyển hóa thành minh chiến, chính là đại quy mô khai chiến, ảnh hưởng to lớn, sẽ là hiện tại ám chiến gấp trăm lần không thôi.

Khương Nguyệt Lưu nói: "Then chốt chúng ta cũng không biết

Ninh gia hiện ở trong tay là bài gì.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Là bài gì không liên quan, lớn hơn nữa bài cũng sẽ không lỗi lớn các ngươi hai tấm Song Vương. Hiện tại nếu như lại không ngã bài, La Phù ngoại cảnh phụ cận tinh vực đều bị Ninh gia khống chế, đến thời điểm lật bài tựu hết sức bị động.”

Tử Tâm vung tay lên, một mảnh tinh vực cảnh tượng tựu ở đại sảnh bầu trời hiện ra, chỉ vào trong đó một cái hình tròn khu vực, nói ra: “Nơi này là Tử Chi Thần Vương phủ truyền tống đầu mối, các lộ đường nối, vật tư tiếp tế, hầu như đều sẽ từ mảnh này khu vực lại đây. Sau đó không lâu, sẽ có một nhóm trọng yếu vật tư từ nơi này lại đây, là Thần Vương phủ hàng năm một lần vật tư thu thập, chủ yếu là không tinh quáng cùng lượng lớn cái khác quý giá vật phẩm.”

Không tinh quáng là vũ trụ bên trong một loại mười phần thuần chính năng lượng Tinh Thần Thạch, dùng để xây dựng các loại kiến trúc cùng cơ sở thiết thi, cũng là La Phù cảnh nội kiến trúc kiên cố như vậy nguyên do.

Khương Nguyệt Lưu trầm giọng nói: “Ninh gia thật nghĩ đánh lén đám này vật chất? Bây giờ ám chiến còn chỉ ở xung quanh lệ thuộc thế lực, một khi đánh lén Thần Vương phủ vận tải vật tư, chính là trực tiếp hướng về Thần Vương phủ khai chiến, đến thời điểm Ninh gia tựu không khả năng phiết sạch sẽ.”

Tử Tâm lạnh lùng nói: “Ninh gia thật muốn làm, vậy thì như bọn họ mong muốn.”

Tiện tay hướng về Tinh Đồ trên một điểm, chậm rãi dời hạ xuống, chỉ vào so sánh xa xa một viên tinh cầu, nói: “Thanh Lam Tinh, làm chiến trường chính.” Sau đó lại đưa tay chỉ khẽ dời, nói: “Mộc Lam Tinh, chúng ta tựu mai phục ở đây.”

Dương Thanh Huyền cùng Khương Nguyệt Lưu đồng thời sững sờ nói: “Này hai viên tinh cầu đều không ở vận tải bên trong khu vực, hơn nữa cự ly La Phù chi cảnh khá xa, nếu như xảy ra tình huống gì, tiếp ứng cũng không kịp.”

Tử Tâm vung lên một nụ cười lạnh lùng, nói: “Ta tự có tính toán.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, nói: “Có thể Thanh Lam Tinh thượng tông môn san sát, nhân khẩu đông đảo, không thích hợp làm chiến trường chứ?”

Tử Tâm nói: “Nếu như có thể đem Ninh gia cái kia cổ thần bí sức mạnh tiêu diệt, ngã xuống một cái tinh cầu đáng là gì. Khương Nguyệt Lưu, ta hi vọng Khương gia lần này có thể đủ tất cả lực phối hợp ta.”

Khương Nguyệt Lưu nói: “Không thành vấn đề, ta đây tựu đưa tin trở lại, đem Khương gia sức mạnh trong bóng tối điều phối một nhánh lại đây.”

Dương Thanh Huyền mặc dù cảm thấy không thích hợp, nhưng Tử Tâm tựa hồ mười phần kiên định, cũng sẽ không lại dị nghị, trở lại bắt đầu bắt tay chuẩn bị.

Vài ngày sau, lượng lớn cường giả từ Tử Chi Thần Vương phủ xuất phát, tiến về phía trước mộc Lam Tinh.

Vẫn như cũ từ Tử Hà dẫn dắt, Phong Phiêu Linh tuỳ tùng, còn có Thần Vương phủ bên trong một số cao thủ, mang đi hầu như một phần tư.

Toàn bộ Mục Hải Vực Giới tình báo thám tử, hầu như đều hội tụ ở ba đại phái chiến trường khu trong phòng, có bất kỳ gió thổi cỏ lay tin tức, đều sẽ truyền về các đại môn phái cao tầng trong tay.

Gần đây truyền ra tin tức, Tử Chi Thần Vương phủ một năm một lần vật tư tiếp tế, vì lý do an toàn, tránh ra khi trước đường hầm vận chuyển, đem đổi đường Thanh Lam Tinh, lại về Vô Dục Thành.

Tất cả mọi người môn phái đều đối với tin tức này cực kỳ không giải.

Từ Tinh Đồ trên nhìn, bất kể như thế nào đi vòng Thanh Lam Tinh, đều là hành động không khôn ngoan.

Nếu như sợ truyền tống khu có chuyện, hoàn toàn có thể nên đi mặt khác càng thích hợp hơn đường nối.

Nhưng theo Tử Chi Thần Vương phủ cùng Khương gia nhóm lớn cường giả đều tới Thanh Lam Tinh phương hướng chạy đi, các đại môn phái thì không khỏi không tin.

“Thanh Lam Tinh?”

Hồng Tiêu ngồi ở bên trong phòng, nhìn truyền về tình báo, trầm ngâm nói: “Tử Tâm đến cùng đang suy nghĩ gì, tại sao muốn chọn Thanh Lam Tinh?”

Đột nhiên, tựa hồ nghĩ tới điều gì, Hồng Tiêu trực tiếp từ trên ghế nhảy lên, thất thanh kêu lên: “Là Thanh Lam Tinh!”

[truyen cua tui | Ne t]

Thanh Sanh đứng ở một bên, không rõ vì sao, nhíu mày lại, nói: “Đại Thần Vương, làm sao vậy?”

Hồng Tiêu gấp mặt mũi trắng bệch, tràn đầy lửa giận quát: “Chết tiệt! Bản tọa thiên đinh vạn chúc các ngươi, hoàn toàn không nắm lời của ta coi là chuyện đáng kể, Tử Tâm đây là muốn muốn chết sao?!”

Thanh Sanh sợ hết hồn, không hiểu Hồng Tiêu vì là gì thất thố như thế.

…

Ninh gia vực giới.

Một viên tỏa ra hạo nguyệt quang huy tinh cầu trên.

Bình hồ như gương, to lớn hào quang từ trong gương bắn ra, thẳng vào vòm trời.

Ninh Thanh Dao ngồi xếp bằng bên trong, một lần lại một lần bấm ra tay bên trong quyết ấn, thu nạp Nguyệt Hoa, hòa vào trong cơ thể mình.

Đột nhiên, Ninh Thanh Dao nhíu mày lại, xẹt qua một chút giận dữ, lập tức chuyển thành kinh sắc, đột nhiên mở hai mắt ra, nhìn chăm chú phía trước hư không, vội vàng ngừng hạ tu luyện, đứng dậy, ôm quyền cung kính nói: “Càng là nghĩa phụ tới chơi.”

Cái kia trong hư không, chậm rãi hóa thành một bóng người, lăng không đi tới, chính là Ninh gia chi chủ Ninh Thánh Hạo, gật gật đầu, nói: “Ngươi Tinh La Thiên Thể, tu luyện ra sao rồi?”

Ninh Thanh Dao nói: “Ở nghĩa phụ vun bón dưới, đã có tiểu thành.”

Chương 2441: Ép Buộc Đi Vào Khuôn Phép, Mặt Người Dạ Thú

Ninh Thánh Hạo lấy làm kinh hãi, thượng hạ quan sát hạ Ninh Thanh Dao, vui vẻ nói: “Dĩ nhiên thật sự chút thành tựu, nhanh như vậy.”

Ninh Thanh Dao hơi mỉm cười nói: “Đều là nghĩa phụ có phương pháp giáo dục, thêm vào Ninh gia tài nguyên phong phú, tự nhiên tiến triển tựu thần tốc.”

Ninh Thánh Hạo than thở: “Vẫn chờ tại hạ chờ tinh vực, làm lỡ thiên phú của ngươi, bằng không ngươi thời khắc này thành tựu, sợ là khó có thể tưởng tượng.”

Ninh Thanh Dao nói: “Hết thảy đều là tốt nhất sắp xếp.”

Ninh Thánh Hạo nhíu mày lại, tựa hồ đang suy tư câu nói này, hồi lâu mới nói: “Ngươi nói đúng, hết thảy đều là tốt nhất sắp xếp, bất cứ lúc nào cũng không muốn oán giận vận mệnh.”

Ninh Thanh Dao tựa hồ nghe ra cái gì, nghi vấn nói: “Nghĩa phụ này đến chuyện gì?”

Ninh Thánh Hạo nói: “Ngươi nên biết Tinh La Thiên Thể đối với Ninh gia tầm quan trọng?”

Ninh Thanh Dao nói: “Nghe nghĩa phụ nói quá nhiều lần.”

Ninh Thánh Hạo nói: “Vậy ngươi tựu không nguyện ý vì là Ninh gia hi sinh một chút không?”

Ninh Thanh Dao cười lạnh nói: “Lời này hi vọng nghĩa phụ không nên nói nữa. Ta là Ninh gia người, Tinh La Thiên Thể trên người ta, làm sao lại muốn hy sinh?"

Ninh Thánh Hạo nói: "Ngươi là nữ tử, như không gả cho Ninh gia đệ tử, tựu là người ngoài. Thứ yếu, ngươi từ nhỏ làm lỡ tu luyện, hiện tại đã rất khó leo lên đỉnh điểm. Đem Tinh La Thiên Thể thiên phú độ cho Ninh gia thiên tài con cháu, mới là đối với Ninh gia lựa chọn tốt nhất."

Ninh Thanh Dao nói: "Có thể."

Ninh Thánh Hạo sửng sốt hạ, hai mắt một cái sáng choang, mừng như điên nói: "Cái gì? Ngươi nói có thể? Nghĩa phụ không có nghe lầm chứ?!"

Ninh Thanh Dao nói: "Không nghe lầm. Bất quá ta có một điều kiện. Nghĩa phụ vẫn theo ta đàm luận hi sinh, hi sinh cái tôi, tác thành lớn hơn ta. Thanh Dao nhận thức nông cạn, thực tại không làm được a. Nhưng nếu là nghĩa phụ mang một đầu, Thanh Dao đồng ý liều mình thủ nghĩa. Chỉ cần nghĩa phụ đồng ý tự mình hi sinh, tự sát ở Thanh Dao trước mặt, Thanh Dao liền cũng tự mình hi sinh, đáp ứng rồi nghĩa phụ yêu cầu."

Ninh Thánh Hạo sống ở đó, lập tức giận dữ nói: "Ngươi nghĩ muốn ta chết?!"

Ninh Thanh Dao cười lạnh nói: "Tại sao nghĩa phụ có thể muốn cầu người khác hi sinh, chính mình lại không chịu hi sinh? Trong lòng không muốn, chính mình cũng không làm được, bằng yêu cầu gì người khác làm?"

Ninh Thánh Hạo cả giận nói: "Tốt, tốt, xem ra ngươi đúng là nghĩ muốn ta chết! Đã như vậy, cái kia giữa chúng ta cha con gái tình cảm, liền như vậy kết thúc! Thiệt thòi ta vẫn còn không đành lòng xuống tay với ngươi, hiện tại hoàn toàn không có băn khoăn."

Ninh Thánh Hạo khuôn mặt một cái trở nên dữ tợn, trực tiếp đưa tay tựu tóm tới.

Ninh Thanh Dao kinh hãi, nói: “Ngươi làm cái gì?!” Bóng người loáng một cái liền muốn chạy trốn.

Ninh Thánh Hạo cười lạnh nói: “Ta con gái tốt a, đang vi phụ trong tay còn muốn chạy trốn rơi, không cảm thấy Thiên Chân sao?”

Tinh cầu bầu trời vô số Nguyệt Hoa, ở Ninh Thánh Hạo điều khiển hạ, kích bắn mà đến, đem Ninh Thanh Dao hoàn toàn khóa lại, làm sao đều tránh thoát không đi ra.

Ninh Thanh Dao đầy mặt kinh sợ, biết chính mình tuyệt đối không thể từ trong tay người này chạy trốn, tức đến nổ phổi nói: “Ngươi nếu như bức bách ta, ta liền chết ở trước mặt ngươi!”

Ninh Thánh Hạo cười gằn nói: “Chết? Ta cho ngươi biết một chuyện, ngươi cái kia ngu xuẩn nhi tử Dương Thanh Huyền vì cứu ngươi nhóm vợ chồng, bốn hạ tìm người cùng ta Ninh gia là địch, sau đó không lâu sợ sẽ muốn tự chịu diệt vong.”

Ninh Thanh Dao cả giận nói: “Ninh Thánh Hạo, ngươi càng ân đền oán trả, Thanh Huyền hắn làm sao vậy?!”

Ninh Thánh Hạo lạnh lùng nói: “Ta ân đền oán trả? Ta đã cho ngươi bao nhiêu cơ hội, cũng không phải để cho ngươi chết, chỉ là để cho ngươi hi sinh một cái cái tôi mà thôi. Ninh gia những thiên tài đó đệ tử, cái nào không sánh được ngươi cái kia vụng về rác rưởi trượng phu? Nói đến, Dương Vân Kính làm bộ bị tóm, thỉnh thoảng chạy tới với ngươi hẹn hò, ngươi cho rằng ta không biết sao?”

Ẩn thân ở trong hư vô, vẫn ở áp chế chính mình, chờ chờ tìm cơ hội Dương Vân Kính, nghe vậy kinh hãi, biết cũng không còn cách nào trốn, trực tiếp từ trong hư không đi ra, đầy mặt lửa giận cùng âm trầm.

Ninh Thánh Hạo cười nhạo một tiếng, nói: “Con chuột rốt cục đi ra.” Tay phải hướng về nắm vào trong hư không một cái.

Dương Vân Kính hoàn toàn biến sắc, trên người khí tức nháy mắt bộc phát ra, trên lòng bàn tay hiện ra hơn mấy trăm ngàn đạo kiếm khí.

Nhưng bất quá chớp mắt, sở hữu kiếm khí nháy mắt băng diệt.

“Oành!”

Ninh Thánh Hạo một trảo, mạnh mẽ đánh trên người Dương Vân Kính, chấn động đến mức hắn khí huyết khuấy động, ở không trung liên tiếp lui về phía sau, một ngụm máu “Oa” phun ra ngoài.

Ninh Thanh Dao cả kinh nói: “Đừng giết hắn!”

Ninh Thánh Hạo cười nói: “Yên tâm đi, ta làm sao sẽ giết hắn đây? Hắn chính là buộc ngươi đi vào khuôn phép thẻ đánh bạc a!”

Dương Vân Kính hoàn toàn biến sắc, quát lên: “Thanh Dao, Vĩnh Quyết!”

Quyết định nhanh chóng vận chuyển đan điền, nghĩ muốn đập vỡ tan tâm mạch mà chết.

http://t

ruyencuatUi.net/Nhưng chân khí ở trong người nhất chuyển, đã bị một luồng ngoại lực áp chế, khó hơn nữa chuyển động mảy may.

Dương Vân Kính cả giận nói: “Ngươi...”

Ninh Thánh Hạo cười lạnh nói: “Người yếu, có tư cách gì lựa chọn chết? Bất quá vừa nãy trong chớp mắt ấy, đúng là để ta đánh giá cao ngươi mấy phần.”

Dương Vân Kính vừa giận vừa sợ, liều mạng từ chối mấy hạ, hoàn toàn vô dụng.

Rốt cục tỉnh táo lại, hắn biết Ninh Thánh Hạo mạnh mẽ, chống lại căn bản không thể thắng.

Ninh Thánh Hạo nói: “Thanh Dao, ngươi không thể bởi vì phản bội người đàn ông này, vì lẽ đó từ bỏ Ninh gia sở hữu đệ tử thiên tài, như vậy giờ khắc này ngươi là có hay không nguyện ý vì cứu người đàn ông này mệnh, mà đi theo Ninh gia đệ tử đâu?”

Ninh Thanh Dao sắc mặt tái nhợt, hỏi: “Con ta đây?”

Ninh Thánh Hạo nói: “Chỉ cần ngươi tất cả nghe ta sắp xếp, ta có thể bảo đảm không giết Dương Thanh Huyền.”

Ninh Thanh Dao liếc mắt nhìn Dương Vân Kính, sầu thảm nói: “Đều như vậy, ta còn hiểu được chọn sao?”

Ninh Thánh Hạo ánh mắt lóe lên ánh sáng nóng bỏng, có chút kích động nói: “Nói như vậy, ngươi là đồng ý?”

Ninh Thanh Dao nói: “Ta muốn chính mắt thấy được Thanh Huyền khoẻ mạnh, mới chịu đáp ứng ngươi.”

“Không được!”

Ninh Thánh Hạo một cái mặt như hung ánh sáng, gằn giọng nói: “Thời gian ta cho ngươi nhiều lắm, hiện tại đã không chờ được! Ngươi cự tuyệt sở hữu Ninh gia đệ tử thiên tài, ta nghĩ rất lâu, như vậy thì để ta tự mình đến với ngươi kết hợp đi.”

Ninh Thánh Hạo cả người Y hỏa thiêu đốt, từng bước một đi lên phía trước.

Ninh Thanh Dao kinh hãi nói: “Cái gì? Ngươi, ngươi, ngươi này lão lưu manh...”

Dương Vân Kính đồng dạng muốn rách cả mí mắt, quát ầm lên: “Lão súc sinh! Đứng lại! Ngươi dám chạm nàng một cái, ta thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

Ninh Thánh Hạo khinh miệt cười nói: “Thành quỷ? Như không phải nể mặt Thanh Dao, hiện tại ngươi còn có thể có mệnh sao? Chờ ở một bên nhìn cho thật kỹ, ngươi nữ nhân yêu mến làm sao vì cứu ngươi mà hi sinh, ha ha ha ha.”

Ninh Thánh Hạo khuôn mặt biến đến mức dị thường dữ tợn, chỉ cần không ngừng cùng Ninh Thanh Dao kết hợp, liền có thể dùng bí pháp đem Tinh La Thiên Thể thiên phú thu nạp lại đây, không chỉ có thể để cho mình tổn thương hoàn toàn du cùng, còn có thể cố gắng tiến lên một bước.

“Khái khái, ta nói gia chủ đại nhân, có thể không hơi hơi ngừng một cái đây.”

Trên hư không, một đạo sóng gợn vẽ mở, một tên gầy gò nam tử tái hiện ra, hai cái tròn trịa con mắt, trên đầu một mảnh tha thứ sắc tóc, khóe miệng tựa như cười mà không phải cười.

Ninh Thánh Hạo hoàn toàn biến sắc, quát lên: “Cổ Trát! Là ngươi, lớn mật, dám trực tiếp xông vào Ninh gia.”

Nội tâm càng là một trận lửa giận phun trào, chính mình kích động bên dưới, cư nhiên như thế bất cẩn, để người đi vào trên tinh cầu này càng hoàn toàn không sát.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2442: Cho Rằng Cản Tay, Bố Trí Chiến Trường

Cổ Trát cười nói: “Xin lỗi xin lỗi, hỏng rồi đại nhân chuyện tốt, thật sự là tới đột ngột.”

Ninh Thánh Hạo lạnh giọng nói: “Như có lần sau, thì đừng trách ta hạ thủ vô tình.”

Cổ Trát nói: “Ta này đến Ninh gia vực giới, chính là vì bọn họ mà tới.”

Ninh Thánh Hạo cả giận nói: “Cái gì? Ngươi cũng nghĩ có ý đồ với Ninh Thanh Dao?”

Cổ Trát cười khẩy nói: “Ha ha, đại nhân cái này cũng chữ dùng hết sức sinh động a, bất quá ta chủ ý cùng đại nhân không giống nhau. Ta phải đem Dương Vân Kính vợ chồng mang đi.”

Ninh Thánh Hạo sửng sốt hạ, lập tức cười như điên nói: “Ha ha ha ha, Cổ Trát, ngươi đang giảng chê cười sao? Ngươi giờ khắc này đối mặt, có thể là một vị danh tộc chi chủ, không phải là Ninh Thiên Dận, ngươi có tư cách gì ở trước mặt ta nói câu nói như thế này?”

Trên mặt không hề che giấu chút nào vẻ khinh bỉ, “Hơn nữa ngươi hẳn phải biết Ninh Thanh Dao đối với Ninh gia ý nghĩa trọng yếu.”

Cổ Trát híp mắt tròn con ngươi, gật đầu cười nói: “Biết, đương nhiên biết. Ta cũng không sẽ đối với Ninh Thanh Dao vợ chồng làm cái gì, chỉ là mời bọn họ đi làm khách thôi, phía sau còn sẽ đưa bọn họ trả lại.”

Ninh Thánh Hạo nói: “Ninh Thanh Dao nửa bước cũng không thể ly khai Ninh gia.”

Cổ Trát nói: “Nếu như ở đây lần trong đại chiến, ta để Vũ Văn thế gia cũng gia nhập vào, cũng lại trở thành Ninh gia minh hữu đây?”

Ninh Thánh Hạo cả kinh nói: “Cái gì? Không thể, ta không tin ngươi có năng lực khống chế cùng chỉ huy một đại danh tộc làm việc.”

Cổ Trát nói: “Ta thì sẽ chứng minh ta có năng lực này.”

Ninh Thánh Hạo trầm ngâm một lát, nói: “Chưởng giáo đến cùng muốn làm cái gì?”

Cổ Trát cười nói: “Chưởng giáo đối thiên phú cảm thấy rất hứng thú, mà Dương Thanh Huyền nắm giữ vinh quang vương giả thiên phú, chưởng giáo dĩ nhiên là càng cảm thấy hứng thú hơn. Ở đây lần trong đại chiến, nếu như Dương Thanh Huyền chết rồi, tự nhiên cũng là xong hết mọi chuyện, Ninh Thanh Dao ta cho đại nhân trả lại. Nhưng nếu là Dương Thanh Huyền thắng, đại nhân ngươi chết, cái kia Ninh Thanh Dao vợ chồng chính là chưởng giáo khống chế Dương Thanh Huyền một tấm bài.”

Ninh Thánh Hạo cả giận nói: “Càn rỡ! Chưởng giáo lại cho rằng lần này đại chiến ta sẽ chết?”

Cổ Trát nói: “Đại nhân bớt giận, chưởng giáo đại nhân chỉ là đem các loại khả năng tính toán một lần thôi.”

Ninh Thánh Hạo lạnh lùng nói: “Ngươi trở lại nói cho chưởng giáo, ta Ninh Thánh Hạo tuyệt đối không thể chết, để người yên tâm đi.”

Cổ Trát tròn mắt, cười nói: “Đó đại nhân cũng không cần Vũ Văn gia tương trợ?”

“Ngươi...”

Ninh Thánh Hạo khí kết, sắc mặt âm trầm bất định, lạnh giọng nói: “Ta làm sao biết các ngươi mang đi Ninh Thanh Dao sau, có thể hay không lại trả lại?”

Cổ Trát cười nói: “Ninh gia đối với Tinh La Thiên Thể có hứng thú, chúng ta có thể không có hứng thú. Hứng thú của chúng ta là Dương Thanh Huyền. Nếu như Dương Thanh Huyền chết rồi, này đối với vợ chồng giống như cùng phế vật. Vì biểu đạt thành ý, ta có thể tư nhân hạ làm chủ, lại cho các ngươi mượn ba mươi mệnh trời đầu mối, hơn nữa phẩm chất so với cho Ninh Thiên Dận một nhóm kia tốt hơn không ít đây. Chờ đại chiến sau khi kết thúc, như là các ngươi còn sống, tựu trả cho ta, hoặc là quy ra tiền thứ khác cũng được.”

Ninh Thánh Hạo mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Dương Thanh Huyền chết rồi thì đem Ninh Thanh Dao trả lại?”

Cổ Trát nói: “Chính là.”

Cái kia mắt tròn con ngươi híp thành một cái may, khẽ cười nói: “Đại nhân cần phải cố lên nha, ta tư nhân hạ hữu hảo cho đại nhân tiết lộ một ít cái nhìn, chưởng giáo đại nhân cũng không coi trọng Ninh gia nha.”

Ninh Thánh Hạo cả giận nói: “Đáng chết! Ngươi trở lại nói cho chưởng giáo, ta nhất định sẽ đem Dương Thanh Huyền đầu người vặn hạ xuống.”

Cổ Trát cười cợt, nói: “Ta là xem trọng gia chủ đại nhân.”

Nói, mở ra năm ngón tay, mảng lớn hào quang phóng lên trời, ở không trung biến ảo ra từng đạo từng đạo cường giả bóng người, tất cả đều tỏa ra Thiên Giới cảnh khí tức, đồng thời mang theo lạnh như băng kim loại cảm xúc cùng nhiếp nhân tâm phách sát khí.

Dương Vân Kính cùng Ninh Thanh Dao đều là trong lòng lo lắng, không nghĩ tới chính mình càng thành con trai cản tay.

Nhưng bất kể là Ninh Thánh Hạo vẫn là Cổ Trát, đều không phải là bọn họ có thể phản kháng.

Cổ Trát vung tay lên, liền đem Ninh Thanh Dao cùng Dương Vân Kính trói buộc chặt, lắc mình tựu bỏ chạy mà đi.

Ninh Thánh Hạo đầy mắt vẻ phức tạp, khiếp sợ nhìn trời cao trên trôi nổi ba mươi mệnh trời đầu mối, từng cái trên người đều tỏa ra hai sao Thiên Giới khí tức.

“Này chưởng giáo rốt cuộc là người phương nào? Có thể luyện chế ra Thiên Giới trở lên giết người binh khí!”

Ninh Thánh Hạo trong lòng kinh hãi bên dưới, khuôn mặt trở nên dữ tợn, tự nói: “Trước hết giết Dương Thanh Huyền, sau đó cùng này chưởng giáo giao thiệp với, nhất định muốn cực kỳ thận trọng.”

...

“Nghe nói Tử Chi Thần Vương phủ vận tải tiếp tế, phải đi Thanh Lam Tinh trải qua, gần đây tin tức lưu truyền đến mức lợi hại, vì lẽ đó lượng lớn cao thủ đều nghe tin rời đi.”

“Thanh Lam Tinh hoàn toàn không ở Tử Chi Thần Vương phủ tiếp tế con đường lên a..., này bịa đặt người tựu không có nửa điểm đầu óc sao?”

“Nghe nói tiếp tế con đường đã luân hãm, vì lẽ đó đi vòng Thanh Lam Tinh.”

“Ta c, nói như vậy chúng ta cũng được đi nhanh lên.”

Mấy ngày qua, các loại tin tức bay đầy trời, ở Mục Hải Vực Giới bên trong phong truyền.

Thanh Lam Tinh cùng chung quanh mấy viên hành tinh một cái thành toàn bộ vực giới tiêu điểm.

Phụ cận một ít cường giả, nghe tin sau đều là kinh hãi đến biến sắc, vội vàng đem trọng yếu vật tư cùng nhân viên tiến hành dời đi, đi xa những hành tinh khác.

Nhưng cùng lúc cũng có đại lượng không quen võ giả, bắt đầu tiến vào Thanh Lam Tinh, cùng với phụ cận Mộc Lam Tinh trên.

Những võ giả này tiến nhập phía sau, chuyện gì cũng không có phát sinh, giống như là đá chìm đáy biển, không có nhấc lên nửa điểm sóng lớn, dường như biến mất rồi.

Đây càng thêm để Thanh Lam Tinh trên tông môn lo lắng không ngớt, gia tốc vật tư cùng nhân viên rút lui rời.

Dương Thanh Huyền đám người từ La Phù chi cảnh xuất phát, là chia làm đội ba, một đường trên tách ra đi đường vòng mà đi, mục đích là đem La Phù chi cảnh xung quanh bị Ninh gia công hãm tinh cầu cùng con đường, toàn bộ càn quét một lần.

Ninh gia sức mạnh chân chính vẫn chưa tham dự vào phía trước ám chiến bên trong, chỉ có Ninh Thiên Dận một chi sức mạnh, thêm vào các loại lệ thuộc tông môn.

Lần này Tử Hà lộ ra Thần Vương phủ một phần tư sức mạnh, lại thêm Dương Thanh Huyền lực lượng trong tay, này chút lệ thuộc tông môn nơi nào chống đỡ được.

Bốn chi đội ngũ từ La Phù chi cảnh xuất phát, một đường càn quét quá khứ, vẫn chưa gặp phải quá mạnh mẽ chống lại.

Dương Thanh Huyền một đội này ở sau một tháng đã tới Mộc Lam Tinh.

Bởi vì theo như đồn đãi có thể chiến trường là Thanh Lam Tinh, vì lẽ đó Mộc Lam Tinh trên lộ ra tương đối bình tĩnh, chỉ có một ít gian nan khổ cực ý thức khá mạnh tông môn lựa chọn tạm thời tính rút lui rời.

Dương Thanh Huyền đám người đến nơi sau, lập tức liên lạc Tử Chi Thần Vương phủ cùng Khương gia ở trên tinh cầu trú điểm.

Đối phương xác nhận Dương Thanh Huyền đám người thân phận sau, vội vàng dẫn đội ngũ trở lại trú điểm bên trong, là một toà linh khí mười phần lưu loát thành trì, cả tòa thành thị đều ở Khương gia khống chế bên dưới.

Dương Thanh Huyền vừa hỏi, biết mặt khác đội ba người còn chưa đến nơi, liền để thành chủ cho mỗi người sắp xếp một gian mật thất tu luyện, vừa tu luyện, một vừa làm hiếu chiến trước điều chỉnh, một một bên chờ chờ Tử Hà bọn họ.

Dương Thanh Huyền ở mật thất bên trong ngồi xếp bằng xuống, đột nhiên trong lòng xúc động, vui vẻ nói: “Ngươi muốn đột phá?”

Thái Huyền bên trong kiếm, truyền đến hơi yếu khí tức cảm ứng, Dương Thanh Huyền thần thức thẳng vào trong đó, lập tức cảm thấy được năng lượng khổng lồ dị biến.

Chương 2443: Quỷ Tàng Lột Xác, Luyện Hóa Xá Lợi

Dương Thanh Huyền định nhãn nhìn tới, cái kia dị biến ngoại vi, vô số kiếm khí quanh quẩn, bên trong là một mảnh Quỷ Vực.

Quỷ Tàng tựu cuộn rút ở trong đó, như là sâu một loại đang chầm chậm lột xác.

Quỷ Tàng thanh âm từ bên trong truyền tới, nói ra: “Khoảng thời gian này cắn nuốt hồn phách quá nhiều, chất lượng cực cao, nghĩ không đột phá cũng khó a.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cuộc chiến đấu này tiếp tục kéo dài, ngươi chẳng phải là muốn trở lại cửu tinh Thiên Giới.”

Quỷ Tàng hắc tiếng nói: “Nằm mơ đi! Ngươi làm cửu tinh Thiên Giới là cái gì? Đem toàn bộ nam bộ vũ trụ liên minh ăn sạch gần như.”

Dương Thanh Huyền cười mắng: “Mọi người nhọc nhằn khổ sở liều mạng liều sống, không nghĩ tới tiểu tử ngươi thu hoạch to lớn nhất.”

Quỷ Tàng nói: “Khà khà, cũng không uổng ta một đường theo ngươi chịu nhiều khổ cực như vậy đầu, lần này xem như là cả gốc lẫn lãi tất cả đều còn trở lại.”

Quỷ Tàng thân thể bắt đầu một điểm điểm lột xác, như là Thiền nhộng hóa bướm, sinh trưởng ra thân thể mới đến.

Dương Thanh Huyền nhìn một hồi, nói: “Buồn nôn.”

Liền thần thức tản đi, về quy bản thể, bắt đầu tự mình tu luyện.

Trên người ánh sáng màu xanh lam lóe lên, thứ hai nguyên thần liền từ trong cơ thể phân rời mà ra, ngồi xếp bằng ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, lấy ra đại lượng Thích Minh Thạch tự hành nuốt ăn.

Hiện tại cao cấp Thích Minh Thạch đối với hắn còn có tác dụng, nhưng tác dụng đã rất ít.

Ở ăn một trận Thích Minh Thạch sau, tương tự tay bấm quyết ấn, bắt đầu tu luyện Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh.

Dương Thanh Huyền đột nhiên sinh sinh kỳ nghĩ, này thứ hai nguyên thần chỉ là hồn thể, không có thân thể, có thể hay không tu luyện Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân?

Nghĩ đến một trận, không được đáp án.

Liền bắt đầu chính mình thí nghiệm, thứ hai nguyên thần ngừng hạ Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, bắt đầu tu luyện Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, một cái hồn thể tu luyện chí cường thân thể công pháp, nếu là bị người nhìn thấy, sợ là tại chỗ muốn mở rộng tầm mắt.

Thứ hai nguyên thần đã là Thiên Giới chi chủ, đều có đủ tu luyện bất hủ người sức mạnh.

Từng đạo từng đạo phù ấn từ lòng bàn tay bay ra, sau đó màu vàng đạo văn bày kín toàn thân, tỏa ra xán lạn ánh vàng, từng vòng sóng tản ra đến.

Ở ánh vàng soi sáng hạ, thứ hai nguyên thần thân thể trở nên thông minh, bên trong kinh lạc và khí thế nhìn rõ rõ ràng ràng.

Tu luyện sau một lúc, thứ hai nguyên thần nhíu mày lại, phát hiện tựa hồ không có bất kỳ tác dụng.

Nắm giữ thân thể thời điểm, mỗi làm bất hủ thân kim quang xuất hiện, tựu sẽ rung động khí huyết cùng xương cốt, làm cho thân thể không ngừng kiên cố, giờ khắc này chỉ có hồn thể, cái kia lực chấn động xuyên thấu thân thể, không có bất kỳ hiệu quả.

Thứ hai nguyên thần ngừng hạ tu luyện, một tay nâng cằm lên trầm tư.

Đột nhiên trong đầu linh quang lóe lên, xoay tay tựu lấy ra một viên hạt châu màu trắng, tỏa ra cường đại tinh khiết sức mạnh, thoáng đem Thích chi lực rót vào trong đó, liền có hoa văn một dạng phù hiệu ở trên hạt châu lấp lóe, mười phần đẹp đẽ.

Chính là tịch Phù Đồ Xá Lợi Tử, cũng là từ bên trong lấy được Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân công pháp.

Nhớ tới lúc trước Khương Nhạc Thiên nói quá, tu luyện bất hủ người võ giả, ở Tịch Diệt sau, có thể mang toàn thân tinh nguyên hòa hợp một viên hạt châu, là vì là Xá Lợi Tử. Bên trong ẩn chứa võ giả thân thể toàn bộ tinh hoa, cùng với suốt đời tu vi, là tuyệt đỉnh bảo vật.

“Hạt châu này nếu là thân thể tinh hoa cùng suốt đời tu vi ngưng, cái kia có thể hay không phóng ở hồn thể bên trong, do đó sinh sinh nắm giữ thân thể hiệu quả?”

Dương Thanh Huyền là cái kia loại nghĩ đến liền làm người, lập tức hưng phấn đem Xá Lợi Tử nuốt vào thứ hai nguyên thần bụng, sau đó tay bấm quyết ấn, dùng toàn thân Thích chi lực đi nung nấu hạt châu này.

Thích chi lực là sức mạnh bản nguyên một loại diễn biến, có thể ôn hòa các loại sức mạnh.

Thứ hai nguyên thần lặng lặng tu luyện hai ngày, kiên trì không ngừng, nhưng buồn bực phát hiện, Thích chi lực đối với này Xá Lợi Tử dung hợp tính cực sai, tựa hồ không có hiệu quả lớn lắm.

Thứ hai nguyên thần trầm tư hạ, nuốt ăn lượng lớn Thích Minh Thạch, bổ sung hạ thể có thể.

Dương Thanh Huyền vẫn ngồi ở bên một bên tĩnh tu, đột nhiên mở hai mắt ra, tay bấm quyết ấn, hướng về thứ hai nguyên thần trong cơ thể một điểm, bắn trúng cái viên này Xá Lợi Tử.

Một điểm lực lượng kỳ dị hội tụ ở Xá Lợi Tử ở bề ngoài, như là dẫn động cái gì, toàn bộ hạt châu xoay tròn xoay tròn, khuếch tán ra năng lượng mạnh mẽ rung động, trùng kích thứ hai nguyên thần hồn thể.

Chính là cái kia một tia đại đạo chi lực.

Lúc trước tựu liền Thái Dịch Quân Thiên thuế ruộng Nguyên Đồ đều bị giải tỏa một cái, Dương Thanh Huyền nghĩ đến sau một lúc, liền quyết định thử xem, quả nhiên đem này Xá Lợi Tử cũng giải tỏa.

Năng lượng khổng lồ từng vòng khuấy động đi ra, chấn động đến mức thứ hai nguyên thần hồn lực lăn lộn, hầu như không cách nào ngưng hình.

Thứ hai nguyên thần ngạc nhiên hạ, vội vàng vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, chống đối lực lượng này rung động.

Nhưng vẫn như cũ khuấy lên hồn thể dị biến, hầu như muốn mất đi hình người hình thái, hóa thành một đoàn năng lượng.

Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, tương tự sử dụng tới Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, đem chân nguyên rót vào thứ hai nguyên thần trong cơ thể.

Mà thứ hai nguyên thần thì lại triển khai Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân.

Hai nguồn sức mạnh dung hợp bên dưới, hồn thể hình thể lập tức ổn định lại.

Hơn nữa thứ hai nguyên thần trên người bất hủ thân hào quang, cùng cái kia Xá Lợi Tử hình thành kỳ diệu tràng năng cộng hưởng, đem Xá Lợi Tử bên trong sức mạnh một điểm điểm dẫn dắt đi ra, chảy khắp toàn thân.

Dương Thanh Huyền mừng như điên, tựa hồ tìm được pháp môn, chậm rãi đem hai tay thu về, để thứ hai nguyên thần chính mình khống chế Xá Lợi Tử rung động.

Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh sức mạnh rút lui chớp mắt, Xá Lợi Tử nhẹ nhàng kích đống hạ, lại khôi phục bình thường tần suất, tỏa ra từng vòng năng lượng, cùng cái kia bất hủ thân ánh vàng hòa vào nhau, đồng thời càng ngày càng ổn định.

Thứ hai nguyên thần lập tức hiểu được, này Xá Lợi Tử vốn là bất hủ người sức mạnh ngưng, chính mình vận chuyển bất hủ thân công pháp, mới có thể hoàn chỉnh cùng nó phù hợp.

Tìm tới pháp môn sau, lúc này bàn hư mà ngồi, vững vàng vận chuyển Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân.

Cái kia chút ánh sáng thần thánh rung động, cùng Xá Lợi Tử năng lượng rung động hoàn mỹ dung hợp làm một.

Thứ hai nguyên thần có loại cảm giác kỳ dị, thật giống này Xá Lợi Tử tựu là cơ thể chính mình.

Từ từ, Xá Lợi Tử từ thứ hai nguyên thần trong bụng, theo mạch luân một điểm điểm đi lên tăng lên, cuối cùng đến nơi mi tâm, hình thành hết sức ổn định trạng thái.

Dương Thanh Huyền thì lại tiếp tục ngồi xếp bằng một bên, tu luyện Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh.

Hồn thể tu luyện thân thể phương pháp, thân thể thì lại tu luyện chân nguyên phương pháp, hai người cũng xếp hàng ngồi, hình thành kỳ diệu cảnh tượng.

Trong quá trình này, Thất Tinh túc cũng đều được ích lợi không nhỏ, không ngừng nện vững chắc lớn mạnh sức mạnh của chính mình.

Tựu ở Dương Thanh Huyền bế quan tu luyện thời điểm.

Tử Hà lãnh đạo đội ngũ cũng đã tới Mộc Lan tinh.

Khi biết Dương Thanh Huyền chính đang bế quan tu luyện thời điểm, tựu không có thông báo Dương Thanh Huyền, để hắn tiếp tục tu luyện.

Đột nhiên, Tử Nhật vội vội vàng vàng tựu chạy tiến vào thành chủ phủ, đầy mặt vẻ nghiêm túc, đem một viên màu vàng ngọc bài lộ ra cho Tử Hà, nói: “Tiên tử, đại Thần Vương gấp tin phù.”

Tử Hà đem ngọc bội cầm trong tay, nhẹ nhàng bẻ mở, một vệt kim quang lấp lóe hạ, hóa thành mấy cái phù ấn. Ở Tử Hà trong hai con ngươi, phù ấn tự hành phân giải, tháo dỡ thành một loạt văn tự tin tức.

Tiếp thu xong tin tức sau, Tử Hà thở dài.

Bên trong đại sảnh đều là Tử Chi Thần Vương phủ cao tầng, Tử Nhan, Tử Tình, Tử Di, Tử Kỳ đều ở, toàn bộ đều trố mắt nhìn nhau, không biết đã xảy ra chuyện gì.

Chương 2444: Vào Cuộc, Mượn Đao Giết Người

Từ đại Thần Vương tự mình đưa tin xuống tình huống mười phần hiếm thấy.

Có lẽ là bởi vì tình huống bây giờ đặc thù, trong phòng người đều ngừng thở, không dám hỏi dò.

Mặc dù là Tử Nhan các tiên tử, ở từng trải qua Tử Hà thực lực sau, đã tán đồng rồi Tử Hà thủ lĩnh địa vị.

Tử Nhật không nhịn được hỏi: “Thất tiểu thư, đại Thần Vương có gì chỉ thị?”

Tử Hà nói: “Đại Thần Vương để cho chúng ta lập tức rút lui rời Thanh Lam Tinh, đồng thời đem chiến trường dời đi nó nơi.”

Đầy thính người đều là kinh hãi.

Không hiểu đại Thần Vương vì sao biết đột nhiên hạ này thủ dụ.

Tử Nhật lo lắng nói: “Vậy chúng ta hiện tại...”

Tử Hà nói: “Tựu làm cái gì sự cũng chưa từng xảy ra, tất cả hậu quả từ ta gánh chịu.”

Trong phòng người đều là đổi sắc mặt, nhưng nhìn thấy Tử Hà trên mặt cái kia thần tình kiên quyết sau, đều là đồng nói: “Là!”

...

Thanh Lam Tinh trên.

Một chiếc to lớn chiến hạm lặng yên giáng lâm, xuyên qua tầng tầng hư không, rơi ở một chỗ nơi hoang vu không người ở.

Bên trong hạm trận pháp vận chuyển, xuyên thấu ra từng vòng hào quang, ở trời cao trên hóa sẵn có một toà nguy nga đại điện, trong hoảng hốt, trở nên cực kỳ giàu có.

Lập tức lượng lớn võ giả từ bên trong bay ra ngoài, thẳng vào trong điện.

Một ông già quát lên: “Phái 200 người phân tán mở, bố hạ kết giới, đem trăm dặm không gian toàn bộ phân thành cấm địa.”

“Là!”

Lập tức có vị ba sao Thiên Giới, dẫn một đám Kim Giáp võ sĩ mà đi.

Đại điện trên vương tọa, một người đàn ông trực tiếp đi lên trước, ngồi ngay ngắn xuống, trên người tản ra uy nghiêm của cấp trên, chính là Ninh Thiên Dận.

Còn lại hạ người, toàn bộ ở đại điện hai bên đứng mở.

Bên trái người cầm đầu, chính là phụ trách Ám Bộ Ninh Tử Nhiên.

Phía bên phải người cầm đầu, chính là phụ trách tình báo Ninh Ngọc Hạc.

Hai người là đặc biệt vì lần này đại chiến, từ Ninh Thánh Hạo tự mình điều động mà đến giúp đỡ Ninh Thiên Dận, đồng thời rơi xuống chết lệnh, chỉ được thắng không được bại.

Ninh Thiên Dận chính là lần này đại chiến chủ soái, mở miệng nói: “Ngọc Hạc đại nhân, xác định đám kia vật tư tựu ở Thanh

Lam Tinh sao?”

Ninh Ngọc Hạc nói: “Xác định không thể nghi ngờ.”

Ninh Thiên Dận lại nói: “Cái kia Thần Vương phủ lựa chọn Thanh Lam Tinh vì là chiến trường nguyên do, đã điều tra xong sao?”

Ninh Ngọc Hạc nhíu mày lại, nói: “Chưa điều tra rõ, có lẽ chỉ là tùy ý mà vì là?”

Ninh Thiên Dận chìm hạ, nói: “Không quản nguyên nhân gì, chỉ cần chúng ta cẩn thận ứng đối, không có khắc phục không được khó khăn. Trước tiên tra, đem đám kia vật tư tra được!”

Ninh Ngọc Hạc đối với người sau lưng hạ lệnh: “Trước đem toàn bộ tinh vực đối ngoại truyền tống đại trận phong tỏa, sau đó tìm kiếm trong ngọc giản ghi chép mấy người này. Đây là từ Tử Chi Thần Vương bên trong phủ trộm lấy ra tình báo, chính là mấy người này phụ trách lần này hàng hóa.”

Phía sau một vị trung niên lĩnh mệnh, có chút lo lắng nói ra: “Tin tức truyền lâu như vậy, mấy người này có thể hay không đã ly khai tinh cầu này, hoặc là đã đem hàng hóa dời đi?”

Ninh Ngọc Hạc mỉm cười nói: “Yên tâm đi, sẽ không. Lấy Tử Tâm ngạo khí, là xem thường ở lảng tránh chúng ta phong mang, nhất định sẽ chính diện đón đánh. Bọn họ nếu thật lưu ý đám này vật tư, tùy tiện dùng biện pháp gì cũng có thể mang về Vô Dục Thành, sở dĩ làm cho dư luận xôn xao, chính là vì cùng chúng ta đánh nhau chính diện, đả kích của chúng ta khí diễm cùng sĩ khí. Vì lẽ đó đám này vật tư cùng mấy người này, khẳng định còn ở trong thành.”

Ninh Thiên Dận gật đầu nói: “Đem mấy người này tìm ra giết chết, lại đem hàng hóa dùng chiến hạm chứa đầy, chậm rãi vận về

Ninh gia. Cho bọn họ một cái ghi lòng tạc dạ, suốt đời giáo huấn khó quên.”

“Là!” Cái kia người đàn ông tuổi trung niên lập tức lĩnh mệnh lùi hạ.

Trên cung điện tràn ngập một tia không khí sốt sắng, Ninh gia đệ tử trong mắt đều lóe lên phức tạp mà phấn khởi vẻ mặt.

Theo Ninh gia chủ soái tiến nhập Thanh Lam Tinh, toàn bộ Thanh Lam Tinh nhất thời tràn ngập ra một luồng khói thuốc súng chiến hỏa mùi vị, đặc biệt là sở hữu truyền tống đại trận đều bị quản khống sau, càng là lòng người bàng hoàng.

Mà mấy bức người chân dung, cũng trên Thanh Lam Tinh truyền mở, tiến hành vị diện lùng bắt.

“Có người nói mấy người này chính là Tử Chi Thần Vương phủ phụ trách chuyển vận vật liệu người, chỉ cần đưa bọn họ tìm ra, liền có thể thu được thưởng lớn, đồng thời đưa chúng ta ly khai Thanh Lam Tinh.”

“Ngươi điên rồi, loại nhiệm vụ này cũng dám tiếp? Thần Tiên đánh nhau người phàm gặp xui xẻo, tương lai Tử Chi Thần Vương phủ không đem ngươi ép thành cặn bã bụi bay?”

“Bất kể, tìm tới mấy người này, cầm tiền thưởng sau tựu lập tức ly khai Mục Hải Vực Giới, tìm một xa xôi vực giới cùng tinh cầu đợi, ai tìm được ngươi?”

Trong lúc nhất thời, Thanh Lam Tinh trên sở hữu tông môn, đều nhận được Ninh gia nhiệm vụ, bắt đầu toàn bộ vị diện sưu tầm trên bức họa mấy người.

Vài ngày sau, rốt cục ở một tòa thành trì một quán rượu bên trong, tìm được chân dung bên trong ba người.

Ba người còn ở tửu lầu bên trong vui sướng uống cá đầu canh, phảng phất đối với mình bị toàn bộ vị diện truy nã không biết gì cả.

Những Thanh Lam Tinh kia bản địa võ giả, mừng như điên xông lên, nghĩ muốn cướp giật công lao.

Kết quả một cái đối mặt, đã bị một người trong đó toàn diệt.

Còn lại hạ người sợ đến điên cuồng chạy trốn.

“Xa Vưu thúc thúc, này chút người đang yên đang lành tại sao muốn bắt chúng ta?”

“Ai biết được, phỏng chừng trời lạnh, này chút người đông hỏng rồi đầu óc.”

“Thật đáng thương.”

“Sự tình thật giống có chút không đúng.”

Vi Thanh đứng dậy, nhìn phía vạn dặm vòm trời, ánh mắt trở nên càng lạnh giá, “Chẳng lẽ là có ai ở nhằm và chúng ta?”

Tin tức như tốc độ ánh sáng giống như truyền mở, toàn bộ Thanh Lam Tinh trên võ giả, tất cả đều nghe tin lập tức hành động, hướng về quán rượu kia phương hướng bay nhanh mà đi.

Sau đó không lâu, huy hoàng đại điện bên trong, một tên Ninh gia đệ tử thật nhanh chạy vào bên trong, ở trước điện quỳ xuống, gấp gáp hỏi: “Đại nhân, chân dung bên trong mấy người, tìm được trong đó ba người.”

Ninh Thiên Dận vui vẻ nói: “Ồ? Vậy cũng có chộp tới?”

Đệ tử kia nói: “Ba người kia thực lực không phải chuyện nhỏ, Thanh Lam Tinh trên võ giả đã chết không ít, bây giờ còn ở cuồn cuộn không ngừng chạy tới. Căn cứ tin tức bên kia truyền đến, ba người này bên trong hai vị, sợ là có ba sao Thiên Giới tu vi."

"Ba sao Thiên Giới? Hừ, xem ra là Tử Chi Thần Vương phủ người không thể nghi ngờ, bằng không môn phái nào có như vậy xa hoa, trực tiếp dùng ba sao Thiên Giới vận chuyển vật tư. An bài hát, Thiên Duệ, làm phiền hai vị đại nhân đi một chuyến."

Ninh Thiên Dận ánh mắt rơi ở trong điện trên người hai người.

Ninh An bài hát liền là trước kia bị phái đi ám sát quá Dương Thanh Huyền cao thủ, lệ thuộc vào Ninh Tử Nhiên thủ hạ, Ninh Thiên duệ cũng là bốn sao Thiên Giới cường giả.

Hai người đứng ra liệt đến, ôm quyền nói: "Kính xin đại nhân chờ chốc lát, chúng ta này phải đi đem ba người kia bắt giữ."

Nói xong cũng nhanh chóng rời đi, trực tiếp hóa thành độn ánh sáng ra đại điện.

Ninh Ngọc Hạc nhíu mày lại, nói: "Thần Vương phủ cùng người của Khương gia cũng còn trên Mộc Lam Tinh, không có bất cứ động tĩnh gì. Chẳng lẽ muốn trừ này hai tên ba sao Thiên Giới sao? Đại chiến chưa mở, tựu tổn thất hai vị cường giả, tựa hồ có hơi không còn gì để nói."

Ninh Thiên Dận cười lạnh nói: "Chủ trì lần này đại chiến, là Thần Vương phủ Tử Hà cái kia thối tiện nhân. Một hoàng mao nha đầu biết cái gì? Phỏng chừng cũng là chỉ bậy bạ vung một trận, sau đó bi thảm bại trận. Ta lần này nhất định phải đem cái kia thối tiện nhân bắt giữ, cực kỳ dằn vặt đến chết nàng!"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2445: Thiêu Thân Lao Đầu Vào Lửa, Giết Đến Tận Cửa

Ninh Ngọc Hạc nói: “Ta luôn cảm thấy việc này có chút kỳ lạ, nhưng lại không nói ra được nơi nào không đúng. Tổng tất cả cẩn thận mới là tốt.”

Ninh Thiên Dận nói: “Yên tâm đi, chúng ta thận trọng từng bước, vững vàng, nhất định có thể thắng. Huống chi, trong tay ta nguồn sức mạnh kia, khà khà, căn bản không phải Tử Hà tiện nhân kia gánh vác được.”

Nghĩ đến cái kia một trăm cái mệnh trời đầu mối, Ninh Thiên Dận tâm tình tựu tốt đẹp, đồng thời đối với cái kia chưởng giáo cũng nhiều mấy phần kiêng kỵ. Hắn trong bóng tối tìm hiểu quá cái kia chưởng giáo thân phận, nhưng là không thu hoạch được gì.

Một vị nắm giữ đáng sợ như thế Luyện Tinh thuật người, lực lượng trong tay như vũ trụ một loại làm cho không người nào có thể nhìn thấu, người như vậy lại lặng yên không một tiếng động, không có bất kỳ tư liệu.

Giống như là bồng bềnh ở nam bộ vũ trụ U Linh giống như vậy, khiến người không rét mà run.

Trong tửu lâu giết chóc còn đang kéo dài.

Cả tòa thành trì cũng đã máu chảy thành sông.

Lần này coi như là kẻ ngu si, cũng biết có vấn đề, Xa Vưu cả giận nói: “Là ai muốn đối phó chúng ta? Đáng chết!”

Hắn một một bên bảo vệ Lý Hồng Tụ, vừa đem người tới đánh giết, lục soát mấy người hồn phách, hiểu tình huống, cả giận nói: “Một đám ngu xuẩn vật, lại cho rằng chúng ta là cái gì giao hàng, ta tiễn ngươi trên tây thiên!”

Xoay tay một chưởng, long uy mênh mông cuồn cuộn, toàn bộ không gian toàn bộ xoay chuyển, “Rầm” một tiếng, vạn dặm trong hư không tất cả nhân sự vật, bao quát thời không, quy tắc, toàn bộ bị đánh nát bấy.

Vô số bột mịn ở trời cao trên bồng bềnh, thế giới một cái trở nên yên tĩnh lại.

Xa Vưu cả giận nói: “Đi giết Ninh gia cái kia bầy ngu xuẩn vật, dám chọc tới trên đầu chúng ta!”

Vi Thanh nhíu mày lại, nói: “Thực sự là Ninh gia người như vậy ngu xuẩn sao?”

Xa Vưu sửng sốt hạ, nói: “Làm sao, lẽ nào còn có vấn đề gì?”

Xa xa hơn mười đạo độn ánh sáng chạy như bay tới, trong khoảnh khắc liền đến trước mắt.

Chính là Ninh An bài hát đám người, nhìn bốn phía cảnh tượng, một cái tựu sợ ngây người, ngơ ngác nói: “Ngươi, các ngươi...”

Vi Thanh ánh mắt hơi lườm bọn hắn, cười lạnh nói: “Ninh gia người đến, ta ngược lại muốn xem xem, đến cùng là chuyện gì xảy ra.”

Bóng người loáng một cái, đã đến Ninh An bài hát trước mặt, đưa tay ra tựu tóm tới.

Ninh An bài hát hoảng hốt, vội vàng một chưởng xuất hiện nhiều lần, mạnh mẽ đập hướng về phía trước, đồng thời thân thể kịch liệt xoay tròn, nghĩ muốn tránh thoát Vi Thanh một chiêu.

Nhưng ngạc nhiên phát hiện, chính mình hết thảy đều là phí công.

Cái kia đánh đi ra toàn lực một chưởng, bị đối phương dễ dàng loáng một cái tựu đánh nát bấy, đồng thời dư âm phản hướng mình ép đi qua. Mà cái kia chụp vào thiên linh cái năm ngón tay, không kém chút nào tựu rơi ở trên đầu mình.

“Chi! Các ngươi không phải ba sao Thiên Giới!”

Ninh An bài hát hoảng sợ quát to một tiếng, tựu cảm giác đến đỉnh đầu đau nhức, Vi Thanh năm ngón tay như áp chế đậu hũ giống như, dễ dàng xuyên tiến vào.

“A!”

Ninh An bài hát kêu thảm một tiếng, bi phẫn giận dữ hét: “Lẽ nào ngươi nghĩ lục soát một tên bốn sao... A...”

Còn chưa có nói xong, thần thức đã bị Vi Thanh sức mạnh khuấy nát tan, hồn làm vinh dự mảnh tràn ra, bị Vi Thanh trực tiếp bạo lực chọn đọc ký ức.

Ninh Thiên duệ bọn người sợ choáng váng, toàn bộ quá trình bất quá điện quang hỏa thạch chớp mắt.

Một khắc trước còn khí thế hùng hổ, đằng đằng sát khí lại đây, mới thời gian một hơi thở, Ninh An bài hát cũng đã không sống nổi, bị nhân sinh xì dầu hồn chọn đọc ký ức.

“Đáng chết! Buông hắn ra!”

Ninh Thiên duệ nổi giận gầm lên một tiếng, bốn sao hậu kỳ Thiên Giới sức mạnh toàn bộ bộc phát ra, trong khoảnh khắc đến nơi đỉnh cao, sau đó hai tay giơ lên, liền bắt được một thanh to lớn chiến mâu màu vàng óng, vô số lưu quang nhanh chóng lấp lóe, hội tụ đến chiến mâu phía trước, như một vòng to lớn loan nguyệt, hướng về Vi Thanh chém tới.

Mặt khác cái kia chút Ninh gia võ giả, có bốn vị Thiên Giới, mười hai vị cao cấp Giới Vương, cũng trong lúc đó ra tay, các loại thần thông tuyệt kỹ, dồn dập đánh về Vi Thanh, phải cứu Ninh An bài hát.

Tuy rằng rõ ràng Ninh An bài hát không cứu, nhưng này đều là theo bản năng ra tay.

Lý Hồng Tụ cả kinh nói: “Xa Vưu thúc thúc, mau ra tay!”

Xa Vưu dùng ngón tay cái đào lỗ mũi, hoàn toàn chẳng quan tâm, còn ngâm nga tiểu bài hát, “Ta đáp lại ở giang hồ xa xôi, uống một bình rượu đục, trong lúc say nhìn Bách Hoa nơi sâu xa buồn...”

Vi Thanh lạnh rên một tiếng, khóe miệng vung lên một tia cười tàn nhẫn, trong cơ thể ma khí một cái bộc phát ra, “Ầm ầm” một tiếng, phía sau tựu hiện ra một vị to lớn Ma Ảnh, trong tay cầm một thanh phán quyết, thẳng bổ xuống.

“A!”

Ninh Thiên duệ trong tay chiến mâu, hầu như không có bất kỳ sức đề kháng, tựu liền người mang mâu cùng nhau bị chém thành hai khúc, mặt khác cái kia hơn mười người Ninh gia đệ tử, cũng thuận theo toàn bộ chôn cùng.

“Oanh!”

Đao khí ở không trung phát sinh rung mạnh, kèm theo máu tươi cùng thịt nát tung toé, khốc liệt cực kỳ.

Cái kia Ma Ảnh chém giết một đao sau, liền trở về đến Vi

Thanh trong cơ thể.

Mà Ninh An bài hát sưu hồn cũng đã toàn bộ hoàn thành.

Vi Thanh đem Ninh An bài hát thi thể như rác rưởi giống như ném xuống, nói: “Quả nhiên là Ninh gia hạ mệnh lệnh, đến thực sự là kỳ quái. Truy tra Tử Chi Thần Vương phủ người, lại truy xét được trên đầu chúng ta, chẳng lẽ là Tử Chi Thần Vương phủ người cố ý hạ cục?”

Xa Vưu nói: “Thật có khả năng.”

Lý Hồng Tụ lôi kéo Xa Vưu ống tay áo, nói: “Nếu như vậy, chúng ta chạy mau đi, ly khai tinh cầu này, miễn cho rơi vào chuyện này trong đó.”

“Chạy?”

Vi Thanh cười nhạo một tiếng, lạnh lùng nói: “Dám bắt chúng ta đặt bẫy, ta ngược lại muốn xem xem này người ngoài cuộc rốt cuộc là ai, lại kết cuộc như thế nào. Đi trước Ninh gia, thu thập một cái này chút ngu xuẩn vật, lại đi tìm cái kia người giật dây, cho bọn họ một cái suốt đời giáo huấn khó quên.”

...

“Người tới người phương nào? Đứng lại!”

Vạn dặm trên hư không, đột nhiên bốc lên hai tên Kim Giáp võ giả, riêng phần mình rút bội kiếm ra đến, quát lên: “Nơi đây đã bị Ninh gia hóa thành cấm địa, toàn bộ cho ta...”

“Oành!”

Hai người còn chưa có nói xong, thân thể tựu nổ tung ra.

Vi Thanh chờ ba người hiện ra trên bầu trời. Vi Thanh một chưởng đập hạ, phía trước trăm trượng nơi, lập tức hiện ra kết giới hào quang, bị đè bỗng nhiên lùi về sau.

Hào quang như biển sóng giống như vậy, xẹt qua bầu trời.

Sau đó “Ầm ầm” một tiếng, toàn bộ hùng vĩ kết giới toàn bộ đổ nát.

Huy hoàng trong đại điện Ninh gia đệ tử, nhất thời có cảm ứng, từng cái từng cái giật mình không thôi, cái gì người dám xông vào nơi đây, chẳng lẽ là Thần Vương phủ người? Có thể căn cứ tình báo, Thần Vương phủ người còn ở Mộc Lam Tinh, cũng không có ly khai mới đúng.

Ninh Thiên Dận liếc mắt nhìn Ninh Ngọc Hạc.

Ninh Ngọc Hạc cũng lắc lắc đầu, biểu thị cũng không có thu vào Mộc Lam Tinh có động tĩnh tình báo.

Ninh Thiên Dận nói: “Đi, đến xem nhìn!”

Ninh Tử Nhiên đột nhiên hoàn toàn biến sắc, quát lên: “Không cần, bọn họ tiến vào, đều cẩn thận!”

Tiếng nói rơi xuống, đại điện bên trong tựu xuất hiện ba bóng người.

Tất cả mọi người nhận ra, chính là Ninh gia toàn bộ vị diện truy nã trong mấy người ba người.

Ninh Thiên Dận quát lên: “Đáng chết! Không biết trời cao đất rộng đồ vật, dám xông ta đại điện, cho ta nắm lấy!”

Tại chỗ tất cả đều là Ninh gia bên trong cao tầng, từng cái từng cái thực lực phi phàm.

Sao có thể dung nhẫn người khác mạnh mẽ như vậy xông tới, lúc này gầm lên từng cái từng cái ra tay, từ bốn phương tám hướng hướng về ba người oanh kích mà tới.

Xa Vưu nói: “Ngươi che chở Hồng Tụ.”

Chính mình một bước lên trước, giơ tay lên, mạnh mẽ kiếm khí khoảnh khắc mà ra, kèm theo tiếng rồng ngâm, vang vọng toàn bộ đại điện!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2446: Khủng Bố Nghiền Ép, Nhiều Lần Làm Mất Mặt

Chân Long Chi Kiếm!

Một đạo u lam ánh sáng, xuyên qua toàn bộ đại điện, trực tiếp bổ về phía bốn phương tám hướng.

Cái kia như sơn nhạc một loại ngang trời trấn áp mà đến loại loại sức mạnh, ở chiêu kiếm này bên dưới, đột nhiên ngưng trệ ở.

Tất cả mọi người là trong lòng run lên, sau đó cảm thấy hết sức không ổn, không chỉ có thần thông của mình, liền tựa hồ liên tâm thần đều bị chiêu kiếm này chém nứt.

“Ầm ầm!”

Trong nháy mắt tiếp theo, tất cả mọi người mới đột nhiên ngất lịm, đó không phải là ảo giác, mà là thật chém nứt!

“A! A!”

Ninh gia trên cung điện, một mảnh gào khóc thảm thiết.

Toàn bộ đại điện trực tiếp bị hoành chém vỡ đến, mặt trên một nửa bay ra ngoài.

Cái này cũng chưa tính cái gì, mấu chốt là cái kia chút xuất thủ Ninh gia cường giả, hơn một nửa đều bị chém thành hai đoạn, đẫm máu bay ra ngoài.

Tựu ngay cả này ba sao, bốn sao cường giả, chỉ muốn ra tay, đều không có thể lưu lại tính mạng.

Chỉ có hai tên năm sao Thiên Giới, “Oa” một tiếng, hai tay cánh tay đủ đoạn, ở không trung phun máu phè phè, đầy mặt kinh khủng.

Cái kia chút đang chuẩn bị xuất thủ, từng cái từng cái sợ đến cả người run cầm cập, vội vàng cường hành đem chân nguyên đè xuống, không lo được phản phệ chính mình, liều mạng lui về phía sau.

Tựu liền Ninh Tử Nhiên cũng nhìn choáng váng, con ngươi thẳng tắp trừng mắt, đầy mặt dại ra.

Một mảnh ầm ầm cùng tiếng kêu thảm thiết sau, toàn bộ trời cao trên yên tĩnh lại, chỉ là phiêu đãng rất nhiều mùi máu tươi.

Ninh Thiên Dận cả người run rẩy, vừa nãy chiêu kiếm này, càng đưa bọn họ một nửa sức mạnh đều chém giết!

Ninh Tử Nhiên phục hồi tinh thần lại, bi phẫn giận dữ hét: “Các hạ là người phương nào? Vì sao phải cùng ta Ninh gia đối đầu?!”

Xa Vưu cầm kiếm mà đứng, kinh ngạc nói: “Hả? Ta không nghe lầm chứ, câu nói này cần phải ta tới hỏi mới đúng không, ba người chúng ta tốt đẹp ở ăn cá đầu canh, các ngươi tựu cuồn cuộn không ngừng phái người tới giết chúng ta, nếu như không cho các ngươi điểm màu sắc nhìn, còn tưởng rằng chúng ta dễ bắt nạt sao!”

Ninh Tử Nhiên này mới phản ứng lại, hóa ra là chính mình trước tiên trêu chọc chính bọn họ, trong lúc nhất thời nhưng lại không có ngữ ở đằng kia, không biết làm sao trả lời.

Ninh Ngọc Hạc trầm giọng nói: “Ba vị nhưng là Tử Chi Thần Vương phủ người?”

Xa Vưu nói: “Không phải.”

Ninh Ngọc Hạc khổ sở nói: “Quả nhiên, bị Tử Hà cái kia nha đầu tính kế.” Lập tức ôm quyền nói: “Ba vị, lúc trước việc là chúng ta không đúng, mong rằng ba vị bao dung. Chúng ta cũng là thụ hại người.”

Ninh Thiên Dận yêu thích run rẩy, lạnh giọng nói: “Ngọc Hạc đại nhân, bọn họ giết chúng ta Ninh gia hơn mười người, hơn nữa tất cả đều là Thiên Giới cường giả, trong đó còn có tám tên ba sao trở lên cường giả, an bài hát, Thiên Duệ đại nhân phỏng chừng cũng gặp bất trắc, ngươi còn để cho bọn họ bao dung?”

Ninh Ngọc Hạc trong lòng cũng là cực độ kiềm chế, nhưng vẫn là liều mạng cho Ninh Thiên Dận nháy mắt, vội la lên: “Thiên Dận, tỉnh táo lại, nhỏ không nhịn sẽ loạn mưu lớn!”

Ninh Thiên Dận giận dữ hét: “Ta không nhịn được! Này một món nợ máu, ta đã không cách nào trở lại cùng gia chủ thông báo. Giết, giết bọn họ ba cái!”

Hai tay đột nhiên hướng về hư không nắm chặt, cường đại không gian sóng gợn khuếch tán mở.

Ninh Thiên Dận phía sau không ngừng có mạnh mẽ khí tức hiện ra, kèm theo cái kia kim loại chất cảm áp bức, lần lượt từng bóng người từ vòng xoáy bên trong hóa hiện ra.

Mỗi đi ra một người, đều là mặt không hề cảm xúc, như tử thi giống như vậy, trực tiếp xông lên phía trước.

“Giết ba người chúng ta? Hừ, xem ra không có cách nào để cho ngươi sống.”

Xa Vưu nâng kiếm lên trước, lại là một kiếm chém ra, một cổ cuồng bạo chí cực kiếm ý lâm không mà đến, ở phía trước hóa ra tảng lớn long văn, thế như chẻ tre đánh tới.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Kiếm khí đánh ở những võ giả kia trên người, bùng nổ ra thanh thúy kim loại vang vọng, đốm lửa phun ra.

Ninh Thiên Dận cười như điên nói: “Vô dụng, này chút tất cả đều là giết người binh khí, không có ý chí của chính mình, thân thể tất cả đều là cứng rắn nhất phích lịch thép, xương cốt nhưng là tinh hạch, một cái giết người binh khí, có thể chém giết ba tên cùng cấp.”

Nhưng tiếng cười còn chưa ngừng, trước hết hướng về tiến lên hơn ba mươi giết người binh khí, cứng ngắc ngừng trên không trung, sau đó “Rầm rầm rầm” nổ tung ra, tất cả đều bể thành hai đoạn.

“Có thể chém giết ba tên cùng cấp?”

Xa Vưu cười nhạo một tiếng, bóng người loáng một cái, đã đến Ninh Thiên Dận trước người, sợ đến Ninh Thiên Dận vội vàng lùi về sau, kêu lên: “Ngươi làm cái gì?!”

“Làm cái gì? Ta là này chút mảnh vụn cùng cấp sao?”

Xa Vưu nắm lấy Ninh Thiên Dận đầu, một cước đá tới, “Ngươi này du mộc óc heo, lẽ nào chỉ có thể làm cầu để đá sao?”

“Oành” một tiếng, Ninh Thiên Dận đã bị đá trúng trán, toàn bộ người bay ra ngoài.

Ninh Ngọc Hạc sợ đến không được, vội vàng nói: “Đại nhân, đại nhân tha mạng, hết thảy đều là chúng ta không đúng, kính xin ba vị đại nhân giơ cao đánh khẽ.”

Nói xong, liên tục hướng về ba người chắp tay chắp tay, đặc biệt là hướng về Vi Thanh cùng Lý Hồng Tụ.

Bởi vì dựa theo lẽ thường, xuất thủ đều không phải là chính chủ.

Lý Hồng Tụ nói: “Xa Vưu thúc thúc, quên đi thôi, ngươi đều giết bọn họ nhiều người như vậy.”

Ninh Ngọc Hạc tâm niệm thay đổi thật nhanh, “Xa Vưu” danh tự này cực kỳ không quen, hắn có thể xác định chính mình khẳng định chưa từng nghe tới, nội tâm một trận phát khổ, từ nơi nào bốc lên như thế một vị sát tinh đến, hơn nữa vừa vặn đã bị Tử Hà lợi dùng tới.

Vi Thanh cũng nói: “Gần như là được rồi, ngươi giết ánh sáng bọn họ, đây chẳng phải là làm thỏa mãn bố cục người ý?”

Xa Vưu nói: “Ta thực tại tức không nhịn nổi, này chút ngu xuẩn vật cặn bã, dám đối với chúng ta động thủ, còn dám tuyên bố muốn giết chúng ta, đáng chết!”

Phẫn nộ quát một tiếng, lại là một kiếm chém ra, “A” tiếng kêu thảm thiết không thôi.

Lại là hơn mười vị Ninh gia cao thủ chết ở chiêu kiếm này hạ.

Ninh Ngọc Hạc gấp muốn khóc, run giọng nói: “Đại nhân giơ cao đánh khẽ, lại tiếp tục giết chúng ta tựu chết sạch, tựu thật sự làm thỏa mãn Tử Hà cái kia tiện tâm ý của người ta.”

Vi Thanh nói: “Ngươi nói ván này là Tử Hà bày?”

Ninh Ngọc Hạc nói: “Nhất định là, ta thám tử từ Tử Chi Thần Vương bên trong phủ trộm bỏ vốn đoán, nói có người mang theo Thần Vương phủ mỗi năm một lần đại chọn mua vật tư từ Thanh Lam Tinh đi ngang qua, tài liệu kia bên trong biểu hiện chân dung chính là ba vị. Hiện tại nghĩ nghĩ, chẳng trách tiện nhân kia muốn tuyển chọn Thanh Lam Tinh, hóa ra là ba vị đại nhân tại vị này trên mặt, ô ô ô, hại chết chúng ta.”

Vi Thanh nói: “Nói như vậy, chuyện này mặc dù là Tử Hà bố cục, nhưng là ngươi chủ trì la?”

Ninh Ngọc Hạc ngơ ngác nói: “Này, này…”

“Đùng!”

Một cái to lớn bạt tai, trực tiếp phiến ở Ninh Ngọc Hạc trên mặt.

Vi Thanh chẳng biết lúc nào, sẽ đến Ninh Ngọc Hạc bên cạnh người, một bạt tai sau khi rời khỏi đây, bắt nữa ở Ninh Ngọc Hạc đầu, học Xa Vưu đá bóng, đột nhiên một cước đưa hắn đạp đi ra ngoài, mắng: “Ngu xuẩn vật, cút bóng cao su đi thôi!”

Ninh Ngọc Hạc chỉ cảm thấy trên đầu kịch liệt đau xót, sau đó tựu não rung động, trong đầu “Ong ong” vang vọng.

Hắn ở Ninh gia luôn luôn có cố vấn danh xưng, bây giờ bị người mắng làm ngu xuẩn vật, thật sự là bi phẫn tới cực điểm.

Đồng thời nội tâm lại khủng hoảng tới cực điểm, quả nhiên không chỉ cái kia sử dụng kiếm nam tử thực lực kinh khủng biến thái, người áo xanh này đồng dạng khủng bố đến rồi biến thái, chính mình sáu sao đỉnh cao Thiên Giới, lại không thể chống đỡ một chút nào, lại như là con nít tựa như, bị đối phương tùy ý bắt bí.

Thực lực này, đã không phải là Thất Tinh Thiên Giới có thể cân nhắc.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2447: Kính Xin Cho Chút Mặt Mũi

Ninh Ngọc Hạc này mới phát hiện, Thất Tinh Thiên Giới Ninh Tử Nhiên vẫn sắc mặt tái nhợt đứng ở đó, cả người đang run rẩy, căn bản là không dám nhúc nhích nửa phần, không khỏi trong lòng ngạc nhiên, “Lẽ nào hai người này đã vượt qua Thất Tinh?!”

Cái suy đoán này để hắn không thể tin được.

Bởi vì hắn chưởng quản Ninh gia ty tình báo, hầu như nắm giữ toàn bộ Mục Hải Vực Giới bên trong tất cả tình báo, tám sao Thiên Giới không phải là đùa giỡn, ở toàn bộ vực trong giới hạn đều là có số số lượng, không thể vô duyên vô cớ nhảy ra hai cái đến, chính mình không hề phát hiện.

Nhưng xuất hiện trước mắt tình huống, lại để hắn không thể không tin.

Ninh Thiên Dận đầu đã sưng lên, đứng ở đàng xa trên hư không, ôm đầu không dám lên tiếng.

Ninh Ngọc Hạc đầu cũng đã sưng lên, không dám lên tiếng.

Ninh Tử Nhiên từ đầu đến cuối đều không dám lên tiếng, toàn bộ Ninh gia đi ra trong cường giả, cũng chỉ có hắn là Thất Tinh Thiên Giới, vì lẽ đó đối với xe càng cùng Vi Thanh khủng bố, cảm ứng sâu nhất, đó là một loại Thất Tinh Thiên Giới sơ kỳ căn bản không cách nào phản kháng sức mạnh khổng lồ, giống như vũ trụ tinh không giống như sâu không thấy đáy.

Vi Thanh nói: “Hiện tại nói cho ta, cái kia Tử Hà ở đâu, dung mạo ra sao?”

Ninh Ngọc Hạc đại hỉ, vội vàng đem Mộc Lam Tinh vị trí, Tử Hà nơi thành trì vị trí tọa độ, cùng với Tử Hà dáng dấp, đều rõ ràng hiển hóa ra ngoài.

Vi Thanh nói: “Này Tử Hà ta thì sẽ đi thu thập, cho tới các ngươi, cũng phải vì sự ngu xuẩn của mình trả nợ.”

Ninh Ngọc Hạc nghe được đằng trước một nửa, mừng rỡ trong lòng, nhưng lại nghe được phía sau một nửa, còn chưa kịp phản ứng, tựu “Đùng” một tiếng vang thật lớn, Vi Thanh trở tay một lòng bàn tay, lần thứ hai mạnh mẽ phiến ở trên mặt hắn, đưa hắn vỗ bay ra ngoài.

Một tên sáu sao đỉnh cao Thiên Giới, ở bất kỳ địa phương nào cũng có thể đi ngang tồn tại, trực tiếp bị đánh nát miệng đầy hàm răng, đầu sưng hoá trang tử giống như vậy, nhưng còn không dám hoàn thủ.

Vi Thanh tại người ảnh loáng một cái, đi tới Ninh Tử Nhiên trước mặt, cười lạnh nói: “Ngươi cho rằng đứng cạnh bất động thì không có sao?”

Ninh Tử Nhiên xanh mặt nói: “Ngươi muốn làm cái gì? Mọi người đều là cường giả cái thế, kính xin cho chút mặt mũi.”

“Đùng!”

Một lòng bàn tay mạnh mẽ phiến ở Ninh Tử Nhiên trên mặt, Vi Thanh cười lạnh nói: “Chút mặt mũi này đủ chưa? Không đủ a?”

“Đùng! Đùng! Đùng!”

Lại là đập mười mấy hạ, trực tiếp phiến Ninh Tử Nhiên đầu chóng mặt, sưng so với Ninh Thiên Dận cùng Ninh Ngọc Hạc còn lợi hại hơn.

Vi Thanh nắm bắt Ninh Tử Nhiên mặt, liều mạng kéo, lạnh lùng nói: “Hiện tại mặt mũi đủ chưa? Không đủ ta lại nắm lớn một chút.”

Lý Hồng Tụ nói: “Đừng nặn, như thế đại nhất cái mâm mặt, khó coi chết đi được.”

Vi Thanh này mới vỗ vỗ Ninh Tử Nhiên mặt, nói: “Nể mặt Hồng Tụ, tạm thời tựu cho ngươi như thế điểm mặt, nếu như còn ngại không đủ, có thể chuyển sang nơi khác cho. Ta sợ cho hơn nhiều, chán ghét Hồng Tụ ăn không ngon. Hồng Tụ còn là một bé gái, còn nhiều hơn ăn cơm, tăng mạnh dinh dưỡng thân thể cao lớn đây.”

Ninh Tử Nhiên mặt sưng phù đem ngũ quan đều vùi lấp, chỉ còn lại hai cái mắt nhỏ bắn mạnh ra oán giận ánh mắt đến, nhưng lại không dám hé răng.

Xa Vưu nói: “Còn có một chút cặn bã làm sao bây giờ?”

Bốn phía may mắn còn sống sót cái kia chút Ninh gia đệ tử, sợ đến “Rào” một tiếng tựu muốn chạy.

Vi Thanh nói: “Toàn bộ phiến mấy lòng bàn tay, cũng đừng ra tay quá nặng, phiến mất răng nanh, đánh nát mặt xương là tốt rồi.”

“Được rồi.”

Xa Vưu vén tay áo lên, lặng lẽ cười một tiếng, tựu tại chỗ biến mất.

Lập tức từ bốn phương tám hướng truyền đến “Ba ba ba” bạt tai tiếng, liên tiếp đập một vòng, sở hữu Ninh gia đệ tử đều là hàm răng đổ nát, mặt xương bạo nổ mở, thê thảm phun máu phè phè.

Mỗi người nội tâm đều ở chửi bới, hai người này rốt cuộc là cái gì ác ma a.

Chờ bạt tai tiếng sau khi dừng lại, bốn phía ngoại trừ kêu rên ở ngoài, tựu không có động tĩnh.

Đây là mọi người mới phát hiện, cái kia ba người đã rời đi.

Ninh Thiên Dận hoảng sợ nhìn bốn phía, thần thức một điểm điểm khuếch tán, chỉ lo ba người kia còn chưa đi, hoặc là không đi xa, cho đến xác nhận xác thực đi rồi, này mới tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, nhưng này sưng quả bí đao một dạng trên đầu, tràn đầy tức giận sát khí, quát: “Tra! Nhất định muốn tra được ba người này rốt cuộc là ai! Ngọc Hạc đại nhân, Ninh gia ty tình báo những năm gần đây đều ở ăn s sao? Gia tộc hàng năm cho ty tình báo bao nhiêu tiền, này chính là các ngươi dâng hiến cho gia tộc tình báo?”

Ninh Ngọc Hạc xấu hổ không nhấc nổi đầu lên, lại không biết làm sao phản bác, nói: “Ba người này nhất định là vừa rồi nhô ra, trước chưa bao giờ từng xuất hiện, bằng không ta không thể không có nửa điểm tin tức.”

Ninh Tử Nhiên cũng là hai mắt tuôn ra lửa giận, quát lên: “Vừa rồi nhô ra? Cái kia Tử Hà tiện nhân kia làm sao có thể lợi dụng bọn họ, coi bọn họ là thương sử?”

“Này...” Ninh Ngọc Hạc ngây dại, này triệt để không có cách nào giải thích.

Ninh Thiên Dận lạnh giọng nói: “Đầu tiên là thu được tình báo giả, bị đối phương một cái hoàng mao nha đầu tiểu tiện nhân tính toán, lại là ngay cả vực trong giới hạn lúc nào ra hai cái đáng sợ như vậy cao thủ đều không biết. Ngày hôm đó chi thảm kịch, hoàn toàn là các ngươi ty tình báo vô năng đến cực điểm đưa đến.”

Ninh Ngọc Hạc đồng dạng cả giận nói: “Tốt ngươi một cái Ninh Thiên Dận, ngươi muốn đem hôm nay cục diện chi thảm trạng, để cho ta tới lưng cái này nồi! Cũng đừng quên, ngươi mới là hôm nay chiến cuộc chủ soái!"

Ninh Tử Nhiên quát lên: "Được rồi, đều lúc này, còn cạnh tranh cái gì. Hiện tại việc cấp bách, tiếp tục lưu thủ vẫn là rút đi? Thực lực của chúng ta đã..."

Ba người nhìn chung quanh một vòng, đều là mí mắt nhảy lên kịch liệt, mang ra ngoài chủ lực đã ngã xuống hai phần ba, còn dư lại một phần ba cũng đều trọng thương tại người.

Hơn nữa Ninh Thiên Dận giết người binh khí, cũng một cái không còn một phần ba, có thể nói chủ chiến lực trực tiếp tổn thất một nửa.

Nếu như chiến hậu chiến thắng, như vậy cũng còn tốt, bây giờ là còn chưa đánh, tựu một nửa chơi xong, cái cục diện này, đừng nói Ninh Thiên Dận vị chủ soái này, coi như là Ninh Tử Nhiên cùng Ninh Ngọc Hạc hai vị phụ tá người cũng không cách nào hướng về gia chủ báo cáo kết quả.

Ninh Ngọc Hạc trầm giọng nói: "Trước tiên đừng hoảng hốt, vừa nãy cái kia hai tên sát tinh không phải nói muốn đi đối phó Tử Hà sao? Chuyện này người khởi xướng chính là Tử Hà, là nàng bố trí ván cờ này, cái kia hai tên sát tinh là tuyệt đối không thể buông tha Tử Hà. Đến thời điểm Tử Chi Thần Vương phủ cùng Khương gia tình huống, chỉ có thể so với chúng ta càng thảm hại hơn. Không làm được toàn quân bị diệt cũng có thể."

Ninh Thiên Dận vui vẻ nói: "Nói đúng. Chúng ta trước tiên chờ một chút, nghỉ ngơi dưỡng sức, tất cả giữ nguyên kế hoạch đến, đem cái kia chút phụ thuộc tông môn toàn bộ điều động lại đây. Chờ hai vị kia sát tinh đem Tử Hà tiện nhân kia thu thập, tốt nhất đem Phong Phiêu Linh cũng trừng trị, chúng ta lại thừa thế xông lên, đưa bọn họ dư nghiệt chém giết."

Ba người đều cảm thấy phương pháp này có thể được, cũng không biết là nội tâm hậm hực hóa giải, vẫn là nhìn hai người khác đầu thực tại buồn cười, cũng không nhịn được cười lên.

...

Mộc Lam Tinh.

Tử Hà chính đang bế quan, đột nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, thầm nói: “Không được!”

Đột nhiên đứng dậy, một cái lao ra mật thất.

Phảng phất dự cảm được cái gì, chuẩn bị bay về phía vực ngoại tinh không, để tránh khỏi chuyện phát sinh lan đến gần người chung quanh.

Làm vừa rồi ra mật thất, tựu đột nhiên hút khẩu hơi lạnh, ngạc nhiên phát hiện trong sân đã nhiều ba người, một cái sắc mặt cực kỳ khó coi.

Chương 2448: Lấy Yếu Gặp Người

“Ngươi chính là Tử Hà?”

Vi Thanh nhàn nhạt hỏi.

“Tại hạ Tử Hà, gặp hai vị tiền bối, gặp tiểu cô nương.”

Đối phương nếu tìm tới rồi, chứng minh đã gặp Ninh Thiên Dận, trước đó, Tử Hà cũng đã nghĩ đến trăm nghìn loại ứng đối phương pháp, bết bát nhất tình huống không ngoài này là phân thân bị hủy.

Vì lẽ đó nháy mắt tựu bình tĩnh lại, rất cung kính thong dong ứng đối, mặc dù đối với Lý Hồng Tụ một cái tiểu cô nương, cũng là lễ phép có thêm.

Lý Hồng Tụ nói: “Vị tỷ tỷ này thật là đẹp a.”

Tử Hà cười nói: “Tiểu cô nương mới đẹp đẽ, lớn rồi nhất định là vị mê đổ chúng sinh mỹ nhân tuyệt thế.”

Lý Hồng Tụ ngượng ngùng đỏ hạ mặt.

Vi Thanh cười lạnh nói: “Tỷ tỷ? Ngươi vẫn đúng là có mặt đáp lại hạ xuống, mụ phù thủy, sáu sao Thiên Giới đỉnh cao, thiên phú lại tốt, cũng sống mấy ngàn tuổi.”

Tử Hà thẹn thùng nói ra: “Ta cũng chỉ có thể ở trước mặt người bình thường bày hiện ra hạ sắc đẹp, ở tiểu cô nương này trước mặt, tựu lộ ra hết sức kiết cư.”

Thiên xuyên vạn xuyên, nịnh nọt không xuôi, vài câu lời hay khen ngợi quá đáng đi, nói Lý Hồng Tụ ngượng ngùng cực kỳ, đỏ mặt nói: “Tỷ tỷ quá khiêm nhường, tỷ tỷ mới thật sự là đại mỹ nhân.”

Vi Thanh lạnh lùng nói: “Ngươi hôm nay như thế nào đi nữa nịnh hót, cũng không thể nào cứu được ngươi mệnh, dám bắt chúng ta sử dụng như thương, tựu muốn chuẩn bị tâm lý thật tốt.”

Tử Hà cả kinh liên tiếp lui về phía sau, cùng ba người duy trì nhất định cự ly, giải thích: “Hai vị tiền bối cùng tiểu cô nương hiểu lầm, việc này thật sự cùng ta không có bao nhiêu quan hệ. Lần trước Vô Dục Thành tửu quán một trận chiến, ba vị hình tượng đã bị Thần Vương phủ hội chế đi ra, vẫn gửi ở phủ độ. Lần này chẳng biết vì sao, bị Ninh gia thám tử trộm đi, còn theo ta Thần Vương phủ vận chuyển vật liệu nhân viên chân dung hỗn ở cùng nhau, này mới đưa đến tràng hiểu lầm này, thực tại cùng ta quan hệ không lớn a.”

Lý Hồng Tụ nói: “Thì ra là vậy.”

Vi Thanh mặt tối sầm lại, mắng: “Hồng Tụ ngươi một cái du mộc đầu, nàng nói cái gì ngươi liền tin?” Nặng nề hừ một tiếng, đối với Tử Hà lạnh lùng nói: “Lời này ngoại trừ lừa gạt lừa gạt bé gái ở ngoài, chính ngươi tin sao?”

Tử Hà khổ sở nói: “Hai vị tiền bối không tin, tiểu nữ tử cũng hết cách rồi, việc đã đến nước này, cho hai vị tiền bối cùng tiểu cô nương tạo thành lớn phiền toái lớn cùng tổn thất, tiểu nữ tử cũng vạn phần hổ thẹn, mong rằng hai vị tiền bối cùng tiểu cô nương tha thứ, tiểu nữ tử nguyện tận cố gắng lớn nhất bồi thường.”

Xa Vưu nói: “Cô gái nhỏ này thật biết nói chuyện, mở miệng một tiếng tiền bối, xưng chính mình lại mở miệng một tiếng tiểu nữ tử, làm cho ta đều thật không tiện ra tay rồi.”

Tử Hà cười nói: “Hai vị vốn là võ đạo tiền bối, ta vốn là tiểu nữ tử mà.”

Lý Hồng Tụ nói: “Tử Hà tỷ tỷ thật sự không phải cố ý, hơn nữa nàng đã cảm thấy hết sức áy náy, vi Thanh thúc thúc, coi như xong đi.”

Vi Thanh cười lạnh nói: “Toán? Hừ, tốt một cái tâm cơ thâm trầm nữ nhân, đầu tiên là bắt chúng ta sử dụng như thương, sau đó hai câu ba lời liền đem Lý Hồng Tụ cùng Xa Vưu này hai cái ngu xuẩn vật thuyết phục, nhưng muốn thuyết phục bản tọa, ngươi điểm ấy chỉ số thông minh còn chưa đủ!”

Bóng người hơi động, tựu tóm tới.

Giữa năm ngón tay kích bắn ra lượng lớn ma khí, ở trên hư không qua lại, chỉnh cái tiểu viện nhất thời bị Ma Ảnh bao phủ.

Xa Vưu nổi giận mắng: “Ngươi này ngu xuẩn vật, lại vẫn nói ta ngu xuẩn? Đồ con lợn, ngu xuẩn!”

Tử Hà kinh hãi, vội vàng lắc mình liền muốn đi, nhưng những ma khí kia một cái uốn lượn thành vòng, như là vô số dây thừng từ bốn phương tám hướng vọt tới, một cái đưa nàng trói lại.

Tử Hà liều mạng từ chối mấy hạ, phát hiện không có hiệu quả chút nào, biết giữa lẫn nhau thực lực cách biệt quá lớn, coi như mình bản tôn lại đây, cũng chưa chắc là đối thủ, liền trực tiếp buông tha, tùy ý cái kia ma khí trói lại chính mình, giả bộ yếu cầu xin tha thứ: “Đại nhân tha mạng, kính xin đại nhân giơ cao đánh khẽ.”

Vi Thanh lạnh lùng nói: “Giả bộ đáng thương hữu dụng, trong thiên hạ cũng sẽ không chết nhiều người như vậy, dám đem chủ ý đánh tới trên đầu chúng ta, cũng đừng ôm cái gì ảo tưởng.”

Năm ngón tay vồ lấy, những ma khí kia nhất thời tràn vào Tử

Hà trong cơ thể, rót vào tay chân của nàng bách hài, Tử Hà rên rỉ thống khổ, cả người run rẩy kịch liệt, Tâm đạo: “Xong, này là phân thân thật muốn treo, chỉ mong này ma đầu đừng liên lụy đến những người khác, như vậy lần này đối với Ninh gia cuộc chiến còn có thể một đánh.”

“Vi Thanh thúc thúc, mau dừng tay!”

Lý Hồng Tụ đột nhiên chụp vào Vi Thanh bàn tay, thân thể mình càng là chặn ở Vi Thanh đằng trước, cả kinh nói: “Ngươi sẽ không thật muốn giết Tử Hà tỷ tỷ chứ?”

Vi Thanh nhíu mày lại, cầm trong tay ma khí tản ra, để tránh khỏi thương tổn được Lý Hồng Tụ, cả giận nói: “Tránh ra! Ngươi này ngu xuẩn vật, nào có biết thế đạo hiểm ác, nữ nhân này đầy miệng lấy lòng, một mặt đáng thương, trên thực tế so với Ninh gia cái kia chút ngu xuẩn vật còn còn đáng sợ hơn nhiều. Ta nếu như không cho nàng một cái cả đời khó quên giáo huấn, nàng còn sẽ có lần sau.”

Tử Hà cầu khẩn nói: “Tiền bối, tiểu nữ tử biết sai rồi, mong rằng tiền bối giơ cao đánh khẽ.”

Lý Hồng Tụ nói: “Ngươi nhìn, Tử Hà tỷ tỷ đã biết sai rồi, sẽ không có lần sau.”

Xa Vưu nói: “Đúng đấy, ta nhìn cô gái nhỏ này cũng không phải đặc biệt người xấu, hơi hơi giáo huấn một cái là được rồi.”

Vi Thanh cả giận nói: “Xa Vưu ngươi này ngu xuẩn vật, cũng là bởi vì ngươi một muội nuông chiều Hồng Tụ, mới làm cho nàng chỉ số thông minh không tăng trưởng, với ngươi một dạng ở vị trí thấp bồi hồi. Xem trọng Hồng Tụ, đừng làm cho nàng tới quấy rối.”

Nhẹ nhàng đẩy một cái, liền đem Lý Hồng Tụ hướng về Xa

Vưu đẩy tới, sau đó sẽ lần chụp vào Tử Hà, cái kia vạn ngàn ma khí quanh quẩn hạ, tiếp tục hướng về Tử Hà trong cơ thể tuôn tới, một điểm điểm ăn mòn thân thể của nàng.

Xa Vưu hùng hùng hổ hổ, tuy rằng ngoài miệng không phục, nhưng cũng biết Tử Hà là giả bộ đáng thương bác đồng tình, hắn chỉ là tâm địa không có Vi Thanh cứng như thế, cũng không phải là không thấy được, lòng nghĩ để Lý Hồng Tụ nhiều rõ ràng một chuyện để ý cũng đúng, lúc này đem Lý Hồng Tụ nắm lấy, không làm cho nàng quấy rầy Vi Thanh.

Tử Hà đau nước mắt đều chảy ra, cầu khẩn nói: “Hai vị tiền bối thành danh vạn năm, như bầu trời Tinh Thần giống như vậy, bị thế nhân kính ngưỡng, hà tất theo ta một tiểu nữ tử không qua được đây. Ta đã biết sai rồi, mong rằng tiền bối khai ân.”

Vi Thanh cau mày nói: “Ngươi biết thân phận của chúng ta?”

Tử Hà nói: “Không dám ẩn giấu tiền bối, tự lần trước tửu quán một trận chiến sau, Thần tộc đối với tiền bối tin tức tựu có thu thập, nhưng cho tới nay cũng không dám quấy rầy tiền bối. Lần này thật sự là bị mỡ lợn che mắt tâm, lần thứ hai mời tiền bối tha thứ.”

Xa Vưu nói: “Thần tộc ở nam bộ vũ trụ đích xác có chút thực lực, lần trước theo ta đối chiến cái kia lão đầu tựu thực lực cực mạnh, cô gái nhỏ này cho nàng chút dạy dỗ cũng là phải, không cần thiết đuổi tận giết tuyệt.”

Lý Hồng Tụ vội vàng nói: “Đúng vậy, Xa Vưu thúc thúc nói đúng, vi Thanh thúc thúc ngươi tựu buông tha Tử Hà tỷ tỷ đi.”

Vi Thanh sắc mặt lạnh lẽo, không nhìn ra nội tâm hắn nghĩ, nhưng xác thực có do dự.

Đột nhiên một tiếng hét lớn truyền đến, “Tử Hà đi mau!”

Một luồng cực cao nhiệt độ giáng lâm, sau đó một đạo hư quang, như Nguyệt Hoa vãi hạ, hoặc như là Tân Nguyệt rơi vào trong nước, sau đó dấy lên Cức Hằng Cổ Diễm, đốt diệt thế tất cả vạn vật.

Tử Hà thầm nói: “Không được!”

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền phá không mà đến, một chiêu Sát Na Sinh Diệt mạnh mẽ chém ở ma khí trên, đem trọn cái tiểu viện đều hóa thành biển lửa.

Cùng lúc đó, bốn phương tám hướng truyền đến mấy chục đạo cường đại khí tức, đem Vi Thanh ba người khóa chặt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2449: Ước Chiến Trời Cao, Ngân Long Kiếm Ca

Tử Hà sốt sắng, tốt không dễ dàng làm cho đối phương có lay động, hiện tại Dương Thanh Huyền đám người đột nhiên xuất hiện, nếu như chọc giận đối phương, không chỉ có cố gắng của mình kiếm củi ba năm thiêu một giờ, sợ là muốn đưa tới tai họa ngập đầu, vội vàng hét lớn: “Tất cả dừng tay! Ai cũng không cho ra tay. Ba vị là bằng hữu của ta, đều không được vô lễ, người vi phạm tội chết!”

Bốn phương tám hướng cường giả đều là sững sờ, nhìn Tử Hà đại dáng dấp gấp gáp, lại cảm nhận được Vi Thanh cùng Xa Vưu trên người khí tức, tựa hồ hiểu cái gì.

Dương Thanh Huyền cảm ứng được chiến đấu, Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, đã nhìn thấy Tử Hà rơi vào nguy hiểm, không nói hai lời tựu vọt ra, giờ khắc này phát hiện trước mắt ba người, không khỏi giật nảy cả mình.

Lý Hồng Tụ vui vẻ nói: “Thanh Huyền ca ca!”

Dương Thanh Huyền nói: “Tại sao là các ngươi?”

Vi Thanh nói: “Khá lắm, thậm chí ngay cả ngươi cũng có phần. Hồng Tụ, ta sớm nói rồi người này không đáng kết giao.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Không hiểu ngươi đang nói cái gì.”

Tử Hà vội hỏi: “Hết thảy đều chỉ là chuyện hiểu lầm, là tiểu nữ tử suy nghĩ không hoàn toàn, làm việc không chu đáo, bị che mắt bản tâm, mới gây thành lần này hiểu lầm. Hiện tại hiểu lầm đã hóa giải, mọi người không được đối với ba vị đại nhân vô lễ.”

Dương Thanh Huyền vừa nghe nhất thời liền hiểu, tuy rằng không rõ ràng trong đó nội tình, nhất định là Tử Hà đắc tội rồi ba người, không khỏi hãi hùng khiếp vía, ba người này nhưng là có thể áp chế Vô Tướng Ma Tuần, chống lại đại Thần Vương tồn tại, bên trong lòng cũng không khỏi được rất gấp gáp.

Vi Thanh lạnh lùng nói: “Ai nói hiểu lầm hóa giải, trong thiên hạ có chuyện đơn giản như vậy sao?”

Không chờ Tử Hà nói chuyện, Dương Thanh Huyền lên đường: “Ngươi nghĩ sao?”

Lý Hồng Tụ vội vàng nói: “Vi Thanh thúc thúc, toán.” Liều mạng lắc Vi Thanh cánh tay, một bộ không tha thứ dáng vẻ.

Vi Thanh bị nàng làm cho một trận buồn bực, tối nghĩ chính mình ngoại trừ ở Lý Vân Tiêu trong tay, còn lúc nào ăn xong loại này buồn rầu thiệt thòi? Nếu như khẩu khí này cứ như vậy nuốt mất, vậy mình vẫn là Vi Thanh sao?

Lúc này cười lạnh, nói: “Muốn ta cứ tính như vậy cũng được, nhưng Dương Thanh Huyền ngươi muốn cùng Hồng Tụ một trận chiến, nếu như có thể thắng Hồng Tụ, chuyện này tựu thôi. Nếu như ngươi thua rồi, vậy thì đừng trách ta vô tình.”

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, kinh ngạc nhìn Lý Hồng Tụ, có chút không xác định nói ra: “Nàng?”

Vi Thanh nói: “Chính là.”

Dương Thanh Huyền vẫn như cũ có chút không dám tin tưởng, nói ra: “Hồng Tụ muội muội trên người khí tức lơ lửng không cố định, nhìn không thấu, nhưng không thể mạnh hơn ta chứ?”

Lý Hồng Tụ nói: “Chính là, ta làm sao có khả năng đánh thắng được Thanh Huyền ca ca.”

Vi Thanh hừ nói: “Có gọi hay không quá thử một lần liền biết, ngươi như là cố ý thua, tựu đừng trách ta giết sạch những người này. Ngươi hẳn phải biết, hành vi của ngươi là không có khả năng thoát khỏi ta cặp mắt.”

Lý Hồng Tụ cả kinh nói: “Không thể.”

Vi Thanh nói: “Vậy ngươi tựu đàng hoàng cùng Dương Thanh Huyền toàn lực một trận chiến.”

Xa Vưu nhẹ nhàng nhíu mày lại, cũng không nói gì, tựa hồ ngầm cho phép Vi Thanh hành vi, trái lại lén lút truyền âm, khích lệ nói: “Toàn lực một trận chiến liền có thể, không muốn có bất kỳ áp lực trong lòng. Làm ngươi tiến nhập chiến trường thời điểm, cái gì cũng không muốn nghĩ, vạn niệm tập trung ở đánh bại trên người đối phương. Nếu như ngươi có thể đem Dương Thanh Huyền đánh bại, ta bảo đảm này chút người không lo, nếu như Vi Thanh không thể, ta sẽ ngăn cản hắn.”

Lý Hồng Tụ sửng sốt hạ, liền nặng nề gật gật đầu.

Trong hai người, nàng càng thêm tín nhiệm Xa Vưu.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Thật muốn đánh?”

Lý Hồng Tụ cao giọng nói: “Thanh Huyền ca ca, đắc tội rồi, cứ việc ra tay đi, ta sẽ đánh bại ngươi.”

Dương Thanh Huyền dở khóc dở cười, nói: “Tốt, nếu muốn đánh, liền đến vực ngoại hư không đi, miễn cho lan đến bốn phía.”

Hét lớn một tiếng “Đi theo ta đi”, liền hướng về Hư Không Độn đi.

Lý Hồng Tụ cũng là hóa thành một ánh hào quang, đuổi ở phía sau mặt.

Vi Thanh, Xa Vưu, Tử Hà, cùng với sở hữu võ giả, toàn bộ đi theo.

Tử Hà một trái tim buông xuống hơn nửa, nàng tuy rằng cũng không có thể hoàn toàn nhìn thấu Lý Hồng Tụ tu vi, nhưng lờ mờ có thể cảm ứng được, chính là ở một sao Thiên Giới dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền nhưng là vinh quang vương giả, cùng cấp bên trong vô địch, đối phó một vị một sao Thiên Giới, tuyệt đối không thể bại.

Xa Vưu nhìn Vi Thanh một chút, trao đổi hạ ánh mắt, nhất thời hiểu lẫn nhau tâm tư.

Rất nhanh tựu thoát khỏi Mộc Lam Tinh lực hút tầng, tiến vào vực ngoại hư không.

Lý Hồng Tụ có chút sốt sắng, hít thở sâu mấy lần, dần dần tựu trấn định lại, trên người khí tức theo hô hấp thổ nạp, từng tia một thả ra.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, lập tức cảm thấy được đối phương phương pháp thổ nạp mười phần cao minh, thở ra tới khí bên trong, ít ngậm một tia linh khí, tương đương với mỗi một lần hít thở, đều đem năng lượng hoàn toàn hấp thu, nội tâm hơi chấn động một cái, lập tức thu hồi sự coi thường.

Hắn đối với ba người thân phận hết sức tò mò, nhưng lập tức liền ở Đức Phong Cổ Lâu, ba người tin tức cũng là phong ấn cấp, không đối ngoại tiêu thụ, có thể thấy được không giống.

Dương Thanh Huyền chịu nhịn tính tình, chờ Lý Hồng Tụ điều tiết đến trạng thái đỉnh cao, sắc mặt trở nên mười phần ngưng trọng, bởi vì cái kia từng tia khí tức ngưng tụ, từ Linh Võ cảnh bắt đầu, một điểm điểm đi lên chồng chất, cho đến một sao đỉnh cao, mới dừng lại.

Trong quá trình này, tất cả mọi người là lẳng lặng nhìn, cho đến Lý Hồng Tụ cảnh giới sau khi dừng lại, tất cả mọi người mới tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, đều lộ ra hội ý mỉm cười.

Mảnh này nam bộ vũ trụ bên trong, tất cả mọi người biết Dương Thanh Huyền là vinh quang vương giả, cùng cấp vô địch, như vậy đối phó một sao đỉnh cao, tự nhiên không thành vấn đề.

Lý Hồng Tụ ôm quyền nói: “Thanh Huyền ca ca, ra tay đi.”

Dương Thanh Huyền cười cợt, nói: “Ngươi xuất thủ trước đi.”

Lý Hồng Tụ nói: “Cái kia ta sẽ không khách khí.”

Lập tức lấy ra một thanh màu bạc bảo kiếm, chuôi tay điêu khắc như đầu rồng giống như vậy, toàn bộ kiếm hình giống như là từ rồng trong miệng thốt ra đến một dạng, mười phần tinh xảo.

Lý Hồng Tụ đem chân nguyên rót vào kiếm bên trong, nhất thời gây nên một trận rồng ngâm, có rõ ràng mạch lạc đồ ở trên thân kiếm hiện ra, đồng thời biến ảo ra long văn, giống như là một cái chân long ở trong tay.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, lập tức rõ ràng kiếm này Bất Phàm, nhìn dáng dấp quá nửa là một cái thật sự Ngân Long bị luyện chế mà thành.

Lý Hồng Tụ vung tay phải lên, màu bạc kiếm quang ở đen nhánh vũ trụ bên trong xẹt qua, như là một đạo ngân hà ngang qua trời cao, tất cả mọi người võ giả đều là hai mắt đau xót, bị cái kia ngân quang chói mắt.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, cảm nhận được theo cái kia bảo kiếm vung lên, chu vi mấy dặm bên trong không gian đều tùy theo xoay tròn, cùng cái kia bảo kiếm trên tần suất, cùng Lý Hồng Tụ trên người chân nguyên gợn sóng hoàn toàn nhất trí!

Lập tức không dám khinh thường, lấy ra Chiến Kích Thiên Khư cầm trong tay.

“Kiếm Ca!”

Lý Hồng Tụ khẽ quát một tiếng, người, kiếm, ý, hư không, quy tắc, tất cả mọi thứ sức mạnh, ở trong chớp nhoáng này đạt đến đến mức tận cùng, vung kiếm chém tới.

Ánh kiếm chỗ đi qua, hóa ra từng đoá từng đoá màu bạc hoa sen.

Đồng thời Dương Thanh Huyền hai chân bên dưới, tương tự nở rộ một đóa to lớn màu bạc hoa sen, mỗi một đóa hoa cánh hoa đều là kiếm khí ngưng, theo cái kia búp hoa nở rộ.

Dương Thanh Huyền nháy mắt đã bị kiếm khí bao phủ, trong cơ thể sinh ra hơi lạnh thấu xương, Kim Cương Bàn Nhược pháp thân càng bị bức bách hóa xuất ra đạo đạo kim quang, tự hành hộ thể.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2450: Giằng Co Không Hạ, Tròng Mắt Màu Đỏ Ngòm

Dương Thanh Huyền tâm hạ ngạc nhiên, càng thêm không dám thất lễ, thân thể giữa trời nhảy một cái, hai tay cầm kích hướng về bốn phương tám hướng chém tới, muốn phá khai này Ngân Long Kiếm Ca.

“Sát Na Sinh Diệt!”

Vừa ra tay chính là Thiên Trảm Thất Thức hợp thể chi chiêu.

Lưỡi kích xẹt qua hư không, bùng nổ ra hết sức chói tai kiếm khí sinh diệt thanh âm, “Rầm rầm rầm” màu bạc kiếm quang phá diệt, không dứt bên tai.

Theo Sát Na Sinh Diệt chém ra, thêm vào Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân phòng ngự, này mới đưa kinh khủng kia kiếm khí vào cơ thể bài xích đi ra ngoài, chặn ở chu vi ngoài mười trượng, trên người hàn khí mới tan hết, cảm nhận được một ít ấm áp.

Nhưng còn không có chậm quá bán cái hô hấp, trên bầu trời tựu hiện ra rậm rạp chằng chịt màu bạc hoa sen, từng đoá từng đoá bồng bềnh hạ xuống, đồng thời có Ngân Long qua lại ở giữa.

Sở hữu cảnh tượng càng đều là kiếm khí ngưng, cái kia loại nhiếp nhân tâm phách hàn ý lần thứ hai kéo tới.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, không dám tiếp tục có chút lưu thủ, trên người dấy lên Cức Hằng Cổ Diễm, một cái hội tụ đến chiến kích bên trong, quay về cái kia Ngân Long tàn nhẫn vỗ tới.

“Nhất khí, chấn động cửu tiêu!”

“Ầm ầm!”

Mang theo Cức Hằng Cổ Diễm hư quang, mạnh mẽ phách trên người Ngân Long, đem thân rồng đẩy lui.

Cái kia ngàn vạn đóa hoa sen một cái nổ tung ra, hóa thành ngàn vạn kiếm khí, rậm rạp chằng chịt ở không trung qua lại, bắn thẳng đến mà hạ.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng vung lên chiến kích, đưa ở sau lưng, tay trái bấm quyết, quát lên: “Kiếm đến!”

Đầu ngón tay Thái Huyền kiếm ý lấp lóe, toàn bộ mộ kiếm phá không mà tới, vô số kiếm quang uốn lượn ở quanh thân, cùng cái kia Ngân Long Kiếm khí đụng vào nhau, bắn ra óng ánh hào quang, chiếu sáng vũ trụ một mảnh chói lọi, như là ngàn vạn Tinh Thần bạo nổ diệt, cũng như là ngàn vạn khói hoa, trong cùng một lúc tỏa sáng.

“Ồ, tiểu tử này lại chịu đựng rơi xuống hai chiêu, quả nhiên có chút bản lĩnh a.”

Xa Vưu khắp khuôn mặt là vẻ kinh ngạc.

Tử Hà bọn người là toàn bộ ngất ngã, phải biết Dương Thanh Huyền nhưng là thuấn sát cùng cấp tồn tại, gặp phải so với mình tu vi còn thấp một tầng đối thủ, nhưng là chưa bao giờ thua quá, cái gì gọi là “Chịu đựng rơi xuống hai chiêu” ? Đều là một mặt không ăn vào sắc.

Nhưng Tử Hà nhưng trong lòng thì vô cùng kinh hãi, Dương Thanh Huyền thiên phú nhưng là vinh quang vương giả a, lại bị một sao tột cùng bé gái hai chiêu áp chế đánh, cô bé này thiên phú không khỏi quá kinh khủng đi? Lẽ nào cũng là vinh quang vương giả?

Vi Thanh nói: “Ngươi xem ai sẽ thắng?”

Xa Vưu kéo cằm nghĩ đến một trận, nói: “Bắt đầu, ta cảm thấy được hẳn là Hồng Tụ, nhưng hiện tại thật không thấy rõ, hai người đều có hi vọng thắng lợi. Ta biết mục đích của ngươi, là hi vọng Hồng Tụ kiến thức một cái đương thời thiên tài trẻ tuổi, đồng thời rèn luyện cái kia một chiêu thần thông, nếu như có thể thông qua này chiến bước vào hai sao, thì càng là thêm gấm thêm hoa.”

Vi Thanh gật đầu nói: “Nếu như có thể để Hồng Tụ có sở trường tiến vào, này chút lâu la cặn bã, cũng coi như là rác rưởi lợi dụng.”

Hai người đối thoại không có bất kỳ che dấu nào, tựu thẳng thắn nói, tại chỗ tất cả đều là Thiên Giới cường giả, đều nghe rõ rõ ràng ràng, tức giận nghiến răng nghiến lợi, nhưng lại không dám hé răng, đều ở nghĩ chờ Dương Thanh Huyền đánh bại Lý Hồng Tụ, cho mọi người cạnh tranh khẩu khí.

Lý Hồng Tụ kiếm ý bị ngăn trở, lần thứ hai vung lên tay phải, bóng người lóe lên, cả người lẫn kiếm đồng thời bổ xuống.

Tốc độ cực nhanh, phía sau hóa ra vạn đạo tàn ảnh.

Dương Thanh Huyền giơ lên chiến kích, quét ngang mà trên.

Nhưng kích quang đánh ra phía sau, tựu rơi vào khoảng không, cái kia Lý Hồng Tụ thân ảnh, ở vận chuyển tốc độ cao hạ, càng trực tiếp biến đổi phương hướng, từ Dương Thanh Huyền phía sau giết tới.

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, tốc độ này nhanh chóng, quả thực không thể tưởng tượng nổi, xoay người trở về thủ đã không còn kịp rồi, sau lưng đột nhiên bắn ra một cái tay đến, sau đó là nửa người, chính là thứ hai Nguyên Thần, trong tay cầm Nhân Đà La, chặn ở phía trước.

“Cái gì?!”

Lần này đến phiên người vây xem thất kinh, đều là trợn to hai mắt.

Xa Vưu cả kinh nói: “Thứ hai Nguyên Thần? Hơn nữa còn là Thiên Giới chi chủ thứ hai Nguyên Thần!”

“Oành!”

Lý Hồng Tụ một kiếm đánh trên Nhân Đà La, tựu chịu đến áp lực thật lớn, trên thân kiếm ánh bạc đều bị áp chế xuống, toàn bộ người bị hung hăng đánh bay.

Thứ hai Nguyên Thần ra tay một chiêu sau, tương tự chịu đến phản chấn, thuận thế trở về bản tôn trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền đã xoay người lại, chiến kích trực tiếp đâm đi ra ngoài, như lưu tinh cản nguyệt, quát lên: “Hồng Tụ cẩn thận rồi!”

Lý Hồng Tụ kinh sợ, nhưng vẫn chưa hoảng loạn, thân pháp lóe lên, tựu né qua, lần thứ hai từ Dương Thanh Huyền bên cạnh người chém tới.

Tốc độ nhanh chóng, chỉ có Hỏa Nhãn Kim Tình mới có thể bắt giữ, nhưng lập tức liền bắt được, nhưng hoàn toàn theo không kịp tốc độ của nàng.

Tốt ở có thứ hai Nguyên Thần, thỉnh thoảng từ trong cơ thể khoan ra, dùng Nhân Đà La tiến hành phòng ngự, đem Lý Hồng Tụ đẩy lùi.

Hai người tựu cứ như vậy vừa đi, ở không trung đánh không thể tách rời ra.

Trùng kích ra sóng sóng, đem vô số đầu mối không gian toàn bộ nghiền nát tan, sở hữu võ giả đều là hoa cả mắt, thấy không rõ lắm, nhưng đáng sợ kia binh khí dư âm, cọ rửa thân thể của mọi người, nhưng là thật sự rõ ràng, tất cả mọi người không bất đại kinh.

Tử Hà càng là hoảng sợ trợn to hai con ngươi, Dương Thanh Huyền mạnh bao nhiêu nàng cũng rõ ràng là gì, tận mắt chứng kiến Dương Thanh Huyền quật khởi, tận mắt chứng kiến Dương Thanh Huyền đoạt được vinh quang vương giả, coi như là phổ thông cùng cấp, ở trong tay hắn đều đi bất quá một chiêu, hiện tại lại cùng một tên một sao đỉnh cao Thiên Giới đánh ngang tay?

Vậy này Lý Hồng Tụ thiên phú được mạnh bao nhiêu, còn ở Dương Thanh Huyền bên trên?

Này, điều này có thể sao?

Tử Hà sững sờ đồng thời, Vi Thanh cùng Xa Vưu cũng là ngạc nhiên cực kỳ, Lý Hồng Tụ thiên phú có bao nhiêu cao, bọn họ cũng cũng rõ ràng là gì, tương lai thành tựu khẳng định trên mình, hiện tại lại bị một tên hai sao Thiên Giới sơ giai tiểu tử tựu chế trụ, hoàn toàn không nhìn thấy bất kỳ ưu thế nào.

Vi Thanh nhíu mày lại, nói: “Tình huống không ổn.”

Xa Vưu gật đầu nói: “Đúng, Hồng Tụ thân pháp tuy rằng đáng sợ, nhưng tiểu tử này lại có thứ hai Nguyên Thần, một trước một sau phòng ngự, trực tiếp đem Hồng Tụ ưu thế xóa đi, Ngân Long Kiếm công kích không đi vào, mạnh mẽ tấn công chỉ có thể liều tổn hại chân nguyên, hao tổn đi xuống Hồng Tụ tựu thua.”

Vi Thanh nói: “Không hẳn thua, Hồng Tụ tuy rằng so với tiểu tử kia thấp một sao, nhưng tu luyện phương pháp thổ nạp, có thể ở trong chiến đấu cuồn cuộn không ngừng bổ sung năng lượng, tốc độ khôi phục cực nhanh, tiểu tử kia triển khai thứ hai Nguyên Thần thần thông, tiêu hao hơn xa Hồng Tụ, kéo dài liều đấu nữa, ai thua ai thắng vẫn đúng là bất nhất định."

Xa Vưu nói: "Ý của ngươi là, để cho bọn họ kéo dài liều đấu nữa?"

Vi Thanh lắc đầu nói: "Ta có thể không có nói như vậy, làm sao ứng đối, nhìn Hồng Tụ chính mình, làm sao đánh đều có hy vọng chiến thắng, tựu xem bản thân hắn có thể không nắm chặt."

Tử Hà ở một bên nghe được kinh hồn bạt vía, lẽ nào cô gái nhỏ này thật có thể thắng?

"Thanh Huyền ca ca thần thông quả nhiên lợi hại, ta không đánh vào được."

Lý Hồng Tụ đột nhiên ở không trung ngừng lại, nhìn Dương Thanh Huyền cười nói.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, loại này bị bức bách chỉ có thể phòng ngự đấu pháp, đã hồi lâu chưa từng xuất hiện, nằm mơ cũng không nghĩ tới càng sẽ bị một cái thấp chính mình một sao bé gái bức đến tình cảnh như thế.

Lý Hồng Tụ nói: "Đón lấy này chiêu, Thanh Huyền ca ca cẩn thận rồi."

Dương Thanh Huyền trong lòng ngẩn ra, liền cảm thấy thân thể đột nhiên chìm xuống, đột nhiên hướng về sâu trong hư không rơi hạ, ngạc nhiên bên trong, vội vàng vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, nhưng chỉ nhìn thấy thâm không bên trên, một con to lớn tròng mắt màu đỏ ngòm, chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn chăm chú hạ xuống.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2451: Khuy Thiên, Thần Diệt, Một Chiêu Thắng Bại

“Chi! Đây là cái gì?!”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, phát hiện ở cái kia con ngươi nhìn chăm chú hạ, thân thể của chính mình hoàn toàn bị áp chế lại, ở không ngừng trầm luân, giống như là muốn rơi vào đến vũ trụ vực sâu đi, vĩnh viễn không bao giờ siêu sinh.

Huyết mâu phía trước, sắc mặt lành lạnh tuyệt đẹp Lý Hồng Tụ một tay bấm quyết, quần trắng phiêu phiêu, trong miệng hò hét: “Thiên Khuyết!”

Dương Thanh Huyền thân thể run lên, như là có một viên tinh cầu đè ở trên người tựa như, chấn trong cơ thể khí huyết quay cuồng, toàn thân trên da chảy ra hỗn độn Huyền Kim, hiển hóa ra bất hủ người cương mãnh cứng rắn, mạnh mẽ chống lại cái kia đồng thuật lực lượng.

Người ở bên ngoài xem ra, hai người chỉ là đơn giản đối lập ở cái kia, Lý Hồng Tụ tay bấm quyết ấn sau, hai con mắt trợn mở, mắt phải hóa thành đỏ như máu vẻ, bắn - ra quỷ dị con ngươi ánh sáng. Mà Dương Thanh Huyền nhưng là đột nhiên quát to một tiếng, người còn đứng ở tại chỗ, nhưng cũng trên mặt mang theo vẻ thống khổ, không ngừng vặn vẹo thân thể, sau đó toàn thân ánh vàng toả sáng, bất hủ người sức mạnh thôi thúc đến mức tận cùng.

Tất cả mọi người là đầy mặt ngạc nhiên, biết Dương Thanh Huyền trúng rồi đồng thuật, đều là khẩn trương đầy tay mồ hôi lạnh.

Vi xanh con ngươi thu nhỏ lại, nhìn chằm chằm hai người tình hình trận chiến.

Trên thực tế ngoại trừ rèn luyện Lý Hồng Tụ ở ngoài, hắn còn có một cái tâm tư, ngày đó ở cổ Tinh Giới, hắn từng thấy Dương Thanh Huyền triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình, nghĩ biết Dương Thanh Huyền cùng cái kia Hỏa Nhãn Kim Tình chủ nhân, đến cùng có quan hệ gì, là ngẫu nhiên bên trong thu được này thần thông, vẫn là giữa hai người có thầy trò hoặc là truyền thừa liên hệ?

Nếu chỉ là ngẫu nhiên đoạt được, như vậy Dương Thanh Huyền ở trong mắt hắn giá trị cũng chỉ thường thôi, nhưng nếu là cùng vị đại nhân kia có liên lạc lời, liền không thể giống nhau.

Nhưng chiến đấu đến bây giờ, có thể thể hiện ra vị đại nhân kia thần thông dấu vết, cũng chỉ có Hỏa Nhãn Kim Tình, vi xanh càng ngày càng nghiêng về tin tưởng Dương Thanh Huyền chỉ là ngẫu nhiên thu được hạng này thần thông.

“Lão tử vẫn lấy Linh Mục thần thông là ngạo, hiện tại lại bị người khác đồng thuật đánh trúng, còn hồn nhiên không biết, đúng là mỉa mai.”

Dương Thanh Huyền lòng tràn đầy cay đắng, có Kim Cương Bàn Nhược bất hủ thân, trong ngắn hạn không đến nỗi bị Lý Hồng Tụ đồng thuật đè nát, nhưng trường kỳ xuống, nhưng là cực kỳ nguy hiểm.

Thân thể của chính mình còn đang không ngừng rũ xuống, trời mới biết nơi nào là tận đầu

Hơn nữa đáng sợ nhất chính là, tại hạ rơi đường bên trong, chân nguyên trong cơ thể như là bị hư không cắn nuốt mất giống như vậy, đang nhanh chóng trôi qua.

Như là không thể mau chóng phá tan này đồng thuật lời, coi như chĩa vào tinh cầu kia giống như đáng sợ áp lực, cũng biết nguyên nhân là chân nguyên khô cạn mà chết.

“Liều mạng một lần!”

Dương Thanh Huyền chợt cắn răng một cái, chấp tay hành lễ, hai con ngươi bên trong bạo nổ - bắn - ra ánh vàng, cùng Lý Hồng Tụ bên phải đồng bên trong huyết mâu đối diện, sau đó hai tay nhanh chóng kết ấn, đem trong cơ thể toàn bộ sức mạnh đều điều động dùng đến.

Truy xuống tư thế phảng phất ổn định một ít, một luồng sức mạnh đáng sợ ở Dương Thanh Huyền lòng bàn tay ngưng tụ, khoách tán ra một Quyển Quyển sóng gợn.

Xe vưu chấn động trong lòng, tựa hồ cảm ứng được bất phàm, hai tay đều là mồ hôi lạnh, nói: “Này Nguyệt Đồng nhưng là Lý Vân Tiêu cái kia ngu xuẩn vật truyền cho Hồng Tụ, mặt trên còn có Lý Vân Tiêu sức mạnh, không đến nỗi bị thua chứ?”

Vi xanh nói: “Này Nguyệt Đồng bị Lý Vân Tiêu từng tế luyện mấy lần, từ lâu vượt xa quá khứ, Hồng Tụ cũng không thể hoàn mỹ dung hợp vật ấy, vận chuyển cũng cực kỳ cật lực. Đây cũng là cuối cùng chiêu, thắng bại ở một lần hành động này, ta liền không biết tiểu tử này nghĩ bằng vào gì đến phá.”

Tử Hà nghe bọn họ đối thoại, sợ run tim mất mật, ba người này quả nhiên là ba vạn năm trước, từ bắc bộ vũ trụ quật khởi vị đại nhân kia bằng hữu, mà cô gái nhỏ này càng là người kia con gái, tương truyền cái kia người bước chân vào vạn cổ Chí Tôn Cảnh, cũng không biết thực hư, trận chiến này thực sự là hao tổn tâm trí a, nếu là Dương Thanh Huyền thua, cái kia vi xanh tất nhiên mượn cơ hội chém giết nhóm người mình, như thắng, tổn thương cái kia Lý Hồng Tụ, có thể liền đắc tội vị đại nhân kia.

Chính hoảng loạn thời điểm, từ trên thân Dương Thanh Huyền truyền đến khí tức đáng sợ, trong tay quyết ấn biến hóa cực kỳ phiền phức, từng cơn sóng gợn khuếch tán, sau đó lại tụ lại đến trong tay, lần thứ hai khuếch tán, lần thứ hai tụ lại.

Mỗi một lần biến hóa, sức mạnh vẫn chưa tản đi, trái lại từng tầng từng tầng cùng cộng lại.

Tử Hà hoàn toàn biến sắc, lập tức nhận ra đây là Dương Thanh Huyền truyền cho hắn Thiên Thần quyết thiên thứ sáu, Đại Thừa vô lượng!

Vi xanh cùng xe vưu cũng là thay đổi sắc mặt, bọn họ cũng nhìn thấu Dương Thanh Huyền ở sử dụng một loại trong nháy mắt tăng lên lực lượng pháp môn, mười phần không đơn giản.

Lý Hồng Tụ hơi thay đổi sắc mặt, mắt phải bên trong đồng ánh sáng lóe lên, ở con ngươi bên trong biến ảo ra tảng lớn kim quang, mỗi một điểm kim quang đều hóa thành một cái màu vàng lạc ấn, lít nha lít nhít che kín toàn bộ Nguyệt Đồng không gian.

Xe vưu sợ nói: “Là chiêu kia... Lẽ nào Hồng Tụ cảm nhận được như vậy khẩn cấp áp lực à...”

Cái kia Nguyệt Đồng bên trong, càng chảy xuống một nhóm huyết lệ, theo Lý Hồng Tụ trắng tinh khuôn mặt trượt xuống, nhưng mắt bên trong vẻ mặt nhưng là thanh minh cực kỳ, lộ ra một cổ nhiệt lưu hào quang.

Lý Hồng Tụ hò hét: “Khuy Thiên, Thần Diệt!”

“Ầm ầm ầm!”

Nguyệt Đồng một hồi trợn trừng, bên trong vô số kim ấn hòa lẫn màu máu hiển hóa ra ngoài, toàn bộ thâm không bên trong, trong phút chốc vạn vật dập tắt, toàn bộ hóa thành nguyên thủy nhất nguyên tố, hết thảy đều ở đây một con ngươi bên dưới Huyễn Diệt tiêu vong.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, rõ ràng cảm nhận được mình thân thể bắt đầu đổ nát, hóa thành một chút nguyên tố tản đi, sợ đến hồn phi phách tán, vội vàng đem Đại Thừa vô lượng chồng chất đến cực điểm.

Sau đó hét lớn một tiếng, hai tay lần thứ hai kết ấn, vô số phù văn màu vàng, như tinh hoàn giống như ở quanh thân chuyển động, mạnh mẽ oanh kích mà ra.

“Hóa nói cùng ngày ba ngàn ấn!”

“Ầm ầm!”

Thần Diệt chi chiêu, cùng này vạn ngàn pháp ấn đánh vào đồng thời.

Bốn phía võ giả tất cả đều hoảng sợ lùi về sau, để tránh khỏi bị này đáng sợ một chiêu lan đến đi vào.

Tử Hà càng là hoảng sợ tột đỉnh, Dương Thanh Huyền chính là dựa vào lĩnh ngộ ra chiêu này, mới thu được vinh quang vương giả tên gọi.

Chiêu này ở ba ngàn có pháp trên căn bản diễn biến mà ra, đã không phải là đơn giản mô phỏng đại đạo chi chiêu, ở dung hợp Dương Thanh Huyền cái kia một tia đại đạo lực lượng hạ, đại biểu là đại đạo bản thân.

Xe vưu hãi thanh nói: “Đạo pháp?!”

Vi xanh đồng dạng thất thanh nói: “Không thể!”

Theo Dương Thanh Huyền một chiêu kia đánh ra, trước mắt vực sâu cùng thâm không, ở ba ngàn pháp ấn xuống toàn bộ phá diệt, cái kia cỗ muốn hòa tan sức mạnh của chính mình, đã bị chiêu này hung hăng cản trở lại.

Lý Hồng Tụ bên trái ánh mắt lộ ra một tia kinh hoảng, mắt phải bên trong truyền đến đau đớn một hồi, “A” kêu thảm một tiếng, liền phun ra một ngụm máu đến, đã bị phản phệ chấn thương kinh mạch, trong cơ thể khí thế xuống dốc không phanh, vội vàng gọi nói: “Thanh Huyền ca ca, ta thua.”

Sau đó lấy tay bưng mắt phải, ngón tay khe trong tất cả đều là máu tươi chảy ra.

Cái kia trắng tinh váy, cũng in lại không ít vết máu, như Mai Hoa vài điểm tỏa ra.

Xe vưu vội vã tiến lên, bóng người loáng một cái, liền sử dụng tới lớn na di thuật, đem Lý Hồng Tụ từ tại chỗ chuyển qua bên cạnh mình, quan tâm nói: “Hồng Tụ không có sao chứ?” Đồng thời nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, gào thét nói: “Chết tiệt tiểu tử, dĩ nhiên ra tay nặng như vậy!”

Lý Hồng Tụ còn che mắt, lắc đầu nói: “Không có chuyện gì, không liên quan Thanh Huyền ca ca sự tình, là chính ta tài nghệ không bằng người thất bại.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2452: Hồng Tụ Đột Phá, Giải Trừ Nguy Cơ

Xa xa to lớn rung động vòng xoáy còn đang lăn lộn, bao phủ chu vi bên trong tất cả.

Chèn ép bốn mặt vây xem võ giả, kinh hoảng lùi về sau.

Dương Thanh Huyền sử dụng tới Hóa Đạo Đồng Thiên Tam Thiên Ấn sau, đánh nát Lý Hồng Tụ dòm ngó ngày, thần diệt hai thức đồng thuật, chính mình cũng bị cuốn vào đến bão táp năng lượng khổng lồ bên trong, không có dư lực chống lại.

Tốt ở Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân vô cùng sự cường ngạnh, bị cái kia bão táp đụng bốn hạ bay ngang, cũng chỉ là choáng váng đầu não toàn, khí huyết khuấy động, “Oa” nôn ra mấy búng máu.

Tử Hà lúc này mới phục hồi tinh thần lại, tương tự sử dụng tới na di thuật, đem Dương Thanh Huyền na di đến chính mình bên người, giúp hắn kiểm tra rồi hạ tình trạng cơ thể, sau đó lấy ra mấy viên đan dược trực tiếp nhét vào trong miệng hắn.

Dương Thanh Huyền vội vã nuốt sau đó, tựu ngồi xếp bằng điều tức.

Trên thực tế, hắn vẫn chưa bị thương gì, chỉ là chân nguyên tiêu hao hết sau, bị hai chiêu thần thông dư âm chấn động ra một ít nội thương mà thôi.

Xa Vưu trừng hai mắt cả giận nói: “Hắn đả thương ngươi, ngươi còn nói đỡ cho hắn?!”

Vi Thanh nói: “Đừng tức tức oai oai, Hồng Tụ, ta vừa nhìn ngươi đồng thời thi triển ra hai chiêu đồng thuật, chồng chất lên nhau, cảm giác làm sao?”

Lý Hồng Tụ nói: “Lúc đó hết sức chăm chú, không có nghĩ quá nhiều, triển khai ra cũng không có gì cản trở.”

Vi Thanh trên mặt mang theo sắc mặt vui mừng, nói: “Xem ra lại dung hợp mấy phần, ngươi mau mau ngồi hạ xuống hơi thở, tinh tế lĩnh hội vừa nãy một trận chiến, cùng với tháng đồng sử dụng cùng biến hóa.”

Nói xong, lại lấy ra một viên đan dược đến, để Lý Hồng Tụ nuốt vào.

Lý Hồng Tụ liếc mắt nhìn cái kia đan dược, lộ ra vẻ kinh ngạc, gật gật đầu, tựu nuốt vào, đồng thời liếc mắt nhìn Dương Thanh Huyền, sau đó ngồi xếp bằng điều tức.

Theo hai người đều tiến vào tu dưỡng bên trong, trên trời sao tất cả mọi người im lặng không lên tiếng, cái kia vòng xoáy khổng lồ bão táp, cũng ở vài tên cường giả liên thủ dẫn dắt hạ, hướng về xa xa sóng tán mà đi.

Hơi hơi một lát sau, Dương Thanh Huyền tựu hoàn toàn khôi phục.

Lý Hồng Tụ còn ở điều dưỡng bên trong, tựa hồ tiến vào vong ngã chi cảnh, quanh thân có từng tia quy tắc chảy xuôi.

Dương Thanh Huyền tựa hồ trong lòng sinh ra ý nghĩ, cả kinh nói: “Đột phá?”

Cái kia một điểm điểm tái hiện ra dị tượng, đang muốn đột phá điềm báo trước, Xa Vưu cùng Vi Thanh trên mặt, đều tràn đầy sắc mặt vui mừng.

Tử Hà thấy hắn tỉnh lại, môi khẽ nhúc nhích, truyền âm cùng Dương Thanh Huyền giao lưu, giảng thuật hạ ba người thân phận tình huống, cùng với chính mình lần này bố trí, vì sao biết bị ba người tìm tới cửa, đầu đuôi câu chuyện, đều nói với Dương Thanh Huyền qua một lần.

Dương Thanh Huyền nghe được lòng tràn đầy ngạc nhiên, không nghĩ tới ba người này lai lịch to lớn như thế, mà Tử Hà thật là muốn chết, lại dám đem chủ ý đánh tới bọn họ đầu trên.

Tử Hà cười khổ không thôi, cũng là lòng vẫn còn sợ hãi, nội tâm sinh ra một tia hối hận đến.

Vi Thanh cùng Xa Vưu đối với bọn họ chẳng quan tâm, tất cả tâm thần đều trên người Lý Hồng Tụ, Xa Vưu lấy ra một đống Tinh Hạo Thạch, giữa trời bóp nát, chế tạo một vùng biển mênh mông Linh Hải, cung cấp Lý Hồng Tụ đột phá tác dụng.

Rốt cục, cái kia từng chút một dị tượng sóng gợn, càng tụ càng nhiều, đạt tới đột phá đỉnh điểm, "Ầm ầm" một tiếng, tất cả mọi người trong lòng sinh ra ý nghĩ, giật mình nhìn cái kia Lý Hồng Tụ cảnh giới, trực tiếp từ một sao đỉnh cao đạp đến hai sao.

Tất cả mọi người là một trận mờ mịt, làm sao đột phá xem ra đơn giản như vậy, tia không tốn sức chút nào khí. Chính mình đột phá thời điểm, mặc dù là cảnh giới nhỏ, cũng đều là thiên tân vạn khổ, vùng vẫy giãy chết, các loại thiên tài địa bảo liều mạng rót vào người, dù vậy, cũng là cửu tử nhất sinh mới có thể đột phá quá khứ. Nữ nhân này làm sao cùng tựa như chơi, tùy tiện chuyển mấy hạ chân nguyên, liền trực tiếp quá một đại cảnh giới.

Tựu liền Dương Thanh Huyền đều nhìn ngây dại, trong lòng nghĩ đến, nếu như lúc này trở lại đánh một trận lời, mình còn có thể thắng sao?

Cười khổ lắc lắc đầu, một chút chắc chắn đều không.

Quả nhiên là nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên.

“Ha ha ha ha”, Xa Vưu cười ha hả, nói: “Không tồi không tồi, đi tới địa phương quỷ quái này sau, tổng tính qua hai sao.”

Lý Hồng Tụ cũng phi thường vui vẻ, nói: “Đều thiệt thòi Thanh Huyền ca ca giúp đỡ, hiện tại các ngươi sẽ không lại làm khó người ta đi.”

Vi Thanh hừ nói: “Đây là ngươi thiên phú của chính mình cùng cơ duyên, cùng Dương Thanh Huyền có quan hệ gì.”

Tuy rằng lời nói lạnh lẽo, nhưng tất cả mọi người cảm thụ được, này người sát khí trên người đã không còn.

Vi Thanh nhìn Dương Thanh Huyền, hỏi: “Tiểu tử, ngươi cái kia Linh Mục thần thông là từ chỗ nào học được?”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Hỏa Nhãn Kim Tình?” Nghĩ đến hạ, thành thật bàn giao nói: “Là được một giọt cường giả yêu tộc tinh huyết, sau đó tựu dung hợp tiến vào trong cơ thể ta.”

Vi Thanh than thở: “Quả nhiên.”

Dương Thanh Huyền trong lòng mạnh mẽ sợ, hỏi: “Tiền bối nhận ra vị kia Yêu tộc đại nhân?”

Vi Thanh hừ một tiếng, cười lạnh nói: “Dựa vào cái gì nói cho ngươi?”

Dương Thanh Huyền không nói gì, lòng nghĩ chính mình cũng nói cho ngươi biết, nhưng nghĩ đến thân phận của người nọ cùng thực lực, vẫn là đừng tự chuốc nhục nhã, miễn cho rước họa vào thân.

Vi Thanh đối với xe càng cùng Lý Hồng Tụ nói: “Đi thôi.”

Lý Hồng Tụ sửng sốt hạ, vội vàng đối với Dương Thanh Huyền phất tay, nói: “Thanh Huyền ca ca gặp lại.”

Dương Thanh Huyền cười cợt, phất tay nói: “Gặp lại.”

Hai người tướng liếc mắt một cái, đều là lẫn nhau nở nụ cười, sau đó Lý Hồng Tụ xoay người, theo Vi Thanh Xa Vưu biến mất ở vũ trụ mịt mờ.

“Hô!”

Tử Hà tầng tầng thở ra một hơi, một mặt sống sót sau tai nạn dáng vẻ, tràn đầy khiếp đảm cùng nghĩ mà sợ vẻ.

Một tên Thần Vương phủ thủ hạ, không giải thích được nói: “Cứ như vậy thả bọn họ đi? Vậy chúng ta Thần tộc bộ mặt...”

“Đùng!”

Còn không xong, đã bị Tử Hà thuấn di quá khứ, một cái lòng bàn tay vỗ bay ra ngoài, mắng: “Ngu xuẩn vật! Lợn! Lời nói ra vứt sạch ta Thần tộc mặt!”

Mọi người thấy cái kia bị đập bay người, đều là một loại ý nghĩ, Tâm đạo: “Người này quá ngu, sau đó tận lực thiếu tiếp xúc với hắn vãng lai, miễn cho bị lây bệnh nhược trí.”

Tử Hà trên mặt tức giận tản đi, chậm rãi tràn trề ra vẻ hưng phấn, nhìn chằm chằm xa xa hư không, lạnh giọng nói: “Tất cả mọi người nghe lệnh, liền có thể khởi hành, tiến công Thanh Lam Tinh!”

Mệnh lệnh lập tức truyền đạt xuống, toàn bộ Mộc Lam Tinh đều chấn động, vô số võ giả từ lâu tập kết xong xuôi, tất cả đều cưỡi to lớn chiến hạm, bắt đầu hướng về hướng về Thanh Lam Tinh.

Còn có lượng lớn từ bốn phương tám hướng chạy tới Khương gia cùng Thần Vương phủ phụ thuộc tông môn, cũng đều ở trên đường thu vào tin tức, trực tiếp hướng về Thanh Lam Tinh bay đi.

Sau một ngày, Thanh Lam Tinh trên.

Một đạo độn ánh sáng nhanh vào Ninh gia đại điện, hiển hóa ra một tên võ giả, thông vội vàng tiến lên, quỳ một chân xuống đất nói: “Không xong, Mộc Lam Tinh cái kia một bên khởi xướng tấn công, rất nhiều võ giả đang hướng về Thanh Lam Tinh tới rồi, sợ là còn có mấy canh giờ sẽ đến.”

Trên cung điện Ninh gia đệ tử, cùng Thanh Lam Tinh rất nhiều bản địa tông môn tông chủ, không khỏi là kinh hãi đến biến sắc.

Ninh Thiên Dận vội la lên: “Cái kia ba tên sát tinh lẽ nào không có đi Thanh Lam Tinh?”

Người võ giả kia hồi bẩm nói: “Sự tình có chút khẩn cấp, không có được cụ thể tin tức, nhưng Tử Chi Thần Vương phủ tổng bộ là đã ra điểm tình hình, nhưng là không có đoạn sau.”

Ninh Thiên Dận cả kinh nói: “Đến cùng xảy ra chuyện gì? Lẽ nào Tử Hà đem cái kia ba tên sát tinh giết chết? Không, cái này không thể nào!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2453: Thanh Lam Tinh Cuộc Chiến (1)

Ninh Ngọc Hạc nói: “Không quản tình huống thế nào, việc cấp bách, phải chuẩn bị ứng chiến.”

Ninh Thiên Dận còn chưa hoàn hồn lại, nói: “Ngọc Hạc đại nhân, ngươi cảm thấy cho bọn họ tổn thất bao nhiêu người?”

Ninh Ngọc Hạc nói: “Không biết, vốn lấy cái kia ba vị sát tinh tình huống nhìn, khẳng định cũng tổn thất không nhỏ, theo lý chí ít Tử Hà nhất định phải được trọng thương hoặc là chết rồi mới đúng, nhưng này lại giải thích không thông làm sao đột nhiên tựu tấn công.”

Ninh Tử Nhiên trầm giọng nói: “Đừng suy nghĩ nhiều như vậy, chuẩn bị nghênh chiến đi.”

Ninh Thiên Dận sắc mặt tái xanh, cắn răng cả giận nói: “Tử Hà tiện nhân, ta ngược lại muốn xem xem ngươi lần này chết như thế nào! Tất cả mọi người nghe ta hiệu lệnh, nghênh chiến!”

Ninh gia vẫn đang chờ Tử Hà bị cái kia ba tên sát tinh giết chết, sau đó quy mô lớn tiến công Mộc Lam Tinh, vì lẽ đó vẫn luôn ở làm chuẩn bị chiến tranh, đúng là không có luống cuống tay chân.

Chỉ có điều chuẩn bị tiến công đã biến thành chuẩn bị phòng thủ.

Rất nhanh, lượng lớn chiến hạm dường như lưu tinh một loại ở không trung xẹt qua, xuất hiện phía trên Thanh Lam Tinh.

Cầm đầu một chiếc to lớn bên trong chiến hạm, Tử Hà tay cầm một cái định vị la bàn, mặt trên có chín cái cái rây, phức tạp kim chỉ nam ở không ngừng xoay tròn, tìm kiếm Thanh Lam Tinh năng lượng phân bố.

Này la bàn mặc dù không bằng Nhung Kha huyễn tinh đấu bàn, nhưng cũng có thể thô sơ giản lược điều tra được tinh cầu trên cường giả dày đặc khí tức, rất nhanh tựu khóa chặt phương vị, tảng lớn chiến hạm bay nhanh mà đi.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình rất nhanh liền thấy trên mặt đất, đại lượng độn ánh sáng lóe lên một thước, năng lượng mạnh mẽ khí tức xuyên thấu tầng mây, không ngừng truyền lên.

Tử Hà nhìn chằm chằm phía dưới, quát lên: “Ra tay!”

Sở hữu chiến hạm lập tức thay đổi phương hướng, sử dụng đại quy mô công kích trận pháp, không tiếc phí tổn hướng về hạ thả ra công kích.

“Oanh! Oanh!”

Từng đạo từng đạo cường đại chùm sáng, đủ mọi màu sắc, từ các loại bên trong đại trận thả ra ngoài, rậm rạp chằng chịt đánh về đại địa.

Phía dưới lập tức hiện ra bao phủ mấy vạn dặm to lớn kết giới.

“Ầm! Ầm!”

Các loại năng lượng ở kết giới trên muốn nổ tung lên, hóa thành từng vòng hào quang, khuếch tán hướng về bốn phương tám hướng.

Tinh cầu ở bề ngoài, lập tức biến thành một mảnh sáng chói ánh sáng thế giới.

Tất cả mọi người là lẳng lặng nhìn, đều biết kết giới phá diệt chớp mắt, chính là sống cùng chết rèn luyện, tinh cầu này chẳng mấy chốc sẽ biến thành giết chóc chi hải, vô số sinh linh đồ thán.

Dương Thanh Huyền đứng ở đầu hạm, lặng lặng nhìn phía dưới.

Mỗi làm đại chiến, nhất định muốn có tĩnh khí, trầm được tâm, ổn được tâm tình.

Tử Hà nhìn chằm chằm phía dưới, đột nhiên nói ra: “Chim đại nhân.”

Phía sau đi lên phía trước một tên khô gầy ông lão, trên mặt khắc đầy minh văn, hai tay ôm ở trước người, trên cánh tay cũng lộ ra từng vòng phức tạp đồ án.

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn, như là nào đó loại thần bí nghi thức phù văn.

Chim cung kính nói: “Tử Hà đại nhân.”

Tử Hà nói: “Bắt đầu đi.”

Chim nói: “Là.” Liền nhìn phía chiến hạm ở ngoài, hai tay kết ấn, sau đó trong miệng nói lẩm bẩm, một cỗ lực lượng kì dị từ hắn thần chú cùng thủ ấn bên trong truyền ra.

Dương Thanh Huyền hai con ngươi thu nhỏ lại, phát hiện chiến hạm ở nhẹ nhàng rung động, chịu đến không gian rung động gây ra đó.

Chim thi triển là nào đó loại triệu hoán thuật.

Sau đó không lâu, ở ngàn vạn chiến hạm bốn phía, xuất hiện từng cái từng cái to lớn hư không vòng xoáy, từ bên trong truyền đến chấn nhân tâm phách sát khí.

Khương gia một tên cường giả cả kinh nói: “Hắc ám tụ hợp thân thể?!”

Tất cả mọi người giật mình không nhỏ, ở vũ trụ hắc ám năng lượng bên trong, tụ tập một ít đáng sợ quái vật, thu nạp các loại hắc ám năng lượng mà sinh, đồng thời giữa lẫn nhau lẫn nhau thôn phệ, chém giết, còn thỉnh thoảng sẽ xuất hiện ở các đại tinh cầu trên, tạo thành rất lớn tai nạn.

Những quái vật này không có thống nhất hình tượng, năng lực, đặc thù, hoàn toàn là sinh tồn trong bóng tối giống loài, không ngừng thôn phệ mà lớn lên.

Có chút võ giả tu luyện loại bí thuật nào đó, cùng này chút hắc ám tụ hợp thân thể ký kết khế ước, có thể triệu hoán bọn họ tiến hành chiến đấu.

Chim gọi tới vòng xoáy, tổng cộng có mười ba cái.

Bên trong rất nhanh chui ra dáng dấp quái lạ, cả người sát khí cùng hắc ám năng lượng quái vật đến, tướng mạo đều mười phần đáng sợ, như là Tạo Vật Chủ tùy ý ngắt một cái, có trực tiếp chính là một cây gậy, mặt trên mọc ra một cái con mắt, một cái tát.

Này chút hắc ám tụ hợp thể cảnh giới đều cực mạnh, đạt tới một sao Thiên Giới, tất cả đều hé miệng đến, hướng về phía dưới phun ra hào quang màu đen, chính là vũ trụ bên trong khiến người hết sức kính nể hắc ám năng lượng, như thác nước cuồn cuộn không ngừng trút xuống mà xuống, rơi ở kết giới kia trên, đem trọn cái ánh sáng thế giới nhuộm đen.

Rất nhanh, kết giới cũng bị này hắc ám năng lượng nhuộm đen, ở vô số chiến hạm oanh kích hạ, bắt đầu tuôn ra vết rạn nứt.

Ninh Thiên Dận cả kinh nói: “Hắc ám tụ hợp thân thể? Không nghĩ tới Thần Vương phủ còn có tu luyện này các loại bí pháp người.”

Ninh Ngọc Hạc trầm giọng nói: “Sợ là nhánh chống đỡ không được bao lâu, mọi người nghênh chiến!”

“Ầm ầm!”

Rốt cục ở mấy hơi thở sau, kết giới bị trận pháp thật to ánh sáng đánh nát.

Đáng sợ kia oanh kích uy áp, cùng hắc ám năng lượng một đến, hướng về trên mặt đất tuôn tới.

“Oành! Oành!”

Mấy cái nháy mắt, trên mặt đất ánh sáng hoa tỏa sáng, trực tiếp bị tước mất mấy tầng.

Vô số thực lực không đủ võ tu, ở tầng thứ nhất này công kích hạ, tựu hóa thành bột mịn bụi bay, hài cốt không còn.

“Giết a!”

Trên mặt đất vang lên vô số tiếng sát phạt, từng đạo từng đạo độn ánh sáng phóng lên trời, đón đại trận kia công kích mà đi.

Này chút võ tu thân pháp linh hoạt, đại trận công kích tương đối trì độn, trên căn bản rất khó bắn trúng.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, chiến kích tựu rơi ở trong tay, cảm thụ được chiến kích trên lạnh như băng kim loại khí tức, trong cơ thể sát khí cũng ở một điểm điểm đi lên ngưng tụ, kéo lên.

“Giết!”

Tử Hà một tiếng lệnh hạ.

Từ vô số trong chiến hạm lao ra tảng lớn võ tu, cùng cái kia chút đâm đầu vào tư giết đến cùng một chỗ.

Ba mươi đầu hắc ám tụ hợp thân thể cũng ở chim chóc điều khiển hạ, đình chỉ thả ra hắc ám năng lượng, mà là tiến hành một mình công kích, giết hướng về Ninh gia người.

Đột nhiên, phía dưới bị oanh nát bét đại địa, phát sinh kịch liệt rung động, một luồng cực mạnh nguyên tố hệ "đất" lực lượng tuôn trào ra, từ tảng lớn trận pháp công kích ánh sáng hoa bên trong xuyên thấu đi ra, càng là một con to lớn đích thổ nguyên tố tay, có trong vòng ngàn dặm to lớn, giống như tinh cầu này tay, chụp vào cái kia vô số chiến hạm.

Rậm rạp chằng chịt công kích rơi ở trên tay, chỉ có thể đập vỡ tan bộ phận, hoàn toàn không thể gây thương tổn được hạt nhân.

Tử Hà quát lên: "Đi mau!"

Hơn vạn đạo độn ánh sáng vội vội vàng vàng từ sở hữu bên trong chiến hạm bay ra ngoài, như chim muôn bay tán ra, hướng về bốn phương tám hướng phóng đi.

"Ầm ầm!"

Một tiếng kinh thiên động địa nổ vang, tinh cầu kia tay đột nhiên nắm hạ, đem ngàn vạn chiến hạm toàn bộ ở trong lòng bàn tay bóp nát, nổ ra năng lượng khổng lồ hoàn, hướng về hướng về bốn phương tám hướng.

Cái kia chút trốn tránh chậm chạp võ giả, nhất thời bị cuốn vào, trực tiếp thay đổi tan xương nát thịt.

Tinh cầu tay ở không trung nắm thành một cái nắm đấm, người bề trên ảnh lóe lên, xuất hiện một tên Ninh gia võ giả, tay bấm quyết ấn, đầy mặt vẻ dữ tợn, nhìn chằm chằm tất cả mọi người.

Tử Hà trong mắt hàn quang lóe lên, đỉnh văn kiếm khoảnh khắc mà ra, hướng về người võ giả kia chém tới, cười lạnh nói: “Gọi ngươi ra vẻ, chết!”

Kiếm khí hóa ra vô số kiếm văn, nối tiếp nhau san sát, như là sóng nước đẩy qua.

Nhưng ở giữa không trung nhưng “Oành” một tiếng, bị một luồng bén nhọn quang nhận ngăn trở, trực tiếp bị chém nát tan.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2454: Thanh Lam Tinh Cuộc Chiến (2)

Cái kia đao quang phía sau, hiển hóa ra một bóng người đến, chính là Ninh Ngọc Hạc, trong tay một thanh ngân trường đao màu xám, tỏa ra khiếp người hào quang, chuôi trên người có trắng như tuyết giao long chiếm giữ, ánh sáng lộng lẫy chiếu nhân.

Tử Hà nói: "Càng là chưởng quản Ninh gia ty tình báo Ninh Ngọc Hạc, thú vị, ta hiện tại hết sức xoắn xuýt có nên giết ngươi hay không đây."

Ninh Ngọc Hạc cau mày nói: "Nói gì vậy?" Lập tức cười lạnh nói: "Chẳng lẽ ngươi nhìn trúng ta hay sao?"

Tử Hà lắc đầu nói: "Dĩ nhiên không phải, có ngươi tên rác rưởi này ở, Ninh gia tình báo có thể duy trì ở một cái kém thông minh trình độ. Nếu như giết ngươi, Ninh gia tùy tiện biến thành người khác, ty tình báo một cái tựu lợi hại lên, gây bất lợi cho chúng ta."

"A a, đáng chết!"

Ninh Ngọc Hạc tức giận cả người run, cả giận nói: "Lần này kế mượn đao giết người, chính là ngươi này tiện nhân bày ra chứ?"

Tử Hà cười nói: "Kỳ quái, ba người kia làm sao không có đem các ngươi giết sạch?"

Ninh Ngọc Hạc vừa nghĩ tới ba người kia, tựu run run hạ, sau đó chính là to lớn sỉ nhục dâng lên trong lòng, khuôn mặt đều tức giận tím bầm, quát: "Ta giết ngươi, tiện nhân!"

Trong tay Yêu Đao loáng một cái, liền hướng Tử Hà chém tới.

Tử Hà không dám khinh thường, đối phương cũng là sáu sao tột cùng cường giả, tay kết kiếm quyết, tựu tiến lên nghênh tiếp.

Hai người đều là cường giả tối đỉnh, giao thủ một cái, nhất thời đem trong vòng ngàn dặm bên trong, toàn bộ bao phủ ở đao quang kiếm ảnh hạ.

Sở hữu võ giả đều là vội vàng hướng về xa xa tản ra, miễn cho bị lan đến đi vào.

Cái kia hệ Thổ tay người điều khiển, hai tay bấm quyết, quát lên: “Thổ long thuật!”

“Ầm ầm”, to lớn hệ Thổ tay đột nhiên tan rã nổ tung, hóa thành thiên vạn đạo hệ Thổ chi rồng, ở không trung qua lại, mỗi một đạo thổ long trên đều có thần niệm phụ thể, đuổi theo kẻ địch công tới.

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, liền xuất hiện ở Thiên Lý phía trước, hai tay kết ấn, hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể, bốn phương tám hướng hiện ra to lớn cột lửa. Dương Thanh Huyền trước người càng là có đường kính trăm dặm to lớn hỏa luân xoay tròn, càng ngày càng vượng thịnh.

Chờ cái kia thổ long nhảy vào đến Hỏa chi lĩnh vực bên trong thời gian, Dương Thanh Huyền khẽ quát một tiếng, cái kia hỏa luân một cái tan rã ra, hóa thành hàng ngàn hàng vạn Hỏa Long, trước mặt mà trên.

“Oanh! Oanh!”

Hai loại nguyên tố lực lượng, ở trong hư không đan dệt xông tới, đem vòm trời oanh thủng trăm ngàn lỗ, tất cả đều là đỏ chót chi hỏa cùng màu xám tro chi thổ.

Này tên hệ Thổ người điều khiển có ba sao Thiên Giới sơ giai tu vi, về mặt cảnh giới nghiền ép Dương Thanh Huyền, nhưng hệ Thổ nguyên tố lực lượng, rõ ràng không sánh được Cức Hằng Cổ Diễm.

Vì lẽ đó hai đại thần thông va chạm hạ, hệ Thổ người điều khiển chỉ là hơi chiếm cứ thượng phong, hắn nhíu mày lại, nhìn chằm chằm phía trước người, đột nhiên ngất lịm nói: “Ngươi là Dương Thanh Huyền?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Không nghĩ tới ta nổi danh như vậy?”

Người này cười giận dữ nói: “Ha ha, đích thật là hết sức nổi danh, ngươi hôm nay một chết, còn có thể càng thêm nổi danh một điểm, đồng thời cũng thành toàn ta Ninh Khinh Cuồng tên! Dương Thanh Huyền, đến chịu chết đi, trở thành ta bước lên vùng vũ trụ này tột cùng đá đạp chân!”

Ninh Khinh Cuồng hướng về trước vọt một cái, thân thể tựu hóa thành tảng đá, sau đó phân giải thành bột mịn, trực tiếp ở không trung tung bay, vô ảnh vô tung biến mất.

Dương Thanh Huyền tâm sinh cảnh giác, cười lạnh nói: “Rất nhiều lúc, đồ vật có thể ăn bậy, không thể nói lung tung được, nói sai rồi, nhất định phải chết!” Lấy ra Nhân Đà La cầm trong tay, tiến vào phòng ngự trạng thái.

Bởi vì đối với nguyên tố người điều khiển mà nói, Thiên Khư loại này đánh chém loại binh khí uy lực có hạn, nhất định phải dùng đại phạm vi công kích thủ đoạn, đem ngũ hành nguyên tố toàn bộ đánh nổ!

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, nhất thời bắt được Ninh Khinh Cuồng tung tích, tựu ở quanh người hắn trong vòng trăm trượng, lấy một loại cực kỳ huyền diệu phương thức ẩn núp lại đây, tựa hồ là muốn đánh lén.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi kinh, này Ninh Khinh Cuồng tên tuy rằng hung hăng, thực lực cũng ngoan độc, nhưng là lớn mật thận trọng, mặc dù so với mình vững vàng cao hơn một sao, cũng sẽ chọn dùng loại này đánh lén phương pháp, là cái cực kỳ lợi hại nhân vật hung ác.

Dương Thanh Huyền hai tay nắm chặt Nhân Đà La, đem chân nguyên một điểm điểm rót vào đi vào, đồng thời thân thể của chính mình cũng từ từ hoá đá, biến thành Thần Hoang Cổ Tinh Thể thứ hai ngăn, không ngừng bành trướng biến lớn.

Hỏa Nhãn Kim Tình cảnh giác hướng về tứ phương quét tới, làm bộ đề phòng cùng sưu tầm dáng vẻ, thân thể còn bất chợt chuyển động, đồng thời ở xung quanh thả ra một vòng hệ Thổ hoàn, bảo vệ chính mình, nhìn thấy được như là đề phòng lúc nào cũng có thể xuất hiện công kích.

Ninh Khinh Cuồng trong bóng tối tựa hồ sửng sốt hạ, ẩn núp hơi hơi dừng lại hạ, sau đó lại từ từ lẻn tới, hiển nhiên trở nên càng càng cẩn thận.

Dương Thanh Huyền cảnh giác ở không trung chậm rãi xoay người, mỗi đạp ra một bước đều ở tăng lên sức mạnh trong cơ thể, Ninh Khinh Cuồng cho rằng cái kia hệ Thổ vòng tròn là hộ thể tác dụng, trên thực tế là Dương Thanh Huyền thả ra ngoài, dùng để che giấu chính mình tăng lên sức mạnh, miễn cho bị đối phương bắt lấy đỉnh cao khí tức.

Ninh Khinh Cuồng lặn xuống đến mười trượng phạm vi sau, đột nhiên ngừng hạ, tận lực bồi tiếp bùng nổ ra Kinh Thiên khí tức, thoáng cái đề thăng lên đến chính mình đỉnh cao, liền muốn sử dụng tới phải giết một chiêu đến, nhưng trong nháy mắt, hắn tựu sắc mặt hoàn toàn thay đổi, phát hiện Dương Thanh Huyền vị trí, động tác, sức mạnh, chiêu thức, đều không tên hoàn mỹ, phảng phất này mấy loại nhân tố, vốn là một thể chẳng phân biệt được.

Mà Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình, nháy mắt bắn mạnh ra hai đạo ác liệt hào quang, bốn phía hệ Thổ hoàn rạn nứt đi ra, cái kia tột cùng khí tức tuôn trào ra.

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, Nhân Đà La trên bùng nổ ra chấn nhân tâm phách sức mạnh, mạnh mẽ hướng về Ninh Khinh Cuồng trên đỉnh đầu đánh hạ!

“Chi!”

Ninh Khinh Cuồng sợ đến hồn phi phách tán, cái kia cường lớn đến đáng sợ nguyên tố hệ “đất”, so với hắn trên người khí tức còn cường đại hơn, kinh nộ quát: “Nguyên lai ngươi một mực đang giả bộ! Đáng chết a!”

Cái kia đỉnh cao khí tức vừa rồi bộc phát ra, còn chưa tới kịp triển khai một đòn phải giết, tựu cảm nhận được tử vong nguy hiểm, gấp vội vàng hai tay giá ở trước người, hướng về đầu trên chặn lại.

“Ầm ầm!”

Nhân Đà La trên chín hoàn khuấy động, hiển hóa ra từng viên tinh cầu huyễn ảnh, mạnh mẽ đánh ở Ninh Khinh Cuồng hai tay của trên, đem cái kia hai tay trực tiếp đánh nổ thành bột mịn.

Sau đó Nhân Đà La thuận thế mà xuống, đánh nát Ninh Khinh Cuồng hơn nửa thân thể, chín hoàn trên sức mạnh càng là không ngừng xoay tròn rung động, đem cái kia còn lại thân thể bộ phận cũng đánh nát thành tro.

Một tia bụi bậm ở không trung lay động mấy hạ, liền vội vàng hướng về xa xa tung bay đi.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lấp lóe, lộ ra vẻ cười lạnh, giơ tay tựu ném ra hoàng triều ấn, một vệt ánh vàng phóng xạ mà đi, đem cái kia chút bụi bặm bọc lại.

“Không thể! Ngươi không thể giết được ta, ta nhưng là ba sao Thiên Giới a!”

Bụi bặm bên trong truyền đến Ninh Khinh Cuồng tiếng gầm gừ phẫn nộ, không ngừng hóa thành vòng xoáy, cùng cái kia hoàng triều ấn hào quang chống lại.

Dương Thanh Huyền giơ tay đánh ra một đạo quyết ấn, bay vào ấn bên trong.

Nhất thời ấn vàng một cái biến lớn mấy lần, mạnh mẽ ép xuống.

“Ầm ầm!”

Bị kim quang bọc lại bụi bặm bên trong, truyền đến kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, sau đó tựu bình tĩnh.

Dương Thanh Huyền một cái đem hoàng triều ấn thu hồi, còn có một chút Ninh Khinh Cuồng di vật, chứa đồ nguyên khí các loại, tự nhiên cũng không khách khí cất vào đến.

Có thể đánh giết như vậy một tên ba sao Thiên Giới, có rất lớn vận khí thành phần ở bên trong.

Dương Thanh Huyền phục dụng mấy viên khôi phục lực lượng đan dược, liền cầm lên chiến kích, nhảy vào đến phụ cận chiến trường bên trong đi.

Chương 2455: Thanh Lam Tinh Cuộc Chiến (3)

Tinh cầu non nửa diện tích, đều bị chiến đấu lan đến.

Toàn bộ Thanh Lam Tinh bị đánh bề ngoài tước mất một tầng, to lớn bụi bậm bao phủ lên không, tựu liền tinh cầu tự quay cùng từ trường cũng bắt đầu hỗn loạn.

Dương Thanh Huyền cầm trong tay chiến kích, đấu đá lung tung, giết liên tục hơn mười người. Đột nhiên giương mắt nhìn hướng về phía trước, bỗng nhiên ngất lịm, phát hiện có vài tên giống người mà không phải người đồ vật ở chiến đấu, thực lực mạnh mẽ, mấy hạ tựu chém giết bọn họ không ít người.

Dương Thanh Huyền giận dữ xông lên phía trước, một chiêu Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu, mạnh mẽ chém ở một người trên người, “Ầm” chấn lên tảng lớn ánh lửa, lại như chém ở kim loại trên một dạng.

Chiến kích lưỡi kích hãm ở thân thể người nọ bên trong.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co, tràn đầy ngạc nhiên, từ chém mở địa phương xem ra, đây căn bản cũng không phải là người a, thân thể bên trong cũng là đồng dạng cứng rắn kim loại.

Cái kia người về xoay người, lấy tay vì là đao mạnh mẽ bổ về phía Dương Thanh Huyền, trên bả vai chiến kích, đã chém tới cái cổ phía dưới, thiếu không bị ảnh hưởng chút nào.

Dương Thanh Huyền sốt sắng, chiến kích bị đối phương kẹp lấy, một cái không rút ra được, mà cái kia bén nhọn chưởng phong như kiếm khí, đã đến trước mắt.

Bất đắc dĩ bên dưới chỉ được từ bỏ chiến kích, một tay nắm tay, hướng về cái kia chưởng kiếm nghênh đón.

“Oành!”

Hai người chạm nhau một chưởng, đối phương bị hung hăng đánh bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy bàn tay phải đau xót, đầu quyền trên da thịt chọc nở ra, thương tổn tới một chút xương cốt.

Cái kia loại đối chưởng cảm giác, giống như là đánh ở kim loại trên.

Dương Thanh Huyền đã xác định đối phương không phải là người, ở đem đối phương đánh bay nháy mắt, lần thứ hai nắm lấy chiến kích, mạnh mẽ rút ra.

Cái kia kim loại người chỉ là bị đánh lui, hoàn toàn không bị ảnh hưởng, lần thứ hai nhào tới.

Không có tình cảm, không có tư tưởng, không có đau đớn, sẽ không thụ tổn thương, chính là hoàn toàn cỗ máy giết người.

Dương Thanh Huyền kinh hãi không thôi, bốn phương tám hướng, khắp nơi đều có thể nhìn thấy loại này cỗ máy giết người.

Lẽ nào đây chính là Ninh Thiên Dận trong tay vũ khí bí mật, cho tới nay không ngừng chiến thắng nguyên nhân?

Này chút cỗ máy giết người tất cả đều có một sao Thiên Giới tu vi, tướng mạo cũng đều đại khái giống nhau, hơn nữa như là năng lượng vĩnh viễn không khô cạn, trên người cũng không thấy trận pháp bên trong nguồn năng lượng, lẽ nào bị quấn mang ở trong thân thể?

Dương Thanh Huyền không lo được nhiều nghĩ, đột nhiên giơ tay lên, một chiêu Lục Dương Chưởng mạnh mẽ đánh ra.

Hai sao Thiên Giới sức mạnh, thêm vào Cức Hằng Cổ Diễm oai, mạnh mẽ đánh ở cái kia binh khí hình người trên người, đưa nó lần thứ hai đánh bay.

Tuy rằng trên người đều dấy lên Cức Hằng Cổ Diễm, nhưng trong lúc nhất thời tựa hồ vẫn sẽ không chết.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên, mình một chưởng, đều chỉ là ở cái kia binh khí hình người trên lồng ngực ấn cái tiếp theo sâu đậm thủ ấn, lập tức cái kia binh khí hình người lại đánh tới.

Đổi thành một người bình thường, trên cổ bị chém tiến vào, trên lồng ngực bị hầu như đánh xuyên qua, đã sớm chết không thể chết lại, nhưng này binh khí hình người nhưng một điểm cảm thấy biết cũng không có, Dương Thanh Huyền cảm ứng được vật này trên người sức mạnh khí tức, một chút cũng không có yếu bớt.

“Đây rốt cuộc là cái gì?”

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên bên dưới, bóng người loáng một cái, tựu đón đánh mà trên.

“Lục Dương Chưởng!”

“Lục Dương Chưởng!”

“Lục Dương Chưởng!”

“Ầm! Ầm!”

Liên tiếp nổ ra hơn mười chưởng, tất cả đều là đè lên này binh khí hình người đánh, đưa nó hầu như đánh biến hình, đồng thời Cức Hằng Cổ Diễm to lớn thiêu đốt lực, đã thông qua đánh ra khe hở, trào vào trong cơ thể, đốt toàn thân đỏ chót.

Cho đến bị cuối cùng một chưởng oanh nổ tung ra.

“Oanh!”

Một luồng to lớn uy năng, từ này binh khí hình người trong cơ thể tuôn ra, khuếch trương hướng về bốn phương tám hướng, dường như võ giả tự bạo, hoặc như là tinh cầu nổ tung.

“Cái gì?!” Dương Thanh Huyền hoảng hốt, vội vàng xoay tay lại phòng ngự.

Nhưng Tinh Bạo tốc độ thực tại quá nhanh, năng lượng đó hoàn mạnh mẽ đánh ở trên người, “Oa” phun ra một ngụm máu đến, bị hung hăng đánh bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền đột nhiên giữ vững thân thể, cảm thấy trước mặt da dẻ một trận cháy đau nhức, toàn bộ người bị nổ đen, trên da tất cả đều là vết rạn nứt cùng máu tươi.

Đây là giao chiến cho đến bây giờ, lần thứ nhất bị thương, vội vàng nuốt mấy viên đan dược, trong lòng tràn đầy ngạc nhiên, chính mình nhưng là hai sao Thiên Giới, hơn nữa nắm giữ đánh giết ba sao Thiên Giới thực lực, giết một tên binh khí hình người đều chật vật như vậy, còn làm cho một thân tổn thương.

Hướng về bốn phía nhìn tới, này chút binh khí hình người hầu như hoành hành không trở ngại, người cản thì giết người, ma chặn giết ma, không khỏi hoảng hốt.

Xa xa một bóng người chạy như bay tới, trên đường trở tay tựu đánh bay mấy tên hình người binh khí, vừa đưa ra đến Dương Thanh Huyền bên cạnh người, chính là Xi Hằng, cả kinh nói: “Đại nhân, này chút binh khí hình người cùng ngươi áp chế cái kia tinh hạch rất giống nhau, chỉ là đẳng cấp kém xa ngươi cái kia tinh hạch cao.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Có ý gì?”

Xi Hằng nói: “Này chút binh khí hình người cùng ngươi cái kia tinh hạch, vô cùng có khả năng đến từ cùng một địa phương.”

Dương Thanh Huyền trong lòng khiếp sợ, liếc mắt một cái chiến trường, không có phát hiện Ninh Thiên Dận cái bóng, Tâm đạo nếu như có thể nắm lấy Ninh Thiên Dận, có lẽ là có thể tra được cái kia Thiên Mệnh Tối Cao lai lịch, cùng với cái kia chưởng giáo thân phận.

Dương Thanh Huyền nói: “Làm sao bây giờ? Này chút binh khí hình người cực kỳ vướng tay chân.”

Xi Hằng nói: “Còn có thể làm sao? Giết chứ, có thể giết bao nhiêu là bao nhiêu, những thứ đồ này không có bất kỳ tình cảm, tư duy, chỉ có thể chém thành hai khúc, hơn nữa phải cẩn thận đừng xúc động bọn họ nổ tung. Này tạc liệt uy năng, có thể bù đắp được loại nhỏ Tinh Bạo.”

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, chính mình vừa rồi tựu bị thiệt thòi, hỏi: “Có thể có biện pháp để cho bọn họ ngừng hạ xuống, tỷ như phá hoại nguồn năng lượng, liền không biết năng lượng của bọn họ cội nguồn ở đâu?”

Xi Hằng hừ nói: “Đừng có nằm mộng, chính bọn hắn tựu là năng lượng của mình cội nguồn.”

Dương Thanh Huyền không biết, nói: “Có ý gì?”

Xi Hằng nói: “Này chút binh khí hình người, bản thân tất cả đều là tinh hạch a, toàn bộ tinh cầu năng lượng đều nung nấu tiến vào, vì lẽ đó tự thân chính là cái rất khó khô kiệt nguồn năng lượng, một cái tinh cầu năng lượng phải hao phí không, được phải bao lâu?”

Dương Thanh Huyền nhất thời ngẩn ra mắt, ngoại trừ đánh nát ở ngoài, sợ là không có bất kỳ biện pháp nào.

Lập tức chỉ có thể nhắm mắt, lần thứ hai hướng về những hình người kia binh khí phóng đi.

Ninh gia võ giả từ lâu không có uy hiếp gì cùng sức chiến đấu, bị Vi Thanh cùng Xa Vưu càn quét một cái sau, tựu không có còn lại hạ cao thủ gì, hiện tại dựa cả vào này bảy mươi người hình binh khí chống.

Nhưng những người này hình binh khí xác thực mạnh mẽ, giết Tử Chi Thần Vương phủ cùng người của Khương gia không ứng phó kịp, hơn nữa hầu như mỗi người hình binh khí nổ tung, đều sẽ sinh sinh to lớn Tinh Bạo, kéo vài tên võ giả lót lưng.

Ninh Thiên Dận đang cùng một tên Khương gia ông lão đánh không thể tách rời ra, cảm thấy được bốn bề tình huống, hiện tại bốn sao trở lên cao cấp trên chiến trường, Ninh gia hoàn toàn nằm ở hạ phong, bị áp chế đánh, mà một sao Thiên Giới đến ba sao Thiên Giới bên trong bưng chiến trường, nhưng là binh khí hình người đấu đá lung tung, đạt được ưu thế cự lớn chiến trường, cho tới cấp thấp chiến trường, Thiên Giới dưới chiến đấu, đều là mấy cái môn phái lệ thuộc thế lực ở đánh, có chút không tướng thượng hạ, cũng khó có thể phân biệt.

Ninh Thiên Dận hận nghiến răng, như không phải là bị Vi Thanh quét sạch Ninh gia cao tầng, hiện tại chiến đấu sợ là đã gần như bắt lại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2456: Thanh Lam Tinh Cuộc Chiến (4)

Ở càng cao cấp trên chiến trường, Ninh Tử Nhiên cùng một tên Khương gia thất tinh trưởng lão đánh không thể tách rời ra, hai người đều là thất tinh Thiên Giới sơ giai, hầu như chiếm cứ tầng cao nhất lĩnh không, tiến vào tinh cầu vực ngoại cấp độ.

Đồng dạng ở vực ngoại, một chỗ kỳ lạ trong lĩnh vực.

Phong Phiêu Linh côi cút mà đứng, đứng ở đó không nhúc nhích, phía trước đứng cạnh ba tên áo bào đen nam tử, hình thành đối lập cục diện.

Phong Phiêu Linh than thở: “Các ngươi thật muốn chặn ta sao?”

Ba trên người áo bào đen, bắt đầu trở nên bay phần phật, như là có gió dấu vết, ở mặt trên lưu động.

Một người cầm đầu nói: “Đại trưởng lão, mong rằng tự trọng.”

Phong Phiêu Linh nói: “Ta đã nói rất rõ, ta đã không phải là Phong gia Đại trưởng lão, tất cả mọi chuyện trải qua, cũng đã bẩm báo gia chủ, từ đi chức Đại trưởng lão. Bây giờ hành động, đều cùng Phong gia không quan hệ.”

Cầm đầu nam tử nói: “Đây chỉ là đại... Ngươi mong muốn đơn phương ý nghĩ, bất luận ngươi làm cái gì, người ở bên ngoài xem ra, đều sẽ cùng Phong gia liên hệ với nhau. Có lẽ theo thời gian trôi đi, các đại thế gia có thể tiếp thu, nhưng giờ khắc này ngươi ở bên ngoài xằng bậy, cho Phong gia mang tới áp lực rất lớn.”

Phong Phiêu Linh nói: “Cái kia ta cũng không có biện pháp, những việc này ta cũng không nghĩ tới.”

Dẫn đầu nam tử nói: “Đồng dạng, cùng ngươi đối lập, chúng ta cũng không nghĩ tới, nhưng này là gia chủ mệnh lệnh, để cho chúng ta kiềm chế ngươi, miễn cho cho Phong gia gây phiền toái, hoặc có lẽ là để Phong gia mất hết mặt mũi.”

Phong Phiêu Linh hơi nhướng mày, hừ nói: “Gia chủ quá không cho lão phu mặt mũi.”

Dẫn đầu nam tử nói: “Ngươi đã không phải là Phong gia Đại trưởng lão, vì sao phải nể mặt ngươi.”

Phong Phiêu Linh cả giận nói: “Đã như vậy, vậy thì đừng trách lão phu không khách khí. Tiếng gió hú ngày, ba người các ngươi còn không ngăn được bây giờ ta!”

Khí thế trên người nháy mắt nổi lên, liền hướng ba người điên cuồng ép mà đi.

Ba người đều là kinh hãi, tiếng gió hú ngày quát lên: “Kết trận!”

Hai người khác bóng người loáng một cái, liền lập tức tách ra, hình thành đơn giản nhất Tam Tài Trận, đem Phong Phiêu Linh áp chế ở chính giữa.

Ba người đều là thất tinh Thiên Giới sơ giai cường giả, nguyên bản đều là bế quan không màng thế sự, bị chủ nhà họ Phong khẩn cấp triệu hoán đi ra, phái tới áp chế Phong Phiêu Linh.

Trong này đương nhiên còn có Ninh gia du thuyết, cùng với đại lượng lợi ích chuyển vận.

Bằng không Phong gia tuyệt đối không thể điều động ba tên thất tinh Thiên Giới.

Đồng thời Phong gia đối với Tử Tâm Tử Hà cũng là tâm sinh lửa giận cùng oán khí, lại đưa bọn họ đại trưởng lão thu làm Thần Vương phủ hộ vệ, nhất định chính là ngay ở trước mặt liên minh mặt, mạnh mẽ phiến bọn họ bạt tai.

Nhưng việc này có rất nhiều chứng nhân, đều là vang dội nhân vật, Phong Phiêu Linh chính mình cũng tiếp nhận rồi việc này, Phong gia mặc dù phẫn nộ nhưng cũng không có cách nào.

Để Phong gia cùng Tử Chi Thần Vương phủ triệt để làm căng, thậm chí đại chiến, cực kỳ không khôn ngoan, nhưng cho Tử Chi Thần Vương phủ tìm chút phiền toái, kiềm chế Phong Phiêu Linh, Phong gia vẫn là nguyện ý làm. Thêm vào Ninh gia du thuyết cùng lợi ích, rất nhanh tựu phái ra ba tên đức cao vọng trọng cường giả, chuyên môn nhằm vào Phong Phiêu Linh.

Ba người thân pháp hơi động, Phong Phiêu Linh cũng chuyển động theo, toàn bộ hư không lập tức không chịu nổi bốn người khí tràng, nháy mắt sụp đổ xuống.

Bốn người ở trên thị giác, thật giống như biến mất ngay tại chỗ.

Mà không gian năng lượng từ trường nhưng trở nên cực kỳ kỳ quái, làm cho tất cả mọi người trong chiến đấu người, đều cảm nhận được một luồng không tên khiếp đảm, như là tâm linh bị trấn áp như vậy.

Tử Hà cũng đánh một trận nén giận, cùng Ninh Ngọc Hạc đều là sáu sao đỉnh cao, nhưng ỷ vào đối với võ đạo lý giải, cùng với pháp bảo mạnh mẽ, vẫn áp chế Ninh Ngọc Hạc đánh, nhưng nghĩ muốn thắng đối phương, nhưng là thiên nan vạn nan, trong thời gian ngắn căn bản không làm được, chỉ có thể lẫn nhau tiêu hao từ từ, sợ là đánh tới mười mấy thiên tài có thể phân ra thắng bại.

Hơn nữa Phong Phiêu Linh bị Phong gia người áp chế, làm cho nàng nổi trận lôi đình.

Trước tựu đoán được Ninh Thiên Dận sẽ nghĩ biện pháp áp chế Phong Phiêu Linh, đều suy đoán mấy cái Ninh gia ứng cử viên, thậm chí ngay cả Ninh Thánh Hạo tự thân tới đều nghĩ qua, chính là vạn vạn không nghĩ tới lại là Phong gia tham dự vào.

Chính mình còn không có cách nào đi tìm Phong gia phân xử, chính mình đem đối phương trưởng lão đều thu làm hộ vệ, lại đi phân xử, sợ là sẽ phải bị Phong gia tại chỗ chém chết.

Đồng thời Phong gia chỉ là áp chế Phong Phiêu Linh, cũng coi như là biểu minh một cái thái độ, không có tham dự vào Ninh gia sự tình trong đó đến.

Nhưng tốt ở Ninh gia trừ cái này mấy cái tầng cao nhất sức mạnh ở ngoài, còn dư lại cơ bản bị Xa Vưu báo hỏng xuống, chỉ có thể dựa vào binh khí hình người chống.

Tử Hà cũng phát hiện binh khí hình người tồn tại, sắc mặt cực kỳ khó coi, như không phải mượn đao giết người, để Xa Vưu dọn dẹp sạch Ninh gia sức chiến đấu cùng một tiểu bộ phận binh khí hình người, sợ là trận đại chiến này tựu thua.

Mặc dù là hiện tại, thắng bại cũng ở giằng co bên trong, trong ngắn hạn không nhìn thấy kết quả.

Tử Hà hơi suy nghĩ, liền lấy ra giang sơn như thử đa kiều, hóa thành một thế giới hướng về Ninh Ngọc Hạc bay đi, nếu trong thời gian ngắn không thắng nổi, không bằng trước đem Ninh Ngọc Hạc nhốt lại, mình có thể đem những hình người kia binh khí chém chết mấy cái, cuối cùng lại tới thu thập Ninh Ngọc Hạc.

Ở bên trong bưng bên trong chiến trường, Tử Chi Thần Vương phủ cùng người của Khương gia, tử thương nặng nề, Tử Nhan Tử Di bọn người bị thương không nhẹ, đa số người đều chết ở binh khí hình người đi đời lúc tự bạo hạ.

Vì lẽ đó đánh nhau bó tay bó chân, không dám đem binh khí hình người trực tiếp đánh nổ, miễn cho đem chính mình ném vào, nhìn thấy binh khí hình người thật giống muốn treo, tựu sợ đến vội vàng chạy mở, làm cho chiến đấu cực kỳ bị động.

Dương Thanh Huyền một đường đều là dùng Lục Dương Chưởng phách, đem những hình người kia binh khí chấn sắp bạo nổ thời điểm, tựu xa xa tránh ra, sau đó dùng hoàng triều ấn đập.

“Ầm ầm ầm” đập bạo nổ mấy cái, cũng không có lan đến gần chính mình.

Mọi người thấy vậy pháp có thể được, cũng bắt đầu gần đánh viễn công, cùng này chút binh khí hình người tận lực duy trì cự ly, tuy rằng đánh nhau độ khó càng to lớn hơn, nhưng đem thương vong giảm xuống.

Ở hư không nơi nào đó, một tầng ám sắc hào quang bên trong, lâm không trạm ba người, lẳng lặng nhìn này tràng đại chiến khoáng thế.

Chính là Lý Hồng Tụ ba người, bọn họ cũng không có đi xa, mà là theo tới quan chiến.

Lý Hồng Tụ nhìn lòng tràn đầy lo lắng, hỏi: “Chúng ta tại sao không ra tay giúp bọn họ?”

Vi Thanh nói: “Giúp ai a?”

Lý Hồng Tụ nói: “Đương nhiên là Thanh Huyền ca ca a, hắn là bằng hữu ta!”

Vi Thanh cười nhạt, nói: “Hồng Tụ, ngươi nhìn cho thật kỹ cuộc chiến đấu này, ta mang ngươi đến quan chiến, một là xác thực tẻ nhạt, dù sao cũng đi nơi nào đều giống nhau, hai là để cho ngươi nhận biết được chiến đấu tàn khốc, nếu như không có sức mạnh, cái gì đều không bảo vệ được. Này Thanh Lam Tinh trên võ giả cùng sinh linh, căn bản lựa chọn không được vận mệnh của mình. Thần Tiên đánh nhau, người phàm gặp xui xẻo, bọn họ chính là cái kia gặp họa người phàm, chỉ mỗi mình phải tao ương, toàn bộ tinh cầu đều tùy theo gặp xui xẻo, này chiến hậu tựu không tồn tại nữa.”

Lý Hồng Tụ sửng sốt hạ, gật đầu nói: “Không có sức mạnh, tựu không bảo vệ được chính mình phải bảo vệ đồ vật.”

Xa Vưu nói: “Đây là bọn hắn hai phái người Túc Mệnh, cũng là Dương Thanh Huyền Túc Mệnh, bọn họ đều có con đường của chính mình phải đi. Đường sống cũng tốt, tử lộ cũng tốt, đều là của mình đường, từ trên người mình nhân quả mang tới, tốt xấu đều là chính mình chịu đựng, chúng ta thân là ngoại lai người, không thích hợp nhúng tay.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2457: Thanh Lam Tinh Cuộc Chiến (5)

Lý Hồng Tụ ngơ ngác nói: “Cái kia trơ mắt nhìn bằng hữu mình có nạn, cũng không ra tay giúp đỡ sao?”

Vi Thanh cười lạnh nói: “Ta nói rồi, hắn không phải bằng hữu ngươi, hắn không có tư cách này.” Dừng hạ, lại nói: “Chí ít hiện tại không có.”

Xa Vưu an ủi: “Hồng Tụ đừng lo lắng, Dương Thanh Huyền tạm thời không có việc gì, nếu như điểm ấy rèn luyện đều trải qua không ngừng, vậy thì chính như Vi Thanh nói, hắn không xứng cùng ngươi làm bạn.”

Vi Thanh đột nhiên nhíu mày lại, nhìn xa xa hư không, phảng phất có nhỏ nhẹ gợn sóng truyền đến, ngưng tiếng nói: “Có người đến, hơn nữa thực lực qua loa.”

Lý Hồng Tụ cả kinh nói: “Ai?”

Có thể để Vi Thanh nói “Qua loa”, tựu chắc chắn sẽ không đơn giản.

Vi Thanh lắc đầu nói: “Ai biết được, này nam bộ vũ trụ đúng là thú vị, nhìn như yên tĩnh bề ngoài hạ, sóng ngầm phun trào, thật giống có đại loạn dấu hiệu.”

Trầm ngâm hạ, tự nói: “Chẳng lẽ là chúng ta muốn tìm vật kia, dẫn động số trời, vì lẽ đó xuất hiện loạn thế?” Lắc lắc đầu, lại nói: “Bất kể, chúng ta lẳng lặng nhìn liền tốt, chỉ cần không tính toán đến trên đầu chúng ta, liền do cho bọn họ đi.”

Phía dưới bên trong chiến trường, Tử Hà cùng Ninh Ngọc Hạc lại đấu mấy trăm chiêu, rốt cuộc tìm được cơ hội, đem Ninh Ngọc Hạc khốn ở giang sơn như thử đa kiều bên trong.

Ninh Ngọc Hạc kinh hãi, bị đồ bên trong mấy toà núi to ngăn chặn, mặt không đổi sắc cười lạnh nói: “Dùng vật này nhốt lại ta thì có ích lợi gì?”

Tử Hà mỉm cười nói: “Không có tác dụng gì, nhốt lại ngươi chốc lát liền có thể.”

Nói xong, bóng người lóe lên, tựu biến mất không còn tăm hơi.

Ninh Ngọc Hạc nhíu mày lại, triển khai Linh Mục thần thông hướng về bốn mặt nhìn tới, bỗng nhiên liền thấy Tử Hà dùng đỉnh văn kiếm, trực tiếp chém vỡ một bộ binh khí hình người, nhất thời ý thức được không ổn, quát to: “Không được! Chết tiệt tiện nhân, nhanh thả ta đi ra!”

Vội vàng đem sức mạnh thôi thúc đến mức tận cùng, trong tay thần đao hướng về bốn phương tám hướng chém tới, đem đồ bên trong các loại linh khí, núi sông, long hồn toàn bộ đánh nát.

Tử Hà chém mấy cỗ binh khí hình người sau, phát hiện chỉ cần ánh kiếm rất nhanh, trực tiếp đem binh khí hình người gọt đứt, tựu sẽ không khiến cho nổ tung.

Lập tức nói ra một khẩu chân khí, xuất liên tục mấy chục kiếm.

“Vèo! Vèo!”

Kiếm khí tung hoành, bùng nổ ra liên tiếp kim loại rung động, hơn mười cụ binh khí hình người tựu đương trường bị chẻ thành hai nửa, có một nửa trực tiếp nổ tung, còn dư lại một nửa bình yên vô sự.

Mọi người đại hỉ, có Tử Hà giúp đỡ, cấp bậc này bên trong chiến trường, lập tức tạo thành phản công tư thế, Dương Thanh Huyền đám người rất nhanh tựu chiếm cứ thượng phong, vây quét binh khí hình người cùng Ninh gia cao thủ.

Xa xa Ninh Thiên Dận sốt sắng, nguyên bản cao cấp chiến trường tựu nơi ở thế yếu, nếu như bên trong bưng chiến trường lại tan vỡ, vậy thì thật sự binh bại như núi ngã.

Càng đánh càng gấp, trong tay sai lầm tựu càng ngày càng nhiều, rất nhanh đã bị đối phương nắm lấy cơ hội, áp chế đánh, rơi vào hạ phong.

Sau đó không lâu, Ninh Ngọc Hạc chém vỡ giang sơn như thử đa kiều, đem một cái chí bảo trực tiếp chém thành hai khúc, phát sinh liên miên gào thét tiếng.

Chỉ là nửa chén trà nhỏ thời gian, Tử Hà liền đem bên trong bưng chiến trường cục diện triệt để xoay chuyển, Ninh gia cái này cấp độ cao thủ toàn bộ ngã xuống, binh khí hình người cũng là còn lại hạ sáu bảy, bị vây công thương tích khắp người, tổn hại chỉ là vấn đề thời gian.

Ninh Ngọc Hạc trong lòng chấn động dữ dội, lập tức ý thức được không ổn, bên trong bưng chiến trường hỏng mất, cao cấp chiến trường rất nhanh cũng sẽ tan vỡ, hắn kịp thời quyết đoán, quát to: “Thiên Dận, tử nhưng mà, tình thế không ổn, chúng ta trước tiên bảo tồn thực lực!”

Ninh gia còn có vài tên bốn sao trở lên Thiên Giới cường giả, chính đang khổ cực chống đỡ, nghe vậy một cái tựu luống cuống tay chân, bị đối thủ liên tục cướp công, rơi vào hiểm cảnh.

Ninh Thiên Dận đầy mặt phẫn nộ cùng không cam lòng, nhưng cũng nhìn thấu lại không phần thắng, hét lớn: “Lùi! Tất cả mọi người lùi!”

Lúc này vứt hạ chiến đấu, chính mình xoay người bỏ chạy.

Đến rồi sáu sao Thiên Giới cái trình độ này, một lòng nghĩ muốn chạy trốn lời, cùng cấp là rất khó đánh giết đối phương, trừ phi sự đuổi giết không ngừng nghỉ xuống, có lẽ mấy tháng sau có thể đạt thành.

Ninh Thiên Dận hống một tiếng, toàn bộ chiến trường, từ đỉnh đến cấp thấp, tất cả đều sinh sinh ảnh hưởng to lớn, Ninh gia một phái không khỏi là ngạc nhiên kinh khủng, tất cả đều luống cuống tay chân, nhất thời binh bại như núi ngã, mảng lớn hướng về vực ngoại tinh không bỏ chạy.

Tử Hà cười lạnh nói: “Giết! Toàn bộ cho ta giết, không còn một mống!”

Nàng là quyết tâm, coi như đuổi tới Thiên Nhai hải giác, vũ trụ tận đầu, cũng phải đem Ninh gia này chút người chém tận giết tuyệt. Vừa đến lập uy, thứ hai diệt trừ Ninh gia sinh lực, vì là phía sau tiến công Ninh gia làm chuẩn bị.

“Ôi ôi ôi, thật náo nhiệt a.”

Tựu ở Ninh gia binh bại như núi ngã, hướng về vực ngoại tinh không bỏ chạy thời khắc.

Từ đàng xa tinh không ở ngoài, chậm rãi đi tới mấy bóng người, một người trong đó hắc hắc phát sinh tiếng cười.

Tất cả mọi người là ngẩn ra, bởi vì cái kia rõ ràng âm thanh, kèm theo cường đại khí tức mà tới, đều biết có cao thủ đến, hơn nữa còn là cao thủ cực kỳ lợi hại.

Ninh Thiên Dận chật vật trên mặt, đột nhiên lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, lớn tiếng kêu lên: “Cổ Trát đại nhân! Ha ha ha ha, đại người tới đúng lúc, mau mau giúp ta chém giết này chút người!”

Dương Thanh Huyền đám người đều hoàn toàn biến sắc, người đến là Ninh gia bằng hữu?

Tử Hà càng là mặt lộ vẻ vẻ nghiêm túc, thậm chí có một tia ngạc nhiên, xuất hiện trước mắt này tên mặt dài, mắt tròn con ngươi, tha thứ sắc tóc nam tử, chính mình một chút ấn tượng cùng tin tức đều không có, nhưng trên người truyền tới khí thế, nhưng là ngự trị ở tất cả mọi người bên trên.

Tựu liền Phong Phiêu Linh đều đổi sắc mặt, tràn đầy kinh khủng, hãi tiếng nói: “Thất tinh hậu kỳ? Vẫn là...”

Hắn rõ ràng cảm nhận được người này mạnh mẽ hơn mình xa, nhưng thực lực của chính mình hoàn toàn nhìn không thấu người này.

Vi Thanh ở màn ánh sáng màu đen hạ, cười nhạo một tiếng, nói: “Thất tinh đỉnh cao, giả thần giả quỷ.”

Vực ngoại tất cả mọi người, đều biết nghe được Phong Phiêu Linh, tất cả đều khiếp sợ tại chỗ.

Tựa hồ ngoại trừ Ninh Thiên Dận ở ngoài, tựu không người nhận ra người này.

Nhưng này Cổ Trát sau lưng hơn mười người, bọn họ thật là nhận ra, “Vũ Văn Chiến?”, “Thật là Vũ Văn Chiến”, “Còn có hắn một đám lão bà...”

Tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, tới là Vũ Văn Chiến vốn cũng không kỳ quái, nhưng vì sao ngay cả lão bà cũng đều mang đến?

Phong gia mấy người cũng ngây ngẩn cả người, bởi vì Vũ Văn Chiến phòng lớn chính là bọn họ Phong gia thiên tài Phong Huyên Huyên, giờ khắc này cũng cùng sau lưng Vũ Văn Chiến, cùng đi đến.

“Chẳng lẽ là Vũ Văn thế gia cường giả?”

“Nhưng mới rồi nghe Ninh Thiên Dận gọi người này Cổ Trát, chẳng lẽ là Vũ Văn Cổ Trát?”

“Có thể, dù sao ngoại trừ Thánh Tông danh tộc ở ngoài, nơi nào sẽ có thất tinh hậu kỳ cường giả. Dù sao các Đại Thánh tông danh tộc bên trong, có một ít tên không biểu lộ ra lão quái vật cũng cực kỳ bình thường.”

Tựu liền Tử Hà đám người, đều cho rằng Cổ Trát nhất định là Vũ Văn thế gia người, từng cái từng cái sắc mặt cực kỳ khó coi, ngay lúc sắp hoàn toàn thắng lợi, lại đột nhiên giết ra một cái tha thứ sắc tóc đến, để cho bọn họ hiện tại không biết làm sao.

Ninh gia người gặp Ninh Thiên Dận như vậy cao hứng, cũng cho rằng Cổ Trát là người một nhà, đều là sĩ khí đại chấn, từng cái từng cái làm nóng người, chuẩn bị phản công trở lại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2458: Vương Giả Cuộc Chiến (1)

Cổ Trát híp mắt cười nói: “Thiên Dận đại nhân, làm sao chật vật như vậy?”

Ninh Thiên Dận lúng túng nói: “Này tiện nhân quỷ kế đa đoan, Cổ Trát huynh mau mau giúp ta chuyển bại thành thắng.”

Cổ Trát lắc đầu nói: “Này là chuyện giữa các ngươi, ta không trộn cùng.”

Ninh Thiên Dận sốt sắng, vội hỏi: “Cổ Trát huynh, tất cả điều kiện tốt đàm luận!”

Tử Hà tựa hồ nghe ra sự quan hệ giữa hai người, cũng không phải là lão Thiết, chỉ là lợi ích điều động, lúc này vui vẻ nói: “Vị đại nhân này, Ninh Thiên Dận ra bao nhiêu, ta Tử Chi Thần Vương phủ ra gấp đôi.”

Cổ Trát cười nói: “Ha ha, có thật không? Nói như vậy ta muốn phát tài?”

Tử Hà liếc mắt đưa tình, cười duyên nói: “Hì hì, đương nhiên là thật sự. Cổ ngữ có nói, tiểu Phú dựa vào chuyên cần, đại phú dựa vào ngày, hiện tại chính là đại nhân phát tài thiên thời.”

Ninh Thiên Dận gặp hai người trò chuyện rất đến, gấp thẳng đổ mồ hôi lạnh, lớn tiếng nói: “Đại nhân quên chúng ta trước các loại giao dịch mang đến hữu nghị cùng tín nhiệm sao?”

Trong lời nói toát ra nhàn nhạt ý uy hiếp, cố ý ở “Các loại giao dịch” trên áp trọng thanh âm, ý là cái kia chút không thấy được ánh sáng giao dịch, cẩn thận ta cho ngươi bạo lộ ra.

Cổ Trát ngượng ngùng nở nụ cười, nói: “Tự nhiên chưa quên, vì lẽ đó hôm nay ta không vì là lợi ích lay động, nhiều tiền hơn nữa cũng không giúp bọn họ. Đương nhiên, cũng không có hứng thú giúp ngươi. Ta này đến là vì một cái chuyện thú vị.”

Vũ Văn Chiến từ lâu thiếu kiên nhẫn, nói ra: “Xong chưa? Ngươi muốn đem ta thời gian quý giá tất cả đều lãng phí ở đây chút rác rưởi trên người sao?” Ánh mắt lạnh lẽo, bắn hướng về Dương Thanh Huyền, từng chữ nói: “Mục đích chuyến này của ta, là chính thức khiêu chiến ngươi, cút nhanh lên đi ra nhận lấy cái chết, đừng vội chậm trễ thời gian nữa!”

“Cái gì?”

Toàn trường đều là sững sờ, ánh mắt cùng nhau nhìn phía Dương Thanh Huyền, tựa hồ hiểu cái gì.

Vũ Văn Chiến là đương kim nam bộ vũ trụ sáu vương giả một trong, mà Dương Thanh Huyền là vinh quang vương giả, còn ở vương giả bên trên, bị Thâm Chi Chủ Nhân ca tụng là từ cổ chí kim thiên phú người số một.

Có phải là từ cổ chí kim người số một không biết, nhưng từ cổ chí kim, “Đệ nhất” danh tiếng, đều là sẽ đưa tới vô cùng vô tận phiền phức.

Sáu vương giả không khỏi là thiên tư ngang dọc, hạng người tâm cao khí ngạo, làm sao sẽ khoan dung có người giẫm ở bọn họ đầu trên, Vũ Văn Chiến đến dẫn chiến, đều hợp tình hợp lí.

Cổ Trát nói: “Ta này tới mục đích, chính là vì quan chiến hai đại thiên tài tuyệt thế đối quyết, cho tới chuyện khác, một chút hứng thú đều không. Các ngươi có thể tại chỗ chữa thương nghỉ ngơi, tốt đẹp cùng quan chiến, nhưng bất luận người nào đều không được nhân cơ hội ly khai, cũng không nhiễu loạn quyết đấu, nếu không thì đừng trách ta không khách khí.”

Tử Hà mắng: “Dương Thanh Huyền luân phiên đại chiến, giờ khắc này chân nguyên tiêu hao hết, nội thương tại người, Vũ Văn Chiến ngươi vào lúc này khiêu chiến, cần thể diện sao?”

Vũ Văn Chiến cười lạnh nói: “Đừng muốn phí lời, mau mau dưỡng thương đi, ta chờ ngươi ba ngày. Ba ngày sau, không chết không thôi.”

Mọi người lần thứ hai đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Cuộc chiến sinh tử?”

Vũ Văn Chiến nói: “Chính là cuộc chiến sinh tử, lần này có ngươi không có ta, có ta không có ngươi. Này nam bộ vũ trụ bầu trời hạ, chỉ có sáu vương giả, không có gì vinh quang vương giả.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ta hiểu được, khó trách ngươi đem các lão bà đều mang đến, nguyên lai là vì xa nhau, thay ngươi nhặt xác. Chà chà, đáng tiếc này chút nữ nhân như hoa tự ngọc nhóm, lập tức phải trở thành quả phụ.”

Vũ Văn Chiến các lão bà từng cái từng cái đầy mặt vẻ giận dữ, ở không trung chỉ vào Dương Thanh Huyền chửi bậy. Phong Huyên Huyên nhưng là sắc mặt bình tĩnh, lạnh lẽo cô quạnh ánh mắt nhìn chăm chú lại đây, con mắt nơi sâu xa phun trào vẻ phức tạp.

Vũ Văn Chiến càng là giận tím mặt, Cổ Trát vội vàng động viên nói: “Đừng phải tức giận, sau đó ngay ở trước mặt tất cả mọi người mặt chém giết hắn, tác thành thanh danh của ngươi, há không sung sướng.”

Vũ Văn Chiến này mới tỉnh táo lại, nhưng trên mặt sát khí một tia không giảm.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Cười nhạo, ta có ứng chiến sao? Ngươi nói khiêu chiến tựu khiêu chiến, ngươi tính toán thơm bơ vậy sao? Ta để cho ngươi ăn S ngươi ăn không?”

Cổ Trát mỉm cười nói: “Này chiến ngươi đánh cũng phải đánh, không đánh cũng phải đánh, bằng không ta liền trực tiếp lấy mạng của ngươi. Bên trong vùng không gian này, ta nếu như nghĩ lấy mạng của ngươi, sợ là không ai có thể ngăn cản chứ?”

Dương Thanh Huyền đổi sắc mặt, Tử Hà sắc mặt cũng là cực kỳ khó coi.

Thất Tinh tột cùng tu vi, ngoại trừ ẩn giấu ở hắc ám màn ánh sáng bên trong Vi Thanh, Xa Vưu, đích thật là không ai có thể ngăn cản.

Cổ Trát nói: “An tâm dưỡng thương đi, sau ba ngày một quyết thắng bại. Chỉ cần ngươi thắng, ta lập tức phủi mông một cái liền đi người, tuyệt không nhúng tay vào các ngươi cùng Ninh gia chuyện hư hỏng, cũng sẽ không động tới ngươi một sợi lông.”

[truy

en cua tUi đốt net] Dương Thanh Huyền không có lựa chọn nào khác, chỉ được ứng chiến.

Lập tức tựu bắt đầu ngồi xếp bằng điều tức.

Tử Hà đám người vừa giận vừa sợ, nhưng địa thế còn mạnh hơn người, cũng chỉ có thể nhẫn nhịn gặp, chờ này chiến sau khi kết thúc, lại đi Vũ Văn gia đòi muốn thuyết pháp.

Tử Hà truyền âm hỏi: “Này chiến ngươi có chắc chắn hay không?”

Dương Thanh Huyền trả lời: “Hắn chính là bốn sao Thiên Giới sơ giai, ta làm sao có khả năng sẽ chắc chắn.”

Tử Hà nói: “Cái kia chắc chắn phải chết?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta để Quỷ Tàng phụ ở thứ hai trong nguyên thần, chỉ cần không bị phát giác, cũng có thể giết hắn.”

Tử Hà nói: “Khó. Cái kia Vũ Văn Cổ Trát là Thất Tinh đỉnh cao, nghĩ muốn giấu diếm được con mắt của hắn không dễ. Ngươi tận lực kéo dài thời gian, ta đã trong bóng tối đưa tin trở lại, Mẫu Thượng lập tức liền sẽ phái cao thủ đến đây, nhanh nhất cũng muốn năm ngày mới có thể đạt đến. Ba ngày phía sau, ngươi nghĩ biện pháp lại kéo dài hai ngày.”

Dương Thanh Huyền hoảng sợ, từ La Phù chi cảnh đuổi đến nơi này, bọn họ dùng thời gian nửa tháng, đương nhiên một đường trên vừa đi vừa nghỉ, đồng thời thu thập một ít Ninh gia thế lực. Nhưng năm ngày chạy tới, đã là mau đến dọa người tốc độ.

Tử Hà nói: “Hơn nữa ngươi ngàn vạn lần ** nhớ tới, nếu như vận dụng cái kia quỷ tu sức mạnh, tuyệt đối không nên giết Vũ Văn Chiến, bằng không phiền phức tựu lớn.”

Dương Thanh Huyền minh bạch, hiện tại bọn họ đang cùng Ninh gia đại chiến, nếu như giết Vũ Văn Chiến, tương đương với trực tiếp đem Vũ Văn thế gia đẩy tới mình mặt đối lập, bằng bạch cho Ninh gia đưa đi một nhóm lớn tay, lập tức trả lời: “Ta biết rồi.”

Liền bắt đầu bình tĩnh lại tâm tình, ngồi xếp bằng tu luyện.

Thất Tinh túc cũng rõ ràng lập tức liền sẽ có một hồi chật vật đại chiến, đều là liều mạng khôi phục sức mạnh, dùng bản thân năng lượng đạt đến tới đỉnh phong, đến thời điểm có thể cho Dương Thanh Huyền nhất giúp đỡ lớn.

Xa Vưu cau mày nói: “Hai sao Thiên Giới sơ kỳ đối với bốn sao Thiên Giới sơ kỳ, đây không khỏi quá mơ hồ đi, nếu như thông thường bốn sao Thiên Giới sơ giai, có lẽ có một chút hy vọng, nhưng này bốn sao tiểu tử bản thân thiên phú cũng cực cao a, nghe bọn họ nói là cái gì sáu vương giả một trong?”

Vi Thanh nói: “Ngươi còn nhớ được Sơn Hải Lâu trận chiến đó.”

Xa Vưu sững sờ nói: “Tự nhiên nhớ tới, lúc trước Lý Vân Tiêu bị Sơn Hải Lâu lâu chủ áp chế ở sơn cùng thủy tận cùng biển trời một màu hai đại ảo cảnh bên trong, kém một chút chết ở bên trong, kết quả nhân họa đắc phúc, lĩnh ngộ được cảnh giới cao hơn, đột phá tới Thất Tinh Thiên Giới, giết ngược Thất Tinh tột cùng đồng tiểu lâu.”

Vi Thanh gật đầu nói: “Dương Thanh Huyền trận chiến này độ khó, không thua gì Lý Vân Tiêu trận chiến đó.”

Xa Vưu cau mày không nói, Lý Vân Tiêu mặc dù là giết cùng cấp, nhưng Thất Tinh bên trên, nghĩ muốn vượt cấp khó như lên trời, Dương Thanh Huyền tuy rằng ở hai sao, nhưng cũng muốn vượt qua hai cái Tinh cấp ứng chiến, nói đến độ khó thậm chí còn ở Lý Vân Tiêu trận chiến đó bên trên.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2459: Vương Giả Cuộc Chiến (2)

Lý Hồng Tụ lo lắng nói: "Các ngươi nói Thanh Huyền ca ca có thể thắng sao?"

Vi Thanh nói: "Không thể."

Lý Hồng Tụ cả kinh nói: "Vậy làm sao bây giờ? Chúng ta vẫn là xuất thủ cứu hạ hắn chứ?"

Xa Vưu nói: "Ngươi làm sao như thế võ đoán? Tất cả đều có thể."

Vi Thanh nói: "Xác thực tất cả đều có thể, nhưng chúng ta phán đoán một chuyện kết quả, muốn từ đại khái suất tiến tới được phán đoán, mà không thể nghĩ tiểu xác suất, Dương Thanh Huyền đại khái suất là muốn chết." Hắn vừa liếc nhìn Lý Hồng Tụ, nói: "Ngươi lo lắng cái gì, đều còn chưa bắt đầu đánh đây, rời chết còn xa. Hơn nữa ta hiện tại lờ mờ có một vẻ lo âu, vùng vũ trụ này bên trong ẩn giấu cường giả vẫn là rất nhiều a."

Xa Vưu nói: "Ngươi là không có lòng tin?"

Vi Thanh giễu cợt nói: "Ngu xuẩn vật, chỉ là nhiều hơn một phần cảnh giác thôi. Ngươi thực lực của ta có thể làm thành rất nhiều chuyện, nhưng nghĩ muốn hoàn thành tất cả mọi chuyện, sợ là còn kém rất xa."

Xa Vưu nói: "Xác thực, vẫn là tận lực ít gây phiền toái, miễn cho đam để lỡ chính sự."

Ở phân biệt cùng Vô Tướng Ma Tuần, đại Thần Vương một trận chiến sau, Xa Vưu tính nết cũng thu liễm rất nhiều, nếu như lần này hạ giới đem nhiệm vụ làm hỏng, vậy thì thật sự thấy quỷ.

Ba ngày thời gian nháy mắt đã qua, Dương Thanh Huyền nguyên bản tựu không có bị bao nhiêu tổn thương, từ lâu khôi phục được đỉnh cao, vẫn như cũ ở từng lần từng lần một vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, thứ hai Nguyên Thần cũng ở trong người tu luyện Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, ở tịch Phù Đồ Xá Lợi Tử tác dụng hạ, hầu như ngưng ra thực thể.

Quỷ Tàng cũng từ nhộng biến bên trong đột phá đi ra, đến nơi bốn sao đỉnh cao, ngồi xếp bằng ở Thái Huyền Thiên bên trong ổn định cảnh giới.

Dương Thanh Huyền truyền âm hỏi: “Phụ thể ở thứ hai Nguyên Thần trên, có chắc chắn hay không không bị cái kia thất tinh tột cùng cường giả phát hiện?”

Quỷ Tàng nói: “Khó. Thất tinh đã là phi thường đáng sợ cảnh giới, huống hồ là thất tinh đỉnh cao, hoàn toàn là trên trời dưới đất. Nếu ta có thất tinh lực lượng, che giấu hắn tự nhiên không ở lời hạ, nhưng hiện tại chỉ có bốn sao, khó khó khó.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Cái kia ta cũng không suy nghĩ nhiều quá, tận lực một trận chiến, nếu là muốn chết rồi, khó mấy cũng phải thử một lần.”

Quỷ Tàng cười nói: “Đó là tự nhiên, cũng không thể để cho ngươi bị tiểu tử kia chém chết đi.”

Dương Thanh Huyền tiếp tục vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, chỉ cần Vũ Văn Chiến không lên tiếng, hắn tựu tiếp tục tu luyện, hết khả năng kéo dài thời gian, chờ Tử Chi Thần Vương phủ cường giả lại đây.

Tử Diên đem chân long chiến giáp lấy ra, để Dương Thanh Huyền mặc vào. Dương Thanh Huyền không cự tuyệt nữa, đem chiến giáp mặc lên người, mặt trên long lân lóe lên, tựu thẳng vào trong thịt. Thân thể bề ngoài xuất hiện từng vòng long văn dấu ấn, như là minh khắc lên.

Rốt cục, Vũ Văn Chiến không chịu được, quát lên: “Thời gian đã đến, Dương Thanh Huyền, nên lên nhận lấy cái chết.”

Dương Thanh Huyền này mới chậm rì rì ngừng hạ tu luyện, đứng dậy, hoạt động hạ tứ chi, làm làm tập thể dục theo đài, nhìn tất cả mọi người mặt xạm lại, này mới đi lên trước đi.

Cổ Trát cười nói: “Chiến đấu thời gian cùng địa điểm không hạn, phân ra sinh tử mới coi như kết thúc.”

Tất cả võ giả, đều phân tán ra, hướng về bốn phía thối lui.

Tử Hà đám người nhưng là đem Ninh Thiên Dận đám người khóa chặt, miễn cho bọn họ chạy trốn, bằng không mới vừa một trận chiến tựu thất bại trong gang tấc, tuy rằng có Cổ Trát cảnh cáo, nhưng vẫn là đem sự tình nắm giữ ở trong tay mình càng thêm bền chắc.

Vũ Văn Chiến trên mặt xẹt qua vẻ dữ tợn, cuồng tiếu đạp tiến lên, trên người khí tức vương giả không ngừng bộc phát ra, gằn giọng nói: “Trước thù hận cũ, Vũ Lăng Nguyên buổi đấu giá trên quan hệ, nên tính toán một chút. Chỉ tiếc ngươi chọc không chọc nổi người, càng là thu được không xứng danh tiếng, tất cả những thứ này đều đem ngươi đẩy về phía Hoàng Tuyền, kiếp sau nhớ tới ăn ở khiêm tốn một chút, nằm ở bùn bên trong làm tốt một đống chó S, mới là ngươi bổn phận!”

“Lấy bốn sao khiêu chiến ta hai sao, ai mới là chó S, trong lòng mình không có điểm B số sao? Ngươi có gan đi khiêu chiến cái sáu sao thử xem.”

Dương Thanh Huyền tràn đầy khinh thường vẻ châm chọc.

“Hừ, bản tọa khiêu chiến người, cũng chỉ nhìn thuận không hợp mắt, căn bản không nhìn hắn mấy sao, khiêu chiến ngươi cùng khiêu chiến một vị sáu sao Thiên Giới, dưới cái nhìn của ta là cũng không khác gì là.”

Vũ Văn Chiến mặt không đổi sắc giải thích.

Tất cả mọi người là trong lòng thầm mắng: “Thật không biết xấu hổ, không nghĩ tới vương giả chính là mặt hàng này.” Tựu liền Ninh gia đệ tử đều lộ ra vẻ khinh bỉ.

Phong Huyên Huyên chờ lão bà cũng là mặt đỏ lên, có chút cảm thấy khó xử.

Vũ Văn Chiến chỉ lo nói thêm gì nữa, chính mình rơi vào lúng túng, lúc này hét lớn một tiếng, “Không biết trời cao đất rộng sâu kiến, tựu để cho ta tới đem ngươi đánh rơi bụi trần, vương giả cũng tốt, vinh quang vương giả cũng tốt, đều không phải là ngươi nên có, càng không phải là ngươi kết hợp có tên gọi!”

Vũ Văn Chiến giơ tay lên, hướng về hư không một điểm, vô số phù văn kích bắn mà ra, từng vòng ánh sáng lấp lóe hạ, biến ảo ra một thanh chiến mâu màu vàng óng, ở không trung xoay tròn, không gian đã bị vặn vẹo đến cực điểm.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình hạ, lập tức nhìn thấy đại lượng không gian cuộn chỉ bị này chiến mâu hút vào.

Chính mình đứng tại chỗ không nhúc nhích, nhưng cùng Vũ Văn Chiến cự ly nhưng là ở không ngừng kéo vào.

Tựu liền chung quanh võ giả, cũng cảm nhận được không gian giảm bớt.

Lần trước buổi đấu giá trên một trận chiến, Dương Thanh

Huyền tựu gặp cái này lưỡi mác, biết là món cổ bảo, tên là Bình Hải Qua, không nghĩ tới càng có Súc Địa Thành Thốn, đem không gian vũ trụ nạp vào bên trong cơ thể lớn lao uy năng.

“Phá núi!”

Bình Hải Qua ở không trung loáng một cái, liền hướng Dương Thanh Huyền chém tới.

Mọi người chỉ nhìn thấy một đạo lưu quang, quanh co khúc khuỷu, như là ở làm xoắn ốc chuyển động, hết sức không được tự nhiên.

Dương Thanh Huyền tâm hạ ngạc nhiên, tự nhiên nhìn ra, đó không phải là Bình Hải Qua tại chuyển, mà là bốn phương tám hướng không gian tại chuyển, chính mình trong lúc vô tình, tựu lâm vào này Bình Hải Qua bên trong lĩnh vực, trong thiên địa tựu chỉ còn lại này một mâu, nhanh chóng hướng chính mình chém tới.

“Thật mạnh!”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, lấy ra Chiến Kích Thiên Khư, ở không trung loáng một cái tựu tiến lên nghênh tiếp.

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

Hắn nghĩ muốn gắng đón đỡ một chiêu, nhìn hai sao cùng bốn sao chênh lệch rốt cuộc có bao nhiêu.

“Oanh!”

Bình Hải Qua đánh trên Thiên Khư, chấn lên cường tuyệt ánh sáng màu vàng óng, hướng về bốn phương tám hướng đẩy ra.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy thân thể bị ép tới cực kỳ khó chịu.

Bình Hải Qua không gian bốn phía lúc lớn lúc nhỏ, chuyển chợt nhanh chợt chậm, để thân thể của hắn không ngừng vặn vẹo.

Đồng thời đáng sợ kia phá núi lực lượng, lấy ưu thế áp đảo nghiền nát Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu chi chiêu, mạnh mẽ xung kích trên người Dương Thanh Huyền.

Cái kia minh văn một loại long văn, từng mảnh từng mảnh hiển hóa ra ngoài, ở trên người ngưng tụ thành một cái chiến giáp, ngăn trở này đáng sợ xung kích, một luồng hung ác khí tức từ chiến giáp bên trong truyền tới, phảng phất có rồng ngâm cửu thiên tư thế.

Đồng thời, Dương Thanh Huyền trên da thịt, biến ảo ra màu vàng vòng sáng, có hàng trăm hàng ngàn cái, bảo vệ toàn thân mỗi một chỗ yếu huyệt.

Dù vậy, thân thể còn đang kịch liệt run lên, rên lên một tiếng, khóe miệng tựu tràn ra máu tươi.

“Oành!”

Hai cái binh khí hào quang lẫn nhau khuấy động, rốt cục một cái lẫn nhau đánh bay.

Dương Thanh Huyền nứt gan bàn tay, toàn bộ người về phía sau bay ngược ra ngoài.

Thiên Khư truyền lên đến “Ong ong” rung động tiếng, giống như là khí hồn ở thở dốc.

“Thật mạnh!”

Dương Thanh Huyền lui cách xa mấy ngàn dặm, mới giữ vững thân thể, lau lau rồi hạ máu tươi trên khóe miệng, sau đó kiểm tra rồi hạ toàn thân trạng thái, phát hiện mấy cái kinh lạc phá nát, nội phủ cũng bị chấn động ra tổn thương đến, hai tay miệng cọp vỡ tan, nổi gân xanh, những thứ khác khá tốt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2460: Vương Giả Cuộc Chiến (3)

“Nhận lấy... Làm sao có khả năng...”

Theo Dương Thanh Huyền, vẫn tính mã mã hổ hổ một chiêu, ở trong mắt những người khác nhưng là chấn động tới cuồn cuộn ngất trời lớn sóng, sợ đến không được rồi.

“Hắn thật chỉ là hai sao sơ giai sao?”

“Vượt qua hai sao tiếp hạ một chiêu, không thể nào chuyện chứ?”

“Hơn nữa còn là vương giả Vũ Văn Chiến một chiêu a, không phải thông thường bốn sao Thiên Giới.”

Bốn phía thành ngàn võ giả, tất cả đều hoảng sợ tột đỉnh, bắt đầu mọi người đều suy đoán Dương Thanh Huyền sẽ dùng thân pháp du đấu, né tránh mấy mươi chiêu tựu là cực hạn, sau đó bị Vũ Văn Chiến đánh chết.

Không nghĩ tới vừa lên đến tựu cứng đối cứng, hơn nữa còn lại bị hắn tiếp nhận.

Tuy rằng bị hung hăng chấn động bay ra ngoài, nhưng đối với một tên hai sao Thiên Giới mà nói, không chỉ có một điểm không chật vật, trái lại lộ ra mười phần vũ dũng.

Tử Hà cười khổ nói: “Để hắn kéo dài thời gian, hắn lại cứng rắn xông lên đối oanh, lần thứ nhất gặp được ngại chính mình mạng lớn người.”

Cổ Trát hai mắt phóng ánh sáng, lộ ra một tia hội ý mỉm cười, hai con mắt cong thành hình bán nguyệt.

Vũ Văn Chiến ngốc trệ hạ, lửa giận ngút trời, bốn phương tám hướng nhỏ vụn tiếng bàn luận, tất cả đều truyền vào hắn trong tai, đối với Dương Thanh Huyền khen chính là đối với chính mình trần trụi châm chọc.

“Dám tiếp ta một chiêu, càn rỡ!”

Vũ Văn Chiến lên trước, đem Bình Hải Qua cầm trong tay, trực tiếp hướng về Dương Thanh Huyền đâm tới.

Chiến mâu chỗ đi qua, pháp tắc tránh lui, từng luồng từng luồng đến từ cổ bảo bên trong hơi thở hồng hoang truyền vang mở.

Từ viễn cổ lưu truyền xuống cổ bảo không nhiều, hơn nữa đều là tàn tạ đồ vật, cực nhỏ có hoàn chỉnh, cái này Bình Hải Qua chính là tương đối hoàn chỉnh một cái, cũng là bởi vì Vũ Văn Chiến thân phận địa vị, Vũ Văn thế gia mới ban tặng cho hắn, có khuấy động không gian, điền núi bình Hải Chi Thế.

“Đón ngươi một chiêu là để mắt ngươi, nếu ngươi không muốn ta để mắt, vậy thì mặc kệ ngươi.”

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, tựu lui về phía sau thối lui.

Vũ Văn Chiến giễu cợt nói: “Thời không ở ta nơi này chém một cái bên dưới, không có bất kỳ tác dụng.”

Lưỡi mác trên ánh sáng, qua lại vô cùng thời không, bầu trời vào địa, đều khó mà chạy trốn.

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, thân thể cùng tướng mạo rõ ràng phát sinh biến hóa, trực tiếp biến thành Thời Không

Cự Linh, chỉ có điều dáng dấp cùng trước đây tuyệt nhiên bất đồng.

Ngoại trừ hai con ngươi kim quang lấp loé ở ngoài, ở hai cái trên cánh tay tràn đầy quy tắc phù văn.

Hai sao Thiên Giới Thời Không Cự Linh, ở bất kỳ một chỗ địa phương, đều là Thời Không Cự Linh vua tồn tại.

Một tay nắm không gian, một tay nắm thời gian.

Hai tay đột nhiên nắm chặt, tảng lớn quy tắc tụ lại mà đến, hóa thành ngàn vạn phù văn màu vàng, chặn ở đằng kia một mâu phía trước.

Vũ Văn Chiến cùng tất cả mọi người lấy làm kinh hãi, bọn họ chưa từng gặp Dương Thanh Huyền biến thân dáng vẻ, đều là trợn mắt ngoác mồm.

“Ầm ầm!”

Chiến mâu đâm vào những phù văn kia bên trong, như là dừng lại một cái, có loại cảm giác kỳ dị ở trong lòng mỗi người sinh thành.

Sau đó “Oành” một tiếng, sở hữu phù văn phá diệt, chiến mâu xuyên thấu mà ra, không thể địch nổi đâm hướng về phía trước, dẹp yên toàn bộ hư không.

Dương Thanh Huyền thân ảnh ở đòn đánh này hạ bị phá diệt.

[tru y en cua tui | Net]

Nhưng tất cả mọi người là hai con ngươi co rụt lại, sợ hãi nói: “Chạy trốn?”

Cái kia diệt đi, rõ ràng chỉ là bóng mờ.

Ở Vũ Văn Chiến cách đó không xa phía sau, Dương Thanh Huyền Thời Không Cự Linh thân hiển hiện ra, bên trong cặp mắt đều là âm trầm cùng vẻ nghiêm túc, tai tóc mai bốn phía rõ ràng có mồ hôi nước thấm ướt.

Tuy rằng tránh thoát Vũ Văn Chiến một đòn, nhưng hầu như dùng hết toàn lực.

Vi Thanh sợ hãi nói: “Bảy mươi hai biến?!”

Xa Vưu giật mình nói: “Thực sự là Yêu tộc vị kia đại tôn thần thông?”

Vi Thanh trầm giọng nói: “Tiểu tử này nói là trong lúc vô tình chiếm được trống không truyền thừa, sợ là so với ta tưởng tượng phức tạp hơn một ít, có lẽ thật sự cùng không có ngàn vạn tia không nói được liên hệ.”

Xa Vưu nói: “Không đến nỗi đi, chẳng lẽ còn có thể là trống không đồ đệ?”

Vi Thanh nói: “Ai biết được. Tóm lại chúng ta tận lực cùng người này duy trì nhất định cự ly, miễn cho lâm vào hắn nhân quả trong đó đi.” Hắn sửng sốt hạ, tựa hồ nghĩ đến cái gì, ngơ ngác nói: “Như hắn đúng là trống không đồ đệ, chết ở nơi này...”

Xa Vưu cả người run run một cái, run giọng nói: “Ngươi đừng làm ta sợ.”

Hai người nhìn nhau cười khổ một tiếng.

Lý Hồng Tụ hỏi: “Không là ai?”

Xa Vưu nói: “Yêu tộc một vị đại tôn, mặc dù là cha ngươi cũng không chọc nổi tồn tại.”

Lý Hồng Tụ giật nảy cả mình, nàng tự nhiên biết đại tôn là là ý gì.

Vũ Văn Chiến liên tiếp hai chiêu thất lợi, khí mắt đều đỏ, có mấy ngàn người vây xem, đây không phải là mạnh mẽ đánh mặt của mình sao? Giận dữ hét: “Dương Thanh Huyền, nạp mạng đi!”

Vung lên chiến mâu, lại xông lên trên.

Dương Thanh Huyền không dám gắng đón đỡ, liên tục triển khai Thời Không Cự Linh thiên phú, ở vũ trụ bên trong qua lại lấp loé, tránh né Vũ Văn Chiến công kích.

Từ khi trước chặn lại trốn một chút hai chiêu, đã trắc tính ra cùng Vũ Văn Chiến trong đó an toàn cự ly, lại lấy bản thân điều khiển thời không quy tắc, cùng Phi Long Tại Thiên, Sinh Tử Phá Tướng hai đại võ hồn, tiến hành hữu hiệu né tránh.

Vũ Văn Chiến công liên tiếp số chiêu, đều bị Dương Thanh Huyền né qua.

Nhìn chung quanh võ giả, không khỏi là ngạc nhiên.

Một loại cùng cấp đối chiến, mới có thể lẩn đi như vậy thong dong khéo léo, vì lẽ đó cùng cấp trong đó thường thường rất khó đánh giết đối phương.

Nhưng Dương Thanh Huyền rõ ràng thấp hai sao a, làm sao sẽ không đánh trúng?

Vũ Văn Chiến cũng là kinh nộ không ngớt, hắn tuy rằng tính khí táo bạo, nhưng người không phải người ngu, một cái liền ý thức được Dương Thanh Huyền đáng sợ, sự coi thường ở một điểm nghiệm thu lên, không ngừng triển khai các loại thần thông công kích quá khứ.

Rất nhanh, vì hữu hiệu áp chế Dương Thanh Huyền, chỉ có thể không ngừng sử dụng tới phạm vi lớn công kích thuật, để Dương

Thanh Huyền không thể trốn đi đâu được.

Nhưng sự công kích này thuật có hai cái rõ ràng nhược điểm, một là đối với tự thân tiêu hao rất nhiều, hai là kém xa chỉ một công kích tới tổn thương lớn.

“Hóa Hải!”

Vũ Văn Chiến hai tay vung lên Bình Hải Qua, dẹp yên bát phương.

Chiến mâu màu vàng óng hào quang, như sóng sóng phập phồng biển rộng, ở không gian vũ trụ trong tầng tầng đẩy mạnh.

Dương Thanh Huyền tuy rằng giữ vững an toàn cự ly, nhưng bốn phương tám hướng một cái toàn bộ lên đại dương, tầng tầng ánh vàng hóa thành rậm rạp chằng chịt chiến mâu, không góc chết cuồng kích mà tới.

Hắn tay cầm chiến kích, sử dụng tới Sát Na Sinh Diệt, hướng về bốn phương tám hướng chém tới.

“Ầm ầm!”

Lượng lớn chiến mâu cùng chiến kích giao kích hào quang đụng vào nhau, bùng nổ ra từng vòng đáng sợ sóng gợn, đem bốn phương tám hướng không gian đánh nát bấy.

Dương Thanh Huyền vừa đánh một bên trốn, nhưng Vũ Văn Chiến đã phát điên giống như vậy, liều mạng sử dụng tới “Hóa Hải” chi chiêu, phải đem Dương Thanh Huyền triệt để yên diệt ở chiến mâu chi hải bên trong.

Dương Thanh Huyền trên người không ngừng bùng nổ ra tiếng rồng ngâm, chân long chiến giáp tại thân thể bề ngoài chậm rãi nhúc nhích, như là mâm một con rồng ở trên người, Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân hào quang, cũng bảo vệ toàn thân chỗ yếu, nhưng vẫn như cũ không ngăn được đáng sợ kia xung kích, thỉnh thoảng có long lân cùng kim quang phá diệt, từ trên người tiên ra máu.

Dương Thanh Huyền biết còn tiếp tục như vậy, chính mình thật sự tựu luân hãm ở đây chiến mâu chi hải bên trong, thứ hai Nguyên Thần ở trong người đột nhiên tay bấm quyết ấn, lập tức có một vòng hỏa luân lượn quanh ở bản tôn bốn phía, sau đó khuếch tán hóa thành hỏa văn.

Này chút hỏa văn bị chiến mâu từng đạo từng đạo đánh nát, nhưng vỡ mà bất diệt, ở không trung hóa thành càng nhiều hơn hỏa diễm, như huỳnh ánh sáng tràn ngập hư không.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2461: Vương Giả Cuộc Chiến (4)

Thiên Giới trở lên cường giả, đều thấy Dương Thanh Huyền trên người lờ mờ hiện ra thứ hai Nguyên Thần, đặc biệt là Tử Chi Thần Vương phủ cùng người của Khương gia, trước cùng Lý Hồng Tụ trong trận chiến ấy, cũng đã hiển hiện ra uy lực đến.

Thứ hai Nguyên Thần tay bấm quyết ấn, hét lớn một tiếng, cái kia chút phá toái hỏa diễm, đột nhiên tựu ánh sáng đại phóng, đột nhiên hướng về lòng bàn tay hội tụ mà đi.

Chính là Bách Diễm Phù Lưu Hoa chi chiêu.

Vận chuyển bên dưới, sở hữu hỏa diễm áp súc hạ xuống, rất nhanh ngưng thành Bản Nguyên Chi Hỏa thứ ba ngăn Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, bị thứ hai Nguyên Thần hai tay nắm ở, sau đó hét lớn một tiếng, “Ngự Hỏa Tiên Quyết!”

“Ầm ầm!”

Toàn bộ quả cầu lửa một cái bắn mạnh mở, hóa thành một vòng hồng mang, lượn quanh ở Dương Thanh Huyền quanh thân.

Trong thiên địa nhiệt độ, nháy mắt nhảy lên tới cực điểm.

Mà Dương Thanh Huyền bản tôn ở đánh bay một vòng chiến mâu sau, giơ tay ngưng chưởng, đột nhiên đi lên không đánh ra một chiêu.

“Bát Bộ Nhất Thừa Độ!”

“Ầm ầm!”

Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa uy năng đáng sợ, nháy mắt dung nhập vào chiêu này bên trong, hóa thành một đạo màu đỏ thẫm hào quang, phóng lên trời, đem cái kia Hóa Hải chi chiêu phá mở một cái chỗ hổng.

Vũ Văn Chiến cả kinh nói: “Không được!”

Lấy Dương Thanh Huyền đối với thời không nắm giữ, hầu như có thể tận dụng mọi thứ, chỉ cần có chỗ trống là có thể xuyên, vội vàng bóng người loáng một cái, tiện tay nắm chiến mâu hướng về cái kia chỗ hổng bổ tới.

“Ầm ầm!”

Cái kia chỗ lỗ hổng bị chiến mâu trực tiếp đánh nổ, hư không than sụp xuống, hóa thành một chỗ vũ trụ vực sâu, bốn phương tám hướng không gian toàn bộ nổ tung mở, bị vặn vẹo hút vào đến bên trong.

Có thể thấy được một kích này đáng sợ, cùng với Vũ Văn Chiến lửa giận.

Nhưng nơi nào có Dương Thanh Huyền cái bóng?

Dương Thanh Huyền ở sử dụng tới Bát Bộ Nhất Thừa Độ sau, bản tôn tựu hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể, dung nhập vào chiêu này bên trong, ở phá khai hóa Hải Chi Thế nháy mắt, cũng đã xông ra ngoài. Vũ Văn Chiến phía sau bất kỳ bổ cứu đều không làm nên chuyện gì.

Dương Thanh Huyền chân thân xuất hiện ở Thiên Lý ở ngoài, đã nửa người là huyết, lồng ngực kịch liệt phập phồng, nắm lấy một thanh đan dược tựu nuốt vào trong bụng.

Nhìn cái kia bị một mâu bổ ra vực sâu, không nhịn được trong lòng một trận nghĩ đến mà sợ hãi.

Nếu là mình hơi hơi chậm một bước, dù cho hóa ra Vĩnh Nhiên thân thể, chỉ cần không có bám thân ở Bát Bộ Nhất Thừa Độ bên trong đi ra, sợ là đã bị cái kia một chiêu đánh nổ.

Tử Hà đám người không khỏi là tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, nhưng sắc mặt vẫn là khó coi dị thường.

Tuy rằng Dương Thanh Huyền không ngừng chuyển nguy thành an, biểu hiện ra siêu cường ứng đối năng lực, nhưng thủy chung là tại hạ gió, hơn nữa là tuyệt đối hạ phong, không thể chống đỡ một chút nào.

Vi Thanh không nhịn được thở dài, nói: “Thật là muôn vàn khó khăn vừa thấy thiên tài, đáng tiếc cảnh giới cách biệt quá lớn, làm sao có thể thắng?”

“Ngươi tựu dự định như vậy đông trốn tây trốn cả đời sao? Tựu liền chính diện đón đánh ta một chiêu dũng khí đều không có sao? Còn vinh quang vương giả đây, ta nhổ vào!”

Vũ Văn Chiến mặt âm trầm, phẫn nộ mắng lên.

Tốt không dễ dàng dùng “Hóa Hải” một chiêu chế trụ đối phương, chỉ cần mình không tiếc đánh đổi, liều mạng chân nguyên kịch liệt hao tổn, cuối cùng là có thể đem Dương Thanh Huyền đè tan xương nát thịt.

Thật không nghĩ đến vẫn là dã tràng xe cát, tức giận nghiến răng.

Dương Thanh Huyền chửi nói: “Ngươi bị điên rồi? Lão tử bắt đầu tựu cản ngươi một chiêu, ngươi nói ta càn rỡ, hiện tại không đỡ, ngươi còn nói ta không dám chặn. Giải thích đi giải thích lại ngươi đều có lý, mười phần giang tinh, ngốc D.”

“A! Chết!”

Vũ Văn Chiến giận dữ, chiến mâu xoay ngang, tựu vọt lên, vẫn là Hóa Hải chi chiêu.

Kéo dài không dứt kim quang, đem trong vòng ngàn dặm toàn bộ bao phủ, đồng thời còn ở không ngừng mở rộng, chính là phải không tiếc bất cứ giá nào, đem Dương Thanh Huyền khốn nhập vào đi.

Dương Thanh Huyền đương nhiên sẽ không dẫm vào che bên cạnh, liều mạng tựu đi về phía trước bỏ chạy.

Vũ Văn Chiến cả giận nói: “Đừng chạy!”

Một chiêu quá sau, hóa thành độn ánh sáng đuổi theo.

Hai người đều là cường giả, lóe lên tựu biến mất ở trước mắt mọi người, nhìn mọi người hai mặt nhìn nhau, đều là Tâm đạo: “Cứ thế mà đi thôi à?”

Ý niệm mới vừa nhuốm, tựu lại nhìn tới độn ánh sáng lóe lên, hai người một trước một sau lại chui trở về.

Dương Thanh Huyền ở đằng trước, hóa thành một đạo hồng mang, “Ầm ầm” một tiếng, nhảy vào Thanh Lam Tinh tầng khí quyển, hóa thành một đạo quả cầu lửa, rơi vào mặt đất.

“Oanh!”

Chấn lên to lớn bụi bặm cùng hỏa diễm.

Vũ Văn Chiến dừng lại thân thể, hung tợn nhìn chằm chằm phía trước, cái kia rơi ra trong hố lớn, nơi nào còn có Dương Thanh Huyền bóng người, một con đường thẳng vào dưới đất, sâu không thấy đáy.

Vũ Văn Chiến giơ lên chiến mâu, tựu đâm xuống.

Một đạo kim quang kích bắn mà ra, đi vào cái kia trong vực sâu.

Sau đó bên trong truyền đến to lớn rung động tiếng, toàn bộ tinh cầu đều đang run rẩy.

Vũ Văn Chiến nhíu mày lại, nghe thanh âm lối đi này cũng không phải là rất sâu, hơn nữa truyền phía bên trái phương một bên, xem ra Dương Thanh Huyền là dựa vào tinh cầu vì là công sự, đem chính mình dấu đi.

Hắn triển khai Linh Mục thần thông, hướng về trên mặt đất nhìn tới.

Nhưng thâm nhập mấy ngàn bên trong sau, thần thức cùng ánh mắt đã bị tinh cầu bản thân linh mạch cho ngăn trở đoạn, thêm vào tinh cầu bản thân từ trường quấy rầy, căn bản bắt giữ không tới Dương Thanh Huyền.

Vũ Văn Chiến lần này thật sự đổi sắc mặt, nghĩ muốn tìm ra Dương Thanh Huyền đến, sợ là rất khó.

Tử Hà nhưng là đại hỉ, trong lòng khen: “Thật là thiên tài! Trốn vào tận cùng bên trong tinh hạch tầng, Vũ Văn Chiến trừ phi đem tinh cầu chém vỡ, bằng không không thể tìm được. Như vậy chỉ cần sống quá hai ngày, chờ ta bản tôn một đến, nhất định phải gọi hắn cùng này Cổ Trát đẹp đẽ. Không đưa bọn họ phiến thành đầu lợn, lão nương thì không phải là Thần Vương!”

Thiên Giới cường giả tuy rằng có thể phách tinh chém tháng, nhưng vậy cũng là có khoa đại thành phần.

Đem một viên loại nhỏ tinh cầu tinh hạch đả thương, để nó tiến vào Thiên nhân ngũ suy, tự sinh tự diệt, cũng không khó.

Nhưng muốn nói đem một viên tinh cầu chém thành hai khúc, nhỏ một chút có lẽ có thể, như Thanh Lam Tinh loại này quái vật khổng lồ, không thể nghi ngờ là si nhân nằm mơ.

Có lẽ Thất Tinh Thiên Giới có thể làm được, nhưng Vũ Văn Chiến hiển nhiên không được.

Tựu ở Vũ Văn Chiến tức giận phát điên, không biết như thế nào cho phải thời điểm, từ Thanh Lam Tinh mặt ngoài đại địa bên trong, truyền đến rung động dữ dội, sau đó từng đạo từng đạo hệ Thổ cự long phá địa mà ra, hướng về hắn điên cuồng tấn công mà đi.

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người là khó có thể tin tưởng được, Dương Thanh Huyền tốt không dễ dàng trốn đi, làm sao như vậy ngu xuẩn, mượn dùng nguyên tố hệ “đất” công kích, kết quả bại lộ hành tích của mình?

“Ha ha ha ha! Cười chết ta rồi, đây chính là vinh quang vương giả trí tuệ sao? Lần này xem ngươi làm sao chết!”

Vũ Văn Chiến đột nhiên lắc người một cái thân thể, liền từ trong cơ thể lao ra mấy đạo mạnh mẽ ánh sáng, đem cái kia chút hệ Thổ cự long toàn bộ đánh nát bấy, mà bản thân của hắn cũng ngay đầu tiên, nhảy vào khắp mặt đất, nâng mâu hướng về Dương Thanh Huyền nơi phương vị bổ tới.

“Ầm ầm!”

Tinh cầu bề ngoài lập tức xuất hiện một cái sâu đậm vết sẹo, để tầng ngoài liệt địa Thiên Lý.

Mọi người vội vàng nhìn chăm chú quá khứ, phát hiện to lớn bụi trần phía dưới, đã không còn hai người bóng người, sợ là chui vào dưới đất không biết bao xa, nhiều lệch địa phương đi.

Năng lượng khổng lồ gợn sóng từ tinh cầu bên trong dập dờn bồng bềnh đi ra, tất cả đều là Vũ Văn Chiến khí tức, đồng thời để mọi người biết rồi hắn nơi tọa độ.

Tử Hà đột nhiên hút khẩu hơi lạnh, trong lòng thất kinh nói: “Chẳng lẽ là nghĩ dẫn Vũ Văn Chiến đi vào, dùng tinh cầu làm công sự, để cái kia quỷ tu chém giết Vũ Văn Chiến?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2462: Vương Giả Cuộc Chiến (5)

To lớn bụi trần không ngừng từ tinh cầu bề ngoài khuếch tán ra, tất cả mọi người bị tro bụi bao phủ, tựu liền Cổ Trát đều nhíu mày lại, đã hoàn toàn không nhìn thấy động tác của hai người, chỉ có thể cảm ứng được hai người khí tức.

Vi Thanh đột nhiên nói ra: “Tiểu tử này có hậu thủ.”

Xa Vưu sững sờ nói: “Tại sao nói như vậy?”

Vi Thanh nói: “Chui vào trong tinh cầu mặt, đối với hắn mà nói cũng không có bất kỳ ưu thế, dù cho hắn tu luyện nguyên tố hệ” đất “điều khiển, trên thực tế đối với thân pháp của hắn cùng cự ly khống chế cực kỳ bất lợi.”

Xa Vưu chợt nói: “Thì ra là như vậy, dù cho là chỗ sâu nhất tinh hạch, đối với cái kia Vũ Văn Chiến mà nói cũng chỉ là cắt đậu hủ, Dương Thanh Huyền chui vào không khác nào tự đào hố chôn, lấy tiểu tử này chỉ số thông minh, làm không đến nỗi như vậy, xem ra đúng là có hậu thủ, rất tò mò đây, nếu không chúng ta vào xem xem?”

Vi Thanh nói: “Không muốn, ngươi vừa động, hành tung tựu bại lộ.”

Tựu ở hai người trò chuyện, Thanh Lam Tinh nội bộ truyền tới chấn động to lớn tiếng, toàn bộ tinh cầu xoay tròn đều ngừng lại, phát sinh hết sức nặng nề cùng đáng sợ vang vọng, phảng phất tự nội bộ bị đánh nứt.

Tất cả mọi người không không động dung, trơ mắt nhìn tinh cầu ở bề ngoài nứt ra tảng lớn khe, vực sâu, như là từng đạo từng đạo vết sẹo, cái kia chút sinh trưởng trên Thanh Lam Tinh võ giả, đều là sắc mặt trắng bệch, ánh mắt mang lệ, nhưng ở những cường giả này trước mặt, có thể có biện pháp gì đây?

Người yếu tựu liền lựa chọn tử vong quyền lợi đều không có.

Lý Hồng Tụ cả kinh nói: “Mau nhìn, thật nhiều kiếm!”

Tinh cầu kia mặt ngoài vết rách bên trong, không ngừng có kiếm quang kích bắn mà ra, đem nguyên bản tựu rách nát không chịu nổi đại địa lần thứ hai chém nát.

Cường đại kiếm ý như biển, rất nhanh tràn ngập mấy vạn dặm đại địa, ở rộng lớn trong bụi đất loé lên từng đạo từng đạo ánh vàng, liền thành một vùng.

Một bóng người từ bên trong vọt ra, trên người mang huyết, tràn đầy vẻ kinh hoảng, treo ngừng trên không trung, nhìn lại kiếm khí kia đại địa, thần sắc trên mặt nghi ngờ không thôi.

“Là Vũ Văn Chiến, hắn bị thương!”

Có người kêu lên sợ hãi, nhất thời từng cái từng cái người đang xem cuộc chiến đều là trong lòng chấn động dữ dội, đột nhiên mở to hai mắt nhìn sang, còn lấy vì là mình nhìn lầm rồi.

“Thật, đúng là Vũ Văn Chiến!”

“Trời ạ, hắn làm sao bị thương?”

“Không sẽ là bị Dương Thanh Huyền đánh bị thương chứ?”

“Nhìn trên vai một đạo dấu vết, cực kỳ giống vết kiếm, đúng là bị này kiếm to lớn địa chém bị thương?”

Các loại kinh nghi bất định âm thanh ở bốn phía vang lên.

Cổ Trát cũng há to mồm, kinh sợ đến mức thành hình một vòng tròn, ngơ ngác nói: “Xảy ra chuyện gì?”

Hắn vẫn cảm ứng được hai người khí tức, Vũ Văn Chiến mạnh, mà Dương Thanh Huyền yếu, vừa rồi tựa hồ đích xác có chút dị thường, nhưng cũng còn ở bình thường trong phạm vi, làm sao lại đả thương Vũ Văn Chiến?

Cái kia liên miên không dứt kiếm to lớn địa, xác thực mười phần hùng vĩ khí phách, nhìn chấn động khiến người sợ hãi, nhưng cũng chỉ đến như thế, nghĩ muốn chém bị thương một tên bốn sao Thiên Giới căn bản không thể.

[truyeN cua tui @@ Net]

Cổ Trát nhíu lại đầu lông mày đến, nhìn phía Vũ Văn Chiến, muốn nhìn một chút hắn có không có gì thuyết pháp, nhưng Vũ Văn Chiến ngoại trừ hoảng sợ khuôn mặt ở ngoài, tựu không có cái khác biểu hiện.

Trên thực tế, tựu liền Vũ Văn Chiến chính mình cũng không biết xảy ra chuyện gì, chỉ là Dương Thanh Huyền thứ hai Nguyên Thần chém ra một kiếm, chính mình khinh miệt một mâu quét ngang qua.

Nhưng kiếm khí kia nhưng là phá tan rồi sự công kích của chính mình, mạnh mẽ vẽ đi qua.

Nếu không phải là mình thiên phú tuyệt đỉnh, lâm trận năng lực ứng biến cực mạnh, cuống quít bên dưới dùng chiến mâu chặn ở trước người, đem cái kia một chiêu kiếm khí gánh vác, sợ là đã mất mạng dưới nền đất.

Nghĩ đến cái kia quỷ dị một kiếm, Vũ Văn Chiến sống lưng thẳng đổ mồ hôi lạnh, nội tâm một trận nghĩ đến mà sợ hãi, lẽ nào Dương Thanh Huyền dối trá, trong bóng tối ẩn giấu giúp đỡ?

Nhưng mình hoàn toàn không nhìn ra, chiêu kiếm đó chính là thứ hai Nguyên Thần chém ra tới, hỗn ở đây ngàn vạn kiếm khí bên trong, nhìn như bình thường không có gì lạ, nhưng kém một chút một kiếm trí mạng.

Vũ Văn Chiến một trái tim "Ầm ầm" nhảy lên kịch liệt, có chút không biết làm sao đứng trên bầu trời, mặt âm trầm nhìn chằm chằm phía dưới kiếm to lớn địa.

Tử Hà thầm thở dài, Tâm đạo: "Quả nhiên, bất quá cũng còn tốt không giết chết Vũ Văn Chiến. Đưa hắn đả thương, ngược lại cũng đúng là thích đáng, chính đến chỗ tốt. Những trận chiến đấu tiếp theo tựu dễ dàng hơn nhiều."

Nàng lộ ra một cái hội ý mỉm cười đến, hiển nhiên đối với Dương Thanh Huyền chỉ số thông minh cùng mưu lo đều mười phần thưởng thức cùng than thở.

Kiếm chi khắp mặt đất, sở hữu ánh kiếm nhanh chóng hướng về trung ương co rút lại quá khứ, hình thành khoảng trăm trượng kiếm chi kết giới, sau đó chậm rãi bay lên.

Dương Thanh Huyền liền đứng trong kết giới, tay trái cầm kích, tay phải ngắt lấy kiếm quyết, thứ hai Nguyên Thần cùng bản tôn dính hợp lại cùng nhau, nhưng lại hơi hơi tách ra, khóe miệng vung lên một tia quỷ dị cười đến.

Người ngoài nhìn thấy được cảm thấy hết sức không được tự nhiên, giống như là một người thiếu niên Dương Thanh Huyền cùng một người thanh niên Dương Thanh Huyền, đơn sơ chồng chất lên nhau, nhìn ở trong mắt thẩm được hoảng sợ.

Dương Thanh Huyền truyền âm nói: "Cũng còn tốt tiểu tử này thiên phú không tệ, đối mặt biến đổi cực nhanh, thực lực lại ổn, bằng không chết thật ở ngươi chiêu kiếm đó hạ, phiền phức tựu lớn."

Quỷ Tàng hắc tiếng nở nụ cười, trả lời: “Chết thì chết, sợ cái gì. Giết tiểu tử này, ngươi trốn đến một cái địa phương không người, tỷ như cái khác ba vực trong vũ trụ, chờ tu luyện tới Thánh Chủ Thiên Vương trở ra, đem Vũ Văn gia đều đạp.”

Dương Thanh Huyền mặt đen lại nói: “Đừng nói bậy, Vũ Văn Chiến thật không thể giết, đừng làm loạn.”

Quỷ Tàng nói: “Tiểu tử này có cảnh giác, ta sợ là không có có lại cơ hội xuất thủ. Hơn nữa không chỉ có tiểu tử này cảnh giác, những Thất Tinh kia Thiên Giới sợ là đều sinh ra hoài nghi.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Sinh ra hoài nghi thì lại làm sao, không có chứng cứ.”

Quỷ Tàng nói: “Hừm, còn dư lại chiến đấu chính ngươi cẩn thận một chút. Ta nhìn tiểu tử kia đối với ngươi đã hơi sợ, ha ha, sợ là bị ta chiêu kiếm đó chém bối rối. Hắn chịu nhất định tổn thương, lấy năng lực của ngươi kéo dài thêm, lại đánh thêm hai ngày cũng không có vấn đề, đợi đến Tử Chi Thần Vương phủ người lại đây, tựu an toàn.”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Sợ là không có đơn giản như vậy. Tử Hà hướng về Thần Vương phủ cầu cứu rồi, Ninh gia người lẽ nào thì làm đứng cạnh ở đằng kia chờ chết sao? Sợ là so với Tử Hà càng sớm đã phát sinh tín hiệu cầu cứu. Ta không chờ được hai ngày, nhất định muốn đem Vũ Văn Chiến đánh bại, sau đó trừng trị Ninh gia người.”

Quỷ Tàng sững sờ nói: “Vậy sao ngươi đánh? Tiểu tử này tuy rằng bị thương, nhưng vẫn là bốn sao Thiên Giới, ngươi lại làm sao thiên phú cao mạnh, cũng chung quy chỉ là hai sao.”

Dương Thanh Huyền nhếch miệng nở nụ cười, nói: “Làm sao đánh? Lấy mạng đi đánh!”

Lập tức bóng người loáng một cái, tựu nhấc theo chiến kích, hướng về Vũ Văn Chiến phóng đi, bên phải tay kết kiếm quyết, hóa ra rậm rạp chằng chịt kiếm quang, từ bốn phương tám hướng chém tới.

Vũ Văn Chiến hoảng sợ, bị chiêu kiếm đó chém sợ, nhấc lên chiến mâu hóa ra một đạo phòng ngự kết giới, đem bốn phương tám hướng thần kiếm toàn bộ đánh đổ nát.

Dương Thanh Huyền lại nhấc tay vồ một cái, hoàng triều ấn rơi vào trong tay, trực tiếp ném ra ngoài.

Sau đó lại lấy ra một cái bảo vật màu vàng óng, Tiểu Thiên Đạo Xử, hướng về không trung ném đi, sau đó bấm quyết đánh vào bên trong, đem trận khí bày mở.

Hoàng triều ấn như một viên to lớn màu vàng lưu tinh, mạnh mẽ oanh kích tới.

Vũ Văn Chiến mặc dù sợ nhưng cũng không hoảng hốt, lạnh rên một tiếng, giơ tay một chưởng, tựu đánh ra mà ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2463: Vương Giả Cuộc Chiến (6)

“Ầm ầm!”

Cái kia lưu tinh ở không trung chấn động, đã bị Vũ Văn Chiến sức mạnh ngăn trở, tốc độ trở nên thật chậm, kim quang bên trong hoàng triều ấn bùng nổ ra mạnh mẽ ánh sáng, xông tới chưởng lực kia, như là chịu đến áp bức đang cực lực phản kháng.

Vũ Văn Chiến dữ tợn nói: “Cổ bảo? Vẫn là hoàn chỉnh cổ bảo! Hừ, ngươi loại rác rưởi này cũng xứng nắm giữ cổ bảo?”

Lúc này năm ngón tay vồ lấy, muốn đem này kiện cổ bảo biến thành của mình.

Đột nhiên trong mắt tinh mang lóe lên, phát hiện một luồng sức mạnh khổng lồ ở phía trước bạo phát, hóa thành năm đạo cực quang chạy nhanh đến, biến ảo ra sinh sinh bất diệt chi ánh sáng, đem chính mình bao phủ.

“Ngũ hành sinh diệt?”

Vũ Văn Chiến nhìn trong hư không cái này trận khí, tựa hồ nghĩ tới điều gì, cả kinh kêu lên: “Đạo Huyền Tông Tiểu Thiên Đạo Xử?!”

Hoảng sợ bên dưới, không lo được vồ lấy hoàng triều ấn, xoay tay vỗ một cái, liền đem hoàng triều ấn đánh bay, sau đó chiến mâu vung lên, liền hướng cái kia ngũ sắc cực quang đánh tới.

Này Tiểu Thiên Đạo Xử ở Mục Hải Vực Giới bên trong đều tiếng tăm lừng lẫy, là Đạo Huyền Tông phó tông chủ Ngô Thanh Khung bên người bảo vật, một cái xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trong tay, lệnh Vũ Văn Chiến hoảng sợ không thôi, Tâm đạo: “Lẽ nào Dương Thanh Huyền còn cùng Ngô Thanh Khung có quan hệ?”

“Ầm ầm!”

Vũ Văn Chiến tuy rằng bị Quỷ Tàng chém bị thương, nhưng dù sao cũng là vương giả, thiên phú cực mạnh, đồng thời không giống Dương Thanh Huyền thần thông pháp bảo rất nhiều, một lòng một dạ đều đắm chìm ở Bình Hải Qua tu luyện trên, bản thân cũng là một nhân vật hung ác.

Chiến mâu ở không trung vung vẩy mấy hạ, liền đem cái kia ngũ sắc cực quang phá vỡ.

Dương Thanh Huyền lần thứ hai khởi động pháp khí, ngũ hành nguyên tố cuồn cuộn không ngừng bị hút vào trận khí bên trong, sau đó hóa thành sát chiêu, bao phủ mà trên.

Món bảo vật này nếu như ở Ngô Thanh Khung trong tay, Vũ Văn Chiến sợ là một chiêu tựu đã chết, nhưng Dương Thanh Huyền đối với này trận khí nắm giữ cũng mười phần mạnh mẽ, tận chưởng ảo diệu trong đó, không ngừng thu nạp thiên địa quy tắc, đem Vũ Văn Chiến nhốt ở bên trong.

Tuy rằng nhìn như phi thường gian nan, nhưng Vũ Văn Chiến ứng đối cũng không thoải mái.

Tử Hà thầm nói: “Không nghĩ tới tiểu tử này đem món bảo vật này tế luyện thuần thục như vậy, sớm biết đem cái kia giang sơn như thử đa kiều cũng cho hắn đi, hiện tại có lẽ liền có thể lấy đem Vũ Văn Chiến hoàn toàn nhốt lại, kéo dài tới ta bản tôn đã tới. Chỉ là, hắn vì sao phải vội vã như thế tiến công, lấy tình thế trước mắt nhìn, vẫn mang xuống tựu ổn a.”

Dương Thanh Huyền gặp lâu công không hạ, liền để thứ hai Nguyên Thần đi ra điều khiển Tiểu Thiên Đạo Xử, mình thì là cầm trong tay Nhân Đà La, tựu bay qua, trực tiếp giữa trời đánh hạ.

Từng đạo từng đạo Tinh hoàn ở Nhân Đà La bốn phía hiện ra, đè Tiểu Thiên Đạo Xử bên trong hư không đều sinh sinh vặn vẹo, cực quang tiêu tan bất định.

"Bảo vật này..."

Bốn phương tám hướng võ giả, không khỏi là hoàn toàn biến sắc, cảm ứng được Nhân Đà La uy năng đáng sợ.

Vũ Văn Chiến nổi giận gầm lên một tiếng, "Thằng nhãi ranh, không có bản lãnh thật sự gì, bảo vật nhiều hơn nữa thì có ích lợi gì!"

Chiến mâu mạnh mẽ đánh tới.

"Oành!"

Hai cái bảo vật ở không trung va chạm, chấn lên tảng lớn hào quang, đem hai người đều là ép tới lùi về sau.

Dương Thanh Huyền trên người chiến giáp hộ thể, lại có Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, chỉ là bị chấn khí huyết khuấy động.

Vũ Văn Chiến nhưng là trước ngực đau xót, cái kia bị Quỷ Tàng chém giết địa phương, lần thứ hai phát tác, thấm ra máu. Lập tức sắc mặt trắng nhợt, lần thứ hai nhớ tới đáng sợ kia kiếm khí, không khỏi trong lòng bồn chồn.

Đến hiện tại hắn còn không có có thể rõ ràng chiêu kiếm đó là chuyện gì xảy ra, hoàn toàn vượt qua bốn sao cảnh giới một kiếm, sợ là bốn sao đỉnh cao cũng chỉ đến như thế, coi như Dương Thanh Huyền đem hết toàn lực triển khai, cũng tuyệt đối không thể đạt đến chiêu kiếm đó trình độ.

Trong đó nhất định nổi danh, quá nửa là cái gì một lần duy nhất bảo mệnh đại chiêu.

Nghĩ tới đây, Vũ Văn Chiến mới thoáng trấn định một ít.

Từ Dương Thanh Huyền không ngừng lấy ra các loại bảo vật, sử dụng tới các loại thần thông đến nhìn, có cái gì một lần đại thu bí bảo cũng nói còn nghe được.

“Trở lại!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, hai tay nắm lấy Nhân Đà La, lại là hung hăng quét qua.

“Oành!”

Hai người tương giao một chiêu, lần thứ hai tách ra.

Cứ như vậy, ở Tiểu Thiên Đạo Xử bên trong thế giới, hai người liều mạng mười mấy chiêu.

Tinh Giới bên trong Thất Tinh túc, đều liều mạng nuốt đan dược, hết khả năng khôi phục sức mạnh, đem chân nguyên lan truyền cho Dương Thanh Huyền.

“Oành! Oành!”

Vũ Văn Chiến lại là hai chiêu, đem Dương Thanh Huyền đánh bay sau, từ vai trái vẽ xuống kiếm thương, bắt đầu tảng lớn nứt toác, máu tươi đem nửa cái thân thể nhuộm đỏ.

Vũ Văn Chiến hai mắt trợn tròn, nội tâm bắt đầu có một tia lo lắng.

Thứ hai Nguyên Thần một một bên liều mạng bổ sung Thích Minh Thạch, một một bên đem hết toàn lực chủ trì đại trận, thu nạp vũ trụ giữa ngũ hành nguyên tố, chuyển hóa thành nhất thuần túy công kích, phối hợp Dương Thanh Huyền mỗi lần ra tay, đều có ngũ hành cực quang kích bắn hạ xuống.

“Ngạch...” Cổ Trát tay trái ôm ngực, tay phải kéo cằm, rơi vào trầm tư.

Hai người nhìn thấy được tiến nhập trạng thái giằng co, thắng bại thủ hướng bắt đầu trở nên hơi không sáng láng.

Tất cả mọi người nhìn thấu Dương Thanh Huyền chiến pháp, chính là liều mạng chân nguyên tiêu hao, ai trước tiên tiêu hao hết chân nguyên ai thua.

Nhân Đà La nội hàm ngậm tảng lớn hệ Thổ tinh cầu, sinh ra trọng lực cường đại đến không thể nào tưởng tượng được, Tiểu Thiên Đạo Xử vốn là tuyệt cường trận khí, sinh ra ngũ hành công kích sinh sôi liên tục, Vũ Văn Chiến mỗi một lần đánh bay Dương Thanh Huyền công kích, đều phải mang vào rất lớn chân nguyên phát ra.

Trí mạng nhất chính là trước ngực cái kia một đạo kiếm thương, ở đây dạng hung mãnh đấu pháp hạ, không ngừng phát tác nứt toác, làm cho chó cắn áo rách.

Hơn nữa trước vì nhốt lại Dương Thanh Huyền, Vũ Văn Chiến vẫn luôn sử dụng tới phạm vi lớn công kích chiêu thức, giờ khắc này đã là khổ không thể tả.

Vi Thanh đột nhiên nói ra: “Dương Thanh Huyền phải thắng.”

Xa Vưu nói: “Chỉ là thắng mặt tăng lớn mà thôi, bây giờ nói muốn thắng, còn hơi quá sớm đi. Hai người đều có thắng được cơ hội. Vũ Văn Chiến tuy rằng tạm thời bị đánh vào trạng thái giằng co, chỉ cần tâm định dồn khí, ổn định trận tuyến, lấy hắn bốn sao sơ giai sức mạnh cùng thiên phú, phá vòng vây đi ra tựu có thể thắng.”

Vi Thanh giễu cợt nói: “Bốn sao Thiên Giới đối chiến hai sao Thiên Giới, chiếm hết sở hữu ưu thế, đều có thể bị đẩy vào loại này tình cảnh lưỡng nan, ngươi nói thiên phú của hắn cùng đầu óc, có thể ở đây loại trong hai cái khó này thắng được sao?”

Xa Vưu sửng sốt hạ, lập tức cười khổ.

Lý Hồng Tụ nghe nghe Dương Thanh Huyền phải thắng, rốt cục thở phào nhẹ nhõm, nhưng vẫn như cũ khẩn trương xem chừng, không dám khinh thường chút nào, đồng thời hai người đối chiến, cho nàng dẫn dắt rất lớn.

Vi Thanh nói: “Mấu chốt là chém bị thương Vũ Văn Chiến chiêu kiếm đó, không giống như là Dương Thanh Huyền sức mạnh a, tiểu tử này sợ là làm bừa. Ta cho là hắn chui vào trong tinh cầu mặt là muốn ra hậu chiêu, hừ, không nghĩ tới hậu chiêu lại là dối trá.”

Xa Vưu nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: “Có thể ngay ở trước mặt tất cả mọi người mặt dối trá, cũng là bản lãnh của hắn, tựu liền ngươi và ta đều không có bắt được chứng cứ.”

Lý Hồng Tụ lo lắng nói: “Thanh Huyền ca ca như vậy đấu pháp, sợ là đối với chính mình cũng cực kỳ bất lợi, sẽ bị thương rất nặng chứ?”

Vi Thanh nói: “Loại này biện pháp đần độn, cũng đã là tất cả biện pháp bên trong thông minh nhất biện pháp. Ngoại trừ liều tổn hại chân nguyên, cùng với áp chế trên người đối phương kiếm thương ở ngoài, tựu ngay cả ta cũng không nghĩ ra biện pháp nào khác. Trọng thương có thể thắng, cũng đã là vạn hạnh.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2464: Vương Giả Cuộc Chiến (7)

Vũ Văn Chiến càng đánh càng gấp, rất nhanh cũng hiểu Dương Thanh Huyền tâm tư, quát lên: “Nghĩ dây dưa đến chết ta, thực sự là ngông cuồng!”

Chiến mâu ở trước người loáng một cái, hóa ra mấy chục đạo tàn ảnh, tất cả sức mạnh đều hội tụ trên Bình Hải Qua, cổ bảo bên trong truyền đến viễn cổ thanh âm, Vũ Văn Chiến thân ảnh một cái trở nên hoảng hốt, phảng phất cùng này Bình Hải Qua hòa làm một thể.

Bốn phương tám hướng công kích đi qua ngũ hành nguyên lực, ở không trung ngưng kết ở, bị cơn khí thế này chấn nhiếp.

“Vũ Văn thế gia có vô số thần thông đạo pháp, nhưng ta chỉ lấy một. Vũ Văn thế gia có vô số pháp bảo thần binh, nhưng ta chỉ lấy một. Cái gì đều học, binh khí gì đều có ngươi, làm sao theo ta đấu?”

Vũ Văn Chiến hét lớn một tiếng, toàn bộ người cùng chiến mâu cùng hóa thành ánh vàng, chém phá này Tiểu Thiên Đạo Xử thế giới.

“Lưỡi mác nghịch đời!”

“Ầm ầm!”

Bốn phía ngũ hành nguyên tố một cái tán loạn, hóa thành vạn ngàn trần tiết.

Thứ hai nguyên thần hoàn toàn biến sắc, Tiểu Thiên Đạo Xử trên phản chấn trở về sức mạnh, để hắn bóng người lay động, Hối Minh bất định, hầu như yên diệt.

“Không được!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, toàn bộ người xông lên trên.

Nếu như để Vũ Văn Chiến đột phá Tiểu Thiên Đạo Xử ràng buộc, như vậy chính mình tỉ mỉ bày kế cục diện tựu trôi theo dòng nước, mà lấy sức mạnh của chính mình, căn bản không thể lại nhốt được đối phương.

Lập tức liều lĩnh, chắp hai tay, nhanh chóng kết ấn.

Đại Thừa Vô Lượng hào quang từng vòng khuếch tán, trong khoảnh khắc tựu điệp cộng vào, ở không trung hóa thành vô số màu vàng đại ấn, hào quang lòe lòe, giống như một san sát núi nhỏ.

Vi Thanh con ngươi co rụt lại, nói: “Hồng Tụ, ngươi lần thứ hai nhìn rõ ràng chút. Đây chính là Dương Thanh Huyền thắng ngươi cái kia chiêu, bên trong ẩn chứa chí cao vô thượng đại đạo tâm ý. Nếu là ta không có đoán, tiểu tử này khả năng đã nắm giữ một tia đạo pháp.”

Xa Vưu cả kinh nói: “Nắm giữ một tia đạo pháp? Này, sao có thể có chuyện đó?”

Mặc dù mạnh như bọn họ, cũng không có như vậy nghịch thiên cơ duyên, có thể nắm giữ đại đạo sức mạnh to lớn.

Vi Thanh than thở: “Tuy rằng ta vô cùng không nguyện ý tin tưởng, nhưng đây cũng là thật sự. Bằng không vẻn vẹn dựa vào mô phỏng theo đại đạo ngân tích, là không có khả năng phá rơi Lý Vân Tiêu lưu lại tháng đồng. Hẳn không phải là mô phỏng theo, mà là thật đạo pháp.”

Xa Vưu nói: “Vũ Văn Chiến tiểu tử kia, nếu như còn không liều mạng chết đột phá, tựu thật sự uổng xưng vương người. Bốn sao Thiên Giới sơ giai, có thể có thực lực như vậy cũng đã rất mạnh.”

Vũ Văn Chiến nghịch thức chi chiêu, không ngừng xé rách Tiểu Thiên Đạo Xử thế giới, đem ngũ hành nguyên tố đánh tan, liền muốn phóng lên trời.

Dương Thanh Huyền liều lĩnh sử dụng tới Đại Thừa Vô Lượng cùng Hóa Đạo Đồng Thiên Tam Thiên Ấn, phủ đầu tựu áp chế xuống.

Cũng trong lúc đó, phía sau nhóm lửa chi Pháp Thiên Tượng Địa, hai tay bấm quyết, vận chuyển Ngự Hỏa Tiên Quyết, hóa thành một trái cầu lửa thật lớn, cuồn cuộn rơi xuống.

“Ầm ầm!”

Hai đại thần thông, cùng cái kia nghịch thức một mâu đụng vào nhau, bùng nổ ra sức mạnh hủy thiên diệt địa, chấn Đạo xử run rẩy kịch liệt, mặt trên phù văn nhanh chóng tiêu tan, ở không trung kích động lợi hại.

Thứ hai nguyên thần hoảng hốt, hồn thể thân ít bảo đảm, hét lớn một tiếng, vận chuyển Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, liền hướng cái kia Đạo xử phóng đi, hai tay đột nhiên nắm lấy.

Người ở trận khí ở!

“Oành!”

To lớn kia hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa chịu đến lưỡi mác một kích phản chấn, trực tiếp đổ nát ra, hỏa diễm như vỡ đê đập lớn, đem trong vòng ngàn dặm hóa thành biển lửa.

“Ầm! Ầm!”

Vô số kích động kim quang, từ cái kia vỡ nát trong biển lửa truyền ra.

Dương Thanh Huyền bản thể cùng Vũ Văn Chiến lại kịch đấu số chiêu, đều là chấn động đến mức đầu óc trở nên mơ màng, chân khí hỗn loạn.

Vũ Văn Chiến càng là phun ra một ngụm máu đến, bộ ngực kiếm thương so với trước kia nứt ra rồi hơn hai lần, tiên máu chảy như suối ra.

“Đáng chết a!”

Vũ Văn Chiến đột nhiên hét lớn một tiếng, lần thứ hai đem chiến mâu đánh ra, ép tới Dương Thanh Huyền không ngừng lùi lại.

Dương Thanh Huyền cũng là phun ra máu, đã đạt đến đến cực hạn.

Trên người kim quang phá diệt, bị bất hủ thân pháp quyết bảo vệ các đại chỗ yếu, đều bị chiến mâu hào quang đánh tan, cả người đẫm máu.

“Ha ha ha ha! Uổng phí ngươi các loại tâm cơ, thủ đoạn, vẫn như cũ áp chế không nổi ta à! Ta mới là vùng vũ trụ này bên trong đứng đầu nhất thiên tài, vĩnh viễn đứng ở trên trời đỉnh! Ngươi cái này không biết từ cái nào nông thôn đến rác rưởi, cả đời nên là làm chó làm nô tài mệnh, lại cũng vọng tưởng ở đây lớn như vậy vũ trụ bên trong sáng chế tên tuổi đến, mang theo ngươi cái kia không thiết thực mộng tưởng, hóa thành thấp kém bụi trần, vĩnh viễn làm một cái cặn bã đi thôi!”

“Oành!”

Dương Thanh Huyền trong tay Nhân Đà La bị đánh bay ra ngoài, chiến mâu hào quang lóe lên, trực tiếp đâm vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể, xuyên thấu mà qua.

"Dương Thanh Huyền!" Tử Hà hoảng sợ quát to một tiếng, đang muốn xông lên phía trước, nhưng phát hiện Cổ Trát tùy ý một bước, tựu xuất hiện ở phía trước, chặn lại rồi đường.

Cổ Trát cười hắc hắc nói: "Còn chưa xong kết đây, Tử Hà tiên tử không nên gấp gáp. Đặc sắc như vậy một trận chiến, nếu như không có vương giả máu đến nhuộm đẫm, không khỏi lộ ra quá tái nhợt vô lực."

Tử Hà tức đến run rẩy cả người, trong đôi mắt sát khí sáng quắc, lạnh giọng nói: "Tổng có một ngày, ngươi biết vì là hôm nay hành động, trả giá thật lớn!"

Cổ Trát nói: "Ai nha, tiên tử nghĩ tới quá xa rồi. Nhân sinh ở đời, vốn là Vô Thường, như sao ế đèn huyễn, thay đổi trong nháy mắt. Chuyện tương lai cái nào nghĩ xa như vậy, sống tốt lập tức là đủ rồi."

Dương Thanh Huyền đột nhiên nắm lấy chiến mâu, cắn răng từng chút một từ trong cơ thể nhổ ra, hai mắt đỏ chót, bên trong lập loè mảnh vàng vụn sắc, hung hãn nói: "Muốn giết ta, không có như thế dễ dàng! Ta từ cấp thấp nhất vị diện, từng bước một đi tới đây. Giết Linh Võ, giết Nguyên Võ, giết Tam Hoa, giết Toái Niết, giết Khuy Chân, sát giới vương, giết Thiên Giới, ai cũng không thể ngăn cản bước tiến của ta! Sở hữu này chút, toàn bộ đều được ta hôm nay tột cùng đá đạp chân! Ta tâm hướng, tuyệt không có địch thủ!"

"Xì!"

Chiến mâu bị Dương Thanh Huyền đột nhiên từ trong cơ thể rút ra, một cái hố máu tựu ở trước người, nhưng như cũ lù lù mà đứng.

Vũ Văn Chiến tràn đầy ngạc nhiên, một luồng khó có thể dùng lời diễn tả được áp lực đột nhiên kéo tới.

Bốn phương tám hướng trên hư không, vô số ngũ hành nguyên tố phun trào, hóa thành một cái to lớn Ngũ Hành Hoàn, ở treo ở trên đỉnh đầu của mình không.

“Này, làm sao có khả năng? Ngươi thứ hai nguyên thần bất quá là Thiên Giới sơ giai, làm sao có khả năng còn có đáng sợ như vậy sức mạnh?”

Vũ Văn Chiến nội tâm một trận run rẩy, xuất đạo tới nay, lần thứ nhất chân chính cảm nhận được tử vong nguy hiểm.

Ở phía xa hai tay nắm chặt Tiểu Thiên Đạo Xử thứ hai nguyên thần, chẳng biết lúc nào, toàn thân đều tỏa ra óng ánh kim quang, phảng phất nắm giữ thực thể.

Có thể thấy rõ ràng mạch lạc hoa văn, ở da thịt hạ hiện rõ.

Một luồng cực mạnh nguồn năng lượng, từ đỉnh đầu mi tâm khuếch tán đến toàn thân.

Thứ hai nguyên thần cảm ứng được bản thể khí tức suy nhược, lại không trở về trong cơ thể lời, sợ là bản tôn lại phải chết, đột nhiên bóng người lóe lên, tựu trở lại bản tôn trong cơ thể.

Nhất thời, song hồn hợp nhất, cái kia xá lợi sức mạnh chảy khắp Dương Thanh Huyền toàn thân.

Bộ ngực miệng vết thương ở lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ khép lại, nguyên vốn đã giải tán Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân lần thứ hai trở về, một đạo thân thể mạnh mẽ hào quang, từ mi tâm bắt đầu hướng về toàn thân khuếch tán, qua trong giây lát trở nên ánh sáng bắn ra bốn phía.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2465: Vương Giả Cuộc Chiến (8)

“Chi! Đây là...”

Vũ Văn Chiến kinh khủng muôn dạng, cái kia khó có thể dùng lời diễn tả được cảm giác ngột ngạt từ Dương Thanh Huyền trên người truyền tới, làm hắn trong lòng run sợ, sợ đến hồn phi phách tán.

Dương Thanh Huyền trong đôi mắt bắn mạnh ra ánh sáng lạnh lẽo, lạnh giọng nói: “Tất cả đều kết thúc, tự ra sinh tới nay đứng ở đám mây ngươi a, bụi trần mới là tất cả mọi người quy tụ.”

Hai tay bấm quyết, cái kia Ngũ Hành Hoàn đột nhiên ép hạ.

Đồng thời nhân quả lực lượng từ trong cơ thể tuôn ra, hội tụ đến đôi trong lòng bàn tay, quát lên: “Tựu để ta dùng này nhân quả chi chiêu, độ ngươi tiến vào bụi trần đi.”

“Bát Bộ Thiên Long, Nhất Thừa Dẫn Độ!”

“Không! Ta là vương giả, ta là vùng vũ trụ này giữa vương giả, ta sẽ không chết!”

Vũ Văn Chiến hoảng sợ kêu to lên, trong hốt hoảng, phảng phất chộp được cái gì, tay phải đột nhiên nắm chặt, một tấm huy chương nắm ở trong tay, đột nhiên phóng ở mi tâm.

Cái kia huy chương như là vật sống giống như, một cái tựu thiếp ở mi tâm, sau đó chui vào đi vào.

Vũ Văn Chiến chỉnh sức mạnh của cá nhân một cái tựu tăng gấp bội tới, trên người tổn thương như là trong khoảnh khắc liền khỏi hẳn, kinh lạc, khiếu huyệt không ngừng bị đả thông, khí tức kéo lên đến bốn sao sơ giai, trung giai, hậu kỳ, đỉnh cao... Còn ở đi lên tăng lên!

"Cái gì?!"

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên cực kỳ, đột nhiên cắn răng, đem Bát Bộ Nhất Thừa Độ thôi thúc đến cực hạn, mạnh mẽ đánh ra ngoài.

"Ha ha ha ha, ta mới là vương giả, ta sẽ không, sẽ không chết!"

Vũ Văn Chiến nháy mắt cảm nhận được trước nay chưa có sức mạnh, chấn động bên dưới chặt chẽ tiếp theo là vô tận mừng như điên, hai con mắt một cái bắn mạnh ra ánh sáng lạnh lẽo, quát: "Người phải chết là ngươi a! Cặn bã, trở về bụi trần đi!"

Đột nhiên song quyền đảo ra, cùng Dương Thanh Huyền song chưởng mạnh mẽ oanh kích cùng nhau.

"Ầm ầm!"

Thiên địa rung động, toàn bộ không gian xung quanh hoàn toàn đổ nát sụp đổ.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy cả người cự chiến, không chỉ là thân thể bị nghiền ép muốn nát tan, tựu liền hồn phách cùng thứ hai Nguyên Thần, đều đỡ không được này cỗ diệt thế lực lượng, muốn tản đi.

Trên người cổ bảo chân long chiến giáp, càng là ở đòn đánh này hạ hoàn toàn tan vỡ, hóa thành bụi bặm vũ trụ.

Trong cơ thể kinh lạc, khiếu huyệt, gân cốt, đã chút nào không có có cảm giác.

Dương Thanh Huyền toàn bộ người như là co giật giống như vậy, liều mạng run cầm cập, nhưng kỳ quái là, bất luận thân thể cùng hồn phách, đều hoàn toàn bị nghiền ép, lại như cũ gắng gượng chống đỡ ở Vũ Văn Chiến trước mặt, lù lù không đổ.

“Chết! Chết! Chết a!”

Vũ Văn Chiến liều mạng rống to, song quyền liều lĩnh ép hướng về phía trước, “Ầm ầm ầm” như bài sơn đảo hải, muốn dẹp yên tất cả chống lại.

Dương Thanh Huyền hầu như mất đi toàn bộ tri giác, chỉ cảm nhận được mi tâm một điểm ánh sáng, như bóng đêm vô tận bên trong dài đèn, chỉ dẫn cùng chiếu sáng con đường phía trước.

Chỉ cần đèn bất diệt, tâm không chết, tựu không chết!

“Chết a! Chết! Chết đi cho ta!”

Vũ Văn Chiến từng quyền nổ ra, đánh ở Dương Thanh Huyền hai tay của trên, muốn đập vỡ tan phía trước sức mạnh, nhưng thủy chung không thể được, mỗi một quyền đều oanh chặt chẽ vững vàng, toàn bộ bị cản lại.

Bốn phương tám hướng tất cả mọi người, không không kinh hãi tột đỉnh.

Tử Hà mặt đã dại ra, toàn thân đều cứng lại rồi, ngoại trừ kinh khủng nhìn trước mắt một màn đáng sợ này ở ngoài, lại cũng không có bất kỳ tư duy.

Toàn bộ không gian vũ trụ đều trở nên yên tĩnh hạ xuống, tựa hồ hết thảy đều đã không tồn tại, chỉ còn lại Vũ Văn Chiến ở đằng kia liều mạng vung quyền, đánh ra từng đạo từng đạo đáng sợ chí cực quyền phong, mà Dương Thanh Huyền thân thể loạng choà loạng choạng, chính là trước sau không đổ.

Rốt cục, một trăm quyền, một ngàn quyền, một vạn quyền.

Vũ Văn Chiến giống như là phát điên giống như vậy, toàn bộ hư không đã sớm bị đánh tầng tầng phá nát, không còn nữa tồn tại.

“Không thể, không thể, chết a, ngươi làm sao không chết, ngươi mau đi chết a!”

Vũ Văn Chiến muốn rách cả mí mắt, toàn bộ khuôn mặt đã vặn vẹo không thành hình người, chỗ mi tâm một khối nhô ra quả cầu thịt, duỗi ra vô số rậm rạp chằng chịt kinh lạc, khống chế được Vũ Văn Chiến toàn thân.

Theo cái kia vô số quyền đánh ra, Vũ Văn Chiến thân thể rốt cục đến nơi cực hạn, ở huơi quyền trong quá trình, một điểm điểm đổ nát.

Nhưng chính hắn phảng phất hồn nhiên không biết, không có bất kỳ phát giác, vẫn như cũ từng quyền vung ra đi.

Nắm đấm ở không trung nổ tung, còn ở vẫy vẫy đoạn chi.

Trong miệng hắn không ngừng điên cuồng tự nói: “Chết! Chết nhanh a, ngươi chết nhanh a! Ngươi cái này không biết từ đâu tới cặn bã, ta mới là thiên tài, ta mới là vương giả, đứng ở vùng vũ trụ này bên trong cao nhất tồn tại!”

Xa Vưu cả kinh nói: “Chuyện gì thế này? Tiểu tử này điên rồi?”

Lý Hồng Tụ sợ hãi nói: “Hắn vừa nãy thật giống dùng cái thứ gì bỏ vào đầu bên trong...”

Vi Thanh sắc mặt nghiêm túc, trong đôi mắt bắn ra tinh mang, ở Thiên Võ Giới thời điểm, hắn thân là Thánh Vực chấp chính ty một trong, cũng từng làm quá binh khí hình người loại vật này, đối với Vũ Văn Chiến tình huống tựa hồ có cảm ứng.

Cổ Trát khóe miệng vung lên vẻ mỉm cười đến, không ngừng phát sinh “Chà chà” thanh âm.

“Chết a…”

Vũ Văn Chiến thanh âm rốt cục yếu đi hạ, yếu đến tự hồ chỉ có hắn mình có thể nghe thấy.

“Oanh!”

Lại là một quyền đánh ra, cái kia cụt tay trực tiếp ở không trung đổ nát, sau đó toàn bộ bả vai, thân thể, bao quát đầu lâu, đều ở trong chớp mắt “Rầm” một tiếng, nổ thành vô số huyết nhục, bay ngang không trung.

“A!”

Vũ Văn Chiến các lão bà hét lên một tiếng, từng cái từng cái hoa dung thất sắc, trên mặt tất cả đều là sát trắng như tờ giấy, không đứng thẳng được.

Vũ Văn Chiến một chết, các nàng tựu toàn bộ thành quả phụ.

Phong Huyên Huyên cũng là thân thể lắc lư mấy hạ, mới đứng vững tâm thần, nàng ngược lại không có có nạn quá, chỉ là Vũ Văn Chiến tử trạng quá thảm, để nàng xem trong lòng hốt hoảng.

Trước một ngày còn đang điên cuồng làm mình người, thời khắc này tựu hóa thành thịt bọt mảnh vụn.

“Dương Thanh Huyền!”

Tử Hà vội vàng xông tới lên trước, Dương Thanh Huyền thời khắc này trạng thái, nàng cũng không hiểu xảy ra chuyện gì.

Người bình thường căn bản không thể chặn hạ nhiều như vậy đáng sợ công kích.

Nhưng muốn nói Dương Thanh Huyền chết rồi, rồi lại không giống.

Dương Thanh Huyền cơ thể hơi lắc lư hạ, đình chỉ cái kia đung đưa, phảng phất khôi phục một tia thanh minh, nhưng lập tức lại lâm vào bóng tối vô cùng vô tận, triệt để mất đi tri giác.

Thứ hai Nguyên Thần cũng đột nhiên teo lại đến, hóa thành một đoàn hào quang nhỏ yếu, cuốn trong đan điền, bên trong chính là cái viên này xá lợi.

Chỉ có điều xá lợi trên hào quang đã tan hết, trở nên như là một quả phổ thông hạt châu, lặng lặng bị thứ hai Nguyên Thần bao bọc.

Dương Thanh Huyền thân thể, hồn phách, tinh thần, hết thảy đều rơi vào hắc ám an nghỉ.

Tử Hà vung tay lên, lập tức đem Dương Thanh Huyền thân thể ngăn cản, thần thức quét qua, lập tức hoàn toàn biến sắc, đôi môi run rẩy lợi hại, nói không ra lời.

Dương Thanh Huyền thân thể nhìn như hoàn chỉnh, nhưng da dẻ phía dưới, không có một tấc xương cốt, cơ thịt, khiếu huyệt là hoàn chỉnh, hầu như toàn bộ nát tan.

Tựu liền ngũ tạng lục phủ, cũng bị Vũ Văn Chiến quyền phong xuyên thấu mà qua, chấn cơ năng mất hết.

“Cái này còn không chết?”

Tử Hà đôi môi run rẩy tự nói, trạng thái như thế này rõ ràng hẳn là chết rồi, nhưng ở Dương Thanh Huyền trong cơ thể, nàng nhưng rõ ràng cảm nhận được một tia tinh hồn không tiêu tan.

“Ha ha ha ha, đặc sắc, cực kỳ ngoạn mục.”

Cổ Trát cười to nói: “Thật không hổ là vương giả cuộc chiến, để ta mở mang tầm mắt, thỏa mãn, lần này hành trình thật sự để ta thỏa mãn.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2466: Không Phải Sinh Không Phải Chết, Hạ Màn Kết Thúc

Tử Hà nói: “Thỏa mãn là tốt rồi, đại nhân chẳng lẽ không là Vũ Văn thế gia người?”

Cổ Trát nói: “Tự nhiên không phải, chỉ là Vũ Văn Chiến nghĩ muốn khiêu chiến Dương Thanh Huyền, ta theo tới quan chiến thôi. Chà chà, thực sự là không nghĩ tới a, bốn sao đối với hai sao, lại chết rồi, còn vương giả, phi, thật mất mặt.”

Vũ Văn Chiến các lão bà từng cái từng cái sắc mặt khó coi, đều là ôm hận cắn môi, cắn chảy ra máu.

Tử Hà mỉm cười nói: “Nguyên lai đại nhân không phải Vũ Văn thế gia người. Quan sát như vậy một hồi đại chiến khoáng thế, ta cũng hết sức kích động đây. Không biết Cổ Trát đại nhân có rảnh hay không, sau đó chúng ta đồng thời uống xoàng mấy chén, tâm tình một phen làm sao?”

Tử Hà cười đến như xuân gió phất mặt, mười phần quyến rũ mê người.

Cổ Trát cười to nói: “Ha ha, không được không được, tiên tử tâm tư ta lẽ nào đoán không ra sao? Sợ là Thần Vương phủ cao thủ đã ở trên đường chạy tới. Tiên tử là nghĩ giữ ta lại đến, sau đó để ta đi ăn S chứ? Ha ha ha ha, ta vẫn biết chính mình cân lượng, như tới là Tử Tâm Thần Vương, vậy thì không phải là uống xoàng mấy chén, tựu đúng là đi ăn S. Không được không được, ta phải nhanh cáo từ. Tử Hà tiên tử, chúng ta non xanh còn đó, nước biếc chảy dài, lần sau gặp lại.”

Tử Hà thấy hắn khám phá tâm tư của chính mình, khuôn mặt tươi cười lập tức biến thành hàn băng, trong đôi mắt tràn đầy lửa giận.

Cổ Trát nói: “Đúng rồi, trước khi đi nhắc lại hạ tiên tử. Đừng tưởng rằng chỉ có Thần Vương phủ cao thủ tới rồi, Ninh Thiên Dận bọn họ không phải là nhàn rỗi.”

Ninh Thiên Dận hoàn toàn biến sắc, cả giận nói: “Cổ Trát ngươi... Dám bán đi ta, ngươi không chết tử tế được!”

Cổ Trát cười nói: “Thiên Dận huynh, ngươi a ngươi, hãy cùng Tử Hà tiên tử một dạng, bất hảo tốt quản lập tức, đi nghĩ chuyện tương lai làm cái gì? Bây giờ có thể sống khỏe mạnh là đủ rồi. Đồng dạng, non xanh còn đó, nước biếc chảy dài, chúng ta lần sau gặp lại. Nha, đúng rồi, cần phải không thấy được nữa. Cái kia ta liền ở đây chúc mừng Thiên Dận huynh trên hoàng tuyền lộ tốt đi, ha ha ha ha.”

Hắn cười lớn quay người lại, bước ra một bước, tựu biến mất ở trên hư không.

Tử Hà trong lòng kinh sợ, lập tức hiểu Dương Thanh Huyền vì sao phải cướp công Vũ Văn Chiến, hóa ra là cân nhắc đến rồi Ninh gia cũng sẽ có cường giả tới rồi.

Lập tức sát khí đại thịnh, quát lên: “Giết! Đem Ninh gia cẩu tặc giết hết!”

Tử Chi Thần Vương phủ cùng Khương gia võ giả, còn có Ninh gia võ giả, cũng đều từng cái từng cái từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, mới phản ứng đến tình cảnh của mình.

Lập tức Ninh gia võ giả nơi nào còn có tâm tư tranh đấu, sợ đến vội vàng chạy trốn.

Tử Chi Thần Vương phủ cùng Khương gia võ giả, nhưng là liều mạng đuổi theo.

Vừa nãy Dương Thanh Huyền lực chịu đựng Vũ Văn Chiến một trận chiến, nhìn chính bọn họ nhiệt huyết sôi trào, kinh tâm động phách, giờ khắc này từng cái từng cái chiến ý bành trướng tới cực điểm, đằng đằng sát khí phóng đi.

Toàn bộ Thanh Lam Tinh cuộc chiến, trên thực tế sớm đã đến thu quan, chỉ là bị Cổ Trát cường hành cắm một Vũ Văn Chiến đi vào, giờ khắc này bất quá là kéo dài phía trước thu quan.

Hai phái người ở đã trải qua mấy ngày nghỉ ngơi sau, đa số đã khôi phục lại đỉnh cao, đánh nhau nhất thời lại là kinh thiên động địa, nhưng Ninh gia vẫn như cũ khoác không về được phía trước bại cục.

Ninh Thiên Dận thậm chí đều không đánh, chỉ là một muội chạy trốn, nghĩ muốn cùng Ninh gia chạy tới cường giả hội hợp. Thần Vương phủ cùng người của Khương gia sao lại để hắn như ý, liều mạng truy kích.

Lạc Đinh Lan vừa đưa ra đến Tử Hà bên cạnh người, nói: “Ta tới chăm nom hắn, ngươi đi giết địch đi, sớm một chút đem kết thúc chiến đấu.”

Tử Hà nhíu mày lại, nhìn chằm chằm Lạc Đinh Lan nhìn một hồi, nói: “Tốt, ngươi là thích tộc người, dùng sức mạnh của ngươi bảo vệ hắn cần phải không thể thích hợp hơn.”

Lạc Đinh Lan hai tay ở không trung bức tranh vòng, từng tia một màu xanh nhạt Thích chi lực từ trong cơ thể chảy ra, theo Dương Thanh Huyền thân thể dung nhập vào trong cơ thể.

Rất nhanh tựu thăm dò sáng tỏ Dương Thanh Huyền tình hình, Lạc Đinh Lan cả kinh há to mồm, ngơ ngác nói: “Này, này...”

Tử Hà than thở: “Ta cũng không biết xảy ra chuyện gì, cũng không biết nên làm gì, ngươi bảo vệ cẩn thận hắn."

Nói xong, tựu dứt khoát xoay người tiến nhập chiến trường.

Đem nội tâm đầy ngập lửa giận cùng tâm tình, tất cả đều phát tiết ở Ninh gia võ giả trên người, nhất thời từng đạo từng đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương chung quanh truyền đến.

Phong gia một vị trưởng lão, nói với Phong Huyên Huyên: "Vũ Văn Chiến chết rồi, sự tình làm lớn lên, Huyên Huyên, ngươi là theo ta về Phong gia, vẫn là..."

Phong Huyên Huyên trầm ngâm hạ, nói: "Ta giờ khắc này về Phong gia lời, không khỏi để người nói lời dèm pha, ta trước tiên về Vũ Văn thế gia, đem tin tức mang về, nhìn Vũ Văn thế gia xử lý chuyện này như thế nào."

Phong gia vị kia trưởng lão thở dài, tràn đầy vẻ ưu lo, nói: "Nguyên bản bởi vì Vũ Văn Chiến quan hệ, chúng ta mới đưa ngươi vị này thiên chi kiêu nữ gả đi, đồng thời cũng cùng Vũ Văn thế gia kết giao. Hiện tại Vũ Văn Chiến chết rồi, Vũ Văn thế gia tiền cảnh đã không có trước nghĩ tới như vậy quang minh, hơn nữa Vũ Văn thế gia sợ là nhất định phải cho Vũ Văn Chiến báo thù, tình huống một cái trở nên phức tạp, ngươi lần này trở lại, nhất định phải cẩn thận ứng đối."

Phong Huyên Huyên than thở: "Nhận được trưởng lão quan tâm, ta minh bạch."

Nói, nhìn ba vị trưởng lão một chút, vừa liếc nhìn mặt không thay đổi Phong Phiêu Linh, nàng cũng biết Phong Phiêu Linh việc, sâu sắc chắp tay bái hạ, sau đó lại xoay người nhìn Dương Thanh Huyền một chút, tràn đầy vẻ phức tạp, đối với một đám tỷ muội nói ra: "Chúng ta trở về đi thôi, phu quân chết rồi, việc này tất nhiên chấn động thiên hạ, chúng ta phải nhanh đem tin tức mang về."

Vũ Văn Chiến cái khác lão bà, tất cả đều là mặt lộ vẻ buồn rầu, đúng là không có người gào khóc, chỉ là một cái sâu sắc sầu lo, bắt đầu cân nhắc tiền đồ của mình vận mệnh.

Tử Chi Thần Vương phủ, Khương gia, Ninh gia ba phái đại chiến, không có người quản Phong Huyên Huyên các nàng, đoàn người đến như xuân mộng, đi như Triêu Lộ, rất nhanh đi liền hết sạch.

Đại chiến thảm liệt vẫn còn tiếp tục.

Phong gia bốn người đối lập ở trời cao trên, vốn là đấu không thể tách rời ra, nhưng hiện tại thế cuộc đã định, không có đấu cần thiết. Lẫn nhau kiềm chế liền có thể.

Lý Hồng Tụ lo lắng nói: “Các ngươi nói Thanh Huyền ca ca có thể chết hay không a?”

Vi Thanh nói: “Rất khó nói. Cuối cùng thay hắn ngăn trở Vũ Văn Chiến công kích, hẳn là một viên Xá Lợi Tử. Tuy rằng bảo vệ nguyên thần bất diệt, nhưng có thể không có thể sống lại thật sự rất khó nói. Nếu như ở thượng giới, cha ngươi khẳng định có biện pháp cứu hắn. Một giới này thiên tài địa bảo năng lượng không đủ, sợ là rất khó.”

Lý Hồng Tụ vội la lên: “Vậy phải làm thế nào?”

Vi Thanh hừ nói: “Làm sao bây giờ mắc mớ gì đến ngươi? Náo nhiệt xem xong rồi, đi thôi.”

Lý Hồng Tụ sốt sắng, không chịu đi.

Vi Thanh một phất ống tay áo, liền đem nàng bao lấy, ba người trực tiếp biến mất ở màn ánh sáng màu đen hạ. Từ đầu đến cuối, đều không có người phát hiện bọn họ tồn tại.

Nửa ngày sau, toàn bộ Thanh Lam Tinh đại chiến hạ màn kết thúc.

Ninh gia mấy ngàn tên cường giả, Ninh Thiên Dận, Ninh Ngọc Hạc đám người, bao quát Ninh gia lệ thuộc tông môn, mấy trăm ngàn võ tu, toàn bộ bị đánh giết. Chỉ có Thất Tinh sơ giai Ninh Tử Nhiên trọng thương trốn.

Tuy rằng chạy trốn một tên Thất Tinh Thiên Giới cực kỳ đáng tiếc, nhưng trận chiến này thành quả đã không giống người thường. Nếu như nghĩ ép ở lại một tên Thất Tinh Thiên Giới, tử thương sợ là muốn khuếch trương không chỉ lớn gấp đôi.

Vì lẽ đó thẳng thắn phóng Ninh Tử Nhiên chạy trốn.

Đồng thời nếu như Ninh gia viện binh chạy đến lời, trời biết đạo còn sẽ diễn sinh ra phiền toái gì đến.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2467: Sóng Lớn Mênh Mông

Tử Hà khiến người đơn giản quét dọn một cái chiến trường, tựu vội vội vàng vàng hướng về La Phù chi cảnh đuổi.

Lấy nàng kiến thức cùng sức mạnh, đều không thể cứu trị Dương Thanh Huyền, nhất định phải nhanh đi về tìm đại Thần Vương.

Thanh Lam Tinh đã tiến vào báo hỏng trạng thái, tinh cầu bề ngoài năng lượng hỗn loạn, cực từ điên đảo, nội bộ tinh hạch bị phá hỏng, không ngừng truyền đến "Ầm ầm" nổ vang, bắt đầu hướng vào phía trong sụp xuống.

Chiến hạm trên, Lạc Đinh Lan sắc mặt cực kỳ khó coi, liều mạng dùng Thích chi lực rót vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể, nhưng không có hiệu quả chút nào.

Hầu như sở hữu cường giả đều quá tới kiểm tra hạ Dương Thanh Huyền trạng thái, đều là bó tay toàn tập, Tử Hà trên người không có cứu mạng đan dược, cũng không biết có nên hay không cho Dương Thanh Huyền dùng.

Dương Thanh Huyền thời khắc này trạng thái cực kỳ kỳ lạ, rõ ràng toàn thân đều vỡ vụn giống như vậy, nhưng cũng duy trì tinh nguyên không tiêu tan không vỡ, thật giống tiến vào một cái vi diệu cân bằng bên trong, Tử Hà sợ mạo muội cho hắn dùng đan, sẽ đem sự cân bằng này đánh vỡ.

Lạc Đinh Lan Thích chi lực, là đạo hóa mà thành sức mạnh, có thể cân bằng các loại hỗn loạn khả năng, không ngừng rót vào

Dương Thanh Huyền trong cơ thể, cũng không có hiệu quả chút nào, nhưng tốt ở cũng không có sinh sinh phản ứng phụ.

Tử Tâm mang theo hai vị cường giả ở trên đường chạy tới, Tử Hà đại chiến kết thúc đường về sau, nàng tựu ở vũ trụ hư không bên trong ngừng hạ.

Hai vị cường giả không giải, hỏi: “Thần Vương đại nhân, làm sao vậy?”

Tử Tâm nói: “Không cần đi, về La Phù chi cảnh, theo ta đi gặp đại Thần Vương.”

Lúc này mang theo hai người trực tiếp đường về.

Đến đây, này chiến tuyên bố kết thúc, mà kết quả cùng tình hình trận chiến, trong khoảnh khắc tựu truyền khắp toàn bộ Mục Hải Vực Giới, thậm chí truyền đến Mục Hải Vực Giới ở ngoài rất nhiều vực giới bên trong đi.

Ninh Thiên Dận, Ninh Ngọc Hạc chết trận, Ninh gia đại bại, Ninh gia sở hữu lệ thuộc thế lực, cơ hồ bị càn quét hết sạch, còn dư lại lệ thuộc tông môn, cũng tất cả đều sợ đến từng cái từng cái chạy trốn, trực tiếp xa rời Mục Hải Vực Giới bắt đầu trốn.

Nguyên bản đây đã là đại sự kinh thiên động địa, nhưng càng lệnh tất cả mọi người kinh hãi tột đỉnh chính là, Vũ Văn Chiến khiêu chiến Dương Thanh Huyền, bị Dương Thanh Huyền đánh giết!

Toàn bộ vực giới đều bởi vì chuyện này mà nhấc lên sóng lớn mênh mông, trong lúc nhất thời các đại tông môn thế gia, không khỏi là sợ ngây người, thậm chí hoài nghi chuyện chân thực tính, ở nhiều lần tìm hiểu phía sau mới dám tin tưởng, nhưng vẫn là mộng bức trạng thái, không biết nên làm sao ứng đối và xử lý việc này.

…

“Vũ Văn Chiến bị giết?”

Một toà kình thiên núi to bên trong, không ngừng có ngũ hành hào quang tràn ra.

Một tên đệ tử nửa quỳ ở núi to trước mặt, trả lời: “Đúng, Vũ Văn Chiến hướng về Dương Thanh Huyền khiêu chiến, lấy bốn sao Thiên Giới sơ giai đối với Dương Thanh Huyền hai sao Thiên Giới sơ giai, cuối cùng không địch lại ngã xuống.”

Núi to bên trong truyền đến Cơ Dạ Phong lạnh lùng nghiêm nghị tiếng, quát mắng: “Hoang đường như thế việc, làm sao có khả năng? Cơ gia ngành tình báo nuôi một đám như thế nào rác rưởi, lại tin tưởng như vậy đồn đại?”

Tên đệ tử kia nói: “Bắt đầu mọi người đều không tin, gia chủ cũng là không tin, lại liên tục nghe mấy lần, mới xác nhận việc này không thể nghi ngờ. Hơn nữa lúc đó hai người một trận chiến, có mấy vạn tên người đứng xem, cần phải không giả rồi.”

Cơ Dạ Phong trở nên trở nên trầm mặc, lại hỏi nói: “Này chiến có không có chỗ đặc biệt nào? Đem quá trình nói tường tận đến.”

Tên đệ tử kia nói: “Không có chỗ đặc biệt nào, quá trình mười phần kịch liệt, đầu tiên là Vũ Văn Chiến đè lên Dương Thanh Huyền đánh, sau đó Dương Thanh Huyền không biết thế nào, chém bị thương Vũ Văn Chiến, sau đó tựu lâm vào trạng thái giằng co, lại sau đó Dương Thanh Huyền tựu bắt đầu phản kích Vũ Văn Chiến, cuối cùng Vũ Văn Chiến đang điên cuồng bên trong nổ tung mà chết, Dương Thanh Huyền cũng người bị thương nặng, không rõ sống chết.”

Cơ Dạ Phong nói: “Ý là Dương Thanh Huyền cũng có lẽ đã chết rồi?”

Đệ tử kia nói: “Đúng, lúc đó mấy vạn người nhìn, Dương Thanh Huyền bị Vũ Văn Chiến điên cuồng đánh không còn sức đánh trả chút nào, toàn bằng một luồng ý chí chống. Vũ Văn Chiến chết rồi, Tử Hà tiên tử vội vàng kết liễu chiến trường, liền mang theo Dương Thanh Huyền đi trở về. Nghe nói là trọng thương sắp chết rồi.”

Cơ Dạ Phong cả giận nói: “Đến cùng chết chưa?”

Đệ tử kia ngơ ngác nói: “Cái này, tạm thời không biết, có lẽ đã chết rồi, cũng có thể không có…”

Cơ Dạ Phong quát lên: “Rác rưởi! Liền một cái người là sinh là chết cũng không biết, sở tình báo tất cả đều ăn S đi thôi! Tra, tiếp tục tra cho ta Dương Thanh Huyền sự sống còn, một có tin tức, lập tức báo lại!”

Đệ tử kia nói: “Là!”

Liền đứng dậy, cung kính lùi lại, sau đó hóa thành một đạo lưu quang bay nhanh mà đi.

…

Lưu Kim Ma Cung.

Một bóng người màu đen ở trong cung nhanh chóng đi nhanh, rất nhanh đi tới một tràng tuyệt đẹp phòng nhỏ trước, lờ mờ có thể nghe thấy bên trong một người đàn ông cùng mấy tên nữ tử tiếng cười duyên.

Thân ảnh kia cung kính ôm quyền nói: “Thiên Xu đại nhân, cung chủ có việc gấp truyền đòi.”

Bên trong tiếng cười ngừng lại, Trần Thiên Xu thanh âm truyền ra, từ tốn nói: “Ngươi cũng đã biết, quấy rầy ta khoái hoạt là tử tội?”

Thân ảnh kia sợ đến run run hạ, vội hỏi: “Là cung chủ phái tiểu đến truyền đòi đại nhân.”

Trần Thiên Xu trầm mặc hạ, nói: “Cũng biết là vì chuyện gì?”

Thân ảnh kia nói: “Này mấy ngày Mục Hải Vực Giới bên trong xảy ra hai chuyện lớn, Thần tộc cùng Khương gia, cùng Ninh gia ở Thanh Lam Tinh một trận chiến, Ninh gia đại bại, Ninh Thiên Dận cùng Ninh Ngọc Hạc chết trận, Ninh gia hầu như sở hữu phụ thuộc tông môn, toàn bộ yên diệt. Chuyện thứ hai, chính là Vũ Văn Chiến hướng về Dương Thanh Huyền khiêu chiến, bị Dương Thanh Huyền giết chết. Tiểu phỏng đoán, cung chủ truyền đòi đại nhân, cần phải chính là vì chuyện này.”

Trần Thiên Xu giật mình nói: “Cái gì? Vũ Văn Chiến chết rồi? Khiêu chiến Dương Thanh Huyền ngược lại bị giết chết?”

Thân ảnh kia nói: “Đúng thế.”

Trần Thiên Xu trầm mặc hạ, lại hỏi nói: “Dương Thanh Huyền tu vi gì cảnh giới, Vũ Văn Chiến lại là tu vi gì cảnh giới?”

Thân ảnh kia nói: “Dương Thanh Huyền hai sao sơ giai, Vũ Văn Chiến bốn sao sơ giai.”

Rất lâu, trong phòng mới truyền đến Trần Thiên Xu thanh âm, nói: “Ngươi đi nói cho cung chủ, tựu nói ta đã biết rồi.”

Trong phòng lại vang lên cô gái tiếng cười duyên, khoái hoạt không ngớt.

Thân ảnh kia ở ngoài phòng sửng sốt hạ, tựa hồ còn muốn nói điều gì, nhưng nghĩ đến người chủ nhân này tính khí, thà rằng đi đối mặt cung chủ, cũng không muốn đối mặt vị chủ nhân này, vội vàng khom người tựu lui xuống.

…

Đạo không thể đạo vậy, trên trời dưới đất, nhón hoa nở nụ cười.

Thiền không thể thiền đâu, từ cổ chí kim, nở nụ cười nhón hoa.

Niêm Hoa Lâu bên trong.

Tần Tiểu Vũ độc ỷ trước lầu, đem vật cầm trong tay thẻ ngọc cẩn thận đọc qua một lần lại một biến, cuối cùng nhẹ nhàng đặt lên bàn, than thở: “Thực sự là khó có thể tin a, hai sao đánh giết bốn sao, nguyên bản chính là rất khó việc. Huống hồ đánh chết vẫn là vương giả, này căn bản không thể nào làm được. Trong đó nhất định có cái gì ẩn tình.”

Phía sau một tên phụ nhân nói ra: “Có thể có cái gì ẩn tình? Mấy vạn con mắt nhìn chằm chằm, còn có mấy vị Thất Tinh Thiên Giới đại nhân đều ở đây, đều không nhìn ra có vấn đề gì. Chỉ sợ này Dương Thanh Huyền thật có lợi hại như vậy.”

Tần Tiểu Vũ nhíu mày lại, lắc đầu nói: “Di nương, ta còn là không quá tin tưởng.”

Phụ nhân than thở: “Ngươi a, kiêu căng tự mãn, không thể tiếp thu có người mạnh hơn chính mình, là chuyện rất bình thường. Nhưng đất trời này vũ trụ bên trong, nơi nào có cái gì chân chính số một? Ai mà không tới tới đi đi, đều chỉ là này thiên địa khách qua đường. Ngươi đừng quá câu chấp cái gì vương giả không vương giả.”

Tần Tiểu Vũ nói: “Dì lời của mẹ ta biết, nhưng trừ phi Dương Thanh Huyền đánh với ta một trận, để ta tự mình đi nghiệm chứng hắn, bằng không ta vẫn là không tin.”

Phụ nhân cười khổ không thôi, lắc đầu nói: “Ngươi nha, chính là như vậy, ta nhìn vẫn là đừng gặp phải cái kia Dương Thanh

Huyền tốt, miễn cho gặp phải vô số chuyện phiền toái đến.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2468: Bó Tay Toàn Tập

“A? Vũ Văn Chiến cái kia ngu xuẩn vật còn thật đã chết rồi?”

Chu gia vực giới bên trong.

Chu Bắc Thần nhìn tình báo trong tay, trên mặt thần sắc kinh ngạc, không ngừng chuyển thành nghiêm nghị cùng khiếp sợ, “Sao có thể có chuyện đó...”

Chủ nhà họ Chu, tám vực Thiên Vương một trong Chu Vẫn Thiên, tương tự sắc mặt ngưng trọng, nói ra: “Vũ Văn Chiến tuy rằng ngông cuồng bất kham, nhưng có cuồng vọng tư bản, đồng thời thần thông cùng binh khí đều chuyên tu một loại, thực lực cực kỳ mạnh mẽ, vượt cấp chém giết năm sao Thiên Giới đều có khả năng. Hiện tại lại bị hai sao sơ giai Dương Thanh Huyền giết. Ý là, Dương Thanh Huyền có thể giết năm sao Thiên Giới.”

Chu Bắc Thần nói: “Hà, ha ha, này, điều này có thể sao? Quá hoang đường đi.” Trên mặt mặc dù cười, nhưng da thịt nhưng mười phần cứng ngắc, cười gượng bên dưới lộ ra cực kỳ khó coi.

Chu Vẫn Thiên nói: “Tình huống bình thường hạ, đương nhiên không thể.”

Chu Bắc Thần nói: “Vương giả không có khả năng.”

Chu Vẫn Thiên nói: “Nhưng hắn là vinh quang vương giả.”

Chu Bắc Thần hừ nói: “Thiên cổ tới nay, chưa từng nghe qua có cái gì vinh quang vương giả, gia chủ không cảm thấy đây là

Thiên Thu ảo cảnh làm ra mê hoặc sao? Cũng không cần dễ tin tốt.”

Chu Vẫn Thiên nói: “Ta trước cũng là không tin.”

Chu Bắc Thần sững sờ nói: “Cái kia hiện tại tin? Cũng bởi vì này hoang đường đánh một trận? Cố gắng Vũ Văn Chiến lúc trước bị thương, hoặc là Vũ Văn Chiến thái quá khinh địch, đầu óc giật, cũng hoặc là Dương Thanh Huyền trang bị lợi hại, phục dụng cái gì nghịch thiên đan dược, các loại các loại nguyên nhân, đều là có khả năng. Muốn nói hai người công bằng một trận chiến, đều là trạng thái đỉnh cao đánh ra kết quả này, ta là không tin.”

Chu Vẫn Thiên nói: “Nếu là Vũ Văn Chiến đi khiêu chiến, tự nhiên là trạng thái đỉnh cao. Hơn nữa còn là đột nhiên phát sinh khiêu chiến, Dương Thanh Huyền cũng không có bất kỳ chuẩn bị. Bắc đẩu, ngươi không nên quá quá mê tín thiên phú của chính mình, phải biết nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên. Mặc dù là ta, cũng không dám tự xưng là vô địch, cũng không dám không đem thiên hạ người để ở trong mắt.”

Chu Bắc Thần nói: “Biết rồi. Nhưng chuyện này, ta sẽ còn tiếp tục thâm nhập điều tra, trừ phi Dương Thanh Huyền ở trước mặt ta thể hiện ra sức mạnh đến, bằng không ta từ chối tin tưởng.”

Chu Vẫn Thiên cau mày nói: “Ngươi vẫn là lưu ở trong gia tộc chuyên tâm tu luyện đi, sáu vương giả đã đã biến thành năm vương giả, ta không hy vọng tương lai biến thành bốn vương giả, tam vương người.”

Chu Bắc Thần cả giận nói: “Gia chủ là cảm thấy Dương Thanh Huyền có thể giết ta?”

Chu Vẫn Thiên nói: “Ta không biết, nhưng ngươi ngàn vạn không nên đi trêu chọc hắn. Đây là mệnh lệnh, nếu dám chống lại, trục xuất gia tộc!”

Chu Bắc Thần kinh nộ không ngớt, nhưng cũng không dám làm trái, xanh mặt, cắn răng nói: “Là!”

…

Dương Thanh Huyền đánh giết Vũ Văn Chiến việc, ngoại trừ ở mấy vị vương giả bên trong gây nên lớn chấn động mạnh ở ngoài, trong lúc nhất thời vực giới nội ngoại, không khỏi là đang bàn luận việc này.

Nếu không có có mấy vạn người tận mắt nhìn thấy, đồng thời còn có Thất Tinh Thiên Giới ở đây, là chắc chắn sẽ không có người tin tưởng.

Hai sao giết bốn sao, cũng đã là căn bản không thể sự, huống hồ vẫn là giết bốn sao vương giả, không khác nào đánh chết một tên thông thường năm sao Thiên Giới.

Thiên Giới cảnh trên, vượt qua ba cái Tinh cấp giết người, không chỉ có mới nghe lần đầu, coi như là trong lịch sử cũng không có như vậy ghi chép.

Dương Thanh Huyền rốt cục bắt đầu chính thức tiến vào các đại tông môn thế gia trong mắt, hơn nữa còn là bày phóng ở vị trí cực kỳ trọng yếu trên.

Trước thu được vinh quang vương giả thời điểm, các đại tông môn thế gia chỉ là cảm giác kinh ngạc cùng giật mình, cũng không cho là vinh quang vương giả có cái gì đặc biệt, nhiều lắm cùng sáu vương giả gần như, dù cho mạnh hơn, cũng nhiều nhất cường như vậy ném đi ném.

Bởi vì sáu vương giả thiên phú, cũng đã là thiên cổ tới nay, có thể đo lường đi ra mạnh nhất thiên phú.

Mà bây giờ Dương Thanh Huyền lấy hai sao Thiên Giới sơ giai, chém giết Vũ Văn Chiến bốn sao Thiên Giới sơ giai, rốt cục ở toàn bộ Mục Hải Vực Giới bên trong, dẫn phát rồi cự đại mà chấn động.

Chấn động mạnh, xa ở Ninh gia đại bại bên trên.

La Phù cảnh nội, đã tiến vào độ cao phòng bị trạng thái.

Thanh Sanh, Lam Anh cùng Bạch Phù ba đại Thần Vương phủ cường giả, cũng bị điều động đến Vô Dục Thành, lẻn vào trong hư không, giữ gìn Vô Dục Thành an toàn.

Tử Chi Thần Vương phủ.

Trong một gian mật thất.

Dương Thanh Huyền lặng lặng nằm ở bảo trên giường ngọc, ôn nhu hào quang nhẹ nhàng xâm nhập làn da của hắn, tư dưỡng thân thể. Nhưng trong cơ thể nhưng là mọi âm thanh yên tĩnh, không có một tia chân nguyên lưu động.

Hồng Tiêu, Tử Tâm, Thanh Sanh, Lam Anh, Bạch Phù đám người, cùng với Thần tộc hầu như một nhiều hơn phân nửa cường giả, còn có Khương gia một số cao thủ, cùng với Dương Thanh Huyền các bằng hữu, cộng hơn một trăm người, đều hội tụ một đường, cau mày.

Hồng Tiêu nói: “Dương Thanh Huyền có thể giữ được tính mạng, cần phải chính là dựa vào trong cơ thể cái viên này Xá Lợi Tử. Nhưng này Xá Lợi Tử đến cùng có năng lực gì, lại sẽ tiến vào loại trạng thái nào bên trong, chúng ta đều là không biết gì cả. Xá Lợi Tử vật này quá hiếm thấy, ta lật xem rất nhiều sách cổ, cũng chỉ có linh tinh nửa điểm ghi chép.”

Thanh Sanh nói: “Hơn nữa Dương Thanh Huyền công pháp tu luyện thần thông thật sự là quá loạn quá tạp, hiện ở trong người hoàn toàn hết sạch, cũng không biết là tình huống thế nào, thậm chí là sinh là chết cũng không biết.”

"Nhất định là còn sống!"

Tử Diên vội la lên: "Thanh Huyền ca ca cùng chúng ta có Thánh Linh khế ước, như là đã ra sự, chúng ta cũng sẽ đạo tiêu ngã xuống."

Thanh Sanh nói: "Vậy các ngươi có thể nhận biết được sinh cơ của hắn sao?"

Thất Tinh túc đều là nhíu mày lại, Tử Diên nghĩ đến hạ, nói ra: "Cảm giác không tới, nhưng lờ mờ, như có như không."

Thanh Sanh nói: "Vậy thì đúng rồi, hắn giờ khắc này không phải sinh không phải chết, rất khó phán đoán chết sống."

Tử Diên sửng sốt hạ, trạng thái như thế này không tựu là sự sống chết của chính mình mặt mày hốc hác sao, vội vàng nói: "Vậy phải làm thế nào?"

Hồng Tiêu nói: "Tạm thời không có cách nào, chúng ta một một bên tìm kiếm biện pháp, một một bên chờ chờ nhìn, có thể hay không có biến hóa mới."

Thanh Sanh nói: "Cũng chỉ có như vậy. Hi vọng chờ trong quá trình sẽ không có trở nên ác liệt tình huống xuất hiện, dù cho duy trì hiện trạng cũng tốt."

Tất cả mọi người là nội tâm trầm trọng.

Nếu như Dương Thanh Huyền chết rồi, như vậy đối với Ninh gia một trận chiến, tựu lộ ra không có chút ý nghĩa nào.

Lạc Đinh Lan nói: "Tuy rằng ta Thích chi lực đối với hắn giống như phản ứng cực yếu, nhưng ít ra vô hại, tựu để ta dùng Thích chi lực bảo vệ hắn, thỉnh thoảng quan sát biến hóa của hắn đi."

Hồng Tiêu nói: "Như vậy rất tốt."

Khương Nguyệt Lưu nói: “Ta đã phái người về Khương gia, hướng về hai vị chấp chính đại nhân mời xin giúp đỡ.”

Xi Hằng nói: “Luyện Tinh sư hiệp hội ta cũng phái người đưa tin đi.”

Tử Tâm nói: “Chư vị đều nghĩ một chút biện pháp, có cái gì con đường cũng có thể được con đường, đều không ngại thử một lần. Chỉ cần Dương Thanh Huyền có thể sống lại, bản tọa tự có trọng thưởng.”

Tất cả mọi người nói: “Thần Vương quá khách khí.”

Lần thứ nhất tập hợp cứ như vậy không có kết quả, mọi người riêng phần mình trở lại nghĩ biện pháp.

Tựu còn lại hạ Lạc Đinh Lan, Vu Khinh Nguyệt đám con gái, cùng Cơ Bắc Dã, Hi Xung nhóm bằng hữu lưu lại, tựa hồ không muốn đi.

Tử Tâm nói: “Không cần nhiều người như vậy lưu lại.” Nghĩ đến hạ, nói: “Lạc Đinh Lan cùng Tử Diên lưu lại đi, các ngươi một cái nắm giữ Thích chi lực, có thể yên tâm quan sát Dương Thanh Huyền trạng thái, một cái là hắn Tinh Túc, có thể thoáng cảm ứng tình trạng của hắn.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2469: Quái Tượng Mê Rời, Đồng Hương Tình

Còn lại người, đặc biệt là Vu Khinh Nguyệt đám con gái, tuy rằng không muốn, nhưng cũng biết Tử Tâm nói vô cùng đúng, chỉ được phẫn nộ ly khai, nhưng cũng không chịu đi xa, tựu lưu ở mật thất phụ cận.

Tử Tâm nói: “Các ngươi cũng không cần quá lo lắng. Thần tộc nắm giữ vùng vũ trụ này bên trong cao cấp nhất tài nguyên, nếu như ngay cả chúng ta đều cứu không sống Dương Thanh Huyền, cái kia cõi đời này cũng không có người cứu hắn.”

Tử Diên cười khổ nói: “Thần Vương đại nhân vừa nói như thế, thì càng để cho chúng ta lo lắng.”

Tử Tâm than thở: “Ta sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp. Các đại tông môn thế gia, chỉ cần cùng ta Thần tộc giao hảo, đều sẽ đi một chuyến, có lẽ có thể có biện pháp.” Trầm ngâm hạ, lại nói: “Ta ngược lại thật ra nhớ tới một người.”

Tử Diên hỏi: “Ai?”

Tử Tâm nói: “Cùng Dương Thanh Huyền cùng đến từ Thương Khung tinh vực cái kia người, chỉ là không biết làm sao mới có thể tìm được hắn.”

Tử Diên sững sờ nói: “Huyền Thiên Cơ? Người này làm việc quái lạ, nhưng cũng có tài năng kinh thiên động địa, năng lực quỷ thần khó lường, có lẽ hắn thật có thể có biện pháp cũng khó nói.”

Tử Tâm than thở: “Tất cả tùy duyên đi, Dương Thanh Huyền mệnh cũng tự có định số, các ngươi lo lắng cũng hết cách rồi, tận nhân lực mới tri thiên mệnh.”

…

“Tin tức này là có thật không?”

Một cái nào đó không biết tên tinh cầu trên, một gian quán rượu nhỏ bên trong.

Vị trí gần cửa sổ trên, đang ngồi Hoàng Đình cùng Huyền Thiên Cơ, hai người một mặt tra duyệt ngọc giản trong tay, một mặt nghe trong quán rượu người kể chuyện mặt mày hớn hở nói Dương Thanh Huyền cùng Vũ Văn Chiến đại chiến, thật giống hắn lúc đó tựu ở hiện trường tựa như.

Người kể chuyện nước miếng văng tung tóe, cảm xúc mãnh liệt tràn trề nói ra: “Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, Dương Thanh Huyền một thương thẳng tiến...” Nói, hai tay cùng thời gian bốc lên không quyền, phảng phất nắm vô hình chiến thương, hướng về trước đột nhiên đâm một cái, quát lên: “Oành một tiếng, Vũ Văn Chiến đầu tựu nở hoa rồi.”

“Tốt! Nói được lắm!”

“Ba ba ba!”

Bốn phía lập tức vang lên kịch liệt ủng hộ cùng tiếng vỗ tay, đều là hai mắt phóng ánh sáng, nghe được mười phần đã nghiền, thật giống Vũ Văn Chiến đầu tựu ở bọn họ trước mắt nổ tung, bọn họ vào đúng lúc này tất cả đều hóa thân làm Dương Thanh Huyền, nhiệt huyết sôi trào.

Huyền Thiên Cơ trả lời: “Giết Vũ Văn Chiến nhất định là thật sự, cho tới giết thế nào, tựu khó nói a. Tiểu tử kia quỷ kế đa đoan, hơn nữa vận khí từ trước đến giờ không sai.”

Hoàng Đình nói: "Nhưng là, hai sao đối với bốn sao..."

Huyền Thiên Cơ dùng ngón tay chỉ đầu, vừa chỉ chỉ bốn phía, cuối cùng chỉ chỉ trái tim, cười nói: "Này hết thảy tất cả, đều là thực lực. Ngươi đối với thực lực lý giải, hạn chế về mặt cảnh giới võ đạo."

Hoàng Đình nói: "Chuyện này làm lớn lên, dựa vào ta nhìn, toàn bộ vực giới đều phải loạn. Tiểu tử này, đi đến chỗ nào đều là cái gây chuyện chủ a."

Huyền Thiên Cơ nói: "Ai cũng không muốn gây chuyện, chỉ là thế giới này cá lớn nuốt cá bé, tầng tầng áp chế lại, ngươi không dũng cảm tiến tới, sẽ bị đè nát tan, đè đạo tâm mất hết, cuối cùng bị trở thành phàm trần."

Hoàng Đình sững sờ hạ, sắc mặt cổ quái nói ra: "Sát tinh đó truy lùng chúng ta lâu như vậy, đột nhiên rời đi, có thể hay không cũng cùng chuyện này có liên quan?"

Huyền Thiên Cơ cười nói: "Tự nhiên là có liên quan. Thiên Dụ nếu muốn nuốt ăn tu luyện Thiên Thần Quyết người, quá nửa là vì Thiên Thần Bất Diệt Thể. Như vậy trực tiếp nuốt ăn Thiên Thần Bất Diệt Thể chẳng lẽ không phải càng tốt hơn?"

Hoàng Đình cả kinh nói: "Dương Vân Kính? Ý ngươi là, hắn đi Ninh gia ăn Dương Vân Kính đi?"

Huyền Thiên Cơ gật đầu nói: "Có lẽ vậy. Dương Vân Kính trốn ở Ninh gia, một là vì chiếu ứng Ninh Thanh Dao, hai cần phải chính là vì tránh né này sát tinh. Có Ninh gia làm công sự, Thiên Dụ tuy mạnh, cũng không dám tùy tiện xông vào. Hiện tại Ninh gia đại bại, nội bộ sợ là sóng lớn thay nhau nổi lên, hiện tại đi Ninh gia đục nước béo cò, nói không chắc là có thể đem Dương Vân Kính ăn."

Hoàng Đình nói: “Cái kia Dương Vân Kính... Sẽ bị hắn ăn đi sao?”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ngươi không phải biết coi bói quẻ sao?”

Hoàng Đình “Ha ha” nở nụ cười, ngón tay ở trên bàn gõ mấy hạ, chậm rãi nói: “Vẫn là toán, xem bói quá hao tổn tâm thần ta, mặc dù tính tới Thiên Dụ muốn đi ăn Dương Vân Kính, chúng ta cũng không giúp đỡ được gì a, chỉ có thể vô ích tăng buồn phiền. Hơn nữa tốt không dễ dàng ung dung một trận, hà tất tự tìm phiền não, lại đi tìm sát tinh đó đây.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Này hai cha con đều không để người bớt lo a, có lẽ cũng phải lớn hơn khó trước mắt.”

Hoàng Đình sững sờ nói: “Ngươi là nói Dương Thanh Huyền cũng lớn hơn khó trước mắt?”

Nói xong, trầm ngâm hạ, từ trên người lấy ra mấy đồng tiền, phóng ở trên lòng bàn tay.

Sau đó tay trái ở không trung nhẹ chút, từng tia một lục tuyến từ ngón tay tràn ra, ở không trung ngưng tụ thành từng cái từng cái phù hiệu, bay vào đến tiền đồng bên trong.

Mấy đồng tiền trực tiếp lơ lửng, ở không trung lăn lộn, sau đó “Loảng xoảng làm” một tiếng rơi ở trên bàn, liên tục xoay tròn.

Cuối cùng, tiền đồng từng viên ngừng lại, nhưng khiến người giật mình là, dĩ nhiên không có ngã xuống, toàn bộ lập ở trên bàn.

“Ồ... Này...”

Hoàng Đình hơi hơi tái nhợt trên mặt, lộ ra kinh ngạc vẻ giật mình, ngơ ngác nói: “Này... Sao có thể có chuyện đó...”

Huyền Thiên Cơ nói: “Quái tượng nói thế nào?”

Hoàng Đình trầm ngâm một trận, nói: “Phiền phức lớn rồi, Dương Thanh Huyền cùng Vũ Văn Chiến một trận chiến, Vô Sinh không chết.”

“Vô Sinh không chết?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ý là hắn hiện tại không phải chết không phải sinh, nơi ở sinh tử ở giữa hình thái?”

Hoàng Đình nói: “Chính là, vì lẽ đó vô cùng kỳ quái a. Sinh mệnh chỉ có hai mặt, giống như đồng tiền này giống như vậy, rơi trên mặt đất, không phải chính diện chính là phản diện, hiện tại lại toàn bộ thành ở giữa mặt, ta chưa từng gặp như vậy kỳ dị tình huống. Dương Thanh Huyền hiện đang sợ là không sinh không chết.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Cái kia có thể sống lại sao?”

Hoàng Đình giơ tay vỗ một cái mặt bàn, “Ầm” một tiếng, chấn mấy đồng tiền cũng không phải là nhập không bên trong, rơi xuống thời điểm, phát sinh “Ong ong ong” thanh âm, từng viên lại là lập ở trên bàn, không có một viên ngã xuống.

Hoàng Đình cười khổ nói: “Không thể. Chúng ta có muốn hay không đến xem nhìn?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Nếu như Thần tộc đều cứu không sống hắn, chúng ta đi làm cái gì?”

Hoàng Đình nói: “Nói không chắc hắn lần này liền chết, dù sao cũng là một cái tinh vực đi ra, mọi người đều là đồng hương, có thể theo một phần lễ, xem như là cho hắn đưa ma, chúc hắn đi đường bình an a.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Nói cũng phải, đi thôi, trước tiên đi mua một ít hoa quả, cũng không thể tay không tới cửa đi.”

Hai người lúc này rời mở tửu quán, ở trên đường đi dạo vài vòng, mua chút hoa quả các loại, liền hướng La Phù chi cảnh đi.

Ngày mai, liền đã tới Vô Dục Thành.

Trong thành phòng giữ nghiêm ngặt, hầu như giống như là thời chiến.

Mỗi một vị vào thành võ tu, đều phải bị đăng ký cùng kiểm tra.

Hai người đều có Thiên Giới tu vi, bị trấn thủ truyền tống khu vực võ giả phát hiện, sau đó tỉ mỉ thẩm vấn.

Huyền Thiên Cơ lấy ra một viên lệnh bài, là lúc trước Tử Tâm đưa cho hắn, thủ vệ kia võ giả tự nhiên nhận ra lệnh bài kia đẳng cấp, giật nảy cả mình, vội vàng phái người đưa hai người đi Thần Vương phủ.

Chờ hai người sau khi rời đi, này tên trấn thủ võ giả vẫn chưa yên tâm, lập tức lấy ra đưa tin ngọc bài, hòa vào một đạo thần niệm, lăng không truyền tống đi ra ngoài.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2470: Đầy Vườn Sắc Xuân, Giống Như Trên Thanh Lâu

Tử Tâm ở bên trong tòa phủ đệ, sau khi nhận được tin tức đại hỉ, lập tức ra ngoài tới đón tiếp.

Nàng tuy rằng không hy vọng Huyền Thiên Cơ có thể cứu sống Dương Thanh Huyền, nhưng đối với Huyền Thiên Cơ đánh giá cực cao, lập tức tự mình đi ra ngoài đón.

Song phương vừa thấy mặt, Huyền Thiên Cơ tựu đem hoa quả đưa tới.

Tử Tâm mặt tối sầm lại, nói: “Dương Thanh Huyền đều sắp chết rồi, các ngươi còn có tâm tư khôi hài?”

Huyền Thiên Cơ lật hạ khinh thường, nói: “Lòng tốt mang theo hoa quả đến thăm Dương Thanh Huyền, ngươi nói chúng ta khôi hài? Không ăn toán, tự chúng ta ăn.”

Lập tức cùng Hoàng Đình hai cái người, đem hoa quả phân, trực tiếp ngay trước mặt Tử Tâm miệng lớn bắt đầu ăn.

Tử Tâm một trận vô lực, chỉ cảm thấy choáng váng đầu não huyễn, chỉ chỉ bên trong, nói: “Theo ở đây quá khứ, thứ ba cái viện, Dương Thanh Huyền tựu nằm ở bên trong. Chính các ngươi qua xem một chút đi, ta tâm mệt, muốn nghỉ ngơi hạ.”

Huyền Thiên Cơ cùng Hoàng Đình ăn xong hoa quả sau, hướng về Tử Tâm mượn mấy tờ giấy sát tay, lau xong sau trực tiếp đem giấy ném trên đất, liền hướng bên trong đi.

Dương Thanh Huyền còn nằm ở ngọc trên giường đá, Lạc Đinh Lan mấy ngày liên tiếp không ngừng đem Thích chi lực truyền vào trong cơ thể hắn, đều không có một chút nào tác dụng, nhưng vẫn như cũ kiên trì không ngừng, hy vọng có thể có kỳ tích xuất hiện.

Hai người đến sau, riêng phần mình cho Dương Thanh Huyền kiểm tra rồi hạ.

Hoàng Đình hỏi: “Làm sao?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Đích xác rất phiền phức a, ta không có biện pháp gì tốt, ngươi tính lại một quẻ, nhìn có thể hay không có khả năng chuyển biến tốt.”

Tử Diên khóc nói: “Hai vị đại nhân mời nhất định phải cứu cứu hắn.”

Hoàng Đình than thở: “Ta thử xem.”

Trực tiếp ở mật thất bên trong vẽ một trận phù, lấy ra một mặt màu vàng quy giáp, phóng vào trong trận, sau đó gảy phá ngón tay, dùng máu tươi ở bốn phía vẽ lên từng cái từng cái phức tạp văn tự, lại đem từng viên từng viên tiền đồng đặt bên trên.

Sau khi làm xong những thứ này, tựu ngồi xếp bằng ở trước trận, hai tay kết ấn.

Trên người có thiên vạn đạo ánh sáng phù trào hiện, ở mật thất trên không xoay tròn.

Màu vàng kia quy giáp trên lưng hào quang chói lọi, hóa hiện làm ra một bộ kỳ dị trận đồ, đem khắp nơi thiên quang phù toàn bộ thu nạp vào đi.

Toàn bộ trận pháp ánh sáng sáng choang, sở hữu tiền đồng toàn bộ dựng thẳng lên, đem trên mặt đất Huyết phù hút tới đồng trên người, “Ong ong” nhanh chóng xoay tròn.

Tử Tâm không biết lúc nào cũng đến rồi bên trong phòng, nhìn cái kia bói toán phương pháp, trong mắt lộ ra sắc mặt khác thường. Tuy rằng nàng không thông này đạo, nhưng lại có thể cảm ứng được quy tắc giáng lâm, đại đạo thôi diễn, tuyệt đối không phải một loại trò mèo. Không nhịn được nhìn Huyền Thiên Cơ một chút, Tâm đạo: “Bằng hữu của người nọ, xem ra cũng đều là một ít phi phàm người.”

Rất nhanh, cái kia chút nhuốm máu tiền đồng, toàn bộ lộn một vòng ở màu vàng quy giáp bốn phía, hiện ra một cái kỳ lạ đồ án.

Trong mật thất quy tắc một cái hoàn toàn tán đi, khôi phục thanh minh.

Tất cả mọi người nhìn bức đồ án kia, hoàn toàn không rõ vì sao.

Hoàng Đình nhíu mày lại, nói: “Kỳ quái.”

Tử Diên vội vàng nói: “Làm sao vậy?”

Hoàng Đình nói: “Quái tượng đã nói, phải cứu Dương Thanh Huyền, lấy được thanh lâu.”

Tử Diên: “...”

Tử Tâm trầm giọng cả giận nói: “Dương Thanh Huyền đều sắp chết rồi, các ngươi còn có tâm tư ở đây mở xoạt?!”

Hoàng Đình xạm mặt lại, ngượng ngùng nói: “Ta không có mở xoạt a, quái tượng trên như thế viết, đầy vườn sắc xuân giam không được, một chi” hồng hạnh xuất tường “(ngoại tình) đến, này... Quái ta la...”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Há, có chuyện tốt này? Vậy chúng ta nhanh đi cứu người đi.”

Hoàng Đình thu rồi màu vàng quy giáp cùng tiền đồng, híp mắt cười nói: "Đúng đúng, cứu người quan trọng, chúng ta nhanh đi."

Hai người lập tức liền đi ra cửa, tìm thanh lâu đi.

Tử Tâm cả giận nói: "Huyền Thiên Cơ, ngươi, ngươi..." Tức giận nói không ra lời.

Tử Diên nói: "Hai người này quá không đáng tin cậy, cứu Dương Thanh Huyền chuyện, mong rằng Thần Vương đại nhân nhiều nhọc lòng."

Tử Tâm than thở: "Ta tận lực."

...

Huyền Thiên Cơ cùng Hoàng Đình ngơ cả ngẩn Vương phủ, nghe hạ phụ cận thanh lâu.

Thần Vương phủ trước cửa thủ vệ mặt đen lại, chỉ về đằng trước nói ra: "Quá khứ hơn ba mươi dặm, có một Vô Dục Thành lớn nhất phong nguyệt nơi, gọi là xuân sắc lầu."

Hoàng Đình vui vẻ, nói: "Thật sự có xuân sắc lầu? Đầy vườn sắc xuân giam không được, cần phải chính là đó! Hồng hạnh một chi xuất tường đến, chúng ta nhanh đi tìm cái kia hồng hạnh."

Hai người lập tức hướng về cái kia xuân sắc lầu chạy đi.

Thủ vệ kia nhìn hai người bóng lưng biến mất, đầy mặt vẻ khinh bỉ, "Phi" một tiếng, không hiểu Thần Vương làm sao sẽ đích thân đi ra cung nghênh loại này người.

Bất quá chốc lát, hai người sẽ đến xuân sắc trước lầu, một toà như cung điện tựa như kiến trúc, màu vàng kim ngói lưu ly trên xuyên thấu ra xa hoa lãng phí hào quang, son phấn mùi thơm cùng tiếng cười duyên thỉnh thoảng từ bên trong truyền tới.

Trước lầu cửa lớn đỉnh trên, rồng bay phượng múa đề ba chữ lớn "Xuân sắc lầu".

Ở trước cửa còn có một mặt cờ màu, mặt trên dùng già dặn bút pháp viết "Tiểu lâu đêm qua lại gió đông".

Hoàng Đình thở dài nói: "Nhân sinh đắc ý cần đều vui mừng, đừng dùng kim tôn không đối với tháng, ta tới Mục Hải Vực Giới lâu như vậy rồi, cho tới bây giờ không có tốt thật buông lỏng một cái, hôm nay không say không về."

Huyền Thiên Cơ nói: "Cái gì thả lỏng? Chúng ta là tới cứu người, cứu một mạng người hơn xây tháp 7 tầng tháp. Đây là tu hành, không phải nghỉ ngơi."

Hoàng Đình nghiêm mặt nói: "Đúng! Cứu người, chính là nhân giả, đạo vậy. Đạo người, âm dương vậy, chúng ta là điều hòa âm dương, cân bằng vạn vật."

Hai người lập tức chen vào.

Bên trong Kim Ngọc cả sảnh đường, cực điểm xa hoa, lấy thủy tinh ngọc bích vì là đèn, Trân Châu vì là liêm, vãng lai nhà thơ, đều là người phong lưu.

Tú bà lập tức tiến lên đón, cười rạng rỡ, nói: "Hai vị công tử, nhanh xin mời vào."

Hoàng Đình nhìn bốn phía, nói ra: "Lão bản, các ngươi cô nương này bán thế nào a?"

Tú bà khắp khuôn mặt là son phấn, nở nụ cười tựu toàn bộ rạn nứt, cười nói: "Công tử, nhìn ngài nói, cái gì gọi là bán thế nào a? Nói khó nghe như vậy! Chúng ta này là cao cấp nam sĩ nuôi sinh trải nghiệm hội sở, chăm chú nam sĩ nuôi sinh, để ngài hưởng thụ được trước nay chưa có an nhàn cùng hưởng thụ, là ngài theo đuổi ung dung thả ra cả người áp lực lý tưởng nơi."

Hoàng Đình cười nói: “Là như thế nào nuôi sinh pháp?”

Tú bà ném một mặt mày, cười nói: “Trông hai vị công tử làm cái gì phục vụ. Đến, hai vị công tử trong phòng khách làm, ta đây phải đi gọi các cô nương lại đây.”

Lúc này đem hai người mang tới một gian sắc màu ấm tinh xảo phòng khách.

Rất nhanh, tựu có đại lượng nữ tử nối đuôi nhau mà vào, đều là ăn mặc trang điểm lộng lẫy, trên da thịt trắng như tuyết tỏa ra ánh sáng lộng lẫy, khiến người xa nghĩ Phiên Phiên.

Tú bà nói: “Hai vị công tử cảm thấy thế nào? Những thứ này là thanh thuần loại hình.”

Hoàng Đình lắm điều hạ nước bọt, hai mắt sáng lên nói: “Còn có cái gì loại hình?”

Tú bà cười nói: “Có a, còn có thư viện học sinh nữ, hai vị công tử nếu không chống đỡ hạ thư viện nữ học sinh đến trường.”

Nói vỗ tay một cái, một đội này thanh thuần hình nữ tử lập tức lùi lại, mỗi cái đều lộ ra ai oán vẻ mặt. Rất nhanh tựu một đám trẻ tuổi em gái, ghim búi tóc, nối đuôi nhau mà vào, mỗi người trong tay ôm một quyển thư từ.

Hai người nhìn trợn mắt ngoác mồm.

Cầm đầu một cô gái, dáng ngọc yêu kiều, ôn tồn lễ độ, gật đầu cười nói: “Hai vị công tử, hữu duyên thiên lí năng tương ngộ, hai trăm đồng tiền không tính đắt.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2471: Tìm Kiếm Hồng Hạnh, Kỳ Quái Tỳ Nữ

“Phốc!”

Hai người đồng thời phun ra một ngụm máu đến, Hoàng Đình khoát tay áo một cái, nói: “Mỗi cái cho hai trăm, đều đi ra ngoài.”

Tú bà nói: “Ai nha, hai vị ánh mắt còn thật cao, nếu không lọt mắt, chúng ta cái này còn có ngự tỷ, thiếu phụ...”

“Được rồi được rồi.”

Hoàng Đình ngắt lời nói: “Các ngươi này có hay không có một người gọi là Hồng Hạnh?”

“Hồng Hạnh?”

Tú bà cười nói: “Chúng ta ở đây cô nương mỗi người đều là Hồng Hạnh.”

Hoàng Đình nói: “Nói cho ngươi chính sự đây, tốt đẹp tra một chút, số tiền này là ngươi, nếu như có thể tìm ra cái này gọi Hồng Hạnh, lại cho ngươi gấp mười lần.”

Tú bà tiếp nhận túi chứa đồ, thần thức quét qua, giật nảy cả mình, bên trong Tinh Hạo Thạch so với bọn họ một năm doanh thu còn nhiều, biết gặp được ghê gớm quý nhân, kích động nói: “Hai vị đại nhân hơi chờ, chỉ cần cái này Hồng Hạnh ở chúng ta Xuân Sắc Lâu, coi như là đem mặt đất lật ta cũng nhất định cho hai vị tìm ra!”

Tú bà đưa qua tiền, vội vội vàng vàng tiêu sái.

Huyền Thiên Cơ nói: “Hồng Hạnh có thể hay không chỉ là một danh hiệu?”

Hoàng Đình nói: “Nếu Xuân Sắc Lâu là thật, Hồng Hạnh hơn nửa cũng là thật, Thiên Đạo mịt mờ, Nhân đạo mênh mông, căn cứ Hoàng Cực Kinh Thế Thư thôi diễn, tổng có thể tìm tới một vài thứ.”

Sau đó không lâu, người tú bà kia lại đi vào, phía sau theo năm cái cô nương, từng cái từng cái trang điểm lộng lẫy, bách mị thiên kiều.

Trong đó một cái cô nương trên người mặc chiến bào, tóc bạch kim, mang theo một cái nhẫn, có hai cái vượt trội Kim Giác, con mắt bức tranh thành màu xanh lam, trước ngực chật ních, trong tay còn cầm một căn pháp trượng.

Hoàng Đình chỉ vào cô nương kia, sững sờ nói: “Đây là cái gì hoá trang?”

Tú bà cười nói: “Công tử không hiểu đi, cái này gọi là nhân vật đóng vai, công tử yêu thích nhân vật như thế nào, đều có thể cho ngươi đóng vai đi ra, để ngài hưởng thụ nguyên chất mùi vị cao cấp trải nghiệm.”

Hoàng Đình xạm mặt lại, nói: “Ta chỉ cần gọi Hồng Hạnh, này năm cái cũng gọi Hồng Hạnh?”

Lấy ánh mắt của hắn, tự nhiên nhìn ra này năm tên nữ tử, đều là bình thường không có gì lạ, nhưng đều có tu vi nhất định, cao nhất một tên cũng là Chân Võ cảnh.

Tú bà cười quyến rũ nói: “Các nàng năm cái trước không gọi Hồng Hạnh, nhưng vừa nghe hai vị công tử thích gọi Hồng Hạnh, các nàng liền từ này đổi tên gọi Hồng Hạnh. Chỉ cần công tử có tiền, làm cho các nàng gọi cái gì đều được.”

Hoàng Đình mắng: “Hoang đường! Lão bản ngươi ở bắt chúng ta mở xoạt chứ? Chúng ta chỉ cần gọi Hồng Hạnh, nếu như không tìm được, tựu đem các ngươi Xuân Sắc Lâu cô nương toàn bộ gọi tới.”

Tú bà ủy khuất nói: “Chúng ta Xuân Sắc Lâu tổng cộng 923 vị cô nương, tất cả đều hỏi qua, không có có một người gọi là Hồng Hạnh.”

Hoàng Đình tự lẩm bẩm: “Thật chẳng lẽ chỉ là một danh hiệu?” Đối với người tú bà kia nói ra: “Xuân Sắc Lâu ta bao rơi xuống, đem sở hữu cô nương toàn bộ gọi tới.”

Tú bà cả kinh nói: “Công tử này có thể không được, cũng không phải là chúng ta có tiền không kiếm lời, mà là Xuân Sắc Lâu bên trong không ít quý khách nhưng là không đắc tội nổi, đem sở hữu cô nương đều gọi tới, liền trực tiếp đắc tội cái khác khách quý.”

Tên kia nhân vật vai trò em gái đột nhiên nói ra: “Ta ngược lại thật ra biết có một gọi Hồng Hạnh, bất quá là một xấu hầu gái.”

Tú bà sững sờ nói: “Ta làm sao không biết?”

Muội tử kia giễu cợt nói: “Nửa năm trước mướn vào, không phải chính thức làm việc, chỉ là người làm việc vặt, bình thường liền làm chút bưng trà rót nước chuyện. Bởi vì thực tại xấu xí, đã bị hạ phóng tới hậu cần đi làm nhóm lửa rửa rau chuyện.”

Tú bà nói: “Loại này hạ nhân, có tư cách gì gặp hai vị công tử.”

Hoàng Đình nói: “Đi đem nàng gọi tới.”

Tú bà sửng sốt hạ, nhân tiện nói: “Được rồi, ta đây phải đi.” Nàng liền dẫn năm cái cô nương lùi lại, sau đó không lâu, dẫn một cái vải thô áo tử nữ nhân đi vào.

Hoàng Đình sửng sốt hạ, này trên người cô gái không có nửa điểm nguyên lực ba động, thô tay chân to, da dẻ thô ráp, có chút mặt mày xám xịt dáng vẻ, vừa nhìn chính là chưa từng thấy việc đời hương hạ cô nương, trong mắt tràn đầy khiếp nhược cùng rụt rè.

Tú bà ngượng ngùng cười nói: “Hai vị công tử, đây chính là chúng ta Xuân Sắc Lâu, một vị duy nhất gọi Hồng Hạnh cô nương.”

Hoàng Đình khoát tay áo một cái, ủ rũ nói: “Đi xuống đi.”

Huyền Thiên Cơ nhìn cô gái kia, đột nhiên nói ra: “Ngươi gọi Hồng Hạnh?”

Người phụ nữ kia sợ trốn ở tú bà phía sau, ngập ngừng nói: “Ừm.” Âm thanh mười phần trầm thấp, cổ họng thô.

Hoàng Đình cười nói: “Ngươi sẽ không coi trọng nàng chứ? Ha ha.”

Huyền Thiên Cơ hỏi: “Ngươi mỗi cái tiền lương nước bao nhiêu?”

Hồng Hạnh nói: “Năm mươi khối linh thạch trung phẩm.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ngươi tới đây đã bao lâu?”

Hồng Hạnh nói: “Nửa năm, sáu cái tháng.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ngươi tích trữ bao nhiêu linh thạch?”

Hồng Hạnh nói: “Ba trăm khối.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ngươi bình thường không cần bỏ ra tiêu?”

Hồng Hạnh nói: “Cực nhỏ tiêu dùng, Xuân Sắc Lâu bao ăn bao ở.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Còn bao y phục mặc?”

Hồng Hạnh nói: “Quần áo tiện nghi, bao nhiêu linh thạch hạ phẩm.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ồ? Lão bản, ngươi nhìn nàng mặc quần áo này, trong ngoài phải bao nhiêu tiền?”

Tú bà trong lòng kỳ quái, nhưng vẫn là quan sát tỉ mỉ hạ Hồng Hạnh, kinh ngạc nói: “Này áo tử nhìn thấy được tuy rằng thổ, nhưng dùng tài liệu vẫn là rất tinh xảo, hơn nữa còn là thượng đẳng vật liệu. Hẳn là Chúc Long thương hội từ nhỏ ngựa tinh thu thập tới Địa Long tia đoán. Này một bộ hạ xuống, sợ là muốn bảy mươi, tám mươi linh thạch trung phẩm đi.”

Huyền Thiên Cơ mỉm cười nói: “Hồng Hạnh, ngươi đến cùng tồn xuống bao nhiêu tiền?”

Hồng Hạnh cả kinh nói: “Hai trăm... Hơn 200 điểm linh thạch trung phẩm...”

Hoàng Đình nhíu mày lại, tựa hồ cũng cảm giác được cái gì, bắt đầu quan sát tỉ mỉ này Hồng Hạnh.

Huyền Thiên Cơ lại hỏi nói: “Ngươi bây giờ là phụ trách thổi lửa nấu cơm?”

Hồng Hạnh nói: “Đúng thế.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Xuân Sắc Lâu mỗi ngày muốn mua bao nhiêu củi lửa?”

Hồng Hạnh sững sờ nói: “Cái này, ta không biết...”

Huyền Thiên Cơ nói: “Cái kia mỗi ngày tiêu hao bao nhiêu củi lửa ngươi hẳn biết chứ?”

Hồng Hạnh nhíu lông mày, nói: “Đại khái hai, ba trăm cân đi.”

Tú bà mắng: “Ngươi cái này đần độn nha đầu, phụ trách nhóm lửa thậm chí ngay cả đốt bao nhiêu củi đều không biết, mỗi ngày tiêu hao củi có hơn một ngàn cân, ngươi làm thế nào chuyện?”

Hoàng Đình cau mày nói: “Kỳ quái, này trên người cô gái rõ ràng không có nửa điểm nguyên lực ba động, nghĩ muốn giấu diếm được ngươi nhãn lực của ta, sợ là không có khả năng chứ?”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Chỉ là lừa gạt được nhãn lực của ngươi mà thôi. Nữ nhân này quần áo là cái điểm đáng ngờ, tinh sảo như vậy vật liệu, nhưng làm thành như vậy giản dị quê mùa kiểu dáng, hiển nhiên là có vấn đề. Theo lý mà nói, như vậy hương hạ nữu đối với chính mình có bao nhiêu tiền, là vô cùng rõ ràng, nàng nhưng hoàn toàn không biết. Tựu liền mỗi ngày làm sự, muốn đốt bao nhiêu củi đều không biết, đây là cái hương hạ đần độn nha đầu sao?”

Hồng Hạnh cái kia nhát gan rụt rè ánh mắt, chậm rãi bắt đầu biến hoá, trong hốc mắt một điểm điểm có gợn sóng hơi dạng, đem hai mắt rửa sạch triệt như thế, ánh mắt sâu xa như biển.

Cái kia có chút mập mạp thân thể, một điểm điểm hướng về bên trong gầy đi, thậm chí tựu liền thân cao, đều ở một điểm điểm đi lên dài, so với trước kia trực tiếp cao một cái đầu đi ra.

Toàn thân vẫn như cũ không có nửa điểm nguyên khí, nhưng cũng có một loại lẫm liệt không thể phạm thần thánh hơi thở hơi thở, tản ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2472: Phá Cuộc Người, Xúc Động Thiên Hỏa

Tú bà cả kinh nói: “Ngươi... Ngươi...” Kinh hãi nói không ra lời.

Ở Vô Dục Thành trà trộn hồi lâu, tự nhiên biết những người tu luyện này Bất Phàm, dù cho tú bà chính mình, cũng là Chân Võ cảnh tu vi, biết gặp gỡ cao nhân rồi, sắc mặt trắng bệch, chỉ lo rước họa vào thân.

“Hay, hay lắm!”

Hoàng Đình khen lớn nói: “Quái tượng quả nhiên không có toán sai, đúng là đầy vườn sắc xuân, Hồng Hạnh một chi!”

Hồng Hạnh đối với tú bà nói ra: “Ngươi đi ra ngoài trước đi.”

Tú bà cả kinh run run hạ, vội vàng cúi đầu khom lưng, cung kính thối lui ra khỏi phòng ngăn.

Hồng Hạnh ánh mắt như nước, nhìn hai người, nói ra: “Các ngươi là ai?”

Hoàng Đình nói: “Việc này nói rất dài dòng, nói thế nào tốt đây...”

Hồng Hạnh nói: “Các ngươi là vì Dương Thanh Huyền chuyện tới?”

Hoàng Đình giật nảy cả mình, nói: “Làm sao ngươi biết?”

Huyền Thiên Cơ cũng là lộ ra vẻ kinh ngạc, lại quan sát lần nữa hạ trước mắt cô gái này, càng xem càng cảm thấy không đơn giản.

Hồng Hạnh nói: “Ta cùng Dương Thanh Huyền cũng có nhất định ngọn nguồn, hắn hiện tại hẳn là ở nguy hiểm sinh tử cảnh giới.”

Hoàng Đình nói: “Ngươi có thể cứu nàng. Ta tính một quẻ, quái tượng trên biểu hiện, người cứu hắn chính là đầy vườn sắc xuân bên trong Hồng Hạnh, cần phải chính là ngươi.”

Hồng Hạnh lạnh lùng liếc mắt nhìn hắn, Hoàng Đình trong lòng không tên kinh sợ, bị cái kia quét mắt qua một cái, một trái tim giống như là rơi vào kẽ băng nứt giống như vậy, không khỏi nhấc lên cuồn cuộn ngất trời hãi sóng, đối với này thân phận của cô gái vạn phần hiếu kỳ.

Huyền Thiên Cơ hỏi: “Ngươi tên thật là gì?”

Hồng Hạnh nghĩ đến hạ, trả lời: “Hồng Lâm.”

Huyền Thiên Cơ trầm ngâm nói: “Hồng chi thần tộc?”

Cô gái này chính là Hồng Lâm, năm đó buổi đấu giá trên cướp hạ Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ sau, tựu trốn ở vực giới chỗ hẻo lánh dưỡng thương.

Mãi đến tận nửa năm trước, thương thế ổn định sau, mới lại về La Phù chi cảnh.

La Phù chi cảnh từ Thần tộc tổ tiên sáng tạo ra, đối với bọn họ Thần tộc thể chất cùng sức mạnh có cực mạnh tăng cường tác dụng, vì lẽ đó cải trang sau, tựu ẩn giấu ở thế năng cao nhất Vô Dục Thành bên trong, sung mãn làm một gã tỳ nữ.

Trước đây không lâu, Hồng Lâm đột nhiên cảm ứng được Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ, liền tự hành bói toán một vầng, chiếm được một ít tin tức, lại thêm Dương Thanh Huyền đại chiến Vũ Văn Chiến việc, đã truyền khắp thiên hạ, nổi tiếng, Hồng Lâm cũng nghe nói mấy cái phiên bản, đối với Dương Thanh Huyền tình hình có nhất định dự tính.

Hồng Lâm gật gật đầu.

Huyền Thiên Cơ cùng Hoàng Đình đều là lấy làm kinh hãi, phải biết hồng một trong tộc, nhưng là trong thần tộc mạnh nhất một nhánh. Đại Thần Vương vị trí, ở trong dòng sông lịch sử, có đại bán thời gian nắm giữ ở hồng chi thần tộc trong tay. Dù cho đương kim đại Thần Vương Hồng Tiêu, đều là hồng chi thần tộc người.

Hồng Lâm nói: “Dương Thanh Huyền hiện tại tình huống thế nào? Tỉ mỉ nói cho ta nghe một chút.”

Hoàng Đình không dám thất lễ, vội vàng đem Dương Thanh Huyền các loại, không rõ chi tiết nói ra. Sau đó đem chính mình xem bói quái tượng cũng nói ra.

Hồng Lâm sau khi nghe xong, cổ quái nhìn Hoàng Đình một chút, nói: “Ngươi cũng coi là một kỳ nhân, lại có thể bói toán ra thiên diễn số lượng. Ta có lẽ có biện pháp có thể cứu hắn, nhưng điều kiện tiên quyết là, không thể ở Thần tộc trước mặt bại lộ thân phận của ta.”

Hai người đều là trong lòng kỳ quái, nhưng mỗi người đều có bí mật của chính mình, này trên người cô gái nhất định có bí mật, bằng không cũng không cần trốn ở đây làm tỳ nữ.

Hoàng Đình đáp ứng nói: “Tốt, chỉ cần có thể cứu sống Dương Thanh Huyền, thân phận không là vấn đề.”

Hồng Lâm gật đầu nói: “Cứu chữa quá trình bên trong, hết thảy đều phải nghe ta chỉ huy, không được có nửa điểm làm trái.

Các ngươi hai cái muốn làm ta trợ thủ."

Hai người nghĩ đến hạ, nhân tiện nói: "Có thể."

Hồng Lâm gật đầu nói: "Vậy đi thôi."

Lập tức, ba người lập tức cách Xuân Sắc Lâu, trở lại Tử Chi Thần Vương phủ.

Tử Tâm nghe nói hai người muốn đơn độc cứu trị Dương Thanh Huyền, không cho người bên ngoài quan sát, lúc này không đồng ý, nhưng ở hai người thuyết phục hạ, lại cùng Tử Diên đám người thương lượng một phen sau, mới miễn cưỡng đồng ý.

Tử Tâm lập tức bố trí hạ xuống, cho Huyền Thiên Cơ cùng Hoàng Đình dành ra một chỗ mật thất, thiết trí trận pháp cách rời, đồng thời phái lượng lớn cường giả, đem Thần Vương phủ thành nước chảy không lọt. Nếu như cứu trị xảy ra vấn đề, hai người cũng có chạy đằng trời.

Hồng Tiêu nghe nghe việc này, cũng cùng Thanh Sanh từ Vũ Lăng Nguyên chạy tới.

Trong lúc nhất thời, Vô Dục Thành lần thứ hai tiến vào khẩn trương tình trạng giới bị, như gặp đại địch.

Tử Chi Thần Vương phủ.

Cao cấp nhất mật thất bên trong không gian.

Biến ảo ra một vùng vũ trụ hư không, cùng vô cùng vô tận đại địa.

Dương Thanh Huyền nằm ở thạch trên giường ngọc, Hồng Lâm, Huyền Thiên Cơ, Hoàng Đình, Lạc Đinh Lan bốn người đứng ở xung quanh.

Hồng Lâm đã khôi phục tuyệt sắc dung nhan, cẩn thận kiểm tra Dương Thanh Huyền tình trạng cơ thể, sau đó lâm vào sâu sắc trầm tư.

Huyền Thiên Cơ, Hoàng Đình, Lạc Đinh Lan không dám đánh khuấy, lặng lặng đứng ở phía sau.

Lạc Đinh Lan là nhận ra Hồng Lâm, thấy nàng từ Huyền Thiên Cơ Thánh khí bên trong xuất hiện, đầu tiên là giật mình, sau đó đại hỉ.

Lúc trước Hồng Lâm đại chiến thời điểm đấu giá, nàng tựu ở Dương Thanh Huyền Nhân Đà La bên trong, biết cô gái này thần thông lợi hại.

Hồng Lâm trầm tư rất lâu, mới nói: "Tình huống của hắn hết sức phiền phức, cùng năm đó ta có chút giống nhau, ta là bị một tia Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa bảo vệ hồn phách bất diệt, này mới ở ngàn tỉ năm năm tháng bên trong, một điểm điểm khôi phục như cũ. Trong cơ thể hắn cũng có Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, năm đó chỉ là một viên tiểu hạt giống, hiện tại hơi hơi lớn rồi chút, ta trước tiên đem trong cơ thể hắn Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa châm đốt."

Lạc Đinh Lan cả kinh nói: "Vậy có phải hay không cũng phải ngủ say ngàn tỉ năm?"

Hồng Lâm nói: "Không rõ ràng đây, từng bước một đến đây đi."

Nói xong, hai tay để xuống hai bên, toàn bộ người chậm rãi bay lên, sau đó đem hai tay để xuống trước ngực, chỗ mi tâm một luồng cực cao nhiệt độ, kèm theo cường ánh sáng tản ra.

Lập tức một đóa hỏa diễm, như đóa hoa sen hoa ở mi tâm nở rộ.

Hồng Lâm vươn tay ra, mi tâm hỏa liên chậm rãi bay ra, rơi vào trong lòng bàn tay, sau đó hướng về Dương Thanh Huyền chậm rãi tới gần.

Hoàng Đình nuốt xuống hạ, không nhịn được nói ra: “Ngọn lửa này thật là đáng sợ, có thể hay không đưa hắn hoả táng?”

Hồng Lâm nói: “Ta không dùng minh hỏa đụng vào hắn, chỉ là dùng ngọn lửa tràng năng, xúc động trong cơ thể hắn Thiên hỏa hạt giống.”

Tiếng nói rơi xuống, Dương Thanh Huyền trước ngực, tựu chậm rãi hóa ra một mảnh hỏa văn, trình hình tròn khuếch tán, cùng Hồng Lâm trong tay hỏa liên lẫn nhau chiếu rọi.

Cái kia hỏa văn một điểm điểm triển khai, từ một viên hạt giống, từ từ sinh trưởng, khai chi tán diệp, rất mau đem toàn thân chiếm đầy.

Dương Thanh Huyền kinh lạc trình màu đỏ tươi, rõ ràng hiển hiện ra, bên trong chảy xuôi tinh khiết nhất Bản Nguyên Hỏa có thể, bày kín toàn thân.

Hoàng Đình ba người đều là trên mặt mang theo sắc mặt vui mừng.

Dương Thanh Huyền kinh lạc trước tất cả đều là chết, không có nửa điểm sức mạnh chảy xuôi, mặc dù là Lạc Đinh Lan Thích chi lực, đều không thể kích hoạt mảy may.

Mà giờ khắc này kinh lạc toàn bộ hiển hiện ra, đồng thời bên trong chảy xuôi hỏa có thể.

Chỉ cần có năng lượng lưu động, là có thể đản sinh lực số lượng, tựu có thể thu được sinh cơ.

Hồng Lâm cảm ứng được ba người tâm tình, lắc đầu nói: “Không muốn cao hứng quá sớm, này kinh lạc bên trong tuy rằng có hỏa có thể chảy xuôi, nhưng hoàn toàn là bị trời ơi hỏa cảm ứng, chỉ cần Thiên hỏa lấy ra, lập tức lại sẽ trở về tử địa, cự ly cứu sống còn kém xa.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2473: Thiên Chi Sủng Nhi, Tham Dịch Tinh Đan

Lạc Đinh Lan nói: “Đại nhân thần thông được, đã so với chúng ta dự đoán muốn tốt lắm rồi.”

Hồng Lâm không nói, tiếp tục dùng Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa dẫn dắt Dương Thanh Huyền trong cơ thể Thiên hỏa hạt giống, để cái kia hạt giống không ngừng trưởng thành, thúc, ở Dương Thanh Huyền kinh lạc giữa dòng chảy càng thêm thông thuận, không trở ngại.

Cứ như vậy quá mấy ngày, Dương Thanh Huyền kinh lạc bắt đầu biến mất, hóa thành Hỏa chi bản nguyên, sau đó là bộ phận xương cốt, cơ thịt, huyết dịch, một điểm điểm bị hòa tan thành hỏa diễm, rốt cục, cuối cùng toàn bộ hóa thành hỏa thân, trở lại Vĩnh Nhiên thân thể.

Đến đây, Hồng Lâm mới thở phào nhẹ nhõm, đem trong tay mình hỏa liên thu hồi.

Dương Thanh Huyền Vĩnh Nhiên thân thể tiếp tục bỗng dưng thiêu đốt, như là bị kích hoạt rồi giống như vậy, đã không cần ngoại lực. Hơn nữa ngọn lửa đẳng cấp cực cao, xa ở Cức Hằng Cổ Diễm bên trên, chính là Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa.

Hồng Lâm nói ra: “Bước thứ nhất hoàn thành, Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa hạt giống hoàn toàn kích hoạt rồi, chỉ cần hỏa diễm bất diệt, liền có thể lấy bảo đảm hắn chân thân không chết.”

Lạc Đinh Lan vui vẻ nói: “Cái kia bước thứ hai đây? Phải làm gì?”

Hồng Lâm nói: “Bước thứ hai ta còn chưa nghĩ ra, các ngươi cũng đồng thời nghĩ nghĩ.”

Lạc Đinh Lan sững sờ nói: “Đại nhân không có hoàn chỉnh phương án sao?”

Hồng Lâm cười khổ nói: “Loại vết thương này người bình thường là chắc chắn phải chết, nào có cái gì phương án? Đều là lấy ngựa chết làm ngựa sống.”

Lạc Đinh Lan hít một hơi thật sâu, vừa lỏng đi xuống tâm, lại nâng lên.

Huyền Thiên Cơ đột nhiên nói ra: “Ta đến thử xem.”

Liền bồng bềnh lên trước, giơ tay lên, trực tiếp hướng về Dương Thanh Huyền đan điền điểm tới.

Mấy người giật nảy mình, Hồng Lâm hai con ngươi co rụt lại, con mắt nháy mắt hóa thành màu đỏ tươi, nhìn chằm chằm Huyền Thiên Cơ đầu ngón tay, lộ ra khiếp sợ vẻ khó tin, kém một chút kêu ra tiếng.

Huyền Thiên Cơ đầu ngón tay vệt trắng lóe lên, liền bắn vào Dương Thanh Huyền đan điền.

Huyền Thiên Cơ tay phải lăng không biến hóa ấn quyết, không ngừng đập ở Dương Thanh Huyền trên đan điền, đem sức mạnh một điểm điểm đánh vào đi vào.

Dương Thanh Huyền vùng đan điền hiện ra các loại đồ án, loé lên rồi biến mất, ở hơn mười đạo thủ ấn pháp quyết đập xuống sau, trên đan điền hóa hiện ra một mảnh bạch quang, như bảo ngọc giống như vậy, làm cho người ta một loại ấm áp mà mênh mông cảm giác.

Hồng Lâm cả kinh nói: “Đại đạo chi lực! Hai người các ngươi trên người đều có đại đạo chi lực!"

Huyền Thiên Cơ thu tay về ấn, than thở: "Một tia mà thôi, quá ít, không đủ để trực tiếp đưa hắn cứu sống."

Hồng Lâm động dung nói: "Thực sự là thiên chi sủng nhi. Từ cổ chí kim, có thể nắm giữ một tia đại đạo chi lực người, ít ỏi. Không có chỗ nào mà không phải là kinh thiên động địa hạng người."

Huyền Thiên Cơ cười khổ nói: "Kinh thiên động địa quá khoa trương, ở đây nguy hiểm Mục Hải Vực Giới có thể sống sót, ta tựu đủ hài lòng."

Hồng Lâm nói: "Đốt Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, lại dẫn động đại đạo chi lực, Dương Thanh Huyền sống lại cần phải ổn."

Nói xong, trong tròng mắt hồng mang lóe lên, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền đan điền đưa mắt nhìn một trận, sau đó đưa tay tóm tới.

Cái kia mênh mông bạch quang bên trong, một điểm trạm ánh sáng màu xanh lam chậm rãi bay lên, không ngừng từ thân thể bên trong tách ra ngoài, chính là bảo vệ Dương Thanh Huyền tính mạng Xá Lợi Tử, ở vừa ra đan điền địa phương, tựu đình chỉ tiếp tục tróc rời.

Xá Lợi Tử cùng Dương Thanh Huyền vận mệnh một đường, nếu như tách ra ngoài, Dương Thanh Huyền bản thể sợ là sẽ phải lên biến hóa to lớn.

Huyền Thiên Cơ, Lạc Đinh Lan ba người đều đổi sắc mặt, cảnh giác nhìn chằm chằm Hồng Lâm, không biết nàng phải làm gì.

Hồng Lâm nhìn cái viên này Xá Lợi Tử, ánh mắt bên trong lưu động gợn sóng, phảng phất chạm đến tiếng lòng.

Sau một lúc, mới ưu thương thở dài, sau đó đưa tay hướng về bên trong một trảo, một điểm vệt trắng từ bên trong kích bắn mà ra, rơi ở Hồng Lâm trong tay, là một cái bình ngọc màu trắng.

Bắt tay nháy mắt, chiếc lọ trên lóe lên chuỗi phù văn màu vàng, càng là có phong ấn.

Này Xá Lợi Tử tự thành không gian, năm đó cũng bị tịch Phù Đồ cho rằng chứa đồ nguyên khí dùng, bên trong đều là trân tàng bảo vật.

Hồng Lâm hướng về trên bình ngọc điểm mấy hạ, đem phong ấn đó giải khai.

Sau đó bình ngọc hướng về hạ một ngã, một trận Thanh Phong chảy ra, sau đó nhất điểm hồng mang bắn vụt ra, là một quả màu đỏ tươi viên thuốc, hướng về Dương Thanh Huyền trong miệng bắn đi.

Cái kia viên thuốc đang đến gần Dương Thanh Huyền môi một bên thời điểm, đột nhiên đình trệ ở, sau đó đột nhiên loáng một cái, liền hướng xa xa bỏ chạy, bên trong lại truyền đến huyên náo thanh âm, như là con nít đang nói chuyện.

Hồng Lâm nhíu mày lại, nói: “Lại sản sinh ra linh trí.”

Đưa tay hướng về cái kia viên thuốc chộp tới, lập tức đem thu lấy.

Viên thuốc liều mạng lay động, bên trong truyền đến tiểu hài tử âm thanh, cầu khẩn nói: “Bỏ qua cho ta đi, van cầu ngươi bỏ qua cho ta đi, ta tu hành không dễ, tốt không dễ dàng sinh ra linh trí, không muốn bị người ăn.”

Hồng Lâm nói: “Ngươi vốn là đan dược, tuy rằng được trời cao chăm sóc, vạn người chưa chắc có được một, nhưng quy tụ cuối cùng là bị người nuốt ăn. Năm đó tịch Phù Đồ luyện hóa ngươi đi ra, là vì cứu ta. Để cho ngươi sống đến hiện tại, đã là trên ngày thương hại, không nên không biết đủ.”

Nói xong dùng sức một trảo, đan dược bên trong truyền đến một tiếng hét thảm, đã bị Hồng Lâm chộp vào trong tay.

Tựa hồ sợ đan dược tác quái, Hồng Lâm đánh ra mấy cái quyết ấn, đem trong thuốc viên linh trí phong ấn, sau đó tập trung vào Dương Thanh Huyền trong miệng.

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền trong cơ thể, truyền đến một tiếng vang thật lớn, Vĩnh Nhiên thân thể bỗng nhiên trướng lớn gấp hai, mạnh mẽ hỏa có thể lan ra đi ra, bức tất cả mọi người lui lại mấy bước.

Huyền Thiên Cơ cả kinh nói: “Tham Dịch Tinh Đan?”

Hồng Lâm nói: “Ngươi dĩ nhiên nhận ra, thật không tệ.”

Huyền Thiên Cơ cười khổ nói: “Vật này chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết.”

Hồng Lâm nói: “Ở ta cái kia thời đại, này chỉ sợ cũng một quả cuối cùng, bên trong cần mấy loại tuyệt thế trân bảo, ức vạn năm trước tựu tuyệt tích. Bây giờ nơi đây vũ trụ, càng thêm không thể luyện chế ra.”

Huyền Thiên Cơ than thở: “Dương Thanh Huyền nhân họa đắc phúc, lại là lớn lên Thiên hỏa, lại ăn Tham Dịch Tinh Đan, phần cơ duyên này cũng là toàn bộ vũ trụ độc nhất vô nhị.”

Hồng Lâm nói: “Xúc động Thiên hỏa, lại có đại đạo chi lực bảo vệ, còn có thứ hai nguyên thần cùng Xá Lợi Tử, hiện tại nuốt ăn Tham Dịch Tinh Đan, tỉnh lại chỉ là vấn đề thời gian. Ta ngược lại là có thể lại giúp hắn một tay, chỉ có điều mật thất này kết giới không đủ kín, ngươi nếu như có thể dùng đại đạo sức mạnh to lớn che giấu này địa khí tức, ta có thể lại giúp hắn một tay."

Huyền Thiên Cơ đột nhiên nói ra: "Ta biết rồi, đón lấy bước đi, sẽ bại lộ thân phận của ngươi. Mà này đại biểu thân phận ngươi đồ vật, sẽ bị phía ngoài Thần tộc phát giác."

Hồng Lâm nói: "Ngươi hết sức thông minh."

Huyền Thiên Cơ nói: "Có lẽ ta đã biết thân phận của ngươi. Ngươi sau đó phải thi triển thủ đoạn, là tiên thiên ngũ thái bên trong Thái Dịch lực lượng đi."

Hồng Lâm hơi đổi sắc mặt, hừ một tiếng.

Huyền Thiên Cơ cười nói: "Yên tâm đi, ta đối với Thần tộc việc không có bất kỳ hứng thú. Hơn nữa rất hân hạnh được biết ngươi, đệ nhất đời đại Thần Vương hồng vũ ái nữ, Hồng Lâm đại nhân."

Hồng Lâm cả giận nói: "Ngươi còn biết một ít gì?"

Huyền Thiên Cơ nói: "Biết một ít, nhưng không nhiều. Mấu chốt là ta cũng không hứng thú. Làm phiền ngươi cứu trị Dương Thanh Huyền, Thái Dịch lực khí tức, ta tới che giấu."

Nói xong, liền giơ tay bấm quyết, phía sau hư không lay động, năng lượng phun trào hạ, hóa ra Pháp Thiên Tượng Địa.

Pháp Thiên Tượng Địa hai tay hướng về đẩy về trước ra, hình thành một cái to lớn bình phong, từ trong hư không giáng lâm xuống, đem chu vi trăm dặm toàn bộ bao phủ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2474: Thái Dịch Lực Lượng, Đan Dược Phí Dụng

Bình phong lộ ra chính sáu mặt thân thể, ở Dương Thanh Huyền bầu trời, có một cái to lớn màu trắng trận pháp, trực tiếp hình chiếu đến sáu trên mặt, đem không gian liền tiếp thành một mảnh.

Hồng Lâm trong mắt lộ ra vẻ kinh dị, nói: “Tu Di giới tử, to lớn không ở ngoài, tiểu không bên trong, đạo pháp tròn trịa.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Vạn vật một thể, bất luận lớn hay nhỏ, chính phản đi theo, to nhỏ tương đối.”

Hồng Lâm gật đầu nói: “Đạo pháp một thể, lần này ta yên tâm. Ở bình phong này bên trong, coi như là Hồng Tiêu không có khả năng tra xét đến hơi thở của ta.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Hết sức mong đợi đấy, ta cũng hết sức muốn kiến thức một cái tiên thiên ngũ thái uy lực.”

Hồng Lâm nói: “Ngươi có đại đạo sức mạnh to lớn, tiên thiên ngũ thái lại đáng là gì?”

Nói xong, liền đưa tay lần thứ hai hướng về Xá Lợi Tử chộp tới.

Năm ngón tay ở không trung biến đổi quyết ấn, nhẹ nhàng gõ trên Xá Lợi Tử.

Bao bọc Xá Lợi Tử ánh sáng màu lam không ngừng lưu chuyển, như là chịu đến áp chế giống như vậy, hướng về hai bên thối lui, Xá Lợi Tử trên một điểm hào quang, không ngừng từ bên trong bốc lên.

Hồng Lâm nhẹ nhàng kéo một cái, liền đem Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ lấy ra.

Đồ trên thuần khiết tự nhiên, đan xen lượng lớn hoa văn, nhìn thấy được giống như là một tấm thông thường giấy.

Hồng Lâm theo xoay tay một cái, ở trên bản vẽ nhẹ nhàng bôi đi qua.

Nhất thời trên giấy ánh sáng lưu chuyển, hóa hiện ra khó có thể tưởng tượng sức mạnh, như rồng như phượng, không ngừng hướng bốn phía tràn ra.

Trăm dặm hư không, lập tức tiến vào một loại huyền diệu trạng thái hỗn độn.

Hoàng Đình, Lạc Đinh Lan không khỏi là kinh hãi đại hỉ.

Này lực hỗn độn, chính là thiên địa ban đầu mở lúc Hồng Mông cảnh tượng, vạn vật chính là ở đây trước tiên thiên chi lực bên trong tẩm bổ sinh trưởng.

Mấy người mỗi lần hít thở, rõ ràng cảm thấy huyết dịch toàn thân, chân khí phun trào, chính mình giống như là muốn dung nhập vào này Hồng Mông bên trong.

Huyền Thiên Cơ cũng là đầy mặt than thở, giơ tay bấm quyết, một mặt duy trì không gian đại trận, bao lấy này Hồng Mông khí tức, một mặt vận chuyển pháp quyết, tu luyện thể ngộ này Hồng Mông tiên thiên Thái Dịch lực lượng.

Hồng Lâm hai tay bấm quyết, không điểm đứt trên Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ, từng đạo từng đạo Hỗn Độn Nguyên Lực, hóa thành màu trắng Long Phượng hình thái, Như Yên như sương, khuấy động đi ra, nhảy vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Cái kia Bản Nguyên Chi Hỏa bên trong, lập tức tỏa ra mạnh mẽ sinh cơ, hỏa thế cấp tốc tăng vọt, đem trăm dặm không gian toàn bộ hóa thành biển lửa.

Hoàng Đình bọn người là kinh hãi trợn to hai mắt, Vĩnh Nhiên thân thể Dương Thanh Huyền, hai tay một điểm điểm nắm chặt, thân thể bắt đầu có tự giác phản ứng. Vùng đan điền Thiên Đạo lực lượng, theo hô hấp nhất khởi nhất phục, bắt đầu khôi phục sinh cơ.

Lạc Đinh Lan vui vẻ nói: “Sống!”

Hồng Lâm nói: “Có Xá Lợi Tử bảo vệ nguyên thần, lại có Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, Thiên Đạo lực lượng, Tham Dịch Tinh Đan, giờ khắc này lại bị Thái Dịch lực lượng gột rửa chân thân, coi như là một bộ thi thể cũng có thể sống.”

Dương Thanh Huyền Vĩnh Nhiên thân thể trên, sinh cơ cuồn cuộn không ngừng tuôn ra, song quyền nắm chặt bên dưới, chân thân ở hỏa diễm cùng thân thể trong đó biến hóa bất định. Xá Lợi Tử bốn phía ánh sáng màu xanh lam, sinh cơ toả sáng, bay lên trời, không ngừng lên cao, đang cố gắng ngưng tụ ra thứ hai nguyên thần hình thái.

Thời gian uống cạn nửa chén trà sau, Hồng Lâm tựu chi trì không nổi, tay ngọc đẩy một cái, Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ lần thứ hai trở lại Xá Lợi Tử bên trong. Xá Lợi Tử cũng hồi quy đan điền.

Hồng Lâm nói với Lạc Đinh Lan: “Ngươi có thể mang Thích chi lực đưa vào trong cơ thể hắn, trợ hắn khôi phục thứ hai nguyên thần hình thái. Không tốn thời gian dài, là có thể đã tỉnh.”

Lạc Đinh Lan vội hỏi: “Đa tạ.”

Hồng Lâm lắc lắc đầu, nói: “Phải.”

Dương Thanh Huyền thân thể, một điểm điểm từ Thiên hỏa bên trong về quy bản thể.

…

Mật thất ở ngoài, Thần Vương phủ cường giả trải rộng hư không, bảo vệ mỗi một đầu mối không gian, không cho phép bất kỳ quấy nhiễu nào xuất hiện.

Đồng thời cũng phòng ngừa Huyền Thiên Cơ đám người làm phá hoại sau chạy trốn.

Liên tiếp nửa tháng trôi qua, bên trong đều không có bất cứ động tĩnh gì, trước còn có thể cảm nhận được các loại sóng năng lượng, đến lúc sau cũng chỉ có thể cảm thấy được kết giới sóng năng lượng, đem tất cả thần thức tra xét đều chặn ở bên ngoài.

Tử Tâm tức giận nói: “Chết tiệt Huyền Thiên Cơ, lại còn đề phòng chúng ta!”

Hồng Tiêu hai mắt khép hờ, cảm ứng sau một lúc, mở hai mắt ra, trong con ngươi xẹt qua vẻ kinh dị, nói ra: “Người này chính là ngươi đã nói, nắm giữ một tia đại đạo chi lực, tương tự tu luyện Chí Tôn Luân Hồi Công, đồng thời chiếm được chúng tướng không vòng cái kia người?”

Tử Tâm nói: “Chính là.”

Hồng Tiêu nói: “Chẳng trách, người này dùng đại đạo chi lực bố hạ kết giới, tựu ngay cả ta thần thức đều bị chặn lại rồi.”

Tử Diên nôn nóng bất an, nói ra: “Có thể xảy ra vấn đề gì hay không?”

Tử Tâm nói: “Lo lắng cũng hết cách rồi, lặng lặng chờ đi. Như là xảy ra vấn đề, hừ, bọn họ cũng không sống nổi.”

Năm đại Thần Vương đều ở Vô Dục Thành, Huyền Thiên Cơ đám người nếu như đùa nghịch hoa gì chiêu, tựu tuyệt đối là một con đường chết.

Đột nhiên, mật thất bên trong đường lớn kia kết giới gợn sóng một cái biến mất, nguyên bản sóng sức mạnh lần thứ hai lan ra đi ra.

Tử Tâm sợ hỏi: “Kết thúc?”

Chỉ thấy cửa mật thất một cái mở ra, Huyền Thiên Cơ cùng Hoàng Đình lần lượt đi ra.

Tử Tâm nói: “Làm sao?” Ánh mắt từ cái kia mở ra cửa phòng bên trong hướng về bên trong quét qua, lập tức nhìn thấy Dương Thanh Huyền bàn hư mà ngồi, đang cùng Lạc Đinh Lan song chưởng giằng co. Lạc Đinh Lan ở dùng Thích chi lực giúp Dương Thanh Huyền khôi phục chân thân cùng thứ hai nguyên thần.

Bên ngoài toàn bộ là cao thủ, đều cảm ứng được Dương Thanh Huyền trên người sóng sinh mệnh, tất cả đều vui vẻ nói: “Cứu sống?”

Tử Diên đám người càng là ngay lập tức vọt vào.

Lạc Đinh Lan vội la lên: “Còn chưa hoàn toàn thức tỉnh, ta dùng Thích chi lực giúp hắn điều tiết chân thân cùng chân nguyên, các ngươi đừng vội quấy rầy.”

Tử Diên đám người này mới cả kinh vội vàng đi ra, lần thứ hai đóng lại mật thất cánh cửa, trấn thủ ở bên ngoài.

Tất cả mọi người nhìn Huyền Thiên Cơ cùng Hoàng Đình ánh mắt, đều cùng trước kia có bất đồng cực lớn.

Bạch Phù nói: “Lại thật sự có thể cứu được, thực sự là có thể so với kỳ tích. Không biết hai vị dùng là cái gì thủ pháp, thần thông?”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Kỳ thực cũng không có gì, chúng ta cái nào có bản lãnh này. Chỉ là năm xưa một lần rèn luyện bên trong, ngẫu nhiên thu được một viên Tham Dịch Tinh Đan, coi là trân bảo, thu gom tại người một bên. Lần này vừa vặn dùng tới mà thôi.”

“Tham Dịch Tinh Đan?”

Tất cả mọi người là cau mày, sau đó Hồng Tiêu đám người từng cái từng cái khiếp sợ trợn to hai mắt, đồng nói: “Không thể! Tham Dịch Tinh Đan cần nguyên liệu, chí ít có mười loại trở lên đã tuyệt tích.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ta là từ một cái thượng cổ trong động phủ có được.”

Thanh Sanh nói: “Này ngược lại là có thể.”

Mọi người đối với này tựa hồ không quá tin tưởng, rồi lại tìm không ra kẽ hở.

Lam Anh lạnh lùng nói: “Tham Dịch Tinh Đan trọng bảo như thế, ngươi biết như vậy dễ dàng lấy ra cho người khác dùng?”

Huyền Thiên Cơ cả kinh nói: “Ngươi sẽ không cho rằng ta miễn phí lấy ra chứ? Chư vị đều là đương đại cường giả, kinh sợ nhất phương Thần Vương, ai đem đan dược tiền thanh toán một chút đi? Cứu trị phí thì thôi.”

Lam Anh đám người, tất cả đều quay đầu đi.

Huyền Thiên Cơ sững sờ nói: “Này, các ngươi sẽ không cần giựt nợ chứ?” Nói nhìn phía Hồng Tiêu.

“Ho, cái này, chúng ta cũng không biết ngươi có phải thật vậy hay không dùng Tham Dịch Tinh Đan, huống hồ vật này bất hảo định giá. Ngươi có thể tìm Tử Tâm câu thông xuống, nhìn xuống làm sao bồi thường điểm Tinh Hạo Thạch gì gì đó.” Hồng Tiêu cũng quay mặt đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2475: Mất Trí Nhớ Quá Lâu, Liên Tiếp Đột Phá

Huyền Thiên Cơ nhìn phía Tử Tâm, phát hiện Tử Tâm cũng đã sớm cõng qua cả mặt, năm vị Thần Vương, tất cả đều xoay người giả chết.

Huyền Thiên Cơ cả giận nói: “Các ngươi...”

“Khái khái, tiểu tử, ăn ở không nên quá tính toán. Một viên đan dược mà thôi, ăn cũng ăn rồi... Lại không phải là cái gì đại...”

Hồng Tiêu xoay người lại, ngữ trọng tâm trường nói ra, nhưng là sững sờ, lập tức sắc mặt chợt biến.

Tựu ở năm vị Thần Vương riêng phần mình xoay người thời điểm, Huyền Thiên Cơ cùng Hoàng Đình đã tại chỗ biến mất, không biết tung tích.

Mặt khác bốn vị Thần Vương cũng cảm ứng được cái gì, đột nhiên xoay người lại.

Tử kinh hãi nói: “Không được! Trúng chiêu!”

Lam Anh sắc mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Tiểu tử này nhất định có quỷ, bằng không không cần như vậy lẩn tránh chúng ta?”

Ngày đó Vô Dục Giới một chuyến, Huyền Thiên Cơ phá hủy hắn cùng Ngự Tinh Ngân liên thủ, đã sớm sát tâm nổi lên. Nếu không có lúc này nơi đây tình huống đặc biệt, sợ là sớm đã ra tay giết người.

Thanh Sanh nói: “Có thể ở chúng ta năm người mí mắt bên dưới, lặng yên không tiếng động trốn, người này thật không đơn giản a.”

Bạch Phù nói: “Hơn nữa còn mang đi một người.”

Tử Tâm mạnh mẽ giẫm chân, hừ nói: “Thương Khung tinh vực rốt cuộc là nơi quái quỷ gì? Ra hết một ít kỳ kỳ quái quái người!”

…

Vô Dục Thành bên trong, một cái nào đó đường phố giác.

Huyền Thiên Cơ, Hoàng Đình, Hồng Lâm ba người đứng đối diện nhau.

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Hồng Lâm đại nhân sẽ không lại về Xuân Sắc Lâu chứ?”

Hồng Lâm nói: “Tự nhiên là trở về không được.”

Hoàng Đình nói: “Vậy không bằng theo chúng ta hỗn? Khà khà.” Hắn từng trải qua Hồng Lâm thủ đoạn, nếu như có nữ tử này tại người một bên, đem tới đối phó Thiên Dụ nắm bắt tựu lớn hơn rất nhiều.

Hồng Lâm nói: “Không được, ta muốn lưu ở La Phù chi cảnh.”

La Phù cảnh bên trong có kỳ dị tràng năng, đối với Thần tộc huyết mạch có cực mạnh gia trì tác dụng. Mà Vô Dục Thành lại là La Phù cảnh nội thế năng cao nhất mấy chỗ một trong những địa phương.

Thần tộc đều ở toàn thiên hạ tìm nàng, nhưng chỗ nguy hiểm nhất chính là chỗ an toàn nhất.

Ai cũng sẽ không nghĩ tới, nàng sẽ trốn ở Vô Dục Thành trong thanh lâu, cự ly Thần Vương phủ cũng mới ba mươi dặm.

Huyền Thiên Cơ nói: “Hồng Lâm đại nhân trên người vấn đề giải quyết sao?”

Hồng Lâm hơi nhướng mày, nhìn chằm chằm Huyền Thiên Cơ nói ra: “Xem ra ngươi biết hơn xa một điểm điểm, nhưng tiếc là, năm đó rất nhiều chuyện chính ta trái lại quên mất.”

Huyền Thiên Cơ hỏi ngược lại nói: “Đại nhân ký ức phong ấn ở Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ trúng rồi?”

Hồng Lâm hoàn toàn biến sắc, một cái sát khí nổi lên, quát lên: “Ngươi muốn làm cái gì?!”

Huyền Thiên Cơ nói: “Đại nhân không cần lo lắng, ta cũng không có ác ý, thuần túy chỉ là tò mò thôi. Bất quá ta kiến nghị đại nhân sớm một chút lấy về trí nhớ của chính mình.”

Hồng Lâm trầm giọng nói: “Có ý gì?”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Không có ý gì, một người mất trí nhớ quá lâu, chung quy không phải là chuyện tốt, cáo từ.”

Nói vừa chắp tay, liền cùng Hoàng Đình một đạo rời đi.

Hồng Lâm nhìn chằm chằm hai người bóng lưng biến mất, một cái rơi vào trầm tư, con ngươi đen nhánh kia bên trong, một điểm điểm nổi lên hồng quang, cuối cùng hiển hóa ra một đạo kỳ dị phù văn.

...

Vài ngày sau, Thần Vương phủ bên trong.

Một đạo đột phá hào quang, từ mật thất bên trong vọt lên, tỏa ra đại đạo cảm ứng.

Bên trong phủ cao tầng toàn bộ đều đổi sắc mặt, vừa mừng vừa sợ, vội vàng chạy gấp tới.

Ở đằng kia mật thất trước, đã rậm rạp chằng chịt hội tụ hơn trăm người, Khương gia không ít cường giả cũng thình lình ở bên trong.

Năm đại Thần Vương, càng là ở đám người đằng trước nhất, nhìn cái kia mật thất, không nhìn ra thần tình trên mặt.

“Đúng là Dương Thanh Huyền sao? Thương nặng như vậy, từ trị liệu đến hiện tại, bất quá thời gian một tháng, là có thể toàn bộ tốt?”

“Nghe nói là nuốt Tham Dịch Tinh Đan.”

“Coi như như vậy, không khỏi cũng quá khuếch đại đi?”

“Xem một chút đi, không nhất định là hắn đây.”

“Cái trình độ này đại đạo cảm ứng, hẳn là hai sao Thiên Giới bên trong.”

Vừa dứt lời hạ, một luồng cảm giác kỳ dị, từ cái kia mật thất bên trong truyền ra.

Tràn trề toàn bộ Thần Vương phủ đại đạo cảm ứng, đột nhiên trở nên mạnh mẽ, mỗi người đều là trong lòng “Áy náy” nhảy một cái, thầm nói: “Xảy ra chuyện gì?”

Đột phá thời gian hàng hạ đại đạo cảm ứng pháp tắc, chỉ càng ngày sẽ càng yếu, cuối cùng tản đi.

Chưa từng nghe qua có giữa đường trực tiếp trở nên mạnh mẽ.

Hồng Tiêu năm người, vẫn như cũ lộ ra kinh ngạc vẻ mặt.

Hồng Tiêu hai con ngươi một cái hóa thành màu đỏ tươi, nhìn chằm chằm cái kia mật thất, dường như muốn đem bên trong hoàn toàn nhìn thấu, đột nhiên hoàn toàn biến sắc nói: “Lại đột phá?”

“Thăng liền hai cấp? Sao có thể có chuyện đó?!”

Bốn hạ tất cả xôn xao.

Nếu như Linh Võ cảnh hoặc là Chân Võ cảnh, nuốt ăn một ít đan dược cao cấp, chỉ cần gánh vác đừng bạo thể, vẫn là có hi vọng liền đột cấp hai. Nhưng cảnh giới càng đi lên đi, dù cho là Khuy Chân cảnh, đều tuyệt đối không thể liền đột hai cấp. Thiên phú lại tốt, lấy được cơ duyên to lớn hơn nữa, cũng nhất định muốn cách một quãng thời gian, tiêu hóa cùng vững chắc trước mặt cảnh giới, mới có thể tiếp tục đi xuống.

Chớ đừng nói Thiên Giới cảnh trên, trực tiếp đột phá hai cấp.

Lời này như không phải đại Thần Vương Hồng Tiêu nói ra, đã sớm tiếng giễu cợt một mảnh, nhưng ra tự Hồng Tiêu chi khẩu, không ai dám hận, nhưng người trên mặt người đều là không tin vẻ mặt.

Tử Tâm trong mắt cũng là linh quang lấp lóe, kinh hãi nói: “Đúng là liền đột hai cấp... Này... Này...”

Thanh Sanh nói: “Vừa nãy là hai sao trung cấp đại đạo cảm ứng, bây giờ là hai sao mới xuất hiện, sau khi đột phá không có bất kỳ bất lương phản ứng, còn ở vững chắc cảnh giới, thu nạp cảm ứng lực lượng, thực sự là đáng sợ a.”

Lam Anh cùng Bạch Phù sắc mặt cũng khó coi, tràn đầy khiếp sợ.

Tử Diên phấn chấn mừng như điên nói: “Đột phá! Đúng là Thanh Huyền ca ca lần thứ hai đột phá, ta cảm ứng được!”

Một lần này, mọi người đều không thể không tin, từng cái từng cái không khỏi kinh hãi, thậm chí là hoá đá tại chỗ.

Dù sao này hai sao mới xuất hiện đại đạo cảm ứng, không ít cường giả vẫn có thể phân biệt ra được.

Tử Di hưng phấn đầy mặt đỏ ửng, tự lẩm bẩm: “Không hổ là ta nhìn trúng nam nhân.”

Khương Nguyệt Lưu cười khổ lắc đầu, mấy năm trước Vô Dục Giới hành trình, hai người còn là đồng bạn bạn tốt, thực lực tướng làm, cảnh giới tướng làm, hiện tại đã là khác nhau một trời một vực, hoàn toàn không có cách nào so với.

Tử Tâm nói: “Đại Thần Vương, Dương Thanh Huyền hiện tại bình yên vô sự, như vậy đón lấy...”

Hồng Tiêu biết nàng chỉ Ninh gia cuộc chiến, gật gật đầu, nói: “Giải quyết nhanh chóng, thừa thế xông lên xóa đi Ninh gia.”

Tử Tâm sắc mặt ngưng trọng gật gật đầu, nàng biết Hồng Tiêu ý tứ, loại này Thánh Tông danh tộc trong đó chiến đấu, nếu như kéo vào trường kỳ kháng chiến lời, như vậy thì sẽ không có bên thắng, song phương thực lực đều sẽ kịch liệt tiêu hao hạ xuống, cuối cùng hai nhà suy yếu, đồng thời từ tầng cao nhất xoá tên.

Cái này cũng là vì sao gừng, yên tĩnh hai nhà một trận chiến sau, song phương ngừng chiến tranh, Khương gia cũng không có thừa thắng xông lên nguyên nhân. Thì là không thể một hơi tiêu diệt lời, tựu đúng lúc ngừng tay, miễn cho rơi vào kéo dài tiêu hao chiến.

Ở nơi này, đột nhiên Thanh Sanh hoảng sợ hét lớn: “Không không đúng này”

Vài tên Thần Vương cùng tất cả mọi người là trong lòng nổ lớn nhảy lên, cùng nhau cảm ứng được cái gì, từng cái từng cái trừng lớn hai mắt, hoàn toàn mộng ở.

Cái kia hai sao hậu kỳ đại đạo cảm ứng, mới mới vừa tiến vào đến suy yếu phân đoạn, lại bỗng nhiên tăng lên một cấp độ!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2476: Vạn Cổ Thiên Tư, Quy Tắc Chi Hải

Hồng Tiêu đồng dạng tâm thần lớn đãng, kinh khủng hãi tiếng nói: “Liền tăng ba cấp?”

Thân là vùng vũ trụ này bên trong không gian cường giả hiếm có, thân phận địa vị thực lực ở Thánh Chủ Thiên Vương bên trong, cũng là cao cấp tồn tại, giờ khắc này trong thanh âm càng lộ ra vẻ run rẩy.

Đại Thần Vương thất thố, càng là để bốn đại Thần Vương, cùng với bốn phía toàn bộ võ giả, đều thất thố vạn phần, từng cái từng cái kinh khủng muôn dạng.

“Trực tiếp từ hai sao sơ giai, vượt qua đến hai sao đỉnh cao? Đây là người sao?”

“Hoang đường! Từ cổ chí kim, coi như là những thứ ở trong truyền thuyết bước chân vào vạn cổ chí tôn cường giả, đều không thể nào làm được đi!”

“Vinh quang vương giả, thiên phú thật sự ở vương giả bên trên a, lẽ nào Dương Thanh Huyền nắm giữ bước vào vạn cổ chí tôn thiên phú?”

Hơn trăm người, cũng không còn cách nào bình tĩnh.

Trong đó còn có chút Giới Vương, như Ngự An bọn họ, đều là được ích lợi không nhỏ, một mặt khiếp sợ vạn phần, một mặt hưởng thụ này hai sao đỉnh cao đột phá mang đến đại đạo cảm ứng, có vài tên Giới Vương càng là mượn cơ hội đột phá.

Tử Diên các Thất Tinh túc, càng là cảm ứng rõ ràng đến rồi Dương Thanh Huyền đột phá, trực tiếp cho bọn họ mang đến trên cảnh giới xung kích, mặc dù là tu vi cao nhất Xi Hằng, cũng ở ngạc nhiên bên dưới, vội vàng bàn hư mà ngồi, mượn này cỗ xung kích lực lượng, đến tan rã cái kia phía trước bình cảnh.

Ba tầng đột phá, liên tiếp hàng hạ ba lần Đại đạo pháp tắc, một lần vượt qua một lần.

Ba lần pháp tắc chồng chất, hình thành một cái kỳ lạ cảnh tượng, biến ảo ra chín màu hào quang, ngang qua ở trên vòm trời, bao phủ toàn bộ Thần Vương phủ.

Không chỉ có là mật thất trước hơn trăm người, toàn bộ Thần Vương phủ bên trong, tựu liền giữ cửa vệ sĩ, đều cảm giác được cái gì, kinh hãi bên dưới, đều là đại hỉ không ngớt, từng cái từng cái ngồi xếp bằng tu luyện, thu nạp cùng mượn này pháp tắc sức mạnh.

Sau đó không lâu, Tử Chi Thần Vương bên trong phủ, từng đạo đột phá ánh sáng bay lên.

Tử Tâm vừa mừng vừa sợ, nàng cảm nhận được bên trong tòa phủ đệ, khắp nơi đều có đột phá ánh sáng, kèm theo pháp tắc hạ xuống.

Trong lúc nhất thời, pháp tắc chi ánh sáng, như là nhăn xuân thủy, ở Tử Chi Thần Vương phủ cái này trong ao khuấy động, liên tiếp chập trùng, đối phương ảnh hưởng này, hình thành một mảnh đột phá quy tắc chi hải.

Bất luận là Thiên Giới, vẫn là Giới Vương, cũng hoặc là Giới Vương bên dưới, đều rối rít xuất hiện cảnh giới buông lỏng, bắt đầu đi lên kéo lên.

Tựu liền bốn đại Thần Vương, đều bị phi phàm ảnh hưởng.

Thanh Sanh cả kinh nói: “Đại Thần Vương, sao có thể có chuyện đó...”

Hồng Tiêu trầm giọng nói: “Đều bão nguyên thủ nhất, Tĩnh Tâm tu luyện. Từ cổ chí kim, chưa bao giờ có dị tượng như thế, đối với mỗi người đều là cơ duyên lớn, chớ bỏ qua.”

Hồng Tiêu cùng bốn đại Thần Vương đều là vội vàng ngồi xếp bằng xuống, bấm quyết tu luyện.

Mỗi người trên người hiện ra bất đồng hào quang, hình thành từng đạo từng đạo cảnh tượng kỳ dị.

Dương Thanh Huyền ba tầng đột phá, giống như là một cái lời dẫn, đem không ít người bình cảnh đưa tới buông lỏng, sau đó này chút người dồn dập đột phá, lại kéo những người khác, từ khi liên miên bất tuyệt, hình thành đột phá chi hải, quy tắc vô cùng vô tận bay xuống, hóa thành năng lượng khổng lồ cộng hưởng tràng.

Thiên địa yên tĩnh, mọi âm thanh không hề có một tiếng động.

Chỉ có các loại hào quang, tầng tầng lớp lớp ở Thần Vương phủ bên trong bay lên.

Loại này cảnh tượng kỳ dị, giằng co hơn ba canh giờ mới bắt đầu suy giảm, cho đến hơn năm canh giờ sau, đột phá chi quang tài tuyệt tích, quy tắc chi hải cũng tỏ khắp không còn hình bóng.

Thần Vương phủ bên trong mọi người, không khỏi là kinh hỉ như điên, Thiên Giới bên dưới hầu như mỗi người đều thu được đột phá, mà Thiên Giới bên trên cường giả, cũng vượt qua một nửa người chiếm được đột phá, còn dư lại một nửa cũng là tinh tiến không ít.

Mật thất trước, Hồng Tiêu, Lam Anh, Bạch Phù, lần lượt mở hai mắt ra, nhưng biểu tình trên mặt nhưng là hoàn toàn khác nhau, có kinh hỉ, khiếp sợ, dại ra.

Tựu ở bọn họ bên cạnh người, Tử Tâm cùng Thanh Sanh trên người, có từng vòng tử mang cùng thanh quang soi sáng, ẩn chứa sâu đậm đại đạo quy tắc, không ngừng tràn vào bên trong cơ thể của bọn họ.

Lam Anh hoảng sợ kêu lên: “Đột phá?!”

Một tiếng này thanh âm, hầu như cắt ra vòm trời, tất cả mọi người ánh mắt đều nhìn chăm chú lại đây, lộ ra sâu sắc chấn động.

Đến rồi bốn đại Thần Vương cái trình độ này, lần thứ hai đi lên đột phá, ai đều biết ý vị như thế nào.

Mục Hải Vực Giới bên trong, bao quát năm đại Thần tộc ở bên trong, có bốn mươi chín Đại Thánh tông danh tộc, trong đó lấy đại Thần Vương, bốn Thánh Chủ, tám vực Thiên Vương vì là tôn, bốn đại Thần Vương thực lực, so với phổ Thông chưởng môn gia chủ mạnh hơn trên một ít, nhưng cũng không sánh bằng bốn Thánh Chủ tám vực Thiên Vương.

Giờ khắc này Tử Tâm cùng Thanh Sanh lần lượt đột phá, như vậy thực lực của hai người, thì càng thêm gần tới bốn Thánh Chủ tám vực Thiên Vương cấp độ.

Hồng Tiêu lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, kích động khó có thể tự tin.

Lam Anh trở nên thất thần, thậm chí có một tia kinh khủng, đố kị cùng oán giận. Nguyên bản hắn cũng tinh tiến không ít, mừng rỡ như điên, nhưng giờ khắc này cái kia chỉ có một điểm mừng rỡ, cũng tan thành mây khói, thay vào đó là sâu sắc lòng đố kị, hầu như phải đem hắn hoả táng.

Bạch Phù khuôn mặt thất lạc tình, một cái lộ ra già rồi không ít.

Đến rồi bọn họ tầng thứ này, đã rất khó đi về phía trước nữa, mỗi một lần đột phá không khỏi là cần nghịch thiên cơ duyên. Hiện tại Tử Tâm cùng Thanh Sanh hướng về trước vượt qua bọn họ một bước, bước đi này có lẽ chính là cả đời, lại cũng không đuổi kịp.

Mật thất trước hơn trăm tên võ giả, không dám thất lễ, vội vàng từ mừng như điên bên trong đi ra, lần thứ hai trấn định tâm thần, tiếp tục tu luyện.

Hai vị Thần Vương đột phá, đó cũng không phải là đùa giỡn, hình thành ảnh hưởng sợ là còn muốn vượt qua lúc trước.

Sau đó không lâu, một đạo vô cùng tử hào quang phóng lên trời.

Tiếp theo chính là một đạo thanh mang, hai cái ở không trung lẫn nhau chiếu rọi, hình thành lóng lánh song tinh, lẫn nhau xoay tròn.

Năng lượng khổng lồ tràng, trực tiếp từ Tử Chi Thần Vương trong phủ không khuếch tán, hướng về bốn phương tám hướng quét tới, nháy mắt bao phủ toàn bộ Vô Dục Thành.

Trong lúc nhất thời, Vô Dục Thành bên trong hơn trăm triệu cư dân, mấy chục triệu võ tu, đều đều tâm thần xúc động, từng cái từng cái vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, nhìn phía cái kia Tử Thanh song sắc xuất hiện phương hướng.

Thần Vương phủ bên trong võ giả, kích động hầu như muốn khóc, vừa rồi hưởng thụ xong suốt đời khó gặp lớn cơ duyên lớn, còn chưa phản ứng lại, lại là một lần suốt đời khó gặp lớn cơ duyên lớn giáng lâm.

Hơn nữa lần này, lấy Thần Vương phủ vì là trung tâm năng lượng, trực tiếp phóng xạ toàn bộ Vô Dục Thành, sở hữu trong thành võ tu, căn cứ cự ly xa gần, đều thu được chỗ tốt to lớn.

Vừa rồi đột phá đến hai sao tột cùng Dương Thanh Huyền, bởi vì đột phá thái quá mãnh liệt, hiện ra cơ năng rối loạn dấu hiệu, nhưng nháy mắt đã bị Tử Thanh song sắc năng lượng từ trường bao phủ, không ngừng hút vào bên trong cơ thể, lần thứ hai tiến vào huyền diệu cảnh giới.

Ở Vô Dục Thành bên trong các đại phái trú điểm, đều hiểu xảy ra chuyện gì, kinh khủng bên dưới, vội vàng đem tình báo truyền về riêng phần mình tông môn. Đồng thời đều linh cảm đến đem có đại sự phát sinh.

...

Ninh gia vực giới.

Chủ tinh vực trên, một toà rộng lớn đại điện, lơ lửng ở bầu trời chi đỉnh.

Trong trẻo lạnh lùng ánh mặt trời chiếu xuống, không có người một tia ấm áp.

Một đạo vội vội vàng vàng thân ảnh, hóa thành độn ánh sáng thẳng vào trong điện, không có bất kỳ yên tĩnh, đến trước đại điện, mới hiển hóa ra chân thân, là Ninh gia ty tình báo phó ty trưởng Ninh Miểu Miểu.

Ninh Ngọc Hạc chết rồi, hắn hiện tại đã là chính Ty trưởng.

Trong điện tràn đầy xơ xác mà trong trẻo lạnh lùng bầu không khí, mỗi người đều sắc mặt ngưng trọng, lạnh như băng ánh sáng không chỉ có không có cho đại điện tăng tăng thêm sắc màu ấm, trái lại càng phát thê lương lạnh lẽo.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2477: Thế Cuộc Không Ổn, Kế Sách Ứng Đối

Ninh Miểu Miểu hóa ra chân thân, vội vàng nói: “Gia chủ đại nhân, không xong!”

Trong điện nguyên bản tựu ngưng trọng bầu không khí, lần thứ hai bao phủ một tầng sương lạnh.

Ninh Thánh Hạo cả giận nói: “Cái gì không xong? Nói rõ ràng! Từ sáng đến tối tất cả đều là xấu tin tức, các ngươi đám rác rưởi này, liền không thể mang đến cho ta điểm tin tức tốt?!”

Ninh Miểu Miểu cúi đầu, không dám nhìn Ninh Thánh Hạo ánh mắt, hồi bẩm nói: “Mới từ Vô Dục Thành tin tức truyền đến, Tử Tâm Thần Vương cùng Thanh Sanh Thần Vương hai người, ở say mê phủ đệ song song đột phá. Hơn nữa từ Thần Vương phủ bên trong truyền ra tin tức, Dương Thanh Huyền tựa hồ... Tựa hồ... Sống lại...”

“Cái gì?!”

Trong điện một cái xôn xao, bị này hai cái tin tức khiếp sợ bên ngoài cháy bên trong non, từng cái từng cái sắc mặt trắng bệch.

Ninh Thánh Hạo gầm nhẹ nói: “Quả nhiên là một đám chỉ có thể truyền tin tức xấu rác rưởi!” Hắn đột nhiên đứng lên, nhìn chằm chằm Ninh Miểu Miểu cả giận nói: “Dương Thanh Huyền bị thương nặng như vậy, coi như thật có thể sống lại, không có khả năng là một tháng chuyện. Tử Tâm cùng Thanh Sanh, nhưng là tám sao Thiên Giới đại cao thủ, làm sao có thể nói đột phá đã đột phá?!”

Ninh Miểu Miểu run giọng nói: “Từ Thần Vương phủ bên trong tin tức truyền đến, nói là Dương Thanh Huyền phục dụng một viên thất truyền đã lâu Tham Dịch Tinh Đan, liền trực tiếp sống lại, hơn nữa liền... Liền... Đột phá ba tầng...”

Nói đến đây, âm thanh lay động lợi hại, hiển nhiên tựu liền chính hắn cũng không tin, vội vàng nói bổ sung: “Đây đều là từ Thần Vương phủ bên trong tin tức truyền đến, ta lại phái người đi xác nhận mấy lần, vẫn là tin tức này... Sau đó ba đạo đột phá quy tắc liên tiếp giáng lâm, ở Thần Vương phủ bên trong hóa thành quy tắc chi hải, không chỉ có là hai vị Thần Vương, hầu như sở hữu Thiên Giới trở xuống người đều đột phá, Thiên Giới bên trên cũng quá bán đột phá. Phía sau chính là dẫn động hai vị Thần Vương đột phá, lần thứ hai hàng hạ đột phá quy tắc, bao phủ toàn bộ Vô Dục Thành. Khắp thành người đều cảm ứng được.”

Ninh Thánh Hạo “Rầm” một tiếng ngồi trở lại trên vương tọa, toàn bộ người trở nên thất thần ngổn ngang.

Trên cung điện càng là kiềm chế đến rồi cực hạn, sở hữu trưởng lão, cao tầng, không khỏi là sắc mặt bi thảm, cảm thấy hô hấp đều khó khăn.

“Làm sao bây giờ?” Bốn phía tất cả đều là mờ mịt âm thanh, từng cái từng cái kinh hoảng không ngớt.

“Tử Tâm đột phá, vậy hẳn là là đạt tới tám sao trung giai, Thánh Chủ Thiên Vương cũng chỉ đến như thế, nếu như nàng tự mình xuất thủ, ai có thể đỡ được?”

“Năm đại Thần tộc, như thể chân tay, mặt khác bốn đại Thần tộc có thể hay không kể cả ra tay? Ta nhìn độ khả thi không thấp a.”

“Dựa vào ta nhìn, không bằng đem Ninh Thanh Dao cùng Dương Vân Kính đưa trở về, lại bồi thường một bút tài nguyên, cùng Dương Thanh Huyền cùng Thần tộc hòa hảo. Cứ như vậy, Khương gia cũng sẽ không dám vọng động. Chỉ là tổn thất một ít tài nguyên mà thôi, chí ít Ninh gia căn cơ vẫn còn ở đó."

"Làm như vậy, ta Ninh gia bộ mặt ở đâu? Hơn nữa gia tộc phục hưng hi vọng chính là Tinh La Thiên Thể, như vậy không khác nào đem gia tộc tương lai chôn vùi. Coi như Tử Tâm đột phá đến rồi tám sao trung kỳ, chẳng lẽ dám nâng Thần tộc lực lượng theo ta Ninh gia đánh nhau chết sống sinh tử? Phải biết Thánh Tông danh tộc trong đó chiến tranh, một khi rơi vào trường kỳ kháng chiến lời, là không có có người thắng."

Trong đại điện hơn trăm người, bắt đầu các loại nghị luận sôi nổi, mỗi người phát biểu ý kiến của mình.

Thảo luận hơn nửa giờ, âm thanh càng ngày càng nhỏ, cuối cùng toàn bộ đều yên tĩnh lại.

Bởi vì bất kể thế nào thảo luận, cũng là hai con đường, tiếp tục đánh, cùng cầu hòa.

Bất luận con đường kia, đều cực kỳ gian nan.

Ninh Thánh Hạo có chút sức cùng lực kiệt, khoát tay nói: "Tất cả đi xuống đi, đem Ninh gia phạm vi hoạt động, co rút lại về vực giới. Tăng mạnh phòng ngự, phái người tiến về phía trước các đại tông môn thế gia, thỉnh cầu viện trợ. Đặc biệt là Vũ Văn thế gia, Tấn Sinh, từ ngươi đi một chuyến."

Ninh Tấn Sinh bước ra khỏi hàng nói: "Vũ Văn Chiến bị Dương Thanh Huyền giết chết, đây chính là thù không đợi trời chung, triệt để đem Vũ Văn thế gia quật khởi hi vọng bóp tắt. Mà Dương Thanh Huyền có Thần tộc cùng Khương gia làm hậu thuẫn, Vũ Văn thế gia nếu muốn báo thù, theo chúng ta liên hợp là phương pháp tốt nhất. Ta lần này đi nhất định đem Vũ Văn thế gia thuyết phục, để cho bọn họ theo chúng ta chung một chiến tuyến."

Ninh Thánh Hạo lộ ra vẻ mỉm cười, nói: "Đây là ta hôm nay nghe được thoải mái nhất lời. Ngươi đi đi, ta cho phép ngươi vận dụng tất cả tài nguyên cùng quyền lợi, phải đem Vũ Văn thế gia trói đến của chúng ta trên chiến xa đến."

Nói xong, liền khoát tay nói: "Tất cả đi xuống đi."

Đại điện bên trong mọi người, mỗi một người đều bị đè nén không kịp thở, đều ước gì sớm một chút ly khai, lập tức lập tức nối đuôi nhau mà ra.

Rất nhanh, trong điện tựu không có một bóng người.

Ninh Thánh Hạo nói: "Đại trưởng lão, Huyễn Thần, đều đi ra đi."

Trong điện trụ đá sau, chậm rãi đi ra hai người.

Ninh Thánh Hạo nói: "Thế cuộc các ngươi cũng đều biết, có thể có ý kiến gì? Toàn bộ Ninh gia, ta coi trọng nhất liền là hai người các ngươi. Cho tới những người khác, hừ, thật không có có một cái có thể dùng."

Đại trưởng lão nói: "Đại chiến không phải cử chỉ sáng suốt, nhưng không chiến cũng không phải cử chỉ sáng suốt. Liên hợp Vũ Văn thế gia, cơ bản có thể nằm ở bất bại, nhưng nghĩ muốn thắng, vẫn là rất khó."

Ninh Thánh Hạo nói: "Trước ta còn có nghĩ thắng tâm, nhưng Thanh Lam Tinh đại chiến bại một lần, Tử Tâm bước vào tám sao trung giai, ta cũng đã tuyệt vọng rồi. Hiện tại cầu bất bại liền có thể. Để Khương gia cùng Thần Vương phủ biết khó mà lui, cũng đã là kết cục tốt nhất."

Đại trưởng lão trầm ngâm nói: "Tám sao Thiên Giới trung kỳ, đích thật là đáng sợ tồn tại a, cái này đã đạt đến Thánh Chủ Thiên Vương trình độ. Hơn nữa một cái tựu bước vào hai vị, Thần tộc muốn một lần nữa quật khởi, áp chế bách tộc thế gia sao.”

Ninh Thánh Hạo nói: “Ta cùng Vũ Văn Thác đời liên thủ, đều không phải là đối thủ của Tử Tâm. Huống hồ đối phương còn có một cái Khương Phục Thiên.” Khắp khuôn mặt là vẻ nghiêm túc.

Ninh Huyễn Thần nói: “Ta lại cảm thấy hai vị Thần Vương đột phá chưa chắc là chuyện xấu. Hiện tại Thần tộc một cái thêm ra hai vị tám sao Thiên Giới trung kỳ, liên minh sẽ không không nhúc nhích. Chúng ta có thể nghĩ biện pháp mượn liên minh sức mạnh, áp chế Thần tộc.”

Ninh Thánh Hạo cau mày nói: “Xác thực, Thần tộc tình huống bây giờ, bất luận cái nào tông môn thế gia đều không nguyện ý nhìn thấy. Nếu như có thể mượn liên minh sức mạnh áp chế Thần tộc, có lẽ thắng bại còn có khả năng chuyển biến tốt?”

Ninh Huyễn Thần nói: “Còn có một nguồn sức mạnh, nếu như có thể cho chúng ta sử dụng, khả năng chuyển biến tốt tựu phi thường lớn.”

Ninh Thánh Hạo nói: “Ngươi là nói chưởng giáo?”

Ninh Huyễn Thần gật đầu nói: “Tuy rằng không biết người này chân thân, nhưng tuyệt đối là có thể áp chế Tử Tâm hạng người. Từ cái kia Cổ Trát thực lực cũng có thể thấy được. Một cái chân chạy đều có Thất Tinh đỉnh cao, có thể tưởng tượng được cái kia chưởng giáo sức mạnh. Nhưng nghĩ muốn dùng bọn họ, sợ là rất khó rất khó.”

Hắn dùng liền nhau hai cái “Rất khó”, Ninh Thánh Hạo cùng đại trưởng lão đều rơi vào trầm tư.

Từ Cổ Trát lên sàn, cùng với mang đến binh khí hình người có thể thấy được, chưởng giáo thực lực cùng trí mưu, cũng sẽ không ở Ninh gia bên dưới. Hơn nữa Ninh gia ở ngoài sáng, chưởng giáo ở trong bóng tối, nghĩ muốn ngược lại lợi dụng bọn họ, độ khó to lớn có thể tưởng tượng được.

Ninh Thánh Hạo nói: “Bất kỳ thế lực nào tồn tại, đều sẽ có nhu cầu. Chưởng giáo trong tay có tài nguyên, tương tự cũng sẽ có điều cầu. Có thể tìm bọn họ nói chuyện, chỉ cần là chúng ta có thể tiếp nhận, đều tận lực tiếp thu. Chỉ cần có thể thu được vượt mức lợi ích, ta tin tưởng bọn hắn sẽ đồng ý xuất thủ.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2478: Trọng Đại Hội Nghị

Ninh Huyễn Thần nói: “Tốt, liền do ta đi cùng Cổ Trát nói chuyện đi.”

Ninh Thánh Hạo gật gật đầu, lại nói: “Đại trưởng lão, liên minh cái kia một bên...”

Đại trưởng lão nói: “Để ta suy nghĩ biện pháp một chút, xem ra muốn đi gặp một lần Hàng Trần.”

Ninh Thánh Hạo nói: “Liên hợp Vũ Văn Thác đời, đổi lấy chưởng giáo sức mạnh, mượn dùng liên minh áp chế Thần tộc, này ba chuyện làm thành, chúng ta tựu đứng ở thế bất bại, thậm chí có phản thắng cơ hội.”

Ninh Huyễn Thần cùng đại trưởng lão đều là ôm quyền chắp tay, lúc này biến mất ở đại điện bên trong.

...

La Phù chi cảnh, Vô Dục Thành.

Hai đại Thần Vương đột phá việc, đã thành mấy trăm năm qua, La Phù cảnh nội lớn nhất sự kiện. Ảnh hưởng cùng hiệu ứng hơn xa lần trước Tử Tâm cùng Lam Anh phát sinh xung đột.

Trong lúc nhất thời, đường phố đầu đường hầm đuôi đều đang lưu truyền các loại thuyết pháp.

Các đại tông môn trú điểm, đều liều mạng bốn hạ hỏi thăm tin tức.

Đức Phong Cổ Lâu cũng mượn cơ hội phát ra một số lớn tiền.

Hai đại Thần Vương đột phá sau một tháng, tin tức không chỉ có không có ngừng giảm, trái lại kịch liệt kéo lên, các loại suy đoán cùng xa nghĩ càng là xuất hiện hơn trăm loại phiên bản, đã truyền hoàn toàn thay đổi.

Tử Chi Thần Vương bên trong phủ.

Một gian cỡ trung phòng khách bên trong, bầu không khí có chút nghiêm nghị, ở bốn phía đều bày ra kết giới, để ngừa tin tức tiết lộ.

Đại Thần Vương một người ngồi ở vị trí đầu vị trí, phía dưới hai bên theo thứ tự là Tử Tâm cùng Thanh Sanh, phía sau là Bạch Phù cùng Lam Anh. Cái này chỗ ngồi trật tự, ở Tử Tâm cùng Thanh Sanh sau khi đột phá, đã không có chút hồi hộp nào. Bạch Phù cùng Lam Anh trong lòng cũng là thầm chấp nhận.

Lại hướng về hạ chính là Khương gia chấp chính người một trong Khương Thiên Chân, đối diện nhưng là ngồi Dương Thanh Huyền.

Lấy Dương Thanh Huyền thực lực là tuyệt đối không thể làm cái vị trí này, nhưng giờ khắc này hắn ngồi ở Khương Thiên Chân đối diện, chỉ ở Bạch Phù phía sau, tất cả mọi người không có dị nghị, đồng thời cho rằng hết sức hợp lý.

Dương Thanh Huyền đã dùng hắn tuyệt cường thiên phú cùng thực lực, chứng minh rồi chính mình, chiếm được Thần tộc cùng Khương gia cường giả tán đồng. Đồng thời một lần này quy mô lớn đột phá, tất cả mọi người đối với Dương Thanh Huyền đều mang lòng cảm kích.

Lại hướng về hạ bài vị đưa, chính là Thần tộc cái khác cao tầng, cùng với Khương gia một ít cao tầng. Tỷ như Khương Cổ Âm cũng tới, an vị ở Khương Thiên Chân phía dưới vị trí.

Đại Thần Vương nói: “Lần này đàm phán, sợ là sẽ phải thay đổi Mục Hải Vực Giới bên trong tương lai mấy trăm năm, thậm chí ngàn năm cách cục, vì lẽ đó không thể không thận trọng. Đối phó Ninh gia mặc dù là đại sự, nhưng Thánh Tông danh tộc lên lên xuống xuống, ở liên minh tịch vị bên trong ra ra vào vào, cũng là chuyện thường, đối với ta Thần tộc mà nói, cũng không coi vào đâu. Nhưng hiện tại Tử Tâm cùng Thanh Sanh đột phá đến rồi tám sao Thiên Giới trung kỳ, sự tình trở nên phức tạp. Mọi người đều biết, bốn Thánh Chủ tám vực Thiên Vương bên trong, tựu có hai vị tu vi là tám sao Thiên Giới trung kỳ. Nói cách khác Tử Tâm cùng Thanh Sanh, đã có rồi Thánh Chủ Thiên Vương thực lực, lại thêm lão phu, Thần tộc ở liên minh đỉnh cấp sức chiến đấu bên trong, tựu chiếm cứ ba chỗ vị trí. Đây là bất kỳ một nhà tông môn thế lực cũng sẽ không đồng ý thấy tình huống.”

Thanh Sanh lạnh lùng nói: “Nguyên bản Mục Hải Vực Giới, chính là lấy ta Thần tộc tổ tiên làm trụ cột mở ra tới. Này chút Thánh Tông danh tộc tất cả đều là sau đó quật khởi, chúng ta coi như chiếm cứ toàn bộ tịch vị, cũng rất bình thường.”

Khương gia người đều là nhíu lại đầu lông mày đến, hiển nhiên lời này không thích nghe.

Nhưng lời này ra tự một vị tám sao Thiên Giới trung kỳ trong miệng, bọn họ cũng là chỉ có chịu đựng.

Hồng Tiêu nói: “Ngươi như thế nghĩ, liên minh có thể sẽ không như thế nghĩ. Đây là chúng ta Thần tộc đem phải đối mặt vấn đề, giờ khắc này có quý khách ở đây, tạm thời không nói chuyện. Ta nói tới chuyện này, chính là lo lắng liên minh mượn Ninh gia việc, đối với ta Thần tộc tiến hành can dự cùng áp chế.”

Khương Thiên Chân nói: “Đại Thần Vương lo lắng không phải không có lý, nhưng lập tức liền liên minh lại làm sao can thiệp, cũng không cách nào nghịch chuyển Ninh gia bại cục. Vì lẽ đó này chiến muốn tốc chiến tốc thắng, tập trung toàn bộ lực lượng, đối với Ninh gia vực giới tiến hành sự đả kích mang tính chất hủy diệt. Trực tiếp đem một tên tộc triệt để tan rã.” Trong mắt hắn sát khí lấp lóe, trên mặt chiến ý cuồn cuộn ngất trời.

Hồng Tiêu nói: “Thiên Chân đại nhân có một đạo lý của nó, Thánh Tông danh tộc cuộc chiến, xác thực không thích hợp lâu dài. Đại nhân lời nói này, cũng là Phục Thiên đại nhân ý kiến sao?”

Khương Thiên Chân nói: “Chính là gia chủ ý kiến. Hơn nữa ta lần này đến đây, đại biểu toàn bộ Ninh gia, ta nói tất cả, đều chắc chắn.”

Hồng Tiêu gật gật đầu, nói: “Cái kia Khương gia đồng ý điều động bao nhiêu sức mạnh?”

Khương Thiên Chân hỏi ngược lại nói: “Không biết Thần tộc đồng ý ra bao nhiêu sức mạnh?”

Hồng Tiêu mỉm cười nói: “Thần tộc cũng không có đối phó Ninh gia, đối phó Ninh gia chính là tử chi thần tộc, cái này thì cứ hỏi Tử Tâm.”

Khương Thiên Chân sững sờ nói: “Đại Thần Vương không tính ra tay sao? Năm đại Thần tộc, không phải như thể chân tay sao.”

Hồng Tiêu nói: “Như thể chân tay, là chỉ trấn thủ La Phù chi cảnh, có liên quan Thần tộc sống còn đại sự. Chuyện này là Tử Tâm chính mình làm ra, há có thể làm cho cả Thần tộc tham dự vào? Cái kia liên minh cũng sẽ không ngồi yên không lý đến.”

Khương Thiên Chân thầm mắng một tiếng cáo già, Tâm đạo: “Như là các ngươi không tham dự, vậy này sẽ các ngươi tới làm gì? Không phải là nghĩ để ta Khương gia thêm ra lực.” Nghĩ tới đây, sắc mặt một trận khó coi.

Tử Tâm tự nhiên biết đại Thần Vương ý tứ, mỉm cười nói: “Nếu như Khương gia ra một nửa sức mạnh, cái kia ta Tử Chi Thần Vương phủ cũng ra một nửa sức mạnh, như vậy gộp lại, cũng đủ để cùng Ninh gia đối chiến.”

Khương Thiên Chân nói: “Đối chiến lực lượng là đủ rồi. Nhưng Ninh gia trấn thủ vực giới, chúng ta nghĩ muốn công vào, nếu như không có về sức mạnh ưu thế cự lớn, sợ là rất khó. Hơn nữa nếu như chỉ là đồng đẳng sức mạnh, rất lớn có thể là rơi vào đánh lâu dài, đối với người nào đều bất lợi. Vì lẽ đó ta kiến nghị đại Thần Vương cân nhắc một cái, để năm đại Thần tộc đều tham dự vào. Như vậy mới có thể thu được được nhất lý tưởng cục diện. Cho tới liên minh áp chế... Có thể tựu đánh Tử Chi Thần Vương phủ danh hiệu, trong bóng tối phái sức mạnh giúp đỡ.”

Hồng Tiêu nói: “Như vậy không gạt được liên minh chứ?”

Khương Thiên Chân cười nói: “Tự nhiên là không gạt được. Chờ liên minh áp chế thời điểm, đã là Ninh gia diệt vong. Liên minh không sẽ vì một cái đã diệt vong danh tộc, cùng Thần tộc không qua được.”

Hồng Tiêu nói: “Một cái Ninh gia không có như thế dễ dàng diệt vong, thứ hai cùng liên minh quan hệ làm căng, đối với Thần tộc tương lai phát triển bất lợi.”

Khương Thiên Chân nói: “Tử Tâm cùng Thanh Sanh hai vị Thần Vương đại nhân đột phá, đã biểu thị Thần tộc tiền đồ quang minh vô lượng, chỉ càng ngày sẽ càng tốt.”

Hồng Tiêu cười nói: “Ha ha, chẳng trách Khương Phục Thiên phái ngươi tới, thực sự là đào kép răng khéo mồm khéo miệng a. Như vậy đi, nếu như Khương gia phái ra bốn phần năm sức mạnh, Thần tộc tựu phái ra tương đương với một cái Thần Vương phủ sức mạnh. Như vậy đối với Ninh gia tựu hình thành tuyệt đối áp chế, có thể tốc chiến tốc thắng. Thiên Chân đại nhân nghĩ như thế

nào?”

Khương Thiên Chân cả kinh nói: “Bốn phần năm? Chỉ còn lại một phần năm sức mạnh lưu thủ vực giới, đối với Khương gia mà nói là cực kỳ nguy hiểm chuyện, phái ra một nửa sức mạnh, đã là cực hạn của chúng ta.”

Hồng Tiêu nâng chung trà lên, hớp miếng trà, từ tốn nói: “Như thế đàm luận, sẽ rất khó có tiến triển a.”

Khương Thiên Chân khuôn mặt co quắp hạ, cắn răng nói: “Ta nhiều nhất đáp ứng ba phần năm, đáp ứng nhiều hơn nữa, gia chủ sẽ trực tiếp giết ta.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2479: Cuối Cùng Quyết Định, Đại Chiến Bắt Đầu

Hồng Tiêu ngón tay ở trên bàn nhẹ nhàng gõ, trên mặt nhưng là dáng dấp nhàn nhã, “Tùng tùng tùng” gõ mười mấy hạ, mỗi một lần đều giống như ép ở Khương Thiên Chân nội tâm, để tâm tình của hắn và khí tràng, không ngừng suy nhược xuống.

Khương Thiên Chân rốt cục không nhịn được, kêu lên: “Đại Thần Vương, đến cùng làm sao? Cho một đúng số.”

Hồng Tiêu rồi mới lên tiếng: “Vẫn là Khương gia ra bao nhiêu, chúng ta cũng ra bao nhiêu đi. Nhân lực cùng tài lực đều giống nhau, như vậy công bằng nhất.”

Khương Thiên Chân nói: “Thần tộc tài nguyên là ta Khương gia năm lần không ngừng, há có thể ngang ngửa? Năng lực càng lớn, trách nhiệm lại càng lớn. Thần tộc như vậy, không khỏi không đủ phúc hậu.”

Hồng Tiêu nói: “Ngươi yếu ngươi có lý?”

Khương Thiên Chân tức giận nói: “Nếu như Khương gia phái ra bốn phần năm sức mạnh, các ngươi thay ta bảo vệ Khương gia vực giới sao?”

Hồng Tiêu nói: “Vậy dạng này đi. Khương gia phái ba phần năm sức mạnh, chúng ta triệu tập Tử Chi Thần Vương phủ toàn bộ lực lượng, đồng thời trong bóng tối lại phái một số cao thủ hiệp trợ. Thế nhưng ở tài lực mặt trên, Khương gia muốn bù đắp đến. Toàn bộ dự toán, chúng ta ra một phần ba, các ngươi ra hai phần ba.”

Khương Thiên Chân lúc trước còn lớn hơn mừng, sau khi nghe xong mặt đều tái rồi, nói: “Khương gia cái nào có nhiều tiền như vậy? To lớn như vậy chiến tranh, dính đến hơn trăm cái tinh vực, lan đến vô số không gian. Tiêu hao sợ là con số trên trời. Thần tộc cần phải nhiều gánh làm.”

Hồng Tiêu hừ nói: “Cái gì đều chúng ta nhiều gánh làm, vậy muốn các ngươi làm cái gì? Không bằng chia tay được rồi.”

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Hai vị đại nhân đừng nóng vội, chi chưa chắc sẽ có trong tưởng tượng to lớn.”

Hắn sợ nhất chính là không thể đồng ý, gặp hai người có chút tức giận, vội vàng đi ra điều đình, nói ra: “Trên thực tế chúng ta có thể lấy chiến nuôi chiến. Trực tiếp dùng Ninh gia tài nguyên, đến cung cấp chiến trường. Cuối cùng đem Ninh gia hủy diệt sau, nói không chắc còn hiểu được kiếm lời.”

Mọi người sửng sốt dưới, đều cảm thấy phương pháp này không sai.

Nếu như đem Ninh gia tài nguyên toàn bộ cướp đoạt lại đây, như vậy chi đem có thể so với dự tính rất là giảm bớt.

Hồng Tiêu nói: “Vậy dạng này, song phương trước tiên theo năm năm ra một bút tài chính khởi động. Sau đó liền lấy chiến nuôi chiến. Cuối cùng dùng Ninh gia tài nguyên đến chống đỡ trả. Nếu như còn có còn lại, liền theo Tam Thất phân. Các ngươi ba, chúng ta bảy. Thiên Chân đại nhân, cái phương án này cảm thấy thế nào?”

Khương Thiên Chân trực tiếp sử dụng tới một mảnh kết giới, đem vài tên cao tầng bao phủ, sau đó đôi môi khẽ nhúc nhích, dùng truyền âm thuật tiến hành thương lượng.

Không chỉ có âm thanh không truyền ra mảy may, tựu liền quang ảnh đều là hoảng hốt bất định, để tránh khỏi bị đọc môi thuật giải thích.

Không bao lâu, mấy người tựu thương nghị xong.

Khương Thiên Chân đem kết giới tản đi, sau đó nói: “Phương pháp này có thể được.”

Dương Thanh Huyền thở phào nhẹ nhõm, người cùng chuyện tiền nói xong, tựu trên căn bản xác định được.

Hồng Tiêu mỉm cười nói: “Như vậy rất tốt. Như vậy đón lấy liền có thể lấy đàm luận chiến tranh bố trí. Thiên Chân đại nhân thấy thế nào?”

Khương Thiên Chân nói: “Tất cả lấy đại Thần Vương dẫn đầu.”

Hồng Tiêu nói: “Này chiến ta sẽ không trực tiếp tham dự, tựu lấy Tử Tâm làm chủ soái, Khương Phục Thiên đại nhân vì là phó soái. Chuẩn bị chiến tranh thời gian là ba tháng, tranh thủ trong vòng một năm đem chiến tranh kết thúc.”

đọc truyện với http://truy E ncua

tui.netKhương Thiên Chân nghiêm nghị nói: “Như vậy rất tốt.”

Hồng Tiêu đứng dậy, nói: “Đại thế cứ định như vậy, cụ thể công việc chỉ các ngươi tự hành đi thương nghị. Liên minh cái kia một bên nếu như có áp lực lời, mong rằng Khương gia cũng có thể giúp đỡ đẩy.”

Khương Thiên Chân đồng dạng đứng dậy, ôm quyền chắp tay nói: “Đó là tự nhiên.”

Một hồi lan đến vực giới cách cục chiến tranh, lặng yên kéo mở.

Này sẽ sau khi kết thúc, vực trong giới hạn biến đến mức dị thường căng thẳng, vô số tông môn thế lực bắt đầu gấp bội tăng cường tình báo tập trung vào, tranh thủ thu được trực tiếp tin tức.

Ở La Phù cảnh nội sở hữu thương hội, đều bị Tử Chi Thần Vương phủ cho đòi đi họp.

Mà Ninh gia ở La Phù cảnh nội trú điểm, cùng với tương quan thương hội, thế lực, toàn bộ trong một đêm bị diệt trừ.

Tất cả mọi người nghe thấy được chiến tranh khí tức.

...

La Phù chi cảnh, vạn dặm trên vòm trời.

Dương Thanh Huyền ngóng nhìn nơi sâu xa trong vũ trụ, một mảnh đầy sao như biển, vô cùng vô tận.

“Phụ thân đại nhân, mẫu thân đại nhân...”

Dương Thanh Huyền tự lẩm bẩm, nội tâm dâng lên một tia phiền muộn.

Đối với đây cơ hồ không có có tiếp xúc mấy lần cha mẹ, trong lòng là không nói được tình cảm, nhưng bất luận làm sao, chung quy là này một thế thân thân thể cùng linh hồn cha mẹ, có không cách nào dứt bỏ huyết nhục liên hệ.

“Bất luận các ngươi bị giam ở đâu bên trong, bất luận bắt người là của các ngươi ai, ta đều nhất định sẽ đem các ngươi cứu ra.”

Dương Thanh Huyền đem nội tâm tình cảm quét tới, xoay người tựu bay xuống tiến vào Thần Vương phủ, một mình tiến nhập mật thất bên trong tu luyện.

Ở Thiên Giới cảnh trên liền tăng ba cấp, từ cổ chí kim đều chưa bao giờ có.

Tử Tâm đám người hỏi thăm qua hắn rất nhiều có liên quan thân thể tình huống, đồng thời trải qua các loại kiểm tra, cũng không có vấn đề gì, mười phần kiện toàn.

Mặc dù là Quỷ Tàng, đã từng cửu tinh Quỷ Đế, đối với liền tăng ba cấp việc đều mới nghe lần đầu.

Tốt ở tất cả bình thường, Dương Thanh Huyền chính mình cũng không phát hiện cái gì không đúng, chỉ là chân khí hùng hồn, thực lực cường hoành, đã không phải ngày xưa có thể so với.

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng mật thất bên trong, chắp hai tay, trên người lập tức dấy lên ngọn lửa hừng hực, đem trọn cái không gian đều đốt vặn vẹo bất định, quy tắc ở bốn phía một điểm điểm hòa tan.

Từ cổ đến trên bụng phương, tất cả đều là hỏa diễm thân, mà ở nơi bụng, nhưng là một mảnh mịt mờ bạch quang, như bảo ngọc ôn hòa, như là một toà năng lượng khổng lồ bảo tàng.

Chính là đại đạo chi lực, ngưng tụ đan điền, tản mát ra rộng lớn sức mạnh to lớn.

Sau lưng Dương Thanh Huyền, thứ hai nguyên thần ngưng tụ mà ra, tương tự là ngồi xếp bằng hư không, hai tay đặt hai chân trên đầu gối, ngón tay kết ấn, lòng bàn tay hướng thiên.

Toàn thân đều lóe lên bất hủ người Lưu Ly kim quang, từng vòng đem khiếu huyệt toàn bộ bao phủ.

Chỗ mi tâm Xá Lợi Tử hiển hóa ra ngoài, nhẹ nhàng xoay tròn, bốn phía hình thành cực nhỏ dòng xoáy, không ngừng có năng lượng hướng về trong cơ thể khuếch tán.

Dương Thanh Huyền liền tăng ba cấp sau, được sự giúp đỡ của

Lạc Đinh Lan, tái tạo thứ hai nguyên thần, đồng thời cũng tăng lên tới một sao đỉnh cao Thiên Giới, ở Xá Lợi Tử cùng Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân tác dụng hạ, thân thể độ cường hoành, đã không kém gì thông thường một sao đỉnh cao Thiên Giới.

Lần này quy tắc chi hải đản sinh, để hầu như tất cả mọi người đột phá, là trước nay chưa có to lớn phúc lợi. Dương Thanh Huyền chính mình cũng tại mọi người đột phá quy tắc chi hải bên trong thu lợi to lớn, đặc biệt là sau đó hai vị Thần Vương đột phá, càng là để hắn đối với đại đạo lý giải, cùng với cảnh giới vững chắc, đưa đến tác dụng cực kỳ trọng yếu.

Quỷ Tàng cũng ở Thanh Lam Tinh một trận chiến sau, hút lượng lớn hồn phách, thông qua nữa quy tắc chi hải tẩm bổ, đột phá đến rồi năm sao Thiên Giới, đồng thời trực thăng sơ giai đỉnh cao, ở trung giai trước cản lại. Nhưng cắn nuốt cái kia chút hồn phách, còn tích lũy ở trong người một điểm điểm tiêu hóa, đợi đến toàn bộ tiêu hóa sạch sẽ thời điểm, cũng gần như có thể xông thẳng trung cấp.

Ngoại trừ Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng ở ngoài, được lợi lớn nhất chính là Thất Tinh túc. Dương Thanh Huyền đột phá cùng lợi nhuận, đối với cảnh giới của bọn họ xung kích rất lớn, tu vi yếu nhất Nặc Hi, cũng đã đến nơi cửu tinh đỉnh cao Giới Vương, mà còn lại sáu người, càng là toàn bộ bước vào Thiên Giới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2480: Khống Chế Luyện Hóa, Năm Đó Nguyên Nhân

Tử Diên thực lực bây giờ, ở mấy vị hồng nhan tri kỷ bên trong, đã cùng Tử Dạ đặt ngang hàng số một, đến nơi một sao Thiên Giới, vững vàng vượt qua Thi Ngọc Nhan cùng Vu Khinh Nguyệt.

Từ Thương Khung tinh vực theo tới một nhóm kia cửu tinh Giới Vương cường giả, nguyên bản cũng đã có mấy người đột phá đến rồi Thiên Giới, lần này càng là dựa vào cơ duyên, lượng lớn bước vào Thiên Giới cảnh, làm cho Thương Huyền Tông thực lực chiếm được chất phi thăng.

Dương Thanh Huyền tu luyện mấy cái chu kỳ sau, phát hiện tiến độ mười phần chậm chạp, nửa ngày mới có một tia sức mạnh tăng trưởng. Một là đằng trước đột phá quá nhanh, hiện tại cần đại lượng tích lũy đến vững chắc cùng tinh tiến. Hai là cảnh giới bây giờ tinh tiến, vốn là muốn so với trước kia khó khăn.

Dương Thanh Huyền ngừng hạ tu luyện đến, lấy ra Nhân Đà La cùng Tiểu Thiên Đạo Xử.

Trên bảo thấm tâm bổ cào trả cho Tình Không Vãn Chiếu, Thiên Địa song bảng thì lại ở trở về Thương Khung tinh vực thời điểm, liền giao cho Thi Diễn.

Trong tay còn dư lại bảo vật bên trong, Nhân Đà La cùng Tiểu Thiên Đạo Xử bởi vì cảnh giới không đủ, không cách nào phát huy ra toàn bộ của bọn họ sức mạnh.

Còn dư lại Hỗn Độn Huyền Kim, Chiến Kích Thiên Khư, hoàng triều ấn cùng Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ, đã cùng Dương Thanh

Huyền hoàn toàn tâm thần tương thông, có thể phát huy ra siêu tiêu chuẩn sức mạnh.

Dương Thanh Huyền đem hai cái bảo vật tế luyện một phen sau, từ Xá Lợi Tử bên trong chậm rãi lấy ra một cái đồ cổ, chính là Thanh Đồng Tinh Quỹ, đưa ở trước người trên hư không, nhẹ nhàng xoay tròn.

Mặt trên di tích cổ loang lổ, không có bao nhiêu linh khí, giống như một món vật chết.

Dương Thanh Huyền hồi tưởng lại Thanh Lam Tinh một trận chiến thời gian, Ninh Thiên Dận thả ra cái kia chút giết người binh khí, cùng Thiên Mệnh Tối Cao khí tức rất giống nhau.

Chỉ có điều cái kia chút giết người binh khí không có gì linh trí, mà này Thiên Mệnh Tối Cao không chỉ có có linh trí, còn có cực cao trí tuệ, thậm chí vượt xa người bình thường.

Dương Thanh Huyền quay về cái kia Thanh Đồng Tinh Quỹ nói ra: “Ta biết ngươi có thể đủ nghe thấy âm thanh của ta, ngươi đáp lại cũng tốt, không trả lời cũng tốt, ta hiện tại tựu dùng Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa đốt ngươi. Nếu như ngươi giả chết, vậy thì thật sự chết đi. Dù sao cũng một cái giả chết Thiên Mệnh Tối Cao, đối với ta cũng không có bất kỳ công dụng, không bằng tựu để ngươi chết, tiết kiệm phiền lòng.”

đăng nhập http://truyencuatui.net/ để đọc truyện

Nói xong, giơ tay lên, một điểm Thiên hỏa tựu ở đầu ngón tay sinh thành, trực tiếp bay xuống trên Thanh Đồng Tinh Quỹ, “Rầm” một tiếng, hỏa diễm một cái tựu châm đốt toàn bộ tinh quỹ, hóa thành to lớn diễm hoa, cháy hừng hực.

Tinh quỹ trên loang lổ di tích cổ, ở Thiên hỏa hạ một điểm điểm hóa đi, trở nên rực rỡ hẳn lên.

Nhưng rất nhanh tựu đốt màu đỏ bừng, từng chút một hòa tan.

Tinh quỹ bên trong truyền đến Thiên Mệnh Tối Cao tiếng gào thét, “Đáng chết a! Nếu như thiêu chết ta, ngươi cái gì đều đừng muốn biết!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Nhìn ngươi còn giả chết tới khi nào. Đem ngươi lưu đến hiện tại, cũng không có phát huy bất kỳ tác dụng gì, vậy còn lưu ngươi làm cái gì? Hoàng Tuyền có bao xa, sẽ chết đi bao xa!”

Tinh quỹ rất nhanh tựu hòa tan quá bán, Thiên Mệnh Tối Cao hoảng sợ nói: “Ngươi thật muốn luyện hóa ta?”

Dương Thanh Huyền hừ một tiếng, chẳng muốn trả lời chắc chắn.

Thiên Mệnh Tối Cao rốt cục sợ, cầu khẩn nói: “Bỏ qua cho ta đi, ta đem biết đến hết thảy đều nói cho ngươi.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ngươi coi như cái gì cũng không nói, ta sớm muộn có một ngày cũng có thể tìm ra đáp án. Ở vùng tinh không vũ trụ này hạ, chỉ cần ta không ngừng đi về phía trước, cuối cùng có thể chạm được hết thảy nguyên điểm, bao quát hết thảy của ngươi biết.”

Thiên Mệnh Tối Cao sợ hãi nói: “Giết ta đối với ngươi không có bất kỳ chỗ tốt, chỉ cần buông tha ta, ta cũng không dám nữa đối phó với ngươi, còn có thể nói cho ngươi lượng lớn tin tức có giá trị.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy ngươi cứ nói đi, ở hỏa diễm thiêu chết trước ngươi nói xong, ta nếu như hài lòng, liền thu tôi lại diễm. Nếu như không hài lòng, ngươi tựu theo gió mà đi đi.”

Thiên Mệnh Tối Cao kinh hoảng nói: “Như ngươi vậy đốt ta, ta tâm tư hỗn loạn, cái gì đều nhớ không nổi a.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ta nhìn ngươi nói chuyện đều đâu vào đấy, ăn khớp rõ ràng, chỉ số thông minh rất là tại tuyến a. Cái gì đều nhớ không nổi, phải đi chết a. Ta lại không yêu thích ngươi nhớ tới, nhanh đi chết.” Nói xong hai ngón tay một điểm, cái kia Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa hỏa thế lại tăng nhiều mấy phần.

“Đừng đốt, ta nói ta nói!”

Thiên Mệnh Tối Cao lần này thật sự sợ, hơn nữa tin chắc Dương Thanh Huyền căn bản không để ý sự sống chết của hắn, nơi nào còn dám đùa nghịch hoa chiêu, vội vàng rõ ràng mười mươi nói: “Ta bản danh gọi Tuân Ngự, là chưởng giáo người. Này là Thanh Đồng Tinh Quỹ là chưởng giáo luyện hóa đi ra giết người binh khí, sau đó bắt được một ít linh hồn cường đại người dựa vào ở phương diện binh khí, thả ra ngoài. Để cho bọn họ đi đến cái kia chút xa xôi tinh vực, thu nạp vị diện cùng tinh cầu sức mạnh, không ngừng tự mình trưởng thành.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Chưởng giáo là ai?”

Tuân Ngự nói: “Ta không biết, chỉ biết là là cái cực kỳ mạnh mẽ tồn tại. Năm đó ta chỉ là một ba sao Thiên Giới, bị chưởng giáo rút ra hồn phách, trồng vào đến một bộ binh khí hình người bên trong, bị đánh số mười chín, thích thả ra. Trải qua vô số xuyên qua thời không, đi tới thứ bảy mươi ba vực giới, cuối cùng tiến nhập Thương Khung tinh vực.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Cái kia chưởng giáo mục đích lại là cái gì?”

Tuân Ngự nói: “Làm thí nghiệm. Tất cả mệnh trời đầu mối, tất cả đều là của hắn vật thí nghiệm. Cho tới thí nghiệm mục đích là cái gì, ta cũng không biết. Có lẽ là muốn nhìn một chút mệnh trời đầu mối trưởng thành tính?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi năm đó đều là ba sao Thiên Giới, làm sao những năm gần đây thực lực trái lại suy yếu? Năm đó Thương Khung tinh vực Đạo Ảnh một trận chiến, Huyền Thiên Cơ phong ấn ngươi thời gian, tự hồ chỉ có hai sao hậu kỳ dáng vẻ chứ?"

Tuân Ngự nói: "Ta bị quất ra ra hồn phách sau, dung nhập vào mệnh trời đầu mối bên trong, lúc bắt đầu cảnh giới bất ổn, dung hợp cũng không hoàn mỹ. Nhưng tốt khi tiến vào mấy cái tinh cầu, đều không có gì nhân vật lợi hại, ta đem cái kia mấy cái tinh cầu năng lượng toàn bộ hấp thu, này mới để cảnh giới vững chắc xuống, đồng thời ổn bên trong có tiến vào. Sau đó ta đã đến Thương Khung tinh vực, không nghĩ tới gặp Vũ, trực tiếp bị Vũ đánh trọng thương, nhưng cũng còn tốt ta cũng bị thương nặng hẳn. Sau đó cứ như vậy không ngừng ở Thương Khung tinh vực hao tổn nữa, chuyện sau đó, ngươi cũng gần như đều biết."

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Ta không biết."

Tuân Ngự sốt sắng, vội vàng nói: "Ngươi trước đem Thiên hỏa diệt, cái gì không biết, chúng ta có thể chậm rãi tán gẫu."

Dương Thanh Huyền nói: "Không không không, cứ như vậy tán gẫu, so sánh thoải mái. Chưởng giáo nếu đem bọn ngươi thả ra ngoài, khẳng định tựu có lần theo phương pháp, lại đem bọn ngươi tìm trở về đi thôi?"

Tuân Ngự vội la lên: "Xác thực có, chưởng giáo đối với từng cái mệnh trời đầu mối đều có khống chế phương pháp. Nhưng đúng dịp chính là, ta ở cùng Vũ trong đại chiến. Vũ trực tiếp đem cái kia khống chế phù ấn đánh nổ, ta tuy rằng rơi vào trọng thương, nhưng cũng thoát khỏi chưởng giáo lần theo, cũng coi như là nhân họa đắc phúc."

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi là dựa vào hấp thu tinh vực năng lượng đến bổ sung chính mình, nếu đánh không lại Vũ, liền đến cái khác tinh vực đi nha, vì sao chung quy phải gặm này căn khó gặm xương cốt?”

Tuân Ngự trầm mặc hạ chớp mắt, đã bị Thiên hỏa nguy hiểm giật mình tỉnh lại, vội vàng nói: “Bởi vì Vũ là từ ban đầu sinh đời đại vũ trụ tới được, hơn nữa thực lực mạnh mẽ đáng sợ, căn cứ ta quan sát, thậm chí không thua với chưởng giáo. Nhưng bởi vì hắn từ thượng giới hạ lúc tới, tựu bị trọng thương, cho nên mới cùng ta đánh ngang tay, cuối cùng bị ta giết chết. Ta muốn cơ thể hắn cùng hắn lưu lại Thiên Thần Quyết.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2481: Đáng Sợ Người, Bố Trí Chiến Khu

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi ở Thương Khung tinh vực lâu như vậy, muốn thu thập Thiên Thần Quyết hẳn rất dễ dàng chứ? Làm sao không thấy ngươi từng dùng tới?”

Tuân Ngự cười khổ nói: “Ta chỉ là phụ ở mệnh trời đầu mối trên hồn phách, mệnh trời đầu mối cơ cấu cùng phổ thông thân thể không giống nhau, chỉ có thể thu nạp năng lượng ngoại giới, không cách nào tự mình tu luyện. Ta chỉ hiểu được đến Vũ chi chân thân sau, mới có thể tu luyện. Hơn nữa như vậy mới có thể hoàn toàn thoát khỏi chưởng giáo khống chế, thậm chí tương lai vượt qua chưởng giáo.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi đối với Vũ cùng Thiên Thần Quyết hiểu bao nhiêu?”

Tuân Ngự nói: “Tuy rằng ta cùng Vũ vẫn là đối đầu, nhưng mấy triệu năm tranh tài, toàn bộ nơi đây vũ trụ bên trong, sợ là chỉ có ta nhất hiểu rõ cùng rõ ràng hắn. Vũ đỉnh cao mạnh bao nhiêu, ta suy đoán khẳng định ở bốn Thánh Chủ cùng tám vực Thiên Vương bên trên, nhưng...”

“Các loại.”

Dương Thanh Huyền ngắt lời nói: “Ngươi nói Vũ khả năng không thua với chưởng giáo, còn nói Vũ ở bốn Thánh Chủ cùng tám vực Thiên Vương bên trên, lẽ nào ở trong mắt ngươi, chưởng giáo thực lực muốn vượt qua bốn Thánh Chủ cùng tám vực Thiên Vương?”

Tuân Ngự trầm mặc hạ, nói: “Đúng thế. Chí ít đem tới cho ta cảm giác là như vậy.”

Dương Thanh Huyền vung tay lên, đem tinh quỹ trên Thiên hỏa hoàn toàn tán đi. Nhưng tinh quỹ ngoại hình đã triệt để thay đổi, bị đốt thành một đoàn chất lỏng kim loại, chỉ là lờ mờ còn có thể gặp được tinh quỹ hình thái.

Tuân Ngự sức mạnh hiện ra đến, không ngừng để tinh quỹ biến hình, cuối cùng hóa thành một người đàn ông dáng dấp, xuất hiện ở Dương Thanh Huyền sắc mặt, đầy mặt cẩn thận một chút dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền nói: “Nói tiếp.”

Tuân Ngự thở phào nhẹ nhõm, biết mình mệnh tạm thời bảo vệ, tiếp tục nói: “Nhưng ta lần thứ nhất gặp được Vũ thời điểm, hắn cũng đã bị trọng thương. Hẳn là ở thượng giới thời gian đã bị người đả thương, bị thương trốn đến hạ giới tới. Ta ở không có bị rút hồn trước đây, ở Mục Hải Vực Giới bên trong cũng coi là một nhân vật, đối với các loại đạo pháp thần thông cũng đều hiểu rõ một, hai, ở kiến thức Thiên Thần Quyết sau, ta bỗng nhiên ý thức được, Vũ thân thể chính là trong truyền thuyết Thiên Thần Bất Diệt Thể, nếu là ta có thể cướp đoạt này đều thân thể, như vậy ta không chỉ có thể triệt để thoát khỏi chưởng giáo khống chế, còn có thể vượt qua chưởng giáo, thậm chí thành tựu vạn cổ chí tôn. Dù sao bốn đại thần thể, cũng có thể trực tiếp tu luyện tới vạn cổ Chí Tôn cảnh a.”

Dương Thanh Huyền nói: “Như Vũ chân thân là Thiên Thần Bất Diệt Thể, có thể làm tổn thương hắn, chẳng lẽ không phải chính là vạn cổ chí tôn?”

Tuân Ngự lắc đầu nói: “Này Bất Diệt Thể cũng không hoàn thiện, bằng không cũng sẽ không trọng thương không bình phục. Đương nhiên, theo ta vẫn ở chống lại hắn cũng có quan hệ.”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ nói: “Tu luyện bất hủ người tịch Phù Đồ chết rồi, tu luyện Bất Diệt Thể Vũ cũng đã chết, thực sự là không may mắn...” Hắn hỏi: “Bốn đại thần thể có thể tu luyện tới vạn cổ Chí Tôn cảnh, thuyết pháp này đáng tin không? Có căn cứ sao?”

Tuân Ngự sững sờ nói: “Không biết, từ cổ thời gian truyền xuống thuyết pháp, dù sao cũng hơi căn cứ đi, nhưng không có chứng minh thực tế. Một là bốn đại thần thể cực nhỏ xuất hiện, hai là vùng vũ trụ này bên trong là có hay không có người tu luyện tới vạn cổ chí tôn, đều là ẩn số. Dù sao ban đầu sinh đời đại vũ trụ năng lượng hơn xa nơi đây vũ trụ, muốn đột phá vạn cổ chí tôn, đều sẽ chọn tiến về phía trước ban đầu sinh đời đại vũ trụ.”

Dương Thanh Huyền trong lòng thở dài, xem ra con đường phía trước vẫn một mảnh nhấp nhô, lại hỏi nói: “Ngươi đối với chưởng giáo có bao nhiêu hiểu rõ?”

Tuân Ngự hoàn toàn biến sắc, trong đôi mắt tràn đầy hoảng sợ vẻ mặt, run giọng nói: “Đáng sợ! Mười phần đáng sợ!”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Không còn?”

Tuân Ngự lắc đầu nói: “Không còn.”

Đột nhiên, bên ngoài mật thất ánh sáng lóe lên, kích bắn mà vào, tựu lặng lặng lơ lửng ở Dương Thanh Huyền cách đó không xa, là một quả ngọc bội.

Dương Thanh Huyền đưa tay đem ngọc bội nhiếp vào trong tay, thần thức quét qua, liền cất vào đến, nói: “Ta có việc, ngươi trước đến ta Thánh khí bên trong không gian ở lại. Chờ cái nào ngày ta cần ngươi, lại gọi ngươi đi ra.”

Nói, trong tay kim quang loáng một cái, liền đem Tuân Ngự thu vào Nhân Đà La bên trong.

Ở Nhân Đà La trên hư không, một cái hóa hiện ra tảng lớn kinh văn, từng đạo từng đạo bay rơi xuống, hình thành vô hình ràng buộc, đem Tuân Ngự trấn áp.

Tuân Ngự kinh nộ không ngớt, nhưng cùng lúc lại yên lòng, đối phương trấn áp chính mình, chứng minh chí ít không có sát tâm, tính mạng là bảo vệ.

Liền cũng là an tâm bị Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh trói buộc chặt, trực tiếp ngồi xếp bằng ở trong hư không.

Dương Thanh Huyền trực tiếp ra mật thất.

Sau một khắc, liền tới đến một gian phòng lớn.

Tử Hà cùng Khương Thiên Chân chính đang thương nghị cái gì, thấy hắn vào bên trong, nhất thời ngừng lại. Tử Hà nói: “Chúng ta đang thương lượng chiến khu bố trí một chuyện, dự định để cho ngươi phụ trách một cái chiến khu.”

Dương Thanh Huyền nhìn Tử Hà, trong ánh mắt ánh vàng lóe lên, kim quang co rút lại thành một hạt, lập tức lại biến mất không gặp. Hắn cảm thấy được Tử Hà trên người khí tức phảng phất có chút bất đồng, nhưng lại không nói ra được bất đồng nơi nào, hơn nữa cái cảm giác này cũng là như có như không, không cách nào xác nhận.

Tử Hà ánh mắt hơi đổi, tựa hồ cảm ứng được Dương Thanh Huyền phát hiện, nhẹ nhàng nở nụ cười, làm bộ không biết, đưa tay ở không trung một vệt, biến ảo ra một vùng vũ trụ tranh vũ trụ.

Bên trong có vô số tinh vân lưu chuyển, không ngừng nhỏ đi, co rút lại đến một cái vực trong giới hạn.

Tử Hà ngón trỏ nhẹ nhàng vạch một cái, tựu tại đêm tối trong hư không, vòng ra một khối màu đỏ khu vực, nói ra: “Tọa độ này phạm vi, chính là Ninh gia vực giới nơi. Mảnh này vực giới có 12 cái không gian bạc nhược điểm, chúng ta dự định ở đây mười hai nơi địa phương, đều bố hạ chiến khu, tựu lấy một đến mười hai vì là danh hiệu, đồng thời để cho ngươi chủ đạo một cái chiến khu thành lập cùng bảo vệ."

Dương Thanh Huyền nói: "Không thành vấn đề, chỉ là chiến khu thành lập, ta không có kinh nghiệm."

Tử Hà cười nói: "Không sao, nhân lực vật lực tài lực đều sẽ cho ngươi phối tề. Ngươi đem ngươi thủ hạ đám người ô hợp kia toàn bộ được triệu tập, ta lại phái Tử Nhật cùng mấy vị tỷ muội toàn bộ đến trợ ngươi."

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: "Mấy vị tiên tử đều đến?"

Tử Hà nói: "Đúng, tiện nghi ngươi. Tựu liền vẫn đang bế quan bên trong nhị tỷ tử hay cũng sẽ xuất quan. Thần Vương phủ bên này nhân thủ, toàn bộ từ Tử Nhật cai quản."

Khương Thiên Chân nói: "Khương gia cũng sẽ phái người trợ ngươi, nhưng thực lực cũng không bằng Tử Chi Thần Vương phủ. Văn Quân tỷ muội nhưng là vẫn luôn nghĩ ngươi, các nàng cũng phi thường đồng ý lại đây."

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, ôm quyền nói: "Làm phiền hai vị đại nhân."

Tử Hà hừ nói: "Ngươi nhiều đem tâm tư phóng ở chiến khu thành lập trên, thiếu nhân cơ hội tán gái, nếu như chiến khu có sai lầm, đừng trách ta vô tình."

Dương Thanh Huyền nói: "Yên tâm đi, sẽ không có sai sót."

Tử Hà nói: "12 cái chiến khu mục đích, chính là vì mê hoặc Ninh gia, đồng thời phân tán Ninh gia sức mạnh. Để cho bọn họ đoán không ra chúng ta sẽ từ cái nào chiến khu tiến công, hoặc là

12 cái chiến khu đồng thời tiến công, đối với Ninh gia vực giới hình thành bao vây tư thế. Loại này Vũ Trụ cấp thế gia đại chiến, chiến trường to lớn, chiến tuyến dài, tử thương, đều là rất khó tưởng tượng. Chiến khu mục đích, chính là thành lập của chúng ta trận địa, làm nghỉ ngơi bổ cấp địa phương. Bằng không một hồi kéo dài một năm đại chiến, không có trận địa căn bản không cách nào tiến hành.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2482: Đã Sớm Chuẩn Bị, Nhân Tạo Lục Địa

Dương Thanh Huyền nói: “Ta sẽ dốc toàn lực ứng phó.”

Lúc này cáo từ hai người, trở lại Thương Huyền Tông bắt đầu tổ chức sức mạnh.

Sau đó không lâu, Tử Nhật liền tới cửa đến, nói cho hắn biết tất cả chuẩn bị ổn thỏa.

Dương Thanh Huyền lúc này mang theo Thương Huyền Tông, Thần Vương phủ, Khương gia một chuyến mấy trăm người, hướng về Ninh gia vực giới phương hướng mà đi.

Vô Dục Thành bên trong truyền tống khu vực, đã bị nghiêm ngặt quản khống lên, bất luận người nào tiến hành truyền tống, đều phải trải qua tầng tầng xét duyệt.

Dương Thanh Huyền đám người phân mấy cái phê lần, bị truyền tống đến cự ly Ninh gia vực giới hơi gần Thiên Hổ Tinh.

Nhưng Thiên Hổ Tinh trên truyền tống khu vực, đã sớm bị Ninh gia cường giả phá hoại, đường hầm vận chuyển đến nơi Thiên Hổ Tinh phụ cận sau, tựu gặp phải kịch liệt không gian rung động, cường đại năng lượng vũ trụ xé rách hư không mà đến, đám đông toàn bộ bao lấy.

Tử Nhật nhíu mày lại, nói: “Xem ra Ninh gia sớm có chuẩn bị. Chư vị cẩn thận, ta tới ra tay đem bão táp này xé ra.”

Hắn chính phải ra tay, Dương Thanh Huyền mở miệng nói:

“Không cần đại quản gia, ta tới đi.”

Nói xong, trong tay tựu bay ra năm đóa kim liên, biến ảo thành rưỡi mặt cờ xí, lay động bên dưới, vô số hoa sen bay ra, đem tất cả mọi người Đô Hộ ở trong đó.

Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn, quát lên: “Đi!”

Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ đan thành to lớn kết giới, đem tất cả mọi người bao lấy, như một đạo độn ánh sáng nhảy vào trong bão tố.

“Ầm ầm!”

Một mặt to lớn ngũ sắc cờ xí, trực tiếp từ trong bão tố xuyên đi ra, sau đó kỳ mặt run lên, trực tiếp đánh bay một con đường, kích bắn mà ra.

Độn ánh sáng trực tiếp trượt được rồi mấy ngàn bên trong, mới dừng lại.

Dương Thanh Huyền thu rồi Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ, đoàn người tiếp tục hướng Thiên Hổ Tinh bay đi.

Chiến khu thành lập cần thời gian nhất định, Thiên Hổ Tinh là tốt nhất trụ sở tạm thời một trong, nhất định phải đem đường hầm vận chuyển chữa trị, để để Thần Vương phủ người cuồn cuộn không ngừng lại đây.

Bay không bao lâu, Thiên Hổ Tinh đang ở trước mắt, đột nhiên Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, kêu lên: “Không được!”

Tử Nhật chờ cường giả cũng cảm ứng được cái gì, đều là lộ ra kinh sợ.

Xi Hằng cau mày nói: “Tinh hạch bị phá hư.”

To lớn Thiên Hổ Tinh lộ ra ở không xa phía trước, từ bên trong tỏa ra kinh người khí tức nguy hiểm. Xi Hằng một cái tựu nhận ra, đây là tinh hạch bị trắng trợn phá hoại, tiến vào nguy hiểm trạng thái tinh cầu.

Còn có thể nhìn đến lượng lớn phi hành chiến hạm, qua lại công cụ từ tinh cầu trên chạy khỏi, hướng về xa xa bỏ chạy.

Trên tinh cầu xa khoảng cách truyền tống đại trận đã bị Ninh gia người triệt để phá hoại, vì lẽ đó người ở phía trên nghĩ muốn chạy trốn, cũng chỉ có thể dùng vũ trụ chiến hạm hoặc là Thời Không Toa các loại pháp bảo.

Nhưng đối với tuyệt đại đa số người mà nói, là khẳng định trốn không thoát đâu, chỉ có thể theo tinh cầu đồng thời hủy diệt.

Dương Thanh Huyền mặt âm trầm nói: “Trực tiếp đi chiến khu đầu mối không gian!”

Đoàn người lúc này đi đường vòng, bỏ qua nguyên kế hoạch, trực tiếp hướng về chiến khu mà đi.

Còn chưa bay ra bao lâu, chỉ nghe thấy phía sau truyền đến tiếng nổ mạnh to lớn, khó có thể tưởng tượng Tinh Bạo lực lượng, hóa thành từng vòng sóng năng lượng, khuấy động mà tới.

Dương Thanh Huyền lần thứ hai lấy ra Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ, đem tất cả mọi người bảo vệ, sau đó kỳ ánh sáng lóe lên, trở thành một món phi hành pháp khí, đi về phía trước kích bắn mà đi.

Xem ra Ninh gia đã làm xong nghênh chiến chuẩn bị, vì ngăn cản một cái Thần tộc cùng Khương gia truyền tống, không tiếc đem vực giới chung quanh tinh cầu đều phá huỷ.

Sau hai ngày, mọi người đi tới một chỗ hư không mịt mờ, bốn mặt tất cả đều là lẻ tẻ ánh sáng, không có bất kỳ tinh cầu tồn tại, chỉ có xốc xếch thiên thạch ở không trung lăn lộn.

Tử Nhật lấy ra tọa độ nghi, dò xét một cái, nói: "Chính là chỗ này. Lại hướng về trước một triệu dặm, chính là Ninh gia vực giới một chỗ bạc nhược đầu mối không gian. Ở chỗ này thành lập chiến khu không thể thích hợp hơn."

Dương Thanh Huyền lần thứ hai đem Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ lấy ra, hướng về trong hư không cắm xuống, liền ẩn chưa tiến vào.

Lập tức to lớn ánh sáng năm màu, hướng về vũ trụ bốn phương tám hướng tản đi, đồng thời sinh ra vạn đóa kim liên, từng đoá từng đoá xoay tròn bên dưới, cũng ẩn vào hư không không gặp.

Tử Nhật đầy mắt kinh ngạc, khen: "Đại nhân món bảo vật này, huyền diệu cực kỳ, sợ là giá trị cực cao."

Dương Thanh Huyền cười cười không nói, tiếp tục đem quyết ấn đánh vào hư không, đem Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ uy năng kích phát đến cực hạn, này mới ngừng tay nói ra: "Tạm thời an toàn, chí ít trong vũ trụ các loại dòng năng lượng cùng thiên thạch sẽ không quấy rầy đến chúng ta, phổ thông cường giả cũng có thể ngăn trên một trận."

Tử Nhật lập tức sắp xếp mọi người, bắt đầu bố trí chiến khu.

Chính hắn lấy ra một cái kim loại tiểu cầu, thả vào không trung, hai tay không ngừng bấm quyết, cái kia tiểu cầu ở không trung một cái biến ảo lên, không ngừng biến lớn.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, lập tức nhận ra, này tiểu cầu chính là một cái tinh hạch.

Giờ khắc này ở quyết ấn khởi động hạ, một điểm điểm khôi phục thực tướng.

Liên minh tuy rằng chống lại Luyện Tinh sư, nhưng quả nhiên mỗi cái thế gia phía sau, đều cùng Luyện Tinh sư có vô số liên hệ, hơn nữa đều sẽ mua một ít Luyện Tinh sản phẩm.

Cái kia tiểu cầu rất nhanh tựu bành trướng đến mấy chục cây số to nhỏ, rốt cục cũng ngừng lại.

Cùng Dương Thanh Huyền ở Ám Tinh chi thành thấy cái kia chút tinh hạch phế phẩm rất giống nhau, chỉ có điều cái kia chút phế phẩm đều là linh khí hoàn toàn không có, cái này tinh hạch trên linh khí lưu chuyển, hiển nhiên phẩm chất phi phàm.

Hơn một trăm tên võ giả, hướng về bốn phương tám hướng bay đi.

Mỗi người trên người đều mang theo hệ Thổ biến dị nguyên tố, bắt đầu hương về không trung tản đi.

Các loại các dạng nguyên tố hệ “đất”, ở khởi động hạ một điểm điểm biến ảo mở, biến thành thật dầy lục địa, trôi nổi ở Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ bao phủ to lớn bên trong kết giới, sau đó từng cục lẫn nhau liền tiếp.

Còn có võ giả khởi động nguyên tố “Nước”, nguyên tố “Mộc”, nguyên tố “Hỏa”, Kim nguyên tố, dung nhập vào này chút lục địa bên trong, làm cho lục địa độ cứng rắn tăng lên mấy lần.

Mấy canh giờ sau, tựu lấy tinh hạch làm trung tâm, chế tạo ra một mảnh mấy trăm cây số cứng rắn lục địa.

Dương Thanh Huyền lo lắng nói: “Mặc dù đem này chiến khu mở rộng đến mấy vạn dặm, nếu như Ninh gia người quy mô lớn xâm chiếm, sợ rất khó bảo vệ chứ?”

Tử Nhật mỉm cười nói: “Đại nhân không cần lo lắng. Đây chỉ là chiến khu số một lục địa. Toàn bộ chiến khu, đem dùng cái này địa làm trung tâm, thành lập hơn trăm cái lớn đại lục địa, lẫn nhau canh gác liền tiếp. Trừ phi Ninh gia phái áp đảo tính sức mạnh lại đây, bằng không rất khó công phá.”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nói: “Mỗi cái chiến khu hơn trăm cái lục địa, tổng cộng 12 cái chiến khu, chẳng lẽ không phải cần người tạo hơn một nghìn lớn đại lục địa?”

Tử Nhật nói: “Muốn tiêu diệt một nhà danh tộc, này chút tài nguyên đáng là gì? Bất quá là tiền kỳ hơi nhỏ tập trung vào thôi.”

Dương Thanh Huyền người đổ mồ hôi lạnh, hồi tưởng lại Khương gia vực trong giới hạn thấy tình cảnh, này chút Thánh Tông danh tộc gốc gác căn bản là không cách nào đánh giá, tính như vậy đến, kiến tạo hơn một nghìn lục địa tạo thành chiến khu, xác thực tựu không coi vào đâu.

Tử Nhật lại lấy ra mấy cái trận khí, trực tiếp vứt số một trên đất bằng, lập tức gặp thổ mà mở, hóa thành một tòa tòa kiến trúc to lớn.

Rất nhanh, một cái đơn giản thành nhỏ mô hình tựu xuất hiện.

Tử Nhật cười nói: “Đại nhân lúc không có chuyện gì làm, có thể đi vào tu hành. Có ba tháng kiến tạo kỳ, nếu như Ninh gia không phái người đến quấy rầy, một tháng là đủ rồi. Thời gian ba tháng, đã đem Ninh gia quấy rầy toán tiến vào.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2483: Cuối Cùng Rồi Sẽ Gặp Lại, Vô Vị Tiêu Hao

Dương Thanh Huyền nói: “Được. Phụ trách kiến tạo việc, làm phiền Tử Nhật đại nhân. Nhất thiết phải cẩn thận Ninh gia tập kích, chúng ta cự ly Ninh gia vực giới gần như vậy, bọn họ chắc chắn sẽ phát hiện.”

Tử Nhật nói: “Đại nhân xin yên tâm, chỉ cần Ninh gia không sử dụng bảy sao trở lên Thiên Giới, ta tự hỏi có thể gánh vác một quãng thời gian rất dài.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, liền tiến vào đến chủ điện bên trong nghỉ ngơi.

Này trận khí biến thành cung điện, cùng bình thường đại điện không khác nhau gì cả, hơn nữa liền thành một khối, tương ứng trong tu luyện mật thất, trận pháp cùng bố trí đều đáp lại có tận có, duy nhất thiếu hụt chính là Tinh Hạo Thạch.

Dương Thanh Huyền lấy ra đại lượng Tinh Hạo Thạch, bay vào mật thất bốn phương tám hướng, khảm nạm đến trong trận pháp, toàn bộ mật thất tu luyện tựu cấp tốc vận chuyển, lượng lớn linh khí hóa thành khói trắng, ở mật thất bên trong bay lượn, linh khí độ dày đặc, so với Thần Vương phủ mật thất cũng chênh lệch không bao nhiêu.

Chỉ là tiêu hao cực kỳ kinh người.

Dương Thanh Huyền thở dài, có tiền mới có thể tu hành a, không có tiền, đừng nói thiên tài địa bảo, linh đan diệu dược, tựu liền này chút cơ bản Tinh Hạo Thạch đều cung ứng không được, còn tu hành cọng lông.

Hắn thần niệm hơi động, một tay bấm quyết, đi về phía trước một điểm.

Một đạo kim quang rơi xuống, hóa ra vô số màu vàng văn tự, từng đạo từng đạo phân giải khai, cuối cùng lộ ra Tuân Ngự thân ảnh.

Tuân Ngự sửng sốt hạ, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền nhanh như vậy lại tìm hắn.

Dương Thanh Huyền hỏi: "Đạo Ảnh lẫn nhau trong đó, có thể thông qua Thanh Đồng Tinh Quỹ đột phá thời không hạn chế, tiến hành đơn giản liên hệ, đây rốt cuộc là cái gì pháp thuật?"

Tuân Ngự đàng hoàng trả lời: "Đây là chưởng giáo khống chế cùng lần theo bí pháp của chúng ta, ta luôn luôn ham muốn thoát khỏi chưởng giáo khống chế, vì lẽ đó đối với phương pháp này tiến hành nghiên cứu quá sâu, nhưng chung quy phá không nổi rồi. Cho đến Vũ đem ta đánh trọng thương, mới đưa phương pháp này phá vỡ. Nhưng cũng cho ta nghiên cứu ra một điểm vật thú vị, chính là sau đó thông qua Thanh Đồng Tinh Quỹ, liên hệ cùng khống chế mười hai Đạo Ảnh bí thuật. Phàm là trở thành Đạo Ảnh người, đều có một tia thần niệm lưu ở trong cơ thể ta, vì vậy tùy thời có thể tùy ý lần theo."

Dương Thanh Huyền nói: "Thì ra là như vậy, vậy ngươi hiện tại khả năng cảm ứng ra mẫu thân ta tình huống?"

Tuân Ngự nói: "Ta thử xem."

Liền ở mật thất bên trong ngồi xếp bằng xuống, tay bấm quyết ấn, triển khai bí thuật.

Ở Tuân Ngự trên đầu ngón tay, trôi nổi ra một đạo màu đỏ phù văn, vòng quanh hai tay xoay tròn liên tục.

Một hồi lâu sau, cái kia màu đỏ phù văn lại bay về hai tay, biến mất không gặp.

Tuân Ngự mở mắt ra, thấp thỏm nói ra: “Đạo Ảnh chỉ còn lại bốn người, Ninh Thanh Dao, Huyền Thiên Cơ, Hoàng Đình, hoang vô tận, bốn người khí tức đều ở. Nhưng Huyền Thiên Cơ cùng Hoàng Đình mười phân rõ ràng, mà Ninh Thanh Dao cùng hoang vô tận nhưng là như ẩn như hiện, mười phần yếu ớt.”

Dương Thanh Huyền lo lắng không ngớt, chỉ lo Ninh gia sẽ dùng Ninh Thanh Dao làm con tin các loại, hoặc là đại chiến đồng thời, Ninh gia liền trực tiếp đối với Ninh Thanh Dao cùng Dương Vân Kính bất lợi.

Tuân Ngự an ủi: “Ninh Thanh Dao tuy rằng khí tức bất định, nhưng ta cảm ứng bên trong cũng không có nguy hiểm.”

Dương Thanh Huyền biết nhiều nghĩ cũng vô ích, âm thầm thở dài, đột nhiên lại hỏi: “Hoang Giả gọi hoang vô tận? Người này chưa bao giờ lộ ra mặt, thật giống vô cùng thần bí.”

Tuân Ngự ngưng tiếng nói: “Đạo Ảnh trong mười hai người, tựu hắn cùng Huyền Thiên Cơ là ta nhất nhìn không thấu hai người. Từ đó người trở thành Hoang Giả sau, ta tựu lại chưa từng thấy hắn chân thân, mỗi lần đều chỉ là hình chiếu xuất hiện. Ta thậm chí hoài nghi, hắn căn bản là không ở Thương Khung tinh vực. Giờ khắc này càng là tin chắc ta nội tâm ý nghĩ, tuy rằng không có sáng tỏ chứng cứ, nhưng ta tin tưởng hắn tựu ở Mục Hải Vực Giới.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Thương Khung tinh vực trên chuyện hư hỏng cũng thật nhiều, tất cả đều là ngươi cùng Vũ hai người rùm lên, còn có Ân Võ Vương, còn rảnh rỗi, đúng rồi, Yêu Đế không ngươi biết được bao nhiêu?”

Tuân Ngự trên mặt xẹt qua vẻ hoảng sợ, thậm chí chính mình không có phát giác run run hạ, mới lên tiếng: “Đáng sợ, thật là đáng sợ. Ta gặp phải trong mọi người, luận sự đáng sợ, tự nhiên là chưởng giáo đệ nhất. Có thể luận thiên phú sự đáng sợ, không còn ở ngươi bên trên.”

Dương Thanh Huyền nhớ tới ngày đó cùng Lạc Đinh Lan một trận chiến, ở tinh cầu hoang vu trên, vận dụng một căn trống không lông tơ, triệu hoán ra trống không phân thân, dễ dàng liền đem ba sao Thiên Giới Lạc Đinh Lan đánh bại, tựa hồ dễ như ăn bánh, tựu liền từ ban đầu sinh đời đại vũ trụ tới được Vi Thanh, cũng tựa hồ đối với không cực kỳ kiêng kỵ, hắn nói ra: “Không Đế tựa hồ đã không ở chỗ này vũ trụ. Nắm giữ đáng sợ như vậy thực lực, nhưng ở Mục Hải Vực Giới, thậm chí nơi đây vũ trụ, đều không có một chút nào truyền thuyết. Chỉ là Thương Khung tinh vực để lại một ít manh mối, ngược lại cũng đúng là kỳ quái.”

Tuân Ngự nói: “Ta có một tia suy đoán, không hẳn chính xác. Không có thể là thượng giới một vị đại nhân nào đó vật một tia thần niệm phân thân.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, trầm tư một trận, mới nói: “Có chút đạo lý.”

Tuân Ngự nói: “Bằng không không thể như vậy nghịch thiên.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hướng về võ đạo con đường này tiếp tục đi tới đích, có lẽ cuối cùng có gặp lại ngày.”

Tuân Ngự hơi đổi sắc mặt, tựa hồ cũng không nghĩ gặp lại.

Đột nhiên, bên ngoài mật thất truyền đến rung động tiếng.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, này táo bạo năng lượng rung động, chỉ có một khả năng, chính là Ninh gia người đến. Lúc này lại đem Tuân Ngự phong ấn, vứt vào Nhân Đà La bên trong, tựu chạy ra khỏi mật thất.

Chỉ thấy chiến khu phía trước, rậm rạp chằng chịt lái tới lượng lớn chiến hạm, đem không gian đẩy ra, khuếch tán ra sóng năng lượng, từng vòng khuấy động ở Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ kết giới trên.

Sở hữu võ giả lập tức từ bốn phương tám hướng tụ lại mà đến, hội tụ ở hạch tâm trên đất bằng, cảnh giác nhìn chằm chằm phía trước.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, bỗng nhiên hoàn toàn biến sắc, hãi tiếng nói: “Cái kia phía sau là cái gì?”

Tử Nhật đi tới Dương Thanh Huyền bên cạnh người, trầm giọng nói: “Đại nhân cũng nhìn thấy.”

Ở rậm rạp chằng chịt chiến hạm phía sau, xuất hiện từng vị bóng đen to lớn, mang theo vô số hỗn loạn năng lượng vũ trụ, cùng ở chiến hạm phía sau.

Mỗi một vị bóng đen thân thể, đều là hơn trăm cái chiến hạm to nhỏ, cùng ở phía sau mặt chậm rãi di động, dáng dấp không rõ.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Hắc Ám Tụ Hợp Thể?”

Tử Nhật nói: “Chính là Hắc Ám Tụ Hợp Thể. Ninh gia thân là danh tộc một trong, trong tộc có thể lấy điều khiển Hắc Ám Tụ Hợp Thể người tồn tại cũng chẳng có gì lạ. Chỉ là vật này cực kỳ khó chơi, hơn nữa nếu như muốn nổ tung lên, uy năng hầu như có thể giống như là phổ thông Tinh Bạo.”

Dương Thanh Huyền nói: “Này chút Hắc Ám Tụ Hợp Thể, đều là bốn sao trở xuống Thiên Giới, ta quan tâm hơn chính là, bốn sao trở lên cao thủ có thể có đến, lại tới nữa rồi bao nhiêu.”

Tử Nhật nói: “Lấy ta phán đoán, cũng không nhiều, thậm chí không có. Dù sao chỉ là vừa vừa tiếp xúc, Ninh gia hẳn là sẽ không phái bốn sao trở lên cao thủ lại đây tiêu hao mất.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi là nói Ninh gia sẽ chọn dùng cấp thấp sức chiến đấu tiêu hao chúng ta?”

Tử Nhật nói: “Đúng, Ninh gia nếu khép lại vực giới, như vậy thì là làm đánh lâu dài chuẩn bị. Sẽ không một cái tựu đem cao thủ phái ra tiêu hao mất, bằng không chiến đấu vô cùng có khả năng gia tốc, đây là bọn hắn không hy vọng thấy.” Hắn nhíu mày lại, nói ra: “Loại này vô vị tiêu hao, gây bất lợi cho chúng ta a.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2484: Đánh Phá Phòng Ngự, Quay Giáo Một Đòn

Dương Thanh Huyền nói: “Trước tiên không quản những thứ này, chuẩn bị nghênh chiến đi.” Lúc này truyền lệnh xuống, tất cả mọi người đình chỉ kiến tạo chiến khu, bắt đầu làm chuẩn bị nghênh chiến.

Ở mỗi một khối nhân tạo trên đất bằng, đều bố trí có lượng lớn trận pháp. Giờ khắc này mỗi cái trận pháp bên người, đều đứng thẳng vài tên võ giả, tay bấm quyết ấn, bất cứ lúc nào chuẩn bị xúc động đại trận.

Tử Nhật ánh mắt lấp lóe, nói ra: “Này chút chiến hạm đều là cao cấp, nhưng tầm sát thương chỉ có ba vạn dặm. Ta bày ra những công kích này đại trận, tầm sát thương là bốn vạn dặm cùng năm vạn dặm.”

Dương Thanh Huyền khen: “Nguyên lai hết thảy đều ở đại nhân trong tính toán.”

Tử Nhật nhếch miệng cười nói: “Cái nào có, ta chỉ là tận lực dùng quý nhất, tốt nhất trận pháp, không quản dự toán, cái gì đắt dùng cái gì.”

Cái kia chút trên chiến hạm cường giả, tựa hồ quan sát được trong chiến khu trận pháp bố trí, ở tiến nhập năm vạn dặm phạm vi sau, tựu toàn bộ mở ra phòng ngự kết giới, đồng thời ở không trung liền thành một vùng, giống như là một cái lớn chiến đấu lớn bầy, lẫn nhau dùng năng lượng liên tiếp lại.

Tử Nhật cả kinh nói: “Không được! Là phòng ngự cộng hưởng.” Hắn hét lớn: “Ra tay! Toàn lực tiến công!”

“Oanh! Oanh!”

Hơn trăm cái trên đại lục, không ngừng sáng lên to lớn hào quang, sau đó phun ra ra cột sáng, hướng về cái kia chiến hạm bầy bắn đi.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy một trận đất rung núi chuyển, vừa rồi thành lập lục địa, vẫn chưa vững chắc, ở to lớn như vậy tập trung tính năng lượng bạo phát hạ, bắt đầu xuất hiện từng cái từng cái khe hở.

“Ầm ầm ầm!”

Vô số tinh quang điểm điểm, kích bắn ở đằng kia chiến hạm bầy năng lượng kết giới trên.

Sở hữu phòng ngự cộng hưởng, liền thành một vùng, mỗi một chiếc chiến hạm đều kịch liệt rung động. Mặt trên truyền đến các loại tiếng gầm gừ, sau đó chiến hạm tốc độ trái lại tăng nhanh, đẩy to lớn công kích về phía vọt tới trước.

Bởi vì này vượt ra khỏi chiến hạm phạm vi công kích, nếu như không nhanh chút vọt vào tầm bắn, cũng chỉ có bị động bị đánh phần.

Đi theo phía sau những Hắc Ám Tụ Hợp Thể kia, cũng từng cái từng cái rít gào không ngớt, nhìn chằm chằm công kích đi tới. Bọn họ công kích hữu hiệu phạm vi so với chiến hạm còn thiếu, nhất định phải tiến vào hai vạn dặm phạm vi, hơn nữa dài tới hai vạn dặm công kích, uy lực chợt giảm, nhất định phải lại hướng về trước thâm nhập.

Dương Thanh Huyền trong mắt kim quang lấp lóe, nhìn chằm chằm cái kia chiến hạm bầy phòng ngự thân thể, trầm giọng nói: “Này phòng ngự cộng hưởng nhất định phải phá vỡ, bằng không công kích cơ bản vô hiệu.”

Tử Nhật nói: “Công kích chiến tuyến quá dài, chờ chiến hạm bầy gần thêm nữa một ít, lẽ ra có thể phá khai phòng ngự cộng hưởng. Chỉ là vào lúc ấy, tương tự cũng thử thách phòng ngự của chúng ta.”

Dương Thanh Huyền nói: “Như vậy quá nguy hiểm, chiến khu vừa rồi hình thành mô hình, không chịu nổi này chút chiến hạm cùng Hắc Ám Tụ Hợp Thể công kích. Nhất định phải ở bọn họ đến nơi tầm bắn phạm vi trước đánh nát chúng nó. Tử Nhật đại nhân, ngươi lưu ở nơi đây chỉ huy, sở hữu Thiên Giới trở lên đại nhân, theo ta cùng nhau xuất kích. Lấy nát tan cái kia phòng ngự cộng hưởng làm mục đích, phòng ngự vừa vỡ liền lập tức trở về!”

Mọi người đồng nói: “Là!”

Dương Thanh Huyền lấy ra Thiên Khư, tựu hóa thành một đạo độn ánh sáng, hướng thiên khung kích bắn mà đi.

Mấy chục đạo ánh sáng, theo sát phía sau, đồng thời hướng về hướng về cái kia chiến hạm bầy.

Ở tiến vào chiến hạm tầm bắn sau, tảng lớn công kích từ bên trong bắn đi ra, uy lực to lớn, nhưng không cách nào bắn trúng rải rác Thiên Giới chi chủ.

Dương Thanh Huyền đám người ở lượng lớn chùm sáng bên trong qua lại, không có bất cứ vấn đề gì. Đến nơi chiến hạm bầy phía trước sau, đồng thời hướng về cái kia cộng hưởng phòng ngự đánh tới.

Dương Thanh Huyền càng là ném ra hoàng triều ấn, mạnh mẽ đập hướng về phía trước, hóa thành một đạo màu vàng trường long, oanh ở phòng ngự trên.

“Oanh! Oanh!”

Vô số to lớn ánh sáng nổi lên.

Rốt cục, chiến hạm bầy phòng ngự cộng hưởng xuất hiện lớn vấn đề lớn, căn bản đỡ không được hơn mười vị Thiên Giới chi chủ, cùng với hơn trăm cái đại lục trận pháp công kích, bắt đầu xuất hiện lượng lớn vết rạn nứt, rậm rạp chằng chịt, cuối cùng “Oành” một tiếng vang thật lớn, toàn bộ nổ tung rơi.

Toàn bộ trên trời sao, tất cả đều là phá toái kết giới chi ánh sáng, lan tràn mấy ngàn km, dị thường rực rỡ óng ánh.

“Oành! Oành!”

Cái kia hơn trăm mảnh đại lục trận pháp công kích, càng ngày càng mạnh, mạnh mẽ đánh ở đằng kia chút chiến hạm trên, đem sở hữu chiến hạm ngang qua toàn bộ ngăn trở.

Ninh gia đệ tử nhất thời kinh hãi đến biến sắc.

Hiện tại cái này cự ly, chiến hạm hoàn toàn công kích không tới, chỉ có thể bị động làm bao cát chịu đòn, đỉnh hỏa lực tiếp tục đi về phía trước lời, phỏng chừng không tới trong tầm bắn tựu toàn bộ báo tiêu.

Trước tiên mấy chiếc trong chiến hạm truyền đến quát lên: “Nghênh chiến! Tất cả mọi người xuất kích, giết này chút tạp chủng!”

Lượng lớn Ninh gia đệ tử, toàn bộ từ trong chiến hạm tuôn ra, hướng về Dương Thanh Huyền đám người đánh tới.

Mất đi điều khiển, trên căn bản chẳng khác nào bỏ qua này chút chiến hạm, ở mặt đất trận pháp hỏa lực oanh kích hạ, bắt đầu từng chiếc từng chiếc bạo nổ hủy.

Hỏa lực xuyên qua chiến hạm, oanh ở phía sau hắc ám tụ hợp vật trên người, đem này chút to lớn cự vật đi về phía trước ngăn trở.

Dương Thanh Huyền nhấc lên chiến kích, đem một mảnh Ninh gia đệ tử chém thành hai khúc, quát lên: “Không muốn lực chiến, lùi!”

Nói xong cũng hướng xuống dưới phương phóng đi.

Mọi người đã sớm chuẩn bị, lập tức quay đầu hướng xuống dưới.

Ninh gia đệ tử từng cái từng cái giận dữ, gào thét lớn giết hạ xuống, có mấy vạn tên Ninh gia đệ tử, Thiên Giới bên trên có mười mấy tên, không thua với Dương Thanh Huyền đám người, còn có hơn một nghìn tên Giới Vương, cùng với mấy vạn tên Giới Vương dưới bia đỡ đạn cấp lâu la.

Mấy vạn võ giả, như như sao rơi cấp trụy mà hạ.

Tử Nhật trầm giọng quát lên: “Công kích đừng có ngừng! Nhất định phải đem cái kia chút hắc ám tụ hợp vật ngăn trở, những người còn lại theo ta xuất kích!”

Nhất thời dẫn theo mấy trăm người bay lên trời, tiếp ứng Dương Thanh Huyền đám người.

Cự ly chiến khu khoảng một vạn dặm thời điểm, Dương Thanh Huyền quát lên: “Đều dừng lại, phản giết về!”

Trước tiên bóng người nhất chuyển, tựu phối hợp chiến kích, hóa thành một đạo trường long, thẳng vào Ninh gia trong đại quân.

Lại đi xuống, tựu nguy hiểm cho đến chiến khu.

Vị trí này là lúc trước điểm phòng ngự, đều đang chờ Dương Thanh Huyền hiệu lệnh, một tiếng lệnh hạ, tất cả đều gào thét lớn về phía sau phương lướt đi.

Tử Nhật đám người cũng vừa hay tới nghênh đón, hai đội nhân mã hội sư, càng là hướng về trước điên cuồng hướng về.

Ninh gia đệ tử nhất thời kinh hãi, bị giết trở tay không kịp, đội ngũ nháy mắt tựu rối loạn.

Trong lúc nhất thời máu thịt tung toé, tiếng kêu thảm thiết liên miên bất tuyệt.

Dương Thanh Huyền giết hai mắt đỏ chót, chiến kích ở trong tay nhanh chóng chuyển động, bổ ra, thu về, lại bổ ra, một liên tục động tác hạ, vô số người trực tiếp hóa thành dã quỷ.

Nhưng này đỏ thẫm trong con ngươi, vẫn như cũ vẫn duy trì một điểm kim quang thanh minh, tỉnh táo quan sát đến toàn bộ chiến trường.

Ninh gia đệ tử thực lực cùng nhân số đều rõ ràng muốn chiếm cứ thượng phong, tuy rằng có phía sau mấy trăm trận pháp đánh yểm hộ cùng sức mạnh gia trì, nhưng không sửa đổi được căn bản cục diện.

Lúc này, Tử Nhật đột nhiên sử dụng tới diện tích lớn công kích thần thông, trong hư không không tên đản sinh ra lượng lớn màu tím quả cầu sét, từng đạo từng đạo đánh rơi, “Ầm ầm ầm” chấn động ở Ninh gia đệ tử trên người, trực tiếp sẽ đưa tới trăm người tiến vào Hoàng Tuyền.

Dương Thanh Huyền cũng là hai tay bấm quyết, hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể, quát lên: “Tất cả mọi người lùi!”

Một điểm Thiên hỏa ở đầu ngón tay đột nhiên biến hóa, hóa thành một đóa hoa sen, sau đó hỏa chi kết giới nhanh chóng khuếch tán mở, một cái bao phủ toàn bộ chiến trường.

Tất cả mọi người nháy mắt cảm thấy nhiệt độ tăng lên trên, như là tiến vào trong mặt trời giống như vậy, nóng muốn nướng chín.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2485: Một Chiêu Sợ Địch, Chiến Khu Căng Thẳng

Một tên Ninh gia võ giả cả kinh kêu lên: “Không được! Là Bản Nguyên Chi Hỏa, mà là ngăn vị không thấp!”

Dương Thanh Huyền cười gằn nói: “Đáp đúng, Bản Nguyên Chi Hỏa thứ ba ngăn, thưởng ngươi một cái đại hỏa vòng thuật!”

“Thiên hỏa hóa long!”

“Ầm ầm!”

To lớn kia hỏa liên nổ ra, hóa thành vô số Hỏa Long nhảy vào chiến trường, không khác biệt công kích Ninh gia đệ tử.

“A a!”

Các loại tiếng kêu thảm thiết không dứt bên tai.

Trên hư không giống như là Thái Dương nổ tung giống như vậy, sở hữu Ninh gia đệ tử đều bị ngọn lửa đốt tiến vào.

Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, người bình thường chạm chi chết ngay lập tức.

Cái kia mấy vạn Giới Vương trở xuống võ giả, còn không có đụng tới liền trực tiếp bị đốt thành tro bụi.

Mặc dù là Giới Vương, chống đối lên cũng vạn phần gian nan. Liều mạng tránh trái tránh phải, chỉ cần không bị minh hỏa đụng với, còn có thể nhặt lấy về một cái mạng. Nếu là bị minh hỏa dính lên một điểm, cũng là tại chỗ đốt thành tro bay.

Ninh gia vài tên thủ lĩnh, không khỏi là hoảng hốt, sử dụng tới các loại thần thông tới dọa chế Thiên hỏa.

Còn có vài tên hệ "Thủy" võ giả, liều mạng khởi động nước nguyên. Nhưng nước Nguyên Nhất ra, nháy mắt đã bị bốc hơi lên, đồng thời đưa tới Hỏa Long, trực tiếp đem người nổ nát tan.

Mấy vạn người ở đòn đánh này hạ, sẽ chết rồi 99%, chỉ còn lại không tới 100 người.

Toàn bộ trên hư không, ngoại trừ vô số trận pháp cột ánh sáng công kích cùng hắc ám tụ hợp vật rít gào ở ngoài, mấy trăm tên võ giả, toàn bộ trợn mắt hốc mồm đứng ở trời cao trên.

Tựu liền Dương Thanh Huyền chính mình cũng sợ rồi.

Bởi vì dùng đại hỏa vòng thuật loại này phạm vi lớn công kích triển khai Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, độ khó rất lớn không nói, đối với chân nguyên hao tổn cũng là lớn đến đáng sợ, lấy Dương Thanh Huyền thời khắc này trạng thái, trên căn bản chỉ có thể triển khai một lần.

Nhưng chỉ là lần này, liền trực tiếp đưa mấy vạn người quy thiên.

Thời không phảng phất bị ngưng kết ở, Ninh gia một tên thủ lĩnh đột nhiên hét lớn một tiếng, "Lùi! Mau lui lại!"

Còn dư lại không tới 100 người, vội vàng nhấc chân chạy, hóa thành độn ánh sáng hướng về vực giới phương hướng bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền quát lên: "Đuổi! Giết hết!"

Tử Nhật đám người không khỏi là sĩ khí tăng mạnh, lập tức đuổi tới.

Nhưng này chút Ninh gia võ giả rất nhanh chạy trốn tới hắc ám tụ hợp vật phía sau, Dương Thanh Huyền đám người không dám lại đuổi, để tránh khỏi gặp hắc ám tụ hợp vật công kích hoặc là cái khác mai phục.

Lúc này ngừng hạ xuống, phối hợp cái kia đại lượng trận pháp công kích hắc ám tụ hợp vật, đem những thứ đồ này toàn bộ diệt trừ.

Rất nhanh, từng cái từng cái hắc ám tụ hợp vật ở không trung bạo nổ mở, hình thành năng lượng thật lớn, bị bao phủ ở chiến khu bầu trời Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ, lấy cùng cái khác phòng ngự kết giới ngăn trở.

Chiến khu phía trước, lập tức biến thành một vùng tăm tối năng lượng tùy ý chảy xuôi khu vực chân không, mười phần nguy hiểm. Cái kia chút hỏng hóc chiến hạm, bị hắc ám năng lượng một quyển đều phát sinh to lớn tiếng nổ tung.

Dương Thanh Huyền đám người lúc này lùi lượt chiến đấu khu.

Mọi người từng cái từng cái hưng phấn không thôi, trận đầu tựu lấy được thành công to lớn, nhìn phía Dương Thanh Huyền ánh mắt, đã cùng lúc trước tuyệt nhiên bất đồng.

Như trước khi nói chỉ là bởi vì Dương Thanh Huyền thiên phú cùng truyền kỳ, để mọi người cực kỳ kính nể, giờ khắc này thì lại nhiều hơn một tia sùng bái cùng cuồng nhiệt. Cái kia một chiêu Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa trực tiếp đưa mấy vạn người lên đường cảnh tượng, sợ là cả đời khó quên.

truyencuatuinet

Khương gia một ông già nói ra: “Này chút hắc ám năng lượng, ngược lại thành một đạo thiên nhiên phòng hộ mang, Ninh gia người sợ nằm mộng cũng không nghĩ tới, chết rồi nhiều người như vậy không nói, còn đưa cho chúng ta một lớp bình phong. Chờ này chút năng lượng hơi hơi ổn định lại, lão phu đi này chút tàn phá bên trong chiến hạm bố trí một ít nổ tung phù.”

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Như vậy rất tốt.”

Khương gia người lão giả kia mỉm cười nói: “Trò vặt mà thôi.”

Tử Nhật nói: “Thanh Huyền đại nhân bại lộ Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa uy năng, Ninh gia sợ là không dám tiếp tục như vậy đại quy mô tấn công. Hơn nữa lần này tan tác trở lại, trong thời gian ngắn lại không cách nào tụ tập sức mạnh, lại cho ta thời gian nửa tháng, này số một chiến khu là có thể toàn bộ hoàn thành.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đem trận chiến này tình báo truyền về Thần Vương phủ, mặt khác mười một nơi chiến khu cũng có thể đồng thời bắt đầu thành lập.”

Tử Nhật cung kính nói: “Là.”

Trải qua chiến dịch này, tất cả mọi người dồn dập gia tốc chiến khu kiến thiết, các loại ngũ hành nguyên tố bất kể phí tổn vùi đầu vào trong hư không, đem hơn trăm nơi đại địa liền thành một vùng, đồng thời thiết trí các loại ngắn khoảng cách truyền tống trận, thuận tiện vãng lai hô ứng.

Đồng thời như Tử Nhật đoán như vậy, Ninh gia tử thương nặng nề sau, hơn một tháng đều không có tình huống xuất hiện. Tử Hà cùng Khương Thiên Chân bắt đầu bố trí mặt khác mười một nơi chiến khu thành lập, phái cường giả quay chung quanh toàn bộ Ninh gia vực giới không gian, thành lập chiến khu.

Trong đó có bảy chỗ chiến khu bị Ninh gia mãnh liệt phản kích, song phương đầu nhập nhân viên cùng sức mạnh không ngừng thăng cấp, cuối cùng đều phái ra mấy vị Thất Tinh Thiên Giới cường giả, chiến đấu sự khốc liệt, ít thua kém Thanh Lam

Tinh một trận chiến, cuối cùng lấy chung quanh chiến khu gặp tổn thất nghiêm trọng, ba chỗ chiến khu bị triệt để phá hủy tuyên cáo chung kết.

Nhưng còn dư lại chung quanh chiến khu, nhưng là hoàn hảo không hao tổn thành lập.

Tử Hà cùng Khương Thiên Chân cuồn cuộn không ngừng đem nhân lực vật lực tài lực vùi đầu vào chiến khu bên trong, củng cố đã dựng thành năm đại chiến khu, lại chữa trị cái kia bị nghiêm trọng phá hư chung quanh chiến khu, còn dư lại ba cái đầu mối không gian, tựu tạm thời tính từ bỏ.

Sau đó không lâu, Dương Thanh Huyền nơi số một chiến khu, lần thứ hai gặp Ninh gia quy mô lớn công kích.

Cái kia hắc ám năng lượng phòng ngự mang, trực tiếp bị Ninh gia cường giả dùng một thanh hình quạt pháp bảo, phiến ra một con đường, đại lượng ám hắc năng lượng, như từng đạo từng đạo gió xoáy, đánh về phía đệ nhất chiến khu.

Lần này Ninh gia phái ra tất cả đều là cường giả đỉnh cao, tổng cộng hai mươi người, tất cả đều là ba sao Thiên Giới trở lên, mục đích đúng là vì đánh giết Dương Thanh Huyền, phá hoại đệ nhất chiến khu.

Tựu liền chiến đấu tiến nhập trạng thái giằng co thời điểm, lại xuất hiện một nhóm khác người, từ Vũ Văn thế gia phái tới hơn 100 vị cường giả. Dương Thanh Huyền này phương nhất thời binh bại như núi ngã, tựu ở thời khắc nguy cơ, Tử Hà cùng Khương Thiên Chân đám người, từ cái khác chiến khu tới rồi, đem hai nhà người đẩy lùi, này mới cứu Dương Thanh Huyền đám người tính mạng.

Nhưng số một chiến khu tổn hại nghiêm trọng, hầu như khó có thể chữa trị.

Mọi người không thể không tạm thời từ bỏ, toàn bộ chuyển đến an toàn chiến khu bên trong đi.

Nửa tháng sau, thứ năm trận chiến khu, trong một gian mật thất.

Chỉ có Tử Hà, Khương Thiên Chân cùng Dương Thanh Huyền ba người.

Khương Thiên Chân cả kinh nói: “Lẻn vào Ninh gia vực giới? Này... Không khỏi quá nguy hiểm đi...”

Tử Hà nói: “Không vào hang cọp làm sao bắt được cọp con. Thế cục bây giờ bắt đầu không ổn, hướng về trường kỳ kháng chiến phương hướng phát triển. Đã sắp nửa năm, 12 cái chiến khu đều không thể dựng thành. Hiện tại chỉ có bốn cái hoàn hảo. Nếu như trong vòng nửa năm chiến khu xây không đi ra, như vậy trong vòng một năm tựu không khả năng kết thúc chiến đấu, liền muốn kéo vào đến trường kỳ kháng chiến. Ta đã tìm được bí mật lẻn vào Ninh gia vực giới phương pháp xử lý, nhưng chỉ có thể số ít người đi vào, nếu như nhân số nhiều, tất nhiên sẽ bị bọn họ phát hiện. Ta cho rằng tất yếu từ Ninh gia vực trong giới hạn bộ, mở ra cái này chiến tranh cục diện.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cho rằng phương pháp này có thể được. Tử Hà cùng ta tiến vào vào bên trong, bên ngoài liền do Thiên Chân đại nhân tọa trấn. Chúng ta nghĩ biện pháp trong ứng ngoài hợp, đem một đầu mối không gian mở ra, đem toàn bộ Ninh gia vực giới xé rách ra.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2486: Không Xác Định Không Gian Thân Thể, Vực Giới Chi Linh

Khương Thiên Chân nói: “Xác thực cần phải nhanh một chút mở ra tiết điểm, Ninh gia cùng Vũ Văn thế gia, đã không ngừng hướng về liên minh tạo áp lực. Liên minh hiện tại đối với chúng ta áp chế rất lớn, ta thậm chí cảm giác có dũng khí, liên minh sẽ lặng yên đối với chúng ta tiến hành ngăn cản. Chỉ là ngươi cái phương án này, thái quá nguy hiểm cùng không thể khống.”

Tử Hà nói: “Liên minh trực tiếp can thiệp không đến nỗi, nhưng trong bóng tối làm chút gì mờ ám, không làm được còn thật sẽ có. Hừ, Vũ Văn thế gia này chút rác rưởi, chờ thu thập Ninh gia, lại muốn bọn họ đẹp đẽ!”

Dương Thanh Huyền nói: "Đã như vậy, cái kia việc này không nên chậm trễ, lúc nào xuất phát, mang bao nhiêu người?

Tử Hà nói: “Ta đánh giá hạ, tựu định ta, Phong Phiêu Linh, ngươi, còn ngươi nữa tên kia quỷ tu.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ta Thất Tinh túc đây? Nếu như có thể tìm tới tiến nhập phương pháp, cần phải tận lực thật nhiều người vào đi thôi.”

Tử Hà lắc đầu nói: “Ngươi đi theo ta liền biết rồi.”

Lập tức ba người ly khai phòng lớn, trực tiếp hóa thành một đạo độn ánh sáng, bay vào thứ năm chiến khu một khối trên đất bằng.

Ở một tòa thật to nhân tạo ngọn núi dưới chân.

Tử Hà đưa tay nhẹ nhàng một vệt, tựu mở ra một phiến cấm chế.

Ba người lần lượt đi vào.

Bên trong là một gian to lớn mật thất.

Trên mặt đất khắc rõ một cái màu tím trận pháp, bốn hẻo lánh trên phân biệt ngồi bốn vị Thần Vương phủ cao thủ, toàn thân bao ở bên trong hắc bào, không thấy rõ hình dáng.

Nhưng Dương Thanh Huyền vẫn có thể nhận biết được bốn người một điểm khí tức, cũng không phải phổ thông Thiên Giới, chí ít cũng ở sáu sao bên trên.

Khoảng thời gian này tới nay, theo chiến khu căng thẳng, đại lượng cường giả cấp cao nhất bị đầu buông tha đến, một lần gặp được bốn tên sáu sao Thiên Giới cũng tịnh không kỳ quái.

Chỉ là ở trên trận pháp không, lơ lửng một tên võ giả, trên người bị xích sắt trói lại, kinh mạch toàn thân chấm dứt vận chuyển, sở hữu khiếu huyệt trên đều bị rơi xuống phong ấn, không nhúc nhích khóa ở trên trận pháp không.

Người võ giả kia là người đàn ông tuổi trung niên, ba sao Giới Vương tu vi, trong mắt lộ ra vẻ hoảng sợ.

Dương Thanh Huyền suy đoán người này quá nửa là Ninh gia võ giả, bằng không không cần đãi ngộ như vậy.

Quả nhiên, Tử Hà nói ra: “Người này là Ninh gia một vị Giới Vương, gọi là Ninh Việt, thân thể của hắn hết sức kỳ lạ, nắm giữ không xác định không gian thể chất.”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy danh tự này mười phần không quen.

Tử Hà tiếp tục nói: “Cái gọi là không xác định không gian thể chất, có chút tương tự với ta Vô Dục Thành cùng Vô Dục Giới quan hệ, nhưng cũng không hoàn toàn là. Giải thích có chút phức tạp, nói đơn giản chính là, cái này Ninh Việt giờ khắc này thân ở hai cái đầu mối không gian trên, tức ở ta thứ năm trong chiến khu, lại ở Ninh gia vực trong giới hạn. Giải thích như vậy rõ chưa?”

Dương Thanh Huyền đầu rung trống bỏi tựa như, Khương Thiên Chân cũng rơi vào trầm tư, tựa hồ rất khó lý giải.

Tử Hà không nhịn được nói: “Hai cái trí chướng, không giải thích. Dù sao thì nói là, hắn trên người đồng thời có hai cái đầu mối không gian, một cái ở bên trong, một cái ở bên ngoài, chúng ta có thể thông qua thân thể người này, qua lại đến Ninh gia vực trong giới hạn. Mà cái này qua lại quá trình, tựu sẽ tạo thành cái chết của hắn. Đồng thời loại này qua lại là vô cùng không ổn định, dễ dàng sinh sinh không gian thật lớn rung động, bị Ninh gia người phát hiện. Thậm chí sẽ còn xuất hiện các loại không thể nào đoán trước tình huống. Vì lẽ đó qua lại nhân số càng ít càng tốt, qua lại người thực lực càng thấp càng tốt. Thực lực thấp, có năng lượng tựu thấp, càng dễ dàng thực hiện qua lại.”

Ninh Việt nghe xong Tử Hà sau, doạ được sắc mặt tái xanh, bên trong cặp mắt bạo nổ ra vô biên lửa giận, liều mạng trầm thấp gào thét, nghĩ muốn tức giận mắng, nhưng không phát ra được thanh âm nào.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi nói như vậy ta liền hiểu. Hắn là cái gì thể chất không đáng kể, dù sao cũng có thể để cho chúng ta đi vào tựu được.”

Tử Hà nói: “Ngươi đi chuẩn bị một cái, ngày mai vào lúc này về tới nơi này.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không cần chuẩn bị. Chiến đấu mỗi kéo dài một ngày, tiêu hao tài nguyên tựu khó có thể tính toán. Hiện tại liền có thể lấy đi. Bất quá…” Hắn trầm ngâm nói: “Trên người ta còn phong ấn một người, chẳng biết có được không đồng thời mang đi, có ba sao Thiên Giới tu vi, bản thể chính là lần trước chúng ta đã gặp dùng Luyện Tinh thuật chế tạo ra giết người binh khí.”

Tử Hà sửng sốt hạ, nói: “Tốt, nhiều một tên ba sao Thiên Giới, nên vấn đề không lớn. Hơn nữa ta đối với cái kia giết người binh khí sự cũng mười phần có hứng thú.”

Lập tức, Dương Thanh Huyền liền trở lại trụ sở của chính mình, đem Nhân Đà La cùng Tinh Giới bên trong mọi người, toàn bộ kêu gọi ra, đồng thời đối với bọn họ đơn giản nói một cái, chỉ lưu lại Tuân Ngự còn bị trấn ở Nhân Đà La bên trong.

Sau đó liền trở về giam giữ Ninh Việt trong không gian.

Lúc này, Phong Phiêu Linh cũng đã đến.

Trên thực tế, Quỷ Tàng tuỳ tùng Dương Thanh Huyền qua lại, cũng không chiếm cứ năng lượng tiêu chuẩn, bởi vì Quỷ Tàng là chờ ở Thái Huyền Thiên bên trong, cùng Dương Thanh Huyền vẫn duy trì đường nối liền tiếp mà thôi.

Này chút Tử Hà cũng không biết.

Dương Thanh Huyền sau khi trở lại, Tử Hà nói ra: “Bốn vị trưởng lão, bắt đầu đi.” Sau đó nói với Khương Thiên Chân: “Thiên Chân đại nhân, chiến khu sự tựu toàn bộ từ ngươi phụ trách.”

Khương Thiên Chân nói: “Các ngươi một đường cẩn thận, bất cứ lúc nào giữ liên lạc.”

Trận pháp chung quanh bốn tên áo bào đen ông lão, riêng phần mình tay bấm quyết ấn, trong miệng nói lẩm bẩm, đại trận màu tím một cái vận chuyển.

Từ trận bên trong bay vụt ra lượng lớn tử mang, như thực vật dây leo, nháy mắt xuyên thấu Ninh Việt, đưa nó kích bắn thủng trăm ngàn lỗ, nhưng cũng đều tránh được yếu huyệt, bị trăm đâm thủng thân, dĩ nhiên không chết, loại đau khổ này khó có thể tưởng tượng.

Ninh Việt đau đầu trán che kín mồ hôi lạnh, toàn thân nhưng là không ngừng chảy máu.

Bốn tên ông lão không ngừng đem quyết ấn đánh vào trong trận, Ninh Việt không gian chung quanh bắt đầu vặn vẹo, xuất hiện các loại kỳ dị cảnh tượng.

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, Hỏa Nhãn Kim Tình một cái tựu xem thấu những cảnh tượng này, là một thành phố, cần phải chính là Ninh gia vực trong giới hạn một cái nào đó thành trì, Tâm đạo: “Thực sự là thần kỳ, đây chính là Tử Hà nói không xác định không gian thể chất đi.”

“A!”

Đột nhiên Ninh Việt kêu thảm một tiếng, thân thể trực tiếp nổ tung ra, trên trận pháp không lập tức xuất hiện không gian phong bạo.

Một ông già trầm giọng nói: “Thất tiểu thư, mau vào đi!”

Tử Hà quát lên: “Đi!”

Lúc này bước vào trong bão tố.

Phong Phiêu Linh theo sát phía sau, Dương Thanh Huyền thứ ba cái đi vào.

Bên trong là đen kịt một màu không gian, vũ trụ mạch nước ngầm như thủy triều, cuốn sạch lấy thân thể của bọn họ, dâng tới không biết phía trước.

Tử Hà nói ra: “Là vực giới bình phong, cẩn thận một chút, chúng ta đang vực giới bình phong bên trong qua lại.”

Cũng không lâu lắm, một cỗ sức mạnh kinh khủng lặng yên kéo tới, ở bình phong bên trong giáng lâm.

Đang qua lại ba người, tất cả đều là không tự chủ được run run hạ, lập tức lộ ra vẻ sợ hãi.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy có một luồng tuyệt cường ý chí, kèm theo cái kia hắc ám năng lượng nghiền ép lên đến, phải đem hắn tinh thần, linh hồn, đạo tâm, cùng với thân thể, hoàn toàn nghiền nát tan.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Xảy ra chuyện gì?”

Tử Hà sắc mặt như là sương đánh quả cà, chưa bao giờ có khó coi, kinh hoảng nói: “Lẽ nào đây là... Sẽ không như thế xui xẻo...”

Phong Phiêu Linh đầy mặt cay đắng, nói ra: “Chính là xui xẻo như vậy, lần này xong đời, là Ninh gia vực giới chi linh. Mẹ, vận khí làm sao như thế lưng, càng bị thứ này nhìn chằm chằm. Coi như là ta, cũng không có thể đột phá vực giới chi linh, lần này thật chết chắc rồi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2487: Ý Chí Nghiền Ép, Nữ Quỷ Là Ai?

Dương Thanh Huyền hỏi: “Cái gì là vực giới chi linh?”

Phong Phiêu Linh nói: “Những cổ xưa kia vực giới, có không ít sẽ đản sinh ra linh thức của mình đến, chính là vực giới chi linh. Ngươi đem vực giới xem là một cái Thánh khí là được rồi.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Vậy làm sao bây giờ? Này vực giới chi linh mạnh bao nhiêu? Thật sự đánh không lại sao?”

Phong Phiêu Linh nói: “Ninh gia là truyền thừa cực kỳ lâu đời thế gia, so với ta Phong gia còn muốn cổ lão, từ này vực giới chi linh ý chí xem ra, sợ là có tám sao mạnh, thậm chí khả năng đạt tới Thánh Chủ Thiên Vương trình độ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chẳng lẽ không phải bằng có một vị Thánh Chủ Thiên Vương đang thủ hộ vực giới? Này, vì sao các ngươi trước chưa từng nói việc này?”

Tử Hà nói: “Vực giới chi linh xác thực sẽ bảo vệ vực giới, bởi vì vực giới là bản thể của hắn, nhưng cũng không nhất định sẽ bảo vệ Ninh gia, hơn nữa đại khái suất sẽ không chỉ có một ít cùng vực giới chi linh câu thông cực tốt cường giả, vực giới chi linh mới có thể giúp bọn họ làm chút chuyện, nhưng tình huống như thế cực kỳ ít ỏi. Bởi vì vực giới là lâu dài tồn tại, chỉ cần không bị hủy diệt, hầu như cùng vũ trụ đồng thọ. Mà vực trong giới hạn võ giả nhưng là điệt đời thay đổi, ở vực giới chi linh xem ra, đều có như sâu kiến. Ngươi chắc là sẽ không đi cùng một bầy kiến hôi giao thiệp. Ta cũng không biết lần này qua lại, làm sao lại xúc động

Ninh gia vực giới chi linh.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đã như vậy, này vực giới chi linh ý chí giáng lâm, không hẳn tựu có ác ý, có lẽ chỉ là đi ngang qua đây...”

Lời nói này chính hắn cũng không tin, bởi vì cái kia cỗ ý chí cuốn lên bão lớn, đem ba người bọn họ hoàn toàn bao lấy, đồng thời không ngừng nghiền ép lên đến.

Phong Phiêu Linh một tay bấm quyết, chống đỡ lấy một mảnh kết giới, vẫn như cũ bị đụng đông diêu tây bãi, ngự không bất ổn.

Dương Thanh Huyền lấy ra Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ.

Tử Hà quanh thân cũng biến ảo ra một vòng hào quang, toàn thân phục trang đẹp đẽ đều là thánh vật, tản ra nối thành một mảnh ánh sáng.

Ba người sức mạnh trọng chồng lên nhau, liều mạng chống đỡ cái kia tối có thể bão táp, vẫn như cũ lực có thua.

“Rống!”

Tối có thể trúng truyền đến hoang cổ tiếng gầm gừ, sau đó duỗi ra một con to lớn tay, đột nhiên đập xuống.

“Oành!”

Ba người hợp lực chống đỡ kết giới, ở bàn tay to kia hạ trực tiếp bị vỗ nát bấy.

Ba người đều cảm thấy cả người xương cốt bạo giống như vậy, dồn dập phun ra máu, bị mạch nước ngầm cuốn đi.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, vô tận đen kịt năng lượng bên trong, cái kia cỗ ý chí cường đại, hóa thành chiến xa một loại hướng về hắn tấn công tới.

“Ầm ầm!”

Ý chí vọt mạnh va trên người Dương Thanh Huyền.

“Đùng đùng!” Toàn thân xương cốt toàn bộ vỡ vụn.

Như không phải hắn tu luyện Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, sợ là một lần này va chạm cũng đã tan xương nát thịt.

Nhưng lập tức liền không có nát tan, bảo vệ trong nháy mắt tính mạng, thì có ích lợi gì?

Dương Thanh Huyền bi thảm phun ra một ngụm máu đến, giận dữ hét: “Thao ngươi ma cái bức! Lão tử cùng ngươi không thù không oán, tới liền giết người, ngươi làm sao không chết đi a!”

Cái kia vực giới chi linh ý chí, mãnh liệt mà đến, hóa thành sóng to gió lớn, đem Dương Thanh Huyền hoàn toàn bao lấy.

Nhưng bất quá nháy mắt, cái kia hãi sóng bên trong mang theo ý chí, đột nhiên kịch liệt rung động một cái, cái cảm giác này mười phần kỳ dị, nhưng Dương Thanh Huyền nhưng là rõ ràng cảm thấy, chính là ý chí đó rung động một cái.

Sau đó biến hoá kinh người xảy ra, sở hữu sóng ngầm toàn bộ nhanh chóng biến mất, năng lượng cuồng bạo một cái lui không thấy hình bóng.

Dương Thanh Huyền sững sờ ở đằng kia, ngơ ngác nói: “Này... Xảy ra chuyện gì...”

Hư không đến tối không minh, nhưng cũng khôi phục phía trước bình tĩnh, bốn phía chỉ còn lại bình thường năng lượng, ở nhẹ nhàng phun trào.

Vực giới chi linh ý chí, đích đích xác xác là đi rồi.

“Ma, bệnh thần kinh sao? Đúng là qua đường sao?”

Dương Thanh Huyền hứ một ngụm máu, lòng tràn đầy cay đắng, xuất sư chưa chiến thắng, tựu toàn thân xương cốt đều tan nát, chật vật lấy ra các loại đan dược, liền hướng trong miệng nhét, đồng thời Hỏa Nhãn Kim Tình hướng bốn phía nhìn tới, tìm kiếm Phong Phiêu Linh cùng Tử Hà thân ảnh, cũng không biết hai người này có hay không tránh được một kiếp.

Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng khẽ nhúc nhích, đột nhiên xoay người lại, "Chi" hít một hơi khí lạnh, kém một chút trực tiếp hù chết, phía sau chẳng biết lúc nào, đứng cạnh một cái toàn thân áo đỏ ma nữ.

"A!"

"Quỷ... Quỷ..."

Dương Thanh Huyền hoảng sợ kêu hai tiếng, mới phản ứng lại không đúng, quỷ cũng không có gì đáng sợ...

"Ngươi là..."

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia "Ma nữ" nhìn mấy lần, cả kinh nói: "Hồng Lâm đại nhân?!"

Cô gái trước mắt này, cùng Hồng Lâm dài đến như đúc dạng, nhưng ở thần thái và khí chất trên, nhưng là thiên soa vạn biệt, như hai người khác nhau, vì lẽ đó Dương Thanh Huyền ngữ khí cũng vô cùng không xác định.

Nữ tử cau mày nói: "Ngươi biết ta?"

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, hỏi lời này cực kỳ kỳ quái, nếu như cô gái trước mắt thực sự là Hồng Lâm, nhất định là nhận biết mình, nhưng nếu không phải là, sao rất giống lại thừa nhận?

Dương Thanh Huyền hỏi ngược lại nói: "Ngươi rốt cuộc là có phải hay không Hồng Lâm?”

“Hừ, ta tự nhiên là. Ngươi là ai, làm sao sẽ nhận ra ta, đây cũng là nơi nào?”

Hồng Lâm cảnh giác hướng bốn phía nhìn tới, cau mày nói: “Vực giới bình phong?”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Hồng Lâm, ngươi mất trí nhớ?”

Hồng Lâm ngẩng đầu lên, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, một đôi mắt trong phút chốc trở nên màu đỏ tươi, nói ra: “Ta biết rồi, ngươi đã gặp ta thân thể!”

Dương Thanh Huyền vừa nghe, giật mình, câu nói này ẩn chứa lượng tin tức quá lớn, trong lúc nhất thời có chút không phản ứng kịp.

Trước mắt Hồng Lâm đột nhiên đưa tay tựu vồ tới, trực tiếp bóp lấy Dương Thanh Huyền cổ, cười gằn nói: “Vừa vặn, ngươi biết cơ thể ta, lục soát hồn phách của ngươi, ta liền có thể biết sở hữu muốn biết.”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, nổi giận mắng: “Ngươi điên rồi, người điên! Ngươi là hồn phách của nàng còn là cái gì? Cùng dạng người này, làm sao chênh lệch tựu lớn như vậy chứ?”

Hai tay hắn liều mạng giãy dụa, nhưng nguyên bản tựu bị trọng thương, nơi nào giãy giụa.

Hồng Lâm cười lạnh nói: “Ta không phải là của nàng hồn phách, chỉ là trí nhớ của nàng biến thành linh thức, ở Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ bên trong, thu nạp Thái Dịch lực lượng, thành tựu linh thể.”

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu được, trước vực giới chi linh chính là bị này Hồng Lâm doạ chạy, mặc dù có thể doạ chạy, quá nửa là bởi vì cảm ứng được Thái Dịch lực lượng.

Hắn vội vàng vận chuyển đan điền, thứ hai nguyên thần thoát thể mà ra, hai tay cầm Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ, đem cái kia một tia đại đạo sức mạnh rót vào đi vào.

Hồng Lâm hoàn toàn biến sắc, cả giận nói: “Ngươi làm cái gì? Mau dừng tay!”

Thứ hai nguyên thần sắc mặt chìm xuống, quát lên: “Nhiếp!”

Bảo đồ ở không trung loáng một cái, một luồng mông mông sức mạnh tản ra, hình thành lĩnh vực.

Hồng Lâm giận dữ hét: “Sâu kiến, mau dừng tay!”

Nàng năm vừa bấm ngón tay, đem Dương Thanh Huyền cổ trực tiếp bóp nát, nhưng chỉ là “Oành” một tiếng, tựu hóa thành tảng lớn hỏa diễm.

Hồng Lâm cả kinh nói: “Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa? Tiện nhân kia đem Thiên hỏa cũng cho ngươi? Xem ra các ngươi quan hệ quả nhiên không ít a!” Đang muốn tiến một bước động tác, nhưng này bảo đồ ánh sáng nháy mắt che chở rơi xuống.

Hồng Lâm thân ảnh loáng một cái, trên mặt tái nhợt tràn đầy vẻ dữ tợn, hung hãn nói: “Ngươi khống chế không được này đồ, có thể đè ta bao lâu? Chờ lần sau ta trở ra, như thường lấy mạng của ngươi!”

Hồng mang lóe lên, đã bị Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ hút vào.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2488: Hoạn Nạn Gặp Chân Tình, Ninh Thánh Hạo Lo Lắng

Trên thực tế, Dương Thanh Huyền cũng không biết dùng như thế nào này Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ, nhưng sinh tử thời khắc, chỉ có thể lấy ngựa chết làm ngựa sống, lập tức để thứ hai nguyên thần khởi động này đồ, trực tiếp hướng về Hồng Lâm đầu trên trùm tới, không nghĩ tới quả nhiên có tác dụng, đem Hồng Lâm thu vào, tạm thời nhặt lấy trở về một cái mạng.

Dương Thanh Huyền âu sầu trong lòng, nhìn cái kia Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ, lòng nghĩ có muốn hay không đem này đồ ném? Nếu như cái kia mụ điên lại chạy đến, chính mình nơi nào còn có mệnh?

Nhưng ném xuống này đồ, tựa hồ nhưng không có cách cùng chân chính Hồng Lâm bàn giao.

Suy đi nghĩ lại, thở dài, thứ hai nguyên thần không đứt tay bấm quyết ấn, ở không trung vẽ ra, dùng cái kia một tia đại đạo sức mạnh to lớn, viết ra Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, hóa thành từng cái từng cái kinh văn, rơi ở đồ trên, đem phong ấn.

Cũng không biết này phong ấn có thể nhiều lắm tác dụng lớn.

Nhưng có chút ít còn hơn không.

Làm xong tất cả những thứ này sau, Dương Thanh Huyền đem đồ thu về đan điền, sau đó bấm quyết tĩnh tọa, điều dưỡng nội thương.

Tuy rằng Hồng Lâm kém một chút giết hắn đi, nhưng cũng chính là bởi vì Hồng Lâm, mới từ cái kia vực giới chi linh ý chí hạ tìm lại một mạng.

Dương Thanh Huyền hung tợn nghĩ đến, chờ cái nào ngày chính mình thành tựu Thánh Chủ Thiên Vương, nhất định phải quay về đánh nát nơi này vực giới chi linh.

Nửa ngày sau, vết thương trên người hắn khôi phục một ít, chí ít xương cốt ở Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân sức mạnh hạ một điểm điểm khôi phục.

Sóng ngầm còn đang lưu động, bốn phía không gặp Tử Hà cùng Phong Phiêu Linh cái bóng.

Dương Thanh Huyền nội tâm sinh ra dự cảm không tốt, thậm chí không tên đau xót, nhớ tới từ trước đến nay cùng Tử Hà các loại, càng là lên cơn giận dữ, xin thề ngày khác nhất định phải quay về đánh chết này vực giới chi linh.

Lập tức thu thập tâm tình, tiếp tục hướng về phía trước bay đi, cầu khẩn Tử Hà cùng Phong Phiêu Linh có thể bình yên vô sự.

Hơn nữa hồi tưởng lại phía trước tình cảnh, Tử Hà vận chuyển thần thông, chống đỡ ý chí đó nghiền ép thời điểm, thực lực cùng lúc trước hoàn toàn không thể giống nhau.

“Thất Tinh Thiên Giới!”

Dương Thanh Huyền trong lòng cả kinh nói: “Là Thất Tinh Thiên Giới! Khó trách ta cảm thấy nàng có gì đó không đúng, nhưng lại không nói ra được, càng là đột phá đến rồi Thất Tinh!” Nội tâm hắn thấp thỏm nói: “Có Thất Tinh Thiên Giới sức mạnh, tự vệ hẳn không có vấn đề chứ.”

Chờ ở đây vực giới bình phong bên trong vô cùng không an toàn, Dương Thanh Huyền liều mạng bay tới đằng trước.

Tốt ở thứ hai nguyên thần không mất một sợi tóc, đồng thời còn có quỷ giấu hộ tống.

Rất nhanh liền thấy phía trước ánh sáng, trực tiếp xông ra ngoài.

Một mảnh óng ánh tinh không, nhất thời lộ ra ở trước mắt.

Mấy cái to lớn tinh hệ đoàn, xa hoa ở trước mắt xoay tròn, diễn lại tinh không đại đạo rực rỡ, khiến người sinh ra vô hạn xa nghĩ.

Dương Thanh Huyền bị cảnh tượng trước mắt sợ ngây người hạ, ở đây có thể so với Khương gia vực giới đẹp hơn nhiều.

“Dương Thanh Huyền!”

Đột nhiên một đạo thanh âm quen thuộc truyền đến, mang theo vẻ run rẩy cùng mừng rỡ.

Dương Thanh Huyền xoay người nhìn tới, chính là Tử Hà cùng Phong Phiêu Linh.

Tử Hà nói: “Ngươi rốt cục đi ra, lo lắng chết ta rồi!”

Trên mặt cái kia lo lắng cùng vẻ mừng rỡ như điên, đều là chân thành biểu lộ, không có nửa điểm ngụy trang.

đọc truyện cùng http://truyencuatui.net/

Nhìn Dương Thanh Huyền nội tâm ấm áp, cười nói: “Các ngươi cũng không sự, quá tốt rồi.”

Phong Phiêu Linh nhưng là sửng sốt hạ, lập tức cười khổ không thôi, Tâm đạo bất kỳ thường thức đều không đủ lấy phán đoán trước mắt tên nam tử này.

Tử Hà nói: “Chúng ta bị ý chí đó đập tan sau, không biết bay ra bao xa, khổ sở chống đối ý chí đó công kích. Tựu ở cho rằng chắc chắn phải chết thời điểm, ý chí đó đột nhiên như nước thủy triều nước thối lui, không hiểu ra sao tựu nhặt lấy về một cái mạng." Khắp khuôn mặt là bất đắc dĩ cay đắng.

Dương Thanh Huyền phát hiện hai người đều giống như chính mình, chịu rất nặng tổn thương.

Phong Phiêu Linh nói: "Ý chí đó thối lui sau, chúng ta vẫn ở bình phong bên trong tìm tìm tung tích của ngươi, nhưng trong mặt không có bất kỳ vật tham chiếu nào, cũng không có tọa độ, chỉ có thể như con ruồi không đầu một dạng đi loạn. Sau đó thực tại không tìm được, liền theo cái kia tối trào ra, thủ ở đây lối ra. Nếu như ngươi chết thật, sợ là chúng ta phải đợi thêm thời gian mấy năm."

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, nghe được Phong Phiêu Linh nghĩa bóng, chờ mình không được, Tử Hà sợ chắc là sẽ không đi rồi.

Tử Hà giọng căm hận nói: "Này chết tiệt vực giới ý chí, lão nương từ không trêu vào hắn, tương lai nếu như có thể, ta nhất định phải đem hắn rút ra đập chết!"

Nhắc tới cái kia vực giới ý chí, ba người đều là một cơn lửa giận.

Dương Thanh Huyền nói: "Trước tiên tìm một chỗ tầm thường chữa thương đi."

Ba người lúc này hóa thành độn ánh sáng, hướng về người gần nhất tinh cầu bay đi, rất nhanh tựu biến mất ở tinh cầu bên trong.

Ninh gia vực giới, chủ tinh bên trên.

Một toà Thông Thiên thần tháp đỉnh, Ninh Thánh Hạo chính bàn hư mà ngồi, nhập định tu luyện, đột nhiên mí mắt hơi nhảy một cái, lập tức đem cái kia Tĩnh Tâm đánh vỡ, khó hơn nữa nhập định, chỉ được chậm rãi mở mắt ra, kỳ quái nói: “Vừa nãy cảm giác kia... Là vực giới chi linh sao?”

Ninh Thánh Hạo nhìn phía toàn bộ vực giới tinh không, rực rỡ màu sắc chòm sao, toàn bộ thu vào đáy mắt.

Ninh gia vực giới mỹ lệ, tại chỗ có Thánh Tông danh tộc bên trong, cũng có thể đứng hàng hàng đầu. Bởi vì bên trong có bốn cái to lớn óng ánh chòm sao, lẫn nhau giao hòa xoay tròn, tỏa ra to lớn hào quang, giống như là một mảnh sáng lạng đầy sao hải.

Ninh Thánh Hạo đột nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, không tên thở dài một tiếng, nghĩ đến chính mình tiếp quản Ninh gia tới nay, chăm lo việc nước, một lòng muốn chấn hưng gia tộc, nhưng trái lại để gia tộc sông lớn ngày hạ, mấy lần rơi vào nguy hiểm cảnh giới, lần này kiếp nạn cũng không biết có thể hay không chịu đựng được.

Ninh Thánh Hạo thậm chí có một tia muốn cùng Dương Thanh Huyền, Thần Vương phủ, Khương gia đàm phán cầu hòa ý nghĩ.

Nhưng giờ khắc này Ninh Thanh Dao cùng Dương Vân Kính cũng đã không ở Ninh gia, chính mình đi cầu cùng, Dương Thanh Huyền có thể đáp ứng không? Khương gia cùng Ninh gia là tử địch, đương nhiên sẽ không buông tha này cơ hội ngàn năm một thuở.

“Vừa nãy cái kia tia cảm ứng, hẳn là vực giới chi linh. Kỳ quái, làm sao vực giới chi linh thức tỉnh sao? Mặc dù là ta, cảm ứng được vực giới chi linh số lần cũng không vượt quá mười lần. Là chuyện gì xảy ra, vẫn là chỉ là ngẫu nhiên?”

Ninh Thánh Hạo đứng ở Thông Thiên thần tháp đỉnh, có chút tâm thần bất định.

Hơn nữa hắn còn nghĩ tới càng sâu đích một tầng, Vũ Văn thế gia hiện đang cùng mình cùng chung mối thù, hoàn toàn là bởi vì Dương Thanh Huyền giết Vũ Văn Chiến, nhưng nếu như chiến tranh thật sự một khi rơi vào đánh lâu dài, Vũ Văn thế gia sẽ vì một cái chết đi vương giả, đem cả gia tộc kéo vào đến chiến tranh này cự thú trong miệng tới sao?

Trên thực tế, Thánh Tông danh tộc cuộc chiến, không phải vạn bất đắc dĩ, hoặc là cừu hận đã lâu, bằng không cũng sẽ không dễ dàng khai chiến.

Ngoại trừ Vũ Văn thế gia ở ngoài, Ninh Thánh Hạo còn có một tầng lo lắng, đó chính là chưởng giáo có thể chống đỡ hắn bao lâu? Vũ Văn Chiến cái chết, cùng với Vũ Văn thế gia tham chiến, quá nửa là cái kia chưởng giáo tính toán kỹ. Đáng sợ như thế nhân vật lợi hại, thân phận thực sự rốt cuộc là ai? Nội tâm lại tính toán gì?

Ninh Thánh Hạo cũng không tin là bởi vì mình nhân phẩm tốt, hoặc là lớn lên đẹp trai, chưởng giáo mới giúp mình. Nếu như không có thực tế chỗ tốt to lớn, như chưởng giáo như vậy bày mưu nghĩ kế nhân vật, là tuyệt sẽ không xuất thủ.

Ninh Thánh Hạo trong lòng nghĩ đến, Ninh gia vận mệnh, nhất định muốn nắm giữ ở trong tay chính mình, hiện tại tạm thời mượn Vũ Văn thế gia cùng chưởng giáo sức mạnh, chống lại Dương Thanh Huyền, tương lai chung quy là muốn dựa vào dựa vào chính mình.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2489: Vây Nguỵ Cứu Triệu, Thiên U Tinh

“Thánh Hạo đại nhân, làm sao mặt mày ủ dột dáng vẻ? Tinh không này thu hết vào mắt tốt đẹp mỹ cảnh, vạn vật đều đang nắm trong tay thích làm gì thì làm, vào giờ phút này, hẳn là nhẹ như mây gió, yên lặng như xử nữ mới đúng vậy.”

Thông Thiên Tháp đầu trên, Ninh Thánh Hạo phía trước khoảng trăm trượng địa phương, hiện ra sinh một cái trận văn, sau đó phân giải khai, như cơ quan giống như xoay tròn, bên trong hóa hiện ra một bóng người, không ngừng trở nên chân thực, cuối cùng hoàn toàn hiển hiện ra, chính là Cổ Trát, miệng mỉm cười thành một đường cong tròn.

Ninh Thánh Hạo mí mắt nhảy lên hạ, trong mắt gợn sóng tản ra, khôi phục một mảnh không hề lay động, lạnh lùng nói ra: “Nếu như chưởng giáo đại nhân chống đỡ cường độ có thể lớn hơn chút nữa, ta giờ khắc này tự nhiên sẽ tâm như chỉ thủy. Nhưng hiện tại, Tử Tâm cùng Khương Phục Thiên bày chiến khu tựu ở ta Ninh gia vực giới ở ngoài, đây là ngàn vạn năm đến chuyện chưa bao giờ có, đơn giản là ta Ninh gia sỉ nhục lớn lao, còn làm sao yên lặng đến quyết tâm đến?”

Cổ Trát cười nói: “Sẽ khóc hài tử có kẹo ăn, Thánh Hạo đại nhân đây là muốn ở chưởng giáo trước mặt khóc nghèo khóc yếu sao?”

Ninh Thánh Hạo lạnh lùng nói: “Ngươi nghĩ ta là hài tử?”

Cổ Trát “Hì hì” nở nụ cười, nói: “Bất kể có phải hay không là hài tử, chưởng giáo đối với Ninh gia vẫn là vạn phần quan tâm, này không, tựu phái ta đưa kẹo đến.”

Ninh Thánh Hạo sắc mặt vui mừng nổi lên đuôi lông mày, nói ra: “Kẹo gì? Một nhóm mới giết người binh khí sao?”

Cổ Trát xua tay một cái chỉ, cười nói: “Không không không, giết người binh khí phí tổn rất cao, chưởng giáo tuy rằng có một chút tiểu tích trữ, nhưng cũng không chịu nổi loại này đại chiến tiêu hao a. Trước mấy ngày, ta cùng Vũ Văn gia chủ thác đời đại nhân sẽ cái mặt, đều cảm thấy Tử Tâm cùng Khương Phục Thiên khinh người quá đáng, nên cho bọn họ một điểm nhỏ giáo huấn. Vì lẽ đó chúng ta thương nghị một cái kế hoạch, vây Nguỵ cứu Triệu, dự định phái một nhánh đứng đầu đội ngũ, đi Khương gia vực giới quấy rầy một phen, giết hắn mấy chục tỉ cá nhân, cho Khương gia một điểm màu sắc nhìn.”

Ninh Thánh Hạo động lòng, nói ra: “Như thế nào đội ngũ, quấy rầy đến tầng thứ gì, Tử Chi Thần Vương phủ đây?”

Cổ Trát nói: “Năm người đã đủ. Phái năm vị Thất Tinh Thiên Giới, mục đích đúng là quấy rầy. Phá hoại Khương gia hai cái tinh cầu làm mục đích, chém giết mặt trên tất cả mọi người, đắc thủ sau liền lập tức đi ra. Coi trọng nhanh, tàn nhẫn, chuẩn, thực hiện sau tựu toàn thân trở ra, không ngừng lại. Tuy rằng tiêu diệt hai cái không quan trọng tinh cầu, đối với Khương gia cũng không sẽ tạo thành nhiều đả kích lớn, nhưng quấy nhiễu nhưng là to lớn, chí ít để Khương gia ở thêm một ít sức mạnh ở phòng ngự trên. Cho tới Tử Chi Thần Vương phủ, cái này sẽ rất khó. Tuy rằng mặt khác bốn vị Thần Vương không có sáng tỏ thái độ, nhưng trong bóng tối đã là như thể chân tay, đi La Phù chi cảnh gây sự, vô cùng có khả năng tựu rơi vào đi không ra được. Cái kế hoạch này chưởng giáo đại nhân cũng mười phần yêu thích, cho nên tới cùng Thánh Hạo đại nhân thương nghị một cái, mong rằng đại nhân ủng hộ nhiều hơn.”

Ninh Thánh Hạo tự nhiên là lòng tràn đầy vui mừng, nhưng nghe đến hai chữ cuối cùng "Chống đỡ" thời điểm, không khỏi nhíu mày lại, nói: "Ta nội tâm nhất định là chống đỡ, nhưng không biết ta hiểu chống đỡ, cùng chưởng giáo muốn chống đỡ, có hay không có ra vào?"

Cổ Trát cười nói: "Không có ra vào, cũng là vì đả kích Khương gia, Ninh gia phái ra hai vị Thất Tinh Thiên Giới liền có thể. Vũ Văn thế gia cũng sẽ phái ra hai vị, sau đó chưởng giáo đại nhân sẽ cắt cử một vị, tạo thành năm người tiểu tổ."

Ninh Thánh Hạo ngăn chặn nội tâm sóng lớn, trầm giọng nói: "Vào giờ phút này, kẻ địch tựu ở cửa, để ta Ninh gia điều đi hai vị Thất Tinh Thiên Giới đi, không khỏi không thích hợp chứ? Kế hoạch của đại nhân, trên thực tế có ba vị Thất Tinh Thiên Giới cũng đủ để."

Cổ Trát nói: "Sở dĩ họp thành đội năm người, là để bảo đảm mọi người an toàn, có thể làm được không có sơ hở nào. Nếu chỉ phái ba người đi vào, một khi xảy ra vấn đề gì, tổn thất này tựu khó để bù đắp. Nếu như đại nhân cảm thấy kế hoạch không thích hợp, cái kia ta tựu hồi bẩm chưởng giáo, trực tiếp thủ tiêu được rồi."

Ninh Thánh Hạo vội hỏi: "Chậm đã, để ta cân nhắc luôn mãi."

Cổ Trát khẽ mỉm cười, từ tốn nói: "Trên thực tế, ta cảm thấy được không có gì có thể suy tính, phương pháp này hoàn toàn là vì Ninh gia tốt. Đại nhân là người thông minh, mới có thể phân biệt tốt xấu được mất."

Ninh Thánh Hạo nói: "Tốt! Tựu dựa vào Cổ Trát đại nhân kế hoạch."

...

Ninh gia vực giới, biên giới khu vực, một viên to lớn tối tinh cầu màu xám.

Thiên U Tinh, là trấn thủ vực giới biên giới, chống đỡ Thần tộc cùng Khương gia thứ năm trận chiến khu tấn công chủ tinh. Này một mảnh phòng ngự khu sở hữu cường giả, tất cả đều hội tụ trên Thiên U Tinh, mặc cho điều khiển.

Dương Thanh Huyền ba người hết sức dễ dàng tựu đã tới Thiên U Tinh.

Tinh cầu trên không có bất kỳ phòng ngự cùng kiểm tra, các loại truyền tống đại trận nhanh chóng vận chuyển, chiến hạm cùng phi hành pháp khí ở tinh cầu bầu trời xuyên tới xuyên lui.

Cường đại lực lượng không gian không ngừng ở trên hư không gợn sóng.

Chứng minh Thiên U Tinh ở hiệu suất cao điều phối tài nguyên.

Dương Thanh Huyền bắt đầu còn cảm thấy kỳ quái, vì sao Thiên U Tinh phòng thủ như vậy bạc nhược phân tán, thậm chí có thể nói hoàn toàn không có phòng thủ.

Sau đó mới hiểu được, nơi này là Ninh gia vực trong giới hạn, toàn bộ Thiên U Tinh trên cường giả san sát, lại không nói Thần tộc cùng người của Khương gia lẻn vào không tiến vào, dù cho lẻn vào một ít, trên Thiên U Tinh làm những gì phá hoại, nháy mắt cũng sẽ bị phát hiện, sau đó bị một đám cường giả cấp cao nhất xóa đi.

Vì lẽ đó, cùng với tốn tinh lực tiến hành phòng thủ, còn không bằng càng hiệu suất cao vận chuyển tiến công cơ khí, cân nhắc làm sao hữu hiệu phá hủy vực giới ngoại thứ năm trận chiến khu.

Ba người trực tiếp trên Thiên U Tinh tìm nơi linh mạch nơi tụ tập, hao tốn hai cái nhiều tháng, mới đưa trên người tổn thương dưỡng cho tốt.

Đến rồi Tử Hà cùng Phong Phiêu Linh trình độ như thế này, mỗi một lần nhanh chóng chữa thương hao tốn phí tài nguyên đều là khó có thể đếm hết.

Hai tháng sau, Dương Thanh Huyền thì ung dung xuất hiện ở Thiên U Tinh một toà thành trì bên trong.

Ba người che giấu tự thân khí tức, đồng thời dung mạo hơi hơi cải biến xuống, Dương Thanh Huyền trực tiếp mang tới xanh răng quỷ phương mặt nạ, như vậy, nếu không có cường giả tuyệt thế, căn bản không thể nhận ra bọn họ.

Tử Hà mua một ít tin tức thẻ ngọc, giải thích phía sau, rất là giật mình nói: “Ở đây dĩ nhiên là Thiên U Tinh. Trước ta bế quan tu luyện, khôi phục thương thế thời điểm, tựu cảm nhận được tựa hồ có Thiên U tinh quáng tồn tại, chỉ là không quá chắc chắn.”

Phong Phiêu Linh cũng là cực kỳ kinh ngạc, nhưng lập tức lộ ra bừng tỉnh vẻ mặt, nói: “Thiên U Tinh nguyên bản không ở Ninh gia vực trong giới hạn, là Ninh gia tổ tiên hao phí sức mạnh khổng lồ, mới đưa ngôi sao này một điểm điểm thúc đẩy đến vực trong giới. Lại trải qua quá trên trăm vạn năm tẩm bổ, mới trở nên thích hợp sinh linh ở lại, tu luyện.”

Dương Thanh Huyền một đầu sương mù nước, hỏi: “Thiên U Tinh làm sao vậy?”

Tử Hà giải thích: “Ở chỗ này vũ trụ bên trong, phàm là ẩn chứa năng lượng khoáng thạch, cũng có thể xưng là là Tinh Thần Thạch. Tinh Hạo Thạch, linh thạch, đều là Tinh Thần Thạch một loại. Trước mắt đã phát hiện Tinh Thần Thạch, có hơn 500 loại, có chút quý giá, có chút bình thường. Thiên U Thạch chính là một loại mười phần trân quý Tinh Thần Thạch, chỉ ở số rất ít tinh cầu bên trong tồn tại mỏ quặng. Trước mắt nam bộ vũ trụ, duy nhất một viên nắm giữ lượng lớn Thiên U Thạch quặng mỏ tinh cầu, chính là này Thiên U Tinh. Ngôi sao này bị phát hiện phía sau, tựu lấy đó làm tên. Ở tinh phong huyết vũ trong tranh đấu, bị Ninh gia tổ tiên thu được, sau đó triển khai đại thần thông, thúc đẩy đến rồi Ninh gia vực trong giới hạn, trở thành Ninh gia độc chiếm một viên quý giá hành tinh."

Chương 2490: Giành Chi Tâm, Tăm Tích Không Rõ

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Thiên U tinh quáng, ta tựa hồ cũng có chút ấn tượng.”

Phong Phiêu Linh nói: “Này tinh quáng là Thánh Tông danh tộc dự trữ bên trong, cần thiết một loại, là luyện chế lượng lớn pháp bảo cùng đan dược hạt nhân nguyên liệu một trong.”

Tử Hà trong đôi mắt thả ra ánh sáng đến, nói ra: “Tinh cầu này nội bộ, nhất định có Thiên U tinh khí biến thành tinh rồng, ta cần tinh rồng. Hơn nữa nếu như có biện pháp, cái này hành tinh ta cũng muốn.”

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, nói: “Hành tinh tại sao phải? Lẽ nào học Ninh gia tổ tiên, đem tinh cầu này đẩy lên La Phù chi cảnh?”

Tử Hà mỉm cười nói: “Không dùng phiền toái như vậy, cõi đời này không phải có một nghề nghiệp gọi là Luyện Tinh sư sao?”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ngươi phải đem tinh cầu này luyện hóa?!”

Tử Hà gật đầu nói: “Thiên U tinh khí là ít có có thể phụ trợ ta tu luyện Luân Hồi chí tôn công năng lượng, dùng cái này tinh cầu chế tạo một món pháp bảo đi ra, vừa vặn có thể phối hợp ta Chí Tôn Luân Hồi Công. Ngôi sao này là ta lần này tiến công Ninh gia, tình thế bắt buộc một vật.” Nàng khẽ mỉm cười, nói: “Ta biết Khương gia cũng đem nó liệt vào nhất định phải trong danh sách. Nhưng chúng ta số may, trước tiên đến nơi nơi đây, đã không mắc mớ gì đến Khương gia.”

Dương Thanh Huyền chấn động sợ nói không ra lời, trực tiếp nắm tinh cầu luyện chế pháp bảo, cũng chỉ có Thất Tinh Thiên Giới cường giả mới nghĩ ra được, làm được. Đồng thời lại đối với Thần tộc cùng Khương gia không còn gì để nói, đại chiến đều mới vừa bắt đầu, người ta cửa nhà còn không có tiến vào, tựu bắt đầu tính toán cùng phân phối đối phương bảo vật, tư nguyên.

Tử Hà nhìn Dương Thanh Huyền, nói ra: “Đừng tưởng rằng nắm tinh cầu luyện chế hết sức kỳ lạ, còn rất nhiều bảo vật bên trong trộn tinh hạch, tinh huy, cùng với các loại Luyện Tinh vật liệu. Mặc dù là chúng ta mười hai chiến khu dựng, cũng không dùng một phần nhỏ tinh hạch, ít nhất hao hơn một nghìn quả.”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút cũng phải, này chút Thánh Tông danh tộc bên trong, trời biết đạo trữ bị bao nhiêu chiến lược tài nguyên cùng quý trọng vật phẩm, dù sao muốn gắn bó hơn trăm cái tinh cầu vận chuyển, đến ngàn tỉ con cháu chi tiêu, căn bản tựu là không cách nào tưởng tượng con số trên trời.

Dương Thanh Huyền đối với cướp đoạt Thiên U Tinh không có bất kỳ hứng thú, chỉ muốn đánh mở vực giới đường nối, giết vào đến Ninh gia chủ tinh đi, cứu về cha mẹ. Hắn thậm chí nghĩ quá lần này ẩn núp đi vào, không biết đúng hay không có cơ hội trực tiếp đi Ninh gia chủ tinh cứu cha mẹ.

Dương Thanh Huyền giơ tay hướng về bên cạnh người vỗ một cái, một mảnh trận ánh sáng ở lòng bàn tay hiện ra, ép ở trên hư không. Bên trong truyền đến chín hoàn “Đang cheng” tiếng vang, sau đó bị Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh trói buộc Tuân Ngự, một điểm điểm ở phía trước đi ra.

Tử Hà sững sờ nói: “Đây chính là ngươi nói tên kia ba sao Thiên Giới? Khí tức đích xác có chút kỳ quái. Ồ, hắn đúng là giết người binh khí?” Khuôn mặt nghi ngờ không thôi, thần quang sáng quắc, không ngừng đánh giá Tuân Ngự.

Phong Phiêu Linh cũng nhìn chằm chằm Tuân Ngự, một đôi linh mục phải đem hắn trong ngoài toàn bộ nhìn thấu.

Dù sao trong chiến đấu, hai người đều gặp cái kia binh khí hình người, biết vật kia lợi hại, nội tâm phi thường hiếu kỳ.

Thứ này nếu như ở bình thường xuất hiện, cũng cho qua, nhiều lắm xem là là mới lạ Luyện Tinh sản phẩm. Có thể ở trong chiến tranh quy mô lớn xuất hiện, hơn nữa phát huy ra tác dụng cực lớn, cũng không khỏi được gây nên hai người coi trọng. Hơn nữa không chỉ có là Thần tộc, Khương gia, những thứ khác Thánh Tông danh tộc cũng ở mật thiết quan tâm quá trình chiến tranh bên trong, phát hiện giết người binh khí tồn tại, bắt đầu lần theo đi tìm nguồn gốc, tìm kiếm vật này lai lịch.

Tuân Ngự bị hai người nhìn chằm chằm một trận sợ hãi, cười khổ nói: “Ta cùng cái kia chút giết người binh khí có chút bất đồng, ta vốn là võ tu, chỉ là bị chưởng giáo cưỡng hành đem hồn phách khóa ở giết người trong binh khí mặt, sau đó trải qua thời gian dài dung hợp. Trên thực tế, ta cùng phổ thông võ tu đã không có khác biệt lớn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nơi này là Ninh gia vực trong giới hạn, ngươi cảm ứng một cái mẫu thân ta ở nơi nào.”

Tuân Ngự gật gật đầu, sau đó tay bấm quyết ấn, Dương Thanh Huyền giải khai hắn trên người ràng buộc.

Chỉ chốc lát, Tuân Ngự trên mặt lộ ra thần sắc cổ quái, mở mắt ra, giật mình nói: “Hoàn toàn không cảm ứng được, Ninh Thanh Dao tựa hồ cũng không ở đây vực trong giới hạn.”

Dương Thanh Huyền giật mình nói: “Cái gì? Lẽ nào mẫu thân ta...”

Tuân Ngự vội hỏi: “Không cần lo lắng, vẫn chưa cảm ứng được nàng gặp nguy hiểm, chỉ là phương vị bất định, không giống ở đây vực giới bên trong.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt khó coi lên, nói: “Lẽ nào Ninh Thánh Hạo đem cha mẹ ta dời đi?”

Tử Hà cau mày nói: “Theo lý không đến nỗi a. Nếu như Ninh Thánh Hạo cảm thấy này chiến sẽ vong, thì sẽ không theo chúng ta đấu võ, khẳng định trước đây tựu đầu hàng. Nếu như hắn cảm thấy này chiến sẽ không thua, cũng sẽ không dùng dời đi ngươi cha mẹ.”

Tuân Ngự nói: “Có lẽ là bị phong ấn ở trạng thái nào đó hạ, vì lẽ đó ta không có cảm ứng được đến.”

Phong Phiêu Linh cũng an ủi: “Tất cả tự có số trời, Ninh Thánh Hạo không dám dễ dàng đối với ngươi cha mẹ như thế nào, huống hồ Tinh La Thiên Thể cũng là Ninh gia tha thiết ước mơ đồ vật, càng thêm sẽ không dễ dàng phá huỷ.”

Dương Thanh Huyền xanh mặt, cắn răng nói: “Lão thất phu này, dám động thân nhân của ta, ta nhất định sẽ để hắn trả giá không thể chịu đựng đánh đổi!”

Tử Hà nói: “Bây giờ đánh đổi, hắn cũng đã dần dần không chịu nổi. Chúng ta trước tiên dò nghe Thiên U Tinh bố phòng, đưa bọn họ một ít cao tầng ám sát, lại phá tan này bao phủ một triệu dặm hư không tinh vực phòng ngự đại trận, sau đó xuyên thủng vực giới tiết điểm, trong ứng ngoài hợp, để Khương Thiên Chân dẫn dắt đại quân đánh vào đi vào, trực đảo hoàng long.”

Phong Phiêu Linh lộ ra một tia cao ngất cười đến, hai mắt tinh quang lấp lóe, nói ra: “Chỉ cần đánh vào vực giới, liền có thể cấp tốc chiếm cứ phụ cận mấy cái tinh cầu, đồng thời đem thứ năm trận chiến khu không gian đẩy mạnh vực giới, hình thành mới chiến khu. Vào lúc ấy, mới thật sự là thử thách đến.”

Trở thành Tử Hà nô bộc, tham dự vào Thánh Tông danh tộc cuộc chiến, mặc dù có chút uất ức cùng nguy hiểm, nhưng cũng mang cho hắn một loại trước nay chưa có nhân sinh trải nghiệm cùng cơ duyên, trái lại cảm thấy so với làm Phong gia đại trưởng lão kích thích cùng có ý nghĩa hơn nhiều.

Dù sao Thánh Tông danh tộc đại chiến chuyện như vậy, tuyệt đại đa số cường giả tối đỉnh, cả đời cũng hết sức khó gặp được một lần.

Tử Hà cười nói: “Thế cuộc thay đổi trong nháy mắt, trước tiên đem lập tức chuyện làm tốt, chúng ta hay đi thu thập một ít tình báo, sau đó bắt đầu làm việc.”

Sau ba ngày.

Thiên U Tinh, một tòa sang trọng bên trong tòa phủ đệ.

Bên trong truyền đến rất nhiều cô gái tiếng cười duyên, thỉnh thoảng có khói trắng nhiệt khí lan ra, như mây như sương, lại như lụa mỏng lượn lờ, còn bất chợt có nước tiếng sóng.

Là Ninh gia hai các đệ tử Ninh Tuyết Kiếm lâm thời phủ đệ.

Xuyên thấu qua bình phong cùng lụa mỏng, có thể gặp được trắng khói lượn lờ bên dưới, là một cái ao linh dịch tử, Ninh Tuyết Kiếm đang cùng một đám thê thiếp, trần trụi thân thể ở bên trong tắm, hưởng thụ linh dịch nhiệt độ cùng tẩm bổ.

Một đám thê thiếp vây quanh Ninh Tuyết Kiếm, bị chọc thỉnh thoảng phát sinh các loại tiếng cười duyên.

“Thấp hèn!”

Đột nhiên một đạo cô gái hét lạnh tiếng, ở bình phong ở ngoài vang lên.

Ninh Tuyết Kiếm hoàn toàn biến sắc, bỗng nhiên quát lên: “Ai?!”

Bóng người loáng một cái, liền từ chư nữ bên trong bay người lên, toàn bộ bể trực tiếp nổ ra, chư nữ đều là thất kinh, vội vàng mặc quần áo vào.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2491: Mười Phân Vẹn Mười, Mài Giũa Thạch

Ninh Tuyết Kiếm chính mình cũng trong nháy mắt mặc vào chiến giáp, cầm trong tay một thanh màu bạc chiến thương, chỉ vào sau tấm bình phong, quát lên: “Đi ra!”

“Oành!”

Bình phong một cái nổ tung, một đạo thon dài cao ngất thân thể xuất hiện ở bên trong phòng.

Dương Thanh Huyền cầm trong tay chiến kích, phất tay tựu lấy ra Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ.

Cờ xí ở không trung loáng một cái, lập tức hóa thành ngũ sắc tách ra, phân biệt xuyên ở nhà góc, hình thành một mảnh mênh mông kết giới.

Lại sau đó lấy ra Tiểu Thiên Đạo Xử, ngũ hành lực lượng từ bốn phương tám hướng tuôn ra mà đến, hình thành một cái to lớn Ngũ Hành Hoàn, bao phủ ở bốn phía.

Ninh Tuyết Kiếm hoàn toàn biến sắc, lập tức hiểu Dương Thanh Huyền ý đồ, hai con ngươi mắt sáng lên, quát lên: “Hai sao Thiên Giới, cũng dám càn rỡ trước mặt ta! Hãy xưng tên ra, ta thương hạ không giết vô danh tiểu tốt!”

Ngoài phòng truyền đến Tử Hà “Xì xì” nở nụ cười thanh âm, khen: “Tiểu tử ngươi vẫn là đủ thông minh, biết trước tiên bố hạ đại trận, che lấp chiến đấu khí tức, sau đó bắt ba ba trong rọ.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Tiên tử không thể tự mình động thủ, ta lại không có một chiêu giết niềm tin của hắn, cũng chỉ có thể như vậy. Dù sao thân ở trại địch, làm cái gì đều phải cẩn thận một chút, bằng không một không cẩn thận tiếp theo dẫn đến đầy bàn đều thua.”

Ninh Tuyết Kiếm kinh hãi nói: “Ngươi là Thần tộc người?!”

Dương Thanh Huyền mang theo xanh răng quỷ phương, đối phương không nhận ra hắn, chiến kích ở không trung run lên, tựu đâm thẳng mà lên, lạnh lùng nói: “Người sắp chết, không cần thiết biết những thứ này.”

Ninh Tuyết Kiếm hoàn toàn biến sắc, cái kia chiến kích hào quang thái quá chói mắt đâm người, phảng phất nghĩ tới điều gì, thất thanh kêu lên: “Ngươi là Dương Thanh Huyền! Chi, này, sao có thể có chuyện đó?!”

Hoảng loạn bên dưới, vội vàng chiến thương một chọn, tựu tiến lên nghênh tiếp.

“Ầm! Ầm!”

Hai người nháy mắt ở không trung giao thủ số chiêu.

Ninh Tuyết Kiếm một trái tim đột nhiên chìm xuống, hai sao tột cùng tu vi, màu vàng chiến kích, không kém gì sức chiến đấu của mình, tất cả những thứ này đều cho thấy thân phận của người trước mắt này.

Nếu thật Dương Thanh Huyền lẻn vào đi vào, vậy thì rất là không ổn.

Chứng minh Ninh gia vực giới phòng ngự xuất hiện lớn vấn đề lớn.

Hơn nữa cường giả như vậy lẻn vào, nếu như ở phòng ngự bên trong khu vực làm phá hoại, hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

Dương Thanh Huyền nhìn thấu suy nghĩ của hắn, cười lạnh nói: “Chết ở trước mắt, còn có tâm tư nghĩ cái khác, không thể không khâm phục các ngươi yên tĩnh gia lòng người tố chất, khen một cái.”

Ninh Tuyết Kiếm sắc mặt tái xanh, sau đó trở nên trắng xám.

Hắn là ba sao Thiên Giới trung kỳ, nguyên bản đối phó một tên hai sao Thiên Giới đỉnh cao, chỉ là trở tay nháy mắt giết sự. Nhưng trước mắt vị này hai sao đỉnh cao nhưng là vinh quang vương giả.

Ở thứ năm chiến khu mấy lần công phòng chiến bên trong, hắn thấy tận mắt vị này vinh quang vương giả sức chiến đấu, ít bại bởi ba sao đỉnh cao. Hơn nữa hắn ở hai sao sơ giai thời điểm, tựu có đánh giết bốn sao vương giả chiến tích.

Chính mình bản thân đối đầu này tên vinh quang vương giả, mới chân chính lĩnh hội tới hắn đáng sợ.

Ngoại trừ cảnh giới tại chính mình bên dưới ở ngoài, thần thông, đạo pháp, lĩnh ngộ, trí tuệ cùng thực chiến, mỗi một dạng đều không thua cho mình.

Đánh nhau chết sống mười mấy chiêu sau, đối phương tựa hồ còn chưa xuất toàn lực, chính mình cũng đã bắt đầu rơi vào hạ phong.

Ninh Tuyết Kiếm sốt sắng, mắt gặp Dương Thanh Huyền nắm không hạ, mà bên ngoài tựa hồ còn có nhân vật càng lợi hại, toàn bộ phủ đệ nhìn dáng dấp đều bị phong ấn lại, thực sự là kêu trời không được, gọi đất không xong.

Ninh Tuyết Kiếm một đám thê thiếp, hoảng sợ trốn ở góc phòng. Các nàng cũng đều là võ tu, nhưng bất đắc dĩ thực lực cách biệt to lớn, căn bản không giúp được nửa điểm bận bịu.

Ninh Tuyết Kiếm vội vàng quát lên: “Dương Thanh Huyền, chuyện gì cũng từ từ. Ninh gia cường giả vô số, giết ta một cái đối với cục diện chiến đấu cũng hào không ảnh hưởng, không bằng chúng ta ngồi xuống tốt đẹp nói chuyện.”

Dương Thanh Huyền nói: “Xin lỗi, ta thực tại không có hứng thú với ngươi nói chuyện gì, tất cả muốn biết, ta tự nhiên sẽ ở ngươi hồn phách bên trong tìm kiếm.”

Ninh Tuyết Kiếm chấn nộ quát lên: “Ngươi lại nghĩ lục soát hồn phách của ta!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Lục soát ngươi hồn phách không phải chuyện rất bình thường sao?”

Trong tay chiến kích tàn nhẫn chiêu xuất hiện nhiều lần, liền thành một vùng hư quang chi hải, kéo dài không dứt chém về phía Ninh Tuyết Kiếm. Không trung tuôn ra hai người tranh đấu sóng sóng, dâng tới bốn phương tám hướng, đều bị Tiểu Thiên Đạo Xử áp chế lại.

Tử Hà cùng Phong Phiêu Linh ở trên tòa phủ đệ không quan sát.

Hai người đều là hai tay ôm ngực, đầy hứng thú nhìn.

Dù sao cũng Ninh Tuyết Kiếm là chắc chắn phải chết.

Ninh Tuyết Kiếm cũng không biết ở bên ngoài trấn thủ chính là bọn hắn hai vị, bằng không sợ là lòng kháng cự cũng bị mất, trực tiếp đứng cái kia nhận lấy cái chết.

Bởi vì không biết bên ngoài là người phương nào, thêm vào chính mình cảnh giới so với xác thực so với Dương Thanh Huyền cao một sao, vì lẽ đó ôm một tia sống sót kỳ vọng, ở liều chết giãy dụa.

Hai người đấu mấy trăm chiêu, Tử Hà đột nhiên hỏi: “Phong Phiêu Linh, ngươi làm sao nhìn?”

Phong Phiêu Linh bình tĩnh nói: “Mười phân vẹn mười.”

Tử Hà yên lặng nở nụ cười, nói: “Tựu bốn chữ này?”

Phong Phiêu Linh nói: “Bốn chữ này còn chưa đủ sao?”

Tử Hà gật gật đầu, nói: “Có thể thu được ngươi đánh giá bốn chữ này, đã phi thường làm khó được.”

Phong Phiêu Linh nói: “Chiêu thức của hắn, chiến pháp, trí tuệ, đối với đại đạo lý giải cùng với đối với lực lượng vận dụng, đã không kém ta. Vì lẽ đó ta không nhìn ra hắn bất kỳ sơ hở nào, ở trong mắt ta chỉ có mười phân vẹn mười bốn chữ, mới có thể xứng đôi.”

Tử Hà nói: “Đúng là như thế. Một tên hai sao Thiên Giới, có thể đem chiến đấu đánh tới trình độ như thế, đã không thể thiêu dịch. Nhìn hắn dáng vẻ, cũng không vội mở ra thủ thắng, mà là càng giống như đang luyện tập.”

Phong Phiêu Linh nói: “Đúng, căn cứ ta đối với quan sát của hắn, mỗi một lần đại chiến hậu, thực lực của hắn luôn có thể tăng lên mấy phần. Loại này trực tiếp từ trong chiến đấu thu được thực lực tinh tiến phương pháp, thực tại đáng sợ a. Mỗi một lần chiến đấu đều là tu luyện tràng, càng là chật vật chiến đấu, thu hoạch lại càng lớn. Ta nhìn hắn cũng không muốn dùng Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, đại đạo chi lực, thứ hai nguyên thần cùng hoàng triều ấn chờ pháp bảo thần thông, chỉ bằng vào chiến kích tựu đánh bại đối phương. Đây là đối với chính mình sức chiến đấu tuyệt đối tự tin cùng rèn luyện. Ninh Tuyết Kiếm đưa hắn làm làm đối thủ, toàn lực ứng phó, nhưng cũng bi thương chính là, Dương Thanh Huyền vẫn chưa đưa hắn làm làm đối thủ, chỉ là xem là một cái có thể mài giũa mình tảng đá thôi.”

Hai người ngắn gọn trò chuyện bên dưới, Dương Thanh Huyền cùng Ninh Tuyết Kiếm tựu đấu hơn một nghìn chiêu.

Dương Thanh Huyền mồ hôi đầm đìa, trên người phá xuất không ít lỗ hổng, Ninh Tuyết Kiếm cũng đã là cả người đẫm máu, nguy ở sáng chiều tối.

Tử Hà cười nói: “Tảng đá muốn bạo.”

Tiểu Thiên Đạo Xử bên trong, Ninh Tuyết Kiếm một thương không kịp phản ứng, bị Dương Thanh Huyền một chiêu Ngục Đấu đâm thẳng mà đến, nháy mắt xuyên thấu Ninh Tuyết Kiếm cánh tay phải, hư quang run lên, tựu “Ầm” một tiếng nổ ra.

Ninh Tuyết Kiếm kêu thảm một tiếng, vai phải nổ tung, chiến thương cùng cánh tay đều rơi xuống.

Thắng bại đã phân.

Dương Thanh Huyền thu rồi chiến kích, không nói hai lời, lắc người một cái liền đến Ninh Tuyết Kiếm trước mặt, sau đó đưa tay tóm tới, muốn lục soát hắn hồn phách.

Ninh Tuyết Kiếm kinh nộ quát ầm lên: “Ngươi bất quá hai sao Thiên Giới, lại nghĩ muốn lục soát ta hồn phách, thật không sợ chết sao?! Ta chính là dựa vào hồn phi phách tán, cũng muốn phản phệ chết ngươi!”

“Khối này tảng đá nói đúng. Linh hồn của ngươi tuy mạnh, nhưng vượt cấp sưu hồn vẫn là có nguy hiểm tương đối, huống hồ ngươi hiện tại đã sức cùng lực kiệt, hay là để ta đi.”

Tiếng nói rơi xuống, Tử Hà cùng Phong Phiêu Linh tựu rơi ở bên trong phòng.

Chương 2492: Năm Đại Trận Pháp, Liên Tiếp Ám Sát

Ninh Tuyết Kiếm một cái dại ra ở, hắn xuất chiến qua mấy lần thứ năm trận chiến khu, tự nhiên nhận ra Tử Hà cùng Phong Phiêu Linh, một cái sầu thảm nói: “Lại là các ngươi. Sớm biết làm sao, ta còn đánh cái gì đánh...”

Tử Hà cười nói: “Để cho ngươi trước khi chết phát huy điểm nhiệt lượng thừa, mài giũa hạ Dương Thanh Huyền võ kỹ, đồng thời quyết đừng bản thân một đường tới nay sở học đạo pháp thần thông, không là một kiện chuyện may mắn sao?”

Ninh Tuyết Kiếm bi thương khóc rống nói: “Nhưng là ta cũng không muốn chết a!”

Tử Hà nói: “Này có thể không phụ thuộc vào ngươi rồi, thế gia danh tộc trong đó chiến đấu, phàm là tịch cuốn vào, không khỏi là chiến tranh này cự thú hạ sâu kiến.”

Nói xong, giơ tay lên, Ninh Tuyết Kiếm kêu thảm một tiếng, tựu bay lên trời, thân thể không ngừng xoay tròn, hồn phách từ đỉnh đầu từng chút một tràn ra tới, đồng thời ở Tử Hà khống chế hạ phân giải.

Thời gian uống cạn chén trà sau, Ninh Tuyết Kiếm tựu hồn phi phách tán, sở hữu ký ức đều bị Tử Hà thô bạo chọn đọc, thân thể ở không trung “Oành” một tiếng tựu nổ nát tan.

“A!”

Ninh Tuyết Kiếm cái kia chút thê thiếp nhóm, đều là sợ đến kinh khủng kêu to, từng cái từng cái kêu khóc xin tha.

Tử Hà sắc mặt có chút khó coi, vung tay lên, sở hữu thê thiếp liên tiếp nổ ra, tựu liền huyết nhục đều không thừa, chỉ là một đống bụi trần, theo gió mà đi.

Dương Thanh Huyền đã nhận ra Tử Hà biểu hiện, hỏi: “Làm sao vậy?” Đồng thời thu rồi Tiểu Thiên Đạo Xử cùng Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ, đồng thời dùng Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa đem sở hữu dấu vết xóa đi.

Tử Hà nói: “Trước tiên ly khai lại nói.”

Ba người quay người lại tựu tại chỗ biến mất.

Thiên U Tinh vốn là Ninh gia hạt nhân một trong tinh cầu, trước tựu có sáu sao Thiên Giới cường giả trấn thủ, giờ khắc này trở thành công kích cùng phòng ngự Thần tộc thứ năm chiến khu tiền tuyến, càng là phái hai vị Thất Tinh Thiên Giới lại đây tọa trấn.

Hơn nữa Thiên U Tinh còn là cả vực giới hệ thống phòng ngự năng lượng hạt nhân.

Chính là bởi vì Thiên U Tinh năng lượng to lớn như vậy cung cấp thân thể, vì lẽ đó hoành ở thứ năm trận chiến khu trước to lớn vực giới kết giới, trước sau không cách nào đột phá.

Cho nên phải đột phá phòng ngự, nhất định phải phá hoại Thiên U Tinh trên phòng ngự chủ trận.

Mà muốn phá hoại chủ trận, nhất định phải đối mặt Thiên U Tinh trên trấn giữ hai vị Thất Tinh Thiên Giới, cùng với lượng lớn cái khác Thiên Giới cường giả.

Tử Hà nói: “Ninh Tuyết Kiếm trong ký ức, Thiên U Tinh trên có bốn cái chủ trận cùng một cái hạt nhân đại trận, phân biệt cùng mặt khác bốn cái tinh cầu tiến hành năng lượng liền tiếp, cùng tạo thành phòng ngự kết giới, không gì phá nổi. Chúng ta nhất định phải đem hạt nhân đại trận phá hủy, mới có thể hoàn toàn phá vỡ Ninh gia phòng ngự. Có thể hai vị Thất Tinh Thiên Giới an vị trấn ở hạch tâm đại trận phụ cận."

Dương Thanh Huyền hỏi: "Năm cái trận pháp có thể có quan hệ?"

Tử Hà nói: "Ninh Tuyết Kiếm cấp bậc quá thấp, tiếp xúc không tới loại này hạt nhân then chốt. Phá trận hạt nhân, chỉ có sáu sao trở lên cao tầng mới biết. Bất quá lấy ta đối với trận pháp lý giải, loại này ngang qua tinh cầu đại trận, hẳn là tầng tầng phân bố, cái kia bốn cái chủ trận, không chỉ có là liền tiếp bốn cái tinh cầu ở ngoài liên, đồng thời cũng là bảo vệ hạt nhân đại trận ở ngoài trận."

Phong Phiêu Linh gật đầu nói: "Ta cũng cảm thấy hẳn là như vậy."

Dương Thanh Huyền bất đắc dĩ nói: "Vậy làm sao bây giờ? Bốn cái chủ trận, tùy tiện phá tan một cái, tất nhiên gây nên sóng lớn mênh mông. Một là bại lộ thân phận của chúng ta, hai là Ninh gia có thể trong khoảng thời gian ngắn đem chủ trận chữa trị."

Tử Hà nói: "Hai vị Thất Tinh tọa trấn ở hạch tâm đại trận, hai người này đều là Ninh gia bế quan lâu dài trưởng lão, rốt cuộc là Thất Tinh sơ giai còn là tầng thứ gì, Ninh Tuyết Kiếm cũng không rõ ràng. Nhưng trong đó có một người, đã từng ở thứ năm trận chiến khu xuất thủ qua, là Thất Tinh sơ giai, ta so sánh khẳng định. Một người khác, chỉ cần không phải Thất Tinh hậu kỳ, Phong Phiêu Linh liền có thể lấy ứng phó. Nhưng chỉ chỉ ứng phó hai người, còn còn thiếu rất nhiều. Chúng ta cần có áp đảo tính sức mạnh, mới có thể ở ứng phó hai người tình huống hạ, lại chống lại cái khác Thiên Giới, đồng thời phá tan đại trận."

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Đây cơ hồ là nhiệm vụ không thể hoàn thành.”

Tử Hà trầm ngâm nói: “Không hẳn.”

Dương Thanh Huyền tựa hồ nghĩ tới điều gì, nói: “Ngươi là nói, trong ứng ngoài hợp, ở chúng ta phá trận đồng thời, để Thiên Chân đại nhân ở bên ngoài khởi xướng tổng tiến công, thay chúng ta phân tán kẻ địch?”

Tử Hà mỉm cười nói: “Đúng là như thế.”

Dương Thanh Huyền nói: “Trừ phi đem một vị Thất Tinh Thiên Giới dẫn đi, bằng không chúng ta vẫn là rất khó. Một khi chiến đấu không thể cấp tốc kết thúc, bốn phương tám hướng Ninh gia võ giả tất nhiên nháy mắt tới rồi.”

Tử Hà cau mày nói: “Đây chính là một vấn đề. Chiến sự nổ ra, Ninh gia vực trong giới hạn tất cả đường hầm vận chuyển khẳng định đều là mở ra, đồng thời sẽ có trọng binh trấn thủ. Nếu như Ninh Thánh Hạo ngay lập tức nhận được tin tức, trực tiếp bản tôn truyền tống lại đây, mấy người chúng ta cũng phải ngã xuống.”

Tử Hà đầu lông mày vượt vặn càng chặt, đến lúc sau, trong đôi mắt bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, lạnh giọng nói: “Đã như vậy, cùng với hao tổn ở bên ngoài, không bằng đem đại chiến sớm. Ta đưa tin trở lại, để Khương Thiên Chân liên hệ Mẫu Thượng cùng Khương Phục Thiên, trực tiếp để hai vị đến đây tọa trấn. Như vậy thì toán Ninh Thánh Hạo tự mình ra tay, cũng không cần sợ.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Hai vị đại nhân một khi ly khai tại chỗ, tất nhiên sẽ bị Ninh gia thu được tin tức.”

Tử Hà lạnh lùng nói: “Thu được tựu thu được, sợ cái gì.”

Phong Phiêu Linh lo lắng nói: “Điều kiện tiên quyết là chúng ta có thể thuận lợi đánh nát này năm đại trận pháp, đem Ninh gia vực giới phòng tuyến phá vỡ, như vậy trong ứng ngoài hợp, Ninh gia phòng tuyến tựu toàn diện tan vỡ. Nhưng nếu là thất bại, chúng ta sẽ bị Ninh gia bắt ba ba trong rọ.”

Tử Hà nói: “Nói cũng phải, ta có thể không muốn bị nắm con ba ba. Trước tiên lại đi giết mấy cái Ninh gia cao tầng, nhiều tay nắm một ít tin tức, như vậy phần thắng càng to lớn hơn.”

...

Vài ngày sau, Thiên U Tinh, một toà trôi nổi ở hư không trên hòn đảo.

Một toà huy hoàng trong đại điện, đột nhiên vang lên một tiếng chấn nộ rít gào, toàn bộ đại điện cũng vì đó rung động.

Trong điện đứng thẳng Ninh gia rất nhiều cường giả đỉnh cao, đều là gương mặt khuôn mặt nghiêm túc, cùng vẻ khó tin.

Ninh Ngũ Uẩn, sáu sao đỉnh cao Thiên Giới, trước kia chính là tọa trấn Thiên U Tinh cường giả, cũng là phòng ngự cùng tiến công thứ năm chiến khu tổng chỉ huy, giờ khắc này đầu trán cùng trên cổ gân xanh lộ, giận dữ hét: “Tra! Nhất định muốn đem địch nhân tìm ra! Một giết liên tục ta ba vị Thiên Giới cường giả, không lưu một chút dấu vết, các ngươi tất cả đều là thùng cơm rác rưởi sao?!”

Trong đại điện Ninh gia cường giả, sắc mặt đều cực kỳ khó coi.

Chết này ba tên Thiên Giới, hai vị ba sao Thiên Giới, còn có một vị lại là năm sao Thiên Giới, đều là chết lặng yên không một tiếng động.

Bởi vì đại đấu qua ở hỗn loạn, vì lẽ đó phàm là tiến nhập chiến khu Ninh gia đệ tử, Giới Vương trở lên cảnh giới người, đều phải ở chủ đảo một toà thiên điện bên trong, thiết lập mình bản mệnh ngọc bài.

Ninh Ngũ Uẩn mỗi ngày đều sẽ để người kiểm kê một cái bản mệnh ngọc bài, nhìn Ninh gia cao cấp đệ tử tử vong tình huống.

Tựu ở trong vài ngày này, cũng không có phát sinh bất kỳ chiến tranh, cũng không có cùng Thần tộc, Khương gia lên bất kỳ xung đột nào, tựu có ba tên Thiên Giới bản mệnh ngọc bài không giải thích được sụp đổ rồi.

Người thứ nhất Ninh Tuyết Kiếm thời điểm chết, Ninh Ngũ Uẩn còn tưởng rằng là Ninh Tuyết Kiếm trọng thương tại người, rốt cục không có cứu sống treo. Thế nhưng để người tra một cái, nhưng phát hiện toàn bộ Thiên U Tinh, cũng không tìm tới Ninh Tuyết Kiếm cái bóng.

Ninh Ngũ Uẩn nhất thời có linh cảm sự tình không ổn, sau đó mấy ngày, lại liên tục sụp đổ rồi hai cái bản mệnh ngọc bài, người chết đều lặng yên mất tích, không có lưu lại bất cứ dấu vết gì.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2493: Thiên Diễn Thuật, Cách Không Đánh Nhau

Ninh Ngũ Uẩn giờ mới hiểu được xảy ra vấn đề rồi, đối phương có cao thủ lẻn vào đi vào.

Trong đại điện cường giả, càng là từng cái từng cái khẩn trương nói không ra lời, mỗi người sắc mặt đều cực kỳ khó coi. Năm sao Thiên Giới đều có thể lặng yên không tiếng động chết đi, vậy bọn họ toán cái gì? Hạ một cái khả năng tựu đến phiên mình.

Đè nén bầu không khí, để mỗi cái Ninh gia đệ tử đều thở không thông.

Một tên đệ tử đứng ra liệt đến, ôm quyền trầm giọng nói: “Đại nhân, có thể lặng yên không một tiếng động biến mất năm sao Thiên Giới người, thực lực bản thân chí ít cũng là năm sao đỉnh cao, thậm chí cao hơn. Ở Thiên U Tinh nghĩ muốn tìm ra một người như vậy, sợ là khó như lên trời.”

Ninh Ngũ Uẩn cả giận nói: “Dựa vào ý của ngươi, là không cần tìm? Sau đó chờ xem các ngươi từng cái từng cái chết đi?”

Tên đệ tử kia xạm mặt lại, vội vàng nói: “Tự nhiên không phải, ta chẳng qua là cảm thấy như vậy lung tung không có mục đích tìm tiếp, cũng không phải là biện pháp, không bằng mời bên trong tộc thiên diễn sư lại đây bói toán một cái, cũng tốt có một định vị.”

Ninh Ngũ Uẩn trong lòng khẽ nhúc nhích, một cái bình tĩnh lại.

Ở trên cung điện đi tới đi lui, đang trầm tư cái gì.

Sau một lúc, Ninh Ngũ Uẩn chậm rãi nói ra: “Trong khoảng thời gian này, sở hữu cao cấp Giới Vương trở lên võ giả, toàn bộ tụ tập đến Phù Không đảo. Đồng thời năm đại trận pháp nơi phòng ngự tăng cường gấp đôi. Đồng thời mang ta khẩu dụ, đi mời thiên lực, Thiên Ngọc hai vị tinh thông thiên diễn thuật trưởng lão đến đây giúp đỡ.”

…

Vũ trụ nơi nào đó hư không, nổi lơ lửng một mảnh hải dương màu vàng óng.

Giống như là một cái to lớn hệ “Thủy” pháp bảo, ở thời gian tận đầu không ngừng qua lại đi về phía trước, vòng quanh to lớn tinh hệ xoay tròn.

Ở phía trên đại dương này, sóng nước lấp loáng, tràn đầy một mảnh An Ninh, hòa hài bầu không khí.

Vũ trụ bên trong vô số thiên thạch, xạ tuyến cùng các loại năng lượng, đang đến gần hải dương mấy trăm ngàn dặm địa phương, tựu sẽ phải chịu to lớn lực cản, hoặc là bị gảy đánh bay, hoặc là bị ép làm bụi trần, không để lại bất cứ dấu vết gì.

Ở tràn ngập các loại nguy cơ trong hư không, vùng biển này từ đầu tới cuối duy trì bình tĩnh trạng thái, bị các loại lực hút nắm kéo, tùy ý phiêu lưu.

Đột nhiên, một đạo ánh sáng màu vàng óng, phá khai mặt biển, bắn nhập hư không.

Hào quang ở cao mấy ngàn dặm địa phương, một cái đình trệ ở, sau đó toàn bộ chùm sáng đều co rút lại đi tới, biến thành một cái to lớn ma trận đoàn.

Bên trong vô số phù văn vàng chói lọi, đang tiến hành phân giải cùng gây dựng lại.

Như là hàng ngũ xếp lại, tổ hợp thành kết cấu phức tạp, sau đó biến ảo thành đồ án, Hỗn Độn khó hiểu.

Hồi lâu phía sau, ma trận bên trong biến hóa càng ngày càng chậm, sau đó lưu quang cùng ký tự, tất cả đều hướng về bốn một bên tản ra, hóa thành một cái to lớn quy giáp, lơ lửng giữa không trung.

Đến đây, phía dưới nước biển đình chỉ phun trào, khôi phục vô cùng bình tĩnh.

Rùa đen đầu, tứ chi, đuôi, một điểm điểm từ trong vỏ vươn ra, đồng thời chậm rãi mở mắt ra bên trong, lộ ra mệt mỏi mệt mỏi cùng lười biếng biểu hiện.

Giáp xác trên ánh sáng lóe lên, tựu xuất hiện một người đàn ông, mặt lộ vẻ buồn rầu, hai hàng lông mày trói chặt, tựa hồ gặp vấn đề nan giải gì, nhìn chằm chằm phía trước có chút kinh ngạc trầm tư.

“Hàng Trần, dùng này sạch cổ linh quy thôi diễn số trời, luôn luôn thuận buồm xuôi gió ngươi, tựa hồ cũng gặp phải vấn đề khó a.”

Phía trước trên hư không, hàng hạ một vệt bóng đen.

Toàn bộ huyễn bụi hải đều theo bóng đen này đến, mà trở nên sóng to gió lớn.

Nước biển như là phát điên một loại hướng về bốn phía cùng bầu trời tuôn tới, vô số nước nguyên ở bầu trời cùng biển rộng nơi sâu xa, giống như là muốn đổ nát.

Hàng Trần sắc mặt chợt biến, ngẩng đầu lên, nhìn phía trước áo bào đen người, ngưng tiếng nói: “Chưởng giáo?”

Người áo bào đen khẽ mỉm cười, nói: “Hàng Trần đại nhân còn nhớ ta đây, may gặp may gặp.”

Hai người chưa bao giờ mưu quá mặt, chỉ là ở mấy lần thôi diễn Thiên Đạo thời điểm, cảm ứng được lẫn nhau tồn tại, dùng thần niệm trao đổi quá tên.

Hàng Trần hừ một tiếng, nói: “Thiên Đạo mịt mờ, một mảnh Hỗn Độn, không thấy rõ tương lai đường. Không biết chưởng giáo đại nhân có thể có thôi diễn ra cái gì?”

truyencuatui.vn

Chưởng giáo nói: “Thiên Đạo mịt mờ, Địa Đạo minh minh, Nhân đạo mênh mông, đường làm như thế nào đi, tựu đi như thế nào, hà tất thao phần kia lòng thanh thản đây?”

Hàng Trần trong mắt hàn quang lóe lên, lạnh lùng nói: “Nếu chưởng giáo đại nhân không bận tâm, vậy vì sao phải lừa dối, đảo loạn ta tính toán đây?”

Chưởng giáo mỉm cười nói: “Ta đây là vì Hàng Trần đại nhân tốt, người phàm dòm ngó nhiều số trời, rất dễ chết. Tuy nói Hàng Trần đại nhân là nam bộ vũ trụ liên minh người chủ trì, nhưng dù sao không phải là vạn cổ chí tôn, đỡ không được Thiên Đạo phản phệ.”

“Nguyên lai ngươi là vì muốn tốt cho ta. Đã như vậy, cái kia chết đạo hữu, không chết bần đạo.”

Hàng Trần trong đôi mắt sát khí lóe lên, mi tâm thụ trợn mở một con mắt, bắn ra một đạo đen nhánh ánh sáng.

Chưởng giáo cười nhạt, năm ngón tay ở nắm vào trong hư không một cái, huyễn bụi hải hơi nước tựu ngưng tụ thành băng, ở phía trước biến thành một loại kỳ dị tinh hình, ánh sáng màu đen bắn ở đây tinh trạng trên, liền trực tiếp bị phân giải khai, khúc xạ thành trên trăm đạo càng nhỏ bé hào quang, hướng về bốn phương tám hướng xuyên thấu mà ra.

Hàng Trần không nói hai lời, chắp hai tay, trong miệng nói lẩm bẩm.

Trên hư không truyền đến “Ầm ầm” vang vọng, một bóng ma hóa hiện ra, ở chưởng giáo trên đỉnh đầu, xuất hiện một toà màu xanh nhạt cự thần tháp, trực áp mà hạ.

“Ầm ầm!”

Chưởng giáo thân ảnh hơi chấn động một cái, đã bị cự thần tháp sức mạnh làm kinh sợ, toàn bộ huyễn bụi hải nước sóng, dừng hạ xuống.

Chưởng giáo khẽ mỉm cười, tựa hồ cũng không để ý lắm, nói ra: “Này huyễn bụi hải là đại nhân sân nhà, ta cũng không dám cùng đại nhân đối đầu. Liền như vậy sau khi từ biệt, tương lai rảnh rỗi tạm biệt.”

Nói xong, giơ tay lên, năm ngón tay bấm quyết, lăng không liền hướng cái kia cự thần tháp đánh tới.

“Oanh!”

Kịch liệt rung động tiếng vang lên, chưởng giáo áo bào đen bên trong, không ngừng xuyên thấu ra cường đại hào quang, cự thần tháp ở hắn một quyền bên dưới, không ngừng bị nâng lên.

Trên thân tháp tảng lớn phù văn một điểm điểm đổ nát, treo lơ lửng ở mỗi cái góc trên tháp chuông phát sinh kịch liệt vang vọng, sắp bị cú đấm kia hất bay.

Hàng Trần hơi thay đổi sắc mặt, trong mắt lộ ra vẻ kinh dị, cười lạnh nói: “Nếu đã tới, tựu lưu lại đi, người tập võ, bất cứ lúc nào cũng có thể bị Thiên Đạo thu thập, có hay không có ngày mai còn chưa biết, ở đâu ra tương lai?” Lập tức giơ tay bấm quyết, một đạo màu vàng phù văn ở hai ngón tay bên trong xuất hiện, ngón trỏ trái trên chảy ra một giọt máu tươi, lăng không viết ra mấy cái phù tự, ấn ở lá bùa kia trên.

Lập tức Hoàng Phù hào quang chói lọi, cái kia nguyên bản máu tươi viết thành sáu chữ, một cái trở nên ánh vàng chói lọi, liền hướng cự thần tháp bay đi.

Chưởng giáo trên mặt lộ ra một vệt nghiêm nghị, cái kia Hoàng Phù trên chớp động sáu cái chữ to màu vàng “Úm ma ni bá mễ hồng”, mang đến cho hắn to lớn cảm giác ngột ngạt, nếu như này phù thiếp ở cự thần trên tháp, sợ là chính mình thật sự không đi được, lúc này tay trái nắm tay, tay áo rót đầy chân khí, phồng lên, một tia kỳ dị hào quang, không ngừng từ chưởng giáo trên cánh tay của tràn ra.

Này chút hào quang như tơ như phát, ở không trung đan dệt quấn quanh mấy hạ, ngưng tụ thành một thanh mờ mịt bảo kiếm, trôi nổi ở chưởng giáo trên cánh tay trái.

Chưởng giáo cười thầm: “Thiên Đạo dọn dẹp, từ trước đến nay đều là không thành thật người, giống ta loại này người đàng hoàng, Thiên Đạo chưa bao giờ quản, vẫn là tương lai gặp lại đi.”

Nhất thời đem tay trái hướng về trước vung lên, cái kia màu xám bảo kiếm một cái biến mất ở phía trên.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2494: Huyễn Trần Hải Cuộc Chiến, Thái Tố Thiên Cơ Ngọc

Sau một khắc, không trung kiếm quang lóe lên.

Hoàng Phù trên ánh sáng đại phóng, nhưng cũng bị chém thành hai khúc, toàn bộ trên hư không truyền đến rung mạnh, vừa rồi bình tĩnh lại biển rộng, lần thứ hai rít gào mà lên.

Hàng Trần hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Đây là...”

Chưởng giáo lại hữu quyền vung mạnh, đem trọn cái cự thần tháp trực tiếp oanh mở, đồng thời ở trên thân tháp, bao trùm một tầng thủy nguyên, đem trọn cái cự thần tháp linh khí đóng băng.

Toàn bộ Huyễn Trần Hải rít gào bên dưới, chưởng giáo thân ảnh không ngừng trở nên mơ hồ.

Hàng Trần trầm giọng nói: “Thần tộc cùng Ninh gia cuộc chiến, sợ là cũng trộn ngươi cái bóng chứ? Ta đã sớm nghĩ cùng ngươi tốt đẹp tâm sự, vẫn là lưu lại theo ta cùng nhau ăn cơm tối đi.”

Nói xong, hai tay bấm quyết, toàn bộ Huyễn Trần Hải càng là điên cuồng rít gào, vô số hơi nước kích bắn mà lên, ở không trung đan dệt thành lưới.

Sáng loáng thủy nguyên, đan dệt hội tụ, hình thành rậm rạp chằng chịt Thiên Võng, che ngợp bầu trời, vô cùng vô tận, bao phủ toàn bộ biển trời.

Thủy nguyên bên trong, vô số phù văn màu vàng lưu chuyển, có thể phong ấn tam giới trong ngũ hành tất cả sinh linh.

Thiên võng một cái nào đó tiết điểm trên, gợn sóng loáng một cái, tựu hóa xuất chưởng giáo chân thân, đem thủy nguyên toàn bộ đẩy ra, ở quanh thân ba trượng đường kính bên trong, hình thành một chỗ chân không, lại cười nói: “Cơm tối? Là cái hấp dẫn người chuyện đây, ngươi phải đem này Tịnh Cổ Linh Quy nấu đánh canh sao?”

Tịnh Cổ Linh Quy hai mắt vừa mở, bắn mạnh ra lửa giận, trong miệng phát sinh rít gào trầm trầm, giơ tay lên mạnh mẽ vỗ một cái.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ Thiên Võng trực tiếp vặn vẹo, ở chưởng giáo trên chỗ trống, sụp đổ hạ xuống một khối, một đạo quy chưởng hình dáng chân không thủ ấn, như sơn nhạc đánh rơi, mạnh mẽ đập về phía chưởng giáo nơi khu vực chân không.

“Uống!”

Chưởng giáo song quyền đột nhiên nắm chặt, thân thể “Ùng ục” một tiếng, trực tiếp bắt đầu bành trướng, trở nên béo không chỉ gấp đôi, kình khí mạnh mẽ từ trên nắm tay từng vòng khuếch tán ra, tỏa ra chấn nhân tâm phách sức mạnh.

Sau đó thân thể hơi ngửa ra sau, hướng về cái kia quy chưởng hình thái chân không thủ ấn trực tiếp đánh tới.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ hư không vặn vẹo, ở cú đấm này hạ trực tiếp hóa thành hình xoắn ốc, mạnh mẽ cùng chân không thủ ấn đụng vào nhau.

“Oành!”

To lớn kình khí khuấy động, hướng về bốn phía vắt cắt mà đi, đem thủy nguyên lưới chấn phá nát một mảnh.

Hàng Trần hai con ngươi đột nhiên co, mi tâm mắt dọc càng là bắn mạnh ra tinh mang, vừa nãy cú đấm kia hắn nhìn rõ ràng, cùng đẩy ra cự thần tháp một quyền hoàn toàn giống như đúc, thuần túy bằng vào là thân thể lực lượng!

“Làm sao sẽ có mạnh mẽ như vậy thân thể?”

Hàng Trần sợ hết hồn, dưới chân Tịnh Cổ Linh Quy phẫn nộ bên dưới, cả người chấn động, tựu biến mất không còn tăm hơi.

Sau đó toàn bộ hư không sôi trào, Huyễn Trần Hải như một món pháp bảo, ở vũ trụ bên trong đình chỉ xoay tròn, vô số thủy nguyên linh khí từ biển khơi bốn phương tám hướng cùng nơi sâu xa, qua lại mà đến, hóa thành từng đạo từng đạo Thủy Long, ở không trung ngưng kết thành một con linh quy hình dạng.

Tịnh Cổ Linh Quy ở nơi này hình dáng trung ương, bị toàn bộ Huyễn Trần Hải nước tinh hoa bao vây.

Linh quy mở mồm ra, phát sinh liên tiếp cổ lão nguyên âm, từng cái đều là vũ trụ đản sinh ban đầu, vang vọng ở trong hư không âm tiết.

Cái kia chút nước tinh hoa nhanh chóng hướng về trước lưu động, kèm theo cái cuối cùng âm tiết phun ra, toàn bộ thiên địa vì đó yên tĩnh lại.

Huyễn Trần Hải bầu trời, đột nhiên ảm đạm xuống.

Bầu trời trong trẻo thế giới, trong phút chốc bao phủ lên một tầng mờ mịt thủy sắc.

“Ầm ầm!”

Linh quy trên người thủy nguyên, hóa thành một đạo to lớn hình bán nguyệt đánh chém, phá không mà hạ.

Tất cả đạo pháp quy tắc, thời không sức mạnh, đều ở đòn đánh này hạ bị chém nát tan.

Phảng phất thế giới kiên cố nhất vật chất, đều bị này một vệt Thủy Nguyệt dẹp yên.

Chưởng giáo sắc mặt ngưng trọng, khẽ quát một tiếng, nâng tay trái lên, trên cánh tay lần thứ hai tuôn ra màu xám khí, luân phiên bấm quyết bên dưới, ở trước người hóa thành một thanh bình thường không có gì lạ lợi kiếm.

Cầm trong tay, đi về phía trước chém một cái.

Hàng Trần hoàn toàn biến sắc, nhìn chằm chằm kiếm khí màu xám kia, cả kinh kêu lên: “Đây là...”

Một vệt màu xám khí, hóa thành màn ánh sáng, rơi vào cái kia Thủy Nguyệt.

“Ầm ầm!”

Hủy thiên diệt địa rung động tiếng truyền đến, toàn bộ Huyễn Trần Hải thủy nguyên toàn bộ bạo động bốc hơi lên, vô số hơi nước từng viên một hạt châu, hướng về bốn phương tám hướng kích bắn mà đi, trực tiếp thoát ly Huyễn Trần Hải lực hút, bay vào vũ trụ hư không.

Toàn bộ biển trời hóa thành một mảnh Hỗn Độn, sức mạnh đáng sợ ở bốn phía tàn phá.

Tịnh Cổ Linh Quy thân thể chấn động mấy hạ, lại bị chiêu kiếm đó chấn động đến mức lùi về sau, quy giáp bắn ra thảm thiết ánh sáng, trong miệng phát sinh kinh nộ tiếng gầm gừ.

Tuy rằng thiên địa hỗn loạn, nhưng nó cảm ứng đi ra, chưởng giáo thân ảnh đã mất.

Hàng Trần sắc mặt có chút dại ra, sau đó từng chút một chuyển hóa thành kinh khủng, “Thái Tố lực lượng... Tiên thiên ngũ thái bên trong Thái Tố lực lượng... Hỗn Độn linh bảo... Người này chẳng lẽ là...”

Hàng Trần trở nên thất thần, Huyễn Trần Hải ở trước mắt rít gào đổ nát, đều trí nhược không nghe, chỉnh hoàn toàn ngây dại, như là hoá đá giống như vậy, “Đúng là hắn... Đúng là hắn... Hắn còn chưa có chết... Tại sao lại như vậy...”

Rất lâu, Hàng Trần mới chật vật nuốt xuống một cái, vung tay lên, sau đó xoay tay một chưởng, hạ thấp xuống đi.

Nhất thời dâng lên cuồn cuộn ngất trời lớn sóng ở một chưởng này hạ bị đè cho bằng, không ngừng bình tĩnh lại.

Tịnh Cổ Linh Quy chậm rãi xuất hiện ở Hàng Trần trước mặt, một đôi linh tính mười phần con mắt, nhìn Hàng Trần, phảng phất ở dùng ánh mắt giao lưu.

Hàng Trần trên mặt thần sắc kinh hoảng, một điểm điểm khôi phục như cũ, nhưng vẫn như cũ mười phần trắng xám, như là ở tự lẩm bẩm, hoặc như là ở cùng linh quy nói chuyện, “Thôi diễn Thiên Đạo thời cơ bị chưởng giáo quấy rầy, lần kế tiếp có thể thôi diễn canh giờ còn không biết lúc nào xuất hiện, tương lai một quãng thời gian rất dài, đều sẽ tiến vào mờ mịt vô tự trong trạng thái, cái này hoặc giả chính là chưởng giáo sở cầu, mục đích của hắn rốt cuộc là cái gì?”

Hắn dừng một cái, lại nói: “Đạo hóa làm một, vô trung sinh hữu, chưa từng vô cùng đến diễn đường sống địa, tổng cộng đã trải qua năm cái giai đoạn, chia làm Thái Dịch, Thái Sơ, Thái Thủy, Thái Tố, Thái Cực, mỗi cái giai đoạn đều là Hỗn Độn Hồng Mông, vạn vật mới bắt đầu, đồng thời có riêng mình Hỗn Độn linh bảo đản sinh. Trong đó Thái Dịch thuế ruộng Nguyên Đồ nguyên bản ở đại Thần Vương Hồng Tiêu trong tay, nhưng lần trước Vũ Lăng Nguyên buổi đấu giá, Hồng Tiêu lại đem này đồ cầm bán đấu giá, kết quả bị người cướp đoạt đi, chẳng lẽ Hồng Tiêu đã dự cảm được cái gì? Bây giờ Thái Tố Thiên Cơ Ngọc cũng tái hiện nhân gian, hơn nữa người chưởng khống dĩ nhiên là hắn, nam bộ vũ trụ sợ là muốn lâm vào loạn chi bên trong.”

Hàng Trần có chút thất thần, nhìn Tịnh Cổ Linh Quy, ánh mắt không ngừng lấp lóe, không biết nội tâm đang suy nghĩ gì, đột nhiên sắc mặt ngẩn ra, kinh hãi quay về linh quy nói ra: “Ngươi cũng cảm ứng được? Ta còn tưởng rằng là ảo giác của chính mình. Rốt cuộc là người phương nào, lại có thể ở ta cùng chưởng giáo thôi diễn số trời, lấy thiên diễn thuật đánh nhau thời điểm, lấy một tia đại đạo sức mạnh ở bên thong dong nhòm ngó?”

Hàng Trần chậm rãi phục hồi tinh thần lại, nghiền ngẫm phía trước biến hóa, đem trọn cái quá trình ở trong đầu hồi ức một lần, tự lẩm bẩm: “Ta đem toàn bộ tâm tư đều phóng ở thôi diễn cùng tranh đấu trên, vì lẽ đó bỏ quên cái kia một tia đại đạo sức mạnh, cho rằng vốn là số trời bên trong đạo pháp quy tắc, hiện tại cẩn thận nghĩ đến, xác thực có chút không giống, nhưng thế gian này, lẽ nào có người có thể khống chế đạo pháp?”

Trong mắt hắn xẹt qua một tia thần sắc, rơi vào trầm tư.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2495: Thu Nạp Tinh Quáng, Kẻ Địch Tới Cửa

La Phù chi cảnh, nơi nào đó trên đài xem sao.

Huyền Thiên Cơ chậm rãi mở hai mắt ra, trong con ngươi bắn ra một đạo rõ ràng ánh sáng, thả ra trong tay quyết ấn.

Hoàng Đình ngồi xếp bằng ở hắn đối diện, sắc mặt tái nhợt hầu như trong suốt, nặng nề thở ra một hơi, toàn bộ người một cái uể oải hạ xuống, toàn thân đều bị ướt đẫm mồ hôi.

Nhưng không lo được trong cơ thể mình tiêu hao sạch sẽ, liền vội vàng hỏi nói: “Làm sao? Có thể nhìn được số trời?”

Huyền Thiên Cơ gật gật đầu, nói: “Thấy được một ít, bất quá bị hai cái người đánh nhau cho làm rối loạn, cũng không rõ ràng.”

Hoàng Đình nói: “Đây là ngàn năm một thuở dòm ngó ngày cơ hội, phàm là đại năng giả, đều sẽ nghĩ biện pháp vào lúc này tiến nhập Thiên Đạo sông, dùng đại diễn thuật tính toán tương lai, ngươi sẽ gặp phải những cường giả khác cũng hết sức bình thường, bọn họ không có phát hiện ngươi đi?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Nếu như phát hiện, ta tựu không về được, tốt ở hai người bọn họ đấu lợi hại.”

Hoàng Đình vui vẻ nói: “Làm sao? Mau đem ngươi thôi diễn ra tương lai nói cho ta.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Đã quên.”

Hoàng Đình: “…”

Hắn cả giận nói: “Huyền Thiên Cơ, ngươi sẽ không chơi xấu chứ? Nếu như không có ta Hoàng Cực Kinh Thế Thư phụ trợ, ngươi đâu có thể đi vào Đại Diễn Thuật Thiên Đạo sông, nhìn được tương lai? Lúc trước chúng ta tựu nói xong rồi, hai người liên thủ, cộng hưởng thành quả!”

Huyền Thiên Cơ khổ sở gõ gõ đầu, nói: “Ngươi nhìn ta trí nhớ này, ta nghĩ nghĩ, đến cùng nhìn thấy gì...”

Hoàng Đình một trái tim chìm xuống, biết Huyền Thiên Cơ muốn ăn vạ, phẫn nộ nhào tới, quát: “Không giữ chữ tín tiểu nhân, ta bóp chết ngươi!”

Đột nhiên bóp lấy Huyền Thiên Cơ cổ, xoay đánh vào nhau.

Một lần này nhất thời đã kinh động trấn thủ Quan Tinh Đài cường giả, hơn mười đạo cường đại khí tức tuôn ra mà đến, đỉnh phong tinh đài trên lập tức xuất hiện hơn mười vị cường giả, đều là cửu tinh đỉnh cao Giới Vương, một người cầm đầu là hai sao Thiên Giới đỉnh cao, trực tiếp lấy ra binh khí, quát lên: “Người phương nào? Lại dám xông vào Quan Tinh Đài?! Ở đây chỉ có đại Thần Vương mới có thể đăng lâm, các ngươi này là tử tội!”

Hoàng Đình không để ý tới những thị vệ này, vẫn như cũ gắt gao ngắt lấy Huyền Thiên Cơ cổ, một bộ thật muốn bóp chết dáng vẻ của hắn.

Huyền Thiên Cơ một đối mặt với mệnh đẩy ra Hoàng Đình, một mặt dựa vào hướng về hộ vệ kia, lấy ra một cái túi đựng đồ ném ra quá, nói ra: “Mấy vị đại nhân, tựu làm cái gì đều không phát hiện, chúng ta hiện tại liền đi. Này Quan Tinh Đài chúng ta đã đợi nửa tháng. Nếu như truy cứu tới, mấy vị cũng không trốn được thất trách chi trách a.”

Thủ lĩnh kia giận tím mặt, nhưng nghĩ lại một nghĩ người này lời, tựa hồ lại có đạo lý, rồi lấy ra túi chứa đồ vừa nhìn, nhất thời hơi thay đổi sắc mặt, nổi lên biến hóa kỳ diệu, ho khan hai tiếng, quát lên: “Còn không mau cút đi!”

Huyền Thiên Cơ cùng Hoàng Đình một mặt xoay đánh, một mặt hóa thành độn ánh sáng, một trước một sau bay đi.

…

Ninh gia vực giới, Thiên U Tinh.

Một tòa thật to trong mỏ quặng, bên trong có vô số giăng khắp nơi quáng động, uốn lượn gồ ghề, thẳng vào mỏ ngọn nguồn nơi sâu xa.

Ở một cái nhỏ trong động mỏ, vô số Thiên U tinh khí từ bốn phương tám hướng mỏ trong vách tuôn ra, bị ngồi xếp bằng ở trung ương quáng động Tử Hà, bấm quyết toàn bộ hút vào bên trong cơ thể.

Một hồi lâu sau, Tử Hà trong tay quyết ấn biến đổi, từng vòng Luân Hồi ánh sáng từ lòng bàn tay kích bắn đi ra, ở bốn phương tám hướng hình thành Luân Hồi ma trận.

Bên trong phù văn phức tạp khó hiểu, kết cấu huyền diệu, ở không ngừng sắp xếp tổ hợp.

Không bao lâu, Tử Hà lần thứ hai quyết ấn biến đổi, cái kia ma trận tựu từng chút một tản đi, sở hữu Luân Hồi khí tản ra mà không.

Tử Hà thở ra một hơi, nói: “Khu vực này tinh khí cũng không xê xích gì nhiều, lại chuyển sang nơi khác đi.”

Dương Thanh Huyền tựu ở quáng động trong một cái góc, mở hai mắt ra, nhìn mỏ vách tường màu sắc, so với lúc tiến vào muốn trắng rất nhiều, bên trong tinh khí cơ bản bị hút hết, chỉ còn lại một ít linh khí nhàn nhạt ở bên trong, không khỏi lấy làm kinh hãi, cười khổ không thôi, nói: “Đã thay đổi mười mấy nơi, mỗi lần ta mới vừa tiến vào trạng thái, ngươi tựu đem tinh khí hút hết gần đủ rồi, tiếp tục như vậy, toàn bộ mỏ quặng không bao lâu nữa sẽ không có.”

Tử Hà cười lạnh nói: “Phí lời, ta nhưng là Thất Tinh Thiên Giới, này cái quặng mỏ cũng không đủ ta hút. Như không phải sợ động tĩnh quá to lớn sẽ đưa tới phiền toái, ta liền trực tiếp triển khai đại Tụ Linh trận, bớt thời gian toàn bộ sơn mạch Thiên U tinh khí tu luyện.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Hiện tại sở hữu cao cấp Giới Vương trở lên đệ tử, đều tụ tập ở Phù Không đảo cùng năm toà đại trận phụ cận, chúng ta hoàn toàn không có cơ hội hạ thủ. Giết cái kia chút bên trong, thấp cấp Giới Vương, một điểm ý nghĩa đều không, còn không bằng tìm một Thiên U tinh quáng mạch tu luyện đến được thực tại, có thể như vậy tu luyện lâu dài xuống cũng không phải biện pháp a. Vừa đến trì hoãn quá lâu, gây bất lợi cho chúng ta. Thứ hai sớm muộn cũng sẽ bị bọn họ phát hiện.”

Tử Hà trầm ngâm hạ, nói: “Ngươi nói cũng đúng, không bằng chúng ta đi đánh lén một toà đại trận. Lấy chúng ta mấy người sức mạnh, tốc chiến tốc thắng, toàn thân trở ra cũng không phải việc khó.”

Dương Thanh Huyền nói: “Như là trước kia, có lẽ cũng không phải việc khó, nhưng hiện tại toàn bộ Thiên U Tinh cao cấp sức mạnh, đều tập trung ở Phù Không đảo cùng năm đại trận pháp khu vực, chúng ta đi đánh lén thật có thể toàn thân trở ra sao?”

Tử Hà cười nói: “Ta cùng Phong Phiêu Linh có thể, ngươi không được. Vì lẽ đó ngươi tựu lưu lại nơi này chậm rãi tu luyện đi, chúng ta đi một chuyến, giết Ninh gia một số cao thủ, để cho bọn họ bận bịu lên.”

Phong Phiêu Linh tán đồng cười nói: “Phương pháp này có thể được, chờ ở đây trong hầm mỏ, ta cũng cảm thấy rất bí bách.”

Việc tu luyện của hắn công pháp, không thích hợp thu nạp Thiên U tinh khí, mà này trong mỏ quặng linh khí cũng không đủ, chỉ có thể tự dùng Tinh Hạo Thạch tu luyện, nhưng cũng thường thường đổi quáng động, rất nhàm chán.

Tử Hà nói: “Cái kia trực tiếp đi thôi, giết một trận sau lại trở về.”

Hai người chính phải rời đi, đột nhiên cơ hồ là đồng thời đổi sắc mặt.

Dương Thanh Huyền chính còn muốn hỏi có phải là có việc, đột nhiên cảm ứng được cái gì, vội vàng vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về quáng động ở ngoài nhìn tới.

Linh Mục thần thông xuyên thấu to lớn tinh bích tầng, nhìn thấy bầu trời bên ngoài trên, lít nha lít nhít đến rất nhiều cường giả, rất mau đem toàn bộ sơn mạch thành nước chảy không lọt.

Những võ giả kia trên người đều tỏa ra cường đại khí tức, chí ít có ba mươi tên Thiên Giới.

Tử Hà cả kinh nói: “Không tốt bị bao vây. Kỳ quái, bọn họ làm sao biết vị trí của chúng ta nơi?”

Dương Thanh Huyền đột nhiên cả kinh nói: “Hôm qua tu luyện bên trong, trong lòng ta tựa hồ có cảm ứng, thật giống có một đạo dò xét lực lượng giáng lâm, nhưng cảm ứng cực kỳ yếu ớt, như có như không, thêm nữa Thiên U tinh khí đối với ta ảnh hưởng không nhỏ, ta một lần cho là ảo giác.”

Tử Hà oán giận nói: “Ngươi cái này đầu lợn! Cũng đã hai sao đỉnh cao Thiên Giới, làm sao có khả năng sẽ có ảo giác? Huống hồ ngươi nắm giữ một tia đại đạo chi lực, coi như là chúng ta ra ảo giác, ngươi cũng không thể ra ảo giác."

Phong Phiêu Linh trầm giọng nói: "Hẳn là đại diễn thuật tính toán ra vị trí của chúng ta. Cái kia tính toán người trình độ cực cao, vì lẽ đó tựu ngay cả chúng ta đều không có phát giác, chỉ bị nắm giữ đạo pháp lực lượng Dương Thanh Huyền phát giác, chẳng lẽ là Ninh gia chữ Thiên các mấy vị trưởng lão đi ra?"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2496: Kẻ Thù Gặp Lại, Ẩn Giấu Thực Lực

Ba người đang khi nói chuyện, trong hầm mỏ đột nhiên “Ầm ầm” rung mạnh, đất rung núi chuyển, giống như là muốn sụp đổ.

Một đạo lạnh lùng âm thanh truyền đến, quát lên: “Thổ Long Thuật!”

“Ầm ầm!”

Quáng động nháy mắt nổ ra, đại địa không ngừng rung động, một đầu Thiên U tinh quáng ngưng tụ Thạch Long dưới đất chui lên, long trảo trực tiếp hướng về ba người vồ tới.

“Càn rỡ!”

Tử Hà hét lớn một tiếng, giơ tay tựu đập tiến lên.

Ngọc chưởng cùng cái kia Thạch Long long trảo vừa mới tiếp xúc, toàn bộ người Thạch Long giống như là đông lại.

Tử Hà trên mặt hiện ra một tia trào phúng, cười nhạo nói: “Biết ta ở bên dưới đói bụng đến phải hoảng sợ, đặc ý cho ta đưa ăn tới sao?”

Năm ngón tay nhẹ nhàng vồ một cái, Thạch Long móng vuốt trên xuất phát ra “Đùng đùng” tiếng vỡ vụn, rất nhanh tựu truyền khắp toàn bộ thân rồng, “Ầm ầm” một tiếng, to lớn Thạch Long toàn bộ nổ tung.

Đáng sợ Thiên U tinh khí nháy mắt tàn phá đi ra, nhưng cũng ở Tử Hà quanh thân có quy luật xoay tròn, sau đó bị nàng toàn bộ hút vào bên trong cơ thể, lộ ra một tia phấn khởi tình, "Khanh khách" cười nói: "Phần này thức ăn ngoài ta rất hài lòng, là ai thi triển ra Thổ Long Thuật? Ta muốn mướn ngươi làm việc tu luyện của ta trợ lý."

Mỏ ngoài động Ninh gia đệ tử, tất cả đều kinh hãi đến biến sắc, đặc biệt là vị kia triển khai Thổ Long Thuật cường giả, bản thân liền là năm sao Thiên Giới trung giai, càng là kinh hãi tột đỉnh.

Ninh Ngũ Uẩn lạnh lùng nói: "Quả nhiên thật sự có tài, chẳng trách dám vào đầm rồng hang hổ, nhưng cũng đến đây chấm dứt, đời sau lại ăn thức ăn ngoài đi, giết!"

Mấy trăm tên võ giả, dồn dập sử dụng tới thần thông pháp bảo, như mưa đập xuống, "Ầm ầm ầm" đánh vào sơn mạch, đã không để ý tới mỏ quặng tư nguyên.

Tử Hà đầy mặt vẻ nghiêm túc, này dồn dập mưa rơi công kích tự nhiên không thể gây thương tổn được nàng, nhưng ở đây mấy trăm nhân trung, còn có mấy đạo hơi thở cực kỳ mạnh, trong đó hai đạo thậm chí không kém nàng.

Nàng cùng Phong Phiêu Linh liếc mắt nhìn nhau, đều thấy lẫn nhau trong mắt nghiêm nghị, lập tức xác định không thể nghi ngờ, đối phương trong trận doanh có hai vị Thất Tinh Thiên Giới.

Tử Hà giơ tay mở ra năm ngón tay, mấy viên ngọc bội bay ở trước người, chính là cao cấp nhất dây dưa ngọc, sau đó đem thần thức lượn quanh vào bên trong, lại năm ngón tay vồ lấy, mấy viên dây dưa ngọc toàn bộ "Rầm rầm rầm" nổ tung.

http://truye ก cuatui.net/

Nàng đem nơi này tin tức lan truyền ra ngoài, để Khương Thiên Chân phối hợp quy mô lớn tiến công Ninh gia vực giới, thay bọn họ giải vây. Nhưng cũng không biết Ninh gia người có hay không ở mỏ quặng bên ngoài thiết lập chặn lại tin tức thủ đoạn, vì vậy dùng một đống dây dưa ngọc.

Phong Phiêu Linh phất tay lấy ra một cái ấm trà hình dáng pháp bảo, ở không trung trán toả hào quang, hình thành một vòng kết giới, đem ba người toàn bộ bảo vệ.

“Oanh! Oanh!”

Đáng sợ kia công kích trực tiếp đem sơn mạch tiêu diệt, toàn bộ oanh ở kết giới trên.

Cái kia ấm trà pháp khí ở không trung run rẩy kịch liệt, bùng nổ ra chói tai khí bao hàm tiếng, bất quá mấy hơi thở công phu, thì đạt đến phòng ngự cực hạn, sắp không chịu nổi.

Tử Hà nói với Dương Thanh Huyền: “Ngươi cùng sau lưng ta, tuyệt đối không nên đi xa, thoát khỏi chiếu cố cho ta phòng ngự. Khương Thiên Chân bọn họ thu vào tin tức, tựu sẽ ngay lập tức tiến công vực giới, bọn họ tựu tất nhiên sẽ bỏ chạy. Ta đánh giá chỉ cần chống đỡ chừng nửa canh giờ tựu an toàn.”

Dương Thanh Huyền biết mình là liên lụy, nếu như không có chính mình, Tử Hà cùng Phong Phiêu Linh hai vị Thất Tinh Thiên Giới, cơ hồ là thuận buồm xuôi gió tồn tại, làm sao bị nhốt ở đây, lập tức nói ra: “Chính ta đi, chỉ cần đối phương không phải sáu sao trở lên Thiên Giới đuổi theo, ta tựu có chạy trốn nắm bắt.”

Nói xong, tựu lấy ra chiến kích cầm trong tay, Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về bốn phương tám hướng nhìn tới, tìm kiếm tốt nhất trốn rời phương hướng.

Tử Hà cả kinh nói: “Không thể! Quá nguy hiểm.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cùng ở các ngươi phía sau mới là nguy hiểm, ba người đều dễ dàng đi đời, lẫn nhau tách ra đi mới là thượng sách, đều sau khi an toàn, đến Dạ Lan thành hội hợp.”

Nói xong liền chiến kích loáng một cái, toàn bộ nhân hóa làm tìm ánh sáng, đi ra ấm trà phòng ngự kết giới, hướng về một cái hướng khác kích bắn mà đi.

Tử Hà đầy mặt ngạc nhiên, nàng biết Dương Thanh Huyền nói là đúng, nhưng ở thực lực này so sánh tình huống hạ, hắn một tên hai sao Thiên Giới nghĩ muốn chạy trốn, không khác nào si nhân nằm mơ.

Phong Phiêu Linh đột nhiên thu về ấm trà, quát lên: “Ra tay! Thay Dương Thanh Huyền yểm hộ.”

Chỉ cần hai người bọn họ ngăn trở này chút người một trận, Dương Thanh Huyền chạy trốn xác suất tựu tăng nhiều.

Tử Hà không nói hai lời, đỉnh văn kiếm tựu kích bắn mà ra, ở không trung xoay tròn, hóa thành thế giới của Kiếm, bên trong có cửu đỉnh bóng mờ hiện ra, mạnh mẽ hướng thiên khung chém tới.

Phong Phiêu Linh tay áo bào vung một cái, một luồng điên cuồng tuyệt bão táp vụt lên từ mặt đất, liền hướng vòm trời tuôn tới.

“Ầm ầm ầm!”

Nháy mắt, trên trời dưới đất, đều lâm vào gió bão cảnh giới, bên trong truyền đến vô số “Nha nha” tiếng kêu kì quái, nguyên tố “Gió” hóa thành vô số Hắc Nha.

Trên vòm trời truyền đến một đạo rống to nói: “Đỉnh văn kiếm! Ba ngàn thế giới nha giết! Là Tử Hà cùng Phong Phiêu Linh!”

Ở Ninh gia bên trong đại trận, hàng trước một người đàn ông, hai mắt trợn trừng, tràn đầy lửa giận cùng sự thù hận, sát khí một cái tựu cuồn cuộn ngất trời mà lên.

Chính là ở Thanh Lam Tinh trong trận chiến ấy, chạy trối chết Ninh Tử Nhiên.

Nguyên bản phân quản Ám Bộ Thất Tinh Thiên Giới cường giả, bởi vì Thanh Lam Tinh một trận chiến thảm bại, bị Ninh Thánh Hạo cách đi chức vị, phái đến tiền tuyến đến đem công chuộc tội, vẫn lưu thủ ở hạch tâm đại trận phụ cận trấn thủ.

Giờ khắc này kẻ thù gặp lại, đặc biệt đỏ mắt.

Hai mắt một cái trở nên màu đỏ tươi, hét lớn một tiếng, tựu hóa thành lưu quang lao xuống.

Một thanh Ngọc Kiếm ở trong tay không ngừng giải phong, tỏa ra đỏ thẫm hai loại khí tức, chuôi đầu trên hiện ra một đầu hung ác dã thú, thân kiếm rộng lớn, phần che tay nơi có ba cánh hoa hoa lá chi văn.

Ninh Tử Nhiên một kiếm chém xuống, tựu toàn lực làm, mạnh mẽ chém vào cái kia đỉnh văn kiếm thế giới của Kiếm bên trong, khuấy lên thiên địa quy tắc, đồng thời hét lớn: “Mộc lưu trưởng lão, cái kia Phong Phiêu Linh là Thất Tinh Thiên Giới trung giai, tựu giao cho ngươi!”

“Ầm ầm!”

Hai cỗ to lớn kiếm ý lẫn nhau khuấy lên bên dưới, bùng nổ ra hủy thiên diệt địa kiếm thế, hướng về bốn phương tám hướng chấn động đi.

Trên bầu trời Ninh gia đệ tử, sợ đến từng cái từng cái vội vàng lùi về sau, đặc biệt là những Giới Vương kia cấp cường giả, một khi bị cuốn vào, tựu triệt để mất mạng.

Nhưng bởi vì hai người ra tay cực nhanh, vẫn là có thật nhiều người bị cuốn vào trong đó, tại chỗ ngã xuống.

Ninh gia bên trong, một tên tràn đầy tóc trắng ông lão, trợn mở lơ là hai mắt, vô số hào quang một điểm điểm trong con ngươi ngưng tụ, khí thế của cả người nháy mắt tựu kéo lên tới, quát lên: “Phong Phiêu Linh, khinh người quá đáng! Lão phu lần này để cho ngươi có đến không về!”

Ông lão giơ tay bấm quyết, quanh thân đột nhiên trở nên một mảnh đen nhánh, to lớn uy áp như sơn nhạc giống như vậy, mạnh mẽ chấn động ở mỗi người trong lòng.

Ông lão phảng phất cùng hắc ám hòa làm một thể, bên trong Ma Ảnh lắc lư, năm cái to lớn ma đầu ở ông lão trên đỉnh đầu hiện ra, trong miệng phát sinh “Khặc khặc” tiếng cười quái dị.

“Ma tu Ninh Mộc Lưu!”

Phong Phiêu Linh một cái đổi sắc mặt, nhận ra thân phận của ông lão.

Chính là Ninh gia đã ẩn độn không ra trước đời trưởng lão, không nghĩ tới cũng bị sai phái ra đến.

Thánh Tông danh tộc bình thường hiện ra sức mạnh, chỉ là toàn bộ lực lượng một nửa, thậm chí một phần ba, bởi vì có quá nhiều vật tư tài nguyên, không phải đến thời khắc sinh tử sẽ không vận dụng, càng có quá nhiều ẩn độn cường giả, không phải đến gia tộc sống còn sẽ không hiện thân.

Tựu kết nối với lần yên tĩnh, gừng hai nhà đại chiến, hai phái ẩn độn cường giả đều không có xuất hiện, chỉ là bề ngoài sức mạnh ở liều mạng tranh đấu.

Mà lần này Thần tộc, Khương gia liên thủ tiến công Ninh gia vực giới, làm cho Ninh gia cất giấu thực lực cũng ở một điểm điểm triển lộ ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2497: Điên Cuồng Đuổi Giết, Ẩn Náu Không Còn Hình Bóng

Ninh Mộc Lưu hét lớn một tiếng, “Năm đấu ma thân!”

Trên đỉnh đầu năm cái ma đầu, lập tức cười quái dị vọt xuống, thẳng vào gió chi trong nước xoáy, nhất thời tốc độ gió kịch liệt yếu bớt, đồng thời ma đầu há to mồm đến, đem một mảnh kia mảnh Hắc Nha đều hút vào trong miệng nuốt vào.

Nguyên tố hệ gió cùng ma khí ở không trung lẫn nhau xông tới, không ngừng dẫn tới hư không nổ tung.

Ninh Mộc Lưu bản thể đã hóa thành một vị ma thân, đứng ở trời cao trên, điều khiển cái kia năm cái ma đầu, bốn phía dựa vào là hơi gần Ninh gia đệ tử, từng cái từng cái bị ma khí xâm nhiễm, hoảng sợ vội vã lùi về sau.

Ninh Ngũ Uẩn quát lên: “Sở hữu Thiên Giới dưới đệ tử lùi về sau, không được với trước!”

Bốn tên Thất Tinh Thiên Giới một đấu võ, toàn bộ Thiên U Tinh trên đều linh khí hỗn loạn, sơn hà phá nát.

Ninh Ngũ Uẩn trong lòng lo lắng, này Thiên U Tinh vẫn luôn là hắn tọa trấn quản hạt, không chỉ có tài nguyên phong phú, dầu nước rất nhiều, hơn nữa xác thực sinh ra một chút tình cảm, không đành lòng nhìn tinh cầu hủy diệt.

Hơn nữa vực giới phòng ngự đại trận năm chủ trận lớn đều ở tinh cầu trên, một khi tinh cầu bạo nổ hủy, đem trực tiếp ảnh hưởng đến toàn bộ phòng ngự chiến tuyến, hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

Ninh Ngũ Uẩn đột nhiên hai con ngươi co rụt lại, nhìn chằm chằm xa xa, con ngươi nháy mắt phóng lớn mấy lần, cả kinh kêu lên: “Đó là... Chi... Là Dương Thanh Huyền!”

Ninh Ngũ Uẩn bỗng nhiên phản ứng lại, vì sao Tử Hà cùng Phong Phiêu Linh không lựa chọn chạy trốn, mà là cùng bọn họ gắng gượng chống đỡ, nguyên lai là vì cho Dương Thanh Huyền làm yểm hộ, nhất thời vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, hét lớn: “Đuổi! Sở hữu Thiên Giới trở lên võ giả nghe lệnh, không tiếc bất cứ giá nào truy sát Dương Thanh Huyền, không chết không thôi!”

Chính mình càng là bóng người loáng một cái, tựu hóa thành độn ánh sáng đuổi tới.

Cái kia hơn ba mươi vị Thiên Giới chi chủ, ngốc trệ hạ, sau đó từng cái từng cái phản ứng lại, vừa mừng vừa sợ vội vàng đuổi theo.

Mấy phái khai chiến trước, Ninh gia liền hướng toàn bộ vũ trụ ban bố Dương Thanh Huyền truy sát lệnh, phàm là có thể lấy Dương Thanh Huyền đầu người người, khen thưởng phong phú, đầy đủ tu luyện cả đời, thậm chí khai tông lập phái cũng đủ.

Tựu liền Dương Thanh Huyền sau khi biết, đều hận không thể đem chính mình đưa đi lên cửa lãnh thưởng.

Giờ khắc này kinh giác Dương Thanh Huyền đang ở trước mắt, làm sao có thể đủ không hưng phấn, từng cái từng cái nổi điên đuổi theo, dù cho bị người khác đoạt trước tiên, chỉ cần mình ra lực, lúc đó ở đây, bao nhiêu cũng có thể uống chút canh.

Hơn nữa dưới cái nhìn của bọn họ, nơi này chính là Ninh gia vực giới, Dương Thanh Huyền nếu bị phát hiện, tựu chỉ có đường chết một cái, khác nhau bất quá là chết ở trong tay ai mà thôi.

Tử Hà kinh hãi, đỉnh văn kiếm ở trước người loáng một cái, lại là một mảnh kiếm văn đãng xuất, nghĩ muốn đẩy lùi Ninh Tử Nhiên, đi cứu viện Dương Thanh Huyền.

Nhưng Ninh Tử Nhiên ở Thất Tinh Thiên Giới sơ giai trên cảnh giới, đợi đến so với nàng lâu, không phải như thế dễ dàng đẩy lùi, cười lạnh một tiếng, nói: “Nghĩ cứu ngươi gian phu? Không có như thế dễ dàng!” Liền kiếm thế thay đổi, cắm ngược ở trước người, trong tay quyết ấn một dẫn.

Nhất thời sấm vang chớp giật, vô số kiếm quang hoá hình, như chớp điện giật rơi, đem bầu trời hóa thành một mảnh kiếm hải, trái lại đem Tử Hà nhốt ở bên trong.

Kỳ thực Ninh Tử Nhiên cũng buồn bực, chính mình ở Thất Tinh trên cảnh giới ngàn năm, Tử Hà bước vào Thất Tinh Thiên Giới, hẳn là ở lần đó bị lưu truyền sôi sùng sục quy tắc chi hải thời gian điểm, cũng mới một năm không tới thời gian, làm sao chiến đấu với nhau, nhưng hoàn toàn không rơi xuống hạ phong?

“Ầm ầm!”

Cái kia vô số kiếm quang, bị Tử Hà một kiếm chém mở, tựu xông ra ngoài.

Ninh Tử Nhiên vừa giận vừa sợ, bóng người loáng một cái, Nhân Kiếm Hợp Nhất chém hạ xuống.

Bốn tên Thất Tinh Thiên Giới, đánh hôn thiên ám địa, năng lượng đáng sợ không ngừng bạo nổ bắn đi ra ngoài, một triệu dặm vòm trời, toàn bộ nổ tung, sụp đổ.

Dương Thanh Huyền trốn ra cách xa mấy triệu dặm, cảm nhận được phía sau truy lùng khí tức, càng không dám dừng lại, một mặt nuốt phục đan dược bảo tồn chân nguyên, một mặt biến thành

Thời Không Cự Linh, liều mạng hướng về trước bỏ chạy.

Ninh Ngũ Uẩn chờ hơn ba mươi người, đều là sắc mặt âm trầm, trong chớp mắt rồi rời đi Thiên U Tinh, chạy về phía phụ cận một viên tinh cầu, gọi là nam uyên tinh, cũng là vực giới phòng ngự trận tuyến thượng một viên tinh cầu, cùng Thiên U Tinh trên năm toà hạt nhân đại trận một trong đối ứng với nhau.

Dương Thanh Huyền xuyên thấu nam uyên tinh tầng khí quyển, trực tiếp rơi ở tinh cầu, sau đó lấy ra một thanh đan dược, nuốt vào trong bụng, lặng lặng bàn ngồi ở đó, điều dưỡng sinh lợi.

Chờ Ninh Ngũ Uẩn đám người xuyên qua khí tầng, ngay lúc sắp đến rồi, này mới đứng dậy, sau đó cười lạnh một tiếng, bóng người loáng một cái, liền trực tiếp chui vào dưới đất.

Hắn tu luyện Thần Hoang Cổ Tinh Thể, đã đạt đến thứ hai ngăn trình độ, toàn bộ người hòa vào đại địa, cùng trên tinh cầu nguyên tố hệ “đất” hợp nhất, không ngừng hướng về nơi sâu xa chìm.

Ninh Ngũ Uẩn trước tiên rơi trên mặt đất, thần thức trực tiếp quét vào dưới đất, hơi thay đổi hạ sắc mặt, cười lạnh nói: “Cho rằng biến thành thổ liền có thể lấy chạy trốn sao? Cái kia vĩnh viễn đều trở thành Hoàng Thổ đi.”

Giơ tay lên, hướng về hư không một điểm, “Ong ong ong” phát sinh khí bao hàm rung động, sau đó một cái lớn chừng bàn tay lăng hình pháp khí tựu xuất hiện ở không trung, pháp khí ở bề ngoài có mấy cái đơn giản phù hiệu, không ngừng truyền ra rung động tiếng.

Đây là một loại qua lại phá pháp khí, dùng để nổ tung Tinh Thần, phá hủy thiên thạch dùng, uy lực cực kỳ to lớn.

Ninh Ngũ Uẩn hai ngón tay hướng về hạ một điểm, cái kia pháp khí “Vèo” một tiếng, tựu biến mất không còn tăm hơi, trên mặt đất đã xuất hiện một cái lớn chừng miệng chén lỗ nhỏ.

Ninh Ngũ Uẩn thu tay về đến, bấm quyết ở trước người, hai mắt khép hờ, cảm ứng Dương Thanh Huyền khí tức, sau một lúc, hai mắt đột nhiên trợn trừng, trong tay quyết ấn biến hóa, quát lên: “Bạo nổ!”

“Ầm ầm!”

Mặt đất hạ truyền đến đáng sợ rung động, toàn bộ địa tầng trực tiếp lật lên, phá khai, vô số năng lượng hóa thành cột sáng phóng lên trời, vạn dặm đại địa hầu như hoàn toàn bị phá hủy, một cái sâu không thấy đáy hố trời, tựu xuất hiện ở Ninh Ngũ Uẩn trước mặt.

Mặt khác cái kia chút truy kích Ninh gia đệ tử cũng đều chạy đến, mỗi người đều kinh hãi không thôi, đồng thời rõ ràng Ninh Ngũ Uẩn dùng cái gì.

Ninh Ngũ Uẩn một đôi linh mục, nhìn chằm chằm cái kia hố sâu không ngừng nhìn quét, sắc mặt âm trầm lại.

Dương Thanh Huyền khí tức lại biến mất rồi.

Ninh Ngũ Uẩn phẫn nộ quát: “Tìm! Nhất định đưa hắn tìm ra!”

Một tên võ giả ngơ ngác nói: “Có thể hay không đã bị nổ chết?”

Ninh Ngũ Uẩn mắng: “Vật kia coi như là một người bình thường hai sao Thiên Giới đều nổ không chết, huống hồ là hai sao tột cùng Dương Thanh Huyền. Ta chỉ là muốn đem hắn nổ ra đến mà thôi, vận khí tốt có lẽ có thể đem hắn nổ bị thương, nhưng không nghĩ tới lại nổ không còn. Tiểu tử kia nhất định là thi triển Tu Di giới tử thần thông, đem trọn cá nhân rúc thành một đầu mối không gian, chìm vào ở đại địa nơi nào đó.”

Nói xong, chính mình trầm ngâm hạ, giơ tay lấy ra một mặt bảo kính bay vào không trung.

Toàn bộ kính chiếu sáng diệu hạ xuống, đem đường kính vạn dặm hắc hố chiếu một mảnh sáng trưng.

Trên gương hiện ra rậm rạp chằng chịt sóng gợn, còn có một chút bụi trần tựa như đồ vật, ở mặt trên lơ lửng không cố định.

Ninh Ngũ Uẩn này mới hơi hơi thở phào nhẹ nhõm, này mặt bảo kính có thể giám sát mười vạn dặm trong hư không sóng năng lượng, trừ phi Dương Thanh Huyền rùa rụt cổ cả đời, bằng không chỉ cần thoáng thả ra một ít chân nguyên, là có thể bị bảo kính bắt lấy.

Trên thực tế, nếu như nam uyên tinh không phải vực giới phòng ngự bên trong đại trận một hoàn, Ninh Ngũ Uẩn liền trực tiếp tổ chức nhân thủ, đem cái này tinh cầu đơn giản luyện hóa, như vậy Dương Thanh Huyền tựu khó thoát khỏi cái chết.

Nhưng hiện tại chỉ có thể bình tĩnh đến.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2498: Trong Ứng Ngoài Hợp, Tách Ra Chạy Trốn

Ninh Ngũ Uẩn quát lên: “Bảo vệ này chu vi năm vạn dặm không gian, có bất kỳ gió thổi cỏ lay, giết chết không cần luận tội! Nếu như một ngày sau còn không có động tĩnh, liền đem này chu vi năm vạn dặm toàn bộ luyện hóa!”

“Là!”

Hơn ba mươi người lập tức lĩnh mệnh, một cái phân tán mở, trốn vào hư không, thủ vững vị trí.

Dương Thanh Huyền đúng như là Ninh Ngũ Uẩn đoán như vậy, đem trên người mình thời không đông lại, định ở một cái Tu Di điểm trên. Ở đây đầy trời đều là bụi bặm hoàn cảnh bên trong, căn bản không thể phát hiện mình. Nhưng cũng đích xác không cách nào nhúc nhích, chỉ cần có nhỏ nhẹ sóng năng lượng, cũng sẽ bị tấm gương kia soi sáng ra đến.

Ninh Ngũ Uẩn nhìn hố lớn bên trong, sắc mặt hòa hoãn lại, nói ra: “Ta khuyên ngươi vẫn là chính mình đi ra đi, chúng ta đem ngươi bắt sống sau cũng sẽ không trực tiếp giết chết ngươi, nhất định phải giao cấp gia chủ đại nhân xử trí. Chỉ cần biểu hiện tốt, còn có một tia sống sót hi vọng. Nhưng nếu là u mê không tỉnh, tiếp tục gắng chống đối xuống, tựu thật sự chỉ có một con đường chết. Ngươi dù sao cũng là vinh quang vương giả, tựu chết như vậy, há không đáng tiếc?”

Dương Thanh Huyền trong lòng phiền muộn, nghĩ muốn mắng vài câu, lại không thể mở miệng, nếu không thì trực tiếp bị phát hiện. Ninh Ngũ Uẩn muốn luyện hóa vạn dặm hư không, cũng là phi thường phiền toái một chuyện, vì lẽ đó hi vọng Dương Thanh Huyền có thể chủ động đi ra.

Dương Thanh Huyền trong lòng không vội, có một ngày lời, Khương Thiên Chân người nhất định có thể đánh tới vực giới biên giới, đến thời điểm Ninh Ngũ Uẩn bọn họ tất nhiên phải đi về phòng thủ.

Lập tức thẳng thắn nhắm mắt lại, thật sự tựu đem mình làm là một đầu mối không gian, đáng tiếc là chân nguyên trong cơ thể cũng không cách nào lưu động, bằng không còn có thể ngay tại chỗ tu luyện.

Ninh Ngũ Uẩn lại khuyên mấy lần, gặp vẫn như cũ chưa có tiếng đáp lại sau, tức giận hừ nói: “Tự tìm đường chết, cũng đừng trách ta!”

Liền không chờ một ngày, lập tức để người thủ hạ bắt đầu bày trận, muốn liên thủ luyện hóa này vạn dặm không gian.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại.

Ngay vào lúc này, Ninh Ngũ Uẩn lấy ra một viên ngọc bội, thần thức quét qua, nhất thời tựu hoàn toàn biến sắc, cả giận nói: “Chẳng trách tiểu tử này không hoảng hốt, càng là trong ứng ngoài hợp!” Trầm ngâm một cái, quát lên: “Ninh Thích, Ninh Thành, hai người các ngươi lưu lại, tiếp tục luyện hóa hư không, nhất định phải đem Dương Thanh Huyền bắt lại, sinh tử bất luận!”

“Là!”

Hai tên Ninh gia đệ tử đồng thanh đáp lời.

Hai người một mặt kiên quyết, nói: “Bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ!”

Hai người bọn họ đều là năm sao Thiên Giới sơ kỳ, muốn bắt hạ Dương Thanh Huyền dễ như trở bàn tay, hơn nữa đều biết đây là một mỹ soa, không chỉ có ung dung, không cần đi bên ngoài cùng Thần tộc chém giết, còn có thể có trọng thưởng.

Cái khác Ninh gia đệ tử đều là lộ ra ước ao vẻ ghen ghét.

Nguyên bản phái một tên năm sao Thiên Giới cũng đủ để, nhưng Ninh Ngữ Uẩn cân nhắc đến Dương Thanh Huyền đã từng đánh chết bốn sao Thiên Giới vương giả, vẫn cẩn thận vì là trên, lưu lại hai vị năm sao Thiên Giới tựu không sơ hở tí nào.

Ninh Ngữ Uẩn quát lên: "Giết Dương Thanh Huyền sau, lập tức trở về vị trí cũ, đến phòng tuyến tới ứng chiến. Những người khác theo ta đi."

Liền dẫn còn lại hạ người, hóa thành độn ánh sáng mà đi.

Khương Thiên Chân suất lĩnh toàn bộ thứ năm chiến khu võ giả mạnh mẽ tấn công, không phải là đùa giỡn, nếu như phòng tuyến thất thủ, để Thần tộc cùng Khương gia đội ngũ xuyên vào đến vực giới bên trong đến, vậy mình nhưng là mất chức tội chết, tựu liền gia quyến đều sẽ bị liên lụy.

Giết Dương Thanh Huyền chuyện lớn, bảo vệ phòng tuyến càng thêm chuyện lớn.

Dù cho chính mình chết trận, phòng tuyến cũng không thể phá.

Vì lẽ đó Ninh Ngữ Uẩn kịp thời quyết đoán, lập tức mang đám người về đơn vị, tiến vào phòng tuyến phía trước, chống đỡ Khương Thiên Chân công kích.

Ninh Ngữ Uẩn đám người đi rồi, Ninh Thích cùng Ninh Thành nhìn nhau một chút, nhìn nhau nở nụ cười.

Ninh Thích nói: "Phần này mỹ soa, chúng ta có thể được tốt đẹp hưởng thụ một cái.”

Ninh Thành cười nói: “Cũng không phải sao, này Dương Thanh Huyền không chỉ có là vinh quang vương giả, rất được Thần tộc cùng Khương gia coi trọng, hơn nữa còn là Tử Chi Thần Vương phủ bảy vị tiên tử nhân tình, công cộng lão công, có người nói cùng Tử Tâm cũng có một chân.”

Ninh Thích cười tà nói: “Đương nhiên có một chân, không đem mẹ con các nàng tám người quyết định, Thần tộc làm sao sẽ cấp như vậy lực đây, chà chà, bất kỳ một con đường đi đến mức tận cùng, cũng có thể thành tựu chính mình. Hắn đây cũng tính là làm nam nhân làm xong rồi cực hạn, ha ha ha ha.”

Hai người đều là không cố kỵ nở nụ cười vọt lên đến.

Ninh Thành nói: “Vì lẽ đó hắn trên người bảo vật nhất định sẽ không thiếu, chúng ta đưa hắn xách đi ra, sưu hồn sau đó mới giết, đem bảo vật chia đều.”

Ninh Thích nói: “Đúng hợp ý ta. Ta muốn nhìn một chút, hắn rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại, lại là dùng cách gì, đem Tử Tâm mẹ con toàn bộ giải quyết, nếu chúng ta có thể học được một, hai, cũng được lợi vô cùng a, ha ha ha ha.”

Hai người lần thứ hai cười ha hả.

Sau đó bắt đầu chậm rì rì bố trí luyện hóa đại trận.

Bởi vì bọn họ cũng không vội, không nghĩ vội vã kết thúc công việc đi chiến trường.

Dương Thanh Huyền tự nhiên lại càng không gấp, để cho hai người dằn vặt đi, trong đầu không ngừng suy tư phương pháp thoát thân.

Sau nửa canh giờ, cái kia luyện hóa đại trận bố trí gần đủ rồi.

Hai người đang muốn thi thuật bắt đầu luyện hóa, đột nhiên một đạo cường chỉ từ trong hố trời nổi lên, ở không trung kịch liệt lóe lên, liền hướng xa xa kích bắn mà đi.

“Ha ha, đi ra!”

Ninh Thích cười như điên nói: “Đuổi!”

Đột nhiên lại là một đạo cường quang thiểm thước, từ trong hố trời nổi lên, hướng về hướng ngược lại vọt tới.

“Cái gì?!”

Hai người đồng thời đổi sắc mặt.

Này hai vệt sáng bên trong, rõ ràng đều có người, hơn nữa cảnh giới trình độ không kém nhiều, đều ở hai sao đỉnh cao cùng ba sao sơ giai dáng vẻ.

Hai người một cái mắt choáng váng, Ninh Thích quát lên: “Tách ra đuổi!”

Lập tức hai người riêng phần mình hóa thành một ánh hào quang, phân biệt truy kích một người.

Trước tiên từ trong hố trời chạy trốn chính là Tuân Ngự, Dương Thanh Huyền đưa hắn từ Nhân Đà La bên trong lấy ra đến, để hắn chạy trốn, nếu như có thể chạy trốn lời, liền có thể hắn tự do, từ đây trước thù hận cũ xóa bỏ, nếu không thì tựu đương trường giết hắn đi.

Tuân Ngự vạn bất đắc dĩ, mặc dù biết bên ngoài là hai vị năm sao Thiên Giới, nhưng chỉ có thể liều mạng một lần, nổi điên phi độn, đem suốt đời tiềm năng đều phát tỏa ra ngoài.

Đạo thứ hai tự nhiên chính là Dương Thanh Huyền.

Trên thực tế, hắn chỉ cần chờ hai người đuổi Tuân Ngự đi xa trở ra, tựu không sơ hở tí nào. Nhưng Dương Thanh Huyền đối với hai người này cũng nổi lên sát tâm, vì lẽ đó ở Tuân Ngự phía sau tựu hiện thân, chính là có ý định để cho hai người tách ra.

Tuân Ngự bỏ chạy phương hướng là vũ trụ hư không, mà Dương Thanh Huyền chỉ là dọc theo nam uyên tinh mặt đất phi độn.

Rất nhanh, đã bị Ninh Thành đuổi theo.

Ninh Thành một cái tựu nhận ra hắn, cười như điên nói: "Ha ha, nguyên lai ta đuổi mới là chân thân. Kỳ quái, vừa mới cái kia chạy trốn là người phương nào?"

Dương Thanh Huyền dừng thân lại, lạnh lùng nói: "Người sắp chết, không cần thiết biết."

Trong tay quyết ấn lóe lên, Thái Huyền kiếm ý tựu khuếch tán mở, vô số kiếm ảnh phá không mà đến, đem trọn cái bầu trời đều hóa thành kiếm chi hải dương, mạnh mẽ hướng về Ninh Thành chém tới.

"Ta người sắp chết? Ha ha ha ha, ngươi là bởi vì to lớn hoảng sợ, mà dẫn đến thần kinh thác loạn sao?"

Ninh Thành cười lớn không ngớt, đáy mắt sát khí lóe lên, liền trực tiếp một chưởng chém vỡ ngổn ngang khó phân kiếm hải, trực tiếp năm ngón tay thành trảo, hướng về Dương Thanh Huyền chộp tới.

Nhưng hắn bóng người hơi động, ra thu nháy mắt, tựu có một luồng đáng sợ khí tức nguy hiểm, từ phía sau đánh lén mà tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2499: Hợp Lực Giết Ngược Lại, Tiến Công Trận Nguyên

“Chi!”

Ninh Thành sợ đến hồn phi phách tán, nguồn sức mạnh kia, dĩ nhiên đủ để chém giết hắn!

“Là ai?!”

Ninh Thành mạnh mẽ xoay người, cũng không thèm nhìn tới, tựu hai tay kết ấn, trực tiếp hướng về phía sau đánh tới.

Dương Thanh Huyền thuận thế mà lên, một chiêu ngưng tụ Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa Lục Dương Chưởng, xoay vòng mà lên, toàn bộ người trên người dấy lên một đạo Hỏa Long, đập thẳng mà tới.

“Ầm ầm!”

Ba nguồn sức mạnh, mạnh mẽ đánh cùng nhau, nổ ra thảm thiết hào quang.

Một đạo năng lượng khổng lồ trụ phóng lên trời, xuyên thủng bầu trời đại địa, đồng thời hướng về bốn phương tám hướng đánh tới.

Ninh Thành cùng Quỷ Tàng liều một chiêu, đã bị Bách Quỷ Dạ Hành phá vỡ phòng ngự, xuyên thủng thân thể.

Sau đó Dương Thanh Huyền Lục Dương Chưởng, thuận thế đánh vào Ninh Thành sau lưng, Thiên hỏa trực tiếp đánh vào trong cơ thể.

“A!”

Ninh Thành tiếng kêu thảm thiết đau đớn một tiếng, “Dương Thanh Huyền, ngươi thật là ác độc độc a!”

“Oành!”

Thân thể liền trực tiếp nổ tung ra, hóa thành bụi bay.

Dương Thanh Huyền đã bị Ninh Thành cùng Quỷ Tàng liều mạng một chiêu dư âm chấn bay ngược, toàn thân khí huyết khuấy động, cơ thịt xương cốt bị dư âm uy năng chèn ép hết sức khó chịu.

Nhưng tốt ở tựu chuyện trong nháy mắt, chờ cái kia dư âm tách ra mở, thì không có sao.

Quỷ Tàng cười lớn một tiếng, đưa tay chộp một cái, liền đem Ninh Thành hồn phách từ trong hư không lấy ra, nhét vào trong miệng, ăn thập phần hưng phấn.

Dương Thanh Huyền buồn phiền nói: “Mặc dù là ta giết ngươi, nhưng trí mạng một chiêu là cái này quỷ vật đánh, dựa vào cái gì mắng ta?”

Quỷ Tàng cười nói: “Hắn lại không biết tên của ta, trước khi chết không thể làm gì khác hơn là gọi ngươi cho hả giận.”

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, nhưng nghĩ nghĩ cũng xác thực như vậy.

Hắn liếc mắt một cái vòm trời nơi sâu xa, nói: “Không biết Tuân Ngự như thế nào, đáng tiếc đã chạy mất tăm mất tích, bằng không còn có thể giết cái kia Ninh Thích.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một trận, đột nhiên nhìn chằm chằm phía trước, nói ra: “Này nam uyên tinh cũng là năm đại hạt nhân trận pháp đối ứng một trong tinh cầu, như vậy ở đây viên tinh cầu trên, tựu có đối ứng đại trận, đem đại trận kia phá huỷ, vực giới lực lượng phòng ngự tất nhiên sẽ bị suy yếu.”

Nghĩ tới đây, lập tức để Quỷ Tàng trở về Thái Huyền Thiên, chính mình bóng người loáng một cái, liền hướng xa xa bỏ chạy, tìm kiếm cái kia đối ứng đại trận.

Sau nửa canh giờ, ở cách xa nhau cách xa hơn mười vạn dặm địa phương...

Một mảnh hình tròn to lớn hào quang, ở trên hư không lấp loé xoay quanh, bốn phía Thiên Lý nơi, đều là một mảnh linh khí chi hải, quay chung quanh cái kia quang trận vận chuyển, bị hút vào bên trong.

Hơn mười tên ông lão, một tay bấm quyết, đứng ở đại trận bốn phía, đều là hai mắt khép hờ, tiến vào trạng thái tu luyện.

Đột nhiên, ông lão dẫn đầu mở hai mắt ra, nói: “Đều đừng tu luyện, lần này Thần tộc đột nhiên tiến công, có chút không đồng nhất giống như. Chẳng biết vì sao, ta hai cái mí mắt đều nhảy lợi hại.”

Còn lại Ninh gia đệ tử, cũng đều mở mắt ra, lộ ra vẻ kinh dị.

Ông lão dẫn đầu nhíu mày lại, nhưng phát hiện mình hai cái mí mắt, còn đang thỉnh thoảng nhảy lên, trên mặt hiện ra một mảnh buồn bực tình, không hiểu nói: “Kỳ quái, đều nói mắt trái nhảy tai, mắt phải nhảy tiền, ta này hai con mắt đều nhảy là chuyện gì xảy ra?”

“Ha ha, hai con mắt đều nhảy, đó là nhảy mệnh a.”

Linh khí chi hải bên trong, truyền đến một đạo tiếng cười lạnh.

“Là ai?!”

Tất cả mọi người là kinh hãi đến biến sắc, lập tức cảnh giác, hướng cái kia phương hướng của thanh âm nhìn tới.

Dương Thanh Huyền từ trong hư không tái hiện ra, nhìn cái kia mênh mông trận pháp, trong mắt tràn đầy thần sắc kinh dị, chà chà cười nói: “Ta còn tưởng rằng đại trận sẽ yểm ẩn đi, không nghĩ tới trực tiếp bày ở rõ ràng như vậy địa phương. Nói đến cũng là, Ninh gia nằm mơ cũng sẽ không nghĩ tới, sẽ có người ngoài lẻn vào đi vào phá hoại đại trận.”

Ông lão dẫn đầu cả giận nói: “Ngươi là Thần tộc người?”

Dương Thanh Huyền mang trên mặt Thanh Nha Quỷ Diện, vung tay, lập tức biến về diện mạo thật sự, cười lạnh nói: “Nhìn rõ ràng gia gia ngươi là ai.”

Một tên Ninh gia đệ tử cả kinh kêu lên: “Dương Thanh Huyền!”

Ông lão dẫn đầu quát to: “Thực sự là Dương Thanh Huyền! Mau chóng giết hắn đi, tuyệt đối đừng để hắn tới gần đại trận!”

Dương Thanh Huyền cười gằn không ngớt, quỷ trên người khí lóe lên, Quỷ Tàng tựu tái hiện ra, Dương Thanh Huyền nói: “Mau chóng giết, lục soát hạ thủ lãnh kia hồn phách, nhìn có không có gì tin tức hữu dụng.”

Quỷ Tàng lặng lẽ cười một tiếng, liền đem Bách Quỷ Dạ Hành cầm trong tay, kiếm chỉ cái kia lão giả cầm đầu.

“Chi! Năm sao Thiên Giới trung kỳ, không được!”

Lão giả cầm đầu biến sắc mặt, kinh hãi vạn phần, hét lớn: “Mau mau đưa tin cho ngũ uẩn đại nhân! Tất cả mọi người nghe lệnh, nhất định muốn bảo vệ đại trận!”

Ninh gia đệ tử đều là kinh khủng vạn phần, ông lão dẫn đầu mới năm sao sơ giai, đến rồi cấp bậc này, cao linh tinh nửa điểm đều là trí mạng.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ninh Ngũ Uẩn sợ chính ở tiền tuyến sứt đầu mẻ trán đây, cái nào có thời gian rảnh rỗi cứu ngươi!”

Chính mình cũng lấy ra chiến kích đến, trực tiếp xông đi tới, giết hướng về cái kia chút thấp cấp Thiên Giới.

Quỷ Tàng đại kiếm nhất vung, quỷ chi lĩnh vực tựu khuếch tán mở, một cái bao phủ toàn bộ linh khí chi hải, sau đó vô số Quỷ Kiếm ở không trung hiện ra, rậm rạp chằng chịt đánh chém hạ xuống.

“A a!”

Cái kia chút phổ thông Thiên Giới, liều mạng lấy ra pháp bảo chống đối, nhưng đều không chặn hai hạ, liền trực tiếp bị chém nát tan.

Còn có một chút Giới Vương tựu càng không cần phải nói, hoàn toàn là bia đỡ đạn, kiếm khí rơi xuống nháy mắt, tựu toàn bộ bạo thể mà chết.

Ông lão dẫn đầu sợ hãi rống nói: “Kẻ ác! Dừng tay!”

Đột nhiên lấy ra một cây phướn dài, hít sâu một cái, liền đem cả người tinh huyết phun ở trên lá cờ, lập tức hóa thành huyết phiên, theo chiều gió phất phới.

Sau đó ở không trung vung lên, vô số huyết quang liền hướng Quỷ Tàng cùng Dương Thanh Huyền kích bắn mà đi.

Cái kia chút không chết Thiên Giới, càng là đồng thời ra tay, tất cả mọi người rõ ràng, sinh tử thì ở lần hành động này, nếu như có thể hợp lực kích thương này tên quỷ tu, tựu thắng!

Lúc này liều lĩnh liều mạng ra tay.

Quỷ Tàng nhíu mày lại, Bách Quỷ Dạ Hành ở trong tay dẫn cái kiếm quyết, liền trực tiếp bổ tới.

“Ầm ầm!”

Hai nguồn sức mạnh ở không trung va chạm, lập tức hóa thành một mảnh sâm vòng xoáy màu xanh lục hải, sau đó bị đè ép thành to lớn bình phong, hướng về bốn phương tám hướng đẩy ra.

Tên kia ông lão dẫn đầu trên mặt vui vẻ, điên cuồng hét lên: “Có thể ngăn cản!”

Ninh gia đệ tử nhất thời từng cái từng cái mừng rỡ vạn phần, vốn cho là chết chắc rồi, hiện tại đột nhiên xuất hiện sống sót hi vọng, từng cái từng cái liều mạng nuốt đan, đem suốt đời tiềm năng đều phát huy ra.

Quỷ Tàng hơi thay đổi sắc mặt, cả giận nói: “Dương Thanh Huyền, còn không mau tới giúp ta!”

“Cắt”, Dương Thanh Huyền khinh thường giễu cợt nói: “Uổng ngươi là năm sao Thiên Giới trung kỳ, lại bị một đám so với ngươi cảnh giới thấp chế trụ, còn không thấy ngại gọi ta ra tay, ngươi cần thể diện sao?”

Quỷ Tàng cả giận nói: “Phí lời làm sao nhiều như vậy? Kiến đông cắn chết voi, ngươi được ngươi trên, không được chớ ép bức!”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ha ha, cuối cùng vẫn là muốn bản tọa ra tay, mới có thể quyết định thắng cuộc a.”

Tay phải ở phía trước một trảo, Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa tựu ngưng tụ đến, hóa thành một cái quả cầu lửa.

Ninh gia đệ tử bắt đầu vẫn chưa đưa hắn coi là chuyện đáng kể, một tên hai sao Thiên Giới tham chiến, cũng sẽ không ảnh hưởng này to lớn cân bằng.

Có thể cái kia Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa ở linh khí chi hải bên trong, không ngừng sinh trưởng, hóa thành một đóa nửa mẫu đại hỏa liên, trực tiếp xoay quanh ở Dương Thanh Huyền trên đỉnh đầu, đáng sợ kia nhiệt độ cùng năng lượng, một hồi truyền khắp trong lòng mỗi người, đều là nháy mắt đổi sắc mặt, hoảng sợ há to mồm, vạn khó tin!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2500: Phá Hủy Đại Trận, Mãi Mãi Không Là Địch

“Chết đi! Thoả thích hưởng thụ này Thiên hỏa mang tới tử vong lạc thú.”

Dương Thanh Huyền sát khí đại thịnh, tay phải hướng về nắm vào trong hư không một cái, cái kia to lớn hỏa liên nháy mắt rơi xuống, hướng về Ninh gia đệ tử trùm tới.

“Ầm ầm!”

Thiên hỏa rơi vào sức mạnh của đối phương phạm vi, lập tức bắn mạnh ra, đốt cháy tất cả.

Toàn bộ năng lượng bình phong kịch liệt rung động, “Ầm ầm ầm” lộ ra tan rã tư thế.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, lạnh lùng nói: “Còn không treo!” Ánh mắt nhất chuyển, nhìn chằm chằm đối diện tu vi thấp nhất một tên Ninh gia đệ tử, chiến kích vung lên, một chiêu Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu tựu bổ tới.

Tên kia Ninh gia đệ tử chính đang khổ cực chống lại Quỷ Tàng kiếm thế, nguyên bản liền muốn không chịu nổi, vừa thấy Dương Thanh Huyền kích quang chém tới, càng là sợ đến hồn phi phách tán, hoảng sợ quát to một tiếng, “Oành” một tiếng vang thật lớn, đã bị kích quang chém bay đi ra ngoài.

Hai một bên thăng bằng bình phong rốt cục bị phá vỡ.

Quỷ Tàng khóe miệng vung lên cười gằn, lần thứ hai kiếm thế nhất chuyển, kiếm thứ hai mạnh mẽ đánh xuống.

“Ầm ầm!”

Cái kia lão giả cầm đầu huyết phiên, ở không trung trực tiếp bạo nổ mở, mặt trên bị kiếm khí vẽ ra một đạo thật dài lỗ hổng, linh khí mất hết.

“Phốc!”

Ông lão kia phun ra một khẩu lão huyết, toàn bộ người trực tiếp uể oải xuống, như là tinh huyết hao tổn không, trực tiếp trở nên da bọc xương đầu.

Mặt khác cái kia chút Ninh gia đệ tử, tương tự là từng cái từng cái kêu thảm bị chém bay đi ra ngoài, đẫm máu trời cao.

Quỷ Tàng khuôn mặt dữ tợn, hét lớn một tiếng, tay trái hướng về nắm vào trong hư không một cái, sở hữu Ninh gia đệ tử, không quản sống hay chết, bao quát người lão giả kia ở bên trong, toàn bộ bị một luồng lĩnh vực trực tiếp hút tới.

Quỷ Tàng phía sau hiện ra một vị to lớn quỷ phương pháp tướng, mở ra miệng lớn đến, một cái đem tất cả mọi người nuốt vào, “Bẹp bẹp” nghiền ngẫm mấy hạ, sau đó nuốt vào trong bụng.

Dương Thanh Huyền kinh sợ đến mức há to mồm, mồ hôi lạnh chảy ròng, “Huyết nhục ngươi cũng ăn?”

Quỷ Tàng nói: “Huyết nhục cũng bổ dưỡng, chẳng qua là ta có thể hấp thu năng lượng không nhiều, từng cái từng cái rút hồn quá phiền toái, không bằng ăn chung. Chỉ là đã quên lục soát thủ lãnh kia hồn phách, nhất thời thoải mái cũng ăn hết.”

Dương Thanh Huyền mặt tối sầm lại, nói: “Ăn cũng ăn rồi, bất kể, trước tiên phá tan đại trận này đi. Tốt nhất đem tinh cầu này cũng phá huỷ.”

Quỷ Tàng nói: “Hủy diệt tinh cầu cần thời gian, tinh cầu này năng lượng đẳng cấp không thấp, nghĩ làm nổ nó, hoặc là trong thời gian ngắn nổ hủy, sợ là muốn bảy sao trở lên Thiên Giới mới có thể làm được.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia trước tiên hủy diệt đại trận, lại phá hoại tinh hạch.”

Nói xong, liền trực tiếp lấy ra hoàng triều ấn, hướng về đại trận kia đánh tới.

“Ầm ầm!”

Hoàng triều ấn hóa thành một đạo màu vàng lưu quang, như rồng qua lại, mạnh mẽ đánh ở trên trận pháp, một trận đất rung núi chuyển sau, bị đánh bay trở về.

Trận pháp kia tầng ngoài hào quang, rối loạn dâng lên, nhưng sau một lúc lại khôi phục bình thường.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại.

Quỷ Tàng cười to nói: “Ha ha, rác rưởi! Vẫn là bản tọa đến đây đi!”

Vừa rồi ăn xong những máu thịt kia cùng hồn phách, chính phấn khởi không ngớt, giơ tay bên dưới, vô số quỷ khí ở trên lòng bàn tay phương ngưng tụ, hóa thành một cái to lớn màu xanh lục viên cầu.

Bên trong vô số ánh sáng chuyển động, ngưng tụ thành từng con từng con tiểu quỷ, rất nhanh tựu hàng trăm hàng ngàn, phát sinh “Khặc khặc” tiếng cười quái dị.

Quỷ Tàng nhẹ giọng một uống, cái kia quỷ cầu tựu bay ra ngoài, thẳng vào trong trận.

“Ầm ầm” một tiếng nổ tung ra, trăm ngàn tiểu quỷ toàn bộ tuôn ra, hét quái dị nhảy vào trận pháp hạt nhân, liều mạng cắn nuốt.

Rất nhanh, đầy là linh khí đại trận, giống như là một viên đại thụ che trời, bị gặm bảy lẻ tám loạn, mà cái kia chút ăn no tiểu quỷ, thân thể bành trướng lợi hại, cuối cùng “Oành” một cái bạo nổ mở, đối với trận pháp tạo thành nhất định xung kích, đồng thời quỷ khí lẫn vào linh khí bên trong, cũng để đại trận khó có thể gắn bó vận chuyển.

Dương Thanh Huyền khen: “Lợi hại, lại đem này tinh hạch cũng phá hỏng đi.”

Quỷ Tàng nói: “Tinh cầu này năng lượng xu thế có thể có chút mạnh, một khi động thủ phá hoại, sợ sẽ đưa tới rất nhiều cường giả.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đại trận này chẳng mấy chốc sẽ treo, tương tự sẽ đưa tới rất nhiều cường giả, đều lúc này, sợ cái gì. Chân chính cường giả đã bị Ninh Ngũ Uẩn triệu tập đi tiền tuyến phòng thủ, còn dư lại đều là lính tôm tướng cua, tới bao nhiêu giết bấy nhiêu.”

Quỷ Tàng cười nói: “Cái này cũng là, chỉ cần không đến sáu sao trở lên Thiên Giới, tựu không làm gì được chúng ta.”

Lập tức giơ tay lên, vận chuyển kiếm quyết, vô số Quỷ Kiếm ở không trung hiện ra, sau đó hướng về đại địa kích bắn mà đi.

“Ầm ầm!”

Một mảnh âm u quỷ khí hóa thành mưa kiếm, chém mở đại địa, không ngừng thâm nhập tầng dưới chót.

Kiếm khí qua lại tới trình độ nhất định sau, trực tiếp tựu hóa Thành tiểu quỷ, chui vào bên trong.

Quỷ Tàng quát lên: “Chúng tiểu nhân, ta ở giúp ngươi một tay!”

Bách Quỷ Dạ Hành nháy mắt trôi nổi ở trước người, hóa ra cự kiếm hình thái, chớp mắt treo ngược mà xuống, chém vào đại địa.

“Ầm ầm!”

Mặt đất như trang giấy một loại bị phá mở, vô số địa tầng xé rách, bách quỷ dồn dập hạ địa, phát sinh vui sướng tiếng kêu.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nhìn một màn trước mắt này, tựa hồ trong lòng sinh ra ý nghĩ, ngẩng đầu lên, phát hiện Quỷ Tàng cũng đang nhìn hắn.

Hai người ánh mắt đụng vào nhau, đều là trong suốt như nước.

Quỷ Tàng lặng lẽ cười một tiếng, nói: “Làm sao, sợ?”

Dương Thanh Huyền hờ hững nói ra: “Ngươi thật sự là cái đáng sợ tồn tại, tương lai khôi phục cửu tinh thực lực, thì càng thêm khó có thể tưởng tượng.”

Quỷ Tàng nhìn Dương Thanh Huyền, đột nhiên ngửa lên trời cười to, “Ha ha ha ha!”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ngươi cười cái gì?”

Quỷ Tàng tiếng cười một cái ngăn lại, hừ lạnh nói: “Ngươi là đang giảng chê cười sao? Ta đáng sợ? Ngươi nhưng là vinh quang vương giả a, lấy hai sao lực lượng, là có thể chém giết bốn sao nhân vật đáng sợ, lại còn nói ta đáng sợ, ngươi là mắt mù, hay là cố ý nói cười nhạo đây?”

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, bình tĩnh nói: “Chỉ mong đời này đều là bằng hữu, sẽ không có đao kiếm đối mặt một ngày."

Quỷ Tàng hừ nói: "Ta cũng hi vọng như vậy. Ở ta tu luyện ngàn tỉ năm tuế nguyệt bên trong, như ngươi đáng sợ như vậy tồn tại, không cao hơn một bàn tay số lượng. Ta tình nguyện cùng một vị cửu tinh Thiên Giới tột cùng tồn tại kết thù, cũng không muốn cùng tiểu tử ngươi kết thù."

"Ha ha."

Hai người đều là cười ha hả.

Đột nhiên một đạo tiếng rống thảm từ không trung truyền đến, "Là người phương nào, dám to gan phá hoại đại trận, tội chết a!"

Thanh âm này cũng không không quen, chính là đuổi theo Tuân Ngự Ninh Thích.

Cùng lúc đó, trên trăm đạo cường đại khí tức từ bốn phương tám hướng kích bắn mà tới.

Nam uyên tinh thượng cường giả, chỉ cần có Giới Vương tu vi, hầu như đều cảm ứng được đại trận phá hoại, tinh hạch rung động, từng cái từng cái khiếp sợ vạn phần, vội vàng bay tới kiểm tra.

"Cái gì? Là ngươi!"

Ninh Thích một xem ra Dương Thanh Huyền, nhất thời hoàn toàn biến sắc, cả kinh kêu lên: "Ninh Thành đây?!"

Làm hắn lần thứ hai nhìn thấy Quỷ Tàng tu vi cảnh giới thời điểm, càng là mặt xám như tro tàn, thất thanh kêu lên: "Năm sao trung giai? Ngươi, ngươi..."

Đột nhiên hút khẩu hơi lạnh, kịp thời quyết đoán tựu quay đầu chạy trốn.

Dù sao cũng đại trận đã bị phá hư, mình giết hai người này cũng không sửa được.

Huống hồ chính mình còn không giết nổi.

Không bằng mau trốn đi, trước tiên giữ được tính mạng lại nói.

Quỷ Tàng cười lạnh nói: “Đưa tới cửa con vịt, cái nào có bay đi đạo lý?”

Bóng người loáng một cái, tựu đuổi theo.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2501: Dời Đấu Đổi Tinh, Ánh Sáng Chi Phân Thân

Dương Thanh Huyền tay cầm chiến kích, tương tự bóng người loáng một cái, liền hướng những bốn phương tám hướng kia vọt tới võ giả lướt đi.

Những võ giả này tu vi tuy rằng không mạnh, nhưng nếu là tụ tập cùng nhau, vẫn là sẽ đối với hắn tạo thành to lớn quấy nhiễu.

Lập tức ra tay trước, tiêu diệt từng bộ phận.

“A!!”

Rất nhanh, một phương hướng trên tựu truyền đến lượng lớn tiếng kêu thảm thiết.

Nặng nề chiến kích ở Dương Thanh Huyền trong tay tùy ý vung vẩy, thu cắt từng cái từng cái sinh mệnh, trong không khí tràn ngập mùi máu tươi nồng nặc.

Thời gian uống cạn chén trà, hơn trăm tên cường giả, tựu ngã xuống chỉ còn vị trí, trong đó mạnh nhất cũng bất quá một tên ba sao Thiên Giới sơ giai, mang theo vài tên Thiên Giới cùng Giới Vương, đang khổ cực vây công Dương Thanh Huyền.

Cái kia vài tên Giới Vương trong chớp mắt đã bị chiến kích chém thành hai khúc.

Chỉ còn lại bốn tên Thiên Giới, từng cái từng cái sợ vỡ mật.

Tên kia ba sao Thiên Giới giận dữ hét: “Giết! Thà chết không lùi!”

Trên người khí tức đột nhiên bạo nổ mở, kéo lên đến đỉnh cao, nhưng toàn thân nhưng là độn ánh sáng lóe lên, trực tiếp xoay người liền hướng xa xa bỏ chạy. Nhưng đột nhiên sững sờ, phát hiện ba người khác, ở hắn kêu nháy mắt, cũng đã chạy đi chạy trốn, còn nhanh hơn hắn một bước, nhất thời phẫn nộ nói: "Các ngươi này chút kẻ phản bội, lại lâm trận bỏ chạy, tội chết!"

Cái kia ba tên Thiên Giới đều là cười lạnh một tiếng, nơi nào để ý tới hắn, trốn càng liều mạng, thoáng qua liền qua.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, đuổi theo này tên ba sao Thiên Giới, mấy chiêu bên dưới liền đem hắn chém chết, thuận lợi cầm đi tất cả của hắn bộ chứa đồ nguyên khí.

Lúc này, một tia quỷ khí lấp loé mà tới, trong tay mang theo ba cái đầu, hướng về Dương Thanh Huyền trước mặt ném một cái, cười nói: "Ha ha, ngươi phế vật này, lại chạy ba cái. Bất quá đưa lên thịt, bản tọa há có thể để cho bọn họ bay đi."

Dương Thanh Huyền hỏi: "Ninh Thích đây?"

Quỷ Tàng nói: "Tự nhiên là chết rồi, ta lục soát hạ hắn hồn phách, cái kia Tuân Ngự lại ở trong tay hắn trốn, chà chà, cái kia binh khí hình người thật thật sự có tài a."

Dương Thanh Huyền cũng không nghĩ tới Tuân Ngự có thể bỏ chạy, cau mày nói: "Lúc đó nhận lời hắn, nếu như có thể trốn tính mạng, tựu thả hắn tự do, để hắn đi đi. Nơi đây đại trận bị hủy, tinh hạch bị phá hỏng, tinh cầu năng lượng sẽ một điểm điểm suy yếu xuống. Ninh Thích Ninh Thành cũng bị giết, trên tinh cầu này cường giả cũng cơ bản chết rồi, đối với Ninh gia phòng ngự chiến tuyến mà nói, xem như là một cái tốt đả kích."

Quỷ Tàng nói: "Hiện tại đi đâu?"

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, ánh mắt lóe lên ngoan sắc, nói: “Đi! Đi Thiên U Tinh, phá năm đại hạt nhân trận!”

…

Ninh gia vực giới ngoại, mấy trăm ngàn dặm to lớn phòng ngự trên chiến tuyến, ánh sáng như biển, một mảnh thảm thiết khí sát phạt.

Các loại phá không linh quang mắt không kịp nhìn, rất nhiều đáng sợ thần thông ở trong hư không va chạm, chấn động ra từng đạo từng đạo năng lượng hoàn, bao phủ tất cả.

Rất nhiều Thần tộc võ giả, ba, năm người một tổ, ở Ninh gia phòng ngự chiến tuyến phía trước kết trận.

Mỗi tổ võ giả đỉnh đầu phía trên, lập tức hiện ra màu xanh nhạt hình tròn quang trận, tỏa ra bảo thạch một loại hào quang.

Sau đó quang trận không ngừng biến lớn, một cái bao phủ mấy ngàn bên trong hư không, có thậm chí siêu hơn vạn dặm.

Quang trận bên trong truyền đến “Ầm ầm” tiếng lăn, như là thiên địa rung động, tinh cầu cất bước.

Không bao lâu sau, liền có vẫn thạch khổng lồ từ cái kia quang trận bên trong tuôn ra, trực tiếp hướng về Ninh gia phòng ngự chiến tuyến toàn xoay qua chỗ khác.

Đây là vũ trụ trong đại chiến thường dùng thủ pháp, lợi dụng đại na di thuật, đem chu vi nổi lơ lửng thiên thạch dời qua đến, dùng để công kích đối thủ.

Hơn mười viên thiên thạch, to nhỏ không chờ, tất cả đều hướng về cái kia phòng ngự chiến tuyến lăn đi.

Ninh gia đệ tử từng cái từng cái sắc mặt trắng bệch.

Trước mắt này chút thiên thạch hơn nửa không thể đánh tan vực giới, nhưng loại này na di thuật, có thể cuồn cuộn không ngừng đem thiên thạch truyền tống lại đây, số lượng càng nhiều, phòng ngự coi như lại mạnh hơn mười lần, cũng sẽ bị phá hủy a.

“Ầm ầm!”

Trước mặt nhất mấy viên thiên thạch, đã xông vào phòng ngự mang, bùng nổ ra to lớn ma sát năng lượng, đem không gian nghiền phá nát.

Theo càng ngày càng nhiều thiên thạch tiến vào phòng ngự mang bên trong, Ninh Ngũ Uẩn sắc mặt cực kỳ khó coi, quát lên: “Sĩ hòe, ngươi mang người đem này chút thiên thạch ngăn trở!”

Yên tĩnh Sĩ hòe, một tên năm sao Thiên Giới sơ giai, đứng ra liệt đến, quát lên: “Là!”

Lúc này điểm hai mươi người, tất cả đều là một sao, hai sao Thiên Giới chi chủ, đằng không bay lên, tiến vào phòng ngự mang bên trong.

Hai mươi người ở mấy trăm ngàn dặm trong hư không tản ra, riêng phần mình thành một trung tâm, mỗi người trong tay cầm một cái trận bàn, trực tiếp ở trong tay kích thích ra.

Trước người lập tức hóa hiện ra một cái đường kính ngàn trượng to lớn trận pháp bình phong.

Hướng về cái kia chút thiên thạch đón đánh mà đi.

“Ầm ầm!”

Cái kia chút nhảy vào phòng ngự mang thiên thạch, trực tiếp xông tới ở đây chút bình phong trên, lập tức bị giảm tốc độ hạ xuống, cho đến lơ lửng bất động.

Ninh gia đệ tử lập tức bay người lên, lại đi ngăn cản cái khác thiên thạch.

Tuy rằng hiệu suất không cao, nhưng xác thực hữu hiệu hóa giải thiên thạch xung kích phòng ngự mang.

Ở thứ năm chiến khu một toà trên đại lục, vô số rậm rạp chằng chịt trận ánh sáng như thân thể kinh lạc giống như vậy, ở trên đất bằng hóa hiện, nhanh chóng lấp loé, hình thành một bức to lớn ánh sáng đồ.

Mặt đất thỉnh thoảng bị này trận ánh sáng lóe lên nứt toác ra, có năng lượng kinh khủng từ bên trong tỏa ra.

Ở lục địa bốn phương tám hướng, có hơn trăm tên võ giả, tay bấm quyết ấn, trong miệng nói lẩm bẩm, đang liều mạng gọi về cái gì, từng cái từng cái đầy đầu Đại Hãn, chân nguyên cấp tốc giảm xuống.

Khương Thiên Chân hai tay chắp sau lưng, sắc mặt bình tĩnh nhìn, trong đôi mắt một điểm điểm lộ ra tinh mang.

Phía trước chiến tuyến tình huống hắn cũng không quan tâm.

Chỉ là phái bốn vị tiên phong, phụ trách các loại tiến công công việc, đối với phòng ngự chiến tuyến tiến hành toàn phương mặt quấy rầy.

Bởi vì thu vào Tử Hà tin tức thái quá vội vàng, không có bất kỳ chuẩn bị mạo muội toàn diện tiến công, chỉ có thể vô ích tăng tổn thương.

Cái kia tràn đầy lưu quang đại địa, từng khối từng khối thổ nhưỡng bạo nổ mở, cường đại cột sáng từ bên trong phóng lên trời, rất nhanh soi sáng toàn bộ hoàn vũ.

Khương Thiên Chân đầy mặt sắc mặt vui mừng, kích động nói: “Rốt cục đi ra!”

“Ầm ầm!”

Lập tức, toàn bộ đại lục ầm ầm sụp xuống, một đạo thê lương tiếng gào, như là xuyên qua tầng tầng thời không, từ nơi rất xa qua lại mà tới.

Chính ở phía trước chém giết hai phái võ giả, không khỏi là cả người chấn động mạnh, từng cái từng cái quay đầu lại.

Chỉ thấy một đầu cả người là quang quái vật to lớn, từ thứ năm trận chiến trong vùng chậm rãi đứng thẳng lên, trên người tràn đầy chớp động phù văn, từng bước một hướng về phòng ngự mang đi đi.

“Không được! Là ánh sáng bản nguyên thuỷ tổ phân thân!”

Vực trong giới hạn, Ninh gia chiến tuyến bên trong, Ninh Ngũ Uẩn vừa thấy quái vật kia, lập tức đổi sắc mặt, kinh hãi không thôi, lập tức cảm thấy một trận tê cả da đầu, “Vật này ngủ say ở ánh sáng chi nguyên tố bên trong kết giới, làm sao sẽ bị tỉnh lại một tia phân thân lại đây?”

Bên người Ninh gia đệ tử, đều hiểu thứ này đáng sợ, hoảng sợ nói: “Đại nhân, làm sao bây giờ?”

Ninh Ngũ Uẩn trầm giọng nói: “Tạm thời không cần phải gấp gáp, xem trước một chút này sợi phân thân thực lực!”

Ở vũ trụ nơi nào đó, một mảnh ánh sáng thế giới ngoại vi, đứng thẳng hơn mười người Khương gia võ giả, vây quanh một cái trận pháp thật to, cuồn cuộn không ngừng từ bên trong thế giới lấy ra ánh sáng lực lượng nguyên tố, thông qua trận pháp truyền tống đi ra ngoài.

Cầm đầu một tên Khương gia ông lão, đột nhiên đầy mặt sắc mặt vui mừng, nói: “Thành công! Ở đằng kia một bên ngưng tụ ra thuỷ tổ phân thân! Không muốn hời hợt, tiếp tục duy trì đại trận!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2502: Kẻ Địch Đáng Sợ Nhất, Không Thể Quay Đầu Lại

Này vài tên Khương gia đệ tử, đều là sắc mặt đỏ chót, ý khí phấn phát.

Chỉ cần cuồn cuộn không ngừng đem quang hệ nguyên tố truyền đi, là có thể duy trì cái kia phân thân bất diệt, trừ phi đụng phải so với phân thân còn mạnh hơn sức mạnh, trực tiếp đem phân bên trong thân thể liên thông trận phá huỷ.

“Ầm ầm!”

Cái kia đạo to lớn ánh sáng chi thủy tổ phân thân, một bước bước vào phòng ngự mang, hét lớn một tiếng, hai tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, liều mạng lôi kéo, càng là phải đem toàn bộ ngang qua một triệu dặm phòng ngự mang xé rách.

“Oanh! Oanh!”

Ánh sáng chi thủy tổ phân thân, mỗi lôi kéo một cái, phòng ngự mang bên trong tựu phá nát ra tảng lớn vết rạn nứt, ngang qua ngàn dặm.

Ninh Ngũ Uẩn kinh hãi nói: “Điên rồi! Hắn đầu óc có hố sao? Thật muốn đem phòng ngự mang đập vỡ vụn? Này, này...”

Đột nhiên, cái kia ánh sáng chi thủy tổ phân thân, đột nhiên hướng về trước đạp ra một bước, giơ lên nắm đấm tựu đánh về Ninh gia vực giới.

Vô lượng hào quang từ trên nắm tay bắn ra đến, không ngừng thâm nhập đến phòng ngự mang bên trong, tràn đầy rậm rạp chằng chịt khe hở, xé rách đi về phía trước.

Thần tộc, Khương gia cùng Ninh gia đệ tử, không khỏi là trong lòng giật mình, “Làm sao mạnh như vậy?!”

Này phòng ngự kết giới, bọn họ nhiều lần giao chiến, biết rõ sự đáng sợ.

Làm sao sẽ một quyền tựu đổ nát nhiều như vậy?

Ninh Ngũ Uẩn dại ra một cái sau, bỗng nhiên phản ứng lại, rống to nói: “Không được! Phòng ngự đại trận có tổn hại, vực trong giới hạn xảy ra vấn đề rồi!” Gấp đầy đầu Đại Hãn, hạ lệnh: “Tiến công! Tiến công, đem này ánh sáng chi thủy tổ phân thân đánh nát!”

Ninh gia võ giả lập tức lấy ra các loại pháp bảo thần thông, hướng về cái kia ánh sáng chi thủy tổ phân thân lướt đi.

Một tên Ninh gia trưởng lão trầm giọng nói: “Đại nhân, làm sao bây giờ? Không quản bên trong sao?”

Ninh Ngũ Uẩn sắc mặt tái xanh, cắn răng nói: “Nhất định là Tử Hà hoặc là Phong Phiêu Linh. Dương Thanh Huyền bị Ninh Thích cùng Ninh Thành trấn áp, nhất định là không sống nổi.” Nhíu mày lại, lại hỏi nói: “Ninh Thích Ninh Thành đây? Còn chưa có trở lại sao?”

Tên kia trưởng lão lắc đầu nói: “Tạm thời không thấy bóng người.”

Ninh Ngũ Uẩn cả giận nói: “Hai tên rác rưởi! Giết một tên hai sao Thiên Giới đều phải lâu như vậy, ta nhìn bọn họ là cố ý thất lễ chiến sự, đợi sau khi trở về nhất định phải nghiêm trị! Tạm thời không quản được bên trong, có con nhưng mà cùng mộc lưu hai vị đại nhân, cần phải không ra khỏi đại sự. Bằng không phòng ngự mang tựu không chỉ là bị suy yếu, mà là trực tiếp phá nát. Chúng ta toàn lực đẩy lùi Thần tộc tiến công, lại trở về bàn bạc kỹ càng.”

Tên kia trưởng lão lập tức lĩnh mệnh, dẫn theo các đệ tử, toàn tâm toàn ý vùi đầu vào trong chiến đấu.

Ninh gia vực trong giới hạn.

Dương Thanh Huyền càn quét nam uyên tinh sau, lập tức đưa tới Thiên U chủ tinh trên cường giả phát giác, đặc biệt là ngay cả thông nam uyên Tinh Trận pháp cái kia chút tọa trấn võ giả, đều là từng cái từng cái kinh hãi đến biến sắc.

Rất nhanh tựu phái người tiến về phía trước nam uyên tinh tìm tòi hư thực, sau khi trở lại không khỏi là sắc mặt khó coi, lập tức đưa tin cho Ninh Ngũ Uẩn.

“Cái gì? Bốn vị Thất Tinh Thiên Giới còn ở vũ trụ hư không bên trong đại chiến, cũng không có lan đến gần đại trận, nam uyên tinh không tên bị hủy?”

Ninh Ngũ Uẩn thu vào chiến báo sau, một cái mắt choáng váng, lập tức đưa tin cho Huyền Không Đảo trên đóng giữ võ giả, để cho bọn họ đi vào thiên điện kiểm tra bản mệnh ngọc bài.

Sau đó không lâu, tin tức truyền trở về, Ninh Thành cùng Ninh Thích bản mệnh ngọc bài, cùng với nam uyên tinh thượng cường giả bản mệnh ngọc bài, toàn bộ phá nát.

Ninh Ngũ Uẩn thu vào tình báo này thời điểm, tay đều là run, một loại âm thầm sợ hãi nước vọt khắp toàn thân, đột nhiên có loại cảm giác nguy cơ to lớn, cái kia hai sao Thiên Giới tiểu tử, sẽ là Ninh gia kẻ địch đáng sợ nhất, vượt xa trước mắt Thần tộc, Khương gia. Nếu như Ninh gia tương lai hủy diệt, như vậy nhất định là chết ở trên tay tiểu tử này, mà sẽ không là Thần tộc cùng Khương gia.

Ninh Ngũ Uẩn sắc mặt tái xanh, bỗng nhiên hạ lệnh: “Tiểu tử kia nhất định sẽ đi phá hoại mấy cái khác đại trận, thậm chí là Thiên U Tinh trên chủ trận. Thông báo sở hữu trong phòng tuyến võ giả, không tiếc bất cứ giá nào đánh giết Dương Thanh Huyền! Nghe cho kỹ, là không tiếc bất cứ giá nào!”

Ninh gia đệ tử kinh hãi bên dưới, lập tức truyền lệnh xuống.

Ninh Ngũ Uẩn nhìn chằm chằm phía trước đại chiến, ở vô số Ninh gia đệ tử ngăn cản hạ, cái kia ánh sáng chi thủy tổ phân thân tuy rằng khó chơi, nhưng cũng bị chặn ở phòng ngự mang bên trong, đi về phía trước chầm chậm.

Thần tộc cùng Khương gia đệ tử, cũng bắt đầu quy mô lớn tiến công.

Tuy rằng chiến sự nguy cấp khốc liệt, nhưng tất cả những thứ này đều không phải là Ninh Ngũ Uẩn hết sức nôn nóng bất an nguyên nhân.

Ninh gia vực trong giới hạn.

Thiên U Tinh, treo trên phù đảo, Ninh Thiên Lực, Ninh Thiên Ngọc hai vị trưởng lão, đang tiến hành thiên diễn thuật, tính toán Dương Thanh Huyền vị trí.

[truyen cua tui do

t net] https://truyencuatui.net/ Trong đại điện một mảnh tối tăm bầu không khí, đè nén để người có chút nghẹt thở.

Sở hữu cường giả cũng đứng ở phía dưới, cảm nhận được từng tia từng tia ý lạnh, thấm vào bên trong cơ thể.

Ninh Thiên Lực cùng Ninh Thiên Ngọc hai người ngồi đối diện nhau, không ngừng biến hóa thủ ấn, Thiên Đạo quy tắc quay chung quanh ở hai người quanh thân xoay tròn.

Đột nhiên, một tia kỳ dị hào quang, từ giữa hai người trong trận pháp vọt lên, ở không trung biến ảo thành một bộ cảnh tượng.

Bên trong xuất hiện một cái mọi người quen thuộc nhất bất quá bóng người, chính là Dương Thanh Huyền, cầm trong tay chiến kích, ở nơi nào đó trắng trợn giết chóc, chung quanh Ninh gia đệ tử thực lực không đủ, hầu như như rau hẹ một loại bị một bó châm thu hoạch.

Quang ảnh bốn phía, không ngừng hiện ra các loại con số: Hai mươi bảy, 365, chín, bốn mươi sáu...

Chính là vị trí tọa độ.

Một tên trong đó ông lão cả kinh nói: “Là Thiên Ngư Tinh! Hắn ở phá hoại Thiên Ngư Tinh trên đại trận!”

“Nhanh đi ngăn cản hắn!”

“Triệu tập tất cả sức mạnh, không tiếc bất cứ giá nào!”

Huyền Không Đảo trên, một mảnh sát phạt cùng chấn nộ âm thanh vang lên, sau đó tảng lớn độn ánh sáng ngút trời mà đi.

Thiên Ngư Tinh trên.

Mông mông bầu trời, pha tạp vào một mảnh màu máu, mùi gay mũi khiến người trong dạ dày lăn lộn.

Dương Thanh Huyền đã giết chết lặng, trấn thủ Thiên Ngư Tinh trên đại trận Ninh gia đệ tử, cơ bản chết hết, chỉ còn lại một ông già, ngồi xếp bằng ở trước trận, đầy mặt vẻ bi thương.

Dương Thanh Huyền dùng chiến kích chỉ vào hắn, nói ra: “Tay ngươi hạ đều chết hết, ngươi cũng có thể theo bọn họ cùng đi.”

Ông lão tức giận nói: “Bên trong cơ thể ngươi cũng chảy một nửa Ninh gia huyết dịch, vì sao đối với Ninh gia tàn nhẫn như vậy?”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, kinh ngạc nói: “Vào lúc này các ngươi rốt cục nhớ tới, trong cơ thể ta cũng có một nửa Ninh gia máu? Cho tới nay, các ngươi là làm sao làm? Hiện tại cái này quả, không chính là các ngươi tự tay chế tạo nhân sao?”

Ông lão bi phẫn khó nhịn, ngửa lên trời khóc lớn nói: “Sai rồi, gia chủ đại nhân, chúng ta sai rồi a!”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói ra: “Ngươi bất quá là bàn cờ này trong cuộc một con cờ, toàn bộ Ninh gia đều chỉ là Ninh Thánh Hạo bàn cờ mà thôi, có tư cách gì nói kỳ thủ sai rồi? Mặc dù hắn thật sự ý thức được sai rồi, cũng đã không có đường sống vẹn toàn.”

Dương Thanh Huyền chiến kích vung lên, liền đem ông lão tại chỗ chém giết.

Dương Thanh Huyền trong lòng lặng lẽ, sự tình đã đến trình độ này, mặc dù Ninh Thánh Hạo cùng mình hòa giải, cũng đã khoác không về được chiến tranh đại kỳ.

Bởi vì chiến tranh một khi khởi động, Thần tộc cùng Khương gia cần lợi ích chưa được, là không có khả năng dừng tay.

Quỷ Tàng thanh âm truyền đến, nói: “Nhanh lên một chút phá tan đại trận, ta cảm ứng được rất cường đại khí tức, chính hướng về phương hướng này lại đây.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2503: Giết Chóc Tâm, Nguyền Rủa Thuật

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, đầu ngón tay biến ảo ra một tia Thiên hỏa, trực tiếp hóa thành to lớn hỏa liên, tựu vứt vào trong trận.

“Ầm ầm”, kèm theo một đạo phóng lên trời ánh sáng, trên đại trận linh khí cùng hỏa diễm hỗn cùng nhau, không ngừng bị phá hỏng.

Ánh lửa lóng lánh bên trong, Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, tựu biến mất không còn tăm hơi.

“Đi sao?”

Trên bầu trời truyền đến một đạo thanh âm lạnh như băng, sau đó to lớn cột sáng chiếu xuống.

Một ông già đứng ở trời cao trên, cầm trong tay bảo kính, trực tiếp soi sáng chu vi mấy trăm ngàn dặm hư không.

Dương Thanh Huyền một cái hiện thân mà ra, bị một bó bạch quang bao phủ.

Trên người xuất hiện rậm rạp chằng chịt lượng lớn màu trắng sợi tơ, toàn bộ từ quy tắc tạo thành, đưa hắn buộc thành một cái đại bánh chưng, hầu như đem đầu đều bao lấy.

Ông lão mừng như điên hét lớn: “Hắn bị ta Thái Ất phân ánh sáng kính bọc lại, không trốn thoát! Mau mau ra tay.”

Lượng lớn cường giả xuất hiện ở ông lão bốn phía.

Dương Thanh Huyền hơi nhướng mày, phát hiện này kính ánh sáng không chỉ có phong tỏa cơ thể hắn, còn thấm vào bên trong cơ thể, đem kinh lạc xương cốt toàn bộ khóa lại.

Hắn lạnh rên một tiếng, giễu cợt nói: “Ta khống chế có đốt cháy tất cả vạn vật Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, khóa ở ta sao?”

Thân thể nháy mắt phân giải, hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể.

Sở hữu Thái Ất kính ánh sáng, tất cả đều ở Thiên hỏa bên trong một điểm điểm tan rã.

Ông lão kia cả kinh nói: “Không tốt mau ra tay! Hắn muốn chạy trốn.”

Vội vàng bấm quyết đánh vào bảo kính bên trong, một mảnh ông ông tiếng vang truyền ra, Dương Thanh Huyền thân ảnh bị ánh vào trong gương.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy không gian hơi ngưng lại, có một luồng vô hình lực lượng như ngày xây giống như vậy, muốn đem chính mình áp chế. Lúc này hét lớn một tiếng, giơ tay lấy ra hoàng triều ấn, hóa thành một đạo màu vàng trường long, xông lên tận trời.

“Ầm ầm!”

Theo một tiếng thiên địa rung động, không gian nát tan.

Cái kia Thái Ất bảo kính “Ầm” một tiếng nổ ra, bên trong bắn ra điểm điểm ánh vàng, nắm Kính Lão người “Oa” kêu thảm một tiếng, phun ra một ngụm máu đến, càng bị cắn trả.

“Đừng để hắn chạy trốn!”

“Nhất định muốn ở Thiên Ngư Tinh giết hắn đi, giải quyết tại chỗ!”

“Ngũ uẩn đại nhân rơi xuống chết lệnh, không tiếc bất cứ giá nào, nhất định muốn giết Dương Thanh Huyền!”

Bốn phương tám hướng võ giả, như thủy triều vọt tới.

Cường đại khí tức che ngợp bầu trời, đem Dương Thanh Huyền thành nước chảy không lọt.

Dương Thanh Huyền hai mắt ửng hồng, lấy ra Thiên Khư nắm trong tay, lãnh đạm nói: “Bạn cũ, lại muốn uống một hồi máu.”

Thiên Khư trên phát sinh nhỏ nhẹ kêu to, cùng Dương Thanh Huyền sát khí cùng ý chí hợp nhất.

“Giết! Giết! Giết!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, đầu óc lại không có bất kỳ tư duy, chỉ có một cỗ sát khí, tràn ngập toàn thân.

Chiến kích như rắn độc giống như vậy, bay lượn trên không trung, không ngừng thu cắt bốn phương tám hướng vọt tới tính mạng.

Thứ hai nguyên thần ở trong đan điền, bỗng nhiên mở hai mắt ra, hai tay bấm quyết, tuôn ra bên ngoài cơ thể, như U Linh một loại dính trên người Dương Thanh Huyền, không ngừng bổ lậu Dương Thanh Huyền bản tôn thiếu hụt, trở thành một tôn không có lý trí cỗ máy giết chóc.

“Thằng nhãi ranh! Đừng vội càn rỡ!”

Một tên bốn sao Thiên Giới, là mấy vị người dẫn đầu một trong, hét lớn một tiếng, hai tay giơ một cái to lớn màu đen chuỳ sắt, đột nhiên đập xuống.

Dương Thanh Huyền trên người lục ánh sáng lóe lên, kiếm khí bắn ra, Bách Quỷ Dạ Hành trực tiếp chém nứt hư không mà ra, Quỷ Tàng Nhân Kiếm Hợp Nhất, đem cái kia chuỳ sắt cùng bốn sao Thiên Giới cùng nhau chém thành hai mảnh.

Đồng thời cường đại quỷ khí cùng kiếm ý khuếch tán, bao phủ toàn bộ chiến trường.

Quỷ Tàng nhìn hầu như rơi vào điên cuồng Dương Thanh Huyền, kêu lên: “Dương Thanh Huyền, ngươi mê muội.”

Dương Thanh Huyền nơi nào để ý tới, bản tôn cùng thứ hai nguyên thần dính vào cùng nhau, khuôn mặt dữ tợn giết chóc, đầu bên trong chỉ có một chữ Sát.

Sát khí trên người cùng mùi máu tanh tản mát ra, người nghe được sợ hãi.

Quỷ Tàng nhíu mày lại, liền không có thời gian để ý, cầm kiếm hướng về bốn phương tám hướng lướt đi.

Sở hữu năm sao Thiên Giới trở lên cường giả, tất cả đều ở Ninh gia tiền tuyến đại chiến, những võ giả này tuy nhiều, nhưng cái nào có năm sao tồn tại? Mạnh nhất bất quá hai cái bốn sao, Quỷ Tàng vừa ra trận liền giết một cái, còn lại cái tiếp theo cũng rất nhanh giải quyết hết.

Toàn bộ chiến đấu biến thành một hồi một phương diện tàn sát.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền toàn bộ người ở không trung run lên, như là bị trấn áp giống như vậy, thân thể không cách nào nhúc nhích mảy may, liều mạng giãy dụa mấy hạ, nhất thời hoàn toàn biến sắc.

Một luồng vô danh lực lượng, vô ảnh vô hình, không biết từ đâu truyền đến, tựu bao phủ trên người hắn, một điểm điểm xé rách thân thể của hắn.

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, hóa thành hỏa diễm, đột nhiên phóng lên trời.

Vô số cột lửa bỗng dưng mà ra, đánh về phía bầu trời đại địa, đồng thời hướng về bốn phương tám hướng lan tràn, muốn đốt cháy tất cả.

Đại lượng Ninh gia đệ tử ở đây một chiêu Ngự Hỏa Tiên Quyết hạ, đều rối rít kêu thảm thiết mà chết.

Quỷ Tàng tựa hồ phát hiện cái gì, cả kinh nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi làm sao vậy?”

Dương Thanh Huyền khuôn mặt mười phần đáng sợ, vặn vẹo dường như ác ma giống như vậy, quát ầm lên: “Không biết xảy ra chuyện gì, trên người ta có một luồng không biết đến từ đâu sức mạnh, phải đem thân thể ta xé rách.”

Quỷ Tàng kinh sợ, giơ tay bấm quyết, tính toán cái gì, bỗng nhiên cả kinh nói: “Không tốt là Đại Diễn Thuật bên trong chú thuật! Có tinh thông đại diễn thuật cường giả, cách không thi chú, phải đem ngươi nguyền rủa chết!”

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Chết tiệt! Cái kia chút lão thất phu ở đâu? Ta đi giết bọn họ!”

Quỷ Tàng nói: “Ngươi bình tĩnh lại tâm tình, tâm tình cùng sát khí càng lớn, nguyền rủa lực lại càng cường.”

Dương Thanh Huyền hai mắt đỏ đậm, sát khí theo hô hấp ở quanh thân lay động liên tục, mặt lộ vẻ vẻ thống khổ, nội tâm lý trí cũng đang kịch liệt giãy dụa.

Quỷ Tàng bóng người lóe lên, tựu xuất hiện ở Dương Thanh Huyền bên người, lâm không hóa ra một cái phù ấn, trực tiếp đánh trên người Dương Thanh Huyền, nói: “Ngươi tu luyện Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, chính là trong thiên địa chí dương đến chính phương pháp, bảo vệ bản tâm.”

Dương Thanh Huyền nội tâm sinh ra một tia thanh minh, vội vàng ngồi xếp bằng bấm quyết, vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, từng đạo từng đạo phù văn màu vàng từ trên người trào hiện, ở trên da thịt lấp loé không yên.

Đồng thời kinh văn chi chữ, ở bốn phía hình thành từng bức tường, đem Dương Thanh Huyền vây quanh.

Quỷ Tàng thủ che ở trước người, một mặt chém giết này chút cuồn cuộn không ngừng vọt tới võ giả, một mặt nhìn bốn phía, nghĩ phải tìm ra cái kia thi chú người vị trí.

Thiên U Tinh, Huyền Không Đảo điện lớn bên trong.

Ninh Thiên Lực, Ninh Thiên Ngọc hai người, riêng phần mình bấm quyết, ở trước người tạo thành một cái quỷ dị trận pháp, bên trong hóa ra Dương Thanh Huyền cảnh tượng, đồng thời không ngừng bấm quyết, lâm không hóa ra “Nguyền rủa” chữ, in vào bên trong.

Lúc trước cũng còn tốt, Dương Thanh Huyền chỉ là bị động lần lượt nguyền rủa, chỉ khi nào vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh sau, cái kia nguyền rủa lực nhất thời bị kinh văn lực lượng ngăn trở, khó hơn nữa xâm nhập người.

Hai vị thiên diễn sư đều hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Đây là cái gì kinh văn tâm pháp?”

Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh hào quang, không chỉ có đem nguyền rủa lực ngăn trở, hơn nữa xuyên thấu này nguyền rủa lực liền tiếp, trực tiếp từ trước người hai người bên trong đại trận tràn ra, một mảnh tường hòa kim quang, nhất thời đem hai người bao phủ.

Hai người đều là đổi sắc mặt, lộ ra hoảng sợ biểu hiện.

Lời nguyền này phương pháp, hết sức có tổn thương thiên hòa, một khi bị phản phệ, hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

Ninh Thiên Lực vội la lên: “Nhanh! Nhanh tản đi nguyền rủa lực.”

Ninh Thiên Ngọc hai tay nhanh chóng bấm quyết, nhưng thiên diễn thuật quy tắc, làm sao đều không ngưng tụ lên nổi, quy tắc nhẹ nhàng điều động một cái, tựu nhất thời tán loạn, hoảng sợ nói: “Xảy ra chuyện gì?!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2504: Vạn Tà Bất Xâm, Quyết Chiến Bắt Đầu

Ninh Thiên Lực sắc mặt cực kỳ khó coi, run giọng nói: “Hắn trên người sức mạnh quá kỳ quái, nguyền rủa thuật hoàn toàn bị áp chế, hơn nữa có đàn hồi xu thế đầu.”

Hai người đều là nội tâm run rẩy, nguyền rủa thuật vốn là Đại Diễn Thuật bên trong một loại nghịch thiên mà đi cấm thuật, mười phần bá đạo nguy hiểm, một khi phản phệ, hai người sẽ bị Thiên Đạo nghiền hồn phi phách tán.

Ninh Thiên Ngọc thất khổng bên trong một điểm điểm thấm ra máu, cả kinh kêu lên: “Không được rồi! Tiểu tử này trong cơ thể có cực mạnh lực lượng bản nguyên, gần như Thiên Đạo! Nhanh chuyển thành huyết tế thuật, không tiếc bất cứ giá nào đánh giết hắn!”

Trong tay hai người quyết ấn nhanh chóng bắt đầu biến hoá, một vệt máu đỏ tươi ánh sáng ở trước người trong trận pháp biến ảo mà ra, hướng về trong đó Dương Thanh Huyền cảnh tượng tuôn tới.

Trên Thiên Ngư Tinh, nơi giết chóc bên trong.

Đột nhiên một luồng hung ác sức mạnh bỗng dưng mà sinh, trong thiên địa huyết khí đột nhiên phun trào, hướng về Dương Thanh Huyền trên đỉnh đầu ngưng tụ mà ra, hóa thành một cái huyết sắc quang ảnh, trực tiếp đánh rơi xuống.

Quỷ Tàng hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Huyết chú thuật? Cẩn thận!”

Đột nhiên giơ tay lên, một chưởng hướng về cái kia Huyết Ảnh đánh tới.

Nhưng chú thuật thời gian cực nhanh, hoàn toàn là trong nháy mắt hoàn thành, Quỷ Tàng một chưởng rơi vào khoảng không, cái kia huyết quang trực tiếp tiến vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Vô tướng bản nguyên Như Lai Kinh hào quang ngưng lại, sở hữu phù văn màu vàng một cái trở nên lờ mờ, chuyển hóa thành quỷ dị huyết, lượn quanh ở Dương Thanh Huyền quanh thân, không ngừng hút tinh huyết của hắn cùng sức sống.

Dương Thanh Huyền da thịt lập tức biến đến đỏ bừng, xuất hiện từng vết nứt, máu tươi từ trong cơ thể tuôn ra, nháy mắt chảy khắp toàn thân, sau đó bị cái kia chút Huyết phù hút vào.

“A!”

Dương Thanh Huyền đau nhe răng trợn mắt, khuôn mặt hết sức vặn vẹo, trên người bắp thịt của bắt đầu vặn chặt lên, như ma hoa một dạng xoay chuyển, trong cơ thể khí cơ toàn bộ hỗn loạn.

Còn dư lại cái kia chút Ninh gia đệ tử, thấy thế mỗi cái đại hỉ, đều nổi điên đánh tới.

Quỷ Tàng sầm mặt lại, kiếm khí quét ngang đi ra ngoài, giết càng tàn nhẫn, quát to: “Dương Thanh Huyền, bảo vệ tâm thần, dùng ngươi Thiên Đạo lực lượng bảo vệ tâm thần!”

Dương Thanh Huyền cả người bị huyết chú áp chế sức mạnh, tay chân nhúc nhích đều cực kỳ khó khăn, cắn chặt hàm răng, từng chút một trở lại ngồi xếp bằng tư thế, nỗ lực lấy tay kết ấn.

Tinh huyết trong cơ thể rất nhanh tựu trôi mất hơn nửa, đúng lúc này, xung quanh trên hư không cái kia chút Huyết phù, như là từng cái từng cái hút no như vậy, đột nhiên “Rầm rầm rầm” lần lượt nổ tung ra.

Áp chế Dương Thanh Huyền nguồn sức mạnh kia, nháy mắt tan thành mây khói, hóa thành hư vô.

“Cái gì?!”

Huyền Không Đảo trên, Ninh Thiên Lực, Ninh Thiên Ngọc hai người hoảng hốt, đều là khiếp sợ trừng lớn hai mắt, một luồng hết sức cảm giác xấu, nháy mắt nước vọt khắp toàn thân.

Ninh Thiên Ngọc hoảng sợ kêu lên: “Xảy ra chuyện gì? Hắn trên người đến cùng ẩn chứa bí mật gì, nhiều như vậy Ninh gia cường giả tinh huyết, dĩ nhiên áp chế không nổi tinh huyết của hắn, ngược lại bị xanh bạo!”

Hai người cả người run cầm cập, một luồng sợ hãi tử vong bao phủ toàn thân.

“A!”

Hai người gần như cùng lúc đó kêu thảm thiết, trước người trận pháp nổ tung ra, “Oành” một tiếng vang thật lớn, đều là đều là cả người run lên, phun ra một khẩu lão huyết, đã bị đánh bay ra ngoài, hung hăng ngã xuống đất.

Hai người run lẩy bẩy, ở trên đất không ngừng co quắp, máu tươi từ thất khổng giữa dòng ra, toàn thân da thịt một điểm điểm thối rữa, linh hồn bị tù ở trong thân thể trốn không thoát đến, chỉ có thể trơ mắt nhìn chính mình mục nát xuống, cho đến chết.

Thiên Ngư Tinh trên, Dương Thanh Huyền cũng không biết xảy ra chuyện gì, nhưng biết chính mình được cứu, vội vàng nuốt hàng loạt đan dược, sau đó ngồi xếp bằng điều tức.

Trải qua này hai lần nguyền rủa, sát khí trên người cùng huyết khí đều tản gần đủ rồi, khôi phục thanh minh, chỉ là chảy máu quá nhiều, sắc mặt hết sức trắng xám.

Trời cao trên Ninh gia đệ tử, cũng bị Quỷ Tàng toàn bộ giết sạch sẽ.

Sau đó triển khai rút hồn phương pháp, đem hơn vạn tên Ninh gia đệ tử hồn phách, toàn bộ thu nạp lại đây cắn nuốt mất.

Quỷ Tàng kiểm tra rồi hạ Dương Thanh Huyền tình hình, thấy hắn vô sự sau, mới thở phào nhẹ nhõm, sau đó ngồi ở Dương Thanh Huyền đối diện, tiêu hóa vừa rồi hút hồn phách.

Quỷ Tàng kiến thức rộng rãi, biết cái kia loại nguyền rủa thuật cực kỳ đáng sợ, phản phệ lực lượng cũng là đáng sợ, nếu Dương Thanh Huyền không sao rồi, như vậy thi chú người hơn nửa muốn treo.

Hơn nửa giờ sau, Dương Thanh Huyền chậm rãi mở hai mắt ra, nói ra: “Nơi đây giết chóc quá nặng, chết rồi quá nhiều Ninh gia người, rất nhanh sẽ bị Ninh gia cường giả truy tra lại đây, chúng ta trước tiên chuyển sang nơi khác.”

Quỷ Tàng đánh trọn vẹn cách, tựa hồ còn không có gì tiêu hóa, hắc tiếng nói: “Ninh gia cái nào còn có cái gì cao thủ? Trừ phi vực giới trung ương rất nhiều tinh cầu trên triệu tập nhân mã lại đây. Phía trước trên chiến tuyến đã không người.”

Dương Thanh Huyền trầm tư hạ, nói: “Ngươi nói cũng có lý, cái kia ở nơi này tu luyện đi, ta thử đột phá hạ, nhìn có thể hay không bước vào ba sao.”

Quỷ Tàng đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Ngươi muốn đột phá?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Có cái này dấu hiệu, không biết có thể thành công hay không.”

Quỷ Tàng xạm mặt lại, trầm giọng nói: “Vậy hay là chuyển sang nơi khác đi.”

Nói xong, hai người tựu hóa thành một đạo độn ánh sáng, ngút trời mà đi.

…

Ninh gia vực giới ngoại, ở phòng ngự mang bên trong, có một mảnh liên miên mấy vạn dặm to lớn hào quang hoàn, bên trong lơ lửng lượng lớn thi thể cùng các loại bảo vật.

Là Ninh gia đệ tử hao phí cái giá cực lớn, đem ánh sáng chi thủy tổ phân thân đánh tan, còn bỏ mình một tên sáu sao Thiên Giới sơ giai.

Khương Thiên Chân nhìn cái kia phòng ngự mang, chân mày cau lại.

Bên người một tên trưởng lão, ánh mắt bên trong lập loè kỳ dị phù văn, không ngừng quan sát phía trước chiến trường, sau đó thả ra trong tay quyết ấn, trong mắt dị thải toàn bộ biến mất, khôi phục bình thường đồng mâu, một mảnh thanh minh.

Trưởng lão vui vẻ nói: “Đại nhân, phòng ngự kết giới sức mạnh tựa hồ lại yếu đi một ít, chúng ta có muốn hay không tăng mạnh tiến công?”

Khương Thiên Chân trầm ngâm nói: “Đích thật là suy yếu hai tầng, Tử Hà bọn họ cần phải phá hủy một ít phòng ngự cơ sở, nhưng vẫn chưa chạm tới hạt nhân, hiện tại tăng mạnh tiến công, nhất định phải phái ra toàn bộ sức mạnh, tiến nhập quyết chiến.”

Trưởng lão nói: “Đại nhân là lo lắng thất bại?”

Khương Thiên Chân nói: “Một khi thất bại, toàn bộ thứ năm trận chiến khu phòng tuyến tan vỡ, như vậy tiến công Ninh gia việc, liền muốn trọng đầu bắt đầu, tựu thật sự rơi vào kéo dài cuộc chiến.”

Khương Thiên Chân chính do dự không quyết định, đột nhiên một tên Khương gia đệ tử vội vội vàng vàng chạy tiến lên, hai tay đưa lên một phần thẻ ngọc, nói: “Đại nhân, từ gia tộc truyền tới tin tức.”

Khương Thiên Chân đưa qua thẻ ngọc, thần thức quét qua, hoàn toàn biến sắc, “Ầm” một tiếng đem thẻ ngọc bóp nát tan, đầu trán trên cổ đều nổi gân xanh, rống to nói: “Lão thất phu! Khinh người quá đáng! Truyền cho ta lệnh xuống, khởi xướng toàn diện tiến công, nhất định phải đem vực giới đánh tan!”

Người chung quanh tất cả đều là ngạc nhiên, không biết là tin tức gì, để Khương Thiên Chân đột nhiên trở nên kiên quyết như thế.

Khương Thiên Chân ánh mắt một tỏa ra bốn phía, từ tốn nói: “Kỳ thực cũng không có chuyện gì, Ninh gia cùng Vũ Văn gia đồng thời phái vài tên Thất Tinh Thiên Giới, lặn xuống đến ta Khương gia vực giới bên trong, trắng trợn giết chóc, đã phá huỷ mấy cái tinh cầu.”

Tất cả mọi người là trợn mắt ngoác mồm, trên trán chảy ra tinh tế mồ hôi lạnh.

Khương Thiên Chân chỉ là hời hợt, nhưng trong lời nói, tiết lộ ra ngoài cái kia loại sát ý cùng kiên quyết, nhưng là không thể nghi ngờ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2505: Cực Hạn Đột Phá, Gian Nan Một Trận Chiến

“Ầm!”

Ở một viên tinh cầu hoang vu trên, đột nhiên đại địa sụp đổ, sức mạnh to lớn chấn động vào tinh thể nội bộ, mặt đất như mạng nhện một loại hướng về xa xa mở ra.

Vô số Tinh Hạo Thạch bị chấn động đến mức nát tan, đáng sợ linh khí ở trên mặt đất lượn vòng, hóa thành từng đạo từng đạo gió xoáy, bị bàn ngồi ở chính giữa Dương Thanh Huyền thu nạp vào đi.

“Còn chưa đủ mạnh! Lại mạnh một chút!”

Dương Thanh Huyền nổi gân xanh, hét lớn một tiếng, vô số kim quang từ trên người phóng ra, toàn bộ người trở nên óng ánh loá mắt.

Quỷ Tàng đứng ở trên hư không, nhẹ nhàng nhíu mày lại, nói: “Biến thái. Người bình thường đột phá, cũng là muốn thuận theo tự nhiên, không có nửa phần áp lực tốt nhất. Ngươi nhưng là muốn người khác đánh ngươi, hơn nữa đánh nhẹ còn không chịu, ha ha, cái kia ta sẽ tác thành ngươi!”

Quỷ Tàng vươn tay ra, ném ra mấy túi trữ vật, năm ngón tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, túi chứa đồ lần lượt bạo nổ mở, bên trong lăn xuống vô số Tinh Hạo Thạch, dường như linh thạch sông, tuôn trào mà hạ.

Quỷ Tàng phía sau, hóa ra quỷ sự khủng bố pháp thân, giơ lên to lớn cánh tay, hét lớn một tiếng, “Trấn quyền!” Tựu trực kích mà hạ.

“Ầm ầm!”

Cái kia như tới lui Tinh Hạo Thạch, toàn bộ nổ tung mở, đáng sợ linh khí mang theo ở quyền trên cánh tay, mạnh mẽ đánh rơi.

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, nắm đấm chưa đến, cũng đã cảm thấy nguy cơ lớn lao, toàn thân kim quang càng là liều mạng bắn ra bốn phía đi ra, sức mạnh thân thể bị đè ép đến mức tận cùng, hầu như đến nơi tan vỡ một đường.

Quỷ Tàng vẫn ở chú ý Dương Thanh Huyền trạng thái, cảm giác được tình huống của hắn, nắm đấm nhất thời chậm lại đến, một điểm điểm ép hạ, nhưng này trấn quyền oai cùng mênh mông linh khí sông, vẫn là cuồn cuộn không ngừng oanh kích trên người Dương Thanh Huyền.

“A!!”

Dương Thanh Huyền liều mạng hò hét, sức mạnh trong cơ thể điên cuồng phun trào, chống đối cú đấm này uy thế, cảnh giới kia bình phong, ở đây cực độ đè ép hạ, một điểm điểm xuất hiện vết rạn nứt.

Thứ hai nguyên thần ở trong đan điền, tùy thời lấy ra lượng lớn linh đan, từng cái bóp nát tan, sau đó đem đan dược lực lượng đánh vào Dương Thanh Huyền toàn thân, cùng với các đại chủ muốn khiếu huyệt bên trong.

Ở Dương Thanh Huyền thân thể bốn phía, linh khí cùng với các loại sức mạnh, đều bị đè ép thành từng cái từng cái tiểu vòng xoáy, không ngừng bị hút vào bên trong cơ thể.

Không gian ở quyền trấn sức mạnh hạ, không ngừng bị xé nứt.

“Không đủ! Trở lại! Trở lại!!”

Dương Thanh Huyền hai mắt đột nhiên nổi lên, đột nhiên hét lớn một tiếng.

Quỷ Tàng sầm mặt lại, trong lỗ mũi phát sinh cười lạnh một tiếng, ánh mắt lóe lên hài hước biểu hiện, cái kia pháp thân tay cánh tay, mãnh liệt hướng về hạ một đòn.

“Oành!”

Đại địa triệt để phá nát, sở hữu linh khí chi hải ở cú đấm này hạ, bị chấn động tới không gian vũ trụ, một cái to lớn hắc hố thẳng vào tinh cầu nơi sâu xa, vô biên vô hạn.

Dương Thanh Huyền cũng triệt để mất tung ảnh.

Quỷ Tàng thu hồi pháp thân, nhìn phía dưới, tự nói: “Là có chút trọng, nhưng này là chính bản thân hắn yêu cầu, sẽ không bị đánh chết chứ?”

Trên thực tế, Quỷ Tàng mặt mũi bình tĩnh hạ, nhưng là cực kỳ kinh hãi cảm xúc, vừa nãy trấn áp Dương Thanh Huyền một chiêu, đã dùng hết bốn sao Thiên Giới sức mạnh, cuối cùng một kích kia, càng là trực tiếp tăng lên tới bốn sao Thiên Giới trung kỳ, võ giả bình thường cái trình độ này lời, trăm phần trăm đã chết.

Nhưng cùng ở Dương Thanh Huyền bên người lâu như vậy, là nhất hiểu rõ Dương Thanh Huyền cơ duyên cùng thực lực một người, Quỷ Tàng tự nhiên rõ ràng, Dương Thanh Huyền khẳng định không chết, nhưng là có hay không đột phá cũng không biết được.

Đợi một trận, không có bất kỳ cảm ứng, Quỷ Tàng nhíu mày lại, tự nói: “Sẽ không chết thật đi?”

Lúc này phi thân xuống, thẳng xuống địa tâm.

Này mới phát hiện, cái này hoang vu tinh cầu yếu đuối trình độ, xa ở chính mình tưởng tượng bên trên, một quyền đã đánh vào sâu trong lòng đất.

Hơn nữa cái này tinh cầu là chết, càng đi bên trong, nhiệt độ càng thấp, thổ khí bên dưới, đều đóng thành băng.

Cuối cùng đã tới hắc cái hố dưới đáy, Quỷ Tàng không khỏi sững sờ, phát hiện Dương Thanh Huyền đã bị đóng băng tại một cái to lớn trong băng tầng mặt, không khỏi nở nụ cười, chẳng trách không cảm ứng được bất kỳ khí tức gì.

Tầng băng bên trong Dương Thanh Huyền đột nhiên nhúc nhích hạ, sau đó toàn bộ tầng băng “Đùng đùng” mở ra, hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán.

“Oành!”

Cuối cùng sở hữu băng toàn bộ nát tan, bên trong động nhiệt độ đột nhiên điên đảo, từ lạnh vô cùng nháy mắt biến thành cực nhiệt.

Dương Thanh Huyền thân thể, một điểm điểm hóa làm Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, sau đó sẽ một điểm điểm chuyển trở lại thân thể, như là một cái chữa trị quá trình.

Làm toàn bộ biến trở lại chân thân thời điểm, trên người tổn thương đã toàn bộ phục hồi như cũ, mà khí tức cũng rực rỡ hẳn lên.

Quỷ Tàng cười to nói: “Khá lắm! Ngươi quả nhiên là một yêu nghiệt.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, thở ra thật dài khẩu khí, nói: “Rốt cục lại lên một tầng, cự ly vùng vũ trụ này đỉnh cao, ta lại tiến một bước.”

Quỷ Tàng nói: “Chúng ta hiện tại đi làm cái gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tiếp tục phá hoại đại trận. Chỉ cần Tử Hà cùng Phong Phiêu Linh nhốt lại hai vị kia Thất Tinh Thiên Giới, Khương Thiên Chân kéo lại Ninh Ngũ Uẩn nhân mã, mảnh này phòng tuyến bên trong, tựu không ai có thể ngăn trở chúng ta, đem năm cái hạt nhân đại trận toàn bộ phá huỷ, chờ Thần tộc cùng người của Khương gia giết đi vào.”

...

Thiên U Tinh trên.

Một mảnh tối tăm thế giới, càn khôn phá nát, đen thùi lùi các loại đáng sợ năng lượng ở không trung tàn phá.

Đột nhiên, một điểm hắc mang ở không trung kích bắn mà tới.

Bỗng nhiên biến thành một con to lớn Ma Long, hướng về trong hư không mạnh mẽ tìm kiếm.

“Ầm ầm” một tiếng nổ vang.

Trong hư không một thanh ngọc thước, duỗi ra nửa đoạn đến, bị long trảo mạnh mẽ ngăn chặn.

Sau đó Phong Phiêu Linh thân ảnh tái hiện ra, cả người đẫm máu, râu tóc ở trên khuôn mặt bay loạn, trong miệng nói lẩm bẩm, tay trái hướng về ngọc thước trên một điểm, từng đạo từng đạo thật nhỏ vòng xoáy rơi ở thước trên mặt, hóa ra từng cái từng cái phù văn.

“Oành!”

Ma Long bỗng chốc bị đánh bay.

Phong Phiêu Linh vung lên ngọc thước, tay bấm quyết ấn, nhất thời vô số cuồng phong, Tử Lôi, địa hỏa, hỗn hợp thành năng lượng đáng sợ, tuôn ra mà đi.

“Hừ, bất quá là vừa vừa bước vào Thất Tinh Thiên Giới trung kỳ, tựu dám ở trước mặt lão phu hoành. Nếu không có phục ma ngọc thước ở trong tay ngươi, từ lâu là hài cốt không còn. Làm dù vậy, cũng bất quá chống đỡ thêm mấy hiệp mà thôi.”

Ma Long chính là Ninh Mộc Lưu biến thành, miệng nói tiếng người, quát lên: “Nhìn lão phu làm sao bàn ngươi.”

Hai tay ở trước người hợp lại, đột nhiên phun ra một khẩu quỷ dị hắc mang, bên trong tràn ngập rồng ánh sáng cùng ma khí.

Phong Phiêu Linh biến sắc mặt, không dám gắng đón đỡ chiêu này, bóng người ở không trung hóa mở, biến thành vô số tàn ảnh, hướng về bốn phương tám hướng chạy trốn, không phân biệt thật giả.

Sau một khắc, sau lưng Ma Long, Phong Phiêu Linh chân thân một cái thoát ra, phục ma ngọc thước hướng về Ma Long đầu trên đánh tới.

“Hừ, trò mèo!”

Ma Long đã sớm chuẩn bị, ở Phong Phiêu Linh chân thân xuất hiện chớp mắt, cũng đã về xoay người, đột nhiên một khẩu Ma Long khí phun lên ra.

Phong Phiêu Linh kinh hãi, vội vàng đem phục ma ngọc thước thu về đỡ ở trước người.

“Ầm ầm!”

Phong Phiêu Linh toàn bộ người bỗng chốc bị đánh bay ra ngoài, lượng lớn mặt trái năng lượng nước vọt khắp toàn thân, không ngừng phá hư trên người phòng ngự chân khí.

Phong Phiêu Linh cắn chặt hàm răng, lại nuốt lượng lớn đan dược.

Này chiến là hắn đột phá tới Thất Tinh Thiên Giới trung kỳ tới nay, nhất là gian khổ khó khăn một trận chiến.

Ở Thiên U Tinh mặt khác một mặt, Tử Hà cùng Ninh Tử Nhiên cũng đánh khó bỏ khó phân, cùng Phong Phiêu Linh rơi vào hạ phong bất đồng chính là, Tử Hà từ bắt đầu hạ phong, chậm rãi chuyển thành thượng phong, bắt đầu áp chế Ninh Tử Nhiên đánh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2506: Phá Vỡ Một Trận, Thỉnh Cầu Trợ Giúp

“Oanh!”

Ninh Tử Nhiên bị một đạo Luân Hồi lực lượng nhập vào khắp mặt đất, sau lưng va mở vô số thạch tầng, chân nguyên trong cơ thể hỗn loạn, khí huyết quay cuồng, “Oa” khạc ra một búng máu, nhìn lâm lập bầu trời mênh mông Tử Hà, kinh nộ quát ầm lên: “Không thể! Ngươi bất quá là vừa vừa bước vào Thất Tinh, làm sao đánh bị thương ta?!”

Tử Hà sắc mặt cũng là cực kỳ khó coi, lồng ngực chập trùng kịch liệt, thướt tha tư thái trên dính đầy điểm điểm máu tươi, cũng không biết là mình, vẫn là Ninh Tử Nhiên, khóe miệng lộ ra một chút khinh miệt châm biếm, giễu cợt nói: “Ngươi không cam lòng cùng phẫn nộ, chỉ là đối với ngươi cái kia không chịu nổi thực lực giải thích a, rác rưởi.”

“A!! Chết đi!!”

Một tiếng này rác rưởi, triệt để đem Ninh Tử Nhiên làm tức giận điên cuồng, từ dưới nền đất bắn mạnh mà ra, hướng về Tử Hà phóng đi.

“Mặc dù đều là Thất Tinh sơ giai, mặc dù bước vào thời gian có trước sau, nhưng rác rưởi cuối cùng là rác rưởi. Trong ngày thường lại làm sao cao cao tại thượng, lại làm sao bị sâu kiến thổi phồng, một đến chân thực thời khắc, lập tức bị đánh ra nguyên hình a.”

Tử Hà trên mặt vẻ khinh miệt không thay đổi, hai tay ở trước người giao nhau, từng vòng Luân Hồi Chi Quang hiện ra đến, như nước một loại ở trước người giao nhau chảy xuôi, tạo thành đồ án kỳ dị, bên trong ngàn tỉ phù văn lóe ra.

Những hình vẽ này lưu động bên dưới, không có cố định hình thái, nhưng Tử Hà hai tay nắm chặt, này chút Luân Hồi lực lượng nhất thời ngưng tụ thành một đoàn, hóa thành một cái cây búa dáng dấp, mạnh mẽ đập tới.

“Luân Hồi Chi Chùy!”

“Oành!”

Ninh Tử Nhiên ra sức một đòn, cùng cái kia Luân Hồi Chi Chùy oanh cùng nhau, nhất thời nổ tung ra, hai người đều là bị chấn động tới phía sau, bị lẫn nhau sức mạnh oanh vạn phần khó chịu.

Trên Thiên U Tinh, chủ trì năm toà đại trận người, đều là mặt rất lo lắng.

Bốn vị Thất Tinh Thiên Giới chiến đấu, tuy rằng không có trực tiếp lan đến đại trận, nhưng đã ảnh hưởng to lớn, thỉnh thoảng có chấn động mãnh liệt truyền đến, nhưng đều bị bọn họ liên thủ chặn lại.

Trong đó một toà chủ trận người thủ vệ, một tên thanh bào ông lão, thỉnh thoảng lộ ra vẻ lo âu.

Bên cạnh một tên đệ tử nói ra: “Ninh Dương đại nhân, yên tâm đi, tử nhưng mà cùng mộc lưu đại nhân cường đại như thế, không có việc gì.”

Ninh Dương cười khổ một tiếng, Tâm đạo nếu thật cường đại như thế, thì sẽ không giằng co chiến đấu lâu như vậy, còn như vậy đánh đi xuống, coi như đại trận không có chuyện gì, Thiên U Tinh cũng phải phá huỷ.

“Ninh Tử Nhiên cùng Ninh Mộc Lưu có thể hay không có việc ta không biết, nhưng các ngươi lập tức tựu sẽ có việc.”

Đại trận cách đó không xa, một đạo lưu quang kích bắn mà xuống, ở phía trước ngàn trượng địa phương hóa hiện ra một bóng người, cầm trong tay chiến kích, từng bước một đi lên phía trước.

Bảo vệ đại trận đệ tử đều hoàn toàn biến sắc, vội vàng đứng thành một hàng, đem đại trận hộ tống ở phía sau, cùng quát lên: “Cái gì người?”

Ninh Dương hai con ngươi một cái trợn lão đại, sợ quát lên: “Dương Thanh Huyền! Ngươi là Dương Thanh Huyền.”

Danh tự này một hô lên, sở hữu Ninh gia đệ tử đều hiểu được, tất cả đều lấy ra binh khí, biết một trận chiến lại khó tránh khỏi.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Biết là tốt rồi, nạp mạng đi!”

Bóng người loáng một cái, tựu xông lên phía trước, chiến kích phủ đầu tựu hướng về Ninh Dương chém tới.

Ở trận pháp bốn phía hơn ba mươi người Ninh gia đệ tử, chỉ có Ninh Dương thực lực mạnh nhất, nhưng cũng chỉ là ba sao Thiên Giới hậu kỳ, cùng Dương Thanh Huyền ở một cái Tinh cấp.

Ninh Dương không dám thất lễ, hét lớn một tiếng, vô số tinh huyết từ trên người nổi lên, đắp lên người, biến ảo thành một đầu dài đuôi yêu thú bóng mờ, cái kia lợi trảo ở không trung vạch một cái, liền hướng Dương Thanh Huyền chiến kích bổ tới.

“Oành!”

Hai người giao thủ một chiêu, Dương Thanh Huyền đã bị cự lực chấn lùi về sau.

Nhưng Ninh Dương lại truyền tới một tiếng hét thảm, tan nát cõi lòng, thê lương để mỗi người trong lòng chấn động dữ dội.

Sở hữu Ninh gia đệ tử ngạc nhiên nhìn tới, phát hiện Ninh Dương phía sau chẳng biết lúc nào đứng một tên quỷ tu, trực tiếp đánh lén một kiếm, đem Ninh Dương đánh thành hai nửa.

Ninh Dương đầy mặt dữ tợn, chết không nhắm mắt, rống to nói: “Năm sao Thiên Giới! Năm sao Thiên Giới trung kỳ, lại còn đánh lén... Ngươi...”

“Khà khà.”

Quỷ Tàng nở nụ cười, nói: “Bản tọa thân là năm sao Thiên Giới trung kỳ, còn đánh lén ngươi, vì chính là để ngươi chết nhắm mắt a, như vậy thì không có gì không cam lòng.”

Ninh Dương phun ra một ngụm máu đến, thân thể ở không trung vỡ thành hai mảnh, sau đó nổ tung rơi.

“Chi!”

Cái khác Ninh gia đệ tử vừa nghe “Năm sao Thiên Giới trung kỳ”, đã là sợ đến hồn phi phách tán, muốn chạy trốn lại không dám trốn.

Nơi này là đại trận trọng địa, bọn họ đều lập hạ lời thề, muốn thề sống chết bảo vệ trận pháp.

Có thể chính mình chút thực lực này làm sao bảo đảm?

Không dùng cũng không lo lắng quá lâu, tựu ở bọn họ sợ hãi cùng không biết làm sao thời điểm, Quỷ Tàng cùng Dương Thanh Huyền đã lên trước, không khách khí đưa bọn họ toàn bộ đưa đi lĩnh hộp cơm.

Quỷ Tàng ăn tất cả mọi người hồn phách, Dương Thanh

Huyền thu rồi tất cả mọi người vật phẩm.

Hai người đều là tất cả đều vui vẻ, sau đó hợp lực đem đại trận kia phá huỷ.

“Ầm ầm!”

Một đạo to lớn rung động tiếng ở tinh cầu bề ngoài vang vọng.

Trận pháp phá hủy, phía dưới liên thông Thiên U Tinh mỏ quặng tựu hết lộ ra, cường đại Thiên U tinh khí điên cuồng tiết ra.

Dương Thanh Huyền dữ tợn nói: “Còn lại bốn cái, đi!”

Năm chủ trận lớn, phá huỷ một.

Không chỉ có Thiên U Tinh trên bốn vị Thất Tinh Thiên Giới có cảm ứng, mặt khác bốn chủ trận lớn bảo vệ người cũng đều có cảm ứng, tất cả đều hoảng sợ không thôi.

Cùng lúc đó, ở vực giới ngoại vây cùng Thần tộc chém giết Ninh Ngũ Uẩn đám người, càng rõ ràng hơn cảm ứng được phòng ngự suy yếu, từng cái từng cái đều hoàn toàn biến sắc.

Ninh Ngũ Uẩn càng sợ hãi hơn không ngớt, mình đã rơi xuống chết lệnh muốn truy sát Dương Thanh Huyền, coi như giết không chết, chí ít cũng có thể bức Dương Thanh Huyền chật vật trốn vọt mới đúng, làm sao năm đại trận pháp lại đột nhiên hủy mất một cái? Chẳng lẽ là bốn vị Thất Tinh Thiên Giới tranh đấu tạo thành?

Ninh Ngũ Uẩn nghĩ đến nghĩ, cảm thấy cũng chỉ có nguyên nhân này.

Đột nhiên, một tên Ninh gia đệ tử nhanh chóng chạy tiến lên, đều không lo được lễ tiết, hét lớn: “Không xong! Ngũ uẩn đại nhân, không xong!”

“Đùng!”

Ninh Ngũ Uẩn chính buồn bực mất tập trung, vừa nghe mấy cái không xong, nhất thời lên cơn giận dữ, trực tiếp một bạt tai tựu vỗ tới, giận dữ hét: “Vô liêm sỉ! Cái gì khó mà nói, nói rõ ràng! Thân là Ninh gia đệ tử, đại chiến muốn có tĩnh khí, như vậy thất kinh, giống kiểu gì!”

Tên đệ tử kia vạn phần oan ức, nhưng không dám vặn lại, bụm mặt nói ra: “Ta vừa đưa tin về Huyền Không Đảo, hỏi dò truy sát Dương Thanh Huyền việc, nhưng... Nhưng liên tiếp cho mười mấy vị đại nhân phát ra tin tức, không có một vị đại nhân đáp lại...”

Trên chiến tuyến yên tĩnh một cách chết chóc.

Cùng chiến tuyến ở ngoài ồn ào náo động tiếng chém giết, hình thành mãnh liệt so sánh.

Mỗi người nghe được tin tức Ninh gia cao tầng, đều là có chút hoảng hốt, cảm giác nhìn thấy trước mắt không quá chân thực.

Ninh Ngũ Uẩn nói: “Ngươi nói cái gì? Lặp lại lần nữa.”

Tên đệ tử kia lại lập lại một lần.

Mọi người này mới từng cái từng cái phục hồi tinh thần lại, cả kinh nói: “Lẽ nào cái kia chút người... Tất cả đều... Tất cả đều...”

Câu nói kế tiếp cũng không nói ra được, nhưng hết sức thanh âm run rẩy, đã biểu lộ bọn họ nội tâm ý nghĩ.

Ninh Ngũ Uẩn không phải là không cho là như vậy, chỉ cảm thấy đầu có chút mê muội, thân là sáu sao Thiên Giới chính hắn, lại đứng không yên, hoảng hốt mấy hạ, mới đột nhiên trấn định lại, quát ầm lên: “Nhanh! Nhanh đưa tin về tổng bộ, thẳng bẩm gia chủ đại nhân! Không sót một chữ đem có tình báo truyền trở về, thỉnh cầu gia chủ đại nhân tăng phái cứu viện, đồng thời không tiếc bất cứ giá nào chém giết Dương Thanh Huyền!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2507: Đập Nồi Dìm Thuyền Liều Chết Đến Cùng, To Lớn Bóng Tối

“Là!” Tên đệ tử kia bị Ninh Ngũ Uẩn thanh âm cùng rít gào, chấn động đến mức trong cơ thể chân huyết dập dờn, rất nhanh tựu ổn định lại, vội vàng lùi lại.

Trên chiến tuyến mọi người, tất cả đều là mặt xám như tro tàn.

Một loại hết sức cảm giác xấu truyền khắp trong mọi người tâm.

Phía trước chiến tuyến càng ngày càng bạc nhược, Thần tộc cùng Khương gia công kích, một đợt mạnh hơn một đợt, bọn họ cũng không biết còn có thể ngăn cản bao lâu.

Mà phía sau lại đột nhiên cháy, không chỉ có đại trận liên tiếp bị phá, tựu liền ở lại giữ sức mạnh cũng bị giết gần đủ rồi.

Nếu như phía sau bị Dương Thanh Huyền cùng Tử Hà dẹp yên, như vậy giết ngược lại tới được lời, liền trực tiếp cùng Khương Thiên Chân trong ứng ngoài hợp, đưa bọn họ tiêu diệt ở phòng ngự tiền tuyến.

Ninh Ngũ Uẩn sắc mặt tái xanh, hai mắt phun lửa, giận dữ hét: “Tiến công! Không tiếc bất cứ giá nào tiến công! Chư vị, mọi người đền đáp gia tộc thời khắc đến rồi! Chúng ta là Ninh gia đệ tử, cũng là Ninh gia trung hồn, thề sống chết bảo vệ ở Ninh gia thứ một chiến tuyến, quyết không thể để cho kẻ địch bước vào nửa bước! Giết! Đều theo ta đồng thời giết! Gia chủ lập tức liền sẽ phái cường giả đến tiếp viện, chúng ta quyết không thể làm mất đi Ninh gia ý chí cùng đạo tâm!”

Ninh Ngũ Uẩn làm gương cho binh sĩ, trên cánh tay phải hiện ra một đầu mãnh thú, lượn quanh ở trên cánh tay biến thành một bộ to lớn tay khôi, tựu xông ra ngoài.

Sở hữu Ninh gia đệ tử, không khỏi là đại bị bị nhiễm, từng cái từng cái thấy chết không sờn, gào thét lớn giết đi ra ngoài.

Phòng ngự mang bên trong, nhất thời lâm vào chém giết thảm thiết, Thần tộc cùng Khương gia đệ tử liên tục bại lui.

Khương Thiên Chân hai con ngươi co rụt lại, cười lạnh nói: “Phòng ngự kết giới lần thứ hai bị suy yếu, lần này phạm vi rất lớn, xem ra bên trong chủ yếu đại trận bị phá hủy một cái. Ninh Ngũ Uẩn này thất phu nóng lòng, quyết định đập nồi dìm thuyền liều chết đến cùng, tự mình ra trận.”

Tử Nhật trầm ngâm nói: “Nếu không chúng ta trước tiên lui lùi lại, tránh né mũi nhọn, chờ bọn họ chiến ý quá sau, lại giết về.”

Khương Thiên Chân hừ nói: “Không cần. Lọ sành không rời miệng giếng phá, tướng quân khó tránh khỏi trước trận vong. Chết ở đây đại chiến khoáng thế bên trong, chưa chắc đã không phải là mỗi một vị võ giả kết quả tốt nhất. Vì lẽ đó, chúng ta cũng toàn lực xuất kích, nghiền nát bọn họ!” Hắn quát to: “Tất cả mọi người nghe lệnh, theo ta cùng tiến lên, hoặc là nghiền nát Ninh gia phòng tuyến, tiến nhập vực giới, hoặc là bị Ninh gia nghiền nát, tuyệt không có con đường thứ hai đi! Theo ta xông lên!”

Khí thế mạnh mẽ từ trên thân Khương Thiên Chân bộc phát ra, chấn động đến mức bốn phía không gian không ngừng nổ vang.

Chân khí hầu như dường như thực chất, lượn quanh ở Khương Thiên Chân trên thân thể, hóa thành một cái chiến y.

Một thanh hình trăng lưỡi liềm to lớn Yêu Đao nắm trong tay, nhanh chân hướng về trước.

Khương gia đệ tử cùng Thần tộc người, đều là ánh mắt kiên định, theo sát phía sau bước vào chiến trường.

Cái kia chút liên tục bại lui võ giả, gặp Khương Thiên Chân tự mình mang theo toàn bộ lực lượng tiến nhập chiến trường, lần thứ hai sĩ khí cổ vũ, quay giáo giết hướng về phía trước.

“Ninh Ngũ Uẩn! Lão thất phu lăn ra đây!”

Khương Thiên Chân hét lớn một tiếng, mỗi đi một bước, đều Súc Địa Thành Thốn, mười vạn dặm cự ly, vài bước bên dưới liền đến.

Sát khí trên người đem trong vòng chiến Ninh Ngũ Uẩn khóa chặt.

Màu đỏ thẫm loan nguyệt trên yêu đao, từng vòng phù văn lấp lóe, muốn uống võ giả máu.

“Khương Thiên Chân, lão phu đã sớm nghĩ gặp gỡ ngươi, chịu chết đi!”

Ninh Ngũ Uẩn trong hai con ngươi tất cả đều là màu máu, đột nhiên phóng lên trời, một quyền liền hướng Khương Thiên Chân đánh tới.

To lớn kia tay khôi bên trong bùng nổ ra mãnh thú gào thét, dường như muốn đem này vũ trụ xé rách.

“Ha ha, hôm nay chính là quyết chiến. Chết rồi nhiều như vậy Ninh gia sâu kiến cặn bã, cũng rốt cục nên đến phiên ngươi!”

Khương Thiên Chân trường đao loáng một cái, hai tay nắm ở, đột nhiên bổ về phía đi vào.

“Ầm ầm!”

Ánh đao cùng quyền phong, ở không trung đột nhiên đụng vào nhau.

Bão táp năng lượng khổng lồ một cái đem hai người đều cuốn vào, sinh sinh không gian sụp xuống.

Bốn phương tám hướng võ giả, không không chịu ảnh hưởng, đều hoảng sợ hướng về xa xa trốn chạy, để tránh khỏi bị hút vào.

…

“Ha ha.”

Thiên U Tinh trên, Tử Hà cười dài một tiếng, khinh bỉ nói: “Ninh Tử Nhiên, ngươi liều mạng ngăn trở ta, không cho ta đi đến phía trước đại trận khu vực. Không nghĩ tới hết thảy đều uổng phí nữa à, đại trận kia vẫn là không giải thích được chính mình sẽ phá hủy.”

Ninh Tử Nhiên giận dữ hét: “Thả ngươi P! Đại trận làm sao sẽ tự mình hủy diệt!”

Tử Hà thu liễm ý cười, nói ra: “Đúng đấy, ta cũng rất kỳ quái đây, đại trận làm sao sẽ tự mình hủy diệt?”

Hắn cùng Phong Phiêu Linh vẫn trên Thiên U Tinh chiến đấu, cũng không biết tình huống bên ngoài, tuy rằng cũng nghĩ đến có lẽ là Dương Thanh Huyền hủy, có thể nhiều như vậy Thiên Giới chi chủ cùng Giới Vương, đều truy sát Dương Thanh Huyền đi, Dương Thanh Huyền lại làm sao yêu nghiệt biến thái thái quá, có thể bảo mệnh cũng đã cám ơn trời đất, làm sao không có khả năng phản giết bọn họ, đồng thời đem đại trận phá vỡ.

Vì lẽ đó Tử Hà cũng là trăm bề bất đắc kỳ giải, giễu cợt nói: “Có lẽ các ngươi yên tĩnh trong nhà có bỏ qua ám đầu minh, muốn trở thành ta Thần tộc một thành viên, vì vậy phá vỡ đại trận làm đầu danh trạng đây.”

Ninh Tử Nhiên gầm hét lên: “Thần tộc cặn bã, ta Ninh gia đệ tử chưa bao giờ để vào trong mắt! Tử Hà, ngươi không nên quá đề cao bản thân, đi chết đi!”

Hai tay nhanh chóng ở trước người kết ấn, muốn triển khai đại chiêu.

Ninh Tử Nhiên khuôn mặt cực kỳ dữ tợn, một là bị Tử Hà áp chế đánh, làm hắn cực kỳ tức giận cùng giận dữ và xấu hổ, hai là Tử Hà trên mặt cái kia lau trước sau treo châm chọc nụ cười, không ngừng đả kích cùng lăng nhục tự ái của hắn tự tin, để hắn tức giận da đầu nổ tung, một lòng chỉ có sát sát sát!

Đúng lúc này, đột nhiên một luồng chấn động to lớn truyền đến, là một hướng khác.

Ninh Tử Nhiên ngốc trệ hạ, khuôn mặt một cái trở nên như là sương đánh như vậy, muốn rất khó coi có bao nhiêu khó khăn nhìn.

Tử Hà đồng dạng sững sờ, nhìn cái hướng kia, vừa mừng vừa sợ, tự nói: “Đến cùng là chuyện gì xảy ra? Lại một toà đại trận bị hủy, lẽ nào Ninh gia thật sự có người làm phản?”

Dù sao nơi có người tựu có giang hồ, dù cho toàn bộ Ninh gia cường đại dị thường, nhưng ở tầng tầng hệ thống bên trong, luôn có người bị bắt nạt, trong lòng ôm hận, thời điểm mấu chốt đi ra làm phá hoại cũng chẳng có gì lạ, hơn nữa người như vậy trên thực tế cũng không ít.

Ninh Tử Nhiên hét lớn một tiếng, tựu vứt hạ Tử Hà, hướng về chỗ xa kia bay đi.

Hắn tuy rằng sát tâm đại thịnh, nhưng chuyện nặng nhẹ vẫn là phân rõ, năm toà phòng ngự đại trận, bốn cái phòng ngự tinh cầu, bây giờ bốn cái trên tinh cầu trận pháp toàn bộ bị phá, năm toà phòng ngự đại trận cũng bị phá hai toà, phía ngoài phòng ngự kết giới suy yếu một nửa không ngừng, sợ là đã tràn ngập nguy cơ. Nếu như lại bị phá vỡ một toà hai toà, toàn bộ chiến tuyến tựu hỏng mất, căn bản không ngăn được Thần tộc cùng Khương gia liên thủ.

Tử Hà lạnh rên một tiếng, tự nhiên biết Ninh Tử Nhiên tâm tư, sao lại để hắn toại nguyện, bóng người loáng một cái tựu đuổi theo.

Tòa thứ ba phòng ngự đại trận khu vực.

Sở hữu Ninh gia đệ tử làm thành một mảnh, đều là khẩn trương nhìn chằm chằm thứ hai toà phòng ngự đại trận phương hướng, bởi vì vừa rồi chính là cái kia một bên truyền tới chấn động, rõ ràng thứ hai toà phòng ngự đại trận đã bị phá hủy, mà cái kia hủy trận người, giờ khắc này cần phải tựu ở phương vị nào.

Liền không biết mục tiêu kế tiếp là cái nào.

Hơn năm mươi tên Ninh gia đệ tử, từ ba sao Thiên Giới đến một sao Giới Vương đều có, toàn bộ khẩn trương hai tay đổ mồ hôi lạnh.

Đột nhiên một tên nắm giữ mạnh mẽ Linh Mục thần thông đệ tử cả kinh kêu lên: “Hắn đến!”

Hơn năm mươi người đều là trong lòng run lên, đột nhiên đi về phía trước nhìn tới.

Mờ mịt linh khí bên trong, chậm rãi hiện ra một đạo thon dài bóng người, tay cầm chiến kích, nhanh chân mà tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2508: Tuyệt Vọng Chi Hải, Toàn Tuyến Hỏng Mất

“Chi!”

Hơn năm mươi người tất cả đều mặt xám như tro tàn, chỉ có thể nghe chính mình cùng đồng bạn trái tim “Ầm ầm” tiếng tim đập.

Có người thậm chí muốn khóc, ai cũng không nguyện ý chết, dù cho đã là Giới Vương, cũng hy vọng có thể còn sống lâu dài a.

Hơn nữa còn có người thân ở trong nhà chờ đợi mình.

Có thể giờ khắc này, ngoại trừ ở đây chờ chết ở ngoài, không còn có cái khác biện pháp.

Cái cảm giác này, sợ là sinh mệnh bên trong bết bát nhất cảm giác một trong.

Dương Thanh Huyền nói: “Nhìn dáng dấp của các ngươi, tựa hồ cũng đã có giác ngộ a.”

Cầm đầu Ninh gia đệ tử, một tên ba sao Thiên Giới sơ giai người đàn ông trung niên, quát to: “Ngươi là ai?!”

Dương Thanh Huyền thân ảnh từ mờ mịt linh khí bên trong đi ra, cái kia kiên nghị khuôn mặt, triển lộ ở mỗi cái Ninh gia đệ tử trước mặt.

“Ngươi, ngươi là Dương Thanh Huyền!”

Tên kia ba sao Thiên Giới người đàn ông trung niên hoảng hốt, nhưng lập tức ánh mắt lộ ra một chút ánh sáng, hét lớn: “Ngươi cũng là ba sao sơ giai!”

Phảng phất nội tâm sinh ra một chút hy vọng, kêu lên: “Mọi người đừng sợ, trấn định lại! Người này cùng tu vi của ta là giống nhau, mà ta ở ba sao Thiên Giới sơ giai đã tẩm dâm hơn 500 năm, cùng cấp bên trong xem như là người tài ba. Lại thêm mọi người giúp đỡ, này chiến chúng ta có thể thắng!”

Vì cổ vũ khí thế, cái cuối cùng “Thắng” chữ cơ hồ là hô lên.

“Đúng! Có thể thắng, chúng ta nhất định có thể thắng!”

Mọi người liều mạng gào thét lớn cho mình đánh bạo, bọn họ quên mất thứ hai toà đại trận cái kia một bên, bảo vệ thủ lĩnh có thể là một vị ba sao Thiên Giới hậu kỳ.

“Giết”

Tên kia ba sao Thiên Giới người đàn ông trung niên, điên cuồng rống to, đem khí thế tăng lên tới cực điểm.

Nhưng này cái “Sát” chữ vừa hô lên một nửa, thì dường như ngưng kết ở, lại cũng không âm thanh.

Xung quanh đang bị khích lệ Ninh gia đệ tử, sĩ khí vừa mới vừa dậy, thật giống như cảm giác được không đúng, giật mình xoay người lại, chỉ thấy bọn họ đầu lĩnh trên người, một đạo sâu đậm vết kiếm, đã đem thân thể từ vai trái đến bên phải hạ bổ ra.

Người đàn ông trung niên đầy mặt dại ra, hai mắt từng chút một không thân, nửa người trên thân thể một điểm điểm lướt xuống, máu tươi “Chít chít” bão bắn đi ra bay loạn.

“A!”

Vừa rồi bị hít thuốc lắc mọi người, một cái tựu sợ đến hồn phi phách tán, chiến ý nháy mắt tan rã.

Run rẩy tiếng khóc kêu một mảnh.

“Khà khà.”

Cái kia người đàn ông tuổi trung niên nửa người trên lướt xuống, phía sau lộ ra Quỷ Tàng mặt mũi dữ tợn, lấy ra nam tử trung niên hồn phách tựu ăn.

“A! Chạy mau a!”

Rốt cục có một tên Ninh gia đệ tử đỡ không được, đạo tâm hoàn toàn tan vỡ, khóc hô một tiếng tựu liều mạng hướng về xa xa bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền chiến kích hơi động, đang muốn đuổi đi giết người, đột nhiên trong lòng chấn động mạnh một cái, kêu lên: “Không được!”

“Oành!”

Xa xa cái kia chạy trốn Ninh gia đệ tử, thân thể một cái tựu nổ tung ra, biến thành bột mịn, tựu liền huyết nhục đều không còn nữa tồn tại.

Chặt chẽ đón lấy, còn có bốn tên trốn xa hơn một chút Ninh gia đệ tử, thân thể cũng lần lượt nổ ra, đều là khốc liệt cực kỳ.

Một đạo âm lãnh âm thanh truyền đến, “Ninh gia không cần sẽ trốn chạy rác rưởi.”

Cái kia chút còn chưa chạy trốn Ninh gia đệ tử, kinh khủng bên dưới, lập tức từng cái từng cái mừng như điên, nhìn cái kia trong hư không đi tới người, hét lớn: “Ha ha ha ha, là tử nhưng mà đại nhân! Quá tốt rồi, là tử nhưng mà đại nhân a, chúng ta được cứu rồi!”

Từng cái từng cái một người làm quan cả họ được nhờ, ôm nhau khóc ròng, có loại sống sót sau tai nạn cảm giác hạnh phúc.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy lạnh cả người, từ đầu đến chân không có một tia nhiệt độ.

Nhưng đột nhiên, loại này sắp gặp tử vong lạnh giá cảm giác, theo một đạo tịnh lệ bóng người rơi xuống, mà băng tan tan rã, khôi phục bình thường cảm thấy biết.

“Dương Thanh Huyền, đúng là ngươi!”

Cái kia đạo tịnh lệ bóng người chính là Tử Hà, vừa mừng vừa sợ, lại khó có thể tin, một đôi mắt to xinh đẹp bên trong, tràn đầy ngạc nhiên, “Ngươi, ngươi còn đột phá một sao, tiến nhập ba sao Thiên Giới!”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái gì đúng là ta? Chẳng lẽ còn có người giả mạo ta hay sao?”

Tử Hà ngơ ngác nói: “Không phải ý này, này chút đại trận, tất cả đều là ngươi phá vỡ? Bao quát bốn cái phụ trợ trên tinh cầu trận pháp?”

Dương Thanh Huyền “Ừ” một tiếng, nói: “Lẽ nào ngươi còn phái những người khác lẻn vào đi vào?”

Tử Hà đầu óc có chút đường ngắn, tựa hồ không thể suy tư, lắc đầu nói: “Không không, không phải ý này, ngươi, ngươi làm như thế nào?”

Dương Thanh Huyền hừ một tiếng, cười nhạt nói: “Chuyện này có khó khăn gì? Giết này chút thủ trận sâu kiến, không liền làm đến rồi sao?”

Tử Hà nói: “Cái kia chút đuổi ngươi võ giả đây?”

Dương Thanh Huyền nói: “Những con kiến hôi kia, đã sớm đưa bọn họ đi Ninh gia liệt tổ liệt tông vậy ăn hộp cơm đi.”

“Đáng chết a!”

Vẫn ở bên vừa nghe Ninh Tử Nhiên, điên cuồng hét lớn một tiếng, liền hướng Dương Thanh Huyền xông lại, tức giận muốn rách cả mí mắt, “Cho bọn họ đền mạng đi thôi!”

Đây là giết Ninh gia bao nhiêu người a?

Sợ là gần vạn năm đến, ngoại trừ lần trước yên tĩnh, gừng hai nhà đại chiến ở ngoài, giết chết Ninh gia đệ tử nhiều nhất một người.

Tử Hà đột nhiên bóng người loáng một cái, đem Dương Thanh Huyền hướng về phía sau đẩy một cái, liền hướng Ninh Tử Nhiên tiến lên nghênh tiếp, vui sướng cười nói: “Ha ha, ngươi nói đền mạng tựu đền mạng? Ngươi coi mình là đạo pháp ngày thân, ngôn xuất pháp tùy a? Bất quá một rác rưởi thôi.”

Khinh miệt cười gằn bên dưới, hai tay ở trước người tạo thành chữ thập, sau đó năm ngón tay mở ra, quanh thân hóa hiện ra vô số Luân Hồi khí ngưng kết thành châm nhỏ, lít nha lít nhít, “Sưu sưu” phá không mà đi.

Ninh Tử Nhiên tuy rằng nổi giận, nhưng nội tâm vẫn là tỉnh táo, vừa thấy cái kia Luân Hồi chi châm, sợ đến đột nhiên nhưng mà ở không trung xoay người, tựu né qua.

Tử Hà quát lên: “Dương Thanh Huyền, tiếp tục phá trận, này rác rưởi giao cho ta là tốt rồi.”

Bóng người loáng một cái, tựu đuổi tới, đè lên Ninh Tử Nhiên đánh.

Cái kia chút vừa rồi cho rằng nhặt lấy về một cái mạng Ninh gia đệ tử, không khỏi là trợn mắt ngoác mồm, sau đó đồng bạn mùi máu tanh cùng tiếng kêu thảm thiết, đưa bọn họ từng cái từng cái từ trong khiếp sợ giật mình tỉnh lại, nhất thời từ hạnh phúc Thiên Đường, một cái rơi vào Tu La Địa ngục.

“A! A!”

Mảng lớn tiếng kêu thảm thiết vang lên, mấy cái nháy mắt, này hơn năm mươi tên Ninh gia đệ tử, đã bị Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng phân chia hết.

Sau đó một kiếm một kích, không ngừng chém vào bên trong đại trận.

“Ầm ầm!”

Tòa thứ ba đại trận bị hủy.

…

Vực giới ở ngoài.

Đại lượng thi thể, binh khí, đá vụn, huyết nhục, trôi nổi ở phòng ngự mang bên trong.

Thỉnh thoảng có to lớn ánh sáng nổi lên, hai phái người còn đang khổ cực đánh nhau.

Nhưng Ninh gia đệ tử đã sớm bắt đầu liên tục bại lui, toàn bằng một luồng ý chí chống đỡ, theo phòng ngự mang lực lượng suy yếu, càng là bị tinh thần bọn họ trên tầng thứ hai đả kích.

Ninh Ngũ Uẩn cùng Khương Thiên Chân hai người giết máu me khắp người.

Hai nhà kẻ thù truyền kiếp, từ lâu không có cùng tồn tại khả năng, ngươi không chết thì ta phải lìa đời.

Làm phòng ngự kết giới lần thứ ba bị suy yếu thời điểm, Ninh Ngũ Uẩn đạo tâm rốt cục vỡ, hét lớn: “Lùi! Toàn bộ lùi về vực giới!”

Nói xong, không lo được lại cùng Khương Thiên Chân chiến, vội vàng mang theo đội ngũ hướng về vực trong giới hạn chạy.

Khương Thiên Chân trong đôi mắt thả ra mừng như điên ánh sáng, quát lên: “Đuổi! Đuổi vào vực giới, đưa bọn họ giết cái không còn manh giáp!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2509: Rơi Vào Nguy Cơ, Thần Vương Đến

Binh bại như núi đổ.

Ninh Ngũ Uẩn một gọi trốn, toàn bộ Ninh gia khí thế nháy mắt tan vỡ, tất cả mọi người không liều mạng mà trốn, tiếng khóc kêu liền ngày, đều là cực độ không cam lòng cùng bi phẫn.

Đang lẩn trốn trong quá trình, lại bị Thần tộc cùng Khương gia đệ tử đánh giết tảng lớn.

Tử Nhật đi tới Khương Thiên Chân bên người, cả kinh nói: “Đại nhân, không đuổi giặc cùng đường a, huống hồ chúng ta tổn thất nặng nề, không bằng trước tiên nghỉ ngơi chỉnh một cái.”

“Nghỉ ngơi một cái? Chờ Ninh gia tái kiến lập một cái phòng tuyến đi ra không?”

Khương Thiên Chân khinh thường hạ lệnh: “Đuổi! Toàn bộ truy kích, tiến nhập vực giới! Phàm là có người trái lệnh, giết không tha!”

Tử Nhật sững sờ, lập tức cười khổ không thôi, chỉ giống như sau lưng Khương Thiên Chân, hướng về vực trong giới hạn đuổi theo.

Toàn bộ vực giới bích lũy là một cái thật dài bình phong, Ninh gia đệ tử đi tới quen rồi, rất nhanh bỏ chạy được không còn bóng.

Thần tộc cùng Khương gia người, không dám đuổi nhanh hơn, rất sợ có mai phục cùng cạm bẫy, ở bình phong bên trong lấy hằng định tốc độ đi về phía trước.

Đi một hồi, Tử Nhật sắc mặt có chút khó coi, thấp giọng nói: “Đại nhân, chẳng biết vì sao, ta cuối cùng có loại cảm giác xấu, tựa hồ đã lâm vào cực độ trong lúc nguy hiểm, nhưng lại cảm giác sát không đi ra đến cùng xảy ra chuyện gì.”

Khương Thiên Chân biến sắc mặt, lập tức dừng bước lại.

Hắn cũng có loại này phát giác, còn tưởng rằng là chính mình sốt sắng quá độ, hiện tại Tử Nhật nói chuyện, lập tức hiểu không là ảo giác, mà là thật khả năng gặp phải nguy hiểm.

Chỉ là bọn hắn nhiều người như vậy, lại không có một cái phát hiện nguy hiểm đến cùng ở đâu.

Khương Thiên Chân lớn tiếng nói: “Tất cả đều ngừng hạ, tạm thời nghỉ ngơi một cái.”

Hai phái đệ tử sửng sốt hạ, không rõ vì sao, nhưng vẫn là mười phần nghe lời, đều ngừng lại, riêng phần mình nuốt đan hoặc là vận chuyển chân nguyên. Dù sao vừa rồi một trận đại chiến hạ xuống, ai cũng không thoải mái, mỗi người đều phụ tổn thương, chỉ là thương thế nặng nhẹ bất đồng.

Khương Thiên Chân nhưng là đem thần thức phóng đến mức tận cùng, nghĩ muốn tìm ra cái kia cảm giác nguy hiểm đến cùng ở đâu, nhưng bốn phương tám hướng tất cả đều là hư không mịt mờ một mảnh, không có bất kỳ bóng người nào cùng sự vật.

Khương Thiên Chân nhíu mày lại, mặc dù là Thất Tinh Thiên Giới sơ giai võ tu, cũng không thể giấu giếm được thần thức của hắn, lẽ nào có bảy sao trở lên cường giả nhòm ngó trong bóng tối? Rồi lại không còn gì để nói, nếu như Ninh gia thật sự phái cao thủ như thế lại đây, cần phải trực tiếp giết ra đến, đưa bọn họ toàn diệt mới là.

Nhưng nội tâm cái kia loại cảm giác nguy hiểm, nhưng là càng ngày càng mãnh liệt.

Khương Thiên Chân cùng Tử Nhật liếc mắt nhìn nhau, đều thấy lẫn nhau trong mắt nghiêm nghị.

Khương Thiên Chân kịp thời quyết đoán, quát lên: “Lui binh!”

Mọi người sững sờ, đều là có chút không phản ứng kịp, nhưng nháy mắt, một luồng cảm giác xấu, bao phủ ở mỗi người trong lòng.

Cái kia loại nguy hiểm điềm báo trước, đột nhiên tái hiện ra, làm cho tất cả mọi người tôi không kịp đề phòng.

“A!”

Một đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương, trực tiếp xẹt qua bầu trời.

Một tên Thần tộc võ giả, không giải thích được tựu nổ tung ra, biến thành một bãi huyết nhục.

Sau đó người thứ hai, người thứ ba, tại chỗ võ giả, như là trúng tà giống như vậy, từng cái từng cái nổ tung.

Tất cả mọi người không khỏi là sợ đến hồn phi phách tán.

Khương Thiên Chân sắc mặt nhợt nhạt, hét lớn: “Trốn! Chạy mau!”

Tuy rằng không hiểu xảy ra chuyện gì, nhưng biết có vượt qua bọn họ khống chế sức mạnh tồn tại, đồng thời tràn đầy địch ý.

Hai phái võ giả toàn bộ tựa như điên vậy liều mạng chạy trốn.

Nhưng này từng cái từng cái nổ chết kêu thảm thiết, vẫn là liên tiếp, liền tiếp không ngừng.

Khương Thiên Chân một trận tê cả da đầu, đột nhiên cảm thấy cái kia tử vong nguy hiểm, giáng lâm trên người tự mình, không có chút sức chống cực nào, giống như là trực tiếp bị đẩy vào vực sâu.

Thân thể bị đè ép sắp bạo nổ mở, dù cho hắn là sáu sao đỉnh cao Thiên Giới, lại như cũ yếu dường như sâu kiến.

Trong nháy mắt này, Khương Thiên Chân tựa hồ nghĩ tới điều gì, hoảng sợ kêu lên: “Vực giới chi linh! Là vực giới chi linh!”

Thần tình tuyệt vọng hiện ra ở trên mặt, vực giới chi linh chính là vực giới không gian đản sinh linh thức, cùng vực trong giới hạn tông môn thế gia bản không có bao nhiêu liên hệ, cũng sẽ không sinh sinh liên hệ, chỉ là tình cờ thức tỉnh một loại mạnh mẽ tồn tại.

Tựu ở Khương Thiên Chân tuyệt vọng chờ chết thời khắc, đột nhiên một đạo thướt tha thân ảnh hiện ra, sau đó một luồng mênh mông sức mạnh to lớn xông tới mặt, trực tiếp xuyên thủng trước người hắn sức mạnh, đem cả người hắn khóa lại, thuấn di đi ra ngoài.

Khương Thiên Chân hoảng hốt, dĩ nhiên có người có thể từ vực giới chi linh trong tay đem mình cứu đi?

Hắn rơi ở đằng kia thướt tha dáng người bên một bên, không khỏi sững sờ, lập tức mừng như điên, vội vàng ôm quyền chắp tay chắp tay, cung kính nói: Gặp qua Tử Tâm Thần Vương đại nhân!"

Cái kia thướt tha thân ảnh, chính là Tử Tâm, không nói hai lời, tựu giơ tay lên, hướng về trong hư không một trảo, một mảnh phù văn lánh hiện ra, hóa thành một cái hình tròn to lớn trận pháp, liền hướng trong hư không vỗ tới.

“Ầm ầm!”

Trận pháp kia nhanh chóng xoay tròn, nháy mắt khuếch tán ra, bao phủ toàn bộ chu vi vạn trượng hư không.

Sở hữu võ giả tất cả đều bị trận pháp bọc lại, cái kia loại bóng tối của cái chết nháy mắt tiêu tan vô hình, từng cái từng cái vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, vội vàng hướng về Tử Tâm hành lễ.

“Ầm ầm ầm!”

Trận pháp ranh giới hào quang không ngừng nổ tung, như là chịu đến to lớn nghiền ép.

Tử Tâm động tác này, trực tiếp đem vực giới chi linh chọc giận, trong hư không truyền đến rít gào trầm trầm tiếng.

Tử Tâm cười lạnh nói: “Nghiệt súc, đừng nóng vội. Ta trước đưa bọn tiểu bối này đi ra ngoài, trở lại tốt dễ thu dọn ngươi, chúng ta phía trước món nợ cũng nên tính một chút.”

Ống tay áo vung lên, cái kia trận pháp thật to dựng lên, biến thành lập thể ma trận.

Vô số phù văn hạ xuống tiêu tan, đem sở hữu võ giả bao vào trong.

Lại theo Tử Tâm trong tay quyết ấn biến đổi, nhất thời toàn bộ truyền tống ra ngoài, rơi ở vực giới ngoại.

Một lần này, triệt để chọc giận cái kia vực giới chi linh, sức mạnh đáng sợ hiện hình mà ra, hóa thành vô số màu đen mạch nước ngầm, từ bốn phương tám hướng vọt tới.

Tử Tâm cười gằn không ngớt, trong mắt bắn ra điểm điểm sát khí.

Trong tay trái xuất hiện một quyển sách, tự hành không ngừng lật mở, lượng lớn kinh văn phi thăng mà lên, ở không trung ngưng tụ thành một bức hạo bức tường vô hình.

"Ầm ầm!"

Cái kia chút sóng ngầm xông tới ở trải qua trên tường, bùng nổ ra kinh người rung động, làm cho vực giới bình phong bên trong không gian điên đảo, quy tắc hỗn loạn.

Vực giới chi linh không ngừng càng cường lực số lượng.

Tử Tâm bốn phía kinh văn chi tường bị áp súc nhanh chóng nắm chặt.

Tử Tâm hai con ngươi mắt sáng lên, con ngươi lập tức biến thành màu xanh thẫm, vô số bé nhỏ phù văn lượn quanh ở hai con ngươi bốn phía, trong tay kinh thư hợp lại, nhất thời mấy cái phù văn to lớn bay bay lên, ở không trung biến ảo mở, ngưng kết thành một mảnh màu tím chi hải.

Tay nàng bấm quyết ấn, quát lạnh: "Thiên Chi Thần Dụ!"

Tử khí chi hải đột nhiên biến lớn, một cái đem sở hữu sóng ngầm chém vỡ, hóa thành một đạo to lớn màn ánh sáng, hướng về vực giới nơi sâu xa chém tới.

"Ầm ầm!"

Toàn bộ vực giới như là bị hoành chém nứt.

Sau đó to lớn tiếng gầm gừ từ bên trong truyền đến, một con cự thú hình dáng năng lượng thể lao nhanh mà ra, trên người bộc phát khí tức đáng sợ.

Lệnh Tử Tâm sửng sốt một chút là, này vực giới chi linh hóa hình trên người, dán đầy các loại phù văn, tựu liền trên trán đều dán một đạo phù, đem ở giữa mặt toàn bộ ngăn trở.

"Quả nhiên là có người động chân động tay, chẳng trách vực giới chi linh sẽ tự hành công kích người."

Tử Tâm trong lòng hơi động, đồng thời lại vô cùng khiếp sợ, cõi đời này còn chưa từng nghe nói có ai có thể lợi dụng vực giới chi linh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2510: Chuyển Pháp Diêu Quang, Thái Cổ Thần Khí

Cái kia vực giới chi linh thân thể khẽ động, làm một lao xuống động tác, toàn bộ vực giới quy tắc phảng phất đều hướng về đụng tới.

Tử Tâm biến sắc mặt, giơ tay lên, lòng bàn tay bay ra một đóa màu xanh biếc tinh hoa, hiện ra vô số cạnh mặt, mặc dù là hào quang màu đen, đều ở đây tinh hoa bên trong bị phân giải.

Tinh hoa ở trong tay nhất chuyển, mỗi cái trên mặt đều có thật nhỏ phù văn tuôn ra, tảng lớn Luân Hồi Chi Quang phóng ra, hình thành một đóa kỳ dị tinh trạng hoa sen.

Mặt trên có năm toà nguyên tố núi to trào hiện, hình thành một mảnh ngũ hành chi hải.

Ở nguyên tố phía trên, càng là xuất hiện cửu trọng thiên huyền diệu cảnh tượng huyền ảo.

Đây là Tử Tâm tu luyện Chí Tôn Luân Hồi Công sau, mượn dùng Luân Hồi lực lượng luyện chế được bản mệnh pháp bảo chuyển pháp Diêu Quang.

Tinh hoa ở trên lòng bàn tay phương loáng một cái, Luân Hồi lực lượng vòng quanh trăm dặm đường kính xoay tròn, cùng cái kia vực giới lực lượng mạnh mẽ đè ép cùng nhau, phát sinh nặng nề "Ầm ầm" tiếng, như là thiên địa đang nghiến răng giống như vậy, khiến người tai điếc mắt bất tỉnh.

Vực giới ngoại Khương Thiên Chân đám người, vội vàng bấm quyết trấn định tâm thần, bế tắc lỗ tai, này mới từng cái từng cái ổn định lại.

Vực giới chi linh giận dữ, rít gào một tiếng, trực tiếp đứng dậy, hình thể biến thành trăm trượng to lớn, trực tiếp một chưởng đánh về cái kia chuyển pháp Diêu Quang.

Tử Tâm đưa tay bấm quyết một điểm, chuyển pháp Diêu Quang trên lập tức hóa ra một vị khuôn mặt dữ tợn Pháp Tướng, tương tự có trăm trượng cao to, trong tay kết ra giống như Tử Tâm ấn quyết, liền hướng vực giới chi linh vỗ tới.

“Ầm ầm!”

Hai người song chưởng đối oanh cùng nhau, uy năng có như sao bạo nổ, nổ một phương hoàn vũ tan vỡ.

Nhưng vực giới chi linh sức mạnh tựa hồ càng hơn một bậc, thiếp ở toàn thân phù văn toàn bộ trở nên sáng sủa, lấy những bùa chú này vì là tiết điểm, vô số năng lượng ở bên trong thân thể hình thành một bức lưu chuyển con đường.

Tử Tâm hai con ngươi đột nhiên co, giật mình nhìn chằm chằm vực giới chi linh, ở nó nơi ngực có một cái huy chương tựa như đồ vật, là cả dòng năng lượng chuyển lộ tuyến trung tâm, cái kia huy chương tỏa ra một sức mạnh kỳ dị, hơn nữa cho Tử Tâm một loại cảm giác quen thuộc.

“Là hắn!”

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Tử Tâm bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó, kinh hô một tiếng.

Huy chương này cùng lúc trước Vũ Văn Chiến khảm nạm tại chính mình mi tâm cái kia tấm huy chương rất giống nhau, tuy rằng ở hình dạng cùng trên kết cấu có chút bất đồng, nhưng cho Tử Hà cảm giác, nhưng là giống nhau như đúc, bất quá vực giới chi linh trên người cái này, rõ ràng cao cấp hơn nhiều.

Tử Tâm thầm nghĩ: “Vũ Văn Chiến cùng này vực giới chi linh sau lưng là cùng một người.”

“Ầm ầm!”

Tựu ở nàng tâm tư thời điểm hỗn loạn, vực giới chi linh sức mạnh đột nhiên kéo lên, trực tiếp đem chuyển pháp Diêu Quang trên pháp thân đánh nát bấy.

Một luồng mạnh mẽ phá diệt lực lượng, ép đè xuống.

Tử Tâm kinh sợ, năm ngón tay nhất chuyển, chuyển pháp Diêu Quang nháy mắt hòa tan thành trạng thái lỏng, theo lòng bàn tay chảy về phía toàn thân, ngưng tụ thành một bộ cô gái chiến y.

Sau đó bóng người lay động, tựu tránh thoát đáng sợ kia một đòn.

Toàn bộ vực giới hư không, đều bị đòn đánh này đánh nát tan, ở vực giới bình phong bên trong hình thành một cái hắc động lớn vòng xoáy.

Vực giới chi linh quỷ dị hai con ngươi, hung hăng nhìn chằm chằm Tử Hà, thân thể chậm rãi biến mất không còn tăm hơi.

Tử Tâm không dám khinh thường, vội vàng cảnh giác, đồng thời đem chuyển pháp Diêu Quang phòng ngự phạm vi mở rộng, để ngừa cái kia vực giới chi linh đánh lén.

Nơi này là vực giới bình phong bên trong, toàn bộ mười triệu dặm hư không, tất cả đều là thân thể của nó.

Mặc dù là tám sao Thiên Giới trung kỳ, hơi không có để lại thần, cũng có thể ngã xuống trong đó.

Đột nhiên, vực giới không gian bắt đầu run rẩy kịch liệt.

Tử Tâm tuy rằng có chuyển pháp Diêu Quang bảo vệ, nhưng thân thể vẫn như cũ theo cái kia run rẩy mà run rẩy, nàng một tay nâng Diêu Quang, một tay cầm sách, vạn phần cảnh giác nhìn chằm chằm phía trước, này cỗ rung động ngọn nguồn.

Bên trong biến ảo ra hai cái vòng xoáy, chuyển động bên dưới, vô số năng lượng bị hút vào.

Lập tức, lấy vòng xoáy làm trung tâm, một điểm điểm cảnh tượng liền hiện ra.

Vực giới ngoại Khương Thiên Chân đám người, không khỏi là hoảng sợ há to mồm, sợ đến vội vàng lùi về sau, sợ bị lan đến đi vào.

Cái kia hai cái vòng xoáy càng là hai cái lỗ mũi, sau đó gương mặt từ từ ở mười triệu dặm trên hư không tái hiện ra, tất cả mọi người chưa từng gặp to lớn như vậy mặt, toàn thân tóc gáy dựng thẳng, sợ hãi tay chân lạnh lẽo.

Tử Tâm cũng là sắc mặt trắng bệch, dĩ nhiên là vực giới bản thể, hơn nữa làm cho nàng vạn phần khiếp sợ là, này bản thể trên trán, cũng dán vào một tấm Hoàng Phù, như là to lớn vách núi, từ phía chân trời thõng xuống.

Tử Tâm hút khẩu hơi lạnh, quát lên: “Nghiệt súc! Giở trò quỷ gì.”

Gương mặt đó chậm rãi mở hai mắt ra đến, như là tạc liệt Hằng Tinh giống như vậy, bắn mạnh ra vô cùng hào quang, sau đó há mồm ra, phát sinh một đạo cổ xưa nguyên âm, đến từ chính vũ trụ đản sinh ban đầu, vạn vật không dài thời gian, trong thiên địa âm thanh thứ nhất: “Úm”

Ở rất nhiều tu luyện pháp môn bên trong, đều cho rằng vũ trụ đản sinh ở “Úm” này một cổ lão nguyên âm, là trong vũ trụ âm thanh thứ nhất, ở trong chứa tất cả năng lượng rung động, là đạo chi hóa thân.

Lúc trước Hàng Trần nghĩ muốn trấn áp chưởng giáo, sử dụng sáu chữ đại minh chú: Úm, mà, đây, bá, meo, hồng, chính là lấy "Úm" này nhất nguyên thanh âm, mở ra cường đại minh nguyền rủa lực lượng.

"Úm" chữ vừa ra, Tử Tâm nhất thời hoàn toàn biến sắc, toàn bộ người nháy mắt bị một luồng âm tiết sức mạnh to lớn trấn áp, chuyển pháp Diêu Quang lay động liên tục, như là gió bão bên trong lúc nào cũng có thể sẽ tắt hỏa diễm.

Thiên Chi Thần Dụ pháp thư "Ào ào ào" nhanh chóng xoay chuyển, cũng bị này một âm tiết chấn linh khí kịch liệt trôi qua.

Tử Tâm cả người khí huyết khuấy động, trong đầu không ngừng truyền đến "Ong ong" tiếng kêu to, toàn bộ người bị cái kia một đạo pháp thanh âm kéo, thân thể ở một điểm vạch trần nát.

"Làm sao sẽ mạnh như vậy!"

Tử Tâm lòng tràn đầy ngạc nhiên, biết này chiến khó có thể thủ thắng, chỉ có thể nghĩ biện pháp trước tiên lui hạ, để cầu tự vệ.

Đúng lúc này, "Ầm ầm" một tiếng vang thật lớn, một đạo màu xanh cực quang kích bắn mà đến, nhảy vào đến nguyên âm bên trong.

Thanh mang kịch liệt phóng đại, hóa thành một thanh xưa cũ thần kiếm, vắt ngang trong hư không.

Tử Tâm vui vẻ nói: "Thái cổ Thần khí răng nanh!"

Một đạo bóng người màu xanh đi vào vòng chiến, tay bắt ở đằng kia răng nanh trên, nhất thời rít lên một tiếng rống to vang lên, chấn động đến mức thiên địa lăn lộn, cùng cái kia “Úm” thanh âm kích đánh nhau.

Kiếm này là thái cổ thời đại lưu truyền xuống chí bảo, vẫn chưởng quản ở Thần tộc trong tay, cũng không ai biết là cái gì thần thú hàm răng, thậm chí có người nói là nơi đây vũ trụ răng nanh, bất kỳ chữ đều không đủ cho rằng kỳ mệnh tên, vì vậy chỉ gọi răng nanh.

Màu xanh kiếm ảnh ở bóng người màu xanh bốn phía lấp lóe, thái cổ thần thú gầm thét không ngừng từ trên thân kiếm khuấy động mà ra, chấn động đến mức không gian vũ trụ cùng người áo xanh đều hoảng hốt bất định, người áo xanh sắc mặt hơi đổi, nói ra: “Tử Tâm, đồng loạt ra tay, giết này linh!”

“Tốt!”

Tử Tâm một cái tự tin tăng nhiều, chuyển pháp Diêu Quang ở trong tay hóa thành một thanh màu xanh lục kiếm, vô số Luân Hồi khí từ trên mũi kiếm nổi lên, hóa thành vạn ngàn quy tắc.

Một toà mênh mông to lớn Luân Hồi trận pháp, từ nơi sâu xa trong vũ trụ tái hiện ra, đem cái kia trương to lớn khuôn mặt, nhét vào trận pháp bên trên.

Khương Thiên Chân đám người vừa mừng vừa sợ, đồng thời hoảng hốt lần thứ hai lui về phía sau.

Trước mắt nhưng là tụ tập hai vị Thần Vương, hơn nữa đều là vừa rồi đột phá tới tám sao Thiên Giới trung kỳ Thần Vương, thực lực tương đương với hai vị Thiên Vương, liên thủ bên dưới, mặc dù là vũ trụ đều có thể chém mở!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2511: Danh Tộc Sỉ Nhục, Sắc Dụ Thuật

Vực trong giới hạn, Ninh gia chủ tinh trên.

Đáng sợ bầu không khí ở đại điện bên trong lan tràn.

Hầu như tất cả Ninh gia cao tầng đều tụ tập ở đây, mỗi người đều sắc mặt ngưng trọng, thấp giọng thảo luận gần nhất tình hình chiến tranh.

Đặc biệt là Ninh Ngũ Uẩn cầu viện tin tức truyền về sau, lệnh toàn bộ Ninh gia rất là chấn động.

Một luồng gió nổi lên trong lầu trước cơn mưa to lớn kiềm chế, bao phủ ở mỗi cái Ninh gia đệ tử trong lòng.

Ninh Thánh Hạo sắc mặt âm trầm muốn chảy ra nước, hung tợn đảo qua mọi người, sau đó lập tức hạ lệnh, triệu tập gia tộc toàn bộ cường giả lao tới tiền tuyến.

Đồng thời để người đem một ít ẩn cư bế quan trưởng lão đều thông báo đi ra, tọa trấn mấy đại chủ tinh.

Bị người trực tiếp công phá phòng tuyến, đánh vào đến vực giới bên trong, là gần ngàn năm qua, sở hữu Thánh Tông danh tộc bên trong chuyện chưa bao giờ có. Sỉ nhục to lớn, sợ là mấy nghìn năm đều rửa không sạch.

Nếu như lại để Khương Thiên Chân nhân mã tiến quân thần tốc, tựu thật sự không mặt mũi lại tới Thánh Tông danh tộc bên trong lăn lộn, còn không bằng chính mình thối lui ra tốt.

Ninh Thánh Hạo nhận được tin tức sau, tức giận giết liên tục hơn mười người cận vệ cùng thị thiếp, cũng khó khăn tiêu tan một tia trong lòng cơn giận, lập tức kiểm kê cao thủ, tức khắc xuất phát.

Ninh gia chủ tinh cùng biên giới tuy rằng xa xôi, nhưng thông qua cực xa khoảng cách truyền tống đại trận, cũng chỉ là trong khoảnh khắc đạt tới sự.

Chỉ có điều Dương Thanh Huyền lần lượt phá tan năm cái hạt nhân phòng ngự đại trận sau, liên quan mấy cái tinh cầu trên truyền tống đại trận cũng bị phá hết.

Vì lẽ đó Ninh gia cường giả chỉ có thể truyền tống đến phụ cận tinh cầu trên, lại chạy như bay tới.

...

Thiên U Tinh trên.

Hoàn toàn tĩnh mịch.

Ngoại trừ hỗn loạn năng lượng ở hư không phun trào ở ngoài, thỉnh thoảng truyền đến "Ầm ầm" đánh về, lại không có bất kỳ thanh âm đánh nhau.

Thậm chí toàn bộ tinh cầu trên, vạn vật không tồn, trở thành một viên Tử Tinh.

Năm đại hạt nhân trận pháp toàn bộ bị phá rơi, mặt trên Ninh gia đệ tử bị Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng càn quét hết sạch.

Tinh cầu bề ngoài bị đánh loang loang lổ lổ, liệt địa Thiên Lý, bên trong Thiên U tinh khí không ngừng tràn ra, sợ là đã thương tổn tới tinh hạch, bắt đầu muốn đi vào suy vong.

Tử Hà, Ninh Tử Nhiên, Phong Phiêu Linh cùng Ninh Mộc Lưu, cũng đã đình chỉ chiến đấu.

Bốn người tất cả đều là cả người đẫm máu, thở hồng hộc, hầu như đèn cạn dầu.

Đại chiến hạt nhân chính là quay chung quanh năm đại trận pháp triển khai, hiện tại trận pháp bị hủy, ý nghĩa của chiến đấu tựu chỉ còn lại đánh giết đối phương.

Nhưng đến rồi thất tinh trình độ, ở giống nhau trên cảnh giới, chỉ cần cố ý chạy trốn, một phe khác rất khó đánh giết.

Vì lẽ đó đấu mấy ngày mấy đêm sau, rốt cục cũng ngừng lại.

Bốn người đều là tuyệt nhiên bất đồng tâm tình, Tử Hà cùng Phong Phiêu Linh kinh hỉ vạn phần, Ninh Tử Nhiên cùng Ninh Mộc Lưu nhưng là bi phẫn không ngớt, ngửa lên trời khóc lớn.

Tử Hà nói: “Ninh gia tiền tuyến đã toàn bộ tan vỡ, đào binh lập tức sẽ tới, chúng ta trước tiên lui, đi cùng Khương Thiên Chân hội hợp.”

Trên thực tế, nàng bản thể còn ở vực giới trung hòa vực giới chi linh đánh nhau, mục đích thực sự của nàng không phải hội hợp Khương Thiên Chân, mà là lùi tới vực giới bình phong che chở biên giới, mau chóng cùng mình bản thể hội hợp.

Ninh gia phòng ngự chiến tuyến chạy vỡ, trọng đại như thế chuyện, sợ là chẳng mấy chốc sẽ truyền khắp toàn bộ Ninh gia, Ninh Thánh Hạo nhất định ngồi không yên, tất nhiên sẽ tự mình mang người đến vây quét phe mình.

Cái này cũng là chính là Tử Tâm cùng Thanh Sanh tới rồi Ninh gia vực giới nguyên nhân, chính là sợ Ninh gia toàn diện phản công, đồng thời còn có hai cái mục đích, một chính là giáo huấn vực giới chi linh, kém một chút để phân thân của nàng chết thảm, hai chính là thu lấy Thiên U Tinh, tuy rằng tinh cầu bị làm hỏng, nhưng làm năng lượng khổng lồ thân thể, luyện hóa đến chuyển pháp Diêu Quang bên trong, có thể để chuyển pháp Diêu Quang sức mạnh tăng lên mấy cái này cấp bậc.

"Muốn đi? Chết ở Ninh gia đi!"

Ninh Tử Nhiên rống to nói: "Mộc Lưu trưởng lão, đem bốn người bọn họ đều lưu lại! Gia chủ chẳng mấy chốc sẽ phái người đến cứu viện. Chỉ cần giết bốn người này, này chiến tuy rằng phòng tuyến tan vỡ, nhưng cũng không tính thua!"

Ninh Mộc Lưu trong lòng rùng mình, lập tức sát ý kiên quyết.

Ninh Tử Nhiên mười phần có đạo lý, nếu như có thể đánh giết đối phương hai vị Thất Tinh Thiên Giới, cùng với Dương Thanh Huyền, như vậy phòng ngự tan vỡ đánh đổi, coi như là trở về bản.

Lập tức hít một hơi dài, lần thứ hai hóa ra ma thân, hướng về Phong Phiêu Linh công tới.

Tử Hà hơi thay đổi sắc mặt, nghĩ muốn chạy trốn, nhưng Ninh Tử Nhiên cũng tựa như nổi điên vọt lên, biết ý đồ của đối phương, nhất thời hét lớn: "Dương Thanh Huyền ngươi trước đi, lùi tới vực giới bình phong biên giới, trên đường cẩn thận một chút, Ninh gia tan tác đội ngũ đang lại đây, ngươi từ hai bên đi vòng qua, chỉ cần lùi tới Ninh gia vực giới biên giới tựu an toàn."

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, nói: "Làm sao ngươi biết phía trước tình huống?"

Tử Hà vội la lên: "Phí lời thật nhiều, không kịp giải thích, đi mau!"

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, Tử Hà cái trình độ này chiến đấu chính mình hoàn toàn nhúng tay không đi vào, lưu lại nơi này chỉ có thể trở thành là phiền toái, chính mình tẩu vi thượng sách.

Lúc này bóng người loáng một cái, hãy cùng Quỷ Tàng hướng về vực giới biên giới bỏ chạy.

Ninh Tử Nhiên muốn rách cả mí mắt, quát: “Tiểu tử thối! Có ngon thì đừng chạy.”

Dương Thanh Huyền xoay người lại, cười nhạo một tiếng, mắng: “Rác rưởi.” Sau đó lại xoay người bay đi.

Ninh Tử Nhiên tức giận “Oa oa” kêu to, trán đều bốc khói.

Không có bay bao lâu, quả nhiên phát hiện phía trước đại lượng khí tức chạy như bay tới, Hỏa Nhãn Kim Tình quét qua hạ, quả nhiên tất cả đều là vết thương chồng chất, cúi đầu ủ rũ dáng vẻ, từng cái từng cái như là sương đánh quả cà, tủng kéo cái đầu, thật giống không mặt mũi gặp người tựa như.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, lập tức biến thành Cùng Kỳ Yêu tộc, đồng thời mang tới Thanh Nha Quỷ Diện, tựu tiến lên nghênh tiếp.

Gặp qua ngũ uẩn đại nhân, gặp chư vị đại nhân!"

Dương Thanh Huyền rất nhanh tựu cùng mọi người đối mặt, vội vàng bay tiến lên, khom người chắp tay.

Ninh Ngũ Uẩn liếc mắt nhìn hắn, hơi hơi nhíu mày, nói: “Ngươi là ai?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tại hạ Ninh Thanh.”

Ninh Ngũ Uẩn nghĩ đến hạ, trong ấn tượng tựa hồ cũng không có người này, nhưng người nhà họ Trữ khẩu đông đảo, cũng không cách nào từng cái nhớ kỹ, hơn nữa giờ khắc này buồn bực mất tập trung, cũng làm mộng không nghĩ tới Dương Thanh Huyền dám đối mặt lên trước, chỉ là hỏi: “Thiên U Tinh đến cùng xảy ra khi nào? Bây giờ là tình huống thế nào.”

Dương Thanh Huyền sầu thảm nói: “Thiên U Tinh bị Tử Hà đánh nổ, toàn bộ tinh cầu cùng phụ cận mấy cái tinh cầu cường giả, tất cả đều bị Tử Hà cùng Phong Phiêu Linh giết. Tựu liền tử nhưng mà đại nhân cùng Mộc Lưu đại nhân vậy, vậy...” Nói đến phía sau, khóc không thành tiếng.

Ninh Ngũ Uẩn hoảng hốt, cả kinh nói: “Cái gì?! Tử nhưng mà cùng Mộc Lưu đại nhân, bọn họ... Không thể, tuyệt đối không thể! Hai vị đại nhân đều là Thất Tinh Thiên Giới, cái nào có như thế dễ dàng ngã xuống!”

Tuy rằng hết sức không tin, nhưng trong thanh âm sợ hãi đã để lộ ra tâm tình của hắn, loại này không tin dao động hết sức lợi hại.

Chung quanh tàn binh bại tướng, không khỏi là khiếp sợ vạn phần, từng cái từng cái dường như tận thế giáng lâm, cảm thấy to lớn tuyệt vọng.

Nếu như Ninh Tử Nhiên cùng Ninh Mộc Lưu đều chết hết, vậy bọn họ hiện tại trốn về Thiên U Tinh, chẳng lẽ không phải tự chui đầu vào lưới, cho Tử Hà cùng Phong Phiêu Linh đưa đầu người đi?

Dương Thanh Huyền tiếng khóc nói ra: “Cái kia Tử Hà cùng Phong Phiêu Linh cực kỳ ác độc, dùng các loại thủ đoạn hèn hạ, để hai vị đại nhân rơi vào cạm bẫy. Cái kia Tử Hà càng là trực tiếp dùng sắc dụ thuật, biến ra ngàn vạn cái không mặc quần áo phân thân, để tử nhưng mà đại nhân đột nhiên không kịp chuẩn bị tựu chảy máu mũi, sau đó bị một đòn trọng thương.”

Chương 2512: Các Ngươi Chết Rồi, Hắn Cũng Sẽ Không Chết

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Lời này nếu là bị Tử Hà nghe lời, không biết sẽ giết hay không chính mình.”

Ninh Ngũ Uẩn bọn người là trợn mắt ngoác mồm, sau đó một nghĩ Tử Hà cái kia uyển chuyển dáng người, cùng với tuyệt cường uy nghiêm, nữ vương cùng ngự tỷ phong phạm mười phần, đổi thành là của mình lời, sợ là cũng sẽ bên trong cái kia thuật cạm bẫy, không khỏi đều tin mấy phần, từng cái từng cái càng là mặt mày ủ rũ, không biết làm sao bây giờ tốt.

Một ông già nói ra: “Ngũ uẩn đại nhân, hiện ở phía trước nguy hiểm, chúng ta không bằng tựu lưu ở nơi đây. Chờ gia chủ phái cường giả đến cứu viện, chúng ta liền có thể trước sau bọc đánh, đem Tử Hà cùng Phong Phiêu Linh một lưới bắt hết.”

Ninh Ngũ Uẩn trầm ngâm xuống, lại hướng về Dương Thanh Huyền hỏi: “Cái kia Dương Thanh Huyền đây? Có thể có chết?”

Trước hắn cho là Dương Thanh Huyền giết tất cả mọi người, bây giờ nghe Ninh Tử Nhiên cùng Ninh Mộc Lưu ngã xuống tin tức, như vậy phá tan năm đại hạt nhân trận pháp quá nửa là Tử Hà, như vậy Dương Thanh Huyền vô cùng có khả năng đã chết.

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia Dương Thanh Huyền đã chết, một sớm đã bị Ninh Thích Ninh Thành hai vị đại nhân giết, nhưng tiếc là, hai vị đại nhân sau đó lại bị Tử Hà giết.”

Ninh Ngũ Uẩn cười nói: “Ha ha, chết rồi thì tốt, cuối cùng cũng coi như diệt trừ một cái đại họa tâm phúc. Chết rồi Dương

Thanh Huyền, này chiến bao nhiêu cũng coi như có chút thành quả, chưa hề hoàn toàn uổng phí a, ha ha ha ha.”

Ninh gia đệ tử cũng đều lộ ra nụ cười vui mừng.

Dương Thanh Huyền trong lòng bốc lên lửa giận, thầm nói: “Không nghĩ tới lão tử chết rồi, các ngươi lại đều cao hứng như thế.”

Lập tức nói ra: “Cái kia Dương Thanh Huyền trước khi chết, còn mạnh hơn địa rống lớn một câu nói.”

Ninh Ngũ Uẩn sững sờ nói: “Nói cái gì?”

Dương Thanh Huyền giả vờ dáng vẻ khổ sở, nói: “Lời này khó nghe, thuộc hạ...”

Ninh Ngũ Uẩn khoát tay nói: “Không sao, nói thẳng đi. Ta đổ muốn nghe một chút, này cái gọi là vinh quang vương giả, trước khi chết có thể nói cái gì.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hắn nói, các ngươi chết rồi, hắn cũng sẽ không chết.”

Ninh Ngũ Uẩn sững sờ, theo bản năng hỏi: “Đây là cái gì ý...”

Tiếng nói đột nhiên cắt đứt, một luồng cảm giác hết sức nguy hiểm, nước vọt khắp toàn thân.

Ninh Ngũ Uẩn chưa bao giờ có một khắc khoảng cách tử vong gần như vậy, mặc dù cùng Khương Thiên Chân đại chiến thời điểm, mấy lần rơi vào hiểm cảnh, đều chuyển nguy thành an, nhưng giờ phút này nguy hiểm, nhưng để hắn cùng Tử Thần hoàn toàn dính vào cùng nhau.

Từ Dương Thanh Huyền bên cạnh người, chém ra một thanh Quỷ Kiếm, lặng yên không một tiếng động, ở hắn lòng cảnh giác yếu ớt nhất thời khắc, trực tiếp xuyên vào lồng ngực của hắn.

Quỷ Kiếm vào cơ thể ba phần, Ninh Ngũ Uẩn tựu nháy mắt hiểu ra lại đây.

Hiểu ra có hai điểm: Một, người trước mắt này có trò lừa, không phải Ninh gia đệ tử. Hai, Dương Thanh Huyền câu nói kia ý tứ, nói là chính mình chờ người đã chết, hắn cũng chưa chết, chứng minh Dương Thanh Huyền cũng chưa chết.

“Đáng chết a!”

Ninh Ngũ Uẩn dù sao cũng là sáu sao cường giả tối đỉnh, ở sinh tử một sát na, đột nhiên bạo phát suốt đời tiềm năng.

Tránh né đã không còn kịp rồi, trong cơ thể còn sót lại một điểm chân nguyên, trong khoảnh khắc hội tụ ở trước ngực, ngăn trở Quỷ Tàng chiêu kiếm đó, để nó không cách nào nữa tiến vào mảy may.

Mà hầu như ở cùng trong nháy mắt, Dương Thanh Huyền trong tay Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa đã ngưng tụ mà thành, mạnh mẽ đánh về Ninh Ngũ Uẩn lồng ngực, cùng Quỷ Tàng chiêu kiếm đó sức mạnh đặt ngang hàng lên.

“Ầm ầm!”

To lớn hỏa diễm ở giữa hai người nổ ra, hướng về hướng về bốn phương tám hướng.

Chung quanh Ninh gia đệ tử toàn bộ bị lan đến đi vào.

Này chút người có thể sống đến hiện tại, không có chỗ nào mà không phải là cường giả, nhưng đều bị thương không nhẹ, hơn nữa thể năng từng cái từng cái hầu như tiêu hao hết.

Ở đây bất ngờ không kịp đề phòng đáng sợ hỏa diễm nổ tung hạ, tất cả đều không ngừng kêu thảm thiết, lần thứ hai tổn thương càng thêm tổn thương.

Có chút càng là đèn cạn dầu, không cách nào chống đỡ Thiên hỏa, sống sờ sờ bị thiêu chết, tiếng kêu thảm thiết thê lương yếu ớt xuống, cho đến diệt vong.

“A! Đáng chết a, hắn chính là Dương Thanh Huyền!”

Ninh Ngũ Uẩn đồng dạng lần thứ hai bị trọng thương, phun ra một ngụm máu đến, nhưng dù sao cũng là sáu sao đỉnh cao, mặc dù như vậy cũng không chết, tức giận gầm hét lên: “Giết! Mau giết hắn!”

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng sớm đã xuất thủ, nhanh chóng thu cắt này chút Ninh gia đệ tánh mạng của con.

Nếu như chờ này chút người toàn bộ phục hồi như cũ lại đây, lại là một luồng sức chiến đấu đáng sợ số lượng, nhân lúc hiện tại chém giết bọn họ, chính là thời cơ tốt nhất.

Ninh Ngũ Uẩn đột nhiên nhấc lên chân khí, không để ý trên người trọng thương, liền hướng Dương Thanh Huyền lướt đi.

Quỷ Tàng hét lớn một tiếng, tựu chặn ở Dương Thanh Huyền trước mặt, nói: “Người này ta tới ngăn cản, ngươi trước giết sạch những người khác!”

Bách Quỷ Dạ Hành ở trước người loáng một cái, thì trở thành to lớn kiếm hình, đứng chổng ngược không trung.

Hai tay bấm quyết bên dưới, vô số thần kiếm từ Thái Huyền Thiên bên trong tuôn ra, trải rộng tại thân thể bốn phía, hình thành một mảnh kiếm chi phòng ngự.

“Oanh!”

Ninh Ngũ Uẩn liều mạng một quyền, mạnh mẽ oanh trên Quỷ Kiếm, “Rầm” một tiếng liền đem Quỷ Kiếm đánh nát bấy.

Mặt khác cái kia chút từ Thái Huyền Thiên bên trong triệu tập đi ra thần kiếm, cũng dồn dập nổ tung, hóa thành vô số Kiếm Hồn ánh sáng tản đi.

Quỷ Tàng phun ra một khẩu máu đen, “Oa oa” kêu thảm một tiếng, tựu bay ngược ra ngoài, trên người lân giáp cũng nổ tung một mảnh.

Sáu sao đỉnh cao Thiên Giới, mặc dù trọng thương tại người, mặc dù cung giương hết đà, vẫn là cường đại không thể chống đối.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Chống đỡ được sao?!”

Quỷ Tàng lại là phụt ra khẩu huyết đi ra, ổn định hạ thân trên tổn thương, nói: “Chống đỡ được!”

Sau đó hai tay bấm quyết, lần thứ hai vận chuyển Thái Huyền kiếm ý, triệu hoán Thái Huyền Thiên bên trong mộ kiếm.

Từng đạo từng đạo phần mộ phá không mà đến, ở bốn phía biến ảo ra hư tượng, sau đó kiếm khí xông lên tận trời, hình thành từng đạo từng đạo kiếm quang hải dương.

Cùng Quỷ Tàng trên người khí tức tần suất, duy trì mãnh liệt cộng hưởng.

Năm sao Thiên Giới trung kỳ sức mạnh, bị Quỷ Tàng nháy mắt phát huy đến đến cực điểm.

Đối phó Ninh Ngũ Uẩn, biện pháp tốt nhất là du đấu, mà có phải là mạnh mẽ chống đỡ, nhưng nếu là ngươi du đấu, hắn phải đi giết Dương Thanh Huyền.

Lấy Dương Thanh Huyền thực lực, căn bản không thể tránh thoát Ninh Ngũ Uẩn công kích, trên lý thuyết một chiêu, mức cao nhất hai chiêu thì phải chết.

Vì lẽ đó Quỷ Tàng chỉ có thể lựa chọn mạnh mẽ chống đỡ đến ngăn cản Ninh Ngũ Uẩn, lấy tiêu hao Ninh Ngũ Uẩn thể năng làm mục đích.

“Bọ ngựa đấu xe, không biết tự lượng sức mình!”

Ninh Ngũ Uẩn giận dữ hét lớn một tiếng, tay khôi bao trùm toàn bộ cánh tay, điên cuồng oanh mà đến, “Đi chết đi! Năm sao Thiên Giới cặn bã, sâu kiến, cũng dám càn rỡ trước mặt ta!”

“Ầm ầm!”

Tay khôi đột nhiên đánh ở thế giới của Kiếm trên, sở hữu thần kiếm kiếm ý, hầu như ở cùng trong nháy mắt nổ tung.

Quỷ Tàng “Oa” lại là phun ra một ngụm máu tươi, lồng ngực bị cách không quyền ý chấn lõm xuống, sau lưng nhô lên, thân thể cơ hồ bị đánh xuyên qua.

Toàn bộ người ở không trung dừng lại hạ, sau đó tựu bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Quỷ Tàng!”

Ninh Ngũ Uẩn trong đôi mắt sát khí lóe lên, lạnh giọng nói: “Nếu ngươi cố ý chịu chết, cái kia ta tựu trước hết là giết ngươi được rồi!”

Nói xong liền đạp bước đi tới.

Đột nhiên thân thể hơi ngưng lại, một căn thô đen to lớn xích sắt, qua lại hư không mà đến, mấy cái ấn quyết lấp lóe hạ, tựu đem thân thể của chính mình hoàn toàn khóa lại, trói đến sít sao.

Khoá sắt trên bốc lên lạnh vô cùng hàn ý, đồng thời có cực kỳ kiên cố tạo thành kết cấu, mặt trên ngàn tỉ phù văn hóa thành lưu quang, hơi xoay tròn.

Chính là Dương Thanh Huyền từ Vô Dục Giới bên trong chiếm được Hỗn Linh Thần Thiết, một phía khác đã bắt trên tay Dương Thanh Huyền, gắt gao kéo lại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2513: Lưỡng Bại Câu Thương, Bất Ngờ Người

Ninh Ngũ Uẩn tức giận không ngớt, thân thể từ chối hạ, chấn xích sắt “Loảng xoảng làm” vang lên, đồng thời đại lượng hàn khí cùng linh lực trào vào bên trong cơ thể, phong tỏa kinh lạc cùng khiếu huyệt, không khỏi kinh hãi đến biến sắc.

Lấy năng lực của hắn muốn đánh bay này xích sắt tự nhiên không ở lời hạ, nhưng mình đã đèn cạn dầu, lại không có bao nhiêu lực lượng, chỉ nghĩ hết số lượng tiết kiệm một ít sức mạnh, lấy bảo đảm có thể đánh giết Quỷ Tàng cùng Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền thân là một tên ba sao Thiên Giới, lại có thể dùng bảo vật trói buộc chặt hắn, làm hắn rất là tức giận cùng kinh khủng.

“Loảng xoảng!”

Ninh Ngũ Uẩn lại dùng sức một kiếm, lần này đem xích sắt chấn phân tán chút, nhưng cũng không có thoát rời.

Cái kia xích sắt ở bốn phía loáng một cái, lại đưa hắn siết thật chặt.

Ninh Ngũ Uẩn đối thủ hạ giận dữ hét: “Các ngươi đám rác rưởi này! Liền một tên ba sao Thiên Giới đều không giải quyết được sao? Còn không mau giết hắn!”

Cái kia chút thủ hạ nguyên bản cũng đều là cường giả, bốn sao cùng năm sao Thiên Giới đều có, bất quá đều ở chiến đấu trước mặt bên trong bị đánh cho tàn phế, mà Dương Thanh Huyền nhưng là trạng thái đỉnh cao, hơn nữa còn là có thể vượt cấp giết người vinh quang vương giả.

Bóng người loáng một cái, lần thứ hai lấy ra chiến kích, hướng về cái kia chút tàn binh bại tướng lướt đi.

Mà thứ hai nguyên thần lưu ở tại chỗ, tiếp tục kéo lấy xích sắt.

Ninh Ngũ Uẩn vừa giận vừa sợ, lần thứ hai thử giãy dụa một cái, vẫn như cũ không có có thể tránh thoát, tức giận nổi điên, sớm biết đem ba lần sức mạnh một lần xuất ra, hơn nửa tựu tránh thoát, hiện tại lãng phí một cách vô ích ba lần sức mạnh.

Hơn nữa Ninh Ngũ Uẩn phát hiện, chính mình này chút thủ hạ, căn bản không phải là đối thủ của Dương Thanh Huyền, mà xa xa Quỷ Tàng nhưng đang liều mạng nuốt đan dược, tụ tập năng lượng.

Càng để Ninh Ngũ Uẩn hoảng sợ là, hắn phát hiện Quỷ Tàng trên người tổn thương, ở lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ khôi phục.

Trên thực tế Quỷ Tàng khoảng thời gian này tới nay, nuốt chửng đại lượng hồn phách, tất cả đều tích lũy ở trong người, sợ là mấy năm đều tiêu hóa không xong, những hồn phách này năng lượng đều là tốt nhất đồ bổ, ở hắn thời điểm bị thương lượng lớn thả ra ngoài, bổ sung thể năng.

Ninh Ngũ Uẩn biết không thể kéo dài được nữa, lúc này sức mạnh, đột nhiên hét lớn một tiếng, xông lên sáu sao Thiên Giới lực lượng, “Oành” một tiếng, liền đem Hỗn Linh Thần Thiết chấn động đoạn.

Dương Thanh Huyền thứ hai nguyên thần chịu đến phản phệ, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Đồng thời bản tôn lập tức có phản ứng, lập tức cảm ứng được một luồng nguy hiểm to lớn, không lo được chém giết những người khác, đột nhiên phục hồi tinh thần lại, tay trái bấm quyết, vô số vòng xoáy lập tức hiện ra ở quanh thân, theo một chưởng đánh ra ngoài.

Chính là hắn tự chế chi chiêu, Hóa Đạo Đồng Thiên Tam Thiên Ấn pháp.

Quỷ Tàng cũng hét lớn một tiếng, đem sở hữu kiếm khí ngưng tụ ở một điểm trên, tấn công dữ dội mà tới.

“Ầm ầm!”

Ba nguồn sức mạnh đột nhiên oanh cùng nhau.

Vẫn là Ninh Ngũ Uẩn chiếm cứ thượng phong, Quỷ Tàng cùng Dương Thanh Huyền đều bị đánh bay ra ngoài, hai người đều là phun máu phè phè, tổn thương không nhẹ.

Ninh Ngũ Uẩn thân thể lung lay mấy hạ, khuôn mặt hết sức trắng xám.

Đòn đánh này hầu như dùng hết hắn toàn bộ sức mạnh, vẫn như cũ không thể đánh chết hai người, nội tâm vừa vội vừa phẫn nộ, hét lớn: “Giết! Nhanh giết bọn họ hai cái! Bọn họ đã làm trọng thương, không sống được.”

Cái kia chút Ninh gia đệ tử, từng cái từng cái khổ sở không thôi, bọn họ không phải là không trọng thương, nơi nào còn có cái gì sức mạnh.

Dương Thanh Huyền bị đánh bay ra ngoài sau, không bao lâu tựu giữ vững thân thể, đem chiến kích nắm ở trước người, cảnh giác nhìn mọi người.

Quỷ Tàng cả người lóe lên lục mang, dáng dấp mười phần khủng bố, nhưng có thể thấy đã là đèn cạn dầu, đang khẽ run.

Thời khắc này trên hư không, lâm vào kỳ dị tĩnh mịch trạng thái.

Hầu như tất cả mọi người chỉ còn lại một điểm bé nhỏ sức mạnh, tự vệ cũng còn tốt, muốn giết người hầu như đều không quá có thể.

Ninh Ngũ Uẩn tức thì nóng giận công tâm bên dưới, lại là nôn ra một ngụm máu đến, thậm chí có chút không đứng thẳng được.

Đột nhiên, một luồng cảm giác nguy hiểm truyền đến, tất cả mọi người là trong lòng rùng mình, vội vàng bắt đầu đề phòng.

Trong hư không chậm rãi đi tới một người đàn ông, sắc mặt âm trầm, mỗi một bước đều dưới chân đãng xuất sóng gợn, năng lượng nhỏ nhẹ đẩy ra, tựa hồ đem tất cả mọi người khóa chặt.

Người này cùng Dương Thanh Huyền một dạng, chỉ có ba sao Thiên Giới sơ giai.

Nhưng để mọi người toàn bộ đều sợ là, người này là trạng thái đỉnh cao, mà bọn họ đã là cung giương hết đà.

Ninh Ngũ Uẩn cùng Dương Thanh Huyền đều là đồng thời đổi sắc mặt, nội tâm đồng thời kêu lên: “Không được!”

Ninh Ngũ Uẩn chưa từng gặp người này, sợ người tới là địch, Dương Thanh Huyền tựu thật buồn bực, người tới lại là Tuân Ngự.

“Khà khà, rất thú vị tràng diện a, mọi người đây là đang làm gì thế? Mở trà thoại hội sao?”

Tuân Ngự ánh mắt quét qua, liền đem bên trong sân tình huống nhìn rõ rõ ràng ràng, trong lòng sáng tỏ, trong đôi mắt phóng ra tinh mang đến.

Hắn một tên ba sao Thiên Giới, giờ khắc này lại thành chúa tể.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Tuân Ngự huynh, ngươi như là ưa thích trà thoại hội, chờ trở về Vô Dục Thành, chúng ta hàng ngày mở cũng có thể.”

Tuân Ngự nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, khóe miệng vung lên một tia không cách nào dự đoán mỉm cười, nói: “Ồ? Nhưng nếu là trở về không được đây?”

Dương Thanh Huyền nội tâm “Hồi hộp” một cái, vội vàng nói: “Chỉ cần Tuân Ngự huynh đồng ý, chúng ta tự nhiên là về lấy được.”

Tuân Ngự lại nói: “Nhưng nếu là ta không muốn chứ?”

Ninh Ngũ Uẩn tự nhiên nghe được quan hệ của hai người tựa hồ không phải như vậy hòa hợp, nhất thời mừng lớn nói: “Vị bằng hữu này chính là Tuân Ngự sao? Tại hạ sớm có nghe nghe bằng hữu đại danh, luôn luôn ham muốn nhìn tới một mặt, nhưng thủy chung không có cơ hội, hôm nay càng là như vậy đúng dịp, vừa thấy các hạ, quả nhiên là rồng phượng trong đám người. Chỉ tiếc hiện tại bị thương trên người, không bằng Tuân Ngự huynh giúp ta giết này hai cái cẩu tặc, ta cùng với huynh kết nghĩa kết giao, cũng coi như là hiểu rõ ta cuộc đời một đại tâm nguyện.”

Hắn một tên sáu sao Thiên Giới đỉnh cao, kém một bước tựu đến nơi thất tinh cường giả cấp cao nhất, nịnh hót thời điểm lại tiện tay liền đến, hào không dấu vết, lệnh tại chỗ Ninh gia đệ tử, không không cảm giác lúng túng.

Tuân Ngự cười nói: “Ngũ uẩn đại nhân, ngài đơn giản mấy câu nói, tựu nghĩ để ta không trả giá cho ngài bán mạng? Anh em kết nghĩa trị giá bao nhiêu tiền a?”

Ninh Ngũ Uẩn nói: “Nguyên lai Tuân Ngự huynh là muốn một ít tiền tài, cái này tựu càng đơn giản hơn, chỉ cần ngươi giết hai người này, bao nhiêu tiền ta Ninh gia cũng có thể thỏa mãn ngươi.”

Tuân Ngự cười nói: “Lời nói này, như ta muốn là cả Ninh gia đây?”

Ninh Ngũ Uẩn trong lòng nổi giận, hận nghiến răng, nếu như trạng thái vẫn còn, đã sớm một chưởng đánh chết người này, nhưng giờ khắc này chỉ có thể nuốt giận vào bụng, lúng túng cười xòa hai tiếng, “Ha ha, Tuân Ngự huynh thật hài hước.”

Tuân Ngự ánh mắt ở trên người mấy người đi về đảo quanh, kỳ thực nội tâm hắn cũng mười phần xoắn xuýt, không biết giúp cái nào một bên tốt.

Dương Thanh Huyền nói: “Tuân Ngự huynh, ngươi đi cùng với ta thời điểm, tuy rằng ăn chút khổ cực, nhưng ta trước sau không có thái quá làm khó dễ ngươi, hơn nữa cũng thả ngươi tự do. Nếu như ngươi cùng Ninh Ngũ Uẩn hỗn cùng nhau, chờ thương thế hắn vừa khôi phục, ngươi cảm thấy ngươi còn có thể có mệnh sao? Mặc dù giữ được tính mạng, ngươi có có thể được hứa hẹn tiền tài sao?”

Ninh Ngũ Uẩn vội vàng nói: “Ta có thể chỉ trời xin thề, tuyệt sẽ không làm thương tổn Tuân Ngự huynh một sợi lông, nhận lời tiền tài tuyệt đối thực hiện, tuyệt không đuổi về.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ngươi có thể đồng ý, thế nhưng những người khác đâu? Ha ha, thực lực không đồng đẳng giao dịch, thì không cách nào công bằng công chính.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2514: Tuân Ngự Lựa Chọn, Biểu Đạt Thành Ý

Ninh Ngũ Uẩn cả giận nói: “Đại trượng phu nhất ngôn cửu đỉnh, ngươi đừng vội ở đây gây xích mích ta cùng Tuân Ngự huynh quan hệ!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Là gây xích mích vẫn là thực sự cầu thị, mọi người đều là người thông minh.”

Tuân Ngự nói: “Ai, thật đau đầu, đích thật là hết sức khó lựa chọn a.” Nghĩ đến hạ, tựa hồ hạ quyết tâm, ánh mắt trở nên trở nên kiên nghị.

Tất cả mọi người là vạn phần khẩn trương, không biết hắn là nghĩ như thế nào.

Tuân Ngự nói: “Ta tin tưởng ngũ uẩn huynh, lớn như vậy một cái Ninh gia ở đây, làm sao cũng so với Dương Thanh Huyền muốn có uy tín nhiều. Hơn nữa ta cùng ngũ uẩn huynh cũng là bạn tri kỷ đã lâu, đã sớm ngóng trông vừa thấy, chỉ là bởi vì rất nhiều nguyên nhân, mới không thể gặp lại. Hôm nay gặp mặt, quả nhiên là diện mạo Bất Phàm, chính là cùng chí hướng.”

Ninh Ngũ Uẩn mừng như điên, liên tu nói đúng, nói: “Tuân Ngự huynh nói rất đúng, chờ chuyện chỗ này, chúng ta một định muốn tìm một chỗ kết nghĩa vì là giao.”

Tuân Ngự mỉm cười ôm ấp đi tới.

Ninh Ngũ Uẩn vừa mở hai tay ra nghênh đón, tựu lồng ngực kịch liệt đau xót, Tuân Ngự đột nhiên làm khó dễ, năm ngón tay như trảo, đột nhiên đánh xuyên trái tim của hắn, nổ ra một cái hang lớn đến.

“A?!”

Sở hữu Ninh gia đệ tử đều chấn động kinh trụ, đột nhiên không kịp chuẩn bị, từng cái từng cái há to mồm mắt choáng váng.

Ninh Ngũ Uẩn càng là vạn khó tin, cúi đầu nhìn mình lồng ngực, lại ngẩng đầu lên, oán hận nhìn chằm chằm Tuân Ngự, quát ầm lên: “Tại sao? Không phải là nói tốt đẹp, cùng chí hướng, giết Dương Thanh Huyền sao?”

Tuân Ngự cười lạnh nói: “Là ngươi quá Thiên Chân, vẫn là coi ta là quá Thiên Chân? Dương Thanh Huyền nói không sai, thực lực không đồng đẳng giao dịch, chắc là sẽ không có công bằng công chính. Cùng với đem vận mệnh phóng ở tín nhiệm trên, không bằng đem vận mệnh phóng ở trong tay mình. Thứ yếu, ở ngươi lồng ngực bị đánh nát chớp mắt, nên biết được tất cả đáp án a. Ngươi đã là nỏ hết đà, nhưng ta vẫn như cũ muốn mất cảm giác ngươi một cái, nhân lúc ngươi chưa sẵn sàng lại ra tay đánh lén, cũng đã rất rõ ràng phản ứng tính cách của ta. Chỉ có cẩn thận chí thượng, đem vận mệnh nắm ở trong tay chính mình, mới có thể sống càng lâu dài a.”

Ninh Ngũ Uẩn cả người run rẩy, sinh cơ cùng nhiệt độ đều một điểm điểm từ trần, không nghĩ tới chính mình anh hùng một đời, nhưng cuối cùng chết ở một cái như vậy tiểu nhân hèn hạ, vô danh tiểu tốt trong tay, không khỏi bi phẫn không tên, ngửa lên trời quát ầm lên: “Ta không cam lòng a!”

Dương Thanh Huyền than thở: “Bất kỳ không cam lòng, đều là tức giận đối với sự vô năng của mình a. Nếu như ngươi có thể đánh thắng này tràng vực giới cuộc chiến, thì lại làm sao sẽ lưu lạc đến đây? Chết, chỉ là đối với ngươi vô năng một loại trừng phạt, hoặc có lẽ là quả báo thôi.”

Ninh Ngũ Uẩn thân thể cứng đờ, thẳng tắp trong đôi mắt, lộ ra một vẻ chợt hiểu.

Cái kia phẫn nộ, không cam lòng, lập tức hóa thành hư ảo, khóe miệng lộ ra một tia nụ cười sầu thảm, thân thể liền hướng phía dưới rơi xuống.

Quỷ Tàng lạnh rên một tiếng, há sẽ bỏ qua một tên sáu sao tột cùng hồn phách.

Bóng người loáng một cái, tựu đuổi theo, nắm lấy Ninh Ngũ Uẩn thi thể, trực tiếp rút ra hồn phách đến cắn nuốt mất, đồng thời đem Ninh Ngũ Uẩn món đồ trên người toàn bộ cướp đoạt rơi, mới đưa thi thể kia làm rác rưởi một loại ném.

Ninh gia đệ tử không bất đại kinh, vội vàng hướng về xa xa bỏ chạy.

Nhưng Tuân Ngự há tha cho bọn họ chạy trốn, mấy cái lấp lóe bên dưới, liền đem sở hữu Ninh gia đệ tử toàn bộ đánh giết.

Đến đây, tham dự vực giới phòng ngự đại chiến sở hữu Ninh gia đệ tử, toàn bộ tử vong.

Tuân Ngự đi tới Dương Thanh Huyền bên người, lộ ra vẻ mỉm cười đến, nói: “Ta này đầu danh trạng không tệ chứ?”

Dương Thanh Huyền cảnh giác lui lại mấy bước, cầm lấy chiến kích chặn ở trước người, nói: “Đứng lại. Tuy rằng ngươi giết Ninh Ngũ Uẩn, nhưng cũng chỉ có thể chứng minh sự lựa chọn của ngươi không phải hắn, nhưng không cách nào chứng minh sự lựa chọn của ngươi là ta.”

Tuân Ngự cười nói: “Ha ha, không hổ là ta biết Dương Thanh Huyền. Yên tâm đi, nếu như ta hoàn toàn không có lựa chọn, như vậy ta cái thứ nhất muốn giết người nhất định là ngươi, mà không phải Ninh Ngũ Uẩn. Bởi vì ta rất hiểu rõ ngươi, như thật có lòng cùng ngươi là địch, nhất định phải không tiếc bất cứ giá nào đánh giết ngươi, quyết không thể ôm có bất kỳ huyễn tưởng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Như nghĩ để ta tin tưởng ngươi, ngươi đứng đến bên ngoài mười dặm, chờ ta khôi phục sức mạnh, ta liền tin.”

Tuân Ngự nói: “Được.”

Lúc này tựu lắc mình trở ra, thật sự đến rồi ngoài mười dặm, đồng thời nói ra: “Tốc độ nhanh một chút đi, ở đây rất nhanh tựu sẽ có người tới.”

Dương Thanh Huyền này mới hơi hơi thả điểm tâm, lấy ra các loại đan dược nuốt phục hạ xuống.

Thứ hai nguyên thần cũng ngồi xếp bằng ở trong đan điền điều tức, một điểm điểm khôi phục sức mạnh.

Quỷ Tàng cắn nuốt sở hữu Ninh gia đệ tử hồn phách sau, tựu trở lại Thái Huyền Thiên bên trong, sau đó nói: “Đợi lát nữa đi vực giới biên cảnh một chuyến.”

Dương Thanh Huyền minh bạch ý của hắn, vực giới biên cảnh vừa rồi đại chiến xong một hồi, trời biết đạo có bao nhiêu người mạnh mẽ chi hồn, là Quỷ Tàng vô luận như thế nào đều địa phương muốn đi.

Cũng không lâu lắm, Dương Thanh Huyền tựu khôi phục một ít thể năng, đủ để ứng phó Tuân Ngự đột nhiên làm khó dễ, rồi mới lên tiếng: “Tuân Ngự huynh, tìm một chỗ nói chuyện đi.”

Tuân Ngự còn đàng hoàng đứng ở ngoài mười dặm, giờ khắc này mới khẽ mỉm cười, nói: “Được rồi, ta cũng là thật tâm chân ý nghĩ cùng Thanh Huyền huynh làm bạn.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ngươi đã biểu đạt ra ngươi chân tâm chân ý, đồng thời ta cũng đã nhận được.”

Tuân Ngự nói: “Chúng ta đến biên giới đi thôi, vừa đến nơi đó tương đối an toàn, thứ hai ngươi vị này quỷ tu bằng hữu, hẳn sẽ thích nơi đó.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đúng hợp ý ta.”

Hai người lúc này dắt tay nhau hướng về biên giới bay đi, đột nhiên phía trước bay tới đại lượng độn ánh sáng, đồng thời có mấy đạo mạnh mẽ chí cực khí tức, thần thức vừa chạm vào bên dưới, tựu run rẩy vội vàng thu lại rồi.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình vừa nhìn, nhất thời mừng lớn nói: “Tử Tâm đại nhân!” Đồng thời nhận ra Tử Tâm bên cạnh người người, càng là mừng như điên nói: “Thanh Sanh đại nhân!”

Thần Vương vừa đưa ra hai vị, hơn nữa còn là vừa rồi đột phá hai vị, lần này coi như là Ninh Thánh Hạo tự mình đến đây, cũng không cần sợ.

Tử Tâm liếc mắt nhìn hắn, lại nhìn Tuân Ngự một chút, rồi mới lên tiếng: “Không sao rồi, theo chúng ta vào đi thôi.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, nói: “Được.” Liền để Quỷ Tàng từ Thái Huyền Thiên bên trong đi ra, để chính hắn tiến về phía trước biên giới.

Hắn cùng Tuân Ngự thì lại cùng ở Tử Tâm đồng thời, hướng về Thiên U Tinh chạy đi.

Dương Thanh Huyền đơn giản nói hạ tình huống bên trong, Thanh Sanh cùng Khương Thiên Chân đều là nghiêm túc lắng nghe, Tử Tâm nhưng là một mặt bình tĩnh, tựa hồ cũng không hứng thú.

Sau đó Khương Thiên Chân đem vực giới biên cảnh cuộc chiến cũng giản lược nói rồi một cái, nghe được Dương Thanh Huyền cùng Tuân Ngự đều là sợ run tim mất mật, nhất rồi nói ra vực giới chi linh thời điểm, Dương Thanh Huyền càng là cả kinh nói: "Sau đó thì sao?"

Khương Thiên Chân nói: "Sau đó cái kia vực giới chi linh bị hai vị Thần Vương đại nhân đánh lui, sợ là đã người bị thương nặng, trong thời gian ngắn không ra được."

Tử Tâm trầm ngâm hạ, nói ra: "Ngươi còn nhớ được ngày đó cùng Vũ Văn Chiến một trận chiến, cuối cùng Vũ Văn Chiến lấy ra một tấm huy chương nạm vào chính mình mi tâm, sau đó kích phát ra vô cùng tiềm năng."

Dương Thanh Huyền nói: "Tự nhiên nhớ tới, ta nhưng là kém một chút chết đi, đời này cũng không thể quên."

Tử Tâm nói: "Cái kia vực giới chi linh trên mi tâm của, có đồng dạng tính chất một tấm huy chương, nhưng đẳng cấp tựa hồ cao hơn nhiều."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2515: Trước Sau Giáng Lâm, Đỉnh Cao Đối Lập

Dương Thanh Huyền đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Thần Vương đại nhân nói là, Vũ Văn Chiến cùng vực giới chi linh sau lưng, là cùng một người?”

Tử Tâm điểm hạ đầu, sau đó nhìn Tuân Ngự.

Bị ánh mắt của nàng một nhìn chăm chú, Tuân Ngự chỉ cảm thấy lạnh cả người, hắn mặc dù là tinh hạch thân thể, nhưng đã sớm cùng hồn phách dung hợp mười phần hoàn mỹ, trên sống lưng bốc lên mồ hôi lạnh, vội vàng nói: “Hắn là chưởng giáo. Nhưng ta cùng chưởng giáo có mấy trăm vạn năm không có liên lạc qua, cũng không rõ ràng hắn làm ra vật gì mới.”

Tử Tâm nói: “Vũ trụ liên minh bên trong quả nhiên tàng long ngọa hổ, tựu ngay cả ta đều chưa bao giờ biết có chưởng giáo nhân vật số một như vậy. Hừ, tâm của hắn cũng thật là lớn a, lại dám nắm Thánh Tông danh tộc ở trong tay đùa nghịch.”

Thanh Sanh nói: “Người này có thủ đoạn như vậy, hơn nữa tồn tại mấy triệu năm lâu dài, chỉ sợ cũng năm đó cái gì nhân vật nổi tiếng, chúng ta vẫn là muốn cẩn tắc vô ưu.”

Tử Tâm nói: “Yên tâm đi, tuy nói vũ trụ vô cùng vô tận, nhưng dù sao cũng là có bầu trời, toàn bộ nam bộ liên minh lại lớn như vậy, hắn nếu như có bản lĩnh làm lộn tung lên ngày đến, đã sớm xích mích, cũng không cần đợi đến hiện tại. Chúng ta trước tiên giải quyết đi Ninh gia chuyện, lại tập trung vào tinh lực đi điều tra cái kia chưởng giáo việc.”

Mọi người tiếp tục hướng phía trước bay đi.

...

Thiên U Tinh bầu trời, bốn người còn đang liều mạng chém giết, nhưng công kích đều thả chậm lại.

Vừa đến thật sự là sức cùng lực kiệt, không đánh nổi thứ hai, chỉ cần Tử Hà cùng Phong Phiêu Linh không chạy, Ninh Tử Nhiên cùng Ninh Mộc Lưu cũng không có bức chặc như vậy.

Song phương đều là vừa đánh một bên tính toán.

Tử Hà khóe miệng vung lên một nụ cười lạnh lùng đến, Ninh Tử Nhiên chỉ là tính toán Ninh Thánh Hạo đám người gần như muốn tới, mà nàng bản tôn nhưng là đã chân chính nhất thiết đến.

Không bao lâu, lượng lớn cường đại khí tức truyền đến.

Thiên U Tinh bầu trời lập tức hiện ra lượng lớn độn ánh sáng, như đầy sao điểm điểm điểm.

Ninh Tử Nhiên bỗng nhiên đại hỉ, cười như điên nói: “Ha ha, tiện nhân! Các ngươi đi chưa xong. Đem mệnh lưu ở Ninh gia vực giới đi!”

Ninh Mộc Lưu cũng là mừng rỡ không thôi, vứt hạ Phong Phiêu Linh, tựu trở lại Ninh Tử Nhiên bên cạnh người, hai người đều là một mặt đắc ý sắc, lộ ra tàn nhẫn ánh mắt, hận không thể đem hai người trước mắt phân thây.

Cái kia mảng lớn độn ánh sáng bay rơi xuống, Khương Thiên Chân ôm quyền nói: “Tử Hà, lênh đênh trưởng lão, cực khổ rồi.”

Tử Hà cười nói: “Mọi người đều khổ cực.”

Ninh Tử Nhiên: “...”

Ninh Mộc Lưu: “...”

Hai người nháy mắt mắt choáng váng, lúc này mới thấy rõ, người tới tất cả đều là Thần tộc cùng người của Khương gia, hơn nữa trong đó hai người tỏa ra khiến người hít thở không thông khủng bố khí.

Một cái liền biết chuyện gì xảy ra, đầu óc đều doạ bối rối, trên mặt một mảnh xám ngắt, vội vàng xoay người chạy.

Tử Tâm cười lạnh nói: “Hai vị là đánh choáng váng sao? Bản tọa nếu ở đây, tùy vào các ngươi đi?”

Lật mở tay trái, một tiền vốn sách tựu ở trên tay, “Ào ào ào” nhanh chóng lật giấy.

Trên bầu trời nhất thời hiện ra tảng lớn bản chụp sách, toàn bộ không gian đều ở đây trong sách bị lật giấy, Ninh Tử Nhiên cùng Ninh Mộc Lưu hai người, nguyên bản cũng chỉ có Thất Tinh, hơn nữa còn cung giương hết đà, nơi nào chống đỡ được Tử Tâm một đòn, bị chấn ở không trung không ngừng xoay chuyển, khó tự kiềm chế.

Dương Thanh Huyền trong lòng ngạc nhiên, đồng thời không còn gì để nói, hầu như có thể hoành hành vũ trụ Thất Tinh Thiên Giới, phóng ở bất luận một nơi nào đều là cường giả tối đỉnh tồn tại, ở tám sao Thiên Giới trước mặt, bất quá như tiểu hài tử giống như vậy, có thể tùy ý bị bắt bí.

Như vậy chính hắn một ba sao Thiên Giới, thì càng không đáng mỉm cười một cái.

Càng tu luyện, lại càng phát hiện mình nhỏ bé.

Dương Thanh Huyền nói: “Hai người này dù sao cũng là đương đại cường giả, hay là cho bọn họ lưu chút mặt mũi đi, đừng đùa.”

Tử Tâm khẽ mỉm cười, đem vật cầm trong tay sách khép lại.

Ninh Tử Nhiên cùng Ninh Mộc Lưu lập tức bị rung hạ xuống, "Ầm ầm" liên tiếp ngã vào đại địa, chấn động ra hố trời.

Tử Hà bay qua, cười lạnh nói: "Vừa nãy là ai nói ta chết chắc rồi?"

Ninh Tử Nhiên đã lòng như tro nguội, nhận hết như vậy khuất nhục, còn không bằng chết đi coi như xong, trực tiếp gương mặt ép ở trong đất không lên tiếng.

Lúc này, trên bầu trời lần thứ hai truyền đến vô số cường đại khí tức.

Dương Thanh Huyền bọn người là đổi sắc mặt, lần này đúng là Ninh gia viện quân đến.

Rậm rạp chằng chịt độn ánh sáng, từ đằng xa kích bắn mà đến, chí ít có mấy ngàn người, mỗi một đạo khí tức đều đủ để khai sơn liệt thạch, trên bầu trời thiên thạch tầng ở những khí tức này va chạm bên dưới, đều hóa thành nát tan.

Tử Tâm trầm giọng nói: "Không được! Ninh gia cao tầng đến rất nhiều."

Nàng đột nhiên nhấc tay vồ một cái, Ninh Tử Nhiên cùng Ninh Mộc Lưu đã bị nhiếp đi qua, sau đó giữa năm ngón tay bắn ra bảy màu sợi tơ, một cái đem hai người quấn quanh.

Cái kia rậm rạp chằng chịt bóng người, rất nhanh liền tiến vào đến Thiên U Tinh bên trong, rơi ở bốn phương tám hướng, đã trên hư không tất cả đều đứng đầy, đưa bọn họ mấy trăm người vây nhốt.

Trong sân nhất thời yên tĩnh một cách chết chóc.

Bầu không khí ngột ngạt, ở mỗi cái Thần tộc cùng Khương gia đệ tử trong lòng lan tràn.

Nhưng tất cả mọi người vừa rồi trải qua cuộc chiến sinh tử, đối với tử vong cũng nhìn thông suốt, tuy rằng kiềm chế, nhưng vẫn chưa căng thẳng, hơn nữa chính mình này phương còn có hai vị Thần Vương, hơn nữa là đạt tới Thiên Vương cấp bậc Thần Vương.

Ninh gia nghĩ muốn ăn hạ bọn họ, sợ là miệng đầy răng đều muốn sập.

Tử Tâm nhìn chằm chằm trời cao trên một người, đột nhiên nở nụ cười, nói ra: “Ha ha, lại là Thánh Hạo đại nhân đích thân tới nơi đây.”

Thần tộc cùng Khương gia đệ tử, càng là nội tâm “Hồi hộp” một cái, vừa sốt sắng rất nhiều, đồng thời đồng loạt mong hướng lên phía trên.

Bởi nhân số quá nhiều, hơn nữa đều là khí tức mạnh mẽ, vì lẽ đó cũng không có chú ý tới Ninh Thánh Hạo.

Giờ khắc này nghe Tử Tâm nói chuyện, mới phát hiện Ninh gia gia chủ.

Dương Thanh Huyền càng là Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, nhìn thấy rất nhiều cường giả ở giữa, cũng không dễ thấy vị trí, đứng cạnh một tên lão giả râu bạc trắng, hai tay chắp sau lưng, sắc mặt tái xanh.

Cùng phổ thông cường giả cũng không hề khác gì nhau, chỉ là trong mơ hồ, lộ ra một luồng chấn nhân tâm phách khí tức cường giả, không cẩn thận chu đáo cũng rất khó cảm thấy được.

Dương Thanh Huyền năm ngón tay đột nhiên nắm chặt, sắc mặt âm trầm, mà Ninh Thánh Hạo cũng vừa hay đầu hạ ánh mắt đến, cùng Dương Thanh Huyền bốn mắt tương đối.

Ninh Thánh Hạo ánh mắt tuy rằng ác liệt, mang theo cực mạnh tính chất công kích chất, nhưng Dương Thanh Huyền trước sau theo dõi hắn, không có nửa phần lùi bước.

Sau một lúc, Ninh Thánh Hạo mới thu về ánh mắt, nhìn phía Tử Tâm cùng Thanh Sanh, bình tĩnh nói: "Thần Vương cũng không đích thân đến sao?"

Tử Tâm cười nói: "Ta như không đến, này chút thủ hạ sợ là cũng bị các ngươi giết sạch rồi."

Ninh Thánh Hạo khuôn mặt co quắp hạ, lạnh giọng nói: "Có thể ta thấy tình huống, nhưng là của ta thủ hạ bị các ngươi giết sạch rồi chứ?"

Tử Tâm "Hì hì" cười nói: "Còn không có có đây, đây không phải là để lại hai cái sao." Chỉ chỉ phía trước trên đất, bị bảy màu sợi tơ trói lại Ninh Tử Nhiên cùng Ninh Mộc Lưu.

Ninh Thánh Hạo tức giận đến mức cả người run run, vừa nghĩ tới toàn bộ chiến tuyến, mấy vạn tên Ninh gia cường giả, còn có toàn bộ Thiên U Tinh trên mấy tỉ người, tất cả đều hóa thành bụi bặm vũ trụ, kém một chút không có một khẩu lão huyết phun ra ngoài, toàn bộ khuôn mặt đều nghẹn đến đỏ bừng, trợn tròn đôi mắt, quát: "Đã như vậy, hai vị kia Thần Vương, cùng với chư vị, tựu lưu lại thay ta những đệ tử kia chôn cùng đi!"

Chương 2516: Cường Giả Tập Hợp, Lợi Ích Được Mất

Tử Tâm cười lạnh nói: “Muốn giết chúng ta? Ta cùng Thanh Sanh nhưng là tám sao Thiên Giới trung kỳ, chỉ bằng các ngươi này chút hai đầu rắn, mèo quào, tựu muốn giết chúng ta? Các ngươi xứng sao?”

Ninh Thánh Hạo lạnh giọng nói: “Hai vị Thần Vương, ít nhất phải lưu lại một vị, dư hạ người, càng là cặn bã cũng sẽ không còn lại hạ.”

Tử Tâm nói: “Không dư thừa tựu không dư thừa, như vậy Thánh Hạo đại nhân, các ngươi có thể còn lại hạ mấy người đây? Toàn bộ Ninh gia cao tầng, ta ít nhất phải tàn sát hai phần ba.”

Khương Thiên Chân nói: “Gia chủ đang hướng về nơi đây tới rồi. Chúng ta chỉ cần giết chết các ngươi hai phần ba người, cũng chết có ý nghĩa. Còn dư lại tựu giao cấp gia chủ cùng thần tộc khác.”

Ninh gia người đều là đổi sắc mặt.

Như Khương Phục Thiên mang trước người đến, tựu thật sự phiền toái.

Ninh Thánh Hạo nói: “Hừ, Khương gia giờ khắc này đã tự lo không xong đi, chúng ta có năm vị Thất Tinh Thiên Giới ở Khương gia vực giới bên trong, nếu như Khương Phục Thiên lại đi nữa, toàn bộ Khương gia vực giới đều phải hủy hoại trong một ngày.”

Khương Thiên Chân cười nói: “Năm vị Thất Tinh Thiên Giới đích thật là đáng sợ sức chiến đấu, nhưng nghĩ muốn hủy diệt Khương gia vực giới, lời này đại nhân chính ngươi tin sao? Gia chủ chỉ cần mang một nửa hàng đầu sức chiến đấu lại đây, là có thể đem bọn ngươi còn dư lại một phần ba sức chiến đấu toàn bộ quét dọn sạch sẽ, chân chính dẹp yên Ninh gia!”

Ninh Thánh Hạo giận dữ hét: “Ha ha, dẹp yên Ninh gia, loại này mạnh miệng cũng thiệt thòi các ngươi nói ra được khẩu!”

Tuy rằng khí thế bức người, nhưng nội tâm nhưng là sợ run tim mất mật.

Nếu như hai vị tám sao Thiên Giới trung kỳ Thần Vương đại khai sát giới, Khương Phục Thiên lại mang trước người đến, Ninh gia tựu thật sự khả năng rơi vào nguy cơ trước đó chưa từng có.

“Hừ, dẹp yên Ninh gia, khẩu khí thật là lớn a! Bản tọa ngược lại muốn xem xem, các ngươi hôm nay làm sao dẹp yên Ninh gia!”

Một đạo thanh âm lạnh như băng, ở phía xa nổ vang, sau đó “Ầm ầm ầm” xuyên qua vô số thời không, khuấy động mà đến, trên bầu trời Thiên U Tinh truyền mở.

Đây là một loại cực kỳ mạnh mẽ truyền âm phương pháp, thuyết minh người tới cự ly nơi đây cực xa, nhưng cũng đem nơi này tình huống nghe ngửi rõ rõ ràng ràng, lúc này mới có thể triển khai thủ đoạn như vậy.

Ninh Thánh Hạo mừng lớn nói: “Thác thế huynh!”

Hai phái người nhất thời vui buồn rõ ràng, người tới càng là Vũ Văn thế gia gia chủ Vũ Văn Thác Thế.

Hơn nữa nếu gia chủ đến, bên người cường giả đương nhiên sẽ không thiếu.

Tử Tâm cùng Thanh Sanh liếc nhau một cái, đều thấy lẫn nhau trong mắt vẻ ưu lo.

Rất nhanh, nơi sâu xa trong vũ trụ tựu dấy lên một đạo to lớn hỏa diễm, cuồn cuộn mà tới.

Cái kia hỏa diễm chi cực nóng, hầu như đem hư không hoàn toàn châm đốt.

Một đạo sâu đậm Xích Diễm quỹ tích, ở hoàn vũ bên trong sinh thành, rơi vào Thiên U Tinh.

Dương Thanh Huyền kinh sợ, nháy mắt tựu bình tĩnh lại, ngọn lửa này xác thực rất mạnh, nhưng cũng chỉ là đệ nhất ngăn Bản Nguyên Hỏa, tựu liền thứ hai ngăn đều không phải là.

Phải biết vũ trụ, có thể khống chế Bản Nguyên Hỏa, cũng đã là ít ỏi. Cho tới khống chế thứ hai ngăn người, sợ là không cao hơn một bàn tay số lượng. Cho tới thứ ba ngăn, ở mười năm trước đều không có người nào, hiện tại cũng chỉ có Hồng Lâm cùng Dương Thanh Huyền hai người nắm giữ.

Cái kia Bản Nguyên Chi Hỏa rơi xuống nháy mắt, toàn bộ Xích Diễm chi quỹ đều bị thu nạp lại đây, ngưng tụ ra một đạo chân thân, đầy mặt sát khí nhìn chằm chằm Tử Tâm đám người, cuối cùng rơi trên người Dương Thanh Huyền, đem khóa chặt.

Dương Thanh Huyền lỗ mũi phát sinh một tiếng hừ nhẹ.

Vũ Văn Chiến đã giết, hơn nữa hắn cũng chưa hối hận.

Nên tới trước sau muốn tới, vì lẽ đó cũng không có sợ hãi, chỉ là bình tĩnh nhìn.

Vũ Văn Thác Thế nhìn chăm chú Dương Thanh Huyền một trận, phát hiện đối phương căn bản không thèm để ý, cũng không có một chút nào bị ảnh hưởng, tức giận hừ một tiếng, này mới thu về ánh mắt, lạnh lùng nhìn Tử Tâm đám người, nói: “Ta ngược lại muốn xem xem, các ngươi hôm nay làm sao dẹp yên Ninh gia!”

Ninh Thánh Hạo vội vàng ôm quyền nói: “Thác thế huynh, tới đúng lúc.”

Vũ Văn Thác Thế ôm quyền đáp lễ, nói: “Thánh Hạo huynh, để cho các ngươi đợi lâu. Vũ Văn gia cùng Ninh gia giờ khắc này như thể chân tay, muốn với các ngươi không qua được, chính là theo ta Vũ Văn gia cũng không qua được. Chúng ta cộng cùng tiến lùi.”

Ninh Thánh Hạo nói: “Tự nên như vậy, vô cùng cảm kích.”

Vũ Văn Thác Thế nói: “Khách khí.”

Hai người ngắn gọn trao đổi hạ, một là theo lễ phép khách khí, hai cũng là cho Ninh gia đệ tử tiếp sức, ba nhưng là hướng về Tử Tâm đám người biểu minh thái độ.

Không lâu lắm, đại lượng mạnh mẽ khí tức, chính là Vũ Văn thế gia cường giả, phân tranh xa mà tới, tất cả đều đứng sau lưng Vũ Văn Thác Thế.

Thiên U Tinh trên thế cuộc, càng là kiềm chế tới cực điểm.

Những cường giả này nếu như động thủ, sợ là Thiên U Tinh đều nháy mắt muốn nổ.

Tử Tâm cả giận nói: “Tốt, Vũ Văn lão quỷ, ta Thần tộc chưa bao giờ chọc giận ngươi, ngươi đúng là trước tiên gây nên chúng ta tới rồi. Việc này ta tin tưởng đại Thần Vương nhất định sẽ tìm ngươi muốn lời giải thích.”

Vũ Văn Thác Thế cả giận nói: “Đáng chết! Dương Thanh Huyền giết nhà ta vương giả, ngươi lại còn nói các ngươi không chọc ta? Tử Tâm, ngươi là tiến nhập thời mãn kinh, đầu óc choáng váng sao?!”

Tử Tâm tức thiếu chút nữa phun ra máu, liền muốn xông lên giết người, bị Thanh Sanh gắt gao lôi, này mới bình tĩnh một ít, cắn răng cả giận nói: “Lão thất phu! Dương Thanh Huyền giết ngươi gia vương giả, theo chúng ta Thần tộc chuyện gì? Ta Thần tộc lại không chọc giận ngươi, Dương Thanh Huyền cũng không phải Thần tộc!”

Vũ Văn Thác Thế cười lạnh nói: “Nếu như không có ngươi Thần tộc bảo hộ, hắn giết được ta gia vương giả? Như không phải hắn vẫn trốn ở Vô Dục Thành, làm sao có khả năng sống đến hiện tại!”

Tử Tâm lạnh lùng nói: “Muốn vu oan giá hoạ, nếu ngươi nhận định theo ta Thần tộc có liên quan, vậy thì có liên quan đi. Chờ san bằng Ninh gia, cái tiếp theo chính là các ngươi Vũ Văn gia. Chỉ có điều dẹp yên Ninh gia, chỉ có ta Tử Tâm ra tay. Tương lai dẹp yên ngươi Vũ Văn gia, dẫn đầu sợ sẽ là đại Thần Vương.”

Vũ Văn Thác Thế hoàn toàn biến sắc.

Ninh Thánh Hạo vội vàng nói: “Thác thế huynh tuyệt đối đừng nghe nàng uy hiếp, lại không nói Thần tộc vốn là nội bộ không hợp, này lão bà lần trước thiếu chút nữa thì cùng Lam Anh liều sinh tử. Coi như Thần tộc thật đối phó Vũ Văn thế gia, ta Ninh gia cũng là cùng Vũ Văn thế gia cùng chung mối thù, cùng chống ngoại địch.”

Tử Tâm cười nói: “Ha ha, vào lúc ấy, các ngươi Ninh gia cũng đã trước tiên không còn, còn cái gì cùng chung mối thù, lừa gạt tiểu hài tử sao? Phi, tên lừa gạt.”

Vũ Văn Thác Thế nói: “Tử Tâm, Thanh Sanh, trên thực tế ta cũng không nghĩ cùng các ngươi là địch, chỉ cần các ngươi lui ra này chiến, không lại che chở Dương Thanh Huyền, ta cũng tức khắc liền đi.”

Ninh Thánh Hạo nói: “Đúng, ta cũng là thái độ này. Dương Thanh Huyền cùng Khương gia người phải chết, Thần tộc có thể lui ra, chúng ta chuyện cũ sẽ bỏ qua, tựu làm chưa từng xảy ra chuyện gì.”

Ninh Tử Nhiên cùng Ninh Mộc Lưu nằm trên đất, nội tâm cực kỳ bi thương, chết rồi mấy tỉ người, lại có thể làm làm chuyện gì cũng chưa từng xảy ra.

Nhưng bọn họ cũng biết, đây là phương thức xử lý tốt nhất.

Cái kia chút chết đi Ninh gia đệ tử, cũng chỉ có thể cho là chết vô ích. Đại thế bên dưới, sở hữu người yếu đều chỉ là quân cờ, bia đỡ đạn.

Tử Tâm nghĩ đến hạ, nói: “Có thể.”

Ninh Thánh Hạo cùng Vũ Văn Thác Thế đều là sững sờ, lập tức mừng lớn nói: “Thật chứ?!”

Khương Thiên Chân nhưng là đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Thần Vương, ngươi...”

Tử Tâm mỉm cười nói: “Hì hì, trong thiên hạ bất cứ chuyện gì cũng có thể đàm luận, chỉ là đàm luận được long cùng không thể đồng ý vấn đề, xét đến cùng, cũng chỉ là thẻ đánh bạc nhiều ít, lợi ích được mất vấn đề.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2517: Có Một Không Hai Cuộc Chiến

Tất cả mọi người là lặng lặng nghe nàng nói, Ninh Thánh Hạo trầm ngâm nói: “Thần Vương ý tứ, là đồng ý thối lui ra khỏi?”

Tử Tâm nói: “Không, là có điều kiện lui ra. Một, Dương Thanh Huyền ta nhất định phải mang đi. Hai, Ninh gia muốn lập tức tha cho hắn cha mẹ. Ba, Khương gia người cũng muốn theo chúng ta đi, cho tới sau này các ngươi làm sao khai chiến, đều không liên quan ta Thần tộc chuyện. Nhưng Khương Thiên Chân nếu là theo ta tiến vào, đương nhiên phải theo ta đi ra ngoài.”

Ninh Thánh Hạo cả giận nói: “Nếu như có thể phóng Dương Thanh Huyền cha mẹ, cuộc chiến đấu này sợ là cũng sẽ không mở ra! Ta Ninh gia chết rồi nhiều người như vậy, ngươi bây giờ nói phóng tựu phóng, vậy những thứ này người chẳng phải là chết vô ích?”

Vũ Văn Thác Thế cũng lạnh giọng nói: “Ta Vũ Văn thế gia tham chiến nguyên nhân, đều là nguyên do bởi vì cái này Dương Thanh Huyền, hắn như không chết, Vũ Văn thế gia tuyệt không lùi về sau!”

Tử Tâm cười nói: “Nói như vậy, không nguyện ý hoà đàm chính là bọn ngươi, mà không phải ta à.”

Vũ Văn Thác Thế giận dữ hét: “Đáng chết, lão bà này đang kéo dài thời gian, Thánh Hạo huynh, khai chiến đi!”

Ninh Thánh Hạo cũng là vô cùng phẫn nộ, nhưng khai chiến chi lệnh, vẫn là chậm chạp không dám phát động, dù sao phải đối mặt là hai vị tám sao Thiên Giới trung kỳ, tương đương với hai vị Thiên Vương a.

Một khi đấu võ, tựu thật sự không có bất kỳ khả năng cứu vãn.

Thời khắc này hư không trên chiến trường cuối cùng có thể có bao nhiêu Ninh gia đệ tử sống sót, thật đúng là ẩn số. Hơn nữa một khi Thần Vương ngã xuống, đón lấy gặp phải không chỉ có là Khương gia toàn lực tiến công, sợ là còn có Thần tộc toàn lực tiến công.

Những thứ này đều là Ninh Thánh Hạo không muốn thấy.

Dương Thanh Huyền cùng bốn phía võ giả, tất cả đều là đóng chặt hô hấp, chỉ cảm thấy không khí đều hoàn toàn ngưng đọng, tất cả mọi người đang chờ chờ cái kia một tiếng hạ lệnh, chính là sinh tử xa nhau.

“Kỳ thực ta cảm thấy được việc này giải quyết rất dễ.”

Đột nhiên một thanh âm ở không trung vang lên, tất cả mọi người ánh mắt đều hội tụ tới.

Nói chuyện chính là Dương Thanh Huyền, tuy rằng hắn luôn luôn xử sự không sợ hãi, nhưng bị vô số cường giả tối đỉnh nhìn chăm chú, vẫn là cảm thấy một trận căng thẳng, hắn trấn định hạ, nói ra: “Toàn bộ chiến sự hạt nhân, đều là nguyên nhân bắt nguồn từ ta. Các ngươi có thể phái một người lại đây cùng ta quyết chiến, sinh tử bất luận. Này chiến phía sau, mọi người lẫn nhau hóa giải. Nhưng như là ta thắng, các ngươi muốn thả cha mẹ ta, chư vị cảm thấy thế nào?”

“Ha ha ha ha.”

Tử Tâm cười to nói: “Phương pháp này có thể được, ta tán thành. Bất quá phải phái ngang nhau cảnh giới, không thể lấy lớn ép nhỏ.”

Tất cả mọi người là xạm mặt lại, đây chính là có thể vượt hai sao đánh giết vương giả tồn tại a.

Đừng nói cùng cảnh giới, coi như là cao hơn hai sao, đều không dám ứng chiến.

Vũ Văn Thác Thế cả giận nói: “Ngươi nói quyết chiến tựu quyết chiến? Có thể, trừ phi phái ra cao hơn bốn sao cường giả, ngươi nếu như đồng ý chiến, ta đáp ứng điều kiện này.”

Tất cả mọi người là không nói gì, cao hơn bốn sao, tương đương với trực tiếp phái Thất Tinh Thiên Giới.

Tử Tâm lạnh lùng nói: “Vũ Văn lão quỷ, mặt đây? Ngẩng đầu lên, làm cho tất cả mọi người nhìn xem ngươi mặt còn ở không ở.”

Ninh Thánh Hạo đột nhiên nói ra: “Ngươi cha mẹ đã không ở trong tay ta.”

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, cả giận nói: “Bọn họ đi đâu rồi?”

Chính mình thiên tân vạn khổ, chờ tới đây tràng đại chiến khoáng thế, chính là vì cứu cha mẹ cha mẹ, hiện tại đột nhiên biết được cha mẹ căn bản không ở đây, không khỏi huyết dịch khuấy động, khó hơn nữa tự tin.

Ninh Thánh Hạo nói: “Ở chưởng giáo trong tay.”

Tất cả mọi người là sững sờ, chỉ có số ít người đổi sắc mặt.

Bởi vì chưởng giáo danh tự này, thực tại không quen.

Vũ Văn Thác Thế cũng là sắc mặt hơi ngưng, như có điều suy nghĩ nhìn Ninh Thánh Hạo, tựa hồ rõ ràng ý của hắn.

Chưởng giáo người này, lặng yên không tiếng động đột nhiên xuất hiện, dường như U Linh giống như vậy, nhưng nắm giữ sức mạnh cực kỳ đáng sợ cùng tài nguyên, mặc dù là Thánh Tông danh tộc đều cực kỳ kiêng kỵ.

Tuy rằng chưởng giáo giờ khắc này đứng ở bọn họ một bên, nhưng khẳng định có chính mình mục đích không thể cho người biết, thân là Thánh Tông danh tộc Ninh gia cùng Vũ Văn thế gia, há có thể bị người sử dụng như thương? Vì lẽ đó hai nhà đối với chưởng giáo vẫn luôn cực kỳ kiêng kỵ.

Thậm chí Vũ Văn Thác Thế hoài nghi Vũ Văn Chiến cái chết tựu cùng chưởng giáo có liên quan, nhưng bất đắc dĩ không có chứng cứ, hơn nữa Vũ Văn Chiến đích đích xác xác là Dương Thanh Huyền giết chết, vì lẽ đó chỉ có thể tìm Dương Thanh Huyền báo thù.

Hiện tại Ninh Thánh Hạo đột nhiên đem chưởng giáo đẩy ra, mục đích rất rõ ràng, một là đem chưởng giáo từ chỗ tối, từ phía sau lưng kéo đến trước sân khấu hai là bức chưởng giáo càng thêm chỉ có thể cùng mình đứng thành một đường, trở thành lợi ích thể cộng đồng ba là hòa dịu một cái cùng Dương Thanh Huyền trong đó mâu thuẫn, hòa dịu cùng Dương Thanh Huyền mâu thuẫn, cũng chính là hòa dịu cùng Thần tộc mâu thuẫn.

Vào lúc này đem chưởng giáo đẩy ra, có thể nói là tốt nhất thời khắc.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Cái kia chưởng giáo rốt cuộc là người phương nào?”

Ninh Thánh Hạo lắc đầu nói: “Ta cũng không rõ ràng. Bất quá chưởng giáo nói rồi, chỉ muốn ngươi chết, thì sẽ đem ngươi cha mẹ trả. Dương Thanh Huyền, chỉ cần ngươi tự sát ở đây, Thần tộc cũng theo đó thối lui, Vũ Văn thế gia hận cũng là tiêu trừ, ta cũng có thể đáp ứng ngươi, sẽ không làm khó ngươi cha mẹ. Ngươi xem coi thế nào? Lần này đại chiến căn nguyên tựu ở trên thân thể ngươi a, bởi vì ngươi đã chết bao nhiêu người, lẽ nào ngươi còn nhẫn tâm nhìn vô số sinh mệnh tiếp tục chết xuống sao?"

Dương Thanh Huyền cả giận nói: "Cười nhạo! Đầu óc ngươi bị cửa kẹp sao? Nếu như ngươi trước đây phóng cha mẹ ta, sao có hôm nay? Nếu như ngươi chết, chúng ta cũng theo đó thối lui, lại không làm khó dễ Ninh gia, ngươi xem coi thế nào?"

Ninh Thánh Hạo giận dữ, quát lên: "Quả nhiên là tiểu súc sinh! Cùng ngươi mẫu thân một cái đức hạnh, đã như vậy, vậy thì hủy diệt đi!"

Trong hai tay hắn bùng nổ ra tuyệt cường khí tức, hạ lệnh: "Tất cả mọi người nghe lệnh! Giết, đem này chút người toàn bộ đánh giết!"

Cái kia bị đè nén thật lâu bầu không khí, nháy mắt muốn nổ tung lên.

Trong nháy mắt này, Tử Tâm trong đầu nhưng là cực kỳ Ninh Tĩnh, chỉ là nội tâm sinh ra một tia sóng lớn, nhớ tới này đến Ninh gia trước, cái kia người đến nhà Thần Vương phủ, đem cái này bảo vật cho mình mượn.

Lúc đó còn cảm thấy kỳ quái, hỏi thăm luôn mãi, cái kia người đều không lên tiếng, chỉ là cười cười, nói mượn cho mình vui đùa một chút.

Giờ khắc này Ninh Thánh Hạo đột nhiên hạ lệnh, Tử Tâm nội tâm một cái trừng minh, nháy mắt hiểu cái kia người động tác này nguyên do, không khỏi ngạc nhiên vạn phần, lẽ nào hắn sớm có thấy trước?

Không lo được tỉ mỉ nghĩ, ở Ninh Thánh Hạo tiếng nói rơi xuống nháy mắt, tựu hai tay chặp lại, một luồng mênh mông sức mạnh to lớn đột nhiên bộc phát ra.

Một luồng sức mạnh khổng lồ từ trong cơ thể nàng tuôn ra, kèm theo một luồng khí bao hàm lực lượng.

“Tranh” một tiếng ở không trung xoay tròn, hiện ra một đạo to lớn màu xanh lục viên luân, đồng thời như hình chiếu giống như vậy, phân thành thượng hạ hai nửa, hư thực kết hợp.

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, đây không phải là không muốn tử chúng tướng không vòng sao? Cần phải ở Huyền Thiên Cơ trong tay mới đúng, làm sao trong tay Tử Tâm?

Lẽ nào Tử Tâm đem Huyền Thiên Cơ giết?

Chúng tướng không vòng một khi hiện ra, nhất thời trận pháp thật to khuếch tán, đem trọn cái thiên địa hoàn vũ bao phủ.

Tất cả mọi người không không ngạc nhiên, phát hiện mình giẫm ở Luân Hồi bên trên.

Hướng về trước là mịt mù không thể ngửi nổi kiếp sau, lui về phía sau nhưng là sớm đã biến mất, không thể bắt giữ kiếp trước, mà bên trong đất trời, chỉ còn lại nay sinh này một cái thời gian tiết điểm.

Chúng sinh chưa từng bắt đầu kiếp tới nay, động tâm lên niệm, liền sinh ra không minh, cùng bản tâm cách nhau rất xa, do đó rơi vào Lục Đạo, Luân Hồi trăm ngàn vạn kiếp.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2518: Có Một Không Hai Cuộc Chiến (2)

“Không được! Là Luân Hồi đại trận, mọi người cẩn thận, ngàn vạn lần chớ bị trước mắt Luân Hồi sở mê, một khi rơi vào trong đó, chính là vạn kiếp bất phục!”

Ninh Thánh Hạo hét lớn một tiếng.

Âm thanh truyền khắp toàn bộ đại trận, chấn tất cả mọi người làm đau màng nhĩ, nhưng cũng từ trước mắt bên trong cảnh tượng đáng sợ phục hồi tinh thần lại, từng cái từng cái trấn thủ tâm thần, đem đề phòng nhắc tới cao nhất.

“Buồn cười, làm sao mới có thể không bị Luân Hồi sở mê đây? Bất quá là tám sao Thiên Giới sơ giai cặn bã, ngươi chính mình cũng không biết, còn dư lại những con kiến hôi kia thì lại làm sao sẽ biết? Tự Vô Thủy kiếp tới nay, mọi người động tâm lên niệm, liền sinh không minh, một khi mất đi bản tâm, tựu vĩnh viễn đọa lạc vào Luân Hồi, vạn kiếp bất phục. Coi như là vạn cổ chí tôn, một khi ngã xuống, cũng muốn đi vào đến này trong luân hồi lưu chuyển a.”

Tử Tâm châm chọc một tiếng, song chưởng tách ra, mênh mông sức mạnh to lớn từ trong cơ thể bàng bạc tuôn ra.

Chúng tướng không vòng một thật một hư, tượng trưng cho vạn vật bản thể cùng hư tượng, như chiếc gương hai mặt, không ngừng hướng về mặt bằng kéo dài tới, đem tất cả mọi người bao phủ đi vào.

Trong lúc nhất thời, ngàn tỉ phù văn ở trong hư không lưu chuyển.

Trong mắt tất cả mọi người loáng một cái, những phù văn kia nhất thời hóa thành tất cả cảnh tượng, từng cái lộ ra ở trước mặt.

Rất nhiều người không cầm được, dưới chân bước sai một bước, nhất thời rơi vào to lớn không minh nghiệp lực, trực tiếp bị đại trận hút vào.

“A!”

Tiếng kêu thảm thiết liên tiếp, lượng lớn Ninh gia đệ tử, như hạ sủi cảo một loại bị rơi vào bên trong đại trận, đưa tới kiếp sau đi.

Ninh Thánh Hạo hoảng hốt, tựu liền trước mắt hắn đều không ngừng đung đưa các loại cảnh tượng, khiến người hoảng sợ là, những cảnh tượng này càng là chân thực bất hư, cũng không phải là ảo giác.

Vũ Văn Thác Thế quát to: “Thánh Hạo huynh, đồng thời phá khai đại trận này, bằng không chúng ta muốn toàn quân bị diệt!”

Ninh Thánh Hạo quát lên: “Tốt! Đồng loạt ra tay giết tiện nhân kia!”

Vừa dứt lời, một luồng đáng sợ khí tức nguy hiểm truyền đến, một đạo cực quang trên Luân Hồi đại trận hiện ra, kích chém mà hạ.

Hào quang bên trong là một thanh xưa cũ Kiếm khí, không có bất kỳ phong mang, chỉ là lóe lên mấy cái đơn giản văn tự, nhưng không có bất kỳ người nào nhận ra.

Ninh Thánh Hạo cùng Vũ Văn Thác Thế đồng thời tâm thần rùng mình, thân là tám sao Thiên Giới chính bọn họ, lại có bị áp chế cùng nguy hiểm cảm giác, cùng quát lên: “Không được! Là răng nanh!”

Hai người vội vàng ra tay.

Ninh Thánh Hạo hai tay bấm quyết, trong miệng nói lẩm bẩm, trước người hư không đột nhiên vặn vẹo, một toà mông mông ánh sáng núi to, phá không mà tới.

Vũ Văn Thác Thế giơ tay lên, hướng về trên đỉnh đầu một trảo, “Hổn hển” một tiếng, tảng lớn hỏa diễm ở lòng bàn tay hóa mở, ngưng tụ thành một thanh trường mâu.

Mâu phía trước có một cái đơn giản nhất hỏa chi dấu ấn lấp loé, phóng ra dường như Thái Dương một loại hào quang.

Hai người khí thế nháy mắt bộc phát ra, đem Luân Hồi đại trận sức mạnh đều bài xích mở, ở quanh thân mấy dặm bên trong, hình thành một mảnh khu vực an toàn.

Bên trong võ giả vừa mừng vừa sợ, mừng chính là mình bánh xe phụ về trong cảnh tượng đi ra, kinh sợ đến mức là trên đỉnh đầu phá không mà đến thanh kiếm kia, uy năng to lớn, tựa hồ còn ở Luân Hồi đại trận bên trên.

“Ầm ầm!”

Răng nanh ở không trung xoay tròn, đánh ở đằng kia kim sơn cùng hỏa dài mâu trên.

Ba cỗ không gì sánh nổi to lớn uy năng ở trời cao trên bạo nổ mở, đáng sợ lực xung kích chấn động tới bốn phương tám hướng.

Phụ gần trăm dặm bên trong tất cả sinh linh, cùng với hư không, toàn bộ yên diệt.

Tử Tâm kinh sợ, tương tự chịu đến cỗ lực lượng này rung động, vội vàng đem chúng tướng không vòng thu lại rồi.

Cái kia chút bị nhốt trận bên trong Ninh gia đệ tử, vừa rồi từ trong đại trận thoát thân, liền lập tức bị cái kia năng lượng đáng sợ bão táp bao phủ, tảng lớn bị đánh bay ra ngoài, không ít trực tiếp tại chỗ thành tro.

Năng lượng đụng nhau trung tâm, hình thành một cái sụp đổ hố đen, đem cái kia chút lan ra đi ra năng lượng, lần thứ hai hút vào.

Ninh Thánh Hạo cùng Vũ Văn Thác Thế hai người đều là bị chấn động lùi lại mấy bước, lộ ra khuôn mặt vẻ hoảng sợ.

Một cảnh một thiên địa.

Hai người bọn họ ở tám sao sơ giai trên dạo chơi một thời gian, so với Thanh Sanh muốn xa xưa hơn nhiều, mà Thanh Sanh vừa mới vừa bước vào trung giai không lâu, liền có thể lấy một chọi hai, lực chịu đựng hai người bọn họ.

Vũ Văn Thác Thế quát lên: “Liên thủ giết hắn! Nếu như để hắn ở tám sao trung giai nghỉ ngơi mấy trăm năm, chúng ta thì càng hít khói.”

Ninh Thánh Hạo cũng ý thức được nguy hiểm, lập tức lại không bảo lưu, hét lớn một tiếng, trên người bắp thịt của không ngừng bành trướng mở, toàn bộ người biến thành trăm trượng người khổng lồ, mặt đen đỏ mắt, như Dạ Xoa giống như vậy, tay phải bắt làm cái kia tòa kim sơn, liền hướng Thanh Sanh đập tới.

Vũ Văn Thác Thế hai tay quyết ấn, tương tự hóa thành trăm trượng cao ngũ hành hỏa thân, đột nhiên mở lớn khẩu đến, phụt lên ra một đạo hoả tuyến, như thiểm điện giống như vậy, kích bắn mà đi.

Thanh Sanh hai tay bấm quyết, răng nanh ở trước người nhanh chóng xoay tròn, mặt trên ngàn tỉ đạo phù văn lấp lóe, Thanh Sanh hai tay hướng về trên thân kiếm một điểm, nhất thời truyền đến thái cổ thần thú rít gào, trên thân kiếm phảng phất có bóng thú hóa hiện.

“Oành!”

“Oành!”

Kiếm quang xoay tròn bên dưới, thần thú rít gào, Ninh Thánh Hạo cùng Vũ Văn Thác Thế hai đạo công kích, đều bị chặn ở kiếm ở ngoài.

Ninh Thánh Hạo hét lớn: “Tất cả mọi người ra tay, giết Tử Tâm cùng Dương Thanh Huyền!”

Cái kia chút vừa rồi ổn định lại Ninh gia cùng Vũ Văn thế gia đệ tử, lập tức nhắm mắt hướng về Tử Tâm lướt đi. Cái này không khác nào hướng về Thánh Chủ Thiên Vương ra tay, tuy là cửu tử nhất sinh, nhưng gia tộc nguy cơ trước mặt, cũng không kịp nhớ cá nhân sinh tử vinh nhục.

“Hừ, chết không hết tội sâu kiến!”

Tử Tâm năm ngón tay vồ lấy, chúng tướng không vòng lần thứ hai tái hiện ra, trực tiếp hóa thành hình tròn đánh chém, hướng về Ninh gia đệ tử càn quét mà đi.

Không vòng nhanh chóng xoay tròn, bên trong phát sinh quỷ dị âm thanh, chỗ đi qua, đều hóa thành đại trận một bộ phận.

“Không được! Mau tránh, không muốn gắng gượng chống đỡ món pháp khí này!”

Ninh gia cường giả từng cái từng cái kêu to lên, sau đó phi thân tránh ra.

Ninh gia một vị Thất Tinh tột cùng ông lão, quát to: “Là cường đại Luân Hồi pháp khí, đến hai vị Thất Tinh hậu kỳ giúp đỡ, theo ta đồng thời trấn áp nó!”

Lão giả này vóc người thấp bé hơi mập, mặt mũi nhăn nheo, râu mép cùng tóc hầu như kéo dài tới dưới chân, cũng không biết là bế quan bao nhiêu năm lão quái vật, toàn bộ Ninh gia đều không bao nhiêu người nhận ra hắn.

Ông lão đột phá tám sao vô vọng, bắt đầu tiến nhập ngũ suy chi kiếp, không nghĩ tới đụng với Ninh gia phát sinh chuyện lớn như vậy, vừa vặn trước khi chết phát huy một điểm nhiệt lượng thừa.

Mọi người vừa nghe pháp khí này có thể trấn áp, đều là vui mừng khôn xiết.

Lúc này Ninh gia một vị, Vũ Văn thế gia một vị, hai vị Thất Tinh Thiên Giới hậu kỳ lắc mình mà tới, đi tới ông lão kia bên cạnh người.

Ông lão hai tay ở trước người vẽ tròn, nhất thời một luồng mênh mông sức mạnh to lớn đổ xuống mà ra, ở phía trước lưu chuyển, đem chúng tướng không vòng ngăn trở.

Cái kia lực lượng kỳ dị vẫn chưa bị Luân Hồi lực lượng kích tán, trái lại dung hợp đi vào, hình thành một luồng năng lượng khổng lồ dòng xoáy, đem chúng tướng không vòng hoàn toàn bao lấy, sau đó hình thành một bức mênh mông Thái Cực Đồ.

Tử Tâm hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Thái Cực lực lượng?!”

Ông lão trầm giọng nói: “Lão phu năm đó du lịch thời gian, đã từng thu được một tia Thái Cực lực lượng, mới có thể thành tựu Thất Tinh Thiên Giới đỉnh cao, chỉ tiếc ta tư chất ngu dốt, khó hơn nữa hướng về nhảy tới vượt một bước. Bản muốn ngồi hóa trước, đem này sợi Thái Cực lực lượng tinh luyện ra, cho Ninh gia lưu một viên Thái Cực Đan, không nghĩ tới nhưng khác làm nó dùng.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2519: Có Một Không Hai Cuộc Chiến (3)

“Thái Cực lực lượng, ngươi, ngài là… Về mây tổ tiên!”

Một tên Ninh gia ông lão, bỗng nhiên kinh hãi thất thanh kêu lên.

Ninh Quy Vân nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, nói: “Không nghĩ tới yên tĩnh trong nhà, còn có người nhớ tới ta.”

Người lão giả kia vội vàng ôm quyền hành lễ, cung kính nói: “Tự nhiên nhớ tới, vãn bối gặp tổ tiên. Tổ tiên bản mệnh lệnh bài vẫn luôn ở tổ từ bên trong thờ phụng.”

Ninh Quy Vân gật gật đầu, nói: “Này chiến phía sau, bổn mạng kia lệnh bài sợ là cũng muốn nát. Không cần đa lễ, mau chóng đem đến xâm phạm người toàn bộ chém giết!”

Người lão giả kia bỗng nhiên nói: “Là!”

Sở hữu Ninh gia trong hàng đệ tử, chỉ có số ít cao tầng bỗng nhiên ngất lịm, tựa hồ nhớ lại Ninh Quy Vân là ai, từng cái từng cái gào thét lớn hướng về Tử Tâm đám người lướt đi.

Ninh Quy Vân đối với hai vị kia Thất Tinh hậu kỳ cường giả nói ra: “Làm phiền hai vị giúp ta ngăn chặn mắt trận.”

Cái kia hai tên Thất Tinh hậu kỳ cường giả vội hỏi: “Là!”

Liền riêng phần mình bay người lên, rơi ở Thái cực song ngư bên trên, hai tay bấm quyết ngồi xếp bằng, lấy tự thân lực lượng đến trấn áp bảo vật này.

Chúng tướng không vòng ở đằng kia Thái Cực Đồ bên trong rung động mấy hạ, theo hai tên Thất Tinh Thiên Giới hậu kỳ cường giả trấn áp, run rẩy càng ngày càng yếu, cho đến bất động.

Dương Thanh Huyền nội tâm kinh hãi không thôi, chỉ là một tia Thái Cực lực lượng, có thể phát huy ra to lớn như vậy uy năng, nghĩ đến toàn bộ Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ đều trên người tự mình, không khỏi nổ lớn động lòng.

Ở vũ trụ Hỗn Độn đản sinh thời gian, có năm cái giai đoạn, chia ra làm: Thái Dịch, Thái Sơ, Thái Thủy, Thái Tố, Thái Cực, mỗi cái giai đoạn đều thai nghén mà ra một cái Hỗn Độn linh bảo.

Chia ra làm Thái Dịch thuế ruộng Nguyên Đồ, Thái Tố Thiên Cơ Ngọc, Thái Thủy vạn vật đỉnh, Thái Cực lưỡng nghi phù, Thái Sơ bồ đề tâm.

Ninh Quy Vân năm đó cũng chưa gặp qua Thái Cực lưỡng nghi phù, chỉ là ở một chỗ bí tàng bên trong, thu được một tia Thái Cực lực truyền thừa, liền một lần đột phá đến Thất Tinh Thiên Giới, sau đó thăng nhiệm Ninh gia đại trưởng lão, cuối cùng đến nơi Thất Tinh đỉnh cao sau, tựu khó hơn nữa tồn tiến vào, sau đó liền như vậy bế quan, chớp mắt chính là mấy triệu năm.

Tử Tâm đồng dạng trong lòng ngạc nhiên, không nghĩ tới Ninh gia còn có nhân vật như vậy tọa trấn, chính mình thật là có chút coi khinh Thánh Tông danh tộc.

Nếu chúng tướng không vòng không dùng được, nàng ngược lại cũng không hoảng sợ, hai tay ở trước người ôm tròn, cường đại tử khí mịt mờ mà ra, hóa thành một bản sách quý ở không trung xoay tròn, mặt trên lóe lên một chuyến được chữ nhỏ.

Tử Tâm song chưởng ở trước người hợp lại, quát lên: “Thiên Chi Thần Dụ chính pháp!”

Trong sách kích bắn ra tảng lớn tử mang, hóa thành một mặt mặt văn tự, lăng không chém xuống mà xuống, ở bốn phương tám hướng dựng thẳng lên từng đạo từng đạo bình phong.

“Oành! Oành!”

Nhất thời thiên vạn đạo bình phong sinh thành, xông tới tại chỗ có Ninh gia cùng Vũ Văn thế gia đệ tử trên người, chấn động chính bọn họ phun máu phè phè, không ít trực tiếp bị sinh sinh đánh chết.

Dương Thanh Huyền bọn người là ngạc nhiên, toàn bộ ngồi xếp bằng ở trên hư không, điều tức chân nguyên.

Bọn họ biết Tử Tâm dùng cái này phạm vi lớn công kích chiêu thức, hoàn toàn là vì bọn họ nghĩ, đã trải qua vực giới biên cảnh một trận chiến sau, Khương Thiên Chân đám người không khỏi là người bị thương nặng, tuy rằng nghỉ ngơi một trận, nhưng còn chưa đủ lấy cùng Ninh gia cường giả cấp cao nhất chiến đấu.

Dương Thanh Huyền cũng an ngồi xuống, đem các loại đan dược một điểm điểm nuốt vào trong bụng, bình tĩnh điều dưỡng thương thế, phảng phất trước mắt tất cả, đều không liên quan đến mình.

“Mọi người cùng nhau ra tay! Này tiện nhân thực lực mạnh đến đâu, không có khả năng chống đỡ được chúng ta nhiều người như vậy.”

Một tên Ninh gia đệ tử hét lớn, lấy ra binh khí liền hướng cái kia màu tím bình phong chém tới.

Này chút tất cả đều là Ninh gia tầng chót nhất tinh anh, tất cả đều lấy ra binh khí đến, đem bình phong một mặt mặt chém nát, giết hướng về phía trước.

Tử Tâm lạnh lùng nhìn, không hề bị lay động, cho đến cuối cùng một mặt bình phong bị chém nát sau, nàng mới hai tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, Ninh Tử Nhiên cùng Ninh Mộc Lưu thân thể tựu bị vồ tới, trôi nổi ở phía trước.

Tử Tâm cười lạnh nói: "Không nghĩ này hai cái cặn bã chết, tựu toàn bộ tất cả đứng lại cho ta."

Tất cả mọi người là sững sờ, toàn bộ ngừng lại.

Ninh Tử Nhiên cùng Ninh Mộc Lưu đều là Ninh gia hiếm có cao thủ, tự nhiên không thể không để ý bọn họ.

Tử Tâm khẽ mỉm cười, nói: "Còn coi như các ngươi thức thời."

Nàng cũng không có tiến một bước động tác, cũng chỉ là đem Ninh Tử Nhiên cùng Ninh Mộc Lưu hai người chặn ở phía trước.

Nàng hiện tại duy nhất cần phải làm là kéo dài thời gian, một là chờ Khương Thiên Chân đám người khôi phục, hai là chờ Khương Phục Thiên mang trước người đến cứu viện trợ.

Đặc biệt là người sau.

Chỉ cần Khương Phục Thiên người một đến, liền có thể đem Ninh gia dẹp yên một nửa, sau đó còn dư lại một nửa tựu một điểm điểm từng bước xâm chiếm, như vậy Ninh gia tựu thật sự từ vực giới xoá tên.

Ninh gia một tên trưởng lão quát to: "Không muốn bị nàng uy hiếp! Tử nhưng mà cùng Mộc Lưu đại nhân đều là ta Ninh gia trụ cột vững vàng, Ninh gia trụ cột tài năng, là chắc chắn sẽ không đồng ý nhìn thấy chúng ta bị bắt mệt."

Ninh Tử Nhiên cùng Ninh Mộc Lưu tự nhiên không muốn chết, nhưng vào giờ phút này, đã không có lựa chọn.

Ninh Mộc Lưu hét lớn: "Hay lương trưởng lão nói đúng! Không cần lo chúng ta chết sống. Giết Tử Tâm Tử Hà, Dương Thanh Huyền Phong Phiêu Linh này chút cẩu tặc báo thù cho chúng ta!”

Ninh gia đệ tử đều là bi phẫn đến cực điểm, gào thét lớn chém giết tới.

Tử Tâm trong mắt hàn quang lóe lên, cười lạnh nói: “Muốn chết!”

Hai tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, liền xuất hiện hai tấm Hoàng Phù, “Vèo” một tiếng tựu phân biệt thiếp ở Ninh Tử Nhiên cùng Ninh Mộc Lưu trên người, sau đó đem hai người cho rằng ám khí, kích bắn mà đi.

Ninh Tử Nhiên cùng Ninh Mộc Lưu hoàn toàn biến sắc, hét lớn: “Tránh mau trốn! Là nổ tung phù!”

“Ầm ầm!”

Hai người hầu như trong cùng một lúc nổ tung ra, năng lượng mạnh mẽ nháy mắt hóa thành vòng tròn, hướng về hướng về bốn phương tám hướng.

Cái kia chút xông lên phía trước nhất Ninh gia đệ tử, phòng ngự không kịp, nháy mắt bị lan đến đi vào, thực lực thấp kém tất cả đều tan xương nát thịt.

Tử Tâm tàn nhẫn cười lạnh một tiếng, sau đó ngẩng đầu lên liếc mắt nhìn trời cao trên, chúng tướng không vòng còn bị ba tên ông lão áp chế, nội tâm dâng lên một tia lo lắng.

Này chúng tướng không vòng nàng không có luyện hóa bao lâu, chỉ là đơn giản tìm hiểu một cái, giờ khắc này cùng mình liên hệ càng ngày càng yếu, sợ là cũng bị Ninh Quy Vân ba người lấy đi.

Không cách nào hướng về Huyền Thiên Cơ bàn giao vẫn là thứ yếu, nàng nguyên bản cũng không nghĩ trả lại, chỉ là này chúng tướng không vòng quan hệ đến Chí Tôn Luân Hồi Công phía sau mấy tầng cảnh giới, là bước vào vạn cổ chí tôn hạch tâm pháp khí nơi, không thể sai sót.

Mà trước mắt mảng lớn Ninh gia đệ tử mãnh liệt mà đến, chính mình mặc dù là tám sao Thiên Giới trung kỳ, nhưng kiến đông cắn chết voi a.

“Đáng chết!”

Tử Tâm gấp đến độ dậm chân, đột nhiên một thân loáng một cái, liền hướng Ninh Quy Vân ba người kích bắn mà đi.

Dự định một đòn toàn lực, gắng đạt tới trực tiếp đánh giết ba người.

Nếu như thất bại, tựu tạm thời không quản chúng tướng không thay phiên, lui về đánh giết Ninh gia đệ tử, bảo vệ Dương Thanh Huyền đám người lại nói.

Ninh Quy Vân đột nhiên mở hai mắt ra, quát lên: “Hai vị, giúp ta đẩy lùi nữ tử này!”

Đột nhiên đôi tay vồ một cái, Thái Cực lực lượng theo số đông tướng không vòng dâng lên lên, hóa thành một đạo mờ mịt chùm sáng, bên trong Âm Dương Ngư xoay tròn liên tục.

Hai vị khác Thất Tinh Thiên Giới hậu kỳ cường giả, tương tự riêng phần mình tay bấm quyết ấn, đồng thời hướng về Tử Tâm điểm tới.

Đối mặt một vị tám sao Thiên Giới trung kỳ Thần Vương, thực lực có thể so với Thánh Chủ Thiên Vương tồn tại, cũng không ai dám bất cẩn, đều là đem hết toàn lực một đòn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2520: Có Một Không Hai Cuộc Chiến (4)

Tử Tâm cười gằn một tiếng, quát lên: “Ba cái lão thất phu, đến rất đúng lúc! Một chiêu chấn động chết các ngươi, xem các ngươi còn làm sao áp chế ta bảo vật!”

Toàn thân tử khí đột nhiên hội tụ đến, “Rầm” một tiếng, ở giữa hai tay ngưng tụ thành một mảnh sấm sét giống như hào quang, đem nửa cái hoàn vũ soi sáng thành màu tím.

Này chút tử quang như điện hình cung lấp loé, như là có linh tính một loại không ngừng bành trướng.

Ninh Quy Vân hoàn toàn biến sắc, vội vàng đem trước người Thái Cực chùm sáng đẩy ra.

Tử Tâm mặt không hề cảm xúc, tay phải hướng về nắm vào trong hư không một cái, cái kia tử mang sông phát sinh tiếng nổ thật to, đồng thời nhanh chóng xoay tròn.

“Ầm ầm!”

Bốn nguồn sức mạnh, ở không trung đột nhiên va chạm.

Ninh Quy Vân cùng hai tên Thất Tinh Thiên Giới hậu kỳ cường giả, đều là đột nhiên phun ra một ngụm máu đến, bị đánh bay ra ngoài, đầy mặt kinh khủng ngạc nhiên.

Tử Tâm cũng là thân thể khẽ run lên, rên lên một tiếng, tự hồ bị chút nội thương, cười lạnh nói: “Cặn bã, tám sao chính là các ngươi đời đời kiếp kiếp đều không thể vượt qua cái hào rộng, càng đừng nhắc tới tám sao trung kỳ, chính là các ngươi nhón chân lên cũng không nhìn thấy bóng lưng đỉnh cao tồn tại.”

Tử Tâm nội tâm thở phào nhẹ nhõm, giơ tay hướng về trước một trảo.

Chúng tướng không vòng hơi nhúc nhích hạ, rồi lại ngừng lại, tựa hồ không nghe nàng sai khiến.

Tử Tâm hoàn toàn biến sắc, mặc dù chính mình không khống chế được vật ấy, cũng có thể bị hút nhiếp lại đây mới đúng, làm sao không chút phản ứng nào.

“Này bánh xe thật có ý tứ a, ta nhìn yêu thích. Tử Tâm Thần Vương không bằng nhân lúc người vẻ đẹp, tựu tặng cho ta chứ?”

Trên hư không vang lên một đạo tiếng cười.

Sau đó có sóng gợn nhẹ nhàng tản ra, hóa hiện ra một người đàn ông bóng người, đỉnh đầu tha thứ sắc, mặt ngậm mỉm cười, rơi ở chúng tướng không vòng phía trên.

Tử Tâm hoàn toàn biến sắc, người này chính là đưa Vũ Văn Chiến đến một mình đấu Dương Thanh Huyền Thất Tinh cường giả tối đỉnh Cổ Trát.

“Đưa ngươi? Đưa ngươi đi chết sao? Có thể!”

Tử Tâm bóng người loáng một cái, tựu nghiêng người mà lên, khí thế hướng về Cổ Trát trên người nghiền ép mà đi.

Cổ Trát cười nói: “Ta chỉ là đến xem náo nhiệt, Thần Vương làm sao giận chó đánh mèo đến trên người ta? Dương Thanh Huyền bọn họ nhanh bị giết chết rồi, Thần Vương còn không mau đi cứu người?”

Phía dưới Ninh gia cường giả đã đem Khương Thiên Chân đám người vây nhốt, đang liều mạng cắn giết.

Tử Hà, Phong Phiêu Linh, Khương Thiên Chân, Dương Thanh Huyền chờ số ít cường giả còn có thể chống đối một, hai, nhưng cũng bị giết quân lính tan rã.

Tử Tâm làm sao không vội, quát lên: “Vì lẽ đó không có thời gian, lên đường thôi!”

“Thiên Chi Thần Dụ!”

Tử mang ở trong tay loáng một cái, hóa thành quả cầu sét giống như vậy, đẩy mạnh về phía Cổ Trát nơi tim.

Cổ Trát nụ cười trên mặt có chút ngưng kết, trở nên cực kỳ nghiêm nghị, tròn trịa con mắt một cái cực kỳ trừng minh, hai tay ở trước người hợp lại, quát lên: “Thần Vương quà tặng, ta cũng không dám dễ dàng tiếp hạ a.”

“Oành!”

Tử Tâm một chưởng, oanh ở Cổ Trát trên song chưng, đem cái kia Thất Tinh tột cùng sức mạnh hoàn toàn nghiền nát tan.

Tử khí kích bắn mà lên, xuyên thấu Cổ Trát thân thể, đưa hắn hoàn toàn yên diệt.

“A!”

Cổ Trát tiếng kêu thảm thiết ở tử mang bên trong vang lên, thân thể trình hình chữ đại - hình người nằm dang tay chân, lơ lửng giữa không trung, không ngừng xoay tròn.

Tử Tâm đột nhiên hai con ngươi co rụt lại, hãi tiếng nói: “Cái gì?!”

Cổ Trát tuy rằng bị sức mạnh to lớn xuyên thấu mà qua, nhưng trên người nhưng không có bất kỳ tổn thương, đồng thời trên người áo choàng hoàn toàn phá nát sau, lộ ra bên trong chân thân, càng là một khối hoàn toàn trong suốt thủy tinh.

Mà trên gương mặt màu sắc, ngũ quan các loại, tất cả đều là vẽ lên.

Tựu liền tha thứ sắc tóc, cũng ở đây một đòn hạ bị triệt để xóa đi.

Cái kia thủy tinh thân thể trên, có ngàn tỉ cạnh mặt, chiết xạ ra hoa mỹ ánh sáng năm màu.

Bên trong kinh lạc đồ án hoàn toàn có thể thấy rõ ràng, còn có lượng lớn các loại bảo thạch, bị khảm nạm ở đối ứng thân thể huyệt vị vị trí.

Mà sở hữu kinh lạc liền tiếp điểm, chính là trái tim.

Cái kia một viên kỳ lạ trái tim, như là huy chương giống như vậy, tỏa ra sức mạnh to lớn.

“Ha ha ha ha.”

Cổ Trát cười như điên, nói: “Làm sao, để Thần Vương thất vọng rồi chứ? Lại không có giết chết ta.”

Cổ Trát đắc ý nhìn hạ thân thể của chính mình, kiểm tra cẩn thận một lần, hết sức hài lòng dáng vẻ, cười hắc hắc nói: “Ta như vậy có phải là rất tuấn tú a?”

Tử Tâm một đòn, gây nên lớn chấn động mạnh, hầu như tất cả mọi người ánh mắt đều trông thấy, giờ khắc này tất cả đều hoảng sợ không thôi, dừng lại trong tay tranh đấu, giật mình quan sát.

Này không hiểu ra sao đột nhiên xuất hiện người thủy tinh rốt cuộc là ai?

Lại là địch là bạn?

Ngoại trừ số ít người biết ở ngoài, còn lại người tất cả đều là một mặt mờ mịt.

Chỉ bất quá hắn nếu cùng Tử Tâm tương đương, quá nửa là Ninh gia bằng hữu, này để Ninh gia đệ tử càng là sĩ khí ngẩng cao, trong tay giết càng ác hơn.

Tử Tâm nhìn chằm chằm Cổ Trát trái tim, sắc mặt càng ngày càng khó coi, cái kia trái tim cực kỳ giống huy chương, nhưng cũng không phải huy chương, dường như một cái pháp khí, cuồn cuộn không ngừng tỏa ra sức mạnh đáng sợ đến.

Tử Tâm nội tâm “Hồi hộp” một tiếng, tựa hồ nghĩ tới điều gì, kinh hãi nói: “Thái Sơ bồ đề tâm?!”

Cổ Trát nói: “Không hổ là Thần Vương, Hỗn Độn linh bảo đều nhận ra. Bất quá đáng tiếc a, ta cũng nghĩ có Thái Sơ bồ đề tâm, nhưng cái này trái tim cũng không phải là, hắn chỉ là chưởng giáo đại nhân phỏng theo Thái Sơ bồ đề tâm, dùng đương thời nhất tài liệu trân quý, tạo ra hàng nhái thôi. Ước chừng có chân chính Thái Sơ bồ đề tâm một phần mười sức mạnh.”

Tử Tâm lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nhưng sắc mặt vẫn như cũ hết sức khó coi, Thái Sơ bồ đề tâm một phần mười sức mạnh cũng đã phi thường đáng sợ.

Hơn nữa này thủy tinh thân thể còn không biết là cái gì đánh tạo thành, lại chặn lại rồi chính mình một đòn toàn lực, còn hoàn hảo không chút tổn hại.

Ngoại trừ cái kia Thái Sơ bồ đề tâm hàng nhái ở ngoài, cần phải cùng thân thể này chất liệu, tạo hình có liên quan.

Này ngàn vạn cạnh mặt, có thể mang đánh ở phía trên sức mạnh hoàn toàn khúc xạ mở, hoặc là mặc cho xuyên thấu thân thể, phân giải thành ngàn tỉ phần, phát tiết ra ngoài.

Như vậy bất kỳ công kích nào rơi vào trên thân, thương tổn cũng có thể hạ xuống thấp nhất.

Tử Tâm lạnh giọng nói: “Ngươi rốt cuộc là ai? Ở trận đại chiến này bên trong lại đóng vai cái gì nhân vật?”

Cổ Trát cười nói: “Hỏi lời này, ta không phải đã nói rồi sao, ta chỉ là một đi ngang qua Lộ Nhân Giáp thôi. Chỉ là nhìn này bánh xe đẹp đẽ, tâm sinh vui mừng, vì lẽ đó không nhịn được muốn.” Hắn khẽ mỉm cười, đưa tay đem chúng tướng không vòng nắm ở trong tay, nói: “Các ngươi tiếp tục.”

Tử Tâm vừa giận vừa sợ, trong lúc nhất thời cũng không biết làm sao bây giờ tốt.

Đột nhiên, Cổ Trát nhẹ nhàng nhíu mày lại, tuy rằng toàn thân hắn đều là vật trong suốt, nhưng thần thái nhưng giống y như thật, nhíu lại đầu lông mày thời điểm, trên mặt vẻ mặt mười phần đúng chỗ.

Cổ Trát hai mắt lần thứ hai trở nên tròn trịa, nhìn trong tay bánh xe, mặt trên tỏa ra ánh sáng lung linh, phù văn nhỏ nhẹ chuyển động, bên trong truyền đến bánh răng “Kèn kẹt” thanh âm, dường như vĩnh cửu động cơ khí ở mãi mãi không ngừng vận chuyển.

Tử Tâm trong lòng sinh ra ý nghĩ, cả kinh nói: “Đây là...”

Chúng tướng không vòng trên, nháy mắt hóa hiện ra ngàn tỉ phù văn, từng cái phù văn trên đều bắn ra ngàn vạn đạo hào quang, đồng loạt đem Cổ Trát bọc lại.

Đồng thời này chút hào quang là từ vô số cái trên mặt bắn ra, vừa vặn đối ứng Cổ Trát trên người vô số cạnh mặt.

Hoàn toàn không có có một đạo bị phân giải cùng khúc xạ, toàn bộ xuyên thấu vào, trực tiếp ở Cổ Trát trong cơ thể ngưng tụ thành một luồng mênh mông chùm sáng, tỏa ra đáng sợ Luân Hồi lực lượng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2521: Có Một Không Hai Cuộc Chiến (5)

Cổ Trát hoàn toàn biến sắc, hoảng sợ kêu lên: “Này... Làm sao có khả năng?!”

Đoàn kia Luân Hồi lực lượng ở trong người đột nhiên bắn ra năng lượng mạnh mẽ, trực kích Thái Sơ bồ đề tâm hàng nhái.

“Oành!”

“A!”

Cổ Trát kêu thảm một tiếng, lồng ngực trực tiếp vỡ ra được, toàn bộ người đánh bay ra ngoài.

“Không thể! Không thể, ta bảo tướng Lưu Ly Thân trăm hại không tổn thương, không thể bị phá.”

Cổ Trát khuôn mặt vạn phần dữ tợn, lồng ngực đã phá nát, liều mạng bưng, cuồng bạo mà hỗn loạn năng lượng từ bên trong chảy xuống, không ngừng phá hoại thân thể của hắn.

Tử Tâm sửng sốt hạ, lập tức mừng như điên không ngớt.

Ở chúng tướng không vòng bên một bên, chậm rãi xuất hiện một đạo bạch y bóng người.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Chẳng lẽ là...”

Chỉ nghe tai một bên truyền đến một thanh âm, mắng: “Ra một tràng còn muốn trang bức, cỏ!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên quay đầu lại, phát hiện bên người nhiều hơn một tên chiến hữu, đang liều mạng chống lại Ninh gia đệ tử, chính là Hoàng Đình, mừng lớn nói: “Hoàng Đình thượng nhân!”

Hoàng Đình mắng: “Tại sao ta chỉ có thể trong này giết lâu la, một điểm tồn tại cảm giác đều không!”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại.

Thân ảnh màu trắng kia chính là Huyền Thiên Cơ, đưa tay hướng về chúng tướng không vòng trên một vệt, đã thu lên, mỉm cười nhìn Cổ Trát, nói: “Cha mẹ của ngươi đã không dạy ngươi, không phải là của mình đồ vật không thể nắm sao?”

“Cha mẹ? Ngươi nghĩ làm cha ta mẹ? Cha ta mẹ đã sớm chết rồi, vì lẽ đó ngươi cũng đi chết đi!”

Cổ Trát giận dữ hét lớn một tiếng, tựu vọt tới, không để ý trong cơ thể năng lượng bạo loạn, giơ tay tựu liều mạng một quyền, đánh về Huyền Thiên Cơ.

Người trước mắt này cảnh giới cũng không mạnh, mặc hắn có gì thần thông diệu pháp, chính mình dốc hết toàn lực, trực tiếp ép giết hắn.

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ta có thể không nghĩ làm cha mẹ của ngươi, chỉ là thay bọn họ cảm thấy tiếc hận, lúc trước làm sao không có đem ngươi này người không ra người quỷ không ra quỷ đồ vật, trực tiếp bắn ở trên tường đây?”

Tử Tâm vội vàng nói: “Cẩn thận!”

Huyền Thiên Cơ bóng người loáng một cái, tựu tại chỗ biến mất.

Sau đó trên hư không tảng lớn hào quang lóe lên, phân bắn ra, hóa thành một chiếc gương, rơi ở bốn phương tám hướng.

Huyền Thiên Cơ thân ảnh xuất hiện ở trong đó một chiếc gương trên, nói: "Ngươi cho rằng bỏ qua thân thể, lấy cái ngốc D một dạng bảo tướng Lưu Ly Thân, tựu vô địch rồi sao? Nắm giữ bảo tướng Lưu Ly Thân cũng không phải việc gì khó khăn, có thể vạn cổ tới nay, tại sao hiếm người sử dụng đây? Chỉ vì kẽ hở thực tại quá to lớn a."

Tử Tâm vừa nhìn bốn phương tám hướng lăng kính, nhất thời hiểu được, khen lớn nói: "Huyền Thiên Cơ, quả nhiên là diệu pháp!"

Năm ngón tay vồ lấy, liền hướng Cổ Trát đánh tới, quát lên: "Chết đi!"

Tử mang như lôi quang, "Đùng đùng" ở không trung lấp lóe, trực tiếp hóa thành một cái màu tím sông.

Cổ Trát hoàn toàn biến sắc, đột nhiên vội vàng tránh ra.

Hắn thân thể bị hao tổn, đã không dám gắng đón đỡ Tử Hà chi chiêu.

Cái kia một đạo tử hà qua lại mà qua, đánh vào một chiếc gương, nháy mắt liền từ mặt khác một chiếc gương bên trong bắn ra.

Trong khoảnh khắc, sở hữu mặt kính bên trong, đều phản xạ ra cường đại tử quang, lệnh Cổ Trát không thể trốn đi đâu được.

"Đáng chết!"

Cổ Trát hét lớn một tiếng, đột nhiên đánh về phía trong đó một chiếc gương, nhưng ngạc nhiên phát hiện, này chút tấm gương cũng không phải là thực thể, chỉ là nào đó loại quy tắc không gian, đem không gian chồng chất thành hình dáng kỳ dị, do đó hình thành toà này đáng sợ không gian đại trận.

Tử Tâm cười nói: “Ngươi không phải sẽ phản xạ sao? Bên trong không gian này tất cả sức mạnh, cuối cùng đều phải hội tụ đến trên thân thể ngươi, trên trời dưới đất, ngươi không thể trốn đi đâu được.”

Có mấy đạo tử mang xuyên thấu Cổ Trát thân thể, nhưng rất nhanh lại bị sau lưng mặt kính hấp thu, từ một cái khác ngược bắn ra, lần thứ hai oanh trên người Cổ Trát.

Như thế lặp lại, tuần hoàn không tuyệt.

Cổ Trát kinh hãi, nếu như tiếp tục như vậy, dù cho đối với thân thể mình thương tổn lại tiểu, không ngừng chồng chất hạ xuống, cũng là tám sao trung cấp Thần Vương một đòn toàn lực a, chính mình không chết cũng phải trọng thương.

Lo lắng bên dưới, vội vàng xông ra ngoài.

Nhưng Tử Tâm trấn thủ ở bên ngoài trận pháp, há cho hắn đi ra.

Thấy hắn bóng người hơi động, liền lập tức kích bắn xuống, bù đắp một chiêu, đem Cổ Trát đánh về trận bên trong.

Đồng thời hai người giao thủ lực lượng, chấn động tới bốn phương tám hướng, tích lũy ở đây cái tuần hoàn đại trận bên trong, toàn bộ phản hồi đến Cổ Trát trên người.

“Đáng chết! Chết tiệt người a!”

Cổ Trát lần này thật sự cuống lên, mặc dù mình có Thái Sơ bồ đề tâm hàng nhái, nhưng trước đã bị mãnh liệt xung kích, hơn nữa lâu dài như vậy tiêu hao từ từ, đừng nói chỉ là hàng nhái, coi như là chính phẩm cũng phải treo a, hắn vội la lên: “Ninh gia các phế vật, còn không nhanh ra tay giết Tử Tâm!”

Ninh Quy Vân cùng hai gã khác Thất Tinh hậu kỳ Thiên Giới, bị Tử Tâm chấn thương sau, ở một bên tu dưỡng một trận, nguyên bản muốn lên đến giúp đỡ, nghe vậy đều là đầy mặt vẻ giận dữ, cố ý đứng ở bên một bên bất động.

Cổ Trát tiếp tục mắng to.

Ninh Quy Vân sắc mặt khó coi nói: “Ra tay đi! Kẻ này tuy rằng đáng chết, nhưng dù sao cùng chúng ta đồng nhất trận tuyến.”

Ba người lúc này bay người lên, lần thứ hai hướng về Tử Tâm lướt đi.

Huyền Thiên Cơ nói: “Nơi đây tựu giao cho Thần Vương, ta đi đối phó cái kia chút lâu la.” Bóng người loáng một cái, liền từ trên đại trận không bay hạ, hướng về Dương Thanh Huyền phương hướng bay nhanh mà đi.

Tử Tâm vội vàng kêu lên: “Đem chúng tướng không vòng cho ta!”

Huyền Thiên Cơ không thèm để ý.

Tử Tâm lại nói: “Mượn ta! Mượn ta cũng được chứ!”

Huyền Thiên Cơ đầu đều không về, thật giống như không nghe thấy tựa như, bay vào Dương Thanh Huyền trận doanh, bắt đầu chống đỡ Ninh gia đệ tử điên cuồng công kích.

Hoàng Đình nói: “Ngươi còn biết hạ xuống! Ở đây chiến sự càng khốc liệt a, sắp không ngăn được!”

Dương Thanh Huyền cũng gấp nói: “Huyền Thiên Cơ, có thể hay không dùng Luân Hồi đại trận đưa bọn họ nhốt lại?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Có thể là có thể, nhưng chúng tướng không vòng mỗi một lần bắt đầu dùng, phí dụng cũng rất cao.”

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Phí dụng là cái gì quỷ?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Chính là tiền nhân công, pháp bảo tổn hao phí, ngươi sẽ không nghĩ miễn phí dùng chứ?”

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Mẹ ngươi, lúc này là lúc nào rồi! Yên tâm đi, Thần tộc cùng Khương gia có tiền, bọn họ sẽ toàn bộ chi trả cho ngươi!”

Tử Hà oán ghét xoay đầu lại, mạnh mẽ nhìn chằm chằm Huyền Thiên Cơ một chút, cả giận nói: “Nhanh bắt đầu dùng Luân Hồi đại trận, không quản bao nhiêu tiền, sở hữu phí dụng ta chi trả cho ngươi!”

Nội tâm nhưng là nghĩ, chờ ngươi đến Thần Vương phủ chi trả phí dụng thời điểm, cũng đừng muốn đi, này chúng tướng không vòng cuối cùng vẫn là ta.

Huyền Thiên Cơ nở nụ cười, nói: “Như vậy ta liền yên tâm sử dụng.”

Nâng tay phải lên đến, đại lượng Luân Hồi Chi Quang từ trong cơ thể tuôn ra, chúng tướng không vòng ở trên lòng bàn tay không nhanh chóng xoay tròn, vô số phù văn nháy mắt xuất hiện ở bốn phương tám hướng, toàn bộ vòm trời hư không toàn bộ bao phủ ở một tòa thật to ma trận bên trong.

Tử Hà đầy mặt kinh sắc, chúng tướng không vòng ở Huyền Thiên Cơ trong tay triển khai ra, càng so với nàng bản tôn thi triển thời điểm còn còn đáng sợ hơn.

Nội tâm không khỏi đại hỉ, lòng nghĩ người này dựa vào bảo vật này, dĩ nhiên có thể đạt đến trình độ như thế, như vậy mình bản tôn nếu như có bảo vật này, thực lực sợ là có thể ép thẳng tới Thánh Chủ Thiên Vương ở giữa mấy vị.

“Xảy ra chuyện gì? Lại là Luân Hồi đại trận, không được!”

Ninh gia trong hàng đệ tử truyền đến tiếng kêu sợ hãi.

Chỉ là sát công phu kia, tất cả mọi người cảnh tượng trước mắt cũng thay đổi, lần thứ hai trở lại ba đời xoay chuyển bên trong.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2522: Có Một Không Hai Cuộc Chiến (6)

Dương Thanh Huyền đám người ở Huyền Thiên Cơ bên cạnh người, nơi ở một mảnh độc lập trong hư không, vẫn chưa bị hút vào đại trận, chỉ là lẳng lặng nhìn vô số phù văn ma trận bên trong, sở hữu Ninh gia đệ tử kinh khủng biểu hiện, phảng phất bị khiêu chiến thật lớn cùng áp chế.

Huyền Thiên Cơ ngồi xếp bằng hư không, lặng lặng kéo chúng tướng không vòng, tất cả tâm thần đều tiến vào bên trong.

Tử Hà liếc mắt nhìn hắn, cũng lập tức bắt đầu nghỉ ngơi.

Lần này chém giết thảm thiết bên dưới, bất quá thời gian uống cạn nửa chén trà, bọn họ này phương liền tử thương hơn nửa, càng đã không đủ trăm người.

Còn dư lại này mấy chục người, không khỏi là người bị thương nặng.

Tựu liền thực lực mạnh nhất Phong Phiêu Linh, đều là phun máu phè phè, liều mạng gắng gượng thân thể.

Dương Thanh Huyền lo lắng nhìn mọi người một chút, lúc trước toàn bằng một hơi chống, hiện tại này phó trạng thái, chỉ cần Luân Hồi đại trận vừa vỡ, bọn họ sợ là lập tức muốn chết.

Khương Thiên Chân an ủi mọi người nói: “Gia chủ đại nhân cần phải tựu sắp đến rồi. Chỉ cần gia chủ đại nhân vừa đến, thắng bại quyết định.”

Tất cả mọi người là yên lặng không nói, hắn câu nói này nói vô số lần, đã không có gì an ủi hiệu quả.

Tử Tâm ở bầu trời, tự nhiên biết phía dưới tình huống, nhất định phải mau mau chém giết Ninh Quy Vân cùng Cổ Trát bốn người, trong lòng bàn tay hiện ra một mảnh Luân Hồi ánh sáng, chính là nàng luyện chế pháp bảo chuyển pháp Diêu Quang, tuy rằng không thể cùng chúng tướng không vòng so với, nhưng đã là vô cùng tốt triển khai Luân Hồi lực pháp khí.

Chuyển pháp Diêu Quang ở không trung loáng một cái, tựu hóa thành một thanh cương xoa, hướng về Ninh Quy Vân ba người chém tới.

Đồng thời lại tay bấm quyết ấn, lần thứ hai đánh về Cổ Trát, đưa hắn đánh về đại trận.

“Ầm ầm!”

Ninh Quy Vân ba người lần thứ hai bị đánh bay, đều là phun ra máu, kinh nộ không ngớt.

Tử Tâm cười lạnh một tiếng, nhưng nội tâm cũng không thoải mái, ở không gián đoạn đại thần thông ra tay sau, tiêu hao thể năng cũng hết sức lợi hại, như là không thể sớm cho kịp chém giết bốn người này, mang xuống chính mình cũng phiền phức.

Bất quá nàng vẫn tính là trấn định, tám sao Thiên Giới trung kỳ thực lực, đối phó bốn người này có tuyệt đối áp chế ưu thế.

Cổ Trát ở đại trận bên trong, bị đánh mười phần chật vật, vô số tử quang hòa lẫn các loại năng lượng, không ngừng ở trong hư không qua lại, đưa hắn xuyên thủng.

Tuy rằng mỗi một lần đả kích thương tổn cũng không lớn, nhưng bị xuyên thủng tần suất thật sự là quá cao, đáng sợ nhất chính là mình trái tim bị đánh mạnh một cái sau, tựa hồ xảy ra vấn đề, năng lượng không ngừng bạo động đi ra, biểu lộ đến trong hư không, ngược lại thành công kích năng lượng của mình.

Cổ Trát rốt cục sợ, ở mắng to một trận Ninh gia người phế vật, hét lớn: “Chưởng giáo, chưởng giáo đại nhân cứu ta! Mau tới mau cứu ta à, chưởng giáo đại nhân! Ô ô ô, ta biết ngài khẳng định ở bên trong chiến trường này, van cầu ngài mau cứu ta à!”

Tử Tâm hoàn toàn biến sắc, nhất thời vạn phần cảnh giác.

…

“Ngạch… Thực sự là tên rác rưởi a…”

Ở cực cao trên hư không phương bên trong, truyền đến một tiếng thở dài.

Không gian rung động hạ, chưởng giáo từ bên trong chậm rãi đi ra, phía sau còn theo một cái áo bào đen bóng người.

Nhưng hai người đứng ở trên hư không, vẫn chưa có động, tựa hồ cũng không định xuất thủ cứu người.

Phía sau người áo đen kia không hiểu hỏi: “Chưởng giáo đại nhân, không cứu Cổ Trát sao?”

Chưởng giáo thở dài, nói: “Ta cũng nghĩ cứu a, nhưng nhân gia nhìn chằm chằm ngươi đây, ngươi hơi động khả năng chính là vạn kiếp bất phục.”

Người áo bào đen hoàn toàn biến sắc, lộ ra kinh sợ.

Tựu ở chưởng giáo phía trước vạn dặm chỗ hư không, chậm rãi hóa ra một mảnh kim quang, ngưng tụ thành một con to lớn rùa đen, mặt trên đứng cạnh một người đàn ông, hai tay ôm ngực.

Luôn luôn lười nhác chí cực rùa đen, hai mắt đột nhiên trợn lên tròn trịa, nhìn chằm chằm bên ngoài vạn dặm chưởng giáo, bắn ra hai vệt tinh mang.

truy❤cập https://truyencuatu I .net/ để đọ

c truyện Người áo bào đen cả kinh nói: “Liên minh người chủ trì?!”

Chưởng giáo than thở: “Hàng Trần, ngươi thân là liên minh người lãnh đạo tối cao, trăm công nghìn việc, lại cũng có thời gian rảnh rỗi đến nhìn những con kiến hôi này ẩu đả, nếu là ta nhớ không lầm, hiện tại hẳn là giờ làm việc mới đúng, ngươi xứng đáng liên minh cho ngươi phát tiền lương sao?”

Hàng Trần lạnh lùng nói: “Chính là bởi vì ta bắt liên minh tiền lương, cho nên mới muốn hiện thân nơi đây, càng phải tập trung ngươi.”

Chưởng giáo cau mày nói: “Này nói gì vậy? Cắt, ta không động được chưa.”

Nói xong, khóe miệng hiện ra một tia quái dị cười gằn, sau đó duỗi ra một cái nắm đấm, năm ngón tay chậm rãi mở ra, bên trong là mấy tấm huy chương.

Hàng Trần nhíu mày lại, không biết hắn phải làm gì.

Chưởng giáo xoay tay, cái kia huy chương tựu rơi xuống, hóa thành bốn đạo lưu tinh, ở không trung mang ra thật dài ánh sáng đuôi.

Hàng Trần phẫn nộ hiện ra sắc.

Chưởng giáo cười nói: “Đừng nóng vội, ta có thể không có động thủ, chỉ là ném mấy cái rác rưởi mà thôi. Ngươi nhiều nhất truy cứu ta một cái không nói vệ sinh tội, đây không đáng gì tội lớn chứ?”

Hàng Trần không nói, nhìn chằm chằm cái kia bốn cái lưu tinh một loại huy chương, chau mày.

Tử Tâm nháy mắt cảm ứng được cái gì, giật mình nhấc đầu nhìn tới, trong lòng chấn động dữ dội, thầm nói: “Lẽ nào cái kia chưởng giáo thật ở chỗ này?”

Ánh mắt đảo qua trời cao, quả nhiên ở mấy vạn dặm trên hư không, phảng phất thấy được hai bóng người, không khỏi nội tâm “Hồi hộp” một cái.

Cái kia bốn tấm huy chương, như là có linh tính giống như vậy, dường như muốn tránh ra Tử Tâm, ở không trung đột nhiên quẹo cái cong, từ mấy cái xảo quyệt góc độ bắn vào bên trong đại trận.

Cổ Trát vừa thấy này bốn tấm huy chương, nhất thời hoàn toàn biến sắc, lập tức trở nên dữ tợn, cắn răng nói: “Chưởng giáo đại nhân, ý chí của ngươi ta thu vào, vạn phần cảm tạ.”

Cái kia bốn tấm huy chương ở không gian bên trong đại trận lóe lên, liền bắn trên người Cổ Trát, phân biệt thiếp ở đỉnh đầu của hắn, yết hầu, trái tim cùng vùng đan điền.

Nơi buồng tim tổn hại, bị một tấm huy chương dán sát vào sau, bên trong rối loạn năng lượng tựu dừng lại, lại không có tiết ra ngoài đi ra, bắt đầu chảy về phía toàn thân toàn thân.

Đồng thời trái tim màu sắc, từ phía trước ánh kim loại trở nên đỏ tươi, lờ mờ có thể thấy được cùng cái kia huy chương có vô số đạo khí mạch liên kết.

Tử Tâm ngạc nhiên nhìn nhau.

Cổ Trát khí thế trên người, “Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, đột nhiên xông qua Thất Tinh đỉnh cao bình phong, thẳng tới tám sao Thiên Giới.

Hơn nữa cái kia khí thế đáng sợ còn đang điên cuồng đi lên kéo lên.

“Cái gì?!”

Tử Tâm thất thanh kêu lên, hết sức kinh sợ thất thố, vạn khó tin nhìn thấy trước mắt.

Thất Tinh đỉnh cao đến tám sao, dù cho là thiên tài tuyệt thế, cũng có thể cả đời không cách nào vượt qua, lại như Ninh Quy Vân, còn nắm giữ một tia Thái Cực lực lượng, đều cuối cùng không thể nhảy tới.

Này Cổ Trát bất quá là thu được bốn tấm huy chương, liền trực tiếp bước chân vào tám sao?

Hơn nữa khí thế còn ở kéo lên không thôi.

Tử Tâm tựu ngay cả hô hấp đều ngừng lại rồi, khuôn mặt một mảnh trắng bệch.

Ninh Quy Vân ba người đồng dạng hoảng sợ không thôi.

“Tiện nhân! Bức ta dùng bốn viên đẳng cấp cao vô cùng thuế ruộng thần huy, món nợ này, hiện tại nên tính với ngươi!”

Cổ Trát hét lớn một tiếng, khí thế trên người bạo phát đến cực điểm, may mà ở tám sao trung giai trước ngừng lại, nhưng Tử Tâm rõ ràng cảm giác được, cự ly tám sao trung giai cũng chỉ là cách một con đường.

“Ầm ầm!”

Cổ Trát đột nhiên một quyền vung ra, to lớn ánh quyền như Thái Dương một loại bạo phát, nháy mắt đem trọn cái không gian đại trận đánh nát bấy.

Tử Tâm sắc mặt muốn rất khó coi có bao nhiêu khó khăn nhìn, biết phiền phức lớn rồi.

Đồng dạng bị khiếp sợ không cách nào truyền lời, còn có Hàng Trần, hai con ngươi trợn thật lớn, đầy mặt không thể tin tưởng dáng dấp, kinh ngạc nhìn phía dưới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2523: Có Một Không Hai Cuộc Chiến (7)

“Thiên Chi Thần Dụ!”

Tử Tâm hét lớn một tiếng, một luồng mênh mông tử mang kích bắn mà đi.

Cùng Cổ Trát dường như ánh mặt trời huy giống như một quyền mạnh mẽ oanh cùng nhau.

“Ầm ầm!”

Năng lượng mạnh mẽ nổ tung ra, hướng về hướng về bốn phương tám hướng.

Tử Tâm lực lượng hay là chiếm cứ thượng phong, đem Cổ Trát áp chế.

Nhưng này bảo tướng Lưu Ly thân thể nhưng đem sở hữu đánh ở trên người sức mạnh toàn bộ phân giải hoặc là chiết xạ ra đi, đối với thân thể thương tổn giảm đến thấp nhất.

“Ha ha, có phải là hết sức tuyệt vọng a? Thần Vương đại nhân.”

Cổ Trát từ cái kia nổ tung trung tâm chậm rãi đi ra, càng chưa bị một phân một hào tổn thương, bốn viên thần huy sức mạnh, tất cả đều lượn quanh ở tim xung quanh, hình thành từng đạo từng đạo vòng tròn.

Tám sao Thiên Giới lực lượng cuồn cuộn không ngừng từ trên thân Cổ Trát tuôn ra, một tia không giảm.

Tử Tâm càng nhẫn không kìm nổi mà phải lùi lại vài bước.

“Chà chà, bảo tướng Lưu Ly thân thể phối hợp này bốn viên vô cùng thuế ruộng thần huy, đến cùng có thể phát huy ra bao nhiêu tác dụng đây, có thể làm người mong đợi a.”

Chưởng giáo trong đôi mắt ánh sáng tỏa sáng, tràn ngập thần thái.

Người áo bào đen đứng ở phía sau, mặt lộ vẻ vẻ phức tạp, một đôi mắt nhìn phía cái kia Luân Hồi đại trận bên trong mấy bóng người.

Tuân Ngự trong lòng hơi động, đột nhiên ngẩng đầu lên, hướng về vòm trời nhìn tới, cả kinh nói: “Hoang Giả?!”

“Cái gì?”

Dương Thanh Huyền cùng Hoàng Đình đều là kinh sợ, nhìn phía vòm trời, nhất thời ánh mắt đảo qua bên dưới, liền nhìn thấy phía trên hai bóng người.

Hàng Trần khẽ cau mày, vung tay lên, tựu kết thành một màn ánh sáng, đem chính mình hoàn toàn bao phủ.

Thân là liên minh người chủ trì, thực tại không thích hợp xuất hiện ở hiện trường ăn dưa, cho nên vẫn là cấm kỵ hạ tốt.

Vì lẽ đó mọi người chỉ nhìn thấy chưởng giáo cùng người áo bào đen.

Tuân Ngự lần thứ hai sợ hãi kêu lên: “Chưởng, chưởng giáo đại nhân!...”

Trong thanh âm tràn đầy kinh khủng cùng sợ sệt, phảng phất một cái nhớ lại tất cả hoảng sợ, toàn bộ người sắc mặt tái nhợt, run lẩy bẩy.

Chưởng giáo khẽ mỉm cười, nói ra: “Thứ số 19, ngươi đã về rồi, làm sao cũng không trở về nhà ăn một bữa cơm gì?”

Âm thanh mười phần nhẵn nhụi, nhưng cũng rõ ràng truyền vào mỗi người trong tai.

Dương Thanh Huyền trong lòng ngạc nhiên, thầm nói: “Nguyên lai đây chính là chưởng giáo, cha mẹ mình càng là rơi vào trong tay người này, hắn đến cùng muốn làm cái gì?”

Tuân Ngự há to mồm đến, hàm răng liều mạng run lên, “Bộp bộp bộp” không nói ra được một chữ đến, chỉ có vô tận hoảng sợ đưa hắn bao phủ.

Hoàng Đình nhìn chằm chằm người áo đen kia, nói: “Đích thật là Hoang Giả, khí tức này ta từng cảm ứng thấy, nguyên lai Hoang Giả vẫn luôn ở chưởng giáo bên người, nói như vậy... Thương Khung tinh vực trên tất cả mọi chuyện, chưởng giáo đều rõ rõ ràng ràng?”

Người áo bào đen nói: “Hoàng Đình, Huyền Thiên Cơ, Tuân Ngự, hồi lâu không thấy.”

Tuân Ngự khuôn mặt, muốn rất khó coi tựu có bao nhiêu khó khăn nhìn, vẫn cho là chính mình ở vác lấy chưởng giáo làm việc, không nghĩ tới chưởng giáo đã sớm xếp vào một người tại chính mình bên người, sở hữu mọi cử động ở chưởng giáo khống chế hạ, nhất thời vô tận hoảng sợ dâng lên trong lòng, “Phù phù” một cái trực tiếp hai đầu gối quỳ xuống, nằm rạp ở trên hư không, run rẩy nói: “Chưởng giáo đại nhân tha mạng, chưởng giáo đại nhân tha mạng.”

Chưởng giáo cười nói: “Tha mạng? Ha ha, thứ số 19, ngươi làm rất tốt a, tại sao tha mạng nói chuyện? Nếu ta thật muốn tính mạng ngươi, ngươi có thể sống đến hiện tại sao? Ta đối với ngươi trên Thương Khung tinh vực làm tất cả sự đều phi thường hài lòng đây.”

Tuân Ngự run rẩy lợi hại, bò lổm ngổm không dám lên tiếng.

Hoang Giả nói: “Ngươi cùng Vũ một trận chiến sau, phá huỷ tinh hạch trên liên hệ dấu ấn, chưởng giáo đại nhân hết sức là tò mò, liền phái ta lại đây điều tra tình huống. Ta cũng là trải qua thiên tân vạn khổ, tốt không dễ dàng mới tìm được tung tích của ngươi. Sau đó vì cùng ngươi thành lập một tia liên hệ, này mới được Đạo Ảnh một trong. Có này một tia liên hệ đối với ta mà nói tựu đã đủ, tùy thời có thể nắm giữ ngươi tất cả tin tức, vì lẽ đó ta vẫn chưa lưu ở Thương Khung tinh vực, mà là trở lại Mục Hải Vực Giới.”

Tuân Ngự càng nghe càng sợ sệt, ngoại trừ run cầm cập ở ngoài, trong đầu trống rỗng.

Chưởng giáo nói: “Thứ số 19 a, không cần sợ hãi, có rãnh rỗi nhớ tới về nhà ăn một bữa cơm gì, ta chỗ này vĩnh viễn đều là của ngươi gia đây.”

Tuân Ngự cứng nhắc liều mạng gật đầu, nói: “Là, là...”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Ngươi chính là chưởng giáo? Ngươi bắt cha mẹ ta?”

Chưởng giáo híp hai mắt, nhìn chăm chú hạ xuống, ánh mắt bên trong tinh mang lưu chuyển, khẽ mỉm cười, nói: “Bắt chữ dùng không đúng, là mời.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, ôm quyền nói: “Đã như vậy, cái kia đa tạ chưởng giáo đại nhân, có thể hay không để cha mẹ ta trở về.”

Chưởng giáo nói: “Đương nhiên có thể. Bất quá hiện tại chiến sự căng thẳng, ta xem các ngươi đều nhanh không chống nổi, ngươi hay là trước lo lắng hạ tính mạng của chính mình đi, cho tới ngươi cha mẹ việc, tương lai bàn lại cũng không chậm."

Chưởng giáo nói xong, tựu không tiếp tục để ý hắn, ánh mắt nhìn phía Cổ Trát cùng Tử Tâm cái kia bên cạnh.

Dương Thanh Huyền sắc mặt tái xanh, nội tâm sự phẫn nộ cực độ, nhưng cũng không thể làm gì.

Hơn nữa chưởng giáo nói cũng không có sai, hiện tại sống sót trước mới là trọng yếu nhất.

Lúc này ngồi xếp bằng hư không, tiếp tục cố gắng khôi phục thương thế.

Huyền Thiên Cơ từ đầu đến cuối, đều không có trợn một cái mắt, phảng phất hoàn toàn dung nhập vào Luân Hồi đại trận bên trong, đối với chuyện bên ngoài trí nhược không nghe.

Tử Tâm cùng Cổ Trát rất nhanh tựu kịch liệt giao đánh nhau, tuy rằng mỗi một chiêu đều áp chế lại Cổ Trát, nhưng sức mạnh nhưng ở không ngừng yếu bớt. Mà Cổ Trát nhưng không nhìn ra có bất kỳ bị thương, đồng thời mỗi một chiêu sức mạnh đều mười phần đều đều, không có một chút nào yếu bớt xu thế.

Hai người đấu mấy chục chiêu sau, Tử Tâm bắt đầu yếu bớt hạ phong.

Tử Tâm nội tâm mười phần lo lắng, loại này cục diện nghịch chuyển sau, tựu không cách nào cứu vãn lại, hơn nữa kéo dài chiến đấu tiếp, chính mình chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ.

Tuy rằng ý thức được điểm ấy, nhưng lại không biết làm sao cứu lại.

Chỉ có thể tiếp tục nhắm mắt cùng Cổ Trát đánh.

“Oanh! Oanh!”

Toàn bộ hư không phá nát, càn khôn treo ngược, vô cùng vô tận sức mạnh to lớn thỉnh thoảng từ bên trong chiến trường khuếch tán ra, bao phủ vực giới.

Xa xa Thanh Sanh cùng hai vị gia chủ chiến đấu cũng không thoải mái.

Tuy rằng Thanh Sanh cao hơn hai người một tầng, nhưng dù sao vừa vừa bước vào không lâu, mà hai người này ở tám sao Thiên Giới sơ giai trên cảnh giới thời gian dừng lại, vượt xa hắn, thêm vào đạo pháp thần thông, cùng với các loại pháp bảo, đều là tầng tầng lớp lớp.

Vì lẽ đó dây dưa hồi lâu, càng không nhìn ra rõ ràng mạnh yếu thắng bại.

“Ha ha ha ha, tiện nhân, để cho ngươi điên cuồng, để cho ngươi bắt nạt ta!”

Cổ Trát cuồng tiếu, từng quyền đánh về Tử Tâm.

Cái kia cuồn cuộn không ngừng năng lượng từ bên trong tim tuôn ra, lại trải qua quá bốn tấm huy chương phóng đại, mỗi một quyền đều có như sao bạo nổ, đánh trời long đất lở.

Tử Tâm khóe miệng tràn đầy máu tươi, ở liên tiếp bị động chịu đòn hạ, đã bắt đầu bị thương.

Chưởng giáo lộ ra hài lòng vẻ mặt, nhìn phía hư không xa xa, nói: “Hàng Trần đại nhân, thân là liên minh người chủ trì, cần phải nắm công bằng công chính nguyên tắc, đại nhân sẽ không muốn xuất thủ tham dự chứ?”

Chưởng giáo gặp Hàng Trần sắc mặt càng ngày càng khó coi, vì vậy khẽ cười một tiếng, cố ý khích đưa hắn.

Hàng Trần lạnh giọng nói: “Ngươi không dùng kích tướng ta, bản tọa tự có phán quyết. Đúng là ngươi, cũng không phải là liên minh người, nhưng ở đây hứng thú gió làm sóng, có lẽ nói không chắc, bản tọa sẽ tốt đẹp ra tay thu thập hạ ngươi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2524: Có Một Không Hai Cuộc Chiến (8)

Chưởng giáo cười nói: “Ta có tham dự việc này sao? Chẳng qua là ta thủ hạ được mời tham dự thôi. Hàng Trần đại nhân muốn thu thập ta, vẫn là đổi tương lai đi.”

Hàng Trần sắc mặt âm trầm bất định.

Đối với chưởng giáo thực lực hắn có nhất định đánh giá, thật đánh nhau, chỉ có thể để Ninh gia chiến sự càng nghiêm trọng hơn, lâm vào càng thêm không thể dự đoán mức độ.

Mà thân là liên minh người chủ trì, cũng không thích hợp tham dự vào bất kỳ đồng thời Thánh Tông danh tộc trong tranh đấu.

Ở Hàng Trần mí mắt bên dưới yên diệt Thánh Tông danh tộc, cũng không phải số ít.

Vì lẽ đó phía dưới đại chiến, cũng không có gây nên nội tâm hắn sóng lớn, chỉ là lẳng lặng nhìn.

Tử Tâm ở Cổ Trát quyền phong hạ, không ngừng bị buộc lùi về sau, nhưng còn đang khổ cực chống đỡ, bởi vì một khi cục diện bị phá vỡ, ngã xuống rất có thể chính là trong nháy mắt sự.

“Ha ha.”

Cổ Trát cười lớn không ngớt, mỗi một quyền đều là đẩy ngang mà ra, không có bất kỳ đẹp đẽ cùng thần thông chiêu pháp, thuần túy chính là đem sức mạnh trong cơ thể thả ra ngoài.

Cái kia trái tim nắm giữ Thái Sơ bồ đề tâm một phần mười sức mạnh, cuồn cuộn không tuyệt, không biết nơi nào là tận đầu.

Thanh Sanh, Dương Thanh Huyền đám người, đều cảm giác được Tử Tâm tình huống, không không ngạc nhiên.

Bằng một vị công kích miễn dịch, lại có vô cùng vô tận thương tổn thâu xuất tám sao Thiên Giới, đừng nói Tử Tâm chỉ cao hơn hắn một tầng, đồng thời tiêu hao thể năng to lớn, coi như là tám sao hậu kỳ, thậm chí đỉnh cao, cũng chưa chắc có thể thắng Cổ Trát.

Luân Hồi đại trận bên trong, Dương Thanh Huyền đám người không không lo lắng.

Tử Hà càng là mặt rất lo lắng, bình tĩnh nâng đầu nhìn, ánh mắt lấp lóe, không biết nội tâm nghĩ.

Đột nhiên, Huyền Thiên Cơ mở hai mắt ra, bình tĩnh nói: “Đưa hắn dẫn vào Luân Hồi đại trận đi.”

Tử Hà sửng sốt hạ, xoay người, phát hiện Huyền Thiên Cơ đang nhìn nàng, nội tâm không từ một giật mình, “Lẽ nào hắn đã nhìn thấu thân phận của ta?”

Muốn nói chút gì che giấu hạ, nhưng ở đằng kia đôi con ngươi sáng ngời bên trong, phảng phất cảm thấy hết thảy đều là dư thừa, liền hỏi nói: “Ngươi có thể nhốt lại hắn?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ta không thể, sức mạnh không đủ, nhưng ngươi có thể, chúng ta liên thủ có thể áp chế hắn.”

Tử Hà gật gật đầu.

Ở trong hư không chiến đấu Tử Tâm, đột nhiên hóa thành một đạo lưu quang, kích bắn mà xuống, hướng về hướng về đại trận.

Huyền Thiên Cơ hai tay hướng về hai bên đẩy ngang, ở trung ương đại trận tĩnh dưỡng Dương Thanh Huyền đám người, nháy mắt chịu đến một cỗ lực lượng cường đại áp bức, từng cái từng cái bị rung đi ra ngoài.

Tử Hà cũng bóng người loáng một cái, đã đến đại trận ở ngoài.

Đồng thời bị chấn động ra đại trận, còn có một chút bị vây Ninh gia đệ tử, nhưng số lượng cũng không nhiều.

“Ầm ầm!”

Tử Tâm thân ảnh hướng về vào trong trận, dẫn ra từng đạo từng đạo to lớn gợn sóng, lắc mình bên dưới, sẽ đến Huyền Thiên Cơ bên cạnh người, ngồi xếp bằng xuống, đột nhiên nuốt lượng lớn đan dược, nhất bả bả nhét vào trong miệng, trực tiếp nuốt hạ.

Có thể để tám sao Thiên Giới trung kỳ khôi phục thể lực cùng nội thương đan dược, cực kỳ hiếm thấy, vì lẽ đó Tử Tâm không quản được này rất nhiều, cái gì đan đều tới trong miệng đưa.

“Hừ, Luân Hồi đại trận hình chiếu thôi, cho rằng ngăn được ta sao?”

Cổ Trát trong mắt bắn mạnh ra hàn quang, rơi trên người Huyền Thiên Cơ, dữ tợn nói: “Vừa vặn, liền ngươi cũng cùng nhau thu thập!”

Bóng người bùng lên bên dưới, liền hướng đại trận vọt tới, cánh tay phải giơ lên, đột nhiên một quyền đảo ra, mạnh mẽ hướng về ở giữa đại trận đánh tới.

“Ầm ầm!”

Vô số gợn sóng ở trận bên trong đãng mở, hóa thành ngàn tỉ phù văn bay lên.

Huyền Thiên Cơ trước người trận ánh sáng một điểm vạch trần diệt, rất nhanh tựu truyền tới trước người.

Tử Tâm thân thể hơi động, liền phải ra tay, bị Huyền Thiên Cơ ngăn lại, nói: “Ngươi Tĩnh Tâm dưỡng thương, muốn thời điểm xuất thủ ta sẽ thông báo cho ngươi.”

Tử Tâm sửng sốt hạ, lập tức ngồi xếp bằng xuống, nội tâm không tên tựu có một tia tín nhiệm.

Huyền Thiên Cơ trong tay quyết ấn hướng về hư không một điểm, thật vòng xoay tròn, phát sinh tiếng nổ thật to.

Toàn bộ đại trận lập tức theo chuyển động, Cổ Trát cái kia đã oanh đến trước mắt một quyền, đột nhiên tựu xoay chuyển quá khứ, phương hướng nhắm ngay trong trận lượng lớn Ninh gia đệ tử.

Cái kia chút Ninh gia đệ tử bị đại trận cột, thực lực thấp kém tất cả đều lâm vào kiếp trước đến sinh thực tướng bên trong không thể tự thoát ra được, làm sao biết tử vong sắp tới. Cái kia chút thực lực cường đại, nội tâm phá vọng hiển chân, vẫn luôn rõ ràng bên ngoài thế cuộc, giờ khắc này gặp Cổ Trát cường đại một quyền không tên tựu đổi phương hướng đánh tới, không khỏi là kinh hãi đến biến sắc.

“Không được! Đi mau.”

Trong cái hướng kia Ninh gia đệ tử, hơn mười tên Thiên Giới chi chủ liều mạng giãy dụa, phá khai đại trận ràng buộc, hướng về bốn phương tám hướng phóng đi.

“Ầm ầm!”

Trong trận gợn sóng, hướng về cái hướng kia khuấy động, qua chí ít, Ninh gia đệ tử tất cả đều lặng yên không tiếng động tựu phá nát ra, hóa thành huyết nhục, bị hút vào đại trận không thấy hình bóng.

“Hả?!”

Sở hữu quan chiến người, không không ăn khiếp sợ vạn phần.

Hàng Trần cùng chưởng giáo đều là sửng sốt hạ, ánh mắt rơi ở đằng kia chúng tướng không vòng trên, trong con ngươi hào quang một điểm điểm biến sáng, tựa hồ phát hiện cái gì.

Có thể dẫn ra Luân Hồi đại trận pháp bảo, không khỏi là đỉnh cao pháp bảo, nhưng đối với bọn hắn cái trình độ này mà nói, sức hấp dẫn có, nhưng cũng chỉ đến thế mà thôi.

Nhưng mới rồi Huyền Thiên Cơ nhất chuyển bên dưới, trực tiếp đã khống chế này Luân Hồi đại trận lưu chuyển, chứng minh pháp bảo này không chỉ có thể dẫn ra Luân Hồi đại trận, còn có thể ở một mức độ nào đó khống chế Luân Hồi đại trận, thì không phải là đơn giản đỉnh cao pháp bảo, mặc dù là đối với bọn họ cái trình độ này, cũng có sức hấp dẫn trí mạng.

Cái kia chút tránh thoát một kích Ninh gia đệ tử, không khỏi là sắc mặt trắng bệch, có loại kiếp sau sống sót cảm giác.

Nhưng tâm tình của mỗi người đều cực kỳ nghiêm nghị, chỉ cần một khắc không thể thoát rời đại trận, tựu một khắc cũng không an toàn.

Nhưng lập tức liền đại trận ở ngoài, cũng là chém giết liên tục.

Bị Huyền Thiên Cơ chấn động ra đại trận cái kia chút Ninh gia đệ tử, cùng Dương Thanh Huyền đám người nháy mắt giết đến cùng một chỗ.

Cổ Trát cũng sửng sốt hạ, nhìn đại trận bên trong chúng tướng không vòng, trong mắt lộ ra vẻ nghiêm túc, hắn giờ khắc này mặc dù có chút điên cuồng, nhưng người cũng không ngu ngốc, hơn nữa vừa vặn ngược lại, là cái mười phần người sáng suốt.

“Ồ?”

Cổ Trát trong cổ họng phát sinh thanh âm rất nhỏ, lại đấm một quyền dò xét tính đánh tới, muốn xác định một cái.

Huyền Thiên Cơ hai tay quyết ấn biến đổi, chúng tướng không vòng ở hư không nhất chuyển, lại đem chiêu này chuyển hướng, dẫn hướng cái kia chút Ninh gia đệ tử.

“Không được!”

Cái hướng kia Ninh gia đệ tử, tương tự hoảng sợ kêu to, liều mạng hướng về tứ phương chạy trốn.

“Ầm ầm”, quyền phong tạo nên gợn sóng, chỗ đi qua, Ninh gia đệ tử toàn bộ hóa thành thịt nát, biến mất không còn tăm hơi.

“Chi!”

Ở đại trận bên trong có cảm thấy biết cái kia chút Ninh gia đệ tử, không khỏi là sắc mặt tái nhợt, tiếp tục như vậy, không dùng đại trận lực lượng, chỉ cần Cổ Trát ra tay cũng đủ để đưa bọn họ toàn bộ mạt sát.

Tử Tâm vui vẻ nói: “Lại như này tiện lợi, ngươi vì sao không sớm hơn một chút dùng.”

Trong giọng nói hơi có chút ý trách cứ.

Huyền Thiên Cơ nói: “Ngươi cho rằng chuyển vòng không muốn phí tổn?”

“Hừ, quả nhiên có chút môn đạo, bản tọa tựu tự mình vào trận, nhìn ngươi làm sao chuyển!”

Cổ Trát sầm mặt lại, lộ ra nham hiểm vẻ mặt, ỷ vào sức mạnh mạnh mẽ, trực tiếp nhảy vào đại trận, sau đó khuấy lên phù sóng biển văn, hướng về Huyền Thiên Cơ từng bước một đi đến.

Bên trong có cảm thấy biết Ninh gia đệ tử, vội vàng hướng về hướng khác tản ra, để tránh khỏi lan đến gần tự thân.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2525: Có Một Không Hai Cuộc Chiến (9)

Dương Thanh Huyền một một bên cùng Ninh gia đệ tử chiến đấu, vừa ngắm hướng về Luân Hồi đại trận, không chỉ có là hắn, hai phái đệ tử đều là vạn phần khẩn trương, Cổ Trát thắng bại, có lẽ tựu quan hệ đến trận đại chiến này thắng bại.

Tựu liền Thanh Sanh, Ninh Thánh Hạo cùng Vũ Văn Thác Thế chiến đấu đều hòa hoãn lại, lộ ra hết sức vẻ chú ý.

Còn có chưởng giáo cùng Hàng Trần, đều là ánh mắt một nháy mắt không nháy mắt.

Theo Cổ Trát từng bước một tiến về phía trước, phù văn to lớn chi hải sóng sóng, ở Huyền Thiên Cơ trước mặt hóa mở, xung kích ở trên người hắn, lệnh áo bào nhẹ nhàng đong đưa.

Huyền Thiên Cơ hai tay kết ấn, trấn định ngồi xếp bằng hư không, trong mắt thoáng ánh lên ý cười.

Tử Tâm đồng dạng hai tay kết ấn, nhưng hai mắt nhìn chằm chằm Cổ Trát, hô hấp trở nên hơi dồn dập.

Nhưng nàng liếc mắt một cái Huyền Thiên Cơ, lộ ra hơi kinh ngạc, cũng lập tức khôi phục tâm tình, ánh mắt trở nên không hề lay động.

“Hừ, ở sức mạnh tuyệt đối trước mặt, giả vờ trấn định hữu dụng không?”

Cổ Trát cười lạnh một tiếng, rất nhanh liền đi tới Huyền Thiên

Cơ trước mặt, nắm lên nắm đấm, mạnh mẽ đánh tới.

Tử Tâm hơi thay đổi sắc mặt, cũng không còn cách nào trấn định, cái kia quyền uy trực tiếp quay về Huyền Thiên Cơ đầu lâu, mà to lớn quyền phong áp bức ở trên người nàng, lệnh nàng hết sức khó chịu, giận dữ hét lớn một tiếng lên trước, năm ngón tay vồ lấy.

“Ầm ầm!”

Cổ Trát một đánh ở Tử Tâm lòng bàn tay, bị cản lại.

Mạnh mẽ quyền phong trực tiếp chấn động tới bốn phương tám hướng.

Huyền Thiên Cơ bay người lên, ở không trung nhất chuyển, đã đến Cổ Trát trên đỉnh đầu, hai tay kết ấn, quát lên: “Áp chế lại hắn.”

Tử Tâm dùng sức nắm lấy Cổ Trát hữu quyền, thân thể lại hướng về di chuyển về phía trước một bước, đột nhiên đập ở Cổ Trát vai trái, một đạo tử khí như sơn nhạc chấn động hạ.

Cổ Trát vai trái chìm xuống, toàn bộ cánh tay nhất thời không cách nào vận chuyển, hai cái tay hoàn toàn bị Tử Tâm chế trụ.

Cổ Trát cười lạnh nói: “Có thể áp chế ta nhất thời, có thể áp chế ta một đời sao? Ngươi này tiện nhân, còn có bao nhiêu sức mạnh trong lòng mình không rõ ràng sao?”

Tử Tâm xoay tay phải lại, “Đùng” nháy mắt đập Cổ Trát một cái bạt tai, lại trở về chỗ cũ, tiếp tục đem Cổ Trát áp chế, cười lạnh nói: “Để cho ngươi miệng tiện!”

Cổ Trát tức giận điên cuồng rít gào, hét lớn: “Tiện nhân! Còn ngươi nữa tiểu tử này, sau đó nhìn ta làm sao thu thập các ngươi!”

Huyền Thiên Cơ tay trái bấm quyết, trong miệng nói lẩm bẩm, tứ phương không gian bắt đầu xoay tròn.

Chúng tướng không vòng trên tỏa ra từng vòng sức mạnh, đột nhiên toàn bộ bảo luân “Răng rắc” một tiếng, tựu ở trong hư không biến ảo mở, trực tiếp tiêu tan vô hình.

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người là trong lòng ngẩn ra, xảy ra chuyện gì?

Bảo vật này đích đích xác xác là biến mất rồi, không có lưu lại bất cứ dấu vết gì, điểm ấy tuyệt đối chạy không thoát ánh mắt của mọi người.

Tử Tâm đồng dạng sửng sốt hạ, nhưng lập tức hơi thay đổi sắc mặt, chúng tướng không vòng biến ảo không có sau, để lại một vòng lực lượng kỳ dị, ở toàn bộ bên trong đại trận không ngừng khuếch tán, một luồng cảm giác hết sức đáng sợ không ngừng truyền đến.

Không chỉ có là nàng, toàn bộ đại trận bên trong sở hữu Ninh gia võ giả, đều có loại khiếp đảm cảm giác, từng cái từng cái đổi sắc mặt.

Sau đó, trận pháp như là thay đổi tính chất giống như vậy, bên trong truyền đến tiếng nổ thật to, vạn ngàn phù văn đều ở trận bên trong bị chấn động tới, tất cả mọi người dưới chân, xuất hiện một đạo cực hạn lóe sáng hào quang, nháy mắt hóa thành một cái vòng xoáy khổng lồ, bên trong Đại Thiên lưu chuyển, phất trần vạn tượng.

Ở vòng xoáy bốn phía, sáu cái phương hướng trên xuất hiện chữ viết cổ quái, từng cái từng cái mười phần to lớn, tối nghĩa khó hiểu, hướng về xa xa kéo dài.

“Lục Đạo Luân Hồi!”

Tử Tâm trước tiên kêu lên, đầy mặt vẻ hoảng sợ.

Nguyên do bởi vì cái này vòng xoáy chính trung tâm, chính là hắn cùng Cổ Trát, lại mặt trên chính là Huyền Thiên Cơ, vì lẽ đó đối với này sức mạnh đáng sợ cái thứ nhất có phản ứng.

Cổ Trát đồng dạng đầy mặt kinh khủng, thất thanh kêu lên: “Thật sự Lục Đạo? Không, không thể...”

Huyền Thiên Cơ sắc mặt ngưng trọng, quyết ấn biến hóa tốc độ rõ ràng giảm bớt, mỗi một lần đều cực kỳ cẩn thận.

Ở hắn quanh thân, lần thứ hai hóa xuất chúng tướng không vòng dáng vẻ, nhưng bất quá chỉ là hư thay phiên.

“Lục Đạo... Này... Này...”

Khung đỉnh bên trên, chưởng giáo cùng Hàng Trần đều là trợn to hai mắt cùng miệng, ngũ quan toàn bộ đều mở ra, hoảng sợ nhìn phía dưới, nháy mắt hoá đá.

Kỳ thực Tử Tâm cùng Dương Thanh Huyền cũng còn tốt, ở Vô Dục Giới bên trong lĩnh giáo qua Luân Hồi lực lượng, nhưng mặc dù là không muốn tử, cũng chỉ là dẫn ra Luân Hồi lực lượng, vẫn chưa chân chính hóa hiện ra Lục Đạo đến.

Giờ khắc này Huyền Thiên Cơ lại thật sự mở ra một đạo Luân Hồi con đường.

Đây cũng không phải là Luân Hồi đại trận hình chiếu, mà là đi về Luân Hồi đại trận một cánh cửa, tiến nhập vòng xoáy này sau, liền trực tiếp vào Luân Hồi.

Làm người sợ hãi khí tức đáng sợ, từ vòng xoáy kia bên trong tuôn ra, bất kể là Tử Tâm, Cổ Trát, vẫn là sở hữu ở trong trận Ninh gia đệ tử, không khỏi là hoảng sợ nín hơi, mồ hôi lạnh từ hai tóc mai chảy hạ, thậm chí không ít người sợ đến cả người run cầm cập, không thể tự kiềm chế.

Tử Tâm chật vật nuốt xuống một cái, nhìn không ngừng thi quyết Huyền Thiên Cơ, Tâm đạo: “Hắn rốt cuộc là ai? Lúc trước không muốn tử cũng không có thể làm được trình độ như thế, cũng không phải là không muốn tử thực lực không đủ, như vậy xem ra, hẳn là không muốn tử đối với chúng tướng không vòng nắm giữ cùng lý giải, xa xa không sánh bằng hắn.”

Ở Huyền Thiên Cơ bên người cái kia chút hư vòng lực lượng, từng chút một ngưng tụ, hóa thành một vị kỳ dị Pháp Tướng, hầu như cùng Huyền Thiên Cơ bản thể hợp hai thành một.

Tử Tâm hai con ngươi một cái phóng đại, hoảng sợ nhìn phía trên cái này quen thuộc nhưng lại cực kỳ nam tử xa lạ.

Tựu liền khuôn mặt đều tựa hồ xảy ra biến hóa nho nhỏ, nếu không có cẩn thận quan sát, căn bản không thấy được.

Tử Tâm nội tâm bỗng nhiên ngẩn ra, nhớ tới ở Vô Dục Giới bên trong thời gian, không muốn tử đã từng hoảng sợ kêu to “Tiểu Điệp”, lẽ nào đây mới là Huyền Thiên Cơ cuối cùng bản tướng?

Tử Tâm tâm niệm thay đổi thật nhanh, Huyền Thiên Cơ đã di chuyển, giơ tay lên, cái kia kỳ dị Pháp Tướng giống như một tầng áo giáp bao trên người hắn, đưa tay tựu hạ thấp xuống đến, bàn tay cùng năm ngón tay thiếp ở Cổ Trát trên đầu, một điểm điểm hạ thấp xuống đi.

Tử Tâm lập tức hiểu được, khẽ quát một tiếng, đột nhiên buông tay, đồng thời lấy ra chuyển pháp Diêu Quang, hóa thành màu bạc xiềng xích đem Cổ Trát trói lại.

“Không, không!”

Cổ Trát hoảng sợ kêu to lên, liều mạng giãy dụa, hắn lập tức rõ ràng Huyền Thiên Cơ phải làm gì!

Bao trên người Huyền Thiên Cơ cái kia Pháp Tướng hình bóng, mặt không hề cảm xúc, từng chút một đưa hắn đẩy đi xuống đi.

Tử Tâm hai tay liều mạng kết ấn, điên cuồng áp chế Cổ Trát thúc chết giãy dụa, khóe miệng không ngừng tràn ra máu tươi, bị Cổ Trát giãy dụa phản phệ bị nội thương.

Tử Tâm khóe miệng ngậm lấy châm chọc cười gằn, nói: “Đừng vọng muốn mạng sống, áp chế ngươi nhất thời nửa khắc lão nương vẫn là có thể làm được, đi Lục Đạo hướng về sinh đi, dám chọc chúng, ngươi thông minh này thích hợp đầu thai đi làm con lợn.”

Cổ Trát từng chút một bị Huyền Thiên Cơ trên người Pháp Tướng ép vào vòng xoáy, rốt cục sợ, hét lớn: “Chưởng giáo đại nhân cứu ta! Cứu ta, nhanh mau cứu ta à chưởng giáo đại nhân!”

Vòm trời chi đỉnh, Hàng Trần ngẩng đầu lên, lạnh lùng nhìn chưởng giáo, trong mắt lộ ra vẻ hài hước.

Chưởng giáo sắc mặt có chút khó coi, chỉ là đần độn nhìn phía dưới, vẫn chưa động tác, bởi vì hắn biết chỉ cần mình vừa động thủ, Hàng Trần tuyệt đối sẽ không bàng quan tọa thị không để ý tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2526: Có Một Không Hai Cuộc Chiến (10)

“Ha ha, Hàng Trần đại nhân nhìn ta như vậy làm cái gì? Người này tuy là ta thủ hạ, nhưng là bị Ninh gia mời đi, không có quan hệ gì với ta.”

Chưởng giáo hai tay khoanh ở trước người, khẽ cười nói: “Hơn nữa ta chỉ là muốn nhìn một chút cái kia bốn viên vô cùng thuế ruộng thần huy uy lực, hiện tại không chỉ có thấy được, còn phát hiện một cái càng chuyện thú vị, ha ha ha ha, đáng giá, Cổ Trát cái mạng này, xem như là đáng giá.”

Thanh âm của chưởng giáo không có bất kỳ che dấu nào, trực tiếp từ đỉnh cao trên truyền xuống.

Tất cả mọi người không không ngạc nhiên, đều là nhấc đầu nhìn tới, giờ mới hiểu được liên minh người chủ trì cũng ở đây.

Cổ Trát sắc mặt nháy mắt trắng bệch, như tro nguội giống như vậy, tràn đầy vẻ tuyệt vọng.

Hắn đối với chưởng giáo mười phần hiểu rõ, lời này chứng minh chưởng giáo đã vứt bỏ hắn, lại làm sao xin tha cũng sẽ không có kết quả, thống khổ kêu rên nói: “Ta không muốn chết a, Tử Tâm đại nhân, bỏ qua cho ta đi, van cầu ngươi bỏ qua cho ta đi…”

Âm thanh càng ngày càng yếu, trực tiếp bị đẩy vào trong nước xoáy, triệt để tiêu tan tiếng.

Toàn bộ trong hư không, tất cả mọi người không khỏi là ngạc nhiên vạn phần, đều dừng lại trong tay chiến đấu, cả kinh nói

không ra lời.

Cái kia bao trên người Huyền Thiên Cơ, bị hư vòng biến thành phương pháp thân, một cái tiêu tan.

Sau đó “Ong ong ong” kịch liệt tiếng vang, chúng tướng không vòng thật vòng lại hóa hiện ra, bị Huyền Thiên Cơ thu vào thân thể.

Toàn bộ Luân Hồi đại trận bắt đầu truyền đến to lớn bạo nổ hủy tiếng.

[truyen cua tui đốt net]

Vừa nãy một kích kia, đã đã tiêu hao hết Huyền Thiên Cơ toàn bộ lực lượng, đại trận hoàn toàn gắn bó không được, nháy mắt hóa thành ngàn tỉ phù văn hải, hướng về trong hư không tản đi.

Bị nhốt ở bên trong Ninh gia đệ tử, từng cái từng cái mừng như điên không ngớt.

Ninh Thánh Hạo vừa mừng vừa sợ, quát to: “Giết! Giết sạch những kẻ xâm lấn này!”

Vừa rồi yên tĩnh chớp mắt hư không, lần thứ hai rơi vào lớn chiến đấu lớn bên trong, Ninh gia đệ tử bị vây hồi lâu, vừa ra tới sau liền lập tức phản công Dương Thanh Huyền đám người.

“Ngươi không sao chứ?”

Tử Tâm vội vàng bảo vệ Huyền Thiên Cơ, một chiêu chiêu chưởng pháp hướng về bốn phương tám hướng vỗ tới.

Ánh sáng màu tím như sóng sóng lăn lộn, đem vây đánh Ninh gia đệ tử, từng mảng từng mảng đánh bay ra ngoài.

Tuy rằng nàng bị thương nặng, thể năng còn dư lại không có mấy, nhưng dù sao cũng là Thần Vương, gầy chết lạc đà so với ngựa lớn.

Chỉ là Ninh gia đệ tử số lượng thực tại quá nhiều, hơn nữa đều là Ninh gia tầng cao nhất, sức chiến đấu phi phàm, lần này lại là bảo vệ gia viên cuộc chiến, vì lẽ đó cắn răng liều mạng xông lên, mặc dù là Tử Tâm, cũng từ từ không chống đỡ nổi.

Dương Thanh Huyền đám người tựu càng không cần phải nói, bị Ninh gia đệ tử phản công một cái, liền chết quá bán.

Ngay lúc sắp toàn quân bị diệt thời khắc, đột nhiên một đạo tiếng cười điên cuồng truyền đến, trực tiếp nhảy vào chiến cuộc, đem Dương Thanh Huyền bên cạnh người vài tên Ninh gia đệ tử chém chết.

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Ăn no?” Lập tức cười khổ nói: “Coi như ngươi đã đến rồi, sợ cũng khoác không về bại cục.”

Người tới chính là Quỷ Tàng, lặng lẽ cười một tiếng nói: “Nếu như khoác không về, ta không tới, ngươi nghĩ ta chán sống, đặc ý chạy đi tìm cái chết sao?”

Dương Thanh Huyền sững sờ, lập tức cảm ứng được lượng lớn khí tức cường giả, chính ở chạy như bay tới.

Đồng thời vang lên Ninh Thánh Hạo kinh nộ tiếng gào, “Khương Phục Thiên! Đáng chết a!”

Thanh Sanh bên trong vòng chiến, đột nhiên là thêm một người, hung hăng cường hoành, hoàn toàn không ở Ninh Thánh Hạo cùng Vũ Văn Thác Thế bên dưới.

Mà mấy ngàn tên Khương gia đệ tử, càng là như như sao rơi đánh tới, nhảy vào chiến trường.

Khương Thiên Chân cười như điên nói: “Ha ha, các ngươi nếu như lại muộn một chút lời, tựu cho ta nhặt xác!”

Ninh gia đệ tử đều là kinh hãi, từng cái từng cái mạnh mẽ cắn răng quan, thề sống chết chống lại, bởi vì nơi này chính là bọn họ gia, đã không đường thối lui.

Hai phái người nháy mắt giết đến cùng một chỗ, hư không lập tức hóa thành Tu La sát trường.

Dương Thanh Huyền đám người lập tức từ trong vòng chiến rút người ra, đến xa xa tu dưỡng.

Chưởng giáo đứng ở trời cao, nhìn phía dưới, thở dài, lắc đầu nói: “Không đở nổi bùn nhão a, không công lãng phí ta đầu nhập tài nguyên to lớn, còn chết rồi Cổ Trát, thực sự là nhân gian không đáng a, thắng bại đã phân, chúng ta đi thôi.”

Nói xong, liền xoay người mà đi.

Hoang Giả theo sát phía sau, hai người mấy bước bên dưới, tựu hoàn toàn biến mất không gặp.

Hàng Trần hai con mắt híp lại, nhìn chưởng giáo biến mất phương hướng, rơi vào trầm tư, phía dưới to lớn kia chiến đấu tiếng chém giết, đều tựa như không thể cắt ngang hắn tâm tư.

Khương Phục Thiên sau khi xuất hiện, toàn bộ chiến cuộc bắt đầu xoay ngược lại.

Ninh Thánh Hạo cùng Vũ Văn Thác Thế đã tiêu hao rất lớn, nơi nào còn gánh vác được Khương Phục Thiên liên thủ với Thanh Sanh, rất nhanh đã bị đánh vào hạ phong, lâm vào hết sức bị động cùng cảnh hiểm nguy.

Gừng, yên tĩnh hai nhà đệ tử hỗn chiến với nhau, giết đến không thể tách rời ra, trong lúc nhất thời khó có thể nhìn ra ưu khuyết thắng bại.

Nhưng tất cả mọi người biết, chỉ cần Ninh Thánh Hạo cùng Vũ

Văn Thác Thế bại một lần, như vậy Ninh gia tựu triệt để vạn kiếp bất phục.

“Ngươi không sao chứ?”

Tử Tâm thủ ở Huyền Thiên Cơ trước người, chờ Khương gia đệ tử giết vào chiến trường sau, mới để trống thân đến, quay đầu lại ân cần hỏi nói.

Huyền Thiên Cơ lắc lắc đầu, nói: “Ta không sao, ngươi nếu như còn có lực lượng, cứ tiếp tục tham chiến đi, tốc chiến tốc thắng, miễn cho đêm dài lắm mộng.”

Tử Tâm nghĩ đến hạ, vốn định điều dưỡng nội thương, nhưng “Đêm dài lắm mộng” bốn chữ, làm cho nàng cảm thấy có lý, lúc này nói ra: “Ngươi nghỉ ngơi cho tốt.” Liền trực tiếp nhảy vào chiến trường.

Tình trạng của nàng tuy rằng cực kém, nhưng đối phó với một ít phổ thông Thiên Giới vẫn là thừa sức.

Giết sau một lúc, đột nhiên hơi thay đổi sắc mặt, thầm than thở: “Không được!”

Vội vàng quay người lại, phát hiện tại chỗ nơi nào còn có Huyền Thiên Cơ cái bóng.

Tử Tâm tức giận thẳng giậm chân, mắng: “Lại để hắn chạy! Ta thật hồ đồ, cần phải trước tiên đem chúng tướng không vòng đoạt lại.”

Đầy ngập oán giận, càng là phát tiết ở Ninh gia đệ tử trên người.

Hàng Trần đứng hư không, nhìn xa xa Huyền Thiên Cơ cùng Hoàng Đình biến mất phương hướng, đột nhiên nói ra: “Đại Thần Vương đối với cái kia Luân Hồi bảo vật cũng có hứng thú sao?”

Lặng lặng trời cao, đột nhiên hồng mang lóe lên, hiển hóa ra Hồng Tiêu thân ảnh, cùng Hàng Trần bốn mắt tương đối, lập tức nở nụ cười, nói: “Bây giờ phù lục thị trường thực sự là hỗn loạn không chịu nổi a, ta hoa giá cao mua ẩn thân phủ lại là giả, chẳng có tác dụng gì, trực tiếp bị Hàng Trần đại nhân xem thấu.”

Hàng Trần khẽ mỉm cười.

Hồng Tiêu nguyên bản ẩn giấu ở trong hư không, gặp Huyền Thiên Cơ cùng Hoàng Đình lặng yên rời đi, nghĩ muốn theo sau, lại bị Hàng Trần phát hiện, trực tiếp gọi đi ra.

Hồng Tiêu hỏi ngược lại nói: “Lẽ nào đại nhân không có hứng thú sao?”

Hàng Trần nói: “Ta có hứng thú, nhưng ta càng có tự mình biết mình. Bảo vật tự có Linh Chủ, đây là Thiên Đạo mệnh số. Là ngươi sẽ là của ngươi, không phải ngươi thì không phải là ngươi, không cưỡng cầu được.”

Hồng Tiêu gật gật đầu, nói ra: “Đại nhân nói cũng có đạo lý.” Xem như là cho mình bậc thềm rơi xuống.

Hàng Trần nói: “Thần tộc một cái xuất hiện hai vị tám sao Thiên Giới trung kỳ cường giả, thực sự là thật đáng mừng a.”

Hồng Tiêu cười nói: “Vận khí thôi, nam bộ liên minh làm một thân thể, Thần tộc nhiều hai vị cường giả, cũng chờ khắp cả nam bộ liên minh nhiều hai vị cường giả, có thể nói là cùng vui cùng vui.”

Hàng Trần không lại nói tiếng, thậm chí hơi nhắm hai mắt lại.

Dưới chân Tịnh Cổ Linh Quy ở chưởng giáo sau khi rời đi, tựu lười biếng cuộn mình tứ chi, nhắm hai mắt lại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2527: Có Một Không Hai Cuộc Chiến (11)

Chiến trường phía dưới trên, tiếng nổ thật to không ngừng nổ vang.

Khương Phục Thiên trong tay nâng một cái Linh Lung Bảo Tháp, thỉnh thoảng bay ra đi, trấn áp Ninh Thánh Hạo.

"Oành! Oành!"

Vũ trụ hư không bị cái kia bảo tháp chấn đổ nát, hóa thành từng cái từng cái lỗ thủng vòng xoáy, lan tràn hướng về phương xa.

Ninh Thánh Hạo cả người đẫm máu, liều mạng mấy lần bảo tháp, bị đánh bay ra ngoài.

Hắn cùng Khương Phục Thiên lẫn nhau trong đó hiểu rõ, thậm chí vượt qua người bên cạnh mình.

Mấy nghìn năm ân oán cùng kẻ thù truyền kiếp, để cho hai người bất luận ở thực lực thần thông, vẫn là chiến pháp chiến thuật trên, đều từ lâu biết người biết ta.

Nhất hiểu rõ ngươi người, thường thường là kẻ thù của ngươi.

Khương Phục Thiên cười to nói: "Ha ha, lần trước để cho ngươi chạy trốn, lần này xem ngươi còn có thể trốn đi nơi nào. Hai nhà chúng ta ân oán, rốt cục ở lần này muốn vĩnh cửu giải quyết rồi."

Bảo tháp một cái thay đổi to lớn, tuột tay bay ra.

Lần này biến hóa thể tích là khi trước gấp trăm lần, trực tiếp trấn áp nửa cái chiến trường.

Tháp như xuân măng giống như vậy, có khéo léo, tháp sát như bình, màu sắc như sắt, toàn thân tỏa ra hoa hồng giống như hoa mỹ hào quang.

Trên thân tháp điêu khắc ngàn vạn cái tinh xảo đồ án, vào đúng lúc này phảng phất toàn bộ sống lại.

Ninh Thánh Hạo mặt xám như tro tàn, tràn đầy bi thảm vẻ.

Đây là Khương gia Vạn Tượng Trấn Thần Tháp cuối cùng hình thái, Khương Phục Thiên phải đem toàn bộ chiến đấu, hội tụ ở đây trong vòng nhất chiêu.

Mà lấy giờ khắc này hai người trạng thái chênh lệch, Khương Phục Thiên có trông cậy không sợ, hầu như giữ chắc phần thắng.

Ninh Thánh Hạo không thể tránh khỏi, chỉ có thể nhắm mắt đón nhận, hai tay bấm quyết, nâng qua đỉnh đầu, vô số Tinh Hải huyễn hóa thành, hình thành một mảnh mênh mông Tinh Đồ.

“Ầm ầm!”

Vạn Tượng Trấn Thần Tháp rơi xuống, mạnh mẽ ép trên Tinh Đồ.

Thiên địa vì đó chấn động, năng lượng khổng lồ gợn sóng bao phủ bát phương, sở hữu trong chiến đấu võ giả toàn bộ đều ngừng lại, hoảng sợ nhìn.

Dương Thanh Huyền cũng là tâm thần chấn động, bị gợn sóng xung kích hạ, vừa rồi ổn định lại thương thế lại tái phát, phun ra một ngụm máu đến, đầy mặt ngạc nhiên, thầm nghĩ: “Đây cũng là tám sao Thiên Giới cường giả sức mạnh sao, cách xa nhau xa như vậy, đều có thể bị trực tiếp chấn thương.”

Hắn liếc mắt nhìn bốn phía, không ít bị thương trên người võ giả, tất cả đều hoặc nhiều hoặc ít phun ra máu.

[truyen cua tui @@ Net❤]

Vũ Văn Thác Thế cũng đầy mặt kinh hãi, trong mắt lộ ra một vẻ bối rối.

Thanh Sanh đem răng nanh thu ở trong tay, đình chỉ công kích, một mặt nhìn chằm chằm Vũ Văn Thác Thế, một mặt lưu ý Khương Phục Thiên bên kia tình hình trận chiến.

Ninh Thánh Hạo liều mạng đẩy Vạn Tượng Trấn Thần Tháp, trên cổ nổi gân xanh, hiển nhiên đã dụng hết toàn lực.

Khương Phục Thiên tay bấm quyết ấn, ở trên đỉnh tháp biến ảo ra một con mãnh thú to lớn, nằm úp sấp ở trên thân tháp, sức mạnh khổng lồ một điểm điểm ép xuống, tuy rằng không nổi bật, nhưng xác thực chiếm cứ ưu thế.

Hư không trên chiến trường, tất cả mọi người ngừng chiến đấu, hoảng sợ nhìn.

Tựa hồ mỗi người đều ý thức được, này tràng đại chiến khoáng thế sắp tiến nhập chung cuộc, mà thắng bại thì lại từ trước mắt hai người này soạn nhạc.

Bọn họ thắng bại, đem trực tiếp là đại chiến thắng bại.

Khung đỉnh phía trên, Hàng Trần thở dài, nói: “Kết thúc.”

Hồng Tiêu khẽ mỉm cười, nói: “Ồ? Hàng Trần đại nhân tựu đã thấy kết cục sao?”

Hàng Trần nói: “Chư vị ở đây, cần phải đều thấy được chưa.”

Trên hư không, ngoại trừ Hàng Trần cùng Hồng Tiêu ở ngoài, còn có mặt khác vài đạo nhỏ nhẹ khí tức gợn sóng, ở bốn mặt truyền mở, nhưng chỉ là hiển lộ ra một tia nửa điểm, tựu chấn nhân tâm phách, cường đại khiến người không thể thở nổi.

Trong đó một nguồn năng lượng gợn sóng truyền đến tiếng cười, nói: “Thực sự là đặc sắc tuyệt luân một trận chiến đây, may mà ta đúng lúc xuất quan, nếu không thì bỏ lỡ, ha ha.”

Hồng Tiêu liếc cái hướng kia một chút, sững sờ nói: “Đầu lợn, ngươi đột phá?”

Lời vừa nói ra, ẩn giấu ở trong hư không mặt khác vài đạo khí tức, đều là phập phù một cái, tựa hồ cực kỳ chấn động.

Cái kia đạo sóng năng lượng hờ hững nói ra: “May mắn thôi.”

Lời này bằng chính là thừa nhận, mặt khác những khí tức kia càng là có chút bất ổn, nội tâm kinh hãi khó có thể dùng lời diễn tả được.

Tựu liền Hàng Trần ánh mắt, cũng hơi sáng một cái, lập tức khôi phục như thường.

Hồng Tiêu gật đầu nói: “Của Chu gia khí vận, có thể lại cường thịnh mấy vạn năm bất suy. Chờ của Chu gia vị vương giả kia lại quật khởi, lại có thể cường thịnh mấy vạn năm, chúc mừng đầu lợn.”

“Khà.”

Cái kia đạo sóng năng lượng chính là chủ nhà họ Chu, tám vực Thiên Vương một trong Chu Vẫn Thiên, hờ hững khẽ cười một tiếng.

Một đạo khác sóng năng lượng thở dài, nói: “Ninh Thánh Hạo thiên phú nguyên bản cực mạnh, là có hi vọng bước vào cấp Thánh chủ những khác, chỉ tiếc vận khí kém một chút. Thiên Đạo đạo quả đại sẽ lập tức phải mở ra, nếu như hắn có thể chịu đựng đến đạo quả đại hội, có lẽ vận khí vừa đến, được một viên Đại Thừa đạo quả, tựu đột phá này cũng khó nói, như vậy Ninh gia vận mệnh triệt để sửa."

Hồng Tiêu nói: "Đại Thừa đạo quả, cái nào có như vậy dễ dàng lấy được? Mỗi một viên đạo quả, bất luận là lớn là nhỏ, đều có kỳ mệnh số, bao quát Ninh gia vận mệnh cũng là như thế, chúng ta chỉ có thể là làm hết sức mình nghe mệnh trời thôi."

Chu Vẫn Thiên cười nói: "Thiếu một đối thủ cạnh tranh, chúng ta có thể đạt được nhiều một ít trái cây đây."

Mặt khác những cường giả kia khí tức, tuy rằng bên trong lòng có chút mèo khóc chuột, nhưng lịch sử sông dài cuồn cuộn hướng về trước, không ngừng có Thánh Tông danh tộc quật khởi, đào thải, là Thiên đạo pháp tắc.

Bọn họ duy nhất phải làm, chính là làm tốt chính mình, không ngừng trở nên mạnh mẽ.

Hư không trên chiến trường.

Vạn Tượng Trấn Thần Tháp hào quang, thôi thúc đến rồi cực hạn.

Ninh Thánh Hạo đôi trong lòng bàn tay Tinh Đồ, bắt đầu ảm đạm xuống, đồng thời một điểm điểm yên diệt.

Ninh gia đệ tử không khỏi là đầy ngập bi phẫn, phảng phất thấy được vô cùng ám tương lai.

Bọn họ đều là Ninh gia cao tầng, từng cái từng cái trong lòng nhỏ máu, rơi lệ đầy mặt, nhưng không thể làm gì.

"Ầm ầm!"

Sức mạnh của hai người rốt cục chống lại tới cực điểm, nháy mắt mất đi cân bằng.

Năng lượng khổng lồ như Thái Dương một loại bạo phát, nhưng nháy mắt liền hướng bên trong sụp xuống, biến thành một cái cực kỳ khổng lồ đến ám hắc động, điên cuồng thu nạp cùng thôn phệ tất cả.

Dương Thanh Huyền đám người vội vàng giữ vững thân thể.

“Đều kết thúc.”

Thanh Sanh dùng răng nanh hướng về trước vừa bổ, nhận ánh sáng qua lại mà qua, mạnh mẽ chém vào trong hắc động.

“Ầm ầm!”

Lại là một đạo tiếng vang kinh thiên động địa, hắc động kia lại bị bổ làm hai, lập tức hóa thành hai cái hố đen, sau đó lẫn nhau thôn phệ, cuối cùng yên diệt ở trên hư không.

Tất cả mọi người bị này to lớn cảnh tượng chấn nhiếp.

Trong thiên địa hoàn toàn tĩnh mịch.

Ninh gia đệ tử từng cái từng cái bi phẫn gần chết, đau không muốn sinh.

Một tên Ninh gia cao tầng hí lên lực kiệt quát: “Thà rằng chết trận, tuyệt không quỳ sinh! Sở hữu Ninh gia đệ tử nghe ta hiệu lệnh, giết, có thể giết bao nhiêu giết bao nhiêu!”

Ninh gia đệ tử từng cái từng cái hướng về kẻ địch nhào tới, lấy mạng ra đánh.

Khương Thiên Chân lạnh lùng nói: “Nhận. Đến bao nhiêu cái mạng, tiếp bao nhiêu cái mạng!” Hắn nghỉ ngơi một trận, khôi phục bộ phận thương thế, lấy ra chiến đao tự mình tiến lên nghênh tiếp.

Hai phái người lần thứ hai chém giết đến đồng thời.

Tình hình trận chiến so với trước kia còn khốc liệt hơn nhiều lắm, bởi vì Ninh gia đệ tử đã liều lĩnh, biết rõ muốn chết, càng như thiêu thân lao đầu vào lửa giống như, hy sinh vì nghĩa.

Sở hữu nhìn chung quanh cường giả không không sắc mặt thay đổi.

Chương 2528: Có Một Không Hai Cuộc Chiến (12)

Dương Thanh Huyền cũng cầm kích đón nhận, gia nhập vào bên trong chiến trường, có chút đần độn vung lên chiến kích, cùng thấy chết không sờn người nhà họ Trữ chém giết cùng nhau.

Tìm cách thật lâu kế hoạch, cuối cùng thành công, Ninh Thánh Hạo chết đi, Ninh gia cao tầng tử thương hơn nửa.

Như vậy ở tương lai năm tháng bên trong, Ninh gia tất nhiên kéo dài suy yếu xuống, bị thế lực khắp nơi thôn phệ, biến thành tiểu môn tiểu phái, thậm chí tiêu vong ở trong con sông dài lịch sử.

Có thể mục đích của chính mình đây?

Vì cứu cha mẹ, một đường nỗ lực phấn đấu hướng lên trên, rốt cục tới mức độ này.

Có thể cha mẹ cũng đã không ở Ninh gia, mà là bị vậy càng thêm thần bí không lường được chưởng giáo bắt đi.

Dương Thanh Huyền tâm hơi choáng, dần dần mất đi suy nghĩ, chỉ là chết lặng giết, phảng phất chỉ có như vậy, mới có thể bình tĩnh hắn cái kia cuồng bạo bất an tâm.

Khương gia đệ tử tử thương cũng cực kỳ nặng nề, nhưng đến lúc sau, ưu thế không ngừng mở rộng, liền từng cái từng cái giết đỏ cả mắt rồi, lộ ra hết sức vẻ dữ tợn.

Khương Thiên Chân thể lực suy nhược tới cực điểm, nhưng vẫn như cũ phấn khởi không ngớt, dùng đan dược chống thân thể, tiếp tục ở phía trước chém giết, vây quét Ninh gia cuối cùng một nguồn sức mạnh.

Khương Thiên Chân nội tâm rõ ràng, trải qua lần này một trận chiến, Khương gia nội bộ lại không có người có thể lay động uy vọng của hắn, Khương Phi Anh liền như vậy bại hạ trận, hắn đem hoàn toàn xứng đáng trở thành Khương gia người thừa kế hợp pháp thứ nhất, ở tương lai thời kỳ, chỉ cần thuận lợi đột phá đến Thất Tinh Thiên Giới, đồng thời chính mình không tìm đường chết, chủ nhà họ Khương vị trí định là của mình không thể nghi ngờ.

Dù sao tiêu diệt Ninh gia, như vậy công lao to lớn, ở Khương gia mấy vạn năm trong lịch sử, sợ là có một không hai người.

Vũ Văn Thác Thế thấy tình thế không ổn, từ lâu mang theo còn sống mấy vị Vũ Văn thế gia cao thủ chạy trốn.

Thanh Sanh cũng chưa truy kích, bởi vì phải đánh giết Vũ Văn Thác Thế là rất khó, nơi này là Ninh gia vực trong giới hạn, Ninh Thánh Hạo không thể vứt hạ vực giới chạy trốn, nhưng Vũ Văn Thác Thế có thể trốn, Thanh Sanh sức mạnh bây giờ còn chưa đủ lấy truy kích sau đó giết.

Còn nữa, Vũ Văn Thác Thế cũng không phải lần này sự kiện hạt nhân, Thần tộc không cần thiết lại cùng một phái Thánh Tông danh tộc trở thành tử địch.

Khương Phục Thiên đánh giết Ninh Thánh Hạo sau, thu về Vạn Tượng Trấn Thần Tháp, hòa vào trong cơ thể mình.

Điều tức cùng khôi phục một cái sức mạnh, sau đó giương mắt nhìn vòm trời bên trên, lạnh lùng nói: “Chư vị, Ninh gia là chúng ta Khương gia cùng Thần tộc bắt xuống, mong rằng chư vị giữ chút quy củ, không muốn thừa dịp cháy nhà hôi của. Hàng Trần đại nhân cũng ở đây, mong rằng giữ gìn lẽ phải cùng trật tự.”

Trên bầu trời vài đạo khí tức, đều là hơi rung nhẹ hạ, sau đó phát sinh nhỏ nhẹ hừ lạnh.

Hàng Trần không có hé răng, nhưng đều biết hắn là thầm chấp nhận.

Ninh gia đệ tử càng là bi phẫn đến cực điểm, rất nhanh tựu bị vây quét hết sạch, toàn bộ bị đánh giết.

Đến đây, phái ra Ninh gia cao tầng toàn bộ ngã xuống.

Khương Phục Thiên nhìn trời cao trên, mỉm cười nói: “Ninh gia vực giới bao la vô biên, ngoại trừ chín cái chủ tinh ở ngoài, còn dư lại hơn một trăm cái tinh cầu chúng ta cũng chuyển bất quá đến, chư vị đại nhân nếu không xa Thiên Lý tới chỗ này, cổ ngữ vừa nói tốt, người gặp có phần, cái kia hơn một trăm cái tinh cầu, chư vị đại nhân nếu như có vui vẻ, tựu cứ việc cầm đi.”

Trên bầu trời vài đạo khí tức, đều là sửng sốt hạ, lập tức lộ ra mừng rỡ cùng vẻ tán thưởng.

Thần tộc mấy vị Thần Vương, hơi hơi nhíu mày, nhưng cũng cũng không hề nói gì.

Tuy rằng công hạ Ninh gia, Thần tộc ra một nhiều hơn phân nửa sức mạnh, nhưng cuối cùng thật là dựa vào Khương Phục Thiên đánh giết Ninh Thánh Hạo, mới một lần định thắng bại.

Đồng thời Khương Phục Thiên động tác này cực kỳ sáng suốt, để kẻ thấy được tất cả đều tham dự vào, người như vậy người có phần, Khương gia cùng Thần tộc ở trong liên minh áp lực đã nhỏ đi nhiều.

Nhưng trên thực tế, bất luận cái nào Thánh Tông danh tộc chủ yếu tài nguyên, đều sẽ tụ tập ở chủ tinh trên, vì lẽ đó tác phẩm vĩ đại lợi nhuận vẫn là Khương gia cùng Thần tộc thu được.

Trên bầu trời cái kia vài đạo khí tức, đã bắt đầu trong bóng tối thông báo gia tộc, phái người lại đây ngắt lấy Ninh gia tư nguyên.

Đối với bọn họ mà nói, một điểm lực đều không ra, còn nhìn một hồi trò hay, còn có thể bắt được không ít thứ tốt, tự nhiên là mừng rỡ, đối với Khương gia cùng Thần tộc đều tốt cảm giác tăng gấp bội.

Hồng Tiêu cũng khẽ mỉm cười, Thần tộc vừa rồi đột phá hai vị Thần Vương, đã thành trong liên minh mẫn cảm tồn tại, chí ít bây giờ chuẩn bị lấy đồ này mấy phái Thánh Tông danh tộc, chắc là sẽ không ở cạnh tranh đối với Thần tộc.

Tử Tâm từ lâu đưa tin trở lại, triệu tập Vô Dục Thành bên trong hầu như sở hữu cường giả lại đây, chuẩn bị đối với Ninh gia khởi xướng sau cùng tiến công.

Bây giờ còn chỉ là Ninh gia cao tầng chết hơn phân nửa, toàn bộ Ninh gia lực lượng hay là cường hoành phi thường, còn dư lại kết thúc công tác đồng dạng sẽ dị thường gian nan, thậm chí muốn kéo dài một quãng thời gian rất dài.

Bất quá nếu mọi người đều ngầm cho phép phân chia Ninh gia phương án, như vậy Ninh gia bị phân chia cũng chỉ là một vấn đề thời gian.

Hàng Trần nhìn Dương Thanh Huyền một chút, liền xoay người mà đi.

Tịnh Cổ Linh Quy thò đầu ra cùng tứ chi, chậm rãi bò hướng về hư không, chậm rãi biến mất không còn tăm hơi.

Dương Thanh Huyền bị Hàng Trần liếc mắt nhìn, trong lòng sinh ra ý nghĩ, Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn sang, nhìn theo Hàng Trần rời đi.

Tử Hà nói với Dương Thanh Huyền: “Mọi người đều mệt mỏi, đi về nghỉ ngơi đi. Chẳng mấy chốc sẽ có người tới đón quản chiến đấu, bắt đầu sau cùng vây quét.”

Dương Thanh Huyền đối với chỗ này đã sớm tâm không lưu luyến, thậm chí sinh ra một tia ghét mệt mỏi đến, nỗ lực lâu như vậy, cuối cùng nhưng là công dã tràng.

Ngược lại là Khương gia, Thần tộc cùng cái khác Thánh Tông danh tộc đều hưng phấn dị thường, bắt đầu lập mưu làm sao sau cùng vây quét cùng phân chia.

Còn có càng thêm hưng phấn chính là Quỷ Tàng, trận đại chiến này hạ xuống, bị hắn cắn nuốt lời, sợ là trong vòng mấy năm đều tiêu hóa không xong, hơn nữa Quỷ Tàng còn ở trong hư không triển khai sưu hồn da pháp, không ngừng hấp thu hồn phách.

Khương Thiên Chân nhíu mày lại, quát lên: “Chú ý một điểm! Nhà ta Khương gia đệ tử hồn phách, há cho ngươi nuốt!”

Khương gia đệ tử từng cái từng cái vẻ giận dữ đầy mặt, Thần tộc đệ tử đã không nhiều lắm, nhưng tương tự sắc mặt cực kỳ khó coi.

Quỷ Tàng lúng túng nở nụ cười hai tiếng, gặp chọc nhiều người tức giận, nhất thời hấp thu hồn phách thời điểm để ý, chỉ nuốt Ninh gia đệ tử, nhưng trong lòng là thầm nghĩ: “Chờ các ngươi đều đi rồi, ta trở lại đem các ngươi hai phái đệ tử hồn phách ăn đi. Chết rồi thì là chết, không ăn nhiều lãng phí.”

Dương Thanh Huyền tự giác vô vị, lúc này cùng Tử Hà đám người, còn có một loại thương thế quá nặng võ giả, trực tiếp đường về về La Phù chi cảnh.

Này tràng có một không hai cuộc chiến liền như vậy kết thúc, lấy Ninh gia gia chủ cùng đông đảo cao tầng ngã xuống là kết cục.

Tin tức rất nhanh truyền khắp toàn bộ Mục Hải Vực Giới, thậm chí đông, tây, phương bắc vũ trụ đều truyền quá khứ, cử thế khiếp sợ.

Đức Phong Cổ Lâu lại mượn cơ hội phát ra một số lớn tiền, đem trọn cái chiến đấu tình báo, phân thành thập phần, ngoài ra còn có các loại chi tiết nhỏ tình báo, các loại nhân vật tình báo các loại, làm ra hơn một nghìn phần bất đồng tình báo vật liệu, bán cho các loại có cần người.

Dương Thanh Huyền nhưng là tịch mịch về tới Thương Huyền Tông, bắt đầu bế quan.

Thương Huyền Tông dưới đất linh mạch, đã cùng Tử Chi Thần Vương phủ đả thông, thành toàn bộ Vô Dục Thành bên trong linh khí thịnh vượng nhất địa phương.

Trận đại chiến này hạ xuống, đã cả người là tổn thương, cuối cùng nhưng không có được kết quả mình mong muốn, càng là cảm giác tâm mệt.

Dương Thanh Huyền từ từ vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, bắt đầu tiến vào tu luyện bên trong.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2529: Cổ Vượt Mười Ngàn Người Nện, Tương Lai Không Nghênh

“Phụ trương phụ trương! Lại có một đại danh tộc tiến nhập Ninh gia vực giới.”

Tòa nào đó tinh cầu trên, một ít buôn bán tin tức đứa nhỏ cầm trong tay thẻ ngọc, liều mạng chạy, hướng về hai bên cửa hàng tửu quán kêu to.

Ở một tòa náo nhiệt trong tửu lâu, chạy đường liên tục không ngừng bốn hạ đón khách, bưng thức ăn đưa rượu.

Hơn hai mươi tấm tứ phương bàn hầu như toàn bộ đầy khách.

Chưởng quỹ mặt mày hớn hở, thỉnh thoảng khuôn mặt tươi cười lấy lòng khách nhân, thỉnh thoảng mắng đồng nghiệp tay đần độn não ngốc.

Loại này tửu lâu bình thường là Thị Tỉnh võ giả cùng một ít tán tu tin tức nơi tập kết hàng.

Trong ngày thường không có chuyện gì liền thích tụ tập cùng một chỗ, tán gẫu chút hạ đại sự, tình huống tu luyện, cùng với sát vách lão Vương cùng thành đông Trương quả phụ, thành tây Lý thím các loại sự.

Từ khi Ninh gia vực giới bị công hãm phía sau, toàn bộ Mục Hải Vực Giới bên trong toàn bộ đều sôi trào, hầu như sở hữu tửu lầu chuyện làm ăn một cái toàn bộ chật ních, hơn nữa kéo dài ba tháng, đều là đầy ngập khách không ngừng.

Một đại danh tộc bấp bênh, hấp dẫn toàn bộ vực trong giới hạn toàn bộ ánh mắt, mỗi ngày đại lượng người tụ tập cùng nhau, đều đang chờ nghe tin tức mới nhất.

Lâu đài nghiêng ngả, liên quan đến lợi ích lưu động cùng thế lực cách cục, đều sẽ phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Rất nhiều người là thuần túy xem trò vui, nhưng cũng có thiếu bộ phận người là lo lắng lợi ích của chính mình.

Đặc biệt là cái này tinh cầu trên, nguyên bản có không ít thế lực tất cả thuộc về Ninh gia quản hạt, khoảng thời gian này toàn bộ thu hẹp sức mạnh, không cho môn hạ đệ tử tùy ý ra ngoài, hơn nữa môn nội chưởng môn cùng trưởng lão nhiều lần ra ngoài, tất cả đều đến đi vội vàng, sắc mặt ngưng trọng.

Chưởng quỹ trong lòng tính toán, nếu như hàng năm đổ một cái Thánh Tông danh tộc là tốt rồi, cái kia cuộc sống của chính mình là tốt rồi quá.

“Tin tức mới nhất, hôm nay tin tức mới nhất!”

Trên một cái bàn, một tên ở trần đại hán đứng dậy, nhìn chung quanh một vòng, đắc ý nói: “Vừa lấy được tin tức mới nhất, Lệnh Hồ thế gia cũng tiến nhập Ninh gia vực giới.”

“Lệnh Hồ thế gia? Nhà bọn họ chủ không phải có cô con gái gả tới Ninh gia, lẫn nhau thông gia, quan hệ không tệ sao?” Có người sửng sốt hạ, thuận miệng nói nói.

“Ha ha, trước đây quan hệ là không tệ, hiện tại Ninh gia cũng bị mất, ở đâu ra quan hệ?”

Ở trần đại hán cười lạnh nói: “Tựu liền Vũ Văn thế gia ở nửa tháng trước đều phái người tiến nhập Ninh gia vực giới mò canh uống, Lệnh Hồ thế gia đây cũng toán cái gì?”

“Đúng đấy.”

Tất cả mọi người là một trận nghị luận, dồn dập mắng to Vũ Văn thế gia không phải.

Từ Ninh gia vực giới bị công phá sau, đã có ba mươi hai gia thế lực tiến nhập vực giới mò tiện nghi.

[truyen cua tui @@ Net]

Nhất để người mở rộng tầm mắt là, trong này lại còn có Vũ Văn thế gia người.

Ở Vũ Văn thế gia xem ra, dù sao cũng Ninh gia treo, mọi người đều đi tới ăn mấy khối thịt, chính mình bất kể nói thế nào, còn từng trải qua trợ giúp quá Ninh gia chống đỡ chống ngoại địch, xem như là Ninh gia bằng hữu, chỗ béo bở không cho người ngoài, mới có lợi không thể để bằng hữu chịu thiệt a.

Vì lẽ đó Vũ Văn thế gia lý trực khí tráng phái người tiến nhập Ninh gia, bắt đầu điên cướp chỗ tốt.

Nhưng Ninh gia chín đại chủ tinh, vẫn là ở Thần tộc cùng Khương gia khống chế hạ, không người nào dám đi gây phiền toái.

Dù sao mình một phần lực đều không ra, có thể uống cái canh cũng đã rất tốt, lại đi cướp người ta chủ tinh tài nguyên, tựu làm sao đều không nói được.

Mặc dù quá khứ ba tháng, nhưng Ninh gia chống lại vẫn như cũ vẫn còn tiếp tục, chín đại chủ tinh đã bị đánh hạ bảy cái, còn dư lại hai cái bị công hạ xuống cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Mà còn dư lại hơn 100 tinh cầu, cũng đã bị hơn hai mươi gia Thánh Tông danh tộc phân chia gần đủ rồi.

Ở một cái vị trí gần cửa sổ trên, ngồi hai nam một nữ.

Nữ tử rất trẻ tuổi, là cái tuổi dậy thì tiểu cô nương, hai nam tử uống rượu mạnh, cô nương này trước mặt nhưng là một chén nước trái cây.

“Tường đổ mọi người đẩy, cổ vượt mười ngàn nhân chùy, ai, đạo lý này ở đâu đều là giống nhau.”

Một vị trong đó sắc mặt thô cuồng nam tử, uống rượu, lắc đầu than thở.

Đối diện thanh y người đàn ông trung niên cười lạnh một tiếng, nói: “Đây cũng là nhân tính, nơi có người, đều là như vậy.”

Bé gái uống nước trái cây, nói ra: “Vi Thanh thúc thúc, chúng ta tại sao lại muốn tới này Thiên Nhai tinh a, cả ngày ở nơi này uống rượu, nghe này chút người nói Thanh Huyền ca ca tin tức, nếu như muốn biết tin tức mới nhất, chúng ta không bằng đi tìm Thanh Huyền ca ca được rồi.”

Ba người này chính là Vi Thanh, Xa Vưu cùng Lý Hồng Tụ.

Vi Thanh nhìn Lý Hồng Tụ một chút, nói ra: “Cái này vực giới coi như nổ tung, Dương Thanh Huyền cho dù chết, ta cũng sẽ không có nửa chút tâm tư, ngươi vẫn là an tâm chờ ở đây đi, đi tìm Dương Thanh Huyền chuyện như vậy, chỉ cần có ta ở, tựu không thể nào. Này Thiên Nhai tinh là tương đối vắng vẻ, nhưng sau đó không lâu, tựu sẽ trở thành toàn bộ Mục Hải Vực Giới hạt nhân, nhiệt độ không ở bây giờ Ninh gia bên dưới.”

Lý Hồng Tụ mân mê miệng, hừ nói: “Đến cùng chuyện gì, giả thần giả quỷ.”

Vi Thanh nói: “Mấy tháng trước, ta suy tính một cái, vùng không gian này phụ cận, đem có tuyệt vời đồ vật xuất hiện, chỉ là vẫn không thể xác định cụ thể phạm vi, này mấy ngày mới chính xác bắt lấy, cần phải ở nơi này Thiên Nhai tinh phụ cận, thậm chí tựu ở Thiên Nhai tinh bên trên.”

Lý Hồng Tụ cả kinh nói: “Chẳng lẽ là chúng ta muốn tìm...”

Vi Thanh hừ nói: “Làm sao có khả năng! Vật kia coi như phụ thân ngươi đều dự tính không ra thời gian cụ thể cùng vị trí, ta cái nào có bản lãnh như vậy, ta dự tính đến là một cái khác đồ vật Thiên Đạo cây ăn quả.”

Lý Hồng Tụ sửng sốt hạ, nói: “Kết Thiên Đạo đạo quả cây ăn quả? Xuất hiện ở đây?”

Vi Thanh gật đầu nói: “Tựu không biết đúng hay không có đại Thiên Đạo đạo quả, nếu là có, ở đây chẳng mấy chốc sẽ trở thành Mục Hải Vực Giới cái tiếp theo hạt nhân điểm. Nếu là thật có đại Thiên Đạo đạo quả, ta cùng Xa Vưu tự nhiên cũng sẽ không bỏ qua. Mặc dù không có đại Thiên Đạo đạo quả, có tiểu Thiên Đạo đạo quả, cũng có thể làm mấy viên Hồng Tụ ngươi nếm thử.”

Lý Hồng Tụ nói: “Đại Thiên Đạo đạo quả? Chính là Đại Thừa đạo quả sao?”

Vi Thanh nói: “Hừm, chỉ là chỗ bất đồng, cách gọi bất đồng thôi. Ở ban đầu sinh đời trong đại vũ trụ, đều là dùng Đại Thừa cùng tiểu thừa đến phân.”

Xa Vưu cau mày nói: “Bỏ mình một cái Thánh Tông danh tộc, lại sắp xuất hiện đạo quả cây ăn quả, làm sao cảm giác chỗ này bắt đầu hỗn loạn đây? Chẳng lẽ là vật kia xuất thế điềm báo, sẽ đưa tới loạn thế?”

Vi Thanh đầu lông mày cau lại hạ, trầm ngâm nói: “Có lẽ vậy, ai biết được, Thiên Đạo mịt mờ, suy nghĩ nhiều như vậy làm gì? Vật đến thuận theo, tương lai không nghênh, chúng ta lẳng lặng chờ chờ chính là.”

...

Vô Dục Thành, Thương Huyền Tông.

Dương Thanh Huyền bế quan đã hơn ba tháng.

Từ khi Ninh gia sau khi trở lại, vẫn không có xuất quan, chìm đắm ở Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh diệu pháp trong cảnh giới, vô ngã vô tướng, hòa vào vạn vật một thể.

Rốt cục, ngày hôm đó trong lòng sinh ra ý nghĩ, nháy mắt minh tâm kiến tính, toàn bộ nhân khí xu thế cùng cảnh giới, ở nguyên bản tột cùng trên căn bản, lần thứ hai đi lên kéo lên.

Bên trong mật thất linh khí điên cuồng phun trào, hóa thành một vòng xoáy khổng lồ, không ngừng rót vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Vô số to lớn hào quang ở trên người lấp lóe, hút vào những linh khí này, hướng về hướng về cảnh giới cao hơn.

“Ầm ầm!”

Trong cơ thể đột nhiên kịch liệt rung động một cái, Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, hai cái khuôn mặt trở nên màu đỏ tươi như máu, “Oa” nhịn không được tựu phun ra một ngụm máu đến, khí tức nháy mắt rơi xuống xuống.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2530: Đột Phá Thất Bại, Mọi Người Tụ Hội

“Thất bại?!”

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, vừa rồi khí thế rõ ràng đủ mạnh, lấy chính mình trước sau như một kinh nghiệm, cần phải nhất định có thể vọt qua mới đúng, làm sao lại thất bại?

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng xuống, kiểm tra rồi thân thể một cái, ngoại trừ vừa rồi đột phá thất bại, xuất hiện một ít nội thương ở ngoài, cũng không vấn đề.

“Tại sao lại như vậy?”

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng xuống, tiếp tục vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, thu nạp tứ phương linh khí, tu bổ trên người nhỏ bé vết thương.

Đột nhiên, hắn trong lòng hơi động, quát lên: “Là ai?!”

Đột nhiên nhảy lên một cái, giơ tay liền hướng mật thất phía trước vỗ tới.

Chưởng lực áp bức hạ, toàn bộ không gian đều vặn vẹo lại đây, hướng về cái kia tiết điểm co rút lại.

“Khà.”

Cái kia trong hư không vang lên một đạo nụ cười nhạt nhòa tiếng, sau đó hiện ra một điểm bóng đen, trình hình dạng xoắn ốc khuếch tán, hóa thành một vị thân ảnh cao lớn, tương tự một chưởng đánh ra.

“Oành!”

Hai người đều vẫn chưa dùng toàn lực.

Dương Thanh Huyền chỉ là dò xét tính ra chiêu, phải đem trong bóng tối người bức ra.

Mà bóng đen kia cũng chỉ là tiện tay vung lên, đem Dương Thanh Huyền một chiêu ngăn lại, lập tức “Khà khà” nở nụ cười.

Ở bóng đen bên cạnh người, xuất hiện một đạo khác cái bóng, chậm rãi ngưng ra thực thể, là Tuân Ngự, sắc mặt cực kỳ trắng xám.

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, liền phát hiện bóng đen kia hắn cũng đã gặp, càng là Hoang Giả.

“Thanh Huyền công tử, có khoẻ hay không.”

Hoang Giả cười hì hì, lộ ra hàm răng trắng nõn, nhưng lại làm kẻ khác có loại không rét mà run.

Dương Thanh Huyền nói: “Hóa ra là Hoang Giả Hoang Vô Tận đại nhân, này đến để làm gì?”

Hoang Vô Tận nói: “Chưởng giáo đại nhân cho mời công tử tiến về phía trước ôn lại.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, trầm giọng nói: “Lúc nào?”

Hoang Vô Tận nói: “Hiện tại.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, cha mẹ chính mình còn ở chưởng giáo trong tay, tự nhiên là muốn cùng chưởng giáo giao thiệp, nhưng chưởng giáo thực lực sâu không lường được, còn ở Ninh Thánh Hạo bên trên, ở đây dạng khác xa sức mạnh so sánh hạ, bất kỳ liên hệ đều tất nhiên chịu thiệt.

Nhất thời do dự không quyết định.

Hoang Vô Tận nhìn thấu suy nghĩ của hắn, cười nói: “Công tử yên tâm, lệnh tôn cha mẹ ở chưởng giáo cái kia mười phần thư thích đây, không có bất kỳ ràng buộc, tựu chờ công tử tiến về phía trước ôn lại.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, chờ ta đi gặp hạ Tử Tâm Thần Vương, sẽ trả lời cho ngươi.”

Hoang Vô Tận nói: “Không cần, công tử vẫn là hiện tại tựu theo ta đi thôi.”

Trong giọng nói càng có loại không thể nghi ngờ mệnh lệnh khẩu khí.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi kinh, liền gặp Hoang Vô Tận một tay trực tiếp vồ tới.

Dương Thanh Huyền nhìn phía Tuân Ngự, quát lên: “Tuân Ngự huynh, chuyện gì thế này?”

Tuân Ngự sắc mặt tái nhợt, tựa hồ có hơi không tự chủ được, nói ra: “Chưởng giáo đại nhân chỉ là thưởng thức Thanh Huyền công tử thiên phú, nghĩ muốn kết giao một cái có triển vọng hậu bối thôi, công tử không dùng như vậy chống cự.”

Tuân Ngự càng là nói như vậy, Dương Thanh Huyền thì càng cảm thấy không đơn giản, lạnh rên một tiếng, bóng người loáng một cái, tựu hóa thành hỏa diễm độn mở, để Hoang Vô Tận bắt hụt.

Sau một khắc, hỏa chi chân thân tựu sau lưng Hoang Vô Tận tái hiện ra, lạnh lùng nói: “Hoang Vô Tận đại nhân vẫn là đem lời nói rõ ràng ra đi.”

Hoang Vô Tận cười nhạo một tiếng, xoay người lại, lại là năm ngón tay bắt hạ, nói: “Tuân Ngự đã đem lời nói rất rõ, chưởng giáo chỉ là mời công tử đi ăn cơm rau dưa, công tử lại như này không nể nang mặt mũi, nói không được ta không thể làm gì khác hơn là dùng sức mạnh.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chưởng giáo mời ăn cơm là chưởng giáo chuyện, thưởng không nể nang mặt mũi là của ta sự, nói cho chưởng giáo, muốn mời ta ăn cơm, để hắn tự mình đến mời, đồng thời trước tiên thả cha mẹ ta.”

Hắn lần này không tránh không cần, Vĩnh Nhiên thân thể giơ tay lên, hướng về Hoang Vô Tận một trảo bổ tới.

“Chi! Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa!”

Hoang Vô Tận sắc mặt chợt biến, tay của chính mình còn chưa chạm được cái kia hỏa diễm, cũng đã cảm nhận được to lớn đau đớn, bị đốt “Chít chít” vang vọng, vội vàng thu tay về đến.

Nhưng Dương Thanh Huyền một chưởng tốc độ càng nhanh hơn, đột nhiên tựu ấn ở Hoang Vô Tận trong tay.

“Oanh!”

Sức mạnh to lớn trực tiếp đem Hoang Vô Tận đẩy ra.

Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa từ bốn phương tám hướng tuôn ra mà đến, đều hội tụ ở một chưởng kia bên trong, như lửa rồng đánh trên người Hoang Vô Tận.

“A!”

Hoang Vô Tận hoảng sợ quát to một tiếng, bị Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa vây quanh, nội tâm đột nhiên sinh ra sợ sệt tâm ý.

Chính mình mặc dù là năm sao Thiên Giới, nhưng người trước mắt này nhưng là vinh quang vương giả, là có thể vượt qua hai sao đánh giết vương giả tồn tại.

Hơn nữa ở đây cự ly Tử Chi Thần Vương phủ rất gần, một khi đã kinh động Thần Vương hoặc là cái gì khác cao thủ, chính mình đã bị bắt ba ba trong rọ.

Ý niệm tới đây, đột nhiên quát to: "Dương Thanh Huyền, ngươi thật muốn cùng chưởng giáo là địch? Sẽ không sợ ngươi cha mẹ có chuyện sao?"

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, quát lên: "Nếu như dám đụng đến ta cha mẹ một sợi lông, chẳng cần biết hắn là ai, Ninh gia chính là tốt nhất kết cục!"

Hoang Vô Tận hơi thay đổi sắc mặt, lập tức nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền bên cạnh người, quát lên: "Tuân Ngự, làm sao không ra tay!"

Tuân Ngự sắc mặt co quắp hạ, đột nhiên một đạo tiếng cười khẽ truyền đến, "Bởi vì hắn so với ngươi thông minh, chúng ta đều ở đây, hắn làm sao còn ra tay? Chỉ có ngươi này ngu xuẩn vật, còn ở hung hăng."

Mật thất trong không gian, lấp lóe bên dưới, trực tiếp từ trong hư vô đi ra hai người đến, Huyền Thiên Cơ cùng Hoàng Đình, nói chuyện chính là Hoàng Đình.

Hoang Vô Tận hoàn toàn biến sắc, trợn lên giận dữ nhìn Dương Thanh Huyền một chút, tựu bóng người loáng một cái, đem hư không xé rách, sau đó vội vàng chạy trốn.

Hoàng Đình nói: "Có muốn hay không đưa hắn lưu lại?"

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Từ bỏ, cha mẹ ta còn ở chưởng giáo trong tay, hoàn toàn trở mặt mặt, ta sợ sẽ đối với cha mẹ ta bất lợi."

Hoàng Đình nói: “Cũng đúng thế thật.”

Bốn người liếc nhìn nhau, lập tức đều là nở nụ cười, chỉ có điều có cười nhạt, có cười khổ, có cười khẽ.

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Hôm nay đây coi như là Đạo Ảnh đại hội sao?”

Tuân Ngự cười khổ nói: “Còn sống Đạo Ảnh, tựu chỉ còn lại Ninh Thanh Dao không đến rồi, coi như thế đi.” Sau đó hướng về Huyền Thiên Cơ cùng Hoàng Đình liền ôm quyền, nói: “Đa tạ các ngươi giúp ta.”

Hắn tự Ninh gia đại chiến hậu, trốn ở nơi nào đó điều dưỡng thương thế, nhưng cũng bị Hoang Giả tìm tới, truyền chưởng giáo chi mệnh, tới nơi đây mời Dương Thanh Huyền.

Tuân Ngự nội tâm vô cùng không tình nguyện, càng thêm không muốn đối mặt chưởng giáo, vẫn đang khổ cực tìm kiếm phương pháp thoát thân, Hoang Vô Tận bị kinh sợ thối lui, hắn này mới xem như là thoát thân.

Hoàng Đình cười nói: “Ninh gia một trận chiến, mọi người cùng chung mối thù, hơn nữa chuyện đã qua đã quá xa vời, nở nụ cười quên hết thù oán, dù sao từ Thương Khung tinh vực tới được người, tựu chúng ta những thứ này, còn có Dương Vân Kính cùng Ninh Thanh Dao, chúng ta muốn lẫn nhau đoàn kết, trợ giúp lẫn nhau.”

Tuân Ngự gật gật đầu, trong lòng sinh ra vô tận cảm khái.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Ngươi cũng biết chưởng giáo tìm ta đi làm cái gì?”

Tuân Ngự nói: “Cụ thể không biết, nhưng khẳng định cùng thiên phú của ngươi có liên quan. Ta mặc lên một ít Hoang Thiên tận, nhưng không toàn diện. Chưởng giáo tựa hồ đang lợi dụng võ giả thiên phú, tiến hành nào đó loại thí nghiệm, trước chúng ta đã gặp vô cùng thuế ruộng thần huy, chính là dùng thiên phú làm ra đồ vật.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Lợi dụng thiên phú?”

Mấy người sắc mặt đều không tốt nhìn, nhớ tới Vũ Văn Chiến lợi dụng vô cùng thuế ruộng thần huy sau, đáng sợ kia bạo phát lực lượng, cùng với Cổ Trát dùng vô cùng thuế ruộng thần huy sau, trực tiếp đem tu vi từ Thất Tinh đỉnh cao vượt qua đến rồi tám sao Thiên Giới, đây chính là đến gần vùng vũ trụ này tột cùng sức mạnh a!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2531: Phù Đạo Truyền Thuyết, Phát Điên

Hoàng Đình trầm ngâm nói: “Thiên phú vật này, là võ giả tự tính một bộ phận, từ lúc sinh ra đã mang theo, không giống trạng thái, làm sao lợi dụng?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Đại đạo ba ngàn, không thể biết rõ, ta ngược lại thật ra nghe qua có một loại pháp môn, có thể mang thiên phú rút ra lấy ra, là Phù đạo bên trong một loại.”

“Phù đạo?”

Mọi người sững sờ, Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, lập tức nhớ tới Hồn Mẫn Diệt Phách Phù, lúc trước Lư Khâu Kỳ vì bảo vệ Luyện Tinh bí mật, ở Luyện Tinh sư Mạc Tang Tử trong đầu đặt vào này phù, trực tiếp làm nổ, đưa Mạc Tang Tử lĩnh hộp cơm đi.

Hoàng Đình giơ tay bấm quyết, vận chuyển thuật tính toán.

Quy tắc phù văn ở đầu ngón tay trào hiện, không ngừng biến hóa, ngưng tụ thành từng chữ phù.

“Duẫn, Ninh, La, Tàng...”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, những ký tự này một mình đều nhận ra, nhưng cũng có vô thượng uy năng, từng cái đều tỏa ra không lường được tâm ý, không cách nào dự đoán.

Không khỏi theo khen này thiên đạo thuật tính toán, thực tại thần diệu.

Đột nhiên Hoàng Đình hơi thay đổi sắc mặt, đột nhiên mở hai mắt ra, rên lên một tiếng, khóe miệng tràn ra máu tươi, càng là bị tổn thương.

“Xảy ra chuyện gì?!”

Tất cả mọi người là sợ hỏi.

Hoàng Đình lau lau rồi hạ máu tươi trên khóe miệng, sắc mặt hết sức trắng xám, nói: “Quả nhiên cùng bùa chú có liên quan, ta vừa rồi thôi diễn chưởng giáo lai lịch ngọn nguồn, trực tiếp bị một tấm phù chặn lại rồi, may mà ta thu tay nhanh, bằng không khả năng đã bị cắn trả.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Có thể lấy phù pháp ngăn trở đại diễn thuật, nhìn đến thật là này đạo bên trong người, phù pháp thuật cực kỳ hung hiểm, mọi người đều phải cẩn thận một chút.”

Dương Thanh Huyền khổ não nói: “Cha mẹ ta còn ở trong tay hắn, phải làm sao mới ổn đây?” Kinh doanh lâu như vậy, trả giá các loại gian khổ, tốt không dễ dàng tụ hợp hai thế lực lớn đối phó Ninh gia.

Hiện tại lại đi ra một cái chưởng giáo, thực lực còn ở Ninh gia bên trên.

Mình tới cái nào đi tìm đối phó chưởng giáo sức mạnh?

Dương Thanh Huyền phiền muộn đến cực điểm, thầm nghĩ: “Chung quy vẫn là chính mình quá yếu a, nếu là mình nắm giữ tám sao sức mạnh, đối đầu chưởng giáo mặc dù không địch lại, chí ít cũng sẽ không cách biệt quá to lớn. Nhưng là từ ba sao đến tám sao, căn bản là là xa không thể vời.”

“Ta có thể giúp ngươi đối phó chưởng giáo.”

Đột nhiên một đạo thanh âm lạnh như băng ở mật thất bên trong vang lên.

Mọi người tất cả giật mình, vội vàng nhìn tới, ở mật thất một góc trên không, chậm rãi hóa ra một bóng người đến.

Hoàng Đình cả kinh nói: “Thiên Dụ...”

Nhất thời lộ ra vẻ đề phòng.

Dương Thanh Huyền cũng không nhận ra người này, cười khổ nói: “Ta mật thất này cần phải đổi tên gọi mở ra thất.”

Thiên Dụ hừ một tiếng, ánh mắt lóe lên nét nham hiểm, nhìn chằm chằm bên trong mấy người.

Huyền Thiên Cơ kinh ngạc cười nói: “Ngươi bị thương?”

Thiên Dụ trên mặt bày một tầng sương lạnh, khí sắc mười phần kém, xác thực như là bị thương dáng vẻ, trong lỗ mũi tầng tầng hừ một tiếng, nói với Dương Thanh Huyền: “Ta có thể giúp ngươi đối phó chưởng giáo, nhưng ngươi phải có điều trả giá.”

Dương Thanh Huyền cảm nhận được người này hơi thở cực kỳ mạnh, trong lòng vui vẻ, nhưng lập tức kỳ quái vạn phần, hỏi: “Ta có cái gì là ngươi cần, có thể dùng đến làm thù lao đồ vật? Thứ yếu, ngươi làm sao chứng minh ngươi có thể đối phó chưởng giáo?”

Hoàng Đình cười nói: “Không cần hỏi, hắn muốn mạng của ngươi. Người này phải chiếm đoạt sở hữu tu luyện Thiên Thần Quyết người.”

“Cái gì?”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nói: “Bị điên rồi? Luyện Thiên Thần Quyết đáng chết?”

Thiên Dụ hừ nói: “Không phải luyện Thiên Thần Quyết đáng chết, mà là tu luyện Thiên Thần Quyết đến rồi trình độ nhất định sau, đối với trong đó nào đó một phần tựu có cực mạnh lĩnh ngộ. Chỉ cần bị ta nuốt, này chút lĩnh ngộ là có thể bị ta hấp thu. Như vậy ta là có thể tu luyện thành Thiên Thần Bất Diệt Thể, có Bất Diệt Thể ở, ngươi cảm thấy ta sẽ sợ cái kia chưởng giáo sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy tại sao không phải ta ăn ngươi? Nuốt đối phương, sau đó thu được được đối phương võ đạo lĩnh ngộ, loại này hoang đường pháp môn chưa từng nghe qua.”

Tuân Ngự cũng không nhịn được châm chọc nói: “Nếu như có phương pháp này, ngươi đã sớm bước vào vạn cổ Chí Tôn cảnh, còn sẽ lưu ở nơi đây theo chúng ta thương lượng đối phó chưởng giáo?”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ta hiểu được, ngươi nhất định là đi tìm Dương Vân Kính, sau đó ở chưởng giáo trong tay bị thiệt thòi. Sau đó cân nhắc một cái, tự giác không thể nào đánh thắng chưởng giáo, liền tựu tới tìm chúng ta.”

Thiên Dụ sắc mặt cực kỳ khó coi, hiển nhiên bị Huyền Thiên Cơ nói trúng rồi, tức giận hừ nói: “Một đám vô tri tiểu bối! Của bản tọa sức mạnh cùng pháp môn há là các ngươi có thể suy đoán? Năm đó Vũ chạy trốn tới Thương Khung tinh vực, ngươi cho rằng là ai bị thương nặng hắn?”

“Cái gì?!”

Một lần này bốn người đều là giật mình không cạn, đồng nói: “Chẳng lẽ là ngươi?”

Thiên Dụ trầm ngâm sau một lúc nói ra: “Không phải.”

“Cắt!”

Bốn người đều mắng nói: “Ngươi vậy ngươi nói cái P!”

Thiên Dụ đỏ mặt, nói: “Nhưng ít ra cũng cùng ta có liên quan, năm đó hắn bị trọng thương, từ ban đầu sinh đời đại vũ trụ bên trong trốn đến nơi này, vốn là có thể khôi phục..., nhưng lại đánh với ta một trận sau, tựu hầu như không cách nào khôi phục...”

Mấy người đều là đổi sắc mặt, nguyên lai Vũ là bị hai lần bị thương nặng.

Nhưng dù vậy, còn ở Thương Khung tinh vực sống sót lâu như vậy.

Đặc biệt là Tuân Ngự, sắc mặt càng thêm khó coi, nguyên lai vẫn cùng hắn chiến đấu Vũ, càng là bị hai lần trọng thương.

Dương Thanh Huyền hừ lạnh nói: “Ngươi còn cảm thấy ngươi rất lợi hại?”

Thiên Dụ cười gằn nói: “Người thắng làm vua, hắn đã chết, mà ta vẫn như cũ còn sống, ta đương nhiên so với hắn lợi hại.”

Dương Thanh Huyền bọn người là không nói gì, nhưng cũng không cách nào phản bác.

Thiên Dụ chân thành nói ra: “Tình huống của ta hết sức đặc thù, nhưng ta chắc chắn sẽ không lừa ngươi, chỉ cần ta đem ngươi nuốt mất, như vậy ngươi tu luyện Thiên Thần Quyết hàm nghĩa, sở hữu lĩnh ngộ đều sẽ về ta. Đến thời điểm ta thành tựu Bất Diệt Thể, nhất định giết chưởng giáo, thay ngươi xuất khẩu ác khí, lại cứu về ngươi cha mẹ. Hơn nữa ta đã là Thiên Thần Bất Diệt Thể, Vũ thân thể đối với ta mà nói tựu không có bất kỳ ý nghĩa gì.”

Dương Thanh Huyền một trận tê cả da đầu, nghĩ đến bị Quỷ Tàng cắn nuốt cái kia chút hồn phách, không nhịn được nổi da gà, lạnh lùng nói: “Các hạ mời trở về đi, tựu không lưu ngươi ăn cơm.”

Thiên Dụ cả giận nói: “Thiên Thần Quyết nguyên bản chính là ta, ngươi hôm nay cho ta cũng phải cho, không cho ta cũng phải cho!”

Khí thế trên người một cái bộc phát ra, đột nhiên hướng về Dương Thanh Huyền chộp tới.

“Thật mạnh!”

Dương Thanh Huyền biến sắc mặt, hơn nữa làm hắn hoảng sợ là, mình Hỏa Nhãn Kim Tình càng hoàn toàn không nhìn ra Thiên Dụ tu vi.

Hơn nữa Thiên Dụ đến có chuẩn bị, vừa ra tay liền đồng thời đem khí thế thả ra, đem Huyền Thiên Cơ, Hoàng Đình cùng Tuân Ngự toàn bộ trấn áp.

“Để cho các ngươi tu luyện lâu như vậy, đã là mộ tổ trên mạo Thanh Yên, muốn cả đời cảm ân đái đức chuyện, hiện tại lại không biết đủ, còn nghĩ trường kỳ nắm giữ, tựu để ta tự mình đến đưa hắn thu về đi.”

Thiên Dụ phía sau một cái hóa ra Hư Thú cái bóng, đồng thời chia ra làm hai, hướng về Dương Thanh Huyền cùng Hoàng Đình nuốt đi.

Hoàng Đình cả kinh nói: “Xảy ra chuyện gì? Hôm nay khi ra cửa tính một quẻ, hẳn là hữu kinh vô hiểm quẻ a, chẳng lẽ lại toán sai rồi?”

Huyền Thiên Cơ sắc mặt khó coi nói: “Ngươi ngày hôm qua vừa mượn ta tiền... Chẳng lẽ là một đã sớm biết chính mình muốn chết, vì lẽ đó vay tiền tiêu phí, nhân phẩm thật ác liệt a, trả ta tiền đến...”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2532: Mọi Người Dự Tính

Hoàng Đình cả giận nói: “Đừng nói bậy! Mượn ngươi điểm tiền tiêu vặt, hàng ngày lẩm bẩm. Chính ta bằng bản lĩnh mượn tiền, tại sao muốn còn?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ngươi còn không thấy ngại nói, ngươi coi bói cái kia mấy viên tiền đều bị ngươi dùng hết.”

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Các ngươi hai cái có thể đứng đắn một chút sao? Đều sắp chết rồi!”

Cái kia Hư Thú to lớn lực cắn nuốt, đưa hắn hoàn toàn bao phủ, bóng tối của cái chết lan tràn toàn thân, càng không có một chút nào phản kháng khả năng.

Dương Thanh Huyền nội tâm ngạc nhiên vạn phần, rồi lại là một trận vô lực cùng cụt hứng, thầm nghĩ: “Vùng vũ trụ này bên trong cường giả thật nhiều a...”

Cái kia Hư Thú thôn phệ đột nhiên như là định trụ.

Thiên Dụ sắc mặt không tên cực kỳ khó coi.

Dương Thanh Huyền toàn thân buông lỏng, cái kia loại cảm giác của cái chết nhất thời không còn.

“Rống!”

Hư Thú bùng nổ ra rít gào trầm trầm, sau đó như thủy triều thối lui, trở về đến Thiên Dụ trong cơ thể.

“Lần này coi như số ngươi gặp may, có bản lĩnh cả đời không muốn ra Vô Dục Thành!”

Thiên Dụ hung tợn nhìn chăm chú Dương Thanh Huyền một chút, sau đó lại nhìn chăm chú hạ Hoàng Đình, hai người này là thịt của hắn, cho tới Huyền Thiên Cơ cùng Tuân Ngự, căn bản không rảnh chú ý, bóng người loáng một cái, liền trực tiếp biến mất không còn tăm hơi.

Lúc này, Tử Tâm thanh âm mới ở bên trong phòng vang lên, hừ nói: “Còn thật là náo nhiệt a, tụ hội cũng không cho ta biết?”

Mật thất trung ương, vô số tử quang hội tụ đến, hóa ra Tử Tâm bóng người.

Dương Thanh Huyền lộ ra khổ sở cười đến, toàn thân đều bị mồ hôi lạnh thấm ướt, cảm kích ôm quyền nói: “Đa tạ Thần Vương cứu giúp chi ân.”

Tử Tâm liếc mắt nhìn hắn, lại nhìn Huyền Thiên Cơ một chút, sau đó nói: “Vừa nãy người nọ là ai?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Người này gọi Thiên Dụ, lai lịch không rõ, Thần Vương vì sao không đem hắn lưu lại?”

Tử Tâm cười lạnh nói: “Ngươi này là cố ý muốn ta lúng túng sao? Người kia tình huống hết sức kỳ quái, thật giống không phải người, cũng không phải Hư Thú bản thân, cho ta một loại cảm giác kỳ dị, nhưng lại không nói ra được, nhưng thực lực cực mạnh. Nơi này là Vô Dục Thành, một khi khai chiến lời, thành trì thì xong rồi. Đổi thành những địa phương khác, ta có thể thử nghiệm một cái, có hay không có thể lưu lại người này.”

Dương Thanh Huyền kinh hãi nói: “Thần Vương cũng không nắm chắc có thể lưu lại người này?”

Tử Tâm nói: “Chưa từng thử, không biết, nhưng có không giữ được linh cảm." Trong mắt nàng tràn đầy oán giận vẻ, bất mãn nói: "Các ngươi này chút Thương Khung tinh vực người tới, chỉ mỗi mình kỳ kỳ quái quái, người quen biết cũng đều là kỳ kỳ quái quái."

Dương Thanh Huyền nói: "Thần Vương đại nhân cũng phải cẩn thận một chút, người này chuyên thôn phệ tu luyện Thiên Thần Quyết người."

Lập tức, liền đem Thiên Dụ vừa nãy tiết lộ ra ngoài tình huống, toàn bộ nói một lần.

Tử Tâm hơi thay đổi sắc mặt, lập tức rơi vào trầm tư.

Dương Thanh Huyền đám người cũng không đánh khuấy nàng.

Mật thất bên trong trở nên hết sức an tĩnh lại.

Sau một lúc, Tử Tâm mới nói: "Thôn phệ Thần quyết người tu luyện, liền có thể chuyển hóa thành tự thân lĩnh ngộ, chỉ có thể thuyết minh này Thiên Dụ cùng Thiên Thần Quyết bản thân có cực mạnh liên quan tính, đồng thời chỉ thích hợp với Thiên Thần Quyết, bằng không cái gì đều có thể nuốt, đã sớm là vạn cổ chí tôn. Mà cái kia Hư Thú cũng không phải là bản thể của hắn, ngược lại giống như gửi thân thể ở Hư Thú bên trên."

Dương Thanh Huyền nói: "Thần Vương ý tứ, là cái kia Thiên Dụ không có bản thể?"

Tử Tâm nói: "Như là như vậy, không thể xác định. Nhưng người này nếu cùng Vũ từng giao thủ, chí ít cũng là vùng vũ trụ này bên trong sớm nhất tiếp xúc Vũ một người trong. Năm đó Vũ tiến vào nơi đây vũ trụ, đã từng gây nên quá một ít thế lực chú ý, sau đó tựu im hơi lặng tiếng, nguyên lai có như vậy ngọn nguồn."

Huyền Thiên Cơ đột nhiên nói ra: "Này Thiên Dụ có thể hay không cũng không phải là nơi đây vũ trụ người, mà là giống như

Vũ, đến từ ban đầu sinh đời đại vũ trụ?”

Mọi người sững sờ, Tử Tâm nói: “Có loại khả năng này.”

Hoàng Đình nói: “Có thể còn có một chút điểm đáng ngờ. Hắn nếu cần Thiên Thần Quyết lực lượng, tại sao không chính mình tu luyện, tỷ như thiên thứ tư Cửu Diệu Tinh Thần Ấn, rõ ràng nắm giữ ở trong tay hắn, nhưng vứt cho người khác đi tu luyện, sau đó sẽ chính mình thôn phệ. Muốn nói lười, tựa hồ không còn gì để nói đi.”

Tử Tâm chìm hạ, nói: “Hai loại khả năng, một chính là loại này thôn phệ công pháp, chỉ có thể dựa vào thôn phệ đến thu được, hai chính là hắn bản thân cùng loại công pháp này sinh sinh bài xích.”

“Thực sự là cái người thú vị đây.”

Huyền Thiên Cơ hai tay ôm ở trước ngực, ở mật thất bên trong đi qua đi lại, nghiền ngẫm Thiên Dụ các loại, nói ra: “Ta cảm thấy được hai loại khả năng đều tồn tại. Hắn không có thân thể, làm sao thành tựu Bất Diệt Thể? Cũng hoặc là chúng ta đối với Thiên Thần Quyết lý giải, kém xa hắn?”

Tử Tâm nói: “Hắn dù sao cũng là cùng Vũ đã từng quen biết người, điểm ấy thật có khả năng.” Nàng oán giận nói: “Trong tay các ngươi còn có bao nhiêu bộ Thiên Thần Quyết? Đều lấy ra cộng hưởng đi.”

Huyền Thiên Cơ lật hạ khinh thường, nói: “Dù sao cũng ta không có.”

Hoàng Đình ho khan hai tiếng, nói: “Ta đổ có một ý tưởng, Thiên Thần Bất Diệt Thể rốt cuộc là tình huống thế nào, sợ là chỉ có Dương Vân Kính mới biết. Nhưng Dương Vân Kính ở chưởng giáo trong tay, trong thời gian ngắn không thể về được đến. Không bằng đem Thiên Thần Quyết toàn bộ để Dương Thanh Huyền tu luyện một cái, nhìn đến cùng sẽ phát sinh cái gì.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Này như thế nào cho phải? Ta công pháp tu luyện đã đủ nhiều, nhiều hơn nữa tựu thật sự không nhai nát.”

Tử Tâm hai mắt phóng ánh sáng, lập tức nói: “Dương Thanh Huyền nói đúng, hay là cho ta tu luyện đi!”

Hoàng Đình nói: “Thân mang Thiên Thần Quyết nhiều nhất chính là Dương Thanh Huyền, hơn nữa trong đó bảy mươi hai biến, mất đi truyền thừa môi giới, sợ là không người học sẽ chứ?”

Dương Thanh Huyền lặng lẽ, đúng như là Hoàng Đình nói, hắn tuy rằng thân mang bảy mươi hai biến, nhưng là trực tiếp từ trống không tinh huyết bên trong lấy được năng lực truyền thừa, hắn cũng không biết làm sao mới có thể truyền cho những người khác.

Hoàng Đình nói: “Từ điểm đó về mặt ý nghĩa tới nói, Dương Thanh Huyền là Thiên Dụ nhất định muốn ăn người. Bởi vì cái khác mấy thiên công pháp, vẫn có thể tìm đến khác tu luyện người, bảy mươi hai biến sợ là cả vũ trụ bên trong duy nhất cái này một phần.”

Dương Thanh Huyền mắng: “Cái kia Thiên Dụ rốt cuộc là cái gì người điên, biến thái!”

Tử Tâm thở dài, biết chính mình không vui, nhưng có thể dẫn tới vạn cổ chí tôn công pháp, chí ít chính mình còn có Luân Hồi Công, nghĩ tới đây, nóng bỏng ánh mắt hướng về Huyền Thiên Cơ nhìn tới.

đọc tr u yện

ở https://truyencuatui.n e t/Huyền Thiên Cơ xoay quay đầu, cho là không nhìn thấy.

Hoàng Đình nói: “Ta chỗ này có thiên thứ hai Hoàng Cực Kinh Thế Thư, thiên thứ tám Ngọc Hư Nguyên Thần Quyết, Dương Thanh Huyền có trang thứ ba Vạn Pháp Hồi Tưởng, thiên thứ năm Thái Huyền Kiếm Thiên, thiên thứ sáu Đại Thừa Vô Lượng Kinh, thứ bảy thiên Phong Nguyệt Chi Thư cùng thứ chín thiên bảy mươi hai biến, còn kém thiên thứ tư Cửu Diệu Tinh Thần Ấn cùng phần đầu tiên, mà Cửu Diệu Tinh Thần Ấn người tu luyện đã bị Thiên Dụ ăn hết. Ta đem hai thiên Thần quyết truyền cho Dương Thanh Huyền, liền có thể tập hợp bảy thiên, bao nhiêu đối với cái kia Bất Diệt Thể sẽ có một ít cảm ngộ. Việc này không nên chậm trễ, hiện tại tựu bắt đầu truyền công đi.”

Tử Tâm cau mày nói: “Chậm đã, tuy rằng ta là cảm ứng được Thiên Dụ khí tức mới quá tới cứu các ngươi, nhưng tương tự có chuyện muốn nói một cái, các ngươi có thể từng nghe qua đạo quả đại hội?”

Hoàng Đình cả kinh nói: “Có đạo quả xuất thế tin tức?”

Chương 2533: Đại Đạo Ngân Tích, Ai Là Mạnh Nhất?

Tử Tâm gật gật đầu, nói: “Đã lục tục có thiên diễn sư suy tính ra, chỉ là vị trí cụ thể, cùng với đạo quả đẳng cấp cao nhất tạm thời không người tính ra.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Đạo Quả đại hội là cái gì?”

Tử Tâm nói: “Thiên Đạo mênh mông, nhưng cũng sẽ ở vũ trụ hư không bên trong lưu lại dấu vết, những dấu vết này chính là vạn vật chúng sinh tìm kiếm cùng bắt giữ đại đạo cơ duyên. Trong đó có chút dấu vết, sẽ lấy Sinh Mệnh Chi Thụ tình thế đều hóa đi ra, chính là đại đạo cây ăn quả, mặt trên sẽ kết ra đạo quả. Đạo quả lại phân tiểu Thiên Đạo đạo quả, cũng gọi là tiểu thừa đạo quả, cùng với đại Thiên Đạo đạo quả, cũng gọi là Đại Thừa đạo quả.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ý là, hiện tại đã bắt lấy đại đạo ngân tích?”

Tử Tâm liếc mắt nhìn hắn, khen: “Ngươi hết sức thông minh, chính là bắt được đại đạo ngân tích, nhưng cũng không phải là sở hữu đại đạo ngân tích đều sẽ hình thành đại đạo cây ăn quả, bất quá lần này đại đạo ngân tích, đã có đều hóa cây ăn trái dấu hiệu, chỉ biết là cây ăn quả đản sinh ở Mục Hải Vực Giới bên trong, thiên nam mặt địa phương, vị trí cụ thể còn có chờ tiến một bước thôi diễn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia chẳng lẽ không phải lại là một phen gió tanh mưa máu?”

Hắn hơi hơi nhíu mày, hiển nhiên đối với giết chóc có chút chán ghét, dù sao lần này Ninh gia chi kiếp, chết rồi người quá nhiều.

Tử Tâm cười nói: “Này có thể bất nhất định, đối với võ giả mà nói, Đạo Quả đại hội nhưng là cực kỳ long trọng thịnh thế, rất nhiều người cuối cùng một sinh đều tham dự không một lần, các ngươi có thể có hứng thú?”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Có Đại Thừa đạo quả sao?”

Tử Tâm nói: “Chưa suy tính ra, hơn nữa có chút Đại Thừa đạo quả là tính toán không ra. Vì lẽ đó mỗi lần Đạo Quả đại hội, các môn các phái đều cực kỳ coi trọng. Đối với phổ thông Thiên Giới mà nói, tiểu thừa đạo quả cũng đã cực kỳ khó khăn. Nếu thật sự có Đại Thừa đạo quả xuất thế lời, tựu thật phải cẩn thận một chút.”

Dương Thanh Huyền minh bạch, nếu chỉ là tiểu thừa đạo quả, các môn các phái coi trọng trình độ có hạn, chỉ khi nào xuất hiện Đại Thừa đạo quả, tựu không có đơn giản như vậy.

Tử Tâm nói: “Bất quá xuất hiện Đại Thừa đạo quả tỷ lệ cực thấp.”

Dương Thanh Huyền nói: “Có này việc trọng đại, ta tự nhiên đồng ý tham dự.”

Hoàng Đình cùng Tuân Ngự nói: “Ta cũng tham dự.”

Tử Tâm nhìn phía Huyền Thiên Cơ, nói: “Ngươi đây?”

Huyền Thiên Cơ cười cợt, nói: “Nhìn tình huống đi, Đại Thừa đạo quả ta lại không giành được, tiểu thừa đạo quả đối với ta mà nói ý nghĩa không lớn.”

Tử Tâm nói: “Ngươi đúng là thấy rõ ràng.” Nói với mọi người: “Một có Đạo Quả đại hội tin tức, ta sẽ lập tức thông báo các ngươi. Khoảng thời gian này tốt nhất giữ liên lạc.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: “Ninh gia chiến sự hiện tại như thế nào?”

Tử Tâm trong đôi mắt lập tức lộ ra thần thái, vui vẻ nói ra: “Thu hoạch rất lớn. Chín đại chủ tinh tựu chỉ còn lại một quả cuối cùng, không ra nửa tháng liền có thể nắm lấy. Từ trước mắt lấy được tài nguyên đến nhìn, có thể bù đắp được tử chi thần tộc mấy vạn năm tiền lời.”

Dương Thanh Huyền trong lòng ngẩn ra, tuy rằng nghĩ tới thu hoạch phong phú, nhưng không nghĩ tới càng phong phú đến trình độ như thế. Thần tộc vốn là Thánh Tông tên bên trong tộc cường tộc, lợi nhuận cực kỳ đáng sợ, hiện tại lại một cái tăng thu nhập mấy vạn năm thu vào, đây là thế nào một con số? Căn bản không thể nào tưởng tượng được.

Tử Tâm vui vẻ cười không ngậm mồm vào được.

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, kinh ngạc nhìn Tử Tâm, chỉ cảm thấy này Thần Vương cười rộ lên thần thái, cực kỳ giống Tử Hà, Tâm đạo: “Các nàng không phải thân mẹ đẻ nữ, sao thần thái tương tự như vậy?”

Tử Tâm phát hiện chính mình có chút thất thố, lập tức thu liễm nụ cười, một đôi mắt lạnh nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, quát lên: “Nhìn cái gì vậy? Vô lễ!”

Dương Thanh Huyền mặt đỏ lên, Tâm đạo: “Này lão yêu bà trời biết bao nhiêu tuổi.” Vội vàng đem ánh mắt thu về, nói sang chuyện khác: “Không biết Thần Vương đối với chưởng giáo người này thấy thế nào?”

Tử Tâm nhíu mày lại, đầy mặt vẻ nghiêm túc, trầm ngâm nói: “Ta biết chưởng giáo bắt được ngươi cha mẹ, nhưng người này thần bí đến cực điểm, hơn nữa cường vô cùng khó tin. Căn cứ đại Thần Vương suy đoán, sức mạnh của người nọ không ở đại Thần Vương bên dưới.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Không ở đại Thần Vương bên dưới? Này...”

Một trái tim càng là thật lạnh thật lạnh.

Nếu chỉ là thông thường Thánh Chủ Thiên Vương, hắn còn có thể nhìn nghĩ một cái, nếu như không ở đại Thần Vương dưới lời, chẳng lẽ không phải vượt qua Thánh Chủ Thiên Vương?

Dương Thanh Huyền không nhịn được hỏi: “Vùng vũ trụ này bên trong, sức mạnh mạnh nhất rốt cuộc là ai? Có thể mạnh bao nhiêu?”

Tử Tâm trầm ngâm nói: “Vũ trụ bên trong ai mạnh nhất rất khó nói rõ ràng, bốn Thánh Chủ tám vực Thiên Vương xem như là mạnh nhất một nhóm người, này chút người đều nơi ở vũ trụ đỉnh, nhưng đại Thần Vương cùng liên minh chủ nhân Hàng Trần, lại muốn so với bốn Thánh Chủ tám vực Thiên Vương mạnh hơn một ít. Cho tới đại Thần Vương thực lực, đã đến nơi cửu tinh Thiên Giới. Nhưng ở cửu tinh vị trí nào trên, ta thì không rõ lắm.”

Dương Thanh Huyền sợ hãi nói: “Cửu tinh... Cái kia chẳng lẽ không phải cự ly vạn cổ chí tôn cũng là một sao kém?”

Tử Tâm cười nói: “Yên tâm đi, một sao kém, nhưng là vô số cái thế thiên tài cả đời cũng vượt qua không được cự ly. Từ thời gian khoảng cách trên nhìn, từ cổ chí kim, cửu tinh Thiên Giới cũng không hiếm thấy, có thể có ai chân chính đạt tới vạn cổ chí tôn?”

Sắc mặt của nàng đột nhiên ngưng lại, cẩn thận nói ra: “Gần nhất một lần chí tôn truyền thuyết, chính là ba vạn năm trước, đến từ chính bắc bộ vũ trụ một vị cường giả cái thế, như sao chổi giống như đảo qua trời cao, từ quật khởi đến phá không mà đi, chỉ có ngắn ngủn mấy trăm năm. Có người nói hắn đã bước chân vào vạn cổ chí tôn, nhưng cũng không có chứng cớ xác thật. Ngươi hẳn phải biết ta nói tới ai."

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Lần trước ở Mộc Lam Tinh, ngươi mượn đao giết người cái kia ba vị."

Tử Tâm cười khổ nói: "Lần kia kém một chút gây thành đại họa, vạn kiếp bất phục. Bất quá cũng còn tốt, nhờ có ngươi cùng tiểu cô nương kia nhận thức, tránh được một kiếp." Nói đến đây, còn có một trận khiếp đảm cảm giác, dặn dò: "Ngươi ngàn vạn lần ** muốn lấy làm trả giá, không nên đi trêu chọc ba người kia, lại càng không muốn có ý đồ với bọn họ."

Dương Thanh Huyền nói: "Hồng Tụ là bằng hữu ta, sẽ không."

Tử Tâm mắt trợn trắng nói: "Ngươi bạn nữ giới cũng thật nhiều."

Nhìn thấy Dương Thanh Huyền vẻ khốn quẫn, nàng "Hì hì" nở nụ cười, nhân tiện nói: "Đi rồi, có Đạo Quả đại hội tin tức, ta sẽ ngay lập tức thông báo các ngươi. Cho tới chưởng giáo, việc này muốn bàn bạc kỹ càng, không vội vàng được, ngươi an tâm tu luyện đi." Bóng người một cái trở thành nhạt, lập tức biến mất không còn tăm hơi.

Tử Tâm đi rồi, Huyền Thiên Cơ cũng thuận theo rời đi.

Hoàng Đình lưu lại truyền công Thiên Thần Quyết cho Dương Thanh Huyền.

Tuân Ngự cũng là lưu ở Thương Huyền Tông bên trong tu luyện, hắn đã bị chưởng giáo sợ mất mật, cái nào dám một mình đi ra ngoài, ở Thương Huyền Tông vẫn tính là an toàn.

Sau đó không lâu, Tử Tâm phái người đưa tới lượng lớn vật tư cho Thương Huyền Tông, nói là đánh hạ Ninh gia sau cho Thương Huyền Tông chia hoa hồng.

Số lượng, để Dương Thanh Huyền trợn mắt ngoác mồm, nhưng đương nhiên sẽ không khách khí, toàn bộ chiếu đan thu hạ, để Vu Khinh Nguyệt an bài xong xuôi, phân phát cho mọi người.

Trong khoảng thời gian kế tiếp, tựu cùng Hoàng Đình đồng thời tu luyện Thiên Thần Quyết.

Dương Thanh Huyền đem chính mình mấy vị hồng nhan tri kỷ, cùng với Thương Khung tinh vực tới một ít cường giả, còn có mình một ít tâm phúc đều kêu lên, dù sao Thiên Thần Quyết cho tới nay đều ở Thương Khung tinh vực lưu chuyển, mọi người bao nhiêu đều nghe qua hoặc là tiếp xúc qua một ít.

Dương Thanh Huyền cũng hi vọng thông qua động tác này, tăng cao mọi người thực lực.

Chương 2534: Phân Hồn Thuật, Bất Ngờ Đột Phá

Một tháng phía sau, Hoàng Đình liền cáo từ mà đi.

Dương Thanh Huyền đem Hoàng Cực Kinh Thế Thư cùng Ngọc Hư Nguyên Thần Quyết đều nắm giữ toàn bộ.

Hắn đối với đại đạo lĩnh ngộ đã cực cao, đối với thần thông vận dụng có thể học một biết mười, loại suy, không cần bao lâu thời gian, liền đem hai hạng thần thông công pháp tu luyện đến trình độ nhất định.

Mà cái kia Ngọc Hư Nguyên Thần Quyết, là một loại huyền diệu vô cùng thứ hai nguyên thần phương pháp tu luyện.

So với Quỷ Tàng truyền thụ cho bí pháp của chính mình còn phải tới càng thêm khó mà tin nổi.

Quỷ Tàng truyền thụ cho thứ hai nguyên thần pháp môn, chỉ là từ bản tôn hồn phách bên trong phân ra một tia một tia đến, tiến hành đơn độc bồi dưỡng, tuy rằng bình thường còn gửi thân thể ở đan điền cùng thân thể bên trong, nhưng trên thực tế đã là thứ hai hồn phách, có thể thoát rời bổn tôn thân thể tồn tại.

Để Dương Thanh Huyền kinh hỉ vạn phần là, này Ngọc Hư Nguyên Thần Quyết tu luyện ra được thứ hai nguyên thần, còn có thể cùng bản tôn hồn phách lần thứ hai hợp nhất, không chỉ có là một loại thứ hai nguyên thần phương pháp, càng là phân hồn thuật.

Nếu như có thể tu luyện tới cực hạn, tục truyền có thể hóa ra vô số phân thân.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nghĩ đến Không Đế lông tơ, trong lòng bỗng nhiên hơi động, lẽ nào Không Đế chính là tu luyện hoàn chỉnh Thiên Thần Quyết, đã đạt đến Bất Diệt Thể, có thể dùng một sợi lông tựu hóa ra phân thân?

Cái nghi vấn này sợ chắc là sẽ không có đáp án.

Dương Thanh Huyền trầm bình tĩnh lại tâm tình, bắt đầu để thứ hai nguyên thần từ bỏ phía trước bí pháp, chuyển tu Ngọc Hư Nguyên Thần Quyết.

Lại qua nửa tháng, thứ hai nguyên thần ở pháp quyết mới tu luyện hạ, vậy lại được đột phá một tầng, đạt tới hai sao sơ giai.

Dương Thanh Huyền giật mình không thôi, từ khi dung hợp tịch Phù Đồ Xá Lợi Tử sau, thứ hai nguyên thần tốc độ tăng lên nhanh chóng, giờ khắc này ngồi xếp bằng ở trước mặt mình, cả người kim quang lấp loé, từng vòng phóng ra, phục trang đẹp đẽ, giống như một tòa kim sơn giống như.

Thứ hai nguyên thần cau mày, hạ thấp xuống đầu, xem kỹ thân thể của chính mình.

Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng xúc động, một loại không tên rung động ở trong người trào hiện, kinh hỉ bên dưới, vội vàng trầm bình tĩnh lại tâm tình, hai tay bấm quyết, vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh.

Thứ hai nguyên thần ngẩng đầu, lấp lóe bên dưới, liền trở về Dương Thanh Huyền trong cơ thể, vận chuyển Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân.

Tuy rằng vẫn chưa thể như Ngọc Hư Nguyên Thần Quyết bên trong ghi lại như vậy, để thứ hai nguyên thần cùng bản tôn hồn phách hợp hai thành một, nhưng có thứ hai nguyên thần ở trong đan điền tọa trấn, đột phá tỷ lệ muốn tăng lên một ít.

Dương Thanh Huyền trong cơ thể cái kia cổ chân khí phun trào càng ngày càng mạnh, bắt đầu xông lên đánh cảnh giới.

Rất nhanh tựu hội tụ thành hải, trong cơ thể phát sinh kịch liệt tiếng gầm gừ, xung kích bình kia cổ.

Ở cách đó không xa mật thất bên trong, mấy vị trong tu luyện Tinh Túc, toàn bộ có cảm ứng, từng cái từng cái trợn to hai mắt, vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, vội vàng trấn bình tĩnh lại tâm thần, thả ra trong tay việc tu luyện, tay bấm quyết ấn, lẫn nhau trong đó liên hệ tới.

Nhất thời ở Dương Thanh Huyền mật thất bầu trời, hiện ra bốn loại màu sắc hào quang, bao phủ xuống.

Trên thực tế, Dương Thanh Huyền hội tụ tứ linh lực lượng ở trong người sau, cùng bảy vị Tinh Túc giữa khế ước lực lượng cũng phát sinh ra biến hóa, trở thành hoàn chỉnh tứ linh khế ước.

Đây là lúc trước Vũ vì ngăn được Tuân Ngự, lưu lại một loại huyền diệu khế ước pháp môn.

Dương Thanh Huyền tự nhiên cảm ứng được bảy nguồn sức mạnh cuồn cuộn không ngừng tụ hợp vào đến trong cơ thể mình, trợ giúp xung kích bình kia cổ.

Nhưng hắn cũng không lạc quan, lần trước xung kích thất bại cảnh tượng còn rõ ràng trước mắt.

Đồng thời cùng Hoàng Đình hỏi qua việc này.

Hoàng Đình nghe nghe sau cười to mấy tiếng, nói cho hắn biết ba sao phía sau, bất kỳ thiên tài đều sẽ cảm thấy to lớn gian nan, mỗi đi một bước đều phải trả giá khó có thể tưởng tượng gian khổ, đừng nói đột phá thất bại một lần, coi như là thất bại 100 lần cũng lại không quá bình thường.

Dương Thanh Huyền ổn định nỗi lòng, lấy một viên lòng bình thường đối với chờ trước mắt đột phá.

Trong cơ thể tiếng nổ vang rền kéo dài không ngừng, sức mạnh một điểm điểm đi lên chen, như là một quả mọc rễ nảy mầm hạt giống, muốn xuyên thủng cái kia tầng tầng áp chế, hướng về cảnh giới cao hơn đi.

Quá trình này giằng co hơn nửa giờ, vẫn như cũ chưa có thể xuyên thấu cái kia áp chế, Dương Thanh Huyền sắc mặt càng ngày càng khó coi, bởi vì hắn thể năng đã bắt đầu chống đỡ hết nổi.

“Chẳng lẽ lại phải thất bại?”

Dương Thanh Huyền cười khổ một tiếng, lòng nghĩ chính mình nhưng là vinh quang vương giả a, đều như vậy gian nan, cái kia những người khác có thể tưởng tượng được.

Phải biết ba sao Thiên Giới đã có thể quét ngang cái kia chút cấp thấp vực giới, bất kỳ một vị ba sao Thiên Giới, Đức Phong Cổ Lâu đều sẽ thành lập tỉ mỉ hồ sơ, nắm giữ to lớn tin tức giao dịch giá trị.

Tuy rằng Thánh Tông tên bên trong tộc ba sao Thiên Giới không ít, nhưng đây đã là hội tụ một phần tư cái vũ trụ toàn bộ hàng đầu sức mạnh.

Vũ trụ mênh mông vô biên, vô cùng tinh cầu, trên thực tế đứng ở tột cùng cũng mới mấy người như vậy.

“Ai.” Dương Thanh Huyền thầm than một tiếng, sức mạnh trong cơ thể cuồng triều bắt đầu xuất hiện biến mất, sợ là lại phải thất bại.

Đúng lúc này, một luồng cảm giác kỳ dị ở trong người sinh

thành.

Toàn thân bên trong, hiện ra một loại chưa bao giờ có sức mạnh, làm cho kinh lạc rung động, trăm huyệt cộng hưởng.

Dương Thanh Huyền vừa mừng vừa sợ, tựa hồ nghĩ tới điều gì, hai tay bỗng nhiên nắm tay, hét lớn một tiếng.

Cái kia nguyên bản sắp rơi xuống khí thế, lần thứ hai kéo lên tới, nhanh chóng hướng về cái kia bình phong ép đi.

“A!!”

Vô số cản trở ở trong người tầng tầng bị kích phá, cuối cùng này một nguồn sức mạnh đột nhiên đội lên đi tới, như là quyết chí tiến lên giống như, đem sở hữu sức áp chế toàn bộ phá khai.

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền trong cơ thể đột nhiên một tiếng vang thật lớn, toàn thân bắp thịt xương cốt, kinh lạc khiếu huyệt, như là nháy mắt nổ tung giống như vậy, “Oa” phun ra một ngụm máu đến.

Khí tức một cái rơi xuống đến cực điểm điểm.

Toàn bộ người cả người buông lỏng, ngửa mặt ngã trên mặt đất, nhưng trong đôi mắt nhưng là ức chế không được sắc mặt vui mừng.

Vừa nãy cuối cùng này một cái, xông phá toàn bộ áp chế, bước chân vào ba sao Thiên Giới trung kỳ.

Hơn nữa cái kia cỗ lực lượng kỳ dị, lúc trước chưa bao giờ cảm giác quá, nhưng là từ toàn thân bên trong hiện ra đến, thuần túy thân thể lực lượng, cần phải chính là Thiên Thần Bất Diệt Thể lực lượng.

Chỉ là Dương Thanh Huyền cũng không biết làm sao lợi dụng nguồn sức mạnh này.

Hắn không có hoàn chỉnh Thiên Thần Quyết, đối với Thiên Thần Quyết Bất Diệt Thể việc cũng mười phần mông lung.

Nhưng cỗ lực lượng này tính chất, hoàn toàn không kém Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, chỉ có điều lộ ra phương thức, cùng bất hủ thân hoàn toàn khác nhau.

Giống như là đại đạo hai cái đỉnh cao, có bất đồng riêng, rồi lại dẫn đầu độc chiếm.

“Oành” một tiếng, cửa mật thất bị oanh mở.

Mấy vị Tinh Túc tất cả đều vọt vào.

Bọn họ cuối cùng cảm ứng được Dương Thanh Huyền khí thế hầu như đổ nát xuống, sợ đến không để ý đèn cạn dầu thân thể, vội vàng vọt tới, “Đại nhân, ngươi không sao chứ?”

Tử Diên càng là lo lắng ngồi quỳ chân ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, kiểm tra vết thương trên người hắn.

Dương Thanh Huyền cười lắc đầu nói: “Không sao, để cho các ngươi lo lắng, cảm giác được một điểm mới đồ vật. Các ngươi tất cả đi xuống đi, ta tĩnh tu một cái liền có thể khôi phục.”

Xi Hằng đám người này mới yên tâm cáo từ, tiếp tục bế quan.

Ngoài cửa lách vào đến một người, chính là Vu Khinh Nguyệt, lo lắng hỏi thăm hạ thương thế sau, mới thở phào nhẹ nhõm, nói: “Thanh Huyền ca ca không nên quá liều mạng, nếu như ngươi xảy ra chuyện, chúng ta làm sao bây giờ. Đúng rồi, Thanh Huyền ca ca để ta tìm cái kia người, đã tìm được.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2535: Đưa Một Hồi Tạo Hóa, Hố Đen Bão Táp

Dương Thanh Huyền đại hỉ, vội vàng ngồi dậy, nói: “Ở đâu bên trong? Nhanh dẫn ta đi gặp nàng.”

Vu Khinh Nguyệt u oán nói: “Ngươi đều bị thương thành như vậy, cũng không nghỉ ngơi cho khỏe hạ, tựu vội vã đi gặp em gái.”

Tử Diên sững sờ, nói: “Em gái?”

Sau đó ánh mắt trở nên bắt đầu ác liệt.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Dìu ta lên, sẽ giúp ta thay quần áo khác, chúng ta vừa đi vừa nói.”

“Không cần, ta tự mình tới.”

Ngoài cửa truyền đến một thanh âm, sau đó liền đi tiến vào một vị nữ tử.

Vu Khinh Nguyệt kinh hãi, chính mình lại bị theo dõi, nhưng hoàn toàn không sát.

Dương Thanh Huyền vội vàng đứng lên, rất cung kính chắp tay ôm quyền nói: Gặp qua Hồng Lâm đại nhân."

Vu Khinh Nguyệt sửng sốt hạ, không biết phu quân làm sao đối với cô gái này như vậy tôn kính.

Tử Diên tuy rằng không có cùng Hồng Lâm từng qua lại, nhưng ở Vũ Lăng Nguyên thời điểm đấu giá, là gặp Hồng Lâm.

Dương Thanh Huyền liếc mắt ra hiệu, ra hiệu hai nữ tránh trước hạ.

Vu Khinh Nguyệt cùng Tử Diên biết điều lần lượt ly khai, ra mật thất, còn đem cửa mật thất thuận lợi đóng lại.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta nghe Hoàng Đình nói, đại nhân tựu ở Vô Dục Thành bên trong, thử tìm kiếm một phen, không nghĩ tới thật sự tìm được.”

Hồng Lâm nói: “Tiểu tử kia nắm giữ thiên diễn thuật, muốn tìm một người cũng không phải việc khó, chỉ là ngươi tìm ta làm cái gì? Chẳng lẽ...” Sắc mặt nàng đột nhiên thay đổi, cả kinh nói: “Chẳng lẽ là cái kia đồ xảy ra vấn đề rồi?”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đại nhân có phải là cảm ứng được cái gì?”

Hồng Lâm vội vàng nói: “Đúng là đồ xảy ra vấn đề rồi? Nói mau, xảy ra chuyện gì!”

Lập tức, Dương Thanh Huyền liền đem ở Ninh gia vực giới thời gian phát sinh tình huống nói tường tận một lần.

Hồng Lâm sắc mặt vạn phần khó xem, một trận lẩm bẩm thất thần nói: “Thật sự xuất hiện...”

Dương Thanh Huyền nói: “Đại nhân, cái kia người... Rốt cuộc là ai?”

Hồng Lâm nói: “Nàng là một phần trí nhớ của ta, có thể nói chính là ta một bộ phận.”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy khó có thể lý giải, đầy mặt ngạc nhiên.

Hồng Lâm thở dài, nói: “Này chút đã không trọng yếu, quan trọng là... Lấy sức mạnh của ta bây giờ, còn chưa đủ lấy thu về nàng. Dương Thanh Huyền, ngươi sẽ giúp ta một lần, ta tiễn ngươi một hồi tạo hóa."

Dương Thanh Huyền vội hỏi: "Đại nhân từng mấy lần giúp ta, lần trước càng là cứu ta ở gần chết nơi, có việc xin cứ việc phân phó, bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng không chối từ."

Hồng Lâm nói: "Ta đem Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ phóng ở ngươi ở đây nguyên do, một là sợ đương đại đại Thần Vương phát hiện, hai chính là sợ bên trong cái kia nàng tỉnh lại, mà ta không phải là đối thủ, sẽ bị nàng thôn phệ. Nhưng vẫn là không nghĩ tới, nàng càng nhanh như vậy tựu thức tỉnh, nhất định là lần trước thay ngươi chữa thương trong quá trình, vận dụng bên trong Thái Dịch lực lượng."

Dương Thanh Huyền nói: "Nguyên lai sự tình vẫn là nguyên nhân bắt nguồn từ ta."

Hồng Lâm sắc mặt khó coi nói: "Hiện đang muốn áp chế nàng, cũng chỉ có thể lợi dụng thuế ruộng Nguyên Đồ sức mạnh của bản thân, vì lẽ đó ta sẽ dạy ngươi làm sao khống chế cùng lợi dụng này đồ. Nhưng ngươi vạn vạn ghi nhớ kỹ, khống chế này đồ sau, toàn bộ lực lượng muốn dùng tới dọa chế cái kia người, mà không thể dùng để đối địch. Bằng không này đồ sức mạnh một yếu, cái kia người thì có thể phá phong mà ra. Khống chế Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ sau, đối với bản thân ngươi mà nói, không khác nào một hồi tạo hóa, nhưng cùng lúc cũng phải cẩn thận nó sẽ chọc tới sự cố."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Này..." Lập tức ôm quyền chắp tay, mừng lớn nói: "Đa tạ Hồng Lâm đại nhân."

Hồng Lâm gật gật đầu, than thở: "Này mặc dù là của ta kiếp, nhưng làm sao không phải là ngươi tạo hóa đây? Chờ ta sức mạnh hoàn toàn khôi phục, có năng lực áp chế người kia thời điểm, ngươi lại đem này đồ đưa ta.”

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Tự nên như vậy, tuyệt không dám có lòng tham.”

…

Tựu ở Dương Thanh Huyền cùng Hồng Lâm bắt đầu bế quan thời điểm.

[truyen cu

a tui 00 vn] Ninh gia vực trong giới hạn lại xảy ra một việc lớn.

Ninh gia vực giới chi linh lần thứ hai xuất hiện, không có dấu hiệu nào liền hướng sở hữu Thánh Tông danh tộc ra tay, trong lúc nhất thời đánh chết đại lượng Thánh Tông danh tộc đệ tử, dẫn đến máu chảy thành sông, các phái tổn thất nặng nề.

Mọi người đều cho rằng này vực giới chi linh là bị Ninh gia đệ tử đã khống chế, là Ninh gia phản kích thủ đoạn cuối cùng, nhưng không nghĩ tới này vực giới chi linh tựu liền Ninh gia đệ tử cũng đã giết, không có bất kỳ phân biệt tâm, gặp được sinh linh liền giết.

Mọi người nhất trí cho rằng này vực giới chi linh hoặc là trời sinh tà ác, hoặc là chính là điên rồi, liền dồn dập phái cường giả nhập cảnh, ở trải qua mấy lần Kinh Thiên đại chiến hậu, rốt cục tập hợp các nhà lực lượng, đem vực giới chi linh chém giết.

Này linh ngã xuống thời gian, thân thể hướng vào phía trong tự hành sụp xuống, nổ ra một cái hắc động lớn, đánh nát tầng tầng hư không, hướng về mịt mù không thể ngửi nổi địa phương lan đến mà đi…

“Tiểu đệ trần chim trĩ, lệ thuộc vào ngựa trắng sẽ Phó đường chủ thủ hạ, ta có người tỷ tỷ ở Chu Võ đường đường chủ thiên kim tiểu thư bên người làm nha hoàn, Chu Võ đường nhưng là danh tộc Chu gia sáu các đệ tử chu ruột già đồ đệ hàng xóm dì Hai trượng cô cha nuôi em vợ khai sáng. Như thế một tính ra, ta cùng Chu gia cũng coi như là có sâu đậm ngọn nguồn, mong rằng chư vị bằng hữu cho chút thể diện, huống hồ này linh mạch vốn là ở ta ngựa trắng sẽ quản hạt cảnh nội."

Tòa nào đó tinh cầu trên, một chỗ linh khí nồng nặc bảo trên đất trống, hội tụ đại lượng cường giả, đứng thành hai phái, đều là sắc mặt ngưng trọng, giương cung bạt kiếm.

Một tên trong đó tư thế oai hùng bộc phát, dài đến tuấn mỹ nam tử đứng ra liệt đến, ôm quyền cao giọng nói, trên mặt tràn đầy một tia cực độ cảm giác ưu việt.

Cũng bởi vì tỷ tỷ của hắn ở Chu Võ đường làm nha hoàn, mà Chu Võ đường cùng danh tộc Chu gia có thể kéo lên một ít quan hệ.

Đối diện trong một đám người, đi ra một tên khôi ngô nam tử, quát lên: "Cho rằng tựu ngươi cùng danh tộc kéo trên quan hệ sao? Ta hai cô con gái cha nuôi ở Đông Phương thế gia cấp dưới Liệt Hỏa giúp cấp dưới thanh y phường một chỗ mỏ quặng làm thứ hai người phụ trách!"

Hai phái người riêng phần mình báo lên Nhân Mạch quan hệ sau, bầu không khí càng là chưa từng có khẩn trương, đại chiến động một cái liền bùng nổ.

Đột nhiên, nguyên bản vẫn là sáng ngời bầu trời, một cái trở nên tối tăm.

Vòm trời hắc đè xuống, vô số cuồng phong ở trên hư không nổi lên.

Hai phái người đều là kinh hãi, vội vàng đi lên không nhìn tới, đầu vừa rồi giơ lên, tựu "Ầm ầm" một tiếng vang thật lớn, toàn bộ một triệu dặm bầu trời toàn bộ bị đen nhánh sức mạnh đánh nát.

Hố đen bão táp không biết từ chỗ nào kéo dài mà đến, nháy mắt đem giương cung bạt kiếm hai phái người toàn bộ nuốt hết, oanh một điểm cặn bã không còn sót lại một chút cặn.

Này cỗ diệt thế lực lượng trực kích ở trên mặt đất, điên cuồng xé rách tinh cầu bề ngoài.

"Hả?"

Ở cự ly ngôi sao này gần nhất Thiên Nhai tinh thượng, đang lúc bế quan bên trong Vi Thanh, đột nhiên mở hai mắt ra, hướng về hư không nhìn tới.

Ở sát vách mật thất bên trong bế quan Xa Vưu, cũng là đồng thời mở mắt ra, lặng lẽ cười một tiếng, tự nói: "Đến. Chà chà, tựu không biết là có hay không có Đại Thừa đạo quả đây, thật có chút mong đợi a."

Cũng trong lúc đó, các Đại Thánh tông tên bên trong tộc thiên diễn sư môn, đều bị khẩn cấp triệu tập đến riêng mình chủ tinh đi tới, tập trung cùng nhau tiến hành thôi diễn.

Huyễn Trần Hải trên.

Hàng Trần ngồi xếp bằng sau lưng Tịnh Cổ Linh Quy, đột nhiên linh quy nhẹ nhàng động hạ, mai rùa trên hoa văn một cái lưu động, toàn bộ hướng về hư không hình chiếu mà đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2536: Chỗ Tọa Hóa

Hàng Trần mở hai mắt ra, nhìn những hoa văn kia hình chiếu.

Vô số ký tự màu vàng ở bên trong sắp xếp tổ hợp, hình thành một bức vũ trụ mênh mông vĩ đại đồ.

Bên trong mỗi một viên tinh cầu trên, đều tiêu chú lượng lớn con số, định vị cái này tinh cầu nơi tọa độ.

Hàng Trần nhìn mấy lần, nhất thời biết được phương vị cụ thể, hỏi: "Linh quy, có Đại Thừa đạo quả sao?"

Tịnh Cổ Linh Quy lắc lắc đầu.

Hàng Trần cau mày nói: "Là không có có còn không biết?"

Linh quy trong miệng phát sinh "Ùng ục" vài tiếng, tựu nhắm hai mắt lại.

Hàng Trần trên mặt lộ ra vẻ ngạc nhiên, nói: "Càng là như vậy..."

...

Vô Dục Thành, Thần Vương phủ bên trong.

Thần tộc một đám cường giả, còn có Tử Tâm mấy vị nghĩa nữ, đều tụ hội một đường, ở lẫn nhau thấp giọng nghị luận cái gì.

Dương Thanh Huyền rất nhanh liền đến đến, mọi người vừa thấy hắn, toàn bộ đều dừng lại trò chuyện, quăng tới hữu hảo và thiện ý ánh mắt. Lại không nói Dương Thanh Huyền cùng Tử Tâm quan hệ, chỉ bằng mượn thực lực bản thân, cũng dễ dàng thu được mọi người tôn kính và hảo cảm.

Dương Thanh Huyền hướng về mọi người khẽ mỉm cười, mặc dù là đối với quăng tới cực nóng ánh mắt Tử Nhan đám người, cũng nhếch miệng mỉm cười, sau đó đứng ở trước đại điện phương, nửa khép hai mắt, yên lặng chờ Thần Vương đến.

Sau đó không lâu, lại chạy đến mấy vị Thần Vương phủ cao tầng.

Tử Tâm mới xuất hiện ở trong đại điện, trực tiếp ngồi trên vương tọa.

Tử Tâm đầu tiên là nhìn về phía Dương Thanh Huyền, sau đó ánh mắt quét qua đại điện, đi thẳng vào vấn đề nói: “Đạo quả cây có tin tức. Càng là bị Ninh gia vực giới chi linh ngã xuống thời gian sụp xuống thành hố đen bão táp, đánh vỡ một chỗ nguyên vốn đã khép lại hư không, từ bên trong toát ra đại đạo khí tức, đồng thời sinh ra đạo quả chi thụ hóa phát hiện dấu hiệu. Căn cứ thiên diễn sư môn suy đoán, chỗ này trong hư không càng là một vị cường giả cái thế chỗ tọa hóa.”

Trong điện mọi người nghe vậy, không bất đại kinh.

Tử Nhật ngơ ngác nói: “Là người phương nào tọa hóa, lại sẽ có đại đạo khí tức xuất hiện? Chẳng lẽ là vạn cổ chí tôn?”

Tử Tâm lắc đầu nói: “Nếu như vạn cổ chí tôn, thì sẽ không tọa hóa, chí ít sẽ không ở chỗ này tọa hóa. Đại Thần Vương triệu tập toàn bộ Thần tộc đứng đầu thiên diễn sư tiến hành tính toán, sau đó còn cùng mấy cái Thánh Tông tên bên trong tộc tính toán kết quả tiến hành so với đúng, trên căn bản có thể xác định một chuyện. Tọa hóa ở đằng kia không gian bên trong, là bảy mươi vạn năm trước tung hoành toàn bộ nam bộ vũ trụ không có địch thủ, được khen là vô cùng có khả năng bước chân vào vạn cổ chí tôn Thiên Vương Tô Bạch.”

“Tô Bạch?!”

Trong điện vang lên một mảnh tiếng ồn ào, đều là lộ ra vẻ khó tin, “Tương truyền Tô Bạch Thiên Vương không phải đi hướng về ban đầu sinh đời đại vũ trụ sao?”

Tử Tâm nói: “Đó chỉ là truyền thuyết mà thôi, bây giờ xem ra, truyền thuyết là sai a.” Trên mặt nàng toát ra vẻ cô đơn biểu hiện.

Bước vào tầng cuối cùng đường càng là gian nan như vậy.

Vô số năm qua, tựu chưa từng nghe nói ai thật sự bước vào quá vạn cổ chí tôn.

Nếu không có lần trước Thiên Thu ảo cảnh, Dương Thanh Huyền phá khai Thái Vũ không có chữ trên bia huyền bí, gặp được có người đột phá tới tôn lúc cảnh tượng, nàng thật muốn hoài nghi Chí Tôn cảnh là có hay không thật tồn tại.

Dương Thanh Huyền đối với Tô Bạch việc cũng không rõ ràng, chỉ là hỏi: “Nếu Thiên Vương mộ xuất thế, đồng thời có đạo quả xuất hiện, cái kia Thần Vương ra sao dự định? Cái khác Thánh Tông danh tộc lại sẽ ra sao đối sách?”

Tử Tâm cười nói: “Yên tâm đi, sẽ không xuất hiện diện tích lớn mưa máu gió tanh. Mỗi một lần đạo quả xuất thế, vì để tránh cho quy mô lớn chém giết, đều là do liên minh an bài thống nhất, công bằng công chính tiến hành thu được. Chính là mọi người thương nghị một phen, mỗi phái phái ra bao nhiêu người, tu vi đẳng cấp hạn chế ở cái gì trong phạm vi. Như vậy có thể mức độ lớn nhất tránh khỏi tử vong.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thì ra là như vậy, người Thánh chủ kia Thiên Vương cùng với chưởng môn các phái cũng sẽ không đi trước?"

Tử Tâm nói: "Nếu như không có xác thực Đại Thừa đạo quả tin tức, cấp bậc này cường giả là sẽ không xuất thủ. Lần gần đây nhất Đại Thừa đạo quả xác định xuất thế tin tức, vẫn là một vạn năm trước, lúc đó chưởng môn các phái đều rối rít ra tay. Bất quá trước mắt chỉ là suy đoán ra không có Đại Thừa đạo quả, tình huống thực tế làm sao cũng không biết. Có rất nhiều lần dự tính đều xuất hiện sai lầm, ở tiểu thừa Đạo Quả đại hội bên trong, xuất hiện Đại Thừa đạo quả. Vì lẽ đó ngươi lần này cũng phải nhìn cẩn thận, nếu như có Đại Thừa đạo quả xuất thế, nhất định muốn tranh thủ thu được."

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Ta tận lực đi, được nhìn thấy đều là một ít nhân vật thế nào. Nếu như hạn chế đẳng cấp quá cao, ta sợ khó khăn."

Tử Tâm mỉm cười nói: "Yên tâm đi, chiếu thường ngày tình huống nhìn, nhiều nhất phái bốn sao Thiên Giới đến đỉnh."

Dương Thanh Huyền nói: "Bốn sao Thiên Giới sao, vậy ta còn có thể ứng phó được."

Tử Tâm nói: "Đạo Quả đại hội sắp tổ chức, rất nhiều thế lực cũng bắt đầu chạy tới chỗ kia Thiên Vương mộ phụ cận Thiên Nhai Tinh, ta sẽ tận lực yêu cầu đem hạn chế ép xuống, nếu như có thể ép ở ba sao Thiên Giới, ngươi liền có thể lấy tiến nhập quét ngang vô địch rồi."

Dương Thanh Huyền nói: "Các phái sợ là sẽ không đồng ý đi."

Tử Tâm nói: "Không hẳn, vừa đến mỗi lần Đạo Quả đại hội, đều là các phái đệ tử lịch luyện tuyệt hảo cơ hội, thứ hai lần này Ninh gia sự kiện, bọn họ đều không ít chỗ tốt, những chỗ tốt này cũng không thể lấy không, ít nhất phải cho ta mấy phần mặt mũi mới là."

Nàng hạ lệnh: “Tử Nhật, kiểm kê người trong danh sách, theo ta cùng đi.”

…

Nguyên bản nơi ở vực giới ranh giới Thiên Nhai Tinh, lập tức trở nên náo nhiệt.

Lượng lớn Thánh Tông danh tộc, tất cả đều chạy tới nơi đây, nhưng vẫn chưa tiến nhập Thiên Nhai Tinh, tất cả đều ở Thiên Nhai Tinh phụ cận, cũng là cái kia hắc động thật lớn bão táp phụ cận, thành lập lên Thánh Quyền Binh Giới, vẽ ra địa bàn của chính mình.

Tựu ở cách đó không xa, hắc động thật lớn bão táp xuyên thấu một viên tinh cầu, trình đồng hồ cát chảy hình thái, hai đầu thô, ở giữa tỉ mỉ, mà cái viên này tinh cầu bị gió lốc trực tiếp xuyên thủng, lại không có nổ tung, tức cười bộ ở trong bão tố, giống như là bị xuyên hạt châu.

Đồng thời một cái kỳ dị mặt bằng, từ cái kia trong bão tố khuếch tán ra, thật giống một cái to lớn màu đen tinh vân, tỏa ra làm người sợ hãi khí thế.

Như có như không đại đạo ngân tích, từ bên trong xuyên thấu đi ra, kinh sợ ở mỗi một vị võ giả trong lòng.

“Thiên Đạo mịt mờ, Địa Đạo mênh mông, Nhân đạo minh minh.”

Thiên Nhai Tinh trên, cùng với các đại Thánh Quyền Binh Giới bên trong, mỗi người võ giả đều sắc mặt ngưng trọng nhìn này kỳ dị thiên tượng.

Rất nhiều người càng là vội vàng ngồi xếp bằng xuống, mượn cơ hội tu luyện, không muốn từ bỏ này mảy may cơ hội.

“Thiên Đạo mới là tất cả những thứ này trong vũ trụ duy nhất chúa tể, còn lại bất quá đều là sâu kiến thôi.”

Vũ trụ hư không bên trên, Hàng Trần đứng ở Tịnh Cổ Linh Quy trên lưng, nhìn to lớn kia dị tượng, không từ cảm khái vạn phần.

Tịnh Cổ Linh Quy tứ chi chầm chậm bò được, nhưng cũng lấy một loại kỳ dị tốc độ, xuyên toa thời không quy tắc, rất nhanh phải dựa vào gần Thiên Nhai Tinh phụ cận.

“Chẳng lẽ là Đạo Quả đại hội? Trời ạ, Thiên Nhai Tinh phụ cận dĩ nhiên xuất hiện đại đạo cây ăn quả!”

Các loại tin tức gió giống như ở toàn bộ Thiên Nhai Tinh truyền lên mở.

“Đạo Quả đại hội, ta cũng tốt muốn tham gia a! Nếu như có thể thu được một viên đạo quả, để ta đem sáu cái lão bà toàn bộ bán ta đều chịu.”

“Ha ha, Đạo Quả đại hội từ trước đến giờ chỉ có Thánh Tông danh tộc đệ tử mới tham ngộ thêm, người đi không được là đắc đạo quả, là trực tiếp đưa mạng a.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2537: Thánh Tông Tụ Hội, Thỏa Thuận Ngưỡng Cửa

“Này Thiên Đạo Quả Thụ rõ ràng xuất hiện ở chúng ta Thiên Nhai Tinh phụ cận, hẳn là tài nguyên của chúng ta mới đúng, làm sao lại bị này chút Thánh Tông danh tộc bá chiếm, quá không công bằng!”

“Đúng đấy, dù cho cho chúng ta một ít tiêu chuẩn cũng tốt, một cơ hội nhỏ nhoi cũng không cho, khinh người quá đáng!”

Các loại oán giận cùng tức giận tâm tình tiêu cực, trên Thiên Nhai Tinh rất nhiều cường giả đỉnh cao bên trong lan tràn.

“Tất cả im miệng cho ta!”

Một đạo lạnh lùng âm thanh ở trên hư không vang lên, trực tiếp truyền về Thiên Nhai Tinh trên các môn các phái cường giả, hầu như Giới Vương trở lên tồn tại, đều nghe được âm thanh, lộ ra kinh sợ.

Thanh âm này là Thiên Nhai Tinh trên công nhận cường giả số một phát ra: “Tất cả mọi người không được vọng nghị việc này! Các môn các phái quản tốt mình người, bằng không không hiểu ra sao tựu diệt môn cũng đừng trách ta. Chính mình chết thì chết xa một chút, có thể chớ liên lụy toàn bộ Thiên Nhai Tinh đồng thời xong đời!”

Các đại môn phái chưởng môn toàn bộ đều đổi sắc mặt, vội vàng tuyên bố ra lệnh đi, thu lại bên trong môn phái tất cả hành vi, Đạo Quả đại hội trong lúc, không được tự tiện ở bên ngoài đi lại.

...

Tịnh Cổ Linh Quy trở nên lớn vạn lần thể tích, như là một khối dày nặng lục địa, trôi nổi trên bầu trời Thiên Nhai Tinh.

Lượng lớn cường giả từ bốn phương tám hướng bay tới, toàn bộ rơi ở quy trên lưng.

Mỗi một vị rơi xuống võ giả, đều sẽ cung kính một tiếng, “Đắc tội rồi, linh quy Thánh giả.” Để bày tỏ đối với linh quy tôn kính, cùng mạo phạm áy náy.

Linh quy buông tuồng bay trên không trung, hai mắt nửa khép, bên trong một mảnh vẩn đục vô quang.

Nguyên bản Thánh Tông danh tộc số lượng là bốn mươi chín, nhưng Ninh gia ngã xuống sau, biến thành bốn mươi tám, mà đại Thần Vương chỉ là Thần tộc một cái tượng trưng, bản thân cũng không có lãnh địa thế lực, độc lai độc vãng, vì lẽ đó trình diện thế lực tổng cộng là bốn mươi bảy gia.

Đáp lại Hàng Trần chi mời, bốn mươi bảy gia thế lực người dẫn đầu, tất cả đều bay tới Tịnh Cổ Linh Quy trên lưng nghị sự. Đa số người chỉ là tông môn bên trong phái ra đại biểu, thực lực bản thân cũng không phải là rất mạnh, giẫm ở Tịnh Cổ Linh Quy trên lưng, nơm nớp lo sợ, không dám nhúc nhích một cái.

“Ồ, này quy lưng thật là kỳ lạ dáng vẻ.”

Dương Thanh Huyền dùng chân ở quy trên lưng đạp mấy hạ, lại ngồi xổm người xuống, lấy tay gõ gõ, nói ra: “Không phải vàng không phải ngọc, là làm bằng vật liệu gì tới?”

Tịnh Cổ Linh Quy cặp mắt đục ngầu bên trong, tuôn ra một tia lăng liệt sát khí.

Dương Thanh Huyền nhất thời cảm thấy cả người phát lạnh, toàn bộ người như rơi vào hầm băng, hàm răng "Cộc cộc" thượng hạ run lên.

Bốn mươi mấy người tất cả đều nhìn hắn, từng cái từng cái há to mồm, hai tóc mai lăn xuống hạ mồ hôi lạnh.

Tử Tâm vội vàng ôm quyền nói: "Linh quy Thánh giả, tiểu tử này không hiểu chuyện, có mạo phạm, mong rằng Thánh giả bao dung, bỏ qua cho hắn vô lễ tội."

Hàng Trần nói: "Quên đi thôi."

Tịnh Cổ Linh Quy này mới nhẹ nhàng lung lay cúi đầu, thu về cái kia bén nhọn ánh mắt, tiếp tục nửa khép suy nghĩ, ngủ mê man dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền rồi mới từ cái kia loại khí thế đáng sợ bên trong thoát thân, người đổ mồ hôi lạnh.

Một ông già cau mày nói: "Tiểu tử này là ai? Tử Tâm, ngươi Thần tộc không khỏi quá ngông cuồng đi, lại còn mang một người tới?"

Tử Tâm nói: "Hàng Trần đại nhân chỉ là cho đòi chúng ta lại đây nghị sự, chưa nói không cho mang người chứ?"

Ông lão kia cười lạnh nói: "Nơi này chính là linh quy Thánh giả trên lưng, những người khác có tư cách gì đứng ở nơi này?"

Xung quanh người đều là hơi gật đầu, bọn họ đứng ở đây đều cảm thấy nơm nớp lo sợ, tiểu tử kia lại còn lại nhảy lại gõ, thực sự là tìm đường chết a.

Dương Thanh Huyền ho khan hai tiếng, nói: "Vị đại nhân này ý tứ, là ta không có tư cách, ngươi có tư cách?"

Ông lão kia khinh miệt lườm hắn một cái, ngửa đầu lên, nói:

“Đương nhiên.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta thừa nhận mình không có tư cách, bởi vì vị này linh Quy đại nhân là Thánh giả, là muốn dùng để tôn kính. Ta tin tưởng mặc dù là liên minh người chủ trì Hàng Trần đại nhân, đứng ở linh quy Thánh giả trên lưng, cũng là lòng mang kính ý, coi Thánh giả là làm bạn, cũng không làm thấp đi chi tâm. Mà vị đại nhân này nhưng cho là mình có tư cách giẫm ở linh quy Thánh giả trên lưng, này... Không biết vị đại nhân này danh hiệu?”

Ông lão hoàn toàn biến sắc, vội vàng nói: “Ngươi, ta, ta cũng không tư cách...”

Dương Thanh Huyền nói: “Vừa nãy mọi người đều nghe, ngươi nói chính mình có tư cách, hiện tại làm sao trở nên nhanh như vậy? Không biết đại nhân là nhà ai chưởng môn người phụ trách, nói chuyện như phóng P, chuyển thân liền có thể lấy đánh chính mình mặt. Cũng không biết linh quy Thánh giả có đồng ý hay không ngươi giẫm ở trên lưng hắn tư cách.”

Tử Tâm cười nói: “Vị đại nhân này là Chung Ly thế gia một vị trưởng lão, hình như là gọi Chung Ly ấm tới?”

Chung Ly ấm chính nổi giận hơn, đột nhiên một luồng ý lạnh từ dưới chân truyền đến, toàn bộ người như rơi vào hầm băng, một cái sắc mặt trắng bệch, cùng Dương Thanh Huyền một dạng sợ đến hàm răng run lên.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Xem ra linh quy Thánh giả cũng không ủng hộ tư cách của người a.”

Hàng Trần nói: “Được rồi, đừng làm rộn.”

Linh quy này mới lần thứ hai thu hồi khí hơi thở.

Chung Ly ấm sắc mặt vạn phần khó coi, oán giận mạnh mẽ trừng mắt Dương Thanh Huyền.

Hàng Trần ánh mắt đầu đi qua, hỏi: “Ngươi là Dương Thanh Huyền?”

Dương Thanh Huyền không dám bất cẩn, ôm quyền nói: “Chính là.”

“Rầm”, quy trên lưng một mảnh ồn ào, đều là lộ ra vẻ giật mình.

Tựu liền Chung Ly ấm cũng sửng sốt hạ, lập tức sắc mặt càng thêm nham hiểm khó coi.

Lập tức toàn bộ nam bộ vũ trụ bên trong, muốn nói của người nào tiếng tăm to lớn nhất, sợ sẽ là người trước mắt này, nhất thời huênh hoang không hai, coi như là Thánh Chủ Thiên Vương, đều bị hắn vung tới.

Hàng Trần gật đầu nói: “Ngươi rất tốt.”

Dương Thanh Huyền cười cợt, nói: “Ngươi cũng vậy.”

Hàng Trần sững sờ, lập tức nở nụ cười, sau đó tựu ánh mắt nhìn phía mọi người, nói ra: “Bình thường nghĩ muốn tập hợp đủ chư vị, thực sự là thiên nan vạn nan đây. Khó được Đạo Quả đại hội tổ chức, chư vị một cái không thiếu tất cả đều tới.”

Trong đám người vang lên một ít “Khà khà” tiếng cười.

Hàng Trần mặt không thay đổi nói ra: “Lần này đại đạo ngân tích, trước có hậu quả chư vị đều hẳn biết, ta cũng sẽ không lập lại. Chư vị cảm thấy, lần này Đạo Quả đại hội, đem tu vi cảnh giới chọn lựa ở mức độ nào chuyện gì?”

Một người nói ra: “Ít nhất phải có Thiên Giới mới được, bằng không đừng nói đắc đạo quả, chính là tiến nhập Thiên Vương mộ tư cách đều không.”

Tất cả mọi người là gật đầu tán thành, nói: “Dĩ vãng cũng đều là hạn định ở Thiên Giới bên trên.”

Hàng Trần nói: “Tốt, cảnh giới hạn cuối tựu định ở Thiên Giới. Như vậy hạn mức tối đa định ở mức độ nào, cùng với mỗi phái có thể tiến nhập bao nhiêu người?”

Tất cả mọi người là trưng cầu đã thấy.

Dương Thanh Huyền nghe xong một trận, từ một sao đến thất tinh thuyết pháp đều có, bất nhất mà nói.

Tử Tâm mở miệng hỏi nói: “Không biết Hàng Trần đại nhân cảm thấy định ở mấy sao thích hợp?”

Hàng Trần nói: “Lần trước là định ở năm sao, lần này cũng là năm sao làm sao?”

Tử Tâm nói: “Lần trước Đạo Quả đại hội, là có Thái Nhất huyền khí hiện thế, hóa sinh đạo quả cây, thu được lẽ nào so với cái này lần đại. Lấy ta góc nhìn, cần phải đem đẳng cấp hạ thấp xuống một ít.”

Các môn các phái đều có ý nghĩ của chính mình, có chút tông môn bên trong năm sao Thiên Giới thật nhiều, chỉ hy vọng định ở năm sao, có chút ba sao thật nhiều, chỉ hy vọng định ở ba sao, trong lúc nhất thời riêng phần mình nghị luận, lập trường bất nhất, nhưng tất cả đều là tự thân lập trường.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2538: Vương Giả Địch Ý, Danh Tộc Tô Gia

"Chiếu quy tắc cũ, bỏ phiếu đi."

Hàng Trần sắc mặt bình tĩnh, ánh mắt nhìn thẳng phía trước, trong mắt một mảnh hư vô, trước mắt loại này tranh luận thấy rõ nhiều lắm, mình đã chết lặng.

Mỗi người đều có lợi ích của chính mình, mỗi cái thế gia cũng là như thế, chúng sinh không minh, vĩnh viễn rơi vào ở đây loại không bị ngăn chặn cảnh tranh cướp bên trong.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi ngưng, ngẩng đầu lên, cảm giác được Hàng Trần ánh mắt nhìn phía hắn, nhưng giương mắt nhìn lên thời điểm, đã thấy đến một mảnh hư vô con mắt, không biết có phải hay không là ảo giác của chính mình.

Rất nhanh, bỏ phiếu kết quả là đi ra.

Ngưỡng cửa hạn định ở năm sao Thiên Giới bên dưới, không bao gồm năm sao Thiên Giới.

Mỗi cái Thánh Tông danh tộc đi vào nhân số định ở hai mươi người.

Hàng Trần nói: "Ta kiến nghị, để này Thiên Nhai Tinh trên người, cũng tuyển ra hai mươi người đến tham dự đi."

Tất cả mọi người là sững sờ, nhíu lại đầu lông mày, tựa hồ không vui.

Hàng Trần nói: "Nhiều hai mươi người cũng không có ảnh hưởng gì, hơn nữa thực lực của bọn họ xa không cách nào với các ngươi so với. Nam bộ vũ trụ hàng đầu tài nguyên đều bị các ngươi chiếm cứ, chừa chút cơ hội cho người khác sợ cái gì.”

Một ông già cười nói: “Cũng không phải là sợ, chỉ là cấp bậc này tài nguyên, há lại là những con kiến hôi này có thể vọng tưởng cùng chấm mút? Nhưng nếu Hàng Trần đại nhân nghĩ cho bọn họ một tia cơ hội, ta cũng không phản đối.”

Còn lại chi nhiều người mấy cũng đều lộ ra cười gằn.

Dưới cái nhìn của bọn họ, mặc dù thả ra một đường tiêu chuẩn, này chút tầng dưới chót tông môn võ giả cũng không có bất kỳ cơ hội.

Hàng Trần nói: “Nếu chư vị đều không phản đối, vậy cứ như vậy.”

Rất nhanh, biến mất tựu truyền khắp toàn bộ Thiên Nhai Tinh, tầng cao nhất võ giả không khỏi là hưng phấn dị thường, mừng như điên không ngớt, bắt đầu sàng lọc hai mươi tiêu chuẩn.

Hơn bốn mươi vị người phụ trách cũng đều trở lại riêng mình Thánh Quyền Binh Giới bên trong.

Dương Thanh Huyền từ Tịnh Cổ Linh Quy trên bay rơi xuống, đột nhiên cảm ứng được vô số thần thức rơi trên người tự mình.

Hỏa Nhãn Kim Tình quét qua, hướng về bốn mặt nhìn tới, xuyên thấu từng cái từng cái Thánh Quyền Binh Giới không gian, không khỏi nở nụ cười khổ.

Thân phận của hắn bại lộ, hầu như thành tất cả mọi người tiêu điểm.

Này chút nhìn phía trong ánh mắt của hắn, tất cả đều là cảnh giác, lạnh lẽo, đố kị các loại, tựu không có một cái là thiện ý ánh mắt.

Đột nhiên một đạo thanh âm dễ nghe bay tới, nhẹ nhàng nhu nhu truyền lọt vào lỗ tai bên trong, nghe hết sức thoải mái, “Ngươi chính là vinh quang vương giả?”

Dương Thanh Huyền xoay người, phát hiện từ một cái Thánh Quyền Binh Giới bình phong bên trong, chậm rãi đi ra một cô gái.

Thân ảnh của cô gái cùng bình phong hầu như hòa làm một thể, bình phong lực lượng ở trên người lưu động, chậm rãi từ bên trong đi ra.

“Tiểu Vũ!”

Thánh Quyền Binh Giới bên trong, truyền đến một tiếng thét kinh hãi.

Nữ tử nhìn Dương Thanh Huyền, đầu cũng sẽ không, chỉ là xinh đẹp cười nói: “Di nương yên tâm, ta chỉ là nghĩ nhận thức một cái vị này vinh quang vương giả, nhìn có không có tư cách làm cái hảo hữu đây.”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, phát hiện nữ tử càng có bốn sao đỉnh cao tu vi, vừa vặn kẹt ở năm sao hạn chế bên dưới.

Trong đầu hắn đột nhiên xẹt qua một đạo tin tức, sững sờ nói: “Tần Tiểu Vũ?”

Nữ tử khẽ mỉm cười, nói ra: “Lại có thể bị vinh quang vương giả nhận thức, thực sự là vô cùng vinh hạnh.”

Ngôn ngữ trên khách khí, nhưng ngữ khí cùng thần thái, cái nào có nửa điểm vinh hạnh dáng vẻ, trái lại thiên hướng lạnh lẽo cùng khiêu khích.

Dương Thanh Huyền biết Tần Tiểu Vũ là vương giả thiên phú, hơn nửa cùng Vũ Văn Chiến một dạng, đối với chính hắn một vinh quang vương giả có rất lớn bất mãn, nhưng vẫn lễ phép trả lời: “Ta đồng dạng cảm giác vinh hạnh.”

Hai người bốn mắt tương đối, càng ở trong hư không lờ mờ sinh sinh một tia hồ quang, địch ý tràn đầy.

Dương Thanh Huyền đang muốn về Thánh Quyền Binh Giới, lại là một đạo khí tức lạnh như băng qua lại mà đến, trực tiếp đưa hắn khóa chặt.

Dương Thanh Huyền bước chân hơi ngưng lại, đảo mắt nhìn tới, Hỏa Nhãn Kim Tình xuyên thấu tất cả cản trở, ở một cái Thánh Quyền Binh Giới trong không gian, nhìn thấy một tên nam tử mặc áo trắng, chính bàn hư mà ngồi, tay bấm quyết ấn ở tu luyện.

Xung quanh người cùng này tên nam tử mặc áo trắng tựa hồ tồn tại một tầng vô hình cự ly, đều tán ở bốn phía, không dám tới gần hắn.

Dương Thanh Huyền nhận ra đây là Cơ gia địa bàn, nhất thời sáng tỏ nam tử này thân phận, ánh mắt nhất chuyển, lập tức xem thấu nam tử tu vi, bốn sao Thiên Giới hậu kỳ.

Dương Thanh Huyền cười khổ một tiếng, xoay người liền trở lại Tử Chi Thần Vương phủ Thánh Quyền Binh Giới bên trong.

Mấy vị vương nữ xông tới, Tử Nhan cười nói: “Xem ra chuyến này Thiên Vương mộ hành trình, sợ chắc là sẽ không dễ dàng a.”

Vương nữ bên trong, Tử Hà thực lực đã đạt đến Thất Tinh, tự nhiên không thể tham dự. Có Tử Nhan, Tử Kỳ, Tử Tình, Tử Di bốn người, đem theo Dương Thanh Huyền cùng nhau vào Thiên Vương mộ.

Tử Tình cười lạnh nói: “Làm sao lại không dễ dàng? Năm sao

Thiên Giới bên dưới, bất kể hắn là cái gì yêu ma quỷ quái, Thanh Huyền cũng có thể quét ngang. Không phải là hai cái vương giả sao, Thanh Huyền cũng không phải không có giết qua vương giả.”

Tử Nhan gặp Tử Tình hận nàng, nhất thời giận dữ, mắng: “Ngươi cái này không biết xấu hổ, ta nói chuyện với Thanh Huyền, muốn ngươi xen mồm...”

“Được rồi! Đều lắng xuống, như vậy còn thể thống gì.”

Tử Tâm trợn mắt lóe lên, hai người này mới sợ hãi rụt.

Tử Tâm nói: “Lần này Thiên Vương mộ hành trình, tất cả lấy Dương Thanh Huyền làm chủ, các ngươi tất cả mọi người nhất định phải vô điều kiện nghe theo Dương Thanh Huyền mệnh lệnh.”

Bị kiểm kê đi ra hai mươi người đều mười phần phấn khởi, tuy rằng đối với nghe theo một người ngoài có chút khó chịu, nhưng cũng biết Dương Thanh Huyền cùng Thần Vương phủ quan hệ, đồng nói: “Là!”

Tử Tâm nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi đi theo ta.”

Hai người một trước một sau, đi tới Thánh giới binh quyền biên giới, Tử Tâm ánh mắt hơi nhất chuyển, nhìn phía nào đó cái phương vị, nói: “Cái kia chút chính là người của Tô gia, miễn cưỡng ở Thánh Tông danh tộc bên trong lót đáy, ngươi tiến nhập Thiên Vương mộ sau, cố lưu ý hạ hành vi của bọn họ.”

Dương Thanh Huyền nhìn sang, mặt khác cái nào Thánh giới binh quyền trong kết giới, có hơn một trăm tên võ giả, ở phía trước nhưng là đứng cạnh hai mươi người, vây ở một tên ông lão mặc áo trắng xung quanh, tựa hồ đang nghe nói cái gì.

Tử Tâm nói: “Cái kia bạch y lão đầu chính là Tô gia đương đại gia chủ Tô quyền, ngươi nhìn trên mặt hắn vẻ nghiêm túc, cùng với Thánh giới binh quyền bên trong cái kia chút người, toàn bộ là cả Tô gia cao tầng. Chứng minh bọn họ đối với chuyện này vô cùng trọng yếu, ta đoán trong tay bọn họ có thể sẽ có một ít liên quan với Thiên Vương Tô Bạch manh mối. Ngươi tập trung bọn họ, đáp lại nên sẽ không lỗ lã.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hiểu.”

Tử Tâm nói: “Năm đó Tô Bạch Thiên Vương, quét ngang nam bộ vũ trụ vô địch, lưu lại đồ vật sợ chắc là sẽ không đơn giản. Kỳ thực đối với Thánh Tông danh tộc mà nói, tiểu thừa đạo quả tuy rằng quý giá, nhưng cũng chỉ đến như thế. Ngươi chuyến này muốn lưu ý hai thứ, một là nhìn Tô Bạch có hay không lưu lại cái gì di vật, hai là lưu tâm nhìn có hay không có Đại Thừa đạo quả, nếu như này hai cái cũng không có, ngươi đoạt mấy cái tiểu thừa đạo quả ha ha, đối với ngươi chỗ tốt cũng là không ít.”

Nàng dừng lại, lại cười nói: “Cái kia hai cái vương giả, nếu như chọc ngươi, tùy tiện giáo huấn một cái cũng là phải, tốt nhất không nên tổn thương tính mạng bọn họ, bằng không lại là vô cùng phiền phức.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Bọn họ không chọc đến ta coi như cám ơn trời đất, một cái bốn sao hậu kỳ, một cái bốn sao đỉnh cao, ta đó là đối thủ.”

Giờ khắc này Quỷ Tàng còn ở Ninh gia vực trong giới hạn tu luyện, vẫn chưa chưa cùng đến, để hắn đơn độc đánh giết hai người này, xác thực một chút chắc chắn đều không.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2539: Đạo Quả Chi Thụ, Hết Lòng Quan Tâm Giúp Đỡ

Các Đại Thánh giới binh quyền bên trong, sở hữu tiên phong người, đều ở dặn bảo môn hạ đệ tử, tiến nhập Thiên Vương mộ sau chú ý sự hạng.

Cùng với đặc ý nhắc tới, ngàn vạn không nên đi trêu chọc mấy người, tỷ như Tần Tiểu Vũ, Cơ Dạ Phong, trong đó thận trọng lại thận nhắc nhở là, là hàng vạn hàng nghìn không thể trêu chọc Dương Thanh Huyền.

Thánh Tông danh tộc đệ tử đều là kiêu căng tự mãn, hơn nữa có thể bước vào Thiên Giới chi chủ, đã đứng ở vùng vũ trụ này tầng cao nhất, ở bề ngoài đối với tiên phong người cung kính phục tùng, nội tâm nhưng là không để ý lắm, đa số người lòng nghĩ: “Nếu như hắn không chọc đến ta cũng cho qua, nhưng nếu thật nổi lên xung đột lợi ích, ta cũng không phải dễ trêu quả hồng nhũn.”

Đột nhiên, cùng trong nháy mắt, sở hữu Thánh giới binh quyền bên trong cường giả, không không trong lòng sinh ra ý nghĩ, hướng về cái kia Thiên Vương mộ kỳ dị thiên tượng nhìn tới.

Đồng hồ cát hình hố đen trong gió lốc, là một vòng xoáy khổng lồ mặt bằng, từ bên trong tuôn ra đáng sợ hào quang, trực tiếp ở trên bình diện không hoá hình, rất nhanh ngưng tụ thành một cây to lớn cổ thụ, xanh ngắt kiên cường, cành lá xum xuê, tràn ngập vô số sinh cơ.

Cái kia tầng tầng màu xanh biếc lá cây, cẩn thận nhìn tới, càng là vô số thật nhỏ màu xanh lục phù văn liên tiếp mà thành, Đạo Sinh Nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật, hóa thành một cây trạng thái.

“Đạo quả chi thụ xuất hiện!”

Hàng Trần đột nhiên mở hai mắt ra, nhìn đường lớn này biến hóa ra tuyệt mỹ cảnh tượng, nội tâm một trận sóng lớn say sưa.

Tịnh Cổ Linh Quy cũng trong đôi mắt bắn mạnh ra tinh mang, lộ ra vẻ tham lam.

Cây ăn quả hình bóng chỉ là xuất hiện chớp mắt, tựu dần dần tỏ khắp mở, hóa thành vô hình.

Dương Thanh Huyền cũng bị cái kia cảnh tượng chấn động kinh trụ, nội tâm run sợ một hồi, như là bắt được cái gì, rồi lại không bắt được thực chất.

Đợi cái kia cảnh tượng tản đi sau, mới phục hồi tinh thần lại.

Tử Tâm nói: “Xuất phát.”

Tảng lớn độn chỉ từ các Đại Thánh giới binh quyền trong kết giới đi ra, hướng về cái kia vòng xoáy khổng lồ kích bắn mà đi.

Mọi người rất nhanh đi tới vòng xoáy kia bầu trời, đầy mặt nóng bỏng nhìn phía dưới.

Hàng Trần trong đôi mắt một mảnh màu vàng, nhìn chằm chằm vòng xoáy nhìn một hồi, nói: “Không gian năng lượng đã hướng tới vững vàng, có thể tiến vào. Nhưng chư vị vẫn cẩn thận một ít, loại này nhân nhân lực mà đản sinh ra đại đạo ngân tích tương đối hiếm thấy, có lẽ sẽ có mạc danh nguy hiểm.”

“Đi vào!”

Hàng Trần vừa mới dứt lời, Tô gia tiên phong người liền không kịp chờ đợi hét lớn một tiếng.

Hai mươi vị Tô gia Thiên Giới chi chủ, lập tức như mưa sao sa giống như chen lấn hướng về cái kia Thiên Vương mộ phóng đi.

Bảy mươi vạn năm trước, Thiên Vương Tô Bạch quét ngang nam bộ vũ trụ vô địch, Tô gia là hoàn toàn xứng đáng đứng thứ nhất tộc, nhất thời huênh hoang không hai. Bảy trăm ngàn năm trôi qua, đã rơi xuống danh tộc cuối cùng, nếu như sẽ không có gì nhân vật thiên tài quật khởi lời, sợ là mấy chục ngàn năm sau, liền muốn trực tiếp từ danh tộc bên trong xoá tên.

Vì lẽ đó lần này Thiên Vương mộ xuất hiện, để Tô gia người dị thường phấn khởi, đem trong tộc các loại gốc gác tất cả đều dời ra, phân phối cho hai mươi vị tiến nhập Thiên Vương mộ Thiên Giới, phải thu được một đường đột phá trước mặt Khốn Cảnh cơ hội.

“Không gian năng lượng ổn định, chúng ta vào đi thôi.”

Ở trên hư không, truyền đến một đạo thanh âm nhàn nhạt.

Tùy theo không gian rung động, chậm rãi xuất hiện ba bóng người, liền hướng cái kia vòng xoáy khổng lồ bay đi, đối với không trung mấy trăm người nhắm mắt làm ngơ.

Sở hữu Thánh Tông danh tộc đều là ngây ngẩn cả người, này ba cái là cái gì ngốc D? Dám tại chính mình đám người trước mặt tác quái, là thật khờ hay là giả ngốc?

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Hồng Tụ!”

Ba người kia chính là Vi Thanh, Xa Vưu cùng Lý Hồng Tụ.

“Là Thanh Huyền ca ca.”

Lý Hồng Tụ ngừng lại, hướng về Dương Thanh Huyền liều mạng phất tay.

Tử Tâm cũng là đầy mặt kinh hãi, kinh ngạc đứng ở đó.

Vi Thanh cau mày nói: “Hồng Tụ, đi.”

Lý Hồng Tụ chu cái miệng nhỏ nhắn, hướng về Dương Thanh Huyền nháy mắt, không quá vui lòng cùng sau lưng Vi Thanh tiếp tục hướng về hạ bay.

“Ba vị là người mù sao?”

Một đạo mang theo giọng châm chọc, xuất hiện ở ba người phía trước.

Sau đó gợn sóng đồng thời, liền hóa hiện ra một tên nam tử mặc áo đen, cả người tỏa ra sát khí mãnh liệt, hai tay ôm ngực, lãnh ngạo chặn ở Vi Thanh ba người trước mặt, nhìn Vi Thanh cùng Xa Vưu, giễu cợt cười nói: “Xem các ngươi hai cái tựa hồ cũng có chút bản lĩnh, chỉ tiếc a, trời sinh mù mắt.”

“Là Lưu Kim Ma Cung Tân Thất đại nhân.”

“Tân Thất đại nhân có sáu sao Thiên Giới đỉnh cao đi? Mặc dù ở Lưu Kim Ma Cung cũng là có tên tuổi tồn tại, có hắn ra tay, ba người này thảm.”

“Hừ, nơi nào nhô ra ba cái đùa giỡn bức, làm lỡ mọi người thời gian đây, chết chưa hết tội. Bất quá nhìn cô gái nhỏ kia, tựa hồ cùng Dương Thanh Huyền nhận thức?”

“Nhận thức thì lại làm sao, Dương Thanh Huyền rất lợi hại phải không? Hừ, bất quá ba sao Thiên Giới mà thôi, chẳng lẽ còn che chở được ba người này?”

Các loại tiếng bàn luận ở tứ phương vang lên, đều đang chờ nhìn ba người kia trò hay, không ít hài hước ánh mắt càng là nhìn phía Dương Thanh Huyền, rất nhiều người đã sớm nhìn hắn không hợp mắt, ước gì hắn xui xẻo hoặc là ra điểm tình trạng gì.

Vi Thanh lạnh lùng nói: “Từ đâu tới chịu chết ngu xuẩn vật? Cho ngươi thời gian ba cái hô hấp cút đi.”

Tân Thất sững sờ, có chút không phản ứng kịp, nguyên vốn cho là mình đi ra, ba người này tựu sẽ lộ ra vẻ sợ hãi, sau đó chính mình lại cho bọn họ một chút giáo huấn, hoặc là trực tiếp giết, nhưng Vi Thanh phản ứng nhưng hoàn toàn ra ngoài hắn dự liệu.

Tân Thất nội tâm do dự hạ, dù sao Vi Thanh cùng Xa Vưu tu vi có chút không nhìn thấu, nhưng cũng chưa quá để ý, bởi vì vùng vũ trụ này bên trong cường giả đỉnh cao hắn trên căn bản đều biết, mà rất nhiều người tu tập đủ loại che giấu khí tức bí thuật, ngược lại cũng không phải như vậy dễ dàng nhìn thấu.

“Khà, giả trang cái gì sói đuôi to đây?”

Tân Thất cười nhạo một tiếng, nghễ coi một chút Dương Thanh Huyền, khinh miệt nói ra: “Các ngươi nhận ra Dương Thanh Huyền? Cho là hắn có thể bọc lại các ngươi?”

Vi Thanh nói: “Không quen biết.”

Tân Thất nói: “Vậy thì càng tốt hơn, ta ngược lại muốn xem xem, ba người các ngươi ngu xuẩn vật bằng thập...”

Không chờ hắn nói xong, Vi Thanh tựu một bước lên trước, cười lạnh nói: “Ba hơi thở qua lâu rồi, nhìn ở đều là ma tu phần trên, còn nhiều cho ngươi mấy hơi, hết tình hết nghĩa.”

To lớn Ma Ảnh sau lưng Vi Thanh hóa hiện ra, theo Vi Thanh cánh tay cùng nhau vồ xuống.

Tân Thất hoàn toàn biến sắc, hai con ngươi một cái trợn trừng, hoảng sợ nói: “Đây là... Không thể...!”

Bốn phương tám hướng ma khí tuôn ra mà tới.

Thân là sáu sao đỉnh cao Thiên Giới, ở một trảo này hạ càng không có chút sức chống cực nào, nghĩ phải liều mạng chạy trốn, nhưng cả người vô lực, một chút sức mạnh phản kháng đều không sinh được đến.

“Cạc cạc cạc két.”

Vô số ma đầu âm thanh ở Ma Ảnh bên trong cười lớn, sau đó tràn vào đến Tân Thất trong cơ thể.

“Oành!”

Tân Thất thân thể một cái đổ nát ra, hóa thành vạn ngàn ma đầu, nhưng toàn bộ trở về đến Vi Thanh sau lưng Ma Ảnh bên trong.

Quá trình này tuy rằng lớn lao, đáng sợ, quỷ dị, nhưng cũng chỉ là hai cái hô hấp công phu, từ ma khí thả ra ngoài, đến thu nạp trở lại kết thúc, một cái hoảng hốt sẽ không có.

Vòng xoáy khổng lồ bầu trời, một mảnh yên lặng như tờ.

Tất cả mọi người khuôn mặt dại ra, có chút chưa hoàn hồn lại, không ít người thậm chí dụi dụi con mắt, hoặc là vận chuyển chân nguyên rót vào trong đầu, nhìn tự mình có phải hay không bên trong cái gì ảo thuật.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2540: Năm Xưa Từ Biệt, Tiến Nhập Thiên Vương Mộ

“Thật... Thật sự... Không tồn tại...”

Lưu Kim Ma Cung đệ tử, từng cái từng cái kinh khủng hét lớn: “Tân thất trưởng lão thật đã chết rồi a!”

Này thanh âm thê lương xẹt qua hư không, đem mỗi người thức tỉnh.

Nguyên lai đó không phải là mộng, cũng không phải ảo cảnh, mà là thật sự rõ ràng chuyện thật.

Một tên sáu sao tột cùng cường giả, có bất luận sự chống cự nào, ở hai hơi thở bên trong tựu hài cốt không còn, tựu liền toàn thân ma khí đều bị đối phương nuốt lấy.

“Chi!”

Một mảnh hít khí lạnh thanh âm.

To lớn hoảng sợ ở trên người mọi người lan tràn, đặc biệt là cái kia chút vừa nãy mở miệng giễu cợt, càng là hai chân run, không nhịn được lui về phía sau đi.

Vi Thanh giết Tân Thất, ba người tiếp tục hướng về vòng xoáy bay đi.

“Ai.”

Thở dài một tiếng truyền đến.

Vòng xoáy trên kim quang lóe lên, Hàng Trần cùng Tịnh Cổ Linh Quy, tựu chặn ở Vi Thanh ba người phía trước, đầy mắt vẻ phức tạp, nói ra: “Hai vị, hồi lâu không gặp, có khoẻ hay không.”

Vi Thanh nói: “Hóa ra là Hàng Trần đại nhân.” Chắp tay, lấy đó kính ý.

Hàng Trần nói: “Năm xưa từ biệt, có 3 vạn năm đi.”

Vi Thanh nói: “Tính toán thời gian, đích thật là có.”

Hàng Trần nghi vấn nói: “Hai vị nếu đi theo vị đại nhân kia đi, lần này đến đây, chẳng lẽ có cái gì nhân duyên?”

Ánh mắt của hắn rơi trên người Lý Hồng Tụ, phảng phất từ cô bé này ngũ quan mặt khuếch bên trong, thấy được người kia cái bóng.

Vi Thanh nói: “Này chỉ là chính chúng ta sự, cùng Hàng Trần đại nhân không quan hệ, cùng toàn bộ nam bộ vũ trụ liên minh cũng không quan hệ. Sự tình một, chúng ta tựu sẽ trở lại. Hôm nay hiện thân đi ra, đều chỉ là vì mang Hồng Tụ tham gia một cái Đạo Quả đại hội thôi.”

Hàng Trần hỏi: “Lý Hồng Tụ? Là con gái của hắn?”

Vi Thanh gật gật đầu.

Hàng Trần nói: “Lấy hai vị đại nhân cùng vị tiểu cô nương này thân phận, ta nguyên vốn không nên nhiều làm khó dễ các ngươi. Nhưng Đạo Quả đại hội là cả Thánh Tông danh tộc đại sự, thân ta là liên minh người chủ trì, thực tại khó có thể làm việc thiên tư.”

Lời vừa nói ra, ngoại trừ Dương Thanh Huyền cùng Tử Tâm ở ngoài, toàn bộ Thánh Tông danh tộc bên trong sôi sùng sục, xôn xao một mảnh.

“Ba người này rốt cuộc là ai? Càng làm Hàng Trần đại nhân như vậy đánh giá?!”

“Coi như là đại Thần Vương, Hàng Trần đại nhân cũng sẽ không như vậy nể tình chứ?”

“Nhìn dáng dấp ba người này tựa hồ không phải nam bộ vũ trụ, chẳng lẽ đến từ cái khác ba chỗ địa phương?”

“Thật có thể, là đông, tây, bắc cái kia một chỗ trong vũ trụ cường giả? Cô bé này lại là thân phận gì?”

Trong lòng mỗi người kinh hãi thật sự là khó có thể dùng lời diễn tả được, ngoại trừ Lưu Kim Ma Cung đệ tử ở ngoài, toàn bộ đều quên Tân Thất cái chết, thậm chí đều quên phía dưới Thiên Vương mộ nhập khẩu đã mở.

Vi Thanh nói: “Vậy làm sao bây giờ? Này Đạo Quả đại hội, ta là nhất định muốn để Hồng Tụ tham gia. Nhưng làm cho nàng một người đi vào ta lại không yên lòng. Ngươi cũng biết, nếu như Hồng Tụ xảy ra chuyện, Hàng Trần ngươi cũng hết sức phiền phức đi.”

“Lại dám uy hiếp Hàng Trần đại nhân...”

Mọi người càng là trợn mắt ngoác mồm, từng cái từng cái hoá đá tại chỗ.

Hàng Trần chân mày nhíu cực sâu, tựa hồ rất khó khăn, vẻ mặt này càng là để mọi người toàn bộ ngất ngã, bắt đầu quan sát tỉ mỉ trước mắt ba người, đưa bọn họ từng cái đặc thù đều nhớ rõ rõ ràng ràng, sau đó xong trở về tìm hiểu.

“Như vậy, vì lấy đó công bằng, hai vị đại nhân không được đi vào, để tránh khỏi ảnh hưởng đến cái khác võ giả số trời vận mệnh. Cho tới hồng Tụ tiểu thư, bị ngươi vừa nói như thế, ta đích xác đã không dám làm cho nàng đơn độc tiến vào. Ta để sạch cổ Thánh giả theo ở nàng bên người, trừ phi xuất hiện nguy hiểm đến tính mạng, bằng không tuyệt không ra tay can thiệp, ngươi xem coi thế nào?"

Hàng Trần nghĩ đến sau một lúc, nói ra một cái điều hòa biện pháp.

Vi Thanh nhíu mày lại, có chút do dự không quyết định, nhìn phía Xa Vưu, cố vấn ý kiến của hắn.

Xa Vưu cười nói: "Tuy rằng ta trong ngày thường đau Hồng Tụ nhiều hơn chút, nhưng trên thực tế ngươi đối với Hồng Tụ bảo vệ, không một chút nào so với ta thiếu. Hồng Tụ cũng không thể vĩnh viễn cùng ở chúng ta bên người đi, làm cho nàng đi vào đơn độc rèn luyện một cái cũng tốt. Huống hồ có sạch cổ Thánh giả theo, ta vẫn tính là yên tâm."

Hắn ánh mắt quét hạ sở hữu Thánh Tông danh tộc, lạnh lùng nói: "Còn nữa, ta lời vứt nơi này, nếu người nào dám ở bên trong bắt nạt Hồng Tụ, liền trực tiếp chờ diệt môn đi!"

"Chi!"

Tất cả mọi người cảm thấy một luồng hơi lạnh thấu xương, dâng lên sống lưng cùng linh hồn.

Đây là thật đang tới từ nội tâm run rẩy cùng hoảng sợ.

Người này trong lúc lơ đãng bộc lộ ra ngoài khí thế, có thể đem tất cả mọi người Thánh Tông danh tộc cường giả toàn bộ đè ép.

Tựu liền Tử Tâm vị này có thể so với Thiên Vương cấp tồn tại, đều là sắc mặt nghiêm túc, không dám nói nửa câu lời.

Lần này tất cả mọi người rõ ràng, là thật gặp gỡ chính mình không chọc nổi cường giả siêu cấp.

Tuy rằng Thánh Tông danh tộc vượt lên ở toàn bộ vũ trụ đỉnh, sở hữu vô số tinh hệ cùng tài nguyên, phảng phất chí cao vô thượng.

Nhưng vũ trụ to lớn, không thể độ lượng, tổng có như vậy một nhóm nhỏ người, căn bản không nhìn Thánh Tông danh tộc uy nghiêm, muốn làm cái gì thì làm cái đó, mặc dù là Thánh Tông danh tộc chọc bọn họ, cũng rất khó rơi vào kết quả tốt.

Hàng Trần cũng là trở nên đau đầu, nhưng trước mắt hai người này khá tốt ứng phó, nếu như cái kia người đích thân đến, tựu thật sự quá bị động.

Hắn vỗ vỗ Tịnh Cổ Linh Quy đầu, sờ sờ, nói: “Thánh giả, xin nhờ.”

Tịnh Cổ Linh Quy nghe rõ lời của bọn họ, hóa thành một đạo kim quang, lấp lóe bên dưới, tựu rơi sau lưng Lý Hồng Tụ, biến thành một tên khôi ngô nam tử đầu trọc, mặc trên người một cái màu vàng áo tử, một bộ thổ hào dáng dấp.

Hàng Trần nghĩ đến một cái, lại lấy ra một viên ngọc bội đưa cho Lý Hồng Tụ, nói ra: “Nếu như gặp gỡ không giải quyết được nguy hiểm, tựu bóp nát ngọc bài, ta sẽ ngay lập tức tiến vào.”

Lý Hồng Tụ tiếp nhận ngọc bội, cảm kích nói: “Cám ơn ngươi.” Sau đó hướng về Vi Thanh cùng Xa Vưu phất tay nói: “Ta đi vào rồi.”

Liền hóa thành một đạo hồng quang, bắn vào trong nước xoáy.

Sau đó cùng sau lưng Lý Hồng Tụ, một trước một sau bay vào vòng xoáy bên trong.

Vi Thanh cùng Xa Vưu nhìn theo nàng đi vào, có thể thấy, hai người vẫn còn có chút có thể lo lắng.

Hàng Trần nói: “Chúng ta đến một bên chờ chờ đi, năm xưa từ biệt sau, ta đối với hai vị đại nhân cùng với vị đại nhân kia đều vạn phần nhớ nhung, hôm nay khó được ôn lại…”

Ba người liền ở vòng xoáy cách đó không xa bắt đầu trò chuyện.

Chỉ có điều bày ra kết giới, cũng không ai biết bọn họ ở nói những gì.

Mọi người biết sự tình chấm dứt, tuy rằng đối với ba người này thân phận hết sức hiếu kỳ, nhưng trước mắt tiến nhập này Thiên Vương mộ mới là trọng yếu nhất.

Dương Thanh Huyền đối tả hữu nói ra: “Chúng ta cũng đi thôi.”

Liền trước tiên hóa thành một đạo lưu quang, hướng về trong nước xoáy đi.

Mấy vị vương nữ, Thần tộc một ít cường giả, còn có Xi Hằng, Đồ Sầu, Cơ Bắc Dã nhóm bằng hữu, vội vàng đuổi tới.

Trong phút chốc, mấy trăm đạo ánh sáng ở vòng xoáy bầu trời lấp lóe, dồn dập bắn vào đến trong nước xoáy.

Dương Thanh Huyền vừa tiến vào trong, lập tức chịu đến cực mạnh không gian đè ép, đồng thời phía dưới có một nguồn sức mạnh ngăn trở chính mình đi tới, trên người từng vòng phù văn màu vàng bị bắn vụt ra, hình thành một luồng sắc bén tiếng xé gió, đem không gian cắt rời.

Toàn bộ người như một mủi tên, mạnh mẽ bắn về phía phía dưới.

Xi Hằng bọn người là riêng phần mình triển khai thần thông, chống lại này Thiên Vương mộ kết giới áp lực, như từng đạo từng đạo lưu tinh, uốn lượn ở Dương Thanh Huyền bốn phía.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2541: Kết Thù Kết Oán Không Cần Gặp Lại? Táng Huyết Thần Đao

“Ầm ầm ầm!”

Tiếng nổ thật to không dứt bên tai, hai mươi người đè ép cái kia lực bài xích, sinh ra một vòng hỏa diễm, đưa bọn họ toàn bộ bao lấy, như một trái cầu lửa thật lớn, rơi hướng đại địa.

“Oành!”

Mặt đất đổ nát, đập ra một cái hố sâu.

Bốn phương tám hướng đều là từng cái từng cái quả cầu lửa rơi xuống, đem mặt đất đập thành cái sàng.

Lượng lớn võ giả từ trong hố bay lên, sau đó lẫn nhau nhìn bốn phía, bảo hiểm tất cả nắm nhất định cự ly, đồng thời trình cẩn thận dáng dấp.

Bởi vì ở cái địa phương này, chỉ có đồng nhất tông môn mới là bằng hữu, ngoài ra toàn bộ là địch nhân. Mặc dù là đồng tông môn nội, cũng là cực mạnh cạnh tranh quan hệ, không hẳn đáng tin.

Dương Thanh Huyền chậm rãi từ trong hầm bay lên, lập tức hấp dẫn chú ý của mọi người, trở thành duy nhất tiêu điểm.

Sở hữu nhìn ánh mắt của hắn, đều là tràn ngập địch ý cùng kiêng kỵ.

Dương Thanh Huyền đúng là sắc mặt bình tĩnh, vẫn chưa đám đông thái độ để ở trong lòng, bởi vì hắn sẽ không đi chủ động bắt nạt người khác, nhưng nếu là người khác muốn bắt nạt hắn, tựu được trả giá thật lớn. Hơn nữa vào Nội giả tu vi, cao nhất chỉ có bốn sao đỉnh cao, hắn mặc dù đánh không lại, rời khỏi vẫn là không có vấn đề, vì lẽ đó không cần kiêng kỵ bất luận người nào.

Dương Thanh Huyền ánh mắt đảo qua toàn trường, nghĩ phải tìm Lý Hồng Tụ cái bóng, phát hiện không thấy tăm hơi. Lý Hồng Tụ khá sớm vào bên trong, cũng đã đi xa.

Dương Thanh Huyền đang chìm nghĩ người, đột nhiên một đạo lạnh như băng ánh mắt, như là lưỡi đao rơi trên người hắn, Dương Thanh Huyền hai con ngươi co rụt lại, ánh mắt tiến lên nghênh tiếp.

Ở cách đó không xa một cái hố to bên trong, Cơ Dạ Phong chậm rãi bay lên, tỏa ra lăng liệt vương giả phong độ, hai tay ôm ngực, chính lạnh lùng nhìn hắn.

Cơ gia khác mười chín tên đệ tử, tất cả đều xông tới, đứng sau lưng Cơ Dạ Phong, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền đám người, lộ ra vẻ bất thiện.

Cơ gia có ba tên bốn sao tột cùng ông lão, đều là lộ ra vẻ lo âu.

Bọn họ tâm tư lão thành, biết chắc là đối địch với Dương Thanh Huyền, nhưng lần này ra trận, hết thảy đều lấy Cơ Dạ Phong dẫn đầu, không thể không thuận theo Cơ Dạ Phong ý chí, cùng Dương Thanh Huyền đám người mắt lạnh tương đối.

Bốn phương tám hướng võ giả, tất cả đều cảm nhận được đối nghịch khí tức, tất cả đều vừa mừng vừa sợ, vội vàng khuếch tán mở, rất xa đứng cạnh xem kịch vui.

Nhiều chết một người người, thì ít một tên địch nhân.

Mỗi người đều là tâm tư như thế, nội tâm tính toán, ước gì bọn họ gọi ngay bây giờ lên, tốt nhất bốn mươi người đồng quy vu tận.

Tần Tiểu Vũ cùng Niêm Hoa Lâu đệ tử cũng vây chung chỗ, nhìn hai phái người.

Niêm Hoa Lâu phần nhiều là nữ tính đệ tử, lần này đi ra hai mươi người càng là toàn bộ vì là nữ tử, trở thành một đạo xinh đẹp phong cảnh tuyến. Thêm vào Tần Tiểu Vũ cũng là sáu vương giả một trong, hơn nữa thực lực tu vi ở sáu vương giả bên trong đều dựa vào trước, vì lẽ đó đồng dạng đặc biệt làm người khác chú ý.

Cơ Dạ Phong mở miệng nói: “Những năm gần đây, ngươi hết sức hung hăng a.”

Dương Thanh Huyền giễu cợt nở nụ cười, khinh thường trả lời: “Ngươi là cái nào rễ hành?”

Câu này đáp lại, một cái liền đem không khí ngột ngạt tới cực điểm, tất cả mọi người cảm nhận được cái kia hơi lạnh thấu xương, phảng phất đại chiến động một cái liền bùng nổ, không ít người nhẹ nhàng hút khẩu hơi lạnh, lại lui về phía sau một ít.

Dương Thanh Huyền xử thế thái độ, chính là người kính ta một thước, ta trả ngươi một trượng, ngươi nếu như ở trước mặt ta hung hăng, cái kia ta cũng chỉ có thể coi ngươi là ngốc D.

Cơ Dạ Phong lộ ra hàm răng trắng nõn, uy nghiêm đáng sợ cười nhẹ hai tiếng, “Quả nhiên hết sức hung hăng a, phách lối để người nghĩ trực tiếp giẫm nát ngươi khuôn mặt này. Ngươi nói ta làm sao đập nát ngươi khuôn mặt này tốt đây? Là trực tiếp xé ra đến, vẫn là giẫm ở trên đất ma sát đây? Ta người này hết sức chính năng lượng, hết sức nói nhân nghĩa lễ trí tín trung hiếu kính tiết tha thứ dũng để, hiện tại tựu để ngươi mình lựa chọn vận mệnh.”

Dương Thanh Huyền nói: “Lại là một cái phí lời nhiều. Hoặc là tiềm thức của ngươi, cảm giác được sắp lĩnh hộp cơm, vì lẽ đó không có từ trước đến nay một mạch nói nhảm nhiều như vậy, tăng thêm một chút cảm giác về sự tồn tại của chính mình cùng tại tuyến thời gian.”

Cơ Dạ Phong sắc mặt một cái âm trầm lại, chỉ vào Dương Thanh Huyền nói: “Đây là ta cùng ngươi ân oán giữa, chính mình đi ra nhận lấy cái chết, không muốn trốn ở Thần tộc sau lưng.”

Dương Thanh Huyền cũng không nghĩ phát sinh hai phái đại chiến, miễn cho chính mình này phương cương vừa ra trận tựu mông bị tổn thất, cười nói: “Đúng hợp ý ta.” Liền ra hiệu Tử Nhan, Xi Hằng đám người lui về phía sau, mình thì đi về phía trước, nói ra: “Ta có chút kỳ quái là, trong miệng ngươi nói ân oán, là chỉ cái gì? Ta thật giống lần thứ nhất thấy ngươi đi.”

Cơ Dạ Phong phất tay, để hai bên người tản ra, cười gằn nói: “Kết thù kết oán không cần gặp lại? Làm ngươi lấy cái gì vinh quang vương giả cho mình mang theo thời điểm, này oán cũng đã kết. Bất quá để người cảm thấy đáng thẹn cùng xấu hổ là, Vũ Văn Chiến cái kia ngu xuẩn vật lại bị ngươi giết, ta đường đường Cơ Dạ Phong, lại cùng như vậy ngu xuẩn vật nổi danh sáu vương giả, thực sự là sỉ nhục lớn lao a.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ngươi sỉ nhục là ngươi chuyện, mắc mớ gì đến ta?”

https://

t r uyencuatui.netCơ Dạ Phong quát lên: “Này sỉ nhục, chính là ngươi mang tới! Hôm nay ta liền muốn cọ rửa này sỉ nhục, đem ngươi đánh rơi bụi trần!” Khí thế trên người đột nhiên bộc phát ra, hướng về Dương Thanh Huyền nghiền ép mà đi.

Thiên địa ở cơn khí thế này hạ, lộ ra nứt toác tư thế. Đại địa không ngừng phá nát ra, hướng về bốn phương tám hướng kéo dài tới.

Cơ gia cùng Tử Chi Thần Vương phủ người, đều các lùi về sau, cẩn thận quan chiến.

Bốn phương tám hướng võ giả, không khỏi là đại hỉ, trong lòng đều nói: “Rốt cục đánh nhau.” Tất cả đều là khóe miệng mỉm cười, ngồi xem kịch vui.

Luồng khí thế kia ở không trung xoay tròn, trực tiếp hóa thành hình hổ, rít gào mà hạ.

Trong không khí truyền đến hổ gầm chấn động núi rừng tư thế.

“Ấu trĩ.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, tay phải hướng về bên cạnh người một trảo, “Tranh” một tiếng, Chiến Kích Thiên Khư rơi ở trong tay, sau đó vung lên.

Toàn bộ nhân hóa làm một đạo ánh vàng, tựu kích bắn mà đi, “Xì” một tiếng, liền đem cái kia hổ gầm khí thế chém thành hai khúc, chiến kích như Tân Nguyệt giống như vậy, mạnh mẽ quay về Cơ Dạ Phong chém xuống.

“Đao đến!”

Cơ Dạ Phong lạnh rên một tiếng, tay phải hướng về trước người một trảo.

Một luồng màu đỏ tươi gió lốc từ lòng bàn tay hóa ra, bên trong một thanh huyết quang lạnh thấu xương bảo đao, thỉnh thoảng xuyên thấu ra hàn mang cùng màu máu.

Cơ Bắc Dã hơi thay đổi sắc mặt, thậm chí lộ ra vẻ hoảng sợ.

Xi Hằng cảm giác được thần thái của hắn, cau mày nói: “Làm sao, này đao rất mạnh?”

Cơ Bắc Dã ổn quyết tâm thần, nói: “Cơ gia có năm cái trấn tộc chi bảo, trong đó có hai thanh thần đao, phong thiên hòa táng huyết, thần đao phong ngày tại gia chủ Cơ Vô Mệnh trong tay, Cơ Dạ Phong trong tay chính là táng huyết. Đao này phối hợp Cơ gia Bá Khí Đao Quyết, uy năng có thể trực tiếp tăng gấp đôi.”

Xi Hằng đám người không không ngạc nhiên.

Tăng gấp đôi là có ý gì?

Mang ý nghĩa hai cái bốn sao hậu kỳ cường giả sức mạnh chồng chất lên nhau.

Mà Cơ Dạ Phong không chỉ có có bốn sao hậu kỳ sức mạnh, bản thân vẫn là vương giả thiên phú.

Cơ Bắc Dã đám người không khỏi là lộ ra vẻ lo âu.

Cơ Dạ Phong trong tay thần đao, bên trong tuôn ra tảng lớn hào quang đỏ ngàu, như từng căn từng căn mạch máu ở bốn phía chảy xuôi, cuối cùng hội tụ ở trên thân đao, hình thành từng cái từng cái Huyết phù.

Thân đao nhẹ nhàng loáng một cái, “Tranh” một thanh âm vang lên, liền có mạnh mẽ đáng sợ đao khí xuất hiện giữa trời. Bốn phía quan sát tất cả mọi người, không khỏi là tâm thần hơi ngưng lại, phảng phất tất cả đều ở đằng kia thần đao phạm vi công kích bên dưới, lâm vào nguy cơ lớn lao bên trong.

Tất cả mọi người không không hoàn toàn biến sắc, lộ ra vẻ hoảng sợ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2542: Cùng Thế Hệ Đỉnh Cao, Binh Bất Yếm Trá

"Chém!"

Cơ Dạ Phong khẽ quát một tiếng, chỉnh ý chí của cá nhân nháy mắt hòa vào trong đao, cùng đao hợp hai thành một, sau đó một luồng ác liệt đao khí xuất hiện giữa trời.

Tất cả mọi người chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, phảng phất thiên địa đều bị chém nát!

Dương Thanh Huyền đồng dạng hoảng sợ không thôi, tuy rằng hắn đã hết sức chăm chú, nhưng phát hiện mình vẫn như cũ coi thường vương giả, cái này căn bản không là bốn sao Thiên Giới hậu kỳ có thể thả ra chiêu thức.

Lúc này toàn lực rót vào kích bên trong, đột nhiên chém thẳng vào mà đi.

Thời không ở đây một kích hạ vì đó uốn lượn.

Vô số cánh hoa không tên tựu tái hiện ra.

Mọi người từng cái từng cái mở to hai mắt, hoảng sợ tột đỉnh, ở đây thiên địa từng không thể lấy một cái chớp mắt chớp mắt quang cảnh hạ, làm sao sẽ xuất hiện loại này động tác chậm một dạng cảnh tượng?

Tơ bông cùng huyết quang dung hợp lại cùng nhau.

Trong thiên địa kỳ cảnh vì đó loạn một cái, như là trong phút chốc vũ trụ tựu trải qua một cái kỷ nguyên, chưa từng bắt đầu kiếp quá khứ, chuyển một cái Luân Hồi.

Tất cả mọi người là sắc mặt trắng bệch, đại khí không dám thở.

Biết đây là hai người thần thông võ kỹ bên trong, ẩn chứa đại đạo lĩnh ngộ, khúc xạ đi ra dị tượng, đại biểu nào đó loại quy tắc hóa hiện.

“Oành!”

Hai cái binh khí ở không trung giao chiến một cái, tựu nháy mắt tách ra.

Trong thiên địa bắn mạnh ra một đạo cường ánh sáng, liền lập tức tối sầm xuống.

Hai người đều là về phía sau phương lùi lại.

Chỉ có điều Dương Thanh Huyền bị đánh bay cực xa, Cơ Dạ Phong giẫm ở trên đất liền lùi mấy bước, mỗi một lần đều đem đại địa giẫm nát bấy, dời đi lực phản chấn.

Dương Thanh Huyền giữ vững thân thể, ánh mắt nhẹ nhàng rơi ở trên tay, tay phải miệng cọp nơi, càng vỡ ra được, xuất hiện một mảnh vết máu, không khỏi nội tâm kinh hãi.

Hắn tu luyện Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, còn nắm giữ một tia Thiên Thần Bất Diệt Thể kỳ dị sức mạnh, vẻn vẹn dựa vào thân thể, đều có thể làm được cùng cấp vô địch rồi.

Nhưng dù vậy, cùng Cơ Dạ Phong giao thủ một chiêu, dĩ nhiên đã bị đánh nứt miệng cọp.

Dương Thanh Huyền sắc mặt khó coi, năm ngón tay dùng sức nắm chặt, Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân hào quang tựu lưu chuyển đến trên vết thương, trực tiếp đem chỗ tổn hại chữa trị.

Cơ Dạ Phong hoàn toàn biến sắc, một cái nham hiểm hạ xuống, tràn đầy vẻ giận dữ.

Dưới cái nhìn của hắn, chính mình so với Dương Thanh Huyền đầy đủ cao một sao nhiều, vừa nãy một đao kia mặc dù không thể chém giết đối phương, chí ít cũng là đem đối phương chém thành trọng thương mới là, làm sao chỉ là đẩy lùi?

Cơ Dạ Phong nội tâm lửa giận nháy mắt thiêu đốt đến cực điểm, thân là vương giả hắn, đồng thời nắm giữ Cơ gia trấn tộc chi bảo táng huyết, từ trước đến nay đều là hắn vượt cấp khiêu chiến giết người, lúc nào bị người vượt cấp khiêu chiến đối với chờ quá?

Lửa giận trong lồng ngực cùng đố kị một cái đốt tới cực điểm, quát lên: “Chết đi! Bá Khí Đao Quyết!”

Hai tay cầm đao, ở không trung khẽ múa, tựu hướng về Dương Thanh Huyền phách hạ!

Bốn phương tám hướng võ giả, còn chưa từ mới vừa vừa đánh trúng phục hồi tinh thần lại, nháy mắt lại bị cường đại đao ý bao phủ.

Tất cả đều kinh sợ đến mức vội vàng lùi về sau.

Đặc biệt là cái kia chút bốn sao Thiên Giới võ giả, càng là từng cái từng cái sắc mặt ngạc nhiên, đều là bốn sao, càng có khả năng biết mình cùng Cơ Dạ Phong trong đó chênh lệch to lớn.

Nhưng nghĩ đến Dương Thanh Huyền, càng sợ hãi hơn sợ hãi, vừa nãy đáng sợ như vậy một đao, tựu coi như bọn họ thân là bốn sao Thiên Giới đều khó mà tiếp hạ, huống hồ Dương Thanh Huyền chỉ là ba sao trung kỳ, lại gắng đón đỡ một đao không mất một sợi tóc.

Tất cả mọi người tràn đầy mong đợi cùng phấn khởi, muốn nhìn một chút Dương Thanh Huyền làm sao ứng đối chiêu này.

Đồng thời mỗi người đều ý thức được, trận chiến trước mắt này, có lẽ không phải kịch liệt nhất một trận chiến, nhưng cũng sẽ là bọn hắn từ lúc sinh ra tới nay, đã gặp thiên tài nhất một trận chiến.

Bốn sao hậu kỳ vương giả, đối với ba sao trung kỳ vinh quang vương giả, sợ là sẽ phải sợ đánh ra năm sao, thậm chí sáu sao độ cao!

Tần Tiểu Vũ cũng mất đi khi trước thong dong cùng ung dung, bất kể là Dương Thanh Huyền vẫn là Cơ Dạ Phong, đều cho nàng áp lực cực lớn, nhưng càng nhiều hơn là cảm xúc mãnh liệt.

Tần Tiểu Vũ chỉ cảm thấy trong cơ thể mình huyết dịch ấm áp, đồng thời bắt đầu trở nên nóng bỏng, hận không thể nhảy vào hai người trong đó, cùng đương thời thiên tài một hồi cao thấp!

Cơ Dạ Phong một đao kia, trực tiếp đánh nát hư không quy tắc, tảng lớn huyết quang ở không trung hóa ra hơn trăm chuôi cuồng đao, tất cả đều tỏa ra chấn nhân tâm phách khí tức, hướng về Dương Thanh Huyền điên cuồng oanh mà đi.

Này cỗ to lớn đao khí, bao phủ thiên địa, căn bản không có bất kỳ có thể tránh né địa phương.

Dương Thanh Huyền tê cả da đầu, lập tức ý thức được đây là một hồi mười phần gian khổ khổ chiến, lúc trước mặc dù có thể giết chết Vũ Văn Chiến, cũng nhiều thiệt thòi chính mình giở trò lừa bịp, để quỷ núp trong bóng tối ra một kiếm, đem Vũ Văn Chiến trọng thương, này mới có phía sau chuyển bại thành thắng.

Nhưng giờ khắc này cũng chỉ có thể hoàn toàn dựa vào chính mình.

Dương Thanh Huyền hai tay ở trước người nắm chặt, quát lên:

“Đi ra!”

Trên hai tay không, một trận “Ầm ầm ầm” nổ vang, hoàng quang tỏa sáng, cường đại hệ Thổ lực lượng hóa thành từng vòng Tinh hoàn kích tán, hình thành mạnh mẽ kết giới.

Trong giới hạn có mấy chục viên tinh cầu trôi nổi hư không, lượn quanh ở Dương Thanh Huyền quanh thân.

Lại hướng về bên cạnh người một trảo, Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ hóa hiện ra, vô số kim liên phun trào, ở mấy chục viên tinh cầu bên trong trôi nổi xoay tròn, làm cho cả hệ Thổ trong kết giới tràn ngập ngàn tỉ kim liên.

“Ầm, ầm, ầm!”

Cái kia trên trăm đạo to lớn cuồng đao, lần lượt đánh rơi, mạnh mẽ chém ở kết giới trên.

Mỗi một đao đều đập vỡ tan tảng lớn kim liên, bốn phía tinh cầu nhanh chóng xoay tròn.

Dương Thanh Huyền cầm trong tay Nhân Đà La ổn định kết giới.

Chín hoàn bị chấn “Loảng xoảng làm” vang vọng, thân trượng trên tràn đầy kỳ diệu phù văn màu vàng, không ngừng biến hóa diễn dịch.

To lớn phản phệ lực lượng truyền trên người Dương Thanh Huyền, bị chấn động ra cùng Nhân Đà La một dạng màu vàng, hai loại hào quang không có bất kỳ chướng ngại dung hợp lại cùng nhau.

Kết giới bị cuồng đao đánh cho nhánh rời phá nát.

Đại lượng nguyên tố hệ “đất” tuôn ra đến, trong thiên địa một đám bụi trần cuồn cuộn, mắt không thể thấy.

Tất cả mọi người là ngạc nhiên, lấy nhãn lực của bọn họ, muốn xem xuyên thấu qua này bụi trần đều cực kỳ khó coi, có thể thấy được đây không phải là một loại nguyên tố hệ “đất”, chí ít cũng là biến dị cấp tồn tại.

Sau đó trong bụi đất hiện ra tảng lớn màu máu.

Chính là hai nguồn sức mạnh hỗn ở cùng nhau, mọi người chỉ có thể dựa vào mơ hồ bóng người cùng Nhân Đà La chín hoàn tiếng đến phán đoán Dương Thanh Huyền vị trí cùng trạng thái.

“Chặn lại rồi! Dĩ nhiên thật sự chặn lại rồi.”

“Bốn sao hậu kỳ vương giả một đòn, khó có thể tưởng tượng a, lại bị chống đỡ được hạ xuống.”

“Dương Thanh Huyền kiện pháp khí kia, không phải vật bình thường chứ?”

“Hừ, lẽ nào Cơ Dạ Phong táng Huyết Đao chính là vật bình thường?”

Chín hoàn tiếng va chạm hạ, bốn phương tám hướng vô số kinh hãi tiếng bàn luận, khó nén trong mọi người tâm kinh hãi.

“Mặc dù tiếp đó, cũng có thể bị thương chứ?”

Có người cẩn thận nói, to lớn kia bụi bặm thực tại vẩn đục, khó có thể thấy rõ Dương Thanh Huyền hình dáng, nhưng không ít linh mục cường đại võ giả, đều lờ mờ gặp được trong đó màu máu, là mới mẻ màu máu.

“Ngươi rất mạnh, nhưng cuối cùng là muốn chết!”

Cơ Dạ Phong hai con ngươi co rụt lại, tương tự bắt được cái kia hào quang đỏ ngàu, là Dương Thanh Huyền bị thương.

Lúc này cười gằn một tiếng, tay cầm táng Huyết Thần đao, bóng người loáng một cái, tựu nhảy vào trong bụi đất, một đao hướng về Dương Thanh Huyền bổ tới.

Lưỡi đao chém phương hướng, chính là Dương Thanh Huyền thân ảnh cùng cái kia lau mới mẻ màu máu.

“Oành!”

Thanh thúy tiếng kim loại thanh âm truyền đến, sau đó chính là ong ong.

Nhân Đà La bị một đòn mà lên, bay vào không trung.

Nhưng Cơ Dạ Phong đao dưới, lại không có Dương Thanh Huyền thi thể.

Cơ Dạ Phong hoàn toàn biến sắc, một luồng cảm giác xấu dâng lên trái tim, nhất thời biết mình trúng kế!

Chương 2543: Đao Ý Hợp Nhất, Đại Địa Thần Chưởng

Ở vô tận bụi bặm trung ương, đột nhiên một đạo cường quang bạo bắn mà lên.

Đáng sợ nhiệt độ cao một cái giáng lâm, sở hữu chướng nhãn nguyên tố hệ "đất" nháy mắt hòa tan, chói mắt hào quang bắn ra, tất cả mọi người một cái mắt đau, thật giống như phía trước là một cái Thái Dương.

"Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa!"

Mọi người không khỏi hoàn toàn biến sắc, biết tất cả Dương Thanh Huyền chưởng có Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, lần này lần thứ nhất cảm thụ, đều là tâm hạ chấn động, cách xa như thế cự ly, đều cảm thấy chính mình cũng bị hoà tan đi.

Hơn nữa ánh mắt coi phía trước, Dương Thanh Huyền càng đứng sau lưng Cơ Dạ Phong, một chưởng giơ lên tựu mạnh mẽ đập tới, lập tức toàn bộ đều hiểu được, là Cơ Dạ Phong trúng kế.

Cái kia một đạo Liệt Dương, ở lòng bàn tay chia ra làm sáu, sau đó hóa thành sáu con rồng lửa, xoay quanh đan xen mà trên. Ngắn ngủn cự ly bên dưới, căn bản phòng ngự không kịp.

"Hừ, thủ đoạn cao cường! Đổi thành những người khác, có lẽ tựu để cho ngươi được như ý, nhưng đừng vội khinh thường ta! Ta cùng Vũ Văn Chiến cái kia loại ngu xuẩn vật là không thể giống nhau!"

Cơ Dạ Phong vừa kinh vừa sợ, dữ tợn nói: "Đao ý!"

Vẫn chưa thấy hắn xoay người, táng Huyết Thần trên đao tựu có hồng quang tỏa sáng, một cái xuyên thấu Cơ Dạ Phong thân thể, muốn ở sau lưng ngưng tụ ra đao hình đến.

Dương Thanh Huyền tâm hạ ngạc nhiên, đây là hoàn chỉnh cùng binh khí hòa làm một thể đặc thù, Cơ Dạ Phong đã cùng táng Huyết Đao tuy hai mà một, mới có thể làm được đao tức là ta, ta tức là đao.

“Không thể để hắn tụ đao mà ra, bằng không này nhất kế tựu uổng phí!”

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm nói, hét lớn một tiếng, “Phi Long Tại Thiên!”

Võ hồn ở trên người kịch liệt run lên, Hoàng Long bàn ở Dương Thanh Huyền trên người, trợn trừng hai mắt.

Sáu con rồng lửa trong phút chốc, tựu gia tốc gấp trăm lần, thân thể quấn quýt lẫn nhau cùng nhau, trình phức tạp xoắn ốc, lẫn nhau duy trì cố định khoảng thời gian.

Sáu rồng uốn lượn bên dưới, một đạo đường kính trăm trượng hỏa hoàn khuếch tán mà ra, bên trong dày đặc hơn trăm triệu đạo phù văn.

“Cái gì?!”

Cơ Dạ Phong hoảng sợ không thôi, chính mình lấy thân vào đao, tiến vào ta tức là đao hợp nhất trạng thái, bất quá là trong nháy mắt sự, nguyên bản có niềm tin cực lớn đem Dương Thanh Huyền một chiêu chém nát.

Nhưng hắn vẫn rõ ràng cảm nhận được thời gian trôi qua, cái kia một chiêu đáng sợ thần thông trong nháy mắt tựu hoàn thành, đến nơi sau lưng mình, đao hình đã ngưng tụ không ra!

“A!”

Cơ Dạ Phong tức giận rít gào một tiếng, trên người màu đỏ đao ý, trực tiếp ở đáng sợ Thiên hỏa thần thông hạ, một điểm điểm đổ nát.

Dương Thanh Huyền với hỏa hệ thần thông lý giải, đã đạt đến vùng vũ trụ này tầng thứ tột cùng, bất kỳ chiêu pháp thần thông đều là hạ bút thành văn.

Này một chiêu hạ tựu dung hợp Lục Dương Chưởng, đại hỏa Long Thuật cùng Ngự Hỏa Tiên Quyết.

Thi triển thời điểm không có bất kỳ chiêu thức khái niệm, chỉ là thích làm gì thì làm, đưa hắn với hỏa hệ đại đạo lý giải phát huy vô cùng nhuần nhuyễn.

“Ầm ầm!”

Cơ Dạ Phong bị này một chiêu mạnh mẽ oanh ở trên lưng, còn chưa tụ thành đao hình đao ý trực tiếp bị đánh nát bấy, toàn bộ người nổi giận gầm lên một tiếng, tựu phun ra một ngụm máu đến, bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền tay trái giơ lên, hướng về nắm vào trong hư không một cái, sau đó hướng về phía trước ném đi.

Hoàng triều ấn kim quang đại thả, uy năng toàn bộ giải phong đi ra, một đạo khí tức viễn cổ trấn áp toàn trường, ấn vàng hóa Kim Long, rít gào một tiếng tựu mạnh mẽ đánh hạ!

“Oanh!”

Lại là một đạo cường đại nổ tung, kim quang đem hỏa diễm đều tách ra, lần thứ hai đâm mọi người hai mắt đau đớn.

Nhưng tất cả mọi người không chỉ có không có nhắm mắt lại, phản để nhìn càng rõ ràng chút, nhẫn nhịn cặp mắt đâm nhói rơi lệ, lại mở to mấy phần.

Tất cả mọi người biết, đáng sợ như vậy cuộc chiến của các thiên tài, sợ là này sinh khó hơn nữa gặp được.

Cơ Dạ Phong bị liền chế hai lần, thân thể ở không trung không ngừng xoay chuyển, mạnh mẽ bay ra ngoài, một vệt ân hồng máu tươi, vãi ở trời cao trên, như hoa mai loang lổ điểm điểm, nhìn thấy mà giật mình, rồi lại có một loại không nói ra được làm người ta sợ hãi vẻ đẹp.

Tần Tiểu Vũ kinh ngạc đứng ở đó, ở cường thịnh ánh sáng soi sáng hạ, cái kia trên khuôn mặt mỹ lệ, lấy làm kinh ngạc cùng dại ra.

“Vừa nãy tình cảnh đó, đổi thành mình là Cơ Dạ Phong, có thể tránh thoát đi không?”

Tần Tiểu Vũ nội tâm hỏi chính mình, đáp án cũng rất là lúng túng.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, đem hoàng triều ấn thu về, sau đó đứng ở không trung, lạnh lùng nhìn về phía trước, đồng thời lấy ra một ít đan dược cùng thiên tài địa bảo đến nuốt phục.

Đến rồi ba sao Thiên Giới, có thể trong thời gian ngắn khôi phục thể năng đan dược, không khỏi là cái thế kỳ trân, hơn nữa khôi phục lượng cấp hết sức có hạn.

Nhưng có thể khôi phục một ít là một chút, có chút ít còn hơn không.

Cơ Dạ Phong bị hung hăng ngã vào đại địa, nổ ra một hố trời, sau đó hoàn toàn yên tĩnh, phảng phất sa sút.

Tất cả mọi người nín hơi, đại khí không dám thở.

Có mấy người nguyên bản nghĩ nhân lúc mọi người quan chiến, trước tiên thâm nhập Thiên Vương mộ tìm kiếm đạo quả, nhưng giờ khắc này cũng đều yên tĩnh tâm tư, toàn bộ lẳng lặng nhìn.

Này chiến đối với bọn họ ảnh hưởng, bất kể là chiến pháp chiến kỹ, vẫn là thần thông chiêu thức, đều là xung kích tính, có cơ duyên lớn.

Dương Thanh Huyền nuốt một ít đan dược sau, liền ở hư không cất bước, hướng về cái kia hố trời từng bước một đạp đi.

Mỗi một bước giẫm rơi, dưới chân đều sẽ hóa ra sóng gợn, bên trong có quy tắc hàm nghĩa.

Đồng thời đi rồi mười mấy bước sau, cái kia sóng gợn rõ ràng tăng cường, thậm chí xuyên thấu hư không, khắc ở trên mặt đất.

Dương Thanh Huyền đi qua bầu trời, trên mặt đất xuất hiện các loại kỳ dị phù văn, kéo dài không tiêu tan.

Mọi người không khỏi là sắc mặt nghiêm túc, đây mới là chiến đấu đỉnh cao, một cái động tác dư thừa đều không có, hơi giơ tay nhấc chân đều ở ngưng tụ năng lượng, vì là lần kế tiếp ra tay làm chuẩn bị.

Dương Thanh Huyền đi rồi tám mươi mốt bước, vừa vặn đến nơi cái kia hố trời phía trên, cũng không biết là trùng hợp vẫn là sớm có tính toán, dưới chân năng lượng vừa vặn đạt đến một cái cực điểm.

Trên đất hiển hóa ra ngoài phù văn, sinh ra biến hóa về chất, hình thành hình một vòng tròn trận pháp, chu bề trên tất cả đều là cây bông gạo hình dạng, quấn quanh một vòng.

Mặc dù là đứng ở đàng xa mọi người, đều nội tâm cảm thấy không tên áp lực.

Trong đó có hệ Thổ võ tu cả kinh kêu lên: "Đây là..."

Trong hố trời bỗng nhiên chấn động, tựu một ánh hào quang kích bắn mà đi, chính là Cơ Dạ Phong, hắn cũng cảm giác được nguy hiểm.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Để cho ngươi ở bên dưới giả chết, đã muộn."

Hai tay kết ấn, đại địa truyền đến nổ vang, như trình độ mặt một dạng lật lên sóng sóng, cái kia hình tròn trận pháp biến lớn gấp trăm lần, vô số nguyên tố hệ "đất" ở bên trong lăn lộn, ngưng tụ thành một cái bàn tay hình dạng.

"Ầm ầm ầm", bốn phương tám hướng đại địa toàn bộ than sụp xuống, liệt địa Thiên Lý.

Mọi người không khỏi ngạc nhiên, cái kia chút than nát mặt đất, đều biến thành bột mịn, như là bị lấy sạch bên trong năng lượng, mất đi sở hữu nguyên tố hệ "đất" đặc tính.

Mà hình tròn trong trận pháp cái kia một đạo chưởng pháp, nhưng là càng phát rõ ràng.

Toàn bộ bầu trời vòm trời, đều ở một chưởng kia uy áp hạ, sinh sinh uốn lượn biến hóa, không gian từ từ biến thành một cái vòng tròn, ở bên trong sở hữu vạn vật, đều theo uốn lượn hạ xuống.

Cơ Dạ Phong hoàn toàn biến sắc, tức đến run rẩy cả người, quát: "Đừng vội khinh thường ta!"

Đột nhiên hai tay cầm đao, đáng sợ đao ý phóng lên trời, chỉ là đao khí xu thế, liền đem cái kia hình cung một dạng không gian xé rách ra.

Dương Thanh Huyền hai con ngươi co rụt lại, kết ấn hai tay tách ra, trên tay phải nâng, quát lên: “Đại Địa Thần Chưởng!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2544: Vạn Vật Một Đao, Thiên Địa Đều Là Kiếm

“Ầm ầm ầm!”

Cái kia hình tròn trong trận pháp thủ ấn, nháy mắt phóng lên trời.

Phảng phất cả vùng vì đó nâng lên, phải đem vòm trời đập vụn.

Cơ Dạ Phong muốn rách cả mí mắt, máu me khắp người, khuôn mặt cực kỳ khủng bố.

Trên thực tế hắn bị thương xa không nhìn thấy nghiêm trọng như vậy, chỉ là bị Dương Thanh Huyền đánh đạo tâm kém một chút đổ nát, toàn bộ người mộng ép, nằm ở trong hố trời đầu óc trống rỗng, không biết làm sao.

Từ nhỏ đã thân là quyết định thiên tài, một đường thoát dẫn mà ra, vượt cấp giết người, thành tựu cuối cùng vương giả, chưa bao giờ ăn xong lớn như vậy thiệt thòi.

“Bá Đao!”

Cơ Dạ Phong nổi giận gầm lên một tiếng, táng Huyết Thần đao ở không trung loáng một cái.

Đáng sợ đao ý chém vụt mà hạ.

“Ầm ầm!”

Đại Địa Thần Chưởng trên tuôn ra một cái cực sâu khe hở, sau đó không ngừng đổ nát, nhưng rất nhanh tựu dừng lại.

“Ta đi rồi tám mươi mốt bước, cửu cửu quy nhất số lượng, đem vùng đất hệ Thổ tinh hoa toàn bộ hội tụ ở một chưởng này bên trong, đến nơi viên mãn chi chiêu, há lại là như vậy dễ dàng phá vỡ.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh, năm ngón tay vồ lấy, cái kia bàn tay khổng lồ đồng dạng tách ra năm ngón tay, hướng về Cơ Dạ Phong bắt được xuống.

“Một đao không thành liền trở lại một đao. Ta khi trước xác thực khinh thường ngươi, hiện tại sẽ đem ngươi cho rằng là đồng cấp bậc đối thủ đến chiến. Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi có thể ngăn cản ta mấy đao.”

Cơ Dạ Phong không hổ là vương giả thiên phú, nháy mắt tựu điều chỉnh trở về tâm thái, táng Huyết Đao ở trong tay loáng một cái, lại là một mảnh đao ý đánh ra.

Nguyên bản nghĩ trực tiếp chém khi trước miệng vết thương, nhưng vùng đất kia bàn tay năm ngón tay bắt sau đó, liền đem lòng bàn tay miệng vết thương chặn lại rồi, đao ý trực tiếp phách trên ngón tay trên, đem trong đó ba cái đầu ngón tay gọt đứt, đổ nát xuống.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, chính mình tương ứng ba cái trên ngón tay, bão ra một vết máu, nhưng thoáng qua tựu tự lành.

Cơ Dạ Phong bóng người lay động hạ, lại là mấy đao xuất liên tục.

“Xì! Xì!”

Đại Địa Thần Chưởng rốt cục đổ nát ra, hóa thành đầy trời nguyên tố hệ “đất”, lưu manh một mảnh.

Dương Thanh Huyền trên tay phải, xuất hiện mấy đạo lỗ hổng, nhưng trong phút chốc tựu tự lành.

“Thật là mạnh thân thể!”

Cơ Dạ Phong nhìn thấy, lộ ra vẻ kinh ngạc, lập tức cả người sát ý nổi lên, quát lên: “Nhìn cơ thể ngươi mạnh, còn là đao của ta sắc.”

Màu đỏ ánh đao từ trong đao tuôn ra, nháy mắt cùng mình dung hợp lại cùng nhau, đạt đến đao ta hợp nhất cảnh.

Dương Thanh Huyền sắc mặt ngưng trọng, giờ khắc này trước mắt hắn Cơ Dạ Phong, đã không tồn tại, trong thiên địa chỉ còn lại một thanh thần đao, cái kia lăng liệt ánh đao đưa hắn hoàn toàn khóa chặt, phảng phất chỉ cần thân thể hơi động, cũng sẽ bị chém thành hai nửa.

Nhưng lập tức liền bất động, chỉ là đứng ở đó, trên người, trên mặt, trên tay, cũng đầy là nhỏ nhẹ cắt rời chi đau.

“Là đao cảnh!”

Tần Tiểu Vũ kinh ngạc thốt lên một tiếng, trong đôi mắt một mảnh thần sắc.

Cơ Dạ Phong chỉ mỗi mình dung nhập vào bên trong, hơn nữa đem Dương Thanh Huyền cũng dung nhập vào một đao này bên trong, vạn vật đều hóa thành đao, tựu liền kẻ địch đều hóa thành đao của mình.

“Tiểu thư!”

Tần Tiểu Vũ phía sau, một cô gái trung niên ngạc nhiên thất thanh, cái kia che ở trên mặt lụa mỏng, trực tiếp bị đao khí cắt mở, trên mặt, trên người, không ngừng xuất hiện từng đạo từng đạo cắt may, chảy ra máu.

Tần Tiểu Vũ nói: “Lui nữa!”

Niêm Hoa Lâu hai mươi người, bóng người loáng một cái, lại lui cách xa mấy trăm dặm, sau đó bố tầng tiếp theo kết giới, mới từ đáng sợ kia đao ý bên trong thoát vây mà ra.

Còn lại Thánh Tông danh tộc võ giả, tất cả đều ngạc nhiên trở ra.

Chỉ còn lại Thần Vương phủ người, từng cái từng cái sắc mặt trắng bệch, khẩn trương hai tay tất cả đều là mồ hôi lạnh, như vậy đao cảnh, mặc dù bọn họ có mấy vị là bốn sao đỉnh cao, đều cảm giác không cách nào tiếp hạ, một khi bị hòa vào trong đó, tựu chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ.

Đồ Sầu cùng Xi Hằng càng là cảm ứng được Dương Thanh Huyền Khốn Cảnh, nóng ruột rồi lại không có biện pháp chút nào.

Dương Thanh Huyền đứng ở đó cũng chưa hề đụng tới, nhưng trường bào không ngừng bị cắt rời, trên người truyền đến “Ầm ầm” kim loại giao kích tiếng. Bốn phương tám hướng cũng có đôi chút lưỡi dao hóa hiện, như gió một loại cắt trên người hắn, sinh xé xác nứt hư không âm thanh, trên người Dương Thanh Huyền lưu lại nhỏ bé vết thương.

Theo Cơ Dạ Phong đao cảnh không ngừng tăng lên, như vậy vết thương rất nhiều số lượng tăng nhanh, nhưng không có chỗ nào mà không phải là nháy mắt tựu tự lành, như là chưa từng xảy ra gì cả.

Cơ Dạ Phong hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Thật là mạnh mẽ thể thuật!”

Dương Thanh Huyền hai tay khẽ nâng lên, nắm chặt nắm đấm.

Chỉ là này nhỏ nhẹ động tác, tựu gây nên một mảnh đao chi gợn sóng, “Rầm rầm rầm” chém ở hai tay trên, hơn một nghìn đạo vết đao hiện ra lại diệt.

Tử Nhan chờ vương nữ không khỏi là há to mồm, kinh khủng vạn phần, chỉ là nhúc nhích một cái tựu muốn thừa nhận đáng sợ như vậy đao cảnh lực lượng, thế thì còn đánh như thế nào?

“Kiếm đến!”

Dương Thanh Huyền trên người hồn ánh sáng phun trào, đao cảnh nội “Binh binh bàng bàng” giao chiến tiếng, vô số kiếm ý từ hư không tuôn ra, cùng cái kia đao quang đụng vào nhau.

Dương Thanh Huyền thân thể bốn phía kiếm ảnh phun trào, bùng nổ ra thiên vạn đạo giao chiến ánh sáng, huyên náo đao kiếm thanh âm bất giác thì thầm, từng chuôi thần kiếm xuất hiện giữa trời, nhẹ nhàng lay động hạ, tựu dẫn ra đao ý biến thành đao hình, mạnh mẽ giao chiến.

Trong phút chốc, Dương Thanh Huyền thân thể bốn phía, tựu như pháo hoa tỏa sáng, vô số đao kiếm ánh sáng liên tiếp, như như sóng biển hướng về bốn phương tám hướng đẩy đi.

Tần Tiểu Vũ cả kinh nói: “Hắn dĩ nhiên gắng gượng chống đỡ Cơ Dạ Phong đao cảnh, đây không phải là đang tìm cái chết sao? Dương Thanh Huyền ưu thế ở chỗ chiến pháp cùng thần thông, cùng với đại đạo lĩnh ngộ. Như vậy lời nói tựu hoàn toàn lâm vào so đấu sức mạnh cùng cảnh giới. Nhưng là...”

Nàng dừng lại, nhíu lại đầu lông mày đến, “Cơ Dạ Phong thiên phú cũng không yếu hơn hắn bao nhiêu a, đã trải qua mới vừa đả kích sau, đã tiến vào tâm như chỉ thủy tuyệt diệu trạng thái, thực lực mạnh, coi như là năm sao Thiên Giới đều không dám chặn phong mang, tiếp tục như vậy phải như thế nào thắng?”

Bị nhốt ở đao cảnh bên trong Dương Thanh Huyền, đột nhiên hai tay kết ấn, trên người ánh vàng nổ tung tựa như phóng ra, từng vòng khuấy động mà ra, hình thành cường đại trường lực, ở xung quanh cơ thể đao ý, càng bị vặn vẹo.

Vô số ánh đao hóa hiện, đều chỉ là từ thân thể hắn bốn phía qua lại mà qua, cũng không có thương mảy may.

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người là mở lớn hai mắt, tuy rằng Dương Thanh Huyền pháp thân trên ánh sáng đâm mắt đau đớn, nhưng vẫn là liều mạng trợn to, chỉ lo bỏ qua cái gì.

Dù sao trước mắt tình cảnh này thái quá kinh hãi, đây rốt cuộc là cái gì pháp thân? Có thể trực tiếp trấn áp đao cảnh?!

Dương Thanh Huyền hai tay nắm tay, sức mạnh trong cơ thể tuôn trào ra, hóa thành kim quang xoay chuyển đao cảnh, cường đại pháp thân lực lượng khuếch tán ra, khống chế bốn phương tám hướng thần kiếm.

Đồng thời thứ hai nguyên thần tay bấm quyết ấn, trực tiếp tràn vào đến bản thể bên trong, cùng hồn phách hợp hai thành một.

Nhất thời toàn thân khí thế mãnh liệt trèo thăng lên, đến nơi đỉnh điểm.

Thứ hai nguyên thần hòa vào trực tiếp tăng lên võ hồn lực lượng, vô số càng mạnh mẽ hơn thần kiếm xuất hiện giữa trời, chém nát bốn phương tám hướng ánh đao.

“Rầm rầm rầm!”

Vô số đao kiếm giao chiến thanh âm, không ngừng lan tràn ra, ở bốn phương tám hướng vang vọng.

Tất cả mọi người không không sợ hãi sợ hoảng hốt.

Dương Thanh Huyền càng ở Cơ Dạ Phong vô ngã đao cảnh bên trong tạo ra một mảnh thế giới của Kiếm! Hơn nữa vùng thế giới này còn đang nhanh chóng lan tràn, đại có cùng đao cảnh phân đình chống lại tư thế.

Mọi người cách xa nhau chiến trường cực xa, nhưng không không cảm thấy kiếm ý rung động, rất nhiều võ giả trên người bội kiếm, càng có bay đi dấu hiệu.

Chương 2545: Cực Hạn Hàm Nghĩa, Đạo Ấn Như Mưa

“Cái gì? Không thể!”

Cơ Dạ Phong hoảng hốt, nội tâm chấn động không cách nào truyền lời.

Đao của mình cảnh, coi như là năm sao Thiên Giới đều có thể nhốt lại, lại bị một tên ba sao Thiên Giới chặn lại rồi?!

Hơn nữa Dương Thanh Huyền trên người sức mạnh không ngừng kéo lên, làm hắn kỳ quái vạn phần là, cảnh giới vẫn như cũ duy trì ở ba sao trung kỳ, nhưng rõ ràng cảm giác được lực lượng cảm giác ngột ngạt, cùng lúc trước hoàn toàn khác nhau.

Dương Thanh Huyền thân thể lực lượng trong khoảnh khắc bộc phát ra, hình thành từng vòng ánh sáng tràng, đem bốn phương tám hướng thần kiếm toàn bộ thu lấy, giống như là có ngàn vạn một tay, bắt được tất cả kiếm, đồng thời đem đao cảnh ngăn trở.

Dương Thanh Huyền nội tâm cũng vạn phần kỳ quái, lần thứ nhất có loại này mạnh mẽ khống chế cảm giác, phảng phất thiên địa vạn vật, đều là tại chính mình cảm giác hạ.

Tựa hồ là tu luyện Hoàng Cực Kinh Thế Thư cùng Ngọc Hư Nguyên Thần Quyết sau cảm giác.

Tuy rằng hắn còn chưa rõ cái gì là Thiên Thần Bất Diệt Thể, cùng với hai loại chí tôn pháp thể đồng tu sẽ có tình trạng gì xuất hiện, nhưng đã cảm thấy được có chút không giống.

Hơn nữa thứ hai nguyên thần hòa vào bản tôn hồn phách sau, mình bản thể cũng có thể cảm ứng rõ ràng đến cái viên này tịch Phù Đồ Xá Lợi Tử tồn tại cùng năng lượng.

Cường đại xá lợi uy năng thông qua thân thể kích lan ra đến, đem trọn cái Thái Huyền mộ kiếm hoàn toàn điều khiển, vô số thần kiếm tái hiện ra, đồng thời hóa thành thật kiếm, không ngừng nghiền ép cái kia đao cảnh không gian.

Dương Thanh Huyền hướng về trước bước ra một bước, trên người kiếm ý càng là bộc phát ra, như có hình kiếm hướng về phía trước chém tới.

Bốn phương tám hướng, một triệu dặm bên trong tất cả sự vật, đều là hóa thân làm kiếm, tuôn ra mà tới.

Cơ Dạ Phong hoàn toàn biến sắc, trong lòng thầm nói: “Nguy rồi!”

Cái cảm giác này, cho hắn một luồng không tên uy áp, ở tia sáng kia bắn ra bốn phía kim thân trước mặt, phảng phất chính mình càng ngày càng nhỏ bé.

Hắn biết nếu như cái cảm giác này tiếp tục nữa, thậm chí khả năng ảnh hưởng đến đạo tâm của chính mình.

Cơ Dạ Phong kịp thời quyết đoán, trong tay thần đao loáng một cái, tựu chém thẳng vào mà đi.

“Đao cảnh hàm nghĩa vạn vật một đao!”

Ánh đao ở trước người loáng một cái, toàn bộ đao cảnh tùy theo lay động, từng cái từng cái thế giới biến ảo mà ra, cô đọng thành từng chuỗi ánh đao, toàn bộ hội tụ một chiêu này hàm nghĩa bên trong.

Dương Thanh Huyền trong hai con ngươi tuôn ra vẻ hoảng sợ, cái kia đao ý còn chưa phách hạ, mình Bất Hủ Kim Thân ở ý cảnh này hạ, tựu đã có bị đánh mở tư thế.

“Đùa gì thế!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, song quyền đột nhiên nắm chặt, bốn phương tám hướng thần kiếm toàn bộ hội tụ đến, chu vi bên trong tất cả vạn vật, đều là hóa kiếm mà ra, dung nhập vào thân thể bên trong.

Dương Thanh Huyền trên kim thân, xuất hiện kỳ dị mạch luân xoay tròn.

Vài đạo sức mạnh cực kỳ mạnh mẽ, ở trong nháy mắt này đạt đến cân bằng.

Nguyên bản bất hủ người màu vàng pháp thân trên, nhiều hơn một chút mạch luân vòng xoáy cùng màu tím kinh lạc, liền tiếp toàn thân các nơi.

Quỷ dị này cảnh tượng, để chính hắn cũng hoảng sợ không thôi, nhưng không quản được này rất nhiều, đem hết toàn lực, đem vạn vật hợp ở một kiếm bên trong, mạnh mẽ chém về phía Cơ Dạ Phong Đao chi áo nghĩa.

“Ầm ầm!”

Hai nguồn sức mạnh ở phía trước oanh cùng nhau.

Thiên địa phá nát, càn khôn treo ngược, sức mạnh đáng sợ phá hủy tất cả, như tận thế chi cảnh.

Bốn phương tám hướng người vây xem, đều là nhanh chóng lùi về sau, sợ bị cuốn vào.

Tất cả mọi người trong lòng đều là một cái ý nghĩ, muôn ngàn lần không thể đắc tội hai người này.

Đây đã là vượt qua bốn sao đỉnh cao, tiến nhập năm sao lực lượng, đủ để nghiền ép tiến nhập Thiên Vương mộ bên trong tuyệt đại đa số người.

“Rầm rầm rầm!”

Dương Thanh Huyền thân thể không ngừng bay ngược về đằng sau, vô số đao kiếm tiếng va chạm ở bốn phương tám hướng vang lên, đáng sợ phong mang không ngừng cắt rời thân thể của hắn, cả người không nói ra được đau đớn.

Hắn còn tu luyện hai loại chí tôn thần thể, đều như vậy khó nhịn, đổi thành người bình thường ba sao Thiên Giới, sợ là đã bị nghiền thành thịt vụn.

Cơ Dạ Phong tình huống cũng không tốt hơn hắn đi nơi nào, đao kiếm xông tới bên dưới, Dương Thanh Huyền kiếm ý trước tiên bị đập vụn, toàn bộ người trực tiếp bị đao ý chém bay ra đi, đẫm máu trời cao.

Nhưng lập tức Cơ Dạ Phong Đao chi áo nghĩa cũng phá nát mở, tương tự phun ra một ngụm máu đến, không ngừng bị đẩy lui.

Thảm thiết hơn chính là, cơ thể hắn kém xa Dương Thanh Huyền, ở đây đáng sợ đao kiếm trong dư âm, toàn thân bị chém máu thịt tung toé, đau không muốn sinh.

“A!”

Cơ Dạ Phong không có lui bao xa, tựu cường hành giữ vững thân thể, nhưng đáng sợ kia đao kiếm bão táp, còn ở trên thân thể không ngừng đánh chém, nhe răng trợn mắt, phát ra tiếng kêu thảm.

Bão táp quá sau, nhất thời biến thành một người toàn máu, nhìn thấy mà giật mình.

Dương Thanh Huyền nhưng là quăng mạnh xuống đất, đập ra một hố trời.

Thiên địa lắng xuống, mọi âm thanh không hề có một tiếng động.

Chỉ còn lại lạnh táp gió, ở trong hư không xoay quanh.

Tất cả mọi người là sắc mặt tái nhợt, nhìn Cơ Dạ Phong dáng dấp, nội tâm một trận nghĩ đến mà sợ hãi, trước mắt cái này máu thịt be bét, cũng đã không có người hình người, đúng là cái kia ngọc thụ lâm phong, phong hoa tuyệt đại vương giả sao?

Chưa từng gặp qua chật vật như vậy vương giả.

Tần Tiểu Vũ sắc mặt cũng hết sức khó coi, nắm thật chặc quả đấm hai tay, ở trong tay áo bào run rẩy.

Mọi người ánh mắt hướng về cái kia hố trời nhìn tới, thầm nghĩ nói: "Đã chết rồi sao?"

Vừa nãy đao kiếm tạc liệt đáng sợ bão táp, thái quá ác liệt mạnh mẽ, không người nào dám mở mắt nhìn thẳng, nhưng dù vậy, vẫn là có không ít người bị đâm bị thương hai mắt, hiện ra nhỏ bé tơ máu, từ này có thể thấy được ở trong gió lốc hai người, thừa nhận rồi loại nào sức mạnh đáng sợ.

"Giả chết sao? Lăn ra đây cho ta!"

Cơ Dạ Phong không lo được trên người tổn thương, nhấc theo táng Huyết Thần đao tựu xông lên trên, nghĩ muốn nhanh chóng kết thúc Dương Thanh Huyền.

Người này thật là đáng sợ, căn bản cũng không phải là người, nhất định phải mau mau giết chết.

Tựa hồ cảm nhận được Cơ Dạ Phong sát khí, trong hố trời

“Oành” một tiếng, nổ ra một đạo ánh vàng phóng lên trời.

“Như ngươi mong muốn!”

Ánh vàng ở trong hư không lấp loé bên dưới, tựu kích bắn ra một con kim long, trấn áp hết thảy điên cuồng tập kích mà tới.

Chính là cổ bảo hoàng triều ấn.

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người là trừng lớn hai mắt, con ngươi đều phải rơi ra ngoài, toàn bộ từng cái từng cái hoá đá.

Ở vậy cường đại giữa kim quang, Dương Thanh Huyền cả người hào quang lưu chuyển, tràn ngập Pháp Tướng Trang Nghiêm.

Nơi nào có nửa điểm tổn thương, giống như là vừa rồi lên sàn.

Chỉ có cái kia có chút sắc mặt tái nhợt, có thể chứng minh vừa rồi trong cơ thể tiêu hao rất lớn.

Cơ Dạ Phong cũng là triệt để trợn tròn mắt, thậm chí đều quên hoàng triều ấn đánh rơi, cho đến nguy hiểm to lớn nước vọt khắp toàn thân mới phản ứng lại, vội vàng thần đao loáng một cái, hướng về hoàng triều ấn bổ tới, hét lớn: “Không thể! Đây là phép che mắt! Không thể một điểm tổn thương đều không!”

Trên thực tế Dương Thanh Huyền vẫn còn bị đao kiếm bão táp vết cắt không ít, chỉ có điều nháy mắt tựu tự mình chữa trị mà thôi.

“Cõi đời này không có gì là không thể, chỉ là chính ngươi không làm được, tựu không muốn tin tưởng thôi.”

Dương Thanh Huyền trong mắt bắn mạnh ra ánh vàng, xoay tay liền trực tiếp đập xuống.

Vô số đạo ấn ở bốn phương tám hướng hình thành, diễn biến đạo nghĩa, theo một chưởng này dồn dập đánh rơi.

Như đạo ấn chi vũ.

Nhất thời thiên địa xoay chuyển, vạn vật đều bao phủ ở đây một chiêu bên dưới.

Cơ Dạ Phong vừa rồi đem hoàng triều ấn chém bay đi ra ngoài, đầy mặt hoảng sợ nhìn cái kia đạo ấn chi vũ, quát ầm lên: “Không thể! Coi như thiên phú của ngươi cao đến đâu, cũng không thể nào làm được cái trình độ này!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2546: Tiêu Hao Chiến, Ngàn Chiêu Thắng Bại

“Bá Đao!”

Cơ Dạ Phong rít gào một tiếng, thần đao ở trước người loáng một cái, tựu hóa thành một mảnh kết giới.

Đáng sợ ánh đao phóng lên trời, hướng về cái kia chút đạo ấn chém tới.

“Ầm ầm!”

Vô số sức mạnh đáng sợ ở không trung bạo nổ mở, nổ ra từng vòng sóng gợn.

Tần Tiểu Vũ hoàn toàn biến sắc, thất thanh kêu lên: “Đạo pháp? Này...”

Nàng rõ ràng cảm nhận được cái kia Hóa Đạo Đồng Thiên Tam Thiên Ấn chiêu thức bên trong, ẩn chứa sức mạnh cực kỳ đáng sợ, giống như là đại đạo ngân tích.

Nội tâm kinh khủng kinh hãi, thậm chí còn ở Dương Thanh Huyền không mất một sợi tóc bên trên.

Cơ Dạ Phong đồng dạng nội tâm ngạc nhiên, liền gặp được Dương Thanh Huyền hóa thành một đạo hỏa diễm lưu tinh, cầm trong tay chiến kích đánh rơi, trực tiếp chiếu đầu hắn bổ tới.

“Đáng chết!”

Cơ Dạ Phong mạnh mẽ cắn răng quan, nâng đao chặn lại, liền đem Dương Thanh Huyền đánh bay.

Nhưng trong phút chốc, Dương Thanh Huyền lại bay trở về, lại là một đao chém xuống.

“Rầm rầm rầm!”

To lớn ánh đao cùng kích quang ở không trung không ngừng tỏa sáng.

Tuy rằng uy năng không kịp đằng trước đáng sợ kia va chạm, nhưng kịch liệt cùng ác liệt trình độ hoàn toàn không trước trước bên dưới.

Cơ Dạ Phong tuy rằng cả người đẫm máu, nhưng cảnh giới xác thực cao hơn Dương Thanh Huyền trên một sao nhiều, bản thân cũng là vương giả tu vi, kích chiến, đáng sợ kia thiên phú cũng lập tức hiện ra, chút nào không có mềm mại cùng nửa điểm cản trở. Hơn nữa rất nhanh tựu đạt được chiến đấu quyền chủ động, vẫn đè lên Dương Thanh Huyền đánh.

Dương Thanh Huyền từ công từ từ chuyển thành thủ, bắt đầu đi vào hạ phong, nhưng vẫn như cũ kéo chặt lấy đối phương, không để Cơ Dạ Phong có cơ hội thở dốc chút nào.

“Đến cùng xảy ra chuyện gì? Cơ Dạ Phong đã tổn thương thành tình trạng như thế này, Dương Thanh Huyền lại một điểm tổn thương đều không có?!”

Thánh Tông danh tộc đệ tử, không khỏi là ngạc nhiên vạn phần, khó tin nhìn một màn trước mắt này.

Rõ ràng là Cơ Dạ Phong chiếm cứ thượng phong, nhưng này máu thịt tung toé dáng vẻ, lại khiến người ta hoài nghi hắn thật sự chiếm cứ thượng phong sao?

Trái lại bị động phòng ngự Dương Thanh Huyền, ngoại trừ sắc mặt tái nhợt ở ngoài, cả người kim quang lấp lóe, tử khí mạch lạc tung hoành, vẫn là ngọc thụ lâm phong dáng dấp.

Tần Tiểu Vũ cắn răng nói: “Thật là lợi hại thể thuật! Bất tử bất diệt, không xấu bất hủ, truyền thuyết hắn chiếm được Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, xem ra càng là thật.”

Niêm Hoa Lâu nữ đệ tử đều là ngạc nhiên, cả kinh nói: “Bốn đại chí tôn thân thể một trong?”

Tần Tiểu Vũ gật gật đầu, nói: “Ngoài ra, lại không có bất kỳ một loại thể thuật, có thể ở to lớn như vậy chênh lệch cảnh giới hạ, còn có thể kéo đối phương đánh, đồng thời không kém hạ phong.”

Một tên lâu năm nữ tử hỏi: “Tiểu Vũ cảm thấy ai có thể thắng?”

Tần Tiểu Vũ trầm ngâm nói: “Nếu như khai chiến trước, ta trăm phần trăm sẽ ép Cơ Dạ Phong. Nhưng hiện tại... Thật khó mà nói...”

Tên nữ đệ tử kia liếc mắt một cái Tần Tiểu Vũ, nói: “Ngươi ý nghĩ nếu dao động, sợ là đã thiên hướng Dương Thanh Huyền đi?”

Tần Tiểu Vũ chau mày, nội tâm thật là muốn như vậy, chỉ là không muốn, không nghĩ, cũng không cách nào thừa nhận.

Tên nữ đệ tử kia trong mắt hàn quang lóe lên, nhìn Tần Tiểu Vũ, thấp giọng nói: “Này Dương Thanh Huyền thật là đáng sợ, Cơ Dạ Phong tuy rằng không phải đối thủ của hắn, nhưng ta tin tưởng Tiểu Vũ nhất định có thể thắng hắn, có muốn hay không nhân lúc hắn còn chưa trưởng thành...”

Tần Tiểu Vũ cảm ứng được sát khí, trong lòng kinh sợ, nói: “Không thể! Việc này không cách nào làm kín kẽ không một lỗ hổng, một khi bị Dương Thanh Huyền bằng hữu tra ra chân tướng, Niêm Hoa Lâu sợ là phiền phức tựu lớn.”

Tên nữ đệ tử kia nói: “Nhưng là tùy ý hắn tiếp tục trưởng thành, tương lai sợ là muốn vượt lên ở sáu vương giả bên trên.”

Tần Tiểu Vũ cười khổ nói: “Nếu thật tài nghệ không bằng người, ta cũng tâm phục khẩu phục. Hơn nữa sáu vương giả đã là đi qua, bây giờ là năm vương giả, lát nữa sợ là...”

Cơ Dạ Phong cùng Dương Thanh Huyền chiến đấu còn ở giằng co.

Tựa hồ mỗi người cũng đã dự cảm được chiến cuộc hướng đi.

Bởi vì Dương Thanh Huyền trạng thái thật sự là quá tốt, trên người một điểm vết máu đều không, bị thương nháy mắt tựu tự lành.

Cơ Dạ Phong thì lại hoàn toàn ngược lại, đao quang lưỡi kích phun ra đi ra sức mạnh, không chỉ có tăng tăng thêm mới vết thương, còn đem vết thương cũ kéo lớn, trạng thái càng ngày càng kém.

Nhưng Cơ Dạ Phong không hổ là vương giả, mặc dù thân thể trạng thái nằm ở thế yếu, nhưng cùng Dương Thanh Huyền đấu hơn một nghìn chiêu, hầu như bảo hiểm tất cả nằm ở cùng một trình độ, cũng không có bởi vì chính mình bị thương mà ảnh hưởng ra chiêu.

Dương Thanh Huyền nội tâm phiền muộn cực kỳ, vốn cho là chống đỡ mấy trăm chiêu, đối phương nhất định sẽ rơi vào vẻ mỏi mệt, sau đó chính là phản kích thời gian.

Có thể đếm được ngàn chiêu sau khi đi qua, đối phương đích xác bắt đầu có nhất định suy yếu, nhưng sức mạnh của chính mình cũng suy yếu rất nhiều.

Nếu không có nắm giữ hai loại chí tôn thần thể, sợ là đã sớm ở đao hạ bại vong.

“Không thể!”

Cơ Dạ Phong hai mắt toàn màu đỏ tươi, tâm thái bắt đầu có chút bất ổn, xuất đao tốc độ trở nên dồn dập.

Dương Thanh Huyền ứng phó cực kỳ vất vả, nhưng tốt ở chỉ muốn bảo vệ yếu hại, còn dư lại một ít tiểu thương đều có thể nháy mắt phục hồi như cũ.

Hai người lại đấu mấy ngàn chiêu, hầu như vẫn là duy trì nguyên trạng, Cơ Dạ Phong dáng dấp càng ngày càng đáng sợ, trên người không biết chảy bao nhiêu huyết, rốt cục có gia tốc sụt đi xuống xu thế.

Dương Thanh Huyền ổn định tính nhẫn nại, không kiêu không vội, vẫn như cũ bình tĩnh ứng đối.

https://truyencuatu i .net/

Rất nhanh, Cơ Dạ Phong liền do ở mất máu quá nhiều, sắc mặt hết sức trắng xám, mỗi chém ra một đao đến, uy năng đều lần giảm.

Dương Thanh Huyền nói ra khẩu đồng thời, tìm đúng cơ hội, một kích từ Cơ Dạ Phong trên vai xẹt qua, đem mấy cái kinh mạch toàn bộ đâm nát, “Xì” một tiếng bão ra máu tươi.

Cơ Dạ Phong ngạc nhiên, chỉ cảm thấy tay phải đột nhiên không làm được gì, thần đao chìm xuống, đã bị Dương Thanh Huyền chiến kích vừa bổ, trực tiếp đem đao chém bay ra đi.

Cơ Dạ Phong trong lòng vừa vội vừa phẫn nộ, phi thân đi đoạt đao, nhưng Dương Thanh Huyền nơi nào sẽ chịu, Sát Na Sinh Diệt kéo dài không dứt đẩy lại đây, đưa hắn hoàn toàn bao phủ, rốt cục không ra mấy chiêu, lại lần nữa bị chiến kích chém trúng, đâm vào bả vai.

Trên hư không lần thứ hai yên tĩnh lại.

Cơ Dạ Phong cúi đầu nhìn đâm vào vai phải chiến kích, tay phải hơi rung nhẹ hạ, hoàn toàn dùng không hơn lực, trong đôi mắt toàn màu đỏ tươi, gầm hét lên: “Giết ta đi!”

Chính mình bả vai dùng sức đỉnh đầu, để chiến kích càng thêm đâm vào đi vào.

Tựa hồ đau đớn trên người có thể giảm bớt nội tâm hắn khuất nhục cùng bi phẫn.

Cơ Dạ Phong nhắm hai mắt lại, một mặt chờ chết dáng dấp.

“Không thể! Ngươi không thể giết hắn!”

Cơ gia đệ tử sốt sắng, từng cái từng cái quát ầm lên: “Nếu như ngươi dám giết hắn, Cơ gia tất nhiên truy sát ngươi đến Thiên Nhai hải giác!”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Này nói cái gì? Chỉ cho phép hắn giết ta, không cho ta giết hắn? Các ngươi trong đầu tiến vào S sao?” Nói chiến kích loáng một cái, “Xì” một tiếng, đem Cơ Dạ Phong vai phải cùng cánh tay toàn bộ tước mất.

“Không muốn a!”

Cơ gia đệ tử sốt sắng, từng cái từng cái muốn rách cả mí mắt, Cơ Dạ Phong là bọn hắn Cơ gia kiêu ngạo, cũng là Cơ gia tương lai, nếu như Cơ Dạ Phong chết ở đây, không chỉ có bọn họ trách nhiệm trọng đại, toàn bộ Cơ gia cũng không chịu nổi như vậy tổn thất.

Một tên tuổi lớn hơn Cơ gia ông lão vội vàng ôm quyền, cung kính nói ra: “Vừa nãy là chúng ta nói chuyện không làm, mong rằng Thanh Huyền đại nhân bao dung. Chỉ cần buông tha Dạ Phong, hết thảy đều tốt đàm luận.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2547: Điều Kiện Trao Đổi, Không Cách Nào Làm Chủ

Dương Thanh Huyền nói: “Không có gì để nói, mạng của hắn lại không đáng giá, đổi mấy cái linh thạch hạ phẩm đối với ta để làm gì?”

Nói, giơ lên chiến kích tựu chém xuống.

Cơ Dạ Phong cực kỳ giận dữ và xấu hổ, nghe Dương Thanh Huyền nói hắn chỉ trị giá mấy cái linh thạch hạ phẩm, quát ầm lên: “Dương Thanh Huyền, ngươi không chết tử tế được!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Không cam lòng cùng phẫn nộ, đều là người yếu mới có tâm tình, đời sau làm cái cường giả đi.”

Tất cả mọi người là một trận say xe, phổ thiên bên dưới dám nói Cơ Dạ Phong là người yếu người, sợ là chỉ có Thánh Chủ Thiên Vương đi.

“Không muốn a! Đáng tiền, mạng của hắn đáng tiền, ngươi nghĩ muốn cái gì chúng ta cũng có thể đáp ứng ngươi!”

Cơ gia ông lão liều mạng kêu to, nước mắt đều gấp đi ra, hầu như muốn hỏng mất, Cơ Dạ Phong như là chết, trời biết Cơ gia sẽ tạo ra chuyện gì nữa, mà bọn họ mười chín người, chắc chắn sẽ không có kết quả tốt.

Lưỡi kích ở Cơ Dạ Phong trên đầu phương ngừng lại, kích quang lay động hạ, chỉ là đem mảng lớn tóc cắt đi.

Cơ Dạ Phong con mắt không có nháy mắt một cái, nhìn chòng chọc Dương Thanh Huyền, tràn đầy phẫn nộ cùng khuất nhục.

Dương Thanh Huyền trong lòng rùng mình, thầm thở dài một tiếng, biết cho tương lai mình lưu lại phiền toái.

Như Cơ Dạ Phong bị sợ mất mật, dù cho bị dọa đến sắc mặt tái xanh, đều chứng minh người này đạo tâm không đủ, tương lai không đáng sợ.

Nhưng để ý hắn bên ngoài là, Cơ Dạ Phong lại có thể đối mặt sinh tử, hờ hững tự nhiên.

Như vậy phần này võ giả đạo tâm, tựu cực kỳ đáng sợ.

Trận chiến ngày hôm nay sau, sợ là sẽ phải lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ tiến bộ, lần sau lại tương phùng, hươu chết vào tay ai sẽ rất khó nói rồi.

Nếu không có lo lắng đến Cơ gia thế lực, Dương Thanh Huyền thật muốn đem trước mắt này mối họa diệt trừ.

Chỉ khi nào giết Cơ Dạ Phong, hậu quả sợ là không thể tưởng tượng nổi.

Mình các loại lo lắng, còn là bởi vì mình không đủ mạnh a.

Dương Thanh Huyền thở dài, thu hồi tâm tư, híp mắt, nhìn phía cái kia Cơ gia ông lão cười nói: “Điều kiện gì cũng có thể đáp ứng?”

Cơ gia ông lão run giọng nói: “Là... Đúng thế... Chỉ cần chớ quá mức...”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy cũng lấy nói chuyện.”

Nhưng chiến kích còn thả ở Cơ Dạ Phong trước mặt, cũng không có di chuyển, chỉ cần nhẹ nhàng loáng một cái, là có thể lấy

Cơ Dạ Phong tính mạng.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, đem cái kia bị đánh bay ra ngoài táng Huyết Thần đao nhiếp đi qua, thu vào mình Tinh Giới bên trong.

Cơ gia ông lão cả kinh nói: “Đây là Cơ gia trấn tộc chi bảo, không thể làm làm điều kiện trao đổi!”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ta không có nắm này đao làm điều kiện trao đổi a, ngươi nghĩ gì thế, này đao hiện tại đã là của ta rồi.”

Cơ gia ông lão vội la lên: “Này, này...”

Một gã khác ông lão cúi xuống ở người lão giả kia tai một bên, thấp giọng truyền âm nói: “Đao không còn có thể lại trở về, người đã chết tựu hết thảy đều hết rồi, trước tiên cứu hạ Dạ Phong, những thứ khác tất cả đều dễ nói chuyện.”

Cơ gia ông lão nhẹ nhàng gõ đầu, sắc mặt hơi hơi đẹp đẽ một ít, nói: “Thanh Huyền công tử, lần này mạo phạm là Dạ Phong không đúng, chúng ta trước có bất kính, chúng ta cũng cùng công tử chịu nhận lỗi, mong rằng công tử đại nhân đại lượng, không phải cùng chúng ta tính toán.”

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: “Phí lời tựu đừng nói nữa, lợi ích đầy đủ, tự nhiên không tính đến. Lợi ích không đủ, cũng không có gì có thể so đo, ta giết người rời đi chính là.”

Cơ gia ông lão khổ sở nói: “Không biết Thanh Huyền đại nhân muốn bao nhiêu lợi ích.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chư vị đại nhân đều biết, bốn sao là Thiên Giới cảnh nội đạo thứ nhất lạch trời, cũng là ta sắp gặp phải vấn đề. Như đột phá bốn sao Thiên Giới có thể dùng Nam Đấu Thiên đan, trăm phá đan hoặc là to nhỏ thừa đạo quả, tương tự cấp bậc đan dược hoặc là thiên tài địa bảo, tùy tiện đến mười viên là được rồi.”

Cơ gia ông lão sợ hết hồn, nói: “Mười viên? Vật như vậy, một viên đều là bảo vật vô giá.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ý là, các ngươi không bỏ ra nổi chuộc về Cơ Dạ Phong mạng thẻ đánh bạc?”

“Này...”

Cơ gia ông lão nhất thời nghẹn lời, vội vàng xoay người lại cùng mặt khác mười mấy người thương nghị.

Dương Thanh Huyền cũng không gấp, cười lạnh, liếc mắt một cái Cơ Dạ Phong, phát hiện hắn còn ở nhìn chòng chọc chính mình, một mặt thù không đợi trời chung, lúc này nhẹ rên một tiếng, tuy nói người này có lẽ sẽ trở thành lớn phiền toái lớn, nhưng nếu chính mình bây giờ có thể áp chế hắn, tương lai thì càng có thể áp chế hắn.

Chỉ cần ở võ đạo trên con đường này quyết chí tiến lên, như vậy cuối cùng rồi sẽ khắc phục tất cả khó khăn.

Dương Thanh Huyền tai một bên đột nhiên truyền đến Cơ Bắc Dã thanh âm, có chút do dự ngữ khí, “Cơ gia có một bản trấn tộc chi bảo tâm pháp, gọi thiên chiếu tâm quyết, là một các đệ tử mới có tư cách tu luyện.”

Dương Thanh Huyền hiểu ý, trả lời: “Được.”

Cơ Bắc Dã nói: “Này bản tâm pháp, bọn họ chưa chắc sẽ chịu trao đổi, nếu như không được thì toán.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta tận lực.”

Rất nhanh, Cơ gia ông lão tựu thương nghị xong rồi, nhìn phía

Dương Thanh Huyền ánh mắt cũng trấn định rất nhiều, nói: “Chúng ta vừa nãy thương lượng hạ, mười viên loại này tăng cường đột phá bốn sao Thiên Giới tỷ lệ đan dược, thực tại giá trị quá lớn, có thể hay không lại ít một chút?”

Dương Thanh Huyền nói: “Mười viên đan dược, chỉ là điều kiện thứ nhất thôi. Các ngươi liền điều kiện thứ nhất đều đáp ứng không được, còn tiếp tục nói chuyện gì? Kỳ thực mà, chư vị đại nhân, ta giết Cơ Dạ Phong đối với mọi người đều mới có lợi, thiếu một với các ngươi cướp tài nguyên người. Hắn một chết, các ngươi có thể lấy được gia tộc tài nguyên chẳng lẽ không phải càng nhiều?”

Cơ gia ông lão sợ hết hồn, vội vàng nói: “Lời chớ nói lung tung, còn có cái khác điều kiện gì? Cùng nhau nói ra chúng ta thương nghị hạ.”

❤đọc truyện tại https://truyencuatui.net/

Dương Thanh Huyền nói: “Nghe nói Cơ gia có một bản tâm pháp yếu quyết, gọi là thiên chiếu tâm quyết?”

Cơ gia hai mươi người, không khỏi là hoàn toàn biến sắc.

Tựu liền Cơ Dạ Phong đều sắc mặt thay đổi, trên mặt bắn mạnh ra lửa giận cùng hàn quang, ánh mắt một cái dán mắt vào Cơ Bắc Dã, quát lên: “Là ngươi ra chủ ý?”

Cơ Bắc Dã bị Cơ Dạ Phong một nhìn chăm chú, dĩ nhiên tâm thần cự chiến, liền lùi mấy bước, sắc mặt trắng bệch, lấy dũng khí cắn răng nói: “Là! Thiên chiếu tâm quyết chỉ có Cơ gia đệ tử huyết mạch mới có thể tu luyện, Thanh Huyền đại nhân muốn tới vô dụng, là ta ra chủ ý.”

Cơ Dạ Phong giận dữ hét: “Ngươi tên phản đồ này! Giết thiên đao. Ngươi cũng biết thiên chiếu tâm quyết chính là Cơ gia trấn tộc chi bảo, quyết không thể truyền ra ngoài!"

Cơ Bắc Dã lạnh lùng nói: "Ta đã không phải là gia tộc của các ngươi người, tại sao kẻ phản bội nói chuyện? Bản công pháp này là Cơ gia trước tiên tổ truyền xuống, các ngươi là tổ tiên hậu duệ, ta cũng là tổ tiên hậu duệ, dựa vào cái gì chỉ có thể các ngươi tu luyện, mà ta lại không thể? Các ngươi cái này Cơ gia là Cơ gia, nhà của ta, cũng là Cơ gia, tương tự nắm giữ kế thừa tổ tiên truyền thừa tư cách."

Cơ Dạ Phong tức giận nhe răng trợn mắt, gầm hét lên: "Tương lai có cơ hội, ta cái thứ nhất muốn giết chính là ngươi!"

Cơ Bắc Dã quyết tâm, lạnh lùng nói: "Ngươi cho rằng ta sẽ sợ sao? Người thắng làm vua, nếu thật sự chết ở trong tay ngươi, ta cũng nhận."

Cơ gia đệ tử đều có chút tay chân lóng ngóng, bởi vì bản công pháp này tựu liền bọn họ cũng không có tu luyện, có thể hay không lấy ra, bọn họ căn bản không làm chủ được.

Cơ gia ông lão như nói thật nói: "Cái điều kiện này, chúng ta không làm chủ được."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2548: Phách Khí Vương Giả, Như Mặt Trời Giữa Trưa

Dương Thanh Huyền nói: "Vậy các ngươi cũng coi như là tận lực, Cơ Dạ Phong chết, ta tin tưởng Cơ Vô Mệnh đại nhân cũng sẽ không quái ở trên người các ngươi, cứ như vậy đi, ta giết này ngu xuẩn vật sau, còn muốn đi tìm được quả đây, tựu không ở chỗ này sự trên lãng phí thời gian."

Nói, tựu giơ lên chiến kích chém xuống.

Cơ gia đệ tử dọa cho phát sợ, vội vàng nói: "Đừng đừng... Bàn lại... Có thể... Chúng ta đáp ứng ngươi."

Dương Thanh Huyền chiến kích, ở Cơ Dạ Phong trên chóp mũi phương ngừng lại, nhỏ nhẹ lưỡi kích hào quang, ở Cơ Dạ Phong mi tâm vẽ hạ một đạo lỗ máu, như thứ ba mắt giống như.

Cơ Dạ Phong chỉ cảm thấy bị lần nữa nhục nhã, to lớn cảm giác nhục nhã nước vọt khắp toàn thân, tức đến run rẩy cả người.

Dương Thanh Huyền đối với lão giả kia nói: "Ngươi không phải nói các ngươi không làm chủ được sao?"

Cơ gia ông lão khổ sở nói: "Chúng ta sẽ trở lại bẩm báo gia chủ, nếu như gia chủ vì chuyện này trách tội xuống, cũng chỉ có thể tự chúng ta gánh chịu."

Dương Thanh Huyền nói: "Được." Sau đó ánh mắt một tỏa ra bốn phía, nói ra: "Sở hữu Thánh Tông danh tộc đệ tử đều tại đây, chứng kiến này tràng giao dịch. Như là các ngươi Cơ gia không biết xấu hổ chơi xấu, ta đã không còn gì để nói, mọi người đều nhìn đây.”

Bốn phía Thánh Tông danh tộc đệ tử, không khỏi là cười khổ.

Nhìn Cơ gia bị Dương Thanh Huyền đẩy vào như vậy tuyệt cảnh, mặc dù là Cơ gia tự tìm, nhưng cũng có loại mèo khóc chuột cảm giác.

Dương Thanh Huyền nói: “Cái điều kiện thứ ba, chính là đem trên người các ngươi chứa đồ nguyên khí toàn bộ giao ra đây, làm này chiến đối với ta bồi thường. Hai mươi người, một cái không thể thiếu, ta hiện đang ngó chừng các ngươi, nếu ai dám trộm giấu chút gì hạ xuống, Cơ Dạ Phong đầu tựu phải bay rồi.”

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, Cơ Dạ Phong trên người chứa đồ nguyên khí, giới tử, vòng tay, túi chứa đồ các loại, toàn bộ bị nhiếp đi qua.

Cơ Dạ Phong vừa giận vừa sợ, hét lớn: “Ta với ngươi liều mạng!”

Đột nhiên xông về phía trước đến.

Dương Thanh Huyền lạnh rên một tiếng, bóng người loáng một cái, đã đến Cơ Dạ Phong sau lưng, đánh một cùi chõ mạnh mẽ đỉnh ở Cơ Dạ Phong áo lót, kình khí mạnh mẽ nhập vào cơ thể mà qua, đưa hắn cột sống cùng một nửa xương sườn toàn bộ chấn động đoạn.

Cơ Dạ Phong phun ra một ngụm máu đến, tựu ngã xuống đất, cả người co giật, lại cũng không bò dậy nổi.

Cơ gia mười chín tên đệ tử, đều dọa cho phát sợ, người này đúng là sát thần a.

Nếu không đáp ứng hắn điều kiện, hắn thật sẽ giết Cơ Dạ Phong.

Nghĩ đến Vũ Văn Chiến cái chết, nghĩ đến Ninh gia kết cục, Cơ gia mười chín người đều là mặt tái mét, từng cái từng cái lấy hạ mình chứa đồ nguyên khí, đều nộp ra.

Dương Thanh Huyền toàn bộ sau khi nhận lấy, híp mắt cười nói: “Không sai, mọi người đều rất ngoan, thứ tư điều kiện...”

Mọi người một trận ngất ngã, này ba điều kiện, cũng đã đem bọn họ bóc lột ánh sáng, đồng thời vào chỗ chết đắc tội Cơ gia, lại còn có thứ tư điều kiện.

Cơ gia ông lão vẻ mặt đưa đám nói: “Đại nhân, chúng ta đã không có có đồ vật cho ngươi.”

Dương Thanh Huyền an ủi: “Mọi người đừng hoảng hốt, thứ tư điều kiện không phải là cái gì việc khó, Cơ gia đệ tử trong vòng mười năm, đều không được cùng ta cùng Cơ Bắc Dã là địch.”

Cơ gia ông lão sửng sốt hạ, nói: “Được rồi, cái điều kiện này chúng ta cũng sẽ hồi bẩm gia chủ, tất cả từ gia chủ định đoạt.”

Dương Thanh Huyền rồi mới lên tiếng: “Cơ Dạ Phong mệnh các ngươi có thể lĩnh đi trở về. Nhớ kỹ, toàn bộ Thánh Tông danh tộc đều nhìn đây, Cơ Vô Mệnh nếu như có mặt không đáp ứng, ta cũng nhận. Bởi vì một vị Thiên Vương bộ mặt, đổi Cơ Dạ Phong mệnh cũng là đáng.”

Cơ Dạ Phong còn nằm trên đất toàn thân co giật, đã tức giận đầu bên trong trống rỗng, chỉ biết là gầm hét lên: “Dương Thanh Huyền! Ta nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Cũng vậy. Hi vọng lần sau trở lại, ta còn có thể đánh nổ ngươi, lại bán một lần. Bất quá lần sau, ta muốn nhưng dù là đột phá thất tinh linh đan diệu dược.”

Cơ gia đệ tử không khỏi là chấn động trong lòng, từng cái từng cái tràn đầy ngạc nhiên, sâu sắc cảm nhận được Dương Thanh

Huyền trên người cái kia không gì sánh nổi thô bạo cùng tự tin, loại này tuyệt đại vương giả khí chất, xa ở Cơ Dạ Phong bên trên.

“Chờ Đạo Quả đại hội sau khi kết thúc, trực tiếp đem này chuộc mạng vật phẩm đưa đến Thương Huyền Tông đến chính là.”

Dương Thanh Huyền nói xong, liền dẫn chính mình một đội mười chín người, hóa thành lưu quang mà đi.

Trận chiến này tuy rằng khốc liệt, nhưng làm lỡ thời gian không cao hơn hai canh giờ, sở hữu Thánh Tông danh tộc đệ tử, chờ Dương Thanh Huyền sau khi rời đi, mới từng cái từng cái phục hồi tinh thần lại, có loại hoảng như trong mộng cảm giác.

“Hắn càng thật sự đánh bại Cơ Dạ Phong!”

“Trời ạ, ba sao trung kỳ đánh thắng bốn sao hậu kỳ, mà là vẫn là vương giả thiên phú a, nếu không có tận mắt nhìn thấy, căn bản không thể tin được.”

“Coi như chính mắt thấy, ta bây giờ còn là không thể tin a! Hắn thật chỉ là ba sao trung kỳ sao? Vũ Văn Chiến chết không oan a.”

“Hắn còn dám bán Cơ Dạ Phong mệnh, cướp đoạt Cơ gia, đúng là không biết chữ” chết “viết như thế nào!”

“Cướp đoạt hết sức bình thường chứ? Là Cơ gia trước tiên chọc giận hắn, cũng không biết là người nào không biết chữ” chết “viết như thế nào.”

“Cũng đúng, này chiến đối với ta chấn động quá lớn, không được, ta phải từ từ tiêu hóa. Trước tiên đi tìm đạo quả đi, đừng đem tới nơi đây mục đích ban đầu quên.”

Mọi người từng cái từng cái phục hồi tinh thần lại, sau đó hóa thành lưu quang, hướng về bốn phương tám hướng kích bắn mà

đi.

Ở đây Thiên Vương mộ bên trong, tất cả mọi người là mò tảng đá qua sông, không có xác thực phương hướng, vì lẽ đó đều là đi loạn, tìm vận may cùng cơ duyên.

Tần Tiểu Vũ liếc mắt nhìn còn nằm trên mặt đất, bị Cơ gia đệ tử vây quanh cứu trị Cơ Dạ Phong, sau đó nhìn phía Dương Thanh Huyền rời đi phương hướng, Dương Thanh Huyền đám người đã biến mất trong tầm mắt.

Niêm Hoa Lâu một tên lớn tuổi chính là nữ tử nói ra: “Tiểu thư, chúng ta cũng đi thôi.”

Tần Tiểu Vũ đần độn gật gật đầu, đầy bụng tâm tư.

Có thể hay không được đạo quả, đối với nàng mà nói đều không quan trọng, bởi vì nếu là cần đạo quả, có đường giây khác có thể làm ra, trừ phi là Đại Thừa đạo quả.

Vì lẽ đó chuyến này là trọng yếu hơn mục đích, chỉ là rèn luyện chính mình.

Vừa nãy Dương Thanh Huyền ở cùng Cơ Dạ Phong trong trận chiến ấy, biểu hiện ra các loại, như là một khối đá tảng ép ở nàng trong lòng, cho nàng khó có thể dùng lời diễn tả được áp lực cực lớn.

Nàng chỉ là cao hơn Cơ Dạ Phong ra một tầng, chính mình có thể thắng Dương Thanh Huyền sao?

Vấn đề này phảng phất không giải.

Thậm chí đáp án làm nàng có một tia sợ sệt, đều không dám hướng về trong cái hướng kia nghĩ.

“Đi thôi.”

Tần Tiểu Vũ hít một tiếng, Niêm Hoa Lâu hai mươi tên nữ đệ tử, nhất thời hóa thành độn ánh sáng mà đi.

Tựu chỉ còn lại Cơ gia mười chín người, còn ở làm thành một đoàn, cứu trị Cơ Dạ Phong.

Tất cả mọi người biết, nhất đẳng Đạo Quả đại hội kết thúc, trận chiến này tin tức trong nháy mắt sẽ truyền khắp toàn bộ Mục Hải Vực Giới.

Mà Dương Thanh Huyền danh tiếng cùng uy vọng, đem sẽ cố gắng tiến lên một bước, đạt đến trước nay chưa có như mặt trời giữa trưa.

...

Mấy trăm ngàn dặm ở ngoài, Dương Thanh Huyền đám người ở một tòa trống trải trên vùng bình nguyên ngừng lại. Đưa mắt nhìn bốn phía, lan tràn không dứt hoang nguyên, không có tận đầu.

Trong thiên địa đầy rẫy một cỗ lực lượng kì dị, thập phần to lớn hùng vĩ, chính là đại đạo cất bước sau, lưu lại khí tức.

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi trước tiên đi tìm đạo quả, ta tìm một chỗ bế quan một cái.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2549: Ba Pháp Cùng Tồn Tại, Đao Linh Đột Ngột Hiện

Tử Nhan vội hỏi: "Ta cùng ngươi, bằng không lưu ngươi một cái ở đây, quá nguy hiểm."

Dương Thanh Huyền nói: "Không dùng, tìm kiếm đạo quả quan trọng. Đừng quên này tới mục đích, một là đạo quả, càng trọng yếu hơn chính là xác nhận có hay không có Đại Thừa đạo quả. Hai là Tô Bạch Thiên Vương di vật, sợ là sẽ phải có cái gì kinh thiên động địa đồ vật lưu lại. Ba là rèn luyện chính mình. Tiểu thừa đạo quả phản mà không phải trọng yếu như thế."

Dương Thanh Huyền nguyên bản ở trong lòng mọi người tựu có địa vị cực cao, lần này một trận chiến sau, càng là xác lập tuyệt đối lãnh tụ vị trí. Coi như là trong thần tộc nguyên bản không quá chịu phục mấy người, cũng triệt để tâm phục khẩu phục, duy đầu là chiêm.

Tử Nhan không dám thái quá ngỗ nghịch Dương Thanh Huyền ý nguyện, hơn nữa còn có Tử Tình tên tình địch này tại người một bên, một khi chính mình cưỡng cầu, Tử Tình khẳng định cũng sẽ yêu cầu lưu lại.

Các nàng không phải ngu xuẩn vật, biết nghe Dương Thanh Huyền mới là tốt nhất.

Mọi người thương nghị hạ tìm kiếm biện pháp, cảm thấy vẫn là muốn tách ra làm việc, sau đó xác lập hạ phương thức liên lạc cùng với chạm đầu phương thức, tựu riêng phần mình hóa thành lưu quang, hướng về bốn phương tám hướng bay đi.

Dương Thanh Huyền chờ mọi người sau khi rời đi, hóa thành hệ Thổ thân, một điểm điểm chìm vào đại địa, rất nhanh tựu vào địa mấy chục dặm, ở dưới đất mở ra một cái tiểu không gian.

Sau đó tựu bố trí kết giới, linh thạch, bắt đầu ngồi xếp bằng tu luyện.

Này Thiên Vương mộ bên trong không gian, linh khí nguyên bản tựu mười phần vượng thịnh, từ tình huống trước mắt xem ra, như là một quả bỏ hoang tinh cầu.

Dương Thanh Huyền việc cấp bách, chính là mau mau thể năng cùng thương thế.

Đồng thời cái kia bất hủ thân cùng Bất Diệt Thể đồng thời tồn tại kỳ dị pháp thân, cũng để hắn vạn phần hiếu kỳ, muốn nghiên cứu một phen.

Dương Thanh Huyền lấy ra lượng lớn đan dược, chọn lựa một ít nuốt vào bên trong cơ thể.

Ninh gia một trận chiến sau, Tử Chi Thần Vương phủ đưa tới cho hắn lượng lớn tài nguyên, trong đó tựu không ít Thiên Giới chi chủ có thể dùng đan dược, đều là vô cùng trân quý.

Trên thực tế, Dương Thanh Huyền giờ khắc này cũng không thiếu tài nguyên, mười viên đột phá bốn sao Thiên Giới đan dược, tuy rằng có thể gặp không thể cầu, nhưng nếu là để tâm bắt được lời, chí ít một nửa là có thể chính mình mua lại.

Chỉ là không nghĩ dễ dàng buông tha Cơ Dạ Phong, lại không liền trực tiếp giết hắn, cho nên mới cố ý làm khó dễ một cái, đánh một trận Cơ gia kiêu căng phách lối.

Nuốt phục đan dược sau, liền hai tay kết ấn, vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh.

Đồng thời thứ hai nguyên thần từ trong cơ thể tách ra, ở Dương Thanh Huyền bản thể đối diện, cũng bàn hư mà ngồi, tay bấm quyết ấn, vận chuyển Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân.

Thứ hai nguyên thần chỗ mi tâm Xá Lợi Tử, ảm đạm rồi không ít, chính là lúc trước đối chiến Cơ Dạ Phong thời điểm, bị Dương Thanh Huyền điều đi quá nhiều sức mạnh.

Nếu như không có cái này xá lợi, cùng với cái kia kỳ dị pháp thân, sợ là thắng thua trận này khó liệu.

Vài ngày sau, mặt đất hạ mấy chục dặm trong kết giới, một mảnh kim quang sáng quắc.

Dương Thanh Huyền cùng thứ hai nguyên thần trên người, đều là lưu chuyển pháp thân ánh sáng, chỉ có điều Dương Thanh Huyền Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, cùng thứ hai nguyên thần xuất hiện rõ ràng khác nhau.

Ở nguyên bản bất hủ người trên căn bản, từng đạo từng đạo mạch luân hào quang tái hiện ra, thông qua màu tím kinh lạc liền tiếp toàn thân, hình thành một cái năng lượng kỳ lạ lưu chuyển đồ.

[truyen cua tui ΘΘ vn]

Đồng thời cái năng lượng này lưu chuyển con đường, cùng Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân hoàn toàn khác nhau, riêng phần mình thành hệ thống, rồi lại không ảnh hưởng lẫn nhau.

Lại thêm Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, Dương Thanh Huyền trong cơ thể cùng tồn tại ba bộ pháp quyết vận chuyển con đường, nghe vào có chút không thể tưởng tượng nổi.

Ở từ cổ chí kim một ít cường giả trong ghi chép, đổ cũng từng có ba loại năng lượng vận chuyển con đường cùng tồn tại tình huống, nhưng tất nhiên có một loại là chủ tu, mặt khác hai loại là phụ trợ, đồng thời ở cảnh giới không ngừng tăng lên trong quá trình, công pháp phụ trợ không ngừng suy yếu xuống, cuối cùng vẫn là một bộ tâm pháp làm chủ.

Có thể làm được hai loại cùng tồn tại cùng ăn, cũng chỉ có pháp thể song tu võ giả.

Nhưng hiện tại Dương Thanh Huyền xuất hiện ba loại cùng tồn tại, hơn nữa đều là cao cấp nhất công pháp, căn bản không phân mạnh yếu.

Dương Thanh Huyền kiểm tra rồi hạ Bất Diệt Thể năng lượng vận chuyển con đường, mấy cái mạch luân vòng xoáy chính là có thể số lượng chi hải, mà Kim Cương Bàn Nhược bất hủ năng lượng chi hải, là hội tụ ở một ít kỳ dị huyệt vị trên.

Hai loại thể thuật thần thông, có nhất định chỗ tương tự.

Nhưng hiện tại xem ra, Thiên Thần Bất Diệt Thể tựa hồ so với Bàn Nhược bất hủ thân phải tới đơn giản rất nhiều.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, bỗng nhiên nghĩ đến chính mình Thiên Thần Quyết vẫn chưa tu luyện xong toàn bộ, có lẽ chính là bởi vì là nguyên nhân này, vì lẽ đó Bất Diệt Thể chỉ là một mô hình.

Nhưng hai loại thân thể hợp nhất cảm giác, vẫn là cường đại dị thường.

Phảng phất toàn bộ thiên địa, đều được thân thể mình một bộ phận, cùng tu luyện chân khí đạt đến thiên nhân hợp nhất cảnh có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu.

Trong kết giới hào quang một điểm điểm yếu bớt, Dương Thanh Huyền thu rồi pháp thân, thứ hai nguyên thần cũng hồi quy trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền lấy ra Cơ gia đệ tử chứa đồ nguyên khí, từng cái bóp nát, thu lấy trong đó vật phẩm.

Có thể bị phái tới tham gia Đạo Quả đại hội, không có chỗ nào mà không phải là trong tông môn tinh anh, vật phẩm giá trị cũng đều cực cao, cùng Thần Vương phủ cho hắn một ít đỉnh cấp vật phẩm gần như.

Ninh gia luân hãm, chân chính cao cấp đồ vật, đều là bị Thần Vương phủ cùng Khương gia qua phân, có thể cho Dương Thanh Huyền, cũng nhiều là chút không trên không dưới đồ vật.

Dương Thanh Huyền lấy ra chuôi này táng huyết trên người, lấy tay ở mặt trên nhẹ nhàng một vệt, nhất thời cảm ứng được cực mạnh đao khí, cách xa nhau mấy tấc cự ly, chỉ là đưa tay di chuyển ở trên mặt đao, đã bị đao khí đè đầy tay là huyết.

Nhưng kim quang lóe lên, sở hữu vết đao tựu hoàn toàn khôi phục.

“Không hổ là Cơ gia trấn tộc chi bảo, đao này thái quá đáng sợ, cũng không biết Cơ Bắc Dã có hay không hàng phục nó.”

Hắn chuẩn bị đem đao này tặng cho Cơ Bắc Dã, nhưng nghĩ lại nghĩ đến, Cơ gia làm mất đi đao này, chắc chắn sẽ không giảng hoà, Cơ Bắc Dã không có cái này sức mạnh bảo vệ đao này, trừ phi mình đem đao này nhân quả hiểu rõ.

Đột nhiên, trên đao một vệt hồng mang đột ngột hiện.

“Xì” một tiếng, Dương Thanh Huyền đầu đã bị chém hạ xuống, một cái xương sọ bay ra ngoài.

Trong đao truyền đến “Ô ô” thanh âm, như là đang cười quái dị.

Cái kia bay ra ngoài đầu, tràn đầy vẻ kinh ngạc, nhưng ở không trung nhất chuyển, tựu "Đùng đùng" đổ nát ra, hóa thành vô số mảnh vụn tản đi.

Hai tay cầm đao, ngồi xếp bằng trên đất không đầu thân thể, trên cổ lần thứ hai mọc ra một cái đầu, trong mắt bắn mạnh ánh sáng lạnh lẽo.

Táng Huyết Thần đao cảm giác được cái gì, ở Dương Thanh Huyền trong tay không ngừng rung động, nghĩ muốn tuột tay bay đi.

Nhưng Dương Thanh Huyền há có thể để nó toại nguyện, hai tay như cái kìm giống như gắt gao đem đao nắm lấy.

Ánh đao không ngừng phun ra mà ra, chém trên người Dương Thanh Huyền, cắt ra từng đạo từng đạo sâu đậm vết thương, nhưng đều là thoáng qua tự lành.

"Nguyên lai có tự mình linh tính, vậy thì dễ làm hơn nhiều."

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, hay tay vung lên, Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa nhất thời bốc lên, hình thành một cái trận pháp hình tròn, đem táng Huyết Thần đao nhốt ở bên trong.

Thần đao trên không ngừng tuôn ra cường đại đao quang, chém về phía hỏa diễm.

Ánh đao xuyên thấu qua hỏa mà qua, nhưng thân đao nhưng không xông ra được, bị từng đạo từng đạo hỏa chi phù văn cản lại.

Táng Huyết Thần trong đao tuôn ra "Ô ô" tiếng kêu kì quái, tựa hồ cực kỳ phẫn nộ, cùng với lộ ra một tia kinh khủng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2550: Hư Không Sụp Xuống, Quỷ Dị Tồn Tại

“Ngươi tốt nhất nhận rõ hiện trạng, cho ta thành thật một chút. Bằng không ta không ngại đem ngươi đánh tan, để cho ngươi đưa về Hỗn Độn.”

Dương Thanh Huyền không ngừng hướng về trong hư không đánh ra lượng lớn phù văn màu vàng, tạo thành từng đạo từng đạo văn tự danh sách, bay xuống, bay vào trong đao.

Táng Huyết Thần Đao bên trong phát sinh “Ô ô” thanh âm, hồng mang lấp lóe, nhẹ nhàng phản kháng một cái, lập tức tựu tiếp nhận rồi vận mệnh của mình.

Tùy ý cái kia phù văn màu vàng thiếp ở trên thân đao, không ngừng phong ấn sức mạnh.

Dương Thanh Huyền nội tâm thở phào nhẹ nhõm, vừa dùng Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa dò xét hạ, phát hiện đao này thần dị phi phàm, nếu là thật khởi xướng điên lên, mình có thể hay không trấn áp xuống vẫn là chưa biết.

Mà Táng Huyết Thần Đao năm đó chính là ở Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa bên trong bị chế tạo mà ra, lần này tiếp xúc bên dưới, cũng đã sợ vỡ mật, trực tiếp lựa chọn thỏa hiệp.

Rất nhanh trên thân đao tựu ánh vàng một mảnh, ngàn tỉ phù văn màu vàng vòng quanh thần đao lấp lóe, bản thân màu máu lực lượng hoàn toàn bị phong ấn đi vào.

Dương Thanh Huyền đem đao cho đòi về, thu vào Tinh Giới

bên trong.

Này mới hóa thân nguyên tố hệ “đất”, dung nhập vào bốn bề tầng dưới chót, chậm rãi từ hoang dã khắp mặt đất đi ra.

Đã qua năm ngày thời gian.

Dương Thanh Huyền trở lại mặt đất, biến về chính mình chân thân, đột nhiên trong lòng hơi động, đột nhiên nhấc đầu hướng về trời cao nhìn tới.

Chỉ thấy một mảnh bầu trời xanh vạn dặm, bầu trời thâm thúy xa xưa, vô cùng vô tận, khiến người tâm thần thoải mái.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, thầm nghĩ: “Chẳng lẽ là ảo giác?”

Vừa ra mặt đất chớp mắt, tựa hồ cảm giác được có nguồn sức mạnh đang dòm ngó hắn, nhưng toàn thân mình lòng đi phát giác thời gian, nhưng lại vô ảnh vô tung biến mất.

Hắn cũng không biết rõ có phải là ảo giác.

Nhớ tới Tử Hà nói quá, nắm trong tay mình một tia đại đạo chi lực, chắc là sẽ không dễ dàng xuất hiện ảo giác.

“Lẽ nào thật sự có vật gì ẩn giấu ở hư không chỗ tối?”

Dương Thanh Huyền lập tức cảnh giác, triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình, đem toàn bộ ánh mắt có thể coi phạm vi, toàn bộ đảo qua một lần, vẫn như cũ không thu hoạch được gì.

“Hừ, tạm thời bất kể. Nếu thật sự có đồ vật ẩn náu ở hư không, như vậy cũng nhất định là kiêng kỵ thực lực của ta, bằng không căn bản không cần ẩn giấu.”

Dương Thanh Huyền trong lòng nghĩ đến, lúc này thu hồi tâm tư, không đi nữa nghĩ thế sự.

Đột nhiên, hắn trên người đưa tin ngọc bội có phản ứng, lập tức lấy ra, từng vòng màu sắc ánh sáng từ bên trong khuếch tán ra, hóa thành từng cái từng cái văn tự, ở trước mắt tiêu tan.

“Có phát hiện sao?”

Dương Thanh Huyền thu hồi ngọc bội, ngạc nhiên hướng về một cái hướng khác bay nhanh mà đi.

...

Ở một chỗ bất ngờ trên vách núi cheo leo không.

Vô số năng lượng kỳ dị lưu chuyển, không gian dường như mì vắt một loại biến ảo chập chờn, thỉnh thoảng có lượng lớn khe hở hiện ra, rất nhanh lại bị quấy nhiễu thành một đoàn.

Ở vách núi phía trước, có gần trăm tên võ giả đứng lơ lửng trên không, đều đầy mặt vẻ cảnh giác.

Đột nhiên, một vị võ giả ánh mắt hơi nghễ, nhìn cách mình khoảng một trượng địa phương, xuất hiện một điểm hắc mang, sau đó kéo dài ra, hóa thành một cái dài nửa thước màu đen khe hở, hình như sợi tóc.

Người võ giả này hai con ngươi đột nhiên co, lập tức bỗng nhiên phóng đại, một hai tròng mắt như chuông đồng giống như trợn lên, trên mặt trong nháy mắt che kín khủng bố vẻ, hét lớn: “Không được! Ở đây cũng muốn sụp đổ!”

Lời vừa nói ra được phân nửa, xung quanh trăm dặm trong hư không, chớp mắt xuất hiện vô số khe hở, không gian đại địa từng mảng từng mảng sụp đổ.

“Ầm ầm!”

Này tên kinh khiếu võ giả, trong phút chốc tựu bùng nổ ra toàn bộ lực lượng, giơ tay một quyền, mạnh mẽ oanh hướng về phía trước.

Sụp đổ hư không lập tức bị đánh nát, trực tiếp nổ ra một con đường đến.

Sau đó thân pháp đột nhiên nhất chuyển, tựu kích bắn đi ra ngoài.

Người võ giả này chính là Tử Chi Thần Vương phủ cao thủ, có ba sao Thiên Giới đỉnh cao lực lượng Nhậm Vân.

Trước hết phát hiện không gian sụp xuống, vội vàng hướng về xa xa phóng đi.

Tựu sắp tới đem thoát rời sụp xuống khu vực thời điểm, một đạo đáng sợ ác liệt khí kích bắn mà tới.

“Chi!” Nhậm Vân doạ đến sắc mặt trắng bệch, chỉ thấy trong hư không, một bộ vóc người khôi ngô cương thi, cầm trong tay chiến phủ lặng yên không tiếng động hướng về hắn bổ tới.

“Ầm ầm!”

Nhậm Vân mở ra tới đường nối, trực tiếp bị chiến phủ khí thế đè khép kín, lưỡi búa trong chớp mắt đã đến Nhậm Vân trên đỉnh đầu.

“Phong Hành Nhận!”

Nhậm Vân hét lớn một tiếng, suốt đời tiềm năng phát huy đến cực hạn, song thương hợp nhất, hóa thành một đạo lớn vô cùng lưỡi dao ánh sáng, đón lấy chiến phủ.

“Ầm ầm!”

Quang nhận phá nát, chiến phủ cùng cương thi cũng bị chấn động trở lại trong hư không.

Nhưng Nhậm Vân điên cuồng khạc ra một búng máu, đã bị sụp đổ không gian cuốn vào, bên trong cặp mắt tràn đầy vẻ tuyệt vọng.

Lúc trước vùng không gian kia sụp xuống, tựu cuốn mười mấy người đi vào, lại cũng không có đi ra, sợ là nhiều gần chết.

Không nghĩ tới nhanh như vậy tựu đến phiên chính mình.

Xung quanh những Thánh Tông kia danh tộc đệ tử, không ít cũng bị cuốn vào đến trong hư không, chỉ có thiếu bộ phận ở sụp đổ nháy mắt tay mắt lanh lẹ kiếm châm ra ngoài.

Ở sụp đổ trong không gian, chìm nổi lượng lớn binh khí, tỏa ra rạng rỡ hào quang, tất cả đều là vật vô chủ.

Đồng thời còn có Nhậm Vân gặp phải loại này cương thi, cùng một ít kỳ dị quái thú, đều là thực lực mạnh mẽ đáng sợ, một khi bị những thứ đồ này nhìn chằm chằm, hầu như đều là cửu tử nhất sinh.

Đột nhiên, một luồng mênh mông sức mạnh to lớn kèm theo kim quang mà tới.

Tất cả mọi người chỉ cảm thấy hai mắt đau xót, bị ánh vàng chói mắt, sau đó cái kia sụp xuống tan vỡ không gian, như là bị một nguồn sức mạnh định trụ giống như.

Ở vậy cường đại ánh vàng bên trong, một bóng người xuất hiện, hai tay nắm tay, đem này sụp xuống tư thế đứng vững.

Nhậm Vân hai con ngươi co rụt lại, vui vẻ nói: “Thanh Huyền đại nhân!”

Tới chính là Dương Thanh Huyền, sử dụng tới hai loại chí tôn pháp thân, hòa vào thiên địa, khống chế tứ phương sức mạnh, đem này mì vắt một loại hư không đè ép.

Nhưng bất quá chớp mắt, Dương Thanh Huyền tựu hoàn toàn biến sắc, trong thân thể phát sinh “Sát sát” tiếng vỡ nát, lập tức ý thức được chính mình bất cẩn, càng có loại bọ ngựa đấu xe cảm giác, bỗng nhiên hét lớn: “Chạy mau a!”

Nhậm Vân lập tức tỉnh ngộ lại, lại đấm một quyền nổ ra, mở ra một cái đường hầm hư không liền đi, cảm kích nói: “Đa tạ đại nhân!”

“Ta không chịu nổi!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, nhắc nhở tất cả mọi người, gặp Nhậm Vân chân sau thoát khỏi mảnh này khu vực, liền sức mạnh toàn thân buông lỏng, chính mình cũng ra bên ngoài bỏ chạy.

“Ầm ầm!”

Cái kia bị đè ép hư không, lần thứ hai than sụp xuống.

Còn lại hạ mấy người chưa kịp chạy đi, tất cả đều “A” không ngừng kêu thảm thiết, bỗng chốc bị không gian chấn thổ huyết, người bị thương nặng, sau đó tựu rơi vào vực sâu.

Dương Thanh Huyền cũng nhận được qua không gian phản chấn, lần thứ hai vận chuyển thần thể lực lượng, xuất liên tục số quyền, đem từng mảng từng mảng hư không đánh nổ, đem lực phản chấn lần thứ hai chấn động về, đạp bước mà ra.

Sụp xuống khu vực ngoại mọi người, không không nhìn trợn mắt ngoác mồm.

Đi ở đây đáng sợ trong hư không, càng đi bộ nhàn nhã, một chút cũng không bị ảnh hưởng dáng vẻ.

Chúng đầu của người ta lần thứ hai rơi vào trống không.

Lập tức liên tưởng đến trước đây không lâu một trận chiến, lúc này mới có chút hồi thần, thầm nghĩ: “Người này không thể dùng lẽ thường suy đoán, hắn làm ra bất kỳ cái gì không thể sự đến, cũng không nên kỳ quái.”

Tựu ở Dương Thanh Huyền đi tới khu vực biên giới thời điểm, trong hư không truyền đến rít lên một tiếng, một con to lớn hung tàn con mắt bỗng nhiên trợn mở, nhìn chăm chú lại đây.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2551: Viễn Cổ Chiến Trường, Mạt Nhật Chi Chùy

Cái kia con mắt đủ có đèn lồng một loại lớn, khảm nạm ở một đầu trăm trượng cao cự thú trên mặt, bắn ra quỷ dị hung ác ánh mắt.

Dương Thanh Huyền tâm thần rùng mình, toàn bộ người như là bị ánh mắt kia chấn nhiếp, một loại cảm giác nguy hiểm nước vọt khắp toàn thân.

Nhưng bất quá nháy mắt, hắn thức hải tựu khôi phục thanh minh, hai con ngươi lóe lên, Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn thẳng mà đi.

Cự thú sửng sốt hạ, ở nó Linh Mục thần thông đánh lén hạ, rất ít có võ giả có thể duy trì thanh minh trấn định, càng đừng nói ngưng nhìn sang cùng mình đối diện.

Nhưng một mắt nhìn thấy, nam tử kia đích thật là hai mắt trừng minh, không có một chút nào bị xung kích dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền thân mang số đại chí cường võ hồn, lại có thứ hai nguyên thần cùng Ngọc Hư Thần quyết, hồn lực mạnh sợ là Thánh Chủ Thiên Vương đều không kịp, loại tinh thần này sức công kích, đối với hắn hầu như hoàn toàn vô hiệu.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, giơ tay đánh cái búng ngón tay, “Đùng” một tiếng, một đạo hỏa diễm bỗng dưng mà rơi, bên trong hỗn tạp lôi chi nguyên tố, “Bùm bùm” hóa thành một đạo lưu hỏa, hướng về hư không vực sâu bắn đi.

“Chi!”

Cái kia cự thú hít một hơi khí lạnh, tựa hồ cảm nhận được lôi hỏa khủng bố, sợ đến quát to một tiếng, vội vàng nhắm mắt lại, đột nhiên chạy trốn.

"Oành!"

Lôi hỏa ở bên trong nổ tung ra, lệnh hư không một mảnh sáng loáng đỏ chót.

Dương Thanh Huyền cũng thuận theo bước ra bước cuối cùng, đi tới khu an toàn vực.

Tất cả mọi người là sắc mặt tái nhợt, dần dần thói quen Dương Thanh Huyền bất phàm, đã không có lúc trước như vậy chấn động.

[truyen cuA tui | Net]

"Đa tạ Thanh Huyền đại nhân ân cứu mạng."

Cái kia chút nhân Dương Thanh Huyền ra tay mà trốn ra được võ giả, từng cái từng cái cảm kích vạn phần, ôm quyền nói tạ.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, khoát tay nói: "Khách khí."

Này thân thiện thái độ, lập tức thu được hảo cảm của không ít người, sát tinh nhãn mác ở trong lòng mọi người nhạt đi rất nhiều.

Dương Thanh Huyền hỏi: "Nhậm Vân, ở đây là chuyện gì xảy ra?"

Cái kia chu vi hơn mười ngàn dặm hư không, tất cả đều như mì vắt giống như vậy, bị vò đến vò đi, bên trong thỉnh thoảng có khe hở xuất hiện, cùng với đại lượng binh khí ở mặt trên chìm nổi.

Những binh khí này đều tỏa ra cổ xưa khí tức, mạnh mẽ lại bị phủ đầy bụi ở đây.

Nhậm Vân vội hỏi: “Ở đây như là một cái lâu đời bí tàng không gian, không ngừng bạo lộ ra, đại nhân mời xem những binh khí này, không khỏi là trân phẩm. Có mấy vị bằng hữu thu được vài món, đầy đủ Thiên Giới chi chủ sử dụng. Có thể thấy được này bí tàng không gian chủ nhân, mức độ thấp nhất cũng là Thiên Giới chi chủ, hơn nữa tu vi hơn nửa ở bảy sao trở lên.”

Dương Thanh Huyền nói: “Có phải hay không là Tô Bạch chứa đồ nguyên khí biến thành?”

Nhậm Vân nói: “Ta cũng có loại này suy đoán, nhưng không thể xác định. Còn có một loại suy đoán chính là, bên trong là một cái viễn cổ chiến trường, chết rồi rất nhiều người, thí dụ như những cương thi kia, quái vật đồ vật, cần phải chính là võ giả bị chết biến thành, hoặc là ở tử địa đản sinh ra đáng sợ tồn tại.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, nói: “Hẳn là thứ hai loại. Nếu như loại tình huống thứ nhất, này lực lượng không gian sẽ không đáng sợ như thế, tựu liền các ngươi cũng không ngăn nổi. Hẳn là năm đó chiến đấu thái quá khốc liệt, vì lẽ đó tạo thành năng lượng đáng sợ phong ấn, hiện tại từng chút một mở ra.”

Nhậm Vân cả kinh nói: “Ở đây không phải Tô Bạch Thiên Vương chỗ tọa hóa sao? Lẽ nào năm đó chuyện gì xảy ra?”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm phía trước sụp xuống không gian, nói: “Sợ là chỉ có đi vào mới có thể rõ ràng.”

Mọi người đều trố mắt nhìn nhau, tốt không dễ dàng trong chết trốn sinh, ai còn nguyện ý tiến vào đi chịu chết.

Có mấy người lòng vẫn còn sợ hãi, thậm chí đứng xa hơn, chỉ lo lần thứ hai sụp xuống cùng xuống.

Sau đó không lâu, lại có thật nhiều Thánh Tông danh tộc đệ tử phát hiện nơi đây, tất cả đều đứng xa xa quan sát, lẫn nhau trong đó thấp giọng nghị luận cái gì.

Dương Thanh Huyền một đội cường giả thu vào Nhậm Vân tín hiệu sau, đều từ bốn phương tám hướng tới rồi, rất nhanh tựu hội tụ mười lăm người.

Dương Thanh Huyền cùng mọi người thương nghị, như thế nào phá mở chiến trường này không gian.

Đột nhiên cái kia kỳ dị trong hư không, bùng nổ ra đại lượng ánh sáng, từ sụp xuống quá mót bắn mà ra, như từng đạo từng đạo lưu tinh, hướng về vòm trời mà đi.

“Đây là... Binh khí!”

Tất cả mọi người là giật mình nhìn tới, này chút lưu quang bên trong, toàn bộ là một kiện món binh khí, hơn nữa phẩm chất không thấp.

Một ông già vui vẻ nói: “Đây là bên trong chiến trường lưu lại binh khí, không biết chịu đến nguyên nhân gì, phun trào ra đến, tất cả đều là vật vô chủ, ai bắt được về ai.”

Nói xong cũng xông ra ngoài, trường bào vung một cái, hướng về những lính kia nhận cuốn tới.

Một cái đã thu ba, bốn món.

Những người còn lại chen lấn bay lên, tranh đoạt cái kia chút còn dư lại binh khí.

Thần Vương phủ người đều đứng tại chỗ, lấy Dương Thanh Huyền như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, Dương Thanh Huyền không nhúc nhích, bọn họ tất cả đều không nhúc nhích.

Mà Dương Thanh Huyền chính nhìn chằm chằm cái kia giữa hư không, một luồng nhỏ bé năng lượng đang lưu động chầm chậm, hóa thành một cái vòng xoáy, sau đó không ngừng mở rộng.

Năng lượng rất nhanh hiển hóa ra tính chất đến, là cường đại lôi có thể, chỉ có điều lộ ra đỏ chót sắc, như Giang Lưu một loại dâng trào, rất nhanh tựu hóa thành một mảnh hồng lôi chi hải.

Tất cả mọi người là nín hơi, kinh hãi nhìn.

Hồng lôi thả ra năng lượng, hình thành một cái lớn vô cùng lôi chi tràng năng, đem tất cả mọi người hấp dẫn lấy.

Mỗi người đều cảm thấy mình trên người nhẹ nhàng có điện, đồng thời này điện năng còn ở không ngừng tăng cường.

Dương Thanh Huyền ngón tay khẽ run lên, tựu “Đùng” một tiếng, liền điện một cái, không khỏi nhíu mày lại.

Ở đằng kia hồng lôi chi hải trung ương, hiện ra một cái đường kính khoảng ba thước loại nhỏ hố đen, toàn bộ lôi hải chính là này trong hắc động đồ vật biến ảo mà ra.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, sửng sốt hạ, ở trong hắc động, là một cái màu đỏ cây búa, mặt trên che kín Lôi văn.

Cây búa mỗi lần xoay tròn một cái, tựu khuếch tán ra cường đại lôi quang, xúc động cái kia to lớn hồng lôi vòng xoáy, lại ảnh hưởng đến này to lớn lôi quang từ trường.

Xi Hằng hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Này cây búa là... Mạt Nhật Chi Chùy!”

Tại chỗ võ giả toàn bộ đều đổi sắc mặt, từng cái từng cái lộ ra vẻ tham lam.

Cái kia chút cướp được binh khí võ giả, cũng từ trong hưng phấn phục hồi tinh thần lại, khiếp sợ nhìn cái kia màu đỏ cây búa.

Tử Di nói: “Nếu là ta nhớ không lầm, đây là nào đó một đại luyện tinh sư hiệp hội hội trưởng đồ vật.”

Xi Hằng ngưng trọng nói: “Là thứ mười sáu đại hội trường thiên nghèo đại nhân bảo vật. Này chùy ở Luyện Tinh sư hiệp hội tiếng tăm rất lớn, chí ít có thể đứng vào năm vị trí đầu. Đời trước hội trưởng đại nhân còn đặc ý tìm kiếm sách cổ ghi chép, dùng các loại tài liệu quý giá chế tạo ra một cái hàng nhái.”

Dương Thanh Huyền ánh mắt mong hướng bốn phía, khẽ cười nói: “Đồ vật là đồ tốt, nhưng nghĩ muốn thu được, sợ là có khó khăn a.”

Xi Hằng trầm giọng nói: “Đại nhân, ta muốn món bảo vật này.”

Dương Thanh Huyền hai con ngươi thu nhỏ lại, gật gật đầu, nói: “Nếu là Luyện Tinh sư hiệp hội đồ vật, cái kia về ngươi cũng là chuyện đương nhiên.”

Dương Thanh Huyền cùng Xi Hằng thanh âm cũng không có hết sức che giấu, tất cả mọi người nghe thấy được, hơn trăm hai mắt ánh sáng nhất thời nhìn lại, bầu không khí một cái trở nên hết sức căng thẳng.

Chỉ có cái kia chút bị Dương Thanh Huyền đã cứu người, thì lại sắc mặt bình tĩnh nhìn phía trước, biểu thị chính mình đối với này cây búa cũng không nhòm ngó chi tâm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2552: Lôi Hải Ác Chiến, Ám Độ Trần Thương

Dương Thanh Huyền hững hờ nói: “Này cây búa ta muốn, chư vị có thể có ý kiến?”

Trong sân nháy mắt yên tĩnh lại.

Tất cả mọi người là một trận phiền muộn, như vậy thô bạo nói chuyện, để cho bọn họ mỗi một người đều không lời nào để nói.

Nếu như ở Cơ Dạ Phong một trận chiến trước, 90% mấy người đều sẽ không phục đứng ra.

Nhưng thấy tận mắt Dương Thanh Huyền cùng Cơ Dạ Phong một trận chiến sau, lại không người nào dám hé răng.

“Khái khái.”

Một vị nam tử mặc áo xanh ho khan hai tiếng, phá vỡ bình tĩnh, nói ra: “Này loại bảo vật, tự có Linh Chủ, Thanh Huyền công tử sợ là không cưỡng cầu được chứ?”

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn hắn, hỏi: “Các hạ là?”

Nam tử mặc áo xanh hơi thay đổi sắc mặt, nhưng vẫn là trấn định lại, ôm quyền nói: “Tại hạ Chung Ly Mộc.”

“Há, hóa ra là Chung Ly gia.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói ra: “Bảo vật tự có Linh Chủ không giả, nhưng nếu là món bảo vật này không muốn chọn bằng hữu ta làm Linh Chủ, như vậy nó tựu không có cần thiết tồn tại. Chung Ly Mộc đại nhân, ngươi hiểu không?”

Bốn phía tất cả xôn xao, đây không khỏi cũng quá bá đạo đi, đều là sắc mặt khó coi.

Chung Ly Mộc càng là trong đôi mắt lộ ra vẻ giận dữ.

Hắn vốn là lôi thuộc tính võ giả, cái này Mạt Nhật Chi Chùy hắn cũng từng nghe nói, nếu như có thể lấy được lời, đối với hắn con đường võ đạo có chỗ tốt cực lớn, vì lẽ đó có loại tình thế bắt buộc khí khái, mặc dù là Dương Thanh Huyền, cũng dám đứng ra chống đối.

Chung Ly Mộc cả giận nói: “Vật vô chủ, có người có tài được. Thanh Huyền công tử có thể để bằng hữu ngươi đi ra, nếu là ta thua, tự nhiên tâm phục khẩu phục.”

Chung Ly Mộc là bốn sao cường giả tối đỉnh, nếu như không có trước Cơ Dạ Phong một trận chiến, sớm liền trực tiếp ra tay giáo huấn Dương Thanh Huyền. Hắn liếc mắt nhìn Xi Hằng, bất quá là ba sao hậu kỳ, nhất thời trực tiếp điểm danh khiêu chiến Xi Hằng.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Nếu là có người có tài được chi, lẽ nào ta liền không thể được sao?” Trực tiếp bóng người loáng một cái, liền hướng cái kia hồng lôi vòng xoáy kích bắn mà đi.

“Không được! Đứng lại.”

Chung Ly Mộc kinh nộ một uống, vội vàng xông lên phía trước.

Vô số lôi quang trên người hắn lấp lóe, như thác nước một loại chảy xuống, toàn bộ người như là trong suốt giống như vậy, sấm sét có thể không chướng ngại xuyên qua.

Dương Thanh Huyền vừa vào Lôi Trì, liền chịu đến to lớn lực cản.

Tuy rằng hắn cũng tu luyện qua hệ Lôi công pháp, hơn nữa trình độ không thấp, nhưng ở đây hồng lôi năng lượng áp chế lại, vẫn là bước đi liên tục khó khăn.

Nhưng Chung Ly Mộc là hệ Lôi bốn sao Thiên Giới đỉnh cao, ở vòng xoáy bên trong như giẫm trên đất bằng, vô số hồng lôi điên cuồng oanh mà đến, nhào trên người hắn, giống như là hoàn toàn đánh hụt, xuyên thấu Chung Ly Mộc thân thể, rơi ở sau thân thể hắn.

“Ha ha, Thanh Huyền công tử, bảo vật tự có Linh Chủ a, đi trước một bước, ha ha ha ha.”

Chung Ly Mộc tràn đầy vẻ đắc ý, nhanh chóng hướng về vòng xoáy kia trung tâm đi đến.

Tại chỗ hơn một trăm người bên trong, còn có một chút hệ Lôi võ giả, nội tâm lo lắng, nhưng bất luận Chung Ly Mộc vẫn là Dương Thanh Huyền, đều không phải là bọn họ đắc tội nổi, chỉ có thể đứng ở đằng xa giương mắt nhìn.

Dương Thanh Huyền hừ một tiếng, tay bấm Lôi Quyết, trực tiếp dẫn động chung quanh hồng lôi, hướng về Chung Ly Mộc cuồng kích mà đi.

“Ầm ầm!”

Những công kích này từng đạo từng đạo xuyên qua Chung Ly Mộc thân thể, rơi ở phía xa.

Chung Ly Mộc đầy mặt dữ tợn, trong mắt sát khí lấp lóe nói: “Ta nhưng là hệ Lôi thân a, tựu cùng Thanh Huyền công tử hệ” Hỏa “thân một dạng, này sấm sét làm sao có thể đủ tổn thương ta? Đúng là Thanh Huyền công tử ngươi, giờ khắc này ở hồng lôi to lớn tràng năng bên trong, còn có thể có phía trước đáng sợ sức chiến đấu sao?”

Chung Ly Mộc hai tay bấm quyết, bốn phương tám hướng hệ Lôi bạo động, trên bầu trời lập tức lôi quang cuồn cuộn, hóa thành từng đạo từng đạo kinh người thiểm điện, liền hướng Dương Thanh Huyền bổ tới.

“Hừ!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, trực tiếp bay người lên, toàn thân kim quang lấp loé, nghênh tiếp sấm sét đạp bước đi về phía trước.

Mỗi đi một bước tựu nổ ra một quyền, đem cái kia đánh rơi lôi quang đánh nát tan, trực tiếp ở trước nắm đấm phương bạo nổ mở, hóa thành vô số tỉ mỉ lôi tản đi.

Vài bước bên dưới, tựu so với Chung Ly Mộc càng thêm tới gần Mạt Nhật Chi Chùy.

Chung Ly Mộc biến sắc mặt, rít gào một tiếng, trực tiếp hóa thành lôi quang, đột nhiên hướng về chính giữa vòng xoáy bay đi.

Lòng nghĩ lấy trước Mạt Nhật Chi Chùy, có này chùy ở tay, lại tới thu thập Dương Thanh Huyền, mặc dù không thể thắng, chí ít cũng sẽ không thất bại.

Dương Thanh Huyền song quyền đột nhiên nắm chặt, trên người kim quang lưu chuyển, từng cái từng cái màu vàng vòng sáng muốn nổ tung lên, hướng về hướng về bốn phương tám hướng, mạch luân cùng màu tím kinh lạc đồng thời ở trên người hiện ra.

Dương Thanh Huyền đột nhiên một quyền đánh về phía Chung Ly Mộc biến thành thiểm điện.

Hư không ở đây một vòng hạ trực tiếp vặn vẹo.

Vô số lôi quang bị đè biến hình, bị quyền phong kịch liệt đánh bay.

“Oành!”

Chung Ly Mộc hệ Lôi thân, trực tiếp bị cú đấm này đánh nổ, “Oa” biến về chân thân, chảy như điên một ngụm máu tươi, đầy mặt hoảng sợ kêu lên: “Làm sao sẽ mạnh như vậy?!”

Nơi này chính là hồng lôi chi hải a, đối với hắn hệ Lôi chân thân tới nói, thực lực nhưng là tăng lên gấp bội, đối phương coi như là vinh quang vương giả, cũng không đạo lý một quyền kích thương chính mình.

Chung Ly Mộc nội tâm không tên trào hiện hoảng sợ, lần thứ hai pháp thân lóe lên, lại hóa thành lôi quang, ở biến mất tại chỗ, hướng về cái kia hồng lôi trung tâm bay vụt mà đi.

Dương Thanh Huyền quát lạnh một tiếng, lại là một quyền đánh ra.

“Oanh!”

Lần thứ hai xoay chuyển toàn bộ sấm sét tràng năng, đem Chung Ly Mộc chân thân rung đi ra, về phía sau quăng bay ra ngoài.

“Không thể!”

Chung Ly Mộc rơi xuống ở phía xa trong biển sét, lần thứ hai biến thành hệ Lôi pháp thân, thân thể không ngừng bành trướng, quát ầm lên: “Lần này xem ngươi làm sao chặn ta!”

“Vạn Lôi Phân Thân Thuật!”

“Oành!”

To lớn lôi phương pháp thân trực tiếp nứt toác ra đến, hóa thành từng đạo từng đạo Lôi Xà ở trời cao kích bắn.

Chung Ly Mộc thanh âm từ bầy rắn bên trong truyền ra, “Ha ha ha ha, này sở hữu lôi chi hoá hình, toàn trường ta pháp thân, Dương Thanh Huyền, ngươi chặn a, ngươi nắm đấm lợi hại đến đâu, có thể ngăn cản ta toàn bộ biến hóa sao? Ha ha ha ha!”

Thành hơn một nghìn vạn cái Lôi Xà, mỗi một chữ đều là từ khác nhau rắn trong miệng thốt ra, căn bản không cách nào phân biệt Chung Ly Mộc đúng vậy chân thân nơi.

Dương Thanh Huyền dùng Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, sở hữu Lôi Xà toàn bộ giống như đúc, lại không thấy rõ chút nào khác nhau, hoảng sợ bên dưới, đột nhiên hai tay điên cuồng vung.

Đánh ra từng đạo từng đạo chân không khí sóng, như mưa rơi vào bầy rắn bên trong.

“Ầm ầm!”

Từng đạo từng đạo Lôi Xà bạo nổ mở, hóa thành lôi quang đổ nát.

Trong khoảnh khắc, liền trực tiếp ra hơn một nghìn đạo ánh quyền.

Toàn bộ hồng lôi chi hải đều bị đánh biến hình, to lớn kia lôi chi tràng năng cũng xuất hiện vặn vẹo biến dị.

Chung Ly Mộc biến thành chi ngàn vạn Lôi Xà, dĩ nhiên toàn bộ bị đánh nổ rơi!

Bốn phương tám hướng hơn trăm tên võ giả, không khỏi là há to mồm, trợn mắt ngoác mồm, bị Dương Thanh Huyền này đáng sợ thân thể lực lượng triệt để kinh sợ ra.

Cái kia từng đạo từng đạo phá nát chi quyền uy năng, xa xa truyền tới, để cho bọn họ một trận khiếp đảm.

“Không được!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên hơi thay đổi sắc mặt, kinh hô một tiếng, đột nhiên hướng về phía trước nhìn tới.

Trong biển sấm sét, “Rầm” phá khai một vết thương, một cái Lôi Xà kích bắn mà ra, nháy mắt đến rồi vòng xoáy trung ương.

“Đáng chết! Bất cẩn rồi.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt âm trầm lại, ở lôi hải bên trên sở hữu Lôi Xà, tất cả đều là phân thân, Chung Ly Mộc chân thân từ lâu giấu ở lôi hải bên dưới, ẩn núp đi qua.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2553: Quỷ Dị Nơi, Không Ai Dám Trái

“Ha ha ha ha, Dương Thanh Huyền, Mạt Nhật Chi Chùy là của ta! Cái gì vinh quang vương giả, chỉ đến như thế.”

Cái kia Lôi Xà cười lớn một tiếng, liền biến về Chung Ly Mộc chân thân, đưa tay hướng về hắc động kia bên trong Mạt Nhật Chi Chùy chộp tới.

Dương Thanh Huyền từ trong biển sét vọt lên, hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể, hai tay kết ấn, chỉ chờ Chung Ly Mộc đoạt được Mạt Nhật Chi Chùy, tựu ra tay đánh giết.

Đột nhiên, Chung Ly Mộc toàn bộ người loáng một cái, như là bị hố đen hút vào, có chút không khống chế được thân thể, nguyên bản hướng về bên trong duỗi tay, càng đang liều mạng hướng về về kéo, hoảng sợ nói: “Này, này sao lại thế này…”

Vô số lôi quang từ trên người hắn tuôn ra đến, bị hố đen hút vào bên trong, hội tụ đến lôi chùy bên trong.

Chung Ly Mộc thân thể không ngừng bị hút biến hình, đại lượng lôi có thể như vỡ đê một loại tràn ra, toàn bộ trên người năng lượng càng ngày càng yếu.

“Không, không được!”

Chung Ly Mộc hoảng rồi, đầy mặt hoảng sợ, quay về xa xa Chung Ly thế gia đệ tử hét lớn: “Cứu ta, nhanh tới cứu ta!”

Nhưng nửa người cũng đã bị hút vào hố đen, cái kia chút trôi đi năng lượng, dường như hội tụ biển khơi tới lui, một đi không trở về.

Chung Ly Mộc nội tâm sợ hãi, cảm thấy loại này trôi qua là không thể nghịch, nói cách khác mặc dù chính mình được cứu vớt, cũng không khôi phục được những sức mạnh này.

Xa xa Chung Ly thế gia đệ tử, đều là hoảng loạn cực kỳ, không biết nên làm sao cứu.

Bất quá bọn hắn hoảng loạn cùng Chung Ly Mộc không thể nghịch chuyển lo lắng đều là dư thừa, nhân vì là mấy hơi thở công phu, Chung Ly Mộc tựu hoàn toàn hút vào.

Toàn bộ nhân hóa làm nhất thuần túy lôi năng lượng, bị hút vào Mạt Nhật Chi Chùy bên trong.

“A!”

Chung Ly Mộc cuối cùng một đạo tiếng kêu thảm thiết, còn ở lôi chi tràng năng bên trong vang vọng, người nhưng đã hoàn toàn biến mất rồi, cho tất cả mọi người một có loại cảm giác không thật.

Dương Thanh Huyền cũng ngây ngẩn cả người, thả ra trong tay quyết ấn, biến về chân thân, cảnh giác nhìn cái kia Mạt Nhật Chi Chùy.

Hút rơi mất Chung Ly Mộc sau, cây búa trên lôi quang phảng phất tăng cường mấy phần, từng cái từng cái lớn chừng quả đấm phù ấn từ bên trong bay ra đi đến, lơ lửng ở cây búa bầu trời.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, này một chuyến phù văn cho hắn một loại cảm giác không ổn, chính phải rời đi, đột nhiên thân thể run lên, liền hướng trước ngã tới.

Càng là cây búa trên bùng nổ ra hấp lực cường đại, toàn bộ lôi chi tràng năng bên trong vạn vật, không không bị hấp dẫn.

Mỗi một vị võ giả trên người đều “Bùm bùm” mang tới lượng lớn điện lưu, từng cái từng cái hướng về cái kia cây búa bay đi.

“Không được!”

Một ông già hoảng sợ kêu to, vội vàng vận chuyển thần thông, ổn định thân thể mình.

Này hơn một trăm người đều không phải là thái điểu, thả ở bất luận cái nào tinh cầu trên, đều là tột cùng tồn tại, trong phút chốc tựu hiểu ra lại đây, biết gặp gỡ phiền toái lớn, từng cái từng cái toàn bộ triển khai thiên cân trụy công phu, để cho mình trọng lực tràng kịch liệt kéo lên, đứng vững này to lớn sức hấp dẫn.

Dương Thanh Huyền cự ly cây búa gần đây, một cái đã bị hút tới hố đen biên giới, thiếu chút nữa thì bị hút vào, đột nhiên một chiêu Lục Dương Chưởng tựu vỗ tới, đem cái kia sấm sét trong sân oanh vặn vẹo.

Lại vội vàng sử dụng tới bất hủ thân cùng Bất Diệt Thể, cả người kim quang đại thả, ở không trung lóe lên, lại lui ra mấy ngàn bên trong, này mới đem thân thể ổn định lại.

Chỉ có ba, bốn vị một sao Thiên Giới tồn tại, không kịp phản ứng, rất xa đã bị hút vào trong hố đen, không ngừng kêu thảm thiết, sau đó thân thể va trên Mạt Nhật Chi Chùy, “Oành” một tiếng bị đập nát tan, huyết nhục không tồn.

Trong hắc động bộ, đột nhiên truyền ra kịch liệt rung động, từng đạo từng đạo sợi tóc giống như màu đen vết rạn nứt, hòa lẫn từng tia từng tia sấm sét, hướng về bốn phương tám hướng kích tán.

Sấm sét tràng năng bên trong, giống như là một mặt da bị nẻ pha lê, “Bùm bùm” xuất hiện vô số rậm rạp chằng chịt khe hở.

Có chút khe hở từ võ giả mặc trên người quá, trực tiếp đem võ giả đánh trọng thương, phun máu phè phè.

Dương Thanh Huyền pháp thân cực kỳ mạnh mẽ, khống chế một vùng thế giới, sở hữu lôi có thể cùng khe hở, đánh về phía hắn thân thể thời điểm, đều chịu đến áp lực ảnh hưởng, toàn bộ đi đường vòng mà qua. Ở Dương Thanh Huyền thân thể bốn phía, hầu như lộ ra trạng thái chân không, toàn bộ người hoàn toàn vô sự.

Nhậm Vân hoảng sợ kêu lên: “Vùng hư không này sợ là...”

Còn chưa có nói xong, tựu “Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, lôi có thể bao trùm mấy trăm ngàn dặm không gian, toàn bộ phá nát sụp đổ.

Tất cả mọi người cảm thấy trời đất sụp đổ rung động, từng cái từng cái thân thể bất ổn, trực tiếp hướng xuống dưới phương rơi xuống.

Nhưng mọi người đều là cường giả đương thời, ở toàn bộ phương bắc vũ trụ đều là ít có danh hiệu tồn tại, rất nhanh lại lần nữa giữ vững thân thể, trôi nổi ở tối tăm bầu trời đen nhánh trên, khiếp sợ nhìn phía dưới.

Dương Thanh Huyền hai con ngươi thu nhỏ lại, tương tự thấy được phía dưới cảnh tượng.

Mạt Nhật Chi Chùy không ngừng hướng phía dưới rơi xuống, to lớn lôi quang khuếch tán ra, đem hạ phương thế giới chiếu sáng sáng trưng. Mặc dù không có ánh sáng, điểm ấy tối tăm còn chưa đủ lấy ngăn trở bọn họ này chút Thiên Giới chi chủ tầm mắt.

Phía dưới là một mảnh đoạn tuyên tàn bích, còn có thể nhìn ra một ít kiến trúc di tích, khắp nơi là đáng sợ phá hoại dấu vết, nhưng trải qua năm tháng làm hao mòn, đã đã biến thành tự nhiên xu thế, nếu như thân ở bên trong, có lẽ còn không nhìn ra đầu mối, nhưng như vậy từ trời cao quan sát xuống, đại chiến hậu lưu lại đáng sợ địa thế, tựu có thể thấy rõ ràng.

Hơn nữa chiến đấu này dấu vết vô cùng vô tận, liên miên hơn triệu dặm, không nhìn thấy điểm cuối.

“Ầm ầm!”

Mạt Nhật Chi Chùy rơi trên mặt đất, nổ ra một cái hố to.

Cường đại sấm sét hướng về bốn phương tám hướng vọt tới, trên mặt đất hóa ra một cái to lớn phóng xạ đồ án.

Sau đó, toàn bộ hư không tựu yên tĩnh hạ xuống, trở về cái kia từ tuyên cổ tới nay cô quạnh.

“Đại nhân, chỗ này thực tại lộ ra quỷ dị, chúng ta có muốn hay không xuống?”

Xi Hằng đi tới Dương Thanh Huyền bên cạnh người, đầy mặt do dự cùng nghiêm nghị, hắn nhìn chằm chằm cái kia Mạt Nhật Chi Chùy, trong mắt tất cả đều là vẻ khát vọng, nhưng cũng cực kỳ kiêng kỵ nơi này dáng vẻ.

Xi Hằng lo lắng, cũng là tất cả mọi người lo lắng.

Lấy nhãn lực của bọn họ, tự nhiên nhìn thấu mảnh này địa thế phía dưới, mấy trượng sâu đích một tầng đất đá bên trong, khắp nơi đều có binh khí, bảo vật cùng các loại hài cốt.

Mấy trăm ngàn năm năm tháng làm hao mòn, để những thứ đồ này bị phủ đầy bụi đi xuống, nhưng cũng không có chìm vào quá sâu.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói: “Đi xuống đi, dưới chỗ này binh khí pháp bảo, tuy rằng bất phàm, nhưng đối với chúng ta mà nói, cũng không có trí mạng hấp dẫn. Sợ là sợ Tô Bạch di vật cũng ở đây phía dưới, vậy thì sai quá lớn rồi. Hơn nữa đại đạo ngân tích chỗ đi qua, cũng có thể ngưng kết đạo quả, cũng không cho phép bỏ qua."

Xi Hằng cau mày nói: "Có thể phía trước các loại dấu hiệu, không khỏi thái quá quỷ dị."

Dương Thanh Huyền nhìn mọi người một chút, tựa hồ cũng có tương tự lo lắng, không khỏi cười nói: "Vùng vũ trụ này bầu trời, không ngoài Thánh Chủ Thiên Vương, chúng ta cũng không phải chưa từng thấy. Cái kia chút quỷ dị đồ vật, mạnh hơn có thể mạnh hơn Thánh Tông danh tộc? Chính các ngươi chính là Thánh Tông danh tộc a."

Mấy câu nói này, nhất thời làm cho tất cả mọi người tỉnh ngộ lại.

Cái kia chưa từng có từ trước đến nay võ đạo tâm, lần thứ hai bị điểm đốt, từng cái từng cái lộ ra vẻ xấu hổ, nói: "Thanh Huyền đại nhân nói rất có lý."

Lập tức lại không lo lắng, hóa thành từng đạo từng đạo lưu tinh hướng xuống dưới phóng đi, đào móc địa tầng phía dưới bảo vật.

Nhưng duy nhất một món lộ ở trên mặt đất bảo vật Mạt Nhật Chi Chùy, nhưng không ai dám có ý đồ.

Một là cái kia cây búa thái quá đáng sợ, Chung Ly Mộc cái chết đang ở trước mắt.

Hai là Dương Thanh Huyền đã khóa chặt cái kia cây búa, mọi người không ai dám trái.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2554: Thánh Khí Cộng Hưởng, Viễn Cổ Sát Ý

Dương Thanh Huyền đám người bay rơi xuống đi, đem Mạt Nhật Chi Chùy vây nhốt.

Dương Thanh Huyền xua tay ra hiệu, nói: “Các ngươi đều tản đi, ta cùng Xi Hằng lưu lại liền có thể. Thu lấy vật này, nhiều người cũng không hiệu nghiệm. Các ngươi bốn hạ điều tra một phen, nhưng đừng đi xa, miễn cho xuất hiện chuyện ngoài ý muốn.”

Tử Tình đám người nhìn nhau một cái, tựu gật gật đầu, hướng về bốn phương tám hướng tản đi.

Bọn họ đối với chiến trường cổ này phía dưới bảo vật đồng dạng có cực kỳ hưng thịnh thú, bắt đầu gia nhập vào mọi người sưu tầm bên trong.

Dương Thanh Huyền nói với Xi Hằng: “Ngươi cũng tản ra, thay ta hộ pháp.”

Xi Hằng một điểm đầu, tựu bay tới ngàn trượng ở ngoài, lấy ra một cái làm bằng đồng xanh đâm, cầm trong tay, bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay giúp đỡ.

Dương Thanh Huyền hai tay nắm tay, trên người kim quang không ngừng sáng lên, sau đó đạp bước hướng về cái kia cây búa đi đến.

Vừa tới gần cây búa mười trượng, dưới chân “Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, thạch tầng trực tiếp nổ ra, cường đại lôi quang phun ra mà ra, một đạo tiếng gầm gừ phóng lên trời.

Càng là một cái Lôi Long, lấy thế nhanh như chớp không kịp bịt tai hướng về Dương Thanh Huyền vọt tới.

Biến cố bất thình lình, để Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, thật sự là tốc độ quá nhanh, nhưng cũng còn tốt hắn đối với thời không lực chưởng khống cực mạnh, một chiêu Phi Long Tại Thiên sử dụng, thời gian tựu ở trên người gia tốc trôi qua, cái kia Lôi Long tốc độ tương đối trở nên cực kỳ chầm chậm.

Dương Thanh Huyền mạnh nữa địa nắm tay, cái kia loại thân thể hóa thiên địa khống chế cảm giác tái hiện ra, phảng phất trong thiên địa tựu không có hắn trấn áp không được đồ vật.

“Oành!”

Màu vàng một quyền đánh ra, trực tiếp đem Lôi Long đánh nổ, hóa thành vô số lôi quang bắn ra bốn phía.

Tất cả mọi người lập tức đã bị kinh động, tất cả đều nhìn sang.

Trong thiên địa phảng phất có loại lực lượng kỳ dị đang chảy xuôi, đại địa trở nên kịch liệt rung động, không ngừng phá nát ra, bên trong từng đạo từng đạo binh khí ánh sáng phóng lên trời.

“Không được! Chuyện gì thế này?”

Vô số binh khí pháp bảo khí bao hàm tiếng, ở đây hoang cổ trên mặt đất lưu chuyển, hình thành một đạo tuyệt mỹ, thê lương phong cách cổ.

“Thánh khí cộng hưởng?”

Một ông già hoảng sợ kêu lên: “Là cường đại khí bao hàm lực lượng, dẫn dắt sở hữu Thánh khí cộng hưởng, trời ạ, chẳng lẽ là cái kia Mạt Nhật Chi Chùy tạo thành?”

Một người đàn ông tuổi trung niên cảm giác được nguy hiểm to lớn, quát lên: “Nơi đây không thích hợp ở lâu, đi mau!”

Bóng người bùng lên, tựu hóa thành lưu quang phóng lên trời.

Nhưng vừa rồi phi thăng trăm trượng, tựu “Xì” một tiếng, bị trong hư không lộ ra một thanh bảo đao chém thành hai đoạn.

Trên đao kia dính huyết, cứ như vậy lặng lặng lơ lửng giữa không trung, đồng thời thân đao rung động, cùng trong thiên địa khí bao hàm tần suất hoàn toàn nhất trí.

“A!”

Cái kia bị chặt đứt người đàn ông trung niên, trong lúc nhất thời còn chưa có chết, hai đoạn thân thể rơi xuống đất, nhìn thấy mà giật mình, cực kỳ khủng bố.

“Cứu... Cứu ta...”

Nam tử nửa người trên ở trên đất giãy dụa, đang nhìn mình đồng bạn liều mạng bò qua đi.

Đột nhiên một con to lớn chân lông từ trong hư không dò xét đi ra, mạnh mẽ giẫm xuống.

“Oành!”

Trực tiếp đem tên kia nửa đoạn thân thể nam tử giẫm thành bánh thịt.

Sau đó một đạo thê lương tiếng gầm gừ truyền ra, sau đó chính là vòm trời bị một đôi lông tay xé nát, một đầu hơn trăm trượng cao nhiều lông quái vật hiện thân đi ra, đầy mặt sát khí nhìn chằm chằm phía dưới, hung mang lộ.

Cũng trong lúc đó, trên mặt đất bụi bặm tung bay, sở hữu bị chôn dấu trong lòng đất binh khí, như là chịu đến triệu hoán giống như vậy, từng chuôi dưới đất chui lên.

Hư không cùng trên mặt đất, trong phút chốc ngưng tụ ra vô số bóng người, như là hồn phách giống như trong suốt.

Những binh khí này tất cả đều trở về đến này chút người trong suốt trong tay, đều đều bùng nổ ra cường đại sát khí cùng sức mạnh.

Còn có các loại quái vật, không ngừng xé rách hư không mà tới.

Bên trong đất trời còn hiện ra lượng lớn huyễn ảnh, như là mấy chục vạn năm trước khốc liệt một trận chiến, ở đây khắc tái hiện.

“Những thứ này rốt cuộc là cái gì đồ vật a?”

Thánh Tông danh tộc đệ tử, không khỏi là ngạc nhiên vạn phần, nhìn những quái vật kia cùng người trong suốt, cùng với này chút bùng nổ ra cường đại sát khí chân thực binh khí, người người cảm thấy bất an.

Dương Thanh Huyền ánh mắt nhìn chung quanh một vòng, cuối cùng rơi ở đằng kia Mạt Nhật Chi Chùy trên, Hỏa Nhãn Kim Tình bắn ra, muốn nhìn rõ ràng này chùy uy năng, có phải là món bảo vật này xúc động đáng sợ dị tượng.

Nhưng đột nhiên cây búa tuôn ra hai đạo lôi quang, bắn thẳng đến hai mắt của hắn.

Dương Thanh Huyền nhắm hai mắt lại, đồng thời một quyền phẫn nộ oanh mà ra.

“Oành!”

Không gian ở quyền phong hạ vặn vẹo, sau đó cuốn lấy hai đạo lôi đình đồng thời nổ tung rơi.

Dương Thanh Huyền hai mắt lúc mở ra lần nữa, bỗng nhiên hít một hơi khí lạnh, kinh sợ thối lui mấy chục bước xa.

Tựu ở Mạt Nhật Chi Chùy phía trên, tương tự hiện ra một đạo trong suốt bóng người, từ hình thái trên nhìn như là một tên trường bào ông lão.

“Ngươi là ai?”

Dương Thanh Huyền sợ hỏi.

Hắn không xác định lão giả này là chân tướng hay là giả giống, cùng với có hay không có thể nghe hiểu mình nói chuyện.

Chỉ thấy ông lão đưa tay chộp một cái, Mạt Nhật Chi Chùy tựu bay vào ông lão trong tay, sau đó bị giơ lên thật cao.

“Ầm ầm!”

Cây búa lắc lư một cái, lập tức bùng nổ ra vô cùng sấm sét, bắn về phía toàn bộ hư không đại địa.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người đặt mình trong ở trong biển sấm sét, bị lôi đình xuyên thủng.

Chỉ có điều này chút Thánh Tông danh tộc đệ tử, đều thực lực không ít, mặc dù sấm sét gia thân, cũng khó làm thương tổn mảy may.

Nhưng này chút người trong suốt, quái vật, binh khí các loại, tất cả vật chất hữu hình, tất cả đều bị này một đạo sấm sét biến thành điện năng liền hệ cùng nhau, sau đó toàn bộ bắt đầu động.

Cường đại sát khí bắt đầu ở trong biển sét lan tràn, thời xa xưa hậu cái kia một hồi khốc liệt một trận chiến, lần thứ hai bị kéo trở lại trên thực tế.

Sở hữu này chút bị lôi điện khống chế vạn vật, đều bùng nổ ra cường đại sát khí, hướng về mọi người lướt đi.

Tử Tình cả kinh nói: “Không được! Tất cả mọi thứ bị này lão đầu cùng cây búa khống chế.”

Dương Thanh Huyền quát lên: “Tất cả mọi người công kích này Mạt Nhật Chi Chùy!”

Chính hắn cũng là bóng người loáng một cái, tựu đẩy vậy cường đại lôi quang xông về phía trước đi, tay phải đột nhiên nắm tay, dụng hết toàn lực một đòn nổ ra.

“Oành!”

Hư không một cái vặn vẹo, uốn lượn ở quyền phong bốn phía, hóa thành đáng sợ lực xung kích số lượng, hướng về cái kia Mạt Nhật Chi Chùy bắn mạnh mà đi.

Giơ cao chùy ông lão, đột nhiên một búa đột nhiên vung hạ.

“Ầm ầm!”

Thô to sấm sét ở không trung xẹt qua, mạnh mẽ đánh ở một quyền kia phía trước.

Nhất thời hư không phá nát, toàn bộ quyền phong đều bị lôi điện đánh tan, đồng thời to lớn lôi có thể bạo nổ mở, hình thành Lôi Năng Hoàn cùng lôi bão táp.

Dương Thanh Huyền bị phản chấn mở, toàn thân truyền đến cảm giác đau nhức, tràn đầy ngạc nhiên.

Trên người tất cả đều “Bùm bùm” dính đầy sấm sét, đồng thời từ đầu ngón tay cùng dưới chân chảy ra.

Cái kia chút chính xông lại, nghĩ muốn công kích Mạt Nhật Chi Chùy võ giả, một cái tất cả đều dừng lại, kinh hãi không thôi.

Mạt Nhật Chi Chùy như là bị giải phong giống như vậy, lôi có thể từng vòng bộc phát ra, hướng về hướng về bốn phương tám hướng, đem xung quanh tới gần một số võ giả toàn bộ đánh bay ra ngoài.

Bị lôi điện khống chế cái kia chút người trong suốt, binh khí cùng quái vật, giờ khắc này tất cả đều gào thét lớn giết hướng về mọi người.

Dương Thanh Huyền vừa giữ vững thân thể, tựu tâm thần rùng mình, xoay người nhìn tới, lúc trước bị hắn dùng Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa đẩy lùi cái kia đầu một mắt quái vật, đang hung tợn theo dõi hắn, hét quái dị đánh tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2555: Điều Khiển Hết Thảy Ý Chí

Nha? Còn không có bị đủ giáo huấn sao?"

Dương Thanh Huyền mạnh mẽ xoay người, cầm trong tay chiến kích, liền hướng cái kia một mắt quái kích bắn mà đi, hét lớn: “Giết sạch những quái vật này, liên thủ tiếp phá khai lôi chùy chi kết giới!”

Mạt Nhật Chi Chùy bốn phía hình thành Lôi Năng Hoàn, hắn một đòn toàn lực đều không thể phá khai.

Tốt ở đây lôi chi kết giới chủ yếu tác dụng là điều khiển những quái vật này cùng binh khí, đối với bọn họ áp chế có hạn, chỉ có thể trước hết giết ánh sáng những quái vật này, lại nghĩ cách phá kết giới.

Này viễn cổ chiến ý tuy rằng đáng sợ, nhưng bị nhốt ở bên trong hơn một trăm người, đều là Thánh Tông tên bên trong tộc hàng đầu đệ tử, đều là hoành hành vũ trụ tồn tại, cùng những quái vật này, người trong suốt đánh nhau, cũng không rơi xuống hạ phong.

Dương Thanh Huyền bóng người ở không trung loáng một cái, tựu xuất hiện ở một mắt quái trên đỉnh đầu, hai tay nắm kích, một chiêu Ngục Đấu từ trời rơi xuống, hướng về quái vật kia một mắt chém tới.

Quái vật một mắt bên trong lộ ra kinh sợ, vận chuyển đồng thuật lực lượng, xoay chuyển tứ phương không gian.

Dương Thanh Huyền phía trước lập tức xuất hiện một cái vòng xoáy, đưa hắn cuốn vào.

“Oành!”

Trong nước xoáy kim quang phun ra đi ra, một chiêu Liệt Không Vạn Quân chém vỡ vặn vẹo không gian, Dương Thanh Huyền vàng chói lọi vọt ra, hai tay nắm kích như chiến phủ giống như phách hạ.

“A!”

Một mắt quái dọa cho phát sợ, to lớn con ngươi run rẩy kịch liệt, hai tay đột nhiên giơ lên chống đối.

“Oành!”

Chiến kích ở không trung chém một cái, nguyệt nha bàn hư quang đánh xuống, đem một mắt quái hai cái tay toàn bộ chém hạ xuống.

Dương Thanh Huyền cầm kích hướng về trước lóe lên, tựu xuất hiện ở một mắt trước mặt, tay trái ánh vàng chói lọi một quyền tựu đánh ra ngoài.

“Oành!”

Quyền phong xé rách hư không, hóa thành một đạo long quyển thẳng vào độc nhãn bên trong, đem trọn cái con ngươi đánh xuyên qua, kình khí từ một mắt quái cái ót bắn mạnh đi ra.

“Oành!”

“A!”

Một mắt quái bi phẫn hét lớn một tiếng, thân thể to lớn liền hướng trước ngã xuống, “Ầm ầm” một tiếng ngã ở trên mặt đất.

Thi thể lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được ăn mòn, hóa thành tảng lớn rác.

Dương Thanh Huyền cau mày, này một mắt quái thi thể ăn mòn thái quá kỳ quái, bất quá mấy hơi thở, giống như là quá mấy vạn năm lâu dài.

Hắn bay xuống xuống, nắm lên một mảnh một mắt quái thi thân thể biến thành rác, thả lỏng rời rạc, tràn đầy khí tức mục nát, trong đất năng lượng ẩn chứa trình độ cực thấp, hơn nữa đều là lôi điện chi lực.

Lúc này, lại có mấy đầu quái vật bị Thánh Tông danh tộc đệ tử đánh đổ, tương tự ngã trên mặt đất, hóa thành rác tản đi.

Một ông già ở cách đó không xa cả kinh kêu lên: “Thanh Huyền đại nhân, những quái vật này tựa hồ cũng không phải là cơ thể sống.”

Ông lão kia bốn phía, đứng cạnh tám cụ dán đầy phù văn thi thể, không ngừng tấn công về phía bốn phương tám hướng, là một tên chủ tu khống thi võ giả.

Cái kia tám bộ thi thể trên người hiện ra màu sắc bất đồng ánh sáng lộng lẫy, sức chịu đòn cực mạnh, khi còn sống sợ cũng không phải hạng đơn giản.

Ông lão kia gặp Dương Thanh Huyền nhìn phía hắn, vội vàng ôm quyền tự giới thiệu mình: “Tại hạ Bất Diệt Hoàng triều Hoàn Nhan pháp. Những quái vật này chết rồi biến thành rác, bên trong tràn đầy mục nát khí. Tại hạ chủ tu khống thi, đối với các loại tử khí cực kỳ nhạy cảm. Bất kỳ sinh linh chết rồi, trừ phi là bị tử khí ăn mòn, bằng không cũng không thể nháy mắt biến thành loại trình độ này rác. Vì lẽ đó tại hạ dự tính, những quái vật này bản thân liền là rác ngưng, là không có mạng sống.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy những thứ này trong suốt người đây?”

Tiếng nói rơi xuống, sau lưng tựu một cái gầy nhỏ người trong suốt cầm trong tay móc câu, bổ tới.

Dương Thanh Huyền quay người lại, chiến kích loáng một cái, liền đem móc câu rung trở lại.

Người trong suốt kia một kích sức mạnh, tương đương với một sao Thiên Giới dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền bổ khuyết thêm một kích, hướng về trước vừa bổ, liền đem người trong suốt chém thành hai đoạn.

Một cỗ lực lượng kì dị liền như vậy tản đi, chỉ còn lại một thanh móc câu, rơi xuống đất, tràn đầy năm tháng mài vết.

“Này chút người trong suốt cũng không chân thực, cũng không phải đơn thuần năng lượng ngưng, hẳn là nào đó loại ý chí biến thành. Là võ giả khi còn sống ý chí bị bảo lưu lại, sau đó bị lôi điện tràng năng hoàn nguyên.”

Ở một hướng khác trên, một tên cầm trong tay chiến thương người đàn ông trung niên, đẩy lùi vài tên người trong suốt sau, hướng về Dương Thanh Huyền phương hướng nhích lại gần, nhắc đến ra lời giải thích của chính mình, sau đó ôm quyền cung kính nói: “Tại hạ Đông Phương thế gia Đông Phương Cổ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Phi thường thời khắc, không cần đa lễ.”

Hắn tâm muốn những thứ này Thánh Tông danh tộc đệ tử, quả nhiên kiến thức rộng rãi, hơn nữa sức chiến đấu mạnh mẽ, lấy ít địch nhiều, trái lại chiếm cứ chủ động cùng ưu thế.

Hắn hỏi: “Hai vị đại nhân đều cho rằng những vật này là Mạt

Nhật Chi Chùy tạo ra được tới?”

Đông Phương Cổ nói: “Có lẽ vậy. Sấm sét có cực mạnh từ trường, ở kỳ dị nào đó hoàn cảnh hạ, có thể tồn trữ một ít năm đó võ giả ý chí chẳng có gì lạ.”

Hoàn Nhan pháp nói: “Ở lôi điện từ trường ảnh hưởng hạ, trải qua thời gian dài dằng dặc, cũng đích xác có thể ngưng tụ ra những quái vật này loại này hình thái đồ vật đi ra. Sở hữu quái vật bị khống ở ý chí, nhưng này ý chí cũng không phải là chúng nó bản thân ý chí.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Mạt Nhật Chi Chùy ý chí?”

Hắn nhìn phía cái kia Lôi Năng Hoàn trung tâm, cái kia trong suốt ông lão cái bóng, vẫn như cũ giơ cao Mạt Nhật Chi Chùy, không ngừng khuếch tán ra lôi có thể cùng ý chí, ảnh hưởng vạn vật.

Đông Phương Cổ nói: “Phải là.”

Lúc này, bên trong sân quái vật đều bị đánh chết gần đủ rồi, người trong suốt kia cũng từng cái từng cái hóa đi, binh khí ngã xuống.

Đột nhiên, nắm chùy ông lão hét lớn một tiếng, cầm lấy Mạt Nhật Chi Chùy đột nhiên hướng về hạ đập một cái, gầm hét lên: “Đông quân, chịu chết đi!”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, cả kinh kêu lên: “Không được! Đều cẩn thận!”

Đột nhiên một quyền hướng về trước đánh tới, đồng thời tay trái bấm quyết, Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa từ lòng bàn tay thả ra ngoài.

“Ầm ầm!”

Thiên hỏa cùng quyền phong hai nguồn sức mạnh phun ra mà ra, hình thành to lớn phòng ngự kết giới, đẩy hướng về phía trước.

Mạt Nhật Chi Chùy đập chỗ, tuôn ra một đạo lôi phù, lập tức "Ầm ầm" một tiếng vang thật lớn, cường đại Lôi Năng Hoàn nháy mắt khuếch tán, chấn động tới bốn phương tám hướng.

Tất cả mọi người cảm nhận được tận thế một loại khí tức, toàn thân bị lôi điện ép tới khó có thể nhúc nhích, sau đó chính là đầu óc một mộng, bị cường đại sấm sét nhập vào cơ thể mà qua.

"Ầm ầm!"

Dương Thanh Huyền hai đạo kết giới, trong khoảnh khắc bị lôi điện oanh nát tan, vội vàng xoay người tựu độn, đồng thời vận chuyển Phi Long Tại Thiên, gia tốc thời gian.

Nhưng này Lôi Năng Hoàn tốc độ, hầu như tiếp cận vô tuyến, một cái liền đem hắn bao phủ, thôn phệ đi vào.

Trong thiên địa rơi vào một mảnh hủy diệt.

Chỉ còn lại chói mắt chói mắt lôi quang, không ngừng xé rách vạn vật, dường như muốn diệt thế.

Dương Thanh Huyền cả người chấn động mạnh, trực tiếp phun ra một ngụm máu đến, tựu liền hắn hai đại chí cường thần thể cũng không ngăn nổi này sấm sét, bị đánh cả người co giật, không ngừng thổ huyết đến, ý thức một điểm điểm mất đi, "Mẹ, làm sao sẽ mạnh như vậy..."

"Oành!"

Dương Thanh Huyền thân thể bị quăng mạnh xuống đất.

Ở vừa rồi trong trận chiến ấy còn sống sót gần trăm người, tất cả đều bị đánh bay đi ra ngoài, từng cái từng cái bị hung hăng ngã ở vùng đất xa xa trên, không rõ sống chết.

Dương Thanh Huyền ho khan vài tiếng, đều nôn ra máu, còn có một chút phá toái nội tạng, không khỏi trong lòng ngạc nhiên, chính mình này mạnh hầu như biến thái thần thể, đều chịu đến khổng lồ như thế thương tích, như vậy những người còn lại đây...

Chương 2556: Vong Ân Phụ Nghĩa, Thất Phẩm Đạo Quả

Mọi âm thanh yên tĩnh, trong thiên địa chỉ còn lại lượng lớn “Đùng đùng” tiếng sấm, tuôn ra từng đạo từng đạo lôi hồ, ở hư không sinh diệt.

Dương Thanh Huyền từ chối mấy lần, đứng dậy.

Phát hiện bốn phương tám hướng tất cả đều bị san bằng, phóng tầm mắt nhìn, đều không nhìn thấy bóng người.

Chính mình cũng bị đánh bay cách xa mấy trăm dặm, còn dư lại cái kia chút người, lại càng không biết bay đến nơi nào.

Dương Thanh Huyền cường nhắc đến một khẩu chân khí, tựu hóa ra hỏa độn, một cái về về chỗ cũ.

Mạt Nhật Chi Chùy cùng cái kia trong suốt ông lão đã không thấy.

Dương Thanh Huyền dùng Hỏa Nhãn Kim Tình hướng bốn phía nhìn tới, xác thực mất đi thần chùy cái bóng, trên hư không lôi có thể mười phần thô bạo, nhưng cũng không có có ý chí, chỉ là buông tuồng du rời ở không trung.

“Cái kia cây búa còn ở bị ý chí chi phối sao? Này ý chí là của người nào ý chí, ông lão kia sao?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt tái nhợt, ánh mắt lấp loé không yên, suy nghĩ nói: “Ông lão một búa này ý chí, là đối phó đông quân, đông quân thì là người nào? Thiên Vương Tô Bạch sao?”

“Ở đây rõ ràng là Tô Bạch Thiên Vương mộ, làm sao xuất hiện này chút vật kỳ quái? Chẳng lẽ đều cùng Tô Bạch có liên quan?”

“Cái kia Mạt Nhật Chi Chùy tuy rằng biến mất rồi, nhưng nhất định còn ở Thiên Vương mộ bên trong, sẽ không biết chịu đến cái gì ý chí điều khiển?”

“Thiên Đạo đạo quả lại ở nơi nào?”

“Tô Bạch chỗ tọa hóa lại ở nơi nào?”

Dương Thanh Huyền đầy đầu dấu chấm hỏi, chính muốn đi tìm đồng bạn, vừa rồi xoay người, dưới chân đột nhiên dừng lại, xoay người lại.

Lúc trước Mạt Nhật Chi Chùy nơi trên hư không, chẳng biết lúc nào xuất hiện một điểm hào quang màu xanh lục, vô cùng nhu hòa, như là một khối tuyệt đẹp Bích Ngọc, càng không tìm được nửa điểm tỳ vết.

Trên hư không xuất hiện vô số điểm sáng màu xanh lục, trải rộng rậm rạp chằng chịt hư không, rạng ngời rực rỡ.

Đột nhiên sở hữu quang điểm tất cả đều hướng về cái kia Bích Ngọc hội tụ mà đi, dung nhập vào cái kia hoàn mỹ không một tì vết bên trong, cái kia lục ánh sáng một điểm điểm biến lớn, Thanh U lưu chuyển, hoa ánh sáng như luyện, trở nên cực kỳ thành thục no đủ, như là một quả thèm nhỏ dãi trái cây.

Linh quang từ từ, Bích Ngọc khói bay, trái cây bốn phía có một tầng nhàn nhạt mịt mờ quang vụ, hấp thu tất cả trong trời đất tinh hoa, ngưng kết ở đằng kia, xinh đẹp kinh tâm động phách.

“Ùng ục.”

Dương Thanh Huyền chật vật nuốt xuống hạ, trên mặt lộ ra hào quang, mừng như điên nói: “Đạo quả!”

Mặc dù là tiểu thừa đạo quả, nhưng cấp bậc tuyệt đối không thấp.

Hắn lúc trước đã gặp đạo quả, không có một quả cấp bậc có thể so với trước mắt cái này.

Đột nhiên, một luồng cảm giác hết sức nguy hiểm truyền đến.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên ngất lịm, nhưng sau lưng nhưng là đau xót, một thanh kiếm sắc từ trước ngực xuyên thấu đi ra. Thân kiếm xiêu xiêu vẹo vẹo, hình như một thanh rắn độc.

“Ha ha ha ha.”

Tiếng cười điên cuồng từ phía sau truyền đến, “Ta chính là Lệnh Hồ thế gia Lệnh Hồ Hồng, vinh quang vương giả, vĩnh biệt!”

Người sau lưng cả người tái nhợt, trên da che kín từng cái từng cái Lôi văn, tổ hợp thành một bộ to lớn đồ án.

Mới vừa rồi Mạt Nhật Chi Chùy đáng sợ một đòn hạ, Lệnh Hồ Hồng tuy rằng bị thương không nhẹ, nhưng bởi vì chủ tu hệ Lôi, trái lại nhân họa đắc phúc, trực tiếp đột phá một tầng, bước vào bốn sao đỉnh cao.

Đạo quả xuất hiện chớp mắt, Lệnh Hồ Hồng vừa vặn chạy tới, tương tự thấy được đạo quả hình thành óng ánh một màn, nhất thời đối với Dương Thanh Huyền sinh ra sát ý.

Lệnh Hồ Hồng trong tay quái kiếm run lên, “Oành” một tiếng, đem Dương Thanh Huyền chém thành hai nửa, máu tươi bắn mạnh đi ra.

Nhưng huyết dịch cũng không nhiều, rõ ràng có dị.

Lệnh Hồ Hồng biết Dương Thanh Huyền tu luyện vĩnh cửu đốt thân, không dám khinh thường, lần thứ hai một kiếm vung chém, tảng lớn kiếm khí hóa lôi, chém vào hư không.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Đại lượng lôi kiếm đánh ở trên ngọn lửa, đem đầy trời thần hỏa xuyên thủng.

Ngàn trượng ở ngoài, Dương Thanh Huyền thân ảnh hiển hiện ra, “Phốc” phun ra một ngụm máu đến, lồng ngực nơi càng là đỏ tươi một mảnh, đem trọn cái áo choàng nhuộm đỏ.

Lệnh Hồ Hồng liếc mắt nhìn đạo quả, lộ ra vẻ tham lam, nhưng vẫn như cũ khắc chế hạ xuống, nâng kiếm hướng Dương Thanh Huyền đi đến.

Bởi vì đạo quả có thể phía sau nắm, dù cho mất đi cũng quan hệ không lớn.

Nhưng mình nếu cùng vinh quang vương giả xích mích, nhất định phải chém tận giết tuyệt, bằng không hậu hoạn vô cùng.

Lệnh Hồ Hồng nhưng là chính mắt thấy được Dương Thanh Huyền đại chiến Cơ Dạ Phong, lại đối đầu Chung Ly Mộc, không dám khinh thường chút nào chi tâm.

Dương Thanh Huyền nói: “Lúc trước ta xuất thủ cứu người trong mặt, thật giống có ngươi.”

Lệnh Hồ Hồng trên mặt hơi đỏ lên, nói: “Ngươi đã cứu ta, nhưng ta đã đã cám ơn. Hiện tại đạo quả xuất hiện, hơn nữa còn là thất phẩm tiểu thừa đạo quả, làm sao có thể để ta không động tâm? Có thể không giết ngươi, thì lại làm sao có thể thu được đạo quả? Hiện tại ta tổn thương ngươi, đã là sinh tử đại thù, không giết ngươi, ta làm sao có thể an tâm? Thanh Huyền công tử, ngươi này cả đời đã đầy đủ vinh dự, coi như là vì tác thành ta, an tâm đi chết đi!”

Lệnh Hồ Hồng hét lớn một tiếng, tay trái bấm quyết, đánh vào bên trong kiếm.

Một mảnh lôi chi gợn sóng khuếch tán, nháy mắt đem thiên địa bao phủ.

Lệnh Hồ Hồng giơ lên kiếm đến, quát lên: “Kiếm lôi hiện!”

Lôi quang gợn sóng bên trong, biến ảo ra một thanh quái kiếm ở không trung xoay tròn, như lôi quang một loại chém vụt mà xuống, ánh sáng rực rỡ chói mắt.

Dương Thanh Huyền nhấc lên một khẩu chân khí, tay trái vừa lật, lòng bàn tay ánh vàng chói lọi, đập thẳng đi ra ngoài.

Hoàng triều ấn một cái phóng đại, như một toà Tiểu Sơn chặn ở phía trước mình.

“Oanh!”

Kiếm sét đánh ở hoàng triều in lại, cường đại lôi đình đem trọn cái kim quang toàn bộ bao phủ trấn áp.

Ấn trên người phù văn lưu chuyển, chật vật chống lại nguồn sức mạnh này.

Lệnh Hồ Hồng hai con ngươi co rụt lại, hưng phấn nói: “Cổ bảo! Hơn nữa còn là hoàn chỉnh cổ bảo, ha ha, Thanh Huyền công tử, đa tạ!”

Toàn bộ người bóng người loáng một cái, nghiêng người mà lên, đưa tay tay trái hướng về hoàng triều ấn chộp tới.

To lớn lôi điện chi lực, cắt đứt ấn vàng cùng Dương Thanh Huyền liên hệ, bị Lệnh Hồ Hồng một trảo, tựu thu vào trong lòng bàn tay.

Chỉ cảm thấy nặng trình trịch, phân lượng rất nặng.

Nhưng Lệnh Hồ Hồng trên mặt mừng như điên vẻ mặt, chỉ là một cái thoáng liền biến vì là khiếp sợ, hoàng triều ấn sau nơi nào còn có Dương Thanh Huyền cái bóng?

“Không được! Dĩ nhiên chạy trốn?”

Lệnh Hồ Hồng một cái hoảng rồi, nếu như để Dương Thanh Huyền chạy trốn, chính mình tựu phiền phức lớn rồi.

“Không đúng! Toàn bộ khu vực đều ở ta lôi chi gợn sóng cảm ứng hạ, không thể đi được rơi!”

Lệnh Hồ Hồng trấn định lại, tay bấm quyết ấn, đem thần thức dung nhập vào lôi chi trong rung động, cảm ứng thiên địa vạn vật, tìm kiếm Dương Thanh Huyền tung tích.

Đột nhiên, Lệnh Hồ Hồng trong tâm linh khẽ run lên, đột nhiên quát lên: “Tìm tới ngươi!”

Vội vàng xoay người nhìn tới, nhất thời hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Ngươi, ngươi...”

Dương Thanh Huyền chẳng biết lúc nào, đã độn đến đó viên thất phẩm đạo quả bên một bên, duỗi ra lưỡi đỏ liếm môi một cái, hắc tiếng nói: “Nếu là thất phẩm đạo quả, như vậy hẳn rất nhanh là có thể chữa khỏi trên người ta tổn thương đi.”

Tiếng nói nói xong, cũng đã đem đạo quả cầm trong tay, sau đó há to mồm, trực tiếp bỏ vào trong miệng.

“Không!”

Lệnh Hồ Hồng rít gào một tiếng, hóa thân sấm sét kích bắn mà đến, quát ầm lên: “Đạo quả của ta! Không cho phép ăn, đưa ta đạo quả!”

Cường đại lôi quang, mang theo Lệnh Hồ Hồng vô biên phẫn nộ, thân thể của hắn một cái bắt đầu bành trướng, biến thành một cái lớn vô cùng lôi chi tên béo, đột nhiên một quyền oanh kích mà đến, nghĩ muốn đem Dương Thanh Huyền triệt để đánh nát bấy, vừa đến lấy tuyệt hậu hoạn, thứ hai đem đạo quả lấy ra.

Chương 2557: Màu Vàng Ánh Quyền, Đáng Sợ Một Trận Chiến

“Ùng ục.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên một cái nuốt, liền đem đạo quả nguyên lành nuốt xuống, Thực đạo bị chống mở cảm giác, tựu trượt vào trong dạ dày, một mảnh ôn hòa tẩm bổ.

Lệnh Hồ Hồng ánh quyền, đã rít gào đến trước mắt.

Sấm sét tốc độ cơ hồ là vô hạn, toàn bộ sét đánh qua trình, hầu như chính là trong nháy mắt.

Nhưng Dương Thanh Huyền đối với thời không quy tắc khống chế đạt tới cực kỳ huyền diệu trình độ.

Trừ phi cảnh giới hoặc là đại đạo lĩnh ngộ cao hắn quá nhiều, bằng không khó có thể trấn áp thời không quy tắc.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, ánh mắt bên trong một mảnh thanh minh, lập tức kim quang điểm điểm hiện ra, hóa thành một đôi con mắt màu vàng óng.

Trên người khiếu huyệt cùng kinh lạc, toàn bộ lấy ánh sáng màu vàng óng xuất hiện, hình thành một bức mênh mông kim quang đồ án, Pháp Tướng Trang Nghiêm.

Ở màu vàng bên trong, mạch luân vòng xoáy từng đạo từng đạo xuất hiện, đồng thời kéo dài ra màu tím kinh lạc, cùng cái kia thuần túy màu vàng lẫn nhau trùng điệp, nhưng không can thiệp chuyện của nhau, cũng không ảnh hưởng lẫn nhau.

Trước ngực kiếm thương, ở trong nháy mắt này hoàn toàn bị chế trụ, càng có tự lành dấu hiệu.

Lệnh Hồ Hồng nội tâm không tên run rẩy, trước mắt này một vài bức cảnh tượng, động tác chậm một loại ở trước mặt hắn xuất hiện, phải biết hắn lôi quang nhưng là chớp mắt vạn dặm, coi như lại xa cự ly cũng đã đánh xuyên.

Có thể hiện tại chính là ba thước cự ly, lấy sấm sét tốc độ, Dương Thanh Huyền trên người lại xảy ra nhiều như vậy biến hóa, còn để hắn nhìn rõ rõ ràng ràng.

Này một cái chớp mắt, giống như là quá vô số năm.

Cái cảm giác này để hắn cực kỳ khó chịu, một loại cảm giác xấu tại nội tâm lan tràn.

Dương Thanh Huyền nâng tay phải lên, đột nhiên nắm tay, tứ phương hư không bỗng chốc bị đè ép lại đây, toàn bộ thiên địa lộ ra áp súc trạng thái, phảng phất sở hữu quy tắc không gian, toàn bộ ngưng tụ thành cú đấm này.

“Thất phẩm đạo quả, tựu để ta xem một chút năng lượng của ngươi đi!”

“Chết không chết, thì nhìn một lần này!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, đột nhiên một quyền đánh ra, đánh về phía cái kia mênh mông sấm sét chi quyền.

Bên trong đan điền Thiên hỏa, cháy hừng hực, đem thất phẩm đạo quả bên trong sức mạnh trong nháy mắt tựu đốt đi ra, nhảy vào toàn thân toàn thân.

“Ầm ầm!”

Màu vàng ánh quyền đánh vào Lôi Quyền bên trong, như là chiến xa nghiền ép, vô số lôi quang kịch liệt bạo nổ mở, nổ thành từng vòng lôi hoàn hướng về bốn phương tám hướng tản đi.

“A!”

Lệnh Hồ Hồng kêu thảm một tiếng, lôi thân thể bị Dương Thanh Huyền một quyền đánh nổ, vô số lôi quang nhanh chóng lùi về sau, ở ngàn trượng ở ngoài ngưng ra chân thân, chỉ có điều đã là trọng thương, “Oa” phun ra một ngụm máu lớn đến, đầy mặt kinh khủng thần sắc.

Dương Thanh Huyền một quyền phía sau, toàn bộ sức mạnh trong cơ thể tiêu hao hết sạch.

Bộ ngực miệng vết thương, “Phốc” một tiếng xé rách mở, tảng lớn huyết nhục tuôn ra đến.

Toàn bộ người ở không trung lung lay mấy lần, hầu như ngự không bất ổn.

Nhưng thất phẩm đạo quả lực lượng, nhưng là cuồn cuộn không ngừng ở trong kinh mạch chảy xuôi, thay thế hắn nguyên bản chân nguyên. Thân thể toàn thân bên trong, cũng bị đạo quả lực lượng tràn ngập, bộ ngực miệng vết thương ở nứt toác sau, lần thứ hai bị áp chế ở, một điểm điểm tự lành.

“Không thể! Không thể như vậy mạnh!”

Lệnh Hồ Hồng hai mắt nổi lên, tràn đầy kinh khủng, phẫn nộ cùng sát khí, cường đại sấm sét ở trên người một điểm điểm ngưng tụ, lần thứ hai hóa thành nguyên tố “Sét” thân, mạnh mẽ nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, rồi lại do dự không quyết định.

Chính mình một đòn toàn lực, lại bị người bị trọng thương Dương Thanh Huyền đánh đổ nát, bốn sao tột cùng chính mình, dĩ nhiên thẳng tiếp bị trọng thương.

Lệnh Hồ Hồng nội tâm một trận sợ sệt cùng sợ hãi, nếu như gặp gỡ chưa bị thương lúc toàn thịnh Dương Thanh Huyền, mình còn có thể mạng sống?

Nghĩ đến mình đã triệt để đắc tội Dương Thanh Huyền, nếu như lần này không thể đem giải quyết, tương lai vũ trụ tuy lớn, nhưng khó có chính mình đất dung thân.

Ý niệm tới đây, nhất thời Ác Hướng Đảm Biên Sinh, một cái cường tráng lên đảm đến, hét lớn: “Ta không tin! Một cái ba sao Thiên Giới cặn bã, có thể ngăn cản ta một quyền, có thể ngăn ta quyền thứ hai sao?!”

“Ầm ầm!”

To lớn lôi quang từ trên thân Lệnh Hồ Hồng bộc phát ra, lôi cột sáng phóng lên trời, hình thành một phương năng lượng từ trường.

Lệnh Hồ Hồng thân thể lần thứ hai biến thành tên béo, giống như một cầu bay trên không trung, hai tay quyết ấn, quát lên: “Bạo lôi đánh! Oanh! Oanh! Cho ta oanh!”

Kinh khủng lôi năng lượng, ở hai tay hắn quyết ấn bên trong hình thành.

Đột nhiên Dương Thanh Huyền thân thể hơi động, “Oành” một tiếng to lớn, trực tiếp lấy thân thể va chạm lôi hoàn, nhảy vào đến Lệnh Hồ Hồng trước người.

“Chi!”

Lệnh Hồ Hồng sợ đến cả người run run một cái, cái kia lôi hoàn bị chen trở về, ép trên người hắn, đem một cái to lớn tên béo hầu như đè ép.

Nhưng Lệnh Hồ Hồng trong tay ấn quyết lực lượng, đã nhảy lên tới cực điểm, hai tay đẩy một cái tựu đập tới, điên cuồng hét lên: “Chính mình đến tìm chết, không thể tốt hơn nữa!”

Trong thiên địa lôi ánh sáng, lượn quanh ở một kích kia hạ nhanh chóng xoay tròn, hoàn vũ bên trong, một mảnh lôi phù hải dương.

“Ai chết đều xem không rõ sao? Ta nếu có thể vọt tới trước mặt ngươi, là có thể đưa ngươi đi lĩnh hộp cơm! Chỉ số thông minh, Vĩnh Quyết!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên hét lớn một tiếng, sức mạnh trong cơ thể nhanh chóng vận chuyển, lần thứ hai biến thành thần thể kim thân, cắn răng một quyền đánh ra, cùng cái kia bạo lôi đánh mạnh mẽ oanh cùng nhau!

Lệnh Hồ Hồng con ngươi đều trợn lên, sau lưng Dương Thanh Huyền, lại hóa hiện ra một viên to lớn đạo quả bóng mờ, “Này, này...”

“Ầm ầm!”

Ánh quyền lần thứ hai cùng lôi quang oanh kích cùng nhau.

Vô số quy tắc ở quyền phong hạ không ngừng bạo nổ mở, năng lượng đáng sợ như bão táp từ bốn phương tám hướng đè ép lại đây, muốn nổ nát Dương Thanh Huyền, nhưng tất cả đều bị cú đấm này đánh nát, không ngừng phun ra mở.

Hai người đều là cắn chặt hàm răng, liều mạng đánh ra cú đấm này.

To lớn linh áp ở giữa hai người bị bóp nát, xé rách bầu trời đại địa, hình thành phân biệt rõ ràng hai cái thế giới. Đồng thời màu vàng quyền thế giới không ngừng mở rộng, hình thành một cái đạo quả hình dáng kết giới, đột nhiên ép hướng về Lệnh Hồ Hồng.

"Không!"

"Không không thể!"

Lệnh Hồ Hồng hoảng sợ kêu to, "Coi như ngươi nuốt ăn đạo quả, không có khả năng một cái nháy mắt tựu hoàn toàn hấp thu tiêu hóa a!"

Hắn cảm nhận được chính mình sức mạnh bắt đầu không chịu nổi, từng chút một tan vỡ, không khỏi kinh khủng muôn dạng.

Nhưng bắn cung không có quay đầu lại mũi tên, bất kể là hắn vẫn là Dương Thanh Huyền, đều căn bản không thu tay lại được.

Đặc biệt là Dương Thanh Huyền, sức mạnh của chính mình đã sớm ở trên một quyền bên trong tựu tiêu hao sạch, giờ khắc này hoàn toàn chính là đạo quả lực lượng, căn bản là là có đi không về.

"Không!"

Lệnh Hồ Hồng liều mạng gào thét, đôi mắt đỏ bừng, tràn ngập hối hận cùng không cam lòng nước mắt.

Nếu là mình không có lên lòng tham...

Nếu là mình lấy trước đạo quả...

Đáng tiếc là, trên đời từ trước đến nay không có nếu như.

"Ầm ầm!"

Lôi thế giới, rốt cục bị màu vàng ánh quyền đánh tan, ở càn khôn hoàn vũ bên trong nổ tung ra.

"Rầm", thế giới màu xanh phá nát.

Ánh quyền như lưu tinh mạnh mẽ oanh trên người Lệnh Hồ

Hồng, đưa hắn nguyên tố “Sét” thân thể đánh nổ.

Vô số vật phẩm nổ tung đi ra, một đạo tiếng kêu thảm thiết đau đớn sau, tựu lại không có tiếng thở.

Mấy vạn dặm trong phạm vi, lúc trước bị Mạt Nhật Chi Chùy đánh bay mà chưa chết võ giả, mỗi một người đều từ dưới đất đứng lên, hoảng sợ nhìn này đáng sợ một trận chiến, lộ ra hết sức vẻ kinh hãi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2558: Tiêu Hóa Đạo Quả, Còn Sót Lại Ý Chí

Dương Thanh Huyền đánh nát lôi thế giới sau, phất một cái ống tay áo, liền đem Lệnh Hồ Hồng tuôn ra tới vật phẩm toàn bộ bỏ vào trong túi, trong đó cũng bao quát hắn hoàng triều ấn.

Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về bốn phương tám hướng nhìn tới, xuyên thấu một triệu dặm hư không.

Sở hữu chưa người chết, bị hắn ánh mắt tập trung, tất cả đều cả người run lên, vội vàng cúi đầu xuống, không dám cùng nhìn thẳng.

Dương Thanh Huyền nhìn một vòng sau, này mới thu về ánh mắt đến, trực tiếp hai tay kết ấn, bàn hư mà ngồi.

Một đạo hồn chỉ từ trong cơ thể tràn ra, ngồi xếp bằng ở hắn đối diện, chính là thứ hai nguyên thần.

Bản tôn vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, thứ hai nguyên thần vận chuyển Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân.

Hai loại thần thông công pháp có cực kỳ tới gần tần suất, rất nhanh tựu hình thành một cái tần suất cộng hưởng kết giới, đem một người một hồn bao phủ.

Vừa nãy hai quyền bên dưới, đạo quả sức mạnh đều bị tiêu hao hơn nửa.

Một bộ phận dùng để gắn bó thân thể của hắn không vỡ, một bộ phận dùng để áp chế thương thế, còn dư lại một bộ phận chuyển hóa thành ánh quyền thương tổn phát ra.

Giờ khắc này còn dư lại bộ phận, tựu lưu ở trong người, một điểm điểm chữa trị này sắp vỡ nát thân thể.

Dương Thanh Huyền rất nhanh liền tiến vào đến tự mình chữa trị bên trong, đồng thời bị một luồng kỳ dị đạo pháp bao phủ, chính là thất phẩm đạo quả Đạo ý, làm hắn như mộc xuân phong, phảng phất hồi quy bản nguyên.

Xi Hằng, Nhậm Vân, Tử Tình đám người, từ bốn phương tám hướng tụ lại lại đây.

Mỗi người đều bị thương không nhẹ, ở Dương Thanh Huyền chu vi thành một vòng, thay Dương Thanh Huyền hộ pháp.

Lúc trước Mạt Nhật Chi Chùy một đòn, đem bộ phận Thánh Tông danh tộc đệ tử đánh giết, nhưng đại đa số còn là còn sống.

Giờ khắc này từng cái từng cái từ bốn phương tám hướng xuất hiện, đầy mắt phức tạp nhìn Dương Thanh Huyền, lộ ra sâu đậm kiêng kỵ. Sau đó ba, năm phần mười bầy, tìm kiếm đồng môn của mình, thương nghị bước kế tiếp kế hoạch.

Nhưng không người nào dám đem chủ ý đánh trên người Dương Thanh Huyền.

Mặc dù rất nhiều người đều phán đoán thời khắc này Dương Thanh Huyền nơi ở cung giương hết đà, nhưng cũng không ai dám mạo hiểm như vậy. Đặc biệt là thấy được Dương Thanh Huyền bị đánh lén sau khi trọng thương, còn có thể hai quyền đánh giết bốn sao tột cùng Lệnh Hồ Hồng sau, càng là từng cái từng cái câm như hến.

Vài tên Lệnh Hồ thế gia đệ tử, càng là sắc mặt hết sức khó coi, từng cái từng cái sợ run tim mất mật, cũng không biết Dương Thanh Huyền có hay không sẽ đem món nợ toán ở bọn họ trên đầu, thậm chí trực tiếp ghi hận Lệnh Hồ thế gia.

Này mấy tên đệ tử lòng mang thấp thỏm, đầy mặt ngưng trọng bay thẳng đi rồi, không dám ở chỗ này ở lâu.

...

Thiên Vương mộ ở ngoài, cái kia kỳ dị cái phễu hình bão táp bốn phía.

Thánh giới binh quyền từng cái từng cái lâm lập hư không, các Thánh Tông danh tộc người phụ trách chủ yếu cũng đã đi trở về, chỉ lưu lại một chút tiếp ứng người.

Hàng Trần, Vi Thanh, Xi Vưu cũng đã không thấy tăm hơi.

Bọn họ đối với lần này tiểu Thiên Đạo Đạo Quả đại hội tựa hồ cực kỳ yên tâm.

Trên thực tế, nếu như không có Đại Thừa đạo quả xuất thế lời, Thánh Tông danh tộc đối với Đạo Quả đại hội cũng không quá chú ý, phái một ít môn nội đệ tử tinh anh đi rèn luyện một phen là tốt rồi.

Nhưng lần này đạo quả cây ăn quả, lại là xuất hiện ở Tô Bạch Thiên Vương mộ bên trong, các Thánh Tông danh tộc mới lên một chút tâm tư, phái ra sức mạnh không ít, đồng thời lưu lại một chút người ở mộ ở ngoài tiếp ứng.

Xa xa vũ trụ hư không bên trong, tốc độ đều đặn bay tới một bóng người, ở vô số hành tinh, thiên thạch cùng đá vụn bên trong, giống như là một hạt bụi, không thể gây nên nửa điểm chú ý.

Đạo thân ảnh này hai tay ôm ngực, ánh mắt sáng quắc, nhìn chằm chằm xa xa cái phễu hình không gian phong bạo, trên mặt càng xuất hiện hoài niệm tình, tự nói: “Đã bao nhiêu năm, nơi đây lại tái hiện, xem ra năm đó còn là ra tay nhẹ, không có đem hoàn toàn phá huỷ a. Tô Bạch, ngươi là không cam tâm, tâm có oán giận sao? Có thể hóa thành đạo quả, xuất hiện ở bên trong đất trời.”

Bóng người vững vàng bay tới đằng trước, rất nhanh tựu biến mất ở vô số đá vụn bên trong.

…

Dương Thanh Huyền nuốt phục đạo quả sau, ở trong hư không ngồi xếp bằng tĩnh tu bảy ngày.

Rốt cục đem trên người tổn thương toàn bộ dưỡng cho tốt, đồng thời dư thừa đạo quả lực lượng, đều hút vào đến trong cơ thể, trở thành thân thể một bộ phận.

Đạo quả là tùy tiện thôn phệ, sẽ không sản sinh bất kỳ tác dụng phụ thiên tài địa bảo.

Chỉ cần ngươi có thể gánh vác được năng lượng đó không bạo thể, tùy tiện ăn bao nhiêu cũng không quan hệ.

Dương Thanh Huyền từ trong tu luyện đi ra, kiểm tra rồi mình một chút trạng thái, không khỏi cười khổ.

Vốn cho là nuốt ăn trọng bảo như thế, làm sao cũng có thể rõ ràng cảm giác được tu vi tinh tiến.

Nhưng ngoại trừ thân thể tựa hồ mạnh mẽ một ít ở ngoài, cảnh giới tiến bộ hết sức có hạn.

Một là lưu giữ lại tiêu hóa đạo quả lực lượng không dư thừa bao nhiêu, hai là đến nơi ba sao Thiên Giới sau, mỗi một lần tiến bộ cùng đột phá, đều dị thường gian nan, vượt qua Dương Thanh Huyền phía trước dự tính.

“Đại nhân, ngươi khỏi rồi?”

Xi Hằng đám người, cũng là từ trong nhập định đi ra, mỗi một người đều gần như hoàn toàn khôi phục, tất cả đều quan tâm nhìn Dương Thanh Huyền.

“Ừm.”

Dương Thanh Huyền điểm hạ đầu, cười khổ nói: “Một viên thất phẩm đạo quả nuốt xuống, có loại ăn chùa cảm giác.”

Tử Nhan nói: “Người không có chuyện gì là tốt rồi, vừa nãy lo lắng chết mọi người chúng ta.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Yên tâm đi, muốn chết, đã sớm chết rồi. Một đường lại đây, như vậy thời khắc sinh tử không biết đã trải qua bao nhiêu lần, có lẽ có một ngày, tựu không thể vượt qua đi liền trực tiếp chết rồi.”

Tất cả mọi người là trong lòng rùng mình, này nhàn nhạt một câu nói, sau lưng ẩn chứa gian khổ, khốn khổ, kiên nhẫn, phấn đấu, sợ đều là người thường khó có thể tưởng tượng.

Cõi đời này nào có cái gì thiên tài? Vượt qua thường nhân trả giá, liền là thiên tài.

Dương Thanh Huyền lấy ra một cái la bàn, liếc mắt nhìn, mặt trên có mười mấy quang điểm tụ hợp lại một nơi, còn dư lại mấy cái tán ở bốn phía, chính là đánh dấu bọn họ hai mươi người vị trí.

Ở vừa rồi Mạt Nhật Chi Chùy vừa đánh trúng, trực tiếp bị đánh chết ba người, giờ khắc này còn lại mười bảy người.

Dương Thanh Huyền ngưng tiếng nói: “Người của Tô gia một cái cũng không thấy.”

Mọi người sững sờ, nhất thời rõ ràng câu nói này ý nghĩa, Tử Tình cả kinh nói: “Nói như vậy chúng ta tìm sai chỗ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Có lẽ Tô Bạch chỗ tọa hóa không ở phụ cận đây, nhưng chỗ này viễn cổ chiến trường, vẫn chưa không có ý nghĩa. Chí ít ta nuốt ăn một viên thất phẩm đạo quả, hơn nữa còn moi ra Mạt Nhật Chi Chùy loại bảo vật này. Cho tới ở đây cùng Tô Bạch có hay không có liên hệ, cũng không biết được.”

Tử Nhan nói: “Cái kia cầm trong tay Mạt Nhật Chi Chùy ông lão, nếu có thể khống chế Mạt Nhật Chi Chùy, nói vậy cực kỳ mạnh mẽ, sẽ không phải là Tô Bạch bản thân?”

Dương Thanh Huyền nói: “Có loại khả năng này, nhưng không cách nào xác định. Ông lão kia chắc cũng là năm đó ý chí còn sót lại, một đạo ý chí có thể truyền lưu lâu như thế xa, còn duy trì mạnh mẽ như vậy, nhất định chính là khó mà tin nổi. Mọi người cẩn thận một chút, này Thiên Vương mộ trình độ nguy hiểm, sợ là còn ở chúng ta dự tính bên trên.”

“Là.”

Mọi người đáp một tiếng, đang chuẩn bị lần thứ hai tách ra làm việc, đột nhiên đều là có cảm ứng, từng cái từng cái lấy ra ngọc bội đến.

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn ngọc bội, cả kinh nói: “Là Cơ Bắc Dã tin tức, tựa hồ có tình huống xảy ra, chúng ta đi.”

Hơn mười người nhất thời hóa thành độn ánh sáng, hướng về Cơ Bắc Dã đưa tin phương hướng bay đi.

Cũng trong lúc đó, các Đại Thánh tông danh tộc đệ tử, cũng lục tục có không ít người thu vào đồng môn tin tức, lập tức hướng về giống nhau phương hướng bay nhanh mà đi.

Chương 2559: Tô Gia Tung Tích, Phân Phối Phương Án

Ở một chỗ bằng phẳng mặt đất và bầu trời, vô số màu xanh lục huỳnh chỉ từ trong hư không phập phù đi ra, tràn vào thiên địa.

Toàn bộ thế giới giống như là một khối to lớn trong suốt mây anh, ở giữa xen lẫn vô số lưu văn, phóng tầm mắt nhìn, như là một mảnh lục huỳnh chi hải.

Ở mây anh bên trong, thỉnh thoảng có đại đạo sức mạnh to lớn liền hiện ra, thu nạp tứ phương lục huỳnh, ngưng tụ đạo quả.

Hơn mười người đều đứng ở nơi này mảnh rộng lớn mênh mông vòm trời hạ, cả kinh trợn mắt ngoác mồm.

“Đạo quả, là đạo quả chi thụ, tựu ở vùng hư không này bên trong!”

Một người đàn ông tuổi trung niên phấn chấn mừng như điên không ngớt, một đôi mắt một cái hóa thành bích lục, toàn bộ người bùng lên mà lên, chụp vào gần nhất một viên đạo quả.

“Xì!”

Một đạo trăng lưỡi liềm hình đánh chém, tựu ở người đàn ông trung niên này phía trước, cơ hồ là dán vào thân thể của hắn xuất hiện giữa trời.

“Không!”

Người đàn ông trung niên kinh hô một tiếng, tuy rằng vẫn duy trì độ cao cảnh giác, nhưng chiêu này thái quá quỷ dị, trực tiếp dán vào thân thể của chính mình từ trong hư không chém ra, nơi nào phòng ngự, vội vàng đem hai tay hóa thành đẩy tới.

Một đạo kêu thảm thiết còn lại hạ, hai cái tay bị thẳng tắp gọt đi hạ xuống.

Người đàn ông trung niên sợ đến lạnh cả người mồ hôi, bóng người ở không trung liên thiểm số hạ, tựu rơi về mặt đất, đồng thời lui số dặm xa, kinh nộ nhìn.

Cái kia bị gọt đứt hai tay của trên, tuôn ra chân khí, ngưng hóa thành hai bàn tay đến, đem binh khí lấy ra cầm trong tay.

“Hừ.”

Trong hư không truyền đến một đạo cười gằn, tựu chậm rãi hiện ra trong suốt bóng người, lập tức một điểm điểm hiện thân mà ra, là một tên nam tử mặc áo đen, cười lạnh nói: “Trí chương, này chút đạo quả vừa rồi xuất hiện, vẫn chỉ là hạt giống trạng thái, cũng chưa thành thục. Một khi hái, lập tức tựu héo rút xuống, hóa thành hư vô. Thân là Thánh Tông danh tộc đệ tử, lại điểm ấy thường thức đều không có, thực sự là mất mặt.”

Còn lại người đều là bỗng nhiên ngất lịm, biết chuyện này cũng không có nhiều người, hiện tại nghe vậy, đều là từng cái từng cái khắc chế nội tâm tham dục, miễn cho đem đạo quả phá hủy.

Bị tước mất hai tay người đàn ông trung niên khuôn mặt nham hiểm, không lên tiếng nữa, mà là nuốt phục đan dược, để hai tay mọc ra.

Nam tử mặc áo đen nhìn phía khắp mặt đất trung tâm, bàn ngồi cùng một chỗ sáu người, nói: “Này đạo quả xuất hiện, quả nhiên cùng Tô Bạch Thiên Vương có liên quan, sẽ không biết ngoại trừ đạo quả, Tô Bạch còn để lại vật gì tốt không có?”

Nam tử mặc áo đen trong mắt xẹt qua tinh mang, ôm rất lớn mong đợi.

Sáu người kia chính là Tô gia người, ngồi vây quanh thành một vòng, riêng phần mình bấm quyết, như là một cái trận pháp kỳ dị.

Ở sáu người bốn phía, đứng vững hai căn viễn cổ trụ đá, mặt trên tràn đầy năm tháng mài vết, song song lập cùng nhau, như là một phiến đi về không biết môn.

Sở hữu màu xanh lục oánh mang chính là từ hai căn trong trụ đá tràn ra, trôi về vô biên bầu trời đại địa.

Tô gia đệ tử tất cả đều ở đây, từng cái từng cái sắc mặt khó coi, nguyên bản muốn trộm trộm tìm ra tổ tiên chỗ tọa hóa, không nghĩ tới Thánh Tông danh tộc đệ tử đều là giảo hoạt gian trá, đã sớm ngắm ở bọn họ, hầu như mỗi cái môn phái đều phái có người trong bóng tối theo dõi.

Chờ bọn hắn tìm tới phương vị, đồng thời nghiên cứu ra trong đó môn đạo, đem hai căn trụ đá triệu hoán đi ra sau, theo dõi Thánh Tông danh tộc đệ tử liền từng cái từng cái hiện thân đi ra, không chỉ có như vậy, còn bắt đầu triệu hoán đồng môn, lệnh Tô gia đệ tử cực kỳ bị động cùng phiền muộn, trên mặt đều bao phủ một tầng sương lạnh.

Mảng lớn huỳnh huy còn ở không ngừng từ “Môn” bên trong bay ra, ở trong hư không ngưng tụ thành đạo quả hạt giống.

Đồng thời này chút hạt giống lẫn nhau trong đó, cũng hỗ tương dung hợp, hình thành lớn hơn hạt giống.

Trong mọi người tâm đều là một mảnh cực nóng, chỉ cần đoạt được một hai viên đạo quả, tựu không kém chuyến này, mà từ tình huống trước mắt đến, đạo quả số lượng chí ít có mấy chục viên.

Các môn các phái cường giả, đều đang kêu gọi hạ không ngừng tới rồi.

Mỗi người đều là mừng rỡ như điên, nhưng theo một bóng người bay vào trong sân, trên mặt mọi người sắc mặt vui mừng, một cái tựu cứng lại rồi, lập tức trở nên nghiêm nghị cùng kiêng kỵ, đều thầm nghĩ nói: “Này sát tinh đến, sợ là một người liền muốn cướp đi mười viên trở lên.”

“Đại nhân.”

Cơ Bắc Dã mừng rỡ tiến lên nghênh tiếp, tới chính là Dương Thanh Huyền đám người.

Tử Tình vui vẻ nói: “Nhìn dáng dấp như vậy, sợ là muốn kết ra năm mươi viên không chỉ tiểu thừa đạo quả, có thể nói là được mùa lớn.”

Nàng “Được mùa lớn” nghe ở trong tai mọi người, đều là tâm thần run lên, vạn phần cảnh giác.

Tô gia đệ tử càng là như gặp đại địch một loại nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

“Chư vị làm sao đều nhìn ta? Ta lại trở nên đẹp trai sao?”

Dương Thanh Huyền cười nhạt, sờ soạng hạ mặt của mình, ánh mắt quét qua toàn trường, sao lại không biết mọi người tâm tư.

Một ông già ôm quyền nói: “Thanh Huyền đại nhân, mọi người đều là Thánh Tông danh tộc, không thích hợp vì mấy cái tiểu thừa đạo quả tựu huyên náo binh khí gặp lại, không bằng mọi người lấy ra một cái phương án đi ra, lấy hòa bình phương thức cộng hưởng đạo quả thịnh yến.”

Còn lại người đều là dồn dập gật đầu, biểu thị tán thành.

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, trước tiên có thể nói chuyện nhìn, không biết các hạ có phương nào án kiện?”

Lão giả nói: “Tiếp thu ý kiến quần chúng, luôn có thể lấy ra một cái thích hợp phương án đến, không biết Thanh Huyền đại nhân có ý nghĩ gì?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, nói: “Ta nhìn này đạo quả ngưng kết số lượng, sẽ không thấp hơn năm mươi viên. Như vậy, toàn bộ ngưng tụ hoàn thành sau, ta chọn trước hai viên, còn dư lại chư vị tự hành phân.”

Ông lão cả kinh nói: “Không thể! Chúng ta tổng cộng có hơn bốn mươi môn phái, trừ phi kết ra gần trăm cái trái cây, mới có thể một phái phân đến hai cái. Mà đại nhân nhưng phải lấy ra hai cái, vẫn là tốt nhất hai cái, đây không khỏi không còn gì để nói đi. Đại nhân chọn trước ta không phản đối, nhưng chỉ có thể chọn một cái.”

Trong tất cả mọi người, bàn về sức chiến đấu mạnh nhất, hoàn toàn xứng đáng chính là Dương Thanh Huyền, không có người hoài nghi điểm ấy, vì lẽ đó Dương Thanh Huyền lấy đi một cái tốt nhất trái cây, mọi người cũng đều có thể tiếp thu, lão giả phương án tất cả mọi người tương đối tán đồng.

Dương Thanh Huyền nói: “Chọn trước một cái chưa chắc không thể, nhưng chư vị mỗi phái chọn xong một cái sau, còn dư lại toàn bộ trái cây tất cả thuộc về ta.”

Mọi người đầu tiên là giận dữ, nhưng lập tức liền tỉnh táo lại, đạo quả cấp bậc trong đó, giá trị cách biệt to lớn. Nếu là bị chọn lấy hơn bốn mươi viên, còn dư lại khẳng định đều là nhất phẩm nhị phẩm trái cây, như vậy đạo quả một trăm viên gộp lại, cũng chống đỡ không được một viên ngũ phẩm.

Dương Thanh Huyền nói: “Còn thừa lại trái cây giá trị không cao, để ta lấy đi, cũng tiết kiệm chư vị bởi vì phân phối bất công mà rùm beng.”

Tô gia một người đàn ông tuổi trung niên sắc mặt nham hiểm nói: “Không khỏi khinh người quá đáng! Này đạo quả nơi, là ta Tô gia tổ tiên chỗ tọa hóa. Lại là ta Tô gia đệ tử khổ cực nỗ lực tìm đi ra, tối ưu phân phối phương án lại không có đem chúng ta cân nhắc đi vào.”

Tô gia đệ tử đều là lòng căm phẫn điền ân.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Vị bằng hữu này nói cũng phải, cái kia tốt như vậy, Tô gia thứ hai chọn, cuối cùng còn dư lại một ít rác rưởi trái cây, ta cùng Tô gia đệ tử một người một nửa, như vậy được không”

Trong đám người bắt đầu thấp giọng bắt đầu nghị luận, môn phái bên trong, giữa các môn phái, đều đang nhanh chóng trao đổi ý kiến.

Tô gia đệ tử nghe được cái phương án này, tuy rằng còn không phục cùng phiền muộn, nhưng đã là bọn họ có thể bắt được tốt nhất phương án.

Đối với những tông môn thế lực khác mà nói, để Tô gia đứng hàng đằng trước cũng sẽ không ảnh hưởng bao lớn lợi nhuận, cho tới chọn còn dư lại những trái cây kia, đích thật là giá trị có hạn, coi như mình tiêu hao sức mạnh khổng lồ đi tranh cướp, cũng hơn nửa không chiếm được.

Nghị luận sau một lúc, dần dần yên tĩnh lại, hiển nhiên là đồng ý cái này phân phối phương án.

Hôm nay không có càng, mọi người ngủ ngon.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2560: Dung Hợp Hạt Giống, Đại Đạo Văn Tự

Còn dư lại chính là các đại tông môn thế gia chọn thứ tự, bầu không khí trở nên hơi giương cung bạt kiếm, đều phái ra đại biểu đến kịch liệt thảo luận.

Nhưng này chút đều không mắc mớ gì đến Dương Thanh Huyền, mà là nhìn đầy trời oánh mang, nhìn chăm chú cái kia đạo quả ngưng tụ quá trình, này từng tia ánh sáng bên trong, toát ra mờ mịt Đạo ý, cảm ngộ bên dưới, được ích lợi không nhỏ.

Dương Thanh Huyền càng trực tiếp bàn hư mà ngồi, bấm quyết tu luyện, lấy tự thân cảm ngộ đạo quả.

Mọi người tất cả giật mình, dồn dập tỉnh ngộ lại, bị đạo quả lợi ích mê mắt, nhưng đã quên nơi này đại đạo ý cảnh, được cái này mất cái khác, cái được không đủ bù đắp cái mất.

Này chút người không khỏi là thiên phú tuyệt đỉnh, nháy mắt tựu hiểu ra lại đây, đều là Nhiếp Tâm liễm thần, cảm ngộ đại đạo.

Này mây anh một loại thông suốt tuyệt đẹp tinh không hạ, hơn trăm người đều yên tĩnh ngồi xếp bằng bấm quyết tu luyện, huỳnh ánh sáng ở không trung lưu chuyển, hóa thành từng cái từng cái phù văn, lóe lên tiêu tan.

Cũng không có thiếu võ giả từ bốn phương tám hướng chạy nhanh đến, đều là bị cảnh tượng trước mắt khiếp sợ, tâm có hiểu ra, áp chế lại đối với đạo quả khát vọng cùng tham lam, tiến vào trong sân ngồi xếp bằng tu luyện.

Rất nhanh tựu tụ tập ba, bốn trăm người, tiến nhập Thiên Vương mộ Thiên Giới chi chủ đến gần nửa.

Dương Thanh Huyền đột nhiên mở hai mắt ra, nhìn phía cái kia hai căn trụ đá, không gian bên trong tựa hồ phát sinh ra biến hóa. Nhưng vẫn như cũ bị cường đại kết giới sức mạnh ngăn trở, ánh mắt không cách nào thăm dò vào bên trong, nhìn được chân tướng.

Chỉ là từ bên trong xông ra oánh mang, ở tăng lên gấp bội.

Trụ đá trước sáu vị lão giả, cùng với cái khác Tô gia đệ tử, đều cảm giác ngộ được cái gì, từng cái từng cái mở hai mắt ra, tràn ngập ngạc nhiên cùng ngạc nhiên nhìn trong trụ đá mặt.

Cái kia chút oánh mang không ngừng bay trên người bọn họ, bị bọn họ hút vào bên trong cơ thể, có thể nói là Thánh Tông danh tộc bên trong thu hoạch lớn nhất mấy người.

Có một vị Tô gia đệ tử càng là mừng rỡ như điên, ở đây tràn ra mạnh mẽ Đạo ý hạ, càng trực tiếp tan rã rồi cảnh giới của hắn bình cảnh, đi lên đột phá một tầng.

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, nhìn phía đầy trời đạo quả hạt giống, đủ có hai, ba trăm viên, nhưng đạo quả hạt giống lẫn nhau trong đó còn ở hỗ tương dung hợp, Dương Thanh Huyền ánh mắt rơi ở mấy viên lớn nhất hạt giống trên.

Này mấy viên lớn nhất hạt giống, đều là dung hợp chí ít năm cái hạt giống, hình thể so với cái khác hạt giống muốn lớn hơn nhiều.

Dương Thanh Huyền phát hiện, này chút hạt giống chỉ cần trong nhất định cự ly, mới có thể phát sinh lẫn nhau dung hợp, vượt qua cái này cự ly, tựu lơ lửng bất động, lặng lặng một mình trưởng thành.

Đột nhiên một thanh âm truyền đến, khẽ cười nói: “Thanh Huyền đại nhân có phải là nghĩ đốt cháy giai đoạn?”

Dương Thanh Huyền nhìn tới, phát hiện người nói chuyện chính là Đông Phương Cổ, nhẹ rên một tiếng, bất động thanh sắc nói ra: “Ta không hiểu ý của ngươi.”

Đông Phương Cổ cười nói: “Này chút đạo quả hạt giống ở trong vòng trăm trượng, tựu sẽ sản sinh lẫn nhau hấp dẫn, lẫn nhau hòa hợp một viên, mà có chút nhiều hơn hạt giống, hấp dẫn phạm vi có thể đạt đến năm trăm trượng, trước mắt này chút hạt giống, cách xa nhau phạm vi bắt đầu tiến vào một cái vững vàng khu, nói đúng là gần như toàn bộ định hình hạ xuống. Thanh Huyền đại nhân nắm giữ đệ nhất thuận vị quyền lựa chọn, tự nhiên hi vọng nhiều dung hợp một ít hạt giống, như vậy thu hoạch càng lớn hơn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ồ? Cái kia đa tạ Cổ huynh nhắc nhở.”

Đông Phương Cổ than thở: “Thanh Huyền công tử ý nghĩ là tốt, nhưng cũng không có thao tác tính. Bởi vì đạo quả ở thành thục trong quá trình, là không thể bị ngoại lực đụng vào, bằng không đụng vào tức tán, dù cho là nhẹ nhàng thúc đẩy một cái, cũng có thể đem hạt giống đánh tan. Thanh Huyền công tử như muốn thử một chút, tự nhiên không thành vấn đề. Nhưng nếu là tản đi hạt giống, này một cái thuận vị quyền lựa chọn, dĩ nhiên là không còn. Công tử có thể nguyện liều lĩnh cái này nguy hiểm tiến hành thử nghiệm?”

Còn lại người nghe thấy bọn họ nói chuyện, cũng đều lần lượt mở mắt ra.

Tử Tình nói: “Đừng thử! Nhìn trước mắt xu thế, được một viên thất phẩm đạo quả là có bảo đảm, thậm chí bát phẩm cũng có thể. Thử một lần lời nên cái gì cũng bị mất. Đạo quả hạt giống không thể đụng vào, là từ tuyên cổ tới nay không cách nào không tuân theo quy tắc, bằng không Thần Vương bọn họ tựu sẽ trực tiếp tham gia Đạo Quả đại hội, lấy tự thân lực lượng khống chế tất cả, bồi dưỡng cửu phẩm đạo quả. Này Đông Phương Cổ thật là xấu, đang dẫn dụ Thanh Huyền ca ca.”

Đông Phương Cổ cười khổ nói: “Tiên tử hiểu lầm ta, ta chỉ là sợ Thanh Huyền công tử đột nhiên ra tay, cho nên mới sớm báo cho biết.”

Dương Thanh Huyền ánh mắt lấp lóe, đột nhiên cười nói: “Nhưng Cổ huynh vừa nói như thế, ta trái lại càng muốn thử một chút.”

Hắn bóng người hơi động, tựu mở ra năm ngón tay, hướng về lớn nhất một viên đạo quả hạt giống tóm tới.

“Không thể!”

Đông Phương Cổ mấy người đều là kinh hô một tiếng, nhưng lập tức lại nghĩ đến, hắn tự hủy bảo vật, không oán được người khác, chỉ sợ đem người khác hạt giống cũng phá huỷ.

Cái viên này đạo quả hạt giống chịu đến Dương Thanh Huyền lực lượng xung kích, ở không trung nhẹ nhàng lắc lư một cái, tảng lớn lục mang từ hạt giống bên trong tuôn ra, hướng về bốn mặt tản đi.

“Phá huỷ, quả nhiên phá huỷ.”

Tất cả mọi người là một trận tiếc hận, Dương Thanh Huyền đụng vào hạt giống này, là trong đó sinh trưởng lớn nhất một viên, vô cùng có khả năng kết ra bát phẩm đạo quả.

Thở dài nhè nhẹ tiếng bốn hạ vang lên, đều là thầm nói: “Thực sự là cái tự cho là gia hỏa a, hiện tại gieo gió gặt bão.”

Tử Tình bọn người là cười khổ một tiếng, lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ, nhưng không quản Dương Thanh Huyền làm cái gì, các nàng đều phục tòng vô điều kiện cùng chống đỡ.

Tử Nhan gấp vội vàng an ủi: “Không có chuyện gì, một viên tiểu thừa đạo quả mà thôi.”

Tử Nhan sửng sốt hạ, phát hiện Dương Thanh Huyền căn bản là không có nghe nàng nói chuyện, mà là mắt không chớp nhìn chằm chằm phía trước, bàn tay đang nhẹ nhàng di động.

Tử Nhan theo nhìn tới, miệng một cái mở lớn, phát sinh “A” một tiếng.

Cái viên này bị Dương Thanh Huyền sức mạnh đụng vào đạo quả, chỉ là nhẹ nhàng lắc lư hạ, xung quanh một vòng oánh mang tản đi, tiêu tán bộ phận, nhưng toàn thể vẫn như cũ hoàn hảo, đồng thời ở Dương Thanh Huyền lực lượng dẫn dắt hạ, một điểm điểm di động tới.

“Này, cái này không thể nào!”

Đông Phương Cổ há to mồm, tràn đầy dại ra, trong sân mấy trăm tên võ giả, không khỏi là ngây người như phỗng, nhìn cái kia trôi nổi di động đạo quả hạt giống, bừng tỉnh không chân thực.

Dương Thanh Huyền trong lòng bàn tay một vòng bạch quang lưu chuyển, chính là cái kia một tia đại đạo sức mạnh to lớn, cùng đạo quả trên tần suất gần như nhất trí.

Này chút đạo quả là đạo lực ngưng, mà Dương Thanh Huyền trong tay này tia sức mạnh, bản thân liền là đạo lực, vì lẽ đó vuốt ve đạo quả bên dưới, đồng thời đem chạm tán, phản rất nhanh tựu dung hợp lại cùng nhau.

Cái này lớn nhất đạo quả hạt giống, rất nhanh tựu dời đến mặt khác một viên đạo quả hạt giống trong không gian, sau đó đem cái viên này đạo quả hạt giống hấp dẫn lại đây, bắt đầu phát sinh dung hợp.

Toàn trường người đều là hóa đá, sững sờ ở đằng kia, trong đầu tỉnh tỉnh, “Ta là ai?”, “Đây là cái nào?”...

Không bao lâu, hai viên đạo quả hạt giống tựu hoàn toàn dung hợp, hình thành một cái lớn hơn hạt giống.

Dương Thanh Huyền lần thứ hai như thế bào chế, đem cái này đạo quả hạt giống đẩy lên chung quanh hạt giống trong kết giới, như vậy tổng cộng dung hợp mười mấy viên.

Rốt cục, cái này đạo quả hạt giống đạt tới cực hạn nhất định, mặt trên hiển hóa ra từng cái từng cái phù hiệu, ở hạt giống bề ngoài lấp loé.

“Đại đạo văn tự!”

Có người kinh ngạc thốt lên một tiếng, toàn bộ không khí đều tựa như đọng lại.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, cái kia hiển hóa ra ngoài văn tự, tiêu tan phía sau, chính mình trong đầu dĩ nhiên qua không không dấu vết, căn bản không biết vừa nãy biến thành văn tự hình dạng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2561: Cửu Phẩm Đạo Quả, Vĩnh Sinh Điện

Tử Tình cả kinh kêu lên: “Đây là... Cửu phẩm hoàn mỹ cấp tiểu thừa đạo quả!”

Cái kia đạo quả hạt giống trên không chỉ có văn tự lấp loé, tại mọi người trong đầu như không quá người, không lưu chút nào dấu vết, hơn nữa tản mát ra hào quang, khuếch tán đến vạn trượng phạm vi, đem mảng lớn hạt giống toàn bộ che chở vào bên trong.

Một loại viên mãn cảm giác, ở hạt giống bề ngoài tản mát ra, dung nhập vào trong lòng mỗi người.

Tuy rằng ai cũng chưa từng thấy cửu phẩm hoàn mỹ đạo quả, nhưng trước mắt này đạo quả xuất hiện, làm cho tất cả mọi người đều vững tin đây chính là cửu phẩm phẩm chất, lại không thể hướng về trước một tiến bộ, không có bất kỳ tỳ vết cùng tăng lên không gian.

Dương Thanh Huyền đồng dạng bị chấn động đến rồi, nhìn cái kia đạo quả nhìn một hồi, bấm quyết đánh ra từng nét bùa chú, ở không trung hình thành phong ấn, bay xuống xuống, thiếp ở lấy đạo quả làm trung tâm ba thước đường kính ở ngoài.

Từng cái từng cái màu vàng văn tự bay xuống, rất nhanh ngưng tụ thành một cái ba thước đường kính màu vàng viên cầu, mặt trên ngàn tỉ văn tự lấp lóe.

Bởi vì không biết làm sao bảo tồn này đạo quả, vì lẽ đó Dương Thanh Huyền lựa chọn kể cả thời không cùng nhau phong ấn, làm tốt tất cả những thứ này sau, cái kia hình tròn màu vàng phong ấn cầu bay tới, bị bắt vào Tinh Giới.

Mấy trăm con mắt thẳng tắp nhìn hắn, cho đến màu vàng viên cầu ở trước mắt biến mất, này mới từng cái từng cái phục hồi tinh thần lại, ánh mắt lộ ra các loại thần sắc phức tạp.

Thậm chí có một loại không kiềm chế nổi xao động ở đây bên trong lan tràn.

Cửu phẩm hoàn mỹ cấp tiểu thừa đạo quả, thật sự là quá hấp dẫn người, mặc dù là cửu tinh Thiên Giới, phục hạ đạo quả này cũng có thể tăng tiến công lực.

Đây là Đại Thừa đạo quả bên dưới, hoàn mỹ nhất cùng cao cấp tồn tại.

Dương Thanh Huyền nói: “Đạo quả đều sắp chín rồi, chư vị lại không hái, là phải đợi thêm mặt đạo lực trôi đi sao?”

Mọi người này mới từng cái từng cái ngất lịm, mới vừa rồi cửu phẩm đạo quả xuất hiện hào quang hạ, dĩ nhiên đem phụ cận đạo quả toàn bộ thúc, từng cái từng cái ngưng kết ở không trung, như là tuyệt đẹp Bích Ngọc, lóe lên kinh tâm động phách hào quang, khiến người huyết dịch sôi trào.

Tô gia đệ tử lớn tiếng quát: “Không muốn tự ý động! Dựa theo mới vừa phân phối phương thức đến.”

Tất cả mọi người áp chế sự vọng động của mình, bởi vì đều biết, một khi có người động thủ, tràng diện tựu sẽ trở nên không cách nào khống chế, cuối cùng phần lớn mọi người đều phải tao ương, mà suất động thủ trước người cũng sẽ không có kết quả tốt.

Tô gia trong hàng đệ tử, một người đàn ông tuổi trung niên đảo qua sở hữu thành thục đạo quả, ánh mắt rơi ở một viên lớn chừng quả đấm trái cây trên, mặt trên tràn đầy thèm nhỏ dãi màu xanh lục, như là quanh quẩn ở trong tiên khí.

Cái này đạo quả đã phi thường hoàn mỹ, nhưng có từng thấy Dương Thanh Huyền như vậy đạo quả người, đều biết cái này đạo quả ở về phẩm chất, đã rớt xuống một tầng, là bát phẩm đạo quả.

Bát phẩm đạo quả ở nhiều lần Đạo Quả đại hội bên trong cũng cực kỳ hiếm thấy, thậm chí là mấy chục ngàn năm đến xuất hiện qua nhất phẩm chất cao đạo quả.

Cái kia người đàn ông tuổi trung niên đại hỉ, bay người lên, học Dương Thanh Huyền dáng vẻ, đem đạo quả không gian phụ cận toàn bộ phong ấn, hóa thành một cái tuyến đoàn giống như viên cầu, sau đó thu vào trong tay áo.

Người đàn ông trung niên nhìn Dương Thanh Huyền một chút, lộ ra vẻ cảm kích.

Nếu không có Dương Thanh Huyền chính mình sáng lập một viên cửu phẩm đạo quả, như vậy lựa chọn hàng đầu tất nhiên là cái này bát phẩm, hơn nữa ở sáng tạo cửu phẩm đạo quả trong quá trình, chu vi trong phạm vi đạo quả đều chịu ảnh hưởng, toàn bộ tăng lên phẩm chất.

Thất phẩm đạo quả đều xuất hiện bốn, năm viên, lơ lửng giữa không trung.

Đúng lúc này, ngồi xếp bằng kết trận sáu vị Tô gia cường giả một trong Tô Lâm, cũng là Tô gia tiên phong người, mở hai mắt ra, nói: “Hư không có biến!”

Mọi người kinh sợ, phát hiện cái kia hai căn trong trụ đá bồng bềnh đi ra màu xanh lục huỳnh ánh sáng giảm mạnh, trực tiếp thiếu một phần ba, hơn nữa còn đang nhanh chóng tước giảm xuống.

Rất nhanh, màu xanh lục huỳnh ánh sáng tựu tiêu tan hết sạch, hai căn trong trụ đá trở nên trống rỗng.

Tử Nhan cả kinh nói: “Mau nhìn đạo quả, toàn bộ thành thục!”

Trên hư không trôi giạt trái cây, từng viên từng viên óng ánh trong suốt, lóe lên đạo pháp lực lượng, toàn bộ từ hạt giống trưởng thành lên thành trái cây, treo cao trời cao, hình thành một mảnh đạo quả chi hải, chấn nhân tâm phách.

Đông Phương Cổ mở miệng nói: “Chư vị kính xin bình tĩnh đừng nóng, dựa theo trước thương nghị phương án ngắt lấy, bằng không một khi có nhân sinh tham lam tâm, sợ là thì phiền toái.”

Lời vừa nói ra, không ít người nội tâm rung động lập tức bị theo đè xuống.

Lấy sức mạnh của bọn họ một khi ra tay, lượng lớn trái cây bị hủy không nói, tất nhiên gây nên nhiều người tức giận, chính mình cũng sẽ không có kết quả tốt.

Lúc này từ mấy cái đứng đầu Thánh Tông danh tộc bắt đầu, dựa theo thương nghị trật tự, từng viên riêng phần mình hái trái cây, hơn nữa đều là học Dương Thanh Huyền phương pháp xử lý, đem một vùng không gian phong ấn.

Rất nhanh, các Đại Thánh tông danh tộc đều các lấy một viên, còn lại hạ mười sáu viên ở trên hư không, tất cả đều là nhất phẩm nhị phẩm trái cây, chỉ có một viên tam phẩm.

Dương Thanh Huyền việc nhân đức không nhường ai, đem cái viên này tam phẩm thu hồi đến, Tô gia đệ tử lập tức lấy một viên nhị phẩm, hai người cứ như vậy một người một quả, đem còn dư lại mười sáu viên trái cây đều phân.

Này chút tam phẩm trở xuống đạo quả, tuy rằng cũng quý giá, nhưng ở đây chút Thánh Tông danh tộc trong mắt, cũng chỉ thường thôi, nhìn Dương Thanh Huyền cùng người nhà họ Tô chia hết, tâm thái đổ cũng bình tĩnh.

Một tên võ giả nói: “Tô Lâm đại nhân, này trong trụ đá mặt rốt cuộc là cái gì? Sẽ không cũng chỉ là đạo quả năng lượng đi, Tô Bạch Thiên Vương cái gì đều không có lưu lại sao?”

Tô Lâm mắt nhìn cái kia trong trụ đá hư không, từ tốn nói: “Tổ tiên biến mất có chút dị thường, tình huống cụ thể chúng ta cũng không rõ ràng, hi vọng vì là Tô gia để lại một vài thứ đi.”

Hắn lời này minh nói cho mọi người, mặc dù có đồ vật lưu lại, cũng là ta Tô gia.

Nhưng có thể tu luyện tới Thiên Giới chi chủ, không khỏi là thông minh tuyệt đỉnh, há sẽ tin tưởng Tô Lâm, nếu như không có lưu lại bất luận là đồ vật gì, Tô gia đệ tử lại là như thế nào tìm được này trụ đá không gian.

Nếu Tô Lâm nói như vậy, mọi người nội tâm đều là cười lạnh một tiếng, cũng không gấp, dù sao cũng cùng định các ngươi.

Dương Thanh Huyền ánh mắt nhìn phía chính giữa trụ đá hư không, trong đôi mắt kim quang lưu động, hóa thành từng cái từng cái kỳ dị phù văn, ở hai con ngươi bốn phía huyễn hiện, phảng phất nhìn thấy cái gì, trên mặt lộ ra kinh sợ.

Tô Lâm có cảm giác, nhấc đầu nhìn phía Dương Thanh Huyền, khen: “Thanh Huyền đại nhân quả nhiên không nổi, lại nhìn thấy môn nội cảnh tượng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chỉ là một ít bóng mờ, cũng không chân thực, bên trong là... Cung điện sao?”

Tô Lâm nói: “Chính là Tô gia đánh rơi thật lâu chí bảo vĩnh sinh điện!”

“Vĩnh sinh điện...”

Mọi người tất cả giật mình, tựa hồ có một ít dễ hiểu ký ức.

Thân là Thánh Tông danh tộc đệ tử, đối với nam bộ vũ trụ, thậm chí toàn bộ vũ trụ bên trong xuất hiện qua các loại vũ kỹ cường đại, pháp bảo, tâm pháp, nguyên khí cùng với thiên tài địa bảo các loại, đều có nhất định giải, ngờ ngợ có này vĩnh sinh điện ấn tượng.

“Thật bá đạo tên.”

Dương Thanh Huyền ánh mắt lấp lóe, bình tĩnh nói: “Tô Bạch Thiên Vương, cuối cùng cũng không thể vĩnh sinh a.”

Tô Lâm hai con ngươi co rụt lại, nhìn chằm chằm hai căn trong trụ đá, quát lên: “Thần Điện muốn đi ra!”

Động đất run rẩy, trên trụ đá điêu khắc cùng hoa văn phảng phất có sự sống, từng đạo từng đạo cường đại hào quang từ trụ đá giữa trong hư không kích bắn đi ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2562: Hỗn Nguyên Giáp Tử, Vô Tận Biển Cát

Bên trong hư không theo ánh sáng bắn ra, từng chút một trở nên rõ ràng, như nhật quang minh chiếu.

Lam thiên mây trắng, sóng biếc vạn dặm, thủy kính như tắm.

Một toà nguy nga Hùng Kỳ đại điện, xuất hiện ở trời nước một màu, như mới như huyễn, tỏa ra cường đại khí bao hàm gợn sóng, rung động chúng tâm hồn người.

Tô Lâm kích động nói: “Tổ tiên di vật, đây là tổ tiên lưu lại cho chúng ta Tô gia đồ vật a!”

Nói xong cũng bóng người lóe lên, hướng về cung điện kia kích bắn mà đi.

Tô gia đệ tử vội vàng theo sát phía sau.

Thánh Tông danh tộc các đệ tử, ai quản ngươi cái gì Tô gia đồ vật, dưới cái nhìn của bọn họ tất cả đều là vật vô chủ.

Dương Thanh Huyền đám người cũng đi theo.

Vừa tiến vào trong trụ đá, tựu cảm thấy quy tắc không gian gợn sóng, thật giống xuyên thấu một lớp màng, sau đó tiến vào bên trong.

Đập vào mặt rõ ràng linh khí, lệnh toàn bộ nhân tinh thần một thoải mái.

Sở hữu võ giả đều là lộ ra thán phục vẻ, sau đó một khắc không ngừng mà cùng sau lưng Tô Lâm, bay vào cái kia hùng vĩ đại điện bên trong.

“Ha ha ha ha.”

Tô Lâm không nhịn được cười như điên, râu tóc đều kích động run rẩy, vừa bước vào đại điện, toàn bộ thân hình tựu bắt đầu trở nên trong suốt, từng chút một biến mất ở trong điện.

Tô gia mười chín tên khác đệ tử, tương tự bóng người trở thành nhạt, sau đó biến mất không còn tăm hơi.

“Cái gì?”

[truyen cua t ui @@ Net]

Mọi người kinh sợ, vội vàng theo Tô Lâm bộ pháp đi vào ở giữa cung điện, nhưng cũng không có bất kỳ phản ứng, tất cả mọi người vẫn như cũ còn ở tại chỗ.

Đại điện mười phần rộng lớn, từng căn từng căn ôm hết trụ lớn đứng vững ở giữa.

Mỗi căn trên cây cột điêu khắc cùng hoa văn bất tận tương đồng, đều tỏa ra lực lượng kỳ dị.

Dương Thanh Huyền nhìn lướt qua bốn phía, cả kinh nói: “Không được! Là trận pháp.”

“Rầm”, mọi người tất cả đều cảnh giác, lấy môn phái làm đơn vị làm thành một vòng, đề phòng bốn phía.

Đông Phương Cổ nói: “Tô gia người làm sao đã không thấy tăm hơi?”

Dương Thanh Huyền ánh mắt lấp lóe, nhìn cái kia chút trụ lớn, trầm ngâm nói: “Trận pháp này đã giải khai, nhưng cũng nơi ở ngậm mà chưa phát giai đoạn.” Nghĩ đến hạ, lại nói: “Hẳn là Tô

Lâm đem trận pháp giải khai một nửa, sau đó vào trận đi, chúng ta không rõ trận pháp cơ yếu, vì lẽ đó bị lưu khốn ở đây."

"Chết tiệt Tô Lâm! Ngàn lần phòng vạn lần phòng, vẫn còn bị hắn chui chỗ trống, lần sau gặp được nhất định phải cho hắn đẹp mặt."

Tất cả mọi người là mặt âm trầm, mắng to lên.

Nhưng nội tâm đều đang nghĩ, đổi thành chính mình cũng giống như vậy thao tác.

Đông Phương Cổ nói: "Không nghĩ tới Thanh Huyền công tử đối với trận pháp cũng như vậy có kiến giải, không biết trận này có nguy hiểm hay không?"

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Không biết, có thể có thông hiểu trận pháp bằng hữu, cùng đi ra ngoài nghiên cứu hạ."

Từ các phái bên trong, đi ra hơn hai mươi người, lẫn nhau giới thiệu một phen sau, tựu bắt đầu tiến hành thảo luận.

Rất nhanh liền đem trong đại điện sở hữu cây cột toàn bộ nghiên cứu một phen.

Mỗi người sắc mặt đều không tốt nhìn.

Một người trong đó trầm giọng nói: "Đây là chính phản điên đảo trận, mỗi giờ mỗi khắc không đang biến hóa, giải khai một nửa sau, trái lại trở nên càng thêm phức tạp, tựu liên phá trận bắt tay điểm đều không tồn tại. Nếu như không có hoàn chỉnh trận đồ, sợ là rất khó phá."

Một người khác trên mặt lập loè oán giận vẻ, gằn giọng nói: "Tốt một cái Tô Lâm, dám như vậy tính toán chúng ta! Quá mức đồng loạt ra tay, đem này vĩnh sinh điện cùng nhau phá huỷ. Ta cũng không tin, điện này có thể đỡ được mọi người chúng ta liên thủ một đòn.”

Tại chỗ mấy trăm người, là tiến nhập Thiên Vương mộ nhân số một nhiều hơn phân nửa, đều là Thiên Giới chi chủ. Nguồn sức mạnh này, coi như là Thánh Tông danh tộc đều có thể tùy tiện chống lại, muốn phá huỷ một món bảo vật xác thực cũng không phải việc khó.

Dương Thanh Huyền nói: “Phá huỷ đại điện là hạ hạ cách, chí ít hiện tại mọi người vẫn tính an toàn, cũng không có gặp phải nguy hiểm gì, vẫn là tận lực phá trận cho thỏa đáng.”

Đông Phương Cổ nhìn phía trong đó một cái tông môn, nói ra: “Ta nhớ được Đạo Huyền Tông có món có thể phá vạn pháp trận khí chìa khoá, không biết chư vị bằng hữu có thể mang theo người.”

Đạo Huyền Tông chư đệ tử ánh mắt đều là đồng loạt nhìn phía tiên phong người.

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia tiên phong người ánh mắt lóe lên hạ, thì biết rõ có hi vọng, mở miệng nói: “Mọi người cùng qua cửa ải khó, mới là thượng sách, nếu như mỗi người đều có mình kế vặt, cái kia cung điện này sợ là ai cũng không ra được.”

Đạo Huyền Tông tiên phong người cảm nhận được mấy trăm con mắt rơi trên người tự mình, nhất thời cười khổ một tiếng, bỏ qua trong lòng tiểu ý nghĩ, ôm quyền nói: “Tại hạ Vương Thần, là Đạo Huyền Tông tiên phong người. Cái này phá giải vạn pháp trận khí chìa khoá Hỗn Nguyên Giáp tử, xác thực trên người ta. Nhưng có thể hay không phá khai này vĩnh sinh điện đại trận, tựu vì là cũng chưa biết, ta tận lực thử một lần.”

Vương Thần tay trái nâng ở trước người, tay phải bấm quyết, trong miệng nói lẩm bẩm, một đạo ánh vàng phóng ra, ở trên lòng bàn tay ngưng tụ thành một viên Kim Tinh, mọc ra lượng lớn lăng thứ.

Vật ấy mặc dù là phá trận pháp bảo, nhưng cùng lúc cũng là binh khí cùng áo giáp, chỉ là uy lực một loại thôi.

Hỗn Nguyên Giáp tử một cái bay lên trời cao, mặt trên mỗi một căn trên lăng thứ, đều bắn ra một đạo ánh vàng, trong phút chốc vô số ánh vàng nối liền trời đất, bắn ở đại điện bốn phương tám hướng trên vách tường, mỗi một căn trên trụ đá cũng bị chiếu rọi đến.

Trong điện tất cả mọi người là vội vàng né tránh, tránh ra cái kia cạnh ánh sáng, nhưng cạnh ánh sáng thực tại quá nhiều, tràng diện một cái có chút hỗn loạn.

Vương Thần nói: “Chư vị không cần lo lắng, này ánh vàng sẽ không làm người ta bị thương.”

Mọi người lúc này mới dừng lại.

Dương Thanh Huyền đứng tại chỗ, tùy ý cái kia ánh vàng bắn ở trên người, sau đó hình thành kỳ diệu diễn xạ, trực tiếp xuyên qua thân thể, ở sau lưng phóng xạ đi ra ngoài.

Vương Thần nhìn Hỗn Nguyên Giáp tử, không ngừng bấm quyết đánh vào bên trong.

Hỗn Nguyên Giáp tử ở không trung xoay tròn, cạnh ánh sáng quét hình toàn bộ trong điện Huyền Cơ, vô số phù văn ở cây cột cùng trên cung điện hiển hóa ra ngoài.

Có chút cạnh ánh sáng trực tiếp từ màu vàng biến thành màu đỏ, hoặc là màu xanh lam.

Vương Thần ánh mắt vẫn dừng lại ở Hỗn Nguyên Giáp tử trên, phảng phất có thể được biết tất cả, tay trái đột nhiên giơ lên, lập loè ra một đạo to lớn cường ánh sáng, hướng về cái kia Hỗn

Nguyên Giáp tử trên đập tới.

“Vù!” Cái kia chút lăng thứ run rẩy kịch liệt, ở trong hư không xoay tròn.

Đại điện khi theo chi rung động, chỗ tối truyền đến các loại tiếng nổ vang rền, không gian xuất hiện vặn vẹo, như là một cái to lớn Turbine.

Tất cả mọi người bắt đầu đề phòng, cảnh tượng trước mắt ở Hỗn Nguyên Giáp tử sức mạnh hạ không ngừng tan rã, xuất hiện một vùng trời mới.

Trắng xóa sa mạc, vô tận biển cát.

Trắng hếu nhật quang chiếu xuống, vừa nhìn vô tận tất cả đều là tấc cỏ không sinh.

“Nơi này là...”

Mọi người tràn đầy vẻ hoảng sợ, trên mặt cát, còn có thể nhìn thấy một ít đoạn tuyên tàn bích, chỉ là đã qua đời, nhẹ nhàng đụng vào hạ tựu triệt để nát tan.

Khắp nơi hoang vu khó khăn, một mảnh rộng lớn hạ, tất cả đều là thê lương tĩnh mịch.

Vương Thần thu hồi Hỗn Nguyên Giáp tử, cả kinh nói: “Nơi này là trận pháp phá khai sau địa phương, hẳn là vĩnh sinh điện chân thân.”

“Chân thân là hoang mạc? Chuyện này rốt cuộc là như thế nào.”

“Người của Tô gia đây? Này mênh mông vô bờ biển cát, căn bản không chỗ có thể đi, lẽ nào Tô gia người tiến nhập biển cát nơi sâu xa rồi?”

“Chúng ta nhìn chung quanh một chút, đừng đi xa, có lẽ có thể có chút cái gì phát hiện.”

“Tốt, tra xét hạ vạn dặm phạm vi.”

Mấy chục đạo bóng người đằng không bay lên, kích bắn về phía bốn phương tám hướng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2563: Truy Tra Thuật, Hư Không Phệ Giả

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn phía biển cát, trên mặt không ngừng lộ ra kinh ngạc biểu hiện.

Xi Hằng cũng tựa hồ phát hiện cái gì, nhíu lại đầu lông mày, nhìn chằm chằm phía trước cát trên mặt một điểm đột xuất đồ vật, đi lên phía trước, cúi người xuống nhẹ nhàng sờ soạng hạ.

Vật kia vẫn chưa nát đi, hiển nhiên so với bốn phía đoạn tuyên tàn bích phải tới cứng rắn.

Xi Hằng nắm lấy vật kia, từ sa địa bên trong xách ra, dĩ nhiên là một bộ hài cốt.

Tất cả mọi người lộ ra vẻ kinh ngạc, ai cũng nhãn lực đều không kém, một cái thì nhìn ra này phó hài cốt không hề tầm thường.

Nếu nói là vĩnh sinh điện cũng đã hủy hoại trong một ngày, như vậy thi hài này có thể trải qua vô số năm năm tháng bất hủ không thay đổi, có thể gặp người này khi còn sống thân thể mạnh mẽ, đã có chút không thể tưởng tượng nổi.

Đông Phương Cổ nói: “Thanh Huyền đại nhân ở thân thể đạt thành tựu cao, đủ để khinh thường đương thời, có thể có thể thấy thi hài này khi còn sống tu vi cảnh giới?”

Dương Thanh Huyền cúi người, dùng ngón tay ở thi hài trên nhẹ nhàng vuốt ve một trận, dùng ngón tay gõ hạ trong đó mấy khối xương đầu, nói: “Đích thật là tu luyện cường đại thể thuật, thực lực ít nhất là ba sao Thiên Giới trở lên, cho tới ra sao loại thể thuật, thế gian có vạn pháp, cũng không nhìn ra.”

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia thi hài, trong lòng nghĩ đến, nếu là mình cũng chết ở nơi này, cần phải cũng có thể thân thể bất hủ đi.

Vương Thần nói: “Ở đây đến cùng chuyện gì xảy ra? Tô Bạch Thiên Vương cái chết, tựa hồ trở nên hơi không đơn giản.”

Tất cả mọi người là lặng lẽ, đặc biệt là theo Dương Thanh Huyền đồng thời đã trải qua Mạt Nhật Chi Chùy cái kia chút người, sớm tựu cảm giác được bên trong có Huyền Cơ.

Nguyên bản mọi người đều cho rằng Tô Bạch là tĩnh tu đột phá bên trong tọa hóa, hoặc là Thiên nhân ngũ suy giáng lâm mà hóa, bây giờ nhìn lại tựa hồ không phải như vậy đơn giản.

Tử Tình nói: “Nhìn dáng dấp ở đây như là xảy ra biến cố, có thể tương truyền Tô Bạch Thiên Vương thực lực Thông Thiên, là có hy vọng nhất xung kích vạn cổ Chí Tôn cảnh, quét ngang toàn bộ nam bộ vũ trụ không có địch thủ, ai có thể cùng hắn đánh nhau, đem vĩnh sinh điện cũng phá huỷ?”

Không ai có thể trả lời vấn đề này.

Thánh Tông danh tộc đối với tin tức thu thập, đã là toàn bộ vũ trụ đỉnh cao, tựu liền bọn họ cũng không biết sự, sợ là hầu như không có người biết được, trừ phi là Tô gia bản thân.

Cái kia chút bay ra đi điều tra người, rất nhanh tựu bay trở về, tất cả đều một mặt mờ mịt cùng lắc đầu, không có tìm được bất kỳ đầu mối hữu dụng.

Dương Thanh Huyền nói: “Hiện tại có hai loại khả năng: Một, Tô Lâm bọn họ biết cụ thể phương hướng, đã bay qua. Hai, Tô Lâm bọn họ căn bản là không có đã tới này.”

Đông Phương Cổ trầm ngâm nói: “Nếu là phá khai đại điện cấm chế tới được, Tô Lâm bọn họ hẳn tới rồi mới đúng, ta cho rằng là khả năng thứ nhất.” Hắn mong hướng bốn phía, nói ra: “Chư vị ai sẽ lần theo phương pháp?”

“Ta đến thử xem đi.”

Một tên nam tử mặc áo đen đi ra, trên mặt có đen một chút khí, là Lưu Kim Ma Cung người, ôm quyền hướng về mọi người vừa chắp tay, nói: “Tại hạ bổ cào tai.”

Hắn chắp hai tay bấm quyết, hét lớn một tiếng, tảng lớn ma khí từ trong cơ thể tuôn ra, ở trên hư không hình thành một cái to lớn ma ảnh, bao phủ nửa cái vòm trời.

Bổ cào tai hai mắt một cái biến đến đỏ bừng, bắn ra hai đạo hồng quang, dán mắt vào trời cao.

Vô số huyết khí đồng thời từ thân trên tuôn ra, tụ hợp vào đến ma ảnh bên trong, hai đạo xích ánh sáng màu đỏ từ ma ảnh bên trong cặp mắt bắn ra, hình chiếu đến phía trước.

Lập tức cho thấy một mảnh hình tượng, chính là chỗ này không gian phía trước cảnh tượng, thời gian ở một điểm điểm hướng về về tìm hiểu.

Cảnh tượng bên trong hầu như không có thay đổi, nhưng mọi người nhãn lực, vẫn có thể từ nhỏ bé không khí lưu động chờ đặc thù trên nhìn ra thời gian ở hồi tưởng.

Bổ cào tai trong tay quyết ấn biến đổi, bắt đầu để thời gian hồi tưởng tốc độ tăng nhanh, đi qua rất nhanh nửa canh giờ, sau đó một canh giờ, hai canh giờ...

Sắc mặt của mọi người càng khó coi, bởi vì hình chiếu bên trong cảnh tượng trước sau không có thay đổi, càng không thấy một bóng người.

Bổ cào tai mang theo màu đen trên mặt, xuất hiện một mảnh ửng hồng, đi theo thời gian phía trước để hắn tiêu hao thể năng không nhỏ, hầu như đã có thể xác định Tô gia đệ tử vẫn chưa đã tới chỗ này, bổ cào tai thu rồi quyết ấn, quang ảnh kia nháy mắt tản đi, vô biên ma khí trở về trong cơ thể.

“Tô Lâm lão thất phu kia dĩ nhiên không tới đây bên trong, lần này như thế nào cho phải?!”

Tất cả mọi người là cảm thấy khó mà tin nổi, thậm chí lờ mờ cảm nhận được một chút bất an, nhưng dù sao mọi người thực lực bày ở đây, thì cũng chẳng có gì có thể lo lắng.

Xi Hằng nói: “Đại nhân, làm sao bây giờ?”

Tất cả mọi người nhìn phía Dương Thanh Huyền, trong mơ hồ, đã đem hắn cho rằng mọi người thủ lĩnh.

Trên thực tế cũng chỉ có Dương Thanh Huyền lãnh đạo mọi người, mới có thể khiến được tất cả mọi người tâm phục, tùy tiện biến thành người khác cũng không thể có như vậy uy vọng.

“Tô gia đệ tử chưa từng tới, khả năng chính là chúng ta đi sai chỗ. Mặc dù không biết xảy ra chuyện gì, nhưng nơi đây ở lâu vô ích, ta kiến nghị phá khai không gian đi ra ngoài, về Thiên Vương mộ bên trong lại nói.”

Dương Thanh Huyền mắt nhìn mọi người, cũng trưng cầu mọi người ý kiến.

Đông Phương Cổ nói: “Ta cũng tán thành Thanh Huyền công tử kiến nghị.”

Những người khác đều dồn dập gật đầu, cũng không có dị nghị.

Lập tức có cường giả bắt đầu thăm dò không gian kết cấu, tìm kiếm bạc nhược chi điểm, rất nhanh ở ngay gần tìm ra ba cái tiết điểm.

Mọi người đơn giản thương nghị một cái, liền chọn lựa trong đó một cái tiết điểm, sau đó dồn dập ra tay.

Các loại cường đại công kích toàn bộ oanh ở đằng kia tiết điểm trên, trực tiếp nổ ra.

Từng cái từng cái đen nhánh khe hở ở oanh kích hạ xuất hiện, che kín bầu trời, sau đó một tiếng vang thật lớn, tựu tảng lớn sụp đổ xuống, lộ ra một phương hố đen đến.

Dương Thanh Huyền hai con ngươi co rụt lại, nhìn chằm chằm trong hắc động mặt, phảng phất truyền đến huyên náo thanh âm, sắc mặt một cái đại biến, cả kinh kêu lên: “Không tốt có dị!”

Lúc này, rất nhiều tu luyện Linh Mục thần thông cường giả, cũng lục tục nhìn thấy từ trong hắc động bay ra đại lượng sâu, tiểu to bằng móng tay, trình hình tròn, trên lưng là tám cái cổ quái trắng ban, tỏa ra hung ác khí, thẳng đến mọi người vọt tới.

Đông Phương Cổ con mắt một cái trợn thật lớn, hãi tiếng nói: “Đây là Hư không phệ giả!”

Rất nhiều người bắt đầu còn không cho là, một nghe được cái tên này, nhất thời toàn bộ đổi sắc mặt, lộ ra kinh hoảng đến.

“Đây không phải là Hỗn Độn thời đại cũng đã tuyệt tích đáng sợ sâu sao?”

“Loại này sâu đản sinh ở Hỗn Độn thời đại, trong cơ thể nắm giữ một tia Hỗn Độn lực, vì lẽ đó thân thể đao kiếm khó làm thương tổn, nước lửa bất xâm, là một loại cực kỳ đáng sợ hung huynh, tựu liền chân long Thiên Phượng đều không dám cùng này con sâu nhỏ đấu.”

Dương Thanh Huyền tự nhiên nhìn thấu những con trùng này phi phàm, chỉ là số lượng không khỏi quá kinh người, đã có mấy vạn con, hơn nữa còn ở không ngừng từ trong hắc động tuôn ra.

“Lực hỗn độn tuy rằng đáng sợ, nhưng chỉ có một tia lời để làm gì? Đao kiếm khó làm thương tổn, nước lửa bất xâm lời giải thích, quá khuếch đại đi, ta nhìn những con trùng này cũng là Giới Vương tột cùng dáng vẻ.”

Một tên tóc rối bù áo bào trắng nam tử cười lạnh một tiếng, nói: “Ta gần đây tu luyện một loại thần thông, chính cần lực hỗn độn đây, cũng cân nhắc qua tìm kiếm Hư không phệ giả, không nghĩ tới đi mòn gót sắt không tìm thấy, được đến toàn bộ không uổng thời gian, ha ha ha ha, những con trùng này toàn bộ đều là của ta, các ngươi ai cũng đừng cùng ta cạnh tranh.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2564: Hỗn Độn Khí

"Là có Hùng gia Huy đại nhân!"

"Có Hùng Huy? Hắn dĩ nhiên cũng tới..."

"Được khen là có Hùng gia mười vạn năm đến mạnh nhất thiên phú người, nắm giữ Tinh Diệu thiên phú thiên tài siêu cấp."

"Có người nói người này kém một bước là có thể quang vinh đăng vương giả, xem như là vương giả dưới người số một."

Dương Thanh Huyền nhìn tới, thấy kia áo bào trắng nam tử ăn mặc mười phần tùy ý, tóc tai bù xù đầy người xốc xếch dáng vẻ, nhưng thực lực nhưng có bốn sao sơ giai, theo hắn từng bước một lên trước, trong cơ thể cái kia khí thế đáng sợ một điểm điểm thả ra ngoài.

Mọi người nguyên bản sợ sệt này chút Hư không phệ giả, gặp có người xung phong nhận việc lên trước, tự nhiên mừng xuất ngoại mong, tất cả đều lui về phía sau đi, để có Hùng Huy chặn ở đằng trước.

Có Hùng thị là Thánh Tông danh tộc bên trong một nhánh cực kỳ cổ xưa danh tộc, cũng đã từng trải qua to lớn huy hoàng, chỉ có điều hiện tại nằm ở lót đáy vị trí.

Có Hùng Huy hai tay bấm quyết, nhìn chằm chằm phía trước, bỗng nhiên một uống, "Mở!"

Bốn phía không gian nặng nề vừa vang, hắn cái kia thân thể một cái bành trướng, trở nên khôi ngô to lớn, một đôi trắng tinh cánh chim ở phía sau triển khai.

Mỗi một cái lông chim trên đều khắc rõ lượng lớn đếm không hết phù văn.

Theo cánh chim hoàn toàn mở ra, một đạo kỳ dị kết giới tựu khuếch tán mà ra, bao phủ phía trước vạn dặm hư không.

Có Hùng Huy trong tay quyết ấn nhanh chóng biến hóa, trong miệng nói lẩm bẩm, kết giới kia nhanh chóng thu nạp lại đây, hóa thành một cái đại trận, lơ lửng ở Hư không phệ giả phía dưới.

Trận bên trong phù văn tiêu tan, không ngừng phun ra Lôi Long hỏa xà, đại lượng Hư không phệ giả một cái nằm úp sấp ở trận pháp kết giới trên, rậm rạp chằng chịt một mảnh, giống như là một bức tường.

Vô số sóng gợn từ này trùng trên tường khuếch tán, càng là ở thôn phệ trận pháp năng lượng.

Có Hùng Huy rên lên một tiếng, tay trái một điểm, đầu ngón tay phía trước hóa ra một vị chiếc đỉnh lớn màu vàng óng, bay vào trên trận pháp không.

“Ầm ầm ầm” âm thanh lớn không ngừng nổ vang.

Kim Đỉnh cùng đại trận sức mạnh như ngày xây chăn đệm nằm dưới đất, kết hợp hoàn mỹ Vô Gian, vô số lôi hỏa nhảy vào Hư không phệ giả bầy bên trong, đưa bọn họ đánh tan.

Sau đó mảng lớn Hư không phệ giả đã bị Kim Đỉnh hút đi tới, ở trong đỉnh bị nung nấu.

Dương Thanh Huyền buông hai tay ra, nội tâm thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ: “Bất kỳ một nhà Thánh Tông danh tộc, đều không thể coi thường được a. Này có Hùng Huy luyện hóa thuật cực kỳ cổ lão, nhưng ẩn chứa võ ý nhưng vô cùng mạnh mẽ.”

Mọi người nhìn có Hùng Huy, nội tâm đều là tâm tình rất phức tạp, tức hi vọng có Hùng Huy ngăn trở này Hư không phệ giả chi triều, lại không hy vọng có Hùng gia đản sinh ra như thế một vị thiên tài đến.

Kim Đỉnh bên trong không ngừng truyền đến “Đùng đùng” bạo nổ tiếng, cùng pháo giống như vậy, toàn bộ bị luyện hóa thành bột mịn.

Rất nhanh, bị hút vào bên trong đỉnh Hư không phệ giả tựu đạt đến hàng vạn con, nhưng càng nhiều hơn Hư không phệ giả còn ở cuồn cuộn không ngừng từ trong hắc động lao ra, đồng thời hắc động kia bị gặm nhấm không ngừng biến lớn, trong trận pháp Hư không phệ giả chỉ có tăng lên chứ không giảm đi.

Có Hùng Huy thần sắc trên mặt từ hưng phấn đã biến thành nghiêm nghị, lại biến thành dại ra, lại biến thành kinh khủng, hãi tiếng nói: “Làm sao nhiều như vậy? Không tốt ta kim âu đỉnh nhanh đỡ không được!”

Tiếng nói rơi xuống, bên trong đỉnh tựu truyền đến “Ầm ầm” rung mạnh, ở trên trận pháp không không ngừng xoay tròn.

Từng đạo từng đạo khí tức đáng sợ kích bắn mà ra, đem thân đỉnh trên quy tắc cùng đại trận ràng buộc đánh nát.

“Ầm ầm!”

Kim âu đỉnh nháy mắt nổ tung, toàn bộ luyện hóa đại trận một cái đổ nát.

Bị nhốt ở bên trong Hư không phệ giả như vỡ đê đập lớn chi nước, rút nhanh chóng mà xuống, không kịp phản ứng, liền đem có Hùng Huy nuốt hết.

“A!”

“Cứu, cứu ta...”

Có Hùng Huy bị nhốt ở trùng bên trong, kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, nhưng bất quá chớp mắt, thì im lặng, cái kia chút gặm nuốt có Hùng Huy Hư không phệ giả, “Ong ong ong” tựu tự hành tản ra.

Bên trong nơi nào còn có có Hùng Huy cái bóng?

Trực tiếp bị ăn lông tơ không dư thừa, tựu liền một ít chứa đồ nguyên khí đều bị gặm nhấm bạo nổ mở, bên trong bình bình lon lon, thẻ ngọc kim sách, Tinh Thần Thạch thiên tài địa bảo các loại, cũng là trong khoảnh khắc đã bị gặm nuốt sạch sẽ.

“Huy đại nhân!”

Có Hùng thế gia đệ tử, từng cái từng cái hàn ý nhập vào cơ thể, tay chân nháy mắt lạnh lẽo, bị ký thác chấn hưng gia tộc kỳ vọng cao thiên tài số một, lại chết như vậy.

Liền phản ứng thời gian cũng không cho bọn họ.

Dương Thanh Huyền nguyên bản nghĩ xuất thủ cứu người, nhưng bất đắc dĩ cách xa nhau quá xa, hơn nữa cái kia cơn lũ côn trùng sâu bọ hướng về nát trận pháp nháy mắt, khí thế thái quá hoảng sợ, hầu như đem tất cả mọi người làm kinh sợ.

Mãi đến tận có Hùng Huy tiếng kêu thảm thiết vang lên cùng tiêu vong, mọi người mới từng cái từng cái phục hồi tinh thần lại, gấp vội vàng lấy ra binh khí hướng về cơn lũ côn trùng sâu bọ công kích.

“Giết nha! Những con trùng này chỉ có Giới Vương đỉnh cao, không cần sợ. Chỉ cần chúng ta không tự loạn trận cước, tựu hết sức an toàn.”

Đông Phương Cổ cầm trong tay một cây trường tiên, không ngừng hướng về phía trước đánh tới, đồng thời lớn tiếng truyền âm, để mỗi người đều nghe gặp.

Roi ở hư không mỗi lấp loé một cái, phía trước cơn lũ côn trùng sâu bọ bên trong tựu mảng lớn sâu bạo nổ mở.

Tình huống như thế hạ sợ nhất chính là tự loạn trận cước.

Trải qua Đông Phương Cổ một uống, tất cả mọi người bình tĩnh lại.

Có Hùng Huy sở dĩ sẽ chết, là bởi vì quá ngoài ý muốn, hoàn toàn không nghĩ tới sâu nhiều như vậy, hơn nữa kim âu đỉnh vừa vỡ, nháy mắt phản phệ tự thân, cơn lũ côn trùng sâu bọ một cái nhào hạ xuống, hoàn toàn không kịp phản ứng, đã bị gặm nhấm lông tơ không dư thừa.

Hiện tại mấy trăm người trấn định lại, riêng phần mình ra tay, hình thành một cái to lớn lạch trời, đem sở hữu cơn lũ côn trùng sâu bọ toàn bộ chặn ở đối diện.

Dương Thanh Huyền phát hiện này chút Hư không phệ giả mỗi một con nổ tung, đều sẽ tỏa ra một tia màu trắng khí tức, sau đó tiêu tan không còn hình bóng.

“Đây cũng là Hỗn Độn khí sao?”

Dương Thanh Huyền cách không một trảo, một con Hư không phệ giả đã bị nhiếp đi qua, sau đó ánh vàng chói lọi bàn tay lớn nắm chặt, liền trực tiếp vồ nát.

Cái kia sợi Hỗn Độn khí quanh quẩn ở trên lòng bàn tay, như sợi tóc giống như vậy, cực kỳ tinh tế.

Xi Hằng nói: “Vũ trụ chưa mở thời gian, còn không có có linh khí cùng Tinh Thần lực những thứ đồ này, toàn bộ vũ trụ đều là

Hỗn Độn khí, chờ vũ trụ mở mang sau, này chút Hỗn Độn khí tựu tiêu tán. Nhưng rất cường đại công pháp cùng luyện chế, vốn là chính là căn cứ vào Hỗn Độn khí khai sáng ra tới."

Dương Thanh Huyền lại lăng không bắt được vài con lại đây, ở không trung áp chế bạo nổ, đem những Hỗn Độn kia khí thu hút lòng bàn tay, nắm thành một đoàn, sau đó hút vào đến trong cơ thể.

Này một tia khí tức theo kinh lạc đi khắp, tụ hợp vào đến trong đan điền một mảnh mông mông trong bóng tối.

Lập tức, cái kia trong bóng tối chớp động hạ, hóa ra một tấm bảo đồ dáng dấp, nhưng bất quá ánh sáng nháy mắt, lại ảm đạm xuống.

"Quả nhiên có thể!"

Dương Thanh Huyền nội tâm vừa mừng vừa sợ, cái kia trương bảo đồ chính là Thái Dịch đồ, Hồng Lâm tuy rằng dạy hắn sử dụng phương pháp, nhưng hạn chế ở tự thân sức mạnh quá yếu, chỉ có thể mượn dùng cái kia một tia đại đạo chi lực đến câu thông bảo đồ.

Hiện tại đột nhiên phát hiện thứ hai loại có thể câu thông bảo đồ sức mạnh, lệnh Dương Thanh Huyền phấn chấn dị thường, chỉ cần mình tu luyện Hỗn Độn khí, là có thể điều động cái này Hỗn Độn linh bảo, khống chế Thái Dịch.

Đối diện Hư không phệ giả cuồn cuộn không ngừng từ trong hắc động tuôn ra, toàn bộ đều không sợ chết xung kích lạch trời, đen thùi lùi từng mảng từng mảng bị nổ tung, nhưng vẫn như cũ không nhìn thấy tận đầu.

Trong lòng mọi người đều có chút sợ hãi, tuy rằng tạm thời an toàn, nhưng trời biết này trong hắc động rốt cuộc có bao nhiêu Hư không phệ giả?

Đồng thời hố đen còn ở không ngừng mở rộng, biển cát trên Hư không phệ giả số lượng còn ở không ngừng tăng cường.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2565: Cơ Thể Mẹ Phệ Người, Nguồn Năng Lượng

Dương Thanh Huyền nhìn phía hắc động kia bên trong, nghi ngờ nói: “Những thứ đồ này, là từ những địa phương khác xuyên tới được, vẫn là Tô Bạch lưu lại đây?”

Tử Nhan nói: “Thế nào hình thành đã không trọng yếu, việc cấp bách là thoát vây rời đi, Thanh Huyền ca ca, Thiên hỏa có thể diệt sạch những thứ đồ này sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta thử xem đi, cũng không cần Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, Bản Nguyên Chi Hỏa đệ nhất ngăn đã đủ rồi, như vậy có thể phạm vi lớn hơn tiến hành công kích.”

Dương Thanh Huyền thân thể một điểm điểm bốc cháy lên, hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể.

Một đạo cột lửa từ trên người phóng lên trời, thẳng tới trăm trượng cao, sau đó khuếch tán ra, hình thành to lớn Pháp Thiên Tượng Địa, bao phủ trên người Dương Thanh Huyền.

Sở hữu Thánh Tông danh tộc đệ tử đều là đại hỉ.

Bọn họ cũng đều biết Dương Thanh Huyền hỏa diễm lợi hại, từng cái từng cái né tránh mở.

Phong gia tiên phong người Phong Kỳ cao giọng nói: “Thanh Huyền công tử, ta dùng nguyên tố” Gió “giúp ngươi một tay, không biết có được không?”

Phong hỏa nếu như kết hợp lại, uy năng tăng gấp bội, nhưng

Phong Kỳ sợ chính mình mạo muội ra tay, chọc Dương Thanh Huyền không cao hứng, vì lẽ đó sớm hỏi dò.

Dương Thanh Huyền nói: “Tự nhiên càng tốt hơn.”

Nói xong, to lớn kia Pháp Thiên Tượng Địa tựu hai tay bấm quyết, vô số hỏa diễm tràn vào phía trước, hóa thành một cái to lớn hỏa luân, ở chiến tuyến trước xoay tròn.

Không ít hướng về ở phía trước Hư không phệ giả, bị hỏa luân nhiệt độ cao ép một cái, trên người cánh vai tựu bốc cháy lên, liều mạng đập cánh, lộ ra vẻ dữ tợn, tựu liền hỏa diễm đều ở thôn phệ.

Dương Thanh Huyền cười lạnh, quát lên: “Đại hỏa Long Thuật.”

Pháp Thiên Tượng Địa một chưởng vỗ ra, to lớn hỏa luân xoay tròn bên dưới, tựu phân giải thành trăm nghìn đạo Hỏa Long, nhảy vào đối diện.

Phong Kỳ không dám thất lễ, đã sớm hai tay đều nắm một cái vòng xoáy khổng lồ, giờ khắc này ở trước người một uống, một luồng đáng sợ phong chi lực bao phủ đi ra ngoài, “Tận thế bão táp!”

“Ầm ầm!”

Tùy ý Hỏa Long ở đây cường gió bao phủ bên dưới, càng là uy năng tăng gấp bội, đem rãnh trời đối diện hóa thành một mảnh hỏa chi hải dương.

“Bùm bùm” tiếng nổ mạnh không dứt bên tai, lệnh lạch trời này quả thực mọi người hết sức thư thích.

Sở hữu bị Hỏa Long xung kích đến Hư không phệ giả, tất cả đều là nháy mắt tiêu vong, cái kia chút nhiễm đến ngọn lửa, làm sao cũng không bỏ rơi được, mấy hơi thở hạ đã bị đốt thành tro bụi.

Mọi người ở hết sức thư thích vui sướng đồng thời, nội tâm rùng mình, đáng sợ như vậy tràng diện, càng bị người này một chiêu giải quyết.

Mặc dù là có Phong Kỳ phối hợp, nhưng không khỏi cũng thật là đáng sợ.

Phong Kỳ vung tay lên, lại là một chiêu đập tới, quát lên: "Phong Quyển Tàn Vân!"

"Ầm ầm ầm", bờ bên kia biển lửa, ở nguyên tố "Gió" bao phủ hạ, không ngừng hóa thành hỏa bão táp, từng luồng từng luồng hướng về trong hắc động phóng đi.

Phong Kỳ ánh mắt lạnh lùng nghiêm nghị, hừ nói: "Ta ngược lại muốn xem xem, này trong hắc động đến cùng còn có bao nhiêu sâu."

To lớn hỏa diễm nhảy vào hố đen, ánh sáng chiếu sáng bên trong một mảnh sáng sủa.

"Chi!"

Mọi người không khỏi là hút khẩu hơi lạnh, toàn thân tóc gáy dựng thẳng, ở Bản Nguyên Hỏa soi sáng cùng xông tới hạ, bên trong trở ngại cùng hắc ám toàn bộ hóa thành hư vô, trở nên một mảnh sáng trưng.

Ở đằng kia mênh mông trong hắc động, lơ lửng lít nha lít nhít vô số Hư không phệ giả, hơn nữa ở chính giữa, còn lơ lửng một cái hình thể hết sức khổng lồ Hư không phệ giả, thể tích là phổ thông Hư không phệ giả ngàn vạn lần, như một toà cung điện giống như hùng vĩ to lớn.

Tất cả mọi người là một trận tê cả da đầu, cả người nổi da gà, bởi vì cái kia đầu Hư không phệ giả thật sự là quá lớn, làm cho từng cái bộ phận đều có thể thấy rõ ràng, con mắt, sắc mặt, tiếp xúc giác, nhung lông, giáp xác trên vằn các loại, đều là to lớn hơn nữa rõ ràng, khiến người sởn cả tóc gáy.

Hơn nữa này đầu to lớn Hư không phệ giả, trong miệng còn ở lập lại cái gì, phát sinh "Thầm thì thầm thì" thanh âm, nhìn kỹ lại, càng là ở ăn cái kia một ít Hư không phệ giả.

"Oa!" Tử Tình rốt cục không nhịn được, nôn phun ra ngoài.

Ở đây cũng không có thiếu nữ tính võ tu, tất cả đều là từng cái từng cái sắc mặt trắng bệch, trong dạ dày lăn lộn.

Bá Nhĩ cả kinh nói: "Đây là Hư không phệ giả vua! Các ngươi xem nó trên lưng, có mười sáu cái lốm đốm, hơn nữa tất cả đều là màu vàng. Hư không phệ giả ngoại trừ thôn phệ Hỗn Độn khí ở ngoài, còn có thể thôn phệ đồng bạn trưởng thành. Đồng thời ở một cái Hư không phệ giả bầy bên trong, chỉ có thể có một vị vương giả. Bởi vì trước tiên lớn lên vị này, chắc là sẽ không để cho nó Hư không phệ giả trưởng thành."

Vương Thần nói: "Vậy tại sao còn có nhiều như vậy Hư không phệ giả? Cần phải sớm bị ăn sạch mới đúng vậy."

Bá Nhĩ nói: "Này đầu Hư không phệ giả không chỉ có là vương, hơn nữa còn là cơ thể mẹ, các ngươi xem nó phần sau, không ngừng có Hư không phệ giả bị kéo ra ngoài..."

Mọi người theo Bá Nhĩ nói nhìn, chỉ thấy ở đây đầu Hư không phệ giả phía sau, có một đoạn nhuyễn thể tổ chức, nhẹ nhàng chấn động bên dưới, tựu không ngừng "Kéo" ra tiểu Hư không phệ giả.

"Oa!" Lại là mấy tên nữ tử nôn mửa ra.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lấp lóe, không ngừng phân giải nhìn thấy trước mắt, toàn bộ hư không, quy tắc, năng lượng, Hư không phệ giả vua, vô số Hư không phệ giả, hố đen, rộng lớn biển cát các loại, không không ở trong mắt hắn lộ ra chân thực.

Dương Thanh Huyền thu rồi Hỏa Nhãn Kim Tình, nói ra: “Này cơ thể mẹ chính là xuất khẩu.”

“Cái gì?”

Tất cả mọi người kinh hãi đến biến sắc, có chút không dám tin tưởng dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền nói: “Toàn bộ hư không, tất cả mọi thứ ảo giác, đều cùng này cơ thể mẹ là nhất thể, hoặc có lẽ là bởi vì này cơ thể mẹ sức mạnh mới biến ảo ra. Muốn ly khai nơi đây, chỉ có thể chém giết này cơ thể mẹ.”

Đông Phương Cổ nói: “Thanh Huyền công tử, ngươi vị trí nói, có mấy phần chắc chắn?”

Dương Thanh Huyền từ tốn nói: “Ta chỉ là đem ta nhìn thấy nói cho chư vị, có tin hay không tùy tiện mọi người, không tồn tại nắm bắt không nắm chặt.”

Đông Phương Cổ ngượng ngùng nở nụ cười, liền mang bồi lễ nói: “Là tại hạ hỏi đường đột, nếu là Thanh Huyền công tử nói, chúng ta tự nhiên là tin. Nhưng này cơ thể mẹ thực lực tựa hồ cực mạnh, cho ta một loại sâu không lường được cảm giác, không biết Thanh Huyền công tử có thể nhìn ra tu vi của nó cảnh giới?”

Dương Thanh Huyền nói: “Thất Tinh Thiên Giới.”

Đông Phương Cổ thất thanh kêu lên: “Thất Tinh Thiên Giới? Này, này...”

Tất cả mọi người là đổi sắc mặt, bọn họ tuy rằng nhân số đông đảo, gặp phải Thất Tinh Thiên Giới hơn nửa cũng có thể chiến thắng, nhưng tử thương to lớn sợ là khó có thể tưởng tượng.

Dương Thanh Huyền nói: “Này cơ thể mẹ tựa hồ bị áp chế, giống như là... Giống như là bị người phong ấn... Trở thành này vĩnh sinh điện nguồn năng lượng...”

Mọi người sửng sốt hạ, liền cẩn thận quan sát.

Cái kia cơ thể mẹ trôi nổi ở trong hư không, trên người năng lượng cực mạnh, khuếch tán ra từng vòng sóng gợn, đang nhanh chóng nuốt ăn cùng lôi ra Hư không phệ giả, nhưng vẫn ngừng ở tại chỗ, không hề nhúc nhích nửa phần.

Trong đám người không ít tu luyện Linh Mục thần thông võ giả, tuy rằng không có Dương Thanh Huyền nhìn như vậy rõ ràng, nhưng cũng đều nhìn thấu này cơ thể mẹ xác thực chịu đến ràng buộc cùng hạn chế.

Bá Nhĩ cả kinh nói: “Trực tiếp nắm một vị Thất Tinh Thiên Giới làm năng lượng chi nguyên, này tác phẩm...”

Phải biết nắm giữ Thất Tinh Thiên Giới thế lực, liền có thể lấy trực tiếp nhập thánh tông danh tộc.

Không ít tầng dưới chót Thánh Tông danh tộc bên trong, đều sau khi trải qua sàng lọc còn sót lại một vị Thất Tinh Thiên Giới, đáng sợ như vậy tồn tại, nhưng ở đây Thiên Vương mộ bên trong, chỉ là một nguồn năng lượng.

Chương 2566: Kim Giáp Cự Linh, Pháp Thiên Tượng Địa

Đông Phương Cổ cả kinh nói: “Này Tô Bạch Thiên Vương, đến cùng để lại một ít gì a? Mọi người mau chóng ra tay, đem này cơ thể mẹ chém giết, trước tiên ly khai nơi đây lại nói. Ta có loại dự cảm không hay, chỗ này sợ là xa không chỉ đơn giản như vậy.”

Dương Thanh Huyền cũng trầm giọng nói: “Ra tay!”

Lúc này bóng người lóe lên, trực tiếp vượt qua cái kia lạch trời, đi tới Bỉ Ngạn.

Lấy ra Thiên Khư nắm bên tay phải trên, vung lên liền hướng trong hắc động chém tới.

Kích quang như nước, như là Nguyệt Hoa giống như vậy, dập dờn bồng bềnh mở hư không, “Oanh” một tiếng, ở cơ thể mẹ phía trước mấy trượng nơi, bị một luồng vô hình lực lượng ngăn trở, nổ tung ra.

Dư âm tứ tán, đánh chết mấy chục con Hư không phệ giả.

Đòn đánh này tựa hồ chọc giận cơ thể mẹ, lượng lớn Hư không phệ giả liều mạng chấn động cánh vai, từ trong hắc động tuôn ra, hướng về Dương Thanh Huyền phóng đi.

“Không dễ xử lí a, vật này tuy rằng không thể động, nhưng phòng ngự thật là Thất Tinh Thiên Giới, mọi người xuất thủ một lượt đi, chỉ có như vậy mới có thể phá khai phòng ngự.”

Dương Thanh Huyền cầm kích mà đứng, hai mắt ánh vàng lấp lóe, vừa nãy một đòn chỉ là thăm dò.

Đối mặt lượng lớn vọt tới Hư không phệ giả, hắn làm như không thấy, đứng tại chỗ vẫn không nhúc nhích.

Tất cả mọi người cho là hắn có chiêu thức gì, cho đến Hư không phệ giả nhào trên người hắn, đưa hắn nhấn chìm, này mới cả kinh từng cái từng cái há to mồm.

Tử Nhan đám người càng là kinh khủng muôn dạng, tê tiếng kêu thảm thiết nói: “Thanh Huyền...”

Đông Phương Cổ sợ hãi nói: “Tại sao lại như vậy? Chẳng lẽ là bị cơ thể mẹ thi pháp định trụ? Bằng không lấy Thanh Huyền công tử thực lực, không thể trốn không thoát a!”

Vô số Hư không phệ giả đem Dương Thanh Huyền quấn lấy một vòng lại một vòng, vô số rậm rạp chằng chịt “Ong ong” tiếng truyền ra, khiến người sởn cả tóc gáy.

Bá Nhĩ run giọng nói: “Một đời vinh quang vương giả, cứ như vậy... Bỏ mình sao...”

Xi Hằng nói: “Mấy vị tiên tử đừng hoảng hốt, Thanh Huyền đại nhân tạm thời không có chuyện gì.”

Tử Nhan đám người sửng sốt hạ, này mới trấn định lại, Xi Hằng cùng Đồ Sầu cùng Dương Thanh Huyền có khế ước liên hệ, bọn họ cảm thấy được không việc gì, đó phải là không việc gì.

Cơ Bắc Dã đám người cũng đều từ từ trấn định lại, trước có Hùng Huy đi đời, chỉ là trong nháy mắt sự, bị vô số Hư không phệ giả nhào tới, mấy hơi thở tựu gặm nhấm lông tơ không dư thừa, nhưng Dương Thanh Huyền này đã rất lâu rồi, vô số Hư không phệ giả ở đằng trước bao thành một người to lớn cầu, chỉ tăng không giảm, chứng minh Dương Thanh Huyền tạm thời còn chưa có chết.

Đông Phương Cổ đám người cũng từng cái từng cái phản ứng lại, đều là hoảng sợ há to mồm nhìn, trong đầu một mảnh hồ đồ.

“Quả nhiên là đáng sợ sâu a, ta tự lành tốc độ lại không đuổi kịp các ngươi thôn phệ tốc độ, lại ăn đi xuống, ta thần thể đều phải bạo.”

To lớn kia viên cầu bên trong truyền đến Dương Thanh Huyền thanh âm, mười phần bình tĩnh, sau đó một đạo ánh vàng tỏa sáng, như là hành tinh nổ tung giống như vậy, kim quang lấp loé mà ra, trực tiếp nổ nát vô số Hư không phệ giả, đánh ra một con đường.

[truyen cu a tui đốt net]

Mọi người hai mắt bị kim quang đâm sau đó, liền gặp được cái kia viên cầu trung tâm, một mảnh hồng mang lan tràn ra, nhanh chóng đem sở hữu Hư không phệ giả toàn bộ nuốt hết.

“Ầm ầm!”

Một đạo to lớn hỏa diễm phóng lên trời, hỏa hoàn hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán, đem sở hữu Hư không phệ giả toàn bộ thiêu chết.

Dương Thanh Huyền cả người ánh vàng chói lọi, đứng ở đó trên hư không, Hỏa Nhãn Kim Tình một tỏa ra bốn phía, giơ tay liền bắt được một vòng.

Vô số màu trắng lực hỗn độn, như sợi tóc giống như từ bốn mặt hội tụ đến, ở Dương Thanh Huyền trên lòng bàn tay hóa thành một đoàn, sau đó toàn bộ dung hợp lại cùng nhau, bị Dương Thanh Huyền hút vào lòng bàn tay.

“Chư vị, theo ta cùng nhau chém giết này cơ thể mẹ đi.”

Dương Thanh Huyền lần thứ hai lấy ra Thiên Khư, đứng ở hố đen trước, cùng cái kia cơ thể mẹ đối lập.

Phảng phất cảm ứng được cái gì, lại không có Hư không phệ giả từ trong hắc động bay ra ngoài, cơ thể mẹ một đôi mắt tròn làm lớn ra mấy phần, mặt trên phản chiếu Dương Thanh Huyền thân ảnh, con ngươi trừng bên dưới, thân ảnh kia hoảng hốt lay động, sau đó hóa thành hư vô tản đi.

Dương Thanh Huyền đột nhiên có loại không ổn cảm giác, toàn thân không tên tựu bị chế trụ, tử vong nguy hiểm ở trong lòng hiện ra, ngạc nhiên bên dưới, cả kinh kêu lên: “Không được! Này cơ thể mẹ sẽ công kích.”

Đột nhiên hai tay nắm ở Thiên Khư, chặn ở trước người, bảo vệ toàn thân chỗ yếu.

Hai đại thần thể sức mạnh nháy mắt phát huy đến cực hạn, lại mi tâm lóe lên, bắn ra Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ, che ở trước người.

“Ầm ầm!”

Một luồng hủy thiên diệt khí tức điên cuồng ép mà tới.

Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ kết giới cùng Chiến Kích Thiên Khư, ở nguồn sức mạnh này dưới càng bị đè biến hình.

Dương Thanh Huyền thần thể bị kích phát đến rồi cực hạn, bắp thịt xương cốt vẫn là một điểm vạch trần mở.

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền phun ra một ngụm máu đến, bốn mặt hư không toàn bộ bị đánh nổ, toàn bộ người mạnh mẽ bay ra ngoài.

Mọi người toàn bộ giật nảy mình, ở trong mắt bọn họ, Dương Thanh Huyền cơ hồ là đánh đâu thắng đó tồn tại, lại bị không tên một chiêu đánh thổ huyết bay mất, đều là không khỏi kinh hãi.

“Đây là cái gì?”

Có một tên võ giả kinh hô lên, chỉ vào trong hắc động.

Ở đằng kia cơ thể mẹ phía trên, hiển hóa ra một vị Kim Giáp người, toàn thân là kẹt một loại khôi giáp, che kín các loại màu vàng nửa điểm, trên đầu như đeo mũ giáp, mọc ra hai cái dài mà mỏng giác đến, lưng có hai cánh, còn treo móc một căn đuôi.

Kim Giáp người hình thể to lớn, còn xa ở cơ thể mẹ bên trên, giờ khắc này đứng ở cơ thể mẹ phía sau, trong đôi mắt một mảnh màu đen, không thấy rõ biểu hiện, hai tay ôm ở trước ngực.

Vừa nãy chính là hắn oanh đánh một quyền, đem Dương Thanh Huyền đánh bay.

Mấy vạn trượng ở ngoài, Dương Thanh Huyền lật vô số ngã lộn nhào, mới giữ vững thân thể, “Oa” lại là phun ra một ngụm máu đến, toàn thân khí thế rơi xuống hơn nửa.

Thần thể kim quang cùng tử mang, đều yếu ớt xuống, sắc mặt hết sức trắng xám.

Nhìn chằm chằm cái kia Kim Giáp người, từng chữ nói: “Pháp Thiên Tượng Địa!”

“Cái gì?” Mọi người sững sờ, lập tức đều hiểu được.

Nguyên lai này cơ thể mẹ tuy rằng bị nhốt lại không cách nào nhúc nhích, nhưng cũng dựa vào tự thân sức mạnh, ngưng tụ ra Pháp Thiên Tượng Địa, tương tự có thể công kích cùng phòng ngự.

Này Kim Giáp người chính là cơ thể mẹ Pháp Thiên Tượng Địa.

Mọi người tâm hạ một trận ngạc nhiên, sẽ không biết này Pháp Thiên Tượng Địa có thể hay không từ trong hư không đi ra, nếu là có thể, bọn họ tựu thảm.

Nhưng đợi một trận, Kim Giáp người trước sau đứng ở cơ thể mẹ phía sau, không nhúc nhích.

Hơn nữa càng để cho bọn họ sợ hãi là, Dương Thanh Huyền lại đã trúng Thất Tinh Thiên Giới một quyền còn không chết?

Tuy rằng cách nhau cực xa cự ly, cú đấm kia từ trong hắc động nổ ra, chịu đến các loại quấy rầy, có thể đó là thứ thiệt Thất Tinh Thiên Giới một quyền a!

Tất cả mọi người cảm thấy một trận mê muội, nhìn cái kia dường như quái vật một loại Dương Thanh Huyền, đều là thầm nghĩ nói: “Hắn mạnh như thế nào?”

Dương Thanh Huyền xóa đi máu tươi trên khóe miệng, nói ra: “Này Pháp Thiên Tượng Địa sợ là cũng nhận được áp chế, không cách nào ly khai hố đen, mọi người cẩn thận một chút.”

Nghe xong Dương Thanh Huyền phán đoán, mọi người mới an tâm xuống.

Ở đơn giản thương nghị sau một lúc, liền riêng phần mình bay vào trời cao, mấy trăm người một cái tản ra, hết khả năng để trống cự ly đến, để tránh né Kim Giáp người công kích.

Tựa hồ cảm ứng được cái gì, cơ thể mẹ trên hai mắt ánh sáng trình lượng, bốn phía vô số Hư không phệ giả đều là liều mạng chấn động hai cánh, từ trong hắc động tuôn ra, kiểu tự sát hướng về hướng về mọi người.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2567: Nuốt Phục Đạo Quả, Thế Đạo Hiểm Ác

Đông Phương Cổ quát lên: “Mọi người cùng nhau ra tay, đồng tâm hiệp lực!”

Chính mình giơ tay ngưng chưởng, một mảnh ánh vàng liền hướng cái kia chút Hư không phệ giả vỗ tới.

Tất cả mọi người không dám khinh thường, này chút Hư không phệ giả chỉ là cơ thể mẹ phái ra quấy rầy, mấu chốt nhất còn phải đề phòng cái kia Kim Giáp người đột nhiên ra tay.

Trên bầu trời nhất thời trở nên ngổn ngang một mảnh, mọi người một mặt đánh giết Hư không phệ giả, một mặt cảnh giác Kim Giáp người, còn bất chợt thả ra công đánh vào hố đen, oanh kích cái kia cơ thể mẹ, nhưng đều bị bình phong vô hình cản lại.

Xi Hằng cùng Đồ Sầu đột nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, vừa đưa ra đến Dương Thanh Huyền bên cạnh người, đồng nói: “Đại nhân, tình trạng của ngươi...”

Dương Thanh Huyền cầm kích đứng ở không trung, khóe miệng không ngừng tràn ra máu tươi, cười khổ lắc lắc đầu, nói: “Không có chuyện gì.”

Xi Hằng cả kinh nói: “Chúng ta cùng đại nhân có khế ước lực lượng, rõ ràng cảm thấy đại nhân tổn thương...”

Dương Thanh Huyền thấp giọng truyền âm nói: “Là ta bất cẩn rồi, Thất Tinh Thiên Giới một đòn không phải tốt như vậy ngăn cản, ta bây giờ bị thương rất nặng, nhưng nhất định phải cường hành chống, bằng không nếu như để những người khác Thánh Tông danh tộc đệ tử phát hiện ta trọng thương, thì phiền toái.”

Xi Hằng truyền âm nói: “Đại nhân nghỉ ngơi cho khỏe một, hai, có muốn hay không để Tử Nhan bọn người trở về, thay đại nhân hộ pháp?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không dùng, càng nhiều người vượt dễ dàng lên nghi kỵ, ngươi hai người thay ta hộ pháp liền có thể. Chúng ta ly khai cái kia Kim Giáp người phạm vi công kích, ta chuẩn bị nuốt phục cái viên này cửu phẩm tiểu thừa đạo quả.”

Hai người vừa nghe, càng là lo lắng không ngớt, hiện tại cũng không phải nuốt phục tiểu thừa đạo quả thời điểm tốt, Dương Thanh Huyền nếu như vậy lựa chọn, có thể thấy được thương thế nặng, đã cấp bách.

Ba người ở không trung lánh chui mấy trăm dặm, ở một chỗ bằng phẳng sa địa trên, Dương Thanh Huyền bàn hư mà ngồi, Xi Hằng tay bấm quyết ấn, ở bốn phía bố hạ từng đạo từng đạo phòng ngự kết giới, Đồ Sầu đứng ở một bên, dáng dấp như lâm đại địch.

Dương Thanh Huyền lấy ra màu vàng kia viên cầu, một điểm điểm mở ra phong ấn.

Bên trong đạo quả khí tức tỏ khắp đi ra, thấm ruột thấm gan, chỉ là hút vào trong mũi, tựu cảm thấy toàn thân thoải mái, thương thế tựa hồ hóa giải rất nhiều.

Đợi đến cuối cùng một đạo phong ấn hóa đi, này hoàn mỹ cấp đạo quả toàn bộ bày ra, tỏa ra kinh tâm động phách mỹ lệ.

Bên trong chiến trường, rất nhiều người đều chú ý tới này một bên, từng cái từng cái khiếp sợ không thôi.

“Dương Thanh Huyền muốn nuốt phục cái kia cửu phẩm tiểu thừa đạo quả, làm sao sẽ chọn vào lúc này?”

“Chẳng lẽ... Vừa nãy một kích kia hạ, hắn đã chịu rất nặng tổn thương? Không phải cái này đạo quả không thể cứu trị?”

“Vô cùng có khả năng, đây chính là Thất Tinh Thiên Giới một quyền a, người bình thường căn bản chịu đựng không tới.”

Các loại tiếng bàn luận tại chiến trường bên trong vang lên, mọi người đối phó Hư không phệ giả vẫn là thành thạo điêu luyện, tay đến bắt giữ, không ít người nhìn Dương Thanh Huyền ánh mắt bắt đầu trở nên lấp loé, không biết nội tâm đang suy nghĩ gì.

Xi Hằng trầm giọng nói: “Có người bắt đầu hoài nghi đại nhân.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không cần phải để ý đến, bọn họ không dám tự ý lại đây, nếu thật dám đến, ta đem hết toàn lực, lại phấn khởi giết một, hai người vẫn là làm được.”

Dương Thanh Huyền ánh mắt lóe lên một tia tàn khốc, liền đem toàn bộ phục tâm thần thả ở đạo quả trên, trực tiếp nhét vào trong miệng, khẽ cắn một cái tựu nuốt vào.

Tử Nhan các Thần Vương phủ cùng Thương Huyền Tông người, đều là giật mình không thôi, từng cái từng cái bay nhanh mà đến, hỏi cặn kẽ rõ ràng ngọn nguồn.

“Thanh Huyền đại nhân làm sao vậy?”

Một bóng người bồng bềnh mà tới, chính là Đông Phương Cổ, tràn đầy quan tâm dáng vẻ.

Tử Nhan một cái cản ở Đông Phương Cổ trước mặt, cười lạnh nói: “Thanh Huyền ca ca ở trong chiến đấu, trong lòng sinh ra ý nghĩ, chính đang tiêu hóa võ ý, chuẩn bị đột phá.”

“Đột phá?”

Đông Phương Cổ sửng sốt hạ, cau mày, từ tốn nói: “Bây giờ không phải là đột phá thời cơ tốt chứ?”

Tử Tình lạnh cả giận nói: “Có phải là thời cơ tốt Thanh Huyền ca ca trong lòng mình không chắc chắn sao? Cần ngươi tới phán đoán?”

Đông Phương Cổ hơi thay đổi sắc mặt, tựa hồ cảm giác được cái gì, ôm quyền nói: “Là ta đường đột, chúc Thanh Huyền công tử thuận lợi đột phá.”

Nói xong liền bồng bềnh mà đi, đưa về chiến trường tiếp tục giết địch.

Những võ giả khác đem sự chú ý phân một nửa trên người Dương Thanh Huyền, mật thiết chú ý Dương Thanh Huyền động thái.

Đối với Thánh Tông danh tộc mà nói, cũng không hy vọng có như thế một vị thiên tài tuyệt thế quật khởi.

Sáu vương giả đã để cho bọn họ hết sức không thoải mái, huống hồ lại tới một cái vinh quang vương giả, ép ở tất cả mọi người trên đầu.

Nếu như Dương Thanh Huyền có thể ở đây dịch bên trong ngã xuống, là không thể tốt hơn.

Chỉ là loại tâm thái này, cũng không ai dám dễ dàng biểu lộ ra, đều là ánh mắt giao lưu, ngầm hiểu ý.

Xi Hằng lo lắng nói: “Tất cả mọi người lên hoài nghi.”

Tử Tình nói: “Có thể bước vào Thiên Giới chi chủ, tựu không có kẻ ngu si, huống hồ này chút người không khỏi là từ ngàn tỉ người bên trong từng bước một chém giết tới, đạp lên đầy rẫy hài cốt đi tới hôm nay, đều là hạng người thông minh tuyệt đỉnh, sợ là đã xem thấu Thanh Huyền đại ca trạng thái. Bây giờ then chốt chính là Thanh Huyền đại ca có thể hay không đột phá thành công, nếu như thành công tự nhiên chuyện gì đều không, mọi người tiếp tục hòa hòa khí khí, nhưng nếu là thất bại..."

Nàng mặt rất lo lắng, liếc mắt nhìn tiến vào đột phá trong trạng thái Dương Thanh Huyền.

Tử Nhan nói: "Nếu như dám to gan có người ngỗ nghịch, quá mức tử chiến đến cùng."

Còn lại người đều là kiên định gật gật đầu, nói: "Thề sống chết cùng Thanh Huyền đại nhân cùng chết sống!"

Xa xa chiến đấu nhìn như kịch liệt, còn đang khẩn trương tiến hành, nhưng đã ngừng chậm rất nhiều, thậm chí trong hắc động Pháp Thiên Tượng Địa, đều tản đi không còn hình bóng, chỉ là không ngừng khu dùng Hư không phệ giả đi ra công kích.

Nhưng chỉ cần kịp chuẩn bị, những con trùng này cũng không thể đối với Thiên Giới chi chủ tạo thành tổn thương bao lớn, chỉ có thể lấy hy sinh to lớn đem đổi lấy mọi người tiêu hao.

Mọi người vô tâm ứng chiến, vừa đánh vừa lui, rất nhanh thẳng thắn né tránh đến một bên, tùy ý những côn trùng kia bay ra ngoài, hướng về Dương Thanh Huyền vị trí công tới.

"Này chút chết tiệt đồ vô lại!"

Tử Tình giận dữ hét lớn một tiếng, nói: "Nghênh chiến! Bảo vệ Thanh Huyền đại ca."

Rậm rạp chằng chịt Hư không phệ giả, như là bốc lên thật dài khói đen, phân ba đường đi hướng về Dương Thanh Huyền đám người kéo tới.

Mấy trăm tên Thánh Tông danh tộc đệ tử thì lại đứng ở một bên xem kịch vui, chỉ có mặt khác ba toà Thần Vương phủ người, cùng với Khương gia đệ tử, lui trở về Tử Nhan đám người bên cạnh người, cùng với kề vai chiến đấu.

Này chút Hư không phệ giả nghĩ phệ sát Thiên Giới chi chủ rất khó, nhưng nếu là có một không cách nào di động mục tiêu, chính là bọn họ cường hạng, như ong vỡ tổ xông lên gặm nuốt, tương tự Ngu Công dời núi, coi như là vạn cổ chí tôn cũng có bị gặm chết một ngày.

“Đáng chết!”

Xi Hằng hét lớn một tiếng, nói: “Chúng ta đi ra ngoài, làm thành hai vòng, đem Thanh Huyền đại nhân bảo vệ, bên trong kết giới nhất định không thể phá!”

Bảo vệ Dương Thanh Huyền kết giới có khoảng ba trượng đường kính, Xi Hằng chờ tâm phúc tựu thủ ở bên ngoài kết giới, Tử Tình mang theo những người khác ở ngoài trăm trượng trong hư không, lại vây quanh một vòng, thành vì là thứ một đạo phòng ngự, làm hết khả năng tiêu diệt Hư không phệ giả.

Cái kia ba đạo thật dài khói đen, phát sinh mãnh liệt “Ong ong” tiếng, một cái xông lên phía trước nhất phòng ngự trên, lập tức tán loạn ra, hình thành che ngợp bầu trời tư thế.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2568: Tinh Thần Phân Liệt, Tự Tìm Đường Chết?

Màu đen Hư không phệ giả theo phòng ngự lan tràn, rất nhanh tựu hình thành một cái to lớn hình bán cầu bao phủ, đồng thời cát vàng cũng bị thôn phệ sạch sành sanh, tảng lớn khói đen từ phía dưới xuyên ra đến, ánh sáng, ảnh, năng lượng, hư không, không có gì không thôn phệ.

Xi Hằng quát lên: “Bảo vệ!”

Hơn mười người liên thủ bấm quyết, kết ra một cái phòng ngự bình phong, chặn ở đằng trước.

Rất nhanh, cái này phòng ngự bình phong trên cũng bò đầy Hư không phệ giả, liều mạng gặm nuốt bình phong năng lượng.

“Sẽ chết sao?”

Xa xa ngắm nhìn Thánh Tông danh tộc đệ tử, đều là tâm thần tập trung cao độ, khẩn trương nhìn.

“Khà khà, nếu như Thạch gia nhúng một tay xuống, Dương Thanh Huyền khả năng tựu chết thật.”

Một gã khác võ giả mặt lộ vẻ vẻ châm chọc.

Nói chuyện lúc trước người chính là Thạch gia đệ tử, trên mặt mang theo lộ vẻ giận dữ hừ một tiếng.

Tuy rằng sở hữu Thánh Tông danh tộc đệ tử đều hy vọng Dương Thanh Huyền chết, nhưng không ai dám tự mình ra tay, ở bên quan sát chỉ là lạnh lùng mà thôi, nếu như một khi ra tay, tựu là tử địch.

Dương Thanh Huyền đại bại Cơ Dạ Phong dư uy vẫn còn, không người nào dám dễ dàng mạo đầu.

Đông Phương Cổ, Vương Thần, Bá Nhĩ đám người, cũng đều là ánh mắt lấp lóe, lẳng lặng nhìn, không biết nội tâm nghĩ.

Hư không phệ giả cuồn cuộn không ngừng từ trong hắc động tuôn ra, như là không có chừng mực một nhảy vào chiến trường. Bên ngoài một vòng Tử Nhan đám người, đều là liều mạng chém giết, giảm bớt bên trong kết giới áp lực. Nhưng bất đắc dĩ Hư không phệ giả số lượng thái quá đáng sợ, thế cuộc không ngừng rơi vào Khốn Cảnh.

“Đây là tích lũy vài chục vạn năm Hư không phệ giả sao? Cũng thật là nhiều ni.”

Dương Thanh Huyền tuy rằng ở trong nhập định, lợi dụng đạo quả lực lượng đột phá, nhưng ngoại giới tất cả tình huống toàn bộ biết đến rõ rõ ràng ràng.

Nội tâm có mấy cái âm thanh đang đối thoại.

“Ân tình ác, tình đời mỏng, này chút Thánh Tông danh tộc thật là chán ghét a.”

“Ha ha, thế đạo như vậy, cũng không trách cho bọn họ, cõi đời này còn rất nhiều thêm gấm thêm hoa, thiếu có đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi a.”

“Thấy đủ đi, có thể có thêm gấm thêm hoa là tốt lắm rồi, giúp người khi gặp nạn lời, khả năng tựu tặng không, nhân gia cũng muốn tính toán phí tổn.”

“Được rồi, vẫn là an tâm đột phá đi, không muốn lên nghĩ bậy.”

“Ngươi mình chính là tạp niệm, vì sao nói chúng ta?”

“Đến cùng xảy ra chuyện gì? Đây chính là Ngọc Hư Nguyên Thần Quyết bên trong phân hồn phương pháp sao? Như vậy tu luyện, không phải muốn tinh thần phân liệt?”

“Nhất niệm sinh, liền hữu duyên lên, mỗi một đạo ý nghĩ nguyên bản chính là một cái thế giới a.”

“Này Thiên Thần Bất Diệt Thể xác thực kỳ quái, tu luyện tới cuối cùng, chẳng lẽ có thể hóa thân vạn ngàn?”

“Cái kia Không Đế không biết tu luyện đầy đủ hết không có, tựa hồ mỗi một sợi lông cũng có thể hóa ra phân thân, đoan đích thị đáng sợ.”

Dương Thanh Huyền toàn bộ người có chút bối rối, trong cơ thể những thanh âm này, đích đích xác xác tất cả đều là của mình, nhưng mỗi một thanh âm, đều đại biểu mình một cái ý nghĩ ý thức.

Trước đây các loại ý nghĩ chỉ là ở trong óc nước chảy bèo trôi, nhất niệm lên lại nhất niệm diệt.

Nhưng hiện tại sở hữu này chút ý nghĩ, đều giống như có sinh mệnh giống như vậy, từng cái đều là chính mình.

Cái cảm giác này cực kỳ kỳ diệu, hơn nữa để hắn nhất định có khó chịu.

Nội tâm đối với Thiên Thần Bất Diệt Thể sinh ra một tia cảnh giác, nhất định phải mau chóng thu được cuối cùng hai thiên công pháp, bằng không như thế kéo dài tu luyện, trời biết sẽ ra chuyện rắc rối gì.

Hiện ở loại tình huống này cũng đã hơi không khống chế được cảm giác.

Hắn cường hành áp chế hạ sở hữu ý nghĩ, tập trung tinh thần ở thu nạp đạo quả lực lượng trên.

Trên thực tế, trong khoảng cách lần đột phá vừa mới vừa thời gian mấy tháng.

Chính là ở đến Thiên Vương mộ trước đây không lâu, ngắn như vậy cự ly, căn bản không thích hợp đột phá.

Nhưng Dương Thanh Huyền thôn phệ quá một viên thất phẩm tiểu thừa đạo quả, có thể đánh giá ra cửu phẩm tiểu thừa đạo quả sức mạnh, chỉ là dùng để chữa thương tựu quá lãng phí, không bằng đơn giản xung kích một cái ba sao hậu kỳ thử xem.

Đạo quả lực lượng ở trong người phân giải, bị hút vào đến chu thiên kinh lạc cùng cốt nhục bên trong, một điểm điểm tẩm bổ thân thể, cú đấm kia vết thương rất nhanh có được chữa trị, năng lượng mạnh mẽ bắt đầu trong cơ thể tích trữ, chậm rãi xông lên đánh bình cảnh.

Xi Hằng đám người sắc mặt tái nhợt, liều mạng chống bình phong.

Cái kia Hư không phệ giả lực cắn nuốt thật là đáng sợ, không có gì không thôn phệ, hãy cùng Ngu Công dời núi một dạng, một điểm điểm đem ngươi bình phong ăn đi.

Mấy người đều là thể năng nhanh chóng tiêu hao, cũng không biết còn có thể chống đỡ bao lâu.

Đột nhiên, Xi Hằng trong lòng hơi động, mạnh mẽ xoay người nhìn tới, mấy người khác cũng đồng thời có cảm ứng, chỉ thấy Dương Thanh Huyền trên người tuôn ra tảng lớn mông mông lục ánh sáng, như là trái cây một loại đem Dương Thanh Huyền hoàn toàn bao lấy.

Tử Kỳ cả kinh nói: “Không được! Là đạo quả sức mạnh bão hòa.”

Xi Hằng nói: “Bão hòa tổng so với năng lượng chưa đủ tốt, hiện tại tràn ra đạo lực, chỉ là lãng phí mà thôi, tạm thời vẫn sẽ không căng nứt hắn. Chúng ta tiếp tục đứng vững, cho hắn sáng tạo thời gian.”

“Ta đã đánh giá này cửu phẩm đạo quả lực lượng, không nghĩ tới vẫn là nghiêm trọng đánh giá thấp, làm sao sẽ ẩn chứa nhiều như vậy năng lượng.”

“Đây chính là cửu phẩm hoàn mỹ cấp tiểu thừa đạo quả, chỉ đứng sau Đại Thừa đạo quả tồn tại, tính toán sai lầm cũng là bình thường đến cực điểm.”

“Quá lãng phí, ba sao cảnh giới dùng cửu phẩm đạo quả, thực sự là phá gia chi tử a.”

“Không quản được nhiều như vậy, trừ cái này viên đạo quả, lại không có có đồ vật có thể trong thời gian ngắn trị liệu thương thế, lãng phí cũng là hành động bất đắc dĩ.”

Dương Thanh Huyền trong óc lại phân ra đại lượng âm thanh đến, mỗi một đạo đều là thật chính hắn, cái cảm giác này cực kỳ kỳ lạ, hai tay quyết ấn biến đổi, vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, đem tràn ra bên ngoài cơ thể sức mạnh lần thứ hai thu nạp trở về, đột nhiên xung kích cảnh giới.

Cường đại rung động ở kinh lạc cùng bên trong đan điền phát sinh, liều mạng đi lên tăng lên năng lượng.

Dương Thanh Huyền thân thể ức chế không được run lẩy bẩy, vừa rồi chữa trị nội thương lần thứ hai bắn ra, ngũ tạng lục phủ đều dật ra máu, từ thất khổng giữa dòng ra.

“Thật sự đang hướng đánh cảnh giới?”

Xa xa tất cả mọi người là lấy làm kinh hãi, nhìn thấy Dương Thanh Huyền dáng dấp, vốn cho là xung kích cảnh giới chỉ là một danh nghĩa, thật là chữa thương.

“Vừa rồi có đạo quả sức mạnh tràn ra, hẳn là dưỡng thương sau năng lượng còn có lượng lớn tàn dư, vì lẽ đó cường hành xung kích cảnh giới, này mới đưa đến thương thế lần thứ hai tái phát.”

Một gã khác võ giả phân tích nói, nơi này mỗi một vị Thiên Giới chi chủ, không khỏi là thông minh tuyệt đỉnh, nhìn mấy lần tựu đoán tám 9 không rời mười.

“Sợ là không muốn lãng phí năng lượng đi, dù sao dùng cửu phẩm hoàn mỹ tiểu thừa đạo quả chữa thương, thật là đại thủ bút a, chà chà.”

Một tên người lùn mập đầy mặt cơ sắc, trong mắt tất cả đều là tham lam cùng đố kị.

“Nhưng hắn không một chút nào cân nhắc hiện trạng sao? Lãng phí đạo quả lực lượng, có thể xác thực bảo toàn tánh mạng không lo. Hiện tại cường hành đột phá, nguy hiểm rất lớn, một khi lần thứ hai bị thương, sợ là... Tựu thật muốn bỏ mình.”

“Nếu là ta nhớ không lầm, Ninh gia đại chiến thời điểm, Dương Thanh Huyền vừa mới vừa ba sao sơ cấp, hiện tại đi tới Thiên Vương mộ, cũng đã ba sao trung cấp, coi như Ninh gia đại chiến phía sau mới đột phá, đến hiện tại cũng bất quá ngăn ngắn mấy tháng thời gian, hắn tựu nghĩ xung kích ba sao hậu kỳ? Đây không phải là si nhân nằm mơ sao?” Lại một người đầy mặt vẻ nghiêm túc nói.

“Cái gì? Ninh gia đại thời chiến mới sơ giai?”

Mọi người không khỏi là đổi sắc mặt, rất nhiều người đối với Dương Thanh Huyền tư liệu vẫn có nắm giữ, giờ khắc này mới dồn dập nhớ tới việc này, đều là khiếp sợ không thôi.

“Đây không phải là tự tìm đường chết sao? Coi như đúng là cái gì vinh quang vương giả thiên phú, không có khả năng một năm đột phá hai tầng đi!”

Đông Phương Cổ hoảng sợ nhìn phía trước, âm thanh càng có vẻ run rẩy.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2569: Đột Phá, Lôi Kiếp

Đến rồi Thiên Giới bên trên, đừng nói một năm hai tầng, mười năm có thể đột phá một tầng, đều là lớn lao thiên phú cùng cơ duyên, nằm mơ đều phải cười tỉnh.

Vương Thần than thở: "Dương Thanh Huyền chết chắc rồi, chết ở đối với chính mình quá đáng tự tin trên, một năm đột phá hai tầng, thiệt thòi hắn nghĩ ra được, cũng thiệt thòi hắn dám làm."

Dương Thanh Huyền thời khắc này trạng thái đã hết sức bất ổn, toàn thân run rẩy lợi hại, thất khổng bên trong máu tươi chảy ròng, sắc mặt bắt đầu trở nên nhợt nhạt.

Xi Hằng bọn người là sốt sắng, nhưng cũng không có bất kỳ biện pháp hay, chỉ có thể dựa vào Dương Thanh Huyền chính mình.

Mấy trăm vị Thánh Tông danh tộc đệ tử, đều là lẳng lặng nhìn, tựa hồ đang chờ chờ một cái truyền kỳ kết thúc.

"Thanh Huyền ca ca, mau dừng lại!"

Tử Tình bọn người là sốt sắng, liều mạng kêu.

Xi Hằng quát lên: "Tất cả câm miệng! Chuyên tâm giết địch, Thanh Huyền đại nhân tự có chừng mực."

Tử Nhan nhìn một dạng Dương Thanh Huyền, run giọng nói: "Này, dáng dấp như vậy là tự có chừng mực sao?"

Dương Thanh Huyền trên gương mặt sát trắng như tờ giấy, thất khổng bên trong chảy ra cột máu càng thêm lộ ra nhìn thấy mà giật mình.

Xi Hằng trợn lên giận dữ nhìn nói: “Lẽ nào hắn còn không có ngươi có chừng mực? Làm tốt ngươi chuyện của chính mình! Còn dư lại, lựa chọn tin tưởng là tốt rồi.”

Xi Hằng mặt âm trầm, liều mạng duy trì kết giới, hai tay đột nhiên đổi thành chưởng hướng về trước vỗ một cái, “Oành” một tiếng đem bên ngoài kết giới tảng lớn Hư không phệ giả đánh nát bấy, lại sau đó biến về quyết ấn, chỉ là phát tiết một ít nội tâm kiềm chế.

Tất cả mọi người trầm mặc không nói, xanh mặt liều mạng giết địch.

Lại như Xi Hằng nói, bọn họ làm tốt chính mình bổn phận sự là được rồi, còn dư lại liền lựa chọn tin tưởng Dương Thanh Huyền, ngoài ra, chứ không có cách nào khác.

Xi Hằng cùng Đồ Sầu trao đổi hạ ánh mắt, hai người đều là ngầm hiểu ý, nội tâm vô cùng sốt sắng.

Thân là Dương Thanh Huyền Tinh Túc, so với tất cả mọi người càng thêm hiểu rõ Dương Thanh Huyền tình hình, hiện tại dáng vẻ ấy, đổi thành người bình thường, có lẽ thật sự tựu treo, nhưng mấy lần trước đột phá, so với bây giờ còn muốn hung hiểm, Dương Thanh Huyền đều gắng gượng vượt qua.

Vì lẽ đó ở Xi Hằng cùng Đồ Sầu xem ra, Dương Thanh Huyền chí ít còn có thể chống đỡ rất lâu, thậm chí khiêng đến cuối cùng thành công.

Đạo quả sức mạnh không ngừng ở Dương Thanh Huyền thân thể bề ngoài quanh quẩn khuếch tán, nhưng lại theo Dương Thanh

Huyền mỗi lần hít thở, lần thứ hai lưu về trong cơ thể, tựa hồ không muốn lãng phí một phân năng lượng.

“Ngươi nhìn hắn còn có thể chống đỡ bao lâu?”

“Bộ dáng này, sợ là không tới một trăm hô hấp liền muốn treo, cân nhắc đến thiên phú của hắn thành phần, có thể còn có thể chống đỡ một khắc trước chung.”

“Ha ha, một phút? Ngươi thật khi vinh quang vương giả là vô địch? Ta nhìn nhiều nhất thời gian một nén nhang, nếu không tin, chúng ta có thể đánh cuộc.”

“Tốt, cá thì cá, đánh cuộc gì?”

Thánh Tông danh tộc bên trong, cũng bắt đầu dồn dập đặt cược Dương Thanh Huyền thời gian thất bại.

Đúng lúc này, trong thiên địa bỗng nhiên “Ầm ầm” một tiếng rung mạnh, tất cả mọi người một cái ngừng lại, tựu ngay cả này Hư không phệ giả, đều tựa hồ dừng lại chớp mắt, ngắn ngủi phía sau lại bắt đầu liều mạng công kích.

“Vừa rồi xảy ra chuyện gì? Thiên địa không tên chấn động!”

Tất cả mọi người là giật mình hướng về vòm trời nhìn tới, tựa hồ xuất hiện một luồng sức mạnh mới, nhưng chỉ là lóe lên bên dưới tựu biến mất.

Nhưng rất nhanh, một điểm điểm lôi chi nguyên tố ở biển cát bầu trời ngưng tụ, hóa thành lượng lớn hồ quang, “Đùng đùng” lấp lóe, đồng thời đem sở hữu nguyên tố “Sét” nối liền cùng một chỗ, hình thành một mảnh thật mỏng lôi hải.

Ở hải chi trung ương, lôi nguyên phun trào, phát sinh “Ầm ầm” nổ vang, giống như một cái phễu lún xuống dưới.

Đầy trời Hư không phệ giả, toàn bộ đều bị lây bệnh hồ quang, trên người phát sinh “Đùng đùng” thiểm điện tiếng.

Tất cả mọi người không khỏi kinh hãi, chỉ cảm thấy tầng này mỏng mây mười phần nguy hiểm.

“Ầm ầm!”

Đúng như dự đoán, cái kia hãm hạ cái phễu bên trong, đột nhiên kích bắn ra một đạo sáng loáng thiểm điện, như một cây trường tiên từ trong hư không đánh rơi xuống.

“Không được!”

Xi Hằng hoảng sợ quát to một tiếng.

Cái kia thiểm điện càng là trực tiếp đánh về phía Dương Thanh Huyền.

Sợ đến hắn hồn phi phách tán, vội vàng một chưởng mạnh mẽ đập tới, đón lấy cái kia thiểm điện.

“Oành!”

Làm cho tất cả mọi người hoảng sợ là, cái kia một đạo thiểm điện trực tiếp xuyên thấu Xi Hằng, như là xuyên qua không có gì nơi, đồng thời không trở ngại chút nào xuyên thấu phòng ngự kết giới, mạnh mẽ đánh trên người Dương Thanh Huyền.

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên phun ra một ngụm máu đến, mở hai mắt ra, sợ hãi nhìn trường thiên trên, hí lên kêu lên: “Mẹ, xảy ra chuyện gì, chỉ là đột phá một tầng cảnh giới, làm sao sẽ đưa tới sấm sét?”

“Rầm!” Bốn phía một cái sôi sùng sục, tất cả mọi người là trừng lớn hai mắt, tràn đầy khó có thể tin.

Tương truyền bước vào cửu tinh Thiên Giới sau, mỗi đi về phía trước một bước, tựu sẽ đưa tới lôi kiếp.

Đây là có xác thực ghi lại.

Nhưng Dương Thanh Huyền bất quá mới ba sao Thiên Giới, làm sao lại sẽ xúc động lôi kiếp?

Đông Phương Cổ run giọng nói: “Đột phá... Hắn thật sự đột phá...”

Này mọi người một cái càng là phục hồi tinh thần lại, từng cái từng cái ngây người như phỗng, hoá đá tại chỗ.

Dương Thanh Huyền trên người khí tức tuy rằng yếu ớt, hơn nữa lơ lửng không cố định, nhưng đích đích xác xác đã không giống ngày xưa, đạt tới ba sao hậu kỳ.

Chỉ là trên bầu trời kia lôi tầng, không chỉ có không có tản đi, trái lại càng thêm tụ tập lại, “Ầm ầm” vang vọng liên tục, đạo thứ hai sét đánh mịt mờ mà ra, cuồng kích mà hạ.

“Mẹ, còn đến?”

Dương Thanh Huyền đầy mặt bi thảm, hoảng sợ nhìn phía trên.

Xi Hằng bọn người là liều mạng ra tay, đón lấy cái kia sấm sét.

Nhưng từng cái từng cái toàn bộ thất bại, này sấm sét giống như là không tồn tại ở đời giống như vậy, bất kỳ lực lượng nào đều không thể chống đối, toàn bộ xâu vào, rơi trên người Dương Thanh Huyền.

“Oành!”

Dương Thanh Huyền bị hung hăng bắn trúng, thân thể run rẩy kịch liệt một cái, lại là ngụm máu lớn phun ra, điện lưu ở trong người không ngừng lưu chuyển, cả người run run lợi hại.

Xi Hằng kinh hãi nói: “Tại sao lại như vậy... Đúng là kiếp lôi, tương truyền cửu tinh Thiên Giới sau, mỗi đột phá một tầng, đều sẽ đản sinh kiếp lôi. Loại này sấm sét chỉ có thể rơi người tu luyện trên người, ngoại nhân không cách nào chống đỡ. Chỉ là, Dương Thanh Huyền mới ba sao, làm sao sẽ có kiếp lôi...”

Tử Di cả kinh nói: “Cửu tinh Thiên Giới bên trên mới có lời, chẳng lẽ là Tô Bạch Thiên Vương lưu lại?”

Xi Hằng bỗng nhiên nói ra: “Đúng rồi! Nơi này là vĩnh sinh trong điện, thiên địa quy tắc đều cùng phía ngoài vũ trụ quy tắc không giống nhau. Trong này đột phá sẽ sản sinh khác hẳn dị tượng nhưng cũng nói được. Này lôi kiếp thật có thể là Tô Bạch lưu lại, sẽ không biết còn có mấy đạo lôi, như vậy phách đi xuống, không phải muốn Thanh Huyền đại nhân mệnh sao?”

Đồ Sầu nói: “Lôi kiếp uy năng, cần phải cùng cửu tinh Thiên Giới gặp phải không thể giống nhau, bằng không cái kia chờ cường độ lôi kiếp, chỉ cần một đạo sẽ đưa Thanh Huyền đại nhân lên đường.”

Tất cả mọi người là đầy mặt khuôn mặt u sầu, cái kia mỏng lôi chi hải, còn ở không ngừng lăn lộn.

Đại lượng lôi năng lượng hướng về ở giữa hội tụ tới, nổi lên đáng sợ hơn một đòn.

Chỉ là cái kia uy thế, tựu ép tới Hư không phệ giả tất cả trốn vọt, không có một con dám đứng ở lôi tầng phía dưới.

Dương Thanh Huyền trong lòng run lên bần bật, ngẩng đầu lên, đạo thứ ba kiếp lôi rốt cục oanh hạ, như là vô biên thế giới, đưa hắn hoàn toàn nuốt hết.

“Ầm ầm!”

To lớn vang vọng bên dưới, Dương Thanh Huyền cảm thấy ý thức của mình đều phải giải tán, toàn thân không nói ra được đau đớn, nhưng rất nhanh tựu một điểm điểm mất đi tri giác.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2570: Sau Khi Phá Rồi Dựng Lại, Nghịch Thiên Phong Thái

“Đùa gì thế! Lại chết như vậy, quá hoang đường đi!”

Dương Thanh Huyền liều mạng đẩy cái kia cỗ sức mạnh hủy diệt, chỉ cảm thấy thân thể cùng thức hải đều phải nổ tung giống như vậy, này sét đánh ngoại trừ công kích thân thể ở ngoài, còn trực kích hồn phách, tốt ở hắn hồn lực đủ mạnh, trong lúc nhất thời không thể đổ nát.

“Đứng vững! Đứng vững! Nhất định có thể chỉa vào!”

Trong tiềm thức, Dương Thanh Huyền không ngừng cho mình hò hét, đối với toàn thân cùng bên ngoài cảm thấy biết đều hoàn toàn mất đi, chỉ còn lại cái này hô hào âm thanh, “Đứng vững... Đứng vững...”

Không biết qua bao lâu, ý thức bắt đầu một điểm điểm trở về, đầu tiên là tự mình ý thức, có thể cảm giác được thân thể tồn tại, lại sau đó là xung quanh ý thức, huyên náo thanh âm, nguyên tố cùng dòng năng lượng động, quy tắc biến hóa, bốn phương tám hướng tiếng huyên náo, mang theo một ít gào khóc cùng bi phẫn...

Dương Thanh Huyền chậm rãi mở mắt ra, phát hiện lôi quang còn bao phủ trên người tự mình, cũng không có tản đi, cái kia chút sấm sét ở mạnh mẽ đánh tan mình chớp mắt, rồi lại ở một lần nữa ngưng tụ thân thể của chính mình cùng hồn phách.

“Phá trước rồi lập...”

Dương Thanh Huyền lặng lặng nằm ở trong ánh chớp, trong đầu tựu hiện ra cái từ ngữ này.

Bốn phương tám hướng âm thanh cùng năng lượng phun trào, thậm chí mỗi thần thái của một người, ánh mắt, đều có thể rõ ràng nhận biết được.

Sấm sét là vi diệu nhất nguyên tố, có thể cảm ứng cùng liền tiếp đồng thời, bất kỳ nhỏ nhẹ tồn tại, đều có thể bị rõ ràng bắt giữ.

Vào đúng lúc này, Dương Thanh Huyền cảm thấy bốn phía nguyên tố “Sét” tất cả đều là thân thể mình một bộ phận, nguyên tố “Sét” vị trí ở, chính là chính mình cảm giác vị trí ở.

“Lần này đúng là không cứu, này đạo thứ ba sấm sét, tựa hồ không chỉ có đánh tan thân thể của hắn, sợ là hồn phách cũng đánh tan chứ? Ta nhìn hắn sau cùng dáng vẻ, đầy mặt dại ra, cùng kẻ ngu si gần đủ rồi.”

“Hừm, đây chính là cửu tinh Thiên Giới mới có thể hưởng thụ kiếp lôi, mặc dù là thấp kết hợp phiên bản, nhưng cũng không phải ba sao Thiên Giới có thể ngăn cản.”

“Ai, đáng tiếc, vạn cổ khó gặp thiên tài a, chết ở quá đáng tự tin trên.”

“Có cái gì đáng tiếc? Hừ, sống không tới sau cùng thiên tài, đều là đồ ngu, chỉ có sống đến cuối cùng, mới là thiên tài!”

“Trần Bát huynh nói rất có lý, Dương Thanh Huyền một chết, đối với chúng ta sở hữu Thánh Tông danh tộc mà nói, đều là một chuyện tốt a, ha ha ha ha.”

Xa xa Thánh Tông danh tộc đệ tử các loại nghị luận, cười trên sự đau khổ của người khác tiếng, cũng tất cả đều toàn bộ truyền vào Dương Thanh Huyền trong tai.

Chỉ là này chút cảm giác, theo nguyên tố “Sét” một điểm điểm làm nhạt, tản đi, mà trở nên mờ ảo không còn hình bóng, Dương Thanh Huyền cảm giác ở một điểm điểm bình thường trở lại.

Chờ toàn bộ nguyên tố “Sét” tiêu tan không còn sau, Dương Thanh Huyền như là phạt mao tẩy tủy giống như vậy, toàn thân đều tràn đầy sung mãn sức mạnh, tùy tiện run rẩy ra tay chỉ, tựu cảm thấy một nguồn sức mạnh bành trướng cùng lưu động.

“Ong ong ong”, bốn phương tám hướng Hư không phệ giả, ở nguyên tố “Sét” tản gần đủ rồi thời điểm, lại vọt lên, đen thùi lùi một mảnh, điên cuồng vây công mọi người.

“Thanh Huyền đại ca!”

Tử Nhan đám người bi phẫn chạy tiến lên, vây ở Dương Thanh Huyền bên người, đều là khóc không thành tiếng.

Xi Hằng cùng Đồ Sầu kinh ngạc liếc mắt nhìn nhau, bọn họ thân là Tinh Túc, rõ ràng cảm giác được Dương Thanh Huyền biến hóa, đó là trước nay chưa có mạnh mẽ.

“Được rồi, đừng khóc.”

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, làm một tạm ngừng thủ thế.

Tử Tình giật mình khóc ròng nói: “Thanh Huyền đại ca, ngươi...”

Lời sửng sốt một cái, tuy rằng Dương Thanh Huyền máu me khắp người, nhưng này một đôi mắt, nhưng như thâm thúy cao xa bầu trời, nhìn không tới tận đầu.

Tử Tình bọn người là cả người run lên, đôi mắt này, nơi nào như là bị nửa điểm tổn thương dáng vẻ?

Dương Thanh Huyền hai tay bỗng nhiên nắm tay, một cái đứng lên, to lớn hỏa diễm từ trên người bộc phát ra, lớn tiếng quát: “Tất cả mọi người lùi lại!”

Tử Nhan đám người mừng như điên, đều biết hắn không sao rồi, không chỉ có không có chuyện gì, hơn nữa thuận lợi đột phá, trạng thái là trước nay chưa có đỉnh cao.

Mọi người đại hỉ bên dưới, vội vàng hóa thành độn ánh sáng bay ngược.

Thứ nhất là cái kia hỏa diễm thái quá bức người, thứ hai đang kịch liệt bảo vệ chiến bên trong, mọi người cũng đều tiêu hao thể năng to lớn.

Từng vòng liệt diễm từ trên thân Dương Thanh Huyền khuếch tán, hóa thành một mảnh thế giới của “lửa”, đốt cháy vạn vật.

Dương Thanh Huyền tay bấm tiên quyết, trong miệng khẽ quát một tiếng, “Đốt!”

Chính là Ngự Hỏa Tiên Quyết thứ mười ba thức, vô biên hỏa diễm hóa thành vĩnh cửu đốt chi hải, hướng về hướng về bốn phương tám hướng Hư không phệ giả.

Sở hữu chạm tới ngọn lửa Hư không phệ giả, nháy mắt tựu hóa thành tro tàn, lông tơ không tấc.

Ba cỗ khói đen một dạng Hư không phệ giả bầy, như thiêu thân lao đầu vào lửa giống như hướng về hơ lửa hải, tất cả đều là nháy mắt tựu không có.

Khói đen một cái tựu rối loạn, tan rã ra, liều mạng đập cánh hướng về về trốn.

“Hiện tại muốn đi, không cảm thấy chậm sao?”

Dương Thanh Huyền hai mắt ngưng lại, bắn ra lạnh lùng ánh mắt, tay phải nắm tay, hỏa diễm từ bốn phương tám hướng nhanh chóng ngưng tụ đến, từ vạn trượng đường kính hóa thành một trượng to nhỏ, lại mạnh mẽ đánh ra ngoài.

“Ầm ầm!”

Hỏa quyền phá khai hư không, cháy hết vạn vật.

Đại lượng Hư không phệ giả còn chưa tiếp xúc được hỏa diễm, đã bị cực cao nhiệt độ cùng quyền uy áp nát tan.

Cái kia hỏa diễm tản mát ra khí tức đáng sợ, giống như là muốn cháy hết tất cả vạn vật, để thiên địa quay về Hỗn Độn.

“Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa!”

Đông Phương Cổ thất thanh kêu to, xa xa Thánh Tông danh tộc đệ tử, không khỏi là đầy mặt ngạc nhiên cùng dại ra, từng cái từng cái hoá đá tại chỗ.

Không phải cũng đã muốn chết phải không?

Gặp đáng sợ như vậy lôi kiếp, làm sao còn có thể sống được?

Không chỉ có sống sót, hơn nữa này sức mạnh đáng sợ, là thứ thiệt ba sao Thiên Giới hậu kỳ cảnh a!

Sở hữu Thánh Tông danh tộc đệ tử, tất cả đều ngốc ở mộng ép.

Hỏa quyền xuyên thấu hư không, thiêu vạn vật, thẳng vào hố đen bên trong.

Cơ thể mẹ cảm nhận được to lớn nguy hiểm, lần thứ hai hiển hóa ra Pháp Thiên Tượng Địa, Kim Giáp Cự Linh một chưởng đánh ra.

Trong lòng bàn tay phóng ra ánh sáng màu trắng, chính là lực hỗn độn, hình thành một mảnh bình phong.

“Ầm ầm!”

Hỏa diễm hóa thành to lớn nắm đấm hình thái, mạnh mẽ đánh ở đằng kia bình phong trên, nổ tung ra, hướng về bốn phương tám hướng tản đi.

Cơ thể mẹ thân thể tựa hồ nhẹ nhàng lắc lư hạ, nhưng vẫn chưa thu vào hỏa diễm thương tổn.

Dương Thanh Huyền thu về một quyền đến, ánh mắt nghiêm nghị.

Vừa nãy cái kia một chiêu, hắn đã đem cảnh giới mới uy năng phát huy đến cực hạn, hơn nữa mượn dùng Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, nghĩ muốn thương tổn cơ thể mẹ, lại như cũ không thể được.

“Thất Tinh Thiên Giới, quả nhiên không phải chuyện nhỏ.”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cơ thể mẹ nhìn một hồi, này mới xoay người, nhìn phía một đám ngẩn người Thánh Tông danh tộc đệ tử, từ tốn nói: “Chư vị, đứng cạnh xem cuộc vui không hay lắm chứ? Bằng sức lực của một mình ta không đủ để đánh giết cái kia cơ thể mẹ, mong rằng chư vị giúp đỡ một, hai. Dù sao mọi người đều bị khốn tại này, thoát thân không phải ta chuyện riêng, chư vị cùng với vị kia Trần Bát huynh cảm thấy thế nào đây?”

Tên kia nhìn có chút hả hê gọi Trần Bát nam tử sắc mặt “Xoạt” một cái nhợt nhạt, lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh từ hai tóc mai lăn xuống, toàn thân run run lợi hại, đầu cứng nhắc lấm lét nhìn trái phải, run giọng nói: “Trần... Trần Bát là ai... Ta... Ta không phải Trần Bát...”

Mọi người một mặt khinh bỉ nhìn hắn, thầm nghĩ: “Người này sợ đến liền tên đều không dám nhận, thực sự là tên rác rưởi.”

Nhưng nghĩ đến Dương Thanh Huyền nghịch thiên cùng đáng sợ, mỗi người đều là sắc mặt khó coi, trong lòng như là đè ép một khối đá tảng, không thở nổi.

Chương 2571: Hỗn Độn Đan, Không Phải Thật Không Phải Là Giả

“Ha ha, Thanh Huyền huynh nói rất có lý, chúc mừng Thanh Huyền huynh lâm trận đột phá, thật đáng mừng, tiểu đệ từ trong thâm tâm thay Thanh Huyền huynh cảm thấy cao hứng.”

Đông Phương Cổ trước hết phản ứng lại, vội vàng ôm quyền nói hạ, bắp thịt trên mặt cười có chút cứng ngắc, nhưng rất nhanh tựu nhu mềm nhũn ra, cười cực kỳ bình thường.

“Chúc mừng Thanh Huyền công tử.”

“Thanh Huyền công tử thật là đương thời thiên tài số một, chúng ta hít khói.”

“Nếu như ta cũng có thể có Thanh Huyền công tử thiên phú như vậy là tốt rồi, dù cho chỉ có trăm một phần ngàn vạn cũng tốt a.”

“Tiểu tử ngươi thực sự là bành trướng a, Thanh Huyền công tử trăm một phần ngàn vạn thiên phú ngươi cũng dám nghĩ? Ta nhưng là vô cùng lớn phần có một đều không dám nghĩ.”

Các loại nịnh hót âm thanh truyền đến, nghe được Tử Nhan bọn người là đầy mặt băng sương, thầm mắng vô liêm sỉ.

Nhưng thế giới chính là như vậy, không quản ngươi có thích hay không, nhân tâm xưa nay đã như vậy, chỉ có thể không cảm thấy kinh ngạc.

Dương Thanh Huyền nói: “Xem ra ta đột phá, so với chư vị chính mình đột phá đều càng phải cao hứng, bất quá bây giờ còn chưa phải là cao hứng thời điểm, vẫn là đồng loạt ra tay đánh giết này cơ thể mẹ đi, hi vọng lần này mọi người có thể đồng tâm hiệp lực, không nên làm cái gì cẩn thận, bằng không, ta sẽ để hắn không cao hứng nổi.”

Nhàn nhạt trong giọng nói tiết lộ ra ngoài uy hiếp, để mỗi người đều cảm thấy hàn ý khắp cả người, biết này “Không cao hứng nổi” ý vị như thế nào.

Tất cả mọi người biết, vừa rồi mọi người cười trên sự đau khổ của người khác cùng khoanh tay đứng nhìn, đều bị Dương Thanh Huyền nhìn ở trong mắt, nếu như còn dám để hắn khó chịu, sợ là liền trực tiếp đưa một cái “Chết” chữ.

“Thanh Huyền đại nhân nói đúng, nhất định phải phải đồng tâm hiệp lực, cùng qua cửa ải khó.”

Mọi người cùng kêu lên, tất cả đều bày ra tư thế đến.

Thực lực là sinh tồn thứ nhất pháp tắc, nhưng ngươi không có thực lực thời điểm, thuận thế mà vì là tựu thành thứ nhất pháp tắc.

Mấy trăm tên Thánh Tông danh tộc cường giả ác liệt ở trên hư không, mặt ngó về phía cái kia lớn đại hắc động.

Bên trong cơ thể mẹ tựa hồ cảm ứng được cái gì, trở nên táo bạo bất an, từng vòng màu trắng Hỗn Độn khí tại thân thể bốn phía quanh quẩn. Cái kia chút Hư không phệ giả cũng không ra ngoài, mà là tụ tập ở cơ thể mẹ bốn phía.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Ra tay!”

Chính mình cầm trong tay chiến kích, một chiêu Ngục Đấu tựu chém tới.

Còn lại Thánh Tông danh tộc đệ tử, lại không có vừa giấu dốt người, tất cả đều là ra sức mà vì là, vô số công kích lít nha lít nhít, hơn nữa đều là mạnh mẽ kinh người, không ngừng nhảy vào đến trong hắc động.

Cơ thể mẹ trên người bùng nổ ra thanh âm cổ quái, như là tức giận rít gào.

Kim giáp cự nhân song chưởng đẩy ngang ở phía trước, hình thành một cái to lớn bình phong, bảo vệ cơ thể mẹ.

Nhưng bất đắc dĩ công kích thực tại quá nhiều, hơn nữa đều là Thiên Giới cảnh uy năng.

https://truyencuatui. n et/Bình phong bị đánh ra từng cơn sóng gợn, hư không bắt đầu một điểm điểm sụp xuống đổ nát, vô số Hư không phệ giả nổ chết.

“Ầm ầm!”

Kiến đông cắn chết voi, rốt cục tại mọi người cuồng kích hạ, màu trắng kia bình phong một điểm điểm đổ nát.

Sau đó đại lượng công kích như mưa rơi ở cơ thể mẹ cùng Kim Giáp người trên người.

Kim Giáp người bị đánh một điểm điểm tiêu tan bất định, cơ thể mẹ bên trong thì lại phát sinh bi phẫn tiếng kêu, bị lượng lớn lợi khí ánh sáng cắt rời giáp xác, tuôn ra các loại chất nhầy.

Tử Nhan mừng lớn nói: “Thắng!”

Dương Thanh Huyền bóng người hơi động, sẽ xuyên toa mà đi, trực tiếp bước vào trong hắc động, toàn thân một cái ánh vàng đại thả.

Mọi người đều ngẩn ra, không biết hắn phải làm gì.

Dương Thanh Huyền hướng về trước nổ ra một quyền, màu vàng quyền phong trực tiếp đem cơ thể mẹ thân thể đánh nổ, xuyên thấu mà qua, sau đó lóe lên liền đến cơ thể mẹ trong cơ thể.

Không ít người hơi thay đổi sắc mặt, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

Một lát sau, cơ thể mẹ lần thứ hai bị một đạo ánh quyền đánh nổ mở, Dương Thanh Huyền cả người kim quang từ bên trong đi ra, cầm trong tay một khối nhũ bạch sắc hình tròn tảng đá.

“Hỗn Độn Thạch!”

Bá Nhĩ kinh hô một tiếng, hai mắt một cái trợn to lớn, run giọng nói: “Hơn nữa còn là to lớn như vậy Hỗn Độn Thạch!”

Vương Thần nói: “Đó không phải là Hỗn Độn Thạch, là Hỗn Độn Đan, là cái kia Hư không phệ giả cơ thể mẹ nội đan, giá trị cao xa ở Hỗn Độn Thạch bên trên.”

Dương Thanh Huyền đầy mắt sắc mặt vui mừng, nhìn chằm chằm Hỗn Độn Đan nhìn một hồi, đã thu lên, sau đó như không có chuyện gì xảy ra từ trong hắc động đi ra.

Tất cả mọi người nuốt xuống hạ nước bọt, cái kia nội đan là muôn vàn khó khăn vừa thấy chí bảo, nội hàm to lớn lực hỗn độn, nhưng cũng không ai dám đi cướp.

Đúng lúc này, thiên địa dường như pha lê giống như vậy, bắt đầu xuất hiện vỡ toang dấu hiệu, từng khối từng khối không gian đổ nát rơi xuống.

Tử Kỳ vui vẻ nói: “Không gian phải biến mất, đây là ảo cảnh sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không phải ảo cảnh, nhưng cũng không phải là cảnh thật.”

Lời nói này có chút không hiểu ra sao, tất cả mọi người rơi vào trầm tư, tựa hồ có cảm giác ngộ.

Dương Thanh Huyền nói với Tử Kỳ: “Có chút đại năng giả, có thể hóa hư là thật, nhưng này thực tướng, cuối cùng là hư tướng. Ngươi lúc trước cho là hư thực là tuyệt đối phân, nhưng ở trong mắt ta hư thực, là cấp độ phân.”

Tử Kỳ bỗng nhiên tỉnh ngộ, vui vẻ nói: “Đa tạ Thanh Huyền đại ca chỉ giáo.”

Cái kia hóa hư là thật thế giới một điểm điểm đổ nát hạ xuống, rất nhanh thể hiện ra hình dáng.

Tất cả mọi người trở về đến bên ngoài, tất cả đều là ngây ngẩn cả người.

Bởi vì ở bọn họ phía trước, đứng vững vàng ba toà cung điện, ngoại hình hoàn toàn tương tự, tất cả đều là vĩnh sinh điện dáng vẻ.

Đồng thời tỏa ra đồng dạng nguy nga hùng vĩ khí tức, chấn nhân tâm phách.

“Này, này sao lại thế này?”

Mọi người đều ngẩn ra, hơn nữa trong một hướng khác, là một mảnh to lớn phế tích, từ tạo hình trên nhìn, cũng là vĩnh sinh điện kiến trúc, bất quá là sụp đổ mà thôi.

Tử Kỳ cả kinh nói: “Lẽ nào chúng ta mới vừa tiến vào toà này phế tích, giết cơ thể mẹ, vĩnh sinh điện đổ nát, vì lẽ đó tựu đi ra?”

Xi Hằng ngưng tiếng nói: “Vô cùng có khả năng, này trên phế tích ta còn cảm ứng được nhỏ nhẹ lực hỗn độn.”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia phế tích nhìn một hồi, lập tức khẳng định Tử Kỳ suy đoán, sau đó nhìn phía mặt khác ba toà, nói ra: “Nói như thế, vĩnh sinh điện tổng cộng là bốn toà, nhất chân ba hư, sẽ không biết Tô gia đệ tử tiến nhập cái nào toà.”

Hắn sử dụng tới Hỏa Nhãn Kim Tình, phát hiện ba toà cung điện bất luận từ ngoại hình còn là khí thế trên, đều hoàn toàn giống như đúc, giống như là dùng mặt kính sao chép được.

Đúng lúc này, đột nhiên một tiếng kinh thiên vang vọng truyền đến.

Trong đó một toà vĩnh sinh trong điện giống như xảy ra sụp xuống, “Ầm ầm ầm” không ngừng bạo nổ mở, thời gian ngắn ngủi, liền trực tiếp than thành một đống phế tích.

Từ bên trong bay ra lượng lớn võ giả, càng cũng có hơn mấy trăm người.

Người cầm đầu chính là Niêm Hoa Lâu Tần Tiểu Vũ, sáu vương giả một trong, mặc trên người một cái màu xanh thăm thẳm áo giáp, cầm trong tay lợi kiếm.

Cường đại sát khí từ trên thân Tần Tiểu Vũ truyền ra, mấy trăm võ giả đồng dạng cả người sát khí, đều là dáng dấp như lâm đại địch.

Hai phái người lẫn nhau vừa thấy, đều là ngây tại chỗ.

Đặc biệt là Tần Tiểu Vũ đám người, bốn phía nhìn hạ, nhìn thấy còn dư lại hai toà vĩnh sinh điện, đều là đầy mặt ngạc nhiên, nhìn lại mình một chút sau lưng phế tích, cùng với Dương Thanh Huyền đám người sau lưng phế tích, tựa hồ hiểu cái gì.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đều đến đông đủ nha.”

Hai phái người gộp lại, hầu như hàm cái toàn bộ tiến nhập

Thiên Vương mộ Thánh Tông danh tộc đệ tử số lượng.

Chương 2572: Đạo Quả Cơ Duyên, Thời Không Đóng Băng

Tần Tiểu Vũ thu rồi toàn thân khí thế, đem áo giáp cùng lợi kiếm cũng thu hồi, hỏi: “Đến cùng xảy ra chuyện gì?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Chúng ta cũng không biết, vừa rồi thoát vây mà ra, các ngươi có thể có gặp được Tô gia đệ tử?”

Tần Tiểu Vũ nói: “Không có, chúng ta đuổi đến chỗ này thời điểm, gặp được vĩnh sinh điện liền trực tiếp tiến vào, nhưng không nghĩ tới bị nhốt trong đó.”

Tần Tiểu Vũ nói xong, mí mắt không tên nhảy lên hạ, sau đó hai con ngươi một cái trợn trừng, có chút thất thố cả kinh kêu lên: “Ngươi... Ngươi đột phá...”

Đối diện cái kia mấy trăm người, toàn bộ ánh mắt rơi trên người Dương Thanh Huyền, đều là lộ ra vẻ khó tin.

Rất nhiều Thánh Tông danh tộc đệ tử đều nắm giữ có Dương Thanh Huyền trực tiếp tư liệu, biết Dương Thanh Huyền ở Ninh gia đại thời chiến bất quá ba sao sơ giai, đến Thiên Vương mộ trước vừa rồi đột phá đến ba sao trung giai, hiện tại mới mấy ngày không gặp, một cái biến thành ba sao hậu kỳ...

Này làm cho tất cả mọi người đều có loại hoảng như trong mộng cảm giác.

Tần Tiểu Vũ ngơ ngác nói: “Ngươi, ngươi ăn Đại Thừa đạo quả hay sao?”

Đông Phương Cổ đám người càng là cười khổ không thôi, lòng nghĩ nếu như đối diện này chút người chứng kiến toàn bộ đột phá quá trình lời, khiếp sợ trình độ chỉ có thể là gấp bội tăng cường.

Dương Thanh Huyền nói: “Cái nào có này phúc phân, ăn một viên cửu phẩm tiểu thừa đạo quả.”

Tần Tiểu Vũ nuốt xuống hạ, hâm mộ nói: “Thì ra là như vậy... Khó trách...”

Niêm Hoa Lâu một cô gái trung niên thấp giọng nói: “Tiểu thư, coi như là nuốt cửu phẩm tiểu thừa đạo quả, này tốc độ đột phá cũng không tránh khỏi quá không bình thường đi?”

Tần Tiểu Vũ tỉnh ngộ lại, bỗng nhiên nói ra: “Tốt ngươi một cái Dương Thanh Huyền, lại nghĩ mất cảm giác ta! Coi như nuốt ăn cửu phẩm tiểu thừa đạo quả, không có khả năng trong vòng một năm liên qua hai tầng, từ cổ chí kim sợ là đều không có người làm được quá.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Lời ấy sai rồi, từ cổ chí kim nhiều cường giả như vậy, ngươi sao có thể từng cái biết? Ta bất quá số may một ít thôi.”

Tần Tiểu Vũ lạnh rên một tiếng, nói: “Đừng hòng mất cảm giác ta, để ta bất cẩn, ta sẽ không để cho ngươi vượt qua ta.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, liền không nói.

Lúc này, lại một toà vĩnh sinh trong điện truyền đến nổ thật to, nhất thời hấp dẫn tất cả mọi người ánh mắt.

đọc truyện tại https://truyencuatUi.net/

“Là thật điện sao?”

Mỗi người đều là rất gấp gáp, nếu như thật điện sụp đổ, Tô

Lâm đám người tất nhiên sẽ hiện thân mà ra, nhất định phải đem người nhà họ Tô vây nhốt, cho bọn họ một điểm màu sắc nhìn.

Quả nhiên, lại là một toà vĩnh sinh điện sụp đổ xuống.

Toàn bộ không gian đều tới cái hướng kia xoay chuyển.

Nhưng sụp đổ phía sau, cũng không thấy Tô gia đệ tử, chỉ là hai bóng người từ trong bụi bậm đi ra.

Một người trước mặt thướt tha lả lướt, trác việt yêu kiều, là cái bé gái.

Phía sau một người khôi ngô cao to, đầu toả sáng, hai tay xuyên tại trong túi, một bộ lười biếng dáng dấp.

Chính là Lý Hồng Tụ cùng sạch cổ Thánh giả.

Mọi người vừa thấy là hai người bọn họ, đều là lộ ra giật mình cùng vẻ kiêng dè.

Bầu không khí một cái trở nên có chút khẩn trương, sạch cổ Thánh giả nhất định là không thể trêu, đằng trước cô bé này cũng không biết là lai lịch gì, tựa hồ càng thêm không trêu chọc nổi.

“Thanh Huyền ca ca.”

Lý Hồng Tụ một cái liền thấy Dương Thanh Huyền, vui mừng bay tới.

Dương Thanh Huyền nói: “Hóa ra là các ngươi, ngươi cũng thật là lợi hại, một người sẽ phá hủy một toà đại điện.”

Lý Hồng Tụ cười nói: “Đại điện là chính mình sụp đổ, ta chẳng hề làm gì cả, chỉ là đem bên trong trái cây toàn bộ ăn, tựu tự hành sụp đổ.”

“Thập, cái gì? Trái cây?”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Ngươi ở bên trong không có gặp phải nguy hiểm không?”

Lý Hồng Tụ kỳ quái nói: “Không có a, vừa tiến vào đại điện, tựu biến ảo cảnh tượng, đi tới một cây to lớn đạo quả dưới cây, mặt trên kết ra mười mấy đạo quả, nhưng phẩm chất cao nhất chỉ có thất phẩm tiểu thừa. Ta tựu một người ở đằng kia ăn trái cây, sau đó vận công tiêu hóa, hút vào bên trong cơ thể. Cứ như vậy, dùng mấy ngày thời gian, đem trái cây ăn xong rồi, không gian tựu chính mình sụp đổ.”

Mọi người tất cả đều là há to mồm, từng cái từng cái ngây dại.

Làm sao chính mình tựu không có số may như vậy?

Tần Tiểu Vũ mạnh mẽ giẫm chân, cười khổ nói: “Người này so với người khác, tức chết người!”

Lý Hồng Tụ sững sờ nói: “Làm sao vậy, mọi người ăn trái cây ăn không vui sao?”

Lúc này mọi người mới phát hiện, Lý Hồng Tụ cảnh giới so với tiến nhập Thiên Vương mộ trước, tăng lên một tầng, đạt tới hai sao đỉnh cao.

Nghe nghe nàng vừa nói như thế, đều là đầy mặt rơi lệ.

Lý Hồng Tụ an ủi mọi người nói: “Không sao, nơi này đạo quả phẩm chất là thấp chút, nhưng tốt ở đạo quả nuốt phục không có tác dụng phụ, có ăn tổng so với không có ăn được.”

Này vừa an ủi, càng là để người trực tiếp khóc lên.

Dương Thanh Huyền nói: “Khái khái, Hồng Tụ, ngươi tiến vào vĩnh sinh điện, là thật điện sao?”

Lý Hồng Tụ lắc đầu nói: “Hẳn là hư điện, hóa hư là thật đại điện.” Nàng mắt phải bên trong hồng mang lóe lên, hiện ra quỷ dị Câu Ngọc, sau đó một cái tựu biến mất, nói: “Hóa hư là thật sau, tựu ngay cả ta đồng thuật đều không thể nhìn thấu. Cái kia đạo quả cây cần phải chính là này hư điện nguồn năng lượng, bị ta ăn sạch đạo quả sau, vì lẽ đó hư điện tựu vỡ.”

Tất cả mọi người ánh mắt nhất thời đồng loạt nhìn phía cuối cùng một toà đại điện.

Dương Thanh Huyền nói: “Đi thôi, Tô Lâm bọn họ cần phải tựu ở trong điện chờ chúng ta đấy.”

Nói xong, tựu trước tiên bay qua.

Tất cả mọi người theo sát phía sau, chỉ lo rơi xuống.

Ba toà hư điện toàn bộ hủy, Tô Bạch Thiên Vương nếu như có di vật lưu lại, tất nhiên tựu ở cuối cùng toà này thật trong điện, vì lẽ đó mỗi người đều báo lấy rất lớn kỳ vọng, không thể rơi xuống.

Mọi người vừa vào đại điện, tựu cảm nhận được xuyên qua không gian, Dương Thanh Huyền bước ra một bước, giống như là vượt qua mười triệu dặm giống như vậy, đi thẳng tới một vùng phế tích trước.

“Nơi này là...”

Tất cả mọi người vào bên trong sau, toàn bộ đều lấy làm kinh hãi.

Đặc biệt là đã trải qua Mạt Nhật Chi Chùy cái kia một kiếp võ giả, càng là hoảng sợ không thôi, cảnh tượng trước mắt, cùng Mạt Nhật Chi Chùy nơi cảnh tượng rất giống nhau, cần phải tựu là năm đó chiến trường.

Chỉ có điều trước mắt tình cảnh này, giống như là vừa rồi đánh xong không lâu cảnh tượng, trên hư không còn chảy xuôi sát khí mãnh liệt cùng oán khí, các loại mới mẻ thi thể còn ngổn ngang nằm trên đất, huyết dịch đều vừa rồi ngưng kết không lâu.

Tần Tiểu Vũ cả kinh nói: “Chuyện gì thế này?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Như là thời không đóng băng, Tô Bạch đem năm đó một trận chiến sau không gian, hoàn chỉnh bảo đảm lưu tại vĩnh sinh trong điện, đồng thời dùng quảng đại thần thông đóng băng thời không, để thời không tốc độ chảy cực kỳ chầm chậm.”

Ở đây không ít người đều đối với Thời Không pháp tắc có nghiên cứu, cảm ngộ bên dưới, tựu toàn bộ hiểu được.

“Năm đó đến cùng chuyện gì xảy ra?”

Đông Phương Cổ đầy mặt kinh hãi, ánh mắt rơi ở một bộ thi thể trên người, lộ ra vẻ khó tin, run giọng nói: “Đây là... Đây là...”

Bộ thi thể kia bên tán lạc hai nửa ngọc vỡ.

Đông Phương Cổ một cái lên trước, đem hai nửa ngọc vỡ liều cùng nhau, tiếp nơi cửa hoàn mỹ không may, sau đó lại đem thi thể trên dưới kiểm tra rồi một lần, nhảy ra một ít chứa đồ nguyên khí.

Một gã khác Đông Phương thế gia đệ tử ngất lịm nói: “Cửu Tiêu Quỳnh Ngọc?”

Đông Phương Cổ gật gật đầu, đầy mặt ngưng trọng nói: “Chính là ta Đông Phương thế gia bảo vật tổ truyền Cửu Tiêu Quỳnh Ngọc, ở mấy chục vạn năm trước đánh rơi, không nghĩ tới càng là hủy ở nơi đây.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2573: Bất Hủ Phong Bia, Gặp Lại Thần Lôi

“Đây là ta Lâm gia Hỏa Thần thương!”

“Trời ạ, người này là ta Thạch gia một vị trưởng lão.”

“Này tổn thương... Là Niêm Hoa Lâu tuyệt học thần thông Nhất Tiếu Chỉ.”

Mọi người tứ tán mở, dồn dập lật thi thể trên đất cùng chiến đấu dấu vết.

Không ít nhận ra là chính mình tông môn tiền bối.

Nhưng giật mình rất nhanh tựu chuyển hóa thành tham lam, mấy trăm người liều mạng ở trên mặt đất tìm kiếm, bắt đầu lật tới chính mình đời trước thi thể, còn sẽ đào hố chôn kĩ, hoặc là trực tiếp thiêu hủy, dập đầu mấy cái đầu.

Đến phía sau tựu không lo được này rất nhiều, căn bản bất kể là của ai thi thể, chỉ lật bảo vật, không vùi lấp, nhiều lắm thuận lợi thiêu hủy.

Trong không khí rất nhanh tựu tràn ngập đốt cháy thi thể mùi hôi thối.

“Đây là ta có Hùng thế gia truyền thừa cổ bảo Bất Hủ Phong Bia, nhanh trả cho ta!”

Một cái hố sâu bên trong, truyền đến kịch liệt tiếng đánh nhau.

“Ha ha ha ha, cổ bảo đều đến từ Hỗn Độn thời đại, nào có cái gì truyền thừa câu chuyện?”

Một âm thanh khác cười lớn không ngớt, hiển nhiên không ăn này bộ.

“Đáng chết! Đây là ở ta tiền bối trên người lưu lại đồ vật, nếu như thất lạc, để ta có mặt mũi nào đi gặp liệt tổ liệt tông.”

“Ngươi là đến khôi hài sao? Tổ tiên của ngươi thi thể đều bị ngươi làm bể, hoàn toàn không để ý, nhưng chỉ lo cổ bảo Bất Hủ Phong Bia, ta nhổ vào!”

Hố sâu chiến đấu càng ngày càng kịch liệt, không ngừng có cường đại ánh sáng phóng lên trời.

Như vậy va chạm chung quanh có thể thấy được, mấy trăm người ở trên mặt đất tản ra, khó tránh khỏi sẽ sản sinh xung đột, bắt đầu mọi người còn hòa hòa khí khí, đến phía sau tựu vật lộn sống mái.

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia hố sâu, lóe lên tựu bay vào bên trong.

Đánh nhau hai người đang ở ai nấy dùng thần thông, giằng co không hạ, một ông lão mặc áo trắng tay bấm quyết ấn, hóa ra một phương kết giới, mặt khác một người đàn ông tuổi trung niên nhưng là điều khiển một thanh chiến đao, mạnh mẽ phách ở kết giới trên, tiến vào lẫn nhau tiêu hao trạng thái.

Dương Thanh Huyền nhìn ông lão một chút, nói: “Cổ bảo cho ta.”

Ông lão mặc áo trắng hoàn toàn biến sắc, người đàn ông trung niên cũng đổi sắc mặt, trong mắt một mảnh nham hiểm.

Lão giả nói: “Thanh Huyền đại nhân, nơi đây đồ vật đều là vật vô chủ, ai lấy trước trước phải, này cổ bảo hiện tại là của ta rồi.”

Người đàn ông trung niên phẫn nộ quát: “Thả P! Ta có Hùng thế gia Bất Hủ Phong Bia, thế nhân đều biết, này bia chính là tộc ta trấn tộc chi bảo, há có thể ở ngoài lưu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hai vị đều nói xong? Là muốn ta tự mình động thủ tới lấy?”

Ông lão khí sắc mặt trắng bệch, nhưng lại không dám gắng gượng chống đỡ Dương Thanh Huyền, kêu lên: “Tốt, vật ấy tựu cho Thanh Huyền đại nhân, xem như là cho đại nhân một bộ mặt.”

Nói xong, một tay bấm quyết, tựu một điểm vệt trắng từ trong tay bay ra, hướng về Dương Thanh Huyền bắn đi.

Sau đó ông lão liền cười to mấy tiếng, rong chơi mà đi.

Người đàn ông trung niên vừa kinh vừa sợ, thu tay về trúng đao, nhìn Dương Thanh Huyền một chút, cũng thức thời nhanh chóng ly khai.

Dương Thanh Huyền đem vệt trắng nắm ở trong tay, thì trở thành một khối Ngọc Bia, không khỏi nhíu mày lại, bởi vì cái này ngọc bia toàn thể vô quang, mặt trên còn có thật nhiều ban ban điểm điểm hoa văn, không nhìn ra lý lẽ gì.

Đối với đầy đất thi hài cùng bảo vật, Dương Thanh Huyền cũng không động tâm, bởi vì ngoại trừ đan dược mức tiêu hao này phẩm ở ngoài, trang bị cùng công pháp hắn cũng không thiếu.

Chỉ là nghe nghe “Cổ bảo” hai chữ, lúc này mới có hứng thú, lại đây nhúng một tay.

Nhưng này kiện cổ bảo dáng dấp đúng là ra ngoài dự liệu của hắn, cũng không biết rõ ràng này Bất Hủ Phong Bia đến cùng tác dụng gì.

Đột nhiên một đạo lạnh lùng ánh mắt phóng tới.

Dương Thanh Huyền nhấc đầu nhìn tới, liền gặp được sạch cổ Thánh giả, nguyên bản vẫn là buông tuồng ánh mắt, nhưng bây giờ rơi ở Bất Hủ Phong Bia trên, trở nên ngưng tụ, nhưng chỉ là tinh đình điểm thủy giống như dừng lại hạ, cái kia lạnh như băng ánh mắt liền quét quá Dương Thanh Huyền, sau đó thu về.

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, liền đem Bất Hủ Phong Bia thu hồi, có thể dẫn tới sạch cổ Thánh giả chú ý đồ vật, chắc chắn sẽ có không nhỏ giá trị.

Hắn từ trong hố sâu bay ra ngoài, nhìn phía vô biên vô tận chiến trường đại địa.

Các loại xung đột bắt đầu kéo dài bạo phát, lớn nhỏ chiến đấu chung quanh có thể thấy được, sát khí bắt đầu ở trên chiến trường tràn ngập ra.

“Kỳ quái, như nơi đây là duy nhất thật điện, cái kia Tô gia đệ tử đi đâu rồi?”

Trên chiến trường những bảo vật này còn rải rác rơi trên mặt đất, chứng minh Tô gia đệ tử hoặc là chưa từng tới, hoặc là căn bản là không có lưu ý.

Dương Thanh Huyền đứng ở trên hư không, dùng Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn một vòng, sau đó thu về ánh mắt, hai tay bấm quyết, vận chuyển thiên diễn thuật.

“Cho phép, quy tắc, ò, bóc, mã...”

Trong miệng nói lẩm bẩm, trong tay quyết ấn theo mỗi một thanh âm mà biến hóa, ở trong hư không biến ảo ra tương ứng phù văn.

Chính là Hoàng Cực Kinh Thế Thư trên ghi lại thôi diễn phương pháp.

Rất nhanh, ở Dương Thanh Huyền hai tay của phía trước, biến ảo ra một đạo hư quang cảnh tượng, bên trong lờ mờ có thể thấy được Tô gia đệ tử, từng cái từng cái ngồi xếp bằng hư không, sắc mặt ngưng trọng, phảng phất ở trải qua thống khổ to lớn, có một luồng vô cùng lực lượng mạnh bao trùm tại chỗ có Tô gia đệ tử trên người.

Dương Thanh Huyền đột nhiên trợn to hai mắt, nghĩ muốn nhìn lại rõ ràng một ít, nhưng trong cơ thể kịch liệt chấn động, trước người hư quang cảnh tượng biến mất, “Phốc” phun ra một ngụm máu đến.

Càng bị Thiên Đạo phản phệ.

Dương Thanh Huyền trong cơ thể khí huyết phun trào, liều mạng thở hổn hển mấy cái, này thôi diễn phương pháp quá tổn thương thiên hòa, vì vậy đối với tự thân thương tổn rất lớn.

Hơn nữa thôi diễn đồ vật năng lượng cực mạnh, thì càng thêm dễ dàng phản phệ trở về, nhẹ thì trọng thương, nặng thì tan vỡ cũng có thể.

Hoàng Đình ở truyền thụ phương pháp này thời gian tựu luôn mãi từng căn dặn, không phải đến vạn bất đắc dĩ tuyệt đối đừng dùng.

Dương Thanh Huyền nhất thời hiếu kỳ, lần đầu thử nghiệm thôi diễn, liền trực tiếp bị trọng thương.

“Tô gia đệ tử cần phải tựu ở bên trong chiến trường này, kỳ quái, chiến trường tuy lớn, nhưng cũng không phải là vô cùng vô tận, hơn nữa thôi diễn bên trong ta cảm ứng được tựu ở cách đó không xa, đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Dương Thanh Huyền một mặt chữa thương, một mặt trở nên trầm tư.

Hắn lấy ra một ít tiểu thừa đạo quả, trực tiếp khi hoa quả ăn, từng cái từng cái nhét vào trong miệng.

Đột nhiên trên hư không truyền đến rung mạnh, "Ầm ầm" một tiếng nổ vang, một điểm lôi quang ở trời cao trên đại thả, bắn ra vô cùng ánh sáng, đem toàn bộ chiến trường chiếu sáng trưng.

Dương Thanh Huyền đột nhiên một khẩu nuốt đạo quả, kém một chút không có nghẹn chết, kinh hãi nhìn cái kia lôi quang trung ương, "Mạt Nhật Chi Chùy!"

Chính là lúc trước tự hành bay đi cây búa, không biết từ chỗ nào qua lại đi ra.

Cái kia chùy phía sau, lần thứ hai hiện ra trong suốt lão giả bóng người, bàn tay lớn nắm lấy chuỳ sắt, trực tiếp hướng về trên mặt đất kén hạ xuống, quát: "Đông quân! Trả mạng cho ta."

"Ầm ầm!"

To lớn lôi quang bạo nổ bắn mà xuống, như là một quả đinh sắt bị đập vào đại địa, sau đó đổ nát ra, hình thành Lôi Tinh hoàn hướng về bốn mặt khuếch tán.

Tất cả mọi người ở Mạt Nhật Chi Chùy xuất hiện chớp mắt, cũng đã tâm sinh cảnh giác, đặc biệt là những kinh nghiệm kia lúc trước chiến dịch người, càng là ngay lập tức tựu chạy mở.

Chỉ có một ít còn đang kịch đấu bên trong, hoặc là không biết trời cao đất rộng, không lo ngại gì võ giả, đối với Mạt Nhật Chi Chùy xuất hiện cũng không để ý.

Chờ cái kia một búa tuôn ra lôi quang nổ tung ra, mới nháy mắt từng cái từng cái tỉnh ngộ, kinh khủng muôn dạng, "Không!"

Âm thanh rất nhanh tựu yên diệt xuống.

Lôi quang tầng tầng khuếch tán, bao phủ bầu trời đại địa.

Dương Thanh Huyền từ lâu ở vạn trượng ở ngoài, dùng kim thân gắng gượng chống đỡ Lôi Tinh hoàn, trong đầu chỉ có một ý nghĩ: “Này cây búa mạnh như thế nào...”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2574: Bất Diệt Tàn Niệm, Năm Đó Cố Nhân

Lôi quang chi hải bên trong, đột nhiên nổi lên một mảnh vệt trắng.

Chính là cái kia lôi chùy đập xuống trung tâm, hiện ra một cái hình tròn to lớn kết giới, đem đầy trời hệ Lôi nguyên tố hướng về bốn mặt chen mở.

Tô gia hai mươi tên đệ tử ngồi xếp bằng bên trong, vây quanh một cái to lớn đài sen, trên mặt mỗi người đều mang theo vẻ thống khổ.

Chính giữa đài sen, một đạo côi cút bóng người ngồi xếp bằng bên trên, trắng bệch khoác ở phía sau vai, tay bấm quyết ấn, mang trên mặt một cái mặt nạ màu vàng, hai mắt nhắm nghiền.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, chỉ cảm thấy thân ảnh kia không phải sinh không phải chết, không nhìn ra chết sống trạng thái, hơn nữa mặt nạ màu vàng kim phòng ngự cực mạnh, đưa hắn Hỏa Nhãn Kim Tình cũng ngăn cản, không thể triển lộ hình dáng, trong lòng hắn thầm nói: “Người này chẳng lẽ chính là đông quân? Hoặc là Tô Bạch?”

Trong suốt ông lão một búa đánh rơi sau, toàn bộ chiến trường đều bị lôi quang gột rửa, biến thành một vùng bình địa, sở hữu Thánh Tông danh tộc đệ tử từng cái từng cái bị chấn tỉnh, đều hoảng sợ nhìn, không dám lên đến đây.

Đột nhiên, cái kia vây nhốt Tô gia mọi người màu trắng kết giới, “Răng rắc” một tiếng, mặt trên tựu hóa ra tảng lớn vết rạn nứt, "Ầm" một tiếng đổ nát.

Tô gia các đệ tử cùng cái kia đạo lẫm liệt dáng người, tất cả đều xuất hiện ở trên chiến trường.

Trong suốt ông lão tay cầm Mạt Nhật Chi Chùy, sấm sét lại bắt đầu "Bùm bùm" ngưng tụ, hóa thành từng đạo từng đạo tia lôi dẫn phun ra.

Tô Lâm đột nhiên hét lớn: "Hạ Hành Vân! Mau dừng tay, ở đây không phải đông quân, là nhà ta tổ tiên Tô Bạch tọa hóa thân thể!"

"Hạ Hành Vân... Đúng là hắn!"

Xi Hằng đầy mặt kinh ngạc, gặp Dương Thanh Huyền quăng tới hỏi ý kiến ánh mắt, lập tức giải thích: "Hạ Hành Vân là đã từng Luyện Tinh sư hiệp hội hội trưởng, Mạt Nhật Chi Chùy chính là ở hắn trong nhiệm kỳ đánh mất, không nghĩ tới là chết ở đây địa."

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nhìn không trung cái kia gần như trong suốt ông lão, lộ ra vẻ trầm tư.

"Tô Bạch..."

Hạ Hành Vân tự lẩm bẩm hạ, lập tức giận dữ nói: "Ngươi lừa ta! Ngươi cùng đông quân cùng tính một lượt kế ta, đi chết đi!"

Mạt Nhật Chi Chùy trên ánh sáng đại thả, vô số lôi quang bắn mạnh đi ra, đem thiên địa chiếu sáng một mảnh thảm đạm màu xanh, lập tức cây búa bị giơ lên thật cao, đột nhiên đập hạ!

Tô Lâm hoảng hốt, vội vàng nói: "Nhanh kết trận ngăn trở, muôn ngàn lần không thể để cho hắn tổn thương tổ tiên chân thân!"

Tô gia hai mươi tên đệ tử vội vàng tay bấm quyết ấn, mông mông linh quang từ trong cơ thể tràn ra, ở không trung hóa thành một cái chữ vàng thể hình kết giới, đem Tô Bạch chân thân cùng mọi người toàn bộ bao phủ bên trong.

“Ầm ầm!”

Sấm sét cuồng kích ở kết giới trên, năng lượng lập tức bị chữ vàng thân thể đặc biệt kết cấu phân giải khai, hướng về bốn phương tám hướng tản đi.

Nhưng Tô gia đệ tử vẫn là từng cái từng cái sắc mặt nhợt nhạt, có tai mũi bên trong bị chấn động ra máu tươi.

Hạ Hành Vân tuy rằng không thấy rõ mặt khuôn mặt, nhưng trên người tuôn ra tới mạnh mẽ sát khí, biểu minh hắn phẫn nộ tới cực điểm, lại là đem cây búa giơ lên thật cao.

Tô gia đệ tử từng cái từng cái sắc mặt khó coi, vừa nãy gánh vác một đòn, cũng đã hết mọi người toàn lực, trở lại một kích lời, sợ là lành ít dữ nhiều.

“Tô Lâm đại nhân, không bằng tựu dùng vừa rồi kế thừa một chiêu, đưa này lão đầu quy thiên.” Một người đàn ông tuổi trung niên trên mặt xẹt qua tàn khốc, đề nghị nói ra.

Tô Lâm khuôn mặt co quắp hạ, nhìn phía trời cao trên, có chút do dự không quyết định.

“Dừng tay.”

Đột nhiên một thanh âm ở trời cao trên vang lên, đầy trời lôi đình hơi ngưng lại, Hạ Hành Vân càng thật sự dừng tay lại, tựa hồ mười phần nghe lời.

Tô Lâm bọn người là sợ hết hồn, vội vàng xoay người lại, bởi vì âm thanh kia chính là tới từ phía sau bọn họ, đã tọa hóa Tô Bạch chân thân.

Sở hữu Thánh Tông danh tộc đệ tử không không ngạc nhiên.

Tô Bạch chân thân vẫn như cũ lặng lặng bàn ngồi ở đó, tay bấm quyết ấn, hai mắt nhắm nghiền, cũng không thấy hắn môi động, âm thanh liền từ thân thể bên trong quanh quẩn mà ra.

“Ta vẫn cho là là ngươi liên thủ đông quân hại ta, hiện tại mới hiểu được, hóa ra là chúng ta đều bị đông quân hại.”

Càng để mọi người khiếp sợ là, thanh âm này... Tinh tế ôn nhu, không hề giống là nam tử, lẽ nào...

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, đem Tô Bạch thân thể đường viền cùng khuôn mặt, cùng với hai mắt phụ cận, đều nhìn thật sự, cái kia mảnh khảnh da dẻ cùng lông mi thật dài, xác thực không giống như là nam tử.

“Tô Bạch Thiên Vương dĩ nhiên là nữ...”

Vô số Thánh Tông danh tộc đệ tử đều lộ ra vẻ giật mình, “Có thể hay không nghĩ sai rồi?”

Sạch cổ Thánh giả đục ngầu trong tròng mắt, lộ ra một tia tinh mang, nhìn phía trước hai bóng người, tựa hồ nhớ lại một tia hồi tưởng.

Hạ Hành Vân quát: “Ngươi cho rằng hai câu ba lời, là có thể để ta tin tưởng sao?”

Tô Bạch than thở: “Chúng ta đều đã chết, chỉ là một tia không cam lòng ý chí còn sót lại ở trong thiên địa, vạn năm không thay đổi, ý chí như thế nào lại nói dối đây.”

Hạ Hành Vân dừng lại chớp mắt, quát ầm lên: “Ta không cam lòng a! Báo thù, ta muốn báo thù!”

Phẫn nộ bên dưới, Mạt Nhật Chi Chùy ở hư không vung vẩy, vô số sấm sét bắn mạnh đi ra, ở trong thiên địa không ngừng nổ ra, "Ầm ầm!"

Thánh Tông danh tộc đệ tử tất cả đều liều mạng né tránh, sợ mình xui xẻo bị lôi đánh trúng.

Tô Bạch nói: "Hạ Hành Vân, không dùng phẫn nộ, Thiên Đạo có tuần hoàn, ngươi cơ hội của ta đến."

Hạ Hành Vân nói: "Cơ hội gì?"

Tô Bạch nói: "Đông quân đã tới."

Lời này vừa nói ra miệng, đầy trời Lôi Bạo chớp mắt đình chỉ.

Thiên địa trong nháy mắt rơi vào cực tĩnh.

Tất cả mọi người là không tên căng thẳng, thần thức cảm ứng phóng tới to lớn nhất.

Tựu liền sạch cổ Thánh giả cũng nhíu mày lại, lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Lý Hồng Tụ nói: "Đông quân đã tới? Thiên Vương mộ lối vào, có Hàng Trần đại nhân cùng vi Thanh thúc thúc bọn họ canh gác, còn có Thánh Tông danh tộc Thánh giới binh quyền, này đông quân không cách nào từ bên ngoài vào đi?"

Lời vừa nói ra, lập tức nhắc nhở mọi người.

Lẽ nào này đông quân cũng là ở Thiên Vương mộ bên trong đợi mấy trăm ngàn năm cũng không có đi ra ngoài?

"Ha ha, không hổ là ta hết sức thưởng thức nữ nhân nha, cho tới giờ khắc này vẫn là như vậy ưu tú."

Mọi người kinh ngạc bên dưới, chỉ thấy trên hư không sóng năng lượng, chậm rãi hóa ra một vệt bóng đen, toàn thân bao ở áo bào đen bên trong.

Nhưng thanh âm kia nhưng là nữ tử...

“Chẳng lẽ là mài kính người...”

Tất cả mọi người là sắc mặt quái dị nghĩ đến.

“Thanh âm này...”

Hạ Hành Vân quát lên: “Tô Bạch, ngươi lừa ta!”

“Ha ha, ngu xuẩn vật, nàng cũng không có lừa ngươi, chỉ là chính ngươi quá ngu a.”

Người áo bào đen châm chọc lên, mũ trong túi xẹt qua một tia khinh miệt ánh sáng.

Dương Thanh Huyền trong lòng bỗng nhiên chấn động, thanh âm này dĩ nhiên cùng Tô Bạch thanh âm giống như đúc.

Tô Bạch chân thân vẫn như cũ ngồi xếp bằng trên đài sen, không có bất cứ động tĩnh gì, chỉ là hơi gió thổi lất phất tóc, ở phía sau nhẹ nhàng bồng bềnh.

Hạ Hành Vân cả kinh nói: “Chẳng lẽ là...”

“Ha ha, rốt cục để ngươi đoán được sao? Ngu xuẩn vật.”

Người áo bào đen đem trên người áo khoác một trảo, quăng ở sau lưng, chân thân nháy mắt bày ra, càng là một tên anh vũ nữ tử, thân mang quần dài cùng một đầu tóc bạc, ở trong hư không bồng bềnh, cái kia tinh xảo không tìm được một tia tỳ vết nào trên gương mặt, khóe miệng ngậm lấy một tia khinh thường châm biếm.

Sạch cổ Thánh giả hai con ngươi đột nhiên co rụt lại, lộ ra vẻ khiếp sợ.

Nữ tử cười lạnh nói: “Hạ Hành Vân, bây giờ minh bạch sao? Tô Bạch này là thân thể hoàn mỹ, sớm đã là ta nữa à.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2575: Tặng Ta Thu Thủy Ý, Trả Ngươi Thiên Đế Chỉ

Nữ tử thánh khiết trên mặt, lộ ra lãnh ngạo mà trang nghiêm vẻ mặt, một đôi ánh mắt nhìn thẳng Tô Bạch.

Hai cỗ hoàn toàn tương tự thân thể, một bộ lâm lập trưởng không, một bộ ngồi xếp bằng đài sen.

Cứ như vậy xa xa tương đối, phảng phất cách không mấy năm ánh sáng.

Tô Bạch thân thể vẫn như cũ không nhúc nhích, chỉ có âm thanh ở trong hư không vang lên, "Những năm gần đây, ngươi qua được chứ."

Nữ tử trên mặt biểu hiện cứng lại rồi, lộ ra vẻ ngạc nhiên, cau mày nói: "Rất tốt." Khóe miệng hơi vung lên, khinh bỉ nói: "Tô Bạch, ngươi sẽ không còn đối với ta mối tình thắm thiết chứ? Vậy thì thật để ta thất vọng rồi."

Tô Bạch nói: "Có yêu trước sau tồn tại, bất luận trải qua bao nhiêu vạn năm, ngươi thủy chung là cái kia để ta vẫn lấy làm kiêu ngạo Đông Cung Lệ."

"Đông Cung Lệ?"

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, thầm nghĩ: "Đây chính là tên Đông Quân sao? Đông Cung cái họ này mười phần cổ xưa, tựa hồ đã từng ở Thánh Tông danh tộc bên trong từng xuất hiện."

Sạch cổ Thánh giả nhưng là hoàn toàn biến sắc, hai con mắt bắn ra tinh mang, phảng phất không thể tin được.

Một ít Thánh Tông danh tộc đệ tử cũng tựa hồ nghĩ tới điều gì, đều là kinh hãi không thôi, “Đông Cung thế gia lại vẫn có huyết mạch lưu lại?”, “Chính là cái kia trong một đêm đột nhiên mất mạng Đông Cung thế gia?”, “Mục Hải Vực Giới bên trong nhất là cổ xưa danh tộc một trong, năm đó biến mất cực kỳ thần bí, nhưng nguyên lai còn ở vực giới bên trong hành tẩu.”

Đông Quân khẽ mỉm cười, nói: “Tô Bạch, ngươi báo ra tên của ta đến, là hi vọng để này chút Thánh Tông danh tộc đệ tử tra được chút gì, sau đó báo thù cho ngươi sao?”

Tô Bạch nói: “Ngươi như vậy ưu tú, này chút Thánh Tông danh tộc đệ tử ở trong mắt ngươi như cặn bã giống như vậy, ngươi sẽ để ý sao? Ta chỉ là hoài niệm danh tự này thôi.”

Đông Quân nói: “Ta cũng hết sức yêu thích đã từng cái kia chính mình đây, chỉ là năm tháng trở về không được, ta cũng không trở về.”

Tô Bạch nói: “Mỗi một cô gái trong lòng nhớ mãi không quên, thậm chí căm hận muốn giết chết cái tên đó, đều đã từng là đạp bảy màu tường vân mà đến, rọi sáng quá toàn bộ thế giới người.”

[truyen cua tui | Net ≫

Đông Quân ánh mắt hơi ngưng, nhìn Tô Bạch, nói ra: “Cám ơn ngươi.”

Tô Bạch nói: “Hẳn là ta cám ơn ngươi. Đã từng rọi sáng quá thế giới của ta, để ta ở điểm cuối của sinh mệnh thời gian trong, để lại yêu dấu vết. Bất luận sau đó ra sao, cùng với hiện tại làm sao, ta đều cảm tạ ngươi.”

Đông Quân nói: “Không cần, ngươi phải cảm tạ người kia, đã không tồn tại.”

Tô Bạch nói: “Trong mấy trăm ngàn năm nay, ta tàn niệm bất diệt, chỉ là vì thấy ngươi cuối cùng một mặt, đồng thời đưa ngươi ba cái lễ vật.”

“Ồ?”

Đông Quân trong mắt mỉm cười, nói: “Thật không hổ là ta nhìn trúng nữ nhân, hết sức lệnh ta mong đợi đấy. Lễ vật này, có thể để cho ngươi tàn niệm tản đi sao?”

Tô Bạch nói: “Ngươi hết sức hi vọng ta tản đi sao.”

Đông Quân nói: “Quá khứ người và sự việc, tựu làm cho nàng vĩnh viễn lưu tại quá khứ được rồi.”

“Được rồi, ta sẽ để đi qua, toàn bộ lưu tại quá khứ, tất cả mỹ hảo cùng không mỹ hảo, trần quy trần, thổ quy thổ.”

Tô Bạch thanh âm nói xong.

Tô gia hai mươi tên đệ tử nhanh chóng tản ra, trình một cái hình tròn to lớn, đem Đông Quân vây vào giữa.

Đông Quân cười nói: “Tô Bạch, lễ vật của ngươi không phải là này hai mươi cái tạp ngư chứ? Ngươi đây là muốn cười chết ta, sau đó kế thừa ta mấy triệu Tinh Hạo Thạch di sản sao?”

Tô Lâm tay kết kiếm quyết, giơ cao khỏi đỉnh đầu, quát lên: “Mở trận!”

Mười chín tên khác đệ tử riêng phần mình bấm quyết, một mảnh mênh mông kiếm ý nhất thời mịt mờ mà sinh, liền tiếp thành một mảnh kiếm hải.

Mỗi một tên Tô gia đệ tử chân thân, tựu dường như một thanh kiếm sắc, trở thành toàn bộ đại trận một bộ phận.

Đông Quân ngưng tiếng nói: “Thu Thủy Kiếm ý?”

Tô Bạch nói: “Năm đó ngươi ở Thiên Thu ảo cảnh Thái Vũ không có chữ bia trước, từng tìm hiểu ra này Thu Thủy Kiếm ý, nhưng tiếc là cự ly đạo pháp còn có một bước. Sau đó ngươi và ta ở Dao Trì gặp gỡ, ngươi đem kiếm này ý truyền thụ cho ta, làm ngươi ta tín vật đính ước. Ta vẫn luôn ở khổ sở suy nghĩ cái kia bước cuối cùng, rốt cục không phụ nỗ lực, được đại thành. Vốn là nghĩ ở ngươi và ta kết hôn thời gian sẽ nói cho ngươi biết, chỉ tiếc, không có chờ đến ngày đó. Vì lẽ đó này Thu Thủy Kiếm ý, làm ta tiễn ngươi cái thứ nhất lễ vật, bù đắp năm đó tiếc nuối.”

Tô Lâm bọn người trên thân kiếm ý run không ngừng, lẫn nhau liền thành một vùng, biến ảo ra mênh mông Thu Thủy, như một đôi hữu tình chi mắt, sáng sủa chiếu nhân.

Lý Hồng Tụ động dung nói: “Này Đông Quân rốt cuộc là ác độc biết bao tâm địa a, Tô Bạch như thế yêu hắn, hắn dĩ nhiên đoạt thân thể của đối phương.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hồng Tụ, ngươi nhớ kỹ, thiên cổ tới nay, chỉ có Thái Dương cùng nhân tâm không thể nhìn thẳng.”

Lý Hồng Tụ sửng sốt hạ, cái hiểu cái không gật gật đầu.

Tất cả mọi người là khẩn trương trợn to hai mắt, nhìn cái kia kiếm ý chảy xuôi, dĩ nhiên là Đông Cung Lệ ở Thái Vũ không có chữ bia trước lĩnh ngộ, như vậy này Đông Cung Lệ năm đó thiên phú chắc cũng là vương giả.

Mà Tô Bạch dĩ nhiên hoàn thiện chiêu này bước cuối cùng, nói cách khác diễn hóa ra đạo pháp.

Có thể chính mắt thấy được đạo pháp chi chiêu, bất kỳ một tên võ giả đều sẽ nhiệt huyết sôi trào.

Hạ Hành Vân tay cầm lôi chùy, dĩ nhiên bất ngờ không có hé răng, lặng lặng đứng ở trời cao trên, đem chiến trường giao cho

Đông Cung Lệ cùng Tô gia đệ tử.

Dương Thanh Huyền càng là đem Hỏa Nhãn Kim Tình vận chuyển tới cực hạn, hắn không chỉ có tự thân nắm giữ một chiêu đạo pháp, hơn nữa bản thân Kiếm đạo trình độ cực cao, giờ khắc này gặp được Thu Thủy Kiếm ý hiện ra, càng là hai mắt trợn tròn, một nháy mắt không nháy mắt.

Ở hai mươi tên Tô gia đệ tử bầu trời, hiện ra rậm rạp chằng chịt vô số kiếm quang, như Thu Thủy thời gian đến, Bách Xuyên Quán Hà.

Dương Thanh Huyền hai con ngươi co rụt lại, lờ mờ gặp được này trong kiếm ý, có hai đạo tuyệt đại dáng người, ở Dao Trì múa kiếm, nam tử tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu, ngọc thụ lâm phong, nữ tử tư thế hiên ngang, chính là Tô Bạch.

Dương Thanh Huyền thất kinh không ngớt, Tô Bạch càng đem chính mình hồi tưởng cũng hóa vào đến trong kiếm ý, phàm là tiến vào kiếm ý lĩnh ngộ bên trong người, đều có thể quan sát đến Dao Trì múa kiếm.

Rất nhiều Thánh Tông danh tộc đệ tử đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Đông Quân sắc mặt cũng trở nên hơi khó coi, ngưng mắt nhìn cái kia Thu Thủy Kiếm ý, phảng phất ở đáy lòng hắn nhấc lên gợn sóng.

“Xuất kiếm!”

Tô Lâm bỗng nhiên hét lớn một tiếng, hai mươi tên Tô gia đệ tử trên người chân nguyên, nháy mắt bị rút lấy hết sạch, kéo dài không tuyệt, vô cùng vô tận kiếm ý chớp mắt sinh thành, tất cả mọi người không khỏi là tâm thần chấn động, hoàn toàn bị cái kia Đạo ý hấp dẫn tới.

“Thiên hạ chi nước, lớn lao Vu Hải. Vạn Xuyên về chi, chẳng biết lúc nào dừng mà không doanh. Vĩ lư để lộ chi, chẳng biết lúc nào đã mà không kém. Xuân thu bất biến, nước hạn không biết. Này qua sông sông hàng ngũ, không thể làm số lượng số.”

Tô Bạch thanh âm ở đằng kia trong kiếm ý từ từ vang lên, ôn nhu mềm nhũn, cũng như này nước chi mềm mại vô hình.

“Tốt, tốt, không hổ là ta đã từng yêu thích qua nữ nhân.”

Đông Quân trong đôi mắt, một cái toả hào quang rực rỡ, cười nói: “Món lễ vật này ta hết sức yêu thích. Chỉ là đáng tiếc, để hai mươi cá mặn triển khai ra, thật sự là có nhục này một chiêu, nhưng bản Quân vẫn là nguyện bị.”

Đông Quân giơ tay lên, trong mắt lóe lên vẻ hưng phấn, nói ra: “Ngươi tiễn ta Thu Thủy Kiếm ý, cái kia ta lợi dụng năm đó ngươi tặng trời ơi đế chỉ làm đáp lễ.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2576: Đỉnh Cao Chiến Ý, Ân Oán Tình Cừu

Đông Quân một chỉ giơ lên, phía sau lập tức hiện ra một vị thân ảnh khổng lồ, như quân lâm thiên hạ Đế giả, ẩn chứa vô thượng ảo diệu một chỉ trong khoảnh khắc điểm ra.

Đầu ngón tay hóa ra vô số vòng xoáy, đem trọn cái càn khôn thế giới toàn bộ chứa đựng đi vào, bên trong đất trời chỉ còn lại này một chỉ, từ cái kia chí cao vô thượng bóng người bên trong điểm hạ.

“Ầm ầm!”

Thiên Đế một chỉ chậm rãi điểm vào Thu Thủy Kiếm ý bên trong, khuấy trăm sông loạn lưu, Thu Thủy phá nát, mảng lớn thủy nguyên đổ nát vì là kiếm khí, ở trời cao thượng tán mở, hóa thành kiếm khí chi vũ dồn dập đánh rơi.

“Xì xì!”

Thiên địa càn khôn đều bị vỡ nát vạn kiếm cắt rời mở.

Dương Thanh Huyền đám người không khỏi kinh hãi, vội vàng thả ra chân khí hộ thể, đem này chút mưa kiếm chặn cách người mình.

Nhưng không ít một sao Thiên Giới dĩ nhiên hoàn toàn không chống đỡ được, bị mưa kiếm trực tiếp xuyên thủng, tại chỗ nổ chết.

Các môn các phái kinh hãi bên dưới, vội vàng để cường giả đẩy lên một mảnh kết giới, đem tất cả mọi người hộ tống ở bên trong, này mới giảm thiểu thương vong.

“Thật là mạnh mẽ bá đạo một chiêu! Lại cũng là đạo pháp!”

Dương Thanh Huyền nội tâm kinh hãi không thôi, đây là hắn lần thứ nhất gặp được đạo pháp quyết đấu, hai người phân biệt ở kiếm ý cùng chỉ pháp trên lĩnh ngộ, giống như là đại lộ.

Chỉ tiếc Tô gia hai mươi tên đệ tử liên thủ kết trận, vẫn như cũ không đủ để phát huy ra Thu Thủy Kiếm ý sức mạnh, bị Đông Quân dễ dàng áp chế.

“Phốc phốc!”

Tô Lâm đám người từng cái từng cái phun ra máu, kêu thảm bị đánh bay ra ngoài.

Bọn họ tiến nhập vĩnh sinh điện lâu như vậy, chính là ở thu được Tô Bạch truyền thừa, chỉ là cái kia kiếm ý quá mạnh, lấy tư chất của bọn hắn nhận không tiếp được, này mới để hai mươi người đồng thời tiếp nhận.

Nhưng chung quy vẫn là tạm được, liên thủ kết trận triển khai, vẫn là không ngăn được Đông Quân một chỉ.

“Tô Bạch, ngươi có lòng. Tuy rằng này hai mươi cái cá mặn thi triển xiêu xiêu vẹo vẹo, nhưng ngươi dùng tâm tư ta đều tiếp nhận được. Phần lễ vật này, ta hết sức yêu thích.”

Đông Quân khẽ mỉm cười, phất tay áo mà đứng.

Tô Bạch thanh âm truyền đến, nói ra: “Cái thứ hai lễ vật, ngươi biết càng yêu thích.”

Cái kia Tô Bạch ngồi xếp bằng đài sen, đột nhiên nở rộ hào quang màu vàng óng, bên trong vẫn chưa từng nhúc nhích Tô

Bạch, càng chậm rãi mở mắt, một đôi sáng sủa mắt to xinh đẹp, như là Tinh Thần một dạng chói mắt, lộ ra ở tất cả mọi người trước mặt.

Dương Thanh Huyền nội tâm hơi ngưng lại, đây mới thật sự là Tô Bạch, nắm giữ như vậy không linh nữ tính vẻ đẹp, mà Đông Quân giờ khắc này chiếm cứ Tô Bạch thân thể, trong mắt nhưng là nhiều hơn một lau tà khí.

“Cái thứ hai lễ vật, chính là ta suốt đời cuộc chiến ý, Đông Quân, trần quy trần, thổ quy thổ, theo ta đồng thời vào A Tị Vô Gian đi.”

Trên đài sen Tô Bạch một cái đứng thẳng lên, tay phải vồ một cái, một thanh màu vàng chiến thương hiện ra, cường đại khó có thể tưởng tượng sức mạnh từ trong đài sen tuôn ra, không ngừng rót vào đến thân thương bên trong.

Đông Quân rốt cục đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Ngươi đem sức mạnh cuối cùng...”

Tô Bạch nói: “Năm đó bị ngươi dùng diệt hồn phù đánh tan hồn phách, may mà ta đã tu luyện tới Hóa cảnh, trốn một hồn, nhưng tự biết khó sống, liền đem suốt đời sức mạnh phong ấn ở đây nhị sen cùng chiến thương bên trong, toàn bằng một luồng ý chí chống được hiện tại, chính là vì đưa cho ngươi này cái thứ hai lễ vật, ta suốt đời cuộc chiến ý!”

Dương Thanh Huyền đám người không không ngạc nhiên, này chiến ý đồng thời, hầu như nghiền ép thiên địa, chấn mỗi người khó thở, trong lòng như là đè ép một khối đá tảng, khó chịu nói không ra lời.

Dương Thanh Huyền vội vàng vận chuyển Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, này mới hơi hơi dễ chịu một ít, nhưng loại này đủ để trấn áp thiên địa ý chí, nhưng là cho hắn lớn lao chấn động.

“Này ý chí... Hóa ra là nàng...”

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên hiểu ra, mới vừa tiến vào Thiên Vương mộ bên trong, đánh bại Cơ Dạ Phong sau, tự mình một người tu luyện mấy ngày, sau khi xuất quan liền phát hiện đến tựa hồ có ý chí nhìn chăm chú vào hắn, chỉ là thái quá mờ ảo, không cách nào xác nhận.

Giờ khắc này Tô Bạch chiến ý vừa ra, giờ mới hiểu được, nguyên lai mình một sớm đã bị Tô Bạch theo dõi, như vậy xem ra, này Thiên Vương mộ bên trong phát sinh tất cả, đều ở Tô Bạch cảm ứng bên dưới.

Cái cũng khó trách vì sao Đông Quân đến, Tô Bạch có thể cái thứ nhất biết.

“Thật là không nổi bố trí a.”

Đông Quân đầy mặt thán phục, hai tay kết ra hình một vòng tròn dấu ấn, chặn ở trước người.

“Ầm ầm!”

Tô Bạch một thương, mạnh mẽ điểm ở dấu ấn trên, bắn ra trời long đất lở uy năng.

“Ầm ầm ầm!”

Toàn bộ hư không đổ nát, vạn vật nát tan.

Dương Thanh Huyền cả kinh kêu lên: “Không được! Chạy mau.”

Nhưng trong chớp mắt này, có mấy người phản ứng lại đây? Nháy mắt đã bị to lớn dư âm nuốt hết.

Dương Thanh Huyền chính mình cũng là được to lớn xung kích, một cái đã bị chấn động bay ra ngoài.

“Nguồn sức mạnh này... Chỉ là dư âm cũng không ngăn nổi sao?”

Bay không biết bao xa, Dương Thanh Huyền mới đột nhiên giữ vững thân thể, vận chuyển Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, cường hành định ở không trung, hoảng sợ nhìn phía trước.

Xa xa vẫn như cũ ánh sáng đại thả, như là một vòng màu vàng Thái Dương, phóng ra chói mắt hào quang.

Đông Quân cùng Tô Bạch hai người giằng co không hạ, hình thành to lớn linh áp, để này một vùng không gian nhanh chóng sụp xuống.

“Tô Bạch, ta tới giúp ngươi một tay!”

Hạ Hành Vân hét lớn một tiếng, xoay vòng Mạt Nhật Chi Chùy tựu mạnh mẽ cuồng kích hạ xuống.

Cây búa phảng phất so với bình thường trở nên lớn mấy phần, mặt trên từng vòng màu đỏ lôi quang, mạnh mẽ đập hạ.

Hồng lôi ở không trung mang ra hoa mỹ đuôi, mạnh mẽ đánh về phía Đông Quân đỉnh đầu.

Đông Quân hai tay đều bị Tô Bạch chế trụ, căn bản không cách nào nhúc nhích, mi tâm lóe lên bên dưới, hiện ra một tấm huy chương, nháy mắt tựu phân giải khai, hóa thành một cái áo giáp bao phủ toàn thân, đầu cũng có Kim Cô vờn quanh.

“Ầm ầm!”

Lôi chùy đập ở đằng kia Kim Cô trên, cường đại lôi điện chi lực nháy mắt xuyên thủng áo giáp, vô số hồng lôi cuồn cuộn không ngừng từ Đông Quân đỉnh đầu tràn vào, lại từ toàn thân chảy ra.

Cái này áo giáp “Đùng” một tiếng, tựu đổ nát rơi.

Đông Quân cả người run rẩy hạ, khóe miệng tràn ra một tia máu tươi, cười gằn nói: “Hạ Hành Vân, tựu liền ngươi đã lưu lại rồi tàn niệm, cứ như vậy không cam lòng chính mình chết đi sao?”

Hạ Hành Vân lạnh lùng nói: “Thiệt thòi ta cùng Tô Bạch tín nhiệm đối với ngươi, ngươi lại một đã sớm suy nghĩ xong mưu coi như chúng ta!”

Đông Quân hừ nói: “Vạn cổ tới nay, ta mưu tính nhiều người lắm, các ngươi hai cái lại đáng là gì?”

Đông Quân thân thể không ngừng gặp sét đánh, lại chịu đến Tô Bạch chiến ý cường đại áp chế, thất khổng bên trong đều chảy ra máu, nhưng trong mắt lại không có một vẻ bối rối, lạnh lùng nói: “Đã như vậy, ta tựu lại đưa các ngươi một lần lại có làm sao?”

Kết ấn hai tay một cái biến hóa, ở hai trong tay, hiện ra một khối Mỹ Ngọc, tỏa ra mông mông linh quang.

Này ngọc vừa ra, Dương Thanh Huyền trong lòng không tên “Hồi hộp” một cái.

Cách đó không xa lại truyền tới “Oanh” một tiếng vang thật lớn.

Vẫn cùng sau lưng Lý Hồng Tụ sạch cổ Thánh giả, trực tiếp hai chân giẫm một cái, tựu bắn ra đi ra ngoài, hai con mắt tuôn ra tinh mang, quát lên: “Quả nhiên là ngươi, chưởng giáo!”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, “Hắn chính là chưởng giáo? Nhưng là...” Căn bản không thể tin tưởng.

Đông Quân trong hai tay Mỹ Ngọc, trực tiếp hóa thành một thanh kiếm sắc, ở không trung xoay tròn, nhất thời đem Tô Bạch chiến ý chém nát.

Chương 2577: Duy Nhất Hi Vọng, Lừa Dối

"Ầm ầm ầm!"

Trong thiên địa vang lên nổ vang, nguyên bản tựu hỗn loạn không chịu nổi càn khôn, lần thứ hai rơi vào điên đảo.

Mỗi người đều cảm thấy cả người một nhẹ, cái kia loại trấn áp vạn vật đáng sợ ý chí, ở Đông Quân nhẹ nhàng vung ra một kiếm sau, tựu đột nhiên đổ nát đi.

"Hỗn Độn linh bảo..."

Dương Thanh Huyền khiếp sợ nhìn chằm chằm chuôi này tiểu kiếm, mặt trên sức mạnh hắn chưa từng cảm ứng qua, nhưng nhưng chẳng biết vì sao, nội tâm nhưng vô cùng rõ ràng, đó là Hỗn Độn linh bảo.

Tô Bạch mặt nạ trên mặt bóc ra, lộ ra kinh ngạc khuôn mặt, lập tức hóa thành cười khổ, "Không nghĩ tới ngươi luyện hóa Thái Tố Thiên Cơ Ngọc, ta tính sai."

"Không, ngươi đã hết sức ưu tú, chỉ có điều ngươi gặp là ta, an tâm đi thôi, bộ thân thể này ta sẽ vẫn giữ lại, làm đối với ngươi tốt nhất nhớ nhung, chỉ tiếc, ta không thu được ngươi thứ ba món lễ vật."

Đông Quân một chưởng hướng về trước vỗ tới.

Tô Bạch chiến thương nhất thời bị đánh bay, toàn bộ thân hình không ngừng về phía sau bay đi, sau đó một điểm điểm hóa làm trong suốt, cuối cùng tiêu tan hư không.

“Chưởng giáo! Quả nhiên là ngươi, nguyên lai ngươi là Đông Cung Lệ!”

Sạch cổ Thánh giả một cái xuất hiện sau lưng Đông Quân, đột nhiên một quyền đảo ra, tấn công về phía Đông Quân áo lót.

Hư không ở cú đấm này hạ bị xoay chuyển, trời cao trên mấy người bóng người xem ra đều hóa thành hình tròn.

“Hừ, lại là ngươi này chỉ lão ô quy.”

Đông Quân bóng người loáng một cái, liền tránh thoát đòn đánh này, cười lạnh nói: “Ta trước tiên thu thập lão thất phu này, lại tới thu thập ngươi.”

Nói xong trường kiếm loáng một cái, trên người nguyên tố “Sét” nháy mắt tiêu tan, nhất kiếm nữa vung chém xuống đi.

Hạ Hành Vân nguyên bản tựu trong suốt bóng người, bỗng chốc bị chém thành hai đoạn.

Mạt Nhật Chi Chùy mất đi sự khống chế, từ giữa bầu trời rơi xuống.

Nguyên bản Tô Bạch cùng Hạ Hành Vân đều chỉ là một luồng ý chí biến thành, ở Thái Tố lực lượng hạ bị tan rã đổ nát, nhất thời tiêu tan không còn hình bóng.

Sạch cổ Thánh giả sốt sắng, huy động liên tục số quyền, phun ra ra vô số kim quang, bao phủ toàn bộ trời cao, nhưng đều bị Đông Quân dễ dàng tránh thoát.

“Hừ, lão ô quy, lần trước Hàng Trần ở, mới không muốn ngươi xem trọng, lần này tựu trước hết là giết ngươi.”

Đông Quân thần sắc trên mặt rùng mình, tựu cầm kiếm bổ tới.

Sạch cổ Thánh giả hoảng hốt, không dám cứng rắn địch này Hỗn Độn linh bảo, vội vàng lắc mình tránh ra, đồng thời ý thức được xảy ra vấn đề, như vậy chiến đấu kịch liệt, toàn bộ Thiên Vương mộ đều gần như đổ nát, bên ngoài không thể một chút động tĩnh đều không, sợ là bên ngoài cũng xảy ra trạng huống gì.

Sạch cổ Thánh giả hét lớn: “Lý Hồng Tụ, khối ngọc bội kia!”

Hắn là chỉ Hàng Trần cho Lý Hồng Tụ cái viên này ngọc bội, vốn cho là chỉ là làm điều thừa, lại không nghĩ rằng thành liên hệ ngoại giới duy nhất hi vọng.

Lý Hồng Tụ gấp vội vàng lấy ra ngọc bội, đột nhiên cảm ứng được Đông Quân ánh mắt, sợ đến cả người run run một cái, hướng về lùi lại mấy bước, hơi dùng sức liền đem ngọc bội bóp nát tan.

Đông Quân hừ một tiếng, nói: “Phiền phức, ta nhìn thiên phú của ngươi cực cao, sợ là không kém Dương Thanh Huyền, nhưng ta tạm thời còn không nghĩ trêu chọc ngươi người sau lưng, lần này liền do được ngươi.”

Nói xong, liền không quản Lý Hồng Tụ, tiếp tục hướng sạch cổ Thánh giả công tới.

Dương Thanh Huyền trong lòng nhút nhát, tựa hồ chính mình vẫn luôn là người này mục tiêu, từ hắn đoạt xác Tô Bạch đến nhìn, chẳng lẽ là muốn chiếm thân xác chính mình?

Vừa nghĩ tới đó, nhất thời sắc mặt trắng bệch.

Hơn nữa càng nghĩ càng thấy được có thể, nhìn trên bầu trời tranh đấu, hi vọng sạch cổ Thánh giả có thể đem người này diệt trừ, nhưng chiếm cứ nhưng vừa vặn ngược lại, sạch cổ Thánh giả không ngừng rơi vào hiểm cảnh, có thể tự vệ không chết thế là tốt rồi.

Dương Thanh Huyền ánh mắt nhìn phía xa xa, bóng người lóe lên tựu bay qua.

Hạ Hành Vân bị chém giết sau, Mạt Nhật Chi Chùy thành vật vô chủ, tựu rơi xuống ở phía trước.

Vừa nãy đáng sợ kia dư âm rung động quá sau, cũng không biết chết rồi bao nhiêu người, chí ít còn dư lại không ai dám xông về phía trước.

Dương Thanh Huyền trực tiếp bay qua, không khách khí liền đem cây búa cất vào đến.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền ánh mắt ngưng lại, xa xa còn có nhỏ nhẹ năng lượng tản mát ra, bay qua vừa nhìn, là Tô Bạch chuôi này chiến thương.

Dương Thanh Huyền đem chiến thương bắt vào trong tay, lập tức cảm thấy cực kỳ trầm trọng, cũng không biết là tài liệu gì chế tạo, thuận lợi cũng bỏ vào trong túi.

Còn có Tô Bạch rơi xuống mặt nạ màu vàng kim, cũng cùng nhau nhặt lên.

Xa xa không ít người nhìn hắn nhặt lấy tiện nghi, vừa ghen tỵ, chính mình lại không dám lên trước.

...

Thiên Vương mộ ở ngoài, to lớn kia cái phễu tinh vân phụ cận.

Ở một chỗ trong hư không, Hàng Trần, Vi Thanh, Xa Vưu ba người ngồi đối diện nhau, ở lấy một loại kỳ dị phương thức tiến hành so đấu, luận bàn giao lưu.

Ba trên mặt người đều tràn đầy mồ hôi lạnh, toàn thân ướt đẫm mồ hôi, tựa hồ tiến vào đánh nhau chết sống thời khắc mấu chốt.

Đây là một hồi tồn tại ở trong ý thức luận bàn.

Ba người riêng phần mình làm trận, lấy đánh bại hai người khác làm mục đích.

Không biết qua bao lâu, ba người khí thế trên người buông lỏng, đều là lần lượt mở mắt ra, nhìn nhau nở nụ cười.

Hàng Trần ôm quyền nói: “Hai vị đại nhân quả nhiên ghê gớm, đã sớm nghe nghe bắc bộ vũ trụ nhân tài đông đúc, vẫn nghĩ cùng mây xanh đại nhân luận bàn một, hai, kỳ vọng có thể thu được một ít chỉ điểm, đây chính là được lợi vô tận. Chỉ tiếc vẫn không có cơ duyên như thế, hôm nay có thể cùng hai vị đại nhân ý thức luận bàn, cũng coi như là có phúc ba đời.”

Xa Vưu nói: “Tiểu tử ngươi thực lực cũng không kém chúng ta, chỉ là ý thức luận bàn cũng không phải là vì cầu thắng, mà là không ngừng tu chính sai lầm của mình, hấp thụ đối phương ưu điểm, thắng bại không một chút nào trọng yếu.”

Hàng Trần ngượng ngùng nở nụ cười, bất trí hay không, đột nhiên trên mặt ngốc trệ hạ, sau đó đột nhiên lấy ra một khối ngọc bội, đã nát vì là hai đoạn.

Hơn nữa phá nát nơi gần như nát tan, có thể thấy được chỉ lực rất lớn, hẳn là ở tình huống khẩn cấp hạ bóp vỡ.

Vi Thanh mí mắt giật lên, cả kinh nói: “Ngọc bội kia là...”

Hàng Trần trên trán hiện ra từng viên một mồ hôi hột, hội tụ thành đại viên lăn xuống, khẩn trương nói ra: “Chính là cho Hồng Tụ cái viên này, sao lại thế... Có sạch cổ Thánh giả theo, không thể a...”

“Oanh” một tiếng vang thật lớn, Vi Thanh cùng Xa Vưu đã chạy ra khỏi hư không, đột nhiên hướng về cái kia cái phễu vòng xoáy kích bắn mà đi.

Hàng Trần bóng người loáng một cái, cũng đi theo.

Các Đại Thánh giới binh quyền bên trong cảm thấy được động tĩnh, cũng tất cả đều đi ra quan sát, không rõ vì sao.

Ba người đi tới vòng xoáy lối vào, Hàng Trần hơi thay đổi sắc mặt, trong đôi mắt tuôn ra tinh mang, quát lên: “Không được! Bị người mưu hại.”

Hắn tự tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, vòng xoáy kia trung ương, lập tức hiện ra một tấm bùa, từ trong hư vô bay ra.

Trên lá bùa in bốn chữ: Lừa dối.

Hàng Trần giận dữ, lạnh giọng nói: “Toàn bộ nam bộ vũ trụ, người phương nào dám càn rỡ như thế, ở ta mí mắt bên dưới làm mờ ám!”

Năm ngón tay đột nhiên một trảo, lá bùa kia “Rầm” một cái tựu bốc cháy lên, cuối cùng hóa thành tro tàn.

Theo lá bùa bị đốt cháy, vòng xoáy trên cảnh tượng cũng bắt đầu phát sinh biến hóa, rung chuyển cùng năng lượng đáng sợ gợn sóng, không ngừng từ bên trong khuấy động đi ra, chấn động ở ba người trên người.

Xa Vưu cả kinh nói: “Sức mạnh thật lớn! Bên trong đến cùng chuyện gì xảy ra?”

Vi Thanh mặt âm trầm, cả giận nói: “Có thể lấy một tấm lừa dối phù đem Thiên Vương mộ che lấp, có thể sử dụng tới như vậy thủ pháp người, trong thiên hạ có thể có mấy cái? Hàng Trần, ngươi đừng nói cho ta ngươi không biết!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2578: Sợ Ném Chuột Vỡ Đồ, Điều Kiện Trao Đổi

Hàng Trần cả kinh nói: “Chẳng lẽ là hắn...”

Vòng xoáy khổng lồ bên trong, truyền đến một đạo tiếng cười, trong nháy mắt, một tên áo bào đen nam tử, tựu xuất hiện ở ba người trước mặt.

Hàng Trần cả giận nói: “Chưởng giáo! Đúng là ngươi.”

“Hàng Trần, có đoạn tháng ngày không thấy, có từng nhớ nhung ta?”

Chưởng giáo khóe miệng hơi vung lên, ánh mắt bên trong lộ ra một tia lành lạnh ý cười.

Hàng Trần lãnh đạm nói: “Nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có ngươi mới dám ở ta mí mắt bên dưới làm mờ ám, ngươi rốt cuộc muốn làm gì?”

Chưởng giáo nói: “Côn khư chìa khoá.”

Hàng Trần hoàn toàn biến sắc, quát lên: “Ta rốt cuộc biết mục đích của ngươi, muốn chết!” Giơ tay bấm quyết, liền muốn tấn công lên đi.

Xa Vưu lấy ra Chân Long Chi Kiếm.

Vi Thanh hai tay nắm tay, ma khí từ trong cơ thể lan tràn ra.

“Ba vị tựu không để ý này Thiên Vương mộ bên trong mấy trăm người sinh tử, cố ý muốn giết ta sao?”

Chưởng giáo khẽ cười một tiếng.

Ba người trong tay công kích hơi ngưng lại, Hàng Trần phẫn nộ quát: “Bên trong đến cùng cái gì tình huống?”

Chưởng giáo nói: “Yên tâm đi, này một ít chim non nhóm còn chưa có chết đây, chỉ là có chỉ lão ô quy, sợ là chống đỡ không được bao lâu.”

Hai tay hắn ở trước người bức tranh vòng, từng vòng cảnh tượng từ lòng bàn tay dập dờn bồng bềnh ra, trực tiếp hiện ra một cái hình tượng.

Vô biên trên mặt đất, xuất hiện lượng lớn Thánh Tông danh tộc đệ tử bóng người.

Xa Vưu cả kinh nói: “Hồng Tụ!”

Lý Hồng Tụ cùng Dương Thanh Huyền đứng chung một chỗ, đều mắt không chớp nhìn phía trước chiến đấu.

Sạch cổ Thánh giả biến ảo ra bản thể, một con lớn vô cùng màu vàng linh quy, dường như muốn trấn áp thiên địa.

Đông Quân đứng ở quy trên lưng, bị vô số linh quang phù văn trói buộc chặt.

Nhưng bảo kiếm trong tay nhẹ nhàng nhất chuyển, liền đem này ràng buộc chém vỡ, sau đó nhún người lóe lên, từ quy trên lưng nhảy hạ.

Tịnh Cổ Linh Quy giận dữ một chưởng đập tới.

Đông Quân xoay người lại một kiếm, kiếm ý kéo dài không tuyệt, như trăm sông tưới, bên trong đất trời đừng không hóa thành vì là nước.

Mà nước tức là kiếm, toàn bộ vòm trời đều ở một kiếm này đạo nghĩa bao phủ hạ.

“Oành!”

Tịnh Cổ Linh Quy một chưởng lập tức bị kiếm ý ngăn trở, đáng sợ thu sức nước không gì địch nổi, trực tiếp xuyên thủng linh quy phòng ngự, đem cánh tay kia chém xuống.

“A!”

Tịnh Cổ Linh Quy đau quát to một tiếng, sau lưng ánh vàng trở nên hỗn loạn không chịu nổi, toàn thân khí cơ đều rối loạn.

Hàng Trần hoàn toàn biến sắc, kinh hãi nói: “Thái Tố Thiên Cơ Ngọc! Cô gái này là..., ngươi lại là..., ngươi, các ngươi rốt cuộc là ai? Ai lại là chưởng giáo?”

Chưởng giáo mỉm cười nói: “Thế gian sự là vô cùng vô tận, mà của chúng ta nhận thức cùng tư duy, thậm chí sinh mệnh đều là có hạn, lấy có bờ theo Vô Nhai, đãi đã. Vì lẽ đó làm người đây, là tối trọng yếu chính là quản tốt chính mình. Hàng Trần, ngươi quản quá nhiều rồi.”

Hàng Trần nói: “Thái Tố Thiên Cơ Ngọc chính là Hỗn Độn linh bảo, tuyệt đối không thể đồng thời bị hai người luyện hóa, cô gái kia là phân thân của ngươi.”

Chưởng giáo cười nói: “Như vậy thăm dò ta có ý tứ sao? Đem côn khư chìa khoá cho ta, bên trong ta không tổn thương một người, bằng không...”

Hình chiếu cảnh tượng bên trong, Tịnh Cổ Linh Quy đã thua, bị đánh trọng thương ở địa.

Chưởng giáo nụ cười trên mặt không giảm, hai tay thu về, cái kia cảnh tượng nhất thời tản đi, hờ hững nói ra: “Lẽ nào này sở hữu Thánh Tông danh tộc đệ tử mệnh, cũng không sánh nổi cái kia côn khư chìa khoá sao? Trong này còn có người kia con gái nha.”

Vi Thanh lạnh giọng nói: “Ngươi nếu biết, tựu thức thời điểm, đem Hồng Tụ từ ngươi uy hiếp trong phạm vi vẽ ra đi.”

Chưởng giáo cười nói: “Ôm quyền, Lý Hồng Tụ có hay không an toàn, có thể không thể theo ta, tựu xem hết Hàng Trần đại nhân ý tứ.”

Xa Vưu nói: “Hàng Trần, cái gì đó chìa khoá trước tiên cho hắn. Chờ qua lần này nguy cơ, tương lai lại giết hắn đi đoạt lại.”

Hàng Trần đầy mặt vẻ do dự.

Lượng lớn Thánh giới binh quyền bên trong cường giả cũng đều tụ họp lại đây, nhưng tất cả đều vây tại vòng ngoài, vẫn chưa tới gần, nghe mấy người trò chuyện.

Tử Chi Thần Vương bên trong phủ, Tử Tâm từ lâu về Vô Dục Thành bế quan tu luyện, lưu lại phân thân của mình Tử Hà tọa trấn, giờ khắc này nhíu mày chặt chẽ, cái kia “Côn khư” là địa phương nào? Vì sao ngay cả chính mình cũng chưa từng nghe tới?

Còn lại Thánh Tông danh tộc cường giả cũng đều lộ ra vẻ nghi hoặc.

Vi Thanh trầm giọng nói: “Hàng Trần, cái kia côn khư là địa phương nào? Càng trọng yếu như vậy sao?”

Hàng Trần nói: “Đó là một chỗ nơi phong ấn, bên trong phong ấn đáng sợ đồ vật. Côn khư chìa khoá ta là chắc chắn sẽ không giao ra, hơn nữa cũng không trên người ta. Xấu nhất đánh đổi, cùng lắm thì chết.”

Mọi người thấy hắn nói kiên quyết, đều là tâm hạ ngạc nhiên, lẽ nào nhà mình đệ tử thiên tài liền trực tiếp ở bên trong chôn cùng hay sao?

Trong đám người rối loạn tưng bừng.

Xa Vưu phẫn nộ quát: “Hàng Trần!”

Trên người sát khí nổi lên, thẳng đè tới, muốn ép hắn đi vào khuôn phép.

Vi Thanh nhưng là sát khí khóa chặt chưởng giáo, lạnh giọng nói: “Ngươi dám động Hồng Tụ một cái, bất kể là ngươi, còn trong mặt người phụ nữ kia, hôm nay đều phải chết!”

Chưởng giáo cười nói: “Nghĩ muốn Lý Hồng Tụ mạng sống, rất đơn giản, bao quát tại chỗ sở hữu Thánh Tông danh tộc, nghĩ muốn đệ tử của các ngươi mạng sống, đều chỉ có một điều kiện, giết Hàng Trần, tìm ra chìa khoá, bằng không, cũng chỉ có thể quái Hàng Trần hại chết các ngươi môn hạ đệ tử.”

Hàng Trần hoàn toàn biến sắc.

Cứ như vậy, hắn tựu thành cái đích cho mọi người chỉ trích.

Tựu liền Vi Thanh sát khí cũng từ chưởng giáo trên người di chuyển, rơi ở hắn trên người.

Vi Thanh cùng Xa Vưu hai người hơi tách ra cự ly, để ngừa Hàng Trần chạy trốn.

Dùng Hàng Trần mệnh đổi Lý Hồng Tụ mệnh, bọn họ là làm được.

Thánh Tông danh tộc bên trong cũng là rối loạn tưng bừng, các phái người phụ trách đều nói nói: “Hàng Trần đại nhân, bất kể là cái gì chìa khoá, cũng không thể so với nhiều đệ tử như vậy tính mạng trọng yếu chứ?”

Vi Thanh lạnh lùng nói: “Hàng Trần, mong rằng cân nhắc, sinh tử toàn bộ ở ngươi trong một ý nghĩ. Hơn nữa ta dám khẳng định, giết ngươi sau, cái này gọi chưởng giáo tất nhiên có lục soát ngươi hồn phách phương pháp. Người chết là không có tôn nghiêm, cũng không có quyền lựa chọn.”

Hàng Trần thở dài, vươn tay ra, năm ngón tay đang khẽ run, hướng về trong hư không một trảo.

Một đạo ánh vàng kích bắn mà đến, rơi vào trong tay hắn.

Càng là một tấm cuốn lên màu vàng lá bùa, lặng lặng trôi nổi ở trên lòng bàn tay phương.

Lá bùa này cuốn thành một quyển đồng thời dùng cực nhỏ sợi vàng xiềng xích trói lại, từ bên ngoài nhìn không ra bất kỳ đầu mối.

Hàng Trần vung tay lên, lá bùa tựu kích bắn đi ra ngoài.

Chưởng giáo hai con ngươi một cái trợn to, tràn ngập vẻ phấn khởi, đem lá bùa cầm tới, thần thức quét qua, nhất thời biết là thứ mình muốn, không nhịn được cười to nói: “Ha ha ha ha, thiên thời, địa lợi, nhân hòa, chuyến này hành trình, lại để ta chiếm được chìa khoá. Đa tạ chư vị, kính xin chư vị yên tâm, các ngươi cái kia chút rác rưởi đệ tử, tất cả đều ở bên trong tốt đẹp, ta một sợi lông cũng sẽ không chạm bọn họ, ta còn phải cảm tạ bọn họ đâu.”

Nói xong trực tiếp há to mồm, cầm đến lá bùa tay nhét vào trong miệng, toàn bộ cánh tay nhỏ đều nhét vào một nửa.

Chưởng giáo trong miệng phát sinh “Ô ô” thanh âm, tựa hồ kẹt, đánh mấy cái nấc, này mới đưa tay thu hồi lại, lá bùa đã không thấy.

Vi Thanh, Xa Vưu nháy mắt tựu hóa thành lưu quang, nhảy vào đến vòng xoáy khổng lồ bên trong.

Các Đại Thánh tông danh tộc người phụ trách, đều rối rít mang theo môn hạ đệ tử lần lượt nhảy vào vòng xoáy.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2579: Đỉnh Cao Một Chiêu

Trên trời sao, chỉ còn lại Hàng Trần cùng chưởng giáo, tướng trì mà đứng.

“Ngươi rốt cuộc là ai?”

Hàng Trần lạnh giọng nói: “Côn khư việc, mặc dù là Thánh Tông danh tộc chi chủ đều không có bao nhiêu biết, càng thêm không biết chìa khoá ở trong tay ta.”

Chưởng giáo hắc tiếng cười nói: “Tồn tại qua, tựu vĩnh viễn tồn tại, bất luận ngươi nghĩ bao bọc bao lâu, đều sẽ có lại để người nhớ tới một ngày.”

Hàng Trần cau mày, nói: “Vậy ngươi tự nhiên cũng biết côn khư phong ấn cái gì, nếu đem hắn thả ra ngoài, toàn bộ nơi đây vũ trụ đều muốn hủy diệt.”

Chưởng giáo ánh mắt hơi ngưng, trong mắt trở nên một mảnh vẩn đục, không biết trong lòng nghĩ, từ tốn nói: “Thật không? Sợ là năm tháng làm hao mòn không ít sức mạnh của hắn đi.”

Hàng Trần cả giận nói: “Ác ma, ta hôm nay liền trước tiên diệt trừ ngươi!”

Hai tay ở trước người kết ấn, chỗ mi tâm một điểm ánh vàng tỏa sáng, lập tức một đạo lưu quang từ đỉnh đầu hướng về nghiêng xuống dưới nghiêng, chỗ đi qua toàn bộ thân hình đều hóa thành màu vàng.

Vũ trụ hư không trên, hiện ra một vị Kim Giáp bóng người, tay nâng cự thần tháp, trực tiếp tế đi ra.

Cái tay còn lại năm ngón tay mở ra, phức tạp vân tay ở hư không lưu chuyển, cùng này tinh vân trong vũ trụ không khác nhau chút nào.

Chưởng giáo nháy mắt tựu đặt mình trong ở vân tay trong đó, cự thần tháp ở trên không xoay tròn, mạnh mẽ rung động mà rơi xuống.

"Đã không có Thái Tố Thiên Cơ Ngọc, nhìn ngươi lần này làm sao chạy trốn!"

Hàng Trần bản tôn ngưng chỉ bấm quyết, ở trong hư không không điểm đứt bức tranh, viết thành một cái chú văn, ấn in dấu ở trên thân tháp, "Úm", "Mà", "Đâu", "Bá", "Meo", "Hồng".

Âm thanh lớn từ chú văn bên trong thả ra ngoài, như là vũ trụ mở mang chỗ, xưa nhất mấy cái âm tiết, lấy đạo pháp trật tự sắp xếp, sinh ra khó có thể tưởng tượng lớn lao năng lượng.

"Ầm ầm!"

Cự thần tháp một cái ép ở chưởng giáo trên người.

Nổi lên tảng lớn hào quang.

Chưởng giáo thân ảnh hoảng hốt mấy lần, quát lên: "Hàng Trần, thật sự cho rằng ta sợ ngươi sao? Đã không có thiên cơ ngọc, ta như thường có thể ăn chắc ngươi!"

Năm ngón tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, một mảnh kim quang hóa hiện ra.

Chưởng giáo trong tay thêm ra một đạo kim phù, hướng về hư không vỗ tới, quát lên: "Định!"

Kim phù bồng bềnh một cái, mặt trên một ít cổ quái khoa đẩu văn như là sống lại, phóng ra vạn đạo cường ánh sáng.

Bốn phương tám hướng đạo pháp quy tắc như là đột nhiên yên lặng dừng lại.

Chưởng giáo ngưng tiếng nói: “Chữ định phù?”

“Ầm ầm!”

Cái kia phù chỉ là để tất cả định rồi chớp mắt, đã bị cự thần tháp uy năng đè nát tan.

Nhưng này một chút thời gian đầy đủ chưởng giáo xông ra, phất tay tựu đánh ra một mảnh kim quang, “Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, oanh mở tháp trấn áp, xoay người đã đến bên ngoài mấy trăm dặm.

Hàng Trần hơi thay đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân?” Lập tức khuôn mặt chìm xuống, lạnh giọng nói: “Coi như ngươi tu luyện bất hủ thân, nhưng chỉ cần ngươi còn không có bước vào vạn cổ chí tôn, hôm nay liền muốn cho ta lưu lại!”

To lớn kia kim thân Pháp Tướng cùng bản thể đồng thời hóa thành ánh vàng lóe lên, tựu xuất hiện ở chưởng giáo phía sau, xoay người lại chính là vỗ xuống một chưởng hạ xuống.

To lớn bàn tay màu vàng óng một khi xuất hiện, phụ cận mấy cái tinh cầu đều đang rung động kịch liệt, vô số bão táp, địa chấn, Thiên Tai tất cả đều ở tinh cầu bề ngoài xuất hiện.

“Hừ, nếu gặp được ta pháp thân, còn vọng tưởng lưu lại ta, không phải si nhân nằm mơ sao?”

Chưởng giáo hét lớn một tiếng, toàn thân hào quang không ngừng lưu chuyển ra đến, hóa thành ánh vàng chói lọi một mảnh, thân thể không ngừng bắt đầu bành trướng, một quyền mạnh mẽ đánh ra.

“Ầm ầm!”

Quyền chưởng ở không trung tương giao, chấn động ra bão lớn, bao phủ toàn bộ bầu trời.

Bốn phía tất cả tinh cầu, thiên thạch cùng các loại năng lượng, không không chịu đến này một chiêu chấn động xung kích, không ít tinh cầu bề ngoài trực tiếp bị xung kích năng lượng tước mất một tầng.

Hai người một chiêu phía sau, cũng riêng phần mình bị đẩy lui.

Chưởng giáo thân thể khôi phục bình thường, ở trong hư không không ngừng lăn lộn, cười to nói: “Muốn bắt ta, còn thiếu một chút a, ha ha ha ha.”

Mấy cái lắc mình hạ, tựu biến mất không còn tăm tích.

Hàng Trần sắc mặt cực kỳ khó coi, một cái thu rồi pháp thân, khóe miệng càng tràn ra một tia máu tươi, lấy tay lau lau rồi hạ, tự nói: “Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, quả nhiên đáng sợ!”

…

“Chủ nhân của ngươi vẫn là rất thức thời a.”

Đông Quân từ mai rùa trên nhảy lên một cái, rơi ở Tịnh Cổ Linh Quy phía trước, trực tiếp một chân giẫm ở linh quy trên đầu, ma sát mấy lần, cười nói: “Lão ô quy, làm người phải khiêm tốn một chút, không muốn thấy ai cũng một bộ hung ba ba dáng vẻ, như vậy rất dễ chết.”

Bốn phương tám hướng tất cả đều là Thánh Tông danh tộc đệ tử, đều là câm như hàn Thiền, không dám nói một tiếng.

Tịnh Cổ Linh Quy ở nam bộ vũ trụ tồn tại bao dài năm tháng, không có ai biết, nhưng tất cả mọi người biết hắn là Hàng Trần sứ giả, hưởng có cực kỳ tôn sùng địa phương, hơn nữa thực lực sâu không lường được, hầu như không ai biết hắn lợi hại bao nhiêu.

Có thể hiện tại mọi người ở đây trước mắt, bị Đông Quân sống sờ sờ đánh bại, hơn nữa đoạn đi tứ chi, đuôi, thiên địa sinh thành màu vàng mai rùa cũng bị Thái Tố lực lượng chém vỡ một đạo khe hở, nửa chết nửa sống nằm trên mặt đất, bị người giẫm cái đầu ma sát.

Mà đáng sợ như thế người, ở đánh bại Tịnh Cổ Linh Quy sau, trực tiếp một đạo thần niệm tản ra, đem trong vòng ngàn dặm bên trong sở hữu võ giả toàn bộ khóa chặt, ai chỉ cần nhúc nhích một cái, lập tức tan xương nát thịt.

Mỗi người đều cảm ứng được cái kia cỗ sát ý tồn tại, tất cả đều là lỗ chân lông mở ra, đại khí không dám thở.

Cho đến giờ khắc này, sát ý kia mới một điểm chỉ tan đi, mỗi người như là một lần nữa thu được không khí giống như vậy, liều mạng hấp khí, hiển nhiên ở khí tràng kia hạ mười phần khổ cực.

Dương Thanh Huyền đồng dạng sắc mặt trắng bệch, cùng Lý Hồng Tụ liếc mắt nhìn nhau, đều thấy lẫn nhau trong mắt kinh khủng.

Nhưng mặc dù là bị sát khí thả ra ngoài, mọi người vẫn như cũ không dám lên tiếng, mặc dù liều mạng hấp khí, cũng là cẩn thận từng li từng tí một, chỉ lo làm ra một điểm âm thanh, trực tiếp tựu tan xương nát thịt.

Bọn họ không biết này sát tinh đang suy nghĩ gì, cùng với làm sao đối đãi mình.

“Được rồi, các ngươi đều có thể sống sót.”

Đông Quân cặp mắt xinh đẹp, hướng về bốn phương tám hướng quét qua, cuối cùng rơi trên người Dương Thanh Huyền, càng là nhẹ nhàng chớp hạ, trong mắt nổi lên sóng gợn, càng là xinh đẹp dị thường.

Dương Thanh Huyền sắc mặt càng thêm trắng bạch mấy phần, nghĩ đến như vậy tư thế hiên ngang một bộ đỉnh cao thân thể bên trong, lại là một người con trai linh hồn, tựu cảm thấy trong dạ dày lăn lộn.

Đông Quân vươn tay ra, nói với Dương Thanh Huyền: “Nguyên bản Tô Bạch múa ngày chi thương ta là muốn dọn dẹp, nhưng nếu ở trong tay ngươi, vậy thì ngươi giữ đi, đưa nàng di rơi xuống mặt nạ cho ta được rồi.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt tái nhợt, nhìn Đông Quân cái kia hàm răng trắng nõn, phảng phất có cỗ âm u cảm giác, nghĩ đến hắn trong lời nói có chuyện, không nhịn được run lập cập, cắn răng đem cái kia mặt nạ màu vàng kim đưa tới, hỏi: “Ngươi có phải là cũng muốn chiếm thân xác ta?”

“Đoạt xác?”

Đông Quân cười nhạo một tiếng, nói: “Ta này là đỉnh cao thân thể không muốn, đi đoạt xác ngươi một cái ba sao Thiên Giới? Cắt, ngươi xứng à?”

Tiếp nhận màu vàng kia khuôn mặt, nụ cười trên mặt dần dần ngưng kết, lấy tay ở trên mặt nạ khẽ vuốt mấy lần, liền cất vào đến.

Nghe được này khinh thường châm chọc nói như vậy, Dương Thanh Huyền trái lại yên lòng, nội tâm một khối tảng đá tầng tầng rơi xuống đất, hỏi: “Ngươi thật là chưởng giáo?”

Chương 2580: Về Vô Dục Thành, Đông Quân Bí Ẩn

Đông Quân nói: “Cái này không trọng yếu.”

Nói xong, liền hóa thành lưu quang mà đi, lóe lên bên dưới, cũng đã xa ở chân trời.

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Cha mẹ ta...”

Tia sáng kia nháy mắt sẽ không có, hiển nhiên không thể nghe thấy được.

Dương Thanh Huyền thở dài, một trận tâm mệt cảm giác.

Ở đây chút cường giả tối đỉnh trước mặt, chính mình trước sau vẫn là quá nhỏ yếu.

Trong chớp mắt, tựu có hai đạo khí tức ngang trời mà đến, một cái rơi ở Lý Hồng Tụ trước mặt, “Hồng Tụ, ngươi không sao chứ.”

Chính là Vi Thanh cùng Xa Vưu.

Vi Thanh mắt sáng lên, tựa hồ bắt được cái gì, xoay người liền hướng Đông Quân bay đi phương hướng đuổi theo.

Nhưng cũng không lâu lắm, lại bay trở về, sắc mặt tái xanh, hiển nhiên là đã không đuổi kịp.

Xa Vưu nói: “Lần này sơ suất quá, lần sau nhất định không thể để Hồng Tụ thoát rời tầm mắt của chúng ta, ai mặt mũi của cũng không bán.”

Lý Hồng Tụ nói: “Các ngươi lo ngại rồi, cái nào có nguy hiểm gì, ta còn ăn thật nhiều đạo quả, cảnh giới tăng lên một tầng đây.”

Hai người vừa đến liền phát hiện Lý Hồng Tụ cảnh giới tăng lên, giờ khắc này lại thấy nàng bình an vô sự, lúc này mới yên lòng lại.

“Đúng rồi!”

Lý Hồng Tụ đột nhiên một trảo Xa Vưu, liền hướng cái kia Tịnh Cổ Linh Quy chạy đi, vội la lên: “Xa Vưu thúc thúc, vi Thanh thúc thúc, nhanh mau cứu Tịnh Cổ thúc thúc.”

“Tịnh Cổ thúc thúc...” Vi Thanh cùng Xa Vưu đều là xạm mặt lại.

“Hàng Trần lập tức liền sẽ tới, chúng ta không nên nhúng tay chuyện của hắn.” Vi Thanh vô cùng không vui.

“Lại chờ Tịnh Cổ thúc thúc sẽ chết rồi!”

Lý Hồng Tụ đem hai người cứng rắn đẩy tới.

Hai người này mới ngồi xổm xuống, làm bộ kiểm tra Tịnh Cổ thương thế trên người.

“Thật là cường đại kiếm khí, kiếm ý!”

Xa Vưu ánh mắt ngưng lại, nhìn chằm chằm Tịnh Cổ Linh Quy quy trên lưng cái kia đạo kiếm vết, trực tiếp bổ ra mai rùa, thâm nhập đến trong cơ thể, mảng lớn máu tươi từ bên trong chảy ra.

“Tựu liền này thiên địa sinh thành mai rùa đều bổ ra, Thái Tố lực lượng coi là thật khủng bố.” Vi Thanh cũng là sắc mặt ngưng trọng, nói ra: “Lần sau gặp lại người này, còn phải cẩn thận một, hai.”

Xa Vưu nói: “Lần này hạ giới, vốn là nghĩ lặng yên không tiếng động chờ cơ duyên kia xuất hiện, sau đó đem sự tình làm. Ai biết cơ duyên chưa hiện, nhưng trêu chọc không ít là không phải, cùng cường giả đương thời tranh đấu qua mấy lần. Vùng vũ trụ này giữa cường giả vẫn là quá nhiều a, chúng ta trước đây hạn chế ở bắc bộ.”

Vi Thanh nói: “Mặc dù ở bắc bộ, lẽ nào ngươi và ta tựu thật có thể quét ngang vô địch sao? Ẩn giấu ở bắc bộ phía sau những người kia, ngươi và ta tựu trêu chọc được? Này Nam Vực bên trong, tương tự sẽ có đáng sợ tồn tại, chúng ta vẫn là kiềm chế một chút tốt, có thể tuyệt đối đừng đem chính sự làm lỡ. Hiện tại lên hết khả năng thu lại tự thân hành vi, không muốn dính vào chuyện thị phi.”

Lý Hồng Tụ vội la lên: “Các ngươi còn ở đây thảo luận cái gì, nhanh mau cứu Tịnh Cổ thúc thúc a.”

Vi Thanh nói: “Thương nặng như vậy, há lại là nhất thời nửa khắc có thể cứu? Ta chỗ này có chút chữa thương viên thuốc, cho hắn ăn một hạt được rồi.”

Nói xong, tựu lấy ra một viên màu đỏ đan dược, trực tiếp nhét vào Tịnh Cổ trong miệng.

Xa Vưu nói: “Ta lại truyền điểm long khí cho hắn. Chân long chính là vạn linh đứng đầu, long khí sở hữu sinh linh đều áp dụng.” Nói xong, mở ra tay đến, đem long khí đưa vào Tịnh Cổ trong cơ thể.

Trải qua hai người cứu trị sau, Tịnh Cổ “Oa” phun ra một ngụm máu đến, sau đó hai mắt một phen, đầu tựu thẳng tắp ngã trên mặt đất, không nhúc nhích.

Vi Thanh cùng Xa Vưu: “...”

Lý Hồng Tụ cả kinh nói: “Hắn, hắn làm sao vậy?”

Vi Thanh nói: “Không biết, không cần phải để ý đến hắn, Hàng Trần đã tới rồi, chúng ta đi trước đi.”

Không nói lời gì, trực tiếp nhấc lên một mảnh độn ánh sáng, đem ba người hoàn toàn bọc lại, tựu bay nhanh mà đi.

Dương Thanh Huyền nhìn ba người bay đi phương hướng, thầm nghĩ: “Có này hai đại cao thủ bảo vệ, Hồng Tụ muội muội đáp lại nên không có việc gì.”

“Làm sao, không nỡ này cô em gái?”

Phía sau truyền đến như chuông bạc âm thanh, rất là êm tai.

Dương Thanh Huyền nghe thanh âm cũng biết là Tử Hà, than thở: “Tất cả đều là hữu duyên pháp, không có gì cam lòng không nỡ.”

Tử Hà sửng sốt hạ, ngơ ngác nói: “Nói như thế nào tốt có đạo lý tựa như... Vậy ngươi than thở gì?”

Các Đại Thánh tông danh tộc cường giả lần lượt bay rơi xuống, cùng riêng mình đệ tử hội hợp.

Ở xác nhận nhân viên thương vong sau, đều là sắc mặt khó coi.

Mỗi một tên Thiên Giới chi chủ ngã xuống, đều là tổn thất không nhỏ, huống hồ bị phái tới nơi đây lịch luyện, đều là trong gia tộc tinh anh, có cực kỳ quảng đại tiền đồ, hiện tại một cái tựu ngã xuống không ít, có tông môn càng là tử thương đạt đến một nửa, sắc mặt càng khó coi hơn.

Ngược lại là Cơ gia người bảo toàn đầy đủ nhất, Cơ Dạ Phong bị trọng thương sau, bọn họ liền tìm một chỗ khuất ẩn trốn đi, thay Cơ Dạ Phong hộ pháp chữa thương, không có cất bước ở bên ngoài.

Dương Thanh Huyền đang ở cùng Tử Hà chuyện phiếm, đột nhiên kêu lên: “Trước tiên về Vô Dục Thành!”

Tử Hà nhìn phía xa Cơ gia người phụ trách chính tức giận xông lại, lập tức hiểu cái gì, cười nói: “Xem ra ngươi lại chọc không ít tai họa a.”

Phất một cái ống tay áo, một luồng tử khí bao bọc Dương Thanh Huyền, hai người hóa thành độn ánh sáng mà đi, phía sau truyền đến Cơ gia người phụ trách tiếng gầm gừ, “Dương Thanh Huyền, ngươi đứng lại đó cho ta!”

Nhưng Tử Hà há có thể để hắn đuổi theo, trong chớp mắt tựu biến mất không còn tăm tích.

...

Một chiếc to lớn màu vàng chiến hạm, ở vũ trụ thâm không bên trong qua lại, đi tới La Phù chi cảnh.

Chính là bốn đại Thần tộc tham dự Đạo Quả đại hội người.

Đa số người đều ở chiến hạm mật thất bên trong điều tức dưỡng thương, Dương Thanh Huyền thì lại cùng Tử Hà chờ ở trong một gian phòng trò chuyện với nhau cái gì.

Tử Hà lặng lặng nghe xong Dương Thanh Huyền kể rõ tất cả.

Trầm mặc rất lâu, nói ra: “Tô Bạch càng là nữ tử, đến thực sự là bí ẩn, nàng cùng Đông Cung Lệ trong đó đến cùng chuyện gì xảy ra, cũng đã không trọng yếu. Hiện tại quan trọng là... Đông Cung Lệ thân phận, cùng với hắn đến cùng muốn làm gì.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tịnh Cổ Thánh giả gọi hắn chưởng giáo, hắn tựa hồ cũng không phủ nhận, ta luôn cảm thấy hắn cùng trước đã gặp chưởng giáo, tựa hồ cũng không phải là cùng một người.”

Tử Hà nói: “Lúc trước xuất hiện qua vị kia chưởng giáo, tựu ở Thiên Vương mộ ở ngoài, dùng một đạo thần phù lừa dối, ẩn tàng rồi mộ bên trong năng lượng bạo động khí tức, hơn nữa dùng các ngươi mệnh cùng Hàng Trần trao đổi côn khư chìa khoá.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Này... Thì ra là như vậy... Khó trách hắn chấn nhiếp mọi người, phía sau lại thả. Nói như thế, này Đông Quân thì không phải là chưởng giáo.”

Tử Hà cau mày nói: “Bất nhất định, có lẽ chỉ là chưởng giáo phân thân cũng có thể.” Nàng mình chính là Tử Tâm phân thân, vì lẽ đó quay về một tầng vẫn là rất có thể lý giải.

Dương Thanh Huyền sắc mặt khó coi nói: “Nếu như chỉ là phân thân đều như vậy mạnh, cái kia...”

Tử Hà chân mày nhíu sâu hơn, đây cũng chính là nàng cảm thấy bất khả tư nghị địa phương, phân thân đều có thể đạt đến đáng sợ như vậy trình độ, vậy này chưởng giáo bản tôn được mạnh bao nhiêu?

Dưới cái nhìn của nàng cái này là hoàn toàn là bất khả tư nghị, nói ra: “Vì lẽ đó nói không chắc.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Duy nhất có thể khẳng định chính là, người này cùng chưởng giáo nhất định có sâu đậm ngọn nguồn.”

Tử Hà nói: “Ta nghe Hàng Trần cùng chưởng giáo đối thoại, tựa hồ chưởng giáo trước sử dụng tới Thái Tố Thiên Cơ Ngọc, mà này Đông Quân cũng có thể tùy tâm sở dục sử dụng. Hỗn Độn linh bảo đồng thời bị hai cái người luyện hóa, đây không khỏi càng thêm khó mà tin nổi, vì lẽ đó ta càng nghiêng về chưởng giáo cùng Đông Quân là cùng một người, chỉ là một thể hai phân.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2581: Thực Lực Chí Thượng, Vũ Thiên Chi Thương

“Một thể hai phân?”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Vẫn là Phân Thân Thuật?”

Tử Hà nói: “Có thể trở về Phân Thân Thuật, nhưng trên đời có không ít huyền diệu phương pháp, chỗ thần kỳ xa ở trên phân thân, nhưng ở không có chứng thực trước, tất cả những thứ này đều chỉ là suy đoán của chúng ta. Bất quá có thể khẳng định là, phiền toái của ngươi to lớn. Người này lại dám kèm hai bên sở hữu Thánh Tông danh tộc, cùng Hàng Trần bàn điều kiện, thực lực cường hoành, sức mạnh sự to lớn, thực tại hi hữu có.”

Dương Thanh Huyền lo lắng nói: “Hắn nếu có thể đoạt xác Tô Bạch, cái kia tiếp theo đoạt xác phụ thân ta, tương lai cũng có thể đoạt xác ta.”

Tử Hà nói: “Điểm ấy ngươi đổ là không cần quá lo lắng, Tô Bạch nhưng là chí tôn dưới người, muốn để cho hắn buông tha Tô Bạch thân thể đến đoạt xác phụ tử các ngươi, ha ha, sợ là rất khó, nghĩ muốn đạt thành này một cái món, ngươi còn muốn cố gắng nhiều hơn a.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Đột nhiên tựu không có tu luyện động lực, vẫn là duy trì hiện tại cảnh giới tốt, an toàn, có thể bảo mệnh.”

Tử Hà cười nói: “Như Đông Quân thật muốn chiếm thân xác ngươi, gặp ngươi một mực dừng lại ở ba sao Thiên Giới, sợ là giận dữ bên dưới liền giết ngươi.”

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, bị như vậy một nhân vật đáng sợ nhìn chằm chằm, luôn cảm giác như mang ở lưng, đột nhiên hơi suy nghĩ, hỏi: “Cái kia côn khư là địa phương nào?”

Tử Hà sắc mặt trầm ngưng nói: “Nơi đây sợ là Mẫu Thượng cũng chưa từng nghe nói qua, ta dự định đi đến đại Thần Vương đó giải một, hai.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Tử Tâm Thần Vương đều không biết? Có lẽ nàng chỉ là không có từng nói với ngươi mà thôi.”

Tử Hà mỉm cười nói: “Hết thảy nam bộ trong vũ trụ bí ẩn việc, Mẫu Thượng đều cùng ta nói qua, dầu gì, các loại sách cổ bản đơn lẻ ta cũng xem qua vô số. Nhưng chưa từng nghe qua côn khư một chỗ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Có lẽ có thể từ côn khư một chuyện tra ra chưởng giáo thân phận cùng manh mối.”

Tử Hà gật đầu nói: “Ta cũng nghĩ như vậy, Hàng Trần vậy hơn phân nửa sẽ có nhiều tin tức hơn, sẽ không biết hắn là hay không chịu nói rồi. Ngươi khoảng thời gian này tựu chờ ở Thần Vương phủ bế quan, ta để người thay ngươi ngăn trở tất cả người ngoài. Bằng không Tô gia Vũ Thiên Chi Thương, Cơ gia Táng Huyết Thần Đao, Luyện Tinh sư công hội Mạt Nhật Chi Chùy cùng bốn điều kiện việc, tựu đầy đủ ngươi chịu. Hơn nữa ngươi lập tức phải đối mặt bốn sao lạch trời, cửa ải này không phải là tốt như vậy qua. Ngươi ở ba sao Thiên Giới trong quá trình đi quá nhanh, quá bốn sao Thiên Giới thời điểm càng thêm sẽ không thuận lợi như vậy.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền cười khổ nói: “Cám ơn tiên tử.”

Vài ngày sau, chiến hạm tựu trở lại La Phù chi cảnh.

Dương Thanh Huyền trở về một chuyến Thương Huyền Tông, mệnh lệnh trong tông cường giả toàn bộ bế quan, không được ở bên ngoài đi lại, ngoại trừ một ít bình thường vật tư vãng lai ở ngoài, toàn bộ co rút lại phạm vi hoạt động.

Mình thì mang theo Thất Tinh túc cùng mấy vị hồng nhan tri kỷ cùng nhau tiến nhập Thần Vương phủ bế quan.

Dương Thanh Huyền đem Táng Huyết Thần Đao tặng cho Cơ Bắc Dã, nói: “Đao này ta đã rơi xuống phong ấn, ngươi thử một điểm điểm giải khai, nhìn có hay không có thể đưa nó thuần phục luyện hóa, đao linh mười phần kiệt ngạo.”

Sau đó lại lấy ra Mạt Nhật Chi Chùy, đưa cho Xi Hằng, nói: “Đây là các ngươi thuật luyện sư hiệp hội đồ vật, ngươi thử luyện hóa nhìn, kỳ uy có thể ngươi đã nhìn rồi. Đối với nó lý giải, ngươi khẳng định ở trên ta.”

Cơ Bắc Dã cùng Xi Hằng đều là kinh hỉ vạn phần, hết sức lo sợ tiếp hạ.

Cơ Bắc Dã trong mắt lóe lên phấn khởi cùng tham lam ánh sáng. Xi Hằng ngoại trừ tham lam mừng rỡ ở ngoài, còn có một tia lo lắng.

Dương Thanh Huyền nhìn thấu tâm tư của hắn, cười nói: “Ngươi trước luyện hóa đi, chờ thuật luyện sư hiệp sẽ phái người đến đòi lấy, tự có Thần Vương phủ sẽ ra mặt ứng đối. Chuyện này lôi lôi kéo kéo, giật nhẹ da, từ từ cũng là không giải quyết được gì.”

“Này... Không hay lắm chứ...”

Xi Hằng vẫn lo lắng không ngớt.

Dương Thanh Huyền nghiêm mặt nói: “Không có gì không quá tốt, này cây búa là Hạ Hành Vân, hiện tại Hạ Hành Vân chết rồi, trở thành vật vô chủ, về ngươi không có có gì không ổn. Mặc dù là thuật luyện sư hiệp hội, chứng cớ đâu? Coi như có chứng cứ, vậy này cây búa sớm đã bị bọn họ đánh rơi, hiện tại ngươi nhặt được, bọn họ nghĩ muốn cầm trở về, phải trả ra ngang nhau đánh đổi mới được. Xi Hằng ngươi quên rồi sao? Cây búa là của ai đều không quan trọng, quan trọng là... Quả đấm của người nào lớn. Chỉ cần ngươi khắc khổ tu hành, ngươi tựu xứng với cái này cây búa."

Xi Hằng nói: "Đại nhân nói rất có lý."

Trong mắt bắn ra ánh sáng kiên định, đem Mạt Nhật Chi Chùy mạnh mẽ nắm ở trong tay, tựa hồ không ai cướp đi được.

Dương Thanh Huyền cáo từ mọi người sau, ở trong phủ cất bước, gặp phải đại quản gia Tử Nhật, trong lòng hơi động, lên trước hỏi: "Quỷ Tàng trở lại rồi?"

Tử Nhật cười nói: "Vị đại nhân kia còn ở Ninh gia vực trong giới hạn."

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: "Cự ly Ninh gia đại đấu qua đi gần một năm, Quỷ Tàng lại vẫn chưa về, cũng không biết tu luyện đến cảnh giới gì. Nếu quả thật đem một cái vực giới cường giả chi hồn toàn bộ hút ánh sáng, sẽ không trực tiếp đột phá đến vạn cổ chí tôn chứ?"

Nhưng nghĩ đến hạ, vạn cổ chí tôn cái nào có đột phá dễ dàng như vậy.

Chính mình bước vào Thiên Giới chi chủ tới nay, cho rằng bước chân vào vũ trụ này đỉnh cao, ai biết chỉ là mới vừa bắt đầu, mặc dù một đường vượt mọi chông gai, sinh tử đột phá, hiện tại cũng mới ba sao hậu kỳ. Quỷ Tàng phen này tạo hóa có thể trở về Thất Tinh bên trên chính là vạn hạnh.

Dương Thanh Huyền cáo từ Tử Nhật sau, liền một người một mình tiến nhập mật thất.

Vài ngày sau, trên người các loại nội thương, đều ở linh khí cùng tâm pháp tẩm bổ hạ, toàn bộ được chữa trị.

Thiên Vương mộ bên trong, hắn ba lần bị thương này, lần đầu tiên là cùng Cơ Dạ Phong đại chiến, lần thứ hai là bị Mạt Nhật Chi Chùy xung kích, một lần cuối cùng chính là bị Đông Quân cùng Tô Bạch một đòn đáng sợ lan đến.

Cuối cùng một kích kia lan đến, trực tiếp đưa lượng lớn Thánh Tông danh tộc đệ tử lĩnh hộp cơm đi, mặc dù hắn nắm giữ đôi thần thể, vẫn là bị thương không nhẹ.

Dương Thanh Huyền nhớ lại hai người một kích kia, nội tâm vẫn là hết sức chấn động, lòng vẫn còn sợ hãi, thầm nghĩ: “Đó chính là Thiên Giới cảnh giới tột cùng sức mạnh sao...”

Nghĩ đi nghĩ lại, trong cơ thể huyết dịch không ngừng ôn nóng, tự lẩm bẩm: “Cuối cùng có một ngày, ta cũng muốn nắm giữ lực lượng như vậy.”

Hắn phục hồi tinh thần lại, từ Tinh Giới bên trong lấy ra Vũ Thiên Chi Thương, nâng ở trong hai tay.

//tru

yencuatui.net/ Thân thương mười phần trôi chảy, trên có khắc có “Múa ngày” hai chữ, viết chữ như rồng bay phượng múa, thiết họa ngân câu.

Mũi thương như ba giác hỏa diễm, càng giống như rồng đuôi chi hình, nhận duyên hai bên trình lớn răng ao hãm, tỏa ra mười phần phách khí vương giả.

Dương Thanh Huyền hai tay cầm thương, trước mắt phảng phất tái hiện Tô Bạch cái kia anh vũ dáng người, một trận nhiệt huyết sôi trào.

Đột nhiên, thương trên hào quang lưu chuyển, một đạo huỳnh huỳnh bạch quang từ trên thân thương chảy qua.

Chỉnh chuôi chiến thương tựa hồ trở nên càng có linh tính.

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, trong lòng hơi có cảm ứng, phảng phất này thương có biến hóa.

Đúng lúc này, cái kia đạo bạch mang lần thứ hai hiện ra, trực tiếp từ trên thân thương kích bắn mà ra, rơi ở mật thất phía trước, biến ảo ra một đạo oai hùng dáng người, minh ám hỗn hợp, hoảng hốt bất định.

Dương Thanh Huyền thất thanh kêu lên: “Tô Bạch Thiên Vương!”

Thân ảnh kia cực kỳ yếu ớt, chậm rãi mở mắt ra, con ngươi xinh đẹp tràn ngập rực rỡ hào quang, một cái liền đem Dương Thanh Huyền tâm thần thu lấy.

Dương Thanh Huyền ngừng thở, biết trước mắt này đạo hồn ảnh, là Tô Bạch bản thân không thể nghi ngờ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2582: Phù Tộc Người, Chí Tôn Kiếm Khí

Tô Bạch ánh mắt hơi ngưng, lộ ra vẻ tươi cười đến, nói ra: "Thượng thiên vẫn là cho ta một tia cơ hội."

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, cảnh giác, cả kinh nói: "Có ý gì?"

Tô Bạch lại cười nói: "Đừng hoảng hốt, ta không phải muốn chiếm thân xác ngươi, hơn nữa ta chỉ còn này một đạo tàn hồn, duy trì bất diệt cũng đã là vạn hạnh, đừng nói đoạt xác một vị Thiên Giới chi chủ, coi như là thông thường Thiên Vị võ giả đều đoạt xác không đến."

Dương Thanh Huyền vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, đem Tô Bạch trạng thái nhìn rõ rõ ràng ràng, đúng như là nàng nói, dị thường gay go, có hay không có thể duy trì ở đều không nhất định.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Đại nhân đây là..."

Tô Bạch nói: "Một lời khó nói hết, ta cùng Đông Quân việc, ngươi bao nhiêu cũng biết một, hai đi. Đông Quân đem mặt nạ của ta phải đi về, để lại Vũ Thiên Chi Thương, đúng là ra ngoài ta dự liệu, xem ra đúng là thượng thiên cho cơ hội của ta a."

Nàng giương mắt nhìn hướng về Dương Thanh Huyền, ánh mắt lưu chuyển, Hắc Đồng xung quanh hóa hiện ra một điểm điểm huỳnh quang sắc màu, mười phần lóa mắt.

Dương Thanh Huyền biết đối phương ở dùng đồng thuật dòm ngó chính mình, ngược lại cũng không để bụng, lặng lặng đứng ở đó.

Tô Bạch trong hai con ngươi không ngừng hiện ra dị thải, cả kinh nói: “Thật mạnh! Thật không thể tin được, ngươi dĩ nhiên chỉ có ba sao hậu kỳ tu vi. Thả ở năm đó, ta ba sao hậu kỳ thời gian, cũng chưa hẳn là ngươi địch thủ.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Thiên Vương khiêm nhường. Thiên Vương là một đời truyền kỳ, quét ngang năm đó nam bộ vũ trụ không có địch thủ, tại hạ sao dám so với.”

Tô Bạch nói: “Ta một điểm cũng không có khiêm tốn, ngược lại, ta từ trước đến nay đều không phải là một cái khiêm tốn người, ta luôn luôn hết sức kiêu ngạo, nhìn không nổi người. Ngươi có thể đi quá Thiên Thu ảo cảnh?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đi qua.”

Tô Bạch cười nói: “Ha ha, Thái Vũ không có chữ bia bí mật có thể giải khai?”

Dương Thanh Huyền không ẩn giấu, như thực chất trả lời: “Giải khai.”

Tô Bạch tuy rằng sớm có dự liệu, nhưng vẫn là vô cùng giật mình, vội vàng nói: “Bên trong bí mật là cái gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Bên trong hiện lên là một vị cường giả bước vào vạn cổ Chí Tôn cảnh lúc cảnh tượng.”

Tô Bạch sống ở đó, tỏ rõ vẻ ước ao cùng cay đắng, than thở: “Đáng tiếc, thiên phú của ta chung quy kém hơn một bậc, không thể giải khai Thái Vũ không có chữ bia. Năm đó ta nếu như có cơ duyên này, có thể quan sát chí tôn đột phá, thì sẽ không có sau đó những chuyện kia.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thiên Vương cùng Đông Quân trong đó đến cùng chuyện gì xảy ra? Cái kia Đông Quân có thể hay không chính là chưởng giáo? Chưởng giáo thân phận thực sự lại là ai?”

Tô Bạch nói: “Đông Quân cũng không phải là chưởng giáo.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy hắn vì sao có thể khống chế Thái Tố Thiên Cơ Ngọc?”

Tô Bạch nói: “Bởi vì hắn phục dụng vạn hóa linh đan, phục dụng viên thuốc này, ảo diệu vô cùng, mà một cái trong đó, liền là có thể khống chế Thái Tố Thiên Cơ Ngọc.”

“Vạn hóa linh đan?” Dương Thanh Huyền chưa từng nghe qua viên thuốc này.

Tô Bạch tiếp tục nói: “Cho tới chưởng giáo là ai, ta cũng truy tra quá người này thân phận, trong đó điểm khả nghi tầng tầng, nhưng người này có thể là Phù tộc người.”

Gặp Dương Thanh Huyền khốn đốn dáng vẻ, Tô Bạch giải thích: “Phù tộc là nơi đây vũ trụ bên trong tồn tại vô cùng sớm một chủng tộc, sau đó yên diệt ở trong dòng sông lịch sử. Toàn bộ trong tộc người, đều là triển khai phù thuật, hơn nữa đối với phù thuật khống chế thiên phú cực cao.”

[tRuyen cua tui đốt net]

Dương Thanh Huyền nói: “Có này manh mối, ta liền có thể để Tử Tâm Thần Vương điều tra tiếp, hơn nửa có thể tìm ra chưởng giáo chân thân.”

Tô Bạch nói: “Đừng lạc quan như vậy, năm đó ta nhiều mặt điều tra, cũng không nắm giữ bao nhiêu manh mối. Đối với chưởng giáo việc, ta biết không nhiều, nhưng người này cực kỳ lợi hại, thậm chí là then chốt, tương lai nếu như có cơ duyên, ngươi cũng có thể đưa hắn cùng nhau đối phó rồi.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Thiên Vương quá coi trọng ta, tựu liền ngươi đều bọn họ đạo, ta lại có năng lực gì đối phó người này.”

Tô Bạch nói: “Ngươi ngàn vạn lần ** đừng ăn năn hối hận, thiên phú của ngươi còn ở trên ta, đã từng quan sát quá chí tôn đột phá, tương lai thật có thể bước vào vạn cổ Chí Tôn cảnh, thành tựu tất nhiên ở trên ta. Hơn nữa ta có thể gặp phải ngươi, cũng là Thiên Đạo bên trong minh minh đã định trước, mà ta cuối cùng này một hồn, cũng đem là thành tựu ngươi một cái phân đoạn.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Thiên Vương ngươi muốn làm cái gì?”

Tô Bạch bi thảm cười nói: “Nguyên bản ta vì là Đông Quân chuẩn bị ba cái lễ vật, hoàn toàn chắc chắn có thể giết chết hắn. Có thể khi ta thấy Thái Tố Thiên Cơ Ngọc thời điểm, ta liền biết thứ ba món lễ vật đưa không đi ra ngoài.”

Nàng giơ tay lên, Vũ Thiên Chi Thương một cái bay lên, ở không trung không ngừng xoay tròn, sau đó rơi ở trong tay nàng, thương chỉ Dương Thanh Huyền.

Một luồng lẫm liệt khí tức phả vào mặt, Dương Thanh Huyền cả người như rơi vào hầm băng, ở đây thương thế bên dưới, phảng phất chỉ cần nhúc nhích một cái, tựu sẽ biến thành tro bụi.

Dương Thanh Huyền nội tâm kinh khủng, nhưng này thương thế bên trong vẫn chưa ẩn chứa sát khí, hơn nữa hắn lập tức phản ứng, nếu như Tô Bạch muốn giết hắn, không cần thiết cùng hắn giao lưu lâu như vậy.

Cái kia Vũ Thiên Chi Thương trên khí tiếng kêu tiếng không ngừng, như lửa diễm cùng rồng đuôi một loại mũi thương càng là sống lại giống như vậy, ở trong hư không chậm rãi run run, một điểm hào quang màu bạc, từ mũi thương tràn ra, ở phía trước hóa thành một cái ánh sáng nhỏ cầu.

Mặt trên di chuyển ánh sáng lưu động, vô số thật nhỏ phù văn kết thành xiềng xích, ở tiểu cầu bốn phía qua lại, càng là một luồng bị phong ấn sức mạnh.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, gặp được viên cầu bên trong ác liệt một điểm, thật giống một căn châm nhỏ, cẩn thận nhìn tới, ở trong con ngươi thả lớn mấy lần, mới nhìn rõ là một thanh kiếm hình.

Dương Thanh Huyền nói: “Đây cũng là thứ ba món lễ vật?”

Tô Bạch nói: “Chính là, đây là ta suốt đời bên trong trân quý nhất thu gom, tựu liền Đông Quân đều không biết, bên trong là một tia kiếm khí. Năm đó ta bị hắn ám toán quá nhanh, đột nhiên không kịp chuẩn bị tựu bị đóng ba hồn bảy vía, liều mạng giãy dụa bên dưới, mới chạy ra một tia hồn phách, lúc này mới có hôm nay bố trí.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thiên Vương vốn là vũ trụ đỉnh cao, quét ngang Nam Vực không có địch thủ, này là người phương nào kiếm khí, càng để Thiên Vương như vậy quý trọng?”

Tô Bạch ngưng trọng nói: “Đây là một tia vạn cổ chí tôn kiếm khí.”

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, hai con ngươi một cái trừng thật to, ngạc nhiên nhìn chùm sáng, ngơ ngác nói: “Làm sao sẽ, lại làm sao có khả năng... Vùng vũ trụ này, không phải từ chưa chứng thực quá có người bước vào vạn cổ Chí Tôn cảnh sao?”

Tô Bạch nói: “Ta cũng không biết vật ấy đến từ nơi nào, có lẽ không phải nơi đây vũ trụ, cũng hoặc là viễn cổ thời đại không người biết vạn cổ chí tôn lưu lại, là ta ở một chỗ tuyệt diệu cảnh giới bên trong phát hiện.”

Nàng dừng lại, tựa hồ nhớ ra cái gì đó, nói: “Là bộ tộc kia thánh vật, tựu liền bọn họ chính mình cũng không biết này thánh vật là cái gì, khà khà, cuối cùng tiện nghi ta.”

Dương Thanh Huyền không nhịn được nuốt xuống hạ, nói: “Nếu thật là vạn cổ chí tôn kiếm khí, như vậy đủ để đánh giết Đông Quân chứ?”

Tô Bạch nói: “Vốn là, nhưng khi ta nhìn thấy Thái Tố Thiên Cơ Ngọc thời điểm, ta liền biết tia kiếm khí này có thể trọng thương hắn, nhưng đã không đủ để giết hắn, vì lẽ đó cuối cùng bỏ qua, lựa chọn bảo lưu này một đạo kiếm khí cùng tàn hồn, lấy chờ cơ hội. Ta vốn cho là chiến thương sẽ bị hắn thập đi, chỉ cần hắn không có phát hiện được ta tồn tại, ta là có thể xuất kỳ bất ý đánh giết hắn. Nhưng không nghĩ tới bị ngươi nhặt được, mà ngươi lại có vinh quang vương giả thiên phú, nghĩ đến hết thảy đều là thiên ý.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2583: Nam Nhi Khí Phách, Vô Tận Mong Đợi

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi phải đem này một tia kiếm khí cho ta, để ta báo thù cho ngươi?”

Tô Bạch nói: “Không chỉ có này một tia kiếm khí cho ngươi, chuôi này Vũ Thiên Chi Thương, còn có ta toàn bộ người, đều cho ngươi.”

Dương Thanh Huyền mặt đỏ lên, nói: “Người làm sao cho.”

Tô Bạch mỉm cười nói: “Ngươi trước thu rồi này sợi kiếm khí.”

Dương Thanh Huyền gật đầu, thận trọng đem kiếm khí kia độ đi qua, sau đó quan sát một trận, tựu dung nhập vào trong cơ thể mình.

Tô Bạch thu lượt chiến đấu thương, hỏi: “Ngươi có thể có binh khí của chính mình?”

Dương Thanh Huyền nói: “Có.”

Nói xong lấy ra Chiến Kích Thiên Khư.

Tô Bạch nhìn cái kia chiến kích một trận, khen: “Thật không tệ, có thể thấy, ngươi đã cùng này chiến kích hòa làm một thể. Hơn nữa này kích đẳng cấp uy lực đều cực kỳ mạnh mẽ, cũng không thua Vũ Thiên Chi Thương quá nhiều.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thiên Vương, ta còn có một món binh khí.”

Nói xong, đem Nhân Đà La cũng lấy ra đến, hiện ra ở mật thất bên trong.

Tô Bạch nhíu mày lại, nhìn chằm chằm cái kia pháp khí nhìn một hồi, cả kinh nói: “Vô Tướng Thiên Vương Nhân Đà La? Ngươi cũng thật là cơ duyên không cạn, thậm chí ngay cả vật ấy đều được.”

Dương Thanh Huyền đem Vô Tướng Thiên Vương việc giản lược nói rồi một phen.

Nghe được Tô Bạch sửng sốt nửa ngày, cười khổ nói: “Xem ra bây giờ Nam Vực cũng không yên ổn, Vô Tướng Thiên Vương lại cùng Ma Tuần dung hợp, thực sự là cái hỗn loạn điên đảo thời đại. Nhưng cũng chỉ có ở đại loạn chi thế, mới có thể đản sinh ra chân chính cường giả, mà thiên phú của ngươi cùng cơ duyên, đều không gì so nổi. Sợ là từ nơi sâu xa, ngươi chính là đối phó chưởng giáo người.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Đừng nói như vậy, chưởng giáo muốn giết chết ta, hãy cùng bóp chết con kiến một dạng.”

Tô Bạch nói: “Đó chỉ là hiện tại.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, cảm nhận được Tô Bạch cái kia nóng bỏng ánh mắt, không khỏi thầm nói: “Xấu hổ”, lúc này đề chấn tự tin, gật đầu nói: “Ta sẽ dùng hết khả năng.”

Tô Bạch cười nói: “Lúc này mới giống nam tử, ta vì không để người đối với ta giới tính có xem thường, từ nhỏ đã mang theo mặt nạ màu vàng kim. Khi thực lực của ta quét ngang Nam Vực thời điểm, mặt nạ kỳ thực đã không trọng yếu, nhưng mang thành quen thuộc, ta cũng lười lấy xuống. Ngươi là thiết cốt tranh tranh nam nhi, có thể không thể thua khí thế.”

Dương Thanh Huyền nhất thời cảm thấy một luồng hào khí nhét đầy trong lồng ngực, lớn tiếng nói: “Nhất định không phụ Thiên Vương kỳ vọng.”

Tô Bạch nói: “Tốt, ta tin ngươi.”

Xinh đẹp con mắt lộ ra nụ cười, sau đó nhìn phía Thiên Khư, trong tay chiến thương hướng về trước một điểm, chiến kích lập tức bay qua.

Tô Bạch sắc mặt trở nên cực kỳ nghiêm nghị, hai tay ở trước người hợp lại, Vũ Thiên Chi Thương kích bắn mà ra, cùng cái kia chiến kích đụng vào nhau, lẫn nhau giao hợp mà qua, lập tức không ngừng xoay tròn.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Thiên Vương, ngươi muốn làm gì?”

Tô Bạch nói: “Nếu ta ở lúc toàn thịnh, có lẽ có thể giúp ngươi đem ba món binh khí hợp lại làm một, nhưng hiện tại chỉ còn một đạo tàn hồn, cái kia Nhân Đà La ta đã không có sức mạnh luyện hóa, chỉ có thể giúp ngươi đem chiến kích cùng ta chiến thương hợp lại làm một. Ngươi yên tâm đi, tuy rằng Vũ Thiên Chi Thương sức mạnh ở chiến kích bên trên, nhưng vậy là ngươi tâm thần hợp nhất binh khí, ta sẽ lấy chiến kích làm chủ thể, hòa tan vào, bất quá là vì nó tăng lên sức mạnh.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Cái kia Thiên Vương ngươi...”

Tô Bạch cười nói: “Ta này đạo tàn hồn đã tồn tại không được bao lâu, triệt để tiêu vong trước có thể làm một món đồ như vậy có ý nghĩa sự, quá đáng giá.”

Dương Thanh Huyền biết Tô Bạch không nói giả, nàng thời khắc này trạng thái, căn bản về ngày không thuật, nhưng vẫn là không nhịn được mũi đau xót, trong mắt sương mù nước mông lung.

Tô Bạch nói: “Ngươi mà tĩnh hạ tâm thần, cẩn thận nhìn ta luyện chế. Ta này cách luyện chế, ở cái kia thời đại ngoại trừ Hạ Hành Vân ở ngoài, lại không người nào có thể thắng ta, ta bây giờ có thể cho ngươi một vài thứ, tựu tận lực cho ngươi một vài thứ đi.”

Dương Thanh Huyền nặng nề gật gật đầu, lúc này khoanh chân ngồi hạ, tập trung ý chí, xem xét tỉ mỉ.

Vũ Thiên Chi Thương ở Tô Bạch quyết ấn hạ, không ngừng phân giải ra ngoài, hóa thành một điểm điểm huỳnh ánh sáng, như là có mười phần linh tính sinh mệnh, mang theo cực độ không muốn, một điểm điểm dung nhập vào Thiên Khư bên trong.

Thiên Khư cảm nhận được cái kia cỗ sức mạnh khổng lồ, toàn bộ thân hình run rẩy kịch liệt, không ngừng phát sinh khí tiếng kêu tiếng.

Dương Thanh Huyền cùng Thiên Khư tâm thần hợp nhất, có thể cảm nhận được cái kia loại mênh mông lực lượng, tương tự hai tay bấm quyết, để Thiên Khư tần suất ổn định lại.

Mật thất bên trong cứ như vậy yên tĩnh không hề có một tiếng động, tùy ý cường đại hào quang ở trong hư không lấp loé, hoàn thành toàn bộ quá trình dung hợp.

Mấy canh giờ sau, Vũ Thiên Chi Thương bùng nổ ra rên rỉ một tiếng, phóng ra cuối cùng một đạo chói mắt huy hoàng, tựu phân giải thành vô số huỳnh ánh sáng, bị Thiên Khư hoàn toàn thu nạp vào đi.

Dương Thanh Huyền run lên trong lòng, cảm nhận được cái kia tuyệt thế thần binh rên rỉ cùng vận mệnh, nội tâm đồng dạng bi thương.

Toàn bộ mật thất tối sầm lại, Tô Bạch đem Thiên Khư cầm trong tay, cẩn thận liếc mắt nhìn, hài lòng gật đầu nói: “Đã đạt đến kỳ vọng của ta.”

Nàng bay rơi xuống, đem Thiên Khư đưa cho Dương Thanh Huyền, nói: “Tương lai, tựu giao cho ngươi.”

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, tiếp nhận này mới tinh Thiên Khư, chỉ cảm thấy có ngàn tỉ cân nặng, nóng bỏng phỏng tay, hầu như không tiếp được.

Tô Bạch thân ảnh, một điểm điểm hóa đi, cuối cùng hoàn toàn biến mất.

“Thiên Vương!”

Dương Thanh Huyền đưa tay hướng về trước chộp tới, nhưng là trống không, cái gì cũng không có, nội tâm đau xót, không nhịn được nhiệt lệ đầy vành mắt.

“Tô Bạch Thiên Vương, ta nhất định giết Đông Quân báo thù cho ngươi!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nắm lấy Thiên Khư, to lớn sát khí từ thân trên tuôn ra.

Ở phụ cận mật thất bên trong tu luyện bảy vị Tinh Túc, đều cảm ứng được Dương Thanh Huyền tâm cảnh, tất cả đều truyền đến hỏi ý kiến cảm ứng.

Dương Thanh Huyền này mới trấn định tâm thần, đáp lại nói: “Ta không sao, chư vị yên tâm.”

Những cảm ứng kia mới từng cái thối lui.

Tử Diên vẫn như cũ quanh quẩn ở trong lòng, tựa hồ không muốn rời đi.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Yên tâm đi, mới vừa xác thực xảy ra chút chuyện, nhưng đã qua, nếu như tương lai có cơ hội, ta sẽ nói cho ngươi biết.”

Tử Diên khí tức này mới khéo léo rời đi.

Dương Thanh Huyền ổn quyết tâm thần, này mới một lần nữa ngồi xếp bằng, đem mới vừa các loại toàn bộ trong đầu quá qua một lần.

Tô Bạch oai hùng dáng người, đã nói qua, chí tôn kiếm khí, toàn bộ quá trình luyện chế các loại...

Cuối cùng phục hồi tinh thần lại, đem ánh mắt thả trên Thiên Khư, hai tay nắm lên, cảm ứng bên trong sức mạnh, ngoại trừ cùng tâm thần mình liên lạc cảm ứng ở ngoài, cái khác đã hoàn toàn bất đồng, nguồn sức mạnh kia hùng vĩ mà không quen, nhẹ nhàng ở chiến kích bên trong không hề có một tiếng động chảy xuôi.

Tựu liền chiến kích ngoại hình đều xảy ra nhất định thay đổi, lưỡi kích thu nạp Vũ Thiên Chi Thương như lửa diễm cùng rồng đuôi giống như hình thái, trở nên càng phiêu dật cùng oai hùng.

Dương Thanh Huyền đứng dậy, ở mật thất bên trong thi triển một lần Thiên Trảm Thất Thức.

Chỉ cảm thấy ý còn chưa quyết, lại thi triển một lần, dần dần toàn bộ người dung nhập vào thất thức bên trong, cùng võ kỹ, Thiên Khư hoàn toàn tuy hai mà một.

Sau một hồi, Dương Thanh Huyền đã là tràn trề Đại Hãn, cho đến đem toàn thân tiêu hao thể năng hết sạch, cuối cùng một giọt sức mạnh đều sạch sẽ, lúc này mới dừng lại, cùng Thiên Khư cùng nhau nằm trên đất, nội tâm cái kia nguồn áp lực mới tản đi hơn nửa.

Chương 2584: Tham Tu Bảo Vật, Tin Tức Cùng Cơ Duyên

Mấy tháng phía sau, Dương Thanh Huyền đã đem cái kia mới Thiên Khư hoàn toàn khống chế, đối với bên trong sức mạnh cũng đều quen.

Tô Bạch chết đi bi phẫn, đã làm nhạt hạ xuống, cuối cùng vùi sâu vào đáy lòng, không đi để lộ.

Khoảng thời gian này, không có bất kỳ người nào đến quấy rầy hắn.

Dương Thanh Huyền lặng lặng tu luyện Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, đối diện ngồi xếp bằng thứ hai nguyên thần, tu luyện Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân.

Thứ hai nguyên thần chỗ mi tâm xá lợi, cũng đã bị hoàn toàn luyện hóa, trở thành thân thể một bộ phận.

Ngày hôm đó, Dương Thanh Huyền lại vận chuyển mấy lần Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, đem đầy trời linh khí đều hút vào bên trong cơ thể, lại nuốt phun ra, hoàn thành một cái đại chu thiên sau, cảm ứng được cảnh giới tiến triển thật chậm, từ từ ngưng lại.

Hắn chậm rãi mở hai mắt ra, trầm tư một trận, sau đó từ Tinh Giới bên trong lấy ra một vật, nâng ở trong tay xem xét tỉ mỉ.

Là một quả hạt châu màu trắng.

Mặt trên cổn động cường đại lực hỗn độn, phảng phất bao dung vạn vật.

Dương Thanh Huyền cầm trong tay thưởng thức một trận, cũng không biết nên sử dụng như thế nào, nghĩ đến nghĩ, nếu là nội đan các loại đồ vật, quá nửa là nuốt vào.

Nhưng này đan thể tích có chút lớn, nghĩ đến hạ, cũng không để ý này rất nhiều, đem miệng há đại to lớn, tựu nguyên lành nuốt xuống.

Yết hầu một trận thẻ đau đớn, liều mạng nuốt hạ, cái kia Hỗn Độn Đan trực tiếp rơi vào trong dạ dày, Dương Thanh Huyền vận chuyển chân nguyên, muốn đem tiêu hóa.

Nhưng nửa trời đều không có phản ứng, như là một khối tảng đá đặt ở trong dạ dày, cực kỳ khó chịu.

Nghĩ đến nửa ngày, đột nhiên trong lòng hơi động, này Hỗn Độn Đan nếu là nội đan, không bằng trực tiếp cùng Xá Lợi Tử một dạng, dung nhập vào thứ hai nguyên thần trong cơ thể, để thứ hai nguyên thần đi thu nạp nó, như vậy chính mình cũng là có thể triển khai lực hỗn độn.

Nghĩ tới đây, nhìn hạ mình một chút cái bụng, sắc mặt có chút khó coi, liều mạng dùng sức, đem cái này Hỗn Độn Đan lại từ trong dạ dày ép ra ngoài, đau sắc mặt trắng bệch, miệng đều biến hình.

Tốt không dễ dàng đem Hỗn Độn Đan phun ra ngoài, sau đó ném cho thứ hai nguyên thần, để cho dung nhập vào trong thân thể.

Thứ hai nguyên thần chỗ mi tâm xá lợi lập tức có phản ứng, tựa hồ đối với vật ấy có bài xích.

Nhưng xá lợi đã hoàn toàn bị thứ hai nguyên thần khống chế, loại này sức đẩy rất nhanh tựu tiêu giảm hạ xuống, Hỗn Độn Đan một điểm điểm hòa tan vào.

truyencuatui.vn Thứ hai nguyên thần bản thể là Thích chi lực, có thể dung hợp các loại hỗn loạn năng lượng trung hòa tính năng số lượng, giờ khắc này phát huy tác dụng to lớn, đem Hỗn Độn Đan chậm rãi vững chắc ở trong cơ thể mình.

Dương Thanh Huyền lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, hơn nữa rõ ràng cảm thấy lực hỗn độn ở một điểm điểm bị thứ hai nguyên thần luyện hóa.

Vật này có thể khởi động Thái Dịch thuế ruộng Nguyên Đồ, tiên thiên ngũ thái đều là đản sinh ở trong hỗn độn, vũ trụ chưa từng có năm cái quá trình, vì lẽ đó lực hỗn độn là năm cái chí bảo nguyên thủy sức mạnh.

Dương Thanh Huyền nghỉ dưỡng sức hạ, để thứ hai nguyên thần ở một bên lẳng lặng luyện hóa Hỗn Độn Đan, mình thì là lấy ra mặt khác một vật, cầm trong tay tỉ mỉ.

Là từ Thiên Vương mộ bên trong chiến trường lấy đi Bất Hủ Phong Bia, nhìn thấy được chỉ là khối phổ thông bia đá mà thôi, mặt trên không có bất kỳ sức mạnh, hơn nữa xuất hiện rậm rạp chằng chịt hoa văn, như là bia đá kinh lạc một nửa.

Lúc trước tranh đoạt thời điểm, có Hùng thế gia đệ tử nói đây là bọn hắn trấn tộc chi bảo, cũng không giả, thậm chí sau đó Tịnh Cổ Thánh giả đều quăng tới ánh mắt, tựa hồ đối với này bia cực kỳ coi trọng.

Dương Thanh Huyền đem bia cầm trong tay nghiên cứu một phen, bất đắc kỳ giải, sau đó triển khai các loại sức mạnh rót vào bên trong, chỉ có cái kia tia đại đạo chi lực hòa vào trong đó thời điểm, lúc nãy có phản ứng, bia trên người hoa văn tất cả đều bắt đầu biến hoá, như là rậm rạp chằng chịt sợi tơ, hoặc như là nòng nọc giống như vậy, ở bia trên thân chạy, cuối cùng hội tụ thành bốn chữ lớn: Bất Hủ Phong Bia.

“Ta biết ngươi là Bất Hủ Phong Bia, không dùng ngươi lại nói cho ta, ngươi đến cùng ẩn chứa bí mật gì ở bên trong?”

Dương Thanh Huyền mắng một tiếng, cái kia bia vẫn như cũ không có phản ứng.

Sau đó không lâu, đại đạo chi lực chi trì không nổi, cái kia bốn chữ lớn lần thứ hai tiêu tan xuống, bia đá trở về hình dáng ban đầu.

“Nhất định có khởi động phương pháp.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, thầm nghĩ: “Hơn nữa này khởi động phương pháp khẳng định ở có Hùng thế gia trong tay, lần này thì phiền toái, bọn họ chắc chắn sẽ không cam tâm lấy ra.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một trận, tạm thời không lại đi nghĩ, đem bia cất vào đến, đến tương lai hơn nữa.

Hành hạ như thế một phen sau, lại bắt đầu tiếp tục nhập định tu luyện.

Thứ hai nguyên thần nhưng là nỗ lực luyện hóa Hỗn Độn Đan.

Quá mấy ngày, một khối ngọc bài phá không bay vào đi vào, lơ lửng ở mật thất bên trong.

Dương Thanh Huyền chậm rãi mở hai mắt ra, đem ngọc bài bắt thu vào bên trong, là Tử Tâm ngọc bài, tựa hồ có chuyện tìm hắn.

Dương Thanh Huyền đem bóp vỡ ngọc bội, sau đó đứng dậy, chuẩn bị thu rồi thứ hai nguyên thần, đột nhiên trong lòng hơi động, thầm nghĩ: “Này nếu là phân thân của ta, cũng không cần muốn theo ta mới là, có thể lưu tiếp tục ở chỗ này tu luyện.”

Nghĩ tới đây sau, thứ hai nguyên thần liền tiếp tục bế quan, bản tôn trực tiếp ra mật thất, hướng về Tử Tâm tiểu viện mà đi.

Đến đây, cự ly Thiên Vương mộ sự kiện đi qua đã sắp nửa năm.

Tử Tâm vừa thấy hắn, ánh mắt lấp lóe, lập tức cười nói: “Làm sao, không có lại đột phá một tầng?”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ngươi nghĩ ta là yêu quái sao?”

Tử Tâm nói: “Mỗi lần thấy ngươi, tổng có thể tiến bộ không nhỏ, cho ta rất lớn khiếp sợ, này mới khôi phục bình thường.”

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, nghĩ đến chính mình cho tới nay trưởng thành cực nhanh, ngoại trừ thiên phú ở ngoài, càng nhiều hơn chính là bởi vì cả ngày ở sinh tử sát trường sờ soạng lần mò, đem hết toàn lực sống tiếp, không ngừng trở nên mạnh mẽ.

Chính là bởi vì này cỗ đến từ bản năng cầu sinh dục vọng, kích phát rồi hắn lực lượng vô cùng, không ngừng đi về phía trước, một đường đột phá lại đây.

Mà yên lặng chờ ở mật thất bên trong tu luyện, hiệu quả rõ ràng tựu kém hơn nhiều.

Tử Tâm nói: “Nói cho ngươi một tin tức tốt, đồng thời cũng sẽ là ngươi một cái cơ duyên.”

Dương Thanh Huyền đang suy nghĩ cơ duyên chuyện, nhất thời rất cảm thấy hứng thú, vội hỏi: “Tin tức tốt gì, cơ duyên gì?”

Tử Tâm cười nhạt, phảng phất nhìn thấu tâm tư của hắn, nói ra: “Ninh gia một quả cuối cùng chủ tinh rốt cục bị chúng ta công hạ xuống. Toàn bộ Ninh gia đến đây tuyên cáo phá diệt, từ Thánh

Tông danh tộc bên trong xoá tên. Từ đây nam bộ vũ trụ hàng đầu trong thế gia, lại cũng không nhìn thấy cái họ này."

Dương Thanh Huyền trong lòng không tên có chút âm u, đã trải qua to lớn như vậy nỗ lực, có thể kết quả chân chính xuất hiện thời điểm, nhưng một chút cao hứng cũng không có, trong này cố nhiên có không có thể cứu ra cha mẹ thất vọng, đồng thời cũng có đối với Thánh Tông danh tộc một điểm thương xót.

Hắn nói ra: "Theo thời gian trôi đi, có lẽ ở rất nhiều năm sau đó, phân tán ở Nam Vực các nơi Ninh gia chi thứ, có thể đản sinh ra thiên tài tuyệt thế, làm lại tiến vào Thánh Tông danh tộc danh sách bên trong."

Tử Tâm nói: "Ngươi nói sự trên lý thuyết tồn tại, nhưng từ khi La Phù chi cảnh đản phát lên, tựu không có một cái bị xóa đi Thánh Tông danh tộc, cuối cùng trở về. Vẻn vẹn là bởi vì mình suy yếu mà rơi xuống hạng, đúng là có lại vào."

Dương Thanh Huyền nói: "Việc này đối với ta mà nói, không đáng kể tốt xấu, ngươi nói cơ duyên là cái gì?"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2585: Ninh Gia Tinh Trì, Chuyện Phiền Toái

Tử Tâm nói: “Ninh gia bị chúng ta toàn bộ nắm lấy sau, Ninh gia tu luyện Thánh địa tinh trì, cũng về chúng ta sở hữu. Bên trong hội tụ vạn năm tinh thần lực, đối với mỗi cái tầng thứ võ giả đều có chỗ tốt cực lớn.”

“Tinh trì? Có thể tăng lên ta sức mạnh sao?”

Dương Thanh Huyền nghi ngờ nói: “Như chỉ là Thánh Tông danh tộc tu luyện Thánh địa, không thể so với này Thần Vương phủ còn mạnh hơn chứ?”

Tử Tâm cười nói: “Nếu như theo trạng thái bình thường, tự nhiên không thể. Nhưng chúng ta dự định làm chút chuyện đi ra, để tinh trì tu luyện lực lượng tăng lên dữ dội.”

Dương Thanh Huyền nói: “Xin lắng tai nghe.”

Tử Tâm nói: “Trong lịch sử tự hành rơi xuống xếp hạng Thánh Tông danh tộc không phải số ít, nhưng bị cường hành xóa đi Thánh Tông danh tộc nhưng là không nhiều. Duy nhất giống nhau chính là, đối với xóa đi Thánh Tông danh tộc, không chỉ có sẽ chém tận giết tuyệt, toàn bộ vũ trụ truy sát chi thứ dư nghiệt, còn sẽ đưa bọn họ nguyên bản vực giới phá huỷ.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Phá huỷ vực giới?”

Tử Tâm gật đầu nói: “Chính là. Đem vực giới bình phong phá khai, để nó chậm rãi dung nhập vào hư không đại vũ trụ bên trong, từ đây vực giới không tồn.”

Dương Thanh Huyền ngơ ngác nói: “Vì sao phải như vậy? Trực tiếp chiếm có không phải càng tốt sao?”

Tử Tâm nói: “Vực giới đã bị chúng ta phá hư rất nghiêm trọng, bên trong tinh cầu cùng tài nguyên đều cướp giật gần đủ rồi, hủy diệt vực giới, là vì cho Ninh gia đệ tử cuối cùng một cái tuyệt vọng đả kích, để cho bọn họ triệt để mất đi hi vọng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy này cùng tinh trì lại có quan hệ gì?”

Tử Tâm nói: “Ninh gia tinh trì, là thu nạp vạn năm tinh thần lực, một điểm điểm thai nghén mà thành. Một khi Ninh gia vực giới bạo nổ hủy, vô số tinh cầu phá diệt, đản sinh ra tinh thần lực không gì sánh được, sẽ trực tiếp để tinh trong ao năng lượng tăng lên dữ dội mấy lần, đạt đến một cái đáng sợ cực trị. Đương nhiên, thân ở bên trong, cũng là vô cùng nguy hiểm.”

Dương Thanh Huyền nói: “Khi nào thì bắt đầu hủy diệt vực giới?”

Tử Tâm cười nói: “Không vội, chúng ta đang ở thỏa thuận thời gian. Tinh trì cũng không quá lớn, tất cả mọi người nhìn chằm chằm cơ hội lần này, cũng không thể chúng ta cùng Khương gia độc hưởng, các môn các phái cũng đều đang chọn tiến nhập tinh trì nhân viên. Chỉ bất quá chúng ta cùng người của Khương gia viên hạn chế là một trăm, mà cái khác Thánh Tông danh tộc tiêu chuẩn là mười người.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia cũng có mấy trăm người.”

Tử Tâm nói: “Tinh trì to lớn nhất dung lượng là 500 người, nhưng cân nhắc đến hủy diệt vực giới sinh ra đáng sợ tinh thần lực, đủ để đem cái này chứa đựng trình độ mở rộng gấp mười lần, chỉ có điều hiệu quả yếu. Cho nên mới đem nhân viên ép ở năm trăm tả hữu.”

truyencua❤tuinet

Dương Thanh Huyền nói: “Quỷ Tàng còn ở Ninh gia vực giới sao?”

Tử Tâm nói: “Ở.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không biết Thần Vương có thể nắm mấy cái tiêu chuẩn cho ta, hi vọng bằng hữu của ta cũng có thể hay đi mấy vị.”

Tử Tâm cười nói: “Không dùng ta cho ngươi tiêu chuẩn, ta đã giúp Thương Huyền Tông tranh thủ được mười cái tiêu chuẩn. Ninh gia đại chiến nhân ngươi mà lên, ngươi xem như là có lớn công lao lớn, vì lẽ đó giống như là Thánh Tông danh tộc, cho mười cái tiêu chuẩn. Bất quá chuyến này tuy là cơ duyên, nhưng tương tự cũng có to lớn nguy hiểm, cũng không ai biết tinh trì ở thu nạp nhiều như vậy năng lượng sau, sẽ xảy ra chuyện gì. Vì lẽ đó ngươi tốt nhất chọn Thiên Giới bên trên võ giả tiến về phía trước, Thiên Giới bên dưới coi như xong đi.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ta biết rồi, đa tạ Thần Vương.”

Nói xong, liền muốn xoay người về Thương Huyền Tông chuẩn bị việc này.

Tử Tâm kêu lên: “Chậm đã, lẽ nào ngươi không một chút nào quan tâm Cơ gia, Tô gia, thuật Luyện Sư Công Hội, có Hùng thế gia chuyện sao?”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Làm sao không tên trong đó, mà đắc tội với nhiều như vậy Thánh Tông danh tộc?”

Tử Tâm sẵng giọng: “Còn nói sao, toàn bộ vũ trụ tựu ngươi nhất sẽ gây chuyện. Vì đuổi bọn họ, toàn bộ Thần Vương phủ giới nghiêm nửa năm, chỉ sợ bọn họ náo xảy ra chuyện gì đến.”

Dương Thanh Huyền nói: “Kết quả đây?”

Tử Tâm nói: “Kết quả? Hừ, bọn họ tứ gia tựu lại ở Vô Dục Thành không đi, trực tiếp ở tại Thần Vương phủ cách đó không xa khách sạn, mỗi ngày đều tới cửa đến náo. Ta để Tử Nhiễm chuyên môn đáp lại đối với chuyện này, Tử Nhiễm đã nửa năm không thể yên tĩnh. Ta nhìn việc này, còn chính ngươi phải đi giải quyết.”

Dương Thanh Huyền đau cả đầu, này tứ gia đều không phải là người dễ trêu, đặc biệt là cái kia Tô Bạch Vũ Thiên Chi Thương, đã dung nhập vào mình Chiến Kích Thiên Khư bên trong, này làm sao cùng người nhà họ Tô giải thích? Coi như giải thích, bọn họ cũng sẽ không tin tưởng.

Tử Tâm nói: “Ngươi tự nghĩ biện pháp đi, bằng không tinh trì thời gian, ngươi vẫn là muốn với bọn hắn gặp mặt.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến trận, thở dài, nói: “Cái kia làm phiền Thần Vương đưa bọn họ tứ gia toàn bộ mời tới đi.”

Tử Tâm sững sờ nói: “Đồng thời gọi tới?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Đồng thời gọi tới, một lần toàn bộ giải quyết rồi, tiết kiệm phiền phức.”

Tử Tâm nói: “Ứng phó một nhà trong đó, cũng đã đủ ngươi đau đầu, ngươi lại nghĩ một lần đối phó tứ gia, ngươi không suy nghĩ thêm một cái?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không suy nghĩ thêm. Ta ứng đối tứ gia thời gian, mong rằng Thần Vương đại nhân tọa trấn một bên, bằng không ta sợ bọn họ nổi lên trực tiếp giết ta.”

“Ha ha, tốt, ta cũng hết sức muốn kiến thức một cái, ngươi làm sao đồng thời ứng đối tứ gia, hóa giải này tràng phiền phức.”

Tử Tâm nhịn không được bật cười, lúc này gọi tới Tử Nhiễm, để hắn đi mời tứ gia người.

Thần Vương phủ ở ngoài cách đó không xa Duyệt Lai khách sạn, bốn người vừa rồi tỉnh ngủ, ngồi cùng một chỗ ăn mấy cái bánh bao, uống một chút trứng muối lục soát cháo thịt, liền chuẩn bị dựa theo thông lệ trên Thần Vương phủ tiến hành quấy rầy, cái này đã thành bọn họ mỗi ngày hằng ngày.

Bốn người chính đang thương nghị hôm nay phải như thế nào gây sự, nhất định muốn xông vào đi gặp đến Thần Vương các loại, đột nhiên Thần Vương phủ hộ vệ tựu đi vào, ôm quyền nói: "Bốn vị đại nhân, Thần Vương cùng Thanh Huyền công tử cho mời."

"Dương Thanh Huyền xuất quan?!"

Bốn người một cái nhảy dựng lên, vội vàng một đường tiểu chạy vào Thần Vương phủ.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Tâm ngồi ở phòng tiếp khách trên đầu, bốn người vừa tiến đến, gặp được Dương Thanh Huyền cùng Tử Tâm bản thân, nội tâm nôn nóng cùng bức thiết lập tức không còn, trở nên thận trọng hào phóng, từng cái từng cái lên trước bái kiến.

"Luyện Tinh sư hiệp hội Võ Mục, Tô gia Tô Địch, có Hùng gia có Hùng Kiệt, Cơ gia Cơ Thành gặp Thần Vương cùng Thanh Huyền công tử."

Dương Thanh Huyền ánh mắt quét qua bốn người, đều là một sao Thiên Giới tu vi, hơn nữa thiên phú giống như vậy, nhìn dáng dấp chính là kẹt ở một sao Thiên Giới, khó có tiến triển.

Bốn phái thế lực bắt đầu đều phái cường giả lại đây đòi muốn thuyết pháp cùng vật phẩm, đều bị Tử Tâm lấy Dương Thanh Huyền không có xuất quan, bất tiện gặp lại cản trở lại, sau đó lâm vào đến nhàm chán đánh giằng co, hơn nữa Dương Thanh Huyền xác thực không có xuất quan, liền bốn phái tựu riêng phần mình phái một tên một sao Thiên Giới lưu lại, mỗi ngày quấy rầy.

Tử Tâm nói ra: "Không nên đa lễ, khổ cực các ngươi bốn vị, mỗi trên trời môn quấy rầy, cho chúng ta tăng thêm phiền phức."

Bốn người đều là ngượng ngùng nở nụ cười, nhìn thấy Tử Tâm ánh mắt nhìn sang, tất cả đều cúi thấp đầu, một trận tê cả da đầu.

Tử Tâm "Cắt" một tiếng, từ tốn nói: "Duyệt Lai khách sạn bánh bao còn ăn đến quen sao?"

"Ăn đến quen, ăn đến quen."

Bốn người khúm núm, vội vàng trả lời.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2586: Lòng Dạ Đàn Bà Là Độc Ác Nhất, Khua Môi Múa Mép Ứng Đối

Tử Tâm nói: "Có phải hay không các người cảm thấy kỳ quái, tại sao một cái khách sạn bánh bao, ăn vào đối với Thiên Giới chi chủ tu vi đều có đại ích lợi? Tuy rằng bánh bao có giá trị không nhỏ, nhưng vẫn là cực kỳ đáng giá, đúng không?"

Bốn người sững sờ, liều mạng gật đầu nói: "Là, là, Thần Vương minh giám."

Dương Thanh Huyền nhìn bốn người, vừa nhìn về phía Tử Tâm, không từ cảm thấy kỳ quái, Tử Tâm làm sao sẽ quan tâm chuyện như vậy.

Tử Tâm nói: "Các ngươi tựu không cảm thấy kỳ quái sao? Cả ngày đến ta trong phủ quấy rầy, lại còn có thể sống như vậy thoải mái? Ta nói cho các ngươi biết, Duyệt Lai khách sạn trước kia là không làm bánh bao, từ khi các ngươi đã tới sau, ta tựu để cho bọn họ bắt đầu làm bánh bao, vì hấp dẫn các ngươi ăn, không tiếc phí tổn tăng thêm một ít thiên tài địa bảo đi vào."

Gặp bốn người sắc mặt toàn bộ trắng bệch, đầy mặt sợ hãi sợ dáng vẻ, Tử Tâm giễu cợt nói: "Yên tâm đi, bánh bao bên trong không có độc, ta chỉ là để người mỗi ngày ở bánh bao của các ngươi bên trong thả chút cứt đi vào mà thôi, lấy đó trừng phạt."

"A?!"

"Nôn!"

Bốn người khuôn mặt một cái biến thành màu gan lợn, liều mạng chạy ra phòng khách, ở bên ngoài nôn mửa liên tục.

Dương Thanh Huyền kém một chút một ngụm trà phun ra ngoài, vội vàng ho khan vài tiếng, khuôn mặt đều sặc tím bầm.

Tử Tâm lạnh lùng nói: "Bằng không các ngươi bốn người còn thật sự cho rằng ta Thần Vương phủ dễ khi dễ? Ăn S chỉ là bước thứ nhất, bước thứ hai, ta đã tổ chức Tử Nhiễm đem việc này tuyên truyền ra, rất nhanh chuyện của các ngươi tựu sẽ truyền khắp toàn bộ Mục Hải Vực Giới. Hừ, phái người đến quấy rầy ta, ta tựu để cho các ngươi ăn S, đồng thời để toàn bộ thiên hạ đều biết, để cho các ngươi cho rằng ta một cô gái yếu ớt dễ bắt nạt sao?"

Dương Thanh Huyền trên trán tràn đầy mồ hôi lạnh, thầm nghĩ: "Lòng dạ đàn bà là độc ác nhất a, này bốn phái sợ là thà rằng bốn người này bị giết, cũng không muốn bọn họ ăn S chuyện truyền khắp vực giới, đây đối với bốn phái danh tiếng đả kích là to lớn như thế nào a..."

Bốn người ở bên ngoài, nghe được cả người run rẩy, nội tâm chửi bới, nhưng lại không dám thật mắng ra, chỉ là một cái vẻ mặt đưa đám, khóc không ra nước mắt.

"Khái khái." Dương Thanh Huyền ho khan hai hạ, nói: "Bốn vị kính xin vào bên trong, chúng ta nói một chút chính sự đi, nghe nói các ngươi luôn luôn ham muốn gặp ta?"

Bốn người ổn quyết tâm thần, thầm nghĩ: "Bị Tử Tâm chỉnh thảm, đã khoác không trở về, không cần nhiều nghĩ, ổn định tâm thần, để Dương Thanh Huyền đem đồ vật phun ra mới là chính sự, cũng có thể lấy công chuộc tội, bằng không trở lại tất nhiên cũng bị an bài cho gia tộc bôi đen tội danh."

Tuy rằng chuyện này bọn họ cũng là người bị hại, hơn nữa thân bất do kỷ, nhưng Thánh Tông danh tộc bên trong nội đấu đều mười phần nghiêm trọng, chỉ cần có một chút nhược điểm, cũng sẽ bị chỗ sáng hoặc là chỗ tối kẻ địch công kích.

Bốn người lần lượt đi vào phòng khách, sau đó phân biệt ngồi xuống.

Lẫn nhau liếc mắt nhìn, ánh mắt trao đổi hạ, từ Võ Mục trước tiên lên trước làm khó dễ.

Võ Mục ôm quyền nói: "Tại hạ Luyện Tinh sư công sẽ ba sao Luyện Tinh sư Võ Mục, gặp Thanh Huyền công tử. Nghe nghe Thanh Huyền công tử ở Thiên Vương mộ bên trong thu được ta Luyện Tinh sư công hội truyền thừa bảo vật Mạt Nhật Chi Chùy? Kính xin trả Luyện Tinh sư công sẽ."

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Ngươi gặp ta phải đến cây búa?"

Võ Mục sững sờ, nói: "Ta tuy rằng không nhìn thấy, nhưng ở đây không ít người đều nhìn thấy, Thanh Huyền công tử sẽ không giựt nợ chứ?"

Dương Thanh Huyền cười hì hì, nói: "Ta đích xác lượm cái cây búa, nhưng đã trao đổi cho các ngươi Luyện Tinh sư công hội người."

"Cái gì?" Võ Mục kinh sợ, sững sờ nói: "Giao cho người nào?"

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Ta đây liền không thể nói cho ngươi biết, chính ngươi đoán đi."

Võ Mục ngơ ngác nói: "Này, này..."

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: "Hừ, làm sao, ngươi không tin ta?"

Võ Mục đầy đầu mồ hôi lạnh, ngượng ngùng nói: "Đại nhân hưởng danh tiếng thiên hạ, nhất ngôn cửu đỉnh, lời nói ra ta tự nhiên là tin. Kính xin đại nhân báo cho Mạt Nhật Chi Chùy là cho ai, vật ấy đối với chúng ta Luyện Tinh sư công sẽ vô cùng trọng yếu."

Dương Thanh Huyền xua tay một cái chỉ, nói ra: "Một, vô cùng trọng yếu là đối với các ngươi mà nói, đối với ta đều không quan trọng, tại sao các ngươi đồ trọng yếu, ta tựu nhất định phải phối hợp? Hai, ta cho ai, đó là chuyện của ta, không có quan hệ gì với các ngươi, tại sao chuyện của ta nhất định muốn nói cho các ngươi? Ngươi trước nghĩ rõ ràng hai vấn đề này, hỏi lại ta đi."

Võ Mục nhất thời nhưng lại không có ngữ, vội vàng nói: "Ta nghe nghe Thanh Huyền đại nhân là chúng ta Luyện Tinh sư công hội bằng hữu, tại sao tựu không có thể giúp chúng ta đây?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ta là bằng hữu của các ngươi, tương tự cũng là ta bằng hữu mình bằng hữu, hai một bên đều là bằng hữu, giúp thế nào? Chỉ có thể đều không giúp. Được rồi, người tiếp theo."

Võ Mục đứng ở đó, không biết làm sao, nguyên bản nghĩ tới một vạn loại tình cảnh, tất cả đều mất hiệu lực.

Tô Địch đứng ra liệt đến, ôm quyền nói: "Thanh Huyền công tử, ta lần này đến đây, là nghĩ đòi hỏi về Tô Bạch Thiên Vương Vũ Thiên Chi Thương, vật ấy công tử sẽ không cũng cho người đi?"

Dương Thanh Huyền nói: "Vật ấy không có cho người, nhưng cũng không ở trong tay ta, ta hết sức kính trọng Tô Bạch Thiên Vương, sẽ không lừa các ngươi."

Tô Địch kinh hãi, nói: "Cái kia Vũ Thiên Chi Thương đi đâu rồi?"

Dương Thanh Huyền nói: “Không thể trả lời.”

Tô Địch vội hỏi: “Thương này đối với ta Tô gia...”

Dương Thanh Huyền ngắt lời nói: “Vẫn là hai điểm kia, đối với các ngươi trọng yếu, liên quan gì đến ta? Không có ở trong tay ta, ta làm sao cho ngươi?”

Tô Địch nói: “Có thể vật kia là Thanh Huyền công tử lấy đi, hiện tại đột nhiên nói không còn, công tử làm sao cũng phải cho cái bàn giao chứ?”

Võ Mục vội hỏi: “Đúng! Mạt Nhật Chi Chùy cũng là ở công tử trong tay không có, công tử cũng nên cho chúng ta một cái bàn giao!”

Dương Thanh Huyền nhìn hai người một chút, từ tốn nói: “Ta hiện ở với các ngươi nói nhảm nhiều như vậy, không phải là ở bàn giao sao? Các ngươi còn muốn làm sao?”

“Này...”

Hai người một trận nghẹn lời, nói: “Đây coi là cái gì bàn giao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi muốn đồ vật, đã không ở trong tay ta, ta cực kỳ nói rõ ràng với các ngươi, các ngươi nói đây không tính là bàn giao, cái kia ta cũng biện pháp, các ngươi yêu sao sao đi, bản công tử phiền nhất các ngươi này chút không nói lý người, người tiếp theo.”

“Ha ha.” Tử Tâm nhịn không được bật cười.

Võ Mục cùng Tô Địch, còn có có Hùng Kiệt cùng Cơ Thành, tất cả đều là trợn tròn mắt, như thế cái bàn giao pháp, ai cũng hỏi không ra cái gì a.

Có Hùng Kiệt dũng cảm đứng ra, cả giận nói: “Thanh Huyền công tử như vậy không khỏi khinh người quá đáng, rốt cuộc là ai ở không nói để ý?”

Dương Thanh Huyền theo dõi hắn, cười lạnh nói: “Ai không nói lý? Tốt lắm, chúng ta tựu đưa cái này để ý nói mở, nói rõ. Thử hỏi mấy vị, các ngươi tới hướng về ta đòi hỏi Mạt Nhật Chi Chùy, Vũ Thiên Chi Thương, bất hủ phong bia, thử hỏi ai có thể chứng minh ta lấy được cái kia ba món đồ, chính là này ba loại? Các ngươi tựu biết không phải là hàng nhái?”

Tô Địch nói: “Công tử đem mấy thứ lấy ra, mọi người cùng nhau nghiệm chứng hạ liền biết thật giả.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái gì đã không ở ta nơi này, làm sao nghiệm chứng? Các ngươi căn bản là không thể chứng minh vật kia chính là các ngươi nói, chỉ là dựa vào suy đoán, liền tới nhà đến chất vấn ta, đồng thời muốn ta giao ra đồ thật, cái kia ta có phải hay không có thể nghi vấn các ngươi ăn cái kia chút S, chính là ta thủ hạ kéo, để cho các ngươi cho ta nguyên dạng trả lại?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2587: Tiến Về Phía Trước Tinh Trì

Bốn người tất cả đều sắc mặt trắng bệch, không nhịn được trong dạ dày quay cuồng một hồi, liều mạng che miệng lại.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Chưa từng gặp các ngươi vô sỉ như vậy người, cũng không thể xác định đồ vật là của mình, liền tới nhà đến đòi muốn, hơn nữa đối với Thần Vương phủ một quấy rầy chính là bốn tháng lâu dài, thà rằng mỗi ngày ăn s đều đuổi không đi, thực sự là nam bộ vũ trụ liên minh kỳ quan. Ngươi bốn người nếu như còn có nửa điểm liêm sỉ chi tâm, tựu cút nhanh lên đi.”

Bốn người không có nôn ra đồ vật đến, nhưng là nôn ra một ngụm máu, tâm thần bị hao tổn.

Cơ Thành cả giận nói: “Ba người bọn họ đồ vật, không cách nào chứng minh là nguyên vật, nhưng công tử từ nhà ta Dạ Phong trong tay cướp đi Táng Huyết Thần Đao, đều là nhà họ Cơ chúng ta chứ? Còn có đại nhân yêu cầu mười viên linh đan, chúng ta có thể thực hiện, nhưng này thiên chiếu tâm quyết tuyệt không thể cho, hơn nữa nhất định phải đem Táng Huyết Thần Đao trả, mới có thể cho cái kia mười viên linh đan.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nhìn hắn, nhìn Cơ Thành trong lòng một trận sợ hãi, sống lưng bốc lên ý lạnh đến.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta có phải hay không thả Cơ Dạ Phong?”

Cơ Thành sững sờ, cẩn thận nghĩ đến nghĩ, chỉ lo nói sai chút gì, sau một lúc mới gật đầu nói: “Đúng thế.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta bỏ qua cho bọn ngươi thiên tài số một, các ngươi tựu đối với ta như vậy?”

Cơ Thành nói: “Thanh Huyền công tử đưa bọn họ hai mươi người vật phẩm toàn bộ lục soát nạo sạch, giá trị to lớn khó có thể cân nhắc, đã bù đắp được Dạ Phong mệnh.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Cái kia ta đem cái kia hai mươi người vật phẩm trả cho ngươi, các ngươi nắm Cơ Dạ Phong mệnh đến.”

Cơ Thành ngượng ngùng nói: “Này... Tại hạ không cách nào làm chủ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu ngươi không cách nào làm chủ, cái kia ngươi tới nơi này làm gì? Cơ gia phái một cái không có thể người làm chủ đến? Các ngươi ở bắt ta mở xoạt sao?”

Cơ Thành vội hỏi: “Là chuyện này không thể làm chủ, những chuyện khác có thể làm chủ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, vậy ngươi đi để Cơ Vô Mệnh tới gặp ta.”

Cơ Thành sợ hết hồn, nói: “Này, này...”

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, lạnh lùng nói: “Làm sao, chuyện này ngươi lại không làm chủ được? Ngươi không phải nói trừ sự kiện kia ở ngoài, đều có thể làm chủ?”

Cơ Thành trên khuôn mặt lăn xuống hạ mồ hôi hột, giải thích: “Vừa nãy tại hạ nói những chuyện kia có thể làm chủ, những chuyện khác không làm chủ được.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ý ngươi là, chỉ có thể đàm luận ngươi muốn nói, liền không thể đàm luận ta muốn nói? Bây giờ là ngươi muốn cầu cạnh ta, nhưng bày ra lớn như vậy cái giá, ngươi nghĩ nói chuyện gì tựu nói chuyện gì? Ta nghĩ nói ngươi liền không thể làm chủ? Ngươi coi ta là thành cái gì? Xin lỗi, ngươi muốn nói cái kia chút, ta cũng không làm chủ được, cút đi.”

“Phốc!” Cơ Thành một ngụm máu phun ra ngoài.

Tử Tâm cười nói: “Nói được lắm, bốn cái người ngông cuồng. Người đâu, đưa bọn họ nổ ra đi, như có không đi, trực tiếp đánh chết.”

Rất nhanh, bốn người tựu bị đuổi đi.

Tử Tâm cười nói: “Ngươi tuy rằng đối phó rồi một nhóm, nhưng phiền phức vẫn là sẽ cuồn cuộn không ngừng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Binh tới tướng đỡ nước đến đất ngăn, dù sao cũng những thứ đồ này ta sẽ không giao ra, chỉ có thể nỗ lực tu luyện, chờ cái nào ngày ta bước vào Thiên Vương, này chút người tự nhiên cũng tựu không dám tới.”

Tử Tâm gật đầu nói: “Ngươi nói đúng, cõi đời này, chỉ có thực lực vĩnh hằng. Này gì đó cây búa, đao các loại, ban đầu cũng chưa hẳn là bọn họ, chỉ là thực lực của bọn họ quá mạnh, tựu lưu lại.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, hỏi: “Thần Vương có thể từng nghe qua Bất Hủ Phong Bia?”

Tử Tâm nói: “Chính là có Hùng thế gia muốn ngươi giao ra đồ vật?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chính là.”

Tử Tâm nói: “Từng nghe nói, nhưng biết chi không rõ, nếu ngươi muốn biết lời, ta có thể giúp ngươi thu thập một ít tư liệu.” Nàng cười nói: “Phía ngoài có Hùng Kiệt chính là tốt nhất cơ sở dữ liệu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy làm phiền Thần Vương, tốt nhất đừng để có Hùng Kiệt cảm thấy được, cũng không nên quá đắc tội có Hùng gia.”

Tử Tâm nói: “Ta biết rồi, yên tâm đi.”

Hai người trò chuyện sau, Dương Thanh Huyền liền tiến về phía trước Thương Huyền Tông, thẩm định tuyển chọn tiến nhập tinh trì ứng cử viên.

Sau một tháng, Ninh gia vực giới lần thứ hai trở thành nam bộ vũ trụ tiêu điểm.

Vô số cường đại khí tức từ bốn phương tám hướng mà đến, qua lại tiến nhập vực giới.

Phá hủy danh tộc vực giới chuyện như vậy, ở toàn bộ nam bộ vũ trụ liên minh trong lịch sử, cũng chưa từng xảy ra mấy lần, này tất nhiên là muốn ghi vào sử sách sự kiện lớn.

Ở to lớn chiến hạm trên, Dương Thanh Huyền ngồi một mình mật thất bên trong, xem Tử Tâm sưu tập tới có liên quan Bất Hủ Phong Bia tư liệu, trong đầu xẹt qua Tử Tâm nói với hắn.

“Này bia ý nghĩa cùng diệu dụng còn ở ta dự đoán bên trên, lại là một toà dung hợp có Hùng gia các thời kỳ cường giả đối với tâm pháp lĩnh ngộ, đại đạo cảm tưởng, cùng với các loại ghi lại phong bia, có thể nói là một tòa thật to bảo khố. Từ có Hùng Kiệt trên người lôi kéo ra ngoài tin tức, ngoài ra, này bia tựa hồ còn có diệu dụng khác, nhưng có Hùng Kiệt địa vị không cao, hơn nữa này bia thất truyền đã lâu, ở có Hùng gia bên trong cũng không có truyền thừa, vì lẽ đó hắn cũng không rõ ràng.”

Dương Thanh Huyền đem thẻ ngọc từng cái lật hết, bên trong tất cả đều là từ Đức Phong Cổ Lâu mua mua lại tư liệu, trong đó nhắc tới một điểm, Bất Hủ Phong Bia tựa hồ là dùng đại địa Tức Nhưỡng làm tài liệu chính luyện chế mà thành.

Địa thế khôn, lấy hậu đức tái vật, vì vậy có thể chứa đựng vô số đời trước đại đạo cảm ngộ cùng tâm pháp trích yếu.

Vật ấy được khen là là có Hùng thế gia trấn tộc chi bảo, không một chút nào quá đáng.

“Nếu là tâm pháp trích yếu, tất nhiên có mở ra phương pháp, ta các loại biện pháp đều thử qua, không một có thể thành, khẳng định có chuyên môn pháp quyết.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, thầm nghĩ: “Có Hùng thế gia chắc chắn sẽ không từ bỏ vật ấy, lần này tinh trì hành trình có lẽ tựu sẽ tìm ta làm khó dễ, ta đến là muốn nghĩ nghĩ, làm sao từ trên người đối phương bộ tới mở phương pháp.”

To lớn chiến hạm như một toà di động thành trì, rất nhanh tựu lái vào Ninh gia vực giới.

Bên trong hầu như tất cả tinh cầu trên, đều bị các Đại Thánh tông danh tộc bố trí làm nổ trận pháp. Dù sao cũng là toàn bộ nam bộ liên minh việc trọng đại, mọi người tham dự, vậy dĩ nhiên mọi người cùng nhau xuất lực.

Dương Thanh Huyền nhìn vực trong giới hạn đầy sao điểm điểm, ngân hà óng ánh, nội tâm không nói ra được cô đơn.

Hắn nhìn hư không nơi nào đó, đột nhiên nhíu mày lại, lập tức tìm đến Thần Vương phủ đệ tử hỏi dò, nói: “Thiên U Tinh làm sao không còn?”

Đệ tử kia rất cung kính ôm quyền nói ra: “Thần Vương đại nhân Thánh khí chuyển pháp Diêu Quang, cần đại lượng Thiên U tinh thạch. Vì lẽ đó công hạ Ninh gia vực giới sau, liền tìm mấy cái Luyện Tinh sư, đem trọn cái Thiên U Tinh tinh khí tinh luyện ra, dung nhập vào chuyển pháp Diêu Quang bên trong đi, tinh cầu cũng sẽ phá hủy.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thì ra là như vậy.”

Đệ tử kia cười nói: “Thanh Huyền đại nhân có thể còn có cái gì nghi vấn hoặc là nhu cầu? Tại hạ nhất định dùng hết khả năng thỏa mãn đại nhân.”

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn tên đệ tử này, là bốn sao Thiên Giới sơ giai, ở Thần Vương phủ bên trong tiếng tăm địa vị đều cực cao, nhưng ở đối mặt mình thời điểm, nhưng là như thế cung kính cẩn thận, thậm chí là có một tia lấy lòng, lại như đối mặt thượng cấp giống như vậy, để hắn có chút hết chỗ nói rồi, ôm quyền nói: “Đa tạ, tạm thời không có nghi vấn gì.”

Đệ tử kia vội vàng ôm quyền đáp lễ, nói: “Đã như vậy, cái kia ta trước tiên lui xuống, Thanh Huyền đại nhân có nhu cầu gì, bất cứ lúc nào tới tìm ta.”

Nói xong cũng khom người lùi lại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2588: Quần Hùng Tập Hợp

Dương Thanh Huyền khá là cảm khái, mặc dù mình còn không có có bước qua Thiên Giới trên đạo thứ nhất lạch trời, vốn lấy chiến tích của chính mình cùng uy vọng, cùng với Tử Tâm đối với mình coi trọng, Thần Vương phủ bên trong, thậm chí toàn bộ Mục Hải Vực Giới bên trong, phàm là Thất Tinh dưới Thiên Giới, không có dám ở trước mặt mình bất cẩn, tên kia bốn sao Thiên Giới đệ tử sẽ có thái độ như thế, cũng là bình thường cực kỳ.

Rất nhanh, chiến hạm tựu nhảy vào đến vực giới khu vực trung tâm.

Ở mấy viên chủ tinh trung ương, có một mảng nhỏ màu vàng nát ánh sáng khu vực, bên trong vô số ánh sao lấp lóe, trôi nổi ở trong hư không vũ trụ.

Ở nát ánh sáng giải đất bốn phía, sớm đã đứng thẳng lượng lớn võ giả, không khỏi là tỏa ra mạnh mẽ khí tức, chính là các môn các phái chọn lựa ra đệ tử thiên tài.

Thần tộc chiến hạm vừa tiến vào đến khu vực biên giới, lập tức hấp dẫn vô số ánh mắt, mọi người toàn bộ thả xuống trò chuyện, đồng loạt nhìn lại.

Đặc biệt là có mấy cái bên trong môn phái, gây nên rối loạn tưng bừng, chính là Cơ gia, có Hùng gia, Tô gia.

Còn có một môn phái, tụ tập hơn trăm người, chính là Khương gia.

Nhìn thấy Tử Hà đám người lần lượt xuất hiện, cái thứ nhất tựu tiến lên đón.

Lĩnh đội chính là chủ nhà họ Khương Khương Phục Thiên, phong thái phiêu dật, toàn thân tản ra ý khí phấn phát khí chất, dù là ai làm ra như vậy náo động việc, mạt sát một đại danh tộc, cũng khó khăn miễn sẽ có chút bành trướng lâng lâng.

Hai phái người ở trải qua này chiến hậu, đều lẫn nhau nhận thức cùng quen thuộc, còn có một loại chết sống có nhau tình nghĩa, đều là rất quen thuộc lạc trò chuyện.

Khương Phục Thiên nhìn phía Dương Thanh Huyền, cười nói: “Tiểu hữu, chúng ta lại gặp mặt.”

đọc truyện tại https://truyencuatui.net/

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: Gặp qua Phục Thiên đại nhân."

Bốn phía bắt chuyện một cái yên tĩnh lại, hầu như tất cả mọi người ánh mắt đều nhìn về Dương Thanh Huyền cùng Khương Phục Thiên.

Một vị là như mặt trời ban trưa cường giả đương thời, danh tộc chi chủ, một vị là như mặt trời ban trưa vinh quang vương giả, thanh niên thủ lĩnh.

Khương Phục Thiên mỉm cười nói: “Năm xưa tiểu hữu ở Khương gia đưa ra muốn đối phó Ninh gia thời điểm, ta nhưng là do dự hồi lâu, vẫn do dự. Nhưng tiểu hữu ở Khương gia rất nhiều biểu hiện, rốt cục để ta quyết định, đổi lấy hôm nay cục diện.”

Dương Thanh Huyền nói: “Phục Thiên đại nhân cùng Tử Tâm Thần Vương ở đây dịch bên trong có công lớn, danh chấn thiên hạ.”

“Ha ha.”

Khương Phục Thiên vuốt râu cười nói: “Trường Giang sau sóng đẩy trước sóng, rất nhanh tựu là những người tuổi trẻ các ngươi thiên hạ. Tháng lưu cùng Văn Quân tỷ muội cũng tới, các ngươi người trẻ tuổi nói chuyện phiếm đi.”

Dương Thanh Huyền trước đây đã nhìn thấy ba người, Khương Thiên Chân cùng Khương Phi Anh cũng ở trong đó, những thứ này đều là Khương gia tuyệt đối tinh anh, hắn hỏi: “Cổ Âm trưởng lão không tới sao?”

Khương Phục Thiên nói: “Cổ Âm trưởng lão mượn dùng Đại Thừa đạo quả đột phá đến Thất Tinh sau, đã rất khó lại tinh tiến, vì vậy đem tiêu chuẩn nhường cho hậu bối.”

Khương Nguyệt Lưu cùng Khương Văn Quân tỷ muội đi lên phía trước, bắt đầu cùng Dương Thanh Huyền chuyện phiếm.

Tỷ muội hai người có vẻ hơi câu nệ, khẽ khom người, nhỏ giọng nói: “Thanh Huyền công tử.”

Khương Nguyệt Lưu cũng là ôm quyền cung kính nói: “Thanh Huyền… Đại nhân.”

Cái kia “Huynh” chữ đã cũng không nói ra được, hắn biết chính mình lại không có cùng Dương Thanh Huyền xưng huynh gọi đệ tư cách, hơn nữa giữa hai người chênh lệch chỉ có thể càng ngày càng lớn.

Mặc dù Dương Thanh Huyền không ngại, hắn cũng không dám lỗ mãng.

Hơn nữa chính mình lần này có thể thu được một chỗ, cũng toàn bộ là bởi vì mình cùng Dương Thanh Huyền chín nguyên do, bằng không người nhà họ Khương mới vô số, làm sao cũng không tới phiên chính mình.

Khương Văn Quân thiên phú cùng thực lực còn, muội muội có thể đến đây, hơn nửa cũng là lấy Dương Thanh Huyền phúc.

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Ba vị không cần khách khí, chúng ta là bằng hữu.”

Khương Nguyệt Lưu cùng Văn Quân tỷ muội đều là run lên trong lòng, một dòng nước ấm chảy khắp toàn thân.

Dương Thanh Huyền đột nhiên cảm thấy vài đạo mạnh mẽ ánh mắt bắn thẳng tới, như là lợi kiếm một loại đâm trên người hắn, làm hắn vô cùng không thoải mái.

Ngẩng đầu ngưng nhìn sang, chính là Cơ gia, có Hùng gia cùng Tô gia người.

Đồng thời ba phái nhân trung, riêng phần mình đi ra một tên cường giả, vài bước bên dưới sẽ đến Dương Thanh Huyền trước mặt.

Thần Vương phủ cùng người của Khương gia đều ngừng trò chuyện, lạnh lùng nhìn ba người, tràn ngập địch ý.

Khương Phục Thiên lạnh lùng nói: “Ba vị, không chờ ở địa bàn của chính mình đến, đến ta này tới là muốn ăn gà sao?”

Có Hùng thế gia tiên phong người, là tam trưởng lão có hùng thiên, hừ một tiếng, liền nhìn phía Dương Thanh Huyền, trầm giọng nói: “Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, ngươi tránh được nhất thời, không tránh được một đời, không bằng thẳng thắn đem sự tình giải quyết rồi, ngươi là vinh quang vương giả, thiên phú thành tựu còn ở vương giả bên trên, cũng là trẻ tuổi bên trong như mặt trời ban trưa nhân vật, chúng ta cũng không nghĩ cùng ngươi là địch, nhưng nếu là ngươi quyết giữ ý mình, chúng ta cũng cũng không sợ đối địch với ngươi.”

Tô gia tiên phong người Tô Trung Nguyên cùng Cơ gia tiên phong người cơ tinh hoa đồng thời gật gật đầu.

Ba phái ý chí kiên quyết, hiển nhiên muốn cộng cùng tiến lùi, vẫn chống lại Dương Thanh Huyền.

Này ở Mục Hải Vực Giới bên trong cũng là cực kỳ hiếm thấy tình huống, cần ba phái như thể chân tay cộng đối với một người, chỉ sợ cũng xưa nay chưa từng có việc.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Cũng tốt, chỉ cần ba vị có quyết tâm này, tự nhiên là có thể giải quyết, sẽ không biết ba vị có thể có quyền làm chủ tất cả? Không muốn phái một ít lâu la lại đây theo ta đàm luận, ta không có hứng thú kia.”

Ba người đều là các phái trưởng lão, thực lực mạnh mẽ, địa vị tôn sùng, nói: “Tự nhiên làm được chủ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, từng cái từng cái đến nói đi, Tô trưởng lão tới trước đi.”

Nói xong, tựu một mình đi ra phía ngoài mấy ngàn trượng, một người đứng ở vũ trụ hư không bên trong.

Tô Trung Nguyên theo sát phía sau, đứng lại sau, mở miệng nói: “Tô gia yêu cầu cực kỳ đơn giản, chỉ cần công tử trao đổi Vũ Thiên Chi Thương liền có thể. Công tử cũng không nên nói cái gì đó không phải là vật ngày chi thương loại này vô căn cứ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta như không thừa nhận đó là Vũ Thiên Chi Thương, các ngươi liền muốn đùa nghịch lưu manh dùng sức mạnh sao? Bất quá điểm ấy ta cũng không phủ nhận, đó đích xác là Vũ Thiên Chi Thương, chỉ là thương này đã không tồn tại ở đời.”

Tô Trung Nguyên nghe hắn đằng trước nửa câu, chính nổi giận hơn, nhưng nghe đến cuối cùng, không khỏi kinh hãi, nói: “Xảy ra chuyện gì?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Trong đó tình hình cụ thể và tỉ mỉ tạm thời không thể đối với người ngoài nói, ngã kính trọng Tô Bạch Thiên Vương, quyết không đến nỗi lừa gạt các ngươi. Tương lai nếu có cơ hội, ta sẽ đem sự tình ngọn nguồn rõ ràng mười mươi nói cho các ngươi. Cho tới tin hay không, chính là chuyện của các ngươi.”

Tô Trung Nguyên trong lòng cực kỳ giật mình cùng phức tạp, hắn biết lấy Dương Thanh Huyền thân phận địa vị, chắc chắn sẽ không lừa hắn, chỉ là như vậy mấy câu nói, để hắn làm sao tín phục, thì lại làm sao trở lại bàn giao.

Dương Thanh Huyền than thở: “Đây đã là ta có thể giao phó toàn bộ.”

Tô Trung Nguyên sắc mặt biến đổi bất định, cực kỳ phức tạp, trầm tư sau một lúc, lại hỏi nói: “Vũ Thiên Chi Thương thật sự đã không tồn tại ở đời?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đúng thế.”

Tô Trung Nguyên nói: “Tốt, nếu Thanh Huyền công tử nói như vậy, ta tự nhiên là tin, như vậy toàn bộ chân tướng, công tử khi nào có thể nói cho ta Tô gia?”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, nói: “Ba mươi năm.”

Tô Trung Nguyên nhíu mày lại, nói: “Lâu như vậy?”

Dương Thanh Huyền nói: “Có lẽ không dùng, nhiều nhất ba mươi năm.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2589: Lòng Cường Giả, Thuộc Về Vấn Đề

Tô Trung Nguyên trước khi tới đối với Dương Thanh Huyền làm lượng lớn bài tập, đem phàm là có liên quan Dương Thanh Huyền tin tức toàn bộ mua mua lại, tiến hành tỉ mỉ nghiên cứu, chính là vì hiểu rõ cái này người, sau đó tìm kiếm câu thông phương pháp.

Nghiên cứu phía sau càng là giật nảy cả mình, Dương Thanh Huyền từ tiến nhập Mục Hải Vực Giới đưa đến hiện tại, bất quá ngăn ngắn mười năm thời gian, liền từ cao cấp Giới Vương đến nơi ba sao Thiên Giới, hơn nữa làm ra một loạt đại sự kinh thiên động địa.

Từ Vô Dục Giới đến Cổ Tinh Giới, từ Ninh gia đến Thiên Vương mộ, từ đánh giết Vũ Văn Chiến đến đánh bại Cơ Dạ Phong, một đường liều Kinh chém cức, hầu như chưa từng bại một lần, người ngăn cản tan tác tơi bời.

Đáng sợ như vậy trải qua, để Tô gia trên dưới không không cảm thấy áp lực cực lớn.

Tô Trung Nguyên trước khi tới càng là cùng Tô Địch tiến hành đầy đủ câu thông, đối với Dương Thanh Huyền nói một chuyện tiến hành các loại dự tính cùng suy nghĩ, xem như là làm đủ bài tập.

Vì lẽ đó khi Dương Thanh Huyền lần thứ hai nói Vũ Thiên Chi Thương đã không tồn tại thời điểm, Tô Trung Nguyên tuy rằng giật mình, nhưng cũng không phải không thể tiếp thu.

“Ba mươi năm sao..., ba mươi năm cũng không lâu, nhưng chỉ chỉ mười năm, người này tựu thành tăng đến như vậy mức độ khó tin, lại quá ba mươi năm trời biết sẽ là cái gì quang cảnh, sợ là đã bước vào Thất Tinh Thiên Giới.”

Tô Trung Nguyên trở nên trầm tư.

Trên thực tế, nếu như Vũ Thiên Chi Thương thật sự đã không tồn tại, những thứ khác đều không trọng yếu, nhưng Tô gia chung quy phải hơn kết quả, bằng không làm sao cam tâm.

“Tốt, vậy thì ước định ba mươi năm. Hi vọng trong vòng ba mươi năm, Thanh Huyền công tử không muốn nuốt lời, có thể cho kết quả.”

Tô Trung Nguyên một lời đáp ứng luôn.

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, trong lòng thở phào nhẹ nhõm, nói: “Một lời đã định.”

Hắn còn thật sợ Tô gia đuổi theo không thả, mà bị vướng bởi Tô Bạch Thiên Vương quan hệ, hắn còn thật bất hảo đối với Tô gia như thế nào.

“Năm đó Tô Bạch Thiên Vương bị Đông Cung Lệ làm hại, mà Đông Cung Lệ vẫn như cũ sống trên đời, còn chiếm cứ Tô Bạch Thiên Vương thân thể, Tô gia đối với này có thể có ý nghĩ?”

Dương Thanh Huyền hỏi.

“Việc này... Vẫn cần bàn bạc kỹ càng.”

Tô Trung Nguyên sắc mặt khó coi, ánh mắt trong đó càng có chút lấp loé.

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu Tô gia thái độ, trong mắt hiện ra một chút giận dữ, lạnh lùng nói: “Tô Bạch Thiên Vương Vũ

Thiên Chi Thương các ngươi đúng là đuổi gấp, mà giết chết Tô Bạch Thiên Vương kẻ thù, các ngươi lại thờ ơ không động lòng, hừ.”

Tô Trung Nguyên mặt già đỏ ửng, cực kỳ xấu hổ cúi đầu, có chút không dám nhìn Dương Thanh Huyền ánh mắt, ai thán nói: “Tô gia đã không còn nữa năm đó cường thịnh, cái kia Đông Cung Lệ thân phận chúng ta cũng có điều tra một, hai, chỉ là vượt tra càng là hoảng sợ, lấy bây giờ Tô gia thực lực, sợ là rất khó chống lại như vậy kẻ địch, cố ý thay Tô Bạch tổ tiên báo thù lời, sợ là lâm vào cảnh hiểm nguy. Người này tựu liền Tô Bạch tổ tiên đều có thể ám hại, chúng ta Tô gia hiện tại lại có sức mạnh nào chống lại hắn? Vội vã tìm về Vũ Thiên Chi Thương, cũng là xuất phát từ thay tổ tiên báo thù cân nhắc.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta lại cảm thấy, các ngươi Tô gia muốn tìm trở về không phải Vũ Thiên Chi Thương, mà là lòng cường giả.”

Tô Trung Nguyên cả người chấn động, toàn bộ người có chút ngốc trệ.

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu Tô gia vô ý thay Tô Bạch Thiên Vương báo thù, cái kia cũng được, miễn cưỡng không được, nhưng các ngươi điều tra Đông Quân tư liệu, hy vọng có thể cho ta một phần.”

Tô Trung Nguyên vội hỏi: “Công tử nếu cần, tự nhiên có thể cho một phần. Tô gia cũng không phải là không muốn báo thù, chỉ là thực lực không đủ, nếu như có cơ hội, tự nhiên là hi vọng báo thù.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ý của ngươi ta minh bạch, tương lai việc này nếu như có cơ duyên, ta lại tới tìm các ngươi.”

Tô Trung Nguyên ôm quyền chắp tay, cảm kích nói: “Đa tạ công tử.”

Xa xa tất cả mọi người là nhìn trong lòng kỳ quái, rõ ràng là Tô Trung Nguyên lên trước đòi nợ, làm sao nhưng là một bộ lấp loé xấu hổ dáng vẻ, Dương Thanh Huyền trái lại khí thế lẫm nhân, như là quan hệ điều lộn lại tựa như.

Tô Trung Nguyên sau khi trở lại, Hữu Hùng Thiên cùng cơ Xuyên đều dùng ánh mắt cố vấn, nhưng Tô Trung Nguyên nhưng là hạ thấp xuống đầu, hơi lắc đầu, một mặt hổ thẹn dáng vẻ, để cho hai người không tìm được manh mối.

Dương Thanh Huyền ở phía xa kêu lên: “Hai vị khác, lại đây một vị đi.”

Hữu Hùng Thiên cùng cơ Xuyên liếc nhìn nhau, Hữu Hùng Thiên nói: “Ta đi cho, ta ngược lại muốn xem xem, hắn có thể đùa nghịch ra hoa gì đưa tới.”

Lúc này ở không trung sải bước, mấy lần liền đi tới Dương Thanh Huyền bên cạnh người.

Không chờ Hữu Hùng Thiên mở miệng, Dương Thanh Huyền tựu trực tiếp nói: “Cái kia Bất Hủ Phong Bia ta thử luyện hóa một cái, quả nhiên huyền diệu cực kỳ, nhưng trước sau không thể mở ra, tựa hồ có chuyên môn pháp quyết?”

Hữu Hùng Thiên vui vẻ nói: “Quả nhiên là ta có Hùng gia Bất Hủ Phong Bia? Ha ha, nếu công tử thừa nhận, cái kia mau trả lại cho ta đi.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Đại nhân vẫn chưa trả lời câu hỏi của ta đấy.”

Hữu Hùng Thiên hừ nói: “Tự nhiên là có pháp quyết, này bia chính là bộ tộc ta trấn tộc chi bảo, nội hàm vô cùng diệu dụng, há có thể không có mở ra phương pháp.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia pháp quyết này, có Hùng gia còn có truyền lưu sao?”

Hữu Hùng Thiên nói: “Tự nhiên là có truyền lưu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia pháp quyết này bán không?”

Hữu Hùng Thiên sửng sốt hạ, cả giận nói: “Đương nhiên không bán! Trấn tộc chi bảo, há có thể bán?”

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: “Đã như vậy, cái kia không có gì để nói, đổi Cơ gia người đến đây đi.”

Hữu Hùng Thiên cả giận nói: “Đại nhân có ý gì, là không nghĩ trả lại?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cho đại nhân một cái phương án, đem cái kia Bất Hủ Phong Bia Thần quyết truyền thụ cho ta, Bất Hủ Phong Bia ta dùng một trăm năm. Trăm năm sau về trả cho các ngươi có Hùng gia, đại nhân ý như thế nào?”

Hữu Hùng Thiên kiên quyết quát lên: “Không được! Thần quyết chính là ta có Hùng gia trấn tộc chi bảo, nếu như...”

Dương Thanh Huyền phất tay cắt ngang hắn, nói ra: “Được rồi, không cần nói, đại nhân mời trở về đi. Ta mời đại nhân đến đây trao đổi, cũng chỉ là trao đổi mà thôi, cũng không có nói nhất định có thể giải quyết, việc này tạm thời không giải quyết được, đại nhân mời trở về đi, tương lai có cơ hội chúng ta bàn lại.”

Hữu Hùng Thiên phẫn nộ quát: “Dương Thanh Huyền, ngươi muốn đem bộ tộc ta chi bảo biến thành của mình?!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh, nói: “Ta hi vọng đại nhân rõ ràng mấy vấn đề: Một, này Bất Hủ Phong Bia là ta từ những người khác cái kia đoạt được, với các ngươi có Hùng gia không có bất cứ quan hệ gì. Hai, coi như vật này trăm vạn năm trước là của các ngươi, cái kia hiện tại cũng nhất định chính là của các ngươi? Như này Ninh gia vực giới bên trong, bao nhiêu bảo vật trước cũng không phải là bọn họ, chỉ là sau đó là bọn hắn, hiện tại cũng không phải bọn họ. Này vũ trụ Tinh Thần, tất cả vạn vật, đều là nhân duyên hòa hợp, nhân duyên ở liền ở, nhân duyên tán liền không còn."

Hữu Hùng Thiên xanh mặt, nói: "Ngươi đây là nguỵ biện!"

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Cái kia nói như thế, Bất Hủ Phong Bia là Đại Địa Tức Nhưỡng luyện, khối này Đại Địa Tức Nhưỡng, tự đản sinh thời gian lên, chính là các ngươi có Hùng gia sao?"

Hữu Hùng Thiên sửng sốt hạ, không biết trả lời như thế nào.

Tự đản sinh ngày lên, tự nhiên không phải, nhưng nếu là trả lời không phải, chẳng lẽ không phải tựu chánh hợp Dương Thanh Huyền khi trước những câu nói kia, để chính mình rơi vào lưỡng nan.

Hữu Hùng Thiên nghĩ đến một trận, mới cẩn thận nói ra: "Đại Địa Tức Nhưỡng là thổ chi nguyên tố biến thành, đản sinh ngày lên là vật vô chủ, sau tới nhà của ta các thời kỳ tổ tiên đem luyện chế thành Bất Hủ Phong Bia, đồng thời khắc họa trên lượng lớn dấu vết, mặt trên có ta có Hùng thế gia vô số tâm huyết."

Chương 2590: Vạn Vật Nhân Duyên, Không Thể Thương Nghị

Dương Thanh Huyền nói: “Đã như vậy, ta sẽ đem mặt trên các ngươi có Hùng gia dấu vết lưu lại xóa đi, để nó trở về một cái thuần túy Đại Địa Tức Nhưỡng, lần này với các ngươi tổng không quan hệ chứ?”

Hữu Hùng Thiên kém một chút phun ra một ngụm máu đến, cả giận nói: “Xét đến cùng, ngươi chính là không nghĩ còn!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Không phải là của các ngươi, tại sao còn nói chuyện?”

Hữu Hùng Thiên cả giận nói: “Khinh người quá đáng! Chiếu ngươi nói như vậy, thế giới tất cả vạn vật, đản sinh thời gian đều là vật vô chủ, chẳng lẽ không phải hiện tại cũng đều là vật vô chủ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đúng, ta chính là cái này quan điểm, vì lẽ đó đại nhân mời trở về đi. Vũ trụ tinh thần, tất cả vạn vật đều là nhân duyên hòa hợp, trước đây các ngươi có Hùng gia có nguyên nhân duyên, tựu ở các ngươi có Hùng gia trong tay, hiện tại ta có nguyên nhân duyên, liền ở trong tay ta, tương lai những người khác có nguyên nhân duyên, dĩ nhiên là tại cái khác nhân thủ bên trong, thế gian này không tồn tại vĩnh hằng việc. Đại nhân nếu như nghĩ nắm về Bất Hủ Phong Bia, tựu suy nghĩ thật kỹ hạ ta mới vừa đề nghị đi. Chỉ có như vậy mới là đôi thắng. Hi vọng có Hùng gia cẩn thận nghĩ nghĩ, tùy tiện phái một người đến tựu nghĩ đem trấn tộc chi bảo trả về, không cho ta bất kỳ chỗ tốt nào, chuyện như vậy ta sẽ đáp ứng à? Rốt cuộc là ta ở khinh người quá đáng, còn là các ngươi ở khinh người quá đáng?”

Hữu Hùng Thiên một cái nghẹn lời, lần thứ hai lâm vào không biết làm sao ứng đối hoàn cảnh.

Dương Thanh Huyền nói: “Kỳ thực đề nghị của ta hết sức hợp lý, ta dùng một trăm năm, sau đó vĩnh cửu trả, đồng thời ta bảo đảm không đem Thần quyết tiết lộ ra ngoài. Vật ấy thất lạc gần trăm vạn thời gian, bị ta dùng chỉ là một trăm năm đáng là gì? Nếu như này đều không thể thỏa mãn ta, cũng không cần đến theo ta nói chuyện, làm phiền đại nhân chuyển cáo gia chủ.”

Hữu Hùng Thiên nhíu mày lại, bắt đầu nghiêm túc suy nghĩ Dương Thanh Huyền kiến nghị, đột nhiên cảm thấy cũng không phải như vậy không hợp lý, hơn nữa cũng không khó tiếp thu.

Lập tức ôm quyền nói: “Việc này ta sẽ hồi bẩm gia chủ, để gia tộc thượng tầng thương thảo phía sau, trở lại hồi phục Thanh Huyền công tử.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Nếu như đáp ứng, liền tới hồi phục. Nếu như không đáp ứng, cũng không cần hồi phục. Ta sẽ đem vật ấy luyện hóa về Đại Địa Tức Nhưỡng, dùng để làm chút chuyện gì khác, cũng so với hoang phế ở đây tốt.”

“Ngươi!”

Hữu Hùng Thiên lần thứ hai nổi giận, nhưng không thể làm gì, nặng nề vừa chắp tay, tựu mặt âm trầm đi rồi.

Cơ Xuyên không ngừng hướng về hắn nháy mắt cố vấn, lấy được nhưng là đầy mắt sắc mặt giận dữ, bước lớn không ngừng mà trở lại có Hùng thế gia hàng ngũ.

Này để Cơ Xuyên áp lực to lớn, hít một hơi thật sâu, liền tới đến Dương Thanh Huyền trước mặt, ôm quyền lễ độ nói ra: Gặp qua Thanh Huyền công tử."

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Không cần đa lễ, đại nhân ý đồ đến ta rất rõ ràng, mười viên linh đan tuy rằng quý giá, nhưng Cơ gia hay là cho lên, then chốt tựu ở Táng Huyết Thần Đao cùng thiên chiếu tâm quyết.”

Cơ Xuyên nói: “Công tử rõ ràng là tốt rồi, hai món đồ này, là tuyệt không có thể chảy ra bên ngoài.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta trước tựu nói rất rõ ràng, đây là ta dùng Cơ Dạ Phong mệnh làm giao dịch, các ngươi đem Cơ Dạ Phong mệnh còn về cho ta, cái kia đao ta tự nhiên cũng trả lại cho các ngươi.”

Cơ Dạ Phong bị Dương Thanh Huyền ngay ở trước mặt vô số Thánh Tông danh tộc đệ tử mặt đánh bại, hơn nữa thảm bị giao dịch, còn bị đoạt Táng Huyết Thần Đao, sau khi trở về liền cảm thấy không mặt mũi gặp người, trực tiếp bế quan không ra, lần này tinh trì hành trình cũng chưa có tới.

Cơ Xuyên nói: “Công tử này không phải làm khó người sao?”

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Đại nhân đang nói đùa lời sao? Bây giờ là ai đang làm khó dễ ai? Nếu Cơ gia cảm thấy ta ở làm khó dễ các ngươi, cái kia lẫn nhau không muốn vãng lai tốt nhất, hình như người qua đường, đại nhân mời trở về đi, chúng ta vẫn là làm lẫn nhau Thiên Sứ, không muốn lẫn nhau làm khó.”

Cơ Xuyên xạm mặt lại, ngượng ngùng nói: “Công tử không nên tức giận, vạn sự tốt thương lượng, cái kia Táng Huyết Thần Đao gia tộc thật muốn thu trở lại, chúng ta có thể từ cái khác phương diện thêm ra ít tiền, tỷ như đem linh đan biến thành mười lăm viên, làm sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Năm viên linh đan đổi Cơ gia trấn tộc chi bảo? Được được, nghe nghe Cơ gia còn có vài món trấn tộc chi bảo, ta trở lại liền chuẩn bị hai mươi viên linh đan, chúng ta thay đổi?”

Cơ Xuyên sắc mặt hơi trắng bệch, mồ hôi lạnh từ hai tóc mai lăn xuống, phát hiện Dương Thanh Huyền khó chơi, làm sao đều nói không lại hắn, nói thế nào đều bị hắn mạnh mẽ đả kích trở về, có chút nóng nảy, nói ra: “Tại hạ chuyến này trước, gia chủ từng thiên đinh vạn chúc, điều kiện khác đều dễ nói, nhưng Táng Huyết Thần Đao cùng thiên chiếu tâm quyết, là Cơ gia hạt nhân bảo vật, tuyệt không có thể ở ngoài lưu, mong rằng Thanh Huyền đại nhân cân nhắc. Bằng không gia chủ tức giận, đối với song phương đều không tốt Cơ gia thực lực, không phải là Tô gia, có Hùng gia, thậm chí Ninh gia có thể so sánh với.”

Dương Thanh Huyền châm chọc nói: “Làm sao, bắt đầu uy hiếp ta?”

Cơ Xuyên nói: “Không dám.”

Dương Thanh Huyền nói: “Một, ta không sợ các ngươi uy hiếp, nếu như Cơ Vô Mệnh tự giác không nổi, cái kia ta cũng lười lại nói với các ngươi cái gì. Hai, Táng Huyết Thần Đao cùng thiên chiếu tâm quyết cũng không có ở ngoài lưu, Cơ Bắc Dã là bằng hữu ta, đồng thời cũng là các ngươi người của nhà họ Cơ. Tựu coi như các ngươi không thừa nhận hắn, hắn chính là các ngươi Cơ gia tổ tiên phía sau. Các ngươi có tư cách kế thừa tổ tiên di vật, hắn cũng có tư cách kế thừa hắn tổ tiên di vật, chỉ đến thế mà thôi.”

“Này...”

Cơ Xuyên trên trán mồ hôi lạnh thẳng ra, điểm ấy hoàn toàn không có cách nào phản bác, Cơ gia hai cái bảo vật, còn ở người nhà họ Cơ trong tay, xác thực không thể nói được ở ngoài chảy, chỉ là nội bộ lại phân phối mà thôi.

Cơ Xuyên nói: “Vậy chúng ta hướng về Cơ Bắc Dã đòi hỏi, mong rằng Thanh Huyền công tử không nên nhúng tay.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cùng Cơ gia là bằng hữu sao?”

Cơ Xuyên nói: “Nếu như Thanh Huyền công tử đồng ý, có thể làm bạn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Những lời ấy minh bây giờ không phải là, một cái không phải bằng hữu cảnh cáo ta, để ta không nên đi giúp bằng hữu, đây là cái đạo lí gì?”

Cơ Xuyên trăm miệng khó trả lời, không biết làm sao đáp lời.

Dương Thanh Huyền nói: “Không cần nói nữa, ngày đó các ngươi chuộc về Cơ Dạ Phong tính mạng thời điểm, mọi cách dễ bàn, nói cái gì đều lập tức đáp ứng, nhưng bây giờ như vậy dây dưa, nói không giữ lời, đây chính là sở hữu Thánh Tông danh tộc đều tận mắt chứng kiến việc, các ngươi Cơ gia tín dụng cùng bộ mặt ở đâu? Nếu như còn muốn một điểm mặt, tựu đem linh đan cùng thiên chiếu tâm quyết nắm đến. Nếu như không nắm cũng không có gì, ta tựu khi các ngươi lại ăn một lần cứt được rồi, dù sao cũng các ngươi cũng không phải chưa từng ăn, đều ở Vô Dục Thành ăn xong mấy tháng.”

Cơ Xuyên càng là hầu như ngất, Tử Tâm đem bốn người kia ăn S việc trắng trợn tuyên truyền, hiện tại đã toàn bộ Mục Hải Vực Giới đều biết, bọn họ bốn thế lực lớn thành toàn bộ liên minh trò cười.

Cơ Xuyên biết dù nói thế nào xuống cũng sẽ không có kết quả, ôm quyền nói: “Công tử nói như vậy, ta sẽ như thực chất hồi bẩm gia chủ. Cho tới làm sao định đoạt, tựu xem gia chủ ý tứ.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Lúc trước lời thề son sắt nói mình có thể làm chủ, bây giờ còn là không thể làm chủ, các ngươi nói chuyện tựu là đánh rắm.”

Cơ Xuyên mặt đen lại, ôm quyền chắp tay, tựu mặt tối sầm lại rời đi.

Dương Thanh Huyền trở lại Thần Vương phủ mọi người trong đó, tất cả mọi người tò mò nhìn hắn, vô cùng muốn biết kết quả, đặc biệt là Cơ Bắc Dã, vẫn sắc mặt mười phần khẩn trương.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2591: Vạn Lưu Ngũ Tuyệt Phong

Dương Thanh Huyền nói với Cơ Bắc Dã: “Yên tâm đi, Táng Huyết Thần Đao là tuyệt đối không thể trả lại, cho tới thiên chiếu tâm quyết bọn họ là hay không có thể lấy ra, không phải ta có thể quyết định.”

Cơ Bắc Dã cảm kích nói: “Đa tạ đại nhân, có thể bảo vệ đao này ta tựu đủ hài lòng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ý nghĩ của bọn họ, là hai món đồ này tuyệt không có thể ở ngoài lưu, nhưng ngươi cũng không phải là người ngoài, có lẽ có thể có khả năng chuyển biến tốt. Nhưng bất kể như thế nào, chỉ cần ngươi chờ ở Vô Dục Thành, Cơ gia cũng không dám xuống tay với ngươi.”

Khương Phục Thiên nói: “Nếu là bọn họ dám đối với ngươi dùng sức mạnh, ta cũng tuyệt sẽ không đáp ứng. Không muốn nghĩ những chuyện phiền lòng này, làm nổ vực giới chuẩn bị đều hoàn thành, an tâm hưởng thụ tinh trì lực lượng đi, hiện tại tựu còn dư mấy cái môn phái còn có Hàng Trần.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Hàng Trần đại nhân cũng muốn vào trì tu luyện sao?”

Khương Phục Thiên nói: “Hàng Trần không dùng, nhưng Tịnh Cổ Thánh giả ở Thiên Vương mộ bên trong bị trọng thương, tinh trì lực lượng vừa vặn có thể trợ hắn chữa thương.”

Mọi người đang ở trò chuyện, đột nhiên rất nhiều người đều trong lòng xúc động, hướng về nơi nào đó phương hướng nhìn tới.

Bốn bóng người ở trong hư không bước chậm, lặng yên không tiếng động tựu bồng bềnh mà tới.

Bên trái một người chính là Hàng Trần, Tịnh Cổ Thánh giả hóa thành người thân, theo sát phía sau.

Phía bên phải nhưng là một tên tiên phong đạo cốt ông lão, thân mang lam bào, râu dê cần, mặt ngậm mỉm cười.

Sau lưng lão giả theo một tên nam tử mặc áo trắng, khuôn mặt thanh tuyển, ánh mắt sáng quắc, trên người tỏa ra một luồng khí thế lăng nhân.

Hai người này ánh mắt, ở tinh trì bốn phía Thánh Tông danh tộc trên người đảo qua.

Khương Phục Thiên cau mày nói: “Hai người này là ai?”

Tử Tâm cũng khá là kinh ngạc, ông lão kia lại chưa từng gặp, nhưng trên người khí tức nhưng là cực kỳ đáng sợ, thậm chí không kém tự mình, không do tâm bên trong kinh hãi.

Mình đã bước vào tám sao trung giai, có thể sánh ngang Thánh Chủ Thiên Vương, hiện tại đột nhiên đi ra một người, thực lực tựa hồ còn cao hơn mình, nhưng chưa từng nghe qua, thực tại khó mà tin nổi.

Cái khác Thánh Tông tên bên trong tộc tiên phong người, cũng đều giật mình vạn phần.

Hàng Trần bốn người rất nhanh tựu đi tới, càng là trêu đến tất cả mọi người chú ý.

Ông lão kia cùng thanh niên mặc áo trắng đối với mọi người hiếu kỳ không để ý lắm, đều là mặt ngậm mỉm cười, lặng lặng nhìn phía trước.

Hàng Trần nhìn phía Khương Phục Thiên cùng Tử Tâm, hỏi: “Tinh trì một chuyện, có thể bắt đầu chưa?”

Khương Phục Thiên nói: “Tựu chờ đại nhân, còn có ba phái chưa người đến, ta cảm thấy được không cần chờ.”

Hàng Trần nói: “Vậy thì không chờ nữa đi.”

Ánh mắt của hắn hữu ý vô ý đảo qua Dương Thanh Huyền, lệnh Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, tựa hồ Hàng Trần có việc, nhưng đây chỉ là suy đoán của hắn.

Hàng Trần nói: “Ta hướng về chư vị giới thiệu một cái, hai vị này là đường xa mà đến bằng hữu.”

Hắn chỉ vào cái kia râu dê phải đích ông lão, giới thiệu: “Vị này chính là đến từ phía đông vũ trụ Thương gia gia chủ thương cách đại nhân.”

Lại chỉ vào thanh niên mặc áo trắng kia, giới thiệu: “Vị này chính là Thương gia thiếu niên thiên tài Thương Bàn công tử.”

Khương Phục Thiên nói: “Hóa ra là đến từ phía đông vũ trụ, chẳng trách chưa từng gặp. Hàng Trần đại nhân là dự định để hai người này cũng tiến nhập tinh trì sao?”

Hàng Trần nói: “Chỉ là Thương Bàn công tử, mong rằng Phục Thiên đại nhân cùng Tử Tâm Thần Vương dàn xếp một, hai.”

Khương Phục Thiên cùng Tử Tâm vội hỏi: “Không dám, nếu Hàng Trần đại nhân nói rồi, tự nhiên có thể.”

Hàng Trần gật gật đầu.

Thiên Vương mộ một trận chiến sau, Tịnh Cổ Linh Quy người bị thương nặng, cần một loại cực kỳ hiếm thấy linh dược, mà vật ấy chỉ ở phía đông vũ trụ từng xuất hiện.

Hàng Trần liên lạc phía đông tầng cao nhất thế gia, rốt cục tìm được thuốc này.

Mà Thương gia cũng không biết từ cái nào tìm hiểu tới tin tức, biết được tinh trì một chuyện, liền coi đây là điều kiện, hi vọng có thể làm cho mình bản tộc đệ tử Thương Bàn tiến vào sắp mở ra tinh trong ao tu luyện.

Hàng Trần tự nhiên một tiếng đáp ứng.

Cứ như vậy, Thương gia triển khai siêu cấp truyền tống đại trận, từ thương cách tự mình hộ tống, mang theo Thương Bàn trải qua khổ cực tới rồi.

Tử Tâm nói: “Nghe nghe phía đông vũ trụ, thực lực mạnh mẽ nhất có năm người, được gọi là vạn lưu Ngũ Tuyệt phong, đại diện cho phía đông võ đạo đỉnh phong. Nếu là ta nhớ không lầm, thương cách đại nhân chính là Ngũ Tuyệt phong một trong.”

Mọi người nghe vậy, không không xôn xao, không nghĩ tới ông lão càng là phía đông mạnh nhất năm một người trong.

Ở bốn mảnh vũ trụ trung ương, là to lớn Tịch Diệt thời không hải, đầy rẫy vô số năng lượng đáng sợ cùng nguy hiểm, đồng thời rộng lớn vô biên, mặc dù là Thiên Giới chi chủ cũng rất khó vượt qua.

Mảnh này lớn lớn đến đáng sợ khu vực, đem vũ trụ cách rời thành bốn mảnh, đều là độc lập với nhau, cực nhỏ vãng lai.

Chỉ hữu dụng siêu cấp truyền tống đại trận, đồng thời muốn truyền tống mấy lần, mới có thể vượt qua Tịch Diệt thời không hải, đến nơi bến bờ.

Vì lẽ đó bốn mảnh trong vũ trụ võ giả, lẫn nhau giữa giải cực nhỏ.

Chỉ có ở cao tầng bên trong, mới có thể lưu thông một ít cái khác ba vực vũ trụ tin tức.

Thương cách khẽ mỉm cười, ôm quyền nói: “Thần Vương quá khen, hư danh mà thôi. Ta đối với nam bộ vũ trụ chư vị cường giả, cũng là ngưỡng mộ đã lâu đến cực điểm, không biết bốn Thánh Chủ tám vực Thiên Vương bên trong cường giả, hoặc là đại Thần Vương, có thể có ở chỗ này?”

Tử Tâm nói: “Bọn họ đều không ở.”

Thương cách ánh mắt lộ ra vẻ thất vọng, nói: “Vậy thì thật là tiếc nuối. Ta thấy Thần Vương có tám sao Thiên Giới trung cấp tu vi, lại đều không thể tiến nhập Thánh Chủ Thiên Vương, từ này có thể thấy được cái kia mười ba vị cường giả thực lực, càng là đăng phong tạo cực. Nguyên bản còn nghĩ cùng cái kia mười ba vị đại nhân luận bàn một, hai, giao lưu võ đạo tâm đắc, xem ra khó có thể như nguyện.”

Nói xong, càng trực tiếp nhắm hai mắt lại, tựa hồ không muốn đang nói chuyện.

Tất cả mọi người là lòng nghĩ, này lão đầu là vạn lưu Ngũ Tuyệt phong một trong, chính mình này phương một vị Thánh Chủ Thiên Vương đều không ở, khó tránh khỏi bị hắn coi thường, này trực tiếp nhắm mắt lại, nhưng là vô cùng không lễ phép.

Thương Bàn mỉm cười nói: “Thánh Chủ Thiên Vương không có ở, không biết nam bộ vũ trụ trẻ tuổi bên trong tiếng tăm rất lớn sáu vương giả có thể có đó không? Thương Bàn bất tài, nhưng cũng nghĩ giao lưu một cái võ kỹ, nếu như có thể thu được một ít chỉ điểm, thật sự là không thể tốt hơn nữa.”

Các Đại Thánh tông danh tộc đệ tử, không khỏi là xôn xao tức giận, nguyên lai hai người này là chuyên môn đến đến đập quán.

Hàng Trần sắc mặt bất biến, lặng lặng đứng ở một bên, phảng phất việc này cùng hắn hoàn toàn không quan hệ.

“Vị công tử này nói đùa, ngươi bất quá là ba sao Thiên Giới hậu kỳ tu vi, so tài với ngươi tùy tiện phái một cái ba sao cảnh giới là được rồi, không cần sáu vương giả? Ha ha, công tử khả năng đánh giá cao chính mình, nơi này cũng không phải là phía đông vũ trụ.”

Một tên võ giả trực tiếp mở miệng trào phúng, lập tức dẫn tới một trận cười vang.

Thương Bàn cũng không tức giận, “Ồ” một tiếng, nói: “Sẽ không biết có vị nào ba sao Thiên Giới bằng hữu có thể đi ra luận bàn một cái, để ta được thêm kiến thức, nhìn nam bộ vũ trụ đều có những người nào mới.”

Mọi người ánh mắt đều không ngoại lệ nhìn phía Dương Thanh Huyền, thầm nghĩ: “Hai người đều là ba sao Thiên Giới hậu kỳ, chỉ cần vinh quang vương giả ra tay, nhất định là thắng.”

Thương Bàn ánh mắt cũng theo mọi người nhìn sang, rơi trên người Dương Thanh Huyền, nói: “Ngươi là sáu vương giả một trong?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không phải.”

Thương Bàn khẽ mỉm cười, nói: “Cái kia hay là thôi đi, đối phó phổ thông cùng cấp, ta sợ không khống chế được muốn ngươi mệnh.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Ta cũng sợ lây bệnh nhược trí.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2592: Chủ Động Xin Đi Giết Giặc, Vạn Kiếm Treo Ngược

“Ha ha.” Tất cả mọi người là cười ha hả.

Thương Bàn sầm mặt lại, trong đôi mắt xẹt qua sắc mặt giận dữ.

Thương cách hơi truyền âm, để hắn trấn định, “Ở đây không phải phía đông vũ trụ, khắc chế một ít, thật đắc tội rồi này chút người, sợ bị nhiều thiệt thòi. Chúng ta này tới mục đích, vẫn là vì tiến nhập tinh trì, để cho ngươi sớm ngày đột phá bốn sao lạch trời.”

Thương Bàn thu về ánh mắt, nhếch miệng lên, lộ ra khinh bỉ vẻ châm chọc, lạnh lùng nói: “Nam bộ tuy lớn, tên tuổi vang lên cũng không ít, nhưng hôm nay nhìn thấy, thực sự là thất vọng rồi.”

“Chớ nên ở chỗ này cuồng ngôn, tựu để cho ta tới gặp gỡ ngươi, lĩnh giáo một cái phía đông thần thông tuyệt học. Chẳng qua là ta cảnh giới cao hơn ngươi trên một tầng, nếu như ngươi không sợ ta ỷ lớn hiếp nhỏ lời, hết thảy có thể lại đây để ta chỉ điểm một chút.”

Một trong hàng ngũ, đi ra một tên chàng thanh niên, hai tay chắp sau lưng, đầy mặt vẻ mỉa mai.

“Là Đông Phương Tố! Đông Phương thế gia trẻ tuổi người số một, Tinh Diệu thiên phú cường giả.”

“Tinh Diệu thiên phú, ba sao đỉnh cao, đánh bại người này đã đủ.”

“Khà, kỳ thực không cần Đông Phương Tố, tùy tiện phái cái Thánh Tông danh tộc đệ tử, cũng đủ để trừng phạt người này, tốt đẹp dạy hắn làm người như thế nào.”

Tất cả mọi người là một trận ung dung châm biếm.

Thân là Thánh Tông danh tộc đệ tử, đều không phải là ngu xuẩn, đối phương nhưng là ở vạn lưu Ngũ Tuyệt đỉnh bảo vệ hạ, vượt qua Tịch Diệt thời không hải mà đến, có thể thấy được Thương gia đối với hắn coi trọng trình độ, dùng cái này suy đoán, chí ít cũng là Tinh Diệu thiên phú.

Vì lẽ đó mọi người đều rất lo lắng xuất chiến ứng cử viên, vạn nhất thực lực không đủ bị đối phương ngược, vậy thì thật sự quá mất mặt, hiện tại Đông Phương Tố tự mình kết cục, Tinh Diệu thiên phú thêm vào ba sao cảnh giới đỉnh cao, hơn nữa Đông Phương thế gia truyền thừa hùng hậu, thần thông võ kỹ cùng trang bị đều là cao cấp, cần phải ổn thắng không thua.

Dương Thanh Huyền theo Đông Phương Tố nhìn tới, Đông Phương thế gia tiên phong người, chính là đã từng ở trên đấu giá hội từng có nhất định giao tình Đông Phương Thanh Mộc.

Đông Phương Tố ra trận, khẳng định cũng là được Đông Phương Thanh Mộc khẳng định.

Sáu vương giả bên trong, Quân Thiên còn ở Thiên Thu ảo cảnh bế quan, Vũ Văn Chiến chết trận, Cơ Dạ Phong bại trận sau bế tử quan, tựu còn lại hạ Niêm Hoa Lâu Tần Tiểu Vũ, Lưu Kim Ma Cung Trần Thiên Xu cùng của Chu gia Chu Bắc Thần.

đọc truyện tại https://tr u yencuatui.net

Trần Thiên Xu vẫn chưa ở đây, chỉ còn lại Tần Tiểu Vũ cùng Chu Bắc Thần, mà hai người đều là bốn sao Thiên Giới tu vi, Chu

Bắc Thần bốn sao Thiên Giới sơ giai, Tần Tiểu Vũ bốn sao Thiên Giới đỉnh cao, hai người tự tin thân phận cùng cảnh giới, tự nhiên không muốn ra trận.

“Ngươi chắc chắn chứ?”

Thương Bàn nhìn Đông Phương Tố, hơi mỉm cười nói.

“Làm sao, ngươi sợ?”

Đông Phương Tố cười lạnh trả lời.

Thương Bàn nói: “Cũng được, trước hết bắt ngươi nóng người, ta cũng tốt quan sát phỏng đoán một cái nam bộ vũ trụ thần thông tuyệt học, nói không chắc có thể để ta có dẫn dắt cùng tinh tiến đây.”

Thương Bàn đi lên phía trước.

Thánh Tông danh tộc các hàng ngũ lập tức tản ra, làm hết sức đại cho hai người để trống không gian đến.

Khương Phục Thiên điều khiển vài tên cường giả, bảo vệ ở tinh trì trước, miễn cho sức mạnh của hai người gợn sóng thương tới đến tinh trì. Tuy rằng hai người cảnh giới cần phải không đạt tới cái trình độ này, nhưng vẫn cẩn thận là hơn.

Hai người lẫn nhau đấu, không có bất kỳ lời, tựa hồ cũng chẳng muốn nói gì.

“Người ngông cuồng, không cho ngươi chút dạy dỗ, còn thật khi ta nam bộ vũ trụ không người.”

Đông Phương Tố khẽ quát một tiếng, liền trực tiếp ra tay rồi, một điểm khách sáo cũng không có.

Tay kết kiếm quyết, vô số Kiếm khí thanh âm từ trong hư không “Ong ong” lan ra, một cái 99 thanh thần kiếm lượn quanh ở bốn phía, đi về phía trước chém bay mà đi.

Đông Phương Tố tuy rằng ở bề ngoài xem thường, nhưng nội tâm nhưng là vạn phần ngưng trọng, biết đối phương khẳng định không đơn giản, chính mình này chiến chỉ có thể thắng, không thể bại, vì vậy vừa ra tay chính là uy lực kiếm trận khổng lồ.

99 chuôi kiếm tất cả đều là Thánh khí, mỗi một chuôi mặt trên đều minh khắc một chuyến đạo văn, toàn bộ tổ hợp lại với nhau, đúng lúc là một phần trận pháp yếu quyết.

Vô số lóa mắt kiếm khí tản ra, hình thành một mảnh kiếm hải đem Thương Bàn vây nhốt, Đông Phương Tố quyết ấn một điểm, liền toàn bộ cắn giết đi tới.

“Đây là làm nóng người sao? Cũng hoặc là chỉ là thăm dò một, hai? Kiếm trận không sai, chỉ là uy lực không đủ a.”

Thương Bàn khẽ cười một tiếng, lười biếng giơ tay lên, lấy chưởng vì là đao, hướng về hư không vừa bổ.

Một đạo to lớn khe hở tái hiện ra, “Rầm” đem tảng lớn kiếm quang xé rách, kiếm khí chi hải càng trực tiếp bị đánh ra một con đường đến.

Bốn phương tám hướng kiếm khí toàn bộ chịu ảnh hưởng, 99 chuôi kiếm ở không trung xoay chuyển, mặt trên đạo văn hóa thành màu vàng chi chữ, xuất hiện cực hạn phòng ngự trạng thái.

Càng là ở Thương Bàn chém một cái bên dưới có chút không chịu nổi.

Đông Phương Tố trong lòng thất kinh, hai tay quyết ấn biến đổi, ở trước người tách ra, quát lên: “Vạn kiếm treo ngược!”

“Tranh coong!”

To lớn kiếm thanh âm không ngừng khuấy động, 99 chuôi kiếm nhất hạ bay vọt lên, ở bầu trời liền thành một vùng, như là một cái kiếm chi thác nước, kích bắn mà hạ.

99 thanh kiếm tần suất hoàn toàn duy trì nhất trí, mà ở trên thân kiếm màu vàng văn tự dựa theo trình tự sắp xếp, ở không trung tạo thành một phần uy lực mạnh mẽ trận quyết.

Có từng vòng hình tròn trận pháp, chồng chất ở kiếm chi trên thác nước hạ, tổng cộng sáu tầng, tạo thành một cái to lớn toàn thể.

Thánh Tông danh tộc đệ tử không khỏi là lộ ra vẻ khiếp sợ, thán phục ở đây chiêu chi uy lực mạnh mẽ, đều là mặt lộ vẻ vui mừng, thầm nghĩ: “Thắng chắc.”

“Không tồi không tồi, chiêu này uy lực thật đáng giá than thở đây, xem ra nam bộ vũ trụ, cũng là có người tài ba thiên tài a.”

Cũng không gặp Thương Bàn làm sao động tác, chỉ là giơ tay lên, vô số màu trắng hàn khí từ trong hư không tuôn ra, ở phía trước hội tụ thành một thanh trắng bệch chiến đao, liều lĩnh mông mông linh quang.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, nhìn chằm chằm cái kia trắng đao, nội tâm không tên run lên, cả kinh nói: “Lực hỗn độn!”

Hắn thứ hai nguyên thần đang ở luyện hóa Hỗn Độn Đan, đối với loại sức mạnh này cực kỳ mẫn cảm.

Một loại dự cảm xấu ở Dương Thanh Huyền trong lòng lan tràn.

Tử Tâm đột nhiên hỏi: “Ngươi cảm thấy ai sẽ thắng?”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Thần Vương trong lòng đã có định số đi?"

Tử Tâm nói: "Không dám xác định đây."

Dương Thanh Huyền nói: "Đông Phương Tố khả năng phiền toái."

Thần Vương phủ cùng Khương gia đệ tử tựu ở xung quanh, đang khẩn trương quan chiến, nghe thấy hai người nói như vậy, không không khiếp sợ, đều là thầm nghĩ: "Lẽ nào Đông Phương Tố muốn thua?"

Tuy rằng Đông Phương thế gia với bọn hắn cũng không có giao tình gì, nhưng dù sao đều là nam bộ vũ trụ thiên tài, giờ khắc này muốn nhất trí đối ngoại, tự nhiên không muốn Đông Phương Tố thua.

Nhưng Dương Thanh Huyền ở trong lòng bọn họ uy vọng cực cao, nếu Dương Thanh Huyền nói như vậy, tựu vô cùng có khả năng phát sinh.

"Ầm ầm!"

Thương Bàn điều động một đao kia, mạnh mẽ lăng không chém xuống.

Một đạo bạch mang như luyện, chém vào trong kiếm trận.

Vô số màu vàng kiếm quang cùng phù văn nổi lên, cái kia sáu tầng trận pháp lần lượt phá nát ra.

"Binh binh bàng bàng" vô số bảo kiếm rung động tiếng liên tiếp, không dứt bên tai.

Tất cả mọi người võ giả không không ngạc nhiên, càng là cả kiếm chi treo ngược đại trận trực tiếp bị một đao phá vỡ. Tuy rằng không có bị phá sạch sành sanh, vẫn như cũ có tảng lớn ánh kiếm chém xuống, nhưng đã là cung giương hết đà.

Thương Bàn lặng lẽ cười một tiếng, lộ ra trắng noãn âm trầm hàm răng, bóng người ở hư không loáng một cái, tựu biến mất không còn tăm hơi, sở hữu ánh kiếm toàn bộ chém không.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2593: Giúp Tỷ Tỷ Một Lần

“Không được!”

Đông Phương Tố trong lòng kinh sợ, nguy hiểm to lớn dâng lên trong lòng, đột nhiên hai tay bấm quyết, một mảnh hào quang màu xanh từ lòng bàn tay ra phóng ra, hóa thành to lớn ánh sáng tròn.

Bên trong bỗng nhiên có tiếng rồng ngâm vang lên, Đông Phương Tố hai tay vận chuyển, hóa thành một chưởng liền hướng hư không vỗ tới.

Hào quang nhất thời hóa thành Thanh Long, lượn quanh ở Đông Phương Tố trên cánh tay của giương nanh múa vuốt, theo một chưởng kia mà đánh ra.

“Hết sức nhạy cảm a.”

Trong hư không bạch quang lóe lên, Thương Bàn tựu hiện thân mà ra, khóe miệng ngậm lấy một nụ cười lạnh lùng, tương tự là một chưởng đập đi qua.

Lực hỗn độn ở tại trong lòng bàn tay khuếch tán mở, một cái liền đem Thanh Long ngăn trở, đồng thời không ngừng tràn vào Thanh Long trong cơ thể, đem ăn mòn.

“Oanh!”

Toàn bộ long ảnh nổ tung, vô số bạch quang tỏa sáng, hóa thành sổ mẫu đại chưởng ấn, ép hướng về Đông Phương Tố.

“Không thể!”

Đông Phương Tố lòng tràn đầy ngạc nhiên, chính mình tu luyện Hóa Long Quyết chân khí, chính là Đông Phương thế gia chí cao vô thượng tâm pháp, lại bị này màu trắng sức mạnh mạnh mẽ chế trụ.

Cái kia sổ mẫu đại chưởng ấn đã hình thành, trấn áp hư không, đã không chỗ có thể trốn.

Đông Phương Tố vội vàng nhấn một ngón tay, vô số ánh sáng ở đầu ngón tay lưu động, hình thành một luồng vòng xoáy khổng lồ, "Xì" một tiếng, kích bắn mà ra.

To lớn như vậy chưởng ấn, mình đã tiếp không được, chỉ có thể lấy vạch trần mở, oanh mở một con đường đến, để cầu thoát thân.

"Oành!"

Một chỉ mạnh mẽ oanh ở trên chưởng ấn, nổ ra một cái vòng xoáy, xác thực xâu vào.

Nhưng chỗ hổng thực tại quá nhỏ, hơn nữa trong phút chốc tựu hoàn toàn khôi phục.

Đông Phương Tố mặt xám như tro tàn, đã không thể tránh khỏi, hai tay đột nhiên chặn ở trước người.

"Ầm ầm!"

Lực hỗn độn hình thành to lớn chưởng ấn, mạnh mẽ đập trên người hắn, trực tiếp bạo nổ mở, hóa thành một luồng bão lớn.

Đông Phương Tố đầu tiên là bị vỗ phun ra một ngụm máu đến, tại chỗ trọng thương, sau đó lại bị cuốn vào trong bão tố, tiếng kêu rên liên hồi, sau đó bị văng ra ngoài, bay cách xa mấy chục dặm.

Thánh Tông danh tộc tất cả đều là hoàn toàn tĩnh mịch, nhìn trợn mắt ngoác mồm.

“Ha ha, may mắn may mắn.”

Thương Bàn ôm quyền chắp tay, cười to nói: “Đa tạ vị này ngươi tên gì bằng hữu vui lòng chỉ giáo, xin lỗi, ta người này luôn luôn trí nhớ không tốt lâu la tên thực tại không nhớ được, cho ta mười phần vui thích trải nghiệm, xem ra nam bộ vũ trụ vẫn là có thiên tài.”

Thương cách cũng là mặt mỉm cười, quay đầu nhìn Hàng Trần một chút, nhưng Hàng Trần trước sau sắc mặt bình tĩnh, thờ ơ không động lòng.

Tất cả mọi người là tức giận nghiến răng, từng cái từng cái sắc mặt tái xanh.

Đông Phương Thanh Mộc cũng là đầy mặt vẻ giận dữ, khiến người đi đem Đông Phương Tố cứu về.

Tất cả mọi người ánh mắt đều nhìn về Tần Tiểu Vũ, Chu Bắc Thần cùng Dương Thanh Huyền, tựu liền Đông Phương Tố đều không phải là người này địch thủ, trong cùng thế hệ sợ là chỉ có ba người này có hi vọng đánh một trận.

//truy

encuatui. n et/

Tần Tiểu Vũ nhíu mày lại, ánh mắt nhìn phía Dương Thanh Huyền.

Nàng bốn sao đỉnh cao, đầy đủ so với đối phương cao một sao, thắng mà không vẻ vang gì, từ Dương Thanh Huyền xuất chiến là không thể tốt hơn.

Cho tới Chu Bắc Thần, tuy rằng tu vi so với Thương Bàn cao hơn, nhưng theo Tần Tiểu Vũ, phần thắng thấp hơn nhiều Dương Thanh Huyền.

“Còn có hay không có muốn so tài? Nếu là không có, tựu bắt đầu tinh trì tu luyện đi. Không biết có hay không có sáu vương giả ở đây? Kỳ thực ta cũng có thể lý giải, một khi thua, áp lực rất lớn, vẫn là toán, trực tiếp vào tinh trì đi, ha ha ha ha.”

Thương Bàn tùy ý cười ha hả, tràn đầy vẻ mỉa mai.

Cơ Bắc cũng nhịn không được nói: “Đại nhân, cho này cuồng đồ một điểm màu sắc xem đi, quá kiêu ngạo, thật là khiến người tức giận bất quá.”

Dương Thanh Huyền từ tốn nói: “Hắn muốn khiêu chiến chính là sáu vương giả, ta cũng không phải sáu vương giả, huống hồ cùng loại này trí chướng giao thủ, ta cũng không nhiều hứng thú lắm, hãy nhanh lên một chút mở ra tinh trì đi.”

Khương Phục Thiên cau mày nói: “Ngươi thật sự không ra tay?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không ra tay.”

Khương Phục Thiên nói: “Ngươi là sợ đánh không lại?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Có lẽ vậy.”

Tất cả mọi người là lặng lẽ một hồi, cho rằng Dương Thanh Huyền lo lắng xác thực có đạo lý, dù sao Đông Phương Tố mạnh mẽ như vậy thiên phú, phối hợp Đông Phương thế gia gốc gác, còn so với đối phương cao hơn một tầng cảnh giới, đều bị đánh bại dễ dàng.

Nếu như để Dương Thanh Huyền lên sân khấu, sợ là phần thắng cũng sẽ không rất lớn, một khi thua, đối với toàn bộ nam bộ vũ trụ mà nói, chính là lớn lao khí thế đả kích.

Khương Phục Thiên hạ lệnh: “Chuẩn bị phá hủy vực giới, chư vị đều vào tinh trì đi.”

Thánh Tông danh tộc bên trong đều không lên tiếng, cũng không động đậy, ánh mắt còn ở Tần Tiểu Vũ, Chu Bắc Thần cùng Dương Thanh Huyền ba người trên người, hi vọng có người đi ra ứng chiến, vãn hồi nam bộ vũ trụ võ giả danh tiếng.

Tần Tiểu Vũ nhíu mày lại, ánh mắt nhìn thẳng Thần Vương phủ cùng Khương gia này một bên, cách không nói ra: “Dương Thanh Huyền, ngươi thật sự không giáo huấn một cái người ngông cuồng này sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không được, nhược trí là sẽ lây.”

Lần này ai cũng không cười, Tần Tiểu Vũ nói: “Nhưng ta nhìn hắn vô cùng không hợp mắt, ngươi tựu thay ta giáo huấn hắn một, hai được rồi.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ngươi tự mình xuất chiến, tự nhiên có thể giáo huấn hắn, không cần ta thay thế.”

Tần Tiểu Vũ nói: “Ta cao hơn hắn ra một sao, thắng phía sau hắn sẽ không phục, cũng rơi người miệng lưỡi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nhưng ta thật không muốn cùng loại này trí chướng giao thiệp với.”

Tần Tiểu Vũ lộ ra quyến rũ dáng vẻ, làm nũng nói: “Ngươi liền giúp tỷ tỷ một lần mà.”

Tất cả mọi người đều ngất ngã, đây là chính mình nhận thức Tần Tiểu Vũ sao?

Đáng sợ như vậy thiên tài siêu cấp, lại lộ ra như vậy con gái tư thế, nhưng Tần Tiểu Vũ vốn là dài đến đẹp đẽ, hơn nữa tại mọi người trong lòng cao cao không thể với tới, một bộ ngự tỷ tư thế, giờ phút này giống như manh manh đát giả bộ khả ái, lệnh rất nhiều người áy náy tim đập, càng sinh ra mãnh liệt lòng ái mộ.

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, càng là cảm nhận được mấy vị hồng nhan tri kỷ dị dạng ánh mắt, cảm thấy như mang ở lưng.

“Ừ? Xem ra vị bằng hữu này rất được mọi người mong đợi a, ngươi... Lại đây.”

Thương Bàn ánh mắt lạnh lùng, rơi trên người Dương Thanh Huyền, ngoắc ngoắc ngón tay, một mặt cao cao tại thượng dáng vẻ.

Tất cả mọi người là mừng rỡ trong lòng, chỉ cần Thương Bàn theo dõi Dương Thanh Huyền, không ngừng khiêu khích hắn, nhất định có thể dẫn ra Dương Thanh Huyền một trận chiến, gậy ông đập lưng ông.

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Ngươi không xa vạn dặm, vượt qua Tịch Diệt thời không hải mà đến, xa tới là khách, nguyên bản tốt đẹp thưởng thức một cái nam bộ vũ trụ phong quang cảnh tượng, ăn chút ăn ngon, chơi điểm chuyện đùa, hơn nữa ngươi lớn lên là một nhân tài, tuy rằng trí chướng một chút, nhưng thực lực không tầm thường, ngâm nước mấy cái nữu vấn đề cũng không lớn, cho chuyến hành trình này lưu cái ấn tượng tốt tốt hồi ức không được không? Nhất định phải lưu một cơn ác mộng mới cam tâm?”

Thương Bàn cười lạnh nói: “Nói như vậy, ngươi là tự giác có bản lĩnh cho ta lưu một cơn ác mộng?”

Hắn chỉ vào Dương Thanh Huyền, mong hướng bốn phía cường giả, nói ra: “Đây là nhà ai tiểu tử, hiện tại đối với ta nói năng lỗ mãng, các ngươi để hắn cho ta quỳ xuống lạy sát đất xin lỗi, việc này còn chưa tính. Bằng không chờ ta tự mình ra tay, chỉ sợ khống chế bất hảo Lực đạo, trực tiếp đưa hắn lĩnh hộp cơm, chư vị có thể thì đừng trách ta.”

Ở đây dù sao cũng là nam bộ vũ trụ địa bàn, nếu như đem sở hữu Thánh Tông danh tộc đều đắc tội, thương cách tuy là vạn lưu Ngũ Tuyệt phong một trong, nhưng cũng không cách nào bảo vệ hắn chu toàn, vì lẽ đó Thương Bàn vẫn là cẩn thận làm việc, đem từ thô tục nói ở đằng trước.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2594: Thay Đổi Trong Nháy Mắt, Quỷ Dị Thân Pháp

Dương Thanh Huyền nở nụ cười, mong nói với Thương Cách: “Đây là ngươi gia thả ra trí chướng? Hiện tại đối với ta nói năng lỗ mãng, ngươi để hắn quỳ xuống cho ta lạy sát đất xin lỗi, lại đem đáy giày của ta liếm sạch, việc này còn chưa tính. Bằng không chờ ta tự mình ra tay, chỉ sợ khống chế bất hảo Lực đạo, trực tiếp đưa hắn lĩnh hộp cơm, các ngươi Thương gia cũng đừng trách ta.”

Thương Cách nguyên bản mỉm cười nhìn, một bộ siêu nhiên ở bên ngoài dáng vẻ.

Giờ khắc này Dương Thanh Huyền trực tiếp quay về hắn cách không kêu gọi đầu hàng, hơn nữa ăn nói ngông cuồng, để trong lòng hắn tức giận, hắn chính là vạn lưu Ngũ Tuyệt phong một trong, một tên ba sao Thiên Giới căn bản không tư cách nói chuyện với hắn, làm cho đáp cũng không phải, không đáp cũng không phải.

Liền đem ánh mắt hơi ngưng tụ lại, bắn ra hai đạo sát khí.

Lòng nghĩ lấy cảnh giới của chính mình tu vi, dùng khí thế uy áp đem người này đẩy lui chính là, miễn cho mở miệng trả lời rơi mất thân phận, không trả lời lại để hắn không biết trời cao đất rộng.

Vì lẽ đó trong tròng mắt thoáng triển khai đồng thuật, nghĩ muốn để Dương Thanh Huyền trong bóng tối ăn thiệt nhỏ, biết khó mà lui.

Dương Thanh Huyền hai mắt kim quang lóe lên, ngàn tỉ phù văn màu vàng ở trong ánh mắt xuất hiện, tạo thành mấy cái quỷ dị phù văn, phân tán ở củng mạc bên trong.

Hỏa Nhãn Kim Tình đón lấy cái kia mang theo sát khí ánh mắt, không chỉ có không có rụt rè, trái lại nghênh nhận mà lên, đem Thương Cách trong ánh mắt uy áp đập vỡ tan.

Thương Cách hơi thay đổi sắc mặt, trong mắt lộ ra vẻ giật mình.

Thương Bàn gặp Dương Thanh Huyền hóa ra Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn chăm chú hướng về gia chủ mình, còn tưởng rằng Dương Thanh Huyền trực tiếp hướng về gia chủ khiêu khích, hắn cũng không biết là Thương Cách xuất thủ trước tạo áp lực, càng không biết hai người trong bóng tối đã giao thủ một chiêu, giận dữ nói: “Càn rỡ! Nếu không người quản giáo, cái kia ta tựu thay các ngươi nam bộ vũ trụ người quản giáo một cái này vô tri người, miễn cho hắn ở vũ trụ cất bước, khắp nơi mất mặt, nhưng ta đã nói trước, nếu như thất thủ giết hắn đi, cũng đừng trách ta.”

Mặt âm trầm, lăng không một trảo kích ra, càng là phải đem Dương Thanh Huyền trực tiếp cách không nhiếp đi.

Tất cả mọi người là trong lòng giận dữ, mắng thầm: “Ngươi tính toán thơm bơ vậy sao!”

Nhưng cũng có số ít người nghĩ đến, nam bộ vũ trụ xác thực không ai có thể dạy dỗ Dương Thanh Huyền.

“Không xa vạn dặm mà đến, càng là vì muốn chết, điều này khiến người ta làm sao chịu nổi, tác thành ngươi.”

Dương Thanh Huyền ánh mắt lóe lên một tia vẻ lạnh lùng, lăng không liền hướng Thương Bàn đi đến.

Tử Chi Thần Vương phủ cùng người của Khương gia lập tức tản ra, cho bọn họ nhường ra một mảnh không gian khổng lồ.

Tất cả mọi người đều phấn chấn không tên, từng cái từng cái nắm chặt nắm đấm, đang mong đợi này đặc sắc một trận chiến. Tuy rằng đều đối với Dương Thanh Huyền ôm lấy kỳ vọng cao, nhưng vẫn là dị thường căng thẳng.

Dù sao bàn thương hai chiêu tựu đánh bại Tinh Diệu thiên phú Đông Phương Tố, thiên phú cao, khẳng định cũng là vương giả, thậm chí còn khả năng ở vương giả bên trên.

Chu Bắc Thần vẫn trầm mặc không lên tiếng, có lẽ cũng là lòng mang kiêng kỵ.

“Nguyên bản còn nghĩ để cho ngươi mấy chiêu, nhưng ngươi này phó sắc mặt thật sự là chán ghét ta, một khắc cũng không muốn gặp lại ngươi, trực tiếp tiễn ngươi về tây thiên.”

Thương Bàn đưa tay đi về phía trước một điểm, đầu ngón tay trước tựu ngưng tụ ra một đoàn bạch quang, “Vèo” một tiếng kích bắn mà đi.

Chính là lực hỗn độn, hóa thành đơn giản chỉ mang, có thể phá diệt tất cả thần thông võ kỹ, giết người từ ngoài ngàn dặm.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, giơ tay tựu đập tới, “Ấu trĩ.”

“Oành!”

Cái kia chỉ mang bị hắn một tay vỗ một cái, liền trực tiếp gảy về.

“Cái gì?!”

Thương Bàn sắc mặt chợt biến, lộ ra vẻ giật mình.

Coi như là bốn sao Thiên Giới, cũng không dám tùy ý như vậy đón hắn một chiêu, chớ đừng nói như vậy nhẹ nhàng đập trở về.

“Khà khà, thú vị a, xem ra mọi người đối với ngươi mong đợi vẫn là có đạo lý, nhưng kỳ vọng chung quy vẫn là cũng bị ta chém nát.”

Thương Bàn đi về phía trước một trảo, lượng lớn lực hỗn độn từ trong cơ thể tuôn ra, ngưng tụ thành trắng bệch đao hình, chính là chém vỡ Đông Phương Tố vạn kiếm treo ngược một chiêu thần thông.

“Phí lời thật nhiều, cho rằng nắm trong tay lực hỗn độn liền có thể lấy hoành hành vũ trụ sao? Sức mạnh mạnh hơn, không cùng chi xứng đôi trí tuệ, chung quy chỉ là một ngốc D.”

Dương Thanh Huyền một chưởng hướng về trước vỗ tới, thoáng chốc vạn kiếm giáng lâm, dồn dập rơi ở Thương Bàn bốn phía, bạo nổ phát ra kiếm khí chi hải, càng là mô phỏng theo Đông Phương Tố kiếm trận.

“Còn đến, rốt cuộc là ai ngu xuẩn?”

Thương Bàn vung tay phải lên, trắng đao tựu chém tới.

“Oanh” một tiếng vang thật lớn, kiếm hải phá nát, Thương Bàn bóng người loáng một cái, tựu tại chỗ biến mất.

Tất cả mọi người dừng lại hô hấp, trước Đông Phương Tố chính là như thế bại.

Lẽ nào Dương Thanh Huyền muốn giẫm lên vết xe đổ?

“Chết!”

Hét lớn tiếng một chỗ, tựu kèm theo bạch quang xẹt qua, vũ trụ hư không trực tiếp bị chém thành hai khúc, Dương Thanh Huyền thân thể bị chặn ngang chém gãy.

“A?!”

Tất cả mọi người là kinh hô lên, từng người trợn to hai mắt không thể tin được.

Nhưng trong phút chốc, Thương Bàn sau lưng hư không loáng một cái, Dương Thanh Huyền chân thân tái hiện ra, tay phải cầm một đóa Hỏa Liên Hoa, cuồng chụp mà đi, “Người chết là ngươi đi.”

“Hừ, di hình hoán ảnh mà thôi, ta đã sớm xem thấu.”

Thương Bàn cười nhạo một tiếng, xoay tay lại chính là một đao bổ tới.

Tựu ở trắng đao chém vào hỏa liên chớp mắt, Thương Bàn hoàn toàn biến sắc, cảm thấy phía sau một luồng khí tức đáng sợ truyền đến.

Cái kia nguyên bản bị chém thành hai khúc Dương Thanh Huyền huyễn ảnh, nửa người dưới đã hóa thành huỳnh ánh sáng tản đi, mà nửa người trên ở không trung hoảng hốt một cái, không chỉ có không có tán, trái lại một cái biến lớn gấp trăm lần, hình thành hỏa chi Pháp Thiên Tượng Địa, một chiêu Lục Dương Chưởng từ phía sau đánh tới.

Thương Bàn sốt sắng, một đao chém vào hỏa liên bên trong, Dương Thanh Huyền nhất thời năm ngón tay vồ lấy, đáng sợ lực hỏa diễm khoảnh khắc bộc phát ra, đưa hắn trắng đao áp chế, mạnh mẽ tấn công tới.

“Xảy ra chuyện gì? Cái này là cái gì hỏa diễm, lại đáng sợ như thế, có thể chống đỡ thậm chí là áp chế ta lực hỗn độn!”

Thương Bàn còn chưa phản ứng lại, sau lưng nguy cơ càng là để hắn có một loại cảm giác của cái chết, đáng sợ uy năng như Thái Dương nổ tung, một cái liền đem hắn nuốt hết bên trong.

Đúng lúc này, Thương Bàn dưới chân bộ pháp giẫm lên một cái, bóng người quỷ dị giống như lấp loé, trực tiếp để hai nguồn sức mạnh từ trên người hắn chọc tới, hai cỗ hỏa diễm trực tiếp xông tới nổ tung.

“Ầm ầm!”

Lấy buôn bán bàn nơi hư không làm trung tâm, to lớn hỏa diễm nổ tung, hình thành Hằng Tinh hủy diệt một loại quang cảnh.

“Cái gì?”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, Thương Bàn người rõ ràng đang ở trước mắt, nhưng vừa nãy hoảng hốt một cái, thật giống như bản thể trực tiếp biến mất tựa như, để chính mình hai chiêu sức mạnh thất bại, lẫn nhau va chạm.

“Làm sao có khả năng? Này hai thu uy năng, trấn áp không gian thời gian, căn bản không có khả năng đào tẩu, đừng nói ba sao Thiên Giới, coi như là Thất Tinh Thiên Giới, cũng chỉ có thể ra tay gắng đón đỡ, không thể trốn được.”

Tựu ở Dương Thanh Huyền kinh hãi không thôi thời điểm, Thương Bàn thân ảnh lần thứ hai tái hiện ra, liền ở tại chỗ, hầu như không có lệch vị trí, thân thể bị ngọn lửa dư âm đánh rên lên một tiếng, tựu quát lên: “Chết!”

Hai tay hướng về trước người hợp lại, trên người tuôn ra vô số xúc tu giống như đồ vật, xuyên qua hỏa diễm, từ bốn phương tám hướng hướng về Dương Thanh Huyền chân thân đánh tới.

Cái kia chút xúc tu trên tất cả đều là sắc bén lăng hình vật cứng, phía trước nhưng là Ưng Trảo một loại tồn tại, có trên trăm con.

Dương Thanh Huyền bị đối phương vừa nãy cái kia quỷ dị né tránh khiếp sợ không bình tĩnh nổi, một cái có vẻ hơi vội vàng, bốn phương tám hướng Ưng Trảo toàn bộ đánh tới, đưa hắn tóm gọm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2595: Mình Không Tức Pháp Thân, Cổ Bảo Chống Đỡ

Tóc, đầu, cái cổ, tứ chi, thân thể, đều bị Ưng Trảo gắt gao nắm lấy.

Dương Thanh Huyền đột nhiên há to mồm, phun ra một đạo lóa mắt cực quang, "Ầm ầm" một tiếng, đánh đoạn mấy căn xúc tu, hướng về Thương Bàn đầu đánh tới.

Thương Bàn chính đại mừng, chợt thấy này ánh sáng, không khỏi kinh sợ, kêu lên: "Từ Cực Chân Quang!"

Này ánh sáng tuy rằng uy năng to lớn, nhưng ở trong vũ trụ một ít cực đoan hiểm ác nơi cũng không hiếm thấy.

Dương Thanh Huyền nhân cơ hội hét lớn một tiếng, toàn thân kim quang lấp loé, thần thể lực lượng trực tiếp rót vào toàn thân, chấn động mạnh một cái, đem trên người Ưng Trảo từng cái từng cái đánh bay, đồng thời một vòng mạnh mẽ màu vàng kết giới chống mở, đem sở hữu xúc tu đều gảy trở lại.

Thương Bàn vừa rồi đem Từ Cực Chân Quang ngăn trở, liền cảm nhận đến một luồng sức mạnh đáng sợ thẳng oanh lại đây, mạnh mẽ hầu như muốn quét ngang tất cả.

Hắn ngạc nhiên nhấc đầu, liền gặp Dương Thanh Huyền không có bất kỳ sặc sỡ trực tiếp đấm ra một quyền.

Màu vàng ánh quyền chỗ đi qua, tất cả thần thông võ kỹ, vạn pháp quy tắc, đều đều bị nghiền ép nát tan.

Hắn nghĩ cũng không nghĩ, đem sở hữu xúc tu đều thu lại rồi, chính mình cũng hét lớn một tiếng, tương tự một quyền đánh tới.

Lực hỗn độn bao ở toàn bộ trên cánh tay, đánh ra từng vòng gợn sóng.

“Ầm ầm!”

Quyền của hai người mang đụng vào, nổ ra cực kỳ lóa mắt ánh vàng cùng bạch quang, hỗn hợp lại cùng nhau hướng về bốn phương tám hướng khuấy động.

Hai người đều là thuấn lánh bị ánh quyền dư âm nuốt hết, đánh bay ra ngoài.

Nhưng Dương Thanh Huyền chỉ là bị đẩy lui mấy trăm trượng xa, mặt lộ vẻ vẻ thống khổ, cắn chặt hàm răng, vẫn như cũ vẫn duy trì ra quyền tư thế.

Thương Bàn thì bị đánh bay mấy vạn trượng xa, tốt không dễ dàng giữ vững thân thể, rên lên một tiếng, khóe miệng tựu tràn ra máu tươi, sắc mặt tái nhợt.

Một quyền chi chiêu, lập phán cao thấp.

Tất cả mọi người võ giả không khỏi kinh hãi, này đáng sợ chiến đấu trình độ, đúng là ba sao Thiên Giới có thể có sức mạnh sao?

Mặc dù biết hai người đều là thiên tài hiếm có trên đời, nhưng vẫn là cho đông đảo võ giả rất lớn trong lòng đả kích, giữa người và người chênh lệch không khỏi quá lớn.

Thương Cách đã là há to mồm, cả kinh nói không ra lời, ngơ ngác nói: “Này... Người này là ai?”

Hàng Trần nói: “Người này tên là Dương Thanh Huyền.”

Thương Cách nói: "Sáu vương giả một trong?"

Hàng Trần lắc lắc đầu, nói: "Hai năm qua mới quật khởi một vị thiên tài."

Thương Cách nuốt xuống hạ, lại nói: "Đây là Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân?"

Dương Thanh Huyền toàn thân kim quang, chói lọi cực kỳ, cái kia thân thể mạnh mẽ lực lượng tuyệt đối không phải một loại thần thể có thể thi triển ra.

Hàng Trần nhíu lại đầu lông mày, nhớ tới chính mình cùng chưởng giáo giao thủ cái kia chiêu, cùng Dương Thanh Huyền thời khắc này tình huống rất giống nhau, chỉ có điều Dương Thanh Huyền thần thể trên, còn có vô số màu tím kinh lạc, liền đón lấy mấy sức mạnh mạch luân, hình thành càng thêm kỳ dị pháp thân, tựa hồ huyền diệu trình độ còn ở chưởng giáo bên trên.

Hắn nói: "Ta cũng không rõ lắm, có chút giống."

Thương Cách trầm mặc không nói, thầm nghĩ: "Thương gia nắm giữ nam bộ vũ trụ tin tức, cũng nên thay mới một chút."

Khương Phục Thiên thấp giọng hỏi nói: "Thần Vương, vừa nãy tiểu tử kia tránh né Dương Thanh Huyền giáp công một chiêu, ngươi có thể nhìn ra đầu mối?"

Tử Tâm trong mắt một mảnh tử mang, giờ khắc này mới khôi phục như cũ, lắc đầu nói: "Không nhìn ra đầu mối, hẳn là đạo pháp, mà là cực kỳ huyền diệu đạo pháp."

Khương Phục Thiên nói: "Ta ngược lại thật ra nhớ đến một chuyện, trong truyền thuyết có loại đạo pháp có thể né tránh tất cả công kích, như không được quá người."

Tử Tâm hơi thay đổi sắc mặt, nói: "Mình không tức pháp thân?”

Khương Phục Thiên gật đầu nói: “Tựu không biết đúng hay không là ta suy đoán như vậy.”

Tử Tâm ngưng tiếng nói: “Quá nửa là, bằng không làm sao cũng giải thích không thông vừa nãy cái kia một cái, không nghĩ tới tiểu tử này lại sẽ như vậy nghịch thiên chi chiêu, lần này Dương Thanh Huyền phiền toái.”

Khương Phục Thiên nói: “Không cần quá lo lắng, này loại nghịch thiên thần thông, chỉ có thể duy trì một sát, hơn nữa không cách nào kéo dài triển khai. Ta nhìn vừa nãy cái kia một cái hư không pháp thân, chính phù hợp ghi chép bên trong miêu tả.”

Tử Tâm gật gật đầu, thần sắc trên mặt không một chút nào ung dung.

“Ngươi là người thứ nhất có thể để ta bị thương cùng cấp.”

Thương Bàn mặt âm trầm, lau chùi miệng góc trên máu tươi, nhìn một hồi, phảng phất không thể tin chính mình bị thương, sau đó nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nói ra: “Ngươi có tư cách để ta nhớ kỹ tên của ngươi, báo lên ngươi tên đến đây đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đáng tiếc ta không có hứng thú biết tên của ngươi, cũng không có hứng thú đem tên nói cho ngươi, bởi vì ngươi không có tư cách này.”

“Chết!” Thương Bàn một cái nổi giận, cả người tâm tình trực tiếp nổ tung, vô số điện lưu từ thân thể bên trong tuôn ra, ở trên người “Bùm bùm” vang vọng, thân thể hình thái phát sinh biến hóa, không ngừng bắt đầu bành trướng, phát sinh yêu hóa một dạng thay đổi.

Mấy hơi thở công phu, giống như là triệt để biến thành người khác giống như vậy, toàn thân bị màu xanh biếc cứng rắn giáp bao trùm, đầu trán mọc ra một cái lớn giác, mặt trên có từng vòng vân tay, thanh tuyển khuôn mặt trở nên cực kỳ dữ tợn.

Rất nhiều người đều tu luyện có biến thân thuật, hoặc là bởi vì thần thông, hoặc là bởi vì huyết mạch, hoặc là bởi vì gien các loại, bất nhất mà nói.

Vì lẽ đó Thương Bàn biến thân, mọi người ngược lại không có gì kỳ quái, chẳng qua là cảm thấy thực lực của hắn lại tăng lên, một trận thay Dương Thanh Huyền lo lắng.

Tuy rằng vừa nãy cái kia mấy chiêu hạ xuống, là Dương Thanh Huyền chiếm cứ thượng phong, nhưng mỗi một chiêu đều nhìn mọi người sợ run tim mất mật, trong đó đáng sợ cùng nguy hiểm không giống.

“Oành!”

Thương Bàn giẫm lên một cái hư không, dưới chân nổ vang, toàn bộ người tựu kích bắn đi ra ngoài, trong phút chốc đã đến Dương Thanh Huyền trước mặt, một chưởng mạnh mẽ tước hạ.

Dương Thanh Huyền tự nhiên không sợ, giễu cợt nói: “Nhân mô nhân dạng đều không phải là đối thủ của ta, hiện tại biến thành quỷ dạng còn nghĩ thắng?” Trực tiếp một quyền đảo ra.

“Oành! Oành!”

Hai người nháy mắt giao thủ mấy chiêu, đều là cứng chọi cứng đấu pháp, từng vòng kim quang cùng Hỗn Độn khí bạo nổ mở, sau đó riêng phần mình tách ra.

Thương Bàn cực kỳ phiền muộn, nguyên bản hắn sau khi biến thân thân thể là cực kỳ mạnh mẽ đáng sợ, vẻn vẹn dựa vào thân thể cũng đủ để quét ngang cùng cấp, nhưng ở Dương Thanh Huyền pháp thân hạ nhưng không có một chút nào ưu thế, trái lại còn lộ ra không bằng, nổi giận bên dưới hét lớn một tiếng, nhấc chân hướng về trước đá một cái, trắng xóa hoàn toàn quang nhận tái hiện ra, đánh chém mà tới.

Dương Thanh Huyền hai tay hướng về trước một trảo, bốn phía thiên địa quy tắc tất cả đều bị ổn định, cái kia trên trăm đạo đánh chém đều trôi nổi không trung bất động.

Sau đó hai tay bỗng nhiên nắm chặt, "Rầm rầm rầm" liền tiếp nổ tung.

"Chết a!"

Thương Bàn giận dữ hét lớn một tiếng, năm ngón tay hư nắm, hướng về trước một trảo, phía trước tựu hiện ra một căn màu đen sắt giản, sau đó vỗ tới một chưởng.

Cái kia sắt giản ở không trung loáng một cái, hướng về Dương Thanh Huyền đánh hạ.

Một cỗ hơi thở của sự hủy diệt bao phủ tới.

"Cổ bảo?!"

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, lập tức cảm nhận được cái kia Hồng Hoang phong cách cổ, tương tự tay phải hướng về nắm vào trong hư không một cái, hoàng triều ấn tựu ánh vàng đại thả, xông lên trên.

"Oanh!"

Hai cái cổ bảo ở không trung đụng kịch liệt, đản sinh ra uy năng đáng sợ, không kém chút nào hành tinh chạm vào nhau.

To lớn linh áp ở hai cái bảo vật bên trong thả ra ngoài, để bốn phương tám hướng không gian đều sản sinh vặn vẹo, Dương Thanh Huyền vội vàng vận chuyển thần thể, chống lại nàng này khúc lực lượng.

Hoàng triều in lại ánh sáng nhanh chóng yếu bớt, bị cái kia sắt giản đè kịch liệt rung động, khuếch tán ra từng vòng chói tai khí thanh âm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2596: Chiến Kích Đồ Long, Lấy Lớn Ép Nhỏ

Dương Thanh Huyền kinh hãi, chính mình này cổ bảo dĩ nhiên không địch lại đối phương, còn như vậy chống lại xuống, sợ là muốn phá huỷ.

Vội vàng quyết ấn một điểm, đem hoàng triều ấn thu lại rồi.

Nhất thời xoay chuyển không gian sức mạnh một cái mất thăng bằng, sắt giản ở không trung hóa thành to lớn, đột nhiên hướng Dương Thanh Huyền đánh rơi xuống.

Thương Bàn đồng dạng giật mình không thôi, hắn cùng này sắt giản đã là tâm thần tương liên, cảm nhận được sắt giản bị hoàng triều ấn đè cực kỳ phẫn nộ, giản bên trong sức mạnh trong khoảnh khắc bộc phát ra, ở không trung hóa thành một cái Hắc Long, rít gào mà hạ.

Dương Thanh Huyền thu rồi hoàng triều ấn, bị cái kia Hắc Long chèn ép chặt chẽ, vội vàng bóng người loáng một cái, tựu thuấn di đi ra ngoài, cùng Hắc Long kéo mở cự ly.

Nhưng này Hắc Long đã khóa chặt hắn, theo sát không nghỉ.

“Nghiệt súc! Còn không thu thập được ngươi hay sao?”

Dương Thanh Huyền một cái xoay người, lấy ra Chiến Kích Thiên Khư tựu mạnh mẽ bổ tới.

Kích quang ở không trung loáng một cái, hóa ra một đạo màu vàng hình cung, chém về phía Hắc Long.

“Không tốt hắn cái kia chiến kích tuy rằng vẫn còn có thể, nhưng so sánh lẫn nhau này cổ bảo...”

Tử Tâm một cái lo lắng, nàng đối với Dương Thanh Huyền thực lực là hiểu rõ nhất, tuy rằng không cho là Dương Thanh Huyền sẽ bị thua, nhưng chiến đến đây thời gian, hiển nhiên đã là một hồi gian khổ cuộc chiến, “Hắn vì sao không dùng cái kia Nhân Đà La? Lấy Nhân Đà La trầm ổn hùng hồn, mặc dù không địch lại này sắt giản, chí ít cũng có thể ngăn cản một, hai.”

Khương Phục Thiên cũng cau mày nói: “Hoàng triều ấn đều áp chế không nổi cái kia sắt giản, này chiến kích chính là sắc bén đồ vật, đụng vào bên dưới sợ sẽ muốn phá huỷ. Lấy Dương Thanh Huyền chi trí, không nên a.”

Thương Bàn đại hỉ, bóng người loáng một cái, tựu tại chỗ biến mất, chỉ chờ Dương Thanh Huyền gắng đón đỡ chính mình một giản sau, tựu ra tay đánh lén.

Cái kia sắt giản nhưng là phía đông vũ trụ tự cổ lưu truyền xuống một cái cự bảo, ở trong chứa vô cùng huyền bí, không chỉ có thể đánh người thân thể, còn có thể trực tiếp đánh ba hồn bảy vía, chỉ cần Dương Thanh Huyền gắng đón đỡ một chiêu, tất nhiên sẽ bị trọng thương.

Vì lẽ đó Thương Bàn tự tin tràn đầy, cảm giác thắng bại đang ở trước mắt.

“Ầm!”

[t ruyen cua tui | Net]

Thiên Khư một chiêu chém đi tới, chính là Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu, mạnh mẽ phách trên người Hắc Long.

“Ầm ầm!”

To lớn linh áp bộc phát ra, toàn bộ không gian hoàn toàn xoay chuyển.

Thương Bàn nguyên bản ẩn giấu hư không đi về phía trước, cũng bị này cỗ đáng sợ vặn vẹo lực lượng kéo đi ra, không thể không hiện thân.

Nhưng Thương Bàn đại hỉ, cố nén không gian đè ép, đột nhiên xông lên trên, mạnh mẽ một chiêu đánh về Dương Thanh Huyền, năm ngón tay khép lại, toàn bộ trên tay tất cả đều là lực hỗn độn, phải đem Dương Thanh Huyền một chiêu đánh giết.

Dương Thanh Huyền thân ảnh ở không trung hoảng hốt mấy lần, một là bị cái kia lực xung kích chấn ngũ tạng lục phủ lăn lộn, một ngụm máu tươi mửa đi ra, đồng thời linh hồn chịu đến đánh mạnh, trong óc như là nổ tung.

Nhưng bất quá nháy mắt, thần thể lực lượng liền đem thương thế áp chế lại, trong óc bạo loạn cũng bị ý thức trấn áp, hai tay nắm kích đột nhiên một chọn.

“Ầm!” Một tiếng, lại đem Hắc Long đánh lui ra.

“Cái gì?!”

Sở hữu quan chiến người không không ngạc nhiên.

Biết sắt giản uy năng Thương Cách càng là cả kinh trợn mắt ngoác mồm, thất thanh kêu lên: “Không thể!”

Đây chính là hưởng danh tiếng phía đông to lớn bảo vật a, lại bị đối phương dùng một thanh bây giờ binh khí ngăn trở hơn nữa chọn mở ra.

Thương Bàn chính mừng như điên một đòn xuống, với trước mắt biến số hoàn toàn không bình tĩnh nổi.

Dương Thanh Huyền đánh bay Hắc Long sau, chiến kích ở không trung thuận thế vẽ một vòng tròn lớn, tựu bảo hộ Thương Bàn thẳng vỗ tới.

“Oành!”

“A!”

Thương Bàn tiếng kêu thảm thiết truyền đến, cánh tay cùng lưỡi kích mạnh mẽ đụng vào nhau.

Lưỡi kích trên đầy rẫy các loại sức mạnh đáng sợ, như cắt đậu hủ một loại phá khai hắn lực hỗn độn, sau đó đưa hắn toàn bộ cánh tay đều chém xuống.

Thương Bàn bị đau, kinh khủng muôn dạng.

Dương Thanh Huyền đương nhiên sẽ không buông tha này tuyệt hảo cơ hội, nhân lúc hắn ốm, đòi mạng hắn!

Chiến kích lần thứ hai vung lên, một chiêu Ngục Đấu thuận thế mà lên, điểm hướng về Thương Bàn toàn thân chỗ yếu.

“Dừng tay!”

Thương Cách sốt sắng, đột nhiên rít gào một tiếng, cũng không kiềm chế được nữa, trực tiếp bay người lên.

Toàn bộ thiên địa nháy mắt vì đó hơi ngưng lại, tất cả quy tắc đều giống như đọng lại.

Thương Cách thân ảnh Súc Địa Thành Thốn, trực tiếp liền muốn ra tay áp chế Dương Thanh Huyền, cứu hạ Thương Bàn.

“Hừ, thật khi ta nam bộ vũ trụ liên minh không người sao? Khinh người quá đáng!”

Tử Tâm giận dữ hét lớn một tiếng, bóng người loáng một cái, tựu xuất hiện ở Thương Cách phía trước, giơ tay chính là một mảnh màu xanh lục u ánh sáng, ở trước người hóa thành cự luân nhanh chóng xoay tròn.

Chính là chuyển pháp Diêu Quang tùy tâm mà biến, mô phỏng chúng tướng không vòng.

Thương Cách kinh sợ, lập tức nhận ra đây là Luân Hồi lực lượng, đã không lo được này rất nhiều, giơ tay tựu đột nhiên đập tới, không tiếc bất cứ giá nào cũng phải cứu hạ Thương Bàn.

Đúng lúc này, lại là vài đạo sức mạnh mạnh mẽ ngang trời mà đến.

Khương Phục Thiên cùng với cái khác rất nhiều bảy sao trở lên Thiên Giới cường giả dồn dập ra tay.

“Ầm ầm!”

Năng lượng khổng lồ ở trong hư không nổ tung ra, đây chính là toàn bộ đại vũ trụ bên trong, tột cùng một đòn.

Tử Tâm bọn người là tâm thần chấn động mạnh, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Mọi người đều là tâm hạ ngạc nhiên, này vạn lưu Ngũ Tuyệt phong quả nhiên danh bất hư truyền, hoàn toàn lấy sức lực của một người chịu đựng hạ nhiều như vậy công kích.

Dương Thanh Huyền cũng ở đây đáng sợ uy thế hạ chịu ảnh hưởng, đâm một cái lực lượng trở nên lay động liên tục, thậm chí uy năng giảm nhiều.

Thương Bàn phục hồi tinh thần lại, vội vàng bóng người loáng một cái, đã bị Dương Thanh Huyền trực tiếp đâm thủng, “Oành” một tiếng nổ ra, Dương Thanh Huyền hơi nhướng mày, phát hiện càng là một tấm Thế Thân Phù.

Thương Bàn chân thân đã chạy trốn tới ngoài mấy trượng, tránh thoát một đòn trí mạng, trên mặt không có chút hồng hào, to lớn hoảng sợ bao phủ toàn thân, liều mạng triển khai thân pháp hướng về Thương Cách cái kia bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền nói thầm một tiếng “Đáng tiếc”.

Biết lại không có cơ hội, lúc này thu hồi chiến kích.

Hỏa Nhãn Kim Tình ở hư không quét qua, nhìn thấy cái kia bị đánh bay sắt giản Hắc Long, đột nhiên đưa tay chộp tới.

Nhưng một đạo khác sức mạnh ngang trời mà đến, hơn xa ở hắn, dễ dàng liền đem sắt giản thu lại.

Dương Thanh Huyền kinh sợ, giương mắt nhìn lên, chính là Thương Cách, đối phương cũng vừa hay nhìn phía hắn, chỉ có điều ánh mắt ngưng trọng dị thường, từ lâu không còn lúc trước cái kia thản nhiên khinh thường dạng.

Thánh Tông danh tộc đệ tử tất cả đều sôi sùng sục, không không giận dữ, đều là lấy ra binh khí, chuẩn bị một trận chiến.

Phía đông người lại trực tiếp bắt nạt đến bọn họ nam bộ đầu đi lên, hơn nữa còn là ở bọn họ miền nam trên địa bàn.

Thương Cách cũng biết phiền toái, thu về sắt giản sau, vội vàng hướng về mọi người ôm quyền, chắp tay bái hạ, thành khẩn nhận sai nói: “Chư vị đại nhân bớt giận, là ta lỗ mãng, đắc tội đắc tội, mong rằng chư vị đại nhân thứ lỗi, thứ tội.”

“Tiểu đánh không lại Dương Thanh Huyền tựu lão ra tay, mất mặt hay không a?”

“Đột nhiên đánh lén có gì tài ba? Bắt nạt ta nam bộ không người sao? Có loại cứ ra tay, theo chúng ta một quyết thư hùng.”

“Nếu ra tay rồi cũng đừng muốn đi, nói xin lỗi mà có tác dụng, trên đời ở đâu ra đền mạng nói chuyện?”

Tất cả mọi người là tình cảm quần chúng xúc động phẫn nộ, mấu chốt là Thương Bàn đằng trước quá kiêu ngạo, hiện tại bại kết cục đến, vì lẽ đó mọi người đều là không tha người.

Tử Tâm đám người nhìn nhau một cái, đều là nội tâm khiếp sợ cùng lặng lẽ, vừa nãy chín tên bảy sao trở lên Thiên Giới đồng loạt ra tay, đều bị Thương Cách một người cản lại, hơn nữa nhìn dáng vẻ đối phương còn không có đem hết toàn lực, nếu là thật khai chiến lời, ngoại trừ Hàng Trần ở ngoài, nơi đây sợ là không người nào có thể áp chế người này.

Chương 2597: Không Dễ Khi Dễ Người Trẻ Tuổi

Thương Cách gấp mồ hôi đầy đầu, không biết như thế nào cho phải, vội vàng xoay người hướng về Hàng Trần cầu cứu.

Nếu là thật làm căng, chỉ sợ đưa tới bốn Thánh Chủ mười hai ngày vương, nói không chắc liền phía đông đều trở về không được.

Ở đây dù sao cũng là địa bàn của người ta, vẫn là cực kỳ kiêng kỵ.

Hàng Trần nói: “Đây là Thương Cách đại nhân chuyện của chính mình, vẫn là chính mình với bọn hắn thương lượng đi. Ta với ngươi chỉ là đơn giản giao dịch, bắt ngươi linh dược, mang ngươi đến tinh trì, cũng không vượt cùng cái khác.”

Thương Cách trong lòng cảm giác nặng nề, biết Hàng Trần cũng không cao hứng, vội vàng nói: “Mong rằng Hàng Trần đại nhân hỗ trợ nhiều hơn, là ta sai rồi, tương lai định có báo đáp.”

Hàng Trần trầm ngâm xuống, tài năng danh vọng hướng về Tử Tâm đám người, nói: “Thần Vương, ngươi xem coi thế nào?”

Tinh trì cơ duyên, là lấy Tử Tâm cùng Khương Phục Thiên dẫn đầu, mà Tử Tâm tu vi ở Khương Phục Thiên bên trên, cũng là tại chỗ Thánh Tông danh tộc số một, nghiễm nhiên chính là mọi người thủ lĩnh.

Hơn nữa Tử Tâm cùng Dương Thanh Huyền quan hệ tốt nhất, Tử Tâm thái độ đối với ảnh hưởng của chuyện này là to lớn.

Mọi người cũng đều ngừng tức giận mắng, đồng loạt nhìn phía Tử Tâm, lấy nàng dẫn đầu.

Tử Tâm nghĩ đến hạ, nói: “Ta đổ không có ý kiến gì, dù sao bị khi dễ là Dương Thanh Huyền, không biết Dương Thanh Huyền có không có ý tưởng gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Kỳ thực cũng không có gì, luận võ luận bàn mà thôi, nhưng ta trước đây hãy cùng vị đại nhân này nhắc nhở, tiểu tử này đối với ta nói năng lỗ mãng, để hắn nói xin lỗi ta, bằng không ta một khi ra tay, khống chế bất hảo Lực đạo sẽ đưa hắn đi lĩnh hộp cơm. Có thể vị đại nhân này nhưng hờ hững, hiển nhiên là cũng không để ý, nhưng bây giờ lại ra tay quấy rầy, là đạo lý gì?”

Thương Cách vội hỏi: “Là ta hai người không đúng, mong rằng tiểu hữu chớ tức.”

Hắn một trái tim để xuống, chỉ cần này chút Thánh Tông danh tộc thủ lĩnh không truy cứu, này Dương Thanh Huyền bất quá ba sao Thiên Giới, rất tốt giải quyết, chính mình lấy cường giả tối đỉnh tư thế hướng về hắn bồi cái lễ, nói lời xin lỗi, sợ là liền trực tiếp cảm kích chảy nước mắt, không chịu nổi, thẳng tiếp không giải quyết được gì.

Ai biết Dương Thanh Huyền căn bản không công nhận, lạnh lùng nói: “Ngươi nói chớ tức tựu chớ tức? Ta bắt cái gậy gõ ngươi mấy lần, lại để cho ngươi chớ tức, ngươi nguyện ý không?”

Thương Cách ngượng ngùng nở nụ cười, nói: “Tiểu hữu sinh khí tự nhiên là có đạo lý, ta nguyện ý cho dư nhất định bồi thường hóa giải việc này, không biết tiểu hữu ý như thế nào?”

Dương Thanh Huyền ánh mắt lộ ra mỉm cười mê người, ngữ khí cũng nhu hòa hạ xuống, nói: “Nói sớm đi, ta người này rất dễ nói chuyện, hơn nữa tán đồng chuyện thiên hạ đều có thể thương lượng đạo lý này, mọi người hòa hòa khí khí đem sự tình nói rõ ràng là tốt rồi, hà tất đánh đánh giết giết đây.”

Thương Cách thở phào nhẹ nhõm, cười nói: “Chính là chính là, không biết tiểu hữu muốn bao nhiêu Tinh Thần Thạch?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi đây là ý gì? Dùng Tinh Thần Thạch đến sỉ nhục ta? Ta là loại này người sao?”

Thương Cách sững sờ nói: “Cái kia tiểu hữu...”

Dương Thanh Huyền nói: “Đàm luận tiền tổn thương cảm tình, tựu đem vừa mới cái kia đánh ta sắt giản cho ta là tốt rồi, việc này liền như vậy bỏ qua.”

Tất cả mọi người là hiểu ý nở nụ cười, hắc tiếng nổi lên bốn phía, cái kia sắt giản vừa nhìn chính là bảo vật tuyệt thế, này Thương gia lấy ra chính là ra đại máu.

Quả nhiên, Thương Cách cùng Thương Bàn đều hoàn toàn biến sắc.

Thương Bàn vội la lên: “Không thể!”

Cái kia sắt giản là bảo vật tuyệt thế không nói, còn cùng hắn tâm thần tương liên, từ lâu luyện hóa làm một thể, một khi tróc rời đi ra ngoài, đối với tu vi của hắn thương tổn cũng là rất lớn.

Dương Thanh Huyền lạnh lăng ánh mắt nhìn chăm chú quá khứ, quát lên: “Được làm vua thua làm giặc, ở đây có phần của ngươi nói chuyện sao? Ta đang cùng ngươi gia đại nhân nói chuyện, trí chướng câm miệng.”

Thương Bàn tức giận nguyên bản sắc mặt tái nhợt một cái đỏ chót, nghiến răng nghiến lợi, vô tận lửa giận nhưng không phát ra được.

Thương Cách lắc đầu nói: “Cái kia sắt giản đối với Thương gia mà nói quá trọng yếu, vạn vạn cho không được.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ý của đại nhân là, tùy tiện ra mấy cái Tinh Thần Thạch, tựu đem ta đuổi rồi? Này khi chúng ta nam bộ vũ trụ võ tu đều là ăn mày a?”

Thương Cách nói: “Sắt giản tuyệt đối không thể, ta đồng ý lấy cái khác trân quý vật phẩm thay thế.” Nói xong, trầm ngâm một cái, nói: “Ngươi hiện tại kẹt ở bốn sao lạch trời trước, ta cho ngươi năm viên lẫn nhau không xung đột đột phá đan dược, đợi ngươi đến nơi ba sao tột cùng thời điểm phục hạ, dược hiệu cùng cộng lại, có thể để cho ngươi tăng lên 40% đột phá tỷ lệ, làm sao?”

Mọi người đều là kinh hãi, tăng lên 40% tỷ lệ, cơ hồ là nghịch thiên hành trình, cái kia chút bốn sao dưới võ giả, không khỏi là ước ao dị thường.

Dương Thanh Huyền cũng khá là động lòng, nhưng đột nhiên linh quang lóe lên, nhất thời hiểu Thương Cách tâm tư.

Chính mình thực lực mạnh mẽ, đã để Thương Cách cực kỳ kiêng kỵ, khẳng định không muốn cho vũ khí mình tâm pháp loại đồ vật, tăng cường chính mình thực lực. Mà đột phá tính đan dược, tuy rằng nhìn thấy được mê hoặc rất lớn, nhưng đối với chính mình cũng không thể sản sinh thực chất tính trợ giúp.

Bởi vì đột phá bốn sao lạch trời tuy khó, vốn lấy thiên phú của chính mình cùng nỗ lực, đột phá chỉ là vấn đề thời gian. Loại này đan dược chính mình cũng không thiếu, tuy rằng không hề tăng lên 50% kinh khủng như vậy, cũng có thể tăng cường không ít.

Vì lẽ đó Thương Cách ý nghĩ mười phần cẩn mật, nhìn thấy được cho mình ích lợi thật lớn, nhưng trên thực tế cũng không phải là cái gì lợi ích. Hơn nữa trời biết cái kia đan dược có hay không có tác dụng phụ, làm bất hảo còn hoàn toàn ngược lại.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, mong nói với Thương Cách: “Đại nhân vẫn là thu hồi điểm tiểu tâm tư kia, nắm chút thực tế điểm đồ vật đi ra đi.”

Thương Cách trong lòng kinh sợ, lập tức rõ ràng Dương Thanh Huyền khám phá tâm tư của chính mình, không khỏi càng thêm kiêng kỵ.

Võ giả đối với tăng lên cảnh giới tu vi đều là điên một loại chấp nhất, người này ở đây giống như hấp dẫn cực lớn trước mặt, có thể một cái nhìn thấu sau lưng mưu tính, này là hạng nào thông minh.

Ám đạo người này tiếp tục tiếp tục trưởng thành, sợ là cả phía đông vũ trụ đều không người nào có thể áp chế hắn.

Dương Thanh Huyền nói: “Sắt giản không thể cho, ta đối với Thương Bàn huynh lúc trước thi triển ra thân pháp cũng cực kỳ cảm thấy hứng thú đây, chính là trực tiếp xẹt qua ta cái kia một chiêu hợp kích chớp mắt pháp thân.”

Thương Cách nói: “Cái kia chiêu chính là đạo pháp, cùng đại đạo phù hợp pháp thân, cần cơ duyên cùng lĩnh ngộ, cũng không phải có thể truyền thụ cho.”

Dương Thanh Huyền chính mình người cũng mang một chiêu đạo pháp, tự nhiên biết đạo lý này, nói ra: “Đại nhân chỉ cần đem pháp thân truyền cho ta liền có thể, có hay không có thể ngộ đến đạo pháp trình độ, thì nhìn ta cơ duyên của mình.”

“Này...”

Thương Cách ho khan hai tiếng, có chút che giấu nói ra: “Này bộ pháp thân cần ở ta Thương gia hoàn cảnh đặc định hạ mới có thể truyền thụ.”

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Này cũng không được, cái kia cũng không được, ta nhìn việc này cũng không cần hiểu rõ, ngươi bắt nạt ta nam bộ liên minh quá mức, hay là trực tiếp vũ lực trên gặp cao thấp đi. Ta cũng không tin toàn bộ nam bộ vũ trụ liên minh, vô số cường giả, còn áp chế không nổi hai người các ngươi, có thể tùy vào các ngươi tùy tiện càn rỡ."

Thương Cách trở nên đau đầu, vốn cho là tiểu tử này tuổi còn trẻ, lại chỉ là ba sao Thiên Giới mà thôi, rất tốt đuổi ứng phó, ai biết so với trong tưởng tượng khó hơn nhiều.

Hắn đột nhiên động linh cơ một cái, nói: "Trong tay ta còn có một cái không kém gì sắt giản cùng thân pháp bảo vật, có thể bồi thường cho tiểu hữu."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2598: Thoả Mãn Trả Lời Chắc Chắn, Thiên Hạ Võ Giả Là Một Nhà

"Ồ?"

Dương Thanh Huyền nói: "Sợ lại là cái gì vô bổ đồ vật chứ? Bằng không ta không tin Thương Cách đại nhân rộng lượng như vậy."

"Khái khái..."

Thương Cách bị hắn một cái điểm ra, mặt già đỏ ửng, cực kỳ lúng túng, thầm nghĩ: "Tiểu tử này thật không dễ gạt gẫm a." Nghiêm nghị nói ra: "Vạn vật đều có tác dụng, cái gọi là vô bổ, bất quá là so ra. Vật ấy đối với ta cũng là hữu dụng, chỉ có điều vì bồi thường tiểu hữu, này mới nhịn đau bỏ những thứ yêu thích hết sức không tình nguyện lấy ra. Ta nhìn tiểu hữu tu luyện ghê gớm thần thể, vật này đối với tiểu hữu có lẽ có thể có to lớn dẫn dắt, để tiểu hữu cố gắng tiến lên một bước."

Dương Thanh Huyền nói: "Lời nói này, chính ngươi tin sao?"

Hắn vậy mới không tin Thương Cách sẽ có tốt bụng như vậy.

Thương Cách cười nhạt, trong tay bay ra một vật, hóa thành lưu quang bắn về phía Dương Thanh Huyền, "Tiểu hữu tu luyện thể thuật, tự nhiên biết trong thiên địa này có bốn đại chí tôn thần thân thể, có thể trực tiếp tu luyện tới vạn cổ Chí Tôn cảnh."

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nói: "Đương nhiên biết." Đưa tay liền đem vật kia nắm ở trong tay, là một tấm thiết phiến, trang sách to nhỏ, không biết làm bằng vật liệu gì, cầm ở trong tay có chút thấm tâm lạnh lẽo, thần thức đi lên mặt quét qua, vẫn chưa phát hiện đầu mối gì.

Thương Cách nói: “Bốn đại thần thể vì là bất tử bất diệt, không xấu bất hủ, ta nhìn tiểu hữu vừa rồi thi triển ra thần thể, như là Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không thể trả lời.”

Thương Cách ngượng ngùng nở nụ cười, tiếp tục nói: “Ở chỗ này vũ trụ bên trong, tuy rằng có liên quan với bốn đại thần thể ghi chép, nhưng chân chính xuất hiện qua chỉ có Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, mặt khác ba đại thần thể đều chỉ là nghe đồn mà thôi. Ta cho tiểu hữu đồ vật, chính là cùng một cái khác thần thể có liên quan Thiên Thần Bất Diệt Thể.”

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động dữ dội, hai mắt một cái bắn mạnh ra tinh mang, nhìn trong tay thiết phiến, hắn tự biết thất thố, vội vàng thu lại khí tức, khôi phục lại bình tĩnh dáng vẻ, bất động thanh sắc nói ra: “Đùa gì thế, các hạ có Thiên Thần Bất Diệt Thể tu luyện pháp môn, sẽ tốt bụng như vậy cho ta?”

Mọi người đang khiếp sợ bên dưới, cũng đều là không tin dáng vẻ.

Tử Tâm biết Dương Thanh Huyền tu luyện Thiên Thần Quyết, càng là trong lòng kinh ngạc.

Thương Cách cười nói: “Bảo vật tự có Linh Chủ, này Thiên Thần Quyết pháp môn ở trong tay ta đã rất lâu rồi, trước sau tham ngộ không ra bí ẩn trong đó, nhưng ta có thể khẳng định là, vật ấy đích đích xác xác là cùng Thiên Thần Quyết có liên quan.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu được, đại nhân khẳng định là cho là như vậy, vật ấy ở trong tay đại nhân lâu như vậy đều tìm hiểu không ra, ở trong tay ta hơn nửa cũng là tìm hiểu không ra. Coi như vạn nhất chó ngáp phải ruồi thật hiểu được, ta đã tu luyện một loại lợi hại thần thể, không thể lại chuyển tu cái khác thần thể, ta nói tới đúng không? Thương Cách đại nhân.”

“Ha ha, cũng không thể nói như vậy.”

Thương Cách sắc mặt lúng túng hạ, lập tức lộ ra một bộ bộ dáng trưởng giả, ngữ trọng tâm trường nói ra: “Tiểu hữu đây chính là lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử, ta thuần túy là có ý tốt, nhìn tiểu hữu tu luyện thần thể, lòng nghĩ này Thiên Thần Bất Diệt Thể chính là bốn đại chí tôn thần thân thể một trong, tuy rằng rất khó tìm hiểu, nhưng nói không chắc tiểu hữu tựu có cơ duyên này, có thể tìm hiểu ra một, hai, học một biết mười, đối với lập tức tu luyện thần thể đưa đến bổ sung tác dụng.”

“Hừ.”

Dương Thanh Huyền khinh thường nhẹ rên một tiếng, đem cái kia thiết phiến ở trong tay điêm lượng mấy lần, nói: “Ta làm sao biết ngươi nói là sự thật?”

Thương Cách lấy ra một cái thẻ ngọc, ném tới, nói: “Trong này ghi lại ta Thương gia các thời kỳ cường giả đối với này thiết phiến nghiên cứu tâm đắc, ngươi có thể tham khảo một, hai.”

Dương Thanh Huyền tiếp nhận thẻ ngọc, đem thần thức quét vào bên trong.

Bên trong rậm rạp chằng chịt ghi lại rất nhiều tâm đắc, riêng phần mình thành đoạn, đích thật là không cùng người lưu lại ghi chép.

Tất cả đều là một ít liên quan với làm sao mở ra thiết phiến phương pháp, cùng với đối với này thiết phiến tiến hành dự tính.

Dương Thanh Huyền tim đập thình thịch, mặc dù không biết này thiết phiến bên trong đến cùng ghi lại là cái gì, nhưng từ trong ngọc giản nội dung xem ra, quá nửa là cùng Thiên Thần Quyết có liên quan, lúc này đem thần thức thu về, trên mặt vẫn như cũ băng lãnh như sương, hừ nói: “Các ngươi Thương gia nhiều thiên tài như vậy đều tìm hiểu không ra được đồ vật, ta có thể tìm hiểu đi ra?”

Thương Cách nói: “Tìm hiểu chuyện như vậy, ngoại trừ thiên phú ở ngoài, còn phải có cơ duyên, ta nhìn tiểu hữu chính là cơ duyên không cạn người, nói không chắc tựu tìm hiểu đây.”

Dương Thanh Huyền nói: “Dùng này thiết phiến chống đỡ cũng được, nhưng nếu là ta tìm hiểu không ra, tựu thuần túy là vô bổ. Lại thêm trước ngươi nói năm viên đan dược, việc này tựu bóc đi qua.”

Thương Cách tức giận nói: “Còn muốn năm viên đan dược? Tiểu hữu khẩu vị không khỏi lớn quá rồi đó?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta khẩu vị là đại vẫn là tiểu, đây là tự ta chuyện, cùng đại nhân không quan hệ, mời đại nhân quản tốt chính mình, không cần lo người khác. Cho tới đại nhân có đáp ứng hay không, chính là chuyện của người lớn, đáp ứng, việc này tựu bỏ qua, không đáp ứng, vậy chúng ta tiếp tục đàm luận, ta người này hết sức có tính nhẫn nại, đặc biệt là đối với bằng hữu, tính nhẫn nại mười phần. Ta nhưng là đem đại nhân làm bằng hữu, cho tới đại nhân có phải là bắt ta làm bằng hữu, cũng không biết được.”

Thương Cách sắc mặt trầm xuống, nói: “Tiểu hữu thực sự là được voi đòi tiên, vùng vũ trụ này, thật không có mấy người dám như vậy nói điều kiện với ta.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Quản tốt chính mình có khó khăn như thế sao? Ta có hay không được voi đòi tiên mắc mớ gì đến ngươi? Không ai dám với ngươi như thế bàn điều kiện lại mắc mớ gì đến ta? Ngươi yêu đáp ứng liền đáp ứng, không đáp ứng vậy chúng ta tiếp tục đàm luận điều kiện khác.”

Thương Cách tức giận động thật sự giận dữ, từ trước đến nay không có ba sao Thiên Giới dám không nể mặt hắn như vậy, nhưng bất đắc dĩ giờ khắc này tình thế phi thường, người ở mái hiên hạ không thể không cúi đầu, hắn cắn răng cả giận nói: “Tốt! Cho ngươi.”

Lúc này vung tay lên, một mảnh kim quang tựu kích bắn mà tới.

Bên trong là năm bình ngọc, đều có phong ấn ở trên, có thể thấy được quý giá dị thường.

Thương Bàn khuôn mặt co quắp mấy lần, tương tự đau lòng vạn phần, tức giận không thôi, này năm viên đan dược vốn là chuẩn bị cho hắn.

Dương Thanh Huyền tiếp nhận bình ngọc, xoay tay đã thu lên, này mới lộ ra sang sảng bản nụ cười, ôm quyền cất cao giọng nói: “Đa tạ Thương Cách đại nhân. Thương gia không hổ là phía đông vũ trụ đỉnh cấp thế gia, tài nguyên phong phú, nhân tài đông đúc, lệnh tại hạ kính ngưỡng khâm phục.”

Phen này lời khen tặng nói ra, Thương Cách sắc mặt hơi hơi đẹp đẽ một ít, nhưng nội tâm vẫn là hết sức phiền muộn.

Dương Thanh Huyền lại nói: “Thiên hạ võ giả là một nhà, thỉnh thoảng sẽ phát sinh điểm mâu thuẫn nhỏ xung đột nhỏ cũng là bình thường, có thể hiểu. Ta cùng Thương Bàn công tử luận bàn, cũng là ôm hữu nghị số một, thi đấu thứ hai nguyên tắc tiến hành, tuyệt đối không nên bởi vậy tựu tổn thương lẫn nhau hòa khí, làm lỡ lập tức chính sự.”

Tất cả mọi người là có chút không nói gì, lúc nào có cái “Thiên hạ võ giả là một nhà” lời giải thích, thực sự là có tiền có thể ma xui quỷ khiến...

Tử Tâm là nhất hiểu rõ Dương Thanh Huyền, biết hắn chiếm đủ tiện nghi, cái kia thiết phiến ở Thương Cách trong tay là sắt vụn, trong tay Dương Thanh Huyền đích đích xác xác chính là chí bảo.

Tử Tâm cười nhạt một tiếng, nói ra: “Nếu sự tình đã bỏ qua, như vậy thì không bàn lại. Chư vị đều vào tinh trì đi, đây chính là ngàn năm một thuở lớn cơ duyên lớn.”

Chương 2599: Vào Trì Tu Luyện, Ánh Sao Như Biển

Mọi người dồn dập tiến nhập tinh trì.

Đó là một mảnh kỳ dị khu vực, ở Ninh gia vực giới sở hữu Tinh Thần trung ương, sở hữu tinh quang hội tụ cộng hưởng, hình thành một khối kỳ dị ánh sáng chi vòng xoáy khu vực.

Sau đó Ninh gia tiền bối lại ở bên trong bố hạ trận pháp, đem bốn mặt hư không tinh quang thu nạp vào đến, hình thành có thể cung cấp tu luyện Thánh địa.

Mọi người tiến vào bên trong, còn có thể nhìn thấy tinh trong ao to lớn trận hoàn, lẫn nhau đan xen xoay tròn, đem tứ phương Tinh Thần sức mạnh hút vào trong ao.

Dương Thanh Huyền tiến nhập tinh trì, vô số sức mạnh tựu rót vào bên trong cơ thể, toàn bộ người như là đi vào linh khí chi hải, so với phổ thông Linh Hải càng mạnh hơn gấp trăm lần.

Tinh trì tuy rằng rộng rãi, nhưng cùng lúc cũng chỉ có thể chứa đựng mấy trăm người, một khi vượt qua lời, tinh thần lực tựu không đủ dùng, hiệu quả giảm nhiều.

Chờ tất cả mọi người vào bên trong sau, Khương Phục Thiên lập tức truyền lệnh xuống, làm nổ vực trong giới hạn sở hữu Tinh Thần.

Rất nhanh, phụ cận mấy đại chủ tinh thượng tựu bắt đầu bùng nổ ra cường liệt đích quang mang, tinh cầu tầng ngoài trực tiếp bị đánh xuyên qua, tầng tầng linh mạch phá nát, tinh hạch bên trong sức mạnh bị rút lấy thả ra ngoài.

Trong lúc nhất thời, từ tinh trong ao hướng ra phía ngoài nhìn tới, bốn mặt tất cả đều là tinh quang óng ánh, như yên hỏa giống như ở vũ trụ bên trong tỏa sáng, rực rỡ cực kỳ.

Nhưng mỗi người đều là trong lòng lặng lẽ, lẳng lặng nhìn này hủy diệt chi khói hoa, có loại thê lương bi thương, cùng mèo khóc chuột cảm giác.

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, rất nhanh tựu cảm nhận được tinh trong ao năng lượng ở tăng cường, đồng thời tinh quang hiện ra sóng gợn hình thái, hoàn toàn đem chính mình bao phủ.

“Bắt đầu rồi, năng lượng đang rung động cùng tăng vọt!”

“Thật là mạnh ánh sao lực lượng, đây cũng là Tinh Thần ở tử vong trước bộc phát ra năng lượng sao?”

“Ha ha, hiện tại mới chỉ là vừa bắt đầu, chờ toàn bộ vực giới tạc liệt thời điểm, này tinh trong ao năng lượng được tăng lên tới trình độ nào a?”

“Quá tuyệt vời. Ta mới đầu còn lo lắng nhân số quá nhiều, trực tiếp ảnh hưởng tu luyện trải nghiệm. Bây giờ nhìn lại, hoàn toàn là dư thừa a, coi như nhiều gấp đôi đi nữa người cũng đầy đủ dùng.”

Tinh trong ao một mảnh âm thanh kích động, phấn chấn tình đã đem này điểm thương xót cùng đau thương quét dọn, tất cả mọi người lộ ra vẻ tham lam.

Sẽ không có gì so với tăng cao thực lực chuyện quan trọng hơn.

Vạn cổ tới nay, ai có thể Thiên Thu Bắc Đẩu?

Duy thực lực vĩnh hằng.

Dương Thanh Huyền chậm rãi nhắm hai mắt lại, hai tay bấm quyết, vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh.

Bốn phía tinh quang lập tức bị hút vào bên trong cơ thể, chuyển hóa thành thuần túy chân nguyên, gột rửa kinh lạc cùng toàn thân.

Cùng Thương Bàn một trận chiến dị thường gian khổ, tiêu hao thể năng là mười phần to lớn, giờ khắc này nhanh chóng thu được bổ sung.

Không bao lâu sau, Dương Thanh Huyền tựu tiến vào định cảnh giới, thế gian vô ngã, chỉ còn lại năng lượng thuỷ triều đang cuộn trào, chỉ còn lại mỗi lần hít thở, cùng với hô hấp kéo hạ chân khí chu thiên vận chuyển.

Tinh trong ao không ngừng truyền đến nhỏ nhẹ nổ vang, là ánh sáng lẫn nhau trùng điệp sinh ra tần suất biến hóa, ngoại trừ, mấy trăm võ tu đều là yên tĩnh bấm quyết tu luyện, quý trọng này đến không dễ cơ hội.

Ở tinh trì ngay chính giữa, Tịnh Cổ Linh Quy hóa ra bản thể, trôi nổi không trung, trong miệng nói lẩm bẩm, tứ chi đã một lần nữa mọc ra, hóa chưởng ép hướng về phía trước, năm ngón tay mở ra.

Ở bốn cái trên bàn tay, riêng phần mình hội tụ một cái tinh quang đoàn năng lượng, đồng thời cuồn cuộn không ngừng từ bốn phương tám hướng thu nạp tinh quang.

Tịnh Cổ Linh Quy bốn phía rất nhanh hiện ra một cái vòng xoáy khổng lồ, chung quanh võ giả thẳng tiếp chịu ảnh hưởng, đều là giật mình mở hai mắt ra, sau đó đi xa chút, miễn cho bị hắn ảnh hưởng lan đến.

“Đó là...”

Tinh ngoài ao ngồi xếp bằng Thương Cách, đột nhiên mở mắt ra, nhìn phía trong ao nơi nào đó, ở Dương Thanh Huyền phía trước, xuất hiện một cái cùng Dương Thanh Huyền giống nhau như đúc người, hai người ngồi đối diện nhau, các bấm ấn quyết, tuy rằng thủ ấn bất đồng, nhưng trên người tần suất nhưng hoàn toàn dung hợp lại cùng nhau, tựa hồ hai loại công pháp đồng xuất mà dị tên.

“Thứ hai nguyên thần cùng Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân!”

Thương Cách trong lòng thất kinh, trước Dương Thanh Huyền triển khai hai người thần thể hợp nhất, ở Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân trên căn bản tăng thêm Thiên Thần Bất Diệt Thể, vì lẽ đó có vẻ hơi quái dị, Thương Cách cùng Hàng Trần đều không dám xác nhận.

Giờ khắc này thứ hai nguyên thần trên người là thuần túy Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, vì lẽ đó Thương Cách một cái tựu nhận ra, hơn nữa xác nhận không thể nghi ngờ.

“Chẳng trách Thương Bàn không phải đối thủ của hắn, hai sao Thiên Giới tột cùng thứ hai nguyên thần, còn tu luyện chí tôn thần thể, nam bộ vũ trụ tương lai mấy chục ngàn năm, sợ là muốn lấy người này vì là tôn.”

Thương Cách lại nhìn về phía mình hậu bối, Thương Bàn cũng lặng lặng nhập định, ngồi ở cự ly Dương Thanh Huyền chỗ xa vô cùng, xung quanh hình thành một vòng sóng gợn tràng, không ngừng thu nạp này mạnh mẽ tinh quang, thương thế trên người đã gần như hoàn toàn khôi phục, ở tích lũy sức mạnh xung kích cảnh giới.

Thương Cách vui mừng gật gật đầu, chỉ cần có thể vọt tới ba sao Thiên Giới đỉnh cao, tựu không uổng phí chuyến này vượt qua Tịch Diệt thời không hải xa đường.

Thương Cách nhắm hai mắt lại, tiếp tục mình tu luyện.

Ở cách đó không xa, Hàng Trần cũng là ánh mắt hơi mở, rơi trên người Dương Thanh Huyền, nhìn hai cái thân thể tu luyện, đưa mắt nhìn một trận, liền nhắm hai mắt lại.

Ninh gia vực giới ở lượng lớn võ tu liều mạng phá hoại hạ, từng viên từng viên Tinh Thần bị cường hành xé rách, năng lượng phun trào ra đến, tràn vào vũ trụ hư không.

Cái kia chút hủy thiên diệt địa âm thanh, đều truyền đạt không xa lắm, chỉ có ánh sáng có thể vô hạn ở vũ trụ bên trong kéo dài, chảy vào đến tinh trong ao, bị bên trong Tinh hoàn thu nạp, cung cấp cho tinh trì.

Năm đó kiến tạo tinh trì Ninh gia tổ tiên, sợ nằm mộng cũng sẽ không nghĩ tới, tương lai sẽ là như vậy một bức khuất nhục cảnh tượng.

Tinh trong ao quang năng ở một điểm điểm tăng cường, từ bắt đầu cung không đủ cầu, đến sau cung cầu cân bằng, lại tới phía sau cung cấp lớn hơn cầu, đi qua rất nhanh một tháng có thừa.

Vực trong giới hạn hành tinh còn đang kéo dài bị phá hỏng, rất nhiều năng lượng hơi thấp tinh cầu đã thả ra gần đủ rồi, cái kia chút cao năng lượng tinh cầu thả ra sức mạnh còn đang kéo dài kéo lên.

Tinh trì bên trong năng lượng bắt đầu có ra bên ngoài tràn ra dấu hiệu.

Mấy cái thu nạp tinh huy trận hoàn thỉnh thoảng phát sinh nhẹ nhàng tiếng rung, tựa hồ cũng đạt tới cực hạn chịu đựng.

Ở tinh trì ở ngoài bảo vệ mấy người, Hàng Trần, Thương Cách, Tử Tâm, Khương Phục Thiên cùng cái khác một ít người phụ trách, đều là mở hai mắt ra, giật mình nhìn cảnh tượng trước mắt.

Vốn chỉ là ánh sao lấm tấm ao, hiện ở bên trong hào quang đã liền thành một vùng, hình thành ngân hà giống như óng ánh hoa mỹ quang hải.

Bên trong mấy trăm người bóng người, đều trở nên trong suốt.

Khương Phục Thiên lo lắng nói: “Năng lượng quá mạnh, sẽ sẽ không xảy ra chuyện?”

Tử Tâm sắc mặt nghiêm nghị, trầm ngâm nói: “Đều là Thiên Giới chi chủ, hẳn là sẽ không chứ?”

Hàng Trần nói: “Không cần lo lắng, có mấy người chúng ta ở, nếu như tinh trì đến rồi vỡ đê biên giới, chúng ta liền tiến vào trong ao thu nạp ánh sao.”

Thương Cách gật đầu nói: “Không sai, lấy chúng ta mấy người thu nạp lực lượng, coi như mạnh đi nữa năng lượng hải, đều có thể ức chế nó.”

Hắn nhìn phía tinh trì bên trong cặp mắt, lóe lên khát vọng hào quang, tựa hồ hy vọng có thể đạt đến trình độ đó, dù sao đến rồi hắn cảnh giới này, có thể để hắn tăng lên lực lượng cái gì đã không nhiều lắm.

“Năng lượng làm sao sẽ mạnh như vậy...”

Đang ở trong nhập định Dương Thanh Huyền, càng ngày càng cảm nhận được ngoại giới lực lượng no đủ, cùng trong cơ thể năng lượng hình thành một cái độ cao kém, không ngừng cường hành ép vào bên trong cơ thể, bức bách hắn đi lên tăng lên cảnh giới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2600: Tinh Trì Dị Biến, Thuận Thế Đột Phá

“Này...”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, đột nhiên mở mắt ra, ngoại giới ánh sao cường độ đạt tới một cái trình độ đáng sợ, chính mình không chỉ có đan điền hút no đủ, toàn thân cùng kinh lạc bên trong cũng đã bắt đầu bành trướng.

Thứ hai nguyên thần trên người cũng đầy là ánh sáng màu vàng óng lưu động, tốc độ mười phần nhanh, toàn bộ là năng lượng quá no cùng tạo thành.

Nguyên bản vẫn thả ra năng lượng bổ sung thứ hai nguyên thần Xá Lợi Tử, giờ khắc này cũng bắt đầu thu nạp năng lượng, một bức kỳ dị kinh lạc đồ ở thứ hai nguyên thần thân thể biểu xuất hiện, ánh sao chảy ngược tiến vào Xá Lợi Tử bên trong, để nó ánh sáng đại thả.

Ở thứ hai nguyên thần vùng đan điền Hỗn Độn Thạch xung quanh, cũng hình thành một mảnh ánh sao chi hải, tham lam vô cấm chế hút vào ánh sao.

Dương Thanh Huyền thần thức thoáng tản ra, hiểu được tinh trì tình huống, từ bên ngoài cuồn cuộn không ngừng tràn vào mạnh mẽ ánh sáng, nhưng mọi người thu nạp phun ra nuốt vào trình độ kém xa này bổ sung.

Tất cả mọi người có cảm ứng, dồn dập từ trong nhập định phục hồi tinh thần lại, đều là kinh hỉ bất định, không ít người ở đây sức mạnh to lớn giội rửa hạ, cảnh giới bình cảnh buông lỏng, bắt đầu tiến vào đột phá quá trình.

Thu nạp ánh sao mãnh liệt nhất, chính là tinh giữa ao Tịnh Cổ Linh Quy, toàn bộ người đều bị chòm sao bao lấy, hầu như cùng với hòa làm một thể.

Dương Thanh Huyền ánh mắt hơi ngưng, nhìn cách mình cách đó không xa một đạo gầy gò bóng người.

Ánh sao ở người này bốn phía, cũng tạo thành cảnh tượng kỳ quái, phảng phất cô lập một tầng chân không, không thể trực tiếp chạm đến người này thân thể, nhưng ở trong tay quyết ấn ảnh hưởng hạ, sở hữu ánh sao đều hóa thành Long Xà, xuyên qua cái kia tầng chân không, trực tiếp tràn vào trong cơ thể, tốc độ nhanh chóng, năng lượng khổng lồ, cũng là không thể tưởng tượng nổi.

Mà trên mặt của người nọ, chính mang theo Dương Thanh Huyền xanh răng quỷ phương, cũng là hộ tống Dương Thanh Huyền cùng nhau tới trước.

Dương Thanh Huyền âm thầm ngắt đem mồ hôi lạnh, thầm nói: “Tuyệt đối không nên bại lộ thân phận mới tốt, bằng không thì phiền toái.”

Dương Thanh Huyền lại liếc mắt một cái Vu Khinh Nguyệt chờ hồng nhan tri kỷ cùng Thương Huyền Tông đệ tử, có mấy người dĩ nhiên đã đột phá.

Vu Khinh Nguyệt cùng Thi Ngọc Nhan ở vào tinh trì trước, chỉ là Giới Vương đỉnh cao, cũng mượn tinh trì lực lượng, thẳng tới Thiên Giới chi chủ.

Tử Diên cùng Tử Dạ trước cũng chỉ là một sao Thiên Giới, giờ khắc này cũng bắt đầu tiến vào đột phá giai đoạn.

Dương Thanh Huyền truyền âm mấy người, nói ra: “Tinh trì năng lượng gia tăng mãnh liệt, sợ tình huống có biến, nếu như cảm thấy không chống đỡ nổi liền lập tức đi ra ngoài.”

Mấy người đều là đáp lại nói: “Thu vào.”

Nhưng người nào cũng không động, không thể từ bỏ này tuyệt hảo cơ hội khó được.

Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng hơi động, nhìn phía tinh trì ở ngoài, phát hiện Tử Tâm cùng Khương Phục Thiên ánh mắt, đã rơi ở đằng kia mang theo xanh răng quỷ phương mặt nạ người trên người, hơn nữa hai người tựa hồ đang thấp giọng trao đổi cái gì, không từ cảm thấy da đầu tê dại, thầm nghĩ: “Phiền toái.”

Dù sao thu nạp tinh huy cường độ, trực tiếp liên quan võ giả tu vi cao thấp, giờ khắc này tinh trì bên trong mọi người, ngoại trừ Tịnh Cổ Linh Quy ở ngoài, tựu thuộc người đeo mặt nạ kia thu nạp tốc độ nhanh nhất, cẩn thận mong đi, thậm chí còn không kém Tịnh Cổ Linh Quy.

“Làm sao bây giờ tốt? Nếu như bại lộ thân phận, sợ lại là một hồi khúc chiết.”

Dương Thanh Huyền chính đang trầm tư, đột nhiên phát hiện Tử Tâm ánh mắt nhìn sang, tựa hồ ở cố vấn hắn, đối với người đeo mặt nạ kia thân phận sinh ra hoài nghi.

Dương Thanh Huyền thẳng thắn nhắm hai mắt lại, giả bộ làm không nhìn thấy bất cứ thứ gì, tiếp tục mình tu luyện.

“Hừ!”

Tử Tâm bất mãn tầng tầng hừ một tiếng, thấp giọng mắng: “Tiểu tử này bên người tất cả đều là một ít không giải thích được quái nhân.”

Khương Phục Thiên trầm giọng nói: “Đây cũng không phải là quái có thể hình dung chứ? Ta nhìn người kia tốc độ tu luyện, hoàn toàn không ở Tịnh Cổ Thánh giả bên dưới. Tịnh Cổ Thánh giả người bị thương nặng, đối với tinh huy nhu cầu so với trạng thái bình thường hạ càng mạnh hơn mấy lần, lại cũng không sánh bằng người phụ nữ kia.”

Cái kia mang theo Thanh Nha Quỷ Diện người, không phân rõ nam nữ, hơn nữa mặc trên người dày rộng trường bào, che giấu chính mình thân hình, nhưng vẫn là chạy không thoát Khương Phục Thiên cùng Tử Tâm mắt.

Hàng Trần cùng Thương Cách cũng phát hiện người này dị thường, đều là khá là giật mình.

Tử Tâm nội tâm âm thầm cả giận nói: “Chết tiệt Dương Thanh Huyền, đến cùng giấu diếm ta bao nhiêu sự tình!” Trên mặt nhưng bình tĩnh nói: “Nói chuyện cũng tốt, có thể cân bằng hạ tinh trì năng lượng, để tránh khỏi quá nhanh no cùng.”

Khương Phục Thiên nói: “Ta đem bốn phía võ giả toàn bộ truyền đòi lại đây, đồng thời vào bên trong tu luyện đi.”

Tử Tâm nói: “Đây cũng là một ý kiến hay, bên ngoài có Hàng Trần bảo vệ liền có thể, chúng ta cũng vào tinh trì được rồi.”

“Được.” Khương Phục Thiên lúc này truyền lệnh, để sở hữu chủ trì phá hoại tinh cầu võ giả, toàn bộ đến tinh trì bên trong đến, vào trì tu luyện.

Nhận được mệnh lệnh võ giả, không không mừng như điên, vội vàng từ vực giới bốn phương tám hướng bay nhanh mà tới.

Khương Phục Thiên cùng Tử Tâm, hướng về Hàng Trần hỏi thăm một chút, cũng trực tiếp vào tinh trì.

Thương Cách cười nói: “Hàng Trần đại nhân, lão phu cũng có chút không kiềm chế được đây.”

Hàng Trần nói: “Đại nhân xin cứ tự nhiên.”

Thương Cách nói: “Lão phu kia cũng không khách khí.” Lúc này cũng nhanh chân đi vào tinh trì bên trong.

Theo mấy người vào bên trong, trong ao năng lượng bắt đầu có hòa dịu.

Dương Thanh Huyền cũng tiến vào đột phá trạng thái, nguyên bản không có nghĩ sẽ nhanh như vậy, nhưng tình thế không do người, bốn phía võ giả không ít cũng đã đột phá, thỉnh thoảng có cường đại đại đạo cảm ứng hàng hạ, trùng kích mọi người, cùng ngày đó ở Tử Chi Thần Vương phủ thời gian đột phá tình cảnh giống như đúc.

Rất nhanh, ba sao hậu kỳ bình phong một điểm điểm tan rã, buông lỏng, ngồi xếp bằng đối diện thứ hai nguyên thần, cũng đang hướng đánh ba sao bước ngoặt.

Hai cỗ năng lượng dung hợp lại cùng nhau, hình thành một vùng biển mênh mông biển rộng, bốn phía ánh sao tứ ngược tràn vào đi vào, hướng về ở trên người hai người.

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền bản thể cùng thứ hai nguyên thần, đồng thời sản sinh rung động, nhảy vào đến cảnh giới càng cao hơn bên trong.

Từng đạo đại đạo cảm ngộ giáng lâm rơi xuống, lẫn nhau chồng chất, hình thành to lớn đạo trường.

Dương Thanh Huyền vừa vừa bước vào ba sao Thiên Giới đỉnh cao, mạnh mẽ ánh sao liền đem trong cơ thể hắn năng lượng rót đầy, hơn nữa bốn phương tám hướng cảm giác ngột ngạt càng ngày càng mạnh.

Giờ khắc này đại lượng võ giả từ bốn phương tám hướng bay tới, tiến vào tinh trì bên trong.

Tựu liền Hàng Trần cũng không nhịn được đi vào trong ao, năng lượng to lớn như vậy trì, mặc dù là hắn cũng cực kỳ hiếm thấy, tim đập thình thịch.

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn Vu Khinh Nguyệt mấy người, kêu lên: “Mau đi ra, này tinh trì vô cùng nguy hiểm.”

Tử Diên cùng Tử Dạ còn đang liều mạng cường chống đỡ, nhưng Vu Khinh Nguyệt cùng Thi Ngọc Nhan đã sớm chi trì không nổi, toàn bằng một luồng ý chí chống.

Giờ khắc này Dương Thanh Huyền hạ lệnh, bốn người mới vội vàng lui về phía sau đi, ra tinh trì.

Dương Thanh Huyền gặp Tử Tâm tựu ở cách đó không xa, mượn dùng ánh sao rèn luyện chuyển pháp Diêu Quang, gấp vội vàng đi tới, hỏi: “Thần Vương, tinh thần lực như vậy bành trướng xuống, thật sự không thành vấn đề sao?”

Tử Tâm liếc hắn một cái, lạnh rên một tiếng, sau đó nhìn phía cái kia mặt nạ người, nói: “Nữ nhân này là ai?”

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng nói: “Bây giờ không phải là cân nhắc chuyện này lúc, trước tiên giải quyết nguy cơ trước mắt đi.”

Tử Tâm nghĩ đến hạ, này mới thu về ánh mắt, nhìn phía bốn phương tám hướng hư không, vô số ánh sáng chi sóng gợn còn ở chuyển vận lại đây, tuy rằng tiến nhập tinh trì võ giả không ngừng tăng nhanh, đã đạt đến mấy ngàn người, nhưng vẫn là phun ra nuốt vào bất quá chảy vào tốc độ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2601: Gặp Lại Huy Chương, Tinh Trì Nổ Tung

“Xác thực vượt xa khỏi dự tính, chỉ cần đưa vào đỉnh cao quá khứ tựu không thành vấn đề, cần phải... Còn có thể lại chịu đựng một trận đi...”

Tử lòng có chút do dự, như vậy ánh sao năng lượng đích thực quá đáng sợ, tựu liền nàng đều cảm ứng được một tia nguy cơ.

Nếu là thật xảy ra chuyện, nàng thân là tám sao Thiên Giới tự nhiên không sợ, nhưng trong ánh sao này chút người... Trong đó số người nhiều nhất đúng là Tử Chi Thần Vương phủ cùng Khương gia đệ tử.

Dương Thanh Huyền nói: “Không bằng để mọi người rút lui trước rời đi, đem nguy cơ nói cho mọi người, tự giác có bản lĩnh lưu lại tựu lưu lại, sợ chết tựu ly khai.”

Tử Tâm nhất thời cảm thấy có đạo lý, lúc này cao giọng nói: “Tất cả mọi người chú ý, tinh trì năng lượng trình độ đã vượt ra khỏi lúc trước dự tính, hơn nữa còn ở không ngừng tăng cường, không biết lúc nào mới có thể vững vàng chuyển yếu, trong thời gian này vô cùng có khả năng xuất hiện không thể dự đoán nguy hiểm, chư vị chính mình đánh giá một cái năng lực, đừng chết ở bên trong.”

Mọi người từ lâu cảm thấy được tinh trì dị thường, giờ khắc này nghe vậy, càng sợ hãi hơn.

Nhưng cơ hội hiếm có, ai cũng không muốn cứ thế từ bỏ.

Hơn nữa hiện tại rời đi, há không phải là mình nhận thua?

Vì lẽ đó Tử Tâm kêu gọi đầu hàng sau, cũng chẳng có bao nhiêu người động.

Tử Tâm trầm tư hạ, lại nói: “Sở hữu Tử Chi Thần Vương phủ người nghe lệnh, bốn sao Thiên Giới trở xuống toàn bộ ly khai, ra đến vực giới ở ngoài, không cho phép vào đến.”

Thần Vương hạ lệnh, tinh trì bên trong mới bắt đầu có động tác, lần lượt từng bóng người đi ra ngoài. Dương Thanh Huyền cũng hạ lệnh Thương Huyền Tông tất cả mọi người lập tức rời đi, ngoại trừ cái kia đạo mặt nạ bóng người, thờ ơ không động lòng.

Khương Phục Thiên cũng bắt đầu để Khương gia đệ tử rút lui rời.

Dương Thanh Huyền ánh mắt thoáng nhìn, phát hiện Thương Bàn còn ở tinh trì bên trong, tu vi đồng dạng đột phá đến rồi ba sao đỉnh cao, Thương Cách không lo được chính mình tu luyện, chạy tới Thương Bàn bên cạnh người, để ngừa một khi có chuyện, bảo đảm hắn chu toàn.

Thương Bàn cũng vừa hay mở hai mắt ra nhìn sang.

Hai người ở không trung đối diện, càng ở tinh trì bên trong tạo nên một từng vệt sóng gợn lăn tăn sóng gợn.

Thương Bàn ác nhìn hắn như muốn ăn tươi nuốt sống, khắp người chiến ý không ngừng tăng vọt, tựa hồ còn nghĩ tái chiến một lần.

Dương Thanh Huyền cười nhạt, tựu xoay người, mặc kệ hắn.

Nhưng ánh mắt đột nhiên dừng lại, nhìn cách đó không xa một người, không khỏi sững sờ.

Cái kia người cũng vừa hay nhìn chằm chằm hắn nhìn, trong đôi mắt lộ ra vẻ mặt, so với Thương Bàn còn lạnh lùng nghiêm nghị hơn cùng hung ác.

Càng là của Chu gia vương giả Chu Bắc Thần.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một cái, hai con ngươi co rụt lại, nhìn chằm chằm Chu Bắc Thần hai tay của, hai cỗ ánh sao hóa thành vòng xoáy, như rồng một loại điên cuồng tràn vào trong tay hắn.

Mà ở Chu Bắc Thần thân thể bốn phía, vẫn như cũ có ánh sao bị hắn thổ nạp đi vào, hơn nữa cường độ không thấp.

Chứng minh Chu Bắc Thần đang cùng với thời gian triển khai hai bộ phương pháp thổ nạp.

“Sao có thể có chuyện đó?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, đem Hỏa Nhãn Kim Tình vận chuyển tới cực hạn, nhất thời đem cái kia ánh sao vòng xoáy nhìn thấu, trực tiếp gặp được Chu Bắc Thần đôi trong lòng bàn tay, càng là hai viên tạo hình cổ quái huy chương, đã dung nhập vào Chu Bắc Thần trong tay.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, lập tức nhớ tới Vũ Văn Chiến cùng Cổ Trát, bỗng nhiên quát lên: “Chu Bắc Thần, trong tay ngươi là cái gì?!”

Một tiếng này giận dữ hét lớn, lập tức gây nên tinh trì bên trong những cường giả khác chú ý, đều đem ánh mắt nhìn sang.

Chu Bắc Thần khuôn mặt một cái trở nên vô cùng dữ tợn, trong đôi mắt bắn ra đỏ thẫm hung ánh sáng, hai tay nắm chặt, đem cái kia huy chương thu nạp bấm đoạn, tựu từng bước một hướng Dương Thanh Huyền đi đến.

“Đứng lại, ngươi muốn làm cái gì?!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng.

“Làm cái gì? Ha ha...”

Chu Bắc Thần cổ quái cười lên, thần sắc trên mặt nhưng là càng ngày càng dữ tợn, sát khí ở trên người kéo lên, “Vùng vũ trụ này nguyên bản chỉ có sáu vương giả, lúc nào nhưng nhiều hơn ngươi như thế cái vinh quang vương giả, dĩ nhiên giẫm ở trên đầu chúng ta. Vũ Văn Chiến bị ngươi giết, Cơ Dạ Phong bị ngươi đánh bại, tựu liền Ninh gia đều ở ngươi quấy rầy hạ bị xóa đi. Mấy năm qua này, cái gì phong quang chuyện đều bị ngươi chiếm, tựu đánh liên tục bại cái này phía đông rác rưởi, cũng là ngươi ra tay ra huênh hoang, ta đã triệt để chịu đủ lắm rồi!”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Chu Bắc Thần, ngươi hiện tại ý thức vẫn tỉnh táo sao?”

“Đương nhiên tỉnh táo!”

Chu Bắc Thần hai tay nắm chặt, to lớn nổ vang từ lòng bàn tay truyền ra, toàn bộ người bốn phía lập tức hóa ra một mảnh vòng xoáy, tinh trì không gian bị ép tới kịch liệt vặn vẹo.

“Bắc đẩu, ngươi, ngươi muốn làm gì? Mau dừng tay!”

Chu gia phụ trách người kinh hãi, vội vàng mở miệng ngăn lại.

Hắn cũng phát hiện Chu Bắc Thần cảm xúc có chút không đúng.

Nhưng đã quá muộn, Chu Bắc Thần một cái tựu bắn mạnh đi ra ngoài, hai tay ở trước người tạo thành chữ thập, “Xoạt xoạt” một tiếng vang nhỏ, hai tấm huy chương nháy mắt hợp nhất.

Chu Bắc Thần phía sau đột nhiên hiện ra một đoàn màu đen bóng tối, hầu như đem cả người hắn bao phủ.

Một luồng sức mạnh đáng sợ nháy mắt sinh thành.

“Chết đi! Ta đã sớm nhìn ngươi không hợp mắt, ngươi căn bản là là không nên tồn tại người.”

Chu Bắc Thần nổi giận gầm lên một tiếng, song chưởng đẩy ra.

Dương Thanh Huyền hai con ngươi co rụt lại, tràn đầy ngạc nhiên, chỉ cảm thấy Chu Bắc Thần toàn bộ người đều biến mất, ở phía trước chỉ là một to lớn huy chương, mặt trên khắc rõ một cái quỷ dị con mắt, chính nhìn mình chằm chằm.

“Càn rỡ!”

Tử Tâm kinh hãi, đột nhiên ra tay, nhưng trong tay nàng tử khí vừa rồi quanh quẩn đi ra, tựu cảm nhận được to lớn nguy hiểm, cái trình độ này năng lượng, đủ để cho cái này bão hòa tinh trì mang đến tính chất hủy diệt tai nạn.

“Không thể!”

Tử Tâm quát to một tiếng.

Hầu như sở hữu võ giả đều cảm giác được nguy cơ, tất cả đều ngạc nhiên cực kỳ.

Tần Tiểu Vũ cả giận nói: “Chu Bắc Thần, ngươi!”

Nhưng ở đằng kia huy chương ảnh hưởng hạ, Chu Bắc Thần đã triệt để mất đi thần trí, lực lượng vô tận thông qua huy chương bộc phát ra.

“Đáng chết!”

Dương Thanh Huyền vận chuyển hai đại thần thể, trực tiếp một quyền đánh tới.

Chiếu cố không được này rất nhiều.

Nhưng Chu Bắc Thần sức mạnh ở huy chương hạ bị phóng đại, như sơn băng hải tiếu giống như vậy, bao phủ tất cả, dĩ nhiên vững vàng muốn vượt qua hắn.

“Cái kia huy chương đến cùng là chuyện gì xảy ra?!”

Vũ Văn Chiến như vậy, Cổ Trát như vậy, hiện tại Chu Bắc Thần cũng như vậy.

Dương Thanh Huyền một trận tê cả da đầu, không chỉ có muốn gắng gượng chống đỡ đáng sợ như vậy một chiêu, hơn nữa chiêu này hậu quả, tất nhiên muốn làm nổ tinh trì, mình còn có thể mạng sống sao?

Đúng lúc này, một nguồn sức mạnh ngang trời mà đến, hoàn toàn không để ý tinh trì thời khắc này trạng thái, đem trọn cái trong ao hư không xé rách, tựu xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trước mặt.

Chính là cái kia đeo mặt nạ nữ tử, chỉ là nhẹ nhàng vỗ tới một chưởng, liền đem huy chương lực lượng áp chế hoàn toàn.

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người trừng lớn hai mắt.

Tử Tâm hai con ngươi co rụt lại, tựa hồ nhận ra người này, quát lên: “Là ngươi!”

Nữ tử xé rách hư không, áp chế lại Chu Bắc Thần, tinh trì bên trong xuất hiện chớp mắt yên tĩnh, theo Tử Tâm một tiếng lợi hại, một luồng không gì sánh nổi cảm giác đáng sợ, ở mỗi người trong lòng hiện ra.

Ai đều biết, tinh trì muốn bạo!

“Không được! Đi mau.”

Tất cả mọi người lại cũng không nghĩ ngợi nhiều được, trực tiếp đem sức mạnh tăng lên đến đỉnh cao, triển khai cuộc đời mạnh nhất độn thuật, liều mạng trốn ra phía ngoài đi.

“Ầm ầm!”

To lớn hào quang, ở Ninh gia vực trong giới hạn nổ vang.

Mặc dù là ở vực giới ngoại mọi người, cách xa nhau vô cùng xa, đều có thể trông thấy cái kia hào quang óng ánh, phảng phất một đóa nở rộ ác ma chi hoa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2602: Hư Không Truy Đuổi, Bất An Linh Cảm

“Thanh Huyền đại ca!”

Ninh gia vực giới ngoại, Vu Khinh Nguyệt đám người không không sắc mặt trắng bệch, hoảng sợ nhìn về phía trước, đáng sợ kia sức nổ, ánh sáng đem trọn cái vực giới đều chiếu sáng trưng.

Mặc dù là các nàng ở vực giới ngoại, đều cảm nhận được khó có thể chịu đựng xung kích, từng cái từng cái đem phòng ngự chống được mạnh nhất.

Thi Ngọc Nhan vội la lên: “Tử Diên muội muội, các ngươi có thể có cái gì cảm ứng?”

Tử Diên tuy rằng kinh hãi, nhưng nội tâm vẫn tính trấn định, nhìn Xi Hằng đám người một chút, so sánh trao đổi hạ ánh mắt, mới nói: “Thanh Huyền ca ca sẽ không có chuyện gì.”

Chúng nữ này mới trấn định lại.

Đáng sợ như vậy nổ tung, đệ nhất hạ xung kích không chết, nên có thể sống sót.

Đột nhiên, một đạo chói mắt sáng chói hồng mang, tươi đẹp như máu, từ trong lúc nổ tung vọt ra, trong chớp mắt liền hướng xa xa kích bắn mà đi.

Tốc độ nhanh chóng, có chút không thể tưởng tượng nổi, chỗ đi qua hư không, tất cả đều vặn vẹo cùng cộng lại.

“Đó là…”

Tử Diên kinh sợ, đột nhiên nhìn tới, nhưng hồng mang đã biến mất ở trước mắt, “Thanh Huyền ca ca ở bên trong!”

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người là hoảng hốt, Vu Khinh Nguyệt vội vàng vận chuyển Thanh Nhãn, nhưng tất cả trống không, từ lâu cái gì đều không.

Đúng lúc này, lại là một đạo cực tốc hào quang lao ra, hướng về cái kia hồng mang đuổi tới, hiện ra yêu dị giống như màu tím.

“Là Thần Vương!”

Tử Chi Thần Vương phủ võ giả, tất cả đều giật mình nhìn.

“Đến cùng xảy ra chuyện gì? Thần Vương ở đuổi Dương Thanh Huyền?”

“Không đúng, đằng trước cái kia đạo hồng mang quá cường đại, có thể có đáng sợ như vậy tốc độ, khẳng định không phải Dương Thanh Huyền một người, sợ còn có những người khác ở bên trong.”

“Chẳng lẽ là có người bắt được Dương Thanh Huyền?”

Mọi người tất cả xôn xao, đều rối rít suy đoán, rốt cuộc là người phương nào bắt được Dương Thanh Huyền, chẳng lẽ là Thương Cách?

Nghĩ như vậy, lập tức cảm thấy có đạo lý, dù sao Dương Thanh Huyền đánh bại Thương Bàn, lại không nể mặt Thương Cách, nhân cơ hội trả thù cũng là có thể thông cảm được.

Nhưng mọi người rất nhanh lại ngây ngẩn cả người, bởi vì một đạo cường đại hào quang từ trong lúc nổ tung vọt ra, ở vực giới ngoại hiện thân mà ra, bên trong chính là Thương Cách cùng

Thương Bàn.

Thương Cách ánh mắt quét qua toàn trường, nhẹ rên một tiếng, lần thứ hai mang theo Thương Bàn, hóa thành độn ánh sáng mà đi.

“A a a! Làm sao vực giới nổ tung, là ai làm? Đáng chết a!”

Một đạo tiếng rống giận dữ từ sụp đổ vực giới bên trong truyền ra.

Sau đó một đạo lục mang phá không mà đến, hóa thành một vị to lớn quỷ ảnh, đầy mặt vẻ giận dữ cùng sát khí.

Tử Diên cả kinh nói: “Quỷ Tàng đại nhân…”

Quỷ Tàng vẫn ẩn núp ở vực trong giới hạn hấp thu tiêu hóa hồn phách, hiện tại vực giới trực tiếp bị tinh trì nổ hủy, sở hữu tàn hồn đều biến thành tro bụi, đồng thời đưa hắn rung đi ra, tức giận thất khiếu bốc khói.

“Là các ngươi? Đến cùng xảy ra chuyện gì? Dương Thanh Huyền đây?”

Quỷ Tàng ánh mắt quét qua mọi người, lập tức hỏi.

Tử Diên nói: “Sự tình là như vậy…”

…

“Bị Tử Tâm khóa chặt.”

To lớn màu đỏ độn ánh sáng bên trong, Dương Thanh Huyền quay lại đầu, Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, trông thấy hư không nơi cuối cùng tử mang, lộ ra một tia lo lắng.

“Yên tâm đi, nàng đuổi không kịp của chúng ta.”

Hồng mang bên trong, một người trước mặt từ tốn nói, sau đó lấy hạ trên mặt xanh răng quỷ phương, đưa cho Dương Thanh Huyền, nói: “Trả ngươi.”

Lộ ra cái kia thanh tuyển khuôn mặt, thình lình càng là Hồng Lâm.

Dương Thanh Huyền thu hồi mặt nạ, nói: “Tử Tâm phát hiện ta và ngươi mật thiết vãng lai, tất nhiên sẽ truy tra cái kia Thái Dịch quân đều đồ chuyện, ta không tiện về Vô Dục Thành.”

Hồng Lâm nói: “Vậy cũng chớ đi trở về.”

Dương Thanh Huyền cau mày, thầm nghĩ: “Cũng không thể vẫn không quay về chứ? Then chốt vẫn là ngươi phải giải quyết việc này a.”

Nhưng chung quy chỉ ở trong lòng nghĩ nghĩ, cũng không có nói ra.

Cứ như vậy, một đạo hồng mang, một đạo tử quang, ở trong hư không vũ trụ nhanh chóng qua lại, lẫn nhau truy đuổi.

Hơn nửa tháng sau, hồng mang trực tiếp nhảy vào một cái tinh cầu, rơi ở trên mặt đất.

“Ầm ầm”, chấn lên vô biên bụi bậm, trực tiếp đem một tòa thật to sơn mạch san thành bình địa.

Hồng Lâm cùng Dương Thanh Huyền từ bên trong đi ra.

Dương Thanh Huyền triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình quét mắt hạ bốn phía, đây là một linh khí vẫn còn có thể tinh cầu, cực kỳ phổ thông, tồn tại không ít võ giả khí tức, nhưng đều cũng không cường đại.

Hồng Lâm nói: “Đã thoát khỏi nàng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hơn nửa ý thức được không đuổi kịp, hơn nữa mặc dù đuổi theo, lấy ngươi tu vi bây giờ, Tử Tâm sợ cũng rất khó đòi được chỗ tốt chứ?”

Hồng Lâm gật đầu nói: “Đúng, tuy rằng ta còn chưa hoàn toàn khôi phục, nhưng lần này tinh trì hành trình, để ta khôi phục hơn phân nửa, lần này là thật sự đa tạ ngươi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Khách khí, cái này cũng là ngươi cơ duyên của mình. Đón lấy ngươi định làm như thế nào?”

Hồng Lâm nói: “Tìm một cơ hội tiềm về La Phù chi cảnh, nơi đó đối với tu vi của ta khôi phục có nhiều chỗ tốt. Lần này như không phải cái kia Chu Bắc Thần đột nhiên làm khó dễ, tiếp tục duy trì tinh trì dòng năng lượng chuyển không bạo nổ, ta có thể là có thể hoàn toàn khôi phục. Đáng tiếc, nhưng trên thế giới sự, chung quy không có nếu như.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, nói: “Tốt, cái kia cùng đi La Phù chi cảnh, ta mang tới xanh răng quỷ phương, biến thân, tìm một mật thất tiếp tục khổ tu, vì là xung kích bốn sao Thiên Giới làm chuẩn bị.”

Hồng Lâm nói: “Bốn sao thật là lạch trời, vốn lấy thiên phú của ngươi nên vấn đề không lớn, huống hồ ngươi còn có Thương Cách đưa cho ngươi linh đan.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cuối cùng là có chút tâm thần không yên tĩnh, tựa hồ có việc muốn phát sinh.”

Hồng Lâm nhíu mày lại, không rõ vì sao.

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, ngón tay không ngừng bấm quyết, mỗi biến hóa một cái, tựu biến ảo ra một đạo phù ấn.

Chính là Hoàng Cực Kinh Thế Thư bên trong ghi lại thuật tính toán.

Nhưng thôi diễn Thiên Đạo, chung quy có tổn thương thiên hòa, cổ chi đại năng giả từng nói: Thiện bốc người không dễ, nói đúng là chân chính thông hiểu ngày số người, là không dám tự ý tính toán.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền thời gian còn thấp, đẩy tính ra cực kỳ mới lạ.

“Ta cũng không biết, từ khi vật kia sau khi xuất hiện, vẫn tâm thần không yên tĩnh, có lẽ tựu cùng vật này có liên quan.”

Dương Thanh Huyền thôi diễn sau một lúc không có kết quả, thở dài, từ trên người lấy ra một khối thiết phiến, chính là Thương Cách cho hắn.

Hồng Lâm nói: “Thiên Thần Quyết?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cùng Thiên Thần Quyết ngược lại có chút ngọn nguồn, nhưng nếu là này thiết phiến bên trong ghi lại là Thiên Thần Quyết, vẫn còn có chút không tin. Nếu thật là, Thương Cách cũng sẽ không như vậy dễ dàng cho ta.”

Hồng Lâm nói: “Không phải còn có một chiếc thẻ ngọc sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Hừm, lúc trước không có cẩn thận nhìn, ta hiện tại tỉ mỉ đọc một cái, có lẽ có thể tìm ra một ít đầu mối, giải ta trong lòng bất an tâm ý.”

Hồng Lâm nói: “Cũng tốt, ngươi hãy yên tâm, ta theo ngươi cùng nhau về La Phù chi cảnh, có ta ở, vùng vũ trụ này bên trong có thể gây tổn thương cho ngươi chi cũng không có nhiều người.”

Dương Thanh Huyền điểm hạ đầu, hai người quyết định thông qua bình thường truyền tống đi qua về La Phù chi cảnh, như vậy an toàn, đồng thời phải nhanh rất nhiều.

Hai người tựu rời đi trước cái này tinh cầu, lại truyền tống trăn trở mấy lần.

Ngày mai, ở tòa nào đó tinh cầu một chỗ trên vùng bình nguyên.

Dương Thanh Huyền bàn ngồi ở trên một tảng đá lớn, chắp hai tay bấm quyết, không ngừng đánh ra quyết ấn, bay vào đến trước người trôi nổi thiết phiến bên trong.

Thông qua cẩn thận nghiền ngẫm đọc ngọc giản kia, rốt cuộc biết có liên quan này thiết phiến lai lịch, cùng với Thương gia các thời kỳ nghiên cứu tâm đắc.

Truyện hay

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2603: Không Có Chữ Chi Sách, Thiên Thần Quyết Quy Tắc Chung

Nguyên lai khối này thiết phiến quả nhiên cùng Thiên Thần Quyết có liên quan, hơn nữa còn là từ vũ ngoại tinh không rơi xuống.

Thương gia các thời kỳ tổ tiên đối với này thiết phiến dự tính, hẳn là từ ban đầu sinh đời đại vũ trụ bên trong bị bao phủ tới, ở các loại nhân duyên hòa hợp bên dưới, rơi vào Thương gia cảnh nội.

Thiết phiến hình thái chỉ là phong ấn trạng thái.

Thương gia tổ tiên hao phí vô số tâm huyết, rốt cục đem này phong ấn giải khai, đồng thời để lại một bộ giải phong phương pháp.

Dương Thanh Huyền giờ khắc này thi triển, chính là này bộ giải phong phương pháp.

Hơn một nghìn bùa văn bay vào thiết phiến bên trong sau, rốt cục xảy ra trong ngọc giản ghi lại các loại biến hóa.

Từng đạo từng đạo mạ vàng ánh sáng từ thiết phiến bên trong bắn ra, ở trên hư không chiếu hình ra, từ ngàn tỉ phù văn tạo thành vài cái chữ to, chính là: Thiên Thần Quyết.

Dương Thanh Huyền trong lòng rùng mình, lập tức rõ ràng này thiết phiến bên trong ghi chép chân thực không giả.

Hơn nữa từ ngọc giản ghi chép bên trong nhìn, này thiết phiến xuất hiện thời gian, cùng Vũ tiến nhập nơi đây vũ trụ thời gian tương đối ăn khớp.

Dương Thanh Huyền kiềm chế lại nội tâm vui sướng, tiếp tục đem quyết ấn đánh vào thiết phiến.

Thời khắc này thiết phiến đã biến ảo thành một quyển to lớn màu vàng sách, ở phía trước từ từ triển khai.

Toàn bộ thế giới toàn bộ biến mất rồi, chỉ còn lại này cuốn kim sách.

Hồng Lâm cũng lộ ra vẻ giật mình.

Dương Thanh Huyền hai con ngươi co rụt lại, lấy quyết ấn đem này kim sách lật mở, thiên địa như là hoảng hốt một cái, dường như lật qua một trang thế giới, ở bên trong tờ thứ nhất, trên hư không hiện ra một chuyến đại triện kiểu chữ, “Phần đầu tiên: Thiên Thần khải huyền bùa chú”.

Thế nhưng phần đầu tiên phía dưới, nhưng là mông mông một mảnh, lại không có kiểu chữ hiện ra.

Dương Thanh Huyền triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, vô số mờ mịt linh khí ở trong hư không hiện ra, bất luận Hỏa Nhãn Kim Tình làm sao phân giải nhìn thấy trước mắt, cũng không thể tìm tới nửa chút đầu mối cùng dấu vết.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, trên thẻ ngọc ghi lại Thương gia nghiên cứu tâm đắc, cũng chính là đến đó tựu kết thúc.

Thương gia lịch đại thiên tài, đem thiết phiến nghiên cứu đến một bước này, xem như là đem Thiên Thần Quyết mở ra, nhưng vô luận như thế nào, bên trong đều biểu hiện không ra chữ viết.

Dương Thanh Huyền lại triển khai quyết ấn, đem tờ thứ nhất vượt qua, trên hư không chữ lớn lập tức biến đổi, “Thiên thứ hai: Hoàng Cực Kinh Thế Thư”, “Trang thứ ba: Vạn Pháp Hồi Tưởng”, “Thiên thứ tư, Cửu Diệu Tinh Thần Ấn”...

Văn chương ở quyết ấn trang kế tiếp trang bỏ qua, cho đến lật tới trang cuối cùng, “Thứ chín thiên: Bảy mươi hai biến”.

Lại lật một cái, toàn bộ hư không cảnh tượng huyền ảo lập tức biến mất, thiên địa biến hồi nguyên dạng, chỉ còn lại một bộ kim sách lơ lửng giữa không trung, sau đó chậm rãi biến về cái kia không đáng chú ý thiết phiến.

Hồng Lâm cũng xem qua ngọc giản kia, nói ra: “Người nhà họ Thương có ba loại dự tính: Một, bên trong ẩn chứa sâu hơn ảo diệu, bọn họ vẫn không có tìm được then chốt. Hai, đây đã là toàn bộ, bên trong căn bản không có Thiên Thần Quyết, chỉ là một xác ngoài. Ba, bên trong đã từng có Thiên Thần Quyết, nhưng chẳng biết vì sao, hiện tại không còn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Này ba loại dự tính không phải phí lời sao? Nhất định là trong đó một cái.”

Hồng Lâm nói: “Ngươi cho rằng là cái nào loại?”

Dương Thanh Huyền trầm mặc nói: “Không biết. Nhưng Thương gia nghiên cứu nhiều năm như vậy, cũng không tìm tới trong đó then chốt, vật này sợ đúng là vô bổ.”

Hồng Lâm nói: “Thiên Thần Bất Diệt Thể ta cũng từng nghe tới, phương pháp này chưa bao giờ ở chỗ này vũ trụ xuất hiện, tự nhiên là hết sức bất phàm, không có có cơ duyên cũng không cần cưỡng cầu. Huống hồ ngươi tu luyện Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, phương pháp này là cùng Bất Diệt Thể cùng nổi danh tồn tại, nhưng...”

Nàng dừng lại, lại nói: “Năm đó tịch di chuyển Đồ đại ca cũng không thể đưa nó luyện thành, không biết là nguyên nhân gì, ta lờ mờ cảm giác được tựa hồ công pháp cũng không hoàn thiện.”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, nói: “Công pháp không đầy đủ? Này... Ta cũng đã tu luyện tới trình độ nhất định, không còn đường quay đầu, sẽ không xảy ra chuyện chứ?”

T ruy cập https://truyencuatui.n E t/ để đọc truyệnHồng Lâm cười nói: “Yên tâm đi, tạm thời không ra khỏi sự. Đây chính là có thể thẳng tới vạn cổ chí tôn thần thể, ngươi còn kém xa đây, nếu như tương lai phát hiện công pháp không đầy đủ, có nhiều thời gian đi tu sửa.”

Dương Thanh Huyền phiền muộn cực kỳ, oán giận nói: “Này chút người làm cái gì a? Công pháp tất cả đều làm cho tàn tạ không chịu nổi, đây không phải là hại người sao?”

Hồng Lâm nói: “Thế gian công pháp đỉnh cấp, tranh đoạt quá nhiều người, hơn nữa đều là cường giả cấp cao nhất ở tranh đoạt, các loại nhân duyên hòa hợp hạ bị phá hỏng, dẫn đến tàn khuyết không đầy đủ, bình thường đến cực điểm.”

Dương Thanh Huyền thân mang hai loại thần thể, vốn cho là được thiên địa tạo hóa, không nghĩ tới tất cả đều là bản thiếu.

Hắn nhìn trước mắt thiết phiến, không cam tâm, đột nhiên nghĩ đến Thiên Dụ, sửng sốt hạ, trầm ngâm nói: “Có lẽ có một người có thể giải khai này Thiên Thần Quyết bí mật.”

Hồng Lâm sững sờ nói: “Ai?”

Dương Thanh Huyền đem Vũ, Thiên Dụ, Thiên Thần Quyết, cùng với Thương Khung tinh vực một chuyện, đơn giản cùng Hồng Lâm giảng thuật một lần.

Hồng Lâm nghe đến mê mẩn, một hồi lâu mới phục hồi tinh thần lại, nói ra: "Không nghĩ tới ở nam bộ vũ trụ còn xảy ra như vậy việc, Mục Hải Vực Giới bên trong cũng không tìm tới cái gì ghi chép cùng manh mối, xem ra việc này vẫn áp chế ở Thương Khung tinh vực bên trong, vẫn chưa gây nên tầng cao nhất chú ý, cho tới cái kia Thiên Dụ, xác thực kỳ quái, có lẽ giống như Vũ, là từ ban đầu sinh đời đại vũ trụ bên trong tới, như vậy thì vô cùng có khả năng biết này thiết phiến huyền bí, chỉ là cái kia Thiên Dụ thực lực làm sao?"

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Không biết, cường ta quá nhiều, căn bản phát giác không đi ra."

Hồng Lâm nói: "Ngươi cảm thấy được bất an, cũng là bởi vì tu luyện Hoàng Cực Kinh Thế Thư đi, vậy cũng hay không dùng này bói toán phương pháp, trực tiếp tính toán này thiết phiến huyền bí?"

Dương Thanh Huyền sửng sốt xuống, cảm thấy tựa hồ có thể được, vui vẻ nói: "Ta thử xem."

Lập tức hai tay bấm quyết, lần thứ hai đem thiết phiến giải phong, biến ảo ra sách thế giới, từng tờ một trống không Thần quyết lộ ra ở trước mắt.

Dương Thanh Huyền vận chuyển Hoàng Cực Kinh Thế Thư, thôi diễn thiết phiến huyền bí biến hóa.

Hồng Lâm lặng lặng ngồi xếp bằng hư không, tương tự đang quan sát bốn phía quy tắc cùng dòng năng lượng chuyển, lấy tầm mắt của chính mình đến quan trắc sách này huyền bí.

Khi Dương Thanh Huyền thôi diễn tới trình độ nhất định thời điểm, tựa hồ trong lòng sinh ra ý nghĩ, hai mắt đột nhiên trợn mở, bắn mạnh ra tinh mang.

Hỏa Nhãn Kim Tình vận chuyển tới cực hạn.

Ở trong hư không mờ mịt, một đạo hào quang màu bạc kích bắn mà ra.

Là một tấm ngân bạc giấy, tựu giấu ở kim sách thế giới trong kẽ hở, từ không có người phát hiện qua.

Thương gia các thời kỳ cường giả nghiên cứu tâm đắc bên trong cũng không một ghi chép.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, đột nhiên đem cái kia ngân bạc bắt vào trong tay, mặt trên rậm rạp chằng chịt hiển hiện ra lượng lớn văn tự đến.

Dương Thanh Huyền nhìn mấy lần, không khỏi sửng sốt hạ, bên trong cũng không phải là ghi lại Thiên Thần Quyết, mà là ghi lại tính văn tự.

Xem xét tỉ mỉ xuống, rất nhanh, liền đem ngân bạc trên ghi chép nhìn hết toàn bộ, Dương Thanh Huyền lộ ra vẻ kinh ngạc, càng có chút ngây người.

Hồng Lâm nói: “Làm sao?”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Này kim sách đúng là xác không, bên trong không có thứ gì.”

Nói, liền đem ngân bạc giấy ném cho Hồng Lâm, nói: “Đây là Thiên Thần bộ tộc cường giả, nửa bước Chí Tôn cảnh Vũ lưu lại văn tự.”

Hồng Lâm lập tức cẩn thận đọc.

Ngân bạc trên giấy, ghi lại Vũ ở ban đầu sinh đời đại trong vũ trụ một chuyện, cùng với làm sao trộm lấy Thiên Thần Quyết, làm sao hạ giới, thì lại làm sao người bị thương nặng, các loại đầu đuôi câu chuyện toàn bộ ghi chép bên trong.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2604: Vũ Quá Khứ, Thiên Dụ Chân Thân

Nguyên lai Vũ là ban đầu sinh đời đại vũ trụ bên trong Thiên Thần bộ tộc cường giả.

Thiên Thần Quyết chính là tộc này trấn tộc chi bảo, Thiên Thần Bất Diệt Thể cũng là Thiên Thần bộ tộc tịch lấy cường đại nguyên do, ở ban đầu sinh đời trong đại vũ trụ, được khen là bốn đại thần thể một trong, trấn áp một vùng thế giới.

Ở Thiên Thần bộ tộc bên trong, chín thiên Thiên Thần Quyết cũng không phải là một lần truyền hạ, mà là căn cứ cá nhân thiên phú, cảnh giới tu vi, từ tộc trưởng hoặc là trưởng lão từng chương từng chương tương truyền.

Vũ tự thiên phú nhỏ mạnh mẽ, là trong tộc thiên tài số một, tu vi một ngày Thiên Lý, trải qua thiên tân vạn khổ, rốt cục đạt đến cửu tinh Thiên Giới, theo tộc quy là có tư cách thu được cuối cùng một phần, cũng chính là phần đầu tiên Thiên Thần khải huyền bùa chú truyền thừa.

Nhưng giờ khắc này ngày trong thần tộc nhưng xảy ra biến cố, tộc trưởng bị người trong ứng ngoài hợp đánh giết, trong tộc rơi vào hỗn loạn hoàn cảnh. Hơn nữa nội gian người vì lấy tuyệt hậu hoạn, phải đem Vũ vị này thiên tài số một diệt trừ.

Hơn nữa lấy Vũ thiên phú, nếu như tu luyện lại phần đầu tiên khải huyền bùa chú, tương lai thành tựu Bất Diệt Thể, bước vào vạn cổ Chí Tôn cảnh độ khả thi rất lớn, vì lẽ đó nhất định phải chém tận giết tuyệt.

Vũ tự nhiên không cam lòng ngồi chờ chết, đánh cắp trong tộc thánh vật Thiên Thần Quyết,, cũng chính là khối này thiết phiến.

Liền đụng phải thảm thiết truy sát.

Vũ đang chạy trốn trong quá trình, tham tu phần đầu tiên Thiên Thần khải huyền bùa chú, rốt cục bước vào nửa bước Chí Tôn cảnh, cùng đuổi giết kẻ địch tiến hành khốc liệt một trận chiến.

Tuy rằng đem truy kích kẻ địch toàn bộ đánh giết, nhưng mình cũng người bị thương nặng.

Hắn ý thức được đối phương không đem chính mình triệt để diệt trừ là tuyệt sẽ không nghỉ, liền tìm tới cơ duyên, oanh mở vũ trụ hàng rào, tiến vào vô số diễn sinh vũ trụ kẹp lớp không gian bên trong, nghĩ phải tìm một chỗ diễn sinh đời đại vũ trụ trốn vào, tương lai lại trở về báo thù.

Đúng lúc này, lại biến cố lan tràn, trong tay Thiên Thần Quyết, dĩ nhiên xuất hiện biến hóa.

Phần đầu tiên khải huyền bùa chú là Thiên Thần Quyết, quy tắc chung, cũng là tu luyện Thiên Thần Bất Diệt Thể bước cuối cùng.

Này thiên Thần quyết công tham tạo hóa, ẩn chứa vô cùng uy năng, ở Thiên Thần bộ tộc bị cung phụng vô số năm, đồng thời thu nạp các thời kỳ chí tôn cường giả khí tức, dĩ nhiên hoá hình mà ra.

Cái kia phần đầu tiên Thần quyết hoá hình người, bởi vì không có thân thể, muốn cướp đoạt Vũ nửa bước Chí Tôn cảnh Thiên Thần Bất Diệt Thể, lại ở chỗ này vũ trụ bên trong đại chiến.

Cuối cùng Vũ lần thứ hai bị trọng thương, Thiên Thần Bất Diệt Thể bị đánh cho tàn phế, trực tiếp trốn vào hư không trốn.

Hơn nữa Thiên Thần Quyết, thiên thứ tư Cửu Diệu Tinh Thần Ấn bị đoạt đi, còn lại văn chương cũng ở trong chiến đấu bị đánh tiêu tan tiêu tan.

Giờ khắc này, Vũ đã mất đi oanh mở diễn sinh đời đại vũ trụ thành lũy năng lực, ở vũ trụ trong kẽ hở bồng bềnh, bi phẫn bên dưới, liền đem sự tình các loại, một nhất ký lục ở đây ngân bạc trong giấy, giấu vào đã là trống không Thiên Thần Quyết, bên trong.

Đồng thời ở giấy cuối cùng viết, chính mình phát hiện một chỗ tương đối bạc nhược diễn sinh đời đại vũ trụ hàng rào, nếu như có thể xuyên thủng đi vào, tương lai còn có ngày phục thù.

Nếu như thất bại, có thể lên đường tiêu tan ngã xuống, lưu lại này ngân bạc giấy, có lẽ chính là cuối cùng duy nhất dấu vết.

Dương Thanh Huyền đem các loại đầu đuôi câu chuyện quan kết hợp lại, tự nhiên biết Vũ sau đó đả thông chỗ kia hàng rào, tiến vào nơi đây vũ trụ.

Cho tới này Thiên Thần Quyết, làm sao đánh rơi đến phía đông vũ trụ, cũng không biết được, hơn nữa căn cứ suy đoán, cái kia Thiên Dụ chân thân, cần phải chính là Thiên Thần Quyết, phần đầu tiên hóa linh người, chính là bởi vì không có cơ thể chính mình, lại mất đi Vũ manh mối, vì vậy phụ thể ở thượng cổ dị thú hư trên người.

Như vậy thì giải thích vì sao Thiên Dụ có thể thông qua thôn phệ mặt khác tu luyện Thần quyết người, thu nạp Thần quyết lực lượng, đến thành tựu Thiên Thần Bất Diệt Thể.

Hồng Lâm xem xong ngân bạc giấy sau, cũng là đầy cõi lòng cảm khái, nói: "Xem ra ở bất kỳ địa phương nào, đều là thực lực chí thượng, mặc dù ban đầu sinh đời đại vũ trụ bên trong, không có thực lực tuyệt đối trấn áp tất cả, cũng là khó có thể an sinh a."

Ban đầu sinh đời đại vũ trụ sự quá xa, Dương Thanh Huyền tạm thời không muốn đi nghĩ, mà là trầm tư nói: “Nếu Thiên Dụ chính là Thiên Thần Quyết phần đầu tiên Thiên Thần khải huyền bùa chú hóa linh, đồng thời thiên thứ tư Cửu Diệu Tinh Thần Ấn cũng ở trong tay hắn, như vậy phải như thế nào đưa hắn biến hồi thần quyết bản thể, sau đó để ta tu luyện?”

Hồng Lâm nói: “Này hơn nửa phải hỏi hắn, biết đầu đuôi câu chuyện sau, ngươi đáp lại nên biết mình là trốn không thoát, Thiên Dụ sẽ là ngươi một đời tử địch, không phải ngươi chết chính là hắn vong. Mà bất luận các ngươi ai chết, một người trong đó ngỏm thời điểm, chính là Thiên Thần Bất Diệt Thể ở chỗ này vũ trụ lúc xuất hiện.”

Dương Thanh Huyền nói: “Còn có một cái tàn thể.”

Chính là Dương Vân Kính chiếm cứ Vũ chi chân thân, nghĩ nghĩ Vũ cũng thực sự là thảm, nửa bước chí tôn cảnh giới, bị Thiên Thần bộ tộc kẻ phản bội cùng kẻ địch đánh trọng thương, lại bị Thiên Dụ đánh cho tàn phế, sau đó trốn vào đến Thương Khung tinh vực, lại cùng Tuân Ngự giao đấu hơn trăm vạn năm, cuối cùng hồn phi phách tán, hóa thành vô tận võ hồn, tàn tạ thân thể cũng được hương mô mô, bị các đại sức mạnh tranh đoạt.

Hồng Lâm nói: “Chính ngươi phải cẩn thận, cây cao chịu gió lớn, ngươi mấy năm qua quá nổi tiếng. Cái kia Chu Bắc Thần cũng là tâm thái mất thăng bằng, mới ra tinh trì một chuyện. Nhìn ngươi không hợp mắt, hoặc là đối với ngươi có ý đồ người không phải số ít.”

Nghĩ đến Chu Bắc Thần, lập tức nghĩ đến chưởng giáo, Dương Thanh Huyền lại là trở nên đau đầu, nói: “Mẹ, cái kia chưởng giáo rốt cuộc là ai, lại là chuyện gì xảy ra? Này trong thiên hạ ngốc d làm sao nhiều như vậy, cái này tiếp theo cái kia, không dứt.”

“Xem ra ngươi hết sức khổ não a, hay là đem chính mình hiến cho ta, giết chưởng giáo một chuyện, liền do ta tới thay ngươi làm đi.”

Một đạo thanh âm lạnh như băng truyền đến.

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, vội vàng đem thiết phiến thu hồi, nhìn phía bình nguyên phía trước.

Một bóng người từ hư không bên trong chậm rãi hiện ra, hai tay chắp sau lưng, vài bước bên dưới, sẽ đến Dương Thanh Huyền trước mặt, “Mấy ngày nay vẫn tâm thần không yên tĩnh, tựa hồ trong lòng sinh ra ý nghĩ, quả nhiên không sai, gánh chịu ta vô số năm bản thể, rốt cục xuất hiện. Hóa ra là rơi ở phía đông vũ trụ, ta còn tưởng rằng đánh rơi ở vũ trụ trong kẽ hở nữa nha.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Thiên Dụ!”

Hồng Lâm cũng là hai con ngươi đột nhiên co, nhìn chằm chằm Thiên Dụ, tựa hồ nghĩ muốn đem tu vi của hắn cảnh giới nhìn thấu.

Nhưng ánh mắt coi như hạ, càng là không thật không hư, hoàn toàn không nhìn ra đầu mối.

Thiên Dụ nhếch miệng nở nụ cười, tham lam nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, hắc tiếng nói: “Hôm nay thật là một ngày tốt lành a, không chỉ có gánh chịu bản thể của ta xuất hiện, những thứ khác bảy thiên Thần quyết người tu luyện cũng xuất hiện, thực sự là trời giúp ta vậy.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nghĩ phải chiếm đoạt ta, đừng si tâm vọng tưởng.”

Thiên Dụ đầy mặt xem thường, khinh thường cười lạnh nói: “Cuồng dại vọng tưởng? Ngươi không cảm thấy hôm nay chính là thiên ý sao? Thiên ý như vậy, ngươi tội gì nghịch thiên mà đi đây?”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, hỏi: “Ngươi cắn nuốt ta có thể thành tựu Bất Diệt Thể, ta đem còn dư lại hai thiên tu luyện xong toàn bộ, cũng có thể thành tựu Bất Diệt Thể. Ta rất muốn biết, làm sao mới có thể đem ngươi đánh về nguyên hình, để ta tu luyện cuối cùng hai thiên?”

Thiên Dụ sắc mặt nổi lên hiện vẻ giận dữ, quát lên: “Ngươi đây mới là si nhân nằm mơ!”

Truyện hay

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2605: Thiện Giả Bất Lai

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Làm sao, không dám nói? Xem ra ngươi thật sự sợ sệt bị ta đánh về nguyên hình a.”

Thiên Dụ phất một cái ống tay áo, hừ nói: “Ngươi cho rằng nữ nhân này cứu được ngươi? Không phải ta không dám nói, mà là hoàn toàn không có cần thiết. Ngươi tuy rằng thiên phú không tệ, nhưng nghĩ muốn giết chưởng giáo, sợ là đời này cũng sẽ không có hi vọng, cùng ta hòa làm một thể, trở thành thân thể ta một bộ phận, mới là giết chưởng giáo duy nhất hi vọng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi cùng chưởng giáo từng giao thủ? Tình huống làm sao?”

Thiên Dụ ánh mắt ngưng lại, nói: “Không ngại nói cho ngươi, chưởng giáo đồng dạng tu luyện Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, nhưng cùng ngươi không phải một cái tầng cấp thượng. Nếu nói là hắn bất hủ thân là Kim Cương, ngươi bất hủ thân chỉ là bùn mà thôi.”

“Cái gì?”

Không chỉ có Dương Thanh Huyền, Hồng Lâm cũng lấy làm kinh hãi.

Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân sớm nhất xuất hiện ở chỗ này vũ trụ, chính là bị tịch Phù Đồ đoạt được, Hồng Lâm cùng tịch Phù Đồ quan hệ không ít, đối với bất hủ người lai lịch cũng biết một, hai, khó tin nói ra: “Ngươi xác định chưởng giáo tu luyện chính là Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân?”

Thiên Dụ hừ lạnh nói: “Các ngươi cũng đã xem qua Vũ lưu lại đồ vật, tự nhiên rõ ràng ta là ai. Các ngươi cho là ta sẽ nhận sai mặt khác ba đại thần thể sao?”

Hồng Lâm đầy mặt dại ra, tựa hồ có hơi không muốn tin tưởng.

Thiên Dụ hướng đi Dương Thanh Huyền, khí thế trên người áp bức lại đây, lạnh giọng nói: “Không muốn từ chối, bé ngoan cùng ta hợp thể đi, đây mới là ý nghĩa sự tồn tại của ngươi, cũng là ngươi này sinh lớn nhất vinh quang.”

Dương Thanh Huyền giơ tay nắm lấy Thiên Khư, cường đại khí bao hàm lực lượng khuấy động ra, giội rửa quá khứ, phẫn nộ quát: “Hợp em gái ngươi! Với ngươi mẹ hợp thể đi thôi.”

Chiến kích ở không trung loáng một cái, Sát Na Sinh Diệt tựu bổ tới.

Thiên Dụ cười nói: “Ha ha, ấu trĩ.”

Nghiêng người lên trước, trở tay một chưởng trực tiếp vồ tới.

“Oành!”

Kích quang chớp mắt đã bị một chưởng kia đập vỡ tan, Thiên Dụ xoay tay một cái, năm ngón tay mở ra, liền hình thành một toà kết giới, đem Dương Thanh Huyền áp chế hoàn toàn ở.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, liều mạng giãy dụa, Thiên Trảm Thất Thức nhanh chóng triển khai ra, hóa thành từng đạo từng đạo kích quang, bổ về phía bốn phương tám hướng, “Rầm rầm rầm” chấn lên tảng lớn hào quang.

Nhưng vẫn như cũ không cách nào lay động kết giới này mảy may.

Thực lực của hai người cách biệt quá lớn, căn bản không phải một cái tầng cấp thượng.

Hồng Lâm đã sớm chuẩn bị, bóng người loáng một cái bên dưới, tựu xuất hiện ở bên ngoài kết giới, duỗi ra ngọc chưởng hướng về trước vỗ một cái.

"Oanh!"

Toàn bộ kết giới trực tiếp phá nát rơi.

Dương Thanh Huyền như trút được gánh nặng, đột nhiên bóng người lóe lên, tựu lùi đến phía sau.

Hắn biết cái trình độ này chiến đấu, chính mình hoàn toàn không xen tay vào được, đi tới chỉ có thể cho Hồng Lâm tăng tăng thêm gánh nặng.

Thiên Dụ trên mặt xẹt qua sắc mặt giận dữ, tiến một bước lên trước.

Hồng Lâm chưởng thế không giảm, ở không trung bức tranh vòng, bốn phía dấy lên từng đoá từng đoá hỏa diễm, ưu việt uy lực nhất thời tăng lên gấp bội.

"Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa?"

Thiên Dụ kinh sợ, không dám khinh thường, toàn thân bị một tầng ngân quang bao phủ, trong miệng hét dài một tiếng, vô số nòng nọc một dạng văn tự hiện ra tại thân thể bốn phía.

Nhất thời bài sơn đảo hải lực lượng đột ngột hiện, đột nhiên hướng về Hồng Lâm ép tới.

Dương Thanh Huyền hai con ngươi co rụt lại, cái kia từng cái từng cái khoa đẩu văn chữ, ẩn chứa vô thượng vi diệu rất sâu pháp, cần phải chính là Thiên Dụ bản thể Thiên Thần khải huyền bùa chú.

“Ầm ầm!”

Hai người các ra một chiêu, ở trong hư không va chạm mở, đáng sợ kình khí liệt địa Thiên Lý, đem tinh cầu bề ngoài trực tiếp xé rách mở.

Dương Thanh Huyền cũng bị cỗ lực lượng này dư âm đánh đánh bay, thầm nghĩ cái này tinh cầu xong đời.

Hai người đều chỉ là thăm dò mà thôi, nghĩ muốn thăm dò thực lực đối phương, cố mà ra tay cũng không dùng toàn lực, nhưng dù vậy, tinh cầu này cũng đã không chịu nổi.

Hồng Lâm lớn tiếng nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi trước đi.”

Nàng tựa hồ cảm nhận được Thiên Dụ khó chơi, nhưng nếu là bất phân thắng bại, lấy chính mình khả năng ngăn cản đối phương vẫn là không có vấn đề.

Thiên Dụ kinh hãi, tương tự đối với Hồng Lâm thực lực có nhất định giải, sắc mặt âm trầm lợi hại, phẫn nộ quát: “Đứng lại cho ta!”

Không lo được đối phó Hồng Lâm, trực tiếp đằng không bay lên, mấy cái lắc mình bên dưới, liền hướng Dương Thanh Huyền đuổi theo.

Nhưng tốc độ của hắn nhanh, Hồng Lâm càng nhanh hơn, lóe lên bên dưới lại cản ở đằng trước, hai tay kết ấn, đưa tới đầy trời đại hỏa, đem Thiên Dụ nhốt lại.

Dương Thanh Huyền biết chắc là lưu lại, nói với Hồng Lâm: “Ngươi cẩn thận!” Xoay người liền hướng về tinh không bỏ chạy.

Đột nhiên, một luồng hơi thở cực kỳ đáng sợ, trực tiếp xuyên qua hư không, khóa chặt trên người Dương Thanh Huyền, đem cái kia độn ánh sáng đánh tán loạn.

Dương Thanh Huyền thân thể ở không trung loáng một cái, "Oa" phun ra một ngụm máu lớn, tựu bị hung hăng đánh bay ra ngoài.

"Là ai?!"

Dương Thanh Huyền lòng tràn đầy ngạc nhiên, đối phương chỉ là thả ra một tia khí tức, là có thể đem chính mình khóa chặt đồng thời chấn thương, tuy rằng có đánh lén hiềm nghi, nhưng thực lực mạnh đã là doạ người nghe nói.

"Chẳng lẽ là chưởng giáo?"

Nghĩ lại một nghĩ, lại cảm thấy không phải, khí tức này có chút quen thuộc.

Dương Thanh Huyền thân thể ở không trung bay vài vòng, mới ổn định lại, đột nhiên nhớ lại là ai, cả kinh nói: "Thương Cách!"

Hồng Lâm cùng Thiên Dụ còn ở tinh cầu bề ngoài đại chiến, hai người nghe Dương Thanh Huyền một uống, đều là riêng phần mình tách ra, đình chỉ chiến đấu, đồng loạt nhìn phía bầu trời.

Trên hư không, vô số mây đen lăn lộn.

Một khối trong đó to lớn mây đen, phảng phất từ xa xôi vũ trụ bay tới, một cái tựu xuất hiện ở mấy người trước mặt.

Hoảng hốt một cái, mây đen tựu hoàn toàn không thấy, chỉ còn lại hai bóng người, lâm lập trưởng không.

Chính là Thương Cách cùng Thương Bàn.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, biết phiền toái, hai người này nhìn mình ánh mắt, đều mang theo cực độ trêu tức cùng lạnh lùng, còn có một tia sát khí.

Hồng Lâm cũng là Ám đạo không tốt nàng là gặp Thương Cách thực lực.

Thiên Dụ tuy rằng chưa từng thấy Thương Cách ra tay, nhưng này loại cường giả tối đỉnh khí tức, vẫn là một cái tựu có thể cảm nhận được, tương tự hoàn toàn biến sắc.

“Thực sự là quả đất tròn a, tiểu hữu, chúng ta lại gặp mặt.”

Thương Cách vuốt râu dê cần, không nhanh không chậm từ tốn nói.

Dương Thanh Huyền ổn hạ thân trên tổn thương, Thương Cách chỉ là đưa hắn ngăn trở, vẫn chưa trực tiếp hạ sát thủ, vì lẽ đó thương thế cũng không nặng, sau đó trầm giọng nói: “Đại nhân không về phía đông đi, làm sao có hứng thú chạy đến này xa xôi tinh cầu tới?”

Thương Cách ánh mắt nhìn chăm chú lại đây, châm chọc nhìn hắn, nói ra: “Ta nhớ được tiểu hữu nói quá, người quan trọng nhất là quản tốt chính mình, ta chạy đến này xa xôi tinh cầu tới, liên quan gì đến ngươi?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đại nhân nói rất có lý, đó đại nhân làm chuyện của mình đi thôi, ta hẹn Hàng Trần đại nhân có việc thương nghị, chính vội vàng đi đến nơi hẹn đây, đi trước một bước.”

Hắn cố ý đem Hàng Trần ném đi ra, hy vọng có thể khởi điểm tác dụng, sau khi nói xong càng là hóa thành độn ánh sáng, vội vàng bay đi.

Nhưng độn ánh sáng vừa lên, tựu “Ầm” một tiếng tản đi.

Chỉ thấy Thương Cách giơ tay lên, chỉ là đầu ngón tay nhẹ nhàng gõ hạ, tựu đem chính mình độn thuật áp chế.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, cả giận nói: “Đại nhân đây là ý gì?”

Thương Cách mỉm cười nói: “Tiểu hữu chớ vội đi nha, ta trước đây tựu nói tiểu hữu có cơ duyên lớn, có lẽ tựu có thể hiểu thấu đáo cái kia Thiên Thần Quyết, đúng như dự đoán, lại thật sự tựu để cho ngươi giải khai ảo diệu trong đó, thực sự là lệnh ta mừng rỡ vạn phần đây.”

Truyện hay

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2606: Hư Chi Hàm Nghĩa, Tân Nguyệt Vũ Giả

Dương Thanh Huyền thầm nói: “Bất hảo”, biết phiền phức lớn rồi, nhưng trên mặt vẫn là Trấn Định Tự Nhiên dáng vẻ, nói ra: “Ta cái nào có hiểu thấu đáo Thiên Thần Quyết, đúng là bên kia vị kia Thiên Dụ đại nhân, nhưng là Thiên Thần Quyết hóa linh thân, cực kỳ huyền diệu. Đại nhân tương lai hắn đánh về nguyên hình, liền có thể thu được được hoàn chỉnh Thiên Thần Quyết.”

“Ồ? Khó trách ta Thương gia nghiên cứu nhiều năm như vậy thiết phiến, chung quy không thu hoạch được gì, nguyên lai nội dung bên trong từ lâu hóa linh mà đi. Chuyến này nam bộ vũ trụ hành trình, ta thật đúng là được ích lợi không nhỏ a.”

Thương Cách trong mắt mỉm cười, nhìn phía Thiên Dụ, sau đó lại quét Hồng Lâm một chút, thần thái kia căn bản là không có đem hai người để ở trong mắt.

Thiên Dụ xanh mặt, hừ một tiếng, nói: “Ngươi muốn làm cái gì?”

Thương Cách nói: “Này bộ Thiên Thần Quyết nếu rơi ở ta Thương gia, tự nhiên chính là ta Thương gia cơ duyên, ta cái gì đều không muốn làm, chỉ nghĩ đem cơ duyên này mở ra mà thôi. Ngươi liền trực tiếp nói cho ta đi, ta thế nào mới có thể thu được được Thiên Thần Bất Diệt Thể?”

Thương Cách trong mắt ánh sáng một điểm điểm biến sáng, lộ ra rất lớn khát vọng.

Dương Thanh Huyền bọn người cảm nhận được hắn to lớn kia tham lam, ý muốn sở hữu, biết chuyện hôm nay phiền phức lớn rồi, làm bất hảo toàn bộ được tổn hại ở đây.

Thiên Dụ cười lạnh nói: “Thế nào mới được Thiên Thần Quyết Bất Diệt Thể? Tự nhiên là nằm mơ có thể được a, ha ha ha ha.”

Thương Cách bóng người loáng một cái, tựu xuất hiện ở Thiên Dụ trước mặt, mạnh mẽ một bạt tai quá khứ.

Thiên Dụ hoảng hốt, đối phương tốc độ nhanh chóng, xa tại chính mình lý giải bên trên, lập tức đối với Thương Cách thực lực có mấy phần hiểu rõ, hoảng sợ bên dưới, đột nhiên lắc chuyển động thân thể, cong hạ thân đến, tránh thoát một chưởng này.

Nhưng đầu vừa thấp hạ, tựu phát hiện Thương Cách đã nhấc chân, tựa hồ tính toán đến rồi mình động tác né tránh.

Trên mặt rất nặng hết sức to một cái, chỉ cảm thấy sống mũi hoàn toàn sụp đổ xuống, toàn bộ mặt triệt để chết lặng mất đi tri giác, người tựu bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền cùng Hồng Lâm đều là ngạc nhiên hoảng sợ, bọn họ chỉ nhìn thấy Thương Cách lắc mình quá khứ, sau đó Thiên Dụ trên mặt tựu bão ra máu, toàn bộ người bị một cước đá bay, hơn nữa còn là bị đá ở trên mặt.

Này chua thoải mái... Này sỉ nhục...

Sợ là võ giả bình thường đều không thể chịu đựng, huống hồ là Thiên Dụ.

Thương Cách cười lạnh nói: “Bản tọa từ trước đến giờ không thích đùa giỡn, ngươi nếu như còn không có phát giác ngộ, ta cũng chỉ có thể đem ngươi đánh về nguyên hình, sẽ chậm chậm nghiên cứu.”

“Đáng chết a!”

Thiên Dụ thân thể ở không trung một cái đứng thẳng, toàn bộ mặt triệt để biến hình, cường đại khí tức cơ hồ là từ trong cơ thể nổ tung đi ra, “Kẻ ti tiện, biến thành tro bụi đi!”

Hắc ám cái bóng không ngừng từ trên thân Thiên Dụ khuếch tán ra, đem nửa cái vòm trời đều bao phủ lại, phảng phất một con cự thú chi khẩu.

Thiên Dụ hai tay ở trước người kết ấn, mười ngón mở ra, hướng Thương Cách, toàn bộ lực lượng đều hội tụ ở đây trong vòng một chiêu, đem Thương Cách hoàn toàn khóa chặt.

“Ta chính là Thiên Thần khải huyền bùa chú chi hóa linh, thu nạp quá vô số thiên tài cường giả, thậm chí là vạn cổ chí tôn linh tính tinh khí, ngươi ở trước mặt ta bất quá là sâu kiến một dạng ngu xuẩn vật, lại dám đánh tổn thương ta, để cho ngươi tan xương nát thịt cũng khó tha thứ tội lỗi!”

“Hư chi hàm nghĩa!”

“Diệt sinh sát!”

Thiên Dụ hai tay quyết ấn bên trong, đột nhiên bùng nổ ra mãnh liệt hắc mang, như Thập Tự Tinh tỏa sáng.

Toàn bộ thiên địa càn khôn, tất cả đều lâm vào đáng sợ trong yên tĩnh, như là bị này một chiêu nuốt hết.

Bao phủ thế giới màu đen kia hình bóng, phảng phất ngưng tụ ra thực tướng.

“Hư Thú?”

Thương Cách lộ ra vẻ giật mình, trong mắt hàn quang lóe lên, dường như này vạn cổ đêm trường bên trong hai điểm tinh mang, mạnh mẽ vô cùng sức mạnh nhất thời ở Thương Cách trong tay ngưng tụ, biến ảo thành một đạo Tân Nguyệt, hướng về phía trước chém tới.

“Tân Nguyệt vũ giả!”

“Ầm ầm!”

To lớn đêm đen hư không, trực tiếp bị Tân Nguyệt chém vỡ, ở một mảnh vũ trụ tối tăm trong hư không, như một vòng loan nguyệt từ từ bay lên.

Hai cỗ cực hạn sức mạnh, diễn hóa ra kỳ lạ dị tượng.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy toàn thân đều khó mà nhúc nhích, bị hai người này thần thông tuyệt chiêu trấn áp lại.

Thiên Dụ hoàn toàn biến sắc, toàn thân cảm nhận được phá nát tâm ý, hoảng sợ kêu lên: “Ngươi... Cửu tinh Thiên Giới!”

Dương Thanh Huyền trong lòng ngạc nhiên, tuy rằng sớm có linh cảm, nhưng Thiên Dụ hô kêu ra thời gian, vẫn là lệnh tâm thần hắn chấn động.

Đối phương dù sao cũng là vạn lưu Ngũ Tuyệt phong, toàn bộ phía đông vũ trụ mạnh nhất năm một người trong, nắm giữ cửu tinh Thiên Giới sức mạnh, đổ cũng chuyện đương nhiên.

Cho tới cửu tinh Thiên Giới mạnh bao nhiêu, căn bản không phải hắn có thể đủ tưởng tượng.

Đã từng thân là cửu tinh Thiên Giới Quỷ Tàng, đang nói về cửu tinh cảnh giới thời điểm, đều là kiêng kị như Mạc Thâm, cực kỳ ngóng trông rồi lại kiêng kỵ dáng vẻ.

“Cửu tinh Thiên Giới! Bất hảo.”

Hồng Lâm đồng dạng sắc mặt vạn phần khó coi, nàng biết Dương Thanh Huyền nắm giữ bảy thiên Thiên Thần Quyết, lại thêm Dương Thanh Huyền cùng hai người này ân oán, Thương

Cách tất nhiên sẽ không bỏ qua hắn.

Kịp thời quyết đoán, bóng người lóe lên, tựu hóa thành đầy trời hỏa diễm, ở trong hư không bốc cháy lên.

Hỏa diễm một điểm điểm lan tràn bốn phía, Hồng Lâm phía sau một cái hiện ra màu đỏ hai cánh, như là từ ngọn lửa màu đỏ huyễn hóa thành, mặt trên lóe lên vô số phù văn.

Một đôi con ngươi sáng ngời, trở nên dường như hồng ngọc.

Thương Cách hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Này biến thân...”

Tựa hồ ở đâu nghe nói qua, rồi lại nhất thời nhớ không ra thì sao.

Hồng Lâm tay bấm quyết ấn, trong cơ thể phảng phất có sức mạnh to lớn không ngừng giải phong, như là đến từ từ ngàn xưa âm thanh, vang vọng ở đây hắc ám hoàn vũ bên trong.

Cái kia ấn quyết trong tay, trong khoảnh khắc hút đầy sức mạnh, một cái ánh sáng đại thả.

“Ầm ầm!”

Ấn quyết hình thành, đang đổ nát ra, một con Hỏa Phượng Hoàng biến ảo mà ra, hướng về hướng về cái kia Tân Nguyệt vũ giả.

“Ầm ầm ầm!”

Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, tối hư lực lượng, hai nguồn sức mạnh hỗn hợp lại cùng nhau, cùng cái kia Tân Nguyệt chống lại.

Dương Thanh Huyền cùng Thương Bàn đều là trên mặt mang theo kinh sợ, vội vàng vận chuyển pháp quyết, bảo vệ chính mình.

Ở ba người này so đấu hạ, thiên địa bị trấn áp, vạn vật quy tắc toàn bộ mất đi hiệu lực, không đường có thể trốn, chỉ có thể liều mạng chống lại.

Thương Bàn biến ra quỷ dị pháp thân.

Dương Thanh Huyền nhưng là cả người ánh vàng chói lọi, chống lại cái kia tràn ngập hoàn vũ to lớn linh áp.

Thương Cách nội tâm mười phần khiếp sợ, Thiên Dụ chính là Thiên Thần khải huyền bùa chú hóa linh cũng cho qua, này điều khiển Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa cô gái áo đỏ, chưa từng nghe qua, càng cũng có như vậy thực lực đáng sợ.

Bao quát cái kia Dương Thanh Huyền, cũng không ở sáu vương giả bên trong.

Có thể thấy được mình nắm nam bộ vũ trụ tư liệu, vẫn là thái quá cũ kỹ, những năm gần đây sợ là nam bộ trong liên minh cường giả cùng thiên tài tầng tầng lớp lớp, hiện ra Bách Hoa cùng phóng tư thế, so sánh lẫn nhau bên dưới, phía đông tựu rõ ràng thế yếu hơn nhiều.

Thương Cách trong lòng khó chịu, hít sâu một cái, trong tay quyết ấn biến đổi.

Cái kia Tân Nguyệt trên đột nhiên nổi lên một mảnh linh quang, bên trong tỏa ra thanh tiếng khóc, nguyệt hình bắt đầu trở nên viên mãn, uy áp cường đại mạnh mẽ khuấy động mở.

Hỏa Phượng Hoàng phát sinh thanh minh tiếng, cái kia bao phủ hoàn vũ to lớn Hư Thú cũng rung động.

Dương Thanh Huyền trong cơ thể khí huyết nhất thời lăn lộn bất định, thân thể giống như là muốn nổ tung.

Thiên Dụ cùng Hồng Lâm đều là vạn phần vất vả.

“Tiểu tử! Mau đem cái kia thiết phiến cho ta.”

Đột nhiên một đạo tiếng gầm gừ truyền đến, chấn Dương Thanh Huyền thất điên bát đảo, màng tai càng là có nứt ra cảm giác, chính là Thiên Dụ đang đối với hắn rống to.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2607: Thiên Thần Lực Lượng, Liên Thủ Chống Lại

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Đều lúc này, ngươi còn có tâm tư muốn cái kia thiết phiến?"

Thiên Dụ sắc mặt bị đá hỏng, vốn là mười phần đáng sợ, hiện tại càng lộ vẻ vô cùng dữ tợn, quát: "Cái kia thiết phiến bên trong nắm giữ Thiên Thần lực lượng, nhanh cho ta, ta liền có thể áp chế người này! Bằng không ngươi và ta đều phải bị hắn giết chết."

Dương Thanh Huyền trong lòng một nghĩ, Thiên Dụ tuy rằng đáng sợ, nhưng kém xa Thương Cách đáng sợ, nếu như Thiên Dụ cùng Hồng Lâm thắng lợi, Hồng Lâm còn có thể ngăn cản Thiên Dụ để chính mình chạy trốn, nếu như Thương Cách thắng, chính mình tựu thật chết chắc rồi.

Lúc này cũng không để ý thật hay giả, lăng không vẽ ra mấy cái phù hiệu, ấn ở đằng kia thiết phiến trên, hướng về hư không vỗ một cái.

Thiết phiến ở không trung loáng một cái, tựu biến mất không còn tăm hơi.

Thương Cách hừ nói: "Dựa vào địa thế hiểm trở chống lại, cần gì chứ?"

Tuy rằng hắn không biết Thiên Thần lực lượng là cái gì, nhưng này thiết phiến xác thực huyền diệu cực kỳ, lúc này duỗi ra năm ngón tay, hướng về cái kia Nguyệt Luân chộp tới.

"Ầm ầm" một tiếng nổ vang, sức mạnh đáng sợ trực tiếp trấn áp Thiên Dụ cùng Hồng Lâm, bốn phương tám hướng hư không cũng bị hất mở phá nát.

Thiết phiến ở không trung nổi lên, hóa thành một đạo lưu quang hướng thiên dụ kích bắn mà đi.

Thương Cách giễu cợt nói: “Vật quy nguyên chủ đi.”

Đưa tay hướng về chỗ kia một trảo.

Thiết phiến lập tức đình trệ hạ xuống.

Nhưng “Ầm ầm” một tiếng nổ vang, ở thiết phiến bốn phía, đột nhiên hóa ra vô số quang nhận, đem Thương Cách khống chế lực lượng chém gãy.

Thiên Dụ chẳng biết lúc nào, tựu xuất hiện ở thiết phiến bên, bấm quyết hướng về bên trên một điểm, hai mắt thả ra vẻ hưng phấn.

Cái kia thiết phiến bên trong truyền đến “Ong ong” thanh âm, ở Thiên Dụ quyết ấn hạ biến hóa, không ngừng hướng về hai bên kéo dài, hóa thành một thanh bình thường không có gì lạ thiết kiếm.

Thiên Dụ mừng như điên đem kiếm cầm trong tay, quát lên: “Chết đi!”

Một kiếm tựu chém về phía Thương Cách.

Thanh minh khí bao hàm thanh âm ở thiết phiến bên trong kích thích ra, ở không trung không ngừng vang vọng.

Thương Cách tháng chi vũ giả trên tuôn ra vô số ánh sáng màu bạc, như là vết rạn nứt giống như che kín toàn bộ dị tượng.

Thương Cách hơi thay đổi sắc mặt, đối với Thương Bàn quát lên: “Cẩn thận!”

Một cái xoay người, sẽ đến Thương Bàn bên cạnh người, phất tay đem bảo vệ.

Dương Thanh Huyền chờ ba người đều là trong lòng rùng mình, đồng thời cảm ứng được đáng sợ nguy cơ.

Ba nguồn sức mạnh rốt cục mất đi cân bằng, ở trời cao trên nổ tung ra.

“Ầm ầm!”

Thiên hỏa, tối hư, Nguyệt Hoa, ba cỗ sức mạnh đáng sợ hỗn hợp lại cùng nhau, bao phủ thiên địa.

Mấy người nơi cái này tinh cầu, nháy mắt đã bị vòng xoáy xuyên thủng, tinh cầu trực tiếp nổ tung, nổ ra cực kỳ đáng sợ tinh mang.

Mặt trên sơn hà đại địa, ngàn tỉ sinh linh đều là biến thành tro bụi.

Dương Thanh Huyền lấy ra Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ, hóa thành ngũ sắc cường ánh sáng đem chính mình bọc lại, nhưng vẫn như cũ không ngăn được này đáng sợ dư âm lực lượng cùng Tinh Bạo, bị chấn động đến mức trên dưới lăn lộn.

Đột nhiên một luồng ấm áp truyền đến, chính là Hồng Lâm dựa vào tiến lên, Thiên hỏa kết giới đưa hắn bọc lại, sau đó hóa thành lưu quang muốn đi.

Nhưng vừa trốn ra không xa, đã bị Thương Cách sức mạnh khóa chặt.

Phía trước hư không loáng một cái, tựu hiện ra Thương Cách cùng Thương Bàn thân ảnh, cản ở phía trước, “Muốn đi? Khả năng sao?”

Bốn người xa xa tương đối.

Năng lượng đáng sợ còn ở không trung lăn lộn, xung kích ở bốn người trên người, nhưng hình như không.

Một cổ lực lượng khác, cũng ở trong dư âm chậm rãi xuất hiện, Thiên Dụ cầm trong tay thiết kiếm, đứng ở một phía khác, hình thành ba đối mặt trì.

Thiên Dụ nói với Hồng Lâm: “Đồng thời liên thủ, trước hết giết hắn.”

Hồng Lâm gật gật đầu, sau đó truyền âm cho Dương Thanh Huyền, nói: “Sau đó ta cùng Thiên Dụ ngăn cản Thương Cách, ngươi trước đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, ngươi có thể thoát thân chứ?”

Hồng Lâm nở nụ cười, nói: “Yên tâm đi.” Nàng dừng lại, lại nói: “Ngươi đem Thái Dịch thuế ruộng Nguyên Đồ cho ta.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, nhưng lập tức đem này đồ từ bên trong đan điền lấy ra, nắm ở một đoàn hào quang bên trong, trong bóng tối đưa cho Hồng Lâm, rõ ràng cảm ứng được Hồng Lâm tay run rẩy hạ, rất nhanh tựu trấn định lại.

Dương Thanh Huyền lo lắng nói: “Này đồ...”

Hồng Lâm nói: “Ta sẽ cẩn thận, không phải vạn bất đắc dĩ sẽ không sử dụng.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới yên lòng lại, nhìn Thương Cách một chút, liền lui về phía sau.

Thương Cách sầm mặt lại, nói với Thương Bàn: “Ngươi đi đem Dương Thanh Huyền nhốt lại trong thời gian ngắn, chờ ta trước hết giết hai người này.”

Thương Bàn nói: “Tốt, vừa vặn báo lúc trước mối thù.”

Trước bị Dương Thanh Huyền đánh bại, thành vì người khác sinh trên lớn nhất chỗ bẩn, vẫn canh cánh trong lòng.

Sau đó đột phá tới ba sao đỉnh cao, tự tin một cái đã trở về, tuy rằng Dương Thanh Huyền cũng đồng bộ đột phá, nhưng hắn tự giác có thể lực áp đối phương.

Lúc này cũng lặng yên lùi lại, mấy cái thân pháp lấp lóe hạ, tựu đuổi theo Dương Thanh Huyền, đưa hắn đường đi ngăn cản.

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Tiểu tử này là Thương gia thiên tài, vừa vặn đưa tới cửa, nếu như đưa hắn bắt giữ, cái kia Thương Cách tất nhiên ném chuột sợ vỡ bình.”

Nghĩ tới đây, liền hắc tiếng nở nụ cười, cố ý khiêu khích Thương Bàn, khinh miệt châm chọc nói: “Bại tướng dưới tay, còn có mặt mũi đến?”

Thương Bàn vừa nghe, quả nhiên giận dữ, quát lên: “Lúc trước bất cẩn, để cho ngươi chui chỗ trống, hiện tại chính là giờ chết của ngươi.”

Hắn hướng về trước bước ra một bước, thân thể bắt đầu bành trướng, trực tiếp biến ra bản thể, cầm trong tay cái kia sắt giản, trực tiếp hướng về Dương Thanh Huyền đánh tới.

Dương Thanh Huyền không dám khinh thường, lấy ra Thiên Khư tựu đón đánh đi tới.

Thương Bàn thiên phú cùng thực lực vốn là cực mạnh, muốn thắng hắn đều cực kỳ không dễ, huống hồ là bắt giữ, trận chiến này gian khổ trình độ, sợ là không tại lần trước bên dưới.

Hai người rất nhanh liền tiến vào đến chiến đấu kịch liệt bên trong.

Xa xa ba người còn tướng trì mà đứng, một nửa tâm thần bị hai người chiến đấu hấp dẫn tới.

Thiên Dụ thầm nghĩ: “Coi như để Dương Thanh Huyền chạy trốn, cũng tuyệt không có thể để Dương Thanh Huyền chết ở đây nhân thủ bên trong, bằng không ta muốn thành tựu Thiên Thần Bất Diệt Thể, còn phải chờ tới năm nào tháng nào?”

Lúc này hét lớn một tiếng, đối với Hồng Lâm nói: “Ra tay!”

Chính mình cầm kiếm mà lên, cường đại khí tức từ thiết kiếm bên trong bộc phát ra, ngưng tụ thành một cái hào quang màu bạc.

Thương Cách chỗ đứng, thoáng như xuất hiện một cái ngân hà, đáng sợ kiếm khí tuôn trào thẳng hạ.

Thương Cách lạnh rên một tiếng, loáng một cái tựu né qua.

Sau một khắc, trực tiếp ở ngàn trượng ra ngoài hiện.

Nhưng bóng người vừa rồi vừa hiện, tựu một luồng đáng sợ hỏa diễm lăng không đánh tới.

Hồng Lâm bốn phía, hóa ra một đóa to lớn hỏa liên, tay phải tại bên người năm ngón tay hư nắm, cường đại nguyên tố “Hỏa” từ bốn phương tám hướng hội tụ đến, lấy lòng bàn tay phải vì là chấm tròn, hình thành một mảnh Hỏa chi lĩnh vực.

Từ lâu tính chính xác Thương Cách rơi nơi, trực tiếp đánh tới.

Cái đóa kia to lớn hỏa liên, một cái biến ảo ở Thương Cách bốn phía, đối với hắn hình thành áp chế tư thế.

“Trò mèo.”

Thương Cách bấm quyết đi lên không một điểm, thê lương tiếng xé gió lộ ra hình dạng xoắn ốc khuếch tán, cái kia hỏa liên bị cương khí một cái oanh phá nát.

Nhưng Thương Cách vẻ mặt cũng không thoải mái, trái lại rên lên một tiếng, lần thứ hai bóng người loáng một cái, liền biến nhạt đi.

Một đạo hào quang màu bạc, đem này nhạt đi bóng người chém thành hai nửa.

Thiên Dụ chẳng biết lúc nào, tựu xuất hiện ở sau thân thể hắn, cầm trong tay thiết kiếm, tràn đầy vẻ dữ tợn.

Thương Cách sắc mặt khó coi lên, hai người này phối hợp bên dưới, uy năng tăng gấp bội, càng đối với chính mình hình thành chống lại tư thế, sợ là trong thời gian ngắn còn đánh giết không được.

Hắn liếc mắt nhìn xa xa Thương Bàn cùng Dương Thanh Huyền cuộc chiến, tiến vào trạng thái giằng co, nghĩ chính mình hậu bối đệ tử thực lực, chống đỡ cái trong thời gian ngắn cũng không thành vấn đề, lúc này quyết tâm, bình tĩnh ứng đối Thiên Dụ cùng Hồng Lâm hai người.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2608: Hai Một Bên Thế Cuộc, Trấn Áp Thiên Dụ

“Để cho ngươi điên cuồng! Để cho ngươi điên cuồng! Bản tọa ở phía đông tung hoành vô địch tay, đừng nói cùng cấp trong đó, chỉ cần là Thất Tinh cảnh giới hạ võ giả, ai thấy ta không phải khách khí, cung cung kính kính, ngươi lại dám ở trước mặt ta điên cuồng, hôm nay chính là giờ chết của ngươi!”

Thương Bàn cầm trong tay sắt giản, đem giải phong đi ra, hóa thành một căn dài ba thước kim loại hắc roi, bấm quyết hướng về Dương Thanh Huyền đánh rơi.

Trên hư không một trận hắc mang lấp lóe, “Ầm ầm ầm” đánh rơi hạ tảng lớn màu đen thiểm điện.

Đồng thời có Hắc Long rít gào, ẩn hiện bên trong, không ngừng qua lại.

Dương Thanh Huyền đem Thiên Khư múa đến mức tận cùng, hư quang từng đạo từng đạo kích bắn đi ra ngoài, đem hắc mang chém nát.

Kim quang hình thành kết giới, đem mình bảo vệ mật không ra gió.

Thương Bàn lần trước chi bại, tựu bại ở đối với này sắt giản thái quá tự tin, cho rằng Dương Thanh Huyền gắng gượng chống đỡ một đòn sau, tất nhiên muốn bị trọng thương.

Ai biết Dương Thanh Huyền thân thể cùng hồn phách, đều hơn xa người thường, tuy rằng bị sắt giản chấn động, nhưng trong phút chốc tựu thích ứng một chút, một chiêu giết ngược lại Thương Bàn, nếu không có Thương Cách cường hành xuất thủ, Thương Bàn không chết thì cũng trọng thương.

Mỗi lần nhớ tới, ngoại trừ hãi hùng khiếp vía ở ngoài, còn có vô tận sự thù hận cùng phẫn nộ.

Giờ khắc này cái kia tâm tình tựu toàn bộ bộc phát ra, hóa thành từng đạo từng đạo ánh sáng màu đen, kèm theo sắt giản đánh rơi.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, này Thương Bàn thiên phú thực tại không kém tự mình, nếu không có Thiên Khư sáp nhập vào Vũ Thiên Chi Thương, nghĩ muốn đối phó này sắt giản xác thực khó khăn.

Hắn vừa chú ý Hồng Lâm ba người chiến đấu, một mặt tính toán trước mắt mình chiến đấu, muốn nắm lấy cơ hội, ở Hồng Lâm cùng Thiên Dụ bại trận trước đem Thương Bàn nắm lấy.

“Hừ, mười phần ngu xuẩn vật.”

Dương Thanh Huyền chẳng muốn nói nhảm với hắn, đem Thiên Khư múa mật không ra gió, đem mãnh liệt nhất một trận công kích ngăn trở sau, thân thể hướng về trước ưỡn một cái, cầm kích quét ngang qua.

Chính là Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu.

“Oanh!”

Chiến kích cùng sắt giản oanh cùng nhau, bùng nổ ra cường đại khí bao hàm cùng hào quang.

Dương Thanh Huyền hai tay bị chấn tê dại, đối phương sắt giản trên cuộn lại Hắc Long, hai cái binh khí va chạm hạ, cái kia Hắc Long đột nhiên một chưởng đập xuống, đánh ở chiến kích trên, dường như chịu đến hai lần xung kích.

Dương Thanh Huyền trên người kim quang lưu chuyển, lấy cự lực nắm lấy chiến kích, gắng gượng chống đỡ sắt giản thần thông uy năng.

Thương Bàn vạn phần giật mình, này sắt giản chính là cổ bảo bên trong người tài ba, chuyên phá người khác binh khí đáng sợ tồn tại, phổ thông Thánh khí chỉ cần một đòn cơ bản sẽ phá hủy.

Dương Thanh Huyền trong tay chiến kích nhìn thấy được bình thường không có gì lạ, tuy rằng tạo hình đẹp trai, kim quang sáng quắc, nhưng cũng không như phổ thông Thánh khí mạnh bao nhiêu, có thể trực tiếp cùng hắn sắt giản liều mạng hơn một nghìn chiêu, đều không có một chút nào tổn hại.

Thương Bàn vừa giận vừa sợ, thi triển ra một bộ giản pháp, là do kiếm pháp diễn biến mà đến, thẳng thắn thoải mái, nhưng bởi vì sắt giản ngốc, mất đi kiếm pháp phiêu dật cùng ác liệt, nhưng Thương Bàn thiên tư cực cao, lại ở kiếm pháp này bên trong sáp nhập vào một ít côn pháp cùng tiên pháp tinh yếu, đem này chút không đủ tiến hành bù đắp.

Giờ khắc này triển khai ra cùng Dương Thanh Huyền liều mạng, cũng không hề yếu hạ phong.

Nhưng đánh lâu bên dưới, thế yếu tựu bắt đầu lộ ra.

đọc tru y ện cùng https://t

ru y encuatui.netBởi vì từ không có người có thể dùng binh khí cùng này căn sắt giản giao chiến lâu như vậy, giản pháp đều là Thương Bàn một mình tu luyện cùng tìm hiểu.

Mà Dương Thanh Huyền kích pháp, nguyên bản chính là Ân Võ Vương vì là chuôi này chiến kích khai sáng ra tới, hoàn toàn thiên y không may, Dương Thanh Huyền lại dùng này kích pháp trải qua vô số cuộc chiến sinh tử dịch, đã sớm người kích cùng thất thức hợp nhất, liền thành một khối.

Hai người đấu hơn vạn chiêu sau, Thương Bàn bắt đầu rơi vào hạ phong, bị Dương Thanh Huyền Thiên Trảm Thất Thức bức liên tiếp lui về phía sau, tiến nhập phòng ngự là chủ.

Thương Bàn vừa kinh vừa sợ, sắt giản bên trong cũng không thường tuôn ra Hắc Long tiếng gầm gừ, nhưng cũng không làm nên chuyện gì, thế cuộc nhất chuyển, tựu khó hơn nữa nghịch lại đây, bị Dương Thanh Huyền bức lại không còn sức đánh trả.

Xa xa Hồng Lâm ba người chiến đấu, cũng tiến vào giai đoạn ác liệt, mỗi một chiêu đều hung hiểm dị thường.

Hơn nữa Thương Cách hoàn toàn chiếm cứ thượng phong, trong tay một cây gậy tựa như binh khí, đè lên Hồng Lâm cùng Thiên Dụ đánh, để cho hai người mạo hiểm liên tục.

Cây gậy kia trên không ngừng có phù văn kích động ra, như roi dài giống như vậy, mỗi lần đánh ở Thiên Dụ thiết kiếm trên, đều đem Thiên Dụ đánh bay ra ngoài.

Như vậy số hạ phía sau, Thiên Dụ trên người khí cơ trở nên vô cùng không ổn định.

Lập tức ý thức được đánh tiếp nữa không có khả năng thắng Thương Cách, chính mình trái lại muốn rơi vào cảnh hiểm nguy, lúc này bóng người loáng một cái, nhấc theo thiết kiếm liền trực tiếp chạy trốn.

“Hừ, đã đến lúc này, còn muốn đi, không cảm thấy ấu trĩ sao?”

Thương Cách cười lạnh một tiếng, nói: “Ở đây ai cũng có thể đi, chỉ có ngươi không thể.”

Trong hư không quang ảnh loáng một cái, vô số linh quang tụ lại, hóa thành một vị to lớn Pháp Thiên Tượng Địa, là linh thú hình thái, năm ngón tay đột nhiên đi về phía trước đánh tới.

Thiên Dụ hoàn toàn biến sắc, linh thú kia khí tức hoàn toàn khóa chặt chính mình, chỉ có thể cứng rắn da đầu xoay người lại, liên tiếp quyết ấn đánh vào thiết kiếm bên trong, khiến cho ánh sáng đại thả, ở trước người gây nên từng tầng từng tầng kiếm khí, cuồng kích mà trên.

“Ầm ầm!”

Linh thú kia móng vuốt trên, dấu ấn mấy cái phù văn, đột nhiên hóa thành bốn tòa kim sơn, mạnh mẽ ép ở thiết kiếm kiếm khí linh quang trên.

Thoáng chốc, Thiên Dụ bốn phía năng lượng toàn bộ đổ nát.

Cái kia linh trảo đánh rơi, mạnh mẽ ấn ở thiết kiếm trên, đem Thiên Dụ đánh bay ra ngoài.

“Phốc!”

Thiên Dụ phun ra một ngụm máu đến, khí tức nháy mắt rơi xuống.

Hắn vốn là không có thân thể, nhưng phụ thể trên người Hư Thú, cũng thì có thân thể, bị đòn đánh này sau, lập tức lâm vào nguy hiểm cảnh giới.

“Mau ra tay! Nếu là ta chết rồi, cái tiếp theo cũng sẽ đến lượt ngươi.”

Thiên Dụ quay về Hồng Lâm rống to, chính mình nhấc lên một khẩu chân khí, đột nhiên hướng về linh thú kia bổ tới, kiếm quang như tắm, muốn đem linh thú kia năng lượng chém mở một con đường, để cho mình chạy trốn.

Thương Cách tay bấm quyết ấn, ánh mắt liếc Hồng Lâm một chút, phát hiện Hồng Lâm đứng tại chỗ bất động, chỉ là hai tay bấm ra quái lạ quyết ấn đến, tựa hồ ở điều tức chân nguyên, không khỏi trong bóng tối cười gằn, thầm nghĩ chỉ cần giết Thiên Dụ, đại cục liền định.

Lập tức vội vàng đem toàn bộ lực lượng triển khai ra, linh thú kia lưng sinh hai cánh, trên đầu có giác, tứ chi ở trong hư không dẫm đạp, đột nhiên một phiến cánh vai, một đạo to lớn linh hoàn ở trên người hóa ra, mạnh mẽ trấn áp xuống.

Thiên Dụ hoảng hốt, lần thứ hai lên kiếm, bốn phía hiện ra tảng lớn ấn quyết, chính là lấy Thiên Thần lực lượng khởi động Cửu Diệu Tinh Thần Ấn, đón lấy cái kia linh hoàn.

“Ầm ầm!”

Linh hoàn chịu đến chớp mắt trở ngại, tựu trấn áp xuống, đem các loại sức mạnh hoàn toàn nghiền ép nát tan, Thiên Dụ phun mạnh ra máu, trong tay thiết kiếm bất ổn, tuột tay bay ra.

Thương Cách đại hỉ, vồ giữa không trung, liền đem thiết kiếm nhiếp vào trong tay, cười to nói: “Ha ha, bảo bối tốt, rốt cục về tới trong tay ta.”

Sau đó hai mắt sát khí lóe lên, nhìn chằm chằm Thiên Dụ nói: “Từ đâu tới đây, tựu về trở về chỗ đó đi, ngươi bất quá là một mảnh Thần quyết mà thôi, lại vọng tưởng tự thành Bất Diệt Thể, đó là ngươi nên nghĩ tới sao? Hồi thần quyết bên trong đi thôi.”

Linh thú Pháp Thiên Tượng Địa ở không trung một nhảy, lần thứ hai đưa tay lợi trảo đánh rơi xuống.

Thiên Dụ đầy mặt ngạc nhiên, dùng hết sức mạnh cuối cùng liều mạng chặn lại.

“Ầm ầm!”

Thiên Dụ sức mạnh bỗng chốc bị đánh tán loạn, thân thể hoảng hốt bất định, bắt đầu có từng cái từng cái văn tự tái hiện ra, chính là phần đầu tiên Thiên Thần Khải Huyền Lục.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2609: Thái Dịch Lực Lượng, Xoay Chuyển Xu Hướng Suy Tàn

Thương Cách mừng như điên, lần thứ hai quyết ấn một điểm, cái kia thú trảo trực kích hạ xuống, giữa năm ngón tay đản sinh ra cường đại linh áp hoàn, mạnh mẽ chấn động trên người Thiên Dụ.

Tiếng nổ thật to bên trong, trừ một cái cái văn tự hiện rõ ở ngoài, đại lượng hắc khí từ Thiên Dụ trong cơ thể đổ nát đi ra, hướng về hư không tiêu tan.

Chính là Hư Thú thân thể ở bị đánh nát.

Thiên Dụ mặt lộ vẻ vẻ thống khổ, hầu như không cách nào duy trì hình người, tiếng kêu rên liên hồi.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, tâm thần chịu ảnh hưởng, trong tay chiến kích hơi ngưng lại, đã bị Thương Bàn nắm lấy cơ hội, điên cuồng đánh số chiêu, đem xu hướng suy tàn vặn trở về một ít.

Thương Cách ở trấn áp Thiên Dụ đồng thời, một mặt còn ở lưu ý Hồng Lâm động tĩnh, phát hiện Hồng Lâm như cũ đứng hư không, không có bất cứ động tĩnh gì, không từ cảm thấy kỳ quái.

Đột nhiên, Thương Cách hai con ngươi thu nhỏ lại, chỉ thấy Hồng Lâm hai tay quyết ấn bên dưới, môi đỏ khẽ nhúc nhích, như là ở niệm cái gì thần chú, một điểm hơi đỏ mang ở trước người tái hiện ra, có màu trắng lưu quang phù hiện ở hồng mang ở ngoài, hình thành mờ sáng cảnh tượng, một tấm Thần đồ từ bên trong biến ảo mà ra.

Thương Cách lạnh lùng nhìn, nội tâm không tên ngẩn ra, cái kia Thần đồ xuất hiện chớp mắt, hắn càng có loại không ổn cảm giác.

Cái cảm giác này mặc dù ở khai chiến trước, đối mặt trạng thái toàn thịnh Thiên Dụ cùng Hồng Lâm đều chưa từng từng có.

“Đó là cái gì?!”

Thương Cách hét lớn một tiếng, trên mặt nổi lên sát khí, trong mắt bắn ra kỳ dị hào quang, nhìn chằm chằm Hồng Lâm trước người này điểm ánh sáng.

Hồng Lâm cũng không trả lời, tiếp tục niệm động khẩu quyết, trên người tần suất bắt đầu cùng Thái Dịch thuế ruộng Nguyên Đồ hướng tới nhất trí, hình thành cộng hưởng tràng.

Thương Cách bên trong bất an càng ngày càng mạnh, thậm chí đản sinh ra cực độ nôn nóng, hắn đã là cửu tinh Thiên Giới, công tham tạo hóa, đối với đại đạo lĩnh ngộ không ai bằng, biết mình linh cảm chắc chắn sẽ không vô duyên vô cớ, cái kia Thần đồ tất nhiên là cái gì thứ không tầm thường, mà vật này lại có thể trực tiếp uy hiếp được chính mình.

Thương Cách không lo được đánh tan Thiên Dụ, cầm trong tay thiết phiến tế đi ra ngoài, sau đó bấm quyết điểm ra.

Thiết phiến ở không trung một cái phóng đại, hóa ra Thiên Thần Quyết bản thể.

Thiên Dụ nhất thời chịu đến tuyệt cường sức hút, kinh khủng muôn dạng, liều mạng giãy dụa, nhưng vẫn như cũ bị cái kia Thiên Thần Quyết bản thể hút vào.

Làm xong tất cả những thứ này, Thương Cách vội vàng đem thiết phiến thu về, trên hư không linh thú hai cánh chấn động, sẽ đến Hồng Lâm bầu trời, đột nhiên bám thân hướng xuống.

Cái kia trên lợi trảo hiện ra năm toà màu vàng ngọn núi, tuôn ra the thé chói tai tiếng hú, đánh tan tất cả sức mạnh.

Hồng Lâm hai con ngươi một cái phóng đại, này mới động.

Trong tay quyết ấn chỉ là đơn giản biến đổi, Thái Dịch thuế ruộng Nguyên Đồ lắc lư hạ, tựu không ngừng biến lớn, trực tiếp hóa thành một cái đỉnh thiên lập địa Cự Linh.

đọc truyện cùng https://truy e ncuatui.net/

Trên người vô số linh quang lưu chuyển, có sơn hà cảnh tượng, vũ trụ Tinh Thần, còn trộn lượng lớn phức tạp văn tự, tổ thành hình người.

Cự Linh động tác cùng Hồng Lâm hoàn toàn nhất trí, trực tiếp đưa tay liền hướng linh thú kia chộp tới.

“Ầm ầm!”

Năm tòa kim sơn ở không trung ngưng lại, tựu “Rầm rầm rầm” lần lượt bạo nổ mở.

Nổ ra điên cuồng tuyệt ánh sáng cùng vòng xoáy, chấn linh thú cả người run rẩy.

“Cái gì?!”

Thương Cách hoảng hốt, trên người khí cơ một cái hỗn loạn lên.

Linh thú kia là hắn Pháp Thiên Tượng Địa biến thành, cùng tâm thần mình hợp nhất, lúc này cảm nhận được cái kia Cự Linh trong lòng bàn tay lực lượng vô địch.

Hơn nữa Hồng Lâm cùng cái kia Thần đồ tần suất hợp nhất sau, thời khắc này tình trạng hết sức kỳ lạ vi diệu, phóng tầm mắt nhìn sâu không thấy đáy.

“Tại sao lại như vậy? Cái kia đồ rốt cuộc là thứ gì?”

Thương Cách khiếp sợ bên dưới, nhưng vẫn chưa hoảng loạn, tám sao đỉnh cao cùng cửu tinh Thiên Giới hoàn toàn là hai cái thế giới, chỉ cần đối phương cảnh giới không sai, dù cho pháp bảo mạnh hơn, cũng nhiều nhất cùng mình dây dưa một trận, tuyệt đối không thể thắng.

Lúc này trấn định lại, tay trái bấm quyết, hướng về hư không nhẹ chút, Pháp Thiên Tượng Địa một cái tản đi, mà Thương Cách chân thân nhưng là điên cuồng biến lớn, cùng cái kia Cự Linh chờ cao.

Sau đó giơ trong tay lên gậy tựu đánh rớt xuống.

Cự Linh hai tay nắm tay, vô số linh quang từ trên cánh tay bộc phát ra, thẳng oanh mà ra.

Hai cái nắm đấm mạnh mẽ đánh ở gậy trên.

“Ầm ầm!”

Thương Cách cánh tay chìm xuống, càng bị sức mạnh của đối phương trấn áp xuống, phá vỡ toàn thân mình phòng ngự, lồng ngực một buồn rầu, tựu ở không trung liền lùi mấy bước, đầy mặt ngạc nhiên.

“Không thể, lực lượng này...”

Thương Cách nhìn Cự Linh dáng dấp, cái kia toàn thân dị cảnh cùng phù văn, như là nhớ ra cái gì đó, cả kinh kêu lên: “Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ! Ta nhớ ra rồi, Hồng Liên một loại con mắt, Thiên Vũ thế giới, ngươi là hồng chi thần tộc người!”

Thương Cách kinh hãi không thôi, hắn biết Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ vẫn luôn khống chế ở nam bộ vũ trụ đại Thần Vương Hồng Tiêu trong tay, giờ khắc này Hồng Lâm hiện ra các loại, đủ để chứng minh nàng là hồng chi thần tộc người, hơn nữa thân phận địa vị không thấp.

“Hôm nay chẳng cần biết ngươi là ai, đều cho ta lưu lại đi!”

Thương Cách giơ tay bấm quyết, dưới chân lập tức hiện ra một toà trận đồ, thiết côn ở trước người dựng đứng, đột nhiên một cái trở nên ánh vàng đại thả.

Vô số kim quang từ gậy hai đầu kích bắn mà ra, bên trong truyền đến khí tức đáng sợ, như thế giới lưu chuyển.

Dương Thanh Huyền vẫn luôn có chú ý bên này chiến đấu, giờ khắc này càng là nội tâm chấn động dữ dội, “Thiên Hà trấn đáy Thần trân?!”

Cây gậy kia hình thái cùng Thiên Hà trấn đáy Thần trân hầu như giống như đúc.

Thương Cách đem thiết côn giải phong sau khi ra ngoài, toàn bộ người nhảy lên một cái, giẫm ở gậy đỉnh, hai tay bấm quyết, ngưng chưởng hướng về Cự Linh vỗ tới.

Đáng sợ chói mắt kim quang ở tại lòng bàn tay tỏa sáng, nổ ra bên dưới, hóa ra lớn như vậy phù văn màu vàng, muốn chống lại Thái Dịch lực lượng.

Hồng Lâm giang hai cánh ra, hỏa diễm kéo dài vạn dặm, Cự Linh hiện ra ở sau thân thể hắn, hai tay nắm tay, hét lớn một tiếng tựu oanh kích tới.

“Ầm ầm!”

Hai nguồn sức mạnh ở không trung va chạm, biến ảo ra đáng sợ linh áp, xoay chuyển càn khôn.

Ở linh áp ở giữa, xuất hiện Thái Dịch quân đều đồ cùng màu vàng gậy bóng mờ, lẫn nhau giao đánh nhau.

Thương Cách sắc mặt càng khó coi, đối phương dĩ nhiên chặn lại rồi chính mình một đòn, chứng minh đã có cùng cửu tinh Thiên Giới đánh một trận sức mạnh.

Trong tay mình cây gậy này, chính là bắt chước một cái ban đầu sinh đời đại trong vũ trụ đáng sợ binh khí, dùng để đối phó thông thường Thánh khí thừa sức, nhưng nghĩ muốn đối phó Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ, hiển nhiên tựu không đáng chú ý.

Đúng lúc này, đột nhiên xa xa truyền đến một tiếng hét thảm, Thương Cách tâm thần chấn động, vội vàng nhìn tới.

Phát hiện Thương Bàn trong tay sắt giản tuột tay bay ra, càng bị Dương Thanh Huyền chiến kích áp chế hoàn toàn. Kích quang biến ảo vạn ngàn, toàn bộ oanh trên người Thương Bàn, đem hộ thể chân nguyên toàn bộ đập vỡ tan.

Thương Bàn phun ra một ngụm máu đến, kêu thảm bay ra ngoài.

Nguyên lai Thương Bàn cũng đang nhìn chăm chú Thương Cách cùng Hồng Lâm một trận chiến, hắn hết sức rõ ràng, dựa vào dựa vào sức mạnh của chính mình nghĩ muốn chiến thắng Dương Thanh Huyền là không thể nào, chỉ có thể ngăn cản Dương Thanh Huyền, chờ gia chủ giết Hồng Lâm trở lại giết Dương Thanh Huyền.

Có thể chiến sự càng ngày càng không đúng đầu, đang “hot” lâm sử dụng tới chống lại Thương Cách một kích sức mạnh thời gian, Thương Bàn nội tâm tựu hoảng loạn cùng nóng nảy, nhất thời bị Dương Thanh Huyền nắm lấy cơ hội, mạnh mẽ đánh bại.

Thương Bàn một thua, Thương Cách đồng dạng nội tâm đại loạn, Hồng Lâm bóng người loáng một cái, tựu xuất hiện ở trăm trượng phía trước, một chiêu chiêu mạnh mẽ oanh hạ.

Thái Dịch lực lượng bị cuồng quất mà đến, lấy thế bài sơn đảo hải bao phủ tất cả.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2610: Đáng Sợ Ký Ức

Thương Cách kinh hãi bên dưới, vội vàng song chưởng đẩy ra, cùng Hồng Lâm một chưởng oanh cùng nhau.

“Ầm ầm!”

Sức mạnh của hai người lần thứ hai tàn phá trời cao, đem hoàn vũ đè đổ nát, toàn bộ hư không đều bị hoà tan đi.

Thương Cách không hổ là cửu tinh Thiên Giới, tâm loạn bên dưới, vẫn là lực kháng Thái Dịch lực lượng, trấn thủ bản tâm bất bại.

Hồng Lâm cau lại hạ lông mày, trên mặt lộ ra gian nan vẻ, đã cảm nhận được khó bại Thương Cách, lớn tiếng nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi trước đi!”

Dương Thanh Huyền vừa đánh bại Thương Bàn, lạnh rên một tiếng, nhắc đến kích lên trước, một chiêu Sát Na Sinh Diệt phách hạ, đem Thương Bàn hoàn toàn bọc lại, đoạn một cánh tay, lớn tiếng nói: “Thương Cách, ta muốn giết ngươi Thương gia đệ tử thiên tài!”

Thương Bàn đau sắc mặt trắng bệch, liều mạng cắn chặt hàm răng không lên tiếng.

Hắn tự nhiên biết Thương Cách cùng Hồng Lâm cuộc chiến tiến vào thời khắc mấu chốt, phân không được nửa điểm tâm.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ngươi đúng là cứng rắn xương cốt, ta sẽ nhìn một chút, là ngươi xương cốt cứng rắn, còn là pháp bảo của ta cứng rắn.”

Nói xong bóng người loáng một cái, đã đến Thương Bàn phía sau, cầm trong tay hoàng triều ấn, mạnh mẽ đập về phía Thương Bàn đầu.

“Oành!”

Đầu một cái bạo nổ ra máu, Thương Bàn rốt cục “A” kêu thảm một tiếng, tràn đầy bi phẫn.

Thương Cách tâm thần lay động, gầm hét lên: “Dương Thanh Huyền! Chờ ta giết nữ nhân này, sẽ là của ngươi giờ chết!”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Chờ? Cái kia còn không biết là chuyện khi nào đây, ta hiện tại liền giết nhà ngươi thiên tài hậu bối.”

Hoàng triều ấn như gạch đầu giống như vậy, mạnh mẽ hướng về Thương Bàn trên mặt ném tới.

“Rầm rầm rầm” liền đập mấy lần, Thương Bàn mặt tựu triệt để bằng nhau, ngũ quan toàn bộ bị đập nát bét, một cái đầu đã biến thành một đống máu thịt, mặt trên còn in hoa văn, đau Thương Bàn nhe răng trợn mắt, kêu thảm thiết rên rỉ.

Thương Cách vừa vội vừa phẫn nộ, hắn làm sao không rõ ràng Dương Thanh Huyền âm mưu, tựu là muốn chính mình phân tâm, thẳng thắn quyết tâm, trực tiếp phong bế ngũ giác giác quan thứ sáu, đem Dương Thanh Huyền bên kia cảm ứng toàn bộ bình phong, chuyên tâm chống lại áp chế Hồng Lâm.

“Dương Thanh Huyền, ngươi đi mau!”

Hồng Lâm lần thứ hai la lên, đã cảm thấy được sức mạnh của chính mình cực hạn, vẫn như cũ không thể trấn áp Thương Cách, đón lấy chỉ có thể bại trận.

Đột nhiên, Hồng Lâm hoàn toàn biến sắc, trong hai con ngươi lộ ra vẻ hoảng sợ.

“Hì hì, ngươi thà rằng chịu đựng cảnh giới rơi xuống, cũng không muốn tìm về ta sao? Ở trong trí nhớ của ngươi, đến tột cùng có vật gì đáng sợ, lệnh ngươi sợ hãi như vậy cùng trốn tránh đây?”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, chỉ thấy Hồng Lâm phía sau, xuất hiện một cái cùng Hồng Lâm giống nhau như đúc người, chỉ là trên người khí tức cực kỳ lạnh lẽo, mặt ngậm cười gằn.

Hắn biết đó là Hồng Lâm ký ức hóa linh, cũng là Hồng Lâm không cách nào áp chế người.

“Không cần sợ hãi, ta nguyên bản chính là ngươi một bộ phận a. Tồn tại qua liền vĩnh viễn tồn tại, ký ức thì không cách nào tiêu trừ, không cách nào xóa đi, ngươi thật sự cam lòng quăng hạ đã từng các loại sao?”

Sau lưng Hồng Lâm giang hai tay ra, từ phía sau đem Hồng Lâm ôm lấy, trên mặt lộ ra một vệt tà mị nụ cười, “Ở đây ngàn tỉ năm trong thời không, từ bỏ ký ức, là hạng nào cô độc a.”

Hai người thân thể đồng thời loáng một cái, tựu dung hợp làm một.

“Dương Thanh Huyền, đi mau a!”

Đây là Hồng Lâm cuối cùng hô lên một thanh âm, tràn đầy lo lắng cùng sợ sệt.

“Hồng Lâm!”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, nhưng lập tức đáng sợ hồng mang từ Hồng Lâm trong cơ thể phóng ra, một luồng hủy thiên diệt địa lực lượng không ngừng tràn ra.

Hồng Lâm trong đôi mắt thần quang, từ kinh khủng sợ sệt, một điểm điểm trở nên bình tĩnh, sau đó từ từ bắn ra tinh mang, ngậm lấy một nụ cười lạnh lùng.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, biết Hồng Lâm đã bị ký ức chiếm cứ.

Hắn chợt cắn răng một cái, nắm lấy Thương Bàn tựu hóa thành độn ánh sáng mà đi.

“Hừ, muốn chạy trốn?” Hồng Lâm cười lạnh một tiếng, nói: “Ngươi là của nàng tiểu tình lang, còn có rất lớn giá trị đây.”

Đỏ thẫm bên trong cặp mắt sát khí lóe lên, hung tợn nhìn chằm chằm Thương Cách, gằn giọng nói: “Trước hết là giết ngươi!”

“Ầm ầm” một tiếng rung mạnh, Hồng Lâm sau lưng lông cánh, liền ngày khuếch tán, đem trọn cái hư không bao vây.

Thương Cách hoảng hốt, đột nhiên thu về song chưởng, bóng người ở thiết côn trên loáng một cái, tựu bay lên trời, nghĩ muốn xông ra hỏa diễm lông cánh bao vây.

Gậy lượn vòng mà lên, rơi ở Thương Cách trong tay, tựu đi về phía trước đánh tới.

Hồng Lâm cười nhạo một tiếng, nói: “Bản tọa đã trở về hoàn chỉnh, ngươi còn nghĩ nhảy ra trò gian gì? An tâm đi chết đi.”

Thái Dịch thuế ruộng Nguyên Đồ ở tiền thân loáng một cái, dĩ nhiên trực tiếp hư hóa khuếch tán mở, dung nhập vào mỗi một mảnh màu đỏ lông chim bên trong, trong phút chốc thiên địa biến sắc, một luồng cảm giác sợ hãi tràn vào Thương Cách đáy lòng.

Hồng Lâm “Xì xì” cười nói: “Giết một tên cửu tinh Thiên Giới chúc mừng hạ bản tọa trở về, thật là một kiện khiến người phấn chấn sự đây.”

Thương Cách giận dữ hét: “Nếu ngươi cũng là cửu tinh Thiên Giới, nên rõ ràng cùng cấp trong đó không thể đánh giết.”

Hồng Lâm cười nói: “Nếu như ở vũ trụ thỉnh thoảng có thể như vậy, nhưng ở đây nhưng là Thái Dịch thuế ruộng Nguyên Đồ bên trong, lẽ nào ngươi đã ngông cuồng tự đại đến trình độ như thế, cho rằng Thái Dịch lực lượng cũng không luyện hóa được ngươi?”

Thương Cách trên mặt trong nháy mắt trắng bệch, trở nên không có chút hồng hào.

…

Dương Thanh Huyền đem Thương Bàn đánh cho tàn phế, vứt vào Thánh khí bên trong, tựu hóa thành lưu quang liều mạng bỏ chạy.

Thời khắc này Hồng Lâm tựu liền Thương Cách đều có thể đánh chết lời, cái kia trong thiên hạ không có mấy người chống đỡ được nàng, có lẽ mình cái kia tia chí tôn kiếm khí có thể trọng thương nàng, nhưng Hồng Lâm là bằng hữu của hắn.

Dương Thanh Huyền không dám đánh giá thấp cửu tinh Thiên Giới sức mạnh, chạy mấy canh giờ, còn gặp tinh không bão táp, cũng một đầu ghim tới, từ mặt khác một chỗ trong hư không bị chấn động đi ra.

Vẫn như cũ không dám dừng lại, tiếp tục đi về phía trước chạy trốn.

Cho đến vài ngày sau, tiến vào một cái có người tinh cầu bên trong, bay vào đi vào, biến thành Bì Bì Hà, này mới hơi hơi thở phào nhẹ nhõm.

Sau đó tìm tới tinh cầu này truyền tống trận, lại tùy cơ truyền tống mấy lần, đi tới một toà tương đối lớn tinh cầu trên.

Dương Thanh Huyền hỏi thăm đường, tìm tới trên tinh cầu Đức Phong Cổ Lâu phân bộ, liền đi thẳng vào.

“Vị này... Đại nhân, xin hỏi có thể giúp được ngài gì không?”

Tiếp khách mỹ nữ nhìn thấy là cái Bì Bì Hà, khuôn mặt tươi cười một cái ngưng kết ở trên mặt, nhưng bất quá nháy mắt, tựu khôi phục nhiệt tình nụ cười.

“Mua một ít tin tức, gọi các ngươi chưởng quỹ đi ra tiếp chờ.”

Dương Thanh Huyền trực tiếp nói, một loại tin tức trọng yếu, đều nắm giữ khắp nơi chưởng quỹ trong tay, gặp mỹ nữ thần sắc ngạc nhiên, Dương Thanh Huyền trực tiếp ném ra một cái túi đựng đồ.

Cái kia mỹ nữ thần thức quét qua, sợ đến trực tiếp kinh hô lên, bên trong Tinh Hạo Thạch nàng càng một cái không có quét sạch là bao nhiêu, chỉ biết là là con số trên trời, lấy sự thông minh của nàng sợ là phải kể tới một hồi lâu.

“Đại nhân ngài chờ chốc lát.”

Mỹ nữ đem túi chứa đồ rất cung kính chuyển về, tựu vội vàng xoay người chạy vào bên trong.

Trong cửa hàng lập tức gây nên một trận oanh động không nhỏ, bên trong võ giả tất cả đều quăng tới khác thường ánh mắt, Đức Phong Cổ Lâu cô tiếp khách đều là tiếp đã được nghiêm khắc huấn luyện, có thể để cho thất thố, túi đựng đồ này bên trong được có bao nhiêu linh thạch a.

Dương Thanh Huyền thậm chí đã nhận ra một ít ác ý ánh mắt.

Rất nhanh, cái kia mỹ nữ tựu tiểu chạy đến, cung kính nói: “Đại nhân xin mời vào.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2611: Cố Nhân Gặp Lại, Cảnh Còn Người Mất

Dương Thanh Huyền tại mọi người nhìn kỹ hạ, theo cái kia mỹ nữ đi vào phía sau.

Bị đưa vào một cái bao gian nhỏ bên trong.

“Đại nhân xin sau.”

Cái kia mỹ nữ lộ ra một cái mỉm cười mê người, tựu khom người lui xuống, hữu ý vô ý đem trước ngực mình trắng như tuyết câu triển lộ ra, lờ mờ còn có thể gặp được hai cái đột xuất điểm.

Dương Thanh Huyền thể hiện rồi tài lực, mỹ nữ này cũng vui lòng keo kiệt để hắn no điểm phúc được thấy.

Dương Thanh Huyền nuốt hạ nước bọt, nhìn theo mỹ nữ đi ra ngoài.

Rất nhanh, tựu một tên phú ông bộ dáng người đi vào, hai người nhìn nhau sững sờ.

“Ngươi, ngươi, ngươi là...”

Cái kia kín người mặt kinh sợ, chỉ vào Dương Thanh Huyền, ngón tay không ngừng run cầm cập.

Dương Thanh Huyền giờ khắc này là Bì Bì Hà trạng thái, có thể nhận ra hắn trạng thái này, người trước mắt này xác nhận không thể nghi ngờ, Dương Thanh Huyền ôm quyền cười nói: “Phạm gia tiên sinh, có khoẻ hay không.”

“Đúng là ngươi!”

Phạm gia run rẩy nói, lập tức vạn phần dáng vẻ ủy khuất, một thanh nước mũi một thanh lệ, càng cùng đứa nhỏ tựa như, “Ô ô ô” khóc lên.

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Phạm gia tiên sinh, làm sao vậy?” Lập tức lại hỏi nói: “Ngươi không phải ở La Phù chi cảnh sao? Làm sao đến cái này xa xôi tinh cầu đi lên?”

Phạm gia lão lệ tung hoành, nói: “Còn chưa phải là cái chuyện lần trước, với ngươi đồng thời từ Thương Khung tinh vực tới cái kia người, lấy tên tuổi của ta lừa gạt con số trên trời tiền, cuối cùng vẫn không thể đoạt về. Trong tổ chức giận dữ, trực tiếp tựu giáng tội ở ta, cách chức đến cái này tinh cầu xa xôi tới khi chưởng quỹ.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Thì ra là như vậy, không nên quá thương tâm, ở đâu bên trong khi chưởng quỹ còn không phải vẫn là cùng một dạng như vậy sao?”

Phạm gia cả giận nói: “Làm sao có thể một dạng? Ở La Phù chi cảnh khi chưởng quỹ, thân phận của ta địa vị, là nhất phẩm chưởng quỹ, bây giờ là lục phẩm chưởng quỹ, bổng lộc không tới phía trước một phần trăm, ta cũng có gia tộc phải nuôi a.”

Dương Thanh Huyền nghi vấn nói: “Gia tộc?”

Phạm gia nói: “Ta cũng có mình gia tộc nhỏ a, toàn tộc hơn một trăm người, phải dựa vào ta bổng lộc ăn cơm. Hiện tại bổng lộc hạ thành một phần trăm, ai...”

Dương Thanh Huyền nói: “Đều không dễ dàng a.”

Phạm gia buồn khổ nói: “Không phải là sao? Bộ tộc ta bên trong có mấy cái thiên tài trẻ tuổi, tư chất đều cũng không tệ lắm, nguyên bản nghĩ để cho bọn họ tiến nhập tinh võ học viện học tập, hiện tại tựu liền học phí đều không trả nổi, lại quá mấy năm, trở ngại tốt nhất thời gian tu luyện, ai, ta có lỗi với bọn họ a.”

Nói đến phía sau, nước mắt chảy ròng.

Dương Thanh Huyền nói: “Lấy Phạm gia tinh minh, sao rơi vào như vậy? Được rồi, Phạm gia ở trước mặt ta khóc nghèo, có lẽ là thật sự nghèo, nhưng càng nhiều hơn chính là nghĩ để ta giúp đỡ một thanh chứ? Ha ha, chúng ta giao tình nhiều năm như vậy, một ít Tinh Hạo Thạch vẫn là chút lòng thành, này chút Phạm gia cầm đi đi.”

Nói xong, đem một cái túi đựng đồ ném lên bàn.

“Này, này tốt như thế nào đây?”

Phạm gia kích động đem túi chứa đồ siết trong tay, thần thức quét qua, “Mẹ nha” quát to một tiếng, đột nhiên đem túi chứa đồ ôm vào trong ngực, nói liên tu: “Này, cái này không tốt lắm đâu...”

Dương Thanh Huyền nói: “Không tốt lắm vậy ngươi trả cho ta.”

“Khà khà.”

Phạm gia vội vàng đem túi chứa đồ cất vào trong ngực, nhìn Dương Thanh Huyền cười khúc khích, nhưng trong mắt nhưng hiện ra lệ ánh sáng, tràn ngập lòng cảm kích.

Dương Thanh Huyền nói: “Có thể ở chỗ này tái ngộ Phạm gia, cũng là một loại duyên phận. Ta này tới là muốn nghe được một chuyện.”

Phạm gia vội hỏi: “Công tử cứ hỏi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Trước đây không lâu, Ninh gia tinh trì nổ tung một chuyện, Đức Phong Cổ Lâu cần phải có không ít tin tức đi?”

Phạm gia trầm ngâm hạ, đột nhiên nói ra: “Công tử thật muốn đánh nghe những tin tức này sao? Cổ lâu là có thể căn cứ tin tức bán tình huống, để suy đoán mua tin tức người thân phận. Công tử hiện tại biến thành Bì Bì Hà, hẳn là không nghĩ để người ta biết thân phận, nhưng nếu là theo tinh trì một chuyện tin tức dự tính, vô cùng có khả năng bị cổ lâu tra được.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không sao, ta biến thân Bì Bì Hà, đích thật là muốn tránh né một cái kẻ địch lợi hại, thế nhưng người ấy sẽ không nghĩ tới đến cổ lâu mua tin tức, mặc dù đến mua, ta cũng đã sớm đi xa.”

Hắn biết Phạm gia là cảm kích hắn, cho nên mới nói cho hắn biết những nội tình này.

Phạm gia lấy làm kinh hãi, nói: “Lấy công tử lúc này địa vị của hôm nay cùng thân phận, còn có người dám cùng công tử là địch?”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Vũ trụ to lớn, khó có thể cân nhắc, cường giả, há có thể tính toán, Phạm gia lời này thực sự là coi khinh thiên hạ cường giả, lời ấy không nói chuyện, chúng ta vẫn là trở về đề tài chính đi.”

Phạm gia nói: “Tốt, tất cả tin tức, ta đều lấy giá rẻ nhất bán cho công tử.”

Phạm gia lập tức gọi tới phụ trách tiếp chờ Dương Thanh Huyền mỹ nữ, ở nàng tai vừa nói hạ, cái kia mỹ nữ lập tức đi ra ngoài, rất nhanh bưng mấy cái thẻ ngọc đi vào, đặt lên bàn.

Phạm gia mỉm cười dùng tay làm dấu mời.

Dương Thanh Huyền không khách khí đem thẻ ngọc từng cái từng cái cầm lấy, thần thức quét từng đọc đi.

Rất nhanh, tựu toàn bộ kiểm tra qua một lần.

Cũng còn tốt ngày đó tinh trì nổ tung trước, Dương Thanh Huyền cùng Tử Tâm tựu cảm ứng được to lớn nguy cơ, để mọi người lượng sức mà đi, chính mình lui ra, này mới không có xuất hiện quá to lớn thương vong, nhưng cũng bỏ mình hơn mười vị cường giả, đều là các đại tông môn thế gia trọng điểm bồi dưỡng hàng đầu đệ tử.

Này mấy đại thế gia, tức giận bên dưới, đều rối rít đi tìm Chu gia đòi hỏi công đạo.

Bởi vì Chu Bắc Thần phát điên, gợi ra chiến đấu, dẫn đến tinh trì nổ tung, là tất cả mọi người rõ như ban ngày, cần phải gánh chịu to lớn nhất trách nhiệm.

Chu gia nguyên bản tựu tổn thất Chu Bắc Thần, bi thống khó khi, lại bị người tới cửa đòi lẽ phải, giận dữ bên dưới, tựu cùng mấy đại thế gia sinh ra mâu thuẫn, cuối cùng vẫn là tám vực Thiên Vương một trong Chu Vẫn Thiên tự mình ra mặt, mới đưa mấy phái võ giả trấn áp không lời nói, trực tiếp phẫn nộ rời đi.

Chu gia cũng bắt đầu truy tra Chu Bắc Thần nổi điên nguyên nhân, đồng thời toàn bộ vũ trụ tìm kiếm Dương Thanh Huyền. Người nhà họ Chu cho rằng, nếu Chu Bắc Thần sau khi nổi điên là công đánh Dương Thanh Huyền, phát điên như vậy một chuyện khẳng định cùng Dương Thanh Huyền có liên quan.

“Không hổ là lợn gia, một đám đầu heo!”

Dương Thanh Huyền xem xong thẻ ngọc sau, trực tiếp chửi ầm lên, “Theo ta có quan hệ, ta cũng là người bị hại. Hơi có chút đầu óc, đều có thể truy xét được chưởng giáo trên đầu.”

Phạm gia cười nói: “Có lẽ... Chu gia không phải quá ngốc, mà là quá thông minh.”

Dương Thanh Huyền sững sờ, lập tức hiểu được, nói ra: "Ý ngươi là, Chu gia có lẽ tra được là cùng chưởng giáo có liên quan, vì lẽ đó cố ý giả ngu? Đối ngoại tuyên bố theo ta có liên quan?"

Phạm gia nói: "Đây chỉ là ta một loại suy đoán, không hẳn như vậy."

Dương Thanh Huyền nói: "Suy đoán không phải không có lý, Chu gia đến cùng nắm giữ mức độ nào tình báo, cùng với bọn họ chân thực thái độ là cái gì, xác thực đáng giá cân nhắc. Chết rồi Chu Bắc Thần, hẳn là sẽ không cứ tính như vậy."

Phạm gia nói: "Đó là tự nhiên, Chu gia nhưng là có một vị Thiên Vương a."

Dương Thanh Huyền nói: "Đức Phong Cổ Lâu có liên quan với hồng chi thần tộc tư liệu sao? Còn có Hàng Trần tư liệu, ta cùng nhau mua hết."

Phạm gia trầm ngâm nói: "Có, nhưng công tử nhất định phải mua sao? Một khi mua này hai cái tư liệu, sợ sẽ lập tức gây nên cổ lâu cao tầng chú ý."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2612: Liên Minh Thương Hội, Phong Tỏa Truyền Tống

Dương Thanh Huyền nói: “Đáp lại có tận có, toàn bộ mua.”

Phạm gia lập tức đứng dậy, ly khai phòng khách, rất nhanh tựu tự mình cầm một đống thẻ ngọc đi vào, đặt lên bàn, nhỏ giọng nói ra: “Toàn bộ ở nơi này.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Không cần như vậy cẩn thận, ta lại không làm chuyện xấu gì.”

Lúc này cầm lấy cái kia chút thẻ ngọc, từng cái quét đọc.

Sau một hồi, mới toàn bộ đọc xong, lặng lặng suy tư một trận, hỏi: “Hàng Trần lai lịch thân phận, không có bất kỳ ghi chép, chỉ là viết từ đời trước người chủ trì nhận lệnh, đồng thời thực lực thu được mọi người tán thành. Chỉ là hai điểm này, là có thể để sở hữu Thánh Tông danh tộc tâm phục?”

Phạm gia nói: “Liên quan với Hàng Trần, hẳn là còn có tài liệu cặn kẽ, nhưng cấp bậc của ta chỉ có thể thu được cái trình độ này.”

Dương Thanh Huyền lại nói: “Liên quan với hồng chi thần tộc, nhắc tới đệ nhất đời đại Thần Vương hồng vũ, cùng với ái nữ Hồng Lâm, nhưng đối với Hồng Lâm tư liệu thái quá đơn giản, chỉ là một thương chữ.”

Phạm gia nói: “Niên đại quá xa xưa, khó tránh khỏi không hoàn toàn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tựu tìm không ra nhiều tin tức hơn sao?”

Phạm gia ngượng ngùng cười nói: “Công tử chịu ra tiền, chúng ta có thể tăng số người nhân lực vật lực tài lực, chuyên môn nhằm vào cuộc mua bán này tiến hành toàn diện điều tra. Nhưng việc này liên quan đến là hồng chi thần tộc, có thể nói là hiện nay đệ nhất thế gia, nguy hiểm trong đó sợ là không cần nói cũng biết.”

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi Đức Phong Cổ Lâu sẽ không bán ra khách hàng chứ?”

Phạm gia nói: “Đương nhiên sẽ không, ta chỉ là nhắc nhở công tử, tập trung vào giá thật lớn, không hẳn có thể thu được bao nhiêu tin tức.”

Dương Thanh Huyền nói: “Có thể thu được bao nhiêu là bao nhiêu, Tinh Hạo Thạch không là vấn đề.”

Phạm gia cười nói: “Ta đây an tâm.” Nghĩ đến hạ, lại hỏi nói: “Công tử nên vì bốn sao Thiên Giới làm chuẩn bị chứ?”

Dương Thanh Huyền lòng nghĩ: “Ta ở tinh trì bên trong vừa đột phá đến ba sao đỉnh cao, đều không có mấy người biết, này Đức Phong Cổ Lâu thực sự là quỷ mị tựa là u linh tồn tại.”

Phạm gia nói: “Ta cũng không có ý gì khác, Thanh Huyền công tử tư liệu bây giờ là bán tốt nhất đại nhiệt môn, cổ lâu đối với Thanh Huyền công tử các loại, đương nhiên phải gấp đôi chú ý cùng quan tâm.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ý ngươi là, các ngươi dựa vào ta kiếm lời không ít tiền? Hơn nữa hiện tại tất cả mọi người biết ta bước vào ba sao đỉnh cao?”

Phạm gia cười hắc hắc nói: “Rất nhiều người đều biết, nhưng dựa vào công tử kiếm tiền nói chuyện không đủ chuẩn xác, chúng ta dựa vào chính là mình vất vả cần cù lao động kiếm tiền a.”

Dương Thanh Huyền lộ ra một cái khinh bỉ biểu hiện.

Phạm gia có chút ngượng ngùng, hắc tiếng nói: “Ta nhắc đến công tử tu vi, là bởi vì nam bộ liên minh thương hội tổ chức sắp tới, công tử sợ là còn không biết sao?”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Nam bộ vũ trụ bên trong đẳng cấp cao nhất thương mại giao lưu đại hội?”

Phạm gia nói: “Chính là này sẽ, tựu ở hoa trên đại lục tổ chức. Này đại lục trôi nổi ở Mục Hải Vực Giới bên trong, chịu đến mấy đại tinh hệ dẫn lực kiềm chế, hình thành một cái cực kỳ kỳ diệu cân bằng, là kỳ trước thương mại giao lưu đại hội tổ chức nơi. Bởi vì là đẳng cấp cao nhất giao lưu đại hội, phàm là ra trận người, tu vi thấp nhất phải là Giới Vương. Bên trong các loại các dạng cái gì cũng sẽ xuất hiện, mỗi lần vào lúc này, các đại bế quan lão quái vật nhóm cũng sẽ dồn dập đi ra, đổi lấy lượng lớn chính mình cần tu luyện vật liệu.”

Dương Thanh Huyền lòng nghĩ: “Chính mình tạm thời không thích hợp về Vô Dục Thành, bằng không Hồng Lâm cùng Thái Dịch thuế ruộng Nguyên Đồ chuyện không có cách nào hướng về Tử Tâm bàn giao, không bằng đi trước này hoa trên đại lục, tham gia cái gì đó thương mại giao lưu đại hội, nói không chắc cơ duyên bên dưới đã đột phá đến rồi bốn sao.”

Lập tức liền cáo từ Phạm gia, sau đó hướng về hoa trên đại lục truyền tống con đường mà đi.

Vài ngày sau, đi tới một toà Huyết Nha tinh, lệ thuộc vào Lưu Kim Ma Cung phạm vi thế lực, là truyền tống chủ tinh một trong.

Trên tinh cầu tông môn cùng võ giả, đa số tất cả đều là ma tu, trong thiên địa đầy rẫy nồng nặc ma khí.

Đây là Dương Thanh Huyền thứ vừa tiến vào ma tu tinh cầu, cảm thụ được cái kia nồng nặc ma khí, thử hút vào đến trong cơ thể, vận chuyển chu thiên sau, đưa về đan điền, sau đó bị Thích chi lực tinh chế, chuyển thành tinh thuần nhất chân khí.

Xem ra thu nạp phun ra nuốt vào ma khí cũng là có thể tu luyện, đạo hóa vạn vật, ma khí chỉ là vạn vật năng lượng bên trong một loại mà thôi, cùng lực lượng khác cũng không có có sự khác biệt về mặt bản chất.

Dương Thanh Huyền đợi sau một thời gian ngắn, cảm giác mới mẽ sẽ không có, trực tiếp hướng về Huyết Nha tinh truyền tống khu vực bay đi.

Không bao lâu, trên bầu trời võ giả đột nhiên bắt đầu tăng lên, hơn nữa thực lực đều không tầm thường, hướng về bốn phương tám hướng vội vã phi hành, mỗi người vẻ mặt đều là cực kỳ nghiêm nghiêm túc cùng nghiêm nghị.

Dương Thanh Huyền khá là kỳ quái, tựa hồ xảy ra chuyện gì.

Hắn giờ khắc này vẫn là Bì Bì Hà biến thân, vì lẽ đó không có bay quá cao, chỉ là dán vào đường mặt tầng trời thấp phi hành, nghĩ đến sau một lúc, cảm thấy cùng chính mình quan hệ cũng không lớn, không muốn quản việc không đâu, vẫn là sớm cho kịp đi hoa trên đại lục tốt.

Lúc này bóng người loáng một cái, biến thành Cùng Kỳ, hai cánh khẽ vỗ, tựu ngự phong mà lên, nhanh chóng hướng về truyền tống khu vực mà đi.

Sau nửa canh giờ, phát hiện phía trước rậm rạp chằng chịt đứng thẳng lượng lớn võ giả, đem hư không toàn bộ phong tỏa.

Còn có thật nhiều võ giả đứng ở trời cao trên, tựa hồ ở cãi vã lý luận.

“Huyết Nha tinh tiến nhập tình trạng giới bị, sở hữu truyền tống trận nhất loạt phong tỏa, đây là Lưu Kim Ma Cung vừa rồi hạ đạt cao nhất chỉ thị, bất luận người nào không được chống lại!”

Phong tỏa hư không võ giả, người đầu lĩnh trong mắt hiện ra lục mang, bắn ra hai đạo lăng liệt hào quang, bị hắn đảo qua người, không không kinh sợ đến mức lùi về sau.

Nghe nghe là Lưu Kim Ma Cung hạ mệnh lệnh, nhất thời không người dám lên tiếng.

Trong đó có vị lá gan nhiều hơn võ giả, không nhịn được hỏi: “Ma cung có thể có nói là chuyện gì?”

Cái kia người đầu lĩnh trầm ngâm hạ, nói: “Tựa hồ có cường địch xông vào, hiện tại toàn bộ ma cung bên trong phạm vi quản hạt truyền tống đại trận, toàn bộ phong tỏa, để ngừa kẻ địch chạy trốn.”

“Cái gì? Có người dám xông ma cung?”

Trong đám người rối loạn tưng bừng, ở trong lòng bọn họ, Lưu Kim Ma Cung là chí cao vô thượng tồn tại, mặc dù ở Thánh Tông danh tộc bên trong, cũng là xếp hạng cực đoan phía trước người tài ba.

Ma cung chi lệnh, không ai dám trái, càng đừng nhắc tới có người dám xông ma cung, tại mọi người nghe tới, đều có vẻ hơi không chân thực.

Cái kia người đầu lĩnh cười lạnh nói: “Nếu ma cung trực tiếp hạ lệnh phong tỏa sở hữu truyền tống, chư vị vẫn là thành thật một chút, không muốn có ý đồ xấu gì, này không phải là các ngươi gánh vác nổi, vẫn là đàng hoàng ở tinh cầu trên chờ một đoạn thời gian, chờ phong lệnh giải cấm sau đó mới được truyền tống đi.”

Tất cả mọi người là lắc đầu thở dài, chỉ có thể phẫn nộ mà về.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, đem phong tỏa bên trong truyền tống khu vực tình huống nhìn rõ rõ ràng ràng, sở hữu đại trận toàn bộ tắt, phụ trách truyền tống nhân viên cũng đều rời đi, thành một mảnh khu vực không người.

Nội tâm hắn cũng vạn phần hiếu kỳ, rốt cuộc là người nào dám xông ma cung, hơn nữa còn gây ra khổng lồ như thế động tĩnh.

Huyết Nha tinh cự ly Lưu Kim Ma Cung nơi chân ma giới không xa, đối với ma cung tin tức nhất là mau lẹ.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, nếu phong tỏa truyền tống, cũng không thích hợp cường xông, hơn nữa phụ cận hư không tất cả đều là Lưu Kim Ma Cung lĩnh vực, sợ là toàn bộ đều phong tỏa, chính mình một mình bay rời tinh cầu cũng vô dụng, không bằng tạm thời chờ chờ một trận, lấy Lưu Kim Ma Cung thực lực, hẳn rất nhanh có thể giải quyết kẻ địch.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2613: Luyện Hóa Long Quyền

Dương Thanh Huyền ly khai truyền tống khu vực, tìm một chỗ hoang vu sơn mạch, sau đó tiến vào ở giữa, tự mình mở ra một cái sơn động đi ra, tựu vào bên trong tu luyện.

Đoạn đường này liều mạng đuổi, cũng không có quá nhiều thời gian chữa thương.

Dương Thanh Huyền đem lượng lớn Tinh Hạo Thạch lấy ra, bố trí một cái đơn giản Tụ Linh trận, sau đó đem Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ thả ở cửa động, tựu bắt đầu bấm quyết nhập định, thổ nạp linh khí.

Vài ngày sau, mới đưa trong cơ thể cuối cùng một tia nội thương chữa trị.

Toàn thân chân khí no đủ, thông suốt, đồng thời thân thể bên trong đầy rẫy cường giả sức mạnh, hơi song quyền nắm chặt, khiếu huyệt cùng xương cốt bên trong, tựu có tiếng sấm cùng gió tê một dạng thanh âm, không ngừng đem sức mạnh khuấy động đi ra.

Dương Thanh Huyền thở ra một hơi, đưa tay chộp một cái, hào quang màu xám ở năm ngón tay nổi lên hiện, hóa thành một căn sắt giản, mặt trên che kín vân tay một dạng mụn nhọt, cẩn thận nhìn tới, giống như là một con rồng thân thể, xoay chuyển bất quy tắc.

Dương Thanh Huyền đem mấy cái đơn giản quyết ấn đánh vào bên trong, sắt giản tựu bay ở không trung, tỏa ra mờ mịt hào quang, nhưng mười phần tối tăm, đem giản thân che lấp.

Trầm tư một trận, trong đầu suy tư một ít khởi động hòa giải phong cổ bảo quyết ấn, từng cái ở đây sắt giản trên thí nghiệm, nhưng toàn bộ cũng vô hiệu.

Nhất thời một cái mất đi tính nhẫn nại, hướng về không trung một trảo, một bóng người tựu bay ra, ngã xuống đất.

Chính là Thương Bàn, toàn thân là tổn thương, đồng thời bị đóng các đại khiếu huyệt.

“Này sắt giản phải như thế nào sử dụng?”

Dương Thanh Huyền mặt không thay đổi nói ra.

“Ngươi hết hẳn ý nghĩ này đi, ta là chắc chắn sẽ không... A...”

Thương Bàn lời còn chưa nói hết, tựu kêu thảm một tiếng.

Dương Thanh Huyền trực tiếp một cước lên trước, giẫm ở trên bụng của hắn, mắng: “Nếu ngươi xương cốt cứng rắn, ta trước hết giẫm nát toàn thân của ngươi xương cốt, nhìn ngươi làm sao còn cứng rắn.”

Thương Bàn cắn răng nói: “Giẫm nát ta toàn thân xương cốt, ta cũng sẽ không nói.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Cái nào có đơn giản như vậy, ta sẽ bắt ngươi toàn bộ cắt miếng, từ hai chân bắt đầu, từng chút một cắt đi, cắt đến ngươi lúc sắp chết, sẽ giúp ngươi chữa thương dài đủ, sau đó sẽ từng chút một cắt, không ngừng lặp lại.”

Thương Bàn run giọng nói: “Ngươi cái này ác ma.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đa tạ khích lệ.”

Nói xong, tựu lấy ra một thanh đao nhỏ lên trước, “Ngươi cho rằng ta chỉ là cắt nát ngươi dằn vặt ngươi sao? Ta là muốn cắt ngươi nói tâm đổ nát, sau đó sẽ đem ngươi sưu hồn."

Thương Bàn sắc mặt một cái trắng bệch, nguyên nghĩ chỉ là thân thể nỗi khổ, chính mình làm sao cũng muốn gánh vác, chết cũng không làm cho đối phương thực hiện được. Chỉ khi nào lặp đi lặp lại cắt thịt thân, ở lâu dài hành hạ to lớn hạ, tinh thần tất nhiên sẽ xuất hiện mất cảm giác, bị đối phương có thể thừa dịp.

Dương Thanh Huyền linh hồn cường độ hắn là vô cùng rõ ràng, ở sắt giản một đòn hạ, đều có thể nháy mắt khôi phục như cũ, cường đại hầu như đến rồi mức đáng sợ.

Mạnh mẽ như vậy linh hồn một khi nắm lấy nhược điểm của mình, cường hành sưu hồn, kết quả sợ là...

Thương Bàn bắt đầu run rẩy, đầy mặt mồ hôi hột cút hạ xuống, sợ đến không được rồi.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, một đạo trực tiếp chém tới, cũng không phải tước Thương Bàn chân, mà là từ hắn trong lồng ngực xuyên vào.

"Xì."

Lưỡi đao trực tiếp nhập vào cơ thể mà qua.

Thương Bàn kêu thảm một tiếng.

Dương Thanh Huyền tay phải thành trảo, đột nhiên đánh ở Thương Bàn trên đầu, hồn lực cường hành tràn vào.

"A! Ngươi không chết tử tế được, ta sẽ không để cho ngươi được như ý!"

Thương Bàn thống khổ kêu rên, liều mạng giãy dụa.

Dương Thanh Huyền lạnh rên một tiếng, bỏ mặc, chuyên tâm sưu hồn.

Nguyên bản hắn là muốn thông qua cắt miếng đến xuyên thủng Thương Bàn trong lòng phòng tuyến, nhưng vừa nói ra, Thương Bàn tựu sợ vỡ mật, vì vậy trực tiếp một đao chém tới, đập vỡ tan Thương Bàn tinh khí thần, đả kích đạo tâm của hắn, sau đó trực tiếp ra tay sưu hồn.

Nhưng như vậy cũng dẫn phát rồi Thương Bàn buông xuống giãy chết cùng chống lại.

Đại lượng ký ức cùng hồn lực đang nhanh chóng đổ nát, tương tự chấn Dương Thanh Huyền cũng choáng váng đầu não toàn, vô cùng không dễ chịu.

Nếu như thông thường ba sao Thiên Giới đỉnh cao, tự nhiên không có bất cứ vấn đề gì, nhưng Thương Bàn thiên phú mạnh đáng sợ, không kém Dương Thanh Huyền bao nhiêu, lục soát lên hết sức vất vả.

Sau nửa canh giờ, Thương Bàn chống lại yếu đi, trên mặt lộ ra si ngốc hình, rốt cục bị Dương Thanh Huyền khi rác rưởi một loại ném xuống đất.

Dương Thanh Huyền sắc mặt cũng mười phần trắng xám, sưu hồn Thương Bàn, hao tổn hết rồi hắn tinh khí thần cùng hồn lực, vội vàng ngồi xếp bằng xuống, nuốt một ít đan dược sau, vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh.

Một ngày phía sau, Dương Thanh Huyền mới từ cái kia hao hết trạng thái hạ khôi phục như cũ, bắt đầu hai tay bấm quyết, sử dụng tới một bộ pháp quyết, bắt đầu từ Thương Bàn trong ký ức cướp đoạt tới khởi động cổ bảo phương pháp.

Nguyên lai bảo vật này tên là Long Quyền, mặc dù ở cổ bảo tràn lan cái kia thời đại, cũng là lừng lẫy nổi danh trọng khí, trấn áp cùng đánh chết quá vô số đại năng cường giả.

Khí bên trong rót có vô số đếm không hết long hồn, tương truyền vật ấy vốn là Hắc Long bộ tộc vực giới luyện chế mà thành, bên trong ẩn chứa toàn bộ vực trong giới Hắc Long cùng tinh cầu, vì vậy hung sát cực kỳ, không người có thể ngăn.

Hơn nữa cũng được cổ bảo bên trong một loại kỳ lạ tồn tại, ít có người có thể trực tiếp triển khai bảo vật này, đều cần một bộ pháp quyết đến chỉ dẫn cùng luyện hóa.

Dương Thanh Huyền không ngừng đem quyết ấn đánh vào bên trong, sắt giản bốn phía ám sắc ánh sáng dần dần tản đi, hiển lộ ra bên trong chân thân, bắt đầu trở nên Linh Động mười phần.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, đưa tay chộp một cái, cái kia cổ bảo chịu đến cảm ứng, ở không trung run run hạ, tựu bay xuống rơi vào trong tay, một loại cảm giác nặng chịch, như là bắt được mấy vạn tấn kim loại.

Ở không trung vung vẩy mấy lần, tựu phát sinh tiếng nổ vang, chỉnh cái sơn động không gian đều không chịu nổi lực lượng này, trực tiếp vặn vẹo, ngọn núi bắt đầu đổ nát.

Dương Thanh Huyền tiếp tục vung vẩy, thi triển ra một bộ sắt giản võ kỹ, tuy rằng động tác mười phần chầm chậm, nhưng mỗi từng chiêu từng thức đều ẩn chứa vô cùng uy năng.

Triển khai đến phía sau, cả người của hắn bắt đầu cùng sắt giản dung hợp, cùng cái kia võ kỹ dung hợp, nhìn kỹ lại, giống như cùng ngày đó Thương Bàn thi triển giống như đúc, chỉ là không có Thương Bàn thuận buồm xuôi gió.

Nguyên lai Dương Thanh Huyền lục soát Thương Bàn ký ức, không chỉ có đem sắt giản yếu quyết lục soát đi ra, Thương Bàn đối với này giản lĩnh ngộ, luyện hóa, võ kỹ cũng toàn bộ lục soát đi ra, còn có mênh mông tư liệu, liên quan với võ đạo, phía đông vũ trụ, Thương gia, một mạch tất cả đều tiến vào Dương Thanh Huyền đầu óc, trong thời gian ngắn còn tiêu hóa không xong.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ sơn mạch tất cả đều ở đây sắt giản múa hạ đổ nát, Dương Thanh Huyền ngoảnh mặt làm ngơ, hoàn toàn chìm đắm ở vũ kỹ này bên trong, chỉ là một lần lại một lần triển khai.

Không biết qua bao lâu, cũng không biết quá mấy ngày, cuối cùng lại một lần võ kỹ thi triển xong, Dương Thanh Huyền ngừng lại.

Cả người tâm thần từ cái kia vung vẩy bên trong một điểm điểm ra rời, rốt cục về quy bản thể, này mới tầng tầng thở phào.

Toàn thân đã sớm bị ướt đẫm mồ hôi, thể năng cũng rơi xuống tới cực điểm.

Nhưng Dương Thanh Huyền biết, mình đã đem này sắt giản cùng võ kỹ hoàn toàn nắm giữ.

Đúng lúc này, đột nhiên một đạo tiếng cười hắc hắc truyền đến, “Chúc mừng bằng hữu, luyện hóa bảo vật này, võ kỹ lại xuất thần nhập hóa, sợ là cùng cấp bên trong, đều thuộc về đứng đầu tồn tại.”

Dương Thanh Huyền thầm nói: “Bất cẩn rồi, lại có thể có người ở bên nhìn trộm mà không có chú ý.”

Lập tức tập trung ý chí, hướng về hư không nhìn tới.

Chương 2614: Tiến Nhập Chân Ma Giới

Phía trước sóng ánh sáng lóe lên, không gian hơi rung nhẹ, liền đi ra một bóng người, thân mang lam trường bào màu nâu, giữ lại màu trắng chòm râu, trên đầu ngóng trông một cái búi tóc, cười hì hì, ôm quyền chắp tay, nói: “Tại hạ Hoàng Lương.”

Dương Thanh Huyền thu về Hỏa Nhãn Kim Tình, ôm quyền nói: “Bì Bì Lỗ.”

Hoàng Lương trong đầu nhanh chóng về thả sở hữu ký ức, cũng không tìm tới cùng danh tự này tương quan, sắc mặt có vẻ hơi âm trầm, hỏi: “Các hạ không phải Huyết Nha tinh người chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Xác thực không phải, thuần túy đi ngang qua, vừa vặn gặp phải truyền tống phong tỏa, vì lẽ đó trệ lưu lại. Đúng rồi, không biết bây giờ là hay không còn ở phong tỏa trạng thái?”

Hoàng Lương cười nói: “Thì ra là như vậy, ta nói làm sao chưa từng nghe qua các hạ tên. Truyền tống khu vực còn ở phong tỏa bên trong, sợ là trong thời gian ngắn đều không ra được.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Rốt cuộc là người nào đến phạm Lưu Kim Ma Cung, quá lâu như vậy đều không có thể giải quyết?”

Hoàng Lương nói: “Không biết, chỉ biết là là cực kỳ đáng sợ ma tu, đã ở Chân Ma Giới bên trong mấy tiến vào mấy ra, giết Lưu Kim Ma Cung đệ tử tử thương nặng nề, tựu liền Đông Quách Sinh đại nhân đều áp chế không nổi người này.”

Dương Thanh Huyền khó có thể tin nói: "Đông Quách Sinh đại nhân ở bốn Thánh Chủ bên trong đều thuộc về xếp hạng so sánh trước, trong thiên hạ có người nào có thể ở trước mặt hắn ngông cuồng như thế?"

Hoàng Lương thở dài, có chút tịch mịch dáng vẻ, nói ra: "Chuyện này đối với chúng ta ma tu cũng là chấn động rất lớn, thực sự là nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên a, hơn nữa cái kia người vẫn là ma tu, hoàn toàn không có cách nào tưởng tượng. Chúng ta vẫn luôn cho rằng Đông Quách Sinh đại nhân là nam bộ vũ trụ mạnh nhất ma tu, bây giờ nhìn lại, bầu trời này cao, vượt qua chúng ta tưởng tượng."

Dương Thanh Huyền nhíu lại đầu lông mày, không nghĩ tới người tới lợi hại như vậy, vậy khi nào mới có thể giải khai truyền tống? Đi đến hoa trên đại lục có chút mịt mờ.

Hoàng Lương nhìn hắn, hỏi: "Bằng hữu có phải là nghĩ ly khai nơi đây?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi có biện pháp?"

Hoàng Lương nói: "Toàn bộ Lưu Kim Ma Cung khu quản hạt vực bên trong, toàn bộ phong tỏa truyền tống, dựa vào chính mình phi hành, sợ là trong vòng mấy tháng cũng khó khăn đi ra ngoài. Nhưng ta biết có một địa phương còn có thể truyền tống."

Dương Thanh Huyền lặng lặng nghe.

Hoàng Lương đợi một trận, cũng không thấy đối phương vấn đề, này mới có chút buồn bực nói ra: "Lưu Kim Ma Cung."

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi là nói, để ta đi Lưu Kim Ma Cung?"

Hoàng Lương nói: "Thời khắc này Chân Ma Giới bên trong nhất định là vô cùng nguy hiểm, nhưng nghĩ phải nhanh chóng truyền tống đi ra ngoài, cũng chỉ có biện pháp này. Hoặc là bằng hữu đợi thêm mấy tháng, nói không chắc tựu giải phong, nhưng cũng có thể mấy tháng đều giải phong không được.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, nói: “Ta không muốn chờ.”

Hoàng Lương cười nói: “Vừa vặn, ta cũng có việc muốn ly khai Huyết Nha tinh, có thể kết bạn đồng hành.”

Hai người lúc này phân rõ sáng tỏ phương hướng, tựu hóa thành lưu quang, trực tiếp phóng lên trời, hướng về vũ trụ tinh không mà đi.

Dương Thanh Huyền chăm chú cùng sau lưng Hoàng Lương, từ đầu tới cuối duy trì khoảng ba trượng cự ly.

Không quản Hoàng Lương nhanh hay chậm, vẫn là có lúc đột nhiên qua lại hỗn loạn lớp năng lượng, hắn đều vẫn duy trì cái này cự ly theo, để Hoàng Lương nội tâm nhiều mấy phần kiêng kỵ.

đọc tr

uyện tại https://truyencuatui.netDương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, Hoàng Lương tâm tư hắn có thể đủ nhìn ra một ít, đối với mình Long Quyền sắt giản là nhớ mãi không quên, có hay không có can đảm đó thật động thủ, cũng không biết được.

Hoàng Lương tu vi là bốn sao sơ giai, từ khí tức trên nhìn, hẳn là vừa rồi đột phá không lâu, tựu gặp hắn, sau đó bị hắn Long Quyền sắt giản cùng võ ý chấn nhiếp, vẫn không dám động thủ cướp trắng trợn.

Cho tới là có hay không muốn đi Lưu Kim Ma Cung tìm truyền tống trận ly khai, cũng hoặc là còn có cái khác mục đích, cũng không biết được.

Dương Thanh Huyền suy đoán tám 9 không rời mười, Hoàng

Lương không ngừng bay loạn, cũng là vì thăm dò Dương Thanh Huyền thực lực, phát hiện trước sau cùng mình duy trì mười trượng cự ly, chưa từng tăng giảm mảy may, này mới không dò xét, toàn lực bay tới đằng trước.

Không bao lâu, Hoàng Lương đột nhiên nói ra: "Cẩn thận một chút, đằng trước chính là Chân Ma Giới."

Dương Thanh Huyền hai con ngươi thu nhỏ lại, bắn ra hai đạo kim quang, một cái đem phía trước hắc ám nhìn thấu, phảng phất vô cùng vô tận, sâu không thấy đáy lớn đại hắc ám khu vực.

Theo Hoàng Lương bay vào bên trong, nhất thời cảm nhận được vực giới uy áp, phi hành so sánh lúc trước vất vả, nhưng Hoàng Lương nhưng trái lại trở nên càng thêm buông lỏng.

Không bao lâu sau, hai người tựu chui qua lại, tiến vào tất cả đều là ma khí Chân Ma Giới bên trong.

Bên trong cùng Dương Thanh Huyền tưởng tượng hắc ám hoàn toàn khác nhau, tuy rằng vực giới trong hư không như vũ trụ bình thường là đen kịt, nhưng vẫn như cũ có lượng lớn lóe lên Tinh Thần, ở trong hư không phát sáng, tựu cùng Ninh gia vực giới không có khác biệt lớn, chỉ có điều ở đây bỏ thêm vào tất cả đều là ma khí mà thôi.

Hoàng Lương nói: "Bằng hữu là lần đầu tiên tiến nhập Chân Ma Giới đi, ở đây cùng phổ thông Thánh Tông danh tộc vực giới không giống nhau lắm, chỉ có mười tám viên chủ tinh trên có ma tu võ giả, còn dư lại một ít tinh cầu tất cả đều là trống không."

Dương Thanh Huyền hướng về vực giới trung ương nhìn tới, lờ mờ có thể thấy được mười tám viên tinh cầu trực tiếp nối liền một đường, ở vực giới bên trong xoay tròn.

Hai người trực tiếp hướng về cái kia chủ tinh bay đi.

Mấy canh giờ sau, phát hiện phía trước trôi nổi lại đây đại lượng thi thể, binh khí hài cốt, một ít trên mặt mang theo biểu tình kinh hoảng đầu pha trong đó, lộ ra càng quái dị khủng bố.

Dương Thanh Huyền ngừng lại, Hỏa Nhãn Kim Tình đảo qua này chút hài cốt, nói: “Vừa mới chết không có mấy ngày.” Tràn đầy sầu lo mong hướng về phía trước.

Hoàng Lương sắc mặt cũng có chút khó coi, nói ra: “Chúng ta chỉ là len lén lẻn vào một cái chủ tinh, sau đó truyền tống ly khai liền có thể, chắc là không có chuyện gì đâu?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đều đến nơi này, cũng không thể trở về đi thôi.”

Lập tức hai người tiếp tục hướng phía trước phi hành.

Trong hư không hài cốt không ngừng tăng nhanh, cũng không biết vậy tới phạm địch nhân là ai, lại đáng sợ như thế, có thể thẳng vào Lưu Kim Ma Cung mà không người có thể ngăn.

“Chẳng lẽ là đại Thần Vương hoặc là chưởng giáo?”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, có thể đáng sợ như vậy tồn tại, cũng chỉ có đại Thần Vương cùng chưởng giáo, cũng hoặc là Hàng Trần, nhưng Hàng Trần hiển nhiên không thể.

“Cái kia người vẫn là ma tu, cần phải thì không phải là đại Thần Vương, nhưng chưởng giáo tựa hồ cũng không có khả năng lắm.”

Dương Thanh Huyền loại bỏ nội tâm suy đoán, thở dài, tựu toàn thân toàn ý bay về phía trước đi, chỉ cầu mau chóng ly khai nơi đây là tốt rồi.

Sau đó không lâu, hai người tựu đến nơi mười tám viên chủ tinh cuối cùng đuôi một viên, bay xuống xuống sau, phát hiện tinh cầu bề ngoài lộ ra to lớn khe cùng vết rạn nứt, vô số thi thể hài cốt trôi nổi ở ma khí tầng bên trong, trong thiên địa một mảnh “Oa oa” ma đầu kêu loạn.

Hai người đều là giật nảy cả mình, “Tinh cầu này bị tàn sát!”

Dương Thanh Huyền triển khai Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, tinh cầu trên đều là hoàn toàn tĩnh mịch, ánh mắt thấy trong phạm vi, còn có số ít thấp cấp Ma tộc đang bò được, hoặc là trốn ở trong vết nứt không dám ra đây.

“Chỗ này còn có thể có truyền tống trận sao?”

Dương Thanh Huyền hoảng sợ bên dưới, một mảnh phiền muộn.

Đột nhiên, một luồng hơi thở hết sức nguy hiểm truyền đến, hắn đột nhiên bóng người loáng một cái, tựu hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể nổ ra.

“Ầm ầm!”

Một đạo cường tuyệt kình khí, xuyên thấu hỏa thân.

Chính là Hoàng Lương ra tay đánh lén, sầm mặt lại, cười gằn nói: “Lại là nguyên tố” Hỏa “thân, ở đây ma khí áp chế địa phương, lại còn có thể có nhạy cảm như vậy phát giác cùng thân thủ, chà chà, thực sự là cái đáng sợ người đâu.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2615: Đuôi Cáo, Xoay Tay Trấn Áp

Dương Thanh Huyền ở cách đó không xa ngưng tụ ra chân thân, cười lạnh nói: “Rốt cục lộ ra cái đuôi hồ ly?”

Hoàng Lương cười nói: “Cái gì gọi là đuôi cáo? Cái đuôi của ta vẫn lộ ra, ngươi không thấy sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Vì ta sắt giản Long Quyền?”

Hoàng Lương nói: “Không kém bao nhiêu đâu, nguyên lai cái kia bảo bối gọi Long Quyền, ngươi nếu có như bảo bối này, trên người nghĩ đến còn có cái khác không ít thứ tốt, có thể tranh thủ một, hai, ta đương nhiên phải tranh thủ một, hai.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy tới này Lưu Kim Ma Cung cũng chỉ là một ngụy trang? Mục đích đúng là vì để ta chịu đến ma khí áp chế đi.”

Hoàng Lương nói: “Ngươi hết sức thông minh, Chân Ma Giới này mười tám viên chủ tinh trên ma khí là mãnh liệt nhất, đối với chúng ta ma tu tới nói, là bảo vật vô giá, nhưng đối với không phải ma tu võ giả, thì lại dường như độc khí. Mình giảm đối phương tăng bên dưới, ngươi nghĩ không chết cũng khó. Chà chà, thân là bốn sao Thiên Giới ta đây, như vậy tốn công phu đối phó ngươi một cái ba sao Thiên Giới, cũng coi là cho đủ mặt mũi ngươi.”

Dương Thanh Huyền cười cợt, gật đầu nói: “Đích thật là rất cho ta mặt mũi.”

Hoàng Lương nội tâm hơi có chút không đúng cảm giác, đối phương thần thái không khỏi lộ ra quá ung dung, cười lạnh nói: “Ngươi cho rằng giả vờ trấn định hữu dụng không?”

Đột nhiên, Hoàng Lương trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ, nhìn Dương Thanh Huyền phía sau, thất thanh kêu lên: “Này... Đây là...”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, vội vàng quay đầu lại, đột nhiên nội tâm chấn động, phía sau cái gì đều không, thầm nói: “Không được! Trúng kế.”

Trong khoảnh khắc, bốn phương tám hướng ma khí lượn vòng, mấy chục cỗ cường đại khí tức, như dây thừng giống như vậy, đem thân thể của hắn cùng tứ chi toàn bộ khóa lại.

Một thanh to lớn ma kiếm, từ trời rơi xuống, mạnh mẽ chém về phía đỉnh đầu của hắn.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Thật gian trá người, chiếm cứ như vậy ưu thế, lại còn nghĩ giở trò lừa bịp đánh lén!”

Hoàng Lương hai tay quyết ấn, khống chế được cái kia ma kiếm, cười gằn nói: “Sư tử vồ thỏ đều phải dụng hết toàn lực, huống hồ là đối phó ngươi, khuôn mặt này đủ lớn đi?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Coi ta là làm thỏ, đây là nể tình?”

“Hừ! Chết đến nơi, thiệt thòi ngươi còn cười được.”

Hoàng Lương trên mặt xẹt qua ngoan sắc, chẳng biết vì sao, nhìn thấy Dương Thanh Huyền dáng dấp, để trong lòng hắn vô cùng không thoải mái, đồng thời cảm thấy một luồng không tên bất an.

“Ngươi cho rằng như vậy thì có thể giết chết được ta?”

Dương Thanh Huyền không nhanh không chậm nói ra.

Hoàng Lương nói: “Ta thi triển ràng buộc thuật, mặc dù là ngũ hành nguyên tố thân cũng có thể trói lại, để cho ngươi không cách nào...”

Còn chưa có nói xong, tựu kẹt ở trong cổ họng.

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền không tránh không né, chỉ là hai tay năm ngón tay nắm chặt, toàn thân ánh sáng đại thả, vô số mạnh mẽ kim quang kích bắn mà ra.

Cái kia ma kiếm bất thiên bất ỷ, vừa vặn chém ở mi tâm của hắn.

“Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, Dương Thanh Huyền mi tâm bị đánh mở không ít, ma kiếm điên cuồng đè ép đi tới, thân kiếm một điểm điểm tan vỡ.

Dương Thanh Huyền bị chấn động đến mức liền lùi mấy bước, trên mặt lộ ra thống khổ cùng vẻ dữ tợn, vô số ma khí càng là xuyên thấu qua miệng vết thương, tràn vào đến bên trong thân thể của hắn.

Hoàng Lương đầy mặt ngạc nhiên, nhìn trợn mắt ngoác mồm, thậm chí đều quên suy nghĩ.

Hắn thi triển ra ma kiếm một đòn, phổ thông ba sao đỉnh cao toàn lực ứng đối cũng không thể nhận hạ.

Trước mắt tên nam tử này không chỉ có chặn lại rồi, hơn nữa trực tiếp dùng đầu ngăn cản!

Cứ như vậy đứng ở đó để cho ngươi phách, ngươi đều phách không chết hắn...

Hoàng Lương hoá đá tại chỗ.

Toàn bộ ma kiếm ở Dương Thanh Huyền chỗ mi tâm đổ nát, một chuyến máu tươi từ đầu trán chảy xuống, mi tâm bị chém ra một cái con mắt giống như miệng nhỏ, hiện ra màu đen kịt.

Lượng lớn ma khí vào cơ thể, Dương Thanh Huyền từ đầu bắt đầu, biến thành màu đen, toàn thân kim quang rất nhanh bị ma khí bao trùm.

“Ùng ục.”

Hoàng Lương chật vật nuốt xuống hạ, rồi mới từ hoá đá trạng thái phục hồi tinh thần lại, mạnh mẽ nói ra: “Tuy rằng ta không biết ngươi tu luyện bí pháp gì, có thể ngăn trở ta một kích kia, nhưng giờ khắc này bị ma khí vào cơ thể, chẳng mấy chốc sẽ mất đi tâm trí, biến thành điên cuồng, ha ha ha ha.”

“Thật sao? Sợ là lại muốn để cho ngươi thất vọng rồi.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nở nụ cười, hai tay nhanh chóng bấm quyết, trên người dũng động ma khí, tất cả đều bị hút vào bên trong cơ thể, sau đó chuyển hóa thành nhất thuần túy chân nguyên.

Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân kim quang lần thứ hai tái hiện ra, lấp loé toàn thân.

“Chi!”

Hoàng Lương hoàn toàn biến sắc, một luồng âm thầm sợ hãi từ đáy lòng tái hiện ra, đột nhiên nhấc chân chạy.

Hắn ở không trung lóe lên, biến thành vô số ma đầu, hướng về bốn phương tám hướng mà đi.

Mặc dù là chạy trốn, cũng không có sai lầm đi cơ trí, hiểu được dùng ma đầu Phân Thân Thuật.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, nói: “Ngươi cũng coi là một nhân tài.”

Xoay tay tựu một chưởng đập tới.

Nháy mắt hỏa diễm nổi lên, ở không trung hóa thành một đóa to lớn hoa.

Dương Thanh Huyền lại bấm quyết biến đổi, mỗi một cánh hoa đều bay rời đi ra, biến thành Hỏa Long, đuổi theo cái kia chút ma đầu mà đi.

“Ầm ầm!”

Từng cái từng cái ma đầu ở không trung bị oanh nát tan, lượng lớn tiếng kêu thảm thiết truyền đến.

Trong đó một cái ma đầu bị Hỏa Long oanh kích bên dưới, liền biến ra Hoàng Lương chân thân, hoảng sợ hét lớn: “Tha mạng! Đại nhân tha mạng a.”

Dương Thanh Huyền lười để ý cho hắn, không nói hai lời, lại lật tay một cái, lại là một chiêu Lục Dương Chưởng đánh ra.

Lục Dương xoay vòng mà lên, trực tiếp đem Hoàng Lương oanh nát tan.

Dương Thanh Huyền lại vẫy tay, đem Hoàng Lương trên người chứa đồ nguyên khí toàn bộ thu đi qua.

Làm xong tất cả những thứ này sau, lập tức hóa thành một đạo độn ánh sáng, bay nhanh mà đi.

Tinh cầu bề ngoài như là bị tước mất một tầng tựa như, tất cả đều là hoang vu phế tích, hơn nữa cực kỳ sạch sẽ.

Bay sau một lúc, hai mắt đột nhiên lóe lên, nhìn đại địa.

Sau đó một cái cúi người, vọt xuống, đồng thời đưa tay chộp một cái.

Mặt đất “Ầm ầm” vang vọng phá khai, xuất hiện vô số vết rạn nứt, một đạo thanh âm hoảng sợ từ bên trong truyền đến.

Một vệt bóng đen sống sờ sờ bị Dương Thanh Huyền cách không nhiếp ra, té xuống đất mặt, là một cái gầy nhỏ Ma tộc, khắp khuôn mặt là kinh khủng.

Dương Thanh Huyền nói: “Không cần sợ, chỉ cần ngươi hãy thành thật điểm, ta sẽ không giết ngươi.”

Ma tộc thấy rõ Dương Thanh Huyền dáng dấp sau, này mới hơi hơi trấn định một ít, gật gật đầu.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Lưu Kim Ma Cung đến cùng xảy ra chuyện gì, là người phương nào xâm lấn, dĩ nhiên có thể mang Chân Ma Giới náo động đến long trời lở đất, tựu liền Đông Quách Sinh đều áp chế không nổi?”

Cái kia Ma tộc hoảng sợ nói: “Không, không biết.” Nhìn thấy Dương Thanh Huyền nhíu lại đầu lông mày, lộ ra vẻ không ưa, liều mạng phất tay nói: “Thật sự không biết, ta là thật không biết a.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia trên tinh cầu này có thể có truyền tống trận?”

Cái kia Ma tộc sửng sốt hạ, nói: “Sở hữu chủ tinh trên truyền tống trận đều đóng, sợ là chỉ có ma cung nơi cái viên này chủ tinh trên mới có.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ngươi là ý nói, truyền tống trận trong Lưu Kim Ma Cung?”

Cái kia Ma tộc nói: “Ma cung phạm vi rất lớn, trong ngoài đều có truyền tống trận, có hay không đóng ta cũng không rõ lắm.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt khó coi lên, vào lúc này đi ma cung, đó không phải là muốn chết sao?

Cái kia Ma tộc gặp sắc mặt hắn biến hóa, sợ đến cả người run rẩy, khóc ròng nói: “Đừng giết ta, ta thật sự chỉ biết nhiều như vậy, ô ô ô.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2616: Tiến Vào Ma Cung

Dương Thanh Huyền lười để ý cho hắn, trực tiếp bóng người loáng một cái, tựu bay khỏi tinh cầu, hướng về nhất chính giữa cái viên này chủ tinh bay đi.

Nếu đã tới, làm sao cũng muốn đi thử nghiệm hạ, nếu như tình hình không đúng chạy nữa.

Mấy canh giờ sau, Dương Thanh Huyền rốt cục đến nơi cái kia lớn nhất một viên chủ tinh, chỉ là tới gần nơi này tinh cầu, tựu chịu đến to lớn lực hút, bị hút vào một đoàn ma khí trong nước xoáy.

Dương Thanh Huyền khống chế được tốc độ, không ngừng phun ra nuốt vào ma khí, chuyển hóa thành chân nguyên, duy trì đỉnh cao thể lực, để ngừa bất ngờ phát sinh.

Từ ma khí trong nước xoáy xuyên ra sau, liền nhìn thấy tinh cầu toàn thể hình dạng, so với phổ thông chủ tinh lớn hơn số không chỉ gấp mười lần.

Chẳng trách cái kia lực hút kinh người như vậy.

Là Dương Thanh Huyền trải qua tinh cầu bên trong, ngoại trừ Luyện Tinh sư hiệp hội Ám Tinh chi thành ở ngoài, lực hút lớn nhất địa phương.

Hơn nữa trên hư không đầy rẫy cực mạnh sóng năng lượng, tất cả đều hỗn loạn không chịu nổi.

Cẩn thận cảm ngộ bên dưới, có thể xác nhận là đại chiến hậu lưu lại năng lượng dấu vết.

Dương Thanh Huyền trong lòng khiếp sợ, rốt cuộc là người phương nào xâm lấn Lưu Kim Ma Cung, lại đánh tới này, hắn giương mắt nhìn vừa rồi xuyên thấu vòng xoáy, phát hiện toàn bộ trên vòm trời, đều là tất cả lớn nhỏ dòng xoáy, toàn bộ là trước kia kết giới bị đánh nát sau tàn lưu lại.

Nếu như đại chiến đã ảnh hưởng đến cái này chủ tinh, cái kia truyền tống khu vực cũng không biết là hay không còn cởi mở.

Dương Thanh Huyền bay xuống mặt đất, thoáng nhận ra phương hướng, tựu gấp bay mà đi.

Sau đó không lâu, đi tới một chỗ hố trời bên trên.

Bốn phương tám hướng toàn bộ là năng lượng loạn lưu, phía dưới mặt đất hoàn toàn bị tước mất, hình thành một cái vực sâu không thấy đáy.

Dương Thanh Huyền hơi nghỉ chốc lát, sắc mặt cực kỳ nghiêm nghị, bắt đầu càng càng cẩn thận bay về phía trước.

Qua nửa ngày, rốt cục gặp được một toà cung điện to lớn, như thành trì giống như sừng sững ở trên mặt đất, Hỏa Nhãn Kim Tình một cái đều nhìn không tới một bên.

Bên trong kiến trúc lẫn nhau liên kết, cực kỳ hùng vĩ mỹ lệ, chỉ là ở bên trong cung điện một góc nơi, mấy trăm mẫu địa phương hóa thành phế tích, hiển nhiên là bị đến đại chiến lan đến.

Nhưng cung điện toàn thể kết cấu vẫn tính hoàn chỉnh, cái kia người tuy rằng giết tới Lưu Kim Ma Cung dưới chân, cuối cùng vẫn là không thể vọt vào.

Chỉ là cái kia người hiện ở nơi nào?

Có hay không rời đi Chân Ma Giới, cũng hoặc là còn sẽ lại trở về?

Dương Thanh Huyền trầm ngưng bất định, thầm nghĩ: “Vẫn là mau mau tìm tới xa khoảng cách truyền tống trận, ly khai Lưu Kim Ma Cung phạm vi quản hạt, tuyệt đối không nên chuyến tiến vào này trong nước đục.”

Hắn hướng về bên trong cung điện ngắm nhìn một trận, lờ mờ nhìn thấy có truyền tống khu vực dáng vẻ, lập tức bay rơi xuống, hướng về bên trong cung điện chạy đi.

Đồng thời trắng trợn thu nạp một thân ma khí, đem chính mình bao phủ, nhìn thấy được giống như cùng ma tu.

Toàn bộ cung điện bao phủ không biết bao nhiêu dặm địa, đồng thời tất cả đều bị kết giới bao phủ.

“Đứng lại! Ngươi là người phương nào?”

Tựu đang đến gần cung điện chớp mắt, trong bóng tối tuôn ra một bóng người, hai mắt trình màu tím, một cái đem Dương Thanh Huyền tập trung.

Dương Thanh Huyền ngừng lại, chính không biết trả lời như thế nào, đột nhiên từ cung điện sau đại môn đi ra một bóng người, mọc ra một đôi sơn dương giác, dáng dấp khủng bố, dùng thanh âm khàn khàn nói ra: “Là tới viện trợ đi, nhanh mau vào.”

Trong bóng tối cái kia Đạo Ảnh tử nhíu mày lại, tựa hồ muốn nói cái gì.

Sơn dương giác cái kia người cười lạnh nói: “Không dùng nghi thần nghi quỷ, đều lâu như vậy rồi, cái kia người chỉ là một thân một mình, cũng không có giúp đỡ. Có thể tới ở đây, đều là chịu đến chân ma lệnh gọi đến.” Đối với Dương Thanh Huyền nói: “Mau vào đi.”

Dương Thanh Huyền lúc này đi vào, cái kia trong bóng tối cái bóng cũng không có ngăn cản.

Sơn dương giác mang theo hắn ở bên trong cung điện đi một hồi, sau đó nói: “Ngươi tựu không một chút nào hiếu kỳ sao?”

Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, không biết hắn lời này ra sao ý, lúc này ôm quyền nói: “Hiếu kỳ, nhưng không dám hỏi.”

Sơn dương giác khẽ mỉm cười, nói: “Ta gọi Hùng Kỳ, là phụ trách thành lập lục soát đội, mấy giờ trước vừa rồi đi ra ngoài một nhóm, ngươi trước theo ta đến phòng khách chờ xem.”

Hai người ở trong Ma cung đi một hồi, đi tới bên trong một dãy nhà.

Bên trong ngồi bảy vị võ giả, trên người tất cả đều toát ra nồng nặc ma khí, gặp Hùng Kỳ đến, toàn bộ đều đứng dậy ôm quyền hành lễ, sau đó ánh mắt đồng loạt nhìn phía Dương Thanh Huyền.

Hùng Kỳ nói với Dương Thanh Huyền: “Ngươi trước ở đây sau đó, cùng mọi người quen thuộc một cái, chờ gộp đủ mười người tựu xuất phát.”

Dương Thanh Huyền không nhịn được hỏi: “Xuất phát?”

Hùng Kỳ cười nói: “Các ngươi tâm sự.” Quay về một cái người thấp nhỏ ma tu nói ra: “Gia Lợi, ngươi cùng hắn giải thích một cái.”

Sau đó liền xoay người, hai tay giao ở sau lưng, trực tiếp đi.

Dương Thanh Huyền không hiểu ra sao, nhìn tan học bên trong bảy người, cũng muốn đi.

Cái kia thấp bé ma tu Gia Lợi thân thể lóe lên, tựu cản ở Dương Thanh Huyền phía trước, cười nói: “Nếu đã tới, còn muốn đi?”

Dương Thanh Huyền quét hạ tu vi của hắn, cùng mình không khác nhau chút nào, ba sao đỉnh cao, từ tốn nói: “Sao?”

Gia Lợi nói: “Nếu là chân ma lệnh triệu tập đến, tựu đàng hoàng ngồi hạ, chỉ có đồng tâm hiệp lực, mới có thể độ cửa ải khó khăn này, bằng không Lưu Kim Ma Cung một ngã, mọi người cũng sẽ không có quả ngon để ăn.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, ôm quyền nói: “Ta tuy rằng được chân ma lệnh hiệu triệu, nhưng cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, mong rằng đại nhân nói tỉ mỉ một, hai.”

Gia Lợi chỉ lo hắn chạy, chỉ vào ghế nói: “Ngươi trước ngồi hạ, ta sẽ chậm chậm muốn nói với ngươi.”

Dương Thanh Huyền giờ khắc này hiện ra tu vi chỉ có hai sao Thiên Giới sơ giai, ở bảy tên võ giả bên trong xem như là bên trong hạ, còn có hai người là một sao Thiên Giới.

Hắn đi tới ghế bên, tựu ngồi xuống.

Gia Lợi nói: “Các hạ xưng hô như thế nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Da da gấu.”

“Da da gấu?” Gia Lợi khẽ cau mày, ánh mắt đảo qua mấy người khác, cũng tất cả đều là một mặt chưa từng nghe tới dáng vẻ.

Gia Lợi nghĩ đến hạ, Lưu Kim Ma Cung quản hạt lĩnh vực mười phần to lớn, võ giả vô số, có thật nhiều Thiên Giới chi chủ chính mình không nhận ra cũng cực kỳ bình thường, lập tức liền hỏi nói: “Da da Hùng đại nhân, ở mấy năm trước, đã từng xuất hiện một lần náo động vực giới đại sự, phát sinh ở Cổ Tinh Giới, không biết các hạ là hay không có tai nghe?”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi kinh, bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó, nhưng trên mặt vẫn là trấn định nói ra: “Chưa từng nghe thấy, xin lắng tai nghe.”

Gia Lợi mỉm cười nói: “Các hạ hẳn là nhiều năm bế quan, không quản ngoại sự ma tu đi, mấy năm trước ở Mục Hải Vực Giới Cổ Tinh Giới bên trong, ra một việc lớn. Nghe đồn có Vô Tướng Thiên Vương bí tàng ở bên trong xuất thế, liền một đám người tràn vào bên trong, nói đến, đi vào trong những người này, còn có một vị ghê gớm thiên tài, đối với hiện tại Mục Hải Vực Giới cũng sinh ra ảnh hưởng cực lớn.”

Gia Lợi nhìn Dương Thanh Huyền, tựa hồ nghĩ muốn hắn đoán, nhưng Dương Thanh Huyền trước sau sắc mặt không thay đổi, chỉ là nhàn nhạt hỏi: “Sau đó thì sao?”

Gia Lợi hơi có chút thất vọng, tiếp tục nói: “Vị thiên tài kia chính là bây giờ hưởng danh tiếng vực giới, lực áp sáu vương giả, quãng thời gian trước còn đánh bại phía đông vũ trụ thiên tài vinh quang vương giả Dương Thanh Huyền. Này chút người tiến nhập Cổ Tinh Giới sau, ở bên trong phát hiện như là đời đầu Lưu Kim Ma Cung kiến trúc, một không cẩn thận bên dưới, tựu giải khai bên trong phong ấn, thả ra một cái người cực kỳ khủng bố đến. Người này là Vô Tướng Thiên Vương cùng Ma Tuần đánh nhau sau sản phẩm, là dung hợp hai người tồn tại, hắn tự xưng Vô Tướng Ma Tuần.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2617: Xâm Lấn Người, Tuyệt Hảo Cơ Hội

Ở Gia Lợi nhắc tới Cổ Tinh Giới thời điểm, Dương Thanh Huyền tựu đoán được xâm nhập Chân Ma Giới người, cần phải chính là Vô Tướng Ma Tuần.

Hiện nay trên đời, ngoại trừ Hàng Trần chờ số ít cường giả đỉnh cao ở ngoài, có thể đem Lưu Kim Ma Cung bức bách đến trình độ như thế, cũng chỉ có Vô Tướng Ma Tuần, cùng với hiện tại trở về toàn thể trạng thái Hồng Lâm.

Gia Lợi tiếp tục nói: “Người này là Vô Tướng Thiên Vương bản thể, nhưng vừa được Ma Tuần đại nhân tinh khí hồn, dung hợp hai loại sức mạnh hoàn toàn bất đồng ở trong người, thật sự là vô cùng lợi hại. Lúc trước Đông Quách Sinh đại nhân ở Chân Ma Giới cùng người này đại chiến mấy ngày, càng bị người này gây thương tích. Sau đó tập hợp toàn bộ Chân Ma Giới cường giả đồng thời vây công người này, mới đưa hắn tạm thời tính đẩy lùi. Nhưng người này vẫn chưa chân chính rời đi, mà là ở Chân Ma Giới bên trong ẩn núp hạ xuống, thỉnh thoảng đến xâm chiếm ma cung. Tựu ở nửa tháng trước, người này lần thứ hai bị Đông Quách Sinh đại nhân cùng mọi người liên thủ đẩy lùi, đồng thời bị thương không nhẹ, tựu trốn ở đây chủ tinh bên trong.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hiểu, hiện tại mục đích của các ngươi chính là phải đem người này tìm ra, chém tận giết tuyệt.”

Gia Lợi nói: “Đó là tự nhiên, đáng sợ như vậy địch thủ, nếu như không giết chết, chờ hắn chạy trở về, lại nghỉ ngơi dưỡng sức, tựu hậu hoạn vô cùng. Nếu như có thể tìm đến người này, Hùng

Kỳ đại nhân nói rồi, để cho chúng ta ở Lưu Kim Ma Cung cung phụng viện trên danh nghĩa, sau lần đó sở hữu tài nguyên tu luyện, toàn bộ không trả giá không số lượng hạn chế cung cấp.”

Mấy người khác cũng lộ ra động tâm vẻ mặt.

Dương Thanh Huyền nói: “Người này lợi hại như vậy, coi như bị thương, chúng ta một khi tìm tới hắn, còn có thể sống sao?”

Gia Lợi nói: “Này tựu phải xem cơ duyên, tìm tới liền có thể, không cần cùng hắn chiến đấu, trong bóng tối bóp nát truyền tống ngọc bội coi như hoàn thành nhiệm vụ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thì ra là như vậy.” Hắn nhìn hạ bên ngoài sảnh, nói: “Sẽ không biết muốn chờ bao lâu mới có thể tập hợp đội ngũ.”

Gia Lợi nói: “An tâm đi, rất nhanh. Chân ma lệnh phát tán ra, toàn bộ Lưu Kim Ma Cung quản hạt bên trong khu vực Thiên Giới chi chủ, đa số đều sẽ phải chịu truyền đòi.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, một bộ đứng ngồi không yên dáng vẻ, đứng lên tựu đi ra ngoài, nói: “Ta ra ngoài xem xem.”

Gia Lợi tựa hồ có cảnh giác, quát lên: “Ngươi làm cái gì? Nơi này chính là Lưu Kim Ma Cung, không được đi loạn!”

Hắn một cái lắc mình, liền muốn chặn lại Dương Thanh Huyền.

Nhưng Dương Thanh Huyền đã sớm chuẩn bị, khẽ cười một tiếng, bóng người lay động hạ, tốc độ còn nhanh hơn Gia Lợi trên mấy lần, một cái tựu rơi ở đại sảnh ở ngoài, để Gia Lợi trực tiếp ngăn cản cái không.

“Ngươi...!”

Gia Lợi kinh sợ, nổi giận nói, nhưng sau một khắc, Dương Thanh Huyền thân ảnh lần thứ hai lóe lên, tựu biến mất ở đại sảnh ở ngoài.

“Hắn, hắn lại dám ở trong Ma cung đi loạn, không muốn sống nữa sao?”

“Lần này như thế nào cho phải, đi một cái người, Hùng Kỳ đại nhân tới được lời, sẽ không trách tội chứ?”

“Liên quan chúng ta chuyện gì? Là chính bản thân hắn phải đi, đồ không biết sống chết.”

“Người này không sẽ là Vô Tướng Ma Tuần đồng bọn chứ?”

“Khà, làm sao có khả năng? Vô Tướng Ma Tuần là cái gì thời đại nhân vật, ở đâu ra đồng bọn?”

Bên trong đại sảnh mấy người một trận chê cười, sau đó đều việc không liên quan tới mình, tiếp tục nhắm mắt tu luyện.

Dương Thanh Huyền ly khai phòng khách sau, liền hướng ma cung nơi sâu xa tìm kiếm mà đi, y theo lúc trước thấy truyền tống khu vực vị trí, một đi thẳng về phía trước.

Trên đường thỉnh thoảng gặp phải lui tới ma tu, đều là thoải mái trước mặt lên trước, thoáng ôm quyền hành lễ chính là, cũng không có ai hoài nghi thân phận của hắn.

Sau đó không lâu, liền đi tới truyền tống khu vực ở ngoài, ánh mắt nhìn thấy, bên trong không có một bóng người.

Nhưng Dương Thanh Huyền luôn cảm thấy bất an, tựa hồ có cường đại khí tức tiềm tàng bên trong, tựu liền hắn Hỏa Nhãn Kim Tình đều quan sát không tới.

Đang do dự có nên đi vào hay không, đột nhiên một đạo dồn dập tiếng nghẹn ngào, ở toàn bộ ma cung trên bầu trời vang lên.

Thanh âm kia trống trải mà xa xưa, không biết là cái gì đồ vật phát ra, đồng thời có cường đại sóng âm khuếch tán ra, “Đã phát hiện Vô Tướng Ma Tuần tung tích, sở hữu Thiên Giới cường giả lập tức tiến về phía trước không gian tọa độ bốn mươi chín, sáu, 133, không được sai lầm!”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, liền gặp được truyền tống bên trong khu vực, một đạo cường đại hào quang phóng lên trời, trực tiếp hướng về tọa độ kia phương hướng đi.

Trong phút chốc sức mạnh bùng lên khí tức, càng có Thất Tinh Thiên Giới mạnh.

Không chỉ có là truyền tống bên trong khu vực, toàn bộ Lưu Kim Ma Cung bên trong, trên trăm đạo Thiên Giới khí tức lần lượt phóng lên trời.

“Trời giúp ta vậy.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, đợi sau một lúc, lập tức tiến nhập truyền tống khu vực.

Thần thức quét qua, còn có thật nhiều truyền tống quan ở, hơn nữa tu vi tất cả đều ở Thiên Giới bên dưới.

Này chút truyền tống quan chính tụ tập cùng nhau, trước tiên trò chuyện cái gì, đợi đến Dương Thanh Huyền đến gần, mới có người cảm thấy được, cả kinh nói: “Là ai?”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, ôm quyền nói: “Chư vị đại nhân, lễ độ.”

Này chút truyền tống quan quét qua Dương Thanh Huyền trên người khí tức, nhất thời từng cái từng cái kinh hãi, cuống quít ôm quyền nói: Gặp qua đại nhân."

Dương Thanh Huyền nói: “Ta phụng Hùng Kỳ đại nhân chi lệnh, có việc muốn đi tới hoa trên đại lục.”

Này chút truyền tống quan hai mặt nhìn nhau, một vị trong đó cửu tinh tột cùng Giới Vương, tựa hồ là mọi người dẫn đầu, nói ra: “Cái kia Hùng Kỳ đại nhân lệnh bài đây?”

Dương Thanh Huyền nói: “Hùng Kỳ đại nhân trước đi truy sát Vô Tướng Ma Tuần, lâm thời đi vội vàng, cũng không lệnh bài.”

Cái kia truyền tống quan nói: “Bây giờ là thời kỳ không bình thường, bất luận người nào không được truyền tống, mặc dù là Hùng Kỳ đại nhân cũng không có truyền tống tư cách, điểm ấy Hùng Kỳ đại nhân hẳn rất rõ ràng, làm sao sẽ mạo muội để ngươi tới?”

Một vị khác truyền tống quan nói: “Hơn nữa sở hữu Thiên Giới trở lên cường giả, toàn bộ cũng phải đi truy sát Vô Tướng Ma Tuần, tựu liền trấn thủ nơi này Viêm Ma đại nhân đều đi, sợ là Hùng Kỳ đại nhân cũng có thể đi đi, ngươi dĩ nhiên có thể vi lệnh?”

Vài tên truyền tống quan lập tức cảnh giác, lộ ra không quen vẻ.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ta lại không phải là các ngươi Lưu Kim Ma Cung người, tại sao muốn nghe các ngươi mệnh lệnh?”

Mấy vị truyền tống quan đều là kinh hãi, lập tức cảm thấy không ổn, mạnh mẽ xoay người muốn đi.

“Mấy vị đại nhân không cần lo lắng, ta chỉ là dùng hạ truyền tống trận thôi, ta cùng với cái kia Vô Tướng Ma Tuần cũng không phải là một phe, mong rằng các đại nhân giúp đỡ một, hai.”

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, một luồng núi cao lực lượng trực tiếp rung động mà rơi xuống, đem truyền tống quan toàn bộ bọc lại.

Cái kia Giới Vương tột cùng truyền tống quan cả giận nói: “Không quản ngươi là người phương nào, dám tự ý cường xông Lưu Kim Ma Cung, đã là tội chết.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Nếu đã là tử tội, cái kia ta thì càng không có băn khoăn gì, mấy vị là truyền còn không truyền?”

Đè ép mấy người năm ngón tay hơi dùng sức.

Mấy người nhất thời lộ ra thống khổ cùng vẻ kinh hoảng.

Vị kia Giới Vương tột cùng truyền tống quan nói ra: “Không truyền tống là chết, truyền tống ngươi đi ra ngoài, bị mặt trên biết rồi cũng là chết, vậy còn không như bất truyền, đem ngươi lưu ở nơi đây, chờ chư vị đại nhân sau khi trở lại, nhất định sẽ báo thù cho chúng ta.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Xem ra lại gặp một cái cứng rắn xương cốt.”

Ngón trỏ nhẹ nhàng một chọn, “Ầm” một tiếng, tên kia Giới Vương tột cùng ma tu trực tiếp bị bắn ra ngoài, kêu thảm một tiếng, ngã xuống đất liều mạng thổ huyết.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2618: Không Thể Buông Tha, Vô Vọng Một Trận Chiến

Dương Thanh Huyền lạnh giọng nói: “Như là không thể thỏa mãn yêu cầu của ta, các ngươi tựu không có cần thiết tồn tại.”

Thấy lạnh cả người ở vài tên truyền tống quan nội tâm sinh thành, đều là từng cái từng cái sắc mặt trắng bệch, cả người như run cầm cập giống như run rẩy.

Rốt cục, có một người khuất phục, run giọng nói: “Ngươi buông tha chúng ta, ta giúp ngươi truyền tống.”

Mấy người khác đều là kinh hãi.

Người này nói ra: “Ta một người chết, tổng so với mọi người cùng nhau chết tốt lắm, đến thời điểm các ngươi tựu đem trách nhiệm đều đẩy lên trên người ta, cũng có thể sống một cái mạng.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đây mới là cử chỉ sáng suốt a. Ngỗ nghịch ta, hiện tại khẳng định phải chết, thuận theo ta, chí ít bây giờ có thể sống, tương lai làm sao còn chưa chắc chắn đây.”

Nói xong, liền buông ra mấy người ràng buộc.

Cái kia truyền tống quan nói: “Không biết đại nhân muốn truyền tống đi nơi nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Cự ly hoa trên đại lục càng gần càng tốt.”

Cái kia truyền tống quan nghĩ đến hạ, nói: “Ta hiểu được.”

Nói xong, liền đi tới một cái truyền tống trận trước, đem đại lượng linh thạch chồng chất đi vào, sau đó tay bấm quyết ấn, không ngừng đánh vào trong đó, khởi động trên trận pháp đường nối.

Rất nhanh, đại trận đã bị thắp sáng, từng đạo từng đạo hào quang từ bên trong kích bắn mà ra.

“Đại nhân mời vào bên trong đi.” Cái kia truyền tống quan mặt không thay đổi nói ra.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi sẽ không đùa nghịch hoa chiêu chứ?”

Cái kia truyền tống quan cười khổ nói: “Làm sao dám, lần này truyền tống địa phương là Thiên Âm tinh, đã ở Chân Ma Giới phạm vi quản hạt ở ngoài, cũng là đi đến hoa trên đại lục tốt nhất con đường.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, mở ra truyền tống đi, ngươi theo ta cùng đi.”

Nói xong liền tiến vào đại trận, sau đó đưa tay chộp một cái, tựu đem này truyền tống quan cũng kéo vào, cười lạnh nói: “Nếu như ngươi dám đùa nghịch trò gian gì, chính ngươi trước hết chết đi.”

Cái kia truyền tống quan sắc mặt trắng bệch, bấm quyết đánh ra các loại quyết ấn.

Đúng lúc này, đột nhiên phụ cận một toà truyền tống đại trận chính mình vận chuyển, vô số ánh sáng từ cái kia trong trận điên trào mà ra.

Là từ nơi khác tới được truyền tống.

Ở cường đại trận ánh sáng bên trong, chậm rãi hóa hiện ra một đạo nam tử bóng người.

Dương Thanh Huyền hai con ngươi co rụt lại, hai cái truyền tống trận cách xa nhau trăm trượng cự ly, nhưng đối diện cái kia hơi thở mạnh mẽ, vẫn có thể cảm ứng rõ ràng đến.

“Hả?”

Nam tử đối diện tựa hồ cũng cảm giác được cái gì, ánh mắt nhìn chăm chú lại đây, một cái nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

Hai người ánh mắt ở không trung chớp mắt va chạm một cái.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Đi mau!”

Vội vàng giục cái kia truyền tống quan.

To lớn trận ánh sáng lập tức trào hiện, đem hai người hoàn toàn bao lấy, một điểm điểm biến mất ở trong trận.

Cái kia vừa mới xuất hiện nam tử, hai con ngươi co rụt lại, lập tức hóa thành đen thui, quát lên: “Dương Thanh Huyền!”

Bóng người loáng một cái, liền xuất hiện ở trên truyền tống trận không, năm ngón tay hướng về trước dò ra.

Nhất thời toàn bộ quy tắc không gian đều bị trấn áp, cường đại ma khí nhảy vào trận ánh sáng bên trong, đem thời không tan rã.

“Ầm ầm ầm!”

To lớn trận ánh sáng một điểm điểm đổ nát hạ xuống.

Dương Thanh Huyền cùng cái kia truyền tống quan thân thể mới vừa tiến vào đường nối, đã bị trực tiếp kéo ra ngoài, chỉnh cái thông đạo ầm ầm phá nát.

Tựu liền phía dưới truyền tống trận cũng ở đây một trảo bên dưới, đột nhiên đổ nát.

Cái kia truyền tống quan càng là kêu thảm một tiếng, bị lực lượng này tại chỗ đánh chết.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên bên dưới, thân thể lóe lên, tựu xuất hiện ở mấy ngàn trượng ở ngoài, nhìn nam tử kia, thầm nghĩ: “Không ổn.”

“Thiên Xu đại nhân!”

Một tên truyền tống quan kêu to lên, cũng không biết là kinh hãi là mừng.

“Quả nhiên là hắn.” Dương Thanh Huyền sắc mặt càng thêm khó coi.

Người trước mắt này càng là sáu vương giả một trong, Lưu Kim Ma Cung thiên tài siêu cấp Trần Thiên Xu.

Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, này Trần Thiên Xu càng là có năm sao Thiên Giới tột cùng tu vi, ở sáu vương giả bên trong đúng là mạnh nhất.

đọc Truy

ện với //Truyencuatui.net/ “Hừ, quả nhiên là ngươi.”

Trần Thiên Xu ánh mắt lạnh xuống, sát ý tăng nhiều, “Vô Tướng Ma Tuần chuyện, cũng là ngươi giở trò quỷ chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Này chuyện cười thực sự là mở lớn, ta chỉ là đi ngang qua Ma Vực, kết quả các ngươi nhưng phong truyền tống, để ta không ra được, chỉ có thể đến ma cung hỗn cái truyền tống.”

Trần Thiên Xu cười nói: “Không quản ngươi cùng Vô Tướng

Ma Tuần có quan hệ hay không, nhưng nếu đã tới, cũng đừng muốn đi. Trước tiên tiễn ngươi về tây thiên, ta lại đi đối phó cái kia Vô Tướng Ma Tuần."

Dương Thanh Huyền nói: "Các ngươi Ma Vực cường giả, đều sắp bị cái kia Vô Tướng Ma Tuần giết sạch rồi, ngươi còn có thời gian rảnh rỗi ở điều này cùng ta hao tổn?"

Trần Thiên Xu phẫn nộ quát: "Giết ngươi bất quá mấy hơi thở, đam không hỏng việc được."

Tay phải ở trước người đánh cái búng ngón tay, "Đùng" một tiếng, liền có Ma quang ở hư không hiện ra, như dải lụa một loại đánh rơi.

"Oanh! Oanh!"

Cái kia Ma quang liên miên bất tuyệt, giống như là một mảnh màu đen Lôi Vân, không ngừng lánh rơi xuống.

Chấn Dương Thanh Huyền liên tiếp lui về phía sau.

Trần Thiên Xu khóe miệng vung lên, giễu cợt nói: "Vinh quang vương giả? Cắt, Địa ngục không cửa ngươi xông tới, vậy thì để bản tọa cùng ngươi tốt đẹp vui đùa một chút."

Bóng người loáng một cái, tựu biến mất ngay tại chỗ.

Dương Thanh Huyền không dám khinh thường, đột nhiên hóa thành Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, sau đó chiến kích bắt bên tay phải, hướng về trước người múa một đạo kim quang.

Vô số thế năng cùng khí bao hàm lực lượng, đều hướng về lưỡi kích chảy tới, hình thành xán lạn ngời ngời hào quang, cùng Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân liền thành một vùng.

Ở đây Chân Ma Giới bên trong, Dương Thanh Huyền lực lượng xác thực chịu đến áp chế, chỉ bất quá đối phó Hoàng Lương hoặc là truyền tống quan các loại, hoàn toàn không thể hiện được đến.

Nhưng ở đối mặt Trần Thiên Xu thời gian, nguyên bản cảnh giới tựu cách biệt to lớn, còn chịu đến Chân Ma Giới áp chế, mình giảm đối phương tăng, tình thế hết sức không ổn.

Vì lẽ đó Dương Thanh Huyền đem chiến kích lực lượng thả ra ngoài, hình thành một mảnh tiểu quang huy thế giới, đem chân ma khí bài xích mở, dù cho không cách nào thu nạp linh khí bổ sung tiêu hao, chí ít không nên bị ma khí kềm chế.

“Nhìn gặp ngươi!”

Dương Thanh Huyền đem thần thức hòa vào bốn phía, đột nhiên tâm thần hơi động, chiến thương loáng một cái, một chiêu Ngục Đấu liền hướng hư không điểm tới, phát sinh “Xèo” chói tai thanh âm.

“Ha ha, quả nhiên có chút bản lĩnh.”

Vị trí đó trên, Trần Thiên Xu một cái đi ra, vươn ngón tay liền hướng lưỡi kích phía trên một chút đi, khẽ cười nói: “Chỉ là coi như nhìn thấy thì lại làm sao? Còn chưa phải là chung quy khó thoát khỏi cái chết.”

Hắn trên ngón trỏ hóa hiện ra lượng lớn ma phù, bồng bềnh đi ra, vân tay càng là như dòng xoáy phun trào, trực tiếp hướng về lưỡi kích trên ép hạ.

“Ầm!”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy chiến kích đâm ở sắt trên tường giống như vậy, hoàn toàn bị cản lại, chợt cắn răng một cái, chiến kích ở trong tay xoay tròn, gẩy lên trên.

“Xì” một tiếng sau, hư quang lóe lên, Trần Thiên Xu ngón trỏ tay phải trực tiếp bị gọt đi hạ xuống.

“Thập, cái gì?!”

Trần Thiên Xu một cái bạo mở hai mắt, đờ đẫn nhìn mình tay phải, vạn khó tin.

Dương Thanh Huyền đã người kích hợp nhất, bóng người loáng một cái, liền hướng Trần Thiên Xu trán đỉnh trên bổ tới, quát lên: “Ai chết còn chưa chắc chắn đây!”

Kích quang như thác nước rơi xuống.

Trần Thiên Xu khuôn mặt âm trầm lợi hại, tay phải bốn chỉ nắm tay, chặn ở trước người.

“Oành!”

Một kích chém ở Trần Thiên Xu trên cánh tay, bùng nổ ra cường tuyệt kim quang khuếch tán ra, như là mặt trời chói chang chói mắt.

Trần Thiên Xu cánh tay bị kim quang đánh nát, nhưng nát mà không vỡ, vẫn là hoàn chỉnh hình dạng, đem chiến kích chặn ở phía trước.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2619: Vô Tâm Ham Chiến, Hoành Nhúng Một Tay

“Ngươi có thể tổn thương ta...”

Trần Thiên Xu khó tin nhìn mình cánh tay, trên mặt một mảnh dại ra.

Dương Thanh Huyền nội tâm kinh hãi, so với Trần Thiên Xu còn sâu hơn, hắn Thiên Khư Chiến Kích mạnh mẽ đến đâu, hắn cũng rõ ràng là gì, không kém chút nào Long Quyền sắt giản, coi như là hắn Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân đều không dám gắng gượng chống đỡ.

Hiện tại Trần Thiên Xu không chỉ có gắng gượng chống đỡ một chiêu, còn hoàn toàn đón lấy.

Hai người đều là ngắn ngủi dại ra, lập tức đối với lẫn nhau thực lực có một bước đầu hiểu rõ.

“Chết!”

Trần Thiên Xu giận dữ hét lớn một tiếng, cái kia phá toái cánh tay lần thứ hai ngưng tụ thành một thể, bùng nổ ra cường đại ma cương đến, hướng về chiến kích trên một quyển càng là muốn cướp đoạt chiến kích.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, trên người ánh vàng đại thả, hai cỗ thần thể lực lượng kéo lên đến đỉnh cao, hai tay gắt gao nắm lấy chiến kích, cùng cái kia ma cương chống lại.

Trần Thiên Xu cả kinh nói: “Ta còn tưởng rằng ngươi cái gọi là thiên phú, đánh bại vương giả dựa vào chỉ là này chiến kích mà thôi, xem ra bản thân ngươi cũng đích xác thật sự có tài.”

Tay phải hướng về không trung xoay tròn, không mạnh hơn được cướp giật chiến kích, mà là mạnh mẽ đập ở mặt trên, đem Dương Thanh Huyền đánh bay ra ngoài.

“Oành!”

Chiến kích trên bùng nổ ra một đoàn hào quang, hòa lẫn hư quang cùng ma khí, gột rửa trời cao.

đăng nhập https://truyencuat

ui.net/ để đọc truyện Cái kia vài tên truyền tống quan từng cái từng cái sợ run tim mất mật, giờ mới hiểu được mắt nam tử kia là người phương nào, càng là lập tức huênh hoang không hai Dương Thanh Huyền, toàn bộ đều vội vàng tránh ra, để tránh khỏi bị lan đến đi vào.

Dương Thanh Huyền bị Trần Thiên Xu một quyền đánh bay sau, Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về quét mắt nhìn bốn phía, cũng sẽ không chiến, mà là quay đầu xoay người rời đi.

Bởi vì mới vừa rồi một kích kia hạ, mảng lớn truyền tống trận đều bị đánh nát.

Hơn nữa có Trần Thiên Xu ở đây, chính mình muốn mượn dùng truyền tống trận rời đi nguyện cảnh khẳng định thực hiện không được.

Chuyến này Lưu Kim Ma Cung triệt để mất đi ý nghĩa, còn không bằng ly khai.

“Muốn đi? Không cảm thấy chậm sao?”

Trần Thiên Xu bóng người loáng một cái, tựu thuấn di mà lên, tay trái bấm quyết, tay phải nâng ở trước người, một mảnh Ma quang từ lòng bàn tay phải trên bộc phát ra, hóa thành Ma Nhận, sau đó nắm lấy đi về phía trước chém một cái.

Trên bầu trời hắc mang lấp loé một cái, thời không phảng phất yên tĩnh ở, sau đó chính là yên diệt.

“Ầm ầm!”

Bầu trời thụ bị chém thành hai khúc, Dương Thanh Huyền thân ảnh ở phía trước cũng mở ra, nhưng cũng hóa thành hai đạo tàn ảnh tản đi.

“Hừ.”

Trần Thiên Xu sầm mặt lại, nhìn chằm chằm phía trước nơi nào đó.

Không gian rung động bên dưới, Dương Thanh Huyền chân thân nổi lên, lạnh lùng nói: “Ngươi thật muốn ở điều này cùng ta hao tổn? Trên tinh cầu này sở hữu cường giả, đều đi vây quét Vô Tướng Ma Tuần, ngươi không nghe hiệu lệnh, đến thời điểm Đông Quách Sinh trách tội xuống...”

Trần Thiên Xu ngắt lời nói: “Ta ở trong Ma cung quyền hạn chỉ đứng sau cung chủ, coi như không đi, cũng sẽ không có việc.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ngươi đi, bao nhiêu sẽ tăng cường điểm phần thắng, ngươi sẽ không sợ Đông Quách Sinh và toàn bộ Lưu Kim Ma Cung, tựu ở hôm nay vẽ lên dấu chấm tròn sao?”

“Càn rỡ, hôm nay ngươi vẽ lên dấu chấm tròn, ma cung không có khả năng bức tranh dấu chấm tròn!”

Trần Thiên Xu giận dữ hét lớn một tiếng, trong tay Ma Nhận ở trước người loáng một cái, lần thứ hai chém ra một tia sáng.

Dương Thanh Huyền hai tay nắm kích, cản lại.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Hai người ở trong hư không đại chiến, mỗi một lần va chạm hạ, đều là Dương Thanh Huyền bị đánh bay, hiển nhiên yếu hơn một bậc.

Này để Trần Thiên Xu giận dữ, sắc mặt càng ngày càng khó coi.

Lấy ý nghĩ của hắn, chính mình cần phải hai, ba chiêu tựu giải quyết đối phương, nhưng hiện tại xem ra, nhưng là một khối rất khó gặm xương cốt.

Hơn nữa Dương Thanh Huyền vô tâm ham chiến, vừa đánh vừa lui, hiển nhiên là nghĩ ly khai tinh cầu.

Trần Thiên Xu đương nhiên không thể tiếp thu, trong tay Ma Nhận quơ múa càng nhanh hơn, mỗi một lần xuất đao, hư không tựu lay động một cái, sau đó rơi vào yên diệt.

Dương Thanh Huyền quanh thân một mảnh khí tức hủy diệt, không ngừng ăn mòn hắn cương khí kết giới, nhanh chóng tan rã sức mạnh của hắn, cùng đầy trời ma khí đồng thời đối với Dương Thanh Huyền hình thành áp chế.

Nguyên bản về mặt thực lực tựu so với Trần Thiên Xu yếu hơn không ít, lại thêm này hai loại áp chế, Dương Thanh Huyền phòng ngự mười phần gian nan, hầu như không có sức đánh trả.

Nhưng theo Trần Thiên Xu, chính mình cao hơn đối phương hai sao, lại đánh lâu không hạ, đây là trước nay chưa có cảm giác bị thất bại.

Đừng nói thấp chính mình hai sao, coi như là cao ra bản thân một sao, sáu sao Thiên Giới đỉnh cao, đều phải bại ở trong tay

mình.

Hai người đều là càng đánh càng phiền muộn.

Trần Thiên Xu từ từ dễ kích động, các loại đáng sợ thần thông trục vừa triển khai ra, dư âm đem Lưu Kim Ma Cung chấn tảng lớn tổn hại.

Trong Ma cung một ngôi lầu các, bị chấn động đến mức không ngừng thả ra ánh sáng bảy màu.

Ở lầu các tầng cao nhất, có mấy cái to lớn cái giá, mặt trên bày bày đặt các loại thẻ ngọc, kim sách, cùng với một ít cổ quái đồ vật.

Một tên nam tử mặc áo xanh đang ở trước cái giá lật xem kim sách, nhìn nhập thần.

Đột nhiên lầu các đung đưa, nam tử nhíu mày lại, giương mắt hướng về sóng năng lượng phương hướng nhìn tới, cái kia mày kiếm nhăn lại, lộ ra vẻ không vui, tự nói: “Tại sao lại là tiểu tử này, đi đến chỗ nào đều có hắn, bám dai như đỉa.”

Nam tử cúi đầu, tiếp tục xem kim sách.

Nhưng cái kia sóng năng lượng không ngừng truyền đến, rung động lầu các lay động liên tục.

Nơi này là Lưu Kim Ma Cung Tàng Thư Các, chính là cấm địa, tầng cao nhất càng là trọng yếu nhất, chỉ có cung chủ Đông Quách Sinh thủ dụ mới có thể đi vào.

Vì lẽ đó trên lầu các bố trí trận pháp phòng ngự cũng là cực kỳ mạnh mẽ, bốn phía kiến trúc ở không ngừng sụp đổ, lầu các này vẫn như cũ đứng thẳng, chỉ là rung động không ngừng.

“Xong chưa!”

Nam tử rốt cục không nhịn được, đem kim sách thả trở lại trên giá, liếc mắt nhìn lầu các mặt đông, treo trên tường một bức to lớn bức tranh.

Mặt trên miêu tả là ma Tinh Chi Hải, sở hữu thiên địa, nước biển, hòn đảo đều là một màu, ở trong đó một toà toàn bộ từ Ma Tủy Toản tạo thành trên hòn đảo nhỏ, ngồi xếp bằng một cái bóng người màu đỏ.

Bởi vì bức họa tổng thể kết cấu đều là màu đen, cái kia một điểm đỏ thắm lộ ra cực kỳ bắt mắt.

Cẩn thận nhìn tới, càng là một cái cô gái tuổi thanh xuân, ở kết ấn tu luyện.

Nam tử thu về ánh mắt, đang chuẩn bị tiếp tục xem sách, lại là một đạo chấn động truyền đến, không khỏi giận dữ, trong mắt xẹt qua vẻ lạnh lùng, lạnh giọng nói: “Muốn chết.”

Giơ tay lên, lăng không một chưởng tựu vỗ ra.

Chưởng ấn ở hư không lóe lên, liền biến mất không còn tăm hơi.

Sau một khắc, Dương Thanh Huyền cùng Trần Thiên Xu đánh nhau trên vòm trời, đột nhiên ma khí lăn lộn liên tục, một con to lớn chưởng ấn tái hiện ra, như sơn nhạc một loại rung động mà rơi xuống.

Hai người đều là hoàn toàn biến sắc, dấu tay kia vừa rồi xuất hiện, liền đem trên người hai người khí thế áp chế hoàn toàn ở.

“Cái gì? Là ai?!”

Dương Thanh Huyền kinh hãi đến biến sắc.

“Là vị nào đại nhân? Nhanh mau dừng tay, ta là Trần Thiên Xu.”

Trần Thiên Xu đồng dạng dọa cho phát sợ, dấu tay kia đập xuống, ẩn chứa sức mạnh cực kỳ khủng bố, nhưng này chưởng pháp hắn cũng không không quen, đúng là bọn họ Lưu Kim Ma Cung tầng cao nhất tuyệt học yên diệt chưởng pháp.

Nhưng dấu tay kia căn bản không để ý hắn, trực tiếp đập xuống.

Trên người hai người cương khí nháy mắt đổ nát, đều là hoảng sợ không thôi, liều mạng vận chuyển sức mạnh chống lại.

“Ầm ầm!”

Cự chưởng mạnh mẽ đánh ở trên người hai người, đập nát toàn bộ của bọn họ phòng ngự, trực tiếp đánh vào đại địa.

Lưu Kim Ma Cung một nửa kiến trúc toàn bộ đổ nát.

Dư âm chấn động tới cái kia Tàng Thư Các thời điểm, từ lầu các đỉnh lan ra một vòng Ma quang, đem dư âm ngăn trở.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2620: Thanh Y Cường Giả, Đệ Tử Thân Truyền

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền bị đánh vào hố sâu, không ngừng nôn ra máu, đầy mặt vẻ hoảng sợ.

Hắn hai đại thần thể ở một chưởng này hạ bị vỗ đổ nát, toàn thân kinh lạc hầu như tận đoạn, nội phủ cũng tổn hại nghiêm trọng, ho khan kịch liệt bên dưới, đại lượng máu tươi tràn ra.

Ở hố sâu một chỗ khác, Trần Thiên Xu cũng không tốt gì, nửa cái thân thể cũng bị mất, hóa thành ma khí ở bốn phía quanh quẩn.

Đồng thời có đại lượng Ma Ảnh ở bên trong lóe lên, toàn bộ người tựa hồ muốn đi vào binh giải.

Lúc trước mấy cái ở bên xem cuộc chiến truyền tống quan, trực tiếp ở một chưởng này dư âm hạ, bị chấn tan xương nát thịt, triệt để không tồn tại.

“Rốt cục an tĩnh lại.”

Tàng Thư Lâu bên trong, nam tử mặc áo xanh kia cười lạnh một tiếng, liền tiếp tục cúi đầu lật xem kim sách, đồng thời còn không ngừng đưa tay khoa tay, tiến vào học tập trạng thái, kim sách trang tên sách trên chính viết “Yên diệt chưởng” ba chữ lớn.

Dương Thanh Huyền nằm ở trong hố sâu, nôn ra một trận huyết sau, liều mạng giãy dụa ngồi xuống, bàn lên hai chân, lấy ra lượng lớn đan dược nuốt phục.

Trong đó có mấy viên đủ mọi màu sắc thần đan, là từ trên thân Thương Bàn lục soát tới, ở Thương Bàn trong ký ức, những thứ này là phía đông vũ trụ đỉnh cấp thánh dược chữa thương.

Dương Thanh Huyền lại đem toàn bộ đường nhỏ đạo quả lấy ra, một mạch đều nuốt vào, đạo quả là đại đạo chi lực ngưng, làm sao phục dùng đều không có tác dụng phụ, càng nhiều càng tốt.

Làm xong tất cả những thứ này sau, tựu bấm quyết vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh.

Bên trong đan điền thứ hai nguyên thần, trên người hào quang cũng hết sức lờ mờ, ở bàn tay khổng lồ kia rơi xuống nháy mắt, thứ hai nguyên thần cùng bản thể hợp nhất, hình thành cường đại phòng ngự.

Nhưng vẫn như cũ bị một chưởng đập nát, rơi xuống trọng thương.

Xa xa Trần Thiên Xu cũng giùng giằng, đầy mặt dữ tợn, liều mạng thở dốc, trạng huống của hắn so với Dương Thanh Huyền còn nghiêm trọng hơn, không đơn thuần là bị thương vấn đề, từ trong cơ thể đổ nát đi ra ma khí, bắt đầu tiến vào binh giải trạng thái, lượng lớn cường đại ma đầu ở đản sinh bên trong.

Một khi này chút ma đầu đản sinh ra, không chỉ có Trần Thiên Xu sức mạnh triệt để trôi đi, này chút ma đầu chuyện thứ nhất khẳng định chính là giết chết Trần Thiên Xu, thôn phệ thân thể của hắn.

Vì lẽ đó Trần Thiên Xu vừa giận vừa sợ, lại vô cùng nóng nảy, hướng về trên ngón tay một viên xanh đen giới tử lau hạ, nhất thời hiện ra một cái cờ trắng, cầm trong tay, liều mạng hướng về trên lá cờ viết mấy cái ma văn, liền đem cờ trắng xuyên tại người một bên, sau đó chính mình tay bấm quyết ấn, trong miệng nói lẩm bẩm.

Cờ trắng hào quang một cái khuếch tán, hình thành một cái khoảng một trượng chu vi kết giới, đem sở hữu ma khí cùng ma đầu toàn bộ bao phủ.

Cái kia sôi trào ma khí trở nên bình tĩnh lại, bên trong ma đầu cũng giống là bị thôi miên giống như vậy, một điểm điểm đắm chìm xuống.

Dương Thanh Huyền nhìn sự biến đổi này, nhíu mày lại, cái kia cờ trắng cực kỳ kỳ lạ, mặc dù là dùng ma khí thôi thúc, nhưng tản mát ra sức mạnh nhưng cùng ma khí tuyệt nhiên ngược lại, tràn ngập ánh sáng thần thánh, lẫm liệt không thể phạm.

Dương Thanh Huyền đột nhiên liền nghĩ đến Vô Tướng Ma Tuần, tương tự là có hai loại sức mạnh, chính tà một thể.

Gặp Trần Thiên Xu áp chế tự thân binh giải, Dương Thanh Huyền cũng không dám thất lễ, toàn thân toàn ý vào quyết định, tiến vào thân thể chữa trị bên trong.

Hắn tuy rằng không có Trần Thiên Xu lập tức nguy hiểm, nhưng nội tâm cũng là khá là lo lắng, nơi này chính là Lưu Kim Ma Cung, một khi có người trở về, chính mình phải chết chắc.

Hơn nữa cái kia xuất chưởng người rốt cuộc là ai?

Hắn tự nhiên nhìn thấy bốn phía toàn bộ hóa thành phế tích, chỉ có cái kia một tòa tinh xảo tiểu lâu sừng sững không ngã, đoán được người xuất thủ tất nhiên là ở trong lầu.

Như vậy người này rốt cuộc là ai?

Nếu nói là là Lưu Kim Ma Cung người, không đến nổi ngay cả Trần Thiên Xu cũng đánh, hơn nữa một điểm tình cảm đều không chú ý cùng, kém một chút đem Lưu Kim Ma Cung thiên tài số một đánh vào binh giải.

Nhưng nếu không phải Lưu Kim Ma Cung người, trên đời ngoại trừ Vô Tướng Ma Tuần ở ngoài, nơi nào còn có mạnh mẽ như vậy ma tu?

Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng hơi động, thầm nghĩ: “Chẳng lẽ là hắn?”

Trong đầu hiện lên một người, sửng sốt hạ, “Nếu như người kia lời, đúng là nói xuôi được, chỉ là cái kia người tại sao lại ở đây? Nếu như hắn ở, cái kia Hồng Tụ muội muội đây?”

Dương Thanh Huyền một cái tựu đoán được trên lầu các người thân phận.

Vi Thanh nguyên vốn không phải ma tu, năm đó theo Lý Vân Tiêu tiến vào ma giới sau, mới bắt đầu chính thức chuyển thành ma tu.

Vi Thanh bọn họ một chuyến ba người vô sự, trước đây không lâu đột nhiên phát hiện Vô Tướng Ma Tuần tung tích, liền theo đuôi mà đến, gặp Vô Tướng Ma Tuần cùng Lưu Kim Ma Cung sinh ra xung đột, Vi Thanh đột nhiên tựu đối với Lưu Kim Ma Cung điển tàng thấy hứng thú, vì vậy mang theo Lý Hồng Tụ lẻn vào đi vào, đồng thời giáo hội Lý Hồng Tụ một ít Ma tộc thần thông bí pháp, chính mình cũng ở bên trong học tập Ma tộc bảo điển vào mê.

Xa Vưu thì lại không chịu được cô quạnh, vẫn trong bóng tối quan chiến Vô Tướng Ma Tuần cùng Lưu Kim Ma Cung xung đột, nhưng cũng chỉ là làm người đứng xem, vẫn chưa tham dự trong đó.

Thời gian từng giờ trôi qua, Dương Thanh Huyền ở các loại đan dược cùng đạo quả sức mạnh hạ, nhanh chóng chữa trị thương thế trong cơ thể, rất nhanh tựu khôi phục một hai phần mười.

Trần Thiên Xu trong tay tài nguyên cũng không ít, toàn bộ Lưu Kim Ma Cung vật tư đều là mức độ lớn nhất đối với hắn cởi mở, ở pháp bảo, đan dược cùng các loại thiên tài địa bảo rót vào người hạ, rốt cục chế trụ thân thể binh giải, đem những ma khí kia cùng ma đầu một điểm điểm hút vào bên trong cơ thể.

Hai người nhanh chóng chữa thương, đồng thời vẫn chú ý đối phương trạng thái, chỉ lo đối phương khôi phục nhanh hơn chính mình, sau đó đột phá nổi lên giết người.

Trần Thiên Xu còn bất chợt nhìn phía Tàng Thư Lâu, suy đoán bên trong người thân phận.

Hắn cũng không quen biết Vi Thanh, thấy kia người thi triển lại là Lưu Kim Ma Cung thần thông yên diệt chưởng, còn tưởng rằng là ẩn giấu ở bên trong ma Cung trưởng lão, chờ khôi phục một ít thương thế sau, liền dùng truyền âm phương pháp, lớn tiếng nói: “Không biết bên trong là vị nào trưởng lão? Tại hạ ma cung một các đệ tử Trần Thiên Xu, cũng là cung chủ đệ tử thân truyền. Bây giờ ma cung đại kiếp nạn, mong rằng trưởng lão hiện thân cứu vớt ma cung, đồng thời đánh giết trước mắt vị này đến phạm nhân.”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, thầm nghĩ: “Bên trong nếu như Vi Thanh cũng còn tốt, như không phải Vi Thanh, thực sự là Ma tộc ẩn giấu trưởng lão lời, vậy thì phiền phức lớn rồi.”

Hắn nghe Trần Thiên Xu nói như vậy, lập tức rõ ràng Trần Thiên Xu cũng không biết người này là ai, mặc dù là ma Cung trưởng lão, cũng nhất định là cái kia loại ẩn tàng rồi trên vạn năm, không màng thế sự trưởng lão, lập tức theo hô lớn: “Trưởng lão đừng nghe hắn, tại hạ mới là ma cung một các đệ tử, cũng là cung chủ đệ tử thân truyền da da gấu, người trước mắt này là ma cung kẻ phản bội, bây giờ ma cung đại kiếp nạn chính là người trước mắt này cùng một vị khác ma tu tạo thành, mong rằng trưởng lão hiện thân, đem này kẻ phản bội đánh giết.”

Trần Thiên Xu giận dữ, quát lên: “Dương Thanh Huyền! Ngươi cần thể diện sao?”

Dương Thanh Huyền mắng: “Rốt cuộc là ai không biết xấu hổ? Kẻ phản bội!”

Trần Thiên Xu cả giận nói: “Trưởng lão tuyệt đối đừng tin hắn, trên người ta có cung chủ ban cho Cổ Ly Phiên, đủ để chứng minh ta mới là cung chủ đệ tử thân truyền.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ngươi còn có mặt mũi nhắc đến Cổ Ly Phiên, nếu không có ngươi ăn trộm Cổ Ly Phiên, đánh chết ba vị hộ pháp, sư tôn cũng không trở thành tức giận, đem ngươi liệt vào kẻ phản bội, hạ lệnh toàn bộ vũ trụ truy sát. Ngươi ngược lại tốt, dẫn kẻ địch tới cửa, cho ma cung mang đến đại kiếp nạn, ngươi cái này khi sư diệt tổ kẻ phản bội!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2621: Trước Sói Sau Hổ, Nguy Tường Bên Dưới

Trần Thiên Xu một cái nghẹn lời, cũng không biết làm sao cãi lại.

Dương Thanh Huyền tiếp tục nói: "Bằng không Cổ Ly Phiên trọng bảo như thế, sư tôn làm sao sẽ dễ dàng ban cho một tên đệ tử."

Trần Thiên Xu nói: "Bởi vì ta thiên phú số một, ban tặng ta có cái gì không đúng?"

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Ta thiên phú cũng không kém ngươi, tại sao là ban tặng ngươi, mà không phải ban tặng ta?"

Trần Thiên Xu tức giận nói: "Ngươi cái này không biết xấu hổ đồ vật!"

Dương Thanh Huyền hừ nói: "Ngươi mới không cần mặt đây."

Trần Thiên Xu quay về cái kia giấu cung kính ôm quyền nói: "Trưởng lão trước tiên có thể ra tay đem hai người chúng ta đều nắm lấy, đến thời điểm tự nhiên có thể phân phân biệt thật giả, để tránh khỏi tiểu tử này mượn cơ hội chạy trốn."

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: "Gay go, như bên trong thực sự là ma Cung trưởng lão, đồng thời làm như vậy lời, chính mình tựu thảm."

Đúng lúc này, giấu tầng cao nhất, truyền đến một đạo châm chọc cười gằn, "Hai cái ngốc d, ồn ào vô cùng, xem ra vừa nãy cái kia một cái còn không có để cho các ngươi hấp thụ giáo huấn a.”

Hai người đều là sững sờ.

Dương Thanh Huyền trong lòng mừng như điên, hắn đã nghe được là Vi Thanh thanh âm, chính nghĩ sáo sáo cận hồ, đã thấy giấu đỉnh Ma quang lóe lên, một đạo to lớn hình bán nguyệt đánh chém, trực tiếp hướng về hai người bổ tới.

Trần Thiên Xu hoảng sợ kêu lên: “Cửu chuyển ma nguyên công! Trưởng lão đại nhân, không muốn a!”

Cái kia Ma quang đánh chém, không phân khác biệt, trực tiếp nhằm vào bọn họ hai người, trong khoảnh khắc tựu rơi xuống.

Dương Thanh Huyền cả người sợ hãi, hét lớn một tiếng, đem vừa rồi khôi phục một điểm lực lượng toàn bộ triển khai ra, tay phải vồ một cái, Long Quyền sắt giản rơi ở trong tay, vung vẩy bên dưới tựu đánh ra ngoài.

Sắt giản ở không trung loáng một cái, tựu hóa thành Hắc Long, giương nanh múa vuốt rít gào mà ra.

Trần Thiên Xu cầm trong tay cờ trắng giương ra, nhất thời thần quang vạn trượng, đem toàn thân bảo vệ.

“Ầm ầm!”

Hai người gắng gượng chống đỡ một chiêu, đều là phun ra máu, bị hung hăng đánh bay ra ngoài.

“Oa!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt hết sức trắng xám, một ngụm máu lớn phun ra, kinh mạch toàn thân lần thứ hai phá nát.

Trần Thiên Xu càng là cả người co giật, nằm trên mặt đất liều mạng giãy dụa, ức chế trong cơ thể ma khí tuôn ra.

Cổ Ly Phiên rơi xuống ở phía xa, hắn liều mạng bò qua đi, muốn mượn dùng phiên lực lượng cứu mạng.

Trong Tàng Thư các truyền tới Vi Thanh châm biếm tiếng, “Cái gì chó má thiên tài, cho bản tọa yên tĩnh một chút, lại ồn ào sẽ đưa các ngươi ra đi.”

Hai người đều là nội tâm cay đắng, lẫn nhau liếc mắt một cái, đều là phiền muộn dị thường.

Vi Thanh mắt sáng lên, nhìn hai người rơi trên mặt đất binh khí, nói: “Hai thứ này không sai, bản tọa muốn.”

Đưa tay hướng về nắm vào trong hư không một cái.

Trần Thiên Xu Cổ Ly Phiên cùng Dương Thanh Huyền Long Quyền sắt giản tựu bay vào núp bên trong.

“Ta phiên...”

Trần Thiên Xu hoảng sợ quát to một tiếng, tức thì nóng giận công tâm bên dưới, lần thứ hai phun ra một ngụm máu đến.

Đầy mặt đều là sợ sệt vẻ, đã không có Cổ Ly Phiên, hắn sợ là ngay cả mình binh giải đều không trấn áp được, vậy thì thật sự chết chắc rồi.

Dương Thanh Huyền tuy rằng cũng hết sức phiền muộn, nhưng so với Trần Thiên Xu xem như là tốt lắm rồi.

Biết rõ núp bên trong là Vi Thanh, chỉ cần không đi trêu chọc hắn, yên tĩnh một điểm, dĩ nhiên là không có chuyện gì, hiện tại duy nhất phải lo lắng chính là Lưu Kim Ma Cung người không biết lúc nào trở về.

Tâm tư của hai người hoàn toàn ngược lại, một cái ngóng nhìn trong cung cường giả trở lại cứu mệnh, một cái ngóng nhìn tuyệt đối đừng trở về sớm như vậy, bằng không phải chết chắc.

Hơn nữa hai người lúc trước chữa thương, liền đem đỉnh cấp thiên tài địa bảo ăn gần đủ rồi, hiện tại chỉ còn lại một ít thứ cấp, nhưng cũng không kịp nhớ này rất nhiều, liều mạng hướng về trong miệng đưa.

Mấy canh giờ sau, Dương Thanh Huyền tổn thương cơ bản chiếm được áp chế.

Trần Thiên Xu nhưng là càng ngày càng nát, áp chế cái kia chút ma đầu sức mạnh dần dần mất đi hiệu lực, toàn bộ người tiến vào binh giải bên trong, đầy mặt vẻ tuyệt vọng.

Đúng lúc này, trên vòm trời khói đen cuồn cuộn, to lớn dòng xoáy hiện ra, khó có thể tưởng tượng đáng sợ ma khí trút xuống mà hạ.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, chỉ là luồng áp lực này, liền đem hắn chấn nhiếp, trong cơ thể đang ở chữa trị nội thương, lần thứ hai bị xé nứt, trên mặt trở nên không có chút hồng hào.

Bốn phương tám hướng bụi bặm tung bay, vô số ma khí lăn.

Tuyệt vọng Trần Thiên Xu trên mặt lộ ra một ít ánh sáng đến, tràn đầy cầu sinh chi muốn, liều mạng giãy dụa, chỉ cần Đông Quách Sinh trở về, hắn tựu được cứu rồi.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, ở đằng kia lăn lộn ma khí bên trong đột nhiên nổi lên một đạo cực mạnh kim quang, đâm hắn hai mắt tê rần.

Con mắt không tự chủ được chớp hạ, liền thấy kia ánh vàng đã đến trước mặt mình, hóa thành một bóng người.

“Vô Tướng Ma Tuần!”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, không lo được chữa bệnh, vội vàng bò lên, đột nhiên hướng về xa xa bỏ chạy.

Thời khắc này Vô Tướng Ma Tuần, toàn thân đều tỏa ra thánh khiết hào quang, không có một tia ma khí, hiển hiện ra hắn là Vô Tướng Thiên Vương Pháp Tướng.

Trần Thiên Xu thấy rõ người này sau, càng là cả người run lên, cái kia chỉ có một tia hi vọng phá nát, càng là tuyệt vọng đến cùng.

Vô Tướng Ma Tuần nhìn hai người một chút, đặc biệt là nhìn Dương Thanh Huyền, hai con ngươi thu nhỏ lại, hừ nói: “Thực sự là đúng dịp, ta Nhân Đà La cũng nên trả ta đi.”

Đưa tay hướng về trước một trảo.

Dương Thanh Huyền vừa trốn ra mấy chục dặm, đã bị trực tiếp kéo trở lại, ngã ở Vô Tướng Ma Tuần trước mặt.

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Cái kia Nhân Đà La vẫn nghĩ trả đại nhân, chỉ là đại nhân Pháp Tướng vạn ngàn, vẫn không dám đến đây trả.”

Dương Thanh Huyền gặp Vô Tướng Ma Tuần sắc mặt bình tĩnh, toàn thân bị thánh khiết hào quang bao phủ, cái cảm giác này hắn không một chút nào không quen, chính là Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh sức mạnh, thầm nghĩ giao ra Nhân Đà La nói không chắc còn có thể bảo mệnh.

Lập tức cơ trí giải thích một phen, đem Nhân Đà La lấy ra, hai tay đưa tới.

Tuy rằng nội tâm tất cả không muốn, nhưng mạnh đi nữa pháp khí so với tính mạng mà nói, đều không đủ vì là đạo.

“Ngươi đúng là sẽ nói chuyện.”

Vô Tướng Ma Tuần đưa tay chộp một cái, Nhân Đà La tựu rơi vào trong tay, năm ngón tay nắm chặt, chín hoàn “Đang cheng” vang vọng, phát sinh thanh âm vui sướng, cảm nhận được mặt trên sức mạnh cùng khí bao hàm, trên mặt hắn tràn đầy vui sướng cùng hồi tưởng.

Dương Thanh Huyền thận trọng hỏi: “Tại hạ có thể đi được chưa?”

Vô Tướng Ma Tuần khẽ mỉm cười, nói ra: “Có thể, nhưng ngươi đi sao?”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, đột nhiên ngẩng đầu lên, phát hiện tinh cầu bầu trời khói đen cuồn cuộn, vô số tất cả lớn nhỏ vòng xoáy dòng nước xiết mà hạ.

Mỗi một cơn lốc xoáy bên trong, đều là một vị cường đại bóng người, xuyên toa thời không mà tới.

Chính là Lưu Kim Ma Cung cùng với quản hạt dưới võ giả, hơn nữa ít nhất là Thiên Giới chi chủ tu vi, có trên hơn trăm người, đều hướng về ma cung phương hướng vọt tới.

Dương Thanh Huyền kịp thời quyết đoán, bóng người loáng một cái, tựu rơi ở Trần Thiên Xu trước mặt, lấy ra Chiến Kích Thiên Khư, nhắm thẳng vào Trần Thiên Xu.

“Dừng tay!”

Một đạo kinh nộ tiếng gầm gừ truyền đến.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy ma khí tạt vào mặt, vậy cường đại lực xung kích kém một chút không có đưa hắn đánh bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền đột nhiên chiến kích xoay tròn, tuôn ra to lớn hào quang, quát lên: “Không nghĩ hắn chết đứng ở!”

Cái kia cỗ đập vào mặt khí tức này mới ngừng lại, phía trước mười trượng nơi, xuất hiện một tên màu nâu tóc dài ông lão, khuôn mặt gầy gò, đầy mặt vẻ giận dữ, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền cùng Trần Thiên Xu, trong mắt tràn đầy khó có thể tin.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2622: Chính Tà Chi Niệm, Liễu Ám Hoa Minh

“Dương Thanh Huyền?!”

Cái kia tóc nâu ông lão đầy mặt vẻ giận dữ, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, từng chữ nói ra.

Dương Thanh Huyền nói: “Các hạ chính là bốn Thánh Chủ một trong Đông Quách Sinh đại nhân chứ? Tha thứ tại hạ cầm trong tay chiến kích, không cách nào hành lễ.”

Cái kia đầy trời vòng xoáy bên trong, từng đạo từng đạo cường giả bóng người chạy nhanh đến, rơi ở bốn phương tám hướng, đem Vô Tướng Ma Tuần cùng Dương Thanh Huyền bao bọc vây quanh.

Vô Tướng Ma Tuần đối với này làm như không thấy, một đôi mắt nhìn phía cái kia Tàng Thư Lâu.

Đông Quách Sinh lạnh lùng nói: “Đem Trần Thiên Xu phóng ra!”

Dương Thanh Huyền nói: “Thả hắn tự nhiên không gì không thể lấy, nguyên bản ta cùng với hắn cũng không thù không oán, là hắn vẫn muốn bắt nạt ta. Chẳng qua là ta thả hắn, cung chủ đại nhân cùng chư vị có thể thả ta sao?”

Đông Quách Sinh dùng tay chỉ vào Vô Tướng Ma Tuần, lạnh giọng nói: “Ngươi cùng người này là một phe?”

Dương Thanh Huyền nói: “Thực sự là thiên đại hiểu lầm, ta bất quá là đi ngang qua Huyết Nha tinh, kết quả ma cung phong truyền tống, tựu nghĩ trong Ma cung bộ cần phải còn có truyền tống, tựu tới thử một chút vận khí, kết quả kém một chút mệnh đều thử không còn, ta thực sự là xui xẻo a."

Đông Quách Sinh nói: "Đã như vậy, ngươi đem Trần Thiên Xu thả, tựu có thể đi."

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: "Đại nhân thân là ma cung chi chủ, càng là bốn Thánh Chủ một trong, khi không đến nỗi nói không giữ lời."

Nói xong chiến kích một chọn, Trần Thiên Xu tựu bay qua.

Đông Quách Sinh vội vàng đem Trần Thiên Xu nắm lấy, kiểm tra rồi hạ tình huống thân thể của hắn, lập tức đánh ra vài đạo quyết ấn, niêm phong lại Trần Thiên Xu binh giải, lại đầu mấy viên đan dược đi vào.

Sau đó đem Trần Thiên Xu giao cho phía sau người, dặn dò vài câu.

Người sau lưng lập tức đem Trần Thiên Xu dẫn đi chữa thương.

Đông Quách Sinh xoay người lại, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, đầy mặt sát khí.

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh, một bộ Trấn Định Tự Nhiên dáng vẻ, cùng Đông Quách Sinh bốn mắt tương giao, không có một chút nào sợ hãi sắc.

Đông Quách Sinh hừ lạnh nói: "Ngươi đúng là trấn định."

Dương Thanh Huyền thu hồi chiến kích, ôm quyền nói: "Đại nhân danh chấn thiên hạ, nhất ngôn cửu đỉnh, nếu nói rồi thả ta, ta tự nhiên là tin tưởng, tự nhiên là trấn định."

Đông Quách Sinh mặt âm trầm, cắn răng cả giận nói: “Cút đi!”

Dương Thanh Huyền khẽ cười một cái, ôm quyền chắp tay, hoàn một vòng, nói: “Cái kia tại hạ tựu lăn, non xanh còn đó, nước biếc chảy dài.”

Chúng ma lập tức nhường ra một con đường đến.

Dương Thanh Huyền nội tâm thở phào nhẹ nhõm, thoải mái rời đi.

Đột nhiên, một đạo thanh âm lạnh như băng truyền đến, “Ta có nói để cho ngươi đi sao?”

Dương Thanh Huyền biến sắc mặt, nhất thời một luồng hơi thở hết sức nguy hiểm truyền đến, mạnh mẽ xoay người, chỉ thấy Vô Tướng Ma Tuần trên người thánh khiết khí đã hóa thành ma khí, đầy mặt đen kịt, lộ ra lạnh lẽo mà vẻ dữ tợn.

Cường đại sát khí chính là từ trên người hắn tuôn ra, một cái đem Dương Thanh Huyền khóa chặt.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đại nhân ngươi...”

“Ngày đó ở Cổ Tinh Giới, ngươi tựu phải chết mới đúng, nhiều sống lâu như vậy, còn nghĩ lòng tham tiếp tục sống tiếp, thực sự là không biết đủ a.”

Vô Tướng Ma Tuần trên người ma khí đại thịnh, khuôn mặt trở nên vô cùng dữ tợn, nhưng thỉnh thoảng lại có thánh khiết khí từ trên khuôn mặt lóe lên, giãy giụa nói: “Không thể!”

“Cái gì không thể? Ngươi càng là cho rằng không thể, ta thì càng muốn làm!”

“Quay đầu lại là bờ!”

“Về em gái ngươi, lão tử hiện tại chính là bờ!”

“Đừng tiếp tục u mê không tỉnh!”

“Rốt cuộc là ai u mê không tỉnh? Pháp có ba ngàn, dựa vào cái gì ngươi chính là bờ, mà ta không phải! Ta hiện tại liền giết tiểu tử này, nhìn ngươi làm sao ngăn cản ta, nếu như liền này cũng ngăn cản không được, muốn ngươi này bờ thì có ích lợi gì!”

Vô Tướng Ma Tuần hét lớn một tiếng, đem trên người thánh khiết hình ảnh ép hạ, bóng người loáng một cái, tựu một chưởng hướng về Dương Thanh Huyền đánh ra.

Đông Quách Sinh đám người đương nhiên sẽ không quản, dồn dập tản ra.

Một luồng mùi chết chóc tại nội tâm hiện ra, Dương Thanh Huyền toàn bộ người có chút hoảng hốt, thật sự đi tới điểm cuối sao?

Hắn năm ngón tay nắm chặt, một đoàn vệt trắng ở lòng bàn tay hiện ra, chính là Tô Bạch cho hắn cái kia một tia chí tôn kiếm khí, mặc dù là chết, cũng phải đem người trước mắt này đồng thời kéo vào địa ngục.

Ở đây nguy cơ một khắc, Dương Thanh Huyền hai mắt trở nên cực kỳ thanh minh, chỉ là khuôn mặt có chút dữ tợn, một bộ thấy chết không sờn, đồng quy vu tận dáng dấp.

Đột nhiên, trong hư không hồng quang lóe lên, một luồng cường tuyệt sức mạnh phách không mà hạ.

Phảng phất nhất điểm hồng thường ra núi xanh thẳm, chiếu rọi thế giới Đại Thiên.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đây là...”

“Thế sự không hoa, thưởng tâm bùn nhứ, nhất điểm hồng lô tuyết.”

Một bóng người đã ngang trời mà đến, sáng sủa thơ trong tiếng, giơ tay ngưng chưởng, liền hướng Vô Tướng Ma Tuần bổ tới.

Vô số hồng Hoa Như Vũ rơi, cánh hoa ở không trung giải khai.

“Oành!”

Hai đại cường giả đương thời mạnh mẽ chạm nhau một chưởng, cũng không có trời long đất lở, hoàn vũ phá nát.

Chỉ là một tiếng vang trầm thấp, vô số hào quang khuếch tán, Vô Tướng Ma Tuần tựu bị đánh lui, đây là sức mạnh khống chế đến rồi hết sức tinh vi trình độ.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, cầm trong tay vệt trắng thu hồi, vội vàng ôm quyền khom người nói: Gặp qua đại Thần Vương."

Vô Tướng Ma Tuần hoàn toàn biến sắc, hai con ngươi hóa thành đen kịt, lạnh lùng nói: “Ngươi chính là đương đại đại Thần Vương?”

Người tới chính là Hồng Tiêu, hướng về Dương Thanh Huyền hơi gật đầu ra hiệu, sau đó hướng về Vô Tướng Ma Tuần ôm quyền, nói: “Ngày đó ở Vô Dục Thành gặp thoáng qua, không thể một hồi, đúng là tiếc nuối.”

Sau đó lại hướng về Đông Quách Sinh, cùng với ma cung mọi người ôm quyền chắp tay.

Đông Quách Sinh không dám bất cẩn, tương tự ôm quyền đáp lễ, nói: “Hóa ra là đại Thần Vương đến, sẽ không biết đến đã bao lâu.”

Trong giọng nói lộ ra một tia cực độ bất mãn, hiển nhiên là đang trách Hồng Tiêu vẫn trong bóng tối quan sát, nhưng không ra tay giúp đỡ.

Hồng Tiêu khẽ mỉm cười, nói: “Vừa tới.”

Đông Quách Sinh rên lên một tiếng, tự nhiên là không tin, nhưng cũng không cách nào phản bác.

Vô Tướng Ma Tuần lạnh lùng nói: “Ngươi cũng muốn nhúng tay chuyện của ta sao?”

Năm ngón tay ở không trung một trảo, vô số ma khí lóe lên mà đến, bên trong bắn ra cường đại sát khí cùng hàn quang, một thanh đáng sợ ma binh chậm rãi rút ra.

Chính là ngàn tội vết máu.

Hồng Tiêu liếc mắt nhìn binh khí kia, nhíu lại đầu lông mày, phương diện binh khí máu tanh ma khí làm hắn hết sức khó chịu, nói ra: “Ta vô ý nhúng tay ngươi sự, chỉ là Dương Thanh Huyền ngươi không thể giết.”

Đông Quách Sinh vội la lên: “Hồng Tiêu đại nhân, nếu đã tới, tựu giúp ta nắm lấy người này, tương lai tất báo đại ân.”

Hồng Tiêu nói: “Lấy Vô Tướng Ma Tuần thực lực, nếu như cố ý phải đi, chúng ta không hẳn lưu được ở hắn. Ta không biết giữa các ngươi có gì ân oán, nhưng nếu như có thể trò chuyện với nhau giải quyết, tựu tận lực tránh khỏi động võ đi.”

Đông Quách Sinh nói: “Việc này đã không có cách nào chết tử tế, hắn giết ta ma cung bao nhiêu người, đều đếm không hết.”

Vô Tướng Ma Tuần cười gằn nói: “Chính các ngươi muốn đến tìm cái chết, cùng ta có quan hệ gì đâu? Như không phải này chút người chết đi, trên tinh cầu này ma khí có thể có đậm đà như vậy sao? Xuất sắc hơi Thái, vẫn luôn là ta Ma tộc tươi tốt nhất quán pháp tắc a.”

Đông Quách Sinh lạnh giọng nói: “Ngươi chết ở nơi này, này chút ma khí còn có thể nồng nặc gấp đôi.”

Vô Tướng Ma Tuần năm ngón tay nắm chặt, đem ngàn tội vết máu nắm ở trong tay, cười nói: “Tựu xem các ngươi có hay không bản lãnh này.”

Hai người đều là sát khí lẫm liệt, bầu không khí một cái khẩn trương, lần thứ hai đại chiến động một cái liền bùng nổ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2623: Ưu Đàm Bà La, Trong Tranh Cơ Quan

Hồng Tiêu nói: “Hai vị đã đại chiến hơn một tháng, toàn bộ Mục Hải Vực Giới đều kinh động, ta nhìn đánh tiếp nữa cũng sẽ không có kết quả, không bằng dừng can qua, tốt đẹp nói một chút. Huống chi hai vị nguyên bản chính là đồng tông đồng nguyên, đều là ma cung chi chủ, chỉ có điều thời đại khác nhau mà thôi.”

Gặp hai người đều không lên tiếng, Hồng Tiêu lại hỏi nói: “Vô Tướng Ma Tuần, là ngươi trước tiên khơi mào sự cố, giờ khắc này ngươi nên có lời giải thích chứ? Lẽ nào ngươi chỉ là vì thuần túy gây sự?”

Vô Tướng Ma Tuần nói: “Ta trước đây tựu biểu lộ ý đồ đến, là bọn hắn căn bản không để ý tới, không phải muốn động thủ thôi.”

Đông Quách Sinh cả giận nói: “Ngươi muốn cái gì Ưu Đàm Bà La, ta căn bản mới nghe lần đầu, ma cung bên trong cũng từ trước đến nay không có vật ấy!”

Vô Tướng Ma Tuần giễu cợt nói: “Ngươi biết cái gì? Bản tọa thân là cung chủ thời điểm, vật ấy tựu cung phụng ở Tàng Kinh Lâu bên trong.”

Hồng Tiêu nói: “Vật ấy rốt cuộc là cái gì? Nếu như Vô Tướng Ma Tuần chấp nhất vật ấy, ta cho rằng Đông Quách Sinh đại nhân có thể cởi mở Tàng Kinh Lâu, để hắn nhìn qua, để triệt để hết hy vọng.”

Vô Tướng Ma Tuần nói: “Là một đóa màu vàng hoa nhỏ.”

Đông Quách Sinh sửng sốt hạ, hừ nói: “Cũng không vật ấy.” Hắn trầm tư hạ, nói: “Có thể để cho ngươi tiến vào Tàng Thư Lâu nhìn qua.”

Vô Tướng Ma Tuần cười lạnh nói: “Nếu như sớm chút như vậy, làm sao đến mức hiện tại? Nếu như vật ấy còn ở trong lầu, liền là của ta rồi.”

Đông Quách Sinh nói: “Tìm được trước nói sau đi.”

Hắn bên trong lòng cũng lạnh như băng cười, tuy rằng không biết màu vàng kia Ưu Đàm Bà La hoa là vật gì, nhưng nếu có thể để Vô Tướng Ma Tuần đều cố chấp như thế đồ vật, tất nhiên phi phàm, nếu thật sự tìm được, mình vô luận như thế nào đều phải để lại hạ.

Hồng Tiêu nói: “Tốt lắm, nếu như Đông Quách Sinh đại nhân không ngại, ta cũng cùng chư vị cùng nhau vào xem xem làm sao?”

Đông Quách Sinh nói: “Tàng Thư Lâu chính là ma cung đệ nhất cấm địa, nhưng nếu là đại Thần Vương muốn nhìn, tự nhiên là có thể.”

Đoàn người lúc này tiến nhập Tàng Thư Lâu bên trong.

Chủ yếu có Vô Tướng Ma Tuần, Hồng Tiêu, Đông Quách Sinh, cùng với hai tên ma Cung trưởng lão, trên người cũng đều tỏa ra khí tức đáng sợ.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, cũng cùng sau lưng Hồng Tiêu.

Đông Quách Sinh vẫn chưa ngăn cản.

Tiến nhập Tàng Thư Lâu sau, bên trong tự thành không gian, tầng thứ nhất mười phần rộng lớn, trưng bày có hơn một nghìn cái cái giá, đồng thời toàn bộ phân loại đặt chỉnh chỉnh tề tề.

Vô Tướng Ma Tuần ánh mắt quét qua, lộ ra hồi tưởng vẻ, nói ra: “Đi tầng cao nhất đi.”

Nói, liền hướng về không gian trung ương đi đến, xe nhẹ quen đường dáng vẻ.

Đông Quách Sinh mặt âm trầm, hừ một tiếng.

Dương Thanh Huyền lén lút lôi hạ Hồng Tiêu tay áo, dùng bí pháp truyền âm nói ra: “Tầng cao nhất có người.”

Hồng Tiêu sửng sốt hạ.

Dương Thanh Huyền đem chính mình cùng Trần Thiên Xu làm sao bị thương, đã đối với tầng cao nhất người thân phận suy đoán, cẩn thận nói một lần.

Hồng Tiêu mí mắt vừa nhấc, đi lên phương nhìn lướt qua, truyền âm trả lời: “Yên lặng xem biến đổi, cẩn tắc vô ưu.”

Đông Quách Sinh bọn người cảm thấy được bọn họ ở triển khai truyền âm nhập mật, nhưng do thân phận hạn chế, cũng không tiện nghe trộm, lại càng không liền hỏi dò.

Vô Tướng Ma Tuần ở không gian trung ương đi tới đi lui mấy lần, tựa hồ là một bộ bộ pháp, đi ra một bước cuối cùng thời điểm, trận pháp liền từ trên mặt đất hiển hiện ra.

Trực tiếp đem mấy người truyền đến tầng cao nhất.

Tàng Thư Lâu bên ngoài trong hư không, Xa Vưu trong đôi mắt lóe lên tinh mang, nhìn chằm chằm cái kia tầng cao nhất, tay phải hơi nắm tay, càng có chút khẩn trương, tự nói: “Mấy cái này tất cả đều là khó dây dưa nhân vật, Vi Thanh sẽ không xảy ra chuyện chứ? Hắn đã chết đổ không đáng kể, tuyệt đối đừng bị thương Hồng Tụ.”

Hắn âm thầm vận chuyển công pháp, để long khí ở trong người nhẹ nhàng chảy xuôi, một khi xảy ra bất trắc, có thể ngay lập tức ra tay.

Dương Thanh Huyền tiến vào tầng cao nhất sau, không tên tựu một cái căng thẳng, sau đó Hỏa Nhãn Kim Tình quét qua bốn mặt, nơi này cái giá tổng cộng mới mười mấy, hơn nữa mặt trên trình thả đồ vật kém xa tầng dưới chót cái giá nhiều.

Không gian cũng không lớn, một cái tựu toàn bộ thu vào đáy mắt, vẫn chưa gặp được Vi Thanh thân ảnh.

Nhưng Dương Thanh Huyền biết, Vi Thanh khẳng định trong này.

Ở trên vách tường bốn phía, các giắt một bộ kỳ dị cảnh tượng tranh vẽ.

Bản vẽ thứ nhất trên vẽ là một đám trâu, lấy Hắc Ngưu làm chủ, còn kèm theo mấy con bò, ở bát ngát trên cỏ ăn cỏ.

Thứ hai tranh vẽ trên vẽ là một đám nữ tử vừa múa vừa hát, đánh đàn thổi tiêu, cực điểm quyến rũ nghiên cứu hình thái.

Thứ ba tranh vẽ là một mảnh Ma Hải, trong thiên địa tất cả đều là màu đen kịt, làm cho người ta một loại hết sức kiềm chế cùng nặng nề cảm giác.

Thứ tư bức hình vẽ là hai vị lão giả, ngồi ở trong đình viện nâng cờ đánh cờ.

Vô Tướng Ma Tuần đem bốn bức tranh vẽ quét qua, ánh mắt rơi ở thứ tư đồ trên, ở hai tên ông lão đánh cờ góc đình viện, có một cây mười phần to lớn cây, lá cây như thuyền con giống như vậy, tràn ngập linh khí.

Vô Tướng Ma Tuần hơi thay đổi sắc mặt, giơ tay bấm quyết, hướng về bức kia lớn bức tranh điểm tới.

Ma quang lóe lên, bắn ở đánh cờ ông lão trong tay quân cờ trên, ông lão đột nhiên di chuyển, con cờ trong tay hướng về hạ vừa rơi xuống, dĩ nhiên rõ ràng truyền đến “Đùng” một tiếng, toàn bộ bàn cờ giống như là sống lại.

Sau đó một luồng trận lực xuyên thấu hình tượng, tầng cao nhất hư không bắt đầu biến hóa, Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, tựu phát hiện mình đã tới bên trong tiểu viện.

Tình tia lượn lờ, xuân phong lặng lẽ vào, cảm thấy từng tia từng tia man mát tâm ý.

Bốn phía phồn hoa cẩm thốc, màu xanh biếc tầng tầng, thậm chí có thể nhìn thấy hai tên đánh cờ ông lão mặt ngậm mỉm cười, đang suy tư trong tay chi cờ.

Đột nhiên Hồng Tiêu thanh âm truyền đến, “Trấn thủ bản tâm.”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, thanh âm kia đem cảnh tượng trước mắt toàn bộ cắt ngang, Dương Thanh Huyền cả người run lên, tựu trở lại tàng thư lâu tầng cao nhất.

Trước mắt bức tranh vẫn là bức tranh.

Chỉ có điều xảy ra chút biến hóa rất nhỏ, bàn cờ bên một bên, nguyên bản đặt vào một cái Linh Lung hộp nhỏ, là đang đóng, giờ khắc này nhưng là mở ra.

Nhưng mà bên trong lại là trống trơn như vậy, không có thứ gì.

Vô Tướng Ma Tuần sắc mặt cực kỳ khó coi, nhìn chằm chằm Đông Quách Sinh, lạnh giọng nói: “Màu vàng Ưu Đàm Bà La hoa ở đâu?!”

Đông Quách Sinh đồng dạng sắc mặc nhìn không tốt, hừ nói: “Ta nào có biết? Này trên bàn cờ cơ quan ta đều không biết.”

Nội tâm hắn hết sức phiền muộn, này bốn bức trong tranh ở trong chứa Huyền Cơ hắn là rõ ràng, nhưng Huyền Cơ sâu nhưng là không ngờ rằng, càng thêm không ngờ rằng trong tranh lại vẫn giấu có đồ vật.

Vô Tướng Ma Tuần sầm mặt lại, đột nhiên giơ tay liền hướng bức kia ma Tinh Chi Hải điểm tới.

Hắc mang lóe lên, tiến vào trong tranh.

Nhất thời bên trong Ma Hải lớn sóng cuồn cuộn ngất trời, vô số đáng sợ ma khí vòng xoáy ở trên mặt biển sinh thành, liền hướng trong đó một hòn đảo đánh tới.

Cái kia trên hòn đảo đột nhiên dâng lên Ma quang, hóa thành một đạo kết giới, đem sở hữu gió sóng toàn bộ ngăn trở.

Dương Thanh Huyền rõ ràng nghe được to lớn tiếng nổ vang rền, phảng phất chính mình đưa thân vào sóng biển bên trên, tâm thần cũng bị hút vào, sợ đến hắn vội vàng bấm quyết, vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, chống đỡ cỗ lực hút này.

Đột nhiên trong hình Ma quang lóe lên, tựu một đạo độn ánh sáng vọt ra.

Trực tiếp ở lầu chóp ở giữa hóa ra hai bóng người, chính là Vi Thanh cùng Lý Hồng Tụ.

Vi Thanh tầng tầng hừ một tiếng, lạnh lùng ánh mắt đảo qua Vô Tướng Ma Tuần.

“Thanh Huyền ca ca, ngươi cũng ở đây.”

Lý Hồng Tụ gặp trong sân mọi người tất cả đều là sắc mặt căng thẳng, khí tức cường đại, nội tâm một cái căng thẳng, sau đó liền thấy Dương Thanh Huyền, nhất thời đại hỉ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2624: Kim Hoa Hướng Đi, Lớn Phiền Toái Lớn

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng nở nụ cười, xem như là hỏi thăm một chút.

“Là ngươi.”

Vô Tướng Ma Tuần nhìn chằm chằm Vi Thanh.

“Là ta.”

Vi Thanh từ tốn nói, trên mặt mang theo vẻ lạnh lùng.

Hai người ở Cổ Tinh Giới đã từng có quan hệ, bầu không khí một cái khẩn trương.

“Ưu Đàm Bà La hoa là ngươi cầm?”

Vô Tướng Ma Tuần hỏi.

“Không có.”

Vi Thanh trả lời.

“Hừ.” Vô Tướng Ma Tuần lạnh rên một tiếng, sắc mặt cực kỳ khó coi, Ma quang ở trong mắt không ngừng lấp loé, không biết nội tâm đang suy nghĩ gì.

Đông Quách Sinh đồng dạng phiền muộn đến cực điểm, nhìn chằm chằm Vi Thanh cả giận nói: “Các hạ tự tiện xông vào ta Tàng Thư Lâu cấm địa, giờ khắc này nên cho ta một cái bàn giao đi.”

Vi Thanh nói: “Ta xem các ngươi cung điện đều hết rồi, căn bản không người, trực tiếp đi tới, tại sao tự tiện xông vào? Ta lại không biết nơi này là cấm địa, bên ngoài cũng không treo biển hành nghề tử thuyết minh, ta nào có biết? Hiện tại trái lại quái ta sao?”

Đông Quách Sinh tức điên cả giận nói: “Nói như vậy, là quái ta sao?”

Vi Thanh cười lạnh nói: “Ngươi cảm thấy được cần phải trách ai thì trách ai đi.”

Đông Quách Sinh tức giận không được rồi, nhưng giờ khắc này Vô Tướng Ma Tuần cái này đại địch vẫn còn, Vi Thanh trên người khí tức dĩ nhiên không kém Vô Tướng Ma Tuần, để hắn cực kỳ kiêng kỵ, vào lúc này không thích hợp lại tăng thêm mạnh mẽ như vậy đối thủ, chỉ có thể áp chế lại nội tâm lửa giận, chuyển nói với Vô Tướng Ma Tuần: “Hiện tại đã điều tra rõ, cái kia Ưu Đàm Bà La hoa căn bản không ở ma cung, ngươi nên làm gì cho ma cung một câu trả lời hợp lý?”

Vô Tướng Ma Tuần lạnh lùng nói: “Ai biết ngươi có phải là dấu đi?”

Hồng Tiêu gặp bầu không khí bắt đầu không đúng, lập tức điều đình nói ra: “Ta nhìn Đông Quách Sinh đại nhân tuyệt không đến nỗi nói dối, cái kia Ưu Đàm Bà La hoa có lẽ là cái nào một đời cung chủ lấy đi. Không biết cái kia Ưu Đàm Bà La hoa dung mạo ra sao, Ma Tuần có thể có đồ án?”

Vô Tướng Ma Tuần giơ tay hướng về trước một điểm, một điểm kim quang ở đầu ngón tay hiện ra, sau đó không ngừng mở rộng, rất nhanh tựu hóa thành một đóa hoa dáng dấp, trình rực rỡ màu vàng, mỗi một mảnh tiêu tốn đều che kín cực kỳ tinh xảo hoa văn, giống như là từng toà từng toà tự nhiên trận pháp, độc lập với nhau, rồi lại lẫn nhau liền tiếp.

“Niêm Hoa Lâu!”

Lưu Kim Ma Cung hai gã khác trưởng lão, đột nhiên cùng kêu lên.

Hồng Tiêu cùng Đông Quách Sinh cũng là nhíu mày lại, Vô Tướng Ma Tuần trong tay hiện ra đóa hoa hình dạng, càng là Niêm Hoa Lâu kí hiệu.

Mấy người đều là tâm niệm thay đổi thật nhanh, Niêm Hoa Lâu cũng không phải là ma tu nơi, hơn nữa tất cả đều là nữ tử, nhưng thân là ma cung cao tầng đều biết, đời đầu Niêm Hoa Lâu lâu chủ chính là từ Lưu Kim Ma Cung đi ra, sáng lập Niêm Hoa Lâu.

“Niêm Hoa Lâu?”

Vô Tướng Ma Tuần cười gằn một tiếng, liền hóa thành Ma quang, trực tiếp hướng về Tàng Thư Lâu ở ngoài bỏ chạy.

Đông Quách Sinh cả giận nói: “Nghĩ cứ thế mà đi thôi à?”

Vô Tướng Ma Tuần cười dài nói: “Chẳng lẽ còn muốn tới một lần đại chiến? Truyền thừa thiên thu vạn tái cơ nghiệp, muốn hủy ở trong tay ngươi hay sao?”

Lời nói xong, người đã biến mất không còn tăm tích.

Đông Quách Sinh khí sắc mặt tái xanh, này hơn một tháng đại chiến, tổn thất rốt cuộc có bao nhiêu hắn cũng không rõ ràng, sợ là tự Vô Tướng Thiên Vương cùng Ma Tuần đại chiến tới nay, Lưu Kim Ma Cung tổn thất nặng nề nhất một lần.

Vi Thanh nói: “Chư vị mau lên, nếu như không có chuyện gì, ta cũng đi rồi.” Lôi kéo Lý Hồng Tụ tựu nghĩ rời đi.

Đông Quách Sinh giận dữ, người trước mắt này cũng không biết là ai, nhưng mang đến cho hắn một cảm giác, lợi hại trình độ hoàn toàn không kém Vô Tướng Ma Tuần.

Ma cung hai vị trưởng lão cũng là sắc mặt khó coi, lấy ánh mắt ra hiệu Đông Quách Sinh, yêu cầu đem người này lưu lại, bằng không lửa giận khó tiêu.

Đông Quách Sinh chính do dự không quyết định, đột nhiên một đạo tiếng cười truyền đến, “Tại sao lâu như thế còn chưa có đi ra? Hẳn là chết ở bên trong?”

Quang ảnh lóe lên, Xa Vưu tựu rơi vào Tàng Thư Lâu bên trong.

Hắn ở bên ngoài nhìn Vô Tướng Ma Tuần đi ra, nhưng Vi Thanh vẫn không có động tĩnh, không nhịn được tựu đi vào.

Đông Quách Sinh hoàn toàn biến sắc, tràn đầy khiếp sợ, Xa Vưu trên người khí tức, cũng không kém Vi Thanh, nhất thời diệt xuất thủ ý nghĩ.

Hai tên ma Cung trưởng lão cũng là giật mình, không dám lại có tâm tư.

“Hừ, ngươi chết ta cũng sẽ không chết.”

Vi Thanh phất một cái ống tay áo, nói: “Đi thôi.” Liền hóa ra độn ánh sáng, phải dẫn Lý Hồng Tụ cùng nhau rời đi.

Dương Thanh Huyền đột nhiên mở miệng nói: “Vi Thanh đại nhân, ngươi từ ta này mượn đi quan ma Long Quyền Thiết Giản, có phải là cần phải trả ta?”

Lý Hồng Tụ hiếu kỳ nói: “Cái gì Long Quyền Thiết Giản? Vi Thanh thúc thúc, ngươi mượn Thanh Huyền ca ca đồ?” Nói xong, bản thân nàng sững sờ, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

Vi Thanh mặt già đỏ ửng, phát hiện tất cả mọi người theo dõi hắn, Hồng Tiêu, Xa Vưu, Đông Quách Sinh này chút người không khong phải nhân tinh, tự nhiên biết Dương Thanh Huyền nói ý gì.

Xa Vưu càng là khó có thể tin nói: “Ngươi, ngươi cướp người ta đồ?”

Vi Thanh phẫn nộ lườm hắn một cái, khiển trách: “Làm sao nói chuyện? Nói cái gì từ trong miệng ngươi đi ra làm sao đều biến vị? Không có nghe Dương Thanh Huyền nói là mượn tới Quan Ma sao?”

Vung tay lên, Long Quyền Thiết Giản tựu bay về phía Dương Thanh Huyền.

Hồng Tiêu vừa thấy vật ấy, hơi thay đổi sắc mặt.

Dương Thanh Huyền tiếp nhận sắt giản, ôm quyền nói: “Đa tạ Vi Thanh đại nhân.”

Lý Hồng Tụ nói: “Trả lại là tốt rồi, bất quá sau đó cũng không cần tùy ý mượn người khác đồ.”

“Hừ!”

Vi Thanh trên mặt vô cùng không tự tại, phất một cái ống tay áo, tựu hóa thành độn ánh sáng mà đi.

Lý Hồng Tụ hướng về Dương Thanh Huyền chớp mắt một cái con ngươi, nhẹ nhàng nở nụ cười, liền cùng Xa Vưu cùng nhau rời đi.

Hồng Tiêu cũng là hướng về ma cung mọi người ôm quyền nói: “Đông Quách Sinh đại nhân phải xử lý này chút hậu sự, sợ là có bận rộn, ta cũng không nhiều quấy rầy, liền như vậy cáo từ.”

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Mong rằng ma cung hạ lệnh mở ra hạ các nơi truyền tống trận.”

Hồng Tiêu lúc này mang theo Dương Thanh Huyền rời đi.

Hai người rất nhanh ra Chân Ma Giới, đi tới Huyết Nha tinh thượng, sẽ chờ truyền tống trận giải cấm liền có thể rời đi.

Hồng Tiêu đột nhiên hỏi: “Trong tay ngươi cái kia Long Quyền Thiết Giản, nhưng là Thương Bàn trên người gì đó?”

Dương Thanh Huyền nói: “Nguyên lai Hồng Tiêu đại nhân cũng biết, chính là.”

Hồng Tiêu thở dài một cái, nói: “Xem ra Thương Bàn cùng Thương Cách đúng là chết rồi, lần này phiền phức lớn rồi, hai người này là như thế nào chết, ngươi rõ ràng mười mươi tỉ mỉ nói cho ta.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Làm sao, chết rồi liền chết rồi, cũng không người biết là ai giết, làm sao lại phiền phức lớn rồi?”

Hồng Tiêu nói: “Vừa nãy Hàng Trần đưa tin các Đại Thánh tông danh tộc chi chủ, nói Thương Cách cùng Thương Bàn không có trở lại phía đông vũ trụ, mà là ngã xuống ở chúng ta nam bộ vũ trụ. Phía đông Thương gia cung phụng hai người bản mệnh ngọc bài toàn bộ nát. Hiện tại Thương gia phát rồ một loại đuổi theo Hàng Trần, yêu cầu giao ra hung thủ.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Tài nghệ không bằng người, chết rồi không phải là rất bình thường sao? Trong vũ trụ, mỗi ngày chết rất nhiều người, nếu như đều giống như bọn họ làm ầm ĩ, vậy thế giới này còn có thể yên tĩnh sao?”

Hồng Tiêu nói: “Then chốt cái kia Thương Cách chính là vạn lưu Ngũ Tuyệt phong một trong, theo lý mà nói có thể người giết hắn quá ít, mà Thương Bàn lại là Thương gia vô số năm qua đản sinh mạnh nhất thiên phú hậu bối, bị ký thác to lớn kỳ vọng cao. Hiện tại hai người này đều chết ở nam bộ, ngươi nói bọn họ sẽ làm sao nghĩ?”

Dương Thanh Huyền hừ nói: “Bọn họ làm sao nghĩ, mắc mớ gì đến ta?”

Hồng Tiêu than thở: “Ngươi đừng làm phiền, mau đem sự tình ngọn nguồn rõ ràng mười mươi, không sót một chữ nói cho ta.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2625: Sự Do Người Làm, Hoa Thượng Đại Lục

Dương Thanh Huyền nghĩ đến một cái, nói: "Hồng Tiêu đại nhân tới tìm ta, có lẽ bản ý là vì một chuyện khác chứ? Hai chuyện này bây giờ nhìn lại, đã là một chuyện."

Lập tức, liền đem chính mình làm sao bị Hồng Lâm mang đi, làm sao giải khai Thiên Thần Quyết bí mật, thì lại làm sao bị Thiên Dụ cùng Thương Cách nhìn chằm chằm, sau đó Thiên Dụ bỏ mình, Hồng Lâm triển khai Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ, cùng với cùng tự thân ký ức hợp nhất các loại, nói tường tận một lần.

Cùng với chính mình làm sao sưu hồn Thương Bàn, luyện hóa Long Quyền Thiết Giản cũng toàn bộ bê ra.

Hồng Tiêu vẫn lẳng lặng nghe, chỉ là nghe được Hồng Lâm thân phận thời điểm có chút giật mình, nhưng cũng khôi phục rất nhanh bình thường.

Dương Thanh Huyền vẫn đang quan sát Hồng Tiêu vẻ mặt, thấy hắn trước sau sắc mặt như một, hoàn toàn không nhìn ra nội tâm nghĩ.

Nhưng Dương Thanh Huyền đối với Hồng Tiêu vẫn là cực kỳ tín nhiệm, dù sao một đường tới nay Thần tộc dành cho sự giúp đỡ của hắn rất lớn.

Tuy rằng những việc này đều là Tử Tâm đang làm, nhưng nếu là không có Thần tộc cao nhất lãnh tụ cho phép, Tử Tâm không có khả năng kiên định đứng ở Dương Thanh Huyền một bên.

Nghe Dương Thanh Huyền nói, Hồng Tiêu trầm tư hồi lâu, mới lên tiếng: “Nói như vậy, Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ vẫn luôn ở trên thân thể ngươi?”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, ngượng ngùng nói: “Tại hạ tuyệt đối không phải có ý định ẩn giấu, mong rằng Hồng Tiêu đại nhân thứ tội.”

Hồng Tiêu khoát tay áo một cái, cắt ngang hắn nói ra: “Ta cũng không phải là muốn trách ngươi, ta đem này đồ phóng ở trên đấu giá hội bán ra, cũng là vì mở ra bên trong cơ duyên. Dù sao Hồng chi Thần tộc chưởng quản vật ấy quá lâu, đều từ không có người mở ra. Không nghĩ tới bên trong còn có như vậy ngọn nguồn, xem ra ta đưa nó bấn đấu giá ra là đúng.”

Dương Thanh Huyền không nghĩ tới Hồng Tiêu lại như này rộng rãi, hỏi: “Cái kia Hồng Tiêu đại nhân đối với Hồng Lâm một chuyện ý tưởng thế nào?”

Hồng Tiêu nói: “Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ lưu ở Hồng chi Thần tộc, cũng chỉ là một cái vật chết. Vật chết là không có có giá trị. Hiện tại sống lại, tựu sinh ra giá trị. Cho tới này giá trị là tốt hay xấu, bây giờ còn rất khó luận định. Nhưng ta tin tưởng Thiên Đạo tự có định số, này vừa là Hồng Lâm bản thân duyên phận, cũng là Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ duyên phận, đồng thời cũng là ngươi Dương Thanh Huyền duyên phận.”

Dương Thanh Huyền không hiểu nói: “Ta duyên phận?”

Hồng Tiêu nói: “Tuy rằng Hồng Lâm là Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ nguyên nhân chính, nhưng ngươi đồng dạng có thể khống chế này đồ, thậm chí ta cho rằng này đồ tương lai tân chủ nhân, là ngươi mà không phải nàng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cũng không cần khống chế này đồ, Hồng Lâm là bằng hữu của ta, ta hy vọng có thể cứu nàng, nhưng năng lực ta có hạn, mong rằng Hồng Tiêu đại nhân giúp ta.”

Hồng Tiêu nói: “Việc này quan hệ đến ta Hồng chi Thần tộc một mạch, ta tự nhiên việc nghĩa chẳng từ, ngươi hôm nay nói, vượt ra khỏi dự tính của ta, ta phải đi về lật một cái sách cổ ghi chú, nhìn xem có thể hay không tìm ra một ít có liên quan Hồng Lâm manh mối đến.”

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Đó là không thể tốt hơn nữa. Ta hi vọng Hồng Tiêu đại nhân có thể để Hồng Lâm trở về bản tâm, mà không muốn tổn thương nàng tính mạng.”

Hồng Tiêu cười nói: “Nói đến, Hồng Lâm có thể là tổ tiên của ta, ta đương nhiên sẽ không tổn thương nàng tính mạng, hơn nữa từ ngươi vừa rồi nói xem ra, nàng nếu có thể đánh giết Thương Cách, ta cũng chưa hẳn là nàng đối thủ, ai giết ai còn chưa chắc chắn đây. Cho tới bản tâm... Ngươi có thể có nghĩ qua, bây giờ tìm trở về trí nhớ nàng, mới là chính mình bản tâm, mà phía trước cũng không phải là.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta biết, chỉ là...”

Hồng Tiêu khẽ mỉm cười, nói: “Ta có thể lý giải tâm tình của ngươi, làm hết sức mà thôi, sẽ có một cái kết quả tốt.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, một đường tới nay, từ Huyền Dạ đại lục đến hiện tại, tuy nói rất nhiều chuyện phảng phất trong cõi u minh tự có định số, nhưng không không phải là mình liều mạng phấn đấu kết quả, người định không hẳn thắng thiên, nhưng mình tận lực, mới có thể để kết quả hướng về tốt phương hướng phát triển.

Hồng Tiêu lại nói: “Chuyện này đối với ta Hồng chi Thần tộc cũng là thử thách to lớn, hiện tại không chỉ có Hồng Lâm xuất hiện, tay cầm Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ, hơn nữa Thương Cách cùng Thương Bàn cái chết, sợ là cũng sẽ toán ở ta

Hồng chi Thần tộc trên đầu, chuyện này thực sự là đau đầu, ta muốn đi một chuyến Huyễn Trần Hải, cùng Hàng Trần tốt đẹp nói tỉ mỉ việc này, cùng với tương lai ứng đối phương pháp.”

Dương Thanh Huyền nói: “Còn có một chuyện, không biết Hồng Tiêu đại nhân đối với chưởng giáo thấy thế nào? Người này rốt cuộc là ai, lại muốn làm gì?”

Hồng Tiêu nhíu lại đầu lông mày, lộ ra vẻ nghiêm túc, nói: “Thân phận của người nọ ta có nhất định suy đoán, nhưng không hẳn chính xác, chuyến này Huyễn Trần Hải, cũng phải cần cùng Hàng Trần tỉ mỉ thảo luận người này. Thiên phú của ngươi cực mạnh, tựa hồ đã thành chưởng giáo mục tiêu, chính mình muôn vàn cẩn thận, không muốn cùng người này trực tiếp va chạm.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Lấy ta thực lực bây giờ, trốn còn đến không kịp, cái nào có tư cách trực tiếp va chạm.”

Hồng Tiêu cười nói: “Vậy thật tốt.”

Lập tức hai người tựu ở Huyết Nha tinh cáo biệt, Dương Thanh Huyền hướng về Hoa Thượng đại lục phương hướng mà đi.

Truyền tống ly khai ma tu lĩnh vực sau, đi tới một chỗ linh khí thịnh vượng chủ tinh, Dương Thanh Huyền thuê một gian đỉnh cấp mật thất, bắt đầu Tĩnh Tâm dưỡng thương.

Nửa tháng sau, mới đưa giập nát thân thể chữa trị xong xuôi.

Đồng thời chiến dịch này hạ xuống, rốt cục để hắn cảm ứng được bốn sao bình phong, thử xung kích bên dưới, cái kia bình phong vẫn không nhúc nhích, không có bất kỳ có thể vượt qua dấu hiệu.

Dương Thanh Huyền biết chính mình hiện tại tích lũy còn chưa đủ, cũng không làm cưỡng cầu, hơi hơi thu thập hạ, sửa sang lại hạ các loại đồ vật, liền hướng Hoa Thượng đại lục mà đi.

Làm liên minh cao cấp nhất thương hội giao lưu đại hội, cũng sẽ có lượng lớn đỉnh cấp vật phẩm xuất hiện.

Tuy rằng ở Ninh gia trong đại chiến thu được được không ít quý giá báo lại, nhưng một đường lại đây, mấy lần người bị thương nặng, đều là trong chết trốn sinh, đỉnh cấp đan dược chữa trị vết thương tiêu hao hết sạch, nhất định phải được bổ sung.

Trải qua các loại trăn trở, rốt cục ở sau ba tháng, đến nơi Hoa Thượng đại lục.

Từ bốn phương tám hướng chạy tới võ giả nhiều vô số kể, truyền tống trận đều là đầy gánh nặng vận tái trạng thái, phí dụng cũng so với bình thường tăng lên không chỉ gấp mười lần, nhưng vẫn như cũ không ngăn được cuồn cuộn không ngừng dòng người tiến nhập.

Dương Thanh Huyền từ truyền tống khu vực sau khi ra ngoài, lập tức có một đám thiếu niên võ giả trước mặt tràn tới, chen lấn hô, “Đại nhân, muốn hướng về đạo sao? Ta là sinh trưởng ở địa phương Hoa Thượng đại lục người, đối với vật tư giao lưu đại hội rõ như lòng bàn tay, đại nhân, mời mọc ta làm hướng đạo đi.”

Những thiếu niên này võ giả nhân số rất nhiều, hầu như bốn, năm người tranh đoạt một khách quen.

Dương Thanh Huyền xung quanh tựu vây quanh sáu người, theo bước tiến của hắn, liều mạng chào hàng chính mình, “Đại nhân, ngài nghĩ muốn chọn mua cái gì, hoặc là nghĩ muốn bán ra cái gì, tìm ta thích hợp nhất, ta hiểu rõ nơi này mỗi một nhà thương hội, gần đây có bất kỳ giao dịch động tĩnh ta đều rõ rõ ràng ràng.”

Dương Thanh Huyền không để ý, tiếp tục đi về phía trước, nhưng bộ pháp cũng không lớn.

Những thiếu niên này cuống lên, có mấy người nhìn bây giờ nói bất động hắn, lập tức chạy đi, đi thử nghiệm cái khác khách hàng.

Cuối cùng, chỉ còn lại một tên mười hai mười ba tuổi thiếu niên, còn đang liều mạng chào hàng chính mình, nhưng trên mặt đã hết sức nóng nảy.

“Đại nhân, ngài tựu mướn ta đi, phí dụng rất thấp, mỗi ngày chỉ cần ba ngàn Tinh Hạo Thạch liền có thể.”

“Ta mỗi ngày đều sẽ đem các loại giao dịch tin tức, ngay lập tức truyền tới ngài trong tay.”

“Ngài cần muốn hỏi thăm cái gì, ta khẳng định nhất nhanh và tiện, ngay lập tức là có thể cho ngài hỏi thăm được.”

“Thực tại không được, mỗi ngày hai ngàn năm Tinh Hạo Thạch cũng có thể.”

“Hơn nữa ta chỉ đối với ngươi một người tiến hành phục vụ.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2626: Thứ Hai Mươi Mốt Khu, Chúc Long Thương Hội

Dương Thanh Huyền ngừng lại, nhìn này đầy mặt lo lắng thiếu niên, trong cơ thể có hơi yếu chân khí lưu chuyển, là Nguyên Võ cảnh tột cùng võ giả, hắn hỏi: “Các ngươi làm hướng đạo, còn có thể một đôi nhiều tiến hành phục vụ?”

Thiếu niên vội hỏi: “Có mấy người trong bóng tối tiếp mấy cái, các khách nhân lẫn nhau trong đó cũng không biết, ta bảo đảm chỉ có ngài một vị khách hàng, hơn nữa ta chỉ cần hai ngàn năm Tinh Hạo Thạch là tốt rồi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Giao lưu đại hội bắt đầu sao?”

Thiếu niên nói: “Định ở bắt đầu ngày mốt, nhưng hiện tại rất nhiều thương hội đều đã bắt đầu hoạt động, dù sao dòng người quá lớn, mỗi một ngày đều là to lớn cơ hội làm ăn. Nhưng thật đúng là đồ vật, vẫn là muốn chờ bắt đầu sau mới có thể xuất hiện. Thứ tốt đều ở đại thương hội trong tay. Hiện tại chỉ là một ít tiểu phố chợ tự hành giao lưu.”

Dương Thanh Huyền lại hỏi nói: “Ta nghĩ mua một ít cao cấp thánh dược chữa thương, đáp lại nên làm thế nào?”

Thiếu niên nói: “Vật tư giao lưu đại hội cung cấp đều là Giới Vương trở lên tài nguyên, cơ bản đều thuộc về đỉnh cấp. Đan dược các loại có thể ở khu thứ ba, nếu như nuốt phục loại thiên tài địa bảo, thì lại ở khu thứ bốn.” Hắn do dự hạ, lại nói: “Nếu là muốn mua Thiên Giới chi chủ đều có thể sử dụng đan dược, thì lại ở thứ hai mươi mốt khu.”

Dương Thanh Huyền nói: "Tổng cộng có mấy cái khu?"

Thiếu niên nói: "Tổng cộng có hai mươi ba cái khu, mỗi cái khu đều có phổ thông thành trì lớn như vậy. Đằng trước hai mươi khu đều là Giới Vương cấp cường giả vật tư giao lưu, Thiên Giới chỉ có ba cái khu. Bởi vì Thiên Giới chi chủ có thể sử dụng vật tư đã phi thường ít ỏi, bất kỳ một viên đan dược hoặc là thiên tài địa bảo, đều là tuyệt đỉnh hiếm thấy tồn tại."

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi tên là gì?"

Thiếu niên mừng lớn nói: "Ta gọi Lưu Cảnh, đại nhân là quyết định mướn ta?"

Dương Thanh Huyền gật đầu, lấy ra một cái túi đựng đồ cho hắn, nói: "Bên trong có năm trăm ngàn Tinh Hạo Thạch, khoảng thời gian này ngươi tựu đi theo ta."

Lưu Cảnh kinh hãi, tay run run một cái, kém một chút đem túi chứa đồ rơi trên mặt đất, biết chính mình gặp gỡ Tài Thần, liều mạng khom người nói tạ.

Dương Thanh Huyền cười nói: "Mang ta đi thứ hai mươi mốt khu đi."

"Được rồi! Cái gì? Thứ, thứ hai mươi mốt khu..."

Lưu Cảnh cả người run lên, hoảng sợ ngẩng đầu lên, trước mắt nam tử này nhìn thấy được cũng không lớn hơn mình bao nhiêu, dĩ nhiên là đi Thiên Giới chi chủ khu giao dịch.

Dương Thanh Huyền cùng sau lưng Lưu Cảnh, không nhanh không chậm đi về phía trước, thần thức quét về phía con đường hai bên, quan sát cùng lưu tâm các loại vật phẩm.

Quả nhiên tất cả đều là một ít Giới Vương sử dụng đồ vật.

Những thứ đồ này phóng ở Thương Khung tinh vực, đa số đều là đỉnh cấp bảo vật, nhưng ở Mục Hải Vực Giới, tựu phi thường bình thường.

Hai người đi hơn phân nửa ngày, xuyên qua mấy cái khu vực, đi tới một cái tương đối vắng vẻ đường phố, vắng ngắt, không có mấy cái người đi đường.

Lưu Cảnh có chút hơi khó nói ra: “Đại nhân, nơi này là thứ hai mươi mốt khu một cái nhập khẩu, có người nói chỉ có Thiên Giới chi chủ đại nhân tài có thể nhìn thấu bố trí, từ nơi này tiến vào thứ hai mươi mốt trong khu mặt.”

Dương Thanh Huyền nhấc tay vồ một cái, tựu nhấc theo Lưu Cảnh đi về phía trước một bước.

Đường phố cảnh tượng nháy mắt biến hóa, tiến vào mặt khác một chỗ trong thiên địa.

Bên trong vẫn là nhiệt nhiệt nháo nháo, các loại người đi đường nối liền không dứt, chỉ là trao đổi khu vực diện tích, kém xa hai mươi vị trí đầu cái khu.

Lưu Cảnh kinh hãi, lập tức lại không hoài nghi, kích động nói: “Đại nhân, ngài, ngài đúng là...”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Mục Hải Vực Giới bên trong, hội tụ toàn bộ nam bộ vũ trụ Thiên Giới chi chủ, nhìn thấy ta cũng không cần thiết như vậy kích động đi.”

“Không không không”, Lưu Cảnh vội vàng giải thích: “Đối với Thánh Tông danh tộc mà nói, đứng ở toàn bộ vũ trụ đỉnh, tự nhiên đối với Thiên Giới chi chủ không cảm thấy kinh ngạc. Nhưng đối với mỗi một cái tinh cầu mà nói, có thể chỉ có một hai vị, thậm chí một vị đều không có. Thiên Giới chi chủ thật sự là quá thần kỳ, có thể ngao du vũ trụ, tự do tự tại, nếu như có một ngày ta cũng có thể đạt đến Thiên Giới chi chủ là tốt rồi.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Chỉ cần ngươi chịu nỗ lực, nhất định sẽ.”

Lưu Cảnh kích động khó có thể tự tin, run giọng nói: “Cảm tạ, tạ ơn đại nhân. Trời ạ, dĩ nhiên có một vị Thiên Giới cảnh đại nhân ở cổ vũ ta.”

Dương Thanh Huyền vỗ vai hắn một cái vai, liền dọc theo đường phố tiếp tục cất bước, đồng thời ánh mắt đánh giá bốn phía thương phẩm cùng lui tới người đi đường.

Cái này khu vực mặc dù không lớn, nhưng cũng chiếm cứ hơn trăm mẫu diện tích, người đi đường trên người, đa số đều liền giống như người bình thường, không nhìn ra có tu vi gì cảnh giới, còn có chút người trực tiếp bao ở trong hắc bào, hoặc là mang theo mặt nạ, tựa hồ không muốn người khác nhận ra bọn họ.

Còn có một ít là chân chính võ giả bình thường, tựu giống như Lưu Cảnh, chỉ là sung mãn làm hướng đạo, bị mang theo vào.

Lưu Cảnh có chút câu nệ nói ra: “Đại nhân, năng lực của ta chỉ ở hai mươi vị trí đầu cái khu vực, ở đây ta chưa quen thuộc... Bất quá ta nhìn thấy rất nhiều bằng hữu ở đây, ta có thể đi nghe ngóng một ít.” Âm thanh biến được mười phần nhỏ yếu.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi đi bốn phía hỏi thăm quen thuộc xuống đi, ta trước tiên tùy tiện đi dạo.”

Lưu Cảnh lập tức khom người lùi lại.

Dương Thanh Huyền một người ở trên thị trường đi dạo, đi tới một gian bề ngoài nhiều hơn thương hội trước, trên đó viết “Chúc Long” hai chữ, Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, liền dẫn trên xanh răng quỷ phương mặt nạ, đi vào ở giữa.

Bên trong tương đối không đãng, chỉ có ba, bốn người ở giá hàng trước chọn vật phẩm, mỗi người bên cạnh người đều theo một tên mỹ nữ tuyệt sắc.

Dương Thanh Huyền vừa đi vào, lập tức có một tên tuyệt sắc đẹp hầu gái tiến lên đón, cung kính nói: “Hoan nghênh đại nhân quang lâm, là tiểu điếm vinh hạnh, không biết San San có cái gì có thể giúp ngài?”

Nơi này đẹp hầu gái đều là thương hội bên trong cao cấp nhất tiếp khách mỹ nữ, trải qua thiên chuy bách luyện huấn luyện cùng thực tiễn, mỗi một chi tiết nhỏ đều phục vụ cực kỳ chu đáo.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta nghĩ mua một ít đan dược chữa thương hoặc là thiên tài địa bảo.”

San San nói: “Có, đại nhân mời tới bên này.”

Lập tức dẫn Dương Thanh Huyền đi tới một cái giá hàng trước, tỉ mỉ giới thiệu, “Ở đây có tẩy bụi đan, hạo nguyên đan, Hoàng Cực đan, đều là Thiên Giới chi chủ đại nhân có thể dùng chữa thương thánh vật.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Đối với bốn sao Thiên Giới hữu dụng không?”

Trong cửa hàng một cái an tĩnh lại, mấy tên khác chọn mua vật phẩm người, đều là quăng tới giật mình ánh mắt, nhìn từ trên xuống dưới Dương Thanh Huyền, tựa hồ không tin hắn có bốn sao Thiên Giới.

San San cũng rất là giật mình, nhưng nháy mắt tựu trấn định lại, nói ra: “Thích hợp bốn sao Thiên Giới đại nhân đồ vật chúng ta cũng có, chỉ là không có bày thả ra, đại nhân có thể vào bên trong nghỉ ngơi một cái, ta đi cho đại nhân chuẩn bị vật phẩm tư liệu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt”.

Liền theo San San đi lên lầu hai.

Vừa rồi ở một căn phòng riêng ngồi hạ, liền có khác đẹp hầu gái đem đốt hương cùng đỉnh cấp linh trà đã bưng lên.

San San cũng tay nâng một quyển sách, chậm rãi tiến nhập, quỳ ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, đem sách ở từ từ triển khai, dùng thanh âm êm ái nói ra: “Đại nhân mời xem, đây là chúng ta thương hội lần này sẽ bán ra một ít đỉnh cấp vật phẩm, đều là bốn sao Thiên Giới có thể sử dụng.”

Dương Thanh Huyền nhìn quyển hạ đầu, viết “Đan dược thiên”, sau đó cẩn thận nhìn xuống.

Vật phẩm cũng không nhiều, nhưng cũng giới thiệu cực kỳ cẩn thận, rất nhanh tựu lộn tới cuối cùng.

Tổng cộng chỉ có chín loại đan dược, hơn nữa Dương Thanh Huyền từng nuốt trong đó hai loại, dược hiệu đều không phải là rất mạnh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2627: Hệ Kim Lôi Thạch, Thu Mua Kỳ Vật

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, nói: “Có hay không có càng mạnh hơn dược hiệu?”

San San giật mình nói: “Những thứ này... Đại nhân còn chưa hài lòng sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đều là một ít thị diện hàng.”

San San một lát mới phản ứng lại, nói ra: “Đại nhân muốn là Thánh Tông danh tộc bên trong trân tàng tuyệt đỉnh đan dược.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không kém bao nhiêu đâu, có không có gì đi qua có thể cho tới?”

San San nói: “Mấy nhà đứng đầu thương hội có liên hợp tổ chức hai tràng phẩm chất cao giao dịch đại hội, chia làm đỉnh cấp cùng cao cấp. Đỉnh cấp giao dịch đại hội là nhằm vào Thất Tinh Thiên Giới trở lên cường giả tối đỉnh, cao cấp đại hội là nhằm vào bốn sao đến thất tinh cường giả siêu cấp, thế nhưng tham gia nhất định muốn có nhất định điều kiện.”

San San sắc mặt có chút khó khăn, thậm chí lộ ra vẻ sốt sắng, nguyên bản tựu trắng nõn trên mặt, càng lộ vẻ trắng bệch, trái lại có một loại khác thường đẹp.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Làm sao vậy?”

San San sốt sắng nói: “Đỉnh cấp cùng cao cấp giao dịch đại hội sự thương hội một loại không dễ dàng tiết lộ, đều là hướng về

Thánh Tông danh tộc phát sinh mời. Hướng về phổ thông võ tu tiết lộ dễ dàng sản sinh hiểu lầm, cái kia trách nhiệm của chúng ta tựu to lớn, thương hội sẽ nơi làm cho chúng ta.”

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu được, có thể tu luyện tới Thiên Giới chi chủ, không khỏi là hạng người tâm cao khí ngạo, nếu như không đạt tới tham dự tiêu chuẩn, hơn nửa tâm có không phục, thậm chí gây sự, đối với thương hội mà nói đều là phiền toái lớn.

Lúc này cười nói: “Ngươi yên tâm nói điều kiện đi, nếu như không đạt tới lời, ta lập tức đi ngay, tuyệt không làm khó dễ ngươi.”

San San sắc mặt khôi phục chút, nói ra: “Đại hội yêu cầu tham dự người cảnh giới đạt đến bốn sao hoặc là Thất Tinh, cũng hoặc là có thể lấy ra tương ứng đẳng cấp đồ vật tiến hành giao lưu.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, lấy ra một cái màu xanh nhạt tinh quáng đặt lên bàn, nói: “Ngươi đi ước định hạ vật ấy.”

Cái kia tinh quáng như như kim loại, tỏa ra kỳ dị hào quang, bề ngoài càng là đem ánh sáng phân giải thành chín màu nát ánh sáng, thiếp ở tinh quáng bề ngoài, mười phần thần kỳ.

San San không dám thất lễ, gấp bận bịu hai tay dâng vật ấy lùi lại.

Dương Thanh Huyền lặng lặng uống chè thơm, ánh mắt nhìn ra ngoài cửa sổ, vị trí này có thể mang phụ cận mấy con phố toàn bộ thu vào đáy mắt.

Sau đó không lâu, San San trở về, phía sau còn theo một ông già, giới thiệu: “Đại nhân, đây là chúng ta thương hội bản địa người phụ trách, Từ lão.”

Ông lão bận bịu ôm quyền nói: “Lão hủ Từ Hổ, gặp đại nhân.”

Sâu sắc chắp tay bái hạ, nội tâm nhưng là mười phần khiếp sợ, bởi vì hắn liếc mắt liền thấy được Dương Thanh Huyền mang trên mặt huyền bí mặt nạ, mà cái kia mặt nạ giá trị cao, sợ là không ở đằng kia biến dị lôi thạch bên dưới.

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Khách khí, Từ lão mời ngồi.”

Từ Hổ thận trọng tựu ngồi xuống, San San không dám ngồi, quỳ ở bàn trà bên, cho hai người châm trà đổ nước.

Từ Hổ hỏi: “Đại nhân thật xác định phải đem cái kia biến dị lôi thạch làm vật phẩm giao dịch sao?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Xác định, không biết vật này là hay không đúng quy cách?”

Từ Hổ nói: “Tự nhiên là đủ rồi, cái kia lôi thạch cực kỳ huyền diệu kỳ lạ, lôi vốn là hệ” Mộc “nguyên tố, nhưng đây cũng là một khối hệ” Kim “lôi thạch, bên trong chút nào không có nguyên tố” Mộc “lực lượng, thực sự là tạo hóa thần kỳ, khiến người thán phục. Mà hệ Lôi võ giả bên trong, cũng có ngũ hành lôi tu phân chia, khối này lôi thạch đối với hệ” Kim “lôi tu mà nói, không khác nào chí bảo. Nghe đồn loại này hệ” Kim “lôi thạch chỉ đản sinh ở phía đông vũ trụ, không biết đại nhân là chiếm được ở đâu?”

“Đùng!” Dương Thanh Huyền đem chén trà hướng về trên bàn vỗ một cái, cái chén nháy mắt hóa thành bột mịn, bên trong nước trà cũng bốc hơi lên một giọt không dư thừa, lạnh giọng nói: “Đây là ngươi nên hỏi sao?”

Từ Hổ doạ được run run một cái, vội vàng đứng dậy bồi tội nói: “Lão hủ lỡ lời, là lão hủ lỡ lời, đại nhân thứ tội.”

Gặp Dương Thanh Huyền sắc mặt không quen, lập tức hướng về San San nháy mắt.

San San cười xòa nói: “Đại nhân, Từ lão là vô tâm lỡ lời, mong rằng đại nhân đừng cùng hắn tính toán.” Cái kia nhuyễn ngọc giống như thân thể, chậm rãi hướng về Dương Thanh Huyền dựa đi tới, lộ hết sẽ quyến rũ vẻ.

Dù chưa có da thịt tiếp xúc, nhưng Dương Thanh Huyền nhưng cảm nhận được một luồng ôn nhu mềm nhũn mùi thơm của nữ nhân vị, khoát tay nói: “Thôi, ta cho rằng Chúc Long thương hội là cái gì đại thương hội đây, làm việc hẳn rất nghiêm cẩn mới là.”

Từ Hổ liên tục chịu tội, tựa hồ không dám nói tiếp nữa, liên tục cho San San nháy mắt.

San San nói: “Đại nhân, căn cứ giao lưu đại hội quy củ, khối này lôi thạch nhất định phải phóng ở chúng ta Chúc Long thương hội, đồng thời bảo đảm sẽ lấy ra làm giao lưu, không biết đúng hay không có thể?”

Dương Thanh Huyền nói: “Có thể.”

Từ Hổ thở phào nhẹ nhõm, lộ ra vẻ tươi cười.

Lúc này lấy ra một khối lệnh bài, hai tay đưa cho Dương Thanh Huyền, cung kính nói: “Đại nhân, cao cấp giao lưu đại hội tựu ở sau bảy ngày tổ chức, đây là lệnh bài thông hành, sau bảy ngày mặt trên sẽ xuất hiện tọa độ chỉ thị.”

Dương Thanh Huyền thu rồi lệnh bài, liền trực tiếp rời đi.

Khối này lôi thạch đích thật là từ trên thân Thương Bàn tìm ra, không nghĩ tới Từ Hổ phân biệt năng lực như vậy mạnh, xem ra sau này vẫn vậy phải cẩn thận một chút một ít mới là.

Dương Thanh Huyền ly khai Chúc Long thương hội sau, tựu ở trên đường đi dạo lên, thần thức đem phụ cận khu vực toàn bộ bao phủ, đối với hai bên Thương gia vật phẩm tiến hành nhìn quét.

Quả nhiên phát hiện không ít thứ tốt, nhưng cũng không có đỉnh cấp vật phẩm tồn tại.

Trong đó có một loại thất sắc cận, là thiên địa sinh thành linh dược, bảy cánh hoa hoa các ra màu sắc khác nhau.

Dương Thanh Huyền ở trong điển tịch gặp ghi chép, tuy rằng không giống đạo quả như vậy có thể không hạn chế dùng, nhưng tác dụng phụ cũng là vi hồ kỳ vi.

Chỉ là trước mắt này đóa thất sắc cận chỉ có năm cái cánh hoa, thiếu hai cái màu sắc, nhưng giá trị vẫn như cũ không ít.

Dương Thanh Huyền mua sau đó, cũng không trân quý, trực tiếp phóng ở trong miệng tựu nuốt vào, sau đó không cố kỵ vận chuyển chân nguyên, đem tiêu hóa, trêu chọc được bốn phía võ giả tất cả đều liếc mắt, trên mặt lộ ra vẻ quái dị.

Đan dược cao cấp không có thu thập được cái gì, thế nhưng một ít vẫn còn có thể đan dược chữa trị vết thương thu rồi không ít, thời khắc mấu chốt có lẽ có thể đủ trên.

Ở tương lai trong chiến đấu, có thể cấp tốc khôi phục thương thế cùng thể năng, cũng đem là cân nhắc sức chiến đấu mạnh yếu trọng yếu tạo thành bộ phận.

Ngoài ra, Dương Thanh Huyền còn chuẩn bị thu mua một ít cao cấp phòng cụ.

Dĩ vãng vẫn luôn quá mức chú trọng cảnh giới tăng lên cùng lực công kích, hiện tại phát hiện đánh không chết mới là một cái võ giả là tối trọng yếu hạt nhân sức cạnh tranh.

truyencuatuin

e t Tuy rằng hắn có hai đại thần thể cùng Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ, ở phòng ngự trên đã so với võ giả bình thường cường lớn hơn nhiều lắm, chỉ khi nào gặp đến cường giả tối đỉnh, vẫn là không đỡ nổi một đòn.

“Phía dưới kiện món đồ này, ẩn chứa mười phần quái dị sức mạnh, bước đầu phán đoán là đản sinh ở Hỗn Độn thời kỳ đặc thù nào đó khoáng thạch, năng lượng vô cùng mạnh mẽ, có cần hay không bằng hữu?”

Ở một cái lâm thời xây dựng trên đài, một tên cả người áo giáp dị tộc nam tử, trong tay nâng một cái hộp ngọc, bên trong là một quả đậu tầm lớn nhỏ hạt châu màu trắng, nhìn thấy được bình thường không có gì lạ, không có bất kỳ ánh sáng lộng lẫy, giống như là thông thường cục đá.

Đài dưới có hơn mười người đang vây xem.

Đây là lâm thời xây dựng mua đi đài, tương tự với loại lâm thời loại nhỏ buổi đấu giá, chỉ cần giao nộp nhất định Tinh Hạo Thạch, tựu có thể lên đi gọi bán mình đồ vật.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2628: Lòng Tham Không Đủ

“Ồ, này hòn đá nhỏ bên trong ẩn chứa khí tức hết sức kỳ diệu a.”

Trên đài một ông già trầm ngâm xuống, hỏi: “Bán bao nhiêu tiền?”

Cái kia toàn thân áo giáp dị tộc nói ra: “Đổi lấy có thể tăng cường đột phá bốn sao Thiên Giới tỷ lệ đan dược.”

Ông lão cười lạnh nói: “Ngươi đang nằm mơ chứ? Lại không nói vật này là thật không nữa là Hỗn Độn thời đại kỳ dị khoáng thạch, coi như đúng là, giá trị có thể lớn bao nhiêu? Còn đổi lấy tăng cường đột phá bốn sao bình phong tỷ lệ đan dược, ngươi cũng biết loại này đan dược giá trị là cao nhất, thậm chí còn cao hơn tăng cường đột phá Thất Tinh Thiên Giới tỷ lệ đan dược.”

Đài dưới đều là một mảnh nhận đồng âm thanh.

Tăng cường đột phá Thất Tinh tỷ lệ đan dược, không khỏi là nghịch thiên đồ vật, nhưng sáu sao Thiên Giới tột cùng cường giả dù sao số ít.

Có thể ba sao Thiên Giới tột cùng cường giả là thêm, đối với đan dược nhu cầu chỗ hổng to lớn. Hầu như đạt tới ba sao Thiên Giới võ tu, đều sẽ bắt đầu vì là đột phá bốn sao làm chuẩn bị.

Dị tộc nam tử thấy mọi người thổn thức không ngớt, sắc mặt có chút khó coi, tranh luận nói: “Cái này mỏ sắt giá trị to lớn, ta cho rằng là có thể đổi thành loại này đan dược.”

“Có thể đổi thành, chính ngươi giữ lại đổi thành đi.”

“Chính là, mau xuống, đừng chậm trễ mọi người thời gian, người tiếp theo.”

Đài hạ tất cả đều là trào phúng cùng không nhịn được âm thanh.

Dị tộc nam tử nộp tiền mới lên đài, há chịu liền như vậy xuống, thỏa hiệp nói ra: “Cái kia trực tiếp đổi Tinh Hạo Thạch được rồi, hai triệu ức Tinh Hạo Thạch, ai ra cái giá này ai thì lấy đi.”

“Hai triệu ức? Ngươi này còn hơn hồi nãy nữa không đáng tin cậy, ngươi đây là lên mặt gia mở xoạt sao?” Lúc trước ông lão kia sắc mặt âm trầm, nổi giận nói: “Hai triệu ức đầy đủ thu mua tăng cường đột phá bốn sao Thiên Giới tỷ lệ đan dược, ngươi khi mọi người kẻ ngu si a!”

Dị tộc nam tử nói: “Cái kia một trăm tỉ tỉ, không thể ít hơn nữa, vật này thật sự phi phàm, ta dám nói toàn bộ vũ trụ cũng không tìm được mấy viên như vậy khoáng thạch.”

“Cho ta nhìn một chút.”

Một thanh âm vang lên, đám đông xem thường tiếng ép hạ.

Trên đài là thêm một người, chính là Dương Thanh Huyền, vươn tay ra, nói: “Có thể hay không cho ta cẩn thận nhìn xuống.”

Dị tộc nam tử nói: “Đương nhiên có thể, dù sao một trăm tỉ tỉ không phải là số lượng nhỏ.”

Ngón trỏ trái một điểm, cục đá kia liền hướng Dương Thanh Huyền bay đi.

Dị tộc nam tử nói: “Cẩn thận một chút, làm hỏng tựu được mua."

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, lập tức cách không đem cục đá kia thu hút bàn tay, cự ly lòng bàn tay chỉ có nửa tấc cự ly.

Dương Thanh Huyền trong đôi mắt bắn mạnh ra kim quang, nhìn chằm chằm cục đá kia quét qua, con mắt duỗi ra xẹt qua vẻ khiếp sợ, lập tức tựu khôi phục bình thường.

Sau đó năm ngón tay nắm chặt, liền đem cục đá nắm lấy trong tay.

Một luồng cảm giác kỳ dị tràn vào lòng bàn tay, cùng suy đoán trong lòng hoàn toàn nhất trí.

Dương Thanh Huyền nội tâm mừng như điên, nhưng trên mặt chỉ là thản nhiên nói: "Ta muốn."

Nói xong liền lấy ra một cái túi đựng đồ, ném tới.

Dị tộc nam tử đầu tiên là sửng sốt hạ, lập tức mừng như điên.

Nhưng túi đựng đồ kia ở không trung hơi ngưng lại, phảng phất chịu đến một nguồn sức mạnh dẫn dắt, trực tiếp bay trở về.

Đồng thời một đạo thanh âm lạnh như băng truyền đến, "Ta ra 110 ngàn tỉ."

Chẳng biết lúc nào, trên đài lại thêm ra một tên áo xám nam tử, sắc mặt lạnh lẽo, bốn phía nhiệt độ đột nhiên chậm lại, tựu liền đài hạ hơn mười người đều cảm thấy cả người lạnh lẽo, bị nam tử này khí tức tập kích, tất cả đều là giật nảy cả mình.

Dương Thanh Huyền đưa tay vỗ một cái, túi đựng đồ kia lần thứ hai bay về phía dị tộc nam tử, cười lạnh nói: "Đây là mua đồ, nói là tới trước tới sau, cũng không phải bán đấu giá, nói cái gì người trả giá cao được.”

Áo xám nam tử đưa tay chộp một cái, túi chứa đồ lần thứ hai đình trệ ở không trung, lạnh lùng nói: “Là tới trước tới sau, vẫn là người trả giá cao được, là vật chủ định đoạt, không từ ngươi.” Sau đó ánh mắt nhìn phía dị tộc nam tử.

Dị tộc nam tử mừng rỡ không thôi, cảm nhận được Dương Thanh Huyền cũng nhìn sang, có chút ngượng ngùng, lúng túng ho khan hai tiếng, “Khái khái, ta ý là giá rẻ nhất một trăm tỉ tỉ, đương nhiên là người trả giá cao được.”

Áo xám nam tử cười gằn nói: “Khà khà, thế nào, nghe thấy được sao?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Nghe thấy được.”

Đưa tay chộp một cái, liền đem túi chứa đồ nhiếp trở về, bỏ vào trong túi, nói ra: “Này vật phẩm giao lưu đại hội sẽ khu, là không thể động võ đúng không?”

Áo xám nam tử cười như điên nói: “Ha ha, chẳng lẽ ngươi muốn cùng ta động võ? Tiểu tử, đừng tưởng rằng lên Thiên Giới chi chủ tựu thật sự có thể hoành hành vũ trụ, ở các ngươi cái kia nhà quê tinh cầu hoành hành một cái vẫn là có thể, nhưng nơi này là Mục Hải Vực Giới.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hai vị hiểu lầm, nếu không thể động võ, cái kia ta trực tiếp đi, các ngươi cũng không thể đánh ta đúng không?”

Áo xám nam tử cùng dị tộc nam tử đều là sững sờ, liền gặp Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, dưới chân đạp ra một bước, liền trực tiếp biến mất ở trên đài.

Sau một khắc, liền xuất hiện ở đường phố giác, nhất chuyển cong tựu biến mất rồi.

“A?!”

Dị tộc nam tử kinh hãi, giận dữ hét: “Đứng lại!” Đột nhiên tựu đuổi tới.

Áo xám nam tử cũng là kinh nộ không ngớt, cục đá kia cực kỳ giống trong truyền thuyết một loại đồ vật, như nếu là thật, tựu là bảo vật vô giá, đột nhiên bóng người loáng một cái, cũng đuổi tới.

Nhưng hai người đến đường phố thời điểm, hoàn toàn mờ mịt biển người, nơi nào còn có Dương Thanh Huyền cái bóng.

Dị tộc nam tử sắc mặt một cái tựu tái rồi, ảo não không thôi, hầu như muốn tức ngất đi, ngửa mặt lên trời gào to nói: “Bảo thạch! Ta bảo thạch a!”

Hắn đột nhiên hướng về áo xám nam tử nhào tới, quát: “Đều tại ngươi! Toàn bộ đều tại ngươi! Bồi ta bảo thạch!”

Áo xám nam tử mặt âm trầm, một đôi linh mục hướng về trong đám người đảo qua, không có phát hiện chút dấu vết, không từ được nội tâm chấn động dữ dội, nắm giữ đáng sợ như vậy thân thủ, thực lực sợ không kém tự mình.

Nếu không có nơi đây cấm võ, vừa nãy cái kia người thì không phải là bỏ chạy, sợ là trực tiếp muốn chính mình mệnh.

Áo xám nam tử dọa cho phát sợ, gặp dị tộc nam tử đập tới, cười lạnh một tiếng, bóng người loáng một cái, tựu né qua, châm chọc nói: “Nơi này chính là cấm võ nơi, ngươi dám động thủ? Rõ ràng là chính ngươi lòng tham không đủ, lại quái ở trên đầu ta, buồn cười.”

Nói xong bóng người loáng một cái, liền hướng tương phản phương hướng bỏ chạy, khí được dị tộc nam tử ở tại chỗ “Oa oa” kêu to.

Mặt khác trên một con đường, hư không loáng một cái, Dương Thanh Huyền thân ảnh tựu tái hiện ra, như không có chuyện gì xảy ra tiếp tục đi về phía trước.

Không có vài bước, đã đến đường phố tận đầu, lần nữa biến mất không gặp.

Sau một khắc, liền xuất hiện ở thứ hai mươi mốt khu ở ngoài, giá lên độn ánh sáng bay thẳng đi.

Sau nửa canh giờ, tựu ở Hoa Thượng đại lục tìm được tu luyện khu vực, thuê một gian đỉnh cấp mật thất.

Sau khi tiến vào, bên trong là một khối to lớn tu luyện bình đài, trôi nổi ở mênh mông trong hư không, đầy trời đều là vũ trụ Tinh Thần, ánh sáng điểm điểm.

Dương Thanh Huyền tiện tay bố hạ một mảnh kết giới, lại đem Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ lấy ra.

Kỳ ánh sáng lóe lên, tựu hóa thành năm đóa màu sắc bất đồng kim liên, ẩn vào hư không.

Làm tốt tất cả những thứ này sau, mới ngồi xếp bằng xuống.

Trong đầu không ngừng hiện ra các loại tin tức đoạn ngắn, như là vắng lặng ở đáy hồ bảo vật, ở ý nghĩ sóng sóng diễn tấu hạ, từng chút một lăn lộn tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2629: Mẩu Ký Ức, Quả Thứ Hai Xá Lợi Tử

Vừa nãy ở trên đài thời điểm, Dương Thanh Huyền thấy kia dị tộc nam tử lòng tham không đủ, liền quyết định cho hắn một bài học, dự định trực tiếp rời đi, nhịp bước ý nghĩ ở trong đầu lóe lên, tựu phun trào ra lượng lớn ký ức toái phiến, dĩ nhiên tất cả đều là Thương Bàn mẩu ký ức.

Bên trong đầy rẫy lượng lớn phức tạp nội dung, càng tất cả đều là nhịp bước lĩnh ngộ cùng kỹ xảo, một cái tràn ngập đầu óc của hắn, lộn xộn, phiền phức không ngớt.

Dương Thanh Huyền tim đập thình thịch, vì lẽ đó lập tức ly khai thứ hai mươi mốt khu, tìm một căn mật thất bế quan, một điểm điểm làm theo cùng tiêu hóa trong đầu các loại tin tức.

“Quy muội hướng vô vọng, vô vọng hướng cùng người, cùng người hướng đại có...”

“Giáp chuyển Bính, Bính chuyển canh, canh chuyển Quỳ...”

“Tý Sửu chi giao, Thìn Tị chi giao, Ngọ Mùi chi giao...”

“Phong lôi là biến đổi, sơn trạch là biến đổi, thủy hỏa là biến đổi...”

Các loại yếu quyết ở trong đầu không ngừng hiện ra, hóa sinh làm một, vì là hai, vì là ba... Càng có hơn vạn loại biến hóa.

Mẩu ký ức bên trong, Thương Bàn ở một chỗ kỳ diệu địa phương, chân đạp tinh vị, không ngừng diễn luyện, mỗi đi ra vài bước, liền phát hiện sai rồi, lại biến ảo phương vị thử nghiệm.

Thời gian như thoi đưa, thời gian qua nhanh, không biết quá bao nhiêu năm tháng, Thương Bàn còn ở tại chỗ thăm dò bộ pháp, mỗi một ngày đều muốn đi ra trăm nghìn thậm chí hơn vạn bước.

Dương Thanh Huyền tâm thần tập trung cao độ, mỗi một vị thiên tài sau lưng, đều là vô số chăm chỉ cùng nỗ lực, giở tay giở chân trong đó phá nát Tinh Thần sức mạnh, không khỏi là trăm ngàn năm nhẫn nhục, khổ tu, tinh tiến, cô tịch, phấn đấu mang tới.

Trong trí nhớ Thương Bàn, vì luyện này bộ pháp, ở đằng kia kỳ diệu địa phương bế quan gần hai mươi năm.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh lại tâm tình, đem Thương Bàn ký ức cùng cảm ngộ một điểm điểm hòa vào mình thức hải, phảng phất chính mình đưa thân vào cái kia Thương gia cấm địa, trải qua Thương Bàn trải qua điểm điểm giọt giọt.

Mảnh vỡ như lưu thủy, ở trong óc nhanh chóng phớt qua.

Không biết qua bao lâu, Dương Thanh Huyền rên lên một tiếng, mở hai mắt ra, khóe miệng tràn ra máu tươi.

Cái kia mẩu ký ức thái quá tản mạn, phá nát, hơn nữa Dương Thanh Huyền cường hành dung hợp hai mươi năm cảm ngộ ở lập tức, rốt cục không chịu nổi, tổn thương tảng lớn tâm mạch.

“Con đường võ đạo, mãi mãi không có đường tắt a.”

Dương Thanh Huyền bùi ngùi thở dài, nghĩ muốn một cái đem này bộ pháp lĩnh ngộ, là chính mình si tâm vọng tưởng.

Lập tức trầm tĩnh lại, đem thức hải ý nghĩ vuốt lên, chuyên tâm tu luyện Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, đem tâm mạch trên tổn thương dưỡng cho tốt.

Tâm tình của hắn vẫn là cực kỳ vui sướng, lúc trước sưu hồn Thương Bàn, tựu muốn tìm ra liên quan với này nhịp bước pháp môn, nhưng toàn bộ tan rã rồi Thương Bàn hồn phách, đều không có tìm được manh mối, làm hắn thất vọng dị thường.

Hiện tại mới hiểu được, này bộ pháp chính là đạo pháp, vượt qua bên ngoài tam giới, không ở trong ngũ hành, lần này cơ duyên bên dưới, mới kích phát ký ức, đem này đạo pháp các loại hiển hóa ra ngoài.

Nhưng dù vậy, cũng nhiều là một ít tin tức tương quan, tỷ như phương pháp này làm sao mạnh mẽ, Thương Bàn tu luyện như thế nào các loại.

Các loại chỗ mấu chốt, cũng không có thiếu không trọn vẹn.

Dương Thanh Huyền hơi hơi chữa trị quyết tâm mạch, đột nhiên kinh sợ, phát hiện thời gian đã qua năm ngày, cự ly cao cấp giao dịch đại hội chỉ còn hai ngày.

Hắn ngừng lại chữa thương, lấy ra cái viên này đậu tằm lớn nhỏ cục đá, cầm trong tay cẩn thận quan sát, sau đó đem một điểm lực lượng rót vào bên trong.

Trên cục đá lập tức bùng nổ ra sức mạnh to lớn, như là nháy mắt bị giải phong như vậy.

Mênh mông hào quang màu vàng tràn ra, ở trên hư không hình thành một mảnh vòng xoáy màu vàng óng hải.

Dương Thanh Huyền vừa mừng vừa sợ, nói: “Quả nhiên là Xá Lợi Tử! Tại sao lại như vậy, lẽ nào ngoại trừ Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân ở ngoài, còn có cái khác pháp thể cũng có thể ngưng tụ ra Xá Lợi Tử, cũng hoặc là ngoại trừ tịch Phù Đồ ở ngoài, còn có người cũng tu luyện Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân?”

Dương Thanh Huyền suy đoán bất định, nhìn trước mắt cái này Xá Lợi Tử, so với tịch Phù Đồ lưu lại muốn nhỏ hơn nhiều, hơn nữa sức mạnh cường độ cũng rõ ràng nhỏ yếu mấy cái này cấp bậc, nhưng đích đích xác xác là Xá Lợi Tử không giả.

Thứ hai nguyên thần từ trong cơ thể tuôn ra, ở trước người ngồi xếp bằng, sau đó một tay bấm quyết, đem cái này Xá Lợi Tử dẫn dắt lại đây, một điểm điểm tan vào bên trong cơ thể.

Nhất thời, cái kia xá lợi kim quang một cái chiếu biến toàn thân, đồng thời đem chỗ mi tâm tịch Phù Đồ Xá Lợi Tử cũng dẫn đi ra.

Hai viên xá lợi vừa lên một cái, lẫn nhau trôi nổi cùng trán toả hào quang.

Vòng xoáy màu vàng óng bắt đầu nhỏ nhẹ chạm đến hạ, sau đó từ từ dung hợp lại cùng nhau, không có sản sinh bất kỳ bài xích.

Bên trong thân thể hào quang dung thành một mảnh, thứ hai nguyên thần trên người kim quang dị thải, chuyển động toàn thân các đại huyệt vị, hình thành một mảnh năng lượng hải dương, hết sức thư thích.

Hơn nữa ở hòa vào cái này xá lợi sau, thứ hai nguyên thần cảnh giới bắt đầu một điểm điểm đi lên kéo lên, tốc độ nhanh chóng để Dương Thanh Huyền cảm thấy được có chút không thể tưởng tượng nổi.

Ở Ninh gia tinh trì bên trong, thứ hai nguyên thần cùng bản thể cùng tiến hành đột phá, đạt đến ba sao Thiên Giới, phía sau tiến triển tựu cực kỳ chậm chạp, dựa vào thôn phệ Thích Minh Thạch cùng tu luyện pháp thân, khoảng thời gian này lại đây đều không có gì tinh tiến.

Giờ khắc này dung hợp cái kia đậu tằm lớn nhỏ Xá Lợi Tử sau, cảnh giới dĩ nhiên lấy có thể phát giác tốc độ đi lên kéo lên, hướng về ba sao Thiên Giới trung kỳ phồng đi.

Dương Thanh Huyền tim đập thình thịch, hắn có một loại dự cảm, nếu như có thể tìm đến lượng lớn Xá Lợi Tử, toàn bộ dung hợp được, cái kia thứ hai nguyên thần cảnh giới chẳng lẽ không phải phải một ngày Thiên Lý, thậm chí vượt qua bản thể?

Ý nghĩ này ở trong đầu chợt lóe lên, hắn cũng biết không có đơn giản như vậy.

Từ khi ở Ninh gia trong cấm địa gặp phải quả thứ nhất Xá Lợi Tử sau, từ trước đến nay hiện tại mới gặp phải quả thứ hai, hơn nữa đều không có người nào biết Xá Lợi Tử tồn tại, nghĩ muốn gặp phải quả thứ ba, trời biết là lúc nào, thậm chí này nam bộ vũ trụ bên trong có hay không có quả thứ ba, đều là cái dấu hỏi.

Phương pháp này có thể gặp không thể cầu, không thể đem tu luyện ký thác ở đây loại kỳ ngộ trên, vẫn là muốn chính mình nỗ lực tinh tiến.

Dương Thanh Huyền tiếp tục bấm quyết tu luyện, tu sửa tâm mạch trên nội thương, thứ hai nguyên thần cũng tiếp tục dung hợp thu nạp xá lợi lực lượng.

Sau hai ngày, đến rồi cao cấp thương phẩm giao dịch đại hội thời gian, thứ hai nguyên thần trở về trong cơ thể, Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, rồi rời đi mật thất, hướng về thứ hai mươi mốt khu chạy đi.

Thứ hai mươi mốt trong vùng nhân viên so với bảy ngày trước nhiều hơn không ít, hai bên các loại quầy hàng trên đồ vật cũng phong phú.

Dương Thanh Huyền lấy ra ngọc bội, mặt trên có kim quang lưu động, tạo thành một cái đầu mũi tên hình dạng.

Ước chừng đi rồi nửa canh giờ, đi tới một tòa bảy tầng lầu các trước, trực tiếp lấy ra lệnh bài, đi vào bên trong.

Một toà phòng khách rộng rãi, hai bên đặt vào các loại quầy hàng, tất cả đều dùng kết giới bọc lại, bên trong đặt vào các loại quý giá vật phẩm.

Bên trong có chừng trăm người, ở nói chuyện với nhau, hoặc là ở hai bên đi lại, đối với bên trong thương phẩm tiến hành giao lưu cùng bình luận.

Hai bên kết giới năng lượng cũng không mạnh, tự nhiên là không ngăn được những cường giả này, mục đích chỉ là đưa đến cách rời tác dụng, miễn được có người trực tiếp đụng vào, trêu chọc xảy ra chuyện đến.

Bây giờ bị kết giới bao lại, ngươi tổng thật không tiện ở trước công chúng hạ phá vỡ kết giới đi.

Này chừng trăm người cũng không phải tất cả đều là bốn sao trở lên Thiên Giới, không ít cùng Dương Thanh Huyền một dạng, đều là cung cấp đúng quy cách vật phẩm, mới có tư cách tham dự.

Hắn liếc mắt liền thấy được chính mình cung cấp hệ “Kim” lôi thạch, chính bày phóng ở bên trái một cái trong quầy, xung quanh còn vây quanh hai tên võ giả, trên mặt mang theo kinh sợ ngắm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2630: Đại Thừa Đan Hàng Nhái, Thiếu Nữ Thần Bí

Dương Thanh Huyền thần thức hướng về bên trong đại sảnh tản đi, đem sở hữu bày thả ra vật phẩm toàn bộ bao phủ, tổng cộng năm mươi món, đa số là một ít đẳng cấp đủ cao, quý trọng trình độ đầy đủ, nhưng so sánh thiên môn đồ vật.

Võ giả bình thường dùng không trên, nhưng đối với có nhu cầu người mà nói, nhưng là vạn kim khó cầu đồ vật.

Tỷ như có một viên Giải Độc Đan, khả năng giải thiên hạ sở hữu kỳ độc, để thân thể khôi phục trạng thái bình thường, có thể nói là đan dược cao cấp.

Nhưng đối với Thiên Giới chi chủ mà nói, trúng độc tỷ lệ quá thấp. Có thể để Thiên Giới chi chủ đều bên trong độc, cái kia được là đẳng cấp gì tồn tại.

Trong đó có một viên thánh dược chữa thương, trình trần bì vẻ, xung quanh đã vây quanh bốn, năm người.

Dương Thanh Huyền đi tới, thương phẩm bên viết giới thiệu: Đỉnh cấp thánh dược chữa thương, hàng nhái thượng cổ Đại Thừa đan luyện chế mà thành, có Đại Thừa đan hai phần mười sức mạnh, Thất Tinh Thiên Giới bên dưới đều là có chữa thương kỳ hiệu, Thất Tinh Thiên Giới cũng có thể thoáng hữu hiệu.

Ở bên một bên chính là một hàng chữ nhỏ: Đổi lấy các loại trân quý cao cấp năng lượng Nhật Luân, có lẽ muôn vàn khó khăn vừa thấy thiên tài địa bảo, thí dụ như thần anh huyết, pháp diệt xương đẳng cấp này.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, phía sau những thiên tài địa bảo kia hắn tự nhiên là không có, nhưng trân quý cao cấp năng lượng Nhật Luân, hắn ngược lại là có thể chế tạo ra, tỷ như Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, nhân quả lực lượng, thậm chí là lực hỗn độn, tựu không biết đúng hay không phù hợp viên đan dược này chủ nhân nhu cầu.

Cái này thương phẩm bên vây quanh người càng ngày càng nhiều, đều là lộ ra vẻ khát vọng.

“Thượng cổ có đại năng giả, nghĩ muốn lấy sức một người, luyện chế ra tương tự Đại Thừa đạo quả đan dược, là vì là Đại Thừa đan. Tương truyền viên thuốc này có thể sánh ngang một nhị phẩm Đại Thừa đạo quả. Cái này hàng nhái có thể đạt đến hai phần mười Đại Thừa đan dược hiệu, cái kia cũng cực kỳ đáng sợ.”

“Là ai, lại có thể luyện chế ra đáng sợ như vậy đan dược? Sẽ không biết hắn cần cao cấp năng lượng Nhật Luân là chỉ cái gì? Ta tu luyện Thái Âm Kiếm Cương Khí có tính hay không?”

“Ha ha, Thái Âm Kiếm Cương Khí bất quá là thái âm lực cùng kiếm khí dung hợp, còn không bằng thuần túy thái âm lực. Âm dương hai lực tuy là bản nguyên biến thành, nhưng nghĩ muốn thu được được cũng không khó chứ?”

“Phía sau liệt ra mấy cái thiên tài địa bảo này, không có chỗ nào mà không phải là tuyệt phẩm giống như tồn tại, không khỏi cũng quá khó khăn đi.”

“Đây chính là món đồ bảo mệnh, đáng cái giá này.”

“Hừm, ngươi nhìn mọi người đều thèm nhỏ dãi dáng vẻ, xem ra đều ý thức được mạng tầm quan trọng a.”

Viên thuốc đó bên một bên, rất nhanh tựu hội tụ hơn hai mươi người, ở châu đầu ghé tai thảo luận.

“Xem ra mọi người đối với viên thuốc này hứng thú rất lớn, sẽ không biết có thể hay không lấy ra nhà ta đại lão gia muốn đồ vật.”

Một cô thiếu nữ đi tới, mang trên mặt mặt nạ màu vàng kim, chỉ lộ ra thật mỏng môi đỏ cùng một đôi đôi mắt to sáng ngời, mái tóc đen nhánh cắm thành hai cái tóc sừng dê tử, mười phần linh tính khả ái.

“Đây là ngươi gia đại lão gia luyện chế?”

Một người đàn ông tuổi trung niên hai mắt phóng ánh sáng, nhìn chằm chằm thiếu nữ nhìn một hồi, nói: “Có thể hay không mời lão gia tử đến đây vừa thấy?”

Cô gái nói: “Không cần, lão gia tử nhà ta chắc là sẽ không thấy các ngươi, các ngươi có thể lấy trao đổi đồ vật, trực tiếp nói với ta được rồi, ta tự có cân nhắc.”

Người đàn ông trung niên đổ cũng không có nổi giận, có thể luyện chế ra như viên thuốc này tồn tại, tất nhiên vô cùng không đơn giản.

“Tiểu cô nương, ngươi xem một chút vật ấy làm sao?”

Một tên nam tử vóc người khôi ngô lấy ra một cái hộp ngọc, đưa tới.

Thiếu nữ lấy tay ở nắp hộp trên nhẹ nhàng một vệt, liền có trận pháp ở trên hộp ngọc hiển hiện ra, có thể thấy được vật ấy chi quý giá, nhất định phải dùng trận pháp bao bọc.

Nam tử khôi ngô đắc ý nói: “Bên trong là...”

“Bên trong là Thiên Ma tinh huyết, xác thực xem như là tài liệu quý hiếm, nhưng lão gia tử nhà ta không thiếu.”

Không chờ nam tử khôi ngô nói xong, thiếu nữ tựu cắt ngang nói ra, sau đó đem hộp ngọc ném trở về.

Nam tử khôi ngô kinh hãi, này trên hộp ngọc phong ấn cực kỳ mạnh mẽ, không đánh mở liền có thể biết bên trong vật gì, đây là thần thông gì?

Lục tục có người lấy ra bảo vật, hoặc là thấp giọng cùng thiếu nữ giao lưu, tựa hồ cũng bị lui trở về, cũng không hài lòng.

Dương Thanh Huyền truyền âm nói: “Nhân quả lực Nhật Luân có thể có nhu cầu?”

Thiếu nữ sửng sốt hạ, ánh mắt nhìn sang.

Dương Thanh Huyền đứng ở đám người phía sau, lại mang Thanh Nha Quỷ Diện, cũng không nổi bật.

Thiếu nữ truyền âm nói: “Ngươi có?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu.

Thiếu nữ trầm ngâm hạ, lại truyền âm nói: “Vật ấy đầy đủ hiếm thấy, nhưng lão gia tử có.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, lập tức truyền âm nói: “Cái kia Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa Nhật Luân đây?”

Thiếu nữ ánh mắt lộ ra vẻ kinh dị, hỏi: “Vật ấy ngươi có?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu.

Cô gái nói: “Vật ấy cũng cực kỳ hiếm thấy, nhưng lão gia tử cũng có.”

Dương Thanh Huyền ngốc trệ hạ, lập tức nghĩ đến, này hai nguồn sức mạnh tuy rằng cực kỳ quý giá, nhưng vũ trụ to lớn, vô cùng vô tận, còn có những người khác có thể nắm giữ đổ cũng chẳng có gì lạ.

Hắn trầm ngâm hạ, lại nói: “Lực hỗn độn Nhật Luân đây?”

Thiếu nữ trong mắt vẻ kinh dị sâu hơn, nói: “Vật ấy ngươi cũng có?”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu.

Thiếu nữ trầm tư hạ, nói: “Vật ấy lão gia tử cũng có.”

Dương Thanh Huyền: “...”

Đột nhiên có loại cảm giác vô lực, khi thấy đối phương cần khan hiếm cao cấp năng lượng Nhật Luân thời gian, coi chính mình làm sao cũng nắm tính ra một cái, thật là đánh giá thấp thế gian người tài ba chi sĩ.

Bất đắc dĩ bên dưới, chính phải rời đi, đột nhiên cô gái kia mở miệng truyền âm nói: “Đi thong thả, tuy rằng ngươi nói ba cái vật phẩm lão gia tử đều có, nhưng ta cảm thấy được lão gia tử có lẽ sẽ có hứng thú gặp ngươi một chút.”

Dương Thanh Huyền trả lời: “Nhưng ta không có hứng thú gặp lão gia tử nhà ngươi.”

Thiếu nữ lộ ra vẻ kinh ngạc, ngơ ngác nói: “Bao nhiêu người muốn gặp lão gia tử nhà ta một mặt, đều là cầu mà không được, ngươi lại còn không gặp?”

Dương Thanh Huyền chắp tay, liền xoay người rời đi, hắn đối với gặp một người xa lạ xác thực không có hứng thú.

Cái kia thanh âm của thiếu nữ lần thứ hai truyền đến, nói ra: “Ngươi nhưng là Dương Thanh Huyền?”

Dương Thanh Huyền bước chân một cái đình trệ ở.

“Hì hì, quả nhiên là. Có thể nắm giữ nhân quả lực lượng cùng Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, đương thời sợ là chỉ có Dương Thanh Huyền, không nghĩ tới ngươi còn nắm giữ lực hỗn độn, chà chà, thực sự là thiên chi sủng nhi a, chuyện tốt đẹp gì đều để cho ngươi gặp.”

Thiếu nữ cười nói.

Dương Thanh Huyền này mới xoay người lại, thật lòng hỏi: “Nhà ngươi đại lão gia là?”

Cô gái nói: “Ta cảm thấy được ngươi có thể gặp gặp nhà ta đại lão gia, chắc chắn sẽ không để cho ngươi thất vọng.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, nói: “Tốt, cái kia chờ nơi này giao dịch đại hội sau khi kết thúc, ta tựu theo ngươi đi gặp.”

Thiếu nữ cười nói: “Đây chỉ là cao cấp thương phẩm giao dịch đại hội, đối với ngươi mà nói sức hấp dẫn cũng không lớn đi, ngươi theo ta đi gặp đại lão gia đi, ở đỉnh cấp thương hội giao dịch đại hội cái kia.”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, liền gật gật đầu.

Mọi người gặp hai người bọn họ truyền âm hồi lâu, đều là nội tâm rất gấp gáp, sợ bị Dương Thanh Huyền đổi đi rồi, đều là vội la lên: “Đã khỏi chưa? Vật phẩm của ta làm sao, đến cùng có đổi hay không, cho một đúng số.”

Cô gái nói: “Không đổi, chư vị đồ vật, cùng ta gia đại lão gia mong muốn có chênh lệch.”

Sau đó liền không tiếp tục để ý mọi người, mang theo Dương Thanh Huyền trực tiếp rời mở đại hội hội trường.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2631: Đỉnh Cấp Giao Dịch Đại Hội, Ất Tiên Sinh

Dương Thanh Huyền một đường cùng ở thiếu nữ bên cạnh người, trước sau không nhìn thấu thiếu nữ này thực lực tu vi, đều bị trên mặt thiếu nữ mặt nạ màu vàng kim che lại.

Cái kia mặt nạ phòng ngự cùng che lấp năng lực, còn ở xanh răng quỷ phương bên trên.

Sau đó không lâu, hai người rồi rời đi thứ hai mươi mốt khu.

Dương Thanh Huyền không nhịn được hỏi: “Đỉnh cấp thương phẩm giao lưu đại hội là ở?”

Cô gái nói: “Hai mươi bốn khu.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Không phải tổng cộng mới hai mươi ba khu sao?”

Thiếu nữ quay đầu lại cười nói: “Đối với Giới Vương mà nói, tổng cộng chỉ có hai mươi khu, đối với phổ thông Thiên Giới chi chủ mà nói, tổng cộng chỉ có hai mươi ba khu.”

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu, thực lực của tự thân quyết định tiếp xúc tầng cấp.

Cô gái nói: “Đúng rồi, ngươi có thể gọi ta Y Y.”

Hai người rất nhanh đi vào một cái vắng vẻ đường phố, Y Y lấy ra một khối Bích Ngọc, hướng về trong hư không loáng một cái.

Lập tức có phù văn trên Bích Ngọc tản ra, hòa vào hư không.

Hai người phía trước không gian nhất thời bị mở ra.

Lần lượt đi vào bên trong sau, không gian lần thứ hai khép kín.

Bên trong không có náo nhiệt quảng trường, cũng không có vãng lai người đi đường, chỉ là một nhiều hơn viện tử.

Cây tốt xanh rờn, kỳ hoa rực rỡ, một vùng Thanh Lưu.

Trong viện có một toà lầu bát giác các, ba tầng cao, Y Y đi tới lầu các trước, lập tức có một vị bóng người từ trong hư không hiện ra, trợn mở hai mắt màu vàng óng, nhìn chăm chú hạ xuống.

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, bị đôi mắt này nhìn chằm chằm, phảng phất toàn thân mình trong ngoài đều bị nhìn xuyên giống như vậy, hết sức khó chịu.

Y Y lấy ra Bích Ngọc, ở đằng kia mặt người trước loáng một cái.

“Hóa ra là Y Y tiểu thư, mời đến.”

Thân ảnh kia gặp được Bích Ngọc, lập tức biến được cung kính, mắt giác dư quang quét qua Dương Thanh Huyền, nói: “Chỉ là vị này...”

Y Y nói: “Hắn là nhà ta đại lão gia nghĩ người muốn gặp.”

Thân ảnh kia hoàn toàn biến sắc, lộ ra kinh sợ, nhiều quan sát Dương Thanh Huyền vài lần, mới nói: “Hai vị xin mời vào.”

Dương Thanh Huyền vạn phần hiếu kỳ, này Y Y nhà đại lão gia rốt cuộc là ai, ngoài cửa thân ảnh kia sợ là có Thất Tinh Thiên Giới, đối với này đại lão gia càng cung kính như vậy.

Hai người đi vào bên trong, bên trong trang hoàng cực kỳ đơn giản, ở trong góc bố trí một cái tinh xảo truyền tống trận pháp.

Đi vào trong trận, Y Y lần thứ hai đem Bích Ngọc lung lay hạ, tựu có trận ánh sáng vọt lên, một cái đem hai người bao lấy, truyền tống rời đi.

Sau một khắc, Dương Thanh Huyền tựu xuất hiện ở một cái ghế lô ở ngoài.

Y Y nhẹ nhàng gõ cửa một cái, kêu lên: “Đại lão gia, ta dẫn theo Dương Thanh Huyền tới gặp ngài.”

Bên trong truyền đến một vị lão giả âm thanh, “Vào đi.”

Y Y hướng về Dương Thanh Huyền lấy ánh mắt ra hiệu, sau đó tựu đẩy cửa ra.

Bên trong là giản hẹn nhưng không mất xa hoa bày đưa, đen tuyền hương mộc mặt đất, tuyệt đẹp bích hoạ, Dạ Minh Châu xuyên thành dây chuyền, bảo quang mười màu bình phong, toàn thể làm cho người ta một loại tự nhiên rồi lại đến vẫn còn cảm giác.

Một vị áo gấm ông lão, thư thích ngồi ở trên ghế thái sư, giống như ở nhắm mắt dưỡng thần, gặp hai người đi vào, này mới mở hai mắt ra, đục ngầu con mắt một điểm điểm biến được thanh minh.

“Ngươi chính là Dương Thanh Huyền?”

Ông lão quan sát, lập tức hỏi.

Cái kia loại hoàn toàn bị người nhìn thấu cảm giác lại tới nữa rồi, Dương Thanh Huyền cả người khó chịu, nội tâm chỉ có cười khổ, lão giả này sợ là cũng ở Thất Tinh Thiên Giới bên trên, lúc này trả lời: “Chính là, các hạ chính là Y Y trong miệng nói đại lão gia?”

Ông lão cười nói: “Chính là. Khó được khó được, thú vị thú vị.”

Ông lão từ trên ghế thái sư đứng lên, nói với Y Y: “Pha trà.”

Sau đó liền đi tới một tấm bàn trà trước, mời Dương Thanh Huyền đối diện ngồi hạ, cười nói: “Giao dịch đại hội vừa vặn mới vừa bắt đầu.”

Dương Thanh Huyền phát hiện ở đằng kia bàn trà bên một bên, là một che mặt ngu dốt linh quang, bên trong hiện ra là hình một vòng tròn cái bàn, mặt trên đứng cạnh một ông già, trước người khay bên trong, là một thanh màu xanh lam tiểu kiếm, đang ở tỉ mỉ giảng giải.

“Buổi đấu giá?”

Dương Thanh Huyền thoáng nghe xong hạ, hỏi.

“Không kém bao nhiêu đâu, đến rồi cấp bậc này trình độ đồ vật, đã không cách nào dùng Tinh Hạo Thạch mua, đều là lấy vật đổi vật.”

Ông lão cười cợt, đem trà cụ ở trên bàn bày mở.

Y Y ở bên đun nước pha trà.

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Còn không biết đại lão gia họ tên?”

Lão giả nói: “Ngươi có thể gọi ta Ất tiên sinh.”

Dương Thanh Huyền cung kính nói: “Ất tiên sinh.”

Ất tiên sinh mỉm cười nói: “Đã sớm nghe nghe Thanh Huyền công tử đại danh, hôm nay nhìn thấy, không kém chuyến này.”

Dương Thanh Huyền vội hỏi: “Tiên sinh nói quá lời.”

Y Y cười nói: “Đại lão gia chuyến này đi ra, một trong những mục đích chính là muốn gặp ngươi.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Không biết Ất tiên sinh có gì chỉ giáo?”

Ất tiên sinh nói: “Không có gì, chỉ là ngày gần đây nghe được không ít có liên quan ngươi nghe đồn, ta này đem xương già rất lâu không ở bên ngoài mặt đi lại, vừa vặn đi ra đi một chút, tìm một ít vật của ta muốn, tiện thể kiến thức một cái ngươi vị này tuổi trẻ hậu bối. Ta cái viên này tàn loại này Đại Thừa đan hàng nhái, nếu như ngươi để ý, tựu làm lễ ra mắt đưa ngươi.”

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Đa tạ Ất tiên sinh.”

Ất tiên sinh khẽ mỉm cười, nói: “Này đỉnh cấp thương phẩm giao dịch đại hội có lẽ có thể ra một ít thứ tốt, nhìn xem vận khí làm sao.”

Trên đài đấu giá, cái kia chủ trì ông lão đem cái kia màu xanh lam tiểu kiếm giới thiệu hết sau, lập tức có các loại âm thanh truyền đến hỏi dò.

Những thanh âm này không khỏi là trải qua các loại xử lý, để người truy tra không ra bản tôn.

Màu xanh lam tiểu chủ nhân của kiếm cũng ở một cái nào đó bên trong bao sương, không ngừng cùng mọi người cò kè mặc cả, cuối cùng đổi lấy một ít đỉnh cấp vật liệu.

Người chủ trì hỏi: “Còn có không có bằng hữu cần phải giao đổi gì gì đó?”

Một đạo hắc quang không biết từ chỗ nào kích bắn mà đến, tựu rơi ở đằng kia chính giữa sân khấu, hóa thành một vị bóng người màu đen, hoảng hoảng hốt hốt, không phân rõ dung mạo, trực tiếp nhấc tay vồ một cái, lòng bàn tay phía dưới, tựu hóa hiện ra một mảnh hào quang màu vàng, bên trong lờ mờ có vật nổi lên.

Bóng người màu đen nói ra: “Năm xưa Huyết Ảnh Thiên Vương bản mệnh tướng tu bảo vật trừ tà bảo đèn, đổi mười viên thái cổ Huyết Ma thạch.”

“Thực sự là trừ tà bảo đèn, vật ấy lại còn tồn tại ở đời.”

“Tương truyền không phải cùng Huyết Ảnh Thiên Vương cùng nhau hư hại sao? Không sẽ là hàng nhái chứ?”

Trên hư không, các loại tiếng bàn luận nổi lên bốn phía, hiển nhiên đều phi thường giật mình, đồng thời vô cùng có hứng thú.

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, hắn cũng từng ở trong sách cổ từng thấy liên quan với vật này miêu tả, nghe nói là thiên hạ ma tu khắc tinh, có thể khắc chế tất cả ma vật.

Đồng thời còn có phòng ngự, công kích, ảo thuật chờ các loại khó mà tin nổi thần hiệu.

Bóng người màu đen cười lạnh nói: “Thật thật giả giả tự có đánh giá đoạn, trong này nắm hàng giả đi ra đập, ta không muốn sống nữa sao?”

Người chủ trì nói: “Chúng ta sẽ đối với vật phẩm giao dịch thật giả phụ trách, chư vị cứ việc giao dịch liền có thể.”

Cái kia chút hoài nghi âm thanh này mới trừ khử, một thanh âm truyền đến, nói ra: “Ta chỉ có hai viên thái cổ Huyết Ma thạch.”

Bóng người màu đen khinh thường nói: “Vậy ngươi nói cái p a?”

Thanh âm kia nói: “Có thể hay không dùng vật phẩm khác đến chống đỡ? Ta nhìn các hạ hẳn là ma tu, ta chỗ này còn có ma tu đỉnh cấp công pháp, cùng với lượng lớn Ma Tủy Toản, cùng các loại ma tu pháp khí.”

Nói xong, liền một đạo thanh quang kích bắn mà xuống, rơi ở trên sân khấu.

Đồng dạng chỉ là một đạo hình chiếu, ném ra một cái thẻ ngọc cho bóng người màu đen, nói: “Đồ vật bên trong ngươi xem một chút, nếu như cảm thấy được có thích hợp, cũng có thể đổi.”

Chương 2632: Thay Thế Thu Mua, Thế Ngân Chi Thi

Bóng người màu đen tiếp nhận thẻ ngọc, thần thức đảo qua sau, trầm mặc lại.

Bóng người màu xanh nói: “Làm sao, có thể có vui vẻ đồ vật?”

Bóng người màu đen nói: “Xác thực rất nhiều thứ để ta động lòng, nhưng ta còn là càng muốn thái cổ Huyết Ma thạch.”

Bóng người màu xanh nói: “Trong tay ta có hai khối, còn biết một khối tăm tích. Như vậy, cho ta thời gian một năm, ta phụ trách lấy ra năm khối. Còn dư lại năm khối, tựu dùng đồ vật trong này chống đỡ, làm sao?”

Bóng người màu đen nghĩ đến hạ, nói: “Tốt, ta muốn...”

Nói đến một nửa, thanh âm lại biến mất, tất cả mọi người biết hắn ẩn tàng rồi âm thanh, ở truyền âm nhập mật.

Người ở bên ngoài xem ra, hai người cũng chỉ là đứng ở trên đài, quang ảnh không ngừng lay động.

Sau một lúc, tựa hồ nói xong.

Bóng người màu đen cầm trong tay bảo đèn ném tới, bóng người màu xanh đồng dạng ném ra một đống vật phẩm.

Hai người các lấy lấy sau, đều cực kỳ thoả mãn, bóng người loáng một cái, tựu ở trên sân khấu biến mất.

Từ đầu đến cuối, đều không người biết thân phận của bọn họ.

Ất tiên sinh đối với Dương Thanh Huyền cười nói: “Thanh Huyền công tử có thể có nhu cầu gì? Đồng dạng có thể lên đài giao dịch.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Nhu cầu là có, chẳng qua là ta nhìn bọn họ giao dịch vật phẩm, không khỏi là truyền thuyết cấp tồn tại, ta thực tại không có đồ vật có thể đổi a.”

Ất tiên sinh cười nói: “Thanh Huyền công tử khống chế nhân quả lực lượng, Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, ta vừa rồi nghe Y Y nói còn nắm trong tay lực hỗn độn, này ba nguồn sức mạnh nhưng không cùng giống như vậy, chế tác suốt ngày vòng bán ra, vẫn là rất nhiều người sẽ điên cướp, chỉ là như vậy vừa đến, không khỏi tựu bại lộ thân phận.”

Hắn nghĩ đến hạ, nói ra: “Như vậy đi, công tử cần gì, lão hủ giúp ngươi đi thu. Công tử chỉ cần giúp ta chế tác một ít nhân quả lực Nhật Luân, làm trả lại, không biết ý như thế nào?”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ta nghe Y Y nói, đại lão gia không phải có nhân quả lực Nhật Luân sao?”

Ất tiên sinh cười nói: “Đích thật là có, nhưng cũng là từ công tử trong tay trăn trở có được a.”

Dương Thanh Huyền lúc này hiểu được, ngày đó ở Vũ Lăng Nguyên buổi đấu giá trên bán ra mấy cái nhân quả lực Nhật Luân, trong đó một cái hoặc là mấy cái cuối cùng bị Ất tiên sinh lấy, lúc này nói ra: “Nếu là có thể, tự nhiên không thể tốt hơn nữa. Tại hạ muốn nhận mua một ít chữa thương hồi khí đan dược, cùng với phòng ngự loại bảo vật.”

Hắn trầm ngâm hạ, lại nói: “Còn muốn nhận mua một ít cao cấp bộ pháp loại thần thông võ kỹ.”

Trong ký ức Thương Bàn bộ pháp quá nhiều quá ngổn ngang, hơn nữa tựa hồ đều có tàn khuyết, Dương Thanh Huyền muốn tìm một ít đỉnh cấp bộ pháp đến học tập, hy vọng có thể loại suy, đem Thương Bàn cái kia một thức đạo pháp tìm hiểu ra đến.

Ất tiên sinh nói: “Hiểu.”

Một đạo màu sắc rực rỡ ánh sáng từ trên người hắn tràn ra, ở bầu trời loáng một cái, liền xuyên thủng cái kia mờ mịt bức tường ánh sáng, một cái bay xuống đến trên sân khấu.

Đồng dạng chỉ là một đạo hình chiếu, không thấy rõ khuôn mặt cùng hình thái.

“Cái thứ này, không biết chư vị có không hứng thú.”

Ất tiên sinh trong tay hắc mang lóe lên, liền bắn nhập hư không, biến ra một cái lớn vật lớn đến, hầu như đem giao dịch hội tràng không gian chiếm cứ một phần ba.

Dương Thanh Huyền cũng sợ hết hồn, lúc này mới thấy rõ là một cái quái vật thi thể, dường như to lớn thân cây giống như vậy, trên người có rất nhiều cành giống như đâm, một cái hình bầu dục đầu, khuôn mặt chính là một cái con mắt thật to, giờ khắc này nửa khép, ánh mắt tan rã bất động, chết đi từ lâu.

Quái vật toàn thân màu đỏ nâu, bị các loại mạch máu cuốn lấy toàn thân, đã trở nên hơi cứng ngắc.

“Đây là...”

Người chủ trì cũng ngây ngẩn cả người, nhìn chằm chằm quái vật kia, thần sắc trong mắt trở nên hơi nghiêm nghị.

Ất tiên sinh nói ra: “Vật này gọi Thế Ngân, hiểu bằng hữu có thể tới thử xem, không biết ta cũng lười được giải thích.”

“Thế Ngân!”

Người chủ trì cả kinh nói: “Quả nhiên là vật này! Này, này là thế nào lấy được?”

Ất tiên sinh cười lạnh nói: “Làm sao, các hạ muốn truy tra?”

Người chủ trì vội hỏi: “Không không, là tại hạ thất thố, bởi vì con thú này là sinh tồn ở Tịch Diệt thời không trong biển đáng sợ tồn tại, nghe nói là Tịch Diệt thời không hải đản sinh ban đầu tựu có giống loài.”

Trong hư không nhất thời đưa tới hiện lên vẻ kinh sợ.

“Tịch Diệt thời không trong biển sinh vật?”

“Ta nghĩ tới, con kia con mắt thật to, liền gọi Thế Ngân chi mắt. Tựa hồ có một cường đại truyền thừa thế gia, trong cơ thể liền có Thế Ngân huyết mạch, có thể biến ảo ra này mắt, đảo loạn thời không.”

Các loại tiếng bàn luận nổi lên bốn phía, đều lộ ra vẻ ngưng trọng cùng khát vọng.

Tịch Diệt thời không hải tồn tại từ xưa đến nay, mỗi người nói một kiểu, nhưng không quản biển này khởi nguyên làm sao, nhưng là đem trọn cái vũ trụ chia làm bốn đại lĩnh vực, lẫn nhau không lui tới với nhau.

Biển này vô biên vô hạn, coi như là phổ thông Thiên Giới chi chủ cũng rất khó hoành nhảy tới.

Bên trong sinh vật không khỏi là mạnh mẽ chí cực đáng sợ tồn tại, thậm chí truyền thuyết có cửu tinh Thiên Giới cấp quái vật ở bên trong, Thế Ngân chính là bên trong quái vật bên trong người tài ba.

Như vậy thi thể, toàn thân trên dưới không khỏi là chí bảo, giá trị cực cao.

Một thanh âm truyền đến, “Thi thể này là đóng gói bán, vẫn là có thể tháo dỡ tách đi ra bán?”

Ất tiên sinh nói: “Cũng có thể.”

Thanh âm kia lại nói: “Ta chỉ mua ánh mắt lời, các hạ nghĩ muốn chút gì?”

Ất tiên sinh nói: “Cao cấp phòng ngự tính bảo vật, chữa thương dưỡng khí đan dược, cùng với đỉnh cấp bộ pháp thần thông võ kỹ.”

Trên hư không im lặng một hồi, một đạo ánh sáng màu vàng óng kích bắn mà xuống, sau đó lại là một đạo ánh sáng màu xanh lam kích bắn mà xuống, phân biệt ở trên sân khấu hóa hiện ra hai đạo hình chiếu.

Cái kia ánh sáng màu vàng óng nói ra: “Ta này có một mặt thần cốt tấm khiên, các nhìn xuống nhìn.”

Xoay tay tựu vứt đến một đạo bạch quang.

Ất tiên sinh tiếp được, càng là một cái vòng tay trạng cốt khí, đem chân nguyên rót vào bên trong, lập tức bạch quang đại phóng, một cái giải phong đi ra, hình thành một mặt cốt chất khiên tròn.

Người kia nói: “Đây là thượng cổ cự thú hài cốt chế tạo thành, phát huy ra toàn bộ uy lực, có thể ngăn trở Thất Tinh Thiên Giới dưới công kích.”

Ất tiên sinh nói: “Này khiên uy lực vẫn còn có thể, nhưng phát huy độ khó có chút lớn, không có Thất Tinh Thiên Giới thực lực, rất khó toàn bộ phát huy ra được chứ? Nhưng nếu là có Thất Tinh Thiên Giới thực lực, Thất Tinh dưới công kích không cần vật ấy?”

Phất tay liền đem cốt thuẫn ném trở lại.

Cái kia ánh sáng màu vàng óng lạnh rên một tiếng, tiếp được cốt thuẫn lóe lên, tựu biến mất ở trên sân khấu.

Mặt khác cái kia đạo hào quang nói ra: "Ta chỗ này có một bản cao cấp bộ pháp thần thông võ kỹ tam giới Du Long Bộ."

Ất tiên sinh nói: "Này bộ pháp ta cũng từng nghe nói, xem như là hợp lệ, nhưng chỉ có vật này lời, này Thế Ngân thú ngươi có thể lấy đi hai cái chân hai cái tay gì gì đó."

Cái kia hào quang nói ra: "Ta muốn con mắt."

Ất tiên sinh nói: "Không đủ."

Hắn nghĩ đến hạ, nói: "Hoặc là ta dùng một viên Hoàng Nguyên Đan để đổi."

"Hoàng Nguyên Đan?!"

Cái kia hào quang run lên, nói: "Các ra tay bên trong coi là thật có vật ấy?"

Ất tiên sinh nói: "Đương nhiên."

"Cao cấp bộ pháp thần thông võ kỹ ta cũng có, bằng hữu lại tham khảo một cái."

Trên hư không một vệt sáng kích bắn mà tới.

"Ta cũng có một bản."

Đạo thứ ba hào quang rơi xuống, riêng phần mình hóa xuất thân ảnh.

Khi trước cái kia người hiển nhiên có chút nổi giận, quát lên: "Ta đang ở cùng vị bằng hữu này giao dịch, các ngươi xem náo nhiệt gì?"

Phía sau một người cười lạnh nói: “Giao dịch là công bình công khai, hoàn toàn tự nguyện nguyên tắc, chỉ cho ngươi giao dịch, không cho phép chúng ta giao dịch?”

Chương 2633: Công Đức Kim Liên, Dạ Chi Đế Giáp

Phía sau hai tia sáng, riêng phần mình lấy ra một bản bộ pháp loại thần thông võ kỹ, “Nguyên cực bước” cùng “Vạn tinh bước”, nói ra: “Như là bằng hữu cảm thấy được vẫn còn có thể, hy vọng có thể giao dịch Hoàng Nguyên Đan.”

Dương Thanh Huyền cũng từng nghe nói Hoàng Nguyên Đan, tựa hồ là Thất Tinh Thiên Giới sử dụng một loại có thể tăng cao tu vi, tăng cường đột phá tỷ lệ đan dược.

Mỗi một viên đều là giá trị to lớn, tuyệt đối có tiền cũng không thể mua được.

Đột nhiên, hắn cảm thấy được chính hắn một ân tình thiếu đánh, tuy nói Ất tiên sinh để hắn dùng nhân quả lực Nhật Luân đến bồi thường, nhưng thật sự bồi thường sao?

Trên sân khấu, lúc trước cái kia người cười lạnh nói: “Này hai bản bộ pháp ta cũng có tai nghe, bất quá hàng thông thường mà thôi, làm sao có thể cùng ta tam giới Du Long Bộ đánh đồng với nhau? Cực kỳ buồn cười.”

“Có thể hay không đánh đồng với nhau há từ ngươi nói toán?”

Phía sau hai người đều tức giận bác bỏ.

Ất tiên sinh nói: “Này ba bộ thần thông võ kỹ ta đều từng nghe nói, xác thực có cao thấp chi phân, bất quá ngươi đã là muốn Hoàng Nguyên Đan, ta vừa vặn có ba viên, tựu toàn bộ đổi cho các ngươi được rồi.”

Ba người đều là đại hỉ.

Trong hư không một trận xúc động, hiển nhiên sở hữu tham dự người, đều cực kỳ động lòng.

Ất tiên sinh ném ra ba viên đan dược, đem ba bản công pháp thu đi qua, kiểm tra cẩn thận một cái, xác định không có sai sót sau, này mới gật gật đầu.

Cái kia ba đạo hào quang hình chiếu này mới lay động bên dưới, tựu tiêu tan không còn hình bóng.

Ất tiên sinh nói: “Hiện tại chỉ thu phòng ngự pháp bảo cùng chữa thương dưỡng khí đan dược.”

Lúc này, trên hư không một thanh âm truyền đến, “Ta ngược lại thật ra có một bộ phòng ngự tính cổ bảo, giá trị to lớn không cách nào cân nhắc, mặc dù là ngươi Thế Ngân Chi Thi cũng không thể trao đổi. Nhưng Tịch Diệt thời không trong biển, có một vật gọi làm Công Đức Kim Liên, không biết bằng hữu có thể có vật ấy? Vật ấy lại thêm này là Thế Ngân Chi Thi, có thể đổi ta bộ kia bảo vật.”

Ất tiên sinh nói: “Các hạ cũng biết Công Đức Kim Liên, xem ra thực lực cùng thân phận cũng sẽ không thấp, Công Đức Kim Liên xác thực quý giá phi thường, nhưng trên người ta đổ cũng thật có. Chỉ là ngươi bảo vật gì, lại dám nói có thể đổi hai món đồ này, ha ha, ta không nhìn thấy được đi.”

Thanh âm kia đột nhiên có chút gấp gáp, nói: “Ngươi thật sự có Công Đức Kim Liên?”

Dương Thanh Huyền cùng tại chỗ đại đa số người một dạng, trên mặt đều là vẻ nghi hoặc, Công Đức Kim Liên vật này bọn họ chưa từng nghe qua, nhưng từ hai người trong lúc nói chuyện với nhau biết được, hẳn là cực kỳ thứ giỏi.

Ất tiên sinh cười nhạt, vươn tay ra, nhất thời một mảnh kim quang ở lòng bàn tay hóa hiện, bên trong chậm rãi xuất hiện một cái đài sen, cánh hoa nở rộ bên dưới, vô số phù văn màu vàng ở bầu trời lấp loé.

Ất tiên sinh xoay tay liền đem hoa sen thu hồi, từ tốn nói: “Ngươi bảo vật đây?”

“Quả nhiên là Công Đức Kim Liên!”

Thanh âm kia mười phần gấp gáp, ánh sáng lóe lên, tựu ở trên sân khấu hóa hiện ra một bóng người, phất tay bên dưới, liền có vài món bảo vật hiện ra hư không.

Dương Thanh Huyền mở mắt nhìn tới, là một kiện áo giáp, một cái mũ giáp, còn có bao cổ tay, chỉ sáo, tổng cộng bốn cái.

Tất cả đều là ảm đạm đồng thau sắc, nhìn thấy được không có bất kỳ linh khí cùng ánh sáng lộng lẫy, giống như là thông thường phòng cụ.

Ất tiên sinh khá là kinh ngạc, cả kinh nói: “Cổ bảo trang phục?”

Người kia nói: “Bằng hữu quả nhiên thật tinh tường, chính là cổ bảo trang phục.”

Ất tiên sinh nói: “Ở Hỗn Độn thời đại, cổ bảo trang phục tuy rằng quý giá, nhưng cũng còn không ít, có thể Hỗn Độn thời đại diệt sau, lưu truyền xuống trang phục tựu cực ít, trong sách cổ có ghi lại là năm mươi bốn bộ, nhưng cũng chỉ là ở trong con sông dài lịch sử linh tinh xuất hiện. Cái này trang phục, tựa hồ còn thiếu bảo vệ đùi chứ?”

Cái kia đạo hình chiếu lắc lư hạ, hiển nhiên hết sức giật mình, nói: “Bằng hữu quả nhiên thật tinh tường, thật là không nổi, nếu là ta không có đoán sai, bằng hữu đã biết cái này trang phục tên, chính là Dạ Chi Đế Giáp, hơn nữa chính là thiếu bảo vệ đùi. Nếu như năm cái đầy đủ hết lời, đương thời có thể đổi lấy đồ vật của nó, thật đúng là phượng mao lân giác."

Ất tiên sinh nói: "Không sai, không lành lặn mới bình thường, nếu như hoàn chỉnh, thì sẽ không ra ở các mặt của xã hội lên. Đổi lấy một đóa Công Đức Kim Liên cùng Thế Ngân Chi Thi, tuy rằng chênh lệch một ít, nhưng miễn miễn cưỡng cưỡng nhưng cũng nói còn nghe được."

Nói xong, liền mở ra tay đến, cái đóa kia màu vàng Công Đức Liên hoa tựu bay ra ngoài, sau đó vung tay lên, đem lơ lửng giữa không trung trang phục bốn cái cất vào đến.

Sau đó bóng người lóe lên, tựu biến mất ở trên sân khấu.

Người khác kia kích động không thôi, hai tay đem kim liên nâng đỡ, lại thu rồi Thế Ngân thi thể, tương tự biến mất không còn tăm hơi.

Ất tiên sinh hình chiếu về quy bản thể, cười nhìn phía Dương Thanh Huyền, nói: "May mắn không có nhục sứ mệnh."

Vung tay lên, cái kia bốn cái Dạ Chi Đế Giáp cùng ba bản bộ pháp thần thông tựu hiện ra ở trên hư không.

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: "Ất tiên sinh đại ân, suốt đời khó quên, không biết tại hạ muốn chế tạo bao nhiêu nhân quả lực Nhật Luân."

Ất tiên sinh cười nói: "Tùy ngươi đi."

Dương Thanh Huyền nghiêm mặt nói: "Tiên sinh giúp ta rất nhiều, quyết không thể tùy tiện, không thể để tiên sinh bị thua thiệt."

Y Y nói: "Còn không để nhà ta đại lão gia bị thua thiệt, ngươi biết cái kia Công Đức Kim Liên trân quý bao nhiêu không sao?”

Ất tiên sinh nói: “Công tử tận lực liền có thể.”

Dương Thanh Huyền lúng túng gật gật đầu, không dùng Y Y nói, hắn cũng biết cái kia Công Đức Kim Liên tất nhiên là thần vật, lập tức khuynh dùng hết khả năng, bắt đầu chế tác nhân quả lực Nhật Luân.

Sau ba ngày, đỉnh cấp thương phẩm giao dịch đại hội kết thúc, tất cả mọi người ai đi đường nấy.

Dương Thanh Huyền ngoại trừ thu được được Dạ Chi Đế Giáp cùng ba bản đỉnh cấp bộ pháp ở ngoài, còn thu mua đến rồi hai viên chữa thương bổ khí đan dược.

Chuyến này bàng như trong mộng giống như vậy, cáo biệt Ất tiên sinh cùng Y Y sau, Dương Thanh Huyền còn có chút chưa hoàn hồn lại.

Nhưng này bộ Dạ Chi Đế Giáp bốn cái thật sự nằm ở Tinh Giới bên trong, chính mình cũng đích đích xác xác sức cùng lực kiệt, giúp Ất tiên sinh luyện chế tám cái nhân quả lực Nhật Luân.

Trở lại thứ hai mươi mốt khu sau, Chúc Long thương hội người đang tìm kiếm hắn, cái viên này hệ “Kim” lôi thạch có một tên võ tu nhìn trúng, cung cấp hai viên hồi khí đan dược, không biết Dương Thanh Huyền ý như thế nào, vẫn đang chờ hắn hồi phục.

Dương Thanh Huyền thoáng kiểm tra hạ, này hai viên phẩm chất đan dược giống như vậy, nhưng cũng qua loa, lập tức liền đồng ý giao dịch.

Y Y trưng bày cái viên này Đại Thừa đan hàng nhái, cũng ở Dương Thanh Huyền sau khi trở lại, thông qua giao dịch đại hội người tặng cho hắn.

“Này Ất tiên sinh rốt cuộc là người phương nào? Lai lịch chắc chắn sẽ không tiểu, lần sau gặp được Tử Tâm Thần Vương thời điểm, tốt đẹp tìm hiểu một cái.”

Dương Thanh Huyền trong lòng suy tư.

Đột nhiên một đạo thanh âm lạnh như băng truyền lọt vào trong tai, “Ngươi đừng nói với ta, ngươi không phải Dương Thanh Huyền.”

Dương Thanh Huyền cả người chấn động, quay đầu lại, không từ được nở nụ cười khổ.

Một tên cô gái mặc áo tím đang đứng sau lưng hắn, tuy rằng trên mặt bao bọc lụa mỏng, nhưng một chút là có thể nhận ra là Tử Hà.

“Quả nhiên là ngươi này người không có lương tâm!”

Tử Hà trong mắt tràn đầy lửa giận, hạ trên quan sát hạ hắn, đột nhiên kinh ngạc nói: “Ngươi làm sao toàn thân tinh nguyên hao tổn, chân khí cực yếu, giống như là bệnh nặng một hồi tựa như.”

Sắc mặt nàng cổ quái, nói: “Dáng dấp như vậy, cực kỳ giống miệt mài quá độ, ngươi sẽ không vừa vặn vừa rồi làm xong cái kia bẩn thỉu việc chứ?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2634: Không Có Lương Tâm Đồ Vật, Xá Lợi Tử Lai Lịch

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ta tu luyện hai đại thần thể, nếu như miệt mài đến cái trình độ này, cái kia được ngự bao nhiêu em gái?”

Tử Hà trầm mặt, cả giận nói: “Ngươi còn cười? Ngươi này không có lương tâm, giấu làm bọn chúng ta đây thật thê thảm a!”

Dương Thanh Huyền giả vờ hồ đồ, kinh ngạc nói: “Cái gì giấu thật thê thảm?”

Tử Hà cười lạnh nói: “Nhìn ngươi trong ngày thường một mặt trung thực dáng vẻ, không nghĩ tới nội tâm gian trá cực kỳ.” Nàng vươn tay ra, nói: “Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ đây? Lấy ra.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Cái kia đồ không trên người ta.”

Tử Hà nói: “Ta tự nhiên biết không ở trên thân thể ngươi, ở ngươi cái kia phanh trên đầu người.” Nàng sửng sốt hạ, nói: “Ngươi không phải là bị cái kia nhân tình đem thân thể làm giả dối chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái gì nhân tình, lời đừng nói khó nghe như vậy, việc này một lời khó nói hết, nói rất dài dòng, có cơ hội ta sẽ chậm chậm nói cho ngươi.”

Tử Hà nói: “Hiện tại chính là cơ hội.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đây không phải là ở thương phẩm giao lưu đại hội sao.”

Tử Hà cười lạnh nói: “Này chút rác rưởi đồ vật, ngươi biết để mắt? Đi theo ta.”

Dương Thanh Huyền đàng hoàng cùng ở sau lưng nàng, ra giao dịch đại hội hội trường.

Đi ở thứ hai mươi mốt khu trên đường, dòng người càng so với trước kia nhiều hơn rất nhiều, tựa hồ đạt tới một cái đỉnh cao.

Con đường hai bên vật phẩm cũng tăng lên gấp bội, thần thức nhìn quét bên dưới, nhiều hơn một chút thứ tốt.

Nhưng Tử Hà bộ pháp không chậm, Dương Thanh Huyền cũng chỉ đành từ bỏ tiến một bước tra xét.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền sáng mắt lên, nhìn thấy một cái dị tộc bóng người, toàn thân giáp trụ, đứng ở trong đám người, ở cùng một cái chủ quán trao đổi cái gì.

Dương Thanh Huyền nói: “Chờ ta một cái.”

Liền hướng về cái kia dị tộc đi đến, lặng lặng đứng ở sau người.

đọc truyện tại https://Truyencuatui.net/

Cái kia dị tộc đang ở kịch liệt tranh chấp, đột nhiên cảm ứng được cái gì, đột nhiên quay đầu lại, vừa thấy Dương Thanh Huyền, đầu tiên là sửng sốt hạ, lập tức gầm hét lên: “Là ngươi! Ta đang muốn ngươi, liền xoay người vồ tới.”

Dương Thanh Huyền cười nhạt, giơ tay nghênh đón, nắm lấy cái kia dị tộc tay, dùng sức một bẻ, liền nghe xương cốt “Răng rắc” một tiếng, toàn bộ cánh tay toàn bộ nát.

“A!”

Cái kia dị tộc thống khổ kêu to, nhưng âm thanh vừa rồi đi ra, đã bị Dương Thanh Huyền nhét vào mấy cái Tinh Hạo Thạch đến trong miệng, biến được "Ô ô" nói không ra lời.

"Thành thật một chút, đi theo ta một chuyến. Khối này đá tiền ta còn là sẽ đưa cho ngươi, nhưng nếu là không thành thật, lấy ngươi cặn bã tu vi, giết chết ngươi dễ như ăn cháo, cũng sẽ không bị phát hiện đến."

Dương Thanh Huyền vỗ hạ cái kia dị tộc bả vai, nói: "Đi thôi."

Tử Hà lẳng lặng nhìn, mặc dù hiếu kỳ, nhưng cũng chưa nói cái gì, gặp Dương Thanh Huyền xong xuôi, liền tiếp tục đi về phía trước.

Cái kia dị tộc sắc mặt hết sức trắng xám, lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh từ đầu trán lăn xuống.

Vừa rồi Dương Thanh Huyền thả ra một tia khí tức, tựu để hắn như rơi vào hầm băng, giống như là muốn lập tức chết đi giống như vậy, lập tức hiểu giữa hai người chênh lệch, nào dám ngỗ nghịch, cẩn thận cùng sau lưng Dương Thanh Huyền.

Huống hồ hắn còn ôm một tia có thể nắm về tiền ý nghĩ.

Ba người rất nhanh đi tới một tòa nhiều hơn phô diện trước, mặt trên cứng cáp có lực viết "Tử Khí Đông Lai" bốn chữ lớn.

Dương Thanh Huyền lập tức biết, đây là Tử Chi Thần Vương phủ cửa hàng.

Sau khi tiến vào, bên trong cũng không có thiếu người đang trao đổi vật phẩm.

Dương Thanh Huyền thần thức quét qua, lập tức phát hiện không ít thứ tốt, cười khổ nói: "Tiên tử, thứ tốt có thể hay không chớ bán, cho ta một ít, hiện tại chết nghèo."

Tử Hà nói: “Ngươi còn có mặt mũi hỏi ta muốn cái gì?”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, biết nàng còn đang tức giận, ngượng ngùng cười khúc khích không lên tiếng.

Ba người trực tiếp hướng về lầu hai đi đến, tiến vào tận cùng bên trong một gian bao sương, không có một bóng người.

Tử Hà trực tiếp ở trên một cái ghế ngồi xuống, nói: “Ngươi trước giải quyết ngươi sự đi.”

Dương Thanh Huyền này mới hướng về cái kia dị tộc nam tử nói ra: “Ta trước chỉ là thấy ngươi lòng tham không đủ, vì lẽ đó dạy cho ngươi một bài học thôi. Bản tọa sao lại thật cướp ngươi một cái lâu la đồ vật?”

Cái kia dị tộc nam tử liên tục gật đầu tán thành, mắng mình phát điên, không hề nguyên tắc.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta xin hỏi ngươi, vật kia ngươi là từ cái nào có được?”

Dị tộc nam tử nghĩ đến hạ, nói: “Một toà tinh cầu hoang vu trên, phát hiện một ít cổ thời di tích, ở một tên tọa hóa cường giả trên người tìm được.”

Dương Thanh Huyền vẻ mặt nghiêm nghị, truy hỏi nói: “Trên người tìm được? Cụ thể tình huống thế nào, nói tỉ mỉ.”

“Chính là... Chính là trên người tìm được, ở hắn người cường giả kia chứa đồ nguyên khí bên trong, bị ta phát hiện...”

Dị tộc nam tử dạ mấy lần, có vẻ hơi né tránh cùng căng thẳng.

Dương Thanh Huyền theo dõi hắn, lạnh lùng nói: “Đúng là chứa đồ nguyên khí bên trong sao? Rõ ràng mười mươi nói ra, bỏ sót một chữ, sai một chi tiết, ngươi hôm nay ở nơi này lĩnh hộp cơm đi."

Dị tộc nam tử sợ hết hồn, lập tức không dám giấu giếm nữa.

Nguyên lai hắn đích xác là ở một tòa tinh cầu hoang vu trên phát hiện di tích, chỉ có điều bên trong rách nát không chịu nổi, cái gì đều mục nát, ngoại trừ một bộ tọa hóa thi thể ở ngoài, không còn có cái khác đồ vật.

Này dị tộc nam tử giận dữ bên dưới, liền nắm thi thể kia phát tiết, trực tiếp một chưởng đem thi thể kia đánh cho nát tan.

Tựu ở phá nát bên trong, cái này màu trắng tảng đá tựu rớt xuống.

Dị tộc nam tử cảm giác kỳ quái, tựu nhặt lên, nhìn thấy được là viên phổ thông tảng đá, nhưng lại vô cùng cứng cỏi, hơn nữa bên trong ẩn chứa vô cùng lực lượng mạnh.

Hắn cũng không biết này Xá Lợi Tử là người cường giả kia trong cơ thể sinh thành, còn tưởng rằng là người cường giả kia mang theo người, tất nhiên là bảo vật gì.

Có thể nghiên cứu hồi lâu, còn lấy được một ít thương hội đi làm kiên định, cũng không biết là vật gì, sau đó có một chuyên gia giám định nói có lẽ là Hỗn Độn thời đại linh quáng, hiện tại đã biến mất rồi, liền hắn cũng gần như liền tin, liền bắt được thứ hai mươi mốt khu đến giao dịch, hi vọng bán cái giá tiền cao.

Dị tộc nam tử nói xong, Dương Thanh Huyền lâm vào trầm tư.

Tử Hà nghe được hết sức tò mò, muốn hỏi là vật gì, nhưng vẫn là lặng lặng ngồi ở đó, cũng không quấy rầy Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền hỏi: "Cái viên này hoang phế tinh cầu gọi cái gì? Không gian vị trí ở đâu?"

Dị tộc nam tử cười khổ nói: “Này... Không gian vị trí thật không biết, ta là bị một luồng bão táp thời không lực cuốn vào.”

Dương Thanh Huyền trên mặt sát khí lấp lóe, lạnh giọng nói: “Ngươi đang tìm đường chết. Ngươi nhưng là hai sao Thiên Giới sơ giai, hoành hành vũ trụ không chướng ngại, cái gì bão táp thời không có thể cuốn đi ngươi?”

Dị tộc nam tử cả kinh nói: “Ta nói những câu là thật.” Hắn nhớ lại, trên mặt còn lộ ra kinh sợ, nói: “Thần tộc lĩnh vực cùng có Hùng thế gia vực giới ở giữa khu vực, có một viên tinh cầu gọi là Alpha tinh...”

Lời còn chưa dứt, liền trực tiếp bị Tử Hà cắt đứt, “Cái gì? Ngươi nói ngươi ở Alpha tinh phụ cận gặp bão táp thời không, đồng thời bị cuốn vào tiến vào?!”

Tử Hà từ trên ghế đứng lên, tuy rằng trên mặt che lại lụa mỏng, nhưng vẫn như cũ có thể từ trong đôi mắt nhìn thấy cực độ khiếp sợ.

Dương Thanh Huyền kỳ quái nói: “Làm sao, tinh cầu này có vấn đề sao?”

Chương 2635: Nói Không Bất Tận, Từ Nơi Sâu Xa

Tử Hà khí tức có chút di chuyển loạn, ra hiệu Dương Thanh Huyền đừng hé răng, đối với cái kia dị tộc nam tử nói ra: “Nói tiếp.”

Dị tộc nam tử nói: “Lúc đó ta đang ở cùng một đầu hắc ám cự thú chiến đấu, vì cướp đoạt đối phương đêm đen hạt châu, kết quả không hiểu ra sao tựu xuất hiện bão táp thời không. Lúc đó ta cũng không để bụng, dựa vào tu vi của ta, cái gì bão táp thời không không kháng nổi đi. Kết quả cái kia bão táp một quyển đến, ta tựu phát hiện không đúng, nguồn sức mạnh kia căn bản không phải ta có thể chống đỡ, trực tiếp bị hút vào trong đó, khó có thể giãy dụa. Cái kia đầu hắc ám cự thú cùng ta cũng như thế, hoàn toàn bị cuốn vào. Sau đó không lâu, ta tựu bị hung hăng ngã ở như vậy hoang vu cổ tinh cầu trên. Cái kia di tích rời vị trí của ta cũng không xa.”

Tử Hà nói: “Vậy sao ngươi đi ra?”

Dị tộc nam tử nói: “Ta lật biến di tích sau, ngoại trừ cái viên này hạt châu màu trắng ở ngoài, cái gì đều không được, nhưng ở trong di tích phát hiện một cái hoang phế truyền tống trận. Ta cũng không biết này truyền tống đại trận một phía khác ở đâu, nhưng tinh cầu kia cực kỳ kỳ lạ, đầy trời Tinh Thần đều là ta chưa từng thấy qua, biết dựa vào chính mình lực lượng phi hành, không biết bao lâu mới có thể tìm được đường về nhà. Liền ta tựu cường tráng lên lá gan, đem cái kia truyền tống đại trận tu sửa, đồng thời sử dụng một cái, tựu truyền đưa ra.”

Tử Hà nghe được trợn mắt ngoác mồm, trong mắt vẻ mặt lánh động không ngừng, không biết đang suy nghĩ gì.

Dương Thanh Huyền nghe xong, trái lại không biết hỏi cái gì.

Nhưng hắn đoán được một ít tình huống, cái kia tinh cầu hoang vu nhất định là cái gì kỳ lạ địa phương, bằng không sẽ không có tu luyện ra Xá Lợi Tử người, càng sẽ không để Tử Hà như vậy thất thần.

“Thật có trùng hợp như vậy chuyện à...”

Tử Hà tự lẩm bẩm.

Cái kia dị tộc nam tử kinh hoảng nói: “Ta nói những câu là thật, như có nửa câu nói láo, nguyện bị bị thiên lôi đánh!”

Tử Hà đối với hắn xin thề cũng không hứng thú, hỏi: “Ngươi xác định mình tới địa phương là một cái tinh cầu sao?”

Dị tộc nam tử sững sờ nói: “Tự nhiên là... Khẳng định... Có lẽ... Khả năng... Đại khái là vậy...”

Nói đến phía sau, chính mình cũng có chút không tự tin, nói: “Thông thường mà nói, đều là tinh cầu a.”

Tử Hà nói: “Ý là ngươi cũng không có dòm ngó được chỗ kia địa phương toàn cảnh đúng không?”

Dị tộc nam tử nói: “Không có, ta chỉ ở di tích phụ cận xoay chuyển hạ, lúc đó gặp được đầy trời Tinh Thần đều là xa lạ, bên trong lòng có chút hốt hoảng. Tìm tới truyền tống trận sau hơi hơi tu sửa hạ, liền trực tiếp đi ra. Như có phải là tinh cầu lời, đó là cái gì? Trôi nổi đại lục?”

Tử Hà khoát tay nói: “Không sao rồi, nếu như Dương Thanh Huyền cũng không sao rồi, ngươi tựu đi xuống trước đi.”

Dị tộc nam tử nhìn phía Dương Thanh Huyền, đột nhiên đầy mặt khiếp sợ, thất thanh kêu lên: “Dương... Dương Thanh Huyền?!”

Tử Hà này mới phản ứng lại, chính mình thuận miệng gọi ra tên Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền lấy ra khi trước túi đựng đồ kia, ném cho dị tộc nam tử, nói: “Bên trong là một trăm tỉ tỉ Tinh Hạo Thạch, tốt đi không tiễn. Vừa nãy chúng ta hỏi ngươi cái kia chút, tựu làm cái gì sự đều không có phát sinh, bằng không...”

“Tạ ơn đại nhân, đa tạ đại nhân, hiểu được, ta hiểu được, chưa từng xảy ra cái gì, ta từ trước đến nay đều chưa từng tới này, cũng chưa từng gặp hai vị đại nhân, ta thậm chí đều từ trước đến nay chưa từng đi Alpha tinh.”

Dị tộc nam tử run rẩy nói ra, vừa nghĩ tới người trước mắt này càng là lập tức nhất là như mặt trời ban trưa vị kia, tựu sống lưng lạnh cả người, da đầu sợ hãi.

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: “Đi thôi.”

Dị tộc nam tử như trút được gánh nặng, vội vàng hướng về hai người chắp tay bái hạ, sau đó gió một loại chạy đi.

Dương Thanh Huyền này mới hỏi nói: “Tiên tử, người này chỗ đi địa phương, chẳng lẽ là cái gì không phải địa phương?”

“Hừ!”

Tử Hà tức giận chưa tiêu, lạnh lùng nói: “Lẽ nào ta cái gì đều phải nói cho ngươi? Biết gì nói nấy nói không bất tận, sau đó ngươi tựu đối với ta cái gì đều ẩn giấu, có thể giấu giấu, không thể giấu cũng giấu, ngươi coi ta là gì?!”

Vốn chỉ là thoáng tức giận, nói đến phía sau, chính mình cũng cảm thấy rất oan ức, một cái lửa giận tựu ngất trời.

Dương Thanh Huyền ôm quyền chắp tay, cười khổ nói: “Thực tại không phải bất đắc dĩ, việc này ta đã cùng đại Thần Vương đầu đuôi đã thông báo, hiện tại lại cùng tiên tử bàn giao một lần. Hơn nữa việc này cùng vừa rồi cái kia người việc, còn có một chút liên hệ kỳ diệu.”

Lập tức, Dương Thanh Huyền liền đem ly khai Tinh Trì sau các loại sự, rõ ràng mười mươi nói ra, không có làm bất kỳ giấu giếm gì.

Bao quát Thiên Dụ làm sao xuất hiện, thì lại làm sao bị Thương Cách đánh giết, Hồng Lâm làm sao xuất hiện cùng dị biến, chính mình thì lại làm sao chạy trốn, đồng thời giết Thương Bàn, cùng với bị nhốt ở Lưu Kim Ma Cung, làm sao gặp phải Trần Thiên Xu, Vô Tướng Ma Tuần, Vi Thanh, cùng với đại Thần Vương đám người, đều toàn bộ nói rõ rõ ràng ràng.

Ngoài ra, Dương Thanh Huyền còn đem làm sao nhận thức Hồng Lâm quá trình, cùng với chính mình làm sao luyện Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, đều từ đầu tới cuối nói thẳng ra.

Đồng thời nói cho Tử Hà, lần trước bị Vũ Văn Chiến đánh trọng thương, chính là Hồng Lâm ra tay, xúc động Thái Dịch lực lượng cứu mình.

Tử Hà nghe lại phải ngốc trệ, rất lâu mới đem chuyện này một điểm điểm làm theo, nói: “Khó trách. Nói như thế, ngươi cũng không phải hoàn toàn không có lương tâm, chỉ là 90% không có lương tâm.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Lương tâm vật này, còn có thể định lượng?”

Tử Hà hừ nói: “Dù sao cũng ngươi chính là không có lương tâm.”

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng cười làm lành, không dám nói gì nữa, vào lúc này, càng nói càng sai, ngậm miệng nhận cũng thì không có sao.

Tử Hà lật hạ khinh thường, tựu không để ý đến hắn nữa, mà là một người ngồi một mình ở trên ghế, một tay nắm tay gối cái đầu, rơi vào trầm tư.

Dương Thanh Huyền đứng ở đó khá là lúng túng, liền dứt khoát trực tiếp bàn hư mà ngồi, điều tức chân nguyên trong cơ thể. Liên tục luyện chế ra mười cái nhân quả lực Nhật Luân, đã có chút vượt qua cực hạn của hắn, nhưng vẫn như cũ cảm thấy phải thiếu này Ất tiên sinh rất nhiều.

Dương Thanh Huyền còn chưa tu luyện bao lâu, Tử Hà tựu từ trong trầm tư phục hồi tinh thần lại, trực tiếp hỏi nói: “Ngươi đối với cái kia Hồng Lâm cùng Xá Lợi Tử làm sao nhìn chờ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Việc này hoàn toàn vượt ra khỏi năng lực của ta, thậm chí là nhận thức phạm trù, ta cũng không có có ý kiến gì không cùng kiến giải.”

Tử Hà nói: “Ngươi cũng biết ta vội vã tìm ngươi là vì sao? Cũng không phải là ta muốn tìm ngươi, mà là đại Thần Vương muốn tìm ngươi. Ta trước kia cũng không biết chuyện gì, bây giờ nghĩ lại, ước chừng đã đoán được một chút.”

Dương Thanh Huyền đang muốn hỏi, Tử Hà lại nói: “Ngươi cũng biết vừa nãy dị tộc nhắc tới Alpha tinh thời điểm, ta vì sao biết căng thẳng không tự nhiên sao?”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Tại sao?”

Tử Hà nói: “Từ nơi sâu xa có lẽ thật có một ít định số, tất cả mọi chuyện đều trong cùng một lúc xảy ra. Ngươi biết La Phù chi cảnh lai lịch sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Thế nhân đều là, La Phù chi cảnh là đời đầu Thần tộc lợi dụng các loại tài liệu quý hiếm, một điểm điểm tạo ra, lại như trước chúng ta tiến công Ninh gia thời điểm, xây dựng chiến khu một dạng.”

Tử Hà nói: “Chính là, nhưng thế nhân không biết là, hiện tại cái này La Phù chi cảnh, cũng không phải là lúc ban đầu cái kia.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2636: La Phù Khởi Nguyên, Dẫn Ngươi Gặp Gặp Các Mặt Của Xã Hội

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, nói: “Ý là, bây giờ La Phù chi cảnh là phía sau dựng thành?”

Tử Hà nói: “Cũng không gọi phía sau đi, kỳ thực hai cái La Phù chi cảnh cách xa nhau không có quá lâu. Đời đầu La Phù chi cảnh sau khi xây xong, tựu xảy ra sự cố, dẫn đến toàn bộ đại lục phá nát tổn hại. Sau đó đời đầu Thần tộc nhóm liền đem trong đại lục trận pháp triệt hồi, đồng thời đem đại lục chuyển dời đi ra ngoài. Bởi vì La Phù chi cảnh vị trí, là Mục Hải Vực Giới thế năng cao điểm. Nếu ban đầu đại lục phải bỏ qua, tự nhiên không thể để nó chiếm ở chủ yếu vị trí. Đời đầu La Phù chi cảnh trôi đi đi ra trong quá trình, không ngừng phá nát, cuối cùng gặp phải bão táp thời không, tảng lớn đều bị cuốn đi, chỉ tàn dư thiếu bộ phận còn ở vũ trụ hư không, nhưng cũng trên căn bản thành tro tàn. Nhưng cũng có ngoại lệ tình huống, trong đó một mảnh đại lục cũng không có tổn hại, ở dài dòng lịch sử biến thiên bên trong, diễn hóa thành tinh cầu.”

Dương Thanh Huyền lập tức nghĩ tới, cả kinh nói: “Ngươi là nói Alpha tinh? Mà vừa nãy cái kia dị tộc nam tử bị bão táp thời không cuốn tới địa phương, là đời đầu La Phù chi cảnh?”

Tử Hà nói: “Chính là.”

Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, cái kia Xá Lợi Tử là đời đầu La Phù chi cảnh bên trong phát hiện, cùng đời đầu đại Thần Vương hồng vũ, Hồng Lâm, cùng với tịch Phù Đồ hẳn là nhân vật cùng một thời đại.

Nói cách khác, cái kia thời đại ngoại trừ tịch Phù Đồ ở ngoài, chí ít còn có người nọ là nắm giữ Xá Lợi Tử.

Như vậy là hay không còn có những người khác cũng nắm giữ Xá Lợi Tử?

Cùng với nắm giữ Xá Lợi Tử điều kiện là cái gì? Chỉ là tu luyện Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân sao?

Tử Hà thấy hắn cau mày trầm tư, hỏi: “Ngươi đang suy nghĩ gì?”

Dương Thanh Huyền đem nghi ngờ trong lòng nói ra.

Tử Hà nói: “Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân xác thực ở nam bộ vũ trụ bên trong từng xuất hiện, sau đó tựu yên diệt ở lịch sử trong trường hà. Qua nhiều năm như vậy, trừ ngươi ra, thật chưa từng nghe nói ai tu luyện loại này pháp thân. Việc này có thể tìm đại Thần Vương nói chuyện, có lẽ hắn biết một ít. Còn có một người có lẽ cũng biết, chính là Hàng Trần.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, hỏi: “Hàng Trần rốt cuộc là lai lịch ra sao? Làm sao liền trở thành liên minh người chủ trì? Thống ngự toàn bộ nam bộ vũ trụ.”

Tử Hà nói: “Ngươi lời giải thích có sai lầm bất công, Hàng Trần chỉ là người chủ trì, cũng không phải là thủ lĩnh. Nam bộ vũ trụ tầng lớp cao nhất vẫn như cũ vẫn là Thánh Tông danh tộc, Hàng Trần chỉ là giữ gìn liên minh trật tự, chủ trì các loại công tác. Cho tới Hàng Trần lai lịch, ta mặc dù biết một ít, nhưng bất tiện cùng ngươi tiết lộ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Được rồi, lần sau có cơ hội gặp được đại Thần Vương cùng Hàng Trần, ta lại hỏi thăm bọn họ Kim

Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân chuyện. Ta còn muốn hướng tiên tử hỏi thăm một người, tiên tử có thể từng nghe qua Ất tiên sinh?”

“Ất tiên sinh?” Tử Hà nhíu mày lại, nói: “Vũ trụ to lớn, cường giả vô số, là một cái như vậy dòng họ, cái nào có thể biết cái gì.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tiên tử kia có thể từng nghe qua Công Đức Kim Liên cùng Thế Ngân?”

Tử Hà hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Ngươi từ nơi nào nghe tới hai thứ này?”

Dương Thanh Huyền nói: “Lúc trước ở hai mươi bốn khu đỉnh cấp buổi đấu giá trên gặp.”

Gặp qua?! Không thể!"

Tử Hà kêu lên sợ hãi, âm thanh có chút thất thố, cùng trong nháy mắt, sắc mặt kia “Xoạt” một cái tựu trắng xám Vô Huyết, run giọng nói: “Ất tiên sinh... Chẳng lẽ là... Chẳng lẽ là... Không thể... Sẽ không..”

Dương Thanh Huyền nói: “Tiên tử biết chút ít cái gì?”

Tử Hà không đáp, vội vàng hỏi: “Ngươi mau đem đỉnh cấp buổi đấu giá trên chuyện nói cùng ta nghe, một chữ cũng không thể lậu.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, liền đem Ất tiên sinh bán đấu giá Thế Ngân Chi Thi chuyện nói tường tận một lần, cùng với đối phương lấy ra Dạ Chi Đế Giáp một bộ, lại thì lại làm sao hối đoái Công Đức Kim Liên các loại, rõ ràng mười mươi toàn bộ nói ra.

Chẳng qua là lấy người đứng xem thân phận nói ra, che giấu chính mình nhận thức Ất tiên sinh.

Tử Hà nghe được đầy mặt dại ra, hồi lâu chưa hoàn hồn lại.

Dương Thanh Huyền kêu nàng vài câu, mới thoáng hồi thần, vẫn là u mê trạng thái, lắc đầu nói: "Hẳn không phải là, nếu thật là cái kia người, làm sao sẽ dùng Công Đức Kim Liên đổi lấy vật gì bộ pháp võ kỹ, đan dược chữa trị vết thương cùng phòng ngự cổ bảo, bản thân người nọ chỉ làm hóa thông thần, đối với pháp bảo cùng đan dược càng là trình độ Thông Thiên, không thể dùng Công Đức Kim Liên đi đổi."

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, không biết làm sao nói tiếp.

Nếu nói là cái kia người là vì mình đi hối đoái, không biết Tử Hà sẽ là vẻ mặt gì, cũng không biết sẽ dẫn xảy ra chuyện gì đến.

Tử Hà ở bên trong phòng đi qua đi lại, nhẹ nhàng tự nói: "Không nghĩ tới cái kia đỉnh cấp giao dịch đại hội lại ra một ít thứ tốt, thực sự là đáng tiếc, ta không có thể đi tham gia. Cái kia Ất tiên sinh rốt cuộc là ai, lại là ai lấy ra Dạ Chi Đế Giáp, đổi đi rồi Công Đức Kim Liên?"

Dương Thanh Huyền hỏi: "Công Đức Kim Liên đến cùng là như thế nào bảo vật?"

Tử Hà liếc mắt nhìn hắn, nói: "Vật ấy đản sinh ở Tịch Diệt Thời Không Hải bên trong, là kèm theo Tịch Diệt Thời Không Hải cùng xuất hiện cực phẩm thần vật, năng lượng to lớn, đủ để sánh ngang Đại Thừa đạo quả. Mà cái kia Thế Ngân, tương tự là Tịch Diệt Thời Không Hải bên trong nhất viễn cổ quái vật một trong, mặc dù là ta cũng không phải nó đối thủ. Có thể lấy ra hai món đồ này người, thực tại là đáng sợ a, ngươi lần sau nếu như gặp, nhất thiết phải cẩn thận một ít."

Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng hốt, nguyên bản hắn đối với Công Đức Kim Liên phỏng chừng cũng đã đủ cao, nhưng vạn vạn không nghĩ tới lại có thể ngang ngửa Đại Thừa đạo quả.

Hắn không hiểu hỏi: “Như vậy đỉnh cấp thương phẩm giao dịch đại hội, tiên tử vì sao không đi tham dự đây?”

Tử Hà cười lạnh nói: “Cái gọi là đỉnh cấp, chỉ là người ở bên ngoài xem ra thôi, chủ yếu là nhằm vào cái kia chút không môn không phái mạnh mẽ tán tu. Thánh Tông danh tộc tự có càng thêm cao cấp vật phẩm giao lưu hội, căn bản không lọt mắt bọn họ.”

Nàng ánh mắt lộ ra một tia vẻ áo não, nói: “Ta còn là coi thường những tán tu này. Bầy quỷ nghèo này, lần này lại thật sự lấy ra không ít thứ tốt. Nếu là ta tại chỗ, cái kia Công Đức Kim Liên cùng Dạ Chi Đế Giáp vô luận như thế nào đều phải lấy được.”

Nàng nói với Dương Thanh Huyền: “Đi thôi, Thánh Tông danh tộc vật phẩm giao dịch đại hội rất nhanh cũng muốn bắt đầu, ta dẫn ngươi đi kiến thức một cái các mặt của xã hội.”

đọc truyện tại https://truyenc

u a tui.net/ Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Kiến thức các mặt của xã hội để làm gì? Ta lại không tiền đổi.”

Tử Hà cười nói: “Nói cũng phải, ngươi tuy rằng không thiếu Tinh Hạo Thạch, nhưng rất nhiều thứ không phải Tinh Hạo Thạch có thể giao dịch. Ngươi không đổi được, nhưng nhìn một chút cũng được a. Còn nữa, nói không chắc ta tâm tình một tốt, tựu cho ngươi đổi mấy cái đan dược đến ha ha cũng nói không chừng đấy chứ.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày nói: “Đây chẳng phải là bám váy đàn bà?”

Tử Hà cười mắng: “Yêu có muốn hay không.”

Hai người trước sau ra phòng khách, ở Tử Hà sắp xếp hạ, ngồi một chiếc màu vàng Long Phượng đuổi, trực tiếp phá không mà đi.

Sau đó không lâu, Long Phượng đuổi tựu nhảy vào một mảnh kết giới khu vực.

Bên trong càng có sơn quang thủy sắc, tảo trường oanh phi, linh khí um tùm, hóa thành từng cái từng cái khói trắng, ngang qua ở trời cao trên.

Màu vàng ánh sáng thần thánh từ hư không vãi xuống, soi sáng ở đây bí cảnh bên trong, hoàn toàn một mảnh Tiên cảnh dáng dấp.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2637: Địa Vị Cao Cả, Nhìn Thấu Thân Phận

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Thánh Tông danh tộc ở đâu bên trong đều là siêu nhiên đãi ngộ a, này sợ là thứ hai mươi lăm khu chứ?”

Tử Hà nói: “Hai mươi bốn khu phân chia, chỉ là nhằm vào phía dưới cái kia chút võ tu mà thôi, này một khu vực không ở phân chia bên trong. Coi như ngươi tu vi cao đến đâu, vật phẩm lại tốt, không có người dẫn dắt, cũng tuyệt đối không thể đi vào.”

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi như vậy có thể hay không quá tự cho là? Ta nhìn xuống mặt hai mươi bốn khu tựu có không ít thứ tốt, không hẳn không đạt tới nhu cầu của các ngươi.”

Tử Hà cười nói: “Ta tự nhiên biết, ngươi nghĩ rằng chúng ta đối với phía dưới hoàn toàn không nhìn sao? Cái kia Tử Khí Đông Lai thương hội mở ở vậy là gì cái gì? Toàn bộ Mục Hải Vực Giới đều ở Thánh Tông danh tộc thao túng bên dưới, hơn nửa tông môn, thế lực, thương hội đều phụ thuộc vào Thánh Tông danh tộc, sở hữu vật phẩm lưu thông đều ở của chúng ta khống chế bên dưới, Tử Chi Thần Vương phủ tự nhiên có kết nối những chuyện nhỏ nhặt này người, không cần ta tới bận tâm?”

Nàng dừng lại, lại nói: “Chỉ là lần này đỉnh cấp thương phẩm giao dịch đại hội tính sai.” Nàng còn đang vì Công Đức Kim Liên, Thế Ngân cùng với Dạ Chi Đế Giáp chuyện canh cánh trong lòng.

Dương Thanh Huyền nghĩ thầm: “Tương lai ta như sử dụng tới Dạ Chi Đế Giáp, có thể hay không lại bị nàng mắng một trận không có lương tâm...”

Nghĩ tới đây, cười khổ không thôi.

Rất nhanh, ở mảnh này sơn thủy trung ương, tựu hiện ra một toà cung điện thức to lớn kiến trúc, phía trước đứng thẳng hai vị cao ngàn trượng to lớn võ sĩ như, tay nâng quyết ấn, sắc mặt uy nghi.

To lớn thiên địa Nguyên Thủy từ hư không tuôn ra rơi xuống, cuồn cuộn không ngừng chảy vào trước cung điện thủy kính bình hồ bên trong, một phái muôn hình vạn trạng.

Cung điện bốn phương tám hướng đều có nhập khẩu, trên hư không thỉnh thoảng có cường đại chiến xa lánh hiện ra, hướng về cung điện kia chạy đi.

Có chút trên chiến xa tộc huy, một chút là có thể nhận ra kỳ thân phận.

Tử Hà Long Phượng đuổi không hề dừng lại một chút nào, trực tiếp hướng về hướng về đại điện, sau đó ở một cái cửa đá khổng lồ bên trong qua lại mà vào.

Vừa vào bên trong, tựu chịu đến lực lượng không gian áp chế.

Cái kia Long Phượng đuổi xe nháy mắt bị hoàn nguyên đến pháp bảo trạng thái, rơi vào Tử Hà trong tay.

Dương Thanh Huyền định nhãn nhìn tới, bên trong người đến người đi, nối liền không dứt, càng không kém chút nào phía ngoài một cái khu.

Hơn nữa hai bên đường lớn trưng bày các loại vật phẩm, thần thức nhìn quét bên dưới, không khỏi là quý giá dị thường, phẩm chất xa ở bên ngoài bên trên.

Chỉ có điều lui tới võ giả, tất cả đều là Thánh Tông danh tộc đệ tử, từng cái từng cái trên mặt tràn đầy cảm giác ưu việt cùng tự tin.

Ở khu vực này trên bầu trời, thỉnh thoảng có hào quang lánh hiện ra, hóa ra từng đạo từng đạo võ giả bóng người, sau đó bay xuống xuống.

Tử Hà mang theo Dương Thanh Huyền lăng không bước chậm, hướng về một chỗ tháp cao đi đến.

Hai người ở trên hư không, dẫn được phía dưới không ít võ giả chú ý, dù sao nơi này là Thánh Tông danh tộc sân nhà, thỉnh thoảng có thể gặp được rất nhiều trong truyền thuyết mới có thể thấy đại nhân vật, như vậy sau khi trở về cũng đầy đủ nói khoác một trận.

Dương Thanh Huyền theo Tử Hà, đi vào tháp cao kia bên trong.

Bên trong rộng rãi cực kỳ, trên trăm đạo cường đại bóng người, đứng ở bên trong riêng phần mình trao đổi cái gì.

Một khối to lớn màn nước sừng sững ở trung ương, vô số vật phẩm tên cùng đồ án ở mặt trên khó phân lấp loé, đều là các tông các phái cung cấp tới vật phẩm giao dịch danh sách, nhìn khiến người hoa cả mắt.

“Vì này Căn Tử Văn Chu Cốt, ta ở Man Hoang Cổ Địa du đãng thời gian ba năm, mới thu được được như thế một đoạn ngắn, căn bản không đủ ta đột phá tác dụng, ai có cùng đẳng cấp thiên tài địa bảo, gần như tựu thay đổi.”

Ở lan can cách đó không xa, một tên áo gai ông lão liên tục lắc đầu, trên mặt mang theo cay đắng, than thở: “Trong vòng mười năm lại không vượt qua nổi cái nấc này, kiếp này tựu không có hy vọng.”

“Cao Nguyên huynh đang nói đùa chứ? Ngươi này ngũ phẩm đường nhỏ đạo quả đổi ta cái kia Câu Trần thiên y, là bắt nạt ta chỉ số thông minh sao?”

Một chỗ khác, hai tên võ giả đối diện trò chuyện, trong đó một phúc hậu nam tử trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, hào không khách khí nói.

“Đấu Linh Tâm Quyết chính là ta Đông Phương thế gia đỉnh cấp tâm pháp một trong, tuyệt đối không thể nắm đến trao đổi.”

Một tên nam tử mặc áo xanh, hai tay chắp sau lưng, giữa hai lông mày ẩn hiện một chút giận dữ.

Loại này giao lưu ở tháp cao tầng cao nhất bên trong, không chỗ không ở, Dương Thanh Huyền đem thần thức khuếch tán, từng câu giao lưu tham khảo âm thanh, không bất truyền lọt vào trong tai, giao dịch tất cả đều là vùng vũ trụ này bên trong đứng đầu vật phẩm.

Đột nhiên ngoài tháp kết giới loáng một cái, xông tới một vị khôi ngô bóng người to lớn, “Oành” một cái tựu giẫm trên mặt đất, đem dưới chân Hắc Cương đạp nát một mảnh.

Người này cả người dung mạo, như hoang cổ thời đại Cự Hùng giống như vậy, lóe lên đỏ thẫm hai mắt, toàn thân tỏa ra hung sát chi khí.

Trong tháp mọi người sửng sốt hạ, chỉ là nhẹ nhàng quét người này một chút, liền không còn quan tâm, tiếp tục cùng đối phương trò chuyện với nhau.

Phản cũng không ít người ánh mắt, còn dừng lại ở Tử Hà cùng Dương Thanh Huyền trên người.

Này đầu Cự Hùng hồng mắt lóe lên, nhếch môi đến, lộ ra âm trầm hàm răng, sau đó thân thể lắc lư hạ, tựu thu nhỏ lại thành một cái lão đầu dáng dấp, gầy trơ cả xương, mặc một bộ đồng nát áo lót nhỏ.

Dương Thanh Huyền sắc mặt quái lạ, này dáng chênh lệch không khỏi cũng lớn quá rồi đó.

Tử Hà đột nhiên truyền âm nói: “Cẩn thận một chút.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Ta lại không quen biết người này, có cái gì cẩn thận?”

Tử Hà lườm hắn một cái, nói: “Ngươi đắc tội quá nhiều người, ngươi không quen biết hắn, hắn không hẳn không quen biết ngươi. Người này là có Hùng thế gia đại trưởng lão, Hữu Hùng Nha.”

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu được, đột nhiên cả người rùng mình, chính là cái kia Hữu Hùng Nha ánh mắt nhìn sang, trên người hắn quét qua, tựu rơi trên người Tử Hà.

Tử Hà nhẹ rên một tiếng, mắt nhìn ngày.

Hữu Hùng Nha nhìn chằm chằm Tử Hà nhìn một hồi, ánh mắt lại rơi trên người Dương Thanh Huyền, lần này nhìn chăm chú đến sít sao, trên mặt lộ ra vẻ cổ quái, trực tiếp đi tới.

Dương Thanh Huyền truyền âm nói: “Nguy rồi, bị hắn nhìn chăm chú trên. Không nên a, ta mang xanh răng quỷ phương mặt nạ, coi như là Thần Vương linh mục cũng có thể ngăn trở, hắn không có đạo lý có thể nhìn thấu ta.”

Tử Hà nói: “Hắn không nhìn thấu ngươi, nhưng nhìn thấu ta.”

Dương Thanh Huyền tâm niệm một nghĩ, liền biết, Tử Hà chỉ là mang mạng che mặt, một cái đã bị Hữu Hùng Nha nhận ra được, sau đó Hữu Hùng Nha tựu hoài nghi đến thân phận của mình rồi.

Hơn nữa đỉnh tháp to lớn trên bình đài, cũng không có thiếu người một mặt vật phẩm giao dịch, một mặt chú ý chính mình, sợ cũng là bởi vì nhìn thấu Tử Hà thân phận.

“Khà khà, Dương Thanh Huyền.”

Hữu Hùng Nha đi thẳng tới trước mặt hai người, sau đó một đôi cặp mắt sáng ngời bên trong, đột nhiên hồng mang lóe lên, hóa thành thụ đồng, nháy mắt tựu tản đi, khôi phục bình thường.

Đỉnh tháp trên bình đài võ giả, không khỏi là Thánh Tông danh tộc bên trong tiếng tăm lừng lẫy tồn tại, từng cái từng cái lỗ tai so với ai cũng nhọn, nhất thời hơn nửa người ánh mắt cùng thần thức, tất cả đều hội tụ tới.

Thật sự là “Dương Thanh Huyền” ba chữ quá dị ứng cảm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2638: Kiếm Về Ba Năm, Cơ Gia Mời Gặp

Trên bình đài nhất thời hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người nháy mắt đình chỉ giao lưu, toàn bộ ánh mắt đều nhìn sang.

Tuy rằng bọn họ có người đoán được Dương Thanh Huyền thân phận, nhưng cùng xác nhận hoàn toàn là hai việc khác nhau.

Dương Thanh Huyền một cái như mang ở lưng, này nhưng đều là vũ trụ cao cấp nhất tồn tại, ánh mắt của bọn hắn cùng một loại lâu la ánh mắt nhưng bất đồng.

Hơn trăm hai mắt thần xuyên thấu thân thể của chính mình, giống như là ở trước công chúng hạ luo lộ.

“Khà khà, quả nhiên là ngươi.”

Hữu Hùng Nha nói: “Mượn một bước nói chuyện đi, ta này đến giao dịch đại hội, đổ cũng có bộ phận nguyên nhân là vì thấy ngươi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Được.”

Hai người lúc này đi tới bình đài một bên.

Hữu Hùng Nha ánh mắt quét qua toàn trường, cười lạnh một tiếng, nhấc xoay tay một cái, liền hướng hư không đập xuống, “Ầm ầm” một tiếng, cường đại kết giới lực lượng khuếch tán, trực tiếp đem hai người bao phủ.

Nhất thời, ở bên ngoài người hoàn toàn không có cách nào thấy rõ bên trong tình hình.

Tử Hà nhíu mày lại, lặng lặng đứng ở bên ngoài.

Nàng cũng không lo lắng, bởi vì ở cái địa phương này, không ai dám động thủ, nếu không thì đúng là chọc nhiều người tức giận.

Huống hồ có Hùng gia thế lực ở Thánh Tông danh tộc bên trong cũng không mạnh, cũng tuyệt không dám công nhiên mạo phạm Thần tộc.

"Tiểu tử, nếu gặp mặt, ta tựu đi thẳng vào vấn đề nói thẳng. Lần trước ngươi nói điều kiện, tộc trưởng cùng chư vị trưởng lão sau khi thương nghị, cảm thấy được có thể đáp ứng, nhưng một trăm năm quá lâu, ba mươi năm."

Hữu Hùng Nha trực tiếp nói.

"Ba mươi năm? Ba mươi năm có thể làm cái gì, sợ là tế luyện đều còn chưa đủ."

Dương Thanh Huyền trong lòng vui vẻ, cò kè mặc cả nói ra.

Hữu Hùng Nha khẽ mỉm cười, nói: "Đổi thành người khác, ba mươi năm hoặc là tế luyện còn chưa đủ, nhưng các hạ nhưng là Dương Thanh Huyền, là từ cổ chí kim duy nhất một vị vinh quang vương giả, ba mươi năm đủ để để cho ngươi ở Mục Hải Vực Giới bên trong dời sông lấp biển, kinh thiên động địa."

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Ta không ủng hộ, ba mươi năm quyết không thể đáp ứng."

Hữu Hùng Nha nhíu mày lại, nói: "Vậy ngươi cảm thấy được bao nhiêu năm thích hợp? Tóm lại một trăm năm quá dài, chúng ta có Hùng thế gia cũng không thể đáp ứng."

Dương Thanh Huyền nói: "Một trăm năm đối với thế gia mà nói, bất quá là chớp mắt quang cảnh, thậm chí một cái bế quan liền đi qua, các hạ nói thời gian này còn dài, không khỏi không có tình người chứ?”

Hữu Hùng Nha nhếch miệng cười nói: “Tổ vật vừa đã xuất thế, chúng ta chờ đợi nó về nhà bức thiết chi tâm tựu liền mười trời đều cảm thấy được dài ra. Công tử làm sao cũng giảm điểm chứ? Coi như là mua món đồ, giá cả còn có thể thương lượng một, hai đây.”

Dương Thanh Huyền khổ sở nói: “Nếu như vậy, vậy thì giảm ba năm đi, chín mươi bảy năm sau trả.”

Hữu Hùng Nha vội la lên: “Này giảm cũng không tránh khỏi quá ít chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đã rất nhiều, không thể lại giảm, thời gian ba năm, từ một số phương diện tới nói, đã rất dài.”

Hữu Hùng Nha sắc mặt có chút âm trầm.

Dương Thanh Huyền nói: “Chuyện này nếu như bàn lại không thích hợp, tiếp tục mang xuống phỏng chừng tựu được kéo tới mấy năm, cũng hoặc là ta thực lực không đủ, ở tương lai lúc nào chết rồi, cái kia Bất Hủ Phong Bia tựu vô cùng có khả năng lần thứ hai phủ đầy bụi, mãi mãi không có ngày nổi danh đều có khả năng.”

Hữu Hùng Nha vỗ đầu một cái, cười khổ lắc đầu, than thở: “Già rồi, thật sự già rồi, tựu liền mặc cả đều nói bất quá người tuổi trẻ. Chín mươi bảy năm tựu chín mươi bảy năm đi, chí ít kiếm trở về ba năm, ta cùng gia tộc cũng coi như có một thông báo.”

Nói xong, lấy ra một cái bỏ túi thẻ ngọc màu vàng óng, thận trọng hai tay nâng đỡ, đưa cho Dương Thanh Huyền, nghiêm túc nghiêm túc nói: “Trong này ghi lại chính là giải phong Bất Hủ Phong Bia Thần quyết, ghi nhớ kỹ ghi nhớ kỹ, tuyệt đối không thể truyền ra ngoài.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đáp ứng rồi có Hùng thế gia chuyện, ta tự nhiên sẽ làm được.”

Ôm quyền chắp tay, liền nhận lấy thẻ ngọc.

Hai người lại trước tiên hàn huyên một hồi, bầu không khí chậm cởi xuống, Hữu Hùng Nha này mới vung tay lên, giải khai kết giới.

Người bên ngoài lần thứ hai đem ánh mắt bắn tới, nhìn song phương hi hi cười cười, tựa hồ đàm luận được rất vui vẻ, nội tâm đều là không vui nhẹ rên một tiếng.

Thánh Tông danh tộc lẫn nhau trong đó đều là cạnh tranh quan hệ, một loại nhìn người khác thoải mái, chính mình nội tâm tựu không thoải mái.

Tử Hà hỏi: “Nói xong? Không chịu thiệt chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Nói xong, không chịu thiệt.”

Tử Hà nở nụ cười, nói: “Kỳ thực ta là hỏi nhiều, lấy sự thông minh của ngươi, cõi đời này có thể để cho ngươi thua thiệt người không nhiều.”

Hai người đang muốn đi về phía trước, chẳng biết lúc nào, phía trước đột nhiên xuất hiện một người, khí tức lạnh như băng truyền đến, đem con đường của bọn họ ngăn trở.

Tử Hà sắc mặt không thích, lạnh giọng nói: “Chó khôn không cản đường.”

Người kia sắc mặt một cái trắng bệch, sát khí mãnh liệt từ trong đôi mắt lấp loé mà ra, tràn đầy vẻ giận dữ.

Tử Hà trái lại nở nụ cười, nói: “Thú vị, làm sao, ngươi muốn giết ta?”

Cái kia người trợn lên giận dữ nhìn Tử Hà một chút, này mới đưa trên người khí tức lạnh như băng thu hồi, hướng về Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Đại nhân nhà ta cho mời Thanh Huyền công tử.”

Nhân hắn đối với Tử Hà bất kính, Dương Thanh Huyền cũng không nghĩ để ý đến hắn, từ tốn nói: “Ta không quen biết nhà ngươi đại nhân, cũng không có hứng thú thấy hắn.”

[t ruyen cua tui @@ Net]

Người kia có chút bất ngờ, nói: “Đại nhân nhà ta...”

“Họ Cơ, đúng không.”

Tử Hà từ tốn nói, đem người kia lời cắt ngang.

Không chờ cái kia người nói tiếp, xoay người nói với Dương Thanh Huyền: “Ngươi hay là đi một chuyến đi, cùng Cơ gia quan hệ chung quy phải có kết quả, cái kia người thân là tám vực Thiên Vương một trong, sẽ không làm khó ngươi một tên tiểu bối.”

Người kia sắc mặt khẽ biến, khẽ thở dài: “Tiên tử đã đoán được.”

Tử Hà hừ lạnh nói: “Nếu không có Cơ Vô Mệnh đến, các ngươi chó săn chó săn, dám ở trước mặt ta vô lễ?”

“Ngươi!...”

Cái kia nhân khí kết, quay mặt sang triệt để không để ý Tử Hà.

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, ta tựu theo ngươi đi một chuyến.”

Nếu là Cơ Vô Mệnh tự thân tới, hắn vô luận như thế nào cũng được bán cái mặt mũi, dù sao cùng Cơ gia bản không có gì thâm cừu đại oán, chỉ là bởi vì Cơ Bắc Dã quan hệ.

Hơn nữa Cơ Bắc Dã như là không thể cùng Cơ gia hoà hoãn lại, đối với Cơ Bắc Dã bản thân cũng bất hảo.

Dương Thanh Huyền lúc này theo cái kia người, đi tới tầng cao nhất bình đài biên giới, có một cái loại nhỏ truyền tống trận pháp, tiến vào bên trong sau, trận ánh sáng lên, tựu biến mất không còn tăm hơi.

Tầng cao nhất trên bình đài mọi người, nhìn bọn họ rời đi, mới quay trở lại mình trong giao dịch, riêng phần mình nghị luận cùng trao đổi lên.

Tử Hà cũng đi tới ở giữa to lớn kia màn nước trước, xem chừng mặt trên không ngừng biểu hiện bảo vật.

Sau một khắc, Dương Thanh Huyền cùng cái kia người tựu xuất hiện ở một bộ trong phòng, ở giữa có một cái to lớn bình phong, đem trong ngoài tách ra.

Bình phong trên miêu tả là muôn hoa đua thắm khoe hồng đồ, các loại đóa hoa tranh nhau cởi mở, tận hình thái vô cùng nghiên, đều ở chiếm trước điểm này xuân sắc.

Vốn là hoa đoàn cẩm tú đồ án, nhưng để lộ ra to lớn tranh cướp ý chí, lệnh Dương Thanh Huyền tâm thần rùng mình.

Cái kia người khom người nói: “Gia chủ, Dương Thanh Huyền mang đến.” Chính mình tựu khom người lùi lại.

Trong phòng tựu chỉ còn lại Dương Thanh Huyền một người, cùng với sau tấm bình phong cái kia đạo lờ mờ bóng người.

“Ngươi đối với này đồ, thấy thế nào?”

Sau tấm bình phong truyền đến giọng nam, mười phần trầm ổn mạnh mẽ.

Dương Thanh Huyền nói: “Này chút hoa tươi, tuy rằng dài được ngăn nắp xinh đẹp, sắc thái loá mắt, phóng tầm mắt nhìn, khiến người kinh diễm ước ao, nhưng ai nào biết chúng nó sau lưng gian khổ đây? Thổ nhưỡng chỉ có này chút, xuân sắc chỉ có như thế một điểm, ngươi không cướp đoạt lời, cũng chỉ có thể làm lá xanh đi làm nền người khác, cũng hoặc là thảm hại hơn hóa thành bùn đất, tẩm bổ người khác.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2639: Bất Ngờ Hòa Giải

Cơ Vô Mệnh nói: “Ngươi nói hết sức đúng, đây cũng là Thánh Tông danh tộc tình huống, tuy rằng tàn khốc, nhưng cũng chỉ có như vậy, mới có thể duy trì gia tộc bất diệt, vĩnh cửu truyền thừa.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Vĩnh cửu truyền thừa? Khả năng sao?”

Cơ Vô Mệnh nói: “Trên đời từng xuất hiện vĩnh cửu truyền thừa thế gia sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Theo ta được biết, hẳn là không có, tuy rằng Thần tộc cùng Thánh Tông danh tộc bên trong một ít cổ xưa dòng họ, đều là liên minh thành lập thời gian tựu tồn tại, nhưng trải qua thời gian cùng vũ trụ so ra, vẫn là thái quá nhỏ bé.”

Cơ Vô Mệnh nói: “Xác thực, nhưng quan điểm của ngươi có thể ngược lại nghĩ, nếu chưa bao giờ từng xuất hiện, ngươi lại làm sao biết không sẽ xuất hiện?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đây là vạn vật định luật, người có sinh lão bệnh tử, vật có sinh ở dị diệt, khí thành công ở xấu không, mặc dù vũ trụ cũng có sinh diệt, trừ đại đạo ở ngoài, tại sao vĩnh hằng?”

Cơ Vô Mệnh nói: “Nếu là có người có thể cầm đại đạo đây?”

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, nội tâm chấn động dữ dội, nhưng rất nhanh liền tỉnh táo lại, hừ nhẹ nói: “Đại nhân tuy là vì tám vực Thiên Vương, nhưng lời này cũng không tránh khỏi lớn quá rồi đó? Từ cổ chí kim, tựu liền có hay không có người thành tựu vạn cổ chí tôn đều không biết, còn vọng ngôn chấp chưởng đại đạo? Coi như là vạn cổ chí tôn đều chưa chắc dám nói chính mình chấp chưởng đại đạo.”

Cơ Vô Mệnh trầm mặc rất lâu, nói ra: “Ngươi là người thứ nhất dám nói như vậy với ta hậu bối.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đại nhân sẽ không đã liền nói thật đều nghe không lọt chứ?”

Cơ Vô Mệnh đột nhiên nói ra: “Ta đáp ứng ngươi điều kiện.”

Dương Thanh Huyền sững sờ, có chút chưa hoàn hồn lại, nhưng rất nhanh liền hiểu, cả kinh nói: “Ý của đại nhân nói là, cái kia Táng Huyết Thần Đao tựu cho Cơ Bắc Dã?”

Cơ Vô Mệnh nói: “Đúng, hơn nữa thiên chiếu tâm quyết ta cũng sẽ cho hắn một phần, hết khả năng thuyên chuyển trong gia tộc tài nguyên, trợ hắn tu luyện. Về phần hắn có thể đi tới trình độ nào, tựu toàn bộ xem bản thân hắn.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, biết Cơ Vô Mệnh nhân vật như vậy là nhất ngôn cửu đỉnh, nếu lên tiếng, tựu tuyệt không có giả dối, lúc này ôm quyền nói: “Ta thay Cơ Bắc Dã đa tạ đại nhân.”

Cơ Vô Mệnh nói: “Hắn dù sao cũng là nhà họ Cơ chúng ta đệ tử, tuy rằng thiên phú kém xa Dạ Phong, nhưng tương lai thành tựu nhưng chưa chắc ở Dạ Phong bên dưới. Một người thành tựu là nhiều phương diện nhân duyên tạo nên, thiên phú chỉ là một thôi. Thí dụ như hắn có thể có ngươi bằng hữu như thế, chính là của hắn cơ duyên lớn lao, điểm ấy Dạ Phong tựu không cách nào so sánh. Chờ thêm trận, ta sẽ đích thân tiến về phía trước La Phù chi cảnh giáo dục Cơ Bắc Dã, chỉ mong Cơ gia có thể lại đản sinh ra một vị cường giả.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, vội hỏi: “Như vậy tựu không thể tốt hơn nữa.”

Cơ Vô Mệnh giơ tay ném ra một cái túi đựng đồ, trực tiếp xuyên thấu bình phong, nói: “Trong này là ngươi muốn đan dược, có thể chớ nói nữa nhà họ Cơ chúng ta nói không giữ lời.”

Dương Thanh Huyền tiếp nhận túi chứa đồ, nội tâm đắc ý, ôm quyền nói: “Đương nhiên sẽ không, đa tạ đại nhân.”

Cơ Vô Mệnh nhẹ rên một tiếng, nói: “Ngươi có thể đi.”

Dương Thanh Huyền không biết Cơ Vô Mệnh vì sao làm ra nhượng bộ, nhưng nếu nhượng bộ, đối với hắn cùng Cơ Bắc Dã mà nói, đều là trăm lợi mà không có một hại, lập tức luôn mãi cám ơn, tựu thông qua lúc tới truyền tống trận rời đi.

Màn hình sau, Cơ Vô Mệnh sắc mặt hơi ngưng, mày kiếm nhẹ nhàng một chọn, nói: “Chuyện này như ngươi mong muốn.”

“Hì hì, đại nhân nói nở nụ cười, ta nào có cái gì nguyện, đây là ta gia đại lão gia nguyện, Y Y chỉ là thay thế truyền đạt thôi.”

Trên hư không ánh sáng nhẹ nhàng lóe lên, tựu một đạo thướt tha bóng hình xinh đẹp rơi xuống, chính là Dương Thanh Huyền vừa rồi kết bạn không lâu Y Y.

Cơ Vô Mệnh sắc mặt không quen, nói: “Lão gia tử cũng nhìn trúng người này thiên phú?”

Y Y lắc đầu nói: “Không biết, thiên phú có lẽ là một bộ phận đi. Nhưng từ cổ chí kim, thiên tài nơi nào thiếu? Hoặc Hứa lão gia tử nhìn trúng còn có thứ khác.”

Cơ Vô Mệnh nói: “Lão gia tử có tài năng kinh thiên động địa, năng lực quỷ thần khó lường, nếu hắn xem trọng Dương Thanh Huyền, ta tự nhiên không thể cùng lão gia tử đối đầu.”

Y Y nói: “Đa tạ Vô Mệnh đại nhân nể nang mặt mũi, lão gia tử nhất định sẽ rất vui vẻ.”

Cơ Vô Mệnh nói: “Việc này mặc dù là lão gia tử cơ duyên thúc đẩy, nhưng đồng dạng cũng là ta Cơ Vô Mệnh tâm tư. Vừa nãy nói với Dương Thanh Huyền những câu nói kia, cũng không phải là hư tình giả ý. Nếu như có thể để nhà họ Cơ chúng ta lại ra một vị thiên tài, cho Dạ Phong một điểm cạnh tranh áp lực, sao lại không làm.”

Y Y nói: “Như vậy rất tốt, ta tựu không đánh khuấy đại nhân thanh tu, liền như vậy cáo từ.”

Cơ Vô Mệnh vội hỏi: “Lão gia tử còn ở chỗ này sao? Không biết ta có thể hay không bái kiến một, hai.”

Y Y nói: “Lão gia tử đã gặp mặt quá Hàng Trần đại nhân, hôm nay liền phải rời đi, bất tiện gặp lại, lần sau có cơ hội nói sau đi.”

Cơ Vô Mệnh nói: “Đã như vậy, vậy thì chờ lần sau.”

Nói xong, ôm quyền hướng về Y Y chắp tay.

...

Dương Thanh Huyền trở lại đỉnh tháp trên bình đài thời điểm, phát hiện đã không có một bóng người.

Hắn đang buồn bực, một tên tuyệt sắc đẹp hầu gái từ trong hư không đi ra, hạ thấp người chân thành nở nụ cười, cung kính nói: “Các hạ là Dương Thanh Huyền đại nhân chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chính là, người nơi này đây?”

Cái kia đẹp hầu gái nói: “Sở hữu đại nhân đều đã tiến nhập bên trong, bắt đầu bán đấu giá giao dịch, là Tử Hà tiên tử để ta chờ đợi ở đây đại nhân.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy làm phiền mỹ nhân ở phía trước dẫn đường.”

Cái kia đẹp hầu gái trên mặt lộ ra một đóa đỏ ửng, cười e thẹn cực kỳ, tựu giãy dụa dáng người, ở phía trước dẫn đường.

Này chút tiếp khách nữ tử đều là các thế lực lớn bồi dưỡng ra được, ở đón đãi người hơn mấy ư làm xong rồi cực hạn.

Một cái nhíu mày một nụ cười, thậm chí mỗi một cái động tác, nhìn như cực kỳ tùy ý, lại lớn có chú ý, đều là hao phí rất lớn tinh lực tâm thần rèn luyện ra.

Trước sau có thể đem tốt nhất một mặt liền hiện ra.

Hơn nữa những cô gái này nội tâm cũng đều hiểu, có thể tham gia loại này cấp bậc giao dịch đại hội, không khỏi là vũ trụ cao cấp tồn tại, nếu như có thể bị trong đó người vừa ý, lập tức liền có thể lấy nghịch thiên cải mệnh, trở thành nhân thượng chi nhân.

Vì lẽ đó cũng đều vô cùng dùng hết khả năng hiện ra chính mình.

Dương Thanh Huyền theo cái kia mỹ nữ tiến vào bên trong tháp cao bộ, đi vào trong một gian phòng.

Tựu ở Dương Thanh Huyền sau khi tiến vào, cái kia mỹ nữ trên mặt rốt cục lộ ra vẻ thất vọng, trong khoảng thời gian ngắn ngủi, mình đã hết khả năng thể hiện ra khuôn mặt đẹp, phong vận, dáng người, ăn nói các loại, nhưng cái kia chàng thanh niên nhưng thủy chung mặt ngậm mỉm cười, nho nhã lễ độ, cũng không có đối với chính mình sản sinh không an phận chi nghĩ.

“Ngươi đã đến rồi, làm sao?”

Bên trong bao sương ngoại trừ Tử Hà ở ngoài, còn có Thần Vương phủ đại quản gia Tử Nhật, lập tức đứng dậy, hướng về

Dương Thanh Huyền ôm quyền hành lễ.

Dương Thanh Huyền cũng ôm quyền đáp lễ, này mới đối với Tử Hà nói: "Xuất phát từ thuận lợi ngoài ý muốn."

Lập tức liền đem cùng Cơ Vô Mệnh gặp mặt các loại, vô cự tế toàn bộ nói một lần.

Tử Hà nhíu mày lại, kinh ngạc nói: "Kỳ quái, Cơ Vô Mệnh có thể không phải là cái gì rộng lượng người, luôn luôn lòng cao hơn trời, chưa bao giờ đem người khác để ở trong mắt, cái kia Cơ Dạ Phong nhưng là hắn tính nết phiên bản, ngươi là tiếp xúc qua, hẳn phải biết là cái người thế nào, tại sao sẽ đột nhiên liền biến tính tình đây?"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2640: Thông Thiên Cổ Chiến Trường

Tử Hà chuyển hướng Tử Nhật, hỏi: “Đại quản gia làm sao nhìn việc này?”

Tử Nhật nói: “Cơ Vô Mệnh tính cách ta cũng có tai nghe, như vậy nhìn đến xác thực là có chút kỳ quái, Thanh Huyền công tử hội kiến Cơ Vô Mệnh, thủy chung là cách bình phong, không thấy chân nhân sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không thấy chân nhân, ý của đại nhân là, cái này Cơ Vô Mệnh có thể là giả?”

Tử Nhật cười nói: “Đương nhiên là thật sự, ở cái hội này giữa trường, hơn nữa còn là Cơ gia người dẫn dắt đi qua, ai dám giả mạo Cơ Vô Mệnh? Chẳng qua là ta cho rằng cách bình phong, tựa hồ khá có thâm ý, có lẽ là không nghĩ để Thanh Huyền công tử nhìn thấy cái gì?”

Tử Hà trầm ngâm nói: “Phân tích có đạo lý, là sợ nhìn thấy gì đây?”

Tử Nhật nói: “Tỷ như, Cơ Vô Mệnh bản không nghĩ thỏa hiệp, nhưng bởi vì nguyên nhân nào đó không thể không thỏa hiệp, vì lẽ đó mười phần tức giận, sắc mặt không quen, sợ bị Thanh Huyền công tử nhìn ra đầu mối, cũng hoặc là những thứ khác một vài thứ.”

Mấy người riêng phần mình suy đoán hạ, đều cảm giác không bắt được trọng điểm.

Dương Thanh Huyền nói: “Trong đó tình hình cụ thể và tỉ mỉ tựu không suy đoán, bất kể như thế nào, này đối với ta cùng Cơ Bắc Dã mà nói, đều là một chuyện tốt.”

Ở trong ghế lô một mặt, có thể nhìn thấy sàn bán đấu giá cảnh tượng, cùng đỉnh cấp thương phẩm giao dịch đại hội gần như, chỉ có điều vật phẩm giao dịch chất lượng và số lượng, muốn hơn xa đỉnh cấp thương phẩm giao dịch đại hội.

Áp dụng chính là luân phiên ra sân phương thức, mỗi một nhà thế lực lên trước giao dịch một lần.

Giờ khắc này đứng ở trên đài đấu giá, là Phong gia trưởng lão, bày ra hơn hai mươi món vật phẩm, cùng với nghĩ muốn thu mua đồ vật danh sách.

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn, phát hiện những món đồ kia, cùng với trong danh sách đồ vật, một nửa cũng không biết là cái gì, thầm than chính mình vẫn là quá món ăn, quá nghèo.

Thỉnh thoảng có âm thanh từ bốn phương tám hướng truyền ra, cùng trên đài đấu giá Phong gia trưởng lão tiến hành cò kè mặc cả.

Toàn bộ giao dịch quá trình cũng không lâu, ước chừng nửa canh giờ dáng vẻ, những món đồ kia đã bị người đổi đi rồi một nửa, sau đó tựu lâm vào tẻ ngắt.

Phong gia trưởng lão lại đợi một trận, xác định không người lại giao dịch sau, này mới vung tay lên, đem sở hữu vật phẩm thu hồi, rời đi bàn đấu giá.

Sau đó, chính là Đông Phương thế gia lên sân khấu.

Dương Thanh Huyền phát hiện bán đấu giá người, càng là hắn nhận thức Đông Phương Thanh Mộc, không từ được quan tâm kỹ càng mấy phần, nhìn hạ Đông Phương Thanh Mộc triển lãm đồ vật, cùng với cần muốn thu mua vật phẩm.

Tử Hà đột nhiên khẽ ồ lên nói: “Đông Phương thế gia...”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Làm sao vậy?”

Tử Hà hơi lắc đầu, trầm ngâm một trận, hướng về Tử Nhật hỏi: “Đông Phương thế gia muốn những thứ đó, chúng ta có thể lấy ra sao?”

Tử Nhật nhíu lại đầu lông mày, nói: “Những thứ đồ này đều cực kỳ quý giá, danh sách bên trong một phần ba chúng ta có, trong đó có vài món là từ Ninh gia có được, như cái kia chín đuôi Thiên Xà da, xương, răng, chúng ta có một cái hoàn chỉnh chín đuôi Thiên Xà, hơn nữa còn là vương tộc.”

Tử Hà nói: “Cái này thì dễ làm.”

Lúc này đứng dậy, đi tới cái kia tường thủy tinh trước mặt, xa xa quay về Đông Phương Thanh Mộc nói ra: “Ta này có một cái hoàn chỉnh chín đuôi Thiên Xà thi hài.”

Đông Phương Thanh Mộc sắc mặt vui vẻ, nói: “Không biết các hạ nghĩ đổi lấy vật gì?”

Tử Hà vẫn chưa che giấu âm thanh, đa số người đều nghe ra, chỉ là nàng nếu không có tự giới thiệu mình, Đông Phương Thanh Mộc cũng không tiện điểm ra thân phận đối phương.

Tử Hà nói: “Mười cái tiến nhập Thông Thiên cổ chiến trường tiêu chuẩn.”

“Rào!”, lời vừa nói ra, toàn bộ sàn bán đấu giá bốn phía tất cả đều ồ lên.

Tựa hồ sở hữu Thánh Tông danh tộc một cái đều nổi lên tinh thần, phảng phất nhớ ra cái gì đó.

“Tính toán thời gian, đích thật là Thông Thiên cổ chiến trường sắp mở ra.”

“Đây chính là mấy đại đột phá Thánh địa một trong, có lượng lớn viễn cổ chiến hồn cùng ý chí, đối với người võ giả tâm tính nhất là mài giũa.”

“Vốn là Thánh Tông danh tộc đại chiến chiến trường, nhưng bây giờ thành Đông Phương thế gia tài sản riêng, tiêu chuẩn sợ chắc là sẽ không đối ngoại cởi mở chứ?”

“Ai biết được, dù sao cũng tài sản riêng, nếu như tiền đầy đủ, phóng mấy người đi vào cũng không ảnh hưởng cái gì.”

“Nếu thật có thể cởi mở, ta phái cũng có hứng thú mua mấy cái tiêu chuẩn cho môn hạ đệ tử rèn luyện một phen.”

Các loại âm thanh ở bốn phía vang lên, nghị luận sôi nổi.

Dương Thanh Huyền nghe vào trong tai, lập tức hiểu cái kia Thông Thiên cổ chiến trường đại khái là như thế nào tồn tại.

Tử Nhật ở bên đặc ý giải thích: “Nam bộ vũ trụ liên minh thành lập ban đầu, cũng không có như bây giờ hoàn thiện kết cấu cùng tổ chức, mọi người đều so sánh phân tán, hơn nữa đều tự cao mạnh mẽ, không đem người khác để ở trong mắt, cũng không có người chủ trì chức, cũng là mọi người cộng đồng nghị sự. Liền sau đó không lâu tựu sinh ra to lớn mâu thuẫn, sau đó bắt đầu rồi một hồi lề mề đại chiến, lan đến sở hữu Thánh Tông danh tộc, toàn bộ Mục Hải Vực Giới máu chảy thành sông, vô số tinh cầu bạo nổ hủy, đến cùng chết rồi bao nhiêu người căn bản là thống kê không đi ra, sợ là vô cùng tính mạng đều không quá đáng. Cái kia một trận đại chiến, đem một nửa Thánh Tông danh tộc đều xoá tên. Còn dư lại cũng đều suy nhược vạn phần, còn sót lại sau khi xuống tới, bắt đầu tiến vào nhất định tương đối và vững vàng định thời kì. Đồng thời vì để tránh cho lần thứ hai phát sinh đáng sợ như vậy đại chiến, này mới một lần nữa cấu kiến bây giờ tổ chức hình thức, đồng thời thiết lập người chủ trì chức. Cái kia Thông Thiên cổ chiến trường, liền là năm đó đại chiến chủ yếu không gian, bên trong tràn ngập vô số năng lượng đáng sợ, oán khí, chiến hồn, võ ý các loại. Tiến nhập ở giữa võ giả, nếu như tu vi không đủ, tâm tính không đủ, hết sức dễ dàng tựu ngã xuống ở bên trong. Sau đó Đông Phương thế gia đại năng giả, đem chiến trường kia không gian tính vào đến Đông Phương thế gia vực giới bên trong, cải tạo thành một chỗ rèn luyện Thánh địa."

Đông Phương Thanh Mộc sửng sốt hạ, mỉm cười nói: "Thông Thiên cổ chiến trường so với Vô Dục Giới, toán không được cái gì, hơn nữa bên trong thái quá nguy hiểm, hỗn loạn, các hạ vẫn là đổi điều kiện khác đi."

Tử Hà nói: "Ta không có điều kiện khác, chỉ cần tiêu chuẩn. Mỗi cái thế gia tông môn đều có mình tu luyện cùng rèn luyện Thánh địa, tỷ như ta Vô Dục Thành Vô Dục Giới, Ninh gia Tinh Trì, Phong gia Phong Nhãn các loại, mặc dù là bản phái sở hữu, nhưng cũng không đóng kín, đều là đối ngoại cởi mở. Cái kia Thông Thiên cổ chiến trường nói đến, là Thánh Tông danh tộc đại chiến tàn lưu lại, thực tại không thích hợp biến thành của mình, nhưng nếu Đông Phương thế gia chiếm cứ nhiều năm như vậy, chúng ta cũng không tiện nói gì, hiện tại ta dùng chín đuôi Thiên Xà toàn thây đổi mấy cái tiêu chuẩn, xanh Mộc trưởng lão cũng không chịu, không khỏi không nói được chứ?"

"Đúng vậy, chỗ kia là mọi người đại chiến hậu lưu lại, theo lý cần phải chỉnh lý cái liên minh sở hữu mới là."

"Đông Phương thế gia chiếm cứ nhiều năm như vậy, cũng nên để cho chúng ta đều hưởng dụng một cái mới là."

"Kiến nghị Đông Phương thế gia cởi mở tiêu chuẩn, như vậy xúc tiến lẫn nhau giao lưu, cộng đồng trưởng thành, mới là chính đạo."

Bốn phương tám hướng bên trong bao sương, vang lên toàn bộ nghĩa chính ngôn từ thanh âm, đều là nhất trí yêu cầu cởi mở tiêu chuẩn.

Đông Phương Thanh Mộc cười khổ nói: “Thật không dám giấu giếm, chốn chiến trường kia thái quá hỗn loạn, gia tộc chúng ta mỗi lần mở ra, cũng chỉ phái một ít đệ tử tại chiến trường ngoại vi rèn luyện, mặc dù là Thiên Giới chi chủ, cũng không dám đi sâu vào, bằng không tỉ lệ tử vong quá cao.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2641: Tiêu Chuẩn Bán Đấu Giá, Huyễn Trần Hải Gặp Gỡ

Tử Hà nói: “Nếu như có đệ tử chết rồi, là chính mình học nghệ không tinh, không có quan hệ gì với Đông Phương thế gia. Nhưng nếu là Đông Phương thế gia coi đây là mượn cớ, không thể đem tiêu chuẩn cởi mở, tựu không khỏi quá để mọi người thất vọng rồi.”

Đông Phương Thanh Mộc khá là phiền muộn, Tử Hà đây là không tha thứ, cái khác Thánh Tông danh tộc cũng đều thừa thế ồn ào, chính mình không cởi mở tiêu chuẩn sợ là khổ sở cửa này, bất quá tốt ở cũng không phải là không có tiền lệ, lập tức nói ra: “Nếu Tử Hà tiên tử nói như vậy, chư vị cũng đối với tiêu chuẩn có hứng thú, cái kia đông phương thế giới cởi mở mấy cái thì lại làm sao.”

Hắn thẳng thắn điểm ra tên Tử Hà, sau đó trầm ngâm chốc lát, nói: “Đông Phương thế gia liền lấy ra một trăm cái tiêu chuẩn đến, nhưng tuyệt không có thể là cho không. Này một trăm cái tiêu chuẩn phóng ở chỗ này bán đấu giá, người trả giá cao được. Mỗi mười cái tiêu chuẩn làm một tổ, hiện tại đấu giá tổ thứ nhất, không đáy giá cả bán đấu giá, có cần bằng hữu tựu báo giá đi.”

Mọi người trầm mặc hạ, đều là thầm mắng cáo già, tổng cộng mười tổ tiêu chuẩn, nói cách khác chỉ có một phần năm Thánh Tông danh tộc có thể bắt được tiêu chuẩn, vậy còn không liều mạng tranh đoạt?

Tử Hà nhìn phía Dương Thanh Huyền, nói: “Ta liền giúp ngươi đến nơi này, có thể hay không bắt được tiêu chuẩn, thì nhìn chính ngươi tài lực, ngươi hiện tại cự ly bốn sao chỉ có cách xa một bước, nếu như có thể đi đến Thông Thiên cổ chiến trường, đối với bước vào bốn sao Thiên Giới có chỗ tốt cực lớn."

Dương Thanh Huyền nội tâm cực kỳ cảm kích, ôm quyền nói: "Cám ơn tiên tử."

Giờ khắc này tất cả mọi người ở nghĩ làm sao bán đấu giá, chờ chờ người khác ra giá.

Dương Thanh Huyền cất cao giọng nói: "Chư vị, chỉ cần không ai theo ta tranh đoạt, ta một người đem mười tổ toàn bộ đấu giá xuống, sau đó theo giá vốn bình quân phân cho tại chỗ sở hữu Thánh Tông danh tộc, mọi người ý như thế nào?"

Đông Phương Thanh Mộc hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: "Ngươi..."

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: "Ta ra giá một khối Tinh Hạo Thạch."

Trên hư không đều là các phái cười gằn tiếng, hiển nhiên hết sức tán đồng Dương Thanh Huyền động tác này.

Đông Phương Thanh Mộc nói: "Dương Thanh Huyền, ngươi này yếu hại thảm ta rồi."

Quả nhiên, cũng không đệ nhị người ra giá.

Phía sau chín tổ bán đấu giá, tương tự không người gọi giá, Dương Thanh Huyền ra mười viên Tinh Hạo Thạch, đem một trăm cái tiêu chuẩn toàn bộ đập xuống.

Đông Phương Thanh Mộc mặt trực tiếp tái rồi.

Dương Thanh Huyền cười nói: "Đa tạ Thanh Mộc đại nhân cùng chư vị tác thành, tại chỗ sở hữu tông môn, cũng có thể đến

Tử Chi Thần Vương phủ phân số người.”

“Ha ha”, trên hư không truyền đến các loại thanh âm vui sướng.

Đông Phương Thanh Mộc sắc mặt khó coi một trận, tựu khôi phục bình thường, bên trong cặp mắt tinh mang lấp lóe, không biết đang suy nghĩ gì, sau đó vung tay lên, đem sở hữu vật phẩm thu hồi, tựu lắc mình rời đi.

Sau đó bán đấu giá, các phái lần lượt đổ bộ.

Dương Thanh Huyền cũng ra tay rồi mấy lần, đổi được một vài thứ, đánh đổi chính là dùng Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa cùng nhân quả lực Nhật Luân, hầu như thế nhân đều biết hắn chưởng khống này hai loại sức mạnh, cũng cũng không sao tốt ẩn giấu.

Trong đó còn đổi lấy một đoàn Từ Cực Chân Quang Nhật Luân, để hắn như nhặt được chí bảo.

Tuy rằng từ năng lượng đẳng cấp tới nhìn, Từ Cực Chân Quang cũng không như Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa cùng nhân quả lực lượng, nhưng đối với Dương Thanh Huyền mà nói, nhưng càng thêm khó được.

Cũng không có thiếu cao cấp đồ vật, đều để hắn tim đập thình thịch, nhưng thực tại không có gì có thể thay đổi.

Sau đó không lâu, đại hội liền kết thúc.

Thánh Tông danh tộc tầng cao nhất nhân viên lần lượt rời đi.

Còn lại hạ người có còn lưu ở hai mươi lăm khu giao dịch, có thì lại tiến vào khác khu.

Dương Thanh Huyền lại tới mặt khác mấy khu đi dạo một phen sau, liền theo Tử Hà một đạo trở về La Phù chi cảnh.

Dương Thanh Huyền bắt đầu tiến vào bế quan bên trong, vì là xung kích bốn sao Thiên Giới làm chuẩn bị.

Quỷ Tàng cũng cuối cùng từ Ninh gia vực giới bên trong trở về, trực tiếp tiến vào bế quan bên trong.

Mục Hải Vực Giới tựa hồ tiến vào tương đối bình tĩnh.

Một ít tiểu phân tranh, cũng đều là Ninh gia cây đại thụ này sụp đổ sau, hồ tôn tản đi, các loại hai cấp ba cấp bốn thế lực tài nguyên một lần nữa phân chia.

…

Ở Mục Hải Vực Giới nơi nào đó, nổi lơ lửng một mảnh hải dương màu vàng óng.

Dường như tinh cầu giống như vậy, chịu đến vũ trụ các loại sức mạnh dẫn dắt, ở trong hư không lung tung không có mục đích bồng bềnh.

Đột nhiên, một đạo cực mạnh hào quang ở trong hư không lóe lên, hóa thành lưu tinh hướng về cái kia hải dương màu vàng óng kích bắn mà đi.

Cái kia lưu quang kéo ra thật dài màu đỏ đuôi, ở cự ly hải dương vạn trượng khoảng cách thời điểm, đột nhiên ngừng lại.

Lực xung kích cực lớn ở không trung chấn động ra từng vòng hồng mang.

Bên trong hóa hiện ra một ông già bóng người.

Ông lão đi về phía trước giẫm lên một cái, liền Súc Địa Thành Thốn, trực tiếp xuyên qua hải dương màu vàng óng bầu trời kết giới, đi tới phía trên đại dương.

“Đại Thần Vương.”

Một đóa sóng biển bên trên, Hàng Trần mở hai mắt ra, mắt nhìn phía trước tới, chậm rãi nói ra.

Ông lão chính là Hồng Tiêu, ôm quyền nói: “Mạo muội quấy rầy.”

Hàng Trần nói: “Không cần khách khí, nếu là ta không có đoán sai, cái kia sát hại Thương Cách, Thương Bàn người, đã tìm được?”

Hồng Tiêu nói: “Cơ bản xác nhận.”

“Ồ?”

Hàng Trần nói: “Cái kia đại Thần Vương vì sao trên mặt mang theo vẻ rầu rỉ?”

Hồng Tiêu than thở: “Giết cái kia Thương Cách người, là ta Hồng chi Thần tộc người, mà giết Thương Bàn người, nhưng là Dương Thanh Huyền.”

Hàng Trần lấy làm kinh hãi, nói: “Ngoại trừ đại Thần Vương ở ngoài, Hồng chi Thần tộc còn có có thể đánh giết Thương Cách người?”

Đối với Dương Thanh Huyền giết Thương Bàn, hắn trái lại không giật mình như vậy.

Dù sao Thương Bàn vốn cũng không phải là Dương Thanh Huyền đối thủ, nói không chắc nơi nào chọc tới Dương Thanh Huyền, bị giết chết cũng cực kỳ bình thường.

Hồng Tiêu lúc này đem Hồng Lâm cùng Dương Thanh Huyền làm sao gặp phải Thương Cách cùng Thương Bàn việc, nói tường tận đi ra, trong đó chỉ là đem Thiên Dụ việc giấu.

Dù sao Thiên Dụ cùng trước mắt đại sự này cũng không liên quan, Hồng Tiêu cũng là lười được ngày càng rắc rối.

Hàng Trần sau khi nghe xong, bên trong cặp mắt hiện ra một mảnh hào quang màu vàng, ngồi hạ bọt nước không ngừng lăn lộn, như hắn giờ khắc này tâm tình, không cách nào yên tĩnh, đột nhiên hỏi: “Nếu Hồng Lâm chưa chết, hơn nữa cùng Dương Thanh Huyền trước đây nhận thức, như vậy Dương Thanh Huyền Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân nhưng là Hồng Lâm truyền thụ?”

Hồng Tiêu nói: “Là ở Khương gia Địa Hỏa Linh Thiên bên trong, một chỗ trong cấm địa được đến, bên trong có một bộ tọa hóa thi thể, tu luyện qua Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, Hồng Lâm cùng Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa cũng là bảo tồn ở đằng kia.”

Hàng Trần nói: “Có thể chứ. Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân phương pháp tu luyện sớm đã thất truyền, nghĩ muốn có thành tựu, tựu tất nhiên muốn thu được được xá lợi.”

Hồng Tiêu nói: “Hàng Trần đại nhân vì sao đối với phương pháp này thân cảm thấy hứng thú? Mặc dù Dương Thanh Huyền thu được xá lợi, tu luyện phương pháp này, nghĩ muốn đạt đến đại thành, cũng hầu như là không có khả năng.”

Hàng Trần nói: “Ngươi cũng biết cái kia chưởng giáo, tương tự thân mang Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, hơn nữa đã có tiểu thành, ta thậm chí hoài nghi, cự ly đại thành cũng không xa.”

“Cái gì?!”

Hồng Tiêu kinh hãi, sững sờ ở đằng kia, trong lúc nhất thời tâm niệm thay đổi thật nhanh, hỏi: “Thân phận của người nọ rốt cuộc là ai? Hàng Trần đại nhân đáp lại khi có suy đoán chứ?”

Hàng Trần trầm ngâm hạ, tựa hồ không muốn đề cập, nói ra: “Thân phận là ai, phản đổ không phải trọng yếu như thế, quan trọng là... Làm sao đối phó người này.”

Hồng Tiêu nhíu lại đầu lông mày, hồ nghi nói: “Không trọng yếu? Nếu như không biết người này thân phận, vì sao phải đối phó hắn? Thì lại làm sao biết người biết ta.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2642: Thượng Cổ Di Tộc, Bất Biến Ứng Vạn Biến

Hàng Trần nói: “Ta đối với thân phận của hắn xác thực có suy đoán, nhưng không cách nào xác định, chỉ biết chắc cùng Phù tộc có liên quan, hơn nữa có thể là nào đó đời Phù Tổ.”

Hồng Tiêu cả kinh nói: “Thượng cổ di tộc!”

Hàng Trần gật đầu nói: “Cho nên nói, thân phận của hắn kỳ thực đã không trọng yếu. Hắn đem phong ấn côn khư chìa khoá cầm đi, sợ là xảy ra đại sự.”

Hồng Tiêu động dung nói: “Côn khư bên trong, đến cùng phong ấn cái gì?”

Hàng Trần trầm mặc không nói, nhưng sắc mặt nhưng cực kỳ nghiêm nghị.

Hồng Tiêu nói: “Nếu ngươi không chịu nói, cũng cho qua, nhưng ta tin tưởng ngươi Hàng Trần. Nếu ngươi nói muốn đối phó chưởng giáo, ta tự nhiên là đứng ở ngươi một bên.”

Hàng Trần nói: “Đa tạ.”

Hồng Tiêu nói: “Cái kia hiện tại chúng ta phải làm gì?”

Hàng Trần nói: “Chưởng giáo tuy rằng cầm đi chìa khoá, nhưng côn khư phong ấn có mấy tầng, mỗi một tầng đều mạnh mẽ vạn phần, hơn nữa có vị đại nhân kia tọa trấn, chưởng giáo nghĩ muốn phá khai phong ấn, trong thời gian ngắn cũng không làm nổi, ta trước đây không lâu vừa rồi cùng vị đại nhân kia gặp qua mặt.”

Hồng Tiêu động dung nói: “Đế Ất đại nhân?”

Hàng Trần gật gật đầu, nói: “Đế Ất đại nhân đối với chuyện này cũng cực kỳ coi trọng, sợ là sẽ phải triệu tập bốn bộ vũ trụ cường giả tối đỉnh, trấn thủ côn khư.”

Hồng Tiêu nói: “Nếu Đế Ất đại nhân cũng nhúng tay việc này, chúng ta còn có cái gì thật lo lắng cho.”

Hàng Trần nói: “Chưởng giáo trong tay đến cùng có gì đó bài, có thể hứng thú gió làm sóng tới trình độ nào, chúng ta đều là không hề hiểu rõ. Đế Ất đại nhân hi vọng chúng ta có thể tiến một bước điều tra rõ lai lịch của người này cùng thực lực, nếu như có khả năng, đem loại trừ là không thể tốt hơn.”

Hồng Tiêu nói: “Ta tự nhiên sẽ tận lực hiệp trợ đại nhân, chỉ là hiện tại phía đông Thương gia việc...”

Hàng Trần nói: “Chuyện này ta cũng cùng Đế Ất đại nhân nói, hắn để ta trước đem ngọn nguồn điều tra rõ, sau đó sẽ ra mặt đi một chuyến Thương gia, đem việc này tạm thời ép hạ.”

Hồng Tiêu nói: “Như vậy rất tốt, chỉ là dính đến Hồng Lâm tổ tiên, ta cũng cảm giác vướng tay chân.”

Hàng Trần nói: “Ngươi không cần lo lắng, chúng ta có thời gian, Hồng Lâm một chuyện, ta cũng sẽ không ngồi yên không lý đến, dù sao dính đến Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ, hơn nữa Hồng Lâm giờ khắc này xuất thế, trong cõi u minh có lẽ có thiên ý.”

Hồng Tiêu nói: “Đại nhân là chỉ, có thể dùng Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ, đến ngăn được chưởng giáo Thái Tố Thiên Cơ Ngọc?”

Hàng Trần nói: “Này chỉ là một thiết tưởng, nhưng trước mắt có thể khống chế Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ chỉ có Hồng Lâm cùng Dương Thanh Huyền, Hồng Lâm thời khắc này trạng thái vô cùng không sáng láng, mà Dương Thanh Huyền thực lực quá thấp.”

Hắn trầm ngâm hạ, nói: “Dương Thanh Huyền có lẽ sẽ là tương lai mấy trăm năm bên trong một loạt sự kiện trọng đại nhân vật then chốt.”

Hồng Tiêu nói: “Ta cũng có dự cảm, tiểu tử này nắm trong tay nhân quả lực lượng cùng Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, còn có thể khởi động Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ, còn tu luyện Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, lấy thần thông cùng thiên phú đến nhìn, đủ để cùng chưởng giáo đẹp bằng.”

Hàng Trần nói: “Đúng, đáng tiếc chính là sức mạnh quá yếu, sợ là không có thời gian để hắn lớn lên.”

Muốn từ ba sao Thiên Giới đạt đến cửu tinh Thiên Giới, trong đó độ khó to lớn, xa phi thường người tưởng tượng, thậm chí có thể hay không đạt đến, cũng là một cái vấn đề.

Trước mắt các trường hợp, đã không có thời gian để Dương Thanh Huyền lớn lên.

Hàng Trần nói: “Ta xem chưởng giáo tựa hồ đối với hắn cũng vô cùng có hứng thú, này tuyệt không là một chuyện tốt, bất luận từ cái nào phương diện cân nhắc, cũng không thể để Dương Thanh Huyền rơi vào chưởng giáo trong tay.”

Hồng Tiêu nói: “Trước mặt mấy đại Vương giả có chuyện, đều cùng chưởng giáo có liên quan, hắn tựa hồ ở nghiên cứu một loại thứ cực kỳ đáng sợ, có thể để người ta sức mạnh cùng thiên phú nháy mắt nổ tung giống như tăng lên tới, đối với Dương Thanh Huyền quan tâm, có lẽ cũng là vì thí nghiệm hắn thứ đó.”

Hàng Trần nói: “Ta cũng nắm giữ nhất định tư liệu.”

Nói xong xoay tay ném đi, một đạo bạch quang tựu kích bắn mà đi.

Hồng Tiêu đưa tay nắm lấy, là một tên màu bạc huy chương, linh mục lóe lên, tựu không ngừng phân tích huy chương này kết cấu.

Ở Hồng Tiêu bên trong cặp mắt, rất nhanh hóa hiện ra lượng lớn phức tạp phù văn cùng ma trận kết cấu, hiện ra vô số loại tổ hợp.

Hàng Trần nói ra: “Đây là một loại cực kỳ huyền diệu huy chương, gọi là vô cùng thuế ruộng thần huy, có thể để người nháy mắt phát huy ra thiên tài siêu cấp sức mạnh, nhưng thiêu đốt nhưng là thiên phú của ngươi. Một khi sử dụng sau, mặc dù không chết, thiên phú cũng mất, từ đây cảnh giới không thể tăng lên nửa điểm, thậm chí sẽ còn không ngừng biến mất, cho đến chết.”

Hồng Tiêu cả kinh nói: “Thật là bá đạo ác độc đồ vật.”

Hàng Trần nói: “Ở dĩ vãng Phù tộc bên trong, có một loại cấm kỵ chi phù, liền gọi vô cùng thuế ruộng thần phù.”

Hồng Tiêu nói: “Cái kia người này thực sự là Phù tộc người.”

Hàng Trần nói: “Độ khả thi rất lớn, loại này huy chương ở thần phù trên căn bản làm ra các loại cải biến, hơn nữa chia làm rất nhiều đẳng cấp, loại này làm bằng bạc đẳng cấp không cao, hơn nữa còn có thần huy tổ hợp cách dùng, ta chưa thăm dò môn đạo.”

Hồng Tiêu cau mày nói: “Thực sự là phiền phức người.”

Hàng Trần than thở: “Hơn nữa chưởng giáo tồn tại cùng bố cục lâu dài, sợ là vượt xa sự tưởng tượng của ta. Hồng Tiêu, chúng ta sợ là gặp trước nay chưa có kẻ địch mạnh mẽ. Người này dám đánh côn khư chú ý, tựu liền Đế Ất đại nhân đều kinh động, thực lực mạnh, chúng ta muốn chuẩn bị tâm lý thật tốt.”

Hồng Tiêu ôm quyền chắp tay nói: “Tất cả nghe theo Hàng Trần đại nhân dặn dò cùng điều khiển.”

Hàng Trần trầm mặc hạ, lại nói: “Ta đang nghĩ, có không thể nào dẫn cái kia người hạ giới, nếu như cái kia người có thể tới, đối phó chưởng giáo liền không thành vấn đề.”

Hồng Tiêu lộ ra vẻ nghi hoặc, lập tức hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Đại nhân nói là...”

Hàng Trần trầm giọng nói: “Nữ nhi của hắn cùng hai vị bạn thân đều ở nam bộ vũ trụ, cũng không biết là vì cái gì, nhưng ta cảm giác nhất định là có thâm ý.”

Hồng Tiêu cả kinh nói: “Tuyệt đối không thể, chí ít trước mặt không làm này loại dự định.”

Hàng Trần gật gật đầu, nói: “Chuyện này xác thực có thiếu cân nhắc, chẳng qua là ta tình cờ nghĩ tới một loại phương án thôi. Nam bộ vũ trụ thế cục trước mắt vẫn tính vững vàng, chúng ta lấy bất biến ứng vạn biến, chờ chờ chưởng giáo tiến một bước động tác.”

...

La Phù cảnh nội, Tử Chi Thần Vương phủ.

Dương Thanh Huyền đang ở mật thất bên trong bế quan, toàn thân lóe lên tỏa ra ánh sáng lung linh, cường đại hào quang không ngừng từ trong cơ thể khuếch tán ra, để hư không hiện ra dấu vết bị đốt cháy.

Hắn trực tiếp đem cái kia Từ Cực Chân Quang Nhật Luân bên trong sức mạnh nuốt xuống, cùng sức mạnh trong cơ thể dung hợp.

Hai cỗ Từ Cực Chân Quang lực lượng đụng vào nhau, đem Dương Thanh Huyền thân thể chấn động được tảng lớn phá nát.

Dương Thanh Huyền dùng Thích chi lực đem phân biệt trấn áp, sau đó bắt đầu một điểm điểm dung hợp.

Không biết qua bao lâu, cái kia cuồng bạo khí tức mới ở trong người một điểm chỉ tan đi, một luồng sức mạnh cực kỳ đáng sợ ở trong người lẻn lút.

Dương Thanh Huyền hai tay bấm quyết, mở mồm ra, tựu phụt lên ra một đạo chói mắt cường quang, hầu như có thể mang người hai mắt sáng mù.

Cái kia cường quang tốc độ nhanh chóng, căn bản không cách nào bắt giữ.

Ở xa vạn trượng phía trước, thứ hai nguyên thần tái hiện ra, hai tay nắm tay, các loại khiếu huyệt nơi ánh vàng lưu chuyển.

Hai viên Xá Lợi Tử ở trong người hòa hợp một cái vòng xoáy, bùng nổ ra cường đại rộng lớn sức mạnh to lớn, sau đó giơ tay lên, đột nhiên một quyền đánh ra.

“Ầm ầm!”

Hư không bỗng chốc bị oanh vặn vẹo, cường đại ánh quyền lực lượng phá hư mà ra, cùng cái kia Từ Cực Chân Quang oanh cùng nhau.

Hai nguồn sức mạnh va chạm hạ, toàn bộ hư không phá diệt, sau đó cùng nhau biến mất không còn tăm hơi.

Chương 2643: Ba Cái Tiêu Chuẩn, Ảm Đạm Phai Mờ

Dương Thanh Huyền thở phào, nói: “Sức mạnh vẫn còn có thể, này chút tội cuối cùng cũng coi như không có phí công bị.”

Hắn ngưng mắt nhìn thứ hai trong nguyên thần hai viên Xá Lợi Tử, tuy rằng riêng phần mình ở trong thân thể, dường như hai cái đơn độc cá thể, nhưng chỉ cần vừa vận chuyển sức mạnh, hai viên Xá Lợi Tử tần suất tựu hoàn toàn hướng tới nhất trí, như là một thể thống nhất.

Trước lấy được cái viên này Hỗn Độn Đan, cũng đã hoàn toàn bị thứ hai nguyên thần hấp thu tiêu hóa, trong cơ thể ngoại trừ hai viên xá lợi ở ngoài, không còn có cái khác đồ vật, thông suốt như Lưu Ly.

Hơn nữa thứ hai nguyên thần ở thu nạp quả thứ hai xá lợi sau, cảnh giới cực kỳ đáng sợ xông lên phía trên đánh một trận, cự ly lần thứ hai đột phá cũng chỉ còn lại cách một tia.

Dương Thanh Huyền để thứ hai nguyên thần một mình ngồi xếp bằng tu luyện, mình thì lấy ra một chiếc thẻ ngọc, phóng ở trước người dùng thần thức quét đọc, chính là Hữu Hùng Nha cho hắn liên quan với giải phong Bất Hủ Phong Bia Thần quyết.

Mấy tháng phía sau, Tử Chi Thần Vương phủ truyền đến tin tức, cho đòi Dương Thanh Huyền đi vào.

Thần Vương phủ, một gian bên trong phòng tiếp khách.

Chờ chờ hắn vẫn là Tử Hà.

“Ngươi đã đến rồi?”

Tử Hà quan sát hạ Dương Thanh Huyền, mặt lộ vẻ vui mừng, nói: “Không tồi không tồi, thời gian bốn tháng, khí tức cũng đã xảy ra hoàn toàn biến hóa, ngươi đã thử nghiệm đột phá quá chứ?”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Từng thử năm lần, đều là lướt qua liền ngừng lại, có một lần thử nghiệm tương đối sâu, đem chính mình phản phệ bị thương không nhẹ, nhưng vẫn không có nuốt phục đan dược, chỉ sợ hướng về bất quá, ảnh hưởng tương lai đột phá.”

Tử Hà nói: “Ngươi làm được hết sức đúng, bốn sao bình phong không phải tốt như vậy đi qua, bằng không tại sao gọi lạch trời đây? Ngươi tình huống bây giờ nếu như nuốt phục đan dược, có tỷ lệ nhất định có thể đi qua, có thể vạn nhất không có quá, lần sau lại xung kích tựu thiên nan vạn nan.”

Dương Thanh Huyền “Ừ” một tiếng, nói: “Vì lẽ đó ta đang chờ cơ hội, tiên tử gọi ta đến chẳng lẽ là cơ hội tới?”

Tử Hà nói: “Chính là, Thông Thiên cổ chiến trường ở nửa tháng sau sắp mở ra, chúng ta có ba cái tiêu chuẩn, ngươi dự định mang ai đi?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, nói: “Ba cái tiêu chuẩn đều cho ta?”

Ngày đó vật phẩm giao lưu hội trên, tham dự Thánh Tông danh tộc tổng cộng có hơn ba mươi gia, một trăm cái tiêu chuẩn, trên căn bản mỗi gia đều phân đến ba cái.

Tử Hà nói: “Ngươi nếu như không cần lời, ta có thể phân phát.”

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng cười nói: “Nếu như có thể cho ta tự nhiên là tốt nhất, chỉ sợ Thần Vương phủ trên những người khác sẽ có ý kiến.”

Tử Hà lạnh lùng nói: “Ta đời Mẫu Thượng chưởng quản toàn bộ Thần Vương phủ, ai dám có ý kiến?” Nàng xem Dương Thanh Huyền một chút, cười nói: “Nếu không ta để tam tỷ Ngũ tỷ cùng ngươi đi? Bên trong chiến trường cổ, các ngươi cũng tốt phát triển một cái.”

Dương Thanh Huyền đau đầu, vội vàng nói: “Tiêu chuẩn hay là cho ta đi.”

Tử Hà cười cợt, lấy ra một chiếc thẻ ngọc cho hắn, nói ra: “Thông Thiên bên trong chiến trường cổ chính ngươi cẩn thận một chút, nơi này là ta sưu tập tới toàn bộ tư liệu, khoảng thời gian này ngươi có thể quen thuộc một cái.”

Dương Thanh Huyền tiếp nhận, cảm kích nói: “Đa tạ.”

Tử Hà nói: “Ngoài ra còn có một việc, ta đối với Alpha tinh tiến hành điều tra, gần đây mấy năm qua này xác thực bão táp nhiều lần, không ít người đều bị cuốn vào quá, đã tới đời đầu La Phù chi cảnh, sau đó lại gặp may đúng dịp bên dưới đi ra.”

Dương Thanh Huyền nói: “Làm sao, ngươi nghĩ tìm tòi đời đầu La Phù chi cảnh?”

Tử Hà nói: “Đây không chỉ là ý nghĩ của ta, cũng là Mẫu Thượng cùng đại Thần Vương ý chí.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Hai vị Thần Vương ý chí? Lẽ nào đời đầu La Phù chi cảnh bên trong có cái gì hay sao?”

Tử Hà nói: “Ngươi đây tựu không cần hỏi, ngươi lần này đi Thông Thiên cổ chiến trường có thể tuyệt đối đừng chết a, Mẫu Thượng dự định ở Alpha tinh phụ cận bố hạ nhân quả chuyển vòng đại trận, mở ra đi về đời đầu La Phù chi cảnh đường nối, cần ngươi nhân quả lực lượng cùng Mẫu Thượng Luân Hồi lực lượng cộng đồng tác dụng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu được, nếu như nếu cần, ta hiện tại liền có thể lấy giúp đỡ.”

Tử Hà nói: “Bây giờ còn chưa phải là thời cơ, thích hợp thời gian điểm sẽ trong tương lai xuất hiện.” Nàng trầm ngâm hạ, nói: “Việc này với ngươi cũng không phải hoàn toàn không quan hệ. Đại Thần Vương muốn tiến vào đời đầu La Phù chi cảnh, tìm kiếm một ít liên quan với Hồng Lâm manh mối.”

Dương Thanh Huyền vừa nghe sự quan Hồng Lâm, nhất thời khẩn trương, vội hỏi nói: “Đại Thần Vương có phải hay không đã tìm được cái gì?”

Tử Hà nói: “Hồng Lâm là hồng một trong tộc tổ tiên, càng là đời đầu đại Thần Vương hồng vũ nữ nhi ruột thịt, ở Hồng chi Thần tộc bên trong trong sách cổ khẳng định có ghi chép, nhưng cụ thể làm sao, ta cũng không biết được, đến thời điểm ngươi có thể trực tiếp hỏi đại Thần Vương.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, xem ra chuyến này Thông Thiên cổ chiến trường, ta thật được sống sót trở về.”

Tử Hà cười mắng: “Tính mạng là chính ngươi, sao rất giống là vì người khác lưu tựa như.”

Dương Thanh Huyền nghiêm mặt nói: “Chính ta chết rồi không sao, nhưng Hồng Lâm từng nhiều lần cứu ta, ta nhất định phải nghĩ biện pháp cứu nàng, vì lẽ đó ta sẽ sống sót trở về.”

Nói xong, liền cáo từ mà đi.

Tử Hà nhìn hắn bóng lưng biến mất, thu về ánh mắt, trầm tư một cái, cũng lắc mình mà đi.

…

Nửa tháng sau, Đông Phương thế gia.

Đại Ngưu tinh thượng, phun trào chấn động khiến người sợ hãi khí tức, không gian xoay chuyển, cường đại bão táp thỉnh thoảng xuất hiện, các loại vũ trụ bên trong năng lượng đáng sợ đều vào đúng lúc này hội tụ lại đây.

Một phiến to lớn đồng thau cổ môn, như là từ xa xôi thời đại qua lại mà đến, xuất hiện ở đây chút năng lượng loạn lưu bên trong.

Hơn một nghìn đạo cường đại bóng người từ bốn phương tám hướng kích bắn mà đến, cũng không phải là rơi ở tinh cầu một toà Phù Không đảo trên, cự ly cái kia đồng thau cổ môn cực kỳ tiếp cận.

Trong đó mảng lớn người đều tụ tập ở hòn đảo một mặt, chính là Đông Phương thế gia đệ tử, thực lực từ Giới Vương đến Thiên Giới đều có.

Mà một phía khác chỉ có hơn trăm người, nhưng mỗi cái khí vũ hiên ngang, thực lực không tầm thường, tiêu chuẩn trung bình rõ ràng so với Đông Phương thế gia đệ tử cao hơn mấy cái này cấp bậc, ngoại trừ số ít mấy vị Giới Vương ở ngoài, đa số đều ở Thiên Giới bên trên.

Này hơn trăm người chính là cầm tiêu chuẩn qua lai lịch luyện đệ tử, không khỏi là trong thế gia tinh anh, bị trọng điểm tài bồi tồn tại.

“Thiếu Bạch huynh, mấy năm không gặp, càng đã thành công đột phá tới bốn sao Thiên Giới, thật để tiểu đệ tiện sát không ngớt a.”

“Đồ có cảnh giới thôi, cái nào so Hạ Hầu huynh một kiếm bại tam hùng, đem ba vị có Hùng thế gia cùng cấp đánh bại, danh chấn hoàn vũ.”

“Đây không phải là nhạn nam huynh sao? Mới tu luyện chỉ là trăm năm, đã đột phá đến rồi Thiên Giới chi chủ tồn tại, đã từng chấn động một thời, hồi lâu không gặp sau, càng đã là ba sao Thiên Giới.”

“Lần này Thông Thiên cổ chiến trường mở ra, thật là thiên tài tụ hội a, Lệnh Hồ gia cùng Lâm gia Tinh Diệu đều xuất hiện, thực sự là một hồi thịnh hội.”

Hơn trăm người bên trong, đều là trên mặt lộ ra vẻ kiêu ngạo, lẫn nhau thổi phồng, đồng thời bởi vì mình có thể tham gia như vậy thịnh thế mà cảm thấy hết sức tự hào.

Đông Phương thế gia rất nhiều đệ tử, đều là nghị luận sôi nổi, thảo luận này chút thiên tài đứng đầu, lộ ra cẩn thận cùng ước ao tình.

Đột nhiên, huyên náo Phù Không đảo trên, một cái biến được yên lặng như tờ.

Tất cả mọi người võ giả đều là hơi thay đổi sắc mặt, cái kia chút khắp khuôn mặt là kiêu ngạo các thiên tài, từng cái từng cái thu liễm cảm giác ưu việt, càng lộ ra khẩn trương biểu hiện, nhìn phía trước trên hư không.

Dương Thanh Huyền mang theo Tử Diên, Tử Dạ hai vị nữ tử, chính lăng không đạp bước mà tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2644: Bị Chiêu Cừu Hận, Ếch Ngồi Đáy Giếng

Phù Không đảo trên, tinh quang ảm đạm, tất cả mọi người đình chỉ lên tiếng.

Hết thảy kiêu ngạo, tự hào, cảm giác ưu việt, ở đây mặt người trước đều hóa thành bột mịn, thậm chí là hiện ra được cực kỳ buồn cười.

Người này cái gì đều không cần làm, chỉ cần đứng ở đó, cõi đời này tựu lại không người nào dám nói mình là thiên tài.

Mấy ngàn hai mắt thần đồng loạt nhìn chằm chằm ba người kia.

Tử Diên, Tử Dạ còn có chút sốt sắng.

Dương Thanh Huyền vẻ mặt tự nhiên, mang theo hai nữ đi bộ mà đến, từ trong tinh không đi xuống.

Đông Phương Thanh Mộc ánh mắt sáng quắc, khóe miệng mang theo một nụ cười, hắn cảm nhận được Đông Phương thế gia đệ tử trên người cái kia loại căng thẳng cùng kiềm chế.

Những đệ tử này trong ngày thường cũng đều là kiêu căng tự mãn, cảm giác ưu việt mười phần, ai cũng không phục loại trạng thái kia, lần này gặp được cái khác Thánh Tông danh tộc phái ra đệ tử kiệt xuất, nội tâm nhiều ít có một ít áp lực, giờ khắc này gặp lại được Dương Thanh Huyền, trên người còn sót lại này điểm kiêu ngạo cũng một cái hóa thành hư vô, thậm chí có chút nơm nớp lo sợ dáng dấp.

Đông Phương Thanh Mộc tâm tình vô cùng tốt, để nhà mình những đệ tử này thấy được nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, để cho bọn họ thu hồi xem thường lòng kiêu ngạo, lần này tiêu chuẩn chảy máu lớn cũng là đáng giá.

“Thanh Huyền công tử, tựu chờ ngươi một người.”

Đông Phương Thanh Mộc cười tiến lên nghênh tiếp.

Dương Thanh Huyền rơi trên Phù Không đảo, ôm quyền nói: “Tới chậm, mong rằng đại nhân cùng chư vị bằng hữu thứ lỗi.”

Đông Phương Thanh Mộc nói: “Không sao, lấy công tử danh tiếng cùng thực lực, gánh lên bọn họ chờ đợi.”

Dương Thanh Huyền trong lòng một đột, lời này không phải cho mình chiêu cừu hận sao?

Quả nhiên, Thánh Tông danh tộc cùng đông phương thế giới trong hàng đệ tử, không ít người đều lộ ra tức giận vẻ mặt.

Dương Thanh Huyền cũng không biết Đông Phương Thanh Mộc ra sao ý, lại nghe hắn nói: “Những thứ này đều là Thánh Tông tên bên trong tộc tiểu bối, có thể cùng Thanh Huyền công tử đồng thời rèn luyện, là phúc phận của bọn họ, mong rằng công tử ở cổ chiến trường bên trong chăm sóc nhiều hơn bọn họ.”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, lập tức hiểu được, Đông Phương Thanh Mộc chính là có ý định hố chính mình, mặc dù không biết hắn tại sao làm như thế.

Nhưng tình thế rõ ràng không ổn.

“Hừ! Xanh Mộc trưởng lão lời này, không khỏi quá mức rồi chứ? Chúng ta ở trưởng lão trước mặt tự nhiên là tiểu bối, nhưng ở Dương Thanh Huyền trước mặt..., những Giới Vương kia nói là hắn tiểu bối chư vị còn có thể chịu phục, mọi người đều là Thiên

Giới chi chủ, thậm chí tu vi của ta còn cao hơn hắn ra một sao, tiểu bối này chi từ, không khỏi làm cho người rất khó chịu chứ?”

Thánh Tông danh tộc bên trong, một tên nam tử mặc áo trắng đi ra, đầy mặt vẻ giận dữ.

“Ta tán đồng rừng duệ huynh cách nhìn.”

Đông Phương thế gia bên trong, tương tự đi ra một người đàn ông, sắc mặt âm trầm lợi hại, nắm chặt hai nắm đấm, bị tức không nhẹ, đối với Đông Phương Thanh Mộc hành lễ nói: “Vãn bối Đông Phương Minh châu, tuy rằng ta là Đông Phương thế gia đệ tử, không nên bác bỏ trưởng lão nói như vậy, nhưng tiểu bối này hai chữ, hừ, hắn có tư cách này để cho chúng ta chịu đựng sao?”

Những đệ tử khác cũng đều là thấp giọng nghị luận, bầu không khí cực kỳ căng thẳng.

Đông Phương Thanh Mộc cười nói: “Tu luyện không năm tháng, bối phận vật này, thông thường đều lấy cảnh giới đến đứng hàng, thực lực mạnh người vì là lớn, thật người lực yếu dĩ nhiên là vì là nhỏ.”

Rừng duệ lúc này kêu lên: “Hừ, trưởng lão nói được lắm, thực lực mạnh người vì là lớn, An Tri ta chính là tiểu đây?”

Đông Phương Minh châu cũng nói: “Nếu như hắn có thể thắng được ta, tiểu bối này hai chữ ta tự nhiên nhận, chỉ là hắn ba sao cảnh giới, ta đã là năm sao cảnh giới, nếu như ra tay giáo huấn hắn, không khỏi bị người nói ỷ lớn hiếp nhỏ.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Rừng duệ đại nhân tên, ta cũng có tai nghe, bốn sao Thiên Giới tột cùng Tinh Diệu. Đông Phương Minh châu đại nhân, càng là năm sao Thiên Giới sơ giai cường giả. Hai vị thực lực mạnh, đương nhiên trên ta xa. Tiểu bối này hai chữ, là xanh Mộc trưởng lão đùa giỡn. Ha ha, chuyện cười mở hơi quá rồi.”

đăng nhập https://tr u yencuatui.net/ để đọc truyện

Hai người nghe hắn vừa nói như thế, sắc mặt thoáng đẹp đẽ chút, nhưng Đông Phương Thanh Mộc nhưng tiếp theo nói một câu, “Ta là như nói thật, vẫn chưa đùa giỡn.”

Cái kia nhàn nhạt ngôn ngữ vẻ mặt, tràn đầy một tia xem thường, trực tiếp để cho hai người tức điên.

Hai người lại không thể đối với Đông Phương Thanh Mộc phát hỏa, rừng duệ nổi giận gầm lên một tiếng, “Dương Thanh Huyền, đừng vội ở đằng kia giả mù sa mưa, so tài xem hư thực đi!”

Đột nhiên bóng người loáng một cái, tựu bay lên không kích bắn mà đi.

Lúc trước đứng to lớn địa, cấp tốc khô héo, toàn bộ ngàn trượng trong phạm vi mặt đất, tất cả đều hóa thành bột mịn, càng là bị hắn một cái hút hết linh khí.

Rừng duệ thân thể bốn phía, không gian không ngừng vặn vẹo lại đây, vô số năng lượng điên cuồng bị hắn hút vào trong lòng bàn tay, hóa thành một cái quả cầu ánh sáng màu đen, bên trong “Bùm bùm” đầy rẫy khí tức hung ác.

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, gặp Đông Phương Thanh Mộc trên mặt cái kia biểu tình đắc ý, cũng không biết hắn là trả thù chính mình mười khối Tinh Hạo Thạch đập xuống một trăm cái tiêu chuẩn, vẫn là khác có ý nghĩ.

“Các ngươi lùi lại, cẩn thận một chút.”

Dương Thanh Huyền câu đối diều hâu Tử Dạ nói ra, sau đó tay phải nắm tay, toàn bộ cánh tay lập tức hóa thành ánh vàng chói lọi, hào quang rất nhanh lan tràn bao trùm toàn thân.

Nếu đối phương đánh tới cửa rồi, chính mình tự nhiên không thể không để ý tới.

Dương Thanh Huyền hai chân tách ra, bày ra ra quyền tư thế đến, không có bất kỳ đẹp đẽ, chính là là tùy ý nhất một quyền, quay về rừng duệ công kích đánh tới.

“Ầm ầm!”

Ánh quyền vừa ra, ánh vàng chói lọi.

Hư không lượn quanh ở trên nắm tay nhanh chóng xoay tròn, đem rừng duệ không gian chung quanh toàn bộ xé nát tan, đầu quyền bên trên, màu vàng tinh vân tái hiện ra.

Rừng duệ hoàn toàn biến sắc, chính mình toàn lực một chiêu, càng bị đối phương nhìn như dễ như trở bàn tay tựu cản lại.

Hai nguồn sức mạnh ở không trung lẫn nhau oanh kích, lộ ra ngang tài ngang sức tư thế.

Nhưng tất cả mọi người không khỏi kinh hãi, từ sắc mặt của hai người biểu hiện cũng có thể thấy được, Dương Thanh Huyền rõ ràng cho thấy chiếm thượng phong, chỉ là ngại mặt mũi, không có một quyền ép đè xuống, thuần túy tựu phòng ngự mà thôi.

Đông Phương Minh châu đồng dạng kinh hãi tột đỉnh, rừng duệ thân là Tinh Diệu thiên phú, tuy rằng cảnh giới không bằng chính mình, nhưng này xuất thủ uy thế cùng sức mạnh, hoàn toàn không kém tự mình, rừng duệ không phải Dương Thanh Huyền đối thủ, chính mình cũng rất khó thắng.

Đông Phương Thanh Mộc từ tốn nói: “Ngươi cũng có thể ra tay.”

Đông Phương Minh châu cả người chấn động mạnh, thất thanh nói: “Trưởng lão nói cái gì? Là muốn để ta cùng rừng duệ liên thủ?”

Bốn phía Thánh Tông danh tộc cùng Đông Phương thế gia đệ tử đều là ngạc nhiên thất sắc.

Đông Phương Thanh Mộc nói: “Chỉ có ra tay rồi, ngươi mới hiểu có bao nhiêu chênh lệch, các ngươi mới có thể rõ ràng trời cao bao nhiêu, không muốn cả ngày chờ ở gia tộc vực trong giới hạn, bị gia tộc vinh quang che đôi mắt, trở thành ếch ngồi đáy giếng.”

Đông Phương Minh châu sắc mặt trắng bệch, lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh từ hai tóc mai lăn xuống.

Phù Không đảo trên các đệ tử, giờ mới hiểu được Đông Phương Thanh Mộc thâm ý, chỉ là cũng không tin Dương Thanh Huyền có thể ngăn trở rừng duệ cùng Đông Phương Minh châu liên thủ.

Đông Phương Minh châu nội tâm từ chối hạ, cắn răng nói: “Tốt, đây chính là trưởng lão nói, tổn thương Dương Thanh Huyền cũng không nên trách ở trên đầu ta.”

Đông Phương Thanh Mộc mày kiếm giương lên, khinh bỉ nói: “Ếch ngồi đáy giếng, ngươi cho rằng liên thủ tựu có thể gây tổn thương cho hắn?”

“Oành!”

Đông Phương Minh châu nháy mắt nổi lên, bị khinh miệt lửa giận một cái đốt biến toàn thân, năm sao Thiên Giới sơ giai sức mạnh, trăm phần trăm bộc phát ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2645: Tâm Phục Khẩu Phục, Chiến Trường Mở Ra

Tử Diên mắng: “Hai người liên thủ, không biết xấu hổ!”

Câu nói này càng là kích thích Đông Phương Minh châu, lòng nghĩ như là không thể đánh bại Dương Thanh Huyền, chính mình cũng không có mặt tiếp tục lẫn vào.

Lúc này đem sức mạnh vận chuyển tới đỉnh cao, hai tay ở trước người khép lại, toàn bộ người tiến vào cùng hàm nghĩa hợp nhất cảnh giới.

To lớn hào quang ở Đông Phương Minh châu phía sau khuếch tán, hóa thành một vị cầm trong tay đại kiếm, lưng sinh hai cánh Cự Linh, quát lên: “Chém!”

Cái kia kiếm ở không trung loáng một cái, mang theo cực cao tần suất rung động, vung vẩy hạ xuống.

Thân kiếm bốn phía không ngừng khuếch tán ra tầng tầng sóng gợn, đem chu vi trong ngàn dặm hư không toàn bộ đảo loạn.

Phù Không đảo trên mọi người, không khỏi là lộ ra kinh sợ, bên trong cơ thể của bọn họ chân nguyên, càng theo chiêu kiếm đó kiếm thế mà run rẩy.

Đông Phương Minh châu sắc mặt bình tĩnh, ở sử dụng tới chiêu kiếm này sau, sức mạnh của hắn cùng tâm tình đều nhảy lên tới đỉnh cao, thậm chí vượt qua dĩ vãng sức mạnh mạnh nhất, là vượt qua tiêu chuẩn một kiếm.

Đông Phương Thanh Mộc trong mắt mỉm cười, nhẹ nhàng gật đầu, lấy đó tán thưởng.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, để Tử Diên cùng Tử Dạ lần thứ hai lùi xa một chút, trong cơ thể thứ hai nguyên thần tay bấm quyết, to lớn hỏa diễm từ trên người tản ra, hóa thành từng đạo từng đạo Hỏa Long phá thể mà ra.

“Đại Hỏa Long Thuật!”

Dương Thanh Huyền tay trái bấm quyết, đầy trời Hỏa Long Bào Hao ra, mỗi một con rồng đều tựa như là một toà biển lửa, hoàn vũ nháy mắt hóa thành lò nung, Phù Không đảo đang nhanh chóng hòa tan, đại địa hóa thành cháy đen, kịch liệt héo rút xuống.

“Ầm ầm!”

Cái kia kiếm chém vào trong biển lửa, đem lượng lớn Hỏa Long chém nát, nhưng hỏa thế trái lại càng hung, vô số hào quang, biển lửa, rồng, tinh vân các loại dị tượng toàn bộ hiển hóa ra ngoài.

Mọi người lúc này mới thấy rõ, tất cả nguyên tố “Hỏa” hóa thành một bàn tay cực kỳ lớn, mà lúc trước thấy cái kia chút, đều bất quá là trong lòng bàn tay vân tay, đường nét các loại.

Đông Phương Minh châu hoảng hốt, tâm bình tĩnh một cái sóng lớn thay nhau nổi lên, toàn bộ người trực tiếp ngổn ngang.

Rừng duệ càng là mặt không có chút máu, Dương Thanh Huyền ở một đối mặt kháng tình huống của chính mình hạ, còn có thể sử dụng tới đáng sợ như vậy chiêu thức, tình cảnh này để hắn đạo tâm trực tiếp đổ nát.

“Lục Dương Khai Thiên!”

Dương Thanh Huyền khẽ quát một tiếng, cái kia trong bàn tay

"Ầm ầm" nổi lên Lục Đạo quả cầu lửa, ở lòng bàn tay không ngừng xoay vòng, hình thành một luồng sức mạnh hủy thiên diệt địa, trực tiếp ép hướng về Đông Phương Minh châu.

Đồng thời trên tay phải ánh quyền, lần thứ hai đi lên kéo lên, của bản tọa trên thân thể hiện ra lượng lớn màu tím kinh lạc, mạch luân từng tầng từng tầng giải phong đi ra.

Màu vàng ánh quyền vòng xoáy chi hải bên trong, bắt đầu có màu tím sức mạnh lưu động.

Hai người liên thủ, để Dương Thanh Huyền cũng cảm nhận được áp lực cực lớn, đã không cách nào tiếp tục giằng co nữa, chỉ có thể lấy sức mạnh tuyệt đối trực tiếp nghiền ép hai người, bằng không kéo dài giằng co, cuối cùng bại chỉ có thể là chính mình.

"Ầm ầm!"

Màu vàng quyền hải đánh nát rừng duệ hắc mang, đưa hắn hoàn toàn thôn phệ.

Lục Dương Chưởng trấn áp vòm trời, nổ nát Đông Phương Minh châu Pháp Thiên Tượng Địa, mạnh mẽ đập xuống.

Đáng sợ tiếng nổ vang rền ở hoàn vũ bên trong rung động, sở hữu võ giả không không sợ hãi sợ muôn dạng, đây thật sự là ba sao Thiên Giới có thể thi triển ra sức mạnh sao?

Sở hữu thiên tài, thế gia đệ tử, vào đúng lúc này hầu như đều là đạo tâm tan vỡ, cái kia loại tự hào cùng cảm giác ưu việt toàn bộ bị giẫm nát bấy.

Đông Phương Minh châu Pháp Thiên Tượng Địa bị đánh nát bấy, to lớn biển lửa phả vào mặt, thời khắc này trong đầu hắn đã không có bất kỳ niệm đầu, hoàn toàn dại ra, chỉ có một âm thanh bên tai một bên vang vọng, "Ếch ngồi đáy giếng..."

Sau đó đã bị biển lửa thôn phệ.

Đông Phương thế gia vực trong giới hạn, một toà rộng lớn đại điện bên trong.

Cái kia trương bễ nghễ thiên hạ trên vương tọa, đột nhiên xuất hiện một người đàn ông, hai đầu gối ngồi xếp bằng bên trên, tay bấm quyết ấn, đột nhiên mở mắt ra.

Trong hai con ngươi hiện ra vô số ánh vàng, ánh lửa, cùng với lượng lớn thất kinh thân ảnh.

Nam tử mặt anh tuấn lỗ trên, lộ ra vẻ ngưng trọng, ánh mắt lóe lên, khôi phục như thường, bảo thạch một loại Hắc Đồng bên trong, lại không hình ảnh.

“Quả nhiên là đáng sợ tiểu bối a.”

Nam tử than nhẹ một tiếng.

Ở Đông Phương gia vực giới những địa phương khác, không ít mạnh mẽ thân ảnh trong hai con ngươi, đều lộ ra vẻ khiếp sợ, nhìn về phía trước đung đưa thủy kính, trên mặt kinh sợ thật lâu không thể tản đi.

“Nhất thời không có khống chế lại sức mạnh, hai vị, đắc tội rồi.”

Dương Thanh Huyền đứng ở trên hư không, ôm quyền chắp tay, âm thanh bình tĩnh tản ra, truyền vào mỗi người trong tai.

Bị oanh thất điên bát đảo rừng duệ cùng Đông Phương Minh châu, nghe được câu này, càng là chó cắn áo rách, cả người chịu đến một vạn điểm tấn công dữ dội, “Oa” phun máu phè phè.

“Ha ha ha ha, đặc sắc, đặc sắc.”

Đông Phương Thanh Mộc vỗ tay cười to nói: “Đáng giá, một trăm cái danh ngạch tiền thu hồi lại.”

Phù Không đảo trên mọi người, đều là tâm thần rung động, đã mất đi năng lực suy tính.

Dương Thanh Huyền truyền thuyết bọn họ đều có chỗ tai nghe, nhưng ở Thiên Giới cảnh nội, đừng nói một sao, coi như là một tầng đều là một cái thiên địa, vượt qua Tinh cấp chiến đấu căn bản là không cách nào tưởng tượng sự.

Mặc dù biết Dương Thanh Huyền lợi hại, nhưng cũng chỉ là lờ mờ có một ý tưởng mà thôi, cũng không chân thực, nhiều nhất cũng chính là thực hiện vượt cấp chiến đấu.

Giờ khắc này tận mắt thấy một lần, mới hiểu được xa không phải nghĩ như mình vậy đơn giản, cái này đã vượt qua vượt cấp chiến đấu phạm trù, căn bản không phải nhân lực có thể vì là.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Xanh Mộc trưởng lão đừng cầm ta trêu đùa, bí cảnh còn chưa mở ra, ta cũng đã thành cái đích cho mọi người chỉ trích, sớm biết như vậy, không tới.”

Đông Phương Thanh Mộc cười nói: “Dù sao cũng ta bản thu hồi lại, cho tới ngươi là có hay không vào bí cảnh, ta tựu bất kể rồi, ha ha ha ha.”

Dương Thanh Huyền phiền muộn, phát hiện tất cả mọi người nhìn ánh mắt của hắn, cũng đã thay đổi.

Trước là ước ao, tôn kính, căng thẳng, hiện tại hoàn toàn là căng thẳng, kiêng kỵ cùng sùng kính.

Đông Phương Thanh Mộc đem chúng đệ tử vẻ mặt nhìn ở trong mắt, tràn đầy vẻ đắc ý, sau đó hai tay ở trước người bấm quyết, quát lên: “Hỗn Thế Quỳ Ngưu.”

Trên vòm trời truyền đến một luồng kỳ dị uy áp, tất cả mọi người là trong lòng run lên, nhấc đầu nhìn tới.

Cái kia đồng thau cổ môn phía trên, xuất hiện một đôi quỷ dị ngưu nhãn.

To lớn thân bò tràn đầy thật dài nhung lông, trong miệng phát sinh trầm thấp “Ò” tiếng, hai tay ở hư không kết ấn.

Đồng thau cổ môn trên đột nhiên ánh sáng lóe lên, xuất hiện một đạo chói mắt màu vàng phù ấn, lộ ra móng bò hình dạng.

“Oành” một tiếng, lại là một đạo.

“Ầm ầm”, ba đạo bốn đạo, phân biệt đặt cửa hai bên.

Đồng thau cổ môn truyền lên đến “Ầm ầm” thanh âm, như là từ trên mặt đất thời viễn cổ bay tới, làm cho tất cả mọi người run lên trong lòng.

“Cổ chiến trường mở ra!”

Tất cả mọi người đầy cõi lòng hưng phấn, sa sút cảm xúc lần thứ hai tăng vọt.

Đồng thời trải qua vừa nãy một chuyện, mọi người khát vọng đối với sức mạnh mãnh liệt hơn.

Đông Phương Thanh Mộc nói: “Còn chờ cái gì? Muốn ta cho các ngươi phát thiệp mời sao?”

Mọi người vừa nghe, nhất thời gió một loại phóng lên trời, hướng về cái kia đồng thau cổ môn kích bắn mà đi.

Dương Thanh Huyền đứng ở không trung không nhúc nhích, chỉ là lẳng lặng nhìn, cổ môn bên trong truyền đến một luồng cực mạnh xơ xác cùng lạnh lẽo thê lương tâm ý, ngoài cửa cái kia chút hỗn loạn sức mạnh biến được càng thêm cuồng bạo bất an, tựa hồ ẩn chứa cực mạnh nguy hiểm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2646: Môn Nội Cảnh Tượng, Chân Thật Con Đường

Trước mặt nhất một tên năm sao Thiên Giới, đến từ Bất Diệt Hoàng triều một ông già, kêu xong nhan hùng, kẹt ở năm sao Thiên Giới trung kỳ hơn trăm năm, đang ở lúc tuyệt vọng, đột nhiên đến cổ chiến trường tiêu chuẩn, để hắn dùng tận thủ đoạn được đến một chỗ.

Nhìn Dương Thanh Huyền đại Chiến Lâm duệ cùng Đông Phương Minh châu sau, càng là cảm xúc dâng trào, đối với sức mạnh tràn ngập vô hạn khát vọng, cái thứ nhất tựu xông ra ngoài, bay về phía đồng thau cổ môn.

Đại lượng tối năng lượng từ bốn phương tám hướng vọt tới, để hắn một cái rơi vào trong đó, phảng phất đạp hụt.

Nhưng Hoàn Nhan hùng đã sớm chuẩn bị, lạnh rên một tiếng, dưới chân nhẹ chút, đồng thời một chưởng hướng về phía trước vỗ tới, “Ầm ầm” một tiếng, liền đem tối có thể phá khai, nổ ra một con đường đến.

“Ha ha ha ha.”

Hoàn Nhan mạnh mẽ cười mấy tiếng, bóng người loáng một cái, tựu ra cái kia cuồn cuộn sóng ngầm, đi thẳng đến đồng thau cổ môn trước, liền muốn bước vào, đột nhiên một đạo Kinh Thiên tiếng gào từ bên trong cửa truyền ra, sau đó một cổ kình khí kích bắn đi ra.

“A!”

Hoàn Nhan hùng kêu thảm một tiếng, bị đánh vững vàng, thân thể bay ra đi, lần thứ hai rơi vào trong dòng nước ngầm.

Tốt trên người hắn có chiến y, tuy bị cái kia kình khí oanh phá nát, nhưng ít ra bảo vệ trên người chỗ yếu, rơi sóng ngầm bên trong sau, phát hiện bốn phương tám hướng có dây thừng giống như hắc khí vọt tới, đưa hắn hoàn toàn trói buộc chặt.

“Không được! Cứu ta.”

Hoàn Nhan hùng hoảng sợ kêu to, hai đạo cường đại kiếm khí hai bên trái phải kích bắn tới, đem hắc khí kia chém gãy.

Xuất thủ chính là Bất Diệt Hoàng triều hai người khác.

Hoàn Nhan hùng lại vận công chấn động, đem chung quanh tối năng lượng oanh mở, đột nhiên triển khai thân pháp, từ bên trong trốn rời đi ra.

Biến cố này, làm cho tất cả mọi người đều kinh hãi dừng lại thân thể, lại không ai dám xông về phía trước, đều là không biết làm sao.

Hoàn Nhan hùng nhặt lấy về một cái mạng, nhìn mình trước ngực phá toái chiến giáp, đầy mặt vẻ giận dữ, quay về Đông Phương Thanh Mộc quát lên: “Thanh Mộc đại nhân, kính xin cho lời giải thích.”

Đông Phương Thanh Mộc trong mắt bắn ra vẻ châm chọc, khinh bỉ nói: “Ngốc d, còn nói pháp? Ta là cha ngươi vẫn là ngươi bảo mẫu a? Ngươi bao nhiêu tuổi, còn coi mình là Bảo Bảo? Mất mặt, không dám chơi tựu cút!”

Hoàn Nhan hùng sắc mặt trắng bệch, cảm nhận được bốn phía kỳ dị ánh mắt, mặt già đỏ ửng, tựu trốn trong đám người, không lên tiếng nữa.

Một tên Đông Phương thế gia đệ tử nói ra: “Bên trong chiến trường cổ tràn đầy các loại năng lượng kỳ dị cùng chiến hồn, thỉnh thoảng đều sẽ xuất hiện nguy hiểm, vì lẽ đó mọi người nhất định muốn vạn phần cẩn thận. Cõi đời này cái nào có an toàn rèn luyện? Mỗi một lần cơ duyên thu được được, không khỏi là liều lên tính mạng sinh tử.”

Nói xong, hắn trước tiên lóe lên, tựu phá khai cái kia mạch nước ngầm năng lượng, đi thẳng đến đồng thau cổ môn trước, sau đó lấy ra một mặt màu vàng đại khiên, đem chính mình nửa cái thân thể Đô Hộ ở, trực tiếp lánh vào bên trong.

Mọi người thấy hắn bình an tiến vào, trong lòng có điểm phổ, đều từng cái từng cái bay đến trước cửa, sau đó sử dụng tới các loại phòng ngự, nối đuôi nhau mà vào.

Thánh Tông danh tộc đến 100 người, Đông Phương thế gia đệ tử có hơn hai ngàn người, rất nhanh tựu vào hơn phân nửa, có hơn mười người gặp công kích, nhưng bởi vì kịp chuẩn bị, tất cả đều khiêng hạ xuống, có hai người vận khí không tốt bị oanh trọng thương, không thể làm gì khác hơn là trở lại Phù Không đảo trên dưỡng thương, tạm thời không cách nào tiến nhập.

Dương Thanh Huyền đối với hai nữ nói ra: “Chúng ta đi thôi.”

Liền một đạo độn ánh sáng hóa ra, đem ba người bao phủ, sau đó kích bắn mà đi, trực tiếp xuyên qua năng lượng sóng ngầm, tiến vào đồng thau cổ môn bên trong.

Đông Phương Thanh Mộc nhìn Dương Thanh Huyền biến mất bóng người, chậm rãi nhắm hai mắt, tựu trên Phù Không đảo bấm quyết tu luyện, phảng phất những người còn lại đều không đáng cho hắn vừa nhìn.

Dương Thanh Huyền vừa vào đồng thau cổ môn, không từ ngẩn ra xuống.

Bên trong hoàn toàn không phải trong tưởng tượng như vậy, khắp nơi tràn đầy sinh cơ, một mảnh xanh um tươi tốt, đầy khắp núi đồi hoa cỏ cây cối, cỏ mọc én bay, làm cho người ta một phái tươi tốt cảnh tượng.

Cũng không có thiếu người sững sờ ở bốn phía, hiển nhiên cũng là ra ngoài bọn họ dự liệu.

Vừa thấy Dương Thanh Huyền đi vào, đều là “Rầm” một tiếng tản ra, không dám đứng ở hắn bên người.

Còn có một chút Đông Phương thế gia nữ đệ tử, tất cả đều hai gò má ửng hồng, thu ba minh đưa.

Tử Diên lộ ra địch ý, lạnh lùng nói: “Những này tiểu sao đề tử.”

Tử Dạ tâm tư thì lại ở hoàn cảnh chung quanh trên, kinh ngạc nói: “Làm sao cùng trong tài liệu viết hoàn toàn khác nhau?”

Tử Hà cho trong ngọc giản của bọn họ, đối với thông thiên cổ chiến trường miêu tả, là một mảnh hoang vu túc sát đại địa, bên trong đầy rẫy tử vong cùng các loại hỗn loạn năng lượng, cùng với lượng lớn cường giả không cam lòng ý chí bất khuất, vô số năm qua ở trong hư không bồng bềnh, một khi chạm đến, vô cùng có khả năng bị phụ thể hoặc là nghiền ép đến chết.

Tử Diên nói: “Có thể hay không trải qua nhiều năm như vậy, hoang vu đã đã biến thành sinh cơ, dù sao ở Đông Phương thế gia quản hạt hạ, phái người thỉnh thoảng đi vào loại điểm hoa hoa thảo thảo gì gì đó cũng tốt a.”

Tử Dạ nói: “Ngươi nhìn này chút Đông Phương thế gia đệ tử, tương tự kinh ngạc không thôi, không dám đi về phía trước, hiển nhiên không là bọn hắn loại.”

Đông Phương thế gia đệ tử đồng dạng ngưng lại ở cửa, nhưng bọn họ đối với chỗ này lý giải hiển nhiên so với Dương Thanh Huyền đám người phải nhiều, kinh ngạc một cái sau, tựu bay về phía trước đi, rất nhanh biến mất trong tầm mắt.

Tử Diên nói: “Chúng ta cũng đi thôi, xem ra nguy hiểm không lớn, hơn nữa nơi này là cổ chiến trường biên giới.”

Dương Thanh Huyền ánh mắt rơi ở một tên Đông Phương thế gia đệ tử trên người.

Tên đệ tử kia vừa rồi đi vào, bị cảnh tượng trước mắt kinh trụ, lập tức cảm nhận được Dương Thanh Huyền ánh mắt, doạ phải gấp bận bịu lấy ra độn ánh sáng muốn đi.

Dương Thanh Huyền cười nhạt, đưa tay chộp một cái, cái kia độn ánh sáng nháy mắt bị bấm quyết, tên đệ tử kia chỉ là Giới Vương đỉnh cao, bị hắn nhẹ nhàng một chiêu, tựu lăng không vồ tới, dọa cho phát sợ.

“Tha mạng! Công tử tha mạng a, chúng ta không thù không oán, tha cho ta đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đừng khóc, trên người ngươi khẳng định có này thông thiên cổ chiến trường tư liệu đi, toàn bộ cho ta một phần tựu có thể đi.”

Tên đệ tử kia lúc này mới hiểu, nào dám chống lại, lấy ra mấy cái thẻ ngọc đàng hoàng giao cho Dương Thanh Huyền, nói: “Toàn bộ ở nơi này.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đây là ngươi chính mình bắt được, vẫn là gia tộc phân phát?”

Tên đệ tử kia nói: “Chỉ cần thông qua kiểm tra, thu được tiêu chuẩn, gia tộc cho mỗi một người phát một phần tư liệu.”

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: “Tốt, ngươi có thể đi.”

Tên đệ tử kia như trút được gánh nặng, vội vàng ôm quyền cảm tạ, sau đó nhấc chân chạy.

Dương Thanh Huyền không vội mà đi về phía trước, đem những ngọc giản này cẩn thận duyệt đọc một lần, lại cho Tử Diên Tử Dạ cũng đọc qua một lần, sau đó cười nói: “Đông Phương thế gia nội bộ tư liệu, quả nhiên so với Tử Hà từ bên ngoài thu thập tới muốn toàn diện nhiều.”

Tử Dạ mừng lớn nói: “Có như vậy tường tận tin tức cùng địa đồ, chuyến này rèn luyện tựu dễ dàng hơn nhiều.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, nói: “Chúng ta cũng đi thôi, bất quá trước khi đi, phải đem chân thật con đường tìm ra a.”

Tử Diên nghi ngờ nói: “Chân thật con đường?”

Dương Thanh Huyền nói: “Mặc dù là Đông Phương thế gia trong tài liệu, cũng không ghi chép có như thế một mảnh lục địa, hơn nữa tựu dài ở cửa.”

Hai nữ đều là biến sắc mặt, tựa hồ ý thức được cái gì.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2647: Chỗ Tương Tự, Chiến Hồn Phụ Thể

Đột nhiên trên mặt đất bốc lên vô số dây leo, hướng về ba người đập tới.

Bầu trời có màu xanh biếc khí tức chảy qua, trực tiếp hóa thành hung mãnh quái vật, nhanh vô cùng nhào hạ.

Ở đây vô hạn sinh cơ bên trong, ẩn chứa mùi chết chóc.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, liền thấy rõ quái vật kia bản thể, chỉ là sinh khí biến thành, thậm chí cảnh tượng trước mắt đều ở Hỏa Nhãn Kim Tình phân tích hạ, một điểm điểm hiển lộ ra bản tướng.

“Thật quỷ dị địa phương đáng sợ, chỉ là một tia sinh khí tựu sản sinh ra linh thức sao? Tùy tiện hóa cái quái vật tựu có Thiên Giới thực lực.”

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, sử dụng tới Nhất Khí Hóa Tam Thanh thân pháp, hướng về bốn phương tám hướng mỗi bên ra một chưởng.

Cường đại hệ “Hỏa” nguyên tố nháy mắt đem cái kia chút nhào tới thực vật ngăn trở.

Thứ hai nguyên thần từ trong cơ thể lao ra, cầm trong tay chiến kích hướng về hư không vừa bổ.

“Chi!”

Quái vật kia quát to một tiếng, đã bị chém thành hai khúc.

Sau đó hóa thành một tia lục khí, hướng về xa xa trốn vọt.

Toàn bộ sơn hà đại địa, màu xanh biếc sum suê, tất cả đều theo cái kia sợi lục khí chạy trốn mà bay nhanh biến mất.

Hoang vu, cổ lão, lạnh lẻo thê lương đại địa hiển hiện ra, không ngừng hướng về xa xa lan tràn, sở hữu cảnh tượng nháy mắt trở về nguồn gốc.

Cái kia chút đang ở phi hành võ giả, tất cả đều sắc mặt đại biến ngừng lại, có chút phi xa võ giả, theo cái kia thế giới màu xanh lục biến mất mà cùng nhau biến mất rồi.

“Dĩ nhiên là ảo thuật!”

“Xảy ra chuyện gì? Đằng trước cái kia chút người đâu?”

“Không xong, mới vừa ảo thuật thế giới, tựa hồ thông hướng cổ chiến trường nơi sâu xa, trước đi vào cái kia chút người, sợ là đi thẳng đến nội bộ phúc địa.”

“Ngạch... Nói như vậy, cái kia chút người chết chắc rồi...”

Còn chưa đi xa mọi người, không khỏi là sắc mặt trắng bệch, hai tóc mai lưu xuống mồ hôi lạnh, chỗ này sự đáng sợ, còn ở bọn họ dự đoán bên trên, vừa rồi đi vào tựu trúng chiêu.

Nếu không có Dương Thanh Huyền phá khai ảo thuật lời, bọn họ cũng đi theo nội bộ phúc địa, sống sót trở về tỷ lệ tựu cực thấp.

Này chút người tất cả đều đối với Dương Thanh Huyền lộ ra vẻ cảm kích.

“Chúng ta đi thôi.”

Dương Thanh Huyền này mới hóa ra độn ánh sáng, bao lấy Tử Dạ Tử Diên hai nữ, cùng nhau hướng về cổ chiến trường nơi sâu xa bay đi.

Không bao lâu, phía trước tựu truyền để chiến đấu sóng năng lượng.

Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, hai tên võ giả ở cùng một đầu bốn chân mãnh thú chiến đấu, thực lực đều ở cao cấp Giới Vương dáng vẻ.

Tử Diên nói: “Trong tài liệu ghi chép, cổ chiến trường biên giới ước chừng hai vạn dặm phạm trù, đều thuộc về tầng ngoài, đi lại các loại Giới Vương cấp quái vật, tiến vào hai vạn dặm sau, chính là tầng bên trong, bắt đầu lượng lớn xuất hiện Thiên Giới cấp đồ vật, đặc biệt là chiến hồn ý chí.”

Dương Thanh Huyền nói: “Từ trong tài liệu miêu tả đến nhìn, này chiến hồn cùng Thương Khung tinh vực võ hồn có kỳ diệu chỗ tương tự a. Võ hồn là Vũ sau khi chết tinh khí thần hồn ý tản vào Thương Khung tinh vực bầu trời đại địa, sau đó bị võ giả cảm ứng được, xúc động tự thân tinh khí thần hồn ý, từ mà thành tựu võ hồn. Này chiến hồn cũng là năm đó Thánh Tông danh tộc cường giả đại chiến hậu, tản ra ngoài tinh khí thần hồn ý, kinh nghiệm lâu năm bất diệt. Một khi cùng chiến hồn tiếp xúc, liền có thể cảm ngộ cùng thu nạp cường giả ý chí, tăng lên chính mình tu vi cảnh giới. Đương nhiên cũng có thể bị chiến hồn ý chí trực tiếp nghiền nát tan.”

Tử Diên nói: “Này chiến hồn không biết cùng hồn phách có không quan hệ liên, bằng không nếu như để Quỷ Tàng lại đây, chẳng lẽ không phải muốn cười chết.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không có quá to lớn liên hệ đi, chiến hồn là lấy ý chí làm vật trung gian, lại như lúc trước trên Đạo Quả đại hội gặp phải Hạ Hành Vân. Quỷ Tàng đứa kia, lần này là triệt để ăn no, cũng không biết năm nào tháng nào mới có thể tiêu hóa xong, thật mong đợi hắn cảnh giới mới đây.”

Ba người trò chuyện, tựu chớp mắt vạn dặm, rất nhanh liền xuyên qua chiến trường tầng ngoài, tiến vào tầng bên trong.

Rõ ràng cảm giác chính là thiên địa khí tràng đều không giống nhau.

Tầng bên trong trong hư không đầy rẫy kiềm chế cùng lạnh lẻo thê lương khí tức, như là một loại vô hình tâm tình, ảnh hưởng bên trong võ giả.

Dương Thanh Huyền cũng còn tốt, dễ dàng tựu có thể đem loại khí tức này ngăn trở, vạn tà bất xâm.

Tử Diên cùng Tử Dạ lại tương đối vất vả, cần cố ý vận chuyển chân khí chống đối.

Dương Thanh Huyền lấy ra Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ, giao cho hai nữ, nói ra: “Vật ấy đối với ta tác dụng đã không lớn, nhưng cho các ngươi phòng thân vẫn là cực kỳ hữu dụng.”

Tử Dạ nói: “Ta có Bỉ Ngạn Kim Kiều cùng Ám Dạ Chi Đồng, Tử Diên cầm đi.”

Dương Thanh Huyền đem Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ cho Tử Diên, lại lấy ra Tiểu Thiên Đạo Xử, đưa cho Tử Dạ nói: “Vật ấy chính là Đạo Huyền Tông chí bảo, uy lực vô cùng, hơi hơi tế luyện một cái liền có thể triển khai. Tử Dạ thiên phú của ngươi cùng thực lực đều ở Tử Diên bên trên, chính thích hợp bảo vật này.”

Tử Dạ kinh sợ, kiên quyết không thể muốn.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Trên người ta cùng cấp bậc bảo vật không ít, rất ít sẽ dùng tới vật ấy, ngươi cầm phòng thân thích hợp nhất. Đồng thời ngươi cùng Tử Diên tâm tâm tương thông, có vật ấy ở, ta cũng yên tâm rất nhiều.”

Tử Dạ này mới thu hạ.

Ba người tiếp tục đi về phía trước phi hành, đột nhiên phía trước xuất hiện mấy điểm đen, càng là hai tên võ giả đang liều mạng chạy tới.

Dương Thanh Huyền nhận ra hai người kia, chính là ở hắn đằng trước tiến nhập đồng thau cổ môn Đông Phương thế gia đệ tử, nhìn đến thật là bị cái kia tia sinh khí biến thành thế giới màu xanh lục, trực tiếp đưa đến tầng bên trong phúc địa.

Ở phía sau hai người, tương tự là một tên Đông Phương thế gia đệ tử, như là ở đuổi theo bọn hắn.

“Cứu mạng! Nhanh cứu lấy chúng ta!”

Đằng trước cái kia hai tên Đông Phương thế gia đệ tử một thấy phía trước có người, càng là mừng như điên chạy vội tới.

Chờ thấy rõ là ai sau, càng là mừng rỡ, hét lớn: “Là Dương Thanh Huyền! Ha ha, được cứu rồi, chúng ta được cứu rồi!”

Hai người đem một thanh đan dược nhét vào trong miệng, liều mạng cuối cùng một tia sức mạnh, nổi điên chạy vội tới Dương Thanh Huyền trước mặt, cầu khẩn nói: “Công tử cứu chúng ta!”

Dương Thanh Huyền liếc mắt nhìn cái kia đuổi theo người, là hai sao Thiên Giới sơ giai tu vi, từ không được cổ quái nói: “Các ngươi không đều là Đông Phương thế gia đệ tử sao? Hơn nữa các ngươi một người cảnh giới cùng cái kia đám người cùng, một người cao hơn nữa quá hắn một tầng, lại bị hắn đuổi theo chạy?”

Hai người sốt sắng, đang muốn giải thích, phía sau cái kia đuổi theo người đã đến trước mắt, khắp khuôn mặt là vẻ quỷ dị, có một tầng kỳ quái năng lượng ở trên mặt phun trào, trong miệng phát sinh một đạo như dã thú rít gào, không nói hai lời tựu vung chưởng đập đi qua.

Bàn tay kia đã biến dị thành thú trảo, năm ngón tay trên lạnh lùng đầu ngón tay dường như binh khí giống như vậy, đem hư không cắt rời, hóa ra như gợn sóng đường cong, đem Dương Thanh Huyền năm người toàn bộ bọc lại.

Hắn dự định một đòn giết năm người.

“Kỳ quái.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, lộ ra vẻ ngạc nhiên, lập tức phản ứng lại, giật mình nói: “Hắn bị chiến hồn bám vào người!”

Cái kia hai tên Đông Phương thế gia đệ tử nói: “Chính là!”

Dương Thanh Huyền trái lại không vội, lấy ra Long Quyền Thiết Giản, ở trước người vung lên.

“Rầm rầm rầm!”

Vô số sóng gợn đánh ở sắt giản trên, bùng nổ ra một trận thanh thúy kim loại thanh âm.

Nguyên bản hướng về năm người bao phủ hư không, cũng ở đây một giản đả kích hạ, phản chấn trở lại.

“Oành!”

Cái kia nhân thủ trảo chịu đến chấn động mãnh liệt, toàn bộ cánh tay đều đã tê rần, thân thể càng là chấn động bên dưới, ở không trung liên tục lui bước.

Hai tên Đông Phương thế gia đệ tử đều là mừng như điên, gặp Dương Thanh Huyền chỉ là nhẹ nhàng vung lên sắt giản, tựu đẩy lui này kẻ địch đáng sợ, biết chính mình được cứu rồi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2648: Không Tìm Đường Chết Thì Sẽ Không Chết

“Hai sao Thiên Giới đỉnh cao, bị chiến hồn phụ thể sau, thực lực sẽ tăng lên dữ dội sao?”

Dương Thanh Huyền đầy hứng thú quan sát đến cái kia bị phụ thể người.

Một tên Đông Phương thế gia đệ tử nói ra: “Không nhất định, phải xem chiến hồn thực lực. Cái này chiến hồn khi còn sống thực lực chí ít đạt đến đến trình độ này, mới có thể để ta sư huynh phát huy ra thực lực như vậy.”

Mặt khác tên đệ tử kia nói ra: “Hơn nữa trên lý thuyết tới nói, phải mạnh hơn mới đúng, chỉ là hạn chế ở ta sư huynh thân thể, không cách nào nữa đi lên kéo lên.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, hắn từ lâu nhìn ra cái kia sư huynh trên thân thể che kín các loại vết rạn nứt, chính là không chịu nổi chiến hồn sức mạnh đưa đến tổn hại.

Cái kia sư huynh lần thứ hai hú lên quái dị, khuôn mặt biến đến mức dị thường dữ tợn, giơ tay liền chụp lại đây.

Cái kia thú trảo đột nhiên mở ra, trong lòng bàn tay bắn ra một đạo quả cầu ánh sáng màu đỏ.

Sư huynh toàn bộ người một cái uể oải xuống, càng là toàn thân tinh huyết ngưng tụ.

Dương Thanh Huyền không chút hoang mang, cầm lấy sắt giản một đánh, ở giữa quả cầu ánh sáng kia.

“Oành” một tiếng, toàn bộ cầu nổ tung, huyết quang nháy mắt bao phủ chu vi sổ mẫu.

Sư huynh hét lớn một tiếng, trên người sức mạnh nhanh chóng kéo lên, nhưng thân thể kia tựa hồ không chịu nổi, một điểm điểm đổ nát hạ xuống.

Dương Thanh Huyền nhìn thấu hắn đang thúc giục động lợi hại hơn công pháp, đem sắt giản ném một cái, tựu ở không trung hóa long, rít gào mà đi.

“Ầm ầm!”

Hắc Long năm ngón tay vồ lấy, tựu đánh nát cái kia sư huynh thi thể, toàn bộ thân rồng qua lại mà qua, cái kia sư huynh trực tiếp nổ tung ra.

Một đạo hồng mang kích bắn mà ra, hướng về xa xa bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền thu về sắt giản, cười lạnh nói: “Còn đi sao?”

Vung tay lên, tựu một vệt đen kích bắn mà đi, “Rầm” một tiếng ở không trung hóa mở, chính là Hỗn Linh Thần Thiết, trực tiếp bọc lại cái kia hồng mang, sau đó thần thiết co rút lại, trói thành một quả cầu, rơi trở lại Dương Thanh Huyền trong tay.

Tử Dạ nói: “Thanh Huyền, ngươi muốn thử nghiệm tiếp xúc này chiến hồn sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Này chiến hồn chắc cũng là ba sao tột cùng dáng vẻ, cùng ta cảnh giới tương đương, có thể thử xem.”

Tử Diên có chút bận tâm, nói: “Nhìn hắn vừa nãy dáng dấp kia, cực kỳ hung hãn a, sẽ không xảy ra vấn đề chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Yên tâm đi, không có việc gì.”

“Tiểu tử, ngươi vận khí rất tốt a, mới vừa tiến vào cổ chiến trường, liền tìm được một cái ba sao Thiên Giới tột cùng chiến hồn.”

Một đạo thanh âm lạnh như băng truyền đến.

Sau đó xa xa hư không loáng một cái, một bóng người qua lại mà ra, lại mấy cái lắc mình bên dưới, sẽ đến Dương Thanh Huyền trước mặt, nhìn chằm chằm hỗn sắt thần thiết bên trong hồng mang, lộ ra vẻ tham lam.

“Các hạ tựa hồ có hơi mắt sinh a?”

Dương Thanh Huyền lộ ra vẻ ngờ vực, người trước mắt này tựa hồ cũng chưa gặp qua.

Một tên Đông Phương thế gia đệ tử vội vàng ôm quyền nói: “Chắc là một vị sư huynh đi.”

Cái kia người nhìn mấy người một chút, hừ lạnh nói: “Biết là tốt rồi, xem ra đồng thau cổ môn lại mở ra, ta là mấy năm trước tiến nhập nơi này, vẫn tựu không có đi ra ngoài.”

Tên kia Đông Phương thế gia đệ tử cười nói: “Thì ra là như vậy, không biết sư huynh tục danh?”

Cái kia người lạnh lùng nói ra: “Đông Phương Chú.”

Tên kia Đông Phương thế gia đệ tử vừa nghe, lập tức lộ ra kinh sợ, nói: “Hóa ra là đúc sư huynh, tại hạ sớm có tai nghe.” Sau đó hắn lại giới thiệu: “Vị này chính là Dương Thanh Huyền đại nhân, là hắn vừa rồi cứu tính mạng của chúng ta.”

“Dương Thanh Huyền?”

Đông Phương Chú hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Làm sao họ

Dương?”

Tên kia Đông Phương thế gia đệ tử lập tức giải thích một phen danh ngạch sự.

Đông Phương Chú nói: “Thì ra là như vậy.” Hắn lộ ra cười gằn vẻ, “Khà khà, nguyên bản ta còn cảm thấy lấy được người trong nhà đồ vật băn khoăn, nếu không phải Đông Phương gia, vậy thì không thể tốt hơn nữa.”

Cái kia hai tên Đông Phương thế gia đệ tử đều là cả kinh nói: “Sư huynh, không thể a, hắn chính là Dương Thanh Huyền a!”

Đông Phương Chú sớm mấy năm liền tiến vào cổ chiến trường, lúc đó Dương Thanh Huyền vừa tới Mục Hải Vực Giới không bao lâu, cũng không có như bây giờ đại danh tiếng, vì lẽ đó vẫn chưa nghe qua, lạnh lùng nói: “Dương Thanh Huyền làm sao vậy? Rất nổi danh sao?”

Hắn khinh bỉ nói: “Này xích sắt nhìn thấy được cũng không tệ, đưa nó cùng chiến hồn cùng nhau cho ta, ngươi tựu có thể đi.”

Một tên Đông Phương thế gia đệ tử vội la lên: “Sư huynh không thể, ngươi không phải đối thủ của hắn, vẫn là mau mau nhận sai nói áy náy đi.”

Đông Phương Chú quát lên: “Các ngươi mắt mù đi? Ta nhưng là bốn sao Thiên Giới, Đông Phương thế gia làm sao ra các ngươi hai cái oắt con vô dụng, dài người khác chí khí diệt chính mình uy phong.”

Hai người đều là sốt sắng, đang muốn giải thích, Đông Phương Chú giận dữ hét lớn một tiếng, bóng người loáng một cái, một luồng như núi cao sức mạnh tựu va chạm mà đi, trực tiếp đem hai người đánh bay.

“Như thế tàn nhẫn, chính mình người cũng đánh, đáng đời hắn muốn chết.”

Hai người bị đánh bay chớp mắt, trong đầu đều hiện ra như vậy ý nghĩ.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Bốn sao Thiên Giới, thực sự là thật là lợi hại a.”

Đông Phương Chú nghe được trong đó trào phúng, quát lên: “Muốn chết!”

Trực tiếp lật tay vồ một cái, một thanh kiếm tựu giống như rắn độc đâm đi qua, nháy mắt bao phủ Dương Thanh Huyền toàn thân chỗ yếu.

Hắn ở bên trong chiến trường cổ đợi mấy năm, cả người đều là lệ khí, hơn nữa ra tay chính là giết người chiêu thức.

Dương Thanh Huyền chỉ tay một cái, kim quang ở đầu ngón tay hiện ra, nhẹ nhàng ép ở trên mũi kiếm.

“Rầm rầm rầm!”

Nháy mắt tựu đánh ra hơn trăm kiếm, đều không ngoại lệ đều bị Dương Thanh Huyền một chỉ chế trụ.

Đồng thời cái kia chỉ trên người hiện ra một đoạn vàng đồng sắc chỉ sáo đến, tựa hồ mỗi một điểm một cái, tựu có núi cao trấn áp lực lượng, truyền tới Đông Phương Chú trên cánh tay, không khỏi là chìm xuống.

“Cổ bảo?!”

Đông Phương Chú mắt sắc, một cái tựu nhận ra Dương Thanh Huyền chỉ sáo lai lịch bất phàm, tỏa ra cổ bảo mới có cổ vận khí tức.

Này chỉ sáo chính là Dạ Chi Đế Giáp một món trong đó.

“Ha ha, quá tốt rồi, xem ra hôm nay thu hoạch sẽ không cạn a!”

Đông Phương Chú cười như điên, ánh mắt lại quét qua Tử Diên Tử Dạ, không tự chủ liếm hạ đôi môi.

Một lần này nhìn ở trong mắt Dương Thanh Huyền, nhất thời sát khí nổi lên, lạnh giọng nói: “Muốn chết!”

Trong tay Hỗn Linh Thần Thiết loáng một cái, một phía khác tựu kích bắn mà ra.

Đông Phương Chú nhẹ rên một tiếng, ở trước người hóa ra một mảnh kiếm quang, đem thần thiết ngăn trở.

Dương Thanh Huyền tay phải nắm giản, giữa trời liền đánh tới.

Đông Phương Chú lại giơ kiếm chặn lại.

“Ầm!”

Bảo kiếm run rẩy kịch liệt, không trung đãng xuất vô số sóng gợn.

“Cái gì?!”

Đông Phương Chú bỗng nhiên kinh sợ, ở thân kiếm chạm tới sắt giản chớp mắt, tâm thần giống như là bị búa tạ tàn nhẫn đánh một cái, thức hải giống như là muốn phá nát một loại đau.

Càng là trực kích linh hồn bảo vật!

Tiểu tử này rốt cuộc là ai? Trên người làm sao nhiều như vậy thứ tốt?

Đây là Đông Phương Chú trong nháy mắt ý nghĩ, sau một khắc, tựu lâm vào tâm thần khuấy động bên trong.

Chớp mắt phân tâm, đã bị Dương Thanh Huyền bắt được cơ hội, một bước lên trước, sắt giản mạnh mẽ gõ ở trên đầu hắn.

“Oành!”

Một tên bốn sao Thiên Giới cường giả, còn chưa kịp phản ứng, đầu tựu ở sắt giản hạ nổ tung, thân thể từ trên hư không rơi xuống.

Dương Thanh Huyền cong ngón tay búng một cái, một đóa hỏa diễm kích bắn mà đi, đem Đông Phương Chú đốt thành tro bụi, sau đó đưa tay chộp một cái, đem không có hoả táng chứa đồ nguyên khí tất cả đều thu tới.

Chương 2649: Độ Hóa Chiến Hồn, Nguy Hiểm Khu Vực

Xa xa cái kia hai tên bị đánh bay Đông Phương thế gia đệ tử, đều là nội tâm một trận khen hay, tuy rằng chết chính là mình người, nhưng cũng mắng hắn đáng đời.

“Đi thôi.”

Dương Thanh Huyền lấy ra một đạo độn ánh sáng, bao lấy hai nữ, tựu bay nhanh mà đi.

Ước chừng quá nửa canh giờ, ba người bay xuống đến một chỗ trên vùng bình nguyên.

Bốn mặt đều là trống trải đại địa, một chút nhìn không tới một bên.

Bị năm tháng cùng tử khí mài nham thạch, trầm trầm cửa hàng ở dưới chân, rơi vào vô biên tĩnh mịch.

Tử Diên Tử Dạ đều cảm giác kiềm chế, nói ra: “Chiến trường cổ này quả nhiên không giống giống như vậy, ta hai người đều có Thiên Giới cảnh, đều sẽ cảm thấy hết sức khó chịu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nơi này chính là Thánh Tông danh tộc cổ chiến trường, năm đó lần thứ nhất vực giới đại chiến, chết rồi bao nhiêu Thiên Giới trở lên cường giả? Thậm chí còn có cửu tinh Thiên Giới ngã xuống ở đây, Mục Hải Vực Giới bên trong gần như một nửa Thiên Giới đều chết ở nơi này, bên trong lệ khí cùng oán giận nên mạnh bao nhiêu? Nhưng cũng chính vì như thế, mới là tốt nhất rèn luyện Thánh địa một trong, ngươi hai người liền ở đây tu luyện một hồi đi, ta đem cái kia chiến hồn dung hợp một cái.”

Tử Dạ nói: “Chúng ta đem ngươi cho bảo vật tế luyện một cái, chính ngươi cẩn thận rồi.”

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng hư không, trên đỉnh đầu lam ánh sáng lóe lên, thứ hai nguyên thần tựu xông ra ngoài, cầm trong tay Long Quyền Thiết Giản, biến mất không gặp.

Bản tôn lấy ra Hỗn Linh Thần Thiết, đem phong ấn một điểm điểm giải khai.

Bên trong chiến hồn gầm hét lên, “Giết! Giết!”

Sát ý ngập trời cùng lệ khí khuếch tán, để Dương Thanh Huyền tâm thần chịu ảnh hưởng, huyết dịch tốc độ chảy tăng nhanh, nội tâm sát khí ở một điểm điểm hiện ra.

Có thể đi tới Thiên Giới cảnh võ tu, cái nào không phải tay nhiễm máu tươi, trong cơ thể trầm tích lượng lớn sát khí cùng lệ khí, chỉ là trong ngày thường mượn tu vi trấn áp hoặc hóa giải.

Giờ khắc này ở đây chiến hồn ý chí hạ, cái kia chút tâm tình tiêu cực một điểm điểm lật lăn ra đây.

“Không được!”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, lập tức vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, đem trong cơ thể tâm tình tiêu cực một điểm điểm hóa giải, dọn sạch, kinh văn kia hào quang đem chiến hồn bao phủ, sau đó năm ngón tay vồ lấy, trực tiếp hút vào lòng bàn tay.

“Ha ha ha ha!”

Chiến hồn theo Dương Thanh Huyền cánh tay, một cái nhảy vào trong cơ thể hắn, cười như điên, “Ta đang lo bắt ngươi không có cách nào đây, ngươi lại nghĩ thôn phệ ta, vừa vặn cho ta phụ thể cơ hội của ngươi, quả nhiên là người chết vì tiền chim chết vì ăn a, ha ha ha ha, giết! Giết!”

Dương Thanh Huyền trên người kim quang giảm mạnh hạ xuống, trên mặt hiện ra tối huyết một loại màu đỏ, lệ khí điên cuồng từ trong cơ thể tuôn ra, ở phía sau hóa ra một vị to lớn hình người bóng mờ, người mặc phá giáp, trong tay nhấc theo một thanh đoạn nhận, đang liều mạng vung vẩy, chém giết cái gì.

Dương Thanh Huyền trong đầu nhất thời hiện ra đại lượng mẩu ký ức, hai mắt như là bị bịt kín một tầng màu máu, một điểm điểm hóa làm màu đỏ tươi.

Vô số quang ảnh ở trước mắt lay động, trong thiên địa mênh mông, vô số tiếng sát phạt cùng năng lượng đáng sợ hỗn cùng nhau khuấy động.

Mình tựa như là chiến trường này trong sóng gió kinh hoàng một chiếc thuyền con, khi thì bị hất trên hư không, khi thì bị đánh vào trong nước, tùy ý trôi nổi, không cách nào khống chế.

Trong đầu duy nhất một cái ý nghĩ, chính là giết, giết, giết..., mở một đường máu, giết ra một con đường sống đến...

“Ầm ầm!”

Đột nhiên một đạo đau đớn truyền đến, từ sau cổ một đường hướng về hạ lan tràn, toàn bộ phần lưng đều bị người bổ ra.

Ý chí đó đột nhiên nhìn về phía sau, chỉ thấy một đầu trăm trượng cao viễn cổ Cự Hùng, một chưởng từ bầu trời đập xuống, năm ngón tay sắc bén đem hư không xé rách, kình khí mạnh mẽ tấn công tới.

Mẩu ký ức nháy mắt biến mất, chỉ còn lại ý chí đó còn ở không ngừng vang vọng, “Không, không, ta không nên chết, ta không nên chết, giết, giết, giết ra một con đường sống đến...”

Dương Thanh Huyền trên người tỏa ra mạnh mẽ sát ý, thân thể run rẩy lợi hại, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, hai mắt màu đỏ tươi, lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh từ tóc mai lăn xuống.

Xa xa Tử Diên Tử Dạ đều nhìn sợ run tim mất mật, chỉ lo hắn xảy ra chuyện gì.

Tử Dạ nói: “Không cần lo lắng, Thanh Huyền thứ hai nguyên thần đã đi ra, nhưng nếu có việc, thứ hai nguyên thần sớm đã xuất thủ trấn áp.”

Lời này tức là an ủi Tử Diên, cũng là an ủi mình.

Đột nhiên, một đạo tối nghĩa khó hiểu tiếng niệm kinh ở Dương Thanh Huyền bên tai vang lên, chính là Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, bản thể của hắn ở sát khí ăn mòn hạ, không tự chủ được tựu niệm tụng đi ra.

Từng đạo từng đạo phù văn màu vàng từ trong cơ thể tràn ra, ở không trung hóa thành hoàn chỉnh câu, lại phong ấn về trong cơ thể.

Rất nhanh, cái kia kinh văn màu vàng óng đại biểu hào quang lần thứ hai từ thân thể bên trong hiện ra, ánh sáng vạn trượng.

Dương Thanh Huyền chậm rãi mở hai mắt ra, đỏ thắm con mắt biến được một mảnh thanh minh.

Trong hư không thứ hai nguyên thần hóa hiện ra, bay thẳng về Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Hai nữ đều là thở phào nhẹ nhõm, biết không việc gì, lúc này mới bắt đầu an tâm tế luyện bảo vật.

Dương Thanh Huyền toàn bộ người nơi ở một loại trạng thái không minh bên trong, cảm nhận được tử vong, thì càng có thể cảm giác sinh tồn, nhận thức tử vong, nhận thức sinh tồn.

Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh thanh âm không ngừng bên tai một bên, nội tâm vang lên, chân nguyên trong cơ thể nơi ở một loại bình hòa trạng thái hạ, vui vẻ chảy xuôi.

Không biết qua bao lâu, cái cảm giác này mới dừng lại.

Dương Thanh Huyền chậm rãi mở hai mắt ra, lộ ra vẻ mừng rỡ.

“Thanh Huyền ca ca, thế nào rồi?”

Hai nữ cảm thấy được tình trạng của hắn, đều dừng lại tế luyện, vội vàng bay đến.

“Tuy rằng còn ở ba sao Thiên Giới đỉnh cao, nhưng rõ ràng cảm thấy cố gắng tiến lên một bước, lại dung hợp ba cái chiến hồn dáng vẻ, lại phụ trợ một ít đan dược, thì có thể đột phá.”

Dương Thanh Huyền giờ khắc này tự tin tăng gấp bội, khẳng định nói.

Tử Diên vui vẻ nói: “Vậy chúng ta tiếp tục tìm kiếm chiến hồn đi, ở đây nếu là cổ chiến trường, vậy này chiến hồn cần phải còn rất nhiều.”

Dương Thanh Huyền nói: “Trải qua nhiều năm như vậy, lượng lớn chiến hồn cần phải tản đi, hoặc là đã sớm bị Đông Phương thế gia đệ tử dung hợp, có thể hay không tìm tới thì nhìn cơ duyên.”

Dương Thanh Huyền lấy ra một viên thẻ ngọc màu vàng óng, là từ trên thân Đông Phương Chú lấy được, bên trong là Thông Thiên cổ chiến trường địa đồ, hơn nữa còn là ở Đông Phương thế gia thông hành bản trên căn bản, tiến hành lượng lớn tăng thêm tu chính.

Đông Phương Chú ở bên trong chiến trường cổ đợi thật nhiều năm, miếng bản đồ này sợ là đương kim trên đời đối với cổ chiến trường miêu tả nhất là toàn diện.

Cái kia thẻ ngọc màu vàng óng tăng lên trên lên lượng lớn hào quang, trực tiếp ở hư không giống y chang.

Một bức bản đồ kỳ cảnh liền ở trước mắt hiện ra, mặt trên còn dấu hiệu lượng lớn màu xanh lục, màu vàng, màu đỏ cùng màu xám tro đánh dấu.

Dương Thanh Huyền nhìn một hồi, chỉ vào mặt trên năm cái màu đỏ đánh dấu, nói ra: “Đây cũng là nguy hiểm khu vực, cái này cách chúng ta gần đây, đi trước này.” Ngón tay hắn nhẹ nhàng di động hạ, chỉ vào người gần nhất nói ra.

Phụ cận lờ mờ có thể thấy được là một vùng núi, cái kia màu đỏ đánh dấu tựu ở sơn mạch phúc địa trung tâm.

Tử Dạ nói: “Nguy hiểm tựu đại diện cho có thứ lợi hại, có thể là lợi hại chiến hồn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cũng có thể là lợi hại quái vật, đi mới biết.”

Lúc này thu hồi địa đồ, cùng hai nữ cùng nhau hướng về cái kia màu đỏ tọa độ bay đi.

Ở Thông Thiên cổ chiến trường ở ngoài, Đại Ngưu tinh thượng treo trên phù đảo không.

Đột nhiên hiện ra một cái truyền tống trận pháp, một tên Đông Phương thế gia đệ tử từ bên trong đi ra, ôm quyền cung kính nói: Gặp qua xanh Mộc trưởng lão, trong tộc truyền đến tin tức khẩn cấp, nói là đo lường đến cổ chiến trường năng lượng có biến, mời trưởng lão xem qua."

Nói xong, hai tay dâng một viên bỏ túi thẻ ngọc, đưa tới.

Chương 2650: Bạo Động Chu Kỳ, Cầu Nại Hà

“Lại đến bạo động chu kỳ sao? Kỳ quái, không nên nhanh như vậy a.”

Đông Phương Thanh Mộc lộ ra vẻ kinh ngạc, đem thẻ ngọc lấy đi qua, thần thức quét qua, nói: “Sóng năng lượng xác thực có sự dị thường, nhưng vẫn như cũ ở trong phạm vi khống chế, tiếp tục quan sát.”

“Là.”

Tên đệ tử kia khom người lùi lại, đi trở lại trận pháp bên trong, lấp lóe bên dưới, kể cả trận pháp cùng nhau biến mất không còn tăm hơi.

Đông Phương Thanh Mộc nhìn chằm chằm cái kia đồng thau cổ môn, tự lẩm bẩm: “Sẽ không trùng hợp như vậy chứ, tiểu tử này đi vào, tựu dẫn phát rồi bạo động chu kỳ?”

…

Thông Thiên bên trong chiến trường cổ, nơi nào đó hư không, ba đạo to lớn độn ánh sáng cấp tốc bay tới đằng trước.

Ba người đều là sắc mặt ngưng trọng, mắt giác dư quang liếc sau đó phương, sau đó lẫn nhau trao đổi hạ ánh mắt, tựu đồng loạt hướng về phía dưới bay xuống.

Vừa rồi đứng lại, lại là ba vệt sáng chạy nhanh đến, trực tiếp rơi ở bọn họ cách đó không xa.

Hai phái người giằng co với nhau, khi trước ba người sắc mặt âm trầm, dẫn đầu một tên cao gầy nam tử lạnh lùng nói: “Ba vị là tám Thần Cung bằng hữu chứ? Một đường lần theo chúng ta cố ý nghĩa sao?”

Đối diện trong ba người, cầm đầu một ông già, ôm quyền nói: “Tại hạ Cao Viễn, hai vị này theo thứ tự là Quách ân cùng Triệu Phong, thật sự của chúng ta là đến từ tám Thần Cung, ba vị là Vũ Văn gia bằng hữu đi.”

Cái kia cao gầy nam tử ôm quyền nói: “Họ Vũ Văn nghĩ, hai vị này là họ Vũ Văn khôn cùng họ Vũ Văn thanh âm, chúng ta Vũ Văn gia cùng tám Thần Cung tựa hồ không có quan hệ gì, cũng cực nhỏ vãng lai chứ? Ba người đoạn đường này theo dõi chúng ta, có phải là phải cho lời giải thích?”

Cao Viễn “Khà khà” cười nói: “Đừng nóng vội, tự nhiên là muốn có thuyết pháp. Cao Viễn đại nhân nhưng là sáu sao Thiên Giới sơ giai tồn tại, hai vị khác cũng là năm sao Thiên Giới tột cùng tồn tại, như vậy tổ hợp đến Thông Thiên cổ chiến trường, sợ không đơn thuần là vì rèn luyện chứ?”

Họ Vũ Văn nghĩ quát lên: “Ngươi đến cùng muốn nói cái gì?!”

Hắn tựa hồ cảm giác được một tia không ổn, đối phương ba người cảnh giới lại cùng mình này phương giống như đúc, sắc mặt hết sức khó xem.

Tiến nhập cổ chiến trường trước, họ Vũ Văn nghĩ cũng chú ý tới ba người, lại không nghĩ rằng ba người này sẽ là hướng về phía mình tới.

Cao Viễn nói: “Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, ba vị muốn làm gì, trong lòng mình cần phải rõ ràng, chúng ta nếu lần theo đến, tự nhiên đến có chuẩn bị, nghĩ muốn bỏ rơi ta ba người là không có khả năng. Đừng quên, tám Thần

Cung lai lịch cùng Vũ Văn gia cũng có nhất định ngọn nguồn, các ngươi biết đến đồ vật, chúng ta cũng biết một ít.”

Vũ Văn thế gia ba người hoàn toàn biến sắc, trao đổi hạ ánh mắt, đều là sát cơ hiện ra.

Cao Viễn ba người cảnh giác, hừ nói: “Ba vị thật sự dự định động thủ sao? Chúng ta một khi khai chiến lời, ba vị chuyến này kế hoạch sợ là muốn triệt để bị nhỡ đi? Trong này quan hệ lợi hại, hi vọng ba vị chính mình nghĩ rõ ràng.”

Họ Vũ Văn nghĩ lạnh lùng nói: “Xem ra trong tộc ra kẻ phản bội a, rốt cuộc là người phương nào thư sướng mật?”

Cao Viễn cười nói: “Ha ha, có thể hay không tra được, liền muốn nhìn chính các ngươi bản lãnh. Thánh Tông danh tộc trong đó, lẫn nhau xếp vào thám tử cũng không phải chuyện một ngày hai ngày, hà tất như thế nghiêm túc đây, vẫn là suy nghĩ tỉ mỉ một cái trước mắt sự đi.”

Họ Vũ Văn nghĩ bố hạ một đạo kết giới, cùng hai người khác thương nghị một trận, sau đó hướng về tám Thần Cung ba người nói: “Tốt, ta đồng ý các ngươi tham dự vào. Đến thời điểm nhìn có thể thu được được chỗ tốt gì, lại được phân phối.”

Tám Thần Cung ba người đều là đại hỉ.

Sáu người lúc này đi lên trước, vẻ mặt ôn hòa bắt đầu trò chuyện.

…

Dương Thanh Huyền mang theo hai nữ ở cổ chiến trường bay hồi lâu.

Đột nhiên trong thiên địa tử khí càng ngày càng đậm, như là tiến vào một tầng nồng nặc trong sương mù, phảng phất mãi mãi không có tận đầu giống như.

Dương Thanh Huyền nói: “Ở đây cần phải chính là Đông Phương Chú ký hiệu màu đỏ khu vực.”

Không bao lâu, ba người trong mắt sáng ngời, phía trước dĩ nhiên thấy được bóng người, tựa hồ đứng ở trên vách núi.

Người kia cảnh giới không yếu, Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình quét qua, càng có bốn sao Thiên Giới sơ giai.

Cái kia người tựa hồ cũng cảm ứng được có người, “Ồ” một tiếng, tựu quay đầu lại, đột nhiên giật nảy cả mình, nói: “Dương Thanh Huyền!”

Trong thanh âm tràn ngập kiêng kỵ, thậm chí ở tại chỗ nhảy tránh vài bước, cùng Dương Thanh Huyền duy trì cự ly.

Dương Thanh Huyền ba người bay rơi xuống, phát hiện nơi này là một chỗ vách đá, phía dưới bị nồng nặc tử khí bao phủ, không nhìn thấy đáy, trên vách núi cheo leo nằm ngang một cây cầu đá, thông hướng về phía trước Bỉ Ngạn.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Đây là địa phương nào?”

Cái kia người nhíu mày lại, phụ cận không người, hiển nhiên là ở nói chuyện với chính mình, trầm tư hạ, nhân tiện nói: “Đây là cầu Nại Hà.”

“Cầu Nại Hà?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tên cổ quái, đằng trước lại là thông hướng nào?”

Người kia nói: “Cầu Nại Hà là cổ thời gian một cái nổi danh pháp khí, ở đằng kia tràng đại chiến kinh thiên động địa bên trong hiển lộ tài năng, trấn áp đầy đủ một cái môn phái cường giả. Bảo vật này cũng theo năng lượng tiêu hao hết, mà cuối cùng sụp đổ, tựu thành bộ dáng bây giờ. Cầu thông hướng về phía trước tử địa, bên trong có ròng rã một cái môn phái oán niệm cùng lệ khí.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Trấn áp một môn phái? Thánh Tông danh tộc?”

Cái kia người lắc đầu nói: “Không biết, khả năng không phải chứ, dù sao năm đó đại chiến, mặc dù là Thánh Tông danh tộc chủ đạo, nhưng lệ thuộc vào các Đại Thánh tông danh tộc lệ thuộc tông môn thế gia, cũng không cách nào không đếm xỉa đến, có lẽ trấn áp chính là một cái bình thường môn phái, nếu không thì thái quá kinh khủng.”

Dương Thanh Huyền nhìn hắn, nói: “Ngươi vì sao đứng ở nơi này không qua?”

Người kia nói: “Này trên cầu Nại Hà tử khí rất nặng, cũng không phải gì đó người đều không có trở ngại. Ta ở đây rất lâu rồi, tổng cộng quá hai người, ta thử ba lần, đi tới một nửa tựu lui trở về.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ngươi đúng là thành thật.”

Cái kia người cười khổ nói: “Ở Thanh Huyền đại nhân trước mặt, sao dám không thành thật.”

Lúc này, lại là một bóng người từ đằng xa lướt tới, mấy cái lắc mình hạ, đã đến cầu trước mặt, nhìn mấy người một chút, tương tự kinh hô: “Dương Thanh Huyền!”

Sau đó không nghĩ ngợi nhiều được, trực tiếp lên cầu Nại Hà, tựu đi về phía trước kích bắn mà đi.

Nhưng mới vừa đi không bao lâu, độn ánh sáng tựu bị áp chế lại, toàn bộ người giẫm ở trên cầu, người kia sắc mặt khẽ biến, nhẹ rên một tiếng, tự nói: “Một cái ngã xuống pháp bảo, còn có thể mạnh mẽ như thế, nếu như này cũng xông bất quá, ta sau đó còn mặt mũi nào mặt ở vực giới hỗn.”

Nói xong, cường hành vận chuyển chân khí, hai chân chỉa xuống đất, tựu nhanh chóng bay về phía trước.

Dương Thanh Huyền vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn cái kia người, đầu lông mày đột nhiên nhăn lại, chỉ thấy cái kia người cả người bị một luồng tử khí bao phủ, đang ở một điểm điểm xâm nhập trong cơ thể hắn.

Quả nhiên, đi không bao lâu cái kia người cũng chậm hạ, mỗi đi một bước đều biến đến mức dị thường gian nan, khắp khuôn mặt là vẻ hoảng sợ, hét lớn: “Cứu ta!”

“Oành!”

Thân thể của hắn một cái mở ra, trực tiếp hóa thành tảng đá, toàn bộ người tựu đổ nát xuống, hóa thành một đống đá vụn rơi ra ở trên cầu.

Dương Thanh Huyền này mới chú ý tới, ở trên cầu tất cả đều là đống đống đá vụn, xem ra tất cả đều là võ tu thi thể.

Người khác kia sắc mặt càng thêm trắng xám, không nhịn được xong lùi lại mấy bước, sau đó hướng về Dương Thanh Huyền vừa chắp tay, nói: “Này cầu Nại Hà không thích hợp ta.”

Nói xong, liền trực tiếp hóa thành độn ánh sáng bay đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2651: Thánh Huyết Tông

Tử Diên cả kinh nói: “Này cầu đá quá nguy hiểm, Thanh Huyền ca ca, ngươi chắc chắn đi qua sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta thử xem đi, các ngươi về Thánh khí bên trong.”

Hai nữ hóa thành ánh sáng, tựu bay vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền bước mở bộ pháp, liền hướng cái kia cầu đá đi đến.

Lúc này, lại từ đằng xa bay tới hai bóng người, một nam một nữ, đồng thời kinh hô: “Cầu Nại Hà? Dương Thanh Huyền!”

Hai người ngừng ở cầu đầu, không dám tự ý trên cầu.

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền trên tháp cầu bước thứ nhất, trên người tựu bắt đầu phun trào kim quang, hóa ra Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh kinh văn, ở trên thân thể lấp loé.

Nồng nặc tử khí quanh quẩn ở quanh thân hắn, tất cả đều bị kinh văn kia ngăn trở.

Dương Thanh Huyền cẩn thận đi mấy bước, sau đó ngừng lại, đối với cầu trên tử khí có nhất định giải, lại tiếp tục đi về phía trước.

Nhưng bộ pháp vẫn như cũ vững vàng, đều đều, rất nhanh liền đi tới có đá vụn địa phương.

Dương Thanh Huyền cúi đầu nhìn xuống, cái kia chút hòn đá là thật hòn đá, hoàn toàn không nhìn ra thân thể người hình dạng, bị tử khí hoàn toàn hoá đá.

Dương Thanh Huyền tiếp tục đi về phía trước, hòn đá bị đạp ra "Két" thanh âm, sau đó hóa thành bột mịn.

Đột nhiên, từ hai bên truyền đến thấp giọng nghẹn ngào, cuồn cuộn tử khí bên trong, xuất hiện lượng lớn hình người, hướng về hướng về Dương Thanh Huyền.

Một người cầm đầu, chính là vừa rồi ở Dương Thanh Huyền mí mắt bên dưới chết đi người võ giả kia, khắp khuôn mặt là oán giận, ác độc cùng không cam lòng.

Vô số hai tay từ tử khí bên trong vươn ra.

Dương Thanh Huyền trên người kim quang lóe lên, lấy ra Chiến Kích Thiên Khư, hướng về hai bên chém một cái.

"Xì!"

Kim quang lấp loé, tử khí bị đánh mở.

Nhưng nháy mắt lại hợp làm một thể, cái kia chút tay vẫn là liều mạng vươn ra, chụp vào Dương Thanh Huyền thân thể.

"Thật phiền phức a."

Chiến kích ở trong tay huy vũ hạ, liền thu vào Tinh Giới, giơ tay bấm quyết, cả người trên nhóm lên hỏa diễm, một cái hóa thành Vĩnh Nhiên thân thể.

Sở hữu tử khí nháy mắt bị hoả táng, cái kia chút tay liều mạng lùi về, không dám đi lên nữa.

Dương Thanh Huyền hóa thành một đạo ánh lửa, tựu chạy về phía trước.

Hai bên thỉnh thoảng truyền đến lượng lớn kêu rên, kêu thảm thiết.

Đột nhiên, tất cả thanh âm một cái đình chỉ, Dương Thanh Huyền nội tâm một thịch, bước chân đột nhiên ngừng lại.

Ở cầu phía trước, vô số tử khí phun trào hạ, hóa ra một vị to lớn tử linh, hai mắt lóe lên u ánh sáng, một chưởng như ngày xây giống như ép hạ.

Cái kia trong lòng bàn tay xuất hiện một cái vòng xoáy, bên trong vô số oan hồn vong linh, kêu khóc nhào đi ra.

Dương Thanh Huyền hai tay kết ấn, phía sau vọt lên một đạo cột lửa, ở không trung hóa thành Pháp Thiên Tượng Địa, một chiêu Lục Dương Chưởng tựu đập tới.

“Ầm ầm!”

Song chưởng va chạm, vô số tiếng kêu thảm kinh khủng tiếng vang lên, cái kia chút tử linh oan hồn tất cả đều bị Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa siêu độ.

Cầu Nại Hà phía trước to lớn tử linh đổ nát ra.

Hỏa thế hóa thành vòng xoáy xông thẳng tới, mở ra một cái dẫn tới Bỉ Ngạn con đường.

Cầu này quả thực một nam một nữ kia, nhìn Dương Thanh Huyền qua cầu quá trình, đều là sắc mặt trắng bệch, lẫn nhau liếc mắt một cái, cứng ở đằng kia, trên cầu cũng không phải, rời đi cũng không phải.

To lớn hỏa chi long quyển vọt tới cầu Bỉ Ngạn, trực tiếp hóa ra Dương Thanh Huyền chân thân, dưới chân một điểm, tiếp tục hướng về trước chạy đi.

Không bao lâu, phía trước một tòa vàng son lộng lẫy kiến trúc hiển lộ ra, là một toà nguy nga đại điện, đột ngột xuất hiện ở trên mặt đất.

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, hai mắt kim quang lóe lên, trước điện trên đất trống, xuất hiện lượng lớn tranh đấu dấu vết, còn có hai bộ thi thể.

Dương Thanh Huyền quá khứ nhìn hạ, cái kia hai bộ thi thể hắn đều gặp, chính là lần này cùng nhau tiến nhập cổ chiến trường người.

Hắn ngẩng đầu lên, ánh mắt ngưng trọng nhìn chằm chằm đại điện.

Đột nhiên một bóng người từ bên trong lập loè ra đến, đầy mặt vẻ sợ hãi, vừa thấy Dương Thanh Huyền, vội hỏi: “Bằng hữu đi mau, bên trong có ma!”

Dương Thanh Huyền cũng đã gặp người này, cùng chết đi hai người kia là đồng bạn, không biết là Thánh Tông tên bên trong tộc nhà ai.

Hắn cau mày nói: “Quỷ?”

Đúng lúc này, trong đại điện truyền đến tiếng cười sang sãng, “Có bằng hữu từ phương xa tới, không còn biết trời đâu đất đâu. Rất nhiều năm không có người quang lâm ta Thánh Huyết Tông, nếu đã tới, gì không tiến vào ôn lại.”

Người khác kia nói: “Có vào hay không đi?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, cười nói: “Chính như bên trong bằng hữu nói, đến đâu thì hay đến đó, đi thôi.”

Người khác kia nói: “Được.”

Hai người lúc này dắt tay nhau tiến nhập đại điện.

Bên trong một mảnh vàng son lộng lẫy, tiếng cười cười nói nói, cả điện mấy trăm người, ở tiến hành tiệc rượu.

Xinh đẹp tỳ nữ xuyên tới xuyên lui, bưng tới các loại quỳnh tương Ngọc quả.

Đại điện ngay phía trên, tác giả một tên hồng y ông lão, vuốt râu, chỉ vào bên một bên một cái trống không bàn trà, cười nói: "Hai vị bằng hữu mời ngồi."

Người khác kia liếc mắt nhìn Dương Thanh Huyền, thấp giọng nói: "Những người này là người là quỷ?"

Dương Thanh Huyền nói: "Không biết."

Cái kia người cau mày nói: "Cái kia có cần tới hay không?"

Dương Thanh Huyền nói: "Đi qua đi."

Lúc này thoải mái đi tới cái kia trước án kỷ, trực tiếp ngồi xuống, người khác kia cũng đi theo, ngồi ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người.

Lập tức có tỳ nữ đem rượu trái cây chờ vật bưng lên, đều là linh khí mười phần, mùi thơm ngát tập nhân.

Trên đầu ông lão đầy mặt hồng quang, cười nói: "Lão hủ Thánh Huyết Tông tông chủ Tư Đồ Hồng, không biết hai vị bằng hữu tôn tính đại danh."

Dương Thanh Huyền báo trên tên, người khác kia nói: "Tại hạ Trương Hành."

Tư Đồ Hồng nói: "Hai vị là vì chiến hồn tới chứ?"

Dương Thanh Huyền sắc mặt ngưng lại, nhàn nhạt hỏi:

"Không biết ở đây có thể có chiến hồn?"

Trong điện huyên náo âm thanh nhất thời ngừng lại, lập tức bùng nổ ra cười phá lên, sở hữu dự hội võ giả tất cả đều cười trước ngửa sau lật, cái kia chút tỳ nữ cũng từng cái từng cái che miệng cười trộm, ánh mắt thỉnh thoảng ở Dương Thanh Huyền cùng Trương Hành trên người đảo qua.

Tư Đồ Hồng nói: "Chúng ta chính là ngươi nói chiến hồn."

Trên mặt hắn ý cười không giảm, nói: "Năm đó chúng ta toàn bộ tông môn bị cầu Nại Hà trấn áp, sau đó toàn bộ đều bị sống sờ sờ luyện hóa mà chết. Sau đó oán niệm không tiêu tan, ở đây độc ngày được dầy hoàn cảnh bên trong hình thành chiến hồn. Nói đến cũng là nhân họa đắc phúc, thành chiến hồn sau, bắt đầu vẫn là oán khí rất lớn. Có thể ở năm tháng không ngừng trôi qua bên trong, oán niệm một điểm chỉ tan đi, rốt cục có một ngày mọi người chúng ta đều nghĩ thông rồi, liền dứt bỏ rồi sở hữu, thật vui vẻ sinh hoạt. Đợi ở chỗ này, có thể so với tiến nhập cái gì Luân Hồi thật nhiều rồi."

Trên cung điện lại là một mảnh vui sướng âm thanh, tất cả mọi người vừa múa vừa hát, thoả thích giải trí.

Trương Hành thở phào một cái, cười khổ nói: "Lại có như vậy chiến hồn..." Bưng chén rượu lên, uống một hơi cạn sạch, khen: "Rượu ngon."

Dương Thanh Huyền bưng chén rượu lên, nhìn trong chén vàng màu cam chất lỏng, đột nhiên nói ra: "Chiến hồn chính là ý chí biến thành, nếu oán niệm không còn, như thế nào còn sẽ tồn tại đây?"

Lời vừa nói ra, trong điện lần thứ hai yên tĩnh lại.

Tất cả mọi người ánh mắt đều nhìn Dương Thanh Huyền, cái kia hiền hòa mặt bắt đầu biến được dữ tợn, hung sát khí tức từ trong cơ thể tuôn ra.

Tư Đồ Hồng khuôn mặt một cái hóa thành hình thú, như hồ ly giống như vậy, quát lên: “Bản không muốn giết ngươi, nếu chính mình muốn chết, tựu không oán chúng ta được!”

Trương Hành cả kinh nói: “Không được! Thanh Huyền huynh đi mau, để ta chặn lại ở lão hồ ly này.”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, nhìn chằm chằm Trương Hành, từ tốn nói: “Hay là ta đến ngăn trở ngươi đi, Thánh Huyết Tông tông chủ đại nhân.”

Chương 2652: Siêu Độ Quần Ma, Huyền Diệu Trạng Thái

Trương Hành sửng sốt, dại ra nói: “Ngươi, ngươi nói cái gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Một, lần này tiến nhập cổ chiến trường người, không có không quen biết ta Dương Thanh Huyền, ngươi gặp ta đệ nhất mặt lại không tiếp thu được. Hai, ngoài cửa chết rồi ngươi hai cái đồng môn, lại thờ ơ không động lòng. Ba, năm tháng chính là một thanh dao mổ lợn, tựu liền cầu Nại Hà đều hóa thành cổ cầu, cung điện này lại mới. Bốn, chiến hồn đều là không cam lòng chi niệm hoặc là võ ý biến thành, các ngươi nếu yên tâm kết, như thế nào sẽ còn tiếp tục tồn tại đây? Không khéo, ta tu luyện Hỏa Nhãn Kim Tình, có thể nhìn thấu thế gian tất cả ảo giác.”

Trương Hành khuôn mặt một cái biến được dữ tợn, lạnh lùng nói: “Như vậy cũng tốt, có thể chết phải hiểu!”

Hắn cự ly Dương Thanh Huyền gần đây, một chưởng liền chụp lại đây.

Cái kia trên tay mọc ra màu trắng nhung lông, đầu ngón tay biến được cực kỳ sắc bén, lượng lớn màu đỏ huyết tuyến ở trên cánh tay quấn quanh.

Tử khí hóa thành gợn sóng khuấy động ra.

Trực tiếp đem Dương Thanh Huyền bao phủ.

Tư Đồ Hồng, cùng với sở hữu Thánh Huyết Tông đệ tử, thậm chí ngay cả cái kia chút đẹp hầu gái, tất cả đều lộ ra tử linh giống như khuôn mặt, gào thét vọt tới.

Trong đại điện một cái biến thành quần ma loạn vũ.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, dưới chân bộ pháp giẫm lên một cái, liền trực tiếp nhoáng tới, tránh thoát Trương Hành một chiêu, rơi ở ở giữa cung điện.

Trương Hành sững sờ, sở hữu chiến hồn đều là sững sờ hạ, không ai thấy rõ bước tiến của hắn.

Tư Đồ Hồng lạnh lùng nói: “Vây hắn lại! Tiểu tử này bộ pháp quỷ dị, đừng để hắn chạy!”

Dương Thanh Huyền đứng ở trên cung điện, Hỏa Nhãn Kim Tình mong hướng bốn phía, từ lâu nhìn ra nơi đây hình dáng, là một mảnh tàn phá phế tích, ở giữa bị sức mạnh mạnh mẽ trực tiếp ép vỡ, chỉ còn lại đại điện hai bên, ở năm tháng bên trong qua đời.

Vô số bạch cốt, thi hài dấu vết, cùng với tàn binh đoạn nhận, rải rác rơi trên mặt đất.

Hắn ở gặp được cung điện này thời điểm, cũng đã nhìn thấu bản thể, cùng với này hoang cổ bên trong to lớn oán khí.

“Ta biết các ngươi không cam tâm, nhưng đã không về được đi qua. Các ngươi bản thể hồn phách sợ từ lâu Luân Hồi vô số lần, các ngươi cũng nên được giải thoát rồi.”

Dương Thanh Huyền thở dài một tiếng, hai tay kết ấn, trực tiếp ở trên hư không bàn ngồi xuống.

Trên người hiện ra vàng đồng sắc chiến giáp, mũ giáp, bao cổ tay, cùng với một đoạn chỉ sáo, chính là Dạ Chi Đế Giáp.

Cái kia mang theo chỉ sáo trên ngón tay, hóa ra từng vòng màu vàng vầng sáng, ở bốn phía bát phương hình thành một toà mênh mông năng lượng từ trường.

Sở hữu chiến hồn đều ngừng trệ ở, như là bị nguồn năng lượng này trấn áp, thân thể cực kỳ chật vật dịch chuyển về phía trước động, trong miệng phát sinh đáng sợ tiếng gào thét.

Dạ Chi Đế Giáp tuy rằng chủ phòng ngự, nhưng là công phòng nhất thể cổ bảo trang phục, ở Hỗn Độn thời đại cũng là tiếng tăm rất lớn.

Dương Thanh Huyền tuy rằng thiếu một cái bảo vệ đùi, nhưng bốn cái bộ hợp lại, vẫn là uy lực vô cùng, cường đại khí bao hàm sức mạnh khuấy động đi ra, vô số sóng âm ở không trung đi về rung động, gột rửa này chút chiến hồn trên người lệ khí cùng oán niệm.

Từng đạo từng đạo tối nghĩa khó hiểu âm thanh từ Dương Thanh Huyền trong miệng đọc lên, vô số kinh văn ở năng lượng từ trường bên trong hóa hiện ra, hình thành Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh đại dương biển rộng.

“Tất cả đều là ngày đã định trước, các ngươi gặp phải ta, tức là của ta tạo hóa, cũng là của các ngươi giải thoát.”

Trong tay quyết ấn không ngừng biến hóa, cái kia chút chiến hồn ở đế giáp trấn áp hạ bắt đầu biến hình, Dương Thanh Huyền giơ tay hướng về trước một điểm, hắc mang kích bắn mà ra, chính là Long Quyền Thiết Giản, ở không trung qua lại, đem Thánh Huyết Tông chiến hồn từng cái từng cái đánh phá nát, sau đó hóa thành ý chí lực lượng, tràn vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

“Ta không cam lòng, ta không cam lòng a!”

Trương Hành đột nhiên liều mạng giãy dụa, cùng Tư Đồ Hồng hai người liên thủ xuất chưởng, hóa ra một mảnh tử khí, đem Long Quyền Thiết Giản chặn ở trước người.

Trương Hành giận dữ hét: “Ròng rã một cái tông môn, toàn bộ bị Lâm gia cầu Nại Hà đánh chết, ta muốn báo thù, ta muốn báo thù a!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi khi còn sống đều đánh không lại người của Lâm gia, chết rồi thì lại làm sao báo thù? Vẫn là ngủ yên đi.”

Trong tay quyết ấn biến đổi, cái kia Long Quyền Thiết Giản trực tiếp hóa thành Hắc Long, rít gào bên dưới, long trảo hướng về hư không kéo một cái, nhất thời sắp chết khí xé nát.

Thân rồng rít gào mà lên, một chiêu bãi vĩ, nhất thời đem Trương Hành cùng Tư Đồ Hồng đánh nát bấy.

Hai người ý chí cũng tan rã ra, hóa thành điểm điểm ánh sáng chói lọi bị hút vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Vàng son lộng lẫy đại điện nháy mắt biến mất, biến về hoang vu thê lương phế tích.

Dương Thanh Huyền Dạ Chi Đế Giáp năng lượng từ trường cũng thu về, nhưng giáp trên vẫn như cũ lưu quang lấp lóe, đã biến thành hướng vào phía trong trấn áp cái kia chút ý chí.

Vô số “Không cam lòng”, “Báo thù”, “Thống khổ” ý chí trong đầu khuấy động.

Lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh từ hai tóc mai lăn xuống, sắc mặt bắt đầu một điểm điểm trở nên trắng.

Thứ hai nguyên thần trong đan điền mở hai mắt ra, triển khai Ngọc Hư Thần quyết, dung nhập vào Dương Thanh Huyền chủ hồn bên trong, dùng được bản thể ý chí nháy mắt tăng vọt, không ngừng trấn áp cái kia chút rải rác chiến hồn ý chí.

“Đến lúc rồi.”

Dương Thanh Huyền giơ tay bấm quyết, không ngừng hướng về bốn phương tám hướng đánh ra quyết ấn, bố cái tiếp theo đơn giản Tụ Linh trận.

Sau đó lấy ra lượng lớn Tinh Hạo Thạch, chồng chất ở bốn phương tám hướng.

Tử Diên cùng Tử Dạ từ Thánh khí bên trong đi ra, biết Dương Thanh Huyền muốn đột phá. Tử Diên ngồi xếp bằng ở Dương Thanh Huyền cách đó không xa, thay hắn hộ pháp. Tử Dạ nhưng là ẩn vào trên không, quan sát bốn phương tám hướng tình huống.

Dương Thanh Huyền trên người có hơn mười loại có thể phụ trợ đột phá bốn sao Thiên Giới đan dược, tổng hợp, đột phá xác suất hầu như muốn đạt đến trăm phần trăm.

Nhưng không ít đan dược là không thể lặp lại dùng, hơn nữa dùng đan càng ít càng tốt, bằng không đối với tương lai cảnh giới tinh tiến sẽ sản sinh cản trở.

Dương Thanh Huyền lấy ra một viên màu trắng đan dược, như viên thuốc nhỏ giống như, không có bất kỳ chỗ độc đáo, nhẹ nhàng bỏ vào trong miệng, nấp trong đầu lưỡi hạ.

Sau đó bấm quyết tu luyện, vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, trước tiên đem tình trạng của chính mình điều tiết tới đỉnh phong.

Khí cơ như biển, ở trong người từng vòng rung động, đi khắp chu thiên, lượng lớn kim quang từ trong cơ thể tỏa sáng, phảng phất một vòng màu vàng vòng tròn, đưa ở sau lưng.

Đồng thời trên thân thể hiện ra màu tím kinh lạc, từ đỉnh đầu đến giữa hai chân, phóng ra màu sắc bất đồng mạch luân ánh sáng lộng lẫy.

Hai loại thần thể lẫn nhau không bài xích, hình thành hài hòa kỳ dị cảnh tượng.

Tử Diên đột nhiên nhíu mày lại, truyền âm cho Tử Dạ, nói: “Thanh Huyền ca ca thân thể bên trong, thật giống ở xuất hiện biến hóa, ta có thể nhận biết được liên tiếp tiếng nổ, không dứt bên tai, giống như là khiếu huyệt, cơ thịt, xương cốt các loại ở một điểm vạch trần nát tựa như.”

Tử Dạ trầm giọng nói: “Tâm đừng làm loạn, ngươi là hắn Tinh Túc, lẽ ra có thể cảm giác đi ra có hay không có tình hình.”

Tử Diên tĩnh quyết tâm, nói: “Hừm, không việc gì, chỉ là loại này đột phá cảm giác, động tĩnh không khỏi quá lớn chút.”

Tử Dạ cúi đầu nhìn tới, Dương Thanh Huyền nhìn bề ngoài không ra bất kỳ biến hóa, truyền âm nói: “Dù sao cũng là bốn sao lạch trời, Thiên Giới bên trên khó khăn nhất cửa ải một trong. Đừng nói chuyện, Tĩnh Tâm bảo vệ chính là.”

Dương Thanh Huyền thời khắc này trong cơ thể, chính như Tử Diên cảm giác như vậy, vô số loại sức mạnh cùng nhau bắn ra, như là hỏa diễm thiêu đốt, hoặc như là đá tảng phá nát, còn có một chút cảm giác kỳ dị, như là vô trung sinh hữu, diễn biến vạn vật.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2653: Tử Khí Vòng Xoáy, Màu Vàng Người Khổng Lồ

Toàn bộ quá trình cực kỳ dài lâu, Dương Thanh Huyền nuốt mấy viên về bổ chân nguyên đan dược, đồng thời thả chậm vận chuyển chân khí, đem thổ nạp tăng lên tới, lấy bổ sung linh khí tiêu hao.

Tử Diên đem chung quanh Tinh Hạo Thạch bổ sung vài vòng, đồng thời ở Dương Thanh Huyền tiểu Tụ Linh trận bốn phía, bố trí lại một cái đại Tụ Linh trận, một là tăng cường linh khí cung cấp, hai là hết khả năng sắp chết khí cách rời ở bên ngoài.

“Đùng đùng!”

Dương Thanh Huyền trong cơ thể nổ tung tiếng bắt đầu lan tràn đến thân thể biểu, mắt trần có thể thấy thân thể của hắn ở một điểm vạch trần nát, sau đó hóa thành hỏa diễm, tái ngưng tụ về thân thể, sau đó lại phá nát, như thế lặp lại.

Không lâu, toàn bộ người biến thành một nửa hỏa diễm, một nửa thân thể, thậm chí còn có bộ phận từ hòn đá tạo thành, ba loại trạng thái hỗn hợp bất định.

Đây là cường hành đột phá lúc cản trở phản phệ, để thân thể không chịu nổi, vì lẽ đó binh giải đến nguyên tố trạng thái, lại bị Dương Thanh Huyền cường hành trở về thân thể trạng thái.

Tuy rằng quá trình bước đi liên tục khó khăn, nhưng Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh, để lộ ra tuyệt đối kiên định bất động rung, tựa hồ trong thiên địa lại không có bất kỳ sự tình có thể ảnh hưởng đến hắn, cho đến địa lão thiên hoang, thậm chí vũ trụ hủy diệt.

“Cọt kẹt” một tiếng, Dương Thanh Huyền đem giấu ở đầu lưỡi hạ màu trắng viên thuốc nhai nát, tựu nuốt vào trong bụng.

Cái kia ngọn lửa nhún nhảy bên trong, xuất hiện một loại màu vàng nhàn nhạt ánh sáng lộng lẫy, thân thể khôi phục rất nhanh thành thân thể, tựa hồ ổn định lại.

“Cẩn thận, có người đến!”

Tử Dạ thanh âm đột nhiên truyền xuống rồi.

Tử Diên kinh sợ, lập tức đứng lên, nhấc vung tay lên, một mảnh ánh kiếm khuếch tán mở, hiện ra chín chín tám mươi mốt đạo kiếm khí, “Sưu sưu sưu” ẩn vào hư không.

Đây là Dương Thanh Huyền ở một lần buổi đấu giá thượng phách được một bộ kiếm trận, sau đó cho Tử Diên, uy lực cực lớn.

Tử Dạ cũng đem Tiểu Thiên Đạo Xử cầm trong tay, bay rơi xuống.

Xa xa bay nhanh mà đến một đạo quang ảnh, trong chớp mắt tựu rơi ở hai nữ trước mặt.

Là một người đàn ông tuổi trung niên, ánh mắt khinh miệt từ hai nữ trên người di chuyển, một xem ra phía trước Dương Thanh Huyền, mạnh mẽ mà cả kinh nói: “Dương Thanh Huyền!”

Biểu hiện trên mặt lập tức biến được nghiêm nghị, trong mắt vẻ mặt lấp loé không yên, khiếp sợ nói: “Hắn ở đột phá bốn sao!”

Tử Diên quát lên: “Không nên cử động! Bằng không đừng trách chúng ta không khách khí.”

Nàng gặp nam tử tựa hồ nghĩ muốn tiến lên, lập tức mở miệng quát mắng.

Nam tử kia vừa rồi giơ lên chân, do dự hạ, lại đem chân phóng về tại chỗ, nhìn Dương Thanh Huyền đột phá, thần sắc trên mặt biến ảo không ngừng.

Tử Dạ nói: “Ta biết tỷ muội chúng ta hai người không phải đối thủ của ngươi, nhưng chúng ta xưa nay không thù không oán, mong rằng các hạ không cần làm ra cái gì không tốt cử động.”

Nam tử không nói một lời, bất động thanh sắc ngồi xếp bằng ở bên, lẳng lặng ngắm nhìn.

Tử Dạ Tử Diên liếc mắt nhìn nhau, đều thấy lẫn nhau trong mắt lo lắng cùng lo lắng, người đàn ông này tu vì các nàng hoàn toàn nhìn không thấu, hơn nửa ở bốn sao trở lên.

Hiện tại bất động lại không đi, tất nhiên là chờ tiến một bước tình huống, nếu như Dương Thanh Huyền đột phá thành công, tự nhiên vô sự, nhưng nếu là đột phá thất bại, bảo đảm không cho phép người này sẽ đột hạ sát thủ.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền trên người “Ầm” một tiếng, nửa cái thân thể đều trình hỏa diễm nổ nát ra, sợ được ba người vội vàng nhìn tới, chỉ có điều Tử Dạ Tử Diên là đầy mặt lo lắng, người khác kia trong mắt hiện ra vẻ vui mừng.

Đúng như là hai nữ đoán như vậy, hắn không dám mạo hiểm nhưng mà xuống tay với Dương Thanh Huyền, nhưng nếu là Dương Thanh Huyền đột phá thất bại, lâm vào hết sức suy nhược trình độ, tự nhiên có thể ra tay một đòn giết chết. Nhưng nếu là đột phá thành công, hắn cũng có thể tiến lên phía trước nói mừng, lấy che giấu ý tưởng chân thật của mình.

Cái kia chút hỏa diễm ở Dương Thanh Huyền thân thể bốn phía uốn lượn một vòng, lại trở về trong cơ thể, chỉ có điều thân thể trở nên hơi hoảng hốt bất định.

Dương Thanh Huyền hơi mở mắt ra, lại lấy ra một viên đan dược, trực tiếp nuốt vào trong miệng.

Thoáng chốc, ngọn lửa nhảy lên biến được ổn định lại, lần thứ hai biến về thân thể.

Đồng thời hai tay nhanh chóng kết ấn, cường đại kim quang lần thứ hai hóa hiện ra, đem trọn cá nhân bao phủ.

Trên bầu trời bắt đầu xuất hiện “Ầm ầm” tiếng nổ vang rền, lượng lớn tử khí lăn lộn, như là chịu đến quy tắc dẫn dắt, hóa ra từng cái từng cái xoắn ốc, hơn nữa không ngừng áp súc thành năng lượng cuồng bạo vòng.

Tử Dạ trầm giọng nói: “Cẩn thận rồi, nếu như cái kia tử khí vòng xoáy đánh rơi, chúng ta nhất định phải thay Thanh Huyền ngăn trở.”

Tử Diên nặng nề gật gật đầu, lấy ra Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ, chuẩn bị chặn cái kia tử khí.

“Thật muốn đột phá...”

Ngồi ở cách đó không xa cái kia người, sắc mặt âm trầm bất định, giật mình nhìn trời cao trên.

Hắn là bốn sao Thiên Giới tột cùng võ giả, tự nhiên biết đột phá bốn sao khó khăn, hơn nữa lúc trước chính mình đột phá lúc dị tượng, kém xa hiện tại thấy đáng sợ như vậy.

Dương Thanh Huyền trên người không ngừng có hào quang bắn ra, như là phá tan tầng tầng trở ngại ánh nắng ban mai, trong cơ thể hiện ra một cái vòng xoáy màu vàng óng, không ngừng tan rã bốn sao bình phong.

Trên bầu trời lăn lộn tử khí, chính là trong cơ thể hắn quy tắc tần suất xúc động, theo Dương Thanh Huyền trên người năng lượng tăng trưởng mà tăng trưởng, một sống một chết, một lớn một nhỏ, vừa lên một cái, hiện ra tuyệt nhiên ngược lại trạng thái.

Cái kia tử khí vòng xoáy rất nhanh tựu áp súc đến mức tận cùng, đột nhiên nổ xuống, nghiền nát tất cả trong trời đất.

Tử Dạ cả kinh nói: “Ra tay!”

Hai nữ vội vàng bay lên trời cao.

Tử Dạ lấy ra Tiểu Thiên Đạo Xử, Tử Diên nhưng là đem Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ triển khai.

Hai nguồn sức mạnh riêng phần mình thành kết giới, phải đem tử khí vòng xoáy cùng Dương Thanh Huyền trong đó liên luỵ tách ra.

“Ầm ầm!”

Vòng xoáy một cái nhảy vào Tiểu Thiên Đạo Xử bên trong thế giới, hơi hơi dừng lại hạ, liền đem thế giới xuyên thủng, sau đó oanh ở ngũ sắc kỳ trên ánh sáng, đem vạn đóa kim liên đè nát tan.

“Phốc!”

Hai nữ đều là chịu đến phản phệ, phun ra một ngụm máu đến.

Mặc dù pháp bảo đánh bay, người bị thương nặng, hai người vẫn như cũ chặn ở vòng xoáy kia trước, chưa từng sau lùi một bước.

Tử Dạ hai tay nhanh chóng bấm quyết, Ám Dạ Chi Đồng ở mi tâm hóa hiện ra, phía sau hình thành một đóa màu đen lớn hoa.

Tử Diên nhưng là kiếm quyết một điểm, trước ẩn vào hư không tám mươi mốt chuôi kiếm trận, dồn dập lánh hiện ra, cản ở phía trước.

Nhưng hai người đều chỉ là một sao Thiên Giới, nơi nào chống đỡ được này đột phá bốn sao Thiên Giới mang tới cảnh tượng kì dị trong trời đất.

“Ầm ầm” một tiếng, hai người nỗ lực như bọ ngựa đấu xe, một cái đã bị tử khí bão táp cuốn nát tan, càng là bị sa vào.

Đúng lúc này, to lớn kim quang từ phía dưới vọt lên, như là núi cao.

Càng là Dương Thanh Huyền đứng lên, thân thể biến lớn gấp trăm lần, giống như một tôn kim nhân, hai tay đột nhiên thăm dò vào tử khí vòng xoáy bên trong, nổ ra một mảnh khu vực chân không.

Toàn bộ bão táp đánh rơi, mạnh mẽ đem Dương Thanh Huyền quấn lấy.

Bầu trời, đại địa hoàn toàn bị vắt nát tan.

Xa xa cái kia người giật mình lùi lại mấy ngàn trượng xa, ngạc nhiên nhìn.

Dương Thanh Huyền cứ như vậy đứng ở trong gió lốc, hai tay phân biệt nắm chặt Tử Diên, Tử Dạ, đưa các nàng hộ tống toàn bộ, tùy ý cái kia bão táp cắt chém thân thể của chính mình, không nhúc nhích.

Rốt cục, bão táp lực lượng cắt giảm hạ xuống, chậm rãi tản đi.

Dương Thanh Huyền trên kim thân, là lên tới hàng ngàn, hàng vạn cái vết máu, lít nha lít nhít vô cùng thê thảm.

Nhưng này chút vết máu chính đang từng chút từng chút khôi phục.

Xa xa cái kia người há to mồm, hoảng sợ run giọng nói: “Đột,

đột phá...”

Chương 2654: Đột Phá Thành Công, Đại Nhân Vật Ý Chí

Dương Thanh Huyền kim thân hơi chao đảo một cái, đem đầy trời tức chết đánh bay.

Sau đó kim thân nhanh chóng thu nhỏ lại, Tử Dạ cùng Tử Diên bị hắn cương khí nâng đỡ, lặng lặng đặt ở trên đất.

Dương Thanh Huyền toàn thân kim quang lóe lên mấy lần, tựu khôi phục bình thường.

Cái kia chút bị tử khí cắt rời đi ra vết thương, đã khỏi rồi hơn nửa.

Dương Thanh Huyền kiểm tra rồi hạ hai nàng thương thế, cho các nàng riêng phần mình nuốt một viên đan dược, sau đó dùng tay đè mài ở hai người trên bụng, đem Thích chi lực đưa vào trong cơ thể hai người, giúp các nàng chữa trị nội thương.

Hai nữ trên mặt tái nhợt, từ từ khôi phục màu máu, phát sinh nhỏ nhẹ thở gấp.

Nhàn nhạt nhiệt lượng cùng mùi thơm từ hai nữ trên người truyền đến, Dương Thanh Huyền không tên trong lòng hơi động, tốc độ máu chảy tăng nhanh.

Hai nữ vốn là ra tự đồng nguyên, sen nở tịnh đế, đều là tướng mạo cực đẹp.

Đồng thời vầng trán thần thái rất giống nhau, giờ khắc này song song nằm ở đây, giống như một đôi sinh đôi tỷ muội hoa.

Dương Thanh Huyền tay có chút không khống chế được, bắt đầu hướng về hạ du đi.

Đột nhiên, phía sau truyền đến một đạo nịnh hót âm thanh, “Chúc mừng Thanh Huyền đại nhân đột phá, cố gắng tiến lên một bước.”

Dương Thanh Huyền hai tay run lên, tâm thần khôi phục thanh minh, đưa tay từ hai nữ trên người di chuyển, xoay người lại nhìn chằm chằm cái kia người.

“Tại hạ...”

Cái kia người tự giới thiệu mình, nhưng còn không xong, Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, bóng người loáng một cái, tựu xuất hiện ở đằng kia mặt người trước, một chưởng đập tới.

“Thanh Huyền đại nhân! Đây là...”

Cái kia người đột nhiên không kịp chuẩn bị, làm sao cũng không nghĩ ra Dương Thanh Huyền lại đột nhiên ra tay, ngạc nhiên bên dưới đột nhiên vận chuyển chân nguyên chống đối.

Coi như là toàn lực làm, hắn đều không phải là Dương Thanh Huyền đối thủ, huống hồ giờ khắc này Dương Thanh Huyền vừa rồi đột phá đến bốn sao, thực lực càng là có bay vọt về chất.

Thêm vào lại là đột nhiên ra tay, cái kia người nơi nào chống đỡ được.

“Oành” một tiếng, hộ thể chân khí đã bị Dương Thanh Huyền đánh nát, chưởng lực mạnh mẽ chấn động ở lồng ngực, xương sườn toàn bộ phá nát, phủ tạng cũng nát một mảnh.

“Phốc!”

Cái kia người phun ra một ngụm máu đến, bay ngược ra ngoài, hoảng sợ kêu lên: “Đại nhân tha mạng! Đại nhân tha mạng a, ta đối với đại nhân tuyệt không làm hại chi tâm.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ngươi trong lòng mình nghĩ như thế nào, chính mình còn sẽ không rõ ràng sao? Ở trước mặt ta đùa nghịch này bộ, là chính mình sỉ nhục sự thông minh của chính mình, vẫn là sỉ nhục sự thông minh của ta đây?”

“Đại nhân tha mạng, đại nhân tha mạng!”

Cái kia người sợ hãi kêu lên: “Tại hạ tuyệt không làm hại chi tâm, tha mạng a!”

Vào lúc này, hắn làm sao không có khả năng thừa nhận tâm tư của chính mình, nếu không thì càng là một con đường chết.

Dương Thanh Huyền nói: “Cũng còn tốt ngươi không phải ngu xuẩn tới cực điểm, không có ở ta đột phá thời điểm ra tay, bằng không ở đây lại muốn nhiều một phôi Hoàng Thổ, cút đi!”

Cái kia người mừng như điên, thiên ân vạn tạ, vội vàng hóa thành một đạo lưu quang mà đi.

Dương Thanh Huyền lại thay hai nữ liệu một trận tổn thương, trong toàn bộ quá trình tâm thanh thần minh, đem trong cơ thể dục hỏa áp chế.

Sau đó ngồi xếp bằng ở hư không, bắt đầu kiểm tra thân thể mình, cùng với bốn sao Thiên Giới cảnh tình hình.

Hồi lâu phía sau, hai nữ mới mơ màng tỉnh lại, gặp Dương Thanh Huyền đang tu luyện, trên người khí tức cực kỳ bàng bạc, có loại vượt xa quá khứ cảm giác, đều là mừng lớn nói: “Đột phá!”

Dương Thanh Huyền mở hai mắt ra, mỉm cười gật gật đầu, nói: “Đa tạ Tử Dạ Tử Diên thay ta hộ pháp.”

Hai nữ đều là mặt đỏ lên, nói: “Thanh Huyền ca ca khách khí.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Đi thôi.”

Tử Diên nói: “Thanh Huyền ca ca đột phá, bây giờ là đi ra ngoài vẫn là...”

Dương Thanh Huyền nói: “Khó được đến một chuyến, nơi này tử khí phi thường kỳ lạ, mặc dù ta bây giờ là bốn sao Thiên Giới, này chút chiến hồn đối với tác dụng của ta vẫn là rất lớn, chúng ta lại đi cái tiếp theo nguy hiểm khu vực nhìn.”

Dương Thanh Huyền đem địa đồ biến ảo ra đến, ánh mắt quét qua, chỉ vào trong đó một cái màu đỏ khu vực, nói: “Tựu này đi.”

...

Mấy ngày phía sau, Dương Thanh Huyền đến nơi màu đỏ khu vực.

Ở đằng kia đầy trời tử khí bên trong, xuyên thấu ra một điểm điểm ánh sáng chói lọi, như là trong bóng tối Tinh Hỏa, lúc ẩn lúc hiện, phảng phất có một luồng vô cùng lực lượng mạnh ở mảnh này trong khu vực trung tâm.

Dương Thanh Huyền sắc mặt ngưng trọng lên, Hỏa Nhãn Kim Tình đi về phía trước nhìn tới, xuyên thấu tầng tầng tử khí, lờ mờ gặp được phía trước có nhỏ nhẹ sóng năng lượng, ở không trung khuếch tán, đồng thời kèm theo thanh âm rất nhỏ.

“Có người tới trước.”

Dương Thanh Huyền nhanh chóng chạy về phía trước, như là đã có người đi vào, như vậy trên đường nguy hiểm cũng đã tiêu trừ.

Ở một đường trên đất, xác thực phát hiện rất nhiều tử linh, tất cả đều rải rác ở bốn phía, chỉ là số lượng có chút nhiều.

“Loại này tần suất gợn sóng... Đúng là có đại nhân vật xuất thế sao?”

“Sẽ không sai! Đây là bạo động chu kỳ tần suất, trời ạ, lại để cho chúng ta đuổi kịp, trong tộc trưởng lão cần phải sẽ đã bị kinh động chứ?”

“Không biết lần này sẽ là vị đại nhân vật nào ý chí.”

Ở hoàn toàn trống trải đất hoang trên, hơn mười tên Đông Phương thế gia đệ tử tụ tập cùng một chỗ, đều là lộ ra vẻ giật mình, nhìn về phía trước một đoàn chậm rãi dâng lên hào quang.

Bốn mặt có tinh vân lượn lờ, đẹp cực kỳ ánh sáng từ bên trong vung vẩy ra, hóa thành Tinh Hỏa điểm điểm, bị thổi tan ở tử khí bên trong.

Cầm đầu một tên Đông Phương thế gia đệ tử, chính là Đông Phương Minh châu, mặt mày kích động, nhìn chằm chằm đoàn kia hào quang, nói: “Năm đó tham dự tràng đại chiến kia đại nhân vật bên trong, không thiếu bảy sao trở lên Thiên Giới, thậm chí nghe đồn còn có cửu tinh Thiên Giới tồn tại, đều ngã xuống ở trên vùng đất này. Thỉnh thoảng sẽ có đại nhân vật ý chí bỗng dưng xuất thế, tại chiến trường bên trong quát tháo rít gào, nếu như hữu duyên thu được được, thì lại được lợi vô cùng.”

Một gã khác Đông Phương thế gia đệ tử nói ra: “Ta nhớ được thái thượng trưởng lão chính là thu được năm đó Phong gia cường giả tuyệt thế ý chí truyền thừa, không chỉ có thuận lợi đột phá Thất Tinh Thiên Giới, hơn nữa còn thu được Phong gia sớm đã thất truyền Phong Thần quyết,, để Phong gia cùng quan hệ của chúng ta một lần biến được cực kỳ căng thẳng.”

Đông Phương Minh châu liếm hạ đôi môi, hưng phấn nói:

“Nếu như lần này cũng có Thất Tinh Thiên Giới ý chí xuất hiện, như vậy ta liền đi đại vận rồi, tương lai có lẽ có thể vặn về một ván.”

Trong đầu của hắn hiện ra Dương Thanh Huyền khuôn mặt, nội tâm khát vọng biến được càng hơn.

“Ha ha, ý nghĩ là tốt, có thể thực tế thì tàn khốc a.”

Một đạo thanh âm lạnh như băng truyền đến.

Đông Phương thế gia đệ tử đều là sắc mặt chợt biến, đồng loạt nhìn phía bốn phương tám hướng, nhưng không thấy có người.

Đông Phương Minh châu quát lên: “Là ai?!”

“A!”

Một tên Đông Phương thế gia đệ tử trực tiếp bị cắt thành hai nửa, chết thảm tại chỗ.

Trong hư không xuất hiện lượng lớn màu đỏ sợi tơ, từ bốn phương tám hướng kích bắn mà tới.

“A a!”

Tiếng kêu thảm thiết liên tiếp không ngừng, lên này đối phương phục.

Đông Phương Minh châu hoàn toàn biến sắc, gấp vội vàng hai tay bấm quyết, phía sau hiện ra cánh chim Cự Linh, cầm trong tay đại kiếm.

Toàn bộ người tiến vào tuyệt đối phòng ngự trạng thái.

Nhìn đồng môn đệ tử từng cái từng cái đổ ở trước mắt, chính mình nhưng hoàn toàn bắt giữ không tới tung tích của địch nhân, biết đối phương mạnh mẽ hơn chính mình quá nhiều, hoảng sợ nói: “Nơi này là Đông Phương thế gia địa bàn, các ngươi dám giết Đông Phương thế gia đệ tử, nhất định sẽ bị tra được!”

“Thật sao?”

Đông Phương Minh châu bên tai truyền đến nhẹ nhàng châm biếm tiếng, nói ra: “Đại nhân vật ý chí xuất thế, giết trong nháy mắt mấy người các ngươi lâu la, Đông Phương thế gia người chắc là sẽ không hoài nghi đến trên đầu chúng ta.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2655: Tinh Quân Truyền Thừa, Không Lưu Nhân Chứng Sống

Đông Phương Minh Châu đầy mặt kinh khủng, cúi đầu xuống, tựu phát hiện mình lồng ngực bị một cái lợi trảo xuyên thủng, cảm giác đau nhanh chóng truyền khắp toàn thân, “Ngươi là...”

Tựu mất đi ý thức, bị cái kia lợi trảo kéo một cái, tựu nổ nát tan.

“Thu thập sạch sẽ, một cái nhân chứng sống cũng không thể lưu, bằng không để Đông Phương thế gia trưởng lão phát hiện, chúng ta tựu đều cho hết trứng.”

Một đạo nham hiểm khuôn mặt từ tử khí bên trong hiển hiện ra, chính là Vũ Văn thế gia Vũ Văn Tư, trong tay chiếm đầy máu tươi.

Trong hư không vô số hồng mang lóe lên, thu nạp thành một đoàn, rơi ở một đạo thân ảnh cao gầy trong tay, “Khà khà” nở nụ cười hai tiếng, ở tử khí bên trong lộ ra hình dáng đến, chính là Bát Thần Cung Cao Viễn.

Còn có bốn người khác, Vũ Văn Khôn, Vũ Văn Âm, Quách Ân, Triệu Phong, phân biệt hiển hiện ra, rất mau đem chiến trường quét dọn sạch sẽ.

“Không có dấu vết chứ?”

Vũ Văn Tư sắc mặt ngưng trọng hỏi.

“Đều quét dọn sạch sẽ.”

Mặt khác năm người trăm miệng một lời nói ra.

Cao Viễn nhìn phía trước đoàn kia ánh sáng màu vàng óng, hưng phấn nói: “Đây cũng là Nam Đẩu Tinh quân ý chí truyền thừa sao? Phải như thế nào thu được được?”

Vũ Văn Tư lạnh lùng liếc mắt nhìn hắn, đáy mắt xẹt qua sát ý, nhưng trong mắt nhưng là hiện ra nụ cười đến, nói: “Còn chưa biến hóa ra đi.”

Nói xong, hai tay ôm ngực, lẳng lặng nhìn cái kia chùm sáng, bên trong di chuyển đời vạn ngàn, các loại hào quang biến thành phù văn chuỗi, tiến hành sắp xếp tổ hợp.

Vũ Văn Tư nói: “Các ngươi đều phân tán mở, không cho những người khác tới gần. Một khi nhìn thấy người xa lạ, lập tức đánh giết, hủy thi diệt tích!”

“Là!”

Vũ Văn Khôn cùng Vũ Văn Âm cùng kêu lên đáp lời.

Bát Thần Cung ba người nhưng là hơi liếc mắt nhìn nhau, tựa hồ cũng không tình nguyện.

Cao Viễn cười nhẹ hai tiếng, nói: “Nếu như các hạ nhân lúc chúng ta trấn thủ bát phương thời điểm, một người đi vào thu được được truyền thừa, vậy chúng ta há đừng khóc chết?”

Vũ Văn Tư lạnh lùng nói: “Như ngươi vậy nghi thần nghi quỷ, cái kia còn hợp tác ra sao? Này truyền thừa hào quang vừa rồi xuất hiện, muốn hình thành đường nối sợ là nếu không thiếu thời gian.”

Cao Viễn nói: “Ngươi nói này chút, ta làm sao biết có phải thật vậy hay không? Các ngươi Vũ Văn thế gia tổ tiên họ Vũ Văn quỷ là

Nam Đẩu Tinh quân truyền nhân, đối với Nam Đẩu Tinh quân một chuyện biết rất nhiều, trừ phi ngươi đem biết tư liệu toàn bộ lấy ra cộng hưởng.”

Vũ Văn Tư phẫn nộ quát: “Có tin hay không là tùy ngươi, không tin tựu cút!”

Bát Thần Cung ba người hoàn toàn biến sắc, bầu không khí một cái biến được khẩn trương, sáu người đối lập tại chỗ.

Cao Viễn con ngươi xoay chuyển vài vòng, cười hắc hắc nói: “Vũ Văn Tư huynh bớt giận, vừa nãy nói như vậy là ta có thiếu cân nhắc, vẫn xin xem xét.”

Nói xong, hai tay ôm quyền chắp tay, cho rằng là bồi tội.

Sau đó vung tay lên, đối với hai người khác nói: “Chúng ta đến xung quanh bảo vệ, đừng quấy rầy Vũ Văn Tư huynh, ta tin được Vũ Văn Tư huynh nhân phẩm, mới có lợi thời điểm chắc chắn sẽ không quên của chúng ta.”

Ba người nhất thời kích bắn mà đi, phân biệt ẩn vào ba cái phương vị.

“Hừ!”

Vũ Văn Tư ánh mắt nham hiểm, cho hai người đồng bạn dùng cái mắt, Vũ Văn Khôn cùng Vũ Văn Âm đồng thời gật gật đầu, tựu kích bắn về phía mặt khác hai cái phương hướng.

Năm người trấn thủ phạm vi, vừa vặn lộ ra một cái năm giác tinh hình.

Đột nhiên, Vũ Văn Khôn kinh hô một tiếng, “Là ai?!”

Chỉ thấy hắn dò xét trấn thủ phương hướng trên, một bóng người lấp lóe, lấy tốc độ cực nhanh hướng về xa xa lao đi.

Vũ Văn Tư hoàn toàn biến sắc, quát lên: “Đuổi! Nhất định đem giết hắn đi, không thể lưu khẩu sống!”

❤Truyện Của Tui .

net

“Đắc lệnh!”

Vũ Văn Khôn lớn tiếng đáp lời, bóng người lấp loé hạ, tương tự biến mất không còn tăm hơi, lấy tốc độ cực nhanh hướng về bóng người kia đuổi theo.

Một cái nháy mắt, hai người tựu một trước một sau, biến mất ở Vũ Văn Tư trước mặt.

Vũ Văn Tư nhíu mày lại, trầm ngâm tự nói: “Là ai, lại có thể ở mắt của chúng ta da bên dưới ẩn thân, từ mới vừa khí tức xem ra, hẳn là bốn sao bên trên tồn tại, rốt cuộc là người nào?”

Trong đầu của hắn nhớ lại tiến nhập cổ chiến trường võ giả bóng người.

Tiến vào trước khi tới, sở hữu đáng giá chú ý đối tượng tất cả đều đặc biệt chú ý qua, tựa hồ không có một cái phù hợp.

“Hừ, bất kể là ai, đều chết chắc rồi! Vũ Văn Khôn có năm sao Thiên Giới tột cùng sức mạnh, ở đây một được chuẩn tiến vào trong vũ tu, ngoại trừ ta cùng Cao Viễn ở ngoài, lại không có địch thủ.”

Vũ Văn Tư thu về tâm tư, bắt đầu lẳng lặng quan sát cái kia truyền tống chùm sáng, nội tâm ức chế không được tâm tình kích động.

Cái kia trốn rời người chính là Dương Thanh Huyền, nguyên bản tiềm tàng ở một bên quan sát cùng nghe trộm, không nghĩ tới

Vũ Văn Tư lại sẽ phái người hướng về bốn phương tám hướng trấn thủ, Vũ Văn Khôn chạy tới phương hướng, đúng là mình chỗ ẩn thân, đã không thể giấu ở, chỉ có thể trốn ra, trực tiếp hướng về xa xa bỏ chạy.

“Còn đi được rồi chứ?”

Vũ Văn Khôn dữ tợn âm thanh từ phía sau truyền đến, “Từ bỏ chống lại, có thể cho ngươi một toàn thây!”

“Ngốc d.”

Dương Thanh Huyền mắng một câu, tiếp tục hướng phía trước chạy vội, đồng thời mang tới xanh răng quỷ phương, để tránh khỏi bị đối phương xem xuất thân phần.

Vũ Văn Khôn nghe được tiếng mắng, càng là giận không nhịn nổi, mau chóng đuổi mà tới.

Ước chừng chạy hơn nửa giờ, đều thoát khỏi màu đỏ khu vực phạm trù, rốt cục ở một chỗ Man Hoang trên mặt đất, Dương Thanh Huyền ngừng lại.

Năm sao Thiên Giới tột cùng đối thủ, hắn không có bất kỳ nắm bắt, nhưng ít ra thoát khỏi Vũ Văn thế gia cùng Bát Thần Cung mấy người cứu viện phạm vi, có thể thử một trận chiến.

“Ngươi rốt cuộc là ai?!”

Vũ Văn Khôn đứng ở mặt khác trên một đỉnh núi, hai mắt như đao, nghĩ muốn đem Dương Thanh Huyền hoàn toàn nhìn thấu.

Nhưng ở ánh mắt của hắn hạ, Dương Thanh Huyền trên người hiện ra nhàn nhạt hào quang, trực tiếp đem thần thức của hắn cùng linh mục ngăn trở, đừng nói thấy rõ thực lực đối phương, tựu liền khuôn mặt đều bắt giữ không tới.

Vũ Văn Khôn trong đầu nhanh chóng xẹt qua mấy người, đều cùng người trước mắt này không hợp, không từ được nhíu mày lại, nói: “Vẫn không có đi ra Đông Phương thế gia đệ tử?”

Dương Thanh Huyền hừ nói: “Biết là tốt rồi, bản tọa Đông Phương Chú, các ngươi dám giết ta Đông Phương thế gia đệ tử, còn muốn sống ly khai cổ chiến trường sao?”

Vũ Văn Khôn hoàn toàn biến sắc, quát lên: “Lưu ngươi khủng khiếp!”

Thân hình một cái nổi lên, tựu xuất hiện ở vòm trời đỉnh, hóa thành một điểm đen to nhỏ, sau đó lật tay cuồng kích mà hạ.

Trăm mẫu phạm vi đại địa, tất cả đều bao phủ ở hắn này một chiêu hạ, ầm ầm hướng về hạ sụp đổ.

Dương Thanh Huyền trên người không ngừng bị chưởng pháp uy năng đè kình khí nổ đùng.

Hắn tay bấm quyết ấn, đem Dạ Chi Đế Giáp hóa hiện ra, vàng đồng sắc giáp thân nhìn như bình thường không có gì lạ, nhưng bốn cái bộ một chỗ, quanh thân tựu lưu động một cổ kình khí, hóa thành vòng xoáy hải, trực tiếp đem Vũ Văn Khôn chưởng thế uy áp ngăn trở.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2656: Kỳ Địch Lấy Yếu, Thần Thông Áp Chế

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, hai con ngươi hóa thành một tia ánh vàng, hơi chớp động hạ, bởi vì mười phần kinh ngạc, vào giờ phút này đối phương lại đem sức mạnh giảm yếu đi.

Hắn nháy mắt liền biết Vũ Văn Khôn ý nghĩ, quá nửa là muốn đánh chính mình Dạ Chi Đế Giáp chú ý, không từ trong lòng cười lạnh.

Hơn nữa đây chính là cơ hội tốt ngàn năm một thuở.

Dương Thanh Huyền mang tới mặt nạ, là chỉ sợ đối phương nhận ra thân phận của hắn, nhưng mà hậu hạ thủ không dư dư lực, hiện tại chỉ là thể hiện ra bốn sao Thiên Giới sơ giai dáng vẻ, đối phương quả nhiên tựu bất cẩn rồi.

Tay phải ta hư không nắm chặt, một đoàn màu vàng ở lòng bàn tay hiện ra, không ngừng nổi lên sức mạnh.

Chờ Vũ Văn Khôn theo một chưởng kia tiến vào ngàn trượng trong phạm vi thời điểm, Dương Thanh Huyền năm ngón tay nắm chặt, trên người to lớn hào quang bạo nổ mở, vô số chân nguyên liều mạng tràn vào một chưởng kia bên trong, bốn phương tám hướng hiện ra vô số dấu ấn, xoay tay tựu đón lấy đập tới.

Cái kia chút dấu ấn ở trong hư không xoay tròn, từng viên từng viên bùng nổ ra cường đại ấn lực.

Dương Thanh Huyền lại năm ngón tay nắm chặt, đem trọn cái oanh kích phạm vi kịch liệt thu nhỏ lại, vô số dấu ấn hướng về trung ương hội tụ mà đi, như là mưa thiên thạch.

“Cái gì?!”

Vũ Văn Khôn cả người chấn động, hoảng sợ trợn to hai mắt, cả kinh nói: “Đây là thần thông gì?!”

Chiêu này uy năng mặc dù không bằng hắn, nhưng tản mát ra đại đạo sức mạnh to lớn, nhưng lệnh dòng máu của hắn rung động.

“Đông Phương thế gia không hổ là gia tộc cổ xưa nhất một trong, hơn nữa nắm giữ Thông Thiên cổ chiến trường này một ngày nhưng mà ưu thế, đối với toàn bộ nam bộ liên minh chí cường thần thông đều có chỗ liên quan đến, thực sự là lệnh người ghen tỵ a.”

Vũ Văn Khôn trong mắt bắn ra lòng đố kị, càng là rít gào một tiếng, nội tâm lờ mờ có tia hối hận chính mình nâng lớn.

Nhưng cũng chỉ là một tia mà thôi, dù sao chênh lệch cảnh giới bày ở đây, đối phương coi như thần thông mạnh hơn, dù cho sử dụng tới đạo pháp đến, không có khả năng từ trong tay mình chạy trốn.

“Ầm ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền Hóa Đạo Đồng Thiên Tam Thiên Ấn, chính là đạo pháp, như thiên thạch vũ trụ mưa, từng viên từng viên lóe lên to lớn hào quang, như là hành tinh nổ tung, mạnh mẽ đánh vào Vũ Văn Khôn chưởng pháp trong phạm vi, đem cái kia chưởng kình từng tầng từng tầng xuyên thủng.

“Cái gì? Không thể!”

Vũ Văn Khôn hai mắt một cái trừng được to lớn, con ngươi hầu như muốn rơi ra ngoài, bốn sao Thiên Giới sơ giai sức mạnh, lại có thể cùng mình chống lại?

Đầu ngốc trệ một cái, mắt giác dư quang liền liếc qua thấy hai bên các có một đạo lưu quang bay tới, lóe lên to lớn uy năng.

“Lại là cổ bảo?!”

Vũ Văn Khôn mí mắt giật lên, bên trái mặt là một đạo ấn vàng, lăn bên dưới, như là sơn hà lưu chuyển, hoàng triều thay đổi.

Bên phải mặt là một đoạn không tầm thường chút nào sắt giản, cả người thiết bì bao bọc, không nhìn ra có lợi hại gì, nhưng chẳng biết vì sao, này đoạn sắt giản cho hắn cảm giác nguy hiểm, còn tại đằng kia ấn vàng bên trên.

“Ngươi rốt cuộc là ai?!”

Vũ Văn Khôn đột nhiên hét lớn một tiếng, có thể nắm giữ nhiều như vậy đáng sợ bảo vật, chắc chắn sẽ không là Đông Phương thế gia đệ tử bình thường, hắn vội vàng đem chân nguyên rót vào trong lòng bàn tay, đem cái kia mưa thiên thạch giống như ba ngàn ấn thần thông oanh diệt.

“Ầm ầm!”

Kình khí ở phía trước nổ tung ra, Hóa Đạo Đồng Thiên Tam Thiên Ấn bị Vũ Văn Khôn một chưởng oanh nát tan tan hết.

“Người đâu?!”

Vũ Văn Khôn bỗng nhiên kinh sợ, phát hiện Dương Thanh Huyền đã không ở tại chỗ.

Nội tâm hắn không tên cảm thấy một tia không ổn, nhưng cố bất cập nhiều nghĩ, hai tay ở trước người hợp lại, sau đó tách ra, hóa thành hai đạo đánh chém, phân biệt hướng về hoàng triều ấn cùng Long Quyền Thiết Giản bổ tới.

Đúng lúc này, một đạo thần binh khí bao hàm tiếng, ở sau thân thể hắn vang lên.

Đồng thời kèm theo màu vàng hư quang cùng ngọn lửa hừng hực, soi sáng nửa bên trời cao.

Vũ Văn Khôn trong lòng bỗng nhiên chấn động, vội vàng quay người lại, quát lên: “Ngươi là...”

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền cầm trong tay chiến kích, lâm không bổ xuống.

Hư quang ở không trung lóe lên, bốn phía bao vây lấy màu đỏ ngọn lửa hừng hực, này chém một cái bên dưới, phảng phất thời gian đình trệ, vô số cánh hoa ở thời gian khe hở bay ra, làm cho người ta một loại xa hoa rực rỡ cảm giác.

Nhưng sở hữu này chút phồn hoa mỹ lệ, đều trong nháy mắt khô héo.

Chỉ là một chớp mắt, liền đã trải qua từ sinh đến toàn bộ chết quá trình.

“Dương Thanh Huyền!”

Vũ Văn Khôn kinh hô một tiếng, tràn đầy kinh khủng, nhưng lập tức tựu lộ ra vẻ dữ tợn, “Không nghĩ tới ngươi càng đột phá đến rồi bốn sao! Thực sự là đáng sợ yêu nghiệt a, nhưng ta không phải là rừng duệ, Đông Phương Minh Châu cái kia loại mặt hàng! Năm sao Thiên Giới tột cùng trình độ, là ngươi hiện tại có thể vượt qua sao?!”

Vũ Văn Khôn hai tay chém về phía hai bên, toàn thân yếu hại đều bại lộ ở đằng kia một kích bên dưới, nhưng vẫn chưa hoảng loạn, toàn bộ thân hình đột nhiên một cái xoay chuyển, tuôn ra hết sức chói mắt cường quang, càng là hệ “Kim” thân.

Dương Thanh Huyền chỉ là xích tới gần, tựu cảm thấy toàn thân bị cắt đau đớn, hai đại thần thể nháy mắt nổi lên to lớn uy năng, đem cái kia ánh vàng ngăn trở.

Đồng thời Dạ Chi Đế Giáp hộ thân, đem Vũ Văn Khôn hệ "Kim" thân bên trong tuôn ra mạnh mẽ thương tổn toàn bộ ép hạ.

"Chết đi!"

Thiên Khư mạnh mẽ từ Vũ Văn Khôn đỉnh đầu phách hạ.

"Vô dụng, ta là hệ" Kim "thân, là chém không chết, ha ha ha ha."

Vũ Văn Khôn cười như điên, trong hai tay đánh chém oanh ở hoàng triều ấn cùng Long Quyền Thiết Giản trên, đưa chúng nó riêng phần mình đánh bay.

"Rầm rầm rầm!"

Cũng trong lúc đó, Thiên Khư từ đỉnh đầu ở giữa chém xuống, bùng nổ ra thanh thúy tiếng kim loại.

Vũ Văn Khôn tiếng cười im bặt đi, trên mặt lộ ra vẻ thống khổ, quát ầm lên: "Đau quá a! Không thể!"

Hắn hệ "Kim" thân thể, chính là quá Canh Tân Kim Luyện hóa mà đến, hầu như gần tới ở bản nguyên, có thể chém vạn vật, vạn vật khó làm thương tổn.

Giờ khắc này nhưng ở Thiên Khư chém một cái xuống, trực tiếp đổ nát ra.

Từ đỉnh đầu cho tới phía dưới, "Rầm rầm rầm" tiếng vỡ vụn, toàn bộ thân hình bị thẳng tắp chém vỡ, đồng thời vỡ tan nơi dấy lên hừng hực ngọn lửa hừng hực.

Thân thể của hắn là bản nguyên chi kim, nhưng Dương Thanh

Huyền hỏa diễm nhưng là Bản Nguyên Chi Hỏa thứ ba ngăn, cao hơn đến tận hắn mấy cấp bậc.

Đồng thời Thiên Khư dung hợp Vũ Thiên Chi Thương, hầu như không có gì không phá.

Vũ Văn Khôn kêu thảm một tiếng, toàn thân kim quang lóe lên, tựu hóa thành một đoàn ánh vàng, hướng về xa xa bỏ chạy.

Thân là năm sao Thiên Giới tột cùng hắn, càng là muốn chạy trốn.

“Còn đi được rồi chứ?”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, tay bấm quyết ấn, bị Vũ Văn Khôn đánh bay Long Quyền Thiết Giản ở không trung loáng một cái, tựu hóa thành Hắc Long, gầm thét lên đuổi theo.

“Oanh!”

Hắc Long trực tiếp qua lại hư không, một cái tựu xuất hiện ở đằng kia đoàn ánh vàng phía trên, song chưởng mạnh mẽ phách hạ, đồng thời thân thể loáng một cái, đuôi trực tiếp cuốn tới.

“Đáng chết! Đây là cái gì cổ bảo a!”

Kim quang bên trong truyền đến Vũ Văn Khôn tức giận gào thét, bị Hắc Long một đòn hạ, tựu hiện ra chân thân, sau đó đã bị Hắc Long trực tiếp quấn lấy.

Dương Thanh Huyền thân thể nhanh chóng biến lớn, thẳng tới ngàn trượng, toàn thân kim quang lưu chuyển, tử khí bốc lên, hai đại thần thể lực lượng kết hợp lại, hai tay nắm kích, từ trên vòm trời chém hạ xuống.

“Oành!”

Vũ Văn Khôn lần thứ hai bị hung hăng bổ trúng, toàn thân hệ

“Kim” nguyên tố phá nát, kêu thảm một tiếng.

Vô số ánh vàng ở không trung loạn vọt, như con ruồi không đầu giống như vậy, sau đó hóa thành một điểm điểm hướng về xa xa kích bắn mà đi.

“Thập Nhị Địa Chi Hỏa Luân thuật!”

Dương Thanh Huyền pháp thân tay bấm quyết ấn, ngàn trượng người khổng lồ trực tiếp hóa thành biển lửa, hướng về cái kia chút kim quang đốt đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2657: Hỏa Khắc Kim, Cùng Vào Bên Trong

Rất nhanh, kim quang không có trốn bao xa, đã bị biển lửa đuổi theo, toàn bộ thôn phệ đi vào.

“Đáng chết a! Không, không thể thắng ta, ta nhưng là năm sao Thiên Giới đỉnh cao a!”

Trong biển lửa truyền đến Vũ Văn Khôn thanh âm phẫn nộ.

Từng đạo từng đạo ánh vàng hóa thành Kim Nhận, chém vỡ biển lửa, tựu muốn xông ra đi.

Nhưng biển lửa bầu trời đồng dạng ánh vàng lóe lên, Dương Thanh Huyền bản tôn hóa hiện ra, hai tay cầm kích mạnh mẽ phách hạ, đem cái kia nghĩ muốn xông ra Kim Nhận ngăn trở.

“Oành!”

Kim Nhận lần thứ hai bị đánh vào biển lửa, đồng thời hỏa bên trong duỗi ra một con to lớn tay, trực tiếp đem cái kia Kim Nhận nắm lấy, mạnh mẽ kéo trở lại.

Dương Thanh Huyền ở một đòn hạ, cũng miệng cọp vỡ toang, hai cái cánh tay đều tê dại, âm thầm thán phục năm sao Thiên Giới tột cùng thực lực, bị chính mình trúng liền mấy lần, lại còn có như vậy uy năng.

Nếu không có Vũ Văn Khôn vừa bắt đầu tựu khinh địch, chính mình xuất liên tục sát chiêu, này chiến sợ là cực kỳ gian nan, thậm chí thắng bại cũng khó khăn đoán.

Đúng dịp trong ngũ hành, lại Hỏa khắc Kim, mình Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa vừa vặn áp chế đối phương kim thân, thời gian đến đây khắc, thắng bại đã nắm trong bàn tay, cũng chỉ là vấn đề thời gian.

“Oành!”

Phía dưới biển lửa lại là bạo nổ mở, Vũ Văn Khôn lần thứ hai hóa thành ánh vàng vọt ra.

Dương Thanh Huyền lại là một kích bổ xuống, đồng thời Hắc Long ở bầu trời rít gào, mạnh mẽ vọt tới, trực tiếp va ở kim quang trên.

“A!”

Vũ Văn Khôn kêu thảm một tiếng, lại rơi vào biển lửa.

Thứ hai nguyên thần từ Dương Thanh Huyền trong cơ thể tuôn ra, hai tay nhanh chóng bấm quyết, khống chế phía dưới biển lửa, bên trong hóa hiện ra mấy trăm đạo Hỏa Long, hình thành luyện hóa đại trận.

“Ta chết cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

Bên trong không ngừng xuất hiện Vũ Văn Khôn thân ảnh, liều mạng lao ra biển lửa, đều bị Dương Thanh Huyền cùng Hắc Long lần lượt đè xuống.

Rốt cục sức mạnh càng ngày càng yếu, rất nhanh tựu chỉ còn lại kêu rên cùng xin tha, “Bỏ qua cho ta đi, ta biết sai rồi, cũng không dám nữa cùng ngươi là địch! Thanh Huyền đại nhân, bỏ qua cho ta đi, ta cả đời tu hành không dễ, đạt đến năm sao Thiên Giới đỉnh cao không dễ a!”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ta giết ngươi lại càng không dễ a.”

Nói xong, tay bấm quyết ấn, Hắc Long rít gào lao xuống, đem Vũ Văn Khôn cuối cùng một đạo ý chí đánh tan.

Đến đây, Vũ Văn Khôn hoàn toàn chết đi biển lửa, lưu lại một khối nhiều hơn quá Canh Tân kim, trên người còn dư lại vật phẩm toàn bộ bị đốt thành tro bụi.

Dương Thanh Huyền không khách khí đem cái kia quá Canh Tân kim thu rồi, sau đó nuốt một ít đan dược, lại ngồi xếp bằng xuống dưỡng thương.

Ước chừng quá nửa canh giờ, hơi hơi khôi phục một ít sức mạnh, liền vội vàng hướng về cái kia màu đỏ khu vực bay nhanh mà đi.

Tuy rằng hắn không hiểu cái kia chùm sáng truyền thừa là chuyện gì xảy ra, nhưng Nam Đẩu Tinh quân danh hiệu nhưng là biết đến, đặc biệt là đại danh đỉnh đỉnh Nam Đấu Thiên đan, tựu liền Vũ Văn thế gia đều cơ hồ không tích trữ.

Mà Vũ Văn thế gia đệ nhất đời tổ tiên Vũ Văn Quỷ, chính là Nam Đẩu Tinh quân đệ tử, không nghĩ tới sẽ ở đây Thông Thiên bên trong chiến trường cổ gặp phải Nam Đẩu Tinh quân truyền thừa.

Chẳng trách Vũ Văn thế gia sẽ phái ra cao thủ như thế đến rèn luyện, cảnh giới trình độ vừa vặn, có thể trấn áp tất cả Thánh Tông danh tộc đệ tử, nếu như lại cao một chút, không khỏi sẽ khiến cho Đông Phương thế gia hoài nghi.

Dương Thanh Huyền suy tư, lại qua hơn nửa giờ, về tới màu đỏ khu vực.

Vừa vừa bước vào bên trong, liền cảm ứng được mùi máu tanh.

Hắn cẩn thận hướng về trước tiềm hành, phát hiện trên đất không ít thi thể, đều là tiến vào đến rèn luyện các phái đệ tử, xem ra tất cả đều bị Vũ Văn thế gia cùng Bát Thần Cung những người kia quét sạch.

Đi không bao xa, phía trước tựu truyền đến tiếng đánh nhau.

Vội vàng vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, vừa vặn gặp được Cao Viễn đánh giết ba người, khuôn mặt máu tanh cùng dữ tợn, nham hiểm đứng ở đó, tự lẩm bẩm một trận, liền ẩn vào tử khí bên trong không gặp.

Dương Thanh Huyền không dám mạo hiểm nhưng mà hiện thân, Cao Viễn là sáu sao Thiên Giới, muốn giết hắn dễ như trở bàn tay, thận trọng từng bước một hướng về đi về phía trước đi.

Sau đó không lâu, liền nghe được một ít tranh chấp âm thanh, tựa hồ hai phái người cạnh tranh rùm beng.

“Đến cùng còn bao lâu nữa? Chúng ta đã giết hơn trăm người, còn tiếp tục như vậy, Đông Phương thế gia trưởng lão nghĩ không phát hiện cũng khó!”

“Ta nào có biết, này truyền thừa con đường còn ở một điểm điểm hình thành, ngươi gấp cũng vô ích.”

“Vũ Văn Khôn đi lâu như vậy còn chưa có trở lại, sẽ không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn đi?”

“Hẳn là sẽ không, hắn đuổi cái kia người chỉ có bốn sao Thiên Giới tu vi, chỉ là chạy được rất nhanh mà thôi, hơn nữa đã đang trên đường trở về.”

“Xin nhờ nhanh lên một chút, bằng không chờ Đông Phương thế gia trưởng lão vừa đến, chúng ta tựu thật chết chắc rồi.”

“Không dùng chờ! Các ngươi đã chết định rồi.”

https:// t ruyencuatui.net/

Một đạo thanh âm lạnh như băng vang lên.

Vũ Văn Tư năm người đều là chấn động, Dương Thanh Huyền nhìn tới, phát hiện Đông Phương Thanh Mộc chẳng biết lúc nào đã đến tử khí bên trong.

“Không được! Là Đông Phương Thanh Mộc, chạy mau!”

Cao Viễn hoảng sợ quát to một tiếng, liền hóa thành độn ánh sáng hướng về xa xa bỏ chạy.

Nhưng vừa chạy ra không xa, độn ánh sáng tựu đình trệ ở không trung, sau đó từng chút một tan rã đổ nát ra, “Oành” một tiếng, tựu nổ ra một đống máu thịt, chết không táng sinh nơi.

“Chi!”

Mặt khác năm người tất cả đều sắc mặt trắng bệch, kinh ngạc đến ngây người đứng tại chỗ, nào dám động.

Đông Phương Thanh Mộc thân ảnh lấp loé mà ra, sắc mặt tái xanh, lạnh giọng nói: “Vũ Văn thế gia, Bát Thần Cung, khá lắm.”

Vũ Văn Tư đột nhiên đột nhiên lóe lên, liều mạng hướng về cái kia truyền thừa chùm sáng phóng đi, lóe lên liền tiến vào đến bên trong.

Vũ Văn Âm, Quách Ân cùng Triệu Phong ba người, cũng “Vèo” một tiếng, xoay người tựu vọt vào.

Đông Phương Thanh Mộc nhíu mày lại, nhìn chằm chằm cái kia truyền thừa chùm sáng, bên trong vạn ngàn di chuyển quang thiểm động, như là tự thành một thế giới.

“Hừ, ta xem các ngươi có thể chạy trốn tới nhé!”

Đông Phương Thanh Mộc sắc mặt âm trầm, sau đó quay đầu lại liếc mắt một cái tử khí hư không, nói: “Thanh Huyền tiểu hữu, đi ra đi.”

“Vẫn là không gạt được đại nhân thần thức.”

Dương Thanh Huyền từ trong hư không đi ra, ôm quyền cung kính chào một cái.

Đông Phương Thanh Mộc mí mắt giật lên, nói: “Quả nhiên là ngươi. Ta cảm thấy được là bốn sao Thiên Giới sơ giai khí tức, tuy rằng như là ngươi, nhưng lại không quá dám tin tưởng. Dù sao cổ chiến trường mở ra còn không bao lâu, coi như có kỳ ngộ, nghĩ muốn một cái đột phá vẫn còn có chút khó khăn đi. Không nghĩ tới bất cứ chuyện gì đến rồi ngươi này, đều không phải là chuyện.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Thanh Mộc đại nhân quá khen rồi.”

Đông Phương Thanh Mộc nhìn cái kia truyền thừa quả cầu ánh sáng, nói ra: “Ngươi có thể nguyện theo ta cùng nhau đi vào?”

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Cầu chi không được!”

Đông Phương Thanh Mộc nói: “Ngươi đừng cao hứng quá sớm, bên trong có cái gì đáng sợ tình huống ta cũng không biết, cũng dự không ngờ được. Năm đó ở phía trên chiến trường này ngã xuống cường giả cái thế thực tại nhiều lắm, cũng không biết này là vị đại nhân vật nào ý chí biến thành truyền thừa hào quang.”

Dương Thanh Huyền nói: “Là Nam Đẩu Tinh quân.”

Lập tức đem chính mình nghe lén được tin tức, đã phía sau phát sinh loại trường hợp, toàn bộ đều nói một lần.

“Dĩ nhiên là hắn! Khó trách.”

Đông Phương Thanh Mộc nói: “Vũ Văn thế gia tổ tiên tựu ra tự Nam Đẩu Tinh quân môn hạ, sợ là trước đây tựu tính toán ra cái gì. Đã như vậy, tựu càng không thể bỏ qua, đi vào chung đi.”

Hai người một trước một sau, liền đi vào cái kia truyền thừa hào quang bên trong.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2658: Quang Chi Đại Lục, Ý Chí Công Kích

Bên trong là một mảnh tự thành thế giới, vừa tiến vào trong, hai người đều cảm thấy được cả người chấn động, như là chịu đến to lớn trọng lực, hai chân trực tiếp giẫm ở trên hư không, cũng giống là một tầng sức mạnh vô hình rơi vào trên thân, xương cốt đều phát sinh nhỏ nhẹ nổ vang, huyết dịch chảy xuôi khó khăn.

Vũ Văn Tư mấy người tựu ở phía trước cách đó không xa, tương tự là bước đi liên tục khó khăn, ở càng phía trước, là một mảnh màu vàng thiên địa, giống như một toà lơ lửng đại lục, lẳng lặng ngừng treo ở không trung.

“Truyền thừa! Nam Đẩu Tinh quân truyền thừa tựu ở đằng kia!”

Vũ Văn Tư liều mạng gào thét, nỗ lực chuyển chuyển động thân thể, hướng về màu vàng kia ánh sáng chi lục địa đi đến.

Đông Phương Thanh Mộc trầm giọng quát lên: “Ngăn cản bọn họ!”

Hai người cũng liều mạng chuyển chuyển động thân thể đi về phía trước.

Nhưng đi chưa được mấy bước, tựu ngừng lại, đều là lộ ra vẻ giật mình.

Đặc biệt là Đông Phương Thanh Mộc, hắn thân là Thất Tinh Thiên Giới, di động tốc độ lại cùng Dương Thanh Huyền gần như.

“Không gian này trấn áp đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Đông Phương Thanh Mộc tràn đầy ngạc nhiên, sau đó tay bấm quyết ấn, nhắm hai mắt lại, cảm ứng trong thiên địa quy tắc cùng sức mạnh.

Đạt tới Thất Tinh Thiên Giới trình độ, hầu như sở hữu quy tắc cùng sức mạnh đều có tiếp xúc qua.

Rất nhanh, Đông Phương Thanh Mộc tựu mở hai mắt ra, cả kinh nói: “Là ý chí trấn áp! Duy có ý chí mới có thể chống đỡ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ý là, sức mạnh toàn thân đều không có dùng, ý chí mới là đi về phía trước duy nhất dựa vào?”

Đông Phương Thanh Mộc gật gật đầu.

Hai người lại tiếp tục cố gắng hướng về trước di chuyển.

Vũ Văn Tư quay đầu lại, nhìn hai người bọn họ một chút, ra lệnh: “Vũ Văn Âm, ngươi lưu lại, cản bọn họ lại hai người.”

Vũ Văn Âm đầy mặt phiền muộn, chính mình cùng Vũ Văn Tư cự ly đã kéo lớn, khẳng định không thể vượt qua Vũ Văn Tư, nếu là mình chống lại mệnh lệnh, được Vũ Văn Tư thu được truyền thừa, tất nhiên không có chính mình quả ngon để ăn.

Không thể làm gì khác hơn là ngừng lại, xoay người, đầy mặt nham hiểm nhìn chằm chằm Đông Phương Thanh Mộc cùng Dương Thanh Huyền, cười gằn nói: “Vừa nãy ở bên ngoài không phải hết sức uy phong sao? Bây giờ chỗ này hoàn toàn không có cách nào dùng dùng sức mạnh, chỉ có thể dựa vào ý chí chiến đấu, ha ha ha ha, xem các ngươi chết như thế nào!”

Nói xong, hét lớn một tiếng, chỗ mi tâm một luồng vô hình lực lượng khuếch tán mà đến, trực tiếp hóa thành sóng sóng, đồng thời công kích hai người.

Đông Phương Thanh Mộc nhíu mày lại, nguyên bản phải nhờ vào ý chí chống lại nơi này ý chí uy áp, lại làm ra công kích, đối với tự thân ý chí tiêu hao rất nhiều.

Nhưng không thể không vì, giơ tay bấm quyết, một luồng mênh mông sức mạnh từ thân thể tuôn ra, "Ầm ầm" một tiếng, phảng phất sóng to gió lớn, trực tiếp đem cái kia sóng sóng đập vỡ tan, sau đó bao phủ mà đi.

"Cái gì?!"

Vũ Văn Âm hoàn toàn biến sắc, hoảng sợ nói: "Không, không thể, ý chí của ngươi làm sao sẽ mạnh như vậy?!"

Đông Phương Thanh Mộc cười lạnh nói: "Trí chướng! Dựa vào cái gì ngươi biết cảm thấy chiếm được mình một con giun dế ý chí, có thể mạnh hơn ta Thất Tinh Thiên Giới? Loại này chỉ số thông minh, là tu luyện thế nào đến năm sao Thiên Giới? Toàn bộ vũ trụ năm sao Thiên Giới, đều nhân ngươi mà hổ thẹn a."

Cái kia cỗ ý chí chi hải, đột nhiên xung kích trên người Vũ Văn Âm, chấn hắn hoảng sợ kêu to, dưới chân không ngừng lùi lại, phun máu phè phè.

Đông Phương Thanh Mộc bản nghĩ lại thả ra một lần công kích, đưa hắn đánh giết, nhưng toàn bộ không gian bên trong to lớn ý chí trấn áp xuống, làm hắn cả người run lên, sắc mặt nháy mắt trắng bệch, trong thời gian ngắn không cách nào triển khai công kích lần thứ hai.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Đại nhân, ngươi không sao chứ?"

Đông Phương Thanh Mộc lắc đầu nói: "Không có chuyện gì, ta hơi hơi điều tức một cái, ngươi tiếp tục đi về phía trước, ngăn cản mấy người này. Bằng không Nam Đẩu Tinh quân truyền thừa bị bọn họ được, tựu đúng là to lớn lãng phí."

"Được."

Dương Thanh Huyền đáp một tiếng, tiếp tục chật vật di chuyển thân thể, hướng về cái kia Quang chi đại lục mà đi.

Ở bên trong không gian này, mỗi đi một bước đều dị thường thử thách tâm trí cùng ý chí.

Ngoại trừ ép được toàn thân không thở nổi ở ngoài, mỗi một bước đều giống như phải đem đạo tâm đập vỡ.

Trước mặt Vũ Văn Tư, Quách Ân cùng Triệu Phong cũng là vừa đi vừa nghỉ, thở dốc lợi hại.

Sau đó không lâu, cái này trong hư không lại thêm ra không ít người, tất cả đều là từ bên ngoài nhanh tới đây võ giả, ngoại trừ Đông Phương thế gia người ở ngoài, cũng không có thiếu Thánh Tông danh tộc đệ tử, đều phát hiện cái này không gian truyền thừa.

Một hồi dị thường chật vật đi bộ, tựu ở trong hư không triển khai.

Mọi người liều mạng hướng về trước chen, mỗi người có thể người tới nơi này, không khỏi là rồng phượng trong đám người, ý chí cực mạnh hạng người.

Dương Thanh Huyền đi một hồi sau, cảm thấy được choáng váng đầu não huyễn, ngừng lại đến nghỉ ngơi chốc lát, lại tiếp tục đi về phía trước, rất nhanh tựu đuổi kịp Quách Ân cùng Triệu Phong.

Hai người đều là kinh nộ không ngớt, quát lên: "Chết tiệt! Ngươi chỉ là bốn sao Thiên Giới, dựa vào cái gì đi ở chúng ta đằng trước!"

Hai người đưa tay ra hướng về Dương Thanh Huyền nắm lấy, muốn đem hắn kéo hạ xuống.

Dương Thanh Huyền mạnh mẽ quay người lại, quát lên: “Cút!”

Một luồng ý chí cường đại nhập vào cơ thể mà ra, mạnh mẽ oanh ở trên người hai người, trực tiếp đưa bọn họ đánh bay ra ngoài.

Hai người “Oa” phun ra một ngụm máu đến, tràn đầy kinh khủng, “Làm sao có khả năng... Luồng ý chí này...”

Trong hư không nhất thời yên tĩnh một cái, tất cả mọi người là vẻ hoảng sợ.

Bọn họ đang cố gắng đi về phía trước cũng đã đủ khó khăn, Dương Thanh Huyền lại còn ra tay đánh bay hai người.

Sắc mặt của mọi người đều là tái nhợt, Dương Thanh Huyền ở triển khai một lần ý chí công kích sau, càng là cảm thấy được trời đất quay cuồng, hầu như không đứng thẳng được.

Hắn tiếp tục ngồi xếp bằng xuống, Tĩnh Tâm tu dưỡng.

Ở đây cái bị cổ đại chiến trường ý chí trấn áp trong không gian, ngoại trừ ý chí ở ngoài, tất cả sức mạnh đều không thể triển khai, chỉ có thể Tĩnh Tâm chậm rãi khôi phục.

Quá sau một lúc, Đông Phương Thanh Mộc cùng mấy người khác gần như đuổi theo hắn, mới tiếp tục đứng dậy, từng bước một đi về phía trước.

Ở trước mặt nhất Vũ Văn Tư cũng không thoải mái, vừa đi vừa nghỉ vô số lần, rốt cục đến gần rồi cái kia Quang chi đại lục, không nhịn được cười như điên nói: “Ha ha, ta, là của ta rồi! Nam Đẩu Tinh quân truyền thừa, chung quy vẫn là về tới chúng ta Vũ Văn thế gia trong tay a!”

Hắn đột nhiên một bước đạp lên cái kia Quang chi đại lục.

Đột nhiên, vô số hào quang giáng lâm tăm tích, rơi trên người hắn, “Oanh” một tiếng, Vũ Văn Tư toàn bộ người như bị đánh mạnh, phun ra một ngụm máu đến, tựu bay ra ngoài.

“Xảy ra chuyện gì?!”

Vũ Văn Tư đầy mặt không dám, kinh nộ nhìn.

Quang chi đại lục đầu trên, hiện ra vô số tàn ảnh, ở không trung lượn vòng, chủ yếu là bóng người cùng quái vật, tất cả đều là mặt không hề cảm xúc, hoặc là lộ vẻ dữ tợn, không có ý thức của mình.

“Chiến hồn!”

Tất cả mọi người nhận ra, những thứ đồ này tất cả đều là ý chí biến thành chiến hồn.

Nơi đây sẽ xuất hiện chiến hồn đúng là không kỳ quái.

Vừa nãy Vũ Văn Tư chính là bị một đạo chiến hồn lực lượng trực tiếp đánh bay.

“Này chút chiến hồn như là đang thủ hộ người cái gì.”

“Đại lục ở giữa, đoàn kia vòng xoáy màu vàng óng, ta có thể cảm nhận được bên trong mênh mông ý chí sức mạnh to lớn, nhất định chính là này chút chiến hồn bảo vệ đồ vật, Nam Đẩu Tinh quân truyền thừa!”

Mọi người nghị luận sôi nổi, càng thêm cuồng nhiệt, liều mạng phun trào đi về phía trước.

Đông Phương thế gia không ít trưởng lão, đệ tử cũng đều tiến vào nơi đây, tất cả đều là mặt âm trầm, từng bước một tiến về phía trước đi.

To lớn như vậy bảo tàng, nếu là bị ở ngoài người lấy được, tựu thực sự là thấy quỷ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2659: Phần Thưởng Thật Lớn, Quyết Chí Tiến Lên

Vũ Văn Tư lại là không cam lòng nôn ra mấy khẩu tâm huyết, quát ầm lên: “Ta! Nam Đẩu Tinh quân đồ vật, nguyên bản nên là chúng ta Vũ Văn thế gia, ai cũng không cho giành với ta!”

Hắn phát rồ giống như vậy, tiếp tục liều mạng hướng về trước động đậy thân thể, muốn một lần nữa trên cái kia Quang chi đại lục.

Nhưng rất nhiều người cũng đã đẩy ra hắn đằng trước.

Một tên Đông Phương thế gia đệ tử đến rồi Vũ Văn Tư phía sau, đưa hai tay ra bóp lấy cổ của hắn, xoay đánh ở cùng nhau.

Giờ khắc này đi tuốt ở đàng trước chính là Dương Thanh Huyền, cuối cùng đã tới Quang chi đại lục biên giới, hít một hơi thật sâu, tựu một bước đặt chân bên trên.

Cả người nhất thời cảm thấy được toàn thân buông lỏng, cái kia loại không chỗ nào không có mặt áp chế như là biến mất rồi.

Bất quá đầy trời chiến hồn gào thét rít gào hạ xuống, mang theo cuồn cuộn ngất trời chiến ý.

“Giết! Giết!”

“Không chết!”

“Chiến thắng tất cả!”

Các loại mạnh mẽ chí cực ý chí, như là từ trận kia đáng sợ chí cực trong đại chiến qua lại đi ra.

Dương Thanh Huyền trong mắt trở nên hoảng hốt, tựa hồ có thần niệm về tới xa xôi quá khứ, cùng cái kia hủy thiên diệt địa chiến đấu tần suất kết hợp lại.

“Oành! Oành!”

Đầy trời chiến hồn từng cái từng cái oanh kích trên người hắn, đưa hắn từ cái kia thất thần trong trạng thái chấn động trở về, lộ ra khuôn mặt vẻ thống khổ, “A!”

“Các ngươi nghĩ không chết, các ngươi nghĩ chiến thắng tất cả, ta cũng nghĩ a! Địch nhân của các ngươi, từ lâu hóa cổ, mà các ngươi còn sót lại ý niệm, chính là ta chiến thắng tất cả, leo lên tột cùng đá đạp chân!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, hai tay đột nhiên nắm tay, chưa từng có từ trước đến nay đạo tâm cùng ý chí bộc phát ra, ở quanh thân hình thành nhất định tần số sóng năng lượng, đem sở hữu chiến hồn xung kích toàn bộ ngăn trở.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Đại lượng chiến hồn nổ tung, nổ ra từng vòng sóng sóng hướng về bốn mặt khuếch tán.

Cái kia chút còn chưa leo lên Quang chi đại lục võ giả, đều cảm nhận được ý chí xung kích, đều hoàn toàn biến sắc, vội vàng dừng thân lại, không dám càng đi về phía trước.

Đông Phương thế gia các cao tầng, từng cái từng cái kinh hãi trợn to hai mắt, đây là thế nào một loại ý chí mạnh mẽ a? Lại có thể và số lượng nhiều như vậy cổ chi chiến hồn chống lại.

“Tiểu tử này... Lẽ nào lần này bạo động chu kỳ, Nam Đẩu Tinh quân truyền thừa hiện thế, chính là từ nơi sâu xa, đặc biệt vì hắn mà mở sao?”

Ở không gian truyền thừa phía sau, một đạo quang ảnh từ mờ ảo trong hư không hàng hạ, hóa hiện ra một người đàn ông bóng người, khuôn mặt kiên nghị, mắt sáng như đuốc, vừa nhìn bên dưới, phương hướng phải đem toàn bộ truyền thừa trước sau cùng sở hữu huyền bí toàn bộ nhìn thấu.

“Là gia chủ!”

Đông Phương thế gia bên trong có đệ tử kinh hô lên.

Sau đó hơn nửa võ giả vội vàng xoay người, hướng về bóng người kia lạy xuống, đồng nói: Gặp qua gia chủ!"

Những tông môn khác thế gia đệ tử đồng dạng bị kinh động, đều là xoay người lại, tuy rằng không có bái hạ, nhưng cũng là vô cùng cung kính, lộ ra vẻ kính trọng.

Chỉ có Vũ Văn Tư, Vũ Văn Âm, Quách Ân cùng Triệu Phong bốn người sắc mặt trắng bệch, doạ được nội tâm lửa giận, không cam lòng các loại các loại tâm tình toàn bộ quét đi sạch sành sanh, biến được nơm nớp lo sợ, cả người run cầm cập.

Nam tử kia chính là tám vực Thiên Vương một trong Đông Phương Võ, trực tiếp dùng lớn lao thần thông hình chiếu mà tới.

Toàn bộ bên trong không gian, chỉ có Dương Thanh Huyền một người còn đang liều mạng cùng cổ chi chiến hồn chống lại, đối với chuyện ngoài thân vật không biết gì cả.

Đông Phương Võ từ tốn nói: “Đông Phương thế gia trong hàng đệ tử, ai có thể thu được được Nam Đẩu Tinh quân truyền thừa, trực tiếp thăng làm một các đệ tử, tiến nhập hàng ngũ người thừa kế.”

Trong hư không nhất thời sôi sùng sục, sở hữu Đông Phương thế gia đệ tử tất cả đều xôn xao, biến được phấn khởi cực kỳ.

Tựu liền một đám trưởng lão các hộ pháp, đều là tâm tư lấp lóe, ánh mắt có chút phiêu hốt.

Ở đây hầu như tất cả Đông Phương thế gia đệ tử, cuối cùng một sinh đều không thể tiến vào một các đệ tử danh sách, giờ khắc này đột nhiên rơi xuống một cái như vậy bánh mì loại lớn, ai có thể không điên, đều "Rầm" một tiếng, tranh nhau sợ sau hướng về Quang chi đại lục phóng đi.

Bình quân di chuyển tốc độ muốn hơn xa lúc trước.

Cái kia chút những tông môn khác thế gia đệ tử, cũng đều dốc hết sức liều mạng hướng về, nếu Đông Phương thế gia đối với này truyền thừa coi trọng như vậy, như vậy trong gia tộc mình coi trọng trình độ khẳng định cũng sẽ không thấp, nếu như có thể thu được được truyền thừa, trở lại nói không chắc cũng có thể đi vào một các đệ tử danh sách.

Đông Phương Võ một câu nói, nhất thời giựt giây tất cả mọi người liều mạng.

Đồng thời Nam Đẩu Tinh quân truyền thừa xuất thế tin tức, cũng đã ở Đông Phương thế gia cao tầng truyền mở, các lộ chi phái thế lực đều mang theo kỳ hạ đệ tử thiên tài tới rồi, nghĩ muốn phấn đấu một tia hi vọng.

Đông Phương Thanh Mộc thở dài, tựa hồ bỏ qua, đi tới Đông Phương Võ bên cạnh người, nói: "Vũ đệ, ngươi này là cố ý cho Dương Thanh Huyền tăng tăng thêm phiền phức a."

Đông Phương Võ ánh mắt lấp lóe, hơi mỉm cười nói: "Đại ca lời ấy sai rồi, chúng ta suy tính bao nhiêu lần, Nam Đẩu Tinh quân ý chí cần phải cũng ở bên trong chiến trường cổ này, nhưng từ đầu đến cuối chưa từng gặp xuất thế. Lần này tốt không dễ dàng hiện thân đi ra, lẽ nào ngươi đồng ý nhìn thấy rơi người ở bên ngoài trong tay sao?"

Đông Phương Thanh Mộc nói: "Ta tự nhiên không nguyện ý, nhưng tất cả tự có số trời, hơn nữa ngươi nhìn lập tức tình cảnh, Dương Thanh Huyền sợ là có hy vọng nhất thu được được đi."

Đông Phương Võ nói: "Kết cục chưa tới, tất cả đều là có biến số. Ta là thật hy vọng trong tộc có thể ra như vậy một hai cái cùng Dương Thanh Huyền tranh đấu đệ tử trẻ tuổi a. Vì lẽ đó một các đệ tử hàng ngũ khen thưởng, ta là thật tâm ném đi ra."

Đông Phương Thanh Mộc cười khổ nói: "Nguyện vọng đều là tốt đẹp chính là."

"Không cam lòng! Bất khuất! Bất tử! Bất bại! Những thứ này đều là các ngươi còn sót lại ý niệm, nhưng đồng dạng cũng là ý niệm của ta a! Ta nếu đến nơi này, tựu sẽ không có gì có thể ngăn cản ta lui về!"

Dương Thanh Huyền liều mạng hướng về hư không vung quyền, hướng về cái kia chút chiến hồn đánh tới, quát lên: "Chỉ cần các ngươi công kích ta, liền không thể ta công kích các ngươi sao?!"

Trong quả đấm, từng vòng ý chí sóng gợn khuếch tán, đem cái kia chút xông tới mà đến chiến hồn đẩy lui, một ít yếu hơn thì lại trực tiếp bị đánh tan.

Quân tử như rồng, quyết chí tiến lên!

Dương Thanh Huyền hướng về trước bước ra một bước, đạo tâm càng ngày càng kiên định, liều lĩnh ra quyền, oanh mở một con đường đến, bước lớn hướng về trước bước.

Trống vắng bên trong sở hữu võ giả, không khỏi là nhìn sợ run tim mất mật, bộ phận người cũng đã tâm sinh ý lui, có thể hay không đi tới Quang chi đại lục đều còn khó nói, coi như đăng lên rồi, nơi nào gánh vác được như vậy chiến hồn xung kích?

Còn có một số người tuy rằng kinh khủng, nhưng vẫn như cũ cắn răng đi về phía trước, không thử một lần làm sao mà biết không được?

Chiếu lúc trước nhân sinh quỹ tích tiếp tục đi, cuối cùng một sinh không có khả năng có hi vọng chia sẻ một các đệ tử danh sách, giờ khắc này xuất hiện một chút hy vọng, coi như liều chết tan xương nát thịt cũng muốn thử một lần.

Dương Thanh Huyền phá khai cái kia tầng tầng chiến hồn quấy nhiễu sau, con đường lập tức biến được vùng đất bằng phẳng, lại không có bất kỳ trở ngại.

Hắn mừng rỡ hướng về trước lao nhanh mà đi, đột nhiên một đạo tuyệt cường ý chí giáng lâm, mạnh mẽ ép trên người hắn.

“Oanh!”

Dương Thanh Huyền thân thể run lên, đã bị đẩy lui hơn mười bước, “Oa” khạc ra một búng máu, sắc mặt trắng bệch nhìn phía trước.

Một đạo mờ mờ ảo ảo màu trắng cái bóng, như ẩn như hiện đứng ở trước mặt hắn, hai tay chắp sau lưng, mặc dù không thấy rõ hình dáng, nhưng cường giả cái thế khí tức biểu lộ ra không bỏ sót.

Chương 2660: Bất Ngờ Chiến Hồn, Cường Giả Cái Thế

“Lùi đi, thực lực của ngươi quá yếu, ở đây không phải ngươi có thể tới địa phương.”

Thanh âm kia như thân hình một loại mờ mờ ảo ảo, để người hoài nghi màu trắng kia cái bóng có phải thật vậy hay không đang nói chuyện.

“Ngươi chính là Nam Đẩu Tinh quân?”

Dương Thanh Huyền mở miệng hỏi nói.

Bóng người chỉ là hoảng hốt đứng ở đó, cũng không trả lời.

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu ta đến nơi này, tựu không khả năng lại lui về.”

Thân ảnh kia vẫn như cũ không có trả lời.

Dương Thanh Huyền trầm tư hạ, nuốt mấy viên đan dược, hơi hơi điều dưỡng hạ nội thương, cứ tiếp tục đi về phía trước.

Tốc độ của hắn không nhanh, mỗi một bước đều cẩn thận một chút, bước vào thân ảnh kia trăm trượng trong phạm vi thời điểm, thân ảnh kia bỗng nhiên quát lên một tiếng lớn, “Muốn chết!”

Loáng một cái bên dưới, tựu một đạo kinh thiên cường quang phóng xạ mà tới.

Toàn bộ bóng người đều biến được giàu có rất nhiều, giơ tay xuất chưởng, cường đại hào quang ở lòng bàn tay hiện ra, hóa thành Nhật Nguyệt, bùng nổ ra tuyệt nhiên bất đồng hai loại hào quang, sau đó lẫn nhau dung hợp đan dệt, hóa thành cảnh tượng kỳ dị, từ trời rơi xuống.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, kinh hãi nhìn trời cao trên, xuất hiện một ngày một tháng cảnh tượng, vô số ánh sao ở hai đại nguồn sáng hạ lan ra.

“Nhật Nguyệt Thần Công!”

Trên hư không, Đông Phương thế gia không ít trưởng lão nhận ra chiêu này thần thông, đều là kinh hãi, “Đạo Huyền Tông thất truyền đã lâu cái thế công pháp! Người này là Đạo Huyền Tông tiền bối.”

“Không phải Nam Đẩu Tinh quân truyền thừa xuất thế sao? Làm sao biến thành Đạo Huyền Tông?”

“Đạo Huyền Tông cũng có thể a, Nhật Nguyệt Thần Công ở Đạo Huyền Tông đủ để xếp vào ba vị trí đầu võ học, hơn nữa sớm đã thất truyền, nếu như có thể thu được được truyền thừa, tất nhiên chấn động thiên hạ.”

“Đúng là Nhật Nguyệt Thần Công!” Cầm tiêu chuẩn tiến vào ba vị Đạo Huyền Tông đệ tử, đều là đầy mặt kinh hãi, lập tức sốt sắng, chính mắt thấy được bản môn thần thông, nhưng không thể làm gì, chỉ có thể liều mạng cắn răng đi về phía trước.

Dương Thanh Huyền thân ở ở đằng kia Nhật Nguyệt bên dưới, thân thể giống như là muốn hoàn toàn bị tan rã giống như vậy, vô số ánh sao rơi xuống, xuyên thủng cơ thể hắn, toàn bộ người bị đánh thành cái sàng, một điểm điểm hóa làm ánh lửa.

“Muốn chết phải không?”

Dương Thanh Huyền thần thức hoảng hốt hạ, cảnh tượng trước mắt bắt đầu biến được tan rã.

Bạch y nhân kia ảnh thực lực, chí ít cũng ở Thất Tinh bên trên, thậm chí còn không thể chỉ, giở tay giở chân trong đó sức mạnh, căn bản không phải mình có thể ngăn cản.

“Các ngươi chết rồi không cam lòng, hóa thành chiến hồn, ta nếu như chết, lại có thể cam tâm? Ta cũng muốn hóa thành chiến hồn sao?”

Dương Thanh Huyền ý thức một điểm điểm ảm đạm xuống, thân thể biến thành vạn điểm hỏa diễm, ở đằng kia nhật nguyệt tinh huy phóng xạ hạ, từng bước tiêu tan.

Đột nhiên, trong đầu của hắn tựa hồ xẹt qua cái gì, một điểm thanh minh trở về.

Đại đạo sức mạnh ở trong người phun trào, thẳng vào đầu óc.

Đạo Sinh Nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật.

Khí sơn hà đại địa cùng tất cả có triển vọng phương pháp, đều là đại đạo diễn hóa, bất kỳ áp chế, cũng không thể áp chế ở đạo!

“Không! Ta không muốn hóa thành chiến hồn!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên hai tay nắm tay, hét lớn: “Ta không muốn không cam lòng, ta không nên oán niệm, cái gọi là chiến hồn, bất quá là người thất bại không cam lòng thôi. Các ngươi đều chỉ là thời đại người thất bại, có tư cách gì trong này lấy tính mạng của ta!”

Dương Thanh Huyền một chút nói tâm kiên định, hỏa diễm ngưng tụ ra thân thể, liều mạng hướng về ngày ấy tháng vung quyền, đánh ra từng tầng từng tầng ý chí hào quang, đem Nhật Nguyệt tâm ý chí phá vỡ.

“Cái gì? Hắn... Chịu đựng đi qua!”

Trên hư không mọi người, không khỏi kinh hãi, nhìn Dương Thanh Huyền vung quyền, cùng với bầu trời một điểm điểm lờ mờ phá vỡ Nhật Nguyệt.

Đông Phương Thanh Mộc cả kinh nói: “Vừa nãy cái kia Nhật Nguyệt Thần Công cũng chỉ là ý chí biến thành, Dương Thanh Huyền thời khắc này ý chí, càng vượt qua Đạo Huyền Tông cái thế tiền bối.”

Đông Phương Thanh Mộc rõ ràng truyền vào mỗi người trong tai, không khỏi là rung động nhân tâm, mỗi một vị võ giả đều là phải chịu bị nhiễm, huyết dịch sôi trào.

Không ít người bắt đầu leo lên cái kia Quang chi đại lục, bắt đầu xung kích tầng thứ nhất chiến hồn quấy rầy.

Dương Thanh Huyền liều mạng vung quyền, đối với chuyện bên ngoài không hề có cảm giác, nội tâm chỉ có một đạo ý niệm, quyết chí tiến lên, vọt qua tất cả!

“Ầm ầm!”

Theo cuối cùng một quyền nổ ra, sở hữu trở ngại trên người hắn áp lực toàn bộ tản đi.

Dương Thanh Huyền tiếp tục vung quyền, trực tiếp oanh ở đằng kia bạch y bóng người trên người.

Bóng người lắc lư mấy lần, trong phút chốc tựu hóa thành khói tiêu tản đi.

“Phá đi! Đạo Huyền Tông đời trước ý chí bị Dương Thanh Huyền đánh nát.”

Trên hư không một mảnh kinh hãi âm thanh, tất cả mọi người hầu như đều ngừng lại, khó tin nhìn trước mắt tất cả những thứ này.

“Chiến hồn phá nát, này truyền thừa ý chí phải biến mất sao?”

Trong mọi người tâm cũng như là nghĩ, lặng lặng nhìn bốn phía, chờ chờ biến hóa.

Nhưng tựa hồ tất cả cũng không có thay đổi.

Dương Thanh Huyền đánh nát cái kia Đạo Huyền Tông đời trước ý chí sau, tiếp tục đi về phía trước, như là vẫn chưa đến điểm cuối.

“Chẳng lẽ nói...”

Đông Phương Thanh Mộc hơi thay đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Vừa nãy cái kia đạo cường giả ý chí, chỉ là hạt nhân ý chí một đạo bảo vệ mà thôi?”

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền phía trước, lại là cảnh tượng kì dị trong trời đất hiện ra, mảng lớn ánh sáng màu xanh lam, hóa thành từng đạo từng đạo đánh chém, từ xa xôi chiến trường đánh rơi.

Cái kia chút đánh chém trình Nguyệt Luân hình dạng, mặt trên tinh quang điểm điểm, phảng phất vạn năm hàn băng bên trong ngưng tụ ra băng tinh hoa, mảnh này không gian truyền thừa đều giống như bị đông lại.

“Băng Phong Luân!”

Đông Phương Võ hoàn toàn biến sắc, trong hai con ngươi một cái bắn ra cường quang, hoảng sợ nhìn chằm chằm đánh chém chỗ đầu nguồn, lờ mờ xuất hiện một bóng người.

Đông Phương thế gia đệ tử không khỏi là ngạc nhiên khiếp sợ.

Này Băng Phong Luân đúng là bọn họ Đông Phương thế gia thần thông một trong những tuyệt học.

Cái kia đầy trời mặt trăng chém lan ra đi ra, kéo dài không tuyệt, phảng phất mãi mãi không có tận đầu.

“Càng là Đông Phương thế gia tiền bối cường giả ý chí!”

“Này Băng Phong Luân chính là gia chủ am hiểu nhất thần thông một trong.”

“Phương pháp này thần thông tu luyện tới cực hạn, tương truyền một chiêu bên dưới, liền có thể hóa hiện ra chín chín tám mươi mốt đạo băng lần lượt chém, cửu thiên thập địa, không chỗ có thể trốn.”

“Toàn bộ Đông Phương thế gia, có thể tu luyện ra tám mươi mốt vòng, chỉ có gia chủ một người, sẽ không biết đạo ý chí này tu luyện ra mấy vòng.”

Các loại âm thanh ở Đông Phương thế gia trong hàng đệ tử truyền mở.

Lượng lớn leo lên Quang chi đại lục võ giả, vừa rồi vọt qua lần thứ nhất chiến hồn quấy rầy, liền lập tức tao ngộ băng lần lượt chém, tất cả đều hoảng hốt, liều mạng vận chuyển ý chí chống lại.

Trải qua Dương Thanh Huyền trên một vòng tao ngộ, tất cả mọi người biết này chút thần thông chỉ là ý chí biến thành, cũng không có võ giả khi còn sống cái kia loại sức mạnh đáng sợ, nhưng đại diện cho võ giả khi còn sống ý chí võ đạo, tương tự không thể khinh thường.

Đông Phương Võ sắc mặt cực kỳ nghiêm nghị, trong hai con ngươi một mảnh đục ngầu ánh sáng, tựa hồ đã nhận ra bóng người kia.

Đông Phương Thanh Mộc cả kinh nói: “Vũ đệ, người này chẳng lẽ là...”

Đông Phương Võ gật gật đầu, nói: “Mỗi một đạo mặt trăng chém đều là hoàn mỹ cấp trạng thái, tất nhiên đã là tám mươi mốt vòng, chính là vị kia tiền bối không thể nghi ngờ.”

“A!”

Đại lượng võ giả, ở đằng kia mặt trăng chém xuống, từng cái từng cái bị đánh bay đi ra ngoài, đẫm máu trời cao.

Rất nhanh tựu chỉ còn lại Dương Thanh Huyền một người đỉnh ở nhất đằng trước, vung quyền mạnh mẽ chống đỡ cái kia băng lần lượt chém, toàn thân đã phá nát, đại lượng máu tươi tuôn ra bên ngoài cơ thể, nhưng vẫn như cũ chưa từng sau lùi một bước.

Chương 2661: Nghiền Ép Cổ Tâm Ý Chí, Hài Lòng Đỉnh Lô

“Tám mươi mốt vòng! Thật sự chém ra tám mươi mốt vòng!”

Theo một vòng cuối cùng hiện ra, trong hư không Đông Phương thế gia đệ tử toàn bộ đều sôi trào, từng cái từng cái trừng lớn hai mắt, khó có thể tin, “Rốt cuộc là vị nào tiền bối a, dĩ nhiên mạnh mẽ như thế!”

“Lùi lại!”

Băng Phong Luân ngọn nguồn phía sau, chậm rãi hóa hiện ra một tên Kim Giáp nam tử, lần thứ hai một chưởng tỏa ra ngoài, trong phút chốc vô số ngân quang bàn tay trước hóa hiện, ngưng tụ thành từng viên từng viên châm bạc, kích bắn mà ra.

“Sưu sưu sưu!”

Trên hư không lập tức hóa ra tảng lớn châm mang, như sao quang điểm điểm.

“Là Băng Phách Hóa Ngân Châm!”

Đông Phương thế gia đệ tử lần thứ hai kinh hô lên.

Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng hơi động, đối phương chỉ là ý chí biến thành, nhưng có thể sử dụng tới bình sinh sở học, giống như mình nắm giữ không kém ý chí, không có đạo lý chỉ có thể vung quyền.

Hắn chỉ hơi trầm ngâm, tay phải năm ngón tay hướng về nắm vào trong hư không một cái.

Nơi lòng bàn tay truyền đến hổ gầm một loại thanh âm, chậm rãi ngưng tụ ra một thanh kiếm đến.

Đông Phương Thanh Mộc cả kinh nói: “Là ý chí hoá hình!”

Đông Phương Võ nói: “Ý chí hoá hình cũng không khó, nhưng hắn ở như vậy trong thời gian ngắn ngủi liền cảm thấy ngộ đi ra, thực tại đáng sợ a.”

Dương Thanh Huyền một nắm trong tay kiếm, lập tức ở trước người hóa ra một đạo kiếm cương, đánh vào đầy trời châm bạc bên trong.

“Ầm ầm!”

Vô số Băng Phách châm mang ở trên thân kiếm lấp lóe.

Dương Thanh Huyền kiếm nhẹ nhàng xoay tròn, nhưng đem cả người bảo vệ một tia không lọt.

Bảo kiếm bốn phía, tất cả đều là Băng Phách châm khí lấp lóe, nhưng cũng càng ngày càng yếu.

“Chỉ có ngươi có thể công kích sao? Muốn lui ra là ngươi!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, thân kiếm xoay tròn, một đóa hoa sen nở rộ, đem toàn bộ Băng Phách ép hạ.

Sau đó toàn bộ người kiếm thân hợp nhất, hướng về thân ảnh kia chém tới.

“Ầm!”

Thân ảnh kia trong tay cũng biến ảo ra một thanh kiếm đến.

Hai ánh kiếm mạnh mẽ đánh cùng nhau, bắn ra cường đại hào quang.

Quang chi đại lục đệ tử, tất cả đều ngạc nhiên, vội vàng hướng về lui trở về, không ít đệ tử bị cái kia hào quang tấn công một đòn, nhất thời thổ huyết ngã xuống đất, sinh tử không rõ.

Dương Thanh Huyền cầm kiếm đối lập, ở không trung lẫn nhau áp chế, ngang tài ngang sức.

Đông Phương Thanh Mộc chật vật nuốt xuống hạ, hãi tiếng nói: “Ý chí của hắn, có thể cùng vị kia tổ tiên chống lại à...”

Đông Phương Võ đồng dạng thay đổi sắc mặt không ngớt, trong mắt ánh mắt một mảnh sáng quắc.

“Lùi lại!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, trong tay ý chí biến thành kiếm, bỗng nhiên biến e rằng so với to lớn, đột nhiên chém xuống xuống.

“Ầm ầm!”

Cự kiếm cùng phía trước cản cái kia đạo chiến hồn, rốt cục cùng nhau phá nát.

Hóa thành đầy trời sóng gợn khuếch tán, tất cả mọi người đều hoảng sợ há to mồm, trong đầu trống rỗng.

Này chút có thể tất cả đều là cổ thời gian đại năng giả a!

Không ít khai tông lập phái, cái tuyệt đương thời, phóng ở bất luận cái nào thời gian điểm, đều là đủ để trấn áp một cái thời đại cường giả.

Đáng sợ như vậy ý chí, càng bị Dương Thanh Huyền từng cái từng cái đánh tan.

Dương Thanh Huyền cả người run lên, cảm thấy toàn thân đều phải bị xé rách giống như vậy, trong đầu cũng không có bất kỳ ý thức, chỉ là đạo tâm bất diệt, quyết chí tiến lên!

Hắn đột nhiên hướng về trước vọt một cái, trực tiếp vượt qua ý chí đó dư âm, sẽ đến phía trước.

Sau đó dưới chân một điểm, không hề dừng lại một chút nào tiếp tục hướng phía trước chạy đi.

Trên hư không tất cả mọi người, toàn bộ đều ngừng lại.

Lại không có người bước lên Quang chi đại lục, tất cả đều mặt không thay đổi nhìn, có bi thảm, có thở dài, có sự bất đắc dĩ, có vẻ mặt lờ mờ.

Bất luận bọn họ lại cố gắng như thế nào, đều không thể vượt qua cái kia đạo khiến người khó tin hồng câu.

Vào đúng lúc này, tất cả mọi người là tâm phục khẩu phục, vinh quang vương giả, Thiên Thu tới nay, thiên tài số một.

Dương Thanh Huyền chạy vội một trận, lại không có gặp phải trở ngại, trực tiếp tiến vào Quang chi đại lục ở giữa cái kia to lớn vòng xoáy màu vàng óng bên trong, bóng người loáng một cái, tựu đặt chân trong đó.

Tất cả mọi người là tâm thần chấn động, lần thứ hai khẩn trương nhìn.

Mảnh này không gian truyền thừa bí mật, sợ là sẽ phải hiểu.

Tiến nhập bên trong sau, Dương Thanh Huyền trên người tổn thương bắt đầu lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được chữa trị, cái kia hào quang cực kỳ nhu hòa, thần thánh, như là to lớn đan dược lực lượng, xâm nhập đến toàn thân, toàn thân kinh lạc bên trong.

Một âm thanh ôn hòa truyền đến, “Thả xuống ý chí của ngươi, không nên chống cự này màu vàng đan khí, nó có thể phạt mao tẩy tủy, để tu vi của ngươi cùng thân thể tiến thêm một bước, sau đó, ngươi là có thể thu được cho ta Nam Đẩu Tinh quân toàn bộ truyền thừa.”

“Đúng là Nam Đẩu Tinh quân!”

Trong hư không một mảnh ồn ào, tất cả mọi người là ước ao ghen tị.

Nhưng nghĩ nghĩ phía trước các loại, mặc dù không có Dương Thanh Huyền, bằng mượn bọn họ không có khả năng vượt qua hai đại cường giả ý chí, thu được được truyền thừa.

Nghĩ tới đây, chỉ có thể là bất đắc dĩ cười khổ.

“Đó chính là trong truyền thuyết đan khí sao? Tương truyền Nam Đẩu Tinh quân thuật luyện đan cực kỳ đáng sợ, trực tiếp lấy tự thân vì là đỉnh lô, ở trong người luyện ra một viên Kim Đan, chuyển động bên dưới, có thể thả ra vạn trượng đan khí.”

Đông Phương Thanh Mộc bình tĩnh nói, gặp Dương Thanh Huyền vượt qua sau cùng cản trở, tiến vào đan khí bên trong, nội tâm hắn thở phào nhẹ nhõm.

Đông Phương Võ nói: “Đây là Kim đan đại đạo, từ cổ chí kim, nam bộ trong vũ trụ, chỉ từng nghe nói Nam Đẩu Tinh quân tu luyện đến cực hạn.”

Dương Thanh Huyền ở đằng kia đan khí bên trong, từ từ tản ra ý chí, thả xuống thần kinh căng thẳng, tùy ý đan khí vào cơ thể, tu sửa thân thể.

Đoạn đường này lại đây, thực tại quá mệt mỏi.

Dương Thanh Huyền tinh khí thần hồn ý, đều cơ hồ nơi ở vỡ cách trạng thái, giờ khắc này một lỏng đi xuống, trực tiếp lâm vào ngủ say trong đó.

Đan khí rất mau đem hắn bao lấy, tại thân thể ở ngoài như tơ tằm giống như kết kén.

Tất cả mọi người lẳng lặng nhìn, không khỏi là ước ao vạn phần, thu được được lần này cơ duyên sau, Dương Thanh Huyền con đường võ đạo đem sẽ càng thêm thông suốt, bốn sao bình phong quá sau, cái tiếp theo lạch trời chính là Thất Tinh.

Mọi người không khỏi là trong lòng hơi dạng, nghĩ đến chính mình có lẽ đang ở chứng kiến một vị cường giả siêu cấp đản sinh, mặc dù mình không có thể thu được được truyền thừa, nhưng tâm tình nhưng là bình phục rất nhiều.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền trong cơ thể truyền đến một đạo hét lớn tiếng, “Ngươi muốn làm gì?!”

Cái kia chính đang ngủ say bản tôn, một cái thức tỉnh, đột nhiên trợn trừng hai mắt, khắp khuôn mặt là sợ hãi.

“Ha ha ha ha, lại tu luyện thứ hai nguyên thần, thực sự là thiên tài hiếm có trên đời a, lão phu đợi nhiều năm như vậy, cuối cùng cũng coi như chờ đến hài lòng đỉnh lô, từ bỏ giãy dụa đi, trở thành ta Nam Đẩu Tinh quân thân thể, để ta mang theo ngươi lại đến thiên hạ, trở thành vùng sao trời này chúa tể!”

Tùy ý tiếng cười điên cuồng thanh âm, từ vòng xoáy màu vàng óng bên trong truyền đến.

Tất cả mọi người đều là tâm thần rung động, từng cái từng cái tràn đầy ngạc nhiên, nguyên lai nơi này cũng không phải là truyền thừa con đường, mà là đoạt xác con đường!

“Nam Đẩu Tinh quân dĩ nhiên không chết? Này, cái này không thể nào đi.”

“Ý chí cũng có thể đoạt xác người sao? Vậy hay là Nam Đẩu Tinh quân bản thân sao?”

“Chẳng lẽ là tàn hồn ở bên trong?”

Tất cả mọi người là kinh hãi không thôi, từng cái từng cái dại ra ở trên hư không, nhưng rất nhiều người bắt đầu cười trên sự đau khổ của người khác, thậm chí ba không được Dương Thanh Huyền bị đoạt xá chết đi, dù sao tia sáng kia vạn trượng thiên phú, thật sự là quá trêu chọc người ghen tỵ.

Đông Phương Thanh Mộc cả kinh nói: “Võ đệ, làm sao bây giờ?”

Đông Phương Võ nói: “Yên lặng xem biến đổi.”

Đông Phương Thanh Mộc trầm giọng nói: “Ngươi là không muốn cứu Dương Thanh Huyền sao?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2662: Không Cần Bàn Giao, Thần Tộc Phản Ứng

Đông Phương Võ nói: “Ta cùng với Dương Thanh Huyền không ân cũng không thù, sẽ không vô duyên vô cớ hại hắn, nhưng cũng sẽ không vô duyên vô cớ đối xử tốt với hắn, đại ca cảm thấy được tất yếu cứu sao?”

Đông Phương Thanh Mộc nói: “Ta cho là nên cứu.”

Đông Phương Võ nói: “Ồ? Lý do đây.”

Đông Phương Thanh Mộc nói: “Vẻn vẹn hắn là Thiên Thu tới nay một vị duy nhất vinh quang vương giả, lý do này chỉ đáng giá được cứu trợ.”

Đông Phương Võ nói: “Lý do này hết sức giống như vậy, yên lặng xem biến đổi đi, nếu như thuận lợi là có thể cứu, ta liền ra tay. Nếu như hết sức phiền phức, thậm chí sẽ gây bất lợi cho chính mình, vậy thì thôi.”

Đối thoại của hai người không có người bất kỳ che giấu, truyền vào mỗi người trong tai, đều là nhíu mày lại, tâm tư bất nhất.

Quang chi đại lục trên, Dương Thanh Huyền bản tôn đang liều mạng giãy dụa, rống to nói: “Đáng chết! Ngươi cái này cặn bã, dĩ nhiên nghĩ đoạt xác ta, chết không hết tội a!”

Nam Đẩu Tinh quân thanh âm hừ lạnh nói: “Cõi đời này không có người muốn chết, đặc biệt là ta loại này đứng ở vũ trụ tột cùng người, càng là hy vọng có thể tiếp tục trường tồn. Ta tu luyện Kim đan đại đạo, đem chính mình nguyên thần hóa thành Kim Đan, phong ấn, chính là vì sẽ có một ngày trọng sinh. Thực sự là trời không phụ người có lòng, rốt cục để ta chờ được ngươi.”

“Chờ ngươi mlgb, ta chính là cái chết, cũng sẽ không để cho ngươi đoạt xác!”

Dương Thanh Huyền muốn rách cả mí mắt, liều mạng giãy dụa.

Bốn phương tám hướng hào quang màu vàng óng như sợi tơ giống như, đưa hắn từng vòng bao lấy, giãy giụa không gian càng ngày càng nhỏ.

“Ha ha ha ha, giãy dụa là không có tác dụng. Ngươi bất giác được đây là thiên ý sao?”

Nam Đẩu Tinh quân thanh âm nói ra: “Hoàn mỹ thiên phú, phối hợp ta hoàn mỹ trí tuệ cùng sức mạnh, lại lên này vũ trụ đỉnh cao chỉ là một vấn đề thời gian. Có thể gánh chịu ta Kim Đan, không phải là không ngươi lớn nhất vinh quang đây? Mặc dù ở cường giả như mây thời đại, vô số Thánh Tông danh tộc chủ nhân đều cam nguyện đi theo ta, trở thành ta trung thật nhất thủ hạ. Ngươi có thể đủ làm ta đỉnh lô, nên là cảm thấy bao nhiêu vinh quang a.”

“Ta cảm thấy ngươi mlgb!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt tái xanh, hai mắt phun lửa, vào giờ phút này, ngoại trừ chửi ầm lên ở ngoài, cũng không có biện pháp khác.

Nhưng tốt tại chính mình còn có thứ hai nguyên thần, trấn thủ ở trong đan điền, bảo vệ cuối cùng một tấc thân thể.

Toàn thân cùng toàn thân kinh lạc, khiếu huyệt, đều bị đan khí tập kích, ở Nam Đẩu Tinh quân khống chế hạ.

Dương Thanh Huyền bản thể cũng chỉ có thể chửi ầm lên, cũng coi như là trong bất đắc dĩ một loại phương thức chiến đấu.

Ở Dương Thanh Huyền thân thể bề ngoài, thỉnh thoảng có hỏa diễm, kim quang nhập vào cơ thể mà ra, đem thân thể cùng sợi vàng cùng nhau cắt nát.

Hai loại sức mạnh lấy thân thể vì là chiến trường, ở chém giết lẫn nhau.

“Hừ, thứ hai nguyên thần lại cũng tu luyện đến ba sao cảnh giới, hơn nữa còn tu luyện Bàn Nhược bộ tộc Bất Diệt Thể, thật có chút vướng tay chân. Nhưng tốt cơm không sợ trễ, nếu con vịt đều đưa đến miệng một bên, ta không ngại từ từ ăn, ha ha ha ha.”

Nam Đẩu Tinh quân thanh âm lần thứ hai cười như điên.

Quang chi đại lục trung ương, theo tiếng cười kia nhanh chóng xoay tròn, toàn bộ đại lục một cái co rút lại thành chùm sáng, liền hướng truyền thừa hư không nơi sâu xa rơi xuống.

“Cái gì?!”

Đông Phương Thanh Mộc vội kêu lên: “Dương Thanh Huyền!”

Cái kia chùm sáng bên trong ngoại trừ Nam Đẩu Tinh quân tiếng cười ở ngoài, nơi nào nghe được Dương Thanh Huyền nửa điểm âm thanh.

Đông Phương Thanh Mộc vội la lên: “Võ đệ!”

Đông Phương Võ cau mày nói: “Ta giờ khắc này chỉ là một đạo hình chiếu, tương tự bị không gian này ý chí trấn áp.”

Hai người đang khi nói chuyện, cái kia chùm sáng tựu rơi vào hắc ám, hoàn toàn biến mất không gặp.

Lúc này, hư không nhanh chóng xoay chuyển, phá nát, tất cả mọi người chịu đến một nguồn sức mạnh lôi kéo, “Rầm” tiếng hạ, từ cái kia trong bóng tối bị xé đi ra ngoài, trở lại Thông Thiên cổ chiến trường màu đỏ trong khu vực.

“Đi ra.”

Có người mừng rỡ kêu lên, như là kiếp sau sống sót.

Đông Phương Võ hình chiếu thân, tại này cỗ phá nát lực lượng hạ, trực tiếp hóa thành huỳnh ánh sáng tản đi.

Đông Phương Thanh Mộc sắc mặt trắng bệch, ngẩng đầu nhìn trời khung, trầm giọng nói: “Võ đệ, làm sao bây giờ?”

Đông Phương thế gia chủ tinh trên, cái kia nguy nga đại điện bên trong.

To lớn trên vương tọa không, bàn hư mà ngồi Đông Phương Võ đột nhiên mở hai mắt ra, bình tĩnh nói: “Nam Đẩu Tinh quân mang theo Dương Thanh Huyền tiến vào chiến trường vực sâu, trong đó có vô số ý chí cường đại ngủ say, mặc dù là ta cũng không dám dễ dàng đặt chân. Đại ca, việc này ta sợ là không có cách nào, chỉ có thể mong đợi Dương Thanh Huyền vận mệnh của mình đi.”

[truyen cua tui | Net]

“Vận mệnh của mình...”

Đông Phương Thanh Mộc sắc mặt tái xanh, quay về vòm trời giận dữ hét: “Một cái bốn sao Thiên Giới tiểu tử, được có như thế nào vận mệnh mới có thể từ Nam Đẩu Tinh quân ý chí bên trong đi ra ngoài! Nói như ngươi vậy, không khác nào tuyên bố Dương Thanh Huyền tử hình!”

Trên vương tọa, Đông Phương Võ nói ra: “Không phải ta tuyên án hắn tử hình, mà là chính bản thân hắn đi vào tử địa. Sự sống chết của hắn không có quan hệ gì với ta a, ta vì sao phải liều lĩnh nguy hiểm tiến nhập vực sâu cứu hắn. Huống hồ, coi như ta tiến nhập vực sâu, lại cứu hắn sao? Đó là một như thế nào địa phương, đại ca ngươi cũng là rõ ràng. Dương Thanh Huyền bây giờ bị Nam Đẩu Tinh quân phụ thể, sợ thì không cần nhất thời nửa khắc liền có thể lấy triệt để xóa đi ý chí của hắn."

Đông Phương Thanh Mộc sắc mặt trắng bệch, ngẩn người đứng ở đó, không nói ra được âm u.

Đông Phương Võ nói: "Đây là hắn mệnh số, cũng là Nam Đẩu Tinh quân mệnh số. Lần sau hắn lại xuất hiện cõi trần thời điểm, thì ít đi nhiều một vị tuyệt đại thiên tài, vinh quang vương giả Dương Thanh Huyền, mà nhiều hơn một vị cái thế bá chủ, mặc dù là ta cũng muốn kiêng kỵ ba phần Nam Đẩu Tinh quân."

"Ai."

Đông Phương Thanh Mộc thở dài nói: "Việc này phải như thế nào hướng về Thần tộc bàn giao?"

Đông Phương Võ nói: "Không cần bàn giao?"

Đông Phương Thanh Mộc vẻ mặt cụt hứng, một hồi như là già đi rất nhiều tuổi.

Bóng người loáng một cái, liền trực tiếp biến mất ở trên mặt đất.

Những đệ tử còn lại từng cái từng cái phục hồi tinh thần lại, bọn họ chỉ nghe được Đông Phương Thanh Mộc đối với ngày rít gào, nhưng không nghe thấy Đông Phương Võ thanh âm, nhưng bao nhiêu cũng có thể đoán được một, hai.

Đột nhiên, mấy vệt sáng nhanh chóng hướng về xa xa bỏ chạy.

Chính là Vũ Văn thế gia cùng Bát Thần Cung mấy người.

“Còn muốn đi? Như để cho các ngươi chạy trốn, đây không phải là ngày cười ầm sao?!”

Đông Phương thế gia cái khác trưởng lão, từng cái từng cái sắc mặt tái xanh, sát khí bộc phát ra, hóa thành ánh sáng tựu đuổi tới.

Rất nhanh, tựu truyền đến vài đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương, không dứt bên tai.

Hiển nhiên cái kia vài tên trưởng lão không có để cho bọn họ dễ chết đi, hành hạ một hồi lâu, tiếng kêu thảm thiết mới tắt.

Sau đó, Đông Phương thế gia liền lặc lệnh sở hữu Thánh Tông danh tộc đệ tử rời đi, đem tùy ý đóng cổ chiến trường.

Dương Thanh Huyền bị Nam Đẩu Tinh quân phụ thể một chuyện, cũng theo những đệ tử này ly khai, gió một loại truyền khắp toàn bộ Mục Hải Vực Giới.

Sở hữu Thánh Tông danh tộc, không không rất là khiếp sợ.

Toàn bộ vực giới mục đích, hầu như đều hội tụ ở La Phù chi cảnh, Vô Dục Thành.

Nhưng Vô Dục Thành, Tử Chi Thần Vương trong phủ, nhưng là một mảnh an tĩnh, tựa hồ cũng không có bị tin tức này quấy nhiễu, tất cả vận chuyển đều cực kỳ bình thường.

Thậm chí các Đại Thánh tông danh tộc thám tử, còn chứng kiến Tử Hà chờ tiên tử vừa nói vừa cười, tựa hồ đối với Dương Thanh Huyền cái chết cũng không quan tâm.

Này để sở hữu Thánh Tông danh tộc đều cực kỳ kinh ngạc, thậm chí bắt đầu hoài nghi Đông Phương thế gia truyền ra tin tức.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2663: Hai Đại Thiên Tài Tuyệt Thế

"Xác định Dương Thanh Huyền không chết sao?"

Tử Chi Thần Vương phủ bên trong phòng tiếp khách, Tử Hà triệu tập Xi Hằng, Hoa Giải Ngữ chờ sáu vị Tinh Túc, sắc mặt ngưng trọng hỏi thăm.

Xi Hằng nói: "Chúng ta sáu người cảm ứng đều là nhất trí, tuy rằng cách nhau rất xa, không cách nào cảm ứng được cụ thể trạng thái, nhưng nhất định là không chết."

Tử Hà trầm ngâm nói: "Nếu chỉ là bị đoạt xá, cũng không tính chết rồi chứ?"

Hoa Giải Ngữ nói: "Chúng ta cùng Dương Thanh Huyền ký kết khế ước là bốn Thánh Linh khế ước, thông qua linh hồn đến cảm ứng. Nếu như Dương Thanh Huyền linh hồn phá nát, chúng ta tất nhiên sẽ bị khế ước phản phệ mà chết."

Tử Hà nói: "Như vậy cũng tốt. Cự ly Dương Thanh Huyền bị Nam Đẩu Tinh quân đoạt xác đã bảy, tám ngày, chỉ cần Dương Thanh Huyền không chết, chứng minh đoạt xác quá nửa là xảy ra vấn đề. Này mấy ngày cùng Đông Phương thế gia giao thiệp cũng có tiến một bước tiến triển, bọn họ đồng ý chúng ta phái người tiến nhập cổ chiến trường điều tra. Nhưng chỉ có thể phái ba người tiến về phía trước, đồng thời cần bọn họ người cùng đi. Các ngươi ai muốn cùng ta đi."

"Ta!"

Sáu người hầu như trăm miệng một lời, đều đứng dậy.

Tử Hà khẽ mỉm cười, nói: “Dương Thanh Huyền có các ngươi này chút Tinh Túc, ngược lại cũng đúng là thật không tệ.” Hắn chỉ hạ Xi Hằng cùng Đồ Sầu, nói: “Chỉ các ngươi hai cái đi, thực lực còn có thể nhìn một cái, còn dư lại, tất cả đều là cặn bã, mang đi ra ngoài ta đều cảm thấy được mất mặt.”

Còn lại hạ bốn người, đều là nét mặt già nua đỏ lên, giận dữ và xấu hổ cực kỳ.

Từng cái từng cái nội tâm thầm hạ quyết tâm, nhất định phải nhanh đem thực lực nâng lên, hiện tại cảnh giới của bọn họ, không chỉ có không giúp được Dương Thanh Huyền bận bịu, ngược lại thành liên lụy, thậm chí thành trong miệng người khác trò cười.

Tử Hà nói: “Việc này không nên chậm trễ, hiện tại tựu lên đường đi.”

Lập tức trực tiếp mang theo hai người, thông qua siêu cấp truyền tống đại trận rời đi.

...

Ở một vùng tăm tối trong hư không.

Phảng phất là thời gian hoang vu, không nhìn thấy trước sau, không nhìn thấy trên dưới, không nhìn thấy cổ kim.

Dương Thanh Huyền lặng lặng trôi nổi ở đằng kia, hai đầu gối ngồi xếp bằng, tay bấm quyết ấn.

Cứ như vậy không nhúc nhích, như là chết tựa như.

Thỉnh thoảng có ý chí cường đại ở trong hư không bồng bềnh, nhẹ nhàng đụng vào một cái Dương Thanh Huyền, lại du đãng mở.

Dương Thanh Huyền bắp thịt toàn thân cứng ngắc, huyết dịch đông lại, kinh lạc cũng đóng kín ở, không có bất kỳ chân khí lưu chuyển.

Nhưng ở nơi này bình tĩnh hoá đá bề ngoài hạ, trong cơ thể trong đan điền, rồi lại là mặt khác một bức cảnh tượng.

Dương Thanh Huyền thứ hai nguyên thần bàn hư mà ngồi, tay bấm quyết ấn, sắc mặt hết sức trắng xám.

Từng mảng từng mảng ánh sáng màu vàng óng từ trên hư không vãi hạ, bao phủ nửa cái đan điền thế giới.

Ở kim quang bên trong, một toà rộng lớn hùng vĩ bia đá, dường như cây cột chống trời, lên trời xuống đất, phảng phất không có tận đầu.

Lượng lớn tối nghĩa khó hiểu màu vàng văn tự, ở trên bia đá không ngừng biến ảo mà ra.

Mỗi mấy cái văn tự, tạo thành liên tiếp ký tự, sau đó hình thành ý chí cường đại, hóa thành ánh sáng khuếch tán ra.

Chính là vô số như vậy hào quang, hợp thành này đáng sợ kết giới, bao phủ tứ phương.

Ở cái kia bia đá to lớn hạ, đè lên một tên đồng dạng ngồi xếp bằng ông lão, vô số kim quang từ ông lão thân trên tuôn ra, chống lại bia đá kia lực lượng.

Ông lão râu tóc bạc phơ, đầy mặt vẻ giận dữ, hai tay bấm quyết giơ cao khỏi đỉnh đầu, hình thành phòng ngự kết giới, đứng vững bia đá trấn áp, thỉnh thoảng phát sinh tiếng rít gào.

Lão giả bóng người ở trấn áp hạ hoảng hốt bất định, khi thì hóa thành hình người, khi thì hóa thành Kim Đan dáng dấp, “Đáng chết a! Tiểu tử thối, lại nghĩ muốn trấn áp luyện hóa ta, lão phu hoành hành thiên địa thời điểm, ngươi còn không biết ở chỗ nào!"

Dương Thanh Huyền chưa mở hai mắt ra, lạnh lùng nói: "Đích thật là không biết, nhưng tương lai ta hoành hành thiên địa thời điểm, ngươi ở đâu nhưng là rất rõ ràng."

Nam Đẩu Tinh quân nhíu mày lại, nói: "Ở đâu?"

Dương Thanh Huyền nói: "Trong Luân Hồi."

Nam Đẩu Tinh quân giận dữ nói: "Càn rỡ! Nghĩ muốn luyện hóa bản tọa, không khác nào si nhân nằm mơ. Bản tọa ngược lại thật là đánh giá thấp thực lực của ngươi, trên người lại còn có vô số cường giả ý chí hội tụ bảo vật."

Dương Thanh Huyền nói: "Cho nên nói a, trấn áp cùng luyện hóa, đây là ý trời à."

Bia đá kia chính là có Hùng gia Bất Hủ Phong Bia, vốn là có Hùng thế gia các thời kỳ đời trước ý chí cùng võ ý ngưng, vừa lúc bị Dương Thanh Huyền lấy ra đến, chống lại Nam Đẩu Tinh quân.

Bên trong vô số ký tự màu vàng, đều là có Hùng gia đời trước các loại ý chí cùng võ ý biến thành, ở bên trong trầm tích hạ xuống, bị kích phát sau, từng cái từng cái phù văn bay lên, riêng phần mình sắp xếp tạo thành, hình thành ý chí cường đại công kích, từng vòng trấn áp xuống.

Mỗi một vị có Hùng thế gia tổ tiên ý chí, có lẽ đánh không lại Nam Đẩu Tinh quân, nhưng các thời kỳ cường giả ý chí kéo dài không tuyệt, phảng phất vô cùng vô tận, Nam Đẩu Tinh quân ở cùng Dương Thanh Huyền đấu tranh vài ngày sau, cuối cùng từ thượng phong rơi vào hạ phong, bị Dương Thanh Huyền dùng Bất Hủ Phong Bia đè ép.

"Hừ, món bảo vật này tuy rằng thần kỳ, vốn lấy sức mạnh của ngươi còn có thể chống đỡ bao lâu?"

Nam Đẩu Tinh quân lạnh lùng nói: “Không bằng chiết trung một cái, chúng ta hòa giải, ngươi vóc người này thân thể, hai người chúng ta dùng chung. Ngươi dùng một tháng, ta dùng một tháng. Gác lại tranh luận, cộng đồng sử dụng.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ta có thể chịu đựng bao lâu không dùng ngươi bận tâm, chỉ cần gánh so với ngươi lâu tựu được.”

Nam Đẩu Tinh quân nổi giận nói: “Không biết phân biệt! Lão phu tựu chờ ngươi tiêu hao hết cuối cùng một tia ý chí, sau đó đem ngươi triệt để xoá bỏ luyện hóa. Đến thời điểm mặc ngươi làm sao gào khóc cầu xin đều không có dùng.”

Dương Thanh Huyền không để ý đến hắn nữa, mà là trong tay quyết ấn biến đổi, tăng cường Bất Hủ Phong Bia sức mạnh, tiếp tục mài ép Nam Đẩu Tinh quân.

Từ nói chuyện bên trong có thể thấy, Nam Đẩu Tinh quân sợ là đã đến không chống đỡ nổi mức độ, bằng không chắc chắn sẽ không cùng hắn thỏa hiệp.

Hiện tại hai người chính là so đấu ý chí, nhìn xem ai có thể gánh càng lâu.

Người thắng mạng sống, người thua chết.

Dương Thanh Huyền mặc dù là thiên tài hiếm có trên đời, vinh quang vương giả, nhưng Nam Đẩu Tinh quân cũng là hoành hành một cái thời đại cường giả, vô số Thánh Tông danh tộc chi chủ đều cam nguyện đi theo tuyệt đại nhân vật, ý chí mạnh đồng dạng xa ở người thường bên trên.

Hai người so đấu mười phần gian khổ, nhưng sự quan tính mạng, đều bất cẩn không được, làm xong đánh đến cuối cùng mảy may chuẩn bị.

“Này! Ta nói, chúng ta như vậy liều đấu nữa cũng không phải biện pháp a.”

Lại qua mấy ngày, Nam Đẩu Tinh quân rốt cục không nhịn được lần thứ hai mở miệng, nói ra: “Không bằng ngươi và ta các lùi một bước, mọi người chuyện gì cũng từ từ, tốt đẹp thương lượng, không cần liều cái ngươi chết ta sống đây? Ngươi và ta đều là thiên tài hiếm có trên đời, bất luận người nào chết đều rất đáng tiếc, đúng không?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không, ta cảm thấy được ngươi chết cũng không đáng tiếc. Cái này thời đại nguyên bản tựu không liên quan đến ngươi, ngươi sớm chết rồi.”

Nói xong, lần thứ hai quyết ấn một điểm, khởi động Bất Hủ Phong Bia mãnh liệt trấn áp xuống.

Nam Đẩu Tinh quân trên người bùng nổ ra “Ầm ầm” rung mạnh tiếng, khuôn mặt một cái biến đến mức dị thường dữ tợn, quát: “Chết tiệt tiểu tử! Không biết phân biệt, đã như vậy, lão phu tựu cho ngươi một cái cả đời khó quên giáo huấn!”

Trong tay quyết ấn biến đổi, Nam Đẩu Tinh quân thân thể làm nhạt xuống, một viên chói mắt Kim Đan nổi lên, mặt trên khuếch tán ra từng vòng sức mạnh, có đại đạo văn tự ở mặt trên lấp lóe bất định, sức mạnh hủy thiên diệt địa từ bên trong tràn ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2664: Song Toàn Phương Pháp, Phong Ấn Kim Đan

Dương Thanh Huyền kinh sợ, quát lên: “Ngươi muốn làm gì?!”

Nam Đẩu Tinh quân giọng căm hận nói: “Ngươi muốn đem ta luyện hóa, hừ, này không nằm mơ sao? Lão phu thà rằng tự bạo, đem đan điền của ngươi toàn bộ nổ nát, đồng quy vu tận, không có khả năng bị ngươi luyện hóa! Tiểu tử, theo ta một đạo vào Luân Hồi đi.”

Cái kia ánh vàng đại phóng, giải phong đi ra hào quang đem Bất Hủ Phong Bia một điểm điểm đẩy lên.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, có thể cảm ứng rõ ràng đến cái kia Kim Đan bên trong sức mạnh đáng sợ, vội vàng nói: “Chậm đã! Ta nói, chúng ta có chuyện có thể tốt đẹp nói, bất cứ chuyện gì đều có thương lượng, không cần liều cái ngươi chết ta sống đây? Mọi người đều là thiên tài hiếm có trên đời, bất luận người nào chết đều rất đáng tiếc, huống hồ là hai cái người đều chết hết. Tiền bối kính xin trợ thủ, chúng ta tốt đẹp nói chuyện.”

“Mẹ de, vừa nãy ta muốn nói với ngươi, ngươi lại còn nói ta chết không đáng tiếc! Hiện tại muốn cùng chết, tựu đáng tiếc? Liền biết muốn nói?!”

Nam Đẩu Tinh quân tiếng gầm gừ phẫn nộ từ Kim Đan bên trong truyền ra.

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng cười xòa nói: “Tiền bối bớt giận, là vãn bối không hiểu chuyện, mong rằng tiền bối đừng cùng vãn bối một loại tính toán, thu rồi Kim Đan khí tức, không muốn lại tiếp tục thả ra sức mạnh xuống rồi. Tiền bối đợi nhiều năm như vậy, cũng không nghĩ trực tiếp đi đời chứ? Hết thảy đều có thể thương lượng, chỉ cần có thể ly khai này, tìm một đỉnh lô biết bao dễ dàng? Coi như tiền bối cố ý nhìn trúng vãn bối thân thể, cái kia loại gác lại tranh luận, cộng đồng sử dụng phương án cũng không không thể."

Cái kia Kim Đan khí tức này mới một điểm nghiệm thu long, lần thứ hai hóa ra Nam Đẩu Tinh quân dáng dấp, chỉ có điều sắc mặt tái nhợt rất nhiều, giữa hai lông mày đều là sắc mặt giận dữ.

Dương Thanh Huyền cũng quyết ấn biến đổi, để Bất Hủ Phong Bia bay lên, lơ lửng ở hư không, tức không trấn áp, cũng không thu về, chỉ là cho Nam Đẩu Tinh quân nhất định không gian, lấy đó chính mình nói gì thành ý, đồng thời đề phòng đối phương đột nhiên ra tay hoặc là giở trò lừa bịp cái khác thủ đoạn.

Dù sao Nam Đẩu Tinh quân không phải là người bình thường, tu vi, ý chí cùng trí tuệ đều là tốt nhất chọn.

Nam Đẩu Tinh quân nhấc đầu liếc mắt nhìn, lạnh rên một tiếng, Dương Thanh Huyền tâm tư hắn làm sao sẽ không biết, châm chọc nói: "Ngươi đúng là nói một chút, làm sao cái thương lượng phương pháp, nếu như không nói ra được cái như thế về sau, hôm nay chính là ngọc đá cùng vỡ! Lão phu đợi nhiều năm như vậy, Kim Đan trên phong ấn cũng toàn bộ giải khai, không cách nào nữa trở lại quá khứ. Lần này nếu như không chiếm được kết quả vừa lòng, ta cũng không cách nào trường tồn thế gian, không thể làm gì khác hơn là kéo ngươi cùng đi."

Dương Thanh Huyền trầm tư hạ, nói ra: "Như vậy có thể hay không, tiền bối theo vãn bối cùng đi ra ngoài, bên ngoài cường giả vô số, ta thay tiền bối tìm một vị hài lòng thân thể."

Nam Đẩu Tinh quân nói: "Cường giả là vô số, nhưng có thể để ta hài lòng thân thể có thể cũng không nhiều a. Hơn nữa ta thời khắc này trạng thái, đã không cách nào dài thời gian tồn tại. Trừ phi ngươi đem cái này bảo vật cho ta, ta ngược lại là có thể gửi thân thể ở bên trong."

Hắn tay một chỉ Bất Hủ Phong Bia.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Vật ấy tuy rằng ở trong tay ta, đồng thời có chín mươi bảy năm niên hạn sử dụng, nhưng chung quy không phải của ta. Bất quá có chín thời gian mười bảy năm, giúp tiền bối tìm một thân thể đi ra không khó lắm đi. Chẳng qua là ta làm sao mà biết, tiền bối không lại đột nhiên ra tay hại ta? Dù sao lấy tiền bối sức mạnh, một khi đánh lén ta, ta căn bản không thể có thể đỡ được."

Nam Đẩu Tinh quân nói: "Này đơn giản, ta có thể phát quyết tâm thề. Một khi vi thề, mặc dù muốn chiếm thân xác ngươi, cũng sẽ có Thiên Đạo phản phệ, không thể thành công."

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Lập lời thề có thể, nhưng tiền bối nhưng là nhân vật huyền thoại, ai biết tiền bối có hay không có chống lại Thiên Đạo tâm thề phương pháp? Nếu là có, ta tựu thật chết oan."

Nam Đẩu Tinh quân cả giận nói: "Vậy ngươi muốn như thế nào? Này cũng không được, cái kia cũng không được, tựu chỉ còn lại ngươi cho ta đoạt xác, hoặc là ta tự bạo mọi người cùng nhau chơi xong hai con đường."

Dương Thanh Huyền nói: "Tiền bối lập xuống tâm thề, lại để ta dùng một ít thủ đoạn phong ấn Kim Đan. Như vậy tiền bối coi như muốn giết ta, phá khai phong ấn thời gian chí ít có thể để ta phản ứng một cái, chuẩn bị sẵn sàng chạy trốn."

Nam Đẩu Tinh quân cười nói: "Ngươi nghĩ phong ấn ta? Ha ha ha ha, ngươi đủ tư cách sao?"

Dương Thanh Huyền nói: “Có hay không đủ tư cách lại không nói, tiền bối như là đồng ý, coi như là nói xong, mọi người cùng nhau ly khai nơi này, thu được được mới sinh.”

Nam Đẩu Tinh quân nghĩ đến một trận, nói: “Được. Hừ, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi có thủ đoạn gì, có thể phong ấn ta Kim Đan lực lượng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cũng không phải là phải hoàn toàn phong ấn tiền bối Kim Đan lực lượng, chỉ là cho mình một cái hòa hoãn thời gian. Vãn bối tự hỏi vẫn còn có chút thủ đoạn, nếu như tiền bối đột nhiên nổi sát tâm, vãn bối chí ít có thể tranh thủ mấy hơi thở, bảo vệ một cái mạng đến vẫn là có thể.”

Nam Đẩu Tinh quân hừ nói: “Theo ngươi!”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, ôm quyền nói: “Cái kia đắc tội rồi.”

Nói xong, liền hai tay bấm quyết, trong phút chốc, toàn thân ánh vàng đại phóng, hai viên Xá Lợi Tử ở trong người lưu chuyển, hóa ra Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, sau đó quyết ấn biến đổi, đầy trời trên hư không, lập tức hiện ra vô số kinh văn.

Nam Đẩu Tinh quân liếc mắt một cái, lạnh lùng nói: “Quả nhiên có chút thủ đoạn, lại đem Bàn Nhược bộ tộc hai đại trấn tộc chi bảo đều học.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, hỏi: “Tiền bối nói Bàn Nhược bộ tộc là chỉ?”

Nam Đẩu Tinh quân nói: “Hả? Làm sao, ngươi không biết Bàn Nhược bộ tộc? Bất quá cũng là, ở ta cái kia thời đại, tựu hầu như không thấy được Bàn Nhược bộ tộc ghi chép cùng nghe đồn. Hiện tại cái này thời đại, sợ là càng không có đi.”

Dương Thanh Huyền nghiêm túc nói ra: “Xin lắng tai nghe.”

Nam Đẩu Tinh quân nói: “Kỳ thực cũng không có gì, Bàn Nhược bộ tộc chính là thượng cổ di tộc, có lớn lao thần thông cùng trí tuệ, vốn là vùng vũ trụ này bên trong đỉnh cấp tồn tại. Còn có truyền thuyết, Bàn Nhược bộ tộc đến từ ban đầu sinh đời đại vũ trụ, là cái kia hạt nhân vị diện bên trong cường đại chủng tộc, trong đó một tiểu nhánh không biết cái gì nguyên do đi tới nơi đây vũ trụ. Nhưng không quản là nguyên nhân gì, Bàn Nhược bộ tộc xác thực đã từng là đứng ở vùng vũ trụ này đỉnh phong tồn tại. Ngươi hiện tại hiện ra Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân cùng Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh chính là Bàn Nhược bộ tộc hai đại chí cường thần thông.”

Dương Thanh Huyền chợt nói: “Thì ra là như vậy.”

Hắn vẫn luôn cảm thấy được này hai đại công pháp cực kỳ hòa hợp, giữa lẫn nhau tựa hồ tồn tại liên hệ nào đó, đúng như dự đoán.

Cái kia đầy trời kinh văn từng đạo từng đạo bay xuống, hóa thành phong ấn, thiếp ở Nam Đẩu Tinh quân trên người.

Rất nhanh, Nam Đẩu Tinh quân toàn bộ người cùng Kim Đan thân trên, đều hiện đầy phù văn màu vàng, bị Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh sức mạnh hoàn toàn bao lấy.

Nam Đẩu Tinh quân nhẹ rên một tiếng, biểu đạt nội tâm bất mãn.

Dương Thanh Huyền cười hì hì, lộ ra ngượng ngùng dáng vẻ, nhưng trong tay thần thông nhưng không ngừng chút nào, đem nhân quả lực lượng, Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, lực hỗn độn toàn bộ đều hóa đi ra, hình thành từng đạo từng đạo Phong Ấn Phù, bay qua, thiếp ở Kim Đan trên.

Dương Thanh Huyền đem đại đạo chi lực ẩn dấu đi, dù sao cũng là đạo chi bản thân, một khi triển lộ lời, sợ càng thêm dẫn được Nam Đẩu Tinh quân nhòm ngó, tương tự lưu có một lá bài tẩy, tương lai có lẽ có thể phát huy tác dụng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2665: Chạy Ra Đường Sống, Cường Viện Đến

Nam Đẩu Tinh quân hơi đổi sắc mặt, lạnh rên một tiếng, nói: “Quả nhiên thật sự có tài, lại nắm giữ ba loại như vậy sức mạnh đáng sợ. Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa gần như nơi đây vũ trụ mồi lửa nhất hạng sang, lực hỗn độn càng là Hỗn Độn thời đại mênh mông sức mạnh to lớn, này hai loại cũng cho qua. Nhân quả lực lượng đúng là vạn cổ tới nay, chưa từng nghe nói có ai khống chế quá.”

Dương Thanh Huyền tâm sinh nghi hoặc, hỏi: “Tiền bối nói gần như cao nhất ngăn, nói đúng là cũng không phải là cao nhất ngăn, chẳng lẽ nơi đây vũ trụ còn từng xuất hiện cao hơn Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa đẳng cấp?”

Nam Đẩu Tinh quân cười lạnh nói: “Vũ trụ to lớn, vô cùng vô tận, xuất hiện bất kỳ cái gì cũng là bình thường. Hỏa chi bản nguyên thứ tư ngăn, có người nói cũng là xuất hiện qua.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Thứ tư ngăn? Đó là cái gì hỏa, khi nào từng xuất hiện?”

Nam Đẩu Tinh quân liếc hắn một cái, khinh bỉ nói: “Này liên quan gì đến ngươi? Là ngươi cảnh giới này trình độ nên biết đồ vật sao? Cặn bã nên làm tốt một cái cặn bã, không muốn mơ tưởng xa vời, cả ngày nghĩ chút không có quan hệ gì với chính mình.”

Dương Thanh Huyền hít một hơi, ép diệt nội tâm bất mãn, nếu không có người trước mắt là Nam Đẩu Tinh quân, đã sớm xông tới phiến đối phương bạt tai.

Nhưng giờ khắc này cũng chỉ có thể áp chế lại tâm tình, rên lên một tiếng, tựu lấy ra Hỗn Linh Thần Thiết, ở không trung hóa thành tinh vân, đem Nam Đẩu Tinh quân quấn chặt lấy.

Làm tốt tất cả những thứ này sau, mới đưa Bất Hủ Phong Bia bay xuống, đem Nam Đẩu Tinh quân thu nạp vào đi.

Bên trong có vô số có Hùng gia tiền bối ý chí, có thể duy trì ở Nam Đẩu Tinh quân Kim Đan tạm thời bất diệt.

Đến đây, Dương Thanh Huyền mới tầng tầng thở phào nhẹ nhõm.

Xem như là chấm dứt.

Từ bước vào không gian truyền thừa bắt đầu, vẫn bị ý chí trấn áp, tốt không dễ dàng vọt tới điểm cuối, nhưng nguyên lai là một vạn cổ chi cục, trải qua thiên tân vạn khổ, càng là làm cho người ta đưa đỉnh lô tới cửa, vì người khác làm giá y.

Một phen liều mạng dây dưa sau, Dương Thanh Huyền đã nhớ không nhiều lắm thiếu lần đột phá chính mình ý chí cực hạn, rốt cục đổi lấy ánh sáng lúc rạng đông cùng tính mạng.

Bên trong đan điền ổn định lại sau, Bất Hủ Phong Bia lặng lặng trôi nổi ở bên trong.

Thứ hai nguyên thần trực tiếp ly khai đan điền, tay bấm Ngọc Hư Thần quyết, cùng bản tôn hồn phách hợp hai thành một.

Trôi nổi tại chiến trường vực sâu bản thể, này mới chậm rãi mở hai mắt ra.

Con ngươi đen nhánh bên trong, một điểm điểm hiện ra ánh sáng lộng lẫy.

Cái kia khô khốc kinh lạc cùng mạch máu, bắt đầu có chân khí cùng huyết dịch lưu động, xương cốt trong đó phát sinh nhỏ nhẹ nổ vang, sức mạnh ở một điểm điểm trở về.

Dương Thanh Huyền lấy ra một ít đan dược đến, trực tiếp nuốt vào, sau đó vận chuyển chân nguyên.

Lúc này, từ bốn phương tám hướng truyền đến hơi thở cực kỳ mạnh.

Đều là năm đó cổ chiến trường bên trong ngã xuống cường giả cái thế.

Những khí tức kia mạnh, đều không kém gì Thất Tinh Thiên Giới, phảng phất chính mình chỉ cần đụng vào một cái, cũng sẽ bị triệt để nghiền nát.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, khẽ quát một tiếng, “Đi!”

Liền lấy ra Long Quyền Thiết Giản, hướng về hư không một đánh, “Ầm ầm” một tiếng rung mạnh, không gian cuộn chỉ ở sắt giản hạ không ngừng quấn quanh, sản sinh to lớn vặn vẹo tác dụng.

Sắt giản bên trong truyền đến rồng ngâm, hóa thành Hắc Long thân, lợi trảo trực tiếp đem hư không xé rách.

Lúc này, cái kia chút ý chí mạnh mẽ từ bốn phương tám hướng trấn áp mà đến, phải đem hắn vĩnh cửu lưu ở nơi đây.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên, đột nhiên hóa thành Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân lớn hình dạng người, gào thét lớn một quyền liền hướng phía sau phương đánh tới.

“Ầm ầm!”

Ánh quyền ở đằng kia chút ý chí trấn áp hạ, vừa rồi nổi lên, tựu nháy mắt phá nát.

Hủy thiên diệt địa khí tức khuấy động mà tới.

Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân cũng đỡ không được, “Phốc” phun ra một ngụm máu lớn, nhưng cũng mượn lực bị chấn động vào Hắc Long xé ra đường nối.

Dương Thanh Huyền không dám lưu lại, ý chí đó tựa hồ cũng đuổi tới, chiếu cố không ngừng trên người trọng thương, vội vàng ở không trung loáng một cái, biến thành năm phượng một trong Thanh Loan, kích động hai cánh, hướng về xa xa bỏ chạy.

…

Thanh Đồng cổ chiến trường bên trong.

Mấy bóng người ở trên mặt đất nhanh chóng lấp lóe.

Sau đó không lâu, liền tiến vào đến một mảnh to lớn tử khí bên trong.

Nhưng người cầm đầu tử khí quanh quẩn, sức mạnh mạnh mẽ từ trong cơ thể lan ra, bức bách bốn mặt tử khí lùi về sau, hiện ra một cái hoạn lộ thênh thang ở trước mắt.

Theo con đường này, mấy người rất nhanh sẽ đến trong một cánh đồng hoang vu.

Lĩnh đội là Đông Phương thế gia một tên trưởng lão, gọi là Đông Phương ngút trời, chỉ về đằng trước một mảnh hư vô không gian vũ trụ, nói: “Tiên tử, đằng trước chính là vực sâu nhập khẩu. Năm đó đại chiến đất nòng cốt, hư không bị đánh nổ thành vực sâu, hắc không thấy đáy. Mặc dù đông phương thế giới chưởng quản chiến trường nhiều năm, đều từ trước đến nay không có tìm được quá ngọn nguồn.”

Tử Hà hướng về cái kia tinh không nhìn tới, liếc mắt nhìn Xi Hằng cùng Đồ Sầu, hỏi: “Hiện tại cảm ứng tình huống làm sao?”

Hai người liếc nhau một cái, nói ra: “Không có bao nhiêu cảm ứng, nhưng khẳng định không chết.”

Đông Phương ngút trời sắc mặt cổ quái nói ra: “Căn cứ xanh Mộc trưởng lão nói, cùng với mọi người nhìn thấy, Dương Thanh Huyền hẳn là không có mạng sống có thể a.”

Tử Hà cả giận nói: “Sẽ không nói lời cũng đừng nói, không ai coi ngươi là người câm.”

Đông Phương ngút trời trên mặt hiện ra vẻ tức giận, theo bối phận tới nói, mình là Thánh Tông danh tộc trưởng lão, cần phải cùng Thần tộc trưởng lão đứng ngang hàng, Tử Hà chỉ là vương nữ, cần phải nhỏ hơn mình đồng lứa mới là, lại dám như vậy răn dạy chính mình.

Nhưng một đường lại đây, Tử Hà hiện ra Thất Tinh Thiên Giới thực lực, lại không thể không để Đông Phương ngút trời câm miệng, chỉ là sinh khí phẫn nộ rên một tiếng, nói: “Tiên tử nghĩ phải như thế nào, mời theo liền đi, ta chỉ là một hướng đạo mà thôi.”

Đi theo còn có một vị Đông Phương thế gia trưởng lão, vội vàng điều đình, nói ra: “Này trong vực sâu xác thực nguy hiểm dị thường, mặc dù là Thất Tinh Thiên Giới đi vào, không để ý cũng sẽ vẫn lạc, tiên tử mong rằng cân nhắc. Hơn nữa căn cứ trong tộc ghi chép, trong này còn có năm đó Thần tộc cường giả ý chí đây, thí dụ như nói đã biến mất hắc chi thần tộc.”

Tử Hà nói: “Ta biết rồi, nhưng nhất định muốn đi vào.”

Hắn chỉ vào Xi Hằng nói: “Ngươi theo ta đi vào, Đồ Sầu tựu ở bên ngoài các loại.”

Xi Hằng ôm quyền nói: “Là.”

Đột nhiên hắn hơi thay đổi sắc mặt, tựa hồ trong lòng sinh ra ý nghĩ, đột nhiên hướng về phía trước nhìn tới, mừng rỡ kêu lên: “Mau nhìn! Đó là...”

Hắn cùng Đồ Sầu trước hết có cảm ứng.

Thứ yếu chính là Tử Hà, cùng Đông Phương thế gia hai vị trưởng lão, đều cảm ứng được cái gì, vội vàng nhìn tới.

Chỉ thấy trên vực sâu không, đột nhiên xuất hiện một đạo to lớn khe hở.

Vô số ngọn lửa màu xanh từ bên trong trút xuống, rơi thẳng cửu thiên.

Sau đó một đạo tiếng phượng hót vang lên, Thanh Loan từ bên trong vọt ra, nhưng ngọn lửa trên người thời gian hiện thời diệt, như là bị trọng thương.

Một đạo tuyệt cường ý chí theo từ trong vết nứt đi ra, hóa thành bàn tay khổng lồ, ở trong hư không loáng một cái, năng lượng kinh khủng tựu ở vân tay giữa dòng động, kinh thiên động địa chi chiêu lập tức hình thành.

“Đây là...”

Tử Hà hoàn toàn biến sắc, lộ ra vẻ hoảng sợ, khiếp sợ nói: “Hắc chi thần tộc hàm nghĩa phá hư thần diệt chưởng!”

Xi Hằng vội la lên: “Cái kia Thanh Loan chính là đại nhân, tiên tử mau mau ra tay!”

Tử Hà đột nhiên phản ứng lại, bóng người loáng một cái tựu nhảy vào hư không, hai tay nhanh chóng bấm quyết, một bản sách cổ hiện ra trước người, “Ào ào ào” nhanh chóng lật mở.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2666: Nàng Lại Hoảng Rồi, Nghèo Chim Đầu Người

Vô số tử khí ở trời cao thượng lưu động, hình thành ngân hà một loại cảnh tượng, che kín bầu trời.

"Thiên Chi Thần Dụ!"

Tử Hà hét lớn một tiếng, cái kia sách thần bay xuống, hóa thành một mảnh tử mang.

"Ầm ầm!"

Bàn tay khổng lồ kia bên dưới, năng lượng kinh khủng cuồng kích mà đến, cùng tử mang oanh kích cùng nhau, khuấy lên vòm trời.

Đông Phương ngút trời bọn người là hoảng hốt.

Tử Hà đã là Thất Tinh Thiên Giới cảnh, cùng cái kia hắc chưởng va chạm bên dưới, lại còn rơi vào hạ phong. Tử quang ở không trung đại yếu, rất nhanh đã bị hắc mang bao vây.

Thanh Loan chạy ra đường sống, từ vòm trời bay rơi xuống, trực tiếp hóa thành Dương Thanh Huyền bản tôn, "Oanh" một tiếng đập ở trên mặt đất, chấn lên đầy trời bị đốt nám đen bụi bậm.

"Đại nhân!"

Xi Hằng cùng Đồ Sầu nhanh chóng chạy tới.

Hố bên trong đi ra Dương Thanh Huyền thân ảnh, tràn đầy máu tươi, nhưng cũng không nguy hiểm tính mạng, lo lắng nhìn trời cao trên, lo lắng nói: “Tử Hà nguy hiểm.”

Trên bầu trời hóa hiện ra từng toà từng toà vòng xoáy màu đen, đem tử khí tảng lớn thôn phệ.

Tử Hà bị nhốt ở trận pháp kia một loại năng lượng quỷ dị giữa trường, tả hữu đều không vọt ra được.

Hắc ám nơi sâu xa, phảng phất có một đôi đáng sợ con mắt, xuyên thấu mà tới.

“Quả nhiên là Hắc Chi Thần tộc tiền bối!”

Tử Hà ôm quyền nói: “Vãn bối Tử Chi Thần tộc hậu nhân, mong rằng tiền bối hạ thủ lưu tình!”

Bóng đen kia ở trong vực sâu lơ lửng không cố định, tựa hồ cũng không có tình cảm, chỉ có trấn áp tất cả, hướng về phá thiên địa ràng buộc ý chí.

Tử Hà sầm mặt lại, nói: “Đã như vậy, cái kia đắc tội rồi!”

Xanh miết ngọc phấn giống như tay hướng về trước một trảo, ở lòng bàn tay phía trước, lóng lánh ra điểm điểm tinh ánh sáng, không ngừng xoay tròn.

Lấy Tử Hà làm trung tâm, một toà mênh mông đại trận nổi lên, theo lòng bàn tay phía trước pháp khí mà xoay tròn, toàn bộ trên bầu trời năng lượng tựa hồ phải biến đổi, lượng lớn vòng xoáy màu đen bắt đầu lệch vị trí, năng lượng từ trường tựa hồ cũng bị phá vỡ.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, khiếp sợ nói: “Đó là... Chuyển pháp Diêu Quang! Sao lại thế...”

Hắn ngơ ngác nhìn, Tử Hà giờ khắc này thi triển ra chính là

Luân Hồi lực lượng, đối với chuyển pháp Diêu Quang khống chế trình độ, hoàn toàn không kém Tử Tâm.

"Phá!"

Tử Hà trong miệng niệm quyết, chuyển pháp Diêu Quang ở trước người loáng một cái, tựu nghĩ hóa xuất chúng tướng không vòng dáng dấp, hình thành hư thực hai vòng, giống như một thân thể ảnh trong gương, phân biệt hướng về thuận kim đồng hồ cùng nghịch kim đồng hồ phương vị nhẹ nhàng nhất chuyển.

"Ầm ầm!"

Vòm trời trực tiếp bị xé nứt mở, sở hữu hắc ám năng lượng toàn bộ nổ tung.

Đôi vòng ở trước người vừa thu lại, hóa thành kiếm chi hình dạng, rơi ở Tử Hà trong tay, lại hướng về hư không chém một cái.

Đáng sợ kiếm khí xông lên tận trời, cứng rắn bổ ra một con đường đến.

Tử khí qua lại mà ra.

Cái kia trong bóng tối bóng người, chậm rãi tiêu ẩn không gặp, theo khe hở tự động cùng bế, trở về vực sâu chỗ.

Tử Hà từ vòm trời bay hạ, trực tiếp rơi ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, nhìn trợn mắt hốc mồm mọi người, đặc biệt là Dương Thanh Huyền cái kia kinh ngạc biểu hiện, nhất thời hiểu cái gì, nhẹ rên một tiếng, cũng không làm giải thích, tùy ý Dương Thanh Huyền suy đoán, chỉ là hỏi: "Không sao chứ?"

Dương Thanh Huyền đần độn lắc lắc đầu, tựa hồ còn không cách nào phục hồi tinh thần lại.

"Nếu không còn chuyện gì, thì đi đi. Một người ở bên ngoài không nên chạy loạn loạn chơi, đi lạc để trong nhà đại nhân không bớt lo.”

Tử Hà lạnh lùng nói ra, liền trực tiếp hóa thành lưu quang, lưu lại Dương Thanh Huyền đám người ở tại chỗ, không rõ vì sao.

Dương Thanh Huyền đột nhiên khóe miệng vung lên mỉm cười, tự nói: “Thú vị, nàng lại hoảng rồi.”

...

Dương Thanh Huyền từ Thông Thiên cổ chiến trường vực sâu thoát đi tin tức, lan truyền nhanh chóng, hầu như lấy thuấn di tốc độ, truyền khắp toàn bộ Mục Hải Vực Giới.

Trong lúc nhất thời các đại tinh cầu, đường phố đầu đường hẻm đuôi, không không đang bàn luận việc này, đều thán Dương Thanh Huyền là đánh không chết con gián, trước cái kia chút nhìn có chút hả hê người, thì lại biến được tâm tình âm trầm, buồn bực một hồi lâu.

Cùng lúc đó, mặt khác xảy ra một việc lớn, chấn động vực giới, ảnh hưởng trình độ chút nào không ở Dương Thanh Huyền sự kiện bên dưới.

Lúc trước đại náo Lưu Kim Ma Cung Vô Tướng Ma Tuần, đại náo Niêm Hoa Lâu, đả thương Niêm Hoa Lâu vượt qua một nửa cao tầng, tựu liền lâu chủ thu như ý cũng bị Vô Tướng Ma Tuần gây thương tích, tổng bộ hoàn toàn hủy hoại trong một ngày.

Niêm Hoa Lâu đệ tử toàn bộ phân phát, hướng về vực giới bốn phương tám hướng chạy trốn, lấy tránh né Vô Tướng Ma Tuần truy sát.

https:// t ruyencu

atui.netVì thế, liên minh cho đòi mở cuộc họp khẩn cấp.

Lưu Kim Ma Cung cùng Niêm Hoa Lâu chờ thế lực kiên quyết yêu cầu liên minh ra tay, trấn áp Vô Tướng Ma Tuần, nhưng Thánh Tông danh tộc lẫn nhau trong đó nội đấu vô số, không ít người đều vui phải xem Niêm Hoa Lâu xui xẻo, lí do sẽ nghị mở ra mấy lần, đều không có có kết quả gì.

Ở một tòa vô danh tinh cầu nhỏ trên, một gian bên trong trà lâu.

Vị trí gần cửa sổ ngồi một vị trên mặt mang theo khăn lụa nữ tử, tuy rằng không thấy rõ dung nhan, nhưng này đôi mắt to sáng ngời cùng lông mi thật dài, không không biểu lộ ra ra cô gái tuyệt sắc dung nhan, chỉ là trong ánh mắt, tràn đầy u ám vẻ mặt, toát ra cực mạnh ưu sầu.

Ở cô gái đối diện, ngồi một người trung niên mỹ phụ, thân thể đoan trang, phong thái vẫn như cũ, có một loại thành thục cô gái ý nhị cùng ưu mỹ.

Hai nữ thỉnh thoảng rước lấy nhìn kỹ ánh mắt, các loại sáng lên ánh mắt trên người các nàng đảo quanh, nhưng hai nữ đều là mất tập trung, nơi ở một loại lo lắng bên trong.

“Này Dương Thanh Huyền lẽ nào thật sự là thân bất tử? Bị Nam Đẩu Tinh quân ý chí đoạt xác rơi vào vực sâu đều sống trở về, ta thật có chút tò mò, cõi đời này còn có chuyện gì là có thể giết chết hắn sao?”

Trà lâu chính giữa trên một cái bàn, vài tên võ giả đang ở nói chuyện phiếm, một tên trong đó hán tử có chút ít cảm khái nói ra.

“Hừ, chỉ là số may thôi. Cái kia Nam Đẩu Tinh quân bao nhiêu năm trước nhân vật, ý chí từ lâu suy yếu thành ốm đau bệnh tật trạng thái, sợ là liền ngươi và ta đều đoạt xác không được. Trên thực tế, tùy tiện đến cái chân chính cường giả, tỷ như Thánh Tông danh tộc gia chủ, trưởng lão các loại, cái kia Dương Thanh Huyền đã sớm chết vểnh kiều."

"Ngươi là ý nói, hắn một đường lại đây, náo được long trời lở đất, đều chỉ là số may mà thôi?"

"Đó là đương nhiên, bằng không đây?"

Các loại tiếng bàn luận, truyền vào phía trước cửa sổ hai nàng trong tai.

Hai người liếc nhau một cái, cái kia mang mạng che mặt nữ tử trong mắt sáng ngời, nhẹ giọng nói: "Di nương, nếu không chúng ta trốn đến Dương Thanh Huyền vậy đi, ngươi nói hắn sẽ thu lưu chúng ta sao?"

Trung niên nữ tử mặt lộ vẻ buồn rầu, nói: "Trên người ngươi vai gánh trách nhiệm nặng nề, một khi bị Vô Tướng Ma Tuần tìm tới, hậu quả không thể tưởng tượng nổi, cái kia Dương Thanh Huyền cùng chúng ta bất quá là mấy lần gặp mặt, sẽ giúp chúng ta sao?"

Cô gái nói: "Ta cảm thấy cho hắn sẽ. Người này không phải người bạc tình bạc nghĩa."

Trung niên nữ tử nói: "Ngươi cảm thấy được? Có thể vạn nhất không phải thì sao? Lầu đó chủ sự phó thác tựu hủy hoại trong một ngày, ta không cho là có thể đánh cược."

Nữ tử than thở: "Tựu coi như chúng ta không đi Dương Thanh Huyền cái kia, vũ trụ mịt mờ tuy lớn, nhưng cũng không chỗ an thân. Một khi cái kia Vô Tướng Ma Tuần tra được màu vàng Ưu Đàm Bà La hoa trên người ta, coi như là vũ trụ tận đầu, hắn cũng sẽ đuổi tới. Nếu như Dương Thanh Huyền có thể giúp chúng ta, có lẽ Thần tộc cũng là nguyện ý giúp chúng ta."

Trung niên nữ tử dáng vẻ rất là khổ sở, than thở: "Tiểu Vũ a, ngươi là Niêm Hoa Lâu thiếu chủ, tựu liền lệnh bài chưởng môn đều ở trên thân thể ngươi, tất cả tất cả nghe theo ngươi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2667: Bát Phương Đến Triều

Dương Thanh Huyền trở lại Vô Dục Thành sau, liền trực tiếp tiến nhập Thương Huyền Tông bế quan.

Thời khắc này Thương Huyền Tông nghiễm nhiên thành Vô Dục Thành bên trong, chỉ đứng sau Tử Chi Thần Vương phủ nhất đại môn phái, tài nguyên tu luyện cũng là cao cấp nhất.

Dương Thanh Huyền mật thất tu luyện càng là hàng nhái Tử Tâm mấy đại mật thất tu luyện kiến tạo, quy cách đẳng cấp hầu như không khác nhau chút nào.

Ở nghĩ hóa ra to lớn trong hư không vũ trụ, Dương Thanh Huyền cùng thứ hai nguyên thần ngồi đối diện nhau, riêng phần mình vận chuyển bất đồng công pháp, chữa trị thương thế trong cơ thể.

Lần này cổ chiến trường hành trình, chịu trọng thương hầu như tất cả đều là ý chí công kích, không chỉ có ép vỡ thân thể, tựu liền linh hồn đều chịu đến rất lớn thương tổn.

Tử Hà ở bên trong chiến trường cổ phân biệt sau, tựu một thân một mình về trước Vô Dục Thành.

Dương Thanh Huyền cùng hai vị Tinh Túc sau đó mới về.

Trong cơ thể chất chứa các loại tổn thương trong khoảnh khắc tựu bạo phát ra, toàn bộ người một cái suy yếu đến cực điểm.

Ở nghĩ hóa hư không bình đài một phía khác, Bất Hủ Phong

Bia lặng lặng trôi nổi ở đằng kia, mặt trên lưu quang chuyển động, thỉnh thoảng hiển hóa ra các loại phù văn đến, nhưng tổng thể dòng năng lượng động ổn định.

Ở phong bia bốn phương tám hướng, thỉnh thoảng có nhỏ bé ánh vàng lấp loé, cẩn thận nhìn tới, càng là một mảnh rậm rạp chằng chịt phù văn màu vàng, tạo thành vô số sợi tóc giống như tỉ mỉ tia sáng, đem phong bia khóa lại ở bên trong.

"Hừ, đồ vô lại! Lá gan không khỏi cũng quá nhỏ đi."

Phong bia cái kia truyền đến Nam Đẩu Tinh quân khinh thường âm thanh, "Đem ta phong ấn một tầng lại một tầng, bản tọa còn phát đa nghi thề đây, lại còn phải đem này bia phong ấn một cái, mới có thể an tâm tu luyện, an toàn của ngươi cảm giác đây là có bao nhiêu thấp a? Ha ha, nhát như chuột."

Dương Thanh Huyền không để ý tới hắn, tiếp tục cùng thứ hai nguyên thần cùng nhau tu luyện.

Ở sáng tỏ Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân cùng Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh lai lịch sau, Dương Thanh Huyền càng thêm yên tâm để hai loại sức mạnh dung hợp làm một, sản sinh tần suất cộng hưởng, hình thành hài hòa ấm áp sức mạnh, tẩm bổ toàn thân.

"Nói đến, Bàn Nhược bộ tộc thần thông quả nhiên được a, Hạo Nhiên kim quang, vạn tà bất xâm, chính là trong thiên địa chính tông nhất pháp môn một trong."

Nam Đẩu Tinh quân tự lẩm bẩm: "Chỉ tiếc, mạnh mẽ như vậy bộ tộc, vẫn như cũ hóa thành bụi trần, biến mất ở năm tháng trong trường hà, không có người nhớ được."

"Ngươi liền không thể yên tĩnh một chút sao?" Dương Thanh Huyền nhíu lại đầu lông mày, không nhịn được mở mắt ra.

“Ha ha, ngươi có thể tự bế ngũ giác giác quan thứ sáu a, rõ ràng chính là nghĩ hãy nghe ta nói.” Nam Đẩu Tinh quân được nước cười ha hả.

“Hừ, chẳng lẽ ngươi nghĩ để ta tự bế ngũ giác giác quan thứ sáu, sau đó tốt làm khó dễ đánh lén ta?” Dương Thanh Huyền nguýt một cái, một bộ không mắc lừa dáng vẻ.

“Tùy ngươi vậy, dù sao cũng cũng không phải ta tu luyện.” Nam Đẩu Tinh quân lười biếng nói ra.

“Quấy rầy ta tu luyện đối với ngươi có ích lợi gì? Nếu là ta treo, hoặc là tu luyện chậm, giúp ngươi tìm kiếm thân thể chẳng lẽ không phải cũng muốn trì hoãn?” Dương Thanh Huyền không vui nói.

“Nói cũng phải, ngươi tu hành đi, bản tọa không lên tiếng. Yên lặng vô số năm, tốt không dễ dàng đi ra, khó tránh khỏi có chút buồn rầu a.” Nam Đẩu Tinh quân than thở.

Dương Thanh Huyền lấy ra mấy túi trữ vật, ở không trung giải phong đi ra, bên trong là chồng chất như núi thẻ ngọc, tất cả đều hướng về Bất Hủ Phong Bia bay đi.

“Đây là ta bắt được các loại thẻ ngọc, bên trong ghi lại bây giờ Mục Hải Vực Giới các trường hợp, bao quát rất nhiều bí ẩn, lịch sử, công pháp cùng đồ vật các loại, đầy đủ ngươi giải buồn.”

Nam Đẩu Tinh quân đại hỉ, lần thứ nhất từ trong thâm tâm nói ra: “Cảm tạ.”

Bất Hủ Phong Bia trên ánh sáng lóe lên, liền đem toàn bộ thẻ ngọc đều hút vào.

Sau đó tựu trở nên yên lặng.

Dương Thanh Huyền tay bấm quyết ấn, tiếp tục vắng lặng đến tu luyện bên trong.

Quả nhiên, sau đó thời gian trong, Nam Đẩu Tinh quân lại không nói gì.

Hơn tháng sau, Dương Thanh Huyền cuối cùng từ bế quan bên trong đi ra.

Ngoại trừ vững chắc bốn sao Thiên Giới ngoại cảnh, rõ ràng cảm nhận được ý chí mài giũa mang tới chỗ tốt, không chỉ có là đạo tâm di kiên, hồn lực đại trướng, tương tự cảnh giới tu vi cũng thu được nhất định tăng lên.

Lần này sau khi xuất quan, rốt cục gặp được Quỷ Tàng.

Nguyên bản hồn thể thân, hầu như ngưng tụ ra thực thể, toàn bộ người bên ngoài xảy ra vô cùng biến hóa lớn, ngoại trừ thần thái và khí chất ở ngoài, cùng lúc trước hoàn toàn khác nhau.

Hiện tại toàn bộ người đều bao phủ ở một tầng nhàn nhạt lục mang hạ, tựa hồ biến được càng tà ác.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, cảm thấy được Quỷ Tàng tu vi, giật mình nói: “Sáu sao đỉnh cao?”

Quỷ Tàng đầy mặt vẻ ngạo nghễ, cười to nói: “Ha ha, làm sao, bị chấn động kinh trụ? Tiểu tử ngươi cũng không sai a, lại để cho ngươi vượt qua bốn sao lạch trời. Bất quá lấy thiên phú của ngươi, vượt qua là chuyện sớm hay muộn.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Không phải, ta ý là, ngươi thu nạp hơn một nửa cái Ninh gia cường giả hồn phách, cái kia nhưng là một cái Thánh Tông danh tộc a, lại đều chỉ đạt tới sáu sao đỉnh cao, ngươi thiên phú này thấp, không khỏi cũng quá dọa người chứ?”

Quỷ Tàng giận dữ, quát lên: “Ngươi làm sáu sao đỉnh cao là thái điểu sao? Cũng hoặc là cho rằng Thất Tinh như vậy dễ dàng có thể qua? Nói cho ngươi, lão tử cự ly Thất Tinh chỉ còn cách một tia, chỉ là lần tu luyện này quá lâu, có chút buồn rầu, vì lẽ đó đi ra giải sầu. Chỉ cần lại bế quan mấy năm, đột phá Thất Tinh sắp tới có thể chờ!”

Tiếng như hồng chung, cơ hồ là gầm hét lên, đem trọn cái không gian chấn lắc động không ngừng.

Quỷ Tàng nói đúng là không kém, Ninh gia cắn nuốt hồn phách thực tại nhiều lắm, tất cả đều chuyển hóa thành nhất năng lượng tinh thuần, nếu như Quỷ Tàng cố ý muốn xung kích Thất Tinh Thiên Giới, vẫn là có tỷ lệ nhất định đi qua.

Hắn vốn là cửu tinh Thiên Giới xuống cường giả, đối với Thất Tinh cửa ải có vượt xa thường nhân lý giải cùng nhận thức, vì lẽ đó cho rằng chậm một cái so sánh thích hợp.

Chính mình lại tinh tu một quãng thời gian, có lẽ tìm một ít thiên tài địa bảo phụ trợ, như vậy đột phá tỷ lệ càng to lớn hơn, có thể một lần vượt qua lời, tu luyện tương lai cũng sẽ thuận lợi một ít.

Nếu như xung kích thất tinh thời điểm, chịu đến phản phệ cùng thương tổn quá lớn, sợ là sẽ phải cho tu luyện tương lai lưu lại tiếc nuối cùng tỳ vết.

Vì lẽ đó Quỷ Tàng ở Thất Tinh Thiên Giới trước ngừng lại.

Trùng tu một lần, hắn trong mơ hồ có loại niềm tin, muốn vượt qua đời trước đỉnh cao.

“Ha ha, không muốn cho mình rác rưởi tìm viện cớ, ta lại không phải thứ nhất ngày nhận thức ngươi.”

Dương Thanh Huyền khoát tay áo một cái, khinh miệt nói ra.

Tức giận Quỷ Tàng “Oa oa” kêu to, sát khí trên người bộc phát ra, bao phủ toàn bộ Thương Huyền Tông, làm cho tất cả mọi người run lên trong lòng, như rơi vào hầm băng, còn tưởng rằng đã xảy ra chuyện gì.

Sau đó, Dương Thanh Huyền tựu hơi hơi xử lý hạ trong tông môn sự vật.

Ở hắn bế quan trong khoảng thời gian này, có mấy ngàn gia tông môn từ bốn phương tám hướng tới rồi, đều mang theo quà tặng, chúc mừng Dương Thanh Huyền đột phá bốn sao Thiên Giới.

Chỉ là Dương Thanh Huyền còn đang bế quan bên trong, vì lẽ đó toàn bộ từ Vu Khinh Nguyệt đồng ý.

Mọi người cũng không tiện quấy rầy, lưu lại lễ vật sau tựu đi thẳng về.

Bốn sao là Thiên Giới cảnh trên đạo thứ nhất to lớn lạch trời, bước vào phía sau, cả người tiếng tăm cùng địa vị tựu không hề tầm thường, tuy rằng Dương Thanh Huyền tên tuổi đã sớm vang dội, có thể cho đến lần này, bị chiến hồn phụ thể không chết, thuận lợi bước vào bốn sao, mới chân chính tuyên cáo một vị cường giả đản sinh, lệnh các tông các phái bát phương đến chầu.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2668: Vũ Trụ Đỉnh, Tần Tiểu Vũ Đến Thăm

Bất quá sở hữu đến thờ phụng tông môn, đều là lấy Thần tộc lệ thuộc tông môn làm chủ, cùng với cự ly La Phù chi cảnh hơi gần tông môn.

Thánh Tông danh tộc bên trong, chỉ có cùng Dương Thanh Huyền giao hảo Khương gia, Minh gia phái người đến đây chúc.

Đông Phương thế gia cũng bất ngờ phái ra một tên đệ tử đến đây chúc.

Loại này thờ phụng cùng yết kiến cường giả sự, ở Mục Hải Vực Giới bên trong thường có phát sinh, nhưng Dương Thanh Huyền nhân vì bản thân tên tuổi, nhưng hiện ra được đặc biệt khiến người quan tâm.

Dương Thanh Huyền nhìn một cái quà tặng tờ khai, tuy rằng đều là vật hiếm có, nhưng đối với hắn mà nói, hoàn toàn không có gì giá trị, đúng là Khương gia, Minh gia cùng Đông Phương thế gia đưa mấy viên đan dược, nhưng phi thường thích hợp bốn sao Thiên Giới sử dụng.

Dương Thanh Huyền nói: "Những thứ đồ này, tất cả đều phân phát cho tông môn đệ tử sử dụng đi. Những ngày qua tới nay, Khinh Nguyệt cực khổ rồi."

Vu Khinh Nguyệt ôn nhu nói: "So với phu quân ở bên ngoài so đấu sinh tử, này chút căn bản là không coi vào đâu. Thương Khung tinh vực cùng nhau tới được cái kia chút người, đa số cũng đã đột phá đến rồi Thiên Giới cảnh giới. Hiện tại tông môn bên trong

Thiên Giới trở lên võ giả có hơn mười bảy người, tin tưởng rất nhanh liền có thể lấy đột phá hai mươi người.”

Dương Thanh Huyền mừng lớn nói: “Không tiếc tất cả tài nguyên đánh đổi, hết khả năng vun bón bọn họ. Những người này là chúng ta Thương Huyền Tông căn cơ, có bọn họ tồn tại, Thương Huyền Tông mới xem như là chân chính ở Mục Hải Vực Giới bên trong đứng vững vàng chân.”

Vu Khinh Nguyệt mỉm cười nói: “Chúng ta còn căn cứ lúc ban đầu kế hoạch, thành lập từ Thương Khung tinh vực chọn lựa cường giả cùng nhân tài tiến nhập Thương Huyền Tông đường nối. Hơn nữa Nguyệt Hồn, Bạch Cốt phu nhân bọn họ, tổ chức cường giả trở về một lần bảy mươi ba vực giới, cùng vực trong giới một ít cường giả kết liễu hạ lúc trước một ít ân oán. Hiện tại Thương Khung tinh vực nhét vào đến rồi bảy mươi ba vực giới đường hầm vận chuyển phạm trù.”

Dương Thanh Huyền nói: “Như vậy rất tốt, việc này vẫn ở trong lòng ta, còn đang suy nghĩ gì thời điểm trở lại một chuyến, Nguyệt Hồn bọn họ đã giải quyết, đó là không thể tốt hơn.”

Vu Khinh Nguyệt cười nói: “Lấy Thương Huyền Tông tốc độ tiếp tục phát triển, chẳng mấy chốc sẽ trở thành Thánh Tông danh tộc dưới tồn tại.”

Dương Thanh Huyền ánh mắt lấp lóe, từ tốn nói: “Thánh Tông danh tộc bên dưới sao?”

Vu Khinh Nguyệt sững sờ, trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ, cả kinh nói: “Phu quân có ý tứ là...”

Dương Thanh Huyền hơi mỉm cười nói: “Chỉ cần ta có thể bước vào Thất Tinh Thiên Giới, Thương Huyền Tông liền có thể xếp vào tông môn danh tộc. Trên thực tế, Quỷ Tàng làm ta tông môn cường giả, cự ly Thất Tinh Thiên Giới cũng chỉ là cách xa một bước. Nhưng ta cũng không muốn cho mượn dùng Quỷ Tàng sức mạnh. Dù sao Thương Huyền Tông thực lực xa xa không cách nào cùng cái kia chút lâu năm Thánh Tông danh tộc so với, quá sớm bại lộ toàn bộ lực lượng, cũng không là một chuyện tốt.”

Vu Khinh Nguyệt dại ra ở đằng kia, trong lòng sôi trào mãnh liệt, tuy rằng nàng vẫn xem trọng tông môn phát triển, nhưng chưa bao giờ nghĩ quá Thánh Tông danh tộc việc, cho rằng Thương Huyền Tông có thể trở thành Thánh Tông danh tộc dưới tông môn cũng đã là thiên đại kỳ tích.

Giờ khắc này nghe Dương Thanh Huyền nói chuyện, cảm giác Thánh Tông danh tộc cũng là thóa thủ có thể được.

Quỷ Tàng bước vào Thất Tinh Thiên Giới là chuyện sớm hay muộn, mà Dương Thanh Huyền bước vào Thất Tinh Thiên Giới cũng là chuyện sớm hay muộn, có chút xuống dốc Thánh Tông danh tộc bên trong, còn không có có hai vị Thất Tinh Thiên Giới đây.

Vu Khinh Nguyệt hô hấp có chút dồn dập, sắc mặt ửng hồng, kích động nói: “Chẳng lẽ nói, chúng ta đã đứng ở nơi này mảnh nam bộ vũ trụ đỉnh?”

Dương Thanh Huyền đưa nàng kéo đi qua, vò vào chính mình trong lòng, nhẹ nhàng mơn trớn, ở nàng tai một bên thổ khí nói ra: “Có hay không có đứng ở vũ trụ đỉnh ta không biết, nhưng rất nhanh, ta tựu sẽ để cho ngươi đứng ở khoái hoạt đỉnh.”

Vu Khinh Nguyệt hai gò má đỏ chót nóng lên.

Dương Thanh Huyền khẽ cười một tiếng, ôm trong lòng mỹ nhân, bóng người lấp lóe bên dưới, tựu tại chỗ biến mất.

Ngày mai, Thương Huyền Tông bên trong đại sảnh.

Từ ở ngoài đi vào hai tên nữ tử, chính là Tần Tiểu Vũ cùng nàng di nương, Niêm Hoa Lâu trưởng lão Mộ Tiêu Tiêu.

Hai người mấy ngày trước tựu đã tới Vô Dục Thành.

Hôm qua Vu Khinh Nguyệt cùng Dương Thanh Huyền báo cáo khắp nơi công việc thời điểm, trò chuyện một chút đã bị Dương Thanh Huyền kéo lên giường, kết quả đem Tần Tiểu Vũ tới chơi việc đã quên.

Cho đến sáng nay mới nhớ lại đến.

Nghĩ tới đây giống như, ngồi ở đại sảnh một bên Vu Khinh Nguyệt không nhịn được hai gò má ửng hồng.

“Chúc mừng Thanh Huyền công tử bước vào bốn sao Thiên Giới, từ đây phía trước vùng đất bằng phẳng, thành tựu vạn cổ danh tiếng.”

Tần Tiểu Vũ cùng Mộ Tiêu Tiêu đều là mười phần khách khí nói mừng, đồng thời dâng lên một phần quà tặng.

Truyện Của Tui chấm

vn Vu Khinh Nguyệt đứng dậy, lên trước thu rồi hạ xuống, luôn miệng nói cám ơn.

Dương Thanh Huyền nói: “Tiểu Vũ không cần đa lễ, ngươi và ta tuy rằng tương giao không nhiều, nhưng cũng cực kỳ hợp ý, từ lâu là tri kỷ.”

Hắn nhìn Tần Tiểu Vũ, hỏi: “Tiểu Vũ lần này đến đây, sẽ không chỉ là chúc đơn giản như vậy chứ?”

Tần Tiểu Vũ khổ sở nói: “Thanh Huyền nếu nói như vậy, ta tự nhiên là cao hứng, liền nhờ hô to ngươi một tiếng đệ đệ.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ngày đó ở Ninh gia Tinh Trì, ngươi đã làm tỷ tỷ ta.”

Tần Tiểu Vũ than thở: “Thời gian quá được thật nhanh a, sự tiến bộ của ngươi thật sự là thật là đáng sợ.”

Trong lời nói, lộ ra mấy phần tang thương, thần thái có chút ngưng trệ.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Tiểu Vũ cùng Tiêu Tiêu trưởng lão lần này đến đây, nhưng là bởi vì Niêm Hoa Lâu chuyện?”

Tần Tiểu Vũ này mới lấy lại tinh thần, vội hỏi: “Chính là. Niêm Hoa Lâu xảy ra chuyện lớn, hiện tại vực giới bên trong lưu truyền sôi sùng sục, nói vậy Thanh Huyền cũng nghe được một ít. Ta cùng di nương này đến, chính là tuyệt lộ, xin vào chạy ngươi.”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nói: “Cùng đường mạt lộ? Lời này nói như thế nào.”

Tần Tiểu Vũ sắc mặt ngưng trọng nói: “Ba tháng trước, Vô Tướng Ma Tuần đi tới Niêm Hoa Lâu, trực tiếp điểm danh muốn một cái tông môn bí bảo. Vật ấy mười phần bí ẩn, tựu liền môn nội rất nhiều trưởng lão đều không rõ ràng, chỉ có tông chủ đại nhân cùng thái thượng trưởng lão, đại trưởng lão, cùng với nhị trưởng lão biết được. Như vậy vật nặng, tự nhiên là không có khả năng cho hắn.”

Dương Thanh Huyền cắt ngang lời của nàng, từng chữ nói ra: “Màu vàng Ưu Đàm Bà La hoa.”

Tần Tiểu Vũ cùng Mộ Tiêu Tiêu đồng thời cả kinh kêu lên: “Làm sao ngươi biết?!”

Dương Thanh Huyền bất đắc dĩ than thở: “Này kỳ thực không là bí mật gì.”

Lập tức, liền đem chính mình làm sao tiến vào Lưu Kim Ma Cung, làm sao gặp được Vô Tướng Ma Tuần cùng Đông Quách Sinh đám người việc, đơn giản nói một lần.

Đương nhiên, cùng màu vàng Ưu Đàm Bà La hoa không liên quan bộ phận toàn bộ tỉnh lược rơi mất.

“Thì ra là như vậy, thì ra là như vậy...”

Tần Tiểu Vũ nghe được suy nghĩ xuất thần, có chút đờ đẫn đứng tại chỗ.

Mộ Tiêu Tiêu cũng là đầy mặt kinh hãi, cắn răng cả giận nói: “Chết tiệt Vô Tướng Ma Tuần! Lúc trước đại náo Lưu Kim Ma Cung càng cũng là vì hoa này. Cũng có thể hận cái kia Đông Quách Sinh, lại cũng sẽ không biết một tiếng chúng ta.”

Nói xong, Mộ Tiêu Tiêu tràn ngập lộ vẻ giận dữ ánh mắt, lại nhìn phía Dương Thanh Huyền, hiển nhiên cũng đang trách móc Dương Thanh Huyền vì sao không có thông báo hạ các nàng.

Tần Tiểu Vũ vội hỏi: “Di nương đừng trách lầm Thanh Huyền, việc này vốn là không có quan hệ gì với hắn. Cho tới Lưu Kim Ma Cung, luôn luôn đều cùng chúng ta không hợp. Nghe nghe Vô Tướng Ma Tuần muốn tới tìm chúng ta phiền phức, sợ là trong lòng đều vui nở hoa rồi.”

Bởi vì Niêm Hoa Lâu là từ Lưu Kim Ma Cung tách ra đi tông môn, vì lẽ đó giữa hai phái luôn luôn không hợp, tuy rằng không có bạo phát quá xung đột lớn, có thể tiểu ma sát nhưng lại chưa bao giờ gián đoạn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2669: Ta Nên Tín Nhiệm Ngươi Sao?

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một trận, nói ra: “Nếu Vô Tướng Ma Tuần muốn đuổi giết các ngươi, xem ra màu vàng Ưu Đàm Bà La hoa thật sự tồn tại, hơn nữa cần phải tựu ở Tiểu Vũ trên người ngươi đi.”

Tiếng nói rơi xuống, toàn bộ bên trong đại sảnh nhiệt độ đột nhiên giảm xuống, một cái rơi xuống băng điểm.

Mộ Tiêu Tiêu càng là thân thể run lên, liền lấy ra một đôi song kiếm, che ở trước người, bén nhọn nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, đồng thời thần thức tản ra, tra xét tình huống bốn phía.

Nghĩ một khi muốn động thủ, dựa vào chính mình cùng Tần Tiểu Vũ sức mạnh, đủ để ngay đầu tiên đem Dương Thanh Huyền nắm lấy.

Tần Tiểu Vũ trong mắt gợn sóng kích động lợi hại, mười ngón ở trong tay áo bào khẽ run, Dương Thanh Huyền cái kia kiên nghị ánh mắt nhìn sang, cùng nàng bốn mắt tương đối.

Bên trong đại sảnh không gian như là dừng lại.

Vu Khinh Nguyệt sắc mặt trắng bệch, ở đây mạnh mẽ khí tràng hạ, nàng cảm giác vất vả, nội tâm dâng lên một trận hổ thẹn, tu vi của chính mình quá yếu, ngoại trừ xử lý một ít không quan trọng tông môn sự vụ ở ngoài, hoàn toàn không giúp được phu quân, một khi động thủ, chính mình ngược lại thành phiền toái.

Vu Khinh Nguyệt nội tâm dâng lên đối với lực lượng mãnh liệt khát vọng.

“Thanh Huyền, ta nên tín nhiệm ngươi sao?”

Tần Tiểu Vũ trong hai mắt lộ ra bất lực ánh mắt, thân là thiên chi kiêu nữ, sáu vương giả một trong nàng, càng cũng sẽ có sai lầm thần, tay chân luống cuống thời điểm.

“Chính ngươi cho là thế nào?”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng hỏi, thần sắc trên mặt bất biến, hai mắt vẫn như cũ như sao giống như xán lạn.

“Ta tin tưởng ngươi!”

Tần Tiểu Vũ nhìn đôi tròng mắt kia, nội tâm hơi dập dờn, đột nhiên một cái nở nụ cười.

Theo nàng nụ cười này, không gian hòa tan ra, cái kia hết sức đè nén năng lượng từ trường nháy mắt tiêu tan.

Mộ Tiêu Tiêu cả kinh nói: “Tiểu thư, không thể bất cẩn a!”

Tần Tiểu Vũ nói: “Nơi này là Thương Huyền Tông, Thanh Huyền trước đây tựu đoán được màu vàng Ưu Đàm Bà La hoa trên người chúng ta, nếu như muốn cướp đoạt lời, căn bản không cần triệu kiến chúng ta, trực tiếp bố trí hạ mai phục lại tặng ta nhóm lĩnh hộp cơm.”

Mộ Tiêu Tiêu sững sờ, cảm thấy được cũng tựa hồ có lý, thu rồi song kiếm, nhưng vẫn như cũ vạn phần cảnh giác vẻ mặt.

Tần Tiểu Vũ ôm quyền nói: “Mới vừa có chút thất thố, Thanh Huyền đệ đệ đừng thấy lạ.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Không sao. Bất quá ta hiếu kỳ, màu vàng kia Ưu Đàm Bà La hoa rốt cuộc là làm gì? Càng trêu chọc được Vô Tướng Ma Tuần làm to chuyện như vậy.”

Tần Tiểu Vũ mặt lộ vẻ khó xử, lắc đầu nói: “Ta cùng di nương cũng không rõ lắm, Niêm Hoa Lâu kí hiệu chính là màu vàng Ưu Đàm Bà La hoa, chúng ta vẫn luôn cho rằng chỉ là loại tượng trưng, không nghĩ tới càng thật có thực vật. Tiếp tục nghe Thanh Huyền vừa nãy nói, này màu vàng Ưu Đàm Bà La hoa hẳn là từ Lưu Kim Ma Cung bên trong mang ra ngoài. Năm đó cái kia người sáng tạo Niêm Hoa Lâu, có lẽ chính là ngụ ý cầm hoa nở nụ cười ý tứ.”

Dương Thanh Huyền ngâm khẽ nói: “Đạo không thể đạo vậy, trên trời dưới đất, cầm hoa nở nụ cười thiền không thể thiền đâu, từ cổ chí kim, nở nụ cười cầm hoa.”

Chính là trên Niêm Hoa Lâu giắt hai bức chữ, là đời đầu lâu chủ viết.

Bây giờ cẩn thận đọc đến, nhưng vô cùng có thâm ý, không từ được rơi vào trong đó, phảng phất ngộ được cái gì.

Tần Tiểu Vũ nói: “Lâu chủ ở đối địch Vô Tướng Ma Tuần trước, đem vật ấy thận trọng giao cho ta, nói vật ấy quan hệ đến Niêm Hoa Lâu khí vận, để ta cần phải bảo tồn tốt.”

Dương Thanh Huyền phục hồi tinh thần lại, nói ra: “Thu như ý mang theo trong tông bảy vị trưởng lão, liên thủ đánh với Vô Tướng Ma Tuần một trận, vẫn như cũ bại trận, sinh tử tăm tích không rõ. Hiện tại toàn bộ Niêm Hoa Lâu đều bị phân tán, thành tán loạn trạng thái. Trừ phi thu như ý lần thứ hai phục xuất, bằng không Niêm Hoa Lâu sợ là...”

đọc⁂truyện ở https://truyencuatui.net/

Tần Tiểu Vũ bi phẫn nói ra: “Vô luận như thế nào, ta đều phải đem lâu chủ sự phó thác cùng Niêm Hoa Lâu ý chí truyền thừa tiếp.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Lấy Tiểu Vũ thiên phú của ngươi, tương lai bước vào Thất Tinh Thiên Giới chỉ là vấn đề thời gian, có Thất Tinh Thiên Giới thực lực, trùng kiến một phái Thánh Tông danh tộc đều không là vấn đề, huống hồ chỉ là chấn chỉnh lại Niêm Hoa Lâu, dù sao gầy chết lạc đà so với ngựa lớn. Hiện ở mấu chốt của vấn đề là, các ngươi có thể tránh thoát Vô Tướng Ma Tuần sưu tầm sao? Hắn có thể vì hoa này, xông thẳng Lưu Kim Ma Cung, đánh tan Niêm Hoa Lâu, sợ là đuổi tới Thiên Nhai góc biển, vũ trụ tận đầu, đều sẽ không bỏ qua cho đám các ngươi đi.”

Tần Tiểu Vũ cười khổ nói: “Đây chính là ta tới tìm Thanh Huyền em trai nguyên do.”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, nháy mắt lại khôi phục bình thường, thở dài, nói: “Ta hiểu được. Nhưng việc này quan hệ rất lớn, ta nhất định phải thận trọng cân nhắc.”

Vu Khinh Nguyệt rầu rĩ nói: “Thương Huyền Tông vừa rồi có phát triển lên, đang ở phồn thịnh hướng lên trên, nhưng so với Niêm Hoa Lâu, căn bản không cách nào so với, sợ là Tử Chi Thần Vương phủ, cũng chưa chắc bảo vệ được các ngươi đi, trừ phi là toàn bộ Thần tộc.”

Tần Tiểu Vũ sắc mặt tái nhợt, than thở: “Ta hiểu được.”

Vẻ mặt trong đó, lộ ra vô tận cô đơn, xoay người nói: “Di nương, chúng ta đi thôi.”

“Chậm đã.”

Dương Thanh Huyền kêu lên: “Tiểu Vũ ngươi nếu tới tìm ta, ta chí ít được tận lực nghĩ biện pháp. Việc này ta đi cùng Tử Tâm Thần Vương thương nghị một, hai, có lẽ Thần Vương sẽ có biện pháp. Nhưng nếu là Thần Vương đều không nhận khả, ta cũng thực tại không cách nào lưu ngươi.”

Bây giờ Thương Huyền Tông đã không phải là Dương Thanh Huyền một người, mà là một đám vào sinh ra tử huynh đệ, bằng hữu, hắn không thể bởi vì mình vấn đề riêng, mà đem trọn cái tông môn đều dựng lên.

Tần Tiểu Vũ nghĩ đến hạ, nói: “Vậy làm phiền Thanh Huyền đệ đệ.”

Trong giọng nói vẫn là toát ra thất lạc, hiển nhiên vẫn chưa ôm hi vọng lớn bao nhiêu, dù sao nàng cùng Tử Tâm Thần Vương hoàn toàn không quen, thậm chí còn có thể bộc lộ ra màu vàng Ưu Đàm Bà La hoa, đưa tới nguy hiểm.

Nhưng nàng tin Dương Thanh Huyền, tựu sẽ tin tưởng đến cùng.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ngươi tựu ở Thương Huyền Tông chờ, ta này liền đi gặp Tử Tâm Thần Vương.”

Thương Huyền Tông cùng Tử Chi Thần Vương phủ cách nhau cũng không xa xôi.

Dương Thanh Huyền nắm giữ trực tiếp giấy thông hành, thậm chí không cần giấy thông hành, dựa vào hắn khuôn mặt này, liền có thể lấy ra vào Thần Vương phủ bên trong bất kỳ một chỗ địa phương, thông suốt.

Ở trong phủ, Dương Thanh Huyền gặp quản gia Tử Nhật, lập tức lên trước cầu kiến Tử Hà.

Tử Nhật nói: “Công tử tới không khéo, tử Hà tiểu thư đang ở trong sảnh tiếp khách.”

Ngày đó ở Thông Thiên bên trong chiến trường cổ, gặp Tử Hà sử dụng tới Luân Hồi lực lượng cùng chuyển pháp Diêu Quang sau, Dương Thanh Huyền cũng đã suy đoán Tử Hà thân phận, thầm nghĩ: “Có thể để Tử Hà tự mình hội kiến khách nhân, lai lịch tất nhiên không nhỏ, sẽ là ai chứ?”

Hắn hỏi: “Cái kia Tử Tâm Thần Vương có ở đó không?”

Tử Nhật nói: “Thần Vương vẫn đều đang bế quan, cực nhỏ lộ mặt. Ta nhìn công tử không bằng đến sảnh chờ chờ chờ một, hai, ta để người cho tử Hà tiểu thư đưa tin. Chờ tiểu thư hội kiến xong khách nhân sau, tựu hội kiến công tử.”

Câu nói này nếu như phóng ở trước đây, Dương Thanh Huyền tự nhiên là tin tưởng không nghi ngờ.

Nhưng ngày đó đoán được Tử Hà thân phận sau, Tử Hà cũng biết mình đã đoán được, phất tay áo bên dưới liền trực tiếp rời đi, cho đến hiện tại cũng chưa từng thấy chính mình, tựa hồ vô cùng không cao hứng, sau đó thật hội kiến chính mình sao?

“Ai nha, thực sự là đau đầu.”

Dương Thanh Huyền nội tâm một trận vô lực, lắc lắc đầu, có chút dáng vẻ bất đắc dĩ, nhưng vẫn là ôm quyền lễ độ nói: “Làm phiền quản gia.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2670: Bạn Cũ Gặp Lại, Đạo Pháp Cao Thâm

Dương Thanh Huyền liền tới đến trong sảnh chờ đợi.

Nhưng cũng không có chờ bao lâu, Tử Nhật tựu đến đây, nói ra: “Chúc mừng công tử, tiểu thư hiện tại tựu cho mời.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Tử Hà không phải ở tiếp khách sao?”

Tử Nhật nói: “Đúng, nhưng tiểu thư nói khách nhân kia công tử cũng nhận thức được, vừa vặn có thể đồng thời tâm sự.”

“Ta cũng nhận thức được?”

Dương Thanh Huyền vạn phần hiếu kỳ, hỏi dò Tử Nhật, làm thế nào cũng không chịu nói.

Không thể làm gì khác hơn là mình tới tiền thính đi.

Vừa vào bên trong, liền gặp được một đám bóng người quen thuộc.

Càng là Thiên Thu ảo cảnh Thâm Chi Chủ Nhân, mang theo môn hạ Thiên Thu Thất Tử.

Tử Hà liếc mắt nhìn hắn, tựa hồ có hơi không tự nhiên, lạnh lùng hừ một tiếng, thiếu thường ngày hiền lành, nhiều hơn một phần kẻ bề trên khí tức.

Dương Thanh Huyền rõ ràng cảm thấy Tử Hà biểu hiện, nội tâm cười khổ, nhưng trên mặt nhưng là nhiệt tình cùng Thâm Chi

Chủ Nhân, cùng với Quân Thiên đám người chào hỏi.

Một tên trong đó nữ tử, chính là chủ trì quá Dương Thanh Huyền khảo nghiệm Hàm Hàm, bỗng nhiên kinh hô: “Ngươi, ngươi tựu bước vào bốn sao Thiên Giới?!”

Thiên Thu Thất Tử bên trong, ngoại trừ Quân Thiên ở ngoài, tất cả mọi người lấy làm kinh hãi.

Lúc trước ở Thiên Thu ảo cảnh khảo nghiệm thời điểm, Dương Thanh Huyền vừa rồi đột phá đến một sao Thiên Giới hậu kỳ, này mới ngắn ngắn không đến mười năm thời gian, càng đã vượt qua bốn sao.

Thiên Thu Thất Tử mọi người, không không có loại thoáng như mấy đời cảm giác.

Bọn họ chờ ở Thiên Thu ảo cảnh bên trong bế quan tu luyện, vẫn luôn tự nhận là tốc độ cực nhanh.

Lần này theo Thâm Chi Chủ Nhân đi ra, cũng có muốn gặp Dương Thanh Huyền cảm giác, dù sao Dương Thanh Huyền là ở Thiên Thu ảo cảnh thu được được vinh quang vương giả xưng hô.

Bọn họ trước sau cũng không tin người thanh niên kia thiên phú sẽ mạnh hơn đại sư huynh của bọn hắn Quân Thiên.

Phải biết Quân Thiên biểu hiện ra thiên phú, là để cho bọn họ sâu tận xương tủy giống như khâm phục.

Giờ khắc này gặp được Dương Thanh Huyền, nhất thời từng cái từng cái lộ ra vẻ xấu hổ, hiểu mình là ếch ngồi đáy giếng.

Thâm Chi Chủ Nhân ánh mắt lấp lóe, khen ngợi gật đầu nói: “Thái Vũ không có chữ bia kiểm tra, quả nhiên không sai.”

Dương Thanh Huyền cùng mọi người một liền ôm quyền chào hỏi, khiêm tốn nói: “Thâm Chủ quá khen.”

Tử Hà mặt không thay đổi từ tốn nói: “Ta để ngươi tới, một là cùng Thâm Chủ cùng mọi người gặp mặt, hai là có một chuyện khác, ngươi còn nhớ được ta đã nói với ngươi đời đầu La Phù chi cảnh chuyện?”

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, nói: “Tự nhiên nhớ được. Hơn nữa đi Thông Thiên cổ chiến trường trước, tiên tử đã từng cùng ta nói rồi bố trí, dự định...”

Lời của hắn ngừng lại.

Tử Hà gật đầu nói: “Không sai, dự định mượn dùng sức mạnh của ngươi, phụ trợ ta mở ra đường nối. Thâm Chủ là bạn tốt của ta, việc này không có gì có thể giấu giếm.”

Nàng lời này không khác nào hướng về Dương Thanh Huyền thừa nhận mình chính là Tử Tâm.

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia hiện tại liền muốn mở ra?”

Tử Hà nói: “Sắp rồi.” Nàng liếc mắt nhìn Quân Thiên, nói: “Không nghĩ tới sáu vương giả một trong Quân Thiên, chính là từ đời đầu La Phù chi cảnh bên trong đi ra.”

“Cái gì?”

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, tương tự nhìn phía Quân Thiên.

“Việc này nguyên bản chỉ có sư tôn biết, nhưng hiện tại nếu đến rồi cơ duyên, ta tự nhiên cũng sẽ không ẩn giấu.”

Quân Thiên khẽ mỉm cười, ôm quyền chắp tay.

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy ngươi biết con đường quay về?”

Quân Thiên lắc đầu nói: “Ra vào đều không có đường, ta còn là còn trẻ thời điểm, bị bão táp thời không cuốn đi ra, thế mới biết đời đầu La Phù chi cảnh ở ngoài, lại vẫn có rộng lớn như vậy vũ trụ, phía sau tựu lại cũng không có trở về.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy ngươi nói cơ duyên là cái gì?”

Quân Thiên nói: “Là sư tôn thôi tính ra cơ duyên, nói đời đầu La Phù chi cảnh sắp mở ra, hỏi ta nghĩ không muốn trở về. Ly khai cố hương nhiều năm như vậy, tự nhiên là nghĩ về đi xem một chút, vì lẽ đó sư tôn liền mang theo chúng ta bảy cái cùng nhau đi ra.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thì ra là như vậy, Thâm Chi Chủ Nhân đạo pháp thần thông, quả nhiên kinh thiên vĩ địa, quỷ thần khó lường.”

Thâm Chi Chủ Nhân cười nói: “Trò mèo, không đáng mỉm cười một cái.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, nói ra: “Tha thứ ta nói thẳng, nếu chỉ là Quân Thiên trở lại nhìn, sợ chắc là sẽ không làm phiền Thâm Chủ đích thân tới Thần Vương phủ, hội ngộ Tử Hà tiên tử đi.”

Thâm Chi Chủ Nhân cùng Tử Hà đồng thời mắt sáng lên, hai người nhìn nhau nở nụ cười.

“Ha ha, không hổ là vinh quang vương giả, ngoại trừ võ đạo thiên phú ở ngoài, tương tự chỉ số thông minh siêu tuyệt.”

Thâm Chi Chủ Nhân cười vài tiếng, nói thẳng không kiêng kỵ: “Đời đầu La Phù chi cảnh bên trong, có thứ ta muốn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thì ra là như vậy.”

Cũng không có hỏi dò là cái gì, dù sao nếu là đối phương muốn nói, tự nhiên sẽ nói.

Thâm Chi Chủ Nhân nói: “Mở ra đời đầu La Phù chi cảnh, còn muốn dựa vào Thanh Huyền công tử nhân quả lực lượng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Phải.”

Tử Hà nhìn hắn, nói ra: “Mở ra việc, cần phải tựu ở ngày gần đây, ta trước tiên cùng đại Thần Vương hồi bẩm một tiếng. Ngươi tìm đến ta nhưng là có chuyện gì?”

Nàng đáy mắt nơi sâu xa tựa hồ tổng có lấp loé cùng lảng tránh, phảng phất mình ngụy trang hoàn toàn bị Dương Thanh Huyền xem thấu, hiện ra được rất không tự nhiên.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, tựa hồ có hơi do dự.

Tử Hà hừ nói: “Thâm Chủ cùng ta là bạn bè cực tốt, thân phận của ta hắn chính là rõ ràng, không cần ẩn giấu cái gì.”

Dương Thanh Huyền nói: “Việc này sự quan ta một vị bằng hữu, mong rằng Thâm Chủ thứ lỗi, ngoại trừ tiên tử cùng Thần Vương ở ngoài, thực tại bất tiện người khác biết được.”

Thâm Chi Chủ Nhân ánh mắt sáng quắc, đột nhiên nói ra: “Nhưng là Tần Tiểu Vũ?”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Thâm Chủ tính ra?”

Thâm Chi Chủ Nhân cười nói: “Tính toán ra một, hai, nhưng cũng không chính xác, lại thêm Thanh Huyền công tử vừa nãy nói, hơn nửa tựu đoán được. Hơn nữa Tần Tiểu Vũ việc, có lẽ ta có biện pháp. Công tử yên tâm đi, ta cùng với thu như ý quan hệ cá nhân vô cùng tốt, Quân Thiên cùng Hàm Hàm bọn họ, cũng cùng Tần Tiểu Vũ quan hệ cá nhân vô cùng tốt.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu như Thâm Chủ có thể giúp đỡ, ta tin tưởng Tiểu Vũ chuyện có thể giải quyết rồi.”

Lập tức lại không ẩn giấu, đem Tần Tiểu Vũ chuyện đơn giản nói một lần.

Thâm Chi Chủ Nhân sắc mặt hờ hững, than thở: “Quả nhiên là màu vàng Ưu Đàm Bà La Hoa.”

Tử Hà nói: “Hoa này ta cũng từng nghe tới, đến cùng có gì huyền diệu, càng để Vô Tướng Ma Tuần như vậy si mê?”

Thâm Chi Chủ Nhân nói ra: “Vật này lai lịch cực kỳ to lớn, muốn tìm hiểu đến Hỗn Độn thời đại, hơn nữa cùng ngươi và ta đều là có nhất định ngọn nguồn.”

Tử Hà cau mày nói: “Cùng ngươi và ta đều có ngọn nguồn?” Nàng bỗng nhiên chấn động, cả kinh nói: “Chẳng lẽ là...”

Thâm Chi Chủ Nhân gật đầu nói: “Chính là, tương truyền chính là vị đại nhân kia lưu lại đồ vật.”

Tử Hà ngơ ngác nói: “Khó trách.”

Thâm Chi Chủ Nhân nói: “Từ nơi sâu xa tự có định số, sợ là chỉ có ta cùng Thanh Huyền công tử, mới có thể giúp nàng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thâm Chủ đạo pháp được, tự nhiên có thể giúp nàng, cho tới ta, cái nào có bản lãnh này.”

Thâm Chi Chủ Nhân cười nói: “Vô Tướng Ma Tuần tự nhiên không biết màu vàng Ưu Đàm Bà La Hoa ở Tần Tiểu Vũ trong tay, nhưng cuối cùng nhất định có thể dùng đạo pháp suy tính ra. Có thể ngăn cản Vô Tướng Ma Tuần suy đoán, chỉ có ngươi đại đạo chi lực cùng ta Thái Vũ không có chữ bia.”

Chương 2671: Thời Hạn Đánh Cược Chiến, Phì Di Huyết Mạch

Dương Thanh Huyền lập tức hiểu Thâm Chi Chủ Nhân ý tứ, nói ra: “Ta tuy rằng dòm ngó được một tia đại đạo chi lực, nhưng yểu yểu minh minh, thêm vào tự thân cảnh giới quá thấp, thật khó giúp trên Tiểu Vũ.”

Thâm Chi Chủ Nhân nói: “Ta Thái Vũ không có chữ trong bia, có vạn cổ chí tôn lưu lại khí tức, để Tần Tiểu Vũ trốn ở bên trong, Vô Tướng Ma Tuần là không có khả năng thôi tính ra.”

Dương Thanh Huyền mừng lớn nói: “Vậy không thể tốt hơn nữa, ta sẽ đi ngay bây giờ đem tin tức này nói cho Tiểu Vũ.”

Trong đầu đột nhiên truyền đến Nam Đẩu Tinh quân sợ tiếng quát, “Các ngươi đang nói cái gì? Đại đạo chi lực, vạn cổ chí tôn? Có ý gì?!”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng trả lời: “Không có quan hệ gì với ngươi, không muốn trộm nghe chúng ta nói chuyện.”

Thâm Chi Chủ Nhân nói: “Chậm đã, tuy rằng ta cùng thu như ý tư giao rất tốt, nhưng cũng không có nhất định phải giúp lý do của nàng. Lần này xuất quan, nghe nói rất nhiều có liên quan ngươi truyền thuyết, ta rất muốn biết Thiên Thu tới nay một vị duy nhất vinh quang vương giả, thực lực đến cùng mạnh mẽ đến trình độ nào. Muốn ta giúp Tần Tiểu Vũ, có thể, chỉ cần ngươi có thể chiến thắng Quân Thiên liền có thể.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Quân Thiên huynh thực lực hơn xa ở ta, vạn vạn không có đánh thắng khả năng, Thâm Chủ này không phải cố ý chối từ việc này sao?”

Hàm Hàm cũng nói: “Sư tôn, ngươi cái này quá làm khó dễ Dương Thanh Huyền. Sư huynh nhưng là năm sao Thiên Giới đỉnh cao, bản thân cũng là vương giả thiên phú, Thất Tinh Thiên Giới bên dưới đều hiếm có địch thủ, Dương Thanh Huyền mới bốn sao Thiên Giới sơ giai mà thôi.”

Tử Hà nói: “Dương Thanh Huyền thực lực ta hiểu rõ, nếu như phổ thông năm sao Thiên Giới đỉnh cao tự nhiên không thành vấn đề, nhưng gặp gỡ Quân Thiên, đích xác rất khó. Không bằng như vậy đi, hạn định chiêu thức hoặc là thời gian.”

Thâm Chi Chủ Nhân nghĩ đến hạ, nói: “Tốt, vậy thì nửa canh giờ. Chỉ cần Dương Thanh Huyền có thể kiên trì nửa canh giờ bất bại, ta tựu giúp đỡ Tần Tiểu Vũ. Quân Thiên, ta biết ngươi cùng Tần Tiểu Vũ tư giao rất tốt, nhưng ngươi nhất định phải toàn lực làm, nếu như để ta nhìn ra ngươi có chút phóng nước, chuyến này đời đầu La Phù chi cảnh hành trình ngươi tựu hủy bỏ, trực tiếp về Thiên Thu ảo cảnh bế quan năm trăm năm.”

Quân Thiên hoàn toàn biến sắc, vội vàng ôm quyền nói: “Xin nghe sư tôn chi mệnh, tuyệt không dám phóng nước.”

Dương Thanh Huyền thở dài, ôm quyền nói: “Cái kia ta tựu tự đại một hồi, lĩnh giáo hạ Quân Thiên huynh đạo pháp thần thông.”

Hắn đã đáp ứng giúp Tần Tiểu Vũ, tự nhiên phải đem hết toàn lực, hơn nữa đối với Quân Thiên thực lực cũng rất hiếu kỳ.

Quân Thiên nói: “Đều là sáu vương giả Vũ Văn Chiến, Chu Bắc Thần, đều chết ở Thanh Huyền công tử trong tay, Cơ Dạ Phong cũng bị công tử đánh bại, sau đó một trận chiến, kính xin công tử hạ thủ lưu tình.”

Hai người đều là lời khách sáo, từ nhìn nhau ánh mắt bên trong liền có thể nhìn thấy cái kia một điểm điểm dấy lên chiến ý.

Cùng cùng thời đại thiên tài tranh đấu, là mỗi một vị thiên tài võ giả đều mong mỏi sự tình.

Tử Hà lúc này mang theo mọi người đi tới Thần Vương phủ chiến đấu không gian.

Là dường như mật thất tu luyện một loại nghĩ Hóa Hư không.

Ở rộng lớn vô biên tinh không hạ, một toà to lớn dày nặng bình đài trôi nổi bên trong.

Bốn phương tám hướng trên hư không, có thể rõ ràng nhận biết được cường đại kết giới, kiên cố tính xa ở mật thất tu luyện bên trên.

“Bắt đầu đi, lấy nửa canh giờ làm hạn định, hoặc là một phương chịu thua mới thôi.”

Tử Hà hướng về hư không một điểm, một đạo ánh vàng bắn ra, ở không trung biến hóa đi ra, là một cái tinh xảo bóng mặt trời, mặt trên hiện ra giáp, Ất, Bính, đinh... Mức độ, quỹ trận bắt đầu từ ở giữa vị trí chậm rãi di động.

Nàng liếc mắt nhìn Dương Thanh Huyền, thần thái so với trước kia muốn tự nhiên hơn nhiều, hừ nói: “Ta cũng rất muốn biết, bước vào bốn sao Thiên Giới sau ngươi, thực lực đến cùng đạt tới như thế nào trình độ.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Vậy thì như ngươi mong muốn.”

Bóng người loáng một cái, tựu hóa thành độn ánh sáng, bay vào to lớn kia trên bầu trời của chiến trường.

“Đắc tội rồi.”

Quân Thiên cũng là bay ra, hướng về Dương Thanh Huyền kích bắn mà đi.

Hai người ở cách xa nhau ngàn trượng tả hữu cự ly ngừng lại, lẫn nhau nhìn chăm chú.

Dương Thanh Huyền mặt mỉm cười, cũng không lo lắng, thông qua cái khác sáu vương giả sức chiến đấu, hắn lờ mờ có thể đánh giá ra Quân Thiên thực lực, nghĩ muốn chiến thắng Quân Thiên hầu như là không có khả năng, nhưng kéo quá nửa canh giờ, hắn vẫn là có niềm tin chắc chắn.

Quỹ châm ở một điểm điểm đi về phía trước, Quân Thiên đột nhiên giơ tay lên, bấm một cái quyền quyết, quanh thân vô số lam ánh sáng hiện ra, ở phía sau hóa ra một vị bóng thú.

Cái kia mãnh thú có thân rồng răng nanh, lưng sinh hai cánh, hai cái móng vuốt hướng về hai bên mở ra, trên người che kín vảy màu tím, phảng phất có tiếng gầm gừ truyền ra, chấn động rảnh rỗi lay động liên tục.

“Tuyệt Địa Thần Quyền?! Này...”

Hàm Hàm kinh hô: “Có này cần phải sao? Vừa ra tay chính là sức mạnh huyết thống! Hoàn toàn không cho Dương Thanh Huyền cơ hội a.”

“Ha ha, có thể là Dương Thanh Huyền nghe đồn quá mức khuyếch đại, vì lẽ đó cho sư huynh nhất định áp lực đi.”

Thiên Thu Thất Tử một trong Tư Không Hạo cũng là vạn phần khiếp sợ, lập tức bắt đầu cười hắc hắc, nói ra: “Nửa canh giờ thời gian, thật sự là quá lâu a, ta nhìn ba hơi thở là đủ rồi.”

Tử Hà hơi thay đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Phì Di!”

Thâm Chi Chủ Nhân gật đầu nói: “Chính là thượng cổ Thần

Thú Phì Di, căn cứ Quân Thiên nói, ở đời đầu La Phù chi cảnh trong không gian, bọn họ Quân gia đều nắm giữ Phì Di huyết mạch, có thể xuất hiện yêu hóa.”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn chằm chằm cái kia xuất hiện mãnh thú, có sáu chân bốn cánh, càng là chính mình chưa từng thấy qua, dù cho ở rất nhiều văn hiến trong tài liệu cũng chưa từng có ghi chép.

“Ồ, lại là Phì Di? Người này cũng là thượng cổ di tộc sao?”

Nam Đẩu Tinh quân thanh âm truyền đến, hiện ra được khá là kinh ngạc.

Dương Thanh Huyền vội vàng hỏi: “Phì Di là cái gì? Thượng cổ di tộc đến cùng là như thế nào tồn tại, có bao nhiêu di tộc?”

Hắn biết Bàn Nhược bộ tộc cùng Phù tộc đều là thượng cổ di tộc, tựa hồ ở Thánh Tông danh tộc tạo thành bây giờ nam bộ vũ trụ trật tự trước, có không ít cái khác chủng tộc cực kỳ mạnh mẽ.

Nam Đẩu Tinh quân giải thích: “Tên như ý nghĩa, chính là thượng cổ thời đại để lại chủng tộc, cái này thượng cổ phân chia, bình thường là lấy Hỗn Độn thời đại kết thúc làm kết thúc. Vũ trụ đản sinh trước, là vì là Vô Cực, đạo hóa làm một, là vì là vô trung sinh hữu, cái này sinh có quá trình, chia làm năm cái giai đoạn, Thái Sơ, Thái Cực, Thái Dịch, Thái Thủy, Thái Tố, từng cái giai đoạn thời gian đều là cực kỳ dài lâu, vũ trụ sống quá này năm cái giai đoạn sau, tựu tiến vào Hỗn Độn thời đại. Hiện tại cái gọi là thượng cổ di tộc, đều là đản sinh cùng tồn tại ở Hỗn Độn thời đại sinh linh, đến thời đại sau khi kết thúc, xuất hiện đại lượng điêu linh, sau đó mới tiến vào Thần tộc cùng Thánh Tông danh tộc thời đại. Có thể để lại thượng cổ chủng tộc, bất nhất định mạnh mẽ, chỉ là sâu xa thôi. Phì Di ở Hỗn Độn thời đại chính là tiếng tăm lừng lẫy hung thú, thống ngự không ít sinh linh trở thành nô bộc của nó. Vì tăng mạnh cùng này chút nô bộc liên hệ cùng quản lý, Phì Di sẽ đem chính mình một chút xíu huyết mạch ban tặng này chút nô bộc, khiến chúng nó đời sau đời đời kiếp kiếp đều hưởng dụng Phì Di máu, đồng thời cũng đời đời kiếp kiếp làm nô.”

Nam Đẩu Tinh quân vừa rồi giảng giải xong, Quân Thiên cú đấm kia tựu súc thế tới cực điểm, cường đại sức mạnh huyết thống từ Phì Di dị tượng bên trong lao ra, bao phủ thiên địa!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2672: Hai Cái Đều Là Quái Vật

“Tựu để ta kiến thức một cái, năm sao Thiên Giới tột cùng vương giả mạnh như thế nào đi!”

Dương Thanh Huyền đồng dạng bóng người loáng một cái, tảng lớn kim quang từ trong cơ thể cuồn cuộn tuôn ra, hữu quyền liều mạng nắm chặt, vô số phù văn màu vàng ở nắm đấm bốn phía lấp loé, toàn bộ hư không trình hình dạng xoắn ốc xoay chuyển.

“Tuyệt Địa Thần Quyền!”

Quân Thiên hét lớn một tiếng, quyền kình chớp mắt là tới.

Dương Thanh Huyền một quyền tiến lên nghênh tiếp.

“Ầm ầm!”

Hai nguồn sức mạnh ở không trung muốn nổ tung lên, mạnh mẽ kình khí quét ngang thiên địa.

Cái kia trôi nổi ở trên hư không to lớn võ đài trực tiếp bị xé nứt, vô số đá vụn hóa thành bột mịn.

Mặc dù là nghĩ hóa vũ trụ trạng thái, vạn tinh cũng nhận được xung kích, yên diệt tảng lớn.

Thiên Thu Lục Tử không không ngạc nhiên, bị này cỗ sóng sóng chấn liên tiếp lui về phía sau.

Chỉ có Thâm Chi Chủ Nhân cùng Tử Hà, đứng tại chỗ, sắc mặt bình tĩnh nhìn.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy được cả người chấn động lợi hại, Kim Cương Bàn Nhược lực lượng bị sức mạnh của đối phương áp chế hoàn toàn, sau đó kinh lạc khiếu huyệt từng mảng từng mảng nổ ra.

“Oa! Phốc”

Phun ra một ngụm máu tươi, toàn bộ người tựu bay ngược ra ngoài.

“Thật mạnh!”

Dương Thanh Huyền nội tâm ngạc nhiên, cả kinh nói: “Đây là năm sao Thiên Giới có thể có sức mạnh sao?”

Tuy rằng thân thể bay ngược, nhưng Quân Thiên quyền phong vẫn như cũ bao phủ thiên địa, hóa thành từng trận không gian sóng lớn, chấn Dương Thanh Huyền cực kỳ khó chịu.

“Quái vật! Hai cái đều là quái vật...”

Nam Đẩu Tinh quân thanh âm bên trong mang theo một tia rung động, hoặc như là mừng rỡ phấn khởi, “Ngươi còn nói nhân gia... Trên người ngươi lực lượng này... Là bốn sao Thiên Giới nên có à...”

“Rống!”

Quân Thiên một quyền phía sau, chưa ra quyền thứ hai, cái kia sức mạnh huyết thống lần thứ hai tăng lên, quyền kình hóa thành Phì Di chi hình, rít gào mà hạ.

“Đừng vội khinh thường ta!”

Dương Thanh Huyền ở không trung đứng vững, tay phải hướng về bên cạnh người một trảo, kim quang lấp loé hiện ra, hóa ra Thiên Khư Chiến Kích, trong đôi mắt kim quang hội tụ thành một điểm.

“Chém!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, chiến kích hướng về trước nhẹ nhàng vung lên, sau đó hai tay nắm kích, tại chỗ nhảy lên một cái, mượn sức toàn thân mạnh mẽ chém xuống.

“Xì!”

Màu vàng hư quang ở không trung vạch một cái, liền đem vòm trời xé ra.

Bén nhọn đánh chém mạnh mẽ phách ở Phì Di hoá hình trên.

“Ầm ầm!”

To lớn rung động lần thứ hai bạo phát, chiến kích truyền lên đến khí bao hàm kích động âm thanh, đồng thời run run liên tục.

Phì Di bóng mờ phá nát chỗ, hóa thành từng vòng ánh quyền, hướng về bốn phương tám hướng kích tán.

Dương Thanh Huyền liều mạng nắm chặt chiến kích, chỉ cảm thấy hai tay miệng cọp nơi nứt toác ra, chảy ra lượng lớn máu tươi.

Dạ Chi Đế Giáp giờ khắc này tái hiện ra, ngăn trở đòn đánh này bộc phát ra uy năng cùng dư âm.

“Chặn... Chặn lại rồi!”

Tư Không Hạo con ngươi từ trong hốc mắt làm lộ đi ra, hầu như muốn rơi trên mặt đất, miệng há đại có thể nhét vào dưa hấu, đầy mặt dại ra.

Không chỉ có là hắn, mặt khác ngũ tử đồng dạng ngây người như phỗng, hoá đá tại chỗ, triệt để mất đi năng lực suy tính.

Quân Thiên cũng là nội tâm kinh hãi, đầy mặt kinh sợ, nói: “Nghe đồn quả nhiên không kém! Đón thêm ta một chiêu.”

Hai tay ở trước người vẽ tròn, từng vòng ánh sáng màu xanh lam như gợn nước dập dờn bồng bềnh đi ra ngoài, tay trái tay phải bên trong các hình thành một cái xoắn ốc, làm chậm rãi hợp nhất thời điểm, một đạo màu xanh thẳm thập tự hào quang đột nhiên xuất hiện.

Hư không vào đúng lúc này phảng phất biến mất, toàn bộ thế giới tựu chỉ còn lại này một đạo cực hạn thập tự ánh sáng.

Tử Hà sắc mặt thay đổi, cả kinh nói: “Đạo pháp? Không, còn chưa phải là đạo pháp, còn kém một đường.”

Thâm Chi Chủ Nhân nói: “Chiêu này chính là Quân Thiên thu được được vương giả xưng hô thời gian, ở Thái Vũ không có chữ trên bia lĩnh ngộ được thần thông.” Hắn có chút tiếc hận than thở: “Chính là này cách một tia, chung quy chỉ có thể là vương giả a.”

“Tinh Cực Thương Long Phá!”

Quân Thiên hét lớn một tiếng, cái kia thập tự tinh mang lấp loé bên dưới, phảng phất có hoá rồng ra, điên cuồng gào thét mà tới.

Tử Hà rốt cục đổi sắc mặt, càng có vẻ sốt sắng lên.

Thâm Chi Chủ Nhân tự lẩm bẩm: “Chiêu này hắn có thể đỡ được sao?”

“Cự ly đạo pháp lại chỉ kém một đường, thực sự là đối thủ đáng sợ a.” Nam Đẩu Tinh quân thanh âm lần thứ hai truyền đến, “Tiểu tử, tuy rằng thiên phú của ngươi đáng sợ hơn, nhưng chiêu này ngươi tiếp không được.”

“Tiếp không hạ, vậy thì không tiếp a.”

Dương Thanh Huyền chỉ là nhàn nhạt nói một câu, sau đó nhìn cái kia chém vụt xuống Thương Long cùng tinh quang, phảng phất đòn đánh này cùng mình hoàn toàn không liên quan.

“Hắn... Hắn làm sao không đỡ?”

Hàm Hàm giật mình nói, “Như vậy hắn sẽ chết!”

“Hả?”

Thâm Chi Chủ Nhân cũng khá là kinh ngạc, sắc mặt ngưng trọng nhìn.

Quân Thiên một chiêu này thời không tốc độ cực nhanh, hầu như thoáng qua mà tới, bất luận cái nào chớp mắt đều không cho được sơ sẩy, nhưng Dương Thanh Huyền nhưng hoàn toàn không thấy giống như vậy, trái lại từ từ nhắm hai mắt lại.

“Cái gì?!”

Tử Hà cũng ngồi không yên, vội la lên: “Xảy ra chuyện gì?”

“Là từ bỏ chống lại sao?”

Thâm Chi Chủ Nhân lộ ra vẻ kinh ngạc, nói: “Nhìn hắn dáng vẻ, cũng không phải là cái kia loại tùy tiện buông tha người a.”

Tư Không Hạo ngơ ngác nói: “Coi như từ bỏ chống lại, cũng có thể gọi chịu thua mới là, bằng không chiêu này hạ xuống, chẳng lẽ không phải trực tiếp dâng mạng? Hoặc là vinh quang vương giả xưng hô, để hắn không mặt mũi gọi chịu thua? Ha ha, nhất định là, danh tiếng hại chết người a.”

“Này, tiểu tử, ngươi sẽ không thật sự không phòng ngự chứ?”

Nam Đẩu Tinh quân cũng là vạn phần giật mình, hắn có thể đủ cảm nhận được Dương Thanh Huyền thời khắc này trạng thái, đang ở không ngừng điều tiết chính mình, giống như là muốn tiến vào một loại huyền diệu trong cảnh giới, nhưng bất kể như thế nào điều tiết, cuối cùng là muốn phòng thủ a.

“Câm miệng, đừng ầm ĩ ta.”

Dương Thanh Huyền hơi hơi lườm hạ hai mắt, lộ ra một tia đục ngầu ánh mắt, nói ra: “Thực sự là phiền đây, Quy muội chuyển cùng người, phải đi năm bước, cùng người về đại có, đi ba bước, nha, không đúng, là bốn bước...”

Dương Thanh Huyền giơ chân lên, hướng về trước nhẹ nhàng bước ra một bước, sau đó lại hướng về bên vừa đi hai bước.

Tất cả mọi người là trợn to hai mắt, không hiểu hắn đang làm gì.

Hàm Hàm cả kinh nói: “Lẽ nào hắn bị sợ choáng váng?”

Tử Hà cùng Thâm Chi Chủ Nhân hai con ngươi co rụt lại, rơi ở Dương Thanh Huyền bộ pháp trên, tựa hồ trong lòng sinh ra ý nghĩ.

Đúng lúc này, đáng sợ kia Tinh Cực Thương Long Phá điên cuồng gào thét mà tới, bao phủ toàn bộ hư không.

Cực hạn chi thu hạt nhân công kích, toàn bộ khóa chặt Dương Thanh Huyền.

“Ầm ầm!”

Thập tự tinh mang cùng Thương Long, chuẩn xác không có lầm đánh trên người Dương Thanh Huyền, đúng lúc này, Dương Thanh Huyền dưới chân bộ pháp lần thứ hai giẫm lên một cái.

Toàn bộ người giống như là không tên ra cách tam giới ngũ hành, không ở vùng hư không này bên trong. Cái kia long ảnh cùng tinh mang, trực tiếp mặc thấu qua.

“Chi! Này… Xảy ra chuyện gì?!”

Thiên Thu Lục Tử không khỏi kinh hãi, toàn bộ hút khẩu hơi lạnh.

Tựu liền Quân Thiên cũng là hai con ngươi nổi lên, tràn đầy vẻ khó tin, “Này, này…”

Tử Hà càng là trong lòng chấn động dữ dội, nàng đã từng thấy chiêu này, chính là trên người Thương Bàn, không nghĩ tới càng bị tiểu tử học được, nội tâm ức chế không được mừng như điên.

Thâm Chi Chủ Nhân ngưng tiếng phun ra hai chữ, “Đạo pháp!”

Nội tâm hắn kinh hãi tình, hoàn toàn không ở Thiên Thu Thất Tử cùng Tử Hà bên dưới.

Bởi vì hắn biết Dương Thanh Huyền còn có một chiêu đạo pháp, Hóa Đạo Đồng Thiên Tam Thiên Ấn, giờ khắc này lại xuất hiện đạo pháp bộ pháp, chứng minh người này đồng thời có hai chiêu đạo pháp!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2673: Đáp Lễ Một Chiêu, Kéo Dài Thời Gian

“Khà khà, may mà lúc đọc sách toán học học thật tốt, không có đếm sai bước.”

Dương Thanh Huyền trên trán lăn xuống hạ một giọt mồ hôi lạnh, nháy mắt liền từ cái kia ra cách trong trạng thái trở về, Dạ Chi Đế Giáp bao trùm toàn thân, đem Tinh Cực Thương Long Phá dư âm toàn bộ ngăn trở.

Lúc này, ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người hiện ra điểm điểm kim quang, hóa thành từng viên từng viên màu vàng dấu ấn, mặt trên tràn đầy đạo văn hiện ra.

Này chút ấn vàng giữa lẫn nhau lấy kỳ diệu quy tắc liên hệ với nhau, hình thành một bức mênh mông đạo ấn chi hải.

“Nhận được tặng chiêu, dùng cái này chiêu trả ngươi!”

Dương Thanh Huyền hai tay vận quyết, vô số ấn vàng rậm rạp chằng chịt đem Quân Thiên bao lấy, từ bốn phương tám hướng điên cuồng tập kích mà hạ.

Quân Thiên ở một chiêu phía sau, đã tới không kịp trở về thủ, hơn nữa trực tiếp bị Dương Thanh Huyền bộ pháp khiếp sợ trợn mắt ngoác mồm, trong phút chốc tựu cảm nhận được to lớn nguy hiểm.

Hoàn vũ ở ấn vàng xoay tròn bên dưới, đổ nát thành vô số khối.

“Kinh Hồng Ngự Giáp Thuật!”

Quân Thiên hai tay nhanh chóng bấm quyết, Phì Di huyết mạch lại ra, thân thể từng trận tiếng gầm gừ, biến ảo ra lượng lớn màu tím lân giáp, bao trùm toàn thân.

“Rầm rầm rầm!”

Đại lượng ấn vàng không ngừng oanh kích trên người hắn, nổ ra từng đạo từng đạo hào quang, tử lân ánh sáng lộng lẫy lờ mờ, Quân Thiên sắc mặt tái nhợt, ở đây một chiêu hạ càng ngăn cản cực kỳ vất vả.

Này một đột nhiên nghịch chuyển, để Thiên Thu Lục Tử đều là trợn mắt ngoác mồm, thậm chí không hiểu đã xảy ra chuyện gì.

Dương Thanh Huyền lại nhún người nhảy một cái, bóng người lóe lên, tựu xuất hiện trên bầu trời Quân Thiên, một kích Sát Na Sinh Diệt chém thẳng vào mà hạ.

Quân Thiên ngẩng đầu lên, đưa tay phải ra đi về phía trước chặn lại.

“Oành!”

Thiên Khư trực tiếp chém ở trên cổ tay hắn, kim quang phun ra, soi sáng nửa cái hư không.

Hai người bốn mắt tương đối.

Trong thiên địa hiện ra vô số cánh hoa, từ mở tới rơi, từ thịnh đến suy, đều bất quá là trong tíc tắc.

Quân Thiên khóe miệng tràn ra một tia máu tươi.

Bị Thiên Khư chém trúng trên cổ tay, cũng lưu xuống huyết đến, theo chiến kích nhỏ xuống.

“Ngươi rất mạnh, tuy rằng không muốn thừa nhận, nhưng thiên phú của ngươi xác thực ở trên ta. Căn bản không thể nào tưởng tượng được, ngươi lại có thể gây tổn thương cho ta.”

Quân Thiên nhìn Dương Thanh Huyền, bình tĩnh nói: “Nhưng nghĩ muốn thắng ta, bây giờ còn không thể.”

Cánh tay nhất chuyển, ánh sáng màu xanh lam tỏa sáng, đem chiến kích kể cả Dương Thanh Huyền cùng nhau đánh bay.

Sau đó chân nguyên ở trong người nhất chuyển, lần thứ hai hiện ra Phì Di bóng mờ.

“Tuyệt Địa Thần Quyền!”

Lại là một chiêu hàm nghĩa, quay về Dương Thanh Huyền điên cuồng hướng về mà tới.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, vừa nãy liên tục ba chiêu, đạo bước, đạo ấn cùng Sát Na Sinh Diệt, đã là hắn có thể đủ hiện ra công kích mạnh nhất, cũng không thể đánh bại Quân Thiên, liền hiểu giữa hai người thực lực chênh lệch.

“Nếu không thắng được, cái kia ta cũng tiết kiệm điểm tâm, chỉ cần kéo quá nửa canh giờ là được rồi.”

Dương Thanh Huyền dưới chân bộ pháp đạp mười phần ngổn ngang, nhưng cũng ẩn chứa đạo pháp quy tắc, toàn bộ người nhanh chóng lui về phía sau, cũng không tính gắng đón đỡ Quân Thiên này chiêu.

“Ngươi thời khắc này bộ pháp tuy rằng đáng sợ, nhưng cũng khó tránh chiêu này. Vừa nãy cái kia một chút nói bước, sợ là trong thời gian ngắn chỉ có thể triển khai một lần chứ?”

Quân Thiên sắc mặt trầm ngưng, quyền pháp thận trọng, ở không trung đuổi sát Dương Thanh Huyền.

“Có thể hay không tránh ra, ngươi có thể đuổi đến thử xem.”

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, ngửa lên trời hí dài, trực tiếp hóa thành Hỏa Phượng, giang hai cánh ra, tựu nhanh chóng hướng về xa xa chạy trốn.

Ở tìm hiểu buổi đấu giá trên Ất tiên sinh vì hắn đập được ba bước lớn phạt thần thông sau, đối với Thương Bàn bộ pháp có càng sâu lý giải, đồng thời sau đó trong tu luyện, càng nhiều hơn mẩu ký ức hiện ra đến.

Này bộ pháp tên là đạo hoán bước, hội tụ toàn thân tinh khí thần hồn ý, có thể trong khoảng thời gian ngắn triển khai một lần, chỉ có trong nháy mắt hiệu quả, có thể tránh thoát tam giới ngũ hành bên trong tất cả phi đạo pháp công kích.

Cái này trong thời gian ngắn cụ thể là bao dài, thì nhìn tu vi cá nhân tình huống.

Lấy Dương Thanh Huyền thời khắc này tình huống, nửa tháng cũng chưa chắc có thể triển khai một lần.

Mặc dù không cách nào triển khai đạo hoán bước, nhưng Dương Thanh Huyền đối với thân pháp lĩnh ngộ đã là cực cao, mấy cái lấp loé bên dưới, liền tránh ra Tuyệt Địa Thần Quyền khóa chặt, hóa thành Thanh Loan Hỏa Phượng, chuyên tâm chạy trốn, tránh né không chiến.

Này mô phỏng không gian chính là mô phỏng vũ trụ mênh mông, tương tự vô biên Vô Ngân.

Dương Thanh Huyền ở đằng trước bay nhanh, Quân Thiên liều mạng truy đuổi.

Tử Tâm không ngừng biến hóa quyết ấn, đem hai người vị trí không gian lộ ra ở trước mắt. Dương Thanh Huyền chỉ là lòe lòe tránh một chút, lấy chạy trốn làm chủ.

Quân Thiên liều mạng truy đuổi, tuy rằng có thể giao thủ một, hai, nhưng hoàn toàn không đủ để đối với Dương Thanh Huyền tạo thành vết thương trí mạng.

Hai người một trước một sau, rất nhanh tựu kéo quá nửa canh giờ.

Tử Hà liếc mắt nhìn bóng mặt trời, đối với Thâm Chi Chủ Nhân cười nói: "Đã đến giờ."

Thâm Chủ cười khổ nói: "Này Dương Thanh Huyền... Thôi, kết thúc đi."

Trước mắt loại này đấu pháp, Dương Thanh Huyền một lòng chạy trốn, sợ là lại đánh ba ngày ba đêm, cũng khó khăn phân thắng bại.

Nhưng Dương Thanh Huyền bày ra thực lực, đã đem Thâm Chi Chủ Nhân cùng Thiên Thu Thất Tử hoàn toàn chấn động ở.

Tử Hà phất tay, đem bóng mặt trời thu rồi, nói: "Dừng tay đi."

Đang ở truy đuổi hai người, nghe vậy nhất thời ngừng lại.

Dương Thanh Huyền hóa ra chân thân, cười hướng về Quân Thiên chắp tay.

Quân Thiên đáp lễ, cười khổ nói: "Không ra mười năm, ta nhất định nhưng mà thì không phải là đối thủ của ngươi."

Dương Thanh Huyền cười nói: "Ha ha, Quân Thiên huynh quá khiêm nhượng."

Thiên Thu Lục Tử thần thái đều có chút cô đơn, bọn họ biết Quân Thiên tuyệt không có khiêm tốn, từ Thiên Thu ảo cảnh thu được được vinh quang vương giả xưng hô, đến hiện tại không tới mười năm, Dương Thanh Huyền cũng đã thành tăng đến đáng sợ như vậy mức độ, Quân Thiên mười năm câu chuyện, sợ là đã quá cho mình mặt mũi.

Thâm Chi Chủ Nhân nói ra: “Ngươi để Tần Tiểu Vũ đến Thần Vương phủ đến đây đi.”

Lúc này, mọi người liền ai đi đường nấy.

Tử Hà khiến người an bài xong Thâm Chi Chủ Nhân chờ đoàn người, đồng thời bắt đầu bắt tay chuẩn bị mở ra đường nối một chuyện.

Dương Thanh Huyền thì lại về Thương Huyền Tông, đem việc này báo cho Tần Tiểu Vũ.

...

La Phù ngoại cảnh, Alpha tinh cầu trên.

Một cái náo nhiệt trên đường phố, ngựa xe như nước, qua lại không dứt.

Hai bên tất cả đều là thét to tiểu thương, mười người chiều rộng lối đi bộ, thỉnh thoảng có Long Mã ở chính giữa chạy băng băng, trên trời lập loè lượng lớn độn ánh sáng, người đến người đi.

Một tên xinh đẹp nữ tử một mình cất bước ở con đường trên, một đôi mắt lạnh lẽo bên trong, sâu xa như biển, không hề lay động.

Cái kia tuyệt mỹ mà trắng nõn như tuyết trên mặt, không có một nụ cười.

Toàn bộ người nhìn thấy được như băng núi.

Nhưng này xuất trần khí chất cùng dung mạo tuyệt mỹ, nhưng là dẫn được bốn phía võ giả không ngừng chú ý, quay đầu lại suất cực cao.

Nữ tử đối với hết thảy tất cả đều coi thường, đi trên con đường lớn, thật giống như không gian không tồn tại.

“Tránh ra! Tránh ra!”

Đại lộ phía trước, truyền đến tiếng la.

Một cổ cuồng bạo dã man khí tức, điên cuồng tập kích mà tới.

Hai bên võ giả cùng thương nhân, không không đổi sắc mặt, vội vàng bảo vệ chính mình cùng quầy hàng, để tránh khỏi bị cái kia cỗ sóng năng lượng cùng đi vào.

Một đầu to lớn Địa Long Ngưu Mã mất khống chế giống như chạy như điên tới, đôi mắt đỏ bừng, bùng nổ ra ngỗ ngược lệ khí.

Lập tức một tên võ giả liều mạng khống chế được Địa Long Ngưu Mã, nhưng thủy chung không được, gấp sắc mặt trắng bệch, hắn một chút đã nhìn thấy phía trước nữ tử, đột nhiên lớn tiếng kêu lên: “Tránh ra! Nhanh tránh ra! Này Địa Long Ngưu Mã có Khuy Chân cảnh tu vi, nguy hiểm a!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2674: Hung Quẻ, Phù Tộc Chi Chủ

“Nếu ngựa này nguy hiểm như vậy, vì sao còn phải đưa nó thả ra?”

Nữ tử mặt không hề cảm xúc, con mắt khẽ động, rồi mới từ cái kia trồng ra cách trạng thái trở về, tựa hồ về tới trên đường phố.

Lập tức võ giả gấp kêu to, nói: “Mau tránh ra a! Ta là tuần thú sư, ngựa này chưa thuần phục, không khống chế nổi!”

Cô gái nói: “Thân là tuần thú sư, nhưng thuần phục không ngừng ngựa này, thử hỏi, ngươi còn có tác dụng đâu?”

Võ giả sững sờ, cô gái trước mắt này không khỏi cũng quá bình tĩnh đi.

Cái kia Địa Long Ngưu Mã nổi điên chạy trốn, nhìn thấy cô gái này thời gian, đã là khoảng mười trượng cự ly, cái kia đỏ thắm hai mắt đột nhiên co rụt lại, biến thành màu đen kịt, như là từ cuồng bạo trong trạng thái về đi qua.

Thậm chí rúc thành một hạt đậu đen to nhỏ, bên trong tràn ngập sợ hãi cực độ vẻ.

Địa Long Ngưu Mã vội vàng dừng bước lại, nhưng to lớn quán tính mang theo toàn bộ thân hình xông về phía trước đi, một luồng đến từ linh hồn hoảng sợ, để ngựa này liều mạng giãy dụa, gào thét.

Võ giả tràn đầy ngạc nhiên, hét lớn: “Ngừng lại! Ngừng lại!”

“Ầm ầm”, một đạo vang trầm, kèm theo nhỏ nhẹ không gian rung động, ở trên đường phố truyền mở.

Bốn phương tám hướng người, đều hoảng sợ nhìn, chờ chờ cô gái kia vận mệnh.

Nhưng đều chỉ cảm thấy được thấy hoa mắt, sau đó chính là một luồng nóng sóng phả vào mặt, như là ngọn lửa thiêu đốt.

Cái kia Địa Long Ngưu Mã cùng mặt trên võ giả, tựu triệt để mất đi hình bóng.

“Hả? Xảy ra chuyện gì, biến mất rồi?!”

“Không, không thể nào, vừa nãy rõ ràng ở đây a.”

“Có người nói cường giả siêu cấp có thể xé rách không gian, trực tiếp phá không mà đi, chẳng lẽ cái kia người và ngựa phá không?”

“Nhưng là... Coi như phá không, cũng sẽ lưu lại dấu vết a, ừ, đây là mùi gì, thơm quá a.”

Con đường hai bên người, ngoại trừ nghe được vang trầm, cảm thấy nóng sóng ở ngoài, rất nhanh tựu nghe đến một luồng hương vị, nồng nặc mùi thịt.

“Hình như là... Long Mã mùi thịt a...”

Người bên cạnh đều lộ ra vẻ cổ quái.

Nữ tử vẫn như cũ mặt không thay đổi tiếp tục hướng phía trước đi, như là chưa từng xảy ra gì cả.

“Sáu ba. Đến từ chuyện khó chuyện khó, hiểm mà gối, vào ở chuyện khó đạm, vật dụng.”

Bên đường một người đàn ông, ngồi xếp bằng, cong thân thể đang ở vứt tiền, định nhãn vừa nhìn, thở dài, nói: “Ai, tại sao lại là hung quẻ, đi như thế nào đều là chết a, cần gì phải lại tiếp tục đi đây.”

Giữa lộ nữ tử ngừng lại, đột nhiên nói ra: “Ngươi là nói ngươi chết sao?”

“Ai chết tạm thời không biết, nhưng ta là vì ngươi bốc quẻ a.”

Nam tử lặng lẽ cười một tiếng, quay mặt lại, lộ ra một tấm thanh tuyển nhưng lại có chút quỷ dị mặt, che kín nụ cười.

Nữ tử hai con ngươi lóe lên, lập tức hóa thành kỳ dị màu đỏ, Hắc Đồng bốn phía hóa hiện ra kỳ lạ phù văn, giống như là muốn đem nam tử nhìn thấu.

“Phù Đạt!”

Nữ tử đồng bên trong hiện ra toàn màu đỏ tươi, nháy mắt đem sở hữu phù văn toàn bộ yên diệt, cái kia khuôn mặt lạnh như băng trên, xuất hiện to lớn tâm tình chập chờn, “Ngươi lại vẫn không chết!”

“Khà khà, tựu liền ngươi cũng chưa chết, ta làm sao sẽ chết cơ chứ? Ta thân ái Hồng Lâm a.”

Nam tử híp mắt cười lên, hai mắt giống như là một loan nguyệt răng.

“Rất tốt, vậy ngươi bây giờ có thể chết rồi.”

Nữ tử chính là Hồng Lâm, trên người lóe lên hơi thở mạnh mẽ, nháy mắt bộc phát ra.

“Ầm ầm!”

Đường phố bốn phương tám hướng, chớp mắt bị một vệt hồng mang bao phủ, toàn bộ hóa thành bột mịn.

Tất cả mọi người, súc, vật, nháy mắt qua đời.

Chỉ có nam tử kia quanh thân, xuất hiện một thước vuông khu vực chân không, phảng phất hoàn toàn không bị ảnh hưởng, vẫn như cũ cười cong mắt nhìn Hồng Lâm, cái kia khuôn mặt hiện ra được mười phần chân thành, nhưng lại có chút cứng ngắc.

“Phù Đạt, có ân oán, hôm nay giải quyết!”

Hồng Lâm nghiến răng nghiến lợi, tựa hồ nội tâm vô cùng sự thù hận một cái hiện ra đến, quát lên: “Chết!”

Giơ tay bấm quyết, liền hướng nam tử kia điểm tới.

Đầu ngón tay phía trước một đóa hỏa diễm hóa ra, chính là Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, xoay tròn bên dưới, tựu hóa thành đánh chém bổ tới.

“Ầm ầm!”

Phía trước không gian hoàn toàn bị xuyên thủng, mặt đất trực tiếp mở ra Thiên Lý, hình thành một đạo to lớn lạch trời khe hở.

“Tinh cầu này là từ đời đầu La Phù chi cảnh bên trong đản sinh ra, độ cứng rắn vẫn là thật không tệ nha.”

Cái kia trên cái khe, không gian hơi lấp lóe, lần thứ hai xuất hiện Phù Đạt thân ảnh, híp mắt cười nói, hai tay xuyên tại trong túi, một bộ bất cần đời dáng dấp.

Hồng Lâm sắc mặt lạnh như băng theo dõi hắn, vung tay lên, phía sau nhất thời vạn trượng cánh chim hiện ra, che kín bầu trời, phía bên phải chi dực một phiến, vô số hồng vũ ở không trung biến ảo hiện ra, bay rơi xuống.

Hồng Lâm hai tay nhanh chóng bấm quyết, cái kia chút hồng vũ trên linh tính mười phần, ở Phù Đạt bốn phía bồng bềnh xoay chuyển.

“Thiên Vũ Thế Giới Thần Sát!”

Mỗi một căn hồng vũ bùng nổ ra chói mắt hào quang, vô số sức mạnh mạnh mẽ, như vạn châm qua lại, lại như lưu tinh rơi xuống đất, toàn bộ thế giới rơi vào đổ nát cảnh tượng.

“Ngạch, gặp lại chiêu này, thực sự là khiến người hoài niệm đây.”

Phù Đạt hai ngón tay ở trong hư không nhanh chóng xẹt qua, từng đạo từng đạo phù văn màu vàng lánh hiện ra, lập tức lại ẩn vào hư không, phân giải thành từng toà từng toà trận pháp, trong khoảnh khắc tựu liền thành một vùng.

Một toà mênh mông đại trận ở Phù Đạt dưới chân xuất hiện.

Vô số kim phù ở trận trên xoáy chuyển, đem cái kia chút hồng vũ toàn bộ ngăn trở.

“Rầm rầm rầm!”

Trong thiên địa tất cả đều là một mảnh tạc liệt âm thanh.

Xem tình thế đi tới nguy cơ cực kỳ, nhưng Phù Đạt nhưng thủy chung mặt ngậm mỉm cười, tựa hồ thành thạo điêu luyện, “Hồng Lâm, ngươi làm việc vẫn là như vậy nôn nóng a.”

“Giết ngươi có thể không vội sao?”

Hồng Lâm cười lạnh một tiếng, đưa tay chộp một cái, vô số hồng vũ hội tụ đến, hóa thành một thanh kiếm lớn màu đỏ, hướng về hư không chém một cái.

“Xì!”

Phù Đạt bên người đại trận dừng lại một cái, lập tức ầm ầm nổ ra.

Một đạo đen kịt khe hở, nằm ngang ở phía trước, sinh sinh đem sở hữu kim phù toàn bộ xé rách.

Kiếm thế uy năng không giảm, ở Hồng Lâm khống chế hạ, thẳng chém Phù Đạt đỉnh đầu.

Phù Đạt khóe miệng vung lên, lộ ra một tia nụ cười tà dị, nâng tay phải lên, nắm tay nhẹ nhàng chặn lại.

“Oành!”

Thế kiếm kia đã bị cản lại, trực tiếp ở trên cánh tay phá nát.

Phù Đạt trên người, thỉnh thoảng lập loè ra hào quang màu vàng, có mênh mông như biển chính khí từ trong cơ thể tuôn ra, ở bầu trời hình thành một vòng Kim hoàn, càng có Pháp Tướng trang nghiêm vẻ.

Hồng Lâm hoàn toàn biến sắc, cái kia lạnh lẽo tuyệt đẹp mặt một cái vặn vẹo, quát lên: “Đáng chết a!”

Toàn bộ người lóe lên mà lên, cầm kiếm liền hướng Phù Đạt chém tới.

Trên thân kiếm vô số hồng vũ phun ra mà ra, cắt rời vòm trời.

“Ha ha, làm sao? Gặp ta tu luyện thành Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, ngươi không cao hứng sao? Hồng Lâm.”

Phù Đạt cười gằn không ngớt, không ngừng lùi lại né tránh, tựa hồ cũng không mong muốn cùng Hồng Lâm liều mạng, nhưng né tránh không mở thời điểm, liền đấm ra một quyền, đánh ra chí cường quyền kình, tuôn ra từng đoá từng đoá kim quang, đem đầy trời hồng vũ đánh nát bấy.

“Ra tay a! Ngươi ra tay a, ngươi không phải muốn giết ta sao?!”

Hồng Lâm sắc mặt không ngừng biến được đáng sợ, kiếm trong tay một kiếm mau hơn một kiếm, rất nhanh đầy trời đều là kiếm ảnh, đầy trời đều là hồng vũ, như là nhuộm máu tươi cánh hoa, rơi ở đây tối tăm hủy diệt trong hư không, bình tăng thêm mấy phần thê lương mỹ cảnh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2675: Hồng Lâm Chi Thương

“Giết ngươi dễ dàng, nhưng muốn thuyết phục ngươi, khó khăn a.”

Phù Đạt thu liễm nụ cười, nói thật: “Hồng Lâm, gia nhập ta đi, ngươi có tư cách này.”

“Nhưng ngươi không có tư cách này!”

Hồng Lâm hét lớn một tiếng, kiếm trong tay xu thế dừng lại, hai tay ở trước người thích hợp, không ngừng biến động quyết ấn.

Trên người vô số hồng quang lấp lóe, hóa thành từng cái từng cái đạo văn, cho thấy mật chú văn chữ.

“Ma, bà, la, bằng, phạt...”

Phù Đạt tựa hồ cảm ứng được cái gì, cái kia nô đùa biểu hiện hoàn toàn thu lại, trong mắt bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, nói: “Nếu như u mê không tỉnh, ta cũng chỉ có thể đối với ngươi hạ sát thủ.”

Hồng Lâm bịt tai không nghe, tựa hồ hạ quyết tâm.

Phù Đạt nói: “Tốt, vậy thì không oán được ta.”

Song quyền ở hai bên nắm chặt, tràn đầy kim quang trên người, vô số kim phù trào hiện, ở hào quang dưới “Ào ào” bồng bềnh, toàn bộ người giống như là dán đầy kim phù.

Một luồng hung mãnh khí tức từ trong cơ thể truyền ra, chấn động được toàn bộ không gian bên trong năng lượng đều đang run rẩy.

Hồng Lâm vẻ mặt có chút lo lắng, không ngừng tăng nhanh kết ấn tốc độ.

Ở Phù Đạt trên đỉnh đầu, xuất hiện một vị to lớn Thần linh, đầu trán dán vào một tấm màu vàng lớn phù, buông xuống ở trên mặt, không thấy rõ mặt.

Cự Linh giơ tay lên, năm ngón tay nắm chặt.

Vạn ngàn kim quang lấp lóe hạ, hóa thành một thanh giáo, hướng về Hồng Lâm đánh xuống.

“Phù tộc Thủ Hộ Chi Linh cũng bị ngươi luyện hóa!”

Hồng Lâm trong hai con ngươi hàn quang lóe lên, quyết ấn một cái hoàn toàn, trước người lập tức xuất hiện từng vòng xa luân bàn ánh sáng, lẫn nhau đan dệt, bên trong có Long Phượng hình bóng, bách thú lao nhanh.

Phù Đạt lạnh lùng nói: “Ta vốn là Phù tộc chi chủ, này phù linh bảo vệ ta, là chuyện đương nhiên.”

“Vì lẽ đó ngươi đương nhiên cũng giết Phù tộc tất cả mọi người sao?”

Hồng Lâm cười lạnh một tiếng, trong tay màu đỏ vòng sáng đại phóng, quát lên: “Hồi Linh Thần Quang!”

Vô số Long Phượng bóng thú, từ trong ánh sáng hóa hiện ra, nhảy vào thiên địa.

Cái kia chiến mâu màu vàng óng bị ánh sáng chặn lại, tựu ngừng lại.

⁕đăng nhập https://trUyencuatui.net/ để đọc trUyện

Phù Đạt cả người kim quang đại phóng, nắm tay liền hướng những Quang Linh kia đánh tới, “Rầm rầm rầm”, không ngừng đem Quang Linh đẩy lùi, nghiêm giọng nói: “Ta đã luyện thành Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, Hồi Linh Thần Quang đã đối với ta vô dụng.”

“Nếu thật sự luyện thành, không cần còn muốn phù linh? Đào đi toàn bộ Bàn Nhược bộ tộc Xá Lợi Tử, đều không thể để cho ngươi bước vào pháp thân đại thành, này là hạng nào trào phúng a.”

Hồng Lâm bóng người loáng một cái, liền biến được trong suốt, trên người đồng dạng phóng ra thần quang, cánh chim ở phía sau nhẹ nhàng lấp lóe, bóng người loáng một cái, tựu kéo lớn lao uy năng, song chưởng vỗ xuống.

Cái kia phù linh điên cuồng hét lên một tiếng, bóng người không ngừng trở thành nhạt, trực tiếp hóa thành một tấm kim phù, ở không trung lóe lên tựu biến mất.

Phù Đạt sắc mặt chìm xuống, xoay tay liền lấy ra một thanh tiểu kiếm, hướng về trong hư không chém một cái.

“Xì!”

Trên mũi kiếm vẽ ra ánh sáng, trực tiếp đem Hồi Linh Thần Quang chém vỡ.

Đầy trời Quang Linh “Kẹt kẹt” một tiếng, toàn bộ nát tan.

“Thái Tố Thiên Cơ Ngọc, ngươi càng đã đem vật ấy...”

Hồng Lâm kinh hãi quát to một tiếng, đầy mặt vẻ hoảng sợ, nhưng vẫn chưa hoảng loạn, gần như trong suốt tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, vệt trắng lóe lên, tương tự hóa ra một thanh kiếm đến, bảo hộ phía trước bổ tới.

Hai đạo kiếm khí đồng dạng phát sinh “Chít chít” tiếng, như điện lưu xẹt qua, ở không trung đụng vào nhau.

“Oành!”

Giao hội chớp mắt, một luồng khí tức kinh khủng đản sinh, bùng nổ ra sức mạnh hủy thiên diệt địa.

Đem đầy trời kim quang cùng hắc mang toàn bộ bị bao phủ đi vào, phát sinh to lớn vặn vẹo, toàn bộ thế gian toàn bộ mất đi màu sắc.

Phù Đạt đột nhiên trợn to hai mắt, hãi tiếng nói: “Thái Dịch Phú Nguyên Đồ!”

Ánh kiếm giao hội nháy mắt, hai người đều bị cái kia cỗ dư âm lực lượng chấn tách ra.

Alpha tinh bề ngoài, nguyên bản đã bị hai người chiến đấu lột bỏ một tầng, giờ khắc này hai đạo kiếm uy chi lực càng là nhảy vào thiên địa, trực tiếp đem mặt đất hoàn toàn chém mở.

Sức mạnh đáng sợ đó ở không trung lan tràn, đồng thời sâu xuống địa tâm.

Trên tinh cầu võ tu hầu như tất cả đều cảm ứng được gợn sóng, đều là hoảng sợ nhìn phía xa xa, có loại hết sức dự cảm không ổn.

“Không nghĩ tới ngươi chung quy vẫn là nắm trong tay này đồ, ha ha ha ha, quá tốt rồi, cuối cùng cũng coi như không đến nỗi quá cô quạnh, có chút ý tứ a.”

Phù Đạt cười lớn một tiếng, giơ kiếm lần thứ hai bổ tới.

Hồng Lâm tiến lên nghênh tiếp.

“Rầm rầm rầm!”

Hai người trong phút chốc tựu giao thủ hơn mười chiêu, mỗi một lần va chạm hạ, ánh kiếm dư âm tựu sản sinh hủy thiên diệt địa hiệu quả.

Mặc dù là hai người thực lực như vậy, ở đây dư âm rung động hạ, đều hiện ra được cực kỳ khó chịu.

Phù Đạt trên người Bàn Nhược kim quang, cùng Hồng Lâm trên người Hồi Linh Thần Quang, đều ở hai loại sức mạnh đan dệt rung động hạ, không ngừng bị suy yếu.

Nhưng Phù Đạt trên người Bàn Nhược kim quang kéo dài không dứt trào ra, phảng phất không có tận đầu, cười lớn bên dưới, Thái Tố Chi Kiếm ở không trung loáng một cái, càng hóa ra ba đạo kiếm quang, chồng chất mà tới.

Hồng Lâm sắc mặt tái nhợt, đỏ thẫm trong ánh mắt, câu dẫn xoay tròn, thấy rõ Phù Đạt trên người dòng năng lượng động tình tình hình, mỗi một khối bắp thịt xương cốt, mỗi một căn kinh lạc mạch máu, mỗi một chỗ khiếu huyệt, đều giống như năng lượng cội nguồn, bên trong ẩn sâu xá lợi.

Hồng Lâm có thể nhận biết được Xá Lợi Tử, tựu có mấy chục viên, hình thành một bức mênh mông năng lượng hải, vĩnh viễn không khô cạn.

“Chết a! Ha ha ha ha.”

Phù Đạt không ngừng phát sinh tiếng cười quái dị.

Hồng Lâm mơ hồ có chút lo lắng, kiếm thế ở không trung nhất chuyển, run run bên dưới, liền hướng cái kia ba ánh kiếm đến đón.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Tam liên chém bên dưới, năng lượng khổng lồ rung động như thủy triều vọt tới.

Hồng Lâm trên người Hồi Linh Thần Quang đều bị yên diệt, toàn bộ người không ngừng lùi lại.

“Muốn kết thúc rồi à? Xuyên qua rồi vô số năm thời không đi tới nơi này, chính là vì mang đến cho ta một hồi giết chóc vui thích sao?”

Phù Đạt cầm kiếm mà lên, lạnh lùng nói: “Ta cho ngươi một cái cơ hội cuối cùng.”

Hồng Lâm lau lau rồi hạ máu tươi trên khóe miệng, lạnh lùng nói: “Ngươi hết hẳn ý nghĩ này đi!”

Trên người giang hai cánh ra, như lửa đốt vạn trượng, nửa bên bầu trời một cái hóa thành đỏ tươi.

Sau đó Hồi Linh Thần Quang từ trong cơ thể tuôn ra, loáng một cái bên dưới, tựu 108,000 bên trong, nhanh chóng hướng về tinh không bỏ chạy.

“Muốn đi, bất giác chiếm được mình ngây thơ sao?”

Phù Đạt phất tay chính là một kiếm, “Xì” một tiếng, đem trọn cái thiên địa quy tắc toàn bộ chém nát. Tựu liền thời không đều ở chiêu kiếm này hạ yên diệt.

“Ầm ầm!”

Alpha tinh càng bị sinh sinh bổ nứt ra.

Kiếm sau khi sóng bao phủ trên tinh cầu sở hữu sinh linh, vạn vật.

Hồng Lâm chỉ cảm thấy được thiên địa biến đổi, sở hữu quy tắc hủy diệt sạch, không gian như là không tồn tại giống như vậy, ngạc nhiên mạnh mẽ vừa quay đầu, Phù Đạt đứng sau lưng tự mình.

“Đem tính mạng cùng Thái Dịch Phú Nguyên Đồ toàn bộ lưu lại đi.”

Phù Đạt ánh mắt lạnh lẽo, hai con ngươi biến được quỷ dị giống như đen kịt, bắn ra hai đạo không thuộc về mình ánh sáng, khí tức toàn thân đột nhiên biến đổi, cực mạnh tà khí nháy mắt khuếch tán ra.

Trong tay Thái Tố Chi Kiếm phảng phất chịu đến cảm ứng, tỏa ra một luồng kỳ dị âm cổ, như là đạo ban đầu diễn biến.

Hồng Lâm trong tay Thái Dịch Chi Kiếm, bị lan đến ảnh hưởng, tương tự vang lên âm cổ, khiến người trong lòng rung động.

“Chết đi.”

Phù Đạt thanh âm không có bất kỳ tình cảm, Thái Tố Chi Kiếm vung lên mà xuống.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2676: Màu Bạc Quan Tài, Mèo Mun

Hồng Lâm sắc mặt trắng bệch, toàn thân biến được trong suốt, Hồi Linh Thần Quang thúc đến đến rồi cực hạn, đem Thái Dịch Chi Kiếm đưa ngang trước người, lay động bên dưới, tựu hóa thành hình một vòng tròn vòng sáng, che ở trước người.

“Ầm ầm!”

Thái Tố kiếm khí như xà xèo xèo đánh rơi, oanh ở đằng kia vòng sáng trên.

Hồng Lâm cả người run rẩy, sau lưng ánh sáng vũ không ngừng đổ nát, bay vào hư không mịt mờ.

Hai cái Hỗn Độn linh bảo sức mạnh lẫn nhau chống lại, khuếch tán ra dư âm đã vượt ra khỏi nàng thừa nhận phạm vi.

Theo Hồi Linh Thần Quang yên diệt, ánh sáng vũ không ngừng tung bay, Hồng Lâm ý thức cũng bắt đầu biến được chất phác, vô số ký ức cùng ý nghĩ ở trong đầu nhanh chóng xẹt qua.

“Đã bỏ đi sao? Ngu xuẩn nữ nhân a.”

Phù Đạt cười lạnh một tiếng, cầm kiếm lên trước, nói ra: “Ta còn là hết sức cảm kích ngươi đây, đặc ý đưa tới Thái Dịch Phú Nguyên Đồ cùng ngươi huyết. Đem dòng máu của ngươi bớt thời gian, ta thì càng dễ dàng luyện hóa Thái Dịch Phú Nguyên Đồ chứ?”

Trên thực tế, Thái Dịch Phú Nguyên Đồ ở đại Thần Vương nơi thu gom, là công khai bí mật.

Phù Đạt cũng hết sức rõ ràng, nhưng mỗi một cái Hỗn Độn linh bảo mở ra đều cần có lớn cơ duyên lớn, hắn có thể đủ khống chế Thái Tố Thiên Cơ Ngọc, cũng là bỏ ra giá cả to lớn đổi lấy cơ duyên.

Vì lẽ đó từ đại Thần Vương nơi cướp giật Thái Dịch Phú Nguyên Đồ là không có bất kỳ ý nghĩa gì, phản mà quá sớm bại lộ mình tồn tại cùng muốn tiến hành mục đích.

Nhưng hiện tại Hồng Lâm khống chế này đồ sau, tựu hoàn toàn khác nhau.

Này đồ đã bị Hồng Lâm luyện hóa, chỉ cần bớt thời gian Hồng Lâm Thần tộc máu, luyện hóa lại Hồng Lâm hồn phách cùng ý chí, hắn liền có thể thông qua biện pháp khác đến khống chế Thái Dịch Phú Nguyên Đồ.

“Hả?”

Phù Đạt đột nhiên hai con ngươi co rụt lại, bắn ra hai vệt đen.

Sau lưng Hồng Lâm, chẳng biết lúc nào xuất hiện to lớn vòng xoáy màu đen, như là một toà tinh hệ ngang qua ở vũ trụ bên trong, cái kia vô số phá toái màu đỏ ánh sáng vũ, bị hút vào trong nước xoáy, hình thành một mảnh mênh mông tô điểm, xa hoa.

Trong nước xoáy có năng lượng màu đen chập trùng, như sóng biển một loại tre già măng mọc đánh, mỗi một lần đánh ra, đều có đại lượng Cổ Âm cùng quy tắc sức mạnh từ bên trong tuôn ra.

Giống như là có hung thú bị khốn đốn bên trong, đang liều mạng giãy dụa muốn đi ra.

Hồng Lâm cũng cảm ứng được cái gì, đột nhiên về xoay người, đột nhiên hai mắt nổi lên, khó tin nhìn chằm chằm cái kia chính giữa vòng xoáy, một điểm ánh sáng màu bạc.

“Đó là...”

Phù Đạt đồng dạng hoàn toàn biến sắc, tràn đầy kinh sợ.

Ở mênh mông năng lượng trong biển, vô số màu đỏ ánh sáng vũ bị hút vào cái kia chính giữa vòng xoáy, tràn vào đến hào quang màu bạc kia bên trong, bên trong càng là một vị toàn thân nạm ngân quan tài.

Mặt trên tràn đầy óng ánh hoa văn, cùng các loại đại đạo quy tắc khắc họa, tạo thành một vài bức kỳ diệu bức tranh, ấn in dấu ở ngân quan tài bề ngoài.

Theo này quan tài vừa ra, vòng xoáy phía dưới bị áp chế lực lượng hùng hồn đột nhiên vọt ra, “Ầm ầm” một tiếng nổ rung trời, toàn bộ vòng xoáy phát sinh biến hóa to lớn.

Màu bạc quan tài chìm vào bên trong không gặp, hắc ám năng lượng lăn lộn hạ, hóa thành một con to lớn tay, hướng về Hồng Lâm tóm tới.

Cái kia hắc thủ đem trong vũ trụ sức mạnh đáng sợ xé ra, năm ngón tay như núi rơi xuống, đem Hồng Lâm hoàn toàn bảo vệ.

“Rầm!”

Đầy trời kiếm khí dư âm, lập tức bị năm ngón tay đẩy ra.

Hồng Lâm không tên trong lòng ấm áp, run giọng nói: “Meo meo...”

“Thần tộc Thủ Hộ Chi Linh lại còn ở, càng là ngủ say ở đời đầu La Phù cảnh nội, kỳ quái a, ngủ say ở đằng kia loại địa phương hoang vu, là đang bảo vệ cái gì không? Ta bất cẩn rồi.”

Phù Đạt sầm mặt lại, trong tay Thái Tố Chi Kiếm lập tức bắt đầu biến hoá, hình thành một thanh ánh tháng Lãnh Đao, vô số lưu quang ở mặt trên lấp loé, hai tay nắm ở, đột nhiên hướng về cái kia vòm trời chém tới, quát lên: “Chết!”

Đao quang loáng một cái, vũ trụ bị đánh ra.

Cái kia nắm lấy Hồng Lâm hắc thủ đột nhiên nắm chặt, tựu nhanh chóng lùi về sau.

Trên hư không hiện ra một đôi lạnh lùng quỷ dị con mắt, cùng với một đôi đầy hai lỗ tai, phát sinh thê thảm mà ngắn ngủi tiếng kêu, “Miêu!”

“Ầm ầm!”

Hắc thủ ở đao quang bên dưới, trực tiếp bị chém phá nát.

Một cái ngang qua trăm dặm màu đỏ tươi khe hở, từ vũ trụ bên trong nổi lên, dường như cái này vị diện vết thương giống như vậy, bên trong chảy ra chất lỏng, lóe lên hồng ngọc ánh sáng, ở cơn bão năng lượng hạ, hóa thành vô số mưa máu.

“Meo meo!”

Hồng Lâm sốt sắng, liều mạng kêu.

Hắc thủ nổ tung sau, hóa thành cơn bão năng lượng đưa nàng hoàn toàn quấn lấy, muốn tránh thoát đi ra, đã thấy trên hư không đao quang lóe lên, Phù Đạt lại ra một đao, chém nát tất cả trở ngại.

Ánh đao như Lãnh Nguyệt giáng lâm, hướng về nàng nhanh chóng bổ tới.

Hồng Lâm đem Thái Dịch Phú Nguyên Đồ hóa thành tấm khiên, ra sức chặn ở trước người.

“Oành!”

Âm thanh lanh lảnh vang vọng, hai cỗ trước tiên thiên chi lực lần thứ hai đan dệt nổ tung.

Hồng Lâm tâm thần chấn động, phun ra một ngụm máu đến, khí tức nháy mắt rơi xuống đến cực điểm điểm, Thái Dịch Phú Nguyên Đồ lại không cách nào duy trì hình tròn tròn, biến trở lại đồ bản thân, đưa nàng toàn thân bao lấy.

Đúng lúc này, một luồng to lớn hấp xả sức mạnh xuất hiện, lôi kéo Hồng Lâm thân thể đột nhiên lùi lại phía sau.

“Miêu” thanh âm ở vũ trụ hư không bên trong vang lên.

Phù Đạt hơi thay đổi sắc mặt, vội vã tiến lên, nhưng cũng gặp đầy trời vòng xoáy đều đang bay ngược, Hồng Lâm thân ảnh một cái chìm vào trong đó.

Sở hữu năng lượng đều tràn vào đến một cái cứ điểm bên trong, bất quá sát tiếng hít thở kia, liền đem cái điểm kia lấp kín.

Bị lôi kéo lực lượng vặn vẹo không gian, đột nhiên một cái gảy về nguyên trạng, Phù Đạt thân thể đột nhiên dừng lại, “Ầm ầm ầm” không gian năng lượng xung kích trên người hắn, vô số kim quang nổi lên.

Đến đây, Hồng Lâm đã hoàn toàn biến mất không gặp.

Mèo mun kia đáng sợ năng lượng cũng toàn bộ lui trở về điểm đen bên trong, biến mất ở không gian này chiều không gian bên trong.

Phù Đạt mặt âm trầm, trong tay Lãnh Đao loáng một cái, tựu biến mất không còn tăm hơi.

Hắn hai con mắt nhìn chằm chằm đầy trời Tinh Thần, trầm ngâm một trận, phất một cái ống tay áo, liền đạp bước mà đi, trực tiếp biến mất ở mênh mông phía trước.

...

Alpha tinh xảy ra vấn đề rồi!

Toàn bộ tinh cầu trực tiếp bị đánh thành mấy khối, mặt trên vô số sinh linh cùng kiến trúc, ngoại trừ mấy vị Thiên Giới chi chủ ở ngoài, toàn bộ hủy hoại trong một ngày.

Tinh cầu tinh hạch trực tiếp bị chém thành hai khúc, kiếm khí xé rách đến rồi tinh cầu mặt khác một bên, vô số năng lượng từ tinh cầu nội bộ điên cuồng tuôn ra, trực tiếp lâm vào sụp xuống trạng thái.

Toàn bộ Mục Hải Vực Giới không không vì thế mà chấn động.

Đặc biệt là La Phù chi cảnh Thần tộc, khoảng thời gian này phái không ít người đến Alpha tinh làm các loại bão táp thời không điều tra cùng tư liệu thu thập, đang tay chuẩn bị mở ra lối đi sự. Sở hữu phái đi nhân viên cũng hóa thành vũ trụ tro tàn.

Mấy ngày phía sau, Thần tộc trực tiếp dùng truyền tống đại trận, cưỡng hành mở ra Alpha tinh không gian phụ cận đường nối, xé rách hư không mà tới.

“Tại sao lại như vậy?”

Tử Hà đám người, nhìn trước mắt to lớn sụp xuống cảnh tượng, không không khiếp sợ dị thường.

Ở cách đó không xa, sớm có trắng chi thần tộc cường giả giáng lâm, Bạch Phù cũng ở trong đó, nhìn Tử Chi Thần tộc mọi người một chút, nói ra: “Có thể hay không có người nào ở che giấu cái gì, không nghĩ để cho chúng ta tìm tới đi về đời đầu La Phù chi cảnh đường.”

Tử Hà nói: “Ý ngươi là, đây là có dự mưu?”

Bạch Phù nói: “Không đến nỗi có như vậy trùng hợp thôi?”

Dương Thanh Huyền nhìn phía trước sụp đổ tinh cầu khổng lồ, hai con mắt hơi lấp lóe, đột nhiên bóng người loáng một cái, tựu hóa thành lưu quang, hướng về phía trước phóng đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2677: Chiến Đấu Dấu Vết, Các Loại Dự Tính

"Dương Thanh Huyền!"

Tử Hà kinh hô một tiếng, nói: "Cẩn thận a."

Cái kia tinh cầu khổng lồ năng lượng ngoài để lộ, hình thành mạnh mẽ bão táp, bao trùm ở tinh cầu bề ngoài, đồng thời không ngừng ra bên ngoài khuếch tán, bao phủ tất cả xung quanh sự vật.

Nhưng này chút năng lượng đối với Dương Thanh Huyền mà nói, cũng không coi vào đâu.

Dạ Chi Đế Giáp ở trên người lóe lên, tựu "Ầm ầm ầm" qua lại mà qua, trực tiếp nhảy vào đến tinh cầu bề ngoài, hai chân giẫm ở trên mặt đất.

Đằng trước chính là tinh cầu trên sâu nhất một cái khe hở.

Mạnh nhất tinh cầu năng lượng cũng là từ này trong vết nứt tuôn ra, chính là này khe hở trực tiếp bổ ra tinh hạch, để tinh cầu không thể nghịch chuyển lâm vào sụp xuống cùng ngũ suy bên trong.

Tử Hà cùng Bạch Phù đám người, ba sao Thiên Giới cảnh trở lên cường giả, hầu như đều vọt vào.

Ba sao dưới Thiên Giới, cũng có thử nghiệm muốn đi vào, đều bị cái kia năng lượng đáng sợ tiết ra ngoài ngăn trở, không cách nào thâm nhập bên trong, không thể làm gì khác hơn là từ bỏ, cùng còn lại chúng đứng ở rất xa trên hư không quan sát.

“Thật là mạnh kiếm lực!”

Bạch Phù nhìn chằm chằm cái kia khe hở, hai mắt nhìn thẳng xuống, hoàn toàn nhìn không thấy đáy, trầm giọng nói: “Là một kiếm chém mở.”

Tất cả mọi người đứng ở đó trên cái khe, đều là trong lòng chấn động, thử hỏi đổi thành chính mình, căn bản không cách nào làm được.

Bạch Phù đột nhiên giơ chân lên, đột nhiên giẫm lên một cái đại địa.

“Ầm ầm!”

To lớn khe hở từ hắn dưới chân bắt đầu hướng về bốn mặt lan tràn, cho đến Thiên Lý.

Vô số địa tầng vỡ vụn mở, thậm chí trực tiếp than sụp xuống.

Tử Hà minh bạch tâm tư của hắn, nói ra: “Này Alpha tinh là đời đầu La Phù chi cảnh bên trong phiêu rời đi ra bụi trần đá vụn, trải qua dài dòng diễn biến hình thành, mức độ kiên cố xa ở phổ thông tinh cầu bên trên. Đồng thời bây giờ tiến vào đến sụp xuống bên trong, tinh cầu năng lượng ngoài để lộ, thạch tầng bên trong ẩn chứa linh khí tản đi, biến được càng thêm yếu đuối.”

Nàng nhìn chằm chằm cái kia khe hở, trong mắt hiện ra một tia vẩn đục, nói: “Này khe hở, mặc dù là Mẫu Thượng, cũng không cách nào đạt đến cái trình độ này.”

Mọi người không khỏi xôn xao, đều là tâm hạ chấn động mạnh.

Tử Tâm Thần Vương nhưng là tám sao Thiên Giới trung kỳ tồn tại, Thánh Chủ Thiên Vương cũng chỉ đến như thế, nếu như liền nàng đều làm không được đến, đương thời có mấy người có thể?

Bạch Phù cũng là sắc mặt thay đổi.

Cứ như vậy, mục tiêu tựu phi thường có hạn.

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về bốn phương tám hướng nhìn tới.

Đột nhiên hai con ngươi màu vàng óng lóe lên, đưa tay liền hướng vồ vào không khí.

Mục tiêu không gian trên, truyền đến một trận “Đùng đùng” thanh âm, lập tức hóa hiện ra một đạo hồ quang, bắn ra mà hạ.

Tốc độ nhanh chóng, hầu như đột phá tất cả quy tắc.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, chỉ là cảm thấy được chỗ kia không gian năng lượng có dị, vì lẽ đó nghĩ bắt xuống xem một chút, không nghĩ tới càng là đáng sợ như vậy đồ vật.

Không chỉ có tốc độ nhanh khó có thể tưởng tượng, hơn nữa đánh tan tất cả trở ngại, nội tâm hắn thậm chí sinh ra một tia cảm giác của cái chết.

Bàn tay đột nhiên một phen, tựu nắm tay đánh tới.

Kim quang như liệt nhật bộc phát ra.

Bạch Phù đám người tất cả đều đang chuyên tâm nhìn khe hở, vẫn chưa chú ý Dương Thanh Huyền, chờ phát hiện dị thường thời điểm, cái kia tia năng lượng đã kích bắn ở Dương Thanh Huyền trên nắm tay.

Dạ Chi Đế Giáp nháy mắt hộ thể, cánh tay hoàn bộ cùng bao cổ tay trên, bùng nổ ra kinh người ánh sáng lộng lẫy cùng ong ong tiếng.

“Oành!”

Chỉ là ánh sáng lóe lên, đem Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân vận chuyển đến mức tận cùng Dương Thanh Huyền, toàn bộ cánh tay phải đều bị nổ tung ra, hóa thành huyết nhục tứ tán.

Dương Thanh Huyền bị chấn liền lùi mấy bước, sắc mặt hoàn toàn trắng bệch.

“Dương Thanh Huyền!”

Tất cả mọi người là kinh hô một tiếng, không rõ vì sao.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lấp loé, xanh mặt, tay trái lại hướng về nắm vào trong hư không một cái, một điểm “Bùm bùm” năng lượng rơi ở lòng bàn tay trái, nhảy lên bên dưới, đem bàn tay trái cũng không ngừng xuyên thủng, thành thủng trăm ngàn lỗ.

Cho đến này điểm lực lượng triệt để tản đi.

Tử Hà cả kinh nói: “Đây là lực lượng gì, lại đáng sợ như thế!”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Thái Tố lực lượng.”

Tất cả mọi người tâm hạ ngạc nhiên, cả kinh nói: “Chưởng giáo?!”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Không phải chưởng giáo cũng cùng chưởng giáo có liên quan, nhất định là không thoát được can hệ.”

Hắn trên cánh tay trái kim quang lưu chuyển, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được chữa trị bàn tay, bị Thái Tố lực lượng kích thương, chữa trị lên trình độ khó khăn, đều ở phổ thông trên thương thế.

Sau một lúc, tay trái hoàn toàn phục hồi như cũ, sau đó lấy ra một ít đan dược nuốt hạ, lại vận chuyển Kim Cương Bàn Nhược

Bất Hủ Thân cùng Thiên Thần Bất Diệt Thể.

Nơi vai phải có kim quang lưu động, lượng lớn màu tím kinh lạc hóa hiện ra, đan dệt bên dưới, hình thành cánh tay mô hình, sau đó một điểm điểm khôi phục.

Dương Thanh Huyền tiếp tục hướng về hư không nhìn tới, tìm kiếm các loại dấu vết.

Đột nhiên nhất điểm hồng mang bay xuống, hắn đưa tay chộp một cái, thu hút lòng bàn tay, bị chân khí bao lấy, phóng ở trước mắt quan sát.

Càng là một giọt máu đỏ tươi, hạt đậu to nhỏ, xuyên thấu ra bảo thạch một loại ánh sáng, bên trong không nhiễm Nhất Trần.

Dương Thanh Huyền rõ ràng từ giọt máu này bên trong cảm nhận được sức mạnh to lớn, mặc dù là hắn cũng theo đó kinh sợ.

Do dự một hồi, năm ngón tay vồ lấy, lập tức đem cái kia nhỏ máu hút vào đến trong lòng bàn tay, theo kinh lạc đi khắp toàn thân.

Nóng bỏng sức mạnh như dao thổi qua thân thể, Dương Thanh Huyền trên trán bốc lên từng tia từng tia mồ hôi lạnh, sắc mặt tái nhợt, vội vàng vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, trấn áp huyết dịch kia lực lượng.

Tốt ở huyết dịch kia cũng không nhiều, vận chuyển mấy lần công pháp sau, liền đem trấn áp xuống, bị thân thể của chính mình hoàn toàn hấp thu.

Dương Thanh Huyền hai tay nhanh chóng bấm quyết, hai con ngươi một cái hóa hiện ra mắt mèo, nhưng chỉ là lấp loé bên dưới, tựu khôi phục bình thường.

Hắn đã cảm giác được giọt máu này bản thể hình thái, càng là một con mèo mun, không từ được hết sức hiếu kỳ.

“Dương Thanh Huyền, ngươi mau tới đây nhìn!”

Xa xa, Tử Hà đột nhiên kêu một tiếng.

Dương Thanh Huyền phục hồi tinh thần lại, bóng người loáng một cái, sẽ đến Tử Hà bên cạnh người, chỉ thấy phía trước một mảnh phá nát đại địa, vô số hỏa diễm ở bên trong lan tràn, cháy hừng hực.

“Đây là...”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, gấp bận bịu đưa tay chộp một cái, hỏa diễm “Ầm ầm ầm” phá khai đại địa, trực tiếp hóa thành một cái quả cầu lửa, tràn vào trong tay hắn.

Bên trong ẩn chứa tinh túy hỏa diễm, bị Dương Thanh Huyền một điểm điểm hấp thu.

Sắc mặt của hắn càng ngày càng khó coi, cắn răng nói: “Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa nổ tung sau, giáng cấp xuống hỏa diễm.”

Tử Hà động dung nói: “Ý là, Hồng Lâm cùng chưởng giáo trong này đại chiến?”

Dương Thanh Huyền trầm tư không nói, thế gian này có thể khống chế Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa người, không hẳn chỉ có hắn cùng Hồng Lâm, thế nhưng Hồng Lâm độ khả thi rất lớn. Dù sao này Alpha tinh là dẫn tới đời đầu La Phù chi cảnh một cái nhập khẩu, Hồng Lâm tìm đến chỗ này cũng cực kỳ bình thường.

Tử Hà gặp sắc mặt hắn hết sức khó coi, an ủi: “Hồng Lâm thần thông được, mặc dù gặp gỡ chưởng giáo, cần phải cũng sẽ không có việc. Từ hai người đại chiến dấu vết là có thể nhìn giữa lẫn nhau thực lực, chí ít chạy trốn cũng không tồn vấn đề, huống hồ trên người nàng còn có Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ, đủ để chống lại chưởng giáo Thái Tố Thiên Cơ Ngọc.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, không có lên tiếng nữa.

Vừa nãy cái kia tia Thái Tố lực lượng bên trong, hắn còn cảm ứng được hơi thở quen thuộc, chính là Thái Dịch lực lượng.

Tuy rằng không có gì chứng cứ, nhưng nội tâm nhưng linh cảm Hồng Lâm không có chết.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2678: Nhân Quả Luân Chuyển Đại Trận

Bạch Phù bay tới, nói: “Vì để tránh cho đêm dài lắm mộng, vẫn là sớm một chút nghĩ biện pháp mở ra đường nối đi.”

Tử Hà nói: “Nguyên bản định là sau mười ngày, hiện tại đột sinh sự cố, mở ra thời gian vẫn cần cùng đại Thần Vương thương nghị một cái, tận lực sớm đi.”

Alpha tinh khu vực vốn là về Thần tộc quản hạt, khoảng thời gian này càng là phái lượng lớn nhân viên tiến nhập tinh cầu, lần này tổn thất có thể nói rất lớn.

Hơn nữa tinh cầu sụp xuống sau, sinh ra năng lượng thật lớn cùng vật chất đều là ô nhiễm, cần tiến hành nhất định thanh lý, để tránh khỏi lan đến gần phụ cận khu vực, phía sau nhân lực cùng tài nguyên tập trung vào vẫn như cũ rất lớn.

Vài ngày sau, Tử Hà đem một chiếc thẻ ngọc giao cho Dương Thanh Huyền, bên trong là Nhân Quả Luân Chuyển đại trận trận đồ, cùng với các loại chi tiết nhỏ.

Trận này là từ cổ thời trận pháp trong tài liệu lật tìm ra, trải qua năm đại Thần Vương cộng đồng tham tường cùng sửa chữa sau, tiến hành hoàn nguyên cùng cải tiến.

Lại qua mấy ngày, cuối cùng đã tới bố trí đại trận thời gian điểm.

Dương Thanh Huyền mang theo Quỷ Tàng, Thất Tinh túc, còn có Thâm Chi Chủ Nhân cùng Thiên Thu Thất Tử, cùng nhau tiến về phía trước Alpha tinh cầu phụ cận.

Tinh cầu còn ở sụp xuống bên trong, năng lượng khổng lồ từ bên trong cuồn cuộn tuôn ra, so với lần trước lúc tới càng hơn.

Thần tộc cao tầng từ lâu ở tinh cầu phụ cận, mở ra một mảnh khu vực chân không.

Vì phòng ngừa bất ngờ xuất hiện, mảnh này khu vực phụ cận tinh cầu, toàn bộ phong tỏa truyền tống trận, mười triệu dặm đường kính trong phạm vi, toàn bộ tiến hành phong tỏa.

Ở mặt hướng Alpha tinh cầu phương hướng trên, thiết trí hơn một nghìn cái trận pháp, hình thành một mặt bình phong, mạnh mẽ Tinh Bạo suy hủy lực lượng từ những trận pháp này bên trong loại bỏ, bị chuyển vận lại đây, chảy vào đến trên hư không bốn cái lớn ao lớn bên trong.

Cái kia chút trong hồ tỏa ra ánh sáng lung linh, thuần túy năng lượng giống như chất lỏng giống như vậy, trầm tích ở bên trong, không ngừng đồi cao.

Mỗi cái ao bốn phía đều có phụ trách quản chế năng lượng cường độ võ giả, để ngừa năng lượng quá tuyến mất khống chế.

Hồng Tiêu ngồi ở một tấm màu vàng trôi nổi trên ghế, hạ lệnh: “Bắt đầu đi.”

Lượng lớn Thần tộc cường giả bắt đầu vào trận.

Mỗi người đứng vững một cái phương vị, rất nhanh tựu hình thành một mảnh Nhân Hải, như đầy trời Tinh Thần đối ứng với nhau.

Thanh Sanh giơ tay, bay ra một mặt cờ tử, ở không trung lay động bên dưới, tựu hóa ra lượng lớn kỳ ánh sáng, hướng về bốn phương tám hướng tản đi.

Mỗi vị võ giả trong tay đều cầm một mặt trận kỳ, vỗ tay ở trước người, bàn hư mà ngồi.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Tâm đi tới ở giữa đại trận, hai người cách xa nhau ngàn trượng cự ly, nhìn nhau một cái, tiện tay bấm quyết ấn.

Mỗi một lần động tác cùng tần suất, đều hoàn toàn nhất trí.

Tử Tâm tu vi cao hơn Dương Thanh Huyền quá nhiều, vì lẽ đó là cả trận pháp chủ khống, phát giác Dương Thanh Huyền mỗi một lần biến hóa, sau đó cùng với phối hợp.

Hai người quyết ấn phía trước, rất nhanh hiện ra hai loại màu sắc ánh sáng, màu trắng nhân quả lực lượng, màu xanh biếc Luân Hồi lực lượng, dường như đại trận lưỡng nghi.

Sau đó không lâu, hai vệt sáng đột nhiên phóng lên trời, hóa thành cột sáng.

Thanh Sanh trong tay bảo kỳ vung lên, mỗi vị võ giả trong tay trận kỳ theo đung đưa, mặt trên hiện ra đạo khác nhau văn.

Nhân quả lực lượng cùng Luân Hồi lực lượng chịu đến trận pháp xúc động, bắt đầu ở trên không xoay tròn, hóa thành một cái song sắc vòng xoáy.

Thanh Sanh quát lên: “Rót vào năng lượng!”

Cái kia phụ trách bốn cái ao võ giả, hướng về bên trong đại trận liếc mắt nhìn, tựu liên thủ hướng về trong hồ vỗ tới.

“Oanh! Oanh!”

Từng đạo từng đạo năng lượng trụ phóng lên trời, hóa thành màu vàng cự long, nhảy vào đến đại trận bên trong, khuấy lên nhân quả lực lượng cùng Luân Hồi lực cân bằng.

Trong trận sở hữu võ giả đều chuyên tâm bấm quyết, cùng toàn bộ đại trận tiến hành phối hợp.

Ở đây hỗn loạn năng lượng từ trường bên trong, theo đại trận lưu chuyển, từng vòng hào quang màu nhũ bạch tái hiện ra, vòng quanh đại trận lộ ra xoắn ốc chuyển động, hướng về vòm trời phóng đi.

Sở hữu ngoài trận người đều ngẩng đầu lên, khiếp sợ nhìn tình cảnh này.

Đen nhánh vũ trụ bị trận lực xé ra, không ngừng truyền đến tiếng nổ vang rền.

Âm thanh đứt quãng, cực kỳ nặng nề, sau đó không lâu liền biến nối liền, như là đả thông nào đó loại quy tắc, kéo dài đến vô cùng xa xa.

“Ầm ầm ầm!”

Theo phía sau một đạo nổ vang truyền đến, cái kia bạch quang ở không trung một cái đại phóng, bên trong phản chiếu ra các loại sơn hà cảnh tượng, phảng phất có thể nhìn thấy một thế giới khác.

“Đả thông!”

Bạch Phù đầy mặt kinh sắc.

Hồng Tiêu liếc mắt nhìn, đầu lông mày trái lại nhíu lại, lo lắng dáng vẻ.

Lam Anh nghe lời đoán ý, không giải hỏi: “Đại Thần Vương cớ gì ưu sầu?”

Hồng Tiêu nói: “Này đường hầm không gian cực kỳ bạc nhược, sợ là thông hành không được bao nhiêu người.”

Lam Anh từ tốn nói: “Dương Thanh Huyền lực lượng hay là quá yếu, không cách nào cùng Tử Tâm xứng đôi, có thể nổ ra đường nối đã để ta cảm thấy bất ngờ.”

Hồng Tiêu nghĩ đến một trận, nói: “Các ngươi bốn người, tựu để Tử Tâm vào đi thôi.”

[truyen cua tui đốt net]❤

Bạch Phù, Lam Anh, Thanh Sanh đều là đổi sắc mặt.

Lam Anh không phục nói: “Vì sao là Tử Tâm?”

Hồng Tiêu nói: “Đi vào phía sau, không biết sẽ có gì biến cố, đến thời điểm có lẽ còn cần Nhân Quả Luân Chuyển đại trận mới có thể đi ra ngoài. Các ngươi đi vào, là không đánh tính ra sao?”

Lam Anh nói: “Có thể đi vào chung a.”

Hồng Tiêu nhìn cái kia trắng xóa vòm trời, lắc đầu nói: “Lối đi này vào không được nhiều như vậy Thất Tinh Thiên Giới.”

Lam Anh nói: “Có thể để Tử Tâm cùng Dương Thanh Huyền đi vào trước, chúng ta sau đó lại tiến vào, có thể vào bao nhiêu là bao nhiêu.”

Hồng Tiêu nói: “Nói chuyện cũng tốt.”

Tử Tâm từ trận bên trong đứng lên, sau đó chiêu ra tay, Tử Chi Thần Vương phủ lại đây năm tên cường giả, Tử Hà, Phong Phiêu Linh, Tử Nhật, còn có hai vị sáu sao tột cùng cường giả, còn có Thâm Chi Chủ Nhân cùng Quân Thiên.

Lam Anh đổi sắc mặt, nói: “Tử Tâm ngươi cùng Dương Thanh Huyền trước tiên đơn độc đi vào, đợi chúng ta mấy người sau khi tiến vào, lại tiến vào những người khác.”

Tử Tâm cười nhạo một tiếng, lạnh lùng nói: “Ngươi nói làm sao tiến vào tựu làm sao tiến vào?”

Lam Anh vội la lên: “Đây là đại Thần Vương...”

Lời còn chưa dứt, đã bị Tử Tâm trực tiếp cắt ngang, nói: “Đi thôi.”

Mấy người riêng phần mình hóa thành cường quang phóng lên trời, trực tiếp bắn vào cái kia mênh mông bạch quang bên trong, tựu biến mất không thấy.

Toàn bộ hư không rung động, bạch quang bắt đầu biến được lơ lửng không cố định, đại có hỗn loạn cùng phá nát tư thế, bên trong sơn hà quang cảnh biến được mơ mơ hồ hồ không thể nhận ra.

Hồng Tiêu kêu lên: “Dương Thanh Huyền!”

Dương Thanh Huyền một điểm đầu, cũng hóa thành độn ánh sáng, hướng về cái kia vệt trắng phóng đi.

Lam Anh vẻ mặt khẩn trương nhìn, nói ra: “Dương Thanh Huyền tu vi thấp hạ, đường nối mới có thể duy trì được, còn có thể tiến vào một vị Thần Vương.”

Hắn không nhịn được đi về phía trước.

Đời đầu La Phù chi cảnh nội hàm ngậm quá nhiều huyền bí, mặc dù là Thần Vương cũng khó có thể tự tin.

“Ầm ầm!”

Tựu ở Dương Thanh Huyền nhảy vào vệt trắng chớp mắt, toàn bộ bạch quang nháy mắt biến được hỗn loạn, hai bên đường nối một cái tựu sụp xuống hủy diệt ra.

“Cái gì?!”

Lam Anh kinh hô một tiếng, “Không thể!”

Hắn lập tức tựu nghĩ tới điều gì, sắc mặt một cái tái nhợt, cả giận nói: “Dương Thanh Huyền trên người dẫn theo không ít cường giả!”

Thanh Sanh thở dài, bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

Mấy vị Thần Vương cùng cái khác cao tầng đều vì lần này đời đầu La Phù chi cảnh mở ra chuẩn bị hồi lâu, đều mong chờ ở bên trong thu được được một ít cơ duyên.

Không nghĩ tới đường nối như vậy yếu đuối, tiến nhập Tử Tâm cùng Dương Thanh Huyền đám người sau, liền trực tiếp sụp đổ rơi.

Hồng Tiêu ánh mắt lấp lóe, nhìn cái kia hỗn loạn tản ra dòng năng lượng, nội tâm không biết đang suy nghĩ gì, rất lâu mới khoát tay nói: “Đường về.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2679: Bất Tử Tộc Di Tích

Dương Thanh Huyền nhảy vào bạch quang phía sau, nhất thời cảm thấy được thiên địa treo ngược, bốn phương tám hướng quy tắc toàn bộ bị quấy rầy.

Đường nối cũng thay đổi được vô cùng không ổn định, thân thể xuyên qua chỗ, toàn bộ phá nát.

Hắn liều mạng xông về phía trước, biến thành Thanh Loan Hỏa Phượng, hí dài không ngớt.

Đại lượng hỏa diễm ở trên người bị phá mở, yên diệt.

Sau một lúc, rốt cục nhảy vào thiên địa mới, sau lưng đường nối cũng nháy mắt bị hủy bởi một điểm, triệt để mất đi cùng vũ trụ liên hệ.

Thanh Loan Hỏa Phượng ở không trung loáng một cái, liền biến về Dương Thanh Huyền chân thân, dài thở dài một hơi, “Nguy hiểm thật! Kém một chút bị cuốn vào đường nối phá toái năng lượng bên trong, sợ là mệnh đều phải không có.”

Hắn Hỏa Nhãn Kim Tình hướng bốn phía nhìn tới, tia sáng nhu hòa ở không trung lưu chuyển, làm cho người ta một loại cảm giác ấm áp, trong thiên địa linh khí dồi dào, tựu cùng thông thường cao năng lượng tinh cầu không khác nhau gì cả.

“Tử Hà cùng Thâm Chủ bọn họ hoàn toàn mất hết hình bóng, hẳn là đường nối đung đưa lợi hại, dùng được tọa độ điểm đến khác biệt rất lớn.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một trận, tự nói: “Trước tiên chung quanh nhìn kỹ hẵng nói.”

Hắn bóng người hơi động, đang muốn bay đi, đột nhiên một luồng to lớn sức hút truyền đến, dùng được thân thể lảo đảo một cái, trực tiếp liền hướng đại địa rơi xuống.

“Cái gì? Đây là trọng lực!”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, không gian trọng lực không hiểu ra sao tựu tăng lên tới trình độ đáng sợ, phía dưới là một mảnh liên miên sơn mạch.

Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, phía dưới thế núi hùng vĩ kỳ lạ, quái thạch đá lởm chởm, vô số cổ thụ cao ngất.

Đồng thời từng toà từng toà ngọn núi vị trí tuyệt diệu kỳ lạ, như là chi chít như sao trên trời, tạo thành một toà mênh mông trận pháp.

“Này trọng lực...”

Dương Thanh Huyền vội vàng nói ra khẩu khí, triển khai múa không thuật, hướng về vòm trời bay đi.

Nhưng cũng chỉ là hơi hơi chậm ngã xuống nhanh, “Ầm ầm” một tiếng, liền vượt qua một tầng bình phong tựa như năng lượng từ trường, nhập vào bên trong dãy núi.

Một mảnh bụi bặm chấn lên.

Dạ Chi Đế Giáp hiện ra hiện ra, bảo vệ toàn thân.

Dương Thanh Huyền rơi vào đến một cái sâu đậm trong hang động, đáng sợ kia trọng lực toàn bộ biến mất, khôi phục bình thường.

“Này nơi quái quỷ gì?”

Dương Thanh Huyền nhấc đầu liếc mắt nhìn vòm trời, lờ mờ có thể gặp được phía ngoài ánh sáng nhẹ, chỉ cần trọng lực không thay đổi, lao ra cũng không có vấn đề.

Nhưng sau một khắc, Dương Thanh Huyền ánh mắt đã bị cảnh tượng trước mắt hấp dẫn.

Ở hang động phía trước, có một cái đường hầm to lớn, kéo dài hướng về ngọn núi nội bộ, mà ở lối đi hai bên trên vách đá, khắc đầy các loại kỳ dị phù văn.

Từng cục phiến đá liều hiểu ra, mỗi một khối ngay chính giữa đều là một cái tối nghĩa khó hiểu đạo văn, bốn phía từ vô số quỷ dị hoa văn tạo thành vòng tròn đồng tâm, đem cái kia đạo văn bao lấy.

Dương Thanh Huyền quay về một khối phiến đá nhìn một hồi, cái kia đạo văn hàm nghĩa lờ mờ có thể cảm ứng được một ít, nhưng bốn phía hoa văn kỳ dị giống như văn tự, nhưng một cái cũng không tiếp thu được.

“Đây là không Tử tộc văn tự!”

Nam Đẩu Tinh quân kinh hãi thanh âm truyền đến, tựa hồ mười phần khiếp sợ, “Bất Tử tộc dĩ nhiên thật sự từng tồn tại!”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Bất Tử tộc là cái gì? Thượng cổ di tộc?”

Nam Đẩu Tinh quân nói: “Tương truyền là thượng cổ di tộc, nhưng cũng không có bọn họ tồn tại qua dấu vết, ta tìm quá không ít tư liệu, lờ mờ tựa hồ ở chỗ này vũ trụ từng xuất hiện, nhưng cũng không thu hoạch được gì. Bọn họ văn tự ta tuy rằng không tiếp thu được nội dung, nhưng có thể xác định là Bất Tử tộc văn tự. Năm đó đến cùng chuyện gì xảy ra, đời đầu La Phù chi cảnh vì sao chìm trong hư vô không gian, này Bất Tử tộc vì sao lại ở đây lưu lại di tích?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi tung hoành thiên địa thời đại, cự ly đời đầu La Phù chi cảnh chìm trong cũng không đến bao lâu đi, lẽ nào cũng không có một ít manh mối?”

Nam Đẩu Tinh quân nói: “Đó là Thánh Tông danh tộc cường thịnh thời đại, có hơn 100 gia Thánh Tông danh tộc, không có thống nhất quy tắc và ràng buộc, các loại tranh đấu không ngừng. Mà đời đầu La Phù chi cảnh chìm trong đã là rất xa xưa chuyện, những ngững người kia Thánh Tông danh tộc thời đại nhóm đầu tiên cường giả, mười phần cổ lão, đồng thời cùng thượng cổ chủng tộc cũng có nhất định liên quan, ta đích xác từng có hứng thú tra xét, nhưng cũng không có chuyên môn tra xét qua. Cho tới Bất Tử tộc, ta ngược lại thật ra làm quá thâm nhập hiểu rõ, chỉ tiếc một điểm dấu vết đều không có tìm được.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Thần tộc cùng thượng cổ chủng tộc cũng có quan hệ? Này Bất Tử tộc lại có gì kỳ lạ, càng có thể làm ngươi hao tổn mất thì giờ?”

Nam Đẩu Tinh quân nói: “Thần tộc là Hỗn Độn thời đại sau khi kết thúc nhóm đầu tiên cường giả, liên thủ thành lập La Phù chi cảnh, cho tới cùng thượng cổ chủng tộc có gì liên hệ, ta cũng không biết được, thậm chí Thần tộc bản thân thì có thể là thượng cổ di tộc. Cho tới không chết bộ tộc, khà khà, ngươi tu luyện Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, tự nhiên cũng biết bốn đại thần thể chứ?”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Bất tử bất diệt, không xấu bất hủ, lẽ nào này Bất Tử tộc chính là trong đó không chết thân thể?!”

Nam Đẩu Tinh quân nói: “Chính là không chết thân thể. Bốn đại thần thể bên trong, không chết thân thể là tương đối kỳ lạ một loại tồn tại, huyết mạch kế thừa năng lực cực mạnh. Chỉ cần có người đạt tới không chết thân thể đại thành, liền có thể sinh sôi mình đời sau, trở thành một nhánh mới Bất Tử tộc. Mà đời sau trong huyết mạch, đều sẽ nắm giữ loại này không tử chi lực, chỉ là một đời so với một đời mỏng manh."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta hiểu được, ngươi là muốn loại này Bất Tử huyết mạch."

Nam Đẩu Tinh quân nói: "Chính là, Bất Tử tộc ta tìm kiếm quá rất lâu, hoàn toàn không có tung tích. Bàn Nhược tộc ta cũng tìm kiếm quá rất lâu, tuy rằng để lại một ít dấu vết, tỷ như thiền định viện, lôi âm hải chờ, nhưng cũng chỉ là tu luyện Bàn Nhược bộ tộc những công pháp khác, cũng không có tìm được bất hủ người pháp môn."

Hắn trầm ngâm hạ, hỏi: "Kỳ quái là, tiểu tử ngươi lại tu luyện bất hủ thân, phương pháp này là đến từ đâu? Chẳng lẽ ngươi chiếm được Xá Lợi Tử?"

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nói ra: "Ngươi cũng biết Xá Lợi Tử?"

Nam Đẩu Tinh quân cười lạnh nói: "Ta đương nhiên biết, tu luyện Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân cường giả, đạt đến tiểu thành phía sau, sẽ ở trong người ngưng tụ ra pháp thân tinh hoa, chính là Xá Lợi Tử. Vật ấy không chỉ có là tuyệt thế chi bảo, hơn nữa đối với đồng dạng tu luyện bất hủ người người mà nói, cụ có sức hấp dẫn trí mạng. Nếu là có thể thu được được một viên xá lợi, liền có thể làm chơi ăn thật, một ngày Thiên Lý. Ngươi bất quá chỉ là bốn sao cảnh giới, ta xem ngươi bất hủ thân tuy rằng cự ly tiểu thành rất xa, nhưng cũng trình độ không thấp, nếu như không có xá lợi tại người, ta là không tin. Hơn nữa căn cứ ta một ít điều tra, ta thậm chí có loại dự tính, Bàn Nhược bộ tộc cùng không chết bộ tộc tiêu vong, tựu cùng bọn họ xá lợi cùng huyết mạch có liên quan, chính là thất phu vô tội mang ngọc có tội."

Dương Thanh Huyền kinh hãi nói: “Ngươi là ý nói, có người đào đi Bàn Nhược bộ tộc xá lợi, bớt thời gian không chết bộ tộc huyết mạch?”

Nam Đẩu Tinh quân nói: “Đúng, chỉ là một ít manh mối biểu hiện, nhưng ta cũng không có chứng cớ xác thật, khà khà, nếu không có này hai tộc sớm đã biến mất...”

Tiếng cười của hắn trở nên hơi tà ác lên.

Dương Thanh Huyền tự nhiên biết ý tứ, Nam Đẩu Tinh quân điều tra này hai tộc tin tức, tự nhiên cũng là đánh xá lợi cùng huyết mạch chủ ý, hơn nữa từ hắn đoạt xác tự xem đến, bản cũng không phải người tốt lành gì.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2680: Tàn Tạ Tế Đàn

“Ngươi chừng nào thì lại cho đòi một cái như vậy tiểu đệ?”

Quỷ Tàng thanh âm từ trong cơ thể truyền đến, khá là kinh ngạc.

“Là ai? Cái gì tiểu đệ?”

Nam Đẩu Tinh quân cả giận nói: “Bản tọa chỉ là tạm thời gửi thân thể ở Dương Thanh Huyền pháp khí bên trong, với ngươi loại này tiểu đệ không thể giống nhau.”

Quỷ Tàng cười lạnh nói: “Gửi thể pháp khí? Nói như vậy, cũng là quỷ phách?”

Trong thanh âm mang theo một tia kỳ dị tình cảm, tựa hồ ở lưu nước bọt.

Nam Đẩu Tinh quân lạnh lùng nói: “Đừng cầm quỷ phách cái kia loại thấp các thứ so với ta so sánh, bản tọa tu luyện chính là Kim đan đại đạo, trong cơ thể ngưng kết Kim Đan, nắm giữ hoàn chỉnh tinh khí thần hồn ý, giống như là thứ hai nguyên thần.”

Quỷ Tàng sửng sốt hạ, nói: “Kim đan đại đạo? Đúng là mười phần yêu thích, phương pháp này ta cũng từng nghe tới, xem ra tiểu tử ngươi cũng là một nhân vật hung ác a. Bất quá nói chuyện với ta thời điểm chú ý một chút, ta trừ ăn ra linh thể ở ngoài, Kim Đan một dạng có thể nuốt ăn.”

Nam Đẩu Tinh quân cười giận dữ nói: “Ha ha, ngươi tính toán thơm bơ vậy sao? Nghĩ nuốt ăn ta? Sẽ không sợ miệng nổ sao?”

Quỷ Tàng lạnh như băng nói ra: “Ngươi có gan đi ra, nhìn ta một chút miệng có thể hay không nổ.”

Dương Thanh Huyền nghe được hai người cãi vã, đau cả đầu, vội hỏi: “Chớ ồn ào, chê ta không đủ bận rộn sao? Trước mắt tình huống này làm sao phá? Là đi về phía trước, vẫn là đi ra ngoài.”

“Đương nhiên đi về phía trước!”

Hai người hầu như miệng đồng thanh nói ra.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, nói: “Cũng là, ở đây nếu là Bất Tử tộc di tích, nói không chắc còn có thể có Bất Tử tộc tồn tại, có lẽ còn có thể lấy được một hai nhỏ máu các loại.”

Quỷ Tàng nói: “Bất Tử tộc ta cũng biết một ít, là thông qua đại thành không chết thân thể sinh ra huyết mạch sinh sôi, vì lẽ đó chủng tộc trong đó cũng là thiên soa vạn biệt. Có Bất Tử tộc tao nhã, chính phái, có Bất Tử tộc hèn mọn, quái dị, bất nhất mà nói. Tiểu tử ngươi thực sự là có tuyệt đại cơ duyên, nhưng nếu thật có Bất Tử huyết mạch, ta kiến nghị ngươi vẫn là thận trọng dùng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi là nói sợ cùng khác thần thể sản sinh chống lại?”

Quỷ Tàng nói: “Chính là, từ cổ chí kim, vô số vũ trụ vị diện, chưa từng nghe nói có ai đạt tới hai loại thần thể đại thành. Ngươi hiện tại có bất hủ thân, Bất Diệt Thể, nếu như lại thêm cái không chết thân thể, trời biết sẽ phát sinh biến hóa gì đó. Bốn đại thần thể công pháp tuy rằng khó được, nhưng đối với thành tựu một loại đại thành chí tôn mà nói, lại thu được được mặt khác một loại công pháp cũng không phải việc khó, nhưng lại chưa từng xuất hiện hai loại đại thành người.”

“Cái gì?!”

Nam Đẩu Tinh quân cả kinh kêu lên: “Ngươi, ngươi còn tu luyện Thiên Thần Bất Diệt Thể?!”

Dương Thanh Huyền không để ý tới hắn, mà là nói với Quỷ Tàng: “Ta hiểu được, mà tiến vào lối đi này nhìn, không chết bộ tộc đến cùng để lại cái gì. Nếu như có huyết mạch lời, mặc dù chính mình không dùng, đó cũng là kỳ trân dị bảo, giá trị liên thành.”

Lập tức liền hướng lối đi kia đi vào.

Tốc độ cũng không nhanh, ánh mắt đảo qua hai bên phiến đá, đem mặt trên đạo văn cùng Bất Tử tộc văn tự toàn bộ dấu ấn trong đầu.

Đột nhiên, bước chân của hắn ngừng lại.

Chân phải giẫm ở phía trước, tựa hồ cảm ứng được cái gì, cúi đầu, hai con mắt lóe lên, lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc, đem chân phải thu lại rồi.

Sau đó tay phải hướng về mặt đất chộp tới.

“Rầm” một tiếng.

Sàn nhà phá khai, một vật từ bên trong bị kéo ra ngoài, đen thùi lùi, nằm trên mặt đất, càng là một cỗ thây khô.

Dương Thanh Huyền cẩn thận nhìn tới, thi thể này trình hình người, cả người đã mọc đầy Bạch Mao, mục nát không còn hình dáng.

Hắn ngẩng đầu, theo đường nối nhìn về phía trước, sau đó dưới chân nhẹ nhàng giẫm lên một cái.

“Ầm ầm ầm” liệt địa tiếng, không ngừng hướng về trước lan tràn.

Cả ngọn núi run lẩy bẩy, nền đá mặt dồn dập bạo nổ mở, một đều đều thây khô từ bên trong lật lăn ra đây, luo lộ trên mặt đất.

Những thi thể này cũng không phải là toàn bộ hoàn chỉnh, hơn nữa đại bộ phận trên người đều có trí mạng tổn thương, không ít trực tiếp bể thành hai nửa, còn có các loại tàn binh đoạn nhận chôn ở trong đất bùn, cũng bị lật đi ra.

Ngoài ra cũng không có thiếu bạch cốt, cũng hỗn ở những Bất Tử tộc kia thây khô bên trong.

“Đã nhiều năm như vậy, bạch cốt không thay đổi, này chút bạch cốt hẳn không phải là Bất Tử tộc người, chẳng lẽ là Bất Tử tộc kẻ địch?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, nhưng năm tháng trôi qua quá lâu, hơn nữa dấu vết tất cả đều bị hắn lật đi ra, ngổn ngang không chịu nổi, không nhìn ra đầu mối gì.

Hắn bay lơ lửng lên trời, dưới chân dán vào cái kia chút thây khô cùng bạch cốt, cứ như vậy ở trong đường hầm chầm chậm phi hành, tiếp tục quan sát cùng ký ức hai bên văn tự cùng đạo văn.

Rất nhanh liền tiến vào đến một cái to lớn trong hang động, bên trong cực kỳ rộng lớn, cũng không có tia sáng chiếu vào, nhưng cũng hiện ra u ám cảnh tượng, cũng không phải là hoàn toàn đen kịt.

Ở hang động bốn mặt, lại vẫn có năm cái thông đạo.

Nói cách khác, tổng cộng có sáu cái thông đạo dẫn tới nơi này.

Hang động trung ương, là một cái hoa sen trạng tế đàn, đã tàn tạ không chịu nổi.

Dương Thanh Huyền cúi đầu, nhìn dưới chân mặt đất, lần thứ hai dùng sức giẫm lên một cái, “Ầm ầm ầm” vang vọng lan đến hướng về bốn phương tám hướng.

Dưới đất thây khô cùng từng chồng bạch cốt, bị thành phiến lật lăn ra đây, vẫn kéo dài tới tế đàn phía dưới.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, mặt đất hạ bạch cốt, là từ sáu cái thông đạo bên trong dọc theo người ra ngoài, vừa vặn trình sáu cái tuyến, toàn bộ chỉ về tế đàn.

“Này...”

Dương Thanh Huyền đột nhiên có loại cảm giác khủng bố, run giọng nói: “Lẽ nào dưới đất tất cả hài cốt, tất cả đều là hướng về tế đàn này hiến tế?”

Quỷ Tàng nói: “Có thể, đi tới nhìn.”

Dương Thanh Huyền nhảy lên một cái, sẽ đến trên tế đàn, đã rách nát không chịu nổi chính giữa tế đàn, là một cái màu bạc cái chén, bên trong có đỏ nhạt màu sắc, như là đã từng thịnh huyết.

Dương Thanh Huyền bay xuống xuống, cái kia cúp bạc mặt trên nạm đầy vô số tỉ mỉ phù văn, chính là Bất Tử tộc văn tự.

Đột nhiên, mặt trên một đạo văn tự phảng phất chớp động hạ, Dương Thanh Huyền nháy mắt, không biết đúng hay không mình nhìn lầm rồi.

Lập tức, toàn bộ cúp bạc trên cát bụi một điểm điểm rơi xuống, ngân quang dần dần lưu chuyển ra đến, rực rỡ hẳn lên.

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, có loại dự cảm xấu.

Cái kia sáu cái lối đi bên trong lật cút ra đây hài cốt bên trong, truyền đến cảm giác khác thường, các loại lệ khí, phẫn nộ, sát khí, máu tanh, gào thét, tất cả đều lần lượt tuôn ra.

Thây khô từng cái từng cái từ trên mặt đất đứng lên, cái kia chút phá toái bạch cốt, tự hành tổ hợp lại với nhau, cũng từ trên mặt đất đứng lên.

Trong hang động u ánh sáng không ngừng biến sáng, lúc này mới phát hiện, bốn phương tám hướng trên vách tường, vẫn kéo dài tới khung đỉnh, không khỏi là khắc đầy phù văn.

“Cạc cạc!”

Những bạch cốt này chắp vá hết sức kỳ quái, cũng không phải là theo nguyên dạng hoàn nguyên, chỉ là hỗn độn tổ hợp lại với nhau, sau đó tựu bay lên, hướng về Dương Thanh Huyền nhào tới.

Sở hữu không chết quái vật cùng hài cốt, đều phát sinh đáng sợ âm thanh, toàn bộ hướng về Dương Thanh Huyền vọt tới.

Hơn nữa sáu cái lối đi bên trong, quái vật liều mạng tuôn ra, căn bản không đường có thể đi.

“Cái quỷ gì?!”

Dương Thanh Huyền mắng một tiếng, trực tiếp một quyền nổ nát nhào tới bạch cốt, đưa chúng nó đánh thành bột mịn, nhưng mà sau đó xoay người lại là một quyền, đánh về hang động vách tường.

“Ầm ầm!”

Một luồng to lớn rung động truyền đến, hắn một quyền, lại bị vách động chặn lại rồi!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2681: Một Giọt Máu

Chiếu cố không nhiều lắm nghĩ, phía sau vô số quái vật tựu đánh tới.

Dương Thanh Huyền xoay người lại lại là một quyền, to lớn quyền ánh sáng đem toàn thân mình bao lấy, sau đó oanh kích đi ra ngoài.

“Ầm ầm!”

Tảng lớn quái vật bị đánh bay ra ngoài.

Những hài cốt này tất cả đều nổ tung, nhưng không chết quái bị đánh biến hình, rơi xuống đất, vẫn như cũ đang liều mạng co giật, sau đó lại hoàn nguyên thân thể, lần thứ hai vọt lên.

Nguyên bản cực kỳ rộng rãi hang động, theo sáu cái thông đạo tràn vào quái vật, bắt đầu biến được chen chúc.

“Ta i các ngươi tổ tiên a, ta mới tới quý địa, lại không đắc tội các ngươi, các ngươi nổi điên làm gì a?!”

Dương Thanh Huyền kinh nộ bên dưới, chiến kích theo tiếng mà ra, hướng về hư không chém một cái.

“Rầm” một tiếng, cái kia chút không chết quái vật đều bị đánh thành hai nửa, rơi xuống.

Bị chém mở sau, này chút không chết quái vật tuy rằng còn ở trên đất nhảy nhót, nhưng tựa hồ mất đi năng lực công kích.

Dương Thanh Huyền lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, những thứ này sức chiến đấu cũng không mạnh, nhưng thật sự là nhìn đáng sợ cùng buồn nôn.

Một cái sơn động rậm rạp chằng chịt tất cả đều là thứ này, lệnh người tê cả da đầu, cả người nổi da gà.

Đột nhiên, phía dưới một điểm ánh bạc tỏa sáng, ly kia chẳng biết lúc nào, biến được tỏa ra ánh sáng lung linh, ở chén trên miệng phương, có một đoàn hòa hợp năng lượng, ở không ngừng lăn lộn.

Tế đàn phía dưới sáu cái lối đi bên trong, không ngừng có màu đỏ khí tức lăn lộn hướng về trước, tràn vào đến trong tế đàn, sau đó bị đề luyện ra tinh túy nhất đồ vật, tràn vào đến cúp bạc mặt trên đoàn năng lượng bên trong.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, tràn đầy ngạc nhiên.

Bị đề luyện ra khí tức, càng là từng tia một cực nhỏ tơ máu, hết sức yếu ớt, mịt mờ Như Yên.

Bị hút vào đến năng lượng đó đoàn bên trong, tựu dung hợp lại cùng nhau, nhưng bởi vì quá cẩn thận hơi, hầu như mắt thường khó gặp.

Chỉ là theo này từng sợi từng sợi tia nhỏ tràn vào, cũng bắt đầu biến lớn.

“Bất Tử tộc máu!”

Nam Đẩu Tinh quân phấn khởi kêu lên, “Tế đàn này chính là vì tinh luyện huyết dịch dùng. Sở hữu chôn ở sáu cái bên trong lối đi thi thể, tất cả đều là không chết bộ tộc người, đưa bọn họ hiến tế, đem huyết dịch quất lên tiến hành tinh luyện.”

“Thiên tài! Thật là thiên tài a!”

Nam Đẩu Tinh quân thở dài nói: “Không biết là ai nghĩ ra chủ ý, thì là người nào thu được Bất Tử tộc dòng máu.”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cúp bạc trên đoàn kia năng lượng, bên trong ở thu nạp lượng lớn nhỏ bé tơ máu sau, bắt đầu rõ ràng hóa thành một giọt máu châu.

Cái kia Huyết Châu ở đoàn năng lượng bên trong phun trào, sau đó khuếch tán mở, toàn bộ đoàn năng lượng như là thu được sức mạnh khổng lồ, không ngừng biến lớn, cuối cùng hóa ra người hình dạng đến.

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, người trước mắt này ngoại hình, cùng cái kia chút thây khô rất giống nhau, nhưng cũng dồi dào huyết nhục, trợn mở một đôi ngân màu nâu hai mắt, ở trong hang động quét qua, tựu nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

Sở hữu bị hắn ánh mắt quét qua Bất Tử tộc thây khô, tất cả đều hoảng sợ nằm rạp chết ở trên đất.

Dương Thanh Huyền cũng là toàn thân mát lạnh, như là bị hai đạo lưỡi dao sắc xuyên thấu thân thể, cả người bốc ra thấy lạnh cả người.

Này bị phủ đầy bụi vô số năm trong tế đàn, bên trong trận pháp toàn bộ vẫn còn, thời gian ngàn tỉ năm bên trong, rốt cục lại từ này chút Bất Tử tộc thây khô bên trong, quất lên một giọt máu tươi.

Bất Tử tộc nam tử ngân màu nâu hai mắt, đột nhiên tỏa ra quỷ dị ánh sáng.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy được tâm thần rùng mình, linh hồn bị công kích.

Nhưng hắn hồn lực cực mạnh, nháy mắt tựu phản ứng lại, trong lòng thầm than thở: “Không được!”

Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, linh thức tựu khôi phục thanh minh, cái kia Bất Tử tộc nam tử đã biến mất ở trên tế đàn.

Một luồng hơi thở hết sức nguy hiểm từ phía sau truyền đến.

Dương Thanh Huyền đã phòng ngự không kịp, hai tay mạnh mẽ bấm niệm pháp quyết, dưới chân bộ pháp giẫm lên một cái.

Thân thể ở không trung lóe lên.

Một luồng to lớn màu xám sức mạnh, trực tiếp từ hắn lồng ngực nơi mặc đi qua, mạnh mẽ nổ ra!

“Ầm ầm!”

Một vòng to lớn hào quang khuếch tán hướng về bốn phương tám hướng.

truyencuatui.vn

Nhưng Dương Thanh Huyền nhưng không phát hiện chút tổn hao nào, một kích kia như là hoàn toàn không thấy hắn.

Chính là đạo hoán bước!

Bất Tử tộc nam tử hai con ngươi co rụt lại, lộ ra hết sức vẻ kinh hãi, con ngươi đột nhiên trừng lớn, phảng phất không thể tin tưởng vừa thấy một màn.

Tựu ở hắn thất thần nháy mắt.

Dương Thanh Huyền đã triển khai huyền diệu bộ pháp, một cái tựu vòng tới sau người, vung tay phải lên, một thanh tuyệt thế thần kiếm tựu biến ảo mà ra, chém tới.

“Chi!”

Bất Tử tộc nam tử đổ rút ra khẩu hơi lạnh, chiếu cố không được xoay người lại, vai phải lấy kỳ dị tư thế vặn vẹo, sau đó một quyền tựu đánh về phía sau.

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền bảo kiếm một cái quyền kình ngăn trở, khó tiến thêm nữa mảy may, sau một khắc tựu “Ầm” một tiếng, nổ nát ra.

“Sáu sao Thiên Giới cảnh!”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, chiếu cố không được tái chiến, xoay người lóe lên, tựu lùi tới nơi vách tường, đưa lưng về phía tường, con mắt nhìn chằm chằm Bất Tử tộc nam tử, hai tay mò ở trên vách tường, cảm ứng cái này động quật bên trong kết giới năng lượng.

“Là sáu sao Thiên Giới đỉnh cao!”

Quỷ Tàng thanh âm truyền đến, nói: “Năng lượng chút nào không kém ta, có hay không muốn ta ra tay? Hai người chúng ta liên thủ, vẫn có thể đưa hắn đánh giết, luyện hóa về cái kia một giọt máu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Trước tiên đừng manh động, nhìn tình huống rồi nói sau.”

Hai tay hắn đè xuống địa phương, sóng năng lượng văn hướng về bốn mặt khuếch tán, rất nhanh tựu bao phủ toàn bộ hang động, đồng thời dọc theo đường nối hướng về sáu cái phương hướng lan tràn quá khứ.

Bất Tử tộc nam tử theo dõi hắn, đột nhiên mở miệng nói: “Ngươi là ai?”

Dương Thanh Huyền sững sờ, nói: “Ngươi, ngươi biết nói chuyện? Có linh thức?”

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, bởi vì theo kết giới cảm ứng quá khứ, sáu cái thông đạo phân biệt liền tiếp hướng về những địa phương khác, mặt khác còn có năm cái giống nhau như đúc hang động, phân bố ở trong dãy núi, cùng cái này hang động hình thành một cái thật lớn trận pháp.

Hơn nữa làm hắn hoảng sợ là, cái kia năm cái trong hang động, tương tự ngưng tụ ra một giọt máu, biến ảo ra một vị Bất Tử tộc nam tử đến!

“Như vậy quái vật, tổng cộng có sáu cái!”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, kịp thời quyết đoán nói với Quỷ Tàng: “Nhanh chém vỡ cái này động quật, chờ mặt khác năm người tới được lời, chúng ta phải chết chắc!”

Quỷ Tàng giễu cợt nói: “Là ngươi nhất định phải chết sao? Không cần nói chúng ta.”

Ngoài miệng trêu đùa, nhưng không dám thất lễ, bóng người loáng một cái, tựu xuất hiện ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người, hai tay bấm quyết một điểm, Bách Quỷ Dạ Hành tựu bay ra ngoài, ở không trung xoay tròn bên dưới, tựu bùng nổ ra cực mạnh khí tức.

“Đây là...”

Bất Tử tộc nam tử hét lớn một tiếng, “Dừng tay!”

Cái kia vẻ mặt bình tĩnh một cái biến mất, gào thét lớn vọt tới, một quyền trực tiếp hướng về Quỷ Tàng đánh tới.

“Sáu sao tột cùng một đòn, liều mạng!”

Dương Thanh Huyền chợt cắn răng một cái, Chiến Kích Thiên Khư ở không trung loáng một cái, một chiêu Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu tựu tiến lên nghênh tiếp.

“Ầm ầm!”

Chiến kích hư quang nháy mắt bị quyền phong đánh nát.

Cường đại khí tức bén nhọn điên cuồng tập kích mà tới.

Dương Thanh Huyền trên người hiện ra Dạ Chi Đế Giáp, cùng bất hủ người kim quang, cùng với Bất Diệt Thể mạch luân tử khí, nhưng vẫn như cũ bị oanh chấn động ở trên vách tường, “Phốc” phun ra ngụm máu lớn.

Cũng trong lúc đó, Quỷ Tàng kiếm thế đồng thời, hướng về vách tường kia chém xuống.

“Oanh!”

Trên vách tường truyền đến “Ầm ầm” tiếng, bị cái kia kiếm quang chém ra một vết thương, nối thẳng ngoài dãy núi.

Chương 2682: Rất Ngu Hết Sức Ngây Thơ

“Đi!”

Quỷ Tàng quát một tiếng, quay đầu lại, ngự kiếm hướng về cái kia nhào tới Bất Tử tộc nam tử chém tới.

Dương Thanh Huyền nhưng là bóng người lóe lên, tựu theo cái kia lỗ hổng lao ra ngoài núi.

“Ầm ầm!”

Quỷ Tàng toàn lực một kiếm, chém ở đằng kia Bất Tử tộc nam tử quyền phong trên, hai nguồn sức mạnh hình thành vòng xoáy khổng lồ, đem trọn cái hang động vắt long trời lở đất, sở hữu thây khô cùng bạch cốt toàn bộ nát tan.

“A! Đáng chết, các ngươi là ai?!”

Bất Tử tộc nam tử hí lên rống to, trong đôi mắt phun ra vô tận lửa giận.

Quỷ Tàng cười nhạo một tiếng, phát hiện cái kia kiếm quang bổ ra lỗ hổng ở không ngừng khép lại, thật giống ngọn núi có sinh mệnh giống như vậy, bên ngoài truyền đến Dương Thanh Huyền thanh âm dồn dập, “Nhanh lên một chút đi ra! Tình huống có biến.”

“Vèo” một tiếng, Quỷ Tàng tựu hóa thành hồn ánh sáng, từ cái kia nhanh chóng khép lại lỗ hổng bên trong xông ra ngoài.

“Đáng sợ kia trọng lực lại tới nữa rồi!”

Dương Thanh Huyền ngự không mà đứng, nhưng cả người kim quang lấp lóe, Dạ Chi Đế Giáp cũng tái hiện ra, phi thường cật lực chống lại cái kia trọng lực tràng.

Toàn bộ sơn mạch đều ở rung động.

Cái kia trong hang động bắn ra một đạo màu xám Thông Thiên cột sáng, chuyển động bên dưới, chậm rãi biến thành máu đỏ tươi sắc.

Mấy cái khác phương vị trên, trước sau bắn ra năm đạo đồng dạng cột sáng, ở trên hư không hình thành một cái mênh mông đại trận.

Dương Thanh Huyền nhất thời cảm nhận được áp lực cực lớn từ bốn phương tám hướng chen đến, chiến giáp nhẹ nhàng vang lên "Ong ong" tiếng, vàng đồng sắc ánh sáng lộng lẫy từng vòng lưu chuyển.

Sơn mạch, hư không, vòm trời, toàn bộ càn khôn hoàn vũ bên trong tất cả sức mạnh, đều bị trận pháp này xúc động, hội tụ ở sáu chùm ánh sáng vây nhốt trong không gian, phải đem bên trong tất cả sinh linh vật chất đè ép nát tan.

"Thật phiền phức a!"

Quỷ Tàng ánh mắt một tỏa ra bốn phía, tay trái bấm một cái cổ quái kiếm quyết, hai chân tách ra đứng, tay phải năm ngón tay mở ra, cúi người xuống, lòng bàn tay bình hành mặt đất.

Ở hai chân bên dưới, lập tức hiện ra một toà màu xanh biếc hình tròn trận pháp, vô số hình hình học ở trận pháp đan dệt, từng cái cạnh góc trên, bốc lên một đoàn quỷ khí, hóa thành quỷ linh, tổng cộng ba mươi ba cái.

Quỷ Tàng trong miệng nói lẩm bẩm, sức mạnh quy tắc từ cái kia kỳ dị thanh âm bên trong truyền mở, từng cái quỷ linh nhanh chóng bấm quyết, bị thanh âm kia dẫn dắt.

Rất nhanh, như là mở ra một cái nào đó vị diện cánh cửa, to lớn quỷ khí từ trận bên trong tuôn ra, rung động hư không!

“Dương Thanh Huyền, mau tới đây!”

Quỷ Tàng hét lớn một tiếng.

Dương Thanh Huyền bóng người lóe lên, tựu rơi vào trong trận, nháy mắt đã bị to lớn quỷ khí bao lấy, sau đó chính là thời không phá nát, bị kéo vào vô tận hào quang màu xanh lục bên trong, bốn phương tám hướng tất cả đều là “Ầm ầm” nổ vang.

Hắn cảm thấy thân thể đang nhanh chóng qua lại, nhưng có đế giáp hộ thân, không cảm ứng được bất kỳ áp lực cùng nguy hiểm.

Chớp mắt phía sau, có cảnh tượng kì dị toàn bộ biến mất, chính mình cùng Quỷ Tàng đã xuất hiện ở bên ngoài trăm dặm.

Cái kia đại trận màu xanh lục ở hai người dưới chân hiện ra, lập tức chuyển động bên dưới, tựu hóa thành huỳnh ánh sáng tản đi.

Ở ngoài trăm dặm, Lục Đạo to lớn cột sáng thẳng xuyên qua vòm trời, bên trong truyền đến tiếng gầm gừ phẫn nộ, cùng với đất rung núi chuyển.

Bên trong dãy núi một mảnh bụi bặm cuồn cuộn, bị nhốt ở bên trong Bất Tử tộc thây khô cùng cái kia sáu tên nam tử, tất cả đều xuất thế.

“Đáng tiếc, đây chính là sáu giọt Bất Tử tộc máu a.”

Nam Đẩu Tinh quân thanh âm truyền đến, tràn đầy tiếc nuối, “Nếu như bản tọa chân thân ở đây, tất nhiên sẽ này sáu nhỏ máu toàn bộ đánh về nguyên hình, nuốt vào.”

Dương Thanh Huyền nói: “Sáu người này đều là sáu sao Thiên Giới tột cùng lợi hại, sợ là huyết dịch cũng không thuần túy chứ?”

Nam Đẩu Tinh quân nói: “Thuần túy đại thành máu, mỗi một giọt đều có thể đản sinh ra Thất Tinh Thiên Giới cường giả, này sáu nhỏ máu đản sinh ra đều là sáu sao Thiên Giới đỉnh cao, có hai loại khả năng: Một là huyết dịch cự ly thuần túy còn kém một đường hai là bị nào đó loại áp chế cùng ràng buộc, dùng đắc lực số lượng không cách nào vượt qua Thất Tinh lạch trời.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến Tử Hà, thân là Tử Tâm phân thân, cũng là vẫn không cách nào vượt qua Thất Tinh lạch trời, cho đến thu được được cơ duyên, mới một lần đột phá Thất Tinh.

Hắn cả kinh nói: “Mỗi một giọt máu đều có thể đản sinh ra Thất Tinh Thiên Giới cường giả, cái kia bất tử thân thể bản thể, mạnh như thế nào?”

Quỷ Tàng hắc tiếng nói: “Đại thành bất tử thân thể, nhưng là Vạn Cổ Chí Tôn cảnh. Thất Tinh Thiên Giới tuy mạnh, nhưng ở Vạn Cổ Chí Tôn trước mặt đáng là gì.”

Nam Đẩu Tinh quân đột nhiên nói ra: “Tiểu tử ngươi cũng không tệ, vừa nãy cái kia một chiêu, là quỷ tu thần thông bên trong triệu hoán quỷ linh phương pháp đi, lấy mật nguyền rủa cho gọi ra ba mươi ba công tào phân thân giáng lâm, do đó mở ra quỷ đường vào được truyền tống.”

Quỷ Tàng khinh thường trả lời: “Cắt, coi như ngươi có chút kiến thức.”

Đột nhiên, hai người đều là cảnh giác, đồng thời nhìn phía xa xa, số vệt đen ở không trung bay nhanh mà tới.

Mỗi một đạo độn quang bên trong, đều ẩn chứa cường đại khí tức.

Quỷ Tàng bóng người loáng một cái, liền trở về Thái Huyền Thiên bên trong.

Trong chớp mắt, những khí tức kia đã đến Dương Thanh Huyền trước mặt, tổng cộng bảy người.

Cầm đầu là một tên bà lão, bốn sao Thiên Giới tột cùng tu vi, phía sau sáu người có ba người là một sao Thiên Giới, hai người hai sao Thiên Giới, còn có một người ba sao Thiên Giới.

Nguồn sức mạnh này phóng ở nam bộ vũ trụ liên minh, cũng là cực kỳ khả quan.

“Ngươi là ai?!”

Bà lão kia nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, phát hiện mười phần khuôn mặt xa lạ, lập tức hét lớn một tiếng.

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Tại hạ Dương Thanh Huyền, mới tới quý địa...”

“Ngươi là từ Bất Tử Sơn mạch bên trong đi ra?!”

Bà lão cũng không nghe hắn dông dài, trực tiếp ngắt lời nói, đầy mặt vẻ hoảng sợ, nhìn xa xa phóng lên trời Lục Đạo máu tanh ánh sáng.

Dương Thanh Huyền quay đầu lại liếc mắt nhìn, nói: “Như nơi đó là Bất Tử Sơn mạch, vậy được rồi.”

Bà lão trong mắt bắn ra tham lam ánh mắt, nhìn chòng chọc hắn, nói: “Vậy ngươi có bất tử máu?!”

Dương Thanh Huyền nói: “Không có.”

“Không có? Không thế nào khả năng kinh động Bất Tử Sơn mạch, tạo thành to lớn như vậy dị tượng!”

Bà lão trên người bén nhọn khí tức tản mát ra, đem Dương Thanh Huyền khóa chặt.

Sáu người khác cũng riêng phần mình tách ra, trình nửa vòng tròn hình cung đem Dương Thanh Huyền vây lại, chỉ có điều đứng khá xa.

Sáu người cũng đều cảm giác được Dương Thanh Huyền cảnh giới ở bọn họ bên trên, vì lẽ đó chỉ là đưa đến vây chặt cùng lược trận tác dụng.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cũng không biết, tại hạ mới tới quý địa, tựu liền nơi đó là Bất Tử Sơn mạch, cũng là vừa rồi biết được.”

Bà lão cười lạnh nói: “Ngươi cho rằng ta sẽ tin sao? Một tên bốn sao Thiên Giới sơ giai tiểu tử, tiến vào này Đại Hoang nơi, thâm nhập Bất Tử Sơn mạch, nói chính mình cái gì cũng không biết, rất ngu hết sức ngây thơ.”

“Ha ha ha ha.” Bốn phía sáu người kia cũng đều cười ha hả, đầy mặt trêu tức cùng vẻ châm chọc.

Dương Thanh Huyền nhún vai một cái, bất đắc dĩ giang hai tay ra, nói: “Ngươi không tin cũng không có cách nào.”

Bà lão nói: “Thành thật một chút đem bất tử huyết giao ra đây, ta có thể lưu ngươi một mạng.”

“Giao ngươi muội a? Ta nói không có không có, ngươi chính là không tin.”

Dương Thanh Huyền lửa giận trào hiện, vừa rồi trong chết trốn sinh, tựu gặp phải một cái ngốc b, dù là ai tâm tình cũng sẽ không tốt.

“Không thành thật tựu là muốn chết!”

Bà lão hét lớn một tiếng, bóng người loáng một cái, tựu duỗi ra năm ngón tay vồ tới.

Trên đầu ngón tay lợi giáp một cái dài ra, sắc bén cực kỳ, ở không trung lóe lên u ám ánh sáng lộng lẫy, nhanh chóng ở Dương Thanh Huyền trong hai con ngươi phóng đại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2683: Đại Hoang Chi Địa, Dị Chủng Tổ Nha

“Tẻ nhạt người.”

Dương Thanh Huyền hai con ngươi lóe lên, tay phải lấy ra một thanh kiếm đến, đưa ngang trước người, thân kiếm nhẹ nhàng nhất chuyển, tựu có kiếm quang khúc xạ mà ra.

“Oành!”

Kiếm khí đánh ở đối phương trên lợi trảo.

Bà lão năm ngón tay vồ lấy, liền đem kiếm khí yên diệt, lần thứ hai đánh rơi.

Dương Thanh Huyền đứng tại chỗ bất động, kiếm tùy tâm chuyển, “Rầm rầm rầm” xuất liên tục số chiêu, mỗi một lần đều đem đối phương tiến công ngăn trở.

Lợi trảo không thể tới gần người mảy may.

Bà lão hoàn toàn biến sắc, trong miệng phát sinh tiếng gào chát chúa, hai cái tay trảo đồng thời vồ tới.

Dương Thanh Huyền vẫn như cũ cầm kiếm mà đứng, đồng thời kiếm thế trái lại quơ múa càng chậm hơn.

Ở xung quanh sáu người xem ra, bà lão hai trảo như ma, căn bản là không thấy rõ, trên bầu trời tận trảo ảnh, mà Dương Thanh Huyền nhưng chậm rì rì như trâu, mỗi một kiếm đều giống như không có khí lực giống như vậy, nhìn chính bọn họ hết sức khó chịu, ép buộc chứng tất cả đi ra.

Nhưng chính là ở đây loại tốc độ tương phản bên dưới, bốn sao Thiên Giới tột cùng bà lão, vô luận như thế nào đều đánh không phá Dương Thanh Huyền kiếm cương phòng ngự.

“Còn không nhanh ra tay!”

Bà lão kinh nộ bên dưới, đột nhiên quay về xung quanh sáu người hét lớn.

Sáu người cả người run lên, lập tức dồn dập ra tay, các loại quyền kiếm binh khí, đều tới Dương Thanh Huyền trên người chào hỏi.

“Không với các ngươi chơi!”

Dương Thanh Huyền thân pháp nhất chuyển, tựu tránh thoát mọi người công kích, sau đó một kiếm hóa vạn kiếm, hướng về bốn phương tám hướng sáu người đánh tới.

Đồng thời thứ hai nguyên thần từ trong cơ thể lao ra, cầm trong tay Thiên Khư, mạnh mẽ bổ về phía bà lão.

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

Bà lão hoảng hốt, không nghĩ tới đối phương còn tu luyện thứ hai nguyên thần thần thông, hét lớn một tiếng, trên người nổi lên lượng lớn mặc vảy màu xanh lục, trực tiếp trình yêu hóa trạng thái, hai bàn tay biến được to lớn, như quạt hương bồ giống như vậy, hướng về cái kia chiến kích vỗ tới.

“Oành!”

Chiến Kích Thiên Khư bị quạt hương bồ giống như bàn tay lớn ngăn trở, vỗ trở về.

Dương Thanh Huyền bản tôn một kiếm đẩy lùi sáu người, sau đó hướng về trước vọt một cái, trực tiếp đem thứ hai nguyên thần tan vào bên trong cơ thể, lần thứ hai nắm chặt chiến kích, lại là một chiêu Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu, chém thẳng vào mà đi.

“Ầm ầm!”

To lớn hư quang ở không trung loáng một cái, nương theo Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa rơi xuống.

Bà lão hoàn toàn biến sắc, hét lớn một tiếng, “Muốn chết!”

Song chưởng ở không trung một trảo, lập tức đột nhiên mở ra, “Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, bàn tay như giác hút giống như vậy, lập tức hình thành hai cái vòng xoáy, thẳng tắp vỗ tới.

“Ầm ầm!”

Hư quang cùng hỏa diễm dung hợp lại cùng nhau, mạnh mẽ chém ở vòng xoáy kia trên.

Chiến kích nhẹ nhàng run lên, tựu cắt vào đi vào, sau đó sức mạnh đáng sợ từ bên trong bạo nổ mở.

“Cái gì?!”

Bà lão hoảng hốt, phảng phất không thể tin trước mắt tất cả, chính mình một kích mạnh nhất bị đối phương đánh cho nát tan.

Nam Đẩu Tinh quân nói: “Quả nhiên là thượng cổ di tộc, lão bà này sau khi biến thân một ít đặc tính, cực kỳ giống Hỗn Độn thời đại một loại mãnh thú.”

Dương Thanh Huyền loáng một cái chiến kích, chém đi tới.

Kích quang ở không trung chia ra làm trăm, đem nửa bên vòm trời hoàn toàn bọc lại.

Bà lão kia sốt sắng, đưa tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, một tấm màu vàng linh phù xuất hiện, lay động bên dưới, tựu hóa thành một mặt tấm khiên.

“Ầm ầm ầm!”

Vô số kích quang đều bị tấm thuẫn kia ngăn trở.

Bà lão trên mặt lộ ra vẻ nhức nhối, tựa hồ linh phù kia cực kỳ quý giá.

Nhưng quý giá nữa cũng quý giá bất quá tính mạng mình.

Mấy hơi thở sau, tấm khiên lần thứ hai biến về linh phù, chỉ có điều loáng một cái tựu tiêu tan ở trong thiên địa.

“Tiểu tử! Ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.”

Bà lão hét lớn một tiếng, xoay người bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Còn đi sao?”

Bóng người loáng một cái, thì trở thành Thời Không Cự Linh, một bước bước vào hư vô, sau một khắc tựu ở bà lão phía trước hiện ra hiện ra, một quyền đột nhiên đánh đi ra.

Bà lão kinh nộ bên dưới, bồ đoàn đại bàn tay lần thứ hai đánh ra.

“Ầm ầm!”

Hai người một chiêu cứng rắn oanh, Dương Thanh Huyền cánh tay biến thành màu vàng óng, đồng thời có bao cổ tay hiện ra, cứng rắn đem bà lão rung trở lại.

“Nếu ra tay với ta, tổng được lưu lại chút gì.”

Dương Thanh Huyền biến về chân thân, ánh mắt lạnh lăng nhìn chằm chằm bà lão cùng với sáu người khác.

Sáu người kia ở gặp bà lão chạy trốn chớp mắt, cũng đã sợ choáng váng, giờ khắc này bị Dương Thanh Huyền ánh mắt một nhìn chăm chú, đều là cả người run lên một cái, sắc mặt trắng bệch, mồ hôi lạnh như mưa lăn xuống.

Bà lão lạnh lùng nói: “Ngươi muốn làm cái gì? Chẳng lẽ ở đây Đại Hoang Chi Địa, ngươi còn muốn giết ta?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đại Hoang Chi Địa? Ta nghĩ đến giải một cái nơi này các loại tin tức.”

Nói xong, Dương Thanh Huyền sắc mặt đột nhiên biến được cổ quái, trong đôi mắt kim quang lóe lên, giật mình nhìn chằm chằm bà lão phía sau.

Sau đó đột nhiên thân thể loáng một cái, không gian tựu lưu lại tầng tầng sóng gợn, toàn bộ người trực tiếp biến mất không thấy.

“Đi rồi?”

Bà lão sững sờ, có chút khó tin dáng vẻ.

Sáu người khác mừng lớn nói: “Ha ha, trốn, nhất định là khiếp sợ trưởng lão mạnh mẽ áp lực, vì lẽ đó sợ.”, “Đó là tự nhiên, trưởng lão nhưng là bốn sao Thiên Giới đỉnh cao, tiểu tử kia mới bốn sao Thiên Giới sơ giai, một cái trên trời, một cái dưới đất, căn bản không được so với.”

Các loại nịnh nọt lũ lượt kéo đến.

Nhưng còn chưa đập xong, tất cả thanh âm im bặt đi.

Xa xa truyền đến “Ầm ầm” rung động tiếng, bầu trời trong phút chốc tựu tối lại.

Bà lão cùng sáu người kia một cái mặt xám như tro tàn, trên mặt hiện ra to lớn kinh khủng.

Bất Tử Sơn trên Lục Đạo màu đỏ cột sáng chẳng biết lúc nào biến mất không thấy, đen thùi lùi bất tử quái vật như mây đen một loại bao phủ mà tới.

Nhất đẳng trước lóe lên Lục Đạo ánh sáng đỏ tươi, uy áp cường đại từ xa đến gần, nháy mắt liền đem bảy người khóa chặt.

“Chạy mau a!”

Bảy người hoảng sợ kêu to, nhanh chóng hướng về xa xa bỏ chạy.

…

Dương Thanh Huyền ở Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn thấy sáu cột sáng biến mất, các loại đáng sợ bất tử khí từ trong dãy núi xông ra thời điểm, liền chạy mấy dạng.

Từ lâu chớp mắt Thiên Lý, chạy không biết bao xa.

“Tốt không dễ dàng gặp phải một cái bà lão, vốn cho là có thể hỏi thăm điểm tin tức đi ra, ai biết lại bỏ lỡ.”

Dương Thanh Huyền có chút ảo não, tự nói: “Thật không nên cùng nàng dây dưa, vừa bắt đầu nên hạ sát thủ, chí ít bắt một người lại đây.”

Quỷ Tàng nói: “Nghe lão thái bà kia nói nơi này là cái gì Đại Hoang, hơn nữa bảy người kia tu vi đều không yếu, hẳn là có cái gì tông môn hoặc là thế lực tồn tại.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cũng là như vậy cho rằng, nhưng mênh mông đại địa, đi đâu tìm nơi có người.”

“Oa oa…”

Xa xa chân trời, đột nhiên một đám quạ bay tới, “Xì xì”, có bảy, tám con, hơn nữa hình thể to lớn, trực tiếp từ Dương Thanh Huyền trước mặt bay qua.

Đầu lĩnh kia Ô Nha, ánh mắt sắc bén quét qua, như hai đạo lưỡi dao sắc, hầu như đem Dương Thanh Huyền nhìn thấu.

Tựa hồ cảm giác được Dương Thanh Huyền không dễ trêu, lập tức thu về ánh mắt, mang theo mặt khác những Ô Nha kia bay qua.

“Này...”

Dương Thanh Huyền giật mình nói: “Thật lớn Ô Nha, hơn nữa thực lực mạnh mẽ, tựa hồ linh trí cũng cực cao.”

“Đây không phải là bây giờ Ô Nha, là Hỗn Độn thời đại dị chủng Tổ Nha diễn biến mà tới. Ở bên ngoài tựu biến thành ngu xuẩn Ô Nha, trong này lại biến thành quái vật.”

Nam Đẩu Tinh quân thanh âm truyền đến, suy tư nói: “Nhìn tới nơi này thiên địa quy tắc cùng bên ngoài còn là có chút không giống a.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, dưới chân bộ pháp đạp ra, tựu lặng lẽ đi theo.

Này chút Ô Nha thực lực cùng linh trí đều không thấp, tám con bay cùng nhau xuất hành, có lẽ là có mục đích gì.

Hắn mang tới Thanh Nha Quỷ Diện, che giấu hơi thở của chính mình.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2684: Thao Túng Vạn Thú, Thiên Ba Thành

Những Ô Nha kia bay sau một lúc, liền hướng phía dưới hạ xuống mà đi, tiến vào một mảnh tràn đầy cổ thụ chọc trời bên trong dãy núi.

Dương Thanh Huyền hướng về phía dưới vừa nhìn, không từ được lấy làm kinh hãi, các loại cường đại khí tức từ phía dưới truyền ra, lờ mờ có thể thấy được không ít yêu thú ở bên trong qua lại.

Hắn nhẹ nhàng biến đổi, hóa thành Cùng Kỳ, bay vào trong núi rừng, ẩn giấu ở một cây cổ thụ sau.

Này chút cổ thụ che trời cũng là chưa từng thấy qua dị chủng, bên trong tỏa ra linh khí cường đại, tự nhiên tựu mang có năng lực phòng ngự, có thể áp chế khí tức.

Ở trong vùng núi, các loại kỳ dị yêu thú, đều chỉnh tề hướng về một phương hướng đi về phía trước, đồng thời hòa hài nơi cùng nhau, không có phát sinh bất kỳ xung đột nào.

Có Xà nhân một dạng quái vật, nửa người trên người, nửa người dưới rắn có con cua một dạng tồn tại, mọc ra ngưu đầu một dạng đầu, thân thể là như con cua giống như vậy, nằm ngang cất bước có đứng thẳng cất bước hươu quái, còn có các loại kỳ dị tướng mạo đồ vật, một dạng nhìn tới, rậm rạp chằng chịt khắp núi đều là, càng có hơn mấy ngàn.

Lúc trước bay vào được cái kia tám con Ô Nha, cũng chỉnh tề ở những quái vật này bầu trời xoay quanh, cùng theo một lúc đi về phía trước.

Còn có một chút những thứ khác loài chim, trong đó có mấy loại rõ ràng có năm phượng đặc thù.

Dương Thanh Huyền ẩn giấu ở đại thụ phía sau, không dám làm một cử động nhỏ nào, những quái vật này tuy rằng không có gì đứng đầu tồn tại, chỉ khi nào đối với chính mình tiến hành vây công lời, vẫn là không chịu nổi.

Hơn nữa có thể để những quái vật này như vậy chỉnh tề nghe lời sức mạnh, chắc chắn sẽ không đơn giản.

Dương Thanh Huyền hết sức muốn cùng những quái vật này đến phía trước đến xem nhìn, đến cùng là chuyện gì xảy ra, nhưng xuất phát từ an toàn cân nhắc, vẫn là nhịn được.

Ước chừng đi lại mấy canh giờ, rậm rạp chằng chịt quái vật mới đi gần như.

Chỉ là từ Dương Thanh Huyền mí mắt bên dưới đi qua, tựu có mấy vạn nhiều, chủng tộc đồng dạng nhiều vô số kể.

“Chẳng lẽ là mở quái vật đại hội hay sao?”

Dương Thanh Huyền đầy mặt nghi hoặc, tự nghĩ nói: “Toán, cũng không cần đi tập hợp náo nhiệt này, nếu là thật có vật gì đáng sợ tồn tại, làm bất hảo tựu ở Đại Hoang Chi Địa lĩnh hộp cơm.”

Đúng lúc này, phía dưới bùn đất trên, đột nhiên mọc ra một đóa tươi đẹp hoa đến.

Đủ có nửa người to lớn, mặt trên tràn đầy kinh lạc hoa văn, to lớn nụ hoa dường như đầu giống như vậy, ở trước sau di chuyển.

Đột nhiên đóa hoa mở ra, phun ra một người, càng là một cô gái.

“Dĩ nhiên đem Đại Hoang Chi Địa vòng ngoài quái vật đều triệu tập lại, lần này phiền phức lớn rồi.”

Nữ tử đầy mặt ưu dung, nhìn những quái vật kia rời đi phương hướng, sắc mặt cực kỳ khó coi, tự nói: “Không được, ta phải nhanh đem tình báo mang về.”

Nữ tử vừa quay người lại, tựu ngạc nhiên hét lên một tiếng, phía sau chẳng biết lúc nào đứng một người đàn ông, nàng quát lên: “Là ai? Ngươi đứng ở nơi này đã bao lâu?!”

Nữ tử rút ra một thanh lạnh kiếm, nhắm thẳng vào Dương Thanh Huyền.

“Tại hạ Dương Thanh Huyền, đến từ những nơi khác, đi nhầm vào nơi đây.”

Dương Thanh Huyền nho nhã lễ độ, ôm quyền nói: “Mong rằng cô nương mang ta đi ra ngoài.”

Nữ tử biểu hiện lạnh lùng nghiêm nghị, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn một hồi, thấy hắn dài được như vậy soái, hẳn không phải là xấu người, này mới vẻ mặt ôn hòa rất nhiều, nói ra: “Cái kia ngươi theo ta về Thiên Ba Thành đi.”

Dương Thanh Huyền vừa nghe có thành trì, lúc này mừng lớn nói: “Tốt, cái kia đa tạ.”

Hai người lúc này hóa thành độn quang, một trước một sau bay đi.

Trên đường nữ tử hỏi một ít Dương Thanh Huyền các loại vấn đề, vì sao biết đi nhầm vào Đại Hoang các loại, Dương Thanh Huyền cũng hỏi thăm hạ nữ tử tới nơi đây nguyên do.

Nữ tử gọi là Phương Vũ, là Thiên Ba Thành hộ vệ.

Thiên Ba Thành láng giềng Đại Hoang Chi Địa, là cả La Phù chi cảnh thập đại chủ thành một trong, nguyên bản cùng Đại Hoang bên trong sinh vật không có có bất kỳ dây dưa rễ má nào, nhưng chẳng biết vì sao, nửa tháng trước Đại Hoang Chi Địa bên trong sinh vật như là tựa như nổi điên, đối với Thiên Ba Thành triển khai điên cuồng công kích.

Bởi vì thái quá đột nhiên, toàn bộ Thiên Ba Thành đều không có bất kỳ phòng bị, một lần bị những sinh vật này đột phá đi vào, tử thương hơn phân nửa võ giả.

Sau đó ở thành chủ cùng rất nhiều cường giả ra sức phản kích hạ, mới đưa những sinh vật này đẩy lùi, đồng thời một lần nữa tạo lập được phòng ngự.

Phương Vũ nói: “Thiên Ba Thành là tiến nhập Đại Hoang nhập khẩu, mà Đại Hoang là La Phù cảnh nội chủ yếu thiên tài địa bảo khởi nguồn nơi, vì lẽ đó mỗi ngày hội tụ ở thành hoang lớn bên trong võ giả rất nhiều, cũng chính vì như thế, mới có thể ở thành trì bị phá sau, còn có thể ra sức phản kích lại. Thành hoang lớn tuy là thập đại chủ thành một trong, nhưng bên trong võ giả số lượng cùng thực lực, ở mười trong thành đủ để xếp vào ba vị trí đầu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia những quái vật này công thành nguyên nhân tìm được sao?”

Phương Vũ lắc đầu nói: “Tạm thời còn không biết. Thiên Ba Thành phái ra hơn trăm tên võ giả, tiến nhập Đại Hoang tra xét nguyên nhân, đồng thời mở ra lượng lớn treo giải thưởng, đến nay nguyên nhân không rõ.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Tổng không đến nỗi vô duyên vô cớ công thành chứ? Ta nhìn những sinh vật này tuy rằng hình thái cấp thấp, nhưng tâm trí cũng không thấp, hơn nữa đều đâu vào đấy, như là tổ chức cực kỳ nghiêm mật, hậu trường sợ là có người đang thao túng.”

Phương Vũ nói: “Ta cũng cho rằng như thế, nhưng chưa tìm ra thao túng sức mạnh. Những quái vật này đang ở tập kết, sợ là lại muốn đối với Thiên Ba Thành phát động tấn công.”

Nàng đầy mặt vẻ rầu rỉ, nhìn Dương Thanh Huyền nói ra: “Ta thấy công tử thực lực phi phàm, nếu như có thể giúp đỡ Thiên Ba Thành thủ thành, tựu không thể tốt hơn nữa, thành chủ đại nhân cũng nhất định sẽ có thâm tạ.”

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng cười nói: “Phương Vũ cô nương quá khen, ta một ngoại lai người, thực lực có hạn, cũng không tiện nhúng tay quý thành việc, mà nhìn tình huống đi.”

Phương Vũ biết hắn là chối từ nói như vậy, không cam lòng tiếp tục nói: “Trong thành võ giả phần nhiều là ngoại lai người, rất nhiều cũng trợ giúp thủ thành, cũng lại đạt được không ít thù lao. Nếu như Thiên Ba Thành bị phá hủy, tiến nhập Đại Hoang tựu không có trú điểm, tương lai mọi người muốn đi vào Đại Hoang, độ khó tựu sẽ tăng cường rất nhiều.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, nói: “Ta ở trong thành chưa chắc sẽ chờ hồi lâu, nhưng nếu là ta ở trong thành thời điểm, xảy ra công thành việc, chỉ cần không nguy hiểm cho đến tính mạng mình, ta đồng ý ra tay một trợ.”

Phương Vũ mừng lớn nói: “Cái kia đa tạ công tử.”

Dương Thanh Huyền nói: “Phải.”

Mấy canh giờ sau, Dương Thanh Huyền liền gặp được một toà rộng lớn thành trì thật lớn, cửa thành có mấy ngàn trượng cao, đóng chặt không mở.

Ở thành trì bầu trời, có thể cảm nhận được một ít Thiên Giới khí tức, ẩn giấu ở trong hư không.

Ở thành trì phía trước rộng lớn sân bãi trên, có hơn trăm cái truyền tống trận pháp, thỉnh thoảng có người ra vào bên trong, nhưng đều là vẻ mặt vội vã.

Phương Vũ nói: “Từ lần trước thành trì luân hãm sau, gặp phải to lớn phá hoại, vì lẽ đó bây giờ tiến vào một cấp phòng bị trạng thái, cửa lớn không mở, tất cả mọi người thông qua truyền tống trận ra vào.”

Hai người rất nhanh bay xuống xuống, Phương Vũ mang theo Dương Thanh Huyền đi tới một cái truyền tống trận trước, lấy ra thân phận của chính mình lệnh bài, cái kia phụ trách truyền tống người lập tức cung kính nói: Gặp qua hộ vệ trưởng đại nhân."

Phương Vũ gật gật đầu, liền dẫn Dương Thanh Huyền vào trận.

Thanh quang lấp lóe bên dưới, hai người tựu xuất hiện ở trong thành.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2685: Sắp Xếp Thành Phòng, Trong Đó Qua Lại

Dương Thanh Huyền phóng tầm mắt nhìn, trong thành quả nhiên đụng phải to lớn phá hoại, đâu đâu cũng có bị hủy kiến trúc cùng đường phố, các loại chữa trị nhân viên ở trong tầng trời thấp bay tới bay lui, trước tiên phụ trách đem chủ đạo chữa trị.

Bên trong thành người tựa hồ cũng không nhiều, to lớn như vậy thành trì có vẻ hơi trống trải.

Phương Vũ trầm mặc hạ, nói ra: “Ngươi có phải là cảm thấy được người rất ít? Nửa tháng trước, Thiên Ba Thành là náo nhiệt nhất thành trì một trong, cũng là thiên tài địa bảo lớn nhất nơi tập kết hàng, chỉ là nửa tháng trước lần kia phá thành, chết rồi bốn phần năm trở lên người.”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, này mới cảm nhận được thành phá lúc khốc liệt cùng tuyệt vọng.

Phương Vũ nói: “Có thể còn sống đều không dễ.”

Nàng lấy ra một viên lệnh bài, giao cho Dương Thanh Huyền, nói ra: “Đây là phi hành lệnh, chỉ có đáp ứng phối hợp thủ thành võ giả mới có thể phát hành. Nắm giữ phi hành lệnh người, có thể ở trong thành một ngàn trượng trở xuống không gian phi hành, bằng không phi hành độ cao không được vượt qua mười trượng, chống lại người xử phạt mười phần nghiêm trọng.”

Dương Thanh Huyền tiếp nhận lệnh bài, liếc mắt nhìn, mặt trên thụ viết con số: Mười chín.

Phương Vũ giải thích: “Trong thành phòng thủ nhân viên, lâm thời tiến hành đánh số, ta là thứ mười chín hộ vệ đội đội trưởng, ngươi hiện tại coi như là đội viên của ta. Ta biết thực lực của ngươi khẳng định ở trên ta, nếu như ngươi có thể toàn tâm toàn ý bảo vệ Thiên Ba Thành, người đội trưởng này ngươi tới làm.”

Dương Thanh Huyền cười cợt, thu hồi lệnh bài, nói: “Vẫn là câu nói kia, ta nói không chắc lúc nào tựu sẽ đi, nhưng lưu ở trong thành một ngày, tựu sẽ bảo vệ Thiên Ba Thành một ngày. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là...”

“Không thương tới tính mạng ngươi.”

Phương Vũ cướp lời nói.

Hai người nhất thời nhìn nhau nở nụ cười.

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: “Ta một mình đến trong thành đi dạo, có việc bất cứ lúc nào liên hệ ta.”

“Ta biết rồi, lệnh bài kia còn có một cái công năng chính là có thể đưa tin.”

Phương Vũ nhìn Dương Thanh Huyền rời đi, truyền âm hỏi: “Có thể nói cho ta cảnh giới của ngươi tu vi sao?”

Dương Thanh Huyền trả lời: “Với ngươi gần như rồi.”

Phương Vũ vội la lên: “Ta vậy mới không tin đây! Ta ba sao Thiên Giới sơ giai, có thể hoàn toàn không nhìn thấu tình huống của ngươi, ngươi có phải là đã đột phá bốn sao lạch trời?”

Dương Thanh Huyền cũng không trả lời, mấy cái bộ pháp bên dưới, tựu biến mất ở phía trước.

Phương Vũ tự lẩm bẩm: “Nếu thật là đột phá bốn sao Thiên Giới cường giả là tốt rồi, như vậy có thể trực tiếp đẩy đưa đến cung phụng các đi, tự nhiên sẽ có cung phụng các đại nhân lấy lãi nặng lưu hắn lại. Chỉ là người này nhìn dáng dấp quá trẻ, nói hắn đột phá bốn sao lạch trời, thật có chút khó có thể tin đây. Hơn nữa hắn đích xác không có tâm tư gì thủ thành, chỉ mong hắn có thể ở thêm mấy ngày đi."

Phương Vũ thở dài, liền lập tức hướng về thành chủ phủ chạy đi, phải đem tra xét tới tình báo tiến hành báo cáo.

...

Dương Thanh Huyền cùng Phương Vũ sau khi tách ra, ở Thiên Ba Thành bên trong tầng trời thấp bay hành một trận, nhìn thấy một ít tương tự với thương hội phô diện, vẫn chưa đóng cửa, tựu trực tiếp đi vào bên trong.

Sau đó không lâu lại đi ra, sau đó tiếp đi dạo liên tục mấy cái phô diện.

Cũng không biết trong thành này có hay không có thuê tu luyện mật thất, nhưng nhìn thành trì tổn hại tình huống, mặc dù nếu có hơn nửa cũng hư hại.

Liền đi thẳng tới một chỗ không người phế tích, bốn phía kiến trúc tất cả đều hủy hoại trong một ngày, chỉ còn lại tàn phá con đường.

Dương Thanh Huyền ẩn vào hư không, bàn ngồi xuống, sau đó lấy ra các loại thẻ ngọc, từng viên dùng thần thức quét đọc.

Hắn vừa nãy tiến nhập những thương hội kia, chính là mua lượng lớn ghi chép tin tức thẻ ngọc, hơn nữa loại ngọc giản này hết sức tiện nghi, đều là lượng lớn sản xuất, áp dụng thẻ ngọc cũng so với vì là cấp thấp.

Ước chừng sau hai canh giờ, Dương Thanh Huyền đem mua sắm mấy trăm cái thẻ ngọc toàn bộ đọc xong, rốt cục đối với đời đầu La Phù chi cảnh có đại khái hiểu rõ.

Nguyên lai lúc trước La Phù chi cảnh chìm trong, còn có đại lượng cư dân ở mặt trên, vẫn chưa có thể hoàn toàn ly khai, theo đại lục cùng nhau chìm vào mênh mông hư vô, cùng toàn bộ nơi đây vũ trụ ngăn cách.

May mắn chính là, đời đầu La Phù chi cảnh chìm trong sau, cũng không có hóa thành bụi bặm vũ trụ, mà là tiến vào vũ trụ trong kẽ hở, đồng thời chịu đến nơi đây vũ trụ dẫn lực tác dụng, hình thành một loại kỳ diệu cân bằng, thiếp ở chỗ này vũ trụ trên.

Liên quan với La Phù chi cảnh chìm trong, nơi này người xưng là "Đại tai nạn ngày", nhưng đối với đại tai nạn hình thành nguyên nhân, nhưng cũng không rõ ràng.

Hơn nữa các thời kỳ tới nay, từng sinh ra vô số cường giả, nghĩ muốn chém vỡ không gian, trở về đến đó vũ trụ đi, nhưng cũng hi hữu có thành công người.

Chỉ có một ít kinh tài tuyệt diễm nhân vật, phá hư phía sau tựu cũng không trở về nữa, cũng không biết là hay không trở về thành công.

Ở lập tức đời đầu La Phù chi cảnh bên trong, Thất Tinh Thiên Giới trở lên cường giả chỉ có sáu người, trong đó tu vi cao nhất hai người, tương truyền bước chân vào tám sao Thiên Giới, một người trong đó chính là Thiên Ba Thành thành chủ lục minh.

Hơn nữa đời đầu La Phù chi cảnh bên trong, cũng có Thần tộc, thực lực chiếm cứ một phần ba dáng vẻ, chia làm lục chi thần tộc, xanh chi thần tộc cùng Hắc Chi Thần tộc.

Cái kia lục minh chính là lục chi thần tộc cường giả.

Dương Thanh Huyền nội tâm khá là kỳ quái, căn cứ nam bộ vũ trụ liên minh thuyết pháp, Thần tộc là sớm nhất một nhóm thành lập La Phù chi cảnh cường giả, nhưng từ những ngọc giản này bên trong xem ra, tựa hồ cũng không chính xác.

Ngoại trừ sớm nhất một nhóm thành lập La Phù chi cảnh, mấy đại Thần tộc trong đó tựa hồ còn có liên hệ kỳ diệu.

Trong ngọc giản ghi chép, ngoại trừ lập tức này mấy nhánh Thần tộc ở ngoài, còn có đại lượng cường giả tham dự lúc ban đầu La Phù chi cảnh thành lập, nhưng cũng không có được gọi là Thần tộc.

Trong đó tựu nhắc tới Quân gia, cũng là nhất là cổ xưa một trong chủng tộc.

Dương Thanh Huyền suy đoán Quân Thiên hơn nửa tựu là tới từ ở cái này Quân gia.

“Ai nha, thật là phức tạp, việc cấp bách là trước phải tìm được Tử Tâm các nàng, sẽ không biết các nàng rơi xuống ở nơi nào. Bất quá toàn bộ đời đầu La Phù cảnh nội người mạnh nhất cũng chỉ là tám sao Thiên Giới, Tử Tâm là đầy đủ ứng phó rồi, chỉ cần không rơi vào Đại Hoang nơi sâu xa...”

Trong ngọc giản ghi chép, ở Đại Hoang nơi sâu xa ngủ say so với cường giả đương thời còn còn đáng sợ hơn tồn tại.

Dương Thanh Huyền lập tức nghĩ đến cái kia Bất Tử tộc, có sáu nhỏ máu trực tiếp hồi phục, sẽ không cũng chạy đến Thiên Ba Thành đến đây đi?

Hắn từ trong hư vô hiện thân đi ra, bắt đầu ở trong thành đi dạo.

Sau một lúc, sắc mặt nhất thời khó xem, thầm nghĩ trúng rồi Phương Vũ kế.

Nguyên lai Thiên Ba Thành vì phòng ngừa mọi người bỏ thành chạy trốn, trực tiếp phong ấn đối ngoại xa khoảng cách truyền tống trận, hiện tại toàn bộ Thiên Ba Thành, chỉ có thể vào không thể ra, trừ phi có thành chủ thủ dụ, hoặc là chính mình đi.

Mà La Phù chi cảnh mấy thành trì lớn, nghĩ muốn bay qua lời, mặc dù là Dương Thanh Huyền, cũng phải kể tới tháng thời gian mới có thể.

Hơn nữa trong thành khẩn cấp mệnh lệnh, đối với tự ý bay đi võ giả, cũng là áp dụng nghiêm trị thái độ.

Nói cách khác, triệt để đem trong thành võ giả cùng thành trì vận mệnh trói ở cùng nhau.

"Cái này thành, là cái hủ a."

Dương Thanh Huyền mặt đen lại, thầm mắng Phương Vũ không tử tế.

Ở trong thành đi dạo một trận, đi tới một chỗ đơn sơ trong phố chợ, các loại kiến trúc tất cả đều phá huỷ, trái lại để trống một miếng đất lớn đoạn, tụ tập ở trong thành võ giả, đem các loại cần phải giao dễ vật phẩm toàn bộ bày ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2686: Còn Sót Lại Phù Tộc, Bằng Hữu Đồ Vật

Vào lúc này, người người cảm thấy bất an, mỗi người đều hi vọng có thể sống sót, vì lẽ đó hết khả năng đem thứ không cần thiết ra tay, đổi lấy một ít đan dược hoặc là vũ khí.

Dương Thanh Huyền đi dạo một trận, thần thức không ngừng ở hai bên vật phẩm trên đảo qua, phát hiện không ít mới lạ thứ tốt, hơn nữa giá cả mười phần tiện nghi.

Hắn lúc này không khách khí, vô cùng bạo tay thu mua lên.

Hơn nữa trong đó còn có một chút hắn hết sức cảm thấy hứng thú đồ vật, ở một cái quán nhỏ vị trên, bày bày đặt các loại linh phù.

Chủ quán là một vị chàng thanh niên, tu vi cũng không cao, chỉ là giá rẻ Giới Vương.

Tu vi này phóng ở Mục Hải Vực Giới, hoàn toàn chính là chìm xuống, một điểm ánh sáng đều không, nhưng ở chỗ này vẫn tính là thanh niên tuấn kiệt.

Dương Thanh Huyền ánh mắt ở đằng kia chút linh phù trên xẹt qua, đột nhiên hỏi: “Ngươi là Phù tộc người?”

Chàng thanh niên cũng không ẩn giấu, “Ừ” một tiếng, tựa hồ cực kỳ kiêu ngạo.

Dương Thanh Huyền biết Phù tộc cũng là thượng cổ di tộc một trong, hơn nữa cùng chưởng giáo tựa hồ có nhất định liên quan, ở

Mục Hải Vực Giới bên trong đã không tìm được Phù tộc cái bóng, nhưng ở chỗ này, tuy rằng Phù tộc người số cực ít, nhưng vẫn hơi tàn tồn tại.

Dương Thanh Huyền nhìn hạ cái kia chút phù, đẳng cấp đều thật cao, nhưng cũng chỉ là nhằm vào cao cấp Giới Vương có dùng, đối với hắn mà nói, hoàn toàn vô dụng.

“Có hay không có mạnh hơn phù? Tỷ như bốn sao Thiên Giới trở lên còn có thể sử dụng.”

Dương Thanh Huyền thuận miệng hỏi.

“Bốn sao Thiên Giới?!”

Thanh niên lấy làm kinh hãi, quan sát hạ Dương Thanh Huyền, lộ ra thần sắc hoài nghi, sau đó lắc đầu nói: “Trình độ đó phù, không phải phổ thông phù sư có thể luyện chế được, mặc dù có, mỗi một tấm giá cả đều là con số trên trời, hơn nữa một loại có tiền cũng không thể mua được, đều chỉ có thể lấy vật đổi vật.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nghe lời ngươi giọng điệu, cũng không phải là không có, mà chỉ là lo lắng ta không bỏ ra nổi tương ứng đẳng cấp đồ vật.”

Thanh niên nói thẳng không kiêng kỵ: “Chính là.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi nghĩ muốn cái gì?”

Thanh niên nghĩ đến một trận, nói: “Đan dược, đan dược chữa thương, đẳng cấp càng cao càng tốt.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, lấy ra mấy bình đan dược, chồng chất ở thanh niên trước mặt, nói: “Ngươi xem một chút, có thể có ngươi muốn?”

Thanh niên ngạc nhiên, theo bản năng đem cái kia chút bình ngọc cầm lấy, chai chai nhìn sang, thần sắc trên mặt từ lúc mới đầu khiếp sợ, biến đến lúc sau dại ra, tay phải gắt gao kéo lại một cái bình ngọc, tựa hồ không muốn buông tay.

Dương Thanh Huyền đem dư bình ngọc cất vào đến, nói: "Đây là thất chuyển thăng Huyết đan, đích thật là trong này đẳng cấp cao nhất, bên trong có ba viên, giá trị to lớn ngươi nên rất rõ ràng, đặc biệt là ở hiện ở loại tình huống này hạ."

Thanh niên sắc mặt phức tạp, đáy mắt xẹt qua một tia tinh mang, biểu hiện biến được khẩn trương.

[

truyen cu a tui đốt net] Dương Thanh Huyền cười nhạt nói: "Nếu như ngươi nghĩ cầm chạy trốn, vậy này ba viên thất chuyển thăng Huyết đan còn chưa đủ cứu ngươi."

Thanh niên sắc mặt một cái trắng xám, tràn đầy kinh khủng.

Dương Thanh Huyền đem bình ngọc cầm trở về, vỗ vỗ thanh niên kia bả vai, mỉm cười nói: "Cân nhắc hạ, có thứ tốt bất cứ lúc nào tìm ta. Thiên Ba Thành không lớn, ngươi có thể tìm được ta."

Nói xong, liền đứng dậy muốn ly khai, đột nhiên một đạo thân ảnh khôi ngô đâm đầu đi tới, sắc mặt như Thanh Ngưu, trên trán mọc ra một con độc giác, liếc Dương Thanh Huyền một chút, tựu nhìn phía thanh niên kia, hỏi: "Phù tộc?"

Thanh niên còn có chút không bình tĩnh nổi, theo bản năng "Ừ" tiếng.

Nam tử lấy ra một vật, đưa tới, hỏi: "Giúp ta giám định một cái, vật này là không phải Phù tộc luyện chế được?"

Thanh niên nhìn hạ, là một tấm giấy thật mỏng chất giống như đồ vật, có ba, bốn tấm linh phù to nhỏ, chất liệu kỳ lạ, không phải vàng không phải ngọc, thậm chí không giống như là ngũ hành vật liệu, lấy tay khẽ vuốt bên dưới, có thể cảm ứng được hơi linh khí, đem chân nguyên điểm ở mặt trên, sẽ hóa hiện ra từng cái từng cái kỳ lạ phù văn, mười phần cổ lão.

Thanh niên lắc đầu nói: “Không phải ta Phù tộc đồ vật.”

Nam tử nhíu mày lại, lẩm bẩm một tiếng, “Kỳ quái, vật này không phải khí không phải phù, rốt cuộc là cái gì?” Nói liền đưa tay đón.

“Đùng” một tiếng, một cái tay duỗi tới, đem thủ đoạn của hắn nắm lấy, tựa hồ không cho phép hắn chạm vật kia.

Nam tử chỉ cảm thấy đắc thủ cổ tay đau đớn, tựa hồ cũng bị bóp nát giống như vậy, quát lên: “Ngươi làm cái gì?”

Đột nhiên co rúm cánh tay, muốn tránh thoát, nhưng phát hiện cái kia năm ngón tay như cái kìm giống như vậy, vẫn không nhúc nhích, càng giãy dụa cánh tay vượt đau.

Nam tử cả người bốc ra mồ hôi lạnh, lập tức rõ ràng người trước mắt này tu vi muốn vượt qua hắn, hoảng sợ nói: “Ngươi muốn làm cái gì? Nơi này chính là Thiên Ba Thành, ta là Thiên Ba Thành hộ vệ, ngươi dám động thủ với ta tựu là muốn chết.”

Dương Thanh Huyền ánh mắt, sớm đã hoàn toàn bị tờ giấy kia hấp dẫn, trong đôi mắt ánh vàng lấp lóe, một nháy mắt không nháy mắt, nhìn chăm chú sau một lúc, mới dần dần đem ánh mắt dời về phía nam tử kia, lạnh giọng nói: “Vật này là ở đâu ra?”

Nói xong, bên trái tay vồ một cái, từ cái kia Phù tộc thanh niên trong tay đem tờ giấy kia thu tới, xoay tay liền thu vào Tinh Giới.

“Ngươi, ngươi cướp ta đồ vật?!”

Nam tử kinh nộ không ngớt, liều mạng lớn tiếng gọi, quả nhiên hấp dẫn đến lượng lớn ánh mắt, rất mau đem quầy hàng vây nhốt.

“Lại dám cướp đồ, tiểu tử này điên rồi sao?”

“Thiên Ba Thành thời kỳ không bình thường đặc thù cấm lệnh, dám ở trong thành tự ý động thủ người, nghiêm trị không tha!”

“Này độc giác không phải Áo Đặc sao? Một sao Thiên Giới tột cùng cường giả a, lại bị tiểu tử này dễ dàng bắt bí, lẽ nào tiểu tử này có hai sao Thiên Giới tu vi?”

Bốn phía truyền đến các loại tiếng bàn luận, trước kia một ít xem thường cùng nghĩ xen vào chuyện của người khác người, ở đánh giá hạ Dương Thanh Huyền thực lực sau, đều lặng im không lên tiếng.

Dương Thanh Huyền căn bản không nhìn người chung quanh, lạnh giọng nói: “Ta hỏi lần nữa, vật này ở đâu ra? Ba hơi thở bên trong không trả lời, chết!”

“A!”

Áo Đặc đau khuôn mặt trắng bệch, thủ đoạn bên trong không ngừng truyền đến thanh âm gảy xương, toàn bộ cánh tay ở một điểm điểm phế bỏ, vội vàng nói: “Ta nói ta nói, vật kia là ta nhặt được.”

“Nhặt được? Nơi nào nhặt?”

Dương Thanh Huyền truy hỏi nói.

“Ở trong đại hoang... Lần trước đi ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, muốn kiếm điểm tiền thưởng, hoặc là tìm một ít thiên tài địa bảo trở về bán, nhìn thấy có đồ vật ở trong núi lấp loé, liền đi qua nhìn hạ, chính là vật ấy.” Áo Đặc từ từ nói, thủ đoạn cảm giác không đau đớn như vậy, cũng không biết là Dương Thanh Huyền buông lỏng chút, vẫn là đã triệt để mất đi tri giác.

“Trong núi? Cự ly Thiên Ba Thành có thể xa? Bốn phía có hay không phát hiện cái gì, tỷ như vết máu, thi thể các loại? Bao lâu trước tìm được?”

Dương Thanh Huyền tiếp tục truy vấn.

Áo Đặc nghĩ đến hạ, nói: “Mười ngày trước dáng vẻ, cự ly Thiên Ba Thành khoảng hai triệu dặm cự ly, xung quanh không có thứ gì.”

Dương Thanh Huyền này mới buông lỏng tay ra, nói: “Đem đại khái vị trí tọa độ cho ta.”

Áo Đặc lấy ra một khối trống không ngọc bài, đem đại thể tọa độ cùng cảnh tượng chung quanh đều ghi dấu vào, đàng hoàng giao cho Dương Thanh Huyền.

“Vật kia là bằng hữu ta, không thể trả cho ngươi, nhưng ta cũng không thể lấy không ngươi đồ vật, ngươi muốn chút gì, ta bồi thường ngươi.” Dương Thanh Huyền tiếp nhận ngọc bài, nhìn lướt qua sau, từ tốn nói.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2687: Ta Còn Là Làm Người Ngu Đi

Áo Đặc nào dám đòi lấy đồ vật, khổ sở nói: “Đại nhân tùy tiện cho điểm là tốt rồi.”

Dương Thanh Huyền lấy ra một cái bình ngọc, ném cho hắn, nói ra: “Đây là tam phẩm về mệnh đan, bốn sao dưới Thiên Giới cảnh đều có thể dùng, bên trong có bảy hạt, ngươi nhìn có thể hay không?”

Áo Đặc tiếp nhận bình ngọc, có chút không dám tin tưởng, Thiên Giới chi chủ có thể dùng đan dược thật sự là quá hiếm hoi, huống chi là hiện tại loại này thời kỳ không bình thường, mỗi một viên đều là có tiền cũng không thể mua được, huống chi về mệnh đan danh tự này căn bản chưa từng nghe qua.

Hắn nửa tin nửa ngờ mở nắp bình ra, nghe thấy hạ, nhất thời lộ ra hưng phấn vẻ mừng rỡ như điên, nói cám ơn liên tục, “Đa tạ đại nhân, đa tạ đại nhân!”

Trên mặt ý vui mừng, không cách nào che giấu.

Phù tộc thanh niên nuốt xuống hạ, trong cổ họng phát sinh “Ùng ục” tiếng, cái kia tam phẩm về mệnh đan chính là lúc trước cho mình nhìn mấy loại đan dược một trong, tuy rằng không sánh bằng thất chuyển thăng Huyết đan, nhưng cũng là tuyệt phẩm đan dược.

Trong mắt hắn vẻ mặt lấp lóe, tựa hồ hạ quyết tâm, nói: “Đại nhân, nếu như muốn nhìn cao cấp hơn phù, có thể đi theo ta.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, nói: “Tốt, tựu theo ngươi đi một chuyến, tận lực mau mau, ta không có quá nhiều thời gian.”

Vừa nãy Áo Đặc nắm đến giám định đồ vật, càng là Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ, hơn nữa mặt trên linh khí tiêu tan quá nhiều, hiển nhiên đã bị động tới.

Lại về mặt thời gian suy đoán, hẳn là Hồng Lâm dùng cái này vật cùng chưởng giáo đại chiến một hồi, sau đó rơi vào đến rồi đời đầu La Phù chi cảnh bên trong.

Tựu liền này đồ đều bị mất, có thể thấy được Hồng Lâm thời khắc này trạng thái nhất định sẽ không quá tốt.

Vì lẽ đó Dương Thanh Huyền đối với cao cấp linh phù tạm thời mất đi hứng thú, chỉ là bởi vì Phù tộc cùng chưởng giáo có nhất định liên hệ, hơn nữa Hồng Lâm việc đã qua hồi lâu, ngược lại cũng không gấp ở đây nhất thời, vì vậy quyết định cùng Phù tộc thanh niên đến xem nhìn.

“Tránh ra, đều tránh ra!”

Vây xem phía ngoài đoàn người, truyền đến hét lớn tiếng, đi vào một đội võ giả, thân mang thành phòng vệ đội trang phục.

Một người cầm đầu Kim Giáp khoác thân, bên hông đừng kiếm, chính là hộ vệ đội trưởng hoá trang.

Bén nhọn ánh mắt quét qua Dương Thanh Huyền ba người, quát lên: “Là ai đang nháo sự?”

Áo Đặc đầy mặt cười làm lành, nói: “Không có chuyện gì, không ai gây sự, là chính ta vừa rồi không cẩn thận xoay tới tay.”

Hộ vệ đội trưởng lạnh lùng nhìn chăm chú hắn một cái, sau đó nhìn Dương Thanh Huyền, quan sát một trận, nói: “Chính là ngươi đang nháo sự đúng không? Dám ở trong thành làm bừa, đi theo chúng ta một chuyến đi.”

Áo Đặc vội vàng nói: “Thật sự không có gây sự, mấy vị đại nhân hiểu lầm.”

Nói, lén lút đưa lên một cái túi đựng đồ, cười xòa nói: “Một chút ý tứ, bất thành kính ý.”

“Đùng!”

Hộ vệ đội trưởng một chưởng đem túi chứa đồ đánh bay, quát lên: “Làm chúng ta là ai? Dám đút lót chúng ta.”

Hắn vung tay lên, chỉ vào Dương Thanh Huyền cùng Áo Đặc, nói: “Mang bọn họ đi!”

Áo Đặc một cái ngốc ở tại chỗ, có chút không phản ứng kịp.

Này hộ vệ đội trưởng hắn cũng nhận thức được, gọi Sơn Cương, bình thường lòng tham không đáy, thấy lợi quên nghĩa, lần này làm sao đột nhiên biến được công chính nghiêm minh lên?

Vài tên hộ vệ lập tức lên trước, đem Dương Thanh Huyền cùng Áo Đặc vây nhốt, lạnh lùng nói: “Là chính các ngươi đi, vẫn là để cho chúng ta nhấc các ngươi đi?”

Dương Thanh Huyền đối với Phù tộc thanh niên nói ra: “Đem cho ta địa chỉ, ta một sẽ đi.”

Phù tộc thanh niên ngây dại, vội vàng viết một địa chỉ tựu đưa cho Dương Thanh Huyền, sau đó đem quán vỉa hè thu rồi, tựu chen mở đám người đi rồi.

Dương Thanh Huyền cùng Áo Đặc lập tức bị Sơn Cương người mang đi.

“Sơn Cương lại đổi tính tình, túi chứa đồ đều không muốn, sợ là cho quá ít chứ?”

“Chẳng lẽ là thời kỳ không bình thường, vì lẽ đó thành chủ phủ quản nghiêm?”

“Ta nhìn không hẳn, tiểu tử kia một đường lại đây, ra tay xa hoa hào phóng, thu rồi không ít thứ tốt, đã sớm rơi ở trong mắt một số người. Nếu không có Sơn Cương đưa hắn mang đi, tiểu tử này sợ chạy không thoát Thiên Ba Thành. Dựa vào ta nhìn, Sơn Cương cũng là chiếm được tin tức, vì lẽ đó lại đây kiếm lời bổng lộc.”

“Ngươi là nói, dê béo...”

Phía sau người vây xem, chỉ chỉ điểm điểm một hồi lâu mới tản đi, không ít người nham hiểm trong mắt của, toát ra vẻ thất vọng, nguyên bản Dương Thanh Huyền là bọn hắn trong miệng dê béo.

Sơn Cương mang theo Dương Thanh Huyền cùng Áo Đặc đi một hồi, đi tới một mảnh không người phế tích nơi, đột nhiên ngừng lại.

Áo Đặc hoàn toàn biến sắc, tựa hồ ý thức được cái gì, một cái vạn phần cảnh giác, chân nguyên ở trên người lưu chuyển, bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay.

Sơn Cương xoay người, châm chọc liếc mắt nhìn hắn, lạnh lùng nói: “Làm sao, còn nghĩ tội càng thêm tội, không chỉ có ở trong thành gây sự, còn nghĩ công kích hộ vệ đội trưởng?”

Áo Đặc nói: “Chúng ta cũng không có gây sự, chỉ là một điểm nhỏ tranh chấp mà thôi, mong rằng đại nhân cho con đường sống.”

Sơn Cương hừ nói: “Bây giờ là thời kỳ không bình thường, trong thành nghiêm cấm gây sự, bất quá ta nhìn ngươi cũng quen mặt hết sức, thật giống cũng gia nhập thành phòng đội chứ? Việc này ngược lại cũng không phải không có khả năng chuyển biến tốt, chỉ là rất khó làm a, dù sao thật là của các ngươi phạm tội, nhiều người như vậy nhìn thấy.”

Áo Đặc lại lấy ra một cái túi đựng đồ, thêm vào khi trước, cùng nhau đưa tới, nói: “Mong rằng đại nhân châm chước một chút.”

Sơn Cương đem hai túi trữ vật mở ra, khinh miệt ném xuống đất, lạnh lùng nói: “Ngươi nghĩ ta Sơn Cương là người như thế nào? Chút tiền này tựu muốn nhận mua ta?”

Áo Đặc nhất thời hiểu được, khổ sở nói: “Đại nhân, ta thật sự không bao nhiêu thứ tốt, hiện ở trong thành vật tư khan hiếm, ta ban đầu đồ vật chính mình cũng tiêu hao hơn nửa.”

Sơn Cương nói: “Ở trước mặt ta khóc cái gì nghèo? Nếu không thức thời, tựu mang đi, phân phối đến nhóm đầu tiên chống lại yêu thú trong danh sách.”

Áo Đặc một cái hoàn toàn biến sắc, cái kia nhóm đầu tiên chống lại yêu thú danh sách, cơ hồ là hẳn phải chết danh sách.

Dương Thanh Huyền nói: “Không cần phiền toái như vậy, bất quá là vơ vét tiền tài thôi, ta có.”

Nói xong, tay phải vồ một cái, Chiến Kích Thiên Khư tựu tái hiện ra, mỉm cười nói: “Này chiến kích làm sao? Mấy vị đại nhân có thể có hứng thú?”

Sơn Cương hơi thay đổi sắc mặt, nhìn chằm chằm cái kia chiến kích, hai mắt bắn mạnh ra tham lam ánh mắt, tâm thần hắn khẽ nhúc nhích, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, cười gằn nói: “Tiểu tử, ngươi là người thông minh, vẫn là kẻ ngu dốt?”

Dương Thanh Huyền nói: “Người thông minh làm sao, kẻ ngu dốt thì lại làm sao?”

Sơn Cương nói: “Người thông minh liền đem chiến kích hai tay dâng, kẻ ngu dốt liền theo ngươi giờ khắc này trong lòng nghĩ làm.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Xem ra đại nhân là người thông minh.”

Sơn Cương cười lạnh nói: “Ngươi giờ khắc này trong lòng nghĩ, đã ở đây chiến kích sóng năng lượng văn bên trong biểu hiện ra, ta khuyên ngươi làm một người thông minh.”

Dương Thanh Huyền than thở: “Đáng tiếc a, cõi đời này người thông minh quá nhiều, ta còn là làm người ngu đi.”

Chiến kích loáng một cái, liền hướng Sơn Cương bổ tới.

“Muốn chết!”

Sơn Cương hét lớn một tiếng, khí tức đột nhiên tựu bộc phát ra, “Dám tập kích hộ vệ đội trưởng, chết!”

Đột nhiên tay phải nắm tay, tay khôi bao trùm ở toàn bộ trên nắm tay, liền hướng chiến kích đánh tới.

“Oành!”

Hư quang ở không trung loáng một cái, một đạo tiếng vang ầm ầm bạo nổ mở.

Sơn Cương toàn thân khí tức tựu nháy mắt tản đi, lặng lặng đứng ở đó.

Áo Đặc cùng mấy tên hộ vệ khác, đều là trừng lớn hai mắt, không thể tin tưởng nhìn thấy trước mắt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2688: Ếch Ngồi Đáy Giếng, Tộc Truyền Bảo Vật

Sơn Cương đứng nghiêm ở đằng kia, còn vẫn duy trì ra quyền tư thế, chỉ là thần tình trên mặt chậm rãi biến được bình tĩnh, con ngươi chuyển động hạ, nhìn Dương Thanh Huyền, dùng thanh âm khàn khàn nói ra: “Ngươi đúng là... Bốn sao Thiên Giới sơ giai?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đúng thế.”

Sơn Cương con ngươi lại xoay chuyển hạ, nhìn lên, chỉ cảm thấy được bầu trời trong xanh đột nhiên biến được u ám, tia sáng đang nhanh chóng tiêu tan, rất nhanh nên cái gì cũng không nhìn thấy.

“Oành!”

Sơn Cương quyền khôi đổ nát, toàn bộ cánh tay, kể cả nửa người trên, cùng nhau bị Dương Thanh Huyền bổ xuống.

“Chi!”

Mặt khác những hộ vệ kia, doạ được kêu thảm một tiếng, liều mạng nghĩ muốn chạy trốn.

Dương Thanh Huyền chiến kích vung lên, mấy đạo hư quang tóe lên, đem những hộ vệ này toàn bộ chém nát, tàn Chi đoạn Thể rơi xuống một chỗ.

Áo Đặc triệt để sợ choáng váng, “A” đứng ở đó, đột nhiên “Rầm” một tiếng quỳ xuống, thanh lệ câu hạ khóc cầu đạo: “Đại nhân tha mạng, đừng giết ta, đừng giết ta à, ô ô ô.”

Cái kia Sơn Cương nhưng là bốn sao Thiên Giới tột cùng cường giả, ở trong thành tiếng tăm cùng địa vị cực cao, lại bị người này một kích đánh chết, cái kia giết chính mình còn chưa phải là cùng giẫm con kiến một dạng.

Hơn nữa vì giết người diệt khẩu, chắc chắn sẽ giết mình.

Áo Đặc sợ hãi không được rồi, rơi lệ đầy mặt.

Dương Thanh Huyền thu rồi chiến kích, một chưởng đánh ra, ở trước người nhất chuyển, liền một vòng hỏa diễm tản ra, đem những thi thể này toàn bộ đốt thành tro.

“Đi nhanh lên đi, sợ là thành phòng chẳng mấy chốc sẽ tra tới rồi.”

Dương Thanh Huyền nói xong, lóe lên tựu tại chỗ biến mất.

Áo Đặc sửng sốt nửa ngày, mới phản ứng lại, tính mạng mình bảo vệ, kinh hỉ bên dưới, lại tràn đầy lo âu vội vàng chạy trốn.

...

Dương Thanh Huyền chốc lát không dám dừng lại, trực tiếp tìm tới cái kia Phù tộc thanh niên chỗ ở.

Là trong thành một tòa thông thường phòng nhỏ.

Ở Thú Tai phía sau còn có thể bảo tồn hoàn chỉnh kiến trúc, đã cực kỳ khó khăn.

Dương Thanh Huyền đi về phía trước một bước, nhất thời cảm ứng được kết giới lực lượng, lúc này lui trở về.

Trong phòng truyền đến Phù tộc thanh niên âm thanh, “Là ai?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta.”

Trên hư không lập tức hóa ra lượng lớn linh phù, lượn vòng bên dưới, lại biến mất không còn tăm hơi, Phù tộc thanh niên âm thanh lần thứ hai truyền đến, “Vào đi.”

Dương Thanh Huyền trực tiếp đi vào trong phòng.

Phù tộc thanh niên mười phần bộ dáng giật mình, nói: “Nhanh như vậy tựu giải quyết rồi?”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Ta không có nhiều thời gian như vậy làm lỡ, tự nhiên là sớm một chút.”

Hắn nhìn xuống trong phòng, mười phần đơn sơ, chỉ có một tấm thông thường bàn cùng mấy cái ghế đá, treo trên tường mấy bức chữ.

Phù tộc thanh niên nói: “Đi theo ta đi.”

Lăng không đánh ra một đạo linh phù, ở không trung lấp loé bên dưới, lập tức hóa thành một phiến to lớn quang môn.

Phù tộc thanh niên dùng tay làm dấu mời, liền trước tiên đi vào.

Dương Thanh Huyền theo sát phía sau, bên trong là cái lớn như vậy mật thất.

Ở trong mật thất, ngồi xếp bằng một ông già, hai tay bấm quyết, đang tu luyện.

Vô số linh khí ở trên trận pháp lộn mèo; Cút, hóa thành long hình phượng ảnh, thỉnh thoảng rót vào ông lão trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền liếc mắt là đã nhìn ra ông lão bị trọng thương, tu vi cảnh giới là ba sao Thiên Giới đỉnh cao.

“Gia gia, người kia đến.”

Phù tộc thanh niên nhẹ nhàng thay đổi một tiếng, đầy mặt vẻ lo âu.

Trận bên trong ông lão chậm rãi mở hai mắt ra, tinh mang lấp lóe bên dưới, liền biến được hôn ám đi, nhưng trên mặt nhưng tràn đầy kinh sợ, kêu lên: “Bốn sao Thiên Giới?!”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu.

Phù tộc thanh niên cũng giật mình, tuy rằng bên trong lòng có chút suy đoán, nhưng tổng cảm thấy được không thể.

Ông lão kinh ngạc quan sát Dương Thanh Huyền một trận, nói: “Ta nhìn đại nhân tuổi rất trẻ, sợ là mới chỉ trăm năm chứ? Có thể bước qua bốn sao Thiên Giới lạch trời, lão hủ sống nhiều năm như vậy, chưa từng nghe qua đáng sợ như vậy thiên tài.”

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười, nói: “Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, vũ trụ to lớn, há có thể độ lượng.”

Ông lão khen: “Đại nhân nói rất có lý, Phù Cát, ngươi có thể nghe? Làm tự cố gắng.”

Cái kia Phù tộc thanh niên vội vàng khom người chắp tay nói: “Thụ giáo.”

Lão giả nói: “Ta nghe Phù Cát nói trên người đại nhân có không ít tốt đan dược chữa trị vết thương, nghĩ muốn đổi lấy cao cấp linh phù?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chính là.”

Lão giả nói: “Không biết những đan dược kia có thể hay không để lão hủ xem qua một cái? Thật không dám giấu giếm, lần trước Vạn Thú công thành, lão hủ thực lực thấp kém, bị một con sói quái đánh ra trọng thương, vẫn không cách nào khỏi hẳn.”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, đem lão giả thương thế nhìn cái tám 9 không rời mười, lấy ra một đống đan dược, còn có một chút thiên tài địa bảo, từng cái để dưới đất, nói: “Đại nhân mời xem.”

Ông lão ánh mắt lộ ra sắc mặt vui mừng, đem những đan dược kia từng cái cầm lấy, phóng ở mũi hạ nhẹ ngửi, thỉnh thoảng lộ ra vẻ vui mừng.

Rất nhanh, liền đem sở hữu đan dược toàn bộ nhìn qua một lần, biểu hiện tương đối kích động, nói ra: “Những đan dược này hiệu dụng cực mạnh, đối với của lão hủ tổn thương có đừng tác dụng lớn. Nhưng nói ra thật xấu hổ, lão hủ tuy rằng đối với đan dược có một, hai nghiên cứu, nhưng này chút đan, cùng với này mấy loại thiên tài địa bảo, tựa hồ chưa từng nghe qua, này...”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Vẫn là câu nói kia, nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, chúng ta biết đồ vật, so với vũ trụ mà nói đáng là gì?”

Ông lão cười nói: “Ha ha, là lão hủ ngu dốt, ếch ngồi đáy giếng.”

Hắn trầm tư xuống, nói: “Trong tay ta xác thực có mấy đạo lợi hại linh phù, đại nhân có thể nhìn.”

Nói xong, lấy ra một cái hình chữ nhật hộp ngọc, ở Dương Thanh Huyền trước mặt mở ra.

Bên trong vô số linh quang bay lên, lấp lóe bên dưới, có bảy, tám tấm phù phóng ở bên trong, tỏa ra sức mạnh to lớn.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, mong tiến vào, đưa tay ở đằng kia chút trên bùa từng cái xẹt qua, cảm ứng bên trong sức mạnh.

Xong sau, lộ ra biểu tình thất vọng, lắc đầu nói: “Này chút linh phù tuy rằng bốn sao Thiên Giới đều có thể sử dụng, nhưng đối với ta mà nói nhưng là vô bổ thôi. Nếu như đại nhân không có mạnh hơn linh phù, cái kia tại hạ tựu không ở đây làm lỡ thời gian.”

Ông lão sửng sốt hạ, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền một tấm đều không coi trọng.

Phù Cát vội nói: “Đại nhân, ngài lại nhìn kỹ một chút, này chút linh phù đều là cực kỳ mạnh mẽ.”

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Xem ra hai vị là không có có mạnh hơn linh phù.” Vung tay lên, liền đem trên mặt đất bình ngọc cùng thiên tài địa bảo toàn bộ thu hồi, xoay người rời đi.

Phù Cát vội la lên: “Đại nhân đừng đi! Ông nội ta còn có lợi hại hơn phù.”

Ông lão biến sắc mặt, quát lên: “Phù Cát!”

Phù Cát vội la lên: “Gia gia, này lúc này là lúc nào rồi, nếu là ngươi tổn thương không thể tốt, chờ lần sau thú triều trở lại, chúng ta đều phải chết, giữ lại vật kia thì có ích lợi gì?”

Ông lão thần sắc trên mặt âm trầm bất định.

Dương Thanh Huyền dừng bước lại, nói: “Ta thời gian rất quý giá.”

Ông lão thở dài, xanh đen giới tử trên ánh sáng lóe lên, một cái đồng thau hộp rơi ở trong tay, đặt ở trên đất, nói: “Đại nhân nhìn tấm bùa này.”

Dương Thanh Huyền đưa tay ở đồng thau trên cái hộp một vệt, nội tâm liền hiện ra một luồng rung động cảm giác, lập tức rõ ràng bên trong có thứ không tầm thường.

Phù Cát nói: “Đây là chúng ta Phù tộc đời đời tương truyền bảo vật, chỉ cái này một tấm, mặc dù lần trước gia gia bị lang thú kích thương, cũng không xá được lấy ra.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2689: Toàn Hệ Thần Phù, Phụ Gia Điều Kiện

Dương Thanh Huyền đem hộp đồng mở ra, bên trong là một khối hoàn chỉnh ngọc, Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, liền thấy rõ trong ngọc giấu phù.

Một điểm điểm linh quang ở trong ngọc thể lưu động.

Này ngọc bản thân tựu cực kỳ bất phàm, vào tay tựu có một loại bóng mát cảm giác, tựu liền Dương Thanh Huyền tu vi như vậy, đều có thể cảm thấy thoải mái.

Hắn nhìn chằm chằm trong ngọc linh phù nhìn một hồi.

Bên trong vô số phù tự trôi nổi hư không, giống như là trong vũ trụ Tinh Thần, lóe lên cường đại phù tự lực lượng, chỉ là liếc mắt nhìn, liền có thể khuấy động nhân tâm, thậm chí để tâm thần thu hút bên trong.

“Sức mạnh thật lớn!”

Dương Thanh Huyền trong lòng đại động, tốt ở thần thức của hắn cùng hồn lực đều cực mạnh, nhìn chằm chằm nhìn một hồi sau, tựu phục hồi tinh thần lại, nói: “Tốt phù!”

Ông lão cả kinh nói: “Tu vi của đại nhân thực lực quả nhiên sâu không lường được, võ giả bình thường vừa nhìn này phù, ít nhất phải thất thần mấy canh giờ. Mặc dù là lão hủ từ nhỏ tiếp xúc cùng nghiên cứu này phù, một lần cũng không dám xem thêm.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ngươi có phải là hi vọng ta bị này phù thu lấy, sau đó tốt gây bất lợi cho ta?”

Ông lão hoàn toàn biến sắc, vội vàng nói: “Vạn vạn không dám!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta đùa giỡn, không cần căng thẳng. Này phù thần hiệu hoặc là lai lịch, mong rằng đại nhân nói rõ một, hai.”

Ông lão lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, cười khổ nói: “Đại nhân chuyện cười, làm ta sợ muốn chết.”

Hắn sửa lại hạ dòng suy nghĩ, chậm rãi nói ra: “Tấm bùa này đã thoát khỏi linh phù phạm trù, đạt tới thần phù cảnh giới. Tương truyền là Phù gia cường thịnh thời gian, một vị gọi là Phù Đạt thiên tài tuyệt diễm gia chủ luyện chế được. Này phù đã tiêu hao hết Phù Đạt tổ tiên toàn bộ tinh khí thần, dẫn đến sau đó Phù gia tao ngộ đại biến, cũng lại không có có lực lượng ứng phó, do đó Phù gia từ cực thịnh nháy mắt chuyển thành vô cùng suy, truyền tới ta này một đời, tựu chỉ còn lại bốn người. Nói đến, Phù gia suy yếu, cùng này tấm thần phù cũng khá liên quan. Phù Cát nói đúng, nếu là ta cũng đã chết, Phù gia thì càng thêm điêu linh, giữ lại thần phù này thì có ích lợi gì. Ta nghiên cứu linh phù hơn ba ngàn năm, hầu như mỗi ngày đều sẽ học tập tấm bùa này bên trong phù tự, đây là một tấm toàn hệ thần phù.”

“Toàn hệ thần phù?”

Dương Thanh Huyền lộ ra vẻ không hiểu.

Ông lão than thở: “Ngoại trừ công phòng nhất thể ở ngoài, hầu như sở hữu linh phù có thể làm được công năng, này tấm thần phù hầu như cũng có thể làm được.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Có như vậy thần kỳ?”

Ông lão gật đầu nói: “Bên trong hầu như dung hợp sở hữu linh phù thủ pháp cùng phù tự, thế gian không thể tìm không ra tấm thứ hai loại này thần phù. Bất quá này phù tuy rằng huyền diệu, nhưng sợ là khó có thể khởi động, Phù gia ở La Phù chi cảnh trăn trở nhiều năm như vậy, ở giữa từng xuất hiện mấy lần trọng tai nạn lớn, Phù gia gia chủ đều hy vọng thông qua này phù để chống đỡ ngoại địch, nhưng toàn bộ đều thất bại. Qua nhiều năm như thế, này phù hầu như tựu lập gia đình chủ tín vật, cùng với cung cấp Quan Ma học tập dùng."

Dương Thanh Huyền nói: "Cái kia không cách nào khu động nguyên nhân, đại nhân cũng biết một, hai?"

Lão giả nói: "Này phù đoạt thiên địa chi tạo hóa, gần như ở đạo, sợ là chỉ có đại đạo chi lực mới có thể khởi động nó."

"Thì ra là như vậy. Này phù quả nhiên được, ta mười phần yêu thích, không biết đại nhân phải thay đổi lấy cái nào đan dược."

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói, sau đó đem khối ngọc phóng trở lại xanh trong hộp đồng, cẩn thận đắp kín.

Ông lão sững sờ, vốn cho là nói ra đại đạo chi lực mới có thể khởi động, Dương Thanh Huyền chắc chắn sẽ kinh ngạc hoặc là lộ ra vẻ thất vọng, không nghĩ tới nhưng là như vậy bình tĩnh.

Hắn trầm giọng nói: "Ngươi thật muốn hối đoái này phù?"

Dương Thanh Huyền nói: "Trong tay đại nhân, ta có thể coi trọng đồ vật, sợ là chỉ có này phù."

Ông lão thở dài, tựa hồ cực kỳ không muốn, nhưng cũng không có biện pháp tốt hơn, cường hành lên chút tinh thần, nói: "Này phù quý giá ta cũng cùng đại nhân nói rất rõ, giá trị cao, thì không cách nào cân nhắc, đại nhân vừa rồi lấy ra những thứ đó ta muốn hết, hơn nữa còn không đủ."

Dương Thanh Huyền nói: "Những thứ đó có thể đều cho ngươi, nhưng đừng quá tham, dù sao này phù khởi động cần đại đạo chi lực, trong vũ trụ mịt mờ, hầu như không người nào có thể khống chế đại đạo.”

Lão giả nói: “Có hay không có người có thể chưởng đại đạo, cũng không ảnh hưởng này phù bản thân giá trị.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đại nhân còn cần gì, có thể nói nghe một chút. Có thể bàn xong xuôi liền bàn xong xuôi, nếu như điều kiện quá hà khắc, đàm luận không thích hợp ta cũng không có cách nào.”

Trong miệng hắn tuy rằng nói như vậy, nhưng nội tâm đã nhận định này phù, chỉ cần điều kiện không phải làm khó đến thực tại không cách nào đáp ứng, đều sẽ đáp lại hạ xuống.

Ông lão khuôn mặt hơi co quắp hạ, nếu ép đáy hòm thần phù đều ép đi ra, tự nhiên hi vọng được một cái tốt nhất giá cả.

“Ta hi vọng đại nhân có thể mang theo Phù Cát, để hắn tuỳ tùng đại nhân, chăm sóc thật tốt hắn.”

Ông lão trầm tư hồi lâu, hít một tiếng, khẩn thiết nói ra.

“Cái gì?! Gia gia...”

Phù Cát kinh hãi, vội vàng nói: “Ta không thể đi.”

Ông lão vuốt Phù Cát khuôn mặt, nhìn hắn cái kia như ngôi sao con mắt, khẽ cười nói: “Gia gia già rồi, không cách nào nữa mang theo ngươi. Phù tộc tương lai, đều ở trên thân thể ngươi, ta đem ngươi giao cho vị đại nhân này.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ngươi thật quyết định làm như vậy?”

Ông lão mỉm cười nói: “Lão hủ tự hỏi còn có mấy phần nhìn người lực lượng, các hạ không chỉ có thực lực kinh người, thiên phú cực cao, hơn nữa mệnh trời kỳ lạ, tương lai nhất định là kinh thiên động địa đại nhân vật, Phù Cát theo đại nhân, là không thể tốt hơn lựa chọn."

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, nói: "Ta có thể đáp ứng ngươi, nhưng cái này phải xem Phù Cát sự lựa chọn của chính mình. Hơn nữa ta đã nói trước, nếu tuỳ tùng ta, nhất định phải duy ta là từ, như làm trái kháng hoặc là làm phản, tựu đừng trách ta không khách khí."

Lão giả nói: "Đó là tự nhiên. Kính xin đại nhân ở bên ngoài lảng tránh một, hai, ta có chút liền muốn nói với Phù Cát."

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Được."

Nói xong, liền đem những đan dược kia toàn bộ lưu lại.

Đồng thời còn nhiều thả mấy túi trữ vật, bên trong cũng là các loại đan dược, cùng số lượng cao Tinh Hạo Thạch.

Tựu lóe lên rời đi mật thất, đi tới phòng nhỏ ở ngoài.

Ước chừng quá hai canh giờ.

Phù Cát từ trong nhà đi ra, trên mặt đầy vẻ không muốn cùng bi thương vẻ mặt.

Dương Thanh Huyền nói: "Nói xong rồi?"

Phù Cát gật gật đầu, ôm quyền chắp tay, khom người bái hạ, cung kính nói: "Từ nay về sau, mời đại nhân chăm sóc nhiều hơn."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta với ngươi mặc dù không quá nhiều gặp nhau, nhưng có thể thấy ngươi đối nhân xử thế trung hậu thuần lương, thiên phú không thấp, tương lai nhất định thành đại khí."

Phù Cát vui vẻ nói: “Đa tạ đại nhân.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không cần cám ơn ta, chính ngươi cố gắng nhiều hơn tu luyện, đi thôi.”

Liền xoay người rời đi.

Phù Cát vội vàng đuổi tới, nói: “Đại nhân, chúng ta hiện tại đi đâu?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đại Hoang Chi Địa.”

Hai người rất nhanh đi tới truyền tống khu vực, Dương Thanh Huyền lấy ra hộ vệ lệnh bài, liền trực tiếp truyền tống đến ngoài thành.

Sau đó nhận ra phía dưới vị, liền hướng Đại Hoang Chi Địa nơi sâu xa bay đi.

Phù Cát hỏi: “Là Áo Đặc tìm tới cái kia kỳ dị tờ giấy địa phương sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Là, cái kia là bằng hữu ta thất lạc đồ vật, nàng đã mất tích, ta nhất định muốn xác nhận an nguy của nàng.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2690: Hỏa Lân Sơn, Tam Túc Kim Ô

Phù Cát nói: “Ta từ nhỏ ở Thiên Ba Thành to lớn, này Đại Hoang Chi Địa ngoại vi cũng coi là quen biết, xâm nhập lời, đừng nói là ta, mặc dù là bên trong thành cái kia chút cường giả đỉnh cao, đều không dám đi vào.”

Dương Thanh Huyền có chút khó tin hỏi: “Này trong Đại Hoang, thật có thể lấy trấn áp tám sao Thiên Giới tồn tại?”

Phù Cát nói: “Có lẽ vậy, thành chủ lục minh đại nhân đã từng vì một loại linh dược, triệu tập năm vị Thất Tinh Thiên Giới trở lên cường giả, tiến nhập Đại Hoang nơi sâu xa, càng có người là bị thương mà về, lúc đó các loại nghe đồn náo được sôi sùng sục.”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Này đời đầu La Phù chi cảnh bên trong xem ra cũng không thái bình, lúc trước nhìn thấy Vạn Thú hành tích không biết hiện tại như thế nào, có phải là lại sẽ khởi xướng cuộc kế tiếp công kích. Cái kia Bất Tử Sơn mạch bên trong đi ra sáu nhỏ máu, cùng với lượng lớn bất tử thây khô lại đi đâu rồi? Việc cấp bách tìm được trước Hồng Lâm, tìm lại được Tử Hà các nàng.”

Hai người bay một trận, Dương Thanh Huyền cố ý thấp xuống phi hành độ cao, dán vào Đại Hoang mặt đất, hoặc là sơn mạch cổ thụ che trời, thần thức không ngừng ở ngoài phóng.

Hồi lâu đều không có cảm ứng được cường đại tồn tại, tất cả đều là một ít cấp thấp dã thú.

Cũng không biết con đường này xác thực không có yêu thú, vẫn là toàn bộ bị triệu tập đi rồi.

Vài ngày sau, hai người vượt qua Đại Hoang vòng ngoài biên giới, tiến vào nội bộ, thiên địa linh khí đều so với bên ngoài muốn nồng nặc cùng cổ xưa nhiều.

Sau đó không lâu, sẽ đến Áo Đặc nói cái kia phiến khu vực.

Ở đây còn ở bên trong ngoại vi kết giao khu vực biên giới, lấy Áo Đặc thực lực, cũng không dám sâu vào bên trong quá nhiều.

Dương Thanh Huyền đem thần thức khuếch tán đến mức tận cùng, hạ thấp tốc độ phi hành, cảm ứng trong thiên địa các loại tồn tại cùng dòng năng lượng động.

Phù Cát thận trọng cùng sau lưng hắn, không dám nói lời nào.

Sau đó không lâu, hai người bay xuống ở trên một đỉnh núi.

Dương Thanh Huyền nhẹ "Ồ" một tiếng, nói: "Kỳ quái. Một đường lại đây, đều không có cảm ứng được yêu thú tồn tại, nhưng nơi đây cảm nhận được. Thuyết minh nơi này yêu thú cũng không có ly khai."

Phù Cát sắc mặt trắng bệch, hắn đứng sau lưng Dương Thanh Huyền, đã cảm nhận được rất nhiều khí tức đáng sợ cùng ánh mắt, ở trong dãy núi lấp loé, đã nhìn chằm chằm bọn họ.

"Không cần lo lắng."

Dương Thanh Huyền an ủi hắn một cái, cứ tiếp tục đi về phía trước.

Sau đó không lâu, trước mắt một toà nguy nga núi to xuất hiện ở trong mây mù, ngọn núi này chỉ là đứng ở cái kia, tựu làm cho người ta một loại khó có thể địch nổi thiên địa tư thế, núi to bốn phía tất cả tồn tại, đều bị ngọn núi này khí thế ép.

“Hỏa Lân Sơn!”

Phù Cát kêu lên sợ hãi, đầy mặt cảm giác sợ hãi, “Làm sao sẽ đến ở đây…”

“Hỏa Lân Sơn?”

Dương Thanh Huyền lúc trước thu thập trong ngọc giản, cũng đề cập đến toà này núi to, tương truyền là thần Hỏa Kỳ Lân biến thành, bên trong ẩn chứa đáng sợ nhiệt độ cao cùng hỏa diễm.

Phàm là vào núi sinh linh, đều sẽ bị đốt thành tro bụi.

Từ ngoại hình trên nhìn, chính là một toà thông thường núi to, chỉ là khí thế kinh người.

Dương Thanh Huyền đương nhiên sẽ không sợ cái gì nhiệt độ cao cùng hỏa diễm, tiếp tục hướng phía trước phi hành.

Rất nhanh, hai người liền trực tiếp tiến nhập trong núi.

Lúc mới bắt đầu cũng còn tốt, cũng không hề có sự khác biệt tầm thường, chỉ là khắp núi tĩnh mịch, không có bất kỳ sinh linh, tựu liền thực vật đều không.

Ở dưới chân núi thời điểm còn có thể cảm ứng được yêu thú khí tức, vào núi sau tựu chỉ còn lại nồng nặc linh khí.

Phù Cát cẩn thận một chút cùng sau lưng Dương Thanh Huyền, đột nhiên dưới chân đạp hòn đá buông lỏng, toàn bộ người như là đạp không giống như vậy, đột nhiên rơi xuống phía dưới hạ.

Một luồng đáng sợ nhiệt độ lập tức bộc phát ra.

Phía dưới dĩ nhiên là hỏa diễm dung nham.

Nguyên bản vẫn là mát mẻ ngọn núi, đột nhiên liền biến được hết sức nóng rực.

"A! Cứu ta!"

Phù Cát kêu thảm một tiếng, tuy rằng lập tức ngăn trở truỵ xuống tư thế, nhưng phía dưới truyền đến đáng sợ tiếng gầm gừ, lập tức một đạo cột lửa vọt ra.

Lần này, tựu liền Dương Thanh Huyền đều đổi sắc mặt, vạn khó tin nhìn cái kia hỏa diễm dung nham, cả kinh kêu lên: "Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa?!"

Không suy nghĩ nhiều được, dưới chân bộ pháp giẫm lên một cái, toàn bộ người liền vọt tới Phù Cát vị trí, đưa hắn trực tiếp đánh bay đi ra ngoài.

"Ầm ầm!"

Cái kia đường kính mười mấy trượng to lớn cột lửa đem Dương Thanh Huyền nuốt hết.

"Đại nhân!"

Phù Cát kinh hô một tiếng, bị đánh rơi xuống ở cách đó không xa, hai chân vừa kề cận mặt đất, phía dưới tựu nổ tung mở, tương tự lộ ra to lớn dung nham.

Phù Cát hoảng hốt, vội vàng bay ổn thân thể, hai tay mỗi bên cầm một tờ linh phù, bất cứ lúc nào chuẩn bị phòng ngự, đồng thời lo lắng nhìn về phía trước cái kia to lớn cột lửa.

Loại đáng sợ này hỏa diễm thật là mới nghe lần đầu, chỉ là khoảng cách gần cảm thụ, tựu hầu như muốn hoả táng hắn vị này Giới Vương.

"Ta không sao, không cần lo lắng."

Cột lửa kia bên trong, chậm rãi đi ra Dương Thanh Huyền thân

thể.

Dĩ nhiên không mất một sợi tóc, chỉ là khuôn mặt kinh hãi cùng vẻ trầm tư.

“Này, này...”

Phù Cát triệt để nhìn sững sờ, đây là người sao? Bị đáng sợ như vậy hỏa diễm xung kích, nhưng một chút việc đều không?

Dương Thanh Huyền từ trong cột lửa đi ra sau, cột lửa kia phảng phất có linh tính giống như vậy, tựu thu về.

Khắp núi hỏa diễm dung nham, giống như là năng lượng màu hoàng kim, nằm ở sơn thể trung ương, hình thành một cái to lớn đám cháy.

Quy tắc không gian đều ở ngọn lửa này quay nướng hạ, biến được cực kỳ yếu đuối, đụng vào tựu tán.

“Đúng là Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa...”

Dương Thanh Huyền sắc mặt cổ quái nhìn phía dưới, mặc dù ở chỗ này vũ trụ nam bộ, đều không tồn tại loại đáng sợ này địa phương.

Đột nhiên, phía dưới đám cháy bên trong, phát sinh “Ục ục” thanh âm, như là không ngừng bốc lên bọt nước, sau đó “Đùng” một tiếng, bay ra vẫn Hỏa Điểu đến.

Thân hình mười phần êm dịu khả ái, trên lưng lóe lên một cái hỏa văn phù hiệu.

“Đùng! Đùng!”

Con thứ hai, con thứ ba... Rất nhanh tựu bay ra lượng lớn Hỏa Điểu, ở biển lửa bầu trời xoay quanh, mấy hơi thở sau, đột nhiên một cái toàn bộ bay lên, hướng về Dương Thanh Huyền cùng Phù

Cát xung kích lại đây, đồng thời phát sinh cổ quái tiếng kêu.

Phù Cát một cái mặt không có chút máu, những Hỏa Điểu kia để hắn cảm nhận được tử vong nguy hiểm, chỉ là tiếng kêu tựu đâm thủng màng tai, cực kỳ khó chịu.

“Tam Túc Kim Ô?”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, này chút chim hình dạng chính là Tam Túc Kim Ô, trong truyền thuyết một loại hỏa diễm thần thú.

“Đừng chống lại, ta tiễn ngươi đến Thánh khí bên trong, miễn được ở đây bên ngoài kéo ta chân sau.”

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, liền đem Phù Cát kéo vào mình Thánh khí bên trong, sau đó không chút hoang mang đứng ở đó.

“Rầm rầm rầm!”

Đại lượng Tam Túc Kim Ô vọt tới, đem thân thể của hắn đánh thủng trăm ngàn lỗ, mỗi một lần đều nổ ra một cái hang lớn.

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, này chút Tam Túc Kim Ô sức mạnh, còn ở hắn dự đoán bên trên, tuy rằng đều là hệ “Hỏa” chi linh, đối với hắn không có nguyên tố thương tổn, nhưng thực lực của bản thân xung kích, vẫn là tạo thành nhất định ảnh hưởng.

“Ầm ầm.”

Dương Thanh Huyền thân thể tàn phế một cái hóa thành Thiên hỏa, từ lượng lớn Kim Ô bên trong xông ra ngoài, ở cách đó không xa ngưng tụ ra chân thân.

Sở hữu Kim Ô trong miệng phát sinh thanh âm kỳ quái, đều là nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, tựa hồ có hơi mờ mịt.

Dương Thanh Huyền trên người hóa hiện ra hỏa diễm, hoàn toàn không kém chúng, thậm chí càng càng mạnh hơn.

Dù sao cả ngọn núi hỏa diễm đều là Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa biến thành, nhưng độ tinh khiết hiển nhiên cũng không bằng Dương Thanh Huyền cao.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2691: Rèn Luyện Hỏa Chủng, Không Tên Kinh Sợ Thối Lui

Đột nhiên, những Tam Túc Kim Ô kia xoay quanh bay mở, hình thành một cái vòng tròn, lẫn nhau vòng quanh xoay tròn, ngọn lửa trên người liền thành một vùng, hóa thành một cái to lớn hỏa chi mâm tròn, "Ào ào ào" hướng về Dương Thanh Huyền lăn tới.

"Xì!"

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, trực tiếp xông đi tới, chiến kích vừa ra, tựu bổ ra một đạo to lớn hình bán nguyệt hư quang, đem cái kia hỏa tròn chém thành hai khúc.

Bên trong truyền đến lượng lớn Kim Ô tiếng kêu, vô số hỏa diễm ở không trung bạo nổ mở, Tam Túc Kim Ô nhóm liều mạng kêu, hoảng sợ hướng về phía dưới bỏ chạy.

Chúng nó ở đây Hỏa Lân Sơn bên trong hung hăng quen rồi, mặc dù là Thất Tinh Thiên Giới cường giả, ở bọn họ vây công hạ cũng là đi lại liên tục khó khăn, không thể không lui ra núi to.

Dựa vào chính là Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa nguyên tố thương tổn cùng uy năng đáng sợ.

Nhưng này chút đối với Dương Thanh Huyền căn bản không dùng.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền vẻ mặt trở nên nghiêm túc, tựa hồ cảm ứng được không tầm thường khí tức, giật mình hướng xuống dưới phương nhìn tới.

Hỏa Nhãn Kim Tình xuyên thấu hỏa chi tầng ngoài, lập tức nhìn thấy phía dưới một đầu Kỳ Lân du tới, tứ chi ở hỏa bên trong bò, từng vòng hỏa văn tại thân thể bốn phía hiện rõ, nghiễm nhiên chính là này Hỏa Lân Sơn chi chủ.

"Thật vẫn có Hỏa Kỳ Lân?"

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, hơn nữa này Hỏa Kỳ Lân thực lực cũng không thấp, ở Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn ra hạ, là Thất Tinh Thiên Giới sơ giai.

"Ầm ầm!"

Hỏa Kỳ Lân còn chưa du ra biển lửa, tựu hai mắt trừng, há mồm phun ra một đạo hỏa diễm.

Hỏa diễm trong khoảnh khắc bị phá mở, đáng sợ sóng trùng kích năng lượng từ phía dưới kích bắn lên, đem Dương Thanh Huyền hoàn toàn khóa chặt.

"Thất Tinh Thiên Giới, này làm sao còn chơi!"

Dương Thanh Huyền chiến kích ở trước người xoay ngang, hình thành một cái phòng ngự tư thế.

Chiến kích trên khí bao hàm lực lượng run run đi ra, hình thành một mảnh cường đại kết giới.

Dạ Chi Đế Giáp, hai đại thần thể lực lượng, đều trong khoảnh khắc bộc phát ra.

Dương Thanh Huyền nghĩ muốn mạnh mẽ chống đỡ này một chiêu thử xem.

Cái kia Hỏa Kỳ Lân không chỉ có cảnh giới mạnh hơn hắn, hơn nữa ngọn lửa chất lượng cũng xa ở trên hắn.

Tuy rằng đều là Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, nhưng Dương Thanh

Huyền thu được được Thiên hỏa thời gian cũng không đến bao lâu, hơn nữa còn là từ một hạt hỏa diễm hạt giống lớn lên, so với cái này Kỳ Lân dựng dục không biết bao nhiêu vạn năm kém xa.

“Ầm ầm!”

Kỳ Lân hỏa dâng trào mà đến, oanh trên người Dương Thanh Huyền.

Chiến kích hóa hiện ra phòng ngự trực tiếp phá nát rơi, sau đó liền Dạ Chi Đế Giáp, đều phát sinh cường đại khí bao hàm tiếng, tựa hồ bị kích phát đến rồi cực hạn.

Hai đại thần thể hợp lực bên dưới, vẫn như cũ không có thể ngăn ở ngọn lửa này tập kích, một điểm điểm bị đốt thành hư vô.

Dương Thanh Huyền cắn chặc hàm răng, bắt một trận, rốt cục không chịu nổi.

Dưới chân bộ pháp giẫm lên một cái, “Ầm ầm” một tiếng, tựu hướng về mở ngọn lửa này ràng buộc, để thân thể cường hành lướt ngang mấy trăm trượng xa, đi tới biển lửa một phía khác.

Thân thể của hắn bị đốt ra từng cái từng cái lỗ thủng, đâu đâu cũng có minh hỏa nhảy lên.

Nhưng vừa vận chuyển Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, liền đem những ngọn lửa này toàn bộ phong ấn ở trong người, lại vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, hai cỗ Bàn Nhược lực lượng hình thành hợp lực, đem Kỳ Lân hỏa một điểm điểm dung nhập vào mình hỏa chủng bên trong.

Làm xong tất cả những thứ này sau, mình hỏa chủng phảng phất biến được càng thêm sáng sủa mấy phần.

“Quả nhiên hữu hiệu!”

Dương Thanh Huyền lộ ra vẻ mừng rỡ, trực tiếp nạp này Kỳ Lân Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa để bản thân sử dụng, rèn luyện mình hỏa chủng.

Chỉ là cái kia Thất Tinh Thiên Giới lực xung kích thật sự là đáng sợ, nhắm mắt tiếp hạ một chiêu, giờ khắc này ngũ tạng lục phủ đều cơ hồ là đốt cháy khét trạng thái, nếu không phải mình cũng là Vĩnh Nhiên thân thể, thân mang hai đại thần thể, sợ là vừa nãy cái kia một cái tựu triệt để chết rồi.

“Ầm ầm!”

Hỏa Kỳ Lân ở trước mặt hắn hóa hiện ra, lại là một khẩu hỏa diễm phụt lên lại đây.

Dương Thanh Huyền nhãn lực cực mạnh, từ lâu nhào bắt được Hỏa Kỳ Lân động tác, cường hành một bước đạp ra, lại triển khai thân pháp, đem thời không xoay chuyển, tựu né qua.

Nhưng hắn không dám dừng lại, độn quang đồng thời, liền hướng xa xa bỏ chạy.

Hỏa Kỳ Lân giận dữ, còn từ xưa tới nay chưa từng có ai dám ở hắn Hỏa Lân Sơn bên trong, muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, rít gào một tiếng bên dưới, tựu hóa thành hỏa độn, mau chóng đuổi mà đi.

Bất quá sát thời gian này, một người một thú đồng loạt cảm ứng được cái gì, đột nhiên ở trong hư không ngừng lại, tương tự nhấc đầu nhìn phía vòm trời, đều là lộ ra ngạc nhiên biểu hiện.

Dương Thanh Huyền càng là kinh hãi không thôi, một luồng khó có thể dùng lời diễn tả được uy áp giáng lâm xuống, là cực kỳ kinh khủng yêu khí, hầu như thẳng vào trong cơ thể hắn, kinh sợ tâm hồn.

“Tám sao Thiên Giới?!”

Dương Thanh Huyền mặt xám như tro tàn, nội tâm run rẩy nói: “Dĩ nhiên thật sự có tám sao Thiên Giới yêu thú, hơn nữa sự đáng sợ còn ở Tử Tâm bên trên.”

“Này đời đầu La Phù chi cảnh bên trong, đến cùng có như thế nào tồn tại?”

Nam Đẩu Tinh quân cũng là vạn phần giật mình cùng lo lắng, hắn cũng không nghĩ Dương Thanh Huyền chết, Dương Thanh Huyền chết, hắn cũng phiền toái.

Hỏa Kỳ Lân đồng dạng hoảng sợ không thôi, xào xạc đứng tại chỗ, không dám nhúc nhích một cái.

Trên bầu trời rất nhanh tựu xuất hiện một đôi kỳ dị con mắt, nhìn chăm chú hạ xuống.

Dương Thanh Huyền tâm thần chấn động, đôi tròng mắt kia là một đôi mắt mèo, tỏa ra vô cùng quỷ dị ánh sáng, lệnh tâm thần hắn một nhiếp, nhưng bất quá nháy mắt, tựu khôi phục như cũ, vội vàng vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, đồng thời đem Hỏa Nhãn Kim Tình thôi thúc đến mức tận cùng.

Vừa đến hắn muốn nhìn rõ đôi mắt này sau lưng bóng người, thứ hai đem Linh Mục thần thông phát huy đến cực hạn, có thể chống lại mèo kia mắt mị ma lực.

“Miêu...”

Trên vòm trời truyền đến một tiếng nhỏ nhẹ mèo kêu, tựu xuất hiện bóng đen to lớn, như là đứng ở một cái khác thời không bên trong, hiện ra được cũng không chân thực.

Mèo mun nhìn Dương Thanh Huyền một chút, ánh mắt tựu rơi trên người Hỏa Kỳ Lân.

Hai con quái vật đối mắt nhìn nhau, tựa hồ ở dùng bí pháp nào đó lan truyền tin tức.

Dương Thanh Huyền đứng ở vậy căn bản cũng không dám động, hơn nữa nội tâm kinh hãi, tột đỉnh, này mèo mun hình thể, cực kỳ giống...

Hắn trong đầu hiện lên Alpha tinh chiến đấu bên trong di tích lấy được cái kia giọt máu tươi, chính mình dung hợp phía sau, biến hóa đi ra thân ảnh, cùng này mèo mun rất giống nhau.

Giờ khắc này tuy rằng xa xa tương đối, nhưng có thể cảm ứng rõ ràng đến này mèo mun khí tức, cùng cái kia nhỏ máu hoàn toàn tương tự.

“Càng là này mèo mun đánh xuyên vũ trụ bình phong, cùng chưởng giáo còn có Hồng Lâm tiến vào hành một trận đại chiến, ở giữa các loại đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Dương Thanh Huyền trong đầu dâng lên tất cả ý nghĩ.

Đột nhiên, cái kia hai con quái vật tựa hồ nói xong rồi, bốn con mắt đồng loạt nhìn chăm chú đi qua.

Dương Thanh Huyền nhập vào cơ thể lạnh lẽo, toàn bộ người như rơi vào hầm băng, thật giống như sau một khắc sẽ chết.

“Đáng chết! Muốn giết ta, tất nhiên muốn các ngươi đều trả giá thật lớn!”

Sinh tử chớp mắt, Dương Thanh Huyền đột nhiên tay phải vồ một cái, một đoàn bạch quang một cái hiện ra ở lòng bàn tay, trở lên lớn hiện ra.

Này đoàn ánh sáng vừa ra, mèo mun cùng Hỏa Kỳ Lân bên trong cặp mắt, đều không khỏi được lộ ra vẻ kinh ngạc, lập tức tựu hóa thành khiếp sợ, thậm chí là một chút sợ hãi.

Hỏa Kỳ Lân càng là không nhịn được lui về sau mấy chục bước, cả mắt đều là kiêng kỵ cùng sợ hãi.

Mèo mun kia hai mắt nhìn chằm chằm bạch quang, trong miệng phát sinh một tiếng “Miêu” thanh âm, liền trực tiếp xoay người đi, biến mất ở trên hư không.

Sau đó, Hỏa Kỳ Lân cũng rít gào một tiếng, phóng lên trời, đuổi theo mèo mun bước chân mà đi.

Núi to trong biển lửa, “Ào ào ào” bay ra lượng lớn Tam Túc Kim Ô, đủ có lên tới hàng ngàn, hàng vạn chỉ, cùng sau lưng Hỏa Kỳ Lân.

Rất nhanh tựu toàn bộ hóa thành quang điểm, biến mất ở phía trước.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2692: La Phù Sách Cổ

“Hô!”

Dương Thanh Huyền tầng tầng thở phào nhẹ nhõm, trong tay bạch quang buông lỏng, liền trở về trong cơ thể.

Mèo mun kia cùng Hỏa Kỳ Lân đích thật là đi rồi.

“Vừa nãy đó là vật gì?!”

Quỷ Tàng cùng Nam Đẩu Tinh quân thanh âm, cơ hồ là đồng thời vang lên.

Hai người cũng cảm nhận được cái kia vệt trắng đáng sợ, đều là khó tin hỏi.

Dương Thanh Huyền nói: “Không có gì, chỉ là một đạo Vạn Cổ Chí Tôn kiếm khí thôi.”

Quỷ Tàng: “...”

Nam Đẩu Tinh quân: “...”

Hai người gần như cùng lúc đó gầm hét lên, “Cái này còn không có gì?! Bức Vương a, ngươi!”

Dương Thanh Huyền nhẹ rên một tiếng, tựa hồ lười được giải thích, trầm ngâm nói: “Cuối cùng cũng coi như tìm tới một chút xíu đầu mối, chính là mèo mun kia, chỉ là mạnh mẽ như vậy yêu thú, sợ là Tử Tâm đều khó có thể đối phó.”

Quỷ Tàng trầm ngâm hạ, nói: “Mèo mun kia tự hồ bị tổn thương.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ngươi chắc chắn chứ?”

Quỷ Tàng nói: “Không có hoàn toàn chắc chắn, đại khái sáu, bảy phần mười nắm bắt đi, bất quá đối với ngươi ý nghĩa cũng không lớn. Bất kể có hay không bị thương, đều không phải là ngươi có thể để ý.”

“Ai.” Dương Thanh Huyền thở dài, hết đường xoay xở.

Phù Cát thanh âm run rẩy truyền đến, run run nói: “Chúng nó không sẽ là đi công thành đi...”

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên ngất lịm, các loại ý nghĩ trong đầu hiện ra.

Có muốn hay không trở lại thủ thành?

Đáng sợ như vậy tồn tại, cái kia thành chủ Lục Minh ứng phó tới sao?

Nếu như không thủ được thành, chính mình trở lại chẳng lẽ không phải muốn chết?

Dương Thanh Huyền trầm tư bất định, cái kia lớn trong núi hỏa diễm, theo Hỏa Kỳ Lân cùng Tam Túc Kim Ô ly khai, đã biến được mười phần mỏng manh, đối với phổ thông võ tu mà nói, hoặc giả còn là vạn phần vật hiếm có, nhưng đối với Dương Thanh Huyền mà nói, đã không có một chút nào ý nghĩa.

“Ai, đi nhìn kỹ một chút, tuyệt đối đừng đem mạng của mình ném vào là tốt rồi. Như vậy Kinh Thiên đại chiến lời, có lẽ có thể đem Tử Tâm cùng Hồng Lâm các nàng dẫn ra.”

Dương Thanh Huyền bay xuống ở lớn dưới chân núi, bắt đầu ngồi xếp bằng chữa thương.

Hắn cũng không vội vã, Thiên Ba Thành có thể thủ thì lại giúp đỡ thủ hạ, không thể thủ vậy cũng chỉ có thể toán.

Nhìn tình huống này chút yêu thú còn đang không ngừng chung quanh triệu tập sức mạnh, lại thêm Thiên Ba Thành cũng có thể chống đỡ một trận, chính mình hay là trước chữa khỏi vết thương là hơn.

Ngày mai, cái kia bị Hỏa Kỳ Lân đánh bị thương bộ phận, tựu tốt hơn hơn nửa.

Hơn nữa thu nạp Kỳ Lân chi hỏa sau, không chỉ có hỏa chủng biến được càng tinh khiết hơn, hơn nữa cảnh giới cũng lờ mờ có tinh tiến.

Dương Thanh Huyền tính toán thời gian gần đủ rồi, lúc này bay người lên, hướng về trong thành chạy đi.

...

Thiên Ba Thành.

Ở bình tĩnh hơn nửa tháng sau, trong thành đột nhiên bắt đầu biến được rối loạn lên.

Vạn trượng trên bầu trời độn quang cũng bắt đầu lượng lớn trở nên nhiều.

Ngoài thành trong truyền tống trận ra vào võ giả, cũng càng thêm dáng vẻ vội vã, đều là một bộ không tên căng thẳng, gió nổi lên trong lầu trước cơn mưa dáng vẻ.

Thành chủ phủ, tiếp khách bên trong đại sảnh.

Một đám cường giả hội tụ một đường, có gần hơn trăm người.

Phàm là trong thành tu vi vượt qua bốn sao Thiên Giới võ giả, đều bị cung phụng các thu nạp, đồng thời mời đến đây tham dự.

Ở đại sảnh trên đầu, tả hữu phân biệt ngồi một ông lão.

Bên trái là Thiên Ba Thành thành chủ, lục chi thần tộc tộc trưởng Lục Minh, phía bên phải người đầy mặt hồng quang, làm sở hữu tiến nhập đại sảnh võ giả, nhìn thấy người này sau, đều là ức chế không được lộ ra vẻ mừng rỡ.

Lục Minh cười nói với mọi người: “Rốt cục mời đến rồi thạch dương huynh cùng liền khả huynh, có hai vị tọa trấn giúp đỡ, những yêu thú kia không lật nổi sóng gió, chư vị có thể an tâm.”

Phía bên phải ông lão khẽ mỉm cười, ôm quyền chắp tay.

Đầu dưới có ba tấm đặc biệt cái ghế, mặt trên đều ngồi đợi một tên cường giả, một người trong đó người mặc huyền chiến y màu xanh, sắc mặt cương nghị, cũng là ôm quyền chắp tay.

Trong phòng võ giả, tất cả đều lộ ra biểu tình buông lỏng.

La Phù cảnh nội hai đại cường giả tuyệt thế, duy nhất hai vị tám sao Thiên Giới tồn tại, Lục Minh cùng thạch dương, tất cả đều hội tụ trong thành, sẽ không có gì tốt lo lắng.

Hơn nữa La Phù cảnh nội tổng cộng tựu sáu vị bảy sao trở lên Thiên Giới, ngoại trừ Lục Minh cùng thạch dương riêng phần mình tọa trấn nam bắc ở ngoài, còn có bốn vị Thất Tinh Thiên Giới.

Trong đó hai người vừa vặn Vạn Thú thời điểm công thành tựu ở Thiên Ba Thành bên trong.

Người thứ ba liền khả, cũng ở Lục Minh mời hạ chạy đến.

Tựu còn lại hạ vị cuối cùng Thất Tinh Thiên Giới, tựa hồ tiến nhập bế tử quan giai đoạn, trước sau không cách nào liên lạc với.

Còn có cái khác đại lượng cường giả, phàm là đạt tới Thiên Giới cảnh võ giả, Lục Minh đều tự mình che lên ấn vàng, phát sinh thư mời.

Có thể nhận được Lục Minh hàm, bất kỳ một vị Thiên Giới cảnh cường giả không khỏi là thụ sủng nhược kinh, lúc này chạy suốt đêm tới.

Toàn bộ La Phù cảnh nội hơn phân nửa Thiên Giới cường giả, cũng đã hội tụ ở Thiên Ba Thành bên trong, nhiều đến bảy, tám trăm người, hơn nữa số lượng ấy còn ở không ngừng tăng nhanh.

Bốn sao trở lên Thiên Giới, cũng gần trăm người, giờ khắc này toàn bộ hội tụ một đường.

Lục Minh ôm quyền nói: “Lần này phàm là đến trợ quyền, ta lục chi thần tộc đều là cảm ơn bất tận, ghi nhớ trong lòng, đại ân không lời nào cám ơn hết được, ta cũng sẽ không quá nhiều dài dòng.”

Tất cả mọi người là ôm quyền trả lời: “Thiên Ba Thành chính là nội lục láng giềng Đại Hoang đệ nhất bình phong, nếu như để những yêu thú kia công phá, toàn bộ La Phù chi cảnh hơn trăm thành trì, hậu quả đều không thể tưởng tượng nổi, chúng ta đến đây thủ thành, là việc nằm trong phận sự.”

Liền khả nói: “Đại Hoang Chi Địa bên trong mặc dù có chút đáng sợ yêu thú, nhưng đều là đám người ô hợp, có trăm tên Thiên Giới chi chủ nên đủ để trấn áp, Lục Minh đại nhân lần này gióng trống khua chiêng, có thể hay không có chút nhỏ nói thành to?”

Liền khả thực lực, ở La Phù cảnh nội bốn vị Thất Tinh Thiên Giới bên trong là mạnh nhất, đã đạt đến Thất Tinh Thiên Giới đỉnh cao, xem như là Lục Minh cùng thạch dương bên dưới người số một, cho nên nói chuyện lên, cũng không khách khí cái gì.

Lục Minh khổ sở nói: “Ta trước kia cũng cho rằng cũng không sai biệt lắm. Nhưng gần đây lấy được các loại tình báo, nhưng là càng ngày càng không lạc quan. Hơn nữa có một cái lệnh ta cực kỳ lo lắng sự, tựa hồ đang ở phát sinh.”

Tất cả mọi người là lẳng lặng nghe, chờ nghe tiếp, nhưng đã cảm nhận được Lục Minh trên người tản mát ra cái kia loại căng thẳng, làm khó dễ, thậm chí là cảm giác sợ hãi.

Tất cả mọi người là trong lòng ngạc nhiên, rốt cuộc là chuyện gì, có thể để trên mảnh đại lục này nhất cường giả đứng đầu đản sinh như vậy tâm tình.

Lục Minh hít một hơi thật sâu, than thở: “Việc đã đến nước này, ta cũng không sẽ không sợ mất mặt, đem năm đó một cái gièm pha nói ra. Chư vị còn nhớ được La Phù sách cổ?”

“La Phù sách cổ? Ghi lại La Phù chi cảnh ban đầu các loại thiết kế quyển trục?”

“Thật giống ở 100 năm trước, đại lục đỉnh cấp buổi đấu giá trên, bị một vị người bí ẩn lấy giá trên trời đập đi, chẳng lẽ chính là Lục Minh đại nhân?”

Bên trong đại sảnh cường giả, đều là mảnh này đại lục đỉnh cao nhân vật, đối với trên đại lục tầng bên trong các loại sự vật hầu như đều rõ như lòng bàn tay.

Lục Minh gật đầu nói: “Trăm năm trước đập đi La Phù sách cổ người chính là ta, lúc đó chỉ là nghĩ Quan Ma cùng học tập một cái La Phù chi cảnh cấu tạo, của chúng ta tổ tiên là như thế nào chế tạo ra như vậy hùng vĩ hùng vĩ đại lục, lấy hy vọng có thể tìm tới trở về vũ trụ phương pháp, dù sao La Phù đại lục ở vũ trụ trong kẽ hở lâu như vậy rồi, hoàn cảnh chung quanh càng ngày càng gay go, không chừng cái nào ngày liền trực tiếp chìm trong, tựu ở ta tham tường sách cổ thời điểm, nhưng ở bên trong phát hiện một tấm bí bảo đồ.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2693: Tất Cả Bí Mật Nguyên

La Phù chi cảnh hoàn cảnh ở ngày càng ác liệt, đặc biệt là mấy ngàn năm qua này càng rõ ràng hơn, thỉnh thoảng sẽ xuất hiện hư không sụp xuống, bão táp thời không chờ hiện tượng, đây đều là đại lục bắt đầu ra vấn đề điềm báo trước.

Các thời kỳ cường giả đều sẽ nghĩ trăm phương ngàn kế tìm kiếm đường ra.

Bên trong đại sảnh, mọi người đều lặng lẽ.

Thạch Dương hỏi: “Cái gì bí bảo đồ?”

Lục Minh nói: “Này đồ gọi là tất cả bí mật nguyên, bên trong miêu tả chính là đại trong núi hoang bộ tình cảnh, ta căn cứ này đồ, mấy lần tiến nhập đại trong núi hoang bộ, phát hiện quả nhiên là giống như đúc. Này đồ niên đại năm tháng, cùng cái kia La Phù sách cổ hẳn là cùng thời đại. Trăm năm trước ta đúng lúc là Thất Tinh đỉnh cao Thiên Giới, dựa vào này đồ mấy lần tiến nhập đại trong núi hoang, tìm được các loại thiên tài địa bảo, rốt cục thuận lợi đột phá tới tám sao.”

Trên mặt hắn tràn đầy hào quang, phảng phất về tới lúc trước đột phá tám sao lúc vui sướng, nhưng hào quang rất nhanh tựu tản đi, khôi phục lại yên lặng, tiếp tục nói: “Đột phá tới tám sao sau, ta càng thêm hùng tâm bừng bừng, bởi vì cái kia bí bảo đồ trên viết tất cả bí mật nguyên, chỉ về Đại Hoang chỗ sâu một nơi nào đó. Trước bởi vì đang sắp đột phá, ta sợ sinh xảy ra chuyện, vì lẽ đó vẫn nhịn xuống không có đi. Sau đó đột phá tới tám sao Thiên Giới sau, thực lực tăng vọt, rốt cục không nhịn được, đi trước đồ bên trong viết tất cả bí mật nguyên địa phương.”

Tất cả mọi người vểnh tai lên lắng nghe, liền khả càng là không nhịn được hỏi: “Sau đó thì sao?”

Lục Minh sắc mặt biến được cổ quái, nói: “Nơi đó ta đích xác phát hiện một vài thứ, hơn nữa tựa hồ cùng Thần tộc, cùng với toàn bộ La Phù chi cảnh đều có quan hệ, chỉ là làm ta muốn tiến một bước điều tra thời điểm, ta gặp được một con mèo.”

“Mèo?”

Tất cả mọi người là lộ ra vẻ cổ quái.

Nếu Lục Minh đặc ý đề cập mèo này, vậy khẳng định có không giống nơi tầm thường.

Lục Minh gật gật đầu, nói: “Con mèo kia liền trực tiếp hướng về ta ra tay rồi.”

Nói đến đây, liền ngừng lại.

Bên trong đại sảnh cực kỳ yên tĩnh, không có bất kỳ âm thanh, đều đang chờ Lục Minh tiếp tục nói, nhưng hắn vẫn tựa hồ không muốn tiếp tục nói.

Mọi người khẩu vị đều bị treo lên đến, Thạch Dương truy hỏi nói: “Sau đó thì sao?”

Lục Minh nói: “Sau đó, ta đã bị con mèo kia đánh bại, người bị thương nặng chạy về.”

“A?!”

Đầy phòng người đều là hoảng sợ há to mồm, tựa hồ khó có thể tin tưởng được.

Thạch Dương hãi tiếng nói: “Lục Minh huynh năm đó tìm kiếm khắp nơi thánh dược chữa thương, nguyên lai cũng là bởi vì chuyện này? Có thể Lục Minh huynh lúc trước đã là tám sao Thiên Giới, làm sao còn sẽ bị một con mèo đả thương? Khó tránh khỏi có chút không thể tưởng tượng nổi.”

Lục Minh khổ sở nói: “Ta cũng cảm giác nằm mơ. Chuyện này ở ta nội tâm quanh quẩn không đi, nhưng ta biết đó là thật. Sau đó thương lành phía sau, ta lại tu luyện hai mươi năm, hơn nữa luyện thành mấy loại lợi hại thần thông, rốt cục lại không nhịn được, đi một lần cái kia tất cả bí mật nguyên địa phương.”

Nói đến đây, trên mặt hắn cười khổ càng hơn.

Thạch Dương trầm giọng nói: “Lại thất bại?”

Lục Minh thở dài, nói: “Chính là, cùng trăm năm trước giống như đúc, đều là bị một chưởng đánh bay. Thậm chí ta cái kia mấy loại lợi hại thần thông còn chưa triển khai ra, liền trực tiếp bị đánh bay.”

Bên trong đại sảnh yên lặng có thể nghe châm, giống như là một người đều không có, tiếng hít thở đều nghe có gặp hay không.

Mỗi người đều là sắc mặt khó coi, căn bản cũng không tin, nhưng lý trí nói cho bọn họ biết, đây nhất định là thật sự.

Thạch Dương trầm giọng nói: “Lấy Lục Minh huynh quan sát, con kia mèo mun thực lực mạnh bao nhiêu?”

Lục Minh nói: “Sợ là có tám sao hậu kỳ, thậm chí là đỉnh cao.”

“Rầm”, lời vừa nói ra, trong phòng hầu như sôi sùng sục.

Ở đây cái La Phù chi cảnh Tuế Nguyệt Trường Hà bên trong, tám sao đỉnh cao đều là có số số lượng, tương truyền có mấy vị cường giả tựa hồ bước vào cửu tinh, nhưng cũng đều chỉ là nghe đồn, cũng không cắt xác thực chứng cứ, hơn nữa đã không biết là bao nhiêu năm trước chuyện.

Thạch Dương nói: “Tự cổ tựu truyền thuyết Đại Hoang bên trong có thể lấy trấn áp tám sao Thiên Giới tồn tại, xem ra quả thực không kém.”

Tâm tình của hắn có chút gợn sóng, dù sao mình chính là tám sao Thiên Giới, vốn cho là là vô địch thiên hạ, không nghĩ tới lại một con mèo mun là có thể trấn áp chính mình.

Cái kia ba vị Thất Tinh Thiên Giới một trong cường giả, cũng là Hắc Chi Thần tộc tộc trưởng Hắc Nguyên kinh hãi nói: “Lẽ nào lần trước phá thành con kia mèo mun...”

https://truyencuatui.n e t/

Bộ phận tham dự lần trước đại chiến võ giả, sớm liền nghĩ đến, đều là sắc mặt khó coi dị thường.

Bên trong đại sảnh nghị luận cùng kinh hãi tiếng càng hơn.

Thạch Dương cả kinh nói: “Nếu như mèo mun kia đáng sợ như thế, lần trước đến công thành, Lục Minh huynh lại là như thế nào ngăn trở?”

Lục Minh cười khổ nói: “Nói ra thật xấu hổ, lúc đó thấy là con kia mèo mun, ta doạ được vỡ cả mật rồi, Ám đạo muốn xong, Thiên Ba Thành khẳng định treo định rồi. Nhưng nghĩ tới mình là thành chủ, thành ở người ở, thành vong người vong, liền cắn răng liều mạng đi tới cùng mèo mun kia một trận chiến. Kết quả phát hiện mèo này lại bị thương, hơn nữa thương thế còn không nhẹ. Một trận chiến bên dưới, tuy rằng khổ cực, nhưng vẫn là đem đánh lui.”

Thạch Dương càng kinh hãi hơn không ngớt, ngơ ngác nói: “Theo lý thuyết, mèo mun kia cường đại như thế, làm sao còn sẽ bị thương?”

Bên trong đại sảnh lần thứ hai biến được yên lặng như tờ, tất cả mọi người là sắc mặt khó coi.

Đáp án của vấn đề này rõ ràng, còn có so với mèo mun mạnh hơn tồn tại, đem mèo mun đả thương.

Liền khả đánh vỡ này yên tĩnh, hỏi: “Lục Minh đại nhân có thể có tra ra mèo này cùng Vạn Thú vì sao phải công thành?”

Lục Minh nói: “Chúng nó tựa hồ đang tìm cái gì, đây chỉ là quan sát của ta cùng suy đoán, chân tướng tạm không xác định.”

“Tìm gì?”

Tất cả mọi người là một trận buồn bực.

Lục Minh than thở: “Nếu như biết là tốt rồi, trực tiếp đem vật kia đưa cho chúng nó chính là. Còn có một loại dự tính, chúng nó tựa hồ đang tìm người, có lẽ là có người nào đắc tội rồi chúng nó, tiềm tàng ở Thiên Ba Thành bên trong, vì lẽ đó rước lấy những yêu thú này công kích.”

Thạch Dương nói: “Cái kia Lục Minh huynh không có cùng mèo mun kia giao lưu sao?”

Lục Minh nói: “Có, nhưng chẳng qua là ta một phương diện giao lưu, đối phương căn bản không để ý tới ta...”

Trong giọng nói tràn đầy bất đắc dĩ tình.

Thạch Dương nói: “Việc đã đến nước này, nhiều nghĩ cũng vô ích. Mèo mun kia nếu bị thương, bị Lục Minh huynh đẩy lùi quá một lần, nghĩ đến trong thời gian ngắn cũng không khôi phục được, mặc dù lại tổ chức công kích, chúng ta hơn nửa cũng có thể ngăn hạ. Nhưng đây cũng không phải là kế lâu dài, vẫn là phải nghĩ biện pháp biết rõ nguyên do trong đó, chờ lần sao thì sao mèo mun xuất hiện thời điểm, tranh thủ có thể cùng nó tiến hành đối thoại, đem ân oán hóa giải ra.”

Bên trong đại sảnh tất cả mọi người là không ngừng xưng phải, ở biết chính mình phải đối mặt đối thủ là đáng sợ như vậy tồn tại sau, mỗi người đều là tiếc mạng, ai cũng không nghĩ không hiểu ra sao tựu đi chịu chết.

Hắc Nguyên đột nhiên nói ra: “Đại nhân, ta thật giống ở một bản cổ tịch bên trong gặp như vậy ghi chép, nói chúng ta Thần tộc lúc ban đầu thời điểm là có Thủ Hộ Chi Linh, thật giống chính là một con mèo mun...”

Lục Minh nói: “Ta làm sao không nghĩ tới? Đồng thời cái kia tất cả bí mật nguyên địa phương, có thật nhiều ta Thần tộc dấu vết, mèo mun lại ở chỗ đó qua lại, hơn nữa ta suy đoán, nó hai lần đều bỏ qua ta, quá nửa là bởi vì trên người ta chảy xuôi Thần tộc máu.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2694: Uy Hiếp, Ngươi Tên Cầm Thú Này

Hắc Nguyên sững sờ nói: “Này... Nếu là Thần tộc Thủ Hộ Chi Linh, vì sao vẫn ẩn thân Đại Hoang nơi sâu xa?”

Lục Minh nói: “Việc đã đến nước này, ta cũng không có gì có thể ẩn giấu cất giữ, mèo mun kia bảo vệ đồ vật, cần phải chính là bí bảo đồ bên trong viết tất cả bí mật nguyên, sợ là cùng ta Thần tộc tổ tiên có liên quan, thậm chí cùng cái kia đại tai nạn ngày, cùng với La Phù chi cảnh vì sao chìm trong có liên quan, nếu như có thể tìm tới này bí mật nguyên, có lẽ là có thể thu được được ly khai phương pháp.”

Trong phòng tất cả mọi người là sắc mặt thay đổi, các loại nghị luận sôi nổi.

Thạch Dương nói: “Đây là quan hệ đến toàn bộ La Phù chi cảnh đại sự, nếu như có thể nhân họa đắc phúc, nhưng là chúng ta sự may mắn. Bất quá việc cấp bách, vẫn là trước phải đem Thiên Ba Thành bảo vệ, hết khả năng từ căn nguyên trên hóa giải việc này. Bây giờ Đại Hoang bên trong tình huống cụ thể làm sao? Kính xin Lục Minh huynh tỉ mỉ nói chuyện.”

Lục Minh nói: “Hắc Nguyên là tổng quản Thiên Ba Thành tình báo, Hắc Nguyên cùng mọi người nói một chút đi.” Hắn dừng lại, đột nhiên hỏi: “Sơn Cương chuyện, tra ra được chưa?”

Hắc Nguyên lắc đầu nói: “Tạm thời không có bất kỳ manh mối. Sơn Cương chính là bốn sao Thiên Giới sơ giai tu vi, có thể ở trong thành thiểu không hề có một tiếng động chết bị người giết chết, giết người khác thực lực, sợ là đạt tới năm sao. Hơn nữa ta phái người đem ngay lúc đó các trường hợp đều hỏi thăm hạ, then chốt ở chỗ một người thanh niên, nhưng người trẻ tuổi kia chân dung mười phần không quen, có lẽ là từ nơi khác tới rồi tiếp viện cường giả.”

Lời vừa nói ra, trong phòng sở hữu nơi khác tới rồi trợ giúp, năm sao trở lên Thiên Giới, đều có chút ngồi không yên.

Nhân số cũng không nhiều, hơn nữa đều là người trung niên hoặc là ông lão dáng dấp, cũng không có có trẻ tuổi người, còn có một tên hài đồng bộ dáng võ giả, là năm sao Thiên Giới sơ giai, phát hiện đại lượng ánh mắt rơi trên người hắn, không từ được phẫn nộ rên một tiếng.

Hắc Nguyên vội nói: “Ta tin tưởng hung thủ kia khẳng định không ở trong đại sảnh này, chư vị không nên suy đoán lung tung. Hiện tại đối đầu kẻ địch mạnh, chúng ta hay là trước thương thảo phòng thủ cách.”

Lập tức, Hắc Nguyên liền đem các loại tổng hợp tình báo, bắt đầu cặn kẽ cùng mọi người giảng giải.

…

Thiên Ba Thành bên trong, người đi đường chợt giảm.

Hai bên đường cửa hàng cùng mặt tiền cửa hàng toàn bộ đóng cửa.

Tình cờ có người ở trên đường cất bước, cũng đều là dáng vẻ vội vã, rất nhanh tựu không thấy tăm hơi.

Trên bầu trời độn quang tăng lên dữ dội, đều đang vì bất cứ lúc nào đến Vạn Thú công thành làm chuẩn bị.

Ở một gian không đáng chú ý bên trong tiểu viện, truyền đến tranh chấp tiếng.

“Gái điếm thối, mọi người đều muốn chết, lại cũng không chịu thỏa mãn hạ ta! Ta nhưng là thân mang nửa cái Thần tộc huyết mạch, Hắc Nguyên đại nhân nhưng là mẫu thân ta cậu ruột nhị cô gia biểu đệ tình địch hàng xóm nhân tình, ngươi dám phản kháng ta, chờ Vạn Thú thời điểm công thành, ta để người đem ngươi điều chỉnh đến nhóm đầu tiên xung kích trong danh sách.”

Một người đàn ông đầy mặt lửa giận, nhìn bị quẹt làm bị thương cánh tay, trong mắt tuôn ra vẻ dữ tợn, nhìn chằm chằm phía trước nữ tử, hung hãn nói.

“Tùy theo ngươi! Hiện tại phi thường thời cơ, ta cũng không cùng người so đo, cút nhanh lên đi ra ngoài!”

Đằng trước một cô gái, cầm trong tay lợi kiếm, đầy mặt lạnh lẽo, chính là Phương Vũ, cả người tỏa ra cực mạnh sát khí.

Nam tử “Phi” một tiếng, sắc mặt đột nhiên biến được hèn mọn lên, cười gằn nói: “Phương Vũ, ngươi chết đến nơi còn không tự biết.”

Phương Vũ nói: “Nhân sinh tự cổ ai không chết, ta cùng với Thiên Ba Thành cùng chết sống, cũng không có gì thật sợ hãi cùng sợ hãi.”

Nam tử cười to nói: “Ha ha, ngươi cho rằng ngươi có cơ hội cùng Thiên Ba Thành cùng chết sống sao? Đừng cho là ta không biết, giết Sơn Cương tên nam tử kia, chính là ngươi từ Đại Hoang Chi Địa mang về.”

Phương Vũ hoàn toàn biến sắc, lộ ra một tia kinh sợ, hoảng loạn nói: “Ngươi chớ nói lung tung!”

“Ha ha.” Nam tử cười to nói: “Ta nguyên bản còn không quá chắc chắn, vẻ mặt ngươi đã bán đứng ngươi rồi. Khà khà, nếu là ta đem việc này đăng báo Hắc Nguyên đại nhân, ngươi tựu chắc chắn phải chết! Phương Vũ, thức thời tựu quy phụ ở ta, để ta tốt đẹp hưởng dụng ngươi.”

Phương Vũ sắc mặt trắng bệch, cả giận nói: “Đừng muốn mơ mộng, ta thà rằng cùng ngươi đồng quy vu tận, cũng sẽ không đáp ứng ngươi!”

Bảo kiếm ở trước người loáng một cái, cường đại kiếm ý khuếch tán, càng là muốn triển khai chung cực áo nghĩa dáng vẻ.

Nam tử kinh hãi nói: “Dừng tay!”

Hắn mắt sáng lên, nhìn thấy cuộn rút ở phòng giác, bị sợ được run lẩy bẩy một tên tỳ nữ, còn mười phần đẹp đẽ, không từ được trong mắt sáng ngời, chỉ vào tên kia tỳ nữ nói: “Này tỳ nữ dài được còn có thể, để ta mang về tốt đẹp dùng một chút, ngươi sự ta tựu tạm thời cho ngươi ép hạ, làm sao? Hiện tại Vạn Thú công kích sắp tới, mọi người tinh thần đều rất hồi hộp, ta nhưng là hai sao Thiên Giới chi chủ, ở thủ thành bên trong có thể phát huy ra tác dụng cực kỳ trọng yếu, tự nhiên cần phải tốt thật buông lỏng hạ, lấy tốt hơn tư thế nghênh tiếp sắp đến công thành.”

Phương Vũ mắng: “Công Tôn Du, ngươi tên vô lại này, cầm thú!”

Nam tử Công Tôn Du lạnh lùng nói: “Ta đây chính là vì muốn tốt cho ngươi, hoặc là ngươi tự mình tiến tới hầu hạ ta, hoặc là tựu để cái này tỳ nữ đến hầu hạ ta, bằng không ta sẽ đi ngay bây giờ Hắc Nguyên đại nhân cái kia vạch trần ngươi sự.”

Vuông vắn mưa không lên tiếng, Công Tôn Du lặng lẽ cười một tiếng, đầy mặt vẻ, nhìn chằm chằm cái kia tỳ nữ, đột nhiên phát hiện này tỳ nữ càng xem càng đẹp đẽ, cẩn thận chu đáo hạ, dung mạo càng hoàn toàn không kém Phương Vũ.

Hơn nữa cuốn rúc ở trong góc cái kia điềm đạm đáng yêu, run như cầy sấy sợ dáng vẻ, càng là để hắn y hỏa bên trong đốt, liều mạng liếm đôi môi, “Ha ha, cực phẩm! Vốn cho là chỉ là một tiểu vưu vật, không nghĩ tới càng là cái đại vưu vật.”

Công Tôn Du trực tiếp tiến lên, một phát bắt được cái kia tỳ nữ tóc, tựu kéo đi, “Ha ha ha ha.”

Cái kia tỳ nữ liều mạng đánh Công Tôn Du, nhưng nơi nào phản kháng, khuôn mặt sợ sệt tình, phát sinh “Ô ô” hoảng sợ tiếng, không ngừng chảy nước mắt.

Phương Vũ phát hiện cái kia tỳ nữ chính đang nhìn mình, một đôi mắt to xinh đẹp bên trong, tràn đầy cầu xin cùng nước mắt, mười phần đáng thương.

Phương Vũ run lên trong lòng, này tỳ nữ là nàng trước đây không lâu từ Đại Hoang Chi Địa biên giới mang về, hẳn là Vạn Thú thời điểm công thành, cửa nát nhà tan đại gia tiểu thư, trong cơ thể không có bất kỳ chân nguyên, hơn nữa ngây ngốc ngơ ngác, hẳn là bị sợ hãi, triệt để mất đi ký ức, không biết mình tên họ là gì, nhưng xác thực tướng mạo sinh dị thường đẹp đẽ.

Phương Vũ liền đem nàng mang tại người một bên, làm một tên tỳ nữ, cũng coi như là có cái cực tốt quy tụ, không nghĩ tới đã bị Công Tôn Du theo dõi.

Phương Vũ không nhịn được nghĩ muốn lên trước cứu hạ này tỳ nữ, nhưng Công Tôn Du ác độc ánh mắt nhìn chăm chú lại đây, để Phương Vũ sắc mặt trắng bệch, vẫn là lui bước, chỉ nói: “Không nên làm khó nàng.”

Công Tôn Du cười như điên nói: “Ha ha, làm khó dễ? Xinh đẹp như vậy hình dáng, ta thương yêu cỏn không kịp đây, làm sao sẽ làm khó đây?”

Công Tôn Du chỉ cảm thấy được cả người khô nóng, nàng đến Phương Vũ trong phủ, chính là tinh trùng lên não, muốn lấy Sơn Cương việc uy hiếp Phương Vũ đi vào khuôn phép.

Tuy rằng sự tình không thành, nhưng ngẫu được một tên xinh đẹp như vậy tỳ nữ, cũng coi như là được đền bù như nguyện.

Cười lớn mấy tiếng sau, đã bắt cái kia tỳ nữ tóc kéo một cái, hóa thành độn quang biến mất ở ngoài phòng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2695: Loạn Thế Giai Nhân, Gấu Qua Lại

Phương Vũ sắc mặt trắng bệch, đứng ở trong phòng.

Trong lòng đột nhiên một cái không như vậy, bảo kiếm rơi xuống đất, không nhịn được khổ sở rơi lệ.

Vì là tên kia tỳ nữ, cũng vì chính mình.

Sinh ở loạn thế, có thể cẩu thả sống tiếp, cũng đã cực kỳ không dễ.

Dù cho là nàng thân là Thiên Giới chi chủ, đều sống như vậy gian khổ.

Tên kia tỳ nữ bất quá là người bình thường, cửa nát nhà tan, lại sinh một bộ túi da tốt, bị Công Tôn Du mang đi đùa bỡn, đối với nàng mà nói có lẽ không phải lựa chọn tốt nhất, nhưng đối với chính mình mà nói, nhưng là lựa chọn tốt nhất.

Hơn nữa ở trong loạn thế, có thể cùng một tên hai sao Thiên Giới cùng nhau, dù cho là bị trở thành tính nô, để lộ thú, ít nhất có thể giữ được tính mạng, tổng so với chết được rồi.

Thường nói: Chết tử tế không bằng lại sống sót.

Phương Vũ nghĩ như vậy, tâm tình tốt không ít, nhưng trong đầu hiện ra Dương Thanh Huyền thân ảnh, cắn răng nói: “Ngươi rốt cuộc là ai, dĩ nhiên có thể lặng yên không tiếng động giết chết Sơn Cương, ngươi đến cùng lại ở nơi nào?”

Đối với Dương Thanh Huyền, Phương Vũ nội tâm cực kỳ phức tạp.

Ở yêu thú tập kết tạt qua thời điểm, đột nhiên gặp được Dương Thanh Huyền, phản ứng đầu tiên chính là sợ hết hồn, coi chính mình muốn treo, nhưng thấy đối phương như vậy thành khẩn, lại như vậy đẹp trai, chẳng biết vì sao, liền trực tiếp tin đối phương.

Một đường trở về, các loại chuyện phiếm, phát hiện nam tử này cực kỳ đặc biệt, tuy rằng tuổi trẻ, nhưng trong lời nói đều lộ ra thành thục thận trọng, hơn nữa nói chuyện cực kỳ thú vị, làm cho nàng cảm thấy được hết sức khác với tất cả mọi người, hơn nữa tu vi vẫn luôn không nhìn thấu, lộ ra các loại cảm giác thần bí.

Trở lại Thiên Ba Thành sau, đơn giản cho Dương Thanh Huyền an bài một cái, chính mình phải đi hướng cấp trên hồi báo nhiệm vụ, chờ buông lỏng sau, nghĩ lại đi tìm Dương Thanh Huyền, kết quả là xảy ra Sơn Cương việc.

Toàn bộ trong thành đều tiến vào trạng thái giới nghiêm, vì không đưa tới khủng hoảng, phái bọn họ những hộ vệ đội này dài trong bóng tối điều tra một hồi lâu, cũng không tìm tới Dương Thanh Huyền tung tích, cũng không tìm được Dương Thanh Huyền đảm nhiệm lai lịch ra sao.

Phương Vũ tâm tình vào giờ khắc này hết sức phức tạp, thở thật dài một cái, có chút chán nản ngồi ở trên ghế, ánh mắt đờ đẫn, không biết đang suy nghĩ gì.

Đúng lúc này, đột nhiên một đạo từ ngàn xưa tiếng chuông truyền đến, mười phần lanh lảnh, gấp gáp.

Một cái liền đem Phương Vũ từ chán chường bên trong đánh thức, cả kinh nói: “Không được! Địch nhân đến.”

Đột nhiên nắm lên trên mặt đất bảo kiếm, bóng người lóe lên tựu lao ra cửa.

...

Đại Hoang Chi Địa, vô số bóng thú tập kết, hướng về Thiên Ba Thành phương hướng chạy đi.

Giữa bầu trời, bay một đám rắn một dạng quái vật, trên lưng sinh ra thật mỏng bốn cánh, hơn nữa màu sắc không giống nhau, cầm đầu là một cái Hắc Xà, phía sau mấy trăm đầu, xích chanh hồng lục xanh Lam Tử đều có, trông rất đẹp mắt, rồi lại đầy người vằn, khiến người không rét mà run.

Đột nhiên, này chút bầy rắn trung ương, “Xì” một tiếng, chém ra một đạo to lớn hình cung kim quang, tại chỗ đem tảng lớn phi xà chém chết.

Dương Thanh Huyền cầm trong tay chiến kích, xé rách hư không đi ra.

Còn dư lại cái kia chút phi xà, tất cả đều “Xèo xèo” phun ra lưỡi, tức giận hướng về hắn vọt tới, mỗi một con rắn trên người đều có tương ứng màu sắc ánh sáng lộng lẫy bao phủ, như mưa tên.

Dương Thanh Huyền mặt không biến sắc, mặc dù là cầm đầu cái kia Hồng Xà, cũng bất quá một sao Thiên Giới sơ giai tu vi, còn dư lại đều chỉ là Giới Vương, thậm chí Giới Vương bên dưới.

Hắn đem chiến kích ở trước người tìm mấy lần, một đạo kỳ dị phù văn tựu ở không trung ngưng tụ thành, nháy mắt bùng nổ ra đi, “Ầm ầm” một tiếng, toàn bộ vòm trời trực tiếp bị hư quang chém thành vô số phần.

Cái kia chút phi xà hí lên bên dưới, đều bị chém nát.

Còn có mấy cái ở không trung sôi trào mấy lần, hoàn toàn không có chết, khởi động nửa người nhanh chóng hướng về xa xa chạy trốn.

Dương Thanh Huyền vẫn chưa lại ra tay, mục đích của hắn cũng không phải là chém tận giết tuyệt, mà là ngăn cản này chút yêu thú tiến về phía trước Thiên Ba Thành.

“Đã là thứ bảy phê.”

Dương Thanh Huyền vẻ mặt sầu lo, hắn còn đặc ý đi vòng đường chính tuyến, tựu gặp bảy tốp yêu thú, tất cả đều bị hắn đánh giết hoặc là đẩy lùi.

“Thiên Ba Thành lần này sợ là không kháng nổi.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến mèo mun kia cùng Hỏa Kỳ Lân, chỉ là này hai con yêu thú, trong thành tựu không có mấy cái võ giả ngăn cản hạ xuống.

Đột nhiên hắn hơi thay đổi sắc mặt, từ bốn phương tám hướng trong hư không, truyền đến “Ầm ầm ầm” thanh âm, vô số nguyên tố hệ “đất” nổ tung đi ra.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy được bụi bặm tạt vào mặt, thiên địa hoàn toàn bị che lại.

Chỉ là trong nháy mắt, vô số đại địa chi lực từ bốn phương tám hướng tuôn ra, đè hắn khó có thể hô hấp.

Nguyên bản bầu trời trong xanh trên, xuất hiện một vị to lớn cái bóng, trong đôi mắt tuôn ra ánh sáng đỏ tươi, một cái tay ép trên bầu trời.

Vô số nguyên tố hệ “đất”, chính là bị hắn một chưởng kia điều khiển.

“Oành!”

Cái kia cuồng bạo nguyên tố hệ “đất” bên trong, hư quang lóe lên, Dương Thanh Huyền tựu phá vách tường mà ra, bỗng nhiên cảm thấy được trên hư không dị dạng, nhấc đầu nhìn tới, nhất thời giật nảy cả mình.

Chỉ thấy một con to lớn vô cùng Hắc Hùng, chính hóa ra Pháp Thiên Tượng Địa, điều khiển nguyên tố quy tắc.

Cái kia một đôi ánh mắt đỏ thẫm, đang nhìn hắn chằm chằm, đột nhiên hồng mang lóe lên, liền bắn hạ hai đạo bén nhọn công kích.

“Ở đâu ra ngu xuẩn gấu! Thực sự là phiền phức a.”

Dương Thanh Huyền chiến kích vung lên, hư quang chém tới.

“Oành!”

Công kích oanh ở hư quang trên, trực tiếp đem đánh nát, thế đi không giảm thẳng rơi xuống.

“Sáu sao Thiên Giới gấu?!”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, dưới chân bộ pháp giẫm lên một cái, bóng người ở không trung lay động một cái, quy tắc liền biến được kỳ diệu cực kỳ, đem cái kia hai đạo công kích dư âm hóa đi.

Hắc Hùng sửng sốt hạ, sát khí trên người biến được càng hơn, cái kia khống chế nguyên tố tay, ở không trung một phen, vô số nguyên tố hệ “đất” cuồn cuộn mà đến, giống như là quần sơn ở trên trời lướt ngang.

“Thật phiền phức a!”

Dương Thanh Huyền hai tay cầm kích, hư quang từng vòng khuếch tán ra, kèm theo hỏa diễm ở lưỡi kích trên thiêu đốt, quay về cái kia quần sơn chính là vừa bổ mà đi.

“Ầm ầm!”

Hình bán nguyệt hư quang chém vào trong ngọn núi, đem ngọn núi diện tích lớn chém vỡ, vô số đất đá đổ nát.

Nhưng thế núi vẫn là liên miên mà xuống, cũng không có bị triệt để chém gãy.

Hắc Hùng hai con ngươi lóe lên, trong miệng phát sinh rít gào trầm trầm, tựa hồ cực kỳ khiếp sợ.

Dưới cái nhìn của nó, Dương Thanh Huyền bất quá một vị bốn sao Thiên Giới sơ giai lâu la, cần phải xoay tay tựu đập chết tồn tại, lại ở trong tay nó đi rồi số chiêu, còn sinh long hoạt hổ, nhảy nhót tưng bừng, để nó hết sức phẫn nộ.

Bàn tay càng thêm hạ thấp xuống mấy phần, càng nhiều hơn nguyên tố hệ “đất” tuôn ra mà đến, một mặt đem quần sơn biến lớn, một mặt tu bổ cái kia bổ ra dấu vết.

Dương Thanh Huyền bóng người loáng một cái, tựu quay về cái kia quần sơn vọt tới, đồng thời hai tay nhanh chóng bấm quyết, hướng về quần sơn một điểm.

“Ầm ầm ầm!”

Trên núi tuôn ra chấn động mãnh liệt tiếng, một con to lớn thổ tay chưởng từ trong núi bộc phát ra, xông thẳng đám mây, hướng về cái kia Hắc Hùng chộp tới.

Hắc Hùng kinh hãi, cũng không phải là bàn tay này uy năng mạnh bao nhiêu, mà là đối phương càng cũng là hệ Thổ người điều khiển, còn có thể từ chính mình thao túng nguyên tố hệ “đất” bên trong, cướp giật bộ phận hệ Thổ đi ra, ngược công kích chính

mình.

Đây quả thực là vô cùng nhục nhã a!

“Rống!”

Hắc Hùng rít gào một tiếng, chiếu cố không được điều khiển quần sơn, năm ngón tay đột nhiên nắm chặt, sau đó cấp tốc mở ra, một luồng điên cuồng Tuyệt Bá tức giận chưởng lực, trực tiếp quay về cái kia thổ to lớn tay đánh tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2696: Đánh Lâu Không Địch Lại, Phối Hợp Tinh Diệu

“Ầm ầm!”

Cái kia thổ tay chưởng nơi nào chống đỡ được Hắc Hùng một đòn, trực tiếp bạo nát tan.

Quần sơn mất đi khống chế, bị Dương Thanh Huyền một kích dễ dàng chém vỡ.

Nhưng Hắc Hùng một quyền sau, hung ác hung tính hiển lộ ra, ngửa mặt lên trời gào to một tiếng, sóng âm hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán, sở hữu nguyên tố hệ “đất” ở không trung nhảy lên, như là có sinh mạng.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên kinh sợ, lập tức điều khiển chính mình quanh thân nguyên tố hệ “đất”, nháy mắt ngưng tụ thành một quả cầu, đem chính mình hoàn toàn bao phủ lại.

Sau một khắc, cái kia sở hữu nguyên tố hệ “đất”, tất cả đều như bắn châu giống như vậy, từ bốn phương tám hướng bắn nhanh mà đến, “Rầm rầm rầm” đánh ở thổ cầu trên, chấn lên từng vòng hệ Thổ sóng gợn, đồng thời ngưng tụ thành một cái to lớn cục đất, trôi nổi ở trên hư không.

Hắc Hùng mắt lộ ra hung quang, cả người từ trong hư không hiện hình mà ra, bàn tay lớn hướng về cái kia cục đất vỗ một cái!

“Ầm ầm!”

Toàn bộ cục đất nháy mắt đổ nát, đáng sợ chưởng lực cùng đại địa chi lực hỗn hợp lại cùng nhau, đem mỗi một hạt đất đá đập vụn đến nguyên tố trạng thái.

Đúng lúc này, một đạo chói mắt kim quang dưới đất chui lên.

Đem mờ tối bầu trời chiếu sáng cực kỳ óng ánh.

Dương Thanh Huyền hóa ra Bàn Nhược Bất Hủ Thân Kim Cương Pháp Tướng, đỉnh thiên lập địa, thân thể cùng Hắc Hùng cao bằng, hai tay nắm kích đột nhiên đâm đi ra ngoài.

Pháp Tướng xán lạn huy hoàng, nơi nào có nửa điểm bị thương dáng vẻ?

Thiên Khư trên vô số hư quang chuyển động, từng vòng hình thành đạo văn, Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa như là phụ ở hư quang trên một con Phượng Hoàng, sinh ra hai cánh cùng đuôi cánh, hí dài bầu trời.

Hắc Hùng hai mắt trừng trừng lớn, một đôi đỏ thẫm con ngươi kém một chút rơi ra đến, nó làm sao cũng nghĩ không thông, nhân loại này nam tử là như thế nào tại chính mình đáng sợ kia một chưởng hạ hoàn hảo không hao tổn.

Hư quang trên khí tức bén nhọn, cùng với đáng sợ kia hỏa diễm, để nó nháy mắt cảm nhận được cực độ nguy hiểm.

Đồng thời ngọn lửa kia khí tức... Nó cũng không không quen.

Hắc Hùng kinh hãi, trong đầu xẹt qua Hỏa Kỳ Lân cái bóng, bỗng nhiên kinh hãi bên dưới, hư quang tựu đã đến trước ngực, vội vàng một chưởng ở trước ngực mình mạnh mẽ đập xuống.

“Ầm ầm!”

Hư quang, hỏa diễm, chưởng lực, bụi bặm, mạnh mẽ oanh kích cùng nhau, hóa thành hỗn loạn năng lượng bạo nổ mở.

Hắc Hùng bị chấn lui lại mấy bước, bộ ngực bộ lông toàn bộ bị đốt sạch, truyền đến mùi thịt nướng.

“Thật mạnh!”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, đây đã là dung hợp hắn một kích mạnh nhất, lại đều chỉ tổn thương Hắc Hùng biểu bì, tiếp tục đánh nhau không có khả năng thắng, chỉ là mất không thời gian cùng tinh lực.

“Ngươi tới đi, Quỷ Tàng.”

Dương Thanh Huyền thở dài, chính mình vẫn là quá yếu a.

Thiên Giới chi chủ có thể hoành hành vũ trụ, nhưng nghĩ muốn tùy ý hoành hành vũ trụ, vẫn còn cần Thất Tinh Thiên Giới trở lên cảnh giới.

Hắn đem chiến kích thu hồi, tựu ngồi xếp bằng hư không điều tức.

Dành thời gian khôi phục tinh lực, tốt chạy tới Thiên Ba Thành.

“Khà khà, này yêu gấu thân thể năng lực phòng ngự, không kém chút nào ngươi Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân cùng Dạ Chi Đế Giáp, là mấy loại mạnh nhất trời sinh thân thể một trong, đừng nói ngươi chiến kích, coi như là ta Quỷ Kiếm cũng chưa chắc đánh cho mở.”

Quỷ Tàng thanh âm truyền đến, mang theo một tia phấn khởi ý cười, Dương Thanh Huyền cảm ứng được hắn sát khí ở không ngừng tăng vọt.

Hắc Hùng gặp Dương Thanh Huyền trực tiếp ngồi xếp bằng điều tức, trên người khí tức hoàn toàn nội liễm đi vào, tiến vào thế giới của chính mình bên trong, hoàn toàn không thấy nó, càng là giận không nhịn nổi, gầm thét lên vọt tới.

To lớn hùng chưởng ở không trung lóe lên, đè ra đâm thủng màng nhĩ tiếng nổ đùng đoàng, điên cuồng tập kích mà tới.

“Ngươi đem này đầu gấu người điên triệt để chọc giận, khà khà.”

Quỷ Tàng thanh âm truyền đến.

“Chọc giận không tốt sao? Vừa vặn thuận tiện ngươi đánh lén.”

Dương Thanh Huyền mặt không hề cảm xúc, với trước mắt dời sông lấp biển một chưởng hoàn toàn nhắm mắt làm ngơ.

“Ha ha, cái kia ta vòng tới trước người hắn đánh lén đi, một chưởng này uy năng chính ngươi chặn đi.”

Quỷ Tàng cười lớn một tiếng, ở Dương Thanh Huyền bên cạnh người lóe lên, chỉ để lại một chuỗi tàn ảnh, đồng thời nháy mắt tựu tiêu tan.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, đột nhiên mở hai mắt ra, cả giận nói: “Ngươi...”

đọc truyện cùng https://truyencuatui.net/

Đã không còn kịp rồi, Quỷ Tàng thân ảnh đã lấp lóe đến rồi Hắc Hùng trước người, to lớn Quỷ Kiếm từ trong hư không rút ra, trực tiếp chém về phía Hắc Hùng lồng ngực đốt cháy cái kia một khối.

Gấu trước ngực là phòng ngự nhất điểm yếu, hơn nữa ở đây vừa rồi bị Dương Thanh Huyền chí cường công kích nổ một cái, bao nhiêu rách một chút phòng ngự.

“Em gái ngươi!”

Dương Thanh Huyền cùng Hắc Hùng đồng thời kinh sợ, một người một gấu đều cảm nhận được tử vong nguy hiểm, cái kia năng lượng đáng sợ trong khoảnh khắc đã đến song phương trước mặt.

Dương Thanh Huyền đạo hoán bước mới vừa rồi Hắc Hùng đập nát thổ cầu thời điểm tựu thi triển, trong thời gian ngắn căn bản không thi triển ra được, đột nhiên hai tay kết ấn, vô số màu vàng đại ấn ở không trung xoay chuyển, sau đó tuôn trào ra, một chiêu Hóa Đạo Đồng Thiên Tam Thiên Ấn tựu đánh ra ngoài.

Đồng thời trên thân thể kim quang cùng tử khí uốn lượn, hai đại thần thể hỗ trợ lẫn nhau.

Dạ Chi Đế Giáp cũng hóa ra phòng ngự kết giới.

“Ầm ầm!”

Hắc Hùng ra sức một đòn, trực tiếp oanh trên Hóa Đạo Đồng Thiên Tam Thiên Ấn, đem ngàn vạn ấn vàng toàn bộ đè nát tan.

Sau đó Dạ Chi Đế Giáp kết giới, nháy mắt biến hình, cuối cùng nứt ra.

Còn dư lại dư âm lực lượng, oanh ở hai đại thần thể trên.

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền phun ra một ngụm máu lớn đến, tựu bị hung hăng đánh bay ra ngoài.

Ở là đồng thời, Hắc Hùng tiếng gầm gừ phẫn nộ truyền đến, mang theo vô tận lửa giận cùng táo bạo, còn có một tia hoảng sợ.

Ở nó trước ngực, một thanh u màu xanh biếc Quỷ Kiếm cắm vào, tuy rằng không có nhập vào cơ thể mà ra, nhưng đi sâu vào rất nhiều, hiển nhiên phi thường trí mạng.

Hơn nữa vô số tiểu quỷ từ bên trong kiếm chạy chạy đến, nuốt ăn cùng hủ thực gấu thân thể.

Hắc Hùng thống khổ một chưởng đánh về Quỷ Tàng.

“Cắt!”

Quỷ Tàng cười nhạo một tiếng, bóng người lấp lóe hạ, tựu né qua.

Hắc Hùng tu vi là sáu sao trung giai, Quỷ Tàng vốn là ở nó bên trên, vào giờ phút này, trước ngực cắm một thanh đại kiếm, càng thêm không đánh trúng Quỷ Tàng.

Quỷ Tàng bóng người loáng một cái, sẽ đến Dương Thanh Huyền bên cạnh người, nói: “Ngươi không sao chứ?”

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền lại phun ra một ngụm máu đến, cả giận nói: “Kém một chút bị ngươi hại chết!”

Quỷ Tàng cười nói: “Ha ha, ta là rõ ràng thực lực ngươi, lần lượt như vậy một cái không thành vấn đề.”

Dương Thanh Huyền tức giận đến mức cả người run run, cả giận nói: “Đây chính là sáu sao Thiên Giới trung cấp một chưởng a! Ta thần thể đều phải sụp đổ rồi.”

Cái kia Hắc Hùng hai tay nắm ở Quỷ Kiếm, liều mạng ra bên ngoài rút, trên người không ngừng tuôn ra nguyên tố hệ “đất”, đem cái kia chút tiểu quỷ đánh nát bấy.

Vô số ác quỷ tiếng kêu thảm thiết, ở kiếm phụ cận truyền mở.

Quỷ Tàng lấy làm kinh hãi, hắn cùng Bách Quỷ Dạ Hành hầu như hòa làm một thể, có thể cảm nhận được giờ khắc này kiếm trạng thái, càng bị gấu lực lượng trấn áp.

“Thật là cường đại đại địa bảo thể! Tiểu tử, thân thể này ta muốn.”

Nam Đẩu Tinh quân thanh âm truyền đến, mang theo một tia phấn khởi.

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, nói: “Ngươi muốn trở thành gấu?”

“Hừ!”

Nam Đẩu Tinh quân khinh thường hừ lạnh nói: “Cái gì gọi là biến thành gấu, nói chuyện khó nghe như vậy. Bất kỳ một loại thân thể, đều là đại đạo diễn hóa, có chút đoạt thiên địa tạo hóa, trở thành vạn linh đứng đầu, tỷ như chân long, Thiên Phượng, Thần Hoàng, Kỳ Lân các loại, cũng có chút trở thành vạn linh phần cuối, đời đời kiếp kiếp đều bị giẫm ở dưới chót nhất, tỷ như Bì Bì Hà, giày cỏ trùng quái các loại. Mà người thân, là chúng sinh bên trong kỳ lạ nhất một loại sinh linh, bởi vì từ toàn bộ sinh linh đẳng cấp tháp đỉnh đến phần cuối, đều có nhân loại tồn tại.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2697: Đại Địa Bảo Thể, Gửi Người Ly Hạ

“Mà vô số sinh linh bên trong, có đủ loại bất tận giống nhau dị bẩm, so với như nhân loại thiên phú, thiên phú vật này, căn cứ ta quan sát, là sở hữu sinh linh dị bẩm bên trong thần kỳ nhất cùng đáng sợ một loại, có thể để một kẻ loài người từ phổ thông phàm phu biến thành vũ trụ bên trong cao cấp nhất tồn tại, thậm chí trấn áp chân long Thiên Phượng, này ở chủng tộc khác bên trong là từ chưa tồn tại khó mà tin nổi việc.”

“Trước mắt này đầu Hắc Hùng, tương tự kẻ nắm giữ đáng sợ dị bẩm, chính là Đại Địa Bảo Thể. Loại thể chất này, giống như là trời sinh đại địa giống như vậy, nắm giữ sức mạnh vô cùng vô tận, là trời sinh hệ Thổ nguyên tố thân thể. Nhưng này đầu gấu quá ngốc, nắm giữ như vậy tuyệt cường thể chất, lại còn bị các ngươi hai cái đả thương, ha ha, thực sự là phung phí của trời.”

Nam Đẩu Tinh quân nói xong, Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng liếc nhau một cái, đều là lộ ra khinh thường vẻ mặt.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi muốn chiếm thân xác cũng nhanh chút, chờ này đầu gấu đem Quỷ Kiếm rút ra, độ khó đem sẽ tăng lớn rất nhiều.”

Nam Đẩu Tinh quân nói: “Ngươi dùng Bất Hủ Phong Bia trấn áp này gấu, còn dư lại tựu giao cho ta.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đem ngươi khốn vào này bia sau, ta ngược lại thật ra đã quên món bảo vật này.”

Hắn nói ra khẩu chân khí, hai tay nhanh chóng bấm quyết, một mảnh chín màu lưu quang từ trong cơ thể tuôn ra, ngưng tụ thành một toà phong bia, lóe lên bên dưới, đã đến Hắc Hùng đỉnh đầu, bỗng nhiên cửu sắc quang mang hào phóng, đem trọn cái vòm trời đều chiếu sáng sáng trưng.

Lập tức, mênh mông vĩ đại ý chí từ trong bia giáng lâm, mạnh mẽ trấn áp trên người Hắc Hùng.

“Ầm ầm!”

Hắc Hùng hai chân nháy mắt bị đè giẫm vào đại địa, khôi ngô thân thể to lớn bị đè cong hạ xuống.

“Rống!”

Hắc Hùng thống khổ tức giận rống to, cái kia Quỷ Kiếm bản lấy rút ra hơn nửa, bây giờ bị Bất Hủ Phong Bia một trấn, lại xuyên vào mấy phần, đau cả người run rẩy.

Từng đạo từng đạo cường giả ý chí trấn áp mà xuống, trùng kích Hắc Hùng ý chí cùng linh hồn, cái kia hung lệ tức giận trên mặt, hết sức sắp biến thành thống khổ cùng hoảng sợ.

Hắc Hùng bỏ qua rút kiếm, hai tay hướng về vồ vào không khí.

Vô số hệ Thổ nguyên tố biến ảo mà ra, cùng Dương Thanh Huyền trước một dạng, hình thành một quả cầu, đem chính mình thân thể to lớn bao trùm.

Nhưng Bất Hủ Phong Bia ở không trung lóe lên, tựu đột nhiên trực kích hạ xuống, phá tan tầng tầng hệ Thổ phòng ngự.

“Ầm ầm!”

Ở cuối cùng một sát, bị Hắc Hùng biến ảo ra tới thổ cầu ngăn trở, mạnh mẽ vô cùng hệ Thổ nguyên tố xung kích đi tới, đem Bất Hủ Phong Bia đánh bay.

Đến đây, to lớn hệ Thổ viên cầu hình thành, lơ lửng giữa không trung.

Vô số hệ Thổ nguyên tố còn đang điên cuồng tuôn tới, thổ cầu càng lúc càng lớn, cho đến cùng đại địa nối liền thành một thể, hình thành một ngọn núi lớn, cái kia tuôn ra hệ Thổ nguyên tố mới dừng lại.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, vẫy tay, liền đem Bất Hủ Phong Bia thu về trong cơ thể.

Sau đó lẳng lặng nhìn.

Cái kia thổ cầu vách ngoài độ dày, sợ là có mười mấy dặm.

Dương Thanh Huyền nhìn phía Quỷ Tàng, hỏi: “Ngươi có thể nhận biết được cái kia gấu trạng thái sao?”

Quỷ Tàng hai tay ôm ngực, giễu cợt nói: “Đương nhiên! Cái kia kiếm còn xuyên ở trước ngực hắn đây, nếu không có tiểu tử kia muốn chiếm thân xác này gấu, ta hiện tại là có thể khu kiếm chém vỡ nó.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy thì tốt, nhìn vận mệnh của hắn.”

Ở Bất Hủ Phong Bia bị thổ cầu đánh bay nháy mắt, Nam Đẩu Tinh quân Kim Đan liền từ trong bia qua lại mà ra, bắn vào cầu bên trong, đi vào yêu gấu trong cơ thể.

Cách mười mấy dặm dầy hệ Thổ bình phong, còn có thể lờ mờ nghe được động tĩnh bên trong, Hắc Hùng thống khổ kêu rên, rít gào, phẫn nộ cùng các loại tâm tình, thỉnh thoảng chấn núi to lay động.

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng hư không, tay bấm quyết ấn, bắt đầu điều dưỡng thương thế.

Lúc trước bị Quỷ Tàng quăng một cái, cứng rắn nhận Cự Hùng một chiêu, kém một chút không có đem hắn đánh thân thể tan vỡ, nuốt một ít đan dược sau, dẫn linh khí vào cơ thể, chữa trị thương thế.

Thời gian từng giờ trôi qua.

Hai ngày sau, cái kia núi to bên trong truyền đến đất đá vỡ nát âm thanh.

Rất nhanh, một vị to lớn gấu ảnh trực tiếp xuyên thấu vách tường đi ra, thân thể trước sau cùng núi nối liền một thể, rất nhanh tựu tách ra.

Nơi ngực to lớn kiếm thương, bao trùm một tầng hệ Thổ nguyên tố, đem miệng vết thương bao phủ.

Trong tay xách theo, chính là Bách Quỷ Dạ Hành.

Hung ác kia ánh mắt cùng sát khí đã hoàn toàn không có, thay vào đó là thâm thúy hai con mắt, cùng trầm ổn khí tức.

Quỷ Tàng khẽ quát một tiếng, giơ tay bấm quyết, Hắc Hùng kiếm trong tay tựu thu lại rồi.

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên nói: “Đoạt xác thành công?”

Hắc Hùng gật gật đầu, miệng nói tiếng người, nói ra: “Thành công.” Hắn nhíu mày lại, lại nói: “Ta còn là tiếp tục chờ ở Bất Hủ Phong Bia bên trong đi, bên trong ý chí lực lượng có thể tăng cường ta Kim Đan uy năng, tốt hơn điều khiển bộ thân thể này.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt cổ quái nói: “Theo ước định, ngươi bây giờ tìm đến rồi thích hợp thân thể, ước định của chúng ta cũng coi như là hoàn thành, đến đây không ai nợ ai, ai đi đường nấy.”

Nam Đẩu Tinh quân nhếch miệng cười nói: “Ta tạm thời cũng không có nơi nào có thể đi, hãy cùng ở ngươi bên người được rồi. Ta phát hiện ngươi người này vẫn là thật thú vị, không chừng ta theo ngươi, đối với ngươi cũng có thể tạo được trợ giúp tác dụng.”

“Thú vị?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi sẽ không muốn đánh ta ý định gì chứ?”

Quỷ Tàng nói: “Ta nhìn không phải thú vị, mà là có lợi chứ? Tiểu tử này nhìn thấu ngươi mệnh trời bất phàm. Mỗi cái thời đại tổng có như vậy một cái có thể trấn áp thời đại, rọi sáng vạn cổ cường giả cái thế. Cùng ở người như vậy bên người, đều có thể thu được được chỗ tốt to lớn.”

Nam Đẩu Tinh quân cười lạnh nói: “Nói ta, ngươi mình không phải là sao?”

Quỷ Tàng nói: “Ta là cùng không phải, quản ngươi trứng sự?”

Hai người tranh đấu tương đối.

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: “Chớ ồn ào, ngươi muốn theo ta có thể, tựu được nghe ta mệnh lệnh, không được làm trái.”

Nam Đẩu Tinh quân không vui nói: “Ngươi cũng biết thân phận ta, để ta như vậy một vị cường giả cái thế nghe lệnh của ngươi, không khỏi hơi quá đáng chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Theo ta, tựu được thủ quy củ của ta, nếu không thì này sau khi từ biệt đi.”

Nam Đẩu Tinh quân trong đôi mắt tuôn ra hồng mang, hiển nhiên có chút tức giận.

Nhưng rất nhanh tựu hồng mang tản đi, khôi phục màu đen, nói: “Tốt, coi như là ta gửi người ly hạ, tạm thời nghe lệnh ở ngươi. Chờ cái nào ngày ta đột phá tự thân ràng buộc, chính là mỗi người đi một ngả thời gian.”

Dương Thanh Huyền lộ ra vẻ tươi cười, nói: “Được.”

Tâm tình của hắn cũng là tốt đẹp, có thể thu được được Nam Đẩu Tinh quân giúp đỡ, không khác nào gia tăng rồi một vị Quỷ Tàng như vậy giúp đỡ, bất kể là đối với bây giờ còn là tương lai, đều có chỗ tốt cực lớn.

Quỷ Tàng lạnh lùng nói: “Gian trá tiểu nhân.”

Nam Đẩu Tinh quân nhẹ rên một tiếng, lười để ý cho hắn, hai tay bấm quyết, nặn ra từng cái từng cái quyết ấn, ở trước người lấp loé.

To lớn kia gấu thân bị ánh sáng bao trùm, một điểm điểm thu nhỏ lại, trực tiếp thì trở thành người bình thường to nhỏ, đồng thời thối lui Hắc Mao, biến hóa dung mạo, trực tiếp hóa thành một tên anh tuấn Tiêu Sái, đầu đội mũ quan người đàn ông trung niên.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Còn có thể như vậy biến thân?”

Nam Đẩu Tinh quân cười lạnh nói: “Này đầu gấu thực lực cùng Đại Địa Bảo Thể, đã sớm có thể hoá hình người thân, chỉ là nó quá ngu thôi, không hiểu làm sao biến hóa, càng thêm không biết biến hóa thành người chỗ tốt.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2698: Thiên Ba Thành Cuộc Chiến (1)

Dương Thanh Huyền nói: “Như vậy rất tốt, miễn cho ta mang một con gấu tại người một bên, thực tại không trên mặt đường phố, không ngẩng nổi đầu làm người.”

Lập tức lần thứ hai lấy ra Bất Hủ Phong Bia, để Nam Đẩu Tinh quân tiến vào bên trong tu luyện.

Quỷ Tàng cũng trở lại Thái Huyền Thiên.

Dương Thanh Huyền trên người tổn thương tốt hơn hơn nửa, còn lại hạ một ít cũng không có thời gian quản, trực tiếp hóa thành độn quang, hướng về Thiên Ba Thành phương hướng bay đi.

Một đường trên đều không nhìn thấy bất kỳ yêu thú gì.

Cũng nhanh muốn tới gần Thiên Ba Thành thời điểm, Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, ngừng lại.

Từ phía trước hư không cùng khắp mặt đất, không ngừng truyền đến các loại năng lượng đáng sợ rung động.

“Trực tiếp khai chiến?!”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, vội vàng đem Hỏa Nhãn Kim Tình vận chuyển tới cực hạn, lập tức đem phía trước các trường hợp đều thu vào đáy mắt.

Chỉ thấy rậm rạp chằng chịt trên chiến tuyến, vô số các loại yêu thú, đều liều mạng công kích thành trì.

Hỗn loạn năng lượng ánh sáng từ toàn bộ trên chiến tuyến bộc phát ra, lộn xộn, hình thành to lớn mà vô tự năng lượng từ trường.

Giết chóc, tử vong, máu tanh các loại mặt trái năng lượng không ngừng từ bên trong tuôn ra.

Thiên Ba Thành giống như là bị một tầng tử vong bao phủ, bị một điểm điểm từng bước xâm chiếm, hướng đi tận thế.

To lớn kia thành phòng kết giới còn chưa phá trừ, đã bị mấy loại yêu thú xuyên thấu vào, nhưng rất nhanh đã bị trong thành võ giả chém giết.

Ở yêu thú triều ở giữa, có một chỗ khu vực chân không, sở hữu tấn công yêu thú đều vòng qua mảnh này khu vực.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn tới, phát hiện cái kia phiến khu vực bốn phía, vô số quy tắc lăn lộn, đem sở hữu điều tra toàn bộ ngăn trở.

Đột nhiên, một đôi quỷ dị con mắt, từ cái kia trong khu vực hiện ra, nhìn sang.

“Chi! Là mèo mun kia!”

Dương Thanh Huyền bị ánh mắt kia một nhìn chăm chú, doạ được khắp cả người băng hàn, gấp vội vàng lui lại mấy trăm trượng, làm tốt phòng ngự tư thế.

Nhưng cặp mắt kia chỉ là ở không trung lóe lên, tựu biến mất không thấy.

“Quả nhiên là con kia chết tiệt mèo!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, tự nhủ: “Có muốn hay không đi thủ thành?”

“Còn thủ thành đây, ngươi tiến vào lấy được sao?”

Nam Đẩu Tinh quân thanh âm truyền đến, tràn đầy châm chọc, “Những yêu thú này thực lực, sợ là bù đắp được một phái Thánh Tông danh tộc, nhiều ngươi một người không nhiều, thiếu ngươi một không ít người.”

“Ngươi không phải đáp ứng rồi cái kia gọi Phương Vũ cô gái nhỏ, không nguy hiểm cho tính mạng thời điểm, sẽ tận lực thủ thành sao? Làm người phải nói thành tín.”

Quỷ Tàng liếm môi lưỡi, tràn đầy khát vọng âm thanh nói ra, “Yêu thú hồn phách cũng cực kỳ đại bổ đây. Này chiến phía sau, ta liền có thể lấy thẳng tới Thất Tinh Thiên Giới!”

Nam Đẩu Tinh quân giễu cợt nói: “Tiểu tử, nằm mơ đi? Ngươi làm Thất Tinh Thiên Giới là cái gì? Tựu ngươi cái kia tư chất, muốn lên Thất Tinh Thiên Giới, mau mau đầu thai đi thôi, đời sau có lẽ còn có hi vọng.”

Quỷ Tàng cả giận nói: “Ngốc d câm miệng! Lão tử tung hoành Quỷ Giới thời điểm, ngươi còn không biết ở đâu bên trong ăn s đây!”

Dương Thanh Huyền trở nên đau đầu, kêu lên: “Chớ ồn ào! Phiền a các ngươi, hai người đàn ông, dường như giống nữ nhân. Hiện tại thành phòng còn không có phá, chờ phá thành phòng, ta liền đi qua tận lực thủ thành.”

Đúng lúc này, yêu thú quần chúng đột nhiên bay lên một đạo ánh sáng đỏ tươi, vẽ ra trên không trung một người đàn ông thân ảnh, cả người lộ ra nồng nặc tử khí, sắc mặt hết sức trắng xám, dường như cương thi.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Bất Tử tộc người!”

Nam tử này chính là ngày đó Bất Tử Sơn mạch bên trong, sáu nhỏ máu biến ảo một trong.

Theo tên nam tử này xuất hiện phương hướng, Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình quét tới, ở hư không tiết điểm bên trong, phát hiện mặt khác năm đạo như có như không không tử khí hơi thở.

“Lần này thật sự phiền phức lớn rồi, Thiên Ba Thành sợ là đỡ không được.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt khó coi lên.

Tên kia Bất Tử tộc nam tử hai tay kết ấn, rất nhanh, vô số huyết dịch từ trong cơ thể hắn tuôn ra, hướng về cái kia thành trì lan tràn quá khứ.

Thân thể của hắn hơi chao đảo một cái, tương tự hóa thành vô biên huyết quang, “Xì” một tiếng, kích bắn ở phòng thủ thành kết giới trên.

Lập tức ăn mòn ra một cái to bằng cái bát lỗ hổng.

Đồng thời ăn mòn lực lượng hướng về bốn mặt khuếch tán, kết giới ánh sáng ở nơi này trong máu, một điểm điểm bị tan rã.

“Đây là cái gì?!”

Trong thành võ giả đều hoàn toàn biến sắc, “Thật là đáng sợ huyết dịch a!”

Trên tường thành trên đài chỉ huy, Lục Minh sắc mặt cực kỳ khó coi, nói với Hắc Nguyên: “Lập tức truyền lệnh xuống, tất cả mọi người làm tốt chuẩn bị nghênh chiến!”

“Coong! Đang!”

Dồn dập tiếng chuông ở trong thành vang vọng, khuếch tán đến trong thành mỗi một góc.

Trên thực tế, không cần tiếng chuông, ngoại trừ người phàm ở ngoài, sở hữu võ giả đều nhìn thấy máu tươi kia ăn mòn kết giới, từng viên trong lòng cảm giác nặng nề, cảm giác như là đến rồi thế giới tận thế.

"Gào!"

Ngoài thành vang lên một tiếng ngỗ ngược sói tru, truyền vào trong thành.

Sau đó tiếng thứ hai, tiếng thứ ba, vô số sói tru thanh âm dồn dập vang lên, ẩn chứa cường đại sát khí, giống như là thổi lên tận thế hào giác.

"Vèo! Vèo!"

Từng đạo từng đạo quang ảnh lấp lóe, cái kia chút sói yêu toàn bộ phóng lên trời, theo cái kia bị máu tươi ăn mòn kết giới nhập khẩu, kích bắn vào đi.

"Vù!"

Thành phòng truyền lên đến khí bao hàm tiếng, sau đó mấy đạo kính ánh sáng bắn ra, nhắm ngay kết giới kia chỗ hổng, đem sở hữu sói yêu toàn bộ bọc lại.

Xông vào sói yêu như là chịu đến búa tạ một dạng, tâm thần khuấy động, bị kính ánh sáng công kích linh hồn.

Lập tức đại lượng công kích phóng lên trời, đem những yêu thú kia toàn bộ oanh nát tan.

Ngoài thành sói tru biến được càng gấp gáp hơn cùng phẫn nộ, nhảy vào tiến vào sói yêu số lượng cùng đẳng cấp đều tăng lên dữ dội.

Còn có lượng lớn cái khác chủng loại yêu thú, phối hợp cường hành công thành.

Lục Minh nhìn chằm chằm cái kia không ngừng bị máu tươi ăn mòn mở kết giới chỗ hổng, cười lạnh một tiếng, quay về một gã khác Thất Tinh Thiên Giới kim tự nói ra: “Phái ra nhóm đầu tiên xung kích danh sách, bảo vệ chỗ hổng bốn phía, chém giết sở hữu vào bên trong yêu thú.”

Kim tự nói: “Là!”

Trên mặt không có bất kỳ gợn sóng tâm tình gì, xoay người tựu chỉ huy đi.

Thạch Dương nhìn cái kia chỗ hổng một chút, nói: “Lục Minh huynh mưu kế quả nhiên không sai, cố ý làm bộ kết giới phá khai, dẫn được những yêu tộc này tiên phong vào thành, chúng ta trước tiên tiêu diệt một bộ phận.”

Lục Minh cười lạnh nói: “Này chút yêu thú đa số ngốc nghếch, không đáng theo chân chúng nó liều mạng. Đặc biệt là đối phó này chút cấp thấp yêu thú, không phải hao phí chúng ta quá to lớn tinh lực.”

Liền khả nhìn chằm chằm cái kia chỗ hổng bốn phía huyết dịch, nói: “Này trong máu đầy rẫy một luồng không tử chi lực, chẳng lẽ là từ Bất Tử Sơn mạch bên trong đi ra đồ vật?”

Lục Minh nói: “Vô cùng có khả năng. Vừa mới xuất hiện tên nam tử kia, rất có thể là bất tử máu biến thành, thực lực ở sáu sao tột cùng dáng vẻ. Theo lý thuyết, bất tử máu biến thành sinh vật, hẳn là có Thất Tinh Thiên Giới sức mạnh mới đúng, chẳng biết vì sao không có hơn bảy tinh.”

Tất cả mọi người là hơi thay đổi sắc mặt, sáu sao Thiên Giới đỉnh cao đã là dị thường đáng sợ tồn tại.

Thạch Dương nói: “Huyết dịch kia sợ là không lâu tựu sẽ phản ứng lại.”

Lục Minh trong mắt bắn ra lệ mang, lạnh lùng nói: “Chờ hắn phản ứng lại thời điểm, đồng thời cũng là giờ chết của hắn!”

Đột nhiên, ngoài thành sáng lên một mảnh ánh lửa, vô số Tam Túc Kim Ô từ trong hư không bay ra, “Ào ào ào” theo cái kia chỗ hổng tranh nhau trào vào trong thành, nháy mắt đem nửa cái bầu trời đều đốt màu đỏ bừng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2699: Thiên Ba Thành Cuộc Chiến (2)

“Hỏa Lân Sơn bên trong Tam Túc Kim Ô!”

Trong thành một mảnh thanh âm hoảng sợ.

“Lẽ nào cái kia đầu Hỏa Kỳ Lân cũng bị triệu hoán đến?!”

“Trời ạ, đây chính là trong truyền thuyết Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa a!”

Lượng lớn Tam Túc Kim Ô tràn vào kết giới sau, cái kia nhóm đầu tiên xung phong võ giả tất cả đều mặt xám như tro tàn, luống cuống tay chân ứng phó.

Nhưng đều là bị chạm bên dưới, thân thể tựu nổ tung ra, vô số thịt nát kèm theo Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, hướng về trong thành tứ tán rơi đi.

Cơ hồ là nháy mắt, nhóm đầu tiên xung phong võ giả tựu toàn bộ hi sinh.

Đồng thời hỏa diễm một cái tựu ở trong thành lan tràn ra.

Thạch Dương cả kinh nói: “Cái kia Hỏa Kỳ Lân đã từng cùng ta qua lại mấy lần, này chút Tam Túc Kim Ô, mỗi một con đều có Thiên Giới chi chủ uy năng, lại thêm Thiên hỏa nguyên tố thương tổn, đích xác rất khó chống đối.”

Hắn trầm ngâm hạ, phất tay tựu lấy ra một đạo màu ánh sáng, bắn vào vòm trời, nói ra: “Nguyên bản ta không nghĩ cùng cái kia Hỏa Kỳ Lân kết ra cái gì mối thù, nhưng nếu nó cũng tham dự công thành, ta cũng cũng không sao tốt băn khoăn.”

Cái kia màu ánh sáng ở không trung một cái biến lớn, hình thành một cái túi thơm giống như pháp bảo, tạo hình cùng phổ thông túi chứa đồ gần như, chỉ là càng tinh xảo hơn mà thôi.

Thạch Dương tay bấm quyết ấn, đánh vào cái kia trong túi tiền.

Túi chính phản hai mặt, đột nhiên hiện ra hình tròn trận pháp, ra trận trung tâm, hóa hiện ra một cái “Càn” chữ, hạ trận trung tâm hóa hiện ra một cái “Khôn” chữ.

Hai chữ vừa ra, túi áo nháy mắt mở ra, không gian bốn phía lập tức phát sinh vặn vẹo, tất cả sự vật, thậm chí quy tắc, đều đột nhiên bị nhập vào đi.

Bên trong thành các loại kiến trúc, một ít cấp thấp võ giả, cùng đại lượng bụi bặm, rác rưởi các loại, tất cả đều bị hút vào trong túi.

Những Tam Túc Kim Ô kia liều mạng kích động cánh vai giãy dụa, còn có phối hợp xông vào sói yêu chờ tiên phong yêu thú, đều từng con bị hút vào.

Tựu liên thành phòng kết giới ở cỗ lực hút này hạ, đều vặn vẹo biến hình, chỗ lỗ hổng bất tử máu, cũng bắt đầu bị lôi xé tróc rơi xuống.

Lục Minh mừng lớn nói: “Thạch Dương huynh Túi càn khôn, quả nhiên không hề tầm thường, hiển lộ tài năng!”

Thạch Dương trên mặt cũng không có sắc thái vui mừng, trái lại lo lắng nói: “Bảo vật này cực kỳ tiêu hao chân nguyên, không cách nào lâu dài chống đỡ, Lục Minh huynh có thể có hậu chiêu?”

Lục Minh gật đầu nói: “Tự nhiên là có, lần trước bị này chút yêu súc giết trở tay không kịp, ta há có thể không hề có một chút phòng bị?”

Thạch Dương nói: “Vậy thì tốt!”

Đột nhiên, Thạch Dương hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Đây là...”

Chỉ thấy ngoài thành một tiếng to lớn rít gào vang lên, từ trong hư không chạy đi một đầu Hỏa Kỳ Lân, kèm theo vô biên hỏa diễm tấn công tới.

“Ầm ầm” một tiếng rung mạnh, toàn bộ thành phòng kết giới trên, toàn bộ bị ngọn lửa bao vây.

Cái kia chỗ lỗ hổng càng là nhảy vào tảng lớn cột lửa, trực tiếp hướng về Túi càn khôn đốt đi.

“Hỏa Kỳ Lân! Quả nhiên hiện thân.”

Thạch Dương kinh hô một tiếng, như vậy thuần túy Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, mặc dù là Túi càn khôn cũng không dám dùng nhiều, để tránh khỏi bị ngọn lửa vết bỏng.

Hắn yêu quý bảo vật, vội vàng một chiêu, Túi càn khôn ở không trung lóe lên, tựu bay rơi xuống.

Lục Minh con ngươi co rụt lại, quát lên: “Đóng kết giới chỗ hổng! Hắc Nguyên, Kim Tự, hai người các ngươi liên thủ trấn áp này Hỏa Kỳ Lân, Liên Khả đại nhân, làm phiền một bên lược trận.”

“Là!”

Trên đài chỉ huy, mấy đạo âm thanh vang lên, sau đó tựu kích bắn mà ra.

Thành phòng kết giới hào quang đột nhiên một cái trở lên lớn hiện ra, cái kia bị bất tử huyết ăn mòn đi ra chỗ hổng, đang nhanh chóng thu nhỏ lại.

Hắc Nguyên, Kim Tự, Liên Khả ba người phóng lên trời, hướng về Hỏa Kỳ Lân vây quét mà đi.

Cái kia bất tử máu chịu đến kết giới đè ép, một điểm điểm bị bỏ ra bên ngoài, trong máu truyền đến tức giận rít gào, hóa ra bất tử nam tử chân thân, đôi mắt đỏ bừng, giận dữ nắm lấy khe hở liều mạng xé.

Lượng lớn các loại yêu thú càng là điên cuồng xung kích kết giới.

Táo bạo khí tức điên cuồng kéo lên.

Lục Minh trầm tĩnh lạnh lùng nhìn, lạnh lùng nói: “Không cho những thứ này yêu thú một điểm màu sắc nhìn, còn thật sự cho rằng ta Thiên Ba Thành không người!” Hắn hạ lệnh: “Mở ra Hỗn Độn Hà Đồ đại trận!”

Thạch Dương vui vẻ nói: “Lục Minh huynh ở ngoài thành bố trí trận này? Ha ha, đây chính là La Phù cảnh nội nổi danh nhất hung trận một trong, hôm nay vừa vặn có thể chiêm ngưỡng một cái trận này uy lực.”

Ở Thiên Ba Thành nơi nào đó cấm địa, một gian lớn như vậy mật thất bên trong.

Ngồi xếp bằng năm tên ông lão, đều là Thiên Giới chi chủ tu vi, như cây khô một loại thiền ngồi mật thất, không có bất cứ động tĩnh gì.

Đột nhiên, một tên trong đó ông lão hơi mở hai mắt ra, tay phải nhảy ra một viên ngọc bài, mặt trên lưu quang chuyển động, hiện ra một loạt tin tức.

Lão giả nói: “Mở trận đi.”

Năm người nguyên bản chất phác đờ đẫn trên mặt, một cái thả ra ánh sáng đến, như là sinh mệnh tỏa sáng hào quang.

Năm người lập tức tay bấm quyết ấn, hướng về trước người đánh vào các loại pháp quyết.

Bên trong mật thất cảnh tượng nháy mắt bắt đầu biến hoá, ở trên hư không hiện ra một tấm bảo đồ, bên trong có các loại trận văn, xuất hiện không gian thật lớn ma trận.

https://truyencuatui.net/

...

Thiên Ba Thành ở ngoài, vô số yêu thú điên cuồng công kích kết giới.

Trong thành bảo vệ kết giới hơn mười tên võ giả, đều là đầy mặt lo lắng, không ngừng đem số lượng cao Tinh Hạo Thạch đưa vào bên trong kết giới, đồng thời còn muốn duy trì kết giới ổn định, nhanh chóng tu bổ trận pháp bên trong vấn đề xuất hiện.

Kết giới đại trận chính là một cái lò luyện to lớn, máy đốt tiền, khó có thể tưởng tượng Tinh Hạo Thạch ở bên trong trong khoảnh khắc tựu hóa, dù vậy, tiêu hao tốc độ còn ở không ngừng tăng nhanh.

Mỗi người đều là căng thẳng tới cực điểm, chỉ cần có thể số lượng hơi hơi theo không kịp, hoặc là xuất hiện trận pháp tỳ vết không thể nháy mắt chữa trị, tiếp theo dẫn đến mênh mông kết giới trực tiếp phá nát.

Mà một khi phòng ngự phá tan, Thiên Ba Thành nháy mắt cũng sẽ bị san thành bình địa, lâm vào tử chiến bên trong.

Đúng lúc này, ngoài thành trên bầu trời, đột nhiên xuất hiện một đạo trắng xóa ánh sáng, đột nhiên phóng đại, sau đó lượng lớn kỳ dị phù văn như mưa rơi xuống, đem chu vi 500 dặm toàn bộ bao phủ.

“Lực hỗn độn?”

Dương Thanh Huyền giật mình nhìn tới, cái kia bảo đồ một dạng ánh sáng bên trong, trào hiện ra hào quang cực kỳ giống lực hỗn độn.

“Không đúng, không phải lực hỗn độn, là bí pháp nào đó mô phỏng ra lực hỗn độn. Vật này, là cổ bảo a.”

Hỗn Độn Hà Đồ đại trận vừa ra, ngoài thành yêu thú nhất thời chịu đến to lớn trấn áp, tất cả đều lạc lối ở Hà Đồ ma trận bên trong, bên trong hiện ra tảng lớn thủy nguyên ánh sáng, đem sở hữu toàn bộ yêu thú cuốn đi.

Có trực tiếp bị thủy nguyên đánh chết, có bị cuốn vào hư vô, triệt để vô ảnh vô tung biến mất, có đang liều mạng chống lại, tức giận rống to rít gào.

Trong thành võ giả tất cả đều lộ ra vẻ mừng rỡ như điên.

Lấy thành trì kết giới vì là phân giới điểm, ngoài thành một mảnh nước sóng cuồn cuộn ngất trời, trong thành một cái biển lửa đại dương.

Hỏa Kỳ Lân ở ba vị Thất Tinh Thiên Giới liên thủ trấn áp hạ, cũng cực kỳ bị động, bắt đầu rơi vào hạ phong, nhưng lực phá hoại vẫn như cũ rất lớn, đem trong thành tảng lớn kiến trúc toàn bộ đốt thành phế tích, tử thương vô số.

Ngoài thành bị Hà Đồ bao phủ trong hư không, đại quân yêu thú trung ương, một mảnh kia khu vực chân không, vẫn như cũ yên tĩnh cực kỳ, không có bị đến bất kỳ lan đến.

Mặc dù là Hỗn Độn Hà Đồ đại trận sức mạnh, cũng không cách nào xâm nhập nửa phần.

Tựu ở khu vực chân không trong hư không, mèo mun lười biếng nằm úp sấp, ánh mắt bình tĩnh nhìn trước mắt tất cả, không nhúc nhích chút nào.

Giống như là cuộc chiến tranh này cùng nó không có chút quan hệ nào.

Chương 2700: Thiên Ba Thành Cuộc Chiến (3)

Ở Thiên Ba Thành trong khắp ngõ ngách, năm tên võ giả ở vây quét một con to lớn ốc sên, là lúc trước từ chỗ lỗ hổng xông vào.

Ốc sên hình thể như đấu, cả người che kín điện lưu, lấp loé bên dưới, liền trực tiếp thuấn di đi ra ngoài.

Hai cái tiếp xúc giác bên trong hiện ra hắc bạch song sắc điện ánh sáng, không ngừng kích bắn ra.

Năm tên võ giả là một cái thành phòng tiểu đội, đội trưởng chính là Công Tôn Du, tất cả đều người bị thương nặng, đang khổ cực chống đỡ.

Công Tôn Du quát lên: “Như vậy quấn đấu nữa không phải biện pháp, xà nhà cây, ngươi nghĩ biện pháp cuốn lấy hắn, những người khác phụ tá xà nhà cây, vì ta tranh thủ mười hơi thở thời gian, ta chuẩn bị thôi thúc Vô Cực Kiếm phá khai hắn phòng ngự.”

“Là!”

Xà nhà cây sắc mặt trắng bệch, nghĩ muốn tranh thủ mười hơi thở thời gian đi ra, biết bao khó khăn.

Nhưng trước mắt đã không có cách nào, trong thành tràn vào không ít yêu thú, các thành lớn phòng tiểu đội đều ở chung quanh bắt giết yêu thú, ở không có ngoại viện đến tình huống hạ, chỉ có thể dựa vào chính mình giết ra một con đường đến.

Ba người khác cũng đều vẻ mặt nghiêm túc, các loại ra chiêu, không ngừng hướng về cái kia ốc sên ép đi.

Xà nhà cây hai tay bấm quyết, trực tiếp tựu tại chỗ biến mất.

Sau một khắc, vô số dây leo cùng rễ cây từ khắp mặt đất dưới đất chui lên, đem ốc sên quấn lên đi.

“Ào ào ào!”

Rễ cây bị điện lưu đánh nổ tung, nhưng vẫn như cũ liều mạng ngoan cường xung kích.

Rất nhanh, lượng lớn thực vật tuôn ra, hình thành một cái to lớn viên cầu, đem ốc sên khốn ở bên trong.

Ba người khác đại hỉ, không ngừng đánh ra quyết ấn, hình thành từng vòng vòng tròn, phụ trợ xà nhà cây đem ốc sên bọc lại.

Xà nhà cây hét lớn: “Đội trưởng! Nhanh lên một chút, ta nhanh chi trì không nổi.”

Ba người khác cũng sắc mặt đều tái nhợt, liều mạng toàn lực áp chế ốc sên, đột nhiên, trong ba người tâm một đột, tựa hồ có loại dự cảm xấu, mạnh mẽ xoay người nhìn tới.

Phát hiện Công Tôn Du đã trốn, bóng người ở đường phố giác lóe lên, tựu biến mất không còn tăm hơi.

“Cái gì?!”

Ba người hoảng hốt, khuôn mặt một cái tựu tái rồi.

“Ầm ầm!”

Tảng lớn điện lưu từ mộc cầu bên trong bắn mạnh đi ra, xà nhà cây kêu thảm một tiếng, tựu nổ bốn vỡ nát thành năm mảnh.

Ba người khác riêng phần mình bị đánh bay ra ngoài, ngã xuống đất phun máu phè phè, đầy mặt tuyệt vọng.

Ốc sên lóe lên, thân thể phóng lớn mấy lần, hai cái tiếp xúc góc trên "Ào ào ào" hội tụ lượng lớn sấm sét, hướng về ba người đánh rơi xuống.

đọc truyện ở❤https://truyencuatui. n et/

"Rầm rầm rầm!"

Ba đạo lôi quang ở không trung từng cái nổ ra, càng là bị người cản lại.

Mấy bóng người lấp loé mà ra.

Là cái khác thành phòng tiểu đội người, tổng cộng sáu người, liều mạng hướng về ốc sên khởi xướng tiến công.

"Chết tiệt Công Tôn Du, dĩ nhiên lâm trận bỏ chạy!"

Phương Vũ từ trong hư không đi ra, đầy mặt phẫn nộ cùng sát khí, hắn liếc mắt nhìn cái kia ngã xuống đất ba người, nói: "Ta sẽ đi ngay bây giờ đuổi Công Tôn Du trở về, người này vứt bỏ đồng bạn, lâm trận bỏ chạy, nên làm tội chết."

Nói xong, liền hướng Công Tôn Du chạy trốn phương hướng đuổi theo.

Cái kia nằm dưới đất ba người, ánh mắt lộ ra một tia vui mừng, nhìn đầy đất xà nhà cây phần vụn thi thể thịt rữa, đều là nội tâm một trận bi phẫn.

...

"Chết tiệt ốc sên! Kém một chút để lão tử treo."

Công Tôn Du đầy mặt lửa giận cùng oán giận, trong phế tích ẩn núp đi về phía trước.

Chỉ chốc lát, tựu ở một con phố khác hiện ra chân thân, sau đó liều mạng hướng về trước chạy trốn.

“Thật là đáng sợ. Này chút yêu thú tất cả đều là ở trong đại hoang tồn tại vô số năm quái vật, làm sao có khả năng chống đỡ được. Không được, ta không nên chết ở đây, nhất định phải nghĩ biện pháp sống tiếp.”

Công Tôn Du dục vọng cầu sinh tăng nhiều, rất nhanh tựu trốn trở về trong nhà mình.

Hắn đã sớm trong phòng bố trí một cái mật đạo, có tầng tầng trận pháp cùng linh phù phong ấn, có thể ngăn chặn tất cả khí tức, chính là vì lấy phòng ngừa vạn nhất thời điểm, có thể đi vào bảo mệnh.

Vừa trở lại trong phòng, tựu thấy kia tỳ nữ cuốn rúc ở trong góc ngây người, ánh mắt đờ đẫn, dường như kẻ ngu si.

“Hừ!”

Công Tôn Du tầng tầng hừ hạ.

Vừa rồi đưa cái này tỳ nữ kéo đến nhà, chính chuẩn bị bắt đầu hưởng dụng, đã bị chấn động hải chung truyền đòi quá khứ thủ thành, kém một chút mệnh cũng bị mất.

Này tỳ nữ tuy rằng ngốc ngốc, nhưng đích thật là quốc sắc thiên hương, nhìn kỹ lại, sắc đẹp xa tại chính mình đã dùng qua chư nữ bên trên.

Vào giờ phút này, bên ngoài yêu thú công thành, ngọn lửa chiến tranh liền ngày, các loại kêu thảm thiết cùng thanh âm hỗn loạn nổi lên bốn phía, Công Tôn Du không tên tựu dục hỏa đốt người.

“Ùng ục!”

Hắn liều mạng nuốt xuống hạ, liền hướng cái kia tỳ nữ nhào tới, chiếu cố không được tiến vào mật thất, dự định trước tiên thoải mái một phen lại nói.

“Đồ đê tiện! Ngươi cái này Đồ đê tiện, cho lão tử thành thật một chút!”

Lôi kéo tỳ nữ tóc, liền hướng trên đất vung một cái, sau đó bắt đầu bái tỳ nữ quần áo.

Đột nhiên, Công Tôn Du tay ngừng lại, không tên chẳng biết vì sao, một luồng to lớn hoảng sợ không có từ trước đến nay từ đáy lòng trào hiện, nháy mắt đưa hắn hoàn toàn thôn phệ.

Lột y phục tay ngột ngừng ở đằng kia, sắc mặt cực độ trắng xám, không có một chút nào màu máu, lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh như là nước chảy hạ xuống, xiêm y trong nháy mắt ướt đẫm.

“Sao... Làm sao... Sự việc...”

Công Tôn Du đôi môi không ngừng run rẩy, nói chuyện cũng không rõ ràng.

Lúc này, hắn mới phát giác cô gái trước mắt, trong đôi mắt cái kia đờ đẫn biểu hiện hoàn toàn biến mất không gặp, lóe lên như hố đen một loại quỷ dị ánh sáng, dường như muốn đem cả người hắn cùng hồn phách một cũng thôn phệ rơi, rơi vào A Tị Vô Gian, vĩnh viễn không bao giờ siêu sinh.

“A?!”

Công Tôn Du hoảng sợ quát to một tiếng, chạy đi tựu muốn chạy.

Nhưng thân thể nhưng từng chút một hòa tan đi ra, trực tiếp ở không trung bị ngọn lửa vô danh đốt thành tro bụi.

“Không, không, không muốn, không muốn a!”

Công Tôn Du sợ vỡ mật, liều mạng xin tha, trơ mắt nhìn chính mình một điểm điểm hóa làm tro tàn, đáng sợ kia hỏa diễm không chỉ có thiêu đốt thân thể, tựu liền linh hồn cũng cùng nhau đốt đi.

Cái kia đờ đẫn tỳ nữ, thần tình trên mặt vẫn là chất phác, nhưng trong đôi mắt nhưng như là ẩn chứa một cái đáng sợ linh hồn, chỉ là nhìn chăm chú bên dưới, hắn tựu hôi phi yên diệt.

“Không, không muốn a...”

Công Tôn Du ở không trung từ chối mấy lần, rốt cục hoàn toàn biến mất, tựu liền tro tàn cặn bã đều không có còn lại hạ.

Tỳ nữ trong mắt đồng ánh sáng, mang theo ác liệt cùng châm chọc, ảm đạm xuống, khôi phục tan rã vô thần dại ra dáng dấp.

Đúng lúc này, ngoài thành cái kia vẫn lười nhác nằm úp sấp ở trong hư không ngủ gật mèo mun, đột nhiên “Miêu” kêu một tiếng, thân thể bắn lên, kéo căng thẳng tắp, một căn đuôi nhổng lên thật cao, trong đôi mắt vẻ quỷ dị, thúc giục cực hạn.

“Miêu!”

Mèo mun quát to một tiếng, từ trong hư không đi ra.

Nhất thời vạn yêu sôi trào, tất cả đều nơm nớp lo sợ, thật hưng phấn vừa sợ.

Mấy vị thực lực không tầm thường Yêu vương, nguyên bản cũng là lười biếng dáng vẻ, nhìn thủ hạ công thành, giờ khắc này cũng đều biến được khẩn trương.

Không trung màu máu lóe lên, hiện ra năm giọt dòng máu đỏ thắm, hóa ra năm tên nam tử, chính là bất tử trong dãy núi mấy người.

Vô số bất tử khí cùng các loại thây khô khô lâu, toàn bộ ở năm người phía sau hiện ra, ở không trung lăn lộn liên tục, vừa nhìn bên dưới, lệnh da đầu sợ hãi.

Bên cạnh một chỗ trên hư không, xuất hiện cong một cái vân tay, xoay chầm chậm bên dưới, dường như đem một cánh cửa mở ra, từ bên trong đi ra một tên cả người màu nâu xám nam tử, trên mặt cuốn lấy một cái vòi voi, khóe miệng ngậm lấy một nụ cười lạnh lùng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2701: Thiên Ba Thành Cuộc Chiến (4)

Ở cao hơn không trung, từng vòng thanh âm trầm thấp gợn sóng mở, chỉ thấy sóng âm nhưng không nghe tiếng, sau đó hư không lay động hạ, như là một trận gió thổi quá, liền nhiều năm con toàn thân đỏ thắm dơi.

“Rầm”, phía dưới yêu thú tất cả đều doạ được né tránh mở, tựa hồ cực sợ.

Năm tên Bất Tử tộc nam tử cùng vòi voi nam tử, gặp được này năm con dơi sau, đều là nhẹ nhàng nhíu mày lại.

Nhưng bọn họ cũng đều biết, có mèo mun ở đây, sở hữu yêu thú đều không dám xằng bậy, chỉ có thể nghe theo mệnh lệnh, thống nhất hành động.

Càng nhiều hơn cường đại yêu vương ở mèo mun hiện thân sau, từng cái từng cái lần lượt từ trong hư không đi ra, cùng ở mèo mun bên cạnh người.

Công thành bầy yêu phảng phất cảm nhận được cái gì, tiến công càng thêm mãnh liệt.

Trong thành, cái kia Hỏa Kỳ Lân đã bị đánh thoi thóp, bốn hạ trốn vọt, nhưng nó vốn là Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa biến thành, không dễ dàng chết như vậy rơi.

Đồng thời Liên Khả ba người cũng mang trong lòng ý nghĩ, hy vọng có thể đem này Kỳ Lân thu phục, để cuồn cuộn không ngừng thu được được Thiên hỏa.

Trên đài chỉ huy, Lục Minh cùng Thạch Dương đồng thời cảm ứng được cái gì, hướng về ngoài thành nhìn tới, khi nhìn thấy mèo mun kia từ trong hư không đi ra thời điểm, đều hoàn toàn biến sắc, cảm nhận được trước có triển vọng uy áp cùng căng thẳng.

Lục Minh cao giọng nói: “Mèo tiên sinh, tại hạ là là lục chi thần tộc tộc trưởng đương thời Lục Minh, nhận được tiên sinh mấy lần hạ thủ lưu tình, sự kiện lần này có phải là có hiểu lầm gì đó? Chúng ta không bằng ngồi xuống tốt đẹp nói chuyện, hơn nửa là có thể giải khai, hà tất như vậy làm lớn chuyện?”

Mèo mun bên trong cặp mắt dị quang lấp lóe, nhìn chằm chằm bên trong thành một cái hướng khác, đối với Lục Minh trí nhược không nghe.

“Miêu.”

Một đạo rõ ràng tiếng mèo kêu vang lên, xuyên thấu tất cả thanh âm, truyền vào mỗi người trong tai.

Tựu liên thành bên trong cái kia chút trốn ở nhà trong động đất người phàm, đều nghe rõ rõ ràng ràng, còn tưởng rằng nhà mình mèo trốn trong đó kêu loạn.

Ngoài thành yêu thú nháy mắt yên tĩnh chớp mắt, sau đó chính là như gió bão mưa rào công kích, thành phòng kết giới một cái tựu ảm đạm xuống.

Lục Minh quát to: “Ra tay!”

Hỗn Độn Hà Đồ đại trận trận đồ, lần thứ hai hiện ra ở ngoài thành trên hư không, đem vạn ngàn yêu thú cuốn vào.

“Hừ.”

Vòi voi nam tử nhẹ rên một tiếng, hình thể nháy mắt biến lớn, ở không trung hóa ra bản tướng.

Trên đỉnh đầu hiện ra một mảnh mây trắng, bên trong vân quang lăn lộn, vô số "Ầm ầm ầm" thanh âm truyền ra, càng là vạn tượng vỡ nhảy, đạp nát hư không.

Mảnh này mây trắng trực tiếp bay hướng về phía trước, cùng đại trận kia trận đồ đụng vào nhau.

"Ầm ầm!"

Vô số voi lớn lực lượng dẫm đạp, chấn cái kia hung trận bên trong phù văn ma trận tảng lớn phá nát.

Lượng lớn yêu thú từ trận bên trong vọt ra, một bộ phận tiếp tục công thành, một bộ phận hướng về trận đồ chạy đi.

Mèo mun phía sau, đột nhiên bước ra một con to lớn chân, giẫm ở trên mặt đất, sau đó chính là to lớn thân thể, từ trong hư không bước ra.

Một vị trăm trượng cao độc giác độc nhãn Cự Linh, hét lớn một tiếng, đưa tay tựu lui về phía sau chộp tới.

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, còn tưởng rằng là đối phó chính mình, vội vàng bóng người lóe lên, tựu né qua. Nhưng phía sau trong dãy núi, truyền đến "Ầm ầm ầm" thanh âm to lớn.

Này độc nhãn Cự Linh càng là cách không nhiếp núi, đem quần sơn toàn bộ nhổ tận gốc.

Dãy núi liên miên bị hất vào trên không, sau đó lướt ngang bay tới, hướng về đại trận kia trận đồ cùng Thiên Ba Thành ném tới.

"Ầm ầm!"

Toàn bộ Thiên Ba Thành bên trong võ giả, đều cảm giác tận thế giống như vậy, ánh sáng mặt trời hoàn toàn bị ngăn trở, to lớn ngọn núi liên miên không dứt oanh trên thành.

Dương Thanh Huyền sắc mặt hết sức khó coi, nói ra: “Bộ dáng này, Thiên Ba Thành sợ là lành ít dữ nhiều a.”

“Ngược lại cũng không nhất định.”

Nam Đẩu Tinh quân thanh âm truyền đến, nói ra: “Ta thu được Hắc Hùng toàn bộ ký ức, này chút yêu thú đã là Đại Hoang Chi Địa bên trong quá bán mạnh mẽ tồn tại, mà Thiên Ba Thành có thể chống đỡ đến thời khắc này không phá, chứng minh thành này phòng ngự cùng bên trong võ giả vẫn là cực kỳ mạnh mẽ. Thắng bại then chốt, sợ còn tại đằng kia mèo mun trên người. Sẽ không biết mèo này có thể phát huy ra nhiều đại sức mạnh.”

Mèo mun kia đi về phía trước ra một trận, hoàn toàn không thấy Hỗn Độn Hà Đồ đại trận, trực tiếp đi tới, đại trận kia đối với nó không có bất kỳ thương tổn, vài bước liền xuyên thủng.

Trong thành trên đài chỉ huy, Lục Minh đám người không không sốt sắng vạn phần, đều là hai tay nắm tay, nín hơi.

Mèo mun trực tiếp tiêu sái đến thành phòng trước, đột nhiên duỗi ra chân trước, đi về phía trước nhấn một cái.

Một cái đáng sợ mèo dấu móng tay xuất hiện ở không trung, từ màu vàng kim hư quang ngưng tụ thành, mười phần tinh xảo tiểu xảo.

Cái kia dấu móng tay đột nhiên tựu ánh sáng đại phóng, lấy xé rách hư không tốc độ bay nhanh hướng về trước đánh tới.

“Ầm ầm ầm!”

Đáng sợ rung động tiếng truyền đến, dấu móng tay một cái đánh ở phòng ngự trên, tựa hồ không có bất kỳ chống đối, liền trực tiếp bị xâu vào.

Lấy mèo mun vì là chấm tròn, phía trước một cái hình quạt to lớn không gian, bị toàn bộ dấu móng tay đánh ra ngoài đến, đồng thời sức mạnh chút nào không có suy yếu, trực tiếp đánh vào trong thành, đẩy về phía trước đi.

"Ầm ầm!"

Dấu móng tay lực phá hoại, không biết kéo dài bao nhiêu dặm mới dừng lại.

Toàn bộ Thiên Ba Thành, trực tiếp bị một chưởng này tựu đánh xuyên!

Tất cả mọi người trợn mắt ngoác mồm, một cái mọi âm thanh yên tĩnh.

Sau đó chính là to lớn tiếng sát phạt, vang động trời lên.

Đại lượng yêu thú liều mạng trào vào trong thành.

Cái kia Hỗn Độn Hà Đồ đại trận nháy mắt đã bị như nước thủy triều yêu thú xông vỡ, trận đồ càng bị vô số Cự Tượng đạp nát tan.

Lục Minh hét lớn: "Tất cả mọi người phấn khởi chống lại, giết lùi yêu thú! Lâm trận chạy trốn người chém!"

Trên đài chỉ huy, sở hữu cường giả khoảnh khắc bay ra, hướng về những yêu thú kia lướt đi.

Hiện tại đã không có gì có thể chỉ huy, chính là trận giáp lá cà chém giết, lấy cái chết thủ thành.

Xa xa Dương Thanh Huyền thở dài, lấy ra Chiến Kích Thiên Khư, tựu bay nhanh mà tới.

Hắn tuy rằng không muốn tham dự đến chiến tranh này bên trong, nhưng thứ nhất mình đáp ứng rồi Phương Vũ, thứ hai thực tại không cách nào trơ mắt nhìn yêu thú đồ thành.

Đồng thời hắn còn có một cái tâm tư, “To lớn như vậy chiến đấu, lẽ ra có thể đem Tử Tâm cùng Hồng Lâm đều dẫn ra chứ?”

“Ta tới trợ ngươi!”

Quỷ Tàng cười lớn một tiếng, liền từ Thái Huyền Thiên bên trong lao ra, theo Dương Thanh Huyền giết hướng về những yêu thú kia.

Bất kể là yêu thú vẫn là Thiên Ba Thành thực lực, đều không kém gì một phái Thánh Tông danh tộc, lần này đại chiến, có thể thấy trước tất nhiên là tử thương vô số, đối với Quỷ Tàng mà nói, là lợi ích to lớn, đủ để để hắn xung kích Thất Tinh Thiên Giới.

Dương Thanh Huyền rất nhanh tựu vùi đầu vào trong chiến đấu.

Những thế lực kia cao cường yêu thú, hắn tự nhiên hết sức tránh ra, để cao to đi đẩy, chính mình chuyên môn tìm cùng cấp hoặc là yếu hơn giết, này chút cấp yêu thú khác, ở trong tay hắn chính là một chiêu miểu sát.

Vì lẽ đó rất nhanh liền giết đỏ mắt, trong đầu cái gì đều không nghĩ, chỉ có vô tận giết chóc cùng máu tươi.

Đột nhiên, một luồng khí tức nguy hiểm kéo tới.

Dương Thanh Huyền mạnh mẽ quay người lại, Thiên Khư một chiêu “Ngục Đấu” tựu đánh ra ngoài.

Phía trước là một mảnh xích vòng xoáy màu đỏ, một con quỷ dị lớn dơi lớn, đang ở đánh lén hắn.

“Ầm ầm!”

Cái kia vòng xoáy màu đỏ ở chiến kích vừa bổ bên dưới, liền trực tiếp nổ tung ra, hóa thành khói tiêu.

Màu đỏ dơi thân thể như hình người, sửng sốt hạ, phảng phất có chút khó có thể tin.

Nó vẫn chú ý tới Dương Thanh Huyền, phát hiện này tên nhân loại mười phần dũng mãnh võ mạnh mẽ, giết không ít yêu thú, vì lẽ đó tựu tự mình ra tay, nghĩ muốn đưa hắn đi chết, lại không nghĩ rằng mình một đòn, hơn nữa còn là lấy đánh lén phương thức, đối phương lại đón đỡ được.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2702: Thiên Ba Thành Cuộc Chiến (5)

“Khặc khặc!”

Dơi trong miệng phát sinh tiếng cười quái dị, tựa hồ phát hiện so sánh thú vị con mồi, trong mắt bắn ra thâm độc ánh sáng.

Giơ lên hai ngón tay, hướng về hạ vạch một cái.

“Xì!”

Dương Thanh Huyền trước mắt xuất hiện một đạo đáng sợ hắc mang, xé rách tất cả quy tắc, vội vàng chiến kích vung lên, tựu bổ tới.

“Oành!”

Toàn bộ người đã bị chấn khai, miệng cọp tê dại.

Không do tâm bên trong hoảng hốt, “Lại là một tên sáu sao! Này Đại Hoang Chi Địa sáu sao tồn tại, cũng nhiều quá rồi đấy đi.”

Dơi hai con ngươi co rụt lại, càng là lộ ra vẻ khó tin, Dương Thanh Huyền cảnh giới nó có thể rõ ràng nhìn rõ ràng, căn bản không tồn tại tiếp hạ nó một chiêu khả năng.

Dơi hai cánh hướng về trước người hợp lại, liền trực tiếp biến mất không còn tăm hơi.

Dương Thanh Huyền lập tức cảnh giác, chiến kích vung lên, súc thế bất động, linh quang ở toàn thân lưu chuyển, bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay.

Đột nhiên “Chi” một tiếng hét thảm, cái kia dơi từ trong hư không bạo đi ra, sau lưng bị một thanh cự kiếm xuyên vào, xuyên thấu qua ngực mà ra.

Chính là Bách Quỷ Dạ Hành.

“Hắc con dơi hồn phách, vô số năm trước đây thật giống ăn xong mấy trăm con, mùi vị từ lâu quên rồi sao.”

Quỷ Tàng thân ảnh ở dơi phía sau hiện ra, lặng lẽ cười một tiếng, liền một chưởng đập ở đằng kia dơi trên gáy, đem hồn phách rút ra, nuốt vào trong bụng.

Sau đó một kiếm lay động, đem này con dơi thân thể chém thành hai khúc.

Dương Thanh Huyền lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Hai người chỉ là chớp mắt tụ hợp, tựu riêng phần mình tách ra, tiếp tục vùi đầu vào này to lớn chiến trường trong lò luyện.

Thiên Ba Thành sở hữu kiến trúc đều hủy hoại trong một ngày.

Lục Minh cùng Thạch Dương cùng mèo mun kia ở vạn dặm trên cao không, chiến không thể tách rời ra, năng lượng khổng lồ lan đến hạ xuống, sở hữu võ giả cùng yêu thú đều cảm giác kiềm chế, bị này sóng năng lượng cùng hủy diệt.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, phát hiện trong hỗn loạn, một đạo bóng người quen thuộc.

“Phương Vũ?”

Hắn lấy làm kinh hãi, vội vàng xông tới.

Phương Vũ chính xốc xếch ngồi dưới đất, đầy mặt vẻ hoảng sợ, ánh mắt đờ đẫn, tựa như nổi điên liều mạng về phía sau bò, trong miệng không ngừng lẩm bẩm nói ra: “Đừng giết ta, đừng giết ta...”

Một con thỏ yêu từ bên một bên nhảy ra ngoài, trực tiếp đánh về phía Phương Vũ, mười ngón ở không trung lấp loé một cái, phóng ra ánh sáng màu đen.

“Xì!”

Một đạo hư quang xẹt qua, trực tiếp đem cái kia thỏ yêu chém thành hai khúc.

Dương Thanh Huyền xuất hiện ở Phương Vũ trước mặt, vội vàng ngồi xổm xuống muốn nâng Phương Vũ.

“Không được! Đừng có giết ta, đừng có giết ta!”

Phương Vũ quát to một tiếng, liều mạng đập mở Dương Thanh Huyền tay, sợ hãi đến lui về phía sau co, một bộ hoàn toàn bị sợ mất mật dáng dấp.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, an ủi: “Đừng sợ, là ta, ta là đội viên của ngươi Dương Thanh Huyền a, yên tâm đi, ngươi là an toàn.”

Vô số huyết nhục ở bốn phía bay ngang, các loại đáng sợ công kích dư âm không ngừng xung kích lại đây.

Nhưng Phương Vũ trên người cũng không có rõ ràng vết thương, hơn nữa vừa nãy đập mở Dương Thanh Huyền bàn tay cái kia một cái, chân nguyên cũng là cực kỳ no đủ, không có bất kỳ suy yếu dấu hiệu.

Dương Thanh Huyền dùng Hỏa Nhãn Kim Tình cẩn thận nhìn hạ, không từ được nghi hoặc vạn phần, Phương Vũ trên người xác thực hoàn toàn không tổn hại, làm sao sẽ bị doạ thành dáng vẻ ấy?

Một vị hai sao Thiên Giới võ giả, mặc dù nhát như chuột, gặp phải cường giả sợ mất mật, nhưng cũng không thể bị sợ ngốc a.

“Phương Vũ, đến cùng làm sao vậy?”

Dương Thanh Huyền trực tiếp tiến lên, một cái đem Phương Vũ tóm chặt lấy.

“Không được! Đừng có giết ta, đừng có giết ta a.”

Phương Vũ liều mạng giãy dụa, to lớn hoảng sợ từ trong mắt lộ ra đến, nhưng căn bản kiếm không thoát được Dương Thanh Huyền tay, hai được nước mắt lưu xuống, khóc ròng nói: “Ta không phải cố ý, ta không phải cố ý để cho ngươi bị mang đi, ta không có hại ngươi a, van cầu ngươi bỏ qua cho ta đi, ô ô ô.”

“Nàng đã bị sợ choáng váng, trong ngắn hạn là không khôi phục lại được.”

Nam Đẩu Tinh quân thanh âm truyền đến, nói ra: “Có thể đem hai sao Thiên Giới sợ đến như vậy, sợ là đã trải qua không thể nào tưởng tượng được việc. Nhưng thời gian quá ngắn, lấy ta suy đoán, hẳn là nào đó loại lợi hại ảo thuật. Nàng thậm chí khả năng ở ảo thuật bên trong đã trải qua trên vạn năm, vì lẽ đó có đầy đủ thời gian dằn vặt thành như vậy.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Vậy làm sao bây giờ?”

Nam Đẩu Tinh quân nói: “Hiện tại đại loạn bên dưới, trước tiên bảo vệ nàng mệnh lại nói, nếu là có thể, làm cho nàng vạch ra căn nguyên của sợ hãi, như vậy ngươi cũng tốt đề phòng một cái, miễn gặp được đến địch nhân đáng sợ như vậy còn không tự biết.”

Dương Thanh Huyền lăng không vẽ mấy cái phù ấn, một cái in đi ra ngoài, điểm ở Phương Vũ trán, đem sợ hãi của nàng nháy mắt ép xuống, sau đó hỏi: “Cái kia người ở đâu?”

Phương Vũ ngốc trệ xuống, sau đó đi phía trái bên cạnh phía dưới một chỉ, trán nơi phù ấn trực tiếp bạo đi ra, nháy mắt phá nát.

“A!”

Phương Vũ kêu thảm một tiếng, lập tức bị lớn hơn hoảng sợ lật đổ địa vị, toàn bộ người trực tiếp bất tỉnh khuyết quá khứ.

Dương Thanh Huyền đưa nàng thu vào Thánh khí, sau đó Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên.

Phương Vũ phương hướng chỉ trên, không có thứ gì.

Hỏa Nhãn Kim Tình hướng về mặt đất nhìn tới, rất nhanh, liền phát hiện ở cách đó không xa phát hiện một ít dấu vết, mặt đất hạ tựa hồ có đầu mối không gian, bị ẩn dấu đi.

Dương Thanh Huyền cầm kích lên trước, nhìn chằm chằm chỗ kia mặt đất nhìn một hồi, sau đó chiến kích hướng về hạ cắm xuống, “Ầm ầm” một tiếng, hư quang thẳng vào đại địa.

Sau đó một đạo linh phù tỏa sáng mà ra, ở không trung loáng một cái tựu biến mất không còn tăm hơi.

Tầng tầng trận văn ở bên dưới giải khai, rất nhanh tựu lộ ra một cái hang lớn.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, thì nhìn thanh bên trong động cảnh tượng, bố trí cực kỳ thư thích xa hoa, có vài tên cô gái xinh đẹp hoảng sợ cuộn rút ở một bên, mà đổi thành ở ngoài một bên, ngồi thẳng một tên khuôn mặt đờ đẫn nữ tử, cùng với nàng nữ tử hoàn toàn không hợp.

“Hồng Lâm!”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, một cái tựu nhận ra cái kia đờ đẫn nữ tử, đầy mặt ngạc nhiên, lập tức vừa mừng vừa sợ.

Vui chính là rốt cuộc tìm được Hồng Lâm, kinh sợ đến mức là không biết Hồng Lâm giờ khắc này ra sao trạng thái.

Hắn nhỏ giọng kêu lên: “Hồng Lâm?”

Cô gái kia quay mặt lại, nhìn Dương Thanh Huyền một chút, lại xoay chuyển trở lại, tựa hồ cũng không quen biết Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền nhíu lại đầu lông mày, truyền âm hỏi: “Nam Đẩu Tinh quân, ta vị bằng hữu này bây giờ là tình huống thế nào?”

“Cách quá xa, nhìn không quá rõ ràng, nhưng trên người nàng tình hình tựa hồ có hơi kỳ quái a.” Nam Đẩu Tinh quân trầm ngâm nói: “Ngươi làm sao tận nhận thức một ít điên điên khùng khùng, kỳ kỳ quái quái bằng hữu?”

Dương Thanh Huyền nhảy vào trong động, nhấc theo chiến kích thận trọng dựa vào tiến lên, khẽ gọi nói: “Hồng Lâm.”

Hồng Lâm quay mặt lại, tóc tai rối bời, tràn đầy nước bùn ở trên mặt, hai mắt vô thần dại ra, giống như là không có linh hồn.

“Người này... Người này...”

Nam Đẩu Tinh quân thanh âm giật mình truyền đến, “Người này trong cơ thể hồn lực cực mạnh, nhưng cũng như là bị phong bế giống như vậy, vì vậy hiện ra được si ngốc.”

“Cái kia có biện pháp gì hay không?”

Dương Thanh Huyền hỏi.

Đột nhiên trong lòng hơi động, bỗng nhiên nhìn tới, Hồng Lâm cái kia tan rã ánh mắt, một điểm điểm bắt đầu hội tụ hào quang, biến được trong suốt cực kỳ.

Dương Thanh Huyền sợ hết hồn, vội vàng lùi lại, hai tay nắm kích, làm ra cực độ phòng ngự tư thế.

Nam Đẩu Tinh quân kỳ quái nói: “Nàng không phải bằng hữu ngươi sao? Ngươi đang sợ cái gì?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2703: Thần Tộc Tinh Huyết, Thú Triều Thối Lui

“Ta thiếu nợ nàng tiền, sợ nàng nhào tới giết ta.”

Dương Thanh Huyền toàn thân phòng ngự vận chuyển tới cực hạn, Nam Đẩu Tinh quân chưa từng gặp hắn như vậy dáng dấp sốt sắng, làm cho hắn cũng mười phần khẩn trương.

“Nhanh! Đi mau.”

Hồng Lâm trong suốt trong đôi mắt, đột nhiên lộ ra vẻ lo lắng, kêu lên: “Nhanh đến Đại Hoang nơi sâu xa đi! Nơi đó có đồ trọng yếu.”

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Hồng Lâm?” Xuất hiện trước mắt cái này Hồng Lâm, là bạn hắn, vội vàng hỏi: “Đại Hoang nơi nào, thứ gì trọng yếu? Đúng rồi, Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ ở trên người ta.”

Hồng Lâm hai tay nhanh chóng bấm quyết, mười ngón bên trên hiện ra một cái màu vàng “Phong” chữ, toàn bộ người giống như là định trụ giống như vậy, nàng chậm rãi ngẩng đầu, nói ra: “Đồ ở trên thân thể ngươi, không thể tốt hơn nữa. Đại Hoang nơi sâu xa, có đáng sợ đồ vật, tất cả bí mật nguyên.”

Hồng Lâm cổ tay phải nhẹ nhàng loáng một cái, trên cổ tay phương xuất hiện một vệt lệ mang, “Xì” một tiếng, liền đem thủ đoạn cắt mở, lượng lớn máu tươi dâng lên, hội tụ nơi cổ tay không, ngưng tụ thành một đoàn.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Này làm cái gì?”

Hồng Lâm nói: “Mở ra bí mật nguyên, cần còn tinh khiết hơn Thần tộc máu. Hiện nay thiên hạ, sợ là chỉ có ta cùng đại Thần Vương Hồng Tiêu huyết mới có thể làm được.”

Đoàn kia máu tươi không ngừng ngưng tụ, ở trong hư không tinh luyện, Hồng Lâm huyết không ngừng bị hút vào đi tới.

Sau đó không lâu, Hồng Lâm sắc mặt trắng bệch, đoàn kia huyết mới đình chỉ cô đọng, cô đọng thành gáo to nhỏ.

Như là một quả đọng lại hồng ngọc, bay đến Dương Thanh Huyền trước mặt.

Hồng Lâm hai mắt hơi ngậm lại, tiến vào trong nhập định, trên đầu ngón tay màu vàng “Phong” chữ hoảng hốt bất định, trở tối rất nhiều.

Dương Thanh Huyền nhíu lại đầu lông mày, nhẹ nhàng đem cái kia bảo thạch chộp vào trong tay.

Đột nhiên, Nam Đẩu Tinh quân thanh âm truyền đến, mười phần gấp gáp, “Không được! Khối này huyết thạch dẫn cao thủ tới! Hình như là con kia mèo mun.”

Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến sắc, liếc mắt nhìn Hồng Lâm.

Nam Đẩu Tinh quân nói: “Hấp dẫn mèo mun chính là cái kia nhỏ máu, ngươi đi mau, không cần phải để ý đến nàng, lưu lại nơi này mới là hại nàng!”

Dương Thanh Huyền kịp thời quyết đoán, bóng người loáng một cái, tựu kích bắn mà ra.

Tựu ở cùng một giây, mèo mun khí tức đáng sợ đã kéo tới, phong thiên tỏa địa, toàn bộ chu vi đại địa, tất cả đều bị hơi thở kia áp chế.

Đồng thời mèo mun thần thức nháy mắt tựu khóa chặt Dương Thanh Huyền.

Đột nhiên, Hồng Lâm lần thứ hai mở hai mắt ra, kêu lên: “Meo meo.”

Dương Thanh Huyền nhất thời cảm thấy hơi thở kia lắc lư hạ, sau đó như nước thủy triều nước thối lui, càng thêm không dám lưu lại, đột nhiên hóa thành độn quang, lấy tốc độ lớn nhất rời đi.

“Chết tiệt tiện nhân!”

Hồng Lâm mười ngón trên “Phong” chữ “Ầm” một tiếng đổ nát, trong hai con ngươi bắn mạnh ra cường đại sát khí, trong mắt tràn đầy lửa giận, “Tiện nhân! Tiểu tử này với ngươi lại không có một chân, ngươi lại giúp hắn như vậy, che chở hắn!”

Trong mật thất vài tên cô gái xinh đẹp, vốn là Công Tôn Du chứa đựng ở đây, chính mình trốn đi tị nạn thời điểm có thể hưởng dụng, giờ khắc này đều cơ hồ doạ tê liệt, kêu khóc liều mạng ra bên ngoài chạy.

Tên cuối cùng nữ tử, hốt hoảng bên trong, đột nhiên nhìn thấy mật thất lối vào đứng cạnh một con mèo mun, mười phần khả ái, không tự chủ được tựu đưa tay đem con kia mèo mun bế lên, nghĩ muốn đồng thời chạy trốn.

Đột nhiên, nữ tử cảm thấy được trước mắt loáng một cái, phảng phất càn khôn treo ngược, thế giới biến mất.

“Ầm ầm ầm!”

Một đạo đáng sợ công kích, từ vòm trời đánh rơi, mục tiêu nhắm thẳng vào mèo mun.

Nửa cái thành trì đều ở đòn đánh này hạ hóa thành bụi bay, cái kia chút cùng với nàng đồng thời bị cướp giật tới vài tên tỷ muội, trực tiếp không còn sót lại một chút cặn, lại như nhân thế gian chưa bao giờ có này chút người.

Chu vi mấy dặm địa, tất cả đều bị san thành bình địa.

Cái kia chút ở phạm vi này bên trong chém giết võ giả cùng yêu thú, cũng tận số ngã xuống.

Này đáng sợ rác rưởi bên trên, nữ tử đầy mặt mê man, duy nhất còn sống, chỉ có nàng cùng trong tay mèo, cùng với phía sau cái kia gọi Hồng Lâm nữ tử.

“Vèo! Vèo!”

Trong hư không bay xuống hạ lượng lớn bóng người, tất cả đều vây ở bốn phương tám hướng.

Lục Minh, Thạch Dương, Liên Khả chờ, còn có Yêu tộc vòi voi nam tử, Bất Tử tộc đám người các loại.

“A!”

Nữ tử doạ được kêu thảm một tiếng, tựu ngã trên mặt đất ngất đi.

Mèo mun thuận thế rơi trên mặt đất, sau đó hướng về Hồng Lâm đi đến.

Mảnh phế tích này trên một mảnh yên tĩnh, chỉ có xa xa chém giết vẫn còn tiếp tục.

“Meo meo.”

Hồng Lâm nhìn mèo mun, trong mắt lóe lên vẻ kinh dị, nói: “Là ngươi đã cứu ta.”

“Miêu..”

Mèo mun khéo léo kêu một tiếng, sau đó đi lên trước, nằm úp sấp ở Hồng Lâm dưới chân.

Chung quanh sở hữu cường giả không không mở rộng tầm mắt, đặc biệt là những yêu thú kia, càng là há to mồm, con ngươi đều phải rơi ra ngoài.

Mèo mun nhảy một cái, trốn đi, bị Hồng Lâm hai tay ôm lấy.

“Bao nhiêu năm không gặp, thực sự là hoài niệm đây.”

Hồng Lâm đem mèo mun hai tay giơ lên, mặt mỉm cười nhìn một hồi, sau đó phóng ở miệng một bên nhẹ nhàng thân hạ.

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người có chút tay chân luống cuống.

Hồng Lâm nói: “Meo meo, có một tiện nhân ở trong cơ thể ta, rồi lại là ta bản thân một bộ phận, ta giết không được nó, thực sự là nhức đầu. Tiện nhân kia đem tinh huyết của ta giao cho một người đàn ông, hiện tại hướng về bí mật căn nguyên đi, chúng ta nhất định phải ngăn cản nó.”

“Miêu.”

Mèo mun nhẹ nhẹ kêu một tiếng, mười phần dịu ngoan, tựa hồ duy chủ nhân là từ.

Lục Minh ôm quyền nói: “Vị đại nhân này, không biết Thiên Ba Thành nơi nào đắc tội rồi đại nhân, càng rước lấy như vậy tai hoạ. Nếu như có gì ân oán, mong rằng đại nhân nói minh, chúng ta tận lực hóa giải, không muốn lại để sinh linh đồ thán.”

Hồng Lâm lườm hắn một cái, nói: “Những thứ này đều là meo meo làm, mắc mớ gì đến ta? Bất quá meo meo làm, ta đều ủng hộ. Nếu như nó nghĩ san bằng Thiên Ba Thành, giết sạch các ngươi, như vậy này cũng chính là ý tưởng của ta.”

Lục Minh tức giận nói: “Đại nhân lời ấy, không khỏi quá cuồng vọng! Đã như vậy, cái kia Thiên Ba Thành liền ở đây thụ giáo!”

Thạch Dương lạnh lùng nói: “Ta đến cũng muốn nhìn một chút, các ngươi làm sao giết sạch Thiên Ba Thành.”

Hồng Lâm cười nhạo một tiếng, khinh bỉ nói: “Ta hiện tại có trọng yếu sự ở trên người, không rảnh với các ngươi nói chuyện tào lao.” Nàng liếc mắt nhìn Lục Minh, nói: “Ngươi cũng là Thần tộc đi, cái kia rùa lông xanh hậu nhân, việc này ta tựu không tính toán với ngươi, đến đây thì thôi.”

Lục Minh vừa giận vừa sợ, Hồng Lâm bên trong ẩn chứa quá nhiều tin tức, hắn cả giận nói: “Đại nhân cũng là Thần tộc? Không hiểu ra sao liền đem Thiên Ba Thành làm thành như vậy, một câu coi như thôi là tốt rồi?”

Hồng Lâm lạnh lùng nói: “Vậy ngươi muốn như thế nào? Muốn chết thật sao? Có thể tác thành ngươi, nhưng không phải hiện tại.”

Nàng đối với mèo mun nói: “Meo meo, chúng ta đi.”

“Miêu..”

Mèo mun khéo léo kêu một tiếng, thân thể đột nhiên liền biến được to lớn, Hồng Lâm trực tiếp ngồi ở mèo trên lưng, bay lên trời.

Lục Minh cả giận nói: “Muốn đi?”

Mèo mun căn bản mặc kệ hắn, tứ chi ở trong hư không chậm rãi đi tới, sau đó tựu biến mất không còn tăm hơi.

Vòi voi nam tử hơi thay đổi sắc mặt, cười thầm: “Nếu kết thúc, cái kia cáo từ.”

Hắn thấy tình thế không ổn, mèo mun đi, bọn họ cũng không phải Lục Minh đám người đối thủ, vội vàng tựu hóa thành độn quang mà đi.

Cái khác cường đại yêu thú, cũng đều rối rít rời đi.

Trong lúc nhất thời, Thiên Ba Thành trên phế tích độn quang nổi lên bốn phía, sở hữu yêu thú bắt đầu như thủy triều lui lại.

Chương 2704: Thiên Địa Vì Là Cờ, Hung Sát Địa Giới

Đại Hoang bên trong, một mảnh ngọn lửa sáng ngời ở trên hư không lóng lánh, chính là Dương Thanh Huyền biến hóa năm phượng chi Thanh Loan, ở lấy tốc độ nhanh nhất bay nhanh đi tới.

Dương Thanh Huyền trong đầu xẹt qua Hồng Lâm nói các loại sự, cùng với mèo mun công thành các loại.

Chính mình lấy được Hồng Lâm tinh huyết sau, mèo mun ngay lập tức tựu phát hiện đồng thời ra tay rồi.

Từ các loại dấu hiệu xem ra, này thú triều công thành có thể là bởi vì Hồng Lâm.

Dù sao ở Alpha tinh thượng, đều lưu lại mèo mun dòng máu, hơn nữa mèo này mang thương tại người, về mặt thời gian nhìn, cái kia tổn thương hẳn là bị chưởng giáo dùng Thái Tố Thiên Cơ Ngọc đánh ra.

Đen như vậy mèo nên là hướng về phía Hồng Lâm đi.

Chỉ là mèo mun mục đích là cái gì?

Tinh huyết sao? Cũng hoặc là cái khác? Đối với Hồng Lâm lại là tốt hay xấu?

Dương Thanh Huyền tâm tư hỗn loạn, nhưng có thể khẳng định là, Hồng Lâm tuy rằng có hai cái linh thể tại người, lẫn nhau tướng trì không hạ, nhưng bất kể là mèo mun vẫn là Lục Minh, nghĩ muốn tổn thương nàng đều rất khó.

Đặc biệt là cái kia ký ức biến thành linh thể, nhưng là dựa vào Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ, chém giết vạn lưu Ngũ Tuyệt đỉnh tồn tại a.

Dương Thanh Huyền thu lại sở hữu tâm niệm, nhanh chóng hướng về Hồng Lâm nói phương hướng bay đi.

Mấy ngày phía sau, hầu như hao tổn hết rồi toàn bộ năng lượng, rốt cục đi tới một chỗ kỳ lạ trên địa thế không.

Phía dưới như là một cái to lớn bồn địa, nhưng cùng lúc có từng toà từng toà kỳ lạ ngọn núi, lẫn nhau cô lập tồn tại, đứng vững ở giữa.

Dương Thanh Huyền ở trên không trên một cái hóa ra chân thân, sau đó vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tình, hướng về phía dưới nhìn quét.

Cái kia chút ngọn núi cực kỳ kỳ lạ, đều phi thường thấp bé, hơn nữa hình dạng rất giống nhau, phảng phất dựa theo nào đó loại quy tắc sắp xếp, nhưng cũng không nhìn ra đầu mối.

Lúc trước ở Bất Tử Sơn mạch, một loạt trong ngọn núi, rõ ràng có thể thấy trận pháp quy tắc, thậm chí chỉ cần cho Dương Thanh Huyền một ít thời gian, cũng đủ để đem quy tắc hoàn toàn suy diễn ra.

Dương Thanh Huyền đối với trận pháp trình độ cùng đối với đại đạo lĩnh ngộ, mặc dù ở Thiên Giới chi chủ bên trong cũng là người tài ba, nhưng hoàn toàn không hiểu rõ nổi.

“Này chút ngọn núi tất cả đều là Phi Lai Phong, là bị người vì là phóng ở đây.”

Nam Đẩu Tinh quân thanh âm truyền đến, “Nhìn như có quy tắc, kì thực lộn xộn, mà lộn xộn bên trong lại như cũ quy tắc lưu chuyển.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ngươi này không phải là nói vô ích sao?”

Nam Đẩu Tinh quân nói: “Ngươi đừng vội, ta nghĩ nghĩ, tình huống như thế ta tựa hồ gặp được, nếu là ta không có đoán sai, này chút ngọn núi cùng này tòa thật to bồn địa, đều là pháp bảo biến thành.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu như pháp bảo biến thành, bao nhiêu có thể cảm ứng được một ít khí bao hàm tồn tại đi.”

Nam Đẩu Tinh quân nói: “Có chút pháp bảo đoạt thiên địa tạo hóa, thậm chí có chút đại năng giả, có thể trực tiếp lấy thiên địa vì là pháp bảo. Cái này bồn địa cùng ngọn núi, hẳn là bàn cờ và quân cờ.”

Dương Thanh Huyền sững sờ, cẩn thận nhìn tới, bị Nam Đẩu Tinh quân như thế chỉ điểm một cái sau, quả nhiên cảm thấy được cực kỳ giống, hơn nữa rất nhanh liền hiểu cái kia loại giống thật mà là giả cảm giác.

Quân cờ hạ pháp, là có một định quy tắc, nhưng nếu là ở trong chiến đấu, đối thủ quá mức mạnh mẽ, thì sẽ không y theo ngươi muốn xu thế đến hạ, thậm chí bình kịch trong đó, sẽ xuất hiện xốc xếch dấu hiệu.

Vì lẽ đó Dương Thanh Huyền ánh mắt đầu tiên nhìn tới, sở hữu ngọn núi giống thật mà là giả.

“Ngươi cẩn thận chút, chỗ này làm sao nhìn đều giống như tử địa, coi như ngươi có cực mạnh mệnh trời khí vận, sau khi tiến vào khả năng cũng không ra được.”

Nam Đẩu Tinh quân nhắc nhở.

“Ừm.”

Dương Thanh Huyền đáp một tiếng, hắn tự nhiên cũng cảm giác được bên trong hung hiểm, vì lẽ đó cũng không vội mở ra xuống, mấy ngày luân phiên chạy đi, đã nơi ở đèn cạn dầu trạng thái.

Lập tức ngồi xếp bằng hư không, bắt đầu điều tức chân nguyên.

Nửa ngày sau, thể năng khôi phục thất thất bát bát, đột nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, từ đằng xa truyền đến lượng lớn năng lượng đáng sợ gợn sóng, không từ được mí mắt giật lên, mở hai mắt ra, đồng bên trong hóa ra một mảnh ánh vàng.

Lập tức đem nơi cực xa cảnh tượng nhìn rõ rõ ràng ràng.

Vạn Thú từ Thiên Ba Thành lui lại, hướng về này bí mật nguyên nơi chạy tới.

Ở Vạn Thú đầu bưng, chính là to lớn kia mèo mun, thồ Hồng Lâm đi về phía trước.

Hồng Lâm nghiêng người dựa vào ở mèo mun trên lưng, lười biếng dáng vẻ, tựa hồ ở trong nhập định.

Dương Thanh Huyền thở phào nhẹ nhõm, chỉ cần Hồng Lâm không có chuyện gì là tốt rồi, nhìn dáng dấp mèo mun cùng Hồng Lâm là một phe, như vậy lúc trước ở Alpha tinh thượng, nên là bọn hắn đồng thời đối phương chưởng giáo.

Dương Thanh Huyền trong mắt kim quang lóe lên, nhìn thấy Vạn Thú phương diện, còn có lượng lớn lấy Nhân tộc làm chủ võ giả, dẫn đầu chính là Lục Minh, Thạch Dương đám người.

Quỷ Tàng lưu ở Thiên Ba Thành phế tích cái kia, thu nạp vô số cường giả hồn phách, cũng chưa cùng trên.

“Nếu đều tới, chúng ta đi xuống đi.”

Dương Thanh Huyền trái lại sắc mặt bình tĩnh, trực tiếp hướng về hạ nhảy một cái, liền hướng phía dưới tử địa bay đi.

Tình thế bây giờ, trừ phi ngươi trốn được rất xa, bằng không xuống trái lại càng an toàn.

Mèo mun ở phía xa hai con ngươi co rụt lại, tựa hồ cũng nhìn thấy Dương Thanh Huyền.

Hồng Lâm hơi mở mắt ra, sờ soạng hạ mèo mun nơi gáy bộ lông, nhẹ giọng nói: "Meo meo, làm sao vậy? Ta cảm ứng được tâm tình của ngươi táo bạo."

"Miêu.."

Mèo mun kêu một tiếng.

Hồng Lâm nhíu mày lại, sau đó mong hướng về phía trước, lạnh lùng nói: "Một con châu chấu thôi, hãy theo hắn đi. Coi như hắn có ta chi tinh huyết, có thể mở ra bí mật nguyên, cũng cuối cùng rồi sẽ vì ta làm giá y."

"Meo meo.."

Mèo mun lại kêu vài tiếng, tâm tình bình phục lại, tiếp tục vững vàng phi hành.

Dương Thanh Huyền từ trời cao bay xuống, không ngừng xuyên thấu hư không, nhìn thấy trước mắt cảnh tượng tuy rằng không có thay đổi, nhưng toàn bộ bồn địa cùng sơn khâu địa thế, năng lượng cùng khí tràng, nhưng đang phát sinh thay đổi long trời lỡ đất.

"Đó là..."

Dương Thanh Huyền hai con ngươi đột nhiên co, bắn ra vẻ hoảng sợ.

Ở mấy toà gò núi trong đó, lờ mờ có nhô lên địa thế, uốn lượn trên mặt đất, vừa nãy ở giữa trời cao căn bản là không có nhìn thấy, như là một cái âm u đầy tử khí rồng, chôn ở đây hoang dã cổ địa.

“Thật là nặng hung sát chi địa, mặc dù là lão phu, cũng cuộc đời ít thấy!”

Nam Đẩu Tinh quân truyền đến ngưng trọng âm thanh.

“Trong này đến cùng có cái gì, để Hồng Lâm cũng như vậy thận trọng.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt cực kỳ khó coi.

Cái kia hung sát sức mạnh hắn đồng dạng có thể cảm nhận được, ở loại địa phương này chờ được lâu, mặc dù tâm tính lại tốt, cũng sẽ biến thành giết chóc người.

“Sợ là bên trong giấu có đời đầu La Phù chi cảnh chìm trong bí mật đi, khà khà, nếu như khai quật ra, sợ là muốn chấn động toàn bộ Mục Hải Vực Giới.”

Nam Đẩu Tinh quân liếm đôi môi, hắc tiếng nói ra.

Hắn cùng Dương Thanh Huyền đều là thiên tài tuyệt thế, hơn nữa trong cơ thể đều có không chịu thua tuyệt cường ý chí, gặp phải khó khăn không chỉ có sẽ không lùi bước, ngược lại sẽ biến được càng thêm phấn khởi.

“Chỉ sợ còn không có chấn động vực giới, liền trực tiếp trước tiên đem ngươi ta đánh chết.”

Dương Thanh Huyền rốt cục bay đến cấp thấp, trong này một mảnh âm u đầy tử khí, cũng không có có kết giới chờ lực lượng tồn tại, nhưng Hỏa Nhãn Kim Tình nhưng hoàn toàn bị chế trụ, nhìn thấy phạm vi chỉ có bình thường ánh mắt mấy lần.

Hơn nữa ngẩng đầu lên, trên bầu trời một mảnh mờ mịt, theo bên ngoài nhìn, hoàn toàn là hai cái thế giới.

Dương Thanh Huyền bay rơi xuống, hai chân chấm đất.

Đột nhiên “Xì” một tiếng, dưới chân tựu bốc lên không minh chi hỏa, trong khoảnh khắc châm đốt toàn thân hắn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2705: Địa Thủy Hỏa Phong

“Ngọn lửa này…”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, chân mình hạ đạp, chính là Bản Nguyên Chi Hỏa, mặc dù chỉ là đệ nhất ngăn, nhưng cũng cực kỳ đáng sợ.

Ở Mục Hải Vực Giới bên trong, ngoại trừ mấy đại cực hạn hỏa bí cảnh ở ngoài, đều tìm không ra tồn tại Hỏa chi bản nguyên địa phương.

Dương Thanh Huyền tuy rằng không sợ này Bản Nguyên Hỏa, nhưng cũng không nghĩ quá tiêu hao nhiều hơn bản thân năng lượng, đem hai chân giơ lên, trôi nổi hư không, bay tới đằng trước.

Vòng quanh cái kia chút gò đất xoay chuyển vài vòng, phát hiện mình lại trở về tại chỗ.

Dương Thanh Huyền vẫn chưa cảm thấy kỳ quái, nếu là ở ván cờ bên trong, như vậy gặp đến bất kỳ tình huống gì đều là có thể.

Chỉ là hắn vừa nãy lao xuống thời điểm, rõ ràng gặp được có một cái Ngọa Long ngang qua ở gò đất trong đó, bây giờ tiến nhập ván cờ sau, trái lại không thấy.

“Đích xác rất phiền phức a, này ván cờ trận lực quá mạnh, tựu ngay cả ta đều không thấy rõ đầu mối.”

Nam Đẩu Tinh quân sầu lo thanh âm truyền đến, nói ra: “Nếu là ta có thực lực tuyệt đối, còn có thể lấy lực phá trận, oanh mở một điểm chỗ hổng, từ biến hóa bên trong tìm ra sinh cơ.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, giơ tay lên, liền lấy ra một thanh kiếm nắm trong tay, vung vẩy ra một đạo kiếm quang, hướng về trong đó một gò núi chém tới.

“Ầm ầm!”

Ánh kiếm phách ở trên gò núi, tuôn ra lượng lớn bụi bặm.

Đồng thời gò núi kia loáng một cái, vô số cái bóng từ bên trong rung động đi ra, phảng phất từng toà từng toà núi to bay ra, ép hướng về Dương Thanh Huyền.

Trong thiên địa quy tắc và khí tràng phải biến đổi.

Vô số hệ Thổ lực lượng nghiền ép mà ra, Dương Thanh Huyền trên người tự động hiện ra Dạ Chi Đế Giáp hộ thể, chống lại này đại địa chi lực.

Dương Thanh Huyền giật mình bên dưới, liền ngay cả ra tay vung chưởng, đánh về cái kia chút núi to cái bóng, đưa chúng nó từng toà từng toà rung trở lại.

Sau đó lăng không biến hóa thân pháp, hướng về xa xa lao đi.

Chạy vội sau một lúc, cái kia loại đại địa áp lực mới giảm bớt, chậm rãi biến mất không còn tăm hơi.

“Thực sự là phải cẩn thận, chung quanh tất cả đều là sát cơ.”

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, Hỏa Nhãn Kim Tình vẫn như cũ không cách nào xuyên thấu bầu trời, nhưng đúng hạn tính toán, mèo mun cùng Hồng Lâm đám người, cần phải cũng đã đến mới là, chẳng biết vì sao không có bất cứ động tĩnh gì.

Nam Đẩu Tinh quân tựa hồ rõ ràng tâm tư của hắn, nói ra: “Nếu là ở trận bên trong, thời không quy tắc đều do trận pháp khống chế, ngươi đã trải qua một quãng thời gian, ở bên ngoài có thể chỉ là chớp mắt.”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, nói: “Thật có loại khả năng này.”

Hắn đem Hỏa Nhãn Kim Tình vận chuyển tới cực hạn, hướng về u tối vòm trời nhìn tới, lờ mờ có thể gặp được một ít Ám Ảnh ở không trung tung bay, giống như là cô hồn dã quỷ.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, trầm tư một chút, tựu biến thành Thanh Loan Hỏa Phượng, hí dài một tiếng, ngút trời mà đi.

To lớn hỏa diễm đem đè nén hoàn cảnh đẩy ra, tựa hồ thiên địa biến được sáng rất nhiều.

Đột nhiên một trận hí lên truyền đến, các loại hình dáng quái vật ở không trung bồng bềnh, nhìn kỹ lại, cũng không có hình thái, tất cả đều là thủy nguyên ở không trung lưu động, đưa đến nước chi hoá hình.

“Rầm!”

Cái kia chút thủy nguyên từng đạo từng đạo tấn công tới, đem Thanh Loan áp chế.

“Oành! Oành!”

Thanh Loan đột nhiên phun ra thần hỏa, cùng thủy nguyên chống lại.

Nhưng ánh mắt chiếu tới chỗ, càng nhiều hơn thủy nguyên ở bầu trời hội tụ, hình thành to lớn nước chi ma trận, đang chậm rãi hạ xuống.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh sợ, mạnh mẽ xoay người, tựu quay đầu hướng xuống dưới, rơi trở lại bồn địa gò núi bên trong.

“Mẹ de, sớm biết không tiến vào, bị vây chết ở đây trong bàn cờ.”

Dương Thanh Huyền biến về chân thân, phiền muộn cực kỳ.

“Đừng oán giận, ta thật giống phát hiện một điểm quy luật.”

Nam Đẩu Tinh quân nói ra: “Ngươi hướng về hai cái gò núi phách một kiếm nhìn.”

Dương Thanh Huyền nghi hoặc không giải, nhưng vẫn là chiếu thao tác, một đạo kiếm khí chém vào hai khâu trong đó.

“Hí!”

To lớn tiếng gió truyền đến, ác liệt vô cùng cương phong ở gò núi trong đó hội tụ, “Oành” một tiếng, đem kiếm khí kia đánh nát bấy.

Dương Thanh Huyền trong giây lát nghĩ tới điều gì, cả kinh nói: “Địa Thủy Hỏa Phong?”

Nam Đẩu Tinh quân gật đầu nói: “Chính là, này ván cờ bên trong tự mở Địa Thủy Hỏa Phong, chính là thế giới hình thành bốn đại bản nguyên nguyên tố, ta ngược lại thật ra cảm thấy được...”

Lời còn chưa dứt, Dương Thanh Huyền chỗ mi tâm ánh vàng lóe lên, Bất Hủ Phong Bia hóa hiện ra, Nam Đẩu Tinh quân từ trong đó đi ra, nói: “Chỗ này mặc dù là tử địa, nhưng chưa chắc đã không phải là một chỗ tốt.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nói rõ một chút.”

Nam Đẩu Tinh quân nói: “Bất kể là Địa, Thủy, Hỏa, Phong, đều là bản nguyên nguyên tố, toàn bộ nam bộ vũ trụ, sợ là tìm không ra thứ hai nơi như thế này.”

Hắn bóng người loáng một cái, sẽ đến một gò núi trên, cúi người, một tay thiếp ở mặt đất, trong miệng nói lẩm bẩm, trong lòng bàn tay hóa hiện ra một cái màu vàng đất hình tròn trận pháp.

Nhất thời, toàn bộ gò núi đều biến được hoàng quang hào phóng, tảng lớn phù văn ở mặt trên lấp lóe.

Sau đó, mắt trần có thể thấy hệ Thổ nguyên tố trực tiếp từ gò núi bên trong bị rút ra, hướng về Nam Đẩu Tinh quân trên người phun trào.

Nam Đẩu Tinh quân trong miệng thần chú càng lúc càng nhanh, ngọc thụ lâm phong thân thể bắt đầu lay động, bành trướng biến lớn, hóa ra nửa gấu yêu hóa tư thế, đồng thời hướng về gấu thân thể một điểm điểm chuyển biến.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ngươi ở thu nạp hệ Thổ lực lượng?”

Nam Đẩu Tinh quân nói: “Đây chính là bản nguyên chi thổ, bị cái kia quỷ vật chém bị thương thân thể còn không có khôi phục đây, vừa vặn mượn cơ hội này chữa trị. Ngươi cũng có thể an tâm, thu nạp Bản Nguyên Chi Hỏa. Tuy rằng ngươi đã là thứ ba ngăn, nhưng tương tự có thể đưa đến tinh luyện cùng tinh thuần tác dụng. Đồng thời, nói không chắc còn có thể tìm ra trận bàn này kẽ hở.”

Dương Thanh Huyền nói: “Kẽ hở?”

Nam Đẩu Tinh quân nói: “Địa Thủy Hỏa Phong nhất định phải hình thành nhất định cân bằng, nếu không thì sẽ tạo thành to lớn tai nạn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu được, tựu tương tự với thế giới tứ cực, nếu như có một cấp sụp đổ, thế giới tựu sụp.”

Nam Đẩu Tinh quân nói: “Đúng. Dù sao cũng bây giờ tìm không tới biện pháp tốt hơn, không bằng mượn dùng nơi này trận thế tiến hành tu luyện. Tìm không tìm được cái gì bí mật nguyên đều không quan trọng, quan trọng là... Tăng lên thực lực của chính mình a. Quá mức ở nơi này tu luyện tới cửu tinh Thiên Giới, sau đó trực tiếp nhất lực phá vạn pháp, đem này địa thế hoàn toàn phá huỷ chính là."

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, than thở: "Cũng chỉ có thể như thế."

Hắn phát hiện mình hoàn toàn không biết gì ra sức, chỉ có thể bình tĩnh lại tâm tình tu luyện, một là có lẽ như Nam Đẩu Tinh quân nói, trận pháp xuất hiện biến hóa, hai là chờ mèo mun bọn họ sau khi vào trận, cần phải cũng sẽ có biến hóa mới.

Nam Đẩu Tinh quân đã triệt để biến thành gấu dạng, điên cuồng thu nạp hệ Thổ nguyên tố, không còn biết trời đâu đất đâu.

Dương Thanh Huyền không nói gì, bay rơi xuống, hai chân giẫm trên mặt đất.

"Vù vù."

To lớn hỏa diễm tựu bốc lên.

Lấy hắn hai chân làm trung tâm, một cái chu vi mười trượng hố lửa hình thành, Bản Nguyên Chi Hỏa như là từ dưới nền đất vô cùng vô tận nhô ra, thiêu đốt thân thể của hắn.

Dương Thanh Huyền tay bấm quyết ấn, tựu ngồi xếp bằng ở trong hố lửa, một điểm điểm thu nạp cùng tinh luyện này Bản Nguyên Hỏa.

...

Mục Hải Vực Giới, tòa nào đó cô lập tinh cầu trên.

Một toà u ám đại điện, tản ra cổ xưa khí tức, cùng với màu đồng xanh ánh sáng lộng lẫy, làm cho người ta một loại lạnh lẽo đến cực điểm điểm cảm giác, không có một tia nhiệt độ.

Đại điện bầu trời, đột nhiên "Hô" một tiếng, vô số quy tắc không gian nổ tung ra, lập tức truyền đến "Ầm ầm" vang vọng, một tên người áo bào đen, mặt không thay đổi từ trong đó đi ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2706: Nguyên Tố Mất Thăng Bằng, Đại Địa Tế Đàn

Người áo bào đen nhảy một cái rơi ở ở giữa cung điện, giơ tay ở trong hư không vẽ ra một đạo linh phù, đập hướng về phía trước.

Phù ánh sáng lóe lên, tựu bay vào phía trước hư không, trực tiếp biến mất không còn tăm hơi.

Sau một khắc, đồng thau đại điện sở hữu cây cột cùng trên vách tường, đều dần hiện ra các loại phù văn, toả ra linh quang, đem đại điện chiếu sáng từ từ rực rỡ.

Ở trong đó một căn đồng trụ trên, chậm rãi xuất hiện một đôi mắt, đột nhiên trợn mở, bắn ra ác liệt chí cực ánh sáng, nhìn chằm chằm chính giữa điện đồng người áo bào đen, lạnh giọng nói: “Phù Đạt!”

Người áo bào đen đối với cặp mắt kia làm như không thấy, giễu cợt nói: “Lá gan khá lớn nha, dám gọi thẳng bản tọa tên.”

Cặp mắt kia bên trong tràn ngập lửa giận, nói: “Chu Bắc Thần việc, ngươi là có hay không phải cho ta một cái giải thích!”

Phù Đạt nói: “Chu Vẫn Thiên, ngươi tướng.”

Cặp mắt kia cả giận nói: “Đáng chết! Ngươi giết Chu gia ta thiên tài vương giả, còn nói ta tướng?”

Phù Đạt nói: “Chu Bắc Thần thiên phú vẫn còn có thể, nhưng tâm tính quá kém, khó thành đại sự, trở thành ta vật thí nghiệm, đã là hắn kết quả tốt nhất. Muốn trở thành a Ma La ngươi, sẽ không liền điểm ấy đều nhìn không mở đi.”

Cái kia đôi chấn nộ con mắt, khi nghe thấy “A Ma La” ba chữ sau, lập tức đè xuống lửa giận, nặng nề hừ một tiếng.

“Chưởng giáo đại nhân, lần này triệu hoán mọi người, là vì chuyện gì?”

Mặt khác một căn đồng thau trụ trên, tương tự mở hai mắt ra, quỷ dị trong con ngươi, càng có ba cái Hắc Đồng.

Phù Đạt nói: “Hồng Lâm chưa chết, Thần tộc Thủ Hộ Chi Linh mèo mun cũng không chết. Ta hiện đang lo lắng, đời đầu La Phù chi cảnh bên trong còn tồn tại một ít ta không đồ vật ưu thích.”

“Ồ? Chưởng giáo đại nhân muốn đem nàng nắm về, trở thành a Ma La sao?”

Cái kia ba đồng chi mắt, chậm rãi nói ra.

Phù Đạt nói: “Ta đã gặp nàng, sợ là không có khả năng. Thần tộc đã mở ra phá giới trận, phái Tử Tâm tiến về phía trước đời đầu La Phù chi cảnh. Các ngươi ai đi giết Hồng Lâm cùng con kia mèo mun, sau đó đem Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ mang về.”

“Dương Thanh Huyền cũng tiến vào đi.”

Chu Vẫn Thiên đột nhiên mở miệng nói.

Phù Đạt nói: “Có lẽ vậy.”

Chu Vẫn Thiên cười lạnh nói: “Nếu là ta không có đoán sai, Dương Thanh Huyền là chưởng giáo đại nhân công nhận a Ma La ứng cử viên, đã như vậy, vậy thì để ta đi cho. Ngoại trừ giết những người kia ở ngoài, tiện thể đem Dương Thanh Huyền cũng giết.”

“Ồ?”

Phù Đạt cười nhạt, nói: “Như vậy rất tốt.” Hắn trong đôi mắt bắn ra hào quang nhàn nhạt, nói: “Nếu như ngươi có thể đem Dương Thanh Huyền giết, ta liền cho ngươi một cơ hội.”

“Thật chứ?!”

Đồng thau trụ trên, Chu Vẫn Thiên hai mắt đột nhiên trợn to, lộ ra vẻ khó tin.

Còn lại đồng thau trụ trên, nguyên bản đều yên tĩnh cực kỳ, giờ khắc này tất cả đều tỏa ra nhỏ nhẹ sóng năng lượng, biến được không bình tĩnh.

Phù Đạt nói: “Nếu như Dương Thanh Huyền bị ngươi giết, như vậy mạng của hắn số còn chưa đủ. Nhưng nếu là ngươi không thể giết chết hắn, người này chính là a Ma La người tốt nhất chọn.”

“Ha ha ha ha, ngươi yên tâm đi, ta nhất định sẽ giết hắn đi trở về, a Ma La ta đương định!”

Chu Vẫn Thiên cười lớn không ngớt.

Phù Đạt nói: “Sau bảy ngày, ta sẽ bố trí đại trận, đánh nát đi về đời đầu La Phù chi cảnh vũ trụ bình phong. Tử Tâm cùng Thâm Chi Chủ Nhân cũng tiến vào, Chu Vẫn Thiên ngươi một người sợ là không đủ. Đông Quân, hoa đồng, hai người các ngươi tùy theo cùng nhau đi thôi.”

…

Đời đầu La Phù chi cảnh, thiên địa ván cờ bên trong.

Dương Thanh Huyền cùng Nam Đẩu Tinh quân tu luyện mấy ngày.

Đột nhiên một ngày, Nam Đẩu Tinh quân đứng trên gò núi, truyền đến một tiếng rung mạnh.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ gò núi trực tiếp nổ tung ra, hóa thành vô số bụi bậm.

Tựa hồ khơi dậy phản ứng dây chuyền, bốn phía láng giềng gò núi, từng toà từng toà “Ầm ầm ầm” đổ nát.

Dương Thanh Huyền kinh hãi, nói: “Ngươi làm cái gì?”

Tiếng nói vừa xong, hắn dưới chân đại địa, cũng bắt đầu da bị nẻ mở, không ngừng hướng về hạ phá nát, hóa ra một cái vực sâu khổng lồ.

Trên vòm trời hóa hiện ra lượng lớn nguyên tố “Nước”, che đè xuống, bốn mặt nhưng là thê lương gió tiếng khóc, muốn cắt nứt thiên địa.

Nam Đẩu Tinh quân lập tức từ Hắc Hùng trạng thái biến về hình người, vui vẻ nói: “Nguyên tố mất thăng bằng! Ngươi và ta đem đại lượng thổ, nguyên tố” Hỏa “hấp thu hết, dẫn đến nguyên tố mất thăng bằng, trận pháp tự hành đổ nát.”

“Xảy ra chuyện gì? Đại trận phá!”

“Ha ha, quá tốt rồi, rốt cục có thể đi ra.”

“Là người phương nào phá trận này? Ha ha.”

Các loại ồn ào náo động âm thanh truyền đến.

Dương Thanh Huyền này mới phát hiện, bốn phương tám hướng đầy người ảnh, đều bị khốn ở trong trận này võ giả, cùng với lượng lớn yêu thú.

Theo trận pháp bị phá, nguyên tố mất thăng bằng, gió tiếng khóc, thủy nguyên lực lượng, vô số nguyên tố hóa linh, tàn phá thiên địa.

“Ầm ầm!”

Không ít người vừa rồi kiếp sau sống sót, liền trực tiếp bị nguyên tố “Gió” xé thành mảnh nhỏ.

Dương Thanh Huyền một tay cầm kích, ở quanh thân hóa ra một cái quả cầu lửa, đem chính mình hoàn toàn bao lấy, chống đối cái kia tứ ngược nguyên tố.

Nam Đẩu Tinh quân lạnh nhạt trôi nổi hư không, quanh người hắn có một tầng màu vàng thổ ánh sáng, sở hữu xung kích tới sức mạnh, tất cả đều bị đại địa chi lực ngăn trở, khó làm thương tổn hắn mảy may.

“Tinh quân, phía dưới!”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, gặp được ván cờ phá sau, đại địa sơn hà tất cả đều bị thay đổi, ở phía dưới trong vực sâu, có mạnh mẽ chí cực sức mạnh xuyên thấu đi ra, chấn động khiến người sợ hãi.

Nam Đẩu Tinh quân đổi sắc mặt, trầm giọng nói: “Phía dưới cần phải chính là bí mật nguyên, đi.”

Hai người riêng phần mình ra chiêu, phá khai gió, nước hai loại nguyên tố ràng buộc, trực tiếp hóa thành lưu quang, hướng xuống dưới phương phóng đi.

Cùng lúc đó, mặt khác có thật nhiều ánh sáng cũng kích bắn hạ xuống.

Thiên Ba Thành một ít cường giả, Kim Tự, Liên Khả đám người, cùng với yêu trong bầy thú cường giả, vòi voi người, Bất Tử tộc đám người chờ, nhưng cũng vẫn chưa gặp được mèo mun cùng Hồng Lâm.

Nam Đẩu Tinh quân cau mày nói: “Con mèo kia khả năng đã đi xuống.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ý ngươi là, này thiên địa ván cờ không có nhốt lại mèo kia?”

Nam Đẩu Tinh quân nói: “Hẳn là.”

Mọi người rất nhanh tựu bay xuống đến phía dưới, lập tức bị cảnh tượng trước mắt kinh ngạc đến ngây người, ở đây trong vực sâu bộ, càng là một mảnh to lớn phế tích.

Trên trăm đầu long hình linh mạch, bị sinh sinh chém nát ở trên mặt đất.

Thỉnh thoảng có rồng chi bóng mờ ở đằng kia phế linh mạch bầu trời hóa hiện ra, bị gió vừa thổi, lại tự hành tản đi.

Đại lượng Thánh khí bảo vật mảnh vỡ, rơi khắp nơi đại địa, chiết xạ ra điểm điểm u ánh sáng, như là U Linh.

Vô số cường giả hài cốt, hoá đá ở trên đất, cất giữ khi còn sống vẻ mặt, còn có thật nhiều xương cốt, hiện ra ngọc ánh sáng lộng lẫy, che đậy ở trong mặt đất.

Mà ở đây một vùng phế tích trung ương, nhưng là một toà trăm trượng tế đàn, cô độc đứng sừng sững ở trên mặt đất.

Tất cả mọi người bị trước mắt tất cả những thứ này kinh ngạc đến ngây người.

“Trăm cái long mạch bị chém, đây chính là La Phù chi cảnh chìm trong nguyên nhân sao?”

“Ở đây hẳn là đại lục hạt nhân, trực tiếp bị đánh nát, chẳng trách, chẳng trách...”

“Tế đàn này là chuyện gì xảy ra? Hết thảy đều phá huỷ, làm sao vật ấy còn ở?”

Dương Thanh Huyền đột nhiên mí mắt giật lên, bỗng nhiên nhìn về phía trước, chỉ thấy tế đàn kia trên bậc thang, đứng cạnh mấy đạo nhân ảnh, đều ở chật vật đi lên.

Đằng trước nhất là Tử Tâm cùng Thâm Chi Chủ Nhân, so sánh phía dưới nhưng là Tử Hà, Phong Phiêu Linh, Quân Thiên đám người, lại phía dưới một ít, nhưng là Hồng Lâm, mèo mun kia hãy cùng ở Hồng Lâm chân một bên, cũng trục cấp nấc thang đi lên, mỗi người mỗi đi một bước, đều cực kỳ khó khăn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2707: Toàn Phương Vị Trấn Áp

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Nguyên lai Tử Tâm bọn họ đã sớm tới.”

Nam Đẩu Tinh quân nói: Chúng ta cũng đi, tế đàn này bên trong khẳng định có thứ tốt."

Dương Thanh Huyền trầm tư một chút, Nam Đẩu Tinh quân tựu bay thẳng mà đi, hắn cũng vội vàng đuổi tới.

Kỳ thực không cần nhiều nghĩ, Tử Tâm cùng Hồng Lâm bọn họ đều liều mạng leo, mặt trên khẳng định có thứ tốt.

Lập tức, lại là số vệt sáng kích bắn mà đi.

Sở hữu từ gió, nước hai đại nguyên tố bên trong thoát ly lao xuống võ giả, yêu thú, tựa hồ cũng rõ ràng tế đàn này ý nghĩa cùng tầm quan trọng, đều như ong vỡ tổ vọt tới.

Tế đàn phía dưới, đứng cạnh Lục Minh cùng Thạch Dương hai người, bọn họ cùng mèo mun, Hồng Lâm đã sớm khám phá Địa Thủy Hỏa Phong ván cờ trận thế, trực tiếp tìm lối ra vào đi vào nội bộ, chỉ là sợ tế đàn này có vấn đề, vẫn không dám lên đi.

Giờ khắc này thấy thế, cũng không do dự nữa, trực tiếp bước mở bộ pháp tựu đi lên.

Dương Thanh Huyền vừa bước lên tế đàn, lập tức cảm thấy to lớn uy áp, dường như trọng lực giống như vậy, đè hắn xương cốt toàn thân vang vọng, hô hấp đều khó khăn, sắc mặt một cái tựu trắng bệch.

Càng có một vị nguyên bản tựu bị thương nặng võ giả, bước lên nấc thang nháy mắt, tựu “A” kêu thảm một tiếng, thân thể đổ nát ra, nổ thành một co quắp huyết nhục, vãi ở tế đàn trên bậc thang.

“Chi!”

Lần này để mọi người nhiệt tình nháy mắt biến mất, cái kia chút một cái chân vừa rồi bước lên nấc thang, tất cả đều doạ được lui trở về, biến được bình tĩnh cùng cảnh giác.

Dương Thanh Huyền giẫm ở cấp hai trên bậc thang, sắc mặt từ trắng xám chậm rãi biến về hồng hào, trong cơ thể khí huyết còn ở cuồn cuộn khuấy động, cái kia chút trên người áp lực từng bước giảm bớt, cuối cùng chậm rãi biến mất.

“Toàn phương vị trấn áp!”

Nam Đẩu Tinh quân đi rồi cấp bốn bậc thềm, sắc mặt biến được cực kỳ khó coi, sau một lúc mới khôi phục như cũ, tầng tầng thở ra một hơi, trong mắt tràn đầy vẻ giật mình.

Hai người liếc nhau một cái, Nam Đẩu Tinh quân nói: “Tế đàn này không biết là người phương nào xây, lại đáng sợ như thế. Mặt trên nhất định có đáng sợ tồn tại, bằng không này toàn phương vị trấn áp tại sao.”

Dương Thanh Huyền nhìn phía trước Tử Tâm đám người, đã đi qua một nửa, nhưng nửa ngày cũng không có nhúc nhích một cái, hơn nữa hết sức chăm chú ở trên bậc thang, tựa hồ đối với tất cả mọi người đến đều thờ ơ không động lòng.

Hắn nói ra khẩu khí, lại đi lên một bước bậc thềm.

“Ầm ầm!”

Cái kia cỗ uy áp lần thứ hai giáng lâm, mạnh mẽ oanh kích ở bên trong thân thể, chính như Nam Đẩu Tinh quân nói, là toàn bộ phương diện nghiền ép, trực tiếp khuấy động thân thể cùng tinh khí thần hồn ý.

Không chỉ có như vậy, tựu liền Tinh Giới bên trong Thất Tinh túc, cùng với Phù Cát, Phương Vũ, đều chịu đến khó có thể tưởng tượng xung kích, từng cái từng cái phun máu phè phè, tràn đầy ngạc nhiên.

Phương mưa lúc này đáng sợ xung kích hạ, thần trí bắt đầu một điểm điểm khôi phục.

Dương Thanh Huyền nói: “Này xung kích cùng mọi người tu vi mạnh yếu nhất trí, tuy rằng hết sức đáng sợ, nhưng chưa chắc đã không phải là lịch luyện tuyệt hảo cơ duyên. Nếu như có ai đỡ không được, tựu nói một tiếng, ta đưa hắn ném đi.”

Thất Tinh túc cùng Phù Cát, Phương Vũ, đều là một mặt kiên định, không ai hé răng.

Mỗi người đều là kiêu căng tự mãn, ý chí kiên định hạng người, nếu công kích cùng tu vi chính tương quan, như vậy không có đạo lý người khác có thể chịu đựng, mà chính mình không chịu nổi.

Dương Thanh Huyền thấy không có người hé răng, khen: “Không sai.”

Liền giơ chân lên, lại tiếp tục đi về phía trước.

Hắn phát hiện Nam Đẩu Tinh quân bộ pháp, cùng mình hầu như nhất trí, từ đầu tới cuối duy trì cao hơn hai cái bậc thềm, đi rồi hơn mười bước sau, một đạo xung kích khuấy động hạ xuống, Nam Đẩu Tinh quân hét lớn một tiếng, trực tiếp hóa thành Hắc Hùng, không ngừng dùng hai tay nện gõ thân thể mình, khó chịu dị thường.

Nhưng người ở bên ngoài xem ra, hắn vẫn là bộ kia ôn tồn lễ độ người đàn ông trung niên dáng dấp, mặt không thay đổi đứng ở trên bậc thang.

Càng chạy đến phía sau, mỗi một cấp bậc thềm hầu như tự thành thế giới, ngươi ở bên trong trải qua thống khổ, nhẫn nại, dày vò, người ngoài toàn bộ cũng không nhìn thấy.

Dương Thanh Huyền giờ mới hiểu được, vì sao Tử Tâm đám người, tất cả đều mặt không hề cảm xúc, tựa hồ đối với chuyện bên ngoài không biết gì cả.

Đi rồi gần một phần ba thời điểm, lượng lớn võ giả, yêu thú đều bị chấn động bay ra ngoài, từng cái từng cái phun máu phè phè, rơi xuống trọng thương, ngã ở phía xa, không cam lòng bò lên, đầy mắt bi phẫn.

Có chút tiếp tục lấy dũng khí, hơi hơi điều tức hạ, lại đón lấy đi về phía trước.

đăng nhập https://truyencu A tui.net để đọc T ruy

ện Càng nhiều hơn nhưng là ngồi xếp bằng trên đất, đã mất đi tiếp tục tiến lên dũng khí.

“Oa! Phốc!”

Dương Thanh Huyền lại đi rồi một bước sau, Phù Cát, Phương Vũ, còn có Độ Nhược, Hoa Giải Ngữ, Đồ Sầu chờ Tinh Giới, cũng đỡ không được, thân thể giống như là muốn nổ tung giống như vậy, vô số mạch máu nổ tung, máu tươi kích bắn mà ra.

Dương Thanh Huyền kinh sợ, trực tiếp dùng khế ước lực lượng, đem mấy người ném ra ngoài, xa xa ném ở trên mặt đất.

Mấy người vội vàng ngồi xếp bằng xuống, điều dưỡng nội thương.

Lại đi rồi mấy bước phía sau, Tử Diên, Xi Hằng, Khổng Linh cùng Nặc Hi cũng lần lượt bị ném ra ngoài.

Dương Thanh Huyền trên người hồn ánh sáng bắt đầu lấp lóe, ở đây chút xung kích hạ, tựu liền thứ hai nguyên thần đều bị trực tiếp liên lụy, thỉnh thoảng từ trong cơ thể bị chấn động đi ra, sau đó lại trở về trong cơ thể.

“Lại đến một đám châu chấu.”

Đột nhiên, Hồng Lâm thanh âm lạnh như băng kia vang lên, rõ ràng truyền vào mỗi người trong tai.

Tất cả mọi người là tâm thần ngẩn ra, đồng loạt nhìn tới.

Giờ khắc này trên tế đàn, tựu còn lại hạ hơn hai mươi người.

Tử Tâm, Tử Hà, Tử Nhật, Phong Phiêu Linh, Thâm Chi Chủ Nhân, Quân Thiên, Dương Thanh Huyền, Nam Đẩu Tinh quân, Lục Minh, Thạch Dương, Hắc Nguyên, Liên Khả, Kim Tự, vòi voi người, sáu vị Bất Tử tộc nam tử, hai cái có hình người hắc dơi, còn có một cái màu vàng lông quăn sơn dương quái, một cái toàn thân thịt mỡ, nhưng cũng che kín long lân quái vật, cùng với Hồng Lâm cùng mèo mun.

Tế đàn phía dưới, rậm rạp chằng chịt ngồi xếp bằng mấy trăm người, tất cả đều là bị đánh rơi xuống xuống, người bị thương nặng, Tĩnh Tâm dưỡng thương võ giả cùng yêu thú.

Hai phái người đã không có địch ta quan hệ, tất cả đều bình tĩnh hòa hợp chung sống chung một chỗ, cũng không có phát sinh xung đột.

“Các ngươi nhất định rất kỳ quái, tế đàn này mặt trên đến cùng là cái gì sao?”

Hồng Lâm khóe miệng vung lên, lộ ra một tia kỳ dị mỉm cười, là châm chọc, nhưng hoặc như là tự giễu.

“Không cần treo chúng ta khẩu vị, thích nói tựu nói, dù sao cũng rất nhanh là có thể đi lên, chính mình vừa nhìn liền biết.”

Tử Tâm lạnh lùng nói ra, nhìn chằm chằm Hồng Lâm ánh mắt, cực kỳ không quen.

Dù sao lúc trước ở Vũ Lăng Nguyên buổi đấu giá trên, hai người từng có giao thủ, tuy rằng giao thủ Hồng Lâm, cũng không phải là thời khắc này Hồng Lâm, Tử Tâm cũng là phân thân Tử Hà ra tay.

“Đi lên? Ha ha, ngươi là đang dối gạt ta đây, vẫn là lừa gạt mình? Tử mao nha đầu.”

Hồng Lâm cười lạnh nói: “Tế đàn này trấn áp là toàn phương vị trấn áp, có thể đi đến cuối cùng chỉ có hai loại người, hoặc là nắm giữ tinh thuần Thần tộc huyết mạch, hoặc là nắm giữ tìm hiểu đại đạo thiên phú hoặc là thực lực.”

Tử Tâm nói: “Ồ? Như vậy ta tin tâm thì càng đủ. Hai người này, ta tất cả đều nắm giữ.”

Hồng Lâm châm chọc nói: “Tựu ngươi? Hiện nay trên đời, có thể vào ta pháp nhãn, còn có thể có thể xưng tụng tinh thuần Thần tộc huyết mạch, chỉ có ta cùng Hồng Tiêu hai người.”

Dương Thanh Huyền bọn người là đổi sắc mặt.

Đặc biệt là Lục Minh, Hắc Nguyên các nơi này Thần tộc người, bọn họ đã là Thần tộc đỉnh phong nhân vật, nhưng hoàn toàn không tiếp thu được những người trước mắt này.

Nhưng bọn họ tâm tư nhạy cảm, lập tức liền biết, này chút người tất cả đều là từ bên ngoài đại vũ trụ bên trong tới, càng là sợ được trợn mắt ngoác mồm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2708: Nguyên Thần Đột Phá, Huyết Mạch Cùng Thiên Phú

Tử Tâm châm biếm lại, nói: “Ngươi bất quá là sống được lâu một chút mà thôi, tựu thì ra hủ cùng đại Thần Vương đánh đồng với nhau, không biết xấu hổ!”

Hồng Lâm giận dữ, quát lên: “Tiện nhân! Coi như là ngươi tử mao tổ tiên, cũng không dám đối với ta như vậy nói chuyện!”

Tử Tâm mặc kệ nàng, tiếp tục đi về phía trước.

Nhưng Hồng Lâm nhưng làm cho nàng hết sức cảnh giác, mắt thấy còn có hơn mười bước là có thể đến điểm cuối, nhưng mỗi một bước xung kích đều là khó có thể tưởng tượng.

Huyết mạch câu chuyện tựa hồ xác thực có việc này.

Tử Tâm hiện tại mỗi đi một bước, đều có thể cảm nhận được trong cơ thể khí huyết khuấy động cùng khó chịu, nhưng chỗ tốt cũng là hết sức rõ ràng, Thần tộc máu ở đây toàn bộ phương diện trấn áp hạ, bị không ngừng cô đọng, biến được càng tinh khiết.

Lục Minh cùng Hắc Nguyên nhìn nhau một cái, hai người đều là vạn phần khiếp sợ, tiếp tục hạ thấp xuống đầu đi về phía trước.

Đều là Thần tộc chính bọn họ, tự nhiên không muốn thừa nhận mình huyết mạch không được, hơn nữa hai người là nơi đây Thần tộc đỉnh cao tồn tại, nội tâm cũng kìm nén một hơi, không muốn bại bởi bên ngoài tới Thần tộc.

Giờ khắc này còn có thể lưu ở trên tế đàn, không khỏi là thiên phú tuyệt đỉnh hạng người, ai sẽ dễ dàng chịu thua, đều là cắn răng tiếp tục hướng trên đi.

Dương Thanh Huyền trong cơ thể thứ hai nguyên thần, bắt đầu hiện ra tan rã dấu hiệu, lại bước ra một bước sau, chỉ cảm thấy được trên tế đàn phóng ra vô số ánh sáng màu bạc, từng đạo từng đạo kích bắn hạ xuống, oanh trên người hắn, trực tiếp xuyên thấu thân thể cùng linh hồn.

"A!"

Dương Thanh Huyền thống khổ vạn phần, liều mạng cường hành đẩy, tùy ý cái kia loại tê liệt cảm giác ở trong người lan tràn.

Thứ hai nguyên thần càng bị đánh không thành hình người, chỉ còn lại một đoàn hồn lực hào quang.

Theo cái kia xé đau cảm giác biến mất, Dương Thanh Huyền hai tay bấm quyết, trực tiếp ngồi xếp bằng xuống, chữa trị trên người tổn thương.

Thứ hai nguyên thần hồn ánh sáng bên trong, càng là năng lượng phun trào, một điểm điểm hào quang rực rỡ nổi lên, rất nhanh lại biến về hoàn chỉnh hình người hình thái, đồng thời cảnh giới đi lên vượt tăng lên một cấp, đạt đến ba sao trung kỳ.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nghĩ thầm: "Làm sao nhanh như vậy?"

Lập tức một luồng đột phá đại đạo quy tắc giáng lâm xuống, rơi ở Dương Thanh Huyền quanh thân, hình thành kỳ dị chín màu vẻ.

Nơi này đột phá quy tắc dị tượng, cùng đại trong vũ trụ có chút bất đồng.

Tất cả mọi người là ngạc nhiên, ánh mắt một cái tụ hội trên người Dương Thanh Huyền, sau đó đều là nhíu lại đầu lông mày, bởi vì Dương Thanh Huyền cảnh giới cũng không có đột phá, làm sao sẽ xuất hiện đột phá dị tượng?

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền lại đi về phía trước một bước.

Ở thứ hai nguyên thần sau khi đột phá, hắn lờ mờ cảm thấy mình bình phong cũng bắt đầu buông lỏng.

Lúc này, trên tế đàn đột nhiên truyền đến một đạo tiếng kêu thê thảm, một con hình người dơi ở bước ra một bước sau, bị chấn bay ra ngoài, phun máu phè phè.

Tiếp theo con thứ hai, cũng bị đánh bay ra ngoài.

Trên tế đàn tất cả mọi người, đều cảm ứng được một luồng sức mạnh mạnh mẽ, từ cái kia đỉnh tản mát ra, cọ rửa mỗi người.

“Đây là... Thần lực lượng?”

Tử Tâm hoàn toàn biến sắc, ngạc nhiên nhìn phía tế đàn đỉnh, run giọng nói: “Này mặt trên rốt cuộc là cái gì?!”

“A! Đáng chết a, lực lượng này...”

[truyen cua t u i | Net]

Nam Đẩu Tinh quân cũng gầm lớn không ngớt, liều mạng vận chuyển chân nguyên, vô số hệ Thổ hào quang trên người hắn tái hiện ra, cường hành chống lại cái kia xung kích.

“Oành! Oành!”

Hắn trên người ánh sáng màu vàng toàn bộ nổ ra, khó mà chống đỡ nữa, trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài, ở không trung mắng to, “Ta i ngươi trước người cái cầu...”

“Oành!”

To lớn Hắc Hùng thân thể ngã xuống đất, phun máu phè phè.

Những người khác cũng đều hoảng sợ không thôi, chống lại mấy lần, Phong Phiêu Linh, Thạch Dương, Liên Khả, Kim Tự, vòi voi người, sơn dương quái, long lân yêu thú, lần lượt thổ huyết đánh bay.

“Thần tộc huyết mạch, chỉ có Thần tộc huyết mạch mới có thể lưu lại!”

Thạch Dương té xuống đất, “Oa” khạc ra một búng máu, sắc mặt tái nhợt, tràn đầy vẻ không cam lòng.

Lúc này mọi người mới phát hiện, trên tế đàn còn lại hạ người, hầu như đều là Thần tộc, chỉ có Dương Thanh Huyền, Thâm Chi Chủ Nhân cùng Quân Thiên ba người, cùng với mèo mun.

Dương Thanh Huyền tràn đầy ngạc nhiên, cái kia cỗ xung kích lực lượng, không chỉ có gột rửa tâm thần, hơn nữa xung kích huyết mạch của hắn, làm hắn cả người như dao cắt, vạn phần khó chịu.

“Mẹ de, xảy ra chuyện gì? Ta cũng không có Thần tộc huyết mạch, làm sao không có bị đánh bay?”

Trong lòng hắn buồn bực, Hồng Lâm cái viên này huyết thạch tuy rằng ở trên người, nhưng lặng lặng nằm ở Tinh Giới bên trong, cũng không có phản ứng gì.

“Bất kể!”

Dương Thanh Huyền nhắm mắt tiếp tục hướng trên đi.

Cảnh giới kia bình phong ở thứ hai nguyên thần sau khi đột phá sinh ra buông lỏng, là cơ hội tốt ngàn năm một thuở, tuyệt không thể bỏ qua.

“Một bước...”

“Hai bước...”

Dương Thanh Huyền lại không dừng lại, nhắm mắt đi lên.

Tất cả mọi người là lộ ra vẻ giật mình, như vậy còn không bị đánh bay?

Rốt cục, ở liền chạy mười mấy bước sau, Dương Thanh Huyền trong cơ thể “Vù” một tiếng, tâm thần bị chấn động hầu như mất đi ý thức, cảnh giới kia bình phong cũng “Ầm ầm” một tiếng vang trầm thấp, trực tiếp xông qua.

Dương Thanh Huyền toàn bộ người ngửa ra sau, giống như là cũng bị đánh bay dáng vẻ.

Nhưng hai chân sắp tới đem cách mặt đất thời điểm, ngừng lại, toàn bộ thân hình hướng về trước một cong, vững vàng ổn thỏa đứng ở trên bậc thang.

“Cắt!”

Hồng Lâm đầy mặt xem thường, nhưng vẻ mặt nhưng có chút âm trầm, “Từ sáng đến tối tác quái.”

Tử Tâm thở phào nhẹ nhõm dáng vẻ, cũng kỳ quái nói: “Tiểu tử này làm sao không có bị đánh bay?”

Tử Nhật nói: “Ngoại trừ Thần tộc huyết mạch ở ngoài, vừa nãy Hồng Lâm đại nhân nói còn cùng thiên phú có liên quan, nếu như cùng thiên phú có liên quan, cái kia Thanh Huyền đại nhân...”

Mấy người đều là nhìn nhau nở nụ cười, luận thiên phú, thế gian ai có thể so sánh quá Dương Thanh Huyền?

Lục Minh cùng Hắc Nguyên cũng nhảy lên tới hơn nửa đoạn, đồng thời kéo ra chênh lệch, Lục Minh phải nhiều ra hơn mười bước, rất nhanh, hai người đều vượt qua Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền ở cảnh giới sau khi đột phá, toàn bộ người thất điên bát đảo, cảm thấy được tinh khí thần hồn ý cùng thân thể đều triệt để rối loạn, thật giống hoàn toàn không lại là của mình, ngoại trừ một đạo ý thức ở ngoài, cái gì đều không bị khống chế.

Hắn lặng lặng khom người, dựng tủng cái đầu, đứng ở trên bậc thang, không nhúc nhích.

Sau đó, chính là đột phá dị tượng lần thứ hai giáng lâm.

“Cái, cái gì? Lại đột phá?!”

Tế đàn phía dưới nguyên bản ngồi xếp bằng tĩnh dưỡng mấy trăm người, đều cảm ứng được đại đạo quy tắc, từng cái từng cái mở mắt ra.

Ở đây nấc thang rèn luyện hạ, có đột phá ngược lại cũng không kỳ quái.

Hãy nhìn thanh đột phá người thời điểm, từng cái từng cái trợn to mắt tử, “Này... Hắn không phải vừa mới đột phá sao?...”

Tất cả mọi người trong đầu đều là một cái dấu hỏi.

Đại đạo quy tắc là không có khả năng làm bộ, số ít người thoáng suy tư hạ, mới hiểu được trong đó then chốt.

“A!” Trên tế đàn lại là một đạo tiếng kêu thảm thiết vang lên, Quân Thiên phun ra một ngụm máu đến, bay ra ngoài, “Sư tôn, ta không được rồi.”

Thâm Chi Chủ Nhân nhìn theo hắn bị đánh bay, không có bất kỳ vẻ mặt, chỉ là nhẹ nhàng gõ hạ đầu, lại tiếp tục hướng phía trước đi.

Ở trên người hắn, từng trận kỳ dị hào quang lưu chuyển, tựa hồ có thể chống lại từ tế đàn đỉnh xung kích xuống uy áp.

“Thái Vũ không có chữ bia? Vật ấy chẳng lẽ là ta Thần tộc đồ vật?”

Tử Tâm nhìn Thâm Chủ trên người trạng thái, đột nhiên mở miệng nói.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2709: Màu Bạc Quan Tài, Quá Khứ Ký Ức

"Ồ? Tử Tâm sao lại nói lời ấy?"

Thâm Chủ xoay người lại, khẽ mỉm cười.

Tử Tâm nói: "Vừa nãy Hồng Lâm nói, tế đàn này chỉ có huyết mạch cùng thiên phú có thể leo, cũng không luận thực lực. Dương Thanh Huyền là vạn cổ tới nay duy nhất một vị vinh quang vương giả, Thâm Chủ thiên phú mặc dù là vương giả, cũng có thể cùng Quân Thiên cùng nhau bị đánh bay mới đúng. Ta thấy Thâm Chủ bộ pháp trầm ổn, đối với này thần lực xung kích, vẫn chưa chịu đến ảnh hưởng quá lớn, mà bao phủ toàn thân nguồn sức mạnh này, chính là Thái Vũ không có chữ bia."

Thâm Chủ nói: "Thần Vương tốt sức quan sát."

Hắn cũng không phủ nhận, cũng không thừa nhận.

Tử Tâm tựa hồ nghĩ tới điều gì, sắc mặt một cái đại biến, cả kinh nói: "Lẽ nào trước không có chữ trong bia biến thành hiện vị cường giả kia, là..."

Thâm Chủ nói: "Có thể, nhưng ta cũng không xác định."

Tử Tâm đầy mặt ngạc nhiên, càng cực độ thất thần, trong mắt một mảnh dại ra.

Sau đó không lâu, Tử Nhật, Tử Hà, Hắc Nguyên, cũng lần lượt bị đánh bay ra ngoài.

Trên tế đàn tựu còn lại hạ Thâm Chi Chủ Nhân, Tử Tâm, Hồng

Lâm cùng mèo mun, Lục Minh cùng Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền đứng ở dưới thấp nhất, vẫn như cũ cong người ở đằng kia, không nhúc nhích, dường như chết rồi bị treo ở đó.

Mọi người ở đây suy đoán hắn có phải là thật hay không chết thời điểm, Dương Thanh Huyền rốt cục động một cái.

Ở này trong thời gian thật ngắn, hắn đem bốn sao Thiên Giới trung cấp cảnh giới trở nên vững chắc, nhất thời cảm thấy chiếm được mình thực lực tăng vọt.

Mở hai mắt ra, một cái phát hiện Tử Tâm đám người đã đến rồi trên nhất bưng, kém mấy cái bậc thềm là có thể lên đỉnh, nội tâm không tên quýnh lên, tăng nhanh bộ pháp.

Vậy cường đại xung kích vẫn như cũ như thác nước kéo tới, chấn tâm thần hắn khuấy động, gột rửa trên người các loại, nhưng đã không giống trước như vậy khó chịu, chợt cắn răng một cái, tựu liền đăng mấy bước, nhìn tất cả mọi người trợn mắt ngoác mồm.

Tựu liền mèo mun cũng không nhịn được nghễ coi lại đây, “Miêu” kêu một tiếng.

Đột nhiên, tế đàn đỉnh, nổi lên một mảnh ánh sáng màu bạc, như lọng che giống như vậy, hình thành vòng xoáy, bao phủ ở trên tế đàn bưng.

Bên trong chậm rãi lộ ra một khẩu màu bạc quan tài đến, đồng thời vậy cường đại lực xung kích, chính là từ trong quan tài truyền ra, mạnh mẽ rung động mỗi người tâm thần.

Hồng Lâm thất thanh kêu lên: “Này, đây là...”

Thần thái của nàng đột nhiên trở nên hơi điên cuồng, lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh từ mặt tái nhợt lỗ trên chảy hạ, dĩ nhiên đứng ở trên bậc thang bắt đầu run cầm cập, như là hết sức sợ sệt.

“Miêu..”

Mèo mun khéo léo tựa sát ở bên.

Hồng Lâm đột nhiên đưa tay, một cái nắm lấy mèo mun đầu, liều mạng đè xuống, mèo mun sắc bén kêu, đầu bị ép ở trên đất biến hình, nhưng cũng chỉ là giãy dụa, vẫn chưa phản kháng.

“Hồng Lâm...”

Dương Thanh Huyền lẩm bẩm thì thầm, cách xa nhau mười mấy bậc thềm, nhưng có thể rõ ràng cảm nhận được Hồng Lâm đáng sợ kia run rẩy cùng hoảng sợ.

Tử Tâm quay đầu lại, càng là sửng sốt hạ, Hồng Lâm trên gương mặt, tràn đầy nước mắt, đôi môi run run nói: “Tại sao... Tại sao...”

Ánh mắt bên trong một mảnh ửng hồng, điềm đạm đáng yêu.

“A!”

Lục Minh đột nhiên kêu thảm một tiếng, bị cái kia trên quan tài ngân quang chiếu rọi ở, thân thể ở từng chút một bay lên, đầy mặt vẻ giận dữ, quát: “Ta cũng là Thần tộc! Thần tộc tám sao Thiên Giới cường giả, tại sao, tại sao ta cũng không thể lên đỉnh!”

“Oành!”

Bi phẫn rít gào một tiếng sau, như là bị ngân quang đánh mạnh ở trên người, phun ra một ngụm máu đến, tựu bay ra ngoài, xa xa ngã xuống đất.

Hồng Lâm trong tay bắt được mèo mun, cũng thê lương kêu to, bị cái kia ngân quang bao lấy, tương tự bay ra ngoài.

Tử Tâm cùng Dương Thanh Huyền đều là đổi sắc mặt, thời khắc này trên tế đàn, tựu còn lại hạ hai người bọn họ, cùng Thâm Chủ cùng với Hồng Lâm.

Hồng Lâm lâm vào cực đoan trong sự sợ hãi, hai tay ôm lấy chính mình, cuốn rúc ở đây run lẩy bẩy.

Thâm Chi Chủ Nhân trên người màu ánh sáng lưu chuyển, chính là Thái Vũ không có chữ bia sức mạnh, đối với cái kia trong quan tài ánh bạc có cực mạnh chống đỡ tác dụng.

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, đẩy cái kia ngân quang từng bước một đi lên, rất nhanh sẽ đến Hồng Lâm bên cạnh người, đưa tay ra đập ở trên bả vai của nàng.

Hồng Lâm doạ được hét lên một tiếng, cả người run lên, ngẩng đầu lên, nhìn thấy là Dương Thanh Huyền, càng là “Ô ô” khóc lớn, nói: “Tại sao, tại sao muốn giết ta, phụ vương, ngươi tại sao muốn giết ta à!”

Dương Thanh Huyền tay run rẩy hạ, lập tức cảm nhận được Hồng Lâm sợ hãi của nội tâm, trong đầu không tên xẹt qua một ít hình tượng, không từ được hoảng hốt.

Trong hình một mảnh thế giới màu đỏ ngòm,

Xuất hiện một tên uy vũ nam tử, trong mắt tràn đầy sát khí nhìn chăm chú lại đây, từng bước một tiến về phía trước đi.

Dương Thanh Huyền đóng chặt hô hấp, đây chính là Hồng Lâm trong đầu hình tượng, chẳng biết vì sao chính mình dĩ nhiên cảm ứng rõ ràng đến rồi, nam tử này chính là đời đầu đại Thần Vương hồng vũ, càng là muốn tới giết nữ nhi ruột thịt của mình.

Tuy rằng Dương Thanh Huyền sớm có nghe nghe, nhưng giờ khắc này thiết thân cảm thụ hạ, mới hiểu được Hồng Lâm vì là gì sợ hãi như vậy, sợ hãi như vậy “Đi qua ký ức”.

“Tất cả đã sớm qua đi ngàn vạn năm. Hiện tại, không có người có thể giết ngươi.”

Dương Thanh Huyền năm ngón tay dùng sức bắt ở Hồng Lâm trên vai, chỉ thân có kim quang lưu động, càng là đem bất hủ người sức mạnh cũng dùng tới, mới đưa Hồng Lâm từ cái kia trong sự sợ hãi từng chút một đi ra ngoài.

“Dương Thanh Huyền...”

Hồng Lâm rơi lệ đầy mặt, thời khắc này nàng, cũng không biết là cái nào nàng, nhưng nguyên bản hai cái Hồng Lâm, tựu chỉ là một Hồng Lâm, chỉ là bất đồng ký ức thân thể mà thôi.

“Đi thôi, chúng ta cùng tiến lên đến xem nhìn, này màu bạc trong quan tài đến cùng có cái gì, có lẽ bên trong có ngươi muốn biết tất cả.”

Dương Thanh Huyền nhìn Hồng Lâm, bên trong cặp mắt một mảnh chân thành trong suốt ánh mắt.

Hồng Lâm dừng lại bi thương, hít sâu một cái, nói: “Ngươi đem ta đưa cho ngươi huyết thạch nuốt xuống đi, như vậy có thể chống lại một ít thần lực lượng, bằng không mặc dù ngươi thiên phú siêu tuyệt, sợ cũng rất khó lên đỉnh.”

Dương Thanh Huyền nói: “Được.”

Lập tức không khách khí lấy ra Hồng Lâm tặng cùng tinh huyết của hắn, liếc mắt nhìn, liền ngửa đầu nuốt vào.

Huyết dịch vào bụng, lập tức một luồng điên cuồng tuyệt năng lượng khuếch tán, tràn ngập toàn thân, ảnh toàn thân là thiêu đốt.

Tử Tâm trợn to tròng mắt tử, liên tục than thở: “Lãng phí! Tinh khiết như thế tinh huyết, ngươi ăn không có khả năng nắm giữ Thần tộc huyết mạch a, phải cho ta là tốt rồi.”

Dương Thanh Huyền trong lòng vui mừng, này tinh huyết vào bụng, thiêu đốt toàn thân, càng để tu vi của hắn ở đột phá bốn sao Thiên Giới sơ giai sau, vững bước tăng lên một đoạn.

Hồng Lâm dần dần từ bi thương cùng tâm tình sợ hãi bên trong đi ra, ánh mắt trở lại vẻ băng lãnh, nhưng đã không phải là cái kia loại tránh xa người ngàn dặm lạnh.

“Đi thôi!”

Hai người kề vai sát cánh, lấy giống nhau bộ pháp đi về phía trước.

Tử Tâm cùng Thâm Chủ rất nhanh thì đến cuối cùng một bậc cầu thang, đồng thời đạp lên tế đàn.

Hai người đều là cả người chấn động mạnh, như là chịu đến rất lớn đè ép.

“Không! Không thể, ta Thần tộc máu, vô địch trên đời, không thể bài xích ta!”

Tử Tâm hoàn toàn biến sắc, thân thể bị cái kia ngân quang bao lấy, hai chân một điểm điểm thoát ly mặt đất.

Nàng tức giận nói: “Đáng chết! Nếu như ngay cả ta cũng không thể thu được được bí mật nguyên, vậy ngươi còn có cái gì cần thiết tồn tại?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2710: Thần Tộc Truyền Thừa, Lưu Lạc Đồ Vật

Tử Hà hai tay bấm quyết, vận chuyển nguyên công, nghĩ muốn đối với cái kia ngân quan tài động thủ.

Nhưng này ngân quang phóng tới, trực tiếp xuyên thấu nàng tất cả sức mạnh, “Oành” một tiếng, mạnh mẽ đưa nàng đánh bay ra ngoài.

Tử Hà nhảy lên một cái, đem chính mình bản tôn tiếp được, để tránh khỏi ngã xuống đất khó coi, hai người đều là một hồn đôi thân thể, đều là đầy mặt vẻ giận dữ.

Dương Thanh Huyền rất là khiếp sợ, tựu liền Tử Tâm đều không chịu nổi này thần lực lượng?

Cái kia Thần tộc huyết mạch mạnh hơn đến mức độ nào mới có thể chịu đựng?

Lẽ nào thật sự như Hồng Lâm nói, hiện nay thiên hạ chỉ có nàng cùng đại Thần Vương Hồng Tiêu máu, mới được cho tinh khiết?

Dương Thanh Huyền đột nhiên có một tia hiểu ra.

Này ngân quang vị trí lấy không thể gây tổn thương cho cùng chính mình, cũng không phải gì đó thiên phú nguyên nhân, mà là bởi vì mình trong cơ thể có một tia đại đạo chi lực.

Vũ trụ bên trong sức mạnh to lớn vạn ngàn, này thần lực lượng cố nhiên đáng sợ, nhưng so với đại đạo mà nói, vẫn là bé nhỏ không đáng kể.

Vì lẽ đó ngân quang chiếu rọi trên người tự mình, tuy rằng khí huyết khuấy động, nhưng mỗi lần đều bị chính mình đè ép xuống.

Thâm Chủ bộ pháp cùng Tử Tâm nhất trí, đồng thời giẫm ở tế đàn đỉnh, Thái Vũ không có chữ tấm bia cổ sức mạnh hình thành nhàn nhạt phòng ngự, như lụa mỏng một loại mang theo ở trên người, tuy rằng bị ánh bạc chấn thân thể lay động, nhưng cuối cùng là khiêng hạ xuống.

Thâm Chủ đại hỉ, hơi hơi ổn định hạ thân thân thể, liền hướng trung ương cái kia ngân quan tài tới gần.

Hồng Lâm lạnh lùng nói: “Không phải tộc nhân ta, vẻn vẹn dựa vào một món bảo vật tựu nghĩ để lộ bí mật nguyên, si nhân nằm mơ.”

Thâm Chủ không để ý tới Hồng Lâm chê cười, cường cắn răng hướng về cái kia quan tài tới gần, phảng phất cái kia là một kiện bảo tàng khổng lồ, làm hắn không tiếc mạo tất cả nguy hiểm.

Tử Tâm trầm giọng nói: “Thâm Chủ, trong này đến cùng có cái gì? Năm đó La Phù chi cảnh chìm trong, mấu chốt trong đó lại là cái gì?”

Tế đàn tứ phương, toàn bộ đều hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người là khẩn trương nhìn.

Tử Tâm yêu cầu, cũng là trong mọi người lòng nghi hoặc.

Cái kia ngân quang chiếu lên trên người, Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, ngẩng đầu lên, bên trong cặp mắt một mảnh màu vàng.

Ngân quan tài kết cấu ở trong mắt hắn bắt đầu phân giải, mặt trên phù hiệu, hoa văn, kết cấu, tất cả đều rõ ràng bị Hỏa Nhãn

Kim Tình phân tích.

Rất nhanh, hắn thì nhìn thanh trong quan cảnh tượng, nằm một tên thân mang áo đỏ nam tử, chính là lúc trước từ trên thân Hồng Lâm cảm ứng được nam tử khôi ngô, đời đầu đại Thần Vương hồng vũ.

Hồng vũ sắc mặt bình tĩnh, hai tay đưa ở đan điền nơi, như cùng ngủ gặp.

Dương Thanh Huyền vạn phần giật mình, không hiểu vì sao mình có thể nhìn thấu này ngân quan tài, đột nhiên, cái kia hồng vũ mí mắt dường như hơi rung rung hạ, giống như là muốn trợn mở.

“Chi!”

Dương Thanh Huyền cả người chấn động mạnh, toàn bộ người như là như rơi xuống vực sâu, một luồng to lớn hoảng sợ đưa hắn bao lấy, sau đó tầm mắt nháy mắt đoạn đi, lại không cách nào nhìn thấy trong quan cảnh tượng.

“Làm sao vậy?”

Hồng Lâm xoay người lại, nhìn hắn nói ra: “Này thần lực xác thực rất khó chống đối, ngươi có thể đi đến nơi này, đã rất giỏi rồi, nếu như đỡ không được sẽ xuống ngay đi. Nguyên bản này trong quan tài đồ vật, thì không phải là ngươi có thể mơ ước.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, hỏi: “Trong quan tài rốt cuộc là cái gì?”

Hồng Lâm trầm ngâm hạ, đầy mặt bi ai vẻ, nói: “Nếu là ta không có đoán sai, bên trong hẳn là phụ vương ta thi thể đi, cùng với phụ vương ta truyền thừa.”

Dương Thanh Huyền nói: “Truyền thừa?”

Hồng Lâm gật đầu nói: “Thần tộc truyền thừa, ngoại trừ huyết mạch cùng thần thông võ kỹ ở ngoài, còn có đồ trọng yếu, từ Hỗn Độn thời đại tựu truyền xuống tin tức. Nhưng theo ta được biết, bây giờ Thần tộc đã mất đi những tin tức này.”

Nàng nhíu mày lại, nói: “Có lẽ, còn có ta phụ vương nguyên nhân giết ta.”

“Phụ vương của ngươi giết ngươi nguyên nhân, ngươi không rõ ràng lắm sao? Là giả vờ không biết, vẫn là triệt để quên mất đây? Đáng thương tử a.”

Từ trên hư không, một đạo cô gái âm thanh, mang theo châm chọc, xuyên thấu cái kia gió, nước hai đại nguyên tố hình thành bình phong, truyền vang hạ xuống.

Tất cả mọi người đều hoàn toàn biến sắc.

Hồng Lâm sợ phẫn nộ quát: “Ai?!”

Nguyên tố “Gió” gào thét, nguyên tố “Nước” rít gào.

Hai đại nguyên tố lực lượng ở trên không xoay tròn, dù sao phân biệt rõ ràng tách ra, hình thành một cái Thái Cực Đồ. Sau đó hai cái Thái Cực cá riêng phần mình tản ra, hoá hình thành rồng, thẳng lao xuống, hướng về tế đàn kia đánh tới.

“Ầm ầm!”

Phong Long cùng Thủy Long, rơi ở phía trên tế đàn mấy trăm trượng cự ly, đã bị ngân quang ngăn trở, “Rầm” xé rách ra.

Từ hai đại nguyên tố bên trong, chậm rãi hiện ra lượng lớn bóng người.

Tổng cộng mười tám người, tất cả đều bao ở áo bào đen bên trong, nhưng tản mát ra khí tức, nhưng là kinh sợ càn khôn, lệnh được tại chỗ mỗi người đều là tâm thần rung động.

“Này chút là ai?”

Này mười tám người một khi xuất hiện, huênh hoang trực tiếp vượt trên màu bạc quan tài, trở thành tất cả mọi người tiêu điểm.

Lục Minh, Thạch Dương, Tử Tâm chờ tám sao Thiên Giới cường giả, càng là lộ ra vẻ khó tin, bên trong có mấy người khí tức, hoàn toàn không kém bọn họ.

Nhưng cảm giác xác thực mười phần không quen.

“Miêu!”

Mèo mun cảnh giác kêu một tiếng, lộ ra to lớn địch ý.

Tế đàn bốn phía yêu thú, tất cả đều theo bắt đầu đề phòng, sát khí bắt đầu lan tràn.

“Ai? Là ai?!”

Hồng Lâm đầy mặt thống khổ cùng dữ tợn, con mắt hóa thành màu đỏ tươi, nhìn chằm chằm không trung cái kia mười tám người, lạnh giọng nói: “Vừa nãy là người nào nói?!”

“Ha ha, ta nói, làm sao, ngươi muốn đánh ta hay sao?”

Cầm đầu một tên người áo bào đen, cười nhạo một tiếng, bước về trước một bước.

Thanh âm kia thật sự là tên nữ tử, hơn nữa hết sức tốt nghe, từ cái kia đong đưa áo bào đen xem ra, dáng người chắc cũng là tuyệt đại tươi đẹp.

“Đông Quân!”

Dương Thanh Huyền trong mắt kim quang lóe lên, thất thanh kêu lên, trong thanh âm hiện ra vẻ khiếp sợ cùng phẫn nộ, “Ngươi là Đông Cung Lệ! Tranh đoạt Tô Bạch Thiên Vương thân thể cặn bã!”

Tử Tâm kinh sợ, nói: “Chưởng giáo người? Bọn họ là vào bằng cách nào?”

“Ồ? Hóa ra là vinh quang vương giả, thực sự là quả đất tròn a. Chỉ là dám mắng ta cặn bã, như vậy hôm nay phía sau, ngày khác còn có thể lại gặp sao?”

Cái kia người cầm đầu, hất mở trên người áo bào đen, lộ ra Tô Bạch cái kia tuyệt đẹp dung nhan cùng tư thế oai hùng, khóe miệng ngậm lấy một nụ cười lạnh lùng.

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Quả nhiên là ngươi! Nếu nói là ngươi không phải cặn bã, chính ngươi tin sao?”

Đông Cung Lệ nhìn hắn, trên mặt cười gằn đột nhiên phóng đại, sát khí từ trong đôi mắt bắn đi ra.

“Đông Quân, người này từ ta tới giết đi.”

Bên cạnh người một đạo áo bào đen cái bóng lắc lư hạ, liền đi ra.

“Há, ta ngược lại thật ra đã quên, ngươi chính là hướng về phía giết hắn tới, được thôi, vậy thì giao cho ngươi.”

Đông Cung Lệ thu liễm sát khí, khóa chặt Dương Thanh Huyền khí tức cũng nháy mắt biến mất vô hình.

“Đều là chưởng giáo chó a!”

Dương Thanh Huyền muốn rách cả mí mắt, nhìn chằm chằm cái kia mười tám người, tuy rằng phẫn nộ, nhưng nội tâm nhưng là cực kỳ kinh hãi cùng cảnh giác.

Này mười tám người tản mát ra mạnh mẽ khí tức, toàn bộ đều cao hơn hắn.

“Liền do ta tới phá khai này thần lực lượng, phá huỷ ngân quan tài, để chưởng giáo viên kia bất an tâm, có thể bình tĩnh lại.”

Đông Cung Lệ giơ tay lên, tán ở trong thiên địa thủy nguyên như trăm sông tưới, hội tụ đến, hình như thu thủy, quy về biển rộng, chẳng biết lúc nào dừng mà không doanh, chẳng biết lúc nào đã mà không kém.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2711: Vạn Hoa Đồng, Tám Vực Thiên Vương

“Thu Thủy Kiếm pháp?”

Thâm Chi Chủ Nhân đột nhiên kinh sợ, ngơ ngác nói: “Năm đó Đông Cung thế gia tuyệt đại vương giả, kém một bước liền có thể lĩnh ngộ ra đạo pháp tồn tại...”

Đông Cung Lệ không chút biểu tình nói ra: “Đương đại Thâm Chi Chủ Nhân? Ta đối với Thiên Thu ảo cảnh lai lịch vẫn luôn cảm thấy kỳ quái đây, không nghĩ tới Thái Vũ không có chữ tấm bia cổ dĩ nhiên là vị đại nhân kia còn sót lại đồ vật, chẳng trách. Này bia đã bị Dương Thanh Huyền hiểu thấu đáo, ngươi một trong mạch cũng sẽ hoàn thành lịch sử sứ mệnh, không có cần thiết tồn tại. Này ngân trong quan đồ vật, càng không phải là ngươi có thể chấm mút, sẽ tùy này đời đầu đại Thần Vương tế đàn, cùng nhau hóa thành bụi bay đi.”

Đông Cung Lệ kiếm trong tay ấn đồng thời, thiên địa thủy nguyên hóa thành Thu Thủy, như kiếm chém xuống.

“Đông Cung Lệ, ngươi cũng quá càn rỡ!”

Thâm Chi Chủ Nhân giận dữ, giơ tay lấy ra Thái Vũ không có chữ tấm bia cổ, đột nhiên hướng về trên đất chấn động, tay phải dựng ở bia đỉnh.

Tấm bia cổ rơi xuống đất, ánh sáng đại phóng, một đạo hư quang phóng lên trời.

Cùng kiếm khí kia đối oanh cùng nhau.

“Ầm ầm!”

Hư quang hơi hơi ngăn cản một cái, tựu đột nhiên phá nát.

Thu Thủy ý hóa thành tất cả thủy kiếm, tích tí tách từ không trung đánh rơi, bắn vào tế đàn ngân quang kết giới.

“Thình thịch oành!”

Từng vòng sóng gợn ở trên tế đàn nổi lên.

Màu bạc quan tài đung đưa, xung quanh hình thành một vòng vòng xoáy.

Thâm Chi Chủ Nhân kinh hãi, vội vàng thu hồi Ngọc Bia, liền hướng ngân quan tài phóng đi.

[truyen cua tui @@ Ne t]

Hồng Lâm kêu lên: “Meo meo!”

Chính mình cũng đột nhiên xông về phía trước, ở Đông Quân Thu Thủy Kiếm ý công kích hạ, trên tế đàn thần lực lượng uy áp giảm nhẹ đi nhiều, vài bước bên dưới liền đến đạt đến đỉnh, tương tự hướng về ngân quan tài lao đi.

Mèo mun thu vào mệnh lệnh, “Miêu” kêu một tiếng, tựu xông thẳng mà lên, thân thể ở không trung phóng đại, đánh về phía Đông Quân.

Tế đàn bốn phía yêu thú, tất cả đều thu vào mèo mun mệnh lệnh, lượng lớn yêu khí nổi lên, các loại yêu thú từ trên mặt đất đứng lên, đồng thời xông lên trên không, đánh về phía cái kia mười tám người.

Dương Thanh Huyền cũng vội vàng leo về phía trước, trong quan đồ vật hắn cũng không muốn, nhưng nhất định phải cấp tốc ly khai bậc thềm, miễn được kéo dài chịu đến thần lực xung kích.

“Một đám người ô hợp.”

Người áo bào đen bên trong, tựu sau lưng Đông Cung Lệ, một tên người áo bào đen ngẩng đầu lên, mũ trong túi hóa hiện ra đáng sợ con mắt, mắt trái cực kỳ bình thường, nhưng mắt phải bên trong nhưng là xuất hiện ba cái con ngươi, đồng thời hình thành đồ án kỳ dị.

“Rầm!”

Cái kia ba đồng trong mắt, một cái bắn ra lượng lớn đồ vật, ở không trung tản ra, càng là từng cái từng cái màu đen trường xà, hướng về những yêu thú kia cắn xé mà đi.

“Ầm ầm!”

Hắc Xà như trường mâu, trực tiếp đem không ít yêu thú xuyên qua.

Cái kia chút bị đỡ ra, ở không trung loáng một cái, tựu há to mồm, lần thứ hai xông lên, cùng yêu thú bầy đại chiến.

Hắc Xà có hơn một nghìn cái, hắn hoàn toàn lấy chính mình sức lực của một người, đem sở hữu toàn bộ yêu thú chặn lại.

“Vạn Hoa Đồng?!”

Tử Tâm kinh sợ, trong đầu ký ức nhanh chóng lưu chuyển, bắt lấy lượng lớn tin tức, hãi tiếng nói: “Thiên Xà bộ tộc dị chủng, đã từng trong lịch sử từng xuất hiện, tạo thành khủng hoảng lớn cùng chiến tranh, cuối cùng bị vô số cường giả vây quét mà chết, lẽ nào năm đó cái kia dị chủng cũng chưa chết?”

“Ha ha, không nghĩ tới còn có người nhớ cho ta đây, này xinh đẹp cô nàng là ai đây? Yêu, hình như là Tử Chi Thần tộc làm đại chưởng môn, Tử Tâm tiểu tỷ tỷ.”

Hoa đồng đem mũ gạt lấy hạ, lộ ra một tấm kỳ dị đáng sợ mặt, duỗi ra dài nhọn đầu lưỡi ở không trung xoay chuyển hạ, liếm đôi môi, mặt trên còn có nồng nặc màu trắng nước bọt, thèm nhỏ dãi hạ xuống.

Tử Tâm sắc mặt một cái trắng bệch, trực tiếp bị chán ghét.

Những Thiên Xà kia tất cả đều vô cùng tà ác, đem đại lượng yêu thú quấn lấy, sau đó toàn bộ cắn nuốt mất.

“Hồng Vũ lưu lại đồ vật là của ta rồi!”

Thâm Chủ nhảy lên một cái, nhảy vào ánh bạc bên trong.

Cự ly quan tài khoảng mười trượng thời điểm, cái kia thân thể đình trệ hạ xuống, như là bị định trụ, không nhúc nhích, trên mặt mặt không hề cảm xúc.

“Ồ? Là ở thu được được truyền thừa sao?”

Đông Cung Lệ trong đôi mắt tinh mang lóe lên, nhìn chằm chằm cái kia ngân quan tài, ngưng tiếng nói: “Chẳng lẽ là...”

Hắn bên người người áo bào đen thân thể khẽ run lên, cả kinh nói: “Chẳng lẽ là... Không! Vật kia là của ta!”

Hắn hét lớn một tiếng, tựu xông thẳng mà hạ.

Người áo bào đen trên người hóa hiện ra một đạo to lớn đánh chém, như roi dài giống như vậy, mạnh mẽ từ hư không đánh rơi, quất về phía tế đàn kia.

“Đây là?!”

Tử Tâm hoàn toàn biến sắc, nhìn chằm chằm người áo đen kia, tràn đầy vẻ khó tin.

“Ầm ầm!”

Tế đàn màu bạc kết giới bị đánh chém một đánh cho hạ, nhất thời đất rung núi chuyển, đồng thời cường đại thần lực lượng phản xạ trở lại.

Người áo đen kia cười lạnh một tiếng, trực tiếp phất tay ngăn trở.

“Ầm ầm!”

Thần lực lượng bị người áo bào đen một tay đón lấy, nhưng tự thân cũng bị chấn động lùi lại mấy bước, trên người áo choàng toàn bộ nát tan, lộ ra một tấm thanh tuyển mà lãnh khốc mặt.

“Chu Vẫn Thiên!”

Tử Tâm thất thanh kêu lên: “Ngươi dĩ nhiên là chưởng giáo người!”

“Bị ngươi này tiện nữ nhân xem thấu chân thân, thực sự là phiền phức đây.”

Chu Vẫn Thiên cũng không che giấu nữa, cười lạnh nói: “Cái gì gọi là ta là chưởng giáo người? Nói thật khó nghe. Ta Chu Vẫn Thiên chính là tám vực Thiên Vương, trong thiên hạ không ai có thể chỉ huy ta, ta bất quá là cùng chưởng giáo hợp thôi.”

Tử Tâm kinh ngạc đứng ở đó, có chút không phản ứng kịp, chỉ cảm thấy được tình thế rất là không ổn, Đông Cung Lệ, hoa đồng, Chu Vẫn Thiên ba người, cũng đủ để trấn áp toàn trường, huống hồ còn có mười lăm vị thực lực không kém cường giả.

Nàng cả giận nói: “Ngươi cùng chưởng giáo hợp tác, liên minh sợ là sẽ phải trực tiếp trừng phạt các ngươi Chu gia. Huống hồ ngươi đã quên Chu Bắc Thần cái chết, cũng là bởi vì chưởng giáo sao?”

Chu Vẫn Thiên khinh thường nói: “Cắt! Ngươi nói trừng phạt tựu trừng phạt? Liên minh là ngươi gia mở hay sao? Nói tới Bắc đẩu chuyện, căn nguyên hay là bởi vì Dương Thanh Huyền, nếu không có Dương Thanh Huyền đột nhiên quật khởi, Bắc đẩu cũng sẽ không bí quá hóa liều, dụng chưởng dạy vô cùng thuế ruộng thần huy. Hiện tại nếu Bắc đẩu đi rồi, như vậy ta sẽ đưa Dương Thanh Huyền xuống cùng hắn đi.”

Hắn tay phải đưa ở trước người, năm ngón tay mở ra, nhẹ nhàng đẩy về phía trước.

Một con to lớn chưởng ấn nhất thời ép ở tế đàn màu bạc kết giới trên, lệnh toàn bộ tế đàn cùng đại địa, đều “Ầm ầm ầm” vang vọng, giống như là muốn tan vỡ.

“Ngươi muốn giết Dương Thanh Huyền?!”

Tử Tâm giận dữ.

“Khà, ta đã sớm từng nghe nói các ngươi Tử Chi Thần tộc cùng Dương Thanh Huyền nghe đồn, bây giờ vừa thấy, quả nhiên không kém a. Căn cứ nói mẹ con các ngươi mấy cái, đều bị Dương Thanh Huyền làm cho thần hồn điên ngã, bị đùa bỡn không còn biết trời đâu đất đâu. Chà chà, này Dương Thanh Huyền thật đúng là có phúc lớn a.”

Chu Vẫn Thiên cười nhạo không ngớt.

“Muốn chết!”

Tử Tâm giận dữ, đối tả hữu quát lên: “Giết những người đó cặn bã!”

Chính mình cũng phóng lên trời, một chiêu Thần Phạt rơi xuống, mạnh mẽ hướng về Chu Vẫn Thiên đánh tới.

“Hừ, nữ nhân ngu xuẩn.”

Chu Vẫn Thiên nhíu mày lại, hắn chỉ ở phá khai kết giới, đánh giết Dương Thanh Huyền, thu được được ngân trong quan truyền thừa.

Bây giờ bị Tử Tâm quấn lấy, nhất định chính là phiền toái lớn.

Chính mình cũng nội tâm hối hận, tại sao phải đi kích thích cùng trêu chọc nữ nhân này, bằng bạch sinh ra một đại cường địch đến.

Nhưng hắn tự phụ thần thông được, gần đây lại vừa rồi đột phá một tầng, mặc dù đều là tám vực Thiên Vương những người khác đều không để vào mắt, huống hồ là chỉ là một cái Tử Tâm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2712: Tử Cực Thần Dụ, Đoạt Huyết Chi Tâm

“Ngươi cũng bước chân vào tám sao Thiên Giới trung giai, có có thể miễn cưỡng dính dựa vào tám vực Thiên Vương thực lực, chẳng lẽ tựu thật sự coi chính mình đủ tư cách cùng tám vực Thiên Vương giao thủ? Ta hôm nay liền đem ngươi đánh rơi bụi trần, để cho ngươi nhận rõ đến tình cảnh của mình.”

Chu Vẫn Thiên thu tay về đến, cái kia trên tế đàn màu bạc kết giới lập tức gảy về nguyên trạng.

Đối mặt Tử Tâm, Chu Vẫn Thiên không dám khinh thường, tất nhiên toàn lực ứng chiến.

Hai tay ở trước người vận chuyển, một vòng như Thải Hồng giống như hào quang khuếch tán, hình thành từng cái từng cái Đồng Tâm Hoàn, hộ tống ở quanh thân.

Sau đó xoay tay một chưởng, tựu đón lấy cái kia tử mang.

“Oành!”

Tử mang phá nát.

Tử Tâm bóng người loáng một cái, lấy ra sách quý, hai tay bấm quyết, ở không trung phóng đại.

“Ào ào ào”, vô số trang sách từ trong hư không rải rác, hình thành từng đạo từng đạo bình phong, dựng đứng ở Chu Vẫn Thiên bốn phía.

To lớn trên trang sách cho thấy vô số kinh văn, không ngừng lấp lóe.

Mỗi Nhất Hiệt Thư trên kinh văn, đều đại diện cho một loại cái thế thần thông, cộng đồng vận chuyển bên dưới, mạnh mẽ chí cực thần thông uy năng hiển hiện ra.

Lục Minh cùng Thạch Dương đám người đều là hoảng hốt, đều rất xa lùi đến một bên, không biết giúp ai, cũng không biết là hay không muốn tham chiến.

Mấy người liếc nhau một cái, trao đổi quyết tâm nghĩ, đều quyết định trước tiên nhìn kỹ hẵng nói.

Hắc Nguyên nói: “Nhất định phải giúp, có lẽ giúp Thần tộc là lựa chọn tốt nhất. Người này thi triển ra tử cực thần thông, đích đích xác xác là tử một trong tộc vô thượng tâm pháp Thần dụ.”

Lục Minh gật đầu nói: “Hừm, còn có cái kia Hồng chi Thần tộc nữ tử, cùng mèo mun quan hệ cũng vô cùng tốt, chỉ là...”

Nghĩ đến trước yêu thú công thành thời gian, Hồng Lâm các loại không khách khí, Lục Minh tựu đầy mặt vẻ giận dữ, tầng tầng hừ một tiếng.

“Nữ nhân ngu xuẩn, còn thật coi mình là rễ hành, bản tọa thẳng thắn trực tiếp tiễn ngươi lên đường, vừa vặn trừ mất thân phận bại lộ mang tới mầm họa!”

Chu Vẫn Thiên ở không trung không ngừng xoay tròn, xuất liên tục mấy trăm chưởng, mỗi một lần đều nổ ra một đạo Thải Hồng vòng tròn đồng tâm, hướng về bốn phương tám hướng tử cực lực lượng chém tới.

Ở trên tế đàn, Dương Thanh Huyền, Hồng Lâm, Thâm Chi Chủ Nhân, ba người đều bị ngân quang thu lấy, lặng lặng ngốc ở mặt trên, dường như bị ổn định.

Dương Thanh Huyền trong đầu tuôn ra lượng lớn hình tượng cùng tin tức, lộn xộn.

Có khai thiên tích địa, vũ trụ diễn biến, Tinh Thần nổ tung, năng lượng khuếch tán, linh khí hình thành, ngũ hành tướng sinh...

Còn có lượng lớn bóng người, qua lại thiên địa, cắt cỏ làm ngựa, Vung Đậu Thành Binh, núi lở đất nứt, dời đấu đổi tinh.

Một vài bức hỗn độn phá toái tin tức, theo cái kia ngân quang mà rót vào đầu óc.

“Những thứ này rốt cuộc là cái gì? Đời đầu đại Thần Vương Hồng Vũ khi còn sống ký ức sao?”

Dương Thanh Huyền biểu hiện căng thẳng, những thứ đồ này quá nhiều quá tạp, còn có thật nhiều không giải thích được tin tức, hắn trong lúc nhất thời căn bản không cách nào tiêu hóa, chỉ có thể cường hành tiếp nhận.

Ở tế đàn bầu trời, mấy đạo sức mạnh mạnh mẽ rung động ra.

Mèo mun liền nhào ba lần Đông Cung Lệ, đều bị trực tiếp đánh bay, đại lượng yêu máu tươi ở trời cao trên.

“Miêu..”

Mèo mun thống khổ kêu một tiếng, không dám lại nhào, giơ lên chân trước, ở không trung ấn ra một cái mèo trảo, tựu đánh ra ngoài.

“Oành!”

Toàn bộ hư không đều bị một trảo này đánh xuyên qua.

Đông Cung Lệ giễu cợt nói: “Súc sinh ra được là súc sinh, ta không thích nuôi mèo a chó a, thực sự là phiền phức.”

Hắn đón mèo kia trảo một đòn đi rồi lên trước, tựu ở đằng kia dấu móng tay sắp đánh ở trên người thời điểm, nhẹ nhàng giơ ngón tay lên.

Chỉ là cái thức mở đầu, thời không giống như là dừng lại.

Một vị thân ảnh khổng lồ, hiện ra sau lưng Đông Cung Lệ, như quân lâm thiên hạ Đế giả, quan sát Vân Vân chúng sinh.

“Thiên Đế chỉ!”

Đầu ngón tay hóa ra không tầng tầng vòng xoáy, như là đem trọn cái hư không vũ trụ đều chứa đi vào.

“Oành!”

Mèo móng vuốt ấn trực tiếp bị xuyên thủng.

Chỉ lực không giảm, mạnh mẽ xuyên qua xuyên thấu qua đi, đánh ở mèo mun trên người, đưa nó đánh xuyên qua.

đọc truyệ n ở https:/

/t R uyencuatui.net “Miêu!”

Mèo mun tiếng kêu thảm thiết đau đớn một tiếng, trên người tuôn ra một đoàn huyết đến, tựu ngã ở trên mặt đất, thân thể co giật một loại run rẩy.

Lục Minh đám người không khỏi kinh hãi.

Mèo mun tuy rằng vẫn bị thương trên người, nhưng cũng muốn bọn họ mấy vị cường giả vây công mới có thể nhốt lại, giờ khắc này lại bị nữ nhân này một chỉ đánh bại, rơi được sinh tử không rõ.

Trên tế đàn, ngân quan tài bên dưới.

Hồng Lâm, Dương Thanh Huyền, Thâm Chi Chủ Nhân ba người, tựa hồ bị màu bạc thần lực lượng bao lấy, đều ngồi xếp bằng hư không, như là ở tiếp thu truyền thừa.

Hồng Lâm đầu lông mày hơi cau lại hạ, tựa hồ cảm ứng được cái gì, tâm tình trở nên hơi nôn nóng.

“Khà, này ngân trong quan rốt cuộc là cái gì, bản tọa càng ngày càng hiếu kỳ đây.”

Đông Cung Lệ vung lên chiến bào, tựu trực tiếp đi rơi xuống.

Còn dư lại cái kia mười lăm tên người áo bào đen, đã cùng Tử Hà, Phong Phiêu Linh đám người, cùng còn lại một ít yêu thú đánh nhau.

Tuy rằng nhân số ít, nhưng không hề yếu hạ phong, trái lại có mơ hồ áp chế đối phương tư thế.

Đông Cung Lệ tại chiến trường bên trong qua lại, như vào chỗ không người.

Căn bản không ai có thể ngăn cản.

Đông Cung Lệ đưa tay chộp một cái, cái kia màu bạc kết giới “Vù” một tiếng, đã bị hắn thu hút trong lòng bàn tay, theo thủ thế bắt đầu biến hình.

“Phá!”

Đông Cung Lệ khẽ quát một tiếng, chỗ mi tâm có cỗ lực lượng kỳ dị khuếch tán ra.

Kết giới bữa trước thời gian gột rửa ra một luồng năng lượng màu đen, “Ba” một tiếng, liền hóa thành vạn ngàn ánh bạc, như màu bạc hồ điệp giống như vậy, ở không trung lóe lên cánh vai, sinh động như sinh, rực rỡ phi phàm, sau đó từng con từng con phá nát đi.

Dương Thanh Huyền chờ ba người đều là chấn động, lập tức cảm nhận được ngân trong quan truyền tới to lớn gợn sóng.

“Ầm ầm!”

Ba người đều là bị cái kia cự lực đánh bay, từ trên tế đàn tung bay đi ra ngoài.

Dương Thanh Huyền càng là phun ra một ngụm máu lớn, quăng mạnh xuống đất.

Hắn vội vàng đứng lên, nuốt ăn đan dược.

Lúc này mới nhìn rõ cái này hư không tình hình trận chiến, Tử Diên chờ Tinh Túc cũng theo Tử Hà cùng yêu thú cùng nhau tham chiến, bảy người thực lực ngoại trừ Xi Hằng hơi cường ở ngoài, sáu người khác căn bản không đáng một phơi, không có mấy hiệp, thậm chí ngay cả người áo bào đen cũng không từng mắt nhìn thẳng bọn họ một cái, đã bị đánh ra trọng thương.

Dương Thanh Huyền vội vàng dùng khế ước lực lượng, đem bảy người triệu trở về, thu vào Tinh Giới.

Phương Vũ đã khôi phục lượng lớn thần trí, cùng Phù Cát hai người đứng ở Lục Minh đám người phía sau, vạn phần lo lắng.

Chu Vẫn Thiên vừa thấy kết giới bị oanh mở, lập tức đại hỉ, vội vàng một chiêu oanh mở Tử Tâm, quát lên: “Mụ điên, cút xa chút, đừng chậm trễ bản tọa chính sự!”

Hắn bóng người lóe lên, tựu bay xuống ở trên tế đàn, đứng ở Đông Cung Lệ bên cạnh người, kích động nhìn cái kia ngân quan tài, nói: “Bên trong có vật kia sao?”

Đông Cung Lệ nói: “Không biết. Nhưng năm đó Hồng Vũ xác thực cầm đi một đạo a Ma La thưởng thức, chỉ tiếc Hồng Vũ thân là đời đầu đại Thần Vương, vẫn như cũ không cách nào tiếp nhận a Ma La thưởng thức sức mạnh, mà Hồng Lâm huyết mạch độ tinh khiết muốn vượt qua Hồng Vũ. Vì lẽ đó Hồng Vũ mới nổi lên giết nữ đoạt huyết chi tâm, vì chính là dung hợp a Ma La thưởng thức."

"Không! Không, ngươi nói bậy! Ngươi nói bậy!"

Hồng Lâm bị đánh rơi xuống ở tế đàn một giác, điên cuồng gào thét, không thể tiếp thu Đông Cung Lệ nói, khuôn mặt biến được hết sức vặn vẹo.

Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa ở trên người cháy hừng hực, toàn bộ nhân hóa làm to lớn Vĩnh Nhiên thân thể, sát khí ngập trời nhìn chằm chằm Đông Cung Lệ.

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng điều tức hạ, kinh hãi phát hiện, Hồng Lâm Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa xảy ra biến hóa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2713: Hồng Vũ, Huyết Lệ

Ở Dương Thanh Huyền trải qua Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa bên trong, chính mình nắm trong tay độ tinh khiết thấp nhất, Hỏa Kỳ Lân nắm trong tay trình độ cực cao, hầu như bằng ở Địa Hỏa Linh Thiên bên trong lần đầu nhìn thấy Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, cũng chính là Hồng Lâm ban đầu có Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa.

Mà giờ khắc này Hồng Lâm trên người dấy lên Thiên hỏa, bên trong là đỏ đậm vẻ, như máu giống như vậy, bên ngoài nhưng là một vòng nhàn nhạt màu trắng, không có hình thái, nhưng cho Dương Thanh Huyền cảm giác, nhưng còn xa thắng cái kia màu đỏ Thiên hỏa.

“Chợt bắt đầu hướng về Bản Nguyên Hỏa thứ tư ngăn tiến hóa, chà chà, không hổ là Thần tộc thiên tài số một, thiên phú còn xa ở Hồng Vũ bên trên a.”

Đông Cung Lệ tán dương: “Nhưng cũng chính là bởi vì thiên phú của ngươi, mới đưa tới họa sát thân, đưa đến cốt nhục tương tàn thảm kịch a.”

“Câm miệng!”

Hồng Lâm hét lớn một tiếng, hỏa diễm ở bầu trời hóa thành một con liệt diễm Hỏa Điểu, đột nhiên vọt xuống tới, hướng về Đông Cung Lệ cùng Chu Vẫn Thiên đốt đi.

“Cô nàng này có chút vướng tay chân, Đông Quân giúp ta chống đối một cái, ta đi mở quan tài.”

Chu Vẫn Thiên bóng người loáng một cái, trên người dâng lên hồng ánh sáng, đem cái kia hỏa diễm ngăn trở, sau đó trực tiếp hướng về ngân quan tài đi đến.

“Cẩn thận rồi.”

Đông Cung Lệ hữu ý vô ý nhắc nhở một cái, tựu khẽ cười một tiếng, phóng lên trời, đem Hồng Lâm dẫn đi.

Chu Vẫn Thiên nhíu mày lại, hừ một cái.

Hắn thân là tám vực Thiên Vương, hiện nay trên đời có thể để hắn cẩn thận đồ vật thật không nhiều.

Thâm Chi Chủ Nhân nhíu mày lại, nghĩ muốn lên trước ngăn cản, nhưng trầm tư một chút, vẫn là ngừng lại.

Chu Vẫn Thiên đi đến ngân quan tài trước, nhếch miệng nở nụ cười, trong mắt bắn ra vẻ phấn khởi, sau đó một chưởng tựu vỗ tới.

“Ầm ầm!”

Chưởng lực chấn động ở trên quan tài, gây nên to lớn linh áp, ở trong hư không lay động.

Này một đạo âm thanh lanh lảnh, truyền vào mỗi người trong tai, hầu như một cái hấp dẫn tất cả mọi người chú ý.

Trên hư không chiến đấu nháy mắt tách ra, hai phái người đều lui về phía sau đi, toàn thân toàn ý quan tâm đến cái kia ngân quan tài trên.

Tựu liền Hồng Lâm cũng thu hồi Thiên hỏa, đình chỉ đuổi Đông Cung Lệ, một đôi nghiêm ngặt con ngươi nhìn phía phía dưới, chỉ là tâm tình kịch liệt gợn sóng, dẫn đến toàn thân hỏa diễm đung đưa lợi hại.

Ngân quan tài trên các loại phù văn, ở Chu Vẫn Thiên chưởng lực áp chế hạ, dồn dập phá nát, ngân quan tài trên rốt cục truyền đến kim loại kéo lấy tiếng, mặt trên bản tử bị một điểm điểm đẩy ra.

Vô số con mắt, đồng loạt nhìn tới.

Mỗi người đều trừng lớn hai mắt, sửng sốt một cái.

Ngân trong quan càng là trống rỗng, không có thứ gì, chỉ là vách quan tài ở trên khắc đầy hoa văn, nhưng cũng đã bị Chu Vẫn Thiên áp chế hoàn toàn.

"Cái gì? Không thể!"

Chu Vẫn Thiên hơi thay đổi sắc mặt, tựa hồ cảm giác được cái gì, quát lên: "Hồng Vũ, lăn ra đây!"

Đột nhiên đưa tay chộp một cái, hướng về hư không vỗ tới.

Toàn bộ cánh tay trực tiếp đi vào hư không, ở phía trước khoảng mười trượng địa phương, vô số hồng quang bạo bắn đi ra.

"Ầm, ầm, ầm!"

Một mảnh hư không nổ tung hạ, một đạo bóng người màu đỏ lướt ra, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, tóc đen khoác ở sau lưng, hai mắt vô thần nhìn phía trước.

"Phụ thân!"

Hồng Lâm hét lên một tiếng, khó hơn nữa ức chế bi phẫn tâm tình, các loại đáng sợ hình tượng dồn dập hiện ra đến, tại chỗ hỏng mất.

"A" kêu thảm một tiếng, tựu hai tay ôm lấy đầu, từ không trung rơi xuống, ngã xuống đất liều mạng co giật, trong miệng không tuyệt vọng nói: "Tại sao... Tại sao muốn giết ta... Phụ thân...

Tại sao…”

Hồng Vũ thân thể, nổi bồng bềnh giữa không trung, không có nửa điểm sóng năng lượng, nhưng Chu Vẫn Thiên một chưởng lực lượng, càng không có thương tổn được hắn mảy may.

“Ngươi sống hay chết, là người hay quỷ?!”

Chu Vẫn Thiên quát lên.

Mặc dù hắn là tám vực Thiên Vương, nhưng ở đây đời đầu đại Thần Vương trước mặt, khí thế vẫn là yếu đi, bên trong lòng có chút nhút nhát.

“Chưởng giáo lo lắng quả nhiên là đúng.”

Đông Cung Lệ sắc mặt ngưng trọng lên, chậm rãi nói ra: “Hồng Vũ, bên trong cơ thể ngươi có một đạo a Ma La thưởng thức chứ?”

Hồng Vũ thân thể nhẹ nhàng trôi nổi, cái kia đờ đẫn ánh mắt bắt đầu một điểm điểm biến được có thần thái lên.

Tất cả mọi người, thú, đều là đại khí không dám thở.

Đặc biệt là Lục Minh, Tử Tâm chờ Thần tộc, ngoại trừ căng thẳng ở ngoài, nội tâm còn có một tia to lớn kính ý.

Bất luận Hồng Vũ đã từng làm cái gì, cũng hoặc là thật sự vì dung hợp cái gì đó a Ma La thưởng thức mà giết nữ lấy máu, hắn đều là đời đầu đại Thần Vương, mở ra La Phù chi cảnh cường giả cái thế, là sở hữu Thần tộc cộng đồng tổ tiên.

“Giả ngu!”

Chu Vẫn Thiên trực tiếp một chưởng đập tới.

Hồng quang thiểm thước hạ, đánh nát hư không.

Hồng Vũ thẳng tắp nổi bồng bềnh giữa không trung, trình hình chữ đại, đột nhiên hai tay năm ngón tay nắm chặt, trên người lập tức có sóng năng lượng chảy qua, toàn bộ người đột nhiên tựu biến mất không còn tăm hơi.

“Oanh!”

Chu Vẫn Thiên một chưởng rơi vào khoảng không.

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người là hoảng hốt, trong lòng chấn động dữ dội.

Không có người thấy rõ Hồng Vũ động tác.

“Miêu..”

Mèo mun giãy dụa bò dậy, nằm trên mặt đất, dưới người đại địa bị máu tươi nhiễm đỏ tảng lớn.

Sau một khắc, Hồng Vũ tựu rơi ở Hồng Lâm bên cạnh người, đưa tay ra, nhẹ khẽ vuốt vuốt Hồng Lâm mái tóc.

“Phụ thân, tại sao...”

Hồng Lâm trong đôi mắt tràn đầy huyết lệ, chảy xuống.

Sở hữu cường hành bị cắt đứt cùng phủ đầy bụi ký ức, thời khắc này tất cả đều dâng lên trong lòng, trước sau hoàn chỉnh nối liền cùng nhau.

Trong cơ thể hai đoạn ký ức biến thành linh thể, cũng từ từ dung hợp, lại không phân biệt.

“A!”

Hồng Lâm thống khổ ôm đầu, cái kia chút đáng sợ ký ức vọt tới, lần thứ hai làm cho nàng rơi vào thống khổ to lớn cùng vực sâu, ở Hồng Vũ xoa xoa hạ, run run rẩy rẩy.

“Ta chi ái nữ a, nắm giữ Thần tộc nhất là thuần túy huyết mạch, mang đến vô tận thống khổ vận mệnh, vi phụ cần phải giúp ngươi giải thoát sao?”

Hồng Vũ cũng không nói chuyện, nhưng trong cơ thể nhưng truyền đến rõ ràng âm thanh, truyền vào mỗi người trong tai, không từ đến độ là sởn cả tóc gáy, lẽ nào hắn buồn nôn bất tử, còn muốn giết con gái?

“Ô ô ô...”

Hồng Lâm còn rơi vào ở thống khổ to lớn bên trong, nằm sấp trên mặt đất, run lẩy bẩy.

“Giải thoát em gái ngươi a!”

Dương Thanh Huyền tức giận đứng dậy, liền đi về phía trước, lạnh giọng nói: “Ngươi cái này ngu xuẩn vật, Hồng Lâm hết thảy thống khổ, đều là ngươi cho nàng mang tới, nghĩ muốn làm cho nàng giải thoát, chính ngươi sớm một chút đi chết là tốt rồi a!”

“Dương Thanh Huyền!”

Tử Tâm sốt sắng, đưa tay tựu nghĩ ngăn cản Dương Thanh Huyền.

Nhưng Dương Thanh Huyền bộ pháp huyền diệu, bóng người loáng một cái, trực tiếp tránh thoát Tử Tâm một trảo, vài bước bên dưới, liền đi tới Hồng Vũ trước người.

Tất cả mọi người nín hơi, không dám lớn tiếng thở một cái.

“Ngươi chết sớm một chút, chính là Hồng Lâm giải thoát, hiểu chưa?”

Dương Thanh Huyền hai tay nắm tay, thân thể khẽ run, dù sao trước mắt gặp phải, là vạn cổ tới nay, Thần tộc người số một.

Nhưng Hồng Lâm là bằng hữu của hắn, hơn nữa đối với chính mình có ân cứu mạng, hắn quyết không thể trơ mắt nhìn Hồng Lâm bị giết.

Vì lẽ đó bụng làm dạ chịu đi ra, đồng thời trong tay phải nắm cái kia một tia Vạn Cổ Chí Tôn kiếm khí, nếu như Hồng Vũ thật muốn hạ sát thủ, như vậy chính mình liền đem cái mạng này trả Hồng Lâm, báo đáp ngày đó ân cứu mạng.

Dương Thanh Huyền hết sức rõ ràng chính mình cùng Hồng Vũ chênh lệch, mặc dù có thể sử dụng này đạo Vạn Cổ Chí Tôn kiếm khí trọng thương hoặc là đánh giết Hồng Vũ, mình là khẳng định còn sống.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền trong lòng bỗng nhiên run lên.

Hồng Vũ trong hai mắt, càng lưu xuống hai hành huyết lệ!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2714: Một Dạng Tròng Mắt, Đông Quân Suy Ngẫm

“Ngươi...”

Dương Thanh Huyền kinh hãi.

Thần tộc người số một, dĩ nhiên đang khóc, ở thân thể này bên trong, hắn cảm ứng được một luồng dày vô cùng bi thương.

“Tại sao, tại sao muốn giết ta...”

Hồng Lâm khóc ròng nói: “Nếu như phụ thân thật muốn máu của ta, ta nhất định sẽ đem huyết nhục trả lại cho ngươi.”

“Đã như vậy, vậy thì giải thoát đi.”

Hồng Vũ giơ tay lên, hướng về Hồng Lâm chộp tới.

“Dừng tay!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, chẳng biết vì sao, hắn tổng cảm thấy được trước mắt Hồng Vũ trạng thái cực kỳ kỳ quái, trong tay trái kim quang loáng một cái, chiến kích tựu tái hiện ra, một chiêu Ngục Đấu đâm tiến lên.

“Oành!”

Lưỡi kích bị Hồng Vũ tay nắm lấy.

Nắm quá chặt, lưỡi kích trực tiếp cắt ra Hồng Vũ huyết nhục, lượng lớn máu tươi nhiễm ở lưỡi kích trên, thậm chí một điểm điểm nhỏ xuống.

"Trong lòng ngươi đến cùng đang suy nghĩ gì?!"

Dương Thanh Huyền quát lên.

Liều mạng co rúm chiến kích, nhưng cũng vẫn không nhúc nhích.

Lấy Hồng Vũ thực lực, căn bản không có cần thiết nắm lấy chiến kích, còn lộng thương tay của chính mình.

Toàn bộ sự việc, đều lộ ra cực độ quái lạ.

"Khà, thực sự là lập dị, đây là đang diễn trò sao? Tựu ngay cả ta người ngoài này đều không nhìn nổi. Hồng Vũ, nếu như ngươi không hạ thủ được, liền do ta tới giúp ngươi đi."

Đông Cung Lệ bay rơi xuống, bóng người loáng một cái, liền hướng Hồng Lâm ra tay.

Hồng Vũ nhẹ nhàng đẩy một cái, đem Dương Thanh Huyền đánh bay ra ngoài, mang máu tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, vô số hồng mang ở lòng bàn tay hiện ra, hình thành một cái màu đỏ thẫm chùm sáng, trực tiếp đánh về phía Đông Cung Lệ, lạnh giọng nói: "Ta Hồng Vũ chuyện, há dùng người ngoài đến quản? Ngươi tính toán thơm bơ vậy sao!"

"Hà?"

Đông Cung Lệ cười mỉa một tiếng, cái kia năng lượng đáng sợ tấn công tới, hắn không dám khinh thường, lăng không chiêu thức biến đổi, Thiên Đế chỉ nháy mắt đánh ra.

"Ầm ầm!"

Chỉ điểm một chút ở quả cầu ánh sáng kia trên, mãnh liệt hồng mang nhanh chóng nổ ra, bao phủ thiên địa.

Bốn phương tám hướng mọi người vây xem không khỏi kinh hãi, đều là liều mạng lui về phía sau.

Mặc dù là bị đánh bay Dương Thanh Huyền, cũng vội vàng dùng chiến kích che ở trước người, chịu đến cực mạnh xung kích, lần thứ hai bay ngược về đằng sau.

Đông Cung Lệ liền lùi lại mấy bước, trong mắt lộ ra một tia kinh hãi, đột nhiên nhưng cười ha hả, “Ha ha ha ha, ta hiểu được, Hồng Vũ, ngươi thật đúng là một kẻ đáng thương a. Ngươi huyết, độ tinh khiết cũng không kém Hồng Lâm, giết nữ lấy máu việc, căn bản chính là lời nói vô căn cứ.”

Hồng Vũ bình tĩnh trên mặt, đột nhiên lộ hiện ra vẻ dữ tợn, cái kia đỏ thẫm bên trong cặp mắt, có hắc mang từng tia hiện ra, biến thành quỷ dị con mắt.

Ở hồng con ngươi nơi sâu xa, xuất hiện lượng lớn đồng tâm vòng, hiện ra bất đồng màu sắc, trung gian là hai đạo hoa sen giống như pháp ấn!

“Đôi mắt này!”

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên thất thanh, đầy mặt đều là khó có thể tin.

Một bộ hình tượng nháy mắt trong đầu trào hiện, to lớn hoảng sợ theo tới.

“Ngạch? Chẳng lẽ ngươi gặp này hai con ngươi con ngươi?”

Đông Cung Lệ đột nhiên nhíu mày lại, xoay người nhìn Dương Thanh Huyền, bên trong cặp mắt bắn ra tàn khốc.

Dương Thanh Huyền bị cái kia ánh mắt chiếu một cái, cả người một cái giật mình, lúc này mới phục hồi tinh thần lại.

Lúc trước tu luyện nhân quả lực thời điểm, bên trong còn sót lại một ít sức mạnh, để hắn thứ hai nguyên thần trong phút chốc kể cả quá khứ vị lai, gặp được Ân Võ Vương trước khi chết cảnh tượng.

Cái kia giết Ân Võ Vương người, chính là một đôi như vậy con ngươi, chỉ có điều ánh mắt màu sắc là xanh thẳm, mà Hồng Vũ chính là màu đỏ tươi.

Ngoài ra, trong con ngươi Câu Ngọc, đồ văn, pháp ấn, hoàn toàn giống như đúc!

“Có liên hệ với ngươi sao?”

Dương Thanh Huyền cường hành cười lạnh một tiếng, chỉ là cười có chút miễn cưỡng, bộ mặt cứng ngắc.

“Hừ, tiểu tử ngươi còn thật là có chút kỳ lạ a, sau đó lại tới thu thập ngươi.”

Đông Cung Lệ phất một cái ống tay áo, liền không tiếp tục để ý hắn, mà là nhìn phía Hồng Vũ, khóe miệng ngậm lấy một nụ cười lạnh lùng, nói ra: “Đã thu được được a Ma La thưởng thức ngươi, sẽ lựa chọn như thế nào đây?”

Hồng Vũ trên người che lấp một lớp đỏ ánh sáng, đung đưa lợi hại, ở trên thân thể không ngưng tụ ra các loại đáng sợ hình thái, khắp khuôn mặt là vẻ mặt thống khổ, tựa hồ ở áp chế cái gì.

“Phụ thân, đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Hồng Lâm ngẩng đầu lên, tràn đầy ngạc nhiên.

Đông Cung Lệ nói: “Ngươi là đem chưởng giáo cũng giấu diếm quá khứ, hay là hắn giấu diếm ta đây?”

“Ừm...”

Đông Cung Lệ một tay nâng cằm lên, trầm ngâm nói: “Ta đại khái có thể rõ ràng một ít ý nghĩ của ngươi. Tục truyền Thần tộc cái vị kia tổ tiên, cũng là dung hợp a Ma La thưởng thức sau, mới bước vào Vạn Cổ Chí Tôn cảnh, vì lẽ đó ngươi đối với a Ma La thưởng thức cũng không có chống cự chi tâm, chỉ là ở dung hợp phía sau, nội tâm ý nghĩ liền biến. Cũng hoặc là nguyên nhân khác, tỷ như vì chống lại chưởng giáo, vì lẽ đó mượn dùng a Ma La thưởng thức sức mạnh, giải phong Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ. Nhưng a Ma La thưởng thức đối với ngươi tự thân ý chí khống chế cùng ăn mòn, nhưng để cho ngươi sinh ra to lớn hoảng sợ, do đó nghĩ muốn thoát khỏi nó. Ha ha, trên thực tế, đó đã là không thể chuyện. Ngươi nhìn như mê mẩn tâm trí, muốn giết nữ nhi ruột thịt của mình, nhưng trên thực tế lại là vì bảo vệ nàng. Này cũng giải thích vì sao từ ngươi giải phong Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ, nhưng sẽ trên người Hồng Lâm. Lúc trước ngươi nếu như không đem này đồ cho Hồng Lâm, cần phải tựu có đánh giết chưởng giáo sức mạnh chứ? Ha ha, đáng tiếc a, ngươi thà rằng lựa chọn để La Phù chi cảnh chìm trong, vô số Thần tộc người chôn cùng, cũng muốn bảo vệ mình con gái a.”

“A!”

Hồng Vũ phảng phất chịu đến to lớn kích thích, đột nhiên hét lớn một tiếng.

Mạnh mẽ vô cùng sức mạnh từ trong cơ thể bộc phát ra, xông thẳng cửu tiêu.

“Phụ thân...”

Hồng Lâm đã triệt để dại ra ở, bị cái kia hồng mang hung hăng đánh bay ra ngoài, rời người đàn ông kia càng ngày càng xa, nhưng không ngừng rõ ràng nhìn thấy người đàn ông kia trên mặt thống khổ biểu tình tuyệt vọng, cùng với từ trong hai con ngươi lưu xuống Huyết Lệ.

“Phụ thân! Hắn nói là sự thật sao? Đến cùng là chuyện gì xảy ra?!”

Hồng Lâm vội vàng giữ vững thân thể, loáng một cái bên dưới, nhìn chằm chằm to lớn kia hồng mang phi thân lên trước.

“Không nên tới! Ta nhanh không khống chế được chính mình!”

Hồng Vũ gào thét một tiếng, lại là một luồng sức mạnh mạnh mẽ từ trong cơ thể bạo phát, mạnh mẽ xung kích mà đi, đem Hồng Lâm một cái đánh bay.

Trong hư không sở hữu võ giả tất cả đều ngạc nhiên.

Này cỗ sức mạnh hủy thiên diệt địa, vẻn vẹn tỏa ra khí thế, tựu làm bọn họ sợ vỡ mật, linh hồn run rẩy.

“Này Hồng Vũ đã đến nơi cảnh giới như thế nào nữa à?”

Tử Tâm đám người không không sợ hãi sợ, “Mặc dù là đại Thần Vương Hồng Tiêu, cũng không có đáng sợ như vậy sức mạnh!”

“Đây cũng là a Ma La thưởng thức sức mạnh sao? Cắt, đáng chết, này phải là của ta sức mạnh a!”

Chu Vẫn Thiên sắc mặt âm trầm, nhìn chòng chọc Hồng Vũ, ánh mắt lạnh lẽo.

“Phụ thân, ngươi đến cùng làm sao vậy? Bất cứ chuyện gì cũng có thể nói cho ta à!”

Hồng Lâm kêu khóc, ngọn lửa trên người bộc phát ra, chống đỡ cái kia hồng quang, từng bước một tiến về phía trước đi đến, “Chỉ cần biết rằng phụ thân tâm ý, thân này sống hay chết, cũng đã không trọng yếu.”

“Chà chà, thực sự là đáng thương có thể khóc cố sự đây, như thần tộc cái vị kia tổ tiên thực sự là dung hợp a Ma La thưởng thức sau thành tựu Vạn Cổ Chí Tôn, theo lý mà nói, Thần tộc huyết mạch là thích hợp nhất a Ma La thưởng thức nha, có thể vì sao biết xuất hiện như tình huống như vậy đây?”

Đông Cung Lệ đứng ở Hồng Vũ khí tràng cường đại dưới, không trốn không né, chỉ là lẳng lặng nhìn hết thảy phát sinh trước mắt, suy tính cái gì.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2715: Tâm Kết, Đôi Thân Hợp Nhất

“Phụ thân, không quản chuyện gì xảy ra, ta nhất định phải đem ngươi cứu trở về!”

Hồng Lâm đầy mặt kiên quyết, nước mắt ở trong mắt cùng trên mặt khô cạn, khôi phục cái kia tự tin cùng kiên quyết dáng dấp.

Ngọn lửa trên người từng vòng khuếch tán, tảng lớn đã chuyển thành cái kia trong suốt vô sắc chi hỏa, chỉ có quay chung quanh ở quanh thân vài vòng vẫn là trình màu đỏ thắm.

“Hồng Lâm đi mau! Hắn đã bị cái kia a Ma La thưởng thức ảnh hưởng quá sâu, sợ là khó có thể chính mình. Ngươi đi tới chỉ có thể hi sinh vô ích, càng thêm phụ cha ngươi một phần tâm ý a!”

Dương Thanh Huyền chiến kích vung lên, đẩy cái kia hồng mang tựu xông lên trên, toàn bộ người thẳng vào Hồng Lâm trong ngọn lửa, liều mạng khuyên can nàng.

Cái kia vô sắc chi diễm thiêu đốt lại đây, đưa hắn Vĩnh Nhiên thân thể đều hoả táng, toàn thân đau nhức cực kỳ.

“Dương Thanh Huyền, cám ơn hảo ý của ngươi.”

Hồng Lâm đưa tay hướng về trước một trảo, Dương Thanh Huyền trong cơ thể ánh sáng phun trào, Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ tựu bay ra ngoài, rơi vào Hồng Lâm trong tay.

“Như là không thể giải khai ta tâm kết, thà rằng chết.”

Hồng Lâm hướng về Dương Thanh Huyền vai vỗ một cái, liền đem hắn rung đi ra ngoài.

Dương Thanh Huyền sốt sắng nói: “Tương lai có nhiều thời gian a, chỉ cần bất tử, tựu tổng có giải khai một ngày.”

Hồng Lâm khẽ mỉm cười, nói: “Không được. Biết được phụ thân tâm ý sau, ta đã rất vui vẻ. Còn dư lại sự, liền do ta nữ nhi này tới làm đi.”

Nàng dưới chân giẫm lên một cái, liền hướng về Hồng Vũ đi đến.

Dương Thanh Huyền đánh rơi xuống ở chỗ xa vô cùng, rơi xuống đất nháy mắt, trên người mang theo hỏa diễm liền đem đại địa cùng chu vi hư không, toàn bộ đốt thành màu đen.

Chính mình cũng là đau gần chết, nhe răng trợn mắt.

Ngọn lửa màu trắng kia đưa hắn Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa đều hoả táng, “Đây cũng là thứ tư ngăn Bản Nguyên Hỏa sao? Thế gian càng có đáng sợ như vậy hỏa diễm.”

“Mạng của mình đều không quản được, còn quản người khác? Chu Bắc Thần chuyện, nên tính sổ, ngươi tốt đẹp xuống cùng hắn, cho hắn lạy sát đất nói xin lỗi đi.”

Một đạo thanh âm lạnh như băng truyền đến, Dương Thanh Huyền trên người bị vô sắc hỏa thiêu nướng, nguyên bản nóng phát khô, thanh âm này giống như là vạn năm hàn băng một cái, nháy mắt để hắn ngã vào kẽ băng nứt, to lớn ý lạnh từ trong cơ thể nhô ra, dĩ nhiên trực tiếp cảm nhận được lạnh.

Ở hắn phía trước, không gian hơi chao đảo một cái, liền đi ra một tên khôi ngô nam tử, chính là Chu Vẫn Thiên, trong mắt sát cơ tóe lên.

“Lạy sát đất? Nói như vậy thuận miệng, chẳng lẽ ngươi ở chưởng giáo trước mặt, mỗi lần gặp mặt đều phải quỳ xuống lạy sát đất?”

Dương Thanh Huyền phía trước hư không loáng một cái, Tử Tâm vượt qua mà đến, châm chọc nói: “Tám vực Thiên Vương bên trong có ngươi thứ bại hoại như vậy kẻ nhu nhược, thực sự là mất hết Thiên Vương mặt.”

“Tiện nhân! Quả nhiên cùng Dương Thanh Huyền có một chân, cái kia ta hôm nay sẽ đưa các ngươi hai con chó này đồng thời xuống địa ngục!”

Chu Vẫn Thiên kinh nộ không ngớt, mỗi lần muốn giết Dương Thanh Huyền, đều là bị Tử Tâm ngăn trở.

Có thể thấy được Tử Tâm hộ tống toàn bộ Dương Thanh Huyền quyết tâm, không giết Tử Tâm, đã không cách nào giết Dương Thanh Huyền.

Chu Vẫn Thiên bắt đầu lo lắng, lập tức tiến vào trạng thái đỉnh cao.

Giết một vị tám sao Thiên Giới trung giai, tựu không giống giết Dương Thanh Huyền loại này gà đất chó sành như vậy dễ dàng, nhất định phải toàn lực ứng phó.

“Chu Vẫn Thiên, ngươi thật làm chính mình có thể giết được ta?”

Tử Tâm lạnh lùng nói ra, sắc mặt như tâm cảnh một loại bình tĩnh, trong mắt không hề lay động, chỉ là nhỏ nhẹ tạo nên một vệt sóng gợn, giống như một cái ý nghĩ giống như.

Chu Vẫn Thiên nhíu mày lại, hừ nói: “Ta chính là tám sao Thiên Giới hậu kỳ, ngươi bất quá trung kỳ, cần phải rõ ràng lẫn nhau trong đó lạch trời. Nếu như ngươi cố ý muốn chạy trốn, ta có lẽ lưu không hạ ngươi, nhưng ngươi nghĩ bảo vệ Dương Thanh Huyền, tựu là tìm cái chết. Tử Tâm, ta niệm tình ngươi tu hành không dễ, hơn nữa cho tới nay cũng coi như là ở chung hòa hợp, không có gì liên quan, khuyên ngươi vẫn là tự lo lấy, không nên bị này nam sắc sở mê. Trong thiên hạ lợi hại nam người nhiều hơn nhều, tỷ như ta chính là cái lựa chọn không tồi. Ngươi để ta giết Dương Thanh Huyền, ta có thể trở thành nam nhân của ngươi."

"Lưu manh! Vô lại!"

Tử Tâm tức đến run rẩy cả người, trong đầu trống rỗng, quát lên: "Ta muốn giết ngươi!"

Dương Thanh Huyền gấp vội vàng nắm được tay nàng, nói: "Bình tĩnh đi! Hắn có thể là đang cố ý kích thích ngươi."

Tử Tâm cắn răng nói: "Ta bất kể! Ta nhất định muốn giết hắn."

Đột nhiên vung tay lên, đem Dương Thanh Huyền trực tiếp hất bay rơi, trên người tử khí vỡ ra được, nháy mắt nhảy lên tới cảnh giới cực điểm.

"Chu Vẫn Thiên, ta muốn để cho ngươi vì là lời mới vừa nói, hối hận cả đời."

"Ta vẫn cho là ngươi là người thông minh, nhìn đến thật là vụng về đến cực điểm a, thân là tám sao Thiên Giới, làm sao sẽ không hiểu cảnh giới hồng câu đây? Chẳng lẽ cùng với Dương Thanh Huyền lâu, coi chính mình cũng có thể ở tám sao bên trên vượt cấp khiêu chiến?"

Chu Vẫn Thiên một mặt châm chọc giễu cợt nói.

"Ngươi lập tức liền sẽ rõ ràng, người ngu xuẩn rốt cuộc là người nào."

Tử Tâm vẻ mặt chậm rãi lạnh xuống, cái kia bị làm tức giận cảm xúc, trở về bình tĩnh, chỉ là sát khí chợt tăng vô số lần.

Chu Vẫn Thiên cau mày khẽ nhíu một cái, Tử Tâm dáng vẻ không hề giống là ăn nói ngông cuồng, nhưng hắn thực tại không nghĩ ra, đối phương có biện pháp gì có thể đối phó chính mình.

Võ giả bước vào Thất Tinh Thiên Giới sau, vượt cấp khiêu chiến tựu hầu như không tồn tại.

Bởi vì Thất Tinh bên dưới, còn có thiên phú, thần thông cùng trang bị các loại mạnh yếu, có thể phàm là có thể bước vào Thất Tinh Thiên Giới võ giả, không khỏi là trong vũ trụ người tài ba, xưng bá một vực tồn tại.

Vì lẽ đó đều là thiên phú cao tuyệt hạng người, ở lúc còn trẻ cũng có thể vượt cấp đánh giết người khác tồn tại, rất khó bị người khác vượt cấp.

Hơn nữa bước vào Thất Tinh Thiên Giới sau, đối với đại đạo lĩnh ngộ cũng sẽ không thấp, lĩnh hội tới thần thông đạo pháp, đều là lợi hại đến cực điểm. Mà trang bị, ngoại trừ một ít trong truyền thuyết bảo vật, trang bị đã rất khó đưa đến tác dụng mang tính chất quyết định.

Chu Vẫn Thiên trong lòng khẽ nhúc nhích, thầm nghĩ: “Chẳng lẽ trong tay nàng nắm giữ Thần tộc lưu truyền xuống báu vật?”

Chu Vẫn Thiên đầu lông mày hơi nhíu, bởi vì Tử Tâm cũng không có lấy ra trọng bảo gì, mà là một đạo thân ảnh màu tím bay rơi xuống, chính là Tử Hà.

Dương Thanh Huyền kinh sợ, tựa hồ hiểu cái gì.

Tử Hà đồng dạng hai mắt sát khí nổi lên, hai người thần thái hầu như giống như đúc, sau đó đồng thời bấm quyết, một trước một sau, trên người tần suất nháy mắt tựu hướng tới nhất trí.

“Đây là…”

Chu Vẫn Thiên hoàn toàn biến sắc, hãi tiếng nói: “Lẽ nào Tử Hà là phân thân của ngươi?!”

Hai bóng người hoảng hốt bên dưới, nháy mắt cũng nặng điệp ở cùng nhau.

Sau đó hai bóng người từ từ hoàn toàn dung hợp.

Thời không ở một tích tắc này tựa hồ yên lặng dừng lại.

“Ầm ầm!”

Tử Tâm trên người truyền đến nổ tung giống như thanh âm, cảnh giới bình cảnh nháy mắt bị xông phá, một luồng đại đạo sức mạnh to lớn đột nhiên hàng hạ.

Chỉ có Thâm Chủ, Dương Thanh Huyền một sớm biết Tử Tâm phân thân việc.

Tựu liền Tử Nhật đều chỉ là lờ mờ có suy đoán mà thôi.

Giờ khắc này gặp Tử Tâm đem Tử Hà dung hợp, một lần đột phá tám sao Thiên Giới hậu kỳ bình phong, bước vào hậu kỳ cảnh giới, tất cả mọi người là sợ được trợn mắt ngoác mồm.

Chỉ có Dương Thanh Huyền nội tâm cảm thấy được quái lạ, trước là hai muội tử, hiện tại thành một cái em gái…

“Đáng chết! Đáng chết a!”

Chu Vẫn Thiên vừa kinh vừa sợ, nội tâm nhấc lên cuồn cuộn ngất trời lớn sóng, cắn răng nói: “Ngươi tiện nhân này, đem tất cả mọi người lừa gạt a!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2716: Thâm Chủ Ra Tay, Hoang Giả Biến Hóa

“Bản tọa chỉ là luôn luôn biết điều mà thôi, há như ngươi này ngu xuẩn vật, có chút thực lực liền cho rằng vô địch thiên hạ.”

Tử Tâm khí thế trên người đã hoàn toàn bất đồng, tử cực khí bộc phát ra, đem Chu Vẫn Thiên khí thế đẩy ra, hình thành phân biệt rõ ràng hai cái thế giới, không phân cao thấp.

“Coi như ngươi cảnh giới đạt tới giống như ta, còn có thần thông, đạo pháp, lĩnh ngộ, trí tuệ các loại, ta cũng không tin ngươi còn có thể cùng ta ngang bằng!”

Chu Vẫn Thiên thẹn quá thành giận, bóng người loáng một cái liền hướng Tử Tâm vọt tới.

Nội tâm hắn cực kỳ nổi giận, biết đã giết không được Tử Tâm, hai người giao chiến xuống, trừ phi đánh tới mấy ngày mấy đêm, bằng không rất khó phân ra thắng bại.

Nhưng đối phương cố ý phải che chở Dương Thanh Huyền, thì không khỏi không khổ chiến.

“Chỉ số thông minh với ngươi ngang bằng? Ngươi là ở nhục nhã ta sao?”

Tử Tâm cười lạnh một tiếng, một đoàn hào quang màu xanh lục ở trên lòng bàn tay ngưng tụ, biến ảo bất định, chính là chuyển pháp Diêu Quang, một cái hóa thành lợi kiếm, nắm ở trong tay tựu chém đi tới.

“Miêu!”

Mèo mun nằm úp sấp ở xa xa trên mặt đất, ngẩng đầu lên kêu to.

Những yêu thú kia chịu đến cảm hoá, lần thứ hai tụ tập, hướng về khác người áo bào đen phát động tấn công.

“Lại tới nữa rồi, một đám súc sinh, còn không có chịu đến giáo huấn sao?”

Hoa Đồng trong mắt lấp lóe quá châm chọc, còn có một tia căm ghét, tựa hồ đã chán ghét, sát khí nổi lên.

Đột nhiên một thanh âm bên tai bên vang lên, “Vạn Hoa Đồng chi mắt, tựu để cho ta tới gặp gỡ ngươi đi.”

Hoa Đồng trong mắt trái ba đồng co rụt lại, xoay tròn ra, hình thành một cái kỳ dị phù hiệu, xoay người nhìn chằm chằm cái kia từ từ lên trước người, chính là Thâm Chi Chủ Nhân.

“Tốt đẹp chết ở Thiên Thu ảo cảnh không tốt sao? Nhất định phải chạy tới chết ở đây?”

“Nếu có thể giết ta, nói không chắc ta còn thật cao hứng, nhưng ngươi có thể sao?”

Thâm Chi Chủ Nhân khẽ cười một tiếng, trong tròng mắt ngưng tụ ra điểm điểm ánh vàng, nhìn chằm chằm cái kia Vạn Hoa Đồng chi mắt, tựa hồ không sợ.

“Có thể hay không, ngươi lập tức liền biết rồi.”

[tru

yen cua tui đốt net] Hoa Đồng con mắt một nháy mắt, ba đạo đáng sợ lệ mang kích bắn mà ra.

Thâm Chi Chủ Nhân đưa tay chộp một cái, năm ngón tay bốn phía hiện ra nguyên tố lực lượng, chính là Địa, Thủy, Hỏa, Phong, lại muốn mở mang thế giới.

Cái kia ba đạo lệ mang oanh ở bốn đại nguyên tố trên, trực tiếp bị cản lại.

Nhưng bốn đại nguyên tố lực lượng không giảm, nhanh chóng phóng đại, cùng Thâm Chi Chủ Nhân hầu như dung hợp làm một.

Sau đó bóng người loáng một cái, tựu tóm tới.

Hoa Đồng trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, đột nhiên sau lùi lại mấy bước, hai tay bấm quyết, trong mắt ba đồng một cái biến hóa, ánh mắt nhìn thấy chi hư không, theo trong con ngươi quy tắc mà phát sinh thay đổi.

Bốn đại nguyên tố bị cái kia đồng lực ngăn trở, sau đó “Bùm bùm” tuôn ra nổ vang, đều bị cái kia con ngươi hút vào.

Thâm Chi Chủ Nhân hơi kinh, bóng người nháy mắt lay động, hướng về bên một bên kích bắn mà đi.

Cơ hồ là cùng một giây, trước kia nơi thời gian không, cũng bị vặn vẹo hút vào ba đồng bên trong.

“Hừ, coi như ngươi chạy nhanh hơn!”

Hoa Đồng trong tay quyết ấn biến đổi, vô số Hắc Xà từ cái kia ba đồng bên trong tuôn ra, đuổi theo Thâm Chi Chủ Nhân mà đi.

“Thực sự là cái khó giải quyết đối thủ a!”

Thâm Chi Chủ Nhân bóng người loáng một cái, nhanh chóng lui về phía sau, sau đó giơ tay bấm quyết, lấy ra Thái Vũ không có chữ tấm bia cổ, ở không trung phóng đại, trấn áp xuống.

“Rầm rầm rầm!”

Những Hắc Xà kia trực tiếp bị bia thân lực lượng trấn áp, từng cái từng cái ở không trung nổ tung.

Dương Thanh Huyền gặp Tử Tâm cùng Tử Hà hợp nhất sau, nội tâm tuy rằng quái lạ, nhưng cũng thở phào nhẹ nhõm, nhanh chóng lui về phía sau, để tránh khỏi bị hai người chiến đấu lan đến đi vào.

Đột nhiên, một luồng hơi thở hết sức nguy hiểm truyền đến.

Hắn bỗng nhiên ngất lịm, vội vàng quay đầu lại nhìn tới, chỉ thấy một tên người áo bào đen chẳng biết lúc nào tựu đứng ở phía sau mình.

“Là ai?!”

Dương Thanh Huyền kinh sợ, lập tức lấy ra chiến kích, nghiêm trận lấy chờ.

Người này khí tức tựa hồ có hơi quen thuộc.

“Chu Vẫn Thiên trong thời gian ngắn là không không ra tay, vậy thì do ta làm giúp, tiễn ngươi chầu trời nhé, Dương Thanh Huyền.”

Người áo bào đen bình tĩnh nói, trong thanh âm không có bất kỳ tình cảm.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên nhớ lại người này, cả kinh nói: “Hoang Giả?”

“Khà khà, ngươi còn nhớ cho ta đây.”

Người áo bào đen lấy hạ hất mở mũ gạt, lộ ra một tấm cương nghị khuôn mặt, mặt mỉm cười, chính là Hoang Vô Tận.

Chỉ là Hoang Vô Tận thời khắc này thần thái, tựa hồ cùng trước kia khá là bất đồng.

Trước đây Hoang Vô Tận gặp được Dương Thanh Huyền, đều là lộ ra một tia kiêng kỵ cùng cảnh giác vẻ mặt, mà giờ khắc này nhưng là trong mắt lộ vẻ cười, để lộ ra một luồng tuyệt đối tự tin.

“Chu Vẫn Thiên có thể giết ta, ta tin. Ngươi có thể giết ta, lại không nói ta có tin tưởng hay không, chính ngươi tin tưởng sao?”

Dương Thanh Huyền cầm kích mà đứng, lạnh lùng nói ra.

“Có lúc, thái quá tự tin cũng không là một chuyện tốt, cũng tỷ như ngươi.”

Hoang Thiên tận trong mắt sát khí lóe lên, tựu vọt tới.

Dương Thanh Huyền nắm kích hướng về trước vừa bổ.

Hư quang như chớp điện giật rơi.

“Oành!”

Hoang Thiên tận thân thể bị đánh nổ ra, chỉ là tàn ảnh.

Dương Thanh Huyền con ngươi thu nhỏ lại, bỗng nhiên xoay người lại, một kích hướng về hư không đâm tới.

“Oành!”

Một đạo âm thanh lanh lảnh truyền ra.

Hoang Thiên tận cầm trong tay tấm khiên, đem cái kia lưỡi kích ngăn trở, nhưng lực xung kích to lớn, bị đẩy lui xa hơn mười trượng.

Hoang Thiên tận liếc mắt nhìn tấm khiên, mặt trên lưu lại một đạo sâu đậm dấu vết, hai con ngươi hơi co rụt lại, bắn ra tàn khốc, nói: “Thật là lợi hại chiến kích!”

Hắn đưa tay chộp một cái, tay phải cầm một thanh chiến đao, màu sắc cùng tạo hình đều cùng tấm thuẫn kia rất giống nhau, hẳn là hai cái thành bộ binh khí.

Nâng đao lại lần nữa chém tới.

Hai người ở không trung đi về lấp lóe, nháy mắt tựu giao thủ hơn trăm chiêu, đánh cân sức ngang tài.

Dương Thanh Huyền trong lòng ngạc nhiên, dù chưa cùng Hoang Vô Tận liều mạng tranh đấu quá, nhưng trước cũng từng giao thủ một chiêu, đối phương chỉ là năm sao Thiên Giới sơ giai võ tu, đánh bại đối phương cũng không khó.

Nhưng hiện tại Hoang Vô Tận thực lực đạt đến năm sao đỉnh cao, hơn nữa thiên phú tựa hồ tăng cao rất lớn, đối với thần thông võ kỹ hiểu rõ, đều hơn xa lúc trước.

Mấy trăm chiêu hạ xuống, dĩ nhiên đánh lâu không hạ.

“Ngươi dùng vô cùng thuế ruộng thần huy!”

Dương Thanh Huyền giật mình nói.

“Ha ha, ở trải qua vô số lần thí nghiệm sau, chưởng giáo đại nhân vô cùng thuế ruộng thần huy đã tác dụng phụ cực nhỏ, ha ha ha ha, đây chính là từ cổ chí kim vĩ đại nhất tiên phong a. Ở tương lai không xa, người người cũng có thể là vinh quang vương giả, thiên phú của ngươi đã không lại là cái gì thứ giỏi.”

Hoang Vô Tận cười lớn không ngớt, chiến đao cùng tấm khiên phối hợp thiên y không may, bất luận Dương Thanh Huyền làm sao tiến công đều không thể đánh phá phòng ngự.

Tuy rằng hai cái phương diện binh khí xuất hiện lượng lớn dấu vết, nhưng duy trì nữa mấy giờ không ở lời hạ.

“Thành chủ đại nhân, giúp bọn hắn một chút đi! Những người áo đen này vừa nhìn tựu không phải là cái gì người tốt.”

Xa xa, Phương Vũ “Rầm” một tiếng quỳ xuống, liều mạng lạy sát đất, khẩn cầu Lục Minh đám người ra tay giúp đỡ.

Lục Minh nhíu mày lại, hắn cũng phát giác những người áo đen này không là người tốt, nhưng Hồng Lâm cùng mèo mun vốn là kẻ địch, giết bao nhiêu Thiên Ba Thành võ tu, tương tự cũng không phải là cái gì người tốt, bất luận giúp đỡ cái nào phương, nội tâm đều không vui.

Lục Minh nói: “Thạch Dương huynh, ngươi cảm thấy thế nào?”

Thạch Dương nói: “Ta tới Thiên Ba Thành, là bị Lục Minh huynh mời thủ thành. Hiện tại đã không tồn tại thủ thành, cho tới nơi đây chuyện, càng là cùng ta nửa phần tiền quan hệ không có, ta cái nào một bên đều không giúp.”

Chương 2717: Đồng Tộc Tình Cảm, Liên Quan Gì Đến Ta?

“Hắc Nguyên ngươi cảm thấy thế nào?” Lục Minh hỏi.

“Thuộc hạ cảm thấy được... Này Hồng Lâm, Tử Tâm, đều là ta Thần tộc người, nếu là muốn giúp, tự nhiên cần phải giúp Thần tộc. Huống hồ Hồng Vũ vẫn là La Phù chi cảnh người kiến tạo, là vạn cổ tới nay Thần tộc người số một.”

Hắc Nguyên nghĩ đến hạ, thật lòng trả lời.

Lục Minh nói: “Mèo mun kia đích xác đáng ghét, nhưng cũng đích đích xác xác là ta Thần tộc Thủ Hộ Chi Linh, đồng thời mấy lần ta tiến nhập nơi đây, hắn cũng chỉ là đem ta đẩy lùi, vẫn chưa giết ta, nói đến ngược lại cũng đúng là nhớ tới một ít Thần tộc tình phân.”

Hắn hơi trầm ngâm hạ, tựa hồ đã quyết định, cao giọng nói: “Chư vị theo ta đồng loạt ra tay, đẩy lùi những người áo đen này!”

Phương Vũ đại hỉ, liều mạng lạy sát đất, nói: “Cảm tạ thành chủ, cảm tạ thành chủ đại nhân!”

Thiên Ba Thành võ giả bên trong, không ít là Lục Minh mời mời tới trợ quyền thủ thành, giờ khắc này cùng Thạch Dương là một loại thái độ, hoàn toàn không có quan hệ gì với bọn họ, lười được nhúng tay.

Còn dư lại hoặc là bản thân là Thần tộc, hoặc là bản thân là Thiên Ba Thành võ giả, đều ở Lục Minh cùng Hắc Nguyên dẫn dắt hạ, hướng về những người áo đen kia lướt đi.

Nguyên bản trên chiến trường người áo bào đen nơi ở ưu thế tuyệt đối vị trí, đem những yêu thú kia chém giết hơn nửa, tựu liền Bất Tử tộc sáu tên nam tử, cũng bị chém tới ba người, biến về Bất Tử tộc một giọt máu, bị Nam Đẩu Tinh quân nhặt lên tiện nghi, toàn bộ thu tới, nuốt vào trong bụng.

Này lập tức chọc giận mặt khác ba tên Bất Tử tộc nam tử, đều thoát khỏi chiến trường, hướng về Nam Đẩu Tinh quân đánh tới.

“Khà khà, đến đúng lúc, vừa vặn sung mãn làm của bản tọa đồ bổ, giúp ta xung kích Thất Tinh Thiên Giới bình phong!”

Nam Đẩu Tinh quân mắt sáng lên, vội vàng bay ngược, đem này ba tên Bất Tử tộc nam tử dẫn đi, tốt từng cái đánh giết.

Trước mắt hỗn loạn thế cuộc, cùng hắn không có bất cứ quan hệ gì, làm sao ở trong cuộc chiến tranh thủ được chính mình lợi ích lớn nhất, mới là hắn suy tính vấn đề.

Hắc Hùng thân thể nguyên bản chính là sáu sao Thiên Giới đỉnh cao, tuy rằng bị Quỷ Tàng kích thương, nhưng ở thu nạp đại lượng bản nguyên hệ Thổ nguyên tố sau, đã khôi phục đỉnh cao xu thế, đồng thời ổn bên trong có tiến vào.

Sau đó lại ở tế đàn trên bậc thang, không ngừng chịu đến giội rửa, đã sớm có xung kích Thất Tinh Thiên Giới ý nghĩ.

Hiện tại lại nuốt ba giọt Bất Tử tộc huyết, nếu như có thể lại đem trước mắt này ba giọt nuốt lấy, xung kích Thất Tinh Thiên Giới tựu nắm bắt vô cùng lớn.

Ở Nam Đẩu Tinh quân trong mắt, này truy sát mà đến ba người, cũng không phải là người, chỉ là ba nhỏ máu mà thôi.

Mặc dù Nam Đẩu Tinh quân dẫn ra ba tên Bất Tử tộc người, nhưng theo Lục Minh đám người gia nhập chiến trường, yêu thú nhất phương xu hướng suy tàn lập tức đảo ngược, bắt đầu phản công hơn mười vị người áo bào đen.

“Thực sự là phiền phức đây.”

Đông Cung Lệ ánh mắt một tỏa ra bốn phía, đem thế cuộc thu vào trong mắt, bắn ra hai vệt tinh mang, sau đó ánh mắt rơi trên người Hồng Vũ, nói: “Là ngươi tới thu thập Hồng Lâm, vẫn là từ ta tới ra tay?”

“A!”

Hồng Vũ như là chịu đến kích thích cực lớn, ôm đầu, liều mạng gào thét, năng lượng đáng sợ không ngừng bộc phát ra, xung kích thiên địa.

Tất cả mọi người chiến đấu đều liều mạng hướng về xa xa dựa vào, sợ bị lan đến đi vào.

Mặc dù là Tử Tâm cùng Chu Vẫn Thiên cuộc chiến, đánh trời long đất lở, cũng hết sức tránh ra Hồng Vũ, cũng không rõ ràng Hồng Vũ tình hình, lại càng không biết là địch là bạn.

“Phụ thân...”

Hồng Lâm bi phẫn kêu to, nhìn chằm chằm Đông Cung Lệ cả giận nói: “Các ngươi đối với phụ thân ta làm cái gì?”

“Cười nhạo, ngươi mắt mù sao?”

Đông Cung Lệ giễu cợt nói: “Là Hồng Vũ chính mình dung hợp một đạo a Ma La thưởng thức, chẳng biết vì sao xuất hiện dị thường, do đó tâm tính đại biến, điên nhập ma, quản chúng ta chuyện gì?”

“Không thể! Thần tộc tổ tiên Phật Cao đại nhân chính là dung hợp a Ma La thưởng thức, do đó bước vào Vạn Cổ Chí Tôn cảnh giới, phụ thân ta làm sao sẽ gặp sự cố? Nhất định là các ngươi ở a

Ma La thưởng thức bên trong động tay động chân!”

Hồng Lâm lạnh lùng nói.

Đông Cung Lệ nói: “A Ma La thưởng thức chính là vũ trụ vạn pháp bản nguyên, nhiếp nắm tất cả pháp hạt giống, được a Ma La thưởng thức người, là được Vạn Cổ Chí Tôn cảnh đường tắt. Chưởng giáo tuy rằng đạo pháp Thông Thiên, nhưng còn không có có bản lĩnh này có thể ở a Ma La thưởng thức trên gian lận. Dựa vào ta nhìn, Hồng Vũ nỗi đau khổ, cần phải đến từ các ngươi Thần tộc huyết mạch bản thân, vấn đề có lẽ tựu ra ở Van Gogh trên người.”

Hồng Lâm cả kinh nói: “Không thể! Van Gogh tổ tiên đã bước vào Vạn Cổ Chí Tôn cảnh, cái kia Thái Vũ không có chữ tấm bia cổ chính là hắn bước vào Chí Tôn cảnh sau, từ ban đầu sinh đời đại vũ trụ bên trong hạ xuống, mặt trên còn có hắn bước vào lúc thiên địa cảm ứng.”

Đông Cung Lệ nói: “Này tựu kỳ quái, cái kia có thể giải thích chuyện này, cũng chỉ có Hồng Vũ bản thân. Theo ta được biết, dung hợp a Ma La thưởng thức sau ra vấn đề, cũng chỉ có Hồng Vũ một người mà thôi.”

“A! Để ta chết đi.”

Hồng Vũ rống to một tiếng, dị thường thống khổ, song quyền đột nhiên nắm chặt, toàn thân kinh lạc khiếu huyệt toàn bộ nổ ra.

“Ầm ầm!”

Trong khoảnh khắc thì trở thành một người toàn máu, từ trong hư không rơi xuống.

“Phụ thân!”

Hồng Lâm quát to một tiếng, vội vàng bám thân hướng xuống.

Đột nhiên một đạo hơi thở hết sức nguy hiểm truyền đến, đồng thời khí tức này không chút nào không quen, chính là Thái Tố Thiên Cơ Ngọc, nàng sợ hết hồn, vội vàng ở không trung lóe lên, hóa thành Bản Nguyên Chi Hỏa, "Rầm" tránh ra.

Cái kia ngọc hào quang nháy mắt xuyên thấu mà đi, đánh ở phía xa, chấn trời long đất lở.

Cái kia chút trong suốt chi hỏa lần thứ hai ngưng tụ ra Hồng Lâm thân thể, giật mình nhìn Đông Cung Lệ, ngơ ngác nói: "Ngươi, ngươi cũng nắm giữ Thái Tố Thiên Cơ Ngọc? Sao có thể có chuyện đó..."

Đông Cung Lệ cười tà nói: "Tại sao không thể? Ngươi cho rằng khống chế Thái Tố Thiên Cơ Ngọc mấu chốt là cái gì? Nếu không có Hồng Vũ dung hợp a Ma La thưởng thức, bằng không ngươi coi chính mình có bản lĩnh gì có thể khống chế Thái Dịch Phú Nguyên Đồ?"

Hồng Lâm cả người run lên, trong đầu hiện lên một cái từ lâu quên được hình tượng:

"Đây là ta ngẫu nhiên lấy được chí cường Hỗn Độn linh bảo, chính là vũ trụ vô trung sinh hữu trong quá trình, diễn biến đến quá dễ thời gian, đản sinh ra đáng sợ bảo vật. Vi phụ hiện tại đem bảo vật này giao cho ngươi, đồng thời trợ ngươi luyện hóa nó."

đọc truyệN tại https://truyencuatu i .net/

"Lợi hại như vậy bảo vật, phụ thân đại nhân vừa vặn có thể dùng."

"Vi phụ đã đủ cường đại, không cần vật ấy. Có nó ở bên người ngươi che chở ngươi, tương lai bất luận phát sinh loại sự tìnhnào, vi phụ cũng có thể yên tâm."

Hồng Lâm tâm tư từ xa xôi quá khứ trở về, trong nháy mắt rơi lệ đầy mặt, nhìn rơi vào phía dưới, không rõ sống chết Hồng Vũ, khóc ròng nói: “Nguyên lai phụ thân từ lâu cảm giác được cái gì…”

Đông Cung Lệ nói: “Thà rằng làm cho cả La Phù chi cảnh chìm trong, làm cho cả Thần tộc chôn cùng, cũng không muốn xúc phạm tới ngươi. Chẳng trách khi biết Hồng Vũ muốn giết ngươi thời điểm, ngươi sẽ trực tiếp tan vỡ đây. Nên nói các ngươi là ngốc, vẫn là vận mệnh đáng thương đây?”

“Ta muốn giết ngươi!”

Hồng Lâm phát rồ giống như vậy, vô số hỏa diễm từ trong cơ thể điên cuồng tuôn ra, tất cả đều từ đỏ đậm vẻ chuyển thành vô sắc trong suốt, hóa thành sóng to gió lớn, hướng về hướng về Đông Cung Lệ.

“Ha ha, trí chướng sao? Ngươi. Này mắc mớ gì đến ta?”

Đông Cung Lệ một mặt vô tội, nói: “Như trong đó thật có cái gì bí ẩn, cái kia cũng có thể tìm hiểu đến Van Gogh hoặc là chưởng giáo, ngươi có phải là tìm lộn người rồi?”

Chương 2718: Lục Đạo Huyễn Diễm, Tình Cảnh Quái Quỷ

Đáng sợ kia hỏa diễm chi sóng đập đánh tới.

Mặc dù là Đông Cung Lệ cũng không dám khinh thường, bốn phía hư không đã bị hoả táng, tất cả quy tắc ở ngọn lửa này hạ đều cơ hồ không tồn.

“Đáng chết! Dĩ nhiên là Hỏa chi bản nguyên thứ tư ngăn Lục Đạo Huyễn Diễm.”

Đông Cung Lệ trong tay thiên cơ ngọc loáng một cái, tựu hóa thành bảo kiếm, hướng về hư không vừa bổ.

“Xì!”

Lục Đạo Huyễn Diễm bị trực tiếp chém mở.

Bóng người lóe lên, tựu xông ra ngoài.

Nhưng không tên, chân nguyên trong cơ thể ở xuyên qua hỏa diễm khu chớp mắt, như là bị đốt rụi hơn nửa.

“Tương truyền Lục Đạo Huyễn Diễm chính là thiêu đốt người tâm thưởng thức, chỉ cần tâm thưởng thức bất diệt, này hỏa bất diệt, cho đến đem đối thủ đốt thành tro bụi. Nhưng bản tọa đồng dạng dung hợp một đạo a Ma La thưởng thức, này hỏa có thể hoả táng này vũ trụ tất cả vạn pháp chi tổng nhiếp sao?”

Đông Cung Lệ khắp khuôn mặt là vẻ băng lãnh.

“Có thể hay không hoả táng ta bất kể, nhưng ta chính là muốn giết ngươi!”

Hồng Lâm phía sau giang hai cánh ra, hồng quang bao phủ Thiên Lý.

Lượng lớn phiền phức tối tăm chú văn khi theo Hồng Lâm thanh âm truyền mở, “Mài, bà, la, bằng, phạt...”

Hồi Linh Thần Quang ở trên người tỏa sáng.

Đồng thời Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ lấy ra, ở không trung hóa thành một cây trường thương, rơi vào trong tay, liền đâm thẳng mà đi.

“Mụ điên!”

Đông Cung Lệ mắng một tiếng, chỉ có thể giơ kiếm tiến lên nghênh tiếp.

“Oành!”

Hai cái Hỗn Độn linh bảo ở không trung va chạm, tựu bắn ra bao phủ thiên địa hào quang, hướng về bốn phương tám hướng đẩy đi.

Xung quanh cái kia chút hỗn chiến người, đều là giật mình, vội vàng hướng về xa xa chạy trốn.

Tựu liền Tử Tâm cùng Chu Vẫn Thiên đồng loạt đổi sắc mặt, một cái tách ra.

Chu Vẫn Thiên nhìn rơi vào vực sâu Hồng Vũ, nóng ruột bên dưới, vội nói: “Tử Tâm, ta không với ngươi náo loạn!”

Hóa thành độn quang liền hướng phía dưới kích bắn mà đi.

“Náo? Ai muốn với ngươi náo, ta muốn là giết ngươi!”

Tử Tâm cười lạnh một tiếng, tựu hóa thành lưu quang, đuổi tới, lóe lên tựu xông đến Chu Vẫn Thiên phía trước, trong tay chuyển pháp Diêu Quang chém một cái, Luân Hồi lực lượng tựu bổ đi tới.

“Người điên! Cõi đời này nữ nhân tất cả đều là người điên a!”

Chu Vẫn Thiên giận dữ không thôi, cái kia một bên Hồng Lâm phát rồ, này một bên Tử Tâm phát rồ, nội tâm hắn đã phát điên tới cực điểm.

Nhưng mặc hắn làm sao cuồng bạo, Tử Tâm cuối cùng là che trước mặt mình lớn đại chướng ngại, làm sao đều vượt qua bất quá, quát ầm lên: “Ngươi còn dám cản ta, hôm nay phía sau, ta nhất định muốn ngươi Thần tộc trả giá thật lớn!”

Tử Tâm mặc kệ hắn, lại là một kiếm bổ tới.

“Ầm ầm!”

Chu Vẫn Thiên nổi điên đánh ra vô số chưởng, đem càn khôn đánh đổ nát, Tử Tâm bị ép được liên tục lùi về phía sau, lại như cũ không cách nào vượt tới.

“Hồng Vũ...”

Thâm Chi Chủ Nhân nhìn thấy Hồng Vũ đổ ở phía xa, bóng người loáng một cái tựu kích bắn mà đi.

“Ha ha, ta minh bạch mục đích của ngươi, cũng là vì a Ma La thưởng thức mà đến nha, đáng tiếc, nếu chọc tới ta, ngươi cho rằng ta sẽ cho ngươi đi qua lấy ra Hồng Vũ a Ma La thưởng thức lực lượng sao?”

Hoa Đồng cười nhạo một tiếng, ba đồng bên trong biến ảo ra vô số đường cong.

Sâu chi thân thể của chủ nhân một cái ngưng trệ ở, vô số quy tắc ở bốn phương tám hướng phân giải, hóa thành từng đạo từng đạo pháp tắc chi liên, đưa hắn hoàn toàn trói lại.

“Hừ!”

Thâm Chi Chủ Nhân mặt âm trầm, thân thể một cái biến lớn, sức mạnh mạnh mẽ từ trong cơ thể tuôn ra, trực tiếp đem này chút pháp tắc chi liên chấn động đoạn.

Nhưng trong nháy mắt, tựu cảm thấy nguy hiểm to lớn.

Chỉ thấy phía trước trên hư không, đột nhiên huyễn hiện ra Vạn Hoa Đồng, nhìn chăm chú hạ xuống.

“Không được!”

Thâm Chủ thầm kêu một tiếng, vội vàng xoay người bay ngược, đồng thời lấy ra Thái Vũ không có chữ tấm bia cổ, che ở trước người.

“Ầm ầm!”

To lớn đồng lực oanh kích mà đến, chấn hắn khí huyết quay cuồng, rên lên một tiếng, một khẩu tâm huyết tựu dâng lên trên, từ trong miệng phun ra.

Ở mặt khác một mặt, Hoang Vô Tận cùng Dương Thanh Huyền đánh nhau chết sống khó phân trên dưới, nhưng một đôi mắt trước sau nhìn chằm chằm cái khác chiến trường, tựa hồ đang quan sát cái gì.

Đột nhiên, Hoang Vô Tận dùng tấm khiên đánh bay Dương Thanh Huyền Thiên Trảm Thất Thức, tựu hóa thành lưu quang cuốn đi.

Chính là Hồng Vũ vị trí.

“Tựu liền ngươi, cũng muốn cái gì đó a Ma La thưởng thức sao?”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ở người cường giả này như rừng trên chiến trường, vật kia là ngươi nên có sao?”

Dương Thanh Huyền kích bắn mà lên, nhấc theo chiến kích liền hướng Hoang Vô Tận bổ tới.

“Oành!”

Hoang Vô Tận chỉ là cản hạ, bị chấn càng thêm tới gần Hồng Vũ, thân pháp trái lại tăng nhanh mấy phần.

“Cái gì?”

Dương Thanh Huyền đột nhiên lấy làm kinh hãi, Hoang Vô Tận thân pháp, dĩ nhiên không kém tự mình.

Đúng lúc này, phía trước một đạo thanh âm lạnh như băng truyền đến, “Ha ha, tuy rằng ta không biết a Ma La thưởng thức là cái gì, nhưng nếu mọi người cũng muốn cướp, nói vậy khẳng định là đồ tốt. Như vậy nếu bị ta gặp gỡ, tự nhiên chính là cơ duyên của ta, số mệnh của ta.”

Ở Hồng Vũ bầu trời, đột nhiên một đạo kim quang lấp lóe, sau đó kích bắn hạ xuống, hóa thành một đạo cường đại bóng người, chính là Thiên Ba Thành Kim Tự, trên mặt lộ ra dữ tợn cùng vẻ hưng phấn.

“Kim Tự!”

Lục Minh, Thạch Dương bọn người là đổi sắc mặt.

Trên thực tế bọn họ bên trong không ít người cũng nghĩ ra tay thử xem, nhưng chiến trường này đích thực quá đáng sợ, lệnh chính bọn họ án binh bất động, lẳng lặng quan sát, nhưng không nghĩ để Kim Tự đoạt trước tiên.

“Khà khà.”

Kim Tự trong mắt bắn ra vẻ tham lam, liếm hạ đôi môi, sau đó hơi quay đầu, nhìn chạy tới Hoang Thiên tận, khinh miệt giễu cợt nói: “Chỉ là năm sao Thiên Giới, cũng nghĩ nhòm ngó chúng cường tranh đoạt bảo vật, người sang có tự mình biết mình, nhưng ngươi xem một chút ngươi, có không?”

“Coong!”

Hoang Thiên tận không nói hai lời, đem tấm khiên ném xuống, hai tay cầm đao, trực tiếp bổ ngang lại đây, thẳng chém Kim Tự hạ bàn.

“Rác rưởi, cái nào có ra tay tựu chém người hạ bàn đạo lý, chẳng lẽ là gặp phải cường đại ta, trực tiếp sợ choáng váng?”

Kim Tự qua tay chính là một đao, quay về Hoang Thiên tận đầu bổ tới.

Một đao này không thể tránh khỏi, Hoang Thiên tận muốn sống, cũng chỉ có thể quay đao về phòng ngự.

Nhưng khiến người vạn phần khiếp sợ sự tình xảy ra, Hoang Thiên tận tựa hồ đối với một đao này làm như không thấy, trái lại càng thêm nhanh chóng vọt tới, hai tay hướng về phía dưới chém một cái, bổ về phía Kim Tự hai chân.

“Cái gì?!”

Ở phía sau truy kích Dương Thanh Huyền đột nhiên dừng bước lại, vạn khó tin nhìn một màn trước mắt này, trong đầu chỉ có một ý nghĩ, “Hoang Thiên tận muốn dùng đầu của chính mình đổi đối phương hai chân”

Kim Tự cũng sững sờ ở đằng kia, hoàn toàn không phản ứng kịp.

“Xì!”

Kim Tự hai chân bỗng chốc bị chém gãy, ở là đồng thời, Hoang Thiên tận đầu tựu bay lên, trực tiếp liền căn bị đánh rơi.

“Này...”

Tất cả quan tâm Hồng Vũ thân thể người, đều thấy một màn quỷ dị này.

Nguyên bản giật mình bên dưới, đều cho rằng Hoang Thiên tận khẳng định có nắm giữ, tất nhiên sẽ xuất hiện không tưởng được xảo diệu biến hóa, hóa giải Kim Tự một đao.

Đích đích xác xác là không tưởng tượng nổi, nhưng cũng cũng không có xảo diệu hóa giải, mà là trực tiếp dùng đầu thay đổi đối phương hai chân.

“Người này... Là trí chướng sao?”

Trong mọi người tâm đều xẹt qua cái nghi vấn này.

Dương Thanh Huyền cự ly hai người gần đây, đột nhiên phát hiện cái kia đánh bay Hoang Thiên tận đầu, lại ở không trung cười, sau đó rơi trên mặt đất, cô lỗ lỗ cút đi qua, tựu ở chân của hắn trước mặt, hai mắt chính nhìn cho kỹ hắn, khóe miệng ý cười không giảm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2719: Không Chỗ Nào Từ Trước Đến Nay, Cũng Không Chỗ Đi

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia cười chúm chím đầu, nội tâm dâng lên không tên hoang đường cùng vô căn cứ, trong lòng nghĩ đến, “Ngươi là đến khôi hài sao?”

Đúng lúc này, Hoang Thiên tận hai tay cầm đao không đầu thi, đột nhiên lại động một cái, đao quang lại lên, nhân lúc Kim Tự mờ mịt hồ đồ bên dưới, lại là hoành bổ đi ra.

“A!”

Kim Tự kêu thảm một tiếng, đột nhiên không kịp chuẩn bị đã bị chém thành hai khúc, đầy mặt tức giận cùng hoảng sợ đang nhìn mình thân thể, sau đó chính là trời đất quay cuồng, nửa người trên bay ra ngoài, rơi trên mặt đất, liều mạng co giật.

“Xảy ra chuyện gì?”

Tất cả mọi người là không phản ứng kịp, cái kia không đầu thi đánh bay Kim Tự sau, ném xuống chiến đao trong tay, “Oành” một tiếng, cánh tay trực tiếp nổ tung mở, nhưng mà bên trong lại là một cái mới cánh tay, toàn bộ trên thi thể “Rầm rầm rầm” nổ tung, hóa thành máu thịt tung toé, dĩ nhiên còn có một người ở bên trong, trực tiếp từ phần vụn thi thể bên trong đạp đi ra, mỉm cười nói: “Đều là Đạo Ảnh, trước khi chết làm điểm hơi nhỏ cống hiến, ta sẽ nhớ được ngươi.”

Hoang Thiên tận thi thể, giống như là một tầng áo khoác, bị triệt để phân giải hết, bẩn thỉu huyết nhục chưa từng nhiễm một điểm, như xuất trần tuyệt thế.

Người này vài bước bên dưới, liền đi tới Hồng Vũ trước mặt.

“Này...”

Nhất trợn mắt hốc mồm chính là Đông Cung Lệ đám người, Hoang Vô Tận là theo bọn họ cùng đi, dĩ nhiên không có phát hiện dị thường.

Dương Thanh Huyền càng là há to mồm, có có loại cảm giác không thật, vậy từ trong thi thể đi ra người, dĩ nhiên là Huyền Thiên Cơ.

“Huyền Thiên Cơ!”

Tử Tâm cũng là cả kinh, sững sốt một lát, lập tức cười khổ nói: “Này chút Thương Khung tinh vực người tới, toàn bộ là quái vật a!”

Huyền Thiên Cơ ánh mắt quét qua toàn trường, toàn bộ thu vào đáy mắt, lập tức cười nhạt, liền không để ý tới mọi người, hai tay ở hai bên nắm tay, kim loại xoay tròn thanh âm từ trong hư không truyền ra, nhanh chóng xoay tròn, ở hai bên hóa xuất chúng tướng không vòng, một thật một hư.

Hai tay hắn hợp nhất, đôi vòng “Tranh” một tiếng, tựu ở trước người dung hợp làm một, sau đó hướng về phương hướng khác nhau xoay tròn.

Luân Hồi lực lượng nháy mắt hiện ra đến, hóa thành đại trận trôi nổi.

Vô số rậm rạp chằng chịt ký tự từ trận bên trong tuôn ra, trực tiếp diễn biến Lục Đạo.

“Cái gì? Đây là...”

“Luân Hồi đại trận?!”

Tất cả mọi người là trong lòng chấn động dữ dội, một cái tựu cảm ứng được đại trận kia uy năng, đều có loại dự cảm xấu.

Đông Cung Lệ quát lên: “Ngươi muốn làm gì?!”

Huyền Thiên Cơ con ngươi khép hờ, trong miệng nói lẩm bẩm, hai tay ở trước người bấm quyết, tốc độ mười phần chầm chậm, mỗi một quãng thời gian mới biến hóa một cái.

Đột nhiên, một đạo to lớn hào quang, từ trận bên trong xông lên tận trời, thẳng vào nơi sâu xa trong vũ trụ.

“Là đường nối!”

Đông Cung Lệ hoàn toàn biến sắc, quát lên: “Hắn muốn mang đi Hồng Vũ! Nhanh ngăn cản hắn.”

Chính mình cũng là thân thể loáng một cái, liền hướng Huyền Thiên Cơ phóng đi.

Nhưng Hồi Linh Thần Quang cùng Lục Đạo Huyễn Diễm lập tức từ hai bên bao trùm tới.

Hồng Lâm trong tay chiến thương một chọn, quá dễ lực lượng nổi lên, hóa thành lưu tinh đánh ra.

“Đáng chết a!”

Đông Cung Lệ quay đầu lại một kiếm, Thái Tố lực lượng hóa thành Thu Thủy Kiếm ý, ở quanh thân lan tràn, đem Hồng Lâm công kích toàn bộ ngăn trở.

Tay cầm Thái Tố Thiên Cơ Ngọc, Đông Cung Lệ hầu như đứng ở thế bất bại, nhưng nghĩ muốn từ Hồng Lâm dây dưa hạ thoát thân, cũng hầu như là không có khả năng chuyện.

Chu Vẫn Thiên cũng sốt sắng, càng là giết đỏ cả mắt rồi, từng đạo từng đạo hồng ánh sáng ở lòng bàn tay hạ nổ lên, kéo dài không dứt đẩy về phía Tử Tâm, rống to nói: “Mụ điên! Ngăn trở ta được A Ma La Thức, ta muốn giết ngươi, giết ngươi toàn tộc!”

Tử Tâm chuyển pháp Diêu Quang ở trước người mô phỏng xuất chúng tướng không vòng dáng vẻ, Luân Hồi lực lượng điên cuồng phun trào, nhưng vẫn như cũ không ngăn được Chu Vẫn Thiên phát điên, bị buộc liên tục lùi về phía sau, hiện tượng nguy hiểm hoàn sinh.

Nhưng nàng dù sao cũng là tám sao Thiên Giới hậu kỳ, mà nhiều năm ngâm âm ở Luân Hồi lực trong tu hành, tương tự đạo pháp Thông Thiên, mặc dù nơi ở thế yếu, nhưng chưa ra dấu hiệu thất bại, Chu Vẫn Thiên mỗi một chiêu đều mạnh mẽ đỡ lấy.

Mặt khác hơn mười tên người áo bào đen, tất cả đều từ bốn phương tám hướng kích bắn mà đi, nghĩ muốn cản lại Huyền Thiên Cơ.

Tử Tâm quát lên: “Nhanh cản bọn họ lại!”

Phong Phiêu Linh cùng Tử Nhật đám người, vội vàng hướng về những người áo đen kia phóng đi.

Mèo mun cũng kêu một tiếng, bóng người ở tại chỗ loáng một cái, tựu biến mất không còn tăm hơi, sau một khắc liền xuất hiện ở một tên người áo bào đen trước người, giơ lên tay trước tựu đập tới.

Cái kia chút còn sót lại yêu thú, đã còn dư lại không có mấy, nhưng vẫn như cũ trung thành tuyệt đối, gào thét lớn giết hướng về người áo bào đen.

Ngược lại là Lục Minh chờ Thiên Ba Thành người, đều là ngừng lại quan sát.

Nội tâm của bọn họ cực kỳ phức tạp, mặc dù biết người áo bào đen không phải là cái gì người tốt, nhưng cũng cũng không hy vọng Huyền Thiên Cơ đem Hồng Vũ mang đi, mà là hi vọng Hồng Vũ lưu lại, giải khai tất cả bí mật.

“Ngươi là...”

Đột nhiên, một đạo kỳ dị thanh âm từ Hồng Vũ trong cơ thể vang lên, ở trên hư không, chậm rãi xuất hiện một đôi kỳ dị con mắt, vô số vòng tròn đồng tâm bên trong, xuất hiện hai đóa hoa sen hình pháp ấn, nhìn chăm chú hạ xuống.

“Chi! Con mắt này!”

Dương Thanh Huyền huyết dịch một cái đọng lại, cặp mắt kia trình màu xanh thăm thẳm, cùng trong đầu đánh giết Ân Võ Vương cặp mắt kia giống như đúc.

Dương Thanh Huyền như rơi vào hầm băng, cả người run rẩy.

Chẳng biết vì sao, chỉ là con mắt này xuất hiện ở trời cao trên, tựu làm hắn khó có thể hô hấp.

Tựu liền bốn phương tám hướng chiến đấu, cũng toàn bộ ngừng lại, kinh hãi đồng thời nhìn tới.

“Ha ha, thời khắc này gặp lại, thực sự là khiến người lúng túng a.”

Huyền Thiên Cơ cười gằn một tiếng, năm ngón tay hướng về Hồng Vũ thân vỗ một cái, một mảnh Luân Hồi lực lượng phun trào, đưa hắn cùng Hồng Vũ hoàn toàn bao phủ, cùng toàn bộ đại trận kết hợp làm một.

“Điệp Mộng Sinh, ngươi đã trở về!”

Cặp con mắt kia đột nhiên co rụt lại, hai đạo hoa sen một cái hóa thành màu đen kịt.

Tất cả mọi người nháy mắt cảm thấy được nghẹt thở, như là rơi vào đến rồi vũ trụ vực sâu, muốn vĩnh viễn trầm luân xuống.

“Đây là lực lượng gì? Lại đáng sợ như thế!”

Dương Thanh Huyền hoảng sợ không thôi, ở trong đêm tối này, càng không có phản kháng chút nào lực lượng.

“Không chỗ nào từ trước đến nay, cũng không chỗ đi, cũng tri kỷ thân không đi không đến.”

Huyền Thiên Cơ từ tốn nói, tay bấm quyết ấn ở trước người.

Cái kia Luân Hồi đại trận ở chúng tướng không vòng chuyển động hạ, một điểm điểm hướng về vòm trời thu hút mà đi, tốc độ càng lúc càng nhanh, cuối cùng hóa thành một vệt lục mang, biến mất trong đêm đen.

Tử Tâm sợ hãi nói: “Hắn mượn Lục Đạo Luân Hồi lực hút, đem chính mình cùng Hồng Vũ mang đi...”

Theo lục mang biến mất, cái kia đêm đen cũng như ảo cảnh, nhánh rời phá nát.

Tất cả mọi người một cái trở lại trên thực tế.

Cái kia đôi màu xanh nhạt pháp nhãn, sớm đã biến mất không còn tăm hơi.

Trên hư không tất cả mọi người trợn mắt ngoác mồm, thật giống nằm mơ.

“A Ma La Thức... Ta A Ma La Thức a!”

Chu Vẫn Thiên nổi giận gầm lên một tiếng, một đôi sát khí chi mắt nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nháy mắt vọt tới, hai tay ở không trung chồng chất, hóa thành một phương dấu ấn.

“Cái gì?!”

“Không được!”

“Dương Thanh Huyền cẩn thận!”

Mấy đạo tiếng kinh hô vang lên, đều là sắc mặt trắng bệch.

Tử Tâm một trái tim chìm vào đáy vực, sợ hãi rống nói: “Chu Vẫn Thiên, dừng tay a!”

Nội tâm của nàng cực kỳ hối hận, tại sao chính mình tựu bất cẩn rồi?

To lớn hối hận dâng lên trong lòng, vội vàng hóa thành tử mang xông tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2720: Giết Tám Vực Thiên Vương

Dương Thanh Huyền cũng là hoảng hốt một cái, mới vừa từ cái kia đêm tối trong sức mạnh phục hồi tinh thần lại, tựu một luồng bóng tối của cái chết nháy mắt đưa hắn bao phủ.

Chu Vẫn Thiên cái kia phức tạp thủ ấn, ở hắn trong hai con ngươi phóng đại, ấn bên trong có phù văn ngàn tỉ, chứa đựng hoàn vũ.

Giống như là một cái vũ trụ, ở trước mặt hắn đản sinh, diễn biến, đến cường thịnh.

“Ầm ầm!”

Một ấn che chở rơi xuống, oanh trên người Dương Thanh Huyền.

“Không!”

Mấy đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương vang lên.

Tử Tâm chỉ cảm thấy được trong đầu hoảng hốt một cái, có chút không chân thực.

Nam Đẩu Tinh quân đã đánh chết mặt khác cái kia ba tên Bất Tử tộc nam tử, nuốt huyết dịch, đang ở bấm quyết tu luyện, bị cái kia Luân Hồi đại trận cùng đêm đen thức tỉnh, giờ khắc này vừa thấy Dương Thanh Huyền bị tám vực Thiên Vương đánh lén, tương tự sợ được há to mồm, “Này... Lẽ nào lại phải chết...”

Đúng lúc này, đột nhiên một luồng kiếm khí bén nhọn, tự vậy mạnh mẽ vô cùng nổ tung năng lượng bên trong phóng lên trời.

Mỗi người đều tâm thần loáng một cái, ở tia kiếm khí kia bên dưới, chỉ cảm thấy được nhập vào cơ thể băng hàn, không có bất kỳ cảm giác an toàn, phảng phất chỉ cần kiếm khí kia che chở đến, thì sẽ biến thành tro bụi.

“Cái gì?!”

Trong hư không mỗi người, Đông Cung Lệ, Hoa Đồng, Thâm Chủ, Tử Tâm, Lục Minh Thạch Dương các loại, không khỏi là trợn mắt ngoác mồm, đầu có chút không phản ứng kịp.

Bước vào tám sao Thiên Giới sau, đã đến nơi vùng vũ trụ này đỉnh cao, dù cho gặp phải mạnh hơn tồn tại, không có khả năng sinh ra loại này không hề lòng kháng cự.

Đây là một đạo quét ngang hết thảy kiếm khí, phảng phất có thể chém vỡ hoàn vũ thế giới, bất luận ở kiếm khí kia phía trước là cái gì, đều phải như bẻ cành khô, tan xương nát thịt.

“A!”

Chu Vẫn Thiên tiếng kêu thảm thiết từ cái kia nổ tung năng lượng bên trong truyền ra.

Tất cả mọi người ngạc nhiên nhìn tới, trắng bệch trong hư không, xuất hiện hai bóng người.

Kiếm khí từ Dương Thanh Huyền trong tay bắn ra, đem Chu Vẫn Thiên chém thành hai khúc.

Sở hữu cường giả không không trừng lớn hai mắt, một mặt dại ra, “Chu Vẫn Thiên chết rồi?”

Tử Tâm nháy mắt mừng như điên, tuy rằng nàng không hiểu tia kiếm khí này là chuyện gì, nhưng đột nhiên nhớ tới Dương

Thanh Huyền thân mang đạo hoán bước, có thể tránh thoát tất cả phi đạo pháp công kích.

Chu Vẫn Thiên cái kia chiêu tuy mạnh, nhưng cũng không phải là đạo pháp.

“Đáng chết a! Tại sao lại như vậy?!”

Chu Vẫn Thiên kinh nộ cúi đầu, phát hiện nửa người dưới của chính mình cùng không gian càng ngày càng xa, phá toái áo giáp còn treo ở trên người, chính mình đích đích xác xác là bị bổ ra.

Nguyên bản tốt không dễ dàng nhân lúc Tử Tâm phân tâm, có thể đánh giết Dương Thanh Huyền, tuy rằng bỏ lỡ Hồng Vũ trong cơ thể A Ma La Thức, nhưng lại có thể thu được được chưởng giáo cơ hội, ai biết...

Liền mệnh đều phải hủy!

Chiếu cố không được nghĩ quá nhiều, Chu Vẫn Thiên vội vàng tay bấm quyết ấn, hóa thành lưu quang liền muốn chạy trốn.

Người bình thường bị như thế chém vỡ, khẳng định chết chắc rồi.

Nhưng hắn là tám vực Thiên Vương, nếu như không có ngoại lực quấy nhiễu lời, vẫn là có thể còn sống.

Đột nhiên, Chu Vẫn Thiên độn quang đột nhiên đình trệ, kinh hãi nhìn phía trước cái kia đạo thân ảnh màu tím, run giọng nói: “Tử Tâm...”

“Ngươi không phải muốn giết ta, không phải muốn giết ta toàn tộc sao?”

Tử Tâm lạnh lùng theo dõi hắn, từng bước một đi tới, trong tay chuyển pháp Diêu Quang tỏa ra to lớn Luân Hồi lực lượng, trực thấu nhân tâm.

Chu Vẫn Thiên hét lớn: “Đông Quân, nhanh cứu ta!”

Đông Cung Lệ lúc này mới phục hồi tinh thần lại, kiêng kỵ nhìn Dương Thanh Huyền một chút, tựu đột nhiên bay người lên.

“Muốn đi qua, hỏi qua ta sao?”

Hồng Lâm trong tay chiến thương xoay ngang, Hồi Linh Thần Quang phóng lên trời, hướng về Đông Cung Lệ cuốn tới.

Còn lại người áo bào đen đều vội vàng hướng về Chu Vẫn Thiên phương hướng kích bắn mà đi, nghĩ muốn cứu hạ Chu Vẫn Thiên.

Dù sao tám sao Thiên Giới hậu kỳ cường giả, tám vực Thiên Vương một trong, đối với bọn họ mà nói cũng là lớn chiến đấu lớn lực.

Thâm Chi Chủ Nhân, Phong Phiêu Linh, Tử Nhật chờ, tất cả đều hướng về hướng về những người áo đen kia, ngăn cản bọn họ.

đọc truyện Tại https://truyeNcuatui.net/Hỗn loạn đại chiến ở dừng lại một lát sau, lần thứ hai bạo phát.

Tử Tâm cười lạnh nói: “Không ai cứu ngươi.”

Chu Vẫn Thiên hét lớn một tiếng, vội vàng quay đầu tựu chạy.

“Chết!”

Tử Tâm bóng người loáng một cái, chuyển pháp Diêu Quang thẳng chém mà xuống.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ hư không bị Luân Hồi lực lượng chém thành vô số mảnh vỡ, Chu Vẫn Thiên bị cuốn vào trong đó, nửa cái thân thể không ngừng da bị nẻ ra, "Ào ào ào" hóa thành mảnh vỡ.

"Không!"

Tiếng kêu thảm thiết thê lương ở Luân Hồi vòng xoáy bên trong vang lên, cho đến tiêu vong.

Mỗi người đều là trong lòng cảm giác nặng nề, đồng thời ngạc nhiên cực kỳ.

Mặc dù biết Chu Vẫn Thiên chết đi cơ hồ là khẳng định, nhưng chân chính gặp được hắn ngã xuống thời điểm, vẫn là có loại hoảng hốt cảm giác.

Đây chính là tám vực Thiên Vương a, vùng vũ trụ này bên trong đứng đầu nhất tồn tại.

Dĩ nhiên cứ như vậy không giải thích được bỏ mình.

Mà dẫn đến hắn ngã xuống người, càng là...

Vô số quái dị ánh mắt, nhìn phía trên hư không sắc mặt kia trắng bệch, không ngừng thở dốc chàng thanh niên.

"May mà ngươi Luân Hồi lực lượng chưa tu luyện tới đại thành."

Bầu trời đột nhiên truyền đến một đạo cười gằn thanh âm, lập tức hiện ra một vị bóng người to lớn, đột nhiên đưa tay tìm tòi, chụp vào những Luân Hồi kia lực lượng khuấy lên mảnh vỡ bên trong.

Đột nhiên từ bên trong rút ra một cái hồn phách, bên trong cặp mắt bắn mạnh ra vẻ mừng rỡ như điên, cười to nói: "Ha ha ha ha, vừa rồi đột phá tới Thất Tinh Thiên Giới, tựu gặp phải tốt như vậy một cái đồ đại bổ! Dương Thanh Huyền, ngươi thật đúng là phúc tinh của ta a.”

Người này chính là Quỷ Tàng, đột nhiên mở ra, liền đem Chu Vẫn Thiên hồn phách cắn nuốt.

Mọi người càng là trong lòng một thịch, một tên tám vực Thiên Vương, càng rơi được kết quả như thế, chết rồi còn bị người nuốt hồn phách, vĩnh viễn không bao giờ siêu sinh.

Tất cả mọi người là một trận nhút nhát, toàn thân dâng lên to lớn hàn ý.

“Hừ, tiểu tử này lại cũng đột phá.”

Nam Đẩu Tinh quân trong mắt tàn khốc lóe lên, tựa hồ cực kỳ không phục.

Đông Cung Lệ nhíu mày lại, trực tiếp cùng Hồng Lâm tách ra, tựa hồ không muốn tái chiến, hướng mọi người nói: “Đi.”

Hơn mười đạo bóng người lập tức từ chiến trường bên trong tách ra, sau đó vây ở Đông Cung Lệ bên cạnh người, trực tiếp hóa thành một đạo lưu quang, kích bắn mà đi.

Hồng Lâm đám người mặt âm trầm, tuy rằng nội tâm vô cùng phẫn nộ, nhưng biết lại làm sao chiến xuống, không có khả năng lưu lại Đông Cung Lệ cùng mấy tên khác cường đại tồn tại, nhiều nhất lại giết mấy cái thực lực hơi kém lót lưng, mà chính mình này phương cũng không biết còn sẽ tử thương bao lớn.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn bọn họ chạy trốn.

“Ngươi không sao chứ?”

Tử Tâm một bước đi tới Dương Thanh Huyền bên cạnh người, gặp sắc mặt hắn trắng bệch, thở dốc lợi hại.

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Không có chuyện gì, chỉ là toàn thân tinh khí thần bị cái kia một chiêu hút hết, kém một chút trực tiếp chết đi.”

Tử Tâm kiểm tra rồi hạ thân thể của hắn, lấy ra mấy viên đan dược cho hắn nuốt vào.

Linh đan vào cơ thể, ở trong dạ dày hóa mở, đại lượng chân nguyên tràn vào kinh mạch, rót vào đan điền.

Dương Thanh Huyền này mới cảm thấy ung dung không ít, lúc này, hắn phát hiện tất cả mọi người nhìn ánh mắt của hắn, đều hết sức quái dị.

Không từ được cười khổ.

Tử Tâm cũng là lạnh lùng nói: “Chà chà, một kiếm chém giết tám vực Thiên Vương, ngươi đến cùng còn gạt ta bao nhiêu sự?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tựu chiêu kiếm này việc, không có nữa.”

Tử Tâm theo dõi hắn, nói: “Thật không có?”

Dương Thanh Huyền trong lòng một cái căng thẳng, nghĩ đến hạ, nói: “Thật không có.”

Tử Tâm nói: “Vừa nãy trong chiến đấu, trên người ngươi hiện lên cổ bảo, là Dạ Chi Đế Giáp chứ?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2721: Thiên Địa Toàn Diệt

Dương Thanh Huyền lúc này mới nhớ tới Dạ Chi Đế Giáp cùng buổi đấu giá chuyện, nhất thời đầy đầu mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Tử Tâm lườm hắn một cái, nói: “Chờ trở về rồi hãy nói.”

Bí mật nguyên nơi ở trải qua trận đại chiến này sau, triệt để hủy hoại trong một ngày, tựu liền Địa Thủy Hỏa Phong bốn đại nguyên tố đều mất đi, toàn bộ Đại Hoang biến được phá nát không chịu nổi, ánh mắt chiếu tới chỗ, tất cả đều là phá nát, đã không nhận rõ không phải cái nào.

Lục Minh ôm quyền chắp tay, hướng về Tử Tâm cùng Hồng Lâm, cùng với Thâm Chủ đám người hoàn một vòng, nói: “Chư vị, không đánh nhau thì không quen biết, chiến đấu đã kết thúc, giờ khắc này sợ là sắp sụp đổ, không bằng cùng nhau về Thiên Ba Thành nghỉ ngơi một, hai.”

Tử Tâm liếc mắt nhìn hắn, nói: “Cũng tốt, càng là lục chi thần tộc cùng Hắc Chi Thần tộc bằng hữu, mặc dù chưa từng gặp, nhưng đều là Thần tộc một mạch, không thể tốt hơn nữa.”

Lập tức, mọi người liền thu thập tàn cục, bắt đầu ly khai này phá nát nơi.

Hồng Lâm như là bị lấy sạch tinh khí thần giống như vậy, vô lực xụi lơ ở mèo mun trên người.

Mèo mun máu me khắp người, nhưng cơ bản ngự không phi hành còn có thể, cái kia chút còn sót lại hạ yêu thú tới, cũng thiếu thốn cùng ở mèo mun phía sau.

Mọi người ở Lục Minh dẫn dắt hạ, bay đi Thiên Ba Thành phương hướng.

Một đường trên tất cả đều là phá toái hư không cùng năng lượng cuồng bạo vòng xoáy, Đại Hoang Chi Địa triệt để không còn nữa tồn tại, năng lượng trong thiên địa cùng quy tắc đều phá hư lợi hại, hoàn toàn một bộ tận thế cảnh tượng.

Dương Thanh Huyền đám người còn không cảm thấy thế nào, dù sao gặp quá nhiều thế giới chìm nổi, tựu liền tinh hệ vực giới đều muốn hủy diệt, một toà đại lục tổn hại đáng là gì.

Nhưng nhìn ở Lục Minh cùng Thạch Dương đám người trong mắt, nhưng là mặt xám như tro tàn, từng cái từng cái nội tâm nhút nhát.

Này nhưng là bọn họ đời đời đời đời sinh hoạt địa phương, mỗi người đối với toà này La Phù đại lục cảm tình là sâu đậm.

Bay hồi lâu, Lục Minh đột nhiên ngừng lại, đầy mặt vẻ tuyệt vọng.

Tử Tâm sững sờ nói: “Làm sao vậy?”

Hắc Nguyên thở dài, nói: “Nơi này chính là Thiên Ba Thành.”

Tất cả mọi người là hút khẩu hơi lạnh.

Nơi đây cùng một đường lại đây thấy hoàn cảnh giống như đúc, hoàn toàn là phá toái thiên địa, không nhìn thấy bất kỳ kiến trúc dấu vết.

Không chỉ có như vậy, mặc dù nhìn về trước nữa, vẫn là phá toái hư không.

Trận đại chiến này liên lụy phạm vi, xa tại mọi người suy đoán bên trên.

Thạch Dương nói: “Lục Minh huynh, việc đã đến nước này, vẫn là nén bi thương đi, chúng ta tiến về phía trước toà thành tiếp theo đi.”

Lục Minh than thở: “Cũng chỉ có thể như vậy, sẽ không biết sóng năng lượng cùng lúc tới, bọn họ chạy trốn không có, lại trốn bao nhiêu người.”

Thiên địa bất nhân dĩ vạn vật vi sô cẩu, Thánh Nhân bất nhân lấy bách tính vì là chó rơm.

Ở đây cá lớn nuốt cá bé, sức mạnh trên hết bên trong thế giới.

Người yếu tựu liền lựa chọn sinh tử quyền lợi đều không có.

Mọi người tiếp tục hướng phía trước bay đi.

Ven đường lại trải qua mấy toà thành nhỏ nơi không gian tọa độ, đều là một mảnh phá nát, tựu liền thành trì mô hình đều không nhìn thấy, cuối cùng đi qua một toà thành trì, còn có một ít phế tích ở nám đen trên mặt đất.

Vài ngày sau, mọi người đã tới La Phù đại lục mặt khác một toà chủ thành phong Lang Thành.

Thành chủ Sở Hùng rất nhanh tựu ra nghênh tiếp, là một tên sáu sao Thiên Giới cường giả.

Cùng Lục Minh đám người chuyện phiếm vài câu sau, cả kinh nói: “Cái kia năng lượng đáng sợ gợn sóng, phong Lang Thành bên trong cũng có thể cảm ứng rõ ràng đến, ta đang ở nôn nóng bất an đây, chư vị tới đúng lúc.”

Sở Hùng lập tức đem mọi người nghênh vào trong thành.

Đồng thời Hồng Lâm, Tử Tâm bọn người trên thân tản mát ra khí tức, hoàn toàn không ở Lục Minh cùng Thạch Dương bên dưới, để hắn một trận sợ run tim mất mật.

Từ đâu tới nhiều cường giả như vậy?

Hơn nữa nhìn Lục Minh cùng Thạch Dương đối với thái độ của những người này, cũng mười phần một mực cung kính, thì càng thêm không dám thất lễ, lập tức dặn dò thủ hạ, đem trong phủ thành chủ sở hữu nhất căn phòng tốt, mật thất toàn bộ sửa sang lại.

Tử Tâm nói với Dương Thanh Huyền: “Nghỉ ngơi thật tốt, còn muốn mượn dùng sức mạnh của ngươi, mở ra con đường quay về đây.”

Dương Thanh Huyền gật gật đầu, liền hướng về mật thất đi đến.

Nam Đẩu Tinh quân cũng theo tới, hắc tiếng cười nói: “Thương lượng với ngươi chuyện này, cái kia Bất Hủ Phong Bia cho ta làm sao? Vật ấy mặc dù không tệ, nhưng cũng chỉ là không sai mà thôi. Tương lai bản tọa trở về cửu tinh Thiên Giới, nhất định cho ngươi làm một tốt hơn bảo vật.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không được, vật này không phải của ta.”

“Không phải ngươi?”

Nam Đẩu Tinh quân lộ ra vẻ ngờ vực, không tin nói ra: “Không phải ngươi, lại còn bị ngươi luyện hóa, có thể tùy ý triển khai?”

“Lười được giải thích với ngươi.”

Dương Thanh Huyền trực tiếp đi vào mật thất bên trong.

“Ai ai, chúng ta chuyện gì cũng từ từ, như vậy đi, vẫn là để ta chờ về bia bên trong đi, nơi đó càng thích hợp ta.”

Nam Đẩu Tinh quân vội vàng đuổi tiến vào.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, nói: “Cũng tốt, ngươi cái này gây chuyện chủ, liền trở về bia bên trong đi.”

Nói xong, liền lấy ra Bất Hủ Phong Bia, đem Nam Đẩu Tinh quân thu vào.

Nam Đẩu Tinh quân không lời nói: “Ta gây chuyện chủ? Chính ngươi...”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nhíu mày lại, đem Bất Hủ Phong Bia nâng ở trong tay, Hỏa Nhãn Kim Tình nhìn chăm chú đi tới, ngất lịm nói: “Ngươi, ngươi không sẽ là ở hấp thu bên trong võ giả ý chí chứ?”

Nam Đẩu Tinh quân hơi thay đổi sắc mặt, lập tức khôi phục bình thường, hắc tiếng nói: “Làm sao sẽ đây...”

Gặp Dương Thanh Huyền ánh mắt như đao theo dõi hắn, lúng túng nói: “Khái khái... Cái này... Dù sao cũng này bia lại không phải là của ngươi... Lại nói... Hút cũng hút không được bao nhiêu...”

Hắn gặp Dương Thanh Huyền sắc mặt khó coi, thầm nghĩ: “Tiểu tử này nhất định phải nổi dóa, làm sao bây giờ...”

Nguyên bản Nam Đẩu Tinh quân lưu lại Kim Đan, chính là tinh khí thần hồn ý ngưng, trong đó võ giả ý chí cực kỳ mạnh mẽ, ở tiếp xúc được Bất Hủ Phong Bia bên trong ý chí sau, phát hiện bên trong ý chí toàn bộ cũng có thể thu nạp để bản thân sử dụng, không từ được mừng như điên vạn phần.

Giờ khắc này bị Dương Thanh Huyền phát hiện, trong lòng không khỏi lo lắng.

Không nghĩ Dương Thanh Huyền lại nói: “Nói cũng phải, dù sao cũng này bia lại không phải của ta.”

Nam Đẩu Tinh quân sửng sốt hạ, lập tức đại hỉ, liền liền gật đầu nói: “Đúng đúng, dù sao cũng lại không phải là của ngươi.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Nhưng giờ khắc này ở trong tay ta, quyền sử dụng tựu về ta. Ta có thể để cho ngươi chờ ở bên trong, cũng có thể không để cho ngươi chờ ở bên trong.”

Nam Đẩu Tinh quân nhíu mày lại, nói: “Mọi người đều là người thông minh, muốn nói gì cứ nói thẳng ra đi, lẽ nào ngươi muốn lừa gạt ta hay sao? Ta hiện tại dáng vẻ ấy, người không có đồng nào, thực tại không có gì có thể để cho ngươi lường gạt.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia sáu giọt bất tử máu...”

Nam Đẩu Tinh quân sắc mặt chợt biến, nói: “Ta tất cả đều nuốt, hơn nữa đã thu nạp tiêu hóa, bằng không không có khả năng đột phá đến Thất Tinh Thiên Giới.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hảo oa, một giọt đều không cho ta lưu! Cút ra ngoài.”

Trong tay quyết ấn vỗ một cái, ép trên Bất Hủ Phong Bia, nhất thời cường đại kim quang bắn ra, đem Nam Đẩu Tinh quân một điểm điểm từ bên trong ép đi ra.

Nam Đẩu Tinh quân vừa giận vừa sợ, kêu lên: “Này, ngươi sẽ không như thế không nói tình cảm chứ? Tốt xấu chúng ta cũng đồng thời trải qua sinh tử.”

Dương Thanh Huyền nói: “Một giọt máu đều không cho ta lưu, còn không thấy ngại nói với ta trải qua sinh tử? Còn muốn hút ta Bất Hủ Phong Bia trên ý chí? Làm ta là oan đại đầu đúng không?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2722: Luân Phiên Doạ Dẫm

Nam Đẩu Tinh quân vội vàng kêu lên: “Các loại, là ta sai rồi, ta nhận sai. Nhưng là, huyết đã không còn, hiện tại đuổi ta đi cũng không làm nên chuyện gì a. Ta biết Bất Tử tộc có nơi bí bảo, chờ về Mục Hải Vực Giới sau tựu mang ngươi cùng đi, bên trong có Bất Tử tộc Huyết Trì.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi lừa ta, có Huyết Trì ngươi năm đó có không dùng?”

Nam Đẩu Tinh quân nghiêm túc nói ra: “Là thật, cái kia Huyết Trì bị to lớn kết giới lực lượng ngăn trở, chỉ có Bất Tử tộc huyết mới có thể mở ra. Năm đó ta đã nếm thử mấy lần muốn đi vào, đều tay trắng trở về. Nếu nói là cường hành phá giới, thế tất đem Huyết Trì cùng nhau phá huỷ. Cân nhắc bên dưới, hay là đem chỗ kia địa phương lưu lại.”

“Ồ? Nếu là thật có thể tìm tới Huyết Trì, tăng lên thực lực của ta, để cho ngươi ở trong bia chiếm chút tiện nghi cũng chưa hẳn không thể.”

Dương Thanh Huyền thái độ hòa hoãn lại, để Nam Đẩu Tinh quân trở về đến Ngọc Bia bên trong.

“Ngươi tu luyện bất hủ thân, Bất Diệt Thể, nếu như lại thu được được bất tử thân thể, thành tựu tương lai sợ là khó có thể đánh giá, có lẽ thật có một ngày có thể bước vào Vạn Cổ Chí Tôn cảnh cũng khó nói.”

Nam Đẩu Tinh quân thở phào nhẹ nhõm, một trận nịnh nọt đưa lên.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Có bất tử huyết là có thể thu được được bất tử thân thể sao?”

Nam Đẩu Tinh quân cười nói: “Tự nhiên không phải, cái nào có đơn giản như vậy? Huyết Trì là bất tử bộ tộc Thánh địa, chỉ có bước vào Thiên Giới chi chủ tồn tại, mới có tư cách ở bên trong ao máu tu luyện, thu nạp không tử chi lực. Hơn nữa mặc dù là Thiên Giới chi chủ, muốn đi vào Huyết Trì cũng nhất định muốn có thời gian thẻ, mà mỗi một giờ thẻ, đều quý giá đến không cách nào cân nhắc.”

Dương Thanh Huyền nói: “Như Huyết Trì thần hiệu như thế, vì sao không đúng Thiên Giới trở lên võ tu hoàn toàn cởi mở? Như vậy bất tử bộ tộc có lẽ thì sẽ không yên diệt trong lịch sử.”

Nam Đẩu Tinh quân cười khổ nói: “Ngươi ý tưởng này quá đơn giản, vạn vật thủ hằng, Huyết Trì sức mạnh không phải cuồn cuộn vô tận, ngươi cho rằng Huyết Trì sức mạnh đến từ đâu?”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại đầu, hơi lắc đầu.

Nam Đẩu Tinh quân nói: “Huyết Trì còn có khác một cái xưng hô, chính là Bất Tử tộc hóa thi trì. Sở hữu Bất Tử tộc người, trước khi chết đều muốn trở về Huyết Trì, ở bên trong ao máu chết đi, sau đó sức mạnh của hắn tựu sẽ lưu hồi huyết trì, bị người đến sau hấp thu.”

Dương Thanh Huyền một trận sởn cả tóc gáy, cả kinh nói: “Ngươi sẽ không phải là muốn ta tiến vào này hóa thi trong ao, hấp thu cái kia chút tử thi máu sức mạnh chứ?”

“Khà khà, ngươi cũng đã là bốn sao Thiên Giới, làm sao vẫn như thế nhìn không mở? Cái gì tử thi không tử thi, đây chính là năng lượng, không nên bị quan ngoại giao mê hoặc.”

Nam Đẩu Tinh quân nhếch miệng cười nói: “Dù sao cũng ta là muốn đi vào, ngươi có vào hay không theo ngươi.”

Dương Thanh Huyền khôi phục bình thường biểu hiện, nói ra: “Được rồi, Huyết Trì một chuyện xem như là ngươi cống hiến. Đúng rồi, Nam Đấu Thiên đan là ngươi luyện chế chứ?”

Nam Đẩu Tinh quân nói: “Không sai, viên thuốc này qua loa, còn được thôi.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Còn được?”

Nam Đẩu Tinh quân nói: “Bản tọa tài trí hơn người, học giàu có năm xe, thông hiểu từ cổ chí kim, chỉ là Nam Đấu Thiên đan đáng là gì? Viên thuốc này chẳng qua là ta luyện chế mặt khác một loại đan dược sản phẩm phụ, sau đó bị Vũ Văn Quỷ tiểu tử kia tùy ý quan danh tên của ta lên rồi. Hừ, chẳng lẽ không phải để thế nhân lầm tưởng thuật luyện đan của ta chỉ có trình độ này?”

Dương Thanh Huyền hai mắt phóng ánh sáng, cười nói: “Ha ha, không tồi không tồi, ta có rất nhiều bằng hữu, cũng còn không có vượt qua bốn sao Thiên Giới đây, tương lai làm phiền đại nhân.”

Nói xong, lễ phép ôm quyền chắp tay.

Nam Đẩu Tinh quân cau mày nói: “Ngươi sẽ không phải muốn bản tọa giúp một đám cặn bã luyện đan chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Có thể đừng nói như vậy, bọn họ đều là bạn của ta.”

Nam Đẩu Tinh quân nói: “Loại này thấp cấp bậc đan dược, ta thực tại không nhấc lên được hứng thú gì. Năm đó mang mấy tên học trò đã sớm chết rồi, ngươi có thể có hứng thú, ta có thể dạy ngươi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Luyện đan có thể bước vào Vạn Cổ Chí Tôn sao?”

Nam Đẩu Tinh quân nói: “Đương nhiên không thể.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia không học.”

Hắn trầm ngâm hạ, nói: “Bất quá ta có thể chọn một chút người đi ra, làm trợ thủ của ngươi, nói vậy trong thiên hạ rất nhiều người đều nguyện ý. Như vậy chúng ta liền có thể lấy lượng lớn sản xuất Nam Đấu Thiên đan.”

Nam Đẩu Tinh quân nói: “Tùy ý đi. Tương lai nếu như có cơ hội, ta có thể giúp ngươi luyện chế đấu thiên đan. Đây chính là Thất Tinh Thiên Giới bên trên, cũng có thể tăng cao tu vi đan dược.”

Nói xong, trong mắt hắn xẹt qua một tia tinh mang, lại ngậm lại, tiến vào tu luyện bên trong.

Tựa hồ luyện chế đấu thiên đan, mới có thể gây nên hứng thú của hắn cùng ý chí.

“Đấu thiên đan? Thú vị.”

Dương Thanh Huyền khóe miệng vung lên vẻ tươi cười, liền không lại đánh khuấy Nam Đẩu Tinh quân.

Hắn đột nhiên đối với Nam Đẩu Tinh quân làm khó dễ, chính là vì doạ dẫm Nam Đấu Thiên đan, để giúp tương lai Thương Huyền Tông đệ tử tu luyện cùng đột phá.

Không nghĩ tới bất ngờ thu được Huyết Trì cùng đấu thiên đan tin tức.

Hơn nữa từ trò chuyện xem ra, người này Đan đạo thuật hẳn là cực kỳ đáng sợ, tương lai cần phải sẽ có càng nhiều vui mừng ngoài ý muốn.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, liền đem Bất Hủ Phong Bia thu vào bên trong cơ thể.

Sau đó một đạo thần thức xuyên toa thời không, đi tới Thái Huyền Thiên bên trong, xuất hiện ở một thanh thần kiếm bên trên, đứng lơ lửng trên không.

Quỷ Tàng chính ngồi xếp bằng ở đối diện, bấm quyết tu luyện, đột nhiên mở mắt ra, nói: “Làm sao, có chuyện gì sao?”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Vừa nãy tình cảnh đó ngươi thấy được?”

Quỷ Tàng nói: “Thấy được, làm sao? Tuy rằng tiểu tử kia không phải là cái gì người tốt, xác thực muốn ăn đòn, nhiều doạ dẫm hắn một ít là rất tốt, nhưng nói đi nói lại, ngươi cũng không là vật gì tốt, quá vô sỉ.”

Hắn phát hiện Dương Thanh Huyền nhìn ánh mắt của hắn, khá có thâm ý, không từ được hơi thay đổi sắc mặt, nhưng nháy mắt tựu khôi phục bình thường, nói: “Làm gì? Không có chuyện tựu cút ra ngoài, đừng chậm trễ ta tu luyện.”

Dương Thanh Huyền vươn tay ra, nói: “Nắm đến.”

Quỷ Tàng nói: “Cái gì? Ta không hiểu, mau cút, ta muốn tu luyện.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu ngươi không hiểu, ta thì cứ nói. Chu Vẫn Thiên nát bấy thời điểm, ngươi từ trong hư không vươn tay ra rút ra hồn phách của hắn, nhưng trong bóng tối đồng dạng đưa hắn trên người chứa đồ nguyên khí cũng lấy đi.”

Quỷ Tàng cười thầm: “Phải thì thế nào? Người đã chết, đồ vật tựu thành vật vô chủ, tự nhiên là ai lấy được về ai.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chu Vẫn Thiên là ta dùng Vạn Cổ Chí Tôn kiếm khí giết chết, ngươi ngồi mát ăn bát vàng ăn hồn phách của hắn cũng cho qua, tựu liền một chút canh cũng không để lại cho ta?”

Quỷ Tàng nói: “Không lưu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia ta chỉ có thể đem ngươi đuổi ra Thái Huyền Thiên, sau đó đem ngươi lưu ở đời đầu La Phù chi cảnh, ta cùng Tử Tâm bọn họ đi về trước.”

Quỷ Tàng cả giận nói: “Ngươi... Vô liêm sỉ a...”

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: “Chớ cùng ta nhiều lời.”

Quỷ Tàng nghĩ đến hạ, nói: “Năm năm phân.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chín một, ta chín ngươi một.”

Quỷ Tàng cả giận nói: “Chín một vậy còn không như không phân, đưa hết cho ngươi đã khỏe!”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Tốt, vậy thì đưa hết cho ta.”

Quỷ Tàng nói: “Bốn, sáu, cho ngươi sáu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tam Thất, ta bắt bảy, hơn nữa từ ta tới phân. Ngươi nghĩ nghĩ, ngươi một cái quỷ vật, thân thể đều không, muốn những thứ đồ này làm cái gì? Hơn nữa chỗ tốt lớn nhất, Chu Vẫn Thiên hồn phách đều bị ngươi ăn, lại còn theo ta cướp chứa đồ nguyên khí, ngươi sờ sờ lương tâm của mình, không cảm thấy đau sao?”

Chương 2723: Bi Thương Không Kịp Một Phần, Khiếp Sợ Thiên Hạ

Quỷ Tàng mặt âm trầm, biết tự mình nói bất quá hắn, phiền muộn bên dưới, ném ra mấy túi trữ vật, vòng tay cùng giới tử, nói: “Công bằng phân, không thể thứ tốt toàn bộ ngươi lấy đi, rác rưởi cho ta!”

Dương Thanh Huyền cười híp mắt nhận lấy, nói: “Yên tâm đi, nhất định sẽ công chia đều, ta bảo đảm.” Hắn nhìn hạ, nói: “Ít chăng?”

Quỷ Tàng cả giận nói: “Toàn bộ ở nơi này!”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ta Hỏa Nhãn Kim Tình ngươi là hiểu rõ, ngươi cảm thấy được như vậy đùa nghịch tiểu thông minh có ý tứ sao?”

Quỷ Tàng khuôn mặt càng là âm trầm mấy phần, lại ném ra một cái trữ vật giới tử cùng một cái túi đựng đồ, nói: “Toàn bộ ở đây, không rồi!”

Dương Thanh Huyền cười nhận lấy, nói: “Còn có.”

Quỷ Tàng nổi giận, quát lên: “Ngươi mắt mù a! Còn nói chính mình con mắt lợi hại, toàn bộ ở nơi này!”

Dương Thanh Huyền “Ồ” một tiếng, nói: “Được rồi, vậy thì toàn bộ ở nơi này đi.”

Quỷ Tàng đột nhiên một cái tỉnh ngộ lại, cả giận nói: “Ngươi,

ngươi căn bản là không có thấy rõ có bao nhiêu...”

Dương Thanh Huyền nói: “Lúc đó hoàn cảnh như vậy hỗn loạn, Chu Vẫn Thiên nát bấy thời điểm càng là các loại cường đại ánh sáng xung kích lại đây, ta tựu liền con mắt đều trợn không mở, nơi nào thấy rõ ngươi cầm bao nhiêu thứ. Nói thật cho ngươi biết đi, ta tựu liền ngươi là có hay không cầm đồ vật đều không biết, thuần túy đoán, không nghĩ tới thật bị ngươi cầm, tiểu tử ngươi còn không ngu ngốc a.”

“Phốc!”

Quỷ Tàng ngửa lên trời một ngụm máu phun ra ngoài.

Dương Thanh Huyền cười hì hì, lóe lên tựu biến mất ở Thái Huyền Thiên bên trong.

“Đừng đi! Còn không có Tam Thất phân đây.”

Quỷ Tàng dừng lại thổ huyết, vội vàng nói, “Ngươi không sẽ là nghĩ chơi xấu chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Yên tâm đi, ta sẽ không ăn vạ, bất quá hiện tại không tâm tình phân, chờ lúc rãnh rỗi lại phân, hiện tại trước tiên thả ta này bảo quản.”

“Phốc!”

Quỷ Tàng lại là một ngụm máu phun ra ngoài, chỉ cảm thấy được đầy khắp núi đồi mộ kiếm, bi thương không kịp chính mình một phân.

...

Vài ngày sau, một đạo to lớn hào quang từ phong Lang Thành bên trong phóng lên trời.

Hầu như đem cả tòa thành trì linh mạch cùng Tinh Hạo Thạch đều rút sạch.

Cái kia sức mạnh như Thái Cực Đồ giống như, ở khung đỉnh trình diễn hóa mở, sau đó hiện ra một cái đi về ngoại giới đường nối.

Lục Minh bọn người là kích động không thôi.

Các thời kỳ cường giả nghĩ chuyện cần làm, trở về nơi đây vũ trụ, rốt cục vào đúng lúc này muốn thực hiện.

Tử Tâm cùng Dương Thanh Huyền từ trận bên trong đi ra, liếc mắt nhìn lối đi kia, nói ra: “So với lúc tới kiên cố rất nhiều, có lẽ là hai bên thế năng không giống nhau, nhưng một lần cũng không cách nào thông hành quá nhiều người.”

Lục Minh nói: “La Phù chi cảnh đã không còn nhiều thời gian, lần này đại chiến hậu càng là kề bên hủy diệt, như là không thể đem tất cả mọi người mang đi, bọn họ cũng chỉ có thể chết ở nơi này.”

Tử Tâm nói: “Có lẽ có thể từng nhóm đi ra ngoài, nhưng cần năng lượng khổng lồ để duy trì truyền tống trận. Cự ly nơi đây bạo nổ hủy cũng không có thiếu thời gian, đầy đủ chúng ta nghĩ ra biện pháp. Bằng không vì cứu một ít sâu kiến, tiêu hao năng lượng khổng lồ cũng không giá trị được.”

Nàng dừng lại, nói: “Hơn nữa trong lòng ta đã có nhất định cấu nghĩ, còn cần tiến một bước hoàn thiện.”

Dương Thanh Huyền tựa hồ nghĩ tới điều gì, hỏi: “Nhưng là Luân Hồi lực lượng?”

Tử Tâm nói: “Không sai, ngươi hết sức thông minh. Huyền Thiên Cơ rời đi phương pháp, cho ta dẫn dắt. Dĩ vãng sử dụng Luân Hồi lực lượng, đều là đem Luân Hồi đại trận hình chiếu một tia lại đây, hoặc là rút lấy một ít. Nhưng hắn lần này, nhưng là dùng chúng tướng không vòng chuyển được Lục Đạo Luân Hồi, sau đó mượn dùng này đáng sợ đại trận to lớn lực hút, cường hành xé rách vũ trụ bình phong, đem chính mình hút đi. Có lẽ chúng ta cũng có thể lợi dụng tương tự biện pháp, bố trí xuống Tinh Thần Đại Trận, sung mãn làm xé rách vũ trụ bình phong che chở lực hút nguyên. Chỉ là đem ý tưởng này thay đổi thực tiễn, còn cần thời gian nhất định nghiên cứu cùng bố trí.”

Lục Minh khom người bái hạ, nói: “Nếu như có thể đem tất cả mọi người mang đi, tất nhiên đối với đại nhân cảm ơn bất tận.”

Tử Tâm cười nói: “Lục Minh đại nhân khách khí, mọi người đều là thần một trong tộc, hoan nghênh trở về Mục Hải Vực Giới.”

Tất cả mọi người là nhìn nhau nở nụ cười.

...

Nửa tháng sau, các loại tin tức từ La Phù cảnh nội truyền ra, lập tức oanh động toàn bộ Mục Hải Vực Giới, chấn động cùng ảnh hưởng to lớn, thậm chí còn xa ở Ninh gia hủy diệt bên trên.

Trong lúc nhất thời các đại vị mặt, vô số cường giả, dồn dập điều động, giáng lâm La Phù chi cảnh, tìm hiểu tin tức thật giả.

Toàn bộ Mục Hải Vực Giới hầu như một nhiều hơn phân nửa thám tử, đều đi tới La Phù cảnh nội Vô Dục Thành, dùng được trong thành lưu động nhân khẩu tăng lên dữ dội.

Từng đạo từng đạo tin tức như tuyết rơi giống như, bay về phía toàn bộ Mục Hải Vực Giới, cùng nam bộ vũ trụ mỗi một góc.

“Đời đầu La Phù chi cảnh ở vũ trụ trong vết nứt tìm được, đồng thời bên trong còn ở lượng lớn cường giả, lần này tất cả đều phá vách tường mà ra, tiến về phía trước Vô Dục Thành bên trong. Tựu liền trong thần tộc biến mất lục một trong tộc cùng hắc một trong tộc, cũng toàn bộ xông ra, hiện tại Thần tộc thực lực tăng gấp bội.”

“Cái gì? Tám vực Thiên Vương một trong Chu Vẫn Thiên chết rồi? Hơn nữa còn là bị Dương Thanh Huyền chém giết? Ngươi đang giảng cười nhạo chứ? Ta không tin, không thể!”

Này hai cái tin tức, chấn động trình độ một cái so với một cái khủng bố.

Đặc biệt là thứ hai, tám vực Thiên Vương một trong Chu Vẫn Thiên ngã xuống, cùng với tương truyền là Dương Thanh Huyền giết hắn đi.

Chỉ có điều không có mấy người tin tưởng, đều cho rằng là nghe sai đồn bậy, mặc dù đại lượng thám tử từ Vô Dục Thành bên trong nghe được tình báo giống như đúc, vẫn không có ai tin.

“Này... Là thật sao?”

Một gian mộc mạc chất gỗ bên trong cái phòng nhỏ, trà mùi thơm khắp nơi, tiếng đàn lượn lờ, lưu thủy róc rách.

Hai tên nam tử chính ngồi đối diện nhau, thưởng thức đầy bàn các loại lá trà.

Một tên cung trang đẹp hầu gái hai tay giơ khay, quỳ ở một bên, bên trong chứa mấy chiếc thẻ ngọc.

Một tên trong đó phúc hậu nam tử, đem cái kia chút thẻ ngọc toàn bộ đảo qua, lộ ra khó tin vẻ khiếp sợ.

Sau đó khoát tay áo một cái, cái kia cung trang đẹp hầu gái lập tức quỳ đi tới một gã nam tử khác trước mặt, thấp kém đem thân thể thả xuống, đem khay giơ lên.

Nam tử kia ánh mắt ngưng lại, chỉ là nhìn thẻ ngọc một chút, nhân tiện nói: “Tào lão bản nói thẳng đi.”

“Nội dung bên trong thái quá chấn động, Hàng Trần đại nhân tựu không nghĩ tự mình vừa đọc sao?”

Phúc hậu nam tử chính là sở hữu trải rộng toàn bộ nơi đây vũ trụ buôn bán Đức Phong Cổ Lâu ông chủ lớn Tào Lam, mà đối diện thần thái an tường nam tử, chính là liên minh người chủ trì Hàng Trần.

Hàng Trần nói: “Bất kể là nội dung gì, ta đều tin tưởng. Tào lão bản nơi này tin tức, từ trước đến nay sẽ không bẩn thỉu.”

Tào Lam “Ha ha” cười to, ôm quyền chắp tay nói: “Hàng Trần đại nhân quá khen.”

Hắn thu liễm nụ cười, nói: “Cơ bản có thể xác định, Chu Vẫn Thiên cái chết mặc dù không phải Dương Thanh Huyền trực tiếp gây nên, nhưng cũng cùng Dương Thanh Huyền có vô cùng cửa ải lớn hệ. Hắn đầu tiên là đánh lén Dương Thanh Huyền, kết quả ngược lại bị Dương Thanh Huyền trọng thương, đón lấy bỏ chạy đi, sau đó đã bị Tử Tâm giết. Sau đó hồn phách cũng bị Dương Thanh Huyền bên người tên kia quỷ tu rút đi ăn hết.”

Hàng Trần nhíu mày lại, nhìn Tào Lam một chút, rốt cục vẫn là không nhịn được cầm ngọc giản lên, dùng thần thức quét đọc.

Điều này thật sự là làm mất mặt.

Vừa rồi còn nói cái gì đều tin, hiện tại tựu một mặt không tin.

Thật sự là Tào Lam nói, quá hoang đường.

Dù cho nói Dương Thanh Huyền cùng Chu Vẫn Thiên đại chiến ba trăm hiệp, sau đó giết Chu Vẫn Thiên, hắn đều tin.

Nhưng trong tình báo nói nhưng là Chu Vẫn Thiên đánh lén Dương Thanh Huyền, ngược lại bị Dương Thanh Huyền trọng thương...

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2724: Nội Ưu Ngoại Hoạn, Vị Lai Thân

Hàng Trần đem mấy cái thẻ ngọc toàn bộ đọc xong, nhất thời rơi vào trầm tư.

Tào Lam “Khà khà” nở nụ cười hai tiếng, sau đó lẳng lặng nhìn hắn.

Tiếng đàn rất nhanh tựu ngừng lại, chỉ còn lại róc rách lưu thủy, phảng phất hết thảy đều là như vậy yên tĩnh.

“Có thể đánh giết trong chớp mắt tám vực Thiên Vương sức mạnh...”

Hàng Trần nhìn Tào Lam, nói: “Lấy Tào lão bản kiến thức, cảm thấy được cõi đời này có thứ này sao?”

Tào Lam nghĩ đến hạ, nói: “Tự nhiên là có, nhưng bất quá đều là vạn người chưa chắc có được một, đối với loại này vũ trụ chuyện đáng sợ vật, Hàng Trần đại nhân cần phải so với ta càng hiểu rõ mới đúng.”

Hàng Trần trầm tư hạ, nói: “Đức Phong Cổ Lâu tình báo là sẽ không sai, như vậy có thể chứng minh Dương Thanh Huyền nắm giữ loại sức mạnh này, chí ít trước là nắm giữ loại sức mạnh này.”

Tào Lam nói: “Đại nhân là muốn biết Dương Thanh Huyền bây giờ là hay không còn nắm giữ?”

Hàng Trần gật gật đầu.

Tào Lam nói: “Độ khả thi cực thấp, loại sức mạnh này có thể nắm giữ một lần, cũng đã phi thường nghịch thiên rồi. Hơn nữa hắn vì đối phó Ninh gia, mưu hoa lâu như vậy, cuối cùng vẫn là dựa vào Thần tộc cùng Khương gia một lần diệt Ninh gia. Ở trong toàn bộ quá trình, đều chưa bao giờ thấy hắn từng dùng tới loại sức mạnh này. Có thể khẳng định là, loại sức mạnh này là hắn ở diệt Ninh gia phía sau lấy được. Hơn nữa lấy ta dự tính, quá nửa là không còn. Bằng không ở đằng kia đời đầu La Phù chi cảnh bên trong, Đông Cung Lệ, Vạn Hoa Đồng đám người sẽ không đi được."

Hàng Trần nói: "Tào lão bản nói, cũng chính là ta vị trí nghĩ."

Tào Lam nói: "Bây giờ Thần tộc thực lực tăng mạnh, một cái thêm ra một tên tám sao Thiên Giới sơ kỳ Lục Minh, cùng một vị Thất Tinh Thiên Giới hậu kỳ Hắc Nguyên, Tử Tâm lại trực tiếp bước chân vào tám sao hậu kỳ, còn có lượng lớn từ đời đầu La Phù chi cảnh bên trong đi ra cường giả, cũng đều tạm thời thu xếp ở Vô Dục Thành, cùng Tử Tâm cùng Dương Thanh Huyền đám người giao hảo. Còn có đáng sợ hơn chính là, đời đầu đại Thần Vương con gái Hồng Lâm, dĩ nhiên cũng còn chưa có chết. Hiện tại Thần tộc sức mạnh, đủ để có thể so với nửa cái liên minh, cái khác Thánh Tông danh tộc, sợ là sẽ phải gây nên không nhỏ lo lắng đi."

Hàng Trần nói: "Liên minh hiện tại vấn đề lớn nhất không phải nội ưu."

Tào Lam sững sờ, gật đầu nói: "Hiểu, ta sẽ tận tất cả sức mạnh thu thập Hàng Trần đại nhân muốn những tin tức kia."

Hàng Trần đứng dậy, ôm quyền nói: "Làm phiền."

Tào Lam vội vàng đứng dậy đáp lễ.

Hàng Trần thân ảnh không ngừng trở thành nhạt, sau đó hoàn toàn biến mất không còn tăm hơi.

...

Ở một viên tinh cầu hoang vu trên, không có bất kỳ linh khí.

Đột nhiên một đạo lục quang từ phía chân trời kích bắn mà đến, cắt phá trời cao, trực tiếp rơi hướng tinh cầu bề ngoài.

“Ầm ầm!”

Rơi xuống chỗ, mặt đất chấn động tới vô số trận văn, hướng về Lục Hợp bát hoang vô cùng xa xa lan tràn quá khứ.

Một toà bao trùm vạn dặm đại trận tái hiện ra, mấy cái lấp lóe bên dưới, tựu lập tức sụp đổ.

Vô số đất rung núi chuyển âm thanh vang lên, bụi bặm tung bay.

Trong hư không, đi ra một bóng người, chính là Hoàng Đình, bay về phía cái kia lục quang rơi rụng chỗ, vội la lên: “Như thế nào, không có sao chứ?”

Huyên náo bên trong, Huyền Thiên Cơ thân ảnh hiện ra hiện ra, chính ngồi xếp bằng trong hố, hai tay kết ấn, chúng tướng không vòng ở trước người trôi nổi, tỏa ra yếu ớt hào quang.

Hồng Vũ chính đưa ở trước người trên mặt đất.

Hoàng Đình cả kinh nói: “Hắn chính là đời đầu đại Thần Vương?”

Huyền Thiên Cơ gật gật đầu, chậm rãi mở hai mắt ra, rên lên một tiếng, khóe miệng tràn ra một tia máu tươi.

Hoàng Đình cả kinh nói: “Ngươi bị thương?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Trên đường xảy ra chút bất ngờ, bị kẻ địch đáng sợ theo dõi, làm hại ta không thể không ở Luân Hồi đại trận bên trong trôi đi một quãng thời gian, mới tránh ra kẻ địch kia lần theo.”

Hoàng Đình kinh hãi nói: “Cái gì người, có thể lần theo đến Luân Hồi đại trận đi?”

Huyền Thiên Cơ cười khổ không thôi, tựa hồ không muốn nói, chỉ là nhẹ nhàng lắc lắc đầu, sau đó tựu quan sát Hồng Vũ tình huống.

Hắn giơ tay đánh ra một loạt phức tạp thủ ấn, không ngừng đánh vào Hồng Vũ quanh thân Bách Mạch, mỗi một đạo thủ ấn đều do ngàn tỉ phức tạp phù văn ngưng tụ mà ra.

Hồng Vũ giống như là chết rồi giống như vậy, không có bất cứ động tĩnh gì, tùy ý những phù văn kia vào cơ thể.

Mấy ngày phía sau, mới khe khẽ “Ừ” một tiếng, tựa hồ có phản ứng.

“Đây là cái nào?”

Hồng Vũ chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn bốn phía, sau đó nhìn Huyền Thiên Cơ cùng Hoàng Đình, tựa hồ nhớ ra cái gì đó, nói: “Các ngươi mang ta tới được?”

Huyền Thiên Cơ gật gật đầu.

Hồng Vũ đột nhiên nhíu mày lại, nhẹ nhàng động hạ thân thân thể, lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc, phảng phất khó mà tin nổi.

Huyền Thiên Cơ mỉm cười nói: “Có phải là cảm thấy kỳ quái, vì sao không cảm ứng được A Ma La Thức?”

Hồng Vũ hoảng hốt nói: “Ngươi, ngươi có thể đem A Ma La Thức phong ấn?!”

Huyền Thiên Cơ lắc đầu nói: “A Ma La Thức chính là tất cả vạn pháp chi tổng nhiếp, ngoại trừ đại đạo ở ngoài, không có có đồ vật có thể phong ấn nó. Ta chỉ là dùng Luân Hồi lực lượng, đem ngươi tháo dỡ giải vì là quá khứ, hiện tại, tương lai ba thân, mà A Ma La Thức tựu ở quá khứ của ngươi cùng hiện tại thân bên trong, thời khắc này ngươi là tương lai chi thân.”

Hồng Vũ sửng sốt một lát, lập tức hiểu được, khó tin nhìn Huyền Thiên Cơ, nói: “Ngươi là người phương nào? Càng nắm giữ như vậy nghịch thiên phương pháp. Ta này Vị Lai Thân, còn bao lâu sẽ bị A Ma La Thức ăn mòn?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ta chỉ có thể đem tương lai của ngươi thân tạm thời cách rời đi ra, cho tới bao lâu, tựu phải xem chính ngươi, cùng với đạo ý thức kia.”

Hồng Vũ cắn răng, thống khổ nói: “Lẽ nào tựu không có cách nào sao?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Có. Ta đem tương lai của ngươi thân đưa vào Luân Hồi, lại đem quá khứ của ngươi, hiện tại thân phá huỷ.”

Hồng Vũ chính là đời đầu đại Thần Vương, đối với thiên hạ vạn pháp đều là có nghe, nếu người trước mắt này có thể mang mình ba thân tách ra, vậy dĩ nhiên cũng có biện pháp đưa tương lai của chính mình thân vào Luân Hồi, không khỏi vui mừng khôn xiết, nói: “Nếu thật sự có thể, tựu xin giúp ta!”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ta mang ngươi đi ra, chính là vì giúp ngươi.”

Hồng Vũ nghĩ đến hạ, nói: “Ngươi rốt cuộc là người phương nào, lại vì sao phải giúp ta?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Tương lai ngươi sẽ biết.”

Vung tay lên, liền đập trên người Hồng Vũ.

Vô số phù văn màu vàng tự Hồng Vũ trong cơ thể bắn ra đến, tản vào hư không.

Chúng tướng không vòng xoay tròn bên dưới, lập tức diễn biến Luân Hồi Lộ, ở Hồng Vũ chân kéo dài xuống đi ra ngoài, đi về cái kia liên tiếp vô số vũ trụ trung tâm.

Huyền Thiên Cơ nói: “Nhanh lên một chút đi, kẻ địch kia cũng không biết thoát khỏi không có, nếu như để hắn đuổi theo, ngươi và ta đều xong rồi.”

Hồng Vũ trên người, một điểm điểm tràn ra hồng mang, rất nhanh tựu toàn bộ đi ra ngoài, sau đó lóe lên, liền hướng cái kia Luân Hồi kích bắn mà đi.

Huyền Thiên Cơ trong mắt ánh mắt lóe lên, khóe miệng vung lên nụ cười, nói: “Chúng ta chẳng mấy chốc sẽ gặp lại, đại Thần Vương Hồng Vũ.”

Hắn thu về quyết ấn, chúng tướng không vòng kích bắn vào mi tâm không gặp.

Luân Hồi Lộ thoáng qua tựu biến mất.

Hồng Vũ thân thể ngã trên mặt đất, dường như chết.

Hoàng Đình chạy như bay tới, nhìn Hồng Vũ, nói: “Ngươi thật muốn đưa hắn phá huỷ?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Mặc dù phá huỷ, cũng không diệt được cái kia đạo A Ma La Thức, không bằng tựu lấy này thân thể làm vật trung gian, đem khốn ở bên trong. Hơn nữa bộ thân thể này, có lẽ chờ Hồng Vũ trở về lực lượng, còn biết dùng trên đây.”

Hai người liếc mắt nhìn nhau, kể cả Hồng Vũ thân thể, cùng nhau hóa thành độn quang mà đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2725: Liên Minh Hội Nghị, Một Nhà Độc Đại

Dương Thanh Huyền đám người từ đời đầu La Phù chi cảnh sau khi ra ngoài, toàn bộ nam bộ vũ trụ vì thế mà chấn động, La Phù cảnh Vô Dục Thành, lập tức thành Mục Hải Vực Giới tiêu điểm.

Mỗi ngày đều có vô số tin tức, tuyết rơi giống như từ nơi này bay ra ngoài.

Đồng thời lượng lớn Thần tộc cường giả điều động, đem trước Alpha tinh nơi không gian vị trí, tiến hành phạm vi lớn phong tỏa.

Ở đây nguyên bản chính là Thần tộc khống chế khu vực, hiện tại càng là phong tỏa không cho bất luận người nào tiến nhập, tựu liền rất nhiều vật tư vận chuyển vũ trụ đường hàng không, thậm chí không gian truyền tống đường nối, đều một lần nữa đổi đường, tránh ra này một khu vực.

Thần tộc người ở bên trong khua chuông gõ mõ bố trí cái gì.

Đầu nhập vào lượng lớn nhân lực, vật lực, tài lực đi vào, thậm chí rất nhiều thám tử, căn cứ khu vực ở ngoài không gian lực hút biến hóa, suy đoán ra Thần tộc người ở bên trong dời đấu đổi tinh, thay đổi tinh cầu vị trí.

Mấy tháng sau, một luồng năng lượng khổng lồ gợn sóng từ bên trong truyền ra, rung động hư không, ở Thần tộc khu phong tỏa vực ngoại lượng lớn tinh thể đều chịu ảnh hưởng, di động nguyên bản quỹ đạo.

Chính là Thần tộc cao tầng nghiên cứu đi ra, lợi dụng Tinh Thần Đại Trận lực hút, xé rách vũ trụ bình phong, kiến tạo vững chắc dẫn tới đời đầu La Phù chi cảnh đường nối.

Này một hành vi các Đại Thánh tông danh tộc đều lờ mờ có suy đoán, nhưng thời khắc này Thần tộc như mặt trời giữa trưa, khu phong tỏa vực lại hết sức nghiêm mật, không ai dám coi trời bằng vung tiến vào đi điều tra, vì lẽ đó cũng đều là mỗi người nói một kiểu, chỉ là dừng lại đang suy đoán cấp độ.

Liên minh sau đó không lâu tựu triệu khai hội nghị, từ Hàng Trần chủ trì, để Thần tộc đại biểu báo cáo đời đầu La Phù chi cảnh bên trong tình huống, cùng với đối với Chu Vẫn Thiên ngã xuống việc làm ra giải thích.

Tất cả mọi người chờ đợi đến họp Thần tộc đại biểu sẽ là Tử Tâm, như vậy nói việc, tựu tám 9 không rời mười, nhưng tới nhưng là Thanh Sanh, làm cho tất cả mọi người khá là thất vọng.

Đồng thời Thanh Sanh nói ra được tin tức, với bọn hắn tiêu hao tài nguyên to lớn tìm hiểu đi ra tin tức hầu như không hai, không có bất kỳ giá trị.

Chưởng giáo tồn tại từ lâu là công khai bí mật, các Đại Thánh tông danh tộc bên trong đều lờ mờ rõ ràng có một người như vậy vật, cho đến Thanh Sanh nói rõ Chu Vẫn Thiên cùng chưởng giáo cấu kết sau, mới chính thức đem này nhân vật có tiếng tăm mang lên minh mặt.

Chu gia đại biểu tự nhiên cực lực phản đối, kháng nghị Thanh Sanh nói vì là lời đồn, nhưng cũng gây nên Thánh Tông tên bên trong tộc một mảnh châm chọc tiếng.

Chu gia đại biểu sắc mặt cực kỳ khó coi, dựa vào lí lẽ biện luận, nghĩ muốn vãn hồi một ít của Chu gia cục diện cùng danh vọng, nhưng cũng phát hiện, nghênh đón tất cả đều là châm chọc cùng chèn ép, thậm chí trước cùng Chu gia hết sức giao hảo, cùng với nịnh bợ của Chu gia một ít thế gia, đều toàn bộ thay đổi chiều gió, chuyển thành công kích.

Chu gia đại biểu một trái tim rơi vào đáy vực, giờ mới hiểu được không thể cứu vãn.

Phía trước Chu gia, cường giả tối đỉnh chiếm cứ tám vực Thiên Vương vị trí, nhân tài mới xuất hiện lại chiếm cứ sáu vương giả vị trí, có thể nói là như mặt trời giữa trưa, gia tộc khí vận cực thịnh một thời.

Sau đó Chu Bắc Thần ngã xuống, đón lấy Chu Vẫn Thiên ngã xuống, của Chu gia khí vận cờ hoà mặt nhanh quay ngược trở lại thẳng hạ, rơi xuống đến đáy vực.

Nếu không có Chu gia dựa vào mạnh mẽ gốc gác, thế hệ trước bên trong còn có mấy vị Thất Tinh Thiên Giới, sợ là muốn trực tiếp ngã ra Thánh Tông danh tộc danh sách.

Chu gia đại biểu ở nhận hết chê cười sau, biến được trầm mặc, không lên tiếng, đã bất đắc dĩ tiếp nhận rồi này một cái thực tế, bắt đầu nghĩ Chu gia tương lai đường ra.

Đồng thời, Thanh Sanh đơn giản giới thiệu một ít đời đầu La Phù chi cảnh bên trong tình huống, cùng với thực lực phân chia, bên trong Thần tộc đã bắt đầu dung nhập vào La Phù chi cảnh bên trong, mà cái khác lấy Thạch Dương làm đại biểu cường giả thế lực, cũng tạm thời an cư ở La Phù chi cảnh bên trong, tương lai dự định mở ra thế lực của chính mình không gian.

Tất cả mọi người là một mảnh trầm mặc, bầu không khí có chút nghiêm nghị.

Này chút không phải Thần tộc thế lực, bây giờ còn dừng lại ở La Phù chi cảnh, cùng Thần tộc giao hảo, ở tương lai một quãng thời gian rất dài bên trong, tất nhiên muốn phụ thuộc vào Thần tộc sinh tồn.

Thì tương đương với này chút người cũng đều là cùng Thần tộc kết minh.

Như vậy Thần tộc thực lực mạnh, hầu như mở rộng hơn hai lần.

Thanh Sanh nói: “Căn cứ liên minh các hạng quy định, Chu Vẫn Thiên bỏ mình, nhưng Thạch Dương thực lực có tám sao Thiên Giới trung giai, đủ để trở thành mới Thiên Vương. Lần này liên minh nghị sự, ta xanh chi thần tộc đề án, chính là để Thạch Dương thay thế Chu Vẫn Thiên, trở thành mới tám vực Thiên Vương một trong.”

“Rầm”, toàn bộ liên minh chỗ ngồi, tất cả đều sôi sùng sục.

Các loại nghị luận sôi nổi, hầu như tất cả đều là nhất trí phản đối.

Thanh Sanh nghe mọi người nghị luận, khẽ cười một tiếng, không để ý lắm, chỉ là lẳng lặng nhìn Hàng Trần.

Hàng Trần nhíu mày lại, nói: “Đề nghị này có căn cứ, phù hợp liên minh quy định sao?”

Thanh Sanh nói: “Tự nhiên phù hợp. Bốn Thánh Chủ, tám vực Thiên Vương, vốn là nam bộ liên minh bên trong, trừ Thần tộc ở ngoài mạnh nhất mười hai người. Nếu như chư vị còn có thể tìm tới một cái mạnh hơn Thạch Dương, ta liền thu về này đề án.”

Một cái chỗ ngồi, một ông già trầm giọng nói: “Này Thạch Dương lai lịch không rõ, chỉ là ngươi như thế thuận miệng nói, tựu muốn trở thành tám vực Thiên Vương, không khỏi quá trò đùa chứ?”

Thanh Sanh ánh mắt ngưng lại, nhìn chăm chú lại đây, lạnh lùng nói: “Hóa ra là Thần Võ Cung, lỗ tai ngươi điếc sao? Ta vừa mới nói như vậy một đại thiên, chính là đang giảng giải đời đầu La Phù chi cảnh tình huống, cùng với Thạch Dương đám người tình huống, cái gì gọi là lai lịch không rõ? Phiền phức Thần Võ Cung lần sau phái một cái không phải người điếc đến tham dự.”

“Ngươi! Lời này của ngươi khinh người quá đáng!”

Cái kia Thần Võ Cung ông lão, đột nhiên đứng dậy, phẫn nộ quát.

Thanh Sanh từ tốn nói: “Cút.”

Hàng Trần gặp ông lão kia muốn nổ tung, lập tức nói: “Đều yên lặng, đừng nói chuyện, nghe ta một lời.”

Trong sân lập tức yên tĩnh lại.

Hàng Trần nói: “Thanh Sanh đại nhân đề nghị, đúng là phù hợp liên minh quy định, nhưng trước nói loại trường hợp, bao quát vị này Thạch Dương thực lực, đều có chờ kiểm nghiệm. Nếu như nói toàn bộ phù hợp, thăng cấp Thiên Vương nhưng cũng là hợp tình hợp lý.”

Tất cả mọi người là hơi đổi sắc mặt, nhưng một nghĩ Hàng Trần đổ cũng có lý.

Tuy rằng hiện tại Thần tộc mạnh mẽ, mọi người đều hy vọng có thể đối với Thần tộc tiến hành nhất định chèn ép, nhưng người ta đề án có lý có chứng cứ, phù hợp quy định, ngươi cũng không thể cường đè xuống đi.

Thanh Sanh khẽ mỉm cười, ôm quyền nói: “Bất cứ lúc nào cung kính chờ đợi Hàng Trần đại nhân kiểm nghiệm.”

Sau đó, hội nghị liền quay chung quanh đời đầu La Phù chi cảnh cùng với chưởng giáo hai việc, tiến hành các loại thảo luận.

Ở Hàng Trần chủ trì hạ, cuối cùng liên minh làm ra hai hạng quyết nghị.

Một chính là đem chưởng giáo liệt vào liên minh công địch, tất cả cùng chưởng giáo hợp tác, cấu kết hành vi, đều là là tử tội.

Hai chính là từ Hàng Trần tiến về phía trước La Phù chi cảnh, kiểm nghiệm Thạch Dương thực lực, nếu như phù hợp, liền xếp vào mới tám vực Thiên Vương.

Tất cả mọi người là lo lắng tan họp, chỉ cảm thấy được nội ưu ngoại hoạn.

Bên trong có Thần tộc một nhánh độc đại.

Theo Hồng Lâm xuất hiện, Tử Tâm thăng cấp, Lục Minh cùng Hắc Nguyên đến, Thần tộc một cái đã biến thành Hồng Tiêu, Hồng Lâm hai vị cường giả siêu cấp, Tử Tâm, Thanh Sanh, Lục Minh, Lam Anh, Bạch Phù chờ năm vị tám sao Thiên Giới cường giả, Hắc Nguyên một vị Thất Tinh Thiên Giới cường giả, cùng với lục chi thần tộc, Hắc Chi Thần tộc cái khác tầng thứ cường giả mấy ngàn người.

Lại thêm Thạch Dương cầm đầu đời đầu La Phù chi cảnh thực lực, còn có một vị không rõ sống chết, tăm tích không rõ Hồng Vũ, nếu như cũng xuất hiện, đồng thời liên hợp lại, những sức mạnh này đủ để và toàn bộ liên minh chống lại.

Chương 2726: Hoàn Toàn Không Có Tin Tức, Huyết Trì

Ở ngoài có chưởng giáo mầm họa.

Đối với người này, các Đại Thánh tông danh tộc bao nhiêu đều có một ít nghe nghe cùng tư liệu, nhưng cũng đều không toàn diện, chỉ cảm thấy phải là bao phủ ở cái liên minh này bầu trời một bóng ma, mà cực kỳ mạnh mẽ, không biết lúc nào tựu sẽ hóa thành bão tố.

Nhưng Hàng Trần đối với này chút biểu hiện chưa bình tĩnh, sau khi tan họp liền đối với Thanh Sanh nói: “Ta theo đại nhân cùng nhau đi chuyến La Phù chi cảnh đi, vừa đến kiểm nghiệm Thạch Dương thực lực, thứ hai cùng Hồng Tiêu đại nhân họp gặp.”

Thanh Sanh bận bịu ôm quyền nói: “Đại nhân cho mời.”

Hai người liền cùng nhau tiến về phía trước La Phù cảnh, không muốn thành.

Mọi người thấy bọn họ thân mật dáng vẻ, đều là dồn dập cau mày, lẫn nhau ba năm trong đó thành đoàn, cẩn thận bắt đầu nghị luận.

Cũng không biết Hàng Trần là thật cùng Thần tộc đi gần rồi, còn chỉ là bởi vì Thần tộc thực lực, mà không thể không lá mặt lá trái.

…

Tự mọi người từ La Phù chi cảnh trở về, đã qua tháng tư.

Vô Dục Thành dòng người số lượng vẫn ở cao không hạ, nghiễm nhiên đã thành La Phù chi cảnh đệ nhất thành lớn, không ít tông môn thế lực đặc ý chạy tới, không tiếc giá cả cực cao mua đất, khai tông lập phái, hoặc là thiết lập thương hội.

Thạch Dương đám người cũng ở Tử Tâm sắp xếp hạ, tựu đang so lân Vô Dục Thành Đại Nhật thành cùng Hoàng Long thành khai tông lập phái, thành lập căn cơ.

Sau đó không lâu, liên minh liền tin tức truyền ra, Hàng Trần đã thăm dò quá Thạch Dương thực lực, đích thật là tám sao Thiên Giới trung giai, căn cứ liên minh quy củ, từ Thạch Dương thay thế ngã xuống Chu Vẫn Thiên, trở thành mới tám vực Thiên Vương một trong.

Tin tức này vừa ra, lần thứ hai rung động toàn bộ Mục Hải Vực Giới.

Mà các Đại Thánh tông danh tộc vẫn như cũ ở tăng mạnh đối với Vô Dục Thành tìm hiểu, bởi vì ngoại trừ Thần tộc ở ngoài, còn có một vị nhân vật then chốt, từ khi đời đầu La Phù chi cảnh sau khi trở về, tựu không có bất cứ động tĩnh gì, thật giống từ bốc hơi khỏi thế gian.

Tử Chi Thần Vương bên trong phủ.

Tử Tâm nghe Tử Nhật các loại báo cáo, càng phát cảm giác vô vị, phất tay ngắt lời nói: “Dương Thanh Huyền còn chưa có trở lại sao?”

Tử Nhật lắc đầu nói: “Còn không có.”

Tử Tâm nói: “Cái kia có hắn tin tức hoặc là manh mối sao?”

Tử Nhật nói: “Không có.”

Tử Tâm liếc mắt nhìn hắn, tựa hồ cực kỳ bất mãn, cáu giận nói: “Tiểu tử này đã chạy đi đâu? Từ đời đầu La Phù chi cảnh sau khi trở lại, tựu không có bóng người. Hiện tại đại Thần Vương cùng Hàng Trần đều ở Vô Dục Thành bên trong chờ hắn, thật là tức chết người.”

Tử Nhật nói: “Các Đại Thánh tông danh tộc thám tử, cũng đều cả ngày ở tìm hiểu Dương Thanh Huyền tin tức, thám tử danh sách chúng ta cũng toàn bộ nắm giữ, có muốn hay không toàn bộ nhổ ra?”

Tử Tâm cười lạnh nói: “Chúng ta đều không biết Dương Thanh Huyền đi đâu rồi, những thám tử này coi như đem Vô Dục Thành đào cũng sẽ không biết, rút bọn họ làm cái gì? Nhổ một nhóm, lại sẽ đến một khoác, vô cùng vô tận, để cho bọn họ đi được rồi. Nếu như nhìn nhà ai không hợp mắt, tựu trong bóng tối để cho bọn họ ăn chút S, sau đó tuyên dương ra ngoài, để cho bọn họ ném mất mặt.”

Tử Nhật đầy mặt vẻ lúng túng, nói liên tục: “Là, là.”

Tử Tâm nói: “Cái kia Huyền Thiên Cơ cùng Hồng Vũ tin tức đây? Có thể hỏi thăm được nhỏ tí tẹo?”

Tử Nhật lắc đầu nói: “Không có.”

Tử Tâm bất mãn nói: “Ngươi làm sao hỏi gì cũng không biết?”

Tử Nhật hạ thấp xuống đầu, sợ hãi nói: “Thuộc hạ ngu dốt, thuộc hạ đáng chết.”

Tử Tâm nói: “Tiếp tục hỏi thăm, phái ra tất cả sức mạnh, hỏi thăm Dương Thanh Huyền, Huyền Thiên Cơ, Hồng Vũ tin tức, đồng thời hỏi thăm cùng lưu ý chưởng giáo động tĩnh. Đúng rồi, mật thiết nhìn chằm chằm Đức Phong Cổ Lâu, tình báo của bọn họ hệ thống so với chúng ta mạnh hơn nhiều.”

Tử Nhật vội nói: “Là.”

Tử Tâm khoát tay nói: “Ngươi đi xuống đi, cái khác các loại việc nhỏ cũng không cần đến phiền ta, ta bế quan một trận. Nếu như có ba người này tin tức, ngay lập tức thông báo ta.”

Tử Nhật liên tu nói đúng, liền khom người xin cáo lui.

Tử Tâm nhíu mày lại, nhìn vô tận vòm trời, trầm ngâm tự nói: “Tiểu tử này đến cùng đi đâu rồi? Thương Huyền Tông bên trong cái kia chút dòng chính cũng đều bị hắn mang đi, nhất định là có chuyện tốt gì. Một loại chuyện tốt, hắn đều là mang mình dòng chính đi, mà chuyện nguy hiểm, đều là mang ta Thần Vương phủ người đi.”

Bầu trời thâm thúy Cao Viễn, nhưng vẫn như cũ hóa giải không mở Tử Tâm phiền muộn.

…

Một viên tinh cầu hoang vu trên, bị cát vàng bao trùm, ánh sáng mặt trời từ xa xôi tinh hệ bên trong chiếu xạ qua đến, trực tiếp bị tinh cầu tầng ngoài hấp thu, cực nhỏ phát tán ra, dùng được tinh cầu bề ngoài, như là một cái to lớn hừng hực.

“Nơi này trọng lực, lại là phổ thông tinh cầu vạn lần mạnh, chẳng trách nhiệt lượng đều tán không đi ra, đều bị tinh cầu hấp thu vào.”

Ở trên cát vàng không, một đám người cấp tốc bay về phía trước được.

Tuy rằng trọng lực có những địa phương khác vạn lần, nhưng đối với bọn họ mà nói, cũng không phải là cái gì khó khăn.

Hơn nữa nơi này cát vàng, ở một ngày lại một ngày quay nướng hạ, dần dần hòa làm một thể, hình thành một cái màu vàng kim áo khoác, bao ở tinh cầu bề ngoài, không có bất kỳ cát bụi vung lên, trái lại vô cùng vì đẹp đẽ.

“Trên tinh cầu này hẳn là không có người ở, tựu không biết đúng hay không có người tu hành.”

Dương Thanh Huyền nghi ngờ hỏi nói.

Đám người kia chính là Thương Huyền Tông mọi người, Dương Thanh Huyền từ đời đầu La Phù chi cảnh sau khi ra ngoài, tựu triệu tập một đám tâm phúc, trực tiếp thông qua Thần tộc truyền tống đại trận rời đi.

Trăn trở mấy ngày, phương mới tới cái này kỳ dị tinh cầu.

Nam Đẩu Tinh quân ở đi trước dẫn đường, thỉnh thoảng dùng la bàn trong tay nhận ra phương vị.

Rất nhanh, sẽ đến một tọa độ điểm trên.

“Khà khà, cần phải chính là nơi này.”

Nam Đẩu Tinh quân lộ ra phấn khởi nụ cười, giơ tay hướng về phía dưới một điểm, một đạo chỉ kình lực xuyên thấu mà qua, bắn vào cát vàng đại địa.

“Oành!”

Mặt đất lập tức bị xỏ xuyên một cái lỗ hổng.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lóe lên, chỉ thấy phía dưới mặt đất, bắt đầu lấy nhất định tần suất rung động, sau đó vô số hạt cát từ hoàn chỉnh một khối bên trong phá nát đi ra.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Từng đạo từng đạo mạnh mẽ năng lượng, từ phía dưới đại địa bên trong, không có quy tắc bắn ra, đánh về phía vòm trời.

Này chút năng lượng, chính là vừa rồi Nam Đẩu Tinh quân một chỉ lực lượng, bị phân giải.

Mọi người một cái tựu nhấc lên nhiệt tình, xem ra là tìm đúng chỗ.

Nam Đẩu Tinh quân cười quái dị một tiếng, tựu bay xuống xuống, hai chân giẫm ở trên cát vàng, sau đó năm ngón tay mở ra, nhẹ nhàng thiếp trên mặt đất.

Lấy bàn tay hắn làm trung tâm, từng vòng trận pháp tái hiện ra, đồng thời cát vàng nhanh chóng tan vỡ, vỡ thành lượng lớn hệ Thổ nguyên tố ở không trung lăn lộn, sau đó lại bị hắn trực tiếp hút vào bên trong cơ thể.

Một toà bị chôn dấu ở phía dưới di tích viễn cổ, có thể thấy rõ ràng hiện ra.

Từng vị to lớn người đá, thần thái khác biệt, đặt ngang hàng đứng ở phía dưới, tựa hồ ở người thủ vệ cái gì.

Mấy ngàn mẫu đại kiến trúc bầy, theo cát vàng rút đi, toàn bộ hiện ra hiện ra, nhìn thấy được hoàn hảo không chút tổn hại, vẫn chưa gặp phải phá hoại.

Tại kiến trúc bầy trung ương, có một khối to lớn lõm địa, chiếm cứ nơi đây một phần ba diện tích, cũng không quá sâu, hơn nữa mười phần bằng phẳng, như là một cái ao.

Dương Thanh Huyền có nghi hoặc trong lòng, nói: “Nơi này kiến trúc hoàn chỉnh hùng vĩ, nhưng kích thước không lớn, bất tử bộ tộc là thượng cổ di tộc bên trong cường giả, Huyết Trì Thánh địa làm sao sẽ chỉ có như thế điểm địa phương?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2727: Tiến Nhập Huyết Trì, Truyền Thừa Bí Pháp

Nam Đẩu Tinh quân nói: “Thông minh, một cái liền nhìn ra không đúng. Vấn đề này ta cũng nghĩ tới, sau đó mới phát hiện, địa phương này là bị cắt xuống, sau đó truyền tống đến đây.”

Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, cả kinh nói: “Ý ngươi là, Bất Tử tộc ở diệt tộc trước, vì không bị người cướp đoạt đoạt Huyết Trì, từ đại năng giả đem Huyết Trì phong ấn, sau đó từ trong tộc cắt chém đi ra, đưa vào vũ trụ?”

Nam Đẩu Tinh quân nói: “Ngươi suy đoán cái này, có thể. Nhưng nơi đây là bị cắt xuống, nhưng chân thực không giả. Ngươi nhìn nơi này ngoại vi, là hoàn chỉnh nguyên hình, rất nhiều kiến trúc đều bị cắt đi rồi. Cho tới là nguyên nhân gì dẫn đến Bất Tử tộc muốn làm như thế, cũng không biết được. Nhưng ta cảm thấy được ngươi nói có đạo lý, thậm chí Bất Tử tộc người, cũng chưa chắc biết này Huyết Trì ở đây.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không quản nguyên nhân gì, xem như là tiện nghi chúng ta.”

Tất cả mọi người là phát sinh hội ý mỉm cười.

Thất Tinh túc, mấy vị hồng nhan tri kỷ, Bạch Cốt phu nhân, Đại Lực Ma Ngưu, Nguyệt Hồn vợ chồng, Thi Diễn các loại, sở hữu Thương Khung tinh vực đội ngũ y nguyên, cùng với Hi Xung, Minh Thiên Phong này một ít ở Ninh gia đại trước trận chiến tựu gia nhập tâm phúc, Dương Thanh Huyền đều mang ra ngoài.

Nam Đẩu Tinh quân bay xuống xuống, hai chân đột nhiên đụng tới một nguồn sức mạnh, đã bị gảy chấn lên đến, sau đó lại chậm rãi rơi xuống, nói ra: “Kết giới này lực lượng, trải qua nhiều năm như vậy đều kiên cố như vậy, lúc trước bảo vệ cùng đưa đi này Huyết Trì, sợ là hao phí rất lớn tâm huyết cùng sức mạnh.”

Hắn giơ tay lên, nhẹ nhàng cắt ra ngón tay, chậm rãi bỏ ra một điểm huyết dịch.

Cái kia huyết ở Dương Thanh Huyền chiếu rọi hạ, hiện ra năm màu vẻ, mười phần chói mắt, vừa nhìn liền biết ẩn chứa rất lớn năng lượng.

Huyết dịch một điểm điểm bỏ ra, ở đầu ngón tay ngưng tụ thành một giọt, tựu rơi xuống.

“Cạch”, rơi ở kết giới trên.

Lập tức hóa mở, một luồng đỏ thắm màu sắc, không ngừng hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán.

Kết giới kia nháy mắt bị ăn mòn ra một cái lỗ hổng.

Dương Thanh Huyền lập tức nhớ tới Thiên Ba Thành trận chiến thời điểm, cái kia Bất Tử tộc nam tử biến hồi huyết dịch, ăn mòn thành trì kết giới.

Nguyên lai phá khai nơi này huyền bí, chính là Bất Tử tộc trong huyết dịch ăn mòn lực lượng.

Nam Đẩu Tinh quân mừng như điên nói: “Mở ra!”

Mọi người vội vàng bay xuống xuống, để tránh khỏi kết giới kia dung hợp lần nữa.

Huyết Trì trước tọa lạc mười ba pho tượng to lớn, uy mãnh đứng ở cái kia, trong tay các bấm quyết ấn, đồng thời không giống nhau.

Dương Thanh Huyền nhìn kỹ, này mười ba vị thủ ấn bên trong, tựa hồ ẩn chứa quy tắc cùng thần thông, mười phần huyền diệu.

Hơn nữa nối liền cùng một chỗ, càng là biến hóa vô cùng.

"Này chút thủ ấn ta từ lâu quan sát qua, tựa hồ là bất tử thân thể tu luyện pháp môn, chỉ tiếc thái quá thâm ảo, ta nghĩ đến vô số năm, đều không thể giải khai huyền bí."

Nam Đẩu Tinh quân đột nhiên nói ra, dừng lại, lại nói: "Cũng hoặc là chỉ là mở ra Huyết Trì pháp môn, tóm lại ta không thể dòm ngó được kỳ diệu."

Hắn vừa nói như thế, lập tức cho mọi người đả kích khổng lồ.

Nam Đẩu Tinh quân là ai?

Sất trá phong vân tuyệt đại nhân vật, thiên phú cùng trí tuệ cũng có thể cùng Dương Thanh Huyền so sánh tồn tại, tựu liền hắn đều không tham ngộ ngộ ra đến, mọi người liền đều bỏ qua.

Dương Thanh Huyền cũng bỏ qua, chỉ nói: "Chờ chúng ta đi thời điểm, đem này mười ba vị pho tượng cũng mang đi."

Nam Đẩu Tinh quân cười nói: "Ha ha, đó là tự nhiên. Nếu như Huyết Trì lực lượng không có bị chúng ta hút ánh sáng, này Huyết Trì cũng có thể mang đi. Trực tiếp dụng thần thông bảo vật đem khu vực này thu rồi."

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia ao, từ lâu khô khốc một giọt nước đều không, nơi nào có huyết.

Nam Đẩu Tinh quân kéo cằm, trầm ngâm hạ, lần thứ hai cắt ra ngón tay, ở không trung vẽ ra phù văn.

Từng cái từng cái máu đỏ tươi chữ viết ra, lấp lóe bên dưới, tựu rơi vào trong ao, sau đó liền có âm thanh lớn từ bên trong truyền đến.

Viết lên trăm cái chữ sau, ao chấn động càng ngày càng kịch liệt, hung sát lệ khí, tức chết, huyết khí thậm chí thi khí, đều chưa từng nghèo xa trong hư không khuấy động đi ra.

Nam Đẩu Tinh quân sắc mặt trắng bệch, tựa hồ mất máu quá nhiều, cắn răng nói: “Xảy ra chuyện gì? Còn không ra, lão tử huyết không còn nhanh một nửa.”

Quỷ Tàng cười gằn nói: “Điểm này huyết, tựu nghĩ đưa tới Huyết Trì, không phải si nhân nằm mơ sao? Hơn nữa thân thể này cũng không phải ngươi, chảy máu cũng không phải lưu ngươi huyết, hẹp hòi cái gì?”

“Xì!”

Đột nhiên ánh kiếm lóe lên, xẹt qua Nam Đẩu Tinh quân cánh tay, một cái huyết tuyến bắn mạnh đi ra, mấy cái mạch máu toàn bộ bị cắt.

“Chi! Ngươi, ngươi tên tiểu nhân hèn hạ này!”

Nam Đẩu Tinh quân con ngươi trợn lên, đầy mặt sợ hãi, một một bên cho mình cầm máu, vừa tiếp tục ở không trung vẽ bùa, một một bên mắng to: “Ngươi một cái quỷ vật biết cái gì? Ta nuốt sáu giọt Bất Tử tộc máu, hiện tại trong thân thể này dòng máu chính là tuyệt thế trân bảo, dù cho bảy sao trở lên Thiên Giới ăn máu của ta, cũng có thể tăng trưởng công lực.”

Nói xong, đột nhiên phát hiện không khí yên tĩnh vô cùng.

Nam Đẩu Tinh quân nội tâm “Hồi hộp” một cái, quả nhiên phát hiện tất cả mọi người nhìn hắn chằm chằm, ánh mắt rơi ở cánh tay hắn dòng máu trên, lộ ra vẻ tham lam.

Nam Đẩu Tinh quân vội vàng nói: “Đã trôi đi nhiều như vậy, sáu nhỏ máu năng lượng không có hơn phân nửa, ăn của ta huyết cũng không được tác dụng gì...”

Đúng lúc này, cái kia chút cuồng bạo trong hơi thở, chậm rãi có gay mũi huyết dịch chảy ra, ồ ồ chảy vào trong ao, đồng thời càng ngày càng nhiều.

Mọi người đều là mừng như điên.

Nam Đẩu Tinh quân càng là vội vàng ngừng lại vết thương trên cánh tay, cái thứ nhất tựu nhảy vào bên trong ao máu, cười như điên nói: “Ha ha, còn đang chờ cái gì? Còn không mau xuống đây.”

Dương Thanh Huyền đám người đứng ở trên bờ, quan sát một trận, thấy hắn không có chuyện gì, này mới từng cái từng cái xuống.

Tựu liền Quỷ Tàng cũng cảm ứng được những huyết dịch này bất phàm, trực tiếp tiến nhập trong ao tu luyện.

Vu Khinh Nguyệt, Thi Ngọc Nhan chờ hồng nhan tri kỷ, tuy rằng cảm thấy được buồn nôn, nhưng biết chính mình cùng Dương Thanh Huyền chênh lệch càng lúc càng lớn, nhất định phải nắm lấy mỗi một cơ hội duy nhất, cũng từng cái từng cái cắn răng, tiến vào bên trong ao máu.

Dương Thanh Huyền vừa vào trong đó, tựu phát hiện da dẻ bắt đầu bị ăn mòn, huyết dịch kia thâm nhập đến thân thể bên trong, ăn mòn bắp thịt của chính mình xương cốt, toàn thân, phủ tạng trọng khí.

Nghĩ đến những thứ này huyết dịch là Bất Tử tộc người chết rồi chảy ra, tựu buồn nôn, nhưng vẫn là lập tức tập trung ý chí, vận chuyển Vô Tướng Như Lai Bản Nguyện Kinh, từng chút một thu nạp Huyết Trì lực lượng.

Đúng lúc này, mỗi người trên người, bắt đầu hiện ra lượng lớn quỷ dị văn tự, toàn bộ là trong ao máu tươi ngưng tụ thành, cùng trước kia Nam Đẩu Tinh quân đánh ra văn tự rất giống nhau.

“Bất Tử tộc truyền thừa bí pháp!”

Nam Đẩu Tinh quân vui vẻ nói: “Ha ha, này Huyết Trì tự mang truyền thừa bí pháp, ta mới đầu còn lo lắng hiệu quả không tốt xem ra tất cả đều là ta lo xa rồi.”

Không chỉ có mỗi người trên người bắt đầu xuất hiện Bất Tử tộc Huyết phù, bên trong ao máu dòng máu cũng bắt đầu quỷ dị lưu động, hình thành từng cái từng cái tiểu vòng xoáy, đem Dương Thanh Huyền đám người toàn thân bao lấy.

“Cảm giác thật là kỳ quái.”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tình lấp lóe, phát giác này trong ao bí pháp lưu động, cùng với trong máu ẩn chứa sức mạnh.

Cái kia chút huyết dịch phun trào bên dưới, càng đưa bọn họ bao lấy như nhộng ve.

Chương 2728: Huyết Nhộng, Thiên Thần Quyết

Lúc trước cái kia loại khó chịu cảm giác, rất nhanh tựu hoàn toàn biến mất, Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy được chìm đắm ở huyết dịch chi hải bên trong, còn hết sức thoải mái, thậm chí có loại buồn ngủ cảm giác.

Hắn cường hành mở hai mắt ra, phát hiện Vu Khinh Nguyệt đám người đã đang ngủ.

Chỉ còn lại Nam Đẩu Tinh quân, Quỷ Tàng này một ít thực lực khá mạnh, còn đang lẳng lặng bấm quyết tu luyện, vẫn chưa ngủ.

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: “Có thể ngủ sao?”

Nam Đẩu Tinh quân nói: “Có thể, nhưng không biết sẽ ngủ bao lâu, chỉ sợ trong ao phương bảy ngày, trên đời đã ngàn năm.”

“Ngàn năm tựu ngàn năm đi, vừa vặn tiết kiệm đi nghĩ cái kia chút chuyện phiền lòng.”

Dương Thanh Huyền chậm rãi nhắm hai mắt lại, rất nhanh cũng liền ngủ mất.

Trong mơ mơ màng màng, cảm thấy bốn phương tám hướng có ấm áp năng lượng, hóa thành từng viên từng viên hạt châu, tràn vào đến trong cơ thể mình, cải tạo thân thể của chính mình thể chất.

Loại này cải tạo phi thường ôn nhu, mà phi thường nhẫn nhụi, từ từng cái mao tế lỗ máu, đến sở hữu thân thể tổ chức, đều tiến hành tu sửa, tẩm bổ, hoặc là phá hoại, gây dựng lại.

Sở hữu tất cả những thứ này, đều là nhỏ bé tiến hành.

Nhưng này chỉ là đối với Dương Thanh Huyền mà nói, bởi vì hắn thân mang hai đại thần thể, thân thể đã mạnh mẽ đáng sợ, vì lẽ đó bất tử huyết năng đủ phạt mao tẩy tủy địa phương cũng không nhiều.

Mà tại cái khác người thân thể bên trong, nhưng là tiến hành đáng sợ cải tạo, thậm chí ngũ tạng lục phủ khí tiếng kêu, xương cốt bắp thịt đứt thành từng khúc, mạch máu khiếu huyệt không một hoàn hảo, đều bị bất tử máu triệt để phá hoại, sau đó thu được được gây dựng lại, mới sinh.

Ngoại trừ Dương Thanh Huyền ở ngoài, hầu như tất cả mọi người là thống khổ không chịu nổi, nhưng bị huyết dịch bao thành một người nhộng, lại giãy giụa như thế nào, đều không thể thoát ly khỏi đi, chỉ có thể bất đắc dĩ chịu đựng.

Tựu liền Quỷ Tàng cũng hóa thân thành một cái to lớn huyết nhân, đứng ở bên trong ao máu, tay bấm quyết ấn, tiến vào huyết nhộng trong trạng thái.

Không biết qua bao lâu, Dương Thanh Huyền từ cái kia loại hết sức cảm giác thoải mái bên trong đi ra, bắt đầu một điểm điểm khôi phục đối với thân thể mình phát giác.

Phát hiện thân thể chẳng biết lúc nào, chính mình vận chuyển Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân cùng Thiên Thần Bất Diệt Thể, to lớn kim quang cùng tử mang từ trong cơ thể tuôn ra.

Ngoài ra, còn có một mảnh huyết sắc sức mạnh, ở chỗ đan điền hiện ra một đạo phong ấn giống như trận pháp, sau đó từng tia một huyết tuyến lan tràn đến toàn thân.

“Đây là...”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, tự nói: “Bất tử thân thể?”

Này cỗ tân sinh sức mạnh, chất chứa ở huyết dịch cùng trong nhục thể, tuy rằng trình độ kém xa Bất Diệt Thể cùng bất hủ thân, nhưng đích đích xác xác có thể cùng hai cái chống lại một, hai, chính là bất tử thân thể mô hình.

“Không thể! Chỉ cần đi vào Huyết Trì, cái gì đều không làm, là có thể ngưng tụ bất tử thân thể? Nếu như đơn giản như vậy, bất tử bộ tộc từ lâu xưng bá vũ trụ.”

Dương Thanh Huyền lộ ra vẻ ngờ vực, chậm rãi mở mắt ra, xuyên thấu qua cái kia huyết nhộng, gặp được trong ao những người khác, từ lâu bị quấn chặt chẽ, từng viên đứng ở trong máu.

Dương Thanh Huyền hơi nhúc nhích hạ thân thân thể, ba cỗ thần thể lực lượng đồng thời vận chuyển, lẫn nhau các có một bộ năng lượng hệ thống, dĩ nhiên cũng không vi cùng.

“Vấn đề ra ở đâu?”

Dương Thanh Huyền cũng không tin mình đơn giản như vậy tựu luyện thành bất tử thân thể.

Hắn trầm ngâm chốc lát, trong đầu xẹt qua bất hủ người pháp quyết tu luyện, cùng với Bất Diệt Thể chín thiên Thiên Thần Quyết.

Hắn từ giới tử bên trong lấy ra một vật, nâng ở trước người.

Chính là ly khai La Phù chi cảnh thời gian, Hồng Lâm cho hắn sắt cuốn chi sách, chính là Thiên Thần bộ tộc bí bảo, bị Vũ từ ban đầu sinh đời đại vũ trụ bên trong mang xuống bảo quyển.

Dương Thanh Huyền đem sách lật mở.

Một cỗ lực lượng kì dị từ bên trong tản mát ra, đầu tiên dẫn vào mí mắt, chính là vài cái chữ to: Thiên Thần Quyết phần đầu tiên Thiên Thần Khải Huyền Lục,.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, áng văn này chữ Linh Động mười phần, tản mát ra sức mạnh to lớn, hơn nữa hắn cũng không không quen.

Dương Thanh Huyền nhẹ khẽ vuốt vuốt cái kia chút văn tự, nội tâm một trận quái lạ, kêu lên: “Thiên Dụ...”

Đáng tiếc Thiên Dụ đã chết, bị Thương Cách đánh trọng thương, Hồng Lâm giết Thương Cách sau, lại trực tiếp đem Thiên Dụ đánh chết, trở về đến văn tự bản thân, hút vào này Thiên Thần Quyết bên trong.

Những văn tự này linh khí mười phần, bá đạo vô cùng, nhưng không có người đáp lại hắn.

Thiên Dụ là những văn tự này chi linh thưởng thức, đã triệt để mất mạng.

Dương Thanh Huyền thở dài, liền bắt đầu cẩn thận lật đọc.

Thời gian chầm chậm trôi qua, không biết qua bao lâu, trong ao một viên huyết nhộng bắt đầu lay động, sau đó “Rầm” một tiếng, bị một nguồn sức mạnh xé ra, một người từ bên trong xông ra ngoài, bay thẳng lên bờ.

Sau đó ngồi xếp bằng trên bờ, bấm quyết tu luyện, trong tay nắm bắt một đạo linh phù.

Người này chính là Phù Cát.

Ở trong mọi người, tu vi của hắn thấp nhất, vì lẽ đó phạt mao tẩy tủy, thân thể tái tạo cũng nhanh nhất, ở đã trải qua mấy lần phá nát sống lại thống khổ sau, rốt cục trực tiếp đột phá một cấp.

Mà ở huyết trong nhộng sức chịu đựng, cũng đạt tới cực hạn.

truye❊ncua

tuinet Nếu như đợi tiếp nữa, tựu sẽ cùng Bất Tử tộc người một dạng, trực tiếp bị Huyết Trì hủ hóa, hóa thành huyết dịch hòa vào trong đó.

Sau đó không lâu, Thi Diễn đám người cũng bắt đầu lần lượt phá nhộng mà ra.

Bọn họ tuy rằng đợi thời gian không lâu, nhưng đối với thân thể cải tạo cùng công hiệu nhưng là to lớn, từng cái từng cái mừng rỡ như điên, tựu ở bờ một bên tự mình tu luyện lên.

Mấy tháng phía sau, hơn phân nửa người đều trong ao lên bờ.

Không ít người thậm chí hai lần, ba lần vào trì.

Nhưng mỗi một lần vào trì hiệu quả, cũng đã kém xa trước.

Không chỉ có như vậy, bên trong ao máu năng lượng, đang nhanh chóng giảm thiểu, tất cả mọi người cảm giác được rõ ràng.

Cái ao này bị phong ấn nhiều năm như vậy, năng lượng vốn là trôi đi lợi hại, thêm vào bị mọi người vô độ hấp thu, nhưng không có bất kỳ bổ sung, chỉ có thể bị một điểm điểm tiêu hao mất.

Lại qua mấy tháng, lên bờ càng nhiều người.

Trong ao huyết nhộng tựu chỉ còn lại ba cái, Nam Đẩu Tinh quân, Quỷ Tàng cùng Dương Thanh Huyền.

Ba cái huyết chi vòng xoáy còn vây quanh ba người chuyển động, cuồn cuộn không ngừng chuyển vận năng lượng đi vào.

Thậm chí đến phía sau, lại vào Huyết Trì người, đã hút không thu được năng lượng gì, đều bị cái kia ba cái to lớn huyết nhộng điên cuồng hấp thu.

“Rầm!”

Lại một cái huyết nhộng phá nát, Nam Đẩu Tinh quân vọt lên, oa oa hét lớn: “Ha ha, thoải mái!”

Chỉ thấy hắn máu me khắp người, lên bờ chớp mắt, tiện tay bấm quyết ấn, ở trên người huyết dịch lực lượng toàn bộ hút vào bên trong cơ thể, nhưng cũng trong lúc đó, nhưng là ngây ngẩn cả người, nhìn chằm chằm trong ao hai cái huyết nhộng, con ngươi đều rớt ra, thất thanh kêu lên: “Này, không thể! Làm sao còn sẽ có người ở ta phía sau? Này, đây là người nào?”

Hắn ánh mắt quét qua trên bờ, liền biết thiếu cái nào hai người, ngơ ngác ở đằng kia, một trận dáng vẻ thất thần, nội tâm dâng lên cảm giác thất bại.

Hắn trầm ngâm hạ, nói: “Không thể a. Ta bản thân tựu nắm giữ Bất Tử tộc sáu nhỏ máu, thể chất chịu đến cải tạo, thêm vào ta còn là Đại Địa Bảo Thể, có thể kiên trì đến hiện tại đã là vô cùng khủng khiếp. Hai người này không có đạo lý ở ta phía sau, chẳng lẽ bọn họ đã chết ở bên trong?”

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người là giật mình, bắt đầu lo lắng.

Tử Diên mắng: “Ngươi này miệng xui xẻo, chớ nói lung tung! Ngươi chết Thanh Huyền ca ca cũng sẽ không chết, hắn vẫn khỏe, ở bên trong.”

Mọi người nghe vậy, này mới yên tâm lại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2729: Phù Đồ Huyết Thân, Tượng Đá Thủ Ấn

“Nhưng là…”

Nam Đẩu Tinh quân còn muốn nói tiếp cái gì, nhưng đích đích xác xác cảm ứng được huyết trong nhộng sinh mệnh tồn tại, không thể làm gì khác hơn là ngậm miệng.

Liền trực tiếp ở trên bờ bấm quyết tu luyện, vững chắc ở bên trong ao máu được cảnh giới.

Lại qua mấy ngày, một đạo cuồng phách vô cùng khí tức từ một viên huyết trong nhộng hiện ra, lập tức huyết quang lóe lên, Quỷ Tàng phá nhộng mà ra.

Trong ao máu tươi chịu đến cảm ứng, hóa thành từng đạo từng đạo Huyết Long vào trong cơ thể.

Quỷ thân nháy mắt biến lớn gấp trăm lần, lơ lửng giữa không trung, những Huyết Long kia bị hắn hút vào đến trong cơ thể, hóa thành thác nước giống như vậy, tại thân thể bề ngoài lưu động.

“Này… Huyết thân…”

Nam Đẩu Tinh quân lấy làm kinh hãi.

Quỷ Tàng nửa khép hai mắt, đứng ở trên hư không, đột nhiên hai tay ở trước người bắt quyết ấn, toàn thân dòng máu lập tức chịu ảnh hưởng, hóa thành từng cái từng cái vòng xoáy, to nhỏ bất đồng, trải rộng toàn thân.

Từng cái huyết chi vòng xoáy vị trí, chính là chu thiên trăm huyệt, đồng thời vòng xoáy to nhỏ, đối ứng huyệt vị năng lượng mạnh yếu, từng cái huyệt vị, đều lẫn nhau có dòng máu liền tiếp, hình thành một bức kinh lạc huyệt vị đồ.

Này đồ cùng phổ thông vạn linh tựa hồ không giống nhau lắm, tiết lộ ra viễn cổ thần bí tin tức, bản thân giống như một bộ bản đồ kho báu giống như.

Nam Đẩu Tinh quân con ngươi đột nhiên co, bắn ra hai vệt tinh mang, giật mình đánh giá này phó huyết thân thể, đột nhiên cả kinh kêu lên: “Huyết Phù Đồ?”

Quỷ Tàng chậm rãi liếc mắt nhìn hắn, nói: “Tiểu tử ngươi còn thật có chút kiến thức, tựu liền Huyết Phù Đồ đều biết.”

Nam Đẩu Tinh quân không còn gì để nói, chính mình nhưng là tung hoành vũ trụ thiên kiêu, tại chính mình sất trá phong vân thời đại, cái gì Thánh Chủ Thiên Vương đều còn không biết ở chỗ nào, lại bị đối phương nói “Có chút kiến thức”.

Hắn nói: “Ngươi rốt cuộc là cái quỷ gì?”

“Hừ.”

Quỷ Tàng đầy mặt vẻ khinh bỉ, cũng không trả lời.

Nam Đẩu Tinh quân nói: “Ta chỉ là ở một bản cổ tịch bên trong gặp này pháp thân ghi chép, tương truyền ở đạo chi khởi nguyên địa phương, từng xuất hiện một giọt đại đạo máu, bên trong ghi lại một phần Huyết tu thần thông, không người có thể hiểu thấu đáo. Sau đó có vị gọi Huyết Ưng lão tổ người thu được được cơ duyên, ở đây trong máu ngâm âm 3,000 năm, lĩnh ngộ ra một phần Huyết Hải Phù Đồ Kinh,, do đó khai sáng ra Huyết tu một phái. Phương pháp này ở nam bộ vũ trụ bên trong chưa bao giờ từng xuất hiện, ngươi không phải nam bộ vũ trụ quỷ.”

Quỷ Tàng nói: “Không sai, này Phù Đồ huyết thân đích thật là ra tự Huyết Hải Phù Đồ Kinh,, ta cũng là động linh cơ một cái bên dưới, tựu thử tu luyện phương pháp này, lại thật sự để ta ngưng tụ ra Phù Đồ huyết thân, thực sự là mệnh trời a. Chỉ tiếc, Huyết Hải Phù Đồ Kinh, tổng cộng có 4 quyển, mà ta chỉ được trước 2 quyển."

Trên mặt hắn tràn đầy nuối tiếc cùng cảm khái, nhưng lại nói: "Ta cũng không thể lòng quá tham, có thể cô đọng Phù Đồ huyết thân, đã so với ta dự đoán tốt hơn rất nhiều, có lẽ tương lai còn có cơ duyên thu được được toàn bộ Huyết Hải Phù Đồ Kinh, cũng nói không chừng đấy chứ."

Nam Đẩu Tinh quân nhíu mày lại, đột nhiên nhìn phía cái kia mười ba vị tượng đá, tựa hồ muốn nói lại thôi.

Quỷ Tàng nói: "Ta cũng phát hiện, này mười ba vị tượng đá trong tay quyết ấn, cùng cái kia Huyết Hải Phù Đồ Kinh, tựa hồ có hơi tương tự, nhưng lại hoàn toàn khác nhau, ta thử lĩnh ngộ một cái, hoàn toàn không có thể nhập môn."

Nam Đẩu Tinh quân nói: "Có cơ duyên tìm hiểu cái kia giọt đại đạo máu, cũng không phải là chỉ có Huyết Ưng lão tổ, sau đó lại có một vị cái thế thiên tài, cơ duyên bên dưới thu được cái kia giọt đại đạo máu, tham tu vạn năm, do đó ngộ ra máu ảnh bất tử thân thể, trở thành bốn đại thần thể một trong. Mà Huyết Ảnh bất tử thân thể phương pháp tu luyện, bị vị này cái thế thiên tài ghi chép xuống, gọi là Huyết Thần Kinh,, này trải qua cũng trở thành Bất Tử tộc trấn tộc chi bảo."

Quỷ Tàng nói: "Ý ngươi là, Huyết Hải Phù Đồ Kinh, cùng Huyết Thần Kinh, đều là ra từ cái này giọt đại đạo máu?"

Nam Đẩu Tinh quân gật gật đầu, nhìn cái kia mười ba vị tượng đá, nói: "Ta vẫn hoài nghi này mười ba vị trên tượng đá thủ ấn, chính là Huyết Thần Kinh, phương pháp tu luyện, chỉ tiếc, tìm hiểu hồi lâu, không có bất kỳ thu hoạch."

Quỷ Tàng nhíu mày lại, không tiếp tục nói nữa.

Hai người riêng phần mình nhắm hai mắt lại, bấm quyết tu luyện.

Bên trong ao máu huyết bị Quỷ Tàng rút đi hầu như một nửa, còn dư lại một nửa bên trong, năng lượng hướng về một quả cuối cùng huyết nhộng chảy tới, ở huyết nhộng thẩm tách hạ, hóa thành từng viên từng viên kết tinh, bị Dương Thanh Huyền hút vào bên trong cơ thể.

Vùng đan điền huyết chi phong ấn không ngừng lớn mạnh, toàn thân che kín rậm rạp chằng chịt huyết tuyến, bên trong chân huyết nhanh chóng lưu chuyển, hồng mang từ trong cơ thể tản mát ra.

Nhưng sau đó không lâu, toàn thân hồng mang thu lại trong cơ thể, kim quang lưu chuyển mà ra.

Lại qua thời gian nhất định, mạch luân toàn bộ mở ra, tỏa ra cường đại tử khí.

Ba loại chí tôn thần thể sức mạnh, luân phiên tỏa sáng, hình thành cảnh tượng kỳ dị.

Dương Thanh Huyền trong lòng sinh ra một tia hiểu ra, ba loại sức mạnh lẫn nhau không bài xích, thậm chí lẫn nhau chồng chất, cùng trong cơ thể hắn Thích chi lực cùng đại đạo chi lực có vô cùng cửa ải lớn hệ.

Thích chi lực chính là đại đạo bên dưới, nhất là hòa hài một loại sức mạnh, có thể cân bằng vạn pháp, mà đại đạo càng là tất cả chi khởi nguyên, là Dương Thanh Huyền trong cơ thể gắn bó tất cả sức mạnh nguyên điểm.

Ba loại thần thể lẫn nhau không bài xích tự nhiên là cực tốt, lẽ nào ba loại chí cường thần thể đều phải cùng nhau tu luyện sao?

Dương Thanh Huyền cũng quấy nhiễu trong vấn đề này.

Hắn tự nhiên biết tham thì thâm, nhiều không bằng chuyên đạo lý.

Chính mình cũng chưa hề nghĩ tới có thể đầy đủ ba loại thần thể, tất cả đều là nhân duyên hòa hợp bên dưới lấy được pháp.

Tâm tư bắt đầu hỗn loạn, cái kia trào vào bên trong cơ thể bất tử huyết lực số lượng, bắt đầu cấp tốc lùi giảm.

Dương Thanh Huyền chậm rãi mở hai mắt ra, thấy rõ bốn phía cảnh tượng, cũng chỉ còn lại một mình hắn còn ở bên trong ao máu, bấm quyết ngón tay khẽ động, đang muốn mổ ra huyết nhộng đi ra ngoài, đột nhiên thân thể hơi động, trong lòng sinh ra ý nghĩ.

Ánh mắt của hắn chính xuyên thấu qua huyết nhộng, rơi ở một pho tượng đá thủ ấn bên trong, hai tay không tự chủ hãy cùng bấm ra đồng dạng ấn quyết.

Tựa hồ cũng không có gì kỳ lạ cùng biến hóa?

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một trận, đột nhiên vùng đan điền huyết chi phong ấn tái hiện ra, mặt khác hai đại thần thể lực lượng bị cường hành ép xuống, trong cơ thể các loại sức mạnh, Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, Thích chi lực các loại, cũng không phải là mau lui đi.

Cực kỳ mạnh mẽ huyết dịch lực lượng từ trong cơ thể tuôn trào ra.

Nguyên bản gần tới ở an tĩnh Huyết Trì, đột nhiên một cái sôi trào, tất cả đều “Ồ ồ” bốc lên nóng ngâm nước.

Ở Dương Thanh Huyền quanh thân, hình thành một cái lớn hơn vòng xoáy, mặt trên phù văn lấp lóe.

Nhìn kỹ lại, cũng không phải là vòng xoáy, mà là cùng vùng đan điền giống nhau như đúc huyết chi phong ấn.

“Đây là?!”

Trên bờ người tất cả đều hoảng hốt, từng cái từng cái từ trong tu luyện đi ra, giật mình nhìn.

Quỷ Tàng kinh hãi bên dưới, cau mày nói: “Tiểu tử này từ sáng đến tối liền biết gây sự, liền ăn chút huyết đều không an phận, liền không thể bình thường một lần sao?”

Theo phong ấn kia khuếch tán, một cái bao trùm toàn bộ Huyết Trì, trong máu năng lượng ẩn chứa đang điên cuồng bị bức ra, hóa thành từng viên từng viên thuần túy tinh huyết, nhanh chóng bắn vào huyết nhộng, bị hút vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

“Này... Này...”

Nam Đẩu Tinh quân đầy mặt dại ra, trong mắt tất cả đều là ước ao tình.

Tử Diên đám người nhưng là vẻ lo âu, vài tên Tinh Túc lẫn nhau trao đổi hạ ánh mắt, này mới yên ổn.

Chương 2730: Huyết Thần Kinh, Thiên Tài Chân Chính

Dương Thanh Huyền ở huyết trong nhộng, tay bấm quyết ấn, toàn tâm đều trầm tĩnh ở đây một pháp ấn bên trong, đối với ngoại giới tất cả mọi chuyện đều không nghe bất giác.

Bắt đầu sử dụng tới này một ấn đến, không có cảm giác nào, nhưng theo thời gian đưa đẩy, toàn thân không nói ra được thoải mái, chính mình toàn bộ người đều cùng này một ấn kết làm một thể, trực tiếp liền tiến vào đến vô ngã “Định” chi trong trạng thái.

Cái kia chút Huyết chi tinh hoa không ngừng trào vào bên trong cơ thể, đều không có cảm giác nào.

Chỉ là cảm thấy được này “Định” bên trong năng lượng, càng ngày càng mạnh, thân thể cũng càng ngày càng thoải mái.

Không biết qua bao lâu, trong đầu đột nhiên lại xuất hiện một đạo thủ ấn.

Chính là cái kia mười hai vị trong tượng đá đạo thứ hai ấn.

Dương Thanh Huyền không tự chủ hãy cùng bấm quyết kết ấn, toàn thân cảm giác lần thứ hai bắt đầu biến hoá, tiến vào một loại huyền diệu hoàn toàn mới trạng thái.

Trong ao máu, ở lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được giảm thiểu.

Mà tràn ra Huyết chi tinh hoa nhưng không giảm mà lại tăng, để huyết nhộng cũng thay đổi được to lớn thâm hậu, để trên bờ người, hoàn toàn không thấy rõ tình huống bên trong.

Vu Khinh Nguyệt vội la lên: “Thanh Huyền ca ca sẽ không xảy ra chuyện chứ?”

Tử Diên nắm chặt tay nàng, an ủi: “Yên tâm đi, chúng ta cảm ứng được Thanh Huyền ca ca trạng thái đều vô cùng tốt, thậm chí sắp đột phá.”

“Đột phá? Không thể!”

Nam Đẩu Tinh quân cùng Quỷ Tàng gần như cùng lúc đó kêu lên.

Nam Đẩu Tinh quân nói: “Tiểu tử này vừa rồi ở đời đầu La Phù chi cảnh bên trong đột phá đến bốn sao Thiên Giới trung giai, không tới thời gian nửa năm, cái nào có nhanh như vậy đột phá đạo lý. Mặc dù đem Huyết Trì tinh hoa toàn bộ hút hết, cũng nhiều nhất đem chính mình chết no, mà tuyệt sẽ không tiếp tục đi lên đột phá. Đây là đại đạo quy tắc, có quỹ tích, không thể vượt qua.”

Vừa mới dứt lời, giữa bầu trời đột nhiên hiện ra tảng lớn màu ánh sáng, bay xuống, đem trọn cái Huyết Trì đều chiếu sáng hào quang rạng rỡ.

Tử Diên mừng lớn nói: “Là đột phá dị tượng!”

Nam Đẩu Tinh quân chỉ cảm thấy được yêu thích trên bị đánh một bạt tai, mười phần đau đớn, không nhịn được xoa xoa, cả kinh kêu lên: “Không thể... Không thể...”

Đúng lúc này, toàn bộ Huyết Trì bắt đầu run rẩy kịch liệt, bên trong huyết dịch tảng lớn bốc hơi lên rơi, rất nhanh chỉ thấy đáy.

Ao cùng với bốn phía kiến trúc, tại này cỗ rung động lực hạ, bắt đầu đổ nát ra, tựu cả kia mười ba toà bảo vệ pho tượng, cũng từng ngọn hiện ra phá nát dấu hiệu.

“Ầm ầm!”

Rốt cục, mười ba pho tượng lần lượt nổ tung mở, toàn bộ ao cũng sụp đổ, đáng sợ nát tan lực lượng từ cái kia huyết trong nhộng truyền ra.

Một đạo huyết quang phóng lên trời, lại đem đột phá đại đạo dị tượng đánh nát, trời cao trên hóa ra một cái to lớn Huyết Thủ Ấn, mạnh mẽ đánh rơi.

“Đi mau!”

Quỷ Tàng khẽ quát một tiếng, ống tay áo một quyển.

Hồng quang lập tức khuếch tán ra, đem trừ Nam Đẩu Tinh quân ở ngoài tất cả mọi người bọc lại, lóe lên tựu biến mất không còn tăm hơi.

Nam Đẩu Tinh quân đầy mặt đờ đẫn nhìn cái kia huyết chi đại thủ ấn, ngơ ngác nói: “Này... Này...”

Mấy ngày liên tiếp khiếp sợ, đã để hắn triệt để chết lặng.

Tựu ngay cả chạy trốn đi đều quên, ngơ ngác tự lẩm bẩm: “Huyết Thần Kinh... Dĩ nhiên là Huyết Thần Kinh...”

“Ầm ầm!”

Cái kia huyết chưởng nhanh chóng oanh hạ, ở giữa huyết nhộng.

Đáng sợ máu tươi lực lượng nháy mắt nghiền nát đại địa, bốn phương tám hướng tất cả, nơi đây sở hữu kiến trúc, cùng với Nam Đẩu Tinh quân toàn bộ người, đều bị bao phủ đi vào.

“Ầm ầm!”

Năng lượng khổng lồ khuấy động, tinh cầu bề ngoài bị phá mở một hố trời, sâu không thấy đáy.

Điên cuồng tuyệt năng lượng cùng mùi máu tanh ở trong hư không bồng bềnh.

Dương Thanh Huyền cả người máu tươi chảy chuyển, đôi mắt đỏ bừng, đầy mặt dữ tợn đứng ở không trung, cái kia chút huyết khí một điểm điểm chảy trở về trong cơ thể, đáng sợ mặt cũng khôi phục bình thường.

Nam Đẩu Tinh quân từ trong hư không lảo đảo té ra ngoài, thất thần nói: “Dĩ nhiên là thật sự… Càng bị ngươi học xong…”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm hạ, nói: “Ngươi nói là cái kia mười ba vị thủ ấn?”

Nam Đẩu Tinh quân cả người run lên, nói: “Ngươi đúng là từ cái kia mười ba vị thủ ấn bên trong học được Huyết Thần Kinh?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta không biết cái gì Huyết Thần Kinh, mới vừa thật là tu luyện cái kia mười ba vị thủ ấn, liền thành một khối, không tự chủ tựu tu luyện. Sau đó trong cơ thể máu tươi chi lực đại trướng, đem cảnh giới của ta bình phong vọt tới, sau đó liền thi triển ra vừa rồi một chưởng kia.”

Nam Đẩu Tinh quân hoá đá tại chỗ, bội thụ đả kích.

Cái kia mười ba vị thủ ấn ở hắn vẫn là lúc toàn thịnh, cũng đã nhìn thấy, đồng thời nghiên cứu hồi lâu, không thu hoạch được gì.

Dương Thanh Huyền bất quá là lần đầu gặp được, liền trực tiếp học xong…

Hắn vốn là cái thế thiên tài, đả kích to lớn, có thể tưởng tượng được, toàn bộ người cũng không tốt, dáng vẻ thất hồn lạc phách.

“Ha ha, cái gì là thiên tài, cái gì là đồ ngu, so sánh liền biết rồi, có thể thấy được chút ít, ha ha ha ha!”

Quỷ Tàng thấy hắn bộ kia bị đả kích dáng dấp, không nhịn được cười lớn, mười phần thích ý, so với mình học Huyết Thần Kinh còn cao hơn hứng thú.

Dương Thanh Huyền nhìn tinh cầu bề ngoài bị nổ ra tới hố trời, tiếc hận nói: “Đáng tiếc, Huyết Trì cùng tượng đá đều phá huỷ.”

Quỷ Tàng nói: “Loại này công pháp nghịch thiên, sinh diệt tự có cơ duyên, mà cái kia Huyết Trì, mặc dù không hủy, bên trong huyết dịch cũng triệt để phế bỏ.”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút cũng phải, lại nghĩ đến chính mình nhanh như vậy đột phá một cấp, nội tâm cực kỳ vui mừng, nói: “Chúng ta đi ra cũng mau nửa năm, nên về rồi.”

Đoàn người hơi hơi tu sửa hạ, liền lấy ra cực tốc Thời Không Toa, hóa thành một đạo kim quang, bắn vào trong vũ trụ.

Cái này tinh cầu ở Mục Hải Vực Giới bên trong tương đối vắng vẻ địa phương, xung quanh lượng lớn tinh hệ bên trong, hoặc là không có sinh linh, hoặc là cấp thấp thấp hơn, cũng không có vượt tinh vực truyền tống đại trận.

Tốt ở đằng kia cực tốc Thời Không Toa tốc độ cực nhanh, nửa tháng sau, rốt cục đi tới một toà năng lượng đẳng cấp khá cao tinh cầu, đúng là bọn họ đến thời gian đi qua.

Tinh cầu trên linh mạch nhất đầy đủ địa phương, có một tòa thật to cực xa khoảng cách truyền tống trận, có thể trực tiếp tiến về phía trước một ít chủ tinh.

“Kỳ quái, lúc tới tinh cầu này còn mười phần yên tĩnh, làm sao hiện tại tựu lâm vào to lớn như vậy chiến loạn?”

Dương Thanh Huyền đám người đi tới cái kia cực xa khoảng cách truyền tống trận nơi trên chủ thành không, cảm ứng được trong thành các loại sóng năng lượng, đang ở trong hỗn chiến.

Đại lượng ánh sáng phóng lên trời, giết mười phần khốc liệt.

Trong đó Thiên Giới chi chủ có sáu người, nhưng đều là một sao Thiên Giới. Hai vị nằm ở trong thành trong phế tích, sinh mệnh hấp hối. Còn có bốn người ở không trung ác chiến, một tên một sao trung kỳ cùng hai tên một sao sơ kỳ, đang vây công một vị một sao hậu kỳ.

Vị kia một sao hậu kỳ Thiên Giới chi chủ, tuy rằng lấy một địch ba, nhưng như cũ ổn chiếm thượng phong, đầy mặt sát khí, lạnh giọng nói: “Hôm nay ta liền muốn để các ngươi minh bạch, này bắc dương tinh chính là ta Vạn Hải thiên hạ! Mặc các ngươi lại làm sao nhấc lên gió sóng, cũng phải bị ta trấn áp xuống, bất kỳ phản bội ta người, đều phải chết không táng sinh nơi!”

Tên kia hai sao trung kỳ Thiên Giới chi chủ, sắc mặt tái nhợt, ánh mắt lộ ra vẻ sợ hãi, nhưng vẫn như cũ cắn răng đứng vững, cao giọng nói: “Vạn Hải, đừng u mê không tỉnh. Chu gia đã không được rồi, mảnh này khu vực đã bị Thần tộc chiếm lĩnh, ngươi thân là Chu gia lệ thuộc, chính là dư nghiệt, rất nhanh sẽ bị Thần tộc thanh toán.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2731: Vương Giả Trở Về

“Coi như bị Thần tộc thanh toán, cũng không phải bị các ngươi này chút cặn bã thanh toán! Thần tộc có thể hay không thanh toán ta còn không biết, nhưng các ngươi hôm nay nhất định là muốn chết!”

Vạn Hải trong tay kéo một cái tiểu cầu, mặt trên không ngừng có ánh sáng bắn ra, hướng về ba người khác chiếu đi.

Cái kia tiểu cầu như nội đan giống như vậy, uy lực vô cùng.

Ba người khác khổ sở chống đỡ, tràn đầy sợ hãi, đã sinh ý lui.

Đột nhiên, Vạn Hải hét lớn một tiếng, nhìn chằm chằm trên hư không, lớn tiếng nói: “Là ai?!”

Dương Thanh Huyền đám người một cái hiện thân mà ra.

Bốn người nhất thời tâm thần rùng mình, vậy cường đại khí tức phả vào mặt, chèn ép bọn họ ngay cả hô hấp cũng bị mất.

Trước mắt một cái xuất hiện hơn mười người, hầu như tất cả đều là Thiên Giới chi chủ.

Hơn nữa còn có mấy người thực lực tu vi, chỉ là điều tra một cái, tựu chấn động tâm thần cự chiến, sợ vỡ mật.

Vạn Hải kinh hãi, vội vàng thu hồi trước người tiểu cầu, ôm quyền khom người nói: “Tại hạ Vạn Hải, gặp chư vị đại nhân.”

Mặt khác ba người kia cũng vội vã tiến lên hành lễ, một mực cung kính, không dám thất lễ.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Thần tộc thế lực đang khuếch trương? Ở đây trước kia là Chu gia địa bàn?”

Bốn người đều là sửng sốt hạ, tên kia hai sao Thiên Giới trung kỳ võ giả vội vàng cướp lời nói: “Chính là, ba người chúng ta chính là phụ thuộc vào Thần tộc thế lực, mà này Vạn Hải ngu xuẩn mất khôn, chính là Chu gia dư nghiệt.”

Vạn Hải kinh nộ không ngớt, không biết những người trước mắt này là lai lịch ra sao, hiện tại Thần tộc như mặt trời giữa trưa, vô cùng có khả năng chính là Thần tộc người, nếu là bị tròng lên Chu gia tàn dư mũ, chính mình phải chết chắc, vội vàng nói: “Chư vị đại nhân tuyệt đối đừng nghe này tiểu nhân lời gièm pha, tại hạ là này bắc dương tinh khống chế người, chỉ là vùng sao trời này đều ở của Chu gia thống ngự hạ, lí do sẽ hàng năm định kỳ cho Chu gia tiến cống, thực tại không xưng được Chu gia thế lực.”

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: “Không dùng nói với ta này chút, ta đối với thân phận của các ngươi không có hứng thú, ta chỉ hỏi, lẽ nào Thần tộc đối với Chu gia ra tay rồi?”

Vạn Hải nói: “Ra tay đến không có, Chu gia trước đây nắm trong tay tinh không quá lớn, nhưng bởi vì có Chu Vẫn Thiên ở, vì lẽ đó vẫn bình an vô sự. Hiện tại Chu Vẫn Thiên ngã xuống, rất nhiều nơi tựu không nắm được. Bốn phía Thánh Tông danh tộc, đều mơ ước Chu gia địa bàn, vì lẽ đó bắt đầu tranh nhau từng bước xâm chiếm của Chu gia tài nguyên. Mà Chu gia cũng tự biết khó hơn nữa khống chế như vậy đại cục, cũng có ý thức thu liễm địa bàn của chính mình, để cầu thoát thân.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thì ra là như vậy, xem ra trong nửa năm này, phát xảy ra không ít chuyện a.”

Nói xong, một đám người chớp mắt tựu biến mất không còn tăm hơi.

Vạn Hải cùng ba người khác đều là giật nảy cả mình, hầu như đều không nhìn thấy những người này là đi như thế nào.

Sau đó không lâu, một đạo to lớn rung động từ trong thành truyền đến, cái kia siêu khoảng cách truyền tống đại trận bị khởi động, một đạo to lớn chùm sáng phóng lên trời, thẳng vào nơi sâu xa trong vũ trụ.

Vạn Hải đoán được những người này là vì siêu cấp truyền tống đại trận tới, thật cũng không có giật mình, trái lại thở phào nhẹ nhõm.

Lập tức, trên mặt sát khí nổi lên, lần thứ hai hướng về cái kia ba người khác lướt đi.

Đồng thời nội tâm bay lên vẻ nghi hoặc, vừa nãy cái kia chàng thanh niên khuôn mặt tựa hồ rất tinh tường, thật giống ở đằng kia nghe qua, lại nhất thời nhớ không nổi, trong lòng thầm nói: “Giết ba người này sau, liền lập tức chuẩn bị hậu lễ, tiến về phía trước Thần tộc nương nhờ vào, nhất định phải lại tìm một toà Đại Sơn bảo hộ bắc dương tinh.”

...

Ngày hôm đó, toàn bộ Mục Hải Vực Giới lần thứ hai nhấc lên chấn động.

Cái kia biến mất rồi nửa năm dài Dương Thanh Huyền, đến đời đầu La Phù chi cảnh mở ra sau, tựu lại chưa từng xuất hiện vinh quang vương giả, dĩ nhiên đã trở về, lần thứ hai tiến vào mọi người trong tầm mắt.

Vô số tin tức lập tức tuyết rơi giống như, từ Vô Dục Thành bay đi nam bộ vũ trụ các nơi.

Vô Dục Thành lần thứ hai náo nhiệt lên.

Mà cái kia chút an ở tại Vô Dục Thành bên trong thám tử, thì lại từng cái từng cái thở phào nhẹ nhõm, rốt cục có thể về nhà.

“Thực sự là khá lắm, nửa năm thời gian lại đột phá một cấp.”

Tử Tâm đầy mặt vẻ lạnh lùng, trong mắt cổn động nồng nặc sát khí, rất chớ nhìn Thương Huyền Tông một đám người quá bán đều đột phá, càng là giận không nhịn nổi, “Chuyện tốt tựu mang chính mình người đi, chuyện xấu tựu mang ta Thần Vương phủ người đi!”

Dương Thanh Huyền chê cười nói: “Lúc đó mới từ đời đầu La Phù chi cảnh đi ra, ngươi không phải các loại sự quấn quanh người, không đi được sao? Hơn nữa ta lúc đi, cũng cùng ngươi chào hỏi.”

Tử Tâm cả giận nói: “Ai biết ngươi vừa đi chính là nửa năm, hơn nữa lại là đi Bất Tử tộc Thánh địa!”

Dương Thanh Huyền nói: “Vũ trụ to lớn, vô cùng vô tận, ly khai nửa năm xem như là quá ngắn chứ?”

Tử Tâm nhất thời nghẹn lời, không biết làm sao phản bác, chỉ có thể cả giận nói: “Ngươi còn tranh luận!”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, phát hiện cùng nữ nhân giao lưu, thông thường đều dễ dàng tồn tại cản trở, không thể làm gì khác hơn là theo Tử Tâm tâm ý, làm cho nàng mắng một trận, sau đó bảo đảm sau đó đi ra ngoài nhất định tỉ mỉ nói rõ ràng, Tử Tâm này mới coi như thôi.

“Ngươi cũng biết, đại Thần Vương cùng Hàng Trần đại nhân đợi ngươi nửa năm lâu dài?”

Tử Tâm bớt giận phía sau, rồi mới lên tiếng.

“Cái gì?”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nói: “Chẳng lẽ có đại sự gì?”

Tử Tâm trầm ngâm hạ, nói: “Sự tình tương đối nhiều, vẫn là chờ ngươi gặp được hai vị đại nhân sau, lại bán dạo nghị đi. Ta hiện tại đi đem ngươi trở về sự thông báo hai vị đại nhân, cùng với cái khác Thần Vương. Ngươi tựu lưu ở Thần Vương phủ đi, cho tới những người khác có thể về Thương Huyền Tông.”

Dương Thanh Huyền lập tức để Tử Diên đám người trở lại, đem Quỷ Tàng cùng Nam Đẩu Tinh quân lưu lại. Tử Tâm cũng không biết Nam Đẩu Tinh quân thân phận, cho rằng Dương Thanh Huyền lại nơi nào thu rồi một vị không giải thích được cao thủ.

Dù sao trên người Dương Thanh Huyền phát sinh bất cứ chuyện gì, nàng đều không cảm thấy kỳ quái.

Sau đó không lâu, Hồng Tiêu cùng Hàng Trần liền xuất quan, truyền đòi Dương Thanh Huyền.

Tựu ở một gian thông thường bên trong phòng tiếp khách, Dương Thanh Huyền gặp được Hàng Trần, Hồng Tiêu, Hồng Lâm, Thâm Chi Chủ Nhân, cùng với Tử Tâm.

Năm người từ lâu ngồi xong, tựa hồ tựu đang chờ hắn.

Vừa vào bên trong, năm hai mắt ánh sáng đồng loạt nhìn sang, đưa hắn trong ngoài toàn bộ nhìn rõ rõ ràng ràng, ở đây năm đạo bén nhọn ánh mắt hạ, chính mình phảng phất không có bất kỳ riêng tư, tựu liền nội tâm đều bị nhìn thông suốt.

Hồng Tiêu cùng Hàng Trần liếc nhau một cái, đều thấy lẫn nhau trong mắt kinh sắc.

Nghe Tử Tâm nói Dương Thanh Huyền đã bước vào bốn sao

Thiên Giới hậu kỳ, mặc dù biết Tử Tâm tuyệt sẽ không nói khoác, nhưng vẫn là khiến người khó có thể tiếp thu.

Giờ khắc này vừa thấy Dương Thanh Huyền, không chỉ có cảnh giới ở bốn sao Thiên Giới hậu kỳ, hơn nữa cực kỳ vững chắc, mặc dù là mạnh như bọn họ, nội tâm cũng không cách nào không hiện ra nổi sóng.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Làm sao cảm giác như là ở thẩm vấn tựa như.”

Tử Tâm lạnh lùng nói: “Để cho ngươi không thành thật.”

Dương Thanh Huyền không nói gì, nhìn phía Hồng Lâm, lộ ra vẻ ân cần.

Hồng Lâm khẽ mỉm cười, trong mắt tràn đầy cảm kích, nói: “Ta đã không sao. Trước tất cả mẩu ký ức, kỳ thực đều là chính ta, hiện tại sở hữu ký ức toàn bộ trở về, ta tức là ngươi sớm nhất nhận thức Hồng Lâm, cũng là ngươi sau đó nhận thức Hồng Lâm, cái kia tất cả đều là ta. Nếu như ngươi cảm thấy được không hiểu lời, tựu làm ta là lúc ban đầu Hồng Lâm được rồi.”

Dương Thanh Huyền thở phào nhẹ nhõm, lộ ra hội ý mỉm cười, nói: “Lý giải, như vậy không thể tốt hơn, ta yên tâm.”

Hai người nhìn nhau nở nụ cười.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2732: A Ma La Thức, Thần Tộc Nguyên Nhân

Hồng Tiêu nói: “Dương Thanh Huyền, mọi người đều khá quen thuộc lạc, rất nhiều chuyện ta cũng sẽ không vòng vo.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Đại Thần Vương xin nói thẳng.”

Hồng Tiêu dùng tay làm dấu mời, Dương Thanh Huyền liền an vị ở Tử Tâm phía dưới, đối diện là Thâm Chi Chủ Nhân.

Hồng Tiêu nói: “Đầu tiên một cái chuyện rất trọng yếu, ngươi có thể có biện pháp có thể liên lạc với Huyền Thiên Cơ?”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Đều nửa năm, hắn còn chưa có xuất hiện qua sao?”

Hồng Tiêu nói: “Không có. Ta hầu như vận dụng sở hữu có thể vận dụng sức mạnh, cũng không tìm tới tung tích của hắn. Tựu liền ngươi vị kia gọi Hoàng Đình bằng hữu, cũng cùng nhau biến mất rồi.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Thôi diễn số lượng cũng dùng qua?”

Hồng Tiêu nói: “Dùng qua, thậm chí ta cùng Hàng Trần đại nhân liên thủ thôi diễn, đều không tính ra nửa phần.”

Dương Thanh Huyền nói: “Người này xác thực sâu không lường được, tuy rằng ta ở Thương Khung tinh vực cùng hắn một đường lại đây, nhưng vẫn như cũ đối với hắn biết rất ít, hơn nữa hắn tay cầm một tia đại đạo chi lực, có thể trích dẫn Luân Hồi, nếu như muốn tránh quá thôi diễn, sợ cũng không phải là cái gì việc khó.”

Mọi người đều là thay đổi sắc mặt, nói: “Hắn cũng chưởng có đại đạo chi lực?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Một tia, cùng ta cũng như thế.”

Hồng Tiêu than thở: “Thực sự là tài ngút trời, đồng nhất thời đại, lại sẽ xuất hiện hai vị chấp chưởng đại đạo sức mạnh to lớn thiên tài, có thể thấy được Thiên Đạo mịt mờ, coi là thật không lường được a.”

Hàng Trần nói: “Có lẽ cũng tỏ rõ nào đó loại không ổn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Huyền Thiên Cơ mang đi Hồng Vũ, hơn nửa cũng là vì cái gì đó A Ma La Thức chứ? Vật ấy rốt cuộc là cái gì? Lúc đó Chu Vẫn Thiên phát điên, liền cũng là vì vật ấy.”

Hàng Trần nói: “Cái này ta để giải thích đi, thiên địa vạn linh, có thể nhận thức sự vật, tu luyện võ kỹ, thông hiểu đạo pháp, bằng vào là cái gì?”

“Là cái gì?”

Dương Thanh Huyền trầm tư nói: “Ý thức?”

Hàng Trần lộ ra vẻ tán thưởng, gật đầu nói: “Chính là ý thức. Vạn linh bởi vì có tự mình ý thức, cho nên mới có thể cảm giác sự vật, mới có thể học tập đồ vật, mới có thể tu luyện võ đạo. Mà này ý thức có cao có thấp, có mạnh có yếu, bất đồng sinh linh ý thức cũng không giống nhau. Mà ở trong vũ trụ, có một loại đẳng cấp cao nhất ý thức, cũng là đại đạo diễn hóa đi ra đạo thứ nhất ý thức, chính là có ý thức căn nguyên, đồng thời cũng là vạn pháp thần thông căn nguyên, chính là A Ma La Thức.”

Dương Thanh Huyền sững sờ một lát, không nghĩ tới A Ma La Thức càng là đáng sợ như vậy đồ vật.

Hàng Trần nói: “Từng cái vũ trụ đản sinh ban đầu, đều sẽ có đạo thứ nhất ý thức đản sinh, nói cách khác mỗi cái vũ trụ đều có thuộc về mình A Ma La Thức. Ở ban đầu sinh đời đại vũ trụ ở ngoài vô tận vũ trụ bên trong, nghĩ muốn bước vào Vạn Cổ Chí Tôn cảnh, là dị thường gian nan, nhưng nếu như có thể dung hợp một đạo A Ma La Thức, độ khó tựu sẽ giảm bớt rất nhiều. Thần tộc người thứ nhất tổ tiên Van Gogh, chính là dung hợp A Ma La Thức, đồng thời xác định là bước chân vào Vạn Cổ Chí Tôn cảnh cường giả.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Xác định bước chân vào? Không phải nói vạn cổ tới nay, đều không có xác thực người sao?”

Hàng Trần nói: “Liên quan với điểm ấy, Hồng Tiêu đại nhân cùng Thâm Chi Chủ Nhân có thể giải thích một cái.”

Hồng Tiêu nói: “Ta trước tiên nói đi. Này muốn từ Thần tộc lai lịch nói tới, ngươi cũng biết Thần tộc khởi nguyên?”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Không phải là thành lập đời đầu La Phù chi cảnh cái kia chút sao?”

Hồng Tiêu mỉm cười nói: “Thành lập đời đầu La Phù chi cảnh người có rất nhiều.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vấn đề này ta cũng nghĩ tới, tựa hồ cũng không phải là sở hữu thành lập La Phù chi cảnh người, đều được Thần tộc.”

Hồng Tiêu nói: “Trên thực tế, Thần tộc nguyên nhân, cùng thành lập La Phù chi cảnh cũng không có quan hệ gì, chỉ là thành lập La Phù chi cảnh những cường giả kia, là lấy Thần tộc làm chủ, vì lẽ đó hậu nhân nghe sai đồn bậy, càng nói càng huyền, tựu thành hiện tại loại này định luận. Sớm ở La Phù chi cảnh xuất hiện trước, Thần tộc cũng đã tồn tại. Hơn nữa tổng cộng có tám nhánh, hồng, vàng, lam, lục xanh, hắc, tử, trắng, ngươi cũng biết vì sao biết có tám nhánh?”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến một trận, nói ra: “Công pháp tu luyện?”

Hồng Tiêu nói: “Không sai, đích thật là công pháp khác biệt đưa đến. Tất cả những thứ này ngọn nguồn, liền tới tự tổ tiên Van Gogh. Năm đó Van Gogh tổ tiên để lại một bộ Thần Điển, gọi là Vô Cực tâm pháp,, sau đó tổ tiên phá hư mà đi sau, các đệ tử đối với bộ tâm pháp này lý giải cùng tu luyện, xảy ra to lớn phân kỳ, lại tu luyện thành tám loại thuộc tính khác nhau tâm pháp đến, hơn nữa mỗi loại tâm pháp hiển hiện ra màu sắc khác xa nhau. Đến đây, Thần tộc tựu phân liệt thành tám nhánh. Trên thực tế, cái gọi là Thần tộc, chính là tổ tiên Van Gogh các đệ tử đối với mình một loại xưng hô thôi.”

“Này...”

Dương Thanh Huyền nằm mơ cũng không nghĩ tới, Thần tộc lai lịch thì ra là như vậy.

Hắn đột nhiên nghĩ đến Huyết Hải Phù Đồ Kinh, cùng Huyết Thần Kinh,, hai bộ khác hẳn hoàn toàn công pháp, đều là tuyệt đại thiên tài từ một giọt đại đạo máu bên trong tìm hiểu ra tới.

Có thể thấy được đại đạo sự hùng vĩ vạn tượng, người không đủ sức, lại như thế nào thiên tài, đều chỉ có thể dòm ngó được một mặt, không cách nào coi toàn cảnh.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Cái kia Phật Cao đại nhân, chính mình tìm hiểu ra Vô Cực tâm pháp, sao?”

Hồng Tiêu nói: “Đương nhiên.”

Dương Thanh Huyền lại hỏi nói: “Tự Van Gogh phía sau vô số năm, lại không có người tham ngộ xuyên thấu qua?”

Hồng Tiêu than thở: “Vô Cực tâm pháp, nguyên bản, sớm đã biến mất rồi. Hiện tại lưu giữ trên đời, chỉ là tám nhánh Thần tộc không giống nhau tâm pháp thôi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nói như vậy, lại không cách nào hoàn nguyên Vô Cực tâm pháp,?”

Hồng Tiêu nghĩ đến hạ, nói: “Ta không dám hạ luận đoạn, nhưng nhất định là rất khó, đồng thời mong manh.”

Hắn tiếc hận một trận, nói ra: “Liên quan với Van Gogh việc, Hồng Lâm tổ tiên biết, cần phải so với ta phải nhiều.”

Hồng Lâm cười khổ một tiếng, tựa hồ đối với “Tổ tiên” hai chữ cực kỳ bất đắc dĩ, nói qua vài lần, nhưng Hồng Tiêu cố ý muốn hô, nàng cũng không có cách nào.

Hồng Lâm nói: “Van Gogh tổ tiên lưu lại Vô Cực tâm pháp, sau phá không mà đi, lúc đó có hay không bước chân vào Vạn Cổ Chí Tôn cảnh, các đệ tử cũng là mỗi người nói một kiểu, cũng không có người tận mắt nhìn thấy. Có nói bước chân vào, căn cứ chính là A Ma La Thức. Van Gogh tổ tiên nhất định là thu được một đạo A Ma La Thức, sau đó tự tin tràn đầy, phá không mà đi. Cho tới này đạo A Ma La Thức đến từ đâu, nhưng không có ai biết. Hơn nữa phụ thân đối với năm đó các loại chuyện làm quá tìm hiểu cùng nghiên cứu, cho rằng Van Gogh tổ tiên mặc dù có thể hiểu thấu đáo Vô Cực tâm pháp,, cũng cùng cái kia một đạo A Ma La Thức có liên quan.”

Hàng Trần nói: “Này ngược lại là thật có thể. Bằng không không đến nỗi vạn cổ tới nay, chỉ có Van Gogh một người có thể hiểu thấu đáo. Chỉ tiếc lòng này pháp đã thất truyền, không cách nào xác nhận.”

Hồng Tiêu nói: “Chuyện về sau, Thâm Chủ đến mà nói a.”

Thâm Chi Chủ Nhân gật gật đầu, sửa sang lại hạ dòng suy nghĩ, nói ra: “Thiên Thu ảo cảnh các thời kỳ truyền thừa, cùng tám nhánh Thần tộc bản thân không có bao nhiêu quan hệ, tất cả đều là vây quanh Thái Vũ không có chữ bia tới, mà này bia chính là Phật Cao đại nhân từ sơ sinh đời đại vũ trụ bên trong phá vách tường đáp xuống, bị Thiên Thu ảo cảnh đệ nhất đời chủ nhân thu được được.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2733: Vũ Trụ Quy Tắc, Thiện Ác Chi Thưởng Thức

Tử Tâm khá là bất mãn, hừ lạnh nói: “Uổng ta với ngươi thâm giao nhiều năm, này bia cùng Van Gogh tổ tiên có như vậy quan hệ mật thiết, ngươi lại vẫn gạt ta.”

Thâm Chi Chủ Nhân cười khổ nói: “Tử Tâm Thần Vương hiểu lầm ta, trên thực tế, từ đệ nhất đời ảo cảnh chi chủ bắt đầu, đối với này bia tựu có tầng tầng dự tính, cũng không thể xác định chính là Van Gogh lưu lại. Cho đến Dương Thanh Huyền giải khai này bia bí mật, thấy được Van Gogh bước vào Vạn Cổ Chí Tôn lúc cảnh tượng sau, mới có thể xác định là Van Gogh đồ vật.”

Tử Tâm nói: “Không cần giải thích, tóm lại, là ta giao hữu không cẩn thận.”

Dương Thanh Huyền trong lòng không tên run lên, phát hiện Tử Tâm nói câu nói này thời điểm, ánh mắt lại là bén nhọn nhìn mình, không từ được vạn phần kỳ quái, cái này cùng chính mình có quan hệ gì?

Hàng Trần nói: “Thái Vũ không có chữ tấm bia cổ một chuyện, có thể nói minh Van Gogh ở chỗ này vũ trụ thời điểm, vẫn chưa bước vào Vạn Cổ Chí Tôn cảnh, mà là phá hư phía sau, ở khác địa phương bước chân vào.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Vì sao từ không có người ở chỗ này vũ trụ bước vào quá? Có phải hay không là nơi đây vũ trụ quy tắc, không cách nào chứa đựng Vạn Cổ Chí Tôn?”

Hàng Trần bọn người là vẻ mặt trở nên nghiêm túc, lập tức khen: “Ngươi thực sự là thông minh, lại có thể nghĩ đến điểm này. Nơi đây vũ trụ cũng không phải là không thể chứa nạp Vạn Cổ Chí Tôn, mà là có thể chứa chí tôn số lượng là có hạn, hoặc có lẽ là, chỉ có cực thấp tiêu chuẩn. Danh ngạch này là mấy cái, ta cũng không biết được, sợ là không tới một bàn tay số lượng.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Mặc dù là một bàn tay số lượng, cái kia cũng có thể có mấy vị mới là a.”

Hàng Trần nói: “Trên lý thuyết đến nói là như vậy, nhưng này chút có cơ hội bước vào Vạn Cổ Chí Tôn cảnh người, vì sao phải ngưng lại nơi đây, vật lộn này một bàn tay số lượng cơ duyên, mà không tiến lên hướng về đạo chi khởi nguyên, tranh cướp cái kia vô hạn cơ duyên đây?”

Dương Thanh Huyền nói: “Thì ra là như vậy, trong lòng ta vẫn có một nghi hoặc, cái kia chút phá hư đi cường giả, lẽ nào liền không thể trở lại nữa sao?”

Hàng Trần nói: “Có thể trở về, ngươi đã từng thấy Vi Thanh, Xa Vưu, Lý Hồng Tụ ba người, bắt đầu từ ban đầu sinh đời đại vũ trụ bên trong trở về. Chỉ là trở về phía sau, vũ trụ đẳng cấp biến thấp, tu vi của bọn họ rất khó tinh tiến. Lý Hồng Tụ cũng còn tốt, cho tới Vi Thanh cùng Xa Vưu, trong này thì không cách nào tiến bộ nửa điểm. Thứ yếu, muốn phá khai vũ trụ bình phong, từ thượng giới mở ra xuống đường nối, một là tiêu hao năng lượng rất lớn, hai là nguy hiểm cũng rất lớn, đã rời đi cường giả, rất ít sẽ có trở về. Điểm thứ ba, cũng là điểm trọng yếu nhất, chính là có thể số lượng càng mạnh người, tiến vào một cái khác vũ trụ độ khó lại càng lớn.”

Dương Thanh Huyền không hiểu nói: “Điểm thứ ba có thể hay không nói tỉ mỉ chút.”

Hàng Trần nói: “Nói thí dụ như, nếu như nơi đây vũ trụ chỉ có thể chứa đựng năm vị Vạn Cổ Chí Tôn, nếu như thứ sáu Vạn Cổ

Chí Tôn muốn vào đến, cái kia sẽ làm sao?”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hạ, nói: “Sẽ đem một vị Vạn Cổ Chí Tôn chen ra ngoài?”

“Ha ha.”

Hàng Trần cười to nói: “Vạn Cổ Chí Tôn đại đạo đẳng cấp, cùng nơi đây vũ trụ ngang bằng, là chen không đi ra, chỉ có thể đem vũ trụ bóp nát. Vì lẽ đó vũ trụ vì bảo vệ mình, chắc là sẽ không cho phép người thứ sáu Vạn Cổ Chí Tôn phủ xuống. Như vậy làm một cái trong vũ trụ Vạn Cổ Chí Tôn đủ số sau, một vị khác Vạn Cổ Chí Tôn muốn vào đến, độ khó to lớn, hầu như giống như là hủy diệt vũ trụ này.”

Dương Thanh Huyền ngơ ngác nói: “Nói như thế, Hồng Tụ cha nàng, tựu không cách nào phủ xuống?”

Hắn đột nhiên nghĩ tới Vũ, chẳng trách lúc trước tiến nhập nơi đây vũ trụ sau, đã bị Thiên Dụ đánh lén thành trọng thương, sợ là phá khai vũ trụ bình phong, hao phí không cách nào tưởng tượng đánh đổi.

Hàng Trần nói: “Đừng nói Vạn Cổ Chí Tôn, coi như là giáng lâm cửu tinh Thiên Giới, vũ trụ cũng là mất hứng, vì lẽ đó đẳng cấp càng cao, giáng lâm xuống cần năng lượng càng lớn, độ khó càng lớn. Vi Thanh cùng Xa Vưu giáng lâm, thật không biết hao phí bao nhiêu đánh đổi, vị đại nhân kia tính toán rốt cuộc là cái gì?”

[truyen cua❤tui @@ Net]

Tử Tâm cả kinh nói: “Lý Vân Tiêu thật sự bước vào Vạn Cổ Chí Tôn cảnh sao?”

Hàng Trần cau mày nói: “Không biết, ta cùng Vi Thanh trò chuyện quá, bọn họ đối với chuyện này tựa hồ kiêng kị như Mạc Thâm, vốn lấy suy đoán của ta, mặc dù còn chưa bước vào, chỉ sợ cũng không xa. Thậm chí hai người này hạ giới, vô cùng có khả năng chính là vì Lý Vân Tiêu bước vào Chí Tôn cảnh tìm gì.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Lẽ nào cũng là tìm A Ma La Thức?”

Hàng Trần nói: “Có thể, nhưng nhưng không giống lắm. Hơn nữa A Ma La Thức chính là một đạo ý thức, trừ phi bản tôn đích thân tới tiếp nhận, bằng không làm sao mang đi?”

Hồng Tiêu nói: “Ba người này tồn tại, có thể tạm thời không quản bọn họ, chỉ cần không đắc tội bọn họ là tốt rồi.”

Hàng Trần nói: “Đúng. Chúng ta nói tiếp A Ma La Thức việc. Các thời kỳ tới nay, phàm là thu được A Ma La Thức người, không không thành tựu thông thiên triệt địa đại năng, có thể Hồng Vũ trên người xuất hiện dấu hiệu, nhưng mười phần khác thường. Tài liệu trong tay quá ít, ta cùng Hồng Tiêu, Hồng Lâm hai vị đại nhân đăm chiêu sau một lúc lâu, đem việc này truyền cho Đế Ất đại nhân, rốt cục thu được một ít manh mối.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Đế Ất?”

Tử Tâm lạnh lùng nói: “Hừ, Dạ Chi Đế Giáp.”

Dương Thanh Huyền hơi thay đổi sắc mặt, lập tức nghĩ tới, cả kinh nói: “Ất tiên sinh?”

Hàng Trần cổ quái nhìn hắn, cười khổ nói: “Không nghĩ tới ngươi đã cùng Đế Ất đại nhân thấy qua, cái này cũng là trước đây không lâu Tử Tâm vừa rồi nói cho ta biết. Hơn nữa ta cùng Đế Ất đại nhân trao đổi thời điểm, đại nhân cũng đề cập đến ngươi.”

Dương Thanh Huyền hồ đồ nói: "Này Đế Ất tiên sinh là ai?

Hàng Trần nói: “Ngươi sau đó thì sẽ biết, mặc dù là Thánh Tông danh tộc chi chủ, cũng chỉ là lờ mờ biết được người này tồn tại, những thứ khác tựu biết rất ít, ta cũng không tiện tiết lộ quá nhiều, hơn nữa các ngươi lập tức lại sẽ gặp mặt lại.”

Dương Thanh Huyền nói: “Gặp mặt? Đế Ất tiên sinh muốn tới Mục Hải Vực Giới sao?”

Hàng Trần nói: “Không phải vậy, mà là ngươi muốn đi Tịch Diệt Thời Không Hải.”

“Cái gì?”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, hắn tự nhiên biết Tịch Diệt Thời Không Hải là địa phương nào, không từ phải hỏi nói: “Tại sao?”

Hàng Trần nói: “Ngươi còn nhớ được Đạo Quả đại hội?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tự nhiên nhớ được.”

Hàng Trần nói: “Lúc đó chưởng giáo tới quấy rối, dùng các ngươi mọi người tính mạng, uy hiếp ta giao ra côn khư chìa khoá. May là côn khư bí thược không chỉ một thanh, do đó cũng cho ta biết được chưởng giáo mục đích, kết hợp với Hồng Vũ một chuyện, trước sau tựu nhất định có suy đoán.”

Dương Thanh Huyền buồn phiền nói: “Hàng Trần đại nhân có suy đoán, ta nhưng rơi vào trong sương mù.”

Hàng Trần mỉm cười nói: “A Ma La Thức chính là nơi đây trong vũ trụ đạo thứ nhất ý thức, bản vô thiện ác chi phân, nhưng ở dài dòng diễn biến trong quá trình, nhưng là sinh ra thiện ác, trong đó có một đạo là ác chi A Ma La Thức. Đế Ất đại nhân suy đoán là, chưởng giáo nắm trong tay này đạo ác chi A Ma La Thức, mà Hồng Vũ trong cơ thể nhưng là này đạo ác chi A Ma La Thức phân thưởng thức. Chưởng giáo cũng tốt, Đông Quân cũng tốt, Hoa Đồng cũng tốt, bản thân vô thiện ác, có thể chịu đựng này đạo ác chi A Ma La Thức phân thưởng thức, nhưng Hồng Vũ nhưng là tu luyện Thần tộc công pháp, Vô Cực tâm pháp, vô cùng có khả năng hiền lành chi A Ma La Thức có liên quan, vì lẽ đó sinh ra to lớn bài xích cùng xung đột.”

Chương 2734: Hỗn Độn Thời Đại Chung Kết, Trực Tiếp Điểm Danh

Dương Thanh Huyền sợ hãi nói: “Cái kia... Cho nên...”

Hàng Trần sắc mặt biến được ngưng trọng, nói: “Nếu thật sự như Đế Ất đại nhân suy đoán như vậy, vấn đề tựu nghiêm trọng. Ngươi đối với Tịch Diệt Thời Không Hải có thể có giải?”

Dương Thanh Huyền “Ừ” một tiếng, nói: “Vũ trụ phế tích, cực kỳ nguy hiểm nơi, mặc dù là Thiên Giới chi chủ cũng khó có thể vượt qua, một không cẩn thận tựu sẽ vẫn lạc ở giữa.”

Hàng Trần nói: “Vậy ngươi cũng biết Tịch Diệt Thời Không Hải là như thế nào xuất hiện?”

Dương Thanh Huyền ngây dại, sững sờ nói: “Làm sao xuất hiện? Chẳng lẽ không là vũ trụ khai ích chi sơ thì có sao?”

Hàng Trần lắc đầu nói: “Vũ trụ khai ích chi sơ, phương hướng là dính liền nhau, không có bất kỳ phân cách. Đồng thời trung ương vũ trụ, cũng chính là hiện tại Tịch Diệt Thời Không Hải vị trí, chính là là cả vũ trụ thế năng cao nhất hạt nhân. Vạn tộc san sát, quần hùng tranh bá, đó là vũ trụ cường thịnh kỳ hạn, lúc đó vẫn là Hỗn Độn thời đại, sở hữu võ giả tu luyện đều là lực hỗn độn.”

Tử Tâm cả kinh nói: “Chẳng lẽ là cái kia ác chi A Ma La Thức...”

Hàng Trần thở dài, gật gật đầu.

Bên trong đại sảnh một cái biến được yên tĩnh, bầu không khí nháy mắt tựu khẩn trương.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy được có chút sởn cả tóc gáy, một đạo ý thức, trực tiếp hủy một cái thời đại?

Hàng Trần nói: "Chính là cái kia đạo ác chi A Ma La Thức đem Hỗn Độn thời đại tiêu diệt. Nhưng Hỗn Độn thời đại dù sao cũng là cường giả hoành hành cường thịnh thời đại, đồng thời cũng có thiện chi A Ma La Thức tồn tại, mọi người rốt cục đồng tâm hiệp lực, đem cái kia đạo ác chi A Ma La Thức bản thể, trấn áp ở một chỗ địa phương."

Dương Thanh Huyền cả kinh kêu lên: "Côn Khư!"

Hàng Trần nói: "Chính là Côn Khư! Nhưng tuyệt đối không ngờ rằng, cái kia ác chi A Ma La Thức bản thể bị trấn áp, lại còn có ý thức chạy ra ngoài. Hiện tại Đế Ất đại nhân nghĩ muốn biết rõ ràng chính là, này đạo ở bên ngoài ác chi A Ma La Thức là chủ thưởng thức vẫn là phân thưởng thức, là lúc trước trấn áp thời gian bỏ chạy đi, vẫn là phía sau chạy trốn. Nếu như phía sau rời đi, vấn đề tựu nghiêm trọng hơn, thuyết minh Côn Khư phong ấn triệt để phế bỏ."

Dương Thanh Huyền sắc mặt có chút khó coi, nói: "Hàng Trần đại nhân mới vừa nói, ta lập tức phải đi Tịch Diệt Thời Không Hải, không sẽ là muốn ta đến xem chứ?"

Hàng Trần nói: "Chính là, nhưng cũng không hoàn toàn."

Dương Thanh Huyền: "..., đại nhân không đang nói đùa?"

Hàng Trần nói: "Một điểm cũng không có đùa giỡn. Côn Khư tình huống, cùng nơi đây vũ trụ tình huống rất giống, thì không cách nào chứa đựng quá lực lượng mạnh tạt qua, nếu không thì phá huỷ phong ấn bình phong. Mà Đế Ất đại nhân có thể mở ra nhập khẩu, mạnh nhất thông hành người thực lực không thể vượt qua Thất Tinh Thiên Giới."

Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch, nói: "Ta mới bốn sao Thiên Giới mà thôi, vũ trụ như thế lớn, phương hướng tứ phương, đủ để tìm ra hơn trăm tên sáu sao Thiên Giới đỉnh cao, đều so với ta thích hợp."

Hàng Trần nhìn hắn, mỉm cười nói: "Ngươi là Đế Ất đại nhân trực tiếp điểm danh."

Dương Thanh Huyền: "..."

Hàng Trần nói: "Xác thực không có so với ngươi thích hợp hơn, hơn nữa ngươi yên tâm, cùng ngươi đồng hành còn rất nhiều người ở. Đế Ất đại nhân chuẩn bị từ bốn chữ trụ vị diện triệu tập một trăm vị thiên tài cường giả tiến hành tập huấn, sau đó đưa vào Côn Khư. Hơn nữa này 100 người cảnh giới, đều yêu cầu ở sáu sao Thiên Giới bên dưới."

Dương Thanh Huyền không hiểu nói: "Vì sao là sáu sao Thiên Giới bên dưới, không phải Thất Tinh sao?"

Hàng Trần nói: "Bởi vì ở Tịch Diệt Thời Không Hải tập huấn bên trong, sáu sao Thiên Giới hết sức có thể đột phá Thất Tinh, vì để tránh cho làm chuyện vô ích, vì lẽ đó tướng cảnh giới định ở sáu sao bên dưới, như vậy tập huấn hạ xuống, đột phá thất tinh độ khả thi liền không lớn."

Dương Thanh Huyền nói: "Cái nào có như thế dễ dàng quá Thất Tinh Thiên Giới, Đế Ất tiên sinh không khỏi nghĩ được nhiều lắm đi."

Hàng Trần nói: "Không, ở Đế Ất tiên sinh dạy dỗ hạ, bước vào Thất Tinh Thiên Giới độ khả thi rất lớn. Vì lẽ đó ngươi là có hay không ý thức được, này có thể cơ hội ngàn năm một thuở. Lấy thiên phú của ngươi quá khứ, tuy rằng hiện tại chỉ là bốn sao, nhưng lúc trở lại, có lẽ chính là sáu sao, thậm chí Thất Tinh."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Cái nào có khoa trương như vậy?"

Hàng Trần nói: "Phương hướng bốn bộ vũ trụ, các cho 250 cái tiêu chuẩn, tổng cộng là một ngàn người tham gia tập huấn."

Dương Thanh Huyền nói: "Làm sao nhiều như vậy? Không phải chỉ cần 100 người sao?"

Hàng Trần nhếch miệng nở nụ cười, lộ ra um tùm Bạch Nha, nói: "Bởi vì tập huấn trong quá trình, có thể sẽ chết đi chín trăm cái."

Dương Thanh Huyền: "..., ta cảm thấy được ta còn là lưu ở nam bộ liên minh, ổn trát ổn đả tu luyện tốt hơn."

Hàng Trần cười nói: "Ngươi thật không tính đi? Có thể bị Đế Ất đại nhân dạy dỗ, nhưng là vô số thiên tài tha thiết ước mơ chuyện, tại những khác ba bộ vũ trụ bên trong, những danh ngạch này cũng đều tránh phá đầu. Nếu không có Đế Ất đại nhân chỉ tên muốn ngươi, danh ngạch này ta nhưng là phải bán không ít tiền."

Dương Thanh Huyền than thở: "Có thể rất nhanh nhanh tăng lên sức mạnh, ta tự nhiên là nguyện ý, dù sao cha mẹ ta còn ở chưởng giáo trong tay. Chỉ là việc này liên luỵ to lớn, đã vượt xa sự tưởng tượng của ta, trong lúc nhất thời có chút khó có thể tiêu hóa."

Hàng Trần cũng thở dài, nói: "Đừng nói ngươi, chính là ta cũng phiền muộn đến cực điểm. Này chưởng giáo xuất hiện ở đâu không tốt xuất hiện vào lúc nào không tốt một mực muốn xuất hiện ở nam bộ vũ trụ, hơn nữa còn là ta chủ trì cục diện thời điểm đi ra, thật tang a."

Dương Thanh Huyền nói: “Ngoại trừ thăm dò minh Côn Khư nội bộ ở ngoài, đón lấy Đế Ất cùng Hàng Trần đại nhân định làm như thế nào?”

Hàng Trần vẻ mặt nghiêm nghị nói ra: “Đế Ất tiên sinh là chắc chắn sẽ không cho phép ác chi A Ma La Thức lưu sóng bên ngoài, tất nhiên muốn nghĩ hết tất cả biện pháp trấn áp. Mà muốn tìm ra này đạo A Ma La Thức, Hồng Vũ chính là then chốt.”

Tử Tâm nói: “Mà tìm Hồng Vũ, Huyền Thiên Cơ lại là then chốt. Tìm Huyền Thiên Cơ, ngươi lại là mấu chốt.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Chư vị đừng ôm hy vọng quá lớn, hắn tìm ta dễ dàng, ta tìm hắn là thật khó a, chỉ có thể tận lực thử một chút.”

Hàng Trần nói: “Người này có tài năng kinh thiên động địa, không lường được chi thần thông, nhân vật như vậy, lại vẫn không có bị phát hiện, càng thêm chứng minh người này chi đáng sợ. Nếu như tìm tới hắn, cần phải ngay lập tức thông báo ta. Đồng thời hôm nay đàm phán việc, đừng vội lưu truyền ra đi, để tránh khỏi gây nên không cần thiết sự cố.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta minh bạch.”

Hàng Trần nói: “Tiếp đó, chính là Thần tộc một chuyện, ta cùng đại Thần Vương thảo luận qua hồi lâu, ở tương lai trong một khoảng thời gian, ta sẽ tận lực đối với Thần tộc tiến hành tài nguyên cùng quy tắc nghiêng, để Thần tộc càng mạnh mẽ hơn lên.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, không từ được nội tâm quái lạ, tựu liền Tử Tâm cùng Thâm Chi Chủ Nhân, đều lộ ra vẻ không hiểu.

Lấy bây giờ Thần tộc tình hình, liên minh hẳn là nắm kiêng kỵ cùng chèn ép thái độ mới đúng, làm sao phương pháp trái ngược.

Hồng Tiêu mỉm cười nói: “Các ngươi không dùng suy đoán Hàng Trần đại nhân tâm tư, bây giờ liên minh vấn đề lớn nhất là chưởng giáo cái này hoạ ngoại xâm, mà không phải nội ưu. Đem tới đối phó chưởng giáo, ta Thần tộc chính là sức mạnh trung kiên, một là bởi vì Thần tộc vốn là đủ mạnh, hai là bởi vì Thần tộc công pháp, không cách nào chứa đựng cái kia đạo ác chi A Ma La Thức, cùng với thiên nhiên không đội trời chung.”

Chương 2735: Trọng Yếu Tin Tức, Siêu Huyền Không

Hàng Trần nói: “Thân ta là liên minh người chủ trì, phải làm chỉ là cân bằng tốt mỗi cái thời kỳ quan hệ, bảo vệ liên minh quy tắc. Thần tộc mạnh, thì lại ức chế nó. Nhưng bây giờ là thời kỳ không bình thường, mà Thần tộc mạnh mẽ, nhưng là ta kỳ vọng, thậm chí dưới cái nhìn của ta, còn chưa đủ mạnh, ta sẽ tận lực đem tài nguyên nghiêng lại đây, tạo nên mạnh hơn Thần tộc, từ mà đối chưởng giáo hình thành ngăn được. Cho tới Thần tộc mạnh mẽ phía sau, có thể hay không đối liên minh tạo thành uy hiếp, đó chính là nói sau, đồng thời không có vĩnh viễn bá chủ, Thần tộc mạnh mẽ nhất thời, ở tương lai cũng sẽ có suy bại thời điểm, Thánh Tông danh tộc thay đổi, chỉ là đơn giản lịch sử tiến trình, ta nhìn nhiều lắm rồi.”

Lời nói này nói khẩn thiết đến cực điểm, trong mắt không có bất kỳ tình cảm gợn sóng, lại như ở nói một cái bé nhỏ không đáng kể chuyện.

Bên trong đại sảnh mấy người, đều là đối với Thiên Đạo lĩnh ngộ cực sâu, đối với thế lực hưng suy thay đổi, xác thực cũng nhìn phai nhạt.

Hàng Trần nhìn Dương Thanh Huyền, nói ra: “Ta cho ngươi dẫn tiến một người, hắn có lẽ sẽ mang cho ngươi một ít tin tức tốt.”

Nói xong, ngón tay nhẹ nhàng ở bàn trà một điểm, một vòng phù văn tựu dập dờn mở, hình thành một cái tiểu trận hình tròn, chớp mắt bên dưới tựu biến mất không còn tăm hơi.

Nếu không có nhãn lực cực mạnh người, đều không thấy rõ biến hóa này.

Dương Thanh Huyền chính kinh ngạc bên trong, bên ngoài sảnh tựu truyền đến một đạo tiếng cười, sau đó đi vào một cái đầy mặt phúc hậu người đàn ông trung niên, đi vào tựu ôm quyền chắp tay, hướng về mọi người chắp tay.

Phía sau nam tử còn theo một người, vâng vâng như như, khẩn trương đòi mạng.

“Hắn là...”

Người này Dương Thanh Huyền từng thấy, từng ở Vô Dục Thành một gian trong tửu quán, đuổi giết Huyền Thiên Cơ, lúc trước Hồng Tiêu đám người gọi người này vì là “Tào lão bản”.

Mà sau người theo người, Dương Thanh Huyền là không thể quen thuộc hơn nữa, chính là Đức Phong Cổ Lâu Phạm gia.

Dương Thanh Huyền lập tức đoán được người này thân phận.

“Thanh Huyền tiểu hữu, chúng ta lại gặp mặt.”

Tào Lam đầy mặt hồng quang, trực tiếp hướng về Dương Thanh Huyền ôm quyền chắp tay.

Dương Thanh Huyền không dám bất cẩn, Đức Phong Cổ Lâu phạm vi thế lực, trực tiếp bao trùm toàn bộ vũ trụ, mà trước mắt thực lực của người này hắn càng nhìn không thấu, tựa hồ trên người đeo che giấu khí tức bảo vật.

Hắn ôm quyền đáp lễ nói: “Tào lão bản.”

Tào Lam cười nói: “Ha ha, xem ra không cần tự giới thiệu mình, Thanh Huyền tiểu hữu trực tiếp tựu nhận thức cho ta.”

Hàng Trần mỉm cười nói: “Tào lão bản là mang theo tin tức tốt tới, nguyên bản ta thông báo một cái liền có thể, nhưng Tào lão bản nhưng không phải muốn đích thân vừa thấy ngươi.”

Thương nhân lãi nặng, trước Dương Thanh Huyền tuy rằng biểu hiện ưu dị, nhưng thực lực bản thân không đủ, còn không đáng được Tào Lam tự mình vừa thấy.

Lần này sự kiện sau, đặc biệt là chém giết Chu Vẫn Thiên, cái kia thân phận địa vị tựu hoàn toàn bất đồng, mặc dù thực lực vẫn chỉ là bốn sao Thiên Giới, cũng không thể không gây nên Tào Lam coi trọng, tự mình đến gặp, cũng lại trong lời nói đều là khách khí, trong lúc lơ đãng toát ra các loại vui sướng, thậm chí là cung kính, để Dương Thanh Huyền cảm thấy mười phần khéo léo thoải mái, loại này cùng người lui tới bản lĩnh, cũng là đại thương nhân độc hữu chính là tính chất đặc biệt.

Tào Lam cười nói: “Thanh Huyền tiểu hữu cũng là ta Đức Phong Cổ Lâu khách hàng cũ, hơn nữa còn là chất lượng tốt khách hàng, tự nhiên đã sớm nên bái phỏng. Tin tức này xem như là bất ngờ được, nhưng đối với Thanh Huyền tiểu hữu mà nói nhưng là mười phần trọng yếu, để ta không thể không cẩn thận đối đãi, luôn mãi xác nhận sau, mới dám mang đến.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Làm phiền Tào lão bản, không biết là gì tin tức?”

Tào Lam nói: “Lúc trước Hàng Trần đại nhân vẫn để ta hỏi thăm chưởng giáo tin tức, để ta phát hiện chưởng giáo ở nghiên cứu chế tạo một loại huy chương, gọi là vô cùng thuế ruộng thần huy, có thể mức độ lớn nhất tăng lên tiềm năng của người thiên phú, chư vị nói vậy đều từng trải qua. Thứ này cực kỳ đáng sợ, hầu như chạm tới đạo pháp cấp độ, mỗi một điểm chất lượng tăng lên, đều cần to lớn nghiên cứu cùng thí nghiệm, vậy dĩ nhiên là thiếu không được vật thí nghiệm. Ta đang truy xét trong quá trình, phát hiện chưởng giáo mấy chỗ thí nghiệm căn cứ, đồng thời bất ngờ phát hiện một chuyện, ở trong đó một chỗ nhiều hơn căn cứ, tựa hồ nhốt Thanh Huyền tiểu hữu cha mẹ của.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên đứng lên, trong đôi mắt bắn mạnh ra cực kỳ bén nhọn hàn ý, hai tay mười ngón cầm “Cách cách” nổ vang, nhưng chỉ là trong nháy mắt, tựu đem tâm tình của chính mình áp chế hạ xuống, một lần nữa ngồi trở lại trên ghế, nhưng hô hấp vẫn còn có chút nhỏ nhẹ gấp gáp, hỏi: “Thật chứ?”

Hàng Trần bọn người là lộ ra vẻ tán thưởng.

Như vậy trong thời gian ngắn là có thể khống chế lại tâm tình của chính mình, tiểu tử này không chỉ có thực lực vượt xa quá khứ, chính là tâm tính chờ khắp nơi mặt, đều đã không phải tên ngố.

Tào Lam ánh mắt lấp lóe, trong mắt lộ ra một nụ cười, nói: “Nếu như không có luôn mãi xác nhận, ta lại sao dám tự mình đến hướng về Thanh Huyền tiểu hữu báo cáo?”

Dương Thanh Huyền im lặng một hồi, trên mặt lộ ra bi ai vẻ, nhẹ giọng hỏi nói: “Bọn họ có khỏe không?”

Tào Lam nói: “Cần phải không việc gì, bởi vì lệnh tôn lệnh đường thiên phú cũng không giống giống như vậy, là chưởng giáo nghiên cứu đối tượng, không đến nỗi dễ dàng phá huỷ.”

Dương Thanh Huyền hai con ngươi co rụt lại, mười ngón hầu như bấm vào thịt trúng rồi, muốn rách cả mí mắt.

Tuy rằng Dương Vân Kính cùng Ninh Thanh Dao đối với hắn cũng không công ơn nuôi dưỡng, nhưng cốt nhục liên kết, chỉ là bức bách ở các loại nguyên do sự việc, mới bất đắc dĩ phân rời, hơn nữa hai người đối với hắn thành khẩn yêu thương, ở các loại trong lúc lơ đãng có thể rõ ràng cảm nhận được.

Dù là ai nghe được cha mẹ chính mình thành tùy thời có thể phá huỷ vật thí nghiệm, đều sẽ nháy mắt xù lông, giận dữ khó có thể tự tin.

Tử Tâm nói: “Tỉnh táo một chút, bây giờ biết lệnh tôn cùng lệnh đường nơi, tựu có biện pháp cứu bọn họ đi ra.”

Hồng Tiêu nói: “Không sai. Mặc dù có chưởng giáo tự mình tọa trấn, chúng ta nhiều như vậy người cùng đi, cũng đủ để cứu ra lệnh tôn cùng lệnh đường. Ta cũng không tin chưởng giáo chống đỡ được toàn bộ Thần tộc, thậm chí toàn bộ nam bộ vũ trụ liên minh.”

Tào Lam nói: “Ta cảm thấy được việc này không thích hợp gióng trống khua chiêng, cái kia căn cứ ở một cái phá toái siêu huyền trong không gian, bị bố trí năng lượng đo lường, một khi có bảy sao trở lên Thiên Giới đi vào, cũng sẽ bị tra xét đến. Nếu là bị chưởng giáo người phát hiện, đem Thanh Huyền tiểu hữu cha mẹ của mang đi, như vậy vũ trụ mịt mờ, tựu thật khó tìm.”

Tử Tâm cả kinh nói: “Thất Tinh Thiên Giới cũng sẽ bị thăm dò tra được? Vậy như thế nào cứu người?”

Tào Lam nói: “Thần Vương đừng nóng vội, căn cứ ta thủ hạ nghe được tin tức, chỗ này siêu huyền không gian người chấp chưởng, bản thân cũng chỉ là sáu sao Thiên Giới đỉnh cao. Chúng ta chỉ cần phái một ít sáu sao Thiên Giới đỉnh cao đi cũng đủ để.”

Tử Tâm nói: “Nếu thật sự như vậy, tựu liền có thể.”

Dương Thanh Huyền hai tay nắm tay, trầm giọng nói: “Kính xin Tào lão bản chỉ minh địa phương, ta đã không kiềm chế được!”

Như cái kia bên trong không gian chỉ có sáu sao Thiên Giới đỉnh cao, một mình hắn đi cũng đủ.

Dù sao Quỷ Tàng ở Thái Huyền Thiên bên trong, cũng không phải là bị hắn mang theo người, hắn trên người chỉ là một Thái Huyền Thiên lối ra vào mà thôi, vì lẽ đó năng lượng đó đo lường, là không có khả năng trắc đến Quỷ Tàng.

truye❤ncuatui.v

n Tào Lam nói: “Thanh Huyền tiểu hữu bình tĩnh đừng nóng.”

Nói xong, liền đưa tay ở trong hư không loáng một cái, tựu hóa hiện ra một mảnh ánh sáng, phun trào bên dưới, hình thành một thanh búa hình dạng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2736: Thiên Thần Lực Lượng, Toàn Thiên Hiện

Cái kia búa hoảng hoảng hốt hốt, trên người tựa hồ có hơi gãy vỡ, trình phá nát hình.

Tào Lam nói: “Đây chính là cái kia siêu huyền không gian nguyên thân, là Hỗn Độn thời đại một cái cổ bảo, phá nát phía sau, bên trong không gian một điểm điểm bạo lộ ra, tạo thành hiện tại đặc biệt tồn tại.”

Nói xong, năm ngón tay vồ lấy.

Cái kia búa nhanh chóng thu nhỏ lại, sau đó toàn bộ hình tượng cấp tốc co rút lại, vô số Tinh Thần tinh hệ đều ở bên trong lùi về sau, rất nhanh tựu hiện ra toàn bộ Mục Hải Vực Giới hình dạng.

Tào Lam nhẹ nhàng chỉ tay một cái, Mục Hải Vực Giới đồ hình trên, tựu xuất hiện một cái điểm đỏ, mặt trên cho thấy liên tiếp con số, chính là ma trận tọa độ.

Dương Thanh Huyền mắt sáng lên, liền đem chuỗi chữ số này nhớ hạ, trong mắt bắn ra vẻ ác lạnh.

Tử Tâm nói: “Ngươi đừng nóng lòng tâm loạn, tất cả bàn bạc kỹ càng.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt tái xanh, lạnh giọng nói: “Đều đợi lâu như vậy, cuối cùng này một chút thời gian, ta còn là chịu được.”

Thâm Chi Chủ Nhân nói: “Ta ngược lại thật ra tâm có nhất kế.”

…

Tử Chi Thần Vương phủ bên trong mật thất.

Dương Thanh Huyền lẳng lặng ngồi xếp bằng, trong tay kéo thiết thư Thiên Thần Quyết,, nhẹ nhàng lật giấy quá khứ.

Bên trong văn tự từng mảng từng mảng trong đầu lóe lên.

Đến đây, hắn đem toàn bộ chín thiên đều tu luyện hoàn thành, tuy rằng xuất hiện Thiên Thần Bất Diệt Thể dấu hiệu, nhưng như cũ không có một cái hoàn chỉnh khái niệm.

Dương Thanh Huyền cẩn thận đọc phần đầu tiên Thiên Thần Khải Huyền Lục, từ từ, tâm thần một điểm điểm tựu hòa vào trong đó, rất nhanh thì đạt đến vô ngã trạng thái.

Đột nhiên, từ sắt cuốn trúng hiện ra một cỗ lực lượng kì dị, một điểm điểm chảy vào đến Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Phúc linh tâm đến, Dương Thanh Huyền kinh ngạc mở hai mắt ra, cảm thụ được này cỗ mênh mông lực lượng, như đại dương giống như vậy, rất nhanh bao phủ toàn thân.

Hắn tự đáy biển vòng nơi, có tương tự chính là sức mạnh phản ứng, hình thành một cái tiểu vòng xoáy, không ngừng xoay tròn giải khai, dường như nguyên bản tựu chôn dấu ở sâu trong thân thể sức mạnh, bị một điểm điểm mở ra.

Sau đó cái kia sức mạnh đi lên đi khắp, đến tề vòng, vành tim, vành họng, giữa chân mày vòng, đỉnh vòng, sau đó lao ra đỉnh đầu, tiến vào Phật huyệt vòng.

Từ đó, toàn bộ mạch luân mở ra, năng lượng thông suốt toàn thân, một nguồn sức mạnh từ đỉnh đầu Phật huyệt vòng tuôn ra, kể cả toàn bộ vũ trụ.

Dương Thanh Huyền trong đầu đột nhiên một cái rõ ràng.

Trước mắt sắt cuốn bên trong, một cái biến lớn, sau đó ở phía trước không gian trên lật giấy, vô số tự phù lóe lên bên dưới, tựu từ bên trong bay ra.

Tựu ngay cả này đã biến mất văn chương, như bảy mươi hai biến,, Thái Huyền Kiếm Thiên, các loại, cũng toàn bộ một lần nữa xuất hiện, đồng thời từng chữ phù đều bay ra, dung nhập vào phía trước trong hư không, bắt đầu một lần nữa sắp xếp tổ hợp.

Dương Thanh Huyền giật mình không thôi, “Đây là...”

Xúc động những ký tự này nguồn sức mạnh kia, tương tự cũng là trực tiếp mở ra trong cơ thể mình mạch luân, kể cả vũ trụ sức mạnh, ở đại đạo bên dưới, rồi lại so với thông thường chân nguyên ngang tàng hơn rất nhiều.

“Thiên Thần lực lượng.”

Dương Thanh Huyền trong đầu không tên tựu xuất hiện cái từ này, hắn cũng không hiểu vì sao chính mình sẽ biết đây là Thiên Thần lực lượng, nhưng cũng thật sự biết.

Những chữ kia phù ở không trung một lần nữa sắp xếp, tựa hồ ở thôi diễn càng huyền diệu đại đạo.

Rất nhanh, tựu có bộ phận nội dung bị suy diễn ra, lơ lửng ở trên hư không, không lại biến hóa.

Dương Thanh Huyền cẩn thận đọc đi, mỗi một chữ bên trong đều ẩn chứa vô cùng lực lượng mạnh, trực tiếp trong đầu nổ ra, chấn thần kinh mất cảm giác, sọ não đau đớn.

“Đây là cái gì kinh văn!”

Dương Thanh Huyền niệm vài chữ, tựu lạnh cả người mồ hôi tràn trề, sắc mặt tái nhợt, như là bị lấy sạch liễu chân nguyên.

Nhưng hắn vẫn là cắn răng tiếp tục tiếp tục đọc.

Nội tâm có loại cảm giác kỳ diệu, nếu như lần này bỏ qua, kiếp này sợ là lại không có cơ hội xem này trải qua.

Tốt ở những chữ kia phù sắp xếp tổ hợp tốc độ đủ chậm, tựa hồ mỗi một chữ xuất hiện, đều là trải qua vô cùng dãy số sắp xếp cùng thôi diễn, mới có thể hiển hiện ra.

Dương Thanh Huyền có đầy đủ thời gian điều chỉnh chính mình, đồng thời lấy ra lượng lớn đan dược, liều mạng nuốt phục, để mình có thể gánh vác kinh văn này xung kích.

Mà nhưng vào lúc này, Thần Vương phủ bầu trời, xuất hiện một mảnh tường thụy dấu hiệu.

Tử khí mịt mờ, hóa thành ngàn sợi hồng vụ, lượn quanh ở trên tòa phủ đệ không.

Ở giữa thỉnh thoảng có văn tự hiển hóa ra ngoài.

Mỗi một chữ đều lấp lóe bên dưới, lập tức biến mất, tu vi không đủ võ giả, căn bản là không nhìn ra là cái gì, cường hành nhận ra bên dưới, tất cả đều đầu óc nổ vang, bị chấn động được phủ tạng phá nát, khí mạch hỗn loạn.

“Đây là cái gì?!”

Thần Vương phủ bên trong, Hàng Trần bọn người nhìn cái kia lóe lên rồi biến mất văn tự, từng cái từng cái hoảng sợ không thôi.

Tử Tâm cả kinh kêu lên: “Thiên Thần Quyết!”

Nàng nắm giữ tam thiên Thiên Thần Quyết, tuy rằng trên hư không hiển hiện ra văn tự cùng mình học bất đồng, nhưng loại cảm giác đó xác thực giống như đúc, chỉ có điều trên hư không văn tự phải cường đại quá nhiều.

“Thật là đáng sợ Thần quyết, không hổ là bốn đại thần thể một trong, đây cũng là hoàn chỉnh Thần quyết, bằng không không thể xuất hiện uy năng như thế.”

Hồng Tiêu trên mặt đều là một mảnh vẻ hâm mộ.

Đây chính là có thể tu luyện tới Vạn Cổ Chí Tôn cảnh Thần quyết, ở chỗ này vũ trụ bên trong chính là vô thượng chí bảo.

Không ai sẽ không vì đó động lòng.

Thâm Chi Chủ Nhân tự lẩm bẩm: “Quá khó được, quá khó được! Như vậy trải qua quyết truyền lưu ở đời, phần nhiều là tàn bản, bắt đầu tu luyện còn không có gì, có thể vượt đến phía sau, tàn bản tai hại tựu càng phát hiển hiện ra, dù cho chỉ thiếu vài chữ, cũng có thể dẫn đến đến tiếp sau tinh tiến vô vọng.”

Tử Tâm một cái liền nghĩ đến chính mình tu luyện Chí Tôn Luân Hồi Công,.

Cũng là bởi vì tàn khuyết không đầy đủ, dẫn đến tu vi giẫm chân tại chỗ, không chỉ có như vậy, còn xuất hiện to lớn nguy cấp dấu hiệu, không để cho mình được không dài năm bế quan, áp chế nhân công pháp không hoàn toàn mà mang tới phản phệ.

Vì để ngừa chính mình bản thể một khi có chuyện, tựu triệt để ngỏm củ tỏi, liền nghĩ biện pháp phân ra Tử Hà phân thân, cho tính mạng mình lưu cái hậu chiêu.

Cho đến từ Huyền Thiên Cơ nơi thu được được Chí Tôn Luân Hồi Công, bản đầy đủ sau, này mới đưa trong cơ thể tích úc ngoan tật cùng nội thương hóa giải, bắt đầu hướng đi quỹ đạo.

Lấy Tử Tâm tu vi thâm hậu, thiên phú cao tuyệt, đều không thể tu luyện tàn bản, từ này có thể thấy được chút ít.

Tào Lam cười khổ nói: “Để hắn làm chỉ vào yên lặng đi ra, nhưng không nghĩ tới làm ra to lớn như vậy động tĩnh, hắn sẽ không thật muốn bắt đầu bế quan chứ?”

Hồng Lâm nhìn cái kia tử khí mịt mờ, cảm thụ được trong đó Thiên Thần Quyết chữ viết chấn động, sắc mặt bình tĩnh nói: “Sẽ không, coi như là đang sắp đột phá, hắn cũng sẽ ngừng lại đến, cứu cha mẹ chính mình.”

Dương Thanh Huyền cũng không biết mình trong lúc vô tình hiển hóa ra Thiên Thần Quyết toàn thiên, đưa tới to lớn như vậy dị tượng, chấn động toàn bộ Vô Dục Thành.

Giờ khắc này còn ở chìm đắm ở chữ viết trong khi học tập, đem cái kia chút văn tự từng cái từng cái tiêu hóa trong đầu.

Mà hắn không có phát giác đến là, thân thể của chính mình cũng bắt đầu phát sinh biến hóa, chỉ là lặng lặng bàn ngồi ở đó, tựu trở nên lớn hơn một nghìn lần, hơn nữa còn đang kéo dài biến lớn.

Tựu ở cái cuối cùng văn tự hiển hóa ra, toàn bộ toàn thiên Thiên Thần Quyết đều xuất hiện hư không thời điểm, Dương Thanh Huyền nhìn thấy một chữ cuối cùng.

Trong đầu “Oanh” một tiếng, lập tức toàn bộ to lớn thân thể ầm ầm đổ nát, hóa thành đầy trời màu tím tro tàn, ở không trung nhanh chóng xoay tròn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2737: Công Pháp Sự Nghi Ngờ, Không Phải Hắn Địch Thủ

Dương Thanh Huyền hình thể tuy rằng đổ nát, nhưng này mênh mông sức mạnh to lớn vẫn như cũ trường tồn không trung, ngưng tụ không tiêu tan.

Lập tức, một đạo thủ ấn ở hư không hiện ra.

Bắt đầu biến hóa.

Tổng cộng kết ra chín đạo ấn ký, phân biệt đại diện cho Thiên Thần Quyết chín thiên.

Sau đó, Dương Thanh Huyền chân thân lần thứ hai nổi lên, "Ầm ầm" một tiếng, giẫm ở hư không trên mặt đất, chấn động được toàn bộ mật thất đều nổ vang.

Có cảnh tượng kì dị vào đúng lúc này toàn bộ biến mất.

Dương Thanh Huyền thân thể cũng thay đổi về bình thường to nhỏ, ngồi xếp bằng ở trên hư không.

"Chúc mừng tiểu hữu, thu được được hoàn chỉnh Thiên Thần Quyết, toàn thiên."

Một thanh âm từ truyền ra ngoài đến.

Hư quang lấp lóe bên dưới, Hàng Trần, Tử Tâm đám người, tất cả đều tiến nhập mật thất, mặt mỉm cười, nhưng nhìn trong ánh mắt của hắn, tràn đầy ước ao.

Cái kia ghi lại Thiên Thần Quyết, sắt cuốn, còn lặng lặng trôi nổi ở phía trước.

Dương Thanh Huyền đưa tay vồ tới, lần thứ hai lật mở nhìn qua một lần, phát hiện lại trở về không có chữ trạng thái, chín thiên toàn bộ trống không, một chữ đều không.

Nhưng này sắt cuốn trúng ẩn chứa Thiên Thần lực lượng, nhưng là chân thực không giả, có thể rõ ràng cảm ứng được.

Dương Thanh Huyền biết này sắt cuốn bên trong khẳng định còn có một chút chính mình không biết bí mật, lúc này cất vào đến, chuẩn bị sau đó lại được nghiên cứu.

Hắn mỉm cười ôm quyền, hướng về mọi người chắp tay, nói: “Gặp may đúng dịp, đúng là may mắn.”

Hàng Trần nói: “Ta biết ngươi còn tu luyện Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, nhưng công pháp này cũng không hoàn thiện, bây giờ ngươi có Thiên Thần Bất Diệt Thể, có thể chuyên tâm tu một, đem cái kia chút không đầy đủ công pháp vứt bỏ.”

Dương Thanh Huyền sợ hỏi: “Hàng Trần đại nhân biết Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân công pháp không đầy đủ?”

Hàng Trần nói: “Ngươi đã biết rồi thành tựu chí tôn huyền bí, ở chỗ này vũ trụ nghĩ muốn thành tựu chí tôn là rất khó, vì lẽ đó cường giả cái thế đều sẽ chọn tiến về phía trước ban đầu sinh đời đại vũ trụ, đạo chi khởi nguyên địa phương, đi tiến hành đột phá. Vì lẽ đó ở các đại vũ trụ vị diện, không chỉ là chúng ta vị trí vũ trụ này, cấp chí tôn công pháp phần nhiều là không đầy đủ. Bàn Nhược bộ tộc cũng là thượng cổ di tộc, từ Hỗn Độn thời đại bắt đầu tựu tồn tại mạnh mẽ cổ lão bộ tộc, cũng là từ ban đầu sinh đời đại vũ trụ bên trong xuống cường tộc chi nhánh. Nhưng tại nhiều năm như vậy thời gian trong, bọn họ chưa bao giờ có một người bước vào quá Vạn Cổ Chí Tôn cảnh.”

Tử Tâm nói: “Nắm giữ chí tôn công pháp, nhưng lại chưa bao giờ bước vào quá chí tôn, chỉ có thể nói là công pháp có vấn đề.”

Hàng Trần gật đầu nói: “Chính là.”

Dương Thanh Huyền nội tâm tiếc hận, hắn từ tịch Phù Đồ cái kia có được công pháp, đích thật là không toàn diện, hắn trong lòng hơi động, đột nhiên nghĩ đến tự học Huyết Thần Kinh,, lập tức hỏi: “Cái kia Hàng Trần đại nhân có thể biết bất tử bộ tộc?”

Hàng Trần nói: “Biết một ít, Bất Tử tộc tình huống cùng Bàn Nhược tộc gần như, đều là ở ban đầu sinh đời đại vũ trụ bên trong tiếng tăm lừng lẫy cường tộc, thời kỳ thượng cổ bất tử bộ tộc, cũng là bọn hắn ở giới này một cái chi nhánh, nhưng cũng đồng dạng yên diệt trong lịch sử. Năm đó hai tộc đều gặp phải chung vận mệnh, nhưng cũng làm ra bất đồng lựa chọn, có thể kết quả lại như cũ là chạy không thoát hủy diệt.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Tình huống thế nào?”

Những người khác cũng đều sinh ra lòng hiếu kỳ.

Đối với thượng cổ chư tộc tình huống, cùng với Hỗn Độn thời đại các loại, trong liên minh sợ là không người so với Hàng Trần rõ ràng hơn, dù sao Hàng Trần bản thân liền là thượng cổ di người trong tộc.

Hàng Trần nói: “Gặp phải truyền thừa vấn đề. Lúc ban đầu Bất Tử tộc cường giả, là từ thượng giới xuống, huyết mạch thuần túy dày đặc, đối với Huyết Thần Kinh, lĩnh ngộ cũng là cực mạnh. Nhưng theo thời gian đưa đẩy, huyết mạch đang không ngừng pha loãng, mà hậu đại đệ tử bên trong, đối với Huyết Thần Kinh, lĩnh ngộ cũng càng ngày càng yếu, dẫn đến toàn bộ bộ tộc không ngừng hướng đi suy yếu. Sau đó, Hỗn Độn thời đại thời kì cuối, có vị Bất Tử tộc thiên tài siêu cấp, vì cứu lại dòng họ, đem toàn tộc sức mạnh huyết thống đều đánh tới, để mong có thể đột phá bình phong, chỉ cần có thể bước vào Vạn Cổ Chí Tôn cảnh, liền có thể để huyết mạch lần thứ hai kéo dài hơn trăm đời, cường thịnh không suy. Nhưng tiếc là, cuối cùng hay là đã thất bại."

Dương Thanh Huyền nhớ lại đời đầu La Phù chi cảnh bên trong, bất tử trong dãy núi cái kia sáu cái Bất Tử tộc người, lúc đó Nam Đẩu Tinh quân nói Vạn Cổ Chí Tôn mỗi một giọt máu, cũng có thể hóa linh ra Thất Tinh Thiên Giới Bất Tử tộc người, nhưng sáu người kia chỉ có sáu sao Thiên Giới đỉnh cao, không biết là xảy ra vấn đề gì, có lẽ cùng việc này cũng rất là có liên quan.

Dương Thanh Huyền nói: "Cái kia Huyết Thần Kinh,... Có hay không hoàn chỉnh?"

Hàng Trần liếc mắt nhìn hắn, nói ra: "Một giới này tựu không có Huyết Thần Kinh, tồn tại. Bất tử bộ tộc mười ba vị tổ tiên, đem riêng phần mình đối với Huyết Thần Kinh, lý giải, dung hợp làm một đạo thủ ấn, giới này sở hữu Bất Tử tộc tu luyện, đều là từ cái kia mười ba đạo thủ ấn bên trong biến hóa ra, cho tới cái kia mười ba đạo thủ ấn có hay không hoàn chỉnh, lấy ta nhìn, hẳn là có thiếu. Dù sao bọn họ không phải Vạn Cổ Chí Tôn, là không thể hoàn toàn lý giải Huyết Thần Kinh,, thông qua nữa bọn họ truyền phát hình ra ngoài đồ vật, tự nhiên cũng là kém xa nguyên bản. Bất tử bộ tộc yên diệt, cùng cái kia mười ba đạo thủ ấn có mật không thể phân liên hệ."

Dương Thanh Huyền lại hỏi nói: "Như vậy như bộ tộc đây?"

Hàng Trần nói: "Ngươi tu luyện Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, cần phải cũng đi tìm không ít liên quan tư liệu đi, biết có một loại để cho làm Xá Lợi Tử đồ vật."

Dương Thanh Huyền đáp lời: "Đúng."

Hàng Trần nói: "Chân chính Xá Lợi Tử, chỉ có đem Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân tu luyện đến đại thành, bước vào Vạn Cổ

Chí Tôn cảnh phía sau có thể cô đọng."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Cái gì? Cái kia..."

Hàng Trần nói: "Nơi đây như vũ trụ như bộ tộc thuỷ tổ, cũng là vô luận như thế nào đều ngưng tụ không ra Xá Lợi Tử, sau đó tựu có một vị thiên tài đột phát kỳ nghĩ, đem công pháp tiến hành sửa chữa, liền đại lượng tộc nhân cũng có thể ngưng tụ xá lợi, xác thực đem bộ tộc lực lượng tăng lên rất nhiều. Chỉ là này xá lợi không phải đối phương xá lợi, tuy rằng trong ngắn hạn thu được bộ tộc lực tăng lên, nhưng cũng triệt để thay đổi tu luyện con đường, cự ly đại thành bất hủ thân càng ngày càng xa."

Dương Thanh Huyền nói: "Không nghĩ tới này hai đại thần thể ở chỗ này vũ trụ, càng có như vậy bí ẩn."

Hàng Trần nói: "Ta sẽ nói cho ngươi biết một chuyện, tựa là hủy diệt như bộ tộc người, chính là chưởng giáo. Hơn nữa chưởng giáo cũng tu luyện Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, còn đem sở hữu Bàn Nhược bộ tộc Xá Lợi Tử toàn bộ đào đi, dung nhập vào thân thể mình bên trong."

"Cái gì?!"

Dương Thanh Huyền cả người chấn động mạnh.

Hồng Tiêu bọn người là lấy làm kinh hãi, lộ ra vẻ kinh hãi.

Hàng Trần cười khổ nói: "Ta cùng với hắn từng giao thủ, cái kia Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân mặc dù không phải đại thành, nhưng dung hợp nhiều như vậy Xá Lợi Tử, uy lực cũng là khủng bố dị thường. Nếu là thật khai chiến lời, ta sợ là... Không phải hắn địch thủ..."

Dương Thanh Huyền, Hồng Tiêu, Hồng Lâm đám người, không khỏi là hoàn toàn biến sắc, kinh hãi tình hầu như khó có thể dùng lời diễn tả được.

Hàng Trần thân là liên minh người chủ trì, tuy rằng không ở Thánh Chủ Thiên Vương hàng ngũ, nhưng tất cả mọi người tán thành Hàng Trần thực lực còn ở Thánh Chủ Thiên Vương bên trên, lờ mờ chính là liên minh người số một.

Giờ khắc này dĩ nhiên nói chính mình không phải chưởng giáo địch thủ?

Này để Dương Thanh Huyền đám người kinh hãi tột đỉnh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2738: Ám Độ Trần Thương, Hợp Thành Quái Vật

“Nếu không ta cũng không cần như vậy đau đầu nha.”

Hàng Trần vỗ đầu một cái, tràn đầy dáng vẻ khổ não, nói: “Bất quá các ngươi cũng đừng quá lo lắng, hắn nghĩ muốn giết ta cũng không dễ dàng như vậy. Hiện tại vẫn là thương nghị một chút Thanh Huyền tiểu hữu phụ mẫu nghĩ cách cứu viện sự tình đi.”

Tào Lam nói: “Ta cho rằng quý tinh bất quý đa, cái kia Siêu Huyền không gian bên trong mạnh nhất tọa trấn người, cũng chỉ là sáu sao Thiên Giới đỉnh phong, chúng ta phái năm vị sáu sao Thiên Giới đỉnh phong tiến về, liền cần phải đã đủ.”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, nói: “Tốt, cái kia tăng thêm ta, hết thảy sáu người. Dạng này có thể để tránh cho đánh cỏ động rắn.”

Tử Tâm nói: “Cho rằng lấy phòng ngừa vạn nhất, ta cùng Thanh Sanh, Bạch Phù, mang người tại Siêu Huyền không gian bên ngoài tiếp ứng.”

Vì nghĩ cách cứu viện hai người, từ Hàng Trần, Tào Lam đám người tự mình bày ra, Tử Tâm ba vị Thần Vương tiếp ứng, trong thiên hạ có thể hưởng thụ đãi ngộ như thế, cũng chỉ có Dương Thanh Huyền.

Hôm sau, Vô Dục Thành bên trong liền lưu truyền ra một cái tin tức động trời, nói Dương Thanh Huyền lĩnh ngộ ra Thiên Thần Bất Diệt Thể pháp môn tu luyện, sau đó bắt đầu bế quan, toàn lực tu luyện.

Thương Huyền Tông cùng Thần Vương Phủ trước cửa đột nhiên tăng cường thủ vệ, liền liền hai địa phương phụ cận trong hư không, đều thỉnh thoảng có thể cảm ứng được cường đại khí tức toát ra tới.

Chỉ cần một tới gần hai địa phương này, liền có loại tâm thần chấn nhiếp cảm giác.

Tục truyền Tử Tâm Thần Vương phái năm vị bảy sao Thiên Giới, năm vị sáu sao Thiên Giới đỉnh phong, hết thảy mười người vì Dương Thanh Huyền hộ pháp, để hắn an tâm nghiên cứu tu luyện Thiên Thần Bất Diệt Thể.

Có một vị năm sao Thiên Giới tại Thương Huyền Tông cách đó không xa cùng người tranh chấp, muốn động võ, vừa mới vận chuyển chân nguyên, liền có một đạo đáng sợ khí tức từ hư không bên trong bắn - ra, không có bất kỳ cái gì dấu hiệu, trực tiếp đem đánh bay ra ngoài, oanh ra trọng thương.

Tăng thêm trước đó Dương Thanh Huyền tu luyện dẫn xuất đáng sợ kỳ dị dị tượng, đến tận đây, lại không người hoài nghi sự tình chân thực tính, tin tức lại một lần giống như tuyết rơi bay về phía Mục Hải Vực Giới các nơi.

Đúng lúc này, một con Bì Bì Hà không chút nào thu hút trên đường đi lại, sau đó liền biến mất trong đám người.

Mấy ngày về sau, Dương Thanh Huyền cùng mặt khác năm vị sáu sao Thiên Giới cường giả, tại Thần tộc lĩnh vực ngoại vi một viên tinh cầu bên trên tụ hợp, tiến vào truyền tống trận, tiến về cái kia Siêu Huyền không gian chỗ khu vực.

...

Mục Hải Vực Giới nơi nào đó, một mảnh đen kịt địa phương.

Đưa tay không thấy được năm ngón, gần nhất tinh huy cũng cách xa nhau chẳng biết bao nhiêu năm ánh sáng.

Chỉ có trong đêm tối xẹt qua thiên thạch, ngẫu nhiên đụng đụng một cái, mới có thể nổ ra một chút quang mang tới.

Dương Thanh Huyền cầm trong tay Định Tinh Bàn, đo đạc lấy không gian tọa độ, Hỏa Nhãn Kim Tinh hướng trong bóng tối nhìn chăm chú đi qua, tìm kiếm Siêu Huyền không gian vị trí chỗ ở.

Rất nhanh liền cảm ứng được không gian kỳ dị năng lượng, mênh mông vô bờ mười phần to lớn, chính là một cái rìu hình dạng, lẳng lặng chìm trong bóng đêm, lặng yên không một tiếng động.

Tử Nhật nói khẽ: “Cái này Siêu Huyền không gian còn không có hoàn toàn vỡ tan ra dung nhập vũ trụ, đại bộ phận còn tại búa hình thái bên trong, chúng ta tận lực áp chế khí tức, từng cái đi vào, để tránh gây nên không cần thiết phát giác.”

Đi theo Dương Thanh Huyền tới năm vị sáu sao Thiên Giới, trừ Tử Nhật bên ngoài, còn có Hồng Châu, Hồng Cổ, Thanh Luân, cùng Quân Thiên.

Trong đó Tử Nhật, Hồng Cổ, Thanh Luân đều là sáu sao Thiên Giới đỉnh phong cường giả, Hồng Châu là sáu sao Thiên Giới hậu kỳ.

Quân Thiên tại đời thứ nhất La Phù chi cảnh một chuyến về sau, bế quan đột phá, đã đạt sáu sao Thiên Giới sơ giai, nhưng lấy hắn vương giả thiên phú, cho dù đối đầu sáu sao Thiên Giới đỉnh phong võ giả, cũng không rơi vào thế hạ phong.

Mà lại vì tận khả năng bảo mật, tất cả đều là phái ra Tử, Thanh, Hồng tam tộc cường giả.

Hồng Cổ nói: “Đã có năng lượng kiểm trắc, chúng ta vẫn là cẩn thận mới là tốt, đem tiến vào thời gian ngăn cách, mỗi ngày đi vào hai vị, phân ba ngày.”

Dương Thanh Huyền hô hấp có chút gấp rút, nhưng rất nhanh liền bình tĩnh trở lại, biết giờ này khắc này, càng cần hơn trước nay chưa từng có tỉnh táo, lúc này gật đầu nói: “Như thế rất tốt.”

Sáu người hơi trao đổi xuống, Dương Thanh Huyền cùng Quân Thiên đều lấy ra một bộ màu trắng áo choàng, hướng trên thân bao một cái, tận khả năng áp chế khí tức, liền hướng cái kia Siêu Huyền không gian đi đến, sau đó một chút xíu dung nhập ở giữa, biến mất không thấy gì nữa.

Cái kia màu trắng áo choàng là một loại ẩn tàng cùng áp chế khí tức bảo vật, mặc dù đám người tu vi không đạt được bị kiểm trắc bảy sao trình độ, nhưng vẫn là cẩn thận là hơn, chuẩn bị không ít chi tiết đồ vật.

Tại xuyên qua Siêu Huyền không gian bình chướng thời điểm, rõ ràng cảm thấy năng lượng tăng cường, ước chừng đi mấy trăm trượng khoảng cách, mới xuyên thấu qua tầng bình phong kia, tiến vào bên trong.

Hai người đều là rất cảm thấy mới lạ, bên trong là rách nát khắp chốn thiên địa, cùng những lâm vào kia ngũ suy thế giới đồng dạng, không có có chí hướng cùng tương lai.

Nhưng lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa béo, trong đó năng lượng vẫn là mười phần dư dả, so Thương Khung Tinh Vực Trung Ương đại thế giới còn muốn nồng đậm không ít.

Dương Thanh Huyền dùng Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn liếc mắt bốn phía, đột nhiên nhíu mày lại, nói: “Còn có quái vật?”

Quân Thiên cũng cảm ứng được một chút cường đại khí tức, cười khổ nói: “Có năng lượng địa phương, liền dễ dàng tụ tập cùng sinh ra quái vật, nhưng cũng may cũng không quá mạnh.”

Phía trước màu xám trong hư không, đột nhập xông ra một đám con dơi giống như quái vật, có hơn mười tên, toàn là thân người cánh dơi, răng nanh lộ ra ngoài, hai cánh mở ra, phía trên hiện ra các loại phù văn, "Sưu sưu sưu" liền toàn bộ biến mất tại nguyên chỗ.

"Phong thuộc tính quy tắc."

Dương Thanh Huyền nhẹ nói.

Hai người thân ảnh đồng thời khẽ động, phân biệt hướng hai bên xuất thủ.

Dương Thanh Huyền chiến kích vung lên, "Soạt" một tiếng, đem hư không bổ ra, bên trong liền truyền đến mấy đạo thê lương tiếng kêu, máu tươi trực tiếp tại không trung lan tràn.

Quân Thiên cũng là năm ngón tay vồ lấy, một đoàn năng lượng tại trong tay hóa hiện mở, như trường tiên, trực tiếp cắm - nhập hư không, sau đó thuận theo du tẩu, trực tiếp đem tất cả biên bức nhân đều trói lại, nhẹ nhàng lắc động một cái roi, liền "Soạt" một tiếng, tất cả biên bức nhân toàn bộ bị đánh nát bấy.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nhẹ nhàng ngửi xuống cái mũi, đưa tay hướng nắm vào trong hư không một cái, một đoàn huyết dịch liền bay tới, chính là những con dơi kia chi huyết, tại hắn trên lòng bàn tay phương chuyển động, không ngừng thu nhỏ bị tinh luyện.

Sau đó không lâu, đoàn kia máu bị phân giải ra, hình thành hai đoàn, một sáng một tối, tản mát ra khác biệt khí tức.

Quân Thiên cả kinh nói: "Cái này là máu người?"

Đoàn kia sáng tỏ chi huyết, chính là máu người, mà ám sắc chi huyết, bên trong tản mát ra mùi tanh gay mũi cùng yêu khí, chính là biên bức yêu chi huyết.

Dương Thanh Huyền tu luyện «Huyết Thần Kinh» về sau, đối với máu tươi trở nên mười phần nhạy cảm, một kích đánh giết con dơi về sau, liền cảm giác được máu của bọn hắn có vấn đề.

Tinh luyện phía dưới, quả nhiên phân hoá ra.

Dương Thanh Huyền nói: “Những này biên bức nhân toàn là nhân loại, bị cải tạo thành biên bức nhân.”

Quân Thiên trong lòng chấn động mãnh liệt, nơi đây xuất hiện loại này cải tạo quái vật, có thể nghĩ là ai làm, giật mình tiếng nói: “Chưởng giáo đến cùng đang làm những gì?!”

Dương Thanh Huyền ngược lại sắc mặt bình tĩnh, không có bất kỳ cái gì gợn sóng, nói ra: “Nếu là muốn luyện chế ra đề thăng thiên phú đồ vật, như vậy nghiên cứu các lớn chủng tộc thiên phú và năng lượng, thì chẳng có gì lạ. Lại thuận tay chế tạo mấy cái hợp thành quái vật, cũng liền nói còn nghe được.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2739: Huyết Chi Hồ Nước, Thí Nghiệm Hàng Mẫu

Quân Thiên chỉ cảm thấy toàn thân ác hàn, nghĩ đến nếu là mình bị chế tạo thành loại quái vật này, kia thật là sống không bằng chết.

Hắn lập tức ý thức được, chưởng giáo viên này u ác tính, nhất định phải diệt trừ.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi ở đây chờ Tử Nhật bọn hắn, ta đi vào trước điều tra một phen.”

Quân Thiên cả kinh nói: “Ngươi chính mình ngàn vạn cẩn thận!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Yên tâm đi, chỉ có một vị sáu sao Thiên Giới đỉnh phong tọa trấn, không làm gì được ta. Ta trước tìm ra phụ mẫu chỗ, chờ Tử Nhật bọn hắn tiến đến thời điểm, liền đem nơi đây san thành bình địa.”

Dương Thanh Huyền mặc dù tại trong sáu người tu là thấp nhất, nhưng nghiễm nhiên là sáu người lãnh tụ.

Bàn giao một phen về sau, liền chui vào hư không, hướng mảnh này Siêu Huyền không gian chỗ sâu bước đi.

Sau đó không lâu, liền có một cỗ gay mũi mùi máu tươi truyền đến, mà lại mười phần nồng đậm.

Theo cương gió thổi qua, mùi vị kia càng đậm.

Dương Thanh Huyền song đồng một chút hóa thành huyết sắc, nhìn chằm chằm hư không bên trên từng tia từng tia huyết khí, nội tâm vạn phần nghi hoặc, đưa tay chộp một cái.

Trên trăm tia tế đỏ máu tươi tụ đến, ngưng tụ thành một cái huyết đoàn.

Hắn cẩn thận cảm ứng cùng quan sát, lại phân biệt không ra cái này máu lai lịch, không khỏi vạn phần kỳ quái.

Phải biết «Huyết Thần Kinh» chính là cái thế cường giả từ đại đạo chi huyết bên trong lĩnh ngộ ra tới thần thông, cơ hồ ẩn chứa mạnh nhất huyết đạo phương pháp tu luyện, đối với thiên hạ vạn máu, ai cũng có cảm ứng.

Mà bàn tay hắn bên trên cái này đoàn máu, lại cực kì kì lạ, bên trong ẩn chứa vô cùng hỗn tạp năng lượng, phân biệt phía dưới, càng là thiên đầu vạn tự.

Dương Thanh Huyền giấu kỹ thân hình, thuận theo những này huyết khí bay về phía trước, đột nhiên toàn thân chấn động, hoảng sợ nhìn hướng về phía trước, chỉ thấy đại địa cuối cùng, là một cái cự đại huyết hồ đỗ, buồn nôn mùi xông vào mũi.

Khiến người rùng mình chính là, tại hồ nước bên trong, thẩm thấu lấy đại lượng người, tất cả đều là nửa người trên tại máu bên ngoài, đan điền trở xuống bộ phận đều ngâm ở máu bên trong.

Đột nhiên, một người nam tử thân thể, “Soạt” một tiếng liền vỡ vụn ra, chìm vào máu bên trong, như vậy biến mất không thấy gì nữa.

Những người còn lại, tất cả đều xem như không nghe, tựa như không có trông thấy, hoặc là cảm thấy không có quan hệ gì với mình.

“Những này người đến cùng đang làm cái gì? Vật thí nghiệm, lại là đang thí nghiệm cái gì?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt có chút bạc trắng, hắn rốt cuộc hiểu rõ vì sao phân biệt không ra những này máu, cảm thấy mười phần hỗn loạn, dĩ nhiên là vô số người máu hỗn hợp lại cùng nhau.

Dương Thanh Huyền cố nén buồn nôn xung đột, để tránh đánh cỏ động rắn, từ cái này huyết hồ đỗ lách đi qua.

Phát hiện bốn bề đại địa đều bị máu tươi thấm màu đỏ bừng, chập trùng địa thế, tựa như là một đầu huyết long nằm ngang trên mặt đất.

Dương Thanh Huyền lại chạy vọt về phía trước chẳng biết bao xa, đột nhiên thân thể lại ngừng lại, tại phía trước trên đất trống, đứng mấy trăm người, tất cả đều đỏ - lõa lấy thân trên, không nhúc nhích, mỗi người cái trán dán một đạo Linh phù, giống như là định trụ.

Trong đó còn có không ít là nữ tử, cũng đồng dạng thân trên không có bất kỳ cái gì quần áo, giống như là chết đi, nhưng Dương Thanh Huyền có thể rõ ràng cảm giác được những này người còn sống sót.

Không chỉ có sống sót, mà lại sinh mệnh lực cực kỳ cường đại.

Những người này, không thiếu Thiên Giới chi chủ.

Dương Thanh Huyền hơi thần thức quét qua, liền lấy làm kinh hãi, những người này nhục thân đều cực kì cường hoành, ở xa cùng giai phía trên.

Mặc dù thực lực của mỗi người không giống nhau, nhưng tu vi thấp nhất cũng là Giới Vương, so sánh cùng giai mà nói, nhục thân cường đại mấy lần không thôi.

Dương Thanh Huyền vốn định nhiều quan sát mấy lần, lại sợ đánh cỏ động rắn, chính muốn tiếp tục hướng phía trước đi, đột nhiên phát hiện phía trước chạy tới hai người.

Dương Thanh Huyền thân ảnh chậm rãi dung nhập hư không, biến mất không thấy gì nữa.

“Lại thất bại, ai, chẳng biết ngày nào mới có thể thành công a, tỉ lệ thất bại quá dọa người.”

Một người trong đó vạn phần cảm khái, nhỏ giọng nói.

Một người khác diện mục đáng sợ, thiếu một nửa da đầu, đầu đều giống như lệch vị trí qua, dùng thanh âm khàn khàn nói ra: “Đề thăng thiên phú, vốn là nghịch thiên mà đi, nào có dễ dàng như vậy thành công. Hiện tại thành tích như vậy, ta đều đã cảm thấy thật bất ngờ.”

Lúc trước cái kia có người nói: “Ta còn mong chờ lấy sớm một chút chế tạo ra bản đầy đủ Cực Phú Thần Huy, ngươi ta huynh đệ cũng có thể hưởng hưởng phúc, nói không chừng liền có thể đem thiên phú đề thăng đến vương giả, lại không tốt thăng cái tinh diệu cũng đi, đến lúc đó ngươi ta cũng có thể bước qua bốn sao Thiên Giới, thậm chí bảy sao Thiên Giới, thành tựu bất hủ thanh danh.”

Cái kia thiếu da đầu nam tử trên mặt cười một tiếng, gương mặt trở nên kinh khủng hơn, nói: “Cực Phú Thần Huy trên lý luận có thể đem thiên phú tăng lên tới cực hạn, vậy thì không phải là tinh diệu cùng vương giả, mà là vinh quang vương giả.”

Lúc trước người kia cả kinh nói: “Vinh quang vương giả? Ta cũng không dám nghĩ. Trước kia lấy là cao nhất thiên phú là vương giả, tự từ bên ngoài ra cái Dương Thanh Huyền về sau, nghe nói vương giả thấy hắn cũng phải nhượng bộ lui binh, chưởng giáo đại nhân càng là gia tốc Cực Phú Thần Huy quá trình luyện chế, nhiều mở mười đầu dây chuyền sản xuất, hàng mẫu cũng tăng gấp mười lần vận đưa tới. Chỉ là những này hàng mẫu chất lượng, liền rõ ràng không bằng trước kia.”

Thiếu da đầu nam tử nói ra: “Những này hàng mẫu tại riêng phần mình tông môn, vị diện bên trong, không khỏi là thiên phú cường hoành, cùng thế hệ bên trong người nổi bật, nhưng ánh mắt phóng đại đến toàn bộ vũ trụ, cũng liền chỉ thường thôi, bị bắt được nơi đây, cũng liền chỉ là cái hàng mẫu mà thôi, liền danh tự đều không, nhất định phải thông qua ba cửa khảo nghiệm, mới có thể cho cái số hiệu.”

Lúc trước trên mặt người kia đột nhiên lộ ra một tia cười tà, nói: “Khoảng thời gian này đưa tới hàng mẫu bên trong, có không ít tu vi cùng thiên phú cũng không tệ xinh đẹp muội tử, cũng không biết là từ đâu làm tới, nhìn ta lòng ngứa ngáy khó nhịn. Dù sao những này hàng mẫu cuối cùng đều là muốn báo phế, còn không bằng để huynh đệ chúng ta sung sướng, giải buồn. Cả ngày đợi tại địa phương quỷ quái này, người bình thường cũng lại biến thành biến thái.”

Thiếu da đầu nam tử nói ra: “Ta nghe tới lần Vệ thống lĩnh nói, thánh tông tên trong tộc Niêm Hoa Lâu bị một vị cái thế cường giả xốc hết lên, trong lâu nữ đệ tử toàn bộ chạy hết.”

Lúc trước nam tử kia cả kinh nói: “Khó trách. Niêm Hoa Lâu bên trong tất cả đều là nữ tử, hạch tâm đệ tử liền có mấy chục vạn, tăng thêm ngoại vi đệ tử cùng các loại liên luỵ đến thế lực, sợ là hơn một triệu bên trên ngàn vạn người, cái này cần có bao nhiêu muội tử a, ha ha, chẳng lẽ chúng ta mùa xuân đến đi?”

Thiếu da đầu nam tử hừ lạnh một chút, nói: “Niêm Hoa Lâu bị vén, như vậy trong một khoảng thời gian đưa tới hàng mẫu, nữ tử tự nhiên là không phải ít. Liền cùng lần trước Ninh gia hủy diệt, đại lượng Ninh gia đệ tử đều bị các đại thống lĩnh chộp tới làm hàng mẫu. Bất quá ngươi không cần sắc tâm để lỡ chính sự, tranh thủ thời gian mang những này hàng mẫu đi qua cửa thứ ba. Chỉ cần cửa thứ ba có thể qua, có cái số hiệu, tạm thời sẽ không phải chết, đến lúc đó ngươi đi chọn một chút không tệ tùy tiện dùng

đi.”

“Ha ha, hay lắm! Dù sao những này hàng mẫu cuối cùng đều không chịu nổi Cực Phú Thần Huy lực lượng, đều muốn hóa thành bụi bay. Vì sao không trước khi chết phế vật lợi dụng một chút, hảo hảo khao huynh đệ chúng ta đâu.”

Lúc trước nam tử kia hai mắt tỏa ánh sáng, liếm môi nói.

Hai người rất nhanh liền đi vào mảnh này trống trải địa phương.

Sau đó riêng phần mình bấm niệm pháp quyết, đập vào những cái kia lõa- lộ thân thể người trán trước phù văn bên trên.

Lập tức những này người từng cái xoay người lại, giống như là bị hai người bọn họ khống chế được.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2740: Thỏ Tử Hồ Bi, Nghiêm Cẩn Thái Độ

Hai người hết thảy khống chế một trăm người, sau đó liền hướng về chạy.

Những này trên trán dán phù văn người, cũng đi theo phía sau bọn họ, mười phần nhu thuận, trên mặt không có bất kỳ cái gì biểu lộ.

Cái kia thiếu da đầu nam tử lập tức điều khiển năm mươi người.

Mặt khác tên nam tử kia, thì cơ hồ tất cả đều là chọn nữ tử, khiến cho trong một trăm người, ngược lại nữ tử càng nhiều.

Dương Thanh Huyền từ hư không bên trong đi ra, sắc mặt hết sức khó coi, xa xa đi theo những này nhân thân sau.

Không lâu, liền thấy một tòa đại điện.

Thiếu da đầu nam tử đánh ra một khối ngọc phù, tại không trung lóe lên, liền bay vào phía trước, biến mất không gặp.

Sau đó đại điện bên ngoài, hiện ra kết giới quang mang, đồng thời liệt ra một đường vết rách.

Cái này hơn một trăm người nối đuôi nhau mà vào.

Sau đó lỗ hổng một chút liền khép kín, biến mất không thấy gì nữa.

Dương Thanh Huyền dừng lại tại bên ngoài kết giới trăm trượng chỗ, có thể cảm ứng được ngoài điện không chỉ có kết giới, đồng dạng có cường đại khí tức trấn thủ.

Hắn cũng không tiếp tục tiến lên, mà là lấy ra ngọc bài, viết mấy đạo tin tức ở bên trong, liền tại trong tay bóp nát, cho Quân Thiên đưa tin.

Sau đó không có việc gì giống nhau ngồi xếp bằng hư không, tay bấm quyết ấn, đem khí tức của mình che giấu.

Cái kia tiến vào đại điện hơn một trăm người, đi vào bên trong một chỗ quảng trường bên trên, sau đó liền đứng thẳng bất động.

Quảng trường này mười phần to lớn, toàn bộ từ làm bằng đồng xanh mà thành.

Mặt đất, vách tường, trên trụ đá, khắp nơi khắc đầy các loại hoa văn phức tạp, cùng một chút kỳ kỳ quái quái ký hiệu.

Quảng trường phía trước, thì là mười cái kỳ quái trận pháp, giống nhau như đúc, mỗi cái trận pháp đều từ một người không chế, bấm niệm pháp quyết bàn ngồi ở một bên, điều tức chân nguyên.

Thiếu da đầu nam tử lập tức tiến lên, ôm quyền nói: “Lữ tiên sinh, hàng mẫu dẫn tới.”

Tại phía trước, đứng một tên thư sinh bộ dáng nam tử, đang trầm tư người cái gì, cầm trong tay một bản Kim Khuyết Ngọc Thư, thỉnh thoảng phẩm đọc, cũng không ngẩng đầu, chỉ là nhàn nhạt nói ra: “Biết, vất vả, tiếp tục cửa thứ ba khảo thí đi.”

Thiếu da đầu nam tử cung kính nói: “Phải.”

Liền lui xuống tới, sau đó cùng mặt khác tên nam tử kia cùng nhau, người chỉ huy cái này một trăm người trước mười người, đi vào cái kia thanh đồng trong trận pháp.

Trận pháp bốn phía nam tử, riêng phần mình bấm niệm pháp quyết, đem quyết ấn đánh vào trong đó.

Từ trong trận tuôn ra mảng lớn ký tự, tại không trung phi tốc sắp xếp, hình thành từng trương Linh phù, hướng trong trận người tràn vào, lóe lên liền dung nhập trong cơ thể.

Cái này mười tên khống chế trận pháp nam tử, trong tay quyết ấn hoàn toàn tương tự, mười cái trận pháp công hiệu cũng là giống nhau như đúc.

Trong trận người trên mặt lập tức lộ ra vẻ thống khổ, sau đó thanh âm rên rỉ thỉnh thoảng vang lên, có mấy người thân thể càng là trực tiếp lơ lửng.

Khống chế trận pháp người, căn cứ trong trận người biểu hiện, không ngừng điều chỉnh phù văn.

Rất nhanh, những người này thân trên cũng bắt đầu có ký hiệu hiển hiện mà ra, có ít người trạng thái còn tốt, nhưng có ít người cũng đã bắt đầu không chịu nổi.

“Bành!”

Đột nhiên một tòa trận pháp bên trong, lơ lửng trên đó nữ tử kêu thảm một tiếng, liền nổ vỡ ra đến, hóa thành một vũng máu thịt, dồn dập rơi trên mặt đất.

“Ai, đáng tiếc.”

Tên kia muốn hưởng dụng hàng mẫu nam tử nhịn không được than nhẹ một tiếng, vừa mới bắn nổ nữ tử kia, là tất cả hàng mẫu bên trong xinh đẹp nhất một cái, khắp khuôn mặt là vẻ tiếc hận.

“Thứ 76777 cái kẻ thất bại.”

Lữ tiên sinh thản nhiên nhìn liếc mắt, sau đó từ trên mặt bàn lấy ra một cái trống không ngọc giản, lăng không vẽ bùa, vào bên trong ghi chép cái gì.

Không trung kết xuất ấn phù, chính là mới vừa rồi nữ tử kia trên thân hiển hóa ra ngoài.

Rất nhanh, ấn phù toàn bộ in dấu xong.

Lữ tiên sinh đem ngọc giản thả lại cái bàn một mặt, bên kia đã chất đống mấy trăm cái ngọc giản, mà một phía khác, thì là trên trăm cái trống không ngọc giản.

Tại quảng trường đằng sau, còn lại chín mươi hàng mẫu cuối cùng, một tên nam tử thân thể có chút động hạ, lại khôi phục bình thường, trên mặt vẫn như cũ là chất phác biểu lộ, cái trán bị dán Linh phù.

Nhưng tại nam tử này trong cơ thể, Dương Thanh Huyền Nguyên Thần thứ hai chiếm cứ trong đó, mắt thấy hết thảy trước mắt, nén không được lửa giận bên trong đốt.

Thứ hơn bảy vạn cái kẻ thất bại...

Kinh khủng như vậy số liệu.

Đây là chết phía trên cửa thứ ba người, phía trước hai quan lại chết bao nhiêu người? Sợ là vô pháp tính toán.

Mà lại cái trụ sở này, vẫn chỉ là chưởng giáo tất cả căn cứ bên trong một cái, không biết là mấy phần một trong, có thể nghĩ, vì luyện chế cái kia Cực Phú Thần Huy, đến cùng hi sinh bao nhiêu người, ở trong đó tội nghiệt, thật là thâm hậu tẩy không sạch.

Trên thực tế, Dương Thanh Huyền chính mình một đi ngang qua đến, giết chết cùng liên luỵ đến chết người cũng không phải số ít, đặc biệt là tiến vào Mục Hải Vực Giới về sau, mấy lần đại chiến dẫn đến tinh cầu vị diện bạo hủy các loại, mỗi một cái tinh cầu nổ nát chết đi sinh linh, cũng sẽ không so cái này ít.

Nhưng theo cảnh giới không ngừng đề thăng, những đẳng cấp thấp kia võ giả hoặc là phàm nhân, tại Dương Thanh Huyền trong lòng phân lượng càng ngày càng nhẹ, người một khi chết quá nhiều, liền biến thành không có ý nghĩa số lượng, lại không cách nào xúc động nội tâm tiếng lòng.

Bởi vì cái gọi là đại đạo phía dưới đều sâu kiến, khi cảnh giới của ngươi càng lên cao đề thăng, những đẳng cấp kia càng thấp người, tại nội tâm phân lượng liền càng ngày càng nhẹ.

Thiên Giới chi chủ, giơ tay nhấc chân liền có thể sụp đổ vị diện, vạn cổ chí tôn, càng là nắm giữ hủy diệt vũ trụ chi lực.

Khi một người nắm giữ như vậy sức mạnh đáng sợ về sau, những từng cái kia tinh cầu, từng tòa trong thành trì phổ thông sinh linh, liền rốt cuộc chẳng phải là cái gì.

Nhưng chưởng giáo dùng để làm thí nghiệm những này, đều là các đại tông môn thế gia, hoặc là vị diện thiên tài cường giả, ở trong mắt Dương Thanh Huyền vẫn là có nhất định phân lượng, chí ít sẽ cảm thấy cùng mình đánh đồng, để Dương Thanh Huyền có loại thỏ tử hồ bi cảm giác.

Cái kia phụ trách trận pháp người, nhẹ nhàng bắn ra một đóa hỏa diễm, liền đem đầy đất huyết nhục đốt thành tro bụi, sau đó lại có một nữ tử bổ khuyết tiến đến, bắt đầu mới khảo thí.

Từng người từng người võ giả tại những băng lãnh kia thanh đồng trong trận pháp hóa thành bụi bay, ngẫu nhiên mới có mấy cái hợp cách thông qua khảo thí, cơ hồ mười không còn một.

Thông qua khảo nghiệm, thiếu một khổ người da nam tử liền sẽ trên cánh tay kia in dấu cái tiếp theo ấn ký, lại mặt khác tên nam tử kia mang đi, đi hướng mặt khác địa phương.

Mà mỗi một vị kẻ thất bại, Lữ tiên sinh đều sẽ ghi chép lại, đem ngọc giản chồng chất cùng một chỗ, hình thành khổng lồ thất bại kho số liệu.

Toàn bộ quá trình mặc dù tàn khốc, nhưng lại hết sức nghiêm cẩn, vô cùng có thí nghiệm tinh thần.

Sau đó không lâu, hàng mẫu chỉ còn lại năm người, sắp đến phiên Dương Thanh Huyền.

“Ngươi, ngươi, đi qua.”

Thiếu da đầu nam tử chỉ vào hai người khác, điền vào chỗ trống ra trận pháp.

Đợi hai người kia vừa vào trận, tất cả lực chú ý đều tại trong trận pháp thời điểm, Dương Thanh Huyền Nguyên Thần thứ hai trực tiếp chiếm cứ tên nam tử kia nhục thân, bỗng nhiên đem cái trán phù văn kéo xuống, co cẳng liền chạy về phía xa.

Hắn cái này một động tác, lập tức để thiếu da đầu nam tử ngây ngẩn cả người, nửa ngày chưa tỉnh hồn lại.

Lữ tiên sinh tựa hồ cũng cảm giác được, lộ ra ngạc nhiên thần sắc.

Hai người một trận mới phản ứng được, cùng kêu lên kêu lên: “Không có khả năng!”

Thiếu da đầu nam tử lệ quát một tiếng, “Dừng lại!”

Liền vội vàng đuổi tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2741: Lạc Hồn Chung, Tự Cầu Phúc

“Dĩ nhiên không nhận khống ngẫu phù khống chế.”

Lữ tiên sinh hai mắt tỏa ánh sáng, hét lớn: “Nhất định muốn bắt sống trở về!”

Dương Thanh Huyền cùng thiếu da đầu nam tử sớm đã xông ra quảng trường, Lữ tiên sinh suy nghĩ một chút, chính mình cũng đuổi tới.

Cung điện này mười phần to lớn, Dương Thanh Huyền xông ra cái kia quảng trường về sau, ở trong đại điện tán loạn.

Toàn bộ cung điện đều là từ làm bằng đồng xanh mà thành, khắp nơi khắc đầy các loại cổ quái phù văn cùng trận pháp, lộ ra huyền ảo nhưng lại âm trầm đáng sợ khí tức.

Dương Thanh Huyền chạy loạn một trận, tiến vào trong một cái tiểu viện, bên trong có một ít núi đá hoa cỏ, khách quan địa phương khác lộ ra có phần có sinh khí.

Đúng lúc này, cái kia thiếu da đầu nam tử, từ tiểu viện một cái khác nhập khẩu vọt vào, quát: “Đã tới, cũng đừng nghĩ đi, lưu lại đi!”

Bỗng nhiên phi thân lên, đại địa “Ầm ầm” vỡ vụn mở, chấn lên vô số bụi bặm.

Một đôi chưởng pháp tại không trung biến hóa, hóa ra bát quái hình thái, cuồng kích mà tới.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên vận chuyển chân nguyên, bộ thân thể này chỉ có một sao Thiên Giới hậu kỳ lực lượng, mà lại rất khó hoàn toàn chưởng khống, hai tay trước người triển khai tư thế, đồng dạng là một chiêu Bát Quái Chưởng nghênh đón tiếp lấy.

“A?”

Cái kia thiếu da đầu nam tử có chút kinh ngạc, khẽ di một tiếng, nhưng chưởng pháp chớp mắt là tới.

“Bành!”

Hai người chạm nhau một chưởng.

Dương Thanh Huyền trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, “Oa” phun ra một ngụm máu lớn, ngũ tạng lục phủ nát mảng lớn.

Thiếu da đầu nam tử là hai sao Thiên Giới trung giai tu vi, nếu không phải Lữ tiên sinh hô lớn một tiếng “Bắt sống”, tận lực thủ hạ lưu tình, liền trực tiếp đem Dương Thanh Huyền thời khắc này bộ thân thể này đánh nát.

Nhục thân hung hăng quẳng xuống đất, Dương Thanh Huyền trực tiếp bò lên, quay đầu liền chạy.

Nếu là nhục thân vỡ vụn, chính mình đệ nhị nguyên thần xuất hiện, liền trực tiếp bại lộ.

Dương Vân kính cùng thà thanh dao chỗ chưa điều tra rõ, không nên bại lộ thân phận.

“Còn muốn đi? Lưu lại!”

Thiếu da đầu nam tử giật mình, bỗng nhiên đuổi theo.

Đồng thời nội tâm của hắn vạn phần hiếu kì, tại chính mình vừa rồi một chưởng kia hạ, rõ ràng đánh nát đối phương ngũ tạng lục phủ, thân chịu trọng thương, làm sao còn có thể chạy như vậy nhanh nhẹn.

Đột nhiên, hắn sắc mặt đại biến, cả kinh kêu lên: “Đừng đi vào! Bên trong là...”

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền thân ảnh lóe lên, liền lướt qua một tòa thiên điện bên trong.

Thiếu da đầu nam tử lập tức ngừng lại, mặt mũi tràn đầy ngốc trệ.

“Thế nào?”

Lữ tiên sinh từ phía sau phiêu nhiên mà tới, nhìn xem cái kia thiên điện, cả kinh nói: “Hắn đi vào rồi?”

Thiếu da đầu nam tử nhẹ gật đầu.

“Ai! Đáng tiếc.”

Lữ tiên sinh lắc đầu liên tục thở dài, nói: “Khó được có người có thể tự hành giải khai khống ngẫu phù, đúng là muôn vàn khó khăn gặp một lần thiên tài, bị hủy như vậy, thật đáng tiếc.”

Hai người đứng tại thiên điện bên ngoài, có chút không biết làm sao.

Lữ tiên sinh nói: “Ngươi canh giữ ở cái này, xem hắn có thể hay không ra.”

Thiếu da đầu nam tử cười quái dị nói: “Tiến Lạc Hồn Điện, đâu còn ra đến?”

Lữ tiên sinh nói: “Lạc Hồn Điện là chấn động cùng khảo thí võ giả hồn phách địa phương, sẽ đem võ giả hồn phách tiến hành phân tích, trừ phi có thể có vương giả thiên phú, không lại chỉ có thể hồn phi phách tán. Nhưng người này ta luôn cảm thấy có chút kì lạ, theo lý mà nói, liền xem như vương giả cũng không có khả năng tự hành giải khai khống ngẫu phù. Ngươi ở đây thủ ba ngày, nếu là ba ngày sau hắn còn chưa có đi ra, đó chính là hồn phi phách tán."

Thiếu da đầu nam tử nói: "Được."

…

Dương Thanh Huyền tiến vào bên trong tòa đại điện kia, lập tức cảm thấy một trận âm trầm đáng sợ khí tức, liền liền hắn trốn ở võ giả này nhục thân bên trong, đều cảm giác sợ nổi da gà, cái kia âm trầm chi khí thấm vào tim gan.

"Quỷ vực?"

Cỗ khí tức này cũng không xa lạ gì, thường xuyên Quỷ Tàng xuất hiện thời điểm, liền sẽ nương theo mà tới.

Dương Thanh Huyền quay đầu, phát hiện đại môn đã không có, chính mình đứng tại một chỗ không gian độc lập bên trong, bốn phương tám hướng cái gì cũng không có, một mảnh đen kịt.

Đúng lúc này, lục sắc quỷ khí lan tràn ra, tràn ngập toàn bộ không gian.

Lúc này mới phát hiện trên đỉnh đầu treo một cái cự đại cổ chung, phía trên tràn ngập các loại cổ quái văn tự, Dương Thanh Huyền cùng với Quỷ Tàng lâu, cũng nhận ra mấy cái, chính là quỷ nói.

Chuông lớn một khi xuất hiện, Dương Thanh Huyền liền có bên trong cảm giác xấu, phảng phất cái chuông này bao phủ thế giới, đã đem chính mình khốn trụ giống như.

Hắn vội vàng phóng ra ngoài.

Quả nhiên "Keng" một tiếng, liền có tiếng chuông truyền đến, bỗng nhiên đụng vào trên thân, đem hắn chấn về nguyên địa, trong cơ thể khí huyết phi tốc lăn lộn.

Cái kia chuông bên trên văn tự bắt đầu trở nên sáng lên, toả hào quang rực rỡ.

Đồng thời nương theo lấy từng đạo chuông tiếng vang lên, chấn động xuống tới.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, ở đây quỷ mang cùng tiếng chuông hạ, cảm nhận được nguy hiểm to lớn, hai tay phi tốc bấm niệm pháp quyết, từ trong cơ thể tuôn ra kim quang, nháy mắt bao phủ toàn thân.

Chính là Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, gầm thét một quyền đánh ra.

“Keng!”

Dưới nắm tay kim sắc tuyền qua vừa mới khuấy động ra ngoài không bao xa, liền bị một đạo tiếng chuông gột rửa xuống tới, đem kim quang chôn vùi.

Dương Thanh Huyền đổi sắc mặt.

Ở đây tòa quỷ dị đại điện bên ngoài, hư không bên trong, Dương Thanh Huyền bản thể bỗng nhiên mở hai mắt ra, lộ ra vẻ kinh dị, hỏi: “Quỷ Tàng, đó là cái gì chuông?”

Lập tức đem cái kia quỷ chuông hình dạng, lấy cùng bên trên các loại phù văn cùng đặc thù, đều truyền vào quá huyền ảo ngày bên trong.

“Cái này! Lạc Hồn Chung!”

Quỷ Tàng khiếp sợ thanh âm truyền đến, kêu lên: “Không có khả năng! Cái này nhất định là hàng nhái. Vật này là Quỷ giới Trấn

Giới bảo vật một trong, tại mỗ vị đại năng người trong tay, chỉ cần lắc lư một chút, liền có thể đánh rơi xuống người hồn phách.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Nhưng có phương pháp phá giải?”

Quỷ Tàng nói: “Chuông này một vang, trừ đánh rơi xuống hồn phách bên ngoài, hẳn là cũng có thể đưa ngươi đệ nhị nguyên thần từ trong cơ thể rung ra đến, đồng thời nghiêm trọng sẽ còn bị chấn nát. Chuông này đối với hồn phách cùng nguyên thần có tổn thương cực lớn thuộc tính. Bất quá vật này đã chỉ là hàng nhái, có trời mới biết phảng phất thế nào, ngươi tự cầu phúc đi. Hắc hắc, nếu là lão tử có chuông này tại tay, tùy tiện tìm thánh tông tên tộc, liền có ăn không hết hồn phách.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Nếu thật có thể chấn vỡ ta đệ nhị nguyên thần, cái kia như thế lâu nguyên thần tu luyện, chẳng lẽ không phải uổng phí rồi?”

Quỷ Tàng nói: “Theo ta thấy, chúng ta trực tiếp liên thủ giết đi vào. Chỉ cần thời gian uống cạn chung trà, liền có thể đem người ở bên trong giết hết, đem các ngươi phụ mẫu cứu ra.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tạm thời còn chưa tìm được cha mẹ ta giam giữ, không nên đánh cỏ động rắn, mà lại ta liền sợ đức gió cổ lâu tình báo có chỗ sơ suất, bên trong cường giả vượt qua chúng ta tưởng tượng lời nói liền phiền toái, cho nên vẫn là cẩn thận là hơn, trước tìm ra cha mẹ ta lại nói. Vật này nếu là hàng nhái, ta lại thử một chút uy lực của nó. Nếu là thực sự gánh không được, lại giết đi vào không muộn.”

Quỷ Tàng nói: “Tốt, cái kia ta dạy cho ngươi một bộ pháp quyết, có thể vững chắc thần hồn, không nhận những pháp khí này xung kích. Đặc biệt nhằm vào quỷ nói công kích, có không tưởng tượng nổi hiệu quả.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, lập tức lắng nghe Quỷ Tàng truyền thụ.

Lạc Hồn Điện bên trong, Dương Thanh Huyền đệ nhị nguyên thần bàn hư mà ngồi, tay bấm quyết ấn, bắt đầu y theo Quỷ Tàng lời nói, thi triển bộ kia pháp quyết.

Mà đệ nhị nguyên thần phụ thể bộ thân thể này, thì tại Lạc Hồn Chung vang vọng dưới, liều mạng run rẩy, sắc mặt trắng bệch, trong miệng như là phát bị kinh phong đồng dạng, lẩm bẩm cái gì.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2742: Chuông Luyện Nguyên Thần, Trấn Áp Đạo Chích

“Keng! Keng!.”

Tiếng chuông không ngừng khuấy động xuống tới, rơi vào bộ này nhục thân bên trên, không chỉ có chấn vỡ bên trong linh hồn, liền liền ngũ tạng lục phủ, kinh lạc xương cốt, cũng bắt đầu bạo liệt ra, trong khoảnh khắc liền hóa thành huyết nhân.

Thịt cùng tạng phủ, tựa như là bùn nhão đồng dạng, từ xương cốt bên trên trượt xuống hạ, biến thành một bãi trên mặt đất.

Xương cốt cũng rất nhanh “Soạt” một tiếng sụp đổ, nứt trên mặt đất.

Dương Thanh Huyền đệ nhị nguyên thần hoàn toàn hiển hiện ra, toàn thân kim quang lấp lóe, tay bấm cổ quái quyết ấn, theo cái kia tiếng chuông không ngừng biến hóa.

Mỗi một cái quyết ấn ra hiện, lòng bàn tay trước liền xuất hiện cùng chuông bên trên giống nhau như đúc quỷ nói.

Sóng âm kia chấn động tại quỷ nói bên trên, chuyển hóa thành nhu hòa gợn sóng, khắp vẩy toàn thân.

Giờ khắc này ở tiếng chuông này hạ, không chỉ có không có bao nhiêu tổn thương, ngược lại gột rửa hồn phách, cùng trên người hồn lực cộng hưởng.

Đại điện bên ngoài, Dương Thanh Huyền bản thể lộ ra vẻ kinh ngạc, tự lẩm bẩm: “Cái chuông này không sai, nếu là có thể nói, đợi chút nữa đoạt tới mang về, dùng tới tu luyện đệ nhị nguyên thần, tựa hồ so với mình nhất muội khổ tu muốn tới mạnh.”

Quỷ Tàng thanh âm truyền đến, nói: “Cái này Lạc Hồn Chung tại Quỷ giới, bản cũng có thể làm dùng để tu luyện, rất nhiều Quỷ Đế cấp cường giả, như có cơ hội tại Lạc Hồn Chung hạ tu luyện, đều là mừng rỡ như điên, mong mà không được. Nhưng nếu là đẳng cấp quá thấp, tiếng chuông một vang, liền hồn phi phách tán.”

Sau hai ngày, cửa đại điện mở, lúc trước vị kia muốn hưởng dụng muội tử nam tử cùng một gã nam tử khác chạy vội ra, hướng phía như thế bản vị trí chạy đi.

Sau đó không lâu, lại dẫn một trăm tên hàng mẫu tiến vào điện bên trong.

Dương Thanh Huyền bản thể trong hư không lẳng lặng nhìn xem, không có bất kỳ cái gì động tác, nhưng đã đoán được cái kia thiếu da đầu nam tử, hơn phân nửa tại Lạc Hồn Điện bên ngoài trông coi chính mình.

Hắn một mặt chờ Quân Thiên đám người, một mặt để đệ nhị nguyên thần ngay tại Lạc Hồn Điện bên trong tu luyện, ở đằng kia tiếng chuông không ngừng gột rửa hạ, dĩ nhiên rất nhanh liền xông lên một tầng cảnh giới, đi đến ba sao Thiên Giới hậu kỳ.

Quân Thiên chờ năm người rất nhanh cũng lặng yên ẩn nấp tới, hội tụ tại Dương Thanh Huyền bên cạnh thân.

Hồng Cổ thấp giọng nói: “Đại nhân, khi nào hành động?”

Dương Thanh Huyền nói: “Lại chờ một trận.”

Cái kia Lạc Hồn Chung chấn động nguyên thần tần suất, thực sự quá mức huyền diệu cùng cao minh, để hắn đệ nhị nguyên thần đắm chìm trong đó, không muốn ra tới.

Lạc Hồn Điện bên ngoài, một thanh âm vang lên, “Người kia ra không?”

Thiếu da đầu nam tử quay đầu, phát hiện là Lữ tiên sinh, vội nói: “Còn không có.”

Lữ tiên sinh nhíu mày lại, nhìn liếc mắt điện bên trong, âm trầm một mảnh, cái gì cũng thấy không rõ, kỳ quái nói ra: “Thật chẳng lẽ chết rồi?”

Thiếu da đầu nam tử lộ ra xấu xí tiếu dung, hắc tiếng nói: “Chết là bình thường, không chết mới không bình thường đâu.”

Lữ tiên sinh có chút thất vọng, chính muốn ly khai, đột nhiên bước chân ngưng lại, hai lỗ tai có chút đứng thẳng xuống, kêu lên: “Không đúng! Tiếng chuông còn tại vang.”

Thiếu da đầu nam tử giật mình nói: “Không thể nào?”

Lữ tiên sinh bỗng nhiên đi đến đại điện trước cửa, cẩn thận lắng nghe, sắc mặt càng ngày càng giật mình.

Thiếu da đầu nam tử cũng ngang nhiên xông qua, nghe một trận, tựa hồ cái gì đều nghe không được, nhưng hắn lại có thể cảm nhận được một điểm khí uẩn chi lực chập trùng ra, cả kinh nói: “Thật!”

Lữ tiên sinh vừa sợ lại thích, nhịn không được xoa xoa đôi bàn tay, kích động nói: “Quá tốt rồi! Cuối cùng ra cái tốt thiên phú, thiên phú của người nọ không phải vương giả cũng ít nhất là tinh diệu cấp.”

Thiếu da đầu nam tử nói: “Muốn không phải nghĩ biện pháp tiến đi cứu người? Nếu không cho dù không chết, ở đây Lạc Hồn Chung kéo dài khuấy động hạ, cũng phải chết rồi.”

Lữ tiên sinh nói: “Ngươi nói đúng.”

Nói, tay phải hướng nắm vào trong hư không một cái, liền bay xuống hạ hai đạo Linh phù, sau đó riêng phần mình một chụp, đánh vào khung cửa hai bên.

Sau đó hai tay phi tốc bấm niệm pháp quyết, từng đạo Linh phù từ ngón tay bắn - ra, tiến vào Lạc Hồn Điện bên trong.

Những này Linh phù nối thành một mảnh, giống như đèn cung đình, soi sáng ra một đầu sáng tỏ trên đường.

Lữ tiên sinh nói: “Theo ta tiến vào đi. Vì hình dáng này bản, một lần vận dụng nhiều như vậy hiển linh phù, thua thiệt lớn, chỉ mong hình dáng này bản giá trị cái này tiền.”

Hai người lần lượt đi vào trong đó.

Lập tức tiếng chuông “Keng keng” rung động, rõ ràng truyền vào hai người trong tai, mười phần gấp rút, như kim qua thiết mã, đánh tan hư không mà tới.

Lữ tiên sinh lấy làm kinh hãi, nói: “Lạc Hồn Chung làm sao như thế vội vàng xao động?”

Đột nhiên “Keng” một tiếng rung mạnh, cường đại sóng âm chi lực hóa thành từng vòng từng vòng sóng ánh sáng, cuồng tập mà tới.

“Không được!”

Lữ tiên sinh hét lớn một tiếng, hai tay hóa chưởng bỗng nhiên hướng về phía trước vỗ tới.

“Ầm ầm!”

Cường đại hộ thể chân nguyên đánh ra, ngăn trở sóng âm kia.

Nhưng y nguyên bị chấn liền lùi mấy bước, khí huyết dập dờn, hồn phách cũng ẩn ẩn làm đau.

“Chuyện gì xảy ra?”

Hai người kinh hãi phía dưới, chỉ thấy phía trước một thân ảnh bay lượn mà đến, trong tay liền kéo lấy cái kia Lạc Hồn Chung, không ngừng đánh ra.

Sóng âm hóa thành có thể thấy được quang huy, trảm kích mà tới.

“Cái gì?!”

Hai người hốc mắt một chút trừng được như chuông đồng, tròng mắt đều muốn rơi xuống, người này dĩ nhiên luyện hóa Lạc Hồn Chung?!

Không kịp ngẫm nghĩ nữa, Lữ tiên sinh quát to: “Xuất thủ!”

Chính mình hai tay hướng hư không vừa bấm, tay trái tay phải bên trên riêng phần mình xuất hiện một đạo phù văn, hiện lên hoàng, lục nhị sắc, tại chân khí rót vào hạ, trực tiếp nổ tung lên, một đạo hóa thành hoàng long, một đạo hóa thành lục chim, hướng Dương Thanh Huyền đánh tới.

Cái kia thiếu da đầu nam tử cũng thân ảnh nhoáng một cái, quát chói tai lấy một chưởng chụp ra.

Dưới chân bộ pháp theo bát quái vị trí giẫm đạp, vô số phù văn tại lòng bàn tay bốn phía hóa hiện, một dưới lòng bàn tay, rất có bổ tinh Trảm Nguyệt chi thế.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, hai tay bấm niệm pháp quyết hướng Lạc Hồn Chung bên trên một chụp.

“Keng” một tiếng, thân chuông trực tiếp biến lớn hơn gấp trăm lần, bỗng nhiên hướng cái kia thiếu da đầu nam tử trùm tới.

Sau đó đưa tay chộp một cái, rồng quyền sắt giản hóa hiện mà ra, đánh về phía cái kia hoàng long cùng lục chim.

“Cái gì?!”

Thiếu da đầu nam tử hoảng hốt, Bát Quái Chưởng cuồng bổ phía dưới, lập tức bị chuông bên trên cổ vận trấn áp lại, mà lại tiếng chuông liên tục không ngừng truyền thừa, khuấy động hồn phách của hắn cùng ngũ tạng lục phủ, hoảng sợ phía dưới, bỗng nhiên mũi chân điểm một cái, liền hướng sau bỏ chạy.

Nhưng cái kia thân chuông biến lớn hơn gấp trăm lần, sớm đã bao phủ một vùng không gian.

Mà lại thanh âm như quỷ nói mật chú, không ngừng trong hư không vang lên, hóa ra từng cái ký hiệu, hình thành lồng giam, đem nam tử vây khốn.

Chỗ nào còn trốn.

“Bang!.”

Một tiếng vang thật lớn, thiếu da đầu nam tử liền bị trùm nhập cổ chung bên trong.

Hư không bên trên, hoàng long cùng lục chim cùng Dương Thanh Huyền đại chiến mấy hiệp, lục chim đầu bị sắt giản vừa gõ, “Bành” một tiếng tại chỗ nổ tung, biến trở về một tờ linh phù, sau đó một chút xíu biến mất không thấy gì nữa.

Lữ tiên sinh hoảng sợ không thôi, người trước mắt này toàn thân kim quang, thấy không rõ bản thể của hắn bộ dáng, chỉ có thể cảm ứng được là ba sao Thiên Giới hậu kỳ tu vi.

Chính mình thế nhưng là ba sao Thiên Giới đỉnh phong, vô luận tại khí thế, thần thông cùng chiêu pháp hạ, tựa hồ cũng bị đối phương áp chế.

Mà lại cái kia sắt giản đến cùng là cái gì?

Càng đem hắn Hóa Linh Thần Phù trực tiếp đánh nát.

“Thằng nhãi ranh, đừng muốn càn rỡ!”

Lữ tiên sinh lệ quát một tiếng, lấy ra một mặt ngọc thước, tại không trung lắc một cái.

Hàn khí khắp vẩy ra đến, một người phân thân vì sáu, đem Dương Thanh Huyền vây quanh, mà lại mỗi người trong tay đều nắm giữ ngọc thước, bóp ra khác biệt quyết ấn, hình thành một cái trận pháp.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2743: Lửa Giận Ngút Trời, Giết Không Tha

Dương Thanh Huyền lập tức cảm ứng được áp lực, hư không bên trong hiện ra một thanh to lớn ngọc thước, bảo bọc đầu của hắn liền đánh xuống.

Hắn giờ phút này chỉ là đệ nhị nguyên thần, bản thân cũng không có quá mạnh lực lượng cùng bảo vật, lúc tiến vào chỉ dẫn theo một cái Long Quyền Thiết Giản.

Vội vàng mau né.

Ngọc thước từ bên cạnh hắn lướt qua đi, toàn bộ không gian đều giống như ngưng kết ở.

Hoàng Long hét lớn một tiếng, thuận thế đánh tới.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên vung lên Thiết Giản, "Ầm ầm" một tiếng, đánh vào Hoàng Long trên móng vuốt.

Thiết Giản bỗng nhiên tan ra, biến thành hắc long, năm ngón tay một chụp, liền đem Hoàng Long nửa cái thân thể vuốt ve.

Sáu cái Lữ tiên sinh không ngừng bấm niệm pháp quyết, trên bầu trời to lớn ngọc thước, nhận trận pháp dẫn dắt, cùng sáu cái phân thân khống chế, vừa quay đầu, lần nữa đánh về phía Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền ngón tay một điểm, hắc long phát ra rít lên một tiếng, khí uẩn cùng Long khí khuấy động ra, chấn động đến đại điện lắc lư, sau đó bỗng nhiên vọt xuống dưới.

“Ầm ầm!”

Hắc long cùng ngọc thước oanh cùng một chỗ, cường đại linh áp chấn khai, toàn bộ hư không đều trở nên hoảng hốt không chừng.

Dương Thanh Huyền cùng Lữ tiên sinh đều là hoảng hốt không thôi.

Hai người đều minh bạch pháp bảo của mình lợi hại cỡ nào, trong tay đối phương rốt cuộc là thứ gì? Có thể cùng mình chống lại?

Lữ tiên sinh càng là khiếp sợ tột đỉnh, hắn ngọc thước vốn là bất thế bảo vật, mà lại áp dụng phân thân trận thuật, có thể đem ngọc thước uy năng đề thăng đến gấp sáu lần, cơ hồ là mọi việc đều thuận lợi, bất kỳ cái gì pháp bảo tại hắn ngọc thước một kích hạ, cơ bản đều muốn phế bỏ một nửa.

Mà trước mắt cái này đen thui gậy sắt, dĩ nhiên ngạnh sinh sinh gánh vác ngọc thước.

Hắc long gào thét không thôi, hai cái long trảo liều mạng đè ép ngọc thước, rất có đem vỡ nát tư thế.

Dương Thanh Huyền chắp tay trước ngực, từng đạo bạch sắc quang mang từ trong cơ thể tuôn ra, tại quanh thân biến hóa, hết thảy tám cỗ lực lượng, bỗng nhiên hợp nhất.

“Bát Bộ Thiên Long, Nhất Thừa Dẫn Độ!”

Tiếng long ngâm từ nhân quả vĩ lực bên trong truyền ra, như biển gầm bộc phát, sơn băng địa liệt, cường đại uy áp xé rách bốn phương tám hướng.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Lữ tiên sinh lục đạo phân thân, dần dần sụp đổ.

Bản tôn mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, “Phốc” phun ra một ngụm máu tới.

Hư không bên trong ngọc thước cũng bị hắc long bắt vỡ nát.

Lữ tiên sinh sợ hãi phía dưới, vội vàng xoay người đào tẩu.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, khu động lấy Thiết Giản đánh qua.

Hắc long tại không trung lắc động một cái, liền trực tiếp xé rách không gian, một con long trảo từ hư không đánh xuống.

“Bành” một tiếng, chính giữa Lữ tiên sinh sau lưng, đem chấn miệng lớn thổ huyết, bay ra ngoài.

“Ngươi đến cùng là ai?!”

Lữ tiên sinh sớm đã kịp phản ứng, người trước mắt này, cũng không phải là trước đó tiến đến người kia.

Dương Thanh Huyền thu hồi Long Quyền Thiết Giản, lạnh hừ một tiếng, liền tiến lên, lại là một giản đánh xuống, “Phanh” một tiếng, đánh nát Lữ tiên sinh nội phủ.

Long Quyền Thiết Giản có thể trực kích hồn phách.

Dương Thanh Huyền giờ phút này chỉ là ba sao Thiên Giới hậu kỳ đệ nhị nguyên thần, đem Lữ tiên sinh tu vi phế bỏ, lại chấn động linh hồn của hắn, để hắn tại ý chí hoàn toàn tan vỡ hạ, một trảo bỗng nhiên đánh về phía trán.

Lữ tiên sinh toàn thân run lên, song đồng bỗng nhiên phóng đại, cái này mới nhìn rõ trước mắt nam tử, cuối cùng tại ý thức triệt để mất trước khi đi, nhận ra người trước mắt, run giọng nói: “Ngươi... Là... Dương...”

Sau đó chính là kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, linh hồn bị Dương Thanh Huyền tùy ý lục soát.

“Phụ thân...”

“Mẫu thân...”

Dương Thanh Huyền trong hai con ngươi bắn - ra lăng lệ quang mang, vô số tin tức cuồng tràn vào trong đầu bên trong, rất nhanh liền tìm tới chính mình phụ mẫu giam giữ địa phương, đồng thời biết được một chút tin tức, nháy mắt nổi giận dị thường, “Chưởng giáo! Ngươi đáng chết a!”

Dương Thanh Huyền năm ngón tay vồ lấy, Lữ tiên sinh thân thể triệt để bị nổ tung vỡ nát.

Sau đó vung tay lên, đã thu Lạc Hồn Chung, bên trong cái kia thiếu da đầu nam tử, đã sớm bị chấn thành thịt nát, biến thành một bãi trên mặt đất.

Dương Thanh Huyền dậm chân đi ra Lạc Hồn Điện, liền hướng đại điện nơi nào đó kích - bắn đi.

Từ trên thân Lữ tiên sinh đạt được tin tức, chưởng giáo đã tại bọn hắn phụ mẫu trên thân bắt đầu làm thí nghiệm.

Dương Vân kính đoạt xá Vũ chân thân, mặc dù tàn tạ không chịu nổi, nhưng dù sao cũng là nửa bước chí tôn đáng sợ nhục thể.

Ninh Thanh Dao là Tinh La bảo thể, cũng là đáng sợ thiên phú thể chất.

Hai người ở trong mắt chưởng giáo, đều là thượng đẳng hàng mẫu, đặc biệt là Dương Vân kính nhục thân, chưởng giáo dị thường coi trọng, đơn độc đặt ở nơi nào đó, tiến hành bí mật thí nghiệm.

Khi Dương Thanh Huyền biết được những tin tức này thời điểm, cả người đều muốn nổ.

Cùng một thời gian, tại đại điện bên ngoài Dương Thanh Huyền bản tôn, bỗng nhiên mở hai mắt ra, tràn ngập lửa giận nồng đậm, quát: “Giết! Đem người ở bên trong toàn bộ giết!”

Cường đại khí tức trực tiếp từ hư không bên trong phát ra, đánh phía cung điện kia.

“Ầm ầm!”

Hộ điện kết giới chỉ là hoảng hốt hạ, liền bị một cỗ lực lượng đánh nát bấy.

“Là ai?!”

Trước điện hư không bên trên, trực tiếp hóa hiện ra hai người, một trái một phải, đều là lộ ra vẻ kinh ngạc.

Nhưng còn chưa chờ bọn hắn lấy lại tinh thần, liền một đạo hư quang chém vụt mà đến, đem hai người chém thành hai khúc.

Sáu thân ảnh lóe lên phía dưới, liền tiến vào điện bên trong, hướng một phương hướng phóng đi.

“Người nào đảm dám xông vào nơi đây!”

Một đạo cường đại thanh âm từ điện bên trong truyền ra, chính là bên trong tọa trấn vị kia sáu sao Thiên Giới đỉnh phong.

Quát chói tai phía dưới, liền phóng lên tận trời, hướng Dương Thanh Huyền đám người phương hướng đuổi theo.

Tử Nhật nói: “Người này giao cho ta.”

Nói xong, liền hóa thành tử quang, đối diện phóng đi.

Đối phương người kia cảm giác được Tử Nhật khí tức, kinh hãi phía dưới, nghẹn ngào kêu lên: “Ngươi là ai?!”

Sáu sao Thiên Giới đỉnh phong, có thể tuyệt sẽ không là hạng người vô danh.

“Người sắp chết, biết nhiều như vậy làm cái gì?!”

Tử Nhật cười lạnh một tiếng, một chiêu tử cực thần thông liền đánh tới.

Đối phương cùng vì sáu sao Thiên Giới đỉnh phong, cũng không phải hời hợt hạng người, lập tức nhận ra chiêu này thần thông, kinh hãi nói: “Tím Thần tộc?! Ngươi là...”

Cho dù tại tím trong thần tộc, có thể đi đến sáu sao Thiên Giới đỉnh phong, cũng là lác đác không có mấy.

Một loại cảm giác xấu nước vọt khắp toàn thân, chợt cắn răng một cái, liền ra sức nghênh chiến đi lên.

“Bành!”

Hai người tại không trung đối kích một chiêu, liền riêng phần mình tách ra.

Thế lực ngang nhau.

Thanh Luân quay đầu nhìn liếc mắt, nói: “Tử Nhật đại nhân muốn đánh giết người này, sợ là muốn hao tổn không thiếu thời gian, để ta đi giúp hắn một tay a?”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Không cần. Liền để Tử Nhật ngăn chặn người này, giết người này không phải mục đích. Trước cứu cha mẹ ta, chờ cứu ra cha mẹ ta, lại đem nơi đây san thành bình địa!”

Thanh Luân cùng Hồng Cổ mấy người, rõ ràng cảm nhận được

Dương Thanh Huyền sát khí trên người, đều là tâm thần run lên, nói: “Đúng!”

Mấy người rất nhanh liền đến cung điện một cái thiên viện bên trong.

Phía trước một vệt kim quang lấp lóe mà đến, chính là Dương Thanh Huyền đệ nhị nguyên thần, trực tiếp trở về trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền nhìn qua tiểu viện kia, trước mắt hiện lên Dương Vân kính cùng Ninh Thanh Dao thân ảnh, cảm xúc một chút chấn động lợi hại, song đồng co rụt lại, bắn - ra vô tận sát khí, đưa tay chộp một cái, Thiên Khư liền rơi vào trong tay, hét lớn một tiếng, một chiêu một mạch chấn cửu tiêu, liền hướng cái kia đình viện chém xuống đi!

“Ầm ầm!”

Viện tử bên trên có kết giới xuất hiện, nhưng bị một bổ phía dưới, liền triệt để vỡ nát.

Sau đó đáng sợ trảm kích chi lực tuôn ra xuống mặt đất, sinh sinh đem đại địa cùng cung điện chém đứt ra, một tòa cự đại địa cung nhập khẩu, liền hiện ra ở trước mặt mọi người.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2744: Ngoài Ý Muốn Địch Nhân, Cảm Nhân Trí Thông Minh

“Đây là…!”

Tất cả mọi người là hoảng sợ, trong địa cung này, chỉnh chỉnh tề tề đứng không ít người, tất cả đều không nhúc nhích, như như con rối, trên trán toàn dán khống ngẫu phù.

Bốn phương tám hướng không ít cung điện võ giả bay nhanh mà đến, nhưng vừa cảm thụ đến Dương Thanh Huyền đám người khí tức, đều là dọa đến không dám lên trước.

“Người nào? Dĩ nhiên có thể xâm nhập ở đây.”

Trong cung điện dưới lòng đất truyền đến một đạo phiêu phiêu miểu miểu thanh âm, mười phần khàn khàn.

Dương Thanh Huyền lạnh giọng nói: “Đưa các ngươi lên đường người, ra nhận lấy cái chết!”

“Hừ, khẩu khí thật lớn. Tuyên Ngọc tên phế vật kia, dĩ nhiên không có đem các ngươi ngăn lại, còn phải bản tọa tự mình xuất thủ!”

Tuyên Ngọc chính là cùng Tử Nhật kịch chiến sáu sao Thiên Giới cường giả tối đỉnh.

Một cỗ cường hoành đến cực điểm khí tức từ trong cung điện dưới lòng đất nổ bắn ra mà lên, tại không trung hóa thành một đoàn hắc vụ, vô số phù văn tại trong đó lăn lộn.

“Ma tu?”

Hồng Cổ bọn người là đổi sắc mặt, mà lại cái này ma tu tu vi, đúng là bảy sao Thiên Giới!

Thanh Luân thấp giọng cả kinh nói: “Không được! Tình báo có sai.”

“Hắc hắc, tất cả đều là sáu sao Thiên Giới sâu kiến, xem ra các ngươi tiến vào nơi đây, còn hao tốn không ít công phu làm điều tra a, biết bên ngoài kiểm trắc kết giới, có thể phát hiện bảy sao Thiên Giới tu vi.”

Ma khí cuồn cuộn hạ xuống, rất nhanh liền ngưng tụ thành thực, hóa hiện ra một tên yêu dị nam tử thân ảnh, mắt hiện lên tam giác, chỗ mi tâm có cái cổ quái phù văn, ánh mắt quét qua mấy người, lộ ra lạnh lùng chi sắc, châm chọc nói: “Nhưng đáng tiếc a, bản tọa một mực tại địa cung bên trong tu luyện, bên ngoài căn bản là tìm hiểu không đến. Có thể phái ra nhiều như vậy sáu sao Thiên Giới cường giả, sợ là trong liên minh thế lực lớn đi, báo lên tên của các ngươi!”

Dương Thanh Huyền nói: “Chúng ta đều là ốc bá.”

Cái kia ma tu trầm tư hạ, cảm thấy danh tự này mười phần lạ lẫm, cau mày nói: “Các ngươi đều là ốc bá?”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Không sai, chúng ta đều là cha ngươi.”

“A! Đáng chết!”

Cái kia ma sửa một cái liền biết bị lừa rồi, giận không kềm được, phất tay phía dưới, liền một đạo hắc khí cuồng kích mà đi.

Dương Thanh Huyền đã sớm chuẩn bị, nói: “Quỷ Tàng, cái này ma tu giao cho ngươi!”

Một đóa quỷ hỏa đột nhiên tại Dương Thanh Huyền trước người nhảy ra hiện, cường đại kiếm khí từ bên trong hoành không mà đến.

“Bành!”

Quỷ Tàng cầm trong tay thần kiếm, đem cái kia đạo hắc mang ngăn trở.

“Bảy sao Thiên Giới!”

Ma tu cùng Hồng Cổ đám người, đều là nheo mắt, vạn phần giật mình, không rõ ràng Quỷ Tàng là như thế nào theo vào tới.

“Không có khả năng! Bảy sao Thiên Giới tiến vào nơi đây, đều lại nhận kết giới cảm ứng.”

Cái kia ma tu kinh ngạc không thôi.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ngươi cái kia trí thông minh, trừ cảm động bên ngoài, còn có thể cảm ứng được cái gì?”

“Ha ha”, Quỷ Tàng cười lớn một tiếng, liền cầm kiếm công tới.

Mà lại hắn sớm đã phát hiện, bên trong tòa đại điện này trầm tích đại lượng oan hồn, đủ để cho chính mình hảo hảo bổ sung một trận.

Sở dĩ càng phát ra tinh thần, một trận tấn công mạnh.

Cái kia ma tu hoảng hốt, mấy chiêu phía dưới, liền bị Quỷ Tàng hoàn toàn áp chế.

Hai người đều là bảy sao Thiên Giới sơ giai, nhưng Quỷ Tàng có thể là đã sống vô tận tuế nguyệt lão quái vật, trên võ đạo lĩnh ngộ, căn bản không phải cái này ma tu có thể so sánh được.

Cơ hồ là giao thủ phía dưới liền rơi vào hạ phong, sau đó từng bước bị áp chế.

Cái kia ma tu hoảng hốt, kinh sợ đối với xa xa võ giả, hét lớn: “Còn không mau tới đây, giết những người đó!”

Chính mình thì là bấm niệm pháp quyết, đánh ra một đạo hắc mang, tại không trung lấp lóe phía dưới, liền hóa thành vô số ma đầu, “Oa oa” kêu loạn, xông nhập địa cung bên trong.

Những bị kia dán lên khống ngẫu phù hàng mẫu, tất cả đều bị ma đầu phụ thể, từng cái từ phía dưới vọt lên, có hơn nghìn người nhiều.

Những này nhiều người là Thiên Giới chi chủ, tu vi thấp nhất cũng có cao giai Giới Vương, từng cái mặt không biểu tình, trên khuôn mặt hóa hiện ra một cái ma văn, cùng cái kia ma tu chỗ mi tâm giống nhau như đúc.

“Giết! Đem những này người toàn bộ giết!”

Ma tu hét lớn một tiếng.

Tất cả hàng mẫu đều nhận cảm ứng, hướng Dương Thanh Huyền mấy người phóng đi.

Đại điện bên trong võ giả thấy người đông thế mạnh, cũng như ong vỡ tổ lao đến.

Hồng Cổ cả kinh nói: “Những này hàng mẫu, đều bị ma tu khống chế, cần vị kia quỷ tu đại nhân nhanh chóng áp chế ma tu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Quỷ Tàng ngươi cái ngốc -D, ngày bình thường nói mình bao nhiêu lợi hại, khoác lác lên trời, bây giờ đối phó một cái cùng giai đều phiền toái như vậy?”

Quỷ Tàng giận dữ, mắng lại nói: “Ngươi cho rằng giống ngươi, đối phó tất cả đều là bảy sao phía dưới lâu la, bảy sao phía trên há có thể tùy tiện vượt cấp, ta ra tay liền đem hắn áp chế, đã rất ngưu. Mà lại cái này ma tu, cũng không phải phổ thông lợi hại, bản thân cũng là hung ác sừng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thời điểm then chốt không đáng tin cậy, còn tất cả đều là lấy cớ. Được rồi, chờ ngươi, món ăn cũng đã lạnh, vẫn là ta sẽ tự bỏ ra tay, đưa những này hàng mẫu lên đường đi.”

Hắn nhấc tay vồ một cái, “Keng” một tiếng, một đạo tiếng chuông tự lòng bàn tay khuấy động ra.

Sau đó đáng sợ năng lượng không ngừng huyễn hóa mà ra, chính là Lạc Hồn Chung.

“Keng!”

“Keng!”

Dương Thanh Huyền lật tay chụp trên Lạc Hồn Chung, từng vòng từng vòng thanh âm hóa thành trảm kích, chấn động tới bốn phương tám hướng.

Những này hàng mẫu cùng xung kích tới võ giả, tất cả đều toàn thân cự chiến, bị hung hăng đẩy lui.

Đặc biệt là những cái kia võ giả, từng cái sắc mặt đại biến, hoảng sợ muôn dạng.

“Đây không phải Lạc Hồn Chung?!”

“Trời ạ, chuông này làm sao sẽ trong tay hắn.”

“Không tốt. Lạc Hồn Chung một vang, hồn tiêu cũng phách tán.”

Những võ giả này dọa đến phi tốc hướng nơi xa trốn, nhưng quay người lại, trong hư không liền có sóng âm truyền ra, hóa thành quỷ nói, đem bọn hắn từng cái ngăn trở.

Cổ chung từ Dương Thanh Huyền trong tay bay lên, treo không trung, đem tất cả võ giả cùng hàng mẫu đều trấn áp.

Hồng Cổ mấy người cũng là lòng tràn đầy hoảng sợ, liều mạng vận chuyển chân nguyên chống cự.

“A!.”

Bốn phương tám hướng truyền đến tiếng kêu thảm thiết, không là võ giả trực tiếp bị chấn nát thân thể cốt nhục, biến thành bùn nhão huyết thủy, hồn phách cũng bị lại chấn một chút, liền tiêu tán vô tung.

Dương Thanh Huyền lúc này mới lĩnh ngộ được chuông này đáng sợ, đây chính là toàn phạm vi công kích đại sát khí a.

Cái kia ma tu kinh sợ không thôi, đột nhiên quát lên: “Là các ngươi bức ta đó!”

Quỷ Tàng trong lòng không hiểu run lên, chẳng biết tại sao, liền có loại cảm giác xấu.

Chỉ thấy cái kia ma tu đem trên thân áo choàng xốc lên, lấy ra một viên màu đen huy chương, trực tiếp thả tại vị trí trái tim, nhẹ nhàng đè ép, liền khảm nạm đi vào.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn rõ ràng, kinh quát nói: “Mau giết hắn!”

Quỷ Tàng làm sao chẳng biết cái kia huy chương đáng sợ, tại ma tu lấy ra sát na, liền đã như gió bão mưa rào công kích qua, nhưng y nguyên vô pháp ngăn cản hắn dung hợp huy chương.

“Ha ha ha ha! Lực lượng, sức mạnh không gì sánh nổi a!”

Cái kia ma tu cuồng tiếu mấy tiếng, ma khí ở trên người lăn lộn, hình thành một tầng lồng phòng ngự, càng đem Quỷ Tàng công kích toàn bộ ngăn tại bên ngoài.

Quỷ Tàng sắc mặt đại biến.

Dương Thanh Huyền càng là lĩnh giáo qua mấy lần cái kia huy chương uy năng, quát to: “Mọi người cùng nhau xuất thủ, giết cái kia ma tu!”

Bỗng nhiên một chụp Lạc Phách Chung, “Keng” một tiếng, cổ chung liền lắc ung dung bay đi, áp hướng cái kia ma tu.

Hồng Cổ đám người bốn người, đồng thời xuất thủ, hướng cái kia ma tu công tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2745: Đại Chiến Ma Tu, Hỏa Chi Lồng Giam

"Bức ta sử dụng Cực Phú Thần Huy, các ngươi tất cả đều phải chết!"

Ma tu vung tay lên, liền một cỗ ma khí từ trong cơ thể xông ra, đem Quỷ Tàng cả người mang kiếm chấn khai.

Sau đó một con to lớn hắc sắc ma quyền, hiện lên ở trước người, hung hăng đánh về phía Lạc Hồn Chung.

"Keng!"

Cổ chung tại không trung nhoáng một cái, liền bị chấn bay trở về.

Chuông bên trên khuấy động ra quỷ nói thanh âm, không khác biệt chém về phía bốn phương tám hướng.

Mặc dù đem không ít trong cung điện võ giả cùng hàng mẫu đều tại chỗ đánh chết, nhưng đối với Hồng Cổ mấy người cũng tạo thành to lớn bối rối.

Bốn người đều là vội vàng dừng lại thân hình, bấm niệm pháp quyết vận chuyển thần thông, chống cự cái kia tiếng chuông chi lực.

Dương Thanh Huyền tuy nói lợi dụng chuông này tu luyện, có thể cái kia ồn ào tần suất chấn động trở về, vẫn là khiến hắn khí huyết quay cuồng, một trận choáng đầu não huyễn, vội vàng bấm niệm pháp quyết một điểm, đem Lạc Hồn Chung thu nhập trong cơ

thể.

Đúng lúc này, ma tu thân ảnh nhoáng một cái, liền xuất hiện ở Quỷ Tàng sau lưng, bỗng nhiên một quyền đánh tới.

“Thật nhanh!”

Quỷ Tàng hoảng hốt, dưới sự khinh thường, lại chưa thể bắt được đối phương động tác.

Thân thể bất động, trực tiếp một kiếm quay lại, hướng sau lưng đâm tới.

“Bành!”

Bách Quỷ Dạ Hành kiếm khí bị nắm đấm đánh nát, Quỷ Tàng thân ảnh nhoáng một cái, liền bị đánh bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền đám người không khỏi kinh hãi.

Hồng Cổ hai tay bấm niệm pháp quyết, một áng đỏ trên bầu trời đỉnh đầu tản ra, bên trong ngưng tụ ra bảy mươi hai ngọn phi đao, phía trên tất cả đều che kín Thần tộc bí văn, chớp động phía dưới, liền hướng ma tu kích - bắn đi.

Hồng Cổ tại sáu sao Thiên Giới đỉnh phong cảnh giới thấm - âm mấy trăm năm, dù chưa có thể vượt qua tầng bình phong kia, nhưng cũng là sáu sao Thiên Giới đỉnh phong bên trong người nổi bật.

Nhưng cái này hiển nhiên còn chưa đủ, cho dù là Quỷ Tàng đều bị hiện tại ma tu áp chế, hắn bộ phi đao này vừa mới bay tới ma tu bên cạnh thân số trượng địa phương xa, liền bị cường đại ma khí cản lại.

Hồng Châu, Thanh Luân, Quân Thiên cũng vội vàng xuất thủ.

Ba người trực tiếp thi triển ra cường đại thần thông, công kích

đi.

Mỗi người đều biết, tình hình đến thời khắc nguy hiểm nhất, nếu là không thể liên thủ chém giết này ma, tất cả mọi người phải chết.

Hồng Châu song quyền một nắm, trên người lực lượng bỗng nhiên nổ vỡ ra đến, hóa thành một mảnh hồng mang, bỗng nhiên oanh kích tới.

Thường thường không có gì lạ quyền thức, không có bất kỳ cái gì chiêu pháp, hoàn toàn chính là lực lượng xung kích.

Hồng Châu trên thân thể, đặc biệt là tại quanh thân trăm huyệt vị trí, hiện ra từng cái phù văn, chính là nhục thân chi lực.

Hồng Châu vốn cũng là trong thần tộc thiên tài, nắm giữ kỳ dị bảo thể, mặc dù chỉ là sáu sao Thiên Giới hậu kỳ, nhưng sức chiến đấu hoàn toàn không kém đỉnh phong.

Trong chốc lát, đầy trời màu đỏ quyền mưa rơi rơi.

“Hừ, mấy con kiến, cũng muốn rung chuyển voi?”

Ma tu mỉa mai cười quái dị một tiếng, chính muốn xuất thủ, đột nhiên một đạo bạch quang chiếu xạ mà đến, nháy mắt đem tất cả ma khí thu sạch nhập quang bên trong.

“Đây là?”

Ma tu lấy làm kinh hãi, nói: “Cái gì?!”

Chỉ thấy Thanh Luân một tay bấm niệm pháp quyết, một tay giơ lên trời, tế ra một mặt bảo kính, phía trên có mười hai cung cách, mỗi một các bên trong đều có tinh thần hóa hiện, bắn - ra bạch quang tựa hồ có thể định trụ thời không.

Ma tu động tác một chút trở nên chậm chạp.

Liền cái này sát na thời gian, mọi người đều là đại hỉ.

Hồng Cổ hét lớn một tiếng, mười ngón búng ra, cái kia bảy mươi hai ngọn phi đao tại không trung xoay tròn, đem ma khí cắt, chém vào đi vào.

Đồng thời vạn quyền kích rơi, đánh vào ma khí bên trong.

Quân Thiên sau lưng hóa ra Phì Di hư ảnh, toàn thân che kín tử sắc lân phiến, phát ra ngang ngược tiếng gầm gừ, thượng cổ quyền ý nháy mắt oanh ra.

Bước vào sáu sao Thiên Giới về sau, Quân Thiên sức chiến đấu cũng hoàn toàn không kém gì sáu sao Thiên Giới đỉnh phong.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Mấy đạo lực lượng hủy thiên diệt địa, đánh vào ma tu trong cơ thể, gột rửa càn khôn.

“A!.”

“Các ngươi đám này đáng chết sâu kiến.”

Ma tu giận dữ không thôi, thân thể lại bị mấy tên sáu sao Thiên Giới đánh thủng trăm ngàn lỗ, quả thực chính là lớn lao sỉ nhục.

“Chết!”

Bỗng nhiên lệ quát một tiếng, một vòng ma quang từ trong tay kích - bắn - ra, đem quyền ảnh cùng đao quang toàn bộ chấn khai.

Cái kia bị oanh tan rã thân thể, lại ngưng tụ hồi vốn đến hình thái.

Đúng lúc này, lại một luồng khí tức đáng sợ hàng lâm xuống.

Quỷ Tàng một mực ẩn thân tại cách đó không xa, hai tay bấm niệm pháp quyết, miệng phun quỷ nói, vô số cường đại hồn phách từ thân thể của hắn bốn phía bị triệu hoán đi ra, giương nanh múa vuốt vọt tới.

“Oa oa!”

Ma tu trên thân đồng dạng tuôn ra vô số ma đầu, ma ảnh, phóng tới những cái kia quỷ phách, tại không trung giao chiến, giữa lẫn nhau lẫn nhau thôn phệ.

Chỉ cần ma khí không tiêu tan, liền rất khó giết chết cái này ma tu.

Nhưng những này quỷ vật lại có thể đem ma khí trắng trợn thôn phệ hết, để ma tu cảm nhận được một tia nguy hiểm.

Quỷ Tàng sắc mặt dữ tợn, mặt mũi tràn đầy đều là vẻ giận dữ, ngón tay một điểm, kiếm quyết ra, Bách Quỷ Dạ Hành bỗng nhiên biến lớn, giữa trời bổ tới.

“Vô dụng! Lực lượng của ta sớm đã không phải bảy sao Thiên Giới sơ giai!”

Cái kia ma tu song tay vồ một cái, trong lòng bàn tay “Lốp bốp” chớp động lên lôi điện màu đen, cả người đều tùy theo kéo dài biến hình, nhoáng lên, liền tránh thoát một chém, sau đó tràn đầy lôi điện màu đen tay, đem Bách Quỷ Dạ Hành bắt lấy.

Hắc lôi lập tức đem kiếm hoàn toàn bao phủ, bên trong quỷ khí bị một chút xíu đánh nát bấy.

“Kiếm này là ngươi bản mệnh tương tu chi vật a? Ta hiện tại đưa nó hủy đi, sau đó lại giết ngươi.”

Quỷ Tàng sắc mặt đại biến, trong hai mắt nổ bắn ra - ra nồng đậm sát cơ.

Đúng lúc này, một đạo hư quang chẳng biết từ chỗ nào bổ tới.

Quang mang trên bọc lấy một tầng hỏa diễm, thẳng vào ma khí bên trong, thế không thể đỡ.

“Còn có một con kiến đâu!”

Ma tu cười nhạo một tiếng, tay trái trực tiếp hướng cái kia hư quang chộp tới.

“Bành!”

Hư quang cùng hỏa diễm bị ma khí áp diệt, chiến kích Thiên Khư nổi lên, tản mát ra có chút khí uẩn khuấy động âm thanh, lập tức bị hắc sắc ma lôi tràn ngập, phá hư chiến kích bên trên kết cấu.

“A?”

Ma tu lộ ra vẻ kinh ngạc, phát hiện cái này hai kiện binh khí xa so với hắn nhận biết phải cường đại hơn, tại chính mình bảy sao Thiên Giới ma lôi hạ, dĩ nhiên hoàn hảo không chút tổn hại.

Dương Thanh Huyền từ hư không bên trong đi ra, toàn thân kim quang xán lạn, một chút biến lớn hơn gấp trăm lần, hai tay bắt lấy chiến kích, bỗng nhiên nhoáng một cái, trực tiếp đem ma tu chống lên, hướng Quỷ Tàng phương hướng vung đi.

Nhưng ma tu cười nhạo một tiếng, thân thể trực tiếp tan ra, biến thành vô số ma khí tuôn ra xuống tới, cười quái dị nói: “Khặc khặc, bốn sao Thiên Giới rác rưởi, lại dám đứng trước mặt ta động thủ, phần này dũng khí cũng thật sự là không có người nào, vậy liền đưa ngươi cái thứ nhất đi chết, để làm ngợi khen.”

Ma khí thuận theo Thiên Khư vọt xuống tới, bên trong hóa ra một con bàn tay màu đen, cuồng chụp mà xuống.

Bảy sao Thiên Giới lực lượng, không có thể ngăn cản nổ xuống.

Dương Thanh Huyền một tay bấm niệm pháp quyết, thân ảnh lắc lư phía dưới, thi triển đạo hoán bước, trực tiếp tránh thoát một kích này, sau đó toàn thân bốc cháy lên, một đạo cự đại hỏa long từ trong tay gào thét mà ra, đem toàn bộ ma khí đều nuốt vào.

“Cái gì?!”

Cái kia ma tu không kịp phản ứng, liền đã đặt mình vào tại trong biển lửa.

Cái này đáng sợ hỏa diễm chưa từng nghe thấy, có thể trực tiếp đem ma khí hỏa táng rơi.

Dương Thanh Huyền hai tay phi tốc bấm niệm pháp quyết, hỏa long quanh quẩn trên không trung một vòng, liền xoay quanh quyển cùng một chỗ, hình thành một cái hỏa cầu, phía trên ngàn tỉ hỏa chi phù văn lấp lóe, hình thành hỏa chi lồng giam.

Nhưng không ngừng có “Phanh phanh phanh” thanh âm từ bên trong truyền ra, là cái kia ma tu tại công kích hỏa cầu.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2746: Huyết Hải Đại Thủ Ấn, Cẩu Thả Hạng Người

Dương Thanh Huyền quát: “Còn không mau ra tay! Gánh không được.”

“Ầm ầm!”

Hỏa cầu một chút bạo vỡ đi ra.

Nhưng ngay trong nháy mắt này, cái kia ngàn tỉ hỏa chi phù văn nổ tung sát na, hỏa cầu bên trong, ma tu trong tay bắt lấy Bách Quỷ Dạ Hành nhoáng một cái, Quỷ Tàng chân thân lại từ bên trong chui ra, sớm đã kết ấn song chưởng nháy mắt đánh ra.

“Cái gì?!”

Cái kia ma tu kinh hãi không thôi, nhưng đã bất lực có thể ngăn cản.

Cường đại quỷ lạc ấn, hung hăng oanh ở trên người.

“Bành!”

Lục sắc quang ấn nổ tung, ma tu thân thể bị oanh vỡ nát, hóa thành vô số ma đầu tại không trung “Oa oa” rung động, đồng thời hướng nơi xa bay đi.

“Muốn chạy trốn? Chịu chết đi!”

Quỷ Tàng cười lạnh một tiếng, trên thân hồng mang chớp động, gay mũi mùi máu tươi liền khuếch tán ra đến, một chút bao phủ thiên địa.

Một con to lớn huyết chi bàn tay, trên hư không ngưng tụ thành, hung hăng chụp hướng về phía trước.

“Huyết Hải Đại Thủ Ấn!”

“Ầm ầm!”

Huyết ấn đem những ma đầu kia toàn bộ đánh nát bấy, sau đó hóa thành to lớn huyết chi vòng xoáy, không ngừng thu nạp trên bầu trời ma khí, thôn phệ đi vào.

“Không! Không thể nào!”

Vòng xoáy bên trong truyền đến cái kia ma tu thanh âm hoảng sợ, một đạo nhân hình thân ảnh, liều mạng tại trong biển máu giãy dụa, muốn đột phá ra.

Quỷ Tàng chắp tay trước ngực, miệng phun huyết chú, không ngừng đem trấn áp, sắc mặt càng ngày càng khó coi, quát: “Còn không nhanh xuất thủ! Đều ở đằng kia nhìn cái gì hí?!”

Dương Thanh Huyền cùng Hồng Cổ đám người cái này mới ngất lịm tới.

Truyện Của Tui

cHấm vn

Dù sao lần thứ nhất thấy Quỷ Tàng dùng Huyết tu công pháp, mà lại như thế kinh thế hãi tục.

Chỉ toàn nghiệp thiên hỏa, bảy mươi hai ngọn phi đao, bạo quyền, tuyệt địa thần quyền, kính quang các loại thần thông pháp bảo, dồn dập bay vào trong biển máu, oanh trên người ma tu, đem hắn chống lại đánh tan, gào thét phía dưới lại bị sa vào.

Như thế lặp lại mấy lần, cuối cùng khàn giọng kiệt lực, lại không có âm thanh truyền tới.

Lại qua sau một lúc, Quỷ Tàng sắc mặt mới nới lỏng, trùng điệp thở hắt ra, sau đó quyết ấn nhất biến, đem toàn bộ huyết hải thu sạch về trong cơ thể.

Ma tu liền người mang hồn, đều bị hắn tiêu hóa hết.

Bốn phía võ giả dọa đến hồn phi phách tán, vội vàng hướng nơi xa bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền ánh mắt phát lạnh, lạnh lùng nói: “Toàn giết!”

Hồng Cổ lập tức xuất thủ, bảy mươi hai ngọn phi đao tại không trung nhoáng một cái, liền bắn - nhập hư không không gặp, sau đó bốn phương tám hướng truyền đến các loại tiếng kêu thảm thiết, những cái kia võ giả cùng hàng mẫu đều bị chém giết.

Nơi xa đang cùng Tử Nhật giao chiến Tuyên Ngọc, thấy ma tu trực tiếp bị diệt, dọa đến gần chết, cái kia còn có tâm tình tác chiến, vội vàng ném Tử Nhật, liền hướng nơi xa bỏ chạy.

“Hừ! Đồ ăn, muốn chạy? Vừa vặn cho ta bồi bổ.”

Quỷ Tàng thân ảnh tại không trung nhoáng một cái, liền hóa thành huyết quang, nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Cũng là «huyết hải Phù Đồ Kinh» bên trong ghi lại Huyết Độn thuật.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng nhíu mày lại, lòng vừa nghĩ, cái này huyết độn thuật tại «Huyết Thần Kinh» bên trong cũng có ghi chép, là thế gian mạnh nhất mấy loại độn thuật một trong.

Mà lại vừa mới nhìn Quỷ Tàng thi triển Huyết Hải Đại Thủ Ấn mấy cái thần thông, cùng Huyết Thần Kinh bên trong tâm pháp cũng giống nhau đến mấy phần, hai bản máu trải qua đều là cái thế cường giả từ đại đạo chi huyết bên trong lĩnh ngộ ra tới, có chỗ tương tự ngược lại cũng bình thường.

Sau đó không lâu, nơi xa liền truyền đến Tuyên Ngọc tiếng kêu thảm thiết.

Huyết quang lắc lư hạ, Quỷ Tàng lại về tới nguyên địa, lộ ra vẻ mặt hài lòng, hắc âm thanh cười nói: "Lần này không có trắng ra, ăn một cái bảy sao Thiên Giới, một cái sáu sao Thiên Giới đỉnh phong, kiếm lời."

Hồng Cổ bọn người là sắc mặt bạc trắng, lộ ra sợ hãi chi sắc.

Dương Thanh Huyền thu hồi ánh mắt, nhìn qua cái kia phá vỡ địa phương, không nói một lời, trực tiếp bay vào.

Bên trong mười phần trống trải, là cái độc lập không gian, tại chỗ sâu có tòa cự đại trận pháp.

Dương Thanh Huyền đi đầu liền đi vào trong đó.

Đám người lập tức theo sát phía sau.

Rất nhanh trận pháp chuyển động, đem bảy người toàn bộ truyền tống ra ngoài.

Sau một khắc, liền xuất hiện tại một mảnh băng thiên tuyết địa bên trong.

Quân Thiên kinh ngạc nói: "Đây là địa phương nào?"

Đầy trời tuyết bay, giữa thiên địa khắp nơi đóng băng lạnh lẽo, dưới chân tầng băng giống như kim loại kiên cố, dùng chân giẫm đạp phía dưới, chỉ chừa lại nhàn nhạt dấu.

Dương Thanh Huyền mặt không biểu tình, nhìn về phía nơi xa băng vụ bên trong, mơ hồ sơn phong, lạnh giọng nói: "Nơi này vẫn là Siêu Huyền không gian bên trong, là chưởng giáo bố trí một cái tủ lạnh, có thể áp chế vật thí nghiệm trong cơ thể kịch liệt phản ứng, để các loại thí nghiệm trở nên càng thêm ổn định. Mà cha mẹ của ta, liền bị vây ở phía trước đỉnh băng bên trong, bị tiến hành các loại thí nghiệm.”

Tất cả mọi người là đáy lòng tuôn ra một trận hàn ý, chưởng giáo đáng sợ, Dương Thanh Huyền sát khí trên người, đều hơn xa cái này bên ngoài băng tuyết mấy lần.

Bảy người hướng về phía trước chạy đi.

Đột nhiên một đạo quát chói tai âm thanh truyền đến, “Ai?!”

Mấy đạo thân ảnh từ bốn phương tám hướng kích - bắn mà xuống, ngăn ở Dương Thanh Huyền đám người trước mặt, một người cầm đầu quát: “Đây là cấm địa, không có chưởng giáo thủ dụ, không được đến gần!”

Người kia quát chói tai phía dưới, đột nhiên trên mặt lộ ra đờ đẫn thần sắc, phảng phất thấy rõ người trước mắt, bỗng nhiên hít vào một ngụm khí lạnh, nghẹn ngào kêu lên: “Dương Thanh Huyền!”

Sau lưng hơn ba mươi người, không khỏi là sắc mặt đại biến, lộ ra hoảng sợ mà vẻ mặt bi phẫn, trên thân sát khí bỗng nhiên bạo phát đi ra, sát ý so Dương Thanh Huyền còn mãnh liệt hơn.

“Tốt! Tốt! Ngươi dĩ nhiên đi vào cái này! Đáng chết a!”

Cái kia người cầm đầu muốn rách cả mí mắt, toàn thân đều đang run rẩy.

Hồng Châu nhìn xem cái này hơn ba mươi người, kinh ngạc nói: “Ninh gia người?”

Cái kia cầm đầu nam tử, chính là Ninh gia một các đệ tử thà tấn sinh.

Tại Ninh gia đại chiến bên trong, một chút Ninh gia cường giả cùng đệ tử thiên tài, được sự giúp đỡ của chưởng giáo chạy ra ngoài.

Trong đó một chút Ninh gia đệ tử thiên tài, cũng bị chưởng giáo không khách khí dùng để làm thí nghiệm tiêu hao hết.

Trước mắt những này Ninh gia cường giả, đều là đã có tuổi, hoặc là tiềm lực đã đạt đến cực hạn, mà thực lực lại vẫn được, cầm đi làm thí nghiệm có chút đáng tiếc, thế là liền được an bài ở chỗ này, xem như phụ trách trấn thủ “Tủ lạnh” lực lượng.

Thà tấn sinh chính là những người này thủ lĩnh.

Giờ phút này nhìn thấy Dương Thanh Huyền, trăm mối cảm xúc ngổn ngang, ngũ vị tạp trần, bất kỳ cái gì từ ngữ đều không cách nào hình dung nội tâm cái kia cỗ bi phẫn cùng tình cảm.

“Đáng chết? Ha ha, là các ngươi đáng chết, vẫn là ai đáng chết?”

Dương Thanh Huyền ánh mắt lạnh như băng nhìn chăm chú đi qua, ở đây một số người trên thân từng cái đảo qua, sau đó dậm chân hướng về phía trước, sát khí tại trong mắt một chút xíu bạo khởi.

“Mẫu thân của ta cứu được gia chủ của các ngươi, lại bị cầm tù, còn bắt phụ thân ta, một đường phái người giết ta, là vì bất nghĩa!”

“Hiện tại còn nói ta đáng chết? Nếu là không có ngày đó nhân, vì sao lại có hôm nay quả? Là vì nhân quả báo ứng!”

“Các ngươi mấy cái này cẩu thả hạng người, nếu là chết tại Ninh gia đại chiến bên trong, ta còn có thể xem trọng các ngươi mấy phần, nghĩ không ra lại tham sống sợ chết, lâm trận bỏ chạy, trơ mắt nhìn Ninh gia vô số tính mạng hóa thành oan hồn ác quỷ, các ngươi còn có mặt mũi sống sót, là vì bất trung!”

“Giống các ngươi loại này bất trung bất nghĩa, lại tự ăn quả báo rác rưởi, sớm chết rồi. Ta hiện tại ngay tại trước mặt cha mẹ, đưa các ngươi đi gặp Ninh gia liệt tổ liệt tông, rác rưởi liền hẳn phải chết chỉnh chỉnh tề tề, một cái không lọt.”

Dương Thanh Huyền trong tay hiện ra chiến kích Thiên Khư, từng bước một hướng những này Ninh gia đệ tử đi đến.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2747: Nhân Quả Báo Ứng, Cứu Ra Phụ Mẫu

Ninh gia đệ tử tại khí thế của hắn hạ, sát khí một chút tán loạn, sắc mặt trắng bệch, lại nhịn không được hướng lui về phía sau.

Ninh Tấn Sinh quát lên: “Đừng sợ! Tiểu tử này bất quá bốn sao Thiên Giới, giết hắn, chí ít xem như cho chúng ta Ninh gia báo thù. Coi như xuống dưới thấy liệt tổ liệt tông, cũng coi là có mặt!”

“Thật sao?”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, chiến kích nhẹ nhàng vẩy một cái, liền trực tiếp vọt lên.

Thiên Trảm Thất Thức thi triển ra, kích quang như lãnh nguyệt, khuấy động ra ngoài, không có bất kỳ cái gì tình cảm, liền như là cái này thiên địa càn khôn giống như băng lãnh.

“Bành!”

Ninh Tấn Sinh trong tay hóa ra một thanh chiến đao, cùng chiến kích đụng một cái phía dưới, liền hổ khẩu vỡ toang, bị chấn được liên tiếp lui về phía sau, kinh hãi nói: “Ngươi...”

Trên cánh tay của hắn, chớp động lên từng vòng từng vòng quang mang, hết thảy bảy cái.

Chính là bảy cái Cực Phú Thần Huy, tạo thành một cái danh sách đồ án, vì thân thể liên tục không ngừng cung cấp lấy năng lượng.

Ở đây bảy cái thần huy tác dụng dưới, hắn nguyên bản ba sao Thiên Giới đỉnh phong tu vi, một chút vọt lên tới năm sao đỉnh phong, trọn vẹn vượt qua hai cái tinh cực.

Nhưng giao thủ phía dưới, lại trực tiếp bị Dương Thanh Huyền một chiêu áp chế.

Không khỏi lòng tràn đầy hoảng sợ, có loại hoảng hốt cảm giác.

Mặc dù Dương Thanh Huyền tại bên ngoài danh khí cực lớn, như mặt trời ban trưa, các loại không thể tưởng tượng nổi chiến đấu tình báo tại Mục Hải Vực Giới bên trong gửi đi, Ninh Tấn Sinh cũng từng nghe nói không ít, nhưng đều chỉ là xem như tin tức.

Giờ phút này giao thủ phía dưới, mới rõ ràng cảm nhận được, những không thể tưởng tượng nổi kia là chuyện gì xảy ra.

Ninh gia những cường giả khác, đều tại Ninh Tấn Sinh cổ động hạ, cắn răng vọt lên, muốn cùng Dương Thanh Huyền liều mạng sinh tử.

Hồng Cổ đám người đang muốn tiến lên, lại bị Quỷ Tàng ngăn cản, nói: “Cái này là chính hắn sự tình, để hắn tự mình giải quyết đi.”

“Tốt, tốt, xuất ra ngươi dũng cảm cùng lực lượng, để ta mở mang kiến thức một chút Ninh gia phế vật trong cơ thể, còn có bao nhiêu cốt khí!”

Dương Thanh Huyền cười nhạo một tiếng, trong mắt sát ý không thấy chút nào, thi triển ra kỳ dị bộ pháp, trong đám người xuyên qua, chiến kích như long xà lắc lư, mỗi một cái đều thu hoạch một tính mạng người.

“A!”

Các loại tiếng kêu thảm thiết không dứt bên tai.

Băng thiên tuyết địa bên trong, thỉnh thoảng nở rộ lấy máu tươi chi hoa, từng cái Ninh gia đệ tử thân thể ngã xuống, bị đông cứng trên mặt đất, hóa thành băng điêu.

Cho cái này cảnh tượng thê thảm, tăng thêm một vệt thê lương khác đẹp.

“Dương Thanh Huyền, ta liều mạng với ngươi!”

Ninh Tấn Sinh song mắt đỏ bừng, phát cuồng vọt lên, cái kia bảy viên Cực Phú Thần Huy lực lượng phát huy đến cực hạn, toàn bộ cánh tay “Bành” một tiếng sụp đổ, nhưng thân năng lượng trong cơ thể, lại là nhảy lên tới đỉnh phong, người đao hợp nhất, chém vụt mà tới.

“Đến phía dưới sám hối đi thôi.”

Dương Thanh Huyền một cái giết chết mười mấy tên Ninh gia đệ tử, cảm xúc dần dần ổn định lại, nghênh đón Ninh Tấn Sinh công kích, một chiêu sát na sinh diệt liền bổ đi lên.

“Bành!”

Hai cỗ lực lượng mãnh liệt va chạm.

Ninh Tấn Sinh toàn thân kinh lạc cơ hồ bạo vỡ đi ra, “Oa” phun lớn một ngụm máu, liền xa xa quẳng xuống đất, toàn thân máu một chút liền đông lại, sắc mặt trắng bệch, toàn thân run rẩy không ngừng.

Dương Thanh Huyền đồng dạng bị chấn trở về, dạ chi đế giáp bỗng nhiên hiển hiện, đem những xung kích kia dư ba toàn bộ ngăn trở.

“Hừ.”

Chỉ là nhẹ nhàng hừ lạnh một chút, liền tiếp tục dẫn theo chiến kích, chém giết còn lại Ninh gia đệ tử.

Ninh Tấn Sinh nằm trên mặt đất, ánh mắt vô thần nhìn qua phía trước, nhìn xem vệt kia dáng người du tẩu, thu gặt lấy Ninh gia đệ tử tính mạng, nội tâm của hắn ngược lại một chút xíu bình tĩnh trở lại, lại không có bất kỳ cái gì gợn sóng, trong đầu hiện ra năm đó đủ loại tình cảnh.

Nếu là lúc ấy phái mấy cái Thiên Giới chi chủ đi Thương Khung Tinh Vực thì tốt biết bao a?

Kẻ này chưa trưởng thành trước, cơ hội giết hắn nhiều lắm.

Đáng tiếc, đã vô pháp hối hận.

Ninh Tấn Sinh trợn to hai mắt, chết không nhắm mắt, thân thể rất nhanh liền bị hàn băng đông lại.

Mấy hơi thở công phu, Dương Thanh Huyền liền đem Ninh gia đệ tử toàn bộ chém giết.

Trên mặt đất không có bất kỳ cái gì máu, cơ hồ đến cùng liền đọng lại, biến thành trắng bệch một mảnh.

Dương Thanh Huyền thu hồi chiến kích, nhìn qua phía trước vài toà đỉnh băng.

Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, liền thấy rõ bên trong cảnh tượng, mỗi một ngọn núi bên trong đều đóng băng lấy một người, các loại trận pháp tuyên khắc ở trên núi, hấp thu đại địa năng lượng, liên tục không ngừng đưa vào đỉnh băng nội bộ, để cái kia cải tạo hàng mẫu một chút xíu biến hóa.

Trong đó hai tòa đỉnh băng bên trong, chính là Ninh Thanh Dao cùng Dương Vân Kính, đều là hai mắt nhắm nghiền, trên thân dán các loại phù văn.

Dương Thanh Huyền chiến kích vung lên, "Ầm ầm" một tiếng, một tòa đỉnh băng liền bị đánh mở, Ninh Thanh Dao quanh thân Linh phù lóe lên, còn lại đỉnh băng bộ phận, "Ầm ầm" toàn bộ sụp đổ, hình thành to lớn đổ sụp, khối băng hướng bốn phương tám hướng lăn đi.

"Mẫu thân!"

Dương Thanh Huyền vội vàng bay người lên trước, muốn đem rơi xuống Ninh Thanh Dao tiếp được, nhưng thân thể vừa mới tới gần, liền bị một cỗ lực lượng ngăn trở.

Ninh Thanh Dao quanh thân, hình thành một cỗ kết giới, phía trên che kín đầy sao lấp lánh.

Dương Thanh Huyền giật mình phía dưới, chỉ có thể dùng một cỗ lực lượng ngăn chặn, để chậm rãi rơi trên mặt đất.

Vì để tránh cho hàn khí xâm nhập, Dương Thanh Huyền đưa tay trên mặt đất quét qua, liền tan ra vạn năm hàn băng, đem băng khí toàn bộ khu trục.

Ninh Thanh Dao lẳng lặng nằm trên mặt đất, hai mắt nhắm nghiền, như cùng ngủ lấy.

Trên thân dán hơn ba mươi đạo Linh phù.

Dương Thanh Huyền đưa tay liền đi xé, nhưng y nguyên như lúc trước, tay chưa chạm đến, liền bị chấn trở về, không khỏi kinh hãi nói: "Làm sao bây giờ?"

Tất cả mọi người là hai mặt nhìn nhau, một trận khó giải.

Cái này Linh phù bọn hắn cũng xem không hiểu.

Quỷ Tàng nói: "Trước thu nhập Thánh khí, sau khi trở về lại từ từ nghiên cứu đi. Ta nhìn những này Linh phù cùng nàng cơ hồ hòa làm một thể, cưỡng ép kéo xuống, sợ sẽ xảy ra chuyện."

Dương Thanh Huyền nói: "Được."

Liền đưa tay chộp một cái, vô số hàn băng tụ đến, lần nữa đem Ninh Thanh Dao bị đông, liền thu nhập Thánh khí bên trong.

Đến tận đây, hắn một trái tim để xuống, mẫu thân đã tìm về, phụ thân liền ở bên cạnh toà kia đỉnh băng bên trong.

Còn có mấy toà đỉnh băng, bên trong không biết đông là ai, cũng lười quản.

Dương Thanh Huyền phi thân lên, lại là một kích chém ra, đem mặt khác toà kia đỉnh băng bổ ra.

"Ầm ầm!"

Vô số vụn băng văng khắp nơi, cả tòa đỉnh băng đổ sụp.

Bên trong Dương Vân Kính thân thể hơi chao đảo một cái, liền từ băng bên trong ra, nhưng lại vẫn chưa hướng phía dưới rơi, mà là đột nhiên mở hai mắt ra, bắn - ra hai đạo tia sáng kỳ dị.

"Phụ thân đại nhân!"

Dương Thanh Huyền giật mình, lập tức đại hỉ, nói: "Ngươi không sao chứ? Ta tới cứu ngươi."

Nhưng một nháy mắt, Dương Thanh Huyền nội tâm liền thấp thỏm một chút, không hiểu có loại cảm giác không ổn.

"A!"

Trước mắt Dương Vân Kính, đột nhiên hét lớn một tiếng, hai tay liều mạng nắm tay, giống như là cực độ thống khổ dáng vẻ, quát: "Đi! Đi mau, đi mau a!"

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ngươi thế nào?”

Dương Vân Kính đột nhiên ngẩng đầu lên, bỗng nhiên một quyền vung ra, liền hướng Dương Thanh Huyền cuồng kích mà tới.

“Ầm ầm!”

Quyền phong phía dưới, hiện ra từng tòa vòng xoáy, tản ra chấn nhân tâm phách quang mang cùng lực lượng, giống như là khai thiên tịch địa.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, cả kinh kêu lên: “Thiên Thần chi lực?!”

Không kịp ngẫm nghĩ nữa, gấp vội vàng hai tay kết ấn, che ở trước người.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2748: Địch Nhân Đáng Sợ, Ngực Có Hạo Nhiên Khí

“Bành!”

Dương Thanh Huyền bị cái kia quyền mang hung hăng một kích, trong tay quyết ấn một chút vỡ vụn.

Thần thể chi lực bỗng nhiên bạo phát đi ra.

Dạ Chi Đế Giáp nháy mắt tự hành hộ thể.

Mấy cỗ lực lượng lẫn nhau điệp gia, hình thành cường đại phòng ngự.

Nhưng một quyền kia có thể đánh nổ chân không, vỡ nát tinh thần, Dương Thanh Huyền rất nhiều phòng ngự tại một quyền này hạ, từng tầng từng tầng phá diệt.

Liền liền Dạ Chi Đế Giáp bên trên cũng tản mát ra mãnh liệt khí minh thanh, bi thương và thống khổ không thôi.

“Bành!”

Quyền kình vẫn là oanh trên người Dương Thanh Huyền, trực tiếp từ sau lưng thẩm thấu ra ngoài.

Dương Thanh Huyền thân thể một chút bắt đầu vặn vẹo, hóa thành huyết quang, tại không trung lóe lên, bị đánh bay ra ngoài.

“Bành!”

Bị oanh ở phía xa đại địa bên trên, trượt ra một đạo cực sâu băng ngấn.

“Dương Thanh Huyền!”

Quỷ Tàng đám người hoảng hốt, vội vàng bay qua, “Ngươi không sao chứ?”

Cái kia trong hố băng vô số máu tươi cuồn cuộn tuôn ra, trên mặt đất lan tràn, sau đó không ngừng ngưng tụ, hóa thành một đạo huyết nhân, lại từ từ biến trở về Dương Thanh Huyền chân thân.

Sắc mặt cực độ trắng bệch, khóe miệng chảy xuống một chuyến máu tươi.

“Hắn bị khống chế!”

Dương Thanh Huyền bi phẫn nói, nội thương phát tác, lần nữa “Oa” há miệng phun ra máu đến, kịch liệt ho khan.

Hồng Cổ lấy ra một mặt ngọc bài, tại trong tay trực tiếp bóp nát, một sợi bích khí bừng lên, tại không trung hóa ra một cái phù văn, nhưng chỉ là sát na, liền trực tiếp tiêu tán.

Mấy người đều là đổi sắc mặt.

Đây là đưa tin ngọc bài, liên thông ở bên ngoài chờ Tử Tâm đám người, nhưng giờ phút này lại đưa tin mất đi hiệu lực.

Hồng Châu cũng lấy ra chính mình ngọc bài bóp nát, lần nữa xuất hiện giống nhau như đúc tình huống.

Dương Thanh Huyền nói: “Hẳn là quy tắc bị phong ấn. Nơi này là cấm địa, mục đích là vì hàng mẫu dung hợp huy chương, tại quá trình bên trong tiến hành khả khống, mức độ lớn nhất để thí nghiệm thành công, sở dĩ thiên địa quy tắc đều bị hàn băng đông kết. Chưởng giáo thật là một cái địch nhân đáng sợ a.”

Xa xa Dương Vân Kính triệt để tiến vào không thức trạng thái, hai mắt bên trong một mảnh sát khí, không có bất kỳ cái gì tình cảm, chính là một tôn cỗ máy giết chóc.

Hét lớn một tiếng, năm ngón tay hóa chưởng, bình gọt tới.

“Không được! Đi mau.”

Mấy người đều cảm nhận được to lớn nguy hiểm, vội vàng hướng hai bên né tránh.

“Ầm ầm!”

Bầu trời cùng đại địa, bị một chưởng kia cắt đứt, phát sinh sai chỗ.

Quỷ Tàng cả kinh nói: “Lực lượng thật đáng sợ! Sợ là đã đi đến bảy sao Thiên Giới đỉnh phong. Không nên liều mạng, chạy là thượng sách!”

Hồng Cổ bọn người nhìn về phía Dương Thanh Huyền, lấy hắn cầm đầu.

Nếu là muốn trốn, liền trực tiếp trốn. Nếu là muốn chiến, mấy người cũng lấy cái chết phụng bồi!

Dương Thanh Huyền vung tay lên, đem chính mình đưa tin ngọc bài ném cho Hồng Cổ, nói: “Các ngươi đi ra ngoài trước, liên hệ Tử Tâm, ta lưu tại nơi này ngăn chặn hắn.”

Hồng Cổ cả kinh nói: “Ngươi sẽ chết!”

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói ra: “Hắn là phụ thân ta, không thể tùy ý hắn ở đây mất khống chế, lần này như là bỏ lỡ, ta sợ sẽ là cả một đời.”

Mấy người đều là run lên trong lòng, Dương Thanh Huyền tựa hồ cảm ứng được cái gì.

Quỷ Tàng quát: “Các ngươi còn không mau đi, chỉ cần để Tử Tâm bọn họ chạy tới, liền có thể trấn trụ người này.”

Hồng Cổ đem ngọc bài kín đáo đưa cho Hồng Châu, nói: “Một người ra ngoài liền có thể, ta lưu lại.”

Tử Nhật nói: “Ta cũng lưu lại.”

Thanh Luân cùng Quân Thiên cũng đang muốn lưu lại, Hồng Cổ đoạt lấy nói ra: “Vì lấy phòng ngừa vạn nhất, các ngươi ba cái cùng đi ra! Nếu là không thể thông tri đến Thần Vương, mọi người nhất định phải chết!”

“Nguyên bản, các ngươi nhất định phải chết a.”

Dương Vân Kính thanh âm truyền đến, cái kia tràn ngập giết chóc trong hai tròng mắt, đột nhiên tạo nên một tia sóng lăn tăn, hiện ra trận trận thần thái, đem người trước mắt thu sạch nhập đồng bên trong, “Nguyên lai là các ngươi. Ta nói sao, là ai vậy mà như thế liều mạng, lại có thực lực như vậy, có thể xâm nhập ta đóng băng căn cứ. Không sai không sai, một vị vinh quang vương giả, một vị vương giả, còn có một vị lai lịch không hiểu quỷ tu, tăng thêm ba vị thiên phú cực cao Thần tộc. Nhóm này hàng mẫu, đủ để bù đắp tổn thất của ta.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, cả kinh nói: “Ngươi là chưởng giáo!”

Dương Vân Kính không đáp, hai tay phi tốc bấm niệm pháp quyết, bốn phương tám hướng hư không bên trong, truyền đến to lớn “Ù ù” thanh âm, đại địa tùy theo rung động, từng đạo to lớn băng trụ ở phía xa phóng lên tận trời, đem nơi đây hoàn toàn vây khốn.

Một cỗ trực thấu linh hồn hơi lạnh trong hư không hiện lên, khiến mấy người toàn thân phát lạnh, nhất định phải vận chuyển chân nguyên chống cự.

Hồng Châu cả kinh nói: “Hoàn toàn bị phong bế, không ra được!”

Mấy người đều là siêu cấp cường giả, có thể rõ ràng cảm nhận được nơi đây băng chi quy tắc, vững như thành đồng, cơ hồ không gì phá nổi.

Dương Vân Kính khóe miệng giơ lên một tia giễu cợt, nói: “Các ngươi là âm góc chống cự đâu, vẫn là thúc thủ chịu trói, trung thực phối hợp ta.”

Dương Thanh Huyền hỏi ngược lại: “Phụ thân ta hiện tại là tình huống như thế nào?”

Dương Vân Kính cười nói: “Ha ha, thật sự là hiếu tử a, đều lúc này, còn đang suy nghĩ lấy cha mình. Yên tâm đi, tương lai không lâu, ngươi liền sẽ cùng hắn giống nhau như đúc.”

Dương Thanh Huyền trầm mặc xuống, lại hỏi: “Ngươi là chưởng giáo sao? Thân phận của ngươi đến cùng là ai, lại muốn làm gì?”

Dương Vân Kính nói: “Nói cho ngươi cũng không sao, ai bảo ngươi là vạn cổ đến nay duy nhất một vị vinh quang vương giả đâu? Ta chính là chưởng giáo, ta chính là ta, không có cái gì thân phận, đến mức ta muốn làm gì? Ha ha, bản tọa muốn, tự nhiên là trở thành thế gian này chí cao vô thượng chúa tể, thành tựu vạn thế bất hủ cảnh giới.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Vạn cổ chí tôn? Lấy thực lực của ngươi cùng thiên phú, cho dù không được tà đạo, cũng vô cùng có khả năng thành tựu vạn cổ chí tôn a?”

“Ha ha, tà đạo? Ngươi nói cho ta, cái gì là tà đạo?”

Dương Vân Kính khinh miệt cười nhạo nói: “Đạo hữu ba ngàn, không phân cao thấp, cũng không chính tà. Vinh quang vương giả, ngươi tướng, như vậy nhận biết, thật làm cho ta có chút thất vọng đâu.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Đạo hoàn toàn chính xác không có cao thấp chính tà phân chia, nhưng nội tâm có cao thấp chính tà phân chia, tâm của ngươi tà ác, đi đường cũng liền tà ác.”

Dương Vân Kính khẽ nói: “Đạo đã không chính tà, đường lại há có chính tà? Nói bậy nói bạ!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi tự cho là đúng, cầm ngụy biện khi lẽ phải, coi như ngươi nói đúng, cái kia ngươi mục đích đạt đến sao? Vô thượng chúa tể cùng bất hủ cảnh giới, ngươi thực hiện sao?”

Dương Vân Kính trong mắt chớp động nộ khí, lạnh giọng nói: “Ta không cần dùng ngươi đến dạy ta làm người! Ngươi cho rằng thành tựu vạn cổ chí tôn, là dễ dàng như vậy sự tình sao? Chỉ có thể nói rõ ngươi quá nông cạn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Coi như ta nông cạn, ta cũng lòng có hạo nhiên khí, ngươi có sao?”

“Ha ha, buồn cười!”

Dương Vân Kính lạnh giọng nói: “Vậy liền nhìn xem ngươi trong lồng ngực hạo nhiên khí, có thể hay không cứu số mạng của ngươi!”

Dứt lời, liền không muốn lại cùng Dương Thanh Huyền tốn nhiều miệng lưỡi, tay bấm quyết ấn, hướng hư không một điểm.

Một đạo cự đại ấn phù tại Dương Thanh Huyền đám người trên không hình thành, như kim sắc mạng nhện giống nhau trấn áp xuống.

Tới tương ứng, băng chi đại địa bên trên, cũng xuất hiện đồng dạng phù văn, như là kính hai mặt.

“Không được! Là Phù tộc thần thông.”

Quỷ Tàng bỗng nhiên đem Bách Quỷ Dạ Hành hướng đại địa bên trên cắm xuống, nhẹ nhàng thay đổi thân kiếm, đem tầng băng nghiền nát, phát ra chói tai “Cót két” âm thanh.

Lập tức quỷ vực khuếch tán ra, hình thành một mảnh kết giới, cùng cái kia ấn phù chống lại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2749: Không Địch Lại, Lấy Quỷ Luyện Khí

“Bách Quỷ Dạ Hành!”

Quỷ Tàng hét lớn một tiếng, hai tay cầm kiếm, bỗng nhiên vẩy một cái.

Vô số lục sắc kiếm ý kích - bắn mà ra, hướng về phía trước chém tới, như bách quỷ ghé qua, xé rách hết thảy.

“Đi mau!”

Quỷ Tàng hét lớn một tiếng, hiển nhiên chống lại cái này ấn phù cực kì phí sức, cưỡng ép chống lại xuống dưới cực kì không khôn ngoan.

Dương Thanh Huyền đám người thuận theo kiếm khí, kích - bắn mà ra.

Quỷ Tàng lại kiếm thế nhất chuyển, đem cái này ấn phù mặt kính thế giới bổ ra một đạo thông đạo, chính mình cũng thuấn di ra ngoài.

“Thú vị, ta vẫn luôn đối với thân phận của ngươi vô cùng hiếu kỳ đâu, quỷ tu tiên sinh, có thể nói cho ta lai lịch của ngươi sao?”

Dương Vân Kính nhìn chằm chằm Quỷ Tàng, chậm rãi nói.

Quỷ Tàng nói: “Tốt, chúng ta tìm một chỗ uống chút trà, phao phao cước cái gì, ta cùng ngươi từ từ nói.”

“Cái kia vẫn là thôi đi, uống trà còn tốt, ta người này ghét nhất ngâm chân, sở dĩ, ngươi vẫn là đi chết đi, ta không muốn biết.”

Dương Vân Kính mặt không thay đổi nói, trên thân phù quang lóe lên, liền biến mất không thấy gì nữa.

Tất cả mọi người là ngầm hít một hơi khí lạnh, bảy sao Thiên Giới đỉnh phong lực lượng, còn lúc trước ma tu phía trên, đủ để ép giết bọn hắn tất cả mọi người.

Huống chi khống chế cái này thân thể người là chưởng giáo, đạo pháp thần thông sợ là còn tại tất cả mọi người phía trên.

Sau một khắc, Dương Vân Kính liền xuất hiện sau lưng Quỷ Tàng, không có bất kỳ cái gì lời thừa, giết phạt quả quyết một quyền đánh ra, mãnh liệt quyền phong huyễn hóa tinh thần, bá đạo vô cùng.

“Bành!”

Quỷ Tàng vội vàng về kiếm chặn lại, quỷ vực bạo vỡ đi ra, bị chấn được liên tiếp lui về phía sau, thân kiếm cũng phát ra kịch liệt chiến minh âm thanh, bên trong thỉnh thoảng có lệ quỷ gào thét.

“Nhìn ngươi có thể cản ta mấy quyền!”

Dương Vân Kính ánh mắt rơi trên quả đấm mình, liếm môi một cái, phấn khởi nói: “Đây chính là nửa bước chí tôn thân thể a, mặc dù đã tổn hại đến vô pháp chữa trị, nhưng còn sót lại xuống tới lực lượng, cũng không phải là các ngươi có thể ngăn cản.”

Hắn thân ảnh nhoáng một cái, liền đuổi theo Quỷ Tàng công đi qua.

Cỗ thân thể này đã tổn hại đến cực hạn, bị chưởng giáo phát hiện là nửa bước chí tôn thân thể về sau, vui mừng quá đỗi, lập tức tiến hành các loại chữa trị.

Mặc dù vô lực hồi thiên, nhưng đi đến cao giai Thiên Giới lực lượng vẫn là có thể.

Nếu không phải Dương Thanh Huyền đám người tiến vào này tiến hành phá hoại, tiếp tục chữa trị xuống dưới, thậm chí có có thể có thể trở về đến chín sao Thiên Giới trình độ.

Nhưng hắn cũng không lo lắng, bởi vì thu thập những người trước mắt này về sau, y nguyên có thể tiếp tục tu sửa.

Mà lại hiện tại nếm thử chưởng khống một chút cái này lực lượng của thân thể, cũng không tệ.

Dương Vân Kính khóe miệng từ đầu đến cuối ngậm lấy một tia cười tà, một đôi nắm đấm hoàn toàn đem Quỷ Tàng ngăn chặn, hắn cũng không muốn trực tiếp đánh chết đối phương, tôn này quỷ vật trong mắt hắn, có to lớn giá trị nghiên cứu, chỉ muốn đem đánh nổ, sau đó cầm đi làm thí nghiệm.

“Ầm! Ầm!”

Lại là mấy quyền đánh ra, Quỷ Tàng cầm kiếm cản trước người, từng đạo quỷ khí bị đánh nát bấy, vừa lui lại lui.

Dương Thanh Huyền kinh quát nói: “Xuất thủ!”

Nếu là Quỷ Tàng chết rồi, bọn hắn càng phải xong đời.

Lúc này chiến kích nhoáng một cái, liền xông tới.

Hồng Cổ bọn bốn người, riêng phần mình thi triển ra thần thông tuyệt học, đoạt công lên đi.

“Keng! Keng!”

Chưởng giáo trực tiếp lấy nhục thân đem chiến kích chấn khai.

Không nói đến hắn giờ phút này có bảy sao Thiên Giới đỉnh phong lực lượng, coi như chỉ là cùng giai, Vũ thân thể thế nhưng là chỉ kém nửa bước liền đại thành thần thể, cơ hồ vạn binh khó thương.

[truye

n cua t u i | Net] Hồng Cổ mấy người công kích, liền càng thêm không gây thương tổn được hắn nửa phần, mấy quyền phía dưới liền toàn bộ chấn khai.

Dương Thanh Huyền khẩn trương, chính mình cùng đối phương cảnh giới chênh lệch quá lớn, coi như thiên phú mạnh hơn, cũng căn bản là không có cách vượt qua.

Chưởng giáo không chút phí sức, nghiêm liếc mắt đem mọi người công kích chấn khai, tựa như tại cùng đám người bồi luyện.

Dương Thanh Huyền biết hắn là tại rèn luyện Vũ thân thể, trận này đánh xuống, sợ là liền có thể hoàn toàn khống chế lại thân thể này, càng là lo lắng vạn phần.

Nguyên thần thứ hai phiêu tại thân thể bên cạnh, cầm trong tay Long Quyền Thiết Giản, không ngừng phối hợp với bản tôn công kích, cùng chưởng giáo giao thủ mấy trăm chiêu.

“Không sai, thực là không tồi. Vinh quang vương giả thiên phú, quả nhiên khiến người sợ hãi thán phục a!”

Chưởng giáo hai mắt tỏa ánh sáng, đối với Dương Thanh Huyền hắn chỉ là nhất muội ngăn cản, vẫn chưa phản kích, mà đối với những người khác thì là không chút khách khí vận chuyển toàn công, sinh sinh đẩy lui đi qua.

Vì chính là tự mình thể nghiệm Dương Thanh Huyền thực lực, mấy trăm chiêu hạ đến, lập tức tâm hoa nộ phóng.

Dương Thanh Huyền thỉnh thoảng thoáng nhìn chưởng giáo cái kia sáng lên hai mắt, nội tâm một trận run rẩy, trong tay công kích càng mạnh, nhưng y nguyên không làm nên chuyện gì.

Đúng lúc này, hai người đồng thời nhíu mày lại, phảng phất cảm ứng được cái gì.

Ánh mắt liếc xéo hạ, phát hiện nơi xa một tòa đỉnh băng hạ, Quỷ Tàng đem Bách Quỷ Dạ Hành cắm ở trên mặt đất, tứ phía ngồi ba mươi ba Công tào, hai tay phi tốc bấm niệm pháp quyết, giống là đang thi triển bí pháp nào đó.

Quỷ Tàng miệng phun quỷ nói, mỗi một cái quỷ chữ tại không trung đều hóa ra một con lệ quỷ, bay vào trong kiếm.

Ba mươi ba Công tào chung quanh, cũng không ngừng có quỷ hồn bay ra, dung nhập vào trong kiếm.

Bách Quỷ Dạ Hành kịch liệt rung động, ngoại hình cùng khí uẩn cũng bắt đầu phát sinh cải biến.

Dương Vân Kính cả kinh nói: “Lấy quỷ luyện khí?”

Quỷ Tàng ngẩng đầu lên, trong mắt bắn - ra vẻ ác lạnh, gằn giọng nói: “Ngươi liền lấy quỷ luyện khí đều biết, quả thật là có tài năng kinh thiên động địa.”

Dương Vân Kính nói: “Có ý tứ, càng thêm khơi dậy ta muốn thu thập ngươi làm hàng mẫu quyết tâm.”

Nói xong, đấm ra một quyền, đem Dương Thanh Huyền đánh bay, liền hướng Quỷ Tàng kích - bắn đi.

Dương Thanh Huyền quát lên: “Nhanh ngăn lại hắn!”

Nguyên thần thứ hai tế ra Long Quyền Thiết Giản, hóa thành hắc long gào thét mà đi.

Hồng Cổ mấy người cũng riêng phần mình ném ra pháp bảo.

“Bành! Bành!”

Đều là bị Dương Vân Kính mấy quyền kích ra, liền trực tiếp đánh bay.

Nhưng cũng làm cho Dương Vân Kính động tác trì hoãn sát na, Dương Thanh Huyền hóa thành huyết quang lóe lên, liền xuất hiện tại Dương Vân Kính trước mặt, một con to lớn vô cùng dấu tay máu trong hư không hóa ra, hung hăng đánh tới.

“Bất Tử tộc Huyết Thần Kinh?”

Dương Vân Kính song đồng co rụt lại, liên tục kêu lên: “Tốt, tốt, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi còn có bao nhiêu khiến ta phấn khởi át chủ bài, ngươi hình dáng này bản, ta nhất định sẽ hảo hảo sử dụng.”

Tay phải hướng trước người một trảo, lòng bàn tay một đạo Linh phù hóa hiện, lập tức phi tốc xoay tròn, hình thành một mảnh kim sắc tuyền qua.

Bỗng nhiên đẩy về phía trước, muốn phá cái kia Huyết Thần Kinh.

Đột nhiên Dương Vân Kính thân thể trì trệ, giống như là nhận lấy trở ngại gì, cái kia kim sắc một chưởng, lại chưa thể đánh ra.

“Ầm ầm!”

Huyết chi đại thủ ấn hung hăng oanh trên người Dương Vân Kính, đem hắn kích lui ra ngoài.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, tựa hồ cảm thấy được cái gì, trong hai mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, nhưng không lo được suy nghĩ nhiều, bắt lấy một thanh đan dược liền nuốt vào trong bụng.

Sau đó từ huyết ảnh biến trở về chân thân, chấp kích canh giữ ở Quỷ Tàng trước mặt.

Hồng Cổ mấy người cũng chạy như bay đến, hình thành một đạo phòng tuyến.

Tất cả mọi người minh bạch, muốn chiến thắng người trước mắt này, bằng cho bọn hắn mượn là không thể nào, chỉ có thể dựa vào Quỷ Tàng thần thông, cùng chuôi kiếm này biến hóa.

“Ha ha ha ha, thật đáng buồn người a, lại còn tại phản kháng ý chí của ta sao?”

Dương Vân Kính máu me khắp người ảnh bao phủ, đứng tại chỗ lắc lư mấy lần, đem huyết ảnh một chút xíu đuổi ra ngoài, lộ ra mặt mũi dữ tợn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2750: Thiên Địa Chúa Tể, Trấn Áp Vạn Vật

“Nếu không phải còn muốn dùng ý chí của ngươi khống chế thân thể này, ngươi cho là ngươi còn có tồn tại tất yếu sao?”

Dương Vân Kính lộ ra âm tà khuôn mặt, nhưng sắc mặt lại có chút khó coi, thậm chí có từng tia từng tia mồ hôi lạnh chảy ra.

“Phụ thân...”

Dương Thanh Huyền thì thào đọc lấy, trong đầu nhớ tới Thương Khung Tinh Vực từ biệt, một cỗ nhiệt huyết xông lên đầu.

Đề kích liền muốn tiến lên, Tử Nhật vội vàng đem hắn ngăn lại, nói: “Chúng ta hiện tại tận lực kéo dài thời gian, cho Quỷ Tàng đại nhân tranh thủ cơ hội. Đồng thời thời gian kéo được lâu, Tử Tâm Thần Vương ở bên ngoài tất nhiên sẽ phát hiện không ổn, chỉ cần Thần Vương có thể đi vào nơi đây, hết thảy liền không lo.”

Dương Thanh Huyền nhìn liếc mắt Quỷ Tàng, đang không ngừng rèn luyện cái kia Bách Quỷ Dạ Hành, kiếm này hắn hết sức rõ ràng, uy lực vô tận, mà lại có thể đem một tên đã từng Quỷ Đế dung nhập trong đó hóa thành kiếm hồn, có thể thấy được chút ít.

Nhưng, hắn thân ảnh lóe lên, liền vòng qua Tử Nhật, nói: “Mục đích của các ngươi là thắng hắn hoặc là đào tẩu, mà ta là cứu hắn.”

Tử Nhật sững sờ, liền đuổi theo, nói: “Chúng ta cùng Thanh Huyền đại nhân chung sinh tử!”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Các ngươi thủ hộ lấy Quỷ Tàng, nếu là ta chết rồi, các ngươi còn có thể cản một trận.”

Tử Nhật đang muốn đang nói cái gì, Dương Thanh Huyền nghiêm nghị nói: “Đó là mệnh lệnh của ta!”

Mặc dù đám người phụng hắn làm thủ lĩnh, xuất hành trước mấy vị Thần Vương cũng dặn dò qua, hết thảy lấy Dương Thanh Huyền vi tôn, nhưng Dương Thanh Huyền chưa hề mệnh lệnh qua đám người, giờ phút này thanh sắc câu lệ ra lệnh, còn là lần đầu tiên.

“Tốt, chúng ta nghe mệnh lệnh của ngươi!”

Tử Nhật trên mặt lộ ra kiên quyết chi sắc, liền lui xuống, thật sâu ôm quyền thở dài.

Dương Thanh Huyền cũng không quay đầu lại, dẫn theo chiến kích đi hướng Dương Vân Kính, chậm rãi nói ra: “Mặc dù các ngươi là một mực không có cái gì tồn tại cảm phụ mẫu, nhưng dù sao sinh ta yêu ta hộ ta, vô luận thân thế của ta đến cùng như thế nào, lại tu luyện tới loại nào cảnh giới, cùng giữa các ngươi từ đầu đến cuối có vô pháp chặt đứt huyết nhục liên luỵ. Năm đó ở tinh cung, các ngươi đem hết toàn lực thủ hộ ta. Hiện tại, liền để ta tới cứu ngươi đi, phụ thân đại nhân.”

Dương Thanh Huyền thân ảnh đột nhiên bạo khởi, hai tay nắm kích, nhảy vào trời cao, một chút biến mất không thấy gì nữa, sau một khắc, liền xuất hiện trên bầu trời Dương Vân Kính, kích vầng sáng lấy to lớn hỏa diễm, bổ xuống.

“Cắt! Chỉ là bốn sao Thiên Giới, vinh quang vương giả lại như thế nào, làm sao có thể vượt qua như thế hồng câu, coi là thật ỷ vào ta không muốn giết ngươi, sở dĩ có thể muốn làm gì thì làm sao?”

Dương Vân Kính nhe răng cười một tiếng, tay giơ lên, trong tay một đoàn kim quang, như liệt nhật nắm chắc.

"Bành!"

Chiến kích chém trên kim quang kia, rung ra từng vòng từng vòng quang huy.

Dương Thanh Huyền thân ảnh thay đổi, từ bốn phương tám hướng cuồng vỗ xuống, nhất thời ở giữa giống như là có vô số phân thân.

Dương Vân Kính lấy bất biến ứng vạn biến, chỉ dùng một chiêu ứng đối, đem hắn tất cả công kích toàn bộ ngăn cản trở về.

Khi Dương Thanh Huyền y nguyên rả rích không dứt, một kích nhanh hơn một kích chém qua.

Dương Vân Kính cuối cùng đổi sắc mặt, cắn răng cả giận nói: "Thật làm như ta không dám giết ngươi?!"

"Bành!"

Dương Thanh Huyền một kích đánh ra, bị chưởng giáo trực tiếp nắm trong tay, dung hợp múa ngày thương chiến kích, lại không thể gây tổn thương cho hắn nhục thân mảy may.

Dương Thanh Huyền nhẹ buông tay, cả người trực tiếp xông lên tiến đến, một chưởng hóa thành hỏa diễm, cuồng kích mà xuống.

"Vô dụng!"

Dương Vân Kính đem Thiên Khư nắm trong tay, đảo ngược Dương Thanh Huyền chém tới.

"Xùy!"

Kích quang một chút đem Dương Thanh Huyền chém thành hai nửa, nhưng cái kia hỏa chi cự chưởng, đã oanh đến trước mặt.

“Đáng chết!”

Dương Vân Kính chợt cắn răng một cái, trong cơ thể Dương Vân Kính ý chí bắt đầu thức tỉnh, đồng thời cùng chưởng giáo chống lại, để thân thể trở nên cực kì chậm chạp.

Mà Dương Thanh Huyền chính là phát hiện điểm ấy, sở dĩ không ngừng công kích, để tại Vũ trong thân thể chưởng giáo thần niệm phân tâm ứng đối, từ đó cho Dương Vân Kính chế tạo cơ hội.

Hắn đánh cược chính là chưởng giáo muốn đem chính mình luyện chế thành hàng mẫu, sở dĩ tất nhiên sẽ không hạ sát thủ, nhưng nếu là đổi thành Tử Tâm bọn hắn, liền khó nói.

“Ầm ầm!”

Dương Vân Kính liều mạng một chưởng đánh ra, đem ngọn lửa kia đánh nát.

Từng đoá từng đoá hỏa hoa nổ vỡ ra đến, rơi vào bốn phương tám hướng, đem cái này băng thiên tuyết địa hỏa táng.

“A! Ngươi lấy làm vinh quang vương giả phân lượng, trong mắt ta có thể thắng được nửa bước chí tôn nhục thân sao? Đi chết đi!”

Dương Vân Kính lệ quát một tiếng, đột nhiên ánh mắt lóe lên sát khí, bỗng nhiên một chưởng đánh tung mà tới.

Dương Thanh Huyền sắc mặt biến hóa, chấp tay hành lễ, lần nữa tách ra, vô số kim ấn tại bốn phương tám hướng lượn vòng, dung hợp làm một chiêu, nghênh đón tiếp lấy.

Nguyên thần thứ hai càng là từ não đỉnh tuôn ra, tay trái nâng hoàng triều ấn, tay phải cầm Long Quyền Thiết Giản, đồng thời tế ra ngoài.

“Ầm ầm!”

Dương Vân Kính một chưởng, trực tiếp nghiền nát hóa đạo cùng ngày ba ngàn ấn, đồng thời đem kim ấn cùng Thiết Giản hai kiện cổ bảo chấn khai.

Trực tiếp oanh trên người Dương Thanh Huyền.

Dạ Chi Đế Giáp thoáng hiện một chút, liền đột nhiên nổ sụp ra.

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền phun ra một cái đến, tại không trung liên tiếp lui về phía sau, mặt mũi tràn đầy lại là bất khuất kiên quyết.

“A!”

Dương Vân Kính diện mục dữ tợn, khắp khuôn mặt là giãy dụa cùng vẻ thống khổ, trong cổ họng phát ra như dã thú tiếng gào thét.

Đúng lúc này, từng cái ấn phù tại Dương Vân Kính mi tâm hóa hiện mà ra, chớp động phía dưới, ấn phù ánh sáng chảy qua toàn thân, toàn bộ thân thể mạch lạc rõ ràng hiển hiện ra, bảy đạo mạch luân từ đuôi đến đầu, trục vừa mở ra.

Một cỗ cường hoành khí tràng khuếch tán, nghiền ép hướng bốn phương tám hướng.

Những chỉ toàn kia nghiệp thiên hỏa cùng tuyệt địa hàn băng đồng thời bị áp chôn vùi, thiên địa phảng phất ngưng trệ, đều tại cỗ lực lượng này hạ bị trấn áp.

“Thiên Thần chi lực...”

Dương Thanh Huyền hoảng sợ phía dưới, phát phát hiện mình cũng bị cỗ này lực trường cuốn vào.

Bao quát xa xa Tử Nhật Hồng Cổ đám người, liền liền Quỷ Tàng cũng là sắc mặt đại biến, xếp bằng ở kiếm bốn bề ba mươi ba Công tào, ở đây cỗ trấn áp chi lực hạ, dĩ nhiên mặt lộ vẻ kinh sợ, trong tay quyết ấn ngừng lại.

Bách Quỷ Dạ Hành cũng là rung động không thôi, phiêu đãng tại trận pháp bốn phía hồn phách, toàn bộ bị áp chế lại, lại khó dung nhập thân kiếm.

“Thiên địa chúa tể!”

Dương Vân Kính lệ quát một tiếng, vô số quy tắc cùng phù văn tại thân thể bốn phía vờn quanh, hiển hóa đại đạo vết tích.

“Đây chính là nửa bước chí tôn thân thể a!”

Dương Vân Kính song mắt đỏ bừng, tựa hồ đem Dương Vân Kính ý chí ép xuống, từng bước một hướng Dương Thanh Huyền đi tới, lạnh giọng nói: “Ngươi cái kia sâu kiến phụ thân của giống nhau, có tư cách gì nắm giữ loại này nhục thân? Hắn chỉ là ta luyện hóa bộ thân thể này môi giới mà thôi. Một khi ta hoàn toàn chưởng khống bộ thân thể này, môi giới tự nhiên cũng cũng không cần. Cho dù ngươi là vinh quang vương giả, ở đây nửa bước chí tôn thân thể trước, lại đáng là gì? Đã ngươi là Dương Vân Kính chấp niệm, vậy ta liền nghiền sát ngươi, đem hắn chấp niệm triệt để vỡ nát!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên run lên, chỉ cảm thấy một cỗ tử vong nguy hiểm truyền đến.

Dương Vân Kính đột nhiên một quyền bạo khởi, đánh tung mà tới.

“A!.”

Cái kia khuôn mặt dữ tợn bên trên, tràn đầy thống khổ cùng vẻ giãy dụa, thân thể bởi vì chống lại mà vặn vẹo lợi hại.

Nhưng y nguyên ngăn không được chưởng giáo ý chí.

“Chết đi! Để ngươi tự tay giết chết con của mình, ha ha ha ha, dạng này ngươi còn có cái gì đạo tâm có thể cùng ta chống lại?”

Dương Vân Kính trong hai mắt lưu lại huyết lệ, nhưng lại cuồng tiếu không thôi.

Dương Thanh Huyền một trái tim chìm vào đáy cốc, tại cái này Thiên Thần chi lực lực trường dưới, hết thảy vạn vật đều bị trấn áp, lại chưa hề từng có như thế bất lực.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2751: Ý Chí Chi Tranh, Võ Hồn Lại Xuất Hiện

“Không thể!”

Một đạo thê lương tiếng kêu truyền đến.

Dương Thanh Huyền trước người hoàng quang lóe lên, một thân ảnh phá hư mà ra, cầm trong tay một thanh kiếm sắc đánh đi lên.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Mẫu thân!”

Chính là Ninh Thanh Dao từ Thánh khí bên trong vọt ra, lực lượng toàn thân tăng lên tới đỉnh phong, trực tiếp đi đến bốn sao Thiên Giới hậu kỳ.

“Đừng a!”

Dương Vân Kính mặt lộ vẻ vẻ thống khổ, bi phẫn rống to, liều mạng muốn đem một quyền kia thu hồi.

Nhưng chưởng giáo ý chí áp ở phía trên.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn một quyền của mình đánh giết vợ con!

“Bành!”

Ninh Thanh Dao kiếm trong tay, chỉ là rất nhỏ rung động xuống, liền trực tiếp bị đánh nát bấy.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, vội vàng thôi động Huyết Thần Kinh, hóa thành huyết quang lóe lên, liền vượt qua Ninh

Thanh Dao, bỗng nhiên một chưởng oanh hướng về phía trước.

“Ầm ầm!”

Huyết quang nháy mắt vỡ vụn.

Dương Thanh Huyền cùng Ninh Thanh Dao đều bị hung hăng đánh bay ra ngoài, miệng lớn thổ huyết.

“Mẫu thân!”

Dương Thanh Huyền không lo được chính mình trọng thương, vội vàng bay tới Ninh Thanh Dao bên cạnh thân, lấy ra bó lớn đan dược, cho ăn nuốt vào.

“Thanh Huyền con ta...”

Ninh Thanh Dao mặt mũi tràn đầy nước mắt, duỗi tay vuốt ve lấy Dương Thanh Huyền gương mặt, liều mạng đem hắn ôm lấy, nước mắt cùng máu, không cầm được lưu.

“Mẫu thân, ngươi chịu khổ.”

Dương Thanh Huyền cảm xúc phun trào, nhưng sắc mặt lại cực kì bình tĩnh, lấy ra một khối khăn gấm giúp Ninh Thanh Dao lau máu trên mặt.

Nơi xa Dương Vân Kính bi phẫn hai tay che lấy đầu, khóc lớn không thôi, nhưng lại không cách nào khống chế thân thể, khóe miệng còn tràn đầy cười tà, “Các ngươi một nhà ba người, đều là ghê gớm hàng mẫu đâu, Dương Vân Kính, ngươi ngoan ngoãn thuận theo ta, trợ ta chưởng khống cái này Vũ thân thể, ta có thể để các ngươi một nhà ba người đoàn tụ.”

Ninh Thanh Dao khóc ròng nói: “Mây kính, không muốn nghe hắn, như thật để hắn chưởng khống ngươi, mới là thật vạn kiếp bất phục!”

“Tiện nhân! Ngậm miệng.”

Dương Vân Kính sắc mặt mãnh liệt, lách mình tới, hung hăng một chưởng hướng Ninh Thanh Dao vỗ qua.

Dương Thanh Huyền sớm có đề phòng, thân thể hơi chao đảo một cái, liền đem Ninh Thanh Dao đụng ra ngoài, sau đó nói hoán bước mới ra, trực tiếp tránh thoát Dương Vân Kính một chưởng.

“Đây là...”

Dương Vân Kính sửng sốt một chút.

“Đã muốn tranh đoạt bộ thân thể này, vậy liền lại thêm một người đi!”

Dương Thanh Huyền trên mặt hiện lên kiên quyết, nguyên thần thứ hai từ trong cơ thể xông ra, tay bấm quyết ấn, trực tiếp tràn vào đến Vũ thân thể bên trong.

“Cái gì?!”

Dương Vân Kính sắc mặt đại biến, quát lên: “Muốn chết!”

Lần nữa một chưởng thay đổi, hung hăng đánh về phía Dương Thanh Huyền.

Thiên Thần chi lực gột rửa ra, lần này dùng bảy tám phần công lực, cho dù không giết Dương Thanh Huyền, ít nhất cũng phải đem hắn kích trọng thương.

Nhưng nguyên thần thứ hai vừa vào trong cơ thể, liền cưỡng ép muốn khống chế thân thể, để một chưởng này chậm lại.

“Thiên Thần chi lực, ta cũng biết!”

Dương Thanh Huyền hai tay phi tốc bấm niệm pháp quyết, trên thân vô số tử khí tuôn ra, bảy đạo mạch luân từng tầng từng tầng giải khai, hóa ra hào quang kì dị.

Trong hai mắt càng là bắn - ra tử kim song sắc quang mang, đồng dạng là một chưởng nghênh đón tiếp lấy.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ lực lượng chống đỡ cùng một chỗ, rung ra từng vòng từng vòng tử mang, như ánh sao xán lạn, gột rửa thế giới.

Dương Thanh Huyền bị chấn động đến không ngừng lùi lại, trên thân mảng lớn khiếu huyệt nổ vỡ ra đến, toàn thân đẫm máu, nhưng từ đầu đến cuối cắn răng kiên trì.

Dương Vân Kính sắc mặt nhăn nhó lợi hại, thân thể bắt đầu run rẩy kịch liệt, trong cơ thể đã là dời sông lấp biển.

Hai cha con ý chí liên hợp lại cùng nhau, muốn cướp lấy quyền khống chế thân thể.

Dương Thanh Huyền bản tôn lại liều chết áp bách tới, đối kháng chưởng giáo ý chí.

Cường đại Thiên Thần chi lực từ hai người chưởng pháp ở giữa gột rửa ra ngoài, chấn vỡ càn khôn hoàn vũ.

Dương Vân Kính dữ tợn nói: “Nghĩ không ra, ngươi lại học hết ngày thần quyết! Quả nhiên là đáng sợ a. Ta thừa nhận, ngươi bộ thân thể này giá trị, đã không kém phụ thân ngươi.”

Dương Thanh Huyền nghiêm nghị nói: “Vô luận là ta, phụ thân, còn là mẫu thân, đều không phải ngươi có thể ngấp nghé! Hôm nay ta liền muốn chấn vỡ ngươi cái này đạo ý chí, người một nhà trở về!”

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền trong đầu “Ầm ầm” một tiếng vang vọng, muốn nổ tung, một cỗ cường hoành ý chí tự nhiên hình thành, sau đó lại là đạo thứ hai, đạo thứ ba...

“Đây là?!”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, cái kia từng đạo ý chí, trực tiếp phá vỡ kinh mạch của hắn huyệt đạo, từ trong cơ thể xông ra, thẳng vào Vũ thân thể bên trong.

“Đây là cái gì?!”

Dương Vân Kính sắc mặt đại biến, ở đây mấy đạo ý chí xông vào trong cơ thể sát na, hắn đột nhiên có loại không ổn cảm giác.

Cùng một thời gian, Dương Thanh Huyền tinh giới bên trong, cũng có hai tia sáng lấp lóe mà ra, một mạnh một yếu, thẳng vào Vũ trong thân thể.

Dương Thanh Huyền cùng Ninh Thanh Dao tất cả giật mình, cái kia mấy đạo ý chí người khác có lẽ không biết là cái gì, nhưng bọn hắn lại là rõ ràng.

Đúng là võ hồn!

Thiên hạ có địch, sắc bất dị không, thôn phệ tinh không, quá huyền ảo mộ kiếm, bá khí vô song, phi long tại thiên!

Từ tinh giới bên trong bắn - ra, chính là tử diên sinh tử mặt mày hốc hác, cùng Hoa Giải Ngữ Rách Nát Vương.

Cái này bát đại võ hồn mới ra, trở về Vũ thân thể.

Một cỗ đáng sợ ý chí ngưng tụ ra, bắt đầu đem Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai, chưởng giáo cùng Dương Vân Kính đều áp chế xuống.

“Không có khả năng! Chẳng lẽ hắn...”

Chưởng giáo mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, đúng lúc này, Dương

Vân Kính thiên địa phú linh cũng bị cái kia cỗ ý chí quất tới.

Chín đại võ hồn tại Vũ chi thể bên trong lưu động, giống như là có sinh mệnh.

Ninh Thanh Dao nhận cảm ứng, thập đại võ hồn khắc thuyền tìm gươm cũng từ trong cơ thể tuôn ra, hóa thành quang mang lóe lên, trở về Vũ thân.

Đến tận đây, trừ Huyền Thiên cơ thay trời hành đạo bên ngoài, thập đại võ hồn bên trong chín cái, toàn bộ tề tựu, tăng thêm Hoa Giải Ngữ Rách Nát Vương, hóa thành mười đạo quang mang du tẩu, một mặt trấn áp Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai, chưởng giáo cùng Dương Vân Kính ý chí, một mặt đả thông Thiên Thần Bất Diệt Thể kỳ kinh bát mạch.

Dương Thanh Huyền đồng dạng hoảng sợ không thôi, “Chẳng lẽ Vũ còn có thể phục sinh?”

“Nhanh khống chế võ hồn! Vũ đã không thể sống lại, đây là võ hồn tự thân ý chí. Thập đại võ hồn tề tụ, liền chiếm cứ Vũ tinh khí thần hồn ý một nửa, bọn hắn muốn cướp đoạt cái này nửa bước chí tôn nhục thân!”

Dương Vân Kính tràn đầy lo lắng nói, trên mặt thần tình kia, hiển nhiên là Dương Vân Kính bản thân ý chí đang nói chuyện.

“Ha ha ha ha, có ý tứ, có ý tứ a!”

Dương Vân Kính đột nhiên lại đổi sắc mặt, cười như điên, mặt mũi tràn đầy phấn khởi, thì thào nói ra: “Thì ra là thế! Đây là Vũ tinh khí thần hồn ý, có cái này mười đạo ý chí, ta có chắc chắn một nửa có thể đem cái này nửa bước chí tôn hoàn nguyên cái bảy tám phần, đến lúc đó nơi đây vũ trụ người ngăn cản tan tác tơi bời, còn có ai là đối thủ của ta!”

Dương Vân Kính sắc mặt lần nữa biến đến lo lắng, lớn tiếng nói: “Con ta Thanh Huyền, mau đem võ hồn trấn trụ! Thu lấy thân thể, ta tới áp chế chưởng giáo!”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Phụ thân đại nhân!”

Vũ thân thể lần nữa bắt đầu vặn vẹo, diện mục không ngừng biến hóa, trong cơ thể càng là cực độ hỗn loạn, trừ thập đại võ hồn bên ngoài, còn có hai đại ý chí tại tranh đấu.

Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai tại Vũ trong thân thể, hai tay phi tốc bấm niệm pháp quyết, vận chuyển ngày thần quyết tâm pháp.

Cái kia mười đạo võ hồn có cảm ứng, từ kỳ kinh bát mạch bên trong chảy ra, hướng Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai kích - bắn đi.

Chưởng giáo ý chí, tại Vũ chi thể bên trong hóa hình mà ra, đồng dạng phóng tới Dương Thanh Huyền.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2752: Nói Mà Không Tin, Thay Trời Hành Đạo

“Trừ phi giết ta, nếu không mơ tưởng bước qua đi!”

Dương Vân Kính ý chí, đồng dạng tại Vũ chi thể bên trong hóa hình, ngăn tại chưởng giáo trước người.

“Có cái này mười đạo ý chí, ngươi đã vô dụng, đi chết đi!”

Chưởng giáo lệ quát một tiếng, liền công hướng Dương Vân Kính.

Hai người ra tay đánh nhau, nhưng thoáng qua một cái chiêu, Dương Vân Kính liền rơi vào hạ phong, mặc dù chưởng giáo chỉ là một đạo viễn trình ý chí, nhưng cũng không phải hắn có thể chống lại.

Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai khẩn trương, liều mạng cảm ứng cùng khống chế cái kia mười đạo võ hồn.

Quá huyền ảo mộ kiếm trước hết nhất lao đến, thẳng vào trong cơ thể hắn.

Sau đó là thiên hạ có địch, lại là sinh tử mặt mày hốc hác, Rách Nát Vương, sắc bất dị không, thôn phệ tinh không, phi long tại thiên, bá khí vô song, khắc thuyền tìm gươm, thiên địa phú linh.

Thập đại võ hồn đều tràn vào trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai lập tức trở nên bành trướng, tròn trịa xếp bằng ở cái kia, giống như là sắp nổ tung

giống như.

Dương Thanh Huyền bản tôn sắc mặt một chút trắng bệch, hai tóc mai chảy xuống mồ hôi lạnh, thầm nghĩ: “Sẽ không thật muốn nổ a?”

//tr

uyencuatui. ո et/Nhưng bản tôn y nguyên liều mạng vận chuyển ngày thần quyết, cùng Vũ nhục thân đụng nhau, vì nguyên thần thứ hai giảm nhẹ một chút áp lực.

Dương Vân Kính cùng chưởng giáo tại cách đó không xa đại chiến, nhưng đều cẩn thận khống chế chiến đấu dư ba, để tránh lan đến gần Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai.

Ninh Thanh Dao, Quỷ Tàng, Tử Nhật đám người, đều là lo lắng nhìn xem.

Đột nhiên, hư không bên trên hiện ra từng vết nứt, giống như hồ quang điện hướng bốn phương tám hướng du tẩu.

Tử Nhật mừng lớn nói: “Kết giới phá!”

Không ổn định Thiên Thần chi lực từ trong tràng khuấy động ra, tạo thành càn khôn phá toả hư không đánh nổ, chưởng giáo bố trí phong ấn lập tức xuất hiện khe hở.

Hồng Châu quát: “Đi!”

Thân ảnh nhoáng một cái, liền đi đầu hóa thành lưu quang, chui ra ngoài.

Tử Nhật quát: “Hai người các ngươi cũng đi, vẫn là lúc trước kế hoạch, nhanh đi tìm Tử Tâm Thần Vương cầu cứu!”

Quân Thiên cùng Thanh Luân cũng vội vàng hóa thành độn quang mà đi, liền lưu lại Tử Nhật cùng Hồng Cổ.

Tại Vũ chi thể bên trong Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai, trên thân không ngừng phóng xuất ra mạch luân ánh sáng, bảy cái vòng tròn giống như là bảy cái mặt phẳng thế giới, bị một đạo tử khí quán thông, trở thành toàn bộ thân thể năng lượng hạch tâm.

Cái kia mười đạo võ hồn ở trong cơ thể hắn lưu động, ở đây cỗ Thiên Thần chi lực từ trường bên trong chậm rãi dung hợp được.

Nguyên thần thứ hai bành trướng thành một cái cầu thân thể, cũng bắt đầu hướng bình thường trở về.

“Ha ha, vinh quang vương giả, cho đến giờ phút này, ta mới là thật đối với ngươi tâm phục khẩu phục a.”

Chưởng giáo cười như điên, sau đó khinh miệt nhìn liếc mắt Dương Vân Kính, nói: “Ngươi cho là ngươi thật sự có tư cách cùng ta so chiêu? Bất quá là vì làm dáng một chút, không quấy rầy con của ngươi trấn áp võ hồn mà thôi. Nếu không phải có con của ngươi trấn áp, cái kia mười đạo võ hồn ta còn thật không biết làm sao bây giờ đâu.”

Nói xong, một cỗ hùng hồn ý chí, lấy nghiền ép tư thái đánh phía Dương Vân Kính.

“Oanh!”

Hai người tiếp xúc phía dưới.

Dương Vân Kính liền bị chấn động đến ý chí vỡ vụn, kêu thảm không thôi, bị chưởng giáo một chút nhiếp vào trong tay, hoàn toàn chưởng khống lấy.

Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai cả giận nói: “Ngươi muốn làm gì?! Mau buông ta ra phụ thân!”

Chưởng giáo cười nói: “Có thể, ngươi có tư cách cùng ta nói điều kiện. Đem cái này nguyên thần thứ hai tính cả Vũ thân thể cùng nhau cho ta, ta liền đem phụ thân ngươi tên phế vật này còn cho ngươi.”

Dương Vân Kính quát ầm lên: “Thanh Huyền, không thể!”

Chưởng giáo ánh mắt lóe lên lãnh sắc, năm ngón tay nhẹ nhàng vồ một cái, Dương Vân Kính liền bị áp chế biến hình, hoàn toàn nói không ra lời, trong mắt nổ bắn ra - ra lửa giận.

Dương Thanh Huyền vạn phần lo lắng, nhưng thập đại võ hồn còn tại thể nội chưa ổn định, Dương Vân Kính lại tại trong tay đối phương, căn bản là không có cách chống lại.

“Tốt, ta đáp ứng ngươi.”

Cân nhắc phía dưới, trừ đáp ứng một đường, lại không cách khác.

“Ha ha, hảo hảo, quả thật là hiếu tử a. Dương Vân Kính, ngươi cái này rác rưởi, sinh ra như thế một đứa con trai tốt đến, đáng giá an ủi.”

Chưởng giáo một tay khống chế Dương Vân Kính, một mặt đi hướng Dương Thanh Huyền, nói ra: “Hiện tại ta tới xóa đi ngươi nguyên thần thứ hai bên trên thần thức, làm cho trở thành thuần túy năng lượng thể. Trong quá trình này, nếu là ngươi đảm dám phản kháng một chút, ngươi cái này rác rưởi phụ thân liền mất mạng.”

Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai thở dài, bất đắc dĩ xếp bằng ở cái kia, hai tay kết ấn, không nhúc nhích.

Bản tôn cũng đầy là bất đắc dĩ, trực tiếp thu hồi chưởng đến, lui đến một bên.

Nguyên thần thứ hai không có còn có thể trùng tu, Dương Vân Kính chết liền không cách nào lại sống lại.

Ninh Thanh Dao vội vàng tiến lên, hỏi: “Thanh Huyền, thế nào?”

Dương Thanh Huyền an ủi: “Yên tâm đi, ta nhất định sẽ đem phụ thân mang ra đến, chúng ta người một nhà bình an trở về.”

Ninh Thanh Dao sao mà thông minh, nhìn ra đầu mối, vội vã hỏi: “Hiện tại là tình huống như thế nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Mẫu thân an tâm, chờ một chút thuận tiện.”

Hắn càng là như vậy, Ninh Thanh Dao liền càng cảm thấy vấn đề nghiêm trọng, nhưng lại không có biện pháp, chỉ có thể lo lắng đứng ở một bên.

Sau đó không lâu, Vũ thân thể nhúc nhích hạ, trực tiếp ngửa mặt lên trời cuồng tiếu, “Ha ha ha ha, cuối cùng đạt được! Cuối cùng đạt được cái này nửa bước chí tôn.”

Một cỗ đáng sợ đến cực điểm lực lượng, hoành áp mà đến, chấn tại mỗi người trong lòng, đều là sợ hãi không hiểu.

Tại Vũ chi thể bên trong, Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai trên thân, dán đầy các loại Linh phù, đã mất đi ý chí, đồng thời tại chưởng giáo khống chế hạ, khóe miệng hiện ra dữ tợn sắc.

Dương Thanh Huyền bản tôn trầm giọng nói: “Ngươi muốn đã được đến, hiện tại nên thả phụ thân ta a?”

Chưởng giáo tiếng cười ngừng hạ, nhìn qua Dương Thanh Huyền, lại nhìn hạ Ninh Thanh Dao, cười nhạt một tiếng, năm ngón tay vồ lấy, Dương Vân Kính hồn phách liền bị vây ở lòng bàn tay, tràn đầy bi phẫn chi tình.

“Hắc hắc, may mắn mà có ngươi cái này rác rưởi phụ thân, ngày khác ta đăng đỉnh thế giới đỉnh phong, sẽ không quên các ngươi một nhà công lao. Bất quá, ta mặc dù đáp ứng thả phụ thân ngươi, nhưng ta cũng không định thực hiện a.”

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, cả giận nói: “Ngươi...”

Chưởng giáo năm ngón tay vồ lấy, Dương Vân Kính hồn phách tại lòng bàn tay lắc động một cái, liền “Bành” phá vỡ đi ra.

“Không!.”

Ninh Thanh Dao kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng một tiếng, đau thấu tim gan, liền đã bất tỉnh.

Dương Thanh Huyền cũng là toàn thân cự chiến, một trái tim như cái kia phụ thân hồn giống như, cũng nháy mắt phá vỡ đi ra, cả người như sấm oanh đỉnh, nháy mắt mất đi ý thức, đờ đẫn đứng tại cái kia, phảng phất không thể tin được.

Cho đến cái kia một tia hồn lực tản vào hư không, triệt để tiêu vong.

Hắn chết lặng vươn tay, hướng phía trước bắt mấy lần, hết thảy nghĩ phải bắt được, cái gì cũng bắt không được.

“A!.”

Dương Thanh Huyền bi phẫn gầm thét, “Ta muốn giết ngươi!”

Hai mắt một chút hóa thành huyết sắc, cả người đều bắt đầu vặn vẹo, cực độ phát cuồng.

Chưởng giáo lạnh lùng nhìn xem hắn, cười nhạo nói: “Giết ta? Thật sự là ý kiến hay a, nhưng dựa vào cái gì đâu? Chỉ bằng ngươi cái kia bốn sao Thiên Giới tu vi, tới giết ta cái này nửa bước chí tôn? Ta đã không có ý định thực hiện thả ngươi phụ thân, tự nhiên cũng không có ý định thực hiện thả các ngươi đi, tất cả đều lưu lại cho ta đi!”

Chưởng giáo mặt mũi tràn đầy mỉa mai, khống chế Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai, lấy này điều khiển Vũ thân thể, tay giơ lên, đầu ngón tay hiện ra từng vòng từng vòng Thiên Thần chi lực, nghiền ép hướng bốn phương tám hướng.

Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai trong cơ thể mười cái võ hồn, đã dung hợp hơn phân nửa, thế gian trừ cái đó ra, lại không có ý chí có thể điều khiển cỗ thân thể này.

Đột nhiên, một đạo bạch sắc quang mang, phá không mà đến, kích - bắn vào Thiên Thần lực trường bên trong, xuất kỳ bất ý tiến vào Vũ thân thể bên trong.

Chưởng giáo sắc mặt biến hóa, lộ ra vẻ giật mình, Vũ thân thể trệ chậm hạ, lòng bàn tay Thiên Thần chi lực đột nhiên trở nên hỗn loạn.

Chẳng lẽ trên đời này còn hữu ý chí có thể khống chế Vũ thân thể?

Dương Thanh Huyền đột nhiên nhớ tới, thập đại chí cường võ hồn còn kém một đạo. Thay trời hành đạo!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2753: Phù Đạo Thần Thông, Võ Hồn Hóa Linh

“Là ai?!”

Chưởng giáo biến sắc, vội vàng thu tay lại đến, bóp ra mấy đạo Linh phù, trực tiếp dán tại Vũ thân thể Thần Khuyết, thần tàng, Tuyền Cơ, ngày đột bốn cái huyệt vị bên trên, hình thành một đạo cường đại phong ấn chi lực, hướng vào phía trong muốn phong ấn cái kia đạo võ hồn.

“Mau ra tay, phong bế chưởng giáo, tránh thoát trói buộc!”

Hư không bên trên truyền đến thanh âm dồn dập, Huyền Thiên Cơ phá không mà tới, trong mắt một mảnh hàn tinh điểm điểm.

Dương Thanh Huyền chưa bao giờ thấy qua hắn như vậy ngưng trọng bộ dáng, không rảnh suy nghĩ nhiều, vội vàng tay bấm quyết ấn, vận chuyển ngày thần quyết, lập tức cùng nguyên thần thứ hai bắt được liên lạc.

Chính mình bản tôn hồn trong chốc lát phân giải ra đến, hóa thành tam hồn thất phách, một nửa xông vào Vũ thân thể bên trong, muốn cướp về nguyên thần thứ hai.

“Hừ, chó cùng rứt giậu sao? Vô dụng!”

Chưởng giáo sầm mặt lại, lần nữa đưa tay bấm niệm pháp quyết, hóa ra hai đạo Linh phù, phân biệt hướng Dương Thanh Huyền cùng Huyền Thiên Cơ vọt tới.

Mà lại hai đạo Linh phù lại không tầm thường.

Bắn về phía Dương Thanh Huyền hiện lên màu xanh nhạt, phía trên có ngũ sắc lôi văn, lắc lư phía dưới, lại hóa ra năm loại nhan sắc lôi đình, cuồng kích xuống tới.

Dương Thanh Huyền tay bấm lửa quyết, lập tức nhiệt độ bỗng nhiên đề thăng, từng đạo hỏa long từ trong tay xông ra, cùng cái kia lôi đình đánh vào cùng một chỗ.

Bắn về phía Huyền Thiên Cơ Linh phù bên trên, truyền đến trận trận gào thét, đúng là bách thú chạy, vạn chim bay lên, hỗn loạn yêu khí tuôn trào ra, xé rách càn khôn.

“Một trương cầm thú phù liền muốn áp chế ta, chó cùng rứt giậu nói là ngươi chính mình sao?”

Huyền Thiên Cơ khẽ cười một tiếng, tay phải tại không trung nhoáng một cái, hóa ra vô số ký tự màu vàng, ẩn vào bốn phương tám hướng hư không.

Từng đạo ký tự dán tại những cầm thú kia chi lực bên trên, đưa chúng nó hóa hình toàn bộ đánh gãy, trở về đến Linh phù bên trong.

Dương Thanh Huyền dùng hỏa long oanh mở ngũ hành lôi, nội tâm vạn phần lo nghĩ, một nửa của hắn hồn phách tại Vũ thân thể đấu tranh nội bộ đoạt nguyên thần thứ hai chưởng khống, tràn ngập nguy hiểm.

Đúng lúc này, trong đầu hắn đột nhiên nhoáng một cái, nhớ đến một chuyện.

t✻r u y e n c u a t u i n e t Tay phải hướng nắm vào trong hư không một cái, kim mang lóe lên, vô số tự phù tại dưới lòng bàn tay hóa hiện, bên trong bay ra một tấm thần phù tới.

“Đây là...”

Huyền Thiên Cơ cùng chưởng giáo đồng thời cảm ứng được cái gì, đều là quăng tới vẻ giật mình.

Đặc biệt là chưởng giáo, cả kinh nói: "Cái này phù... Làm sao sẽ trong tay ngươi?"

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: "A, ngươi nhận ra này phù? Cái kia chắc hẳn tự nhiên biết hắn uy năng, đi chết đi!"

Này phù chính là từ phù cát gia gia cái kia trao đổi, tương truyền là một trương vạn năng phù, hội tụ Phù tộc hết thảy thần thông bí pháp, cùng phù đạo tối cao lĩnh ngộ.

Chưởng giáo mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, cả kinh không ngừng lui lại.

Như hỏi người trong thiên hạ đối với cái này phù hiểu rõ, lại không có người so với hắn càng thêm hơn, bởi vì cái này tấm thần phù chính là hắn tự tay luyện chế ra tới!

Nhưng vì luyện chế này phù, hi sinh toàn bộ Phù tộc làm làm đại giá, cuối cùng bị Phù tộc bên trong một vị cường giả cướp đi, từ đây tung tích không rõ.

Tuyệt đối không ngờ rằng, lại sẽ có gặp lại này phù ngày, mà lại là xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trong tay.

Dương Thanh Huyền thấy thế đại hỉ, biết này phù có thể áp chế chưởng giáo, vội vàng đuổi về phía trước, một chưởng liền muốn đem này phù đánh ra.

Lại đột nhiên một thân ảnh lướt ngang mà đến, bỗng nhiên bắt lấy Dương Thanh Huyền tay phải, đem công kích đánh gãy, chính là Huyền Thiên Cơ.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Ngươi làm cái gì?!"

Huyền Thiên Cơ nói: “Này phù cực kì trân quý, dùng xong đáng tiếc.”

Nói xong, liền hai ngón một điểm, trực tiếp xâm nhập đến cái kia ngàn tỉ phù văn bên trong, nhẹ nhàng nắm này phù, trực tiếp từ Dương Thanh Huyền dưới lòng bàn tay đoạt lấy.

Dương Thanh Huyền: “...”

Cái kia thần phù tại Huyền Thiên Cơ bên trong chớp động mấy lần, liền linh quang mất hết, tiến vào phong ấn trạng thái, bị Huyền Thiên Cơ thu vào.

Huyền Thiên Cơ nhìn xem hắn, nói ra: “Còn không nhanh áp chế chưởng giáo, đoạt lại nguyên thần quyền khống chế, nhìn ta làm cái gì?”

Dương Thanh Huyền nội tâm có mười ngàn dê đầu đàn lạc đà chạy qua, cả giận nói: “Ta không đang áp chế sao? Ngươi chạy tới cướp ta phù?!”

Huyền Thiên Cơ nói: “Còn tại lời thừa?”

Hai tay bấm niệm pháp quyết, chúng tướng không vòng ứng thanh mà ra, luân hồi ánh sáng xông lên trời không, bao phủ toàn bộ phương viên chi địa.

“Thần phù sự tình, đợi chút nữa lại tìm ngươi tính sổ sách!”

Dương Thanh Huyền hai tay hợp lại, vô số kim ấn tại bốn phương tám hướng tạo ra, đồng thời hỏa diễm tản ra, đều dung nhập vào những này kim ấn bên trong, hóa thành từng mai từng mai đỏ bừng chi sắc, ấn bên trong nhóm lửa sen.

Tử Nhật quát: “Chúng ta cũng xuất thủ!”

Tay bấm quyết ấn, tử khí ngút trời, như một đạo cầu vồng đánh tới.

Hồng Cổ mười ngón bay điểm, bảy mươi hai ngọn phi đao “Binh binh bang bang” tại không trung chấn động, huyễn hóa thành một thanh cự nhận, thẳng chém mà xuống.

“Lại chơi tiếp tục, thật là có khả năng bị các ngươi lật bàn.”

Chưởng giáo hai chân đạp mạnh đại địa, Thiên Thần chi lực bỗng nhiên bạo khởi, phóng tới bốn phương tám hướng tay trái tay phải phân biệt hướng nắm vào trong hư không một cái.

Riêng phần mình hiện ra một trương kim phù, một trương bạc phù, song phù trước người hợp nhất, hóa thành Thái Cực Đồ.

Đám người liên thủ chi lực lập tức bị cản lại.

“Ầm ầm!”

Vạn dặm đóng băng thế giới lập tức bị đánh nát bấy, mấy người liều mạng công kích, đánh vào cặp kia sắc Thái Cực Đồ bên trên, từ đầu đến cuối vô pháp công phá.

Chưởng giáo mặc dù nắm trong tay Vũ thân thể cùng Thiên Thần chi lực, nhưng thi triển đi ra vẫn là chính mình Phù tộc thần thông.

Dương Thanh Huyền một mặt công kích, một mặt liều mạng tranh đoạt nguyên thần thứ hai khống chế.

Tại Vũ trong thân thể, ba cỗ lực lượng đang giao chiến không dưới.

Dương Thanh Huyền một hồn ba phách cùng thay trời hành đạo, cùng chưởng giáo ý chí liều mạng chống lại, thứ hai thần mặt lộ vẻ vẻ thống khổ, nguyên vốn đã dung hợp số lớn võ hồn, lại có sụp đổ dấu hiệu.

Thay trời hành đạo đột nhiên hóa thành hình người, hướng phía trước lóe lên, liền xông vào nguyên thần thứ hai bên trong, cùng cái kia mười cái võ hồn dung hợp lại cùng nhau.

Trong chốc lát, thập đại chí cường võ hồn toàn bộ tề tụ, lẫn nhau dung hợp khăng khít.

Tại Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai sau lưng, chậm rãi hóa ra một tôn Linh Ảnh, thân thể khôi ngô, thấy không rõ chân dung.

Đợi cái kia Linh Ảnh hoàn toàn thành hình thời điểm, một cỗ sức mạnh đáng sợ khuấy động ra.

Dương Thanh Huyền một hồn ba phách cùng chưởng giáo ý chí đều là hoảng sợ không thôi, bị cái kia Linh Ảnh bên trong năng lượng chỗ trấn áp.

Nguyên thần thứ hai trên người các loại phù văn, từng trương sụp đổ, kích - bắn mà ra.

Dương Thanh Huyền vừa sợ lại thích, nguyên thần thứ hai chậm rãi khôi phục cảm giác, nhưng lại bị cái kia Linh Ảnh trấn áp lại, y nguyên không ổn, thậm chí cái này Linh Ảnh lực lượng, còn tại chưởng giáo phía trên!

Huyền Thiên Cơ cả kinh nói: “Đây là Vũ tinh khí thần hồn ý, thập đại võ hồn liền chiếm cứ một nhiều hơn phân nửa, dù không thể khôi phục linh thức, nhưng lại có thể ngưng tụ thành hồn thể, trở thành một cỗ đáng sợ tồn tại.”

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Vậy làm sao bây giờ?”

Nguyên thần thứ hai đã tu luyện không dễ, hủy đi không khỏi quá mức đáng tiếc.

Đúng lúc này, một cỗ kỳ dị lực lượng ở phía xa hiển hiện, trực tiếp chém vỡ hư không, xông vào đến đám người liên thủ bên trong chiến trường, trực tiếp bổ về phía cái kia vàng bạc Thái Cực Đồ.

“Quỷ Tàng!”

Dương Thanh Huyền đại hỉ.

Bước vào vòng chiến Quỷ Tàng, kiếm trong tay hoàn toàn xảy ra biến hóa, màu xanh lá cây đậm thân kiếm, phía trên che kín huyết hồng sắc kinh lạc, thân kiếm hai bên khảm có ngân nguyệt, như là trong địa ngục chạy đến ác ma lệ quỷ.

“Ầm ầm!”

Mới Bách Quỷ Dạ Hành bổ trên Thái Cực Đồ, hai cỗ cân bằng chi lực nháy mắt bị đánh vỡ, kiếm thế trực tiếp đánh nát Thái Cực Đồ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2754: Phá Không Mà Đi, Một Ngày Ngàn Dặm

Quỷ Tàng thân thể hướng phía trước lóe lên, lạnh giọng nói: “Rác rưởi, tại trước mặt bản tọa phách lối lâu như vậy, đi chết đi!”

Kiếm thế trực tiếp đâm vào Vũ đan điền.

Cặp kia lăng lệ quỷ nhãn phảng phất xem thấu trong đó hết thảy, quỷ kiếm thẳng vào trong cơ thể, chém vào bên trong chưởng giáo ý chí.

“Ầm ầm!”

Một cỗ cường hoành vô song lực lượng, tự Vũ thân thể bên trong bạo tạc ra, càng đem quỷ kiếm trực tiếp chấn ra ngoài.

Quỷ Tàng kinh hãi không thôi, cầm kiếm nửa cái thân thể đều run lên, bị chấn động đến không ngừng lùi lại.

Vết kiếm kia bên trong, trừ nổ bắn ra - xuất lực lượng bên ngoài, còn có phẫn nộ tiếng gào thét.

Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai càng là hoảng hốt không chừng, toàn thân đã dung nạp thập đại chí cường võ hồn, trước đó bị chưởng giáo ấn phù phong bế còn không có cảm thấy cái gì, giờ phút này ấn phù tản ra, liền có loại nổ tung cảm giác.

Cái kia mới đản sinh ra Linh Ảnh, tựa hồ lấy nguyên thần thứ hai vì mẫu thể, muốn đem hắn no bạo.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, nguyên thần thứ hai vội vàng từ Vũ thân thể bên trong vọt ra, cùng một hồn ba phách đồng thời trở về trong cơ thể, sau đó cùng bản tôn hồn hợp nhất.

Vô số ký tự màu vàng trên thân thể tránh động không ngừng.

Chính là vận chuyển ngày thần quyết, lợi dụng Thiên Thần chi lực trấn áp cái kia thập đại võ hồn tụ hợp Linh Ảnh.

Đúng lúc này, Vũ thân thể lắc lư hạ, “Ầm ầm” một tiếng vang vọng, vỡ nát tứ phía chân không, thiên địa vạn vật đều hướng thân thể kia sụp đổ xuống.

Tất cả mọi người là hoảng sợ, không ngừng bị hút đi qua.

Nhưng chỉ là sát na, lần nữa chấn động phía dưới, hấp lực liền triệt để không có, mà Vũ thân thể cũng biến mất tại nguyên chỗ.

“Cái gì? Trực tiếp Phấn Toái Chân Không đi rồi?”

Tử Nhật cùng Hồng Cổ đều là hoảng hốt.

Quỷ Tàng cau mày nói: “Bị chưởng giáo cướp đi sao? Không đúng, ta một kiếm kia, rõ ràng đã đánh nát chưởng giáo ý chí.”

Dương Thanh Huyền hai tay bấm niệm pháp quyết, bàn hư mà ngồi, mặt sắc mặt ngưng trọng nói: “Không phải chưởng giáo ý chí, là Vũ bản thân ý chí. Thập đại võ hồn dung hợp về sau, trở về đến Vũ tinh khí thần hồn ý, vừa rồi cái kia đạo Linh Ảnh, chính là ý chí, từ thập đại võ hồn dạng dung hợp bên trong đơn độc đi ra ngoài. Hiện tại tinh khí thần hồn còn tại ta nguyên thần thứ hai bên trong, cũng chính vì vậy, ta mới có thể tạm thời đem cái này bốn loại sức mạnh trấn áp, nếu không lại thêm ý chí, ta liền thật chết chắc.”

Quỷ Tàng nói: “Thì ra là thế, thật sự là đáng tiếc a, nửa bước chí tôn thân thể, vô luận tại bất luận cái gì vị diện vũ trụ, đều là muốn để người điên cuồng đồ vật. Liền chẳng biết ý chí đó mang theo thân thể kia, đi hướng nơi nào. Chưởng giáo nhất định sẽ không từ bỏ ý đồ."

Không gian trở nên an tĩnh lại, bốn phía rách nát khắp chốn, các loại hỗn loạn năng lượng phun trào.

Dương Thanh Huyền nội tâm sinh ra không hiểu bi ai, mặc dù cứu Ninh Thanh Dao, nhưng Dương Vân Kính lại bị chưởng giáo sát hại, đã nói xong người một nhà cùng một chỗ trở về, cuối cùng thành bọt nước.

Huyền Thiên Cơ phảng phất nhìn thấu tâm tư của hắn, nói ra: "Yên tâm đi, Dương Vân Kính ta đã tặng hắn vào luân hồi, tương lai cuối cùng cũng có gặp lại ngày."

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: "Thật chứ?"

Huyền Thiên Cơ cười nhạt một tiếng, nói: "Đương nhiên, lộ phí của hắn, chính là cái kia tấm thần phù."

Nói xong, thân ảnh lóe lên, liền hóa thành độn quang mà đi.

Dương Thanh Huyền khẩn trương, kêu lên: "Đừng đi!"

Còn có đỏ vũ sự tình còn không hạ lạc, thật vất vả nhìn thấy một lần, lại liền muốn phân biệt.

"Ai đừng đi?"

Một đạo quạnh quẽ thanh âm từ hư không bên trong truyền đến.

Sau đó Tử Tâm, Thanh Sanh cùng Bạch Phù ba người nổi lên, đều là giật mình nhìn xem chung quanh hết thảy.

Tử Tâm ngẩng đầu lên, nhìn qua Huyền Thiên Cơ rời đi phương hướng, tựa hồ có cảm ứng, nói: "Là luân hồi chi lực chấn động, vừa rồi đào tẩu chính là Huyền Thiên Cơ?"

Thấy Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, Tử Tâm giận dữ nói: “Đáng chết! Lại để cho hắn chạy. Đỏ vũ sự tình, nhưng có hạ lạc?”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Đang muốn hỏi đâu.”

Tử Tâm không nói hai lời, trực tiếp hóa thành lưu quang liền đuổi tới, mặc dù biết rõ đuổi kịp hi vọng xa vời, nhưng vẫn là nuốt không trôi khẩu khí này.

Thanh Sanh nói: “Cái này Siêu Huyền không gian sợ là đổ sụp, chúng ta về trước đi.”

Lúc này tế ra siêu cấp thời không toa, đem mọi người thu sạch nhập trong đó, hướng La Phù chi cảnh mà đi.

Bạch Phù lại lưu lại, xử lý một chút hậu sự, đem tin tức hữu dụng thu thập các loại.

…

Mấy ngày sau, Dương Thanh Huyền đám người trở lại La Phù chi cảnh Vô Dục Thành.

Tử Tâm cũng sau đó trong vòng vài ngày trở về, tự nhiên là không thu hoạch được gì.

Ninh Thanh Dao bất tỉnh khuyết đi qua sau, bị Thần Vương Phủ cao thủ cứu chữa qua đến, khi biết Dương Vân Kính bị Huyền Thiên Cơ đưa nhập đất luân hồi về sau, mới thoáng ổn định cảm xúc, bắt đầu bế quan tu luyện, lấy bài trừ chưởng giáo lưu trên người mình các loại thí nghiệm lạc ấn.

Dương Thanh Huyền cũng tại đơn giản bố trí một chút về sau, liền khẩn cấp tiến vào bế quan.

Hắn áp chế cái kia thập đại võ hồn ngưng tụ thành tinh khí thần hồn, đã tới cực hạn, lâm vào mười phần tình cảnh nguy hiểm, nguyên thần thứ hai lúc nào cũng có thể vẫn lạc.

Tại trong mật thất, nguyên thần thứ hai nháy mắt cùng bản tôn hòa làm một thể.

Loại kia nổ tung cảm giác mới hơi giảm bớt xuống tới.

Nhưng dạng này canh chừng hiểm cũng giá tiếp cho bản tôn hồn, một khi xảy ra vấn đề, Dương Thanh Huyền chính mình cũng liền hồn phi phách tán.

Cũng may hắn nắm giữ ngày thần quyết toàn thiên, tay bấm quyết ấn, trong đầu hiện ra hoàn chỉnh ngày thần quyết văn tự, Thiên Thần chi lực tại thể nội lưu chuyển, đem nửa cái Vũ tinh khí thần hồn tính tạm thời ổn định.

Trong thời gian kế tiếp, hắn liền bảo trì đơn một động tác, duy trì Thiên Thần chi lực vận chuyển, một chút xíu tiêu hóa thập đại võ hồn.

Không bao lâu, nguyên thần thứ hai đang thu nạp đại lượng võ hồn chi lực về sau, liền trực tiếp đột phá tới ba sao Thiên Giới đỉnh phong.

Nửa tháng sau, nguyên thần thứ hai lần nữa đột phá bốn sao Thiên Giới bình chướng, bước vào bốn sao Thiên Giới sơ giai.

Lại qua nửa tháng, cái kia võ hồn chi lực dung hợp một nửa, đạt đến giống như bản tôn cảnh giới, bốn sao Thiên Giới trung giai.

Lại qua ba tháng, nguyên thần thứ hai lần nữa đột phá, vượt qua bản tôn cảnh giới, thẳng tới bốn sao Thiên Giới hậu kỳ.

Thập đại võ hồn còn chưa hoàn toàn hấp thu tiêu hóa, nguyên thần thứ hai tinh tiến còn đang không ngừng tiếp tục.

Dương Thanh Huyền vạn phần kinh ngạc, vừa sợ lại thích, cũng không biết dạng này đốt cháy giai đoạn giống như đột phá, là tốt là xấu.

Nhưng loại này phi tốc đột phá khoái cảm, tựa như là nghiện đồng dạng, hoàn toàn không dừng được.

Lúc này, thập đại võ hồn bắn nổ phong hiểm cơ hồ hoàn toàn hóa đi.

Bị hoàn toàn hấp thu chỉ là cái vấn đề thời gian.

Dương Thanh Huyền bản thể cảnh giới, cũng tại nguyên thần thứ hai vượt qua bản tôn cảnh giới về sau, đạt được to lớn kéo theo, chậm chạp hướng lên trèo thăng.

Sau mười ngày, thập đại võ hồn lực lượng hoàn toàn bị nguyên thần thứ hai hấp thu, lần nữa đột phá một tầng, đi đến bốn sao Thiên Giới đỉnh phong.

Dương Thanh Huyền thích xuất ngoại nhìn, nguyên thần thứ hai lấy được không chỉ có là cảnh giới trực tiếp đề thăng, hơn nữa còn có đại lượng một đoạn ký ức, một chút xíu tràn vào trong đầu.

Đều là liên quan tới Vũ cuộc đời ký ức, mặc dù lộn xộn, điên đảo, phiến diện, nhưng để Dương Thanh Huyền thu được không ít tin tức, mà lại đại lượng vẫn là liên quan tới mới sinh thay mặt lớn vũ trụ.

Bên trong không ít thứ đều để hắn chấn kinh vạn phần.

Nhưng lấy mình thực lực, tiến về mới sinh thay mặt Đại Vũ trụ thực sự là quá sớm, chỉ có thể trước tiên đem ký ức phủ bụi, nếu là tương lai có cơ hội lại đi mở ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2755: Thăm Dò Thực Lực, Thần Tộc Đại Hội

Dương Thanh Huyền tính toán hạ thời gian, từ Siêu Huyền không gian trở về, hấp thu cái này thập đại võ hồn dùng thời gian nửa năm.

Bản tôn cảnh giới cũng đạt tới bình cảnh, nhưng khoảng cách lần trước đột phá thực sự quá ngắn, có lẽ là nhận lấy thiên đạo áp chế, cảm giác tích lũy đã đủ rồi, thử mấy lần, nhưng thủy chung không thể xông qua.

Dương Thanh Huyền trên thân còn có không ít có thể gia tăng đột phá tỉ lệ đan dược, bản nghĩ thử một chút, nhưng suy nghĩ tỉ mỉ về sau, vẫn là từ bỏ, quyết định tạm hoãn đột phá.

Dù sao nguyên thần thứ hai đột phá quá nhanh, bản tôn tiến triển cũng không tính chậm, quá cấp tốc ngược lại bất lợi.

Lập tức, liền kết thúc bế quan, trực tiếp ra mật thất.

Sớm có tỳ nữ bên ngoài chờ đợi, gặp hắn xuất quan, vội vàng tới nghênh đón, một tên khác tỳ nữ vội vàng hành lễ phía dưới, liền chạy đi thông tri Tử Tâm Thần Vương.

Chỉ chốc lát, cái kia tỳ nữ liền quay trở lại, cung kính nói: “Thanh Huyền đại nhân, Thần Vương cho mời.”

Dương Thanh Huyền cũng nóng vội muốn biết mẫu thân mình tình huống, lúc này theo cái kia tỳ nữ tiến lên.

Tím Thần Vương Phủ hắn đã là xe nhẹ đường quen, chỉ chốc lát liền tiến vào một tòa tiểu viện bên trong, mơ hồ nghe thấy bên trong có tiếng nghị luận, thần thức rất nhỏ quét qua, liền phát hiện có không ít người ở bên trong, lúc này cao giọng nói: “Dương Thanh Huyền cầu kiến Tử Tâm Thần Vương.”

“Vào đi.”

Tử Tâm thanh âm nhàn nhạt truyền ra.

Dương Thanh Huyền đẩy cửa vào, phát hiện trừ Tử Tâm bên ngoài, Đại Thần Vương cùng mặt khác mấy vị Thần Vương đều tại, thậm chí lục Thần tộc Lục Minh cùng đen Thần tộc Hắc Nguyên, cũng đều ở bên trong, còn có không ít Thần tộc bảy sao Thiên Giới trở lên cường giả, cơ hồ là hội tụ một đường.

Hắn vừa tiến vào trong phòng, liền hấp dẫn ánh mắt mọi người cùng thần thức, từng đạo đều là cường đại đến cực điểm, cơ hồ đem hắn trong trong ngoài ngoài toàn bộ dò xét một lần, mới từng đạo giống như thủy triều lui về.

Dương Thanh Huyền nội tâm cười khổ, sớm thành thói quen cảnh tượng như thế này, ôm quyền hướng đám người đều thấy qua.

Trừ Đại Thần Vương cùng Tử Tâm bên ngoài, những người khác mặc dù cảnh giới cao hơn hắn rất nhiều, lại cũng không dám khinh thường, từng cái đáp lễ, thậm chí từng có khúc mắc Lam Anh, cũng mang tính tượng trưng ôm quyền chắp tay.

Tử Tâm ánh mắt chuyển động, lại cười nói: “Kỳ quái, bế quan nửa năm, thế mà không có đột phá? Cái này không phù hợp thiên phú của ngươi a.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Thần Vương nói giỡn, nào có dễ dàng như vậy đột phá.”

Tử Tâm nhìn xem hắn một trận, trầm ngâm nói: “Kỳ quái hơn chính là, mặc dù không có đột phá, nhưng chẳng biết tại sao, lại cảm thấy ngươi so với trước phải mạnh mẽ hơn nhiều, thậm chí so đột phá đến bốn sao Thiên Giới hậu kỳ còn muốn tới cường đại, chẳng lẽ cảm giác ta bị sai sao?”

Thanh Sanh nói: “Hẳn không phải là, ta cũng có loại cảm giác này.”

Trong phòng ánh mắt của mọi người cùng thần thức, lần nữa như thủy triều vọt tới, lại đem Dương Thanh Huyền trong trong ngoài ngoài, toàn bộ dò xét một lần, nhưng tựa hồ cũng chưa phát hiện cái gì, không công mà lui.

Dương Thanh Huyền không nói ra được phiền muộn, cũng may nguyên thần thứ hai trong đan điền bấm niệm pháp quyết tu luyện, sẽ không bị người cảm giác.

Tử Tâm lạnh lùng nói: “Hảo tiểu tử, khẳng định lại có cái gì giấu diếm ta!”

Lập tức đứng dậy, lại không để ý thân phận của mình cùng mọi người tại trận, trực tiếp đưa tay liền vồ tới, muốn thử dò xét Dương Thanh Huyền sâu cạn.

Dương Thanh Huyền kinh sợ thối lui, vội la lên: “Thần Vương thủ hạ lưu tình.”

Nóc nhà trên không, hiện ra một đầu Tử Long, giương nanh múa vuốt vọt xuống tới, hai mắt bên trong lộ ra hung mang.

“Tốt, đừng làm rộn.”

Hồng Tiêu phất một cái ống tay áo, không gian lắc động một cái, Dương Thanh Huyền cảm thấy thiên địa chấn động, cái kia Tử Long liền hướng một chỗ tọa độ không gian than lún xuống dưới, nháy mắt biến mất không còn tăm tích.

"Hừ."

Tử Tâm nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, trên mặt lãnh sắc không gặp, nhưng đã Hồng Tiêu xuất thủ, nàng tự nhiên không tốt lại động thủ, ngồi trở về chỗ cũ bên trên.

Hồng Tiêu nói: "Thanh Huyền tiểu hữu dù sao cũng là ta Thần tộc khách nhân cùng bằng hữu, không từng chiếm được phân."

Hắn cái này vừa nói, liền đặt vững Dương Thanh Huyền tại trong thần tộc vị trí, làm cho tất cả mọi người không dám làm càn, sau đó tiếp tục nói ra: "Chúng ta đang thảo luận Thần tộc cùng đương kim vũ trụ thế cục, Thanh Huyền tiểu hữu thân là nam bộ vũ trụ trong hậu bối thứ nhất nhân tài kiệt xuất, nghe một chút cũng không sao."

Dương Thanh Huyền thấy đều là Thần tộc người ở đây, vốn chỉ muốn hỏi một chút mẫu thân mình tình huống liền lui ra, nhưng Hồng Tiêu nói như vậy, liền không dễ đi, chỉ có thể nói ra: "Xin nghe chư vị đại nhân dạy bảo."

Thấy phòng xó xỉnh bên trong còn có cái ghế, liền trực tiếp ngồi đi qua.

Lục Minh ho khan hai tiếng, nói ra: "Vừa rồi Đại Thần Vương lời nói, ta cùng Hắc Nguyên cũng trao đổi hạ, cũng không dị nghị, mà lại đối với hai ta tộc chỗ tốt lớn hơn."

Hồng Tiêu nói: "Như thế rất tốt, như vậy từ nay về sau, Thần tộc liền có đỏ, lam, lục, thanh, đen, trắng, tím bảy mạch, Thần Vương cũng là bảy vị, mà không phải là năm vị. Từ đây Thần tộc bảy mạch, đồng khí liên chi, vinh nhục cùng hưởng."

Trong phòng người, đều trên mặt vui mừng, lộ ra cực kì cao hứng.

Tử Tâm nói: "Cái kia vô cực các thiết lập ở nơi nào?"

Hồng Tiêu nói: “Thiết lập ở nơi nào cũng không phải là trọng điểm, nếu là tất cả mọi người không dị nghị, liền thiết lập tại Vô Dục Thành cũng rất tốt. Trọng điểm là tiến vào vô cực các tư cách, cần muốn mọi người xác định một chút.”

Lục Minh nói: “Chắc hẳn Đại Thần Vương sớm có suy nghĩ.”

Hồng Tiêu mỉm cười, nói: “Lấy ta ý nghĩ, đầu tiên tu vi đi đến bảy sao Thiên Giới Thần tộc, liền có tư cách tiến vào vô cực các. Tiếp theo, bản tộc bên trong siêu cấp thiên tài, cũng có tư cách tiến vào vô cực các. Cuối cùng, đối bản tộc làm ra cống hiến to lớn tộc nhân hoặc là ngoại nhân, tại trải qua nhiều hơn phân nửa Thần Vương đồng ý tình huống dưới, cũng có tư cách tiến vào vô cực các.”

Dương Thanh Huyền rất cảm thấy hiếu kì, cái này vô cực các là địa phương nào?

Thấy trong phòng người đều mười phần nghiêm túc thảo luận, giống như đối với trước hai điểm đều không dị nghị, tựa hồ đối với điểm thứ ba có phần có khác biệt ý nghĩ.

Lam Anh trầm ngâm nói: “Ngoại tộc người cũng có thể?”

Hồng Tiêu nói: “Nếu là đối bản tộc làm ra cống hiến to lớn, hơn phân nửa Thần Vương đồng ý, tự nhiên có thể. Trên thực tế, Thần tộc bất cứ chuyện gì, từng có nửa Thần Vương đồng ý liền có thể, việc này tự nhiên cũng có thể.”

Tử Tâm nói: “Thần tộc luôn luôn tự cho mình cực cao, không đem ngoại tộc người để ở trong mắt. Trên thực tế, chính chúng ta có bao nhiêu cân lượng chính mình rõ ràng, bất quá là tu luyện «vô cực tâm pháp» mà thôi, cũng không so ngoại nhân ưu việt cái gì.”

Lam Anh cùng nàng vốn là bất thường, nhưng theo Tử Tâm thực lực bạo tăng, Lam Anh triệt để đã mất đi cùng Tử Tâm tranh phong lực lượng cùng tư cách, những năm gần đây vẫn luôn tương đối là ít nổi danh, thấy Tử Tâm nói chuyện, cũng liền nhẹ hừ một tiếng, lại không tỏ thái độ.

Thanh Sanh nói: “Đại Thần Vương cùng Tử Tâm Thần Vương lời nói rất có đạo lý, ta đồng ý.”

Hết thảy liền bảy vị Thần Vương, giờ phút này đã có ba người đồng ý, Lam Anh không lên tiếng, Bạch Phù cũng nhíu mày không nói, chỉ còn lại Lục Minh cùng Hắc Nguyên.

Hắc Nguyên thực lực yếu kém, tại bảy vị Thần Vương bên trong xếp tại cuối cùng, làm việc cũng càng thêm cẩn thận từng li từng tí, không tiện phát biểu thái độ.

Lục Minh suy nghĩ một chút, chính mình bộ tộc mới vừa từ đời thứ nhất La Phù chi cảnh ra, cần phải chủ động cùng đám người giữ gìn mối quan hệ, dung nhập vào toàn bộ bộ tộc bên trong, lúc này tỏ thái độ nói: “Ta cũng đồng ý.”

Hồng Tiêu cười nói: “Như thế, vậy liền thông qua.”

Chương 2756: Người Kế Nhiệm, Cơ Duyên Thứ Nhất

Tử Tâm vui vẻ nói: “Đối với cái này Vô Cực Các, ta rất là chờ mong đâu. Bảy loại tâm pháp hội tụ, có lẽ chư vị ngồi ở đây cùng tương lai hậu bối, có thể có người tìm hiểu ra hoàn chỉnh «Vô Cực Tâm Pháp», vậy liền không uổng công hôm nay ý nghĩa.”

Lục Minh cũng là hưng phấn nói: “Coi như vô pháp hoàn nguyên «Vô Cực Tâm Pháp», mọi người lẫn nhau lĩnh hội, cộng đồng xác minh, khẳng định cũng là có thể tiến bộ. Chỉ tiếc còn thiếu hoàng chi nhất tộc, nếu không khả năng càng lớn hơn.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới minh bạch, cái này Vô Cực Các đúng là muốn đem hội tụ bảy tộc tâm pháp, đối với Thần tộc mà nói, đích thật là không nhỏ sự tình.

Đối với «Vô Cực Tâm Pháp», lúc trước hắn đã từng nghe Hồng Tiêu nói qua, là một bản có thể thông suốt vạn cổ Chí Tôn cảnh tâm pháp, đồng thời Thần tộc tiên tổ Van Gogh tự mình thực tiễn, giá trị lớn, không có thể đánh giá.

Thần tộc có thể vứt bỏ chi nhánh ý kiến, đem tâm pháp Khai Nguyên cùng hưởng, có thể đoán được một chi càng cường đại hơn đáng sợ Thần tộc, không lâu sau tương lai tất sẽ sinh ra, thậm chí đối với liên minh hình thành trực tiếp chống lại chi thế.

Dương Thanh Huyền lại nghĩ tới Hàng Trần đối với chuyện này là cầm thái độ ủng hộ, như vậy Thần tộc quật khởi mạnh mẽ, tất nhiên dẫn phát thánh tông tên tộc suy sụp, có lẽ hôm nay chi hội, tượng trưng cho một thời đại mới đến.

Lam Anh cùng Bạch Phù mặc dù nội tâm rất có mâu thuẫn, nhưng nghĩ đến chính mình cũng có thể quan sát cái khác mấy chi tâm pháp, cũng là trong lòng một trận lửa nóng, có chút kích động lên.

Hồng Tiêu nói: “Chúng ta đoàn kết nhất trí, làm lớn chính mình, mục đích cũng không phải là xưng bá thiên hạ. Từ xưa đến nay, nhiều Thiếu Hùng đồ bá chủ, bây giờ gắn ở ư? Thứ nhất là vì dẫn dắt bản tộc, có thể thuận lợi giao qua thời đại tiếp theo, mưu cầu tốt hơn phát triển; Hai là vì ổn định nam bộ liên minh thế cục, cùng các đại thánh tông tên tộc cùng nhau đối kháng chưởng giáo. Chư vị muốn rõ ràng minh bạch, chưởng giáo mới là chúng ta lập tức địch, thánh tông tên tộc là bạn không phải địch.”

Bạch Phù nói: “Đại Thần Vương như vậy nghĩ tự nhiên là tốt, nhưng những thánh tông kia tên tộc sợ sẽ không như thế nghĩ, bọn hắn ước gì áp chế chúng ta, thậm chí tiêu diệt chúng ta. Tỉ như lần này tiến vào tịch diệt thời không biển danh ngạch, Hàng Trần cho ta một trăm cái, trực tiếp đưa tới toàn bộ liên minh bất mãn, rất có bạo động tình thế.”

Hồng Tiêu nói: “Người khác nghĩ như thế nào là của người khác sự tình, chúng ta làm tốt chính mình là được rồi. Nếu là sai lầm địch bạn quan hệ, chỉ có thể lâm vào vĩnh viễn bên trong hao tổn. Hi vọng chư vị có thể ghi nhớ điểm ấy, tại chưởng giáo bị xoá bỏ trước đó, không phải cùng các đại thánh tông tên tộc là địch. Còn trong liên minh sự tình, tự có Hàng Trần đại nhân xử lý, không cần chúng ta quan tâm.”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Hàng Trần nói muốn nghiêng tài nguyên cho Thần tộc, thế mà làm được rõ ràng như thế. Hết thảy mới hai trăm năm mươi danh ngạch, hai phần năm cho Thần tộc, xem ra Hàng Trần đã không để ý mặt ngoài các loại che lấp, trực tiếp liền đứng đội Thần tộc, khó trách sẽ khiến thánh tông tên tộc bất mãn.”

https://truyencu a tui.net/

Trong phòng đám người, mặc dù không ít người nội tâm khinh thường, hoặc là sinh lòng mâu thuẫn, nhưng người nào cũng sẽ không công nhiên phản đối Đại Thần Vương.

Hồng Tiêu lại nói: “Còn có một việc, cũng là ta nghĩ sâu tính kỹ sau kết quả, lấy ra cùng chư vị nói chuyện. Tương lai thế cục thay đổi trong nháy mắt, nếu là ta lúc nào đột nhiên vẫn lạc hoặc là biến mất, liền do Tử Tâm kế nhiệm Đại Thần Vương chi vị, nếu là Tử Tâm cũng xảy ra ngoài ý muốn, liền do Thanh Sanh kế nhiệm Đại Thần Vương chi vị.”

Lời vừa nói ra, mọi người đều xôn xao, liền liền Tử Tâm cũng là sững sờ, vội vàng nói: “Vạn vạn không thể. Đại Thần Vương thần thông cái thế, làm sao sẽ không hiểu thấu biến mất đâu.”

Thanh Sanh sắc mặt bình tĩnh, tựa hồ đối với quyết định này đã sớm biết.

Không ít người ánh mắt tại trên mặt hắn đảo qua.

Nguyên bản Thanh Sanh được công nhận đời sau Đại Thần Vương người thừa kế, cho dù là Hồng Tiêu cũng một mực bắt hắn khi người thừa kế bồi dưỡng, nhưng mấy năm này Tử Tâm quật khởi quá nhanh.

Mà Thần tộc cũng tốt, thế giới này cũng tốt, đều là cường giả vi tôn, nắm tay người nào lớn, người đó là đạo lý.

Hiện tại Thanh Sanh cùng Tử Tâm quan hệ còn có thể, nhưng nếu là đẩy mạnh Thanh Sanh vì hạ nhiệm Đại Thần Vương, tương lai khó đảm bảo hai người quan hệ sẽ không chuyển biến xấu, một khi xuất hiện cao tầng phân liệt, mà Đại Thần Vương không có trấn áp hết thảy lực lượng, Thần tộc liền tất nhiên lâm vào cự rung chuyển lớn bên trong.

Điểm ấy, Hồng Tiêu cũng đã cùng Thanh Sanh tự mình nói qua, Thanh Sanh cũng không dị nghị.

Hồng Tiêu mỉm cười nói: “Thiên đạo mịt mờ, nói tối tăm, nhân đạo mênh mông, ai có thể biết mình vận mệnh đâu? Ta bất quá là chuẩn bị cho trường hợp xấu nhất mà thôi. Lấy thực lực của ngươi cùng thiên phú, tương lai đột phá tới chín sao Thiên Giới xác suất không nhỏ, Thần tộc từ ngươi thống lĩnh là không thể thích hợp hơn.”

Tử Tâm kháng cự nói: “Cho dù làm xấu nhất dự định, ta cũng không phải thích hợp nhất nhân tuyển, dù là lấy võ vi tôn, cũng cần phải là đỏ lâm tiên tổ mới đúng.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới phát hiện, đỏ lâm vẫn chưa tham dự Thần tộc đại hội.

Hồng Tiêu thở dài: “Tiên tổ siêu nhiên tại bên ngoài, vô tâm để ý tới trong tộc đại sự, nếu không hôm nay chi hội, liền hẳn là tiên tổ đến chủ trì. Từ ngươi kế thừa hạ nhiệm Đại Thần Vương sự tình, ta đã bẩm báo tiên tổ, nàng cũng là đồng ý.”

Tử Tâm lập tức không lời nào để nói, đã đỏ lâm cũng đồng ý, tất cả mọi người không có ý nghĩa, nàng cũng vô pháp chối từ, chỉ có thể thở dài một tiếng.

Nguyên bản Lam Anh đám người còn tâm có bất mãn, nhưng nghe đỏ lâm có lẽ có thể, cái kia một điểm giãy dụa tâm, lập tức tiêu tán hoàn toàn không có, chỉ có thể tiếp nhận.

Dương Thanh Huyền nội tâm có chút buồn cười, hắn cùng đỏ lâm là lấy bằng hữu tương giao, mà đối với Hồng Tiêu thì là lấy trưởng bối kính tặng, nhưng Hồng Tiêu đám người đối với đỏ lâm thái độ, lại là lấy tổ tiên kính tặng, để quan hệ này có chút lộn xộn.

Hồng Tiêu nói: “Hôm nay chi hội liền đến này đi, chư vị riêng phần mình trở về, mỗi người quản lý chức vụ của mình. Một cái làm tốt Vô Cực Các thành lập sự tình, từ Tử Tâm Thần Vương quan tâm nhiều thêm. Thứ hai làm tốt một trăm cái danh ngạch chọn lựa, việc này trực tiếp quan hệ đến Thần tộc tương lai vận mệnh, cái này một được chuẩn tiến vào tịch diệt thời không biển đệ tử trẻ tuổi, đại bộ phận sẽ trở thành tương lai nam bộ vũ trụ thiên kiêu cùng bá chủ. Ba thì là tận lực xử lý tốt cùng thánh tông tên tộc quan hệ, tránh các loại không cần thiết mâu thuẫn, trừ phi có đặc thù duyên cớ, càng không nên phát sinh to lớn xung đột.”

Tất cả mọi người đứng dậy hành lễ, sau đó riêng phần mình cáo từ.

Hồng Tiêu nói: “Thanh Huyền tiểu hữu, ngươi lưu lại.”

Dương Thanh Huyền chính muốn ly khai, nghe vậy nhân tiện nói: “Phải.”

Rất nhanh, trong phòng liền chỉ còn lại Hồng Tiêu, Tử Tâm cùng Dương Thanh Huyền ba người.

Hồng Tiêu nói: “Ngươi nguyên thần thứ hai đi đến bốn sao Thiên Giới đỉnh phong rồi?”

Dương Thanh Huyền giật mình, thầm nghĩ Đại Thần Vương quả nhiên lợi hại, vội vàng ôm quyền nói: “Đúng vậy.”

Tử Tâm nói một tiếng: “Khó trách.”

Hồng Tiêu khen: “Thứ hai Nguyên Thần cảnh giới vượt qua bản tôn tình huống, dù không dám nói tuyệt vô cận hữu, nhưng cũng là muôn vàn khó khăn gặp một lần. Thanh Huyền tiểu hữu cơ duyên, thật là khiến người ao ước a.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đại Thần Vương quá khiêm tốn, Đại Thần Vương có thể tu luyện tới hôm nay cảnh giới, cơ duyên tự nhiên không thể so với ta ít.”

Hồng Tiêu cười nói: “Ta một đi ngang qua đến, hoàn toàn chính xác cơ duyên không sai, nhưng cùng ngươi so sánh, vẫn là so ra kém cỏi a. Gần trăm vạn năm đến, có thể trong thời gian ngắn ngủi như thế như vậy quật khởi, sợ là toàn bộ nơi đây vũ trụ, cũng vẻn vẹn ngươi một người.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2757: Mẹ Con Gặp Nhau, Cho Tới Bây Giờ Hoàn Khố Ít Vĩ Nam

Tử Tâm nói: “Sợ là ba vạn năm trước, bắc bộ vũ trụ quật khởi vị kia, cũng là không kịp ngươi.”

Dương Thanh Huyền biết Tử Tâm nói là Lý Hồng phụ thân của tay áo, đã đi hướng mới sinh thay mặt lớn vũ trụ vị kia.

Hồng Tiêu tiếp tục nói ra: “Tịch diệt thời không biển đế chi nhất tộc, là bản này trong vũ trụ cổ xưa nhất chủng tộc, không có cái thứ hai. Bọn hắn tiên tổ tương truyền đản sinh tại hỗn độn thời đại mới bắt đầu, thậm chí, cho rằng đế chi nhất tộc tồn tại, còn tại hỗn độn thời đại trước đó.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Hỗn độn thời đại trước đó? Đây không phải là không sao?”

Hồng Tiêu nói: “Xác thực nói, là chưa từng đến có quá trình, ngươi có thể sử dụng quá dễ quân đều phú Nguyên Đồ, cần phải có thể minh bạch cái kia năm cái quá trình.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Vũ trụ đản sinh tại có, mà có sống tại không, tại chưa từng có quá trình bên trong, đại đạo chi lực diễn hóa năm cái quá trình, tạo thành năm loại sức mạnh, chính là Thái Sơ, Thái Cực, quá dễ, thái thủy cùng quá làm, năm cái giai đoạn sau khi hoàn thành, liền tiến vào đến hỗn độn thời đại.”

Hồng Tiêu nói: “Chính là, đế chi nhất tộc xuất hiện, có thể khảo chứng chính là hỗn độn thời đại hình thành mới bắt đầu liền có, càng đã sớm hơn vô pháp khảo chứng, sợ là chỉ có chính bọn hắn mới biết.”

Dương Thanh Huyền nỗi lòng có chút chập trùng, nghĩ không ra vị kia Ất tiên sinh, dĩ nhiên như vậy có lai lịch lớn.

Hồng Tiêu nói: “Tiến vào hỗn độn thời đại về sau, để chi nhất tộc đều là vạn linh lãnh tụ, cho dù là Thần tộc tiên tổ Van Gogh đại nhân, cũng cùng để chi nhất tộc có thiên ti vạn lũ liên hệ, cụ thể tường tình ta cũng mà biết quá mức bé nhỏ. Mà hỗn độn thời đại về sau, vũ trụ bị tịch diệt thời không biển cưỡng ép chia cắt thành bốn khối, để chi nhất tộc cũng liền ẩn cư trong đó, cực ít lộ diện. Cho dù là thánh tông tên trong tộc, người biết cũng không nhiều. Có thể bị thu làm đệ tử, tiếp nhận huấn luyện, càng là cơ duyên lớn lao, một thời đại đều chưa hẳn có thể có một người.”

Dương Thanh Huyền nghe được tốc độ máu chảy có chút tăng tốc, vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, như thế xem ra, có thể thu hoạch được để chi nhất tộc chỉ điểm, đích thật là đừng cơ duyên lớn.

Tử Tâm nói: “Chỉ cần ngươi có thể từ tịch diệt thời không biển còn sống trở về, như vậy mảnh này nam bộ vũ trụ, ngươi liền là bá chủ thực sự một trong. Đông bộ cùng tây bộ đã đem đệ tử thiên tài mang đến tịch diệt thời không biển, bắc bộ cũng tại gần đây liền sẽ đưa đi, chúng ta định tại sau ba tháng. Bởi vì ngươi một mực tại bế quan bên trong, Hàng Trần đại nhân vì không quấy rầy ngươi, sở dĩ đem thời gian tận khả năng về sau diên. Mọi người đối với kỳ vọng của ngươi cũng rất cao, ngươi an tâm huấn luyện liền có thể, Thương Huyền Tông cùng mẫu thân ngươi, còn có mấy vị kia hồng nhan tri kỷ, ta đều sẽ giúp ngươi chiếu cố.”

Dương Thanh Huyền trong lòng cảm động, nghĩ không ra đơn độc vì hắn một người, trực tiếp đem thời gian về sau kéo, hỏi: “Mẫu thân của ta hiện tại như thế nào?”

Tử Tâm nói: "Ngươi trên người mẫu thân có chưởng giáo lưu lại ấn phù, nửa đường phát tác mấy lần, xảy ra chút sự cố nhỏ, nhưng đều bị Đại Thần Vương lấy lớn lao thần thông hóa giải. Những ấn phù kia cũng đã toàn bộ hóa đi, hoàn toàn vô ngại."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Mẫu thân của ta ở đâu?"

Tử Tâm nói: "Ngay tại Thần Vương Phủ bên trong, ta dẫn ngươi đi gặp nàng đi."

Hồng Tiêu khoát tay nói: "Đi thôi, chỉ là Hồng Vũ tiên tổ sự tình, mong rằng ngươi có thể hết sức tương trợ."

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: "Nhất định dốc hết toàn lực."

Lập tức, liền theo Tử Tâm ra tiểu viện, tại trong phủ đệ lượn quanh nửa vòng, đi vào mặt khác một tòa trước viện. Tử Tâm liền tự động rời đi.

Dương Thanh Huyền đẩy ra tiểu viện, đi vào.

Nhẹ nhàng gõ xuống môn.

Bên trong truyền đến Ninh Thanh Dao thanh âm, "Ai? Tiến đến."

Dương Thanh Huyền trực tiếp đẩy cửa vào, một thân ảnh từ bên trong trong mật thất phiêu nhiên mà ra, hai người bốn mắt tương đối, thời gian phảng phất một chút đình trệ ở.

"Cuối cùng nhìn thấy hài nhi của ta."

Ninh Thanh Dao cười bên trong mang nước mắt, nói ra: "Hài nhi của ta trưởng thành."

Dương Thanh Huyền nội tâm trăm mối cảm xúc ngổn ngang, tâm tình chập chờn lợi hại, có thiên ngôn vạn ngữ, nhưng giờ phút này lại cái gì cũng nói không nên lời.

Ninh Thanh Dao đi lên phía trước, nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt của hắn, sau đó lôi kéo tay của hắn, liền ở một bên trước bàn tọa hạ, nói ra: “Những năm gần đây, hài nhi của ta chịu khổ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Mẫu thân đại nhân chịu khổ. Nghe Đại Thần Vương nói, mẫu thân đại nhân mấy ngày nay bị ấn phù chỗ nhiễu, không biết bây giờ như thế nào?”

Ninh Thanh Dao ngưng tiếng nói: “Bắt đầu còn có chút nghiêm trọng, những ấn phù kia bên trong trừ có kích phát thiên phú phù bên ngoài, còn có điều khiển phù, may mắn Đại Thần Vương cùng mấy vị Thần Vương liên thủ đem ta chữa khỏi, hiện tại đã không sao.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy là tốt rồi.”

Hai người lại là hoàn toàn không còn gì để nói, Ninh Thanh Dao nắm tay của hắn, cười nói: “Mau đem những năm gần đây ngươi là thế nào qua nói cho mẫu thân.”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút phiêu hốt, trở lại cái kia Hoa Hạ cổ quốc, như thế nào tiến vào Côn Luân Địa Cung bắt đầu, một chút xíu giảng thuật.

Ninh Thanh Dao lẳng lặng nghe, thỉnh thoảng lộ ra kinh hãi chi tình, thật chặt bắt lấy Dương Thanh Huyền tay, tràn đầy yêu thương chi sắc.

Mặc dù ngờ tới Dương Thanh Huyền một đường tất nhiên cực kì vất vả, nhưng các loại sự tình dần dần nói đến, vẫn là để nàng kinh hồn táng đảm, nội tâm tràn đầy áy náy.

Đợi đến Dương Thanh Huyền nói xong, Ninh Thanh Dao sớm đã là say mê trong đó, nội tâm một mảnh khổ sở, rưng rưng nói: “Hài nhi của ta thụ khổ nhiều như vậy, như là năm đó ta và ngươi phụ thân làm việc cẩn thận một chút, cũng sẽ không để con của ta như thế cực khổ.”

Dương Thanh Huyền vội nói: “Những kinh nghiệm này mặc dù long đong, nhưng cũng chính bởi vì những này gặp trắc trở, mới thành tựu hiện tại ta.”

Ninh Thanh Dao nói: “Từ xưa anh hùng nhiều gặp trắc trở, cho tới bây giờ hoàn khố ít vĩ nam, hài nhi của ta đã trưởng thành là đỉnh thiên lập địa đại nhân vật.” Tràn đầy lòng chua xót vui sướng.

Dương Thanh Huyền nói: “Mẫu thân đại nhân cũng chịu khổ. Từ đó về sau đến, ta sẽ không đi để bất luận kẻ nào bắt nạt ngươi.”

Ninh Thanh Dao lòng tràn đầy hoan hỉ, nói: “Chỉ đợi phụ thân ngươi luân hồi, lại tìm đến hắn, chúng ta người một nhà liền có thể đoàn tụ.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, trầm ngâm nói: “Cái này luân hồi sự tình, quả thực có chút hoang đường, mẫu thân đại nhân đối với cái kia Huyền Thiên Cơ biết bao nhiêu?”

Ninh Thanh Dao nói: “Người này là đạo ảnh bên trong ta nhìn không thấu nhất một vị, bây giờ nghĩ lại, mới biết được hắn là đời thứ nhất huyền giả, cùng ân Võ Vương qua có giao tình.” Dừng một chút, lại nói: “Về sau một chút dấu vết để lại, nói hài nhi ngươi là ân Võ Vương chuyển thế?”

Dương Thanh Huyền đau đầu nói: “Ta cũng không rõ ràng, nhưng trên người ta xác thực có không ít ân Võ Vương lưu lại ấn ký, bao quát một chút một đoạn ký ức. Nếu là Huyền Thiên Cơ có thể chấp chưởng luân hồi, đối với trên người ta đủ loại sự tình, tất nhiên có nhất định giải thích. Nhưng người này lại xuất quỷ nhập thần, giống như là ẩn giấu cực lớn bí mật. Liền liền đời thứ nhất Đại Thần Vương Hồng Vũ đều bị hắn mang đi.”

Ninh Thanh Dao nói: “Đạo ảnh ở giữa, có thể thông qua thanh đồng tinh quỹ tiến hành cảm ứng, đây là ân Võ Vương thời đại lưu lại pháp, nhưng cho dù không có thanh đồng tinh quỹ, lẫn nhau ở giữa cũng là tồn tại lạc ấn.”

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Mẫu thân đại nhân có thể tìm được Huyền Thiên Cơ sao?”

Ninh Thanh Dao nói: “Ta thử một chút.”

Lập tức, liền nhắm hai mắt, tay bấm quyết ấn, vận chuyển một loại nào đó pháp môn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2758: Tới Lui Tự Nhiên, Tiến Về Tịch Diệt Thời Không Hải

Đột nhiên, môn “Kẹt kẹt” một tiếng đẩy ra, đi vào một tên nam tử, nói: “Các ngươi tìm ta?”

Dương Thanh Huyền: “...”

Ninh Thanh Dao: “...”

“Ngươi...”

Dương Thanh Huyền nhìn xem đột nhiên xuất hiện Huyền Thiên Cơ, lại một chút không biết nói cái gì.

Ninh Thanh Dao thả tay xuống ấn, trấn định nói ra: “Huyền giả từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ.”

“Nhìn thấy người đại nhân bình an vô sự, ta an tâm.”

Huyền Thiên Cơ cười nhạt một tiếng, tại bên cạnh bàn trực tiếp tọa hạ, nhấc lên ấm trà liền tự rót nước trà uống.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Dễ uống sao?”

“Vẫn được, kham khổ không chát chát, cũng mang ngọt, răng môi lưu hương, kéo dài không tiêu tan, thẳng vào phế phủ, đáng giá uống nhiều.”

Huyền Thiên Cơ nói xong, lại uống một chén.

“Đủ rồi!”

Dương Thanh Huyền vỗ bàn một cái, đem cái kia ấm trà cùng cái chén toàn bộ chấn động đến vỡ nát, sau đó hỏa táng tại không trung, một điểm không còn sót lại một chút cặn, nhìn chằm chằm Huyền Thiên Cơ nói: "Ta cái kia thần phù, còn có Hồng Vũ đại nhân ở đâu?"

Huyền Thiên Cơ chậm ung dung nói ra: "Ta đưa ngươi cha vào luân hồi, miễn cho hắn trở thành cô hồn dã quỷ, tiêu tán thiên địa, ngươi cứ như vậy cảm kích ta?"

Ninh Thanh Dao nói: "Đa tạ huyền giả tương trợ."

Huyền Thiên Cơ cười nói: "Không sao, tiện tay mà thôi, huống chi ta còn phải một trương không tệ thần phù, coi như là thù lao."

Dương Thanh Huyền nói: "Coi như thần phù sự tình không đề cập tới, cái kia Hồng Vũ đại nhân đâu?"

Huyền Thiên Cơ nói: "Hồng Vũ cùng ngươi là quan hệ như thế nào?"

Dương Thanh Huyền nói: "Bằng hữu của ta đỏ lâm cha."

Huyền Thiên Cơ nói: "Cái kia Hồng Vũ vẫn là ta hảo hữu Ninh Thanh Dao nhi tử phụ thân của bằng hữu, ta tự sẽ chiếu cố tốt hắn, không cần ngươi quan tâm."

Dương Thanh Huyền cả giận nói: "Huyền Thiên Cơ, ngươi đến cùng muốn làm cái gì? Hồng Vũ đại nhân an nguy, cực kỳ trọng yếu, toàn bộ Thần tộc đều tại tìm kiếm tung tích của hắn!"

Huyền Thiên Cơ nói: "Thần tộc tìm hắn, liên quan gì đến ta? Nếu bọn họ thật muốn truy vấn, ngươi liền để bọn hắn yên tâm đi." Lấy ra một viên kim sắc con dấu, đặt lên bàn, nói: "Ngươi thay ta đem vật này mang cho Đế Ất."

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nói: "Ngươi biết Ất tiên sinh?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Không biết.”

Thấy Dương Thanh Huyền lộ ra vẻ ngờ vực, Huyền Thiên Cơ lạnh nhạt cười nói: “Vật này, trong thiên hạ chỉ có hắn có thể giải khai.”

Dứt lời, trực tiếp thẳng rời đi.

Dương Thanh Huyền quát: “Ngươi muốn đi?”

Huyền Thiên Cơ dừng bước lại, yên lặng cười một tiếng, nói: “Thế nào, ngươi muốn lưu ta ăn cơm chiều?”

Dương Thanh Huyền trong lòng sững sờ, thầm nghĩ: “Đúng vậy a, chẳng lẽ mình muốn lưu hắn ăn cơm chiều hay sao?”

Nhưng lại cảm thấy không nên cứ như vậy để hắn đi.

Do dự phía dưới, Huyền Thiên Cơ cười một tiếng quay người, mấy bước phía dưới liền biến mất tại tím Thần Vương Phủ bên trong.

Ninh Thanh Dao nói: “Người này thật sự là quỷ thần khó lường, tại Thần Vương Phủ cái này này địa phương, cũng có thể tới lui tự nhiên.”

Dương Thanh Huyền thu hồi ánh mắt, nhìn về phía trên bàn cái kia kim ấn, Hỏa Nhãn Kim Tinh phân tích hạ, chung quanh một vòng kim sắc ấn phù, đem ánh mắt cùng thần thức toàn bộ ngăn trở, hoàn toàn không cách nào nhìn thấy trong đó.

Hắn đem kim ấn cầm trong tay, trĩu nặng, giống như là pháp bảo, lại có chút khác biệt, luôn cảm thấy kỳ quái.

Ninh Thanh Dao nhìn ra ngoài một hồi, đồng thời thi triển các loại bí pháp, muốn giải khai in lên bí mật, lại không hề có tác dụng.

Dương Thanh Huyền nói: “Đã hắn yên tâm như vậy lưu lại vật này, hơn phân nửa biết chúng ta không giải được, mạo muội đem vật này mang cho Ất tiên sinh, có thể hay không không ổn?”

Ninh Thanh Dao trầm ngâm nói: “Huyền Thiên Cơ vừa chính vừa tà, khó nói thật xấu, không đến mức làm ra quá ác sự tình, mà lại lấy thực lực của hắn, sợ là rất khó đối với Đế Ất đại nhân tạo thành ảnh hưởng gì.”

Dương Thanh Huyền nói: “Mẫu thân đại nhân nói cực phải.”

Lập tức, hai người lại nói chuyện một trận, Dương Thanh Huyền trực tiếp thẳng rời đi.

Khoảng cách tiến về Tịch Diệt Thời Không Hải chỉ có ba tháng, hắn cần bàn giao một chút Thương Huyền Tông sự tình, mà lại tinh tú bên trong xi hằng, ký túc tại Thương Huyền Tông Lạc Đinh Lan, dù không phải tông môn người, nhưng cũng là một đi ngang qua tới tốt lắm bạn, hai người đều bước vào bốn sao Thiên Giới, đều là nhân tài kiệt xuất chi tài, đồng dạng có tư cách tiến về Tịch Diệt Thời Không Hải.

Vì đây, Dương Thanh Huyền lại đi một chuyến Thần Vương Phủ, tìm Tử Tâm đám người muốn tới hai cái danh ngạch.

Gặp lại Lạc Đinh Lan sự tình, không khỏi giật nảy cả mình, Lạc Đinh Lan đã là bốn sao Thiên Giới đỉnh phong, so với hắn còn phải cao hơn tầng một.

Nhưng nghĩ lại, Lạc Đinh Lan vốn là từ bảy sao Thiên Giới ngã xuống, chỉ cần tài nguyên cung cấp đầy đủ, tăng lên chỉ là vấn đề thời gian.

Mà lại thực lực đại trướng về sau, nguyên bản liền khuynh quốc khuynh thành dung mạo, càng là tăng lên vô hạn mị lực, cho dù Dương Thanh Huyền tâm tính kiên định như vậy người, cũng nhịn không được có chút hoảng hốt.

Sau ba tháng, toàn bộ nam bộ vũ trụ vô số thiên tài, đều tại Mục Hải Vực Giới biên giới một cái tinh cầu bên trên tụ tập, sau đó theo Hàng Trần cùng nhau tiến về Tịch Diệt Thời Không Hải.

Gánh chịu đám người, cũng không phải là xuyên qua pháp khí, mà là chỉ toàn cổ linh quy.

Biến trở về to lớn hình thể, trên hư không động tác chậm rãi bò, nhưng mỗi bò động một cái, liền chẳng biết qua bao nhiêu năm ánh sáng.

Dương Thanh Huyền dùng Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn xem bốn phía cảnh tượng, mỗi một tấm đều là to lớn nhảy vọt, hoàn toàn dính liền không lên, có thể thấy được cái này chỉ toàn cổ linh quy xuyên qua tốc độ, nhanh khó có thể tưởng tượng.

Linh quy trên lưng, tất cả ngày mới chia làm hai đại phái, Thần tộc cùng thánh tông tên tộc, đều chiếm một trăm người khoảng chừng, còn có một số rải rác võ tu cùng môn phái bình thường đệ tử, không đến năm mươi người.

Nhưng bởi vì Thần tộc trời sinh cảm giác ưu việt cực mạnh, mà lại cơ hồ tất cả môn phái đều phụ thuộc vào thánh tông tên tộc, sở dĩ những tán tu kia cùng môn phái bình thường đệ tử, cũng đều đứng tại thánh tông tên tộc một đội, cùng Thần tộc hình thành thế giằng co.

Dương Thanh Huyền mặc dù cùng Thần tộc đứng chung một chỗ, nhưng thánh tông tên trong tộc đệ tử thiên tài, trừ Chu gia, Vũ Văn thế gia cùng Trần Thiên trụ cột chờ số ít bên ngoài, cũng đều đối với hắn quăng lấy hữu hảo ánh mắt.

Bởi vì ai cũng biết, chỉ cần người này bất tử, tương lai tất nhiên là nam bộ vũ trụ bá chủ một trong, thậm chí sẽ trở thành trấn áp một thời đại cường giả.

Cho dù ai đều hi vọng cùng dạng này người giữ gìn mối quan hệ.

Cùng với Dương Thanh Huyền, trừ xi hằng cùng Lạc Đinh Lan bên ngoài, còn có Quân Thiên cùng Tần Tiểu Vũ hai vị vương giả, cùng thiên thu thất tử bên trong tạ hàm.

Ba người bọn họ danh ngạch cũng là Thần tộc cho.

Chỉ toàn cổ linh quy xác bên trên, thiên nhiên chia khoảng chừng cái này hai đại trận doanh, mà tại xác phía trước, Hàng Trần ngồi xếp bằng, đối với ngoài thân sự tình chẳng quan tâm, giống như là nhập định.

“Ai, thật nhàm chán a, lúc nào mới có thể đi đến a? Cái này rùa trên lưng linh khí cũng không, nếu không còn có thể tu luyện một hai.”

Lạc Đinh Lan cười ha hả, cực độ nhàm chán bộ dáng, ngồi xếp bằng hư không, nâng cằm lên, nói ra: “Ở đây rùa trên lưng dùng tinh sáng thạch bố trí cái tụ linh trận như gì?”

Dương Thanh Huyền giật nảy mình, nói: “Ngươi tuyệt đối đừng làm loạn, cũng đừng nói lung tung!”

Lạc Đinh Lan nháy mắt, hì hì cười nói: “Ta không có nói lung tung nha, Dương Thanh Huyền, thừa dịp ngươi những hồng nhan tri kỷ kia đều không tại, chúng ta tới yêu đương đi.”

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền một ngụm máu phun tới, xạm mặt lại, nói: “Đừng nói lung tung!”

Rùa trên lưng đám người vốn là nhàm chán cực độ, một nháy mắt, mấy trăm ánh mắt đồng loạt nhìn chằm chằm hắn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2759: Trận Pháp Càn Khôn, Phân Cao Thấp

Dương Thanh Huyền mặc dù da mặt dày, nhưng vẫn là muốn mặt, đỏ bừng cổ, nói ra: “Ngươi lại nói lung tung, ta liền để Hàng Trần đại nhân mang ngươi trở về.”

Lạc Đinh Lan thè lưỡi, không dám lại nói.

Trên thực tế, nàng đối với Dương Thanh Huyền cũng là kính trọng, thích, cũng kiêng kị, chỉ là làm người nghịch ngợm một chút, thấy Dương Thanh Huyền tức giận, tự nhiên không còn dám lỗ mãng.

Rùa lưng bên trên truyền đến từng đợt nuốt tiếng nuốt nước miếng, đều là tâm nghĩ, “Muốn ta là Dương Thanh Huyền thì tốt biết bao a, như thế tuyệt sắc nữ nhân, nói là nam bộ vũ trụ thứ nhất đều không quá đáng, thật sự là phung phí của trời, không muốn cho ta a.”

Ngồi tại rùa lưng phía trước Hàng Trần, đột nhiên mở miệng nói ra: “Cái này rùa trên lưng có thể xây tụ linh trận, các ngươi muốn tu luyện cũng đi.”

Đám người dưới chân, lập tức hiện ra đại lượng trận văn.

Nguyên bản là rùa trên lưng tuyên khắc, giờ phút này giống như là kích đang sống, vô số trận quang vọt lên, hình thành một mảnh ma trận không gian.

Đám người tất cả giật mình, vội vàng né tránh, nhưng vừa mới nhoáng một cái, liền phát hiện đã tiến vào một cái cự đại không gian độc lập bên trong.

Bên ngoài vẫn là không ngừng thay đổi không gian vũ trụ, mặc dù ánh mắt có thể thấy được, nhưng là xa không thể chạm.

Phía dưới là một quảng trường khổng lồ, phía trên không có vật gì, khiến người khiếp sợ linh khí từ quảng trường bên trên phát ra, hình thành một mảnh linh khí hải dương.

Mọi người đều là đại hỉ, lập tức bay hạ xuống, chiếm cứ địa bàn.

Trên thực tế quảng trường này mười phần to lớn, mỗi người đều có thể có đầy đủ tu luyện không gian.

Dương Thanh Huyền cũng là đại hỉ, nghĩ không ra Lạc Đinh Lan nói hươu nói vượn, thế mà đổi lấy như vậy phúc lợi.

Hắn cũng bay hạ xuống, xếp bằng ở linh khí bên trong, liền tay bấm quyết ấn, bắt đầu tu luyện.

Mặc dù hắn là vinh quang vương giả, danh chấn nam bộ liên minh, nhưng lần này tiến về Tịch Diệt Thời Không Hải hai trăm năm mươi tên thiên tài bên trong, hơn phân nửa tu vi đều cao hơn hắn, có loại không kịp chờ đợi nghĩ phải cố gắng cảm giác áp bách.

Vừa mới hai mắt nhắm lại, bấm niệm pháp quyết tu luyện, liền có một cỗ tính thực chất cảm giác áp bách chạm mặt tới, khiến hắn tâm thần chấn động, bỗng nhiên mở hai mắt ra, thấy phía trước một người sắc mặt nghiêm nghị đi đến trước mặt mình, giật mình nói: “Trần Thiên Xu, làm cái gì?”

Người kia chính là mạ vàng Ma Cung Trần Thiên Xu, trong mắt hàn khí điểm điểm, nhìn chăm chú Dương Thanh Huyền, nói: “Lần trước một trận chiến, để ngươi vận khí tốt chạy trốn, tiếp tục tại Mục Hải Vực Giới bên trong mua danh chuộc tiếng, tựa hồ không ai thu thập ngươi.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày, tàn khốc nói: “Ngươi có ý tứ gì?”

Trần Thiên Xu khinh thường cười nhạo một tiếng, lạnh lùng nói: “Hủy bỏ vinh quang vương giả tên tuổi, ở trước mặt ta dập đầu ba cái nhận sai, liền có thể sống sót. Nếu không lần này Tịch Diệt Thời Không Hải chuyến đi, ngươi cũng không cần trở về. Thậm chí, liền liền đi đều có thể không cần đi.”

Nguyên bản đang muốn nhập định tu luyện đám người, rõ ràng nghe thấy hai người đối thoại, đều là giật mình không thôi, từng cái quan nhìn sang.

Mà lại rất tự giác ngay tại quảng trường bốn phía tản ra, hình thành một mảnh khu vực chân không vây quanh hai người.

Không ít người nội tâm còn mơ hồ có chút hưng phấn, xem náo nhiệt không chê chuyện lớn.

Dương Thanh Huyền nhướng mày nói: “Vinh quang vương giả cái danh này, là thiên thu huyễn cảnh bên kia cho, ngươi cần phải đi tìm Quân Thiên, để hắn thu hồi mới là, cùng ta có liên can gì?”

Quân Thiên lạnh lùng nói: “Trần Thiên Xu, ngươi nếu là muốn gây sự, ta tùy thời phụng bồi. Ngươi thế nhưng là sáu sao Thiên Giới, tìm Dương Thanh Huyền làm phiền ngươi muốn mặt sao? Nếu là da nhột, ta có thể phụng bồi.”

Trần Thiên Xu nhìn hắn đồng dạng, nói: “Nghĩ không ra ngươi cũng bước vào sáu sao Thiên Giới, ta một mực xem ngươi là lớn nhất đối thủ cạnh tranh, thu thập ngươi chỉ là cái vấn đề thời gian, ngươi bây giờ nghĩ bị thu thập cũng được, nhưng trước lúc này, ta trước thu thập một chút cái này mua danh chuộc tiếng hạng người.”

Một cỗ ma khí cuồn cuộn mà đến, trực tiếp áp hướng Dương Thanh Huyền, để vây quanh hai người khu vực chân không, trực tiếp biến thành một mảnh ma Khí Chi Hải.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, quát: “Ngươi điên ư, nơi này chính là Tịnh Cổ Thánh giả trên thân, ngươi nghĩ bị Thánh giả chụp chết sao?”

Trần Thiên Xu nghe vậy, trong mắt cũng là hiện lên một tia hoảng sắc, chính mình quá muốn thu thập Dương Thanh Huyền, nhất thời đắc ý quên hình.

Đúng lúc này, Hàng Trần thanh âm truyền đến, đồng thời trên hư không phù thân ảnh hiện ra, lười biếng ánh mắt nhìn xuống đến, nói: “Nơi này có thể chiến đấu, cũng có thể giết người, trừ phi lực phá hoại vượt qua bảy sao Thiên Giới, nếu không không cách nào oanh mở mảnh này trận vực. Không cần lo lắng ảnh hưởng đến Tịnh Cổ, các ngươi cấp độ còn kém quá xa.”

Lời nói này, không thể nghi ngờ chấp nhận có thể chiến đấu, thậm chí còn có thể giết người.

“Ha ha! Dương Thanh Huyền, đi chết đi, liền liền Hàng Trần đại nhân đều nhìn ngươi không vừa mắt, ước gì ngươi chết sớm một chút đâu, ha ha ha ha!”

Trần Thiên Xu cuồng tiếu không thôi, thân thể nháy mắt ma hóa, đồng thời trở nên to lớn, một chưởng tại không trung đánh rơi xuống tới, như màu đen ngày đóng, trấn áp phương viên đại địa.

Bốn phương tám hướng võ giả, vội vàng hướng bốn phương tám hướng tản ra, càng nhiều hơn chính là bay thẳng bên trên hư không, miễn cho bị lan đến gần.

Quân Thiên kinh sợ không thôi, chính muốn xuất thủ, lại bị

Tần Tiểu Vũ ngăn lại, nói: “Nếu là không cho hắn tâm phục khẩu phục, hắn sẽ còn một mực tìm Dương Thanh Huyền phiền phức.”

Quân Thiên suy nghĩ một chút, cùng Tần Tiểu Vũ nhìn nhau liếc mắt, liền cùng nhau thối lui, đem toàn bộ quảng trường xong giao tất cả cho Trần Thiên Xu cùng Dương Thanh Huyền.

Bọn hắn cũng là vương giả, có thể lý giải Trần Thiên Xu tâm thái.

Sáu vương giả bên trong, trừ chứng kiến Dương Thanh Huyền ngộ đạo pháp, thành tựu vinh quang vương giả Quân Thiên bên ngoài, mặt khác năm người, không khỏi là tâm tính mất cân bằng.

Vũ Văn Chiến trước hết nhất khiêu khích, bị Dương Thanh Huyền đánh giết.

Cơ Dạ Phong không phục, bị Dương Thanh Huyền đánh cho tàn phế, gia tộc nỗ lực trọng kim chuộc mạng.

Chu Bắc Thần, càng là ghen ghét đến mất tâm phát cuồng, dùng chưởng giáo Cực Phú Thần Huy, cuối cùng tự bạo mà chết.

Tần Tiểu Vũ tại gặp qua Dương Thanh Huyền cùng thương bàn một trận chiến về sau, nội tâm mất cân bằng liền uốn nắn đến đây, thừa nhận Dương Thanh Huyền mạnh hơn chính mình.

Quân Thiên là trong sáu người tâm tính nhất là hòa bình người, bởi vì là hắn thấy tận mắt Dương Thanh Huyền ngộ ra đạo pháp, đồng thời chính mình cũng nhờ phúc được ích lợi không nhỏ, tăng thêm về sau cùng Dương Thanh Huyền luận bàn một trận chiến, liền càng là tâm phục khẩu phục, lại không có bất luận cái gì không cân bằng tâm.

Tại quảng trường mặt khác một đoạn, Cơ gia trong hàng đệ tử, Cơ Dạ Phong sắc mặt âm trầm nhìn xem một trận chiến này, không có bất kỳ biểu lộ gì.

Trên thực tế, nội tâm của hắn đã thừa nhận Dương Thanh Huyền vinh quang vương giả địa vị, chỉ là cực độ không cam tâm, hi vọng Trần Thiên Xu có thể đem đánh bại, như vậy cùng vì vương giả chính mình, tại tương lai cũng liền có vượt qua cơ hội.

“Con ruồi!”

Dương Thanh Huyền trong mắt chớp động lên sắc mặt giận dữ, đã Hàng Trần không ngăn cản, chính là chấp nhận để bọn hắn một trận chiến, nhân tiện nói: “Cũng tốt, không cho ngươi một chút giáo huấn, ngươi khi thật không biết trời cao bao nhiêu, còn cho là mình đợi đáy giếng, chính là toàn bộ thế giới!”

Đưa tay hướng phía bên phải một trảo, “Tranh” một tiếng khí minh, chiến kích Thiên Khư liền phá không mà tới.

Dương Thanh Huyền toàn thân kim quang xán lạn, trực tiếp biến lớn hơn gấp trăm lần, hai tay chấp kích liền hướng một chưởng kia chém tới.

“Ầm ầm!”

Ma chưởng ấn bị hư quang một chút bổ ra.

Dương Thanh Huyền chấp kích tiến lên, trực tiếp lấy kim cương bất hủ chi pháp thân bức đi lên, tại trên không trung múa ra một đạo trảm kích, hoành không bổ tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2760: Xuất Kỳ Bất Ý, Tuyệt Đối Ma Vực

“Ỷ vào binh khí lợi, có gì tài ba!”

Trần Thiên Xu trên mặt lộ ra một tia kinh sợ, cái kia trảm kích chi lực tuy mạnh, nhưng không đến mức bổ ra hắn một chưởng, thần thức đảo qua phía dưới, liền cảm ứng được Thiên Khư bên trên lực lượng đáng sợ, là đến từ binh khí bản thân.

Hắn trào phúng một tiếng, ngón trỏ trước người vạch một cái, liền hình thành một đạo Ma Nguyên chém, kích bắn đi.

“Oanh!”

Dương Thanh Huyền một bổ bị cản lại.

Những vỡ vụn kia ma khí, hủ thực bốn phương tám hướng chân nguyên, nhưng bị Dương Thanh Huyền chiến kích quét qua, liền đốt thành kiếp tro.

Trần Thiên Xu một tay bấm niệm pháp quyết, một tay giơ lên trời, bấm niệm pháp quyết chi thủ đột nhiên bình vươn ra, nắm chặt nắm đấm, không có bất kỳ hoa tiếu gì liền oanh ra.

Không khí kịch liệt rung động một cái, một cỗ cuồng bạo làn sóng ma nháy mắt hình thành, kéo theo toàn bộ không gian lấy nhất định tần suất rung động.

“Là Cửu Trọng Ma Quyền!”

Bốn phía truyền đến kinh hãi thanh âm.

Quân Thiên cùng Tạ Hàm càng là trên mặt kinh hãi, chiêu này quyền pháp, chính là Trần Thiên Xu thu hoạch vương giả chi vị lúc, tại thái vũ không có chữ bia cổ bên trên lĩnh ngộ ra tới ma công.

Trên nắm tay, hóa hiện ra từng đạo quyền uy, lại hoàn toàn khác biệt.

Chín loại quyền uy hình thành bất đồng từ trường, lẫn nhau chiếu rọi trùng điệp, hình thành sức mạnh đáng sợ, nghiền ép toàn bộ hư không.

Một quyền còn chưa đánh ra, không chỉ có là Dương Thanh Huyền, bốn phía tất cả mọi người cảm thấy khí huyết khuấy động, thụ một quyền này ảnh hưởng quá lớn, không tự chủ được liền sa vào đến cái này tần suất bên trong.

“Chết!”

Trần Thiên Xu lệ quát một tiếng, ma quyền đánh ra.

Lập tức thiên địa vỡ vụn, càn khôn treo ngược, toàn bộ trận vực bên trong, quang mang đều bị ma khí áp chế xuống, trở nên tối sầm.

Mỗi người đều cảm thấy một cỗ lòng buồn bực cảm giác đè nén, giống như là rơi vào vực sâu, đồng thời thân thể muốn bị cái kia lực quyền từ trường xé rách.

“Liền muốn phân thắng bại sao?!”

Tất cả mọi người là trong lòng cuồng loạn, Dương Thanh Huyền mặc dù là vinh quang vương giả, nhưng cảnh giới so Trần Thiên Xu trực tiếp kém hai sao, huống chi Trần Thiên Xu bản thân vẫn là vương giả, căn bản không có khả năng vượt qua tầng này lạch trời.

Ở đằng kia vô biên hắc ám cùng to lớn lực quyền áp bách dưới.

Dương Thanh Huyền sắc mặt băng lãnh mà bình tĩnh, không có bất luận cái gì sợ hãi dáng vẻ, ngược lại ngoài dự liệu hướng phía trước xông lên, nghênh đón cái kia ma quyền xông tới.

Phải tay nắm chặt chiến kích, vô số hỏa diễm tràn vào chiến kích bên trong, đem Thiên Khư đốt thành kim hồng chi sắc.

Bốn phương tám hướng hư không, ở đây cỗ nhiệt độ cùng khí uẩn phía dưới, trực tiếp hòa tan mất, tạo thành không gian thật lớn vặn vẹo.

Hắn phía sau mình, dấy lên một đôi hỏa chi hai cánh.

“Chọi cứng?!”

Tất cả mọi người không khỏi kinh hãi, khiếp sợ trừng lớn hai mắt.

Cái kia Hỏa chi thần linh giống như dáng người, tựa như là cái này hắc ám bên trong một sợi hi vọng, cho người ta cho ấm áp, nhưng lý trí nói cho tất cả mọi người, căn bản không có khả năng gánh hạ!

Trần Thiên Xu vừa sợ vừa giận, trong mắt hắn, Dương Thanh Huyền cần phải hoảng sợ hốt hoảng chạy trốn mới đúng, giờ phút này một oai hùng tư thái, hoàn toàn chính là hướng khiêu khích của hắn, khiêu khích quyền của hắn uy.

“A, đến chết trước vẫn không quên mua danh chuộc tiếng, vậy liền đi chết đi!”

Trần Thiên Xu lệ quát một tiếng, sát khí trên người nháy mắt bạo phát đi ra, cái kia Cửu Trọng Ma Quyền chi uy, lần nữa tăng vọt một lần!

“Phải chết người là ngươi!”

Dương Thanh Huyền tại không trung nhoáng một cái, chân đạp đạo hoán bước, trực tiếp lóe lên một chiêu này, nháy mắt liền xuất hiện tại Trần Thiên Xu trước mặt, cái kia đốt màu đỏ bừng trảm kích, thẳng bổ xuống!

“Cái gì?!”

Biến hóa này, làm cho tất cả mọi người đều bất ngờ, tất cả đều đầu óc ngốc trệ, phản ứng không kịp.

Chỉ có Quân Thiên bọn người mới minh bạch Dương Thanh Huyền đạo hoán bước đáng sợ.

Còn có số ít mấy người, đã từng thấy qua Dương Thanh Huyền cùng thương bàn một trận chiến, giờ phút này đột nhiên có chút hoảng hốt, tựa hồ minh bạch cái gì.

Hàng Trần ánh mắt từ đầu đến cuối bình tĩnh, giờ phút này cũng không nhịn được có chút nhảy một cái, lập tức lại khôi phục bình thường.

“Không có khả năng!”

Trần Thiên Xu hoảng sợ quát to một tiếng, nội tâm sợ hãi cùng không tin tưởng biểu lộ không thể nghi ngờ.

Nhưng chiến kích đã bổ tới trước mắt, không khỏi hắn không tin.

Bối rối phía dưới, vội vàng vận chuyển ma công.

Vừa mới toàn lực oanh ra một quyền, căn bản phòng ngự đã không kịp, liền liền nắm đấm đều còn không thu hồi đến, chỉ có thể đem cảnh giới tăng lên tới đỉnh phong, cưỡng ép lấy ma thân chọi cứng!

“Sát Na Sinh Diệt!”

“Ầm ầm!”

Mang theo vô biên thiên hỏa kích ánh sáng, từ Trần Thiên Xu trán bổ xuống.

Tầng một chiến giáp nổi lên, “Ầm ầm” một tiếng liền nổ vỡ đi ra.

Ma thân bị chém thành hai khúc, truyền đến tiếng kêu thảm thiết thê lương.

Dương Thanh Huyền biết chính mình cùng Trần Thiên Xu chênh lệch to lớn, chỉ có thể xuất kỳ bất ý, mới có một tia thủ thắng khả năng.

Mà chưa bị chúng người biết được đạo hoán bước, chính là chính mình lớn nhất át chủ bài một trong.

Hắn tự nhiên sẽ không bỏ qua cho một sát na này ưu thế cự lớn, bổ ra Trần Thiên Xu ma thân về sau, tay trái hướng nắm vào trong hư không một cái, vô số kim ấn tại bốn phương tám hướng hiển hiện, sau đó trên thân hỏa diễm từng vòng từng vòng khuấy động ra ngoài, đem những kim ấn kia toàn bộ nung đỏ.

Chính là dung hợp chỉ toàn nghiệp thiên hỏa hóa đạo cùng ngày ba ngàn ấn!

“Ba ngàn ấn, thứ hai ngăn!”

“Ầm ầm!”

Vô số đại ấn lượn vòng, trấn hướng những ma khí kia, tại không trung áp ra từng đạo kim quang hỏa văn, đem bầu trời cùng Ma Hải đánh thủng trăm ngàn lỗ.

Lần này còn chưa đủ, Dương Thanh Huyền thu hồi Thiên Khư, mãnh hít một hơi, trong tay trái bay ra một vệt kim quang, trên tay phải lượn vòng lấy một đầu hắc long, hai đại cổ bảo lại đồng thời đánh ra ngoài, xông vào Ma Hải, đánh về phía trong đó năng lượng hội tụ chỗ.

“Oanh!”

Hoàng triều ấn đè xuống, nghiền nát một phiến thế giới.

Hắc long càng là gào thét một tiếng, tay không đem ma khí vỡ ra đến, cái đuôi tại không trung nhoáng một cái, giống như trường tiên đánh xuống.

“Đáng chết a!”

Trần Thiên Xu gào thét thanh âm truyền ra, vô số ma khí bạo loạn, tại không trung bay múa, bị hắc long đuổi theo đánh.

Dương Thanh Huyền toàn thân kim quang chớp động, hai mắt Hỏa Nhãn Kim Tinh hướng bốn phương tám hướng quét tới, lập tức bắt được Trần Thiên Xu hồn phách chỗ ẩn núp, nâng tay phải lên, kết kiếm quyết hướng phía trước điểm rơi, quát: “Kiếm đến!”

“Sưu sưu sưu!”

Vô số thần kiếm phá không mà tới, xé rách trận vực bên trong quy tắc, cưỡng ép giáng lâm mà ra.

Lần này, liền liền Hàng Trần đều đổi sắc mặt, lộ ra chấn kinh.

Những thần kiếm kia không không toả ra ra cường hoành đến cực điểm khí tức, dồn dập chém tới.

“Tuyệt Đối Ma Vực!”

Cái kia một đoàn ma khí bên trong, truyền đến Trần Thiên Xu phẫn nộ gào thét, ma khí nhấp nhô hạ, liền hóa ra Trần Thiên Xu nửa cái thân thể, một quyền hung hăng đánh ra.

Cường đại Ma vực theo một quyền kia khuếch tán, chấn động tới bốn phương tám hướng, ngăn cản hết thảy công kích.

Cái này là tuyệt đối cảnh giới chi lực, nhất lực phá vạn pháp.

Bị Dương Thanh Huyền truy đánh chật vật như thế, mà lại nguy hiểm trùng điệp, những thủ đoạn này không khỏi là thông thiên cường đại, mỗi một chiêu đều chỉ là cực hạn tại Dương Thanh Huyền bản thân cảnh giới không mạnh, nếu không nếu là cùng giai, Trần Thiên Xu sợ là đã treo.

Chính hắn cũng nghĩ đến điểm này, vô biên phẫn nộ cùng khuất nhục nước vọt khắp toàn thân.

Vẫn luôn không muốn tin tưởng Dương Thanh Huyền thiên phú mạnh hơn chính mình, nhưng giờ phút này một trận chiến, lại ép hắn không được tin.

Tuyệt Đối Ma Vực khuếch tán ra đến, lập tức đem cái kia Thiên Huyền Chi Kiếm toàn bộ ngăn trở.

Hoàng triều ấn cùng hắc long cũng bị chấn khai.

Bốn phương tám hướng ma khí lăn lộn phía dưới, toàn bộ tuôn ra trở lại trong thân thể, tái tạo thân thể.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2761: Điểm Đến Là Dừng, Vũ Trụ Trung Tâm

Một chiêu này mặc dù cường hoành, nhưng lại hao phí cực lớn.

Mà lại là ỷ mạnh hiếp yếu lưu manh đấu pháp, Trần Thiên Xu bản ý là muốn đánh Dương Thanh Huyền tâm phục khẩu phục, để hắn ở trước mặt mọi người mất mặt, đem “Vinh quang vương giả” cái danh xưng này triệt để đánh phế.

Giờ phút này thi triển ra Tuyệt Đối Ma Vực đến, liền đã mặt mũi mất hết.

Hắn nhưng là sáu sao Thiên Giới sơ giai vương giả a!

Đồng thời cũng có thể thấy được, hắn bị Dương Thanh Huyền truy đánh như gì chật vật, đã không quản được cái kia rất nhiều.

“Tuyệt đối lĩnh vực lại như gì!”

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, Thiên Khư lần nữa nổi lên, một chút liền hóa thành đỏ bừng.

Toàn bộ thân thể bên trên vô số tử quang bắn ra đến, hình thành cường đại thần thể dị tượng, ở đằng kia nung đỏ kim sắc Thiên Khư bên trên, lần nữa hiện ra một vệt bạch mang, hoành không đâm tới.

“Ngục Đấu!”

Lưỡi kích bốn phía vang lên chói tai phá không tiếng gào, trực tiếp đụng vào Tuyệt Đối Ma Vực.

“Ầm ầm!”

Lưỡi kích mũi nhọn, trực tiếp đâm vào Ma vực bên trong, cường hoành khí uẩn chi lực, chỉ toàn nghiệp thiên hỏa, còn có cái kia một tia màu trắng Thiên Thần chi lực, trực tiếp đem Ma vực xé mở, chiến kích không ngừng thâm nhập vào đi.

“Cái gì?!”

Trần Thiên Xu hoảng sợ không thôi, hai mắt trừng cơ hồ muốn rơi xuống, chính mình thi triển ra cảnh giới bên trên tuyệt đối lĩnh vực, thế mà cũng đỡ không nổi công kích của đối phương?

Cái này khiến hắn hoàn toàn không thể tiếp nhận!

Quân Thiên cùng Tần Tiểu Vũ, cũng là trợn mắt hốc mồm.

Cơ Dạ Phong càng là sắc mặt trắng bệch, cặp kia kinh hãi trong mắt, lộ ra cảm giác sợ hãi.

Cái khác võ tu càng là trực tiếp nhìn phủ, trong đầu đã vô pháp suy nghĩ.

Loại trình độ này chiến đấu, đã gần sát Thất Tinh Thiên hố.

Trên thực tế, Dương Thanh Huyền hóa ra Thiên Thần Bất Diệt Thể, bốn sao Thiên Giới đỉnh phong nguyên thần thứ hai dung nhập bản tôn về sau, bản tôn cảnh giới dù chưa thu hoạch được biểu tượng đề thăng, nhưng kì thực đã đột phá năm sao Thiên Giới sơ giai.

Tăng thêm Huyền khí lợi, ngày hỏa chi mãnh cùng bất diệt thể cường hoành, lại là đem toàn bộ lực lượng hội tụ một chút “Ngục Đấu” chi thức, xé rách Ma vực cũng liền hợp tình hợp lí.

“Ầm ầm!”

Ngay tại Trần Thiên Xu hoảng hốt thời điểm, Thiên Khư cuối cùng hoàn toàn đâm vào Ma vực bên trong, hung hăng nhoáng một cái, một chiêu liệt không vạn quân thi triển đi ra, sinh sinh đem toàn bộ Ma vực bổ ra!

Trần Thiên Xu lớn thụ chấn động, càng nhiều xung kích đến tự trên tâm lý, hoàn toàn không cách nào tiếp nhận trước mắt hết thảy.

Liền cái này sát na thời gian, Dương Thanh Huyền mãnh đề một hơi, bất diệt thể hướng phía trước cất bước, một mạch chấn cửu tiêu hung hăng đánh xuống.

Sinh tử nháy mắt, Trần Thiên Xu bỗng nhiên lấy lại tinh thần, xấu hổ giận dữ ngửa mặt lên trời gào to, lại là một chiêu Cửu Trọng Ma Quyền đánh tới.

"Ầm ầm!"

Hai cỗ lực lượng đụng nhau phía dưới, hai người riêng phần mình tách ra, lại lui lại không sai biệt lắm.

Trần Thiên Xu thất lạc cùng mờ mịt nhìn về phía trước, đầu óc cơ hồ trống không, thể xác tinh thần bị đả kích phía dưới, cuối cùng "Oa" một tiếng, phun ra một ngụm máu tới.

Dương Thanh Huyền khóe miệng cũng tràn ra máu tươi, vô số tử khí tại quanh thân lan tràn phiêu động, y nguyên uy phong lẫm liệt, như là chiến thần.

Mà Trần Thiên Xu lại là uể oải, vẻ mặt hốt hoảng.

Để người xem xét, tựa như là Trần Thiên Xu bị thua.

"Tốt, điểm đến là dừng đi."

Hàng Trần vung tay lên, một cỗ lao tù chi lực rơi xuống, nháy mắt đem Dương Thanh Huyền cùng Trần Thiên Xu trấn trụ, đem hai người vây ở một cái mười trượng phương viên không gian bên trong, thân ảnh nhoáng một cái, liền biến mất không thấy gì nữa.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, phất tay hướng phía trước một chụp, lập tức bị cái kia lao tù chi lực ngăn trở, mặc cho như gì thi triển thần thông, đều không thể đánh tan.

Một phương khác, Trần Thiên Xu cũng là như thế.

Nhưng Trần Thiên Xu chỉ là tùy ý oanh kích mấy lần, liền chán chường hạ lạc, thất thần chán nản đứng tại cái kia, y nguyên vô pháp từ trong đả kích khôi phục lại.

Dương Thanh Huyền biết đây là Hàng Trần đối bọn hắn lẫn nhau một loại bảo hộ, đặc biệt là đối với mình mình, bởi vì nếu là tiếp tục đánh, chính mình vẫn là bại mặt lớn hơn.

Vừa rồi chỉ là nhất cổ tác khí, từ xuất kỳ bất ý về sau, liền điên cuồng tấn công không ngừng, đem ngạo mạn tự đại Trần Thiên Xu trực tiếp đẩy vào khốn cảnh, đánh đối phương không có sức hoàn thủ.

Chỉ cần đối phương thở phào được một hơi, dựa vào sáu sao Thiên Giới cảnh giới cùng vương giả thiên phú, muốn chuyển bại thành thắng chỉ là cái vấn đề thời gian.

Đã kích không phá cái này lao tù, vậy liền an tâm tu luyện tốt, có cái này lao tù bảo hộ ngược lại an toàn hơn.

Dương Thanh Huyền lúc này ngồi xếp bằng xuống, bấm niệm pháp quyết tu luyện.

Hắn liên tiếp đại chiêu xuất thủ, đã là dầu hết đèn tắt, giờ phút này tu luyện càng là cầu còn không được.

Xung quanh quan sát hơn hai trăm vị võ tu, cũng từng cái lấy lại tinh thần, nhìn xem Dương Thanh Huyền ánh mắt cũng thay đổi, liền liền một chút có khúc mắc thế gia tông môn, cũng tại bắt đầu cân nhắc như gì khôi phục quan hệ.

“Vẫn là trước sau như một soái khí a.”

Lạc Đinh Lan lộ ra một mặt mê muội dáng vẻ, chọc cho đám người không ngừng nuốt nước miếng, nhưng nghĩ đến nàng là Dương Thanh Huyền nữ nhân, lập tức toàn thân khẽ run rẩy, bóp tắt trong đầu tà niệm, đều dồn dập ngồi xếp bằng tu luyện.

Qua chiến dịch này, lại không có người náo sự ồn ào, đều là thận trọng tu luyện, ngẫu nhiên có một ít thấp giọng thảo luận, cũng nhiều là tâm pháp cùng thần thông bên trên nghiên cứu thảo luận.

Sau mấy tháng, Tịnh Cổ Linh Quy tiến vào một mảnh yên tĩnh khu vực, bốn phía năng lượng vũ trụ tựa hồ cực kì bình thản, cái này tại Tịch Diệt Thời Không Hải bên trong cũng ít khi thấy.

Một đi ngang qua đến, các loại hỗn loạn năng lượng cùng thiên thạch, đều là tại Tịnh Cổ Linh Quy hộ thể chân khí bên ngoài bị ngăn trở, nổ tung cùng chấn động thanh âm cơ hồ chưa từng nghe qua.

Nhưng tiến vào phiến khu vực này về sau, tựa như là đổi cái thế giới giống như.

“Tới rồi sao? Ta nghe tông chủ nói, Đế Ất đại nhân ở chỗ, là Tịch Diệt Thời Không Hải trung ương, toàn bộ năng lượng vũ trụ thế năng cao nhất địa phương, kia là một mảnh rộng lớn đại lục.”

Có người nhỏ giọng nói, nhưng mỗi người đều nghe được rõ ràng.

Dương Thanh Huyền đang một loại trạng thái huyền diệu hạ, bốn sao Thiên Giới hậu kỳ bình cảnh như có như không, trở nên càng lúc càng mờ nhạt, tùy thời đều có thể vượt tới.

Hắn chính suy nghĩ lấy muốn hay không lập tức đột phá thời điểm, nghe nói thanh âm, liền mở hai mắt ra, quả nhiên phát hiện tại phía trước hư không bên trong, có một chút năng lượng cực kỳ cường đại, nhưng cách xa nhau quá xa, thấy không rõ đoàn kia năng lượng bản thể.

Theo Tịnh Cổ Linh Quy tiếp tục hướng phía trước xuyên qua, điểm này năng lượng càng lúc càng lớn, cuối cùng trở lên rõ ràng, quả nhiên là một phiến đại lục, nhận tứ phương lực lượng cân bằng, lơ lửng ở đằng kia, giống như là định trụ.

Cách xa nhau như thế xa, đồng thời chỉ là Hỏa Nhãn Kim Tinh quan sát, liền có thể cảm ứng được cái kia đại lục ở bên trên to lớn thế năng.

“Nhanh đến.”

Hàng Trần thanh âm truyền đến, trận pháp Vực Giới bỗng nhiên biến mất.

Tất cả mọi người xuất hiện trên mai rùa.

Lần này, cái kia đại lục thế năng uy áp trực tiếp chấn động tới, mỗi cái võ tu đều khắc sâu cảm ứng được, không khỏi là hoảng sợ.

Bọn hắn đều là thánh tông tên trong tộc thiên chi kiêu tử, mà Mục Hải Vực Giới thế năng đẳng cấp, đã là toàn bộ nam bộ vũ trụ bên trong mạnh nhất, nhưng cùng trước mắt trên phiến đại lục này so sánh, lập tức so ra kém cỏi, căn bản không phải một cái tầng cấp bên trên.

Dương Thanh Huyền bên trong trong lòng có chút bành trướng, nhất thời hào khí tràn ngập trong lồng ngực, tự lẩm bẩm: “Nơi này chính là toàn bộ vũ trụ trung tâm sao?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2762: Hỗn Độn Đại Lục, Tam Hại Khôi Thủ

Tịnh Cổ Linh Quy tứ chi đột nhiên đình chỉ nhúc nhích, thân thể khổng lồ giống như là nhận cái kia phiến đại lục hấp dẫn, phi tốc hướng về phía trước phóng đi, toàn bộ rùa thân bốn phía hiện ra một cái cự đại hình tròn lồng ánh sáng, đem tất cả mọi người bảo vệ.

Lồng ánh sáng mặt ngoài, bị kích thích đại lượng năng lượng ba động, hình tròn cũng không ngừng bị đè ép, hình thành một cái hình bầu dục, phi tốc hướng cái kia đại lục rơi xuống.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn lại, đại lục ở bên trên sông núi cẩm tú, trời cao một màu, biển hồ tương liên, cùng phổ thông vị diện không kém bao nhiêu.

Tịnh Cổ Linh Quy phía trước hai chi động hạ, bàn tay hướng phía dưới một chụp, lập tức một cỗ lực lượng mạnh mẽ tạo ra, đem hạ xuống chi thế ngăn trở.

Hình bầu dục lồng ánh sáng lần nữa bị bóp méo về sau, một chút bắn về hình tròn.

Tịnh Cổ Linh Quy tứ chi hướng về sau chậm rãi vạch lên, sơn hà cảnh tượng thay đổi, sau đó không lâu liền đến đến một mảnh bình nguyên.

Có chỉnh tề kiến trúc xuất hiện ở phía trước, chiếm diện tích mấy trăm mẫu, thuần một sắc phong cách. Khu kiến trúc phía trước, là một tòa cung điện, tạo hình tinh xảo, mười phần mộc mạc, không có loại kia xa hoa hơi thở mạnh nguy nga cảm giác, cho người ta một loại thân hòa ngắn gọn cảm giác.

Tịnh Cổ Linh Quy bay thấp xuống tới, trên người lồng ánh sáng lập tức biến mất.

Rùa trên lưng đám người nháy mắt từng cái đổi sắc mặt, có thậm chí trực tiếp kêu lên thảm thiết đến, “A!.”

Áp lực cực lớn trận từ bốn phương tám hướng mà đến, thậm chí trực tiếp tại thể nội xuất hiện, đâu đâu cũng có, áp mỗi một cái cơ bắp xương cốt, mạch máu làn da đều muốn bạo liệt.

Có chút tu vi khá thấp, lại bất cẩn vội vàng không kịp chuẩn bị võ giả, trực tiếp phun ra một ngụm máu đến, còn có càng bị chấn lên thiên không, lại ngã xuống khỏi tới.

Mọi người không khỏi hoảng hốt.

Có thể tới đây thiên tài, đều là bốn sao Thiên Giới trở lên tu vi, đặt ở đông nam tây bắc bất luận cái gì một vực, đều là hoành hành thiên hạ tồn tại, dĩ nhiên ngăn không được nơi này lực trường thế năng?!

“Ha ha ha ha, nam bộ liên minh hầu tử nhóm, vừa đến đã cho mọi người biểu diễn một trận trò hay a.”

Bình nguyên bên trên, bốn phương tám hướng trong hư không, đi ra không ít võ giả, đều là sắc mặt lãnh ngạo, mang theo cực điểm mỉa mai, khinh miệt nhìn xem nam bộ liên minh đám người.

“Hì hì, Hỗn Độn đại lục thế năng đều gánh không được, còn chạy tới cái này làm gì? Cố ý đến mất mặt sao?”

“Ha ha, thật sự là thêm kiến thức. Tiến vào côn khư trọng đại như thế sự tình, làm sao đến nam bộ liên minh cái này một bên, liền thành trò đùa? Mang một bầy khỉ tới, là vũ nhục chúng ta sao?”

“Mọi người đừng nói như vậy, mọi thứ muốn hướng tốt phương hướng nghĩ, lần này tập huấn tỉ lệ đào thải cao tới chín mươi phần trăm, có bầy khỉ này hạng chót, chúng ta liền an toàn nhiều a.”

“Thì ra là thế, nói như vậy, mọi người chúng ta hoàn toàn chính xác phải hảo hảo cảm tạ cảm tạ những này hầu tử.”

“Ha ha ha ha...”

Bốn phương tám hướng vây quanh hơn trăm người, cái kia khu kiến trúc trên không, cũng không ít võ giả đằng không bay lên, ánh mắt nhìn sang.

Nam bộ liên minh đám người, là muộn nhất đến một nhóm.

Nghe được bốn phía mỉa mai âm thanh, tất cả mọi người là tức sùi bọt mép, từng cái sát khí ngập trời, nếu là tại Mục Hải Vực Giới bên trong, sợ là đã ra tay giết người.

Nhưng rất nhanh, đám người liền tỉnh táo lại, những này trào phúng người, mặc dù biểu lộ cực điểm giọng mỉa mai, nhưng khí tức trên thân thật là không tệ, thần thức đảo qua phía dưới, mỗi người đều là chân nguyên sung mãn, mà lại bên trong giấu khí tức nguy hiểm, đều là người mang thần thông áo nghĩa cường đại tồn tại.

“Hừ, bầy khỉ này, từng cái nổi giận bộ dáng, chẳng lẽ lại còn muốn giết người? Ha ha, nơi này cũng không phải nam bộ vũ trụ loại kia nông thôn địa phương. Sợ là rất nhanh, những này hầu tử liền sẽ kiến thức đến chân chính thế giới tàn khốc.”

Trong đám người, một tên tràn đầy uy nghiêm nam tử, hai mắt như điện, đảo qua nam bộ liên minh đám người, liền thu hồi ánh mắt, tràn đầy khinh thường chi tình.

Tần Tiểu Vũ giận tím mặt, bay thẳng lên không trung, chỉ vào người kia quát: “Báo lên tên của ngươi! Ngươi ta vừa vặn đều là năm sao Thiên Giới trung kỳ, có thể dám đánh với ta một trận, để ngươi kiến thức một chút nam bộ vũ trụ thiên tài lợi hại!”

“Nữ nhân?”

Nam tử kia cười nhạo một tiếng, nói: “Ha ha, nam bộ liên minh cũng chỉ có thể dựa vào một nữ nhân ra giữ thể diện sao? Ha ha ha ha.”

“Ha ha ha ha”, bốn phía càng là bạo khởi chế giễu.

“Chu Xử công tử là tây bộ vũ trụ tam hại đứng đầu, vượt cấp giết người vô số, chết ở trong tay hắn sáu sao Thiên Giới đều không phải số ít. Nữ nhân này dám can đảm khiêu chiến uy nghiêm, thật sự là người không biết không sợ.”

“Nam bộ liên minh những này rùa đen rút đầu, phái một nữ nhân ra đi tìm cái chết, thật sự là rơi phá ăn ở hạn cuối, cùng ở tại một cái vũ trụ bên trong tu luyện, làm sao giữa người và người chênh lệch giống như này lớn đâu?”

“Nữ nhân, đã ngươi muốn chơi, bản công tử liền chơi đùa với ngươi, bất quá nếu là ngươi thua, liền thoát ly nam bộ liên minh trận doanh, trở thành ta tây bộ người, phụng ta làm chủ, hầu hạ ta khoảng chừng.”

Chu Xử nhe răng cười một tiếng, liền phóng lên tận trời, to lớn cảm giác áp bách hướng Tần Tiểu Vũ đánh tới.

“Vô sỉ!”

Tần Tiểu Vũ gương mặt đỏ bừng, tức đến run rẩy cả người, xanh thẳm giống như ngón tay tại không trung nhón lấy, như một đóa hoa lan.

Toàn thân cảm xúc lập tức bình tĩnh trở lại, phảng phất cùng một chỉ này hòa làm một thể, có loại phong hoa tuyệt đại tiên tay áo chợt phiêu cảm giác.

Chu Xử sắc mặt biến hóa, trong mắt lộ ra một vệt kinh ngạc sắc, nữ tử này cùng mình cùng giai, chưa xuất thủ, chỉ là tư thế bày ra, liền có một loại khó mà khám phá huyền diệu cảm giác.

Lại nghĩ tới những người này là toàn bộ nam bộ vũ trụ tinh anh, mà nàng này tự tiện vọt ra xung phong, những người khác cũng không có phản đối, chứng minh nàng này tại nam bộ vũ trụ trong liên minh uy vọng tất nhiên cực cao.

“Ha ha, thú vị.”

Chu Xử bàn tay hóa hiện ra từng mảnh từng mảnh hắc mang, chung quanh thân thể thời không giống như là dừng lại, lấy một loại hình dáng kỳ dị dùng bàn tay làm trung tâm vặn vẹo.

Sau đó bỗng nhiên nổ bắn ra đi lên.

Tần Tiểu Vũ dáng người khẽ động, một chỉ nhẹ nhàng điểm xuống.

Hai người một phương bá chủ đạo cương mãnh, tà khí lẫm nhiên, một tiên tư ngọc cốt, nho nhã thong dong.

“Ầm ầm!”

Đều ra một chiêu, thiên địa trực tiếp bị ép thành hai loại nhan sắc, hình thành to lớn linh áp trận, va chạm phía dưới, liền bị phản chấn nháy mắt tách ra.

Khí lưu cường đại cùng linh áp lại là hướng bốn phương tám hướng kích xạ, càn quét một phiến thiên địa.

Dương Thanh Huyền kinh hãi phát hiện, năng lượng to lớn như vậy chấn động, đánh xuống ở trên mặt đất, đều chỉ là xuất hiện một chút dấu vết mờ mờ, liền cả thiên không quy tắc cũng là cực kì kiên cố, chỉ ở hai người lực lượng đối oanh trung tâm bốn phía, xuất hiện một chút sợi tóc giống như vết rạn, nhưng rất nhanh cũng liền hoàn nguyên.

Bốn phương tám hướng võ giả, không khỏi là hoảng hốt, không tin tưởng nữ tử này lại có thể chống đỡ Chu Xử, đón đỡ một chiêu không rơi vào thế hạ phong.

Phải biết Chu Xử tại tây bộ vũ trụ, thế nhưng là đỉnh tiêm thiên tài, cùng mặt khác hai đại thiên tài, thiên long địa hổ, hợp xưng "Tam hại", mà hắn chính là tam hại đứng đầu.

"Chu Xử, không được vô lễ."

Trên bầu trời, tuần tự xuất hiện hai thân ảnh, một trước một sau.

Phía trước người, hạc phát đồng nhan, ánh mắt sáng ngời, năm màu lụa mỏng theo gió mà phiêu, một bộ thế ngoại cao nhân bộ dáng.

Người sau lưng khuôn mặt tuấn mỹ, khí chất lẫm liệt, một đôi lặng lẽ bắn hàn tinh, chính tuần tự mà tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2763: Tương Kế Tựu Kế, Vậy Ngươi Trang Cái Gì Bức?

“Là Diệu Thượng đại nhân cùng Tử Xa hồn công tử!”

Trong đám người phát ra một tiếng thốt lên kinh ngạc.

Chu Xử sắc mặt biến hóa, lập tức thu liễm toàn thân khí tức, xa xa ôm quyền thở dài, cung kính nói: “Gặp qua Diệu Thượng đại nhân.”

Ánh mắt có chút đảo qua Tử Xa hồn, phát hiện đối phương nhìn thẳng phía trước, đối trước mắt hết thảy đều làm như không thấy, phảng phất trong thiên hạ liền không có sự vật có thể nhập hắn chi nhãn, không khỏi nội tâm tức giận, hai đầu lông mày hiện lên sắc mặt giận dữ.

Diệu Thượng lườm liếc mắt Hàng Trần, giáo huấn Chu Xử nói ra: “Nam bộ vũ trụ chư vị thiên tài, mặc dù yếu chút, nhưng ngươi biết bọn hắn tu luyện có bao nhiêu cố gắng sao? Dám đến cái này Hỗn Độn đại lục tham gia Đế Ất đại nhân tập huấn, cũng đã là rất đáng gờm dũng khí, huống chi còn có Hàng Trần đại nhân ở đây, không được càn rỡ, để tránh để người nhầm cho rằng ta tây bộ vũ trụ thiên tài đứng đầu, đều là ngang ngược vô lý, lấy mạnh hiếp yếu hạng người.”

“Phải.”

Chu Xử cung kính nói.

“Hắc hắc”, tứ phía đều truyền đến tiếng cười quái dị.

Lời nói này tuy là giáo huấn Chu Xử, nhưng ai cũng nghe ra được bên trong hương vị.

Hàng Trần mặt không biểu tình, chỉ là nói ra: “Diệu Thượng, ngươi còn chưa đi nha.”

Diệu Thượng cười nói: “Lưu thêm mấy ngày, Đế Ất đại nhân đối với chúng ta tây bộ vũ trụ đệ nhất thiên tài Tử Xa hồn hết sức coi trọng, tự mình chỉ điểm một phen, bất đắc dĩ, ta cũng chỉ đành ở thêm mấy ngày, ha ha ha ha.”

“Ừm, vậy là tốt rồi.”

Hàng Trần nói: “Ta vừa tới, trước mang những người tuổi trẻ này đi vào.”

Diệu Thượng nói: “Ta nhìn nam bộ liên minh những thiên tài này, từng cái sắc mặt không tốt, có phải hay không bị Hỗn Độn đại lục thế năng chấn thương rồi? Ta chỗ này có không ít chữa thương đan dược, nếu không cho bọn hắn ăn một chút?”

“Ha ha ha ha”, bốn phía lại là một mảnh cười vang.

Nam bộ vũ trụ đám thiên tài bọn họ, từng cái khí nghiến răng nghiến lợi, thầm mắng cái này Diệu Thượng quá tiện, thật nên đánh hắn một trận, nhưng nhìn Hàng Trần bộ dáng, tựa hồ căn bản lơ đễnh, ngược lại mỉm cười hỏi đám người: “Các ngươi muốn đan dược sao?”

Đám người một trận ngã xỉu, đều là liều mạng lắc đầu, liền xem như bị cái này thế năng đánh chết cũng không ăn đan dược bộ dáng.

Hàng Trần nói: “Bọn hắn không cần đâu.”

Diệu Thượng lắc đầu thở dài: “Ai, đến chết vẫn sĩ diện, cùng Hàng Trần ngươi là một cái tính tình a, dạng này cũng không tốt.”

Hàng Trần mỉm cười.

Đột nhiên, một thanh âm truyền đến, “Đan dược là miễn phí sao? Có thể trị hết bốn sao Thiên Giới trở lên võ giả nội thương sao?”

Mấy trăm hai mắt quang lập tức nhìn qua, rơi trên người Dương Thanh Huyền, đúng là hắn mở miệng hỏi thăm.

Diệu Thượng nhìn Dương Thanh Huyền liếc mắt, “A” một tiếng, cười nói: “Tự nhiên là miễn phí, ta cái này Hóa Thần Đan tại tây bộ vũ trụ có vạn đan đứng đầu mỹ danh, nếu là thu lệ phí, các ngươi chỗ nào mua được a.”

“Ha ha ha ha”, bốn phía lại là một trận cười vang bộc phát, nhìn khỉ làm xiếc giống như nhìn xem nam bộ đám người, cười nghiêng ngã lệch ra.

Nam bộ vũ trụ tất cả mọi người xấu hổ giận dữ đến cực điểm, từng cái trợn lên giận dữ nhìn Dương Thanh Huyền, trên mặt đều âm trầm muốn chảy ra nước.

Dương Thanh Huyền thái độ đối với đám người làm như không thấy, ngược lại mừng lớn nói: “Coi là thật miễn phí?”

Diệu Thượng cười nói: “Ha ha, coi là thật miễn phí.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta vừa mới bị nơi đây thế năng rung ra không nội dung tổn thương, một viên sợ là không đủ, có thể cho thêm mấy cái sao?”

Đám người không còn gì để nói, liền liền coi trời bằng vung Tử Xa hồn, cũng nhịn không được nghễ xem tới, muốn nhìn một chút làm sao sẽ giống như này không muốn mặt người.

Diệu Thượng nói: “Đương nhiên có thể, chữa khỏi cho đến. Ai bảo các ngươi nam bộ vũ trụ nghèo đâu, gặp gỡ ta cũng coi là phúc khí của các ngươi, phàm là muốn, đều có thể tới bắt, ha ha.”

Nói xong, vươn tay, một cái kim sắc cái bình hiện lên ở lòng bàn tay, ngoạn vị cười nói: “Cái này Hóa Thần Đan, có thể là có tiền mà không mua được, mỗi một mai giá trị đều có thể dùng ngàn trăm triệu tinh sáng thạch để cân nhắc, tại nam bộ vũ trụ căn bản không gặp được loại linh đan này diệu dược, chỉ muốn các ngươi hô một câu Diệu Thượng đại nhân, ta muốn, liền có thể người người có phần, ha ha ha ha.”

Nam bộ vũ trụ tất cả mọi người là khí giận sôi lên, nghiến răng nghiến lợi, đây quả thực là đồ bố thí, bọn hắn thế nhưng là đứng ở trên đỉnh, quan sát chúng sinh tuyệt thế thiên tài, chưa từng nhận qua như thế vũ nhục.

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia có thể cầm mấy cái đâu?”

Tần Tiểu Vũ gấp phẫn nộ quát: “Dương Thanh Huyền!”

Nếu không phải hắn là Dương Thanh Huyền, sợ đã bị đám người một chưởng chụp chết rồi.

“Ha ha”, Diệu Thượng tâm tình vô cùng tốt, thuận miệng nói ra: “Năm mai đi.”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, nói ra: “Diệu Thượng đại nhân, ta muốn.”

Diệu Thượng cười to, đắc ý nhìn liếc mắt Hàng Trần, trong tay kim bình cái nắp nhảy ra ngoài, liền bay ra năm viên thuốc, rơi vào Dương Thanh Huyền trong tay.

Dương Thanh Huyền mỉm cười, đem đan dược chộp trong tay, cười nói: “Đa tạ.”

Cái kia Hóa Thần Đan óng ánh sáng long lanh, bên trong giống như là bọc một cái huyền diệu ký tự, quả nhiên là thánh dược chữa thương, không phải tầm thường.

Xi Hằng cũng đứng dậy, nói: “Diệu Thượng đại nhân, ta muốn.”

Diệu Thượng nói: “Ha ha, không sai không sai, từng cái khai khiếu đâu.” Trong mắt tràn đầy vẻ châm chọc, trong bình lại bay ra năm viên thuốc.

Lạc Đinh Lan vỗ tay cười nói: “Ta muốn ta muốn, Diệu Thượng đại nhân, nhân gia cũng muốn.”

Thanh âm bên trong tràn đầy vũ mị, còn nháy mắt, liếc mắt đưa tình.

Diệu Thượng hơi hơi nhíu mày, tâm nghĩ nam bộ vũ trụ liên minh đệ tử, làm sao như thế kéo hạ da mặt?

Nhưng mình đã nói trước, cũng không thể không cấp, mười lăm viên thuốc, mặc dù có chút đau lòng, nhưng cũng không phải cấp không nổi, chí ít rơi xuống hạ Hàng Trần mặt mũi, đả kích Hạ Nam bộ vũ trụ chư vị thiên tài, cũng đáng.

Ngón tay hắn một điểm, lại là năm viên thuốc bay đi.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Chư vị, có đồ đần cưỡng ép muốn đưa đan, mọi người làm sao không vui đâu? Nằm mơ cũng không dám tin tưởng chuyện tốt, hiện trên gặp, còn không tranh thủ thời gian nắm chặt cơ hội?”

Đám người sững sờ, lập tức kịp phản ứng.

“Diệu Thượng đại nhân, ta muốn!” Quân Thiên lớn tiếng nói.

“Ta muốn, ta cũng muốn.”, “Diệu Thượng đại nhân, thật sự là ngu xuẩn, a không, người tốt a, cho ta cho ta.”, “Đại nhân, ta bị rung ra nội thương, cầu xin đại nhân ban thuốc.”

Hơn hai trăm người, đột nhiên liền bạo phát đi ra, như ong vỡ tổ xông đi lên, vây quanh Diệu Thượng xin thuốc.

Nhìn bốn phía người tất cả đều trợn mắt hốc mồm.

Thân là một vực thiên tài đứng đầu, còn có thể dạng này không muốn mặt?

Diệu Thượng sắc mặt biến hóa, đột nhiên cảm thấy có chút không ổn, nhưng nghe Dương Thanh Huyền nói ra: “Mọi người không cần phải gấp gáp, vừa mới Diệu Thượng đại nhân nói, mỗi người đều có, mà lại người người có thể cầm năm mai. Diệu Thượng đại nhân thế nhưng là tây bộ vũ trụ đại nhân vật, là tuyệt sẽ không nuốt lời, mọi người xếp thành hàng, đừng để người cho là chúng ta nam bộ vũ trụ liên minh đệ tử không có quy củ, không biết lễ phép.”

“Xếp hàng rồi xếp hàng nha.”

Hơn hai trăm người hi hi ha ha kêu thầm, sau đó lập tức trên diệu phía trước xếp thành thật dài một đội, hướng Diệu Thượng lấy đan.

Diệu Thượng mặt đều tái rồi, nhìn về phía Hàng Trần, phát hiện Hàng Trần căn bản cũng không quản, thế là kêu lên: “Không có nhiều như vậy đan, không phát.”

Nói xong, trực tiếp thu hồi kim sắc cái bình.

Hai trăm năm mươi người, một người năm mai, đó chính là 1250 mai đan, sợ là dốc hết hắn lực lượng, mỗi ngày luyện đan, mười năm đều luyện không ra, quả thực chính là đang nói đùa!

“Không có đan... Vậy ngươi trang cái gì bức?”

Dương Thanh Huyền nụ cười trên mặt dần dần lạnh hạ, ánh mắt như sao bắn ra.

Chương 2764: Kẻ Xướng Người Hoạ, Khổ Không Thể Tả

“Đúng vậy a, không có đan ngươi trang cái gì bức a?”

Trong đám người một trận tiếng mắng chửi, đều chỉ vào Diệu Thượng cái mũi giận dữ mắng mỏ.

Diệu Thượng mặt âm trầm, lạnh lùng nói: “Ta chỉ là đùa giỡn một chút các ngươi mà thôi, sao liệu các ngươi lại như thế không biết xấu hổ, vô sỉ như vậy.”

Dương Thanh Huyền mặt mũi tràn đầy vẻ kinh ngạc, nói ra: “Ngươi ở trước mặt tất cả mọi người nói mà không tin, lật lọng, chính mình không cảm thấy mất mặt xấu hổ giận dữ hổ thẹn, ngược lại nói chúng ta những này nghiêm túc nghe ngươi lời nói, tất cung tất kính, lễ phép có thừa đệ tử trẻ tuổi không muốn mặt? Cái này logic..., xin hỏi đại nhân, ngài là tu luyện thế nào đến một bước này?”

Diệu Thượng giận tím mặt, hắn chủ trì toàn bộ tây bộ vũ trụ liên minh, toàn bộ vũ trụ ở giữa có thể nói với hắn bên trên lời nói người liền không nhiều, chưa từng có hậu bối dám như vậy chống đối, giận dữ nói: “Tiểu tử ngươi nói cái gì?!”

Lạc Đinh Lan hoảng sợ bộ dáng, nói ra: “Dương Thanh Huyền ngươi có thể ít nói vài lời đi, Diệu Thượng đại nhân thế nhưng là trong vũ trụ này đỉnh tiêm cao thủ, hắn liền nói mà không tin làm sao rồi? Cẩn thận hắn một chưởng đem ngươi đánh chết.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không thể nào? Chẳng lẽ hắn muốn giết người diệt khẩu, che dấu hắn nói mà không tin sự tình? Chúng ta nhiều người như vậy, còn có vây xem những này, đều trông thấy hắn béo nhờ nuốt lời, thay đổi thất thường, chẳng lẽ đều muốn giết hay sao?”

Lạc Đinh Lan nói: “Ta chỉ là khuyên ngươi không cần không biết tốt xấu, Diệu Thượng đại nhân ăn nói bừa bãi, liền cùng chuyện thường ngày đồng dạng, nói rõ ngày bình thường cũng đều là bộ này đức hạnh, ai muốn khó chịu, vài phút miểu sát ai, mọi người thức thời điểm, tất cả giải tán đi. Tuy nói nơi này là Đế Ất đại nhân địa bàn, nhưng làm không tốt Diệu Thượng đại nhân một cái khó chịu, đem Đế Ất đại nhân cũng trực tiếp miểu sát.”

“Chi!”

Diệu Thượng dọa đến toàn thân khẽ run rẩy, cả giận nói: “Tiểu nha đầu! Đừng muốn nói bậy!”

Lạc Đinh Lan che miệng, sợ hãi dáng vẻ, nói ra: “Ta không dám, ta không dám nói bậy, nói bậy là Diệu Thượng đại nhân quyền lợi, ta sao dám đi quá giới hạn.”

Diệu Thượng một trận mê muội, gương mặt đỏ phát tím, đem kim sắc bình nhỏ ném cho Dương Thanh Huyền, quát: “Tất cả đều cho các ngươi, lần này hài lòng đi!”

Dương Thanh Huyền tiếp nhận bình nhỏ, mở ra xem, cười lạnh nói: “Hết thảy mới chín cái, tăng thêm cho lúc trước mười lăm mai, là hai mươi bốn mai, chúng ta hết thảy hai trăm năm mươi người, mỗi người năm mai chính là 1250 mai, đại nhân liền số lẻ một nửa đều không cho đến, ngài nói chúng ta hài lòng hay không?”

“Khụ khụ.”

Hàng Trần đột nhiên ho khan hai tiếng, nói: “Lại thêm ta cùng Tịnh Cổ một phần, chúng ta cũng muốn, là 1,260 mai.”

Người vây quanh một trận ngã xỉu.

Diệu Thượng cả giận nói: “Hàng Trần ngươi...”

Hàng Trần nhếch miệng, nói: “Miễn phí vì cái gì không cần?”

“Đúng a, miễn phí vì cái gì không cần?”

Tứ phía người vây quanh, trong đầu cũng đột nhiên hiện ra ý nghĩ này, Hóa Thần Đan có thể là đồ tốt a, tùy tiện một câu liền cho năm mai, vì cái gì không cần a?

Đồ đần mới không muốn đâu.

Mọi người thấy Diệu Thượng ánh mắt, bắt đầu trở nên cổ quái, thầm nghĩ: “Người này thân là tây bộ vũ trụ liên minh người chủ trì, làm sao ngốc như vậy?”

Diệu Thượng tự nhiên cảm nhận được đám người ánh mắt quái dị, càng là xấu hổ giận dữ khó khi, vẫn đứng ở cái kia không biết làm sao bây giờ tốt.

Lạc Đinh Lan trừng Dương Thanh Huyền liếc mắt, làm hạ cắt cổ thủ thế, nói: “Ngươi khi đại nhân chính mình sẽ không chắc chắn, cần ngươi giáo? Đại nhân trí thông minh sẽ không có ngươi cao? Đại nhân đây là tại cố ý giả ngu, nghĩ xong hết mọi chuyện, nơi này vài trăm người cũng nhìn ra được, liền ngươi người đàng hoàng này thế mà bóc trần, cẩn thận bị miểu sát a.”

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Động một chút lại miểu sát, tại sao không đi miểu thiên miểu địa miểu không khí? Có lợi hại như vậy, tại sao không đi giây chưởng giáo?”

Lạc Đinh Lan nói: “Nói ngươi là người thành thật ngươi còn không cao hứng, Diệu Thượng đại nhân lại không ngốc, đi giây chưởng giáo cái kia không phải mình muốn chết sao? Loại này chuyện nguy hiểm đại nhân làm sao sẽ đi làm, bắt nạt khi dễ chúng ta những bọn tiểu bối này, tức uy phong lại an toàn, đây mới là đại nhân thích làm.”

“Ngậm miệng!”

Diệu Thượng bị hai người từng câu từng chữ, oán không lời nào để nói, phát cuồng cả giận nói: “Hóa Thần Đan liền chỉ có nhiều như vậy, toàn cho các ngươi, ta còn có thể làm sao?”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Trở lại trước đó nói, không có đan ngươi trang cái gì bức a? Chính ngươi nói, một viên đan giá trị ngàn trăm triệu tinh sáng thạch, ngươi thiếu chúng ta 1,236 mai chính là 123 vạn lẻ sáu ngàn trăm triệu tinh sáng thạch, nếu như nói tiền ít vậy thì thôi, chúng ta tuy nghèo, nhưng cũng không phải tính toán chi li, nhưng số tiền kia khổng lồ như thế, há có thể tính toán? Đại nhân khăng khăng muốn lại trướng, vậy chúng ta cũng chỉ có thể đi tìm Đế Ất đại nhân phân xử thử.”

“Đúng, tìm Đế Ất đại nhân phân xử!”

Nam bộ vũ trụ đám người, tất cả đều cùng kêu lên cao quát lên, “Tìm Đế Ất đại nhân phân xử” thanh âm sóng sau cao hơn sóng trước, xa xa truyền đi.

Khu kiến trúc bên trong rất nhiều người đều đã bị kinh động, tất cả đều bay ra ngoài, muốn nhìn một chút chuyện gì xảy ra.

Diệu Thượng mặt trực tiếp lục biến thành đen, hơn một trăm vạn trăm triệu tinh sáng thạch, chồng chất lên, thể tích sợ là có thể so sánh với một cái tinh cầu, coi như giết hắn cũng không có khả năng lấy ra được a.

Nhưng mọi người cùng kêu lên cao hàn, để hắn toàn thân khẽ run rẩy, vội vàng kêu lên: “Đừng hô, đều đừng hô! Ta cho, ta cho còn không được sao?!”

Dương Thanh Huyền mỉm cười, tay giơ lên, ra hiệu mọi người đình chỉ, nói ra: “Vậy bây giờ cho đi.”

Diệu Thượng mặt đen lên, cả giận nói: “Hiện tại không có nhiều tiền như vậy.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hiện tại không cho, đại nhân nhanh như chớp chạy về tây bộ vũ trụ, vậy chúng ta tìm ai tính tiền đi? Mà lại tiền là sẽ xảy ra lợi tức, mỗi chậm trễ một ngày, lợi tức sợ đại nhân đều gánh không được a, ta khuyên đại nhân vẫn là hôm nay cho tốt.”

Diệu Thượng tức giận đến phát run, nói: “Ngươi biết số tiền này có bao nhiêu sao? Chồng chất đứng lên, sợ là cái này Hỗn Độn đại lục đều áp trầm.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Biết a, là rất nhiều, nhưng đây là đại nhân chính mình nói muốn cho, tất cả mọi người nghe thấy được, chẳng lẽ đại nhân nuốt lời một lần về sau, lập tức tiếp lấy lại muốn nuốt lời rồi?”

“Phốc!”

Diệu Thượng mặc hắn tu vi thông thiên, cũng cũng nhịn không được nữa phun ra một ngụm máu tới.

Chính mình cái gì cũng không làm, liền lưng đeo một món khổng lồ nợ nần, còn bị chụp xuống nuốt lời mũ, phát run thảm tiếng nói: “Ngươi, thật ác độc a!”

Dương Thanh Huyền nói: “Đại nhân một lời không hợp liền muốn miểu thiên miểu địa miểu không khí, khó chịu liền trực tiếp giả ngu muốn lại rơi như thế khoản tiền lớn, còn nói ta thật hận? A, ta đây đến đó bên trong giảng đạo lý đi a? Trong thiên hạ này còn có phân rõ phải trái địa phương sao?”

Dương Thanh Huyền mặt mũi tràn đầy bi phẫn, một bộ đau lòng nhức óc dáng vẻ.

“Phốc!.”

Diệu Thượng phẫn nộ đan xen phía dưới, một ngụm máu phun ra cao ba thước, người đều có chút đứng không vững, lung lay sắp đổ, tâm nghĩ không bằng ngất đi, còn tốt qua ở đây chịu tội.

Những cái kia mới tới vây xem, tất cả đều giật mình dị thường, đặc biệt là tây bộ vũ trụ chư đa thiên tài, khó mà tin nhìn xem, không rõ ràng bọn hắn tây bộ trong liên minh địa vị cao sùng Diệu Thượng đại nhân, làm sao miệng đầy là máu, một bộ thất hồn lạc phách, sống không bằng chết dáng vẻ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2765: Trảm Hồn Chi Lực, Giết Chóc Cực Chiêu

Tử Xa Hồn đem Diệu Thượng đỡ lấy, sau đó lặng lẽ như sao, nhìn chăm chú tới, giống như là muốn đem Dương Thanh Huyền bắn thủng, lạnh giọng nói: “Đủ rồi! Chuyện này xóa bỏ, như vậy tại Hỗn Độn đại lục trong khoảng thời gian này, ta sẽ bảo kê ngươi, nếu không, ngươi hiểu được.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Thật có lỗi, các ngươi trí thông minh, ta không hiểu.”

Tử Xa Hồn song đồng co rụt lại, một cỗ to lớn hàn ý nháy mắt giáng lâm, liền liền xung quanh quan sát người, cũng nhịn không được toàn thân run lên, hoảng sợ kinh sợ thối lui.

“Lực lượng thật đáng sợ! Trực thấu người hồn phách.”

“Nắm giữ trảm hồn chi lực đáng sợ thiên tài a, toàn bộ tây bộ thế hệ trẻ tuổi bên trong, không ai có thể sánh cùng tuyệt thế tồn tại!”

“Nam bộ tiểu tử kia sợ là muốn quỳ đi, đắc tội Tử Xa Hồn, lần này cao tới chín mươi phần trăm tỉ lệ đào thải tập huấn bên trong, căn bản không có khả năng sống nổi.”

“Nghe nói Đế Ất đại nhân đều mười phần thưởng thức hắn, tự mình triệu kiến.”

Các loại tiếng nghị luận nổi lên bốn phía, không không lộ ra lấy đối với Tử Xa Hồn kiêng kị cùng sợ hãi, liền liền Chu Xử cũng là sắc mặt bạc trắng, không dám cùng cái này cái nam nhân tranh

phong.

“Ngươi thật muốn chết ở đây Hỗn Độn đại lục sao?”

Tử Xa Hồn lạnh giọng nói, trong mắt một mảnh băng sắc, không có bất luận cái gì tình cảm chấn động, cái kia căn bản cũng không phải là người con mắt.

“Làm sao?”

Dương Thanh Huyền bật cười khanh khách, hoàn toàn không bị Tử Xa Hồn khí thế chấn nhiếp, xùy tiếng nói: “Ngươi cũng muốn miểu thiên miểu địa miểu không khí?”

Tử Xa Hồn lạnh lùng nói: “Ngươi chính mình suy nghĩ kỹ càng, là tại chiếu cố cho ta hạ, sống sót trở về, tương lai thành cho các ngươi nam bộ vũ trụ một vị bá chủ, còn là bởi vì đắc tội ta, mà thành vì lần này tập huấn cái thứ nhất chết người.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta có thể hỏi ngươi cái vấn đề sao?”

Tử Xa Hồn nhíu mày lại, không kiên nhẫn nói ra: “Hỏi.”

Phảng phất nhiều lời một chữ, đều làm chậm trễ thời gian của hắn, nhìn nhiều liếc mắt, đều là cho đối phương ban ân.

Dương Thanh Huyền chăm chú hỏi: “Các ngươi tây bộ vũ trụ võ tu, đều là tu luyện Thủy hệ công pháp sao?”

Tử Xa Hồn nói: “Tự nhiên không phải, làm sao hỏi như vậy?”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy làm sao từng cái đầu óc đều nước vào rồi?”

Thiên địa nháy mắt an tĩnh lại.

Không khí phảng phất ngưng trệ, tất cả mọi người không khỏi kinh hãi, tim đập loạn không ngừng, “Tiểu tử này... Thật là não tàn sao?”

Trừ nam bộ vũ trụ liên minh võ tu bên ngoài, không khỏi là hoảng sợ muôn dạng.

“Chết!”

Tử Xa Hồn lệ quát một tiếng, cũng không thấy hắn động tác, một cỗ sức mạnh đáng sợ liền từ trong cơ thể xông ra, trực tiếp hóa thành vô hình lưỡi đao, bổ về phía Dương Thanh Huyền.

Cái này Hỗn Độn đại lục quy tắc cùng lực lượng nguyên tố, vượt xa bốn bộ vũ trụ khu vực trung tâm, cho dù là Thiên Giới chi chủ chiến đấu, cũng rất khó lưu lại phá hoại vết tích.

Nhưng Tử Xa Hồn một đao kia, lại đem hư không vặn vẹo, vô số quy tắc phá không mà ra, nương theo lấy một đao kia, đủ chém mà xuống!

Hai người cách xa nhau bất quá hơn một trượng, ngắn như vậy khoảng cách một kích, căn bản không có khả năng trốn được.

Diệu Thượng thân là tây bộ vũ trụ liên minh người chủ trì, không có khả năng ở trước mặt tất cả mọi người ra tay với Dương Thanh Huyền, nhưng Tử Xa Hồn lại khác biệt, giữa đồng bối xuất thủ, không có bất kỳ băn khoăn nào.

Dương Thanh Huyền song đồng co rụt lại, nội tâm kinh hãi một chút, vậy đao khí vô hình, nhưng lại truyền đến “Ong ong” thanh âm, đem toàn thân mình bao phủ, không chỉ có phá hoại nhục thân, còn trực kích hồn phách.

Dương Thanh Huyền hai tay trước người giao nhau, bảy đạo mạch luân nháy mắt giải khai, Thiên Thần chi lực khuấy động ra, tại bốn phía không gian hình thành từng đạo Thần Văn, đem cái kia trảm kích bên trong huy sái ra dị lực toàn bộ chấn động đến vỡ nát.

Những màu tím kia Thần Văn, cẩn thận nhìn lại, tất cả đều là từng đạo nhỏ bé vòng xoáy, bộc phát ra trăm ngàn đạo cộng minh, hình thành Thiên Thần bất diệt thể trường năng lượng.

Tử Xa Hồn sững sờ, song đồng bỗng nhiên trợn to, tựa hồ có chút kinh ngạc.

Dương Thanh Huyền hai tay một nắm, những vòng xoáy kia đình chỉ xoay tròn, đồng loạt đẩy về phía trước đi.

“Ầm ầm!”

Trảm hồn đao đem những này Thần Văn vòng xoáy đánh nát, tại giữa hai người nổ vỡ ra tới.

Một chiêu giao thủ, hai người đều xem thấu lẫn nhau tu vi.

Tử Xa Hồn là năm sao Thiên Giới sơ giai, cao hơn hắn hai cái tầng cấp.

“Có chút ý tứ, ta ngược lại là coi thường ngươi.”

Tử Xa Hồn cười lạnh nói: “Khó trách dám coi trời bằng vung, liền liền Diệu Thượng đại nhân cùng ta đều dám đắc tội, nhưng ngươi điểm ấy nhỏ thực lực, nhỏ thiên phú và tiểu thông minh, đều dừng ở đây rồi.”

Tay phải vồ một cái, sau đó phất một cái ống tay áo, một đạo sóng bạc tại không trung kéo ra, chấn nhân tâm phách khí kình như trường tiên rút ra, muốn đem trước mắt cái này không biết trời cao đất rộng người dùng roi hút chết.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, nhưng nội tâm cũng không dám có chút chủ quan, dưới chân bộ pháp giẫm mạnh, đem thân thể uốn éo, mượn toàn thân chi lực một chưởng đẩy ra, bốn phương tám hướng hư không, trực tiếp bị áp bốc cháy lên.

Diệu Thượng lấy làm kinh hãi, nói: “Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa!”

Hỏa diễm đem sóng bạc gạt ra.

Tử Xa Hồn mặc dù cũng không phải là Thủy hệ võ tu, nhưng công pháp bên trong đích thật là khuynh hướng Thủy hệ, nguyên tố bên trên liền bị Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa áp chế.

Dương Thanh Huyền đỉnh phong một chưởng, trong lòng bàn tay tuôn ra liệt dương.

“Ầm ầm!”

Chưởng pháp đặt ở cái kia kình khí bên trên, đáng sợ nổ tung thanh âm lần nữa bạo hưởng, hỗn loạn lực lượng trực tiếp đem hai người đều cuốn vào.

Nhưng Dương Thanh Huyền nhục thân cường hoành, nghênh đón cái kia sức nổ, ngược lại biến lớn hơn gấp trăm lần, đưa tay hướng nắm vào trong hư không một cái, chiến kích Thiên Khư nổi lên, hung hăng đâm xuống.

Cái kia uy phong lẫm lẫm tư thái, bễ nghễ thiên hạ ánh mắt, cùng đáng sợ Thiên Thần chi lực, tựa như là đứng tại dưa hấu trong đất nhuận thổ, dùng cái xiên đâm tra.

Tứ phía vây xem thiên tài, không khỏi là chấn kinh hoảng sợ.

Một tên so Tử Xa Hồn thấp hai tầng cảnh giới người, có thể tại đón lấy Tử Xa Hồn hai chiêu về sau, lông tóc không thương, thậm chí hoàn toàn không rơi vào hạ phong, còn có thể xuất thủ phản kích!

Cái này đã triệt để đỉnh phong bọn hắn nhận biết.

Nam bộ liên minh đám người, thì từng cái kích động vạn phần, sĩ khí dâng cao, hét lớn: “Dương Thanh Huyền, đánh nổ những này tây bộ tới chó đất!”

“Ầm ầm!”

Thiên địa chấn động, Dương Thanh Huyền cự nhân thân thể dừng lại hạ, cái kia đâm xuống Thiên Khư, giống như là bị một cỗ lực lượng chặn.

Lập tức chói mắt bích ánh sáng màu xanh lục tăng vọt, như ngân hà treo ngược, thác nước ngược dòng!

Thiên Khư bên trên Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa bị chèn ép không ngừng lùi lại.

Những xanh biếc kia chi sắc, ở trên mặt đất hóa thành một đạo rực rỡ thập tự tinh mang, bao phủ vòm trời, đem Dương Thanh Huyền to lớn pháp thân toàn bộ chụp vào trong.

Giống như tường đồng vách sắt hư không, tại cỗ lực lượng này áp bách dưới, hiện ra đại lượng màu đen vết rạn.

“Nam bộ tới khỉ hoang, cho ngươi điểm nhan sắc liền mở phường nhuộm. Bản công tử không ngại hơi dùng điểm tâm, đưa ngươi đưa vào Hoàng Tuyền.”

Tử Xa Hồn nghiêm nghị đứng ở trên mặt đất, bốn phương tám hướng võ giả đều bị cái kia khí thế mạnh mẽ chấn không ngừng lùi lại, đều là lộ ra hoảng sợ khuôn mặt.

Cái kia thập tự tinh mang quang huy, đúng là hắn trong tay quyết ấn tỏa ra.

“Thật lâu không có thi triển chiêu này, dùng để giết một con kiến hôi, ngươi thật cần phải cảm thấy vinh quang a!”

“Sát Lục Trảm!”

Tử Xa Hồn quyết ấn một chụp, Thập Tự Tinh bỗng nhiên bắn ra, trực tiếp đem bầu trời quấy mảng lớn vỡ nát, chiến kích Thiên Khư bên trên “Phanh phanh phanh” bạo khởi đại lượng chấn động âm thanh, vô số xanh biếc chi khí chém ở phía trên.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2766: Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng, Thượng Cổ Đạo Binh

Thập tự tinh mang xoay tròn mà lên, toàn bộ trên bầu trời hình thành to lớn khí lưu vòng xoáy, hết thảy vạn vật đều bị chém vỡ nát.

Dương Thanh Huyền trên thân không ngừng bị lục mang bắn thủng, tuôn ra mảng lớn máu tươi, như thác nước bố chảy xuống, rất nhanh liền hóa thành to lớn huyết nhân đứng tại không trung.

“Dương Thanh Huyền!”

Tần Tiểu Vũ thê thảm quát to một tiếng, toàn thân run rẩy.

Thiên Khư rời tay mà bay, to lớn pháp thân vỡ nát thành máu thác nước bay lưu thẳng xuống dưới.

Tất cả mọi người hoảng sợ nhìn xem một màn này, tâm nghĩ người này xong, thập tự tinh mang còn chưa chém tới, liền bị cường đại giết chóc khí tràng xoắn thành vỡ nát.

Thập tự tinh mang điên cuồng kích bên trên, cuối cùng chém ở máu trên thác nước.

Trong lòng mọi người chấn động, đều là thầm nghĩ: “Kết thúc. Quả nhiên, đắc tội Tử Xa Hồn, liền không có một cái có thể sống sót.”

“Ầm ầm!”

Huyết chi thác nước bị cái kia tinh mang một chém, nháy mắt sụp đổ, nổ thành vô số mưa máu dồn dập đánh xuống.

“Chết... Chết sao?...”

Nam bộ vũ trụ liên minh đám người, không khỏi là hoảng sợ muôn dạng, tại nam bộ chiến vô bất thắng, mọi việc đều thuận lợi Dương Thanh Huyền, một chiêu liền bị cái khác vực thiên tài diệt?

Diệu Thượng sắc mặt biến hóa, trong hai con ngươi một chút lộ ra kinh sợ, “Đây là...”

Tử Xa Hồn đồng bên trong hiện lên vẻ nghi hoặc, nhìn qua đầy trời mưa máu, tự lẩm bẩm: “Chỉ là... Cái này lượng máu khó tránh khỏi có chút lớn đi... Tiểu tử này tới kinh nguyệt sao...”

Đột nhiên, một cỗ cảm giác xấu nước vọt khắp toàn thân.

Cái kia trong huyết vũ, xuất hiện từng cái huyết phù, chớp động phía dưới, nối liền cùng một chỗ, hóa thành một mảnh trải qua quyết, phiêu đãng hư không.

Trải qua quyết văn tự bên trên, thỉnh thoảng có thủ ấn hóa hiện, liên tiếp xuất hiện bảy đạo.

Sau đó, một cỗ hủy thiên diệt địa lực lượng đáng sợ từ kinh văn kia bên trong truyền ra, bảy ấn hợp nhất, hóa thành một con vô cùng to lớn huyết thủ, trấn áp mà xuống, muốn nghiền nát thương khung!

Diệu Thượng cả kinh nói: “Quả nhiên là Huyết Thần Kinh! Tiểu tử này không chỉ tu luyện Thiên Thần Bất Diệt Thể, còn tu luyện huyết ảnh bất tử thân, cái này, cái này...”

“Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng!”

Dương Thanh Huyền băng lãnh thanh âm, từ bàn tay to kia bên trong truyền ra, chỗ trống không có một tia tình cảm, chỉ có trấn áp thiên địa, bổ ra thế giới bá khí!

Tử Xa Hồn hoảng hốt, cái kia mưa máu rời chính mình quá gần, máu trải qua cùng thứ nhất chưởng hình thành sát na, chính mình liền đã bị lồng chụp vào trong, phảng phất lâm vào vô tận huyết hải, vô biên vô ngần, cái kia to lớn một chưởng, như càn khôn thế giới giống như, muốn đem chính mình bóp nát!

“Thần mạng! Trảm hồn!”

Tử Xa Hồn lệ quát một tiếng, chắp tay trước ngực, vô số bích ánh sáng màu xanh lục phá thể mà ra, một tôn che kín lục vảy sát thần hiện lên ở sau lưng, cái kia băng lãnh hai mắt, muốn nhìn tận thương khung hoàn vũ, giết chóc cùng trảm hồn chi lực từ cái này pháp thân bên trong truyền ra, không ngừng hiển hóa, hình thành một mảnh kết giới lĩnh vực, đem thứ nhất chưởng uy áp ngăn trở.

“Oanh!”

Cái kia pháp thân lại đưa tay đẩy, hào quang màu bích lục chém vụt mà ra, tại không trung tạo nên một vòng sóng biếc, đem huyết hải kích số tròn dòng nước, không ngừng hướng bốn phía thối lui.

“Ầm ầm!”

Thứ nhất chưởng cuối cùng rơi xuống, cùng thần mạng ánh sáng oanh cùng một chỗ.

Hai cỗ sức mạnh đáng sợ càn quét càn khôn, chấn bốn phía người liều mạng lui lại.

Tất cả mọi người không khỏi kinh hãi, bị biến cố bất thình lình dọa cho phát sợ, thân thể theo bản năng lui lại tránh né xung kích, nhưng đầu óc còn chưa kịp phản ứng.

Ai cũng biết cái này Hỗn Độn đại lục thế giới quy tắc cường hãn bao nhiêu, mà giờ khắc này, giữa thiên địa bị nghiền ép ra mảng lớn quy tắc chi lực, hiện lên gợn sóng văn tại không trung băng tán, tựa như cắt đứt quan hệ.

“Tiểu tử kia... Thật là bốn sao Thiên Giới hậu kỳ sao?”

Tây bộ vũ trụ liên minh chư đa thiên tài, không khỏi là sắc mặt trắng bệch, bọn hắn đều là từng thấy tận mắt Tử Xa Hồn tại bốn sao Thiên Giới đỉnh phong thời điểm, liền chém giết sáu sao Thiên Giới cường giả a!

“Đây là ngang tay sao? Vẫn là nói...”

Chu Xử sắc mặt trắng bệch, trong hai mắt lấy làm kinh ngạc cùng khủng hoảng, hắn cách hai người chiến đấu rất gần, đồng thời mạnh đỉnh lấy cái kia dư ba xung kích đã lui, chính là vì thấy rõ mỗi một chi tiết nhỏ, không buông tha bất luận cái gì một tấm hình tượng.

Ngay tại Tử Xa Hồn thi triển ra mạnh nhất áo nghĩa, thần mạng trảm hồn về sau, mặc dù chặn Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng, nhưng vẫn chưa chuyển bại thành thắng, thần mạng ánh sáng từ đầu đến cuối bị huyết hải áp chế, chỉ là không có bại trận mà thôi.

“Chỉ là... Thật là ngang tay sao?”

Chu Xử mặt mũi tràn đầy kinh sợ, chẳng biết vì sao, hắn luôn cảm thấy một chiêu này hạ, là Tử Xa Hồn thua nửa chiêu, nhưng vẫn chưa nhìn rõ ràng, không dám xác định.

Nhưng đối phương chỉ có bốn sao Thiên Giới hậu kỳ a!

Nhìn từ góc độ này, cho dù hai người là ngang tay, Tử Xa Hồn cũng thua, mà lại thua triệt triệt để để!

Một đạo chói mắt kim quang phá không mà đến, chính là lúc trước bị đánh bay chiến kích, Dương Thanh Huyền lần nữa hóa ra

Thiên Thần Bất Diệt Thể pháp thân, hai tay nắm kích, liền hướng về phía trước bổ tới.

Hắn giờ phút này song hồn hợp nhất, mặc dù mặt ngoài cảnh giới chỉ có bốn sao Thiên Giới hậu kỳ, nhưng chân thực cảnh giới đã là năm sao Thiên Giới sơ giai, cùng Tử Xa Hồn không khác nhau chút nào.

Mà tu luyện ba đại thần thể, nắm giữ đại đạo chi lực Dương Thanh Huyền, vô luận so đấu thần thông, võ ý, lĩnh ngộ, binh khí, kinh nghiệm các loại, cũng không thể bại bởi cùng giai!

“Lâm chiếu uyên!”

Lưỡi kích bên trên hiện ra giống như Phượng Hoàng Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, mở ra hai cánh, nương theo lấy cái kia kích quang đánh rơi.

“Thần mạng! Đạo binh!”

“Ầm ầm!”

To lớn Phượng Hoàng quang huy đánh rơi ở trên mặt đất, phá vỡ hết thảy mê chướng, chấn lên trùng thiên cột sáng.

Chỉ thấy Tử Xa Hồn mặt mũi tràn đầy tàn khốc, cái kia lục vảy khắp cả người pháp thân đã cùng bản thể hợp nhất, cầm trong tay một thanh màu xanh biếc cự nhận, tách ra đáng sợ khí uẩn chi lực, đem chiến kích ngăn trở.

Hai kiện binh khí bên trên đều là quang huy lưu chuyển, bộc phát ra cường đại khí minh thanh, lẫn nhau tranh nhau phát sáng.

“Thượng cổ đạo binh, thần mạng hoàng xoáy!”

Cái kia cự nhận toàn thân từ bích thúy, Xích Kim nhị sắc lộn xộn mà thành, thành hoàng vũ giống nhau hình giọt nước, tại hộ thủ chỗ, càng là có một viên Thần Hoàng chi nhãn, tản mát ra lăng lệ khí tức.

Tương truyền này binh khí bản thể chính là thu hoạch được thiên mệnh Thần Hoàng biến thành.

Đạo binh mới ra, vạn binh đủ ai.

Tất cả thiên tài đừng không động dung, đều cảm ứng được trên người mình binh khí tại hơi run rẩy, sinh ra ý sợ hãi.

Nhưng Dương Thanh Huyền trong tay Thiên Khư, không chỉ có không có gào thét, ngược lại bộc phát ra cường đại trước nay chưa từng có chiến ý, muốn cùng đạo binh tranh cao thấp một hồi!

“Đây chính là thượng cổ đạo binh a, uy năng còn tại cổ bảo phía trên, vạn binh khó cản! Tiểu tử này trong tay chiến kích là chuyện gì xảy ra? Lại có thể chống đỡ đạo binh?!”

Tất cả mọi người không không lần nữa ngốc trệ, kinh ngạc nhìn trước mắt không thể tưởng tượng nổi một màn.

Hai kiện binh khí tương giao trên không, hiện ra Thần Hoàng cùng Hỏa Phượng, lẫn nhau tranh đấu, hình thành hai đại lĩnh vực.

“Không có khả năng!”

Tử Xa Hồn từng chữ nghiến răng nghiến lợi, nội tâm kinh hãi đã sớm tột đỉnh.

Dương Thanh Huyền trong tay chiến kích, vô luận từ tuế nguyệt vẫn là tạo hình bên trên nhìn, đều là hiện tại mới có binh khí, tại đã mất đi lớn luyện khí sư cùng thượng cổ đại năng giả giữa thiên địa, căn bản không có khả năng chế tạo xuất đạo binh!

Nhưng cái này chiến kích đích đích xác xác đang cùng mình đạo binh tranh phong.

“Đáng chết a!”

Tử Xa Hồn xấu hổ giận dữ đan xen, một kiện phổ thông binh khí, lại có như thế ý chí, lại bất luận cuối cùng thắng thua, chỉ là phần này ý chí cùng khí uẩn, liền đã thắng!

Chương 2767: Binh Khí Đua Tiếng, Nợ Tiền Được Còn

“A, cái này ngu xuẩn chim, dĩ nhiên có thể cùng ta chiến kích tranh phong, là nên khen nó dũng mãnh đâu, vẫn là ngu xuẩn đâu?”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia Thần Mệnh Hoàng Toàn, nhìn xem trên không hiển hóa ra ngoài Thần Hoàng, lạnh lùng nói.

“Phốc!”

Bốn phía người, tất cả đều bị mấy câu nói đó kích thích thổ huyết.

Đây chính là thượng cổ đạo binh, cổ đại năng giả luyện khí thuật thành tựu tối cao, gần như đại đạo tồn tại!

“Lại còn nói Thần Mệnh Hoàng Toàn là sỏa điểu! Ngươi chính mình cái kia hỏa phượng mới thật sự là sỏa điểu a, cũng dám cùng Thần Hoàng tranh nhau phát sáng!”

Bốn phía võ giả, nhịn không được bi phẫn kêu to, tại thay Thần Hoàng minh bất bình.

“Hừ!”

Dương Thanh Huyền một tiếng khinh thường, đưa tay một chụp, tế ra Long Quyền Thiết Giản, hóa thành hắc long gào thét mà lên, xé rách Thần Hoàng Hỏa Phượng giao chiến không gian, xông vào đi vào.

“Cái đó là...!”

Chung quanh lập tức truyền đến tiếng kinh hô.

Không ít võ giả đều đổi sắc mặt.

Đặc biệt là đông bộ vũ trụ người, một chút liền nhận ra này kiện binh khí, phát ra trận trận tiếng kêu sợ hãi.

Thương gia tại đông bộ chính là đỉnh phong thế gia một trong, Thương Bàn càng là danh chấn đông bộ vũ trụ tuyệt đại thiên tài, Long Quyền Thiết Giản đồng dạng thanh danh hiển hách, cơ hồ không ai không biết, không người không hay.

Vạn Lưu Ngũ Tuyệt Phong một trong Thương Cách, cùng tuyệt đại thiên tài Thương Bàn, vẫn lạc tại nam bộ vũ trụ tin tức, mặc dù vẫn chưa tại đông bộ truyền ra, nhưng một chút đỉnh tiêm thế gia nên cũng biết, chỉ bất quá đối với hai người vẫn lạc tường tình cũng không rõ ràng.

Giờ phút này thấy Thiết Giản xuất hiện tại Dương Thanh Huyền trong tay, một chút liền nháy mắt minh bạch cái gì. Hai người vẫn lạc, cho dù không phải trước mắt nam tử này trực tiếp tạo thành, cũng hơn nửa cùng hắn có quan hệ.

Long Quyền Thiết Giản dù không phải đạo binh, nhưng cũng là cổ bảo bên trong đỉnh tiêm tồn tại, bản thân cũng là Hắc Long nhất tộc tinh phách luyện chế mà thành, tăng thêm có Hỏa Phượng chỗ dựa, giận xé cái kia to lớn linh áp kết giới, vọt vào, liên thủ với Hỏa Phượng đại chiến Thần Hoàng.

“Ầm!.”

Ba đại Thần thú va chạm phía dưới, tản mát ra binh khí khí minh thanh, kích tán ở trong thiên địa, chấn động lòng người.

Thần Mệnh Hoàng Toàn lại rơi vào hạ phong, không ngừng bại lui.

Tử Xa Hồn tròng mắt đều muốn rơi xuống, vô luận là vạn cổ truyền thuyết, vẫn là chính mình thu hoạch được Thần Mệnh Hoàng Toàn đến nay, lần đầu tiên nghe nói cùng nhìn thấy này binh tại binh khí đua tiếng sa sút nhập xuống gió.

Cảnh tượng này căn bản là không có cách tưởng tượng, cho dù là tận mắt nhìn thấy, đều tuyệt đối không thể tin tưởng!

“Được rồi được rồi, ồn ào quá.”

Hư không bên trong truyền đến một thanh âm, sau đó liền xuất hiện một bức Thái Cực Đồ, hắc bạch song sắc Thái Cực cá xoay tròn.

Giữa cả thiên địa lực lượng liền hoàn toàn bị trấn đè ép xuống.

Chiến kích Thiên Khư, Long Quyền Thiết Giản, Thần Mệnh Hoàng Toàn, ba đại binh khí khí uẩn nháy mắt hành quân lặng lẽ, bị ép xuống.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Xa Hồn cũng nháy mắt tách ra.

Những khuấy động kia thiên địa năng lượng, đều ở đây Thái Cực Đồ dưới, chậm rãi tiêu tán, khôi phục thiên địa thanh minh.

Hàng Trần cùng Diệu Thượng đồng thời ôm quyền chắp tay, hướng lên bầu trời thở dài hành lễ, nói: “Gặp qua Đế Ất đại nhân.”

Tất cả võ giả đều là giật mình, dồn dập ngẩng đầu nhìn lại.

Mặt khác ba bộ vũ trụ thiên tài mặc dù sớm đến, nhưng trừ số ít mấy người bên ngoài, đều chưa từng gặp qua Đế Ất chân thân, chỉ là nghe nói đế chi nhất tộc truyền thuyết.

Tất cả đều thần sắc nghiêm nghị, khẩn trương mà cung kính đứng.

Cái kia Thái Cực Đồ tán đi tất cả lực lượng về sau, hóa thành một vệt sáng rơi xuống, hình chiếu thành một vị lão giả.

đọc truyện✻với https://truyencua

tui . net/Dương Thanh Huyền gặp một lần, chính là đã từng thấy qua Ất tiên sinh, vội vàng ôm quyền cung kính thở dài.

“Hàng Trần a, làm sao ngươi vừa đến, liền làm ra động tĩnh lớn như vậy, ta đang phòng bếp xào rau đâu, thực sự không chịu nổi.”

Đế Ất tràn đầy vẻ trách cứ.

Hàng Trần chắp tay nói: “Hồi bẩm Đế Ất đại nhân, là hai vị tiểu bối tại tranh phong, chuyện là như thế này...”

Hắn đang muốn giải thích, Diệu Thượng giật mình, vội vàng đoạt lấy nói ra: “Tiểu bối ở giữa, lẫn nhau ai đều không phục ai, luận bàn một hai, cũng đúng là bình thường, quấy rầy đến Đế Ất đại nhân, thực sự sai lầm.”

“A, là ai như thế không có tố chất, vừa đến đã đánh nhau, đều kéo đi ra giết đi, ta chỗ này yêu cầu giảng văn minh giảng lễ phép, không cần loại này không văn minh người.”

Đế Ất từ tốn nói.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Xa Hồn đều là xạm mặt lại, dọa cho phát sợ.

Dương Thanh Huyền vội vàng nói: “Hồi bẩm Đế Ất đại nhân, là bốn bộ vũ trụ liên minh Tử Xa Hồn, một lời không hợp liền động thủ với ta, tại hạ bất đắc dĩ vì bảo vệ tính mạng, mới chỉ có thể xuất thủ đánh trả. Ở đây mấy trăm người đều nhìn thấy rõ ràng, đều nhưng vì ta làm chứng.”

Tử Xa Hồn sắc mặt đại biến, gấp vội vàng nói: “Hồi bẩm Đế Ất đại nhân, là cái này gọi Dương Thanh Huyền ăn nói bừa bãi, muốn doạ dẫm Diệu Thượng đại nhân, ta tình thế bất đắc dĩ, mới nghĩ cho hắn biết thế nào là lễ độ nhìn xem, tất cả mọi người có thể làm chứng.”

Đế Ất kinh ngạc nói: “Doạ dẫm? Diệu Thượng, ngươi thật bị lường gạt sao? Thân là tây bộ vũ trụ liên minh người chủ trì, chín sao Thiên Giới đại cao thủ, bị một tên bốn sao Thiên Giới doạ dẫm?”

Diệu Thượng mặt mo đỏ ửng, kinh ngạc nói: “Cái này, cái này...”

Nói không ra lời.

Dương Thanh Huyền nói: “Hồi bẩm Đế Ất đại nhân, cũng không phải là doạ dẫm, mà là lão nhân này nợ tiền không cho, tốt mở miệng uy hiếp, muốn lấy lớn hiếp nhỏ.”

Diệu Thượng cả giận nói: “Ngươi nói bậy!”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ta nào có nói bậy, tự ngươi nói khoản tiền kia sẽ cho, đúng hay không?”

Diệu Thượng vội la lên: “Đối với là đúng, có thể cái kia...”

Dương Thanh Huyền ngắt lời nói: “Đối với không phải liền là rồi? Đế Ất đại nhân, ngài đều nghe thấy được. Hắn nói đưa tiền, lại không cho, còn tính cả cái này Tử Xa Hồn cùng một chỗ uy hiếp ta, ở đây mấy trăm người đều có thể làm chứng.”

Đế Ất nói: “Diệu Thượng, ngươi có phải hay không thiếu bọn hắn tiền?”

Diệu Thượng gấp xoay quanh, “Cái này, cái này...”

Nếu nói thiếu, không chỉ có không rõ ràng gánh vác kếch xù nợ nần, còn ngồi vững Dương Thanh Huyền thuyết pháp, chính mình lấy lớn hiếp nhỏ, mở miệng uy hiếp, cố ý nháo sự các loại, càng đáng sợ chính là, món nợ này căn bản là đổi không nổi a!

Nhưng nếu nói không có thiếu, chính mình lúc trước hoàn toàn chính xác nói sẽ cho, vài trăm người đều có thể làm chứng, cự không thừa nhận, chẳng lẽ không phải tự mình đánh mình miệng, tại Đế Ất trước mặt cũng không có khả năng lừa gạt qua a.

Lập tức mồ hôi lạnh lăn xuống, một tên chín sao Thiên Giới đại cao thủ, thế mà y phục đều bị mồ hôi thấm ướt.

Đế Ất cau mày nói: “Cái này hỏi rất khó trả lời sao? Thiếu chính là thiếu, không có thiếu chính là không có thiếu, làm sao như thế giày vò khốn khổ? Chẳng lẽ lại ngươi một đại cao thủ thật đúng là muốn trốn nợ?”

Diệu Thượng sắc mặt trắng bệch, bi phẫn thở dài một tiếng, toàn thân tinh khí thần đều tán loạn, thất hồn lạc phách nói ra: “Thiếu.”

Hai chữ này, giống như núi cao nặng, đem một vị chín sao Thiên Giới đại cao thủ áp không thở nổi, từ tiên phong đạo cốt giống như khí chất, trở nên uể oải không chịu nổi.

Đế Ất nói: “Đã thiếu, trả tiền đúng thế, chẳng lẽ lại ngươi thật đúng là uy hiếp bọn hắn, muốn quỵt nợ?”

Diệu Thượng khổ sở nói: “Số tiền kia thiếu không hiểu thấu, ta căn bản trả không nổi, đừng nói tiền vốn, chính là lợi tức cũng khó khăn trả lại.”

Đế Ất nói: “Lời này của ngươi liền quá phận a, một bộ vũ trụ lãnh tụ, vô số tinh vực vị diện tối cao người chủ trì, thiếu một chút tiểu bối tiền, nói trả không nổi, còn không lên, đây không phải rõ ràng bắt nạt người sao?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2768: Rưng Rưng Cũng Muốn Trang Xong

“Ta là thật không trả nổi a!”

Diệu Thượng cơ hồ muốn hỏng mất, vẻ mặt cầu xin, nước mắt đều muốn xuống tới.

Đế Ất cả kinh nói: “Đừng hoảng hốt đừng hoảng hốt, đến cùng thế nào?”

Thấy Diệu Thượng muốn sụp đổ dáng vẻ, vội vàng mở lời an ủi.

Tất cả mọi người là trong lòng cổ quái, nghĩ thầm: “Việc này liền phát sinh trước cửa nhà, Đế Ất đại nhân há có thể chẳng biết, đây rõ ràng chính là đang giả ngu a.”

Lúc này, lại không có gì che dấu, Diệu Thượng bi phẫn đem sự tình rõ ràng mười mươi nói ra, nước mắt tuôn đầy mặt nói: “Ta cái gì cũng không làm, vô duyên vô cớ không có hai mươi bốn mai Hóa Thần Đan, còn thiếu như thế một số lớn thiên văn sổ tự tiền, Đế Ất đại nhân, mời cho ta làm chủ a!”

Đế Ất nghe xong, “A” một tiếng.

Dương Thanh Huyền nói: “Khoản này con số xác thực hơi nhiều, nhưng đây là tự ngươi nói cho mỗi người năm mai Hóa Thần Đan, lại không ai bức ngươi, làm sao ngược lại ngươi thành người bị hại, đã cấp không nổi, trước đó vì cái gì nói muốn cho đâu? Người bị hại rõ ràng là chúng ta mới đúng a, Đế Ất đại nhân yêu cầu mọi người giảng văn minh, giảng lễ phép, giảng thành tin, mong rằng Diệu Thượng đại nhân hết lòng tuân thủ hứa hẹn, làm ba giảng tứ mỹ người văn minh, cũng mời Đế Ất đại nhân vì chúng ta những bọn tiểu bối này làm chủ."

Nam bộ vũ trụ liên minh đám người đồng nói: "Còn xin Đế Ất đại nhân làm chủ cho chúng ta."

Diệu Thượng khóc tang nói: "Là ta sai rồi, ta không nên trang bức..."

Đế Ất ho khan hai tiếng, nói: "Đều đã giả, bây giờ nói cũng đã chậm, chính mình trang bức, rưng rưng cũng phải trang xong a. Việc này ta không quản được, ta tổng không có khả năng ủng hộ ngươi không trả tiền lại a? Vẫn là chính các ngươi hiệp thương giải quyết đi."

Dương Thanh Huyền nói: "Đế Ất đại nhân nói cực phải, hiện tại nợ tiền đều là đại gia, nhất định phải phanh lại loại này oai phong tà khí, phát dương chính năng lượng."

Diệu Thượng mặt mũi tràn đầy bi phẫn nhìn qua Hàng Trần, lộ ra vẻ cầu khẩn.

Hàng Trần phiết qua mặt đi, nói: "Đều là tiểu bối sự tình, ta thực sự không tiện tham dự, nhưng xem ở Đế Ất đại nhân trên mặt mũi, ta cùng Tịnh Cổ hai phần tiền coi như xong đi, ai để chúng ta quen như vậy đâu."

Diệu Thượng muốn tự tử đều có, chỉ có thể nhìn về phía Dương Thanh Huyền, một bộ tùy ý xử trí bộ dáng.

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: "Việc này hoàn toàn chính xác rất khó xử lý a, dù sao cũng không phải thiếu ta một người tiền. Nếu chỉ là thiếu ta một người, ta cũng liền tùy tiện đánh cái tám chín gãy coi như xong. Nhưng đại nhân ngươi là thiếu mọi người tiền a, đây chính là một điểm cũng không thể ít, lợi tức cũng không có thể thiếu. Bất quá đại nhân thân là tây bộ vũ trụ liên minh chủ trì, trên thân khẳng định có không ít thứ đáng giá, lấy ra thế chấp cũng là có thể.”

Diệu Thượng sầu thảm nói: “Lại thế nào thế chấp, cũng áp không ra hơn một triệu trăm triệu a!”

Hàng Trần nói: “Không nhất định nha, rất nhiều thứ đều là có tiền mà không mua được, thậm chí vô giá không thành phố, tỉ như Diệu Thượng đại nhân trong tay Âm Dương kính, ta nhìn giá trị liền rất cao.”

Diệu Thượng giống như là bị đạp cái đuôi đồng dạng, toàn thân xù lông, nhảy dựng lên cả giận nói: “Tốt a, Hàng Trần, nguyên lai ngươi ngấp nghé ta Âm Dương Bảo Kính!”

Hàng Trần bất đắc dĩ thở dài: “Ta chỉ là giúp ngươi nghĩ biện pháp, hảo tâm xem như lòng lang dạ thú, vừa mới còn miễn rơi mất hai ngươi phần tiền, thật sự là không biết tốt xấu, liền làm ta không nói. Ta nếu là đòi ngấp nghé, trên người ngươi tinh hà đồ, Quảng Hàn kỳ, Thất Bảo Công Đức Đan, đại đạo đạo quả, cổ bảo sáo trang, cùng trên trăm loại linh đan diệu dược, ta tại sao không nói đâu?”

Dương Thanh Huyền trong mắt sáng lên, hắc tiếng nói: “Nguyên lai Diệu Thượng đại nhân có tiền như vậy, một mực là đang giả nghèo a, thật sự là khinh người quá đáng.”

Diệu Thượng một trận ngất đi, Hàng Trần điểm những vật này, tất cả đều là cấp Vũ Trụ chí bảo, giá trị lớn không có thể cân nhắc, căn bản không tồn tại giao dịch khả năng, cắn răng cả giận nói: “Cái kia trên trăm loại linh đan diệu dược có thể cho các ngươi, những vật khác, tuyệt không có khả năng cho!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi ý là, ngươi có tiền, nhưng tuyệt không có khả năng cho? Mả mẹ nó, nợ tiền thật sự là đại gia, ta nên hô ngài Diệu Thượng đại gia.”

Đế Ất nói: “Diệu Thượng a, đây chính là ngươi không đúng, không có tiền không trả, còn có thể thông cảm được, ngươi cái này có tiền không trả, cái này không khỏi không thể nào nói nổi đi.”

Diệu Thượng mặt âm trầm, giận nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, vung tay lên, mảng lớn bình bình lọ lọ đồ vật bay bắn ra, cắn răng nói: “Những vật này, chí ít giá trị cái mấy trăm ngàn ức.”

Lại vung tay lên, lại là rất nhiều túi trữ vật ném ra.

Bên trong tất cả đều là Diệu Thượng thu thập binh khí, thiên tài địa bảo, thần thông công pháp các loại, còn có đại lượng tinh sáng thạch cùng các loại trân quý khoáng thạch.

Diệu Thượng lần này không thèm đếm xỉa, trừ những cấp Vũ Trụ kia chí bảo bên ngoài, không quan tâm đến bất cứ gì khác nữa.

Dương Thanh Huyền cười tủm tỉm thu sạch xuống đến, đưa cho Lạc Đinh Lan, nói: “Ngươi đánh giá nhìn xuống nhìn, những này giá trị bao nhiêu tiền?”

Lạc Đinh Lan thần thức quét qua, nói: “Những này coi như một trăm nghìn trăm triệu đi.”

“Phốc!”

Diệu Thượng một cái lão huyết phun ra, cả giận nói: “Chỉ là tinh sáng thạch liền có ba vạn trăm triệu ở bên trong! Những vật khác chí ít cũng là một triệu trăm triệu cấp bậc!”

Dương Thanh Huyền không vui nói: “Bao nhiêu tiền từ ngươi nói tính? Vậy ngươi nói thẳng giá trị hai trăm vạn trăm triệu, cái kia há không chúng ta còn thiếu ngươi? Như vậy đi, những cái gì kia Âm Dương kính, tinh hà đồ, Quảng Hàn kỳ, Thất Bảo Công Đức

Đan, đại đạo đạo quả, cổ bảo sáo trang loại hình, tùy tiện cho cái bảy tám kiện, liền khi ngươi còn xong.”

Diệu Thượng phát cuồng cả giận nói: “Những vật này, tùy tiện một kiện đều là bảo vật vô giá, một triệu trăm triệu cũng không có khả năng mua được!”

Dương Thanh Huyền nói: “Diệu Thượng đại gia, xin ngài minh bạch một cái đạo lý, hiện tại là ngươi thiếu chúng ta tiền, chúng ta là đang nghĩ biện pháp thay ngươi nghĩ kế, để cho ngươi sớm một chút đem tiền trả lại bên trên, làm một cái ba giảng tứ mỹ người văn minh, mà không phải chúng ta cầu ngươi làm cái gì.”

Diệu Thượng đã tức xỉu, nếu không phải tại Hỗn Độn đại lục, lại Đế Ất ở đây, đã sớm xuất thủ đem Dương Thanh Huyền xé vỡ nát, lại đem vỡ nát oanh thành kiếp tro, lại đem kiếp tro nuốt vào trong bụng kéo thành S, lại đem S xông vào đến vực sâu đi, mới có thể giải mối hận trong lòng!

Hắn run rẩy nói: “Đạo quả, lại thêm một viên đại đạo đạo quả cho các ngươi, bút trướng này xóa bỏ như thế nào?!”

Tất cả mọi người không khỏi kinh hãi, lộ ra cực độ khát vọng chi tình.

Tại Hàng Trần nói ra cái này tất cả bảo bối bên trong, bọn hắn coi trọng nhất chính là đạo quả, về phần cái khác những cái kia, đều không chút nghe qua. Vốn cũng cho rằng trân quý nhất chính là đại đạo đạo quả, nghĩ không ra Diệu Thượng trước hết nhất ném đi ra chính là đại đạo đạo quả, chứng minh những vật khác giá trị, còn tại đại đạo đạo quả phía trên.

Đối với những này bảy sao Thiên Giới không đến võ giả mà nói, là khó có thể tưởng tượng sự tình.

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, nói ra: “Lại thêm Âm

Dương kính, tinh hà đồ, Quảng Hàn kỳ, Thất Bảo Công Đức Đan, liền xóa bỏ.”

“Khụ khụ!”

Đế Ất nhịn không được ho khan hai tiếng, một bộ “Ngươi thật hung ác” bộ dáng, nhìn xem Dương Thanh Huyền, tựa hồ đang nhắc nhở hắn, đừng không biết tốt xấu, quá mức.

Diệu Thượng tức giận đến mức cả người run run, đã có chút áp chế không nổi chính mình dấu hiệu, chân khí tại thể nội điên cuồng vận chuyển.

Dương Thanh Huyền lập tức sửa lời nói: “Cái kia lại trừ Thất Bảo Công Đức Đan.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2769: Là Kẻ Hung Hãn, Thiên Tài Tụ Tập

Diệu Thượng run rẩy nói: “Đáng chết tiểu tử! Ngươi liền không sợ chính mình bạc mệnh, cầm nhiều đồ như vậy chết yểu rồi chứ?!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Số tiền kia, là toàn bộ nam bộ vũ trụ liên minh chư đa thiên tài, chúng ta những người này mạng cộng lại, còn cầm không được những vật này sao? Diệu Thượng đại gia nếu là có bản lĩnh để chúng ta toàn bộ chết yểu, ta cũng là rất vui mừng đâu.”

Diệu Thượng cơ hồ là gầm thét lên: “Lại thêm Âm Dương Kính! Tuyệt không có khả năng nhiều hơn nữa. Nếu không lão phu liều mạng bị thế nhân thóa mạ, vậy,...”

Phía sau, không cần phải nói mọi người đều biết, chỉ là Đế Ất ở đây, Diệu Thượng vẫn là hơi khắc chế hạ.

Hàng Trần đều lộ ra ầm ầm động tâm thần sắc, nghĩ không ra Dương Thanh Huyền dĩ nhiên có thể doạ dẫm ra Âm Dương Kính, cảm thấy ngoài ý muốn.

Diệu Thượng đã váng đầu, chỉ muốn mau đem việc này giải quyết, không quan tâm đến bất cứ gì khác nữa.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm xuống, nói: “Tốt, coi như là tiện nghi ngươi. Chúng ta nam bộ vũ trụ đệ tử, đều là ba giảng tứ mỹ người văn minh, cũng không muốn cùng ngươi cái này lão lại nhiều dây dưa cái gì.”

“Phốc!.”

Diệu Thượng lửa giận công tâm phía dưới, lại là một ngụm máu tươi phun ra, nôn cao ba trượng.

“Tốt tốt, song phương tự mình hiệp nghị đạt thành, việc này đạt được viên mãn giải quyết, mọi người tất cả giải tán đi, không cần lại vây xem, ta cũng tiếp tục nấu cơm đi.”

Đế Ất hình chiếu lóe lên, liền biến mất không thấy gì nữa.

Nhưng Dương Thanh Huyền rõ ràng cảm giác được Đế Ất biến mất trước, quăng tới một đạo “Thật ác độc” ánh mắt.

Hàng Trần từ cơ hồ tê liệt Diệu Thượng trong tay lấy ra Đại Đạo Đạo Quả cùng Âm Dương Kính, sau đó đem Đại Đạo Đạo Quả cho Dương Thanh Huyền, lúng túng cười hai lần, nói: “Cái này Âm Dương Kính... Không bằng ta thay ngươi đảm bảo xuống đi? Đặt ở ngươi cái này, sợ không an toàn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hàng Trần đại nhân là phải trả lợi tức sao?”

Hàng Trần dọa đến khẽ run rẩy, vội vàng đem Âm Dương Kính cũng cho tới, hắn nhưng là tận mắt nhìn đến Diệu Thượng làm sao bị tiểu tử này làm sụp đổ, nào dám chiếm hắn nửa chút lợi lộc.

Dương Thanh Huyền hài lòng đem tất cả mọi thứ thu hồi, đối với nam bộ liên minh chúng người nói ra: “Đồ vật trước thả ta cái này, mọi người vừa tới Hỗn Độn đại lục, còn không có ở lại đâu. Qua mấy ngày ta lại đem đồ vật phân phối, cam đoan mỗi người đều vừa lòng thỏa ý.”

Đám người mặc dù đối với cái kia Đại Đạo Đạo Quả tâm động phi phàm, nhưng biết vật kia hơn phân nửa không có mình phần, to lớn như vậy một bút tài phú, chính mình có thể ăn chút thịt húp chút nước cũng là được rồi, dù sao thực lực gì, thân phận gì, liền phải chỗ tốt gì.

Nếu không lấy tu vi của bọn hắn cảnh giới, thật muốn cầm Đại Đạo Đạo Quả cùng Âm Dương Kính, sợ là sống không quá ngày mai.

Mà lại những vật này, cũng đều là Dương Thanh Huyền ra sức tranh thủ tới, không tiếc đắc tội đáng sợ như vậy một vị nhân vật, trả lại nam bộ vũ trụ liên minh lớn mặt, để chung quanh cái khác ba bộ đệ tử thiên tài, từng cái sắc mặt khó coi, tràn ngập sợ hãi cùng kính sợ, nam bộ liên minh tất cả mọi người là rất là khuây khoả, cực độ thoải mái dễ chịu.

Dương Thanh Huyền cảm thấy bốn phương tám hướng quăng tới các loại ánh mắt, phức tạp không đồng nhất, trong đó có mấy đạo cực kì lăng lệ, chính là đông bộ thương gia người.

Còn có mặt khác mấy đạo ánh mắt, trừ lăng lệ bên ngoài, còn mang theo khiêu khích cùng chiến ý, cường đại võ ý cùng thiên phú, đều tại trong ánh mắt kia thấu bắn ra, chăm chú nhìn Dương Thanh Huyền.

Mấy vị này thiên tài thực lực, cảnh giới, thiên phú, thậm chí không kém Tử Xa Hồn, cho Dương Thanh Huyền không nhỏ áp lực.

Nhưng hội tụ ở đây, vốn là toàn vũ trụ bên trong thiên phú tối cao người trẻ tuổi, là vùng trời này đỉnh phong.

Dương Thanh Huyền lười biếng duỗi hạ eo, đối với những ánh mắt này làm như không thấy.

Hắn không cần thiết, cũng không có có tâm tư đi từng cái đáp lại, bởi vì vì thời gian còn dài mà, chỉ cần thực lực đủ mạnh, ở sau đó tập huấn bên trong, tất nhiên sẽ từng cái nhận biết.

“Hàng Trần đại nhân, đi theo ta đi, an bài trước chư vị ở lại.”

Từ trong cung điện đi ra một nữ tử, truyền đến Dương Thanh Huyền quen thuộc thanh âm.

Chính là lưu luyến, giờ phút này ánh mắt lưu chuyển, rơi trên người Dương Thanh Huyền thời điểm, lộ ra một vệt ý cười.

Hàng Trần ôm quyền nói: “Y y cô nương vất vả.”

Nam bộ vũ trụ đám người, liền theo lưu luyến nối đuôi nhau mà vào, đi vào bên trong cung điện kia.

Vây xem mặt khác Tam vực thiên tài, lúc này mới từng cái lấy lại tinh thần, bắt đầu nghị luận ầm ĩ, đều là mặt sắc mặt ngưng trọng, đến bây giờ còn tâm tình khó mà bình tĩnh.

“Cái kia Dương Thanh Huyền rốt cuộc là ai? Lại đáng sợ như thế, không chỉ có vượt cấp đại chiến Tử Xa Hồn, còn đem Diệu Thượng đại nhân tức giận thổ huyết. Ta nghe nói nam bộ vũ trụ mạnh nhất thiên tài được xưng là sáu vương giả, hẳn là hắn chính là sáu vương giả một trong? Nhưng nếu là có sáu vị dạng này thiên tài, cái kia nam bộ vũ trụ chư thiên tài thực lực, liền không khỏi thật là đáng sợ a?”

“Dạng này người không có khả năng có sáu cái, cho dù gọi chung sáu vương giả, thiên phú khẳng định cũng có chia cao thấp. Vừa rồi hắn tế ra cái kia Thiết Giản, hẳn là Thương Bàn Long Quyền Thiết Giản không thể nghi ngờ. Thương Bàn thực lực cùng thiên phú chúng ta đều là biết đến, tại đông bộ vũ trụ đủ để đứng vào trước ba, binh khí thế mà rơi vào trong tay người này, trong đó nhân quả, có thể nghĩ.”

“Tiểu tử này là người nào, có thực lực mạnh cỡ nào ta mặc kệ, nhưng trong tay hắn thế nhưng là có một viên Đại Đạo Đạo Quả a, hắc hắc.”

Một câu nói kia, tựa hồ kích thích tất cả mọi người, trước cung điện mặc dù hội tụ mấy trăm người, nhưng tất cả đều tĩnh mịch xuống tới, trở nên không lên tiếng.

Đối với bốn sao Thiên Giới phía trên, bảy sao Thiên Giới phía dưới tuyệt đại các thiên tài, sợ là sẽ không có gì so Đại Đạo Đạo Quả càng để bọn hắn phát cuồng đồ vật.

“Thú vị thú vị a, lần này Hỗn Độn đại lục chuyến đi, thu hoạch sợ là so ta dự đoán muốn vượt qua không ít đâu.”

Một tên cô gái tóc vàng, đột nhiên phát ra tiếng cười như chuông bạc.

Thanh âm kia thanh thúy lọt vào tai, không ngừng trong đầu quanh quẩn, khiến người tinh thần hoảng hốt, dần dần mất đi ý thức.

Không ít võ giả hoảng hốt, vội vàng vận chuyển nguyên công, chống cự thanh âm này.

Thuận theo thanh âm kia nhìn lại, chỉ thấy cô gái tóc vàng kia mặt mỉm cười, trong lúc giơ tay nhấc chân, liền huyễn hóa ra vô số tàn ảnh, mặc dù thật sự rõ ràng đứng tại cái kia, nhưng không có người có thể thấy rõ nàng hình dáng.

“Là bắc bộ vũ trụ nữ tà Nguyệt Kha!”

Đám người hoảng sợ phía dưới, thanh âm kia bỗng nhiên biến mất, cô gái tóc vàng thân ảnh cũng đã không gặp, lại không có người thấy rõ nàng là như thế nào rời đi.

“Hừ, giả thần giả quỷ.”

Trong đám người, một đạo khinh thường thanh âm truyền ra, mỗi người đều toàn thân chấn động, không hiểu liền cảm thấy áp lực thật lớn.

Thanh âm kia nhàn nhạt truyền đến, “Đại Đạo Đạo Quả, ta chắc chắn phải có được. Bất luận cái gì ngấp nghé này quả người, đều là địch nhân của ta, tự gánh lấy hậu quả.”

Mọi người vội vàng hướng thanh âm kia nhìn lại, lại chỉ thấy một mảnh chân không, không có bất kỳ người nào, chỉ có thể cảm thấy được một chút nhàn nhạt năng lượng ba động.

“Thanh âm kia giống như là... Đông bộ vũ trụ Thanh Lôi Điện Thần Cửu Nguyên Già Lam!”

Đông bộ vũ trụ thiên tài hoảng sợ nói.

Lập tức gây nên một mảnh xôn xao.

“Lại có chút chờ mong cùng tiểu tử kia giao thủ đâu, bất quá bốn sao Thiên Giới hậu kỳ tu vi, vẫn là quá yếu một chút a.”

Một tên nam tử áo trắng khóe miệng ngậm lấy cười lạnh, quay người rời đi, đột nhiên ánh mắt liếc nhìn một bên Tử Xa Hồn, xùy tiếng nói: “Nguyên bản ta còn muốn bắt ngươi luyện tay một chút, hiện tại xem ra, ngươi đã mất đi tư cách này a.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2770: Long Tranh Hổ Đấu, Thương Gia Thiên Tài

Tử Xa Hồn giận dữ nói: “Bách Lý Kiếm Quân, ta tất sát ngươi!”

“Ha ha, liền thấp cấp hai người đều đánh không lại, nói bừa giết ta, xem ra ngươi không chỉ có là thiên phú có tiếng không có miếng, liền liền trí thông minh cũng có tiếng không có miếng a. Cũng được, ngày nào có cơ hội, liền đưa ngươi đi chết đi, ta đối với rác rưởi luôn luôn đều không có cảm tình gì.”

Nam tử áo trắng cười nhạo một tiếng, trên thân bỗng nhiên tuôn ra cường đại kiếm ý, thân thể lóe lên, “Sưu” một tiếng, liền phá không mà đi, chỉ lưu lại một đạo đen kịt vết kiếm trên trời cao.

Tất cả mọi người chấn kinh dị thường, cái này Hỗn Độn đại lục thiên địa quy tắc không phải bình thường, muốn tại không trung bổ ra đáng sợ như vậy vết kiếm, căn bản cũng không phải là võ giả bình thường có thể làm được.

“Đáng chết! Ta sẽ để các ngươi cả đám đều trả giá đắt!”

Tử Xa Hồn tức nghiến răng ngứa, “Dương Thanh Huyền, Bách Lý Kiếm Quân, các ngươi đều chờ chết đi!”

Bỗng nhiên phất một cái ống tay áo, hóa thành độn quang mà đi.

“Ai, hảo hảo một trận hội nghị, làm sao trở nên long tranh hổ đấu, chẳng lẽ không phải là lẫn nhau luận bàn, cộng đồng tiến bộ sao?”

Một tên thanh y nam tử lắc đầu thở dài, cảm khái thế phong nhật hạ, lòng người không cổ, “Ta vẫn là về đi ngủ đi.”

Quay người muốn đi, đối với sau lưng đang trò chuyện hai người nói ra: “Hai vị, xin nhường một chút đường, ta qua hạ.”

Hai người kia ngừng lại, liếc xéo hắn liếc mắt, nói: “Ngươi là ai a? Đường rộng đây.”

“Ách...”

Thanh y nam tử bất đắc dĩ nói ra: “Tốt a, vậy ta liền trực tiếp đi tới.”

“Bành! Bành!”

Chỉ nghe thấy hai tiếng nổ mạnh, lớn run rẩy một chút.

Cái kia hai tên trò chuyện nam tử, liền dồn dập ngã trên mặt đất, thanh y nam tử một cước một cái, giẫm tại bọn hắn trên đầu đi tới, cảm thán nói: “Thế phong nhật hạ, lòng người không cổ a, để cái đường đều khó như vậy, khó trách Đế Ất đại nhân muốn tuyên dương ba giảng tứ mỹ, phát dương chính năng lượng.”

Hai người kia thất khổng bên trong chảy ra máu, trong miệng phun bọt biển, toàn thân run rẩy không ngừng.

“Chi! Người kia là... Ám Hắc Bạo Long Lý Tứ!”

“Soạt”, thanh y nam tử bên cạnh thân người, tất cả đều dọa đến tản ra, để trống một mảnh khu vực chân không.

Lý Tứ tản mạn ôm đầu óc, khẽ hát liền đi.

“Cửu Nguyên Già Lam, Lý Tứ, Thương Bàn, là đông bộ vũ trụ ba đại tuyệt đỉnh thiên tài, cái kia Thương Bàn chết tại nam bộ vũ trụ, binh khí tại Dương Thanh Huyền trong tay, cái này hai bộ thiên tài ở giữa, sợ là sẽ phải gây nên đại lượng mâu thuẫn.”

“Thôi đi, ngươi suy nghĩ nhiều đi. Chết đi người, ai sẽ để ý tới? Thương Bàn nếu là bất tử, nói không chừng muốn giết hắn chính là Cửu Nguyên Già Lam cùng Lý Tứ đâu.”

“Nói không sai, nhưng cái kia Long Quyền Thiết Giản thế nhưng là đông bộ vũ trụ đỉnh cấp bảo vật, đông bộ vũ trụ thiên tài sẽ không cho phép nó lưu lạc bên ngoài, đây không thể nghi ngờ là một lớn khuất nhục.”

“Vừa rồi cái kia Cửu Nguyên Già Lam nói muốn đoạt Đại Đạo Đạo Quả, sợ là liền Long Quyền Thiết Giản cũng sẽ cùng nhau đoạt lại, lần này có trò hay để nhìn.”

Các loại tiếng nghị luận nổi lên bốn phía, theo náo nhiệt hoàn tất, đám người cũng các tự rời đi.

Tại trong một cái góc, một tên ghim hai cái đen bím tóc tiểu nữ hài, mắt to như nước trong veo bên trong, song đồng đen kịt như ngầm, bên trong chớp động lên hỗn loạn lực lượng.

“Tiểu thư, tiểu thư...”

Bên cạnh có năm tên nam tử vây quanh, trong đó một người nam tử cao nhẹ nhàng chạm đến hạ tiểu nữ hài, cẩn thận kêu lên: “Tiểu thư, chúng ta cũng trở về đi.”

“Giết, giết.”

Tiểu nữ hài trong miệng đột nhiên phun ra hai chữ, thân thể bắt đầu không ức chế được run rẩy.

Năm tên nam tử đều là kinh hãi, sợ hãi nói: “Tiểu thư, ngươi nhất định muốn ngăn chặn chính mình a!”

[truyen cua tui . net] //truyencuatui.net/

Tên kia người nam tử cao, là mấy người lãnh tụ, vội vàng tay bấm quyết, lấy ra một tấm linh phù, trực tiếp dán tại nữ hài chỗ mi tâm, sau đó trong miệng nói lẩm bẩm.

Tiểu nữ hài mới dần dần tỉnh táo lại, trong hai con ngươi màu đen rất nhanh ngưng tụ thành một chút, cái này mới khôi phục bình thường, khóe miệng tràn đầy màu trắng bọt biển, nói ra: “Thương Dương, ta không sao.”

Cái kia nam tử cao gầy lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, đem linh phù kia bóc, cười khổ nói: “Tiểu thư, ngươi kém chút lại phát tác.”

“Ừm.”

Tiểu nữ hài lên tiếng, nói: “Tìm được giết chết biểu ca hung thủ, ta nhất định muốn đem hắn chém thành muôn mảnh, báo thù cho biểu ca!”

Tiểu nữ hài lộ ra vẻ thống khổ.

Sáu người này chính là đông bộ vũ trụ Thương gia người, tiểu nữ hài tên là Thương Đông Đông, là cảm mến ái mộ Thương Bàn biểu muội.

Thương Dương nói: “Hiện tại còn không thể xác định Dương Thanh Huyền chính là giết chết Thương Bàn công tử hung thủ, nhưng từ những này nam bộ vũ trụ hầu tử miệng bên trong, chắc là có thể đạt được một chút tin tức, nhưng cái kia Long Quyền Thiết Giản, nhất định phải cầm về, kia là thuộc tại chúng ta Thương gia chi vật, chẳng biết tiểu thư đối đầu cái kia Dương Thanh Huyền, phần thắng mấy gì?”

Thương Đông Đông suy nghĩ một chút, nói ra: “Năm năm số lượng đi.”

Thương Dương đám người kinh hãi, cẩn thận hỏi: “Là tại loại này trạng thái dưới sao?”

Thương Đông Đông lườm hắn liếc mắt, khẽ nói: “Nếu không phải loại kia trạng thái, ta như thế nào là Dương Thanh Huyền đối thủ?”

Thương Dương giật mình nói: “Tiểu thư tại loại này trạng thái dưới, thiên phú còn tại Thương Bàn công tử phía trên, mà lại tiểu thư cảnh giới so cái kia Dương Thanh Huyền cao hơn tầng một, thế mà chỉ có năm năm số lượng?”

Thương Đông Đông nói: “Loại kia trạng thái chính ta không cách nào khống chế, mà lại các ngươi cũng nhìn thấy, cái kia Dương Thanh Huyền đạo pháp thần thông cùng binh khí, đều là vũ trụ bên trong cấp cao nhất, ta thực sự không có nắm chắc nhất định có thể thắng hắn. Bất quá cũng may tập huấn quá trình bên trong, nhiều cơ hội chính là. Mà lại biết rõ thực lực của ta, chỉ có các ngươi năm cái. Liền xem như Cửu Nguyên Già Lam cùng Lý Tứ cũng không biết.”

“Ừ”, Thương Dương lên tiếng, nói: “Mà lại cái kia Dương Thanh Huyền bộc lộ tài năng, liền tạo không ít địch nhân, có lẽ không cần chúng ta xuất thủ, hắn liền đã chết oan chết uổng. Tiểu tử này liền liền Diệu Thượng đại nhân đều dám đắc tội, ngày nào phơi thây đầu đường một chút cũng không cần kỳ quái, mà lại...”

Thanh âm của hắn cùng bộ dáng đột nhiên trở nên ôn nhu, ôn nhu nói: “Nếu là tùng tùng biểu muội xảy ra điều gì ngoài ý muốn, dù chỉ là bị thương nhẹ, ta cũng sẽ rất khó chịu.”

Mặt khác bốn tên nam tử, đều là lộ ra vẻ buồn nôn, nhưng trở ngại Thương Dương thực lực, cũng không tiện nói gì, chỉ là sắc mặt liền không đúng.

Thương Bàn một chết, Thương Đông Đông đã thành Thương gia đệ nhất thiên tài, mà lại này thiên phú chỉ có Thương gia một chút cao tầng cùng hạch tâm đệ tử mới biết được.

Nếu người nào có thể lấy được Thương Đông Đông, như vậy tương lai tiền đồ vô lượng.

Thương Bàn còn tại thời điểm, không ai dám đánh cái chủ ý này, hiện tại Thương Bàn chết rồi, những này hạch tâm đệ tử không khỏi là nội tâm đánh lấy tính toán nhỏ nhặt.

“Hừ, ta đã biết.”

Thương Đông Đông lạnh lùng nói một tiếng, nhưng ngữ khí không có cứng như vậy.

…

Dương Thanh Huyền đám người theo lưu luyến tiến vào trong cung điện, mỗi người cấp cho một cái túi đựng đồ, bên trong có một loạt ngọc giản, ghi chép một chút Hỗn Độn đại lục tình huống, cùng tại tập huấn quá trình bên trong phải chú ý hạng mục công việc.

Cung điện sau khu kiến trúc, cũng dựa theo đông nam tây bắc, chia làm bốn khu vực.

Nhưng mỗi khu vực chỉ có một trăm cái tiểu viện, tất cả mọi người là không hiểu, chẳng lẽ lại còn muốn mấy người chen một cái viện?

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2771: Đế Ất Triệu Kiến, Kim Ấn Sự Tình

Y Y cười nói: “Chư vị không cần lo lắng, mặc dù mỗi vực vũ trụ có hai trăm năm mươi người tham gia tập huấn, nhưng mời tin tưởng ta, rất nhanh liền sẽ giảm đến một trăm trở xuống. Lúc bắt đầu trước chen một chút, đằng sau liền rất rộng rãi.”

Mọi người không khỏi sắc mặt đại biến, dẫn tới túi trữ vật vui vẻ tâm tình cũng bị mất.

Hàng Trần nói: “Nếu là có ai không muốn lưu lại, có thể theo ta trở về, cũng không miễn cưỡng.”

Tất cả mọi người là im lặng, vì cái này một cái danh ngạch, có thể nói là đã dùng hết tâm cơ, quan hệ, tài nguyên cùng đủ loại cố gắng, cứ như vậy trở về, không chỉ có có lỗi với nỗ lực những cố gắng kia, đối với đạo tâm của mình mà nói, cũng là to lớn đả kích.

Có thể tới này, không khỏi là thiên tài đứng đầu, đều minh bạch con đường cường giả, cơ duyên đệ nhất, như là bỏ lỡ cơ hội lần này, tất nhiên hối hận cả đời.

Mỗi người đều là lộ ra kiên quyết biểu lộ, không một người lui bước.

Hàng Trần mỉm cười nói: “Các ngươi đều rất tốt.”

Y Y nói: “Tất cả giải tán đi, cái kia một trăm ở giữa đình viện, chính các ngươi phân phối, có thể tại viện tử trước phủ lên tên của mình, nếu là mấy người một gian, liền treo mấy cái danh tự.”

Tất cả mọi người là trong lòng run lên, lập tức cảm nhận được tàn khốc, tập huấn còn chưa bắt đầu, tranh đấu cũng đã bắt đầu.

Thực lực yếu, cũng chỉ có thể mấy người chen tại một cái trong đình viện.

Dương Thanh Huyền chính muốn ly khai, lại bị Y Y gọi lại, nói: “Ngươi lưu lại, đại lão gia muốn mời ngươi ăn cơm đâu.”

“Cái gì?”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Ất tiên sinh muốn mời ta ăn cơm?”

Mặt khác người tất cả đều là lộ ra vẻ không thể tin được, từng người trợn to hai mắt, cho là mình nghe nhầm.

Y Y cười nói: “Đúng vậy a, đại lão gia đồ ăn cũng nhanh làm xong, theo ta đi thôi.”

Hơn hai trăm người, nhìn xem Dương Thanh Huyền theo Y Y mà đi, lưu bọn hắn ở trong đại điện, từng cái lộn xộn trong gió.

Đế Ất đại nhân trực tiếp mời ăn cơm, cái này cần là bao lớn vinh quang cùng mặt mũi a?

Liền liền Hàng Trần đại nhân đều không có mời, trực tiếp ném ở trong đại điện.

Mà lại, tại sao phải mời, đồng thời chỉ mời Dương Thanh Huyền? Chẳng lẽ Đế Ất đại nhân sáng sớm liền nhận biết Dương Thanh Huyền rồi sao?

Tất cả mọi người trừ mặt khác bên ngoài, càng là trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Đồng thời thông qua vừa mới phát sinh đủ loại mâu thuẫn, thấy được thế giới đỉnh tàn khốc, cùng các bộ vũ trụ thiên tài thực lực, một loại to lớn cảm giác áp bách đặt ở mỗi người trong tim.

“Không mời ta ăn cơm cũng được, ta nắm chặt thời gian tu luyện đi.”

Đám người đành phải dạng này bản thân an ủi, sau đó xông vào khu kiến trúc nam bộ liên minh khu vực, phi tốc đi chiếm lấy chính mình viện tử.

Dương Thanh Huyền theo Y Y đi vào một gian phòng nhỏ, Đế Ất chính ngồi xếp bằng trong đó, trong tay đảo một quyển kim thư.

Y Y nói: “Đại lão gia, Dương Thanh Huyền tới rồi.”

Dương Thanh Huyền lập tức tiến lên thở dài hành lễ.

Đế Ất mỉm cười, đưa tay giơ lên, nói ra: “Thanh Huyền tiểu hữu, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Lần trước không biết Ất tiên sinh thân phận, có lãnh đạm vô lễ chỗ, mong rằng Ất tiên sinh thứ lỗi.”

Đế Ất cười nói: “Cũng không có chỗ tiếp đón không được chu đáo, mà lại là rất vui vẻ một lần gặp nhau. Hôm nay có thể tại Hỗn Độn đại lục gặp lại, ta thật cao hứng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đa tạ Ất tiên sinh nâng đỡ.”

Đế Ất nói: “Ngươi rất không tệ, dĩ nhiên có thể từ Diệu Thượng trong tay doạ dẫm đến Âm Dương Kính, đợi Diệu Thượng nộ khí chậm tới về sau, sợ là muốn hối tiếc không kịp. Bảo vậy này bên trong có thiên địa sơ khai thời một sợi âm dương nhị khí, mười phần trân quý, nhưng trực tiếp đem người chiếu chết, lợi hại đến cực điểm, ngươi nếu là có thể lưu lại, thuận tiện tốt luyện hóa nó, tương lai tất có tác dụng lớn.”

Dương Thanh Huyền vội nói: “Phải.”

Đế Ất nói: “Ta gọi ngươi đến đây, một là thật cao hứng gặp lại, hai là nói cho ngươi cái kia Âm Dương Kính trân quý, không cần thiết khinh mạn nó, ngươi xuống dưới nghỉ ngơi cho tốt đi.”

Khoát tay áo, liền muốn tiễn khách.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm xuống, mở miệng nói ra: “Ất tiên sinh, ta có một chuyện.”

Lập tức liền lấy ra một viên kim ấn, nhẹ nhẹ đặt lên bàn, nói: “Ta có một vị bằng hữu, nhờ ta đem vật này mang cho Ất tiên sinh.”

“Ồ?”

Đế Ất tựa hồ cực kì kinh ngạc, nhìn xem cái kia kim ấn, song đồng co rụt lại, đưa tay liền đem nhiếp vào trong tay, ánh mắt càng là lóe lên một cái, nói: “Được rồi, ta đã biết.”

Lần nữa khoát tay áo.

Dương Thanh Huyền biết không tiện lưu thêm, mặc dù hắn cực độ hiếu kì muốn biết cái kia kim ấn là cái gì, nhưng cũng chỉ có thể lui xuống.

Rất cung kính cúi đầu, trực tiếp thẳng lui xuống.

Y Y đóng cửa lại, hiếu kỳ nói: “Đại lão gia, Dương Thanh Huyền đưa cho ngươi kim ấn là cái gì nha? Ta nhìn đại lão gia mười phần coi trọng bộ dáng.”

Đế Ất “Ừ” một tiếng, nói: “Cái này kim ấn là một cái phong ấn không gian, áp dụng chính là mười phần huyền diệu thủ pháp, mà lại dùng chính là luân hồi chi lực, liền liền ta muốn giải khai nó, đều phải hoa thời gian nhất định.”

Y Y cả kinh nói: “Đại lão gia trực tiếp phá vỡ nó không phải tốt a?”

Đế Ất hắc âm thanh cười nói: “Như thế tinh xảo chi vật, cưỡng ép phá vỡ, kia là dã man nhân hành vi, tinh tế nghiên cứu mới có niềm vui thú a. Mà lại người kia đã làm được ra như phong ấn này, ta tự nhiên cũng có thể giải khai, nếu không chẳng lẽ không phải thua người kia một bậc?” Khoát tay nói: “Ngươi cũng đi xuống đi.”

Nói xong, liền chuyên tâm đến cái này kim ấn kết cấu nghiên cứu bên trên, lại không nghe ngoại sự.

…

Dương Thanh Huyền rời đi phòng nhỏ về sau, tiến vào nơi ở bầy bên trong, phát hiện mỗi cái tiểu viện trước, đã sớm bị người phủ lên ngọc bài, trên đó viết tên từng cái.

Còn thừa lại một chút tìm không thấy viện tử, khổ não trên đường đi dạo.

“Trở về a, viện tử ta đã giúp ngươi chiếm tốt, đi thôi.”

Lạc Đinh Lan đột nhiên từ bên cạnh chui ra, một thanh liền lôi kéo Dương Thanh Huyền, đi vào phía trước nhất một tòa viện, phía trên treo một cái ngọc bài, viết “Dương Thanh Huyền” ba chữ, còn có một cái khác ngọc bài cũng treo ở phía trên, viết “Lạc Đinh Lan.”

“Thế nào, cái viện này vị trí không tệ đi.”

Dương Thanh Huyền quá sợ hãi, nói: “Cái này, hai người chúng ta ngụ cùng chỗ?”

Lạc Đinh Lan nói: “Đúng vậy a, viện tử chỉ có một trăm cái, cái này vẫn là ta thật không cho tranh thủ được đâu, hiện tại đã không có."

"Vạn vạn không thể!"

Dương Thanh Huyền đang muốn gỡ xuống chính mình ngọc bài, lại bị Lạc Đinh Lan một chút vượt lên trước lấy xuống, khẽ nói: "Không ngừng cái này, liền cái kia cũng đừng nghĩ ở."

Sau đó không khỏi chia tay, liền đem hắn đẩy vào trong nội viện.

Không ít ánh mắt hâm mộ, từ bốn phương tám hướng trong hư không hiện lên.

Tiểu viện cũng không lớn, bên trong phòng cũng mười phần đơn sơ, chính là một trương bàn đá cùng một cái giường đá, nhưng đằng sau lại là một cái lớn như vậy tu luyện không gian, cùng Mục Hải Vực Giới bên trong đỉnh cấp phòng tu luyện tạo hình nhất trí, nhưng thế năng cùng linh khí lại muốn cao hơn mấy cấp bậc.

Lạc Đinh Lan cười duyên nói: "Hai người cùng một chỗ tu luyện, có thể ấn chứng với nhau luận bàn."

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, thầm nghĩ: "Yêu tinh này như thế khuynh quốc khuynh thành, mỗi ngày tại trước mặt lúc ẩn lúc hiện, còn thỉnh thoảng dính lên đến, ai có bản lĩnh này tĩnh được quyết tâm? Cũng được, trước ở mấy ngày, chờ cái khác tiểu viện để trống thời điểm ta lại dọn ra ngoài."

Ai ngờ cái này ở một cái, chính là hơn nửa tháng.

Nguyên bản kế hoạch nam bộ vũ trụ đám người đến về sau, liền lập tức khai triển tập huấn.

Kết quả Đế Ất nửa tháng đều không có bất cứ động tĩnh gì, giống như là biến mất, để một ngàn tên đệ tử thiên tài đều rất cảm thấy kỳ quái, chẳng biết đã xảy ra chuyện gì.

Dương Thanh Huyền nội tâm “Lộp bộp” một chút, thầm nghĩ: “Sẽ không là chính mình mang tới viên kia kim ấn tạo ra cái gì sự cố a?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2772: Tới Cửa Đến Thăm, Thanh Lôi Điện Thần

Lạc Đinh Lan chậm rãi mở hai mắt ra, nói: “Thế nào, ngươi động tâm lên niệm.”

Hai người xếp bằng ở mật thất trong không gian, tu luyện thích chi nhất tộc bí pháp.

Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai chính là lấy thích chi lực làm bản nguyên ngưng luyện ra được, cùng Lạc Đinh Lan tâm pháp tương ấn, lẫn nhau khí tràng, năng lượng, tần suất đều hòa làm một thể, sinh ra huyền diệu hiệu quả, làm ít công to.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta đột nhiên nghĩ đến tập huấn sự tình, không hiểu kéo dài thời hạn lâu như vậy, có thể xảy ra vấn đề gì hay không.”

Lạc Đinh Lan cười nói: “Nơi này chính là Hỗn Độn đại lục, Đế Ất đại nhân chỗ ở, coi như toàn bộ vũ trụ xảy ra vấn đề, nơi này cũng sẽ không xảy ra vấn đề.”

Dương Thanh Huyền “A” một tiếng, nói: “Ngươi thật giống như đối với đế chi nhất tộc cũng hiểu rất rõ?”

Lạc Đinh Lan nói: “Có nhất định hiểu rõ, dù sao tộc ta cũng là cực kì cổ xưa chủng tộc một trong.” Dừng lại, lại nói: “Vừa mới trong tu luyện, ta cảm ứng được cảnh giới của ngươi bình cảnh tựa hồ cực kì buông lỏng, chỉ cần bế quan mấy tháng, hoặc là nuốt một chút đan dược, rất dễ dàng liền có thể tiến lên, nhưng ngươi tựa hồ cũng không có làm như vậy?”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Cho tới nay, liền không có thời gian bế quan, mà lại ta gần nhất đột phá quá nhanh, nuốt đan dược sợ sẽ tạo thành căn cơ bất ổn. Mà lại cái này Hỗn Độn đại lục linh khí cùng thế năng cực kì lý tưởng, ta dự định tại lần thứ nhất tập huấn quá trình bên trong, bế quan đột phá.”

Lạc Đinh Lan cả kinh nói: “Phong Vân hạp cốc?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Từ bên trong ngọc giản tập huấn kế hoạch nhìn, lần thứ nhất tập huấn là tại Phong Vân hạp cốc, nơi đó là Hỗn Độn đại lục mấy lớn hiểm địa chi nhất, sẽ có đầy đủ thời gian để chúng ta ở bên trong ma luyện, ta nghĩ nương tựa theo bên trong thế năng cùng linh khí, có thể trong khoảng thời gian ngắn đột phá bình chướng.”

Lạc Đinh Lan không còn gì để nói, nói: “Tất cả mọi người đột phá thời điểm, đều hi vọng tìm an toàn địa phương không người, để tránh bị quấy nhiễu, ngươi ngược lại tốt, đi ngược lại con đường cũ, liền không sợ một chút chơi thoát, đem mạng làm không có?”

Dương Thanh Huyền nói: “Muốn thu hoạch được thường nhân khó mà với tới ích lợi, liền muốn bốc lên thường nhân khó mà với tới phong hiểm.” Trầm ngâm xuống, nói: “Nhưng hơn nửa tháng trôi qua, dĩ nhiên một điểm động tĩnh đều không, cùng ngọc giản bên trên an bài thời gian không hợp, ta lo lắng có phải hay không là...”

Tiếng nói dừng lại, Dương Thanh Huyền sắc mặt biến hóa, quát: “Ai? Ra!”

Cong ngón búng ra, một đạo hồ quang bắn - ra, hư không bên trên vang lên bén nhọn tiếng xé gió, một đạo hồ quang điện biến mất không gặp.

“Thôi đi, ngươi thế mà cũng tu luyện Lôi hệ?”

Một giọng nói khinh khỉnh truyền đến, phía trước trên bầu trời, hóa hiện ra một cái hình tròn vòng xoáy, bên trong tất cả đều là lôi có thể phun trào, chậm rãi ngưng tụ ra một thân ảnh, đi ra.

Đầy trời lôi có thể thu vào, toàn bộ bị thu nhập trong cơ thể, một đôi lặng lẽ như điện, bắn về phía Dương Thanh Huyền.

“Nơi đây quy củ tại trong ngọc giản viết rõ ràng, tứ đại bộ vũ trụ đệ tử, giữa lẫn nhau không được tự tiện xông vào, ngươi là mắt mù đâu, vẫn là biết rõ rồi mà còn cố phạm phải đâu?”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nhìn xem người tới, ánh mắt lóe lên một vệt nộ khí, nhưng cùng lúc cũng cảm ứng được trên người đối phương đáng sợ khí tức, cảnh giác lên.

“Ta vốn là cũng không muốn tự tiện xông vào, nhưng tập huấn sự tình tựa hồ phát sinh biến hóa, thời gian trì hoãn quá lâu, ta sợ ngươi đem cái kia Đại Đạo Đạo Quả ăn, vậy liền thật gặp quỷ. Dưới sự bất đắc dĩ, đành phải mạo muội đến thăm.”

Người tới sắc mặt bình tĩnh, lời nói ở giữa lộ ra đối với quy tắc kiêng kị cùng kính sợ, cự không thừa nhận chính mình là tự tiện xông vào, coi thành bái phỏng.

Dương Thanh Huyền nói: “Đại Đạo Đạo Quả cùng ngươi có quan hệ gì? Không khéo, ta đích xác đã ăn hết.”

Người tới sắc mặt biến hóa, trong hai con ngươi bắn - ra cường đại điện mang, nhưng một nháy mắt lại khôi phục bình thường, cười lạnh nói: “Ngươi mặc dù thiên phú bình thường, nhưng cũng không phải quá rác rưởi, nếu là thật sự nuốt Đại Đạo Đạo Quả, đột phá cấp một vẫn là có thể. Ta khuyên ngươi vẫn là thành thật một chút, ta cũng không phải Tử Xa Hồn như thế rác rưởi, một khi chọc giận ta, ngươi liền thật chết chắc. Có thể đi đến bây giờ một bước này, ngươi khi minh bạch thất phu vô tội hoài bích kỳ tội đạo lý đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nói xong rồi? Nói xong có thể cút.”

Người tới cả giận nói: “Cút? Ha ha ha ha, ta đã không nhớ rõ bao nhiêu năm, cho tới bây giờ người dám nói với ta cái chữ này. Cuối cùng nói với ta cái chữ này người, sớm tại năm mươi năm trước liền chết. Ngươi đại khái chưa từng nghe qua danh hào của ta a?”

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Ngươi nghe không hiểu cút chữ ý tứ?”

“Muốn chết!”

Người tới cong ngón búng ra, một đạo đáng sợ lôi điện trực tiếp từ không trung đánh rơi hạ, như là hơn một trượng đường kính thô cột sáng, chấn toàn bộ hư không đều “Ù ù” rung động.

Lạc Đinh Lan cả kinh kêu lên: “Thanh Lôi Điện Thần Cửu Nguyên Già Lam!”

“Ầm ầm!”

Cái kia lôi quang một chút đem Dương Thanh Huyền nuốt hết, đồng thời toàn bộ mật thất không gian tất cả đều hóa thành điện hải.

Vô số lít nha lít nhít điện quang như lưới, đan vào một chỗ.

Lạc Đinh Lan hoảng hốt, liều mạng vận chuyển thần thông, đồng thời lấy ra một mặt tấm chắn nhỏ cản trước người, chống cự cái này lôi điện chi lực.

Cái kia lôi quang trực tiếp đánh trúng địa phương, sớm đã không có Dương Thanh Huyền thân ảnh.

“Ha ha, lẩn tránh còn rất nhanh.”

Cửu Nguyên Già Lam cười nhạo nói: “Toàn bộ không gian đều tại lôi điện cảm ứng xuống, trừ phi ngươi vượt qua tam giới bên ngoài, không ở trong ngũ hành, nếu không trốn đi, không phải chê cười sao?”

Ngón tay hắn hướng lôi ti giống như tia sáng bên trên bắn ra, “Ba” chấn lên một đạo hồ quang điện, trực tiếp bắn vào hư không.

Hồ quang điện phía trước hiện ra một cái tay đến, năm ngón tay một nắm, liền đem cái này hồ quang điện bắt vỡ nát, thật sự là Dương Thanh Huyền, từ hư không bên trong đạp ra, mặt mũi tràn đầy băng sương hàn ý, nói ra: “Ngươi thật muốn chiến? Nghĩ rõ chưa? Ta có thể thành toàn ngươi.”

Lạc Đinh Lan vội vàng nói: “Tại khu ký túc xá đánh nhau là vi quy hành vi, nhẹ thì trục xuất ra ngoài, nặng thì trực tiếp đánh chết, đây chính là quy củ bên trên viết rõ ràng!”

Cửu Nguyên Già Lam hừ lạnh nói: “Muốn dùng quy củ tới dọa ta?”

Lạc Đinh Lan nói: “Ta chỉ là nhắc nhở ngươi, ngươi nếu là có bản lĩnh, có thể không tuân quy củ, đến lúc đó trực tiếp cùng Đế Ất đại nhân đại chiến đi.”

Cửu Nguyên Già Lam phất một cái ống tay áo, đã thu đầy trời lôi điện, chỉ vào Dương Thanh Huyền nói ra: “Tính ngươi vận khí tốt, nhưng viên kia Đại Đạo Đạo Quả hảo hảo thu, nếu là dám ăn một miếng, ta cam đoan ngươi đi không ra Hỗn Độn đại lục. Còn có Long Quyền Thiết Giản cùng Âm Dương Kính cũng chuẩn bị cho ta tốt, những vật này đều không phải ngươi nên có.”

Nói xong, điện quang “Đôm đốp” lóe lên, cả người liền biến mất không thấy gì nữa.

Lạc Đinh Lan trùng điệp thở hắt ra, sắc mặt bạc trắng, lúc này mới phát hiện, lưng đã bị mồ hôi lạnh thẩm thấu, có chút nghĩ mà sợ nói ra: “Năm sao Thiên Giới đỉnh phong! Thật là đáng sợ đối thủ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi vừa rồi gọi hắn Thanh Lôi Điện Thần? Người này là lai lịch ra sao.”

Lạc Đinh Lan nói: “Ngươi nha, một ít tài liệu cũng không chuẩn bị. Ta đến trước đó, đem các bộ vũ trụ thiên tài tin tức đều góp nhặt một chút. Tại đông bộ vũ trụ thế hệ trẻ tuổi bên trong, có ba đại công nhận siêu cấp thiên tài, chính là Thanh Lôi Điện Thần Cửu Nguyên Già Lam, Ám Hắc Bạo Long Lý Tứ cùng đạo hoán bước Thương Bàn. Thương Bàn đã bị ngươi giết chết, cái này Cửu Nguyên Già Lam cùng Lý Tứ đều đã tại Hỗn Độn đại lục.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2773: Lần Đầu Triệu Tập, Quy Củ Đệ Nhất

“Ngươi đại chiến Tử Xa Hồn, lại tức hộc máu hay trên, thu hoạch cùng triển lộ ra bảo vật nhiều lắm, sợ là đã bị rất nhiều người theo dõi, đặc biệt là đường lớn kia đạo quả, ở toàn bộ tập huấn trong quá trình, sợ là cũng sẽ không an tâm.”

Lạc Đinh Lan lo lắng không ngớt, hỏi: “Nếu thật sự cùng Cửu Nguyên Già Lam đại chiến, ngươi có mấy phần thắng mặt?”

Dương Thanh Huyền thành thật trả lời, nói: “Một phân đều không có. Người này thiên phú không kém Thương Bàn, cảnh giới trực tiếp vượt qua ta một sao nhiều. Nhưng ngươi không cần quá lo lắng, tuy rằng ta rất khó thắng hắn, hắn muốn giết ta cũng không dễ dàng. Ngươi nói được đúng, thất phu vô tội mang ngọc có tội, sợ là không chỉ có phía đông vũ trụ, còn có vùng phía tây, bắc bộ vũ trụ thiên tài, cũng đã ở mơ ước trên người ta đại đạo đạo quả cùng Âm Dương Kính. Hừ, bọn họ nếu thật sự đem chủ ý đánh tới trên người ta, ta không ngại cho bọn họ một cái cuối cùng sinh giáo huấn khó quên.”

Lạc Đinh Lan nói: “Ta cảm thấy được, ngươi nếu không đem đại đạo đạo quả ăn, lại công bố ra ngoài, như vậy có lẽ thì sẽ không nhiều như vậy người nhìn chằm chằm.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không còn đại đạo đạo quả, còn có Âm Dương Kính, còn có Long Quyền Thiết Giản, trên người ta có đồ vật, nhiều vô số kể. Lại làm sao đùa nghịch mưu kế, cũng chỉ là hạ sách, chỉ có tăng cao thực lực, đánh ra một khoảng trời, mới có thể để người không dám mơ ước.”

Lạc Đinh Lan than thở: “Ngươi nói đích thật là đạo lý, khả thi quá ngắn, này chút người cũng không phải kẻ tầm thường, ai mà không trấn áp một vùng vũ trụ cái thế thiên tài đây? Cái kia Âm Dương Kính ngươi có thể tế luyện cẩn thận một phen, nếu như có thể nắm trong tay, đối phó những người này nắm bắt tựu lớn hơn.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nhớ tới Đế Ất đã nói, đối với này Âm Dương Kính đánh giá cực cao, hơn nữa Hàng Trần cũng mười phần mơ ước này kính, nhìn đến xác thực không phải là vật phàm, mình quả thật cần phải tốt nghiên cứu kỹ hạ.

Đúng lúc này, một mảnh tiếng chuông ở mật thất bầu trời vang lên.

“Là triệu tập lệnh! Rốt cục bắt đầu rồi, đi.”

Dương Thanh Huyền cùng Lạc Đinh Lan đều là tâm thần chấn động, hai người lóe lên, liền biến mất ở mật thất bên trong.

Sau một khắc, vô số độn quang ở khu túc xá bầu trời lấp lóe, hơn ngàn người một cái tựu hội tụ ở trước cung điện trên đất trống.

Mỗi một vực vũ trụ võ giả tụ tập cùng một chỗ, hình thành bốn cái khu vực, nói chuyện với nhau nghị luận, đều hiện ra được mười phần phấn khởi.

Dương Thanh Huyền cùng Lạc Đinh Lan xuất hiện, lập tức hấp dẫn không ít người ánh mắt.

Đặc biệt là Dương Thanh Huyền, rõ ràng cảm nhận được không ít địch ý ánh mắt, nhưng hắn không thèm để ý, chỉ là nhàn nhạt đảo qua phía đông vũ trụ khu vực Cửu Nguyên Già Lam, trong mắt hiện ra vẻ lạnh lùng, lập tức tựu thu lại rồi.

Lúc này, còn có mấy mười đạo độn chỉ từ khu túc xá bay tới, nhưng một đến quảng trường bầu trời, tựu “Ầm ầm” một tiếng, như là bị một nguồn sức mạnh ngăn trở, trực tiếp rung đi ra ngoài, ở không trung hiển hóa ra lần lượt từng bóng người, đều là giật mình không thôi, “Xảy ra chuyện gì?”

Dương Thanh Huyền nhấc đầu nhìn tới, phát hiện quảng trường phía trước, chẳng biết lúc nào dựng lên một nguồn năng lượng bình phong, đem khu túc xá cách biệt.

Lúc này, năng lượng đó bình phong bên trong, đi ra một tên tóc bạc sõa vai nam tử, mặt không hề cảm xúc, nhưng cường đại khí tức nháy mắt bao phủ toàn trường.

Sở hữu tiếng bàn luận im bặt đi, tất cả mọi người là trong lòng rùng mình, nín hơi, cảm nhận được áp lực cực lớn, đồng loạt nhìn sang.

Nam tử tóc trắng ánh mắt trước coi, chưa đem bất luận người nào để vào trong mắt, lạnh như băng nói ra: “Nhận thức một cái, ta gọi Tượng Vô Hình, Đế Ất đại nhân gần đây có chút bận rộn, gọi ta đi tới tập huấn hạ các ngươi.”

Một tên đệ tử không nhịn được hỏi: “Không phải nói Đế Ất đại nhân tự mình tập huấn sao? Làm sao đột nhiên có việc, chẳng lẽ là bởi vì Côn Khư có biến?”

“Oành!”

Tượng Vô Hình vung tay lên, một cổ kình khí như hình quạt triển khai, nháy mắt tựu oanh ở đệ tử kia trên người, đem mạnh mẽ đánh bay ra ngoài, không trung vẫy ra một mảnh máu tươi.

“A!”

Đệ tử kia quăng mạnh xuống đất, trượt ra có thể xa, phun máu phè phè, đầy mặt kinh khủng cùng thần sắc.

Tượng Vô Hình lạnh lùng nói: “Không thể hỏi bậy, đây là quy củ, cho trong ngọc giản của các ngươi viết được rõ rõ ràng ràng, lần này làm tiểu trừng phạt, như có lần sau, trực tiếp xử tử!”

“Chi!”

Ngàn tên đệ tử, không khỏi là hít một hơi khí lạnh, sắc mặt hết sức trắng xám, thấy lạnh cả người từ sống lưng xương tuôn ra, toàn thân lạnh lẽo.

Này cũng quá bá đạo đi!

Cái kia mười mấy tên bị bình phong chặn ở bên ngoài đệ tử, càng là mặt không có chút máu, tựa hồ dự cảm được không ổn.

“Triệu tập tiếng chuông vang lên bảy lần, mới đến một nửa người, vang lên mười ba biến, còn có bốn mươi ba người không tới, buông tuồng để ta không nhịn được tựu muốn giết người.”

Tượng Vô Hình lạnh như băng ánh mắt, hướng về cái kia bị bình phong ngăn trở bốn mươi ba người nhìn tới, doạ được cái kia chút người vội vàng lùi về sau, cảnh giác đề phòng.

Một người trong đó giải thích: “Khởi bẩm đại nhân, ta đang ở chiều sâu bế quan, trong lúc nhất thời không có kịp phản ứng, chờ sau khi xuất quan ngay lập tức liền chạy đến.”

Tượng Vô Hình nói: “Ngươi có thể tiếp tục đi bế quan, ngươi không có chuyện gì ở nơi này.”

Vung tay lên, hư không loáng một cái, tên nam tử kia tựu “A” kêu thảm một tiếng, bị hung hăng đánh bay ra ngoài, ngã ở phía xa không rõ sống chết.

Còn lại bốn mươi hai người, tất cả đều mặt xám như tro tàn.

Một người run giọng nói: “Đại nhân, ta vừa rồi đang ở đột phá, thực tại không cách nào gián đoạn đột phá đi ra. Sau khi đột phá ngay lập tức liền chạy đến. Đại nhân có thể tra nhìn cảnh giới của ta, lấy nghiệm thật giả.”

Tượng Vô Hình nói: “Ngươi có thể đi trở về tiếp tục đột phá.”

Lại là vung tay lên, một vệt sáng ở không trung hình thành, bắn thẳng đến mà xuống, “Oanh” một tiếng đánh ở tên nam tử kia trên đan điền, cứng rắn sinh sinh đem cảnh giới của hắn đánh rơi một tầng.

“A!”

Tên nam tử kia bưng tràn đầy máu tươi đan điền, đầy mặt kinh khủng cùng phẫn nộ.

Sau đó ở quanh người hắn hiện ra một luồng vòng xoáy, không gian trực tiếp than sụp xuống, lần thứ hai kêu thảm một tiếng, đã bị hút vào không gian vực sâu, không biết tung tích.

“Chi!”

Còn dư lại bốn mươi mốt người, doạ được không được rồi, từng cái từng cái câm như ve mùa đông, lạnh cả người.

Bình phong bên này hơn chín trăm người, không khỏi là đại khí không dám thở.

Tượng Vô Hình nói: “Quy củ bên trong viết rõ rõ ràng ràng, trong này bất cứ chuyện gì, đều không có mượn cớ.” Hắn nhìn cái kia bốn mươi mốt người, chỉ vào xa xa một dãy núi, nói: “Các ngươi quá khứ cái kia một bên luận võ, cuối cùng thắng được mười người có thể trở về. Còn dư lại, có thể chạy trốn, cũng có thể chết ở trong núi, tóm lại không muốn lại xuất hiện ở trước mắt ta. Vừa đến muộn, lại không có bản lãnh rác rưởi, ở đây không thu.”

Cái kia bốn mươi mốt người giật mình bên dưới, có mấy người nhất thời mừng như điên, bọn họ đều đạt tới sáu sao Thiên Giới tu vi, nếu như lấy mười người, định có phần của bọn hắn.

Tượng Vô Hình lần thứ hai phất tay áo, bốn mươi mốt người không gian chung quanh lay động một cái, thì đem bọn hắn toàn bộ truyền đưa đi.

To lớn kia bình phong cũng biến mất theo.

Trên quảng trường hơn chín trăm người, tất cả đều sắc mặt trắng bệch, biểu hiện nghiêm nghiêm túc mà căng thẳng, không dám tự ý động nửa hạ.

Tượng Vô Hình cái kia không hề nhân loại tình cảm ánh mắt, này tài năng danh vọng hướng về mọi người, lộ ra một tia tàn nhẫn cười gằn, nói ra: “Đừng tưởng rằng chỉ bọn họ phá phá hoại quy củ. Ở bên trong khu túc xá, không được tự tiện xông vào cái khác vực khu túc xá, không được ép buộc nữ nhân phát sinh quan hệ, cũng không được ép buộc nam nhân phát sinh quan hệ, không lấy được đoạt tài vật người khác, này nửa tháng đến, phàm là làm trái này bốn điều quy củ, tự đứng ra.”

Chương 2774: Nhỏ Lấy Trừng Trị, Khu Động Bảo Kính

Trong đám người không ít người đều đổi sắc mặt.

Cửu Nguyên Già Lam cũng là sắc mặt trắng bệch, suy nghĩ một chút, cắn răng liền đi ra.

Sau đó, lục tục ngo ngoe đi ra mười mấy người.

Tượng Vô Hình hắc tiếng nói: “Không tệ.”

Hắn cách không lật tay quạt tới, “Ba” một tiếng, đem Cửu Nguyên Già Lam đập bay trên mặt đất, răng toàn nát, nửa cái mặt đều sưng lên.

“Tự tiện xông vào nam bộ vũ trụ liên minh khu ký túc xá.”

Lại là lật tay một chưởng, đem thứ hai nam tử đập bay, nói: “Ép buộc hai người nam cùng chính mình phát sinh quan hệ!”

“Bành!”

Người thứ ba bay ra ngoài.

“Mạnh đi lên hai cái muội tử.”

Người thứ tư.

“Đoạt người khác tu luyện tâm pháp.”

“…”

“…”

Rất nhanh, mười mấy người tất cả đều bị đánh ngã trên đất bên trên, miệng lớn thổ huyết.

Đầu đều sưng cùng bí đao, đều không nhận ra người nào là người nào, tất cả đều là bí đao bộ tộc.

Tượng Vô Hình vỗ tay một cái, nói: "Nhỏ lấy trừng trị."

Sau đó lại đưa tay hướng trong đám người một trảo, có bảy người trực tiếp bay ra, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, tại không trung liều mạng giãy dụa kêu to.

"Các ngươi bảy cái, cho các ngươi cơ hội, còn muốn lừa dối qua cửa ải, dạng này trí thông minh làm sao tham gia tập huấn? Đừng có lại lãng phí thiên địa linh khí, vũ trụ mặc dù vô biên vô hạn, nhưng rác rưởi quá nhiều, cũng chịu đựng không nổi a."

Tượng Vô Hình trong mắt sát khí lóe lên, năm ngón tay vồ lấy.

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Bảy người kia trực tiếp tại không trung nổ vỡ ra đến, tuôn ra từng đám từng đám huyết vụ cùng thịt nát, dồn dập đến rơi xuống, rơi trên người đám người.

Mỗi người đều là sắc mặt bạc trắng, trong mắt tràn đầy hoảng sợ, nhưng tất cả đều đứng nghiêm, không người nào dám thiện động một cái, cho dù cái kia thịt nát, tròng mắt, nội tạng loại hình rơi trên đầu mình, trên mặt, cũng không dám dùng tay đi xóa, lại không dám vận công ngăn cản.

Đây chính là hàng thật giá thật giết người a!

Tại chỗ bóp nát bảy cái, còn có nơi xa bên trong dãy núi chém giết hơn bốn mươi người, tập huấn còn chưa bắt đầu, liền chết mười mấy cái.

Tập huấn xuống tới đào thải chín phần mười, tuyệt không khoa trương.

Tượng Vô Hình nói: "Tốt, đều đi về nghỉ ngơi đi, kỳ thật cũng không có việc gì, chính là gọi các ngươi ra nhận biết hạ. Hiện tại cũng quen biết, trở về chờ tập huấn thông tri đi."

"...", trong mọi người tâm mười ngàn dê đầu đàn lạc đà chạy qua, nhưng con mắt cũng không dám nháy, đứng nghiêm ở đằng kia, ai dám đi về nghỉ?

Tượng Vô Hình phát biểu xong, chính mình liền đi.

Sau một lúc, hơn chín trăm người mới từng cái thư giãn xuống tới, bắt đầu nhìn chung quanh, xác định đã không sao.

"Đây cũng quá kinh khủng đi... Cái gì cũng không làm... Liền chết một nhóm người..."

"Đừng nói lung tung, ta nhớ được quy củ bên trong còn giống như có không cho phép nói bậy."

"Chi!" Lại là một trận hít một hơi lãnh khí thanh âm, tất cả mọi người vội vàng hướng khu ký túc xá bay đi, không dám châu đầu ghé tai.

Dương Thanh Huyền đi ngang qua Cửu Nguyên Già Lam, khinh miệt cười nhạo một tiếng, "thiết", liền nhún người nhảy lên, độn bay đi.

Cửu Nguyên Già Lam khí hai mắt phun lửa, không ngừng có điện mang hiện lên, nhưng lại bụm mặt, trừ giận hung hăng trừng mắt Dương Thanh Huyền bên ngoài, không dám tiếp tục làm cái gì.

Dương Thanh Huyền cùng Lạc Đinh Lan trở lại mật thất về sau, đều một trận lòng còn sợ hãi, hai người nhìn nhau một trận, Lạc Đinh Lan trái phải nhìn quanh xuống, thận trọng nói ra: "Nơi này nói chuyện hẳn là sẽ không bị quản a?"

Dương Thanh Huyền nói: "Yên tâm đi, trước đó trừng phạt, đều là lãnh đạm, nghiêm trọng vi quy, khiêu khích uy nghiêm, ở đây tùy tiện nói cái gì, không có việc gì, các loại nói bậy, ngươi trước đó cũng không phải chưa nói qua."

Lạc Đinh Lan lúc này mới thở hắt ra, cười khổ không thôi, nói: "Thật là đáng sợ, tiếp xuống tập huấn, sợ thật là Địa Ngục."

Dương Thanh Huyền ánh mắt chớp động, bình tĩnh nói ra: "Muốn thu hoạch được thế gian vô địch lực lượng, đương nhiên phải tiếp nhận thế gian vô địch gặp trắc trở, chúng ta đừng nhiều lời, tiếp tục tu luyện đi, nói thêm thăng một phần thực lực, ở sau đó huấn luyện bên trong liền có thể nhiều một phần sống sót hi vọng."

Lạc Đinh Lan từ Dương Thanh Huyền trong lời nói nghe được áp lực cực lớn, lúc này tập trung ý chí, bắt đầu tu luyện.

Dương Thanh Huyền tế ra nguyên thần thứ hai, phối hợp Lạc Đinh Lan tu luyện thích chi nhất tộc bí pháp, gia tăng chính mình bản nguyên chi lực.

Bản tôn thì ngồi xếp bằng một bên, lấy ra cái kia Âm Dương Kính tới bắt đầu nghiên cứu.

Này kính cùng phổ thông tấm gương khác biệt, một mặt là đen, một mặt vì trắng, chẳng biết làm bằng vật liệu gì chế thành, phức tạp nhìn mấy lần, sau đó nâng ở trong tay, đem thần thức tràn vào trong đó, nhưng nháy mắt liền từ xuyên thấu mà ra, đem tấm gương cấu tạo tra nhìn rõ ràng, không có bất luận cái gì chỗ huyền diệu.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, thầm nghĩ: "Nếu là vật này thả trên hàng vỉa hè, sợ là không ai nhận biết."

Hắn trầm ngâm xuống, liền vận chuyển chân khí, một chút xíu rót vào trong gương.

Nhưng cũng chỉ là để đen trắng hai mặt nhan sắc trở nên càng sáng rõ một chút.

Dương Thanh Huyền ánh mắt ngưng lại, vận chuyển cái kia tia đại đạo chi lực, điểm trên Âm Dương Kính, lập tức tấm gương "Ông" một tiếng, liền bắn - ra hắc bạch song sắc quang mang, như một bức Thái Cực tại không trung xoay tròn.

Dương Thanh Huyền kinh hỉ phía dưới, lập tức khu động này kính, tại không trung nhoáng một cái, màu trắng cái kia mặt, bắn - ra một đạo bạch quang, thẳng vào hư không.

Đại đạo chi lực quả nhiên không có để hắn thất vọng.

Liền liền quá dễ quân đều phú Nguyên Đồ loại này Hỗn Độn Linh Bảo đều có thể khu động, cái khác các loại bảo vật tự nhiên không đáng kể.

Chỉ là cái kia bạch quang bắn vào hư không về sau, cũng không có bất kỳ biến hóa nào, tựa hồ không có Hàng Trần cùng Đế Ất nói như vậy lợi hại.

Dương Thanh Huyền do dự một chút, đại đạo chi lực liền nháy mắt hao hết, Âm Dương Kính khôi phục bình thường, rơi xuống, bị hắn tiếp tại trong tay.

Dương Thanh Huyền lại lật nhìn hạ Âm Dương Kính, phát hiện trừ mới vừa rồi bị đại đạo chi lực khu động bên ngoài, y nguyên không có gì thay đổi.

Lập tức vận chuyển hỗn độn chi lực, thử nghiệm khu động bảo vật này.

Đại đạo chi lực hắn chỉ có một tia, hỗn độn chi lực tại thể nội thai nghén hồi lâu, dù không bằng chân nguyên như vậy hùng hậu, nhưng cũng có thể tiếp tục thời gian không ngắn.

Đúng lúc này, khu ký túc xá trước trong cung điện, trong một gian mật thất, Đế Ất bỗng nhiên song đồng co rụt lại, bắn - ra kỳ dị kim sắc, nhìn hướng cái nào đó phương vị, giật mình nói: “Làm sao nhanh như vậy?”

Hắn sửng sốt nửa ngày, tự lẩm bẩm: “Không có khả năng a, cái kia Âm Dương Kính bên trên khẳng định có Diệu Thượng lạc ấn, tiểu tử này bất quá bốn sao Thiên Giới, không có khả năng nhanh như vậy có thể xóa đi Diệu Thượng lạc ấn, càng không nói đến luyện hóa Âm Dương Kính, đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

“Ai, trước không quan tâm đến nó, trước giải quyết lập tức nan đề đi.”

Hắn trở lại ánh mắt đến, nhìn hướng về phía trước lơ lửng giữa không trung giường bạch ngọc, phía trên nằm một tên nam tử, chính là Hồng Vũ.

Tại vũ trụ nơi nào đó, một viên to lớn tinh cầu màu đỏ bên trên.

Một tòa cự phong chi đỉnh, biển mây chỗ sâu, Diệu Thượng bỗng nhiên toàn thân chấn động, hoảng sợ mở hai mắt ra, nổ bắn ra tinh quang, nghẹn ngào kêu lên: “Không có khả năng!”

Trên mặt hắn lộ ra khẩn trương chi sắc.

Vừa mới nhập định trong tu luyện, cảm ứng được Âm Dương Kính bị Dương Thanh Huyền khống chế.

Lần này lại không cách nào an tâm tu luyện, trực tiếp nhảy dựng lên, “Không có khả năng, không có khả năng a, nhất định là Hàng Trần giở trò quỷ, hoặc là Đế Ất đại nhân?”

Hắn mặt xám như tro, không nói ra được thịt đau, có loại muốn mất đi Âm Dương Kính cảm giác.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2775: Phong Vân Hạp Cốc, Hạn Chế Toàn Bộ Triển Khai

Từ Hỗn Độn đại lục trở về về sau, Diệu Thượng vẫn hối hận không kịp, nghĩ đến làm sao đem Âm Dương Kính cầm trở về.

Nhưng nghĩ tới cái kia kính trên có chính mình thần thức lạc ấn, trong thời gian ngắn Dương Thanh Huyền căn bản không có khả năng tế luyện thành công, thậm chí tu vi bảy sao Thiên Giới trước đó, đều không có bao nhiêu khả năng, sở dĩ yên tâm một trận.

Lúc này mới mấy ngày, liền cảm ứng được Âm Dương Kính bị vận dụng, một trái tim bỗng nhiên thít chặt, thịt đau không thể thở nổi, dáng vẻ thất hồn lạc phách, tự lẩm bẩm: "Không có khả năng, không thể nào..."

...

Hỗn Độn đại lục, khu ký túc xá trong mật thất.

Dương Thanh Huyền hai tay không ngừng bấm niệm pháp quyết, dùng hỗn độn chi lực kết xuất các loại pháp ấn, đánh vào trước người lơ lửng Âm Dương Kính bên trong.

Mỗi lần ngàn cái phù văn bên trong, chỉ có một hai cái hòa tan vào, còn lại tất cả đều bị đánh nát bấy.

Hỗn độn chi lực có thể khu động bảo vật này không thể nghi ngờ.

Nhưng không giống đại đạo chi lực như vậy, có thể trực tiếp giải phong bảo vật này năng lượng, cần trước đem luyện hóa, Dương Thanh Huyền thử các loại phương pháp, đều không làm nên chuyện gì, chỉ có thể áp dụng nhất vụng về biện pháp, một cái phù văn một cái phù văn thăm dò.

Mặc dù cách luyện hóa bảo vật này rất xa, nhưng sau đó không lâu, Dương Thanh Huyền cùng bảo vật này dựng lên một tia nhỏ xíu liên hệ, có thể khu động bảo vật này tại không trung rất nhỏ xoay tròn, để hắc bạch song sắc quang mang lưu động, bày biện ra linh động mười phần trạng thái.

Chỉ là muốn khu động nội lực nó lượng, để này kính phóng thích năng lượng công kích địch nhân, lại tạm thời tìm không thấy con đường.

Nên biết Dương Thanh Huyền sở học ngàn vạn, đối với đại lượng công pháp và thủ ấn đều có hiểu rõ, trên bảo vật này cơ hồ thử qua tất cả pháp môn, đều chỉ đạt tới trình độ này, nhịn không được có chút chán ngán thất vọng, thở dài một tiếng, “Ai...”

Nếu để cho Đế Ất, Hàng Trần, Diệu Thượng đám người biết hắn đã đối với Âm Dương Kính lấy được một tia liên hệ, sợ là cái cằm đều muốn chấn kinh, căn bản không dám tin tưởng.

Cho dù là Diệu Thượng, luyện hóa bảo vật này, lưu lại thần thức lạc ấn, đều hao phí mấy trăm năm.

Dương Thanh Huyền nhất là được trời ưu ái địa phương, chính là trong tay nắm giữ một tia đại đạo chi lực, sở dĩ mặc kệ làm cái gì, lĩnh ngộ vào tay đều cực nhanh, rất ít gặp được Âm Dương Kính khó như vậy làm đồ vật, không khỏi có chút nhụt chí.

Nhưng rất nhanh liền điều chỉnh xong, chỉ cần mình có đầy đủ kiên nhẫn, cuối cùng cũng có có thể khắc phục một ngày.

Sau hai ngày, ""Đùng" một cái tiếng chuông, tại trong mật thất vang vọng.

Dương Thanh Huyền cùng Lạc Đinh Lan đều là giật nảy mình, vội vàng lóe lên, liền biến mất tại trong mật thất.

Sau một khắc, cơ hồ là nháy mắt, quảng trường bên trên liền đứng đầy người.

Từng cái thần tình nghiêm túc, đồng thời có chút dáng vẻ khẩn trương, lặng ngắt như tờ, không ai dám nói chuyện.

https://tr U yen

cuatui.net/

Thời gian từng giờ trôi qua, không gặp Tượng Vô Hình thân ảnh, cũng không thấy Đế Ất, Y Y, hoặc là những người khác, quảng trường bên trên gần ngàn người hai mặt nhìn nhau, nhìn trái phải, lại không dám lên tiếng.

Mấy canh giờ trôi qua, Tượng Vô Hình mới lười biếng ra, vẫn là bộ kia băng lãnh không có bất luận cái gì tình cảm dáng vẻ, nói ra: “Căn cứ kế hoạch an bài, lần thứ nhất tập huấn là tại Phong Vân hạp cốc, nơi đó hội tụ cực mạnh thiên địa linh khí cùng hỗn độn thế năng, bên trong lực lượng phần lớn là hỗn độn chi lực, đây là một loại so linh khí càng tinh khiết hơn cùng đẳng cấp cao năng lượng.”

“Hỗn độn thế năng?”

Nghe được tình huống này, tất cả đệ tử thiên tài, đều hai mắt tỏa ánh sáng.

Hỗn độn chi lực là bên trên một thời đại năng lượng thiên địa, ở đây cái linh khí thời đại, đã kinh biến đến mức phượng mao lân giác, thành cực kì trân quý đồ vật.

Dương Thanh Huyền cũng là cực kì cảm khái, nội tâm cũng phấn khởi không thôi.

Hắn từng thu được một viên hỗn độn đan, mới nắm giữ một chút hỗn độn chi lực, tự nhiên minh bạch loại lực lượng này chỗ tốt cùng khó được.

Mà là đây chính là tế luyện Âm Dương Kính tuyệt hảo cơ hội cùng địa điểm.

Tượng Vô Hình tiếp tục nói ra: “Đã có hỗn độn chi lực, tự nhiên cũng sẽ có rất nhiều đáng sợ tồn tại, thậm chí là từ hỗn độn thời đại liền để lại giống loài, các ngươi cũng có có thể sẽ gặp gỡ, sở dĩ tự giải quyết cho tốt đi. Lần này tập huấn năng lượng rất đơn giản, tìm kiếm một loại gọi là Thiên Sâm thực vật, cùng phổ thông nhân sâm khác biệt không lớn, chính là ẩn chứa hỗn độn chi lực mà thôi, nhưng ở Phong Vân hạp cốc bên trong, cơ hồ vạn năm trở lên thực vật, đều là ẩn chứa hỗn độn chi lực. Tiến vào hẻm núi thời gian vì một trăm ngày, lấy được Thiên Sâm nhiều nhất năm trăm người có thể lưu lại, còn lại người bị đào thải, nghĩ trở về cũng đi, muốn chết cũng đi, dù sao đừng lưu tại Hỗn Độn đại lục hấp linh khí, theo liền đi làm cái gì.”

Đám người nghe vậy, cũng hơi nhẹ nhàng thở ra, bọn hắn có hơn chín trăm người, tỉ lệ đào thải mặc dù tiếp gần một nửa, nhưng coi như có thể tiếp nhận.

Một tên đệ tử hỏi: “Cái kia Thiên Sâm hình dạng thế nào?”

Tượng Vô Hình lấy ra một vật, cho đám người quan sát, nói: “Liền bộ dạng như vậy.”

Vật kia so với người bình thường tham lớn 3-4 lần, phía trên có hỗn độn chi lực lưu chuyển, mỗi cái râu sâm đều mười phần cứng rắn sung mãn, xem xét liền vật phi phàm.

Có một tên đệ tử hỏi: “Vật này để làm gì?”

Tượng Vô Hình nói: “Phổ thông thiên tài địa bảo, không có tác dụng gì, chỉ là ta thích ăn mà thôi.”

Đem cái kia Thiên Sâm liền dồn vào trong miệng, mở ra miệng to như chậu máu, mấy lần liền nhai nuốt lấy nuốt vào trong bụng, trả à nha tức mấy hạ miệng.

Tất cả mọi người là không còn gì để nói.

Tượng Vô Hình loại bỏ xuống răng, hững hờ nói ra: “Vừa mới đặt câu hỏi hai người, đứng ra.”

Cái kia sắc mặt hai người một chút liền tái mét, hoảng sợ muôn dạng.

Nhưng vẫn là run lẩy bẩy đứng dậy.

“Liền các ngươi có nhiều việc.”

Tượng Vô Hình một quyền đánh qua, “Bành” một tiếng, một người trong đó giống như diều bị đứt dây bay ra ngoài, điệp Huyết Trường Không.

Hung hăng quẳng ở phía xa trên mặt đất, nhưng cũng không nguy hiểm tính mạng.

Một người khác run giọng nói: “Ta, ta chỉ là nghĩ hỏi rõ ràng một chút, dạng này mới có thể tốt hơn hoàn thành nhiệm vụ...”

Tượng Vô Hình nói: “Người khác làm sao không hỏi? Liền ngươi nhiều chuyện? Còn dám mạnh miệng.”

“Bành! Bành!”

Chỉ là hai quyền oanh ra, cơ hồ cùng một thời gian đến người võ giả kia ngực, khí kình xuyên thấu mà đi, người võ giả kia kêu thảm một tiếng, trên thân quần áo toàn bộ nổ tung, bên trong xương cốt cơ bắp đều bị nghiền vỡ nát, quẳng ở phía xa, toàn thân run rẩy, cũng không biết phải chăng là còn có thể sống.

Tất cả mọi người không khỏi là câm như hến, liền liền hô hấp âm thanh cũng không dám phát ra tới.

Tượng Vô Hình khoát tay áo, nói: “Đều đi thôi. Tại Phong Vân hạp cốc bên trong, không có bất luận cái gì cấm kỵ cùng quy củ, các ngươi muốn thế nào được thế nấy, giết người, cướp bóc, cưỡng ép phát sinh các loại quan hệ các loại, cũng không có vấn đề gì.”

Tất cả mọi người trong lòng run lên, lập tức cảm nhận được to lớn cảm giác áp bách.

Chỗ có hạn chế toàn bộ triển khai.

Một cỗ túc sát lãnh ý trên bầu trời quảng trường lan tràn, tựa hồ tất cả đều ngửi thấy mùi máu tươi.

Mặc dù Tượng Vô Hình hạ lệnh có thể đi, nhưng vẫn là không ai dám động.

Thẳng đến Tượng Vô Hình lại lấy ra một cây Thiên Sâm bỏ vào trong miệng ăn, đồng thời tản mạn đi trở về cung điện bên trong.

Quảng trường bên trên mọi người mới “Soạt” một chút tản ra, sau đó hóa thành đủ mọi màu sắc độn quang, hướng Phong Vân hạp cốc phương hướng bay nhanh mà đi.

Đồng thời mỗi người ở giữa cách đều cách xa nhau to lớn, sợ người khác tiến vào phòng ngự của mình không gian bên trong.

Dù sao giờ khắc này bắt đầu, mỗi người giữa lẫn nhau đều thành cường địch!

Chương 2776: Trò Hay Mở Màn, Khác Nhau Một Trời Một Vực

Dương Thanh Huyền đối với Lạc Đinh Lan thấp giọng nói ra: “Ngươi theo sát ta.”

Lạc Đinh Lan có chút ngượng ngùng nói ra: “Ngươi sợ ta xảy ra chuyện?”

Dương Thanh Huyền thở dài: “Tùy ý đi, ta phát hiện rất nhiều người đều nghĩ có chủ ý với ngươi, ngươi chính mình cần phải có thể cảm thấy đến a?”

Lạc Đinh Lan mỹ mạo hoàn toàn xứng đáng thứ nhất.

Cho dù là không thiếu nữ nhân những thiên tài này đệ tử, cũng đã sớm có lòng mơ ước, tăng thêm khu ký túc xá không cho phép cưỡng ép cùng muội tử phát sinh quan hệ, bọn hắn đã sớm từng cái nhịn gần chết.

Lạc Đinh Lan tự nhiên sớm có trực giác, nhẹ hừ một tiếng, nói: “Vậy ta liền theo ngươi, ngươi bảo hộ ta.”

Nói, liền dựa vào gần Dương Thanh Huyền, hai người đồng loạt hướng hẻm núi bay đi.

Xi Hằng cũng bay tới, còn có Quân Thiên, Tần Tiểu Vũ, cùng một chút Thần tộc đệ tử, hình thành một cái đại đoàn thể.

Mặt khác mấy trăm tên đệ tử thiên tài, cũng dần dần hình thành từng cái đoàn thể.

Lúc này ai cũng biết nhiều người lực lượng lớn, dựa vào chính mình một cá nhân đơn đả độc đấu, bị đào thải bị loại xác suất cực lớn.

Cửu Nguyên Già Lam, Tử Xa Hồn bọn người bình tĩnh hướng về phía trước bay đi, bên người đều theo một đám người, cũng không có nhìn Dương Thanh Huyền liếc mắt.

Bởi vì Tượng Vô Hình chỉ nói tại Phong Vân hạp cốc bên trong hạn chế toàn bộ triển khai, vẫn chưa nói tại hẻm núi bên ngoài cũng hạn chế toàn bộ triển khai, chư thiên tài không khỏi là người thông minh tuyệt đỉnh, có lúc trước các loại giáo huấn, đối với Tượng Vô Hình, cùng cái gì có thể làm, cái gì không thể làm, đều có cực cao cảnh giác cùng năng lực phân tích.

Nói có thể làm mới làm, không nói có thể làm, tận khả năng không làm, làm bất cứ chuyện gì trước đó, trong đầu trước tiên đem quy củ qua một lần.

Phong Vân hạp cốc cách khu ký túc xá không xa, nhưng mọi người cũng bay mấy canh giờ mới đến.

Vừa vào hẻm núi, mọi người liền trạng thái toàn bộ triển khai, cảnh giác bay vào bên trong đi, không dám tin tưởng bất luận kẻ nào.

Dương Thanh Huyền đám người bay tới hẻm núi biên giới, phát hiện rất nhiều người đều dừng lại bên ngoài, không tiến vào, tựa hồ bên ngoài an toàn hơn.

Trong đó lớn nhất một đám đoàn thể, chính là lấy Cửu Nguyên Già Lam cầm đầu đông bộ vũ trụ đệ tử, có hơn ba mươi người, đều đang đợi cái gì.

Gặp một lần Dương Thanh Huyền đám người đến, đều là quăng tới lãnh ý ánh mắt, từng cái sát khí nghiêm nghị.

“Tiểu tử, hôm nay liền muốn vì ngươi ngày đó cuồng vọng trả giá đắt.”

Cửu Nguyên Già Lam đem ôm ngực hai tay buông xuống, toàn thân điện quang lưu chuyển, hình thành khí tràng đem bốn phía vì cái gì đệ tử đều cả kinh thối lui, không dám dừng lại bên cạnh hắn.

Dương Thanh Huyền cũng tại hẻm núi lối vào ngừng lại, Lạc Đinh Lan cùng Xi Hằng đám người, không khỏi là mặt sắc mặt ngưng trọng, nhưng vẫn chưa lo lắng cái gì.

Không gì khác, bởi vì bọn hắn nhiều người.

Thần tộc liền có một trăm cái danh ngạch chỉ tiêu, cơ hồ tất cả đều là Dương Thanh Huyền người, tăng thêm Quân Thiên, Tần Tiểu Vũ chờ hảo hữu, còn có một số giao hảo thế gia đệ tử, thấy Dương Thanh Huyền có việc, tất cả đều vây quanh, rất nhanh liền tụ tập hơn trăm người, tiếp cận nam bộ vũ trụ một nửa lực lượng.

Dương Thanh Huyền xùy tiếng nói: “Thế nào, muốn đánh nhau?” Dùng tay làm dấu mời, nói: “Đến nha, hướng trong hạp cốc đi một bước. Đi vào hảo hảo luận bàn một chút, để ta mở mang kiến thức một chút đông bộ chư đa thiên tài đệ tử, trước khi chết đều là một bộ biểu tình gì.”

Cửu Nguyên Già Lam bên người người không khỏi là đổi sắc mặt, vừa kinh vừa sợ, nhưng nhân số chỉ có đối phương một phần ba, thần thức quét qua, ai cũng biết đánh không thắng, từng cái không dám lên tiếng.

Còn có đại lượng những võ giả khác, tất cả đều tại hẻm núi biên giới ngừng lại, ngừng chân quan xem kịch vui.

Cửu Nguyên Già Lam nói: “Đây là ta cùng ngươi ân oán cá nhân, là nam nhân liền đứng ra cùng ta đơn đấu!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ngươi nói đơn đấu liền đơn đấu? Ngươi tính là cái gì? Muốn đơn đấu có thể a, tới quỳ xuống cầu ta. Chỉ muốn cho ta đập mấy cái đầu, lại đem đáy giày của ta liếm sạch sẽ, ta liền đáp ứng ngươi đơn đấu thỉnh cầu.”

“Ha ha!”

Bốn phía tất cả mọi người là hống cười lên.

Thanh Lôi Điện Thần tại đông bộ đều là thần giống nhau tồn tại, ai dám như vậy mạo phạm hắn, vô luận là đông bộ người, vẫn là cái khác mấy bộ người, đều là âm thầm trộm thích, hi vọng trận này trò hay lên men, tốt nhất là cái này hai nhóm người đánh nhau chết sống, đồng quy vu tận mới tốt.

“Đáng chết!”

Cửu Nguyên Già Lam khí toàn thân điện mang đại phóng, giữa cả thiên địa nhan sắc một hạ trầm xuống, biến thành xanh đậm chi sắc, đều nhận hắn cái này lôi điện từ trường ảnh hưởng.

Hai đoàn to lớn lôi quang bị hắn nắm trong tay, hai mắt phun lửa.

Chung quanh hắn cái kia hơn ba mươi tên đông bộ đệ tử, đều cảnh giác lên, từng cái vận chuyển chân nguyên, tùy thời chuẩn bị đại chiến dáng vẻ, nhưng tất cả đều sắc mặt cực kỳ khó coi, dù sao phải đối mặt địch nhân quá cường đại.

Dương Thanh Huyền đứng tại cái kia không nhúc nhích, chỉ là lạnh lùng nhìn xem, nhưng gần trăm tên Thần tộc đệ tử cùng các lộ bằng hữu, tất cả đều phóng xuất ra khí tức trên thân đến, hình thành một cỗ to lớn từ trường, khí thế trực tiếp đem đầy trời thanh lôi oanh mở, như chiến xa hung hăng xung kích mà bên trên.

Đông bộ cái kia hơn ba mươi người, tất cả đều là kinh hãi không thôi, ở đây cỗ uy thế nghiền ép hạ, toàn thân khó chịu không nói ra được, nội tâm sinh ra sợ hãi.

Mặc dù bọn hắn cùng Cửu Nguyên Già Lam giao hảo, hoặc là tận lực lấy lòng Cửu Nguyên Già Lam, nhưng cũng không muốn bởi vì Cửu Nguyên Già Lam việc tư, mà dẫn lửa thiêu thân, không rõ ràng chết tại trong hẻm núi.

Bọn hắn còn trông cậy vào thông qua tập huấn, vinh quang vô cùng trở về kế thừa gia tộc quyền thế đâu, từng cái nội tâm đều đang nghĩ, "Nếu là thật sự khai chiến, Cửu Nguyên Già Lam hơn phân nửa là không sống nổi, chính mình nhất định phải sớm cho kịp đào tẩu."

"Tốt! Xem như ngươi lợi hại. Có bản lĩnh ngươi cả một đời cùng những này người ở cùng một chỗ."

Cửu Nguyên Già Lam cắn răng nghiến lợi nói.

Hắn mặc dù lãnh ngạo, thực lực mạnh mẽ, nhưng cũng không phải người ngu, biết lấy lui làm tiến.

Giận hừ một tiếng, toàn thân điện mang lóe lên, liền bắn vào Phong Vân hạp cốc, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Cái kia hơn ba mươi tên đông bộ đệ tử, càng là thất kinh trốn vào trong hẻm núi, mấy cái chớp động phía dưới, liền chạy được không còn một mảnh, cái bóng đều không thấy được.

Dương Thanh Huyền nói: "Chúng ta cũng vào cốc đi."

Ánh mắt của hắn quét qua những người khác, tất cả bị ánh mắt của hắn quét trúng người, không khỏi là sắc mặt hiện trắng, lộ ra rất không tự nhiên, một số đông người càng là trực tiếp xông vào cốc bên trong, sợ mình bị tác động đến đi vào.

Đám người theo Dương Thanh Huyền bước vào hẻm núi, lập tức cảm nhận được khác biệt cực lớn.

Giữa thiên địa linh khí trừ nồng đậm bên ngoài, chất lượng cũng cùng bên ngoài không tại một cái tầng cấp, nơi này tùy tiện hít một hơi, liền toàn thân hoàn toàn giãn ra, phảng phất dung nhập đại đạo.

“Lực lượng thật là cường đại, tốt cảm giác thư thích, đây chính là hỗn độn chi khí sao?”

Xi Hằng mặt mũi tràn đầy kinh hỉ, không ức chế được kích động.

Nếu là ở loại địa phương này tu luyện một ngày, sợ là bù đắp được bên ngoài mấy tháng.

Dương Thanh Huyền nói: “Không phải hỗn độn chi khí, chỉ là hỗn hợp một chút hỗn độn chi lực linh khí, nhưng trong này khẳng định có hỗn độn chi khí tồn tại.”

Tần Tiểu Vũ kích động nói: “Chỉ là hỗn hợp một tia hỗn độn chi khí liền đáng sợ như thế, nếu là tìm tới chân chính hỗn độn chi khí, đồng thời ở bên trong tu luyện một trăm ngày...”

Quân Thiên hai mắt tỏa ánh sáng, nhẹ nhàng gật đầu nói: “Bù đắp được bên ngoài một trăm năm.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2777: Hỗn Độn Thạch, Thú Vị Gặp Gỡ Bất Ngờ

Dương Thanh Huyền nói: "Khó trách đến trước đó, Hàng Trần đại nhân nói người người đều có cơ hội xung kích sáu sao Thiên Giới đỉnh phong, ta bắt đầu còn đối với cái này lời nói còn nghi vấn, hiện tại xem ra, sợ là bước qua bảy sao Thiên Giới cũng có khả năng. Tất cả mọi người phân tán ra đi, tìm kiếm Thiên Sâm, dạng này tụ tập cùng một chỗ mặc dù an toàn, nhưng rất khó hoàn thành nhiệm vụ. Nếu là có ai cảm thấy bên trong quá mức nguy hiểm, liền tìm một chỗ giấu đi tu luyện một trăm ngày, chuyến này Hỗn Độn đại lục chuyến đi cũng đáng."

Lạc Đinh Lan nói: "Đúng, có thể thắng được tự nhiên tốt nhất, không có thể thắng được, trước giữ được tính mạng, cũng tương đương thắng, cắt không thể hành động theo cảm tính, đem mạng mất."

Đám người đồng nói: "Đúng!"

Liền từng cái ôm quyền chắp tay, cùng Dương Thanh Huyền cáo biệt, hóa thành từng đạo lưu quang, hướng hẻm núi chỗ sâu kích - bắn đi.

Cái này Phong Vân hạp cốc lớn bao nhiêu, không có ai biết.

Ngọc giản bên trên cũng không có kỹ càng giới thiệu, chỉ là đơn giản đề vài câu tình huống.

Rất nhanh liền chỉ còn lại Dương Thanh Huyền cùng Lạc Đinh Lan hai người.

“Trong hẻm núi này hạn chế toàn bộ triển khai, cùng ngươi một đại nam nhân cùng một chỗ rất nguy hiểm, ta cũng đi trước.”

Lạc Đinh Lan cười nhìn lấy Dương Thanh Huyền, nháy mắt, liền quay người rời đi.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, muốn giữ lại, nhưng suy nghĩ một chút vẫn là quên đi, mỗi người đều có cơ duyên của mình, tách ra làm việc đích thật là không thể thích hợp hơn.

Lần này tập huấn, tất cả mọi người tu vi đều hạn chế tại bốn sao đến sáu sao ở giữa, năm sao đỉnh phong đã là mạnh nhất cảnh giới, Lạc Đinh Lan có năm sao Thiên Giới sơ giai, mà lại thiên phú không yếu, trừ phi gặp gỡ Cửu Nguyên Già Lam loại này cái thế thiên tài, nếu không bất luận kẻ nào muốn lưu nàng lại, đều là rất khó.

Ngược lại đi cùng với mình, sợ là sẽ phải tăng thêm rất nhiều không rõ ràng nguy hiểm.

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, toàn thân kinh lạc đều giãn ra, cái kia một tia hỗn độn chi lực tràn ngập toàn thân, sau đó mở ra Hỏa Nhãn Kim Tinh, lập tức đem phía trước các loại cảnh tượng toàn bộ thu vào trong mắt.

Hắn luyện hóa cái kia hỗn độn đan rất lâu, nhưng một mực không có phát huy tác dụng quá lớn, bởi vì hỗn độn chi khí vẫn là ít, thi triển về sau hoàn toàn không có cách nào bổ sung, chỉ có thể chờ mình một chút xíu khôi phục.

Thời khắc này thiên địa linh khí bên trong, tràn ngập hỗn độn chi khí mặc dù cực ít, nhưng ít ra có thể bù một chút, đem hỗn độn chi lực hội tụ tại trong hai mắt, lập tức đem Hỏa Nhãn Kim Tinh tầng cấp cũng đề thăng rất nhiều.

Dương Thanh Huyền đầu tiên là quét một vòng phía trước địa hình, sau đó phân tích không trung linh khí mạnh yếu cùng hỗn độn chi khí nhiều ít, lập tức đem phía trước năng lượng tình huống nhìn nhất thanh nhị sở.

Sau đó thu hồi ánh mắt, hướng về linh khí dày đặc nhất phương hướng mau chóng đuổi theo.

Rất nhanh, hắn liền tiến vào một mảnh xanh hoá bên trong, bên trong có cổ thụ che trời, uốn lượn dòng suối, đủ loại kỳ hoa dị thảo.

Mà đi xanh hoá bên trong bóng người tung tích, so đất hoang bên trong thêm ra rất nhiều.

Bởi vì ai cũng không biết cái kia Thiên Sâm sinh trưởng ở đâu, thường thức đều cho là nên là tại xanh hoá bên trong, sở dĩ tất cả đều chạy xanh hoá tiến đến.

Dương Thanh Huyền ở bên ngoài đem Hỏa Nhãn Kim Tinh thi triển đến cực hạn thời điểm, trực tiếp xem thấu tầng tầng không gian, biết cái này hẻm núi cực lớn, bên trong xanh hoá xa không ngừng cái này một mảnh.

Hắn cũng không nóng nảy, dự định tìm được trước hỗn độn chi khí ngưng tụ điểm, thu nạp cùng cô đọng hỗn độn chi khí, đột phá lập tức cảnh giới, nếu là có có thể nói, lại đem Âm Dương Kính tế luyện một phen.

Về phần tìm kiếm Thiên Sâm, mặc dù trọng yếu, nhưng hắn cũng không cho là mình sẽ bị đào thải.

Dù sao có năm trăm người có thể thông qua, chờ mình đột phá đến bốn sao Thiên Giới đỉnh phong về sau, dùng Hỏa Nhãn Kim Tinh tùy tiện tìm mấy người “Mượn” điểm Thiên Sâm, cần phải liền không thành vấn đề.

Dương Thanh Huyền tại xanh hoá bên trong xuyên qua, thuận theo hỗn độn chi khí nồng đậm địa phương đi, đại địa bên trên thỉnh thoảng xuất hiện từng cái hố, đều là vừa vặn bị người đào qua, lật ra tới bùn đất vẫn là mới, đồng thời những này bùn đất hết sức kỳ lạ, dĩ nhiên bày biện ra năm loại nhan sắc.

"A?"

Hắn hai mắt trung kim quang lóe lên, bay thấp tại một khối bị đào hố đất trước, dùng tay tại trong đất bùn rút hạ, phát hiện cái này bùn đất mười phần cứng rắn, cái kia năm loại nhan sắc chính là đối ứng thuộc tính ngũ hành, đúng là ngũ hành gồm nhiều mặt thổ chất, ở đằng kia bị đào qua trong hầm, lật ra một khối quả trám lớn nhỏ màu trắng tảng đá.

Dương Thanh Huyền năm ngón tay bóp, tảng đá "Bành" một tiếng sụp đổ, bên trong nồng đậm hỗn độn chi khí phát ra.

Hắn đại hỉ, vội vàng há miệng một hút, toàn thân lỗ chân lông thuận thế mở ra, đem những này hỗn độn chi khí không chút nào tiết hút vào trong cơ thể, sau đó ngồi xếp bằng xuống.

Hỗn độn chi khí thuận theo trong cơ thể kinh lạc du tẩu, cuối cùng chuyển vào đan điền, hóa thành một hạt ánh sáng màu trắng, biến mất không gặp.

"Quả nhiên là Hỗn Độn Thạch."

Dương Thanh Huyền chậm rãi mở mắt ra, lộ ra một tia hưng phấn.

Tùy tiện lật ra thổ đến, liền có thể phát hiện Hỗn Độn Thạch, cái này Phong Vân hạp cốc khắp nơi đều là chí bảo a.

Hắn lúc này lấy ra chiến kích, hướng bốn phương tám hướng bổ tới, đem đại địa xé ra.

Hư quang xẹt qua mặt đất, phá hoại tầng ngoài ngũ hành chi lực, Hỏa Nhãn Kim Tinh liền có thể dòm tham tiến vào, tìm kiếm Hỗn Độn Thạch.

Quả nhiên, lại để cho hắn phát hiện mấy cái, nhưng phẩm chất cùng trước đó viên kia tồn tại nhất định chênh lệch.

Dương Thanh Huyền vẫn chưa tại chỗ tu luyện, mà là đem những này Hỗn Độn Thạch nhặt lên, thu nạp tiến trữ vật nguyên khí bên trong.

Dù sao một trăm ngày thời gian quá trân quý.

Hắn muốn tìm tới hỗn độn chi khí ngưng tụ điểm, như thế tu luyện, xa so với sử dụng những này Hỗn Độn Thạch đến nhanh nhiều.

Nhưng cái này tầng dưới chót nội hải lượng Hỗn Độn Thạch hắn cũng không nỡ, thế là một bên tìm kiếm Thiên Sâm, một bên đào tảng đá, chậm rãi tiến về phía trước.

Rất nhanh liền mấy ngày trôi qua, Hỗn Độn Thạch đào trên trăm mai, nhưng Thiên Sâm lại không tìm được một gốc.

Thỉnh thoảng sẽ có võ giả thân ảnh tại phụ cận xuất hiện, nhưng đều giữa lẫn nhau tương đối kiêng kị, cảm ứng được có người tồn tại về sau, liền lập tức bay xa, để tránh gây nên xung đột.

Cái này ngày, Dương Thanh Huyền đang bay qua một đạo dòng sông thời điểm, mấy đạo khí tức đột nhiên lượn vòng mà đến, một chút rơi ở trên người hắn, đem khóa chặt.

“Hắc hắc, lại là đầu cá lớn, thật sự là có ý tứ gặp gỡ bất ngờ đâu.”

Một đạo băng lãnh thanh âm truyền đến.

Lập tức bóng người chớp động, từ bốn phương tám hướng bay lượn mà đến năm thân ảnh, đem Dương Thanh Huyền vây quanh.

“Nam bộ vũ trụ vinh quang vương giả!”

“Quả nhiên là đầu cá lớn, chậc chậc, lại để ta hơi khẩn trương lên.”

“Tiểu tử này mặc dù chỉ có bốn sao Thiên Giới hậu kỳ, nhưng lại có thể cùng Tử Xa Hồn một trận chiến không rơi vào thế hạ phong, muốn ăn đi, sợ là muốn tốn nhiều sức lực đâu.”

Năm người nhận ra hắn về sau, đều là đã phấn khởi vừa khẩn trương.

Tự Dương Thanh Huyền cùng Tử Xa Hồn đại chiến về sau, tất cả đệ tử thiên tài đều đối với Dương Thanh Huyền tràn đầy cực độ hiếu kì, dồn dập bốn phía thu thập cùng nghe ngóng chuyện của hắn, trên cơ bản đều biết vinh quang vương giả cái danh xưng này.

Người cầm đầu một bộ trường bào màu đen, gầy gò khuôn mặt, hai mắt như ưng, lăng lệ nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nói: “Ta mặc kệ ngươi trước đó ghê gớm cỡ nào, như thế nào tung hoành nam bộ vũ trụ, nhưng những này đều không quan hệ trọng yếu. Có thể đến nơi này, ai không phải trấn áp một phương siêu cấp thiên tài, ai cũng không thể so với ai chênh lệch bao nhiêu. Thức thời lời nói liền đem trên người gì đó giao ra, đối ngươi như vậy đối với chúng ta, đều là tối ưu lựa chọn.”

Chương 2778: Lấy Nhất Sát Năm (Thượng)

Dương Thanh Huyền bình tĩnh hỏi: “Các ngươi tìm tới Thiên Sâm sao?”

Người cầm đầu sững sờ, theo bản năng đáp: “Không có.”

Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Cái kia cướp được người khác Thiên Sâm sao?”

Một người khác mắng: “Thật dông dài, cái này mắc mớ gì tới ngươi? Giao ra ngươi đồ vật sau đó xéo đi! Đương nhiên, nếu là ngươi trên thân có Thiên Sâm, tự nhiên không còn gì tốt hơn.”

Hắn liếm một cái đôi môi, hai mắt tỏa ánh sáng.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta chỉ là nghĩ muốn hiểu rõ hạ, Thiên Sâm có phải hay không xuất hiện tại xanh hoá, dạng này ta xéo đi về sau, cũng có thể đi địa phương khác tìm a.”

Năm người đều là không còn gì để nói, muốn bị đoạt thế mà bình tĩnh như vậy.

Người cầm đầu kia suy nghĩ một chút, hồi đáp: “Vẫn chưa cướp được Thiên Sâm, ta cũng hoài nghi cái kia Thiên Sâm cũng không sinh trưởng tại xanh hoá bên trong.”

Dương Thanh Huyền nói: “Xem ra muốn đi địa phương khác tìm. Thời gian quý giá, ta liền không cùng các ngươi hao, đem đồ vật đều buông xuống, có thể bảo vệ tính mạng.”

Người cầm đầu kia gật đầu nói: “Đúng, thả đồ xuống, có thể bảo đảm… Cái gì?” Nheo mắt, kêu lên: “Ngươi nói ai buông xuống đồ vật, ai bảo vệ tính mạng?”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Đương nhiên là các ngươi buông xuống đồ vật, bảo đảm mạng của các ngươi.”

Một người khác cả giận nói: “Lão đại, cùng đừng hắn lời thừa nhiều như vậy, ta liền biết tiểu tử này chưa thấy quan tài chưa đổ lệ!”

Người cầm đầu kia lạnh giọng nói: “Ngươi thật suy nghĩ kỹ càng rồi? Mặc dù ngươi rất mạnh, nhưng không có khả năng đánh thắng được chúng ta năm người, nếu để cho chúng ta xuất thủ, ngươi liền có thể vẫn lạc tại cái này.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, xem ở ngươi câu nói này phân thượng, ta có thể tha cho ngươi một mạng.” Đưa tay hướng tay phải vồ một cái, Thiên Khư liền bỗng nhiên hiển hiện, nhoáng lên, một chiêu lâm chiếu uyên liền bổ tới.

Dương Thanh Huyền biết, dài dòng nữa cũng chỉ là lãng phí thời gian, mà trong hẻm núi này thời gian quý giá, từng giây từng phút đều trân quý đến cực điểm.

“Không biết tốt xấu!”

Người cầm đầu giận tím mặt, quát: “Xuất thủ! Giết hắn.” Tay phải vồ một cái, một thanh bảo kiếm nổi lên, trên thân kiếm có long phượng du động, tản mát ra đáng sợ kiếm ý, liền đánh về phía chiến kích.

Bốn người khác đã sớm chuẩn bị, đều là khẽ quát một tiếng, liền liên thủ công tới.

Có thể đến nơi này thiên tài, liền không có kẻ yếu.

Vô luận tu vi cảnh giới, thần thông đạo pháp, vũ khí trang bị, không khỏi là các bộ trong vũ trụ đỉnh tiêm tồn tại.

Một người trong đó xuất thủ vòng đồng, tại không trung một chút phóng đại, liền phong thiên tỏa địa, lại còn là một kiện cổ bảo.

Dương Thanh Huyền cũng có chút giật mình, phát phát hiện mình có chút nhờ lớn.

“Ầm!”

Chiến kích chém tại người cầm đầu kia bảo kiếm bên trên, tóe lên đại lượng ánh lửa, đem đánh lui.

Nhưng bốn người khác thần thông chiêu thức, ứng thanh mà rơi, đã đem hắn hoàn toàn khóa lại, căn bản tránh cũng không thể tránh.

đăng nhậ P https://tr u yencuatui.net/❤để đọc truyện

Người cầm đầu nửa cái thân thể đều bị chấn run lên, kiếm bên trên linh khí mất đi hơn phân nửa, nội tâm rung động khó mà phục thêm, hắn là năm sao Thiên Giới sơ giai tu vi, tại chính mình sở tại gia tộc thế gia bên trong, cũng là ghê gớm thiên tài, vượt cấp giết người không đáng kể, thế mà bị so với mình thấp hai cấp người một chiêu đánh lui, căn bản chính là không cách nào tưởng tượng sự tình.

Nhưng thấy Dương Thanh Huyền bị bốn người khác vây khốn, nội tâm nhẹ nhàng thở ra, đồng thời đáy mắt hiện lên nồng đậm sát ý, địch nhân đáng sợ như vậy, đã đắc tội, liền nhất định phải triệt để chém giết, chấm dứt hậu hoạn.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền đột nhiên quay người, không lọt vào mắt cái kia bốn đạo công kích, trực tiếp hướng tu vi cảnh giới yếu nhất một người đâm tới.

Chiến kích bên trên tuôn ra lăng lệ khí minh, vô biên hỏa diễm dấy lên.

“Cái gì?!”

Tu vi kia yếu nhất một người, chỉ có bốn sao trung giai, so Dương Thanh Huyền còn yếu cấp một, ở trong mắt Dương Thanh Huyền căn bản chính là pháo hôi cấp tồn tại.

Năm người này vừa ra tay, Dương Thanh Huyền liền phát hiện chính mình quá lạc quan, nếu là phổ thông những cảnh giới này tồn tại, tự nhiên chỉ là gà đất chó sành, tùy tiện mấy chiêu liền thu hoạch được, nhưng những thiên tài này không khỏi là ức vạn vạn mới chọn một tồn tại, căn bản không phải võ giả bình thường có thể so sánh được.

Sở dĩ Dương Thanh Huyền quyết định thật nhanh, trước từ yếu giết lên!

Đạo hoán bước lóe lên, trực tiếp tránh thoát đập vào mặt công kích, chiến kích giống như rắn độc, nháy mắt liền đến tên kia bốn sao Thiên Giới trung giai võ giả trước mặt.

“Chi! Cái gì?”

Năm người không khỏi kinh hãi, bỗng nhiên trợn to song đồng, nguyên bản đều cho là hắn là muốn trước khi chết kéo cái đệm lưng, ai nghĩ đến tất cả công kích đều đối với hắn vô hiệu!

“Cái này, đây là thần thông gì?!”

“Không có khả năng a! Trực tiếp lóe lên tất cả mọi người công kích, trong truyền thuyết Đại Hư Không Thuật cũng không thể nào làm được.”

Mấy người trong đầu đều là nhanh chóng lướt qua các loại võ học công pháp.

Mà tên kia bốn sao Thiên Giới trung giai võ giả, trong kinh hoảng, không kịp nghĩ quá nhiều, liền kêu thảm một tiếng, bị chiến kích chém thành hai nửa.

Đây chính là Dương Thanh Huyền một kích toàn lực, đồng thời còn phối hợp đạo hoán bước, tại đối phương xuất thủ đến cực hạn thời điểm phản kích, làm cho đối phương căn bản không có năng lực phòng ngự.

Người này kêu thảm, bỗng nhiên để bốn người khác co giật đứng lên, từng cái thất kinh.

Dương Thanh Huyền dưới chân bộ pháp giẫm mạnh, lần nữa xuất hiện tại một tên khác bốn sao Thiên Giới hậu kỳ võ giả bên cạnh thân, chiến kích quét ngang qua.

Cho dù không cần đạo hoán bước, thân ảnh của hắn bộ pháp, tại đương kim vũ trụ cũng là đỉnh cấp tồn tại.

Người võ giả kia vội vàng xoay người, tay trái xuất ra một mặt màu đen tấm thuẫn, cản trước người.

“Ầm ầm!”

Lưỡi kích bổ vào cái kia đại thuẫn bên trên, hư quang phá vỡ thuẫn phòng ngự, đem bên trong năng lượng cùng trận pháp cấu tạo toàn bộ phá hoại, một vòng màu đen khí uẩn khuấy động ra, hình thành một cái màu đen phòng ngự kết giới.

Hai người đều lấy làm kinh hãi.

Dương Thanh Huyền là kinh cái này tấm thuẫn phòng ngự lại mạnh như thế, có thể ngăn trở hắn Thiên Khư một chém.

Mặt khác người võ giả kia thì là hoảng sợ cái này trảm kích thế mà có thể phá vỡ hắn đại thuẫn!

Cái này tấm thuẫn tại bọn hắn tông môn thế gia bên trong, đều là tiếng tăm lừng lẫy tồn tại, truyền thừa vô số năm, thế mà một chiêu liền hủy ở nơi đây.

“Nhanh ra tay giết hắn!”

Cầm đầu tên nam tử kia toàn thân run rẩy, liều mạng gào thét lớn, hai tay cầm kiếm bỗng nhiên bổ tới.

Hai người khác cũng dồn dập lấy lại tinh thần, đều là sắc mặt tái mét, cắn răng giận công.

Mặc dù không biết Dương Thanh Huyền vừa rồi làm sao tránh thoát bọn hắn liên thủ một kích, nhưng giờ này khắc này, đã không có đường lui.

Đáng sợ như vậy đối thủ bất tử, bọn hắn đều muốn xong đời!

“Hừ, muộn!”

Dương Thanh Huyền chiến kích nhoáng một cái, “Ầm ầm” một tiếng, đem cái kia tấm thuẫn triệt để bổ ra, đáng sợ kích quang nổ vỡ ra đến, vô số hỏa diễm ở phía trên kích - bắn mà ra, hóa thành từng đạo hỏa long, xông về phía trước, đem tên kia bốn sao Thiên Giới trung giai võ giả triệt để vây khốn.

“A!.”

Người võ giả kia trên thân phòng ngự bị Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa đánh tan, toàn thân bị nhen nhóm, truyền đến kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng.

Dương Thanh Huyền thân ảnh nhoáng một cái, nếu là có thể bổ khuyết thêm một kích, cái này thứ hai địch nhân cũng liền treo, nhưng ba người khác công kích quá mức lăng lệ, nháy mắt liền đến trước mắt, chính mình không thể không trở lại phòng ngự, nói thầm một tiếng “Đáng tiếc”, liền thu hồi chiến kích cản trước

người.

“Ầm ầm!”

Lực lượng của ba người nháy mắt rơi trên chiến kích, hung hăng cùng Dương Thanh Huyền liều mạng một chiêu, đem Dương Thanh Huyền sinh sinh đánh lui.

Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân quang mang phóng đại, Thiên Khư cũng tuôn ra mãnh liệt khí minh thanh, đế đêm giáp nổi lên, đem một chiêu này dư ba đều ngăn trở.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2779: Lấy Một Giết Năm (Hạ)

Song phương lẫn nhau tách ra.

Dương Thanh Huyền chấp kích mà đứng, trên mặt lãnh sắc.

Mặt khác ba người kia thì là mặt mũi tràn đầy ngưng trọng cùng khủng hoảng, mang theo một tia sợ hãi tại trong mắt.

Tên kia bị thiên hỏa nhen nhóm người, kêu thảm không thôi, liều mạng vận chuyển chân nguyên chống cự, mới đưa thiên hỏa một chút xíu bức ra ngoài thân thể, nhưng cũng bị đốt cháy đen, toàn thân trọng thương.

Cái kia người cầm đầu quát lên: "Mọi người đừng hoảng hốt! Vừa rồi chỉ là bị thân pháp của hắn lung lay hạ, có chút trở tay không kịp. Chỉ cần chúng ta nghiêm túc, bình tĩnh ứng chiến, nhất định có thể thắng."

Một người khác cắn răng nói: "Nói rất đúng, chúng ta đã triệt để đắc tội người này, không có đường lui! Không phải hắn chết, chính là chúng ta vong."

Ba người đều lấy ra binh khí, hiện ra hình tam giác triển khai, một chút xíu đem Dương Thanh Huyền vây quanh.

Tên kia bị đốt cháy khét đen người, nuốt đại lượng đan dược, ngồi ở một bên chữa thương.

Dương Thanh Huyền nói: "Rất tốt, đã các ngươi có này giác ngộ, vậy liền cùng nhau xuống Địa ngục đi."

Chiến kích đưa ngang trước người, nguyên thần thứ hai đột nhiên đỉnh đầu kích - bắn ra, hóa thành một đạo lam quang, liền phóng tới một tên khác bốn sao Thiên Giới đỉnh phong cường giả.

“Kia là?!”

Gã cường giả kia sắc mặt biến hóa, hai mắt bên trong linh quang lóe lên, đồng dạng là một loại nào đó linh mục thần thông, lập tức thấy rõ nguyên thần thứ hai bộ dáng, mãnh mà kêu sợ hãi nói: “Thân ngoại hóa thân?!”

Không kịp nghĩ kĩ, trong tay vòng đồng nhoáng một cái, liền biến lớn mấy lần, hướng nguyên thần thứ hai đánh tới.

Hai người khác đồng thời công đi qua, quyết không thể để Dương Thanh Huyền một một kích phá, nếu không ai đều chớ nghĩ sống.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, hai tay kết ấn, vô số tinh huyết tại lòng bàn tay ngưng tụ, lập tức hư không bên trong huyết hải lăn lộn, từng đạo huyết ấn hiển hiện, hóa thành bảy đại thủ thế.

Chiêu này hắn từng tại khu ký túc xá trước thi triển ra, cơ hồ tất cả thiên tài đều nhận được.

“Không được! Là Huyết Thần Kinh!”

Hai người giật mình phía dưới, vẫn chưa bối rối, trực tiếp thế công nhất chuyển, liền hướng đại thủ ấn kia đánh tới.

Trong bọn họ tâm bình tĩnh, tin chắc chỉ cần mình ổn định, liền nhất định có thể thắng.

Dù sao nhân số cùng cảnh giới đều bày ở cái này, luận thiên phú cho dù không kịp Dương Thanh Huyền, cũng không trở thành chênh lệch quá nhiều.

Mà lại thân ngoại hóa thân thuật, bình thường đều muốn tách rời mất bản thể năng lượng.

Dương Thanh Huyền thi triển ra thân ngoại hóa thân, ngược lại cho bọn hắn một một kích phá cơ hội.

Chí ít ba người này là như vậy cho rằng.

Vị kia sử dụng cổ bảo vòng đồng bốn sao Thiên Giới đỉnh phong võ giả, khi vòng đồng cùng nguyên thần thứ hai trong tay Thiết Giản đụng một cái phía dưới, lập tức cảm giác được không ổn, nghẹn ngào kêu lên: “Cái này thân ngoại hóa thân...”

Dĩ nhiên cùng hắn không khác nhau chút nào cảnh giới!

Cùng vì bốn sao Thiên Giới đỉnh phong.

“Không được!”

Tên võ giả này kinh hô một tiếng, nhưng lúc này đã muộn, vòng đồng trực tiếp bị Long Quyền Thiết Giản áp chế, tuôn ra thê lương khí minh thanh.

Lập tức lại là một vệt kim quang đánh xuống.

Hoàng triều ấn trấn áp mà tới.

Tên võ giả này vội vàng đưa tay kết ấn, liền đánh ra.

[truyen cua tui ΘΘ vn 】

“Ầm ầm!”

To lớn quang huy tại chưởng cùng ấn ở giữa trực tiếp nổ tung, từng vòng từng vòng quang huy chấn động lòng người.

Mặt khác bên kia, hai người công kích oanh trên Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng, đồng dạng dẫn phát rung mạnh, bốn phương tám hướng chân không toàn bộ bị phá hủy, ba người đều là riêng phần mình bị chấn khai.

Dương Thanh Huyền tại không trung lui mấy bước, lộ ra một tia cười lạnh.

Hắn chỉ cần ngăn trở hai người này, chờ nguyên thần thứ hai đánh giết tên kia bốn sao Thiên Giới đỉnh phong võ giả, liền chắc thắng không thua.

“Không được!”

Cái kia người cầm đầu cũng phát hiện Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai không đơn giản, khẩn trương lấy lần nữa công tới, quát lên: “Liều toàn lực! Nếu không liền phiền toái.”

Dương Thanh Huyền chấp kích mà lên, một chiêu Sát Na Sinh Diệt liền bổ tới.

Chỉ cầu phòng ngự, không cầu thắng, ngăn trở hai người này căn bản không đáng kể.

Mặt khác bên kia, nguyên thần thứ hai tế ra hai kiện cổ bảo về sau, hai tay kết ấn, vô số kim quang trước người lấp lóe, hóa ra Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân pháp thân, một chiêu tám bộ một thừa độ oanh kích mà đi.

Người võ giả kia hoảng hốt, liên tiếp ngăn trở hai kiện cổ bảo công kích, đã có chút lực bất tòng tâm. Giờ phút này lại gặp một đại chiêu đánh tới, không có thể trốn tránh, cắn răng bấm niệm pháp quyết, thi triển một chiêu bí pháp đại thủ ấn, đánh tung mà bên trên.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ lực lượng xung kích cùng một chỗ, khuấy động ra.

Đúng lúc này, giữa thiên địa truyền đến một tiếng vang thật lớn, “Bành” một tiếng, thanh thúy vô cùng, cái kia cổ bảo vòng đồng trực tiếp bị hắc long xé nát.

Cường đại tiếng long ngâm gào thét mà ra.

Đáng sợ năng lượng chấn động bên trong, một đạo hắc mang kích - bắn xuống đi.

Tên kia bốn sao Thiên Giới hậu kỳ võ giả sắc mặt đại biến, vội vàng xuất thủ hướng hắc long vỗ tới.

Nguyên thần thứ hai cười lạnh một tiếng, bấm tay tại không trung một chút, cái kia bị đánh bay hoàng triều ấn hóa thành núi nhỏ rơi xuống.

Chính mình cũng nhoáng một cái, liền biến mất tại nguyên chỗ.

“Không được!” Người võ giả kia thầm kêu một tiếng, một cỗ cảm giác hết sức nguy hiểm ở trong lòng hiển hiện, nhưng hai đại cổ bảo lần lượt đánh tới, cái kia hắc long càng là còn có linh trí, tại không trung cùng mình so chiêu, căn bản đáp ứng không xuể, vội kêu lên: “Mau tới trợ ta!”

Hai người khác đang liều mạng công kích Dương Thanh Huyền bản tôn, muốn phá vỡ phòng ngự của hắn, chỗ nào phân xuất thủ, đem tình thế để ở trong mắt, đều là vô cùng nóng nảy.

Dương Thanh Huyền trong tay chiến kích ra sức chấn động, hướng công kích hắn trong hai người, tên kia thực lực hơi yếu võ giả bổ tới.

Vẫn luôn tại trong phòng ngự, giờ phút này đột nhiên phản kích, chính là toàn lực hành động.

Người võ giả kia dưới khiếp sợ, trong tay chiến đao quét ngang liền nghênh đón tiếp lấy.

Hai kiện binh khí tương giao sát na, cái kia người cầm đầu đại hỉ, tựa hồ cảm thấy bắt lấy cơ hội, quát lên một tiếng lớn, đại kiếm liền trực tiếp hướng Dương Thanh Huyền bổ tới, đem hư không chém ra một đạo vết nứt.

Đúng lúc này, cái kia ngăn trở Dương Thanh Huyền chiến kích người, phát ra một tiếng tiếng kêu thảm thiết đau đớn, chấn mấy người tất cả đều là trong lòng cự chiến, vội vàng phân thần nhìn lại.

Chỉ thấy người kia lồng ngực bị một quyền phá vỡ, Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai biến mất về sau, đồng thời công kích tên kia bốn sao Thiên Giới đỉnh phong võ giả, mà là đánh lén đến bên này.

Dương Thanh Huyền ra sức phản kích một kích, cũng là vì yểm hộ chính mình nguyên thần thứ hai đánh lén.

“Bành!”

Nguyên thần thứ hai lại oanh ra một quyền, đem người võ giả kia triệt để đánh nổ, huyết nhục trên hư không bay tứ tung.

Lần này, còn lại hai người đều là lạnh cả người, cảm thấy lớn lao hàn ý.

“Mau trốn!”

Người cầm đầu vội vàng về kiếm, lại cũng không lo được tiến công, hóa thành một đạo độn quang liền chạy.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, tay giơ lên, một tia sáng kích - bắn mà ra, tại không trung lóe lên, liền hóa thành một chiếc gương, sau đó lắc lư phía dưới, bắn - ra một đạo bạch quang.

Chính là Âm Dương Kính.

Lấy Dương Thanh Huyền trước mắt trạng thái, chỉ có thể dùng đại đạo chi lực hơi khu động một cái.

Cũng không biết này kính uy năng.

Âm Dương Kính một mặt đen một mặt trắng, hoảng hốt bắn - ra chính là bạch quang, nháy mắt liền kích tại tên kia người cầm đầu trên thân.

“A!”

Người kia kêu thảm một tiếng, giống như là bị kính quang định trụ.

Sau đó toàn thân rất nhanh biến đến đỏ bừng, sau đó liền bốc cháy lên, một chút xíu bị đốt thành tro bụi.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, có chút khó mà tin tưởng.

Năm sao Thiên Giới sơ giai thiên tài, cứ như vậy bị kính quang một bắn liền chết?

Nhưng trước mắt một màn này, lại để cho hắn không thể không tin.

“Sưu! Sưu!”

Hai đạo tiếng xé gió lên.

Tên kia bốn sao Thiên Giới đỉnh phong võ giả, cùng tên kia bị đốt cháy khét võ giả, phát cuồng chạy trốn.

Chương 2780: Chấn Nhiếp Đạo Chích, Sáu Ẩn Danh Lưu

Dương Thanh Huyền há có thể để bọn hắn đào tẩu.

Đưa tay chộp một cái, thu hồi Âm Dương Kính, chính mình dẫn theo chiến kích, truy hướng cái kia tiêu Hắc Vũ Giả.

Nguyên thần thứ hai thì truy hướng một người khác.

Sau đó không lâu, hai cái phương hướng bên trên, phân biệt truyền đến tiếng kêu thảm thiết.

Sau đó bản tôn cùng nguyên thần thứ hai lần nữa trở lại nguyên địa, hòa làm một thể.

Năm người trên thân trữ vật nguyên khí, tất cả đều bị thu hết tới.

Những người này thân gia phong phú, bảo vật trân quý trình độ, xa không lúc trước giết những rác rưởi kia có thể so sánh được.

Mà lại những này người đến từ cái khác ba bộ vũ trụ, trên thân rất nhiều bảo vật tại nam bộ vũ trụ đều chưa hẳn có.

Dương Thanh Huyền hơi kiểm tra một chút thu hoạch, lập tức mừng rỡ không thôi.

Sau đó ánh mắt nhìn về phía tứ phía hư không, âm thanh lạnh lùng nói: “Nhìn lâu như vậy, đã nghiền sao?”

Tứ phía trong hư không truyền đến rất nhỏ năng lượng ba động, từng đạo thanh âm truyền ra, “Mạo muội.”

Liền có quang ảnh tại trong đó tiềm hành, rất nhanh liền tẩu tán trống không.

Ngay tại Dương Thanh Huyền đại chiến năm người thời điểm, chung quanh chí ít ẩn núp bảy tám người, đều đang lẳng lặng quan chiến, muốn nhìn một chút phải chăng có kiếm tiện nghi cơ hội.

Dương Thanh Huyền biểu hiện ra sức chiến đấu để bọn hắn giật nảy cả mình, đều là sinh ra lòng kiêng kỵ, liền tại do dự muốn không muốn đi ra làm hoàng tước thời điểm, Dương Thanh Huyền tế ra Âm Dương Kính, đem tên kia năm sao Thiên Giới sơ giai võ giả đánh giết, để giấu trong hư không mấy người tất cả đều vạn phần hoảng sợ, lập tức đoạn mất xuất hiện ý niệm.

Thậm chí liền mặt cũng không dám lộ, Dương Thanh Huyền lạnh giọng phía dưới, từng cái vội vàng xin lỗi, liền xám xịt chạy đi.

Dương Thanh Huyền hơi trầm ngâm hạ, liền hóa thành một đạo độn quang, hướng nơi xa lao đi.

Xanh hoá bên trong người càng ngày càng ít, mà lại chính mình cùng bị đánh giết năm người kia đều không có tìm được Thiên Sâm, xem ra Thiên Sâm cũng không tại xanh hoá bên trong.

…

Tây bộ trong vũ trụ, Diệu Thượng trái tim bỗng nhiên rung động run một cái, tự lẩm bẩm: “Lại bị động dùng một lần, tiểu tử kia thật luyện hóa, Âm Dương Kính, ta Âm Dương Kính…”

Một bộ đấm ngực dậm chân, đau thương dáng vẻ, giống như là già mấy chục tuổi.

…

Hỗn Độn đại lục, khu ký túc xá trước trong cung điện.

Tượng Vô Hình cái kia băng lãnh cứng ngắc trên gương mặt, bỗng nhiên co quắp hạ, hai mắt bên trong tuôn ra tinh quang, khó mà tin tưởng nhìn trước mắt màn nước.

Tại đại điện trên không, một bức to lớn màn nước như vẽ, đem Phong Vân hạp cốc bên trong cảnh tượng toàn bộ bày biện ra tới.

Thỉnh thoảng có rất nhỏ chấn động trên màn nước dập dờn, chấn động địa điểm cùng mạnh yếu, đại biểu cho trong hạp cốc chỗ kia địa phương năng lượng ba động mạnh yếu.

Dương Thanh Huyền tại xanh hoá bên trong lấy một địch năm thời điểm, xuất hiện kịch liệt năng lượng ba động, Tượng Vô Hình đem chỗ kia địa phương phóng đại, thế là đem toàn bộ quá trình chiến đấu toàn bộ thu vào đáy mắt.

đăng

nhập https://truyencuatui.neＴ/ để đọc truyện⁕ “Âm Dương Kính, thật là Âm Dương Kính, lại bị hắn luyện hóa...”

Tượng Vô Hình kinh ngạc đứng trên đại điện, hoàn toàn bị dại ra.

“Thiên địa sơ khai, đạo hóa một mạch, một phân thành hai, chính là âm dương. Tương truyền âm dương nhị khí sinh ra thời điểm, bị giữa thiên địa một mặt bảo kính dòm soi sáng, thế là này trong kính liền có âm dương nhị khí cái bóng. Về sau âm dương hai cực diễn hóa bát quái, tái sinh sáu mươi bốn quẻ, tái sinh vạn vật, giữa thiên địa liền không còn có cực âm cực dương lực lượng. Mà bảo vật này trong gương âm dương nhị khí cái bóng, lại là nguyên thủy nhất cổ xưa, tiếp cận nhất tại đạo âm dương nhị khí chi lực. Mặt trắng soi sáng ra cực dương chi lực, mà mặt đen soi sáng ra cực âm chi lực, vô luận là loại lực lượng nào, phổ thông Thiên Giới chi chủ căn bản là vừa chiếu liền chết.”

Đại điện bên trong, một vị lưng đeo đại kiếm nam tử trung niên, hai tay ôm ngực, áo bào phần phật, mặt sắc mặt ngưng trọng nói.

Y Y cả kinh nói: “Lợi hại như vậy? Cái kia Dương Thanh Huyền nắm giữ này kính, chẳng lẽ không phải tại Phong Vân hạp cốc bên trong vô địch?”

“Ta nhìn tiểu tử này chỉ là dùng kỳ dị bí pháp khu bỗng nhúc nhích Âm Dương Bảo Kính, nói tới luyện hóa, sợ là còn kém xa lắm. Nếu không hắn không cần như thế khổ chiến? Những giấu kín kia trong hư không võ tu, cũng một cái khó thoát.”

Một tên khác sắc mặt như quỷ khô gầy lão đầu, trong mắt tà mang chớp động, chậm rãi nói, nhìn chằm chằm màn nước bên trong Âm Dương Kính, chẳng biết nội tâm đang suy nghĩ gì.

Lưng đeo đại kiếm nam tử trung niên khẽ nói: “Kỳ dị bí pháp? Ngươi ngược lại là nói một chút, trên đời này có gì bí pháp có thể khu động Âm Dương Kính?”

Khô gầy lão giả nói ra: “Đạo pháp vô cùng vô tận, liền xem như vạn cổ chí tôn cũng không dám nói mình dòm tận, có thể nghèo cử ra tới.”

Nam tử trung niên nói: “Ta vừa mới nói Âm Dương Kính lai lịch, chính là muốn nói thế gian căn bản không có bí pháp có thể khu động vật này, đạo pháp cũng không được. Trừ phi là đại đạo chi lực, hoặc là âm dương chi lực bản thân.”

Khô gầy lão giả nói: “Ngươi liền làm sao biết tiểu tử này không phải nắm trong tay cái này mấy loại sức mạnh?”

Nam tử trung niên cả giận nói: “Ngươi cái này đòn khiêng tinh, không muốn nói với ngươi!"

Khô gầy lão giả cả giận nói: "Ta đòn khiêng tinh? Ngươi chính mình hồ ngôn loạn ngữ, tự biết từ nghèo, liền nói ta đòn khiêng tinh! Tốt, Đông Ly Tử, liền để cho ta tới lĩnh giáo một chút thần thông của ngươi, nhìn xem gần nhất lại có tiến triển không!"

Đông Ly Tử kiếm cùng thân người đồng thời nhoáng một cái, cười lạnh nói: "A Tỳ lão quỷ, chả lẽ lại sợ ngươi!"

Y Y vội vàng nói: "Hai vị đừng ồn ào, nếu là đánh nhau, kinh động đến đại lão gia, nhìn các ngươi làm sao bây giờ."

Hai người đồng thời đổi sắc mặt, đều là lạnh hừ một tiếng, sắc mặt khó coi nhìn chằm chằm đối phương, sau đó lại thu hồi ánh mắt đến, tiếp tục nhìn qua cái kia màn nước.

"Ta ngược lại là tán đồng A Tỳ già lời của quỷ. Âm Dương Kính ta cũng là hiểu rõ một hai, nhắc tới tiểu tử như thế trong thời gian ngắn liền luyện hóa, ta cũng là không tin. Tiểu tử này vô cùng có khả năng nắm giữ một tia bản nguyên âm dương chi lực, hoặc là đại đạo chi lực. Cho nên mới có thể khu động một cái, mà lại không thể lâu dài tác chiến. Các ngươi nhìn hắn dùng Âm Dương Kính giết người sau vẻ mặt đó, có thể thấy được hắn đối với cái này kính uy năng cũng không phải là quá rõ ràng, nếu không sẽ không như vậy giật mình."

Một tên nhạt tóc màu lam, mắt to tinh linh nữ tử nói.

Ánh mắt chớp động phía dưới, như một vũng linh tuyền, thâm thúy mà lại mỹ lệ, toàn thân cao thấp toát ra linh động đáng yêu, lại trang nghiêm thần thánh khí tức.

"Ha ha."

A Tỳ lão quỷ cười ha hả, nói: "Vẫn là Vân Võ Cơ có ánh mắt." Đắc ý trào phúng nói: "Mặc dù mọi người đều đứng hàng sáu ẩn danh lưu, nhưng ánh mắt cùng thực lực chênh lệch lớn, giống như Thiên Uyên. Lão phu cùng có người cũng liệt, thực sự là phiền muộn khó khi a.”

Đông Ly Tử gương mặt co quắp hạ, trong ánh mắt ẩn hiện tức giận, nhưng cũng lười tiếp tục tranh chấp cái gì.

Vân Võ Cơ nói: “Kẻ này ta phi thường xem trọng. Tương lai thành tựu, sợ là không kém chúng ta.”

Tượng Vô Hình mặt không thay đổi nói ra: “Vậy cũng phải có thể sống đến tương lai mới được, lâu như vậy, một gốc Thiên Sâm đều không tìm được, cũng thật là đần.”

Vân Võ Cơ cười nói: “Có không tìm được Thiên Sâm cũng không trọng yếu, có thực lực như vậy, chỉ cần canh giữ ở hẻm núi lối vào, liền nhất định có thể qua cửa ải.”

Tượng Vô Hình nói: “Chưa hẳn, hắn quá mức rêu rao, hiện tại gây thù hằn quá nhiều. Canh giữ ở hẻm núi lối vào, sợ là sống không quá một ngày.”

Vân Võ Cơ lườm hắn liếc mắt, khẽ nói: “Dù sao ta rất xem trọng kẻ này, tùy ngươi làm sao nói. Mà lại hắn cùng ta cái kia thích chi nhất tộc muội tử cùng một chỗ đâu.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2781: Phạm Vô Thức, Kỳ Dị Hắc Sơn

A Tỳ lão quỷ nói: “Nữ tử kia giống như cũng là hoàng tộc huyết mạch?”

Vân Võ Cơ gật đầu nói: “Đúng vậy, nàng chính là muội muội ta đâu.”

“Cái gì?!”

Điện bên trong người không không kinh hãi.

Vân Võ Cơ nói: “Ta cái này muội muội thiên phú cực cao, cũng không dưới ta, năm đó ta bế quan mấy trăm năm, nàng liền biến mất không thấy. Nghĩ không ra đúng là tại nam bộ vũ trụ, mà lại tu vi rơi xuống lợi hại, cũng không biết kinh lịch cái gì.”

Y Y vui vẻ nói: “Chúc mừng đại nhân cùng muội muội gặp lại.”

Vân Võ Cơ gật đầu nói: “Mỗi người tự có mệnh số, kỳ thật nàng sống hay chết đều là mạng, lúc trước ta là khó qua một lúc lâu, về sau nghĩ thoáng. Giờ phút này không buồn không thích, chỉ là rất cảm thấy kinh ngạc mà thôi.”

Y Y cười nói: “Vậy liền chúc mừng đại nhân tiến vào vô ngã vô tình cảnh giới.”

Vân Võ Cơ cười nhạt một tiếng, nói: “Chờ nhóm này tiểu tử tập huấn ra, còn không biết là năm nào tháng nào sự tình đâu. Ta tạm thời cũng không có ý định cùng nàng nhận nhau, chẳng biết Đế Ất đại nhân triệu tập chúng ta đến đây, không biết có chuyện gì?”

A Tỳ lão quỷ cùng Đông Ly Tử đều là vễnh tai lắng nghe.

Y Y nhìn liếc mắt trong cung điện, nói: “Đại lão gia cần phải cũng không xê xích gì nhiều, ba vị đi theo ta đi.”

Đang muốn đi vào, đột nhiên Đế Ất thanh âm truyền đến, “Không cần.”

Đại điện bên trong xuất hiện rất nhỏ không gian quy tắc chập trùng, Đế Ất liền hiển hiện ra.

“Gặp qua Đế Ất đại nhân.”

Vân Võ Cơ bốn người đều là ôm quyền thở dài.

Y Y cũng kêu lên: “Đại lão gia.” Liền đi tới, đứng sau lưng Đế Ất.

Đế Ất nhìn màn nước liếc mắt, nói: “Ta nghe được các ngươi đàm luận, Dương Thanh Huyền hẳn là nắm giữ một tia đại đạo chi lực.”

Mấy người đều là cả kinh nói: “Cái này sao có thể?”

Đế Ất nói: “Không có gì thật là kỳ quái, mặc dù gần như không có khả năng, nhưng chỉ cần sống được đủ lâu, bất luận cái gì xác suất nhỏ sự tình đều có thể sẽ gặp phải. Vạn cổ đến nay, có thể nắm giữ một tia đại đạo chi lực, lại không ngừng hắn một người. Mà lại, đại đạo chi lực chấp chưởng giả xuất hiện, cũng không phải là điềm tốt gì a.”

Đông Ly Tử nói: “Đại nhân ý tứ là, sự tình ra khác thường tất có yêu?”

Đế Ất gật đầu nói: “Đúng vậy.”

Vung tay lên, trên đại điện quang huy lấp lóe, hóa hiện ra một cái giường đá, chậm rãi hạ xuống tới.

Một tên áo đỏ nam tử sắc mặt bình tĩnh, như là ngủ say, nằm ở bên trong.

A Tỳ lão quỷ trầm ngâm nói: “Người này là? Giống như có chút quen mắt...”

Đế Ất nói: “Nam bộ vũ trụ liên minh, đời thứ nhất Đại Thần Vương Hồng Vũ.”

“Là hắn!”

Mấy người đều là lấy làm kinh hãi.

Vân Võ Cơ nói: “Hắn giống như không hoàn chỉnh.”

Đế Ất kinh ngạc đưa mắt lên nhìn, nói: “Ngươi có thể nhìn ra cái gì?”

Vân Võ Cơ đi ra phía trước, nhẹ nhàng dùng để tay tại Hồng Vũ phía trên thân thể, một vòng màu xanh thẳm quang huy khuếch tán ra, rất nhanh bao phủ Hồng Vũ toàn thân.

Nàng thích chi lực chính là vũ trụ bên trong nhất là hòa bình lực lượng, cũng sẽ không đối với Hồng Vũ tạo thành tổn thương.

“Cảm giác rất kỳ quái, rõ ràng là hoàn chỉnh người ở đây, lại cho ta một loại không hoàn chỉnh cảm giác, giống như là thiếu thốn cái gì.”

Vân Võ Cơ lông mày nhăn lại, lâm vào trầm ngâm bên trong.

“Thiếu thốn tương lai.”

Đế Ất nói.

Mấy người đều là sững sờ, A Tỳ lão quỷ đột nhiên cả kinh kêu lên: “Ba thân chi thuật?!”

Đế Ất nhẹ gật đầu, nói: “Chính là ba thân chi thuật, hắn là bị người cưỡng ép phá giải rơi mất tương lai thân.”

A Tỳ lão quỷ cả kinh nói: “Người nào lại giống như này đại thần thông?”

Đế Ất chậm rãi nói ra: “Thân phận của người này, ta có nhất định suy đoán, nhưng chưa hẳn chuẩn xác. Xem ra chưởng giáo một chuyện, so với ta nghĩ còn nghiêm trọng hơn. Các ngươi nhìn kỹ Hồng Vũ đi qua hiện tại thân.”

Đông Ly Tử nói: “Không cần nhìn, là A Ma La Thức.”

Vân Võ Cơ cả kinh nói: “Phạm Vô!”

Đế Ất mặt sắc mặt ngưng trọng, nói: “Chính là cái kia đạo ác A Ma La Thức Phạm Vô! Hiện tại muốn biết rõ ràng mấy vấn đề: Một, ở bên ngoài cái này đạo A Ma La Thức, là Phạm Vô phân thức, vẫn là bản thể. Hai, cái này đạo A Ma La Thức là như thế nào xuất hiện? Là năm đó sơ sót bị đào tẩu, vẫn là về sau từ côn khư bên trong ra. Ba, hiện tại tia ý thức này đến cùng nắm giữ bao lớn lực lượng. Ta huấn luyện bốn bộ vũ trụ thiên tài, một là vì để bọn hắn tiến vào côn khư, tra ra chân tướng, hai là vì tương lai khả năng phát sinh đủ loại bất trắc, bồi dưỡng lực lượng. Vừa nói thứ nhất cùng điểm thứ ba, chính là ta bảo các ngươi tới mục đích.”

Mấy người nhìn nhau liếc mắt.

A Tỳ lão quỷ nói: “Đã cái này Phạm Vô còn không có toàn diện thể hiện ra lực lượng đến, chứng minh hắn có tự mình hiểu lấy, chưa thu hoạch được có thể cùng chúng ta chống lại lực lượng. Việc này để Hàng Trần đi tra liền cần phải có thể a?”

Đế Ất nói: “Chờ hắn bày ra, sợ sẽ chậm. Hàng Trần trong tay đã nắm giữ không ít tư liệu, trước mắt biết mấy địch nhân, đều là nam bộ trong vũ trụ lịch đại cái thế cường giả. Mà cái này tên là làm chưởng giáo người, chính là là lúc trước Phù tộc tộc trưởng phù đạt đến. Ta dự định lấy thế sét đánh lôi đình, phích lịch thủ đoạn, đem trước mắt đã bạo lộ ra những này người cùng tin tức, toàn bộ xoá bỏ! Sau đó thuận theo manh mối đào sâu xuống dưới, nhất định muốn đem Phạm Vô toàn bộ ý thức xóa đi cùng trấn áp!”

A Tỳ lão quỷ nói: “Minh bạch, đã dính đến Phạm Vô, tự nhiên không thể chủ quan. Ba người chúng ta vậy thì chạy tới nam bộ vũ trụ, phối hợp Hàng Trần làm việc.”

Đế Ất gật đầu nói: “Chỉ mong hết thảy chưa muộn.”

Ba người lúc này ôm quyền thở dài, sau đó phá không mà đi.

Đế Ất nhìn xem trên giường đá Hồng Vũ, hai mắt lấp lóe, bắn - ra hai tia sáng, một phất ống tay áo, liền cùng nhau biến mất không thấy gì nữa.

Trên đại điện liền chỉ còn lại Tượng Vô Hình cùng Y Y hai người.

Tượng Vô Hình đối cứng mới sự tình, chỉ là hơi lắng nghe, giờ phút này lần nữa đem ánh mắt nhìn về phía cái kia màn nước, hai tay ôm ngực, mí mắt nửa khép, giống như nhìn không phải nhìn.

“A?”

Hắn đột nhiên kinh ngạc một tiếng, đưa tay tại phía trước nhoáng một cái, một chỗ không gian liền bị phi tốc phóng đại, cảnh tượng bên trong hoàn toàn bày biện ra tới...

Chính là Dương Thanh Huyền tại trong hạp cốc chạy vội, đi vào một tòa núi lớn dưới chân.

Cái kia núi toàn thân đen nhánh, tản mát ra hùng hậu tử khí.

“Nơi này linh khí có chút kỳ quái, hỗn hợp hỗn độn chi lực cùng tử khí, còn có nồng hậu dày đặc yêu khí.”

Dương Thanh Huyền nhìn qua ngọn núi lớn kia, lộ ra vẻ do dự.

Cái này Phong Vân hạp cốc bên trong nguy hiểm, trừ đến tự các lộ thiên tài bên ngoài, còn có trong hẻm núi bản thân quái vật.

Hắn ra lục địa về sau, thuận theo hỗn độn chi lực khí tức tìm kiếm qua đến, trên đường đi không ít gặp được các loại yêu thú, quái vật, mà lại thực lực đều cao dọa người.

Trong đó còn gặp được một đầu năm sao Thiên Giới quái vật, giao chiến mấy lần, phát hiện trong ngắn hạn khó mà thủ thắng, liền chạy như một làn khói, không có quá nhiều dây dưa.

Toà này Hắc Sơn năng lượng trình độ hơn xa địa phương khác, cho nên mới đem Dương Thanh Huyền đưa tới.

“Này núi cũng không quá lớn, lại đi xem một chút, ta liền không tin sẽ còn hãm ở bên trong.”

Dương Thanh Huyền đầu tiên muốn tìm là hỗn độn chi khí ngưng tụ điểm, loại này năng lượng hùng hậu địa phương vô cùng có khả năng xuất hiện.

Hắn trực tiếp hướng trong núi bộ lao đi.

Trên đường đi mọc ra các loại kỳ quái thực vật, tựa hồ nhận Hắc Sơn năng lượng ảnh hưởng, cùng trong hạp cốc địa phương khác đều không giống.

Đột nhiên, dưới chân hắn dừng lại, mãnh nhìn qua phía trước, một đạo thân ảnh quen thuộc chính đứng sững trên một tảng đá lớn, cầm trong tay một quyển kim sách, tựa hồ đang suy tư điều gì.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2782: Thô Ráp Địa Đồ, Chết Giới Chi Vật

Đạo thân ảnh kia cảm giác được có người, vội vàng đem trong tay kim quyển sách lên, xoay người lại, sững sờ, cả kinh nói: "Dương Thanh Huyền!"

"Nguyên lai là tây bộ vũ trụ Chu Xử."

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói ra: "Thế nào, ngươi thế mà có Phong Vân hạp cốc bên trong địa đồ?" Ánh mắt kinh ngạc rơi vào Chu Xử trong tay kim sắc sổ bên trên.

Chu Xử hừ một tiếng, đem kim sách thu nhập nhẫn, lạnh lùng nói ra: "Liên quan gì đến ngươi? Nơi này không phải ngươi nên tới địa phương, mau mau rời đi!"

Dương Thanh Huyền cười nói: "Ngươi nói rời đi liền rời đi? Có thể, đưa ngươi sách vàng cho ta xem một chút, nếu là không có vật gì tốt, ta liền đi."

Chu Xử cả giận nói: "Nằm mơ!"

Dương Thanh Huyền bất đắc dĩ nói: "Đã như vậy, vậy không thể làm gì khác hơn là chính ta lấy tới xem một chút."

Thân ảnh trực tiếp bay vút qua.

Chu Xử sắc mặt đại biến, cả giận nói: "Dương Thanh Huyền, đừng muốn làm ẩu!" Một thanh đen kịt lớn kiếm ở trong tay hiển hiện, hai tay nắm ở, hung hăng bổ về phía Dương Thanh Huyền.

Kiếm khí màu đen tại không trung xoay tròn, như lũ quét, trong mơ hồ còn có âm thanh sấm sét.

Đối mặt có thể chống lại Tử Xa Hồn Dương Thanh Huyền, hắn không dám chút nào chủ quan.

Tử Xa Hồn là bọn hắn tây bộ vũ trụ hai lớn tuyệt thế thiên tài một trong, Chu Xử từng trong tay hắn thua thiệt qua, sở dĩ một mực cực kì kiêng kị.

Nhưng hắn so Tử Xa Hồn tu vi lớp mười cấp, càng là cao hơn Dương Thanh Huyền ra cấp ba, thầm nghĩ cho dù không địch lại, muốn đi vẫn là không thành vấn đề, quyết không đến mức bị đối phương đoạt kim sách.

Dương Thanh Huyền tay cầm Long Quyền Thiết Giản, trực tiếp đánh tới.

Hắn cũng đã gặp Chu Xử cùng Tần Tiểu Vũ giao thủ, biết tu vi của hai người thiên phú đều không khác mấy, mình muốn cướp đoạt cái kia kim sách, sợ là rất khó, chỉ có thể lấy kỳ chiến thắng.

Cái này một Thiết Giản va chạm, chính là vì xác nhận hạ thực lực của đối phương.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ màu đen lực lượng đụng vào nhau, hình thành năng lượng to lớn vòng xoáy, từ Hắc Sơn bên trong xông ra.

Hai người đều là riêng phần mình bị đánh bay.

Dương Thanh Huyền nhe răng cười một tiếng, chấp giản lần nữa xông lên đi.

Chu Xử nghiến răng nghiến lợi, quát lên: “Cùng ta chiến đấu, chỉ có thể là chậm trễ thời gian, quyết định không chiếm được nửa điểm chỗ tốt! Ta khuyên ngươi vẫn là sớm cho kịp thu tay lại.”

Một mặt mở miệng gào to, một mặt không dám khinh thường, hai tay cầm kiếm lần nữa xoay tròn, cả người đi theo thay đổi, toàn thân tất cả cơ bắp cùng chân khí đều bị điều động, hoàn toàn vì một kiếm này phục vụ.

Dương Thanh Huyền trong mắt kim quang lấp lóe, đem một kiếm này lợi hại nhìn rõ ràng, khen: “Quả nhiên là tây bộ thiên tài!”

Hắn lần nữa giơ lên Thiết Giản, đưa ở sau lưng, bày ra một cái muốn đánh cho tư thế, sau đó nghênh đón một kiếm kia tiến lên.

Dưới chân đạo hoán bước mới ra, trực tiếp hiện lên Chu Xử một kích toàn lực, nháy mắt xuất hiện tại Chu Xử trước mặt.

“Cái gì?!”

Chu Xử toàn thân run lên, tròng mắt đều muốn rơi ra tới, hoàn toàn không thể tin được, cũng không thể lý giải, Dương Thanh Huyền làm sao liền xuyên qua chính mình một kiếm?

Không đợi khi hắn phản ứng kịp, to lớn tử vong nguy hiểm giáng lâm.

Cái kia Long Quyền Thiết Giản trực tiếp bổ xuống, tại không trung hóa ra hắc long bộ dáng, giương nanh múa vuốt, muốn đem chính mình xé nát!

“Không!”

Chu Xử hét lớn một tiếng, vội vàng giơ kiếm cản trước người.

Năm sao Thiên Giới trung giai lực lượng bạo tạc ra, nháy mắt nhảy lên tới cực điểm. Suốt đời thiên phú toàn bộ phát huy ra.

Trên thân lập tức ngưng kết ra tầng một đen thui màu đen tinh thể, đem toàn thân bao lấy.

Đồng thời một kiện đỏ áo giáp màu đỏ tự hành hộ thể, chống ra kết giới.

“Bành!”

Dương Thanh Huyền Thiết Giản đánh xuống, trực tiếp đánh bay Chu Xử đại kiếm, hắc long hóa hình mà ra, đánh nát cái kia áo giáp, hung hăng kích trên người Chu Xử.

“Két á!” Toàn thân màu đen kết tinh toàn bộ vỡ vụn.

“Phốc!”

Chu Xử cuồng phún một ngụm máu tươi, liền bị đánh bay ra ngoài.

Hắn tại không trung vội vàng cong ngón búng ra, một vệt kim quang hướng nơi xa kích - bắn, cùng mình phương hướng ngược nhau.

Chính là cái kia quyển kim sổ.

Dương Thanh Huyền lập tức minh bạch tới, Chu Xử là vứt bỏ vật bảo vệ tính mạng, nếu là mình tiếp tục đuổi giết hắn, cái kia kim sách liền muốn phá không mà đi, chẳng biết bắn tới đâu.

“Quả nhiên giảo hoạt!”

Dương Thanh Huyền thân ảnh nhoáng một cái, liền hướng cái kia kim sổ bắt lấy.

Đem thu vào trong lòng bàn tay.

Mà Chu Xử thừa dịp cái này khe hở, nuốt một thanh đan dược, tại không trung liên tiếp thay đổi thân ảnh, liền chạy chỉ còn lại một điểm đen, lập tức biến mất không thấy gì nữa.

“Lần sau muốn giết hắn liền khó khăn.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt âm trầm không chừng.

Chu Xử tuy không phải hắn địch thủ, nhưng như vậy kẻ địch giảo hoạt, thiên phú lại cao, chung quy là tai hoạ.

Chính mình đạo hoán bước đã thi triển mấy lần, rất nhanh liền sẽ truyền ra, tại trong những ngày kế tiếp, liền vô pháp làm được xuất kỳ chế thắng.

Dương Thanh Huyền đem cái kia kim sách triển khai, bên trong là một bức thô sơ giản lược bức hoạ, cùng Hắc Sơn có chút tương tự, nhưng cũng không hoàn toàn chuẩn xác.

“Hơn phân nửa là có người từng thấy loại này Hắc Sơn, sau đó dựa vào ký ức phác hoạ ra tới.”

Hắc Sơn trong hình vẽ, có một cái màu đen chấm tròn.

Dương Thanh Huyền hướng tứ phía nhìn lại, viên kia điểm vị trí cần phải ngay tại kề bên này.

Họa như thế thô ráp, khó trách Chu Xử ở đây nửa ngày tìm không thấy địa phương.

Dương Thanh Huyền vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tinh, đột nhiên phát hiện phía trước trên núi, có một mảnh cây cối, thẳng tắp lớn xuống tới, hình thành một đầu hẹp dài thực vật mang.

Bốn phía trên vách núi đá, mặc dù cũng có thực vật, nhưng đều cực kì thấp bé, duy chỉ có đầu này hẹp dài mang lên thực vật tươi tốt cao lớn.

Dương Thanh Huyền một chưởng đẩy ra, Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa nháy mắt đem những thực vật kia cùng tầng đất đốt thành tro bụi, lộ ra một đầu hẹp dài khe hở tới.

“Bên trong quả nhiên có động thiên khác!”

Dương Thanh Huyền bay lượn đi vào, phát hiện là một chỗ kỳ dị động quật, bên trong cũng không lớn, thoáng có chút sâu, nồng hậu dày đặc tử khí bắt đầu từ bốn phương tám hướng nham thạch bên trong truyền tới, đồng thời bốn phía toàn đều mọc đầy màu đen thảo, giống như là U Minh chết giới đồ vật.

“Kỳ quái, những này vách đá đến cùng là chuyện gì xảy ra, tại sao lại có phức tạp như vậy lực lượng, tử khí cùng hỗn độn chi khí hỗn cùng một chỗ.”

Dương Thanh Huyền đem một chút linh khí hút vào trong cơ thể, trải qua kinh lạc lưu chuyển về sau, bị tịnh hóa ra một tia hỗn độn chi khí, dung nhập đan điền.

Hắn dọc theo động quật đi vào bên trong, rất nhanh liền đến dưới đáy, không phát hiện chút gì, hắn đem trên vách đá thảo gỡ xuống một chút, nhẹ nhàng vồ một cái, hóa thành bột mịn, màu đen tử khí khuếch tán ra tới.

“Đây là Hắc Tử Thảo, đích thật là chết giới mới có thể sinh trưởng đồ vật, kì quái, chẳng lẽ nơi này là hai cái không gian giao hội chỗ?”

Quỷ Tàng thanh âm truyền tới.

Dương Thanh Huyền kinh hỉ nói: “Ngươi xuất quan rồi?”

Quỷ Tàng nhẹ gật đầu, nói: “Ta một mực có một tia thần thức ở lại bên ngoài, phát sinh hết thảy đều hết sức rõ ràng.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Ngươi cảnh giới bây giờ?”

Quỷ Tàng nhẹ nhàng cười một tiếng, nói: “Bảy sao Thiên Giới trung giai.”

Từ lần trước Siêu Huyền không gian bên trong, đánh với chưởng giáo một trận về sau, Quỷ Tàng liền tiến vào bế quan bên trong, đem từ xưa tới nay thu nạp cùng bảo tồn hồn phách một chút xíu tiêu hóa, tăng thêm huyết hải Phù Đồ Kinh tu luyện, để tu vi tăng nhiều, trực tiếp đột phá đến bảy sao Thiên Giới trung giai.

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Tốt! Bất quá ngươi tuyệt đối đừng ra, cái này Hỗn Độn đại lục cực kì quỷ dị, mà lại tại khu ký túc xá có áp chế cùng dò xét Thánh khí không gian lực lượng tồn tại, ngươi vừa xuất hiện lập tức liền sẽ bị bắt đến.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2783: Có Động Thiên Khác

Quỷ Tàng nói: “Đế Ất những này người, đều là vùng vũ trụ này đỉnh phong, ta tự nhiên sẽ không ngu xuẩn chạy đến muốn chết. Cũng may ta và ngươi ở giữa liên hệ, cũng không phải là Thánh khí không gian. Điểm ấy sợ là bất luận kẻ nào cũng không nghĩ đến đi.”

Dương Thanh Huyền “Ừ” một tiếng, nói: “Lấy tầm mắt của ngươi, cảm thấy cái này Hắc Sơn đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Quỷ Tàng nói: “Hoàn toàn chính xác giống như là chết giới không gian, nhưng nơi này rõ ràng lại là Hỗn Độn đại lục, cũng không có phát hiện không gian giao hội. Ngươi dùng Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn kỹ một chút, đặc biệt là những này Hắc Tử Thảo bên trong, loại này tử khí có thể mức độ lớn nhất ngăn cách thần thức cùng linh mục.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đã như vậy, ta liền đem những vật này siêu độ đi.”

Hắn xuất ra một cái túi đựng đồ, góp nhặt đại lượng Hắc Tử Thảo, mặc dù mình không dùng được, nhưng dù sao cực kì trân quý, nói không chừng tương lai sẽ hữu dụng.

Sau đó thả ra một mồi lửa, đem còn lại Hắc Tử Thảo toàn bộ đốt thành kiếp tro.

Quả nhiên trên mặt đất xuất hiện rất nhiều thứ, đúng là một chút binh khí hài cốt, cùng một chút hài cốt.

Những xương cốt kia tại tử khí bên trong nhiều năm như vậy, lại bị Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa một đốt, cũng không từng hóa đi, có thể thấy được xương cốt đầu chủ nhân khi còn sống cường đại.

Dương Thanh Huyền mặt sắc mặt ngưng trọng, Hỏa Nhãn Kim Tinh không ngừng phân tích bốn phương tám hướng không gian cùng cái này động quật kết cấu, đột nhiên, một đạo hắc khí tại phía trước lắc lư hạ, khiến hắn trong hai mắt thấy không gian sinh ra rất nhỏ năng lượng ba động, lập tức liền khôi phục bình thường.

Dương Thanh Huyền đi ra phía trước, nhìn chằm chằm chỗ kia không gian nhìn ra ngoài một hồi, sau đó đưa tay nhẹ nhàng hướng phía trước tìm tòi, giống như là sờ đã sờ cái gì, một cỗ cường đại tử khí giống như dòng điện chảy qua toàn thân.

Dương Thanh Huyền toàn thân chấn động, liền bị cỗ lực lượng kia hút vào.

Ba đại thần thể nháy mắt liền bị thôi động đến cực hạn, Dạ Chi Đế Giáp cũng thứ nhất thời gian che đắp lên trên người.

Chịu đựng cực lớn tử khí đè ép, “Oanh” một tiếng, liền xông vào đến một cái màu trắng không gian bên trong.

Bốn phía tất cả đều là trắng xoá dòng năng lượng động.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, lập tức mừng rỡ không thôi, “Hỗn độn chi khí!”

Cái này đầy trời năng lượng màu trắng, chính là hỗn độn chi khí, cực kì tinh thuần, một tia tử khí cùng linh khí đều không tồn tại.

Quỷ Tàng cũng vạn phần kinh ngạc, nói: “Đây là có chuyện gì? Tử khí như vậy nồng đậm bên trong, lại là bên trong có càn khôn.”

Dương Thanh Huyền cũng nghĩ không thông, nhưng hắn nháy mắt liền nghĩ đến, nơi này nhất định chính là Chu Xử bộ kia trên bản đồ miêu tả chấm tròn.

“Mặc kệ! Nơi này chính là ta tha thiết ước mơ.”

Dương Thanh Huyền đem mừng như điên tâm bình tĩnh trở lại, dùng thần thức cùng linh mục kiểm tra một chút bốn phương tám hướng, không có bất cứ vấn đề gì.

Sau đó nguyên thần thứ hai từ trong cơ thể xông ra, cầm trong tay hai kiện cổ bảo, xếp bằng ở cách đó không xa, thay bản Tôn hộ pháp.

Đồng thời vươn tay ra, đem Âm Dương Kính lấy ra, nâng trong lòng bàn tay phía trên, bắt đầu mượn dùng nơi đây hỗn độn chi khí tế luyện bảo kính.

Bản tôn tay bấm quyết ấn, ngồi xếp bằng hư không, liều mạng thu nạp hỗn độn chi khí, rót đầy toàn thân, không nói ra được phấn khởi cùng thoải mái dễ chịu.

Theo thời gian một chút xíu trôi qua, những hỗn độn kia chi khí còn nhẹ nhàng bám vào mặt ngoài thân thể, hình thành tầng một nhàn nhạt kết tinh.

Xa xa nhìn lại, tựa như là một tòa tuyệt mỹ màu trắng pho tượng.

Phía trước nguyên thần thứ hai, để Âm Dương Kính lơ lửng trước người, không ngừng phun ra nuốt vào hỗn độn chi khí, kết xuất thủ ấn, đánh trên mặt kính, giải đọc cùng phân tích cấm chế phía trên.

Khu ký túc xá trước trong cung điện, Tượng Vô Hình lẳng lặng nhìn màn nước, phía trên chỉ cho thấy cái kia bị Dương Thanh Huyền đốt lên khe hở, cũng không còn cách nào xâm nhập đến bên

trong.

Tượng Vô Hình tay phải không ngừng trên màn nước mơn trớn, muốn đem ánh sáng cảnh thăm dò vào đến trong động quật đi, quang cảnh liền phi tốc trở nên mơ hồ, cuối cùng cái gì cũng nhìn không thấy.

Y Y nói: “Cái này Hắc Cương núi tử khí quá nặng, có thể đem sắc trời mây ảnh thuật ngăn trở, huống chi là trong lúc này quật bên trong.” Nàng có chút lo lắng nói: “Dương Thanh Huyền ở bên trong sẽ không xảy ra chuyện a?”

Tượng Vô Hình nói: “Đi vào lâu như vậy, sợ là đã tiến vào chỗ kia. Ở bên trong không đến mức xảy ra chuyện, nhưng là...”

Y Y biết hắn muốn nói cái gì, cả kinh nói: “Vậy làm sao bây giờ?”

Tượng Vô Hình xùy tiếng nói: “Có thể có làm sao bây giờ? Chết sống có số, nhìn mạng của hắn.”

Tay phải nhẹ nhàng vồ một cái, màn nước quang cảnh lần nữa trở lại Hắc Cương núi, Tượng Vô Hình đang muốn nhìn địa phương khác, đột nhiên phát hiện ba đạo thân ảnh bay lượn mà đến, thẳng vào trong núi.

Một người trong đó chính là Chu Xử, hai người khác khuôn mặt hung thần, thân bên trên tán phát ra cuồng bạo khí tức, sắc mặt đều bất thiện, chính là tây bộ thiên tài bên trong Thiên Long cùng Địa Hổ.

Ba người tại tây bộ vũ trụ bên trong tên tuổi cực lớn, mà lại làm việc ngang ngược càn rỡ, thậm chí có thể nói là hoành hành không sợ, muốn làm cái gì làm cái gì, làm cho tây bộ chư phái cực kì đau đầu, thế là có “Tam hại” xưng hào.

Ba người tu vi vẫn luôn kề vai sát cánh, mà lại lẫn nhau không phục, ước chiến mấy lần về sau, ngược lại kết làm bạn tốt, Chu Xử thực lực hơn một chút, được tôn là lão đại.

“Lão đại, cái kia Dương Thanh Huyền sợ là đã đi đi?”

Ba người bay thấp tại ở giữa giao chiến địa phương, hướng bốn phía nhìn lại.

Chu Xử sắc mặt âm trầm biến thành màu đen, cắn răng nói: “Bốn phía tìm xem! Nếu là hắn vẫn còn, nhất định muốn đem phân thây, lấy báo lúc trước mối thù!”

Ba người nháy mắt tách ra.

Không bao lâu, Địa Hổ liền truyền đến thanh âm, kêu lên: “Nơi này có hỏa thiêu vết tích.”

Hai người khác bay lượn mà đến, đứng tại cái kia hẹp khe hở phía trước, nhìn xem bên trong sâu u động quật.

Chu Xử sờ một cái bốn phía đốt cháy khét vết tích, cắn răng nói: “Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa! Chính là Dương Thanh Huyền đốt, đi, vào xem.”

Ba người phân biệt tiến vào trong động quật, đem tính cảnh giác nâng lên lớn nhất, thận trọng đi đến cùng, trừ trên mặt đất những xương cốt kia cùng binh khí tàn phiến bên ngoài, cái gì cũng không có phát hiện.

Thiên Long nói: “Đồ vật khả năng bị Dương Thanh Huyền cầm đi.”

Chu Xử xanh mặt, nhìn xem khắp động quật đốt cháy khét vết tích, lạnh giọng nói: “Dương Thanh Huyền! Ta nhất định muốn giết ngươi, nếu không thề không làm người!”

Thiên Long nói: “Lão đại, làm sao bây giờ?”

Địa Hổ đột nhiên nói ra: “Ta lại cảm thấy Dương Thanh Huyền chưa hẳn đạt được vật kia. Các ngươi cảm thụ hạ nơi này tử khí, cực kì nồng đậm, là cả tòa núi hạch tâm chỗ. Nếu là vật kia bị Dương Thanh Huyền cầm đi, cái này tử khí cần phải tiêu tán mới đúng.”

Câu nói này một chút nhắc nhở hai người, đều là sinh lòng kinh hỉ cùng may mắn.

Chu Xử nói: “Địa Hổ nói rất đúng. Vật kia cực kỳ bí ẩn, Dương Thanh Huyền mặc dù có địa đồ, nhưng phía trên cái gì đều không có viết, căn bản không biết cái này Hắc Cương núi là chuyện gì xảy ra. Sợ là tìm tới cái này động quật về sau, phát hiện cái gì cũng không có, liền thả một mồi lửa đốt rừng, sau đó liền đi.”

Ba người nhìn nhau liếc mắt, đồng nói: “Cẩn thận tìm xem!”

Sau đó ba người một chút tách ra, trong động cẩn thận tìm tòi.

Dương Thanh Huyền ở đằng kia không gian kỳ dị bên trong, rõ ràng cảm ứng được bên ngoài sự tình, bản tôn toàn thân toàn ý tiến vào tu luyện đột phá bên trong. Nguyên thần thứ hai thì là nhíu mày lại, ánh mắt quét qua, liền đem tình huống bên ngoài nhìn rõ ràng.

Nội tâm không khỏi kỳ quái, mình rốt cuộc là tiến địa phương nào, ba người này muốn tìm bảo vật, sẽ không phải là mảnh không gian này?

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2784: Vẫn Thi

Đột nhiên, một cỗ cực mạnh sóng âm truyền đến, giống như là mãnh thú tại ngao gào, Dương Thanh Huyền vị trí hỗn độn chi khí trong không gian, đều bị rung ra một mảnh gợn sóng.

Trong động quật càng là địa chấn núi dao, giống như là muốn đổ sụp.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, bản tôn có chút mở hai mắt ra, lộ ra một tia thần sắc lo âu, hắn đột phá đang thời khắc mấu chốt, dung không được ngoài ý muốn nổi lên.

Nguyên thần thứ hai đình chỉ tế luyện Âm Dương Kính, lấy ra hai kiện cổ bảo, cảnh giác lên.

Quỷ Tàng cũng tại quá huyền ảo ngày bên trong hơi nhíu lên, nửa khép lấy hai mắt tu luyện, tùy thời chú ý Dương Thanh Huyền bên người trạng thái, vừa có động tĩnh liền xuất thủ cứu người.

“Đây là yêu thú gì?!”

Trong động quật tam hại tất cả đều là kinh hãi.

Chu Xử quyết định thật nhanh, quát: “Đi!”

Phong Vân hạp cốc bên trong, các loại đáng sợ yêu thú cùng quái vật vô số kể, bọn hắn cũng là thấm sâu trong người.

Cái kia ngao gào thanh âm bên trong hiển hiện ra lực lượng, ở xa ba người bọn họ phía trên.

Nhưng vừa mới chạy đến cửa hang, một cỗ hắc phong cuồng tập mà đến, bên trong ẩn chứa cường đại sát ý.

Chu Xử quát: “Không được! Xuất thủ.”

Đen nhánh đại kiếm tại trong hai tay hiển hiện, đối với cái kia hắc phong liền bổ tới.

Hai người khác cũng đều ra tuyệt chiêu.

Ngày không trung lập tức xuất hiện Long Hổ dị tượng, long bàn hổ cứ, hướng cái kia hắc phong gào thét mà đi.

“Ầm ầm!”

Mấy cỗ lực lượng oanh cùng một chỗ, tam hại toàn bộ bị chấn trở về.

Cái này động quật cực kì kiên cố, tại dạng này sức mạnh đáng sợ xung kích hạ, thế mà đều không có đổ sụp, chỉ là bị chấn nát một chút tảng đá.

Cái kia hắc phong xoay mấy lần, liền tán đi, xuất hiện một cái toàn thân lông dài quái vật đáng sợ, ngũ quan hoàn toàn không rõ, chỉ có hai cái răng nanh đột ở bên ngoài, có thể thấy rõ ràng.

Chu Xử cả kinh nói: “Đây là quái vật gì?”

Để ba người tâm kinh đảm hàn chính là, quái vật này trên thân lực lượng, vậy mà tại bảy sao phía trên.

Thiên Long nói: “Thật mạnh thi khí, xem ra cũng là thi loại tồn tại.”

Quái vật kia mở mồm ra, phát ra tiếng gầm gừ phẫn nộ, trong động quật lập tức cuốn lên vòng xoáy, chấn đất rung núi chuyển.

Tế ánh mắt bên trong, hung mang lóe lên, liền vọt lên, một chưởng chụp về phía Chu Xử.

Chu Xử không dám khinh thường, vội vàng đại kiếm vung lên, cả người cùng kiếm hợp một, hướng quái vật kia bổ tới.

Chính là trước kia đối phó Dương Thanh Huyền chiêu kia.

Thầm nghĩ quái vật này tổng không lại đột nhiên biến mất, cũng cùng Dương Thanh Huyền một dạng hiện lên chính mình chiêu này đi.

Chu Xử lúc trước đào tẩu về sau, một là tìm kiếm hai cái huynh đệ trước đến báo thù, hai là trầm tư suy nghĩ Dương Thanh Huyền chiêu kia, đến cùng là chuyện gì xảy ra.

Về sau mới nghĩ thông suốt, hơn phân nửa là cái gì đáng sợ thân pháp, nhưng cũng nhất định có tính hạn chế, nếu không cái gì công kích đều có thể vô hạn hiện lên, cái kia chẳng lẽ không phải tung Hoành Vũ trụ vô địch.

“Bành!”

Đại kiếm cùng quái vật kia bàn tay đụng một cái, Chu Xử hai cánh tay liền toàn bộ run lên, cả người bị đánh bay ra ngoài, hung hăng đụng ở trên vách tường, miệng lớn thổ huyết.

“Lão đại!”

Thiên Long Địa Hổ hai người đều là hoảng hốt, vội vàng xông lại, một trái một phải tiến công quái vật kia.

Hai người đều hết sức rõ ràng, nếu là Chu Xử treo, bọn hắn cũng phải xong đời.

Cũng may quái vật này chỉ có cảnh giới, thần trí cũng không mạnh, ba người bọn họ mặc dù đều là năm sao Thiên Giới trung giai, nhưng bản thân thiên phú siêu cường, vượt cấp giết người sớm đã không đáng kể.

Cứ kéo dài tình huống như thế, lại là ba người liên thủ, ngược lại cùng quái vật này đánh túi bụi, trong ngắn hạn nhìn không ra thắng thua.

Dương Thanh Huyền ở đằng kia hỗn độn chi khí bên trong, hơi nhẹ nhàng thở ra, nhưng y nguyên khẩn trương nhìn chăm chú lên bên ngoài đánh nhau. Hắn có loại cảm giác, Chu Xử ba người không rõ ràng không gian này chỗ, nhưng quái vật kia khẳng định là biết đến. Nếu là bị quái vật kia thắng, chính mình liền phiền toái.

Tốt tại quái vật linh trí không cao, cùng tam hại bất phân thắng bại, còn thỉnh thoảng bị tam hại giở trò lừa bịp, mấy đạo công kích rơi vào trên người, bị đẩy lui.

Nhưng quái vật này thân thể cực kì cường hoành, bị Chu Xử đại kiếm bổ trúng một lần, cũng chỉ là mở ra một đường vết rách, tựa hồ cũng không ảnh hưởng cái gì, cũng không có huyết dịch chảy ra.

“Vẫn thi, thứ này là vẫn thi.”

Quỷ Tàng đột nhiên mở miệng nói ra: “Có chút cường giả sau khi chết, thi thể bất hủ, trải qua đặc thù hoàn cảnh, thu nạp thiên địa linh khí, trở thành biến thi, nắm giữ linh trí của mình. Mà loại này biến thi lần nữa bị giết, mà lại thi thể lại không mục nát, lại trải qua càng hà khắc hơn kì lạ hoàn cảnh, liền có cơ duyên nhất định biến thành vẫn thi, cái này lông dài quái chính là một bộ vẫn thi.”

Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai sững sờ nói: “Ý là chết hai lần thi thể?”

Quỷ Tàng nói: “Có thể hiểu như vậy, nhưng thi thể này khi còn sống, chết một lần về sau, cùng hiện tại, đều không phải cùng một đạo linh thức. Nhưng phía sau linh thức, sẽ có phía trước linh thức một chút tích lũy cùng ảnh hưởng. Muốn trở thành vẫn thi, điều kiện hà khắc khó khăn, cơ hồ là không cách nào tưởng tượng."

Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai hỏi: "Cái kia vẫn thi lại chết, còn có thể lại thi biến sao?"

Quỷ Tàng nói: "Trên lý luận là có thể, nhưng ta chưa từng gặp qua, vẫn thi ta trước kia gặp một lần, tuế nguyệt quá lâu, không nhớ rõ là thời điểm nào."

Ngoài động tam hại một thi chiến đấu, tiến vào mức độ kịch liệt.

Vẫn thi thể bên trên sát khí cùng tử khí không ngừng phóng xuất ra, sức chiến đấu tiếp tục không suy, rất nhanh liền bắt đầu chiếm thượng phong.

Thiên Long cả kinh nói: "Lão đại, thứ này giống như nắm giữ vô hạn năng lượng!"

Chu Xử phẫn nộ quát: "Đừng nói lung tung, làm sao có thể năng lượng vô hạn? Bất quá là so với chúng ta nhịn lâu một chút mà thôi. Thứ này không có linh trí, không cần sợ nó, kiên trì chính là thắng lợi."

Vẫn thi tốc độ cực nhanh, ba người thử qua đào tẩu, đều bị trực tiếp đuổi theo, lại cản lại.

Động quật tại ba người đánh nhau hạ, bắt đầu một chút xíu vỡ vụn.

Thâm tàng tại vách động bên trong tử khí cũng bị phóng xuất ra, để vẫn thi uy năng tăng nhiều, càng là đè ép tam hại đánh.

Dương Thanh Huyền bản tôn bắt đầu run nhè nhẹ, trong cơ thể hỗn độn chi lực đi đến sung mãn, từng vòng từng vòng xung kích cảnh giới bình cảnh.

Ngưng kết trên làn da kết tinh, cũng bắt đầu bị trong cơ thể truyền tới năng lượng ba động, rung ra từng tia từng tia vết rạn.

Nguyên thần thứ hai thấy tam hại trong thời gian ngắn không đến mức bị giết, lại lấy ra Âm Dương Kính, tiếp tục tế luyện.

“Rống!”

Trong động quật truyền đến tiếng hổ khiếu long ngâm, Thiên Long cùng Địa Hổ bị bức bách biến ra bản thể, chính là một đầu chân long cùng sát hổ, đều là lộ hung quang, hướng cái kia vẫn thi đánh tới.

Chu Xử sắc mặt bạc trắng, đại kiếm trước người xoay tròn, lập tức hóa ra chín đạo phân thân, hét lớn phía dưới, đồng loạt bổ đi lên.

Vẫn thi trong miệng phát ra thê lương gào thét, dị thường phẫn nộ, con mắt không hiểu biến lớn mấy lần, bày ra một chiêu tư thế, đưa tay ngưng chưởng, vô số thi khí từ trong cơ thể bạo phát đi ra, hội tụ tại một chưởng kia bên trong, tứ phương không gian theo một chưởng kia xuất hiện mà không ngừng vặn vẹo.

Tại trong toàn bộ quá trình chiến đấu, cái này vẫn thi cũng không từng có so chiêu thức, tất cả đều là lung tung đánh, giờ phút này một chiêu lên, mặc dù chỉ là đơn giản thức mở đầu, lại ẩn chứa vô thượng diệu pháp, rất có khai thiên tịch địa chi thế.

“Liều mạng!”

Chu Xử lệ quát một tiếng, toàn thân hắc mang bạo khởi.

Long Hổ chi lực cũng theo cái kia chín kiếm mà xuống.

Vẫn thi trong miệng thanh âm kéo dài cực lâu, đột nhiên dừng lại, cái kia áp súc vô thượng năng lượng một chưởng, bỗng nhiên oanh ra!

Chương 2785: Tạo Hóa Lộng Thi, Trạng Thái Đỉnh Phong

Trong động quật không gian bị áp khoe khoang tài giỏi duệ nổ đùng, bốn phương tám hướng trên vách động “Lốp bốp” vỡ ra, vô số hòn đá bắt đầu lăn xuống.

“Ầm ầm!”

Bốn người công kích hung hăng kích cùng một chỗ.

Bởi vì động quật không gian không lớn, những lực lượng này chồng chất cùng một chỗ, vô pháp phóng thích, sinh ra khó có thể tưởng tượng sóng xung kích, toàn bộ Hắc Cương Sơn đều đất rung núi chuyển, xuất hiện đại lượng khe hở.

Ánh sáng chói mắt từ cửa hang liền xông ra ngoài.

“Ừm, Hắc Cương Sơn muốn xong rồi.”

Tượng Vô Hình nhìn xem cái kia màn nước, nhìn xem cái kia Hắc Cương Sơn bị một chút xíu xé mở, bình tĩnh nói.

Y Y cả kinh nói: “Có thể xé rách Hắc Cương Sơn lực lượng, Dương Thanh Huyền còn ở bên trong, sẽ không xảy ra chuyện sao?”

Tượng Vô Hình nhìn Y Y liếc mắt, khó được lộ ra tiếu dung, nói: “Ngươi thật giống như rất quan tâm hắn?”

Y Y cảm giác được trong lời nói của hắn ý, hừ lạnh nói: “Không chỉ có ta rất quan tâm hắn, đại lão gia cũng rất quan tâm hắn, làm sao, những này loạn thất bát tao thiên tài bên trong, ta quan tâm một hai cái không được sao?”

Tượng Vô Hình nói: “Được, đương nhiên đi. Cái kia vẫn thi bản thân liền có bảy sao Thiên Giới lực lượng, tăng thêm lực lượng của đối thủ, ở đây hẹp động nhỏ quật bên trong hình thành sóng xung kích, uy năng tăng gấp bội, từ năng lượng quang huy cùng xé rách Hắc Cương Sơn trình độ bên trên nhìn, cỗ này xung kích sợ là sắp đi đến bảy sao Thiên Giới trung giai trình độ. Nếu là Dương Thanh Huyền chọi cứng, cũng sẽ không chịu đựng nổi đi. Có thể hay không chết, cũng không rõ ràng.”

Y Y trong mắt lộ ra vẻ lo lắng, khẩn trương nhìn xem màn nước.

Tại trong động quật tam hại, tất cả đều khổ không thể tả, thống khổ kêu to.

Những năng lượng này phóng thích không đi ra, liều mạng trên người bọn hắn vừa đi vừa về chấn động, giống như là bị oanh kích vô số lần, đừng nói Chu Xử nhục thân, liền xem như chân long sát hổ thân thể, cũng mảng lớn huyết nhục nổ tung, ngao gào không thôi.

Cho đến động quật bị năng lượng xé rách, đại lượng sóng xung kích hóa thành chùm sáng, từng đạo từ Hắc Cương Sơn bên trong lao ra, mới làm dịu mấy người trên thân đau đớn.

Vẫn thi ở trong quá trình này cũng không chịu nổi, toàn thân lông dài băng thẳng tắp, sau đó đốt sạch sẽ, toàn bộ thân thể đều biến hình, mặc dù không có máu tươi chảy ra, nhưng trên thân mở ra từng đạo khe hở, đại lượng thi khí cùng tử khí từ bên trong tràn ra tới, giống như là muốn binh giải.

Hắc Cương Sơn bị xé nứt, bên trong ẩn chứa đại lượng tử khí bạo phát đi ra, hóa thành từng đoàn từng đoàn khói đen, tuôn ra lên thiên không, để thế giới trở nên tối xuống.

Nơi xa không ít võ giả chính đang tìm kiếm Thiên Sâm, bị bất thình lình dị tượng chấn kinh, đều là xa xa nhìn qua, lộ ra vẻ kinh hãi, có chút gan lớn, thì bay gần một chút, nhìn xem xảy ra chuyện gì.

Dương Thanh Huyền ở đằng kia không gian kỳ diệu bên trong, cũng đầy là hoảng sợ cùng lo lắng, mảnh này tràn ngập hỗn độn chi khí trong hư không, cũng bắt đầu hiển hiện đại lượng vết rạn, như mạng nhện giống nhau hướng bốn phương tám hướng lan tràn, tùy thời muốn vỡ nát giống như.

“Cái này ngọn núi đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai kinh hãi nhìn qua bên ngoài, phát hiện những vỡ ra kia ngọn núi bên trong, trừ đại lượng tử khí tuôn ra bên ngoài, còn bày biện ra các loại văn lộ kỳ quái.

Cẩn thận nhìn lại, đúng là kinh lạc giống nhau dây nhỏ, còn có cơ bắp xương cốt giống như kết cấu.

Đúng lúc này, cái kia vẫn thi trong miệng phát ra thê lương thanh âm, xông thẳng tới chân trời.

Sau đó nứt ra thân thể phi tốc biến lớn, hóa ra Pháp Thiên Tượng Địa, có vạn trượng chi cao, nhấc dưới đầu, đều không cách nào thấy rõ khuôn mặt.

Vẫn thi bỗng nhiên cúi xuống thân đến, hai tay bắt lấy Hắc Cương Sơn, “Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, đem đột ngột từ mặt đất mọc lên, liền hướng miệng mình bên trong đưa.

Hắn đúng là muốn đem Hắc Cương Sơn nuốt vào!

Xa xa võ giả kinh hãi nhìn qua, đều thầm nghĩ: “Cái nào quỷ xui xẻo đụng phải đáng sợ như vậy quái vật, sợ là đã lĩnh hộp cơm đi?”

“Đáng tiếc a, trông hơn 40 vạn năm bảo vật, liền vì người khác làm quần áo cưới. Đổi lại là ta, cũng sẽ phát cuồng a.”

Trong cung điện, màn nước trước, Tượng Vô Hình bình tĩnh nhìn bên trong biến đổi lớn, từ tốn nói.

Y Y sợ hãi nói: “Vì người khác làm quần áo cưới? Có ý tứ gì?”

Tượng Vô Hình giải thích nói: “Cái này Hắc Cương Sơn chính là đen Cương Thi Vương sau khi chết, rơi xuống đất mà hóa, toàn thân tử khí tinh hoa hội tụ mà thành, lại dưới cơ duyên xảo hợp, vừa vặn rơi trên Hỗn Độn Linh Mạch, liên tục không ngừng bị hỗn độn chi khí tẩm bổ, đem một viên nội đan thai nghén đến được trời ưu ái, cũng nhanh muốn xuất hiện lần thứ ba thi biến. Cái này vẫn thi cũng là không có hảo ý, liền muốn chờ lần thứ ba thi biến thời điểm, đem thôn phệ, đề thăng tu vi của mình cảnh giới, thậm chí để thi thể của mình sinh ra chất biến hiệu quả. Vì chờ trong lúc này đan thai nghén huyễn hóa, hắn ở đây ngay tại chỗ đợi bốn mươi vạn năm, ha ha, thiên đạo mịt mờ, ai có thể đo đâu? Viên kia nội đan, sợ là đã bị Dương Thanh Huyền dùng tới.”

Y Y kinh ngạc nhìn màn nước, đúng lúc này, cái kia bị vẫn thi nắm lên nhét vào trong miệng Hắc Cương Sơn bên trong, bạo khởi một đạo cường đại quang huy, xông vào chân trời, đem Hắc Cương Sơn triệt để chấn vỡ thành hai nửa.

Cột sáng bốn phía, từng vòng từng vòng hỗn độn chi khí khuếch tán ra.

Hai nửa Hắc Cương Sơn lại bị chấn động đến vỡ nát, từ vẫn thi trong tay vỡ nát tan tành xuống dưới.

Sau đó, một chút hồng mang, tại quang thúc kia trung tâm xuất hiện, huyễn hóa thành hoa sen, một thân ảnh ngồi xếp bằng trên đó, tay bấm quyết ấn, hai mắt như sao mở ra.

Đột phá đại đạo dị tượng nương theo mà ra, tại thân ảnh kia bốn phía xoay tròn.

“Đột phá!”

Y Y vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, nàng mở to hai mắt, thấy rõ cái kia đóa hoa mỹ hỏa liên bên trên, ngồi xếp bằng chính là Dương Thanh Huyền.

Tượng Vô Hình bình tĩnh trong ánh mắt, cũng dần hiện ra một tia dị sắc, khẽ cười nói: “Tiểu tử này... Thật là có phúc phận a.”

Tam hại thoi thóp nằm tại loạn thạch bên trong, nhìn xem Dương Thanh Huyền đột nhiên xuất hiện, đều là nội tâm ngũ vị tạp trần, mặt mũi tràn đầy cay đắng cùng hoảng sợ.

Vẫn thi tê tâm liệt phế quát to một tiếng, hai mắt một chút biến đến đỏ bừng như máu, đem trong tay Hắc Cương Sơn hòn đá bóp vỡ nát, song chưởng trực tiếp hướng trước người một chụp, muốn đem Dương Thanh Huyền chụp thành bùn nhão.

“Thật sự là đáng sợ đồ đâu!”

Dương Thanh Huyền đứng dậy, hỏa liên lưu động, hóa thành Phượng Hoàng cánh chim, che phủ trên chiến kích, đuôi ánh sáng phiêu đãng ngàn dặm.

Hắn thời khắc này trên thân thể, bao trùm lấy tầng một trắng ánh sáng trắng huy, chính là hỗn độn chi khí tại thể nội lưu động.

Lập tức bảy đạo mạch luân toàn bộ giải khai, đồng thời khiếu *** kim quang đại phóng, một tia kinh lạc tại mặt ngoài nổi lên, hiện lên tơ máu giống như màu đỏ bừng.

Mượn nhờ hỗn độn chi khí sau khi đột phá, đi đến bốn sao Thiên Giới đỉnh phong, thần thể cũng lấy trước nay chưa từng có ba tan tư thái bày ra.

Ở trong cơ thể hắn tràn ngập các loại kỳ dị lực lượng, đại đạo vĩ lực, nhân quả chi lực, thích chi lực, hỗn độn chi lực, chân nguyên, ngũ hành chi lực, huyết ảnh chi lực, Thiên Thần chi lực, Bàn Nhược chi lực các loại, trước đó đều là dựa vào thích chi lực cân bằng tác dụng, để các loại sức mạnh lẫn nhau lẫn nhau tồn, không ảnh hưởng lẫn nhau.

Nhưng bây giờ tu luyện hỗn độn chi khí, khiến cho sự cân bằng này tiến thêm một bước, ba loại thần thể lẫn nhau tan hiện tượng lần thứ nhất hiển hiện.

Dương Thanh Huyền chính mình cũng không nói ra được cổ quái, nhưng lại rõ ràng cảm giác được trước tất cả vì cái gì cường đại, nguyên thần thứ hai cũng dung nhập hồn phách bên trong, cả người nhục thân cùng tinh khí thần hồn ý, đều đạt đến trạng thái đỉnh phong.

Chương 2786: Phá Cảnh Chém Thi, Danh Chấn Nhất Thời

Cho dù đối mặt bảy sao Thiên Giới vẫn thi, nội tâm của hắn cũng sinh ra vô hạn hào hùng, chiến ý bạo rạp.

Ngay tại vẫn thi hai bàn tay chụp lũng trước sát na, Dương Thanh Huyền thân ảnh động, không lùi mà tiến tới, không nhìn công kích kia, trực tiếp xông về phía trước.

Hỏa Nhãn Kim Tinh quang mang tăng vọt, thẳng nhìn chằm chằm vẫn thi trước ngực một vết nứt.

Là vẫn thi thể bên trên sâu nhất một đạo vết thương, từ vai trực tiếp nứt đến cái rốn địa phương, đồng thời tới gần trái tim bộ phận nứt cực sâu.

“Ba!”

Vẫn thi song chưởng nháy mắt chụp khép, đáng sợ bạo tạc lực lượng ầm vang tản ra.

Tất cả mọi người là toàn thân run lên, nghẹn ngào kêu lên: “Chết rồi?!”

Nhưng sau một khắc, liền phát hiện Dương Thanh Huyền đã đến vẫn thi thể trước, Thiên Khư tại không trung bỗng nhiên biến lớn, bỗng nhiên hướng cái kia vẫn thi thể bên trên khe hở đâm xuống dưới.

“Ngục Đấu!”

Cuồng bạo hư quang cùng thiên hỏa, hội tụ thành một tuyến, vẽ ra trên không trung một đạo cực nhỏ mà lại sâu xa quỹ tích, bắn vào cái kia khe hở bên trong.

Thiên địa phảng phất yên tĩnh sát na.

Tất cả mọi người há to mồm, khuôn mặt ngốc trệ.

Dương Thanh Huyền trên thân các loại cường đại quang huy giao ánh, nghiêm nghị như chiến thần.

Màn nước trước Y Y, vừa mới cái kia hoảng sợ một màn để nàng kém chút trái tim sụp đổ, nháy mắt nhìn thấy Dương Thanh Huyền xuất hiện, một trái tim mới để xuống, giờ phút này lại nháy mắt nhấc đến cổ họng, khẩn trương hoàn toàn nói không ra lời.

Tượng Vô Hình cũng là song đồng co rụt lại, bắn - ra dị sắc.

Tất cả mọi người không rõ ràng Dương Thanh Huyền là thế nào tránh thoát vừa rồi một chiêu kia.

Chỉ có Chu Xử nằm trên mặt đất, tràn đầy phiền muộn cùng bi thương, đoán được một chút.

Còn có nơi xa ngắm nhìn võ giả bên trong, có chút đến tự đông bộ vũ trụ, tự nhiên biết Thương Bàn danh chấn thiên hạ đạo hoán bước, lại liên tưởng đến Long Quyền Thiết Giản trên người Dương Thanh Huyền, lập tức minh bạch mấy phần.

Vẫn thi kinh ngạc đứng tại không trung, thời không giống như là đông lại.

Nhưng cái tiếp theo sát na, lấy Ngục Đấu đánh trúng địa phương vì nguyên địa, mảng lớn khe hở nổ tung, hướng toàn thân lan tràn.

Đồng thời Ngục Đấu chiêu bắn vào khe hở, trực tiếp đem vẫn thi thân thể xuyên qua, từ phía sau lưng kích bắn ra.

“Rầm rầm!”

Cao vạn trượng thân thể khổng lồ, bắt đầu hiện ra vỡ nát.

Vẫn thi bi phẫn rống to, dùng hết lực lượng cuối cùng, huy quyền hướng Dương Thanh Huyền đánh tới.

“Thành công!”

Dương Thanh Huyền cũng là cả kinh, vội vàng thu hồi chiến kích, tại không trung thi triển bộ pháp, hướng nơi xa bỏ chạy.

Nguyên bản lấy hắn ý nghĩ, nếu là một chiêu không thể đắc thủ, lập tức liền chạy.

Hiện tại một chiêu đắc thủ, chỉ cần tránh thoát vẫn thi trước khi chết giãy dụa, liền thắng.

Đáng sợ quyền phong tại không trung bạo xoáy, đánh ra từng đạo bạo phá chói tai thanh âm, giữa thiên địa tất cả đều là hắc sắc tử khí, như là địa ngục.

Dương Thanh Huyền chấp kích tại không trung né tránh, hắn vì tu luyện đạo hoán bước, đem bộ pháp cũng lĩnh ngộ được cảnh giới cực cao, đông trốn tây tránh phía dưới, đem chủ yếu công kích toàn bộ tránh đi, có chút trốn không thoát, chỉ có thể cắn răng ngạnh kháng.

Nhưng có ba đại thần thể hộ thân, tăng thêm Dạ Chi Đế Giáp cùng chiến kích Thiên Khư phòng ngự, mặc dù bị chấn bay tới bay lui, khí huyết dập dờn, nhưng vẫn thi từ đầu đến cuối chưa thể oanh mở hắn phòng ngự tuyệt đối, đối với hắn tạo thành trí mạng thương hại.

Mà nằm tại Hắc Cương Sơn phế tích bên trong tam hại liền thảm rồi, bị không khác biệt đánh rơi các loại năng lượng chấn động tung bay, không ngừng thổ huyết, giống như là con kiến hôi, mấy lần sau liền đều không động, cũng không hét thảm, chẳng biết chết không có.

“Bành! Bành!”

Vẫn thi đang liều mạng công kích hơn mười chiêu về sau, cuối cùng đem trong cơ thể tử khí hao hết, cái kia trí mạng khe hở cũng khuếch tán đến toàn thân, nửa cái thân thể nổ vỡ ra đến, sau đó toàn bộ thân thể than lún xuống dưới, triệt để hóa thành một đống mảnh vụn.

Giữa thiên địa yên tĩnh trở lại.

Chìm vào hôn mê tử khí tại đại địa cùng trên bầu trời phiêu đãng, nhưng không có lúc trước như vậy bị đè nén, có loại Vân Phá Thiên mở, sắp bình minh cảm giác.

Dương Thanh Huyền chấp kích tại không trung, trước ngực chập trùng lợi hại, khóe miệng tràn ra một tia máu tươi.

Mặc dù vừa mới đột phá tới bốn sao Thiên Giới đỉnh phong, đi đến trạng thái cực hạn, nhưng đối mặt bảy sao Thiên Giới lực lượng, vẫn là có lòng không đủ lực.

Cũng may vẫn thi trước cùng tam hại liều mạng cái trọng thương, lại bị Dương Thanh Huyền đạo hoán bước đánh lén một chút, lúc này mới chết nơi đây.

Xa xa ngắm nhìn võ giả, không khỏi là sắc mặt bạc trắng, nhìn xem cái kia bốn sao Thiên Giới đỉnh phong nam tử, đều là nội tâm sinh ra cực lớn kiêng kị cùng khủng hoảng.

Đồng dạng là bốn bộ vũ trụ thiên tài, đồng dạng là trăm triệu trong vạn người chiến thắng ra, cho tới bây giờ là ai đều không phục ai, nhưng giờ phút này, mỗi người đều thật sâu cảm nhận được một loại cảm giác bất lực cùng hậm hực.

Cho dù đều là thiên tài, cũng chia đẳng cấp a!

Đám người lấy lại tinh thần, lẫn nhau nhìn nhau liếc mắt, đều nhìn thấy trong mắt đối phương kiêng kị, hoảng sợ, bất đắc dĩ, không cam lòng, chán nản.

“Sưu sưu!”

Mọi người tại nội tâm thở dài một tiếng về sau, riêng phần mình hóa thành lưu quang mà đi.

Dương Thanh Huyền lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, mọi người tại cảnh giác hắn đồng thời, hắn cũng tại cảnh giác đám người, sợ những này người xông lên muốn hoàng tước tại hậu.

Tốt tại chiến đấu kết thúc, những này người liền như ong vỡ tổ tản.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh hướng cái kia Hắc Cương Sơn phế tích quét tới, theo đại lượng tử khí tiêu tán, Hắc Cương Sơn ngọn núi cũng một chút xíu hóa thành bột mịn.

Giờ phút này Dương Thanh Huyền cũng nhìn ra một chút manh mối, đoán được Hắc Cương Sơn bản thể hẳn là một cái tọa hóa sinh vật, mà chính mình tiến vào kỳ diệu không gian, chính là cái này sinh vật nội đan, tụ tập tinh hoa lực lượng.

Hắn Hỏa Nhãn Kim Tinh cẩn thận quét một lần, cái này ngọn núi sụp đổ về sau, liền không có bao nhiêu giá trị, thành ẩn chứa tử khí tảng đá, nhưng cũng tại một chút xíu tiêu tán.

Tam hại bị vùi lấp ở trong đó, đã chết hết.

Dương Thanh Huyền không khách khí thay bọn hắn đảm bảo di vật, sau đó một mồi lửa đem bọn hắn hỏa táng, liền hóa thành lưu quang mà đi.

Tại tam hại di vật bên trong, Dương Thanh Huyền ngạc nhiên phát hiện một chút Thiên Sâm, toàn bộ cộng lại có hơn hai mươi gốc.

“Cũng không biết cái này tam hại là nơi nào tìm tới những này Thiên Sâm.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm xuống, tiếp tục dùng lúc trước biện pháp, dùng Hỏa Nhãn Kim Tinh quan sát thiên địa linh khí mức độ đậm đặc cùng hướng chảy, hướng cái kia hỗn độn chi khí hùng hậu địa phương bay đi.

...

Tại một chỗ bình nguyên bên trên, ba tên võ giả người mặc đồng dạng áo bào, là đến từ cùng một tông môn thế gia đệ tử, chính đang thi triển bí pháp dò xét cái này một mảnh phương viên dưới mặt đất.

Đột nhiên chân trời bay nhanh mà đến một đạo lam quang, nháy mắt rơi xuống, hóa thành một tên tuyệt mỹ nữ tử, kêu lên: “Ba vị ca ca, mau cứu ta.”

Ba người đầu tiên là sinh ra lòng cảnh giác, nhưng thấy rõ người tới về sau, đều là huyết dịch khắp người ngưng lại, liền hô hấp đều dồn dập.

Người tới chính là nam bộ vũ trụ tên kia đi theo Dương Thanh Huyền bên người tuyệt mỹ nữ tử, giơ tay nhấc chân ở giữa, liền toát ra hấp dẫn cực lớn cùng mị lực, khiến ba miệng lưỡi khô không khốc, đan điền hạ hỏa diễm cháy hừng hực.

Tăng thêm cái kia điềm đạm đáng yêu cùng dáng vẻ lo lắng, cùng cực độ dễ nghe thanh âm gọi ca ca của mình, đều là trong lồng ngực hào khí nhét đầy, trong cơ thể nhiệt huyết phun trào.

Ba người đình chỉ bí pháp dò xét, cầm đầu một tên nam tử hào khí vượt mây nói ra: “Cô nương đừng sợ! Có ba người chúng ta tại, cái này Phong Vân hạp cốc bên trong không có bất kỳ người nào có thể tổn thương đến ngươi.”

Chương 2787: Không Thức Thời Người, Gà Đất Chó Sành

Lạc Đinh Lan miễn cưỡng cười một tiếng, nói: “Vậy làm phiền ba vị ca ca.”

Trong mắt vẻ bối rối, không giảm chút nào.

Cái kia người cầm đầu chụp vỗ ngực, nói: “Cô nương thả mười ngàn cái tâm đi, sư huynh đệ chúng ta ba người ngược lại muốn nhìn một chút, là người phương nào như vậy không thức thời, dám đối với cô nương động thủ.”

“Ồ? Các ngươi ba cái muốn nhìn một chút ta cái này không thức thời người?”

Không trung truyền đến giọng nói lạnh lùng, sau đó một cỗ siêu cường kiếm khí phá không mà xuống, một đạo đen kịt khe hở rơi ở trên mặt đất, đem mặt đất “Ầm ầm” vỡ ra.

Kiếm khí lấp lóe phía dưới, đi ra một tên nam tử, khóe miệng ngậm lấy một tia cười lạnh.

“Bách Lý Kiếm Quân!”

Ba người kia thấy rõ người tới, giống như là bị người bóp lấy cổ, nghẹn ngào kêu to, thanh âm bên trong tràn đầy vẻ hoảng sợ, vội vàng lui về sau đi, không dám đứng tại Bách Lý Kiếm Quân phía trước.

“Có các ngươi ba cái đồ bỏ đi tại, cái này phong vân trong hạp cốc không ai có thể động nàng?”

Bách Lý Kiếm Quân từng bước tiến lên, trào phúng giọng mỉa mai nói.

“Không không không, dĩ nhiên không phải!”

Người cầm đầu dọa đến toàn thân run rẩy, run giọng nói: “Chúng ta chẳng biết nữ nhân này đắc tội là kiếm quân đại nhân, nhất thời thất ngôn, mong rằng kiếm quân đại nhân thứ tội!”

Bách Lý Kiếm Quân dừng bước lại, nói: “Tốt, các ngươi đem nữ nhân này bắt tới, sau đó quỳ xuống dập đầu, liền có thể đi.”

Ba người sắc mặt như gan heo, nhưng vẫn là xoay người, nói ra: “Cô nương, kiếm quân đại nhân có thể coi trọng ngươi, là phúc khí của ngươi, vẫn là tranh thủ thời gian trở lại kiếm quân đại nhân bên người đi thôi.”

Lạc Đinh Lan tức giận vô cùng, cả giận nói: “Các ngươi còn là nam nhân sao? Mới vừa rồi còn nói có các ngươi ba cái tại, cái này phong vân trong hạp cốc liền không ai dám bắt nạt ta!”

Người cầm đầu mặt âm trầm, quát: “Lời thừa! Chúng ta là nói, không sai a, làm sao, có vấn đề sao? Kiếm quân đại nhân muốn sủng hạnh ngươi, là ngươi mấy đời đã tu luyện phúc khí, này làm sao là bắt nạt ngươi đây? Ngươi không cần không biết tốt xấu, nếu không đừng trách chúng ta huynh đệ ba người đối với ngươi không khách khí!”

Lạc Đinh Lan tức đến phát run, cả giận nói: “Vô dụng nam nhân, vô sỉ cực!”

Quay người liền hóa thành độn quang đào tẩu.

Ba người mặt mũi tràn đầy xấu hổ giận dữ, càng là sát ý nổi lên, quát: “Dám chửi chúng ta vô dụng, có ngươi hảo hảo mà chịu đựng, lưu lại đi!”

Cái kia người cầm đầu bấm ngón tay điểm tới.

“Sưu!” Chỉ kình phá không, đem không gian chung quanh đều vặn vẹo.

Sau đó tay chỉ nhoáng một cái, bóp ra mấy đạo quyết ấn.

Cái kia kích đi ra một chỉ, lại không trung xoay tròn, hóa thành một đạo vòi rồng vòng xoáy.

Lạc Đinh Lan vô cùng nóng nảy, vốn là trốn một cái kiếm quân, liền đã dùng hết toàn lực, hiện tại lại thêm ba cái.

Ba người này đều là năm sao thiên giới sơ giai thực lực, cùng nàng không khác nhau chút nào.

Đơn đả độc đấu tự nhiên là không sợ, nhưng ba người liên thủ, muốn chạy trốn rất khó, huống chi còn có Bách Lý Kiếm Quân ở một bên cười lạnh quan chiến.

Lạc Đinh Lan một trái tim không ngừng chìm xuống dưới, đưa tay chộp một cái, lập tức phiêu khởi vô số màu lam bông tuyết, thân thể tại không trung xoay tròn, như thơ như họạ.

Những trong bông tuyết kia, ẩn chứa cường đại lực lượng, đón lấy cái kia một chỉ vòng xoáy.

“Ầm ầm!”

Hai chiêu xung kích phía dưới, đều là riêng phần mình chấn khai, tương xứng.

Hai người khác “Sưu sưu” phá không mà lên, từ khoảng chừng phân biệt cường công đi lên.

Cái kia người cầm đầu bị đẩy lui về sau, lần nữa đề một cái chân khí, giang hai cánh tay, như đại bàng giương cánh, bay lượn mà bên trên.

Ba người vốn là sư xuất đồng môn, đối với lẫn nhau ở giữa thực lực rõ như lòng bàn tay, phối hợp lại cũng thân mật vô gian.

Mấy chiêu phía dưới, liền đem Lạc Đinh Lan hoàn toàn ngăn chặn.

Người cầm đầu quát: “Còn không thúc thủ chịu trói, thành thành thật thật đến kiếm quân đại nhân bên người đi. Đừng sắp chết đến nơi mới biết hối hận.”

Lạc Đinh Lan mấy lần bị đẩy vào tuyệt cảnh, nhưng ba người đều biết đây là Bách Lý Kiếm Quân muốn lên nữ nhân, không dám thật hạ sát thủ, công kích đều là dán Lạc Đinh Lan thân thể sát qua đi, để váy áo của nàng mảng lớn xé rách, lộ ra không ít tuyết da thịt trắng tới.

Ba người đều là liều mạng nuốt nước miếng, vừa chiến đấu bên cạnh muốn - hỏa phần thân, biết đời này khả năng đều gặp không được như vậy cực phẩm nữ nhân, chỉ có thể no bụng nhìn đã mắt, trong đầu YY một chút.

“Chư vị thật hăng hái a, không nắm chặt thời gian tìm ngày tham, ở đây đánh nữ nhân? Chơi vui sao?”

Một đạo thanh âm lạnh lùng truyền đến.

Chiến đấu bên trong bốn người đều là toàn thân chấn động, biểu lộ không đồng nhất.

Lạc Đinh Lan mừng rỡ nói: “Dương Thanh Huyền!”

Bỗng nhiên một chiêu vỗ tới, đem trước người người chấn khai, sau đó thân ảnh chớp động hạ, liền đến đến cách đó không xa.

Dương Thanh Huyền chính hai tay ôm ngực, lạnh lùng đứng tại cái kia, chẳng biết tới bao lâu.

Lạc Đinh Lan có loại sống sót sau tai nạn cảm giác, cái mũi chua chua, kém chút liền không có khóc lên, cáu giận nói: “Ngươi đến bao lâu? Làm sao không xuất thủ giúp ta!”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Vừa tới, ta nhìn các ngươi đánh sung sướng, liền không có có ý tốt quấy rầy các ngươi.”

Lạc Đinh Lan tức giận đá Dương Thanh Huyền mấy cước, nhấc chân thời điểm không lưu tình chút nào, nhưng đá vào Dương Thanh Huyền trên bàn chân thời điểm, lại là nhẹ nhàng điểm mấy lần.

Ba người kia sắc mặt dị thường khó coi, lẫn nhau trao đổi hạ ánh mắt, đều có chút không biết làm sao.

Bọn hắn được chứng kiến Dương Thanh Huyền cùng Tử Xa hồn một trận chiến, biết cũng là không chọc nổi chủ, nhưng đằng sau lại là Bách Lý Kiếm Quân, một chút trở nên tiến thối lưỡng nan.

Lạc Đinh Lan chỉ vào ba người kia, nói: “Bọn hắn bắt nạt ta, giết bọn hắn!”

Dương Thanh Huyền nói: “Một cái nữ hài tử nhà, làm sao tàn nhẫn như vậy? Làm người muốn lưu một tuyến, đánh nổ đan điền của bọn hắn, đem bọn hắn đóng đinh trên mặt đất, để bọn hắn tự sinh tự diệt tốt.”

Lạc Đinh Lan cười nói: “Cũng tốt, dạng này cũng coi là không có đuổi tận giết tuyệt, lưu lại một tuyến đường sống, cũng không biết thiên đạo có để hay không cho bọn hắn sống.”

Ba người đều là lạnh cả người, cảm thấy một cỗ ý lạnh, như thật dạng này, khẳng định chết chắc, cái này phong vân trong hạp cốc đáng sợ đồ vật nhiều lắm, tùy tiện đến một cái liền có thể muốn mạng của bọn hắn, huống hồ nếu là phế đi đan điền, sống sót còn có ý nghĩa gì.

Bọn hắn vội vàng xoay người, nhìn về phía Bách Lý Kiếm Quân, hi vọng Bách Lý Kiếm Quân thay bọn hắn làm chủ.

Bách Lý Kiếm Quân lạnh lùng nhìn xem Dương Thanh Huyền, nói: “Ngươi muốn đánh cái này ba đầu chó? Nhưng có trải qua ta cái này chủ nhân cho phép?”

Ba người đều là xấu hổ giận dữ đến cực điểm, mọi người cùng là tham gia tập huấn thiên tài, đều là vạn người không được một đỉnh tiêm tồn tại, bản không phân khác biệt, không phân cao thấp, hiện tại thế mà trực tiếp xưng bọn hắn là hắn chó, tức giận đến sắc mặt tái mét, lại lại không dám lên tiếng.

Dương Thanh Huyền thân ảnh lóe lên, liền đi tới một người trong đó trước mặt, nhanh như thiểm điện một chưởng quạt tới.

“Ba!”

Người kia vội vàng không kịp chuẩn bị, trực tiếp bị Dương Thanh Huyền phiến ở trên mặt, toàn bộ trên mặt xương cốt cùng thịt toàn bộ bị áp vỡ nát, “A” kêu thảm một tiếng, liền bay ra ngoài, trực tiếp ném tại Bách Lý Kiếm Quân trước mặt.

“Ba ba!”

Dương Thanh Huyền vỗ xuống trên tay tro, nhàn nhạt nói ra: “Ngươi nói cái gì? Chó của ngươi? Ta liền đánh, ngươi làm gì đi.”

“Chi!” Mặt khác hai người kia đều là hít khí lạnh, dọa cho phát sợ.

Nguyên bản ba người bọn họ cho rằng liên thủ phía dưới, còn có thể áp chế Dương Thanh Huyền, nếu là Bách Lý Kiếm Quân không thay bọn hắn ra mặt, dựa vào chính mình cũng có thể đối phó Dương Thanh Huyền, vạn vạn nghĩ không ra, Dương Thanh

Huyền đập bay bọn hắn, liền cùng phiến gà đất chó sành, cái này so Bách Lý Kiếm Quân gọi bọn họ chó, còn muốn cho đạo tâm của bọn họ càng thêm sụp đổ.

Chương 2788: Kiếm Thế Giới Mới, Kim Sắc Hoa Vũ

Cái kia bị đập bay người, càng là mộng bức nằm rạp trên mặt đất, trong đầu một mảnh trống không, liền liền trên mặt đau đều không cảm giác được.

Một tát này cho tâm lý của hắn xung kích, vượt xa trên mặt nhận tổn thương.

“Bành!”

Đột nhiên người này đầu kịch liệt tê rần, liền triệt để mất đi tri giác.

Đúng là Bách Lý Kiếm Quân trực tiếp đi tới, một cước giẫm trên đầu hắn, đem toàn bộ đầu trực tiếp giẫm nhập đại địa, máu tươi cuồn cuộn từ trong cái khe toát ra, cũng không biết chết không có.

Hai người khác thê lương tiếng kêu nói: “Bách Lý Kiếm Quân! Ngươi...”

Bách Lý Kiếm Quân lạnh lùng nói: “Vô dụng chó, ném mặt ta, không bằng chết đi.”

Hai người bị cái kia to lớn sát khí xâm nhập, bi phẫn chi tình nháy mắt quét sạch sành sanh, dọa đến lạnh cả người, đứng tại cái kia run lẩy bẩy, lại không dám nói gì.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ngay cả mình chó đều giết, thật tàn nhẫn.”

Bách Lý Kiếm Quân nói: “Ta không cần vô dụng chó.” Lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nói: “Ngươi không sai, tiến vào hẻm núi sau thế mà đột phá. Ngươi nếu là nguyện ý trở thành thủ hạ của ta, nữ nhân này ta cũng không muốn rồi, xem như ban cho ngươi dùng.”

“Ngươi hay là dùng chó của ngươi đi thôi, chó dùng chó, rất phối hợp.”

Dương Thanh Huyền thân ảnh lóe lên, lại là bắt lấy một người, trực tiếp hướng Bách Lý Kiếm Quân ném tới.

Người kia hoảng hốt, căn bản phản ứng không kịp.

Dương Thanh Huyền bộ pháp cực kì huyền diệu, hắn cũng không ngờ tới Dương Thanh Huyền lại đột nhiên xuất thủ, trong kinh hoảng, liền bị đối phương bắt lấy, sau đó toàn thân chân nguyên giống như là bị một cỗ lực lượng cắt đứt giống như, cả người liền bị xem như phi tiêu ném ra ngoài.

To lớn xấu hổ cảm giác ở đằng kia trong lòng người hiện lên, xấu hổ cơ hồ muốn khóc.

“Muốn chết!”

Bách Lý Kiếm Quân lạnh giọng nói: “Đã không thể làm việc cho ta, vậy liền đi chết đi, nữ nhân ngươi, ta liền không khách khí nhận.”

Thân ảnh nhẹ nhàng nhoáng một cái, liền chạm mặt tới.

Tại không trung đi ra mấy bước, cường đại kiếm khí lập tức phá thể mà ra, “Ầm ầm” một tiếng, đem cái kia bay tới nam tử chém thành hai khúc.

“A!” Nam tử kia tiếng kêu thảm thiết đau đớn một tiếng, liền huyết nhục văng tung tóe.

Còn lại người cuối cùng, trái tim mãnh liệt run rẩy, chỉ cảm thấy như trong mộng.

Cho tới bây giờ chỉ có bọn hắn miểu sát cùng giai, thậm chí vượt cấp giết người, thật sự là thiên đạo có tuần hoàn, cuối cùng đến phiên bọn hắn giống như chó đất bị người miểu sát.

Bách Lý Kiếm Quân người như bảo kiếm, tại không bên trong hành tẩu, cường đại kiếm ý thẳng bức Dương Thanh Huyền.

Không khí tại cỗ áp bức này cảm giác hạ ngưng kết, hóa thành băng tinh cùng bông tuyết loạn phiêu.

Dương Thanh Huyền đưa tay lấy ra chiến kích, một cỗ nóng rực khí tức khuếch tán, đem những bông tuyết kia toàn bộ đốt thành hư vô.

“Nhận lấy cái chết!”

Bách Lý Kiếm Quân thân ảnh lóe lên, đưa tay một chút, chính là một đạo kiếm khí phá không mà đến, không có bất kỳ động tác dư thừa nào, kiếm quang chói mắt, sáng mù hai mắt.

Dương Thanh Huyền song đồng co rụt lại, Hỏa Nhãn Kim Tinh không vì kia kiếm quang chỗ nhiễu, chiến kích trước người quét ngang, liền bổ đi lên.

“Bành!”

Lưỡi kích bổ vào kiếm khí kia, Dương Thanh Huyền bị đẩy lui hơn mười bước, hai tay múa chiến kích, hướng đại địa bên trên một chém, cái này mới dừng lui thế.

“Năm sao thiên giới hậu kỳ!”

Dương Thanh Huyền trong lòng run lên, lập tức đối với Bách Lý Kiếm Quân tu vi có tinh chuẩn phán đoán.

“Tuyết đầu mùa chiếu tà dương!”

Bách Lý Kiếm Quân quát một tiếng, hai tay bấm niệm pháp quyết, một đạo lăng liệt kiếm quang từ trong cơ thể xông ra, trực tiếp rơi vào trong tay, tại không trung nhoáng một cái, liền dựng thẳng bổ xuống.

Toàn bộ thế giới nhiệt độ bỗng nhiên giảm xuống.

Dương Thanh Huyền trước mắt hàn khí lóe lên, kiếm ý kia như to lớn băng tinh, khuynh thành mà xuống, đem toàn bộ thế giới đều chiếu ở bên trong.

Dương Thanh Huyền trên thân hỏa diễm dấy lên, “Hoa” một tiếng, hóa ra một đôi Hỏa Phượng cánh, lan tràn ngàn dặm, hình thành to lớn thế giới của “lửa”, đem hàn băng chống cự ra ngoài.

Chiến kích hướng phía trước vung lên, liền là sinh tử luân chuyển, sát na sinh diệt.

“Bành!”

Kiếm ý kia trực tiếp bị kích quang trảm nát.

Nhưng Hàn Băng chi khí chưa tán, mà là tại không trung phiêu đãng, hình thành lăng lệ đến cực điểm gió lốc, hướng Dương Thanh Huyền lướt tới, vừa gặp phải hỏa diễm, lập tức đốt thành tro bụi.

“Ta cuộc đời ghét nhất chính là hỏa diễm, ngươi nắm giữ vẫn là chỉ toàn nghiệp thiên hỏa, đây cũng là ngươi hôm nay hẳn phải chết một cái nguyên do!”

Bách Lý Kiếm Quân trên mặt lộ ra vẻ chán ghét, sát ý càng là tăng vọt, tay kết kiếm quyết, quanh thân hình thành một vòng màu trắng tinh thể, như áo giáp che phủ toàn thân, bên trong hàn khí lưu chuyển, cực kì linh động.

Chuôi này hơn mấy mai to lớn băng chi bảo thạch, bên trong có đạo văn hiển hiện, tản mát ra đóng băng một giới lực lượng.

Lạc Đinh Lan cùng mặt khác người võ giả kia đều là hoảng hốt, vội vàng hướng nơi xa chạy tới, để tránh bị cái này sức mạnh đáng sợ tác động đến.

Bách Lý Kiếm Quân thân thể xoay tròn, cả người cùng hoàn toàn hợp nhất, chém vụt mà xuống.

Dương Thanh Huyền chấp kích nghênh đón tiếp lấy.

“Ầm! Ầm!.”

Hai người nháy mắt giao thủ hơn mười chiêu, Dương Thanh Huyền bị buộc không ngừng lùi lại, chỉ có phòng thủ chi lực.

Bách Lý Kiếm Quân tốc độ cực nhanh, toàn bộ thế giới tại kiếm khí của hắn hạ, trở nên hàn quang chiếu tuyết, vô số cái bóng tại băng tuyết bên trong xuyên qua, cơ hồ khó mà bắt giữ.

Cũng may Dương Thanh Huyền nắm giữ Hỏa Nhãn Kim Tinh, tăng thêm đối với bộ pháp lĩnh ngộ, còn có thể cùng bên trên Bách Lý Kiếm Quân tốc độ, chỉ bất quá đánh đấu cực kì ăn thiệt thòi.

Lúc này, nguyên thần thứ hai từ trong cơ thể xông ra, cầm trong tay sắt giản, từ bên cạnh thân đánh tới.

“Bành! Bành!”

Hai người giao thủ lần nữa.

Lần này bắt đầu trở nên thế lực ngang nhau.

Nguyên thần thứ hai bổ sung Dương Thanh Huyền phương diện tốc độ không đủ, hình thành liên thủ chi thế, hoàn chỉnh đem Bách Lý Kiếm Quân công kích cản lại.

“Sâu kiến! Tiếp ta một chiêu kiếm thế giới mới!”

Bách Lý Kiếm Quân thấy mình công không phá được đối phương phòng ngự, lập tức giận dữ, bảo kiếm trước người quét ngang, tay bấm quyết ấn, một vòng màu lam băng tròn từ kiếm dâng lên hiện, lập tức lại đưa về trong kiếm.

Trong chốc lát, thiên địa hiển hiện vô số băng chi cự kiếm, dồn dập chém xuống tới.

Dương Thanh Huyền song đồng có chút co rụt lại, trong đầu linh cảm hiện lên, từ đối phương chiêu này bên trong tựa hồ nghĩ đến cái gì, nhưng không có thời gian hồi tưởng xuống dưới, chiến kích hướng trên mặt đất cắm xuống, bản tôn hai tay kết ấn, hóa ra vĩnh đốt thân thể, không ngừng biến lớn, một chút hỏa diễm đốt khắp nửa cái thế giới.

Tay giơ lên, lục dương đoàn xoáy mà lên, hóa thành một chưởng, hướng cái kia vô biên kiếm thế giới mới vỗ tới.

Nguyên thần thứ hai thì hóa ra kim cương Bàn Nhược bất hủ thân, đồng dạng biến lớn hơn gấp trăm lần, tế ra sắt giản cùng hoàng triều ấn, tự thân cũng là tay bấm quyết ấn, một chiêu tám bộ một thừa độ ứng thanh mà ra.

Mấy chiêu cũng ra, xông vào cái kia kiếm thế giới mới bên trong.

Vô số kiếm ý bị oanh vỡ nát.

Nhưng chỉ toàn nghiệp thiên hỏa cùng tám bộ một thừa độ lực lượng cũng bị ngăn trở, ở trong thiên địa hình thành một đạo cực mạnh linh áp, như bình chướng giống như dựng đứng trên hư không, nghiền nát bầu trời đại địa.

Lạc Đinh Lan cùng mặt khác người kia, vốn là muốn tránh né, nhưng đều bị cái này sức mạnh đáng sợ cuốn vào, liều mạng vận công ngăn cản, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

Lạc Đinh Lan trên mặt càng là nhiều một vệt lo lắng.

Đúng lúc này, một đạo thanh âm thanh thúy truyền đến, “Dương Thanh Huyền, ta đến giúp ngươi!”

Trên bầu trời hóa hiện ra một đóa kim sắc tiểu hoa, bỗng nhiên biến lớn, một chút quang mang vạn trượng, không có bất kỳ triệu chứng nào bỗng xuất hiện, sau đó bay xuống xuống tới.

Dương Thanh Huyền kinh hỉ nói: “Tần Tiểu Vũ!”

Kiếm thế giới mới bên trong, đột nhiên liền bay lả tả ra kim sắc hoa vũ, dồn dập rơi xuống.

Cái kia kỳ dị thế giới cảnh tượng, bắt đầu “Răng rắc” vỡ vụn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2789: Kiếm Quân Rút Đi, Cơ Dạ Phong Chết

Bách Lý Kiếm Quân kinh hãi, thấy không trung bay thấp một tên tuyệt sắc nữ tử, chính là cái kia ngày đại biểu nam bộ vũ trụ liên minh cùng chu chỗ động thủ nữ nhân.

Trong lòng của hắn vi kinh, biết nữ nhân này cũng không tốt gây.

Mà lại cái này kỳ dị kim sắc hoa vũ cho hắn một loại cực độ không ổn cảm giác.

Dương Thanh Huyền tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, hét lớn một tiếng, tay bấm ngự hỏa Tiên quyết, vô số hỏa long từ trên người chính mình tuôn ra, cuồng kích mà đi.

“Ầm ầm!”

Kiếm thế giới mới đột nhiên vỡ nát.

Cái kia cân bằng linh áp giống như núi cao, hướng Bách Lý Kiếm Quân ngược lại đè tới.

Bách Lý Kiếm Quân hoảng hốt, bỗng nhiên thân ảnh nhoáng một cái, liền hóa thành kiếm khí hướng sau lưng bay ngược.

Những đáng sợ kia xung kích thế đi không giảm, đuổi theo hắn đè ép mấy trăm dặm, mới dừng lại.

Bách Lý Kiếm Quân thanh âm xa xa truyền đến, nghiêm nghị nói: “Lần này coi như số ngươi gặp may! Lần sau liền không có vận khí tốt như vậy.”

Sau đó lóe lên, liền biến mất ở phía xa.

Trên thực tế, hắn đã bị thương, không đi khả năng liền muốn lĩnh hộp cơm.

Tần Tiểu Vũ đưa tay chộp một cái, đem cái kia kim hoa nhờ hồi chưởng bên trong, sau đó thu nhập trong cơ thể, hướng Dương Thanh Huyền cùng Lạc Đinh Lan hỏi: “Các ngươi không có sao chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đa tạ Tiểu Vũ kịp thời đuổi tới.”

Lạc Đinh Lan cũng nói: “Tạ ơn Tiểu Vũ muội muội.”

Tần Tiểu Vũ nói: “Làm sao trở nên khách khí như vậy.” Trong giọng nói còn có một chút trách cứ.

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng cười một tiếng, chuyển đổi chủ đề, nói: “Vừa rồi cái kia đóa kim hoa, hẳn là chính là...”

Tần Tiểu Vũ gật đầu nói: “Chính là vô tướng ma tuần muốn cái kia đóa kim sắc ưu đám mây dày bà la hoa, vào ở không muốn thành về sau, ta vẫn đang nghiên cứu đóa hoa này, đã vô tướng ma tuần đều như vậy khát vọng thu hoạch được, vật này tất nhiên phi phàm, hiện tại nghiên cứu ra một chút tâm đắc, nhưng cách hoàn toàn nắm giữ còn còn sớm.”

Lạc Đinh Lan nói: “Chúc mừng muội tử.”

Nàng xoay chuyển ánh mắt, nhìn cách đó không xa mặt khác người kia, trong mắt sát khí nổi lên, lạnh giọng nói: “Ngươi không phải muốn ta xem được không? Hiện tại tất cả mọi người nhàn, đến, mau tới muốn ta đẹp mắt.”

Người kia mặt mũi tràn đầy trắng bệch, hối hận muốn chết vừa rồi không có thừa cơ đào tẩu, vốn dĩ vì Bách Lý Kiếm Quân cùng Dương Thanh Huyền đại chiến sẽ lấy lưỡng bại câu thương kết cục, chính mình nói không chừng có thể ngư ông đắc lợi, xuất kỳ bất ý đem hai người chém giết, lại đem Lạc Đinh Lan bắt đi, nội tâm nghĩ hay lắm đẹp, nhưng hiện thực lại là như thế tàn khốc.

Cái này lúc sau đã không có khả năng trốn được.

Hắn vẻ mặt cầu xin, liều mạng thở dài cong xuống, cầu xin tha thứ: “Thanh Huyền đại nhân, hai vị cô nương tha mạng, tha cho ta đi.”

Lạc Đinh Lan lạnh lùng nói: “Muốn tha ngươi, có thể, tới.” Ngoắc ngón tay.

Bộ dáng kia quyến rũ động lòng người, bất kỳ nam nhân nào đều sẽ tới.

Nhưng người này đã không có phương diện kia tâm tư, thành thành thật thật đi tới, hiện tại chỉ cần có thể mạng sống, tất cả đều dễ nói chuyện.

Lạc Đinh Lan nói: “Đem đồ vật toàn bộ giao ra, cái gì đều không cho lưu.”

Người kia đem tất cả trữ vật nguyên khí đều thành thành thật thật giao ra.

Lạc Đinh Lan nói: “Giơ hai tay lên, nhắm mắt lại.”

Người kia sửng sốt một chút, cảnh giác nói: “Ngươi, ngươi muốn làm gì?”

Lạc Đinh Lan sầm mặt lại, lạnh giọng nói: “Thế nào, không muốn sống sao?”

Người kia nhìn liếc mắt Dương Thanh Huyền cùng Tần Tiểu Vũ, đều là ánh mắt băng lãnh, chỉ được theo lời hai mắt nhắm lại, giơ hai tay lên tới.

Nháy mắt, bụng dưới vùng đan điền liền truyền đến như tê liệt kịch liệt đau nhức, “A!.”

Lạc Đinh Lan trong tay một thanh chân khí ngưng tụ kiếm, trực tiếp đâm xuyên qua đan điền của hắn, lạnh lùng nói: “Kết cục của ngươi, ta cùng Dương Thanh Huyền không phải đã sớm thương lượng xong a.”

Đem cái kia khí kiếm rút ra, sau đó năm ngón tay vồ lấy, thích chi lực tại không trung ngưng tụ thành từng đạo màu lam cái đinh, kích - bắn đi.

“A!.”

“Phanh phanh phanh!”

Những cái đinh kia dồn dập bắn - nhập người kia toàn thân huyệt vị, đem hắn đóng đinh trên mặt đất, thống khổ không chịu nổi.

Máu tươi rất nhanh liền đem đại địa nhuộm đỏ.

Lạc Đinh Lan cười tàn nhẫn nói: “Dương Thanh Huyền nói làm người muốn lưu một tuyến, rất tốt, ngươi có thể sống sót.”

Người kia thống khổ quát ầm lên: “Các ngươi chết không yên lành!”

Lạc Đinh Lan cười ha hả nói: “Chúng ta có thể hay không tốt chết dù sao ngươi là không thấy được, quản nhiều như vậy làm gì? Quản tốt ngươi chính mình đi.”

Nói xong, liền đem chiến trường quét dọn một phen, ba người liền cùng nhau mà đi.

Bay ra sau một lúc, Dương Thanh Huyền cùng Lạc Đinh Lan đem ba người kia trên thân trữ vật nguyên khí toàn bộ dọn dẹp một lần, đều là hài lòng phi thường.

Mà lại bên trong còn có hơn ba mươi gốc ngày tham.

Muốn chia vài thứ cho Tần Tiểu Vũ, nhưng nàng kiên quyết không cần.

Dương Thanh Huyền liền cầm mười cây ngày tham cho Tần Tiểu Vũ, nàng lúc này mới nhận lấy.

Tần Tiểu Vũ nói: “Khoảng thời gian này ta gặp không ít người, lẫn nhau trao đổi một chút tâm đắc cùng cái nhìn, ngày này tham là một loại cực kì huyền diệu thực vật, muốn thu nạp hỗn độn chi khí cùng tử khí mới có thể trưởng thành. Mà cái này phong vân hẻm núi, là một mảnh yêu thú hoành hành khu vực, có không ít yêu thú mộ huyệt, hoặc là nơi chôn xương, những địa phương này ngày tham nhiều nhất. Tại vài ngày trước, có không ít võ giả phát hiện một mảnh mộ huyệt, vì tranh đoạt bên trong ngày tham ra tay đánh nhau, chết hơn hai mươi người.”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh ngạc, nếu là như vậy, trước đó Hắc Cương trong núi, vì sao không gặp ngày tham.

Sự thực là, ngày tham thu nạp tử khí, sẽ phá hoại Hắc Cương núi năng lượng kết cấu, đối nội đan thai nghén tạo thành ảnh hưởng, sớm đã bị cái kia vẫn thi toàn bộ trừ bỏ.

Lạc Đinh Lan nói: “Như thế nói đến, thuận theo tử khí sung túc địa phương đi liền tốt.”

Nàng tu luyện thích chi lực, đối với các loại năng lượng cảm ứng cực kì nhạy cảm, có thể rõ ràng phân biệt lưu động năng lượng bên trong, ẩn chứa lực lượng kết cấu cùng thuộc tính.

“Đi theo ta đi.”

Lạc Đinh Lan hơi cảm ứng, liền dẫn hai người bay về phía trước chạy.

Sau đó không lâu, đi vào một chỗ địa phương không người.

Đầy đất mấp mô.

Tần Tiểu Vũ cả kinh nói: “Bị đào qua.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày, cúi người tại một cái hố đất có ích tay sờ một cái, cảm ứng bên trong năng lượng, trầm ngâm nói: “Tựa như là chiến đấu vết tích, hẳn không phải là đào ngày tham.”

“Chiến đấu?”

Ba người lập tức cảnh giác lên, cẩn thận đi thẳng về phía trước.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền kinh hô một tiếng, cướp hướng về phía trước, mấy bộ thi thể đã hoàn toàn thay đổi, ngổn ngang lộn xộn nằm trên mặt đất, trên thân trữ vật nguyên khí bị vơ vét không còn gì.

Tần Tiểu Vũ kinh hãi nói: “Cơ Dạ Phong!”

Mấy người kia chính là Cơ gia đệ tử, mà Cơ Dạ Phong thình lình xuất hiện, máu me khắp người nằm trên mặt đất, đã không có sinh cơ.

Dương Thanh Huyền cẩn thận kiểm tra một chút Cơ gia đệ tử chết, đều không ngoại lệ, đều là toàn thân tràn ngập cuồng bạo lôi điện.

Cơ Dạ Phong trái tim càng là trực tiếp bị lôi điện đánh xuyên, đồng thời lấy trái tim làm trung tâm nổ tung, lôi điện vết tích lan tràn hướng toàn thân.

“Thanh Lôi Điện Thần!”

Ba người cơ hồ trăm miệng một lời nói.

Mặc dù không bài trừ những người khác cũng sẽ thần thông sấm sét, nhưng muốn lấy lôi đình thủ đoạn đánh giết toàn bộ Cơ gia đệ tử, sợ là cửu nguyên Già Lam hiềm nghi lớn nhất.

Dương Thanh Huyền đứng dậy, sắc mặt có chút âm trầm.

Mặc dù Cơ Dạ Phong cùng hắn bất thường, nhưng dù sao cũng là cùng nhau ra nam bộ liên minh đệ tử, giờ phút này chết ở những người khác trong tay, vẫn là để hắn trong lồng ngực dấy lên lửa giận.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2790: Nơi Chôn Xương, Tử Linh Phụ Thể

Lạc Đinh Lan nói: “Nghĩ không ra truy tung tử khí, là trên người bọn họ phát ra.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tiếp tục truy tung tử khí.”

Một mồi lửa đem Cơ gia đệ tử thi hài toàn bộ hỏa táng.

Tần Tiểu Vũ yên lặng một trận.

Dù sao cũng vì sáu vương giả, có loại thỏ tử hồ bi cảm giác.

Đến tận đây, sáu vương giả đã chết thứ ba, liền chỉ còn lại Tần Tiểu Vũ, Quân Thiên cùng Trần Thiên trụ cột.

Lạc Đinh Lan cảm ứng một trận, nói: “Đi theo ta!”

Ba người tiếp tục hướng phía trước độn đi.

Cái này Phong Vân hẻm núi chẳng biết lớn bao nhiêu, trên đường thỉnh thoảng sẽ gặp được một hai người, lộ ra vẻ cảnh giác, tận lực cùng bọn hắn bảo trì cách, để tránh phát sinh xung đột, hoặc là hoành tao bất trắc.

Nửa ngày sau, cường đại tử khí từ phía trước chạm mặt tới.

Liền liền Dương Thanh Huyền cùng Tần Tiểu Vũ đều rõ ràng cảm giác được.

Tử khí nồng, so Hắc Cương núi còn sâu hơn.

“Đây là một mảnh mộ địa!”

Ba người tại phía trước bay thấp xuống tới, bước vào một mảnh âm trầm bao phủ khí tràng bên trong, liếc nhìn lại, từng cái đống đất hở ra, giống như là phần mộ.

Có chút đống đất phía trước còn có cắm một khối mộ bia, phần lớn thì là trống rỗng, bị tùy ý vùi lấp.

Mà lại tại mộ địa bốn phía, đều có từng cái mấp mô, là mới quật khởi bùn đất.

Tần Tiểu Vũ cả kinh nói: “Nơi này có Thiên Sâm, xem ra không ít người đi vào.”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh đem bốn phía quét một lần, giật mình nói: “Cái này mộ địa lớn bao nhiêu? Lại liếc mắt nhìn không thấy bờ. Mà lại bao phủ ở trên không mảnh này tử khí, đem thần thức cùng linh mục đều ngăn cách, sợ là gặp nguy hiểm, cẩn thận một chút.”

Ba người tiếp tục hướng phía trước phi hành, tốc độ thả chậm rất nhiều.

Càng đến bên trong, xuất hiện hố đất càng ít, tiến đến người, đều là vội vã bay vào bên trong, đào móc cũng không phải như vậy dụng tâm.

Mặc dù nhận tử khí ảnh hưởng, nhưng Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh còn là có thể nhìn mặc chút mặt đất, đặc biệt là tại vận chuyển hỗn độn chi lực thời điểm, nhưng tầm nhìn cao hơn.

Rất nhanh, hắn liền đào ra ba cây Thiên Sâm.

Mà lại trừ Thiên Sâm bên ngoài, nơi này còn có thật nhiều kỳ dị thiên tài địa bảo, ẩn chứa các loại thần kỳ lực lượng.

Thậm chí Lạc Đinh Lan còn tại một loại thực vật bên trong phát hiện thích chi lực.

Cái kia thực vật giống một khối màu vàng bọt biển, nửa đậy chôn dưới đất, còn tưởng rằng là cái gì kỳ quái tảng đá, rút ra mới biết được là trồng trọt vật, bên trong chảy xuôi thích chi lực.

“Cái này trong mộ địa chôn chính là cái gì? Lại có như thế dư thừa lực lượng lưu chuyển.”

Tần Tiểu Vũ tò mò hỏi.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh, chỉ có thể xâm nhập tới mặt đất cạn tầng, liền bị chặn, vô pháp xâm nhập xuống dưới.

Hắn trầm ngâm nói: “Hơn phân nửa là hỗn độn thời đại cái gì chủng tộc.”

Lạc Đinh Lan hai mắt tỏa ánh sáng, nói: “Nếu không đào ra một cái nhìn xem?”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Không thể! Cái này mộ địa phi thường không đơn giản, nếu thật là hỗn độn thời đại lưu truyền xuống, cái này kinh lịch bao nhiêu năm? Tử khí y nguyên không tiêu tan. Lung tung đào móc, nếu là đào ra vật gì đáng sợ đến, có lẽ liền chết ở nơi này. Ngươi nhìn những này mộ huyệt bảo tồn hoàn hảo, chứng minh bay qua võ giả, không có một cái dám động tâm.”

Lạc Đinh Lan đành phải từ bỏ, nói: “Tốt a, lòng hiếu kỳ xác thực sẽ hại người chết, chúng ta lấy đào Thiên Sâm làm chủ, đi thôi.”

Ba người tiếp tục hướng phía trước hành tẩu.

Đột nhiên, phía trước một tòa đống đất bị người đào mở, một cái hố to xuất hiện ở trước mắt.

“Cuối cùng có người nhịn không được đào!”

Lạc Đinh Lan vừa sợ lại thích, vội vàng bay qua, nhìn về phía trong hố, lại mãnh kinh hô một tiếng.

Dương Thanh Huyền cùng Tần Tiểu Vũ thuấn di mà tới, trông thấy cái kia hố bên trong đến cắm một tên võ giả, đầu hướng xuống, nửa người cắm ở bên trong, đan điền trở xuống bộ vị chỉ lên trời.

Từ lộ ra thân thể bộ phận nhìn, hẳn là lần này tham gia tập huấn võ giả.

Dương Thanh Huyền dùng Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn lại, trông thấy tầng ngoài phía dưới một chút tình huống, người võ giả kia chôn dưới đất nửa người trên, đã bị tử khí xâm nhập, hư thối không thành dạng.

Tần Tiểu Vũ nói: “Là người khác đem hắn cắm - nhập đi vào, vẫn là chính hắn cắm - nhập đi vào, còn là cái gì đem hắn cắm - nhập đi vào?”

Dương Thanh Huyền ngưng tiếng nói: “Loại thứ ba.”

Tần Tiểu Vũ hoảng sợ nói: “Làm sao ngươi biết?”

Dương Thanh Huyền chỉ chỉ tay của người này, Tần Tiểu Vũ cùng Lạc Đinh Lan lập tức kịp phản ứng.

Người này Nhẫn Trữ Vật vẫn còn, hai cái tay hết thảy bốn cái nhẫn, một cái vòng tay, đều không có bị lấy đi.

Có thể tới này bên trong tập huấn thiên tài, không khỏi là tài nguyên phong phú, gia tài bạc triệu, lấy ra một người tài sản, không khác đào một tòa bí bảo, không có người chống đỡ được dạng này dụ hoặc.

Lạc Đinh Lan nói: “Tiện nghi chúng ta.” Đưa tay liền bắt tới.

Dương Thanh Huyền bản muốn ngăn trở, nhưng tưởng tượng, vẫn là ngừng lại, cẩn thận quan sát, đồng thời nói ra: “Cẩn thận một chút.”

Người võ giả kia trên thân trữ vật nguyên khí, hết thảy bị bong ra từng màng xuống tới, bay về phía Lạc Đinh Lan.

Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng hơi động, nói: “Ta tới.” Đưa tay chộp một cái, lăng không đem những trữ vật kia nguyên khí nhiếp đi qua.

Đồng thời trong tay hóa ra một đám lửa, đem những trữ vật kia nguyên khí toàn bộ đốt một lần, đem phía trên năng lượng đốt sạch sẽ, để tránh xảy ra bất trắc.

Sau đó mới bắt vào trong tay.

Dùng thần thức cùng lực lượng quét qua, xác định không có vấn đề về sau, mới ném về cho Lạc Đinh Lan, nói: “Đi thôi. Những này hiện tượng kỳ quái không liên quan gì đến chúng ta, đào Thiên Sâm liền tốt, không cần phức tạp.”

Vừa đi ra một bước, bỗng nhiên ngừng lại, lộ ra vẻ giật mình.

Tần Tiểu Vũ thất kinh hỏi: “Thế nào?”

Nàng cũng đột nhiên cảm giác được cái gì, vội vàng quay đầu, phát hiện Lạc Đinh Lan biến đến vô cùng dữ tợn, giống như là bị ác quỷ phụ thể, toàn thân quần áo vỡ ra đến, từng khối tử thi giống như khối cơ bắp khối bạo khởi, gương mặt cũng hoàn toàn biến hình.

Dương Thanh Huyền kinh sợ không thôi, Lạc Đinh Lan trên bàn tay, nắm những trữ vật kia nguyên khí, một cỗ tử linh lực lượng từ một viên màu đen nhẫn bên trong tràn ra, xông vào đến

Lạc Đinh Lan trong cơ thể, đưa nàng hoàn toàn chiếm cứ.

Tần Tiểu Vũ cả kinh nói: “Đúng là trốn ở nhẫn bên trong!”

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Có thể trốn vào nhẫn, chứng minh thứ này có linh trí, hơn nữa còn không thấp, phiền toái!”

Hắn nhìn chằm chằm “Lạc Đinh Lan”, nghiêm nghị nói: “Ngươi là ai?”

“Quấy rầy tộc ta nghỉ ngơi người, đi chết đi!”

Thanh âm thô to trầm thấp, là người nam tử đang nói chuyện, hai tay nâng lên, liền huyễn hóa ra một cây búa to, hướng hai người chém tới!

“Xoẹt!”

Búa vẽ ra trên không trung một đạo đen kịt gió lốc, đồng thời một phân thành hai, bổ về phía hai người.

Dương Thanh Huyền cùng Tần Tiểu Vũ vội vàng xuất thủ ngăn cản, lập tức bị cái kia gió lốc đánh lui.

Hai người đều là nội tâm lo lắng, cái này “Lạc Đinh Lan” thực lực cũng không mạnh, chỉ có bốn sao Thiên Giới trung giai dáng vẻ, nhưng hắn phụ thể tại Lạc Đinh Lan trên thân, cái này như thế nào cho phải?

Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, quát: “Đắc tội!”

Một bước tiến lên, đưa tay chộp tới.

Cường đại khí tràng nháy mắt đem người kia trấn áp.

Nguyên thần thứ hai từ trong cơ thể xông ra, bay vào “Lạc

Đinh Lan” trong cơ thể.

“A!.”

Khàn giọng cùng thanh âm trầm thấp từ “Lạc Đinh Lan” trong miệng phát ra, toàn thân giãy dụa cùng vặn vẹo lợi hại, trạm hai mắt màu xanh lam bên trong, vằn vện tia máu.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2791: Tử Linh Chi Hải, Bán Tôn Hài Cốt

Nguyên thần thứ hai cùng Lạc Đinh Lan đều là thích chi lực bản nguyên lực lượng, hai người dung hợp lại cùng nhau, nháy mắt đem cái kia tử linh từ trong cơ thể một chút xíu đè ép ra ngoài.

“Oanh!”

Tử linh lao ra nháy mắt, tại không trung một chút biến lớn, hai tay giơ đầu búa lên, trở lại chém về phía Lạc Đinh Lan.

Thứ hai thần mục quang băng lãnh, vận chuyển Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, tay giơ lên, trực tiếp năm ngón tay bắt đi lên.

“Ầm!”

Ánh sáng màu vàng óng nở rộ.

Cái kia rìu bị năm ngón tay chi lực bóp ở trên không vô pháp động đậy.

Nguyên thần thứ hai một chút xíu từ Lạc Đinh Lan trong cơ thể đi tới, năm ngón tay dùng sức một trảo, “Phanh” một tiếng, cái kia rìu trực tiếp bạo hủy, sau đó một quyền đỉnh đi lên, “Phanh” một tiếng, đem cái này tử linh thân thể đánh nổ, oanh ra một cái động lớn tới.

“A!”

Tử linh trong miệng phát ra thê thảm thanh âm, thân thể một điểm điểm tại không trung hủ hóa rơi, cuối cùng bị gió thổi qua, liền thành kiếp tro tán đi.

Tần Tiểu Vũ vội vàng bên trên đỡ Lạc Đinh Lan, nói: “Ngươi không sao chứ?”

Lạc Đinh Lan thân thể cùng sắc mặt, một chút xíu khôi phục lại, cái kia nửa người trên trước đó biến thành khối cơ bắp, cầm quần áo toàn bộ nứt vỡ, giờ phút này cái kia mỡ đông như bạch ngọc xốp giòn - ngực bày ra, hai cái điểm đỏ cũng như ẩn như hiện.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy cái mũi nóng lên, lại chảy máu.

Lạc Đinh Lan lấy lại tinh thần, kinh ngạc phía dưới, gấp vội vàng che chính mình tiết ra ngoài xuân quang, gương mặt ửng đỏ, Tần Tiểu Vũ đã lấy ra một bộ quần áo phủ thêm cho nàng.

Hai người đồng thời phát hiện Dương Thanh Huyền máu mũi, cả kinh nói: “Ngươi thụ thương rồi?”

“Không, không có...”

Dương Thanh Huyền lúng túng đem máu mũi lau đi, quan tâm hỏi: “Ngươi không sao chứ?”

Lạc Đinh Lan lộ ra một chút sợ chi sắc, lòng vẫn còn sợ hãi nói: “Nhất thời chủ quan, kém chút gặp nạn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nơi này thật là đáng sợ, như mỗi một ngôi mộ phía dưới đều là đáng sợ như vậy tử linh, vậy trong này...”

Ba người nhìn qua nhìn một cái vô tận đống đất, đều là nội tâm run rẩy.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Chỉ lấy Thiên Sâm, tuyệt đối đừng lại cử động nơi này bất kỳ vật gì.”

Hai nữ đều là trọng trọng gật đầu.

Ba người tiếp tục hướng phía trước bay đi.

Nghĩa địa bên trên thỉnh thoảng xuất hiện cái hố, đều là phía trước trải qua người đào đi Thiên Sâm, còn có một số mộ phần cũng là mở ra, nhưng ba người nhìn cũng không nhìn liếc mắt, tận lực tránh đi.

Có nhiều chỗ còn xuất hiện đại lượng đánh nhau vết tích, có máu tươi vẩy trên mặt đất.

Đi không bao lâu, đột nhiên một trận đất rung núi chuyển, từ phía trước truyền đến mảng lớn tử khí, ba người dưới chân lớn bắt đầu vỡ ra.

Kia từng cái mộ đất bên trong, truyền ra làm người sợ hãi khàn giọng thanh âm.

“Chuyện gì xảy ra?”

Dương Thanh Huyền giật mình, Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn lại, đại lượng tử khí từ phía trước lăn lộn mà đến, trên trăm đạo thân ảnh ở đằng kia tử khí bên trong kích - bắn, tựa hồ tại chiến đấu.

Bốn phương tám hướng mộ đất vỡ ra, bên trong leo ra đủ loại tử linh, trên thân bốc lên hắc khí.

“Có người xúc động hạch tâm cấm chế! Đi mau.”

Dương Thanh Huyền kịp phản ứng, nói: “Không cần thiết thay người trả tiền, chúng ta rời đi trước nơi đây, liền canh giữ ở nơi chôn xương bên ngoài.”

Hai nữ lập tức minh bạch tới, hạch tâm cấm chế bị xúc động, kèm theo đều là to lớn nguy hiểm giáng lâm, đã không vớt được chỗ tốt gì.

Mà bây giờ an toàn rời khỏi nơi đây, thủ ở bên ngoài, chờ người ở bên trong ra, có thể nhặt không ít tiện nghi.

Thậm chí có thể hay không thông qua khảo hạch, liền nhìn lần này.

Tử linh ngửi được người sống hương vị, gào thét đánh tới.

Mỗi một cái tử linh thực lực đều không giống nhau, nhưng tất cả đều tại Thiên Giới phía trên, từ một sao đến sáu sao đều có.

Dương Thanh Huyền tay cầm chiến kích, hung hăng hướng về phía trước bổ tới, đem gần nhất mấy cái tử linh bổ ra, hóa thành độn quang liền hướng chạy.

Nhưng rất nhanh liền sắc mặt đại biến, bởi vì vì tất cả mộ đất đều đã bị kinh động, trên đường trở về, đã đứng đầy lít nha lít nhít tử linh.

Lạc Đinh Lan cùng Tần Tiểu Vũ càng là sắc mặt tái mét.

Cái này nhưng đều là Thiên Giới chi chủ tồn tại a, nhìn một cái vô tận, cái này là như thế nào một cỗ lực lượng. Cơ hồ có thể diệt đi bất kỳ một cái nào thánh tông tên tộc.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Theo sát ta!”

Chiến kích hung hăng hướng phía trước một bổ, to lớn hỏa diễm nương theo lấy hư quang, hóa thành hỏa chi Phượng Hoàng, hướng về phía trước đánh tới, chém ra một con đường tới.

Nhưng bốn phương tám hướng tử linh đều vọt lên.

Dương Thanh Huyền trong cơ thể nguyên thần thứ hai từ đỉnh đầu xông ra, trong tay nâng một cái màu đồng cổ chuông lớn, lay động mấy lần.

“Keng! Keng!”

Từng vòng từng vòng sóng âm như gợn nước đẩy ra, chấn tại những tử linh kia trên thân, khiến bọn hắn vạn phần khó chịu, từng cái nhe răng trợn mắt, mặc dù không có bị Lạc Hồn Chung trực tiếp đánh chết, nhưng tất cả đều động tác trệ chậm.

Ba người đại hỉ, lập tức dọc theo Hỏa Phượng bổ ra đến con đường, phi tốc trở về đường trốn.

Sau lưng truyền đến các loại đại chiến thanh âm, năng lượng cũng tác động đến tới, đại lượng võ giả ở phía sau sa vào đến tử linh uông dương đại hải bên trong.

Dương Thanh Huyền cầm trong tay chiến kích ở phía trước mở đường, nguyên thần thứ hai giơ cao Lạc Hồn Chung ở trên không lay động, trấn áp bốn phương tám hướng tử linh.

Ba người cứ như vậy chậm chạp hướng ra phía ngoài thúc đẩy.

Trong cung điện, cái kia to lớn màn nước đã phóng đại mảnh này nơi chôn xương.

Tượng Vô Hình bình tĩnh nhìn, trong con ngươi tinh quang lưu động, chẳng biết đang suy nghĩ gì.

Y Y thì là mặt mũi tràn đầy kinh hãi, nói: “Toàn bộ bạo động... Toàn bộ nơi chôn xương hạ tử linh đều thức tỉnh... Cái này... Cái này...”

Tượng Vô Hình lạnh lùng nói: “Nửa bước chí tôn hài cốt bọn hắn cũng dám động, chết ở bên trong cũng liền đáng đời.”

Y Y cả kinh nói: “Chỉ là một đoạn nhỏ hài cốt mà thôi, liền giống như này bá khí sao?”

Màn nước bên trong hiển hiện ra cảnh tượng, vô số tử linh phá đất mà lên, giảo sát bên trong hết thảy sinh linh, dị thường kinh hãi.

Tượng Vô Hình nói: “Đương nhiên! Đây chính là nửa bước chí tôn hài cốt, bất luận là một đoạn vẫn là một nửa, đều không phải Thiên Giới chi chủ có thể ngấp nghé cùng thăm dò. Đã động, liền phải thừa nhận hậu quả.”

Ánh mắt của hắn ngưng lại, nhìn chằm chằm màn nước bên trên, khẽ nói: “Tiểu tử này còn tốt không có quá thâm nhập, sợ là chỉ có ba người bọn họ có thể trốn ra được.”

Màn nước bên trên biểu hiện nơi chôn xương bên trong, thỉnh thoảng xuất hiện một đạo hồng quang, bắn về phía đường trở về, chính là Dương Thanh Huyền ba người bọn họ.

Y Y cả kinh nói: “Ngươi không có ý định xuất thủ sao? Bên trong chí ít có hơn hai trăm người a? Một chút chết mất nhiều như vậy, đại lão gia cái kia cũng không tiện bàn giao a?”

Tượng Vô Hình nói: “Mới hơn hai trăm người, không quan trọng.”

Y Y lập tức ngậm miệng, không lên tiếng.

Dương Thanh Huyền ba người trải qua một phen chém giết, cuối cùng xông ra cái kia phiến nơi chôn xương, từ âm trầm hoàn cảnh bên trong ra.

Cái kia đáng sợ tử khí năng lượng tại không ngừng tràn ra ngoài, tử linh cũng từ bên trong từng cái lao ra, chỉ là tốc độ cũng không nhanh.

Còn có không ít võ giả cũng vừa vừa đến nơi đây, đều là giật mình nhìn xem.

Dương Thanh Huyền truyền âm hỏi: “Quỷ Tàng, những vật này ngươi có thể ăn sao?”

“Có thể, nhưng hiệu quả cũng không tốt lắm. Tử linh là có khác với thi biến một loại tồn tại, thi biến chi thể, là hồn phách tan hết về sau, thu nạp thiên địa tinh hoa mà sinh ra biến hóa. Những này tử linh thì là hồn phách chưa thể tan hết, lưu lại một chút tàn hồn tàn phách, sở dĩ biến thành bộ dáng này. Mặc dù những vật này là Thiên Giới chi chủ, nhưng hồn phách chi lực quá yếu, mà lại tử khí cực nặng. Đối với ta tuy có bổ ích, nhưng cũng không có quá lớn lực hấp dẫn. Mà lại vì để tránh cho bị người phát hiện, ta vẫn là không ra ngoài.”

Quỷ Tàng chậm rãi nói.

Chương 2792: Điều Khiển Tử Linh, Thiên Thi Đại Trận

"Ừm."

Dương Thanh Huyền lên tiếng, liền lại không cùng Quỷ Tàng liên hệ, nhìn kỹ phía trước, đồng thời không ngừng lùi lại, để tránh cùng những trào ra kia tử linh xung đột.

"Dương Thanh Huyền!"

Sau lưng thỉnh thoảng có võ giả bay tới, rất nhiều Thần tộc đệ tử, cùng nam bộ vũ trụ liên minh chư thế gia đệ tử, hội tụ hơn mười người.

Cái này nơi chôn xương tử linh hướng ra phía ngoài lăn lộn, dẫn xuất chấn động quá lớn, rất nhanh liền có trên trăm tên võ giả tới quan sát.

Lạc Đinh Lan cả kinh nói: "Nếu là những này tử linh chạy đến, Phong Vân hẻm núi sợ là đều muốn hủy, Đế Ất đại nhân mặc kệ sao?"

Dương Thanh Huyền nói: "Một cái hẻm núi mà thôi, tại hắn cái kia thân phận cùng cấp bậc xem ra, không tính là cái gì đi. Coi như tất cả thiên tài đều chết sạch, trên thực tế cũng không có gì. Vạn cổ đến nay chính là không bao giờ thiếu thiên tài. Mỗi năm đều sẽ có, đời đời đều sẽ có, bất quá mấy trăm năm, lại có thể mọc ra một nhóm thiên tài tới."

Đang nói chuyện, Dương Thanh Huyền trong hai con ngươi kim quang lóe lên, nhìn chằm chằm cái kia tử khí bên trong, phảng phất nhìn thấy cái gì rung động tràng diện, không khỏi giật nảy cả mình.

Chỉ thấy tử khí lăn lộn bên trong, vô số tử linh hướng phía một người dập đầu cong xuống, tựa như là chúng linh vương.

Trên trăm đạo võ giả thân ảnh, ở đây khe hở sát na, liều mạng từ bên trong ra bên ngoài trốn.

Cái kia bị vạn linh triều bái người, vẫn chưa cái gì đáng sợ tồn tại, chỉ là một tên tham dự tập huấn đệ tử, không ít người đều từng gặp.

“Là bắc bộ Thiên Thi Tông đời thứ ba đại đệ tử Trương Tiểu Phong!”

“Thiên Thi Tông áo nghĩa thần thông chính là cùng thi thể liên hệ, cả cái tông môn tất cả đều là luyện thi cao thủ! Trời ạ, nhiều như vậy thi thể bị hắn chưởng khống rồi?”

Cái kia cao cao tại thượng, tiếp nhận vạn linh triều bái Trương Tiểu Phong, trong mắt tràn đầy tà dị cùng vẻ phấn khởi, ánh mắt băng lãnh đảo qua những đào tẩu kia đệ tử thiên tài, chỉ một ngón tay, trong miệng niệm động mật chú.

Cái kia bò lổm ngổm hơn vạn tử linh lập tức bò lên, trên thân bộc phát ra cường đại tử khí, hướng những đệ tử thiên tài kia đuổi theo.

Không trung từng đạo thanh âm xé gió, hơn vạn Thiên Giới cấp tử linh tại không trung xuyên qua, tràng diện cực kì hùng vĩ.

Cái kia trên trăm tên đệ tử sắp chạy ra tử khí bao phủ khu vực lúc, liền bị tử linh đuổi theo, bắt đầu thảm tao tàn sát.

“Trương Tiểu Phong đại nhân, tha mạng a, chúng ta không oán không cừu, ta nguyện ý giao ra toàn bộ vật tư, rời khỏi tập huấn, mong rằng thủ hạ lưu tình.”

“Trương Tiểu Phong, ta là Vương Nhị a, chúng ta cùng đi tự bắc bộ, đến trước đó, ta còn xin ngươi nếm qua một bữa cơm a!”

“Ta dì Ba cữu mụ biểu cô hàng xóm nữ nhi chồng trước đại di tứ nữ mà tại Thiên Thi Tông làm nha hoàn...”

Các loại tiếng kêu sợ hãi vang lên, nhưng Trương Tiểu Phong ngoảnh mặt làm ngơ, tay bấm quyết ấn, trong miệng nói lẩm bẩm, từng vòng từng vòng thi thể cùng tử khí tại bốn phía xoay tròn, hình thành một cái trận pháp đồ án, chớp động không ngừng.

Đồng thời trận pháp phi tốc mở rộng, một chút lật đóng trăm dặm.

Rất nhanh, cái kia trên trăm tên võ giả liền bị đại lượng tử linh vây quanh, cơ hồ đều không thấy được.

Mà những phá không kia truy kích tử linh, vẫn chưa toàn bộ dừng lại, trực tiếp xông ra tử khí, hướng Dương Thanh Huyền đám người đánh tới.

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người giật mình, lập tức kịp phản ứng không ổn, vội vàng xoay người liền chạy.

Dương Thanh Huyền mí mắt có chút nhảy một cái, đột nhiên kinh hãi.

Chỉ thấy Trương Tiểu Phong cùng cái kia lớn như vậy trận pháp đột nhiên một chút liền biến mất không thấy gì nữa, tới cùng nhau biến mất, còn có quay chung quanh ở chung quanh mấy ngàn tử linh.

Sau một khắc, một luồng khí tức nguy hiểm bao phủ tại mỗi người trong lòng.

Phía trên bầu trời một chút liền trở nên hắc ám, cái kia lớn như vậy trận pháp nháy mắt hiển hiện, vô số tử linh như thiên thạch giống nhau rơi xuống từ trên không.

đọ c truyện với https://truyencuatui.n E t/

Mỗi người đều há to mồm, hoảng sợ tột đỉnh.

“Hắn là muốn đem chúng ta toàn giết!”

“Đáng chết a, đi mau!”

“Đi không nổi, mọi người đồng tâm hiệp lực, giết tiểu tử này!”

Các loại thanh âm hoảng sợ vang lên.

Bất quá trong chốc lát, những tử linh kia liền bắn rơi xuống tới, bắt đầu điên cuồng xung kích nơi chôn xương bên ngoài đám thiên tài bọn họ.

“Ha ha ha ha, giết sạch các ngươi, không sai biệt lắm cũng chỉ thừa một nửa người, vừa vặn tấn cấp. Ta lại đem toàn bộ các ngươi luyện chế thành ngày thi, nắm giữ to lớn như vậy tử linh quân đội, từ nay về sau, trên trời dưới đất, duy ngã độc tôn!”

Trương Tiểu Phong đứng trên trời cao, tùy ý cười to, phảng phất đã nhìn thấy mình đăng đỉnh thế giới đỉnh phong bảo tọa.

Nhất thời ở giữa ý khí phấn phát.

Dương Thanh Huyền mắng thầm: “Chủ quan! Lần này phiền toái.”

Bốn phương tám hướng đều là nhìn không gặp tử linh, mà lại cơ hồ đều là Thiên Giới cấp tồn tại.

Hắn cũng minh bạch một sự kiện, ở đây phiến nơi chôn xương bên trong, không đạt được Thiên Giới thi thể, ở đây tháng năm dài đằng đẵng bên trong đã mục nát đi.

Chỉ có Thiên Giới cường giả, mới có thể bảo tồn đến nay.

Càng làm cho hắn khủng bố không thôi chính là, những này tử linh linh trí cũng không thấp.

Hắn một kích bổ về phía bốn sao Thiên Giới sơ giai tử linh, cái kia tử linh né tránh đi qua, sau đó lộ ra tà ác cùng đắc ý nhe răng cười.

Đương nhiên, sau một khắc liền bị Dương Thanh Huyền chém vỡ.

Nhưng tử linh số lượng thực sự quá nhiều, làm cho tất cả mọi người đều tê cả da đầu, không nhìn thấy thủ thắng hi vọng.

Dương Thanh Huyền quát: “Mọi người đều bị chỉ lo chính mình, nhanh dùng lớn phạm vi công kích thuật, mới có sống sót khả năng!”

Hắn một kích vung lên, mang theo to lớn hỏa diễm, tại không trung hóa thành Phượng Hoàng, sau đó gào thét một tiếng, chém hướng về phía trước đại địa.

“Ầm ầm!”

Hỏa Phượng đánh rơi tại phía trước nhất một tên tử linh trên thân, nháy mắt đem hắn oanh vỡ nát. Sau đó chỉ toàn nghiệp thiên hỏa phi tốc hướng bốn phương tám hướng thiêu đốt.

Một chút liền oanh ra một khối to lớn khu vực chân không.

Những võ giả khác lúc trước cũng đều nghĩ đến bảo lưu tinh lực, để cầu tự vệ cùng đào tẩu, giờ phút này phát hiện đào tẩu cự khó, chỉ có đồng tâm hiệp lực mới có vượt qua cửa ải khó khả năng.

Đặc biệt là Dương Thanh Huyền cái kia một kích đánh xuống, to lớn hỏa diễm sinh ra thị giác hiệu quả, làm cho tất cả mọi người đều thấy được một chút hi vọng, cảm nhận được ấm áp nhiệt độ.

“Loa Toàn Khí Công Ba!”

Một tên áo xanh nam tử, hai tay trước người một trảo, chân khí cường đại từ hai bàn tay tâm bạo áp ra ngoài, sinh ra tiếng kêu chói tai.

Lấy hắn làm trung tâm, một cỗ cường đại khí công từ trường hình thành, đem mấy tên tử linh chấn khai.

Sau đó cái kia khí công “Ầm ầm” một tiếng, lớn diện tích gào thét hướng bốn phương tám hướng.

“Ám chi hủy diệt chém!”

Một tên nam tử áo đen, hai mắt bên trong nổ bắn ra lãnh mang, tay phải nâng một cái hắc ám sắc năng lượng cầu, bị áp súc đến cực hạn, hướng tử linh dầy đặc nhất địa phương bay đi.

Những tử linh kia đều có linh trí, vội vàng hướng bốn phương tám hướng tán đi.

Nhưng cái kia đen năng lượng tối cầu bên trên, nhấp nhô đạo văn, đột nhiên giữa đường liền nổ vỡ ra tới.

“Ầm ầm!”

Hắc ám chi lực, nháy mắt thôn phệ lớn phiến thiên địa, đem rất nhiều tử linh áp vỡ nát.

“Điểu Lung Thiết Cát!”

Một tên thiếu niên áo trắng, hai mắt trong suốt không rảnh, hai tay trước người kết ấn.

Lồng chim giống như kết giới hình thành, bị trùm đi vào tử linh, toàn bộ bị cắt thành mảnh vỡ, kêu thảm không thôi.

Trương Tiểu Phong mí mắt có chút nhảy một cái, sắc mặt âm trầm xuống, quát: “Giết! Không tiếc bất cứ giá nào giết những người đó!”

Hắn vai chỗ một khối xương có chút run run xuống, trên mặt thịt rất nhỏ giật mạnh, lộ ra một tia thống khổ thần sắc.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2793: Đánh Đâu Thắng Đó, Duy Nhất Hi Vọng

Khối kia trấn áp nơi chôn xương nửa bước chí tôn hài cốt, chính là bị hắn gỡ xuống, sau đó cắm vào đến trong cơ thể mình.

Cho nên mới nắm giữ chưởng khống vạn thi năng lực.

Nhưng cái kia hài cốt bên trong chỗ năng lượng ẩn chứa, cũng không phải hắn nhất thời nửa khắc có thể hoàn toàn nắm giữ, dùng lâu sau dễ dàng gây nên khó chịu, thậm chí phản phệ.

Đám người bắt đầu thi triển lớn phạm vi công kích thuật hậu, lập tức gây nên to lớn phản ứng, tại tử linh triều bên trong kích thích không nhỏ sức phản kháng, sắp thành phiến tử linh đánh giết.

Tại nơi chôn xương bên trong những cái kia võ giả, chết mất hơn phân nửa, cũng bắt đầu kịp phản ứng, giúp người chính là giúp mình, cũng bắt đầu thi triển lớn phạm vi công kích thuật.

“Ách, nhìn qua rất khốc liệt a.”

Tượng Vô Hình hoàn toàn bất vi sở động, tự tất cả thiên tài tiến vào thiên phong hẻm núi bắt đầu, hắn liền đứng tại cái kia không nhúc nhích, giống như là mộc điêu.

Y Y sắc mặt bạc trắng, run giọng nói: “Bọn hắn sẽ chết sao?”

Tượng Vô Hình nói: “Ta trước đó cảm thấy biết, nhưng bây giờ nhìn chưa hẳn đâu, nói không chừng đồng quy vu tận cũng có khả năng. Cũng may những này tử linh đều là bảy sao Thiên Giới phía dưới, chân chính tại nơi chôn xương khu vực hạch tâm những không có kia bị nửa bước Chí Tôn Cốt dẫn động, nếu không những tiểu tử này liền thật mọc cánh khó thoát.”

Y Y chật vật nuốt xuống hạ, hai tay cầm sắt gấp, nắm vuốt mồ hôi.

...

“Keng! Keng!.”

Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai bay ra ngoài thân thể, chấn động Lạc Hồn Chung.

Trên trăm tử linh tại bốn phía vặn vẹo giãy dụa, không ngừng che lỗ tai.

Bốn phương tám hướng thiên tài võ giả, đều quăng tới giật mình ánh mắt.

Tại tất cả lớn phạm vi công kích thuật bên trong, sẽ không có gì so thanh âm càng hữu hiệu, phàm là có môi giới địa phương, liền có âm thanh, mà lại cái này Lạc Hồn Chung thanh âm, có thể trực tiếp tại “Không” trong hoàn cảnh truyền bá.

Lại phối hợp Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, Dương Thanh Huyền một người liền giết mấy chục tên tử linh, cái số này còn đang không ngừng trèo thăng.

Trương Tiểu Phong trong mắt bắn - ra âm độc chi sắc, chính hắn là không dám lao xuống, liều mạng người chỉ huy đại lượng tử linh vây công những bộc phát ra kia cực mạnh sức chiến đấu thiên tài, đặc biệt là Dương Thanh Huyền số ít mấy người.

Dương Thanh Huyền chiến kích tại tiếng chuông phối hợp xuống, cơ hồ người ngăn cản tan tác tơi bời, mỗi một lần chém ra, đều muốn thu hoạch tử linh.

Vô luận xông lại nhiều ít tử linh, đều bị Lạc Hồn Chung tiếng chuông ngăn trở, động tác trở nên chậm chạp, liền liền thần trí đều nhận xung kích.

Chuông này bản liền có thể công kích hồn phách, những này tử linh tất cả đều là còn sót lại một chút hồn phách thi thể, càng là chịu không nổi chấn động.

Dạng này kinh thiên đại chiến, kéo dài hơn nửa canh giờ, bị tử linh vây quanh hơn ba trăm thiên tài, chết hơn phân nửa.

Nhưng tử linh bị diệt số lượng cũng cực kỳ đáng sợ, căn bản là đếm không hết.

Không ít đệ tử thiên tài vừa mới đến nơi đây, đứng ở đằng xa hoảng sợ quan sát, nào dám tới, tất cả đều toàn thân run rẩy.

Chỉ có số ít nhìn thấy chính mình đồng môn hoặc là huynh đệ gặp nạn, bay tới cứu viện.

“Không được! Dạng này đánh xuống, chúng ta sớm muộn sẽ chết.”

Tần Tiểu Vũ tràn đầy lo lắng, trong cơ thể chân nguyên cơ hồ muốn hao hết, các loại đan dược bất luận cái gì đều hướng trong bụng nuốt, cũng y nguyên gánh không được cái này đáng sợ vây công.

Dương Thanh Huyền làm sao không biết, mấy lần liều mạng vọt lên, nghĩ muốn chém giết Trương Tiểu Phong, nhưng đều bị tử linh bầy vây công xuống dưới.

Trương Tiểu Phong bản thân cũng có năm sao Thiên Giới hậu kỳ lực lượng, cái kia là dễ dàng như vậy bị đến gần, mà lại một chút thực lực cường đại tử linh, đều bị hắn triệu hoán đi lên, làm thành một vòng bảo vệ mình, có hơn mười tên tất cả đều là sáu sao Thiên Giới tồn tại.

Loại này trận thế, cơ hồ đứng ở thế bất bại.

Trừ Dương Thanh Huyền bên ngoài, còn có đệ tử thiên tài của hắn, cũng không ngừng nếm thử công kích Trương Tiểu Phong, ngược lại bị Trương Tiểu Phong phái xuống tới sáu sao Thiên Giới tử linh đánh chết mấy người.

Mỗi người đều trong lòng nặng nề, phảng phất không nhìn thấy sinh lộ.

Dương Thanh Huyền nội tâm cũng lo lắng, lúc này để Quỷ Tàng ra, xuất kỳ bất ý đánh giết Trương Tiểu Phong là nhất tốt.

Nhưng trước mắt bao người, chính mình để Quỷ Tàng xuất thủ, liền triệt để hỏng tập huấn quy củ, có trời mới biết Tượng Vô Hình sẽ xử trí như thế nào hắn.

“Tần Tiểu Vũ! Còn có bên kia mấy vị, yểm hộ ta!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên kêu một tiếng, liền thu hồi chiến kích, nguyên thần thứ hai cũng đưa về trong cơ thể, lấy ra một thanh đan dược liền nhét vào trong miệng, hai mắt trung kim quang lóe lên, nhìn chăm chú hướng lên bầu trời.

Trương Tiểu Phong lập tức cảm giác được, nhíu mày nhìn xuống đến, cười lạnh nói: “Dương Thanh Huyền, chẳng lẽ lại ngươi còn muốn giết ta? Mộng còn chưa tỉnh sao? Vậy liền trong mộng chết đi, cũng là một loại may mắn khí.”

“Tốt!”

Tần Tiểu Vũ lên tiếng, liền phi thân hiện lên đến, đón lấy Dương Thanh Huyền bốn phía tử linh, không để ý tự thân an nguy thay hắn mở đường.

Mặt khác những chèo chống kia đến bây giờ thiên tài, cũng đều bộc phát ra lực lượng cuối cùng, liều mạng hướng Dương

Thanh Huyền dựa vào, giúp hắn ngăn trở bốn phương tám hướng công kích.

“Có thể hay không thắng, liền nhìn lần này!”

Dương Thanh Huyền hơi nghỉ ngơi xuống, một trảo chiến kích, liền bỗng nhiên phóng lên tận trời.

“Ngăn trở hắn! Giết! Không tiếc bất cứ giá nào giết hắn!”

Trương Tiểu Phong tại không trung gào thét, chỉ huy phía trước cùng bên người tử linh xông lên phía trước.

Tần Tiểu Vũ, Lạc Đinh Lan, cùng tất cả còn đang khổ cực chèo chống võ giả, không để ý tự thân an nguy, cũng phóng lên tận trời, vì Dương Thanh Huyền mở đường.

To lớn chiến đấu sóng xung kích, từ mặt đất đi lên thăng, tại không trung tác động đến mở.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên hóa thành vĩnh đốt thân thể, huýt dài một tiếng, liền biến thành Hỏa Phượng, triển khai hai cánh xông lên phía trước.

“Hồng hộc!”

Liệt diễm ngàn dặm, trực tiếp xông ra một con đường tới.

Nhưng ở Trương Tiểu Phong phía trước, cản trở hơn mười tên sáu sao Thiên Giới tử linh, đều là ánh mắt chuyển động, thần trí vẫn còn tồn tại, từng cái sắc mặt băng lãnh âm trầm, bắn - ra cường đại sát khí.

“Sáu sao Thiên Giới, ta một chiêu giết!”

Hỏa Phượng huýt dài, hóa thành vĩnh đốt thân thể, hai tay chấp kích liều mạng chém xuống.

“Ầm ầm!”

Đi đầu xông tới một tên sáu sao Thiên Giới, bị chiến kích cùng hỏa diễm một bổ, liền kêu thảm đánh bay ra ngoài.

Trên thân bị đánh ra một đạo thật dài vết rách, thân thể bị thiên hỏa cháy hừng hực, thống khổ không chịu nổi.

Dương Thanh Huyền liên tục bổ số kích, cơ hồ đều là đem hết toàn lực, đem những này sáu sao Thiên Giới tử linh bổ ra, nhưng lại vẫn chưa đánh chết.

Tượng Vô Hình cái kia chất phác trên mặt, sắc mặt thay đổi, tự lẩm bẩm: “Hảo tiểu tử, lúc này, còn tính toán chính xác như thế.”

Thấy Y Y không rõ ràng, giải thích nói ra: “Hắn mỗi một kích cường độ, vừa vặn đem tử linh bổ ra, mà không phải đánh chết, dạng này đã không cần tiêu hao thêm một điểm lực lượng, cũng sẽ không để tử linh ngăn trở đường đi của hắn, là nhất dùng ít sức lượng chiến pháp.”

Đang khi nói chuyện, Dương Thanh Huyền liền đánh bay hơn mười cái sáu sao Thiên Giới tử linh, tới gần đến Trương Tiểu Phong trước mặt.

Toàn bộ quá trình bất quá là mấy hơi thở.

Những bay ra ngoài kia tử linh, tất cả đều trên người lửa, thống khổ áp chế, cắn răng xông về tới.

“Ta rất bội phục ngươi, không hổ là nam bộ vũ trụ đệ nhất thiên tài, được khen là vinh quang vương giả nam nhân, chỉ bất quá, đến đây kết thúc.”

Trương Tiểu Phong ánh mắt băng lãnh, cầm trong tay một thanh màu đồng cổ quỷ dị trường kiếm, chỉ hướng Dương Thanh

Huyền.

Hắn mặc dù chỉ có năm sao Thiên Giới hậu kỳ, nhưng có thể ở đây thiên tài, đều là vượt cấp giết người không đáng kể, năm sao Thiên Giới hậu kỳ sức chiến đấu, đã mạnh hơn những sáu sao kia Thiên Giới tử linh quá nhiều.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2794: Thắng Bại Một Chiêu, Củ Thái Tổ

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi nói kết thúc liền kết thúc, thật coi mình là thần?”

Trương Tiểu Phong cười nhạo nói: “Đừng không phục, ta thừa nhận ngươi so với ta mạnh hơn, nhưng nhiều khi, so đấu không chỉ có là cá nhân thực lực, còn có thiên mệnh! Không thể không nói, lần này hỗn độn đại lục tập huấn, ông trời của ta mạng so mỗi người các ngươi đều mạnh. Thu được chi này tử linh đại quân, ngươi cũng tốt, hắn những cái kia loạn thất bát tao thiên tài cũng tốt, đều muốn bị ta giẫm tại dưới chân. Liền xem như Tượng Vô Hình, ở trước mặt ta cũng không dám lại làm càn.”

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói ra: “Không thể không nói, ngươi tu luyện lâu như vậy, cảm ngộ nhiều năm như vậy thiên đạo, tất cả đều uổng phí.”

Trương Tiểu Phong sầm mặt lại, cực độ không vui, lạnh lùng nói: “Nói nhiều như vậy, còn không phải phải chết!”

Trong tay hắn kiếm vung lên, năm đạo kiếm khí màu lưu ly lao đến, tại không trung xen lẫn thành chói lọi sóng lăn tăn.

Trương Tiểu Phong chủ tu công pháp trừ luyện thi bên ngoài, còn có chính là kiếm ý.

Thiên Thi Tông lấy luyện thi làm chủ, cần toàn vũ trụ tìm kiếm cao chất lượng thi thể, nương theo lấy thu thập thi thể, thu thập đi lên các loại bảo vật, công pháp cũng là vô số kể, thậm chí còn tại cái khác cường đại tông môn phía trên, chỉ bất quá cực độ rải rác, môn nhân tùy ý tu luyện.

“Ta muốn để ngươi minh bạch, thành tựu ta Trương Tiểu Phong, không chỉ là luyện thi, còn có kiếm đạo!”

Những bay kia xông tới tử linh, bỗng nhiên tại không trung dừng lại thân thể, quan sát Dương Thanh Huyền bị cái kia năm đạo kiếm ý giảo sát.

“Thắng bại ngay tại một chiêu này!”

Dương Thanh Huyền song đồng co rụt lại, nghênh đón kiếm ý kia tiến lên.

Thân ảnh lắc lư phía dưới, phảng phất rời đi cái này một giới, trực tiếp xuyên thấu năm đạo kiếm ý, hoàn toàn không bị ảnh hưởng.

Sau đó đưa tay trước người nhoáng một cái, một đạo mờ mịt bạch quang sáng lên.

Trương Tiểu Phong sắc mặt biến hóa, Dương Thanh Huyền không hiểu thấu tránh thoát kiếm ý của mình, chỉ là nội tâm “Thình thịch” nhảy hạ, hơi có vẻ chấn kinh.

Có thể cái kia bạch quang sáng lên sát na, nội tâm của hắn một cỗ không hiểu cảm giác nguy hiểm hiện lên, thậm chí lạnh cả người, phảng phất chính mình liền phải chết.

“Không có khả năng!”

Trương Tiểu Phong hoảng hốt, không chỉ có là trực giác của mình, liền liền vai nửa bước Chí Tôn Cốt cũng là nhảy lên kịch liệt, cảm ứng được nguy hiểm.

Sau một khắc, Trương Tiểu Phong càng là dọa đến hồn phi phách tán, hắn một chút thấy rõ Dương Thanh Huyền vật trong tay, nghẹn ngào kêu lên: “Âm Dương Kính!”

Hắn cũng không biết Âm Dương Kính là bảo vật gì, nhưng mắt thấy Dương Thanh Huyền đe doạ diệu bên trên toàn bộ quá trình, biết bảo vật này uy lực vô tận, tăng thêm thời khắc này cảm ứng, vội vàng đem kiếm che ở trước người, đồng thời thét dài một tiếng, chỉ huy tử linh nhóm xông đi lên.

Dương Thanh Huyền trong tay bạch quang lóe lên, liền chiếu bắn ra, rơi vào Trương Tiểu Phong bảo kiếm bên trên, phát ra “Ông” thanh âm.

Cái kia kiếm run lên, màu trắng dương lực lượng nháy mắt xuyên thấu mà qua, bắn trên người Trương Tiểu Phong.

“A!.”

Trương Tiểu Phong kêu thảm một tiếng, bảo kiếm rời tay bay ra, bị kính chiếu sáng lấy địa phương, trực tiếp hòa tan mất nửa người.

Những sáu sao kia Thiên Giới tử linh công kích, nháy mắt bao phủ lại Dương Thanh Huyền, đem Âm Dương Kính công kích đánh gãy.

“Chênh lệch một bước!”

Dương Thanh Huyền khẩn trương, nhưng biết đã không có cơ hội, nội tâm thầm nghĩ đáng tiếc.

Vội vàng đem Âm Dương Kính trước người nhoáng một cái, hắn đã không có quá nhiều lực lượng khu động này kính, chỉ là đem phía trên dương lực lượng rất nhỏ chấn lên sóng lăn tăn, liền hình thành từng đạo nhàn nhạt phòng ngự, đem những tử linh kia công kích chặn một sát.

Sau đó chính mình hóa thành huyết quang, “Sưu” một tiếng kích - bắn ra, hướng phía dưới bỏ chạy.

Trương Tiểu Phong tê tâm liệt phế thanh âm tại không trung truyền đến, nửa người đều bị hòa tan, mà lại cái kia cực dương lực lượng cực kỳ đáng sợ, liều mạng vận chuyển chân nguyên muốn chữa trị thân thể, đều không làm nên chuyện gì.

Đúng lúc này, trên vai nửa bước Chí Tôn Cốt nhảy lên kịch liệt, xương lực lượng thuận theo kinh lạc cùng mạch máu lan tràn ra, đem Trương Tiểu Phong nửa bên thân thể bao phủ.

Cái kia vẻ mặt thống khổ dần dần hoà hoãn lại, chỉ là gương mặt cùng thân thể đều không ngừng biến hình, phát ra “Đôm đốp” thanh âm, giống như là tại trọng sinh.

Dương Thanh Huyền bọn người là sắc mặt tái mét, hoảng sợ nhìn xem, giờ phút này Trương Tiểu Phong trên thân lộ ra tới khí tức, hơn xa lúc trước.

Chỉ bất quá cái kia lăng lệ âm trầm ánh mắt, trở nên bình tĩnh mà thâm thúy, không có bất luận cái gì tình cảm.

Trương Tiểu Phong mở mồm ra, phát ra một đạo thanh âm khàn khàn, cái kia nửa bên mất đi thi thể, một chút xíu mọc ra mới bộ phận, mặc dù cực chậm, nhưng mắt trần có thể thấy tại khôi phục.

Hơn vạn chính đang chém giết lẫn nhau tử linh, nghe thấy cái này khàn giọng, tất cả đều ngừng lại, phát ra cùng loại thanh âm, cùng cộng hưởng theo, đồng thời đều nằm sấp trên mặt đất, hướng Trương Tiểu Phong triều bái.

Khiến Dương Thanh Huyền đám người sợ hãi chính là, theo thanh âm này khuếch tán, tại nơi chôn xương chỗ sâu, có càng thêm cường hoành khí tức cùng cộng hưởng theo, đều là bảy sao Thiên Giới trở lên tồn tại!

"Chúc mừng Củ Thái Tổ, từ trong ngủ mê thức tỉnh."

Một thanh âm từ trên trời giáng xuống, sau đó mịt mờ bầu trời bị một vệt sáng xé mở, Tượng Vô Hình cùng Y Y từ bên trong đi ra.

Hai người đều là sắc mặt tôn kính, ôm quyền hướng Trương Tiểu Phong chắp tay thở dài.

Trương Tiểu Phong lạnh lùng nói: "Thật lớn mật, đảm dám quấy rầy ta ngủ say, ngươi là thế hệ này Đế Tôn người?"

Tượng Vô Hình vội nói: "Tại hạ Tượng Vô Hình, chính là Đế Ất đại nhân dưới trướng võ tu, mang theo bốn bộ vũ trụ thiên tài ở chỗ này tập huấn, không nghĩ tới sẽ kinh động Củ Thái Tổ, mong rằng thứ tội."

Thời khắc này Trương Tiểu Phong đã chết, hoàn toàn thành người khác.

Củ Thái Tổ nói: "Nay chiều tối gì chiều tối?"

Tượng Vô Hình nói: "Cách năm đó trận đại chiến kia, đã qua một cái kỷ nguyên, bây giờ vũ trụ bên trong lại hiện phạm không tung tích, Đế Ất đại nhân sợ sẽ có sự cố, cho nên triệu tập bốn bộ vũ trụ thiên tài đến đây tập huấn, muốn đi côn khư tìm tòi."

Củ Thái Tổ sắc mặt đại biến, lập tức lại khôi phục bình thường, nói: "Một thời đại có một thời đại cường giả, chúng ta trấn áp phạm không, đã làm chính mình nên làm sự tình. Bây giờ thế giới, đã không về chúng ta quản. Đừng muốn lại đến quấy rầy chúng ta an nghỉ, nếu không đừng trách ta không khách khí."

Tượng Vô Hình vội nói: "Phải."

Củ Thái Tổ vung tay lên, hơn vạn tử linh lập tức từ dưới đất đứng lên, hướng nơi chôn xương thối lui.

Dương Thanh Huyền đột nhiên toàn thân run lên, cảm thấy như rơi vào hầm băng, toàn thân lông măng đều dựng thẳng đứng lên.

Phát hiện Củ Thái Tổ ánh mắt đang nhìn hắn chằm chằm.

Dương Thanh Huyền sắc mặt tái mét, kiên trì vội vàng ôm quyền chắp tay thở dài, một bộ thành thành thật thật dáng vẻ.

Từ hai người trong lúc nói chuyện với nhau hắn đã nghe ra, cái này Củ Thái Tổ lại là hỗn độn thời đại nhân vật, mà lại là trấn áp ác A Ma La Thức tồn tại.

“Ngươi rất không tệ.”

Củ Thái Tổ khẽ gật đầu, ánh mắt lưu động xuống, nói: “Ta đã đem hình dạng của ngươi nhớ rõ ràng, hi vọng hạ cái kỷ nguyên ngươi vẫn còn ở đó.”

Nói xong, liền theo cái kia tử linh đại quân, lôi cuốn lấy đầy trời tử khí, trở về nơi chôn xương bên trong.

Tử linh đại quân thối lui, thủng trăm ngàn lỗ chiến trường nổi lên, tất cả đều là mấp mô, không gian bên trên tràn đầy vết rạn, trên mặt đất liền không có hoàn chỉnh thi thể, khắp nơi máu thịt be bét, ba bốn trăm tên thiên tài, bây giờ chỉ còn một trăm không đến.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2795: Vĩnh Trấn Huyết Hà

“Oa!” Nổi danh nữ võ giả, liều mạng nôn mửa liên tu.

Tổn thương toàn thân máu thịt be bét, đều thấy không rõ bộ dáng, y nguyên bị cảnh tượng trước mắt, cùng nội thương chèn ép kịch liệt buồn nôn, liều mạng ọe.

Tất cả mọi người có các loại khó chịu, nhưng chậm rãi đều tại chuyển biến tốt đẹp.

Bởi vì vì tất cả mọi người biết, giờ phút này an toàn, chính mình vượt qua một kiếp, còn sống.

Sẽ không có gì so sống sót càng khiến người ta thoải mái dễ chịu cùng vui vẻ.

Tượng Vô Hình nhìn xuống vừa mới mắt, đặc biệt là Dương Thanh Huyền, nhìn chằm chằm hắn đánh giá mấy lần, cũng không nói gì thêm, quay người liền cùng Y Y bước vào hư không, biến mất không thấy gì nữa.

Y Y trước khi đi, lại là giơ ngón tay cái lên, cho Dương Thanh Huyền một cái khích lệ cực lớn.

“Thắng... Chúng ta thắng...”

Tần Tiểu Vũ tự lẩm bẩm, không dám tin tưởng, “Bịch” một chút liền quẳng xuống đất, ngửa mặt nằm, lưu lại vui sướng nước mắt tới.

Lúc này, người hữu tâm bắt đầu nhặt trên đất bảo vật cùng các loại trữ vật nguyên khí.

Dương Thanh Huyền tự nhiên không cam lòng lạc hậu, miệng lớn nuốt ăn lấy đan dược, vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tinh, một chút đã thu mười mấy cái trữ vật nguyên khí.

Nơi xa quan chiến đám thiên tài bọn họ, thân lịch cái kia đáng sợ một màn, đều là lòng còn sợ hãi, giờ phút này tất cả đều lấy lại tinh thần, cũng vội vàng bay vụt mà đến, gia nhập vào nhặt đồ vật trong hàng ngũ.

Tất cả mọi người lẫn nhau có ăn ý, cách xa nhau nhất định cách, đề phòng lẫn nhau, miễn cho phát sinh xung đột. Đặc biệt là kinh lịch đại chiến võ tu, càng là cảnh giác vạn phần, bảo trì chính mình chung quanh một mảnh khu vực chân không, có người tới liền vội vàng thối lui.

Sau đó không lâu, chiến trường liền hoàn toàn bị những mới tới kia chiếm cứ.

Bởi vì tham gia qua chiến đấu, tất cả đều thân chịu trọng thương, không ít càng là dầu hết đèn tắt, không ai dám cùng những này mới tới đoạt, nhặt được một chút đồ vật về sau, liền vội vàng bay đi.

Thật vất vả mới sống sót, đừng lại bởi vì xung đột lợi ích mà đem mạng cho ném đi.

Dương Thanh Huyền cũng không dám lưu thêm, nhặt được mười mấy cái về sau, liền ra hiệu Tần Tiểu Vũ cùng Lạc Đinh Lan, cùng với khác một chút nhận biết bằng hữu, thức thời trở ra.

Quả nhiên không bao lâu, nơi đây cũng bởi vì lợi ích phân tranh lại bắt đầu bộc phát đại chiến.

...

“Thời gian vừa qua khỏi một nửa, còn có hơn bốn mươi ngày mới kết thúc lần này tập huấn, chúng ta trước tìm hỗn độn chi khí nồng đậm địa phương tu chỉnh, khôi phục lực lượng lại nói.”

Dương Thanh Huyền mang theo mấy người, phi tốc rời đi chiến trường, bắt đầu tìm kiếm hỗn độn chi khí căn cứ.

Bay mấy canh giờ về sau, đám người đã là cực độ mỏi mệt, liền liền phi hành đều khó mà duy trì.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền cúi đầu nhìn qua phía dưới một cái sơn cốc, chỉ xuống, nói: “Đi trước bên trong thung lũng kia nhìn xem, tiện thể khôi phục điểm lực lượng.”

Một chuyến tám người, lúc này lao xuống, tiến vào sơn cốc bên trong.

Chỉ là vài toà khá lớn sơn nhạc tọa lạc cùng một chỗ, hình thành một vùng thung lũng, bên trong lẻ tẻ mọc ra một chút thực vật, linh khí cũng không dồi dào.

Nhưng mọi người đã là dầu hết đèn tắt, không lo được cái gì linh khí, đều tự tìm địa phương liền bàn ngồi xuống, bắt đầu điều tức dưỡng thương.

Dương Thanh Huyền ánh mắt rơi trên những thực vật kia, từng cây nhìn sang, đi đến một gốc thấp bé thực vật trước mặt, lấy xuống một chiếc lá.

Lập tức có đỏ tươi chất lỏng chảy ra, liền cùng người huyết dịch đồng dạng.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co lại, lộ ra vẻ kinh hãi, hắn tự nhiên nhận ra, những này chất lỏng màu đỏ cũng không phải là giống huyết dịch, mà là bản thân liền là huyết dịch.

Hắn đem lá cây bên trong giọt máu ra một giọt đến, rơi vào lòng bàn tay, trực tiếp liền bị bàn tay thu nạp vào đi.

Một cỗ lực lượng hùng hậu thuận theo cái kia huyết dịch tại thể nội chảy xuôi, rất nhanh liền bị nhục thân thu nạp vào đi, đúng là tinh thuần vô cùng.

Dương Thanh Huyền tràn đầy kinh ngạc, đem gốc cây thực vật này hoàn toàn rút lên, rễ cây bên trong tất cả đều là tinh thuần máu tươi, ẩn chứa cực mạnh năng lượng.

Hắn liên tiếp rút vài cọng, đều là như thế.

Lạc Đinh Lan mấy người cũng phát hiện dị thường, tất cả đều chấn động vô cùng, từng cái cảnh giác lên.

Một tên võ giả sắc mặt bạc trắng, đề nghị nói ra: “Không bằng rời đi nơi đây, tìm điểm an toàn địa phương nghỉ ngơi, cái này Phong Vân hẻm núi bên trong thực sự là quá quỷ dị.”

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi rời đi trước.”

Đám người hai mặt nhìn nhau, Tần Tiểu Vũ làm cái lui thủ thế, đối với Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi cẩn thận một chút.”

Liền dẫn mấy người đằng không bay lên, rơi vào phụ cận trên đỉnh núi, một mặt vận công điều tức nội thương, một mặt chú ý Dương Thanh Huyền.

Bọn hắn biết chính mình lưu lại, cũng chỉ có thể là gánh vác.

Dương Thanh Huyền nhìn một chút những thực vật này phân bộ vị trí, cũng chưa phát hiện kỳ dị địa phương, sau đó thuận theo một gốc thực vật hạ thổ nhưỡng, bắt đầu hướng phía dưới đào móc.

Rất nhanh liền đào ra đỏ tươi bùn đất, tất cả đều là nhiễm máu tươi.

Nhưng những này máu cũng không có mùi tanh, cũng không có cái khác dị lực, chỉ là thuần túy huyết dịch, mười phần tinh thuần.

Đào ra một mảng lớn huyết thổ về sau, cuối cùng cảm thấy dị vật, cẩn thận đào ra, là một tấm bia đá đứng ở đó.

Dương Thanh Huyền lòng bàn tay tràn ra hỗn độn lực lượng, từ bia đá đỉnh hướng xuống một vệt.

Lập tức có lấp lóe kim sắc văn tự xuất hiện: Vĩnh trấn huyết hà!

Phía dưới còn có một số chữ nhỏ, chớp động phía dưới, lập tức tiêu tan.

Dương Thanh Huyền thể năng cũng duy trì tại cực thấp trạng thái, không có quá nhiều lực lượng để phù tự hiển hiện, nhưng chỉ là xuất hiện sát na, liền toàn bộ thu vào đáy mắt, không khỏi rất là chấn kinh.

Tấm bia đá này hạ, trấn áp chính là một đầu huyết hà.

Năm đó hỗn độn thời đại chôn vùi trước chiều tối, vô số đáng sợ đại chiến tại vũ trụ hư không đánh, đặc biệt là quay chung quanh trong vũ trụ này tâm địa phương, Thiên Giới cường giả càng là như sâu kiến giống nhau vẫn lạc, máu chảy thành sông, tạo thành to lớn oán khí cùng ô uế, tỏ khắp tại hỗn độn đại lục bốn phía.

Tại là năm đó một đời kia Đế Tôn người, liền đem những cường giả này chi huyết dẫn vào nơi đây, cũng luyện chế ra này bia trấn áp, lấy tịnh hóa máu bên trong oán niệm cùng không khí dơ bẩn.

“Nguyên lai là cái tịnh hóa ao.”

Dương Thanh Huyền tay đụng chạm lấy cái kia ngọc bia, đều có thể cảm nhận được một cỗ tịnh hóa lực lượng, để cho mình thể xác tinh thần an bình xuống tới.

Hắn tiếp tục thuận theo bia đá kia hướng xuống đào móc, sau nửa canh giờ, quả nhiên trong lòng đất nhìn thấy một đầu huyết hà, như kinh lạc mạch máu, phân bố tại khắp mặt đất.

Những cái kia huyết dịch giống như bảo thạch thông thấu, thuần tịnh vô hạ, không có một tia uế khí.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, trong cơ thể huyết dịch không nhịn được liền gia tốc chảy xuôi, tựa hồ muốn dung nhập vào cái này một mảnh máu thế giới bên trong.

Tay hắn bấm niệm pháp quyết ấn, vô số huyết dịch từ trong cơ thể tuôn ra, tại trên người lưu động, rất nhanh liền hóa thành một tôn huyết nhân, chậm rãi đi vào trong huyết hà, “Soạt” một chút hòa tan vào.

Trong huyết hà tràn ra từng vòng từng vòng sóng lăn tăn, tịnh hóa lấy vừa mới hòa tan vào đến huyết dịch, phát ra “Cuồn cuộn” thanh âm.

Dương Thanh Huyền tiến vào vô ngã trạng thái, huyết dịch hướng chảy toàn bộ huyết hà, thần thức cùng cảm giác cũng dần dần dung nhập vào bên trong, rất nhanh liền trở nên huyền diệu vô cùng.

Trừ nội tâm trở nên cực độ bình tĩnh, thân thể dị thường thoải mái dễ chịu bên ngoài, còn có một số hình ảnh kỳ lạ, trong đầu hiển hiện.

Những này là bảo lưu tại trong máu ký ức.

Tại năm đó các loại đại chiến kết thúc về sau, trong máu ký ức là phi thường hỗn loạn cùng phong phú, nhưng trải qua nhiều năm như vậy tịnh hóa cùng dung hợp, các loại cường giả chi huyết đều thân mật vô gian hỗn lại với nhau, hòa làm một thể, đại lượng ký ức cũng theo oán niệm cùng ô uế tiêu tán mà mất đi, chỉ còn lại cực kì chút ít hình tượng, còn tại một chút trong máu tồn tại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2796: Cản Đường Cướp Bóc, Dẫn Phát Nhiều Người Tức Giận

Dương Thanh Huyền thần thức sinh trưởng đến toàn bộ huyết hà, lập tức cùng những ký ức này tiến hành tiếp xúc, toàn bộ dung nhập vào cảm giác của mình bên trong.

Tại hỗn loạn thời không thiên vũ bên trong, vô số đáng sợ năng lượng nổ tung, thế giới lâm vào u ám cùng vỡ vụn.

Từng tôn cường đại thân ảnh vẫn lạc, hóa thành vô biên năng lượng cùng ý chí tản ra.

Dương Thanh Huyền bị những vẫn lạc kia cường giả ý chí chấn động tâm triều bành trướng, phảng phất hoàn toàn lún xuống tại trí nhớ kia bên trong, mặc cho các loại sức mạnh xé nát vũ trụ.

Chính mình chỉ là cái này vô biên vô hạn bên trong một hạt bụi nhỏ đất cát.

Không biết qua bao lâu, những vẫn tồn tại kia tại máu tươi bên trong ký ức, bị Dương Thanh Huyền toàn bộ sờ đạt, đồng thời sâu sắc cảm nhận được.

Cứ như vậy tại thời không ký ức cùng máu tươi năng lượng bên trong, chẳng biết nay chiều tối gì chiều tối, triệt để quên thời không.

Cho đến hồi lâu, Dương Thanh Huyền ý thức đang từng chút từng chút khôi phục tới.

“Soạt.”

Bình tĩnh trong huyết hà, một chút sóng lăn tăn chấn động, sau đó phá vỡ máu mặt xuất hiện một tôn thân ảnh, chớp động phía dưới liền bay trở về đến trên bờ.

Như thác nước huyết dịch trên thân thể lưu động, sau đó đều tràn vào đến trong cơ thể, khôi phục Dương Thanh Huyền bản thân, không dính một giọt máu, không nhuốm bụi trần.

“Trận kia diệt thế chiến chính là ác A Ma La Thức phạm không đưa tới sao? Đến cùng đáng sợ đến loại trình độ nào?”

Dương Thanh Huyền thể năng đã khôi phục đến đỉnh phong, đồng thời lần nữa cô đọng cùng tăng lên huyết ảnh chi thân, hắn nhìn qua cái kia huyết hà, thầm nghĩ: “Nếu là có cơ hội, có thể thường tới nơi đây tu luyện.”

Chỉ là hiện tại thời gian không cho phép, hắn bấm ngón tay tính toán, tựa hồ qua đi hơn bốn mươi ngày, giật mình phía dưới, vội vàng bay ra địa động.

Phát hiện Tần Tiểu Vũ đám người còn riêng phần mình ngồi xếp bằng trên đỉnh núi tu luyện, cũng tất cả đều khôi phục đến đỉnh phong.

Gặp một lần Dương Thanh Huyền ra, tất cả mọi người là đại hỉ.

Dương Thanh Huyền trở ra không có động tĩnh, bọn hắn lo lắng phía dưới cũng tiến vào trong đó, phát hiện huyết hà, vẫn chưa nhìn thấy đánh nhau cùng dấu hiệu nguy hiểm, ngược lại trong huyết hà bày biện ra hoàn toàn yên tĩnh hòa bình.

Lạc Đinh Lan đám người biết Dương Thanh Huyền tu luyện huyết ảnh bất tử thân, tất nhiên tại trong huyết hà tu luyện, thế là liền ra lòng đất, thủ hộ tại bốn bề trên ngọn núi.

Lạc Đinh Lan nói: “Còn có mười ngày liền đến thời gian, ngươi không còn ra, chúng ta liền muốn đi vào tìm ngươi.”

Tần Tiểu Vũ cười khổ nói: “Hiện tại trong tay những này Thiên Sâm, cũng không biết có thể hay không tấn cấp, cuối cùng mười ngày chỉ mong vận khí có thể khá hơn chút đi.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Mười ngày? Nhanh, hiện tại ra hẻm núi!”

Tần Tiểu Vũ sững sờ nói: “Hiện tại ra ngoài?” Lập tức liền minh bạch đến đây.

Một đoàn người tại Dương Thanh Huyền dẫn dắt hạ, lập tức hướng hẻm núi phía lối vào toàn lực bay đi.

Sau hai ngày, mới đến nhập khẩu phụ cận.

Bọn hắn tại cự ly trăm dặm khoảng chừng địa phương ngừng lại.

Tần Tiểu Vũ có chút thật không tiện, nói ra: “Như vậy được không?”

Dương Thanh Huyền nói: “Có được hay không đã không trọng yếu, trọng yếu chính là chúng ta không thể bị đào thải, nơi này là đi ra khu vực cần phải đi qua.”

Sau đó không lâu, liền có một thân ảnh bay lượn mà đến, là một tên bốn sao Thiên Giới trung giai võ giả.

Đợi đến đi tới gần, Dương Thanh Huyền đám người lập tức liền xông ra ngoài, đem người kia vây quanh.

Người võ giả kia sắc mặt đại biến, lộ ra vẻ hoảng sợ, run giọng nói: “Chư vị đừng giết ta! Thiên Sâm, đồ vật, ta đều cho các ngươi.”

Lạc Đinh Lan mắng: “Ngươi nói cái gì? Coi chúng ta cản đường cướp bóc hay sao?”

Người võ giả kia kinh ngạc nói: “Chẳng lẽ không đúng sao? Vậy các ngươi...”

Lạc Đinh Lan nói: “Ngươi đào nhiều ít Thiên Sâm?”

Người võ giả kia thấy mỗi người khí tức trên thân đều cường đại hơn mình, huống chi còn có Dương Thanh Huyền tại, nào dám nói dối, run rẩy nói: “Liền một trăm ba mươi gốc...”

Đám người nhìn nhau liếc mắt, đều lộ ra hiểu ý mỉm cười.

Lạc Đinh Lan nói: “Làm sao nhiều như vậy? Có phải hay không đoạt người khác?”

Người võ giả kia vội vàng giải thích: “Không có không, đều là ta tân tân khổ khổ đào.”

Dương Thanh Huyền nói: “Huynh đệ, đừng khẩn trương, ngươi xem chúng ta canh giữ ở cái này cũng không dễ dàng, ngươi lưu nửa dưới liền tốt, sau đó đi qua đi.”

Người võ giả kia sắc mặt bạc trắng, buồn bực nói: “Các ngươi còn nói không phải cướp bóc...”

Lạc Đinh Lan quát: “Không biết tốt xấu, chúng ta thực sự không phải cướp bóc, là giết người!”

Người võ giả kia dọa đến vội vàng dâng ra một nửa Thiên Sâm, sau đó hóa thành độn quang liều mạng hướng hẻm núi bên ngoài bay đi.

Tần Tiểu Vũ cười khổ nói: “Cái này tham đến hình dáng dễ...”

Dương Thanh Huyền nói: “Ừm, chúng ta canh giữ ở cái này, con mắt sáng lên điểm, thực lực đủ mạnh liền để hắn tới, miễn cho được không bù mất.”

Mấy người ngay tại đi ra yếu đạo miệng mai phục xuống tới.

Hai ba ngày thời gian liền thu hoạch cực phong, bọn hắn cũng không làm khó đi ngang qua võ tu, mặc kệ ngươi có bao nhiêu Thiên Sâm, lưu nửa dưới liền có thể đi, nếu là phản kháng, tự nhiên hạ tràng cực thảm.

Còn có một số nhận biết bằng hữu trải qua, cũng bị gọi tới cùng nhau gia nhập đội ngũ, rất nhanh liền phát triển đến hơn ba mươi người, cơ hồ đều là Thần tộc đệ tử.

Về sau Quân Thiên, tạ hàm mấy người cũng đều gia nhập tiến đến.

Nam bộ vũ trụ liên minh đám người canh giữ ở yếu đạo miệng cướp bóc sự tình, không lâu liền truyền khắp toàn bộ hẻm núi, chọc cho tiếng oán than dậy đất.

Cái khác một chút vũ trụ thiên tài, tại yếu đạo miệng phía trước tụ tập lại, bắt đầu tổ chức nhân thủ, muốn cùng Dương Thanh Huyền bọn hắn sống mái với nhau.

Song phương đại chiến mấy trận, đều có thắng bại.

Vì để tránh cho được không bù mất chiến đấu, Dương Thanh Huyền đám người cố ý thả những năm sao kia Thiên Giới trở lên võ tu đi qua, còn lại bốn sao Thiên Giới võ tu căn bản là tổ chức không nổi, đành phải ngoan ngoãn giao nạp phí qua đường.

Một trăm ngày lịch luyện thời gian cuối cùng đã tới.

Cuối cùng một ngày, Dương Thanh Huyền đội ngũ cũng phát triển hơn năm mươi người, đều từ hư không bên trong hiển hiện ra, hóa thành lưu quang hướng hẻm núi bên ngoài bay đi.

Không ít tương đối thông minh võ giả, một mực đang chờ bọn hắn đi.

Thấy những cường đạo này từng cái rời đi về sau, cái này mới hiện thân ra, đi theo phía sau bọn họ, lần lượt bay ra hẻm núi.

Dương Thanh Huyền đám người ra hẻm núi về sau, trên trăm đạo ánh mắt bén nhọn rơi trên người bọn hắn, nếu không phải Tượng Vô Hình liền đứng tại chỗ không xa, sợ là muốn trực tiếp nhào lên xé xác bọn hắn.

Tần Tiểu Vũ có chút lo lắng thấp giọng nói ra: “Lần này gây nhiều người tức giận, phía sau tập huấn sợ là phiền toái.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Yên tâm, những này bị chúng ta cướp bóc, hơn phân nửa là muốn bị đào thải rơi, phía sau tập huấn gặp lên không được.”

Tần Tiểu Vũ cùng tất cả mọi người là sững sờ, cảm thấy tốt có đạo lý.

Nghĩ không ra Dương Thanh Huyền đem tầng này cũng cho nghĩ đến.

Theo thời gian từng giờ trôi qua, từ trong hạp cốc ra người càng ngày càng ít.

Tượng Vô Hình nhìn xuống sắc trời, nói: “Đã đến giờ, còn chưa hề đi ra toàn bộ đào thải.” Ánh mắt quét qua mọi người tại đây, nói: “Hết thảy ra 631 người, hiện tại đem các ngươi Thiên Sâm đều giao nộp đi lên.”

Đám người lập tức theo thứ tự đem riêng phần mình Thiên Sâm lấy ra, đặt ở Tượng Vô Hình trước mặt.

Dương Thanh Huyền đám người lấy ra nhiều nhất, tất cả đều tại một ngàn gốc trở lên.

Dương Thanh Huyền giao nạp Thiên Sâm thời điểm, phát hiện Tượng Vô Hình ánh mắt nhìn hắn, trở nên băng lãnh mà nghiền ngẫm, nội tâm “Thình thịch” mấy lần, thầm nghĩ: “Sẽ không cần trừng phạt ta đi?”

Nhưng lại nghĩ một chút, tại trong hạp cốc có thể muốn làm gì thì làm, như vậy chính mình vẫn chưa phạm quy, sao là trừng phạt, cũng liền yên lòng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2797: Tham Nguyên Bàn Đạo Đan, Luyện Hóa Âm Dương Kính

Rất nhanh, tất cả mọi người giao nạp hoàn tất.

Tượng Vô Hình lạnh nhạt nói ra: "Lấy 123 gốc vì đường ranh giới, cái số này phía dưới, chính mình cút ngay. Ba hơi bên trong tại mắt của ta đáy biến mất, ta không thích trông thấy rác rưởi."

Trong đám người rối loạn tưng bừng, đại lượng người nhẹ nhàng thở ra, chút ít người sắc mặt tái mét.

Nhưng biết Tượng Vô Hình tuyệt không phải nói đùa, hơn một trăm người liều mạng hóa thành độn quang bay đi.

Tần Tiểu Vũ nhìn xuống, quả nhiên cái này hơn một trăm người trên cơ bản là bị bọn hắn đoạt lấy, còn có cực một số ít là bị cướp sau còn lưu lại, không đáng lo lắng.

Tượng Vô Hình nhìn lấy bọn hắn, nói ra: "Các ngươi đều rất không tệ, thuận lợi thông qua cửa thứ nhất khảo nghiệm. Dù nhưng trong quá trình này rất nhiều ám muội sự tình, có cướp bóc, có giết người, có lừa gạt, còn có M- cái mông, nhưng ta không quản các ngươi dùng thủ đoạn gì, đạt đến mục tiêu, chính là thắng lợi. Hiện tại ban thưởng mỗi người các ngươi một hạt Tham Nguyên Bàn Đạo Đan."

Nói xong, lấy ra một cái hồ lô lớn, mở ra cái nắp, lập tức cường đại hỗn độn chi khí vọt ra, bên trong năm trăm mai Tham Nguyên Bàn Đạo Đan giếng phun, tí tách tí tách như đá tử rơi xuống.

Mỗi người đưa tay chộp một cái, liền bắt đến một viên.

Đan này tới tay, Dương Thanh Huyền liền cảm nhận được cái kia mênh mông năng lượng, như một cái tiểu vũ trụ giống như, mà lại tất cả đều là hỗn độn lực lượng cấu thành, không khỏi trong lòng cuồng loạn.

Dạng này kỳ dị, phức tạp, như Thánh khí kết cấu giống như đan dược, còn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Mỗi người đều biết đan này trân quý, đều là mừng rỡ không thôi.

Nghĩ đến khoảng thời gian này đến nay đủ loại gặp trắc trở, quả nhiên không có uổng phí.

Không ít người tại Phong Vân hẻm núi bên trong một trăm ngày, đều đột phá cấp một, thu hoạch cực phong.

Tượng Vô Hình nói: “Trở về đi, hảo hảo đem cái này mai Tham Nguyên Bàn Đạo Đan nuốt hấp thu.”

Nói xong liền vung tay lên, mang theo Y Y tự hành phá không mà đi.

Đám người lúc này mới cảm thấy áp lực một giảm, không kịp chờ đợi liền hướng khu ký túc xá bay đi.

Dương Thanh Huyền cảm nhận được không ít ánh mắt lạnh như băng, có cửu nguyên Già Lam, có trăm dặm kiếm quân, Tử Xa hồn chờ chút, đều là ở trên người hắn điểm qua, sau đó liền mặt không thay đổi bay trở về.

Ra hẻm núi, không có cho phép, ai cũng không dám dẫn chiến.

Dương Thanh Huyền đối với đám người địch ý nhắm mắt làm ngơ, cười một tiếng dài, liền cùng mọi người hóa thành độn quang, hướng khu ký túc xá bay đi.

Nửa ngày sau, đám người ngay tại túc xá của mình bên trong nuốt Tham Nguyên Bàn Đạo Đan tu luyện.

Nguyên bản chen chúc khu ký túc xá, người một chút liền thiếu một nửa, trở nên trống trải, trước đó mấy người chen một cái tiểu viện tình huống đều không tồn tại.

Lạc Đinh Lan còn muốn kề cận Dương Thanh Huyền, lại phát hiện Dương Thanh Huyền trực tiếp trốn đi, tìm cái bỏ trống tiểu viện đi vào bế quan, sau đó đem tiểu viện phong kín.

Căn cứ quy củ, không được tự tiện xông vào người khác viện tử.

Khí Lạc Đinh Lan dậm chân mắng to, chỉ có thể hậm hực mà về.

Trong mật thất, Dương Thanh Huyền lấy ra viên kia Tham Nguyên Bàn Đạo Đan, dùng Hỏa Nhãn Kim Tinh cẩn thận chu đáo, phân giải trong đó cấu tạo.

Phát hiện đan này kết cấu cùng một kiện Thánh khí cực kì tương tự, đồng thời nội hàm không gian vũ trụ, gánh chịu cực kì bàng bạc hỗn độn lực lượng, người bình thường nếu là nuốt vào, sợ là dễ dàng không chịu nổi bắn nổ lực lượng, trực tiếp vẫn lạc cũng có khả năng.

Nhưng những này đối với hắn mà nói, là không tồn tại.

Người mang ba đại thần thể, nếu là cái này năm trăm ngày mới bên trong, liền hắn đều nuốt không được đan này, còn lại người liền không ai có thể nuốt.

Dương Thanh Huyền đem trạng thái thân thể điều chỉnh đến đỉnh phong, sau đó đem Tham Nguyên Bàn Đạo Đan để vào trong miệng, trực tiếp nuốt vào.

Cảm giác mát rượi nhập thể, một nháy mắt, cái kia ý lạnh lập tức hóa thành lửa nóng, trong dạ dày giống như là có một tòa vũ trụ giải phong ra, bàng bạc hỗn độn lực lượng tuôn trào ra, xâm nhập toàn thân.

Dương Thanh Huyền đã sớm chuẩn bị, tay bấm quyết ấn, vận chuyển vô tướng Như Lai bản nguyện kinh, hấp thu cùng tiêu hóa cỗ lực lượng này.

Toàn thân cơ thịt xương, đều phát ra tiếng động rất nhỏ, mà lại thanh âm càng lúc càng lớn, như là toàn thân bị người gõ.

Đây vẫn chỉ là đan dược giải phong giai đoạn sơ cấp, thật đang mãnh liệt quá trình còn chưa tới tới.

Dương Thanh Huyền hết sức chăm chú, không dám có chút phân tâm, tận lực nhanh chóng đem trong cơ thể năng lượng tiêu hao hết, miễn cho tích lũy trong thân thể, hình thành cự mầm họa lớn.

Ba đại thần thể trong chốc lát đồng thời vận chuyển, tử quang, kim mang cùng huyết sắc một chút cùng sáng mà ra, đem toàn bộ mật thất chiếu rọi ánh sáng lộng lẫy.

Cũng không lâu lắm, Dương Thanh Huyền bản thể liền biến lớn một lần, từ Tham Nguyên Bàn Đạo Đan bên trong giải phong ra lực lượng đem thân thể không ngừng banh ra.

Một màn này phát sinh ở cơ hồ mỗi một cái trong tu luyện mật thất, tất cả mọi người biến ra Pháp Thiên Tượng Địa, thừa nhận sức mạnh đáng sợ đó tại thể nội phạt mao tẩy tủy.

Có chút thực lực cùng thiên phú hơi thấp võ giả, đã bất tỉnh khuyết đi qua, mặc cho đan lực tại thể nội tán loạn, sinh tử do trời định.

Dương Thanh Huyền ba đại thần thể đều vận chuyển tới cực hạn, y nguyên không thể xong toàn bộ tiêu hóa cái kia đan dược lực lượng.

Theo đan dược giải phong đến cực hạn, loại này dấu hiệu càng thêm rõ ràng, rất nhiều hỗn độn lực lượng từ trong cơ thể xuyên thấu ra, tản vào không trung, trực tiếp lãng phí hết.

Dương Thanh Huyền mãnh hít một hơi, đem những tán đi kia đan khí lại hút trở về, thà nhưng thân thể bành trướng vài vòng, chống khó chịu, cũng không muốn lãng phí.

Sau đó trong tay hắn quyết ấn nhất biến, lấy ra Âm Dương Kính đến, trực tiếp mượn nhờ đan dược lực lượng, tế luyện này kính.

Lúc trước mỗi lần đều là hỗn độn lực lượng hao phí không còn, để tế luyện không thể không kết thúc.

Giờ phút này chính là tế luyện tuyệt hảo cơ hội.

Dương Thanh Huyền đem từng đạo hỗn độn lực lượng hóa thành phù văn, đánh vào trong gương, làm dịu trong cơ thể bành trướng.

Sau một tháng.

Trong mật thất, Dương Thanh Huyền hai tay bấm niệm pháp quyết, khu động hư không bên trên Âm Dương Kính.

Hắc bạch song sắc lập tức lắc lư, hóa ra một bức Thái Cực Đồ, chuyển động hạ, liền có âm dương nhị khí quang huy chiếu xạ.

Toàn bộ mật thất tùy theo biến thành lưỡng cực, Thái Cực Đồ ở trên không phóng đại, bao phủ xuống xuống tới, hình thành sinh sôi không ngừng cảnh tượng.

Dương Thanh Huyền xếp bằng ở Thái Cực bên trong, bị nhị khí trực tiếp rèn luyện thân thể, cả người cũng biến thành một nửa đen một nửa trắng.

Nhưng bất quá sát na, liền khôi phục bình thường.

“Răng rắc”, Dương Thanh Huyền trên nhục thể, xuất hiện đại lượng khe hở, sau đó thấm ra máu, trở nên máu me đầm đìa.

Hắn đối với cái này nhắm mắt làm ngơ, bấm niệm pháp quyết đem Âm Dương Kính thu hồi trong cơ thể, lộ ra vẻ do dự.

Tại tu luyện trong tháng này, Âm Dương Kính cần thiết hỗn độn lực lượng xa siêu hắn tưởng tượng, rễ sô đỏ biến thành lực lượng, hơn phân nửa bỏ ra ở này kính bên trên, cuối cùng có thể thêm chút khu động, đồng thời cảm ngộ trong đó âm dương nhị khí.

Dương Thanh Huyền thậm chí phát hiện cái này nhị khí lực lượng, hình thành Thái Cực, có thể trợ hắn luyện thể. Chỉ là nhị khí lực lượng quá mạnh, cho dù hắn ba đại thần thể tề thân, y nguyên gánh không được mấy lần, mỗi lần bị nhị khí lực lượng đảo qua, cho dù hắn cùng Âm Dương Kính tâm thần tương thông, y nguyên nháy mắt bị phá hỏng nhục thân, than sụp đổ xuống.

Có mấy lần kém chút trực tiếp chơi xong.

Không ngừng tại bên bờ sinh tử thăm dò, tìm tìm một cái nhất Giai Bình hoành điểm.

Dương Thanh Huyền thu hồi Âm Dương Kính, nuốt một chút đan dược, bắt đầu đem điều trị vết thương trên người.

Một tháng qua thu hoạch to lớn, rễ sô đỏ dược lực không chỉ có để nhục thể của hắn cùng cảnh giới thu hoạch được cực lớn đề thăng, trọng yếu giống vậy là luyện hóa Âm Dương Kính, ở phía trên in dấu xuống chính mình thần thức, đồng thời đem diệu bên trên thần thức triệt để xóa đi.

Tại tây bộ vũ trụ nơi nào đó, diệu bên trên đã bi phẫn đã hôn mê.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2798: Thiên Hành Kiện, Quân Tử Lấy Không Ngừng Vươn Lên

“Keng! Keng!.”

Ngay tại Dương Thanh Huyền điều dưỡng nội thương thời điểm, triệu tập tiếng chuông đột nhiên gõ vang.

Hắn vội vàng lóe lên, liền biến mất tại trong mật thất.

Cơ hồ là nháy mắt, năm trăm tên võ tu toàn bộ rơi vào khu ký túc xá bên ngoài quảng trường bên trên, không rên một tiếng đứng chỉnh chỉnh tề tề.

Trong đó không ít người đều đột phá.

Tần Tiểu Vũ đột phá đến năm sao Thiên Giới hậu kỳ, Lạc Đinh Lan cũng đột phá đến năm sao Thiên Giới trung giai, còn có xi hằng, tạ hàm đám người, đều thu được đột phá.

Ngược lại là mọi người nhìn Dương Thanh Huyền ánh mắt, có chút cổ quái.

Bởi vì tại bọn hắn lý giải bên trong, Dương Thanh Huyền khẳng định cần phải thu được đột phá mới đúng.

Dương Thanh Huyền chỉ là cười cười, vẫn chưa giải thích.

Hắn Tham Nguyên Bàn Đạo Đan đại bộ phận lực lượng, đều dùng để luyện hóa Âm Dương Kính, cho dù không phải như vậy, vừa mới tại Phong Vân hẻm núi bên trong đột phá, hiện tại hoành ở trước mặt hắn là bước vào năm sao Thiên Giới đại cảnh giới, cũng rất khó lần nữa đột phá.

Tượng Vô Hình từ trong cung điện đi ra, đám người lập tức thu liễm các loại thần sắc, khẩn trương mà nghiêm túc đứng tại cái kia, liền liền ánh mắt cũng không dám loạn động.

“Ngươi, ngươi, còn có ngươi...”

Tượng Vô Hình ngón tay chỉ một vòng, điểm ra hơn hai mươi người, quát: “Ra!”

Cái này hơn hai mươi người đều là câm như hến, sắc mặt tái mét, không minh bạch mình phạm sai lầm gì, suy nghĩ kỹ một chút, tốt giống cái gì cũng không làm a, nhưng vẫn là cắn răng đứng dậy, toàn thân đổ mồ hôi lạnh.

Tượng Vô Hình nói: “Ra hẻm núi thời điểm, ta nói để các ngươi trở về nuốt Tham Nguyên Bàn Đạo Đan tu luyện, các ngươi nhưng có nuốt?”

Hơn hai mươi người đều là xạm mặt lại, một người khúm núm nói: “Cái kia Tham Nguyên Bàn Đạo Đan không phải ban thưởng a...”

Tượng Vô Hình nói: “Là ban thưởng nha.”

Một người run rẩy nói: “Thế nhưng là cái kia đan lực quá mạnh, ta đánh giá sờ một cái, nuốt xuống lời hơn nửa sẽ chết.”

Tượng Vô Hình nói: “Có thể hay không chết ta không biết, nhưng ngươi bây giờ sẽ xéo đi, ta là biết đến. Ba hơi, các ngươi những này rác rưởi biến mất tại trước mắt ta, nếu không liền thật chết rồi.”

“Chi!”

Hơn hai mươi người không dám tiếp tục lời thừa, nháy mắt bỏ chạy tinh quang.

Còn lại hơn bốn trăm người, đều là âm thầm may mắn, đối với Tượng Vô Hình, càng căng thẳng hơn đứng lên, một câu cũng không thể bỏ qua.

Tượng Vô Hình nói: “Lần này tập huấn mọi người mục đích, chính là vì tiến vào côn khư, tìm tòi bên trong tình huống, cái này tương lai lại nói. Sở dĩ một điểm rất trọng yếu, chính là nhất định phải thích ứng côn khư hoàn cảnh. Phía dưới trận này lịch luyện, ngay tại côn khư ngoại bộ. Đợi chút nữa sẽ cho mỗi người các ngươi một cái ngọc bài, nếu là gánh không được, liền bóp nát ngọc bài, liền sẽ bị truyền tống ra.”

Đám người nghe xong, đều là nội tâm cổ quái, từ phía trước đủ loại dấu hiệu xem ra, nơi này không cẩn thận liền sẽ bỏ mệnh, làm sao lần này lòng từ bi, cho mọi người một cái đào mệnh bảo vật, sẽ có hay không có lừa dối?

Quả nhiên, nghe Tượng Vô Hình tiếp tục nói ra: “Bóp nát ngọc bài truyền tống ra, khẳng định liền trực tiếp đào thải, trong mắt ta chính là rác rưởi, vì để tránh cho phiền phức, sở dĩ ta trực tiếp đem truyền tống cửa ra tọa độ, thiết trí tại tịch diệt thời không biển nơi nào đó trong vực sâu, các ngươi cũng không cần hồi hỗn độn đại lục, trực tiếp đi trong vực sâu chết mất là được rồi.”

Tất cả mọi người là mặt đen lại.

Nhưng có cái ngọc bài dù sao cũng so không có tốt, tại gặp được vô giải tử vong nguy hiểm thời vẫn là có thể dùng xuống, tiến vào vực sâu không nhất định chết, ở lại bên trong liền thật chết rồi.

Tượng Vô Hình nói: “Lịch luyện thời gian vì nửa năm, nửa năm sau, trên ngọc bài tọa độ xuất khẩu sẽ tự động điều chỉnh đến hỗn độn đại lục. Nửa năm sau bóp nát ngọc bài, có thể trở lại nơi đây. Vì để tránh cho các ngươi bão đoàn sưởi ấm, tiến vào bên trong truyền tống là ngẫu nhiên, nói cách khác, các ngươi sẽ ngẫu nhiên rơi vào côn khư bên ngoài, nếu người nào vận khí không tốt, trực tiếp rơi vào chín sao Thiên Giới quái vật bên người, vậy cũng phải nhận mệnh."

Mọi người không khỏi là đổi sắc mặt.

Tượng Vô Hình nói: "Tốt, còn có vấn đề gì muốn hỏi sao? Cũng đừng nói ta không có cho các ngươi cơ hội đặt câu hỏi."

Mọi người trầm mặc một hồi, cuối cùng có người nhịn không được hỏi: "Còn có chín sao Thiên Giới quái vật?"

Tượng Vô Hình gật đầu nói: "Đương nhiên là có, ngươi nếu là bất tử, tương lai cũng có tỉ lệ bước vào chín sao Thiên Giới, vì quái vật gì liền không? Phải biết chúng sinh bình đẳng, hết thảy chúng sinh đều có thành tựu vô lượng cảnh giới khả năng. Không cần cho là mình mạnh hơn người khác mà tự ngạo, cũng không cần cho là mình so người khác yếu mà tự ti, Thiên Hành Kiện, quân tử lấy không ngừng vươn lên."

Một người khác lấy dũng khí, hỏi: "Có thể cùng chúng ta đơn giản giảng giải hạ côn khư ngoại vi tình huống, hoặc là cho một chút tư liệu cơ bản cũng đi."

Tượng Vô Hình nhếch miệng cười nói: "Ha ha, mặc dù ngoại vi tình huống ta rất rõ ràng, nhưng cũng không muốn cho các ngươi. Bởi vì tại côn khư bên trong vô cùng có khả năng gặp được hết thảy tình huống, các ngươi phải có có thể đối mặt hết thảy dự kiến bên trong cùng ngoài ý liệu đủ loại khó khăn năng lực."

Dương Thanh Huyền hỏi: "Sau khi đi vào, tìm một chỗ trốn đi, chờ nửa năm sau trở ra cũng có thể sao?"

Tượng Vô Hình khinh bỉ nhìn xem hắn, khinh thường nói ra:

“Đương nhiên có thể.”

Đợi một trận, thấy lại không người đặt câu hỏi, nhân tiện nói: “Y Y, phát ngọc bài đi.”

Y Y trong tay nâng một cái khay ngọc, phía trên tầng tầng lớp lớp thả ở đại lượng ngọc bài, chớp động lên huyền ảo phù văn.

Nàng nói ra: “Ngọc bài chỉ có ba trăm cái a.”

Tượng Vô Hình sửng sốt một chút, nói: “Lần trước ngươi đi nam bộ vũ trụ, không phải mua năm trăm cái trống không ngọc bài sao?”

Y Y gương mặt ửng đỏ, nói: “Cái này trống không ngọc bài muốn hai trăm ngàn tinh sáng thạch một cái, đại lão gia vừa vặn cho ta một trăm triệu tinh sáng thạch, vốn là đủ. Nhưng ta trên mấy cái tinh cầu nhìn thấy một chút quần áo đẹp đẽ cùng đồ trang điểm, còn có túi xách, liền không nhịn được các mua một chút, tiền liền không đủ.”

Tượng Vô Hình nói: “Những vật kia mới bao nhiêu tiền? Ngươi mua cái gì.”

Y Y vạch lên đầu ngón tay, nói ra: “Nước gội đầu, hộ phát làm, rửa mặt sữa, thoải mái da nước, tinh hoa nước, khiết mặt ngưng lộ, bảo đảm ẩm ướt nhũ dịch, kháng nhăn nhũ dịch, đi chất sừng sương, diện sương, ngưng sương, cream, bảo đảm ẩm ướt sương, mắt sương, sữa tắm, thân thể sữa, mặt màng, hộ thủ sương, vải bao chân sương, nước hoa, mắt màng, kháng nhăn tinh hoa, lông mi, phấn lót dịch, son môi son môi, kem chống nắng, cách cách sương, tháo trang sức dịch, nhạt ban tinh hoa, khiết mặt tạo, BB sương, phấn bánh, cao quang, nhãn ảnh, lông mày bút, còn có dây chuyền, vòng tay, chiếc nhẫn, bông tai, áo len liên, trâm ngực, tóc, cài tóc, balo lệch vai, hai vai bao, túi xách, nghiêng túi đeo vai, tay cầm bao, trang điểm bao, áo thun, áo sơmi, quần, váy, tu thân, hiển gầy, rộng rãi, hưu nhàn, thục nữ, điền viên gió, Tiểu Hương gió, ưu nhã, dân tộc gió, còn muốn mua giày, giày cao gót, bên trong dép lê, sườn núi dép lê, đáy bằng giày, giày Cavans, đậu đậu giày, đầu tròn, đầu nhọn, miệng cá, cao giúp, còn mua chút ăn, có món điểm tâm ngọt, sô cô la, trà sữa, nồi lẩu, tôm...”

Tượng Vô Hình mặt đen lại, gấp vội vàng cắt đứt nói: “Đủ rồi đủ rồi, ngừng! Ngừng! Ngươi cứ nói thẳng đi, mua những này dùng bao nhiêu tiền!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2799: Côn Khư Bên Ngoài, Biến Dị Quái Vật

Y Y đỏ mặt, nói ra: “Ta mua đây đều là trân quý bản số lượng có hạn, một trăm triệu tinh sáng thạch dùng không sai biệt lắm, còn thừa lại hơn ba nghìn vạn.”

Tượng Vô Hình cau mày nói: “Hơn ba nghìn vạn, con kia đủ mua một trăm năm mươi khối trống không ngọc bài a.”

Y Y cúi đầu, thấp giọng nói ra: “Ta sợ đại lão gia mắng ta, sở dĩ mua rẻ nhất cái chủng loại kia, giá trị chỉ cần phổ thông một nửa, là dùng nhất bậc thấp chất ngọc làm, bất quá cũng vẫn là có thể sử dụng, bóp nát ngọc bài, truyền tống ra xác suất thành công vẫn là có bảy mươi phần trăm.”

Đám người: W (? Д?) W

“Khụ khụ.”

Tượng Vô Hình ho khan hai tiếng, nói: “Việc đã đến nước này, cũng không có biện pháp gì khác, mọi người chấp nhận lấy dùng đi.”

Đám người: O (□□□) o

Tượng Vô Hình nhìn tất cả mọi người hóa đá dáng vẻ, không vui nói: “Thế nào, còn có vấn đề gì sao? Thân là thiên tài võ giả, liền cần phải muốn vượt qua hết thảy khó khăn.”

Dương Thanh Huyền nhịn không được hỏi: “Coi như tỷ lệ thành công là bảy mươi phần trăm, hiện tại chỉ có ba trăm mai, làm sao phân phối đâu?”

Y Y nói: “Ta tùy tiện phân đi, xem ai thuận mắt phân cho ai, Dương Thanh Huyền ngươi yên tâm đi, khẳng định có phần của ngươi.”

Đám người: Lồi (thảo mãnh thảo)

Dương Thanh Huyền hai tóc mai lăn xuống mồ hôi lạnh, ngượng ngập chê cười nói: “Đa tạ y y cô nương.” Vội vàng ôm quyền chắp tay thở dài.

Có người nhịn không được kêu lên: “Cái này không khỏi quá không nghiêm cẩn đi?”

Y Y mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ, nói: “Ngươi ý tứ, trách ta đúng không?”

Người kia trong cổ họng “Ùng ục” một tiếng, đem nguyên bản muốn nói lời trực tiếp nuốt xuống tới, tất cả mọi người là một mặt bất tỉnh khuyết biểu lộ, nội tâm không khỏi là mắng to, “Đương nhiên trách ngươi lạc!”

Y Y nói: “Các ngươi đều đứng yên đừng nhúc nhích, ta đến phân phối ngọc bội.”

Sau đó liền đi ra phía trước, đem khay bên trong ngọc bội cấp cho cho đám người, tất cả mọi người không khỏi là miễn cưỡng vui cười, lộ ra lấy lòng dáng vẻ.

Nhưng tiểu nữ hài đều thích dáng dấp đẹp trai, cái này ba trăm mai ngọc bội trên cơ bản là theo nhan trị phân phối, những không có kia phân đến ngọc bội, tất cả đều nội tâm thật lạnh thật lạnh, sắc mặt trắng bệch.

Vị kia mở miệng chất vấn, quả nhiên không có phân đến, muốn tự tử đều có.

Cùng Dương Thanh Huyền một chút giao hảo, trên cơ bản đều hứng chịu tới chiếu cố, được phân cho ngọc bội.

Tượng Vô Hình nói: “Tốt, đều giữ vững tinh thần đến, đi theo ta đi.”

Phất tay phía dưới, liền hóa ra cự đại truyền tống trận, đem tất cả mọi người bao phủ, sau một khắc, liền truyền tống đến một chỗ bình nguyên bên trên.

Phía dưới chất đống đại lượng hòn đá, là một cái mênh mông viễn cổ truyền tống đại trận.

Xây dựng đại trận ngọc thạch chẳng biết là chất liệt gì, phía trên các loại tuyên khắc phức tạp, vừa nhìn xuống, lập tức tinh thần có bị xung kích cảm giác.

Dương Thanh Huyền vội vàng thu hồi tâm thần, không dám nhìn nhiều.

Những thiên tài khác đệ tử cũng là như thế, từng cái sắc mặt bạc trắng, có chút tinh thông trận pháp thiên tài càng là kêu lên một tiếng đau đớn, dĩ nhiên bị thương, dưới sự kinh hãi, không dám tiếp tục nhìn.

Tượng Vô Hình nói: “Đều vào trận đi.”

Sau một khắc, một cỗ tuyệt cường phá không lực lượng trên đại trận hình thành, tất cả mọi người cảm nhận được trước nay chưa từng có không gian tê liệt lực lượng, đem bọn hắn từng cái kéo đi.

Rất nhanh, liền biến mất trống không.

Dương Thanh Huyền bị cái kia trận pháp lực lượng kéo, nhận tầng tầng không gian đè ép, Dạ Chi Đế Giáp tự hành hộ thể, sau một lúc áp lực chợt giảm, từ truyền tống bên trong bắn ra ngoài, tiến vào một mảnh u ám thế giới bên trong.

Dương Thanh Huyền bị bắn ra mấy ngàn trượng xa, mới giữ vững thân thể, nhìn xem bốn phương tám hướng thiên địa, một mảnh thê lương thời hoang cổ, không có tia nắng mặt trời, không trung tất cả đều là u ám tinh mang, có lẽ có Ngân Hà lưu chuyển, mới tung xuống một chút quang huy, chiếu sáng cái này đại địa.

Mặc dù cảnh tượng trước mắt cực kì thê lương rách nát, nhưng Dương Thanh Huyền lại là mừng rỡ không thôi, bởi vì bên trong năng lượng mười phần sung túc, mà lại giữa thiên địa chảy xuôi đều là hỗn độn chi khí, từ trước kỷ nguyên lưu truyền xuống thế giới.

Chỗ như vậy, tìm an toàn chỗ, bế quan nửa năm, hắn có nắm chắc trực tiếp đột phá đến năm sao Thiên Giới, sau đó lại rời đi.

Nghĩ đến nơi này, nội tâm đắc ý.

Lập tức vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tinh, nhìn về phía bốn phương tám hướng, nhìn xem chỗ nào an toàn hơn.

Đột nhiên, một cỗ cực độ khí tức nguy hiểm truyền đến.

Dương Thanh Huyền thầm than thở: “Không được!”

“Bành” một tiếng, sau lưng liền bị một cỗ lực lượng trực tiếp, một con mọc đầy lông dài tay duỗi tới.

Hắn cúi đầu nhìn xem tay kia, nội tâm kinh hãi tột đỉnh, chính mình đã là bốn sao Thiên Giới đỉnh phong cường giả, làm sao còn sẽ có người lặng yên không tiếng động tới gần, để cho mình tia không có chút nào xem xét?

Hắn chỉ là chấn kinh, vẫn chưa bối rối.

Bởi vì nhất lực phá vạn pháp, chỉ cần có thực lực, trong thiên hạ không có không chiến thắng được địch nhân.

Dương Thanh Huyền thân thể đột nhiên hóa thành hỏa diễm, cháy hừng hực, đồng thời nháy mắt phóng đại, đem sau lưng đồ vật hoàn toàn đốt đi vào.

“A!”

Sau lưng truyền đến thê lương tiếng kêu.

Cái kia mọc đầy lông tay lập tức thu về, liền thấy một thân ảnh bay lượn lấy hướng nơi xa đào tẩu, chớp động phía dưới, liền biến mất không thấy gì nữa.

Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa bên trong, Dương Thanh Huyền hóa thành chân thân, Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, phát hiện vừa rồi cái kia lông dài người cũng không phải là trốn, mà là trống rỗng biến mất.

Hắn cẩn thận cảm ứng, không gian quy tắc cũng không có vỡ vụn, người kia vẫn chưa phá không mà đi, liên tưởng đến người kia có thể lặng yên không tiếng động nhích lại gần mình, hẳn là có bí pháp nào đó có thể ẩn vào hư không, để người hoàn toàn dò xét tra không được.

Hắn cười lạnh một tiếng, nói: “Đã ngươi muốn trốn, ta liền xuất thủ để ngươi hiện thân, nhìn xem rốt cục là thần thánh phương nào!”

Tay bấm quyết ấn, ngọn lửa trên người một chút tan ra, “Bành” một tiếng, thiêu đốt toàn bộ phương viên chi địa.

Vô số hỏa tuyến tại không trung kích - bắn, trực tiếp tại không trung tạo thành một cái cự đại thiêu đốt trận pháp.

Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, vốn là không có gì không thay đổi, liền liền hỗn độn thời đại thiên địa quy tắc, tại ngọn lửa này hạ đều một chút xíu tiêu nấu chảy.

Cuối cùng, một thân ảnh từ trong hư vô kích - bắn đi, nhanh chóng hướng nơi xa đào tẩu.

Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn nhất biến, điều khiển toàn bộ đại trận, tại quái vật kia phía trước hình thành từng đạo tường lửa, đem hoàn toàn ngăn trở.

Quái vật kia cảnh giới chỉ có ba sao Thiên Giới đỉnh phong, căn bản không dám đụng vào cái kia tường lửa, bị buộc lui lại.

Dương Thanh Huyền lại bấm niệm pháp quyết biến hóa, vô số hỏa diễm hình thành một cái cự đại lồng giam, đem quái vật kia vây khốn, lạnh lùng nhìn chằm chằm hắn, là cái hình người lông dài quái, nhưng mặt dài được có chút giống cá, lộ ra một đôi răng nanh.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Ngươi có thể nghe hiểu ta nói gì sao?”

Quái vật kia nghiêm nghị kêu to, liều mạng lung lay thân thể, trở nên khôi ngô đứng lên, vảy màu đen từ trong cơ thể mọc ra, một chút che phủ toàn thân, cảnh giới khí tức phi tốc trèo thăng, lại trực tiếp vọt tới bốn sao Thiên Giới.

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền giật mình không thôi, bốn sao Thiên Giới chính là to lớn lạch trời, cùng cái khác Tinh cấp có hoàn toàn khác nhau.

Nhưng quái vật kia không cần tốn nhiều sức liền vọt tới, sau đó gào thét một tiếng, trực tiếp phá vỡ lồng sưởi nhào về phía Dương Thanh Huyền.

Quỷ Tàng thanh âm truyền đến, nói: “Đây cũng là biến dị yêu thú.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Như thế nào biến dị?”

Quỷ Tàng nói: “Phổ thông yêu thú đều tương đối bình thường, nhận các loại không xác định ảnh hưởng, sẽ sinh ra trình độ nhất định biến hóa, từ đó tăng thực lực lên, mà lại thường thường sẽ nương theo lấy hàng kém thông minh. Trước mắt quái vật này thực lực mạnh mẽ, thần trí cực thấp, mà trên thân lực lượng lại mười phần cực đoan, chắc là có thể phán định vì biến dị quái vật.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2800: Vạn Vật Đầu Nguồn, Tứ Bất Tượng Thú

Dương Thanh Huyền nội tâm có chút kỳ quái, nhưng lại không thể nói cái gì, không kịp nghĩ kĩ, quái vật kia đã đánh tới.

Nhưng cho dù đột phá đến bốn sao Thiên Giới sơ giai, cũng không thể nào là đối thủ của hắn.

Đưa tay chộp một cái, vô số hỏa diễm kích - bắn mà ra, hình thành từng đạo ngòi lửa, đem quái vật kia trói lại.

“A!.”

Quái vật kia tại không trung lăn lộn, trong miệng phát ra thanh âm thống khổ, không ngừng muốn nhào tới, đều bị Dương Thanh Huyền phóng thích ra tường lửa ngăn trở, chấn trở về.

“Nơi này cực kì cổ quái. Quái vật này ngươi giữ lại cũng không có tác dụng gì, giết đi, đừng giày vò người ta.”

Quỷ Tàng nói, cảm ứng đến cái này Côn Khư bên ngoài thế giới, mày nhăn lại.

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút cũng thế, nhìn quái vật kia thống khổ dáng vẻ, lúc này đưa tay một bổ, hỏa diễm đao liền chém qua.

“Bành” một tiếng, đem quái vật kia chém thành hai khúc, sau đó bị Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa đốt thành kiếp tro.

Quỷ Tàng đột nhiên cả kinh nói: “Ngươi thử đem ta triệu hoán đi ra.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Ngươi không phải có thể tới lui tự nhiên sao?”

Quỷ Tàng nói: “Theo lý là, nhưng ta vừa thử hạ, phát hiện bị một cỗ cực mạnh không gian lực lượng chặn.”

Dương Thanh Huyền thử vận chuyển hồn lực, muốn đem Quỷ Tàng từ quá huyền ảo ngày bên trong kéo ra đến, đồng dạng cảm nhận được không gian thật lớn bình chướng, áp chế hắn lực lượng, không khỏi đổi sắc mặt.

[truyen cu a tui . net] //truyen c ua

tui.net/ Quỷ Tàng nói: “Quả nhiên. Không gian này cực kì kiên cố, lấy ngươi lực lượng của ta, sợ là không phá nổi.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Vậy hợp lực đâu?”

Quỷ Tàng nói: “Sợ y nguyên không được, trừ phi lực lượng lại mạnh hơn một chút, hoặc là rõ ràng nơi này không gian quy tắc kết cấu, lấy bí pháp thần thông tới lui. Giống Y Y đưa cho ngươi cái kia đạo ngọc phù, phía trên hẳn là phá giải không gian quy tắc áo nghĩa.”

Dương Thanh Huyền buồn bực nói: “Xem ra cần phải toàn bộ nhờ chính mình.”

Quỷ Tàng nói: “Ngươi liền đừng lo lắng. Tiểu tử ngươi nếu là đều lăn lộn ngoài đời không nổi, mặt khác cái kia hơn bốn trăm người liền thật tất cả đều là pháo hôi.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Vận khí thành phần cũng rất trọng yếu tốt a, Tượng Vô Hình không phải nói nơi này còn có chín sao Thiên Giới tồn tại sao? Nếu là gặp gỡ, sợ là đào mệnh cơ hội đều không có.”

Quỷ Tàng nói: “Thiên đạo mịt mờ, muốn tin tưởng mình, một đường vượt mọi chông gai đi đến nơi đây, tuyệt không phải là vì cho chín sao Thiên Giới khi lương thực."

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Ngươi nói có lý, ta tranh thủ thời gian tìm địa phương an toàn trốn đi, tu luyện nửa năm lại đi ra."

Quỷ Tàng trầm ngâm xuống, nói: "Ta có cái suy đoán, không biết phải chăng là chuẩn xác, ấn lý hoàn cảnh nơi này cực kì phong bế, năng lượng ổn định, rất khó sinh ra biến dị đồ vật. Ngươi trở lại nơi này mặt dạo chơi, nhìn xem cái kia biến dị là lệ riêng vẫn là phổ biến tính, nếu như xuất hiện đại lượng biến dị tồn tại, nơi này hỗn độn chi khí liền có vấn đề, liền muốn chục triệu cẩn thận."

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Không có nghiêm trọng như vậy a?"

Quỷ Tàng cười lạnh nói: "Ngươi biết cái gì? Nơi này là vùng vũ trụ này khu vực trung tâm, hết thảy đạo pháp cùng vạn vật sinh ra nguồn gốc đầu, các loại chuyện cổ quái cũng có thể phát sinh. Mà lại một cái vũ trụ sinh ra cùng hủy diệt trước chiều tối, bình thường đều là hạch tâm trước ra vấn đề."

Dương Thanh Huyền theo lời ở đây hoang vu đại địa bên trên bay nhanh, y nguyên phân tích rõ lấy không trung năng lượng lưu động, tìm kiếm năng lượng cao địa phương bay đi.

Sau đó không lâu, phát hiện đại địa bên trên có một đầu bốn chân thú tại dạo bước.

Trên đầu mọc lên hai cái sừng dê, đầu ngựa móng trâu, hình thể to lớn, nhưng ở trên người thỉnh thoảng có xích hồng sắc phù văn lóe ra đến, trên lưng là một bức thiên nhiên trận đồ.

Dương Thanh Huyền mí mắt chớp chớp, thầm nghĩ: "Quả nhiên không phải bình thường, tùy tiện gặp được một vài thứ, tất cả đều là Thiên Giới chi chủ tồn tại.”

Nhưng hắn vô pháp phán đoán quái vật này phải chăng biến dị.

Lúc này, cái kia bốn chân thú cũng phát hiện hắn, ngẩng đầu lên, một đôi con mắt thật to như chuông đồng, hung hăng trừng một chút.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy toàn thân run lên, trong lúc trợn mắt, liền có cường hoành tinh thần lực đánh thẳng tới, dập dờn linh hồn của hắn.

“Cái gì? Thật mạnh!”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, linh hồn của hắn cường độ tại cùng giai bên trong, so nhục thân không thua bao nhiêu, thậm chí còn so nhục thân hiếu thắng.

Dù vậy, bị cái này không phải trâu không phải dê không phải ngựa quái vật trừng liếc mắt, liền cảm thấy một trận lắc lư.

Mà sau một khắc, một cỗ tử vong nguy hiểm xông lên đầu, khiến hắn hoảng hốt.

Ngay tại hắn hoảng hốt nháy mắt, quái vật kia đã tại nguyên địa biến mất không thấy gì nữa, trực tiếp thuấn di đến phía sau hắn, dùng cái kia đáng sợ sừng dê đỉnh tới.

Dương Thanh Huyền cảm thấy chỉ cần bị cái kia sừng dê đâm xuyên thân thể, cho dù chính mình là vĩnh đốt thân thể cũng muốn chơi xong.

Kinh hãi phía dưới, vội vàng vận chuyển đạo hoán bước, vọt tới.

Quái vật kia một chút mộng bức, trong đầu tất cả đều là dấu chấm hỏi.

Dương Thanh Huyền nháy mắt xuất thủ, một chiêu Lục Dương Chưởng hung hăng đánh ra.

“Ầm ầm!”

Một chưởng chính đánh vào quái vật kia trên trán, rung ra kinh thiên gào thét, hung hăng bay ra ngoài.

“Sáu sao Thiên Giới sơ giai!”

Dương Thanh Huyền một chiêu thử ra quái vật này thực lực, sắc mặt khó nhìn lên.

Quái vật này lực lượng cực lớn, thần thông được, mà nhục thân cường hoành, xa không phải những sáu sao kia Thiên Giới tử linh có thể so sánh.

Bất quá hắn cũng yên lòng, trình độ này yêu thú, cho dù chính mình đánh không lại, đối phương cũng không trở thành làm bị thương chính mình.

Quái vật kia chấn diệt ngọn lửa trên người về sau, gào thét lớn vọt tới.

Bốn chân tại không trung giẫm đạp, trừ sinh ra không gian sóng xung kích bên ngoài, cái kia tinh thần công lực lực lượng cũng điệp gia ở bên trong, chấn Dương Thanh Huyền toàn thân lắc lư, linh hồn cũng một trận run rẩy.

Hắn vận chuyển Ngọc Hư thần quyết, Thiên Thần chi lực tràn ngập toàn thân, ba đại thần thể dị tượng đồng loạt phóng xuất ra, lập tức đem cặp kia nặng xung kích hoàn toàn ngăn trở.

Quái thú kia dù kinh, nhưng cũng không e ngại, dù sao muốn cao hơn Dương Thanh Huyền hai sao, lần nữa dùng đầu xông đụng tới.

“Đã ngươi vẫn lấy làm kiêu ngạo chính là đầu này, vậy ta liền thử nhìn một chút, là đầu của ngươi cường hoành, vẫn là của ta chiến kích sắc bén.”

Dương Thanh Huyền lấy ra Thiên Khư giữ tại hai tay, đợi quái vật kia xông đến trước mặt, hung hăng một chiêu sát na sinh diệt bổ tới.

“Ầm ầm!”

Hư quang bên trên bắn ra Hỏa Phượng hư ảnh, hung hăng chém tại quái vật trên trán, bão tố ra một mảnh máu tươi, nhuộm đỏ trời cao.

Dương Thanh Huyền cũng bị cái kia xung kích lực lượng oanh trúng, hung hăng đánh bay ra ngoài, toàn thân khó chịu không nói ra được, nắm giữ thần thể cùng đế giáp hộ thân, đều khí huyết khuấy động, nội tạng quằn quại, thụ một chút bị thương nhẹ.

Mà lại quái vật kia còn không chết, trên trán tuôn ra mảng lớn máu tươi, càng thêm phát cuồng xông lại, trong miệng quái thanh gào thét, thiên địa cũng vì đó khuất phục.

Quỷ Tàng nói: “Thứ này, cho dù không phải biến dị, sợ cũng chênh lệch không xa. Tình huống có lẽ thật so tưởng tượng muốn hỏng việc a.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, không rõ ràng Quỷ Tàng chỉ, nhưng không có lập tức hỏi, trước giải quyết trước mắt con quái vật này lại nói.

Hắn thu hồi chiến kích, không muốn cùng quái vật này cứng đối cứng, hoặc là du đấu tiếp.

Trực tiếp tay bấm quyết ấn, lấy ra Âm Dương Kính, đối với quái vật kia nhoáng một cái.

Một đạo hắc mang từ Âm Dương Kính màu đen một mặt bắn ra ngoài, nháy mắt đánh trúng quái vật kia.

Quái vật to lớn hùng hồn thân thể giống như gà con run run hạ, liền dừng lại trên bầu trời, không nhúc nhích, sau đó "Ba" một tiếng vỡ vụn mở, hóa thành kiếp tro.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2801: Kỳ Dị Phóng Xạ, Thải Sắc Hạt

Một cỗ cực âm chi khí từ phía trước khuếch tán ra tới.

Mấy trăm trượng không gian đều trở nên âm trầm.

Dương Thanh Huyền trên thân, cũng che phủ tầng một nhàn nhạt kết tinh, thiên hỏa tại thể nội vận chuyển, mới đưa cái này cực âm chi khí chấn vỡ.

Phất tay phía dưới, đem cái này trăm trượng trong không gian âm khí toàn bộ quét dọn.

Nhưng nội tâm kinh hãi y nguyên khó mà phục thêm, cái này Âm Dương Kính uy năng quá mức đáng sợ, chỉ là nhẹ nhàng vừa chiếu, một đầu sáu sao Thiên Giới quái vật liền trực tiếp treo, không có bất kỳ huyền niệm gì.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Quỷ Tàng, ngươi vừa mới nói là có ý gì?”

Quỷ Tàng nói: “Nơi này thiên địa hoàn cảnh, cần phải bị lực lượng nào đó phóng xạ, cho dù là hỗn độn chi khí, sợ là cũng sản sinh biến hóa, ngươi có thể tìm một nơi tu luyện thử một chút, lấy thiên phú của ngươi cùng thực lực, cần phải có thể cảm giác được dị thường.”

Dương Thanh Huyền có chút nhíu mày, hóa thành một đạo độn quang, liền biến mất ở chân trời.

...

Hỗn độn đại lục, cái kia một mảnh khu ký túc xá trước trong cung điện.

Tượng Vô Hình chính ngồi xếp bằng hư không, nhập định tu luyện.

Đột nhiên, không gian bị xé nứt ra, Y Y từ bên trong đi ra, nói ra: “Tượng Vô Hình đại nhân, đại lão gia truyền triệu ngươi, theo ta đi một chuyến hỗn độn Thần cung đi.”

Tượng Vô Hình mở mắt ra, kinh ngạc nói: “Lại có tình huống mới rồi?”

Y Y nói: “Có lẽ vậy, Nguyên Yêu đại nhân cũng bị triệu đến tới.”

Tượng Vô Hình nói: “Được.”

Liền đứng dậy, theo Y Y cùng nhau đi vào khe hở, biến mất tại trong cung điện.

Mảnh này khu ký túc xá cùng cung điện, đều chỉ là lâm thời dựng tập huấn, để chi nhất tộc sinh tồn không gian, tại hỗn độn đại lục thế năng mạnh nhất chỗ, thành lập hỗn độn Thần cung.

Hai người trên hư không ghé qua, rất nhanh phía trước sáng lên, liền đến đến hỗn độn Thần cung một tòa thiên điện bên trong.

Một tên thân mang trắng áo, nhọn mà tóc bạc nam tử, hai tay ôm ngực, hai mắt khép hờ, đã sớm trong điện chờ.

Tượng Vô Hình thần thức đảo qua nam tử này, ánh mắt thu liễm trở về, lướt qua vẻ kinh ngạc, nói: “Nguyên Yêu, tu vi của ngươi lại tinh tiến.”

Nguyên Yêu có chút mở mắt ra, bắn - ra một đạo thanh lãnh ánh mắt, khóe miệng mỉm cười, trả lời: “Tượng Vô Hình, ngươi vẫn không có gì tiến bộ a, tầng này bình cảnh, hẳn là đời này đều không thể đột phá?”

Tượng Vô Hình sắc mặt biến hóa, lộ ra một tia đắng chát, có vẻ hơi chán nản.

Nguyên Yêu nói: “Nghe nói lần này tập huấn bốn bộ vũ trụ thiên tài bên trong, không thiếu hạng người kinh tài tuyệt diễm, ngươi đem bọn hắn đều đưa vào Côn Khư ngoại vi Vực Giới, không sợ bọn họ đều chết ở bên trong à?”

Tượng Vô Hình nói: “Chết sống có số, sẽ chết ở ngoại vi, hơn phân nửa cũng sẽ chết trong Côn Khư, đêm đó chết không bằng chết sớm, bớt đằng sau phiền phức.”

Nguyên Yêu nói: “Nói cũng đúng.”

“Hai người các ngươi thực sự là...”

Ngoài điện truyền đến một thanh âm, hai người vội vàng quay đầu, phát hiện Đế Ất đã tại trong cung điện.

Hai người vội vàng ôm quyền thở dài, cung kính nói: “Gặp qua đại nhân.”

Đế Ất nói: “Tượng Vô Hình a, nhóm này người kế tục cũng không tệ, như thật đã chết hết, ta thế nhưng là sẽ đau lòng, ngươi rút sạch đi một chuyến sáu Vực Giới, cùng tôn dê cùng Long Tinh nói một tiếng, để bọn hắn thủ hạ lưu tình.”

Tượng Vô Hình nói: “Là. Bất quá, cùng tôn dê nói một tiếng cần phải liền có thể đi, ta cảm thấy không cần kinh động Long Tinh.”

Đế Ất suy nghĩ một chút, nói: “Cũng đi.” Dừng một chút, lại nói: “Cái này là một chuyện, chuyện thứ hai, muốn Nguyên Yêu ngươi đi làm. Tại tây bộ vũ trụ cũng phát hiện phạm không hành tích, ngươi đi hiệp trợ diệu bên trên, đồng thời ta đã thông tri Đại Quân chuyện này, chờ hắn xuất quan, sẽ lập tức tiến về tây bộ.”

Nguyên Yêu nói: “Nam bộ tình huống như thế nào?”

Đế Ất nói: “Tạm thời chưa có tin tức, có Hàng Trần cùng đông ly tử bọn hắn ở đằng kia tọa trấn, hẳn là sẽ không xảy ra vấn đề gì. Gần đây ta dự định đi một chuyến nam bộ, bất quá là trong bóng tối tiến lên, không cần thông tri Hàng Trần bọn hắn.”

Nguyên Yêu cả kinh nói: “Hiện tại là thời kì phi thường, đại nhân rời đi Thần cung, phải chăng không ổn? Bất cứ chuyện gì đều có thể phân phó chúng ta đi làm.”

Đế Ất nói: “Việc này cực kì huyền diệu, người biết càng ít càng tốt, mà lại thời gian sẽ không quá lâu.”

Y Y khát vọng bộ dáng, ngập ngừng nói: “Ta cũng muốn đi.”

Đế Ất sầm mặt lại, quát: “Lần trước sự tình còn không có tính sổ với ngươi đâu, mua đồ những số tiền kia, về sau từ cuộc sống của ngươi phí bên trong chụp!”

Y Y dọa đến ủy khuất ba ba bộ dáng, lại không dám lên tiếng nữa.

…

Côn Khư bên ngoài, Dương Thanh Huyền bay một trận, phát hiện một chỗ hỗn độn chi khí cực kỳ nồng nặc địa phương, là tại một tòa cự hình đỉnh núi.

Hắn thần thức cùng Hỏa Nhãn Kim Tinh quét qua, phát hiện ngọn núi này bên trong, tràn đầy các loại quái vật cùng yêu thú.

Quả nhiên linh khí càng mạnh, tài nguyên càng tập trung địa phương, đáng sợ đồ vật càng nhiều.

Hắn suy nghĩ một chút, hiện tại chỉ là muốn dò xét hạ hỗn độn chi khí tình huống, không cần thiết cùng những quái vật này tranh phong.

Lúc này bay về phía mặt khác một tòa khá xa sơn phong.

Trên núi linh khí cũng mười phần sung túc, đạt đến cái kia cự hình đỉnh núi hơn một nửa, đồng thời phía trên quái vật cũng không ít.

Dương Thanh Huyền bay hạ xuống, chém giết ba đầu đỉnh quái vật, đem bọn hắn động quật chiếm lấy xuống tới, lúc này mới bắt đầu bế quan tu luyện.

Vận chuyển vô tướng Như Lai bản nguyện kinh, hỗn độn chi khí theo hô hấp phun ra nuốt vào, một chút xíu dung nhập trong cơ thể, vận chuyển chu thiên, sau đó chuyển vào đến trong đan điền.

Toàn thân khí tràng rất nhanh trèo đến đỉnh phong, nồng đậm hỗn độn chi khí đem pháp thân một chút xíu banh ra.

Có trước đó Tham Nguyên Bàn Đạo Đan kinh lịch, điểm ấy pháp thân bành trướng cũng không tính là gì, mà lại để Dương Thanh Huyền mừng rỡ không thôi chính là, loại này hỗn độn chi khí cường độ, so tại nam bộ vũ trụ những đỉnh cấp kia trong tu luyện mật thất, ít nhất phải nhanh gấp năm lần trở lên.

Hắn kế hoạch, nếu như những này hỗn độn chi khí không có vấn đề, liền đi toà kia cự hình đỉnh núi, đem phía trên quái vật diệt trừ, liền ở đó tu luyện nửa năm lại đi ra.

Thời gian một chút xíu lưu chuyển, sau ba ngày, hắn đột nhiên mở mắt ra, đưa tay năm ngón tay hư nắm, nơi lòng bàn tay một vòng màu trắng hỗn độn chi khí, xoay tròn phía dưới, trung tâm xuất hiện một chút thải sắc, ngưng tụ thành từng hạt tử, rơi vào lòng bàn tay.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn lại, tự lẩm bẩm: "Quả nhiên có vấn đề."

Cái kia thải sắc hạt tại Hỏa Nhãn Kim Tinh lực lượng hạ bị phân tích, không ngừng bày biện ra kết cấu bên trong.

Dương Thanh Huyền nhìn ra ngoài một hồi, đột nhiên nhẹ "A" một tiếng, lộ ra khó mà tin thần sắc.

Hắn dùng ngón tay trỏ ở đằng kia hạt bên trên đè ép, lập tức tuôn ra một vòng quang huy đến, toàn bộ hóa thành hư vô.

"Từ Cực Chân Quang!"

Dương Thanh Huyền tràn đầy kinh ngạc, viên kia tử năng lượng kết cấu, cùng Từ Cực Chân Quang giống nhau như đúc.

Hắn tự mình tu luyện có Từ Cực Chân Quang, tự nhiên sẽ không phán đoán sai.

Quỷ Tàng nói: "Như thế nói đến, cái này Côn Khư bên ngoài, là bị Từ Cực Chân Quang phóng xạ qua?"

Dương Thanh Huyền nói: "Như thế giải thích cũng là thông, chỉ là cường đại như thế Từ Cực Chân Quang, muốn phóng xạ toàn bộ Côn Khư bên ngoài, cái kia được nhiều đáng sợ? Mà lại mấy ngày trôi qua, ta liền liền một cái tập huấn đệ tử đều không thấy, có thể thấy được cái này ngoại vi địa giới rộng lớn đến mức nào, nếu là có một đạo Từ Cực Chân Quang có thể phóng xạ cái này toàn bộ một vực, ta còn thực sự có chút không tin."

Chương 2802: Cự Sơn Linh Mạch, Phượng Vũ Cửu Thiên

Quỷ Tàng nói: “Từ Cực Chân Quang chỉ là vũ trụ bên trong đản sinh một loại đáng sợ năng lượng, nguồn gốc chúng ta cũng không rõ ràng. Trên đời này không có cái gì là không thể nào. Nhưng những này đều không trọng yếu, trọng yếu chính là cái này hỗn độn chi khí đối với người khác có lẽ có chướng ngại, nhưng đối với ngươi lại là không có chướng ngại. Đây coi như là một kiện đáng được ăn mừng sự tình. Ngươi có thể ở đây bế quan nửa năm đi ra ngoài nữa, đột phá năm sao Thiên Giới không vấn đề.”

Dương Thanh Huyền trầm ngưng nói: “Vừa vặn tương phản, ta hiện tại ngược lại lo lắng Lạc Đinh Lan bọn hắn, một là nơi đây quái vật quá nguy hiểm, hai là cái này hỗn độn chi khí bên trong ẩn chứa Từ Cực Chân Quang, ngạch, đối với Lạc Đinh Lan còn tốt, nàng thích lực lượng có thể tịnh hóa hết thảy lực lượng, nhưng đối với Tần Tiểu Vũ, xi hằng bọn hắn, sợ liền phiền toái.”

Quỷ Tàng cười nhạo nói: “Bọn hắn mặc dù không bằng ngươi, nhưng cũng là vương giả, hoặc là tinh tú, tuyệt không phải ngươi tưởng tượng yếu gà, đã ngươi có thể phát hiện linh khí bên trong có vấn đề, bọn hắn tự nhiên cũng được, mà lại nơi đây chi rộng lớn to lớn, ngươi đi đâu mà tìm bọn hắn?”

Dương Thanh Huyền cũng biết tìm bọn hắn như mò kim đáy biển, thở dài, nói: “Chỉ mong bọn hắn đều bình an vô sự.”

Lúc này rời đi động quật, hướng nơi xa cái kia cự hình đỉnh núi bay đi.

Mây mù hỗn loạn phía dưới, bức người linh khí trực thấu mà đến, cường đại hỗn độn chi khí bên trong hỗn hợp có các loại yêu khí cùng cổ quái lực lượng.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn lại, phát hiện bên trong có mấy cái sáu sao Thiên Giới quái vật, trong đó mạnh nhất một con, cơ hồ là toàn bộ đỉnh núi chi chủ, càng là đạt đến sáu sao Thiên Giới trung giai.

Đồng thời đầu này sáu sao Thiên Giới trung giai quái vật động phủ, chính là cả đỉnh núi linh mạch chỗ.

Dương Thanh Huyền bay nhanh mà xuống.

Cái kia trong động phủ quái vật là một đầu kỳ dị long chủng, sau lưng mọc lên hai cánh, toàn thân đều là đỏ vảy màu đỏ, chính ghé vào cái kia linh mạch bên trên nhập định, đột nhiên mở hai mắt ra đến, mãnh phát ra rít lên một tiếng.

Lập tức một đạo hỏa diễm từ trong động kích - bắn mà ra, phóng tới Dương Thanh Huyền.

“Hồng hộc!”

Trời cao bên trên xuất hiện một đạo thật dài hỏa tuyến, tốc độ cực nhanh, đồng thời hỗn hợp có Yêu Long chi khí, hình thành một cỗ cường đại sóng xung kích.

“Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa!”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, đây là hắn lần thứ hai gặp được có thể phun ra Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa tồn tại.

Đối phương nếu chỉ là phổ thông sáu sao Thiên Giới trung giai, hắn tự nhiên không sợ hãi, thậm chí không cần muốn bao lớn lực lượng liền có thể giải quyết.

Nhưng cái này long chủng thiên phú không yếu, mà lại toàn thân tràn ngập sát khí, có thể thấy được ngày bình thường cũng là hung ác hạng người, chém giết chẳng biết nhiều ít sinh linh, mới có thể có như thế ác khí.

Dương Thanh Huyền hóa ra vĩnh đốt thân thể, tay phải trực tiếp oanh ra một quyền đi.

Không có sử dụng bất luận cái gì chiêu thức, chỉ là thuần túy lực lượng.

To lớn hỏa quyền đón lấy cái kia hỏa tuyến.

“Ầm ầm!”

Cả hai chạm vào nhau phía dưới, hỏa quyền lập tức bị đánh xuyên.

Nhưng hỏa tuyến bị lực quyền một ngăn trở, trở nên tan rã mở, lại khó tụ tập một tuyến, nhưng vẫn như cũ uy lực vô tận, oanh trên người Dương Thanh Huyền, đem hắn đánh nát bấy.

Yêu Long ngâm từ đỉnh núi bên trong truyền ra.

Một đạo hỏa hồng cái bóng bay lên mà lên, trong khoảnh khắc nửa bên bầu trời tất cả đều hóa thành màu đỏ.

Lập tức núi bên trong bách thú gào thét, vang lên bạo động, vô số chim muông cùng yêu thú bay lên không trung, đều thần phục tại Yêu Long uy thế hạ.

Trong đó còn có một đầu Bạch Lộ bộ dáng chim muông, là sáu sao Thiên Giới sơ giai.

Một con toàn thân kim sắc con cóc, hai mắt bên trong nổ bắn ra kim quang, cũng là sáu sao Thiên Giới sơ giai.

Sở hữu yêu thú cùng quái vật trong mắt tràn đầy chấn kinh, bởi vì trừ Yêu Long bên ngoài, bọn hắn chưa bao giờ thấy qua còn có người có thể thi triển Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa.

Tại đỉnh núi ngàn trượng địa phương xa, một đóa hỏa liên thổi qua, hóa ra Dương Thanh Huyền thân ảnh, ôm quyền nói: “Tại hạ chỉ cầu một chỗ chỗ tu luyện, chờ đủ nửa năm liền đi, mong rằng chư vị tạo thuận lợi.”

Hắn cũng không biết Yêu Long là có thể nghe hiểu hay không.

Vừa rồi đón đỡ một chiêu là có hai cái mục đích, một là triển hiện mình thực lực, nói cho đối phương biết, chính mình có đàm phán tư cách, hai là thăm dò hạ cái này Yêu Long thực lực, đến cùng đạt đến trình độ nào, quả nhiên so phổ thông sáu sao Thiên Giới trung giai hiếu thắng.

Sở dĩ Dương Thanh Huyền tiên lễ hậu binh, nếu là có thể hoà đàm tự nhiên là nhất tốt.

Yêu Long móng phải hướng không trung một trảo, lập tức ngưng tụ ra một quả cầu lửa, cái kia yêu dị trong mắt tràn đầy vẻ châm chọc.

Dương Thanh Huyền sinh lòng cảnh giác, đồng thời có loại cảm giác, cái này Yêu Long cần phải có thể nghe hiểu hắn nói chuyện, lúc này lần nữa nói ra: “Chỉ là đợi nửa năm mà thôi, mong rằng tạo thuận lợi.”

“Cút!”

Yêu Long đột nhiên miệng nói tiếng người, hỏa cầu kia bỗng nhiên phóng xuất ra, lần nữa hóa thành một đạo hỏa tuyến, kích - bắn đi.

“Xùy!”

Trên bầu trời tạo nên năng lượng to lớn gợn sóng.

Dương Thanh Huyền biến sắc, biết vô pháp tránh chiến, trong mắt hàn quang lóe lên, quát: “Đã muốn bức ta động thủ, vậy liền chuẩn bị tâm lý thật tốt đi!”

Lấy ra chiến kích, hướng bên cạnh thân vung lên, đem cái kia hỏa tuyến áp chế bổ ra, thân ảnh lóe lên liền tránh khỏi.

Bởi vì phòng ngự chiêu này, tiêu hao năng lượng to lớn, trực tiếp bổ ra áp chế né tránh là nhất dùng ít sức lượng biện pháp.

Mặt đối trước mắt rất nhiều cường địch, Dương Thanh Huyền nhất định phải áp dụng tốt nhất phương pháp chiến đấu.

Cầm trong tay chiến kích, liền hướng Yêu Long vọt tới.

“Xùy!”

Lại là một đạo hỏa tuyến kích - bắn mà tới.

Dương Thanh Huyền khai thác thủ đoạn giống nhau, một bổ lóe lên, liền tránh đi.

Yêu Long ánh mắt trầm xuống, hai cánh một cái, “Rầm rầm” vô số hỏa diễm tại không trung hình thành, như mưa sao băng kích - bắn đi.

“Ngu xuẩn vật!”

Dương Thanh Huyền cười nhạo một tiếng, chiến kích không ngừng vung ra, đem những hỏa diễm kia chém vỡ.

Tại Yêu Long bên cạnh thân Bạch Lộ cùng con cóc đột nhiên một cùng ra tay, hướng lên bầu trời bay đi, liên thủ công hướng Dương Thanh Huyền.

Trên đỉnh núi bách thú gào thét, vạn chim đua tiếng, đều tại trợ uy.

“Thật phiền phức!”

Dương Thanh Huyền thân ảnh nhoáng một cái, hóa thành ánh lửa kích - bắn trùng thiên, trực tiếp biến thành Thanh Loan, huýt dài không trung, phun ra một đạo hỏa tuyến, bắn về phía cái kia Bạch Lộ.

Phượng gáy phía dưới, lập tức đem bách thú cùng vạn chim thanh âm áp chế xuống.

Sở hữu yêu thú không khỏi là kinh hãi, trong đầu tràn đầy dấu chấm hỏi.

Cái kia Bạch Lộ càng là ngốc trệ xuống, lập tức hét lên một tiếng, thân ảnh tại không trung lắc lư, hóa ra một vòng bạch quang, đem chính mình bao phủ, hình thành to lớn bình chướng.

“Ầm ầm!”

Hỏa diễm kích trên bình chướng, tuôn ra vô số quang huy.

Bạch Lộ kinh hãi phía dưới, chợt thấy Thanh Loan xé rách hư không mà đến, trực tiếp ra hiện tại hắn đỉnh đầu, song trảo bỗng nhiên đánh xuống.

Đột nhiên, nơi xa toát ra “Cuồn cuộn” bọt khí, giữa thiên địa hiển hiện một mảnh thủy khí.

Cái kia kim thiềm mở mồm ra, phun ra một cái đồng tiền, tại không trung toả hào quang rực rỡ.

Dương Thanh Huyền giật mình, cảm ứng được cái kia kim tiền phi phàm, nhưng song trảo đã rơi trên người Bạch Lộ, há có từ bỏ lý lẽ!

Từ Thanh Loan trong cơ thể, xông ra nguyên thần thứ hai, cầm trong tay Thiết Giản liền đánh về phía cái kia đồng tiền, đồng thời ném ra ngoài hoàng triều ấn, hướng cái kia kim thiềm đập tới.

Cùng một thời gian, Thanh Loan song trảo bắt lấy Bạch Lộ, dùng sức xé ra, tiếng kêu thảm thiết thê lương truyền đến, Bạch Lộ đầu vai bị kéo xuống mảng lớn huyết nhục, lông trắng tại không trung như hoa tuyết bay lả tả.

“Bành!”

Thiết Giản kích trên đồng tiền, đem áp chế xuống.

Hoàng triều ấn càng là thả lớn hơn gấp trăm lần, như một ngọn núi lớn, hung hăng áp hướng kim thiềm.

Kim thiềm hoảng hốt, phía sau bao bên trên hiện ra đại lượng kim quang, nối thành một mảnh, hình thành một cái hình tròn kim quang kết giới đem hắn bao phủ, sau đó lóe lên, liền hướng nơi xa độn đi.

Chương 2803: Đại Chiến Yêu Long, Cướp Đoạt Động Phủ

Ầm ầm!"

Hoàng triều ấn rơi vào khoảng không, nhưng lại đem bầu trời đạp nát, to lớn kim sắc gợn sóng dập dờn mở.

Bách thú vạn chim không không khiếp sợ.

Người này xuất thủ phía dưới, trực tiếp đem trên núi lớn hai lớn Yêu Vương trấn áp lại, thần thông như vậy đạo pháp, cuộc đời ít thấy.

Yêu Long trong hai con ngươi nộ khí cuồn cuộn, quát to: “Toàn bộ lên cho ta!”

Chính hắn cũng là hai cánh lóe lên, liền vọt tới.

Để hắn vạn phần tức giận là, Dương Thanh Huyền từ đầu đến cuối đều chỉ có bốn sao thiên giới đỉnh phong tu vi, lại đem dưới tay hắn hai tên đại tướng đánh bay, để hắn giận dữ không thôi, cảm thấy nhận lấy vũ nhục.

Có Yêu Long hiệu lệnh, đồng thời khổng lồ Long khí tại không trung khuấy động, bách thú cùng vạn chim tất cả đều nhiệt huyết phun trào, giống như điên phóng tới Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền biến trở về chân thân, về sau lui thật nhanh cách xa mấy dặm, cùng rất nhiều yêu thú kéo ra cự ly, sau đó tế ra Lạc Hồn Chung, tại không trung gõ vang.

“Keng!.”

Tiếng chuông chấn động.

Lũ yêu thú toàn thân run lên, lập tức bị sóng âm ngăn trở, xung kích tốc độ toàn bộ trệ chậm xuống tới, lộ ra vẻ thống khổ.

Yêu Long gào thét một tiếng, long trảo tại không trung một trảo, vô số hỏa văn khuấy động, xung kích tới, cùng cái kia tiếng chuông khuấy động cùng một chỗ, hình thành cường đại hỏa diễm gợn sóng, lăn lộn áp hướng Dương Thanh Huyền.

Cò trắng cùng kim thiềm, còn có không ít năm sao thiên giới yêu thú, thừa dịp Yêu Long xuất thủ, tất cả đều theo sát tại sóng lửa đằng sau, không ngừng tới gần.

đăn g nhập //truyencu a tui.net/ để đọ c truyện

Dương Thanh Huyền tay bấm ngự hỏa Tiên quyết, từng đạo hỏa trụ từ bốn phương tám hướng tuôn ra, phóng lên tận trời, cường đại hỏa diễm năng lượng phóng tới những này đến gần yêu thú.

Nhưng chỉ toàn nghiệp thiên hỏa hoàn toàn ngăn không được Yêu Long, vượt qua tiến đến, long trảo đánh ra mà ra.

Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn nhất biến, ba đại thần thể đột nhiên giải phong, thân thể biến lớn mấy lần, như đỉnh thiên lập địa chiến thần, vô số hỗn độn chi khí từ bốn phương tám hướng tuôn ra nhập ấn quyết trong tay.

Ở sau lưng hắn, có đủ loại tinh thần lấp lóe, hình thành một bức mênh mông tinh đồ.

Yêu Long song đồng co rụt lại, lộ ra chấn kinh chi sắc.

Phảng phất mượn vô số tinh thần lực lượng, Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn đột nhiên đánh ra, đón lấy Yêu Long một kích.

Chính là ngày thần quyết bên trong thiên chương, chín diệu Tinh Thần Quyết.

“Ầm ầm!”

Yêu Long một chưởng, nhất lực phá vạn pháp, cường hoành sáu sao thiên giới trung giai lực lượng, cùng chỉ toàn nghiệp thiên hỏa cùng Long khí hỗn cùng một chỗ, đánh nát đầy trời tinh thần dị tượng.

Hung hăng xung kích tại Dương Thanh Huyền trước người.

Đế giáp tự hành hộ thể, ba đại thần thể lực lượng cũng điệp gia lên, chọi cứng một kích này không lùi.

Dương Thanh Huyền ngược lại đỉnh lấy áp lực, hướng phía trước bước ra một bước, phất tay phía dưới, trên bầu trời vô số huyết hải lăn lộn, hóa thành một phương đại thủ ấn, hung hăng đè ép xuống.

Chính là Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng!

Yêu Long song đồng hội tụ thành một chút, gầm thét phun ra một đạo dây đỏ, đánh về phía cái kia chưởng pháp.

Lúc này cò trắng cùng kim thiềm cũng xông qua biển lửa phòng tuyến, cuồng kích mà tới.

Cò trắng nhấc chân bỗng nhiên hướng phía trước giẫm mạnh, trên bầu trời phát ra chói tai tiếng nổ đùng đoàng, một đạo trảo ấn giống như quang huy, như lợi kiếm xẹt qua trời cao, hung hăng trảm kích xuống tới.

Kim thiềm trong cơ thể phát ra “Cuồn cuộn” thanh âm, phía sau túi xách bên trong tràn ra đại lượng chất lỏng màu vàng óng, toàn bộ chuyển vào trong miệng đồng tiền bên trong, “Oa” một tiếng nôn ra ngoài.

Dương Thanh Huyền biến sắc, nguyên thần thứ hai xông ra ngoài thân thể, đem sắt giản giải phong ra, hóa thành hắc long chụp vào cái kia đồng tiền.

Chính mình bản tôn thì là giẫm ra đạo hoán bước, tránh thoát cò trắng một kích, tay phải tại không trung nhoáng một cái, trực tiếp lấy ra Âm Dương kính soi đi qua.

“Xùy!”

Bạch quang phá không mà đi.

Cò trắng vừa mới xuất thủ liều mạng một kích, chỗ nào trở về thủ tới, cảm ứng được tử vong nguy hiểm, hét lên một tiếng liền muốn chạy trốn, vừa mới thân ảnh lóe lên, liền bị bạch quang chiếu bên trong.

“Chi chi!.”

Trên thân bốc lên đại lượng khói trắng, sau đó một tên sáu sao thiên giới sơ giai Yêu Vương, cứ như vậy tại tươi sáng càn khôn hạ bị cực dương lực lượng thiêu đốt thành bụi phấn, bị gió thổi qua liền triệt để rời trận.

Sau đó bản tôn lại thi triển thân pháp bộ pháp, nháy mắt liền dựa vào gần kim thiềm, Âm Dương kính lại nhoáng một cái, hắc mang chiếu bắn đi ra.

Cái kia kim thiềm đang cùng cầm trong tay hai kiện cổ bảo nguyên thần thứ hai đại chiến, bỗng nhiên trong lòng “Lộp bộp” một chút, cảm giác được to lớn nguy hiểm.

Cái gì đều không để ý, trực tiếp “Oa” quát to một tiếng, liền hóa thành kim quang muốn trốn.

Nhưng Dương Thanh Huyền sớm đã đoán chắc lộ tuyến của hắn, kính quang tại không trung lắc lư hạ, chính muốn rơi trên người kim thiềm.

“Oa!.”

Đây là kim thiềm cuối cùng một thanh âm, liền bị đông cứng ở, sau đó “Bành” một tiếng vỡ vụn, hóa thành kiếp tro.

Cực âm chi lực còn theo kim thiềm bản thể vỡ vụn mà khuếch tán ra, đem bầu trời đều nhuộm thành nhàn nhạt màu đen.

Yêu Long vừa mới đánh nát Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng, chính đại giận xông lại, một chút liền mắt thấy hai tên thủ hạ đại tướng không hiểu thấu liền lĩnh hộp cơm, nội tâm kịch liệt run rẩy, lập tức liền thấy Dương Thanh Huyền cầm trong tay Âm Dương kính, hướng hắn chiếu đi qua.

“Không!.”

Yêu Long hét lớn một tiếng, mặc dù chẳng biết đó là cái gì bảo vật, nhưng tử vong nguy hiểm nháy mắt xông lên đầu, vội vàng hai cánh khẽ vỗ, liền chấn vỡ không gian quy tắc, lưu lại một đạo tàn ảnh liền biến mất không thấy gì nữa.

Màu trắng kính quang vừa vặn rơi trên tàn ảnh, đem cái bóng kia cũng đốt xóa đi.

Dương Thanh Huyền nói thầm một tiếng, “Đáng tiếc.”

Sau một khắc, Yêu Long liền xuất hiện tại vài dặm bên ngoài, trong mắt tràn đầy hoảng sợ thần sắc, không lo được những cái kia thủ hạ, hóa thành một đạo hỏa diễm, liền xông lên trời.

Trực tiếp trốn.

Những bị kia tường lửa ngăn trở bách thú vạn chim, vừa mới đột phá trùng điệp chướng ngại, đến Dương Thanh Huyền trước người cách đó không xa.

Một chút nhìn thấy ba vị đầu lĩnh biến mất, chết thì chết, trốn thì trốn, tất cả đều “Soạt” một chút, tan tác như chim muông, trong khoảnh khắc liền chạy không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Quỷ giấu nhịn không được nói ra: “Cái này bảo kính cũng không tránh khỏi quá biến thái đi?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đích thật là chí bảo, đáng tiếc mỗi lần khu động đều muốn tiêu hao năng lượng to lớn, lấy tu vi của ta bây giờ, tối đa cũng liền khu động ba lần mà thôi, cái kia Yêu Long nếu là không trốn, ta liền phải chạy trốn.”

Hắn nhìn liếc mắt xa xa cự hình đỉnh núi, cười khổ nói: “Ta chỉ là mượn chỗ tu luyện một chút mà thôi, tội gì khổ như thế chứ? Hiện tại cả tòa núi trốn không còn một mống, cũng được, vậy ta liền độc hưởng đi.”

Thân ảnh lóe lên, liền hướng cái kia cự sơn kích - bắn đi.

Trực tiếp chiếm cứ Yêu Long hang động, lấy cái kia linh mạch làm trung tâm, bắt đầu bế quan tu luyện.

Hắn ngược lại cũng không sợ Yêu Long trở lại.

Lấy thần thông của mình đạo pháp còn có pháp bảo, như Yêu Long thực có can đảm trở lại, chính là tự chịu diệt vong.

...

Một chỗ địa thế hiểm ác dãy núi, không có bất kỳ thực vật nào, bị tầng một kiềm chế năng lượng bao phủ, trong vùng núi tràn đầy các loại độc vật bò, còn có yêu thú, quái vật, thỉnh thoảng xuất hiện ở trong núi.

Mà tại dãy núi này trung tâm nhất, thế năng điểm cao nhất bên trên, lại là một tòa to lớn mà quỷ dị cung điện, toàn bộ từ ngọn núi đào rỗng chế tạo thành, lộ ra cùng thiên địa ở giữa một dạng tà dị năng lượng.

Tại ngọn núi trong cung điện, Tượng Vô Hình đang đứng tại đại điện trung ương, hướng về phía trước không có vật gì vương tọa cúi đầu, nhàn nhạt nói ra: “Tượng Vô Hình gặp qua Tôn Dương đại nhân.”

Cái kia vương tọa bên trên đột nhiên hiện ra một đoàn màu sắc quang mang, mười phần mãnh liệt chướng mắt, chậm rãi hóa thành một tôn thân thể, toàn thân điêu luyện gầy gò, trên đầu hai cái to lớn dê rừng sừng, hai mắt bên trong chớp động lên lăng lệ tinh quang, trực tiếp ngồi xuống.

Chương 2804: Ước Thúc Thủ Hạ, Hỏa Chi Kinh Văn

“Gần nhất sáu Vực Giới đến không ít sâu kiến, ta chính kỳ quái đây, xem ra là cùng ngươi có quan hệ.”

Thân ảnh kia chỉ là Tôn Dương một đạo hình chiếu, nhưng tản ra nghiêm nghị khí tức, lại khiến toàn bộ trong dãy núi sinh linh tất cả đều cảm nhận được, đều run lẩy bẩy, nằm rạp trên mặt đất.

Tượng Vô Hình nói: “Chính là, đám người này là ta để cho bọn họ tới nơi đây lịch luyện, mong rằng Tôn Dương đại nhân thủ hạ lưu tình, tận lực cho bọn hắn đường sống.”

Tôn Dương hỏi: “Việc này Đế Ất đại nhân biết sao?”

Tượng Vô Hình nói: “Biết đến, chính là Đế Ất đại nhân để ta đến đây thông báo đại nhân một tiếng.”

Tôn Dương nói: “Nếu là Đế Ất đại nhân nói, vậy ta tự nhiên sẽ lưu bọn hắn đường sống. Bất quá cái này sáu Vực Giới tầng thứ nhất mặc dù về ta quản lý, nhưng cương vực vô biên, mệnh lệnh của ta cũng vô pháp truyền đạt đến mỗi một nơi. Mà lại nếu là lịch luyện, tử thương cũng là khó tránh khỏi đi.”

Tượng Vô Hình nói: “Kia là tự nhiên, chỉ cần đại nhân ước thúc ở bảy sao thiên giới trở lên tồn tại là được rồi.”

“Ồ?”

Tôn Dương trầm ngâm xuống, nói: “Xem ra những sự rèn luyện này các tiểu tử thực lực phi phàm a, để ngươi như vậy có lòng tin."

Tượng Vô Hình nhàn nhạt nói ra: "Cái này không có quan hệ gì với lòng tin, chỉ cần đại nhân ước thúc bảy sao thiên giới trở lên tồn tại, bọn hắn nếu là còn không sống nổi, bị toàn bộ đào thải, cái kia cũng là bọn hắn chính mình quá rác rưởi, thích ứng tính quá kém, chẳng trách người khác."

Tôn Dương hắc âm thanh cười một tiếng, nói: "Như đại nhân mong muốn, trong khoảng thời gian này ta sẽ đem tất cả bảy sao thiên giới trở lên tồn tại, đều triệu tập ở đây Âm Sơn bên trong, không để bọn hắn rời đi nửa bước."

Tượng Vô Hình ôm quyền nói: "Đa tạ."

Liền quay người rời đi, bước ra một bước, thân ảnh liền trở nên cực xa, lại đi ra bước thứ hai, trực tiếp biến mất không thấy.

...

Cự hình trên đỉnh núi, Dương Thanh Huyền chiếm đoạt Yêu Long động phủ về sau, tại bốn phía bày ra một chút cỡ nhỏ phòng ngự trận pháp, sau đó liền bế quan tu luyện.

Trong động phủ hỗn độn chi khí, là Dương Thanh Huyền tiến vào hỗn độn đại lục đến nay, cường thịnh nhất cùng nồng đậm địa phương.

Chỉ là nơi này hỗn độn chi khí bên trong, ẩn chứa cực mạnh yêu khí cùng Long khí, cùng cực từ chân quang phóng xạ.

Nhưng những này đối với hắn mà nói, không có chút nào ảnh hưởng.

Bành trướng linh khí tràn vào trong cơ thể, chảy qua toàn thân, sau đó chuyển vào đan điền, bên trong loại loại sức mạnh đều bị nhục thân thu nạp, không có bất kỳ khó chịu nào.

Cứ như vậy nhập định mấy ngày.

Dương Thanh Huyền mơ hồ cảm ứng được năm sao thiên giới bình chướng, nội tâm ngầm thích, cái này tốc độ tu luyện nhanh chóng, còn vượt qua hắn nhất định tưởng tượng.

Khi tu vi đến năm sao thiên giới bình chướng trước sau, tăng trưởng liền cực kì chậm chạp.

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, phát hiện cái này trong động quật hỗn độn chi khí bên trong, trừ có yêu khí, Long khí cùng cực từ chân quang phóng xạ bên ngoài, còn có từng tia từng tia hỏa diễm chi lực, chính là chỉ toàn nghiệp thiên hỏa.

Cái kia Yêu Long có chưởng khống chỉ toàn nghiệp thiên hỏa, nơi đây xuất hiện hỏa diễm chi lực bản cũng chẳng có gì lạ.

Nhưng để Dương Thanh Huyền không hiểu là, trước đó nhập động phủ lúc tu luyện vẫn chưa phát giác, hiện tại làm sao đột nhiên liền xuất hiện?

Mà lại cái kia hỏa diễm chi lực càng ngày càng mạnh, rất nhanh liền để toàn thân hắn bốc cháy lên, một chút hóa thành vĩnh đốt thân thể.

Dưới khiếp sợ, Dương Thanh Huyền từ trong nhập định ra, mở hai mắt ra, không khỏi ngây ngẩn cả người, tại động phủ phía trước, là một mặt ngọc thạch vách tường, sáng ngời chiếu người.

Dương Thanh Huyền vừa lúc tiến vào cũng nhìn thấy, vốn dĩ vì chỉ là một khối phổ thông ngọc bích, Yêu Long thích trang trí mà thôi, vẫn chưa qua để ý nhiều, giờ phút này phía trên lại là xuất hiện đại lượng hỏa văn, hình thành từng cái văn tự, sóng nhiệt tập kích người.

Cái kia lửa mơ hồ nhảy vọt, lúc sáng lúc tối, chính là chỉ toàn nghiệp thiên hỏa, mà lại đẳng cấp cực cao, cơ hồ đến chỉ toàn nghiệp thiên hỏa đỉnh phong, có tới gần thứ tư ngăn dấu hiệu.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, hai mắt trợn trừng, nhìn chằm chằm cái kia hỏa văn nhìn lại, phân tích bên trong kết cấu cùng bí mật.

Đột nhiên trong đầu "Ầm ầm" một tiếng, giống như là nhận sóng nhiệt xâm nhập, muốn nổ vỡ ra, vô số hỏa diễm tại trong đầu thiêu đốt, lập tức có đại lượng tin tức chui đi vào.

Tất cả đều là phía trước thiên kia hỏa chi văn tự bên trong ghi lại đồ vật, cứ như vậy ngạnh sinh sinh in dấu khắc ở Dương Thanh Huyền trong đầu.

Tại vô tận trong mây, đột nhiên vang lên một tiếng sét giống như bạo tạc, sau đó sáng lên một đạo hào quang chói lọi, nháy mắt đem biển mây chiếu màu đỏ bừng.

"Chuyện gì xảy ra?"

Mây phần cuối của biển, là một tòa tinh mỹ linh lung cung điện, bên trong truyền đến quát tháo thanh âm.

Sau đó liền có long ngâm vang lên, một tuyến ánh lửa phun - bắn - ra, tại đám mây hóa thành một đầu xích hồng sắc Yêu Long, giương nanh múa vuốt, nhưng hoàn toàn không có long uy, mặt mũi tràn đầy vẻ hoảng sợ.

"Nghiệt súc, lại dám trộm lấy bản nguyên chi hỏa, đã ngươi như thế thích, vậy liền ở đây trong lửa vĩnh sinh đi."

Một đạo băng lãnh thanh âm tự bên trong cung điện kia truyền ra.

Sau đó liền một vị trường bào lão giả xuất hiện, mặt mũi tràn đầy lãnh sắc, tay bấm quyết ấn, hướng hư không bên trong một chút.

Yêu Long sợ hãi kêu một tiếng, liều mạng hướng nơi xa bỏ chạy.

Nhưng không hiểu, trên thân vẫn là bắt đầu cháy rừng rực, kêu thảm không thôi, từ đám mây hóa thành hỏa cầu, hướng phía dưới rơi xuống.

“A?”

Lão giả đột nhiên lộ ra kinh ngạc thần sắc, bấm ngón tay tính toán, tự lẩm bẩm: “Cái này nghiệt súc thế mà vẫn chưa tới tử kỳ, xem ra là có khác một phen tạo hóa, cũng được, thiên đạo không thể trái, đã còn không đến mức chết, cái kia nên tha cho ngươi một mạng đi. Có lẽ chính là cái này nghiệt súc cảm ứng được một tia thiên đạo, sáng tỏ chính mình còn không dễ dàng chết như vậy, cho nên mới dám đối bản nguyên lửa cháy ý nghĩ xấu, nhưng ta cái này đã là dung không được ngươi.”

Lão giả phất một cái ống tay áo, quay người liền trở về trong cung điện.

Cái kia Yêu Long toàn thân đốt một loại kỳ dị chi hỏa, phảng phất đại đạo bản nguyên, mặc hắn thân thể như thế nào cường hoành, đều không thể chống cự cái này lửa thiêu đốt, tại một chút xíu vỡ nát.

Chính thống khổ kêu rên phía dưới, đột nhiên trong hư không không hiểu vọt tới một mảnh Thủy nguyên.

Cái kia nước không màu vô hình, linh động mà mềm mại, trống rỗng liền xuất hiện tại Yêu Long phía trước.

“Soạt” một tiếng, Yêu Long đụng vào cái kia phiến Thủy nguyên bên trong, toàn thân lập tức bị hai loại nguyên tố bao khỏa, “Ầm ầm” chấn vỡ vô số thời không quy tắc, rơi vào vực sâu.

Khi tỉnh lại lần nữa thời điểm, Yêu Long liền xuất hiện ở hỗn động đại lục.

Sau đó, đủ loại hình tượng đều tràn vào Dương Thanh Huyền não hải, tu luyện, chiến đấu, sinh sôi, nhiều đời Yêu Long ra sinh, tử đi, hình thể cùng huyết mạch diễn biến, cùng hỏa diễm biến hóa các loại.

Toàn bộ quá trình giống như là kéo dài hồi lâu, lại giống là một nháy mắt.

Vô số minh ấn liền khắc ở Dương Thanh Huyền não hải, đau đớn theo hình tượng lật hết mà cuối cùng biến mất.

Dương Thanh Huyền giật mình trợn to hai mắt, nhìn về phía trước cái kia ngọc bích bên trên hỏa chi văn tự, đúng là như vậy lai lịch.

Cái kia tinh xảo trong cung điện lão giả, trộm lấy bản nguyên lửa đời thứ nhất Yêu Long, không khỏi là cường đại đến cực điểm tồn tại, tại ý thức bức hoạ bên trong, chỉ là cảm ứng một chút, liền làm Dương Thanh Huyền tâm kinh đảm hàn.

“Nghĩ không ra cái này Yêu Long lại có như vậy lai lịch, chỉ bất quá tại lịch đại trong truyền thừa, đại lượng ký ức, huyết mạch đều trôi mất, hiện tại chỉ còn lại sáu sao thiên giới sơ giai tu vi, mà cái kia bản nguyên chi hỏa truyền thừa đến bây giờ, cũng thoái hóa đến thứ ba ngăn chỉ toàn nghiệp thiên hỏa trình độ.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2805: Long Thần Hỏa Vũ

Dương Thanh Huyền trong đầu lấy được tin tức cắt tỉa hạ, không khỏi hoảng hốt, lão giả kia tại trong cung điện nắm giữ bản ngòi lửa, chẳng lẽ là sơ lửa?

Hắn từng gặp Hồng Lâm thi triển Bản Nguyên Hỏa thứ tư ngăn. Lục Đạo Huyễn Diễm, tựa hồ cũng không bằng cái kia thiêu đốt đời thứ nhất Yêu Long Bản Nguyên Hỏa, mà sau đó Yêu Long đụng vào Thủy nguyên, có thể cùng đáng sợ như vậy hỏa diễm chống lại, hơn phân nửa cũng là bản nguyên chi thủy cực mạnh hình thái.

“Liền chẳng biết cái này đời thứ nhất Yêu Long sinh hoạt không gian là ở nơi nào? Bị hai đại bản nguyên nguyên tố lôi cuốn về sau, đụng nát vô số tầng hư không, rơi vào đến nơi đây vũ trụ, từ đó sinh sôi xuống tới.”

Dương Thanh Huyền trong lòng im lặng, lẳng lặng nhìn cái kia hỏa chi văn tự, phía trên trừ ghi lại một đoạn ký ức bên ngoài, còn có đời thứ nhất Yêu Long một thức đạo pháp thần thông, tên là: Long Thần Hỏa Vũ.

Dương Thanh Huyền ầm ầm tâm động, chiêu này đạo pháp thần thông, cần bản nguyên chi hỏa cùng Long khí hai loại sức mạnh phối hợp, đánh ra bá tuyệt thiên hạ lực lượng.

Trước đó cùng Yêu Long chiến đấu bên trong, đã từng thấy Yêu Long thi triển qua mấy lần, nhưng đều chỉ là đồ có hình, mà lại cực nát, cùng cái này hỏa chi kinh văn bên trên miêu tả cách biệt quá xa.

Xem ra tại vô số năm trong truyền thừa, cái này Yêu Long một mạch trí thông minh cũng tại từng năm hạ xuống, cận đại Yêu Long bên trong lại không có người có thể lĩnh ngộ cùng hoàn nguyên ra cái này hoàn mỹ một chiêu.

Dương Thanh Huyền yên lặng đem chiêu này tâm pháp ghi lại, hai tay không ngừng khoa tay, bấm niệm pháp quyết, muốn đem chiêu này hoàn nguyên ra.

...

Âm Sơn bên trong, một cái hố quật bên trong.

Yêu Long nằm sấp trên mặt đất, ngao gào to: “Lâu đại ca, còn xin thay tiểu đệ làm chủ a, ta Yêu Long bộ tộc thế hệ chiếm cứ động phủ, liền bị một cái không hiểu thấu tiểu tử bá chiếm đi.”

Động quật thượng thủ, vương tọa ngồi lấy một bộ màu trắng khô lâu, cái kia trống rỗng mắt to chuyển xuống đến, giống như đang nhìn Yêu Long, lạnh lùng nói ra: “Tại khu vực kia bên trong, sáu sao Thiên Giới trở lên tồn tại có thể đếm được trên đầu ngón tay, ngươi thế nhưng là sáu sao Thiên Giới trung giai, còn có chưởng khống chỉ toàn nghiệp thiên hỏa, càng có cò trắng cùng kim thiềm giúp ngươi, núi bên trong càng có bách thú vạn chim, há lại là dễ dàng như vậy bị thua? Đối phương là lai lịch gì, tu vi gì?”

Yêu Long ngập ngừng nói: “Đối phương là một tên nhân loại, lẻ loi một mình, tu vi là, là, tựa như là bốn sao Thiên Giới đỉnh phong...”

Trong động đột nhiên tĩnh mịch.

Chung quanh toát ra vô số bạch cốt khô lâu đến, ồn ào bộc phát ra to lớn tiếng cười nhạo, “Ha ha ha ha, bốn sao Thiên Giới đỉnh phong?”

Thượng thủ cái kia khô lâu quát lên: “Yêu Long, ngươi dám đùa ta?!”

Yêu Long run rẩy nằm sấp trên mặt đất, liều mạng ngao gào to: “Ta sao dám, nói đến hoàn toàn chính xác khó mà tin tưởng, nhưng tiểu tử kia thật là bốn sao Thiên Giới đỉnh phong, mà ta thật bị tiểu tử kia đánh bại. Trong tay hắn có một mặt bảo kính, vừa chiếu phía dưới, cò trắng cùng kim thiềm liền chết. Nếu không phải ta chạy nhanh, sợ là cũng không còn cách nào nhìn thấy lâu đại ca, còn xin lâu đại ca thay ta làm chủ!”

Khô lâu gặp hắn không giống như là nói láo, lại nghĩ tới cái này Yêu Long nhát như chuột, lượng hắn cũng không có như vậy lá gan, bán tín bán nghi hỏi: “Thật chứ?”

Yêu Long nói: “Câu câu là thật, tuyệt đối quả thật!”

Khô lâu trầm ngâm một lát, nói ra: “Tôn Dương đại nhân vừa mới truyền lệnh, sở hữu bảy sao Thiên Giới trở lên tồn tại, trong nửa năm này nhất định phải đợi tại Âm Sơn bên trong, không được ra ngoài. Nói là có người tiến đến rèn luyện, cho bọn hắn một chút đường sống. Nhưng nếu là bị bảy sao Thiên Giới phía dưới quét sạch, thì không quan trọng. Như vậy đi, để Lâu Thất cùng ngươi đi xem một chút đi.”

Động quật hai bên, đi ra một bộ thấp tiểu khô lâu, “Kẽo kẹt kẽo kẹt” giãy dụa thân thể, đi vào Khô Lâu Vương trước mặt, trực tiếp cong xuống, nói: “Đúng!”

…

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng trong động phủ, không ngừng diễn luyện cái kia Long Thần Hỏa Vũ quyết ấn, năm ngón tay hướng nắm vào trong hư không một cái, từng đoá từng đoá hỏa diễm ngay tại bốn phương tám hướng hiển hiện.

đọc truyện tại https://truyencuatu I .net/

Mỗi một đóa hỏa diễm chớp động hạ, liền hình thành một cái hỏa văn, giống như là một thiên lửa bí pháp, tại không trung nối thành một mảnh, như một giới quang huy, có long ảnh tại trong đó bốc lên.

Dương Thanh Huyền năm ngón tay nắm chặt, toàn bộ một giới bỗng nhiên co vào, hóa thành một cái quang đoàn, bao phủ trên nắm đấm, những hỏa văn kia cùng long ảnh càng là xoay tròn không ngừng.

Dương Thanh Huyền lực lượng trong cơ thể, liên tục không ngừng bị rút lấy ra, rót vào đến một chiêu này bên trong, áp súc những văn tự kia, hình thành đáng sợ năng lượng.

Dương Thanh Huyền song đồng co rụt lại, hoảng sợ nhìn chằm chằm cái kia Long Thần Hỏa Vũ trong kết giới, phảng phất có đại đạo âm cổ truyền ra.

Hắn tâm thần kinh hãi phía dưới, đột nhiên hiểu ra.

Thanh âm này chính là lúc trước tiếp nhận tin tức lúc, trong đầu xuất hiện qua cái kia lão giả áo bào trắng thanh âm, nguyên lai cái này Long Thần Hỏa Vũ chiêu, là đời thứ nhất Yêu Long từ cái kia tinh xảo trong cung điện trộm học được.

Dương Thanh Huyền kềm chế mừng như điên nội tâm, không ngừng lĩnh ngộ chiêu này, để một chiêu này năng lượng cùng tần suất, cùng cái kia hoàn toàn phù văn hoàn toàn khắc ở não hải.

Đột nhiên, một cỗ cường đại khí tức từ ngoài động phủ đánh tới.

“Ầm ầm!”

To lớn hỏa diễm tuôn ra mà vào, chính là chỉ toàn nghiệp thiên hỏa.

Dương Thanh Huyền vội vàng thu hồi nắm đấm, nhíu mày lẩm bẩm: “Cái kia Yêu Long còn dám trở về nhận lấy cái chết?”

Hắn nghênh đón cái kia chỉ toàn nghiệp thiên hỏa đi đến.

Hỏa diễm xung kích ở trên người, mặc dù có chút năng lượng chấn động, nhưng đều đều bị dạ chi đế giáp ngăn trở, còn lại cũng vô pháp tổn thương hắn thần thể.

Về phần chỉ toàn nghiệp thiên hỏa bản thân, ngược lại thành năng lượng bổ sung, bị Dương Thanh Huyền hút vào trong cơ thể một phần nhỏ.

Cái này Yêu Long mặc dù tu luyện đến sáu sao Thiên Giới trung giai, nhưng này lửa độ tinh khiết còn không bằng hắn.

“Tiểu tử, nhanh mau ra đây nhận lấy cái chết!”

Ngoài động phủ truyền đến Yêu Long tiếng rống giận dữ, cùng bách thú gào thét, vạn chim đua tiếng.

Dương Thanh Huyền bay thẳng xuất động đi, phát hiện trên bầu trời lít nha lít nhít cái bóng, những đào tẩu kia cầm thú, bị Yêu Long triệu hồi hơn phân nửa, tất cả đều hò hét trợ uy.

Dương Thanh Huyền ánh mắt một chút liền rơi vào Yêu Long bên cạnh thân một bộ màu trắng khô lâu bên trên.

Từ Yêu Long đối với cái kia khô lâu tôn kính thái độ, cùng khô lâu bản thân phát ra thực lực, Dương Thanh Huyền biết, cái này khô lâu chính là Yêu Long lực lượng, là Yêu Long mời tới cứu binh không thể nghi ngờ.

Bạch Cốt phu nhân cũng là một bộ bạch cốt thành tinh, sở dĩ Dương Thanh Huyền nhìn thấy cái này bạch cốt, cũng tịnh không kỳ quái, chỉ là bị bạch cốt thân bên trên phát ra khí tức chấn nhiếp, trong lòng thầm nghĩ: “Chẳng lẽ là sáu sao Thiên Giới đỉnh phong?”

Lâu Thất mặc dù không có tròng mắt, nhưng cái kia trống rỗng hốc mắt nhìn đến thời điểm, Dương Thanh Huyền vẫn là nội tâm chấn động, giống như là bị hắn tập trung vào, toàn thân nghiêm nghị, thầm nghĩ: “Không được! Quả nhiên là sáu sao Thiên Giới đỉnh phong, lần này phiền toái.”

Hắn hướng bốn phương tám hướng nhìn lại, bắt đầu tìm kiếm đường lui.

Cái kia trên vách động ghi lại Long Thần Hỏa Vũ đã lao để trong lòng, rời đi nơi đây, đáng tiếc duy nhất cũng chỉ là linh khí.

“Quả nhiên là bốn sao Thiên Giới đỉnh phong.”

Lâu Thất nhìn chầm chầm Dương Thanh Huyền nhìn ra ngoài một hồi, huy động xương tay, mệnh lệnh Yêu Long nói: “Ngươi đi cùng hắn chiến đấu một chút, ta xem một chút hắn đến cùng là làm sao có thể thắng ngươi.”

Yêu Long sắc mặt đại biến, khiếp nhược nói: “Cái này, cái này, đại nhân, trong tay hắn có bảo kính hết sức lợi hại, vừa chiếu người liền chết.”

Lâu Thất trầm giọng quát: “Phế vật! Ngươi so với hắn cao hơn chừng hai sao, liền liền một trận chiến dũng khí đều không có sao?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2806: Bị Ép Trốn Cách, Ngoài Ý Muốn Liên Thủ

Yêu Long nội tâm mắng to không thôi, “Ta nếu là dám chiến, không cần tìm ngươi tới làm cứu binh!” Nhưng trên mặt không dám biểu lộ ra, lấy dũng khí, hét lớn một tiếng, “Tất cả mọi người cùng ta cùng tiến lên, giết tiểu tử này!”

Lúc này hai cánh một cái, liền kích - bắn xuống đến, đồng thời năm ngón tay hướng trước người một trảo, một đám lửa liền phi tốc áp súc trên nắm đấm.

Dương Thanh Huyền con ngươi hơi co lại, thở dài trong lòng một tiếng, cường đại như thế thần thông chiêu thức, lưu truyền đến hiện tại, thế mà biến thành gân gà.

Yêu Long lệ quát một tiếng, “Chết đi!”

Nắm đấm vung lên, năm ngón tay đột nhiên mở ra, một cỗ cường hoành Hỏa Vũ lực lượng cuồng tập xuống tới.

Mặt khác bách thú vạn chim, đi theo từ bốn phương tám hướng đánh rơi.

Nhất thời bầu trời lăn lộn, cự sơn chấn động, vô số cường hoành thanh âm cùng năng lượng nổ vỡ ra tới.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Làm mất mặt tổ tiên của ngươi!”

Đồng dạng năm ngón tay trước người một trảo, không gian nháy mắt bị áp súc vặn vẹo, vô số hỏa chi văn tự tại nắm đấm bốn phương tám hướng hiển hiện, như từng tòa thế giới, sau đó bay vào lòng bàn tay, hình thành một cái ánh lửa giới, bên trong truyền đến long ngâm cùng đại đạo âm cổ.

“Chi!”

Yêu Long kinh hãi toàn thân cự chiến, song đồng mãnh liệt trừng lớn, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ cùng muôn vàn khó khăn tin tưởng.

“Nghiệt súc, kiến thức phía dưới rồng thực sự thần hỏa chi vũ đi!”

Dương Thanh Huyền lực lượng toàn thân không ngừng bị một chiêu này rút đi, cường hoành vị diện giới lực từ lòng bàn tay khuấy động ra, đem đầy trời bách thú vạn chim ngăn trở.

“Ầm ầm!”

Một rồng một người, hai chiêu đánh vào cùng một chỗ.

Hai cỗ chỉ toàn nghiệp thiên hỏa cùng Long khí khuấy động, đáng sợ năng lượng bạo liệt ra ngoài, đem bốn phía chim cùng thú toàn bộ thôn phệ.

Dương Thanh Huyền toàn thân muốn nổ vỡ ra đến, dù sao cảnh giới vẫn là thấp Yêu Long hai cấp, lại bị Long Thần Hỏa Vũ rút sạch lực lượng, trực tiếp đánh bay ra ngoài.

Nhưng cường hoành thân thể vẫn chưa nhận bao lớn tổn thương, tại không trung dựa thế lóe lên, liền hóa thành Thanh Loan Hỏa Phượng, trực tiếp niết bàn mà sinh, hướng nơi xa bỏ chạy.

Lâu Thất đứng trên trời cao, nhìn một màn trước mắt, cái kia tràn đầy trống rỗng trong hốc mắt, tựa hồ còn có một vệt kinh hãi, quát: “Muốn đi, nằm mơ đi!”

Vung tay lên, vô số xương cốt từ trên thân mọc ra, hóa thành mảng lớn cốt mâu, kích - bắn đi, nháy mắt đem Thanh Loan bao phủ.

Thanh Loan lăn lộn một chút, vô số hỏa diễm phun ra mà ra, phóng tới những bạch cốt kia, từng cây đốt màu đỏ bừng, mặc dù chặn hơn phân nửa, nhưng mỗi cái bạch cốt bên trên đều có sáu sao Thiên Giới đỉnh phong lực lượng, xuyên qua hỏa diễm phóng tới.

Thanh Loan trên lưng, nguyên thần thứ hai hiển hiện ra, hai tay chấp kích, một chiêu bổ ra ngoài.

“Xuy xuy!”

Kích quang tại không trung xoay tròn, hóa thành một cái cự đại ốc biển hình dạng, nháy mắt phóng đại, trảm kích tại những bạch cốt kia bên trên.

“Cách cách!”

Những này bạch cốt vốn là bị chỉ toàn nghiệp thiên hỏa nung đỏ, lại bị hư quang một chém, trực tiếp vỡ vụn mấy cây, cái kia cỗ bao phủ thiên địa khí thế lập tức phá vỡ.

Thanh Loan bốc lên phía dưới, lợi trảo đem hư không xé mở, lóe lên liền liền xông ra ngoài.

Lâu Thất quát: “Truy!”

Hóa thành bạch quang liền đuổi sát mà bên trên.

Yêu Long chờ bách thú vạn chim, cũng tranh nhau chen lấn đuổi theo.

...

Tại một mảnh to lớn bình nguyên bên trên, ba đạo thân ảnh không ngừng bay về phía trước chạy, đột nhiên ngừng lại.

Một người cầm đầu giật mình nhìn phía trước, trong đồng tử phù văn chớp động, giống như là tại phân tích cái gì.

“Đại nhân, thế nào?”

Một người khác hỏi.

Người cầm đầu kia nhìn chằm chằm phía trước, nói ra: “Chúng ta một đường dọc theo linh khí suy yếu lộ tuyến đi, bởi vì linh khí hư nhược địa phương thường thường an toàn hơn. Sự thật cũng là như thế, liền không có gặp gỡ cái gì thứ lợi hại. Nhưng phía trước lại cực kì kỳ quái, giống như là có tầng một năng lượng to lớn kết giới, không quá có thể xem thấu.”

Hai người khác nhìn nhau liếc mắt, giật mình nói: “Muốn không chính là ở đây dừng lại? Dù sao chịu qua nửa năm liền có thể đi.”

Người cầm đầu do dự một chút, điểm một cái, nói: “Được.”

Đột nhiên phía trước hư không hơi rung nhẹ, đi ra một thân ảnh, cười nhạo nói: “Tử Xa Hồn, Nhậm Dương, Hoàng Phủ Đức, chậc chậc, tất cả đều là tây bộ vũ trụ đám thiên tài bọn họ, đúng là như vậy nhát như chuột, tại hạ bội phục.”

“Bách Lý Kiếm Quân!”

Ba người thấy rõ phía trước người, đều là đổi sắc mặt.

Tử Xa Hồn càng là hai mắt âm trầm, bắn - ra sát khí, lạnh giọng nói: “Thật sự là đi mòn gót sắt tìm chẳng thấy, đến khi gặp được chẳng tốn chút công phu, Bách Lý Kiếm Quân, hôm nay tử kỳ của ngươi đến!”

Nhậm Dương cùng Hoàng Phủ Đức một chút tản ra, từ hai bên cướp đi lên, đem Bách Lý Kiếm Quân vây vào giữa, đồng thời lấy ra binh khí cầm trong tay.

Bách Lý Kiếm Quân thực lực bọn hắn đều là rõ ràng, không dám khinh thường, Nhậm Dương trong tay là một thanh màu lam chiến thương, Hoàng Phủ Đức thì là tay trái cầm kính, tay phải cầm kiếm.

“Cắt! Ta có thể không tâm tư cùng các ngươi đấu.”

Bách Lý Kiếm Quân khinh miệt nhìn hai người liếc mắt, ánh mắt cùng Tử Xa Hồn đối mặt, lạnh lùng nói ra: “Nơi này mặc dù linh khí mỏng manh, nhưng cũng không an toàn, tương lai muốn chiến có rất nhiều cơ hội.”

Tử Xa Hồn cười lạnh nói: “Ta hiểu được, thanh danh hiển hách Bách Lý Kiếm Quân, nguyên lai cũng là hướng linh khí mỏng manh địa phương đi, ha ha, bảo vệ tính mạng quan trọng a.”

Bách Lý Kiếm Quân nói: “Tử Xa Hồn, ta không muốn cùng ngươi tranh chấp, cũng không muốn đánh nhau với ngươi, cũng không phải là sợ ngươi, điểm ấy ngươi là rõ ràng. Ta cảm thấy chúng ta ngược lại là có thể hợp tác một phen.”

Tử Xa Hồn cực kì kinh ngạc, Bách Lý Kiếm Quân cho tới bây giờ đều là độc lai độc vãng, xưa nay không cùng người hợp tác, chẳng biết vì sao lại sẽ nói ra như thế lời nói.

Bách Lý Kiếm Quân nói: “Nếu là trước kia, vùng vũ trụ này không gian tự nhiên là lấy ngươi ta là siêu cấp thiên tài, tương lai xưng bá người trong thiên hạ, cũng không ở ngoài ngươi ta cùng cửu nguyên Già Lam mấy cái như vậy, nhưng là hiện tại, đột nhiên toát ra một cái Dương Thanh Huyền, ngắn ngủi mấy tháng công phu, liền đem chúng ta danh tiếng toàn bộ cướp đi. Ta nhìn tiểu tử này cực không vừa mắt, cái này côn khư bên ngoài, đúng lúc là một cái rất tốt săn giết nơi chốn.”

Tử Xa Hồn tim đập thình thịch, nói: “Ngươi là nói liên thủ chém giết Dương Thanh Huyền?”

Bách Lý Kiếm Quân nhẹ gật đầu, nói: “Lần trước tại phong vân hẻm núi, nguyên bản ta là có cơ hội giết hắn, nhưng nam bộ vũ trụ liên minh những người kia tương đối đoàn kết, Dương Thanh Huyền nhân duyên lại không sai, bị bọn hắn liên thủ phía dưới đem ta đánh lui. Nếu là có ngươi trợ ta, giết hắn tự nhiên không đáng kể.”

Tử Xa Hồn nói: “Tốt! Nếu là có cơ hội, ta liền giúp ngươi giết hắn.”

Hai người nhìn nhau liếc mắt, đều nở nụ cười.

Túc sát không khí một chút hóa giải, Nhậm Dương cùng Hoàng Phủ Đức cũng nhẹ nhàng thở ra, thu hồi binh khí.

Bách Lý Kiếm Quân cũng không keo kiệt khách khí mấy lần, hướng hai người chắp tay nói: “Lại có hai vị tương trợ, phần thắng càng lớn hơn.”

Hai người vội vàng đáp lễ, không dám khinh thường, “Khách khí khách khí.”

Bách Lý Kiếm Quân nói: “Đối với cái này côn khư bên ngoài, ta ngược lại là có một ít tư liệu, nơi đây tên thực tế gọi là sáu Vực Giới, là chia làm sáu tầng, mỗi một tầng đều có một vị cường đại đến cực điểm tồn tại. Mà nơi này chính là tầng thứ sáu cùng tầng thứ năm chỗ giao giới, càng đi về phía trước, nào giống như là có năng lượng kết giới bao phủ bên trong, chính là tầng thứ năm. Mỗi một tầng năng lượng đẳng cấp đều không giống, nếu là không cân nhắc vấn đề an toàn, tiến vào tầng thứ năm bên trong, tốc độ tu luyện có thể càng nhanh. Nhưng ta hiện tại chủ muốn cân nhắc vẫn là sống sót, như gì an toàn thông qua lần này tập huấn, cùng nghĩ biện pháp diệt trừ Dương Thanh Huyền.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2807: Mượn Đao Giết Người, Chậm Đợi Thời Cơ Chiến Đấu

Tử Xa Hồn cả kinh nói: "Sáu tầng? Xem ra cái này côn khư bên ngoài, xa so với chúng ta tưởng tượng muốn nhiều phức tạp. Đối với tìm Dương Thanh Huyền, kiếm Quân huynh có thể có ý nghĩ gì?"

Bách Lý Kiếm Quân nói ra: "Tầng thứ sáu là rộng lớn tầng một, muốn tìm hắn độ khó thực sự không thấp. Nhưng bây giờ chúng ta bốn người cùng một chỗ, chỉ cần không gặp bảy sao Thiên Giới quái vật, trên cơ bản có thể quét ngang vô địch. Sở dĩ ta đề nghị hướng linh khí dư thừa địa phương đi, tiểu tử kia từ trước đến nay tự phụ, chắc chắn sẽ tại hỗn độn chi khí nồng đậm chỗ tu luyện."

Tử Xa Hồn nói: "Nói có lý! Vậy chúng ta hiện tại lập tức đi."

Bốn người chính muốn ly khai, đột nhiên đều là giật mình, hướng phía sau nơi xa nhìn lại, một cỗ sức mạnh cực lớn giống mây đen giống như cuồn cuộn mà đến, thiên địa đều đang lăn lộn, bàng bạc lực lượng hình thành thấy to lớn linh áp, xa xa liền chấn động tới.

"Cái đó là..."

Dương Thanh Huyền biến thành thời không yêu linh, tại không trung dạo bước, tránh né sau lưng truy kích Lâu Thất cùng Yêu Long chờ bách thú vạn chim, đột nhiên song đồng co rụt lại, nhìn thấy phía trước bốn đạo nhân ảnh, "Là Tử Xa Hồn, Bách Lý Kiếm Quân!"

Hắn song đồng co rụt lại, sát khí ở trong mắt chớp động, mãnh phát ra một tiếng rống to, liền trực tiếp lao xuống, thân thể lớn như vậy tại không trung nhoáng một cái, biến thành một con to lớn vô cùng mèo đen, một trảo liền hướng bốn người vỗ tới.

“Xuy xuy!”

Trên bầu trời như chiếc gương, bị hóa ra năm đạo vết trảo, giống như tia chớp màu đen kích - bắn mà xuống.

“Nghiệt súc!”

Bách Lý Kiếm Quân giận quát một tiếng, bốn người phân biệt hướng hai bên tản ra.

“Oanh! Oanh!”

Cái kia bốn đạo vết trảo rơi trên mặt đất, kích thích bụi đất.

Tử Xa Hồn hoảng sợ nhìn qua cái kia bách thú vạn chim đại quân, sợ hãi nói: “Đây là có chuyện gì?”

Mèo đen hai mắt bên trong hung quang lóe lên, chỉ vào bốn người, quát lớn: “Giết bọn hắn!”

Sau đó lại lần vọt xuống tới.

Trực tiếp từ bốn người ở giữa chui qua lại.

Bách Lý Kiếm Quân quát: “Đáng chết!”

Tay bấm quyết ấn, vô số kiếm hư ảnh từ bốn phương tám hướng hiển hiện, hóa thành kiếm trận khổng lồ, hướng những bách thú kia vạn chim chém tới.

Đúng là hắn thần thông áo nghĩa, kiếm thế giới mới!

Lâu Thất song đồng co rụt lại, lạnh lùng nói: “Lại tới bốn người, cùng nhau giết!"

Mặc dù bốn người này thực lực không yếu, nhưng hắn vẫn chưa để vào mắt, mà lại chính mình nhiều người như vậy, hoàn toàn chính là nghiền ép tư thái.

Lâu Thất ngẩng đầu lên, có chút lo lắng nhìn liếc mắt phía trước, chính là sáu Vực Giới thứ hai Vực Giới phương hướng, trong hốc mắt sát khí càng nặng, tự mình chỉ huy giết xuống tới.

Đưa tay hướng nắm vào trong hư không một cái, vô số bạch cốt hiển hiện, cùng những cái kia kiếm áo nghĩa va chạm vào nhau.

"Phanh phanh phanh!"

Vô số kiếm ảnh bị bạch cốt kích vỡ vụn.

Toàn bộ kiếm thế giới mới không ngừng đổ sụp vỡ nát.

Bách Lý Kiếm Quân khẩn trương, kêu lên: "Ba vị, mau ra tay!"

Không cần hắn nói, Tử Xa Hồn ba người đã là sắc mặt bạc trắng, cắn răng liền hướng những này yêu thú xông tới.

Yêu Long hét lớn một tiếng, nhấc tay vồ một cái, bỗng nhiên đập xuống.

Chỉ toàn nghiệp thiên hỏa "Ầm ầm" một tiếng vang thật lớn, đem toàn bộ thiên địa đốt thành biển lửa, đem mấy người toàn bộ bao phủ đi vào.

Hỏa diễm cùng kiếm giới va chạm hạ, càng đem kiếm thế giới mới oanh hoàn toàn sụp đổ.

Vô số yêu thú cùng chim muông lần lượt đập xuống đến, thẳng hướng bốn người.

Mèo đen quay người liền biến thành một khối đá, chậm rãi dung nhập vào trong lòng đất, liền dừng lại tại ba trượng phía dưới, sau đó bất động.

Dương Thanh Huyền biết, nếu là mình đào tẩu, Lâu Thất cùng Yêu Long tất nhiên sẽ vứt bỏ bốn người truy kích chính mình, chỉ cần mình không trốn, bọn hắn liền sẽ dừng lại trước giải quyết Bách Lý Kiếm Quân bốn người.

Quả nhiên, Lâu Thất đầu lâu có chút chuyển xuống, khóa chặt Dương Thanh Huyền, nhưng cũng không nóng nảy, mà là trêu tức giống như nhìn xem Bách Lý Kiếm Quân bốn người, trên thân sát khí tăng vọt.

Bách Lý Kiếm Quân bốn người hoàn toàn không hiểu thấu, từng cái tức giận không thôi, chửi ầm lên “Nghiệt súc!”, “Đi chết đi!”, “Một đám súc sinh!”

Tăng thêm bốn người thực lực không tầm thường, cùng bách thú vạn chim va chạm hạ, liền giết mười mấy đầu súc sinh, nhiễm lên nợ máu, không chết không thôi.

Dương Thanh Huyền dưới mặt đất, trực tiếp lấy thần hoang cổ tinh thể tư thái, ngồi xếp bằng đại địa bên trong, bấm niệm pháp quyết tu luyện, điều tức khí tức trên thân.

Trên thực tế, trừ Lâu Thất cùng Yêu Long bên ngoài, Bách Lý Kiếm Quân cùng Tử Xa Hồn thần thức cũng khóa chặt Dương Thanh Huyền, cảm thấy có chút kỳ quái, nội tâm nghi hoặc trùng điệp, nhưng địch nhân trước mắt quá cường đại, để bọn hắn vô pháp quá nhiều suy nghĩ, liền lập tức lâm vào tử chiến.

“Dĩ nhiên là sáu sao Thiên Giới đỉnh phong khô lâu quái!”

Bách Lý Kiếm Quân hai tay bấm niệm pháp quyết, phía sau kiếm ảnh ngút trời, trên trời cao hóa thành một thanh to lớn bảo kiếm, vô số bảo thạch màu lam như ngôi sao sắp xếp trên đó.

Bảo kiếm mới ra, toàn bộ bầu trời tựa như là bị đông cứng ở, vạn vật rơi vào trạng thái ngủ say.

Bách thú vạn chim đều bị cỗ này Hàn Băng Kiếm Khí ép xa xa thối lui, không dám lên đến đây, nhưng Lâu Thất lại là mặt mũi tràn đầy lãnh sắc, từng bước một bước vào cái này kiếm trong kết giới, tay giơ lên, một cây cốt mâu xuất hiện tại trong tay, vô số phong duệ chi khí từ mâu phía trước tản ra, đem hư không cắt đứt ra chói tai thanh âm.

Bách Lý Kiếm Quân rất cảm thấy áp lực, vội vàng kêu lên: “Tử Xa Hồn, mau tới trợ ta!”

Tử Xa Hồn đang bị Yêu Long áp chế, toàn thân bị chỉ toàn nghiệp thiên hỏa đốt đen một nửa, chật vật không chịu nổi, hét lớn: “Ta ốc còn không mang nổi mình ốc, còn trông cậy vào ngươi đến trợ ta đây!”

Nhậm Dương cùng Hoàng Phủ Đức, càng bị bách thú vạn chim vây khốn, liên tiếp lâm vào hiểm cảnh, thoát sinh vô vọng.

Bốn người đều lộ ra vẻ tuyệt vọng, mặt mũi tràn đầy đau thương.

Bọn hắn là nhóm này tập huấn đệ tử bên trong ưu tú nhất tồn tại, chẳng lẽ liền muốn trước tại tất cả mọi người vẫn lạc nơi đây?

Bách Lý Kiếm Quân dưới tình thế cấp bách, hét lớn một tiếng, trong tay quyết ấn hướng mi tâm một chút, một đoàn hào quang màu xanh lam từ chỗ mi tâm kích - bắn ra, đúng là một tấm màu lam Linh phù, phía trên tinh thần lưu chuyển, tựa như Ngân Hà.

Này phù vừa xuất hiện, Bách Lý Kiếm Quân sắc mặt trắng bệch, cực độ thịt đau không ngớt, lệ quát một tiếng, “Đi chết đi!”

Hai ngón bóp phù, hướng phía trước một chút.

Phù văn chớp động hạ, liền biến mất không thấy gì nữa.

Trên đỉnh đầu cự kiếm đột nhiên nhoáng một cái, trên thân kiếm vô số tinh thần lưu chuyển, đúng là cùng linh phù kia dung hợp làm một.

Một cỗ mênh mông vĩ lực đột nhiên hình thành, “Sưu” một tiếng, liền vạch phá bầu trời, chém xuống tới.

Lâu Thất đột nhiên đổi sắc mặt, cái kia trống rỗng trong hốc mắt, hiện ra một đoàn mờ mịt quang huy, tựa hồ làm sao đều không rõ ràng, những nhân loại này rõ ràng chỉ có năm sao Thiên Giới thực lực, vì sao có thể cùng mình chống lại.

Trước đó cái kia sẽ biến thân nam tử như thế, trước mắt cái này bốn tên nam tử cũng là như thế, bày ra sức chiến đấu, thực sự xa siêu cùng giai, không thể tưởng tượng.

Trước mắt cái này mênh mông một kiếm, càng là bị hắn một loại cảm giác hết sức nguy hiểm, thậm chí có có thể có thể chết dưới một kiếm này.

Lâu Thất cả người xương cốt “Ken két” rung động, vô số hoa văn cùng ký tự ở trên người hiển hiện, toàn thân đều trở nên ngọc cốt bóng loáng, một đoàn xanh biếc năng lượng tại trong lồng ngực hội tụ.

“Cách cách!”

Sở hữu xương sườn đột nhiên một chút mở ra, hướng hai bên kéo dài, như một cái cự đại con nhện đứng trên bầu trời, năng lượng màu bích lục hóa thành chùm sáng liền xông ra ngoài.

“Ầm ầm!”

Kiếm khí bổ vào cái kia cột sáng bên trên.

Giữa thiên địa lập tức lâm vào một mảnh năng lượng biển.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2808: Dốc Sức Một Kích, Xuất Thủ Điều Kiện

Mặt đất trực tiếp bị gọt đi tầng một, Dương Thanh Huyền đều cảm nhận được năng lượng cực lớn chấn động, hắn thần hoang cổ tinh thể bên trên, “Soạt” vỡ vụn không ít, nhưng nháy mắt lại khép lại.

Dương Thanh Huyền giật mình nhìn về phía vòm trời, Bách Lý Kiếm Quân vừa rồi một kích kia, cực kỳ đáng sợ, lực lượng đã đến bảy sao Thiên Giới trình độ.

“Không hổ là siêu cấp thiên tài, trừ thiên phú cường hoành bên ngoài, trên thân đồ tốt cũng không ít a.”

Chính là cái kia trong mi tâm tuôn ra Linh phù, cùng thân kiếm hợp nhất, mới đản sinh ra đáng sợ như vậy lực lượng.

“Lần trước thật sự là may mắn. Hắn nhất định là không nỡ vận dụng này phù giết ta, sở dĩ bại lui mà đi. Lần này là sinh tử tồn vong thời khắc, bất đắc dĩ mới động dùng đến. Về sau đối đầu những này siêu cấp thiên tài, vẫn là muốn vạn vạn cẩn thận một chút.”

Trên mặt đất Tử Xa Hồn cùng Yêu Long đám người, không khỏi là bị cỗ lực lượng này tác động đến.

Những bách thú kia vạn chim càng là tao ương, trực tiếp sẽ chết mất hơn phân nửa, còn lại cũng hoảng sợ lui lại, không còn dám tiến lên đây.

Trên bầu trời, như con nhện giống nhau Lâu Thất, lẳng lặng đứng tại cái kia.

Đột nhiên trên thân “Két rồi” một tiếng, xuất hiện một đạo cự đại vết kiếm, từ vai trái đánh xuống, những nơi đi qua xương cốt, toàn bộ sụp đổ.

Cả người bị đánh thành hai nửa.

Bách Lý Kiếm Quân sắc mặt tái mét, “Oa” phun ra một ngụm máu đến, khí tức kịch liệt rơi xuống, đồng thời mặt mũi tràn đầy thịt đau.

Linh phù kia là hắn bảo vệ tính mạng đồ vật, không nghĩ tới cứ như vậy dùng hết, cảm giác đau lòng so vết thương trên người còn sâu hơn, khóc không ra nước mắt.

Yêu Long chờ bách thú không khỏi kinh hãi, tất cả đều hoảng sợ muôn dạng.

Yêu Long nhìn ra Bách Lý Kiếm Quân đã dầu hết đèn tắt, quát ầm lên: “Giết! Giết bọn hắn!”

Chính mình cũng phát cuồng hướng Tử Xa Hồn công tới.

Lâu Thất chết rồi, nếu để cho mấy người này loại đào tẩu, hắn liền vô pháp trở về hướng Khô Lâu Vương bàn giao, sở dĩ nhất định muốn mang cái này mấy cái thi thể của con người trở về.

Những chưa chết kia cầm thú, mặc dù khiếp đảm, nhưng ở Yêu Long long uy hạ, cũng không dám phản kháng, liều mạng công hướng bốn người.

“Đáng chết!”

Tử Xa Hồn tay cầm thần mạng hoàng xoáy, hung hăng bổ đi lên.

“Ầm ầm!”

To lớn nhận quang bổ ra một đạo Thần Hoàng, chụp vào Yêu Long.

Một rồng một người đại chiến, Tử Xa Hồn ở vào hạ phong, nhưng trong thời gian ngắn cũng không trở thành bị thua.

Chỉ là Nhậm Dương cùng Hoàng Phủ Đức liền thảm rồi, bị bách thú vạn chim vây công, lúc nào cũng có nguy hiểm có thể chết đi.

Nhậm Dương đột nhiên lấy ra một khối ngọc bài, hét lớn: “Chư vị, ta gánh không được, đi trước á!”

Bỗng nhiên bóp nát ngọc bài.

“Phanh” một tiếng, một sợi khói trắng huyễn hóa ra tới.

Hoàng Phủ Đức sắc mặt đại biến, cả giận nói: “Nhậm Dương ngươi...”

Nếu là Nhậm Dương vừa đi, hắn liền một mình một người, hẳn phải chết không nghi ngờ.

Mà hắn nhan trị không cao, lưu luyến cũng không có phân phối ngọc bội cho hắn, gấp đến độ đầu đầy mồ hôi.

Nhậm Dương nhếch miệng cười một tiếng, liền đợi truyền tống đi.

Đứng tại cái kia nửa ngày, khói trắng huyễn hóa một chút, liền tiêu tán, cũng không có chuyện gì phát sinh.

Nhậm Dương sắc mặt tái rồi xuống tới, quát ầm lên: “Không! Ta làm sao xui xẻo như vậy!”

Cái này một nhóm truyền tống ngọc bội là mua thấp chất lượng trống không ngọc bội chế tác, truyền tống xác suất thành công chỉ có bảy mươi phần trăm.

Dương Thanh Huyền tại đại địa bên trong, xạm mặt lại, sờ một cái trên người mình ngọc bội, thầm nghĩ: “Để bảo đảm ngọc bội hữu dụng, xem ra cần phải mặt khác tìm mấy người mượn mấy khối mới được, miễn cho lâm thời ngoài ý muốn nổi lên.”

Nhậm Dương truyền tống thất bại, triệt để tuyệt vọng rồi, cắn răng liều mạng giết quái, trừ cái đó ra lại không đường sống.

Bách Lý Kiếm Quân mặc dù khí tức sa sút, nhưng thực lực vẫn còn, thỉnh thoảng huy kiếm chém về phía tứ phía công tới cầm thú, cũng giết không ít.

“Ha ha, thật sự là vật họp theo loài, người chia theo nhóm, Tử Xa Hồn, Bách Lý Kiếm Quân, mấy ngày không gặp, các ngươi làm sao lại cùng cầm thú hỗn ở cùng một chỗ.”

Hư không bên trên, truyền đến một đạo tiếng cười khinh miệt.

Lại chuông bạc lọt vào tai, vô cùng dễ nghe.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, liền biết là ai tới.

Chỉ thấy chiến trường thượng không, hiện ra một vệt kim quang, lấp lóe phía dưới, liền thẳng bổ xuống, chém ở một đầu cự hùng trên thân, đem bạo thành hai nửa.

Kim quang bên trong xuất hiện một nữ tử thân ảnh, thướt tha yểu điệu, thật dài tóc vàng như thác nước rủ xuống, trở thành cái này tàn khốc bên trong chiến trường một đạo tuyệt mỹ phong cảnh.

Bách Lý Kiếm Quân vừa sợ lại thích, gấp vội vàng nói: “Nguyệt Kha, nhanh giúp chúng ta!”

“Giúp đỡ bọn ngươi? Đang giảng cười nhạo đi, nhiều như vậy đáng yêu tiểu động vật bị các ngươi chém giết, ta không giết các ngươi chính là tốt.”

Nguyệt Kha đưa tay bắt lấy vọt tới một con thỏ tinh, chạm đến phía dưới, cái kia thỏ tinh phi tốc thu nhỏ, trực tiếp biến thành phổ thông con thỏ lớn nhỏ, rơi trong ngực nàng, nhẹ nhàng vuốt ve, “Nhiều đáng yêu thỏ thỏ a, đặc biệt là cái này thỏ con đầu.”

Nàng dùng nhẹ tay nhẹ nhàng ở thỏ trên đầu một lột, thỏ đầu liền bị lột xuống đến, nhấc trong tay cẩn thận đánh giá, dưới cổ mặt máu me đầm đìa hướng xuống nhỏ xuống.

“Chi!”

Bốn phía những vốn muốn kia xông lên cầm thú, tất cả đều dọa đến hú lên quái dị, liền lui về sau.

Cái kia thỏ tinh thế nhưng là bọn hắn một cái tiểu đầu mục, năm sao Thiên Giới đỉnh phong tồn tại, cứ như vậy lột một chút liền dưới đầu tới, tất cả đều dọa đến sợ vỡ mật.

Yêu Long thoáng nhìn tình huống bên này, một trái tim không ngừng chìm xuống dưới.

Bách Lý Kiếm Quân vội la lên: “Nguyệt Kha, ngươi ta cùng vì bắc bộ vũ trụ thiên tài, chưa từng có quan hệ gì, ta cũng biết ngươi người này vô lợi không dậy sớm, có điều kiện gì cứ việc nói, trước cứu chúng ta ra trong lúc nguy nan, hết thảy tốt đàm!”

Nguyệt Kha cười nói: “Đã như vậy, thanh kiếm kia thánh lệnh lấy ra đi.”

Bách Lý Kiếm Quân sắc mặt đại biến, cả giận nói: “Ngươi...”

Nguyệt Kha duỗi ra ngón tay thon dài, lắc lư hạ, khẽ cười nói: “Không cần cùng ta cò kè mặc cả, nếu như ngươi yêu quý tính mạng mình.”

Bách Lý Kiếm Quân mặt âm trầm, cắn răng nói: “Tốt! Ngươi cầm đi.”

Phất tay liền bắn - ra một vệt kim quang, bên trong là một mặt lệnh bài.

Nguyệt Kha lộ ra vẻ mừng như điên, đem lệnh bài tiếp nhận, nhìn kỹ hạ, hoàn toàn chính xác không giả, cười lớn một tiếng, “Ha ha.”

Liền thân ảnh nhoáng một cái, trong tay tế ra một thanh Tam Xoa kích, tại không trung lắc lư hạ, liền hướng bốn phương tám hướng quét tới, “Lấy người tiền tài, trừ tai hoạ cho người, tiểu sủng vật nhóm, thật xin lỗi a.”

“Xùy!”

Kích quang hóa ra từng đạo tam xoa tuyến, tại không trung lóe lên, lại lấy không hiểu thấu quỹ tích công kích ra ngoài, không có một đạo là thẳng tắp.

Những đứng tại kia Tam Xoa kích trước mặt, hoảng sợ phòng ngự yêu thú, hoàn toàn vô sự, mà bốn phương tám hướng, thậm chí xa xa không ít yêu thú, trực tiếp bị kích quang cắt đứt ra.

Yêu Long sầm mặt lại, cắn răng cả giận nói: “Lui!”

Nguyệt Kha vừa ra tay, hắn liền biết, đã không có thủ thắng khả năng, tiếp tục đánh xuống, kết quả tốt nhất cũng chỉ là lưỡng bại câu thương.

Bách thú vạn chim lập tức giống như thủy triều thối lui.

Bách Lý Kiếm Quân tim vô cùng đau đớn, tổn thất bảo vệ tính mạng át chủ bài Linh phù, lại tổn thất Kiếm Thánh lệnh, vật kia quan hệ đến hắn sở tu võ học đỉnh phong, cực kỳ trọng yếu.

Cả người gương mặt tựa như là bị sương đánh quả cà, muốn nhiều khó khăn nhìn có bao nhiêu khó coi.

Tử Xa Hồn nhẹ nhàng thở ra, thu hồi thần mạng hoàng xoáy, hướng Nguyệt Kha chắp tay nói: “Đa tạ tương trợ.”

Nguyệt Kha “Hì hì” cười nói: “Không khách khí, lấy người tiền tài thay người làm việc mà thôi, đúng rồi, các ngươi tại sao lại ở chỗ này bị bách thú vây công?”

Chương 2809: Bỏ Lỡ Cơ Hội Tốt, Châm Ngòi Ly Gián

“Soạt”, cách đó không xa địa tầng đột nhiên phá vỡ, từ bên trong chui ra đại lượng bùn đất, hội tụ thành một thân ảnh, biến trở về Dương Thanh Huyền chân thân, mỉm cười ôm quyền nói: “Đa tạ kiếm Quân huynh, hồn huynh, còn có hai vị không biết tên ngốc -d, cứu ta một mạng.”

“Dương Thanh Huyền!”

Mấy người đều là nghẹn ngào kêu to.

Bọn hắn tất cả đều là hạng người thông minh tuyệt đỉnh, nháy mắt liền minh bạch tới, từng cái trợn mắt hốc mồm, sau đó lửa giận cùng ảo não cơ hồ muốn đem chính mình hỏa táng.

Nguyệt Kha đồng dạng giật mình không thôi, mặc dù nàng không rõ ràng sự tình tiền căn hậu quả, nhưng biết chắc là mấy người kia trong tay Dương Thanh Huyền bị thiệt lớn.

“Phốc!.”

Bách Lý Kiếm Quân càng là phun ra một ngụm máu đến, quát ầm lên: “Dương Thanh Huyền, ta nhất định sẽ không bỏ qua ngươi!”

“Thật sao?”

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, lạnh lùng nói: “Nguyên bản ta còn cảm ân kiếm Quân huynh ân cứu mạng, nghĩ không ra kiếm Quân huynh nội tâm lại như thế ác độc. Đã như vậy, vậy ta đồng dạng dung không được ngươi.”

Dương Thanh Huyền thân ảnh lóe lên, liền đến Bách Lý Kiếm Quân trước mặt, hung hăng một chiêu đánh ra đi qua.

Cánh tay kia trực tiếp hóa thành long trảo, đem bầu trời xé rách ra mấy đạo vết trảo.

Bách Lý Kiếm Quân hoảng hốt, vội vàng tránh khỏi.

Trạng thái của hắn bây giờ chỗ nào là Dương Thanh Huyền đối thủ, nội tâm một trận hối hận, thật không nên ở thời điểm này khiêu khích hắn.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, trong mắt sát cơ hiện lên, một trảo này chỉ là cố ý thăm dò, vừa đến xác định Bách Lý Kiếm Quân trạng thái, thứ hai bắt giữ Bách Lý Kiếm Quân né tránh thời không gian quỹ tích.

Hắn tay trái nâng lên, tay cầm Âm Dương kính, soi đi qua.

Bách Lý Kiếm Quân né tránh lộ tuyến hoàn toàn ở hắn trong dự liệu.

Hai người một cái cực độ tỉnh táo, tâm tư kín đáo, trạng thái đỉnh phong; Một cái lên cơn giận dữ, cảm xúc bạo tạc, lực lượng rơi xuống đến đáy vực.

Mà lại lại là sử dụng ra chí bảo Âm Dương kính, Bách Lý Kiếm Quân trốn chỗ nào được rơi.

“A!.”

“Không!.”

Bách Lý Kiếm Quân nháy mắt cảm giác được tử vong nguy hiểm, dùng hết suốt đời tu vi ra sức lóe lên, muốn tránh thoát kính ánh sáng.

Thân thể lăng không đằng dời bộ phận, vừa vặn để kính chiếu sáng tại hạ thân cực độ trọng yếu bộ vị, kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng vang lên.

“Xùy!”

Ngay tại kính quang muốn đem Bách Lý Kiếm Quân hoàn toàn hỏa táng thời điểm.

Một đạo cực nhỏ quang huy phá không mà ra, đem Bách Lý Kiếm Quân ngang eo chặt đứt.

Chính là Nguyệt Kha, chẳng biết lúc nào xuất hiện sau lưng Bách Lý Kiếm Quân, trong tay cầm một cây cực nhỏ sợi tơ, đem không gian đều cắt đứt.

Phần eo trở xuống bộ vị, hoàn toàn hóa thành kiếp tro.

Nửa người trên bị Nguyệt Kha một trảo, liền biến mất tại nguyên địa, nháy mắt xuất hiện tại ngàn trượng bên ngoài, hoảng sợ kêu rên, mặt mũi tràn đầy vặn vẹo cùng đau đến không muốn sống.

Mặc dù cứu nửa người trên, nhưng y nguyên bị cực dương lực lượng xâm nhiễm, toàn bộ thân hình đều hóa thành đỏ bừng, tại một chút xíu nóng chảy, cực độ thống khổ.

“Cứu ta, Nguyệt Kha cứu ta.”

Bách Lý Kiếm Quân khóc rống nói: “Ta còn không muốn chết a, cái kia Kiếm Thánh khiến bí mật ta toàn bộ nói cho ngươi.”

Nguyệt Kha một chưởng đặt ở Bách Lý Kiếm Quân mi tâm, kim sắc quang mang tràn vào, khuếch tán toàn thân của hắn, “Ta trước đem trong cơ thể ngươi cực dương chi khí đánh lên đến, phong ấn tại mi tâm, nhưng ngươi thân thể này sợ là...”

Bách Lý Kiếm Quân tê thanh nói: “Trước cứu sống ta lại nói.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày, biết bỏ qua giết Bách Lý Kiếm Quân cơ hội tốt nhất, lạnh lùng nhìn Nguyệt Kha liếc mắt, đối phương chính cảnh giác nhìn mình chằm chằm, muốn lại ra tay đánh lén, đã là không thể nào.

Mà lại Nguyệt Kha tu vi cảnh giới, tại tập huấn trước đó đều là năm sao Thiên Giới đỉnh phong, cái này hai lần tập huấn đến nay, đã đột phá đến sáu sao Thiên Giới sơ giai, cho dù đơn đả độc đấu, chính mình cũng không thắng được.

Dương Thanh Huyền đem ánh mắt nhìn về phía Tử Xa Hồn cùng Nhậm Dương, Hoàng Phủ Đức.

Ba người đều là hít một hơi khí lạnh, hoảng sợ trở ra, cùng Dương Thanh Huyền tận khả năng xa bảo trì cự ly, mặt mũi tràn đầy khẩn trương.

Dương Thanh Huyền nhìn qua Nguyệt Kha, nói ra: “Ba người này ngươi cũng muốn bảo đảm?”

Nguyệt Kha nhướng mày, có chút do dự.

Tử Xa Hồn vội vàng nói: “Nguyệt Kha đại nhân, hết thảy điều kiện đều tốt đàm.”

Nguyệt Kha thở dài, nói: “Ta thật muốn bảo đảm ngươi a, dù sao có thể vớt được chỗ tốt, quá khiến ta thèm nhỏ dãi. Nhưng ta không muốn lại đắc tội Dương Thanh Huyền, kẻ này thật là đáng sợ, không chừng ngày nào ta liền rơi trong tay hắn, liền liền một tia cầu xin tha thứ cơ hội đều không có.”

Tử Xa Hồn kinh sợ không thôi, lấy ra thần mạng hoàng xoáy, đưa ngang trước người, cắn răng nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi thật muốn ép người quá đáng, ta sẽ để cho ngươi triệt để hối hận!”

Trong mắt của hắn tràn đầy kiên quyết chi sắc, ngữ khí kiên định mà lăng lệ, không hề giống là thuận miệng uy hiếp.

Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, nghĩ đến Bách Lý Kiếm Quân bảo vệ tính mạng chiêu, nghĩ đến Tử Xa Hồn thiên phú và tài nguyên, hơn phân nửa cũng có phương pháp bảo vệ tính mạng, chỉ là tiêu hao đại giới có lẽ là to lớn.

Hắn mỉm cười, nói: “Tốt, lần này ta có thể bỏ qua ngươi, ngươi trên người gì đó, được toàn bộ lưu lại.”

Tử Xa Hồn cả giận nói: “Mơ tưởng!”

Dương Thanh Huyền nói: “Lấy tiền bảo vệ tính mạng, thiên kinh địa nghĩa, nếu là ngươi liền chút tiền này đều không bỏ được, vậy ta cũng chỉ phải thử một chút thần thông của ngươi áo nghĩa.”

Tử Xa Hồn trong mắt thần sắc xoắn xuýt, cắn răng nói: “Có thể cho ngươi một nửa, đỉnh cấp đồ vật, quyết không thể cho!”

Dương Thanh Huyền nói: “Tăng thêm truyền tống ngọc bài, liền thành giao.”

Tử Xa Hồn suy nghĩ một chút, truyền tống ngọc bài có thể đoạt người khác, lúc này lấy ra mấy cái túi trữ vật, tính cả cái kia ngọc bài đồng loạt ném cho Dương Thanh Huyền, nội tâm bi phẫn cùng khuất nhục chi tình, còn có sát ý vô tận, đều đạt tới cực điểm.

Dương Thanh Huyền mỉm cười đem đồ vật thủ hạ, ôm quyền nói: “Đa tạ a, nhận được mấy vị cứu giúp, hiện tại còn muốn ngươi tốn kém, thực sự thật không tiện.”

“Phốc!”

Tử Xa Hồn cũng một ngụm máu phun tới, bị tức đả thương.

Dương Thanh Huyền chỉ hướng Nhậm Dương cùng Hoàng Phủ

Đức, nói ra: “Hồn huynh, ta muốn giết hai người này, ngươi không có ý kiến a? Ngươi những tiền tài kia, chỉ đủ ngươi một người mạng sống.”

Nhậm Dương cùng Hoàng Phủ Đức đều là hoảng hốt, vội vàng nhìn qua Tử Xa Hồn.

Bọn hắn cùng nhau đến tự tây bộ vũ trụ, quan hệ vô cùng tốt.

Tử Xa Hồn hung tợn nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, hắn thực sự bất lực quản hai người này, cả giận nói: “Tùy ngươi!”

Hai người đều là mặt xám như tro, hoảng sợ phía dưới liền muốn hóa thành độn quang đào tẩu.

Dương Thanh Huyền nói: “Hai vị không cần hoảng, đem đồ vật lưu lại cũng là có thể sống sót.”

Tử Xa Hồn trong lòng đột nhiên nhảy một cái, kinh phẫn nộ quát: “Dương Thanh Huyền! Ngươi cố ý châm ngòi ly gián!”

Nguyên lai Dương Thanh Huyền căn bản không có ý định giết hai người, chỉ là muốn lừa gạt một phen, bởi vì hai người này thiên phú và thực lực căn bản không đủ để uy hiếp chính mình.

Nhưng cố ý hỏi trước hạ Tử Xa Hồn, để Tử Xa Hồn cùng quan hệ của hai người phá diệt, lúc này mới thả hai người mạng sống, một chút liền để Tử Xa Hồn hai cái trợ thủ biến thành địch thủ.

Đồng thời ba người bọn họ cùng vì tây bộ vũ trụ liên minh thiên tài, sau lưng còn có đếm không hết mạng lưới quan hệ, rắc rối phức tạp, lần này đối với Tử Xa Hồn tạo thành bối rối to lớn.

Nhậm Dương cùng Hoàng Phủ Đức đều là đại hỉ, vội vàng đem toàn thân vật tư đều lấy ra ngoài, một khối tinh sáng thạch cũng không dám lưu, đều dâng hiến cho Dương Thanh Huyền.

Còn sinh ra một tia cảm kích ân không giết.

Hai người hướng Dương Thanh Huyền ôm quyền chắp tay về sau, liền vội vàng độn bay mà đi, lại chưa nhìn Tử Xa Hồn liếc mắt, đồng thời ánh mắt đảo qua thời điểm, hai người trong mắt đều là vô tận hàn ý cùng băng lãnh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2810: Bàn Nhược Bộ Tộc Thánh Địa

Tử Xa Hồn cắn răng cả giận nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi thật là ác độc a!”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Hung ác? Ngươi nha nói chuyện có hay không đầu a? Ngươi cũng là người muốn giết ta, ta doạ dẫm ngươi mấy lần, ngươi liền nói ta hung ác? Mẹ -de, các ngươi tây bộ vũ trụ đổ nước vào não ** đã tu luyện tới Chí Tôn cảnh a.”

Nguyệt Kha nói: “Dương Thanh Huyền, ta hôm nay mặc dù cứu được kiếm quân, nhưng vô ý đối địch với ngươi, ta có thể nói cho ngươi một tin tức, xem như là hóa giải hôm nay chi tội tiết.”

Cùng vì cái thế thiên tài, Bách Lý Kiếm Quân đám người thái độ đối với Dương Thanh Huyền, là hi vọng dốc sức giảo sát, chấm dứt hậu hoạn.

Mà nữ tà Nguyệt Kha lại cho rằng không thể đối địch với, Dương Thanh Huyền chính là từ từ bay lên cái thế cường giả, khí vận mạnh không có thể ngăn cản, cưỡng ép cùng Dương Thanh Huyền khí vận tranh phong, chỉ sẽ làm bị thương chính mình khí vận, được không bù mất.

Dương Thanh Huyền đến không có nghĩ quá nhiều, nhưng nhìn ra nữ tà thái độ, gật đầu nói: “Được nhìn tin tức gì.”

Nguyệt Kha mỉm cười, mọi loại mê người, thậm chí cười một tiếng phía dưới, cái kia dung nhan đều trở nên mơ hồ không rõ, chỉ còn lại nhiếp nhân tâm phách mỹ lệ.

Dương Thanh Huyền thu nạp thập đại võ hồn, tâm tính cùng linh hồn đều kiên cố vô cùng, trong hai mắt một mảnh thanh minh, không có nửa điểm sóng lăn tăn.

Nguyệt Kha trong lòng vi kinh, càng là kiên định mình ý nghĩ, nhân tiện nói: “Nam bộ vũ trụ một số người ở bên kia một mảnh hoang mạc bên trong bị người vây công, lâm vào hiểm cảnh, trong đó tựa hồ có không ít là bằng hữu của ngươi, tỉ như cái kia dáng dấp liền ta đều tim đập thình thịch tiểu yêu tinh muội tử..”

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, thất kinh hỏi: “Ở đâu?”

Nguyệt Kha cho tọa độ về sau, Dương Thanh Huyền lập tức đằng không mà lên, hóa thành một con mèo đen, “Meo” kêu một tiếng, liền chạy như điên.

Tử Xa Hồn nhìn xem con kia mèo đen, lập tức cái gì đều minh bạch, nghĩ đến tiền căn hậu quả, các loại ảo não cùng phẫn nộ xông lên đầu, “Phốc” một tiếng, lần nữa phun ra một ngụm máu tới.

…

Kim hoàng đất cát, cực nhiệt nhiệt độ, liền liền không gian đều hoảng hốt muốn tan chảy.

Ở đây cát vùng đất bên trong, từng tòa to lớn tháp cao san sát trong đó, giống như là vô số phần mộ, tọa lạc ở trên mặt đất.

Mấy chục đạo thân ảnh ngay tại những này rừng tháp bên trong xuyên qua, đánh túi bụi.

“Ầm ầm!”

Trong đó một tòa tháp cao, tại lực lượng chấn động hạ, đột nhiên ngược lại sụp đổ xuống, hóa thành vô số kim sắc lưu sa, từ bên trong vọt ra đủ loại yêu thú cùng quái vật, gào thét bắn về phía tứ phương.

“Không được!”

Song phương người đều là đổi sắc mặt, chiến đấu trì hoãn hạ, riêng phần mình phân bắt, bắt đầu đánh giết những này chạy tới quái vật.

Trong đó đại lượng đều là sâu róm một dạng thân mềm quái vật, toàn thân tuyết trắng, từng đoạn từng đoạn, trên thân tràn đầy vòng hoa văn, chém vỡ phía dưới liền biến thành hai cái, tựa hồ có thể không ngừng phân liệt, khiến người cực kì đau đầu.

Quân Thiên quát: “Trảm kích vô dụng, nhất định phải đem những quái vật này nghiền vỡ nát!”

Hắn từng quyền đánh ra, thi triển ra ba phần lực lượng, mỗi một quyền đều đem hơn mười đầu côn trùng đánh nổ.

Quân Thiên không dám để cho chính mình tiêu hao quá lớn, bọn hắn một chuyến hơn hai mươi người, bị đông bộ vũ trụ những người kia truy kích mấy ngàn dặm, đánh một chút trốn trốn tiến vào phiến khu vực này.

Ven đường lại gia nhập không ít người tiến đến, còn có bắc bộ cùng tây bộ trong vũ trụ một chút thiên tài, thấy có thể có lợi, cũng dồn dập gia nhập chiến đấu.

Đặc biệt là lúc trước lưu luyến phân phối truyền tống ngọc bội, nể mặt Dương Thanh Huyền, nam bộ vũ trụ liên minh đám người, cơ hồ người người đều có.

Những không có kia phân phối đến ngọc bội, hoặc là muốn nhiều lấy được mấy khối ngọc bội, bảo đảm truyền tống xác suất thành công, tất cả đều để mắt tới nam bộ vũ trụ những này người.

Gặp bọn họ bị vây công, tự nhiên hoàng tước tại hậu, một đường cùng đi qua.

Còn có một số bởi vì phong vân hẻm núi cùng Dương Thanh Huyền sự tình, đã sớm nhìn nam bộ vũ trụ những này người không vừa mắt, vừa vặn bỏ đá xuống giếng.

Tiến vào mảnh này cát vàng chi địa về sau, tất cả mọi người cảm giác được dị thường, ở đây chút vàng óng ánh hạt cát phía dưới, che giấu khí tức cực kỳ đáng sợ.

Cùng những này nhìn một cái vô tận tháp cao, như phần mộ, cũng không biết bên trong đến cùng là cái gì.

Đám người nhớ tới nơi chôn xương sự tình, đều không dám tùy tiện lan đến gần những này tháp cao.

Cái này cũng khiến cho Quân Thiên, Lạc Đinh Lan đám người thở phào, vòng quanh những này tháp cao chiến đấu.

Nhưng y nguyên nhiều năm lâu thiếu tu sửa tháp cao, tại chiến đấu dư ba hạ đánh nát, liền từ bên trong chạy ra các loại quái vật đến, cái kia màu trắng lông xù côn trùng là thường thấy nhất.

“Oanh! Oanh!”

Nơi xa một tên thanh niên nam tử, không ngừng hướng về những quái vật kia ra quyền, mỗi một quyền oanh kích hạ, đều đem hư không vặn vẹo, sau đó đạn chấn khai đến, đem sở hữu quái vật toàn bộ nghiền ép vỡ nát.

Cách hắn hơi gần một số võ giả, đều là liều mạng né tránh, để tránh lan đến gần trên người mình.

Quân Thiên nhìn xem người kia quyền phong, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Người trước mắt này chính là đông bộ vũ trụ liên minh thiên tài, hắc ám bạo long Lý Tứ, là cùng cửu nguyên Già Lam, thương bàn nổi danh tồn tại.

Còn có một tên nam tử, thân bên trên tán phát ra kỳ dị quang huy, giơ tay nhấc chân ở giữa, lợi dụng này quang vì lưỡi đao, chém giết bốn bề quái vật.

Cái này quang huy cực kỳ giống Dương Thanh Huyền Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, nhưng lại có nhất định khác nhau, cả hai giống như là xuất từ đồng nguyên.

Người này là đến từ tây bộ vũ trụ thiên tài Kim Vô Khuyết, cùng Tử Xa Hồn nhất thời du sáng, tương hỗ chiếu rọi, thực lực cùng thiên phú hoàn toàn không kém Tử Xa Hồn, nhưng so sánh Tử Xa Hồn, lại là phải khiêm tốn hơn nhiều.

Hắn thi triển đi ra công pháp, chính là từ Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân bên trong diễn biến ra kim cương chín thức, đại khai đại hợp, mỗi một chiêu bên trong đều ẩn chứa hạo nhiên chi khí, không người dám cận thân.

Bởi vì hắn quá điệu thấp, ngày bình thường cũng không chú ý hình tượng, dáng người lại khôi ngô, hoàn toàn không phải lưu luyến thích loại hình, sở dĩ cấp cho truyền tống ngọc bội thời điểm không có hắn phần, bất đắc dĩ, chỉ có thể nghĩ biện pháp cướp đoạt.

Lý Tứ đấm ra một quyền, đem mấy cái nhào tới độc hạt giống như quái vật đánh nát bấy.

Quyền kình không giảm, xuyên thấu mà qua, đánh tại phía trước mặt khác một tòa tháp cao bên trên.

“Ầm ầm” thanh âm từ trong cơ thể quanh quẩn ra.

Lý Tứ sắc mặt biến hóa, quát: “Nơi này quá mức quỷ dị, mọi người tốc chiến tốc thắng, không nên ở lâu!”

Lời nói chính nói xong, "Lốp bốp" nứt ra âm thanh trên tháp cao vang lên, từ đỉnh hướng xuống, toàn bộ da bị nẻ ra.

Một cỗ cực độ tà ác khí tức chớp mắt truyền ra.

"Ầm ầm!"

Tháp cao đổ sụp, bên trong bắn ra một vệt sáng, trực tiếp đem gần nhất một tên võ tu oanh vỡ nát.

Khói bụi lăn lộn, bên trong đi ra một tôn màu xanh đậm Cự Linh, toàn thân che kín hung ác con mắt, nháy dưới mắt, liền có chùm sáng bắn ra, đánh về phía đám người.

"A!"

Liên tiếp tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Không ít võ tu bị quang thúc kia một bắn, trực tiếp bạo thể mà chết.

"Đây là... Địch tộc người!"

Kim Vô Khuyết đột nhiên la hoảng lên, bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó, "Nơi này là Bàn Nhược bộ tộc thánh địa! Đại Tịnh Thiên!"

Lạc Đinh Lan cả kinh nói: "Tương truyền Bàn Nhược bộ tộc dùng để trấn áp yêu ma Đại Tịnh Thiên?"

Tất cả mọi người nhìn qua lít nha lít nhít tháp cao, thầm nghĩ: "Như trong này tất cả đều là yêu ma, đều bị phóng xuất ra..."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2811: Chí Tôn Xá Lợi

Cái kia Địch tộc người trên thân ánh mắt công kích, đột nhiên cải biến phương hướng, bắt đầu oanh kích bốn phương tám hướng tháp cao.

“Oanh! Oanh!”

Những này tháp cao không tách ra ra khe hở, bên trong có cường đại khí tức tà ác truyền ra.

Quân Thiên sợ hãi nói: “Lý Tứ, Kim Vô Khuyết, chúng ta đều đừng đánh nữa, mau chóng rời đi nơi đây!”

Lý Tứ cắn răng nói: “Hừ, đem đồ vật toàn bộ giao ra, liền có thể thả các ngươi đi! Nếu không hao phí nhiều thời gian như vậy tinh lực, há có thể thất bại trong gang tấc.”

Quân Thiên nói: “Chúng ta hết thảy mới hai mươi ba người, các ngươi có ba mươi bảy người, coi như đồ vật toàn cho các ngươi, lại phân chia như thế nào?”

Lý Tứ cười lạnh nói: “Như thế thấp ấu kế ly gián, không cảm thấy vũ nhục ngươi thông minh của mình sao?”

“Ầm ầm”, một tòa tháp cao vỡ vụn, bên trong lại ra một tôn Địch tộc người, đồng dạng toàn thân là con mắt, chỉ bất quá tu vi so lúc trước người kia yếu nhược.

“Ầm ầm”, lại là một tòa tháp cao vỡ vụn, bên trong xông ra đại lượng quái vật.

“Ầm ầm”, lại là một tòa vỡ vụn...

Mọi người không khỏi hoảng sợ, những hơi kia cẩn thận một chút võ tu, lập tức ý thức được không ổn, bỗng nhiên hướng nơi xa bỏ chạy, muốn rời khỏi nơi đây.

Cái kia trốn tại phía trước nhất một người, đột nhiên đâm vào một đạo phá không mà tới hư quang bên trên, “A” kêu thảm một tiếng.

Thân thể “Ầm ầm” vỡ vụn, trực tiếp bị chém thành hai khúc.

Tất cả mọi người là tâm thần run lên, vội vàng nhìn lại, chẳng lẽ lại tới cái gì lợi hại quái vật?

Chỉ thấy nơi xa hư không bên trên, chậm rãi đi ra một bóng người, cầm trong tay chiến kích, đạp trên trên cát vàng sóng nhiệt mà đến, lạnh giọng nói: “Khi dễ bằng hữu của ta, còn muốn đi?”

“Dương Thanh Huyền!”

Quân Thiên đám người đều mừng rỡ.

Lý Tứ đám người thì từng cái đổi sắc mặt, thầm nghĩ không tốt.

Lấy số người của bọn họ cùng thực lực, cũng là không cần sợ Dương Thanh Huyền, chỉ là Dương Thanh Huyền vừa đến, còn muốn cướp đoạt Quân Thiên đám người, liền khó càng thêm khó.

Tăng thêm cái này không ngừng chuyển biến xấu hoàn cảnh, các loại quái vật tầng tầng lớp lớp.

Lý Tứ quyết định thật nhanh, quát: “Đi!”

Chính mình thân ảnh nhoáng một cái, liền hướng nơi xa độn đi.

“Đi? Hỏi qua chúng ta sao?”

Dương Thanh Huyền dừng thân lại, hai tay chấp kích, các loại sức mạnh không ngừng rót vào chiến kích bên trong, các loại hỗn loạn dị tượng tại quanh người hắn hình thành, phảng phất một tòa sắp phun trào núi lửa.

Thiên Khư cũng bộc phát ra mãnh liệt mà phấn khởi khí minh, không ngừng có các loại hư quang huyễn hóa mà ra.

Lý Tứ sắc mặt đại biến, kinh quát nói: “Dương Thanh Huyền, mọi người bảo vệ tính mạng quan trọng, rời đi trước nơi đây, muốn chiến muốn cùng tùy ngươi.”

Dương Thanh Huyền cười gằn nói: “Ta làm việc, lúc nào muốn tới ngươi chỉ huy? Ta bảo đảm không bảo mệnh cũng không liên quan gì đến ngươi a.”

Lý Tứ giận dữ, quát: “Đừng cho là ta sợ ngươi!”

Xông lên phía trước, mãnh hai tay nắm tay.

Quyền phong bên trong truyền đến trời long đất nở thanh âm, vô số cát vàng cuốn lên, không gian hóa thành hình dạng xoắn ốc, hình thành to lớn lực xoắn.

“Thật mạnh!”

Dương Thanh Huyền trong lòng run lên, không dám khinh thường, hai tay nắm kích, cơ hồ tất cả lực lượng đều ẩn chứa trong đó.

Đột nhiên Lý Tứ sắc mặt biến hóa, xung kích chi thế bỗng nhiên ngừng lại, giật mình nhìn Dương Thanh Huyền sau lưng.

Dương Thanh Huyền cũng là cảm ứng được cái gì, vội vàng trở lại, đồng thời một kích liền hướng sau lưng bổ tới.

“Ầm ầm!”

Một bàn tay cực kỳ lớn, từ một tòa trong tháp cao oanh ra, hung hăng đặt ở hắn chiến kích bên trên.

Chấn lên vô biên cát vàng, từng vòng từng vòng kích tràn ra đi.

Dương Thanh Huyền trên thân dạ chi đế giáp tự hành hộ thể, cả người bị đẩy lui hứa xa.

Lý Tứ trong mắt sát cơ lóe lên, lúc này đánh giết Dương Thanh Huyền là không thể thích hợp hơn, nhưng hắn do dự một chút, liền từ bỏ, một quyền hướng bên cạnh quái vật đánh tới, trực tiếp diệt sát một tôn Địch tộc người.

“Hừ, tính ngươi thức thời.”

Dương Thanh Huyền quay đầu, nhìn Lý Tứ liếc mắt, lạnh lùng nói: “Nếu là vừa rồi ngươi ra tay với ta, giờ phút này thụ thương chính là ngươi.”

Lý Tứ sắc mặt biến hóa, hiểu được, cười lạnh nói: “Đạo hoán bước? Hừ, đích thật là phiền phức thần thông a. Nghĩ không ra ngươi xuất thủ thời điểm, liền đem chính mình điểm rơi, cùng ta có thể sẽ xuất thủ tình huống đều tính toán đến. Bất quá ngươi biết nói hoán bước đã là công khai sự tình, chẳng lẽ ta liền sẽ không có phòng bị sao?”

Hai người bốn mắt tương đối, đều ý thức được đối phương đáng sợ.

Dương Thanh Huyền nói: “Truy sát ta bằng hữu sự tình, chờ rời đi sau lại cùng các ngươi tính sổ sách! Nơi này đến cùng là địa phương nào?”

Lạc Đinh Lan từ đằng xa bay tới, giải thích nói: “Lớn chỉ toàn ngày! Bàn Nhược bộ tộc trấn áp yêu ma thánh địa.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Bàn Nhược bộ tộc?! Thánh địa làm sao sẽ tại Côn Khư bên ngoài?”

Lý Tứ nói: “Này cũng không kỳ quái, Côn Khư bên ngoài, nguyên bản là thu nạp vô số không gian vỡ vụn ngưng tụ mà thành. Bàn Nhược bộ tộc thánh địa bị thu nạp tới cũng bình thường, hiện tại phiền phức chính là, nơi này tựa hồ là trấn ma chi địa, chúng ta khả năng không ra được.”

Lạc Đinh Lan lạnh lùng nói: “Ra không được liền chết ở đây tốt, kéo các ngươi chôn cùng, ai bảo các ngươi truy sát ta nhóm mấy ngàn dặm!”

“Chưa hẳn, mặc dù kinh động đến nơi đây yêu ma, nhưng vẫn là có rời đi hi vọng.”

Kim Vô Khuyết đánh lui mấy tên Địch tộc người, lớn tiếng kêu lên: “Nhanh đến toà kia cao nhất tháp bên cạnh đi!”

Sở hữu tháp đều là cao thấp không giống nhau, tại ánh mắt chiếu tới địa phương, có một tòa rõ ràng cao ở bên cạnh cự tháp.

Tất cả mọi người nghe Kim Vô Khuyết lời nói, liều mạng chém giết, rất nhanh liền đến cái kia cự tháp chung quanh.

Những các loại kia quái vật yêu ma, tựa hồ không dám lên đến đây, ở phía xa đem toà này cự tháp làm thành một vòng.

Trước hết nhất phá tháp mà ra tôn kia Địch tộc người, tựa hồ là Địch tộc hoàng giả, lực lượng cùng thần trí đều cao hơn nhiều cái khác yêu ma, không ngừng chỉ huy người phá tháp, đem đại lượng yêu ma toàn bộ phóng xuất ra.

Quân Thiên nói: “Tòa tháp này có gì huyền diệu? Những yêu ma này càng không dám tiến lên.”

Kim Vô Khuyết nói: “Yêu ma càng lợi hại, trấn áp tháp liền càng cao, cái này trong tháp trấn áp chính là cái gì ta không biết, nhưng khẳng định thực lực hơn xa trước mắt những thứ này.”

Tất cả mọi người là rùng mình, nguyên bản còn tưởng rằng là khu vực an toàn, nghĩ không ra đúng là càng đáng sợ đồ vật ở bên trong.

Kim Vô Khuyết nói: “Tạm thời là an toàn, cái này lớn chỉ toàn ngày tư liệu, ta đã từng đọc qua qua. Sở dĩ đem các loại yêu ma trấn áp ở chỗ này, bởi vì nơi này có Bàn Nhược bộ tộc Đại Niết Bàn lực lượng, chỉ cần chúng ta tìm tới cỗ lực lượng này, liền có thể phá cục mà ra.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, hỏi: “Đại Niết Bàn chỉ là cái gì?”

Kim Vô Khuyết nói: “Bàn Nhược bộ tộc là từ thượng giới xuống tới, tục truyền sớm nhất thời điểm, bọn hắn mang đến một viên Chí Tôn Xá Lợi, vì cái này Xá Lợi kiến tạo thần tháp, lợi dụng này thần tháp làm trung tâm, trấn áp yêu ma, đây chính là lớn chỉ toàn ngày lai lịch.”

Tất cả mọi người là hoảng sợ thất thanh nói: “Chí Tôn Xá Lợi?!”

Kim Vô Khuyết gật đầu nói: “Phổ thông Bàn Nhược bộ tộc, thông qua niết bàn về sau, có thể để Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân tiểu thành, mà chỉ có Đại Niết Bàn, mới có thể để Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân đại thành. Chỉ có Chí Tôn Xá Lợi, mới nắm giữ Đại Niết Bàn lực lượng.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: “Cái kia Chí Tôn Xá Lợi còn ở đây sao?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2812: Bàn Nhược Đại Niết Bàn

Tất cả mọi người là trong lòng run lên, vểnh tai lắng nghe.

Nếu là có thể đạt được Chí Tôn Xá Lợi, như vậy thu hoạch lớn, thậm chí hơn xa tập huấn. Không ít người nội tâm đều đang nghĩ, nếu như có thể lấy được lời nói, tại chỗ liền bóp nát ngọc bài, trực tiếp rời đi.

Kim Vô Khuyết cười khổ nói: “Ta nào biết được, hơn phân nửa... Không có ở đây đi...”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, hắn cũng là như vậy nghĩ, Bàn Nhược bộ tộc Xá Lợi Tử đều bị chưởng giáo phù đạt đến đào lên, cắm vào trong cơ thể mình, nếu là thật sự có dạng này một viên Chí Tôn Xá Lợi, là không thể nào bỏ qua.

Kim Vô Khuyết nói: “Cho dù Chí Tôn Xá Lợi không tại, nhưng lịch đại Bàn Nhược tộc cường giả, đều là ở chỗ này tọa hóa, y nguyên có niết bàn lực lượng quanh quẩn tại vùng hư không này, trấn áp chư ma. Chỉ cần có thể tìm ra toà kia hạch tâm thần tháp, liền có thể tìm tới niết bàn lực lượng, xông ra nơi đây.”

Lý Tứ nói: “Nơi này có tháp ngàn vạn, đi nơi nào tìm cái kia hạch tâm chi tháp?”

Kim Vô Khuyết nhìn về phía Dương Thanh Huyền, nói: “Ngươi tu luyện Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, nhưng có luyện ra Xá Lợi Tử?”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ngươi nếu biết Xá Lợi Tử, tự nhiên biết ta cảnh giới này là không thể nào kết xuất Xá Lợi.”

Kim Vô Khuyết có chút thất vọng, thở dài, nói: “Ta chỉ là ôm một chút hi vọng hỏi một chút, dù sao ngươi không phải bình thường, có lẽ có thể có ngoài ý muốn đâu?”

Hắn nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, trong ánh mắt chớp động lên một tia tinh mang.

Dương Thanh Huyền trầm mặc xuống, nhìn xem bốn phía thế cục càng ngày càng không ổn, liền thừa nhận nói: “Ta đích xác ngẫu nhiên đạt được một viên Xá Lợi.”

Kim Vô Khuyết mừng lớn nói: “Vậy chúng ta được cứu rồi! Ngươi mượn nhờ Xá Lợi Tử, cần phải có thể cảm ứng được Đại Niết Bàn lực lượng!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta thử một chút.”

Nguyên thần thứ hai trực tiếp từ trong cơ thể đi ra, hai tay bấm niệm pháp quyết, vận chuyển Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, từng vòng từng vòng kim mang từ trên thân khuếch tán ra tới.

Chỗ mi tâm một đoàn năng lượng phun trào, có hạt châu màu trắng tại trong đó hiện lên.

“Xá Lợi Tử!”

Kim Vô Khuyết kích động kêu lên, mặt mũi tràn đầy khát vọng chi tình, mười ngón run nhè nhẹ, tựa hồ có muốn cướp đoạt xung động.

Mấy chục đạo ánh mắt lạnh như băng nhìn xem hắn, mới khiến cho hắn từ phấn khởi bên trong tỉnh táo lại, âm thầm thở hắt ra, khuyên bảo chính mình phải tỉnh táo.

Bởi vì Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân hoàn chỉnh pháp môn tu luyện đã không trọn vẹn, cái này một giới Bàn Nhược bộ tộc lại không có người có thể tu luyện tới đại thành thần thể.

Về sau liền có Bàn Nhược bộ tộc người đem bất hủ thân công pháp tiến hành cải tạo, sáng tạo cái mới, diễn hóa chờ, Kim Vô Khuyết tu luyện kim cương chín thức, chính là biến hóa ra thần thông áo nghĩa, muốn lấy Bàn Nhược lực lượng xem như tu luyện cơ sở.

Nếu là có thể nắm giữ một viên Xá Lợi, đối bọn hắn mà nói, chỗ tốt còn tại đại đạo đạo quả phía trên.

Nhưng toàn bộ Kim thị gia tộc, đều chỉ có một viên Xá Lợi, hơn nữa còn bảo đảm tồn tại trong tay gia chủ, là lịch đại gia chủ tín vật.

Nguyên thần thứ hai vận chuyển Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, chỗ mi tâm Xá Lợi Tử đột nhiên bắn ra một vệt sáng thẳng vào chân trời.

Dương Thanh Huyền đột nhiên chấn động, một cỗ cảm giác kỳ dị lập tức nước vọt khắp toàn thân.

Cái kia Xá Lợi Tử chùm sáng đột nhiên khuếch tán ra đến, có một loại kỳ dị từ trường xuất hiện, bao phủ toàn bộ Đại Tịnh Thiên.

“Niết bàn lực lượng! Đại Niết Bàn lực lượng!”

Kim Vô Khuyết mừng như điên kêu to lên, hưng phấn nhịn không được run.

Bốn phương tám hướng yêu ma quái vật, tất cả đều chấn nhiếp một chút, lập tức phát cuồng lao đến.

Cái kia Địch tộc hoàng giả cũng đình chỉ phá tháp, mà là hét lớn một tiếng, toàn thân ánh mắt đại phóng, hơn mười đạo chùm sáng kích xạ mà tới.

Lý Tứ quát: “Mọi người đồng tâm hiệp lực đứng vững! Cho Dương Thanh Huyền tranh thủ thời gian.”

Hắn phất tay liền tế ra bốn chuôi bảo kiếm, chớp động phía dưới cắm ở đại địa bốn phía, lập tức một mảnh kiếm kết giới hình thành.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Những quái vật kia liều mạng công kích, không ngăn được bao lâu, liền toàn bộ bị kích phá.

Lý Tứ hét lớn một tiếng, liền quyền phá núi sông, đánh đi lên.

Quân Thiên, Lạc Đinh Lan mấy người cũng lập tức xuất thủ.

Lúc này đều thành trên một đường thẳng châu chấu, một chết đều chết, một sống đều sống.

Kim Vô Khuyết nói: “Nhưng có cảm ứng được thần tháp cùng Đại Niết Bàn lực lượng?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Có một loại dẫn dắt lực lượng, giống như đại dương, cái này Xá Lợi Tử bên trong năng lượng kích - bắn chỗ đạt chỗ, tựa hồ chính là ngươi nói Đại Niết Bàn lực lượng.”

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn qua cái kia Xá Lợi chùm sáng bắn vào vòm trời, lộ ra vẻ trầm tư.

Kim Vô Khuyết mừng lớn nói: “Chính là! Đó phải là Đại Niết Bàn chi địa, nhanh nghĩ biện pháp dẫn động nó, trấn áp quần ma!”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, ta thử một chút.”

Lúc này ngồi xếp bằng xuống, tay bấm quyết ấn, vận chuyển vô tướng Như Lai bản nguyện kinh.

Nguyên thần thứ hai thì là vận chuyển Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, một người một hồn đồng thời đem công pháp vận chuyển tới cực hạn.

Rất nhanh, liền có thần thánh mênh mông cảm ứng, ở đằng kia vô tận hư không bên trong truyền tới.

Mỗi người đều cảm giác được, không khỏi mừng rỡ, đối với những yêu ma kia công kích càng hung hiểm hơn.

Chỉ cần thấy được sống sót hi vọng, ai đều sẽ liều mạng cầu sinh.

Kim Vô Khuyết càng là kích động có chút nói năng lộn xộn, “Đại Niết Bàn lực lượng... Sinh thời lại có thể cảm nhận được Đại Niết Bàn lực lượng...”

Dương Thanh Huyền xuyên thấu qua Xá Lợi Tử, cảm ứng được ở hư không bỉ ngạn, một mảnh thần thánh năng lượng chi hải, tiến vào trong đó, toàn thân chính là cực độ thoải mái dễ chịu, giống như là bị nháy mắt gột rửa.

Không có bất luận cái gì thống khổ, chỉ có chư vui, không nhận trần thế ô nhiễm.

Trong nháy mắt này, hắn lại quên mất hết thảy, quên mất bản thân, quên mất còn ở vào nguy hiểm chi cảnh, cứ như vậy dung nhập vào cỗ lực lượng này bên trong, lẳng lặng rong chơi, nghỉ ngơi, vui vẻ.

Nguyên thần thứ hai trên rốn, đồng dạng hiện ra một cái vòng xoáy màu trắng, viên thứ hai Xá Lợi Tử cũng bày biện ra đến, cùng mi tâm Xá Lợi nối thành một mảnh, khiến cho quang thúc kia biến lớn gấp đôi.

Dương Thanh Huyền nguyên bản muốn giấu diếm viên thứ hai Xá Lợi tồn tại, nhưng tiến vào vong ngã bên trong, viên thứ hai Xá Lợi tự động kích phát ra tới.

“Hai viên Xá Lợi Tử!”

Kim Vô Khuyết tròng mắt đều muốn rơi ra tới, tràn đầy khát vọng chi tình, tự lẩm bẩm: “Không công bằng! Thật sự là không công bằng a, vì cái gì ta một viên đều không có, hắn lại có hai viên!”

Quân Thiên một đạo sóng âm huyền bí thi triển đi ra, quát to: “Kim Vô Khuyết!”

Nháy mắt đem Kim Vô Khuyết chấn động, để hắn từ loại kia sắp phát cuồng nhập ma trạng thái bên trong chấn ra.

Kim Vô Khuyết toàn thân một cái giật mình, dọa đến lưng toát ra mồ hôi lạnh.

Nếu không phải Quân Thiên như thế quát một tiếng, chính mình vô cùng có khả năng tâm tính mất cân bằng, liền tiến vào tẩu hỏa nhập ma, lập tức quăng đi một cái vẻ cảm kích, nhưng nhìn về phía Dương Thanh Huyền trong ánh mắt, tràn đầy tham lam ghen ghét.

Bốn phương tám hướng công kích không ngừng tăng cường, những yêu ma kia cũng cảm ứng được Đại Niết Bàn lực lượng, tất cả đều hoảng sợ muôn dạng, phát cuồng vây công tới.

Lúc trước duỗi ra một cái tay đến, đánh lén Dương Thanh Huyền toà kia cự tháp bên trong, truyền đến mãnh liệt “Ầm ầm” âm thanh, cuối cùng một tiếng vang thật lớn, tháp cao than sụp đổ xuống, một cỗ cực mạnh ma khí gào thét mà ra, tại không trung mang theo trận trận sóng âm sóng lăn tăn, liền liền Địch tộc hoàng giả đều đổi sắc mặt, tựa hồ đối với cái này đoàn ma khí cực kì kiêng kị.

“Không được!”

Quân Thiên quát: “Lý Tứ, chúng ta đồng loạt ra tay, ngăn lại hắn!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2813: Sống Chết Mặc Bây, Quần Ma Xuất Thế

Quân Thiên sau lưng một chút tuôn ra Phì Di hư ảnh, lực lượng mạnh mẽ hội tụ tại một quyền bên trong, đánh ra.

Lý Tứ cũng không cam chịu lạc hậu, đồng dạng là đấm ra một quyền.

Hai người đều là sáu sao Thiên Giới tồn tại, mà lại thiên phú mạnh đáng sợ, ở đây chút tập huấn thiên tài bên trong, sức chiến đấu xem như cao cấp nhất một nhóm.

Liên thủ, hai cỗ quyền mang lấp lóe, hình thành hai cỗ to lớn phong bạo.

Ma ảnh kia tại không trung dừng lại hạ, tựa hồ cảm giác được nguy hiểm, bên trong truyền đến một tiếng quát chói tai, lần nữa hóa ra một cái đại thủ, áp hướng hai cái phong bạo.

“Ầm ầm!”

Ba cỗ lực lượng đột nhiên bạo tạc, chấn động tới bốn phương tám hướng.

Những nhỏ yếu kia yêu ma, tất cả đều kêu thảm không thôi, bị lực lượng này phong bạo giảo sát vỡ nát.

Chỉ có một ít thực lực mạnh mẽ, dồn dập hướng tứ phía thối lui, tất cả đều lộ ra vẻ kinh nộ.

“Thế mà có thể đỡ bản tọa một kích, xem ra bị trấn áp quá lâu, lực lượng xói mòn quá lợi hại a.”

Ma ảnh lăn lộn bên trong, hóa thành một đạo đen kịt thân ảnh.

Một đôi lăng lệ hai mắt, bắn ra điểm điểm hàn tinh.

Quân Thiên bọn người là chấn động trong lòng, cái này tên ma đầu cũng không biết là gì tồn tại, bản thân chỉ có sáu sao Thiên Giới đỉnh phong tu vi, nhưng thân bên trên phát ra tuyệt đại khí thế, lại là chỉ có cái thế bá chủ trên thân mới có thể có.

Địch tộc hoàng giả cũng là ánh mắt có thần, đồng dạng là đã từng cường đại tồn tại, bị trấn áp ở đây trôi mất lực lượng.

Ma tộc ngẩng đầu nhìn trời, nghiêm nghị nói: “Quả nhiên là Đại Niết Bàn lực lượng!”

Hắn hai mắt chấn động, nhìn về phía trước cự tháp, kinh ngạc lẩm bẩm: “To lớn như vậy tháp cao, bên trong trấn áp là vật gì?”

Địch tộc hoàng giả lắc đầu, đồng dạng không biết.

Nhưng bọn hắn đều hiểu được, Đại Tịnh Thiên trấn áp ma vật, đều là càng lợi hại tháp liền càng cao, Dương Thanh Huyền đám người chiếm cứ toà này tháp cao, cơ hồ là trước mắt mắt trần có thể thấy khu vực bên trong, cao nhất một tòa.

Ma tộc quát lên: “Trước mặc kệ toà này tháp cao, đem những nhân loại này toàn bộ đánh giết! Nếu không dẫn tới Đại Niết Bàn lực lượng, chúng ta lại lại muốn lần bị trấn áp xuống dưới!”

Quần ma vừa nghĩ tới lần nữa bị trấn áp, đều là sắc mặt cực kỳ khó coi, đồng thời vô số năm qua lửa giận tất cả đều xông lên đầu, tất cả đều xông lên phía trước.

Kim Vô Khuyết bọn người là tê cả da đầu, vội kêu lên; “Dương Thanh Huyền, còn chưa tốt sao?”

Nhưng Dương Thanh Huyền hoàn toàn trầm tĩnh tại cỗ lực lượng kia bên trong, đối với chuyện ngoại giới hoàn toàn không xem xét.

“Thế mà tiến vào Đại Tịnh Thiên.”

Ở đây phiến cát vàng khu vực trên không, một mảnh hư không lắc lư hạ, xuất hiện hơn mười đạo thân ảnh, người cầm đầu chính là cái này một Vực Giới chúa tể Tôn Dương, một đôi thanh lãnh ánh mắt quăng bắn vào, nhìn xem bên trong đại chiến.

Sau đó đem giương mắt lên nhìn, rơi vào Dương Thanh Huyền cùng nguyên thần thứ hai trên thân, lại thuận theo cái kia Xá Lợi quang huy, nhìn về phía xa xôi vô tận vòm trời.

“Đại nhân, muốn hay không xuất thủ tương trợ bọn hắn?”

Bên cạnh một tên cao su mặt nam tử nhịn không được hỏi.

Cái kia Khô Lâu Vương cũng tại trong đó, ánh mắt trên người những cái kia nhân loại đảo quanh, tràn đầy vẻ âm độc.

Lâu Thất một chết, hắn thứ nhất thời gian liền biết.

Nhưng cũng không biết hung thủ là ai, nghĩ đến Tôn Dương mệnh lệnh, bất luận cái gì bảy sao Thiên Giới trở lên đều không cho rời đi Âm Sơn, chỉ có thể đem cỗ này cừu hận chịu đựng nuốt, giờ phút này nhìn thấy những sự rèn luyện này nhân loại, tự nhiên không có sắc mặt tốt.

Tôn Dương nhìn chỉ chốc lát, nói: “Không cần. Nếu là lịch luyện, vậy liền chết sống có số. Ta không cho bọn hắn thêm phiền phức, cũng đã là đủ cho Đế Ất đại nhân mặt mũi.”

Khô Lâu Vương nói ra: “Đại nhân nói cực phải.” Hắn ước gì những nhân loại này chết mất.

Cao su mặt nam tử nói ra: “Vậy cái này Đại Niết Bàn lực lượng chúng ta phải chăng muốn xen vào?”

Tôn Dương trầm ngâm nói: “Ta mặc dù mơ hồ có thể cảm ứng được nơi đây có dị, có thể suy đoán ra Đại Niết Bàn lực lượng tồn tại, nhưng chân chính xuất hiện thời điểm, còn là làm cho người rung động a. Mà thôi, Bàn Nhược bộ tộc công pháp, thiên nhiên khắc chế chúng ta yêu ma, vẫn là không đi lây dính, liền để những người tuổi trẻ này tùy tiện kiếm chuyện đi, mặc kệ tự sinh tự diệt, cũng mặc cho trưởng thành, đây cũng là Đế Ất đại nhân ý tứ đi.”

Quân Thiên đám người tự nhiên không biết, bên ngoài vây quanh một vòng cao thủ tại quan chiến, còn đang vì mạng sống mà liều mạng chết chém giết.

Cũng may bọn hắn từng cái thực lực mạnh mẽ, yêu ma tuy nhiều, nhưng có thể cho bọn hắn mang đến áp lực cùng nguy hiểm, cũng liền mấy cái như vậy.

Địch tộc hoàng giả đánh lâu không xong, tức giận không thôi, tiếp tục phái người hướng bốn phía phá hoại tháp cao, phóng thích bên trong yêu ma ra.

“Ầm ầm!”

Mặt phía nam một tòa tháp cao đổ sụp, vô số thiêu thân giống như phi trùng từ bên trong ra ngoài, một đôi con mắt màu xanh lục chiếu bắn ra, xuyên qua ngàn dặm, nhìn chằm chằm phương xa chiến trường.

“Ầm ầm!”

Mặt phía bắc ba tòa tháp cao đổ sụp, lập tức yêu khí trùng thiên, ba loại nhan sắc yêu quang chiếu rọi thiên địa, cường hoành vô song lực lượng nghiền ép lên đến, xé rách đại địa.

Phía đông, phía tây, lần lượt có đại lượng tháp cao đổ sụp, vô số yêu ma hoành không xuất thế, đáng sợ khí tức xé rách Đại Tịnh

Thiên, hoành áp tới.

Lý Tứ đám người đều sắc mặt đại biến, lộ ra hoảng sợ cùng vẻ tuyệt vọng.

Nếu chỉ là lúc trước Địch tộc hoàng giả cùng cái kia người của Ma tộc, bọn hắn liều chết chống cự hạ, còn có thể có lưu một tuyến mạng sống không gian, hiện tại từng đạo cường hoành khí tức xuất hiện, mà lại đều không kém gì Địch tộc hoàng giả cùng cái kia ma tộc.

Đồng thời mỗi một cái yêu ma xuất thế về sau, thần thức lập tức khuếch tán đến toàn bộ Đại Tịnh Thiên, sau đó đem Quân Thiên đám người khóa chặt.

Đặc biệt là Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai, trên thân bắn ra Xá Lợi quang huy, liên tiếp cái kia Đại Niết Bàn lực lượng, dẫn đạo giáng lâm, càng là dẫn tới quần ma chấn động.

“Xá Lợi kim quang! Thật là khiến người cực độ chán ghét đồ vật a.”

“Đại Niết Bàn lực lượng, lại là Đại Niết Bàn lực lượng! Lần này ta muốn đem cái này Đại Tịnh Thiên xé vỡ nát!”

“Đáng chết Bàn Nhược bộ tộc, tử kỳ của các ngươi đến!”

Cường đại oán tăng cùng hận ý, nương theo lấy to lớn sát khí cùng năng lượng, hướng về Dương Thanh Huyền đám người phóng đi.

Kim Vô Khuyết sợ hãi hét lớn: “Dương Thanh Huyền, đến cùng tình huống như thế nào, cho cái đúng số, hồi cái lời nói a!”

Nhưng vô luận hắn làm sao hô, Dương Thanh Huyền đều lù lù bất động.

Bất quá tất cả mọi người cảm giác được, cái kia Đại Niết Bàn lực lượng tại không ngừng tăng cường, tựa hồ từ xa xôi thời không bên trong hàng lâm xuống.

“Nhanh lên một chút, nhanh lên một chút a!”

Lạc Đinh Lan lo lắng không thôi, nàng nắm giữ thích lực lượng, tại Đại Niết Bàn lực lượng hạ xuống về sau, cũng dần dần thu được cảm ứng, đồng thời mười phần mãnh liệt.

Dương Thanh Huyền lỗ tai có chút run run xuống, tựa hồ nghe đến đại lượng Phạn âm Phật xướng, úm úm mà mà trong đầu quanh quẩn.

Ý thức của hắn một chút xíu trở về, ở đằng kia mênh mông Bàn Nhược lực lượng trong biển, đột nhiên hóa hiện ra vô số tôn thân ảnh, đều ngồi xếp bằng hư không, miệng niệm kinh văn, không ngừng tại thời không bên trong lấp lóe tiêu tan.

Dương Thanh Huyền thụ kinh văn kia ảnh hưởng, vội vàng cũng ngồi xếp bằng xuống, liều mạng vận chuyển vô tướng Như Lai bản nguyện kinh, toàn thân Bàn Nhược lực lượng nháy mắt đến đỉnh phong, khí cơ như biển sôi trào, còn trên hướng trèo thăng.

Tôn Dương khóe miệng giơ lên một tia cười trên nỗi đau của người khác hương vị, cười nhạo nói: “Đám tiểu tử này tựa hồ trêu ra đại họa a, nơi này tất cả đều là hỗn độn thời đại bị Bàn Nhược bộ tộc trấn áp yêu ma, mặc dù trải qua tháng năm dài đằng đẵng trôi qua, năng lượng tản mất hơn phân nửa, nhưng vẫn như cũ không phải những này ranh con có thể ứng phó.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2814: Trong Tháp Kim Quang

Cao su mặt nam tử cau mày nói: “Bỏ mặc những yêu ma này ra, sẽ cho chúng ta thứ sáu Vực Giới mang đến không ít phiền phức a?”

Tôn Dương nói: “Yên tâm đi, mấy vạn năm bên trong cũng sẽ không có vấn đề gì. Ngươi nhìn cái kia Địch tộc hoàng giả, còn có vừa mới xuất thế ma tộc, nếu là ta nhớ không lầm, người này hẳn là một giới ma tộc Nguyên Thủy, hơn nữa là nơi đây trong vũ trụ sớm nhất một nhóm Nguyên Thủy. Còn có cái kia thiêu thân giống như quái vật to lớn, là từ vạn trùng mẫu trong cơ thể phân liệt ra Phệ Thiên Mông, còn có mặt phía bắc cái kia ba đại yêu quái, chính là hộ biển, hộ hàng, Hộ Bình hộ thị ba huynh đệ, ba người này không khỏi là tung Hoành Vũ trụ đại quái vật, còn có năm đó che khuất bầu trời, cải thiên hoán địa vị kia Thạch Hồ, từ Địa Ngục thâm uyên bò ra tới đầu kia bốn góc con nai, chờ chút, lúc trước không khỏi là trấn áp một phương đáng sợ tồn tại, hiện tại liếc nhìn lại, lực lượng đều rơi xuống không còn hình dáng, chí ít một trăm nghìn năm bên trong, bọn hắn là không thể nào khôi phục. Nếu là những yêu ma này thật chạy đến tàn phá bừa bãi, chúng ta cũng có thời gian mười vạn năm thu thập bọn họ, hoàn toàn không thành vấn đề.”

Cao su mặt nam tử cùng Khô Lâu Vương đám người không bất đại kinh.

Cái này từng cái tên kinh thiên động địa, bọn hắn cũng không xa lạ gì, tại những tên này tung hoành thiên hạ, quát tháo phong vân thời điểm, bọn hắn vẫn chỉ là một cái tiểu lâu la, không biết trốn ở nơi nào khổ tu đạo pháp.

Tôn Dương bình tĩnh nhìn qua phía trước, cặp kia thâm thúy đôi mắt, nhìn chằm chằm trung ương toà kia bị Dương Thanh Huyền đám người vây quanh to lớn tháp cao, trầm ngưng nói: “Ta hiện tại tò mò nhất chính là, tòa tháp này bên trong, đến cùng trấn áp là thần thánh phương nào. Từ đây tháp độ cao cùng trình độ cứng cáp xem ra, tựa hồ tại sở hữu tháp phía trên, nhưng là thực sự nghĩ không ra còn có cái gì cái thế yêu ma so trước mắt những này càng đáng sợ hung lệ.”

“Bàn Nhược bộ tộc người, làm sao trở nên như thế suy nhược rồi?”

Hộ thị ba huynh đệ thân ảnh chớp động hạ, liền đến đến Dương Thanh Huyền đám người trước mặt, đại ca hộ biển tím mặt răng nanh, hung tợn nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, lộ ra vẻ nghi hoặc.

Hộ Bình nói: “Tiểu tử này có chút cổ quái, muốn tu luyện ra Xá Lợi Tử, nhất định phải đi đến bất hủ thân tiểu thành, tiểu tử này năm sao Thiên Giới cũng chưa tới, trên thân làm sao sẽ có Xá Lợi, hơn nữa còn là hai viên.”

Hộ đường thuỷ: “Tình huống hiện tại có chút kỳ quái, vẫn là nhìn kỹ hẵng nói. Đại Tịnh Thiên muốn hủy, cũng không vội ở đây nhất thời.”

Trong ngàn dặm, sở hữu tháp cao bắt đầu dồn dập ngã xuống, toàn bộ Đại Tịnh Thiên kết cấu đều lọt vào phá hoại, đại địa da bị nẻ, không trung xuất hiện từng đạo vết rách, chục triệu yêu ma loạn vũ, đều hướng cái kia Xá Lợi kim quang hội tụ tới.

Một chút cường hoành đến cực điểm yêu ma, mặc dù thực lực rơi xuống, nhưng thần thông cùng đại đạo cảm ngộ vẫn còn, không ít cảm giác được Tôn Dương đám người tồn tại, đều là chú ý cẩn thận, không dám loạn động.

Dù sao đều bị trấn áp nhiều năm như vậy, bây giờ thiên địa là như thế nào một phen thế cục, không có ai biết.

Thạch Hồ nói: “Những này cũng không phải là Bàn Nhược bộ tộc người, cho dù cái này Xá Lợi kim quang, cũng cực kì kỳ quái.” Hắn ngẩng đầu lên, nhìn về phía vòm trời, hai con ngươi có chút nheo lại.

“Chẳng lẽ Bàn Nhược bộ tộc xảy ra chuyện rồi? Con cháu của ta ra bay cách xa mười vạn dặm, dò xét bốn phía tình huống, cùng trong tưởng tượng không tầm thường a. Tất cả đều là hiểm ác hoàn cảnh, cùng Bàn Nhược bộ tộc thích giả thần giả quỷ trang nghiêm, túc mục, thanh tịnh hoàn toàn tương phản.”

Phệ Thiên Mông mở miệng nói ra, thân thể to lớn nằm ngang giữa không trung, vô số to to nhỏ nhỏ côn trùng trùng tôn “Ong ong” vòng quanh phi hành.

Thạch Hồ nói: “Có khả năng, cái này Đại Tịnh Thiên hẳn là vứt bỏ rơi mất. Đám người này hơn phân nửa là đánh bậy đánh bạ đến nơi đây, mà một người trong đó lại vừa vặn trên thân có Bàn Nhược Xá Lợi, lần này dẫn động Đại Niết Bàn lực lượng, đồng thời dưới cơ duyên xảo hợp phá hủy Đại Tịnh Thiên vốn là mục nát kết cấu.”

Địch tộc hoàng giả hắc âm thanh cười nói: “Hơn phân nửa như thế, Thạch Hồ đại nhân tài trí vô song, có kinh thiên vĩ địa, năng lực quỷ thần khó lường, đoán tất nhiên sẽ không sai.”

Thạch Hồ nhẹ hừ một tiếng, tựa hồ khinh thường cái này tán dương, nhìn chằm chằm cái kia tháp cao, nghi ngờ nói: “Ta hiện tại hiếu kì chính là, tòa tháp này bên trong trấn áp chính là cái gì D người, tháp hình kết cấu cùng năng lượng đều ở xa trấn áp chúng ta phía trên.”

Cái kia ma tộc nói: “Đúng, mặc dù cùng bị trấn áp, nhưng quy cách đãi ngộ như vậy khác biệt, còn là làm người mười phần khó xử và tức giận a. Đám kia Bàn Nhược tộc ngốc -D, thật không phải đang nói đùa sao?”

Hộ Bình nói: “Đã tất cả mọi người rất nghi hoặc, vậy liền đem tháp này oanh mở nhìn xem là được. Tương truyền Đại Niết Bàn lực lượng là một cái vạn cổ Chí Tôn Xá Lợi lực lượng, nói không chừng chúng ta nhân họa đắc phúc, có thể thu hoạch được cái này mai Xá Lợi cũng nói không chừng đấy chứ.”

Quần ma đều là trong lòng một trận lửa nóng.

Bọn hắn bị Bàn Nhược bộ tộc trấn áp, tự nhiên đối với cái kia Đại Niết Bàn lực lượng cực kì rõ ràng quen thuộc, đều là vừa yêu vừa hận.

Thạch Hồ nói: “Chí Tôn Xá Lợi chưa chắc là thật, trước đem những này sâu kiến giết, sau đó phá vỡ tháp này, nhìn xem tình huống bên trong, lại đi cái kia Đại Niết Bàn lực lượng bên trong nhìn một cái. Bất quá cẩn thận, trước không cần tổn thương cái kia bất hủ thân nam tử, miễn cho Xá Lợi kim quang cắt ra, đã mất đi cùng Đại Niết Bàn liên hệ.”

“Tốt!”

Đám người đồng quát một tiếng, cuồn cuộn yêu khí hướng Lý Tứ đám người áp đi.

Mấy chục người đều mặt xám như tro, ở đây có chút lớn yêu đại ma uy hiếp dưới, bất luận cái gì phản kháng đều là bọ ngựa đấu xe.

Lạc Đinh Lan đột nhiên đưa tay chộp một cái, hóa ra một thanh to lớn quang kiếm ở trong tay, lệ quát một tiếng, bỗng nhiên bổ ra ngoài.

Chỉ bất quá phương hướng tương phản, trực tiếp bổ về phía sau lưng chi tháp.

“Soạt!”

Một đạo vết kiếm tại thân tháp trung bộ xuất hiện.

Tất cả mọi người là khẽ giật mình, quần ma cũng ngừng lại, từng cái trợn to song mắt thấy.

“Ầm ầm!”

Cái kia khe hở bốn phía, bắt đầu truyền đến thanh thúy vỡ tan âm thanh, hướng bốn phương tám hướng lan tràn đi qua.

“Ầm ầm ầm ầm...”

Giữa thiên địa liền chỉ còn lại cái này duy nhất thanh âm, khe hở rất nhanh liền phân bố toàn bộ thân tháp.

Quân Thiên quát to: “Đi mau!”

Bỗng nhiên một phất ống tay áo, thi triển ra Đại Na Di thần thông, trực tiếp đem Dương Thanh Huyền cùng nguyên thần thứ hai, tính cả chính mình cùng nhau lướt ngang ra ngoài.

Lý Tứ cùng Kim Vô Khuyết đám người, đều là liều mạng xuất thủ, muốn từ quần ma bên trong oanh ra một con đường đến chạy trốn.

Những yêu ma này liền đã đủ đáng sợ, toà này cự tháp bên trong trấn áp đồ vật, liền có thể nghĩ, lại không đi, chờ vật kia ra, sợ là nháy mắt liền bị giây.

“Ầm ầm!”

Trong tháp không ngừng có tiếng oanh minh vang lên, giống như là đại lượng cấm chế tại bị giải khai, từ viễn cổ phủ bụi không gian bên trong, một chút xíu trở về.

Tất cả mọi người là trái tim cứng lại.

Những yêu ma kia càng là sắc mặt đại biến, cái này cự tháp bên trong truyền đến một loại để bọn hắn cảm thấy cực độ khó chịu khí tức.

Không chỉ là uy áp, càng là một loại thiên nhiên khắc chế lực lượng.

“Cái kia trong tháp chuyện gì xảy ra? Kỳ quái...”

Tôn Dương song đồng co rụt lại, nhìn chăm chú đi qua, muốn từ cái kia trong cái khe nhìn ra một chút đầu mối.

Dương Thanh Huyền bị Quân Thiên na di sau khi rời khỏi đây, cũng giật mình tỉnh lại, nguyên thần thứ hai tiếp tục cảm ứng cùng kết nối Đại Niết Bàn lực lượng, bản tôn thì là mở hai mắt ra, Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, liền nhìn thấy một chùm chói mắt cường quang, từ cái kia trong tháp kích - bắn mà ra.

Thạch Hồ cả kinh kêu lên: “Cái đó là...”

Cái kia ma tộc cũng nhận ra lực lượng này, giật mình tiếng nói: “Làm sao có thể!”

Sau đó bắn ra đạo thứ hai, đạo thứ ba...

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2815: Trảm Tội Niệm Châu, Thế Nhân Đều Có Thể Giết

Nháy mắt, toàn bộ tháp khe hở bên trong, đều bắn - ra to lớn kim quang, mênh mông bàng bạc, nghiêm nghị trang nghiêm, lại có loại thần thánh không thể xâm phạm cảm giác.

Dương Thanh Huyền cùng Kim Vô Khuyết đồng thời tâm thần đại chấn, cả kinh nói: “Đây là...”

Cái kia mênh mông kim mang không ngừng trở nên giàu có, thân tháp một chút xíu vỡ vụn, một đạo âm thanh vang dội từ bên trong truyền ra, ẩn chứa lớn lao uy năng.

“Chư đi vô thường, là sống diệt pháp. Sinh diệt diệt mình, tịch diệt làm vui.”

“Ầm ầm!”

Theo bốn câu kệ đọc lên, cự tháp cuối cùng than sụp đổ xuống, thân tháp hóa thành vô số mảnh vỡ hướng bốn phương tám hướng vọt tới, bên trong một vệt kim quang xán lạn thân ảnh, bàn hư mà ngồi.

Vô số kim sắc tuyền qua trên thân ảnh kia lưu chuyển.

Lại không nghi hoặc, Phệ Thiên Mông tựa như nổi điên kêu lên: “Bàn Nhược kim quang! Là đáng chết Bàn Nhược kim quang a!”

Dương Thanh Huyền cùng Kim Vô Khuyết đều là chật vật nuốt xuống dưới, đầy mắt kinh sợ.

Đạo thân ảnh này bày ra lực lượng, chính là Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân!

“Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra?”

Thạch Hồ bọn người là mặt mũi tràn đầy lệ khí cùng sắc mặt giận dữ, nhìn chằm chằm cái kia quang ảnh bên trong thân ảnh, có thể xác thực tin không người, người này chính là Bàn Nhược bộ tộc người!

Tôn Dương mấy người cũng là vạn phần kỳ quái, Đại Tịnh Thiên là trấn áp yêu ma địa phương, làm sao sẽ đem mình tộc nhân trấn áp ở chỗ này?

Thân ảnh kia lặng lẽ cười một tiếng, miệng niệm kệ nói, cầm trong tay tràng hạt, đứng lên, ánh mắt quét qua bốn phía, đem chỗ có biến đều nhìn rõ ràng, chỉ trên người Dương Thanh Huyền ngắn ngủi làm dừng lại, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía vòm trời.

Tôn Dương bọn người là trong lòng run lên, người kia ánh mắt thoáng nhìn, đem bọn hắn cũng toàn bộ thấy được rõ ràng.

Tôn Dương trầm giọng nói: “Người này không đơn giản, tất cả mọi người cẩn thận một chút.”

“Hắc hắc, hàng yêu phục ma, chính là chúng ta gốc rễ phân, hôm nay nhìn thấy nhiều như vậy ma đầu yêu nghiệt, bản tọa muốn thay trời hành đạo.”

Cái kia Bàn Nhược tộc nhân tay giơ lên, trong tay tràng hạt một chút bay lên không trung, tại quyết ấn xuống biến lớn to lớn, từng vòng từng vòng bạch sắc quang mang, từ cái này tràng hạt bên trong phát ra, chiếu xạ hướng mặt đất bao la.

“Không được! Là Phục Ma Thiên Quang! Người này là Bàn Nhược bộ tộc cao thủ.”

Bốn phương tám hướng yêu ma tất cả đều hoảng hốt, bị cái kia bạch quang vừa chiếu, thân thể liền bắt đầu vỡ nát.

Thạch Hồ chờ đại yêu vội vàng vận chuyển nguyên công, cưỡng ép chống cự, mới thoáng gánh vác.

Quân Thiên đám người đều đại hỉ, có loại sống sót sau tai nạn vui sướng.

Đột nhiên, bên người một tên đồng bạn "A" kêu thảm một tiếng, bị cái kia bạch quang chiếu bên trong, toàn thân bắt đầu vỡ nát.

Những này bạch quang không khác biệt rơi trên người bọn hắn, tất cả đều thống khổ không thôi, vội vàng vận công ngăn cản, hơn mười tên đệ tử thiên tài vội vàng không kịp chuẩn bị, tại chỗ liền bị oanh vỡ nát.

"Chúng ta không cần là yêu ma a!"

Quân Thiên vội vàng hét lớn: "Đại nhân tính sai!"

Cái kia Bàn Nhược tộc nhân nhàn nhạt nói ra: "Yêu ma xưa nay sẽ không nói mình là yêu ma, các ngươi dám nói mình từ chưa bao giờ làm đuối lý sự tình, giết qua người vô tội sao?"

"Cái này..."

Tất cả mọi người là trợn tròn mắt.

Đuối lý sự tình còn không nói đến, có thể tu luyện tới Thiên Giới chi chủ, ai dám nói mình chưa từng giết người vô tội?

Bàn Nhược tộc có người nói: "Đã không dám, chứng minh mỗi người các ngươi đều là vấn tâm hổ thẹn, như vậy tiếp nhận một chết, cũng liền không có có gì đáng kinh ngạc cùng phàn nàn."

Tay hắn bấm niệm pháp quyết ấn, hướng hư không điểm tới.

Mỗi một mai tràng hạt đều nháy mắt biến lớn, giống như là một tòa thế giới lâm lập trên trời cao, không ngừng áp hướng đại địa, đem tất cả mọi người toàn bộ trấn trụ.

“Ầm ầm!”

Đại địa da bị nẻ, sở hữu tháp cao cơ hồ toàn bộ phá hủy, sở hữu yêu ma đều là liều mạng kêu thảm, lớn diện tích hóa thành bột mịn.

Cho dù là Thạch Hồ chờ đại yêu, cũng là mặt lộ vẻ thần sắc, liều mạng ngăn cản.

Ở đây đáng sợ diệt thế lực lượng dưới, duy chỉ có Dương Thanh Huyền cùng nguyên thần thứ hai bình an vô sự.

Xem ra cái này Bàn Nhược tộc nhân cũng không muốn đánh đoạn Dương Thanh Huyền đối với Đại Niết Bàn lực lượng triệu hoán.

“Ta nhớ ra rồi, ta biết người này là ai! Diêm Phù Đề, là Diêm Phù Đề a!”

Cái kia người của Ma tộc đột nhiên sắc mặt đại biến.

Hư không bên trên tràng hạt để hắn cực kì nhìn quen mắt, chậm rãi liền nghĩ tới một chút đáng sợ ký ức.

Hộ thị ba huynh đệ bọn người chưa từng nghe qua người này, vội vàng hỏi: “Người này là sao là lịch?”

Cái kia người của Ma tộc cắn răng nói: “Người này kém chút trở thành Bàn Nhược bộ tộc tộc trưởng, về sau bị phát hiện tâm tính cổ quái, đầu óc có hố, bị Bàn Nhược bộ tộc đuổi ra khỏi trong tộc. Thế là hắn làm trầm trọng thêm, đem trong tộc hơn phân nửa cao thủ toàn bộ đánh giết, thậm chí lúc ấy Bàn Nhược bộ tộc tộc trưởng cũng bị hắn trọng thương, cuối cùng tại mấy đại cao thủ liên thủ trấn áp xuống, mới phong ấn tiến Đại Tịnh Thiên."

Diêm Phù Đề chắp tay trước ngực, nói: "Thiện tai thiện tai, bản tọa chỉ là siêu độ những có tội kia người. Chỉ tiếc, bản tộc người bị yêu ma nhập thể, đã hóa thành yêu ma."

Lý Tứ cả giận nói: "Ngươi luôn miệng nói chúng ta giết qua người vô tội, chẳng lẽ ngươi liền chưa từng giết sao?!"

Diêm Phù Đề quay mặt lại, cái kia thanh tú trong ánh mắt, đột nhiên bắn ra một đạo ý cười, gật đầu nói ra: "Chính là, bản tọa giết chết người, đều có tội người."

Lạc Đinh Lan cả giận nói: "Nói bậy! Thân là Thiên Giới chi chủ, giơ tay nhấc chân ở giữa liền có thể hủy thiên diệt địa, ta liền không tin ngươi không có thương tổn cùng qua một cái vô tội!"

Diêm Phù Đề nói: "Xác thực không có thương tổn cùng qua, bởi vì, trên đời này nào có người vô tội?"

Hắn nhếch miệng cười nói: "Đã sinh mà vì người, liền tất nhiên sẽ phạm gieo hạt loại tội ác, coi như hành động bên trên không có tội, cái kia cũng sẽ phạm hạ tham giận si chậm nghi sáu tội. Sở dĩ, bản tọa giết chết người, tuyệt không may mắn thoát khỏi."

Lạc Đinh Lan cả giận nói: "Chiếu ngươi nói như vậy, trên đời người, đều là có thể giết người!"

Diêm Phù Đề cười nói: "Đúng vậy."

Tất cả mọi người là mặt đen lại, giận mắng không thôi, rốt cuộc biết lúc trước Bàn Nhược bộ tộc vì sao muốn trấn áp người này, hoàn toàn chính là đầu óc có hố a!

Lạc Đinh Lan nói: "Có thể còn có một số sinh linh, vừa vừa ra đời không lâu, đã không có việc ác, cũng không có tham giận si chậm nghi, y nguyên khả năng bị ngươi tác động đến tổn thương."

Diêm Phù Đề nói: "Cho dù là vừa vặn ra đời sinh linh, cũng là mang theo kiếp trước tội nghiệt xoay người, tốt, không cần nói nữa, ta trực tiếp nói cho ngươi đi, coi như thật đời đời kiếp kiếp không có bất luận cái gì tội nghiệt, nhưng bị bản tọa cái này Trảm Tội Niệm Châu giết chết sát na, liền đã tội không có thể xá."

"Người này điên ư! Không cần cùng hắn qua nhiều lời thừa, hắn bất quá là cho mình giết người tìm một chút lấy cớ mà thôi. Đồng dạng bị trấn áp nhiều năm như vậy, coi như thực lực mạnh hơn, cũng sẽ không mạnh tới đâu, mọi người liên thủ giết này yêu!"

Thạch Hồ quát một tiếng, hóa ra yêu hồ hình thái, đem cái kia tràng hạt trấn áp lực lượng xé rách, móng vuốt bên trong toát ra yêu khí màu xanh, kích bắn xuyên qua, quát: "Mọi người cùng nhau xông lên!"

"Nói ta là yêu, đã phạm vào khinh nhờn phỉ báng tội, tội không thể tha, trước hết chém hết ngươi đầy người tội nghiệt đi."

Diêm Phù Đề trong tay quyết ấn nhất biến, cái kia to lớn tràng hạt tại không trung nhoáng một cái, Thạch Hồ trên thân liền bị vọt tới tiểu Niệm châu trói chặt, vừa mới đánh ra màu xanh khí thể, toàn bộ nổ vỡ ra tới.

"A!"

Thạch Hồ kêu thảm một tiếng, phun ra một ngụm máu đến, mặt mũi tràn đầy vẻ hoảng sợ, hét lớn: "Chư vị lại không ra tay, tất cả mọi người phải chết ở chỗ này!"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2816: Bàn Nhược Thần Chưởng, Vạn Cổ Chí Tôn

Người của Ma tộc hét lớn một tiếng, một chưởng đánh ra ngoài, một đạo ma quang như hoa nhài nở rộ, tại lòng bàn tay xoay tròn, màu đen ma khí tại cực độ áp súc dưới, trở nên tái mét sáng ngời, tựa như đông trong tuyết liệt dương.

Hộ thức ba huynh đệ lấy trận pháp danh sách đứng vững, bày ra khác biệt tư thế.

Ba người thân ảnh phía trên, hiện ra một tôn to lớn pháp tướng, nâng lên quyền đến, đối với Diêm Phù Đề thẳng oanh mà đi.

Ba huynh đệ một mẹ sinh ra, từ nhỏ cùng nhau lớn lên, cùng một chỗ tu luyện, lẫn nhau tâm ý tương thông.

Tu luyện thuật hợp kích, thân mật vô gian, thoáng như một người.

Sở hữu Địch tộc người phóng xuất ra toàn thân thị lực, từng đạo quang mang từ trong mắt bắn - ra, hình thành không khác biệt công kích, như gió lốc mưa đánh tới.

Phệ Thiên Mông thân thể tại không trung biến lớn mấy lần, từng đạo quang cầu từ trong miệng thốt ra, bay vụt hướng Diêm Phù Đề, vô số đời đời con cháu chấn động cánh, tự sát thức xông lên phía trước.

Còn có một đầu bốn góc con nai, lung lay đầu, sừng hươu bên trên không ngừng chớp động lên phức tạp văn tự, tại phía trước hình thành một đạo hình tròn quang hoàn, bỗng nhiên đánh tới.

Cái khác yêu ma cũng dồn dập xuất thủ, các loại thần thông áo nghĩa, phức tạp chiêu thức toàn bộ thi triển đi ra, hiện ra trăm hoa đua nở cảnh tượng,

Thạch Hồ tại tiểu Niệm châu trói buộc dưới, biến trở về vốn là hình thái, là một đầu hình thể to lớn màu trắng Cửu Vĩ Yêu Hồ, rống to một chút, song trảo áp trên tràng hạt, chấn lên mảng lớn quang mang, toàn thân yêu khí cùng châu bên trên Bàn Nhược kim quang chống lại.

Quân Thiên đám người, cũng là đều ra tuyệt chiêu, phẫn nộ hướng Diêm Phù Đề công tới.

“Vô dụng, từ xưa đến nay, tà bất thắng chính.”

Diêm Phù Đề trong miệng niệm chú, hai tay phi tốc bấm niệm pháp quyết, cái kia tràng hạt tại không trung một chút phóng đại, che ngàn dặm.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ Đại Tịnh Thiên bầu trời đại địa, đều tại cỗ lực lượng này hạ vỡ vụn.

Nơi xa những còn chưa kia đổ sụp tháp cao, cũng từng tòa sụp đổ, bên trong yêu ma vừa ra hiện, liền bị cỗ này Bàn Nhược kim quang trấn áp.

“A!.”

Toàn bộ Đại Tịnh Thiên trong hư không, tất cả đều là vỡ nát cùng tiếng kêu thảm thiết.

truy cập https://truyencuatui.net/ để❤ đọc truyện

Diêm Phù Đề trong tay quyết ấn dừng lại, vô số kim quang từ trên thân lưu chuyển ra đến, bắn về phía bốn phương tám hướng, sau lưng hóa ra to lớn kim sắc pháp tướng, túc mục trang nghiêm, thần thánh vô cùng.

“Chư đi vô thường, là sống diệt pháp. Đối với yêu ma, toàn bộ siêu độ mới là chính đạo, những đồng tộc kia nhất định phải làm cái gì trấn áp, để nhìn yêu ma có thể cải tà quy chính, không khác si nhân nằm mơ. Bây giờ thiên địa luân hồi, từ ta Diêm Phù Đề chấp chưởng chính pháp, chính là siêu độ hết thảy yêu ma!”

Diêm Phù Đề hai mắt bỗng nhiên nổ bắn ra kim quang, mi tâm Xá Lợi Tử đồng dạng hào quang tỏa sáng, đem chung quanh mấy vạn trượng hư không đều chiếu rọi muốn hòa tan.

Sau lưng pháp tướng trang nghiêm càng thêm giàu có.

Ở đây Xá Lợi cùng pháp tướng quang huy dưới, một đôi bàn tay khổng lồ đẩy ra, giữa thiên địa vang lên trang nghiêm Phật xướng, đón lấy sở hữu công kích.

“Bàn Nhược Thần Chưởng!”

“Ầm ầm!”

Một chưởng kia cùng Trảm Tội Niệm Châu kết hợp với nhau, hình thành Bàn Nhược kết giới, đem toàn bộ công kích đều cản lại, đồng thời hoàn toàn chiếm thượng phong.

“Cái gì?!”

Quần ma đều là hoảng hốt, từng cái lộ ra vẻ lo lắng.

Cái kia thần chưởng bên trong kim sắc đường vân không ngừng biến hóa, hình thành các loại áp lực cường đại, phối hợp với tràng hạt, không chỉ có chấn đại lượng yêu ma thổ huyết, Đại Tịnh Thiên bên trong cơ hồ sở hữu tháp cao toàn bộ vỡ vụn đổ sụp, bên trong yêu ma từng cái bị trấn áp xuống dưới, hoặc bạo thể mà chết, hoặc miệng lớn thổ huyết, có chút tháp cao vừa vỡ nát, liền theo tan xương nát thịt, đều không biết mình là chết như thế nào.

Tôn Dương đám người không không đổi sắc mặt, lộ ra hãi dị quang mang.

Tôn Dương trong mắt càng là hiện lên sát khí, mười ngón có chút dùng sức nắm chặt, sinh ra nghĩ muốn xuất thủ ý niệm.

Đáng sợ như vậy lực lượng, nếu là lần này không thể trấn áp cái này Diêm Phù Đề, để hắn trốn đi, sợ là liền khó truy hồi.

“Phốc!.”

Thạch Hồ cuối cùng gánh không được, bị nhỏ xuyên tràng hạt ghìm lại, bạo thể mà chết.

Còn lại đại yêu ma tất cả đều hoảng sợ, thỏ tử hồ bi, đều có cực độ cảm giác nguy cơ, liều mạng toàn lực ngăn cản cái này Bàn Nhược kim quang trấn áp, không ít bắt đầu thổ huyết bị đánh bay.

Toàn bộ Đại Tịnh Thiên bên trong, duy chỉ có Dương Thanh Huyền bình an vô sự.

Đồng thời Dương Thanh Huyền ở vào trạng thái huyền diệu bên trong, đối với biến hóa to lớn như vậy đều tựa hồ không có cảm thấy.

Kim Vô Khuyết quát ầm lên: “Dương Thanh Huyền! Nhanh làm ra chút manh mối đến a, nếu không chúng ta đều chết chắc!”

“Ừm?”

Trầm tĩnh tại Đại Niết Bàn lực lượng bên trong Dương Thanh Huyền, tựa hồ nghe đến Kim Vô Khuyết thanh âm, có chút mở mắt ra, có một chút cảm giác của mình.

Đại lượng Phạn âm tại bốn phương tám hướng vang lên, chui vào trong lỗ tai, không nói ra được trang nghiêm thần thánh, làm cho người ta cảm thấy thanh tịnh tâm, phảng phất thiên địa nhất thể, vạn vật quy tông.

“Ầm ầm!”

Đại Tịnh Thiên trên không đột nhiên bạo hưởng, lấy Dương Thanh Huyền Xá Lợi Tử chùm sáng làm trung tâm, một mảnh kim sắc khuếch tán ra đến, hóa thành vô biên hải dương màu vàng óng, tràn ngập toàn bộ thiên địa.

Một nháy mắt, Diêm Phù Đề Bàn Nhược thần lực liền bị cái kia kim mang trấn áp xuống, Trảm Tội Niệm Châu tại không trung nhoáng một cái, bay trở về đến Diêm Phù Đề trong tay.

Diêm Phù Đề sắc mặt đại biến, kinh hãi nói: “Đại Niết Bàn lực lượng!”

Sở hữu yêu ma tại áp lực một giảm về sau, lập tức lại bị mặt khác một cỗ càng thêm thần thánh vĩ ngạn lực lượng trấn áp, đều là nội tâm vô cùng biệt khuất buồn khổ, từng cái miệng lớn thổ huyết.

Mà lại Diêm Phù Đề Bàn Nhược Thần Chưởng bọn hắn còn có thể chống đỡ một hai, cái này Đại Niết Bàn lực lượng lại là căn bản là không có cách chống lại, trấn áp xuống, chính mình liền giống như sâu kiến, bị áp thở không nổi, chút nào sức phản kháng đều không, tất cả đều lộ ra vẻ tuyệt vọng.

Nhưng cỗ lực lượng này so sánh Diêm Phù Đề Bàn Nhược kim quang mà nói, mặc dù thần thánh to lớn, nhưng ít hơn luồng sát khí này, chỉ là đem mọi người trấn áp lại, cũng không có đánh giết.

“Tại sao có thể như vậy? Không có khả năng!”

Đồng dạng quá sợ hãi còn có hư không bên trong ngắm nhìn

Tôn Dương đám người.

Đại Niết Bàn lực lượng che ngàn dặm, phóng xạ vô số không gian, rơi trên người bọn hắn, đem bọn hắn cũng từng cái trấn áp.

Mỗi cái đại năng giả đều là liều mạng vận công ngăn cản, lại phát hiện hoàn toàn là bọ ngựa đấu xe, mặc kệ thi triển bao lớn lực lượng, cỗ này kim quang đều là không nhúc nhích tí nào, đem tất cả mọi người trấn áp gắt gao.

Những này thế nhưng là sáu Vực Giới tầng ngoài cùng toàn bộ đỉnh tiêm cao thủ a!

Mỗi một vị đều là bảy sao Thiên Giới trở lên, tăng thêm bên ngoài cái kia chục triệu yêu ma, cỗ lực lượng này đủ để đem một phần mười cái vũ trụ đều hủy diệt.

Lại bị cái này Đại Niết Bàn lực lượng trấn áp gắt gao, đều như sâu kiến.

“Xá Lợi! Chí Tôn Xá Lợi! Là Chí Tôn Xá Lợi lực lượng!”

Diêm Phù Đề tay cầm tràng hạt, kích động khó mà tự kiềm chế, trong hư không chật vật cất bước, hướng cái kia Đại Niết Bàn lực lượng trung tâm đi đến.

Dương Thanh Huyền đồng dạng hoảng hốt, nguyên thần thứ hai vội vàng trở về trong cơ thể, ở đằng kia Đại Niết Bàn lực lượng trung tâm, đột nhiên xuất hiện một vệt kim quang, chậm rãi hóa thành một tôn thân ảnh, tay bấm quyết ấn, ngồi xếp bằng ở giữa.

Là một tên nam tử, mi thanh mục tú, người khoác cà sa, toàn thân đều chớp động lên phù văn màu vàng, như là bị một mảnh kinh văn bao lấy, cỗ này mênh mông Đại Niết Bàn lực lượng, chính là từ trên thân nam tử phát ra.

Diêm Phù Đề cả kinh kêu lên: “Vạn cổ chí tôn!”

Tất cả mọi người trong lòng cuồng loạn, hoảng sợ nhìn về phía nam tử kia, người này là vạn cổ chí tôn? Đều có một loại như mộng ảo cảm giác.

Chí tôn chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết, ai cũng chưa từng thấy tận mắt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2817: Đại Thành Chân Quyết, Nhất Niệm Thành Ma

Dương Thanh Huyền cùng Quân Thiên nội tâm kinh hãi mãnh liệt hơn, hai người đều là trong cơ thể máu tươi sôi trào, loại này chấn cổ nhấp nháy nay, nghiền ép hết thảy, chí cao vô thượng lực lượng, bọn hắn đều đã từng cảm thụ qua, mà lại cả đời đều khó mà quên được!

Trong lòng hai người đều là thầm nghĩ: “Vạn cổ chí tôn!”

Cái này đạo thân ảnh vàng óng cho cảm giác của bọn hắn, cùng lúc trước thái vũ Vô Tự Bi bên trong Van Gogh ảnh lưu niệm giống nhau như đúc!

“Ha ha, Bàn Nhược Bất Hủ Thân, đây là đại thành Bàn Nhược Bất Hủ Thân tiên tổ a!”

Diêm Phù Đề kích động khó mà tự kiềm chế, cắn răng chống lại cỗ lực lượng này, một chút xíu dịch chuyển về phía trước đi.

Đạo thân ảnh kia đột nhiên mở hai mắt ra, bộ dạng phục tùng cúi nhìn chúng sinh, mặt mũi tràn đầy từ bi chi ý, mở miệng nói ra: “Biển khổ vô biên, quay đầu là bờ.”

Diêm Phù Đề nói: “Đám này yêu ma chúng sinh, là sẽ không quay đầu, chỉ có dùng đại từ bi đại lực lượng siêu độ bọn hắn, mới là chính đạo.”

Thân ảnh kia thở dài, nói: “Diệt độ vô lượng vô biên chúng sinh, mà thực không có chúng sinh diệt độ. Cần biết không tranh chính là từ bi, buông xuống trong tay ngươi đồ đao.”

Diêm Phù Đề cau mày nói: “Tiên tổ cái này nói là lời gì? Chúng sinh có tội, chúng sinh ngu muội, dựa vào chính bọn hắn quay đầu, cái này phải chờ tới năm nào tháng nào? Vẫn là cho ta lực lượng, để ta sớm độ bọn hắn thoát ly khổ hải đi.”

Đạo thân ảnh kia im lặng không nói, chậm rãi hai mắt nhắm lại, chắp tay trước ngực, miệng niệm kinh văn, giữa thiên địa lập tức vang lên trang nghiêm Phạn âm, phân bố tứ hải pháp giới hư không.

“Đại đạo pháp âm!”

Diêm Phù Đề vừa sợ lại thích, vội vàng cong xuống, hưng phấn nói: “Đa tạ tiên tổ! Ha ha ha ha, là Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân đại thành chân quyết a!”

Diêm Phù Đề vội vàng ngồi xếp bằng xuống, tay bấm quyết ấn, ngay tại chỗ tu luyện.

Sở hữu bị trấn áp người, đầu tiên là vô cùng sợ hãi, giờ phút này từng cái tỉnh táo lại, lắng nghe pháp âm, mặc dù tỉnh tỉnh mê mê, nhưng lại có không hiểu cảm ứng, mười phần thích thú, giống như chạm tới đại đạo, cho dù không hiểu, cũng có thể được ích lợi không nhỏ.

Dương Thanh Huyền ngừng chỉ chốc lát, chỉ cảm thấy đầu váng mắt hoa, cái này kinh văn hắn lại không thể thừa nhận, vội vàng cũng ngồi xếp bằng xuống, vận chuyển vô tướng Như Lai bản nguyện kinh, nguyên thần thứ hai thì tại thể nội vận chuyển Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân.

[truyen cua tui đốt net]

Hai cỗ Bàn Nhược lực lượng dung hợp lại cùng nhau, lúc này mới rất nhỏ nghe hiểu cái kia pháp âm lời nói.

Kim Vô Khuyết mặc dù không có tu luyện Kim Cương Bàn

Nhược Bất Hủ Thân, nhưng hắn kim cương chín thức, bắt đầu từ bất hủ thân trúng biến hóa ra, đồng dạng là Bàn Nhược lực lượng, cũng nghe cái hiểu cái không, vội vàng ngồi xếp bằng xuống nghe pháp.

Những hoàn toàn kia không hiểu, một chút việc đều không, ngược lại nghe phi thường dễ chịu, giống như là dung nhập vào đại đạo bên trong, trên mặt thần sắc trở nên an tường trang nghiêm.

Đây chính là một đám giết người không chớp mắt yêu ma, có thể bị trấn áp ở đây, không phải tội ác chồng chất, cũng là tội ác tày trời tồn tại, thế mà đều lộ ra từ bi khuôn mặt, khiến người trợn mắt hốc mồm.

Kim Vô Khuyết toàn thân run rẩy, sắc mặt biến đến vô cùng trắng bệch, to như hạt đậu mồ hôi lạnh từ hai tóc mai lăn xuống, cái kia pháp âm chui vào trong tai, như kinh lôi trong đầu bạo hưởng, chấn toàn thân hắn kinh lạc cùng ngũ tạng lục phủ đều phá vỡ đi ra.

Cuối cùng, “Phốc!.” Một tiếng, phun ra ra một ngụm máu tươi, trong miệng phát ra tiếng kêu thảm, ngửa mặt quẳng đổ xuống.

Hắn cưỡng ép ký ức cùng học tập chân quyết, không thể thừa nhận chân quyết bên trong đại đạo vĩ lực, cuối cùng chống đỡ hết nổi, bị kích tan tác xuống tới.

Trong đầu linh thức phi tốc héo rút, không dám tiếp tục thu nạp pháp âm lực lượng, chỉ là tùy ý cái kia Phật xướng ở trong thiên địa vang lên, chính mình lẳng lặng nghe, trong cơ thể khí cơ cùng vết thương trên người lúc này mới bắt đầu một chút xíu chuyển tốt.

Còn có Dương Thanh Huyền cùng Diêm Phù Đề hai người, cũng đang liều mạng học tập ký ức.

Hai người cũng không thể so Kim Vô Khuyết tốt đi nơi nào, cũng là sắc mặt bạc trắng, toàn thân run run rẩy rẩy, mỗi một cái Phạn âm đều cỗ có vô biên vô lượng uy năng, chấn toàn thân run lên.

Dương Thanh Huyền trên thân nhận đại bộ phận lực lượng, đều bị nguyên thần thứ hai tiếp nhận đi, tăng thêm nhục thể của hắn cùng linh hồn chi lực, hiếm thấy cường đại, sở dĩ chống đỡ cực lâu, không gặp bại tướng.

“Không đúng, không đúng, không đúng!”

Diêm Phù Đề đột nhiên mở miệng tự lẩm bẩm, trạng thái có chút hoảng hốt, “Không có khả năng, đây không phải chân quyết, giả, nhất định là giả, làm sao cùng ta lúc trước lý giải không tầm thường?”

Trên người hắn Bàn Nhược kim quang bắt đầu đung đưa, không có lúc trước quang huy cùng kiên nghị, giống như là một đoàn trong gió hỏa diễm, không ngừng phiêu hốt.

Cả cá nhân trên người cực độ trắng bệch, giống như là bị hút không huyết dịch, tiếp nhận Phạn âm đến cực hạn.

“A!.”

Diêm Phù Đề quát to một tiếng, Bàn Nhược lực lượng đột nhiên bạo phát đi ra, kim sắc tuyền qua hướng bốn phương tám hướng khuấy động, đem pháp âm chấn ra ngoài, hét lớn: “Cái này chân quyết không đúng, tiên tổ ngươi không nên gạt ta!”

Thân ảnh kia lạnh nhạt tự nhiên, không nhúc nhích tí nào, trong miệng tiếp tục đọc lấy pháp âm, giữa thiên địa quanh quẩn cái này vĩ ngạn mà mênh mông lực lượng.

Mỗi người đều rong chơi đắm chìm trong bên trong, trên mặt từ dung.

Diêm Phù Đề lại vừa vặn tương phản, thanh tuyển trên gương mặt, lộ ra trở nên dữ tợn, mỗi một cái pháp âm chui vào trong tai, đều là lớn lao thống khổ, không ngừng kháng cự cùng bài xích.

Hắn thống khổ giãy dụa, nội tâm giống như là muốn bị xé nứt ra, đột nhiên ánh mắt nhìn thấy phía trước Dương Thanh Huyền, tại pháp âm Phật xướng dưới, trên thân Bàn Nhược kim quang không ngừng mạnh lên, thành tựu trang nghiêm vĩ ngạn pháp tướng, rất có đột phá dấu hiệu.

“Truyền thừa?!”

Diêm Phù Đề giận dữ nói: “Tiên tổ, ngươi thế mà đem truyền thừa cho như thế một ngoại nhân!”

Hắn phát cuồng hét lớn: “Vì cái gì? Tại sao phải cho một ngoại nhân! Ta thế nhưng là ngươi hậu bối a, một đời hàng yêu phục ma, trừ gian diệt ác, đây chính là ngươi cho ta hồi báo sao?!”

Theo Diêm Phù Đề tâm tính băng liệt, trên thân Bàn Nhược kim quang bắt đầu trở nên ảm đạm, sau đó chuyển hóa thành màu đen, trực tiếp nhập ma.

Cái kia người của Ma tộc hai mắt nhắm nghiền, sắc mặt an tường, đột nhiên giật mình mở hai mắt ra, khó mà tin nhìn qua Diêm Phù Đề biến hóa trên người, rất là rung động.

Lúc trước còn kim quang xán lạn, pháp tướng trang nghiêm một người, nháy mắt liền hóa thành ma đầu, vô số ma khí lăn lộn phun trào, hình thành vòng xoáy khổng lồ, cùng Đại Niết Bàn lực lượng chống lại.

Cỗ này ma khí tinh thuần, hoàn toàn không kém gì hắn vị này một vực Nguyên Thủy.

“Đã đạo pháp chối bỏ ta, vậy ta cũng ruồng bỏ đạo pháp, trở thành yêu ma, đem thế gian này kéo vào Vô Gian Địa Ngục!”

Diêm Phù Đề hét lớn một tiếng, thân thể không ngừng biến lớn, hóa thành một tôn Cự Ma, mãnh giơ chân lên, liền hướng Dương Thanh Huyền giẫm đi, "Đã ngươi muốn đem truyền thừa cho người ngoài này, ta trước hết đem hắn giẫm chết, để truyền thừa của ngươi hôi phi yên diệt!"

"Ầm ầm!"

Một cước đạp xuống, đại lượng Phạn âm đạo pháp tại không trung bị giảo loạn, biến thành ồn ào chói tai thanh âm, chui vào mỗi người trong tai, tất cả đều thức hải nhói nhói, kêu thảm từ cái kia an tường trạng thái bên trong trở về.

Dương Thanh Huyền mặc dù trên thân kim sáng lóng lánh, nhưng sớm đã nhận nhận lấy cực hạn, đại thành Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân chân quyết không phải hắn cảnh giới bây giờ có thể tiếp nhận, cơ hồ nằm ở chỗ vỡ nát trạng thái.

Cái kia Cự Ma một cước đạp xuống, càng làm cho hắn gần như sụp đổ, mặt mũi tràn đầy lộ ra vẻ kinh ngạc.

Đột nhiên, cái kia đạo chí tôn thân ảnh hóa thành kim quang lóe lên, liền tiến vào đến Dương Thanh Huyền trong cơ thể, nháy mắt chưởng khống toàn thân của hắn cùng hết thảy!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2818: Quay Đầu Là Bờ, Duyên Rơi Thì Diệt

Cái kia sắp sụp đổ pháp thân, toàn bộ khép lại, hóa ra Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, kiên không thể phá.

“Dương Thanh Huyền” chắp tay trước ngực, đưa tay phải ra đón lấy cái kia Cự Ma chân.

“Ầm ầm!”

Bàn tay màu vàng óng phía trước, xuất hiện một đoàn to lớn kim sắc tuyền qua, đem nửa mẫu lớn bàn chân khổng lồ hoàn toàn ngăn trở.

Hai cỗ lực lượng tại không trung giao hội, hình thành to lớn linh áp, khiến cho Đại Tịnh Thiên một phân thành hai, chính tà đối lập.

Vô số yêu ma cùng Quân Thiên đám người, đều bị cỗ này linh áp đánh trúng, từng cái miệng lớn thổ huyết, thậm chí là hôi phi yên diệt.

Liền liền Tôn Dương đám người, đều là cắn răng gánh vác, không ít bị rung ra nội thương, khóe miệng tràn ra máu tươi. Nhưng bọn hắn vẫn là phòng ngự tốt nhất một nhóm.

“Gánh vác! Nhất định muốn gánh vác a!”

Quân Thiên chính mình nuốt đem đan dược, vội vàng chống ra kết giới, bảo vệ Lạc Đinh Lan cùng một đám bằng hữu.

Lý Tứ mấy người cũng đều dồn dập xuất thủ, đem phòng ngự tăng lên tới cực hạn.

Dù vậy, vẫn là không ngừng thổ huyết, kinh lạc vỡ vụn, nội tạng tổn hại, cũng không biết còn có thể kiên trì bao lâu, đều mong chờ lấy hai người này chiến tranh thủ thời gian kết thúc.

“Dương Thanh Huyền” đại thủ đẩy về phía trước, Cự Ma chân liền bị đỉnh trở về.

Sau đó há miệng phát ra một tiếng “Úm.”, hồi âm ở trong thiên địa khuấy động, có lớn lao chưa thể, chấn động mỗi người khí huyết cùng thức hải, chấn động trong thiên địa tất cả quy tắc, thậm chí kết nối quá khứ, hiện tại, tương lai, đến cái kia đại đạo bỉ ngạn.

Tương truyền cái này một âm cổ, chính là lúc vũ trụ mới sơ khai âm thanh thứ nhất, vạn âm mới bắt đầu, là chỗ có âm thanh bên trong tiếp cận nhất tại đạo tồn tại, cũng là hết thảy chú pháp nguồn gốc đầu.

Theo “Úm” hô lên, “Dương Thanh Huyền” thân thể không ngừng biến lớn, cùng cái kia Cự Ma đủ cao.

“Biển khổ vô biên, quay đầu là bờ!”

“Dương Thanh Huyền” mặt mũi tràn đầy trang nghiêm từ bi chi sắc, ánh mắt kiên định nhìn qua Diêm Phù Đề.

“Quay lại em gái ngươi! Ta chính là Bàn Nhược bộ tộc thiên tài, siêu độ yêu ma vô số, ngươi thế mà truyền ta giả chân quyết, đem thật truyền cho một ngoại nhân, còn để ta quay đầu, tức chết ta vậy! Đầu này ta là không thể nào trở về, nhưng đầu của ngươi, ta lại muốn vặn xuống đến!”

Diêm Phù Đề lớn tiếng gào thét, trên thân vô số ma quang phun trào, hóa thành một chưởng đánh ra.

“Ầm ầm!”

Chính là Bàn Nhược Thần Chưởng, chỉ bất quá thời khắc này chưởng pháp bên trong, không có chút nào Bàn Nhược chi khí, là nguyên thủy nhất thuần túy ma khí, mang theo vô biên phẫn nộ cùng oán tăng, muốn hủy diệt thế gian!

“Ta truyền lại chi pháp, chính là không có con đường thứ hai, cũng không thật giả. Nhất niệm ngu tức Bàn Nhược tuyệt, nhất niệm trí tức Bàn Nhược sinh, quay đầu là bờ a!”

“Đừng muốn lời thừa! Đã không chiếm được lớn thành bất hủ thân chân quyết, ta liền đã không quay đầu lại được! Mà lại thế gian này ai cũng đừng nghĩ đạt được, đều đi chết đi!”

“Ai, duyên đến thì đi, duyên tụ thì tán, nguyên nhân thì sinh, duyên rơi thì diệt, vạn pháp duyên sinh, đều hệ duyên phận.”

“Dương Thanh Huyền” hai mắt nhắm lại, nâng tay phải lên, đồng dạng một chưởng đánh ra.

Chính là Bàn Nhược Thần Chưởng.

Nhất thời ở giữa, vô số kim quang tại vân tay bên trong lấp lóe, những văn lộ kia biến đổi thất thường, diễn tận các loại quy tắc.

Phảng phất vô tận đạo pháp thần thông, đều ở đây chiêu phía dưới.

“Ầm ầm!”

Kim sắc Bàn Nhược Thần Chưởng đối đầu màu đen Bàn Nhược Thần Chưởng.

Toàn bộ Đại Tịnh Thiên hoàn toàn nổ vỡ ra tới.

Những bị trấn áp kia chư yêu ma người, đều bị đánh bay ra ngoài, từng cái miệng lớn thổ huyết, còn có thật nhiều người tại chỗ bạo chết, trực tiếp hóa thành thịt nát, kiếp tro, triệt để không còn tồn tại.

Giữa thiên địa hoàn toàn hóa thành vàng, đen song sắc, bày biện ra chính tà lưỡng cực, lẫn nhau không dung.

“Ầm ầm!”

Chưởng pháp uy năng vô cùng vô tận, kéo dài nửa khắc, kim quang cuối cùng chiếm thượng phong, đem ma khí áp chế xuống.

Ma Bàn Nhược một chưởng bắt đầu vỡ nát.

Diêm Phù Đề kinh sợ rống to, “Không! Ta không nên chết, ta không thể chết! Ta một đời đều tại cuối cùng lực lượng, muốn chứng ngộ đại đạo, bước vào vạn cổ chí tôn, cho dù trấn áp vạn năm, sơ tâm không thay đổi, tại sao có thể chết ở đây!”

“Dương Thanh Huyền” nói: “Chư pháp nhân duyên sinh, chư pháp nhân duyên diệt, ta nói đều là không. Nguyên nhân pháp thân kệ chư pháp nhân duyên sinh, ta nói là nhân duyên. Nhân duyên tận cho nên diệt, ta làm nói như vậy.”

Hai mắt nhắm lại, toàn thân kim quang lần nữa đại phóng, niết bàn lực lượng tràn ngập hoàn vũ, kim sắc Bàn Nhược Thần Chưởng trấn áp bầu trời đại địa, xua tan hết thảy tà ma.

“A!.”

“Ta không cam tâm! Ta không cam tâm a!”

Diêm Phù Đề tê tiếng kêu thảm thiết, thanh âm quanh quẩn tại vô tận quang mang bên trong, chậm rãi tiêu tán xuống dưới.

Một chuỗi tràng hạt rơi vào cát vàng đại địa, bị vùi lấp không gặp.

“Nguyện nhữ đời sau, thân như lưu ly, trong ngoài sáng, sạch sẽ không chút bẩn, toả ra ánh sáng chói lọi.”

“Dương Thanh Huyền” niệm một tiếng, chấp tay hành lễ.

Trên thân cái kia mãnh liệt kim quang đột nhiên một chút tán đi.

Dương Thanh Huyền toàn thân chấn động, lập tức lấy lại tinh thần, trong đầu một mảnh thanh minh.

Vừa rồi đủ loại không thể tưởng tượng nổi, tất cả hắn rõ ràng cảm giác dưới, nháy mắt có cực mạnh cảm ngộ, lại nói không ra là cái gì.

Chí tôn kia nam tử, chỉ là Xá Lợi bên trong một đạo tàn niệm, theo độ hóa Diêm Phù Đề về sau, đã biến mất không thấy gì nữa.

Giữa thiên địa chảy xuôi Đại Niết Bàn lực lượng, chính là cái kia đạo thần niệm còn sót lại xuống tới lực lượng.

Dương Thanh Huyền vội vàng ngồi xếp bằng xuống, ở đây Đại Niết Bàn lực lượng bên trong cảm ngộ, không dám lãng phí nửa phần.

Hắn biết cái này Đại Niết Bàn lực lượng rất nhanh liền sẽ tiêu tán, rốt cuộc không còn tồn tại.

Vũ trụ bên trong muốn lại tìm ra loại lực lượng này, cơ hồ là không thể nào.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động một chút, chỉ là vận chuyển một chút vô tướng Như Lai bản nguyện kinh, cảnh giới đã đột phá đi qua, thẳng tới năm sao Thiên Giới.

Nguyên thần thứ hai cũng tương ứng tùy theo đột phá.

Song trọng đại đạo quy tắc hàng lâm xuống, rơi vào Dương

Thanh Huyền quanh thân, cùng Đại Niết Bàn lực lượng chuyển hợp lại cùng nhau, hình thành cảnh tượng kỳ dị.

Tất cả mọi người nhìn ngây người, rất nhanh liền từng cái kịp phản ứng.

Vội vàng học Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng dưới, thu nạp cùng cảm ngộ Đại Niết Bàn lực lượng.

Liền liền Tôn Dương đám người, đều là bấm niệm pháp quyết tu luyện.

Có thể sống đến bây giờ, tất cả đều là vạn người không được một tuyệt đại thiên tài, tự nhiên minh bạch cái này Đại Niết Bàn lực lượng trân quý, ai cũng không muốn lãng phí nửa phần.

Bị triệt để phá hủy Đại Tịnh Thiên bên trong, trở nên cực độ yên tĩnh an tường, chỉ còn lại "Tê tê" cương phong ở trong thiên địa xoay tròn, thổi lên nhàn nhạt cát bụi.

Không biết qua bao lâu.

Dương Thanh Huyền từ trong nhập định lấy lại tinh thần, chậm rãi mở hai mắt ra, kinh ngạc nhìn xem bốn phía.

Niết bàn lực lượng sớm đã tan hết, đại địa bên trên một mảnh mấp mô, vỡ vụn trên bầu trời vô số khe hở, như là một tấm bị phá hỏng họa bố, nhưng ở một chút xíu tự hành khôi phục.

Trừ đại địa bên trên một vài thi hài bên ngoài, sở hữu yêu ma toàn cũng không thấy, Lý Tứ, Kim Vô Khuyết mấy người cũng đều không gặp, chỉ có Quân Thiên, Lạc Đinh Lan, còn có ba vị nam bộ vũ trụ liên minh đồng tu vẫn còn ở đó.

Tôn Dương đám người tự nhiên từ lâu rời đi, bọn hắn thậm chí cũng không từng xuất hiện một chút.

Nhưng Dương Thanh Huyền bị chí tôn kia kim quang phụ thể thời điểm, rõ ràng cảm ứng được những người này tồn tại, giờ phút này không tự chủ được hướng chỗ kia hư không nhìn lại, Hỏa Nhãn Kim Tinh chớp động, sớm đã không có một ai.

Lạc Đinh Lan hoan hỉ tới, nói: “Ngươi tỉnh lại, cái này vừa bế quan nhập định, đã qua ba tháng.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2819: Thức Thứ Ba Đạo Pháp, Không Rơi Vào Hạ Phong

"Ba tháng!"

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, liền hơi cảm thấy dưới, liền càng là kinh ngạc bó tay rồi, vừa mới đột phá đến năm sao Thiên Giới, giờ phút này phát hiện cũng đã là năm sao Thiên Giới sơ giai đỉnh phong, trực tiếp kẹt tại bình cảnh phía trước.

Nếu không phải cảnh giới bị kẹt lại, sợ là lần này nhập định sẽ còn một mực tiếp tục kéo dài.

Hắn đứng dậy, hoạt động hạ thân thể, phát hiện mềm dẻo cùng trình độ cứng cáp đều đạt đến trước nay chưa từng có trạng thái, đồng thời nhục thân bên trong, giữa lúc giơ tay nhấc chân liền dồi dào lấy đáng sợ dòng năng lượng chuyển.

Nơi này là hỗn độn đại lục, không gian dị thường kiên cố, nếu không nếu là tại thương khung tinh vực, thậm chí mục hải vực giới phổ thông một chút địa phương, tùy tiện động hai lần liền có thể để không gian vỡ vụn, quy tắc thành tro.

Không chỉ có là nhục thân, bao quát trong cơ thể chân nguyên, đan điền, tinh khí thần hồn ý, đều rực rỡ hẳn lên, thu hoạch được trọng sinh giống như cảm giác.

Hắn hiện lên trong đầu ra vô số cảm ngộ, trong đó sâu nhất chính là chí tôn kia kim quang thi triển đi ra Bàn Nhược Thần Chưởng.

Dương Thanh Huyền ý niệm cùng một chỗ, liền không kìm lòng nổi theo vận công, tay phải trước người khoa tay.

Trong chốc lát, vô số kim quang như vòng, liên miên tỏa ra, hình thành một mảnh Bàn Nhược biển.

Lạc Đinh Lan kinh hô một tiếng, “Dương Thanh Huyền!”

“Không được! Hắn hoàn toàn đắm chìm trong một chiêu này trúng rồi! Mau lui lại.” Quân Thiên đám người đều là hoảng hốt, vội vàng thối lui.

Chính như Quân Thiên lời nói, Dương Thanh Huyền cả người đều cùng một chiêu này hoàn toàn dung hợp.

Sau đó tiện tay liền vỗ ra.

Vân tay ở giữa, huyễn hóa ra vô số đường vân, diễn nghĩa đại đạo quy tắc.

Mặc dù không bằng chí tôn kim quang thi triển thời như vậy đáng sợ, nhưng đối với Quân Thiên đám người vẫn là cực kỳ đáng sợ tai nạn.

“Lại là đạo pháp!”

Quân Thiên lòng tràn đầy đắng chát, chính mình thân là vương giả, chăm chỉ tu luyện, lĩnh hội đại đạo một khắc cũng không dám thất lễ, nhưng thủy chung vô pháp nắm giữ một thức đạo pháp.

Mà người trước mắt, cũng đã học được thức thứ ba.

Buồn khổ phía dưới, nhất thời ở giữa lòng hiếu thắng nổi lên, mãnh hai tay nắm tay, quát: “Liền để cho ta tới thử một chút, ngươi một chiêu này rốt cuộc mạnh cỡ nào!”

Vương giả khí tức phát ra, cảnh giới trực tiếp trèo thăng đến sáu sao Thiên Giới sơ giai đỉnh phong, sau lưng nửa bên vòm trời đều hóa thành Phì Di hư ảnh, vô số năng lượng hội tụ tại song quyền bên trong.

“Tuyệt Địa Thần Quyền!”

Quân Thiên hét lớn một tiếng, quyền phong như biển, xé rách cùng trấn áp hết thảy, hình thành một đạo cự đại quang huy, xông vào Bàn Nhược Thần Chưởng bên trong.

“Ầm ầm!”

Quyền phong cùng chưởng pháp oanh cùng một chỗ.

Khí thế bên trên Bàn Nhược Thần Chưởng hoàn toàn chiếm thượng phong, khuấy động thiên địa phong vân, xé rách đại địa.

Nhưng năng lượng thượng thần quyền bất diệt, hung hăng đánh vào chưởng pháp trung tâm, tuôn ra từng vòng từng vòng linh áp.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên mở hai mắt ra, từ cái kia dung hợp trạng thái bên trong lấy lại tinh thần, thấy rõ là Quân Thiên, khóe miệng giơ lên vẻ mỉm cười, biết đối phương là nghĩ tranh cao thấp một hồi, lúc này không có chút nào bảo lưu, trừ Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân bên ngoài, mặt khác hai đại thần thể lực lượng cũng bạo phát đi ra, đều tràn vào một chưởng này bên trong.

Trong khoảnh khắc, như biển Bàn Nhược lực lượng bên trong, chuyển vào huyết ảnh lực lượng cùng Thiên Thần chi lực, hình thành năng lượng kỳ dị loạn lưu, tàn phá bừa bãi toàn bộ không gian.

Cái kia bị thần quyền kích liên tục bại lui kim sắc một chưởng, cũng hóa thành máu, kim, tím tam sắc, đồng thời tuôn ra cường đại vòng xoáy, ngăn trở cái này tuyệt địa một quyền!

“Ầm ầm!.”

Hai người đòn đánh mạnh nhất nổ vỡ ra đến, dư âm năng lượng càn quét thiên địa.

Lạc Đinh Lan cùng ba người khác đều là hoảng hốt, ở đây sức mạnh đáng sợ dưới, vừa lui lại lui.

Quân Thiên càng là kinh hãi tột đỉnh, trong mắt trở nên thất thần.

Lần trước tại tím Thần Vương phủ đại chiến, chính mình dựa vào cao hơn một sao nhiều cảnh giới, cưỡng chế Dương Thanh Huyền, đối phương chỉ là dựa vào đạo pháp cùng bộ pháp, cùng mưu lo trì hoãn nửa canh giờ.

Lần này toàn lực giao thủ phía dưới, dĩ nhiên đánh ra bất phân thắng bại thế hoà.

Để Quân Thiên nhất thời ở giữa khó mà tiếp nhận, có loại giật mình cảm giác.

Đúng lúc này, Quân Thiên trên thân chớp động lên từng đạo quang huy, Phì Di hư ảnh lần nữa hiển hóa ra ngoài, hoàn toàn phụ thể ở trên người.

Hắn thất lạc nháy mắt biến thành mừng rỡ, cười to ba tiếng, vội vàng ngồi xếp bằng hạ.

Đúng là đột phá!

Đại đạo quy tắc hàng lâm xuống, tại quanh người hắn hình thành đột phá dị tượng.

Dương Thanh Huyền một chưởng về sau, đối với Bàn Nhược thần thông giải càng nhiều, mà lại trong cơ thể bình cảnh, cũng có một tia buông lỏng dấu hiệu.

Hắn có chút bó tay rồi, sẽ không lại lần đột phá a?

Thế bên trên đương nhiên không có loại chuyện tốt này, cho dù là Chí Tôn Xá Lợi tàn lưu lại kim quang, cũng chỉ là để hắn đột phá tầng một, Thiên Giới phía trên, rất khó sẽ có liên tục đột phá tầng hai tình huống xuất hiện.

Huống chi hắn hiện tại đã là năm sao Thiên Giới, cái này đã đạt đến chúa tể một phương thực lực, như loại này đột phá tầng một về sau, lập tức đạt đến tầng tiếp theo đỉnh phong tình huống, đều thuộc về cực độ biến thái, gần như không có khả năng tồn tại sự tình.

Dương Thanh Huyền cũng thu hồi chưởng pháp, xếp bằng ở Quân Thiên đối diện, hưởng thụ lấy đột phá dị tượng bên trong đại đạo quy tắc, khôi phục vừa mới thể năng hao tổn, cùng tiếp tục tích lũy lực lượng.

Lạc Đinh Lan cùng mặt khác ba vị đồng tu cũng vội vàng tới, ngồi xếp bằng tu luyện.

Lần này đại đạo dị tượng tiêu tán mười phần chậm chạp, trọn vẹn dừng lại ba ngày, để mấy người đều là được ích lợi không nhỏ.

Dương Thanh Huyền nói: “Chúc mừng Quân Thiên huynh lần nữa đột phá, bốn bộ vũ trụ sở dĩ lịch luyện đệ tử quả thật, cần phải thuộc Quân Thiên huynh thực lực mạnh nhất.”

Quân Thiên khiêm tốn nói: “Hổ thẹn, nếu không phải Thanh Huyền huynh vừa rồi một chưởng kia, ta cũng không thể hiểu ra sinh ra đột phá, cần phải nhiều chút Thanh Huyền huynh.”

Nói xong, hắn liền đối với Dương Thanh Huyền ôm quyền thở dài, lại nói: “Về phần thực lực mạnh nhất, càng thêm không dám nhận. Cảnh giới có lẽ là đệ nhất, nhưng sức chiến đấu...” Cười khổ nói: “Sợ là so Thanh Huyền lại không đủ, sao là thứ nhất.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Quân Thiên huynh không cần khiêm tốn, cho dù tại đột phá trước vừa rồi, ta cũng không có khả năng thắng ngươi. Mặc dù dựa vào thần thông lợi, tại một chiêu hạ có thể miễn cưỡng duy trì ngang tay. Nhưng lâm vào đánh lâu dài, ta thua không nghi ngờ. Giờ phút này Quân Thiên huynh đột phá, ta liền càng không khả năng là đối thủ.”

Dương Thanh Huyền lời nói không giả, hắn có thể lực kháng Quân Thiên một chiêu bất bại, đều nhờ vào lấy thần thể lực lượng cùng đạo pháp áo nghĩa, những này đối với thể năng tiêu hao đều là cực kỳ đáng sợ, thời gian dài đánh xuống, hắn tiêu hao tất nhiên vượt xa Quân Thiên, ngắn thì trăm chiêu, mọc ra ngàn chiêu, khẳng định phải bại xuống tới.

Càng lên cao, vượt cấp chiến đấu liền càng khó khăn, huống chi đối phương vẫn là vương giả thiên phú, Dương Thanh Huyền có thể thấp hơn một sao chọi cứng một chưởng, toàn bộ vũ trụ ở giữa sợ cũng chỉ có hắn có thể làm được.

Lạc Đinh Lan cười nói: “Các ngươi không cần lại lẫn nhau thổi phồng, biết các ngươi lợi hại, chúng ta đi nhanh lên đi, lịch luyện thời gian đã qua hơn phân nửa, còn hai tháng khoảng chừng, tìm hỗn độn chi khí nồng đậm địa phương hảo hảo tu luyện dưới, hai vị thiên tài nói không chừng còn có thể lên một tầng nữa.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Lý Tứ Kim Vô Khuyết, cùng những yêu ma kia đi đâu rồi?”

Lạc Đinh Lan nói: “Cái kia Diêm Phù Đề bị đánh chết về sau, tất cả mọi người tại Đại Niết Bàn lực lượng bên trong tu luyện, theo từng cái tỉnh táo lại, có người muốn đối với ngươi mưu đồ làm loạn, nhưng ra một cái đầu dài sừng dê quái nhân, đem bọn hắn toàn bộ chấn nhiếp, Lý Tứ Kim Vô Khuyết trốn, những yêu ma kia đều bị cái kia sừng dê quái nhân mang đi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2820: Tầng Thứ Hai Vực Giới, Thích Tộc Tổ Địa

Dương Thanh Huyền biết cái kia sừng dê quái nhân, chính là lúc trước chí tôn kim quang phụ thể thời cảm ứng được, là cái kia một đám đáng sợ tồn tại thủ lĩnh.

Mặc dù không xác thực cắt biết cái này sừng dê quái nhân là phương nào tồn tại, nhưng biết chắc đối với mình mình không có ác ý, nếu không chính mình đã sớm chết vểnh lên vểnh lên.

Mà lại hắn cũng đoán được một chút, những tồn tại đáng sợ kia tất cả đều là bảy sao Thiên Giới phía trên, nhưng chính mình bọn người ở tại tầng thứ nhất Vực Giới lịch luyện lâu như vậy, chưa hề gặp được một vị bảy sao Thiên Giới phía trên, có lẽ liền cùng cái này sừng dê quái hoặc là Tượng Vô Hình có quan hệ.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta biết có một nơi, tu luyện so tầng thứ nhất này Vực Giới nhiều mấy địa phương đều tốt hơn.”

Lạc Đinh Lan hai mắt sáng lên, nói: “Địa phương nào?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Tầng thứ hai Vực Giới.”

Nửa ngày sau, sáu người liền bay tới một hai tầng Vực Giới giao tiếp địa phương, nữ tà Nguyệt Kha cùng Tử Xa Hồn mấy người sớm đã rời đi, đại địa bên trên còn lưu lại chiến đấu di tích.

Lạc Đinh Lan nhìn qua phía trước, tự lẩm bẩm: “Quả nhiên năng lượng phải mạnh mẽ hơn nhiều, chỉ là kết giới này bên trong, tựa hồ cho ta một loại kỳ diệu cảm giác.”

Dương Thanh Huyền hỏi: "Cảm giác gì?"

Lạc Đinh Lan lắc đầu nói: "Nói không rõ ràng, giống như hết sức quen thuộc, chẳng lẽ bên trong là..."

Quân Thiên mấy người nhìn nhau liếc mắt, đều là nhẹ nhàng lắc đầu, bọn hắn cũng không có cái gì cảm thấy được cái gì.

Dương Thanh Huyền nói: "Mặc kệ như thế nào, vào xem một chút đi. Cái này Côn Khư bên ngoài, chia làm sáu tầng, Tượng Vô Hình không nói chỉ có thể ở tại tầng thứ nhất đi."

Mấy người đều là kẻ tài cao gan cũng lớn, năm sáu sao Thiên Giới tồn tại, tướng so những bảy sao kia lão quái mà nói, tự nhiên là không có ý nghĩa, nhưng đã là thiên hạ bá chủ cấp bậc, huống chi bọn hắn đều là siêu cấp thiên tài, cho dù thật gặp gỡ bảy sao Thiên Giới, liên thủ phía dưới cũng có chống lại thậm chí chiến thắng lực lượng.

Hai tầng Vực Giới ở giữa kết giới mười phần kiên cố, ghé qua đứng lên dị thường khó khăn, cho dù là bọn hắn cũng cố hết sức, toàn thân bị đè ép lực lượng.

Trọn vẹn hao hơn một phút, mới tiến vào bên trong.

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, lập tức minh bạch Lạc Đinh Lan lời nói cảm giác kỳ diệu.

Lạc Đinh Lan há to mồm, trợn mắt hốc mồm, lập tức mừng như điên nhảy dựng lên, nói: "Phá niết chi địa! Tầng thứ hai quả nhiên là phá niết chi địa a!"

Dương Thanh Huyền đối với phá niết chi địa tự nhiên không xa lạ gì, chính là vũ trụ bên trong các loại hỗn loạn năng lượng tụ tập, hình thành một loại kỳ dị hoàn cảnh, bên trong có nguyên tố suy bại, cực từ phong bạo, chân không suy biến chờ đáng sợ dị tượng, cũng mà còn có thích tá sinh ra.

Hắn hỏi: “Kỳ thật vấn đề này ta một mực trong lòng còn có nghi hoặc, thích tá là đản sinh tại phá niết khắp mặt đất tồn tại, mà thân là thích tá vương ngươi, cũng là tại phá niết khắp mặt đất thiên địa tạo ra?”

Lạc Đinh Lan cười nói: “Ta không phải thiên địa sinh tồn, mà là cha mẹ sinh dưỡng, thích tá cùng thích chi nhất tộc là hai việc khác nhau. Thích tộc là đản sinh tại hỗn độn thời đại sớm nhất một nhóm chủng tộc, chiếm cứ tại vũ trụ hỗn loạn năng lượng khu vực, đem các loại hỗn loạn lực lượng tịnh hóa, chuyển thành tự thân thích lực lượng. Bất quá sớm nhất Thích tộc bắt đầu tổ, đích thật là thích tá chuyển hóa mà tới. Nhưng cái kia đoạn giờ vũ trụ kỳ là không thể phục chế cùng hoàn nguyên, sở dĩ hiện tại thích tá, vĩnh viễn không cách nào tiến hóa đến thích chi nhất tộc, liền liên đột phá Thiên Giới chi chủ đều gần như không có khả năng. Mà chúng ta Thích tộc có trời sinh chưởng khống sở hữu thích tá năng lực, đồng thời có thể sáng tạo, cải tạo thích tá, làm cho trở thành thủ hạ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thì ra là thế.”

Quân Thiên mấy người cũng là lần đầu tiên biết này bí mật.

Lạc Đinh Lan giang hai cánh tay, hoan hỉ ôm cái này phá niết đại địa hoàn cảnh, nhịn không được tại không trung nhảy múa, cười nói: “Nơi này phá niết hoàn cảnh, là ta đời này gặp mạnh nhất, năng lượng hỗn loạn trình độ cơ hồ khó có thể tưởng tượng, ở đây tu luyện một ngày đều có thể bù đắp được bên ngoài một năm.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ta nguyên thần thứ hai cũng là thích lực lượng ngưng tụ, ở đây tu luyện không thể tốt hơn.”

Lạc Đinh Lan hai mắt lam quang chớp động, truy tìm lấy năng lượng thiên địa mức độ đậm đặc cùng hướng chảy, nói ra: “Đi theo ta.”

Tại nơi này, như là về nhà, nàng thân ảnh lóe lên, liền hướng phía trước lao đi.

Dương Thanh Huyền đám người vội vàng đuổi theo.

Đi không bao xa, mấy người bỗng nhiên ngừng lại, giật mình nhìn phía trước, một mảnh to lớn phế tích hoang vu ở trước mắt, khắp nơi là tường đổ, đầy đất gạch ngói vụn.

Lạc Đinh Lan thân thể không hiểu run một cái, run rẩy nói: “Nơi này chẳng lẽ là...”

Mấy người đi vào phế vật, lập tức cảm nhận được cường đại nguyên tố suy biến lực lượng, không ngừng xung kích thân thể của bọn hắn.

Nếu là Giới Vương Cảnh giới, mấy người cầm cự không được bao lâu liền muốn treo.

Nhưng giờ phút này nguyên tố suy biến đối bọn hắn mà nói, chỉ là một sự rèn luyện, cũng không phải là tuyệt mệnh.

Ở đây mảnh phế tích bên trên, từng đạo cường đại năng lượng như u linh hành tẩu, trên hư không xuyên qua, phát ra thanh âm rất nhỏ, giống như là đang gào gọi, gào thét.

“Thiên Giới chi chủ thích tá!”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, hỏi vội: “Đây là có chuyện gì?”

Lấy nhãn lực của hắn, rất nhanh liền thấy rõ những U Minh kia giống như tồn tại, tất cả đều là thích tá, nhưng lực lượng lại là tại Thiên Giới phía trên.

Lạc Đinh Lan sắc mặt bạc trắng, thân thể run rẩy càng thêm lợi hại, run giọng nói: "Nơi này là Thích tộc tổ địa... Những này thích tá... Tất cả đều là tiên tổ biến thành..."

Nàng hơi trấn định dưới, chật vật nuốt nói: "Thiên địa tạo ra thích tá, hoặc là Thích tộc sáng tạo ra thích tá, rất khó đột phá Thiên Giới chi chủ. Nhưng Thích tộc người bị trọng thương hoặc là binh giải về sau, có tỷ lệ nhất định sẽ trở về đến thích tá trạng thái. Mặc dù lực lượng cũng sẽ rơi xuống, nhưng bảo trì Thiên Giới lực lượng cũng không phải gì đó việc khó."

Dương Thanh Huyền kinh hãi nói: "Những này thích tá sợ là có trên trăm vị, chẳng lẽ đều là..."

Lạc Đinh Lan gật đầu nói: "Đây là Thích tộc tổ địa a, chỉ là tại sao lại ở chỗ này?"

Quân Thiên nói: "Cái này Côn Khư bên ngoài, tựa hồ cùng đại lượng thượng cổ Di tộc có quan hệ, trước đó là Bàn Nhược bộ tộc thánh địa, hiện tại lại là thích chi nhất tộc."

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: "Côn Khư là phong ấn cùng trấn áp a Ma La thức địa phương, mà hỗn độn thời đại kết thúc, đại lượng thượng cổ Di tộc tiêu vong, đều là a Ma La thức đưa đến, cái này sáu Vực Giới bên trong bảo tồn đại lượng thượng cổ Di tộc thánh địa ngược lại cũng chẳng có gì lạ."

Lạc Đinh Lan hít một hơi thật sâu, nói: "Đi theo ta!"

Liền bay về phía trước chạy.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Cẩn thận!"

Chỉ thấy Lạc Đinh Lan chạy vào những thích kia tá chỗ khu vực, Lạc Đinh Lan kêu lên: "Yên tâm đi. Ta là Thích tộc người, tiên tổ biến thành thích tá là sẽ không ra tay với ta, cái khác đẳng cấp thấp thích tá liền càng thêm sẽ không."

Trên bầu trời truyền đến đại lượng thê lương tiếng kêu, những thích kia tá đột nhiên vọt xuống tới, từng cái diện mục dữ tợn, giương nanh múa vuốt liền hướng Lạc Đinh Lan công kích qua.

Lạc Đinh Lan: (Lll ¬ ω ¬)

Dương Thanh Huyền vội vàng nói: “Cẩn thận!” Thân ảnh lóe lên, liền thuấn di đi qua, xuất hiện tại Lạc Đinh Lan bên cạnh thân, tay bấm ngự hỏa Tiên quyết.

Chỉ toàn nghiệp thiên hỏa kết giới nháy mắt khuếch trương ra, đem hai người bảo vệ.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Những Thiên Giới kia cấp thích tá đánh vào hỏa chi kết giới bên trên, chấn lên mảng lớn hỏa văn, đều kêu thảm bị đánh bay ra ngoài, tại không trung phát cuồng loạn vũ.

Chương 2821: Thần Hồ, Bảy Sao Thiên Giới Thích Tá

Lạc Đinh Lan cả kinh nói: “Chuyện gì xảy ra? Những này Thích Tá trong ý thức, cần phải có Thích tộc tiên tổ ý chí, là không thể nào công kích hậu bối a!”

Dương Thanh Huyền nói: “Có phải hay không là bị nơi này hỗn loạn năng lượng mê mẩn tâm trí?”

Lạc Đinh Lan khổ sở nói: “Thích tộc vốn là đản sinh tại trong hỗn loạn, khổ tận cam lai, vật cực tất phản, cực loạn sinh cực tĩnh, làm sao có thể mê thất tâm trí?”

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Những Thích Tá kia điên cuồng công kích đến đến, không ngừng va chạm tại hỏa chi kết giới bên trên, lại bị chấn trở về, thống khổ không thôi.

Cái kia biểu tình hung ác cùng tràn ngập lệ khí hai mắt, thần trí tựa hồ so phổ thông Giới Vương Thích Tá còn muốn không bằng.

Quân Thiên mấy người cũng chạy vội tới, nói ra: “Cái này có lẽ chính là Thích tộc hủy diệt nguyên nhân? Những này Thích tộc người tại binh giải trước đó có lẽ tiếp nhận chúng ta không biết lực lượng, cho nên mới biến thành cái dạng này.”

Lạc Đinh Lan nhìn qua cái kia đầy trời hung ác Thích Tá, kinh ngạc nói: “Hẳn là dạng này, bọn hắn đến cùng kinh lịch cái gì…”

Từ bốn phương tám hướng hội tụ tới Thích Tá càng ngày càng nhiều, Dương Thanh Huyền dần dần có chống đỡ không nổi dấu hiệu, cau mày nói: “Chúng ta đi ra ngoài trước lại nói.”

Lạc Đinh Lan nói: “Không! Đến phế tích trung ương đi, Thích tộc tổ địa bên trong, có thích lực lượng thai nghén mà thành thần hồ, nếu là có thể tại trong đó tu luyện, đối với chúng ta đều có chỗ tốt cực lớn.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm xuống, nhìn về phía Quân Thiên cùng mặt khác ba vị đồng tu, mấy người đều là kiên định gật đầu.

Bọn hắn tới nơi đây tập huấn mục đích, chính là vì tìm kiếm cơ duyên, tăng thực lực lên, khó được có cơ hội này, há có thể lùi bước.

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt! Vậy ta ở phía trước mở đường, Quân Thiên huynh đoạn hậu, Lạc Đinh Lan cùng ba vị bằng hữu ở giữa.”

Sáu người lập tức sắp xếp thành lăng hình, tại Lạc Đinh Lan chỉ dẫn dưới, hướng mặt trước cấp tốc thúc đẩy.

Đầy trời Thích Tá điên cuồng công kích đến đến, Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai bay ra ngoài thân thể, cầm trong tay rồng quyền sắt giản cùng Lạc Hồn Chung, không ngừng đem lên trống không Thích Tá đánh bay.

Chính mình hai tay chấp kích, dùng ngày chém bảy thức mở đường.

Chỉ chốc lát, đội ngũ liền đẩy vào trong vòng hơn mười dặm, nhưng gặp được Thích Tá cũng càng ngày càng cường đại, bắt đầu xuất hiện bốn sao Thiên Giới trở lên tồn tại.

Lạc Đinh Lan nội tâm cực kì kinh hãi, bởi vì Thích tộc người binh giải vì Thích Tá, năng lượng sẽ trôi qua hơn phân nửa, những này bốn sao Thiên Giới trở lên tu vi Thích Tá, khi còn sống tất nhiên là bảy sao Thiên Giới trở lên cường giả, chính là Thích tộc bên trong tuyệt đối cao tầng.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm phía trước, Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, thấy được ánh mắt cuối cùng, có lam mang chớp động, như một chút bảo ngọc phun ra nuốt vào, lại có rất nhỏ sóng nước lấp loáng, chính là một vũng bình hồ, đồng thời cái kia lam quang chính là thích lực lượng sáng bóng.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, bỗng nhiên biến ra Bàn Nhược pháp thân Cự Linh, thân cao trăm trượng, hét lớn một tiếng, trợn mắt kim cương, liền một chưởng hướng về phía trước đẩy đi.

Chính là Bàn Nhược Thần Chưởng.

“Ầm ầm!”

To lớn kim sắc chưởng ấn đem mảng lớn Thích Tá toàn bộ đánh bay, có chút Giới Vương phía dưới càng bị Bàn Nhược kim quang vừa chiếu liền tan thành mây khói.

“Đi!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, nhấc chân “Ầm ầm” một tiếng giẫm ở trên mặt đất, chấn thiên địa lăn lộn, hướng về phía trước đi.

Lạc Đinh Lan đám người vội vàng hóa thành độn quang, trốn ở một chưởng kia đằng sau, hướng thần hồ phóng đi.

Trên mặt hồ lam quang rực rỡ, như bảo ngọc nằm ở đại địa, là cái này hỗn loạn phá niết hoàn cảnh bên trong, khó được điềm tĩnh cảnh đẹp.

Lạc Đinh Lan kích động nói: “Thần hồ!”

Sung mãn thích lực lượng từ trong hồ tràn ra, để sáu người đều là tâm thần thanh thản.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, quát: “Cẩn thận!”

Hắn thân đạt trăm trượng, quan sát xuống dưới, trong mắt kim quang co rụt lại, phát hiện trong mặt hồ một đôi quỷ dị con mắt đang nhấp nháy.

“Soạt!”

Nước hồ bị phá ra, cái kia con mắt chủ nhân từ nước bên trong ra, là một tôn to lớn Thích Tá, nâng lên giống như núi cao cự thủ, liền hướng sáu người quét ngang mà đi.

“Ầm ầm!”

Bàn tay tại không trung lướt ngang, như ngàn núi truyền tống, trấn áp một vùng không gian.

“Bảy sao Thiên Giới!”

Dương Thanh Huyền kinh hô một tiếng, không dám thất lễ, lần nữa vận chuyển Bàn Nhược lực lượng, toàn thân kim quang đại phóng, một chưởng nghênh kích đi lên.

“Ầm ầm!”

Song chưởng chống đỡ, vô số năng lượng bị áp súc đến cực hạn, bộc phát ra đáng sợ uy năng, càn quét thiên địa.

Dương Thanh Huyền bị chấn lui lại, đem đại địa giẫm ra từng cái to lớn dấu chân, trên thân kim quang trở nên hỗn loạn, mịt mờ một mảnh, hiển nhiên thụ nhất định tổn thương.

Lạc Đinh Lan hoảng sợ tột đỉnh, hoảng sợ nói: “Bảy sao Thiên Giới Thích Tá... Cái này...”

Sáu người đều là nghĩ đến, cái này cần muốn loại nào cảnh giới Thích tộc binh giải, mới có thể đi đến trình độ như vậy?

Chẳng lẽ là Thích tộc trưởng?

Cái kia Thích Tá đẩy lui Dương Thanh Huyền, lần nữa đưa tay, hét lớn một tiếng, hướng Lạc Đinh Lan năm người vỗ tới.

Chưởng pháp phía dưới, tuôn ra vô số nguyên tố suy biến vòng, bao phủ toàn bộ phương viên đại địa.

“Tuyệt Địa Thần Quyền!”

Quân Thiên hét lớn một tiếng, lập tức xuất thủ, song quyền đẩy ra.

Phì Di hư ảnh chiếm cứ nửa bên hư không, toàn thân hai cánh triển khai, vảy tím phiến kéo căng lên, hai đạo vòng xoáy tại đầu quyền hình thành, hóa thành bài sơn đảo hải lực lượng, đón lấy cái kia nguyên tố suy bại vòng.

Bốn người khác cũng lần lượt xuất thủ, đều là cường đại thần thông áo nghĩa, ứng thanh mà ra, cùng Tuyệt Địa Thần Quyền hội tụ vào một chỗ.

“Ầm ầm!”

Hai phái lực lượng oanh cùng một chỗ, đánh nổ hư không, chấn mặt hồ gợn sóng thay nhau nổi lên, vô số sóng lớn xông vào vòm trời.

Cái kia Thích Tá chưởng dưới, màu lam thích lực lượng điên cuồng tuôn ra, quấn tại nguyên tố suy biến vòng bên ngoài, giống từng mai từng mai cự hình Nguyên Khí Đạn, không ngừng tại năm người thần thông lực lượng hạ nổ tung.

Một mảnh xanh đậm trường năng lượng, trực tiếp đem năm người bao phủ, muốn đem bọn hắn giảo sát ở bên trong.

Quân Thiên năm người đều là hoảng hốt, cho dù là bảy sao Thiên Giới, cũng không có khả năng hoàn toàn nghiền ép bọn hắn. Trước mắt cái này Thích Tá lưu lộ ra ngoài cảnh giới đẳng cấp, đúng là bảy sao Thiên Giới sơ giai, nhưng chiến đấu lực cùng lực lượng, lại muốn tiếp cận trung giai trình độ.

Dương Thanh Huyền đem trước mắt hết thảy thấy rất rõ ràng, kinh quát nói: “Hắn đứng trong hồ, có thể vô hạn thu nạp trong hồ thích lực lượng, đem trạng thái từ đầu đến cuối duy trì tại đỉnh phong nhất! Thật thông minh Thích Tá.” Lập tức từ đằng xa bay chạy tới, lại là một chiêu Bàn Nhược Thần Chưởng, từ trời rơi xuống, hung hăng đánh phía cái kia nguyên tố suy biến vòng.

“Ầm ầm!”

Bàn Nhược kim quang ép vào thích lực lượng trạm đại dương màu xanh lam bên trong, chấn lên vô số sóng lăn tăn.

Quân Thiên bọn người là liều mạng hét lớn, không ngừng ra chiêu, đem cái kia nguyên tố suy biến vòng oanh ra đại lượng khe hở, muốn xé rách mảnh này suy biến chi hải.

Tại sáu người giáp công phía dưới, cho dù cái này tên Thích Tá từ đầu đến cuối đem lực lượng duy trì tại đỉnh phong, cũng lại khó chống lại, cuối cùng phát ra rít lên một tiếng, bi phẫn khó khi.

“Ầm ầm!”

Thích lực lượng cùng nguyên tố suy biến vòng đồng thời sụp đổ ra, năng lượng to lớn xông vào thần hồ, kích thích ngàn trượng phong bạo.

Thích Tá toàn bộ cánh tay đều sụp đổ ra, phát ra thê lương tiếng kêu.

Dương Thanh Huyền quát: “Nhân lúc hắn bệnh, đòi mạng hắn!”

To lớn Bàn Nhược kim thân nhoáng một cái, liền hóa thành long hình, vọt tới, một chiêu diệt đạo rồng quyền tại trong tay ấp ủ.

Đột nhiên, Lạc Đinh Lan cả kinh kêu lên: “Mau dừng tay!”

Chỉ nghe thấy bốn phương tám hướng đều truyền đến Thích Tá gào thét, vô số Thích Tá từ tứ phương chạy tới, đưa mắt nhìn lại, đủ có mấy ngàn nhiều!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2822: Bắt Giặc Bắt Vua, Đã Lâu Không Gặp

Tất cả mọi người là tê cả da đầu, những này Thích Tá mặc dù nhiều là thiên địa tạo ra Giới Vương cấp, nhưng Thiên Giới cấp cũng tại ngàn vị trở lên, bốn sao Thiên Giới phía trên cũng không phải số ít.

Nhưng là đạt đến bảy sao Thiên Giới, chỉ có Thần Hồ bên trong cái này một vị.

Lạc Đinh Lan bi phẫn nói: “Vị này bảy sao Thiên Giới Thích Tá, khi còn sống khẳng định là Thích tộc tộc trưởng, đến cùng đã xảy ra chuyện gì, lại sẽ rơi vào tình trạng như thế!”

Quân Thiên sắc mặt tái mét, nói: “Làm sao bây giờ? Hơn ngàn vị Thiên Giới, chúng ta cường đại hơn nữa cũng phải chết a.”

Dương Thanh Huyền song đồng co rụt lại, càng là quyền quang hắc hắc, bỗng nhiên hướng cái kia trong hồ Thích Tá công tới, quát: “Bắt giặc trước bắt vua, chỉ có đem vị này Thích Tá ngăn lại, mới có mạng sống cơ hội!”

Quyền mang bên trong, bắn ra tiếng long ngâm, kim quang hóa thành kim long, gào thét mà xuống.

Quân Thiên đám người cũng là đồng thời xuất thủ, hướng cái kia Thích Tá công kích qua.

“Soạt!”

Cái kia Thích Tá vung tay lên, liền nhấc lên một mảnh màn nước, hồ quang phun trào, vô số thích lực lượng lưu quay tới, hóa thành kết giới.

“Ầm ầm!”

Đại lượng lực lượng đánh vào thích lực lượng màn nước bên trên.

Lập tức đem cái kia màn nước đánh ra mảng lớn vết rạn.

Nhưng nước bên trong phù quang phun trào, nối thành một mảnh, thích lực lượng chỉ là năng lượng ngoài xác, nội hạch là một tòa tuyệt cường phòng ngự trận pháp.

Đồng thời trận pháp này liên tục không ngừng thu nạp trong hồ lực lượng bổ sung tới.

Sở hữu vết rạn gần như trong nháy mắt liền được chữa trị, hoàn chỉnh như mới.

Mấy người sắc mặt đại biến, kết giới này dựa vào Thần Hồ, cũng là năng lượng vô hạn cung cấp, chính mình mấy người một kích phía dưới không thể phá, lực lượng liền bắt đầu chuyển suy, càng không có khả năng phá.

Bốn phương tám hướng Thích Tá bay lượn mà đến, cái kia đáng sợ khí tức như dãy núi lướt ngang, một khi khiến cái này Thích Tá tới gần, lâm vào hỗn chiến, nhất định phải chết.

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, “Lại đến!”

Kim cương Bàn Nhược thần thể bỗng nhiên hóa thành vĩnh đốt thân thể, tay phải tại không trung một nắm, một mảnh hỏa mang nổ tung, hình thành xinh đẹp tinh vờn quanh tại trong tay.

Vô số hỏa chi kinh văn tại không trung hiển hiện, sau đó từng đạo bay vào lòng bàn tay, cuối cùng ngưng tụ áp súc thành một cái hỏa cầu thật lớn, bên trong truyền đến trận trận long ngâm cùng đại đạo âm cổ.

“Long Thần hỏa chi múa!”

Dương Thanh Huyền lệ quát một tiếng, lật tay liền vỗ xuống.

“Ầm ầm!”

Một mảnh lửa ánh sáng nở rộ, có long ngâm gào thét mà ra, vô số hỏa diễm năng lượng mức độ lớn nhất bị kích phát ra đến, tràn ngập thiên địa.

Nguyên thần thứ hai đồng thời tế ra rồng quyền sắt giản cùng hoàng triều ấn, hóa thành một đen một vàng hai đạo quang mang, cũng hung hăng ép xuống.

Quân Thiên đám người phối hợp xuất thủ lần nữa, đem năng lượng tăng lên tới đỉnh phong.

“Ầm ầm!”

Sức mạnh đáng sợ xung kích trên màn nước.

Đặc biệt là chỉ toàn nghiệp thiên hỏa, đốt cháy hết thảy, nháy mắt đem bình chướng bên trong Thủy nguyên toàn bộ bốc hơi. Cái kia màn nước lập tức hiển hiện đại lượng khe hở, lại khó chữa trị.

“Bành!”

Màn nước nổ vỡ ra, lực lượng hủy thiên diệt địa trút xuống, đánh vào vị kia Thích Tá trên thân.

To lớn mà bi phẫn tiếng gầm gừ vang lên, vị kia Thích Tá ầm vang đổ vào trong hồ, hơn phân nửa thân thể đều bị nổ nát.

Nước hồ khuấy động, vọt lên kinh thiên sóng nước.

Dương Thanh Huyền lần nữa hóa thành Bàn Nhược kim thân Cự Linh, lăng không một trảo, "Ầm ầm" một tiếng vang thật lớn, cái kia nửa tàn Thích Tá bị nhiếp tới, như một con gà con giống như bị nhấc trong tay.

Sau đó uy hiếp giống như xách cho sở hữu Thích Tá nhìn, quát: "Dừng lại! Tiến lên nữa một bước, hắn nhất định phải chết!"

Bốn phía Thích Tá không chỉ có không có dừng lại, ngược lại càng thêm phẫn nộ, sát khí cùng lực lượng trèo thăng đến đỉnh phong, phi nước đại đến trước mắt.

Quân Thiên nghẹn ngào kêu lên: "Vô dụng?!"

Mấy người tất cả đều sắc mặt đại biến, Dương Thanh Huyền trăm trượng kim thân thượng, to lớn mồ hôi từ hai tóc mai lăn xuống, này làm sao xử lý?

Đột nhiên, một đạo thanh thúy tiếng tiêu ở trong thiên địa vang lên, ô ô lạnh lẽo, như khóc như tố, Nhược Hư như huyễn, chợt cao chợt thấp.

Sở hữu Thích Tá một chút ngừng lại, tất cả đều tại Dương Thanh Huyền đám người ngoài trăm trượng ngừng lại bộ pháp, sát khí cùng phẫn nộ hóa thành mây khói, tại không trung một chút xíu tán đi.

Thần Hồ nước cũng biến thành tĩnh mịch an tường, khôi phục lại như gương quang lăn tăn.

Dương Thanh Huyền mấy người cũng là lẳng lặng nghe, lộ ra vẻ kinh ngạc, tiếng tiêu kia không ngừng tới gần, chính là thổi tiêu người đi tới.

Rất nhanh, chân trời liền hiện ra một đạo nam tử thân ảnh.

Ngầm tóc dài màu đỏ rối tung tại sau lưng, khuôn mặt như vẽ, y quan trắng hơn tuyết, giống như hoa anh đào bờ môi, nhẹ nhàng thiếp trên tiêu ngọc.

Lạc Đinh Lan song đồng một chút phóng đại, phảng phất khó mà tin tưởng.

Dương Thanh Huyền mấy người đều là nội tâm chấn động, thầm nghĩ: “Thế gian lại giống như này tuyệt mỹ nam tử.”

Tiếng tiêu ngừng, nam tử đã đến mấy người trước người.

“Long... Tinh...”

Lạc Đinh Lan bị dại ra, kinh ngạc nhìn trước mắt nam tử, miệng há lớn, không thể tin được.

Nam tử mỉm cười, mắt như tinh thần, ôn nhu nói ra: “Thật sự là không cách nào tưởng tượng, dĩ nhiên là ngươi, Lạc Đinh Lan.”

Hai người bốn mắt tương đối, Lạc Đinh Lan sững sờ ở đằng kia, trong đầu trống không, đã mất đi năng lực suy tính, cái này tên là Long Tinh nam tử, thì là lẳng lặng nhìn nàng, ánh mắt mỉm cười, lộ ra vô cùng ôn nhu.

Thật lâu, Lạc Đinh Lan mới chật vật nuốt xuống dưới, nói: “Ngươi tại sao lại ở đây?”

Long Tinh nói: “Hồi lâu không gặp, ngươi câu nói đầu tiên là hỏi ta cái này sao? Qua nhiều năm như vậy, ta một mực cho là ngươi vẫn lạc, rất là khó chịu, hôm nay gặp lại, thực sự vô pháp biểu đạt ta nội tâm tâm tình vui sướng.”

Lạc Đinh Lan trên mặt hơi đỏ lên, nói: “Ngươi làm sao vẫn giống như trước kia? Đừng nói lung tung, chúng ta chỉ là bằng hữu bình thường.”

Long Tinh ánh mắt ngưng lại, nghễ xem liếc mắt Dương Thanh

Huyền, nói ra: “Thế nhưng là bởi vì hắn, sở dĩ ngươi muốn cùng ta xác định giới hạn vì bằng hữu bình thường?”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nội tâm hít một tiếng, thầm nghĩ: “Phiền phức lại tới, thật sự là hồng nhan họa thủy a, mà lại cái phiền toái này còn không nhỏ. Người này một thân thực lực vô pháp nhìn thấu, duy nhất có thể lấy xác nhận chính là khẳng định tại bảy sao Thiên Giới trở lên. Mà lại một khúc tiếng tiêu liền có thể để nhiều như vậy Thích Tá an tĩnh lại, thực lực mạnh, sợ là khó mà đánh giá.”

Lạc Đinh Lan trên mặt hiện lên vẻ tức giận, nói: “Ngươi còn đang nói linh tinh.”

Long Tinh trong mắt tinh mang lóe lên, nói: “Tốt, ta bất loạn nói, chúng ta có mấy trăm vạn năm không có gặp mặt đi, thực lực của ngươi làm sao rơi xuống đến năm sao Thiên Giới rồi? Ta gặp được ngươi thứ nhất mắt, cũng không dám tin tưởng, quan sát sau một lúc mới dám xác nhận chính là ngươi.”

Lạc Đinh Lan không vui nói: “Tốt a, nguyên lai ngươi đã sớm ở một bên, thấy ta lâm vào hiểm cảnh cũng không xuất thủ!”

Long Tinh mỉm cười nói: “Có ta ở đây, ngươi làm sao lại biết có việc đâu? Ta chỉ là nhất thời ở giữa quá mức chấn kinh cùng vui sướng, sợ mình nhìn nhầm, không hoan hỉ một trận, hiện tại xác nhận là ngươi, đừng đề cập ta nội tâm cao hứng biết bao nhiêu.”

Lạc Đinh Lan hỏi: “Ngươi làm sao sẽ ở đây, nơi này chính là chúng ta Thích tộc tổ địa? Những này Thích Tá lại là chuyện gì xảy ra?”

Long Tinh nói: “Những này nói rất dài dòng, ngươi đi theo ta đi, ta một chút xíu nói cho ngươi, cùng cái này mấy triệu năm qua, trên người ta phát sinh sở hữu sự tình.”

Lạc Đinh Lan nhíu mày lại, thầm nghĩ: “Ai phải nghe ngươi cái này mấy triệu năm qua phát sinh sở hữu sự tình, cái kia phải nói tới khi nào?” Mở miệng nói ra: “Ngươi chỉ cần đem chuyện nơi đây nói cho ta là được rồi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2823: Vũ Trụ Phôi Thai, Một Hoa Nở Năm Lá

Long Tinh suy nghĩ một chút, nói: “Nói đơn giản đến, nơi này là Côn Khư ngoại vi tầng thứ hai, chính là lấy tộc ta tổ địa làm hạch tâm hình thành, là một cái năng lượng to lớn cực cao phá niết đại địa, mà ta chính là tầng này vực chủ.”

Lạc Đinh Lan vui vẻ nói: “Ngươi là vực chủ? Vậy thì tốt quá, lần này chúng ta triệt để an toàn!”

Long Tinh mỉm cười nói: “Có ta ở đây, kia là tự nhiên.”

Lạc Đinh Lan nói: “Vậy những này Thích Tá thế nhưng là tiên tổ biến thành, vì sao lại dạng này?”

Long Tinh trầm mặc nói: “Vậy thì dính đến Côn Khư bí mật, ngược lại là các ngươi, tại sao lại ở chỗ này?”

Lạc Đinh Lan đem tập huấn sự tình, giản lược nói một lần.

Long Tinh sắc mặt đại biến, hai mắt bên trong bắn - ra lệ mang, nói: “A Ma La Thức thế mà tại xuất hiện! Cái này sao có thể? Cái kia Côn Khư bên trong trấn áp đến cùng là cái gì?”

Lạc Đinh Lan nói: “Đế Ất đại nhân cũng muốn biết việc này, cho nên có lần này tập huấn.”

“Thì ra là thế.”

Long Tinh nhẹ gật đầu, nhìn về phía Dương Thanh Huyền, nói: “Ngươi là Bàn Nhược bộ tộc người? Đem cái kia Thích Tá buông ra.” Mang theo một cỗ mệnh lệnh lại không thể nghi ngờ ngữ khí.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, hơi không vui, nhưng vẫn chưa nói cái gì, lập tức đem cái kia Thích Tá ném vào trong hồ, sau đó thu hồi Bàn Nhược kim thân, biến trở về đến bản tôn.

Long Tinh lại nhìn Quân Thiên đám người liếc mắt, ánh mắt cùng thần thái băng lãnh, cùng nhìn qua Lạc Đinh Lan thời điểm, hoàn toàn là hai người.

Long Tinh nhìn qua Lạc Đinh Lan, thần thái lần nữa trở nên ôn nhu, nói ra: “Thích chi nhất tộc sẽ trở nên như thế, cùng Bàn Nhược bộ tộc vận mệnh không sai biệt lắm, đều là bái A Ma La Thức ban tặng.”

Dương Thanh Huyền đám người mặc dù nghĩ đến, nhưng nghe Long Tinh kiểu nói này, vẫn là cực kì chấn kinh.

Lạc Đinh Lan nói: “Cái kia A Ma La Thức đến cùng là tu vi bực nào, chẳng lẽ là vạn cổ chí tôn, lại có thể hủy diệt nhiều như vậy chủng tộc, kết thúc một cái vũ trụ thời đại.”

Long Tinh nói: “Ngươi theo ta trở về đi, những sự tình này ta chậm rãi nói cho ngươi, dính đến vũ trụ bí mật, không tiện ngoại nhân nghe nói.”

Lạc Đinh Lan lạnh lùng nói: “Đây đều là bằng hữu của ta, nơi này không có người ngoài.”

Long Tinh nhíu mày, suy nghĩ một chút, nói: “Vậy thì tốt, nói một chút cũng không sao, đã bọn hắn tham dự tập huấn, chỉ cần bất tử, Đế Ất đại nhân cuối cùng cũng sẽ cùng bọn hắn nói tỉ mỉ. Ngươi cũng biết nơi đây vũ trụ là như thế nào tồn tại cùng khai sáng?”

Mấy người tất cả giật mình, nghĩ không ra lại dính đến khai thiên tịch địa bí mật.

Long Tinh khóe miệng cong lên một tia cung cười, nói: “Toàn bộ nơi đây vũ trụ, là một đóa hoa sen biến thành.”

“Một đóa hoa sen?!”

Mấy người đều là trợn mắt hốc mồm, nhưng nghĩ lại phía dưới, liền có thể hiểu được.

Một bông hoa môt thế giới, một lá một Bồ Đề.

Vũ trụ cũng chỉ là một cái “Khí”.

Long Tinh gật đầu nói: “Chính là một đóa hoa sen, tạo thành nơi đây vũ trụ phôi thai, sau đó diễn sinh vạn vật. Đang sinh ra ra nơi đây vũ trụ về sau, đóa này hoa sen cũng sa vào đến năng lượng hao hết suy kiệt bên trong, sau đó bị chính mình khai sáng ra tới Địa Thủy Hỏa Phong tứ đại nguyên tố ăn mòn phá hủy. Nguyên nhân chính là như thế, đóa này hoa sen tại hủy diệt trước đó, đã đản sinh ra một sợi oán niệm, cũng là nơi đây vũ trụ đạo thứ nhất ác thần thức ý niệm.”

Lạc Đinh Lan cả kinh nói: “A Ma La Thức?!”

Long Tinh trầm ngâm xuống, nói: “Chính là A Ma La Thức, phàm là từ hoa sen bên trong đản sinh thần thức, đều là vũ trụ thứ nhất thức, gọi chung A Ma La Thức. Mà đóa này hoa sen cuối cùng cái kia đạo ý niệm là tà ác oán niệm, cố xưng làm ác A Ma La Thức, hắn có cái tên là phạm không.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Ý là, trừ phạm không bên ngoài, còn có cái khác A Ma La Thức?”

Long Tinh lườm hắn liếc mắt, tựa hồ không muốn trả lời, nhưng nhìn Lạc Đinh Lan cũng một bộ nghiêm túc lắng nghe dáng vẻ, cái này mới nói ra: “Chính là, nhưng cái khác A Ma La Thức, đã hóa thành vũ trụ tinh thần, năng lượng quang mang, sơn hà đại địa hết thảy vạn vật. So như Thần tộc tiên tổ Van Gogh, hắn bản danh sớm đã không người biết được, sợ là liền chính hắn đều không nhớ rõ, chỉ là tại dưới cơ duyên xảo hợp, dung hợp một sợi gọi là Van Gogh A Ma La Thức, từ đó vượt vượt cảnh giới bình chướng, thành tựu vạn cổ chí tôn.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc không thôi, nghĩ không ra Thần tộc tiên tổ đúng là chuyện như vậy, mà Van Gogh chi danh, cũng không phải là tổ tiên bọn họ bản danh, lại là một sợi tên A Ma La Thức.

Long Tinh tiếp tục nói ra: “Cái kia đóa hoa sen đản sinh ra phạm vô hậu, liền triệt để lâm vào tịch diệt, mà phạm không chỉ là một đạo thần thức, còn thai nghén tại hoa sen bản thể bên trong, hóa thành một viên hạt sen, kinh lịch vô số năm, cuối cùng tại hỗn độn thời đại thời kì cuối đã thức tỉnh.”

Lạc Đinh Lan kinh ngạc nói: “Thế là... Hỗn độn thời đại liền hủy diệt? Chẳng lẽ liền không có thiện A Ma La Thức tồn tại sao?”

Long Tinh nói: “Có lẽ có, ai biết được, so như Thần tộc tiên tổ vận khí tốt, chẳng phải dung hợp Van Gogh a. Phạm không chỗ đáng sợ, ở chỗ có thể khống chế người thần thức, đem dẫn vào tà ác, thành vì khôi lỗi của mình. Hắn biến thành hạt sen, lần nữa lấy màu đen hoa sen hình thái thức tỉnh, đồng thời một hoa mở năm lá, là: Tham giận si chậm nghi, hóa thành năm đại cường giả, không có chỗ nào mà không phải là kinh thiên động địa tồn tại, thích chi nhất tộc, chính là năm lá một trong u giận tiêu diệt.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Vậy cái này một hoa mở năm lá năm lá, bây giờ gắn ở?”

Long Tinh xùy tiếng nói: “Ngươi thiểu năng sao? Liền liền phạm không đều bị trấn áp, cái này năm lá tự nhiên cũng hôi phi yên diệt.”

Lạc Đinh Lan cả giận nói: “Long Tinh, ngươi làm sao mắng chửi người?!”

Long Tinh sắc mặt có chút khó coi, nói: "Ngươi vì một ngoại nhân đến quát tháo ta?"

Lạc Đinh Lan lạnh lùng nói: "Ta nói, nơi này không có người ngoài, tất cả mọi người là bằng hữu ta."

Long Tinh hít một hơi thật sâu, áp chế nội tâm cảm xúc, nói: "Tốt, nể mặt ngươi, ta mới có thể nói với bọn họ mấy câu, nếu không mấy người này có tư cách gì nhìn thấy ta, cùng đứng trước mặt ta? Chính là bởi vì ngươi nói bọn hắn là bằng hữu, ta mới cho đủ bọn hắn mặt mũi."

Lạc Đinh Lan cả giận nói: "Ngươi nếu là không thích bằng hữu của ta, ngươi có thể đi a, không cần đứng tại trước mặt chúng ta!"

Long Tinh sắc mặt một chút bạc trắng, cắn răng nói: "Tốt, ngươi theo ta cùng đi!"

Lạc Đinh Lan cười lạnh nói: "Ta thế nhưng là tại tập huấn bên trong, tại sao muốn đi theo ngươi?"

Long Tinh nói: "Đế Ất đại nhân tập huấn, mặc dù có thể đề thăng không ít thực lực, nhưng lưu tại Thích tộc tổ địa, đối với ngươi mà nói là nhất tốt. Nếu là ngươi không yên lòng, việc này ta sẽ bẩm báo Đế Ất đại nhân."

Lạc Đinh Lan cả giận nói: "Chuyện của ta không cần ngươi quan tâm, mời quản tốt ngươi chính mình đi!"

Long Tinh giận không kềm được, chỉ vào Dương Thanh Huyền đám người nói: "Ngươi vì những này ngốc -d, cho ta sắc mặt nhìn?!"

Lạc Đinh Lan nói: "Mời ngươi nói chuyện tôn trọng một chút! Ta lặp lại lần nữa, đây đều là bằng hữu của ta."

Long Tinh trên mặt một trận xanh một trận trắng, đột nhiên nói ra: “Ngươi không muốn thấy tỷ tỷ ngươi sao?”

“Tỷ tỷ?”

Lạc Đinh Lan giật mình, nói: “Mây võ ki? Tỷ tỷ của ta còn tại thế ở giữa? Nàng ở đâu?”

Long Tinh nói: “Ngươi theo ta, ta liền nói cho ngươi biết.”

Lạc Đinh Lan lập tức xạm mặt lại, lạnh giọng nói: “Long Tinh, ngươi càng như vậy, ta liền càng chán ghét ngươi! Mấy triệu năm, một chút cũng không có cải biến.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2824: Ân Tình Không Thể Thụ, Tiến Vào Thần Hồ

Long Tinh sắc mặt thay đổi mấy lần, cảm xúc hòa hoãn xuống tới, nói ra: “Tỷ tỷ ngươi hiện tại cũng tại Đế Ất đại nhân thủ hạ làm việc, trở thành sáu ẩn danh lưu một trong. Thích tộc hiện tại liền chỉ còn lại mấy người, chúng ta càng cần phải hảo hảo đoàn kết cùng một chỗ.”

Lạc Đinh Lan nói: “Ta nhận đồng đẳng sau câu nói này, nhưng đoàn kết cùng một chỗ, không nhất định phải ở cùng một chỗ.”

Long Tinh vội la lên: “Có thể lưu tại Thần Hồ bên trong tu luyện, đối với ngươi mà nói là không còn gì tốt hơn a. Mà lại cái này Thần Hồ bên trong có thích lực lượng kết tinh, nếu là có thể tiến vào kết tinh tu luyện, càng là một ngày ngàn dặm, chỉ có ta mới có thể mở ra kết tinh bảo tàng.”

Hắn hướng phía trước bước ra một bước, hận không thể đem Lạc Đinh Lan trực tiếp bắt đi bộ dáng.

Dương Thanh Huyền thấy thế, thân ảnh lóe lên, liền bảo hộ ở Lạc Đinh Lan trước mặt, lạnh lùng nói: “Nàng không muốn lưu lại, ngươi nghe không hiểu sao?”

Quân Thiên bọn bốn người sắc mặt đại biến, biết Dương Thanh Huyền tuyệt không phải người này địch thủ, nhưng đã can thiệp vào, mấy người bọn họ vốn là vận mệnh thể cộng đồng, đều là cắn răng một cái, lập tức tản ra, đem Long Tinh vây quanh, tùy thời chuẩn bị ra sức một kích.

“Ngươi là hắn nam nhân?!”

Long Tinh sắc mặt dị thường khó coi, âm trầm cơ hồ muốn chảy ra nước, sát khí hóa thành thực chất lan tràn ra.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Không phải. Nhưng Lạc Đinh Lan là bằng hữu ta, không có người có thể uy hiếp ta bằng hữu!”

“Ngươi tính là cái gì? Cút ngay!”

Long Tinh sầm mặt lại, thấy mấy cái này sâu kiến lại dám cản chính mình, nội tâm tâm tình tiêu cực chính không chỗ phát tiết, một chút liền toàn bộ bạo phát đi ra, tay phải mạnh mẽ nắm tay, vô số quang huy tụ đến.

Dương Thanh Huyền đột nhiên một nắm quyền, toàn thân kim quang chớp động, chính là Bàn Nhược Thần Chưởng thức mở đầu.

Quân Thiên bọn người là đem chân nguyên vận chuyển đến đỉnh phong, không có nửa điểm lùi bước, lộ ra quyết chiến thần sắc.

https://

truyencua t ui.netMặc dù bọn hắn không biết Long Tinh thực lực rốt cuộc mạnh cỡ nào, nhưng thẳng tiến không lùi, từ không lùi bước.

Lạc Đinh Lan vội vàng kêu lên: “Dừng tay! Long Tinh ngươi quá mức, ta lặp lại lần nữa, đây đều là bằng hữu của ta!”

Long Tinh sắc mặt tái mét, cắn răng nói: “Là bọn hắn trước mạo phạm ta!”

Lạc Đinh Lan một mặt tâm mệt biểu lộ, ngoắc nói: “Ngươi đi theo ta, ta có lời nói cho ngươi.”

Long Tinh ác hung hăng trợn mắt nhìn Dương Thanh Huyền liếc mắt, nói: “Tiểu tử, ngươi cho ta chú ý một chút!”

Phất tay liền tán đi quyền bên trong quang huy, cùng Lạc Đinh Lan đi đến nơi xa.

Hai người tựa hồ tại giao nói chuyện gì.

Sau đó không lâu, hai người lần nữa đi trở về.

Long Tinh mặt mũi tràn đầy lộ ra vẻ mừng rỡ, tựa hồ tâm tình vô cùng tốt.

Lạc Đinh Lan nhìn Dương Thanh Huyền liếc mắt, bình tĩnh nói ra: “Ta quyết định lưu lại.”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, nói: “Ngươi...”

Lạc Đinh Lan khoát tay ngắt lời hắn, nói ra: “Tuyệt không có nửa điểm bị uy hiếp, ta còn tại Thích tộc thời điểm, Long Tinh chính là ta người theo đuổi một trong, hắn sẽ không uy hiếp ta, cũng không có khả năng uy hiếp ta, huống chi tỷ tỷ của ta mây võ ki còn tại bên trong vùng không gian này, ta không có việc gì.”

Dương Thanh Huyền mày nhăn lại, hỏi: “Ngươi là thật tâm sao?”

Lạc Đinh Lan nhìn xem hắn, đột nhiên cười, nói: “Đương nhiên là thật lòng. Ta biết ngươi thời điểm, ngươi vẫn chỉ là cái cao giai Giới Vương lâu la, hiện tại tu vi cũng nhanh muốn đuổi kịp ta, lại không cố gắng, cự ly ngươi liền càng ngày càng xa a, Long Tinh nói không sai, lưu tại cái này Thần Hồ tu luyện, đối với ta mà nói là không còn gì tốt hơn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia tập huấn sự tình làm sao bây giờ?”

Long Tinh lập tức nói ra: “Điểm ấy ngươi không cần lo lắng, ta tự sẽ đi cùng Đế Ất đại nhân nói. Gặp mặt Đế Ất đại nhân, đối với các ngươi mà nói có lẽ là so với lên trời còn khó hơn sự tình, nhưng chỉ cần ta nghĩ, tùy thời đều có thể đi gặp mặt. Ha ha, đây chính là ngươi ta thực lực ở giữa chênh lệch, đưa đến địa vị ở giữa chênh lệch." Mặt mũi tràn đầy vẻ đắc ý.

Dương Thanh Huyền mặc kệ hắn, đối với Lạc Đinh Lan nói ra: "Chỉ cần ngươi không muốn, ta cùng Quân Thiên bọn hắn liền sẽ vì ngươi chiến đấu đến cùng, trên đời này tuyệt không có người có thể uy hiếp ngươi."

Lạc Đinh Lan ánh mắt lưu chuyển, nhẹ gật đầu, khẽ cắn môi đỏ, nói: "Cám ơn ngươi, cũng tạ ơn Quân Thiên cùng mấy vị đại nhân."

Long Tinh nói: "Cái này Thần Hồ chính là thích lực lượng chỗ ngưng, vô luận tu luyện cái gì công pháp, ở đây hồ bên trong đều có thể đưa đến làm nhiều công ít hiệu quả. Mà đáy hồ thích lực lượng kết tinh, càng là có thể để hiệu quả đề thăng mấy lần. Liền xem như Thích tộc người, cả một đời đều chưa hẳn có cơ hội tiến vào kết tinh tu luyện, các ngươi đã đến nơi đây, cũng là cơ duyên, lại là Lạc Đinh Lan bằng hữu, ta liền đưa các ngươi tiến vào kết tinh đi."

Hắn đột nhiên trở nên dễ nói chuyện, thái độ cũng hòa hoãn rất nhiều.

Dương Thanh Huyền nói: "Không cần. Đi vào cái này Thần Hồ, là ta mình lực lượng, cái kia kết tinh ta cũng sẽ đi tìm tòi, có thể đi vào tự có thiên mệnh, không cần ngươi tương trợ."

Long Tinh sắc mặt đại biến, hai mắt bên trong bắn - ra tức giận, nhưng lập tức liền tán đi, cười nhạo nói: "Cuồng vọng tự đại sâu kiến, cho rằng tại nơi nào đó nắm giữ danh thiên tài, liền có thể hoành hành vũ trụ? Thật sự là ếch ngồi đáy giếng."

Hắn nguyên vốn còn muốn nhiều trào phúng vài câu, nhưng nghĩ tới mới vừa rồi cùng Lạc Đinh Lan trò chuyện, vẫn là nhịn xuống.

Lạc Đinh Lan vội vàng nói: “Không cần hành động theo cảm tính, tiến vào thích lực lượng kết tinh, cơ hội vạn phần khó được, dựa vào cơ duyên này, ngươi rất có thể đi lên đột phá tầng một.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi mới vừa rồi cùng người này trò chuyện, sợ là liền có để chúng ta tiến vào kết tinh yêu cầu a? Việc này không cần lại đề, ta là sẽ không tiếp nhận người này ân huệ.”

Lạc Đinh Lan nhìn qua hắn, vội la lên: “Đây không phải ân huệ của hắn, là ta đối với các ngươi mấy vị bằng hữu tấm lòng thành.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tâm ý ta nhận, nhưng phần nhân tình này, ta thực sự vô pháp thụ.”

Nói xong, ôm quyền chắp tay, liền quay người tiến vào cái kia Thần Hồ bên trong.

Lạc Đinh Lan đứng tại ven hồ, sắc mặt có chút đau khổ cùng lộn xộn.

Long Tinh trào phúng nói: “Không biết tốt xấu.”

Quân Thiên mấy người cũng đối Lạc Đinh Lan ôm quyền nói: “Tâm ý của chúng ta cùng Dương Thanh Huyền không khác nhau chút nào.”

Bốn người cũng lần lượt tiến vào trong hồ.

Long Tinh nói: “Đã bọn hắn không lĩnh tình, ngươi cũng không cần lo, trước chú ý dường như mình đi, ta đưa ngươi tiến vào kết tinh.”

Lạc Đinh Lan nhìn qua trong hồ mấy người thân ảnh chìm xuống, cho đến biến mất không thấy gì nữa, trong mắt một mảnh mịt mờ, mới nói: “Ta hơi mệt chút, đi về nghỉ trước sẽ đi, chờ bọn hắn đi, ta lại tiến kết tinh.”

Long Tinh song đồng có chút lóe lên, bắn - ra ánh mắt bén nhọn, khó mà cảm thấy đảo qua Thần Hồ, liền khôi phục lại bình tĩnh, nói: “Tốt, ngươi trước theo ta hồi cung điện đi.”

Một đạo độn quang tế ra, hai người biến mất tại ven hồ.

Những vây quanh ở kia bên hồ Thích Tá, tựa như là cái gì cũng không xảy ra, giống như thủy triều thối lui, rất nhanh liền đi trống không.

Dương Thanh Huyền tiến vào Thần Hồ về sau, vô số thích lực lượng tuôn đi qua, bị hút vào trong cơ thể, thuận theo kinh lạc du tẩu chu thiên, sau đó hóa thành là tinh thuần nhất lực lượng, chuyển vào đan điền, toàn thân có loại phạt mao tẩy tủy cảm giác, cơ bắp xương cốt đều phát ra rất nhỏ “Đôm đốp” âm thanh.

Theo thân thể trong hồ không ngừng chìm xuống, loại này thoải mái dễ chịu cảm giác càng ngày càng mạnh.

Nguyên thần thứ hai trực tiếp từ trong cơ thể tách ra, xếp bằng ở bản tôn đối diện, tay bấm quyết ấn, càng là không chút kiêng kỵ thu nạp cái này mênh mông thần lực.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2825: Phá Vỡ Pháp Tắc Đột Phá, Kết Tinh Chỗ

Thích lực lượng là vũ trụ bên trong là bình hòa nhất lực lượng, đản sinh tại hỗn loạn nhất chi địa, có thể trung hoà hết thảy hỗn loạn, đặc biệt là Dương Thanh Huyền loại này đọc rất nhiều sách võ tu, thích lực lượng trợ giúp càng là to lớn vô cùng.

Rất nhanh, nguyên thần thứ hai cùng bản tôn trên thân, đều hình thành từng đạo vòng xoáy, thân thể hoàn toàn hóa thành màu xanh thẳm, lưu động hào quang.

Nguyên thần thứ hai trong cơ thể càng là bộc phát ra sấm sét vang dội giống như lực lượng, cơ hồ đem thân thể chống ra, cùng toàn bộ Thần Hồ hòa làm một thể.

Dương Thanh Huyền bản tôn lực lượng đề thăng, còn kém rất rất xa nguyên thần thứ hai, hình thành một mạnh một yếu hai đại giằng co khí lưu.

Quân Thiên bọn người ở tại cách đó không xa, đồng dạng tiến vào trong nhập định, cực dùng hết khả năng thu nạp thích lực lượng, nhưng khí lưu từ trường xa không bằng Dương Thanh Huyền bên này hai đạo.

Mấy người đều là vạn phần giật mình, nhưng nghĩ đến là Dương Thanh Huyền cái này biến thái, nội tâm cũng liền thăng bằng một chút, cho dù là vương giả Quân Thiên, cũng chỉ có cười khổ.

Dương Thanh Huyền trong lòng có chút giật mình, thầm nghĩ: “Làm sao nhanh như vậy?”

Nguyên thần thứ hai trong cơ thể, rất nhanh liền thu nạp đại lượng thích lực lượng, bắt đầu tan rã cảnh giới bình chướng, muốn xung kích năm sao Thiên Giới trung giai.

Vô số lực lượng cuồng bạo tại nguyên thần thứ hai trong cơ thể tàn phá bừa bãi, xé rách vốn có hình thể, lại ngưng tụ tái tạo, không ngừng lặp lại lấy quá trình này.

Mấy ngày về sau, Dương Thanh Huyền cũng không nhớ rõ nguyên thần thứ hai thân thể tụ tản bao nhiêu lần, cuối cùng một đạo chấn động Thần Hồ tiếng vang từ nguyên thần thứ hai trong cơ thể truyền ra, trong hồ nhấc lên một đạo vòng xoáy khổng lồ.

Đại đạo quy tắc tại nguyên thần thứ hai bốn phía hiện ra, bày biện ra đột phá dị tượng.

Quân Thiên mấy người đều có cảm ứng, đều là từ trong nhập định lấy lại tinh thần, lộ ra chấn kinh chi sắc.

“Nguyên thần thứ hai tốc độ tu luyện đều nhanh hơn chúng ta, thật không muốn sống.”

Một người cười khổ không thôi, lắc đầu liên tục.

Một người khác thở dài: “Hết thảy quy tắc trật tự ở trên người hắn toàn bộ mất đi hiệu lực, chưa từng nghe qua có người nguyên thần thứ hai cảnh giới còn cao hơn bản tôn.”

Quân Thiên ánh mắt chớp động, đồng dạng là nội tâm thở dài, biết chính mình mặc dù cao hơn Dương Thanh Huyền một sao cảnh giới, nhưng bị đối phương đuổi kịp, tựa hồ là chuyện sớm hay muộn.

Trong lòng của hắn sinh ra một tia quật cường không phục, cảm thấy lớn lao cảm giác cấp bách, trầm giọng nói: “Đều trấn định tâm thần, như như bất động.”

Mấy người đều là trí tuệ hơn người, lập tức bài trừ tạp niệm, đắm chìm đến chính mình tu luyện ở trong.

Mấy canh giờ về sau, nguyên thần thứ hai chung quanh đột phá dị tượng toàn bộ biến mất, cảnh giới vững chắc tại năm sao Thiên Giới trung giai, đồng thời tái tạo thân thể kiên cố phi phàm, lại không có loại kia vỡ vụn trọng ngưng quá trình.

Nguyên thần thứ hai tay bấm quyết ấn, chậm rãi mở hai mắt ra, thần thức hướng bốn phương tám hướng tán đi, lập tức đem hơn phân nửa Thần Hồ đều cảm giác được.

Đây là Dương Thanh Huyền bản tôn cùng Quân Thiên bọn người làm không được sự tình.

Thần Hồ lực lượng cực mạnh, đôi mắt cùng thần thức đều có trở ngại ngại tác dụng, ở bên trong chỉ có thể phát huy không đến một phần mười, nhưng nguyên thần thứ hai thần thức, không giảm trái lại còn tăng, mạnh mẽ hơn ở bên ngoài gấp mười không thôi.

Bởi vì vì tất cả nước hồ lực lượng, đều cùng nguyên thần thứ hai khí lưu trận hòa làm một thể, bất luận cái gì một chút nhỏ bé biến hóa, đều tại trong cảm nhận của hắn, “Ừm, kia là...”

Tại đáy hồ nơi nào đó, vị kia bảy sao Thiên Giới Thích Tá giống như thi thể chìm nổi, mặc cho thích lực lượng cọ rửa, nhưng vỡ vụn bộ phận, đã tu sửa không sai biệt lắm.

Chậm rãi, vị này Thích Tá bắt đầu di chuyển thân thể, khôi phục lực lượng, liền đem nước hồ gạt ra, hướng đáy hồ bơi đi.

đọc truyện với https://truyencu A tui.net/

Không bao lâu, liền chui vào dưới đáy, lắc lư dưới, đột nhiên liền biến mất không thấy.

Quá trình này, tất cả Dương Thanh Huyền cảm giác hạ.

Nguyên thần thứ hai trở về trong cơ thể, Dương Thanh Huyền thân ảnh nhoáng một cái, liền thuấn di mà xuống, đi vào đáy hồ, cái kia Thích Tá biến mất địa phương.

Dương Thanh Huyền nhìn kỹ hạ bốn phía, đích đích xác xác là biến mất, mà lại dưới đáy cũng không có Thích Tá vết tích.

Hắn trầm ngâm xuống, lẩm bẩm: “Chẳng lẽ là đi hướng kia cái gì thích lực lượng kết tinh bên trong? Cái kia Long Tinh nói cái này Thần Hồ bên trong có thích lực lượng kết tinh, nhưng thần trí của ta bao phủ toàn bộ Thần Hồ, đều không có chút nào phát hiện, đồng thời cái này Thích Tá biến mất không khỏi quá kì quái.”

Hắn ngay tại Thích Tá biến mất địa phương, ngồi xếp bằng xuống, nhập định đến cực tĩnh trạng thái.

Thời gian từng giờ trôi qua, nước hồ hơi dạng, Dương Thanh Huyền chung quanh hình thành một vòng khí lưu trận, là bị bạch sắc quang mang pha loãng sau lam nhạt.

Dương Thanh Huyền bấm niệm pháp quyết thủ ấn bên trên, đột nhiên nổi lên một tia sóng lăn tăn chấn động, dập dờn mở, hắn bỗng nhiên mở hai mắt ra, kim quang bỗng nhiên tụ lại, nhìn xuyên tầng tầng pháp cấm cùng quy tắc.

“Tìm được!”

Phi tốc xuất thủ hướng phía trước điểm tới.

Chỗ đầu ngón tay chớp động lên một tia đại đạo lực lượng, “Ba” một tiếng, điểm tại trong hồ nước nơi nào đó, cường hoành đến cực điểm năng lượng khuếch tán ra đến, đem toàn bộ đáy hồ vặn vẹo.

Quân Thiên mấy người cũng đã bị kinh động, đều là thuấn di mà đến, hỏi: “Chuyện gì xảy ra?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta tìm được cái kia thích lực lượng kết tinh chỗ.” Hét lớn một tiếng, “Mở!”

“Ầm ầm!”

Lấy cái kia một chỉ làm trung tâm, nước hồ như một cái cự cửa mở ra.

Bên trong quang mang mãnh liệt chiếu bắn ra, một mảnh kỳ dị xanh thẳm.

Tại một chỗ không lớn không gian bên trong, chất đống đại lượng hình thái khác nhau kết tinh, tựa như là lửa tủy chui, Ma Tủy Toản, từ thích lực lượng tinh hoa ngưng tụ mà thành.

Lúc trước vị kia Thích Tá cũng ở bên trong, chỉ bất quá thân thể hoàn toàn dung hợp đến một khối to lớn kết tinh bên trong, tựa hồ tiến vào ngủ say, đối bọn hắn đến cũng không hiểu biết.

Dương Thanh Huyền nói: “Đi!”

Liền lách mình đi vào, Quân Thiên đám người vội vàng đuổi theo.

Vừa vào bên trong không gian, lập tức cảm nhận được năng lượng thế năng lần nữa gấp đôi đề thăng.

Mấy người đều là mừng rỡ.

Quân Thiên cảm khái nói: “Nếu là có thể ở chỗ này tu luyện một trăm năm thì tốt biết bao a!”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái gọi là thiên tài, so đấu cũng không phải tuyệt đối thiên phú, còn có khổng lồ khí vận cùng tài nguyên, rất nhiều người tu luyện cả một đời, từ xuất sinh đến chết, cũng không sánh nổi ở đây tu luyện một ngày.”

Hắn nhớ tới tại Huyền Dạ đại lục thời điểm, bắc bộ chư quốc, tu luyện tới nguyên võ cảnh cũng đã là đăng phong tạo cực trình độ, không khỏi bùi ngùi mãi thôi.

Một người nói: “Nắm chặt thời gian tu luyện đi, ta thậm chí có loại không muốn đi xung động, vẫn lưu tại cái này, cho đến dài đằng đẵng.”

Mấy người nhìn nhau cười một tiếng, liền xếp bằng ở cái này trong không gian nhỏ, bấm niệm pháp quyết tu luyện.

“Lại bị bọn hắn tiến vào kết tinh không gian!”

Một tòa màu lam như biển trong cung điện, Long Tinh bỗng nhiên bạo mở hai mắt, bắn - ra điểm điểm lam mang, nhìn chăm chú hư không.

“Hừ, cái này mấy cái sâu kiến, nếu không phải nể mặt tiểu Lan, bọn hắn có tư cách gì tiến vào Thần Hồ. Tiên tổ nguyên sư còn đang say giấc nồng, tạm thời không có conect được, lại để bọn hắn ở bên trong khoái hoạt mấy ngày, đây cũng là nhân sinh bên trong sau cùng mỹ diệu thời gian.”

Long Tinh trong mắt loé lên một tia sát khí.

Mấy ngày về sau, kết tinh trong không gian xuất hiện đại đạo quy tắc, có một người đột phá, tràn đầy mừng rỡ chi tình, kích động khó mà tự kiềm chế.

Mấy người đều đắm chìm trong năng lượng biển cùng đột phá quy tắc tẩm bổ dưới, nội tâm vạn phần vui sướng.

Đột nhiên, một cỗ không hiểu nguy hiểm giáng lâm, cơ hồ tất cả mọi người đồng thời cảm giác được cái gì, bỗng nhiên từng cái mở hai mắt ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2826: Kẻ Giết Người, Mượn Thể Giáng Lâm

Dương Thanh Huyền thần thức tản ra, Hỏa Nhãn Kim Tinh quét qua, quát: “Cẩn thận!”

Bỗng nhiên hai tay vung lên, liền một cỗ tinh vòng giống như thích lực lượng tản ra, đem tất cả mọi người chấn ra ngoài.

Chính mình lại thân pháp nhất chuyển, giẫm tại một cái kỳ dị vị trí.

“Ầm ầm!”

Liền một cỗ kinh thiên vĩ lực hạ xuống tới, hung hăng đánh vào mấy người ngồi xếp bằng địa phương, xé rách phiến đại địa này.

Mà Dương Thanh Huyền bộ pháp lối ra, chính là một kích này lọt lưới chỗ.

“Thích Tá!”

Mấy người đều là hoảng hốt, cái kia xuất thủ công kích, chính là vị kia bảy sao Thiên Giới Thích Tá, chẳng biết làm sao từ kết tinh bên trong ra.

Hai mắt bên trong chớp động lên lăng lệ sát khí, giống như núi đại thủ quét ngang mà đến, đánh về phía Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền thân ảnh nhoáng một cái, hóa thành thiểm điện, liền thối lui mấy vạn trượng xa, cơ hồ đến khu này không gian cuối cùng.

Sau đó hét lớn một tiếng, hóa ra vĩnh đốt thân thể, tay phải bỗng nhiên một nắm, không gian bị đè ép ra “Cót két” thanh âm, không ngừng tại trong tay bốn phía vỡ vụn.

Hỏa chi kinh văn ở trên người lấp lóe mà ra, hóa thành long ảnh chuyển vào một chưởng bên trong.

“Long Thần Hỏa Vũ!”

Liền cuồng kích mà đi.

Toàn bộ không gian trong chốc lát bị hỏa hệ nguyên tố che phủ.

Nguyên thần thứ hai tại bên người hóa ra Bàn Nhược kim thân, hét lớn một tiếng, một chiêu Bàn Nhược Thần Chưởng ứng thanh mà ra, đuổi kịp Long Thần Hỏa Vũ tốc độ.

Song chưởng đều là tuyệt thế thần thông, Bàn Nhược Thần Chưởng càng là đạo pháp cấp tồn tại.

Liên thủ phía dưới, hai đạo thần thông lẫn nhau xen lẫn, hiện ra bài sơn đảo hải chi thế.

Quân Thiên đám người bốn người cũng thứ nhất thời gian liền kịp phản ứng, ở đằng kia Thích Tá sau lưng đồng loạt ra tay, đánh ra.

“Ầm ầm!”

Cái kia Thích Tá tại giáp công dưới, nhận rung mạnh.

Nhưng lại một mặt không quan trọng dáng vẻ, một chưởng đập nát Dương Thanh Huyền hai đại thần thông, bàn tay khổng lồ bắt tới, trong mắt sát khí chớp động, lạnh giọng nói: “Chết!”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, bỗng nhiên nghẹn ngào kêu lên: “Ngươi là...”

Cái này Thích Tá không chỉ có mở miệng nói chuyện, mà lại trong mắt thần quang sáng rực, tuyệt không giống trí lực rất thấp dáng vẻ, tại mấy người hợp kích dưới, thế mà đều chỉ thụ một chút bị thương nhẹ.

Vô luận trí thông minh vẫn là thực lực, đều xa lúc trước phía trên.

Đồng thời loại khí tức này cùng cảm giác hết sức quen thuộc.

“Long Tinh!”

Dương Thanh Huyền quát lên: “Ngươi là Long Tinh!”

Bỗng nhiên lấy ra chiến kích, một chiêu Sát Na Sinh Diệt bổ tới.

“Ầm ầm!”

To lớn kích quang bí mật mang theo hỏa diễm, đánh vào bàn tay to kia dưới, lúc này mới đem một chưởng dư uy cản lại.

Quân Thiên đám người không khỏi kinh hãi, “Người này là Long Tinh?!”

“Hừ hừ, thế mà bị ngươi nhận ra, vậy thì càng phải chết. Nếu không tiểu Lan sẽ còn trách ta đối phó bạn hắn. Phi, các ngươi có tư cách gì cùng tiểu Lan làm bằng hữu, cùng quỷ làm bằng hữu đi thôi!”

Long Tinh nhe răng cười một tiếng, thân thể lớn như vậy lóe lên, liền đến Dương Thanh Huyền trước người, một quyền đánh tới.

Lực lượng hoàn toàn chính xác so với trước tăng lên to lớn, thẳng tới bảy sao Thiên Giới trung giai.

Vô số hỗn loạn năng lượng tại quyền phong hạ phóng thích ra, hình thành các loại đáng sợ phong bạo.

Dương Thanh Huyền song đồng co rụt lại, đem cái kia quyền pháp nhìn rõ ràng, đúng là thích lực lượng phân giải thành vô số hỗn loạn lực lượng.

“Dương Thanh Huyền!”

Quân Thiên bọn bốn người đều là hoảng hốt, bỗng nhiên lao đến, đều ra tuyệt chiêu, đồng thời đều là toàn lực hành động, hung hăng đánh về phía Long Tinh.

Long Tinh bất vi sở động, tựa hồ khăng khăng chính là muốn trước hết giết Dương Thanh Huyền.

Lấy trí tuệ của hắn, tự nhiên sớm liền nhìn ra Dương Thanh Huyền cùng Lạc Đinh Lan ở giữa tồn tại vi diệu quan hệ, cái này khiến hắn giận không kềm được, Lạc Đinh Lan là hắn Thích tộc xinh đẹp nhất nữ tử, chính mình truy cầu mấy triệu năm cũng không từng đắc thủ, sao có thể để những người khác cướp đi.

Cũng may hắn liếc mắt liền nhìn ra Lạc Đinh Lan còn là xử nữ, nếu không ngày đó tại Thần Hồ bên ngoài liền sẽ nhịn không được hung tính đại phát, trực tiếp giết Dương Thanh Huyền đám người.

“Đạo Hoán Bộ!”

Dương Thanh Huyền thân ảnh lóe lên, trực tiếp liền hiện lên Long Tinh một kích này.

Chiến kích tại trong tay trở nên to lớn, hung hăng chém thẳng tới.

“Cái gì?!”

Long Tinh lấy làm kinh hãi, lập tức kịp phản ứng, khó mà tin kêu lên: “Đạo bước?!”

Một thức này đạo bước, dùng tới đối phó không biết rõ tình hình địch nhân, cơ hồ là trí mạng sát chiêu.

Trừ đông bộ vũ trụ một chút thiên tài, ai cũng không nghĩ ra trên đời sẽ có như thế biến thái công pháp.

“Sát Na Sinh Diệt!”

“Xùy!”

To lớn chiến kích chém vào Thích Tá trong cơ thể, trực tiếp cắt vào.

Quân Thiên đám người công kích cũng khoảnh khắc mà tới, toàn bộ đánh vào vị này Thích Tá sau lưng.

“Ầm ầm!”

To lớn lực lượng hủy diệt đem Thích Tá nuốt hết.

Dương Thanh Huyền liền đứng tại Thích Tá phía trước, cũng cảm nhận được cái kia to lớn chấn động, từ Thích Tá trong vết thương phun tới.

“Đáng chết! Một bầy kiến hôi, lại dám làm tổn thương ta tộc tiên tổ nguyên sư thân thể, còn dám ra tay với bản tọa, tha không được các ngươi!”

Long Tinh giận dữ, bay lên một cước liền hướng sau lưng đá vào, đồng thời hai tay kết ấn, hung hăng chụp hướng về phía trước Dương Thanh Huyền.

Hắn mục tiêu công kích chủ yếu vẫn là Dương Thanh Huyền, về phần Quân Thiên đám người mặc dù cũng muốn giết, nhưng có thể sắp xếp ở phía sau, sở dĩ chỉ là bay một cước, đem bọn hắn đá văng ra liền tốt.

Dương Thanh Huyền vội vàng vận chuyển ba đại thần thể, chiến kích nhoáng một cái, liền đưa ngang trước người, làm phòng ngự tư thế.

“Ầm ầm!”

Một ấn oanh trên chiến kích, áp Thiên Khư tuôn ra to lớn khí minh thanh, không gian một trận lay động.

Dạ chi đế giáp đột nhiên hiển hiện, đem dư âm của đòn đánh này tiếp nhận hơn phân nửa.

Còn lại uy năng thì đánh vào ba đại thần thể bên trên, chấn Dương Thanh Huyền phun ra một ngụm máu đến, liền bay ra ngoài.

Cho dù một thân cực phẩm trang bị, các đại chiêu pháp thần thông tề xuất, cũng khó cản bảy sao Thiên Giới trung giai một kích.

Quân Thiên đám người nhận một cước kia đá bay, vẫn chưa như Long Tinh mong muốn đánh bay, mà là mạnh cắn răng, nhìn chằm chằm cái kia lực lượng khổng lồ hướng phía trước đánh tới.

To lớn phản chấn để thân thể bọn họ bên trong phát ra “Ken két” xương cốt bạo hưởng, nhưng chưa từng lui lại một bước, ngược lại hướng về phía trước đỉnh đi.

“Bành!”

Long Tinh đánh bay Dương Thanh Huyền về sau, lần nữa bị bốn người liên thủ oanh ở sau lưng, nổi giận gầm lên một tiếng, cũng bay ra ngoài.

To lớn thẹn quá hoá giận để hắn gào thét không thôi.

Bị bốn cái lâu la đánh bay, quả thực chính là vô cùng nhục nhã, thân thể tại không trung nhoáng một cái, thế mà từ bỏ Dương

Thanh Huyền, hướng bốn người đánh tới, “Đã các ngươi muốn cướp tại trước mặt hắn chết, cái kia liền thành toàn các ngươi!”

Một mảnh màu lam kết tinh tại Long Tinh dưới bàn tay ngưng tụ mà ra, rực rỡ lộng lẫy, cùng toàn bộ kết tinh không gian tương hỗ chiếu rọi.

Quân Thiên bốn người trên thân bị này khí tức nhiễm, đều kết xuất tầng một thật mỏng tinh thể, không khỏi là sắc mặt đại biến.

Đúng lúc này, Long Tinh thân thể đột nhiên ngưng trệ dưới, tại không trung dừng lại, giống như là bị định trụ giống như.

Cũng không phải là thật định trụ, mà là một cỗ nguy hiểm to lớn giáng lâm mà đến, Long Tinh nội tâm kịch liệt run lên, muôn vàn khó khăn tin tưởng quay đầu về sau Phương Dương Thanh Huyền vị trí nhìn lại.

Hắn làm sao đều không thể tin được Dương Thanh Huyền có thể có đánh giết hắn lực lượng.

Nhưng cỗ này tử vong nguy hiểm, đích thật là từ cái hướng kia truyền đến.

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền trong tay cầm một chiếc gương, tại không trung lung lay dưới, liền một đạo bạch quang chiếu xạ qua đến, chờ hắn thấy rõ thời điểm, đã đến trước mặt.

“Chi! Âm Dương Kính! Là Âm Dương Kính!”

Long Tinh tròng mắt đều bạo ra, một đôi mắt cơ hồ muốn rơi trên mặt đất!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2827: Liên Thủ Bức Lui, Biết Bay Tay

“Ông!”

Mặt kính chớp động, bảo kính phát ra ông minh chi thanh.

Màu trắng kính quang liền chiếu ở Long Tinh trên thân.

“A!.”

Kịch liệt tiếng kêu thảm thiết vang lên, cái kia ấp ủ một chiêu cũng lập tức tan rã, Quân Thiên đám người trên thân màu lam kết tinh, cũng bị chân nguyên tuỳ tiện chấn vỡ.

Long Tinh kêu thảm một tiếng, mãnh thi triển bí thuật, hoảng hốt một chút, thế mà cưỡng ép lướt ngang ra ngoài.

Trên thân bị màu trắng kính quang đốt ra một cái động lớn, đồng thời thân thể tại gia tốc hòa tan.

Nhưng hắn dù sao cũng là cái thế cường giả, cỗ này Thích Tá thân thể cũng có bảy sao Thiên Giới trung giai lực lượng, không có dễ dàng như vậy vẫn lạc.

Tại không trung lóe lên, lần nữa hướng Dương Thanh Huyền đánh tới, “Cỗ thân thể này báo hỏng trước đó, ta cũng nhất định muốn trước hết giết ngươi! Không cần tưởng tượng lấy mạng sống, thành thành thật thật đi chết đi!”

Lại là một chưởng như núi, cuồng kích mà đi.

Dương Thanh Huyền mặt không đổi sắc, đem Âm Dương Kính nhoáng một cái, đối với Long Tinh tay chiếu đi.

Long Tinh giật nảy mình, bỗng nhiên thu tay lại đến, tại không trung "Sưu" một tiếng thuấn di, liền tránh khỏi, sau một khắc, xuất hiện tại không gian một cái góc trên không, bình tĩnh hai mắt nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

Một hồi lâu mới phát phát hiện mình bị lừa rồi, cả giận nói: "Lừa ta! Ta hiểu được, ngươi vô pháp nhiều lần khu động Âm Dương Kính. Ta nói sao, như thế thần vật, đúng là ngươi một cặn bã lâu la có thể nắm giữ. Đã như vậy, nói rõ lá bài tẩy của ngươi đã lấy hết, vậy liền đi chết đi!"

Tại không trung nhảy lên, lại cuồng kích mà bên trên.

Cái kia bị Âm Dương Kính hỏa táng vết thương, còn đang không ngừng mở rộng, nhưng bị hắn tuyệt cường lực lượng tạm thời áp chế xuống tới.

Chỉ phải nhanh chóng đánh giết Dương Thanh Huyền đám người, lại trở lại kết tinh trong vách, liền sẽ cứu trở về cỗ thân thể này.

Lui mười ngàn bước nói, cỗ thân thể này coi như hủy, đối với hắn mà nói về thực cũng không có gì, xa không có giết Dương Thanh Huyền trọng yếu.

"Ngoan cường như vậy!"

Quân Thiên quát: "Mọi người lại đến!"

Bốn người hóa thành độn quang kích - bắn mà lên, từ phương hướng khác nhau xuất thủ, hướng Long Tinh cuồng kích mà đi.

Dương Thanh Huyền quát: "Nhìn kính!"

[truyen cUa tui ΘΘ vn]

Cầm lấy Âm Dương Kính tại không trung nhoáng một cái, trên mặt kính quang mang sáng rực, mơ hồ có kính chiếu sáng hạ.

Long Tinh giật mình, vội vàng lắc hạ thân thể, muốn tránh thoát đi.

Nhưng Dương Thanh Huyền chỉ là giả thoáng một chiêu, cũng không có kính quang bắn - ra.

Ngược lại là Quân Thiên bốn người công kích tập đến, để Long Tinh lại khó tránh né.

“Bành! Bành!”

“A!”

Long Tinh kêu thảm một tiếng, gào thét không thôi.

Bốn người mặc dù không thể cho hắn vết thương trí mạng, nhưng cũng không phải hạng người bình thường, một kích toàn lực oanh ở trên người tuyệt không dễ chịu.

Huống chi cỗ thân thể này đã là thủng trăm ngàn lỗ, lại như thế oanh kích xuống dưới, thật có khả năng liền muốn hủy.

Hắn lệ quát một tiếng, “Chết đi!” Mặc kệ bốn người, trực tiếp đánh phía Dương Thanh Huyền.

Cho đến giờ phút này, hắn phát hiện phán đoán của mình hoàn toàn chính xác, Dương Thanh Huyền không chỉ có cùng Lạc Đinh Lan có kéo không rõ quan hệ, mà lại là trong mấy người này nhân vật trọng yếu, giao thủ phía dưới cũng phát hiện quả nhiên khó chơi nhất.

“Nhìn kính!”

Dương Thanh Huyền lần nữa nâng lên Âm Dương Kính, lung lay một chút.

“Nhìn con em ngươi! Chiêu thức giống nhau dùng mấy lần, ta sẽ còn lại đến khi sao?”

Long Tinh dữ tợn hét to, một quyền không có chút nào bảo lưu đánh tới.

“Ông!”

Âm Dương Kính bên trên, bắn ra hắc mang, một chút kích ở quả đấm của hắn.

“Ken két” đóng băng âm thanh trên hư không vang lên.

Không chỉ có là Long Tinh toàn bộ cánh tay, liền liền oanh ra ngoài thích lực lượng năng lượng, cũng ở đây cực âm ánh sáng hạ bị đông cứng ở.

Cỗ này âm khí lấy Long Tinh nắm đấm làm trung tâm lan tràn ra, hư không cũng tới cũng hiện ra một tia màu đen âm văn.

“A?!”

Long Tinh kinh sợ hét lớn một tiếng, vội vàng chấn vỡ cánh tay, liên đới vai phải bàng cũng không cần.

Khi dù vậy, còn có một tia âm khí tiến vào thân thể, để hắn thống khổ không chịu nổi.

Thoáng chốc, cực âm cực dương hai cỗ lực lượng tại thể nội hội tụ, xen lẫn phía dưới, Thích Tá thân thể bắt đầu không ngừng sụp đổ.

Quân Thiên đại hỉ, quát: “Mau ra tay, đòi mạng hắn!”

Bốn người xuất thủ lần nữa, đánh vào Thích Tá trên thân thể.

Dương Thanh Huyền lần nữa lắc lư Âm Dương Kính, lại là một đạo bạch quang bắn xuống, bao lại Thích Tá.

“A!.”

Long Tinh tiếng kêu thảm thiết vang lên, Thích Tá tại bạch quang hạ liều mạng giãy dụa, một chút xíu tiêu tán, “Dương Thanh Huyền! Ta sẽ không bỏ qua cho các ngươi, chờ lấy chịu chết đi!”

Thích Tá thân thể cùng Long Tinh một đạo thần niệm, cuối cùng tại kính dưới ánh sáng hóa thành mây khói tiêu tán.

Dương Thanh Huyền thu Âm Dương Kính, sắc mặt có chút bạc trắng.

Thi triển ba lần Âm Dương Kính đã là cực hạn của hắn, huống chi ngạnh kháng Long Tinh một chưởng, giờ phút này dầu hết đèn tắt, một ngụm máu ọe ra.

“Dương Thanh Huyền!”

Quân Thiên mấy người vội vàng tiến lên.

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Ta không sao, nhưng nơi đây không thể lại chờ đợi, chúng ta đi nhanh lên!”

Quân Thiên nói: “Người này âm hiểm như thế ác độc, Lạc Đinh Lan trong tay hắn...”

Dương Thanh Huyền nói: “Hẳn tạm thời không có việc gì, huống hồ chúng ta cũng không có chút nào năng lực cứu ra Lạc Đinh Lan, chờ tập huấn kết thúc, đem việc này cáo tri Đế Ất đại nhân, mời Đế Ất đại nhân tương trợ.”

Quân Thiên mấy người đều là hai mặt nhìn nhau, bọn hắn căn bản cũng không có tư cách gặp mặt Đế Ất, còn thế nào mời Đế Ất tương trợ. Nhưng nghĩ lại, vừa tới hỗn độn đại lục thời điểm, Đế Ất liền đơn độc lưu lại Dương Thanh Huyền ăn cơm, sợ là Dương Thanh Huyền có biện pháp, cũng có tư cách kia đơn độc đi gặp mặt Đế Ất.

Nghĩ đến nơi này, liền rất yên tâm, đồng thời lộ ra một tia ao ước thần sắc.

Dương Thanh Huyền nuốt một chút đan dược, có chút không thôi nhìn xuống hoàn cảnh chung quanh, nói: “Chúng ta đi thôi, bất quá những này thích lực lượng kết tinh, cũng mang một chút đi, nhưng tuyệt đối đừng lấy thêm.”

Quân Thiên mấy người cười nói: “Minh bạch.”

Nơi này là Thích tộc thánh địa, nếu là đem kết tinh toàn bộ dọn đi, cho dù là bọn họ chạy trốn tới tầng thứ nhất, thậm chí trốn về khu ký túc xá, Long Tinh đều sẽ truy sát tới.

Nhưng chỉ là lấy đi một chút, Long Tinh mặc dù sẽ tức giận, nhưng không đến mức liều lĩnh.

Mấy người riêng phần mình góp nhặt một chút thích lực lượng kết tinh, liền lập tức rời đi không gian này, từ Thần Hồ bên trong bay ra, hướng tầng thứ nhất mà đi.

Màu xanh thẳm trong cung điện, trong một gian mật thất, Long Tinh kêu lên một tiếng đau đớn, chậm rãi mở hai mắt ra, bắn - ra vô tận màu lam sát khí.

Trực tiếp đứng dậy, liền ra mật thất.

“Long Tinh, ngươi đi đâu?”

Lạc Đinh Lan đột nhiên xuất hiện tại ngoài mật thất, nhíu mày lại, nghi hoặc nhìn hắn.

Long Tinh trên mặt sát khí ngưng lại, lập tức tán đi, trở nên mềm mại đứng lên, nói: “Tu luyện đến bình cảnh, nhất thời ở giữa tâm phiền ý loạn, muốn đi ra ngoài đi một chút.”

Lạc Đinh Lan nhìn chằm chằm hắn, nói ra: “Thật chứ?”

Long Tinh có chút mất tự nhiên, ngượng ngùng cười một tiếng, nói: “Đương nhiên quả thật.”

Lạc Đinh Lan nhẹ gật đầu, ánh mắt trở nên có chút phiêu cách, nhìn về phía vô tận thương khung, nói ra: “Theo giúp ta ra ngoài đi một chút đi.”

Long Tinh sửng sốt một chút, đáy mắt lướt qua một tia vẻ lo lắng, nhưng vẫn là thuận theo nói ra: “Được rồi.”

…

Nửa ngày sau, Dương Thanh Huyền mấy người liền từ tầng thứ hai về tới tầng thứ nhất.

Đồng thời tận khả năng hướng xa cách phương hướng bay đi, để phòng Long Tinh giết ra tới.

Không có bay bao xa, Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, giật mình nhìn về phía trước, tựa hồ có chút không dám tin tưởng, xoa nhẹ hạ con mắt, nghẹn ngào kêu lên: “Mau nhìn, có một cái tay lăng không đang bay!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2828: Thấy Chết Không Cứu, Đào Quáng

“Thật, thật là một cái tay đang bay...”

Quân Thiên mấy người đều là mắt choáng váng, trợn to ánh mắt nhìn lại, sợ mình nhìn nhầm.

Tay hình dạng, làn da, thậm chí lông tơ, đường vân, đều nhìn rõ ràng, tuyệt sẽ không sai, mà là một tên nhân loại tay.

Dương Thanh Huyền nói: “Truy!”

Gặp được như thế kỳ quái sự tình, tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Năm người vội vàng hóa thành độn quang đuổi theo.

Rất nhanh liền bay vào một mảnh bình nguyên, phía trước có mấy tên võ tu tại cùng quái vật chiến đấu, hết thảy ba người, bị đại lượng con muỗi vây công.

Những con muỗi kia mấy vạn con thành một đoàn, có mười mấy đoàn, giết ba người cơ hồ không có sức hoàn thủ, chỉ có thể đem kết giới chống ra phòng ngự.

Dương Thanh Huyền cả kinh kêu lên: “Xi Hằng!”

Ba người kia bên trong có một vị là Xi Hằng, hai người khác cũng không nhận ra, chỉ là nhìn quen mắt, không phải nam bộ vũ trụ đệ tử.

Xi Hằng cũng phát hiện nơi xa dị thường, một xem ra Dương Thanh Huyền cùng Quân Thiên đám người, lập tức mừng rỡ, hét lớn: “Đại nhân! Nhanh tới cứu ta.”

Hai người khác cũng nhìn thấy Dương Thanh Huyền, lập tức sắc mặt đại biến, vừa sợ lại thích.

Vui chính là có người đến, có thể đánh giết những này con muỗi, cầu được một đầu sinh lộ.

Kinh hãi là, người tới lại là Dương Thanh Huyền.

Xi Hằng nguyên bản phát hiện nơi đây một tòa hỗn độn khoáng thạch mạch, dự định đào đi, áp dụng đến một nửa thời điểm, hai người này trống rỗng giết ra, muốn cướp đoạt hỗn độn khoáng mạch.

Hai người một là năm sao Thiên Giới sơ giai, một là năm sao Thiên Giới trung giai, thực lực hoàn toàn nghiền ép Xi Hằng, nhưng cũng may hai người này cũng không phải một đường, ba người cứ như vậy hỗn loạn lớn đánh nhau, kết quả dẫn xuất những này quái muỗi.

Những này con muỗi thực lực cũng không mạnh, nhưng mấy vạn con thành đoàn, lại hiện ra kinh người sức chiến đấu, mà lại mười mấy đoàn dốc toàn bộ lực lượng, để ba người vội vàng không kịp chuẩn bị, trực tiếp lâm vào hiểm cảnh.

Đột nhiên, tên kia năm sao Thiên Giới trung giai nam tử ngẩng đầu lên, nhìn thấy một con trắng noãn tay từ trời rơi xuống.

“Soạt”, một đoàn đen muỗi đột nhiên tản ra, tựa hồ không dám cùng tay kia đụng vào.

Tay trực tiếp rơi tại nam tử này trên đỉnh đầu, năm ngón tay đem đầu óc của hắn bắt lấy.

“A!.”

Nam tử nhe răng trợn mắt, lộ ra vẻ thống khổ, nhưng rất nhanh thần sắc liền phát sinh biến hóa, cổ quái vô cùng, còn lộ ra nụ cười quái dị tới.

Dương Thanh Huyền mấy người đều là ở phía xa dừng lại, nhìn chằm chằm cái tay kia, cứ như vậy thẳng tắp nắm lấy người kia đầu, tựa hồ cùng người kia hợp thành một thể.

Người kia giương mi mắt, nhìn qua Dương Thanh Huyền năm người.

Liền liền Xi Hằng cùng một người khác, đều phát hiện biến hóa của người này, giật mình không thôi, đầy trời con muỗi trở nên táo bạo đứng lên, hướng nơi xa bay đi, toàn bộ lui về Hỗn Độn Linh Mạch bên trong.

Xi Hằng chỉ vào người kia trên đầu tay, hướng Dương Thanh Huyền thất kinh hỏi: “Cái này, đại nhân, đây là có chuyện gì?”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Ta cũng không biết.”

“Hắc ~”

Người kia trong miệng thốt ra một đạo tiếng cười, tròng mắt chất phác chuyển xuống, đột nhiên liền xuất thủ, chụp vào bên cạnh thân mặt khác người kia.

“Hóa cầu vồng!”

Mặt khác cái kia người thất kinh, cũng may sớm có phòng bị, lệ quát một tiếng, liền tế ra một cái bát đến, cản trước người.

“Keng!”

Bị tay bắt lấy quái nhân sắc mặt trở nên xanh lét, năm ngón tay áp trên bát, kình khí cường đại từ ngón tay lượn vòng ra ngoài, đem bát bên trên năng lượng bài trừ.

Tên kia năm sao Thiên Giới sơ giai võ giả hoảng hốt, bỗng nhiên liền lui về sau.

“Bành!”

Đột nhiên kim bát một chút sụp đổ, nổ ra vô số mảnh kim loại, bị quái nhân kia dùng chân nguyên khống chế, tạo thành một thanh hình kiếm, chém qua.

Cái kia năm sao Thiên Giới sơ giai võ giả cả kinh kêu lên: “Dương Thanh Huyền đại nhân, nhanh mau cứu ta!”

Cái kia kiếm để hắn cảm nhận được khí tức tử vong.

Mặc dù cùng Dương Thanh Huyền không có bất luận cái gì giao tình, vẫn là liều mạng cầu cứu, đồng thời hai tay một chụp, vỗ tay liền đẩy hướng đại kiếm.

“Ầm ầm!”

Kiếm bên trên mảnh vỡ lần nữa nổ tung, nhưng hình thành một cỗ vòng xoáy khổng lồ, đem người này toàn bộ cuốn vào.

“A!. Cứu ta, van cầu các ngươi, mau cứu ta a!”

Người kia liều mạng vận chuyển chân nguyên chống cự, nhưng càng ngày càng yếu, rất nhanh liền bị mảnh vỡ giảo vỡ nát, hóa thành một chuyến thịt nhão, vẩy xuống đại địa.

Xi Hằng sớm đã chạy trốn tới Dương Thanh Huyền sau lưng, sắc mặt vô cùng tái mét.

Hắn bất quá là vừa vặn cự ly quái nhân kia xa một chút, nếu không giờ phút này biến thành thịt nhão chính là hắn, bởi vì hắn chỉ có bốn sao Thiên Giới đỉnh phong lực lượng, căn bản ngăn không được quái nhân kia đánh lén chiêu thứ nhất.

Dương Thanh Huyền từ đầu đến cuối cũng không có động.

Bởi vì vốn cũng không có giao tình, hắn cùng mặt khác Tam vực đệ tử thậm chí còn có chút bất thường, không ném đá xuống giếng cũng đã là hết lòng quan tâm giúp đỡ, cho đủ mặt mũi.

“Hắc hắc ~”

Quái nhân kia giết tên kia năm sao Thiên Giới sơ giai võ tu về sau, mặt mũi tràn đầy lục quang, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền mấy người.

Không chỉ có là trên mặt tái rồi, toàn bộ thân thể đều hóa thành lục sắc, chỉ có con kia chộp vào đỉnh đầu hắn bên trên, vẫn là trắng tinh.

Cái này lục nhân tròng mắt chuyển vài vòng, tựa hồ ý thức được không địch lại, xoay người rời đi.

Dương Thanh Huyền nói: “Truy!”

Đã một đường đuổi tới, tự nhiên liền muốn biết cái này tay lai lịch cùng bí mật, há có thể để hắn đào tẩu.

Quái nhân kia đột nhiên thân thể nghe xong, mãnh xoay người, mở cái miệng rộng, “Oa” một chút liền phun ra một đạo hỏa cầu thật lớn, “Ầm ầm” đánh úp về phía mấy người.

“Múa rìu qua mắt thợ.”

Dương Thanh Huyền không lùi không tránh, đưa tay chính là một đạo kiếm khí, trực tiếp đem ngọn lửa này bổ ra, một thanh bảo kiếm tại tay, trực tiếp chém về phía quái nhân kia.

Cái tay kia bắt lấy quái đầu người sọ xoay tròn, cả người liền “Sưu” một tiếng phi tốc chuyển động, như như con thoi, đem Dương Thanh Huyền kiếm khí chấn khai.

Dương Thanh Huyền sững sờ, nói: “Còn có thể dạng này?”

Quái nhân kia tiếp tục xoay tròn, đột nhiên “Sưu” một chút, liền biến mất không thấy.

“Không được!”

Dương Thanh Huyền cùng Quân Thiên đám người đều hoàn toàn biến sắc.

Người kia bất quá là năm sao Thiên Giới trung giai, mặc dù tu vi coi như khả quan, lại không có khả năng từ bọn hắn ngay dưới mắt biến mất, tất nhiên là cái tay kia nguyên nhân.

Quái nhân kia biến mất địa phương, lưu lại đại lượng không gian quy tắc.

Sau một khắc, Dương Thanh Huyền thi triển Hỏa Nhãn Kim Tinh, ngay tại ngàn dặm xa phía trước, gặp được quái nhân kia cùng tay, phi tốc chạy về phía phương xa.

Quân Thiên cả kinh nói: “Còn muốn truy sao?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm xuống, nói: “Được rồi, thật sự là vũ trụ lớn, không thiếu cái lạ, đuổi kịp cũng không có ý nghĩa, tùy hắn đi đi, chúng ta trước đem nơi đây khoáng mạch thu.”

Cái kia khoáng mạch bị Xi Hằng đào ra hơn phân nửa, sở dĩ Dương Thanh Huyền vừa đến đã phát hiện, nội tâm thích thú.

Nhưng theo cái tay kia rời đi, trong mỏ quặng đen muỗi lần nữa vọt ra, đầy trời đều là “Ong ong ong” thanh âm, che khuất bầu trời.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đụng phải ta, coi như các ngươi xui xẻo.”

Thân thể một chút hóa thành vĩnh đốt, thi triển ngự hỏa Tiên quyết, mười hai đạo hỏa long gào thét mà ra, phóng tới những đen kia muỗi.

Lập tức có “Lốp bốp” thanh âm không dứt bên tai.

Những này đen muỗi tựa hồ có trí khôn nhất định, cảm ứng được ngọn lửa này đáng sợ, tất cả đều “Ong ong ong” như khói đen tiêu tán, hướng nơi xa bỏ chạy, bỏ qua khoáng mạch bảo vệ tính mạng.

Dương Thanh Huyền đem hỏa diễm vừa thu lại, nhìn chằm chằm phía dưới, vui vẻ nói: “Mở đào!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2829: Tay Lai Lịch, Tiến Vào Âm Sơn

Toàn bộ Hỗn Độn Linh Mạch kéo dài trong vòng hơn mười dặm, cũng không phải là rất lớn, mà lại phẩm chất, nhưng ở Côn Khư bên ngoài loại này hỗn loạn địa phương, lại đối với Dương Thanh Huyền đám người mà nói, lại là có thể ngộ nhưng không thể cầu bảo vật.

Xi Hằng đánh giá sờ một cái, toàn bộ linh mạch móc ra, lại đơn giản gia công dưới, có thể cắt chém ra hơn chục triệu khối hỗn độn thạch, đủ để duy trì hơn mười năm hỗn độn lực lượng tu luyện.

Mấy người cùng một chỗ động thủ, rất nhanh linh mạch liền bị đào móc không còn, mỗi người được phân cho hơn hai trăm vạn mai, đều là hoan hỉ không thôi.

Dương Thanh Huyền nói: “Còn có hơn tháng thời gian liền đến nửa năm kỳ hạn, chúng ta tìm một chỗ hảo hảo tu luyện dưới, làm vững chắc cảnh giới, có tổn thương dưỡng thương.”

Hắn cùng Quân Thiên đám người, đánh với Long Tinh một trận thời bị thương còn cưỡng ép áp chế ở trong cơ thể, vì tránh né Long Tinh, cùng truy tung cái kia quái dị tay, chưa kịp điều dưỡng.

Xi Hằng nói: “Tốt, ta biết cái địa phương bế quan không tệ.”

Hắn là luyện tinh sư, đối với tinh cầu vị diện, sông núi địa thế chờ nghiên cứu cực kì chuyên nghiệp phong phú, đối với sáu Vực Giới tầng thứ nhất đã nhất định hiểu rõ.

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, ngươi dẫn đường... Chi!... Ai?!”

Còn chưa có nói xong, nháy mắt hít vào ngụm khí lạnh, sắc mặt đại biến, giật mình nhìn cách đó không xa.

Một tên khuôn mặt cổ quái dị tộc nam tử hai tay ôm ngực, lẳng lặng đứng đứng ở đó, trên đỉnh đầu có một đôi to lớn dê rừng sừng.

Quân Thiên mấy người không khỏi kinh hãi, căn bản cũng không biết người này đến đây lúc nào, đến bao lâu!

Lấy bọn hắn thực lực, liền xem như bảy sao Thiên Giới cũng không có khả năng tại trước mặt bọn hắn như vậy quỷ mị, chỉ có thể nói rõ, trước mắt thực lực của người này cường đại để bọn hắn hoàn toàn nhìn không thấu.

Dương Thanh Huyền trong lòng “Lộp bộp” một chút, lập tức trấn định lại, bởi vì người trước mắt này hắn gặp qua, liền là lúc trước tại Bàn Nhược bộ tộc Thánh thể, bị chí tôn Xá Lợi kim quang phụ thể thời điểm, thần thức cảm giác được phương viên bên trong hết thảy.

Cái này danh sơn đầu dê nam tử, chính là cái kia một đám bảy sao Thiên Giới cường giả thủ lĩnh.

Hắn đã đoán được người trước mắt này sợ là tầng này Vực Giới vực chủ.

Người này chính là Tôn Dương.

“Các ngươi nhưng có trông thấy một cái tay?”

Tôn Dương lạnh lùng nói, mặt không biểu tình, liền cùng Tượng Vô Hình không khác nhau chút nào.

Những này người cũng không phải trời sinh không có biểu lộ, đây chỉ là một loại thiên nhiên cường giả tư thái, lười cùng những này sâu kiến nói gì nhiều bộ dáng.

Trên mặt biểu lộ cùng thái độ, hoàn toàn quyết định bởi tại đối mặt chính là ai, nếu là tại Đế Ất trước mặt, vô luận là Tượng Vô Hình vẫn là Tôn Dương, đều tất nhiên là rất cung kính.

Chỉ là Dương Thanh Huyền bọn người không thể nhận ra cảm giác, tại Tôn Dương băng lãnh ánh mắt chỗ sâu, lại là lướt qua vẻ giật mình, bị thiên phú của bọn hắn cùng thấu lộ ra ngoài khí tức cường đại làm chấn kinh.

Đương nhiên, những này là không thể nào sẽ biểu lộ ra.

“Một cái tay?!”

Mấy người đều là giật nảy cả mình.

Tôn Dương sắc mặt đột biến, thất kinh hỏi: “Nhìn thấy?”

Dương Thanh Huyền chỉ chỉ nơi xa, nói: “Nửa canh giờ trước kia, hướng cái hướng kia đi, tay kia chộp vào một người trên đầu, tựa hồ đem người kia khống chế.”

“Nửa canh giờ...”

Tôn Dương lộ ra một tia âm trầm cùng sụt sắc, nhìn qua cái hướng kia, đi nửa canh giờ, không có khả năng đuổi theo kịp.

Hắn trầm ngâm xuống, dự định sau khi trở về triệu tập cường giả, hướng cái hướng kia khuếch trương phạm vi lớn tìm kiếm.

Dương Thanh Huyền gặp hắn muốn ly khai dáng vẻ, vội vàng hỏi: “Tay kia là chuyện gì xảy ra?”

Tôn Dương dừng thân hình, suy nghĩ một chút, nói: “Nếu là tin được ta, có thể theo ta hồi một chuyến Âm Sơn. Nơi đó thiên địa linh khí cũng là thứ nhất Vực Giới bên trong nồng nặc nhất, ta có thể cho ngươi giảng một chút tay kia sự tình, đồng thời các ngươi có thể tại Âm Sơn bên trong tu luyện một tháng cuối cùng."

Dương Thanh Huyền mấy người nhìn liếc mắt, ánh mắt đều nhìn về phía Dương Thanh Huyền, hiển nhiên là lấy hắn cầm đầu.

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: "Vậy liền quấy rầy."

Hắn biết người trước mắt này không có ác ý, nếu không lấy thực lực của hắn, chính mình những này người sớm treo.

Một đoàn người lập tức hóa thành độn quang, hướng cái kia Âm Sơn Phi đi.

"Các ngươi nếu là chuẩn bị đi vào Côn Khư, vậy dĩ nhiên là biết phạm không sự tình, nhưng có nghe qua một hoa mở năm lá?"

Tôn Dương hỏi.

"Tham giận si chậm nghi?"

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, lập tức nhớ tới Long Tinh lời nói.

Tôn Dương nói: "Chính là! Lúc trước cái kia đóa sáng thế hoa sen tịch diệt trước, đản sinh ra oán niệm hóa thành một viên hạt sen, sau tới tạo ra một đóa màu đen hoa sen, chính là phạm không, hoa này mở ra năm lá, vì tham giận si chậm nghi. Tại hỗn độn thời đại thời kì cuối trận kia kinh thiên đại chiến bên trong, phạm không bị một lần nữa phong ấn hồi Côn Khư, mà năm lá cũng lần lượt bị trấn áp. Cái tay kia, chính là năm lá một trong đêm dài chậm rãi tay."

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Đêm dài chậm rãi? Tên kỳ quái như thế."

Tôn Dương nhìn hắn liếc mắt, nói: "Năm người này theo thứ tự là: Tham ăn rắn, u giận, thứ nhất si hán, đêm dài chậm rãi cùng nghi thần nghi quỷ.”

Đám người: Σ (°△°---) □

Dương Thanh Huyền hỏi: “Cái tay kia còn có linh trí của mình, là đêm dài chậm rãi không chết sao?”

Tôn Dương nói: “Năm người này đều là tu vi thông thiên, nhục thân vỡ nát mà bất hủ, tay kia tự hành đã đản sinh ra linh thức, nhiều năm ở ta nơi này thứ nhất Vực Giới xuất hiện, xuất quỷ nhập thần, ta mấy lần muốn trấn áp nó, đều không công mà lui.”

Mấy người nói chuyện ở giữa, rất nhanh liền tiến vào Âm Sơn.

Một cỗ không kém gì Thần Hồ thích lực lượng trường năng lượng đập vào mặt.

Tôn Dương cười nói: “Cái này Âm Sơn hội tụ thứ nhất Vực Giới cường thế nhất có thể, người bình thường chính là muốn vào đến cũng không có khả năng. Các ngươi có thể ở đây tu luyện một tháng, đợi đến lịch luyện kết thúc lại đi.”

Dương Thanh Huyền đám người vội vàng ôm quyền chắp tay, nói: “Đa tạ đại nhân.”

Tôn Dương nói: “Ta liền không quản các ngươi, chỉ cần không gây chuyện, cái này Âm Sơn bên trong cũng không ai sẽ gây phiền phức cho các ngươi.”

Nói xong, lóe lên liền biến mất không thấy gì nữa.

Dương Thanh Huyền mấy người nhìn nhau liếc mắt, nói: “Nghe Tôn Dương đại nhân ngữ khí, nơi này cần phải đầy đủ an toàn, nhưng chúng ta vẫn là tận lực tìm vắng vẻ điểm chỗ tu luyện đi.”

Quân Thiên nói: “Đúng, vẫn là cẩn thận một chút vi diệu.”

Mấy người lập tức hướng Âm Sơn chỗ sâu bay đi, tìm kiếm chốn không người.

Tại một tòa đại điện bên trong, Tôn Dương xé rách hư không, nổi lên, đưa tay tại phía trước nhoáng một cái, lập tức hóa ra một cái thủy tinh cầu, lơ lửng không trung, bên trong chiếu ảnh ra Dương Thanh Huyền mấy người, đối với khoảng chừng phân phó nói: “Truyền lệnh xuống, trong khoảng thời gian này, ai cũng không được đến gần phiến địa vực này.”

“Phải.”

Khoảng chừng người đều là giật mình, lẫn nhau trao đổi hạ ánh mắt, bên trái người kia lập tức lui ra, truyền lệnh đi.

Phía bên phải người cẩn thận hỏi: “Đại nhân, bọn hắn là?”

Tôn Dương nói: “Lần này tham dự tập huấn võ tu đệ tử.”

Phía bên phải người “A” một tiếng, nội tâm vạn phần kỳ quái, tham dự tập huấn võ tu đệ tử như vậy nhiều, làm sao hết lần này tới lần khác chiếu cố mấy vị này.

Nhưng hắn rất thức thời, biết sống được lâu bí quyết, chính là làm nhiều sự tình, ít nói chuyện.

Nhưng lần này Tôn Dương lại chủ động mở miệng nói ra: “Ngươi có phải hay không cảm thấy rất kỳ quái, ta vì sao hết lần này tới lần khác đơn độc chiếu cố mấy người kia?”

Phía bên phải người cung kính nói: “Không dám, đại nhân làm như thế, tự nhiên có đại nhân đạo lý.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2830: Cửa Ải Cuối Cùng, Sát Na Đột Phá

Tôn Dương cười nhạt một tiếng, nói: "Những này người đều cực kỳ đáng sợ a, chỉ cần bất tử, tương lai thành liền sẽ không thua ta. Đặc biệt là cái này tên là Dương Thanh Huyền, ta thật rất hiếu kì, tương lai có thể trưởng thành đến mức nào đâu, năm sao Thiên Giới sơ giai tu vi, thế mà nắm giữ một trận chiến sáu sao Thiên Giới lực lượng."

"Dương Thanh Huyền?" Người kia cả kinh nói: "Chính là lần trước Đại Tịnh Thiên bên trong, bị Chí Tôn Xá Lợi kim quang phụ thể vị kia? Khó trách..."

Sau một tháng, đang tu luyện Dương Thanh Huyền mấy người, đột nhiên đều sinh lòng cảm ứng, từng cái từ trong nhập định lấy lại tinh thần, lấy ra một viên ngọc bài trong tay bên trong.

Chính là truyền tống ngọc bội, lịch luyện đã đến giờ, phía trên xuất hiện đại lượng phù văn màu vàng, toàn bộ ngọc bội cũng hóa thành màu vàng kim nhàn nhạt.

"Đã đến giờ."

Dương Thanh Huyền cùng mấy người nhìn nhau liếc mắt, nói: "Đi!"

Lúc này đem ngọc bội tách ra nát, một mảnh phù văn màu vàng hóa hiện mà ra, đem cả người hắn hoàn toàn bao lấy, từ Âm Sơn bên trong bắn vào vòm trời.

Sau đó đạo thứ hai kim quang, đạo thứ ba kim quang...

Mấy người ngọc bội kim quang tuần tự hiển hiện, tại Âm Sơn bên trong hình thành một đạo riêng biệt mỹ lệ cảnh tượng.

Cùng một thời gian, Côn Khư bên ngoài tầng thứ nhất, thỉnh thoảng có kim quang bắn hướng lên bầu trời, phân bố tại tầng thứ nhất mỗi một góc.

Âm Sơn bên trong, không ít cường giả đều mở hai mắt ra, nhìn về phía cùng một phương hướng.

Tôn Dương ngẩng đầu lên, ánh mắt xuyên thấu tầng tầng hư không, trông thấy cái kia mấy đạo kim sắc cột sáng, bên trong có từng đoá từng đoá sen hoa đua nở, hiện lên pháp tướng trang nghiêm chi tượng, đột nhiên cả kinh nói: “A Lại Da thức!” Sắc mặt bình tĩnh trở lại, tự lẩm bẩm: “Đây chính là Đế Ất đại nhân để cho bọn họ tới sáu Vực Giới cuối cùng một đạo lịch luyện a? A Lại Da thức chính là áp đảo ngũ giác lục thức phía trên thần thức, lại kém xa A Ma La Thức, nhưng cái này đạo A Lại Da thức bên trong, lại lộ ra đến tự hỗn độn thời đại khí tức, bên trong cần phải đã bao hàm đại lượng tin tức, ta mơ hồ có thể suy đoán trong đó tình cảnh.”

Tôn Dương chậm rãi hai mắt nhắm lại, nhập định tu luyện, đối với phân bố tầng thứ nhất Vực Giới chùm sáng màu vàng óng, lại không quan tâm.

Dương Thanh Huyền bóp nát ngọc bài về sau, bị kim quang bao khỏa, không ngừng xé rách hư không mà đi, bên tai biểu hiện truyền đến gào thét liệt không âm thanh, nhưng sau đó liền chậm rãi biến mất, bắt đầu xuất hiện pháp âm Phật xướng, để tâm cảnh của hắn cùng trong cơ thể năng lượng đều an tĩnh lại.

“Cỗ năng lượng này thật là tinh thuần, là từ hỗn độn lực lượng bên trong biến hóa ra, nhưng cho dù là trước kia đào toà kia hỗn độn thạch linh mạch, đều chưa từng có dạng này thuần túy cùng viễn cổ khí tức, chẳng lẽ đây là hỗn độn thời đại khí tức?”

Dương Thanh Huyền cảm ứng phía dưới, lập tức hiểu ra tới.

Phạn âm lọt vào tai, không ngừng cảm ngộ đại đạo, tại cỗ lực lượng này dưới, trong cơ thể kinh mạch co vào mở rộng, giống như là tại một hô một hút, nhục thân bên trong không ngừng có mấy loại dòng năng lượng trôi, phạt mao tẩy tủy.

Đột nhiên, cái kia yên tĩnh lực lượng bị đánh vỡ.

Tựa như là bình tĩnh mặt hồ, nháy mắt nhấc lên sóng lớn, đem hoàn toàn không có phòng bị Dương Thanh Huyền một chút nuốt không tiến vào.

"Soạt!"

Dương Thanh Huyền trong nhục thể, nháy mắt bị xé nứt ra mảng lớn nội thương, kinh lạc vội vàng không kịp chuẩn bị liền bị chấn nát hơn phân nửa.

"Phốc!"

Một ngụm máu phun tới, mặt mũi tràn đầy thần sắc, hoảng sợ nói: "Đây là có chuyện gì?!"

Cái kia sóng to gió lớn còn đang không ngừng càn quét, đánh thẳng vào thân thể của hắn.

Dương Thanh Huyền liều mạng vận chuyển thần thể cùng chân quyết chống lại, đồng thời tay bấm quyết ấn, muốn đem dạ chi đế giáp cùng chiến kích Thiên Khư triệu hoán đi ra.

Nhưng hai kiện bảo vật hoàn toàn không có bất luận cái gì cảm ứng.

"Cái này..."

Dương Thanh Huyền đột nhiên minh bạch tới, cái này năng lượng to lớn phong bạo cũng không phải là thực chất, mà là xuất hiện ở nội tâm của mình, là một loại thần thức công kích, chính mình lúc trước để thần thức nhập thể, hưởng thụ cái kia to lớn yên tĩnh cùng chỗ tốt, liền đã lâm vào ở bên trong không ra được.

“Đây đều là tại bên trong ngọc bội cấm chế, là lịch luyện cửa ải cuối cùng!”

Dương Thanh Huyền nháy mắt kịp phản ứng, lập tức áp chế nội tâm cuồng loạn, an tĩnh lại, bắt đầu liều mạng ngăn cản cái này diệt thế giống nhau cơn bão năng lượng.

Bởi vì hắn ý thức được đây là lịch luyện về sau, như vậy tất nhiên sẽ không chém tận giết tuyệt, lấy thực lực của hắn cùng tu vi cũng không thể qua cửa ải, lần này tập huấn sợ là muốn toàn quân bị diệt.

Sở dĩ hắn phán đoán chính mình khẳng định có thể ứng phó nguy cơ trước mắt.

“Ầm ầm”, mặc cho cái kia diệt thế lực lượng cọ rửa thân thể.

đọc truyện với https://truye n cuatui.net

Dương Thanh Huyền ổn định lại tâm thần, vận chuyển ba đại thần thể cùng vô tướng Như Lai bản nguyện kinh, đem sinh tử sự tình hoàn toàn ném sau ót.

Không biết qua bao lâu.

Một ngày, một tháng, một năm, mười năm, thậm chí càng lâu.

Dương Thanh Huyền đều ở loại kia hủy diệt trạng thái bên trong, cơ hồ thành một loại bền bỉ thói quen, toàn thân đều là vỡ vụn, mà ý thức của mình cũng một chút xíu rơi vào trạng thái ngủ say.

Đột nhiên có một ngày, loại kia vỡ vụn cảm giác bắt đầu biến hóa, không ngừng từ trong cơ thể trôi qua, tiến vào một loại hoàn toàn mới trạng thái bên trong.

Dương Thanh Huyền ý thức đột nhiên tỉnh lại, nương theo lấy cái kia phá sau trọng sinh cảm giác, trở lại trong hiện thực.

Bốn phía kim quang trở nên lớn sáng, chậm rãi trong suốt đứng lên, chói mắt người ta.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy toàn thân chấn động, liền tiến vào đến một mảnh bình thường không gian bên trong, con mắt nhìn lại, chính là hỗn độn đại lục, tập huấn ký túc xá trước.

Đồng thời bốn phương tám hướng đều là kim quang lấp lóe, lần lượt từng thân ảnh từ bên trong ra.

Trên mặt mọi người đều là một trận mơ hồ, nhưng rất nhanh liền minh bạch tới, tại kim quang bên trong cảm giác đến khắp thời gian dài, bất quá là một nháy mắt, một cái sát na.

Mà lại để đám người mừng như điên là, cơ hồ tất cả mọi người đột phá cấp một.

Dương Thanh Huyền cũng là vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ nhìn xem chính mình, vội vàng vận quyết kiểm tra một chút tình trạng cơ thể, quả nhiên đã đến năm sao Thiên Giới trung giai, có cảm giác giống như nằm mơ.

Thậm chí những sáu sao kia Thiên Giới trở lên, thí dụ như vừa mới đột phá đến sáu sao Thiên Giới trung giai không lâu Quân Thiên, thế mà cũng trực tiếp xông phá cấp một, đạt đến sáu sao Thiên Giới hậu kỳ.

Mấy trăm đạo đột phá dị tượng, tại ký túc xá trước quảng trường hiển hiện, đại lượng đột phá quy tắc giáng lâm, gột rửa đám người thân thể.

“Còn không nhanh tọa hạ tu luyện, cơ hội tuyệt cao như thế muốn từ bỏ sao?”

Tượng Vô Hình thanh âm truyền đến.

Đám người lúc này mới phát hiện, Tượng Vô Hình chẳng biết lúc nào, đã đến quảng trường trước, đồng thời ngồi xếp bằng bấm niệm pháp quyết, tùy ý hưởng thụ cái này mấy trăm đạo đột phá dị tượng, đại đạo vĩ lực.

Mọi người vội vàng ngồi xếp bằng dưới, vận chuyển chân quyết.

Mấy trăm vị Thiên Giới chi chủ cùng một chỗ đột phá, cảnh tượng như vậy, sợ là đời này rốt cuộc không thể gặp phải, một khi bỏ lỡ, chính là cả một đời.

Ký túc xá trước quảng trường bên trên, một mảnh tĩnh mịch im ắng, chỉ có các loại cái thế công pháp và đại đạo quy tắc bày biện ra tới dị tượng, ở trong thiên địa lấp lóe.

Mấy ngày về sau, sở hữu quy tắc dị tượng mới dần dần tán đi.

Tất cả mọi người từ trong tu luyện lấy lại tinh thần, từng cái thích thú vạn phần.

Dương Thanh Huyền cũng là thở ra thật dài khẩu khí, phát hiện trải qua đợt tu luyện này, không chỉ có đột phá đến năm sao Thiên Giới trung giai, mà lại cảnh giới cực kỳ vững chắc, không có chút nào bất ổn dấu hiệu.

“Không sai, 232 người, so ta dự đoán còn muốn nhiều không ít.”

Tượng Vô Hình khó được lộ ra vẻ tươi cười, nói: “Các ngươi thật là toàn vũ trụ mạnh nhất tinh anh.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2831: Không Sợ Chết Đút Lót, Sẽ Khi Lên Đỉnh Cao Nhất

Dương Thanh Huyền!" Tần Tiểu Vũ đột nhiên truyền đến kinh hoảng thanh âm, nói: "Lạc Đinh Lan nàng không có xuất hiện!"

Dương Thanh Huyền truyền âm nói: “Nàng tạm thời không có chuyện làm, việc này sau đó lại nói.”

Tần Tiểu Vũ sửng sốt một chút, lúc này mới trấn định lại, nhẹ gật đầu.

Dương Thanh Huyền cùng Tần Tiểu Vũ đều là đột nhiên trong lòng run lên, cảm thấy được Tượng Vô Hình ánh mắt nhìn bọn hắn chằm chằm nhìn, dọa đến đều là khẽ run rẩy, không dám tiếp tục truyền âm.

Tượng Vô Hình tựa hồ chỉ là vô tình hay cố ý liếc qua, vẫn chưa truy cứu, tiếp tục nói ra: “Các ngươi đã đoán được, viên kia truyền tống ngọc bội chính là thông quan ban thưởng, ngoài ra, mỗi người còn có một viên tham nguyên đường quanh co đan.”

Vung tay lên, hơn hai trăm mai đan quang thiểm nhấp nháy, giống Mạn Thiên Hoa Vũ giống như vẩy ra.

Đám người đại hỉ, vội vàng xuất thủ, riêng phần mình lấy một viên.

Phát hiện cái này mai tham nguyên đường quanh co đan so lúc trước dùng qua muốn lớn hơn một vòng, bên trong ẩn hiện đan dược khí tức, càng hơn lúc trước, đều là đều đại hoan hỉ.

Tượng Vô Hình nói: “Tham nguyên đường quanh co đan phân thượng, trung, hạ tam phẩm, các ngươi trước đó phục dụng chính là hạ phẩm, lần này là trung phẩm, nếu là còn có thể khiêng qua lần sau thí luyện, liền có thể thu hoạch được một viên thượng phẩm. Ba phẩm cấp đan dược theo thứ tự nuốt về sau, như vậy đan này đối bọn hắn sẽ không còn sinh ra cái gì hiệu dụng. Có thời gian ba tháng cho các ngươi nuốt đan này, cùng vững chắc cảnh giới cùng lần này lịch luyện cảm ngộ, sau ba tháng chính là lần tiếp theo nhiệm vụ.”

Trong lòng mọi người run lên, lập tức khẩn trương lên.

Quảng trường bên trên nhân số, từ lúc ban đầu một ngàn người, đến phía sau năm trăm người, đến bây giờ hơn hai trăm người, cơ hồ mỗi lần đều sẽ giảm bớt một nửa.

Lại có cái lần sau, sợ là liền thừa hơn một trăm người.

Tượng Vô Hình nhìn ra tâm tư của mọi người, nhếch miệng cười nói: “Tuyệt đại cường giả, đều là ở đây loại chiến thắng hơi thái hoàn cảnh hạ chân tuyển ra tới, thiên đạo chính là như vậy tàn khốc, muốn sẽ đứng trên đỉnh cao nhất, tầm mắt nhìn trọn những ngọn núi thấp, liền nhất định phải có hay không hối hận, không oán, không sợ đạo tâm, quyết chí tiến lên. Các ngươi khẳng định đối với lần sau nhiệm vụ cảm thấy rất hứng thú a?”

Tất cả mọi người là gật đầu.

đọc truyện tại https://truyencuatui.net

Tượng Vô Hình cười lạnh nói: “Cảm thấy hứng thú ta cũng sẽ không nói, hồi đi tu luyện đi, sau ba tháng chuông tiếng vang lên, lại đến cái này tập hợp.”

“Đúng!”

Đám người cùng kêu lên đáp, sau đó liền giải tán, hướng ký túc xá đi đến.

Dương Thanh Huyền đi lên trước, đi vào Tượng Vô Hình trước mặt, nói ra: “Ta muốn gặp Đế Ất đại nhân.”

Tất cả mọi người là sững sờ, tất cả đều dừng bước lại, quay tới, giật mình nhìn xem.

Tượng Vô Hình nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn ra ngoài một hồi, nói: “Đế Ất đại nhân há lại là ngươi muốn gặp là có thể gặp?”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Sở dĩ, làm phiền đại nhân thay ta thông truyền.”

Tượng Vô Hình cười lạnh, nói: “Dựa vào cái gì? Nếu là bất luận kẻ nào muốn gặp Đế Ất đại nhân, đều tới tìm ta thông truyền, vậy ta còn cần làm chuyện khác sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tự nhiên không dám để cho đại nhân uổng phí hỗ trợ.”

Nói xong lấy ra một cái túi đựng đồ, liền đẩy tới, nói: “Nhỏ chuyện nhỏ, không thành kính ý.”

Đám người: W (?? Д??) W

Đều là dọa cho phát sợ, lại dám quang minh chính đại đút lót sáu ẩn danh lưu, tiểu tử này không là muốn chết sao?

Quả nhiên, Tượng Vô Hình sắc mặt âm trầm xuống, sát khí ở trong mắt chớp động, chỉ vào Dương Thanh Huyền, lạnh giọng nói: “Ngươi muốn thu mua ta?”

Dương Thanh Huyền thẳng thắn, gật đầu nói: “Đúng thế.”

Đám người: Σ (ↄ °Д°;) ↄ

Thế mà còn quang minh chính đại thừa nhận...

Tượng Vô Hình ánh mắt bén nhọn nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn ra ngoài một hồi, sau đó rơi vào cái kia túi trữ vật bên trên, lạnh lùng nói: “Ngươi cảm thấy ngươi có cái này tài lực thu mua ta sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Cùng nhau đi tới, góp nhặt không ít đồ tốt, trong đó một chút vẫn là nam bộ vũ trụ đặc hữu thiên tài địa bảo, lần trước diệu bên trên đại nhân cũng cho ta một chút đồ tốt, cộng lại, đại nhân hẳn sẽ thích.”

Tượng Vô Hình cầm qua túi trữ vật, thần thức quét qua, liền trực tiếp thu vào, nói: “Tốt a, vậy liền giúp ngươi lần này, ai bảo ta là các ngươi tập huấn huấn luyện viên đâu, tại tu luyện cùng tập huấn bên trong tự nhiên phải chiếu cố thật tốt các ngươi, mà lại thông báo một chút cũng không phải cái đại sự gì.” Hắn chụp chụp Dương Thanh Huyền bả vai, nói: “Tiểu tử, ngươi rất không tệ, ta xem trọng ngươi, bất quá về sau có thể đừng như vậy.”

Đám người: Lồi (thảo mãnh thảo)

Còn có thể dạng này? Quang minh chính đại nhận hối lộ...

Dương Thanh Huyền ôm quyền chắp tay, cười nói: “Nhất định nhất định, làm phiền đại nhân.”

Tượng Vô Hình nói: “Hãy chờ tin tức của ta.”

Liền không nhìn ánh mắt của mọi người, lóe lên biến mất không thấy gì nữa.

Quân Thiên cùng Tần Tiểu Vũ mấy người cũng là trợn mắt hốc mồm, một đôi nắm đấm đã sớm bóp đều là mồ hôi lạnh.

“Tiểu tử, ngươi rất không tệ, ta xem trọng ngươi, lạc lạc, ngươi đúng là to gan a, ta còn cho rằng ngươi khẳng định sẽ bị đánh chết đâu.”

Cách đó không xa, nữ tà Nguyệt Kha “Lạc lạc” nở nụ cười, cái kia như chuông bạc thanh âm, rất là êm tai.

Bách Lý Kiếm Quân ngay tại cách đó không xa, một đôi âm trầm tràn ngập sát khí con mắt, gắt gao nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, hắn nửa bên thân thể đã khôi phục, mà lại cũng tại truyền tống lúc đi ra đột phá cấp một, đi đến sáu sao Thiên Giới trung giai.

Chỉ bất quá, vừa tới hỗn độn đại lục thời điểm, tu vi của hắn là tuyệt đối đỉnh tiêm tồn tại, cùng Quân Thiên, Nguyệt Kha mấy người ngang bằng.

Mà sáu Vực Giới tầng thứ nhất chuyến đi, bởi vì Dương Thanh Huyền nguyên nhân, triệt để làm chậm trễ tu luyện, thậm chí kém chút mạng đều ném ở bên trong, Quân Thiên Nguyệt Kha bọn người mượn cơ hội thăng lên hai cấp, đã vượt qua hắn, khiến hắn lên cơn giận dữ, hận ý ngập trời.

Dương Thanh Huyền cảm nhận được cái kia cỗ hận ý, nhàn nhạt cười lạnh nói: “Kiếm Quân huynh, sắc mặt của ngươi làm sao hồng như vậy, có phải hay không phát sốt à nha?”

Bách Lý Kiếm Quân tức giận bốc khói trên đầu, cắn răng nói: “Dương Thanh Huyền! Không giết ngươi, ta thề không làm người!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi vì không vì người đâu có chuyện gì liên quan tới ta? Ta đối với ngươi sự tình không hứng thú.”

Bách Lý Kiếm Quân toàn thân run rẩy, sợ nói thêm gì đi nữa, sẽ bị khí mất khống chế xuất thủ, bỗng nhiên phất một cái ống tay áo, liền tiến vào khu ký túc xá.

Còn lại một chút thiên tài, Tử Xa Hồn, Kim Vô Khuyết, Lý Tứ, Thương Đông Đông đám người, cũng đều quăng tới các loại ánh mắt.

Dương Thanh Huyền ánh mắt ngưng lại, rơi trên người Thương Đông Đông, cô bé này một mặt bộ dáng khả ái, mà lại bất cứ lúc nào nhìn thấy nàng, đều duy trì cực kì sạch sẽ ăn mặc, không nhuốm bụi trần.

Nhưng chẳng biết vì sao, cái này thanh thuần bề ngoài bên trong, lại lộ ra một tia cảm giác hết sức nguy hiểm, để Dương Thanh Huyền sinh ra lòng kiêng kỵ.

“Cô bé này tuyệt không đơn giản.”

Bản thân có thể sống đến bây giờ, liền không thể nào là hạng đơn giản.

“Đôm đốp!”

Một đạo hồ quang tại phía trước nổ tung, là Cửu Nguyên Già Lam, nhẹ nhàng một nắm nắm đấm, một cỗ lôi điện ở đây bên trong khuếch tán, nhưng bị khống chế cực độ tinh diệu, không có thương tổn cùng bất luận kẻ nào.

Cửu Nguyên Già Lam cái kia ánh mắt lạnh như băng, cũng là nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, nhẹ phẩy ống tay áo, liền hướng khu ký túc xá đi đến, đồng thời nói ra: “Vô luận bất luận cái gì các ngươi người, vô luận các ngươi có bất kỳ ý tưởng gì, cũng vô luận là các ngươi là loại nào thân thế bối cảnh, tu vi cảnh giới, hiện tại đều không có tư cách tại ta mặt bày hiển, bởi vì đào thải vẫn còn tiếp tục. Chờ tập huấn qua đi, cuối cùng có thể sống sót, lại đến phía trước ta tới đi. Đến lúc đó nếu ai khó chịu, ngứa da, hoặc là đầu óc nước vào, ta không ngại giúp các ngươi trị liệu một chút.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2832: Đế Ất Triệu Đến, Lại Đến Sáu Vực Giới

Lần này cực độ cuồng vọng bá đạo lời nói xong, Dương Thanh Huyền liền đã biến mất tại bên trong khu túc xá, chỉ để lại một đám cơ hồ muốn chọc giận nổ thiên tài.

Tất cả mọi người là lên cơn giận dữ, nhưng lại chỉ có thể hung tợn nhìn chằm chằm hắn, không có chút nào biện pháp gì.

“Hắn cho là hắn là ai a? Vô địch thiên hạ?”

“Căn bản là không có đem chúng ta bất luận kẻ nào để vào mắt, nếu không phải nơi đây không được động thủ, mọi người cùng nhau xông đi lên, vài phút dạy hắn làm người.”

Nhưng cũng có chút người chỉ là cười khổ, nhẹ nhàng lắc đầu, có lẽ là thừa nhận chính mình cùng Dương Thanh Huyền ở giữa chênh lệch, cảm nhận được vô vọng đuổi theo, đối với loại này cuồng vọng bá đạo, cũng không cảm thấy có vấn đề.

“Nhưng không có thể phủ nhận, thật sự là hắn là thiên tài bên trong người nổi bật, đứng tại vùng vũ trụ này đỉnh phong nhân vật a.”

Đám người hoặc giận hoặc mắng, hoặc thán hoặc cười, rất nhanh liền toàn bộ trở về.

Tiến vào ký túc xá mật thất về sau, Dương Thanh Huyền trực tiếp đem viên kia tham nguyên đường quanh co đan nuốt vào, liền ngồi xếp bằng tu luyện.

Mặc dù viên đan dược này là trung phẩm, đem so với trước hạ phẩm phải cường đại quá nhiều, nhưng mình cảnh giới đi lên, mà lại trước đó từng nuốt một lần, sinh ra nhất định kháng tính, sở dĩ hiệu quả cũng không như trước đó.

Không có mấy ngày, cái kia tham nguyên đường quanh co đan dược lực liền toàn bộ bị hấp thu, tu vi cảnh giới cũng không có tăng thêm bao nhiêu.

Nhưng cái này đã để Dương Thanh Huyền phi thường hài lòng, đến hỗn độn đại lục mới hơn một năm thời gian, liền trực tiếp đột phá một sao, hắn tin tưởng chỉ muốn tiếp tục tập huấn xuống dưới, chính mình không chết, lại cuối cùng hoàn thành nhiệm vụ về sau, có thể lại hướng lên đột phá hoàn chỉnh một sao.

Đột nhiên, một vệt sáng xé rách hư không, bắn - ra một viên ngọc bài, trên đó viết hai chữ: Tới.

Dương Thanh Huyền tiếp được ngọc bài, đại hỉ, biết là Tượng Vô Hình truyền âm, thân ảnh lóe lên liền rời đi mật thất.

Sau một khắc, đến đến đại điện trước, phát hiện Tượng Vô Hình sớm đã ở đằng kia chờ, mặt không thay đổi nói ra: “Đi theo ta đi.”

Vung tay lên, cũng mặc kệ Dương Thanh Huyền phải chăng chuẩn bị kỹ càng, liền hóa ra một đạo độn quang bao lấy hai người, phá không mà đi.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đế Ất đại nhân ở đâu?”

Tượng Vô Hình nói: "Mảnh này khu ký túc xá chỉ là lâm thời dựng tập huấn sân bãi, Đế Ất đại nhân tự nhiên tại hỗn độn Thần cung bên trong.

“Hỗn độn Thần cung...”

Dương Thanh Huyền thì thào đọc lấy.

Chung quanh cảnh tượng không ngừng biến hóa, rất nhanh xuất hiện tại một tòa nguy nga thần điện trước mặt, đưa mắt nhìn lại, trên dưới khoảng chừng đều không cuối cùng.

Tượng Vô Hình trực tiếp đi vào, Dương Thanh Huyền vội vàng đuổi theo.

Hai người tại trong cung điện đi một trận, một bước một cảnh, giống như là xuyên qua mấy cái vị diện.

Sau đó không lâu đi vào một tòa lịch sự tao nhã lầu các trước.

Lưu luyến đang đứng ở phía dưới, nhìn thấy hai người liền tiến lên đón, cho Dương Thanh Huyền một cái mắt cười, lúc này mới đối Tượng Vô Hình nói: “Đại lão gia đang ở bên trong đâu.”

Tượng Vô Hình nói: “Ta chỉ là đem Dương Thanh Huyền mang tới, Đế Ất đại nhân không có triệu đến ta, ta liền không đi lên.”

Lưu luyến nói: “Cũng tốt.” Nhìn qua Dương Thanh Huyền nói: “Đi theo ta đi.” Đẩy ra lầu các môn, nói: “Đại lão gia, Dương Thanh Huyền tới.”

Đế Ất chính ngồi xếp bằng trên một cái bồ đoàn, đơn giản tay bấm quyết ấn, có chút mở mắt ra, cười nhạt một tiếng, nói: “Vào đi.”

Dương Thanh Huyền ở trước cửa cúi đầu một chút, liền đi vào trong đó, Đế Ất chỉ xuống phía trước một cái bồ đoàn, nói: “Ngồi đi.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới ngồi xếp bằng xuống, hai tay đặt ở hai gối bên trên.

Đế Ất nói: “Tượng Vô Hình nói ngươi có chuyện tìm ta? Trả lại cho hắn không ít đồ tốt.” Cười cười, nói: “Những vật kia hắn nguyên bản muốn ta trả lại ngươi, nhưng ta nghĩ, đã ngươi cho, nào có trả lại đạo lý, liền để hắn hảo hảo nhận.”

Dương Thanh Huyền gương mặt đỏ lên, ngượng ngập chê cười nói: “Nhiều lễ thì không bị trách nha.”

Đế Ất nói: “Ngươi thật là một cái cổ quái gia hỏa a, nói đi, chuyện gì.”

Dương Thanh Huyền vẻ mặt nghiêm túc, ôm quyền nói: “Mời Đế Ất đại nhân giúp ta.”

Lập tức liền đem Lạc Đinh Lan một chuyện nói đơn giản xuống.

Đế Ất nghe xong, cười nói: “Ta còn tưởng rằng là chuyện gì, liền vì một nữ nhân, cố ý đến phiền ta?” Cố ý làm ra tức giận bộ dạng.

Dương Thanh Huyền nói: “Lạc Đinh Lan là bằng hữu ta, vô luận nam nhân nữ nhân, thành tựu cao thấp, đều là bằng hữu của ta, nghĩa vị trí, dù ngàn vạn người ta tới vậy.”

Đế Ất khoát tay áo, cười nói: “Việc này ngươi không cần nghĩ nghiêm trọng như vậy. Long Tinh tiểu tử kia, đã phái người đưa tới ngọc giản, cùng ta nói rõ chi tiết việc này, bên trong còn đối với ngươi tiến hành một phen khen thưởng, nói ngươi rất đáng gờm, hắn cũng rất thưởng thức.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Quả nhiên là âm hiểm hạng người, tại đại nhân cái này khen ta, tại không ai địa phương có thể là nghĩ đến muốn giết ta đâu.”

Đế Ất nói: “Long Tinh hoàn toàn chính xác có chút tâm tư, cũng là hạng người thông minh tuyệt đỉnh, hắn hiểu nhầm ngươi cùng hắn ái mộ nữ nhân cấu kết, tự nhiên sẽ nghĩ biện pháp diệt trừ ngươi, đó cũng không phải cái gì kỳ quái sự tình. Ngươi đã lo lắng, ta liền tùy ngươi đi một chuyến sáu Vực Giới tầng thứ hai, tìm Long Tinh đem việc này nói ra, miễn được hiểu lầm của các ngươi làm sâu sắc, đồng thời cũng bảo đảm hạ Lạc Đinh Lan an toàn, dù sao tỷ tỷ nàng là thủ hạ ta sáu ẩn danh lưu một trong, như cái này Lạc Đinh Lan thật đã xảy ra chuyện gì, coi như náo lớn."

Dương Thanh Huyền giật mình không thôi, ôm quyền nói: "Đế Ất đại nhân phái người đưa đi thư tín liền có thể, không cần thân hướng, thật là làm ta kinh sợ. Huống hồ ta cùng Long Tinh ở giữa sự tình, giải không giải quyết cũng không quan hệ, mấu chốt là bảo đảm Lạc Đinh Lan an toàn."

Đế Ất nói: "Cũng không phải là toàn vì ngươi sự tình, ta vừa vặn muốn đi một chuyến sáu Vực Giới, liền tiện thể đi một chút, ngươi đã tới, liền theo ta một đạo đi."

Dương Thanh Huyền không tốt chối từ, vội vàng nói: "Phải."

Đế Ất nhẹ gật đầu, phất tay phía dưới, hai người liền biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, liền xuất hiện tại một tòa viện bên trong, hoa cỏ thấp thoáng bên trong, là một cái truyền tống trận pháp.

Hai người lần lượt bước vào trong đó, sau đó không lâu, liền tiến vào sáu Vực Giới bên trong.

Mà lại trực tiếp xuất hiện tại tầng thứ hai.

Dương Thanh Huyền thất kinh không thôi, xem ra cái kia hỗn độn trong thần cung, có thông hướng hỗn độn đại lục bất kỳ địa phương nào truyền tống trận.

Đế Ất mang theo Dương Thanh Huyền tiến lên, hai bên cảnh tượng toàn bộ biến mất, như là đi tại trống rỗng vũ trụ ở giữa, vạn vật đều huyễn tượng, giờ phút này phản phác quy chân.

Chỉ chốc lát, liền đến đến một tòa cung điện trước.

“Người nào? Đảm dám xông vào nơi đây!”

Hai tên thân mang chiến bào nam tử, từ hư không bên trong hiển hiện ra, cầm trong tay binh khí, một mặt túc sát lãnh sắc, cảnh giác nhìn chằm chằm hai người.

Đế Ất nói: “Thông báo một chút Long Tinh, liền nói có khách tới chơi.”

Hai tên nam tử đang muốn quát tháo, Long Tinh đại nhân tục danh há lại là ngươi có thể tùy tiện kêu, nhưng chẳng biết vì sao, xem xét Đế Ất ánh mắt kia, liền lập tức không có các loại ý nghĩ, trên thân lăng lệ khí thế cũng bị mất, trực tiếp quay người chạy vào trong cung điện, đồng thời nội tâm cũng vạn phần kỳ quái, làm sao chính mình sẽ như vậy nghe lời?

Sau đó không lâu, một đạo thanh âm dồn dập từ điện bên trong truyền đến, “Chẳng biết đại nhân giá lâm, Long Tinh không có từ xa tiếp đón, mong rằng đại nhân thứ tội!”

Thoại âm rơi xuống, Long Tinh liền đã đến Đế Ất trước mặt, vội vàng ôm quyền, khom người cong xuống.

Cái kia hai tên hộ vệ nam tử càng là thấy choáng, vội vàng đi theo thở dài cúi đầu.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2833: Từ Không Sinh Có, Tầng Thứ Sáu

Đế Ất nói: “Miễn lễ.”

Long Tinh lúc này mới đứng thẳng người, làm ra cung nghênh tư thái, nói: “Đại nhân nhanh mời vào bên trong.”

Đế Ất khoát tay nói: “Không cần, ta còn có việc, cố ý đến ngươi chuyến này, nói ngắn gọn đi. Một là đến hóa giải ngươi cùng Dương Thanh Huyền ở giữa ân oán, hai là căn dặn ngươi một chút, nhất thiết không thể đối với Lạc Đinh Lan làm ra vô lễ sự tình.”

Long Tinh vừa sợ vừa giận, nội tâm nhấc lên thao thiên cự lãng, mặc dù nhìn thấy Dương Thanh Huyền thời điểm, liền đoán được một chút.

Nhưng có nằm mơ cũng chẳng ngờ, Đế Ất thế mà lại vì việc này cố ý tới đây một chuyến, trong lòng kinh hãi tột đỉnh, vội vàng giải thích nói: “Đại nhân quá lo lắng, tiểu Lan chính là ta thanh mai trúc mã cùng nhau lớn lên, ta lại ái mộ nàng cực sâu, liền xem như ta thịt nát xương tan, cũng không có khả năng đối với hắn làm ra không an phận sự tình, có phải hay không vị bằng hữu này Hồ nói linh tinh cái gì? Ha ha, ta cùng vị bằng hữu này hoàn toàn chính xác có chút hiểu nhầm, nhưng ở sau lưng hãm hại phỉ báng người khác, nói tiếng người xấu, thật không phải chuyện gì tốt, ha ha, nhân phẩm này, bản tọa xem như kiến thức.”

Đế Ất cau mày nói: “Dương Thanh Huyền cũng không có nói nói xấu ngươi, không nên suy nghĩ nhiều, ta chỉ là nhìn các ngươi có hiểu lầm, sở dĩ tới hóa giải một chút, mà lại Lạc Đinh Lan không chỉ có là Dương Thanh Huyền bằng hữu, ngươi là rõ ràng nhất, nàng vẫn là mây võ ki thân muội muội, như thật ra điểm chuyện gì, mây võ ki cũng sẽ không bỏ qua ngươi.”

Long Tinh vội nói: “Kia là tự nhiên, sở dĩ tiểu Lan tại ta tuyệt không có khả năng này có việc, so tại vị bằng hữu này bên người là an toàn nhiều, còn xin Đế Ất đại nhân yên tâm.” Nội tâm lại là nói thầm lấy: “Cùng ta có hiểu lầm nhiều người đâu, làm sao xưa nay không thấy ngươi qua đây hóa giải?” Nội tâm một cỗ khó nói lên lời biệt khuất cùng u ám, tự nghĩ nói: “Tiểu tử này rốt cuộc là ai, cư nhiên như thế bị Đế Ất đại nhân coi trọng.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Lạc Đinh Lan người đâu?”

“Thiết”, Long Tinh một mặt khinh thường dáng vẻ, căn bản cũng không nghĩ trả lời, nhưng Đế Ất ở đây, trở ngại mặt mũi, đành phải nói ra: “Đang Thần Hồ hạ kết tinh trong không gian bế quan tu luyện. Nói lên cái kia kết tinh không gian, ta có một chuyện hướng Đế Ất đại nhân bẩm báo, không gian kia chính là ta Thích tộc thần thánh nhất chi địa, bên trong kết tinh đều là giá trị phi phàm, không có thể đánh giá, nhưng lại bị vị bằng hữu này trộm đi không ít, thực sự là làm người phẫn nộ cùng khinh thường, mong rằng Đế Ất đại nhân thay ta làm chủ.”

Đế Ất cau mày nói: “Dương Thanh Huyền, nhưng có việc này? Ngươi trộm nhà bọn hắn đồ vật?”

Dương Thanh Huyền cười cười, nói: “Hồi bẩm đại nhân, người này lời nói cực kì buồn cười, hắn tu vi, cao hơn ta không biết bao nhiêu, ta có bản lĩnh gì trộm hắn nhà đồ vật, vẫn là không có thể lường được tuyệt thế bảo vật? Không nói đến ta có hay không thật có cầm, hắn nói như vậy ra, không cảm thấy đỏ mặt, không cảm thấy mất mặt sao?”

Long Tinh giận dữ, quát: “Ngươi...”

Nhưng tưởng tượng Dương Thanh Huyền lời nói, xác thực rất có đạo lý, không khỏi xấu hổ giận dữ đến cực điểm, quát: “Nếu không phải xem ở ngươi là tiểu Lan bằng hữu phân thượng, ngươi há có thể sống đến bây giờ? Hoặc là đem trộm đi kết tinh trả lại, hoặc là đánh với ta một trận, sinh tử mỗi người dựa vào thiên mệnh!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Vừa nói ngươi không muốn mặt, cũng đừng có mặt đến cùng rồi? Ngươi tu vi gì cảnh giới, ta tu vi gì cảnh giới, lại còn nói một trận chiến, sinh tử mỗi người dựa vào thiên mệnh? Ngươi tại sao không đi ăn -S đâu?”

Long Tinh khí răng "Rung lên kèn kẹt, đều muốn cắn nát.

Đế Ất nói: “Long Tinh, ngươi cũng không cần sinh khí, Dương Thanh Huyền lời nói mặc dù cực đoan chút, nhưng cũng có nhất định đạo lý.” Hắn vừa liếc Dương Thanh Huyền liếc mắt, nói: “Ngươi đã cầm nhân gia đồ vật, mặc kệ như thế nào, cũng là có vấn đề, còn cho người ta đi.”

Dương Thanh Huyền ngượng ngập chê cười nói: “Những kết tinh kia, cũng không phải là toàn bộ ta cầm, ta cầm cái kia một bộ phận, đã cho Tượng Vô Hình đại nhân.”

“Khụ khụ.”

Đế Ất lúng túng ho khan hai tiếng, xạm mặt lại, nói: “Đã tại vô hình cái kia, lần sau ta để hắn còn trở về. Chuyện của các ngươi như vậy chấm dứt, ta không hi vọng nhìn thấy các ngươi lại có cái gì ân oán.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Phải.”

Long Tinh nội tâm cực độ không muốn, nhưng đã Đế Ất nói như vậy, chí ít bên ngoài không thể phản kháng, cũng ôm quyền nói: “Vâng, đại nhân.”

Đế Ất nhẹ gật đầu, nói: “Các ngươi đều là nhân trung long phượng, đứng tại vùng vũ trụ này đỉnh siêu cấp thiên tài, mà giờ khắc này phong vân dị biến, tại tương lai không lâu có lẽ sẽ có đại sự phát sinh, đều cần lực lượng của các ngươi, tất cả đều cho ta hảo hảo tu luyện, không cần lẫn nhau bên trong hao tổn.”

Hai người đồng thanh nói: “Phải.”

Đế Ất hài lòng gật đầu, vung tay lên, liền mang theo Dương Thanh Huyền trực tiếp rời đi, biến mất không thấy gì nữa.

Long Tinh ngẩng đầu lên, trong mắt tràn đầy oán giận cùng âm độc lam mang.

Dương Thanh Huyền theo sau lưng Đế Ất, bị một cỗ kỳ dị lực lượng lôi cuốn, tại không trung dạo bước hành tẩu.

Lại là loại kia vạn vật đều không trạng thái, hết thảy đều là hư ảo.

Đế Ất đột nhiên nói ra: “Ngươi có phải hay không cảm thấy rất kỳ quái, đây là một loại như thế nào trạng thái?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chính là, quá kì quái, vì cái gì hết thảy đều biến mất, chúng ta hành tẩu mảnh không gian này, như thế nào thế giới quy tắc?”

Đế Ất cười nhạt nói: “Ngươi có thể nghe qua từ không sinh có?”

Dương Thanh Huyền nói: “Nghe qua, giảng chính là vũ trụ vạn vật, sinh tại có, mà có sống tại không.”

Lời vừa nói ra, chính hắn bên trong nhịp tim dưới, tựa hồ hiểu rõ cái gì, nhưng lại bắt giữ chẳng phải cụ thể.

Đế Ất nói: “Chính là, khí sơn hà đại địa cùng hết thảy có triển vọng chi pháp, đều như ảo ảnh trong mơ, vốn là không chân thực, tất cả đều là chưa từng bên trong mà đến, mà ta hiện tại bất quá là trở lại có quy vô, trở lại không trạng thái.”

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh hãi, thực sự khó có thể lý giải được loại tình huống này, mặc dù hắn mấy lần tiếp xúc đại đạo, đồng thời chính mình cũng nắm giữ một tia đại đạo lực lượng, nhưng đối với cái này có hay không câu chuyện, vẫn là nhất thời ở giữa vô pháp lĩnh hội.

Đế Ất nhìn ra hắn tâm tư, cười nói: “Không cần phải gấp, đại đạo trừ hiểu, cũng chính là hiểu được, biết ra, càng cần hơn tự mình tu luyện chứng minh thực tế. Nhưng ngươi đi đến cảnh giới nhất định về sau, tự nhiên liền sẽ minh bạch cái này từ không sinh có, vạn pháp giai không hàm nghĩa.”

Dương Thanh Huyền cái hiểu cái không, nhưng đem những lời này toàn bộ lao ghi xuống.

Hai người nói chuyện ở giữa, liền tới đến một chỗ hoang vu chi địa, khắp nơi chảy xuôi mục nát khí tức, chẳng biết tại tuế nguyệt trường hà bên trong tồn tại bao lâu.

Cảnh tượng một điểm điểm tại bốn phía nổi lên, lần nữa từ cái kia “Không” trạng thái, tiến vào “Có” bên trong.

Đế Ất nói: “Nơi này là sáu Vực Giới tầng thứ sáu, cũng liền là chân chính Côn Khư bên ngoài.”

Dương Thanh Huyền “A” một tiếng, không biết Đế Ất dẫn hắn tới nơi đây là là ý gì.

“Côn Khư cửa vào ngay tại tầng này khu vực hạch tâm, ngươi đi theo ta đi.”

Đế Ất nói, liền đi thẳng về phía trước.

Dương Thanh Huyền lúc này mới giật mình không thôi, hỏi: “Đại nhân, chúng ta đây là muốn đi Côn Khư nội bộ?”

Đế Ất lắc đầu nói: “Ngươi đến chính là.”

Hai người một trước một sau, chung quanh cảnh sắc thay đổi, tiến vào một mảnh màu xám mông mông khu vực bên trong.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2834: Thiên Đạo Thôi Diễn, Tuyên Cổ Thiên Tài

Bên tai không ngừng truyền đến kêu to thanh âm, giống như là gió tê, nhưng nơi này nguyên tố chôn vùi, năng lượng hỗn loạn, cũng không tồn tại cương phong.

Dương Thanh Huyền rất nhanh kịp phản ứng, đây là hư không nguyên bản thanh âm.

Tứ đại nguyên tố: Địa Thủy Hỏa Phong bên ngoài, còn có rảnh rỗi nguyên tố, chính là hư không thanh âm.

Ở đây chôn vùi bên trong, thỉnh thoảng sẽ có từng sợi yếu ớt ánh sáng nhạt, giống như là tức sắp tắt ánh nến, chập chờn tàn bại.

Đột nhiên Đế Ất vung tay lên, phía trước sở hữu cảnh tượng bắt đầu vặn vẹo mơ hồ, sau đó toàn bộ vỡ vụn, hóa thành hắc bạch song sắc điểm lấm tấm, hình thành một nắm bùn nính bột nhão, tại không trung chuyển động, chậm rãi hình thành Thái Cực Đồ.

Phía trước không trung, kim quang sáng lên, liền bắn xuống tới.

Hóa thành một người đàn ông tuổi trung niên, toàn thân quấn tại huyền bào bên trong, ánh mắt quạnh quẽ, nhìn chăm chú tới.

Dương Thanh Huyền trái tim bỗng nhiên co vào, nhảy lên kịch liệt một chút, trong mắt lộ ra thần sắc.

Người này chỉ là khí tức, liền ép hắn hô hấp bất ổn, mạnh mẽ như thế lăng lệ tư thái, cho dù tại Đế Ất, Tượng Vô Hình, hàng bụi, đỏ tiêu những này nhân thân bên trên, đều chưa hề cảm thụ qua.

“Nguyên lai là Đế Ất đại nhân.”

Trung niên nam tử kia ánh mắt lưu quang, thái độ đối với Đế Ất tựa hồ cũng chỉ thường thôi, sau đó lại nhìn Dương Thanh Huyền liếc mắt.

Đế Ất nói: “Mật tiên sinh, chính là ta, cái này thứ sáu Vực Giới gần nhất có thể có dị thường?”

Cái kia có người nói: “Cũng không dị thường.”

Đế Ất nhẹ gật đầu, đưa tay tại hư không một vệt, cái kia Thái Cực Đồ hắc bạch song sắc trực tiếp tách ra, xuất hiện một mảnh trong sáng sáng tỏ bầu trời, vô số ánh sao lấp lánh, chói lọi sáng tỏ.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Cái này đêm tối...”

Cảnh đẹp trước mắt, trong trẻo thấu triệt, như thi họa, cho người ta một loại rung động tâm linh đẹp.

Đế Ất nhìn qua cái này tinh không, nói ra: “Đây chính là Côn Khư.”

Dương Thanh Huyền há to mồm, cả kinh nói: “Côn Khư không phải phế tích sao?”

Đế Ất cười nói: “Ai nói với ngươi Côn Khư là phế tích? Côn Khư là cái kia đóa diễn hóa khí vũ trụ hoa sen vốn là địa phương, mà cái này đêm tối, chính là cái kia đóa tiên liên biến thành vũ trụ nguyên điểm, chúng ta chỗ nơi đây vũ trụ, chính là từ mảnh này đêm tối diễn sinh ra đi.”

Dương Thanh Huyền tâm thần chấn động, máu trong cơ thể có chút ấm áp.

Đế Ất nói ra: “Mật tiên sinh, làm phiền thay ta hộ pháp.”

Mật tiên sinh thân thể chấn động, cả kinh nói: “Đế Ất đại nhân muốn tiến hành thiên đạo thôi diễn?”

Đế Ất nhẹ gật đầu.

Mật tiên sinh sắc mặt đại biến, nói: “Đã nghiêm trọng đến trình độ như vậy sao?”

Đế Ất nói: “Ta phái sáu ẩn danh lưu bên trong ba vị tiến về nam bộ vũ trụ mục hải vực giới, phối hợp hàng bụi cùng đỏ tiêu đám người vây quét phù đạt đến đám người, kết quả hai lần tiếp xúc xuống tới, liền bị đối phương tính toán, A Tỳ lão quỷ bị đối phương trọng thương, đông ly tử cũng thụ trình độ nhất định tổn thương, mà không chỉ là nam bộ, mặt khác Tam vực vũ trụ bên trong, đồng dạng bắt đầu xuất hiện phạm không cái bóng.”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, cũng không biết việc này, hỏi: “Hàng bụi cùng đỏ tiêu đại nhân bọn hắn như thế nào?”

Đế Ất trong mắt hàn quang lưu động, nói: “Đều bình an vô sự, chỉ là ta phái đi ba người, trúng phù đạt đến cái bẫy, bị gài bẫy, kém chút toàn quân bị diệt, xem ra cái kia phù đạt đến cũng là nghĩ cho ta một chút nhan sắc, chí ít cho ta một hạ mã uy a.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng sợ, Đế Ất phái đi ba người hắn chưa bao giờ thấy qua, nhưng đã cùng Tượng Vô Hình một cùng xưng là danh lưu, thực lực liền có thể thấy được chút ít, thế mà kém chút toàn quân bị diệt.

Không qua ngày đó tại đời thứ nhất La Phù chi cảnh, chưởng giáo cái kia phương bày ra thực lực hoàn toàn chính xác cường đại dị thường, chỉ là Đông quân cùng phù đạt đến hai người, thực lực liền không thua bởi Tượng Vô Hình, nếu là tại sử dụng một chút thủ đoạn loại hình, muốn giảo sát ba vị danh lưu, hoàn toàn chính xác có không nhỏ khả năng.

Mật tiên sinh nói: “Năm đó trận chiến cuối cùng, phù đạt đến chính là phù tộc chi trưởng, công lao to lớn, bị trọng thương mà đi, nghĩ không ra lại dung hợp phạm không thức, sợ là trận chiến kia thời điểm, liền đã trúng chiêu.”

Đế Ất nói: “Vô cùng có khả năng.”

Nói xong, liền hai tay lập tức, lăng không bay lên, cách mặt đất bất quá hơn mười trượng dáng vẻ, toàn thân bên trên từng đạo kim quang tuôn ra, rất nhanh hình thành một cái cự đại quang cầu.

Bên trong lít nha lít nhít có ngàn tỉ phù văn thoáng hiện.

Dương Thanh Huyền song đồng co rụt lại, những phù văn này đều ẩn chứa đại đạo quy tắc, hắn vội vàng mấy lần nhìn mấy cái, chỉ cảm thấy trong đầu “Ong ong”, cũng không thể lý giải.

Đế Ất động dưới, ở trên không ngồi xếp bằng, tay bấm quyết ấn.

Cái kia vô số phù văn lập tức tại quang cầu bên trong tạo thành từng cái ma trận, phi tốc sắp xếp, khiến người hoa mắt.

Dương Thanh Huyền nhìn ra ngoài một hồi, liền cảm giác tinh khí thần trôi qua nhanh chóng, vội vàng nuốt mấy viên thuốc, sau đó bấm niệm pháp quyết điều tức một hồi, lại mở hai mắt ra tiếp tục nhìn.

Như thế lặp lại vài chục lần, cả người sắc mặt tái nhợt cơ hồ trong suốt, huyết khí tổn thất lợi hại, hoàn toàn không có thể tìm hiểu cái này thôi diễn chi pháp.

Mật tiên sinh hai tay ôm ngực, lẳng lặng nhìn, cái này thứ sáu

Vực Giới bên trong, cũng không có gió, nhưng hắn huyền bào "Phần phật" rung động, ánh mắt nhẹ nhàng lườm xuống tới, trong mắt lộ ra vẻ khác lạ, nói: "Ngươi có thể kiên trì nhìn lâu như vậy, đã vượt xa khỏi cảnh giới của ngươi phạm vi chịu đựng, ngươi cũng biết Đế Ất đại nhân thi triển chính là gì thuật pháp?"

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Chẳng biết."

Mật tiên sinh nói: "Mượn nhờ đại đạo lực lượng thôi diễn tương lai. Nơi này là sáng thế hoa sen khai sáng vũ trụ ban đầu chi địa, là tiếp cận nhất tại đại đạo địa phương." Hắn song đồng co rụt lại, nói: "Nơi này cũng là dễ dàng nhất thành tựu vạn cổ chí tôn chi địa."

Thấy Dương Thanh Huyền mặt mũi tràn đầy chấn kinh, vừa cười nói: "Nhưng cho dù là dễ dàng nhất thành tựu vạn cổ chí tôn, cũng cơ hồ tương đương không có khả năng."

Dương Thanh Huyền trong lòng ảm đạm, tự nhiên minh bạch thành tựu vạn cổ chí tôn gian nan.

Từ xưa đến nay bao nhiêu thiên tài, phù đạt đến, Đông cung lệ, Tô Bạch, không khỏi là chấn diệu cổ kim tồn tại, còn có lý phụ thân của Hồng Tụ, đều như trong vũ trụ này tinh thần, có thể lại có mấy người thành tựu vạn cổ chí tôn?

Cho dù là Thần tộc tiên tổ Phạm Cao, cũng là dung hợp Phạm Cao A Ma La Thức, mới vượt qua tầng kia chướng ngại.

Mật tiên sinh cổ vũ hắn nói ra: "Tiểu tử, không cần nóng lòng, thiên phú của ngươi là hỗn độn thời đại kết thúc đến nay đến nay, ta thấy qua mạnh nhất, nếu nói thời đại này ai còn có thể bước vào chí tôn, có lẽ liền không phải ngươi thì còn ai."

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, không rõ ràng vì sao chỉ là sơ lần gặp gỡ, Mật tiên sinh liền có thể cho hắn cao như vậy đánh giá, nhưng vẫn là huyết dịch ấm áp, ôm quyền cảm kích nói: “Đa tạ Mật tiên sinh tán dương.”

Mật tiên sinh cười nhạt một tiếng, khoát tay áo, nói ra: “Ngươi tiếp tục tham ngộ đi, cơ hội khó được.”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, lại phục dụng không ít đan dược, trợn to hai mắt, cố gắng học tập những ma trận kia biến hóa.

Đột nhiên, sáng tỏ trên trời sao, xuất hiện một đóa thật lớn tuyệt mỹ hoa sen.

Từ vô số tinh thần tạo thành, mỹ lệ kinh tâm động phách, bất luận cái gì ngôn ngữ đều khó mà miêu tả vạn nhất.

Dương Thanh Huyền song đồng nháy mắt phóng đại, một chút càng nhìn ngây người.

“Sưu!”

Đột nhiên một viên sáng tỏ ngôi sao, không có bất kỳ triệu chứng nào rơi xuống, xẹt qua trời cao, đem hoa sen kia kỳ cảnh cắt đứt.

Đế Ất bỗng nhiên mở ra hai mắt, quát lên: “Là ai?!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2835: Tình Thế Nghiêm Trọng, Tương Lai Không Có Hi Vọng

Cái kia tinh thần biến thành hoa sen, theo bị cắt đứt, vô số tinh thần chớp động phía dưới, liền chậm rãi ẩn lui.

Hoa sen không gặp.

Đế Ất bốn phía ngàn tỉ phù văn, bắt đầu trở nên hỗn loạn, từ có thứ tự ma trận bên trong vỡ nát xuống tới, hóa thành vô số tự phù.

Đế Ất kinh hãi, một đôi đồng tử lập tức hóa thành kim sắc, hướng hư không nhìn lại.

Nhưng đảo qua mênh mông càn khôn, lại cái gì cũng chưa từng phát giác.

Trong tay hắn quyết ấn nhất biến, đem sở hữu phù văn đều thu nhập lòng bàn tay, sắc mặt vô cùng ngưng trọng.

Mật tiên sinh cũng là khiếp sợ không thôi, tự lẩm bẩm: “Phạm Vô... Thật là Phạm Vô...”

Đế Ất nhìn qua hắn, trầm giọng nói: “Ngươi xác định?”

Mật tiên sinh nhẹ gật đầu, sắc mặt tái mét, nói: “Đích thật là A Ma La Thức lực lượng, ta cảm giác được.”

Đế Ất sắc mặt khó coi, trầm mặc một hồi lâu, mới nói: “Ngươi tiếp tục trấn thủ nơi đây, chục triệu không thể để cho bất luận kẻ nào tới gần.”

Vung tay lên, cái kia tuyệt mỹ đêm tối liền tán đi, trên bầu trời lần nữa hóa ra một cái Thái Cực đồ án, xoay tròn dưới, ngày mà trở nên hỗn độn mông mông, vạn vật tịch diệt.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng bao phủ mà đến, Đế Ất đã dùng độn quang đem hắn bao lấy, lóe lên biến mất tại nguyên địa.

Một đường không nói gì, Đế Ất đều mặt âm trầm.

Rất nhanh liền trở lại hỗn độn Thần cung, Đế Ất liền tiến vào bế quan.

Dương Thanh Huyền theo Tượng Vô Hình hồi khu ký túc xá.

Tượng Vô Hình cũng không nói gì, đến khu ký túc xá trước, liền muốn phân biệt, Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: “Vô hình đại nhân, ngươi cũng biết nam bộ vũ trụ liên minh tình huống hiện tại?”

Tượng Vô Hình sửng sốt một chút, nhìn qua hắn nói ra: “Có phải hay không Đế Ất đại nhân cùng ngươi nói cái gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đế Ất đại nhân nói sáu ẩn danh lưu ba, tại mục hải vực giới bên trong, ăn phù đạt đến thiệt thòi lớn.”

Tượng Vô Hình nói: “Tin tức này vừa truyền đến không bao lâu, nghĩ không ra ngươi sẽ biết, xem ra Đế Ất đại nhân hoàn toàn chính xác rất coi trọng ngươi. Nhưng những sự tình này biết đến nhiều đối với ngươi cũng vô ích, lấy lực lượng của ngươi bây giờ, trừ hảo hảo tu luyện, tranh thủ sớm ngày đăng đỉnh đỉnh phong bên ngoài, cái gì cũng không làm được.”

Dương Thanh Huyền thở dài: “Ta hiểu được, đa tạ đại nhân chỉ điểm.”

Ôm quyền chắp tay, liền hồi khu ký túc xá đi.

Tại thứ sáu Vực Giới bên trong chứng kiến hết thảy hết thảy, để hắn nỗi lòng vô pháp bình tĩnh.

Dương Thanh Huyền truyền âm hỏi: “Quỷ Tàng, ngươi đối với chuyện này như cái nhìn thế nào?”

Thái Huyền Kiếm bên trong, chính đang nhắm mắt tu luyện Quỷ Tàng, mở hai mắt ra, nhàn nhạt nói ra: “Cũng không có có ý kiến gì không, vô tận vũ trụ, vô số thế giới, đều đều có các phá sự, cho dù là Quỷ giới, cũng một đống phá sự, thấy thế nào có thể nói?”

Dương Thanh Huyền tức giận nói ra: “Ta còn cho rằng ngươi kiến thức rộng rãi, có thể cho ta một chút chỉ điểm đâu.”

Quỷ Tàng cười nói: “Ha ha, ngươi tiểu tử thối này, hiện tại liền nhớ lại bản tọa kiến thức rộng rãi, thông minh hơn người, có tài năng kinh thiên động địa, năng lực quỷ thần khó lường rồi? Trước kia tại sao không có loại này giác ngộ đâu?”

Dương Thanh Huyền mặt âm trầm, nói: “Nói hay là không? Không nói liền lăn đi tu luyện, đừng muốn quấy rầy ta.”

Quỷ Tàng cười nhẹ hai tiếng, mới nghiêm túc nói ra: “Chuyện này siêu cấp phiền phức, thậm chí có khả năng hủy diệt toà này vũ trụ.”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, nói: “Đừng nói giỡn!”

Quỷ Tàng nói: “Ta không có nói đùa, cái kia Đế Ất là chưởng khống cả một chuyện người, kỳ thật từ thái độ của hắn bên trên, ngươi liền hẳn phải biết sự tình nghiêm trọng đến mức nào. Nếu là cái gì quái vật bình thường, người xấu xuất thế, đều chỉ là việc rất nhỏ, bởi vì lợi hại hơn nữa, cũng không có khả năng lợi hại qua vũ trụ thiên đạo. Nhưng ngươi có nghĩ tới không, vùng vũ trụ này chính là cái kia đóa hoa sen biến thành, mà Phạm Vô lại là hoa sen kia tịch diệt trước một đạo oán niệm, chính là vùng vũ trụ này thứ nhất thức, cơ hồ đồng đẳng với đại đạo, các ngươi làm sao cùng hắn đấu?”

Dương Thanh Huyền nói: “Như hắn thật có lợi hại như vậy, hỗn độn thời đại cũng sẽ không bị trấn áp.”

Quỷ Tàng nói: “Ngươi đừng quên, hỗn độn thời đại còn có cái khác thứ nhất thức tồn tại, tỉ như Phạm Cao, nhưng bây giờ nhưng không có, chí ít không biết có hay không, nói cách khác, không có đồng đẳng với Phạm Vô cấp bậc tồn tại.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Cái kia Phạm Vô đến cùng là gì cấp bậc? Lại là khai sáng vũ trụ pháp khí chi niệm đầu, vạn cổ chí tôn sao?”

Quỷ Tàng nói: “Nếu là cái khác tà ác linh, nói là Chí Tôn cảnh ta hơn phân nửa không tin, nhưng cái này Phạm Vô, thật là có khả năng. Có thể khai sáng vũ trụ pháp khí, đều là ẩn chứa chí tôn quy tắc, đồng thời cho phép khí bên trong sinh ra chí tôn, mà pháp khí bản thân thần thức, cỗ có trở thành chí tôn ưu việt điều kiện. Nhưng chung quy nói đến, thành tựu chí tôn là cực kì xa vời sự tình, Phạm Vô mặc dù có ưu việt điều kiện, nhưng chưa hẳn chính là.”

Hắn dừng lại, lại nói: “Chỉ khi nào Phạm Vô thật thành tựu chí tôn, hắc hắc, các ngươi những này gà đất chó sành, cũng chỉ có thể hôi phi yên diệt.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Coi như hắn thật là vạn cổ chí tôn, muốn nói hủy diệt vũ trụ, ta vẫn là rất khó tin tưởng.”

Quỷ Tàng cười nói: “Chỉ có thể nói ngươi kiến thức nông cạn, cái này có cái gì rất khó tin tưởng? Hỗn độn thời đại không còn kém điểm treo sao? Khi đó Phạm Vô hơn phân nửa không phải chí tôn đi. Tựa như một tên Thiên Vị võ tu, hắn thấy, hủy diệt một giới là rất khó tưởng tượng sự tình, có thể đối ngươi mà nói, không phải liền là giơ tay nhấc chân a.”

Dương Thanh Huyền nghe được cũng có chút bận tâm, hỏi: “Vậy phải làm thế nào?”

Quỷ Tàng nói: “Ngươi suy nghĩ nhiều cũng vô dụng, Tượng Vô Hình nói rất đúng, hảo hảo tu luyện cảnh giới của ngươi chính là, những sự tình này không phải ngươi có thể nhúng tay. Trời sập xuống, còn có Đế Ất bọn hắn đỉnh lấy, bọn hắn không chống nổi, ngươi lại nghĩ biện pháp đi.”

Dương Thanh Huyền thở dài, tạm thời cũng chỉ có thể dạng này.

Quỷ Tàng nói: “Bất quá ngươi tốt nhất chuẩn bị sớm, nếu như vũ trụ thật hủy diệt, ngươi liền cần muốn đỉnh cấp tinh huy, thử nghiệm đột phá vũ trụ bình chướng, đi hướng cái khác vũ trụ, hoặc là mới sinh thay mặt đại vũ trụ.”

Dương Thanh Huyền trong lòng run lên, trên mặt lộ ra vẻ kiên định, nói: “Ta tin tưởng Đế Ất đại nhân bọn hắn nhất định có thể thắng lợi.”

Quỷ Tàng mặt không biểu tình, chỉ là bật cười một tiếng, cắt nói: “Ngây thơ!”

Hai người lại không đối thoại, đều các tự tu luyện.

Chuyến này sáu Vực Giới chuyến đi, cho hai người đều mang đến lớn lao áp lực, cho dù Quỷ Tàng mặt ngoài nói nhẹ nhõm, thậm chí dù là nơi đây vũ trụ hủy diệt, có lẽ cũng tác động đến không đến hắn, nhưng nội tâm y nguyên giống như là đè ép tảng đá.

Mấy ngày về sau, triệu tập tiếng chuông gõ vang.

Tiếp theo trong nháy mắt, hơn hai trăm người liền tụ tập tại quảng trường bên trên, đứng thật chỉnh tề.

Tượng Vô Hình cũng thay đổi thường ngày lười biếng ánh mắt, cơ hồ cùng một thời gian xuất hiện trên quảng trường, hài lòng nhìn xem đám người, nói ra: “Cái tiếp theo tập huấn nhiệm vụ, không tại hỗn độn đại lục, theo ta đi thôi.”

Trên bầu trời một đạo cự đại quang mang bắn rơi xuống tới, hóa thành một cái hình tròn xuyên qua pháp khí, tản mát ra hùng hậu năng lượng.

Là Thời Không Toa một loại, nhưng cải biến to lớn, cho dù những này phân bố cơ hồ sở hữu thế lực cao cấp đệ tử thiên tài, đều chưa bao giờ thấy qua.

Tất cả mọi người không lên tiếng, lần lượt bay vào cái kia Thời Không Toa bên trong.

Cho dù nội tâm vô số nghi vấn, nhưng cũng không ai dám hỏi.

Chương 2836: Liên Hợp Tác Chiến, Hữu Tình Vực Giới

Sau một khắc, Thời Không Toa liền trên bầu trời quảng trường lóe lên, hóa thành kim quang bắn vào vòm trời, biến mất không thấy gì nữa.

Đám người chỉ thấy bên ngoài không gian biến ảo, rất nhanh liền tiến vào vũ trụ bên trong, đều là dồn dập nhíu mày, không gian bên trong mười phần to lớn, rất nhanh liền theo Tượng Vô Hình đi vào một cái đại sảnh bên trong, đủ để dung nạp mấy ngàn người.

Trên đại sảnh ngồi ngay thẳng một người đàn ông tuổi trung niên, dáng vẻ phi phàm.

Tại nam tử trái phía dưới, là một tên đoan trang trang nhã phu nhân, hai người nhu tình mật mật, tại trò chuyện với nhau cái gì, thấy mọi người đi vào, lúc này mới đình chỉ nói chuyện.

Tượng Vô Hình đi lên trước, ôm quyền chắp tay nói: "Đế quyền đại nhân."

Nam tử nhẹ nhàng gật đầu, làm cái thỉnh tùy ý thủ thế.

Tượng Vô Hình lúc này mới quay đầu, nói với đám người: "Lần này tập huấn nhiệm vụ, từ đế quyền đại nhân hướng các ngươi giảng thuật."

Nói xong, liền đi thẳng tới đế quyền phải phía dưới ngồi xuống.

“Đế quyền”, trong lòng mọi người mặc niệm lấy cái tên này, vẫn chưa nghe qua, nhưng từ dòng họ liền biết, khẳng định là đế chi nhất tộc tồn tại, quyền cao chức trọng.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh rất nhỏ chớp động, cái này đế quyền mặc dù khí chất phi phàm, nhưng đây chẳng qua là trời sinh thượng vị giả tôn sùng khí chất, mang đến cho hắn một cảm giác, tại tu vi cảnh giới cùng sức chiến đấu, hẳn là kém xa Tượng Vô Hình, thậm chí không sánh bằng tử tâm.

Ngược lại là đế quyền bên cạnh thân nữ tử kia, đoan trang lộng lẫy, ôn nhu giống như nước, cho hắn một loại thâm bất khả trắc cảm giác.

“Các ngươi chính là lần này tập huấn, tạm thời sống sót bốn bộ vũ trụ thiên tài đi, không sai không sai.”

Đế quyền nhìn qua đám người, mỉm cười gật đầu nói: “Tập huấn sự tình, ta nghe vô hình đại nhân nói qua một chút, có thể sống đến bây giờ, liền đã cực không đơn giản. Còn lần này tập huấn nhiệm vụ, ngay tại đông bộ vũ trụ.”

“Đông bộ vũ trụ?”

Tất cả mọi người là ngạc nhiên, toàn bộ lộ ra vẻ không hiểu.

Nhưng y nguyên yên tĩnh lắng nghe, không có châu đầu ghé tai.

Đặc biệt là những đến kia tự đông bộ vũ trụ đệ tử, càng là từng cái hồ nghi không thôi, không ít người nhìn về phía cái kia đoan trang nữ tử, tựa hồ cảm thấy có chút quen mắt.

Đế quyền nói: “Gần nhất phát xảy ra không ít chuyện, để Đế Ất đại nhân nhức đầu nhất chính là Phạm Vô sự tình. Mà tại đông bộ vũ trụ cũng phát hiện Phạm Vô tung tích, trải qua chúng ta các phương tư liệu thu thập, hiện tại tương đối xác định là, đông bộ vũ trụ máu Long cung chính là Phạm Vô thế lực.”

“Cái gì?!”

Trong đám người vang lên khiếp sợ thanh âm.

Đông bộ vũ trụ liên minh võ tu cuối cùng không khống chế nổi, đều là mặt mũi tràn đầy kinh hãi.

“Máu Long cung chính là đông bộ vũ trụ mạnh nhất một trong mấy lực lớn, cung chủ đình hùng ưng càng bị ca tụng là vạn lưu ngũ tuyệt phong một trong siêu cấp cường giả, thế nào lại là Phạm Vô người?”

Ở đây còn có hai vị là máu Long cung đệ tử, càng là sắc mặt tái mét, đôi môi run nhè nhẹ, vội vàng tranh luận nói: “Không thể nào!”

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, lập tức minh bạch cái này máu Long cung mạnh bao nhiêu.

Hắn là tận mắt chứng kiến qua thương cách đại chiến ngày dụ, lại hòa giải phong sau Hồng Lâm đại chiến.

“Bản cung cũng không muốn tin tưởng việc này, nhưng việc này lại là thiên chân vạn xác.”

Cái kia đoan trang phu nhân mở miệng nói ra: “Ta so với các ngươi càng thêm đau lòng, bởi vì máu Long cung cung chủ chính là bản cung thân ca ca.”

“Chi!”

Đông bộ vũ trụ liên minh đệ tử toàn đều đổi sắc mặt, cái kia hai tên máu Long cung đệ tử càng là hoảng sợ nói: “Ngươi... Ngài là... Như ý phu nhân!”

Đoan trang phu nhân gật đầu nói: “Bản cung chính là đình như ý.”

Nàng nhìn qua hai tên đệ tử kia, nói ra: “Bản cung biết việc này không có quan hệ gì với hai người các ngươi, sở dĩ không cần lo lắng, lần này nhiệm vụ chỉ là tranh đối với máu Long cung cao tầng.”

Đại sảnh bên trong lập tức không có thanh âm, đã máu Long cung cung chủ thân muội muội đều nói như vậy, cái kia hơn phân nửa sẽ không sai.

Đế quyền nói: “Lần này tập huấn nhiệm vụ rất đơn giản, chính là diệt trừ máu Long cung Thiên Giới trở lên cường giả, nếu là có quy thuận, có thể lưu lại một mạng, mang về hỗn độn đại lục giam giữ, nếu là chấp mê bất ngộ muốn phản kháng, giết chết bất luận tội!”

Hắn làm cái giết thủ thế, thấy lạnh cả người liền từ trong hai mắt bắn - ra.

Đại sảnh bên trong lặng ngắt như tờ.

Đế quyền hỏi: “Đối với chuyện này nhiệm vụ, có cái gì chỗ không rõ, có thể hiện tại hỏi.”

Một tên đệ tử hỏi: “Cái kia như thế nào tính là thông qua nhiệm vụ đâu? Nhưng có giết người chỉ tiêu?”

Đế quyền cười nói: “Không có, chỉ muốn các ngươi sống sót, liền là thông qua.”

Lý Tứ nhịn không được nói ra: “Cái kia đình hùng ưng chính là vạn lưu ngũ tuyệt phong một trong cường giả, cảnh giới hơn phân nửa tại chín sao Thiên Giới trở lên, dựa vào chúng ta những này sâu kiến, sợ là còn chưa đủ đối phương một chiêu đi.”

Tất cả mọi người là rất nhỏ rối loạn lên, mặt sắc mặt ngưng trọng.

Lý Tứ yêu cầu, chính là bọn hắn lo lắng nhất.

Tượng Vô Hình nói: “Điểm ấy các ngươi yên tâm, cái kia đình hùng ưng sẽ từ ta xuất thủ đối phó, các ngươi nhiệm vụ chính là diệt trừ máu Long cung cái khác Thiên Giới cường giả.”

Đám người lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, lộ ra hơi vẻ mặt nhẹ nhõm.

Chỉ cần không chính diện đối đầu vạn lưu ngũ tuyệt phong, liền không có gì phải sợ.

Lần này nhiệm vụ mặc dù là diệt trừ một phương đỉnh cấp thế lực, nhưng đối bọn hắn mà nói, cảm giác sẽ là thoải mái nhất một lần lịch luyện.

Bọn hắn hơn hai trăm vị thiên tài, đều là nắm giữ vượt cấp giết người siêu cấp sức chiến đấu, liên thủ, chỉ cần không gặp tám sao, chín sao như vậy lão quái vật, trên cơ bản không ai có thể ngăn cản.

Tượng Vô Hình nói: “Lần thi này nghiệm chính là bọn ngươi liên hợp tác chiến năng lực. Ta xưa nay không hoài nghi các ngươi đơn đả độc đấu năng lực, nhưng phái các ngươi đi vào Côn Khư, tất cả mọi người là một cái chỉnh thể, không được lẫn nhau bên trong hao tổn, muốn liên thủ hoàn thành nhiệm vụ, lẫn nhau đoàn kết trợ giúp.”

Đế quyền nói: “Còn có vấn đề gì hay không?”

Thương Đông Đông đột nhiên hỏi: “Lần này nhiệm vụ có thể có thời gian quy định?”

Đế quyền suy nghĩ một chút, nói: “Không có, giết đình hùng ưng, diệt trừ máu Long cung sau chính là hoàn thành.”

Đám người lại không nghi vấn.

Tượng Vô Hình nói: “Cái này Thời Không Toa bên trong có tuyệt đỉnh tu luyện nơi chốn, các ngươi đều bế quan đi thôi.”

Dương Thanh Huyền tiến vào trong mật thất, lấy ra đại lượng hỗn độn thạch, bày thành tụ linh trận, bắt đầu thổ nạp tu luyện.

Hắn muốn hết tất cả lực lượng tranh thủ thời gian tăng thực lực lên, cái này vốn cũng là tập huấn mục đích, đối với lần này nhiệm vụ, hắn cũng không có ý kiến gì, mà là đem tâm tư đặt ở tương lai khả năng sẽ tới khoáng thế đại chiến bên trên.

Đông bộ vũ trụ, thế năng tối cao chi địa, liên minh chỗ Vực Giới, tên là: Hữu tình ngày.

Hữu tình Vực Giới dải đất trung tâm, là một mảnh mênh mông biển.

Vô số Thủy nguyên bị to lớn thế năng ngưng tụ tại vũ trụ ở giữa, trở thành một mảnh thuỷ vực thế giới.

“Ầm ầm!”

To lớn chùm sáng từ thiên ngoại xuyên qua mà đến, trực tiếp bắn vào vùng nước này trong kết giới, đem hư không đè ép biến hình.

Sau đó Thời Không Toa bên ngoài dấy lên to lớn hỏa diễm, hình thành một mảnh đỏ tươi lưu quang, rơi vào biển rộng.

“Ầm ầm!”

Vô số sóng to gió lớn chấn lên, đáng sợ năng lượng áp sập một phương quy tắc, vô số hải quái thi thể từ phía dưới lăn lộn đi lên.

Sau đó, đại lượng thân ảnh từ Thời Không Toa bên trong bay ra, hướng toàn bộ thuỷ vực thế giới trung tâm bay đi.

Đình như ý đầy mắt phức tạp nhìn qua phía trước, nói khẽ: “Chúng ta cũng đi thôi.”

Đế quyền cùng Tượng Vô Hình, cùng ở sau lưng hắn, mấy bước phía dưới liền biến mất trên thuỷ vực.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2837: Thiên Giới Huyết Long Đại Trận

Dương Thanh Huyền phi hành tốc độ cũng không nhanh, mà là theo chân trong đám người hai vị kia Huyết Long Cung đệ tử, một người gọi Lý Viễn, một người gọi Sử Tư Ngôn.

Dạng này một là sẽ không đi nhầm đường, hai là có thể tại tập huấn bên trong sống đến bây giờ, cái này hai tên thiên tài tất nhiên là Huyết Long Cung hạch tâm nhất đệ tử, đi theo đám bọn hắn có thể thu hoạch được chỗ tốt lớn nhất.

Bởi vì lần này nhiệm vụ lớn nhất ban thưởng, chính là có thể tự hành thu hoạch được Huyết Long Cung tài nguyên.

Cùng Dương Thanh Huyền một dạng ý nghĩ còn có không ít người, đều đi theo cái kia hai tên Huyết Long Cung đệ tử sau lưng.

Hai tên đệ tử kia sắc mặt cực độ khó coi.

Nhưng những này siêu cấp thiên tài cũng không phải bọn hắn đắc tội nổi, chỉ có thể mặc cho đi theo.

Vùng nước này cực kỳ to lớn.

Nửa ngày sau, mới mơ hồ nhìn thấy một chút hòn đảo, như Tinh La Kỳ bố.

Càng có một hòn đảo lớn, như đại lục giống như ở trên mặt nước, tản mát ra cực mạnh thế năng khí tức.

Tất cả mọi người là trong lòng run lên, biết Huyết Long Cung tổng bộ đến.

Mà lại phía trước đã bắt đầu đại chiến, năng lượng to lớn chấn động truyền ra, chấn động đến nước biển nhào lộn, vô số sóng lớn hóa thành cột nước, xông vào vòm trời.

Dương Thanh Huyền cúi đầu xuống, phát hiện nơi này thủy nguyên tố không phải bình thường, vô số cường đại quái vật ở trong nước tiềm hành, đều hướng cái kia to lớn lục địa bay đi.

“Rốt cuộc là ai, cũng dám tự tiện xông vào Huyết Long Cung thánh địa!”

Vô số cường giả từ cái kia to lớn lục địa bên trong bay lên, cùng đến đây tập huấn thiên tài chém giết.

Nhưng những thiên tài này tu vi thấp nhất cũng có bốn sao Thiên Giới hậu kỳ trở lên, đa số tập trung ở năm sao đến sáu sao Thiên Giới bên trong, mà lại đều có vượt cấp giết người năng lực, Huyết Long Cung tuy là đông bộ vũ trụ liên minh đỉnh cấp thế lực, nhưng chỗ nào chống đỡ được những này người, rất nhanh liền hiện ra vỡ nát trạng thái.

Đúng lúc này, trong thủy vực các loại quái vật tất cả đều vọt ra khỏi mặt nước, không ít trực tiếp khống chế người sóng nước, hóa thành sóng lớn phóng tới lục địa, ngăn cản những này tập huấn thiên tài.

Dương Thanh Huyền phía dưới lại đột nhiên xuất hiện một mảnh bóng râm, sau đó “Soạt” một tiếng, vô số lôi điện từ bên trong kích - bắn mà ra, hình thành lôi hải điện ngục, hướng Dương Thanh Huyền trên thân đánh tới.

Dương Thanh Huyền chính muốn xuất thủ, đột nhiên một đạo màu đen lôi quang kích - bắn tới, thẳng vào đáy nước.

“Ầm ầm!”

Phía dưới cái kia bóng tối liền nổ tung, một vệt máu tươi phun ra cao mấy chục trượng.

Dương Thanh Huyền trước mắt nhoáng một cái, một thân ảnh như điện thiểm qua, hướng nắm vào trong hư không một cái, một viên hạt châu màu xanh liền bị nhiếp vào trong tay.

Chính là Cửu Nguyên Già Lam, hai mắt ngưng lại, hiện lên vẻ vui mừng, cười thầm: “Thế mà có thể gặp được thanh lôi sư tử biển.”

Há miệng liền đem viên kia màu xanh Lôi hệ nội đan nuốt vào.

Sau đó ánh mắt khiêu khích nhìn xem Dương Thanh Huyền, cười lạnh nói: “Nếu không phải lần này nhiệm vụ không thể bên trong hao tổn, hiện tại nhuộm đỏ phía dưới nước biển, chính là ngươi máu.”

Nói xong, liền quay người mà đi.

Vô số lôi quang ở trên người hắn chớp động, thuận theo thân thể chảy xuống, sau đó đánh vào phía dưới hải vực, từng đạo lôi điện tinh chuẩn bổ vào những hải thú kia trên thân, đều là nhất kích tất sát.

Đồng thời vọt ra khỏi mặt nước quái vật, cũng bị hắn dùng lôi điện một kích, liền trúng vào chỗ yếu mà chết.

Đại lượng hải quái nội đan từ bốn phương tám hướng bị hắn lâm không hút tới, đều liên tiếp nuốt vào trong bụng, bổ dưỡng thân thể.

Một bên khác, Bách Lý Kiếm Quân toàn thân bị kiếm chi thế giới bao phủ, “Sưu” một tiếng, liền đem trên một đường thẳng hải quái toàn bộ chém giết, cả người cùng kiếm hợp một, xông lên đại lục, hướng Huyết Long Cung thánh địa đánh tới.

Hắn tại sáu Vực Giới bên trong bị Dương Thanh Huyền tính toán, kém chút vẫn lạc, mặc dù rủi ro bảo vệ tính mạng, nhưng tốc độ tu luyện rõ ràng so tất cả mọi người chậm một chụp, vội vã đuổi kịp cái này một chụp chênh lệch, mà Huyết Long Cung to lớn vật tư, không thể nghi ngờ nắm giữ siêu cường lực hấp dẫn.

Hơn hai trăm tên thiên tài, cùng thi triển thần thông, dần dần leo lên lục địa.

Ngàn dặm nước biển toàn bộ bị máu nhuộm đỏ, danh phù kỳ thực thành “Máu” Long cung.

Dương Thanh Huyền vẫn chưa quá mức rêu rao, bởi vì những này lâu la giết hay không quan hệ cũng không lớn, chỉ là theo sát tại Lý Viễn cùng Sử Tư Ngôn sau lưng, nửa bước không cách.

Theo đám người phóng tới lục địa trung tâm, Huyết Long Cung hai người này đột nhiên ngừng lại.

Dương Thanh Huyền cũng đi theo bước chân dừng lại.

Phía trước đột nhiên bạo khởi to lớn hồng quang, vô số tiếng long ngâm ngút trời.

Những cái bóng kia nháy mắt hóa thành từng đạo huyết long, hình thành to lớn kết giới phi tốc khuếch tán, đem những xông đi vào kia tập huấn đệ tử đều bao phủ.

Lý Viễn cả kinh nói: “Là Thiên Giới Huyết Long Đại Trận! Mau lui lại.”

Hai người phi tốc hướng phía sau bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền tự nhiên nhanh hơn bọn họ một bước, còn có hơn hai mươi người thiên tài, cũng ứng thanh trở ra.

Trước đó có sáu mươi, bảy mươi người đều cùng sau lưng hai người.

truy c ập //truye n cuatui.net/ để❤ đọc truyện

Nhưng bởi vì đánh vào lục địa quá mức dễ dàng, dẫn đến rất nhiều thiên tài sợ người khác cướp đi thành quả thắng lợi cùng to lớn tài nguyên, sở dĩ kìm nén không được, tất cả đều hướng phía trước vọt tới, chỉ còn lại hơn hai mươi người còn tại làm từng bước đi theo.

“Ầm ầm!”

To lớn hồng quang không ngừng khuếch tán, hình thành mạnh đại kết giới, như một quang tráo áp trên đại lục.

Dương Thanh Huyền đám người vừa lui lại lui, cơ hồ muốn về đến hải vực, cái kia hồng quang kết giới mới dừng lại.

Nhưng là bên trong vô số huyết long lăn lộn bay múa, hình thành to lớn lực phá hoại, cùng những tập huấn kia thiên tài chém giết cùng một chỗ.

Nữ tà Nguyệt Kha ánh mắt lấp lóe, quay người hỏi: “Đây là hộ tông đại trận?”

Lý Viễn nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy.”

Nguyệt Kha nói: “Uy lực có thể mạnh bao nhiêu?”

Lý Viễn cười khổ lắc đầu nói: “Chẳng biết, ta cũng là lần đầu tiên nhìn thấy. Dù sao Huyết Long Cung tại đông bộ vũ trụ, ai dám gây? Đừng nói đánh vào thánh địa, chính là đánh vào vùng nước này cũng không thể.”

Đám người đối với hắn bán tín bán nghi, đều là hai tay ôm ngực, lẳng lặng nhìn xem.

Tuy nói Tượng Vô Hình muốn đoàn bọn hắn kết hỗ trợ, nhưng cho tới nay đều là cạnh tranh quan hệ, không bỏ đá xuống giếng cũng đã là đạo đức cao thượng, làm sao thật đần độn đi xuất thủ cứu giúp.

Nguyệt Kha hỏi: “Dương Thanh Huyền, ngươi nhìn này trận như thế nào?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Rất mạnh, cái này Huyết Long Cung, sợ cũng là thu được đáng sợ cổ truyền thừa đại phái.”

Lý Viễn cùng Sử Tư Ngôn đều là giật mình nhìn xem hắn.

Nguyệt Kha thấy thế, liền biết Dương Thanh Huyền đoán đúng rồi, hỏi: “Cớ gì nói ra lời ấy?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cũng tu luyện huyết thuật, có thể nhìn ra những này huyết long thuật phi thường cao minh, bên trong năng lượng ẩn chứa đáng sợ đến cực điểm, sợ là tích lũy vô số năm cường giả chi huyết, đắm chìm trong cái này thánh địa chỗ sâu, giờ phút này toàn bộ bị kích phát ra tới. Còn có bên trong truyền đến Long khí cùng tiếng long ngâm, hỗn hợp có to lớn oán khí cùng lệ khí, cần phải có không ít chân long bị chém giết ở đây, lấy tinh phách cùng máu rồng đi.”

Huyết Long Cung hai tên đệ tử đều cả kinh nói không ra lời.

Trong cổ họng “Ùng ục” vài tiếng, Lý Viễn mới nói: “Thanh Huyền đại nhân quan như động lửa, nhìn một cái liền biết, thật là làm tại hạ bội phục.”

Quân Thiên cười nói: “Như thế nói đến, có những đệ tử này tốt chịu được.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Lần này nhiệm vụ chỉ cần sống sót coi như hoàn thành, tất cả mọi người cho rằng rất dễ dàng, xem ra dự đoán có chênh lệch chút ít chênh lệch a.”

Nguyệt Kha nói: “Bốn bộ vũ trụ bên trong, cái nào đỉnh cấp thế lực không có to lớn truyền thừa cùng nội tình? Há lại là dễ dàng như vậy bị diệt, chỉ có thể trách bọn hắn chính mình quá tham lam.”

Chương 2838: Cường Đại Nội Tình, Mặt Kính Thánh Địa

Ở lại bên ngoài hơn hai mươi người, lấy đông bộ vũ trụ cường giả chiếm đa số, chiếm một nửa bộ dáng, Thương Đông Đông cùng hai tên thương gia cận tồn người cũng đều bên ngoài.

Cùng vì đông bộ vũ trụ liên minh Cửu Nguyên Già Lam cùng Lý Tứ, thì vọt vào, bị Thiên Giới Huyết Long Đại Trận vây khốn.

Công kích những tập huấn kia thiên tài, trừ từng đạo huyết long bên ngoài, còn có đại lượng từ Huyết Long Cung trong thánh địa bay ra ngoài cường giả, anh dũng giết vào chiến trường, ra sức chống cự.

Trong đó không ít trưởng lão cấp tồn tại, đều vượt qua bảy sao Thiên Giới, tiến vào chiến trường về sau, liền điên cuồng thu gặt lấy chúng thiên tài tính mạng.

Lập tức có đại lượng thiên tài đem những bảy sao kia Thiên Giới trở lên cường giả vây quanh, chỉ cần năm sáu người liên thủ, liền có thể chống lại một người.

Cửu Nguyên Già Lam, Lý Tứ, Bách Lý Kiếm Quân chờ đỉnh cấp cường giả, thì vây quanh một tên lão giả tóc trắng tiến công, các loại thần thông áo nghĩa liên tiếp không ngừng oanh kích tới.

“Đến cùng là chuyện gì xảy ra? Vì sao muốn diệt ta Huyết Long Cung!”

Lão giả tóc trắng bi phẫn không thôi, hắn là Huyết Long Cung đại trưởng lão Thiện Lực Phu, cảm nhận được cường địch xâm phạm về sau, trực tiếp từ bế quan bên trong vọt ra, thần thức quét qua chiến trường, trực tiếp liền trợn tròn mắt, thế mà có hơn hai trăm vị Thiên Giới chi chủ?

Mà lại tất cả đều là bốn sao Thiên Giới trở lên, một trái tim nháy mắt liền rơi xuống đáy cốc, biết Huyết Long Cung muốn xong.

Nhưng con thỏ ép cũng biết nhảy tường, Thiện Lực Phu thứ nhất thời gian liền mệnh lệnh mở ra ngủ say tại Huyết Long Cung hạ hộ cung đại trận.

Này trận liền liền hắn đều chưa bao giờ thấy qua, chỉ ghi chép ở trong cổ tịch, từ trong cung trận pháp sư nhóm chưởng quản.

Cung trong thường xuyên sẽ ban phát nhiệm vụ, để người bốn phía thu thập các loại lợi hại huyết dịch, rót vào phía dưới đại trận, vô số năm qua, sớm đã tích lũy ra năng lượng to lớn.

Lần này một phóng xuất ra, huyết quang trùng thiên, long ngâm cửu tiêu, quả nhiên không có để bọn hắn thất vọng, quả nhiên không có uổng phí cái này vô số năm tích lũy.

Đem hơn hai trăm tên thiên tài võ giả ngăn trở, liền liền Huyết Long Cung cao tầng cùng các đệ tử, chính mình cũng rất cảm thấy giật mình.

Cửu Nguyên Già Lam một bên làm xuất hồn thân lôi điện công kích, một bên quát: “Không cần hỏi vì cái gì, tóm lại Huyết Long Cung lại không còn tồn tại, nếu là thức thời thúc thủ chịu trói, có thể giữ được tính mạng.”

Thiện Lực Phu cắn răng nói: “Đã muốn diệt ta tông tộc, như vậy liền là chết, ta cũng phải cùng các ngươi chiến đến cùng!”

Vô số cự răng hình chân khí từ trong thân thể bạo phát đi ra, như con rết đồng dạng tại trên không xoay quanh, đánh phía bốn phương tám hướng đệ tử thiên tài.

Cửu Nguyên Già Lam đám người không khỏi kinh hãi, vội vàng né tránh.

Thiện Lực Phu thế nhưng là tám sao Thiên Giới sơ giai cường giả, cho dù bọn hắn nắm giữ vượt cấp giết người siêu cường năng lực, cũng không có khả năng tuỳ tiện ngăn trở.

Dương Thanh Huyền bọn người ở tại đại trận bên ngoài nhìn xem, thỉnh thoảng chỉ trỏ, bình luận một hai, rất hài lòng.

“Nếu không là bị buộc đến tuyệt cảnh, làm sao cũng không nghĩ ra Huyết Long Cung lại giống như này nội tình, đem hơn hai trăm vị thiên tài đều có thể ngăn cản, thật sự là đáng sợ a.”

“Đông bộ vũ trụ, Vạn Lưu Ngũ Tuyệt Phong một trong đạo trường, tự nhiên không phải bình thường. Chỉ tiếc, năm vị hưởng dự nổi danh người mạnh nhất, lần này cần vẫn lạc một vị, tương lai liền biến thành Vạn Lưu Tam Tuyệt Phong.”

“Năm giảm một không là tương đương bốn sao? Ngươi tu luyện võ đạo, đầu óc tu luyện hỏng?” Một tên áo đen thiên tài cười lạnh nói.

“Hắc hắc.”

Cái kia nói “Vạn Lưu Tam Tuyệt Phong” người, quỷ mị cười hai tiếng, liền không lại lên tiếng.

Cái kia áo đen thiên tài nhíu mày lại, đột nhiên liền phát hiện đến ba đạo lăng lệ khí tức bắn đi qua, khiến hắn rùng mình, dọa đến toàn thân khẽ run rẩy, quay đầu nhìn lại, chính là thương gia ba người.

Có người hảo tâm vụng trộm truyền âm, nói: “Ngũ tuyệt phong một trong thương cách, sớm mấy năm trước ngay tại nam bộ vũ trụ vẫn lạc.”

Áo đen thiên tài sắc mặt nháy mắt tái mét, lập tức minh bạch chính mình trong lúc vô tình đắc tội với người, không khỏi tức giận vạn phần, hung hăng trừng phía trước người kia liếc mắt.

Thương Đông Đông hung ác nham hiểm ánh mắt dời, sau đó chuồn chuồn lướt nước giống như đảo qua Dương Thanh Huyền, để Dương Thanh Huyền sinh lòng nghi hoặc, ánh mắt nhìn sang.

Thương Đông Đông từ đầu đến cuối một bộ thanh thuần tiểu nữ hài dáng vẻ, nhưng cho Dương Thanh Huyền cảm giác lại là càng phát ra nguy hiểm, chính mình người mang Đạo Hoán Bộ cơ hồ cử thế đều biết, thương gia mấy người hơn phân nửa cũng đoán được thương bàn chết ở trong tay chính mình, nhưng từ đầu đến cuối đều không có bất kỳ động tác gì, tựa hồ cũng không ngại việc này.

Nhưng càng là như thế, Dương Thanh Huyền trong lòng cảnh giác liền càng rất.

Nguyệt Kha đột nhiên nói ra: “Kỳ quái, vô hình đại nhân, đế quyền đại nhân, cùng như ý phu nhân đâu? Còn có, lâu như vậy, cũng không thấy đình hùng ưng xuất hiện.”

Nàng hồ nghi giống như nhìn về phía Huyết Long Cung hai người, nói: “Các ngươi có phải hay không còn có chuyện gì giấu diếm mọi người?”

Lý Viễn cùng Sử Tư Ngôn đều là lắc đầu, đồng thanh nói: “Không có.”

Nhưng thanh âm cao thấp không đều, mà lại Sử Tư Ngôn tựa hồ càng thêm trung khí không đủ, ở đây ai không phải thông minh tới cực điểm, một chút liền phát hiện không đúng, hai mươi mấy hai mắt quang cùng nhau trông lại.

Hai người lập tức sắc mặt đại biến, trong lòng thầm kêu: “Không tốt”.

Nguyệt Kha ngâm ngâm cười nói: “Vô hình đại nhân nói, chúng ta muốn lẫn nhau đoàn kết, giúp đỡ cho nhau, tuyệt đối không nên bên trong hao tổn, hai vị chẳng lẽ không nghe vô hình đại nhân mệnh lệnh sao?”

Lý Viễn cắn răng nói: “Chúng ta tự nhiên là nghe, có thể thật không có cái gì là giấu diếm các ngươi.”

Nguyệt Kha nói: “Xem ra hai vị là không có ý định nghe.”

Cái kia một đôi mắt cười, dần dần lạnh xuống, mặc dù còn mang theo ý cười, lại làm cho hai người như rơi vào hầm băng, cả kinh nói: “Ngươi, ngươi muốn làm gì?”

Nguyệt Kha nói: “Đã các ngươi không nghe vô hình đại nhân, ta cũng không có ý định nghe, trực tiếp giết các ngươi sưu hồn thuận tiện, bớt phiền phức.”

Hai người hoảng hốt, lăng không lui lại mấy bước, Lý Viễn nghiêm nghị quát: “Nhiều người như vậy ở đây, ngươi làm trái nhiệm vụ mệnh lệnh giết người, là không thể nào qua cửa ải, đồng thời tất nhiên sẽ bị vô hình đại nhân nghiêm trị!”

“Khụ khụ.” Dương Thanh Huyền tiếng ho khan vang lên, nói: “Ta không nhìn thấy bất cứ thứ gì.”

“Ta cũng thế.” Quân Thiên, Tạ Hàm, Xi Hằng đám người lập tức phụ họa.

Những người khác cũng đều lần lượt tỏ thái độ, cái gì cũng không thấy.

Hai người dọa đến vội vàng muốn trốn, nhưng nữ tà khí tức nháy mắt liền đem bọn hắn bao phủ, Lý Viễn hoảng sợ hét lớn:

“Đừng! Đừng giết ta, ta cái gì đều nói. Thánh địa là hiện lên mặt kính hình thái, tại thuỷ vực phía dưới, còn có một cái giống nhau như đúc thánh địa, gọi là trong gương thánh địa, cung chủ đồng dạng đều tại trong gương trong thánh địa tu luyện, Huyết Long Cung các loại tài nguyên cũng đều tại trong gương thánh địa.”

Vì bảo vệ tính mạng, hắn cái gì đều nói ra.

Nữ tà trên thân cỗ khí tức kia mới giống như thủy triều dũng lui, cười lạnh nói: “Lúc này mới ngoan nha, hai vị ở phía trước dẫn đường đi. Nếu là có cái gì chỗ không đúng, các ngươi hiểu được.”

Dương Thanh Huyền trực tiếp làm cái chém giết thủ thế, lạnh lùng nói: “Biết hay không cũng không quan hệ, dù sao xuất hiện không thích hợp tình huống, thứ một nháy mắt liền giết các ngươi, các ngươi có thể không cần hiểu.”

Hai người nơm nớp lo sợ, nguyên bản định nghĩ biện pháp vứt bỏ đám người, chính mình chui vào trong gương thánh địa đi lấy lấy tài nguyên, hiện tại nào dám ra vẻ, vội vàng nói: “Cùng chúng ta tới đi.”

Lý Viễn tay bấm quyết ấn, năm ngón tay hóa thành lợi trảo, hướng nắm vào trong hư không một cái, lập tức xé rách ra một đạo cái khe to lớn, sau đó đi vào đi vào.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2839: Riêng Phần Mình Cơ Duyên, Hòa Mình Huyết Hải

Khe hở bốn phía tất cả đều là phù văn màu vàng, bên trong hẹp dài sâu xa, chẳng biết thông tới đâu.

Sử Tư Ngôn cũng đang chuẩn bị tiến vào, Dương Thanh Huyền đem hắn ngăn lại, nói ra: “Ngươi theo ta đi tại cuối cùng.”

Sử Tư Ngôn sắc mặt biến hóa, nhưng vẫn chưa nói cái gì, nhẹ gật đầu.

Nguyệt Kha cười nói: “Vẫn là Thanh Huyền công tử thông minh.”

Lý Viễn cùng Sử Tư Ngôn nội tâm đắng chát, biết tại này một đám thiên tài cưỡng ép dưới, hai người mình là không thể nào lật ra sóng gió tới, vẫn là thành thành thật thật tốt, miễn cho không cẩn thận không có tính mạng.

Đám người lần lượt tiến vào trong thông đạo, Dương Thanh Huyền áp lấy Sử Tư Ngôn đoạn hậu.

Rất nhanh liền xuyên qua thông đạo, tiến vào một mảnh khác thuỷ vực.

Tất cả mọi người là sững sờ, cảnh tượng trước mắt cùng bên ngoài giống nhau như đúc, đồng dạng thuỷ vực, đồng dạng to lớn lục địa.

Chỉ là không có người ở, nước bên trong cũng không có quái vật, một mảnh tĩnh mịch.

Chỉ là tại lục địa trung ương, vô số như sợi tơ hồng mang trùng thiên, ẩn vào đến đám mây không gặp.

Nguyệt Kha cả kinh nói: “Những này chính là tinh huyết?”

Lý Viễn gật đầu nói: “Hai cái thánh địa tương hỗ là mặt kính, là tương thông, lịch đại tích lũy được tinh huyết, chính là dài tồn tại cái này trong mặt gương.”

Dương Thanh Huyền trong cơ thể không hiểu huyết dịch phun trào, không ngừng từ làn da bên trong chảy ra, cả người hóa thành đỏ bừng.

Hắn đi tại mọi người phía sau cùng, sở dĩ đám người nhất thời không quan sát, nhưng dần dần cảm thấy dị dạng, đều vội vàng quay đầu, giật mình nói: “Dương Thanh Huyền!”

“Ta không sao!”

Dương Thanh Huyền tay bấm quyết ấn, vận chuyển «Huyết Thần Kinh» bên trên thủ ấn, đem toàn thân huyết dịch đạo hồi trong cơ thể, chậm rãi áp chế lại.

Thực sự là phía trước tinh huyết lực lượng quá mạnh, dẫn động máu của hắn ảnh chân thân.

Dương Thanh Huyền trên thân huyết quang biến mất, nhưng sắc mặt vẫn là phiếm hồng, thậm chí đôi môi trở nên có chút yêu dị, đối với phía trước tinh huyết lộ ra cực độ vẻ khát vọng.

Không chỉ có là hắn, theo đám người một chút xíu tới gần, Nguyệt Kha mấy người cũng tràn đầy thần sắc, cảm thấy mình trong cơ thể máu tươi lăn lộn, giống như là muốn phá thể mà ra, đều vội vàng vận chuyển chân quyết, áp chế khí huyết.

Lý Viễn chỉ về đằng trước một tòa nguy nga cung điện, nói: “Đó chính là chủ điện kính tượng, cung chủ đồng dạng đều ở bên trong bế quan tu luyện.”

Màu đỏ huyết khí chính là từ cung điện bốn phía dâng lên, đem một phương thiên địa hoàn toàn bao phủ, không ngừng thăng hoa đi lên, tạo thành mặt kính bên ngoài Thiên Giới Huyết Long Đại Trận.

Một tên võ giả nói ra: “Nếu là đem nơi này phá hoại, bên ngoài đại trận kết giới có phải hay không liền rách?”

Hắn vừa nói xong, liền cảm thấy lạnh cả người, hơn hai mươi người ánh mắt đều nhìn chăm chú tới, tất cả đều là hàn ý.

Nguyệt Kha nói: “Đế Ất đại nhân triệu tập chúng ta tập huấn, chính là vì đề thăng mọi người thực lực, lấy ứng đối tương lai nguy cơ, hiện tại các đồng bạn khó được có tốt như vậy lịch luyện cơ hội, ta cảm thấy đi, cũng đừng có ghen ghét bọn hắn, cố ý làm phá hủy.”

Người còn lại nói: “Nguyệt Kha đại nhân nói cực phải, nếu ai muốn cố ý phá hoại các đồng bạn lịch luyện, chúng ta tuyệt không buông tha hắn.”

Hơn hai mươi người đều là kiên định gật đầu, công bố tuyệt không làm phá hoại.

Nguyệt Kha nói: “Mọi người đi nhanh đi, các loại đồ tốt ngay tại bên trong cung điện kia, bất quá, chúng ta chưa quen cuộc sống nơi đây, còn xin Huyết Long Cung hai vị dẫn đường.”

Lý Viễn cùng Sử Tư Ngôn cười khổ không thôi, chỉ được ở phía trước dẫn đường.

Cái này thế giới trong gương, chỉ có hạch tâm đệ tử cùng một ít trưởng lão mới tiến vào qua, mà hai người chính là tuyệt đối hạch tâm đệ tử, sở dĩ xe nhẹ đường quen.

Tiến vào cung điện về sau, Dương Thanh Huyền càng là cảm thấy tinh huyết sôi trào, liều mạng hút lấy trong không khí huyết khí, toàn thân phiếm hồng cái chủng loại kia trạng thái lần nữa hiện ra tới.

Vô số kinh lạc, mạch máu, đều hóa thành tinh hồng sắc, tại làn da mặt ngoài hiển hiện.

Quân Thiên cả kinh nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi nếu không tìm một chỗ tu luyện, hoàn cảnh nơi này đối với ngươi ảnh hưởng tựa hồ có chút lớn.”

Dương Thanh Huyền gật đầu, nói: “Hoàn toàn chính xác, ta cũng không cùng chư vị cùng nhau, trước cáo từ.”

Nói xong thân ảnh lóe lên, liền hóa thành một đạo huyết quang, kích - bắn đi.

Nguyệt Kha bọn người là sắc mặt biến hóa, tự lẩm bẩm: “Huyết ảnh chân thân... Ở đây loại huyết khí hoàn cảnh dưới, lại muốn bị hắn nhặt đại tiện nghi, tiểu tử này cơ duyên thật tốt a.”

Quân Thiên nói: “Mỗi người đều có cơ duyên của mình, liền nhìn có thể hay không nắm chắc được, không cần ao ước người khác.”

Nguyệt Kha gật đầu nói: “Chính là, chúng ta cũng đi nhanh lên đi, tu luyện liền không trông cậy vào, có thể cầm điểm vật gì tốt cũng liền thỏa mãn.”

Một đoàn người tại Lý Viễn hai người dẫn dắt hạ tiếp tục đi lên phía trước, Nguyệt Kha nói: “Đều cẩn thận một chút, đừng xúc động cái kia huyết khí, ảnh hưởng đến đại trận, ảnh hưởng người khác lịch luyện đâu.”

Tất cả mọi người nói: “Đúng đúng, nhất định phải cẩn thận.”

Dương Thanh Huyền hóa thành huyết quang về sau, tại trong cung điện kích - bắn, xuyên qua, thoáng qua liền chạy ra khỏi hứa xa.

Hắn chẳng có mục đích, cũng không biết cung điện lộ tuyến, hoàn toàn thuận theo huyết khí hấp dẫn, không ngừng độn bay.

Cuối cùng “Oanh” một tiếng, xông vào một cái biển máu, lập tức cảm thấy toàn thân dễ chịu, giống như là một giọt nước dung nhập vào hải dương.

Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn cùng một chỗ, chính là Huyết Thần Kinh bên trong công phu, thân thể liền tan rã ra, hóa thành huyết dịch, cùng biển máu này hoàn toàn dung hợp.

Sau đó thuận theo huyết hải bản thân lưu động, tùy ý mà xuống.

Những này tinh huyết đều là Huyết Long Cung tích lũy chẳng biết nhiều ít vạn năm mà thành, bên trong ẩn chứa đáng sợ năng lượng, thậm chí còn tại bất tử tộc phía trên ao máu.

Dương Thanh Huyền thu nạp phía dưới, đem tinh huyết du tẩu chu thiên, sau đó đem không khí dơ bẩn sắp xếp ra ngoài thân thể, đem nhất năng lượng tinh thuần lưu lại.

Cùng lúc đó, thần thức thuận theo huyết hải hướng bốn phương tám hướng tán đi, chạm tới huyết khí đến mỗi một cái góc, đem toàn bộ huyết hải tình huống một chút liền hiểu rõ ràng.

Không chỉ có như thế, thần trí của hắn còn thuận theo những bốc hơi kia thành tơ huyết khí, xuyên thấu mặt kính kết giới, thẳng tới phía trên, toàn bộ Thiên Giới Huyết Long Đại Trận cùng tình huống bên trong, cũng toàn bộ tiến vào Dương Thanh Huyền cảm giác.

Nói cách khác, biển máu này cùng hắn cơ hồ thành một thể.

Đây chính là Huyết Thần Kinh vô thượng diệu pháp, lấy máu vì năng lượng truyền lại môi giới, đồng thời điều khiển máu loại này năng lượng bản thân.

Cái kia Thiên Giới Huyết Long Đại Trận phương thức vận chuyển, hình thành kết cấu, cùng uy năng, cùng hiện tại tiếp nhận áp lực chờ chút, tất cả đều tại Dương Thanh Huyền cảm giác dưới, bị hiểu rõ rõ ràng.

Thậm chí Dương Thanh Huyền nếu muốn phá vỡ này trận, cũng không phải việc khó, chỉ cần đem hộ trận kết giới trận pháp hạch tâm hủy đi liền có thể, hoặc là rất nhỏ thay đổi kết cấu của nó, liền có thể để phía trên hơn hai trăm vị thiên tài nhẹ nhõm phá trận.

Thực sự là nơi đây huyết khí năng lượng quá mức khổng lồ, nếu không lấy Huyết Thần Kinh diệu pháp thần thông, hoàn toàn có thể toàn bộ chưởng khống, sau đó điều khiển đại trận công kích Huyết Long Cung người.

Mà biển máu này bản thân cấu tạo cũng cực kì huyền diệu, là hơn một cái chiều không gian ma trận không gian, bản thân liền là hơn một cái chiều không gian trận pháp, huyết dịch thành cấu thành nó nền tảng, tại trận pháp vận chuyển dưới, đem máu bên trong năng lượng hoàn toàn thả ra ngoài.

Dương Thanh Huyền thần thức thuận theo huyết khí đến trận pháp mỗi một cái khâu, lập tức đem cái này huyền diệu chi trận toàn bộ đặt vào cảm ứng, sau đó lại thuận theo huyết khí lan tràn đến toàn bộ trong cung điện, rất nhanh liền cảm ứng được Nguyệt Kha, Quân Thiên mấy người, tại cung điện bên trong phi tốc xuyên qua.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2840: Chân Tướng Khó Phân Biệt, Ngàn Lưỡi Đao Phi Lai Phong

Dương Thanh Huyền nội tâm sinh ra một loại kỳ diệu cảm giác, tựa hồ mỗi một tia huyết dịch đều có thể làm chính mình hóa thân, trực tiếp giáng lâm đi qua.

Trên thực tế hắn cảm ứng cũng không có sai, «Huyết Thần Kinh» chính là cái thế cường giả từ đại đạo chi huyết bên trong lĩnh ngộ ra tới, ẩn chứa đại đạo vĩ lực, là thế gian đẳng cấp cao nhất Huyết tu chi pháp, chỉ là Dương Thanh Huyền tự thân tu vi không đủ, vô pháp đi đến «Huyết Thần Kinh» bên trên chứa đựng cảnh giới tối cao mà thôi.

Đột nhiên, hắn tâm tư hơi động một chút, cảm ứng được đại điện chính giữa, một tòa kiên cố trong mật thất, truyền đến đáng sợ năng lượng gào thét.

Mặc dù huyết dịch cùng cái kia mật thất tính cả, nhưng hắn thần niệm lại bị sinh sinh ngăn trở đoạn mất, vô pháp thăm dò vào trong đó.

Thỉnh thoảng có to lớn chấn động oanh trên mật thất, sau đó xuyên thấu ra, hình thành không gian ba động, đem mảng lớn huyết dịch chấn vỡ.

Dương Thanh Huyền thần thức cũng chỉ tới cho đến.

“Giống như có tiếng long ngâm...”

Dương Thanh Huyền tinh tế phân biệt xuống, xuyên thấu mật thất chấn động mặc dù là lấy thuần túy năng lượng hình thức, nhưng có thể phân biệt ra được long ngâm.

“Cái này tông môn gọi Huyết Long Cung, mà lại cái này mênh mông tinh huyết bên trong, hoàn toàn chính xác ẩn chứa vô số máu rồng, hẳn là thật có huyết long cầm tù mật thất, hoặc là rồng tinh hồn phách?”

Dương Thanh Huyền đang chìm ngâm không chừng, đột nhiên, cái kia trong mật thất năng lượng ba động ngừng lại, một đạo quang mang lấp lóe dưới, vô số phù văn tại không trung xuất hiện, trực tiếp xé rách ra một vết nứt.

Từ bên trong đi ra một tên mặt mũi tràn đầy mỏi mệt lão giả.

Sau lưng khe hở lần nữa hợp lại, biến mất không thấy gì nữa.

Toà này mật thất là một gian không có bất luận cái gì khe hở lồng giam, chỉ có thể dựa vào không gian quy tắc tiến hành xuất nhập, mà cung cấp năng lượng, chính là đại trận bên trong ngàn vạn tinh huyết.

Dương Thanh Huyền vạn phần hiếu kì, nhưng thần thức không dám quá làm càn, lẳng lặng chảy xuôi tại tơ máu bên trong, miễn cho bị lão giả này phát hiện.

Hắn đã cảm giác được lão giả này sự đáng sợ, thậm chí suy đoán người này thân phận, hẳn là Vạn Lưu Ngũ Tuyệt Phong một trong Đình Hùng Ưng.

Lão giả sắc mặt chán nản một trận, đột nhiên hai mắt tuôn ra tinh mang, con ngươi trở nên tinh hồng như máu, có hai đạo long hình tại trong mắt xoay quanh, đi lên không nhìn lại.

Trên mặt hiện ra vẻ kinh nộ, sau đó chau mày, nhoáng lên, liền biến mất không thấy gì nữa, đi vào một tòa đại điện bên trong.

Vừa mới hiện thân, đại điện phía trước liền truyền đến năng lượng to lớn chấn động, “Ầm ầm” thanh âm không ngừng oanh kích hư không, lập tức một vệt kim quang xé rách quy tắc, cưỡng ép hàng lâm xuống, là một nữ tử.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nữ tử này chính là như ý phu nhân, nhưng vì sao không thấy Tượng Vô Hình cùng đế quyền cái bóng?

“Muội muội?”

Lão giả lấy làm kinh hãi.

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Người này quả nhiên là Đình Hùng Ưng.”

Đình Như Ý “Ăn một chút” cười một tiếng, nói: “Ca ca, có phải hay không thật bất ngờ đâu?”

Đình Hùng Ưng thần thức đảo qua toàn bộ cung điện, trong khoảnh khắc đem Thiên Giới Huyết Long Đại Trận tình trạng, cùng Quân Thiên bọn người ở tại trong cung điện chạy vội chạy trốn tình cảnh, đều cảm ứng được, kinh sợ không thôi, quát: “Đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Đình Như Ý nói: “Ca ca cấu kết Phạm Vô, đã bị Đế Ất đại nhân biết, hiện tại đặc lệnh ta tới đây, diệt trừ Huyết Long Cung.”

Đình Hùng Ưng sắc mặt đại biến, kinh phẫn nộ quát: “Nói bậy nói bạ, ta lúc nào cùng Phạm Vô cấu kết?” Trên mặt hắn sững sờ, tựa hồ nghĩ đến cái gì, chỉ vào Đình Như Ý nói: “Là ngươi vu hãm ta?!”

Đình Như Ý cười lạnh, nói: “Ca ca, chúng ta thế nhưng là thân huynh muội, ngươi cái này nói là lời gì? Chuyện của mình làm, liền muốn chính mình tiếp nhận hậu quả.”

Đình Hùng Ưng mặt mũi tràn đầy phẫn nộ, nói: “Tốt, ta hiểu được! Hậu quả ta có thể tự thụ, nhưng vì cái gì muốn đem tai nạn mang cho toàn bộ Huyết Long Cung! Cái này có thể là sinh ngươi nuôi ngươi địa phương a.”

Diên như ý nói: “Khí sơn hà đại địa cùng hết thảy có triển vọng chi pháp, đều là ảo ảnh trong mơ, ca ca, ngươi chấp nhất, khó trách cũng không thể lại hướng phía trước tiến thêm một bước, cũng là bởi vì không thể phá vỡ ta chấp a, không nói, liền để muội muội tiễn ngươi lên đường đi.”

Vô số lưu quang từ trong cơ thể tràn ra, ở trên người hình thành một kiện tinh mỹ chiến giáp, đồng thời quang huy đem Đình Như Ý bao lại, khiến cho thân ảnh đều trở nên mơ hồ, khuôn mặt không rõ.

Đình Như Ý đi lên phía trước ra một bước, miệng niệm quyết ấn, vô số thanh quang xuất hiện tại đại điện bốn phía, hóa thành từng mai từng mai quang mang lòe lòe ngân châm, nhoáng lên, liền hóa thành ngân châm phong bạo.

Đình Hùng Ưng lạnh giọng nói: “Xem ra ngươi đã hoàn toàn quy thuận Phạm Vô, đã như vậy, ta cái này làm huynh trưởng, liền thay cha mẫu quản giáo ngươi đi!”

Lệ quát một tiếng, tại nguyên địa xoay tròn, liền một viên đại ấn màu vàng óng xuất hiện tại trong tay, hướng hư không đè ép, “Ầm ầm” tiếng vang chấn khai, đem những ngân châm kia phong bạo toàn bộ cản lại, đồng thời mảng lớn chấn trở về.

Đình Như Ý xùy âm thanh cười nói: “Rõ ràng chính là ngươi đầu nhập Phạm Vô, lại nói ta, ca ca, ngươi thật sự là thật là hư, trước khi chết còn muốn vu hãm muội muội.”

Nói xong hai tay lấy ra một mặt gương bạc, tại không trung nhoáng một cái, những chấn kia trở về ngân châm cùng đại ấn dư uy, bị kính chiếu sáng hạ liền biến mất không thấy gì nữa.

Đình Hùng Ưng sắc mặt âm trầm, không nói hai lời, lần nữa giơ lên đại ấn liền áp đi qua.

Không gian "Ầm ầm" vỡ vụn, ấn quang đánh rơi.

Đình Như Ý thân ảnh nhoáng một cái, liền hướng đại điện bên ngoài bay đi, không dám đón đỡ một kích này.

"Hừ, trốn? Sợ là ở bên ngoài có bố trí đi, nếu không bằng ngươi một người, sao dám đến Huyết Long Cung quấy rối. Ta ngược lại là nhìn xem, là ai cùng ngươi một đám!"

Đình Hùng Ưng tay nâng đại ấn, liền đuổi theo.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, thần trí của hắn tại đại điện bên ngoài cũng có cảm ứng, toàn bộ mặt kính thánh địa đều bị huyết khí tràn ngập, mỗi một nơi, trừ cái kia hoàn chỉnh ngoài mật thất, tất cả đều tại hắn cảm ứng phía dưới.

Đình Hùng Ưng vừa ra đại điện, bị liền chói mắt kim quang lóe lên, trên cung điện để trống hiện vô số kim sắc sơn phong, liên miên bất tuyệt, mỗi một tọa hạ mặt đều ấn khắc lấy một đạo phù văn, "Ầm ầm" đánh rơi xuống tới.

"Cổ bảo. Ngàn trượng Phi Lai Phong!"

Đình Hùng Ưng sắc mặt đại biến, song đồng nháy mắt co rút lại thành một chút tinh hồng, quát lên: "Là đế chi nhất tộc vị đại nhân kia?"

Cái kia kim sắc sơn phong có một ngàn tòa, nối liền không dứt, không thể địch nổi, võ giả bình thường đè ép liền chết.

Đình Hùng Ưng cũng không dám khinh thường, quay người liền hướng đại điện bên trong trở về, muốn tránh đi một chiêu này.

Nhưng vừa quay người lại, liền một cỗ cực độ lăng lệ khí tức bá đạo, chém vụt mà tới.

Là một đạo màu đen đao mang, đem toàn bộ không gian trực tiếp chém thành hai khúc.

“Ầm ầm!”

Trong ngàn dặm hư không, liền cung điện mang theo vô số huyết khí, bị một đao kia bổ ra.

Chính là Tượng Vô Hình, chẳng biết lúc nào vây quanh trong cung điện, đối diện mà ra, cùng đế quyền hình thành liên thủ chi thế.

Dương Thanh Huyền tại trong biển máu, sắc mặt đại biến.

Cái này hai chiêu đừng nói giáp công, bất luận cái gì một chiêu rơi trên người mình, trừ phi thi triển Đạo Hoán Bộ, nếu không hẳn phải chết không nghi ngờ.

Cái kia ngàn trượng Phi Lai Phong bên trên phát ra khí uẩn từng tiếng, cũng không so với hắn hoàng triều ấn cùng rồng quyền sắt giản mạnh, nhưng uy năng lại là thành gấp trăm lần gia tăng.

Cái này cùng khí chủ nhân tu vi cùng đối với đại đạo lý giải cùng một nhịp thở.

“Nguyên lai thật sự là đế chi nhất tộc muốn giết ta!”

Đình Hùng Ưng phẫn nộ đến cực điểm, hét lớn một tiếng, không gian nháy mắt vặn vẹo, đột nhiên một màn kỳ dị xuất hiện, cả người hắn trực tiếp ở đằng kia vặn vẹo không gian bên trong biến mất không thấy gì nữa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2841: Thế Thân Thuật, Huyết Sát Cộng Minh

“Cái gì?!”

Tượng Vô Hình sắc mặt biến hóa.

Đế quyền cũng tại không trung xuất hiện, lộ ra biểu tình khiếp sợ, nói: “Làm sao có thể trống rỗng biến mất?”

Dương Thanh Huyền tại trong biển máu, cẩn thận cảm ứng, tự lẩm bẩm: “Không phải biến mất, mà là Đình Hùng Ưng căn bản cũng không có từ đại điện bên trong ra. Hắn chủ yếu khí tức còn một mực tại đại điện bên trong, chỉ là phân ra một đạo khí tức ra đại điện, đây là cái gì thuật? Phân thân thuật sao? Có chút không đúng.”

“Không được! Là thế thân thuật!”

Hư không bên trên thanh quang lóe lên, hóa ra Đình Như Ý thân ảnh, cả kinh kêu lên: “Anh ta am hiểu nhất chính là các loại bí thuật, trong đó liền có thế thân thuật, có thể dùng bất luận cái gì vạn vật thế thân vì chính mình! Hắn căn bản là không có từ đại điện bên trong ra!”

Tượng Vô Hình song đồng một chút trợn trừng, bỗng nhiên trở lại chính là một đao, nhưng lúc này đã muộn, một thanh thanh đồng chiến kích tại không trung xoay tròn, đã đến Tượng Vô Hình sau lưng.

Tượng Vô Hình thấy đã né tránh không kịp, đao cũng còn ở trên không, căn bản bổ không xuống, dứt khoát lồng ngực ưỡn một cái, “Soạt” một tiếng, trước ngực liền phá vỡ, duỗi ra một cái đại thủ, trực tiếp đem chiến kích lưỡi kích bắt lấy.

“Cái gì?!”

Đình Hùng Ưng sắc mặt trừng lớn hai mắt.

Phát hiện Tượng Vô Hình thân thể hoàn toàn biến hình, trong lồng ngực vươn ra tay, liền là tay phải của chính hắn, mà nguyên bản tay phải địa phương, cái gì cũng bị mất, tay trái còn nâng đao tại không trung, giờ phút này hung hăng đánh xuống.

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, hắn thông qua trong không khí tràn ngập huyết khí, cảm ứng được Tượng Vô Hình biến hóa trên người, tựa hồ ở vào một loại không có hình thể trạng thái, có thể tùy ý biến hình.

Đình Hùng Ưng bỗng nhiên một cước nhấc lên, chấn tại thanh đồng chiến kích bên trên, phát ra “Ông” một tiếng, vô số thanh quang nổ tung, đem Tượng Vô Hình tay chém xuống tới, sau đó lưỡi kích vẩy một cái, liền ngăn tại trên đao.

“Bành!”

Hai kiện binh khí va chạm, tuôn ra to lớn quang huy, lẫn nhau chấn khai.

Cùng lúc đó, ngoài điện bay tới hai đạo công kích, một mặt là ngân sắc kính ánh sáng, một mặt là kim sắc quyền mang, một trái một phải đánh đi vào.

Đại điện cũng nháy mắt than sụp đổ xuống.

“Ầm ầm!”

Điện bên trong lần nữa bạo tạc, năng lượng to lớn nháy mắt đem đại điện phá hủy thành bột mịn.

“Vô Hình đại nhân, ngươi không sao chứ?”

Đình Như Ý một bước tiến lên, giật mình nhìn xem Tượng Vô Hình tay phải, nửa bàn tay bị sinh sinh gọt sạch.

“Không sao.”

Tượng Vô Hình từ tốn nói, cái kia tay gãy chỗ “Lốp bốp” liền mọc ra thịt đến, nháy mắt khôi phục hoàn chỉnh.

Đế quyền nhìn chằm chằm phía trước phế tích, mặt sắc mặt ngưng trọng nói: “Cái này Đình Hùng Ưng thật là giảo hoạt, thế mà phái ra thế thân, để chúng ta đều mắc lừa.”

Đình Như Ý nói: “Là ta đánh giá thấp hắn. Nguyên bản cho rằng, ta đi vào dẫn hắn ra, cho dù biết rõ có mai phục, lấy niềm kiêu ngạo của hắn cùng thực lực, cũng sẽ khinh thường sử dụng thủ đoạn, không có nghĩ tới những thứ này năm, hắn ngược lại là cẩn thận rất nhiều.”

Tượng Vô Hình nhìn chằm chằm cái kia vỡ vụn phế tích, nói ra: “Ta nghe nói thế thân thuật, có thể để bất luận một cái nào đồ vật tính tạm thời biến thành chính mình, có được chính mình lực lượng một bộ phận, thật có như vậy thần kỳ?”

Đình Như Ý gật đầu nói: “Thật có, vừa rồi cái kia thế thân đại nhân cũng nhìn thấy, căn bản giống nhau như đúc, không có kẽ hở. Mà lại bết bát nhất chính là, cái này thế thân thuật còn có thể ngược lại. Tỉ như ca ca ta có thể để một mảnh gạch ngói vụn biến thành chính mình thế thân, chính hắn cũng có thể biến thành một mảnh gạch ngói vụn thế thân, nắm giữ gạch ngói vụn khí tức một bộ phận, trừ phi có tuyệt cường linh mục thần thông, nếu không căn bản không phát hiện được. Ca ca ta hiện tại khẳng định ẩn thân ở đây mảnh phế tích bên trong.”

Đế quyền cùng Tượng Vô Hình đều là đổi sắc mặt.

Nếu là phổ thông ẩn núp, còn có thể thông qua thần thức quét lướt cầm ra đến, nhưng loại này biến thành gạch ngói vụn, mà lại bản thân mang theo cùng gạch ngói vụn giống nhau như đúc khí tức, cái này như thế nào tìm?

Huyết hải bên trong, Dương Thanh Huyền chậm rãi mở hai mắt ra, vô số tinh huyết năng lượng tràn vào đồng tử, chậm rãi hóa ra một đôi kim sắc con ngươi.

Hỏa Nhãn Kim Tinh bỗng nhiên trở nên lớn sáng, bị thôi động đến cực hạn.

Đột nhiên một thanh âm truyền đến, “Vô dụng, trừ phi ngươi đem Huyết Thần Kinh tu luyện tới đỉnh phong, có thể đem bất luận cái gì một sợi tơ máu đều hóa thành phân thân của ngươi, lúc này mới có thể thông qua tơ máu lực lượng, đem ngươi Hỏa Nhãn Kim Tinh truyền tới.”

“Tu luyện tới đỉnh phong, đây không phải là đại thành thần thể, trực tiếp bước vào vạn cổ chí tôn sao?”

Dương Thanh Huyền lật ra bạch nhãn, tiếp tục vận chuyển Huyết Thần Kinh cùng Hỏa Nhãn Kim Tinh.

“Hắc hắc, còn xa không cần đi đến vạn cổ chí tôn trình độ, ta đến dạy ngươi.”

Thanh âm kia chính là Quỷ Tàng lời nói, một chút liền ra quá huyền ảo ngày bên trong xé rách ra, đồng dạng yên lặng nhập huyết hải, trên mặt lộ ra vô cùng vẻ hạnh phúc, “Chậc chậc, có tốt như vậy phúc lợi cũng không sớm một chút gọi ta, để ta uổng phí hết nhiều thời gian như vậy.” Trong mắt lộ ra ai oán chi sắc.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta dùng thần thức quét một chút ngươi, phát hiện ngươi đang bế quan, liền không có có ý tốt quấy rầy.”

Quỷ Tàng mắng: “Trước kia mỗi lần có việc thời điểm, ta cũng đang bế quan, ngươi làm sao lại có ý tốt rồi? Ghi nhớ, về sau giống như là có tốt như vậy phúc lợi, coi như ta tại đột phá hoặc là chơi muội tử, cũng phải gọi ta ra!”

Dương Thanh Huyền mặt đen lên, nói: “Biết, mau nói, phải nên làm như thế nào, mới có thể lợi dụng Hỏa Nhãn Kim Tinh xem thấu cái kia Đình Hùng Ưng thế thân thuật?”

Quỷ Tàng nói: “Cái này dính đến hai vấn đề, một là ngươi Hỏa Nhãn Kim Tinh thật có thể xem thấu hắn thuật sao? Đặt ở Yêu Đế mình không bên trên khẳng định không có vấn đề, nhưng ngươi được không? Cái thứ hai điểm, chính là như là đem mỗi một tia huyết dịch, đều tu luyện thành phân thân của ngươi, có thể dung nạp thần trí của ngươi cùng lực lượng giáng lâm.”

truy⁜cập https://truyencuatui. Net để đọc truyện

Dương Thanh Huyền nói: “Không thử một chút làm sao biết? Nếu là không thể xem thấu Đình Hùng Ưng thuật, trận chiến này sợ là nguy hiểm. Ngươi nhanh nói cho ta một chút, như thế nào đem mỗi một tia máu đều biến thành phân thân của mình.”

Quỷ Tàng nói: “Đơn giản điểm, ngươi đến cảm ngộ một chút.”

Hắn đọc lên một đoạn chân quyết, nói ra: “Đây là huyết hải Phù Đồ Kinh bên trong ghi chép, cùng ngươi Huyết Thần Kinh là không xung đột. Hiện tại ta đem lực lượng cho ngươi mượn, hình thành huyết sát cộng minh.”

Dương Thanh Huyền theo lời tay bấm quyết ấn, Quỷ Tàng cũng bóp ra khác biệt quyết ấn.

Thân thể hai người bốn phía lập tức hiện ra vòng xoáy, “Rầm rầm” chảy xuôi, đầu tiên là lẫn nhau xung đột, rất nhanh liền dung hợp lại cùng nhau, hình thành một đạo vòng xoáy khổng lồ.

Trên thân hai người tần suất cũng bắt đầu tan làm một đạo, tăng cường cộng hưởng.

Dương Thanh Huyền đối với toàn bộ huyết hải phạm vi bao phủ bên trong vạn vật, cảm giác trở nên rõ ràng mấy lần không ngừng, mà lại Quỷ Tàng cảm giác cùng hắn giống nhau như đúc.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Thần kỳ như thế?”

Quỷ Tàng hắc âm thanh cười nói: “Cái này hai bản máu trải qua, mặc dù rất nhiều nơi không tầm thường, nhưng đều xuất từ đồng nguyên, là cùng một tích đại đạo chi huyết bên trong quan soi sáng ra tới chân kinh, tu luyện về sau cũng là chỉ hướng cùng một cái phương hướng, sở dĩ cũng sẽ không sinh ra xung đột.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi lời nói giáng lâm thuật mau nói cho ta biết.”

Quỷ Tàng nói: “Ngươi nhìn kỹ.”

Tại mặt kính thánh địa một tòa thiên điện bên trong, Quân Thiên mấy người đang bốn phía tìm kiếm bảo vật, mặc dù cảm ứng được nơi xa đáng sợ chiến đấu chấn động, nhưng cũng không định ra đi tham gia, mà lại bọn hắn cũng đều từ cái kia năng lượng ba động cường độ đoán được, hơn phân nửa là Tượng Vô Hình mấy người tại cùng Đình Hùng Ưng đối chiến, chính mình ra ngoài không phải là tìm chết sao, thế là yên tâm thoải mái vơ vét lấy Huyết Long Cung tài nguyên.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2842: Huyết Ảnh Phân Thân Thuật

Có hai tên thiên tài trực tiếp đồng thời xông vào một gian đan phòng, phát hiện một lò luyện đan còn đang liều lĩnh lục hỏa, bên trong "Ù ù" truyền đến chuyển động âm thanh, đan khí bốn phía, không khỏi đại hỉ, vội vàng tiến lên.

Một người trong đó lăng không một trảo, liền đem lò kia đóng xốc lên, bên trong phun ra một mảnh lửa đến, lập tức đan mang chớp động kích - bắn.

"Tốt đan dược!"

Hai người đều là đại hỉ, đồng thời đoạt đi lên.

"Đừng động thủ, chúng ta chia đều, miễn cho dẫn tới những người khác, liền lấy giỏ trúc mà múc nước công dã tràng." Một người trong đó kêu lên.

"Được." Một người khác suy nghĩ một chút, cảm thấy có lý.

Nhưng tiến lên xem xét, hai người đều mắt choáng váng, chỉ có một viên thuốc nằm ở bên trong.

Một người trong đó nháy mắt xuất thủ, hóa thành một chưởng liền hướng đối phương bổ tới.

Mặt khác người kia cũng sớm có ý tưởng, cười lạnh một tiếng, một cước đá ra, điểm hướng đối phương yếu hại.

"Hừ, ta đã sớm nhìn ngươi tâm thuật bất chính, bám theo một đoạn ta, quả nhiên là vì cướp ta đan dược!" Lúc trước cái kia người thân ảnh nhoáng một cái, lại một cước đá tới.

“Cái gì ngươi đan dược? Ngươi còn muốn mặt sao? Thật sự là trả đũa, vô sỉ!”

Mặt khác người kia gầm thét, hai tay bấm niệm pháp quyết, không ngừng hướng hư không điểm ra, từng đạo chỉ mang như cực nhanh, kích - bắn mà tới.

Hai người tại thiên điện bên trong ra tay đánh nhau, nhưng đều hơi khống chế xuống sức lực, một là sợ lan đến gần cái kia đan dược, hai là sợ đánh nhau ảnh hưởng quá lớn, đem nhân vật càng lợi hại, tỉ như Quân Thiên hoặc là Nguyệt Kha mấy người đưa tới, liền không có mình chuyện gì.

Đúng lúc này, đại điện một bên, không bên trong chảy xuôi lấy từng tia từng tia huyết khí, hướng đan lô phương hướng chảy tới, sau đó ngừng lại, phía trên đan lô ngưng tụ, hóa thành một giọt máu tươi rơi xuống.

Huyết dịch rơi xuống đất nháy mắt, liền trực tiếp hóa hình, biến thành Quỷ Tàng dáng vẻ, đưa tay đem đan dược lấy đi.

“Cái gì?!”

Đang cách đó không xa đánh nhau hai người, bỗng nhiên xoay người lại, nhìn trước mắt trong suốt thật mỏng huyết nhân, giật mình không thôi.

“Thôi đi, thiểu năng.”

Quỷ Tàng mắng một tiếng, khinh thường cười lạnh, quay người lại, liền vỡ nát thành tơ máu, triệt để tản vào không trung không gặp.

“Chi!”

Hai người đều là hít một hơi lãnh khí, vội vàng bay chạy tới.

Nơi nào còn có bóng người, đan dược cũng vô tung vô ảnh.

Nếu không phải đan dược thật không có, hai người còn muốn tưởng là ảo giác.

“Huyết ảnh phân thân? Chẳng lẽ là...”

Một người trong đó cả kinh nói: “Dương Thanh Huyền?”

Một người khác đồng dạng đổi sắc mặt, trầm ngâm nói: “Không thể nào, huyết ảnh phân thân ta cũng nghe qua, nhưng muốn nói Dương Thanh Huyền liền tu luyện thành, ta là không quá tin, mà lại vừa rồi người kia bộ dáng, khí chất, đều cùng Dương Thanh Huyền không giống nhau lắm.”

Lúc trước cái kia có người nói: “Ừm, ngươi phân tích cũng có đạo lý. Nơi này là Huyết Long Cung thánh địa, có lẽ trừ Đình Hùng Ưng bên ngoài, còn có một số chúng ta tạm thời người không biết sự vật, vẫn là cẩn thận mới là tốt.”

Mặt khác người kia gật đầu nói: “Đồng ý. Hiện tại đan dược không có, chúng ta cũng không cần tranh đấu, bây giờ rời đi này quỷ dị địa phương, lại đi tìm cái khác bảo vật, chỉ mong không cần lại phát sinh loại này chuyện quỷ dị.”

Lúc trước cái kia có người nói: “Chính là, chúng ta cần phải nghe Vô Hình đại nhân, đoàn kết hữu ái, giúp đỡ cho nhau.”

Hai người bầu không khí một chút dung hiệp, lại tìm tòi hạ đại điện, không thấy cái khác đồ tốt về sau, liền trực tiếp đem đan lô cũng thu, liền trực tiếp rời đi.

Trong biển máu, Dương Thanh Huyền lộ ra vẻ giật mình.

Quỷ Tàng cái kia đạo phân thân một chút trở về, mang tới đan dược liền lơ lửng trên bầu trời vòng xoáy, đắc ý nói ra: “Cái này hai bộ máu trải qua thật là đồ tốt a, đáng tiếc đều không hoàn chỉnh, nhưng lẫn nhau kết hợp dưới, vẫn là dùng rất tốt. Tu vi của ta cảnh giới còn không đủ, nhưng mượn nhờ lực lượng của ngươi về sau, còn có thể thi triển ra phân thân, ngươi cũng có thể mượn nhờ lực lượng của ta thử một chút. Viên đan dược này là đồ tốt, liền đưa cho ngươi.”

Nói xong, “Ba” một tiếng, đan dược đạn hướng Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền tiếp nhận, nhìn liếc mắt, liền nhét vào trong miệng nuốt vào, sau đó bấm niệm pháp quyết, vận chuyển Huyết Thần Kinh.

Tại thánh địa một chỗ quảng trường bên trên, bốn tên đệ tử thiên tài lẫn nhau tranh đấu, đánh túi bụi.

Trong đó hai người chính là Lý Viễn cùng Sử Tư Ngôn, liên thủ chống lại hai gã khác võ tu.

Tại quảng trường trên không, có ba đạo thần phù lượn vòng, có nhất định chính mình linh tính, phát ra vui sướng khí uẩn âm thanh.

Lý Viễn phẫn nộ quát: “Thánh địa khổng lồ như thế, bảo vật vô số, các ngươi hoàn toàn có thể tự mình đi tìm, lại nhìn chằm chằm vào hai người chúng ta, thật sự là đáng ghét đến cực điểm!”

Hai người khác cười lạnh nói: “Chúng ta muốn đi đâu thì đi đó, các ngươi quản được sao? Ta khuyên hai vị vẫn là thức thời điểm, nơi này có ba đạo thần phù, chúng ta lấy hai, các ngươi lấy một, sau đó nhanh đi tìm cái tiếp theo bảo vật, đừng chậm trễ thời gian.”

Sử Tư Ngôn cả giận nói: “Bảo vật là chúng ta tìm tới, làm sao ngược lại chúng ta thành một, các ngươi thành hai?”

Hai người kia cười lạnh nói: “Bởi vì nơi này các ngươi quen thuộc, các ngươi có thể dễ như trở bàn tay lại tìm đến cái khác bảo vật, vì sao muốn cùng chúng ta tranh điểm ấy cực nhỏ lợi nhỏ đâu?”

Lý Viễn tức giận vô cùng, phẫn nộ quát: “Đừng cùng cái này hai tiểu tử nhiều lời, thực sự khinh người quá đáng, trực tiếp đưa bọn hắn quy thiên!”

Hai người một chút bộc phát ra đỉnh phong sức chiến đấu, liều mạng công kích qua.

Bốn người cật lực chiến đấu, ở đằng kia ba đạo thần phù trên không, hơn mười đạo huyết khí tụ lại tới, ngưng tụ thành một giọt máu tươi.

Bên trong chớp động lên một cái nhỏ bé phù văn, sau đó huyễn hóa ra người hình thái, ở bên trong không ngừng biến hóa quyết ấn.

Sau đó người kia khẽ quát một tiếng, giọt máu này nháy mắt phóng đại, tản mát ra từng đạo hồng quang, chậm rãi ngưng tụ ra thân ảnh tới.

“Người nào?!”

Phía dưới đánh nhau bốn người, lập tức cảm thấy được không đúng, đồng thời hét lớn một tiếng, liền từ trong lúc đánh nhau tách ra, giằng co với nhau, sau đó cùng một chỗ nhìn về phía trên không.

Thân ảnh kia không ngừng ngưng tụ, lại than sụp đổ xuống, sau đó lại tụ, giống như là được nhuyễn cốt bệnh, thân thể vô pháp đứng thẳng.

“Huyết tu?”

Lý Viễn lấy làm kinh hãi, động dung nói: “Các hạ là ai?”

Dù sao Huyết Long Cung tích lũy đại lượng tinh huyết, trong cung Huyết tu không phải số ít, mà lại rất nhiều lấy được thành tựu kinh người.

Đạo thân ảnh kia cũng không trả lời, chỉ là không ngừng biến hóa trong tay quyết ấn, đổ sụp lại tụ, tụ lại sập, lặp đi lặp lại mấy lần về sau, cuối cùng chậm rãi ngưng tụ ra chân thân, trở nên giàu có đứng lên, trên mặt ngũ quan cũng dần dần trở nên rõ ràng, lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng.

Trong biển máu, Quỷ Tàng lộ ra tán dương thần sắc, khen: “Không sai không sai, thật sự là ghê gớm, lần thứ nhất nếm thử liền có thể làm được trình độ như vậy.”

Quảng trường bên trên cái kia huyết ảnh cuối cùng một chút xíu thành hình.

“Chi! Dương Thanh Huyền!”

Bốn người đều là thất thần kêu to, sau đó cực độ kiêng kị dáng vẻ, cũng không dám tiến lên.

Đối bọn hắn mà nói, thà có thể đối mặt cảnh giới cao hơn Quân Thiên cùng Nguyệt Kha, cũng không muốn đối mặt Dương Thanh Huyền tên sát tinh này.

“Cái này ba đạo thần phù ta muốn.”

Dương Thanh Huyền huyết ảnh phân thân nhàn nhạt nói một câu, liền đưa tay vồ xuống.

Cái kia ba đạo thần phù lập tức nhận chấn nhiếp lực lượng, phát ra kháng cự lực lượng cùng sóng âm, liều mạng giãy dụa, nhưng chỗ nào trốn được, lắc lư mấy lần, liền đều bay vào Dương Thanh Huyền trong tay.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2843: Là Ai Ngu Xuẩn?

Cái kia thần phù!"

Lý Viễn sắc mặt vạn phần khó coi, cắn răng nói: “Thanh Huyền đại nhân, dạng này hoành đao đoạt ái, không khỏi không thể nào nói nổi a?”

Sử Tư Ngôn cũng nói: “Cái này ba đạo thần phù là hai người chúng ta tìm được trước, đại nhân cho dù muốn bắt, cũng hẳn là cho chúng ta lưu uống chút canh a?”

Dương Thanh Huyền thu thần phù về sau, hai tay thả lỏng phía sau, quay người lại, hướng phía trước bước ra một bước, thân thể chậm rãi trở thành nhạt, cho đến biến mất tại không trung không gặp.

Lưu lại bốn người đứng trên quảng trường, chỉ cảm thấy gió lạnh lạnh rung, vô cùng bi thương.

Căn bản cũng không cùng ngươi lý luận.

Căn bản là lười nói nhiều một câu.

Căn bản là không có đem các ngươi bốn người coi là chuyện đáng kể.

Câu nói vừa dứt liền đi.

“Quá mức!”

Sử Tư Ngôn gương mặt đều tái rồi, nghiến răng nghiến lợi, phẫn nộ nói: “Cùng vì tham gia tập huấn thiên tài, dựa vào cái gì?!”

Hai người khác sắc mặt cũng cực độ khó coi, nhưng hiển nhiên phải tỉnh táo nhiều, một người trong đó nói móc nói: “Thôi đi, giận cái gì giận? Vừa rồi Dương Thanh Huyền tại thời điểm làm sao không gặp ngươi giận? Đi sau liền bắt đầu trang bức?”

Sử Tư Ngôn giận dữ hét: “Ngươi còn dám nói! Nếu không phải hai người các ngươi phạm tiện, một mực theo đuôi, cái này ba đạo thần phù há có thể bị Dương Thanh Huyền cướp đi? Kẻ cầm đầu chính là các ngươi, nạp mạng đi đi!”

Toàn bộ phẫn nộ một chút bạo phát đi ra, trực tiếp xông tới.

Lý Viễn cũng là lên cơn giận dữ, mà lại hai người bọn họ đều biết, bút trướng này là không thể nào tìm Dương Thanh Huyền tính toán, thậm chí tương lai đều không có khả năng này, chỉ có thể đem phẫn nộ phát tiết ở trước mắt trên người hai người này.

Đều là bộc phát ra đỉnh phong lực lượng, liều lĩnh công kích qua.

Mặt khác hai người kia vừa sợ vừa giận, cắn răng ứng chiến.

Trong biển máu, Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn không ngừng biến hóa, rất nhanh liền một đạo phân thân trở về, trên bầu trời vòng xoáy hiển hiện ra.

Cái kia phân thân khẽ vươn tay, liền ba đạo thần phù xuất hiện, sau đó “Soạt” một tiếng vỡ nát, hóa thành thuần chính nhất tơ máu tán đi.

“Ghê gớm!”

Quỷ Tàng vỗ tay khen lớn, nói: “Thật sự là bất thế thiên tài, thế mà lần thứ nhất liền có thể nắm giữ như thế tinh diệu.”

Dương Thanh Huyền cũng là tâm tình thật tốt, đưa tay đem cái kia ba đạo thần phù thu xuống tới, xem xét tỉ mỉ một chút, lâm vào trầm ngâm.

Hắn đối với phù đạo cũng có nhất định nghiên cứu, mà lại cái này ba đạo thần phù phía trên lực lượng cùng quy tắc, cho hắn một loại cảm giác quen thuộc.

Đem thần thức dung nhập phù bên trong, đồng thời tay bấm quyết ấn, một chút xíu giải khai phía trên cấm chế.

Đột nhiên hai mắt sáng lên, cả kinh nói: “Thế Thân Phù?”

Cái này ba đạo thần phù bên trên hiện ra lực lượng, liền cùng trước đó Đình Hùng Ưng thi triển thế thân thuật thời cực kì tương tự.

“Thật cường đại Thế Thân Phù, hẳn là Đình Hùng Ưng tu luyện thuật cùng cái này ba tấm phù cũng có quan hệ? Có thể luyện chế như thế đẳng cấp cao phù, sợ là chỉ có phù tộc người đi?”

Dương Thanh Huyền song đồng ngưng lại, đem ba đạo thần phù thu hồi, sau đó khôi phục lại bình tĩnh sắc mặt, tiếp tục đắm chìm trong cái kia Huyết Ảnh Phân Thân Thuật trong tu luyện.

Tại mặt kính thánh địa các cái địa phương, bắt đầu thỉnh thoảng xuất hiện Dương Thanh Huyền thân ảnh, lại cướp đoạt đồ vật, lại trực tiếp tự mình hái thiên tài địa bảo, còn có phá cửa mà vào, đối với một chút bảo khố tiến hành xét nhà.

Phàm là huyết quang kéo dài chi địa, đều tại cảm giác của hắn dưới, đều có thể đủ hóa ra một sợi máu phân thân, tiến hành vật tư cướp đoạt.

Quỷ Tàng một mặt thu nạp tinh huyết lực lượng, một mặt cảm ứng đến Dương Thanh Huyền sở tác sở vi, kinh ngạc nói: “Ngươi tu luyện Huyết Ảnh Phân Thân Thuật, không phải là vì giáng lâm phân thân, thi triển Hỏa Nhãn Kim Tinh xem thấu Đình Hùng Ưng thế thân thuật, hiệp trợ Tượng Vô Hình những người kia chiến thắng sao?”

Dương Thanh Huyền lườm hắn liếc mắt, nhàn nhạt nói ra: “Đừng có nói đùa, ta điểm ấy không quan trọng bản lĩnh, còn chưa đủ tư cách làm Đình Hùng Ưng đồ nhắm, trực tiếp hiện thân mà ra, đây không phải là muốn chết sao? Còn không bằng đàng hoàng trốn ở cái này, nhiều đến ít đồ, gia tăng tu vi của mình. Mà lại, ta tin tưởng Tượng Vô Hình đại nhân bọn hắn nhất định có thể thắng, căn bản không cần chúng ta quản, đúng không.”

Quỷ Tàng mặt đen lên, mắng: “Ta tin ngươi cái quỷ nha.”

Sau đó hai mắt nhắm lại, lười lại để ý đến hắn, chính mình nhập định tu luyện.

Tại đại điện phế tích bên ngoài Tượng Vô Hình ba người, cảnh giác nhìn chằm chằm phía trước phế tích, sở hữu gạch ngói vụn tấm gạch toàn bộ tiến vào mí mắt.

Tượng Vô Hình đột nhiên thân ảnh khẽ động, quát: “Tìm tới ngươi!” Một đao liền bổ ra ngoài, đồng thời thân ảnh lóe lên, rơi trên phế tích.

Đế Quyền cùng Đình Như Ý đều là lấy làm kinh hãi.

“Ầm ầm!”

Đao quang rơi xuống, chém vỡ đại địa cùng hư không.

Khe nứt to lớn “Ầm ầm” hướng phía trước lan tràn.

Đột nhiên, một đạo hoa sen trạng thanh mang trên phế tích sáng lên, lục đạo lăng lệ đến cực điểm kích quang bắn - ra, nương theo lấy Đình Hùng Ưng trào phúng âm thanh, “Ha ha, Tượng Vô

Hình, thật là làm cho ta xem trọng ngươi a, công kích của ngươi rơi ở nơi nào? Còn phát hiện ta, thực sẽ trang bức, kết quả thành ngốc -b.”

Cái kia sáu đạo quang mang nháy mắt đến Tượng Vô Hình phía sau.

Tượng Vô Hình đứng thẳng bất động, ngũ quan cùng tiền thân trực tiếp hướng trong thân thể đè ép đi vào, từ phía sau nổi bật ra, tương đương với không nhúc nhích, trước sau liền đổi chỗ một chút, bản lĩnh phía sau đối mặt Đình Hùng Ưng, hiện tại biến thành trước người đối mặt.

Mà Đình Hùng Ưng phía sau đánh lén, cũng tại biến hóa này dưới, thành tấn công chính diện.

Đình Hùng Ưng kinh hãi nói: “Cái này...”

Tượng Vô Hình mặt không biểu tình, hắc đao trước người nhoáng một cái, “Bành” một tiếng, đem sáu đạo thanh quang đều cản lại.

“Phanh phanh phanh”, đen trên thân đao, đột nhiên giống hoa giống nhau nở rộ, tuôn ra đại lượng răng nanh giống như gai ngược, câu trên chiến kích, đem khóa chặt.

Hai người bốn mắt tương đối, đều là lăng lệ vô cùng.

Tượng Vô Hình nói: “Đình cung chủ, ngươi tính sai, ta cũng không phải là trang bức, mà là trực tiếp giả ngu a. Ngươi thế thân thuật thật cao minh, ta nhìn không ra đầu mối, sở dĩ chỉ có thể giả ngu để ngươi chính mình hiện thân.”

“Ca ca, không nghĩ tới sao, tự cho rằng thông minh, mới thật thành ngốc -b a.”

Đình Như Ý cười lạnh một tiếng, trong tay gương bạc nhoáng một cái, kính quang liền chiếu xuống.

"Ha ha ha ha!" Đế Quyền cũng cuồng tiếu một tiếng, phất tay lần nữa tế ra ngàn trượng Phi Lai Phong, hai tay bấm niệm pháp quyết, sơn phong tại không trung một chút phóng đại, hung hăng kích hạ xuống, "Chết đi!"

Dương Thanh Huyền lông mày nhàu lên, cả kinh nói: "Không đúng! Không đúng không đúng, có vấn đề! Vấn đề ở chỗ nào? Luôn cảm giác không đúng!"

Mặt mũi của hắn trở nên có chút nôn nóng, bỗng nhiên mở hai mắt ra, nổ bắn ra một đoàn thái dương giống như ánh sáng màu vàng óng.

Đột nhiên, Tượng Vô Hình cũng là sắc mặt đại biến, cả kinh kêu lên: "Không được! Hai vị đại nhân cẩn thận!"

Tay run một cái, hắc đao bỗng nhiên lắc lư, "Bành" một tiếng, liền đem cái kia chiến kích đánh bay, sau đó đao thế không giảm, chém về phía trước.

"Xùy!"

Đình Hùng Ưng thân thể bị chém thành hai khúc, sau đó "Bành" một tiếng tại không trung nổ tung, hóa thành hai khối vỡ vụn gạch ngói vụn, sau đó lại bạo thành bột mịn.

Đế Quyền cùng Đình Như Ý nháy mắt đổi sắc mặt, một chút mặt xám như tro.

Nguy hiểm to lớn đem hai người hoàn toàn bao phủ.

Đình Hùng Ưng dáng người xuất hiện sau lưng hai người, biến lớn mấy lần có thừa, đồng thời toàn thân đỏ bừng như máu, lạnh lùng cười gằn nói: "Hiện tại minh bạch, đến cùng là ai ngốc -b đi?"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2844: Hoa Vàng Ngày Mai, Đạo Tâm Duy Hơi

Vô giới chi trảm!"

Đình Hùng Ưng trên thân tuôn ra vô số hồng quang, đồng thời có long ngâm thoáng hiện, một thanh xích hồng sắc chiến đao gào thét mà ra.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, ở đằng kia chiến đao xuất hiện sát na, vô số long hồn tinh phách ở đằng kia đao bốn phía uốn lượn, toàn bộ thiên địa cùng vang lên.

Liền liền hắn cùng Quỷ Tàng chỗ huyết hải trong không gian, đều dập dờn ra từng vòng từng vòng huyết sắc sóng lăn tăn.

Kính tượng thánh địa mặt khác một bên, đại địa sơn hà hủy hết.

Nguyên bản Thiên Giới huyết long kết giới tại chúng thiên tài liên thủ công kích đến, liền đã yếu dần hạ phong, trở thành nỏ mạnh hết đà, giờ phút này nhận kịch liệt chấn động, càng là kết giới bất ổn, bên trong máu hàng dài đầu vỡ vụn.

Huyết Long Cung đệ tử không khỏi là bi phẫn dị thường, “Trời muốn diệt ta Huyết Long Cung a!”

Rất nhiều đệ tử đến bây giờ đều phản ứng không kịp, những cường giả này là từ đâu tới? Có thể tồi khô lạp hủ, không đến nửa ngày liền diệt vong Huyết Long Cung lực lượng, vũ trụ bên trong đều không nên tồn tại mới là...

Không ít đệ tử đã bắt đầu tiêu cực chống cự, làm tốt tùy thời chạy trốn chuẩn bị, chỉ cần kết giới vừa vỡ, liền không tiếc đại giới đào tẩu.

Đại trưởng lão Thiện Lực Phu đã đoán được trước mắt lai lịch của những người này, cả giận nói: "Là đế tộc! Là đế chi nhất tộc. Vì cái gì, tại sao muốn diệt ta Huyết Long Cung? Lý Nguyên ở đâu, Sử Tư Ngôn ở đâu, thượng quan đêm ở đâu, ngu quang lại ở đâu?!"

Bốn người này đều là Huyết Long Cung phái đi tịch diệt thời không biển tập huấn thiên tài, đằng sau hai người đã ở phía trước nhiệm vụ bên trong vẫn lạc, chỉ còn lại Lý Viễn cùng Sử Tư Ngôn.

Phẫn nộ của hắn, không có người có thể trả lời.

Thảm liệt thế giới, máu đỏ tươi ánh sáng, như khinh bạc sa, bao phủ bầu trời đại địa, như Mạt Nhật Hoàng Hôn.

Trước một khắc vẫn là không ai bì nổi, sừng sững tại vũ trụ đỉnh phong thế lực.

Sau một khắc, có lẽ liền hóa thành lịch sử bụi bặm, chôn vùi tại thời không bên trong.

Kính tượng trong thánh địa, Đế Quyền cùng Đình Như Ý đều là hoảng sợ muôn dạng, nháy mắt liền bị huyết quang thôn phệ.

"Xùy!"

Huyết quang bên trong bắn - ra một vàng một bạc lưỡng sắc quang mang.

Nhưng Đình Hùng Ưng cười lạnh một tiếng, rồng đao đè ép, cái kia hai tia sáng nháy mắt chôn vùi.

"Ầm! Ầm!"

Hai tiếng vang vọng từ huyết quang bên trong truyền ra.

Ngân quang tại huyết quang bên trong nổ vỡ ra đến, Đình Như Ý trong tay bảo kính tại không trung nhoáng một cái, trực tiếp vỡ nát. Cả người hét lên một tiếng, trực tiếp hóa thành một cỗ cương phong, gào thét lên đào tẩu.

Đế Quyền trên thân chớp động kim sắc áo giáp, song quyền trước người tổ hợp lại, hình thành một mặt kim sắc đại thuẫn, nhưng phía trên hồng mang lóe lên, liền “Soạt” vỡ vụn mở, một ngụm máu tươi phun tới.

Trước bộ ngực cũng bị vạch ra một đạo tinh hồng, tiêu xạ ra mảng lớn máu tươi, mặt mũi tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Thân là đế tộc người, quyền cao chức trọng, thực lực bản thân cũng không tầm thường, lấy vì mọi chuyện đều tại chỉ trong lòng bàn tay, cho dù là đến diệt trừ Huyết Long Cung, cũng cho rằng dễ như trở bàn tay, cũng không phải gì đó việc khó.

Giờ này khắc này, tại Đình Hùng Ưng đao khí dưới, mới thoáng như trong mộng, lần thứ nhất cảm nhận được cảm giác tử vong.

“Đại nhân!”

Một đạo quát chói tai đem hắn bừng tỉnh.

Tượng Vô Hình đã cứu viện tới, hắc đao bổ ra huyết quang, cùng Đình Hùng Ưng chiến đao kích cùng một chỗ, bạo xuất một vòng đao quang, Đỏ và Đen hỗn cùng một chỗ, đem hai người riêng phần mình chấn khai.

Đế Quyền cũng vội vàng lui lại, thân thể khẽ động, trên thân kim giáp liền triệt để sụp đổ, mặt mũi tràn đầy vẻ sợ hãi, kêu lên: “Như ý, nhanh tới cứu ta.”

"Đại nhân đừng hoảng hốt!"

Một đạo cương phong đánh tới, hóa thành Đình Như Ý thân ảnh, đem Đế Quyền đỡ lấy, an ủi: "Không có chuyện gì, có vô hình đại nhân ở đây, ca ca ta không làm nổi lên sóng gió gì được. Ta tới cấp cho đại nhân chữa thương."

Nói xong, liền ôn nhu cúi người xuống, lấy ra một cái ngọc phấn bình, đem một chút bột màu trắng đổ vào Đế Quyền miệng vết thương.

Đế Quyền sắc mặt tái mét, nói: "Đình Hùng Ưng quá mạnh, ta sợ chúng ta..., không bằng về trước đi, lại nhiều chuyển chút cứu binh tới."

Đình Như Ý ánh mắt ngưng lại, lập tức ánh mắt chuyển động, ôn nhu nói: "Không có chuyện gì, chúng ta nhất định có thể thắng, không bằng đại nhân ở một bên nghỉ ngơi, chiến trường giao cho ta cùng Vô Hình đại nhân là được rồi."

Đế Quyền nói: "Được rồi, ngươi bảo kính đã phá, chính mình phải cẩn thận một chút."

Đình Như Ý mỉm cười, nói: "Yên tâm đi."

Nhẹ khẽ hôn hạ Đế Quyền cái trán, liền quay người trở về chiến trường.

Đế Quyền đưa tay bấm niệm pháp quyết, lần nữa triệu hồi ra một kiện áo giáp, che đắp lên trên người, liền thân ảnh lóe lên, xa xa độn mở.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Cái này Đế Quyền thật uất ức, bất quá trong ba người, tựa hồ tu vi của hắn yếu nhất."

Quỷ Tàng cười nói: "Hắc hắc, loại này không có trải qua sóng to gió lớn quý tộc, từ nhỏ đã tại các loại tài nguyên chồng chất hạ lớn lên, chỗ nào có thể cùng Đình Hùng Ưng loại này cái thế bá chủ so sánh, chỉ một đao liền sợ tè ra quần, ha ha ha ha.”

đăng nhập❤https://truyencuatui.n e t/❤để đọc truyện

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi xem ai có thể thắng?”

Quỷ Tàng nói: “Đình Hùng Ưng.”

Dương Thanh Huyền giật mình trong lòng, cả kinh nói: “Cái gì?”

Quỷ Tàng nói: “Kỳ thật, ngươi chính mình cũng nghĩ như vậy, nếu không không sẽ hỏi ta.”

Dương Thanh Huyền mặt mũi tràn đầy lo lắng, nói: “Vậy làm sao bây giờ?”

Quỷ Tàng nói: “Chờ Tượng Vô Hình cùng Đình Như Ý lại chết một người chúng ta liền đi, nếu không hai cái đều chết rồi, coi như ngươi ta giấu cho dù tốt, cũng sẽ bị Đình Hùng Ưng phát hiện, đến lúc đó sẽ không đi được.”

Dương Thanh Huyền mặt đen lên, nói ra: “Ta không phải hỏi chúng ta nên làm cái gì, mà là nói muốn như thế nào mới có thể thủ thắng?”

Quỷ Tàng lắc đầu nói: “Khó a.”

Kính tượng trong thánh địa ương, Tượng Vô Hình cùng Đình Như Ý đều lâm vào khổ chiến.

Đình Như Ý cầm trong tay một thanh kim kiếm, liên thủ với Tượng Vô Hình, chỉ có thể miễn cưỡng ngăn cản Đình Hùng Ưng công kích, hai người đều là hiểm tượng hoàn sinh.

“Đình cung chủ, ta khuyên ngươi không cần chấp mê bất ngộ, buông xuống Huyết Long Đao, theo ta hồi Hỗn Độn Thần Cung. Coi như lần này ngươi thắng, đánh lui chúng ta, chẳng lẽ còn có thể đỡ nổi lần tiếp theo tiến công sao? Đế Ất đại nhân đối với A Ma La Thức sự tình, là tuyệt sẽ không nhân nhượng!”

Tượng Vô Hình đánh mãi không xong, nội tâm lo lắng, bắt đầu áp dụng chiến thuật tâm lý, khuyên đối phương đầu hàng.

Đình Hùng Ưng cả giận nói: “Thả của ngươi rắm chó! Ta cùng A Ma La Thức không có bất cứ quan hệ nào, tất cả đều là hảo muội muội của ta a, một lòng muốn làm cho ta vào chỗ chết!”

Đình Như Ý khiển trách quát mắng: “Ca ca, đều lúc này, ngươi làm sao còn nói đạt được loại những lời này? Nếu ngươi cho là mình là thanh bạch, gì không để xuống Huyết Long Đao, theo chúng ta hồi Hỗn Độn Thần Cung, Đế Ất đại nhân tự sẽ cho ngươi một cái thanh bạch.”

Tượng Vô Hình nghe Đình Hùng Ưng một lời, trong lòng hơi rung, sinh ra một vẻ hoài nghi, nhưng lại nghe Đình Như Ý một lời, lại cảm thấy cực kì có lý, nói: “Buông xuống Huyết Long Đao, nếu thật là thanh bạch, tự sẽ trả ngươi thanh bạch.”

“Ha ha ha ha!”

Đình Hùng Ưng giận quá thành cười, quát: “Trả ta thanh bạch? Cái này hủy đi thánh địa như thế nào còn? Phía trên chết đi ngàn ngàn vạn vạn Huyết Long Cung đệ tử, như thế nào còn? Đã dám đến ta Huyết Long Cung làm càn, mặc kệ ngươi là sáu ẩn danh lưu, vẫn là Đế Quyền, thậm chí là Đế Ất bản nhân, ta cũng phải làm cho hắn có đến mà không có về!”

Huyết đao tại trong tay trực tiếp hóa thành long hình, mỗi một đao bổ ra, đều có thiên long gào thét, giống như là vô số long hồn đánh rơi xuống tới.

Đình Hùng Ưng thân là một tông chi chủ, Vạn Lưu Ngũ Tuyệt

Phong một trong siêu cấp cường giả, đạo tâm mạnh, tại trong mọi người có thể xếp số một, tuyệt đối không thể tiếp nhận đầu hàng, để đế chi nhất tộc đến thẩm vấn hắn.

Vùng vũ trụ này đỉnh phong cao bao nhiêu, hắn biết rõ, chính mình là những có thể kia chạm đến đỉnh phong người một trong, chỉ cần không có đi đến vạn cổ chí tôn, liền xem như Đế Ất đến đây hắn cũng không sợ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2845: Đại Phá Huyết Long Cung

Tại Huyết Long Cung trên lục địa, một tiếng to lớn vang vọng truyền ra.

Thiên Giới Huyết Long Đại Trận cuối cùng phá vỡ, vô số huyết quang hóa thành gió lốc trên đất bằng tàn phá bừa bãi.

Đại lượng Huyết Long Cung không chết đệ tử, tất cả đều giải tán lập tức, liều mạng hướng bốn phương tám hướng bỏ chạy.

Cung trong Thiên Giới trở lên trưởng lão hộ pháp, trừ Thiện Lực Phu bên ngoài, toàn bộ ngã xuống.

Giới Vương trở lên võ giả, đại bộ phận đều vẫn lạc, còn lại cũng toàn bộ tan tác như chim muông.

Thiện Lực Phu một người liều chết còn tại chống cự.

Hơn hai trăm tên bốn sao trở lên Thiên Giới chi chủ, công phá Thiên Giới Huyết Long Đại Trận, chém giết Huyết Long Cung cơ hồ toàn bộ cao tầng, mới vẫn lạc mười người khoảng chừng.

Giờ phút này hơn hai trăm người đều hướng Thiện Lực Phu vây đánh tới, không có mấy lần, Thiện Lực Phu cũng bị oanh thịt nát xương tan, chết thảm trên thánh địa, cuối cùng cùng Huyết Long Cung cùng tồn vong.

Thiện Lực Phu một chết, hơn hai trăm tên thiên tài võ giả vội vàng hướng các nơi đại điện bay đi, muốn vớt điểm vật tư hồi vốn.

Nhưng những tòa đại điện này chỉ là bề ngoài, chủ yếu vật tư tất cả đều chôn giấu tại kính tượng trong thánh địa, cũng không có vật gì tốt.

Sau đó không lâu, đám người liền phát hiện không đúng.

Một là căn bản không có vật gì tốt, hai là cung chủ Đình Hùng Ưng vẫn chưa nhìn thấy, Tượng Vô Hình cùng Đình Như Ý cũng không có nhìn thấy.

Lúc này, cuối cùng có người phát hiện Dương Thanh Huyền mấy người cũng không ở đây.

“Lý Viễn cùng Sử Tư Ngôn đâu?”

“Nguy rồi, hai người này là Huyết Long Cung đệ tử, Dương Thanh Huyền cùng Nguyệt Kha một mực đi theo hai người này, giờ phút này đều không ở đây, sợ là chúng ta đến sai chỗ.”

“Đáng chết a! Đánh lâu như vậy, chỗ tốt gì đều không có mò được. Lâu như vậy thời gian trôi qua, chân chính chỗ tốt sợ là đều bị bọn hắn phải đi.”

“Không nên đem Huyết Long Cung đệ tử toàn bộ đánh giết, chí ít bắt mấy cái đến sưu hồn mới đúng.”

Đám người rất nhanh hội tụ vào một chỗ, tất cả đều là mặt âm trầm.

Thương Đông Đông đột nhiên nói ra: “Mọi người có không cảm thấy năng lượng ba động, giống như là cực xa, lại giống là rất gần, giống như ngay tại bên người chúng ta, năng lượng cực kỳ cường đại, nhưng lại lại cực kỳ yếu ớt.”

Loại này gần như mâu thuẫn cảm giác, thật sự rõ ràng tại phát sinh.

Cửu Nguyên Già Lam trầm giọng nói: “Ta cảm thấy, hẳn là tại phụ cận kỳ diệu không gian bên trong, mọi người tìm khắp tứ phía hạ.”

Nói xong, giang hai cánh tay, vô số lôi điện ở trên người chảy xuôi, sau đó từ mười ngón toát ra đi, lan tràn hướng vô biên bầu trời đại địa.

Rất nhanh, toàn bộ thánh địa đều ở lôi quang dưới, cảm giác của hắn xâm nhập đến mỗi một chỗ nhỏ xíu địa phương.

Đột nhiên có một tên thiên tài võ tu nói ra: “Ta giống như phát hiện.”

Bỗng nhiên hít một hơi, phun ra một cái kim sắc bong bóng, “Ùng ục ùng ục” tại không trung chồng chất, sau đó từng cái biến mất, toàn bộ sa vào đến một mặt khác.

Cái này tên thiên tài hai tay phi tốc bấm niệm pháp quyết, quát: “Bạo!”

Tại mặt khác chỗ kia không gian kim sắc bong bóng lẫn nhau kết hợp, ngưng tụ thành một cái cự đại, “Ầm ầm” một tiếng vang vọng, nổ ra một cái ngắn ngủi thông đạo.

“Đi mau!”

Tên kia thiên tài võ tu vội vàng vọt tới.

Bốn phương tám hướng võ giả cũng chen tới.

Nhưng lối đi kia bất quá sát na, liền hoàn toàn hoàn nguyên, một tên võ giả vừa xông vào một nửa, dọa đến vội vàng ra.

“Phế vật!”

Một tiếng quát chói tai truyền đến, Lý Tứ nháy mắt đến cái kia sắp khép kín trước thông đạo, đem tên kia dọa ra võ giả đá một cái bay ra ngoài, sau đó một quyền đánh tới.

“Ầm ầm!”

Nắm đấm áp trên không gian kia, không ngừng đem quy tắc phá vỡ.

Lý Tứ hét lớn một tiếng, toàn thân đều yêu hóa, lần nữa oanh ra một quyền.

“Ầm ầm!”

Không gian bị đánh nổ, xuất hiện một cái lỗ to lớn, hắn thân ảnh nhoáng một cái liền vọt tới.

Những người khác cũng vội vàng đi theo xông.

Còn có những thiên tài khác lần lượt xuất thủ, duy trì cái này lỗ hổng bất diệt.

Chỉ chốc lát, hơn hai trăm người tất cả đều chui đi qua.

Cảnh tượng trước mắt khiến bọn hắn giật nảy cả mình, cùng bên ngoài thánh địa giống nhau như đúc, chỉ là linh khí càng thêm nồng đậm, đồng thời giữa thiên địa khắp nơi tràn ngập tơ máu, đáng sợ năng lượng chấn động từ đằng xa truyền đến, chém đứt sơn hà, đánh nát tinh thần.

“Là Vô Hình đại nhân!”

Lập tức có người thấy rõ xa xa chiến đấu, giật nảy cả mình.

“Còn giống như ý phu nhân! Cái kia màu đỏ nam tử thực lực thật mạnh, hẳn là Đình Hùng Ưng.”

Đám người nhìn ra ngoài một hồi, đều là sắc mặt biến hóa, cả kinh nói: “Vô Hình đại nhân cùng như ý phu nhân nguy hiểm!”, “Chúng ta muốn hay không đi cứu?”, “Ngươi đang nói đùa chứ, bên trên đi chịu chết sao?", "Thế nhưng là... Nếu như hai vị đại nhân vẫn lạc, vậy chúng ta..."

Tất cả mọi người toàn thân chấn động, nghĩ đến kết quả này, không khỏi khó xử.

Đi cứu nha, xông đi lên cửu tử nhất sinh.

Không cứu nha, chờ Tượng Vô Hình cùng như ý phu nhân một chết, Đình Hùng Ưng tuyệt sẽ không bỏ qua nhóm người mình.

Hoặc là hiện đang đào tẩu?

Có người nghĩ đến điểm ấy, có thể vạn nhất Tượng Vô Hình thắng làm sao bây giờ? Vậy mình liền triệt để bị đá ra tập huấn đội ngũ, thậm chí cũng có nguy hiểm tính mạng.

Nhất thời ở giữa người người khó xử, nghĩ không ra song toàn chi pháp.

Tử Xa Hồn nói: "Dương Thanh Huyền đâu?"

Đám người lúc này mới nhớ tới Dương Thanh Huyền chờ hơn hai mươi người, hoàn toàn không thấy tăm hơi, trong lòng trộm vui vẻ nói: "Chẳng lẽ đều chết rồi?"

Nhưng lại ngẫm lại, lấy Dương Thanh Huyền, Nguyệt Kha đám người thực lực cùng trí tuệ, không nên dễ dàng chết như vậy mới đúng.

Lúc này, có người nhìn thấy cái kia thánh địa khu kiến trúc bên trong, tựa hồ có bóng người chớp động, hoảng sợ nói: "Bọn hắn không chết, tại nhặt đồ tốt!"

Hơn hai trăm người một chút đều là mở to hai mắt, vừa sợ vừa giận, nhóm người mình ở phía trên liều chết, bọn hắn liền ở phía dưới thoải mái dễ chịu cầm đồ vật, từng cái tức đến nổ phổi vọt xuống dưới, gia nhập vào lục đồ hàng ngũ.

Theo Tượng Vô Hình ba người đại chiến lan tràn, kính tượng trong thánh địa kiến trúc cùng đại địa, bị phá hỏng càng ngày càng nghiêm trọng.

Liền liền không gian trong gương cũng bị đánh bốn băng nát thành năm mảnh, hai trọng thế giới bắt đầu dần dần dung hợp.

Đế Quyền giấu ở phía xa dưỡng thương, kinh hồn táng đảm nhìn về phía trước đại chiến, cũng phát hiện đông đảo đệ tử thiên tài tiến vào, vội vàng lớn tiếng nói: “Tất cả mọi người nghe lệnh, đồng loạt ra tay đối phó Đình Hùng Ưng, kẻ trái lệnh đá ra tập huấn đội ngũ, đồng thời định tội chết!”

Hắn là bảy sao Thiên Giới cường giả, hét lớn một tiếng, sóng âm liền truyền khắp toàn bộ khu kiến trúc.

Sở hữu tập huấn thiên tài đều là đổi sắc mặt, còn muốn giấu lấy không ra, Đế Quyền lại rống lên mấy lần, lúc này mới từng cái không tình nguyện từ thánh địa các nơi bay ra, hướng chiến trường tới gần.

Đình Hùng Ưng chính đại triển thần uy, đem Tượng Vô Hình cùng Đình Như Ý đánh không hề có lực hoàn thủ, mắt thấy nắm chắc thắng lợi trong tay, lại đột nhiên xuất hiện nhiều như vậy thiên tài đệ tử, mà lại ánh mắt của hắn quét qua, đã nhìn thấy Lý Viễn cùng Sử Tư Ngôn, không khỏi giận dữ nói: “Hai người các ngươi lang tâm cẩu phế đồ vật!”

Lý Viễn cúi đầu, không dám ánh mắt nhìn hắn, cường ngạnh nói ra: “Cung chủ, cái này có thể không oán chúng ta được, ngươi chính mình cùng Phạm Vô cấu kết, toàn bộ Huyết Long Cung người đều bị ngươi liên lụy a, chúng ta hiện tại cũng chỉ là vì đồng môn báo thù.”

Đình Như Ý quát: “Còn tại lời thừa cái gì, còn không nhanh xuất thủ!”

Hơn hai trăm người lập tức thôi động binh khí, hoặc là thần thông chiêu pháp, xa xa đánh tới.

Nhất thời ở giữa, thế giới trong gương hoàn toàn chịu không được như thế áp lực, ầm vang đổ sụp, hai thế giới trực tiếp đè ép cùng một chỗ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2846: Huyết Long Hiện, Như Ý Chân Thân

Tác giả: Thái Nhất nước lã số lượng từ:2019 thời gian đổi mới:2019-05-03 01:44:22

"Ầm ầm!"

To lớn không gian phong bạo oanh kích trên người mỗi người.

Ở đây không khỏi là cường giả, trực tiếp gắng vượt qua.

Nhưng rất nhanh, liền một cỗ đáng sợ hơn năng lượng truyền tới, Đình Hùng Ưng thanh âm tại không trung vang lên, "Đã các ngươi đều nhiễm Huyết Long Cung đệ tử máu, liền để ta đưa các ngươi xuống Địa ngục tạ tội đi thôi!"

Một đạo vỡ vụn âm thanh tại không trung vang lên, sau đó long ngâm xông cửu tiêu, một vòng huyết hồng sắc vầng sáng tại không trung sáng rõ, bắn về phía bốn phương tám hướng, bao phủ lại phương viên trong vạn dặm hết thảy.

Toàn bộ một mảnh huyết sắc hư không.

"Cái đó là..."

Dương Thanh Huyền sắc mặt biến hóa, cùng Quỷ Tàng tại huyết hải bên trong, lập tức cảm nhận được huyết chi lực lượng bị nhanh chóng rút đi.

Lúc trước Đình Hùng Ưng đợi mật thất kia, vỡ vụn ra, từ bên trong toát ra đáng sợ Hồng Hoang lực lượng.

Đình Hùng Ưng trên thân, trực tiếp cuộn lại một đầu huyết long, đại lượng máu tươi nhỏ xuống, toàn bộ huyết sắc kết giới đều là cái này long thân một bộ phận.

Đình Như Ý sắc mặt đại biến, hoảng sợ nói: “Huyết long, thật ngưng tụ ra huyết long...”

Tượng Vô Hình trầm giọng nói: “Cái này huyết long không là chân long?”

Đình Như Ý lắc đầu nói: “Đây là vô số chân long tinh phách cùng máu tươi hỗn tạp hợp thành quái vật, còn có vô số năm qua hội tụ ở bên trong máu tươi. Huyết Long Cung đời thứ nhất cung chủ, tu luyện chính là huyết đạo chi thuật, muốn dựa vào đạo này bước vào vạn cổ chí tôn.”

Đình Hùng Ưng hai mắt bắn - ra tàn khốc, thân thể cùng cái kia huyết long một chút xíu dung hợp, cắn răng nói: “Tất cả đều đi chết đi!”

Trong tay rồng đao nhoáng một cái, lập tức bắn ra bao phủ thiên địa đao quang, chém về phía mỗi một vị thiên tài. Nhưng đao quang bộ phận chủ yếu, vẫn là bắn về phía Tượng Vô Hình cùng Đình Như Ý.

“Ầm ầm!”

Chúng các thiên tài vội vàng xuất thủ, ngăn cản đao mang kia, đều bị chấn động đến khí huyết quay cuồng, không ngừng lùi lại.

Tượng Vô Hình hắc đao nhoáng một cái, đem huyết đao ngăn lại, vội vàng quát: “Mọi người đi mau, hồi hỗn độn đại lục, không nên để lại ở đây, nhiệm vụ thất bại!”

Đình Như Ý sắc mặt đại biến, kinh phẫn nộ quát: “Không thể! Đều không cho đi, nhất định phải đem Đình Hùng Ưng chém giết, phàm có lâm trận bỏ chạy người, hết thảy tội chết!”

Tượng Vô Hình cả kinh nói: “Như Ý đại nhân, Đình Hùng Ưng lực lượng đã xa siêu chúng ta dự đoán, tiếp tục đánh xuống, vô cùng có khả năng để chúng thiên tài toàn quân bị diệt. Hiện tại ngươi ta đoạn hậu, để mọi người cùng Đế Quyền đại nhân đi trước, mới là cử chỉ sáng suốt.”

Đình Như Ý cười lạnh nói: “Gặp được một chút khó khăn liền chạy, còn tự xưng là cái gì thiên tài? Nếu là nơi này liền toàn quân bị diệt, chứng minh những thiên tài này tất cả đều không hợp cách! Ta nói không cho phép đi, chính là không cho phép đi!”

“Ha ha ha ha, đi? Nơi này chỉ có một con đường, chính là đi nhập Địa Ngục, đường khác đều không thông!”

Đình Hùng Ưng nhe răng cười một tiếng, hóa thành một đạo huyết quang, liền bổ tới.

Tượng Vô Hình sắc mặt đại biến, hắc đao tại không trung chặn lại, “Bành” một tiếng, cả người đều bị tung tóe máu me be bét khắp người, bay lui ra ngoài.

“Hảo muội muội của ta a, ta trước hết giết cái này sáu ẩn danh lưu, lại giết ngươi cái kia thiểu năng năng lực kém lão công, lại giết những này cái gọi là thiên tài, cuối cùng lại giết ngươi, ngươi nhìn cái này trật tự có được hay không a?”

Đình Hùng Ưng trên thân huyết long hừ một tiếng, liền phun ra ra một đạo cự đại cột máu, nháy mắt hướng Tượng Vô Hình cuồn cuộn cuốn tới.

“Soạt!”

Tượng Vô Hình nâng đao nhoáng một cái, hình thành một mảnh kết giới, đem cái kia máu tươi cản lại.

Nhưng huyết tinh lại phụ thuộc trên kết giới, hóa thành một cái huyết cầu, không ngừng ăn mòn phía trên năng lượng.

Chúng thiên tài tất cả đều dọa cho phát sợ, lại cũng không lo được mệnh lệnh, vội vàng hướng bốn phương tám hướng đào tẩu.

Nhưng tối nghĩa tiếng long ngâm ở trong thiên địa vang lên, từng đạo huyết phù xuất hiện tại không trung, mỗi người đều cảm thấy mình trong cơ thể khí huyết khuấy động, nghĩ là không bị khống chế, muốn phá thể mà ra, đồng thời dính dấp thân thể của mọi người hướng Đình Hùng Ưng tới gần, căn bản là không có cách đào tẩu.

Đình Như Ý quát: “Tất cả mọi người xuất thủ! Lúc này ai còn nghĩ đến chạy trốn, không chỉ có căn bản không có trông cậy vào, mà lại trực tiếp phán tội chết!”

Nói xong, trên thân thanh quang phóng đại, vô số dây leo từ trên thân bạo phát đi ra, cái kia thanh tuyển mỹ lệ khuôn mặt đột nhiên biến thành yêu ma bộ dáng, toàn thân con cóc giống như độc bao ở trên người.

“Như Ý, ngươi...”

Xa xa Đế Quyền thấy mình kiều thê biến thành bộ dáng như thế, giật nảy mình.

“Rầm rầm!”

Những Mộc hệ kia lực lượng ngưng tụ dây leo, xé rách trường không, hướng Đình Hùng Ưng đánh tới.

“Ha ha ha ha, ta kia đáng thương muội muội a, ngươi làm sao biến thành một con con cóc rồi? Khó trách, chẳng lẽ là dung hợp A Ma La Thức ngươi, thân thể xuất hiện ngoài ý muốn, sở dĩ tâm tính cũng biến thành như thế ác độc? Cũng được, ta hiện tại liền đưa ngươi xuống Địa ngục, đi cùng Huyết Long Cung lịch đại tiên tổ cùng cha mẹ đại nhân sám hối đi!”

truyencuatui.vN

Đình Hùng Ưng vung lên đao, vô số huyết khí nổ bắn ra đến, đem những dây leo kia đều chém vỡ.

Cửu Nguyên Già Lam bọn người là sắc mặt khó coi, lúc này giác ngộ ra, quát lên: “Mọi người đồng tâm hiệp lực giết người này! Nếu không đều phải chết ở nơi này.”

Lúc này hai tay một nắm, vô số lôi cầu “Lốp bốp” tỏa ra, hóa thành biển động giống như lôi đình, xé rách huyết sắc hư không, cuồng tập mà đi.

Những thiên tài khác cũng đều hạ quyết tâm, liều mạng xuất thủ.

Biết muốn sống, chỉ có tử chiến một đường.

Mặc dù cảnh giới của bọn hắn cùng Đình Hùng Ưng chênh lệch to lớn, nhưng hơn hai trăm người một cùng ra tay, vẫn là hủy thiên diệt địa, nháy mắt liền đem cái kia cỗ huyết khí áp chế xuống.

“Vô Giới Chi Trảm! Huyết Long Ngâm!”

Đỏ đao tại trong tay nhoáng một cái, trên thân huyết long phát ra to lớn tiếng gầm gừ.

Đao cùng thanh âm hợp nhất, phi tốc chém ra ngoài.

“Ầm ầm!”

Đao mang chấn động thiên địa, bổ về phía bốn phương tám hướng sở hữu đệ tử thiên tài.

Đáng sợ năng lượng khuếch tán, không ngừng áp chế những công kích kia.

Thiên địa càn khôn, ở đây loại chiến đấu cấp bậc dưới, đều đều hủy diệt.

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng cũng bị liên lụy.

Hai người xung quanh máu tươi lực lượng phi tốc bị huyết long rút đi, thậm chí bọn hắn lực lượng của hai người cũng bắt đầu bị rút ra ngoài.

Quỷ Tàng mắng: “Chỗ tốt còn không được đến nhiều ít, hiện tại liền muốn hồi nôn, lão tử không chơi.”

Thân ảnh lóe lên, liền bắn vào Dương Thanh Huyền mi tâm, trở về quá huyền ảo ngày bên trong.

Dương Thanh Huyền tay bấm quyết ấn, tại huyết hải bên trong xuất hiện chân thân, sau đó tay bấm niệm pháp quyết ấn, vận chuyển Huyết Thần Kinh, đem tứ phương huyết khí khống chế lại.

“Rầm rầm!”

Vốn nên nên bị rút đi mảng lớn năng lượng, tất cả đều dừng lại, quay chung quanh tại Dương Thanh Huyền bên người xoay tròn.

“Ầm ầm!”

Giữa thiên địa các loại năng lượng khuấy động, nguyên bản thế lực ngang nhau cân bằng, một chút bị đánh vỡ, huyết khí phi tốc lui lại.

“Cái gì?!”

Đình Hùng Ưng thứ nhất thời gian liền cảm ứng được, song đồng co rụt lại, lạnh giọng nói: “Nghĩ không ra còn có Huyết tu sâu kiến trốn ở huyết hải trong của ta làm phá hoại, hừ, các ngươi những này tập huấn tiểu tử bên trong, thật là là loại người gì cũng có a, bất quá lại như thế nào, đối với ta mà nói cũng chỉ là nhiều một đao sự tình mà thôi.”

Nói xong, trở tay một đao, trực tiếp chém vào hư không, hướng Dương Thanh Huyền vị trí chém tới. Sau đó lại ra một đao, chém về phía những thiên tài kia.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, một cỗ tử vong nguy hiểm nháy mắt bao phủ toàn thân, vạn phần lo lắng!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2847: Tan Rã Ý Chí, Giết Người Trật Tự

Ngốc ở đây làm cái gì, mau tránh a!"

Quỷ Tàng bỗng nhiên bấm niệm pháp quyết, vô số huyết hải “Soạt” bạo khởi, tại không trung hình thành từng đạo hình tròn trảm kích, hướng vậy đao khí đánh tới.

Huyết sắc trên bầu trời, “Ầm ầm” truyền đến vỡ vụn thanh âm, trấn áp hai người đao mang uy thế một chút liền bị phá trừ.

“Ầm! Ầm!”

Cái kia mấy chục đạo huyết khí chém nháy mắt liền bị đao mang phá vỡ.

Nhưng trở ngại cực lớn đao mang lực lượng cùng tốc độ, đồng thời đột phá áp chế.

Hai vệt huyết quang nháy mắt phóng lên tận trời, để một đao kia chém không.

“Huyết Thần Kinh!”

Đình Hùng Ưng hai mắt bên trong bắn - ra hào quang kì dị, nhìn chằm chằm trên bầu trời máu me khắp người hai người, kêu lên: “Các ngươi là người bất tử tộc?”

Quỷ Tàng khẽ nói: “Có trọng yếu không?”

Đình Hùng Ưng trên mặt sát khí hiện lên, trong ánh mắt tràn ngập tham lam cùng lăng lệ, lạnh giọng nói: “Hoàn toàn chính xác không trọng yếu! Ông trời để ta Huyết Long Cung hủy hoại chỉ trong chốc lát, lại đưa tới nhị vị huyết ảnh chân thân, đây là cho ta đền bù sao? Đợi chút nữa đem hai người các ngươi rút hồn luyện phách, đề luyện ra Huyết Thần Kinh đến!”

“Dương Thanh Huyền...”

Hơn hai trăm vị thiên tài cùng Tượng Vô Hình mấy người, đều nhận ra Dương Thanh Huyền, lại không nhận ra Quỷ Tàng, nhưng gặp hắn cùng với Dương Thanh Huyền, hơn phân nửa sẽ là bằng hữu, đồng thời thực lực không tầm thường, đều là trong lòng nhất hỉ.

Mặc dù Quỷ Tàng lực lượng so Đình Hùng Ưng vẫn là chênh lệch to lớn, nhưng ít ra nhiều một vị cường viện.

Quỷ Tàng cười nhạo nói: “Vậy cũng phải ngươi có thể sống đến đợi chút nữa a.”

“Hừ, ngươi còn thấy không rõ tình thế trước mắt sao? Một đám sống ở bản thân trong ảo giác thiểu năng, khi các ngươi quyết định bước vào Huyết Long Cung sát na, liền đã chú định các ngươi vận mệnh bi thảm. Ta không chỉ có muốn chém giết thân thể của các ngươi, còn muốn đem ý chí của các ngươi một chút xíu tan rã, cái gọi là bốn bộ vũ trụ các thiên tài, liền để ta kéo xuống các ngươi thiên tài ảo giác, thấy rõ chính mình nhu nhược cùng vô năng đi!”

Đình Hùng Ưng đem lực lượng toàn thân vừa thu lại, tập trung đến Huyết Long Đao bên trong, dung hợp ở trên người đầu kia huyết long bàn ở trên người, cũng thu liễm không ít khí tức.

Trong mắt của hắn huyết quang một bắn, liền tiếp cận Tượng Vô Hình, đột nhiên một chút liền biến mất.

“Chi!”

Tất cả mọi người là trái tim kịch liệt nhảy một cái, nâng lên trong cổ họng.

“Không được!”

Tượng Vô Hình lệ quát một tiếng, hắn mơ hồ bắt được Đình Hùng Ưng động tác, không trung hiển hiện vô số cực nhỏ tơ máu, chính là Đình Hùng Ưng quỹ tích.

Vừa mới bị Đình Hùng Ưng một chằm chằm, toàn thân lỗ chân lông đều đột nhiên mở ra, giờ phút này càng là có vô số uế khí tràn vào trong cơ thể, tử vong bóng tối nháy mắt giáng lâm.

Toàn thân hắn tiềm năng bạo phát đi ra, lệ quát một tiếng, màu đen đao mang tăng vọt mấy lần, hướng chung quanh năng lượng mạnh nhất một nơi bổ tới.

“Ầm!”

Hai đạo đao mang đụng vào nhau, nháy mắt nổ vỡ ra tới.

Đáng sợ đao khí hướng bốn phương tám hướng cuồng cắt mà đi, hư không bên trong truyền đến bén nhọn vỡ tan âm thanh.

Một đen đỏ lên, lấy hai thanh thần binh làm trung tâm xoay tròn, lại thành Thái Cực đồ án.

Nhưng hắc mang trong chốc lát bạo yếu xuống dưới, trực tiếp bị hồng mang thôn phệ.

“A!”

Tượng Vô Hình tiếng kêu thảm thiết truyền đến.

Cái kia huyết long đao giải phong mở, như một đầu Bàn Long, quấn trên hắc đao, thúc trụ Tượng Vô Hình.

Trên thân đao tuôn ra từng khỏa màu đỏ răng rồng, toàn bộ lâm vào Tượng Vô Hình trong cơ thể, giống như là bị huyết long cắn.

“Hắc hắc, sáu ẩn danh lưu, chỉ thường thôi, kết thúc!”

Đình Hùng Ưng lệ quát một tiếng, rồng đao nhoáng một cái, “Bành”, Tượng Vô Hình thân thể nổ vỡ ra đến, cường đại Thiên Giới lực lượng hướng bốn phương tám hướng xung kích, như tồi khô lạp hủ.

Đình Hùng Ưng đứng mũi chịu sào, nhưng chỉ là rồng đao nhoáng một cái, liền đem cái kia đáng sợ nổ tung lực lượng cản lại.

Sở hữu tập huấn đệ tử thiên tài không khỏi là tâm thần chấn động, cho tới nay nắm giữ vô thượng uy nghiêm huấn luyện viên, cứ như vậy vẫn lạc?

Cái này đối với đạo tâm của bọn họ xung kích, không gì so nổi.

Dương Thanh Huyền cũng là trong lòng chấn động mãnh liệt, có chút không thể tiếp nhận thực tế trước mắt.

“Theo ta lúc trước nói trình tự, vị kế tiếp, chính là đế chi nhất tộc cái này thiểu năng!”

Đình Hùng Ưng huyết đao quét ngang, chỉ hướng xa xa Đế Quyền, dọa đến Đế Quyền sắc mặt tái mét, thân thể run rẩy kịch liệt.

Càng là quyền cao chức trọng, liền càng không muốn chết.

“Đừng, đừng giết ta, hôm nay sự tình liền này là ngừng, đình đại nhân, ta có thể tại Đế Ất huynh trưởng trước mặt thay ngươi nói một chút lời hữu ích, cho dù ngươi cấu kết Phạm Vô, chỉ cần hối cải để làm người mới, huynh trưởng nhất định sẽ không làm khó ngươi.”

Đế Quyền đạo tâm, ở đằng kia máu tanh đao thế dưới, trực tiếp vỡ nát, mở miệng cầu xin tha thứ.

Hơn hai trăm đệ tử thiên tài đều là một mặt ngưng trọng cùng xem thường, nghĩ không ra đế chi nhất tộc lại có nhuyễn đản như vậy.

“Ha ha ha ha, hảo muội muội của ta a, ngươi xem một chút ngươi tìm một cái như thế nào nhuyễn đản cùng ngu xuẩn vật!”

Đình Hùng Ưng mặt mũi tràn đầy dữ tợn, sát khí trùng thiên, lạnh giọng nói: “Sẽ không làm khó ta? Cái kia chết đi những này Huyết Long Cung đệ tử đây tính toán là cái gì? Ngươi cái này thiểu năng, giờ này khắc này còn không nhìn ra được sao? Cấu kết Phạm Vô, dung hợp một đạo A Ma La Thức người không phải ta, mà là ngươi cả ngày ôm vào trong ngực, đặt ở dưới hông, hảo muội muội của ta a!”

Đế Quyền há to mồm, kinh ngạc sững sờ ở đằng kia, mặt mũi tràn đầy khó mà tin tưởng.

Nhưng xa xa Đình Như Ý, toàn thân trở nên cùng con cóc giống nhau buồn nôn, những to to nhỏ nhỏ kia hở ra độc trong bọc, không ngừng chảy ra lục sắc nọc độc, tỏ khắp tại không trung, thỉnh thoảng phát ra “Xì xì” thanh âm.

Đế Quyền bỗng nhiên một trận nôn mửa.

“Lạc lạc, ta hảo ca ca a, đến lúc này, còn muốn đến vu hãm ta. Không thể nói lung tung được đâu, ta thế nhưng là còn muốn tại Hỗn Độn Thần Cung lẫn vào người, ngươi nói như vậy ta, ta về sau còn thế nào hỗn đâu.”

Đình Như Ý mặc dù toàn thân đều biến hình, nhưng thanh âm vẫn là vô cùng ngọt ngào, chỉ là lộ ra một vệt tiếu dung, lại là kinh dị vạn phần.

“Hừ, hảo muội muội, đợi lát nữa lại ngươi thu thập ngươi! Cũng không thể loạn ta giết người trật tự!”

Đình Hùng Ưng rồng đao nhoáng một cái, trực chỉ Đế Quyền, từng bước một lâm không bước đi.

“Đừng, đừng giết ta!”

Đế Quyền khóc kể lể: “Ta cũng là bị Như Ý mê hoặc, nếu là giết ta, liền không ai có thể để lộ diện mục thật của nàng.”

Đình Hùng Ưng lạnh lùng nói: “Bóc không để lộ đều không trọng yếu, bởi vì nàng cũng phải chết, ngươi chỉ là đi trước một bước mà thôi, các ngươi lại đến trong địa ngục đi làm phu thê đi.”

“Ca ca, ta vừa nói lời, ngươi không nghe thấy sao? Ta còn muốn tại Hỗn Độn Thần Cung sinh hoạt đâu, ngươi giết phu quân ta, làm cho ta ở chỗ nào? Từ nhỏ đến lớn, ngươi chính là nghe không vô ta, nếu là có thể nghe muội muội lời nói, Huyết Long Cung làm sao đến mức có hôm nay? Ngươi lại có mặt mũi nào đi dưới mặt đất thấy liệt tổ liệt tông cùng phụ thân mẫu thân đại nhân.”

Đình Như Ý lạnh lùng nói chuyện, liền xuất hiện tại Đình Hùng Ưng trước mặt, ngăn trở đường đi của hắn.

“Ồ? Đã như vậy, Huyết Long Cung có giờ này ngày này, ta ngược lại là sinh ra một chút hối hận, không có ở năm đó ngươi muốn ta dung hợp A Ma La Thức thời điểm liền giết ngươi, ta chi tội sai, liền để cho ta tới kết thúc đi!”

Đình Hùng Ưng trên thân huyết long gào thét, rồng đao cùng một chỗ, hồng mang như sấm sét vang dội, khoảnh khắc mà tới, liền chém tới Đình Như Ý trước mặt, lạnh giọng nói: “Cái kia ta liền nghe ngươi một lần, cải biến cái này giết người trật tự, trước đưa ngươi thấy phụ mẫu đi thôi!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2848: Tình Thế Khó Xử, Song Toàn Chi Pháp

“Ca ca, ngươi vẫn là không hiểu rõ muội muội a, mặc dù ca ca thực lực vượt ra khỏi ta dự đoán, nhưng bằng mượn muội muội trí lực, sẽ vẻn vẹn dựa vào cái này nhuyễn đản cùng một vị sáu ẩn danh lưu, liền xuống tay với Huyết Long Cung sao?”

Đình Như Ý “Ăn một chút” cười nói: “Kỳ thật... Ta chỗ dựa lớn nhất, là chính ta a!”

Trên người nàng tuôn ra mảng lớn lục mang, nguyên bản liền xấu xí trên da, sinh ra từng khối lân phiến, nếu như giáp trụ giống nhau bao lấy toàn thân.

Đưa tay liền hướng trước chộp tới.

“Bành!”

Đình Hùng Ưng từng đao mang, bị nàng một chưởng liền áp chế lại.

Đình Hùng Ưng sắc mặt biến hóa, cả kinh nói: “A Ma La Thức lực lượng?! Tốt, ta hôm nay liền mở mang kiến thức một chút, ngươi vẫn muốn ta dung hợp A Ma La Thức, rốt cuộc mạnh cỡ nào!”

Long Đao nhoáng một cái, huyết long phóng lên tận trời, tại không trung hóa ra cự long hình thái, hai mắt bên trong vô biên lửa giận nhảy vọt, bỗng nhiên một trảo đánh xuống tới.

“A Ma La Thức chính là vũ trụ thứ nhất thức, hết thảy đạo pháp thần thông chủ trì, bất kỳ lực lượng nào đều không thể vượt qua tồn tại!”

Đình Như Ý năm ngón tay bên trên mọc ra thật dài lợi bắt, trên thân không ngừng tuôn ra lục sắc khí độc, ngay cả âm thanh đều biến hình, một đôi tà ác con mắt nhìn chăm chú rơi xuống vuốt rồng, cười nhạo nói: “Rồng cũng không thể!”

Lệ quát một tiếng, tay giơ lên, một đạo Linh phù tại đầu ngón tay hóa hiện mà ra, lật tay liền dán tại không trung, rung ra một vòng rất nhỏ gợn sóng.

“Oanh!”

Vuốt rồng kích trên Linh phù, tuôn ra hủy diệt lực lượng, lại không thể đem phù chấn vỡ.

Mà Linh phù lắc lư phía dưới, tiêu tan biến mất, một chút bạch quang đem vuốt rồng bao lấy, sau đó đi lên lan tràn.

Huyết long trong khoảnh khắc liền bị bạch quang bao lấy, không nhúc nhích, trở thành to lớn tác phẩm nghệ thuật ngưng kết trên bầu trời.

Đình Hùng Ưng kinh quát nói: “Tịch Diệt Phù?!” Huyết Long Đao vung lên, hồng mang đột nhiên chém ra, sau đó liền tiêu không một tiếng động.

Sau một khắc, Đình Như Ý quanh thân một mảng lớn hồng quang phá không mà ra, nháy mắt đưa nàng bao lấy.

Đình Như Ý quát tháo một tiếng, hai ngón ngưng ra kiếm khí, hướng bốn phía một chém, quát: “Giết hết!”

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Cái kia Huyết Long Đao mang xuyên thấu mà tới, áp kiếm khí khó mà ngăn cản, trên thân lục vảy không ngừng bị huyết khí chém trúng, tuôn ra quang mang.

“Bành!”

Cặp kia chỉ ngưng tụ kiếm khí, cuối cùng một chút vỡ vụn.

Đình Như Ý lộ ra kinh sợ, bỗng nhiên phi thân liền lui.

Đình Hùng Ưng cười lạnh một tiếng, trên thân huyết quang khuấy động, hóa thành vô số tơ máu bay vào không trung, “phanh phanh phanh” bắn tại cái kia bị bạch quang bao lấy máu trên thân rồng, thẳng vào đi vào.

“Bành!” Một tiếng, huyết long hoàn toàn phá phong mà ra, càng là nổi giận gào thét ra ngoài, chụp vào Đình Như Ý.

Dương Thanh Huyền mấy người tất cả đều sắc mặt bạc trắng, có chút không biết làm sao, hiện tại đổi giúp ai?

Đình Như Ý quát tháo âm thanh truyền đến, “Còn không nhanh xuất thủ trợ ta! Nếu là ta chết đi, các ngươi cho rằng Đình Hùng Ưng có thể tha tính mạng các ngươi sao? Còn có Đế Quyền phu quân, ta như thắng, ngươi có thể sống, ta nếu là chết, ngươi cũng liền chết a.”

Đế Quyền toàn thân chấn động, lập tức tỉnh ngộ lại.

Hai tay vận công, hội tụ ra vô số kim quang, bỗng nhiên hướng Đình Hùng Ưng vỗ tới.

Hắn không dám áp sát quá gần, liền nấp ở phía xa đánh lén, kim quang kia tại không trung gào thét một chút, liền hóa thành năm đạo kim long.

Dù không thể cho Đình Hùng Ưng chân chính trọng thương, lại có thể tạo được to lớn quấy nhiễu tác dụng, để Đình Như Ý khôi phục lại, ứng đối có sách.

Hơn hai trăm vị đệ tử thiên tài nhóm cũng đều động dung, từng cái cực độ giãy dụa, bọn hắn cũng rõ ràng, nếu là Đình Hùng Ưng thắng, nhóm người mình hẳn phải chết không nghi ngờ, nhưng bây giờ rất rõ ràng, chân chính dung hợp ác A Ma La Thức chính là Đình Như Ý.

Là bảo vệ tính mạng?

Vẫn là thủ vững nội tâm, chấp hành nhiệm vụ, tru sát ác A Ma La Thức?

“Đương nhiên là bảo vệ tính mạng quan trọng a!”

Một tên võ giả gào thét một tiếng, trong tay thần kiếm vung lên, liền hướng Đình Hùng Ưng chém tới.

Xuất thủ chính là Lý Viễn.

Hắn cùng Sử Tư Ngôn là hi vọng nhất Đình Hùng Ưng chết, bắt đầu cho rằng Đình Hùng Ưng dung hợp ác A Ma La Thức, chính mình phản bội Huyết Long Cung, nhiều ít còn có chút lập trường, nhưng bây giờ thế mà chính mình một mực chính là sai, liền liền cái này còn sót lại một chút lập trường cũng mất.

Trừ giết Đình Hùng Ưng bên ngoài, hai người bọn họ không có lựa chọn nào khác.

Không ít đệ tử thiên tài đều mặt âm trầm, cắn răng xuất thủ, phối hợp Đình Như Ý công kích Đình Hùng Ưng.

Trong mọi người lòng có mọi loại không muốn, nhưng ở bảo vệ tính mạng chuyện này trước mặt, mọi người vẫn là lựa chọn bảo vệ tính mạng.

Đột nhiên “A” một tiếng hét thảm truyền đến.

Lý Viễn trên thân tuôn ra một mảnh huyết quang, bị một vệt kim quang chém trúng, trực tiếp bị đánh thành hai nửa.

Đám người tất cả giật mình.

Phát hiện xuất thủ chém giết Lý Viễn, đúng là Dương Thanh Huyền, đều là thần sắc đại chấn, có chút phản ứng không kịp.

Cửu Nguyên Già Lam một mặt địch ý, nghiêm nghị nói: “Ngươi làm cái gì?!”

Toàn thân lôi quang tăng vọt, đem Dương Thanh Huyền khóa chặt.

Nếu không phải thời kì phi thường, không nên bên trong hao tổn, sợ đã trực tiếp động thủ.

Nguyệt Kha cả kinh nói: “Chẳng lẽ ngươi muốn giúp Đình Hùng Ưng?”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nhìn xem đám người, nói ra: “Đừng quên mục đích của chúng ta chuyến này, chính là vì diệt trừ ác A Ma La Thức, cùng chúng ta tại hỗn độn đại lục tập huấn mục đích, cũng là vì tương lai diệt trừ ác A Ma La Thức. Hiện tại chân tướng rất rõ ràng, đừng nói với ta cái gì vì bảo vệ tính mạng, nếu vì bảo vệ tính mạng, chúng ta hiện tại cần phải nghĩ biện pháp bổ ra cái này chín sao Thiên Giới cường giả kết giới trấn áp, mà không phải trợ Trụ vi ngược.”

Tử Xa Hồn lạnh lùng nói: “Kết giới này mạnh bao nhiêu ngươi cũng không phải không rõ ràng, ngươi ngược lại là bổ ra thử một chút!”

Dương Thanh Huyền phản trào phúng: “Kết giới đều bổ không ra, cái kia bằng các ngươi những này sâu kiến, còn có thể giết Đình Hùng Ưng?”

Nguyệt Kha nói: "Đừng ồn ào! Dương Thanh Huyền lời nói có nhất định đạo lý, chúng ta muốn bảo vệ tính mạng, nhưng cũng không thể trợ trụ vi nghiệt, mọi người liên thủ thử một chút, cần phải có thể phá vỡ nơi đây cấm chế." Nàng nhìn nơi xa liếc mắt, hỏi Dương Thanh Huyền: "Vị kia Huyết tu đại nhân ngươi có thể nhận biết? Nếu là có hắn tương trợ, chúng ta phá tan cấm chế khả năng càng lớn hơn."

Dương Thanh Huyền nói: "Hắn cùng ta là cùng một chỗ."

Đám người nghe vậy, vừa sợ lại thích, chỉ có Cửu Nguyên Già Lam cùng Tử Xa Hồn mấy người rất nhỏ đổi sắc mặt, có vẻ hơi khó coi, sợ Dương Thanh Huyền đột nhiên nổi lên, để người kia đánh giết chính mình, liền thật chết được oan uổng.

Quỷ Tàng một mực tại quan sát bốn phía, thân ảnh nhoáng một cái, liền đến trước mặt mọi người, nhìn cũng lười nhìn đám người liếc mắt, trực tiếp nói với Dương Thanh Huyền: "Cấm chế này cùng huyết hải cùng một nhịp thở, mà lại cùng Đình Hùng Ưng trên thân đầu kia huyết long cùng một nhịp thở, chúng ta toàn lực phá trận, thứ nhất có thể thử phá vỡ, thứ hai hẳn là sẽ ảnh hưởng đến Đình Hùng Ưng chiến lực, thật là nhất cử hai được."

Dương Thanh Huyền mừng lớn nói: "Vậy thì thật là tốt, còn chờ cái gì, tất cả mọi người đồng loạt ra tay!"

Đám người nghe vậy, cũng đều sinh lòng cổ vũ, lập tức tại Dương Thanh Huyền dẫn dắt dưới, thi triển ra các loại thần thông, hướng bốn phương tám hướng vòm trời đánh tới.

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Đầy trời huyết sắc bên trên, lập tức hiện ra từng cơn sóng gợn, giống nhăn nước ao, liên tiếp, năng lượng thiên địa lập tức hỗn loạn đứng lên.

Chính đang đuổi giết Đình Như Ý Đình Hùng Ưng sắc mặt biến hóa, giật mình hướng bầu trời nhìn lại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2849: Hình Thái Thứ Hai, Đỉnh Phong Một Chiêu

Tầng này to lớn huyết sắc kết giới, chính là hai tầng mặt kính không gian đổ sụp thời hình thành, mà lại kết giới hạch tâm, đúng là hắn trên thân huyết long, chính là hội tụ vô số long hồn, lịch đại cường giả tinh huyết mà thành long hình quái vật, nghiêm ngặt trên ý nghĩa đến nói, đã không phải là rồng thực sự.

Chúng thiên tài liều mạng công kích này huyết sắc thế giới, hoàn toàn chính xác đối với trên người hắn xoay quanh huyết long tạo thành ảnh hưởng, phát ra tiếng gầm gừ phẫn nộ, nhưng ở Đình Hùng Ưng chưởng khống dưới, vẫn chưa lao ra công kích chúng thiên tài, mà là phối hợp Đình Hùng Ưng vây quét Đình Như Ý.

Đình Hùng Ưng nội tâm dâng lên một tia nôn nóng, Đình Như Ý kích phát ra A Ma La Thức lực lượng về sau, lực lượng trở nên cổ quái mà lại cường hoành, đồng thời tại không ngừng tiếp xúc đánh nhau dưới, tựa hồ còn có tăng cường xu thế.

Rõ ràng mỗi lần đều có đánh giết Đình Như Ý cơ hội, lại đều bị nàng chết bên trong đào thoát, bắt đầu còn tưởng rằng là vận khí, có thể nhiều lần về sau, Đình Hùng Ưng nội tâm trở nên nặng nề, biết đây cũng không phải là vận khí, Đình Như Ý lực lượng khả năng còn chưa hoàn toàn phát huy ra.

Cái này khiến bị sát hạt khí xao động, trong tay công kích càng thêm hung mãnh lăng lệ.

“Ầm! Ầm!”

Hai người tại không trung cứng đối cứng giao thủ một chút, liền lẫn nhau tách ra.

Đình Hùng Ưng chỉ là lui mấy bước, Đình Như Ý lại là bị đánh bay ra ngoài, trên thân lân phiến nổ nát bộ phận.

Chất lỏng màu xanh lục từ trong cơ thể tuôn ra, sớm đã không có hình người, trở thành một cái từ đầu đến đuôi quái vật, cái kia thịt trên người giống đun sôi như vậy, phát ra "Cuồn cuộn" thanh âm, mỗi chấn động một cái, liền có lực lượng mạnh mẽ phát ra.

Đình Hùng Ưng cả kinh nói: "Ngươi giờ phút này còn có ý thức sao?"

"Không cần lo lắng, ca ca của ta, ý thức của ta là sẽ không bị nuốt hết, bởi vì ý thức của ta, chính là A Ma La Thức a. Ý thức của chúng ta đều là nhỏ bé, chỉ có dung nhập vào vĩ đại thứ nhất thức bên trong, mới có thể thành tựu vĩnh hằng cùng bất hủ."

Đình Như Ý mặt mũi tràn đầy nhe răng cười, trên thực tế đã không quá thấy rõ ngũ quan.

Đế Quyền chật vật nuốt xuống dưới, có chút không biết làm sao, nữ nhân này hoàn toàn thành quái vật, mà lại mình biết rồi nàng hết thảy, coi như nàng thắng, có thể buông tha mình sao?

Nhưng tưởng tượng, một ngày vợ chồng bách nhật ân, mà lại chính mình đối với nàng mà nói cần phải còn hữu dụng, không đến mức trực tiếp giết chết, dù là khuất nhục một chút, hơn phân nửa có thể sống.

Có thể rơi vào Đình Hùng Ưng trong tay, cái kia là tuyệt đối mất mạng sống, nghĩ đến nơi này, cắn răng một cái, càng là liều mạng công kích Đình Hùng Ưng.

Đình Như Ý cũng tại ngừng lại lui thế về sau, lệ quát một tiếng, lần nữa đánh tới, trong miệng phát ra thê lương thanh âm, đại lượng chất lỏng màu xanh biếc tuôn ra, vỡ vụn lân phiến không ngừng ngưng tụ gây dựng lại, giống như là tiến hành lần thứ hai biến thân.

Đình Hùng Ưng trong mắt lệ mang chớp động, ngưng tiếng nói: “Ta hiểu được, A Ma La Thức hoàn toàn chính xác có thể đề thăng lực lượng, nhưng thân thể của ngươi căn bản không chịu nổi, sở dĩ tại dung hợp A Ma La Thức về sau, liền sinh ra không cách nào khống chế biến hóa, biến hóa này còn tại kéo dài, nó cải tạo thân thể ngươi đồng thời, cũng cải tạo đầu của ngươi, để ngươi càng phát tràn ngập dục vọng cùng ác niệm, nhưng đây đối với từ nhỏ đã tâm địa ác độc ngươi mà nói, ngược lại cũng không phải chuyện gì xấu.”

“Dĩ nhiên không phải chuyện xấu! Thân thể chỉ là gánh chịu lực lượng vật chứa, lực lượng mới là vũ trụ thứ nhất a!”

Đình Như Ý tại không trung bỗng nhiên biến lớn, lần thứ hai biến thân hình thái, thành không có hình thái, tựa như là một đoàn lục sắc thịt nhão, cưỡng ép ngưng tụ ra hai bàn tay, mạnh mẽ nắm tay, thiên địa không gian tựa như là một chút co vào, tất cả mọi người cảm ứng được, trái tim nhảy lên kịch liệt một chút.

Cái kia hai bàn tay ở giữa, bạo khởi lục sắc chùm sáng, đột nhiên hét lớn: “Giết! Giết! Giết!”

“Sưu!”

Thân ảnh nhoáng một cái, liền biến mất tại không trung.

Sau một khắc, tại Đình Hùng Ưng bốn phương tám hướng, hiện ra trên trăm đạo thân ảnh màu xanh lục, liều mạng cuồng kích xuống tới.

Khiến người hoa mắt, căn bản thấy không rõ không phải tàn ảnh.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh chớp động, có thể đem rất nhiều huyễn ảnh bài trừ, nhưng giật mình phía dưới, phát hiện vẫn là có hơn mười đạo chân thân, đồng thời còn đang không ngừng tăng nhiều.

Mỗi một đạo chân thân, thậm chí huyễn ảnh trong tay, đều ẩn chứa lực lượng khổng lồ, không góc chết đánh phía Đình Hùng Ưng.

đọc truyện❤ở https://t R

uyencuatui.net/Quỷ Tàng đồng dạng sắc mặt khó coi, quát lớn: “Cũng đừng nhìn! Hiện tại chính là Đình Hùng Ưng bị áp chế, lực lượng suy yếu nhất thời điểm tốt, chúng ta tranh thủ thời gian oanh mở kết giới này! Nếu không vô luận bọn hắn người nào thắng, các ngươi đều phải chết.”

Hắn nói “Các ngươi” đều phải chết, không nói chính hắn.

Chúng thiên tài toàn đều tê cả da đầu, phát cuồng oanh kích cái kia huyết sắc kết giới, quấy đến phong vân dũng động.

Đình Hùng Ưng đem đao cắm ở phía dưới, tay trái áp trên chuôi đao, tay phải bấm niệm pháp quyết.

Vô số huyết quang từ trong thân đao tuôn ra đến, trên thân huyết long gào thét, thay đổi lấy thân thể, huy chưởng hướng bốn phương tám hướng đánh ra.

Một Long Nhất Đao, tại Đình Hùng Ưng ý chí dưới, đem Đình Như Ý sở hữu công kích toàn bộ ngăn lại.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Đáng sợ quang mang nổ bắn ra, rung ra từng đạo năng lượng vòng, nối liền thiên địa.

Đình Hùng Ưng sừng sững bất động, toàn bằng ý chí khu động đao cùng rồng, như sơn nhạc nguy nga giống nhau súc đứng ở đó.

Bốn phía tất cả đều là Đình Như Ý lục sắc cái bóng, sớm đã không có hình người, chính là từng đoàn từng đoàn năng lượng màu xanh lục, như vòng xoáy giống nhau đem hắn quay chung quanh.

Mỗi một nháy mắt, đều có trên trăm đạo năng lượng khuếch tán ra đến, xung kích càn khôn.

Dương Thanh Huyền rung động trong lòng, tự lẩm bẩm: “Quẳng đi chính tà không nói, cái này hai huynh muội, thật sự là khoáng cổ tuyệt kim cái thế cường giả a!”

Quỷ Tàng mắng: “Đừng cảm khái, từ xưa đến nay, tất cả mọi chuyện đều là cái thế cường giả làm ra. Sâu kiến chỉ có tiếp nhận vận mệnh phần, mà cường giả nắm giữ kiếm chuyện lực lượng, một khi đầu óc nước vào, thiên hạ liền tao ương.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, cảm thấy cái này lời nói thật có đạo lý.

Đột nhiên, cái kia huyết sắc trời cao bên trên, “Rầm rầm” bắt đầu xuất hiện đại lượng vết rạn, tế, cạn, sâu, ngầm, dài, ngắn, không ngừng tăng nhiều.

Đám người mừng rỡ không thôi, càng là gào thét lớn liều mạng công kích.

Những này người mặc dù xa không bằng Đình Hùng Ưng huynh muội, nhưng không khỏi là siêu cấp thiên tài, tại to lớn oanh kích dưới, kết giới kia vết rạn càng là tăng nhiều.

Đình Hùng Ưng bỗng nhiên mở hai mắt ra, nổ bắn ra một tia kinh sợ, ngẩng đầu nhìn trời.

Kết giới này nứt ra, để trên người hắn huyết long trở nên táo bạo bất an, cơ hồ muốn không khống chế nổi.

Hắn quyết định thật nhanh, tay trái nhẹ nhàng nhất chuyển chuôi đao, “Tranh” một tiếng, vô số huyết quang bắn ra mà ra.

Cường đại huyết khí hóa thành kết giới khuếch tán, đem Đình Như Ý sở hữu công kích đều ngăn trở một nháy mắt, sau đó lập tức xuất thủ, một đao bổ ra ngoài.

“Kết thúc!”

Tất cả lực lượng đều tại một đao kia hạ biến mất.

Hữu tình Vực Giới bên trong, lớn như vậy thuỷ vực thế giới bên trên trực tiếp xuất hiện một đạo xích hồng vết rạn.

Đao uy đáng sợ đến cực điểm, đem toàn bộ vị diện trực tiếp chém ra.

Thời không ở trong nháy mắt này hoàn toàn đứng im.

Đình Như Ý song đồng bỗng nhiên phóng đại, lệ quát một tiếng, cái kia vô số phân thân toàn bộ hội tụ tới, tuyệt cường lực lượng trên bàn tay khuếch tán, ép tới không gian như từng cái bánh quai chèo, sau đó trực tiếp như pháo hoa phá diệt.

Ở đây chút vỡ vụn thời không bên trong, xuất hiện một đạo đen kịt khe hở, trực tiếp từ Đình Như Ý trong tay lan tràn ra ngoài, hình thành một thanh khe hở chi kiếm, hung hăng chém ra!.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2850: Ba Thất Bại Cục, Cáo Mượn Oai Hùm

Ầm ầm!"

Khe hở lực lượng, lần nữa đem năng lượng màu đỏ ngòm xé rách, cùng cái kia Long Đao hung hăng đan vào một chỗ, lẫn nhau thôn phệ.

Hai người bốn mắt tương đối, đều là vô cùng quạnh quẽ cùng dữ tợn.

Trong mắt lại không có ngoại vật, chỉ có lẫn nhau trong mắt cừu hận, lửa giận cùng sát ý.

Đột nhiên, huyết sắc vòm trời “Ầm ầm” một tiếng, nháy mắt vỡ vụn ra, giống như là bầu trời sụp đổ, hóa thành vô số máu tươi thác nước.

“Ha ha! Cuối cùng mở ra.”

Rất nhiều thiên tài đệ tử mừng như điên kêu to.

Đế Quyền cũng là cả kinh, đại hỉ không thôi, chỉ cần kết giới vừa mở, chính mình liền có thể đào tẩu, không cần tiếp tục thụ hai huynh muội này tử vong uy hiếp cùng khuất nhục.

Đình Hùng Ưng mặt mũi tràn đầy vẻ hoảng sợ, nhìn qua trước người huyết long, sinh cơ tại một chút xíu mất đi, sau đó phi tốc trôi qua, long thân rất nhỏ xoay tròn dưới, “Bành” một tiếng, sụp đổ ra, hóa thành điểm điểm màu đỏ kết tinh, phiêu tán nhập hư không.

“Ha ha ha ha! Kết thúc!”

Đình Như Ý điên cuồng cười to, bỗng nhiên một kiếm tiến lên, cái kia cường đại khe hở lực lượng nháy mắt xé rách sở hữu đao mang cùng huyết sắc.

“Cho dù kết thúc, ta cũng muốn mang ngươi cùng một chỗ xuống Địa ngục!”

Đình Hùng Ưng nổi giận gầm lên một tiếng, thân thể không ngừng phân giải ra đến, hóa thành từng đạo dấu tay máu, phân bố phương viên mười trượng, cuối cùng hội tụ thành một chưởng.

Hắn sắp chết trước toàn bộ lực lượng, đều áp súc tại một chưởng này bên trong, thề phải đồng quy vu tận!

“Ầm ầm!”

Trong chốc lát, Đình Như Ý xé rách lực lượng liền tràn vào tới, thẳng vào huyết chưởng cùng Đình Hùng Ưng thân thể.

“Ầm ầm!”

Cái kia huyết chưởng nháy mắt bộc phát, đem hai người hoàn toàn cuốn vào.

“A!”

Đình Như Ý thân thể cũng sụp đổ ra, chất lỏng màu xanh biếc không ngừng tiêu tán, liều mạng duy trì lấy sinh cơ, “Sẽ không chết, ta sẽ không chết, ta nhất định muốn sống sót, ta dung hợp vũ trụ thứ nhất thức, tương lai nhưng là muốn bước vào vạn cổ chí tôn người a!”

“Vạn cổ chí tôn? Kiếp sau đi!”

Đột nhiên một đạo thanh âm bình tĩnh truyền đến.

Đình Như Ý sắc mặt đại biến, chỉ thấy hắc mang lóe lên, một đạo thần binh lợi khí bắn vào huyết sắc quang mang bên trong, đúng là Tượng Vô Hình chuôi đao kia.

Thân đao một chút tăng vọt, trực tiếp biến thành hình người, chính là Tượng Vô Hình bộ dáng, lệ quát một tiếng, một chưởng đánh ra.

"Ầm ầm!"

Chưởng pháp ép vào Đình Như Ý trong cơ thể, to lớn cương khí kim màu đen lượn vòng, không ngừng xé rách giảo sát Đình Như Ý thân thể.

Đình Hùng Ưng kinh ngạc nói: "Tượng Vô Hình... Vô tướng vô hình..."

Hắn đau thương cười một tiếng, "Ha ha ha ha", thân thể "Bành" một tiếng, cuối cùng sụp đổ, hóa thành một đoàn huyết vụ.

"A! Đáng chết."

Đình Như Ý liều mạng kêu thảm, không ngừng phản phệ Tượng Vô Hình, muốn kéo hắn cùng chết.

Tượng Vô Hình toàn thân đều chiếm hết cái kia chất lỏng màu xanh biếc, đao thân thể không ngừng bị ăn mòn, phía trên đại lượng phù văn thoáng hiện, khó kháng cái này A Ma La Thức lực lượng.

"Thân thể của ta đã sụp đổ, ngươi ăn mòn đao này, thì có ích lợi gì."

Tượng Vô Hình tay bấm quyết ấn, trên thân kiếm khí lấp lóe, tuôn ra một cỗ đao cương, triệt để giảo sát cái kia lục sắc huyết nhục.

“A! Không biết, ta sẽ không chết...”

Đình Như Ý thanh âm càng ngày càng yếu, cuối cùng trừ khử xuống dưới, triệt để hóa thành khói tiêu.

Giữa thiên địa, nháy mắt trở nên một mảnh tĩnh mịch.

“Coong!”

Tượng Vô Hình thân thể, bị hủ thực hơn phân nửa, lần nữa biến thành hắc đao, cắm ở trên mặt đất, chỉ bất quá tàn tạ không chịu nổi.

Sở hữu đệ tử thiên tài, cùng Đế Quyền đều há to mồm, kinh ngạc sống ở đó, cũng quên trốn, cũng không cần chạy trốn, chỉ là từng cái kinh hãi chưa tỉnh hồn lại.

“Thắng, thắng sao?”

Đế Quyền chật vật nuốt xuống dưới, run giọng nói: “Ta, chúng ta thắng, không, không cần chết? Ha ha ha ha...”

Hắn bỗng nhiên cười như điên, sống sót sau tai nạn, không nói ra được to lớn vui sướng, đều cao hứng khóc.

Đột nhiên tiếng cười dừng lại, Đế Quyền hai mắt bên trong tàn khốc lóe lên, lật tay liền một chưởng hướng cái kia hắc đao vỗ tới, trong mắt tràn đầy sát khí.

Tượng Vô Hình nhục thân bị Đình Hùng Ưng phá hủy, cả người bám vào cái này hắc đao bên trên.

Chính mình tại cả trong cả quá trình hỏng bét biểu hiện, bị hắn toàn bộ nhìn ở trong mắt, nếu là trở về nói lung tung, chính mình mặt mũi ở đâu, còn có mặt mũi nào tiếp tục tại đế chi nhất tộc bên trong hỗn.

Sở dĩ Tượng Vô Hình hẳn phải chết.

Thậm chí hắn còn cân nhắc giết chết sở hữu thiên tài, nhưng lại nằng nặng lo lắng: Một, mình lực lượng chưa chắc là những thiên tài này đối thủ. Hai, một khi giết sở hữu thiên tài, sự tình quá lớn, Đế Ất tất nhiên tra được trên đầu mình. Ba, những thiên tài này trên thực tế không có mấy người có thể tại Đế Ất trước mặt nói chuyện, chỉ cần mình thêm chút lợi dụ uy hiếp, cần phải liền sẽ không nói lung tung.

Nghĩ đến nơi này, hơi thả chút tâm, nhưng Tượng Vô Hình là nhất định phải giết.

Cái kia hắc đao bên trên, đột nhiên xuất hiện vô số tơ máu, đem quấn chặt lấy, sau đó “Tranh” một tiếng, liền bay ra ngoài. Đế Quyền một chưởng oanh ở trên mặt đất, trực tiếp thất bại.

“Là ai?!”

Đế Quyền lệ quát một tiếng, bỗng nhiên nhìn chăm chú đi qua.

Cái kia hắc đao rơi vào Dương Thanh Huyền trong tay, sau đó lật tay liền thu vào, nhàn nhạt nói ra: “Đao này không sai, ta muốn.”

Đế Quyền vươn tay, lạnh giọng nói: “Giao ra!”

Dương Thanh Huyền nói: “Tha thứ khó tòng mệnh.”

Đế Quyền cười gằn nói: “Rất tốt, vậy liền đi chết!”

“Ầm ầm!”

Một đạo kim sắc chưởng ấn liền oanh kích tới, hình thành một cái cự đại hình tròn.

“Chi!”

Dương Thanh Huyền bên cạnh thân thiên tài toàn giật nảy mình, hướng bốn phía chạy trốn.

Dương Thanh Huyền thân ảnh nhoáng một cái, liền tránh khỏi.

Một chưởng kia tại không trung nổ tung, hoàn toàn thất bại.

Đế Quyền lạnh giọng nói: “Ta liền không tin, bản tọa còn không giết được ngươi chỉ là một cái năm sao lâu la!”

Đột nhiên, một cỗ cường hoành uy áp lăng không mà đến, lạnh lùng nói: “Bảy sao bắt nạt năm sao, thật sự là có mặt a? Bản tọa bảy sao trung giai, so ngươi còn thấp hơn tầng một, nguyện chơi đùa với ngươi.”

Quỷ Tàng toàn thân bọc lấy máu tươi, tại không trung dạo bước.

Tận thế giống nhau thế giới bên trong, vô số máu chảy thác nước từ hư không bên trong “Rầm rầm” rơi xuống, khắp nơi là mùi máu tươi.

Đế Quyền sắc mặt khó nhìn lên, nói: “Ngươi là ai?”

Quỷ Tàng cười nhạo nói: “Ai cần ngươi lo?”

Đế Quyền toàn thân uy nghiêm, quát: “Vậy ngươi lại biết ta là ai?”

Quỷ Tàng lật ra bạch nhãn, nói: “Liên quan gì đến ta?”

Đế Quyền nghiêm mặt nói: “Bản tọa chính là tịch diệt thời không trong nước, chấp chưởng hỗn độn đại lục đế chi nhất tộc, đương kim tộc trưởng Đế Ất đại nhân chính là ta đường huynh.”

Quỷ Tàng nói: “Đế Ất là ngươi đường huynh, liên quan gì đến ngươi? Ngươi nếu là có bản lĩnh, không cần đem người khác mang ra đến? Nhuyễn đản, phế vật.”

“A! Đáng chết cẩu vật.”

Đế Quyền nổi trận lôi đình, bỗng nhiên phóng lên tận trời, toàn thân kim quang sáng rực, một chưởng như vòng, đánh tung mà đi.

Quỷ Tàng là bảy sao Thiên Giới trung giai, hắn là bảy sao Thiên Giới sau giai, ỷ vào thần thông của mình công pháp trang bị hiếu thắng, sở dĩ không kiêng nể gì cả.

“Cắt!”

Quỷ Tàng lộ ra khinh thường sắc mặt, đưa tay một chưởng, vô số máu tươi từ bốn phương tám hướng vọt tới, lật tay liền đập xuống.

“Ầm ầm!”

Hai đạo chưởng pháp đột nhiên đụng vào nhau, lại cho cái này vỡ vụn sơn hà nặng nề một kích.

Quỷ Tàng đứng tại chỗ, chỉ là rất nhỏ lắc hạ thân thể, mà Đế Quyền lại bị đẩy lui hơn mười bước, trong cơ thể nội thương dẫn động, khóe miệng tràn ra máu tươi, kinh sợ không thôi, “Không có khả năng! Ngươi sao có thể thắng ta, thực lực của ngươi rõ ràng...”

Chương 2851: Lai Giả Bất Thiện, Cùng Chung Mối Thù

Quỷ Tàng phất tay áo mà đứng, lạnh lùng nói: “Thiểu năng, mềm bao, cút ngay cho ta! Nếu không chết.”

Đế Quyền sắc mặt tái mét, tức giận đến mức cả người run run.

Nhưng hắn phát hiện mình đích thật đánh không lại, mà lại trước đó bị Đình Hùng Ưng đánh ra nội thương, càng thêm không phải người trước mắt này đối thủ.

Có thể cứ như vậy thật mất mặt cút, bị hơn hai trăm người nhìn xem, liền thật không mặt mũi làm người, một chút đứng tại cái kia, cút cũng không phải, không cút cũng không phải.

“Đế Quyền đại nhân không cần hoảng, ta đến trợ đại nhân giết cái này đạo chích!”

Trên bầu trời, đột nhiên truyền đến một đạo sáng sủa thanh âm, lập tức hóa thành quang huy, kích - bắn mà xuống, xông vào cái này vô biên huyết sắc đại địa.

Chúng thiên tài không không đổi sắc mặt, trong lòng cuồng loạn, chỗ nào lại tới một cái cường giả?

Đợi cái kia độn quang rơi xuống tan ra, càng là cuồng loạn không thôi, tới cũng không phải là một người, mà là ba người, thực lực đều tại bảy sao Thiên Giới phía trên.

Một đạo đẹp mắt thân ảnh từ chúng thiên tài bên trong bay đi, ôm quyền nói ra: “Tùng tùng gặp qua nhị trưởng lão, ngũ trưởng lão, lục trưởng lão.”

Đám người sững sờ, lập tức giật mình tới, nguyên lai là thương gia người, khó trách một chút liền xuất hiện ba vị bảy sao Thiên Giới cường giả, nếu không thế lực bình thường bên trong, nào có như vậy lực lượng.

Ba người lấy nhị trưởng lão thương nhẹ ca cầm đầu, chính là bảy sao Thiên Giới đỉnh phong cường giả, ngũ trưởng lão thương nguyên, lục trưởng lão thương minh đều là bảy sao Thiên Giới trung giai.

Dương Thanh Huyền trong lòng đột nhiên giật mình, tựa hồ ý thức cái gì, sắc mặt trở nên cực độ khó coi.

Thương Đông Đông ánh mắt, trêu tức giống như quét tới, càng là khiến hắn kinh sợ không thôi, quả nhiên là vì mình mà đến!

Thương nhẹ ca ánh mắt quét qua đám người, lại cười nói: “Chư vị không cần bối rối, nói đến, ba người chúng ta đối với chư vị thế nhưng là có ân cứu mạng, vừa rồi cái kia đáng sợ huyết sắc kết giới, nếu không phải ta ba người ở bên ngoài công kích, sợ là không có dễ dàng như vậy phá vỡ đi.”

“Nguyên lai là ba vị trưởng lão tương trợ, thật sự là đa tạ.”

Không ít đệ tử thiên tài đều vội vàng chắp tay cảm tạ.

Thương nhẹ ca đắc ý khoát tay, cười nói: “Không sao, việc rất nhỏ.”

Đế Quyền vội vàng tiến lên đến, ôm quyền nói: “Ba vị trưởng lão vất vả.”

Ba người biết Đế Quyền thân phận, không dám khinh thường, vội vàng chắp tay đáp lễ, nói: “Đế Quyền đại nhân vất vả, không xa vạn dặm đi vào cái này hữu tình Vực Giới, chúng ta thương gia chưa thể viễn nghênh, thực sự không chu, không chu a.”

Đế Quyền cười nói: “Khách khí, khách khí.”

Thương nhẹ Ca Tiếu nói: “Đợi chuyện chỗ này, đại nhân có thể được đi một chuyến thương gia, để chúng ta hảo hảo tận tình địa chủ hữu nghị.”

Hắn giờ phút này tâm hoa nộ phóng, nguyên bản tiếp vào Thương Đông Đông đưa tin, biết đông đảo thiên tài lần này lịch luyện mục đích cùng hành tung, lập tức mang theo hai vị khác trưởng lão tới, nghĩ muốn thừa cơ giết chết Dương Thanh Huyền, thay thương cách, thương bàn báo thù.

Ai ngờ vừa đến về sau, liền gặp được huyết sắc kết giới, đồng thời cảm ứng được bên trong chư đa thiên tài nguy cơ, liền đồng loạt ra tay oanh mở kết giới, tính là cho đám người một cái nhân tình, còn giao hảo đế chi nhất tộc cao tầng.

Đồng thời bọn hắn nhìn thấy Huyết Long Cung lần này phá hoại cảnh tượng, càng là trong lòng trộm thích, đông bộ hữu tình Vực Giới thế lực lại muốn một lần nữa phân chia.

Từ khi thương cách, thương bàn sau khi chết, như mặt trời ban trưa thương gia thời gian liền không dễ chịu lắm, không ngừng bị thế lực khác từng bước xâm chiếm địa bàn cùng tài nguyên.

Hiện tại Huyết Long Cung vừa diệt, đại lượng tài nguyên trống chỗ ra, thương gia có thể hảo hảo tranh đoạt một phen, lần nữa làm lớn chính mình.

Đồng thời giết Dương Thanh Huyền thu hồi sắt giản rồng quyền, cùng giao hảo đế chi nhất tộc cao tầng, đối với thương gia tương lai phát triển đều trọng yếu vô cùng.

Đế Quyền nói: “Nhất định nhất định.”

Hai người đều là ôm lẫn nhau lấy lòng tâm tư, nháy mắt liền nhiệt tình đánh thành một mảnh.

Thương nhẹ ca chỉ vào Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng, nói với Đế Quyền: “Ta vừa nhìn xem hai người đối với đại nhân bất kính, thực sự tức giận khó khi, không bằng liền để cho ta tới chém đầu hai người này, thay đại nhân xuất ngụm ác khí, để bọn hắn kiếp sau biết tôn ti.”

Đế Quyền tâm hoa nộ phóng, vội nói: “Vậy làm phiền ba vị đại nhân.”

Thương nhẹ ca cười nhạt nói: “Việc rất nhỏ.”

Tần Tiểu Vũ cả giận nói: “Thương Đông Đông, ngươi thế mà đưa tới trong tộc cường giả, làm trái tập huấn quy củ, lấy báo thù riêng!”

Thương Đông Đông lười biếng nói ra: “Tiểu Vũ tỷ tỷ, ngươi con mắt nào nhìn thấy ta làm trái tập huấn quy củ, lấy báo giải quyết riêng? Ta đưa tới trong tộc cường giả, là vì cứu đại nhân, hảo tâm xem như lòng lang dạ thú đâu. Còn ba vị trưởng lão muốn đối phó Dương Thanh Huyền, thuần túy là bởi vì hắn đối với Đế Quyền đại nhân bất kính, gieo gió gặt bão.”

Nàng những lời này, lập tức đem trách nhiệm của mình hoàn mỹ trốn tránh rơi mất.

Đế Quyền cũng tựa hồ có chút minh bạch tới, nhưng chỉ cần ba người này giết Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng, chính mình thu hồi hắc đao lại giết Tượng Vô Hình, cái khác hết thảy cũng không đáng kể.

Tần Tiểu Vũ cả giận nói: “Nói bậy! Tại huyết sắc kết giới bao phủ thời điểm, tất cả mọi người thử liên hệ bên ngoài, căn bản không liên lạc được, chứng minh chính là vừa tiến vào Huyết Long

Cung thuỷ vực thời điểm, liền liên hệ gia tộc.”

Thương Đông Đông cười nhạo nói: “Ngươi không liên lạc được bên ngoài, liền đại biểu ta cũng không liên lạc được rồi? Các ngươi nam bộ vũ trụ đạo pháp thần thông quá cùi bắp mà thôi.”

Tần Tiểu Vũ giận dữ, cái khác nam bộ vũ trụ thiên tài cũng giận dữ không thôi, nàng một chút liền mở ra địa đồ pháo, nhưng thương gia ba vị trưởng lão ở đây, cũng không dám lên tiếng.

Thương nhẹ ca khẽ nói: “Tùng tùng, không cần cùng những này làm vai phụ người nói thêm cái gì, bọn hắn tồn tại ý nghĩa, chỉ là vì hạng chót, cùng cần thất bại danh ngạch thời điểm bổ khuyết một chút, cùng bọn hắn lời thừa, chỉ là lãng phí ngươi thời gian quý giá.”

Thương Đông Đông nói: “Vâng, thụ giáo.”

Thương nhẹ ca gật đầu, liền nhìn về phía Quỷ Tàng cùng Dương Thanh Huyền, nói: “Các ngươi là tự sát đâu, vẫn là muốn ta động thủ?”

Dương Thanh Huyền truyền âm Quỷ Tàng, hỏi: “Cái này ba cái ngươi đối phó tới sao?”

Quỷ Tàng nói: “Nói đùa cái gì, trong đó hai cái thực lực cùng ta tương đương, một cái hơn xa tại ta, huống chi còn có Đế Quyền ở một bên, có trời mới biết lúc nào sẽ xuất thủ đánh lén, ta cảm thấy có chạy không.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ba vị bảy sao Thiên Giới ở đây trấn áp, trốn được sao?”

Quỷ Tàng cười khổ nói: “Nếu là đơn độc đối với vị này bảy sao Thiên Giới đỉnh phong, hoặc là đơn độc đối với hai vị khác bảy sao Thiên Giới trung giai, ta đều có thể gánh vác một hai, hiện tại trận thế này...”

“Dương Thanh Huyền đừng sợ, ta cùng ngươi dắt tay nghênh chiến!”

Tần Tiểu Vũ dưới chân nhẹ giẫm, liền đến đến Dương Thanh Huyền bên cạnh thân, một mặt kiên quyết.

“Còn có ta.”

Quân Thiên cũng thuấn di mà lên, ánh mắt bén nhọn đảo qua thương gia người, cùng chung mối thù.

Tạ Hàm, Xi Hằng, cùng một chút Thần tộc đệ tử, còn có đã từng cùng chung hoạn nạn nam bộ vũ trụ liên minh đệ tử, tất cả đều đứng dậy, đi vào Dương Thanh Huyền bên người.

Rất nhanh liền tụ tập mười lăm người.

Còn có một số nam bộ vũ trụ liên minh đệ tử, mặt lộ vẻ vẻ làm khó.

“Mặc dù Dương Thanh Huyền rất làm cho người khác chán ghét, nhưng loại này khiến người chán ghét người, cần phải từ chúng ta nam bộ liên minh thiên tài tự tay chém giết, lúc nào đến phiên các ngươi những này đông bộ hầu tử rồi?”

Trần Thiên trụ cột cũng đứng lên, trên thân ma quang lóe lên, liền đến đến Dương Thanh Huyền bên cạnh thân.

Hai gã khác Ma Cung đệ tử, lập tức cũng đi theo ra.

Sau đó, lại ra mấy tên nam bộ liên minh đệ tử, đạt đến hai mươi ba người.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2852: Hôm Nay Chi Ân, Một Tiếng Quát Lui

Thương gia người sắc mặt lập tức khó nhìn lên, Thương Khinh Ca nhìn chằm chằm nam bộ vũ trụ liên minh hai mươi ba người, lạnh giọng nói: “Các ngươi nghĩ thông suốt, vì một cái người không liên hệ đi chết, đáng giá không? Chư vị đều là siêu cấp thiên tài, tương lai đều không ngoại lệ đều có thể thành là chúa tể một phương tồn tại, liền qua loa như vậy quyết định ở đây vẫn lạc?”

Quân Thiên xùy tiếng nói: “Cười nhạo, tình thế trước mắt nhìn, phải bỏ mạng chính là bọn ngươi a?”

Thương Khinh Ca giận quá mà cười, “Ha ha ha ha, đây là đời ta nghe qua nhất nghe tốt chê cười, bằng mượn các ngươi một đám gà đất chó sành, liền muốn thắng chúng ta? Bảy sao Thiên Giới to lớn hồng câu, các ngươi liền liền bên cạnh đều sờ không được đâu!”

Dương Thanh Huyền ôm quyền, đối với đám người chắp tay, nói: “Hôm nay chi ân, ta nhớ kỹ.”

Tần Tiểu Vũ cười nói: “Chững chạc đàng hoàng dáng vẻ, tuyệt không giống ngươi đây. Mặc dù tại nam bộ trong liên minh, rất nhiều người đều chán ghét ngươi, ước gì ngươi chết, nhưng giờ khắc này ở bên ngoài, chúng ta chính là một cái chỉnh thể, ai cũng đừng nghĩ khi dễ chúng ta.”

Tạ Hàm nói: “Đúng vậy a, tiến vào hỗn độn đại lục ngày đầu tiên, những này hầu tử chó đất loại hình liền muốn khi dễ chúng ta, cũng là ngươi cùng tiểu Vũ tỷ tỷ thay mọi người ra mặt, đánh nổ cái này gà đất chó sành, về sau lại hố diệu bên trên, cho mỗi người đều tranh thủ đến lợi nhuận to lớn, những này mọi người đều ghi tạc trong lòng.”

Lời vừa nói ra, lại có mấy vị nam bộ vũ trụ liên minh đệ tử đi ra, trên mặt do dự một chút xíu tán đi, bộ pháp càng phát ra kiên định, đi đến Dương Thanh Huyền sau lưng, kiên định đứng chung một chỗ.

Còn lại một số người, lẫn nhau nhìn một chút, đều là ánh mắt lấp lóe, có chút xấu hổ cúi đầu xuống.

Thương Khinh Ca vừa sợ vừa giận, đối phương đã nhiều đến hai mươi bảy người, mà lại đều là thân kinh bách chiến, bốn sao Thiên Giới trở lên siêu cấp thiên tài, còn có Quỷ Tàng cái này tên bảy sao Thiên Giới trung giai cường giả, một chút tạo thành đè lại tình thế, cho bọn hắn tạo thành áp lực thật lớn, một khi khai chiến, thắng bại thật đúng là khó nói.

Đế Quyền quát lên: “Ai dám giúp Dương Thanh Huyền, bản tọa tuyên án hắn tội chết! Đồng thời tất cả mọi người nghe lệnh, hiệp trợ thương gia trưởng lão chém giết Dương Thanh Huyền, có kẻ trái lệnh, hết thảy đá ra tập huấn, phán tội chết!”

Mọi người đều là sắc mặt đại biến.

Thương gia người nhẹ nhàng thở ra, lộ ra “Hắc hắc” mỉm cười, nhìn xem Dương Thanh Huyền giễu giễu nói: “Lần này nhìn xem ai nhiều người, đã các ngươi quyết định muốn cùng sinh tử, cùng tồn vong, vậy liền cùng nhau chết đi!”

Nam bộ vũ trụ hai mươi bảy người, đều là kinh sợ không thôi, từng cái nổi trận lôi đình.

Tần Tiểu Vũ cả giận nói: “Đế Quyền, ngươi lấy việc công làm việc tư, Đế Ất đại nhân tất nhiên sẽ giáng tội ngươi!”

Đế Quyền cười lạnh nói: “Đế Ất chính là bản tọa đường huynh, có thể hay không giáng tội chẳng lẽ ta không rõ ràng sao? Cần ngươi một ngoại nhân đến nói?”

Ánh mắt của hắn quét qua những đứng kia bất động thiên tài, quát: “Không nghe thấy ta nói sao?”

Lại mấy người lập tức động, đi đến thương gia trường lão sau lưng.

Người trong quá khứ dần dần tăng nhiều.

Một là Đế Quyền mệnh lệnh, hai là Dương Thanh Huyền quật khởi quá chướng mắt, để bọn hắn đã sớm lòng mang ghen ghét bất mãn, giờ phút này có thể có cơ hội diệt trừ, sao lại không làm.

Ba là không ít người bị Dương Thanh Huyền khi dễ qua, tỉ như phong vân trong hạp cốc bị Dương Thanh Huyền đoạt từng cướp, còn có giống Bách Lý Kiếm Quân dạng này, đều kiên định đứng dậy.

Rất nhanh, thương gia trường lão sau lưng cũng đứng hơn năm mươi tên đệ tử thiên tài.

Đế Quyền lạnh lùng nhìn chằm chằm còn lại hơn một trăm người, lạnh giọng nói: “Các ngươi nghĩ bị đá ra tập huấn?”

Kha cười nhạt một tiếng, nói: “Phải chăng bị đá ra tập huấn, là Đế Ất đại nhân quyết định, mà không phải Đế Quyền đại nhân ngài, mặc dù các ngươi chỉ thua kém một chữ, lại là khác nhau một trời một vực nha.”

Kim Vô Khuyết nói: “Chính là, mà lại hôm nay không phải là, sẽ diễn biến thành loại nào kết quả, không phải đại nhân ngài có thể quyết định, ta cảm thấy vẫn là hai bên đều không giúp quan sát vi diệu.”

Còn lại đệ tử thiên tài cũng đều gật đầu đồng ý.

Cho dù cùng Dương Thanh Huyền có khúc mắc Cửu Nguyên Già Lam, Tử Xa Hồn mấy người, cũng đều đứng thẳng bất động.

Bọn hắn mặc dù mong chờ lấy Dương Thanh Huyền chết, nhưng ở trọng yếu lựa chọn trước mắt, còn là có thể tỉnh táo lại, lúc này đứng đội một khi sai, có lẽ chính là vạn kiếp bất phục.

Sở dĩ không đứng đội chính là lựa chọn tốt nhất.

Những đứng tại kia thương gia trưởng lão sau lưng thiên tài, sau khi nghe không ít người đều đổi sắc mặt, lập tức phát hiện mình làm chuyện ngu xuẩn.

Nhưng đã đứng ra, liền không có lui về đạo lý, nếu không hai bên đều đắc tội.

Lần này, lại không có người đứng ra đi.

Trên bầu trời liền tạo thành ba cỗ lực lượng, quan sát ăn dưa hơn một trăm người, thương gia trưởng lão chờ hơn năm mươi người, Dương Thanh Huyền chờ hơn hai mươi người.

Đế Quyền giận dữ, chỉ vào cái kia một trăm có người nói: “Tốt, tốt, các ngươi đều chờ đợi!”

Không ít người nhíu mày lại, nhưng càng nhiều thì là khinh thường.

Mặc dù Đế Quyền quyền cao chức trọng, mọi người tại tiếp xúc mới bắt đầu, nhiều ít sẽ có chút kiêng kị, có thể thế giới này, còn là hoàn toàn bằng vào thực lực chỗ nói chuyện, không có thực lực, nhân gia căn bản sẽ không coi ngươi là chuyện.

Mặc dù hắn cũng là bảy sao Thiên Giới võ tu, có thể được xưng là chúa tể một phương, chấn nhiếp một vực tồn tại, nhưng ở từ nhỏ đã tài nguyên phong phú, trong tông cường giả như rừng đông đảo thiên tài trong mắt, cũng chỉ là lợi hại một chút mà thôi, cũng không có rất sùng kính cảm giác.

Tăng thêm Đế Quyền biểu hiện ra đủ loại uất ức, tại mọi người trong lòng đã sớm phân lượng hoàn toàn không có.

“Các ngươi hiện tại lui ra, ta có thể khi cái gì cũng chưa từng xảy ra, hết thảy không truy cứu.”

Dương Thanh Huyền trong mắt hàn quang lấp lóe, bắn - ra hai đạo kim mang, nhìn chằm chằm thương gia trường lão sau lưng hơn năm mươi người, dùng tay từng cái chỉ qua.

“!”

Cái kia hơn năm mươi người dồn dập đổi sắc mặt.

Có mấy người tại chỗ dọa đến đạo tâm lắc lư, hoảng sợ phía dưới, trực tiếp lui ra.

Vừa lui, mới đột nhiên co giật, nhưng nội tâm lại không hiểu nhẹ nhàng thở ra, không lo được mọi người ánh mắt quái dị, một cái độn quang liền bay vào ngắm nhìn trong đội ngũ.

“Soạt” một chút, lần lượt lại rời khỏi hơn mười người.

Bọn hắn sau khi ra ngoài, nghe được kha cùng Kim Vô Khuyết phân tích, vốn là sinh lòng hối hận, chỉ là không có đường lui, mới kiên trì đứng tại cái kia, giờ phút này Dương Thanh Huyền cho bọn hắn đường lui, tăng thêm cái kia ánh mắt bén nhọn, cùng nhớ tới Dương Thanh Huyền đủ loại đáng sợ, nào có không lập tức lui lại đạo lý.

Hơn năm mươi người một chút liền chạy rơi hơn mười người, còn lại hơn ba mươi người, đều là sắc mặt khó coi.

Thương Khinh Ca trong lòng chấn động mãnh liệt, những này người cùng vì bốn bộ vũ trụ thiên tài, cùng ở tại hỗn độn đại lục tu luyện, cho dù lẫn nhau ở giữa tồn tại thực lực sai biệt, nhưng cũng hẳn là là có hạn, có thể Dương Thanh Huyền một câu liền quát lui hơn mười vị cũng là siêu cấp thiên tài tồn tại, đây là loại nào uy nghiêm cùng lực lượng?

Thương gia ba vị trưởng lão nội tâm đều ẩn hiện ra áp lực thật lớn, kẻ này nếu là hôm nay chưa trừ diệt, tất nhiên hậu hoạn vô tận.

Thương Khinh Ca sợ lại có người dao động, vội vàng quát lên: “Không muốn nghe hắn mê hoặc! Kẻ này hôm nay hẳn phải chết không nghi ngờ, nào có cái gì về sau, giết!”

Vừa ra tay chính là sát chiêu, bàn tay tại không trung vạch một cái, liền một vệt kim quang chém ra ngoài.

Kim quang những nơi đi qua, khuếch tán ra đại đạo phù văn, hình thành một thanh rực rỡ lóa mắt kim sắc kiếm quang, thẳng đến Dương Thanh Huyền đầu lâu.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2853: Cảnh Giới Chênh Lệch, Cùng Giai Vô Địch

“Bảy sao giết năm sao, quá rơi phần nha.”

Quỷ Tàng cười lạnh một tiếng, đưa tay chộp một cái, bách quỷ dạ hành hiện lên ở trong tay, tại trước người một chút bổ đi ra.

“Xùy!”

Kiếm mang màu xanh lục bên trên, lôi cuốn lấy một mảnh huyết sắc hồng quang, đánh vào cái kia kim sắc kiếm quang bên trên.

“Ầm ầm!”

Hai đạo kiếm khí nổ tung.

Hư không thay đổi không ngừng, mỗi người đều cảm nhận được cực mạnh lực hấp dẫn, muốn bị xé rách đi vào.

Thương Khinh Ca khiếp sợ hai mắt mở to, Quỷ Tàng rõ ràng chỉ là bảy sao Thiên Giới trung giai, thi triển đi ra một chiêu lực lượng, hoàn toàn không kém hắn.

Nội tâm càng là trầm xuống, quát: “Giết!”

Lập tức cất bước hướng về phía trước, toàn thân khí tức khóa chặt Quỷ Tàng, bành trướng sát khí như núi lửa phun trào ra.

Quỷ Tàng giơ kiếm mà đứng, cười lạnh nói: “Muốn chết!”

Huyết dịch khắp người sôi trào, không ngừng lan tràn ra, đem thiên địa hóa thành một cái biển máu, lôi cuốn đi lên, vô số oan hồn dã quỷ, cùng huyết chi hóa linh, từ bên trong vùng thế giới này chui ra, quái khiếu thẳng hướng Thương Khinh Ca.

Quỷ Tàng thì một tay giơ kiếm, một tay bấm niệm pháp quyết, trước người vẽ ra một cái trận pháp, bên trong liên tục không ngừng quỷ khí bị rút ra, bổ sung đến biển máu này trong thế giới.

Từ khi bất tử tộc thánh địa thu hoạch được huyết sát chi thân về sau, Quỷ Tàng một mực tại rèn luyện huyết khí cùng quỷ khí hai loại sức mạnh, đều là thuộc về cực âm chi lực, tại dung hợp quá trình bên trong mặc dù xuất hiện không ít vấn đề, nhưng nói chung phương hướng không sai, đồng thời cũng lấy được thành tựu to lớn.

“Bách quỷ dạ hành!”

Quỷ Tàng khe khẽ chém một cái, trận pháp trực tiếp bị đánh mở, giống như là hai cái không gian bình chướng chém vỡ, vô số đáng sợ quỷ hồn bị cái kia chém xuống một kiếm, trực tiếp hóa thành kiếm khí, bắn hướng về phía trước.

Thương Khinh Ca sắc mặt đại biến, cái này như Địa Ngục giống nhau cảnh tượng, cho hắn to lớn kinh hãi cùng cảm giác nguy cơ, không dám tiếp tục khinh thường, song chưởng giơ lên trời, vô số màu xám khí tức tại chưởng pháp ở giữa phun trào, bài xích biển máu này cùng Quỷ giới, sau đó thân ảnh lắc lư dưới, một chưởng tiếp lấy một chưởng, hướng bốn phương tám hướng bổ tới.

“Oanh! Oanh!”

Mỗi một chưởng đều đem Quỷ Tàng chém tới chiêu số oanh mở, hình thành cường đại cương khí kết giới, để vạn quỷ và khí huyết vô pháp cận kề thân thể.

“Chiêu thức mạnh hơn, hoa văn lại nhiều thì có ích lợi gì, cảnh giới chênh lệch, ngươi xóa được bình sao?”

Thương Khinh Ca quát chói tai không thôi, chân đạp bát quái bộ pháp, từng bước một oanh mở thiên địa này, hướng Quỷ Tàng nghiền ép lên đi.

“Phải chăng xóa được bình, ngươi mở to hai mắt nhìn cho thật kỹ đi!”

Quỷ Tàng lặng lẽ lóe lên, thân thể không ngừng biến lớn, đem giữa thiên địa máu thác nước đều hội tụ tới, ngưng tụ ra huyết sát chân thân, giơ kiếm liền bổ xuống.

Trên thân kiếm vô số huyết quang hiển hiện, hóa thành từng hàng huyết phù đạo văn.

Thương Khinh Ca quát: “Bài Vân Chưởng!”

Song thượng giơ cao, vô số màu xám khí tức trên chưởng pháp lăn lộn, đột nhiên Vân Phá Thiên mở, một đạo bạch quang kích - bắn mà ra, hình thành mênh mông chưởng lực.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ lực lượng đụng vào nhau, thiên băng địa liệt, huyết sắc thế giới cùng Quỷ giới không ngừng vỡ vụn, hai người đều là tiếp nhận to lớn phản phệ lực lượng, bị chấn liên tiếp lui về phía sau.

Tại hai người xuất thủ sát na, mặt khác hơn mười người vội vàng khuếch tán ra, để tránh bị tác động đến đi vào, đồng thời ở phía xa riêng phần mình tìm kiếm đối thủ của mình, chém giết.

Hai phái người va chạm vào nhau, lập tức dẫn tới thiên băng địa liệt, nguyên bản liền bị Đình Hùng Ưng huynh muội đánh nát thuỷ vực giới, lần nữa sắp phá nát.

“Giết!”

Dương Thanh Huyền lệ quát một tiếng, trong mắt bắn - ra dữ tợn quang mang, pháp tướng như ma, toàn thân tuôn ra sát khí mãnh liệt, tại không trung lóe lên, liền đem đối phương một tên bốn sao Thiên Giới thiên tài chém rụng, điệp Huyết Trường Không.

Nam bộ vũ trụ đám người mặc dù nhân số ít, nhưng Quân Thiên, Trần Thiên trụ cột, Tần Tiểu Vũ chờ, đều là tại tập huấn thiên tài bên trong, thực lực chếch lên, thậm chí đỉnh tiêm, lấy một trận chiến nhiều không có áp lực chút nào.

Mà lại Dương Thanh Huyền cũng không cùng đối phương cường giả va chạm, thi triển các loại thân pháp, bộ pháp, trong hư không xuyên qua, chuyên môn chém giết đối phương nhỏ yếu thiên tài.

Những năm sao kia Thiên Giới phía dưới thiên tài, chỉ cần bị hắn tới gần, chính là một chiêu chết, bị các loại chém vỡ.

Ngắm nhìn hơn một trăm người, đều là sắc mặt tái mét, từng cái hô hấp khó khăn, nội tâm lan tràn ra to lớn sợ hãi.

Này chỗ nào là chiến đấu, hoàn toàn chính là thu hoạch cơ a.

“A!”

Một tên năm sao Thiên Giới trung giai thiên tài võ giả, bị Dương Thanh Huyền tới gần về sau, một chiêu bổ xuống, trực tiếp cả người lẫn đao bị chém thành hai khúc.

Miểu sát cùng giai!

Tham gia chúng các thiên tài, cái này mới một lần nữa nhớ tới Dương Thanh Huyền khủng bố, từng cái nội tâm tràn ngập to lớn sợ hãi.

“Hai vị trưởng lão, nhanh áp chế hắn!”

Thương Đông Đông khẩn trương.

Còn tiếp tục như vậy, Dương Thanh Huyền một người là có thể đem bọn hắn những thiên tài này giải quyết.

Thương minh mặt mũi tràn đầy xấu hổ giận dữ, đúng là hắn một mực tại áp chế Dương Thanh Huyền, nhưng thủy chung bị Dương Thanh Huyền tránh khỏi công kích, hơn nữa còn có thể rút sạch chém giết những người khác, để hắn xấu hổ giận dữ khó khi, quát lên: “Đừng muốn coi thường người, đi chết đi cho ta!”

Song chưởng bỗng nhiên đẩy ra.

Cũng bất kể có hay không sẽ làm bị thương đến người một nhà, một chút thi triển ra lớn phạm vi công kích thuật.

“Ầm ầm!”

Chưởng pháp bốn phía, hiện ra mảng lớn lưu quang, như một tòa tinh hệ, hoành áp mà đi.

Tại lưu quang bốn phía đám thiên tài bọn họ, không phân địch ta, sờ chạm thử, liền bị giảo sát đi vào, trực tiếp vỡ nát.

Dọa đến tất cả mọi người vội vàng thối lui, sắc mặt trắng bệch.

“Hừ.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, không nhìn chiêu kia, thân ảnh nhoáng một cái, liền hướng gần nhất một tên địch nhân phóng đi.

Dưới chân chính là đi ra thương gia Đạo Hoán Bộ.

“Sưu”, thân ảnh liền xuyên thấu loại này lớn phạm vi công kích, đi vào một tên đối phương thiên tài trước mặt, chiến kích đánh xuống.

“Không!”

Tên kia thiên tài hoảng sợ quát to một tiếng, bị chiến kích dựng thẳng chém thành hai khúc, chết thảm tại chỗ.

“Chi!”

Một màn này, cho trong mọi người tâm rung động là tột đỉnh.

Đặc biệt là những trong chiến đấu kia địch nhân, cơ hồ đạo tâm đều muốn vỡ nát, dọa đến khóc không ra nước mắt.

Sớm biết như thế, quỷ còn đứng ra a!

Thương minh càng là khí đầu ngất đi, hét lớn: “A a a! Chết, chết, chết a!”

Hắn hoàn toàn không lo được chiêu pháp, nổi điên một dạng xông đi lên, như như giòi trong xương, liều mạng quấn lấy Dương Thanh Huyền đánh, chưởng pháp như mưa, lưu quang như thác nước, liều lĩnh muốn lấy Dương Thanh Huyền tính mạng.

Hắn phát cuồng phía dưới, cái gì đều không để ý đấu pháp, cuối cùng đem Dương Thanh Huyền chế trụ, nhưng hai vị trên cùng một chiến tuyến thiên tài, bị hắn lực lượng cuốn vào đi, cũng hoàn toàn không để ý, trực tiếp xoá bỏ.

Dọa đến tất cả mọi người vội vàng tản ra, không dám tới gần cái tên điên này.

Dương Thanh Huyền lập tức nhận to lớn áp chế, né tránh phía dưới, thỉnh thoảng xuất thủ chống cự, nhưng đối phương cảnh giới cao hơn chính mình hai sao, căn bản gánh không được, bị đánh liên tục lùi về phía sau, khí huyết quay cuồng, rất nhanh liền khóe miệng tràn ra máu tươi.

Tần Tiểu Vũ mấy người cũng là khẩn trương, nàng cùng Quân Thiên, Trần Thiên trụ cột ba người đem thương nguyên cuốn lấy, nhưng cũng chỉ là cuốn lấy mà thôi, căn bản là không có cách thủ thắng.

Mà Quỷ Tàng lại bị Thương Khinh Ca áp chế, cũng may đối phương hơn ba mươi người, khai chiến liền bị Dương Thanh Huyền chém rụng bảy người, còn lại hơn hai mươi, so với mình cái này phương ưu thế cũng không rõ ràng, lâm vào hỗn chiến về sau, nhất thời ở giữa còn không đến mức bị thua.

Nhưng đối phương chúng thiên tài bên trong, còn có Bách Lý Kiếm Quân dạng này sáu sao Thiên Giới cường giả, sát phạt phía dưới, rất nhanh liền lấy mấy tính mạng người, trở thành mới thu hoạch cơ, để nam bộ vũ trụ liên minh đám người sợ hãi không thôi...

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2854: Tiếp Ta Một Chiêu

“Bành! Bành! Bành!”

Dương Thanh Huyền bốn phía không ngừng có chân không nổ tung, chưởng pháp như mưa rơi rơi xuống, mỗi một kích đều là phạm vi lớn áp chế chiêu thức, để hắn trái tránh phải tránh, thỉnh thoảng ra chiêu liều mạng.

Mỗi đối kháng một chút, đều bị rung ra mấy phần nội thương.

“Chết a! Chết! Chết!”

Thương Minh liều lĩnh phát cuồng công kích, đem vòm trời đánh nổ, càn khôn treo ngược.

Cuồng phong trình độ, cơ hồ thu nạp sở hữu ánh mắt, cho dù là Quỷ Tàng cùng Thương Khinh Ca một trận chiến, đều trở nên không người chú ý.

Ăn dưa chúng đều nín hơi, khẩn trương mà tĩnh mịch nhìn xem, cái này tuyệt đại thiên tài vận mệnh sẽ đi hướng phương nào.

Cửu Nguyên Già Lam mấy người, một mặt âm thầm suy nghĩ, như đổi lại chính mình, có thể ở đây Thương Minh trong tay đi ra mấy chiêu.

“Ầm ầm!”

Lại là một đạo hư không nổ tung, Dương Thanh Huyền vội vàng không kịp chuẩn bị, bị đánh bay ra ngoài, dưới chân bộ pháp khởi động, trực tiếp giữ vững thân thể, nhoáng lên, đem ngay sau đó một chiêu tránh khỏi.

Hắn dù ở vào hạ phong, nhưng lăng mà bất loạn, cũng không có bị xáo trộn tự thân tiết tấu, một mực tại cố gắng đem khống phong hiểm.

“Lão thất phu, bắt nạt quá đáng!”

Dương Thanh Huyền lệ quát một tiếng, nói: “Có dám tiếp ta một chiêu!”

Thương Minh đầu óc mộng một chút, phẫn nộ quát: “Đầu óc ngươi nước vào sao? Là ngươi một mực tại lập loè tránh một chút, không dám nhận ta một chiêu đi!”

Dương Thanh Huyền quát: “Đừng muốn lời thừa, có dám hay không?!”

Thương Minh giận dữ cười to, nói: “Lời thừa! Tự nhiên là dám.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt!” Bỗng nhiên đứng vững thân thể, to lớn hỏa diễm phun ra đến, hình thành liệu nguyên chi thế.

Phượng Hoàng hư ảnh tại sau lưng giương cánh, lan tràn ngàn trượng.

Tay phải một nắm, vô số hỏa chi kinh văn trong hư không thoáng hiện, từng chữ bay thấp xuống tới, dung nhập vào một quyền bên trong, hình thành cường đại ánh lửa.

“Ha ha, muốn chết!”

Thương Minh vừa sợ lại thích, đối phương muốn cùng hắn liều mạng thần thông, quả thực chính là đầu óc nước vào hành vi, nhưng hắn cầu còn không được, cười như điên nói: “Đến a!”

Một chưởng trước người ngưng tụ, vô số kim quang lấp lóe mà đến, không ngừng áp súc đến trong lòng bàn tay.

Dương Thanh Huyền huyễn hóa ra nửa bên biển lửa vòm trời, lập tức bị cái kia chưởng pháp uy thế ép xuống.

“Thật muốn liều mạng sao?”

Nơi xa quan chiến ăn dưa chúng không khỏi là sắc mặt nghiêm túc, không nháy một cái nhìn chằm chằm, sợ bỏ lỡ bất luận cái gì một tấm hình tượng.

“Liều cũng là chết, không liều cũng là chết, kỳ thật trận chiến đấu này, ngay từ đầu liền chú định kết cục a.” Một tên thiên tài lắc đầu thở dài, nhưng trong mắt lại là lãnh mang chớp động, không có bất luận cái gì đáng tiếc bộ dáng, ngược lại mang theo một tia trào phúng.

“Lấy Dương Thanh Huyền trí tuệ, không phải như vậy hồ đồ mới là, cho dù sơn cùng thủy tận, cũng sẽ không cam chịu.” Nguyệt Kha nhíu mày lại, nhìn chăm chú phía trước, luôn cảm thấy Dương Thanh Huyền còn có át chủ bài.

“Hắn duy nhất có thể đầu cơ trục lợi chính là Đạo Hoán Bộ, không nói đến Đạo Hoán Bộ cần cực thời gian dài mới có thể thi triển một lần, hắn đã vừa mới dùng hết, coi như Đạo Hoán Bộ vẫn còn, chiêu này đạo pháp vốn là xuất từ thương gia, không có khả năng đưa đến kỳ hiệu.” Tử Xa Hồn tỉnh táo phân tích nói, mặt như băng sương, chẳng biết đang suy nghĩ gì.

Nguyệt Kha nhìn qua hắn, nói: “Ngươi ý là, Dương Thanh Huyền hẳn phải chết không nghi ngờ rồi?”

Tử Xa Hồn trầm tư dưới, lạnh lùng nói: “Hắn chết không phải càng tốt sao?”

Nguyệt Kha “Lạc lạc” cười một tiếng, nói: “Ta hiểu được, ngươi lý trí bên trên cảm thấy hắn hẳn là phải chết, nhưng luôn cảm thấy hắn không sẽ dễ dàng chết như vậy, ha ha, xem ra mọi người đối với Dương Thanh Huyền kỳ vọng cũng rất cao a, lúc này cũng không dám hạ khẳng định.”

Cửu Nguyên Già Lam trong mắt lôi điện lấp lóe, nói: “Ngươi sao lại không phải như thế đâu.”

Ăn dưa chúng nhóm đều hơi hơi đổi sắc mặt, bọn hắn phát hiện, càng là thiên phú cao, thực lực mạnh thiên tài, càng không dám chắc chắn Dương Thanh Huyền thắng bại, ngược lại là những cái kia thiên phú thực lực hơi kém, đều cho rằng Dương Thanh Huyền chết chắc.

“Long Thần Hỏa Vũ!”

Tại ngọn lửa kia ngưng tụ đến cực hạn thời điểm, Dương Thanh Huyền cuối cùng động, một chưởng đánh ra, hung hăng áp hướng về phía trước.

Vô số hỏa diễm hóa thành chân long, hoa sen, pháo hoa, liệt nhật chờ chút cảnh tượng, bày biện ra một mảnh thế giới của “lửa”.

“Ha ha ha ha!”

Thương Minh cười như điên nói: “Chết!”

Hắn bỗng nhiên trở tay một chưởng, liền phá không mà đi.

Hắn chậm chạp không chịu xuất chiêu trước, chính là sợ Dương Thanh Huyền quỷ kế đa đoan, hiện tại thấy Dương Thanh Huyền ra chiêu, lại không hoài nghi, liều mạng toàn lực hội tụ tại một chưởng này bên trong, hung hăng đánh ra.

❤truyen

cuatui.vn “Ầm ầm!”

Long Thần Hỏa Vũ thế giới một chút vỡ nát, giống như giấy.

Còn chưa cùng Thương Minh một chiêu oanh cùng một chỗ, liền toàn bộ vỡ vụn ra, bị tồi khô lạp hủ.

“Cái gì?!”

Thương Minh sắc mặt đại biến.

Sở hữu ăn dưa chúng không khỏi là trừng lớn hai mắt, giật mình nói: “Cái đó là...”

Chỉ thấy thế giới của “lửa” vỡ vụn trung ương, Thương Minh chưởng pháp bao phủ xuống Dương Thanh Huyền, mặt không biểu tình, ở đằng kia cường đại năng lượng áp chế xuống, “Bành” một tiếng nổ tung, hóa thành một tờ linh phù.

“Thế Thân Phù!”

Có người la hoảng lên.

Thế Thân Phù, năng lực đồng đẳng với Đình Hùng Ưng thế thân thuật, có thể để hết thảy vạn vật hóa thành chính mình thế thân, đồng thời có chính mình bộ phận khí tức cùng lực lượng, rất khó nhận ra tới.

“Chi!”

Thương Minh hút miệng hơi lạnh, một cỗ cảm giác không ổn tại nội tâm hiển hiện.

“Thật là khiến người tiếc nuối đâu, thiểu năng.”

Dương Thanh Huyền thân ảnh xuất hiện sau lưng Thương Minh cách đó không xa, mặt mũi tràn đầy sát cơ lạnh giọng nói: “Ta để ngươi ăn một chiêu, là chiêu này!”

Trong tay xuất ra Âm Dương Kính nhoáng một cái, một đạo hắc mang liền chiếu tới.

Thương Minh hoảng hốt, chính mình vừa mới toàn lực đẩy ra một kích, căn bản phòng ngự đã không kịp, chỉ có thể liều mạng né tránh, nhưng Dương Thanh Huyền sớm có tính toán, hết thảy thân pháp điểm rơi đều tại hắn trong tính toán, hoàn toàn tránh không khỏi.

“Xùy!”

Kính chiếu sáng trên người Thương Minh, lập tức đánh tan hắn hộ thể chân khí, cực âm chi lực ở trên người lan tràn ra.

“A!”

Thương Minh kêu thảm một tiếng, vội vàng thân ảnh nhoáng một cái, bị thương hướng nơi xa độn đi.

Biến cố này, làm cho tất cả mọi người đều trợn mắt hốc mồm.

Tử Xa Hồn mấy người trái tim kịch liệt run rẩy một chút, mặc dù mình đoán đúng rồi, nhưng cũng không thích cái này đúng kết quả, thà có thể đoán sai, nhìn xem Dương Thanh Huyền bị giết, cái kia mới có thể dễ chịu.

“Lục trưởng lão cẩn thận! Dương Thanh Huyền trong tay có Âm Dương Kính!”

Thương Đông Đông cảm thấy được không ổn, lập tức kêu to lên.

Thương gia mấy vị trưởng lão đều là tâm thần đại chấn, vừa kinh vừa sợ.

Bọn hắn tự nhiên nghe qua Âm Dương Kính là cái gì.

Thương Minh thống khổ không thôi, liều mạng vận chuyển chân nguyên, chống cự cái kia cực âm chi lực, đem lực lượng này từng vòng từng vòng áp chế, phong ấn tại trong cơ thể.

Nhưng nửa bên thân thể kinh lạc cùng khiếu huyệt đều bị hủy, như là tử thi, không có cảm giác nào.

Hắn hai mắt bên trong phun ra lửa.

Thương Khinh Ca một mặt cùng Quỷ Tàng triền đấu, một mặt quát: “Thương Minh, lực lượng kia không thể tại thể nội ở lâu! Nhanh chóng đánh giết Dương Thanh Huyền, sau đó đem cực âm chi lực bức đi ra! Nếu không liền phiền toái.”

Thương Minh gương mặt âm trầm không thôi, nội tâm một trận bực bội, âm thầm nghĩ ngợi nói: “Chẳng lẽ chính ta không rõ ràng, muốn ngươi nói? Chỉ là giết Dương Thanh Huyền nào có dễ dàng như vậy, đánh lâu như vậy, không chỉ có không giết chết đối phương, còn làm phải tự mình bị Âm Dương Kính chiếu một cái, có thể giết ta không còn sớm giết?!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2855: Chưởng Khống Toàn Trường

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Vừa mới còn hào khí vượt mây, không ai bì nổi, nói muốn cứng rắn tiếp ta một chiêu, hiện tại tiếp về sau, làm sao cùng cái phế vật giống như?”

Thương Minh tức đến phát run, quát ầm lên: “Có bản lĩnh quang minh chính đại so chiêu!”

Dương Thanh Huyền cười nhạo không thôi, “Phi, thật không biết xấu hổ, ta chỗ nào không quang minh chính đại rồi? Đều là bằng bản lĩnh ở đây đánh, làm sao lại thành không quang minh chính đại? Các ngươi thương gia không chỉ có thực lực low bức, tư duy cũng rất kỳ quái, các ngươi đánh người khác chính là quang minh chính đại, người khác đánh các ngươi cũng không phải là quang minh chính đại.”

Thương Minh vốn là cảm xúc hơi không khống chế được, nghe vậy càng là giận dữ không thôi, gào thét lớn lao đến, “Chịu chết đi!”

Dương Thanh Huyền cầm lấy Âm Dương Kính, lung lay dưới, quát: “Lại tiếp ta một chiêu!”

Thương Minh thấy cái kia kính quang sáng rực, dọa đến vội vàng vận chuyển chân nguyên, cưỡng ép tại không trung thay đổi thân pháp, bỗng nhiên cải biến tự thân quỹ tích, để nguyên bản liền thụ thương thân thể, lại tự hành phá hủy mấy đầu gân mạch, áp ra một chút nội thương.

Ai ngờ Dương Thanh Huyền lại là giả thoáng một chiêu, đang nhìn hắn cười.

“A a!”

Thương Minh thất khiếu bốc khói, liều lĩnh vọt tới, song mắt đỏ bừng.

“Lần này có thể là sự thật, tiếp chiêu!”

Dương Thanh Huyền cầm lấy Âm Dương Kính, màu trắng mặt kính nhoáng một cái, thật bắn - ra một đạo bạch mang tới.

Thương Minh sắc mặt đại biến, lần nữa cưỡng ép dừng lại thân thể, trong cơ thể chân nguyên nhận to lớn đè ép, kêu lên một tiếng đau đớn, khóe miệng tràn ra máu tươi.

Nhưng Dương Thanh Huyền một chiêu này Âm Dương Kính mặc dù bắn - ra, lại không phải bắn về phía hắn, mà là trực tiếp bắn về phía nơi xa một tên uy phong lẫm lẫm địch đối thiên tài.

Tên kia thiên tài là năm sao Thiên Giới hậu kỳ thực lực, đang ở lực áp một tên nam vực liên minh đối thủ, đánh anh tư hăng hái, không ai bì nổi bộ dáng.

Chỗ nào nghĩ ra được cái này trên trời rơi xuống tai vạ bất ngờ, chỉ là võ giả bản năng để hắn cảm thấy được một tia nguy hiểm, chờ phản ứng lại thời điểm, giật mình nhìn lại, cái kia bạch quang đã chiếu đến trên thân.

“A!.”

Tên võ giả này kêu thảm một tiếng, nhìn xem Dương Thanh Huyền cái kia ánh mắt lạnh lùng, trừ đau đớn bên ngoài, một trận trời đất quay cuồng, biết chính mình xong đời.

Nhất thời ở giữa trăm mối cảm xúc ngổn ngang, nội tâm vạn phần hối hận.

Nếu là cái kia đạo ánh mắt lần thứ nhất nhìn mình chằm chằm thời điểm, lui về sau một bước kia thì tốt biết bao, như vậy chính mình giờ phút này cần phải ở phía xa an tĩnh ăn dưa quan chiến, loại nào hài lòng, làm sao đến mức rơi vào kết cục như thế.

Tên võ giả này ý thức một chút xíu mất đi, thân thể tại cực dương lực lượng hạ hòa tan, trong đầu nhớ lại qua lại đủ loại, “Ta nhớ tới ngày đó ở dưới ánh tà dương chạy, kia là ta chết đi thanh xuân...”

“Bành!”

Tên võ giả này đối thủ, mừng rỡ phía dưới lập tức bổ sung một chiêu, đem hắn triệt để đánh nổ, trở thành một bãi thịt nát, bụi bặm vũ trụ.

“Chi!” Những đang giao chiến kia đám thiên tài bọn họ, không khỏi là hoảng sợ muôn dạng, mắt liếc thấy Dương Thanh Huyền cầm trong tay Âm Dương Kính, từng cái dọa đến sợ vỡ mật.

Đây cũng quá kinh khủng đi, tùy thời tùy chỗ đều có thể bị kính chiếu sáng bên trong, bọn hắn cũng không phải bảy sao Thiên Giới cường giả, mà lại đều đang liều chết trong chém giết, Dương Thanh Huyền muốn chiếu ai, cơ hồ đều chỉ là thuận tay sự tình, mà lại chiếu chết ngay lập tức.

To lớn sợ hãi bao phủ thương gia một phái đệ tử thiên tài.

Đế Quyền một mực tại đứng ngoài quan sát nhìn, lúc này rốt cuộc không trầm được, quát: “Đáng chết!” Chính mình thân ảnh lóe lên, liền vọt lên, trực tiếp gia nhập chiến trường.

“Không được!”

Tên kia vừa mới đánh giết đối thủ nam bộ liên minh đệ tử, bị Đế Quyền trực tiếp đánh lén một chút, tại chỗ bạo chết.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, quát lên: “Tất cả mọi người nghe, ta lại cho các ngươi một lần cơ hội. Chỉ cần trên tay không có nhuốm máu, hiện tại lui ra, ta hết thảy qua lại không truy xét, nếu không...” Hắn giơ lên Âm Dương Kính đến, lung lay.

“Chi!”

Thương gia một phái đệ tử thiên tài sớm đã sợ vỡ mật, giờ phút này nghe nói còn có cơ hội, đều là mừng rỡ không thôi, “Ta không đánh, ta hiện tại liền lui, đa tạ Thanh Huyền công tử khoan dung độ lượng!”

Hơn ba mươi tên đệ tử thiên tài, bị chém giết hơn phân nửa, còn lại mười mấy người, toàn bộ đánh tơi bời đào tẩu.

Chỉ còn lại Bách Lý Kiếm Quân mấy người trong tay nhuốm máu, đều hoàn toàn biến sắc, vừa vội vừa giận.

Một chút chạy mất mười mấy người, chỉ còn lại bốn tên thiên tài, tăng thêm thương gia còn thừa lại hai người, thế cục nháy mắt liền nghịch quay tới.

“Không cần đi!”

Bách Lý Kiếm Quân khẩn trương, giận dữ hét: “Người nào đi người đó chết!”

Bỗng nhiên trở lại một kiếm, hướng một tên chính đào tẩu thiên tài bổ tới, cái kia thiên tài đang ở tại có thể rời trận cự đại hoan hỉ bên trong, vội vàng không kịp chuẩn bị, liền bị một kiếm đánh chết, kêu thảm không thôi.

“Bách Lý Kiếm Quân! Ngươi thật hận.”

Cái khác rời trận đám thiên tài bọn họ, đều là thỏ tử hồ bi, kinh sợ không thôi, hung hăng nhìn chằm chằm Bách Lý Kiếm Quân.

“Giết đến tốt!”

Đế Quyền lạnh giọng nói: “Các ngươi đám phế vật này, muốn tới làm gì dùng!”

Cái kia rời trận hơn mười người, tất cả đều sắc mặt trắng bệch, nội tâm thê lương, buồn khổ, bi phẫn không có thể nói nói.

Liều mạng chém giết một trận, từng cái đều bị thương, lại rơi được như thế bị ghét bỏ hạ tràng. Những vẫn lạc kia thiên tài, liền càng là chết không giá trị chút nào.

Mà lại cái kia hơn một trăm ăn dưa chúng nhìn lấy ánh mắt của bọn hắn, tựa như là đang nhìn nhược trí, cười nhạo không thôi.

“Trí thông minh này, cũng thật sự là không có người nào, rơi vào kết cục như thế, thật là sống nên.”

“Ai nha, xem cho rõ mấy người kia, nhược trí là sẽ truyền nhiễm, về sau chục triệu cách bọn họ xa một chút, cũng đừng bị hố chết rồi.”

Các loại mỉa mai âm thanh truyền đến, cái này hơn mười tên đệ tử thiên tài đều là bi phẫn không hiểu, sinh lòng vô tận hối hận.

Cửu Nguyên Già Lam cùng Tử Xa Hồn mấy người, nhìn nhau liếc mắt, đều là thấy được lẫn nhau trong mắt cực độ kiêng kị.

Nguyệt Kha thở dài: “Dương Thanh Huyền thật sự là thông minh tuyệt đỉnh, từ đầu đến cuối nắm trong tay đại chiến tiết tấu cùng chủ động, nguyên bản tất bại cục diện, lần này thật biến thành thắng bại khó liệu, thật sự là thật là đáng sợ.”

Kim Vô Khuyết nói: “Tuyệt đối không nên cùng người này là địch.”

Cửu Nguyên Già Lam chờ cùng Dương Thanh Huyền có khúc mắc đệ tử thiên tài, không khỏi là nội tâm cảm thấy áp lực thật lớn.

Thương gia một phái trốn hơn mười tên đệ tử thiên tài, nhưng gia nhập Đế Quyền, khiến cho nguyên bản ưu thế áp đảo giảm mạnh.

Dương Thanh Huyền một phái cũng tại ngắn ngủi trong giao chiến tử thương gần nửa, chỉ còn lại hơn mười người.

Trong đó Quỷ Tàng ngăn chặn Thương Khinh Ca, Dương Thanh Huyền ngăn chặn Thương Minh, Quân Thiên, Tần Tiểu Vũ, Trần Thiên trụ cột mấy người ngăn chặn thương nguyên, còn lại đệ tử thiên tài khổ chiến Đế Quyền, Bách Lý Kiếm Quân cùng Thương Đông Đông mấy người, y nguyên mười phần gian nan, nhưng so sánh khai chiến mới bắt đầu cái kia cơ hồ tất thua cục diện, đã thật tốt hơn nhiều.

“Nhìn kính!”

Dương Thanh Huyền cầm lấy Âm Dương Kính nhoáng một cái, Thương Minh đứng tại cái kia không nhúc nhích, mặt âm trầm, quả nhiên lại là giả thoáng một chiêu.

“Ha ha, đã có kinh nghiệm a.” Dương Thanh Huyền cười lạnh không thôi.

Thương Minh khí mặt đều đen, tại tỉnh táo lại về sau, đã sẽ không bị Dương Thanh Huyền lừa gạt đến, chỉ là đối phương thỉnh thoảng cầm tấm gương lắc một chút, để cho mình hãi hùng khiếp vía, có chút khỉ làm xiếc cảm giác, nơi xa hơn một trăm người ăn dưa nhìn xem đâu, quả thực chính là vô cùng nhục nhã.

Hắn dù sao cũng là bảy sao Thiên Giới trung giai cường giả, rất nhanh liền ý thức được, lấy Dương Thanh Huyền cảnh giới thực lực, không đủ để nhiều lần khu động Âm Dương Kính, khẳng định có số lần hạn chế, nếu không lấy ra loạn lắc, chính mình cái này phương người sớm chết sạch.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2856: Tấm Thứ Hai Thế Thân Phù, Thù Mới Hận Cũ

“Ngươi Thế Thân Phù sợ cũng đã không có đi.”

Thương Minh mặt âm trầm nói.

“A, có hay không có thể tới thử một chút.”

Dương Thanh Huyền mặt mũi tràn đầy cười lạnh, một bộ khinh miệt bộ dáng, để Thương Minh nhìn không ra hư thực.

“Ngươi cho rằng ta không dám?”

Thương Minh lạnh giọng nói: “Không thể không thừa nhận, ngươi thật là một cái đáng sợ tồn tại, khó trách thương bàn sẽ chết trong tay ngươi, ta lúc trước là có chút váng đầu, hiện tại tỉnh táo lại, ngươi còn có thể lật ra hoa dạng gì.”

Hai tay của hắn phi tốc bấm niệm pháp quyết, gắt gao nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, trên mặt không ngừng chảy xuống mồ hôi lạnh.

Lúc trước điên cuồng tấn công quá mức tiêu tan tâm thần cùng tinh lực, về sau lại bị Âm Dương Kính chiếu một cái, giờ phút này thân thể thụ thương không nhẹ, cho dù thi triển pháp quyết, cũng so bình thường khó khăn mấy lần, nghĩ đến nơi này, nội tâm sát khí càng là tăng lên gấp bội.

“Lên!”

Thương Minh lệ quát một tiếng, trong tay quyết ấn đình chỉ, trên không xuất hiện một bức đen kịt họa trục, tại không trung chầm chậm triển khai.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, đã cảm thấy trước mắt nhoáng một cái, một cỗ thanh quang từ trong bức họa bắn - ra, gào thét mà đến, như Ngân Hà lưu chuyển.

“Không được!”

Dương Thanh Huyền thầm kêu một tiếng, liền cảm nhận được lớn lao nguy hiểm, lấy ra chiến kích xông tới, “Phanh phanh phanh”, không ngừng đem thanh quang đánh bay.

“Quả nhiên hết biện pháp sao?”

Thương Minh cười lạnh một tiếng, hướng không trung một chút, quyển trục bên trong bắn - ra thanh quang, như thác nước bố vẩy xuống, xen lẫn thành một mảnh màn ánh sáng lớn.

“Cho ta phá!”

Dương Thanh Huyền toàn thân kim quang chớp động, toàn bộ lực lượng đều hội tụ tại chiến kích bên trong, hung hăng bổ tới.

“Ầm ầm!”

Kích quang oanh trên màn sáng, truyền ra thanh âm đáng sợ.

“Ngục đấu!”

Dương Thanh Huyền chợt cắn răng một cái, chiến kích hướng phía trước một đâm, các loại sức mạnh bị áp chế trên lưỡi kích, không ngừng chui qua lại.

“Ầm ầm!”

Cuối cùng phá vỡ màn sáng một tuyến, kích - bắn mà ra.

“Vô dụng, chết!”

Thương Minh hai tay bấm niệm pháp quyết, bỗng nhiên tách ra, một tay hướng phía trước bắt lấy, một cỗ chân nguyên trên lòng bàn tay khuếch tán, đem cái kia chiến kích xung kích lực lượng ngăn trở.

“Ầm ầm!”

Mang theo vô biên uy năng một kích, bỗng nhiên dừng ở Thương Minh một chưởng trước.

Một cái tay khác thì bấm niệm pháp quyết điểm ra, màu đen quyển trục tại không trung nhoáng một cái, vô số thanh quang hình thành lực xoắn, như vòng xoáy khổng lồ.

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền thân thể một chút bị giảo vỡ nát.

“A!”

To lớn tiếng kêu thảm thiết truyền đến.

Tất cả mọi người không khỏi là tâm thần chấn động, vội vàng mở mắt nhìn lại, chẳng lẽ Dương Thanh Huyền chết rồi?

Nhưng trước mắt xuất hiện hết thảy, nhưng lại làm cho bọn họ trợn mắt hốc mồm, từng cái hóa đá tại chỗ.

Cái kia bị giảo sát trung tâm, một đạo Linh phù lượn vòng, nháy mắt hóa thành vỡ nát.

Mà chiến kích lại trở thành Dương Thanh Huyền, cầm trong tay Âm Dương Kính chiếu xuống đi.

“Lại là Thế Thân Phù!”

Trong lòng mọi người cuồng loạn, “Hắn đến cùng có bao nhiêu Thế Thân Phù?”

“A” kêu thảm chính là từ Thương Minh trong miệng truyền ra, tê tâm liệt phế, để mỗi người đều nghe sợ nổi da gà.

Lần này là màu trắng mặt kính chiếu xuống, bắn về phía Thương Minh trái tim.

Bị Thương Minh dùng tay đỡ lấy, toàn bộ cánh tay đều bị tiêu tan sạch, sau đó cưỡng ép xoay xoay người đào tẩu, bị chiếu ở đầu vai, thống khổ không thôi.

Nửa cái thân thể không ngừng tan rã, giờ phút này bị phong ấn ở trong cơ thể cực âm chi khí phát tác, bắt đầu du tẩu toàn thân, cả người trở nên vỡ vụn, biến hình, sắp mất đi hình người.

“Còn có một tấm Thế Thân Phù...”

Ăn dưa trong đám người, có sắc mặt hai người tái mét, tràn đầy oán giận chi sắc, chính là cùng Lý Viễn, Sử Tư Ngôn cướp đoạt Thế Thân Phù hai người kia, bọn hắn biết hết thảy có ba tấm Thế Thân Phù, đều bị Dương Thanh Huyền không khách khí cầm đi.

“Thương Minh đại nhân, ngươi đây là đang khiêu vũ sao?”

Dương Thanh Huyền thu hồi Âm Dương Kính, chấp kích tiến lên, lạnh giọng nói: “Mọi người đấu pháp một trận, nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, đích thật là nhân sinh chuyện vui, nhưng cũng không cần vui đến khoa tay múa chân a?”

Dương Thanh Huyền dưới chân dừng lại, cự ly Thương Minh ngàn trượng địa phương xa, bỗng nhiên một chiêu một mạch chấn cửu tiêu, liền đánh tới.

“Xùy!”

Kích quang phá toái hư không.

Thương Minh thống khổ không thôi, kinh sợ phía dưới, liều mạng dùng tay vồ một cái, “Ầm ầm” một tiếng, đem cái kia kích quang đánh nát bấy.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, thầm nghĩ: “Bảy sao Thiên Giới trung giai, lại như thế khó chơi, bị Âm Dương Kính chiếu bên trong hai lần, cũng còn có như vậy sức chiến đấu.”

Sắc mặt hắn âm trầm, không dám quá mức tiến lên, dù sao liên tiếp chiến đấu xuống tới, thể năng đã tiêu hao tới cực điểm, lấy ra đại lượng đan dược liền hướng miệng bên trong đưa, khẽ cắn liền nuốt xuống, bổ sung thể năng.

Thương Minh cũng là liều mạng nuốt đan, các loại thiên tài địa bảo hướng miệng bên trong đưa, nhưng cực âm cực dương hai loại sức mạnh tại thể nội vận chuyển, sinh sôi không ngừng, lấy một loại đáng sợ phương thức tàn phá lấy nhục thể của hắn, căn bản không khôi phục lại được.

Mặt khác chiến đấu đám người, nhìn xem Thương Minh bộ dáng, đều là tâm kinh đảm hàn.

Dương Thanh Huyền thấy thế, càng là tận khả năng kéo dài thời gian, để Thương Minh tự sinh tự diệt, lập tức lần nữa lấy ra Âm Dương Kính, hướng hư không nhoáng một cái, liền chiếu vào cách đó không xa một tên đối địch thiên tài võ tu trên thân.

“A!”

Tên kia võ tu mặc dù tại lưu tâm Dương Thanh Huyền, nhưng vốn là ở vào sinh liều chết dưới, chỗ nào trốn được Dương Thanh Huyền tận lực một kích.

Bị bạch quang vừa chiếu, toàn thân bốc khói, thân thể bắt đầu bốc hơi, sau đó bị đối thủ bổ sung một chiêu, liền nổ vỡ ra đến, hóa thành thịt nát.

“Chi!”

Thương gia một phái võ giả, lần nữa dọa đến hồn phi phách tán.

Cái này giết người cũng quá tùy ý a?

Đế Quyền quát to: “Thương Nguyên trưởng lão, ngươi nhanh đi giết Dương Thanh Huyền.”

Thương Nguyên sắc mặt bạc trắng, trên thực tế hắn nhìn ra Dương Thanh Huyền ở vào nỏ mạnh hết đà, nhưng một tới vẫn là e ngại cái kia Âm Dương Kính, thứ hai mình bị Quân Thiên mấy người cuốn lấy, một mực tại khổ chiến, căn bản không thoát thân được.

Đúng lúc này, một đạo kiếm khí khổng lồ tại không trung bạo phát đi ra, như tiên nữ tán hoa giống như, dồn dập hướng Dương Thanh Huyền chém tới.

Kiếm khí trung tâm, đứng một tên mặt mũi tràn đầy ngoan lệ nam tử, tay kết kiếm quyết, chính là Bách Lý Kiếm Quân.

Hắn vừa mới chém giết trước mặt nam vực liên minh đệ tử, không kịp chờ đợi liền hướng Dương Thanh Huyền ra chiêu.

Trận chiến đấu này hạch tâm, chính là vây quanh giết Dương Thanh Huyền triển khai, chỉ cần giết Dương Thanh Huyền, liền hết thảy đều kết thúc.

“Sáu Vực Giới bên trong cừu hận, hôm nay chấm dứt!”

Bách Lý Kiếm Quân lệ quát một tiếng, trong ánh mắt bắn - ra mãnh liệt oán hận cùng sát khí.

Ngày đó bị Dương Thanh Huyền đánh lén, cũng là tổn thương ở đằng kia Âm Dương Kính dưới, kém chút để hắn vạn kiếp bất phục, về sau mặc dù chữa khỏi, lại phát hiện đả thương võ đạo căn cơ, ảnh hưởng tới thiên phú, để hắn gần như sụp đổ.

Như biển cừu hận, tuôn trào ra, mỗi một đạo kiếm khí bên trên, đều là quyết tâm phải giết!

Bách Lý Kiếm Quân tại đại chiến về sau, vốn cũng là dầu hết đèn tắt trạng thái, nhưng một ra tay với Dương Thanh Huyền, không hiểu liền khôi phục lực lượng, đồng thời cảnh giới còn đang không ngừng trèo thăng.

“Thật là lợi hại, lại có thể thiêu đốt lửa giận?”

Nguyệt Kha mấy người ăn dưa chúng đều là lấy làm kinh hãi, nhìn xem Bách Lý Kiếm Quân trạng thái, tại cực độ cừu hận phẫn nộ dưới, người đều biến hình.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, bỗng nhiên thân ảnh chớp động, lui về sau đi.

Đồng thời hai tay chấp kích, không ngừng chém ra kích ánh sáng, “Phanh phanh phanh” đem Bách Lý Kiếm Quân kiếm khí toàn bộ ngăn trở.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2857: Kiếm Quân Chi Thương, Cùng Đồ Mạt Lộ

“Kiếm thế giới mới!”

Bách Lý Kiếm Quân tay kết kiếm quyết, lăng không quát một tiếng, cái kia vô số kiếm khí lưu chuyển, hình thành một tòa mênh mông kiếm chi tinh sông, cắn giết xuống.

Dương Thanh Huyền trên thân ba đại thần thể lưu chuyển tràn ra, hình thành mênh mông cảnh tượng, cùng cái kia kiếm chi tinh sông xa xa tương đối, sau đó toàn thân kim quang đại phóng, nháy mắt hóa thành kim cương pháp thân, thẳng tới trăm trượng, một chưởng hung hăng đánh tới.

“Nhất niệm ngu tức Bàn Nhược tuyệt, nhất niệm trí tức Bàn Nhược sinh.”

“Bàn Nhược Thần Chưởng!”

Vân tay bên trong vô số mênh mông kim quang lấp lóe, diễn nghĩa các loại quy tắc.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ lực lượng đánh vào cùng một chỗ, năng lượng to lớn trận khuếch tán ra, đem hai người đều nuốt không tiến vào.

“Phốc!.”

Hai người đều là phun ra một ngụm máu đến, riêng phần mình đánh bay.

Dương Thanh Huyền toàn thân bị kiếm khí cắt thủng trăm ngàn lỗ, trong chốc lát liền biến thành một tôn huyết nhân, tay hắn bấm niệm pháp quyết ấn, trên thân máu ngược lại đi ngược dòng nước, không ngừng hướng lòng bàn tay hội tụ tới.

Mặt mũi tràn đầy nét nham hiểm, nhìn chằm chằm Bách Lý Kiếm Quân, âm thanh lạnh lùng nói: “Ta có thể phế ngươi lần thứ nhất, liền có thể phế ngươi lần thứ hai, không có lần thứ ba!”

Giữa thiên địa vô số máu tươi, tại một thức này quyết ấn xuống, đều bị dẫn động, hóa thành như nước chảy huyết hà, hướng Dương Thanh Huyền hội tụ tới.

“Bọn hắn đều là bất tử người sao?”

Ăn dưa chúng từng cái hoảng sợ muôn dạng, hai người đều đánh tới trình độ này, còn có thể liều ra đáng sợ như vậy thần thông, liền tính là không chết thân, cũng hẳn là sớm bị rút sạch a.

“Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng!”

To lớn dấu tay máu bên trong, lạc ấn lấy một thiên kinh văn, nhìn chăm chú phía dưới, có thể chọc mù hai mắt, hung hăng đánh ra.

Bách Lý Kiếm Quân biến sắc, hai tay tách ra, cả người biến đến cơ hồ trong suốt, một sợi linh quang từ đỉnh đầu xông ra, tại không trung hóa thành một thanh kiếm quang, hướng phía trước một chém.

“Ầm ầm!”

Dấu tay máu nháy mắt bị chém thành hai khúc, cái kia Huyết Thần Kinh văn tự nổ vỡ ra đến, hóa thành từng đạo huyết chi mưa to, kích - bắn đi ra.

“Bành!”

“Bành!”

Dương Thanh Huyền trên thân bị kiếm quang chém trúng, nổ vỡ ra đến, bạo thành vô số máu đỏ

Bách Lý Kiếm Quân bị cái kia mưa to đánh trúng, bắn thủng thân thể, phun ra một ngụm máu đến, cũng lật bay ra ngoài.

Toàn bộ bầu trời nháy mắt trở nên yên tĩnh.

Sở hữu chiến đấu người, đều ngừng lại, vội vàng tách ra.

“Dương Thanh Huyền!”

Tần Tiểu Vũ mấy người khẩn trương, bỗng nhiên vọt tới.

Ăn dưa chúng cũng từng cái thần sắc khẩn trương, âm thầm nghĩ ngợi nói: “Lần này đều phải chết đi...”

Tử Xa Hồn tự lẩm bẩm: “Lại không chết liền không có thiên lý...”

Dương Thanh Huyền nổ ra máu đỏ, tại không trung lăn lộn, ngưng tụ thành chính mình hình thái, mặt lộ vẻ vẻ thống khổ, rất nhanh lại tan rã mở, lại cố gắng một chút xíu ngưng tụ, lại tan rã.

“Dương Thanh Huyền!”

Tần Tiểu Vũ khóc hô một tiếng.

Quân Thiên mấy người cũng đều là khẩn trương.

Quỷ Tàng song đồng co rụt lại, quát: “Để cho ta tới!”

Một bước tiến lên, thân thể hóa thành huyết sát, hai tay bấm niệm pháp quyết kết ấn, một vòng hồng sắc quang mang, đem Dương Thanh Huyền đoàn kia máu tươi bao phủ, trợ hắn khôi phục chân thân, “Đừng nóng vội, đừng hoảng hốt, ổn định lại tâm thần, liền giống như lúc trước, chúng ta điều tiết đến cùng một tần suất.”

Đoàn kia máu tươi động tác trở nên chậm chạp, một chút xíu ngưng tụ ra thân thể tới.

Đế Quyền quát: “Giết!”

Liền xông về phía trước đi, một chưởng đánh ra, kim mang bao phủ vòm trời.

Quân Thiên cắn răng nói: “Ngăn trở!”

Hơn mười người đứng tại Quỷ Tàng phía trước, riêng phần mình xuất thủ, thần thông áo nghĩa quang huy, nối thành một mảnh, hình thành to lớn màn sáng.

Đồng thời tế ra đủ loại pháp bảo, dung nhập vào màn sáng bên trong, tăng cường phòng ngự năng lượng.

“Ầm ầm!”

Đế Quyền một chưởng đánh vào quang mang, trực tiếp đánh tan vỡ nát.

Cái kia màn sáng chỉ là rất nhỏ lắc lư hạ.

Đế Quyền giận dữ, quát: “Khinh Ca trưởng lão, Thương Nguyên trưởng lão!”

Thương Khinh Ca nói: “Yên tâm đi, bọn hắn lần này chết chắc.”

Hắn cùng Quỷ Tàng dừng lại chiến đấu về sau, liền đang liều mạng nuốt chửng đan dược, thừa cơ khôi phục không ít thể năng.

Còn lại thương gia đệ tử cũng là như là.

Thương Nguyên trừ chính mình khôi phục một chút bên ngoài, còn giúp Thương Minh ổn định hạ thương thế.

Mà Bách Lý Kiếm Quân thân thể phiêu phù ở nơi xa, không ngừng giãy dụa, trong miệng ọe ra máu, sinh cơ một chút xíu mất đi, lại không người quản.

Thương gia phái này võ giả, tất cả đều đề khí vận công, đem chân nguyên súc tại lòng bàn tay, tăng lên tới đỉnh phong nhất.

Mỗi người đều là mục quang lãnh lệ, dự định tất công tại một kích này bên trong.

Đang súc thế sát na về sau, Thương Khinh Ca quát: “Xuất thủ!”

“Oanh! Oanh!.”

Từng đạo quang mang kích - bắn mà ra, như trường hồng quán nhật, vẽ ra trên không trung khoe khoang quang huy, hướng cái kia quang bình chướng đánh tới.

Quân Thiên mấy người đều sắc mặt tái mét, cắn răng liều mạng ngăn trở.

Bọn hắn không thể lui, vừa lui, Dương Thanh Huyền liền hẳn phải chết không nghi ngờ, nếu là Dương Thanh Huyền chết rồi, cái kia trận chiến này ý nghĩa ở đâu?

Cái kia chết đi đông đảo các đồng bạn, ý nghĩa lại ở đâu?

Cũng không lui, chính mình hơn phân nửa cuối cùng cũng chết.

“A, chết thì chết đi.”

Hơn mười người nội tâm đều là bất đắc dĩ cảm thán một tiếng, ai không phải trải qua sinh tử, vừa giãy giụa đi đến bây giờ, nếu là sợ chết, đã sớm trong quá trình trưởng thành vẫn lạc, cũng không sống tới hiện tại.

“Ầm ầm!”

Cái kia mấy đạo quang mang nháy mắt oanh trên màn sáng.

Cường hoành vô song lực lượng hoàn toàn nghiền ép xuống tới, màn sáng bên trong pháp bảo dần dần vỡ nát, toàn bộ màn sáng vậy “oanh” một tiếng, hóa thành điểm điểm óng ánh mang tiêu tán.

Hơn mười người nháy mắt bị cái kia oanh kích lực lượng cuốn vào, hộ thể chân khí bị xé nứt, tại bên trong cơn bão năng lượng lượn vòng, kêu thảm không thôi.

Mấy người tại chỗ liền thổ huyết vẫn lạc.

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng, cũng nhận cái kia năng lượng to lớn xung kích, “Ầm ầm” một tiếng, liền sụp đổ ra, hóa thành huyết thủy, sái nhập hư không.

“Kết thúc...”

Nguyệt Kha sắc mặt tái mét, đôi môi khẽ run lên.

Chẳng biết vì sao, nội tâm của nàng cũng không hi vọng Dương Thanh Huyền chết, nhưng trước mắt này một màn, đã tuyên cáo Dương Thanh Huyền không có khả năng sống.

Coi như kéo dài hơi tàn còn lại một hơi, sau một khắc cũng là chết kết cục.

“Hô... Cuối cùng chết rồi.”

Tử Xa Hồn trùng điệp nhẹ nhàng thở ra, cùng Cửu Nguyên Già Lam nhìn nhau liếc mắt, hai người đều lộ ra hiểu ý mỉm cười.

Cửu Nguyên Già Lam lạnh lùng nói: “Tiện nghi tiểu tử này.”

“Ha ha, một bầy kiến hôi, còn muốn cùng bản tọa chống lại!”

Đế Quyền cuồng tiếu không thôi, mặt mũi tràn đầy dữ tợn, nhìn chằm chằm phía trước sụp đổ hư không, Quân Thiên bọn người bị đánh tan, từng cái miệng lớn thổ huyết không thôi.

“Hàm hàm.”

Quân Thiên mặt mũi tràn đầy bi phẫn, liều mạng bay đến nơi xa, đem đã ngất đi Tạ Hàm đỡ dậy, liều mạng đem chính mình chân nguyên rót vào trong cơ thể.

Đồng thời lấy ra các loại đan dược, trực tiếp tại lòng bàn tay bóp nát, cưỡng ép đánh vào Tạ Hàm trong miệng, gắn bó nàng cái kia một tuyến sinh mạng.

Hai người cùng vì thiên thu thất tử, tu luyện công pháp nhất trí, tại Quân Thiên cứu chữa dưới, lẫn nhau chân nguyên tần suất rất nhanh hướng tới nhất trí, sinh ra cộng hưởng, Tạ Hàm sinh cơ một chút xíu khôi phục.

“Hừ, không cần uổng phí sức lực, đã ra tay với bản tọa, chỉ có một con đường chết.”

Đế Quyền lạnh lùng đi trên hư không, hướng mấy người đi đến, trên thân cường hoành đến cực điểm khí thế, trấn áp tại người còn sót lại trên thân, để bọn hắn thương thế tăng thêm, không ngừng thổ huyết, muốn sinh sinh đem bọn hắn từng cái ép chết.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2858: Pháp Môn Tương Dung, Hợp Hai Làm Một

“Ngươi không có kết cục tốt.”

Tần Tiểu Vũ máu me khắp người, ngồi xếp bằng hư không bên trên, lạnh lùng nói, trạng thái như trong gió chập chờn ánh nến, lúc nào cũng có thể dập tắt, nhưng ý chí bất khuất, đạo tâm không hủy.

Đế Quyền sầm mặt lại, lạnh giọng nói: “Sắp chết đến nơi còn mạnh miệng, nói một chút ta không thích nghe, ta trước hết đưa ngươi đi chết.”

Hắn năm ngón tay vồ lấy, Tần Tiểu Vũ yết hầu tựa như là bị ghìm ở, ọe ra một ngụm máu đến, mặt mũi tràn đầy khinh miệt cùng bất khuất.

Đế Quyền giận dữ, năm ngón tay một chút xíu nắm chặt, cười gằn nói: “Ta liền dùng gấp mười động tác chậm bóp nát cổ họng của ngươi, để ngươi hưởng thụ một chút chậm rãi chết đi niềm vui thú.”

Tần Tiểu Vũ trong miệng máu tươi không ngừng ọe ra, toàn thân lạnh rung run rẩy, những cái kia huyết dịch không ngừng ở trên mặt chảy xuôi, hóa thành một tia, trôi hướng phương xa.

Cùng một thời gian, tất cả mọi người trong lòng nao nao, phát hiện trên người mình máu chậm rãi di chuyển, tựa như là bị gió nhẹ nhàng thổi qua.

Thương Khinh Ca con ngươi đột nhiên co lại, một chút nhìn chằm chằm trên cánh tay mình, vết thương bốn phía máu tươi, giống như là nhận từ lực hấp dẫn, một tia bay vào hư không, hướng nơi xa vọt tới.

Trong chốc lát, rộng lớn trong chân không, vô số huyết quang lấp lóe, giống như là trăm triệu Vạn Hồng màu tóc tia, sáng loáng, đâm người mắt.

Thương Khinh Ca kinh hô một tiếng, “Không được! Hắn còn chưa có chết!”

Tất cả mọi người trái tim kịch liệt co vào, toàn thân cự chiến, còn chưa có chết? Ai còn chưa có chết?

Đầy trời huyết quang mãnh liệt, hình thành sôi trào hải dương, tại trong chân không úy vi tráng quan.

Đế Quyền bỗng nhiên một nắm, đem Tần Tiểu Vũ yết hầu triệt để bóp nát, sau đó giống như rác rưởi ném ra ngoài, lạnh giọng nói: “Coi như không chết, chẳng lẽ còn có thể lật ra sóng gió không thành!”

“Tần Tiểu Vũ...”

Nam bộ liên minh đám người, đều là nội tâm một trận bi ai.

Bảy đại siêu cấp thiên tài, vinh quang vương giả sống chết không rõ, sáu vương giả đã chết đi thứ ba, Quân Thiên cùng Trần Thiên trụ cột đều là thoi thóp, lúc nào cũng có thể tàn lụi, Tần Tiểu Vũ lại...

Mặt mũi tràn đầy ngốc trệ, con ngươi tan rã, toàn thân dần dần trở nên cứng ngắc, nằm tại trong hư không vũ trụ, không ngừng bay xa.

Nhưng nơi trái tim trung tâm, lại một chút kim mang chớp động, phóng xạ ra một tia kim quang, thuận theo Tần Tiểu Vũ kinh lạc du tẩu, rất nhanh liền chiếm cứ toàn thân.

Chính là cái kia đóa kim sắc ưu đám mây dày bà la, tinh xảo linh lung, mỗi chuyển động một cái, liền phóng xuất ra đại lượng năng lượng, chữa trị Tần Tiểu Vũ thân thể.

Không có người phát hiện Tần Tiểu Vũ trong cơ thể dị dạng, toàn bộ ánh mắt đều chú ý đến cái kia uông dương huyết hải bên trong, bành trướng huyết dịch lực lượng không ngừng nhấc lên sóng lớn, vuốt bốn phương tám hướng chân không.

Bên trong phương viên mấy vạn dặm, cơ hồ mỗi một tích không bị khống chế huyết dịch, đều bị thu nạp đi vào, ngưng tụ thành một phương huyết hải.

“Rầm rầm.”

Huyết hải bên trong đột nhiên vang lên thanh âm rất nhỏ, so sánh cái kia sóng to gió lớn, hoàn toàn liền không có ý nghĩa, nhưng lại rõ ràng truyền vào mỗi người trong tai.

Chỉ thấy trên mặt biển tuôn ra từng cái nhỏ bé huyết chi phù văn, ngàn ngàn vạn vạn bay vào không trung, sau đó huyễn hóa thành hai thiên kinh văn, lẫn nhau song song, đứng sững tại huyết hải trong chân không.

“Huyết Thần Kinh!”

Đế Quyền sắc mặt đại biến, mặc dù hắn chưa bao giờ thấy qua Huyết Thần Kinh, nhưng có thể suy đoán ra.

Chỉ là mặt khác một thiên...

Đế Quyền cùng Thương gia trưởng lão đều là nhíu mày, như trong đó một thiên là Huyết Thần Kinh, cái kia mặt khác một thiên là cái gì?

Hai thiên kinh văn bên trên phát ra khí tức cùng năng lượng đều cơ hồ bình đẳng tương đương.

Ở chỗ này vũ trụ bên trong, còn chưa từng nghe qua có có thể cùng Huyết Thần Kinh đánh đồng Huyết tu kinh pháp.

Hai thiên kinh văn tại không trung lấp lóe, ngàn tỉ phù văn tiếp tục từ huyết hải bên trong bay ra, hoàn thiện cái này hai thiên pháp môn.

Đạt tới trình độ nhất định về sau, “Soạt” một tiếng, hai thiên kinh văn đồng thời vỡ vụn, sở hữu phù văn toàn bộ dung hợp lại cùng nhau, tiến hành tổ hợp sắp xếp.

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người là trong lòng giật mình, cái kia ngàn tỉ huyết phù hình thành kỳ diệu ma trận, vượt ra khỏi chiều không gian, đã không tại mọi người lý giải bên trong.

“Rầm rầm”, lít nha lít nhít sắp xếp tổ hợp âm thanh âm vang lên, ồn ào tiến vào trong tai mọi người, không chỉ có không có bất kỳ khó chịu nào, ngược lại có loại đại đạo pháp âm to lớn cảm giác.

Cuối cùng, những ký tự kia chậm rãi biến hóa, bắt đầu bày biện ra một tôn to lớn máu thân ảnh, không ngừng ngưng thực đứng lên.

Từng đạo huyết chi tinh hoa vọt ra khỏi mặt nước, bổ khuyết đến tôn này trong thân thể, phát ra uy áp cùng lực lượng kịch liệt trèo thăng.

Đế Quyền sắc mặt đại biến, cả kinh kêu lên: “Đây là...”

Thương Khinh Ca trầm giọng nói: “Đại nhân đừng hoảng hốt! Coi như thật là Huyết Thần Kinh, là vô thượng đạo pháp thần thông, cũng chỉ là thuật phương diện mà thôi, hai người này một cái bảy sao Thiên Giới trung giai, một cái năm sao Thiên Giới, lại như thế nào nhấc lên sóng gió, cũng không có khả năng vượt vượt cảnh giới bình chướng, càng không khả năng là đối thủ của chúng ta!”

Hắn kiểu nói này, Đế Quyền cùng Thương Nguyên bọn người mới hơi an tâm, nhưng y nguyên mơ hồ có loại không ổn cảm giác.

“Đây là... Chuyện gì xảy ra...”

Cái kia máu thân thể bên trong, truyền đến một đạo thanh âm rất nhỏ.

Tất cả mọi người sắc mặt đại biến, cả kinh kêu lên: “Thật... Còn chưa có chết...”

Thanh âm kia chính là Dương Thanh Huyền.

Cửu Nguyên Già Lam, Tử Xa Hồn mấy người, từng cái sắc mặt tái mét, to như hạt đậu mồ hôi lạnh từ hai tóc mai lăn xuống, “Hắn thật... Là bất tử thân à...”

“Ha ha, tựa như là hợp thể...”

Quỷ Tàng thanh âm từ cái kia máu thân bên trong truyền ra, cũng là vạn phần kinh ngạc.

Dương Thanh Huyền: “W (? Д?) W, còn có thể dạng này?!”

Quỷ Tàng thanh âm nói ra: “Ách..., ta cũng cảm thấy có chút kỳ quái cùng khó chịu a, nhưng đích thật là hợp thể, có lẽ là bởi vì vì hai thiên kinh văn, đồng xuất đại đạo, lẫn nhau dung hợp dưới, liền sinh ra loại hiệu quả này đi.”

Dương Thanh Huyền một trận ác hàn, mắng: “Lồi (thảo mãnh thảo), cái này cũng thật là buồn nôn a? Tranh thủ thời gian tách ra!”

Cái kia to lớn máu thân thể run một cái, liền “Rầm rầm” xuất hiện vô số vết rạn, nguyên vốn đã ngưng thực hoàn chỉnh thân thể, bắt đầu binh giải hồi phù văn trạng thái, hai người muốn phân liệt ra.

Quỷ Tàng cả kinh nói: “Hai người hợp thể, thực lực tại ta cơ sở bên trên tăng lên tầng một cảnh giới, trước ứng phó trước mắt nguy cơ lại nói a, phân liệt ra ngoài, liền đều chết chắc a, ngươi xem một chút ngươi những bằng hữu kia, đều chết gần hết rồi.”

“A!.”

Dương Thanh Huyền toàn thân rung mạnh, cái kia máu thân mở hai mắt ra, nổ bắn ra - ra màu đỏ hồng quang, trông thấy bốn phương tám hướng cảnh tượng, phẫn nộ gào thét một tiếng, to lớn lửa giận xông lên đầu não, sát khí bạo phát đi ra, khiến huyết hải lăn lộn, chấn động chân không!

Đế Quyền bọn người là hoảng hốt, cả kinh nói: “Bảy sao Thiên Giới hậu kỳ!”

Thương Khinh Ca tự lẩm bẩm: “Tại sao có thể như vậy... Dĩ nhiên xuất hiện hợp thể... Còn trống rỗng tăng lên tầng một cảnh giới...”

Hắn mặc dù là bảy sao Thiên Giới đỉnh phong, nhưng cùng Quỷ Tàng đấu hồi lâu, biết đối phương sức chiến đấu cùng thần thông, chặn đánh giết Quỷ Tàng, sợ là muốn tranh đấu mười ngày nửa tháng, thực sự không dễ, hiện tại đột nhiên đề thăng tầng một cảnh giới, muốn đánh giết đối phương, sợ là khó hơn.

Nhưng hắn hơi trấn an định tâm thần, dù sao mình bên này còn có Thương Nguyên, Đế Quyền, đều là bảy sao Thiên Giới cường giả, cùng Thương Đông Đông mấy người, liên thủ phía dưới, muốn lấy đối phương không khó lắm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2859: Dương Huyền Tàng, Hoàn Toàn Trấn Áp

Giết!"

Huyết chi cự thân bộc phát ra phẫn nộ gào thét, vô số huyết khí kích động, hình thành từng vòng từng vòng to lớn huyết hà, quấn tại thân thể bốn phía.

Khí thế mạnh mẽ áp bách ra ngoài, chấn tại Đế Quyền mấy người trên thân, đều là trong lòng nặng nề.

Quỷ Tàng thanh âm truyền tới, nói: “Ta nói, vẫn là tỉnh táo một chút, đại chiến có tĩnh khí, phẫn nộ dễ dàng xảy ra chuyện a. Ngươi yên tĩnh xuống, cỗ này máu thân, lấy ý chí của ta làm chủ thể đi, dù sao ta vô luận kiến thức, trí thông minh, kinh nghiệm chiến đấu chờ chút, đều muốn hơn xa ngươi.”

Dương Thanh Huyền hừ một tiếng, nói: “Đừng làm người buồn nôn, để ngươi làm chủ thể, vậy vẫn là phân liệt ra đi, liên thủ một trận chiến, cũng chưa chắc thua bởi hắn nhóm!”

Hai thiên Huyết Hải kinh văn hội tụ, cùng Huyết Long Cung bản thân hội tụ vô số huyết chi tinh hoa, để hai người bọn họ đều là phá sau trọng sinh, lực lượng đi đến trước nay chưa từng có đỉnh phong, nhất thời ở giữa khí thế dâng cao, cảm giác trong thiên hạ không có không chiến thắng được địch nhân.

Quỷ Tàng nói: “Ngươi quá coi thường bảy sao Thiên Giới cường giả, chiếm cứ chủ thể sự tình ta liền không tranh với ngươi, nếu là tư tưởng không thể thống nhất, hợp thể liền hại lớn hơn lợi, là vô cùng nguy hiểm, liền lấy ngươi làm chủ đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt!”

Hai người xác lập chủ thứ, Dương Thanh Huyền tay bấm quyết ấn, cái kia phân liệt dấu hiệu lập tức dừng lại, ngàn tỉ huyết phù lần nữa ẩn vào trong thân thể, ngưng tụ hoàn chỉnh chân thân.

Đồng thời từng đạo đại thủ ấn tại chân thân bốn phía hiển hiện, tản mát ra khủng bố lực lượng, chính là bất tử tộc lưu lại mười ba thức thủ ấn.

“Ta đột nhiên nghĩ đến...”

Quỷ Tàng thanh âm truyền ra, nói ra: “Cái này mới dung hợp máu thân, không phải là ngươi, cũng không phải ta, cần phải lấy cái tên mới mới đúng, theo ta thấy, liền gọi quỷ huyền đi.”

Dương Thanh Huyền phản kháng nói: “Tên buồn nôn, liền gọi Dương Thanh Huyền thứ hai ngăn chi huyết ảnh biến thân!”

Quỷ Tàng cả giận nói: “Dạng này ta không khỏi quá không có có tồn tại cảm, rõ ràng là lấy thực lực của ta làm chủ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy liền gọi Dương Thanh Huyền thứ hai ngăn quỷ biến thân.”

Quỷ Tàng nói: “Quá dài! Liền gọi Quỷ Thanh Huyền.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không được, ít nhất phải họ Dương, vậy liền gọi Dương Thanh Tàng đi.”

Quỷ Tàng nói: “Dương Tàng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Dương Huyền Tàng.”

Hắn không chịu ăn thiệt thòi, dạng này chính mình liền chiếm hai cái danh tự.

Quỷ Tàng thỏa hiệp nói: “Được.”

Đến tận đây, sở hữu tranh luận toàn bộ đạt thành nhất trí.

Hai người thần thông áo nghĩa cùng năng lượng, thông qua huyết dịch hoàn toàn hòa làm một thể.

Đế Quyền đám người sắc mặt càng phát ra khó coi, từ cái kia Huyết Hải bên trong lao ra năng lượng một đợt mạnh hơn một đợt.

Đột nhiên, thiên địa trì trệ, vạn vật yên tĩnh, thời không dừng lại sát na.

Sau đó, chính là hủy thiên diệt địa khí thế bạo khởi, xoay quanh tại Dương Huyền Tàng bốn phía mười ba đạo dấu tay máu, huyễn hóa thành kinh thiên động địa một chưởng, cuồng kích mà tới.

“Một đám đạo chích, đi chết đi! Cho chết tại trong trận này sở hữu nam bộ liên minh đệ tử chôn cùng!”

Dương Huyền Tàng lệ quát một tiếng, mới Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng, lưu chuyển vô số thần huy, không ai bì nổi, như bất tử thân giáng lâm thế gian, trấn sát hết thảy!

“Không được!” Thương Khinh Ca hét lớn một tiếng, nói: “Nguy hiểm!”

Đế Quyền cả kinh nói: “Chạy mau!”

Thương Khinh Ca sắc mặt tái mét, mồ hôi lạnh chảy xuống, vội vàng nói: “Đừng chạy a! Liên thủ đánh giết hắn!”

Nói xong, chính mình vận chưởng mà lên, khí tức nháy mắt nhảy lên tới đỉnh phong.

Huyết Hải dị biến khoảng thời gian này, hắn đều đang liều mạng điều tức chân nguyên, đem các loại trân quý thiên tài địa bảo toàn bộ nuốt vào trong bụng, lấy tốc độ nhanh nhất khôi phục lực lượng.

Bảy sao Thiên Giới đỉnh phong lực lượng nháy mắt bạo phát đi ra, một đạo đáng sợ quang mang xung kích mà ra, đón lấy cái kia Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng.

Thương Nguyên, Thương Đông Đông mấy người cũng là riêng phần mình xuất thủ.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ lực lượng oanh cùng một chỗ, kịch liệt va chạm, đánh nát vòm trời, nhất thời ở giữa, lại bất phân thắng bại.

Dương Huyền Tàng song đồng co rụt lại, bắn - ra sát khí lạnh lẽo.

≪ truyen cua tui @@ Net]

Bảy sao Thiên Giới phía trên, muốn vượt cấp giết người quả nhiên rất khó, đổi lại năm sao Thiên Giới cấp độ, dạng này hai người một chiêu liền diệt, giờ phút này thế mà chỉ là ngang tay.

Nhưng ở Thương Khinh Ca mấy người trong lòng, lại là hoảng sợ tột đỉnh, vô luận đối phương thần thông mạnh hơn, cũng chỉ là bảy sao Thiên Giới hậu kỳ, có thể một chiêu ngạnh kháng bọn hắn đỉnh phong cùng trung giai, cùng mấy vị năm sao hậu bối, căn bản chính là không dám tưởng tượng sự tình.

“Đế Quyền đại nhân, mau ra tay a!”

Thương Khinh Ca liều mạng kêu lên, trên mặt tuôn ra vẻ giận dữ.

Nếu là Đế Quyền không trốn, một chiêu chi viện qua tới, cũng đã đem Dương Huyền Tàng trấn áp.

Đế Quyền mắt thấy thế cục, cũng bình tĩnh lại, quát: “Đi chết đi!”

Một chiêu kim quang, từ lòng bàn tay phun ra nuốt vào mà ra, bao phủ bát phương, hướng cái kia Huyết Hải đánh tới.

“Hừ!”

Dương Huyền Tàng cười lạnh một tiếng, trước ngực hiện ra một đạo cự đại huyết chi vòng xoáy, “Ông” một tiếng, Âm Dương Kính rời thân thể mà ra, tại không trung bỗng nhiên phóng đại, hắc bạch song sắc mặt kính, lăng không xoay tròn.

Dương Thanh Huyền một đạo quyết ấn đánh vào trong gương, lập tức quang mang lóe lên, to lớn bạch quang chiếu bắn đi ra.

“Ầm ầm!”

Đế Quyền kim sắc một kích, tại Âm Dương Kính lực lượng dưới, trực tiếp bị đánh tan hơn phân nửa.

Đế Quyền sắc mặt đại biến, mãnh xoay người muốn trốn, Thương Khinh Ca vội vàng kêu lên: “Đừng đi, hắn không có có nhiều như vậy lực lượng khu động Âm Dương Kính, đại nhân chỉ cần gánh vác một hai, chúng ta liền thắng!”

Đế Quyền cái này mới dừng thân lại, chợt cắn răng một cái, xuất thủ lần nữa, đem hết toàn lực đối kháng cái kia Âm Dương Kính.

Thương Khinh Ca phân tích không có sai, Dương Huyền Tàng thực lực hoàn toàn chính xác không đủ duy trì dạng này năng lượng khổng lồ công kích, nhưng có một chút hắn tính sai, chính là cái này đầy trời Huyết Hải, tất cả đều là Dương Huyền Tàng năng lượng cội nguồn.

Máu năng lượng tại thể nội phi tốc tiêu tán, nhưng bốn phương tám hướng vô số tinh hoa gia tốc bổ sung đến trong thân thể, duy trì đỉnh phong lực lượng không giảm bất diệt.

Sau một lúc, Thương Khinh Ca mấy người liền phát hiện điểm ấy, tất cả đều là hoảng sợ không thôi.

Cái này đầy trời Huyết Hải, là loại nào lực lượng khổng lồ a, thế mà tại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được thu nhỏ, dù vậy, cũng đầy đủ lại duy trì thời gian một nén hương, có thể bọn hắn lực lượng, không có khả năng duy trì lâu như vậy.

“Không được! Năng lượng của hắn vô cùng vô tận.”

Đế Quyền cũng phản ứng lại, kinh hãi phía dưới, gấp vội rút thân liền chạy.

“Ầm ầm!”

Âm Dương Kính quang mang nháy mắt thất bại, đem một mảnh hư không tan rã.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, lại khu động Âm Dương Kính, hướng Thương Khinh Ca mấy người chiếu đi.

Thương gia người không bất đại kinh, đều là cắn răng liều mạng chống cự.

“Ầm ầm!”

Kính quang bắn tại cái kia năng lượng to lớn trên trận, nháy mắt đem cân bằng đánh vỡ.

Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng tồi khô lạp hủ, đem Thương gia người hợp lực đánh nát, vòm trời bị nháy mắt đánh nổ, hết thảy quy tắc trật tự, đều ở đây huyết chưởng hạ chôn vùi.

“Mau trốn!”

Thương Khinh Ca liều mạng hét lớn một tiếng, vội vàng thu hồi chưởng đến, bỗng nhiên đào tẩu.

“Ầm ầm!”

Hắn cùng Thương Nguyên chờ hai tên bảy sao Thiên Giới cường giả trực tiếp tránh khỏi.

Nhưng Thương Đông Đông mấy người, đều là hoảng sợ muôn dạng, trốn chỗ nào được rơi, trực tiếp bị huyết thần chưởng vỗ trúng, sụp đổ thành bụi bặm vũ trụ.

Xa xa ăn dưa quần chúng, đều dọa phải liều mạng né tránh, thực sự là một chiêu này quá mức khủng bố, bên trong còn ẩn chứa Âm Dương Kính lực lượng, lấy bọn hắn thực lực đẳng cấp, cơ hồ dính chết ngay lập tức.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2860: Đảo Ngược Âm Dương, Thiên Địa Làm Lô

Huyết Hải cũng thuận theo một chiêu này lăn lộn sôi trào lên, hóa thành từng đạo huyết hà kích - bắn mà ra, hướng Thương Khinh Ca, Thương Nguyên cùng Đế Quyền công tới.

Dương Huyền Tàng mặt mũi tràn đầy lạnh lùng, như máu đế giả, lâm không đứng tại cái này hủy diệt tận thế ở giữa, thẩm phán hết thảy.

“Oanh!”

Một mực tại ổn định thương thế, bản thân điều tức Thương Minh, nháy mắt bị một đầu huyết hà đánh trúng, kêu thảm phía dưới bạo chết.

Toàn thân huyết nhục dung nhập vào trong huyết hà, tăng cường Huyết Hải uy năng, tiếp tục hướng ba người khác đánh tới.

Còn có nơi xa sinh tử chưa biết Bách Lý Kiếm Quân, cũng bị huyết hà một quyển, đột nhiên nổ tung, triệt để chết rồi.

Quân Thiên, Tần Tiểu Vũ mấy người, tất cả đều tại từng đạo huyết quang bao phủ xuống, không nhận bên ngoài năng lượng ba động.

Về phần những ăn kia dưa chúng, đương nhiên liền không ai quản, từng cái vội vàng chính mình né tránh, tránh cho bị huyết hà cuốn đi.

Thương Khinh Ca nhìn xem đầy trời huyết hà, một trái tim thật lạnh thật lạnh, hăng hái tới giết đi Dương Thanh Huyền, có nằm mơ cũng chẳng ngờ sẽ là kết cục như vậy, Thương gia thiên tài chết hết, còn chết một vị trưởng lão.

Giờ phút này chỉ còn lại mình mình cùng Thương Nguyên, cùng một cái nhuyễn đản Đế Quyền, nếu là Đế Quyền có thể có tác dụng, có lẽ còn có thể một trận chiến, nhưng cái này mềm bao đánh liền chạy, căn bản không đáng tin cậy, dựa vào chính mình cùng Thương Nguyên, sợ là rất khó thủ thắng.

Một đạo kim sắc độn quang đột nhiên hiển hiện, đem hư không đánh nát, chợt lóe lên rồi biến mất.

Chính là Đế Quyền đào tẩu.

“Muốn đi, nằm mơ a?”

Dương Huyền Tàng cười lạnh một tiếng, mặt mũi tràn đầy sát khí cùng lãnh sắc, phất tay liền chém ra một đạo huyết kiếm, bổ ra hư không.

“Ầm ầm!”

Nơi xa cái kia trong hư vô, đột nhiên tuôn ra một đạo cự đại huyết mang, đem Đế Quyền hung hăng đánh ra.

“Dương Thanh Huyền, ngươi không thể giết ta!”

Đế Quyền hoảng sợ muôn dạng, giận dữ hét: “Ngươi bây giờ dừng tay, chúng ta trước đó ân oán, xóa bỏ, tương lai ta cũng sẽ không lại tìm làm phiền ngươi.”

Dương Huyền Tàng không nói hai lời, lật tay liền đánh ra, lạnh lùng nói: “Bản tọa gọi Dương Huyền Tàng, không phải Dương Thanh Huyền, ngươi người đều nhận nhầm, thật khiến cho người ta nổi nóng a, loại này trí thông minh, còn sống trên đời làm cái gì? Chết đi!”

Vô số máu tươi chảy qua đến, hình thành một cái cự đại thập tự tinh mang, trong hư không xoay tròn mà ra, chém vỡ thiên địa.

“Đừng a!”

Đế Quyền trong kinh hoảng, mãnh hai tay kết ấn, tạo thành to lớn phòng ngự trước người.

“Ầm ầm!”

Huyết sắc thập tự tinh mang đánh vào hắn kim sắc phòng ngự bên trên, không ngừng xoay tròn, chém vỡ kim quang, một chút xíu áp bách dưới đi.

Đế Quyền cắn răng chống cự, hét lớn: “Thương Khinh Ca trưởng lão, Thương Nguyên trưởng lão, nhanh tới cứu ta!”

Thương gia hai vị trưởng lão đều là hơi choáng.

Thương Khinh Ca cắn răng một cái, kiên quyết nói: “Đi!”

Hai người nhìn nhau liếc mắt, liền trực tiếp hóa thành độn quang trốn đi.

“Hừ, ai cũng đừng nghĩ đi!”

Dương Huyền Tàng lần nữa tế ra Âm Dương Kính, đối với Đế Quyền chính là vừa chiếu.

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng hợp thể về sau, đối với Âm Dương Kính khu động cũng biến thành 666 đứng lên, vô luận là có thể phát huy uy có thể vẫn là số lần, đều ở xa Dương Thanh Huyền phía trên.

“Không!”

Đế Quyền dọa cho phát sợ, toàn thân run rẩy.

Nhưng giờ phút này bị huyết sắc thập tự tinh mang ngăn chặn, một trốn, liền trực tiếp bị đánh trúng trọng thương, không trốn, cái kia Âm Dương Kính chiếu xuống đến, tựa hồ càng hỏng bét.

Hắn quyền lợi phía dưới, vẫn là bỗng nhiên nhoáng một cái liền muốn chạy trốn.

“Ầm ầm!”

Huyết sắc thập tự tinh mang kích hạ xuống, hung hăng oanh ở trên người hắn.

Đế Quyền kêu thảm một tiếng, cố nén trọng thương, hóa thành kim quang đào tẩu.

Dương Huyền Tàng khinh thường cười lạnh một tiếng, mặt kính nhoáng lên, kính quang lại đem thời không thay đổi, trực tiếp bắn rơi trên người Đế Quyền.

“A!”

Đế Quyền thống khổ kêu thảm một tiếng, bị to lớn kính chiếu sáng vừa vặn.

Nhưng Dương Huyền Tàng chỉ là một kích, liền lập tức thu hồi công kích, hướng hướng khác chiếu đi.

Nếu là đánh giết Đế Quyền, thế tất sẽ bị Thương gia hai người đào tẩu, sở dĩ Dương Huyền Tàng chỉ là đem Đế Quyền kích thương, để hắn mất đi đào tẩu năng lực, liền lập tức đuổi bắt Thương gia hai người.

Âm Dương Kính kính ánh sáng, trực tiếp vượt qua thời không, nháy mắt liền truy tung đến Thương gia hai tên trưởng lão.

Dương Huyền Tàng đột nhiên lòng có cảm giác, đem Âm Dương Kính hướng không trung ném đi, hai tay kết ấn, trước người hóa ra một bức Thái Cực Đồ.

Âm Dương Kính ở trên không lượn vòng, tản mát ra cực âm cực dương lực lượng đáng sợ.

Nơi xa kính quang tùy theo xoay tròn, trực tiếp đảo ngược âm dương, thay đổi thời không.

Đào tẩu hai vị Thương gia trưởng lão, đột nhiên một chút liền bị hút vào đến Âm Dương Kính phía dưới.

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người trái tim kịch liệt nhảy một cái, đều là hoảng sợ trợn to hai mắt.

Có thể đẩu chuyển tinh di, biến ảo thời không thần thông cũng không phải là không có, nhưng giống như vậy có thể đem hai vị bảy sao Thiên Giới đều đảo ngược âm dương, lại là cực kỳ đáng sợ.

Chúng thiên tài từng cái sắc mặt tái mét, đều là thầm nghĩ: “Bảo vật này đáng sợ như thế, về sau ai còn dám cùng hắn tranh phong?”

Cửu Nguyên Già Lam cùng Tử Xa Hồn, càng là mặt không có chút máu, so sương đánh quả cà còn khó nhìn hơn.

Những nửa đường kia lui ra ngoài võ tu, càng là một trận hoảng sợ, đôi môi run lẩy bẩy.

“Khinh người quá đáng a!”

Thương Khinh Ca nội tâm vô cùng hoảng sợ, nhưng lại bộc phát ra đỉnh phong khí thế, liều mạng hướng bốn phương tám hướng đánh tới, muốn chấn khai cái này Âm Dương Kính trói buộc.

Thương Nguyên cũng là liều mạng đi theo công kích.

Hai người đều biết tuyệt đối không thể cầu xin tha thứ mạng sống, chỉ có thể dựa vào chính mình giết ra một đường máu tới.

“Oanh! Oanh! Oanh!”

Kính dưới ánh sáng thời không, không ngừng nổ vỡ ra tới.

Dương Huyền Tàng sắc mặt băng lãnh, hai tay phi tốc bấm niệm pháp quyết, trên mặt kính chậm rãi xuất hiện một hàng chữ nhỏ, không ngừng thoáng hiện tiêu tan.

“Khổ tận cam lai, đảo chuyển càn khôn, đảo ngược âm dương!”

Dương Huyền Tàng trong miệng mặc niệm, không đứt tay bấm niệm pháp quyết ấn, Âm Dương Kính phía dưới hiện ra đen trắng Thái Cực Đồ, áp chế hai người công kích.

Cái kia Thái Cực xoay tròn, diễn sinh ra bát quái cảnh tượng, trở thành một cái kiên không thể phá lồng giam.

Âm dương nhị khí, ở bên trong như cá xoay tròn, luyện hóa Thương gia hai người.

“Phu thiên địa làm lô này, vạn vật làm đồng, âm dương vì than này, tạo hóa làm công...”

Nơi xa, Nguyệt Kha sắc mặt trắng bệch, tự lẩm bẩm.

“Hắn lại muốn luyện hóa hai vị bảy sao Thiên Giới, ta thật không nhìn nhầm sao?...”

Kim Vô Khuyết đồng dạng là cảm thấy to lớn sợ hãi, thanh âm bên trong mang theo vẻ run rẩy.

Bảy sao Thiên Giới, tại bất kỳ địa phương nào, tại nhiệm thời đại nào, đều là quát tháo phong vân, đứng tại vùng vũ trụ này đỉnh nhân vật, giờ phút này lại nhỏ yếu như là sâu kiến, mặc cho người luyện hóa, loại này xung kích cảm giác, thật là làm sở hữu thiên tài đều cực độ khó chịu.

Tử Xa Hồn chật vật nuốt xuống dưới, nói: “Cái này Huyết Thân là hợp thể trạng thái, chính hắn cũng đã nói, hắn gọi Dương Huyền Tàng, không phải Dương Thanh Huyền, không cần thiết đem cả hai nói nhập làm một.”

Tuy nói như thế, nhưng vẫn là không cách nào tiêu trừ trong mọi người tâm kiêng kị cùng hoảng sợ, liền liền Tử Xa Hồn chính mình, cũng cảm thấy cái này giải thích trắng bệch bất lực.

Thương Khinh Ca cùng Thương Nguyên cuối cùng luống cuống, bọn hắn liều mạng công kích sau một lúc, phát hiện cái này Âm Dương Kính ràng buộc chính mình căn bản không đột phá nổi.

Mà Dương Huyền Tàng đem đầy trời Huyết Hải hội tụ tới, làm làm khu động Âm Dương Kính thiêu đốt năng lượng, không ngừng ngưng kết thành huyết văn, đánh vào trong gương, luyện hóa bọn hắn.

Toàn bộ Huyết Long Cung vạn năm tích lũy được tinh huyết, ở đây trận khoáng thế đại chiến bên trong, bị tiêu hao bảy tám phần, chỉ còn lại không tới một phần.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2861: Phế Vật Lợi Dụng, Song Song Đột Phá

Thương gia hai vị trưởng lão hiện tại liền mong chờ lấy Huyết Hải hao hết, dạng này Dương Huyền Tàng hoàn toàn không có pháp khu động Âm Dương Kính, hai vô pháp duy trì hợp thể tình trạng, như vậy mình còn có một chút hi vọng sống.

Dương Huyền Tàng xem thấu hai người tâm tư, cười lạnh một tiếng, cũng không nói phá, chỉ tiếp tục bấm niệm pháp quyết, không ngừng đem huyết phù đánh vào trong kính.

Nơi xa Đế Quyền khẩn trương, nuốt một chút đan dược về sau, đem thương thế ngăn chặn, hóa thành một đạo độn quang, lại muốn chạy trốn đi.

“Thật sự là phiền phức.”

Dương Huyền Tàng liếc mắt nhìn hắn một chút, lật tay liền tế ra Hoàng Triều Ấn, Long Quyền Thiết Giản, Bách Quỷ Dạ Hành, hóa thành lưu quang đánh tới.

“Ầm ầm!”

Ba kiện pháp khí đang truy kích mà tới, hung hăng oanh trên người Đế Quyền, đem hắn độn quang đánh tan. Đế Quyền phun ra một ngụm máu đến, “Oa oa” kêu to, ngã vào hư không, hoảng sợ nói: “Ngươi không thể giết ta!”

Dương Huyền Tàng mặc kệ hắn, giết là khẳng định, chỉ là hiện tại không rảnh giết, chỉ cần hắn không trốn liền lười tốn thời gian phí sức, một chút thu ba kiện bảo vật, tiếp tục khu động Âm

Dương Kính.

Ước chừng sau nửa canh giờ, đầy trời Huyết Hải liền bị Dương Huyền Tàng tiêu hao sạch sẽ, chỉ còn lại một con sông lớn giống như máu chảy, quấn tại quanh thân, không ngừng bị hắn rút ra ra năng lượng.

Thương gia hai vị trưởng lão cơ hồ dầu hết đèn tắt, nhưng một tia sống sót tâm niệm còn đang chống đỡ bọn hắn, trước mắt Huyết Hải sắp hao hết, không khỏi đại hỉ, càng là một hơi ổn định, liều chết chèo chống đến cuối cùng.

Dương Huyền Tàng lạnh lùng nhìn lấy bọn hắn, nói: “Các ngươi cho rằng chỉ cần Huyết Hải tiêu hao sạch sẽ liền có thể sống sót?”

Thương Khinh Ca quát ầm lên: “Đúng vậy a! Nếu là không có cái này Huyết Hải, ngươi dựa vào cái gì đấu với chúng ta, đã sớm mộ phần thảo đều cao một thước!”

Dương Huyền Tàng khinh thường cười nhạo nói: “Thật sự là thật đáng buồn người, đã như vậy, liền để các ngươi tại hi vọng bên trong chết đi, dù sao cũng so tuyệt vọng mà chết tốt, xem như ta cho các ngươi một chút ân huệ cuối cùng.”

Dứt lời, vung tay lên.

Cái kia sau cùng một đầu huyết hà mãnh liệt mà đến, “Ầm ầm” hóa ra một đạo cự đại huyết phù, nằm ngang ở vũ trụ hư không bên trên, nhìn thấy mà giật mình.

Dương Huyền Tàng một chụp, cái kia huyết phù bỗng nhiên bắn vào Âm Dương Kính bên trong.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ âm dương nhị khí lực lượng nháy mắt tăng gấp bội, bát quái hình thái diễn hóa vạn vật, tản ra.

“A?! Không, không có khả năng!.”

Thương Khinh Ca trên thân hai người hộ thể chân nguyên, trong khoảnh khắc liền vỡ nát ra, âm dương nhị khí trực tiếp nhập thể, bắt đầu tan rã, hoảng sợ hét lớn: “Ngươi, ngươi vẫn luôn có kích giết năng lực của chúng ta? Vì cái gì, vì cái gì...”

Dương Huyền Tàng thở dài: “Nói để các ngươi tại hi vọng bên trong chết đi, muốn hạnh phúc nhiều, tại sao muốn tự tìm tuyệt vọng đâu? Đã ngươi như thế thích học tập, yêu hỏi tri thức, đây là chuyện tốt, ta liền thỏa mãn ngươi. Ta chỉ là mượn lực lượng của các ngươi đến tế luyện rèn luyện Âm Dương Kính mà thôi, nếu là một chút liền giết các ngươi, phế vật chẳng lẽ không phải không có đầy đủ hoàn toàn lợi dụng? Dạng này không bảo vệ môi trường, không tốt.”

“A!.”

Hai người bi phẫn không thôi, to lớn tuyệt vọng cùng sợ hãi tràn ngập toàn thân, nhưng sau một khắc, liền mất hết ý thức, nổ vỡ ra đến, hóa thành thịt nát.

Đến tận đây, toàn bộ Huyết Hải toàn bộ tiêu tan sạch sẽ.

Âm Dương Kính bên trên tràn đầy đỏ bừng chi sắc, nhưng một chút xíu bị tịnh hóa, trở về đến đen trắng song diện.

Dương Huyền Tàng đưa tay liền đem tấm gương thu hồi lại.

To lớn Huyết Thân bên trên, đột nhiên xuất hiện lít nha lít nhít vết rạn, hoàn chỉnh thân thể binh giải thành ngàn tỉ phù văn, “Soạt” một chút, liền toàn bộ vỡ nát mở, sau đó sắp xếp gây dựng lại.

Sau một khắc, Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng liền riêng phần mình độc lập ra, vẫn là toàn thân huyết quang, chớp động phía dưới, chậm rãi khôi phục chân thân.

Hoàn vũ bên trên một mảnh tĩnh mịch, trừ gào thét cương phong, quỷ khí cùng huyết sắc bên ngoài, lại không có bất kỳ thanh âm gì.

Sau trận chiến này, Huyết Long Cung triệt để hủy diệt, liền liền thuỷ vực một giới đều bị hoàn toàn đánh nổ thành phấn vụn, không còn tồn tại.

Hơn hai trăm tên đệ tử thiên tài, vẫn lạc một phần ba, nam bộ vũ trụ liên minh đệ tử tử thương thảm trọng, Thương gia người toàn quân bị diệt.

Dương Thanh Huyền hiện thân về sau, Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, nhìn về phía bốn phương tám hướng hư không, sắc mặt dị thường khó coi cùng âm trầm, một đôi bạo mãn sát khí cùng lửa giận ánh mắt, nhìn chằm chằm Đế Quyền, từng bước một đi qua.

Giết Thương gia toàn bộ người, y nguyên khó tiêu hắn mối hận trong lòng.

Cùng nhau xuất sinh nhập tử nam bộ liên minh thiên tài, đa số vẫn là Thần tộc đệ tử, trong trận chiến này, tử thương thảm trọng.

Dương Thanh Huyền nội tâm phẫn nộ, tích lũy đến mức độ không còn gì hơn.

“Đừng, đừng giết ta, ngươi không thể giết ta!”

Đế Quyền hoảng sợ muôn dạng, không ngừng lui về sau đi, cơ hồ muốn khóc.

Dương Thanh Huyền trong đầu không có bất kỳ ý tưởng gì, ý niệm duy nhất chính là giết người trước mắt này, từng bước một trên hư không đi qua, lại có đại đạo phù văn bắt đầu tại dưới chân huyễn hóa ra hiện.

Quỷ Tàng lông mày nhẹ nhàng nhăn lại, kinh ngạc nói: “Đột phá.”

Dương Thanh Huyền thời khắc này trạng thái, chính là tiến vào đột phá bên trong, chỉ bất quá hắn chính mình tựa hồ không có cảm thấy, chỉ là một lòng muốn giết người.

Quỷ Tàng lòng có cảm giác, đột nhiên hiện ra một tia hiểu ra, đưa tay bấm niệm pháp quyết, kết xuất một cái huyết ấn, vô số hồng quang ở trên người lưu chuyển, lại cũng bắt đầu tiến vào đột phá.

Mừng rỡ phía dưới, hắn bỗng nhiên hít vào một hơi, bốn phía hiện ra đại lượng hồn phách, một chút liền bị hắn nuốt vào trong bụng, vì đột phá cung cấp năng lượng.

Những hồn phách kia bên trong, đủ loại giãy dụa khuôn mặt, Thương gia đệ tử cùng Bách Lý Kiếm Quân đều thình lình ở bên trong.

“Chi!” Cái kia hơn một trăm vị đệ tử thiên tài, đều là hoảng sợ trợn to hai mắt, toàn thân toát ra mồ hôi lạnh, dọa cho phát sợ.

Bọn hắn một mực cho rằng Quỷ Tàng là Huyết tu, không nghĩ tới thế mà còn là quỷ tu, nhìn xem từng cái chính mình khuôn mặt quen thuộc, hóa thành quỷ phách bị ăn sạch, sự sợ hãi ấy thẳng vào nội tâm, linh hồn đều tại lạnh rung run rẩy.

Dương Thanh Huyền dừng bước, cũng cảm giác được tự thân biến hóa, trong cơ thể truyền đến núi lửa một dạng phun trào thanh âm, xương cốt phát ra “Lạc lạc” bạo hưởng, tại không ngừng phá cái cũ xây dựng cái mới.

“Ha ha ha ha!”

Quỷ Tàng cuồng tiếu không thôi, trong cơ thể năng lượng như sao tuyền chuyển động, không ngừng nghiền nát cảnh giới bình chướng, một chút xíu bước vào bảy sao Thiên Giới hậu kỳ.

Dương Thanh Huyền cảnh giới cũng bắt đầu xông lên năm sao Thiên Giới hậu kỳ, nhưng sắc mặt thanh lãnh, không có bất kỳ vui sướng nào tâm tình, ngược lại trong mắt lộ ra nồng đậm bi ai cùng sát khí, nhìn chằm chằm vào Đế Quyền, không nháy mắt một cái mắt.

Đế Quyền bị hắn nhìn chằm chằm cơ hồ muốn hỏng mất, tăng thêm trên thân trọng thương, thống khổ rên rỉ không thôi.

Sau đó không lâu, hai người liền cùng nhau đột phá.

Quỷ Tàng tay bấm quyết ấn, trực tiếp ngồi xếp bằng hư không, nhập định xuống tới, vững chắc cảnh giới, hắn tự biết không sánh bằng Dương Thanh Huyền, không chỉ có sau khi đột phá không cần vững chắc cảnh giới, hơn nữa còn có thể bên cạnh giết địch bên cạnh đột phá, chính mình vẫn là thành thành thật thật vững chắc cảnh giới, không muốn trang bức tốt.

Dương Thanh Huyền tại đột phá sau sát na, giơ chân lên, tiếp tục đi đến phía trước, liền giống chẳng có chuyện gì phát sinh qua.

Đế Quyền cảm nhận được chính mình cách cái chết không xa, dọa đến khóc lên, cầu xin tha thứ: “Đừng có giết ta, chỉ cần bỏ qua ta, ngươi muốn cái gì ta đều có thể đáp ứng ngươi, lấy thân phận của ta địa vị, cái gì đều có thể thỏa mãn ngươi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2862: Cường Giả Giáng Lâm, Nửa Năm Ước Hẹn

Dương Thanh Huyền không lọt vào mắt hắn, tay giơ lên, năm ngón tay lăng không một trảo, Đế Quyền liền bị bóp chặt yết hầu, “A a” không phát ra được thanh âm nào, liều mạng giãy dụa.

“Ngươi không là ưa thích bóp nát người khác yết hầu sao? Ngươi thả chậm gấp mười, ta liền thả chậm gấp trăm lần, để ngươi hảo hảo hưởng thụ một chút.”

Dương Thanh Huyền hai mắt đỏ bừng, một chút xíu nhéo một cái đi.

Đế Quyền tứ chi loạn vũ, khàn giọng cầu xin tha thứ: “Ta sai rồi, bỏ qua cho ta đi, cầu van ngươi, ta không muốn chết a...”

Tất cả mọi người là im lặng, nội tâm cực độ khinh bỉ cùng khinh thường, ai đều không muốn chết, ai đều muốn tiếp tục sống sót, ngươi giết người khác thời điểm vì sao ở giữa tâm thờ ơ, giờ phút này chính mình phải chết mới biết được khổ sở?

“Dương Thanh Huyền, dừng tay!”

Đột nhiên một đạo thanh âm dồn dập truyền đến.

Hư không bên trong truyền đến “Ầm ầm” tiếng vang, một đạo cường đại đến cực điểm quang mang, trực tiếp chấn vỡ thời không, vượt ngang mà tới.

Tất cả mọi người không bất đại kinh.

Cỗ khí thế kia chấn động thiên địa, cơ hồ nghiền ép thế gian hết thảy.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, nhìn chằm chằm cái kia hư không bên trong.

Đáng sợ năng lượng bên trong, lâm không đi tới hai người, một người trong đó dáng người khôi ngô, hai mắt sáng ngời có thần, phảng phất quân lâm thiên hạ bá chủ.

Một người khác dáng người nhỏ nhắn xinh xắn, chính là Y Y, vội vã chạy như bay đến.

Mọi người thấy rõ người tới về sau, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

//

truyencu a tui.net/

“Ha ha, ha ha, là Đại Quân, còn có Y Y, ta, ta không cần chết, ha ha ha ha.” Đế Quyền cuồng tiếu không thôi, cái kia cầu khẩn thần sắc, lập tức trở nên phách lối cùng dữ tợn, hung tợn nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, tràn đầy trêu tức cùng khiêu khích.

Y Y vội vàng nói: “Dương Thanh Huyền, mau thả hắn ra.”

Dương Thanh Huyền ánh mắt chuyển động, nhìn qua Y Y, nói ra: “Ngươi cũng biết những gì hắn làm?”

Y Y nói: “Biết, đại lão gia cảm giác được hành động lần này không thích hợp, suy tính phía dưới, lập tức phái ta cùng Đại Quân đến đây, hạnh thiệt thòi mọi người đều bình an vô sự.”

“Tất cả mọi người bình an vô sự?”

Dương Thanh Huyền khẽ cười một tiếng, ánh mắt càng ngày càng lạnh, lạnh giọng nói: “Ngươi không có học qua toán học sao?

Đếm xem cũng sẽ không? Chúng ta hết thảy tới nhiều ít người, hiện tại còn lại nhiều ít người, đều bình an vô sự?”

Y Y khẽ giật mình, Dương Thanh Huyền ánh mắt để nàng cảm thấy khó chịu dị thường, sắc mặt có chút trắng bệch, ngập ngừng nói: “Sẽ có một ít tử thương, là khó tránh khỏi.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Biết liền tốt, sở dĩ cái này Đế Quyền chết mất, cũng là khó tránh khỏi.”

Y Y sắc mặt khó coi, nói: “Hắn là đại lão gia đường đệ, cũng là tộc ta bên trong thúc tổ một đời, nếu là giết hắn, rất khó hướng đại lão gia lời nhắn nhủ, đế chi nhất tộc bên trong không ít người cũng sẽ đối với ngươi sinh ra địch ý, ngươi có thể hay không đừng quật cường như vậy.”

Dương Thanh Huyền nói: “Có thể a, chỉ cần ta chết đi những bằng hữu kia có thể sống sót, ta liền thả hắn.”

Y Y mặt không có chút máu, nội tâm khó chịu không nói ra được, cơ hồ mang theo tiếng khóc nức nở nói ra: “Ngươi không nên nhìn ta như vậy có được hay không? Những người kia chết rồi, làm sao còn có thể phục sinh.”

Đại Quân mắt sáng lên, thanh âm hùng hồn nói ra: “Tiểu tử, có chừng có mực, không nếu không thức thời.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nhìn xem hắn, nói ra: “Tốt, ngươi nghĩ đòi mạng hắn thật sao? Có thể, liền lấy mạng của ngươi đến đổi, chỉ cần ngươi nguyện ý, ta lập tức thả hắn.”

Đại Quân phẫn nộ quát: “Làm càn!”

Thanh âm bên trong mang theo vô thượng uy nghiêm, chấn động đến thiên địa lắc lư, tất cả mọi người thiên tài đều là khí huyết quay cuồng, kinh hãi không thôi.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ngươi cũng không muốn cầm mạng của mình đến đổi, dựa vào cái gì bằng hữu của ta mạng liền có thể tùy ý biến mất? Giờ này ngày này, không có người có thể cứu hắn, liền xem như Đế Ất đại nhân đến đây cũng không thể!”

Năm ngón tay hướng hư không ra sức một trảo.

Đại Quân cùng Y Y đều là toàn thân chấn động, sắc mặt đại biến.

“A!.”

Đế Quyền liều mạng giãy dụa, hoảng sợ phát ra cuối cùng một tiếng hét thảm, toàn bộ cổ liền bị bóp vỡ nát, sau đó đầu lâu “Bành” một tiếng nổ vỡ ra đến, trở thành một bộ không đầu thi.

Dương Thanh Huyền lộ ra vẻ mỉm cười, nói: “Chết rồi.”

“Chi!”

Tất cả mọi người là hút miệng hơi lạnh, thế mà tại Y Y cùng Đại Quân trước mặt, thật liền giết Đế Quyền, nó hậu quả sợ là khó mà lường được, tiểu tử này thật không quan tâm đến bất cứ gì khác nữa sao?

“Làm càn!”

Đại Quân tức giận không thôi, trên thân khí thế mạnh mẽ nháy mắt áp đi qua.

Dương Thanh Huyền đứng thẳng bất động, mặc cho khí thế kia oanh trên người mình, chấn quang huy lưu chuyển, khí huyết quay cuồng, chỉ là một đôi mắt nhìn chòng chọc vào Đại Quân, tràn đầy khinh thường.

“Dừng tay! Mau dừng tay!”

Y Y vội vàng nói, trên người Đại Quân không ngừng đập.

Đại Quân cái này mới thu lại khí thế, một đôi mắt cùng Dương Thanh Huyền đối mặt, đồng dạng là lạnh lùng cùng khinh thường, nhưng đáy mắt chỗ sâu, lại là nổi lên một tia sóng lăn tăn.

Liền xem như bảy sao Thiên Giới cường giả, cũng không dám như thế cùng mình đối mặt.

Y Y chán nản nói: “Đã Đế Quyền đã chết, cũng không có biện pháp gì, hết thảy công việc, trở về rồi hãy nói đi.”

Dương Thanh Huyền đem Tượng Vô Hình hắc đao lấy ra, đưa tới, nói ra: “Tượng Vô Hình hồn phách bám vào cái này hắc đao bên trên, cũng không biết chết không, ngươi trước mang về đi.”

Y Y cùng Đại Quân đều giật mình, Đại Quân vội vàng lấy ra hắc đao, cẩn thận kiểm tra, mặt mũi tràn đầy đều là vẻ lo lắng.

Y Y ân cần hỏi han: “Thế nào?”

Đại Quân trầm giọng nói: “Hồn phách lâm vào hôn mê, cũng không biết phải chăng là còn có thể sống sót, nhanh chóng trở về, mời Đế Ất đại nhân xuất thủ cứu giúp.”

Y Y gật đầu, nói với mọi người: “Lần này nhiệm vụ đã kết thúc, mọi người theo ta trở về đi.”

Nói xong, liền tế ra một cái hình tròn pháp khí, tại không trung phóng đại, xoay tròn không ngừng, cùng bọn hắn lúc đến cưỡi Thời Không Toa cực kì tương tự.

Dương Thanh Huyền nói ra: “Các ngươi đi về trước đi, ta qua trận chính mình trở về.”

Y Y giật mình nói: “Ngươi không cùng ta nhóm cùng đi?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Không được, ta còn có chút việc.”

Y Y nói: “Thế nhưng là, tịch diệt thời không biển, nếu là không có ta dẫn đường, ngươi sợ là đi không đến hỗn độn đại lục.”

Đại Quân lạnh lùng nói: “Hắn sợ là giết Đế Quyền, không dám trở về.”

Dương Thanh Huyền khẽ cười một tiếng, khắp khuôn mặt là khinh thường cùng khinh miệt, nói: “Nửa năm, nửa năm sau, hỗn độn đại lục thấy.”

Y Y vội la lên: “Thế nhưng là...”

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: “Không cần thế nhưng là, ta những người bạn này, hi vọng ngươi chiếu cố thật tốt một chút.”

Y Y gặp hắn một mặt kiên quyết, nội tâm không hiểu khó chịu, gật đầu nói: “Tốt, bằng hữu của ngươi ta sẽ hết sức chiếu cố, nửa năm sau, hỗn độn đại lục thấy.” Nàng lấy ra một viên kim sắc ngọc bài, đưa cho Dương Thanh Huyền, nói ra: “Cái này ngươi cầm, nếu là nửa năm sau tìm không thấy trở về con đường, liền đem ngọc bài này bóp nát, sau đó đừng đi, ta liền có thể định vị đến vị trí của ngươi, sẽ đến đón ngươi.”

Dương Thanh Huyền bản không muốn, nhưng nhìn Y Y cái kia dáng vẻ đáng yêu, liền thu xuống tới, nói: “Đa tạ.”

Y Y nói: “Bảo trọng.”

Liền bắt đầu an bài đám người tiến vào Thời Không Toa.

Đại Quân sắp xếp cẩn thận hắc đao về sau, liền bắt đầu xuất thủ cứu người, đem Quân Thiên đám người thương thế ổn định, đột nhiên khẽ di một tiếng, nhìn chằm chằm xa xa Tần Tiểu Vũ, lóe lên liền đến Tần Tiểu Vũ bên cạnh thân, song đồng một chút phóng đại, nhìn xem Tần Tiểu Vũ trước ngực chớp động cái kia đóa kim sắc ưu đám mây dày bà la hoa, một chút sắc mặt đại biến.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2863: Thiên Hạ Chấn Kinh, Chính Diện Đánh Mặt

Dương Thanh Huyền gặp hắn bộ dáng, hỏi vội: “Làm sao vậy, bằng hữu của ta còn có thể cứu sao?”

Đại Quân lườm hắn liếc mắt, nhẹ hừ một tiếng, liền cẩn thận đem Tần Tiểu Vũ bảo vệ, sau đó lóe lên, liền tiến vào Thời Không Toa.

Y Y nói: “Yên tâm đi, đã Đại Quân đại nhân xuất thủ, khẳng định có cứu.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Xin nhờ.”

Y Y đắng chát cười một tiếng, nói: “Ngươi ta còn khách khí làm gì, về sớm một chút a, cái kia ta đi trước.” Trên mặt đắng chát tán đi, lộ ra một cái cởi mở sáng tỏ mỉm cười.

Dương Thanh Huyền tâm tình hơi chuyển biến tốt đẹp, cũng là nhẹ nhàng cười một tiếng.

Sở hữu sống sót người, đều tiến vào Thời Không Toa, phá không rời đi.

Một đạo cự đại kim quang, như liệt nhật chậm rãi dâng lên, sau đó bắn vào vũ trụ thương khung, hóa thành một chút tinh thần, sau đó không gặp.

Hỗn loạn năng lượng trong hư không chạy trốn, thỉnh thoảng phát ra va chạm thanh âm.

Thuỷ vực một giới triệt để bị phá hủy, tứ phía tinh thần lực hút nhận cải biến, bắt đầu chậm chạp biến động quỹ tích.

Tại mấy trăm năm, hoặc là mấy ngàn năm về sau, cái này một dải đất đem hình thành mới thời không trật tự, mà không còn có sẽ nhớ kỹ một trận chiến này, Huyết Long Cung, cùng sở hữu chết đi người, cũng dần dần bị thế nhân lãng quên.

Dương Thanh Huyền đứng tại không trung, mặc cho thời không cùng năng lượng xung kích trên người mình, không nhúc nhích.

Quỷ Tàng tại sau lưng, hỏi: “Ngươi đang suy nghĩ gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta đang nghĩ, quang giết một cái Đế Quyền cùng mấy cái Thương gia trưởng lão là không đủ, thế nhân đều sẽ cho rằng ta Dương Thanh Huyền dễ bắt nạt, ta Dương Thanh Huyền bằng hữu có thể tùy ý giết chết, ta muốn cho Thương gia một cái cả đời khó quên giáo huấn.”

Quỷ Tàng giật mình nói: “Ngươi cái tên điên này, ngươi bây giờ muốn giết tới Thương gia đi?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không phải hiện tại, là một tháng sau, ngươi tranh thủ thời gian tu luyện đi, giết tới Thương gia, ta coi như trông cậy vào ngươi.”

Quỷ Tàng mặt đen lại, cả giận nói: “Dựa vào cái gì? Đây không phải là để ta đi chung với ngươi chịu chết sao?”

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, nói: “Cái này Huyết Long Cung vô số oan hồn, chính là thù lao.”

…

Huyết Long Cung hủy diệt, tin tức lan truyền nhanh chóng, rất nhanh truyền khắp toàn bộ đông bộ vũ trụ.

Hữu tình Vực Giới bên trong nhấc lên sóng to gió lớn, vô số tông môn phái ra cường giả tiến về thuỷ vực giới tìm hiểu tin tức, đến sau đều là trợn mắt hốc mồm, toàn bộ một giới đều triệt để biến mất.

Trừ hỗn loạn năng lượng hư không bên ngoài, lại không có nửa điểm vết tích, lại có là đại lượng tàn chi đoạn thể, cùng một chút binh khí, nát vật chờ nổi bồng bềnh giữa không trung, để không ít người nhặt một chút đồ tốt, nhưng cũng liền chỉ thế thôi.

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng, tại đại chiến sau một tháng khoảng chừng, nhóm đầu tiên dò xét cường giả tiến đến lúc, đã rời đi.

Đông bộ vũ trụ bên trong cũng không ít quỷ tu võ giả, nghe vậy phi tốc chạy đến, muốn kiếm tiện nghi, lại hoảng sợ phát hiện, toàn bộ thuỷ vực một giới bên trong, cơ hồ hồn phách không còn, chỉ có một ít đẳng cấp thấp tàn hồn tại biên giới du đãng, tùy thời phá diệt, không khỏi kinh hãi không thôi, tựa hồ ý thức được cái gì.

Huyết Long Cung hủy diệt, tuyên cáo biểu tượng đông bộ vũ trụ liên minh mạnh nhất Vạn Lưu Ngũ Tuyệt Phong, vẫn lạc vị thứ hai, không thể nghi ngờ tại nguyên bản liền có loạn tượng hữu tình Vực Giới bên trong ném xuống một quả bom, chấn động toàn bộ Vực Giới.

Các loại phun trào sóng ngầm, bắt đầu lần lượt nổi lên mặt nước, Huyết Long Cung diệt sau lưu lại thế lực, địa bàn, tài nguyên chờ chút, đều thành trong miệng mọi người thịt.

Còn có thương cách, thương bàn vẫn lạc, đã để Thương gia tiếp nhận cự đại nguy cơ, giờ phút này cũng cùng nhau bạo phát đi ra, không ít thế lực chung quanh, bắt đầu từng bước xâm chiếm Thương gia địa bàn.

Mọi người logic rất đơn giản, ngươi lớn bao nhiêu lực lượng, liền chiếm lấy bao lớn địa bàn, hiện tại lực lượng không đủ, đương nhiên phải chiếm lấy ít chút.

...

Thương gia một viên chủ tinh bên trên, tháng đủ tinh bầu trời chi cảnh, nổi lơ lửng một tòa nguy nga cung điện, bên trong bầu không khí mười phần kiềm chế.

Hơn một trăm vị cường giả, phân biệt đứng tại đại điện khoảng chừng, đều là trên mặt thần sắc lo lắng, giữ im lặng.

Tinh cầu chi chủ thương Thiên Dực thân mặc áo bào vàng, trang nghiêm ngồi trên đại điện, ánh mắt đảo qua phía dưới đám người, trầm giọng nói: “Vừa rồi gia tộc thánh địa được biết tin tức, nhị trưởng lão Thương Khinh Ca, ngũ trưởng lão Thương Nguyên, lục trưởng lão Thương Minh, đều đều đã vẫn lạc, Thương Đông Đông, thương dương chờ phái đi tịch diệt thời không biển tập huấn sáu vị thiên tài, cũng toàn bộ ngã xuống.”

Điện bên trong nháy mắt một mảnh xôn xao, đều là lộ ra chấn kinh chi sắc.

Bên ngoài bây giờ các loại nghe đồn tin đồn, khiến toàn bộ Thương gia lòng người bàng hoàng, trong đó có ba vị trưởng lão vẫn lạc sự tình, nhưng Thương gia đệ tử đều không phải tin, dù sao quá vô căn cứ, hủy diệt chính là Huyết Long Cung, cùng bọn hắn Thương gia có quan hệ gì, ba vị trưởng lão thực lực thông thiên, lại thế nào sẽ không hiểu thấu vẫn lạc.

Giờ phút này từ tinh chủ trong miệng nói ra, không khác to lớn địa chấn, xung kích tại mỗi một vị Thương gia võ giả trong lòng. Mà lại nghĩ không ra sự thật so nghe đồn càng thêm nghiêm trọng, liền liền Thương gia thế hệ tuổi trẻ bên trong thiên phú cao nhất mấy người, cũng lần lượt vẫn lạc, quả thực liền là sấm sét giữa trời quang.

“Thiên Dực đại nhân, tại sao có thể như vậy?”

Phía dưới một lão giả mặt mũi tràn đầy kinh hoảng, khó mà tin hỏi.

Thương Thiên Dực đứng dậy, ánh mắt có chút phiêu hốt, trầm giọng nói: “Thánh địa truyền về tin tức không nhiều, liền giản muốn nói rõ xuống mấy vị trưởng lão cùng thiên tài vẫn lạc, sau đó để chúng ta tận lực co vào Thương gia nghiệp vụ, lúc này không cần cùng thế lực khác lên xung đột, gặp được sự tình tận lực nén giận ra vẻ đáng thương.”

“Cái này...”

Phía dưới Thương gia người, mỗi một cái đều là bó tay rồi.

Bọn hắn ở vùng tinh vực này, hoành hành bá đạo nhiều năm như vậy, đi đến đâu đều là vênh váo tự đắc, đột nhiên một chút nói muốn ra vẻ đáng thương, đều là cảm thấy không hiểu hoang đường.

Thương Thiên Dực nói: “Chủ quan chính là như vậy, đoạn thời gian trước chúng ta bởi vì một nhóm tài nguyên sự tình, còn tại cùng sáu ngày cung tranh chấp, việc này coi như xong, nhường lợi cho bọn hắn, trước vượt qua đoạn này không bình thường kỳ, tương lai lại nói.”

Một tên võ tu tức giận nói: “Chúng ta có thể không gây chuyện, nhưng nếu là có người chọc chúng ta đây?”

Thương Thiên Dực lườm hắn liếc mắt, lạnh lùng nói: “Nói gì vậy? Chúng ta nén giận là vì điệu thấp làm người, dẹp an nhưng vượt qua thời kì phi thường, cũng không phải là thật khi rùa đen, như là có người dám chọc chúng ta, tự nhiên giết một người răn trăm người không buông tha.”

Hắn cười nhạo nói: “Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, mảnh tinh vực này bên trong, có ai thật dám tới cửa chọc ta Thương gia?” Khắp khuôn mặt là đắc ý quang mang.

Điện bên trong võ giả cái này mới lộ ra mỉm cười, cho dù Thương gia gặp một ít chuyện, nhưng bọn hắn vẫn là đông bộ vũ trụ liên minh, hữu tình Vực Giới bên trong bá chủ, là cao không thể chạm tồn tại, căn bản không ai dám trêu chọc.

“Ầm ầm!”

Đột nhiên đại điện kịch liệt nhoáng một cái, kinh thiên động địa, điện bên trong mặt đất, cây cột cùng mái vòm bên trên, đều hiện lên ra vô số vết rạn.

“Không được! Có người công kích đại điện.”

Bên ngoài truyền đến một tiếng võ giả kinh hô.

“Nói bậy! Làm sao có thể có người công kích đại điện, nơi này chính là Thương gia chủ tinh một trong, ai có cái này gan lớn như trời...”

Thương Thiên Dực kinh sợ quát chói tai, căn bản không tin.

Nhưng không đợi hắn nói xong, lại là một đạo rung mạnh truyền đến, đồng thời ngoài điện lóe ra cường đại kim quang, cuối cùng đánh nát đại điện kết giới, cường hoành vô song lực lượng thẳng vào điện bên trong.

Chương 2864: Giết Hết Về Nhà Ăn Cơm

“Ầm ầm!”

Tất cả mọi người nhận lấy cái kia cường hoành vô song xung kích.

Không ít võ giả càng bị kim quang hất bay, quẳng hướng bốn phương tám hướng.

Nguy nga cung điện vỡ vụn hơn phân nửa, mái vòm trực tiếp than sụp đổ xuống, chấn lên vô số bụi bặm.

“Thật là có người công kích đại điện a!”

Điện bên trong một mảnh sợ hãi, truyền đến kinh khiếu thanh âm.

Thương Thiên Dực mặt âm trầm, phẫn nộ quát: “Cái này còn cần ngươi nói? Có mắt người đều nhìn thấy!”

Hắn một đôi lặng lẽ, nhìn chằm chằm cung điện kia bên ngoài, một đạo nghiêm nghị dáng người, phiêu nhiên mà vào.

“Là ai? Không muốn sống nữa sao? Dám đến Thương gia chủ tinh quấy rối!”

Thương Thiên Dực lạnh giọng nói, khí thế trên người nháy mắt bạo phát đi ra, trực tiếp nhảy lên tới bảy sao Thiên Giới đỉnh phong, nháy mắt đem người tới khóa chặt.

Không khỏi sững sờ, người tới thế mà chỉ có năm sao Thiên

Giới hậu kỳ tu vi.

Dù nhưng cái này tu vi cũng rất mạnh, nhưng đến khiêu khích Thương gia chủ tinh rõ ràng là không đủ. Hắn thấy, dám như thế làm việc, chí ít cũng hẳn là có bảy sao Thiên Giới tu vi, mà lại cùng Thương gia có thâm cừu đại hận mới đúng.

Người trước mắt này không vẻn vẹn có năm sao Thiên Giới cảnh giới, mà lại hết sức trẻ tuổi, mười phần lạ lẫm, Thương Thiên Dực một chút ấn tượng đều không, nội tâm nhẹ nhàng thở ra đồng thời, lên cơn giận dữ, quát: “Cái gì a miêu a cẩu cũng dám bên trên Thương gia nháo sự, đồ chết tiệt, ta hôm nay ngược lại muốn xem xem, là thần thánh phương nào, lai lịch gì!”

Người tới chính là Dương Thanh Huyền, nhàn nhạt nói ra: “Ta không có lai lịch gì, cũng không phải cái gì thần thánh, chỉ là tới lấy mạng của các ngươi mà thôi.”

Trong tay chiến kích vung lên, hướng bốn phương tám hướng bổ tới.

“Xùy!”

Kích quang phá toái hư không, chém vào mảng lớn bụi bặm bên trong.

Một chút thực lực yếu kém võ tu, còn không có lộ ra mặt đến, liền bị chém thành hai khúc, chết thảm tại chỗ.

“A! Đáng chết!”

Thương Thiên Dực nổi giận, người đến không khỏi quá càn rỡ, trực tiếp hủy Thương gia chủ tinh đại điện không nói, còn ở ngay trước mặt hắn trực tiếp giết người, lập tức đưa tay chính là một đạo hùng hồn chưởng lực, vô số tinh thần cảnh tượng tại trong lòng bàn tay hiển hiện, hung hăng đánh ra, muốn trấn diệt hết thảy.

Hắn còn hơi thủ hạ lưu tình, cũng không muốn trực tiếp xoá bỏ đối phương, mà là dự định chấn phế đối phương về sau, chộp tới sưu hồn, tìm hiểu một chút đến cùng chuyện gì xảy ra.

“Bảy sao Thiên Giới đỉnh phong võ tu, cũng chỉ có dạng này tiêu chuẩn sao? Thật là khiến người thất vọng a.”

Dương Thanh Huyền mi tâm lóe lên, bắn - ra lục mang, vẽ ra trên không trung Quỷ Tàng thân ảnh, mặt mũi tràn đầy giọng mỉa mai chi sắc, tùy ý tay giơ lên một trảo.

Năm đạo chỉ lực hóa thành quỷ mị giống nhau Âm Sơn, xoay tròn mà ra, trực tiếp cắm - nhập một chưởng kia tinh thần bên trong, “Ầm ầm” một tiếng bạo hưởng, rung ra năng lượng to lớn, khuấy động bốn phía.

Thương gia võ tu đang chuẩn bị xông lên vây quét hai người, lập tức nhận cái này dư âm năng lượng oanh kích, từng cái liều mạng lui lại, mặt mũi tràn đầy kinh hãi.

“Bảy sao Thiên Giới! Hừ, quả nhiên xuất hiện, ngươi mới là chính chủ đi.”

Thương Thiên Dực kinh sợ nhìn chằm chằm Quỷ Tàng, cảm xúc chậm rãi bình tĩnh lại, liếc mắt nhìn xuyên đối phương tu vi, là bảy sao Thiên Giới hậu kỳ, mặc dù khó giải quyết một chút, nhưng mình còn có thể ứng phó.

Quỷ Tàng cười nhạo nói: “Nói nhảm nhiều quá, ai là chính chủ khác nhau ở chỗ nào sao? Dù sao là giết các ngươi, hươu chết vào tay ai không trọng yếu, trọng yếu chính là, hươu cuối cùng là phải chết.”

“Cuồng vọng! Đã các ngươi không chịu nói, cái kia ta liền trấn áp các ngươi, trực tiếp rút gân lột da, mới hảo hảo lục soát các ngươi hồn phách!”

Thương Thiên Dực trong mắt sát khí lóe lên, quát: “Thương Kỳ, Thương Duẫn hai vị trưởng lão, trợ ta bắt lại người này! Những người còn lại bắt lại mặt khác tiểu tử kia, ghi nhớ, đừng trực tiếp giết, bắt lại sưu hồn!”

“Đúng!”

Bốn phương tám hướng truyền đến trên trăm đạo thanh âm, đều là sát khí ngập trời.

Vô số cường đại khí tức bạo phát đi ra, dám đến Thương gia chủ tinh náo sự, triệu năm đến, cũng không từng có như vậy khuất nhục sự tình.

Còn có đại lượng Thương gia đệ tử, từ tinh cầu bốn phương tám hướng phá không bay tới, gia nhập vào cái này trong trận chiến ấy.

Đối với bắt lại hai người này, tất cả mọi người là tình thế bắt buộc, lòng tin tràn đầy.

Dương Thanh Huyền cười nhạo nói: “Động thủ, không có thời gian hao tổn ở đây chút sâu kiến trên thân, giết hết sau ta còn chạy về nhà ăn cơm đâu.”

“A a, đáng chết! Giết!”

Thương Thiên Dực một chút bị chọc giận, bỗng nhiên xông lên phía trước, tay phải hướng hư không một chụp, liền rung ra một thanh kim đao, trực tiếp đâm về Quỷ Tàng.

Hai gã khác trưởng lão, bảy sao Thiên Giới sơ giai Thương Kỳ, sáu sao Thiên Giới đỉnh phong Thương Duẫn, đều riêng phần mình lấy ra binh khí, công kích tới.

Tại Thương Thiên Dực ý nghĩ bên trong, Quỷ Tàng chỉ so với mình thấp tầng một, chính mình muốn trấn áp hắn không khó, nhưng muốn lưu lại, liền tất nhiên muốn lâm vào khổ chiến, để Thương Kỳ cùng Thương Duẫn tương trợ, phần thắng liền lớn hơn.

Về phần mặt khác tên kia năm sao Thiên Giới tiểu tử, hắn thậm chí đều không suy tính, khẳng định là bị thủ hạ miểu sát.

“Chơi đùa với ngươi.”

Quỷ Tàng cười lạnh một tiếng, liếm một cái đôi môi, cái này tất cả mọi người trong mắt hắn, đều là món ăn ngon, cong ngón búng ra, “Ông” một tiếng, phía trước hiện ra một cái vòng xoáy màu xanh lục, bên trong kiếm khí bốn phía, không ngừng bắn ra đến, chém về phía bốn phương tám hướng.

“A!.” Bốn phía không ít võ giả, bị kia kiếm quang một chém, liền sụp đổ ra.

Vòng xoáy bên trong hiện ra to lớn kiếm ảnh, chính là Bách Quỷ Dạ Hành, vô số hồn phách quấn tại bốn phía lượn vòng, đồng thời có đại lượng tiểu quỷ tại kiếm bên trên bò.

Quỷ Tàng bấm tay một chút, Bách Quỷ Dạ Hành lăn lộn mà ra, rơi vào trong tay, liền hướng trước một kiếm quét ngang, “Xùy” một tiếng, hóa ra một đạo rưỡi hình tròn kiếm quang.

“Bành!”

Thương Thiên Dực cùng hai người khác công kích bổ vào kiếm vòng bên trên.

Quỷ Tàng cười một tiếng dài, “Ha ha”, nơi này quá nhỏ, đi theo ta, thân ảnh nhoáng một cái, liền hướng nơi xa kích - bắn đi.

“Đi đến chân trời góc biển, hôm nay cũng phải chết!”

Thương Thiên Dực sầm mặt lại, liền cầm đao đuổi tới, hai gã khác trưởng lão cũng lần lượt đuổi theo.

Đại điện bên trong trên trăm vị Thương gia võ giả, lập tức nhẹ nhàng thở ra, từng cái lộ ra nét mừng, chỉ cần tên kia bảy sao Thiên Giới hậu kỳ võ tu vừa đi, bọn hắn liền an toàn, lập tức từng cái mặt như dữ tợn đem Dương Thanh Huyền vây quanh.

“Thương gia chủ tinh, triệu năm từ không có người dám xông vào, coi như hồn phi phách tán, cũng khó khăn tiêu ngươi tội!”

“Làm ngươi lập tức từ phế đan ruộng, sau đó quỳ xuống, chờ xử lý!”

Thương gia võ tu, từng cái diện mục dữ tợn, đằng đằng sát khí.

Dương Thanh Huyền giơ lên chiến kích, cười nhạo một tiếng, trực tiếp trước người quét qua, liền hướng trong đám người bổ tới.

Hắn mới lười cùng những này lâu la nói thêm cái gì.

“A!.”

Lập tức kêu thảm liên miên âm thanh truyền đến, năm sao Thiên Giới phía dưới, đều là một chiêu liền chết, còn có không ít Giới Vương cấp bậc đệ tử, càng bị kích ánh sáng dư ba quấn lấy, liền nổ thịt nát xương tan.

Vốn chỉ là hơn một trăm người, tăng thêm liên tục không ngừng vọt tới võ tu, rất nhanh liền tăng đến mấy trăm người, nhưng Dương Thanh Huyền một bổ phía dưới, sẽ chết mất mười mấy cái.

Đám người lập tức phát hiện, những năm sao kia Thiên Giới phía dưới, căn bản chính là pháo hôi, một chút tác dụng đều không được. Nếu là đứng ở đằng xa, còn có thể tạo được hò hét trợ uy hiệu quả, nhưng bây giờ cuốn vào vòng chiến, bị một chiêu chém chết, phát ra mảng lớn tiếng kêu thảm thiết đau đớn, ngược lại ảnh hưởng sĩ khí, đưa đến tác dụng phụ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2865: Ánh Tà Dương Đỏ Quạch Như Máu, Giải Quyết Phương Pháp

“Lui! Mau lui lại! Bốn sao Thiên Giới phía dưới mau lui lại, không cần vây tới.”

Một tên năm sao Thiên Giới trung giai võ tu liều mạng kêu lên, nhưng vừa mới nói xong, một đạo kích quang liền ra hiện tại hắn đỉnh đầu, bổ xuống, hắn hoảng sợ muôn dạng, vội vàng giơ kiếm ngăn cản.

“Bành!”

Cả người mang kiếm, liền bị chém thành hai khúc, tại chỗ chết thảm, liền kêu thảm đều không đến gấp hô. Đồng thời chung quanh một chút Giới Vương, lại bị liên lụy lần lượt nổ tung, tiếng kêu rên liên hồi.

Dương Thanh Huyền mặt mũi tràn đầy hí ngược, ánh mắt tại không ngừng giết chóc, trở nên càng phát ra băng lãnh, trên thân lệ khí không ngừng gia tăng.

Trừ sáu sao Thiên Giới phía trên võ tu, còn lại người trong tay hắn căn bản chi không chống được một chiêu, cho dù là năm sao Thiên Giới đỉnh phong, cũng nhiều nhất hai chiêu chết.

Trên thực tế, bọn hắn đến toà này chủ tinh, đã trải qua đại lượng tư liệu điều tra, đối với cái này mai chủ tinh bên trên võ tu có cái tương đối toàn diện hiểu rõ, lúc này mới chọn làm thứ nhất đối tượng công kích.

Tinh chủ Thương Thiên Dực tại một vạn năm trước cũng đã là bảy sao Thiên Giới đỉnh phong cường giả, chứng minh thiên phú của người nọ liền dừng bước nơi này, nếu là không có nghịch thiên cơ duyên, là không thể nào đột phá đến tám sao.

Sau đó lại hướng xuống, liền chỉ còn lại bảy sao Thiên Giới sơ giai Thương Kỳ cùng sáu sao Thiên Giới đỉnh phong Thương Duẫn, sau đó còn có một tên sáu sao Thiên Giới trung giai Thương Nan, cùng sáu sao Thiên Giới sơ giai Thương Phi.

Chỉ có bốn người này, mới có thể đối với Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng sinh ra nhất định trở ngại, còn lại tất cả đều là gà đất chó sành, căn bản không cần cân nhắc.

Sự thật cũng cùng Dương Thanh Huyền suy đoán không khác nhau chút nào, Quỷ Tàng một người dẫn đi Thương Thiên Dực, Thương Kỳ cùng Thương Duẫn về sau, còn lại những này gà đất chó sành, căn bản không thể ngăn Dương Thanh Huyền một chiêu, cho dù là Thương Nan cùng Nam Phi, cũng nhiều nhất áp chế Dương Thanh Huyền một hai, hoàn toàn không thể đem hắn như thế nào.

“Lui! Mau lui lại! Năm sao Thiên Giới phía dưới đều lui!”

Thương Nan sắc mặt dị thường khó coi, quơ trường kiếm, liều mạng áp chế Dương Thanh Huyền.

Nhưng Dương Thanh Huyền bộ pháp quỷ dị, mà lại không trung người lại nhiều, bị hắn tránh đến tránh đi, không ngừng xông vào trong đám người, thu hoạch Thương gia đệ tử tính mạng.

Rất nhanh liền máu nhuốm đỏ trường không, đem sáng sủa ngày mà trở nên một mảnh tinh hồng.

Chỉ là thời gian uống cạn chung trà, mấy trăm tên Thương gia đệ tử, liền vẫn lạc tám chín phần mười, dọa đến còn lại người, không dám tiến lên nữa, đều nhìn xa xa, sắc mặt tái mét.

“Ha ha, giết đến thống khoái!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, chiến kích tại trong tay nhoáng một cái, liền chỉ hướng Thương Nan, Nam Phi, nói: “Đến phiên các ngươi.”

Thương Nan hai người đều là sắc mặt tái mét, trừ xa xa đứng không dám lên trước một chút lâu la, cơ hồ Thiên Giới chi chủ đều bị hắn chém giết, hư không ở trên nổi lơ lửng máu tươi cùng tàn chi thịt nát, khiến người một trận buồn nôn, sợ hãi.

Hai người càng bị hắn cỗ này sát khí chấn động đến lui lại mấy bước, cả giận nói: “Nạp mạng đi!”

Hai người nhìn nhau liếc mắt, đồng thời thân ảnh nhoáng một cái, liền phân biệt từ khoảng chừng xông tới, hình thành vây quét chi thế.

Dương Thanh Huyền vẫn luôn tại né tránh, trước từ yếu giết lên, vẫn chưa cùng hai người cứng đối cứng giao phong, sở dĩ hai người tự kiềm chế cảnh giới tu vi, tăng thêm Dương Thanh Huyền chân nguyên hao tổn rất lớn, cho rằng trấn áp hắn cũng không vấn đề.

“Bành!”

Dương Thanh Huyền chiến kích nhoáng một cái, đón đỡ Thương Phi một chiêu, lực lượng khổng lồ rót vào kích bên trong, trực tiếp áp chế qua, đem Thương Phi một chút chấn khai.

Sau đó lại là một kích bổ về phía Thương Nan.

Hai chiêu cơ hồ là cùng một thời gian.

“Bành!”

Chiêu thứ hai lực lượng yếu xuống tới, trực tiếp bị Thương Nan dùng kiếm chấn khai, tại không trung lui mấy trăm trượng xa.

“Cái gì?!”

Thương Nan cùng Nam Phi đều là trong lòng hoảng hốt, mặc dù bọn hắn liên thủ đem Dương Thanh Huyền đẩy lui, nhưng Dương Thanh Huyền biểu hiện ra sự đáng sợ, thực sự là quá dọa người, khiến lòng tin của bọn hắn có chút dao động.

htt

ps://trUyencuatui.net/ “Lại đến!”

Thương Nan hét lớn một tiếng, lại cầm kiếm bay đi.

Thương Phi hóa thành độn quang, quay chung quanh tại Thương Nan bốn phía, lấy Thương Nan công kích làm chủ, hắn làm phụ trợ.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Lại là hơn mười chiêu đánh xuống, Dương Thanh Huyền chiến kích vung vẩy kín không kẽ hở, đem hai người liên thủ công kích hoàn toàn đón lấy.

Dù bởi vì chân nguyên bên trên hao tổn cùng chênh lệch cảnh giới, bị buộc không ngừng lùi lại, nhưng lại hoàn toàn không có bại tướng.

Cái này khiến hai người vừa sợ vừa giận vừa vội, công kích càng thêm điên cuồng.

Tâm tư của bọn hắn là, cho dù bắt không được Dương Thanh Huyền, cũng muốn đem vây khốn, chờ Thương Thiên Dực đem mặt khác người kia đánh giết về sau, vòng trở lại, Dương Thanh Huyền tự nhiên nhất định phải chết.

Nhưng hai người đồng thời cũng có một tia lo lắng âm thầm, Thương Thiên Dực cùng hai vị khác trưởng lão đi lâu như vậy, thỉnh thoảng có năng lượng to lớn truyền tới, đánh nát hư không cùng tinh cầu, lại như cũ không gặp thủ thắng.

“Chơi chán! Chết đi!”

Dương Thanh Huyền bị buộc thở không nổi, trong mắt sát khí lóe lên, chân đạp Đạo Hoán Bộ, trực tiếp đem Thương Nan một chiêu công kích vọt tới, sau đó trở tay một chưởng, chính là Bàn Nhược Thần Chưởng, hung hăng chụp về phía Thương Nan ngực.

“Cái gì?!”

“Là Đạo Hoán Bộ!”

“Chi! Cái này sao có thể!”

“Bành!”

Thương gia hai người kinh hãi không thôi, nhưng nháy mắt liền bay thắng bại, Thương Nan ngực bị Bàn Nhược Thần Chưởng đánh trúng, phun lớn một ngụm máu đến ra, liền bay ra ngoài.

Còn lại Thương Phi, hoảng sợ phía dưới còn không bình tĩnh nổi, Dương Thanh Huyền một chiêu Sát Na Sinh Diệt lật tay liền bổ tới.

“Bành!”

Thương Phi cũng bị đánh bay ra ngoài.

“Đạo Hoán Bộ! Thật là Đạo Hoán Bộ, tiểu tử này rốt cuộc là ai?!” Thương Nan nội phủ bị Bàn Nhược Thần Chưởng chấn vỡ mảng lớn, không ngừng nôn ra máu, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ cùng nghi hoặc.

“Muốn biết ta là ai, nghe rõ ràng, đến tự nam bộ vũ trụ Dương

Thanh Huyền là vậy! Hiện tại ta liền dùng các ngươi máu tươi của mình, đưa các ngươi xuống Địa ngục!”

Dương Thanh Huyền hai mắt hóa thành một mảnh tinh hồng, đưa tay hướng nắm vào trong hư không một cái, cái kia vô số máu tươi lập tức chịu ảnh hưởng, từ tứ phương hội tụ tới, tại không trung không ngừng dung hợp, hình thành từng đạo dòng nhỏ, đến lòng bàn tay trước thời điểm, đã có một vũng nước ao như vậy nhiều, mà lại toàn là cường giả chi huyết.

Cái kia máu tươi lăn lộn, huyễn hóa thành kinh văn, sau đó lại hội tụ thành một chưởng.

“Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng!”

“Ầm ầm!”

Toàn bộ vòm trời đều tối xuống, vô số huyết quang bao lấy Thương Nan cùng Thương Phi, cái kia tựa như núi cao một chưởng đang ở trước mắt, trực tiếp đè ép xuống.

“Không!.”

Hai người liều mạng ra chiêu, hướng cái kia huyết chưởng oanh ra.

Tất cả mọi người đều có một loại hoang đường cảm giác, hai vị sáu sao Thiên Giới cường giả, bị một tên năm sao Thiên Giới dồn đến trình độ này.

“Ầm ầm!”

Huyết chưởng oanh kích mà xuống, bạo thành một mảnh Huyết Hải khuếch tán ra đến, càn quét thương khung.

Cả cái hành tinh chấn động, sắc trời như máu, bao phủ thế giới này, giống như là tại tuyên cáo một cái tinh cầu tận thế, cũng tuyên cáo chúa tể một phương tận thế, cũng có lẽ còn có một thời đại tận thế.

“Phốc!.”

Thương Nan cùng Nam Phi lần nữa bị đánh bay ra ngoài, đều là miệng lớn thổ huyết.

Hai người kinh sợ mà sợ hãi, Thương Nan quát hỏi: “Vì cái gì? Chúng ta Thương gia có cái gì chỗ đắc tội ngươi, muốn như vậy tới đối phó chúng ta!”

Thương Phi bi phẫn nói: “Bất cứ chuyện gì đều có thể ngồi xuống hảo hảo đàm, ta tin tưởng chung quy có giải quyết chi pháp, vì sao muốn đem chúng ta đẩy vào tuyệt cảnh!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Có cái gì đắc tội ta địa phương, các ngươi cũng không cần biết, giải quyết phương pháp, liền đem toàn bộ các ngươi xoá bỏ a!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2866: Công Lúc Bất Ngờ, Hảo Hảo Nói Chuyện

Thương Nan cùng Thương Phi kinh sợ phía dưới, Dương Thanh Huyền chấp kích hướng phía trước xông lên, liền biến mất tại không trung.

“Không được!”

Hai người đều là hoảng hốt, vội vàng phòng bị đứng lên.

“Hồn Chi Vũ!”

Dương Thanh Huyền nháy mắt xuất hiện tại Thương Nan trước người, chiến kích bốn phía hóa ra mảng lớn hư quang, như hạt giống bồ công anh, nhanh nhẹn nhảy múa, sau đó hình thành một đạo cự đại kích ánh sáng, trực tiếp chém ở Thương Nan trước người.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ lực lượng hung hăng chấn cùng một chỗ.

Thương Nan cho rằng Dương Thanh Huyền sẽ đánh lén, không nghĩ tới đúng là trực tiếp chính diện tiến công, một kích mang theo vô biên uy năng, liều mạng oanh kích phòng ngự của mình.

Thương Nan mặc dù cảnh giới cao hơn Thương Phi, nhưng thân trúng Bàn Nhược Thần Chưởng, lại bị Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng đánh dưới, trạng thái đã xa không bằng Thương Phi, sở dĩ xưng là Dương Thanh Huyền thứ nhất mục tiêu công kích.

“Bành!”

Thương Nan phòng ngự cuối cùng bị oanh mở, cường đại kích vầng sáng lấy vô biên hỏa diễm, quét ngang mà xuống.

Thương Phi ngay lập tức liền cứu viện tới, nhưng chung quy là chậm một bước, trơ mắt nhìn xem Thương Nan tại một chiêu kia hạ vẫn lạc.

“Đừng a!” Thương Phi bi phẫn rống to.

“A!” Thương Nan kêu thảm một tiếng, liền chiến kích chém thành hai nửa, sau đó bị chỉ toàn nghiệp thiên hỏa đốt vỡ nát.

“Hiện tại rất tuyệt vọng? Các ngươi giết bằng hữu của ta thời điểm, có thể có nghĩ qua hôm nay?”

Dương Thanh Huyền một kích ngang qua đến, chỉ vào Thương Phi, từng bước một tiến lên.

“Giết bằng hữu của ngươi...”

Thương Phi run giọng nói: “Coi như cái nào đó Thương gia người có lỗi với ngươi, cũng oan có đầu nợ có chủ, không cần lan đến gần toàn bộ Thương gia a?”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Vấn đề là, cái kia chủ còn chưa có chết đâu, ta tạm thời không giết được hắn, sở dĩ giết các ngươi đến cho hả giận.”

Thương Phi ngây ngẩn cả người, hai người này đều có trực tiếp đơn đấu một tòa chủ tinh lực lượng, tại Thương gia còn có người nào là bọn hắn giết không được? Vậy cũng chỉ có...

Hắn run giọng nói: “Cừu nhân của ngươi, đến cùng là ai?”

Đột nhiên, hắn bỗng nhiên hiểu ra tới, cả kinh kêu lên: “Mục hải vực giới... Đạo Hoán Bộ... Ngươi chính là giết chết thương bàn người?!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Hiện tại mới phản ứng được? Thương bàn chọc ta, chết rồi. Thương Cách chọc ta, cũng đã chết. Thương Khinh Ca, Thương Minh, Thương Nguyên, Thương Đông Đông, Thương Dương bọn hắn toàn bộ chọc ta, toàn bộ chết rồi. Bọn hắn chết chưa hết tội, nhưng bằng hữu của ta lại là vô tội, sở dĩ ta muốn các ngươi Thương gia nỗ lực cả đời khó quên đại giới, làm cho cả vũ trụ đều biết, bất kỳ người nào chọc ta Dương Thanh Huyền, cũng sẽ không có kết cục tốt!”

Thương Phi một trái tim rơi vào vực sâu không đáy, hắn thân là sáu sao Thiên Giới cường giả, còn tiếp xúc không đến Thương gia tầng cao nhất, nhưng đã đoán xảy ra sự tình tiền căn hậu quả, biết chuyện này sẽ không còn kết thúc yên lành.

Hắn tuyệt vọng, nhưng sau một khắc liền không tuyệt vọng, bởi vì đã chết.

“Chi!” Bốn phương tám hướng Thương gia đệ tử, ầm vang mà tán, liều mạng hướng nơi xa đào tẩu, không ít trực tiếp phóng lên tận trời, phải bay ra cái tinh cầu này, tiến về Thương gia thánh địa báo tin, mà nam bộ tên Dương Thanh Huyền, cũng đem theo lấy bọn hắn truyền khắp toàn bộ đông bộ hữu tình Vực Giới.

Dương Thanh Huyền lười truy những này lâu la, Thương gia tại đông bộ kinh doanh vô số năm, cành lá rậm rạp, giết không thắng giết, không có khả năng toàn bộ diệt trừ. Hắn lần này mục đích, chỉ là muốn giết một chút Thương gia cao tầng, cho Thương gia một cái giáo huấn cực lớn.

Dương Thanh Huyền nuốt một chút đan dược, liền cực tốc hướng Quỷ Tàng chỗ không gian bay đi.

Rất nhanh liền gặp được một mảnh đáng sợ tràng cảnh, tinh cầu bị đánh nổ mảng lớn, khắp nơi đều là hư không loạn lưu, vị kia sáu sao Thiên Giới đỉnh phong Thương gia trưởng lão đã chết, chỉ còn lại Thương Thiên Dực cùng bảy sao Thiên Giới sơ giai

Thương Kỳ còn đang khổ chiến.

Mà lại cho dù là hai người liên thủ, cũng không có quá lớn ưu thế, ngược lại thắng lợi cán cân không ngừng hướng Quỷ Tàng nghiêng.

Dương Thanh Huyền lặng lẽ lặn đi qua, tại cự ly Thương Kỳ tốt nhất vị trí bên trên, lấy ra Âm Dương Kính nhoáng một cái.

Thương Kỳ đang ở hiệp trợ Thương Thiên Dực triền đấu Quỷ Tàng, đột nhiên không hiểu dâng lên to lớn sợ hãi, khiến hắn toàn thân đại chấn, võ giả bản năng để hắn nháy mắt như rơi vào hầm băng, biết gặp nguy hiểm giáng lâm, đột nhiên phẫn nộ quát: “Là ai!”

Vội vàng trở lại một chưởng, liền hướng Dương Thanh Huyền chỗ phương vị đánh tới.

https://truye

n cuatui.net/

“Ầm ầm!”

Chưởng pháp cùng kính quang chống đỡ.

Thương Kỳ toàn thân cự chiến, phía trước xuất hiện quỷ dị cảnh tượng, chính mình một chưởng vẫn chưa đánh nát hư không, mà là tại cái kia kính dưới ánh sáng trực tiếp tan rã, chậm rãi biến không có.

“Đây là?!”

Hắn hoảng sợ phía dưới, kính quang trở nên càng cường thịnh hơn, kích - bắn tới.

Quỷ Tàng thừa cơ phân thân một chiêu, kiếm khí chém thẳng vào Thương Kỳ.

“Không được!”

Thương Kỳ kinh hãi, hai tay mãnh kết thủ ấn, toàn thân hộ thể chân nguyên bạo khởi, thi triển ra cường đại hộ thể bí thuật, ngăn trở Quỷ Tàng kiếm khí, nhưng cái kia kính quang “Ông” một tiếng, không trở ngại chút nào liền đánh xuyên hắn hộ thể chân cương.

“A!”

Thương Kỳ kêu thảm một tiếng, bị kính quang chiếu xạ địa phương, trực tiếp bắt đầu hòa tan.

Thống khổ to lớn để hắn vội vàng phi thân đào tẩu.

Dương Thanh Huyền sớm có tính toán, cười lạnh một tiếng, Âm Dương Kính lại nhoáng một cái, bạch quang vừa vặn lần nữa chiếu trên người Thương Kỳ.

“Chi chi!” Thương Kỳ thân thể phát ra dầu sắc một dạng đáng sợ thanh âm, kêu thảm phía dưới, liền hòa tan hơn phân nửa, sau đó một chút xíu biến mất, tại thống khổ cùng trong sự sợ hãi chết đi.

Thương Thiên Dực nháy mắt dọa đến hồn phi phách tán, hoảng sợ nói: “Thế nào lại là ngươi?!”

Trong lòng hắn chấn động mãnh liệt, căn bản không dám tin tưởng.

Hắn ở đây khổ đấu Quỷ Tàng không dưới, còn trông cậy vào cái khác cao thủ thu thập hết Dương Thanh Huyền về sau giúp mình, tổng không gặp người đến, nội tâm còn tại nổi giận, dự định sau đó truy trách.

Có nằm mơ cũng chẳng ngờ, tới đúng là Dương Thanh Huyền.

Như thế một suy nghĩ, lập tức nghĩ đến đáng sợ tình huống, cái này mai tinh cầu bên trên cường giả toàn bị diệt?

Tâm hoảng ý loạn phía dưới, lập tức bị Quỷ Tàng lật tay áp chế, không ngừng lâm vào hiểm cảnh.

Dương Thanh Huyền ở một bên lắc lư kính ánh sáng, chiếu xạ qua tới.

Cuối cùng Thương Thiên Dực không cẩn thận, bị kính quang bắn trúng, thống khổ quát to một tiếng.

Nhưng dù sao cũng là bảy sao Thiên Giới đỉnh phong cường giả, lập tức đem thương thế ngăn chặn, xoay người rời đi.

“Ha ha, hiện tại muốn trốn, đây chính là Thương gia cường giả trí thông minh sao? Trừ tử chiến đến cùng bên ngoài, ngươi lại không đường có thể đi.”

Quỷ Tàng mặt mũi tràn đầy âm lãnh, vô số kiếm khí từ trong cơ thể bắn ra đến, đồng thời đều là máu me đầm đìa huyết kiếm, hình thành thiên địa lao tù, đem Thương Thiên Dực khốn nhập trong đó.

“Loại này thần thông liền muốn giữ lại ta, đây mới là kém thông minh hành vi a?!”

Thương Thiên Dực giận quát một tiếng, toàn thân bộc phát ra thất thải hào quang, hướng những huyết kiếm kia bay tới.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền lại xuất quỷ nhập thần xuất hiện, kính quang nhoáng một cái, chiếu xạ qua tới.

“Chi!”

Thương Thiên Dực giật nảy mình, tự nhiên biết tấm gương kia đáng sợ, vội vàng chớp động.

Quỷ Tàng cười nhạo một tiếng, tay bấm quyết ấn, ngự kiếm chém xuống.

“Xùy!”

Sở hữu hào quang bị chém thành hai khúc, vô số huyết kiếm điên cuồng chém mà đến, trong khoảnh khắc liền đến Thương Thiên Dực trước mặt.

Mà Dương Thanh Huyền kính quang cũng đuổi theo tới.

“Ầm ầm!”

Thương Thiên Dực ra sức chặn lại, đem hai cỗ lực lượng gánh vác.

Nhưng bất quá sát na, chính mình chân nguyên liền hao hết, hoảng sợ không thôi, “Dừng tay! Đừng đánh nữa, đừng đánh nữa, chúng ta hảo hảo nói chuyện!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2867: Toàn Thân Trở Ra, Mua Tin Tức

Quỷ đều không cùng hắn đàm.

“Ầm ầm!”

Thương Thiên Dực lực lượng bị phá hủy, hoảng sợ muôn dạng, vô số huyết kiếm chém vào trong cơ thể, Âm Dương Kính cũng trực tiếp chiếu lên trên người.

“A!.”

“Ầm ầm!”

Bảy sao Thiên Giới đỉnh phong cường giả, cứ như vậy nổ vỡ ra đến, hóa thành bụi bặm vũ trụ, thậm chí bị Âm Dương Kính chiếu vào, liền bụi bặm đều làm không được, hóa thành năng lượng tinh thuần, trở về vũ trụ.

“Cái này rất bảo vệ môi trường.”

Dương Thanh Huyền nói một câu, liền thu hồi Âm Dương Kính.

Quỷ Tàng nói: “Thương gia thánh địa cường giả, sợ là rất nhanh liền sẽ chạy tới, thời gian cùng chúng ta tính toán không sai biệt lắm.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ừm, từ xuất thủ đến giết bọn họ, không cao hơn một canh giờ. Từ Thương gia thánh địa biết được tin tức phái người đến đây, trước sau không sai biệt lắm cũng muốn một canh giờ. Ngươi nắm chắc chút thời gian hấp thu hồn phách, ước chừng còn có nửa khắc đồng hồ dáng vẻ có thể dùng.”

Quỷ Tàng cười thầm: “Yên tâm đi, ta ở đây mai tinh cầu phụ cận bày ra thăm dò cầu, chỉ cần có không gian thật lớn vỡ vụn liền có thể thứ nhất thời gian điều tra đến, chúng ta có đầy đủ thời gian rời đi.”

Nói xong, liền trực tiếp ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu hấp thu những này Thương gia vong hồn.

Trên thực tế, Quỷ Tàng tại Huyết Long Cung một trận chiến bên trong thu nạp vong hồn còn chưa tiêu hóa sạch sẽ, chỉ là cái này Thương gia chủ tinh bên trên cũng không thể lãng phí, trước hút vào trong cơ thể, tương lai chậm rãi tiêu hóa, đồng thời những hồn phách này lực lượng đủ cường đại, toàn bộ tiêu hóa xong, hắn có nắm chắc lại hướng lên đột phá tầng một.

Sau đó không lâu, Quỷ Tàng mở hai mắt ra, làm ra lắng nghe dáng vẻ, trong mắt quang mang chớp động, mang theo ý cười nói ra: “Nghĩ không ra Thương gia hiệu suất còn rất nhanh, nhanh như vậy liền phái người đến.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Thực lực gì?”

Quỷ Tàng sắc mặt cổ quái nói ra: “Thế nào, ngươi còn muốn đem người tới cũng giết? Thật sự là tâm lớn a, thực lực không rõ ràng, nhưng khẳng định là bảy sao Thiên Giới trở lên. Ta thiết trí thăm dò cầu, chỉ có bảy sao Thiên Giới phía trên lực lượng mới có thể dẫn động. Đi thôi, lưu lại nữa liền nguy hiểm.”

Hai người lúc này hóa thành độn quang, phá không mà đi.

Sau đó không lâu, mấy đạo cường hoành đến cực điểm khí tức giáng lâm, nhìn thấy cái này mai chủ tinh tàn tạ bộ dáng, bộc phát ra kinh thiên nộ hống.

…

Hữu tình Vực Giới, một tòa cự hình chủ tinh bên trên.

Dương Thanh Huyền biến thành Bì Bì tôm, đi vào một gian cửa hàng, quen thuộc thiết kế phong cách một chút dẫn vào mí mắt, để hắn có trồng trở về nam bộ vũ trụ ảo giác.

“Công... Công tử..., có cần gì cầu?”

Một gã giả bộ thanh thuần tịnh lệ thiếu nữ đi lên phía trước, trông thấy là cái Bì Bì tôm về sau, nghề nghiệp tiếu dung ở trên mặt cứng lại, nhưng nháy mắt liền khôi phục, nét mặt tươi cười như hoa, khiến người như mộc xuân phong.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta đến các ngươi Đức Phong Cổ Lâu mua chút tin tức.”

Thiếu nữ vội nói: “Mời bên này.”

Liền dẫn Dương Thanh Huyền đi vào sau phòng, tại một gian hoa lệ bao sương bên trong an vị.

Sớm có các món ăn ngon quả mọng bày đặt lên bàn.

Thiếu nữ ôn nhu mà hỏi: “Chẳng biết công tử muốn mua tin tức gì?”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Ngươi trực tiếp chiêu đãi ta sao? Không phải ra cái lão đầu loại hình?”

Thiếu nữ sửng sốt một chút, “Lạc lạc” cười nói: “Đương nhiên là nhu nhu chiêu đãi công tử, nào có cái gì lão đầu.” Dừng lại, tò mò hỏi: “Hẳn là công tử trước kia đến qua?”

Dương Thanh Huyền nói: “Khả năng nhớ nhầm đi, các ngươi cái này phục vụ rất tốt, có chút thương hội, tiếp khách chính là mỹ nữ, trở ra liền biến thành lão đầu tiếp đãi, thật là khiến người cực độ khó chịu, ta muốn mua một chút liên quan tới Thương gia tư liệu, muốn bao quát Thương gia gần nhất phát sinh các loại đại sự.”

Thiếu nữ nhu nhu trên mặt ý cười không tăng không giảm, từ đầu đến cuối duy trì lấy khiến người như mộc xuân phong cảm giác, nhẹ nhàng nói ra: “Gần nhất mua Thương gia tư liệu rất nhiều người, chúng ta có nhất đầy đủ hết một bộ, đồng thời mỗi ngày đều có các loại tin tức tăng thêm đi vào, hết thảy sáu trăm triệu tinh sáng thạch.”

Dương Thanh Huyền nhìn xem thiếu nữ nhu nhu, đột nhiên cười nói: “Ngươi là sợ ta không trả tiền nổi?”

Nhu nhu cười nói: “Làm sao lại thế, ta vậy thì đi cho công tử cầm ngọc giản, công tử sau khi xem xong trả tiền liền có thể.”

Nói xong, liền đứng dậy rời đi.

Rất nhanh liền tay trái nâng một cái khay ngọc đi vào, bên trong chỉnh chỉnh tề tề trưng bày mười cái ngọc giản.

Có thể thấy được gần nhất Thương gia tin tức hoàn toàn chính xác bán lửa, Đức Phong Cổ Lâu đã sớm nguyên bộ dự sẵn.

Dương Thanh Huyền lấy ra sáu trăm triệu tinh sáng thạch đặt lên bàn, liền cầm lấy trong đó một viên, bắt đầu cẩn thận phẩm đọc.

Nhu nhu thu hồi tinh sáng thạch, trên mặt điềm nhiên như không có việc gì dáng vẻ, nội tâm lại thầm giật mình, bởi vì đối phương căn bản là không có đem sáu trăm triệu tinh sáng thạch để vào mắt, một chút tâm tình chập chờn đều không, cho dù tại một chút đại thế gia con cháu trong mắt, nhiều ít cũng sẽ đối với cái giá này hiện ra một tia sóng lăn tăn.

Nhu nhu lập tức kết luận cái này Bì Bì tôm không phải bình thường, trực tiếp đem tiếp đãi quy cách ở trong lòng tăng lên tới đẳng cấp cao nhất.

Cự ly Thương Thiên Dực bị giết đã qua hơn tháng, một tháng này Dương Thanh Huyền cái gì cũng không làm, ngay tại chỉnh lý từ Huyết Long Cung cùng Thương gia chủ tinh bên trên lấy được đồ vật.

Hai lần đại chiến, thu hoạch vô số thiên tài địa bảo, cùng vô số túi trữ vật.

https://truyencuatui. n et/

Bên trong tinh sáng thạch cùng các loại vật phẩm, cơ hồ vô pháp tính toán.

Dương Thanh Huyền giản lược phân hạ loại, cũng lười bán ra giao dịch, dự định toàn bộ mang về Thương Huyền tông, xem như trong tông tài nguyên.

Hiện tại sáu trăm triệu tinh sáng thạch cùng sáu trăm trăm triệu tinh sáng thạch đối với hắn mà nói, đều không có có chênh lệch.

Bên trong ngọc giản ghi chép: Một tháng trước liền có Thương Thiên Dực vẫn lạc biến mất truyền ra, nhưng Thương gia cực lực phủ nhận cùng tích tin đồn thất thiệt, bốn phía phong sát tin tức, nhưng cuối cùng vẫn áp chế không nổi, rất nhanh liền truyền ra đến, lập tức tại hữu tình Vực Giới gây nên sóng to gió lớn.

Thương gia thấy áp chế không nổi, cũng liền trực tiếp công khai, đồng thời giá cao treo thưởng đuổi bắt Dương Thanh Huyền, đem các loại thu thập tới Dương Thanh Huyền tin tức, toàn bộ công bố ra, hiệu triệu toàn bộ hữu tình Vực Giới điều tra người này.

Mở ra thù lao, lại là Thương gia toàn bộ tài sản một phần mười, mà nếu là có thể đánh giết Dương Thanh Huyền, thì trực tiếp cho Thương gia tài sản một phần năm.

Nháy mắt liền đem Dương Thanh Huyền nổi tiếng, tại hữu tình Vực Giới bên trong đẩy tới cực điểm, nhất thời danh tiếng không hai, so Vạn Lưu Ngũ Tuyệt Phong còn muốn chói mắt.

Dương Thanh Huyền yên lặng xem hết, lại cầm lấy một cái ngọc giản, phát hiện lại là mình tin tức, nhìn ra ngoài một hồi về sau, sắc mặt cũng thay đổi.

Bên trong thế mà liền thương khung tinh vực sự tình đều ghi chép, từ Huyền Dạ đại lục ngày tông học viện, mãi cho đến đi tịch diệt thời không biển tập huấn, lại đến Huyết Long Cung, lại đến Thương gia chủ tinh, các loại cuộc đời đại sự, thân nhân bằng hữu, chủ tu công pháp chờ chút, đều nhớ rõ ràng.

Hắn mặt mũi tràn đầy âm trầm, khẽ nói: “Cái này Dương Thanh Huyền sự tích, ghi lại không khỏi quá kỹ càng đi? Sợ là hơn phân nửa đều dựa vào chính mình biên đi. Một cái nam bộ vũ trụ người, các ngươi liền hắn quê quán đều biết?”

Thiếu nữ nhu nhu cười nói: “Công tử xin yên tâm, đã ra từ Đức Phong Cổ Lâu bán đi tin tức, trừ không đặc biệt ghi chú rõ suy đoán suy đoán, nếu không đều là thật, giả một bồi mười, công tử cứ việc nghiệm chứng. Mà lại Đức Phong Cổ Lâu phân bố toàn bộ vũ trụ, những tin tức này đều là từ nam bộ bên kia truyền tới, mà lại nam bộ bên kia cổ lâu, cùng Dương Thanh Huyền bản nhân quan hệ còn không ít đâu, nghe nói cái kia Dương Thanh Huyền thường xuyên thi triển bảy mươi hai biến, biến thành các loại cổ quái tồn tại, đi cổ lâu mua tin tức.”

Nói xong, nhu nhu chính mình sửng sốt một chút, trong mắt lướt qua kinh hãi, nụ cười trên mặt trở nên cứng ngắc.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2868: Thông Minh Nữ Nhân, Không Thể Biết Tương Lai

Trong bao sương bầu không khí, nháy mắt có chút ngưng kết.

Nhu Nhu hô hấp đều dừng lại, sắc mặt trắng bệch, cưỡng ép cố nặn ra vẻ tươi cười, ngập ngừng nói: “Công tử, ta có việc rời đi trước hạ.”

Nàng đang muốn đứng dậy, lại phát hiện không gian đóng băng, chính mình trực tiếp bị định tại nguyên địa, không khỏi kinh hoảng, nước mắt ba ba liền chảy ra, khóc ròng nói: “Đại nhân, ta cái gì cũng không biết, bỏ qua cho ta đi, ta còn không có nói qua yêu đương đâu, không muốn cứ thế mà chết đi, ô ô ô...” Càng khóc càng thương tâm.

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, quát: “Đừng khóc! Chẳng lẽ ngươi cho rằng ta là Dương Thanh Huyền?”

“Không không, dĩ nhiên không phải, công tử ngài dĩ nhiên không phải Dương Thanh Huyền.”

Nhu Nhu lau, chùi đi nước mắt trên mặt, dáng vẻ đáng yêu.

Dương Thanh Huyền cầm lấy một cái ngọc giản, ngón trỏ ở phía trên điểm hạ, một đạo hình chiếu bắn ra, tại không trung chầm chậm triển khai, một bộ mênh mông tinh hà tranh cảnh, ở trước mắt không ngừng phóng đại.

Rất nhanh liền có thể thấy rõ bên trong từng mai từng mai tinh thần, tản mát ra quang huy rực rỡ, tại cố định trên quỹ đạo không ngừng xoay tròn.

Dương Thanh Huyền nhìn xem cái kia tinh hà tranh cảnh, nói ra: “Thương gia mười ba mai chủ tinh, diệt một viên, còn lại mười hai mai thực lực đều không yếu, mà lại Thương gia bắt đầu lớn quy mô co vào lực lượng, đem cường giả toàn bộ triệu hồi, tụ tập ở đây mười hai mai chủ tinh bên trên, muốn lại công phá một viên, sợ là độ khó cực lớn.”

Quỷ Tàng thanh âm truyền đến, nói: “Chỉ cần không gặp tám sao Thiên Giới, đánh lén một viên liền đi, đừng như lần trước như thế, đem toàn bộ tinh cầu đều diệt, phần thắng vẫn là thật lớn.”

Quỷ Tàng thanh âm cũng không có che giấu, trực tiếp tại trong bao sương truyền ra.

Nhu Nhu sắc mặt một chút tái mét, không có chút huyết sắc nào, nghĩ đến chuyện trọng yếu như vậy đều để cho mình nghe thấy được, hơn phân nửa sống không được, “Oa” một tiếng liền khóc lên, lệ rơi đầy mặt.

Dương Thanh Huyền lười lý cho nàng, tiếp tục nói ra: “Tuyển cái kia mai tốt?”

Quỷ Tàng trầm ngâm xuống, nói: “Cường giả quý tinh bất quý đa, lại nhiều cũng chỉ là pháo hôi mà thôi, cái này mai thông thiên tinh ta cảm thấy thật thích hợp, tọa trấn chỉ là một vị bảy sao Thiên Giới trung giai, lại phụ trợ hai vị bảy sao Thiên Giới sơ giai, vì đền bù đỉnh phong chiến lực không đủ, còn phù hợp năm vị sáu sao Thiên Giới, cùng hơn ba mươi vị Thiên Giới chi chủ. Thiên Giới nhân số là mười hai mai chủ tinh bên trong nhiều nhất, nhìn qua giống như mạnh nhất, nhưng trên thực tế dễ dàng nhất đắc thủ. Đồng thời cái này mai tinh cầu nhất tới gần Thương gia Vực Giới bên ngoài, ra Vực Giới, chính là hỗn loạn tưng bừng thời không mang. Một khi xảy ra vấn đề gì, chúng ta cũng có thể trốn vào cái kia hỗn loạn thời không mang bên trong, Thương gia trừ phi xuất động tám sao Thiên Giới, nếu không không làm gì được chúng ta, mà bây giờ Thương gia tám sao Thiên Giới cường giả, cũng chỉ còn lại hai người.”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, cảm thấy có lý, liền hướng Nhu Nhu hỏi: “Nhưng có mảnh này hỗn loạn thời không mang tư liệu?”

Nhu Nhu đình chỉ khóc, gấp vội vàng nói: “Có có, ta vậy thì đi lấy cho ngài.”

Dương Thanh Huyền phất tay, giải khai nàng không gian bốn phía giam cầm, nói ra: “Ngươi là cô gái thông minh, ta hi vọng ngươi sẽ không làm chuyện ngu xuẩn.”

Nhu Nhu sắc mặt vạn phần khó coi, hạ thấp người hành lễ, liền vội vã đi ra.

Quỷ Tàng nói: “Ngươi đoán nàng có thể hay không chạy?”

Dương Thanh Huyền nói: “Sẽ không.”

Quỷ Tàng cười nói: “A, ngươi có lòng tin như vậy? Nhiều nữ nhân nửa là ngu xuẩn.”

Dương Thanh Huyền nhàn nhạt nói ra: “Nhưng nàng không ngốc.”

Quả nhiên, không bao lâu, Nhu Nhu lần nữa gõ cửa, trong tay nâng một cái ngọc giản đi đến, đóng kỹ cửa lại, sau đó đem ngọc giản cung kính để lên bàn, nói: “Đại nhân, ngài muốn tư liệu.”

Dương Thanh Huyền mặt không biểu tình, đem ngọc giản bắt vào trong tay, dùng thần thức cẩn thận quét đọc.

Sau đó không lâu, liền đem ngọc giản buông xuống, hỏi: “Bao nhiêu tiền.”

Nhu Nhu miễn cưỡng cười một tiếng, nói: “Một trăm triệu Tinh Hạo Thạch.”

Dương Thanh Huyền chậm ung dung nói ra: “Ngươi nếu biết thân phận của ta, còn mở ra đắt như vậy giá, không sợ ta dưới cơn nóng giận giết ngươi sao? Theo lý mà nói, ngươi cần phải miễn phí cho ta, lấy này lấy lòng ta, cầu được mạng sống cơ hội a.”

Nhu Nhu “Ô ô” khóc lên, tất còn nghĩ tới chính mình có thể sẽ chết, vẫn là không nhịn được sợ hãi, nói ra: “Đã ngài... Thân phận của ngài... Tự nhiên sẽ không để ý cái này một trăm triệu Tinh Hạo Thạch, ta trực tiếp miễn hết lời nói, chẳng lẽ không phải xem thường ngài, huống chi, cổ lâu mỗi một cái ngọc giản lấy ra, đều là có ghi chép, ta cho ngài miễn phí lời nói, cái này một trăm triệu Tinh Hạo Thạch liền muốn chính ta trên nệm, ta cũng đệm không nổi a, đến lúc đó cũng chỉ có một con đường chết, ô ô ô ô.”

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, đem một cái túi đựng đồ vẫn trên bàn, nói: “Đây là hai trăm triệu Tinh Hạo Thạch, trong đó một trăm triệu trả tiền, còn lại một trăm triệu cho là vất vả ngươi, mà lại ngươi là thông minh nữ nhân, biết như thế nào mới có thể sống càng lâu.”

Nhu Nhu vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, liều mạng gật đầu nói: “Biết, Nhu Nhu biết.”

Đợi nàng lần nữa ngẩng đầu thời điểm, phát hiện cái kia Bì Bì tôm đã biến mất tại bao sương bên trong, chỉ còn lại một đống ngọc giản cùng cái kia túi trữ vật còn trên bàn, lập tức bị một loại sống sót sau tai nạn vui sướng cùng thu hoạch được thiên hàng hoành tài mừng rỡ vây quanh, kích động “Oa oa” khóc lớn lên.

...

Thương gia Vực Giới, thông thiên cự tinh bên trong.

Một tòa đứng vững ở trong thiên địa chủ phong bên trên, sắc trời lưu động, biển mây lăn lộn, linh khí bốn phía.

Tinh chủ thương một thuyền đang lúc bế quan tu luyện, nhưng vô luận như thế nào đều không tĩnh tâm được.

Trên thân linh quang phun trào, biến ảo phía dưới, rất nhanh liền tán đi.

Đổi mấy loại pháp quyết thủ ấn, đều không thể đem viên kia bực bội tâm tĩnh hạ.

Hắn thân ảnh lóe lên, liền đến đến ngoài mật thất, đỉnh núi chính, nhìn qua mênh mang biển mây, suy nghĩ phiêu miểu.

Tại mấy năm trước, Thương gia vẫn là như mặt trời ban trưa, không ai bì nổi tồn tại.

Có Vạn Lưu Ngũ Tuyệt Phong một trong Thương Cách, thế hệ trẻ tuổi bên trong đỉnh phong thiên phú Thương Bàn, hai vị tám sao Thiên Giới cao thủ, hơn hai mươi vị bảy sao Thiên Giới cường giả, thực lực như vậy, đừng nói toàn bộ đông bộ vũ trụ liên minh, coi như phóng nhãn toàn bộ vũ trụ, đều đủ để đứng vào trước mười.

Nhưng hết thảy, đều tại Thương Cách mang theo Thương Bàn tiến về nam bộ vũ trụ liên minh về sau, liền cũng thay đổi.

Hắn còn nhớ rõ ngày đó Thương Cách, Thương Bàn bản danh ngọc bài sau khi vỡ vụn, toàn cả gia tộc bên trong đưa tới cự chấn động mạnh, sở hữu bảy sao Thiên Giới cường giả đều bị triệu tập hồi thánh địa, bí mật hiệp thương ba ngày ba đêm, ứng đối ra sao việc này.

Thật vất vả hai người cái chết ảnh hưởng chậm rãi bị tiêu hóa, Thương gia thế cục dần dần ổn định lại, lại xuất hiện Huyết Long Cung chiến dịch, trực tiếp vẫn lạc ba vị trưởng lão, còn có Thương gia thế hệ trẻ tuổi bên trong sau cùng mấy vị đỉnh phong thiên tài.

Đây là kế Thương Cách, Thương Bàn vẫn lạc về sau, đối với

Thương gia lại một lần to lớn đả kích.

Đặc biệt là Thương Đông Đông mấy vị đỉnh phong thiên tài vẫn lạc, càng là bị Thương gia tương lai xoa một tầng bóng ma.

Sau đó, đáng sợ ác mộng còn chưa kết thúc, ngay sau đó mà đến, càng đem toàn bộ Thương gia triệt để đốt lên, địch nhân thế mà trực tiếp giết tới Thương gia chủ tinh, đem một viên chủ tinh diệt!

Đây không thể nghi ngờ là lần thứ ba đả kich cực lớn, đồng thời xuyên thẳng - nhập Thương gia trái tim, khiến toàn bộ Thương gia nháy mắt liền cảm nhận được ngạt thở, phảng phất đến sinh tử tồn vong thời khắc!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2869: Có Đi Không Về

Thương Nhất Chu hô hấp có chút dồn dập lên, trong mắt chớp động bên trong lửa giận cùng hung ác nham hiểm, đây hết thảy đầu nguồn, từ Thương Bàn, Thương Cách cái chết, đến lần thứ ba to lớn đả kích, lại tất cả đều là xuất từ một nhân thủ.

Chính là “Nam bộ vũ trụ, Mục Hải Vực Giới, Dương Thanh Huyền!”

Câu nói này, còn tại Thương gia vẫn lạc viên kia chủ tinh trên không xoay quanh, như ác mộng, chui vào mỗi vị Thương gia võ giả trong tai.

“Dương Thanh Huyền!”

Thương Nhất Chu hai mắt chớp động, nghiến răng nghiến lợi nói: “Nếu là ngươi dám đến thông thiên tinh, lão phu nhất định khiến ngươi có đi không về!”

Đột nhiên, song đồng đột nhiên co lại, bắn - ra hai đạo ánh sáng khiếp sợ, nhìn chằm chằm biển mây phía trước, một đạo nghiêm nghị thân ảnh, cầm trong tay chiến kích, chính trên mặt biển lăng không đi tới.

“Ngươi là?!”

Thương Nhất Chu sắc mặt đại biến, không hiểu nội tâm liền tuôn ra một cỗ sợ hãi, bỗng nhiên hét lớn: “Chiến đấu! Dương Thanh Huyền đến rồi!”

Tiếng như hồng chung, trên biển mây nhấc lên sóng lớn, hóa thành một mảnh tiếng gầm, hướng bốn phương tám hướng, cùng cự phong mỗi một cái góc truyền đi.

“A, có đi không về sao? Liền để ta nhìn ngươi bản lĩnh đi.”

Dương Thanh Huyền thân ảnh lóe lên, liền lao đến, hóa thành một đạo kim sắc lưu quang.

Trong mây, lập tức xông ra đại lượng cường giả, hướng Dương Thanh Huyền đánh tới.

Toàn bộ thông thiên tinh đều chấn động, vô số cường giả đều hướng cự phong vọt tới, đồng thời phong bên trong võ giả vội vàng đưa tin hồi thánh địa.

Dương Thanh Huyền sớm đã tính xong Thương gia thánh địa đến thông thiên tinh cự ly, cần thiết thời gian, liền giống như lần trước, chỉ cần tại trong vòng một canh giờ giải quyết chiến đấu, Thương gia cường giả liền vô pháp gấp rút tiếp viện.

Dương Thanh Huyền một kích hướng những vọt tới kia cường giả chém tới.

Sau lưng lập tức hiện ra Quỷ Tàng thân ảnh, càng là một kiếm mở đường, giết mảng lớn người, bay thẳng hướng Thương Nhất Chu.

“Ngươi liền vị kia bảy sao Thiên Giới hậu kỳ quỷ tu sao?”

Thương Nhất Chu mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, thông thiên tinh bên trên hai vị khác bảy sao Thiên Giới cường giả, một trái một phải từ phía sau tiếp viện tới, này mới khiến hắn hơi trấn định, lăng không tế ra một cái viên cầu, tại không trung hóa thành một Kiếm Long hình binh khí, có linh tính xoay quanh phía trên tự mình, đối với Quỷ Tàng phong mang tất lộ.

Hai vị khác bảy sao Thiên Giới cường giả cũng chạy tới, riêng phần mình xuất thủ, một người trong đó tế ra một thanh cự kiếm, một người khác tế ra một đôi vòng đồng.

Ba món binh khí tại không trung hào quang tỏa sáng, cùng một chỗ chém hướng về phía trước.

“A, một bầy kiến hôi.”

Quỷ Tàng cười nhạo một tiếng, khinh miệt liền chém xuống một kiếm.

Lấy thực lực của hắn, coi như cao hơn chính mình tầng một, đều có thể nhẹ nhõm ứng phó, huống chi là thấp tầng một, thấp tầng hai tồn tại, hoàn toàn chính là trấn áp phần.

“Bành!”

Cái kia ba món binh khí bị Bách Quỷ Dạ Hành một chém, liền đều chấn trở về.

Ba người đều là hoảng sợ, gấp vội vàng nắm được binh khí của mình, đều là nhận cái kia lực phản chấn xung kích, không ngừng lùi lại, đầy lộ vẻ hoảng sợ.

Biển mây trên không, Dương Thanh Huyền thì bị một đám năm sao, sáu sao Thiên Giới vây quanh, phản mà rơi vào hạ phong, không bằng Quỷ Tàng như vậy tiêu sái tự tại, hét lớn: “Mau giết ba người kia đến trợ ta, nắm chặt thời gian!” Tiếp lấy lại hô câu, “Nếu không ngươi liền không có thời gian nuốt ăn hồn phách!”

Quỷ Tàng vốn là không vội, muốn để Dương Thanh Huyền ăn nhiều một chút thua thiệt, nghe phía sau một câu, lúc này xuất thủ, huy kiếm hướng Thương Nhất Chu ba người chém tới, hắn nghĩ hô một câu khẩu hiệu, để cho mình hiên ngang lẫm liệt, suy nghĩ một chút không biết hô cái gì tốt, thế là quát to: “Ác giả ác báo, đi chết đi!”

Thương Nhất Chu ba người đều là mặt mũi tràn đầy màu tro tàn, cũng không biết mình làm sao lại làm nhiều chuyện bất nghĩa, lần nữa tế ra binh khí ngăn cản.

“Bành!”

Ba người lần nữa bị đánh bay, từng cái thổ huyết ra, mặt mũi tràn đầy phẫn nộ.

“Đến đây là kết thúc đi.”

Quỷ Tàng giơ lên kiếm đến, đang muốn chém xuống, đột nhiên song đồng có chút co rụt lại, giơ lên Bách Quỷ Dạ Hành tay, liền dừng ở không trung.

Thương Nhất Chu sắc mặt trở nên dữ tợn, “Ha ha ha ha, có phải hay không cảm giác được cái gì? Lần này cần chết, là các ngươi a!”

Hư không bên trong truyền đến một đạo thanh âm hùng hồn, “Nói không sai, hết thảy đến đây đều kết thúc!”

Sau đó chính là chói mắt cường quang lóe lên, xé rách hết thảy quy tắc mà đến, bao phủ toàn bộ đỉnh biển mây!

Quỷ Tàng sắc mặt đại biến, kinh hãi nói: “Tám sao cường giả!”

Trong tay Bách Quỷ Dạ Hành nhoáng một cái, liền đưa ngang trước người, nhưng sau đó xoay người một chém, hướng ngày đó khung bổ tới.

Dương Thanh Huyền cũng là trong lòng kinh hãi, cảm ứng được cỗ này uy năng, một loại cảm giác không ổn nước vọt khắp toàn thân, tựa hồ tiến vào một cái cự đại trong cạm bẫy.

Vây công Dương Thanh Huyền đại lượng võ tu, từng cái kinh hỉ như điên, “Là cây nấm trưởng lão!”

Từ đám này võ tu biểu lộ xem ra, bọn hắn cũng không biết thương cây nấm ngay tại thông thiên tinh bên trên.

“Ầm ầm!”

Cái kia to lớn cường quang kích - bắn mà xuống, đánh vào Quỷ Tàng kiếm bên trên, hình thành lực lượng hủy thiên diệt địa, đè xuống đại địa.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ cự phong ở dưới một chiêu này, trực tiếp than lún xuống dưới, triệt để vỡ vụn.

Quỷ Tàng tâm thần chấn động, bị cỗ lực lượng kia đánh bay xuống dưới, kém chút ngã vào phế tích, hướng hư không một chút, liền ổn định thân hình.

Dương Thanh Huyền cùng đại lượng Thương gia võ giả cũng bị liên lụy.

Thậm chí không ít Thương gia võ giả tại một chiêu này dư ba dưới, liền bị chấn thịt nát xương tan.

Nhưng thương cây nấm vì đánh giết hai người này, đã không quan tâm đến bất cứ gì khác nữa.

Sắc trời chớp động phía dưới, đi xuống một lão giả, toàn thân lạnh thấu xương sát khí, cơ hồ đều muốn ngưng tụ thành thực chất, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng, lạnh giọng nói: “Lần này, các ngươi mọc cánh khó thoát!”

Đại lượng Thương gia võ giả vội vàng phân tán, để tránh lan đến gần chính mình.

Thương Nhất Chu hăng hái, quát to: “Tất cả mọi người tản ra, trấn thủ bốn phương tám hướng hư không, để tránh Dương Thanh

Huyền đào tẩu, trung ương chiến trường liền để cho cây nấm trưởng lão cùng chúng ta.”

Thương gia đệ tử nghe vậy, lập tức minh bạch tới, lập tức tại mấy tên sáu sao Thiên Giới cường giả an bài xuống, hình thành một cái vòng vây to lớn.

Mặc dù bọn hắn biết chính mình ngăn không được Dương Thanh Huyền, chỉ khi nào Dương Thanh Huyền giở trò lừa bịp đào tẩu, chính mình chí ít có thể cản một chút, cho mấy vị trưởng lão tranh thủ thời gian.

Quỷ Tàng lóe lên, liền đến đến Dương Thanh Huyền bên người, trầm giọng nói: “Làm sao bây giờ? Tựa hồ trúng kế.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta liền biết ngươi chọn tinh cầu không đáng tin cậy.”

Quỷ Tàng cả giận nói: “Mẹ -de, vậy ngươi còn muốn ta tuyển? Lão tử lần sau không chọn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đừng oán trách, ngẫm lại cái này quan làm sao vượt qua đi, cũng không biết trừ cái này thương cây nấm bên ngoài, phải chăng còn có cái khác mai phục.”

Quỷ Tàng nói: “Nếu là cạm bẫy, tự nhiên là dốc hết toàn lực, làm không tốt mặt khác vị kia tám sao Thiên Giới cũng sẽ tại.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không nhất định, ta hỏi một chút.”

Quỷ Tàng: “W (? Д?) W, ngươi hỏi một chút?”

Dương Thanh Huyền lớn tiếng hỏi: “Các ngươi chuẩn bị ở sau, cũng chỉ là một vị tám sao Thiên Giới sao?”

Thương Nhất Chu cười lạnh nói: “Chỉ là? Ngươi ngữ văn là ai giáo, là không biết nói chuyện đâu, vẫn là không rõ ràng hai chữ này hàm nghĩa? Giết các ngươi, cây nấm trưởng lão đủ để!”

Dương Thanh Huyền nói: “Đó chính là nói, hoàn toàn chính xác cũng chỉ mai phục thương cây nấm, dù sao các ngươi cũng không xác định ta đến cùng chọn cái kia mai chủ tinh đúng không? Chỉ là áp chú tại thông thiên tinh mà thôi, lại cũng không dám đem toàn bộ thẻ đánh bạc áp lên.”

Chương 2870: Làm Trò Hề Cho Thiên Hạ, Hợp Thể Thoát Khốn

“Cái kia lại như thế nào? Chí ít áp đúng rồi.”

Thương Nhất Chu cười đắc ý nói: “Thông Thiên Tinh nhìn như rất mạnh, kì thực yếu nhất, cái này bản thân liền là chế tạo ra giả tượng, ha ha, uổng thế nhân nói ngươi thông minh, nguyên lai là như vậy ngu xuẩn. Mà lại Thông Thiên Tinh vị trí, thích hợp nhất đào tẩu, nhưng cũng nguyên nhân chính là như thế, chúng ta mới trên Thông Thiên Tinh bố trí cạm bẫy, ngươi liền một chút cũng không nghĩ tới sao?”

Thương Ma Cô ánh mắt sắc bén, lạnh lùng nói: “Hắn không phải là không có nghĩ đến, mà là quá mức tự đại, đây cũng chính là bọn hắn hôm nay muốn hủy diệt nguyên nhân. Dùng bất kỳ thủ đoạn nào tra tấn ngược giết các ngươi, đều không thể đền bù ta Thương gia tổn thất vạn nhất, sở dĩ ta cũng không biết xử trí như thế nào các ngươi tốt, trước đem các ngươi đánh phế, lại mang về thánh địa, để gia chủ xử lý đi.”

Thương Nhất Chu nói: “Ma Cô trưởng lão đối phó cái này tên quỷ tu, ta tới bắt lại Dương Thanh Huyền.”

“Không cần, ngươi đến một bên nhìn xem là được rồi, để phòng bọn hắn đào tẩu.”

Thương Ma Cô phất tay phất tay áo, một cỗ trấn áp thiên địa khí tức giáng lâm, đem Quỷ Tàng cùng Dương Thanh Huyền toàn bộ bao phủ, sát cơ lộ ra.

Thương Nhất Chu sửng sốt một chút, muốn nói lại thôi, vẫn là đàng hoàng lui sang một bên quan chiến.

Trên thực tế, hắn tồn tại một chút tiểu tâm tư, mặc dù khó dây dưa nhất là Quỷ Tàng, nhưng ảnh hưởng lớn nhất lại là Dương Thanh Huyền, ai có thể cầm nã hoặc là đánh giết Dương Thanh Huyền, tất nhiên danh chấn đông bộ, thậm chí danh chấn toàn bộ vũ trụ.

Sở dĩ Thương Nhất Chu nghĩ nhặt cái này tiện nghi.

Nhưng Thương Ma Cô lại không phải người ngu, to lớn như vậy chỗ tốt, há có thể rơi trên người người khác.

Quỷ Tàng thấp giọng nói: “Không có biện pháp khác, hợp thể đi.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, Σ (°△°|||), “Suy nghĩ lại một chút những biện pháp khác, không vừa người được hay không?”

Quỷ Tàng nói: “Ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Hợp thể có mấy phần chắc chắn đánh giết người này?”

Quỷ Tàng lắc đầu nói: “Không có nắm chắc, cái này Thương Ma Cô là tám sao Thiên Giới trung giai cường giả, chúng ta hợp thể chỉ có thể đi đến bảy sao Thiên Giới đỉnh phong, hai cái này tầng chênh lệch, ở giữa còn vượt qua một sao, vô pháp vượt qua, nhưng hợp thể về sau, người này muốn giữ lại chúng ta cũng là rất khó.” Hắn dừng lại, lại nói: “Đều lúc này, cũng đừng nghĩ lấy thắng, thoát khốn đào tẩu mới là chính đồ.”

Dương Thanh Huyền bất đắc dĩ, nói: “Tốt!”

Hai người lúc này vận chuyển Huyết tu công pháp, ngày mà trở nên một mảnh tinh hồng sắc.

Từng cái tối nghĩa khó hiểu Huyết tu phù văn từ thân thể hai người bên trong tuôn ra, tại không trung một lần nữa sắp xếp tổ hợp, hình thành một mảnh to lớn huyết chi kinh văn, mênh mông hùng vĩ, tản mát ra khiến người chấn nhiếp lực lượng.

Thương Ma Cô mấy người không không kinh hãi, nhìn xem cái kia to lớn huyết chi kinh văn, lại có đại đạo pháp ấn tại hư không tiếng vọng.

Thương Ma Cô sầm mặt lại, quát: “Đi chết đi!”

Hắn sợ tình huống có biến, bỗng nhiên một chưởng đánh ra ngoài.

Cái kia chói mắt bạch quang tại lòng bàn tay lấp lóe, hóa thành lưu tinh mà xuống, thẳng chém cái kia huyết chi kinh văn.

“Soạt”, một con to lớn tay từ cái kia máu trải qua bên trong đưa ra ngoài, hướng hư không một nắm, lập tức hóa thành cự chưởng, hung hăng nghênh đón tiếp lấy.

Cùng lúc đó, cái kia ngàn tỉ kinh văn ngưng tụ ra Huyết Thân Dương Huyền Tàng.

“Ầm ầm!”

Hai chiêu chưởng pháp tại không trung va chạm, nổ ra ngày hủy tinh chìm giống như lực lượng, càn quét thương khung.

Vây chung quanh Thương gia đệ tử, từng cái hoảng hốt không thôi, liều mạng hướng nơi xa đào tẩu.

“Không có khả năng, làm sao sẽ mạnh như vậy!”

“A!”

“Mau trốn a! Tinh cầu muốn nổ tung.”

Các loại tiếng kêu thảm thiết nổi lên bốn phía, rất nhanh liền theo ầm ầm tiếng vang nuốt hết, sau đó trừ khử.

Có thể đào tẩu đều chạy trốn, chạy không thoát đều chết rồi, cũng liền không ai hét thảm.

“Tám sao Thiên Giới trung giai, quả nhiên cường hoành đáng sợ a.”

To lớn bụi bặm cùng huyết sắc bên trong, Dương Huyền Tàng dáng người chậm rãi hiển hiện, một đôi con ngươi, bắn - ra yêu dị hào quang màu đỏ như máu, xuyên thấu hư không.

Thực lực này, tại nam bộ vũ trụ, có thể trực tiếp tiến bát vực Thiên Vương.

Thương Ma Cô toàn thân đại chấn, cả kinh nói: “Ngươi, ngươi…”

Trước mắt một màn này, để hắn triệt để mộng bức, còn có thể hợp thể?

Dù nói đạo pháp ngàn vạn, nhưng loại này hợp hai làm một thần thông, không khỏi quá kinh thế hãi tục.

“Nếu là ta có thể có tám sao Thiên Giới sơ giai lực lượng, liền có thể giết ngươi.”

Dương Huyền Tàng ánh mắt lấp lóe, nhìn chằm chằm Thương Ma Cô lạnh lùng nói, khóe miệng ngậm lấy một tia cười lạnh, tại vị cường giả này trước mặt, không có bất kỳ bất an gì, mặt mũi tràn đầy vẻ nhẹ nhàng.

“Cười nhạo! Nhất giai một thiên địa, tại bảy sao phía trên, bất luận cái gì tầng một đều có thể khốn người cả một đời, ngươi áp dụng tà pháp tà thuật đề thăng tầng một, tất nhiên thụ thiên đạo quy tắc phản phệ, đời này tối đa cũng liền dừng lại tại bảy sao

Thiên Giới đỉnh phong, vọng tưởng càng đi về phía trước, không thể nghi ngờ là si nhân nằm mơ, ha ha ha ha!”

Thương Ma Cô cười lạnh không thôi, mặt mũi tràn đầy vẻ khinh thường.

[trUyen cua tui | Net]

“Có thể hay không càng đi về phía trước, há lại là ngươi có thể nhìn thấy? Ếch ngồi đáy giếng, làm sao biết thiên địa lớn? Đạo pháp thần thông chục triệu, ngươi lại có thể biết mấy gì? Lời nói ra, chỉ có thể làm trò hề cho thiên hạ.”

Dương Huyền Tàng đối chọi gay gắt, lạnh lùng nói.

“Hừ, đến cùng là ai làm trò hề cho thiên hạ? Theo ta thấy, người chết mới là làm trò hề cho thiên hạ, bởi vì chết rồi, liền không có tư cách lại nói cái gì. Sở dĩ, ngươi cho bản tọa đi chết đi!”

Thương Ma Cô lệ quát một tiếng, trong tay hàn quang kích - bắn mà ra, hóa thành một thanh lam tinh sắc lạnh kiếm, nhoáng một cái liền hóa thành ngàn vạn kiếm mang, thẳng chém mà bên trên.

“Đây chính là ngươi nông cạn, muốn giết ta, chẳng lẽ không biết chính mình bao nhiêu cân lượng sao?”

Dương Huyền Tàng chiến kích mới ra, ngày chém bảy thức che ở trước người, dập dờn ra một mảnh kích quang chi hải.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Vô số binh khí khuấy động thanh âm.

Rất nhanh, kích quang chi hải bị phá vỡ.

Dương Huyền Tàng thân ảnh nhoáng một cái, liền hướng nơi xa bay lượn, hắn vốn là không có ý định liều chết, mà là nghĩ biện pháp đột phá.

“Muốn đi, nằm mơ a?!”

Thương Ma Cô cầm kiếm chém xuống tới, kiếm mang chém nát thiên địa, đem tinh cầu mặt ngoài chém ra một đạo cự đại vết rạn, không ngừng xâm nhập địa tầng.

Dương Huyền Tàng đứng thẳng bất động, cầm kích mà đứng, vô số máu và lửa rót vào chiến kích bên trong, bộc phát ra to lớn khí minh thanh.

Bất hủ chiến ý, huyết chi tinh hoa, chỉ toàn nghiệp thiên hỏa, dung hợp đến cực hạn.

Một chiêu Sát Na Sinh Diệt bổ tới.

“Ầm ầm!”

Cái kia một chiêu kiếm thế bị cản lại, năng lượng to lớn gợn sóng đem mặt đất trực tiếp xốc hết lên, năng lượng đánh vào tinh hạch tầng bên trong.

Vô số Thương gia đệ tử lần nữa bị liên lụy, hoảng sợ hướng bốn phía chạy trốn.

Thương Nhất Chu liều mạng hét lớn: “Sở hữu Thiên Giới chi chủ nhanh thủ hộ các đại thành trì, tận khả năng nhiều cứu vớt Thương gia đệ tử ưu tú!”

Chính hắn cùng hai gã khác bảy sao Thiên Giới thì lưu lại cướp chiến.

“Hôm nay cho dù ai đều cứu không được ngươi!”

Thương Ma Cô giơ kiếm mà đứng, tại bốn phía huyễn hóa ra vô số lam sắc kiếm quang, huyễn hóa như rồng, một bổ phía dưới, thiên long ẩn hiện, điên cuồng chém xuống tới.

“Nói nhảm nhiều quá! Ngươi cho rằng ta muốn đi, chính là sợ ngươi rồi? Đã ngươi muốn tìm chết, ta liền thành toàn ngươi!”

Dương Huyền Tàng thu hồi chiến kích, hai tay bấm niệm pháp quyết, hai màu đen trắng quang mang bay ra, tại không trung nhoáng một cái, hóa thành to lớn Âm Dương Kính, bạch sắc quang mang trực tiếp chiếu bắn đi ra.

Giữa thiên địa truyền đến kỳ dị thanh âm cùng trường năng lượng, phảng phất đặt mình vào tại một cỗ to lớn khí uẩn lực lượng dưới, Thương Ma Cô chém ra những màu lam kia Kiếm Long, tất cả đều bị bạch quang chiếu ở, sau đó hòa tan mất.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2871: Hỗn Loạn Thời Không Mang, Thề Không Làm Người

“Đây là...”

Thương Ma Cô sắc mặt đại biến, cả kinh nói: “Âm Dương Kính? Cái này, không có khả năng!”

Thương Nhất Chu giật mình tiếng nói: “Tương truyền thiên địa sơ khai, âm dương nhị khí sinh ra thời điểm, bị một mặt bảo kính dòm soi, thế là in dấu xuống âm dương nhị khí bản nguyên cái bóng, này kính không phải tại tây bộ vũ trụ liên minh người chủ trì diệu bên trên chân nhân trong tay sao?”

Cái kia chục triệu màu lam Kiếm Long bị bạch quang chiếu không có rơi mất, quang mang bắn thẳng đến Thương Ma Cô.

Thương Ma Cô toàn thân đại chấn, một cỗ cảm giác hết sức nguy hiểm nước vọt khắp toàn thân, cả kinh nói: “Này kính coi như không là đồ thật, cũng bắt chước được bảy tám phần uy năng!”

Hắn không dám đón đỡ Âm Dương Kính uy lực, tay kết kiếm quyết, vô số lam quang từ trong cơ thể tuôn ra, hóa thành độn quang lóe lên, xông phá cái kia kính quang ràng buộc, trực tiếp tránh khỏi.

Bạch quang lắc qua bầu trời, phảng phất đem thiên địa quy tắc cùng hư không đều trực tiếp xóa đi một mảnh.

“Hừ, tính ngươi thức thời.”

Dương Huyền Tàng thu hồi bảo kính, hóa thành huyết sắc độn quang lóe lên, liền hướng vòm trời kích - bắn đi.

“Đáng chết! Mơ tưởng đi!”

Thương Ma Cô lệ quát một tiếng, bỗng nhiên phóng lên tận trời, truy hướng cái kia đạo độn quang, hai tay kết ấn, cuồng đập tới.

“Ầm ầm!”

Huyết sắc độn quang ngưng lại, bị cái kia chưởng pháp đánh trúng, ầm vang nổ vỡ ra tới.

Bên trong không có một ai.

“Cái gì?!”

Thương Ma Cô sắc mặt đại biến, đột nhiên phía dưới truyền đến tiếng kêu thảm thiết thê lương, chính là Thương Nhất Chu cùng hai vị khác bảy sao Thiên Giới.

Nguyên lai Dương Huyền Tàng vẫn chưa thật trốn, mà là giả thoáng một chút, chân thân thuấn di đến Thương Nhất Chu ba người sau lưng, bỗng nhiên một kích liền bổ tới.

Ba người cũng còn cho rằng Dương Huyền Tàng chạy trốn, ánh mắt nhìn về phía chân trời, chỗ nào phản ứng tới, đều bị một thức chiến kích bổ ra ngoài.

Nhưng dù sao cũng là bảy sao Thiên Giới cường giả, còn không đến mức bị miểu sát.

Chỉ là sau một khắc, Dương Huyền Tàng giơ lên Âm Dương Kính liền chiếu đi qua, ba người trọng thương tại người, đừng nói ngăn cản, trốn đều trốn không thoát, từng cái bị hút vào màu đen kính quang bên trong, trực tiếp đông lại, trở thành ba cái tác phẩm nghệ thuật, còn duy trì khi còn sống hoảng sợ bộ mặt biểu lộ cùng đào tẩu động tác, sinh động như thật.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Ba người lần lượt nổ tung, hóa thành bụi bặm, trực tiếp thoái biến đến năng lượng nguyên tố trạng thái, trở về thiên địa.

“A, mặc dù bản tọa muốn đi, nhưng làm sao cũng phải thu chút lợi tức, bố bẫy rập để ta chui, há có dễ dàng như vậy?”

Dương Huyền Tàng cười lạnh một tiếng, trêu tức nhìn Thương Ma Cô liếc mắt, lúc này mới hóa thành độn quang mà đi.

“A a! Không thể tha thứ!”

Thương Ma Cô cơ hồ muốn giận điên lên, phát cuồng xông lại.

Thật vất vả đặt bẫy, mà lại Dương Huyền Tàng như nguyện chui đi vào, hiện tại không chỉ có Thương Nhất Chu nhóm cường giả chết thảm, Thông Thiên Tinh cũng hủy, nếu là lại không có thể đánh giết Dương Huyền Tàng, hắn căn bản là không có cách hướng gia tộc bàn giao, thậm chí cũng vô pháp hướng mình bàn giao.

Dương Huyền Tàng đưa tay lại là kính quang nhoáng một cái, soi đi qua.

Thương Ma Cô vội vàng né tránh, cái này sát công phu kia, Dương Huyền Tàng thu lại bảo kính, hướng tinh cầu bên ngoài độn đi.

“Liền xem như chạy trốn tới vũ trụ nơi hẻo lánh, ta cũng nhất định muốn giết ngươi!”

Thương Ma Cô chợt cắn răng một cái, lần nữa đuổi tới.

Mà lại lúc này, áp lực càng lớn, hắn càng là tỉnh táo lại, trở về đến một vị cường giả tối đỉnh vốn có trạng thái chiến đấu, không bị cảm xúc chỗ nhiễu.

Hắn đoán chắc hai điểm: Một là đối phương không có khả năng không hạn chế sử dụng Âm Dương Kính, nếu không đều không cần chạy trốn, trực tiếp đánh với mình một trận liền có thể; Hai là cái này Huyết tu chi pháp hợp thể thời gian, khẳng định cũng có hạn chế, không đến mức cả một đời hợp thể xuống dưới.

Cái này đáng sợ bảo vật cùng quỷ dị thần thông, đối với hai người chân nguyên tiêu hao tất nhiên cũng là to lớn, chính mình chỉ cần đuổi theo không thả, cuối cùng nhất định có thể đem chém giết.

Dương Huyền Tàng xông ra Thông Thiên Tinh về sau, liền hướng phụ cận hỗn loạn thời không mang bay đi, cái này nguyên bản là cố định đào tẩu kế hoạch, Thương gia đã trên Thông Thiên Tinh thiết hạ mai phục, chính là ấn định có thể trên Thông Thiên Tinh đánh giết chính mình, liền không có khả năng lại đến hỗn loạn thời không mang đặt mai phục.

Huống hồ hiện tại toàn bộ Thương gia, trừ một vị khác tám sao Thiên Giới cường giả, cũng chính là Thương gia chi chủ bên ngoài, lại không có người có thể uy hiếp được chính mình.

Dương Huyền Tàng bay một trận, cảm ứng được sau lưng vung đi không được truy tung, nhíu mày lại, hắn hiện tại trừ liều mạng phi độn bên ngoài, cũng không có cái khác biện pháp gì tốt.

Mấy canh giờ sau, Dương Huyền Tàng cuối cùng thể năng chống đỡ hết nổi, rơi vào Thương gia Vực Giới biên giới một viên tiểu tinh cầu bên trên, lập tức bị chạy tới Thương Ma Cô chặn được, hai người lại là đại chiến một trận, trực tiếp đem cái này mai tiểu tinh cầu đánh nổ, phía trên Thương gia đệ tử chết hết.

Thương Ma Cô đã không quan tâm đến bất cứ gì khác nữa, giết đỏ cả mắt, một lòng chỉ muốn giết chết Dương Huyền Tàng.

Nhưng bị Dương Huyền Tàng thi triển ra Đạo Hoán Bộ, phản công một chiêu, sau đó đào thoát chính mình áp chế, lại chạy.

Hắn chợt cắn răng một cái, tiếp tục đuổi đi lên.

Lấy hắn tám sao Thiên Giới trung giai thực lực, chỉ cần chết cắn đối phương, tất nhiên có thể thủ thắng.

Dương Huyền Tàng lần nữa trốn tới về sau, bắt đầu cảm giác được nguy cơ to lớn, không chỉ có là Thương Ma Cô giống như như giòi trong xương cắn, trong cơ thể mình cũng bắt đầu xuất hiện biến hóa.

Hoàn chỉnh trên thân thể, bắt đầu binh giải thành huyết phù văn tự, mặc dù mấy lần đều áp chế xuống, nhưng loại này muốn phân liệt ra tới dấu hiệu càng rõ ràng.

Trong lòng của hắn kinh hãi, bỗng nhiên nghĩ đến một chút, hợp thể thời gian!

Lần thứ nhất hợp thể mười phần thuận lợi, đánh chết Thương Khinh Ca sau liền tự hành tách ra, sở dĩ chưa hề cân nhắc đến thời gian nhân tố.

Hiện tại kéo lâu như vậy, mới đột nhiên cảm thấy được, hợp thể thời gian hẳn không phải là vô hạn.

Nghĩ đến nơi này, Dương Huyền Tàng khẩn trương, càng là liều mạng bay về phía trước, mà lại không ngừng nuốt các loại thiên tài địa bảo, ăn như đậu.

Cũng may hắn hiện tại thân gia cự phú, tăng thêm những tuyệt đỉnh kia pháp bảo, toàn bộ vũ trụ ở giữa đều tìm không ra mấy cái so với hắn giàu có.

Thương Ma Cô cũng không ngừng nuốt thiên tài địa bảo, hắn cũng coi là phi thường giàu có, nhưng y nguyên không sánh bằng Dương Huyền Tàng, vật tư bên trên chênh lệch, ở thời điểm này liền thể hiện ra, Dương Huyền Tàng từ đầu đến cuối có thể cùng hắn bảo trì nhất định cự ly, mỗi lần muốn bị đuổi kịp thời điểm, liền phát cuồng phi nước đại, đồng thời phát cuồng nuốt ăn thiên tài địa bảo.

Hai người một trước một sau, tại trong hư không vũ trụ phi độn, sau đó không lâu, cuối cùng tới gần cái kia hỗn loạn thời không mang.

Dương Huyền Tàng mừng rỡ, trên thân huyết chi phù văn sớm đã băng liệt rất nhiều, hợp thể trạng thái còn có thể duy trì bao lâu trong lòng của hắn cũng không có số.

Mang theo thật dài hồng sắc quang đuôi, dắt quá dài không, trực tiếp xông vào hỗn loạn thời không mang.

“Ầm ầm!”

Dương Huyền Tàng mới vừa vào trong đó, liền cảm nhận được năng lượng to lớn va chạm, lại là mảng lớn huyết phù văn vỡ nát ra.

Tay hắn cầm Long Quyền Thiết Giản, hung hăng hướng phía trước đánh tới, oanh ra một con đường.

Bên trong trừ đại lượng đá vụn, năng lượng ngoài vòng tròn, còn xuất hiện không ít thây khô, trôi nổi ở trong hư không.

Những này thây khô niên đại không đồng nhất, tất cả đều là xông nhầm nơi đây cường giả, sau đó không hiểu chết mất.

Thương Ma Cô thấy Dương Huyền Tàng xông vào hỗn loạn thời không mang, không khỏi khẩn trương, ở bên ngoài dừng lại dưới, mặt mũi tràn đầy âm trầm, còn là vọt vào theo.

Cái này hỗn loạn thời không mang cách bọn họ Thương gia rất gần, tự mình minh bạch bên trong đáng sợ, thậm chí không ít Thương gia phạm sai lầm đệ tử, đều sẽ bị sung quân đến trong này, trên cơ bản là có tiến không về.

Nhưng bây giờ muốn giết Dương Huyền Tàng, cũng không lo được cái này rất nhiều.

Dương Huyền Tàng không chết, hắn thề không làm người.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2872: Thái Thanh Thánh Điện, Vì Đạo Pháp Tổ

“Cái này hỗn loạn thời không mang bên trong, nắm giữ sấy khô hết thảy lực lượng, ta nhìn ngươi cái này Huyết Thân còn có thể gánh bao lâu!”

Thương Ma Cô nhe răng cười không thôi, tại sau lưng liều mạng truy kích.

Đặc biệt là Dương Huyền Tàng lấy ra Long Quyền Thiết Giản về sau, càng làm cho hắn nổi giận vô cùng, kiên định tất sát đối phương quyết tâm.

Dương Huyền Tàng lấy làm kinh hãi, cái này mới phát hiện ra, hư không bên trong cơ hồ không có Thủy hệ nguyên tố, đây là cực độ khác thường hiện tượng.

Trời đất mở ra, liền có Địa, Thủy, Hỏa, Phong tứ đại nguyên tố, bất kỳ địa phương nào cũng sẽ không vô duyên vô cớ thiếu thốn một.

Từ những thây khô kia trên thân xem ra, đích thật là bởi vì nháy mắt bốc hơi thủy nguyên tố, sở dĩ ngưng kết thành thây khô, mà lại ở đây phiến hỗn loạn mang bên trong rất nhiều.

Chính suy nghĩ lấy, đột nhiên một bộ to lớn thi thể đập vào mặt.

Phía trên vô số thân cây giống nhau xúc tu, toàn đều mọc đầy gai ngược, hình bầu dục cự đầu to bên trên, chỉ có một cái con mắt, trở nên khô cạn tan rã, cũng là không có một giọt nước phân.

Dương Huyền Tàng lấy làm kinh hãi, thi thể này hắn nhận ra, là thế ngần, lúc trước tại nam bộ đấu giá hội bên trên, Đế Ất chính là dùng một bộ loại này thi thể, thay hắn đổi không ít đồ tốt.

Mà lại trước mắt cỗ này, rõ ràng so Đế Ất cỗ kia còn muốn lớn.

Dương Huyền Tàng không lo được góp nhặt, thế ngần thi nhào tới trước mặt, hắn trực tiếp một kích chém ra, "Oanh" một tiếng, đem thi thể kia phá vỡ một cái hố, sau đó chui qua lại.

Thương Ma Cô cười lạnh không thôi, hắn đi theo Dương Huyền Tàng đằng sau hết sức an toàn, chỉ chờ Dương Huyền Tàng sức cùng lực kiệt, chính là tử kỳ của hắn.

Thương Ma Cô cũng thuận theo Dương Huyền Tàng bổ ra thế ngần cửa hang tiến lên.

Vừa tiến vào cái kia cửa hang, bỗng nhiên một chút cảm thấy, "Không được!"

Chỉ thấy cái kia thế ngần thi thể bị bổ ra địa phương, tất cả đều dán đầy các loại nổ tung phù, chính là Dương Huyền Tàng xuyên qua thời lưu lại.

"Nhàm chán!"

Thương Ma Cô giận quát một tiếng, xuất thủ liền đánh phía bốn phương tám hướng.

"Ầm ầm!"

Những này bạo tạc phù, còn có thật nhiều khảm nạm tại thế ngần trong thi thể nổ tung hạt châu, đều là Dương Huyền Tàng từ vô số trong túi trữ vật lật ra tới, uy năng không đủ để đối phó bảy sao trở lên Thiên Giới, nhưng lại có thể cho Thương Ma Cô chiếu thành nhất định bối rối.

Quả nhiên, thế ngần thi vỡ nát về sau, giữa hai người cự ly lại kéo ra.

Dương Huyền Tàng không ngừng đem các loại pháp khí, Linh phù, binh khí trực tiếp về sau ném qua đến, sau đó trực tiếp dẫn bạo.

Trong đó không thiếu Thiên Giới chi chủ đều muốn coi là trân phẩm tồn tại.

Cũng một chút không đáng tiếc, bởi vì trên người hắn thực sự nhiều lắm.

Thương Ma Cô tức giận “Oa oa” kêu to, những vật này đối với hắn vô dụng, nhưng hoàn toàn chính xác làm ra to lớn quấy nhiễu tác dụng.

Hai người cứ như vậy tại hỗn loạn thời không mang bên trong chạy nửa ngày.

Đột nhiên, phía trước xuất hiện một tòa cung điện to lớn, như tinh cầu giống nhau trôi nổi ở trong hư không, bên trong một mảnh đen kịt, không nhìn thấy bất luận cái gì sáng bóng.

Cũng không biết là môn phái nào cung điện, bị cuốn vào đến nơi này.

Thương Ma Cô nhìn chằm chằm cung điện kia, đột nhiên kinh hãi nói: “Thái Thanh Thánh Điện! Cái này, đây không có khả năng!”

Hai người một trước một sau, riêng phần mình bay thấp tại một khối thiên thạch khổng lồ bên trên, cùng một chỗ nhìn chằm chằm cái kia đen kịt đại điện.

Dương Huyền Tàng thấy Thương Ma Cô hoảng sợ đứng tại cái kia, tựa hồ ngây ngẩn cả người, vội vàng thừa cơ nghỉ ngơi một hai, nuốt chửng bó lớn đan dược.

Hắn cũng một mặt quan sát cung điện kia, giống như là viễn cổ lưu truyền xuống cổ điện, chỉ bất quá sinh cơ hoàn toàn không có, bị hỗn loạn năng lượng bao vây lấy, đen kịt điện bên trong, cũng lộ ra không thể biết đáng sợ khí tức.

Dương Huyền Tàng hỏi: “Thái Thanh Thánh Điện, là cái gì?”

Thương Ma Cô lấy lại tinh thần, lạnh lùng nhìn chằm chằm hắn, nói: “Ngươi không cần thiết biết, tóm lại, đi chết là được rồi!”

Bỗng nhiên lao đến, trực tiếp một chưởng bổ về phía Dương Huyền Tàng giẫm lên thiên thạch, bao phủ một vùng không gian.

“Hừ!”

Dương Huyền Tàng đề một cái chân khí, bỗng nhiên vận chuyển Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng, đánh tung mà đi.

“Ầm ầm!”

Tại to lớn xung kích dưới, Dương Huyền Tàng dưới chân chỗ giẫm thiên thạch nổ vỡ ra đến, vô số thổ hệ nguyên tố cuồng bay.

Đồng thời ở đây Thổ hệ bên trong, một giọt nước đều không có.

Dương Huyền Tàng đột nhiên sắc mặt đại biến, thầm nghĩ: “Không được!”

Nguyên bản bọn hắn hợp thể trạng thái liền tràn ngập nguy hiểm, tiến vào cái này hỗn loạn thời không mang về sau, đại lượng thủy nguyên tố bị bốc hơi rơi, càng là đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương.

Giờ phút này bị Thương Ma Cô một kích, rốt cuộc gắn bó không ngừng, “Rầm rầm” một chút đổ sụp, hóa thành vô số huyết chi phù văn.

“Tách ra! Ha ha!”

Thương Ma Cô mừng rỡ, chán chường thần sắc quét sạch sành sanh, thay đổi thần thái sáng láng, bỗng nhiên lao đến.

Cái kia vô số huyết chi phù văn hóa hiện ra Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng.

Hai người đều là sắc mặt đại biến.

Quỷ Tàng hét lớn một tiếng, biến ra trăm trượng thân thể, cầm kiếm ngăn tại Dương Thanh Huyền trước mặt, thi triển bí pháp, trực tiếp bổ hướng về phía trước, đồng thời quát to: “Nhanh tiến vào cái kia đen điện!”

“Ầm ầm!”

Hai người một chiêu va chạm dưới, Quỷ Tàng gánh không được, bị đánh bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền cũng bị liên lụy.

Nguyên bản không muốn vào cái kia đen điện, dù sao Thương Ma Cô đều như vậy kiêng kị, rơi vào đường cùng, chỉ có thể hóa thành lưu quang phi tốc vọt vào.

Thương Ma Cô kinh hãi, mãnh kêu lên: “Không muốn đi vào! Sẽ chết ở bên trong.”

Nhưng Dương Thanh Huyền thân ảnh đã nhìn không thấy.

Quỷ Tàng cắn răng một cái, cũng đi theo xông vào bên trong.

Lưu lại Thương Ma Cô há to mồm, kinh ngạc đứng tại đen ngoài điện, có chút lộn xộn.

Cái này Thái Thanh Thánh Điện lai lịch cực kỳ đáng sợ, tương truyền này điện di thất tại hỗn loạn thời không mang, nhưng từ không có qua xác thực tin tức, đồng thời nơi này bình thường cũng không người đến.

Nằm mơ cũng không nghĩ tới, thế mà thật gặp.

Thương Ma Cô mặt âm trầm, tiến cũng không được, không tiến cũng không được.

Hắn đưa tay chộp tới một kiện pháp khí, hướng phía trước tế ra, lập tức khuếch tán ra đến, hình thành một mảnh to lớn kết giới, đem Thái Thanh Thánh Điện vây ở bên trong.

Sau đó chính mình ngồi xếp bằng trước điện, cứ như vậy tu luyện.

Cái này thả ra một mảnh kết giới không gian, cũng không phải muốn trấn trụ này điện, mà là một loại năng lượng thăm dò bình chướng, chỉ cần có mạnh vật lớn xuyên qua, liền có thể bị cảm giác được, sở dĩ cũng không sợ Dương Thanh Huyền chạy.

“Lão phu không giết ngươi, thề không làm người!”

Thương Ma Cô nhìn chằm chằm đen điện, nghiến răng nghiến lợi nói: “Ta nhìn ngươi ở bên trong có thể trốn tới khi nào, liền sợ ngươi chết ở bên trong, uổng phí hết lão phu không thiếu thời gian. Bất quá không quan hệ rồi, vì để cho ngươi chết, cái này chút thời gian lão phu cũng nguyện ý hao tổn.”

Nói xong, liền trực tiếp ngồi xếp bằng hư không, nhập định tu luyện.

Dương Thanh Huyền xông vào cái kia đen bọc hậu, phát hiện bên trong trừ đen bên ngoài, cũng chính là lạnh cùng vắng vẻ, còn lại cũng không có gì.

Mà lại điểm ấy đen kịt, tại hắn Hỏa Nhãn Kim Tinh hạ không đáng kể chút nào.

Một chút liền đem đại điện toàn cảnh thấy rõ.

Chủ điện phía trước, treo hai khối bảng hiệu, bên trái viết: Tiên thiên sinh, ngược dòng trong các vạn cổ đèn truyền, cực bản vô cực; Mặt phải viết: Vì đạo pháp tổ, ngửa trong mây năm đài thế chân vạc, huyền lại huyền.

“Hừ, khẩu khí thật lớn!”

Quỷ Tàng cũng từ phía sau tới, liếc mắt trông thấy cái kia đôi câu đối, không khỏi cười nhạo nói: “Cái này cái gì địa phương rách nát, thật coi mình là đạo khởi nguyên rồi? Còn trời sinh sinh, vì đạo pháp tổ, cũng không sợ dọa chết người.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vẫn là cẩn thận một chút vi diệu, ngươi nhìn cái kia Thương Ma Cô đều cực kì kiêng kị, không dám vào tới.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2873: Ứng Kiếp Người

Quỷ Tàng trở lại nhìn liếc mắt ngoài điện, trong lòng đột nhiên chấn động, phát hiện cung điện kia nhập khẩu trở nên cực độ xa xôi, giống như là cách một tinh vực.

“Quả nhiên có gì đó quái lạ!”

Quỷ Tàng lấy làm kinh hãi, lần nữa nhìn về phía cái kia trên điện hai đôi câu đối, một ít thời gian cảm thấy yểu yểu tối tăm, lại có không nói ra được vô tận uy lực.

Dương Thanh Huyền nói: “Đã tiến đến, sợ là không có dễ dàng như vậy đi ra. Tại Đức Phong Cổ Lâu mua bên trong ngọc giản, cũng không có cái này Thái Thanh Thánh Điện giới thiệu, xem ra này điện xuất hiện ở đây, là phi thường ngoài ý muốn sự tình, nếu không Thương Ma Cô cũng sẽ không như vậy chấn kinh. Chúng ta đến bọc hậu đi xem một chút.”

Nói xong, hai người liền đại điện bên trái cánh cửa, bay lượn đến bọc hậu, không khỏi ngây ngẩn cả người, đại điện đằng sau, lại là một mảnh tối tăm mờ mịt thiên địa, có dãy núi, hoang dã, bình nguyên, khô cạn lòng sông, tất cả đều âm u đầy tử khí, giống như là trải qua ngũ suy cướp một giới.

Quỷ Tàng nói: “Đại điện này xem ra chỉ là một kiện pháp khí, bên trong đã rách nát, lang thang ở đây, liền chẳng biết cái kia Thương Ma Cô đến cùng đang sợ cái gì.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Như thật chỉ là pháp khí, như vậy xuất khẩu cũng cũng chỉ có một, Thương Ma Cô sợ là biết một thứ gì, sở dĩ cũng không có tiến đến, mà là thủ ở ngoài điện.”

Quỷ Tàng cười lạnh nói: “Sợ cái gì? Chúng ta ở đây khôi phục lực lượng, sau đó lại hợp thể giết ra ngoài. Đã có thể trốn lần thứ nhất, liền có thể trốn lần thứ hai, ngươi người mang Đạo Hoán Bộ, còn có một tấm Thế Thân Phù ở trên người, nghĩ muốn lần nữa đào tẩu căn bản không là vấn đề.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chạy trốn chung quy là hạ sách, mà lại Thương Ma Cô nhất định phải chết quấn, coi như chạy trốn tới tận cùng vũ trụ, hắn cũng có thể đuổi theo. Biện pháp tốt nhất, chính là ở chỗ này đột phá tầng một, sau đó hợp thể đi đến tám sao Thiên Giới sơ giai, sau khi rời khỏi đây trực tiếp giết hắn.”

Quỷ Tàng cả kinh nói: “Chúng ta mới vừa ở Huyết Long Cung một trận chiến bên trong đột phá, hiện tại nói đột phá còn hơi sớm a? Mà lại nơi này kinh lịch Thiên Nhân ngũ suy, nửa điểm linh khí đều không, muốn đột phá so với lên trời còn khó hơn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Như thật chỉ là một mảnh ngũ suy bại, Thương Ma Cô không cần kiêng kỵ như vậy? Ta cho rằng bên trong tòa đại điện này nhất định có không biết đáng sợ đồ vật, có lẽ có thể để đột phá. Thực sự không được, liền dùng trên người ta linh thạch bày tụ linh trận, cũng đầy đủ cung cấp năng lượng, chỉ là thời gian hao phí, liền khó mà lường được.”

Quỷ Tàng cười khổ nói: “Ngươi thật đúng là dám nghĩ, bất quá tiểu tử ngươi luôn luôn thiên mệnh cực cao, mạng cứng rắn hung ác, chỉ mong sẽ không chết ở đây đi.”

Dương Thanh Huyền “Hắc” cười một tiếng, liền hóa thành lưu quang, hướng phía trước bay đi.

Quỷ Tàng thân ảnh nhoáng một cái, đuổi theo, sau đó bắn thẳng đến nhập Dương Thanh Huyền mi tâm, trở về quá huyền ảo ngày bên trong.

Dương Thanh Huyền thận trọng bay lên, Hỏa Nhãn Kim Tinh không ngừng đảo qua bốn phía, nơi đây trừ ngũ suy bên ngoài, vẫn không có thủy nguyên tố.

Đột nhiên, phía trước hư không bên trên, nổi lơ lửng đại lượng tan nát, trừ hòn đá bên ngoài, còn có không ít thi thể mảnh vỡ, các loại chủng tộc đều có, đã thành vũ trụ rác rưởi.

Dương Thanh Huyền đưa tay nắm qua một cái túi đựng đồ, nhìn qua, nhẹ nhàng bóp, “Bành” một tiếng nổ tung, trực tiếp thành tro.

Đúng lúc này, giữa thiên địa đột nhiên lâm vào một loại kỳ dị từ trường, Dương Thanh Huyền gấp vội vàng lấy ra chiến kích, che ở trước người.

Những trôi nổi kia tan nát bị một cỗ gió thổi qua, tất cả đều càn quét sạch sẽ, một đạo chùm sáng màu đỏ rực, như mũi tên, từ phía chân trời bắn thẳng đến xuống tới.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, lộ ra mặt mũi tràn đầy kinh hãi, cái kia hỏa diễm độ mạnh, hoàn toàn không tại hắn chỉ toàn nghiệp thiên hỏa phía dưới.

“Chẳng lẽ đây chính là hỗn loạn thời không mang bị bốc hơi hết thảy Thủy nguyên nguyên nhân?” Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

“Ầm ầm!”

Cái kia đóa hỏa diễm rơi tại phía trước hư không, bỗng nhiên biến lớn, hóa thành một đóa hoa sen, xoay chầm chậm.

Thoáng chốc, vô số hỏa chi văn tự từ bên trong bay ra ngoài, vòng quanh bầu trời lượn vòng.

Dương Thanh Huyền ánh mắt không ngừng chớp động, cẩn thận nhìn chằm chằm những hỏa chi kia văn tự, tất cả đều là hắn nắm giữ cùng lĩnh ngộ qua, nhưng cái kia khí lãng đẩy tới, vẫn là đem hắn ép không ngừng lùi lại.

“Người nào tại trong lửa?”

Dương Thanh Huyền hai mắt lóe lên, nhìn chăm chú đi qua, chỉ thấy cái kia hỏa liên bên trong, có toát ra ánh lửa, bên trong có người.

Đột nhiên, một đạo thanh âm hùng hồn, từ cái này trong lửa truyền ra, “Tiên thiên sinh, ngược dòng trong các vạn cổ đèn truyền, cực bản vô cực; Vì đạo pháp tổ, ngửa trong mây năm đài thế chân vạc, huyền lại huyền.”

Sau đó hỏa diễm như hoa sen nở rộ, bên trong một hạt hỏa chi hạt giống, không ngừng sinh trưởng, chậm rãi lớn lên thành một tên đồng tử, nhìn qua bất quá mười một mười hai tuổi bộ dáng, mi thanh mục tú, một đôi chớp động mắt to, sáng ngời có thần, lại lóe lên phía dưới, liền hóa thành hai đóa hỏa diễm, tại trong hốc mắt nhảy lên.

“Ta chờ ngươi đã lâu.”

Đồng tử nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, khóe miệng nhẹ nhàng câu lên, lộ ra một tia cùng hắn cái này bề ngoài hoàn toàn không hợp tà khí, cho Dương Thanh Huyền một loại cực độ khó chịu cảm giác.

“Chờ ta rất lâu?”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ngươi ta biết sao?”

Đồng tử thân bên trên tu vi cảnh giới, quét xuống một cái, thế mà cùng mình không khác nhau chút nào, Dương Thanh Huyền lập tức yên tâm lại, cùng giai bên trong, hắn còn chưa hề sợ qua ai, huống chi còn có Quỷ Tàng ở đây.

Đồng tử không đáp, mà là nói ra: “Ta chính là thượng giới vũ trụ bên trong, Thái Thanh Thánh Điện Đạo Tổ tọa hạ Vô Hoa đồng tử, tu luyện bản nguyên chi hỏa, nhưng thủy chung không thể đi đến thứ tư ngăn Lục Đạo Huyễn Diễm, Đạo Tổ vì ta suy tính, nói ta ở chỗ này vũ trụ có một kiếp, nếu là có thể vượt qua, liền có thể thành liền Lục Đạo Huyễn Diễm. Thế là ta hóa thành hỏa chi hạt giống, giáng lâm nơi đây vũ trụ từ lâu. Vô số năm qua, tiến vào cái này trong Thánh điện võ giả vô số, lại không có người nào có thể đem ta tỉnh lại, cho đến hôm nay, ta lòng có cảm giác, liền tỉnh lại.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thì ra là thế, vậy cái này hỗn loạn thời không mang sở hữu Thủy nguyên, đều là bởi vì ngươi mà sấy khô?”

Vô Hoa nói: “Có lẽ vậy, ta cũng không quan tâm những thứ này. Cái này Thái Thanh Thánh Điện, là ta mô phỏng chân thật chính Thánh Điện chế tạo ra một kiện Thánh khí, giáng lâm nơi đây, chỉ vì ứng kiếp. Xem ra ngươi chính là ta cái kia ứng kiếp người, một khi tu luyện thành Lục Đạo Huyễn Diễm, ta liền trực tiếp trở về thượng giới.”

Dương Thanh Huyền nói: “Bản Nguyên Hỏa ta cũng có có phần có tâm đắc, chính dễ dàng cùng Vô Hoa huynh nghiên cứu thảo luận một hai, cộng đồng tiến bộ.”

Vô Hoa quỷ dị cười một tiếng, khóe miệng ngậm lấy một tia khiến người cực độ khó chịu âm lãnh, hai con ngươi một chút hóa thành vực sâu, giống như là muốn đem Dương Thanh Huyền thôn phệ, hắc tiếng nói: “Cộng đồng tiến bộ cũng không cần, bởi vì ta tiến bộ, ngươi liền. Không có.”

“Không có?”

Dương Thanh Huyền đột nhiên cả kinh nói: “Có ý tứ gì?”

Vô Hoa nói: “Ngủ say những năm này, ta một mực đều đang nghĩ, này cướp đến cùng là cái gì, như thế nào mới có thể ứng kiếp. Cho đến nhìn thấy ngươi, ta liền cảm ứng ra trong cơ thể ngươi bành trướng Bản Nguyên Hỏa lực lượng, ta nháy mắt liền hiểu, cái này một cướp ý nghĩa, chính là đem ngươi thôn phệ a! Chỉ cần ăn ngươi, mượn nhờ ngươi chỉ toàn nghiệp thiên hỏa năng lượng, liền có thể đem ta tự thân hỏa diễm đẳng cấp, tăng lên tới thứ tư ngăn. Lục Đạo Huyễn Diễm!”

“Ầm ầm” một tiếng, to lớn hỏa diễm từ trên người hắn bạo phát đi ra, đốt khắp toàn bộ hư không, cái kia tọa hạ hoa sen, một mảnh cánh hướng hư không phiêu tán, phân giải thành thuần chính nhất hỏa chi văn tự, Dương Thanh Huyền trong khoảnh khắc liền bị biển lửa này bao khỏa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2874: Ứng Kiếp Chiến (1)

“Đem toàn thân của ngươi năng lượng đều dâng hiến cho ta đi!”

Vô Hoa tay bấm quyết ấn, nháy mắt hóa ra bốn đầu tám tay cảnh tượng, tất cả đều diện mục dữ tợn, bóp ra các loại tối nghĩa khó hiểu lửa quyết.

Giữa thiên địa phù văn không ngừng từ đi tổ hợp, hóa thành từng trang từng trang sách huyền diệu kinh văn, tại không trung bay múa.

“Một giọt nước, chỉ có chuyển vào biển rộng, mới có thể vĩnh hằng. Nhỏ bé ngươi, chỉ có đem hỏa diễm hiến cho ta, cùng ta dung hợp lại cùng nhau, mới có thể thành tựu vô thượng đại đạo. Những này tất cả đều là Thái Thanh Thánh Điện khắc họa hỏa chi kinh văn, là tiếp cận nhất tại đạo tồn tại, ngươi tại lúc này có thể may mắn thấy, cũng là trăm kiếp nạn gặp cơ duyên.”

Vô Hoa hóa thành to lớn lửa thân, hai tay kết ấn, quan sát tới, ánh mắt băng lãnh.

Dương Thanh Huyền vừa sợ vừa giận, vội vàng nắm một cái đan dược nuốt vào trong miệng, liều mạng khôi phục chân nguyên, tốt khi tiến vào Thái Thanh Thánh Điện sau liền bắt đầu không ngừng điều tức, hiện tại thể năng khôi phục bảy tám phần, nhưng cái này to lớn hỏa diễm không gian, cho hắn một loại cảm giác hết sức nguy hiểm, phảng phất có thể luyện hóa hết thảy.

“A, ngươi nên sẽ không muốn cùng ta chiến đấu a? Mặc dù chúng ta tu vi cùng giai, nhưng ta đến từ thượng giới Nhân tộc tối cao Thánh Điện, cự ly đạo khởi nguyên gần nhất địa phương, nắm giữ hết thảy đạo pháp chủ trì, tùy tiện một thiên thần thông lấy ra, đều đủ để chấn kinh một phương vũ trụ, ngươi cùng ta đấu, là không có nửa phần phần thắng, vẫn là thành thành thật thật để ta thôn phệ, tại thành tựu ta đồng thời, cũng là thành tựu ngươi a."

Vô Hoa cười nhạo nói, liếm một cái đôi môi.

Cái này thần thái biểu lộ, trên người một đứa bé con xuất hiện, lộ ra cực kì quái dị.

"Ta bắt đầu nghe ngươi nói đến tự thượng giới cái gì ngưu bức địa phương, còn tưởng rằng là có thể kết giao hạng người, không nghĩ tới lại là một cái ngốc -d!"

Dương Thanh Huyền không ngừng ép buộc chính mình tỉnh táo lại, vận chuyển chân nguyên khôi phục thể năng, nuốt chửng đan dược, làm tốt một trận chiến chuẩn bị.

"Ha ha ha ha, có thể kết giao hạng người? Cười chết ta rồi, ngươi tính là thứ gì, có tư cách gì cùng ta giao hảo? Ha ha ha ha."

Vô Hoa cười to lên, cười đến gãy lưng rồi.

"Cười em gái ngươi! Đợi chút nữa để ngươi muốn khóc cũng khóc không được!"

Dương Thanh Huyền mặt âm trầm, liên lạc quá huyền ảo ngày bên trong Quỷ Tàng.

Đột nhiên hai người đều là trong lòng khẽ giật mình, Quỷ Tàng cả kinh nói: "Cái này hỏa chi kinh văn thật mạnh, thế mà phong bế không gian, ta không vọt ra được!"

Dương Thanh Huyền cũng có cảm ứng, chỉ là khó mà tin tưởng, nói: "Thật hay giả?"

Quỷ Tàng tại quá huyền ảo ngày bên trong, biến hóa huyết sát chi thân, bỗng nhiên một chưởng đánh phía vòm trời.

Dương Thanh Huyền mi tâm lồi một chút, huyết quang chớp động, lại trở về hình dáng ban đầu, cả kinh nói: “Quả nhiên không phá nổi! Những này kinh văn...”

Ánh mắt của hắn không ngừng lắc đi, mỗi một thiên đều như Vô Hoa lời nói, tràn ngập gần như tại đạo áo nghĩa, cực độ đốt não, nhưng đột nhiên hai mắt khẽ giật mình, nhìn chằm chằm trong đó một thiên, lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Thiên kia kinh văn bên trong chứa đựng thần thông áo nghĩa, đúng là Long Thần Hỏa Vũ.

Dương Thanh Huyền trong đầu hiện ra đời thứ nhất Yêu Long bị khu trừ cảnh tượng, không khỏi có chút thất thần, âm thầm nói: “Hẳn là cái kia đời thứ nhất Yêu Long cũng là đến từ cái này Thái Thanh Thánh Điện?”

“Đã đến giờ!”

Vô Hoa, đem Dương Thanh Huyền suy nghĩ đánh gãy, “Bản tọa trở về thượng giới đã đến giờ, nhanh chóng đem hỏa chi chân nguyên lấy ra đi.”

Đưa tay chộp một cái, Dương Thanh Huyền toàn thân một nhiếp, liền bị Vô Hoa lực lượng đem thân thể kéo vỡ nát, hóa thành vô số hỏa hệ nguyên tố, phi tốc phiêu cách đi qua.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, chưa hề từng có như vậy cảm giác quỷ dị, đột nhiên hóa thành một ánh lửa, trực tiếp phóng tới Vô Hoa, cũng đem trong cơ thể mình phiêu cách ra hỏa diễm lần nữa hút hồi, nháy mắt biến thành to lớn vĩnh đốt chi thân, chiến kích vung lên, liền dựng thẳng bổ xuống.

“A.”

Vô Hoa khẽ cười một tiếng, hững hờ tay giơ lên, nắm tay chặn lại.

“Ầm ầm!”

Kích quang bị ép tới bạo khởi, tại Vô Hoa trên cánh tay biến hình, tứ phía hư không đều nhận khuấy động, không ngừng vặn vẹo biến hình.

Hai người đều là song đồng co rụt lại, Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng hốt, dù chưa nghĩ tới một chiêu đánh giết đối phương, nhưng chỉ chỉ dựa vào mượn lửa thân, tại giống nhau cảnh giới hạ tướng chính mình một kích tiếp được, còn chưa bao giờ thấy qua.

Vô Hoa đồng dạng lộ ra vẻ kinh ngạc, phát hiện nắm đấm của mình bên trên, tuôn ra một mảnh vết rạn, từ tay lưng trực tiếp da bị nẻ đến khuỷu tay bộ vị, mặc dù nháy mắt liền phục hồi như cũ, nhưng vẫn là khó mà tin tưởng dáng vẻ, kinh ngạc nói: “Ngươi...”

“Không có khả năng!”

Dương Thanh Huyền thu hồi chiến kích, lăng không nhảy lên, lần nữa chặt chém xuống tới.

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

Vô Hoa sắc mặt trở nên hung ác nham hiểm, hừ một tiếng, liền nắm tay đánh ra.

“Ầm ầm!”

Quyền kích tương giao, bộc phát ra to lớn lửa có thể, đem Dương Thanh Huyền một chút chấn khai.

Khó mà chịu được nhiệt độ đập vào mặt, đem hắn đốt thành hừng hực liệt hỏa, không khỏi cảm thấy hoảng hốt, “Đồng dạng là chỉ toàn nghiệp thiên hỏa, làm sao chênh lệch khổng lồ như thế?!"

Vô Hoa nói: "Thật sự là khó mà tin tưởng a, lực chiến đấu của ngươi vượt xa tưởng tượng của ta, mà lại chỉ toàn nghiệp thiên hỏa trình độ cũng tại ta dự đoán phía trên, Đạo Tổ nói đây là ta ứng kiếp, xem ra còn hơi có cái khác thâm ý a."

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Ngươi cái này ngu xuẩn vật, ứng kiếp là có ý gì cũng không hiểu sao? Ý tứ chính là, ở đây hóa thành kiếp tro, uổng cho ngươi còn dạng này mong chờ đây. Chết chẳng phải đi lục đạo sao, tự nhiên có cơ hội thấy cái kia Lục Đạo Huyễn Diễm."

"Thật là khiến người chán ghét miệng, ta trước xé ngươi, nhìn ngươi còn có thể càn rỡ?!"

Vô Hoa chỉ một ngón tay, giữa thiên địa hỏa diễm nháy mắt phát ra thanh âm vui sướng, nhưng sau khi ngưng tụ thành từng chuôi hỏa kiếm, gào thét chém xuống.

Dương Thanh Huyền phát hiện, toàn bộ thế giới của "lửa" đều tại Vô Hoa trong khống chế, chính mình uổng có vĩnh đốt thân thể, lại một chút quyền khống chế đều không có.

Nghĩ đến nơi này, dứt khoát thu liễm lửa thân, hóa thành kim cương, bỗng nhiên một chiêu ra ngoài.

Vô số kim quang tại lòng bàn tay hình thành vòng xoáy, chưởng pháp những nơi đi qua, mảng lớn hỏa diễm nổ tung, những hỏa văn kia chi kiếm toàn bộ bị ngăn trở, vô pháp tới gần kim thân.

Vô Hoa biến sắc, cả kinh nói: "Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân! Bàn Nhược Thần Chưởng!"

"Tại hạ giới, lại có thể gặp được nắm giữ phương pháp này thân người, xem ra ngươi cũng là đoạt thiên địa tạo hóa tồn tại, khó trách có cơ hội gặp phải ta. Bất quá ta còn chưa từng nghe qua hạ giới có hoàn chỉnh công pháp tồn tại, như vậy kết thúc, cam chịu số phận đi!”

Vô Hoa hướng phía trước một chút, cái kia sở hữu bị chấn khai hỏa kiếm, đều tuôn ra kêu to thanh âm, hóa thành từng cái Tam Túc Kim Ô, mạn thiên phi vũ, có hàng ngàn hàng vạn con.

Những này Kim Ô đều quái khiếu tụ lại, hình thành một cái hỏa cầu thật lớn, tản mát ra sáng tỏ quang mang chói mắt.

Toàn bộ hỏa chi trong kết giới năng lượng đều quỷ dị xoay tròn, phối hợp với cái kia Kim Ô Hỏa cầu, đánh về phía Dương Thanh Huyền.

“Soạt!”

Hỏa cầu thành một cái chỉnh thể, nhưng lại là vô số chỉ Tam Túc Kim Ô, cùng một chỗ cuồng kích mà tới.

Dương Thanh Huyền thần thể kim quang đại phóng, chống cự lấy bốn phương tám hướng hỏa nguyên tố uy áp, sau đó hét lớn một tiếng, song chưởng ở giữa bay lên Lạc Phách Chung, bỗng nhiên ép tới.

Cổ chung tại không trung không ngừng lay động chấn động, khuếch tán ra chấn nhân tâm phách thanh âm.

Đồng thời một chút biến lớn nghìn lần, trực tiếp áp hướng cái kia đại hỏa cầu, chục triệu Tam Túc Kim Ô!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2875: Ứng Kiếp Chiến (2)

“Ầm ầm!”

Cổ chung một chút đem sở hữu Kim Ô bao lại, đồng thời cường hoành tiếng chuông khuấy động ra, đánh thẳng vào sở hữu biển lửa.

Vô Hoa trên mặt lộ ra kinh sợ, thậm chí là một chút sợ hãi, nghẹn ngào kêu lên: “Lạc Phách Chung?!”

Hắn toàn bộ mặt đều choáng tại chỗ, nhưng một cái giật mình, lấy lại tinh thần, cắn răng nói: “Không thể nào là Lạc Phách Chung! Nhất định là hàng nhái. Hừ, tiểu tử ngươi trên thân đồ tốt thật đúng là không ít a.”

Hắn trầm ngâm mặt, quát: “Địa Ngục Hỏa!”

Hai tay quyết ấn nhất biến.

“Ầm ầm!”

Chuông bên trong truyền đến mãnh liệt khuấy động âm thanh, toàn bộ cổ chung đều bị đốt màu đỏ bừng.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, bỗng nhiên tế ra Long Quyền Thiết Giản, tại không trung một chút phóng đại nghìn lần, như kình thiên như cự trụ đổ xuống xuống tới.

“Keng!”

Sắt giản gõ trên người chuông, rung ra mênh mông tiếng chuông cùng long uy, đồng thời trực tiếp hóa thành hắc long, xoay quanh trên cổ chung, đem bên trong hỏa diễm áp chế xuống.

Vô Hoa song đồng co rụt lại, cả kinh nói: “Lại một kiện lợi hại bảo vật!” Hắn mặt âm trầm nói: “Hừ, ta Thái Thanh Thánh Điện đệ tử, đều không có ngươi dạng này xa hoa! Dựa vào đan dược và trang bị chồng chất lên thực lực, cuối cùng khó thành hơi thở mạnh.”

Nói xong, lăng không hóa mấy cái hỏa phù, kích - bắn mà tới.

“Ầm ầm!” Một tiếng, trực tiếp xuyên thấu cổ chung phòng ngự, thiếp trên chuông.

Lạc Phách Chung cùng Long Quyền Thiết Giản khí uẩn lực lượng, nháy mắt bị trừ khử hơn phân nửa, bên trong Địa Ngục Hỏa lần nữa bốc lên, biến thành Địa ngục khuyển, liều mạng phun ra hỏa diễm, lần nữa đem cổ chung tính cả sắt giản cùng nhau nung đỏ, muốn xông ra tới.

Dương Thanh Huyền giật mình không thôi, cái kia mấy đạo hỏa phù, nhìn như đơn giản vô cùng, rất nhỏ phác hoạ hai lần, liền giống như này lớn lao chưa thể, trực tiếp phong ấn hắn pháp khí.

“Chó dữ! Ngậm miệng!”

Dương Thanh Huyền lệ quát một tiếng, chấp kích tiến lên, một đạo hư quang chém qua.

“Ầm ầm!”

Hư quang kích trên cổ chung, xuyên thấu mà vào, trực tiếp đem bên trong Địa ngục khuyển chém thành hai đoạn, đồng thời từ chuông mặt khác xuyên ra, đem cái kia ba đạo hỏa phù cũng đánh nát.

Bị nung đỏ cổ chung lần nữa khôi phục màu đồng.

Dương Thanh Huyền vội vàng bấm niệm pháp quyết, đem hai kiện bảo vật trực tiếp triệu hồi tới.

Bên trong Địa ngục khuyển nháy mắt phục hồi như cũ, ba cái đầu, đều phun ra hỏa diễm, phóng tới Dương Thanh Huyền.

Vô Hoa tám cái cánh tay riêng phần mình bấm niệm pháp quyết, thân ảnh lóe lên, liền ở tại chỗ biến mất không thấy gì nữa.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, nói: “Ngu xuẩn vật!”

Huy chưởng liền hướng cái kia Địa ngục khuyển vỗ tới, trực tiếp đem toàn bộ chó thân đánh nổ, nổ thành vô số hỏa hoa.

Mà đúng lúc này, Vô Hoa trực tiếp xuất hiện tại Dương Thanh Huyền trên đỉnh đầu, cả người hiện lên hoa sen hình, xoay quanh mà xuống.

Dương Thanh Huyền lập tức nhận lớn lao uy áp, thầm nghĩ: “Không được! Hắn nghĩ trực tiếp lấy pháp thân luyện hóa ta!”

Bỗng nhiên một kích liền hướng bốn phía bổ tới.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Đại lượng ánh lửa nổ tung ra, nhưng lại không cách nào phá vỡ hỏa liên áp chế, không khỏi sắc mặt đại biến, mắt thấy cái kia hỏa liên liền đến trước mắt, nếu là thật sự bị trấn áp, khả năng liền chơi xong.

Bỗng nhiên hít sâu một hơi, hai tay quyết ấn, tế ra Âm Dương Kính, hướng hoa sen kia chiếu đi.

Kính quang tại trong lửa lóe lên, liền chiếu trên hoa sen, bị tầng một hồng mang ngăn trở.

“!”

https://truyencuatui. n et

Cái kia hỏa mang phát ra tan rã thanh âm, toàn bộ màu đỏ kết giới không ngừng hòa tan.

Hai người đều là hoảng hốt.

Dương Thanh Huyền lần thứ nhất nhìn thấy có người có thể ngăn trở Âm Dương Kính công kích.

Mà Vô Hoa càng là nội tâm nhấc lên sóng lớn, lại có người có thể phá mất hắn hoa sen lửa thân?

Dưới sự kinh hãi, cái kia kính quang liền chiếu vào.

Vô Hoa vốn cũng là hạng người thông minh tuyệt đỉnh, thiên phú cao đặc biệt, nháy mắt liền cảm ứng được nguy hiểm to lớn, lệ quát một tiếng, “Đại Nhật Hỏa Luân!”

Tám tay vung lên, đều nắm một đám lửa, nâng quá đỉnh đầu, hình thành một mặt to lớn hỏa luân, không ngừng xoay tròn.

Hỏa luân bốn phía bày biện ra bánh răng hình dạng, trung ương là một đầu to lớn Tam Túc Kim Ô ký hiệu, tản mát ra chói mắt cường quang, bỗng nhiên hướng cái kia kính quang chuyển đi.

“Ầm ầm!”

Kính quang lại bị cái này hỏa luân chặn lại.

Mặc dù hỏa luân đang nhanh chóng tan rã, lại cho Vô Hoa tranh thủ đầy đủ thân ảnh, cắn răng lóe lên, liền thuấn di đến Dương Thanh Huyền sau lưng, một chưởng hung hăng đánh ra.

Theo Vô Hoa bỏ chạy, cái kia Đại Nhật Hỏa Luân nháy mắt nổ tung.

Kính quang đã mất đi mục tiêu, trực tiếp lắc tại không trung, những nơi đi qua nổ ra liên tiếp hỏa chi phù văn.

Dương Thanh Huyền vẫn luôn đang ngó chừng Vô Hoa, gặp hắn biến mất nháy mắt, liền cảm giác được nguy hiểm, nguyên thần thứ hai từ trong cơ thể xông ra, toàn thân kim mang đại phóng, hai tay kết ấn.

Vô số kỳ dị cảnh tượng tại thủ ấn bốn phía hiển hiện.

Hai viên Xá Lợi Tử giống như vòng xoáy lưu chuyển, sức mạnh đáng sợ tràn vào cái kia một ấn bên trong.

Chính là ngày thần quyết thiên thứ ba: Vạn vật quay lại.

“Ầm ầm!”

Nguyên thần thứ hai một chưởng oanh ra.

Vô Hoa chưởng trung chi hỏa, như lôi điện bắn ra, oanh kích tới, lập tức nhận một cỗ lực lượng áp chế, không khỏi sắc mặt đại biến, cả kinh nói: “Đây là...”

Không kịp nghĩ kĩ, chính mình một chưởng thế mà bị lui trở về.

“Bành!”

Lôi Hỏa chiêu, nháy mắt tại lòng bàn tay nổ tung, phản chấn tự thân.

Nhưng cũng may lực lượng cũng không mạnh, Vô Hoa đều đón lấy, chỉ là nội tâm kinh hãi, căn bản tột đỉnh, hoảng sợ nói: “Ngày thần quyết?”

Dương Thanh Huyền đã thu hồi Âm Dương Kính, trở tay chính là một chiêu Bàn Nhược Thần Chưởng, hung hăng đánh tới, cười lạnh nói: “Ngươi ngược lại là thật kiến thức rộng rãi!”

Vô Hoa vừa kinh vừa sợ, giận quát một tiếng, trực tiếp đấm ra một quyền.

“Ầm ầm!”

Hai người quyền chưởng tương giao, lần thứ nhất đem hết toàn lực một kích, hình thành một mảnh to lớn linh áp, từ hỏa diễm cùng kim quang tạo thành, chấn bốn phương tám hướng không ngừng tuôn ra hỏa phù.

Dương Thanh Huyền mặt âm trầm, Hỏa Nhãn Kim Tinh chớp động, không ngừng phân tích lên trước mắt không gian kết cấu, nháy mắt, một đóa to lớn hỏa chi hình hoa sen thái, liền xuất hiện tại trong hai mắt.

“Ta hiểu được! Biển lửa này chính là ngươi phủ xuống thời giờ pháp khí, cái kia đóa hỏa liên!”

Dương Thanh Huyền lệ quát một tiếng.

Vô Hoa lạnh lùng nói: “Biết lại như thế nào? Đóa này hỏa liên chính là Đạo Tổ dùng dị tộc linh hỏa nội đan luyện chế mà ra, hẳn là ngươi còn có thể đưa nó phá đi không được? Hỏa liên bất diệt, ta liền bất tử, vô luận ngươi cùng ta đấu bao lâu, cuối cùng muốn chết đều là ngươi!”

Nháy mắt, vô số hỏa chi phù văn tại không trung chớp động, đều hóa thành từng đạo hỏa liên, dung nhập vào Vô Hoa vừa đánh trúng, bỗng nhiên đem kim quang áp chế xuống.

Vô Hoa cười gằn nói: “Ta sẽ nói cho ngươi biết một kiện tuyệt vọng sự tình, cái kia linh hỏa nội đan chủ nhân, vốn là nửa bước chí tôn cảnh giới, tại một lần đại chiến bên trong vẫn lạc, lúc này mới bị Đạo Tổ lấy nội đan.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, nửa bước chí tôn nội đan?

Hắn biết Vô Hoa khẳng định không có nói sai, một trái tim bỗng nhiên chìm xuống dưới.

Toàn thân kim quang càng ngày càng yếu, cơ hồ bị hỏa diễm hoàn toàn bọc lại, chỉ còn lại sức phòng ngự.

Quỷ Tàng thanh âm truyền đến, kêu lên: “Ngươi đừng bị tiểu tử này dọa, coi như cái này hỏa liên là nửa bước chí tôn nội đan biến thành, hắn lại có năng lực gì đem trong lúc này đan lực lượng hoàn toàn phát huy ra đâu? Tiểu tử ngươi trên thân bảo vật, tuyệt không tất hắn ít a, đại đạo lực lượng, Âm Dương Kính, cho dù là cái kia nguyên thần thứ hai trên thân, còn có hai viên thu nạp Đại Niết lực lượng Xá Lợi Tử đâu, cái này nhưng đều là chân chính chí tôn lực lượng a!”

Chương 2876: Ứng Kiếp Chiến (3)

Dương Thanh Huyền đột nhiên giật mình, lập tức tỉnh ngộ lại, lòng tin tăng nhiều, đột nhiên hét lớn một tiếng, nguyên thần thứ hai trên bầu trời đỉnh đầu kết ấn, vô số bạch quang quấn tại quanh thân lượn vòng, hình thành Bát Bộ Thiên Long cảnh tượng.

“Nhất Thừa Dẫn Độ!”

Nguyên thần thứ hai lệ quát một tiếng, đột nhiên vỗ ra.

“Ầm ầm!”

To lớn thần thông quang huy, đột nhiên chống ra hỏa diễm, cái kia tràn ngập nguy hiểm kim quang lần nữa đại phóng đứng lên.

Dương Thanh Huyền bản tôn bỗng nhiên một chưởng đẩy ra, “Bàn Nhược Thần Chưởng!”

“Ầm ầm!”

Hai chiêu sát nhập phía dưới, hình thành mênh mông vĩ lực, cơ hồ không gì không phá, đem Vô Hoa một chiêu triệt để oanh mở.

Nguyên thần thứ hai lấy ra Long Quyền Thiết Giản, phi thân mà lên, trực tiếp đánh tới, âm thanh lạnh lùng nói: “Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi có phải thật vậy hay không đánh không chết!”

Bản tôn thì song tay vồ một cái, một mảnh kim quang từ lòng bàn tay tỏa ra, bốn phương tám hướng lập tức hiện ra vô số đại ấn màu vàng óng.

Mỗi một mai đều xán lạn sinh huy, ấn có đại đạo minh văn.

Những này kim ấn tại không trung nhoáng một cái, đột nhiên tất cả đều “Soạt” bốc cháy lên, hình thành chỉ toàn nghiệp thiên hỏa, đồng thời hóa hình vì kiếm.

Mỗi một chuôi kiếm bên trên, đều khắc rõ hỏa văn cùng đạo văn xen lẫn.

Một thức này Hóa Đạo Đồng Thiên ba ngàn ấn biến hóa, chính là từ Bách Lý Kiếm Quân kiếm thế giới mới, cùng vừa rồi Vô Hoa ngự kiếm thuật bên trong lĩnh ngộ ra tới.

“Hóa Đạo Đồng Thiên... Ba ngàn lửa... Chi kiếm ấn!”

Dương Thanh Huyền một thức oanh ra, toàn bộ bốn phía quang mang sáng rõ, Vô Hoa hỏa liên không gian, lại bị cái này ba ngàn hỏa chi kiếm ấn chiếu rọi ảm đạm xuống.

Vô số hỏa chi kiếm ấn lượn vòng, chém vụt mà xuống.

Vô Hoa hoảng hốt, bỗng nhiên một chiêu đem nguyên thần thứ hai đánh bay, sau đó tám tay bấm niệm pháp quyết, lần nữa thi triển ra Đại Nhật Hỏa Luân, “Phù phù phù” xoay tròn.

Hỏa liên trong không gian năng lượng bị không ngừng thu nạp tới, khiến cho cự luân bành trướng.

“Ầm ầm!”

Hỏa chi kiếm ấn hình thành phong bạo, hung hăng kích trên Đại Nhật Hỏa Luân.

Hai cỗ lực lượng so đấu, lại tương xứng!

Vô Hoa hoảng hốt, nội tâm vừa sợ vừa giận, lấy hắn đối với hỏa diễm chưởng khống, đối với đạo pháp thần thông lĩnh ngộ, tăng thêm lại là hỏa liên không gian, vạn vạn không có bại bởi cùng giai đạo lý.

Nhưng người trước mắt, hoàn toàn chính xác tại hỏa liên không gian áp chế xuống, cùng mình chiến thành ngang tay, nói cách khác, nếu không có không gian này tăng thêm, chính mình liền thua.

“Không có khả năng!”

Vô Hoa nội tâm sinh ra to lớn lửa giận cùng xấu hổ giận dữ.

Đúng lúc này, nguyên thần thứ hai lần nữa cầm kích đánh tới, đồng thời tay trái vừa lật, tế ra Hoàng Triều Ấn, hình thành một vàng một đen hai đạo quang mang, chém thẳng vào mà tới.

“Đáng chết!”

Vô Hoa ánh mắt lóe lên tàn khốc, nổi giận gầm lên một tiếng, thân thể “Ầm ầm” cháy hừng hực, một chút hóa thành to lớn lửa thân, cùng không gian này cơ hồ hòa làm một thể.

“Oanh! Oanh!”

Hoàng Triều Ấn cùng Long Quyền Thiết Giản đánh vào cái kia lửa trên thân, bị một cỗ vô hình lực lượng ngăn trở, chấn lên mảng lớn quang văn, sau đó tựa như là hút vào.

Nguyên thần thứ hai lấy làm kinh hãi, vội vàng bấm niệm pháp quyết, đem hai kiện bảo vật thu hồi.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền Hóa Đạo Đồng Thiên ba ngàn hỏa chi kiếm ấn đột nhiên nổ vỡ ra đến, phong bạo nháy mắt hủy diệt, bị một cỗ vô hình lực lượng hung hăng trấn áp.

“Lục Đạo Huyễn Diễm!”

Dương Thanh Huyền nghẹn ngào kêu lên.

Vô Hoa thân thể, biến sắp trong suốt, như sao ế đèn huyễn, không có hình thể.

Mà nghiền ép chính mình cỗ lực lượng kia, chính là so chỉ toàn nghiệp thiên hỏa còn muốn tới cường đại bản nguyên chi lực.

Hắn từng trên người Hồng Lâm gặp qua.

“Hừ, tính ngươi thông minh, đã đoán được, vậy liền cần phải minh bạch, cách cái chết không xa!”

Vô Hoa lệ quát một tiếng, trước người Đại Nhật Hỏa Luân còn đang nhanh chóng xoay tròn, nhưng cũng theo đó trở nên trong suốt, trực tiếp áp hướng Dương Thanh Huyền.

Bốn phương tám hướng hỏa liên không gian, bị rút sạch năng lượng, trực tiếp vỡ vụn mở, hóa thành vô số hỏa chi cánh hoa mưa, tại không trung phiêu tán rơi rụng.

Vô Hoa toàn bộ thân thể đều trong suốt đứng lên, chỉ là mi tâm một chút, hiện ra một đóa màu trắng hình hoa sen hình, giống như là một vòng xoáy khổng lồ, dù là nhìn liếc mắt, đều muốn bị nhiếp trụ tâm thần.

“Ngươi cho rằng ta giáng lâm nơi đây vũ trụ về sau, vẫn luôn là đang ngủ sao? Ngu xuẩn vật! Bản tọa vẫn luôn tại dung hợp cái này mai nửa bước chí tôn nội đan, ta chỉ toàn nghiệp thiên hỏa sớm đã đến đỉnh phong chi cảnh, nhưng vô luận như thế nào đều đột phá không đến thứ tư ngăn, nhưng ở cái này mai nội đan phụ trợ dưới, lại có thể thuận lợi tiến vào. Chỉ bất quá dạng này chính là ngoài thân cầu pháp, từ đầu đến cuối không phải chính đạo. Ta hiện tại đối với Đạo Tổ không hoài nghi nữa, ngươi chính là của ta ứng kiếp người, giết ngươi, lại đem ngươi lửa năng lượng thôn phệ, ta liền có thể thẳng tới thứ tư cản, nắm giữ cái này lục đạo lửa lực lượng a, ha ha ha ha!”

Vô Hoa cười như điên, trên thân lực lượng không ngừng trèo thăng.

Cái kia đáng sợ hỏa diễm, không màu vô hình, chỉ tồn tại ở Lục Đạo Luân Hồi bên trong, muốn thiêu hủy hết thảy.

“Nói nhảm nhiều quá! Ta không nói gì, một mình ngươi liền có thể lẩm bà lẩm bẩm, nội tâm hí không cần diễn xuất đến, ta không hứng thú.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên lui lại, để tránh bị cái kia Lục Đạo Huyễn Diễm tác động đến, đồng thời quát to: “Quỷ Tàng! Ra.”

Chỗ mi tâm hồng sắc quang mang chớp động, hình thành mắt dọc giống nhau ấn ký, nhưng vô luận cố gắng như thế nào, Quỷ Tàng còn tại bị khốn tại trong đó, vô pháp xuyên qua mà tới.

Quỷ Tàng cả kinh nói: “Cái này... Ngăn cản giáng lâm chính là đại điện này!”

Dương Thanh Huyền cũng đổi sắc mặt, bỗng nhiên quay người lại, liền hướng đại điện nhập khẩu phương hướng chạy đi.

“Phí công!”

Vô Hoa cười lạnh một tiếng, bấm tay một chút.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Hư không bên trong tuôn ra vô số hỏa hoa đến, hình thành từng cái to lớn Cửu Đầu Hỏa Xà, cuồng phún hỏa diễm, hình thành lít nha lít nhít hỏa cầu.

Dương Thanh Huyền tay giơ lên, toàn thân đột nhiên tử mang chớp động, hóa thành to lớn Thiên Thần chi lực, như sao vòng giống như tại thân thể bốn phía khuếch tán, tản mát ra kim loại một dạng thanh âm.

Hai tay quyết ấn phi tốc biến hóa, tại bốn phương tám hướng trên trời sao, hình thành từng đạo tinh thần cảnh tượng, không ngừng dung nhập vào trong thân thể của hắn.

Vô Hoa mặt âm trầm, cắn răng nói: "Quả nhiên là ngày thần quyết! Thế mà còn tu luyện Thiên Thần bất diệt thể. Giữa thiên địa bốn đại chí tôn thần thể, thế mà bị ngươi tu luyện thứ hai, quả thực là không thể tưởng tượng nổi, càng thêm không có thiên lý! Hôm nay ta liền đại biểu thiên đạo, phán quyết ngươi!"

Dương Thanh Huyền quát: "Thật dông dài! Con mẹ nó ngươi - de là ngủ được quá lâu, vừa rời giường liền lải nhải, bây giờ còn đang nằm mơ sao? Đều không nhìn rõ chính mình bao nhiêu cân lượng, trong lòng một chút B số đều không, còn đại biểu thiên đạo, mười phần ngu xuẩn vật! Ồn ào, ngậm miệng!"

Trên người hắn Thiên Thần chi lực ngưng lại, sau lưng hiện ra thiên mã tòa tinh hệ, bỗng nhiên quyết ấn oanh ra, hướng những Cửu Đầu Hỏa Xà kia phun ra đầy trời hoả tinh đẩy đi.

"Cửu Diệu Tinh Thần Ấn Thiên Ma Lưu Tinh Quyền!"

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Hư không không ngừng bị đánh nổ, vô số sóng năng lượng văn khuếch tán.

Thiên mã tòa tinh thần chi lực, cùng cái kia ngàn vạn hỏa diễm đánh vào cùng một chỗ, giống từng đạo khói lửa nổ tung, xen lẫn thành một bộ mỹ luân mỹ hoán cảnh tượng, ở đây ngũ suy bại trên không nở rộ.

Vô Hoa bị Dương Thanh Huyền mắng giận sôi lên, giận dữ hét: "Đi chết!"

Tay trái hướng trước người một trảo, thiên địa không gian nháy mắt vặn vẹo tới, to lớn từ trường tại hắn trong tay trái, hình thành to lớn hình cung.

Sau đó tay phải kéo một phát, một đám Lục Đạo Huyễn Diễm ngưng tụ thành hỏa tiễn, khoác lên không gian kia quy tắc cung bên trên.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2877: Ứng Kiếp Chiến (4)

Dương Thanh Huyền toàn thân run lên, lập tức cảm ứng được đáng sợ nguy cơ, vội vàng chuyển người qua đến, toàn thân tử khí bốn phía, bỗng nhiên tay bấm quyết ấn, trước người hình thành một đạo màu tím tinh vòng, vô số lực lượng ở phía trên xoay tròn, diễn dịch ra phức tạp quy tắc.

Chính là ngày thần quyết thiên thứ sáu: Đại Thừa Vô Lượng Kinh.

Trên thực tế, đại thiên vũ trụ, đạo pháp ngàn vạn, như loại này gấp đôi đề thăng chính mình năng lượng thần thông võ kỹ cũng không ít, chỉ là tác dụng phụ cực lớn.

Tại Thiên Giới trước đó còn tốt, bước vào Thiên Giới về sau, phổ thông võ tu rất khó tiếp nhận vượt qua bản thân hai ba lần năng lượng, chiêu này không thể nghi ngờ là giết địch một ngàn, tự tổn tám trăm, nhưng giờ này khắc này, Dương Thanh Huyền cũng không chiếu cố được cái này rất nhiều.

Huống chi hắn người mang ba đại thần thể, còn có Vĩnh Nhiên Chi Khu, đối với năng lượng thật lớn tiếp nhận trình độ, xa tại bình thường võ tu phía trên.

Vô Hoa sắc mặt đại biến, cả kinh nói: “Tương truyền ngày thần quyết bên trong có một chiêu hủy thiên diệt địa công pháp, thi triển đi ra cơ hồ tương đương đồng quy vu tận, hẳn là chính là...”

“Cười nhạo, ngươi có tư cách gì cùng ta đồng quy vu tận?”

Dương Thanh Huyền cười khẩy, nói: “Trên hoàng tuyền lộ, chỉ có ngươi một người a!”

“Chết!”

Vô Hoa giận dữ không thôi, luôn luôn tự xưng là cao cao tại thượng hắn, nhất chịu không được loại này khinh miệt, trong tay Lục Đạo Huyễn Diễm mũi tên nháy mắt bắn ra ngoài.

Thiên địa rúng động, trong lửa có Linh Âm gào thét mà ra, giống như là có sinh mệnh giống như, tại không trung hóa thành một con xích hồng sắc Hỏa Phượng, trấn áp trong thiên địa tất cả lực lượng.

Dương Thanh Huyền trước mắt hoảng hốt dưới, phảng phất trông thấy lục đạo luân chuyển, ở trên không dấy lên một tia vô hình vô sắc hỏa diễm, lục đạo chúng sinh, đụng chết ngay lập tức.

Dương Thanh Huyền toàn thân lông tơ dựng thẳng, cả người liều mạng xông về phía trước đi, chân đạp Đạo Hoán Bộ lóe lên, nháy mắt xuyên thấu cái kia hỏa phượng, vừa đưa ra đến hậu phương.

Nhưng ba đại thần thể bên trên, vẫn là bị Hỏa Phượng đuôi phượng lực lượng quét trúng, “Soạt” bốc cháy lên.

“Cái gì?!”

Vô Hoa sắc mặt đại biến, hoảng sợ phía dưới, hóa thành Vĩnh Nhiên Chi Khu, lại chớp động lên ba đại thần thể lực lượng Dương Thanh Huyền, trong khoảnh khắc liền đến trước mặt hắn.

Cái kia màu tím tinh vòng “Tranh” một tiếng, sụp đổ ra, binh giải thành vô số phù văn, hội tụ hai tay ấn quyết bên trong.

Dương Thanh Huyền lực lượng toàn thân trực tiếp lấy dãy số nhân bạo tăng lên.

Một lần, gấp đôi, ba lần...

Thần thể không ngừng phân giải thành hỏa diễm, lại khó tiếp nhận cái kia tăng gấp bội lực lượng, bỗng nhiên cuồng oanh ra ngoài, “Nhìn ngươi lần này còn không chết!”

“Đại Thừa Vô Lượng Kinh!”

Ba lần điệp gia, hóa ra một ấn, nháy mắt đánh vào Vô Hoa trước mặt.

Lúc trước một chiêu kia hỏa chi mũi tên, để Vô Hoa phòng ngự không kịp, gấp bận bịu hai tay khoanh, cản tại phía trước.

“Ầm ầm!”

Ấn ký lực lượng bỗng nhiên đè xuống.

Vô Hoa hơi ngăn cản một chút, liền “A” kêu thảm không thôi, Lục Đạo Huyễn Diễm thân thể một chút xíu vỡ nát, sau đó nổ tung.

“Ầm ầm!”

đọc truyện với https://truyencuatui . net/

Một ấn lực lượng, đánh xuống ở trên mặt đất, hoàn vũ đều vẫn, tất cả thiên địa băng.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên hút khẩu khí, thân ảnh nhoáng một cái, liền thuấn di mở xa vạn trượng, sau đó liều mạng nuốt chửng đan dược, giữ vững thân thể nội thương.

Cái này ba lần lực lượng, liền cơ hồ đem hắn thần thể xé rách, vội vàng vận chuyển vô tướng Như Lai bản nguyện kinh, mới một chút xíu ngăn chặn, sau đó tại các loại đan dược lực lượng dưới, phục hồi từ từ.

Hắn biết Vô Hoa mặc dù băng, nhưng cũng chưa chết.

Vĩnh Nhiên Chi Khu không dễ dàng như vậy chết, huống chi đối phương là Lục Đạo Huyễn Diễm.

“Đáng chết a!”

Vỡ nát giữa thiên địa, truyền đến Vô Hoa phẫn nộ gào thét.

Vô số nhiệt độ cao hỏa diễm lần nữa hội tụ, hình thành một tôn to lớn trong suốt pháp thân, chỉ có xích hồng phẫn nộ hai mắt, cùng chỗ mi tâm chớp động đáng sợ nội đan quang huy.

“Ngươi rất mạnh.”

Vô Hoa ánh mắt nhìn chăm chú xuống tới, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, cái kia ánh mắt đỏ thẫm, bắt đầu trở thành nhạt, cảm xúc dần dần tỉnh táo, nói ra: “Ta hạ giới trước đó, Đạo Tổ nói ta ở chỗ này ứng kiếp, kiếp sau, ta liền có thể thu hoạch được Lục Đạo Huyễn Diễm, để tu vi cùng Vĩnh Nhiên Chi Khu tiến thêm một bước. Lúc ấy ta lòng tràn đầy hoan hỉ, cho rằng chỉ cần canh giờ đến, liền có thể độ kiếp, sau đó chân thân ngưng tụ huyễn diễm, nhưng bây giờ suy nghĩ cẩn thận, đã xưng là kiếp, nào có dễ dàng như vậy qua. Gặp ngươi, để ta đối với hạ giới võ tu có không nhỏ đổi mới. Tiếp xuống, ta muốn đem hết toàn lực, một khắc đồng hồ bên trong giải quyết chiến đấu.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Thời gian cho phép ngươi định sao?”

Vô Hoa nhàn nhạt nói ra: “Không khỏi. Nhưng trong lúc này đan lực lượng quá mạnh, ta rất khó tiếp nhận quá lâu, tăng thêm mới vừa rồi bị ngươi một kích về sau, thiếu thốn thụ không nhỏ nội thương. Ta nhiều nhất lại duy trì một khắc đồng hồ huyễn diễm trạng thái, thời gian vừa tới, nếu là còn không thể thôn phệ ngươi, ta liền bại.”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, lập tức đem cảnh giác tăng lên tới tối cao.

Vô Hoa thời khắc này bình tĩnh trạng thái, cho hắn uy thế lớn lao, đại chiến có tĩnh khí, tại vừa rồi một kích kia dưới, Vô Hoa đã triệt để yên tĩnh trở lại.

“Ta sẽ đem ngươi đồng đẳng với trong Thánh điện những thiên tài kia, sẽ không còn bất luận cái gì lòng khinh thị.”

Vô Hoa hai mắt ánh mắt co rụt lại, chỉ tay một cái, hư không bên trong phát ra “Ào ào” thanh âm.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh trợn trừng đến cực hạn, chỉ thấy không trung xuất hiện mảng lớn cháy đen, không ngừng hướng hắn lan tràn tới, mơ hồ có thể thấy được vô số kiếm hình thức ban đầu, tất cả đều là từ vô pháp bắt giữ huyễn diễm ngưng tụ thành.

Dương Thanh Huyền đột nhiên lui lại, không dám đón đỡ những huyễn kia diễm chi kiếm, dưới chân bộ pháp không ngừng thay đổi.

Vô Hoa âm thanh lạnh lùng nói: “Vừa rồi một chiêu kia Đạo Bộ, sợ là vô pháp thi triển lần thứ hai đi.”

Hai tay bấm niệm pháp quyết, lần nữa ngưng tụ ra mảng lớn huyễn diễm chi kiếm, kích - bắn mà tới.

“Không cần Đạo Bộ, y nguyên có thể giết ngươi!”

Dương Thanh Huyền ánh mắt lạnh lẽo, nói: “Đã ngươi còn có một khắc đồng hồ, ta liền tại một khắc đồng hồ bên trong giết ngươi, để ngươi tâm phục khẩu phục!”

Hắn lấy ra Lạc Phách Chung, bỗng nhiên nhoáng một cái.

“Keng!”

Tiếng chuông khuấy động, đem không gian đẩy ra, để những huyễn kia diễm chi kiếm hơi trì hoãn dưới, đột nhiên lại đưa tay một chụp, đem cổ chung hướng phía trước đẩy đi, áp hướng Vô Hoa.

“Còn đến chiêu này, vô dụng!”

Vô Hoa hai tay đẩy, cái kia sở hữu huyễn diễm chi kiếm phân giải ra, hình thành một cái biển lửa, tuôn ra mà lên, đem cái kia cổ chung ngăn trở, đồng thời “Ầm ầm” phía dưới, đốt màu đỏ bừng.

Dương Thanh Huyền một cước đá trên chuông, đem đánh bay, “Ong ong” tiếng chuông vang, quấy hư không khuấy động, hình thành một cỗ vòng xoáy.

Chính mình bản tôn thì cầm trong tay chiến kích, phóng tới Vô Hoa.

“Hừ, cái kia phá chuông từ bỏ sao?”

Vô Hoa khẽ cười một tiếng, năm ngón tay bỗng nhiên một trảo, vô số hỏa chi kinh văn tại bốn phương tám hướng hiển hiện, sau đó hội tụ đến một chưởng bên trong.

Dương Thanh Huyền sắc mặt biến hóa, song đồng một chút phóng đại, cả kinh nói: “Long Thần Hỏa Vũ?!”

Vô Hoa sững sờ, nói: “Ngươi nhận ra chiêu này?”

Trong lúc nói chuyện, liền một kích vỗ ra.

Vô số sơ diễm tại lòng bàn tay nổ tung, nương theo lấy long ngâm gào thét mà ra, thiên địa vì đó biến sắc, sơn hà chấn động.

Dương Thanh Huyền vội vàng chiến kích nhoáng một cái, liền đưa ngang trước người ngăn cản.

“Oanh!”

Bị Long Thần Hỏa Vũ đè ép, chiến kích nháy mắt bay ra ngoài, mà thân thể kêu thảm một tiếng, tại chỗ nổ tung.

Vô Hoa sững sờ, lập tức sắc mặt đại biến, chỉ thấy Long Thần Hỏa Vũ bên trong, là một tờ linh phù, “Soạt” một tiếng vỡ vụn, sau đó đốt thành tro bụi.

Chương 2878: Ứng Kiếp Chiến (5)

Lập tức, một cỗ cực độ khí tức nguy hiểm hàng lâm xuống.

Cái kia bị đá bay Lạc Phách Chung, chẳng biết lúc nào liền đến Vô Hoa trên đỉnh đầu, lóe lên liền hóa thành Dương Thanh Huyền bộ dáng, sau đó tay bấm niệm pháp quyết ấn, quanh thân hiện ra âm dương nhị khí.

“Thiên địa làm lô, âm dương vì than, luyện hóa vạn vật!”

Âm Dương Kính nháy mắt tế ra, một chút hóa ra Thái Cực đồ án, trấn áp xuống.

Vô Hoa hoảng hốt, quát lên: “Ta không có khả năng thua!”

Hét lớn một tiếng, từng quyền phi tốc đánh ra, hóa thành từng đạo quyết ấn, đánh vào cái kia âm dương nhị khí vòng xoáy bên trong, nghĩ muốn xông ra ra ngoài.

Âm Dương Kính trên hư không bốc lên, chiếu xạ ra song sắc quang huy, để cái kia vòng xoáy lưu chuyển, sở hữu Lục Đạo Huyễn Diễm lực lượng xông vào vòng xoáy về sau, liền bị tan rã đi vào, trở về nhị khí bản nguyên.

Vô Hoa lần này đổi sắc mặt, lộ ra vẻ mặt lo lắng.

Hắn cảm ứng được cái kia âm dương nhị khí lợi hại, một khi chính mình lâm vào trong đó, thật có có thể sẽ treo.

Trong kinh hoảng, bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó, hai tay phi tốc kết ấn, từng đạo huyền diệu đến cực điểm phù văn tại trong hai tay đánh ra, khắc sâu vào hư không, sau đó từng cái hỏa chi văn tự hiển hiện ra, tạo thành một mảnh trải qua quyết.

Dương Thanh Huyền song đồng co rụt lại, nhìn chằm chằm cái kia trải qua quyết nhìn liếc mắt, lập tức cảm thấy trời đất quay cuồng, đầu óc muốn nổ vỡ ra đến, dọa đến vội vàng thu hồi ánh mắt, trong tay quyết ấn nhất biến, vận chuyển vô tướng Như Lai bản nguyện kinh, ổn định chân nguyên, tiếp tục vận chuyển Âm Dương Kính, mặc kệ phía dưới là cái gì, trực tiếp trấn áp xuống dưới.

Vô Hoa vốn là thân thể trong suốt, giờ phút này càng là gương mặt tái mét, không ngừng đánh ra quyết ấn, mỗi một ấn xuống, mi tâm nội đan liền chớp lên một cái, bắn - ra một đạo văn tự, cùng thiên kia trải qua quyết nối liền cùng một chỗ.

Rất nhanh, thiên kia hỏa chi văn tự hình thành tự có kết giới, khuếch tán ra tới.

“Ầm ầm!”

Âm dương nhị khí một quyển, đặt ở kinh văn kia kết giới bên trên, bạo ra kỳ dị quang huy, lẫn nhau tan rã, hóa ra màu ngà sữa khói nhẹ, tại không trung không ngừng tán đi.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, lần thứ nhất gặp được có thể cùng Âm Dương Kính chống lại lực lượng, thiên kia kinh văn chẳng biết viết là cái gì, lại có thể sinh ra đáng sợ như vậy lực lượng, hắn thử lại nhìn liếc mắt, lần nữa bị đâm hai mắt đau nhức, choáng đầu não xoáy, lập tức thu hồi ánh mắt, lại không nhìn, mà là chuyên tâm trấn áp Vô Hoa.

“Lại là âm dương nhị khí bản nguyên cái bóng!”

Vô Hoa sắc mặt khó coi, lạnh giọng nói: “Nghĩ không ra hạ giới thế mà còn sẽ có cái thứ đáng sợ này. Nhưng ngươi chỉ có năm sao

Thiên Giới tu vi, không có khả năng thời gian dài khu động, chờ chân nguyên một hao hết, chính là tử kỳ của ngươi.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Còn nói ta, ngươi thi triển đi ra bản này quyết ấn cũng không biết là cái quỷ gì, cư nhiên như thế đáng sợ, nhưng cùng vì năm sao Thiên Giới ngươi, sợ cũng chi chống đỡ không được bao lâu đi.”

Vô Hoa nói: “Chỉ cần so ngươi lâu là được.”

Hắn hai mắt bên trong phun ra lửa, trong mi tâm đan chớp động lợi hại, hình thành một cái vòng xoáy, tại hắn trên trán bắt đầu mở rộng.

Duy trì thiên kia trải qua quyết lực lượng, cơ hồ toàn bộ đến từ này mai nội đan, chỉ là thân thể của hắn, cũng không thể hoàn toàn đem nội đan luyện hóa, một khi vượt qua khống chế của mình, liền cực kỳ nguy hiểm.

Dương Thanh Huyền sắc mặt mặc dù bạc trắng, nhưng còn lộ ra bình tĩnh, ngồi xếp bằng trên không, tay bấm quyết ấn, thỉnh thoảng lấy ra các loại thiên tài địa bảo đến nuốt vào trong bụng, bổ sung năng lượng.

Đương nhiên, bổ sung tốc độ xa xa không nhanh bằng tiêu hao tốc độ.

Trên người hắn đan dược mặc dù đủ nhiều, nhưng có thể đối với mình mình hữu dụng vẫn là chiếm số ít, mà lại một đường bị Thương Ma Cô truy giết tới, cũng ăn hết bảy tám phần, còn thừa không có mấy.

Vô Hoa cũng bắt đầu lấy ra một chút đan dược đến ăn.

Hắn đan dược cũng không nhiều, nhưng tùy tiện nuốt nuốt một viên, tựa hồ hiệu quả cực lớn, toàn thân hỏa diễm “Soạt” một tiếng, bộc phát ra hừng hực liệt diễm chi thế, đầy mắt cười lạnh nhìn xem Dương Thanh Huyền, tựa hồ đang khoe khoang chính mình phẩm chất đan dược.

Dương Thanh Huyền lạnh hừ một tiếng, mặc kệ hắn, nguyên thần thứ hai cùng bản tôn hồn phách sớm đã dung hợp làm một, tại thể nội bấm niệm pháp quyết, bản tọa không ngừng nhai kỹ nuốt chậm ăn đan dược, một khắc cũng không dám thư giãn.

Rất nhanh, hai người đều tiến vào cực độ chật vật tướng trì giai đoạn.

Vô Hoa trên thân đan dược tựa hồ ăn không sai biệt lắm, thể năng hạ xuống đến một phần năm trở xuống, cũng không thấy hắn có động tác, lúc trước hạ xuống đến một phần ba liền liều mạng bổ sung.

Mà Dương Thanh Huyền cũng tiến vào một phần năm phía dưới, nuốt ăn đan dược đều chỉ là hạt cát trong sa mạc, hoàn toàn không được hiệu quả.

“Ha ha ha ha!”

Đột nhiên Vô Hoa cười như điên, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, cười gằn nói: “Thế nào, đan dược mặc kệ dùng rồi? Ta hiện tại đối với thân phận của ngươi bắt đầu tò mò đâu, tại hạ giới có thể có ngươi dạng này thực lực tồn tại, mà lại người mang như vậy nhiều bảo vật, liền đẳng cấp cao như vậy đan dược đều có thể ăn như đậu, cho dù là tại thượng giới, những môn phái lớn kia hạch tâm đệ tử đều chưa hẳn có đãi ngộ như thế.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Sắp chết, cầu xin tha thứ lại xấu hổ, sở dĩ trước trò chuyện đề tài, sau đó lại cầu xin tha thứ?”

Vô Hoa một hạ tức giận bốc khói trên đầu, phát hiện hoàn toàn không thể nói chuyện với người này, vô luận ngươi nói cái gì, đều sẽ bị oán chết, lập tức dữ tợn nói: “Phải chết người là ngươi a!”

Nói xong, lật tay lấy ra một viên tinh hồng đan dược, một mặt nhìn xem Dương Thanh Huyền, một mặt cuồng tiếu nuốt xuống, “Ùng ục” một tiếng vào trong bụng, cười thầm: “Thật không tiện, cái này Bát Chuyển Hóa Linh Đan, ta còn có một viên a, ha ha ha ha!”

Dương Thanh Huyền đổi sắc mặt, loại kia đan lúc trước hắn thấy Vô Hoa từng nuốt, cơ hồ mỗi một mai vào trong bụng, đều có thể đề thăng gần một phần ba thể năng.

Quả nhiên, Vô Hoa toàn thân huyễn diễm, lần nữa phóng đại, “Ầm ầm” thiêu đốt, khiến cho thiên kia kinh văn lực lượng bạo rạp, một chút áp âm dương nhị khí rung động, rất có vỡ nát chi thế.

Dương Thanh Huyền liều mạng bấm niệm pháp quyết, ổn định âm dương nhị khí, thân thể bị Âm Dương Kính lực lượng phản phệ kịch liệt lắc lư.

“Ha ha ha ha!”

Vô Hoa cuồng tiếu không thôi, liều mạng đem quyết ấn đánh vào cái kia trải qua quyết bên trong, mi tâm nội đan phi tốc xoay tròn, hình thành đỉnh phong chi thế.

“Ngươi rất mạnh, mạnh đến để ta cảm thấy không thể tưởng tượng nổi! Nhưng cuối cùng ngươi vẫn là muốn bại, vô luận thiên phú, thần thông, trang bị, đan dược, ngươi đều phải bại bởi ta a!”

Vô Hoa trong hai mắt bắn - ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, thân bên trên tán phát ra hiên ngang anh tư, phảng phất đã leo lên thắng lợi bảo tọa, mặt mũi tràn đầy vinh quang.

Dương Thanh Huyền thân thể lắc lư dưới, ánh mắt hung ác nham hiểm, lật tay liền lấy ra một viên linh quả, trực tiếp há miệng nuốt xuống, “Ùng ục” một tiếng vào trong bụng.

Thời gian phảng phất trở nên bất động, Vô Hoa tiếng cười tuy nhiên mà dừng, trực tiếp ngưng kết ở trên mặt, cặp mắt kia một chút trợn lớn mấy lần, phảng phất bị người bóp lấy cổ, khó mà tin nghẹn ngào kêu lên: “Cái đó là... Không... Không có khả năng!”

“Ầm ầm!”

Một cỗ hủy thiên diệt địa khí tức, từ Dương Thanh Huyền trong cơ thể bạo phát đi ra.

Dầu hết đèn tắt giống như thể năng, cơ hồ nháy mắt được bổ sung đến đầy máu đầy mana, còn kịch liệt bành trướng.

Một cỗ đại đạo vĩ lực, đột nhiên hạ xuống.

Lắc động không ngừng Âm Dương Kính, nháy mắt liền cân bằng xuống tới, âm dương nhị khí lực lượng đi lên bạo rạp, hình thành một cỗ bài sơn đảo hải chi thế, áp hướng cái kia hỏa chi kinh văn!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2879: Ứng Kiếp Chiến (6)

“A! Thật là Đại Thừa Đạo quả!”

Vô Hoa hoảng sợ kêu to, một chút liền hốt hoảng.

Cái kia hiên ngang anh tư nháy mắt biến mất, trở nên hoảng sợ muôn dạng, liều mạng thôi động trong mi tâm đan, chống lại cái kia âm dương nhị khí lực lượng.

Hai người lần nữa sa vào đến khủng bố trong lúc giằng co.

Hỏa chi kinh văn cùng âm dương nhị khí năng lượng đều so lúc trước chợt tăng rất nhiều, đều là hai người sau cùng năng lượng so đấu.

Dương Thanh Huyền sắc mặt lạnh nhạt, tay bấm quyết ấn, đem trong cơ thể cái kia cơ hồ muốn bắn nổ đáng sợ năng lượng dẫn đạo ra, hóa thành quyết ấn đánh vào Âm Dương Kính bên trong.

Vô Hoa lại là sắc mặt nhợt nhạt, một loại dự cảm xấu xông lên đầu, trong cơ thể năng lượng tiêu hao cực kỳ đáng sợ, Bát Chuyển Hóa Linh Đan tại thượng giới đều đã là trân quý dị thường đan dược, có thể so sánh Đại Thừa Đạo quả, vẫn là chênh lệch cực xa a.

Hắn mặt mũi tràn đầy đắng chát, nội tâm không ngừng dâng lên sợ hãi cảm giác.

Đột nhiên nghĩ đến Đạo Tổ lời nói “Kiếp”, chẳng lẽ lại là sinh tử kiếp, chính mình muốn chết ở nơi này?

Cuối cùng, một khắc đồng hồ trôi qua.

Vô Hoa còn liều chết chèo chống ở đây, nhưng mi tâm nội đan, hóa thành vòng xoáy cơ hồ thôn phệ hắn toàn bộ bộ mặt, sau đó là thân thể, một chút xíu thôn phệ xuống dưới.

Vô Hoa ý thức dần dần trôi qua, trở nên mơ hồ không rõ.

“Không, không thể chết, ta không thể chết...”

Hắn tự lẩm bẩm.

Nhưng hiện thực tàn khốc, không lấy người ý chí vì chuyển di, cuối cùng thiên kia hỏa chi kinh văn than sụp đổ xuống.

“Ầm ầm!”

Âm dương nhị khí nháy mắt xông ở trên người hắn.

Vô Hoa một điểm cuối cùng ý thức mất đi, mãnh liệt nhị khí lực lượng, như cuồn cuộn giang hà, đem cái kia hung mãnh hỏa diễm hoàn toàn áp chế xuống.

“A!”

Vô Hoa thống khổ kêu rên một tiếng, thân thể liền chậm rãi tiêu tán.

Đồng thời tại tán đi quá trình bên trong, đột nhiên hóa thành một tên trên đầu sừng dài nam tử hình thái, tại bản tôn cùng nam tử này ở giữa không ngừng biến hóa, cuối cùng một chút xíu tan rã.

Dương Thanh Huyền con ngươi co rụt lại, Vô Hoa cũng không có trực tiếp vỡ nát, mà là hóa thành một đoàn bạch quang, tại âm dương nhị khí hình thành Thái Cực Đồ trung ương, từ đầu đến cuối bất diệt.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, đoàn kia bạch quang chính là viên kia nửa bước chí tôn nội đan lực lượng. Bên trong có một đầu cự thú bộ dáng cái bóng, thỉnh thoảng hóa thành cái kia tên tuổi bên trên sừng dài nam tử, sau đó lại sụp đổ xuống tới, đang thống khổ phát ra gào thét.

Quỷ Tàng mừng rỡ nói: “Ha ha, là nửa bước chí tôn hồn phách, nhanh thu nó!”

Dương Thanh Huyền chính là muốn thu lấy, đột nhiên Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, thấy cái kia trong nội đan có một đóa hỏa liên cái bóng, tản mát ra khí tức quen thuộc, chính là Vô Hoa.

truy❤encuatui.vn

Mà trong nội đan cự thú bỗng nhiên giãy dụa, hướng cái kia đóa hoa sen bắt lấy, muốn đem hủy diệt.

“Hắn còn chưa có chết!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, đang suy nghĩ muốn hay không xuất thủ thời điểm, hoa sen bên trên bộc phát ra chói mắt cường quang, một đạo kim sắc Linh phù, từ hỏa liên bên trong bay ra.

Dương Thanh Huyền hai mắt một chút nhói nhói, không cách nào thấy rõ Linh phù toàn cảnh, chỉ thấy phía trên có “Như pháp lệnh” ba chữ.

Linh phù mới ra, cái kia cự thú bộc phát ra hoảng sợ mà phẫn nộ gào thét.

Một chút liền bị Linh phù thiếp ở trên người.

Sau đó cả đoàn bạch quang, tại âm dương nhị khí bên trong lóe lên, liền xông mở Âm Dương Kính áp chế, phá không mà đi.

“Cái này…”

Dương Thanh Huyền trơ mắt nhìn đạo bạch quang kia, nháy mắt biến mất ở chân trời, không còn gì để nói.

“Ai nha, để nó chạy!”

Quỷ Tàng một trận ảo não, kêu rên nói: “Đây chính là nửa bước chí tôn hồn phách a, nếu là có thể bị ta thôn phệ, liền có thể trực tiếp bước vào tám sao Thiên Giới!”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm không chừng, nói ra: “Cái kia Vô Hoa còn giống như không chết, cuối cùng xuất hiện cái kia đạo Linh phù, cực kỳ cường đại, trực tiếp đem cái kia nửa bước chí tôn hồn phách trấn áp, sau đó phá không mà đi, cũng không biết hắn là trở về thượng giới, vẫn là lưu ở chỗ này vũ trụ.”

Quỷ Tàng nói: “Hơn phân nửa còn để lại. Muốn phá không mà đi, nói nghe thì dễ? Hắn hiện tại vẫn là trạng thái hư nhược, nếu là ta không có đoán sai, cái kia đạo Linh phù tồn tại, liền ngay cả chính hắn cũng không biết, hơn phân nửa là kia cái gì Đạo Tổ gây nên. Tiểu tử này hiện tại cần phải chìm vào giấc ngủ, cũng chẳng biết lúc nào sẽ tỉnh tới.”

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Mặc kệ, có thể còn sống sót chính là vạn hạnh, đáng tiếc ta viên kia Đại Thừa Đạo quả.”

Quỷ Tàng nói: “Hắc hắc, so sánh tính mạng mà nói, một viên đạo quả đáng là gì? Ngươi vẫn là tranh thủ thời gian tọa hạ tu luyện, thu nạp cái kia đạo quả lực lượng đi.”

Dương Thanh Huyền cái này mới phản ứng được, phát phát hiện mình lãng phí làm chậm trễ hồi lâu, vội vàng ngồi xếp bằng hư không, luyện hóa trong cơ thể Đại Thừa Đạo quả lực lượng.

Lúc trước vội vã đem lực lượng hóa thành quyết ấn, trấn áp cái kia hỏa chi kinh văn.

Giờ phút này tinh tế cảm thụ đạo quả vĩ lực chảy qua toàn thân, tư dưỡng ** cùng kinh lạc, cả người tại lực lượng này hạ không ngừng bị bổ dưỡng cùng chữa trị.

Sau đó không lâu, trong cơ thể chân nguyên lần nữa đến đỉnh phong.

Đáng tiếc hắn vừa mới tại Huyết Long Cung đại chiến bên trong mới đột phá, hiện tại cho dù mượn nhờ Đại Thừa Đạo quả lực lượng, lực lượng gắn bó tại trạng thái đỉnh phong, tăng lên không ngừng, trong thời gian ngắn cũng đã rất khó đột phá.

Không biết qua bao lâu, cuối cùng đến cảnh giới bình chướng, đem lên tăng tu vi cảnh giới áp chế lại, rốt cuộc không nhúc nhích tí nào.

Dương Thanh Huyền thở dài, có chút thất lạc.

Như thế chí bảo, cứ như vậy qua loa ăn hết, cũng không có đưa đến nhiều đại tác dụng. Đương nhiên, đây là đối với tu luyện mà nói, trên thực tế cái này mai Đại Thừa Đạo quả có thể nói là cứu được hắn một mạng.

Chỉ là cái này Thái Thanh ngoài thánh điện, đại địch vẫn còn ở đó.

Dương Thanh Huyền nhu cầu cấp bách đột phá tầng một, tốt cùng Quỷ Tàng hợp thể đánh giết Thương Ma Cô.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền lông mày có chút nhăn lại, thần thức nháy mắt phóng đại, bao phủ hơn phân nửa vỡ vụn hư không đại địa.

Nơi này tùy tiện bị hai người đánh rách nát không chịu nổi, nhưng từng đạo đáng sợ hỏa diễm lưu quang, tại không trung tán loạn, bên trong đều ẩn chứa đáng sợ năng lượng.

Hơn nữa là cái kia vạn cổ bất diệt Lục Đạo Huyễn Diễm.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, tay bấm quyết ấn, hóa thành Vĩnh Nhiên Chi Khu, đem toàn bộ trong không gian hỏa hệ nguyên tố đều bao lại, toàn bộ hấp thu tới.

Trong chốc lát, vô số Lưu Hỏa tại không trung xuyên qua, toàn bộ tràn vào trong cơ thể hắn, bộc phát ra "Ầm ầm" thanh âm, giống như là tinh cầu nổ tung.

Dương Thanh Huyền mặt lộ vẻ vui mừng, những lực lượng này xông vào trong cơ thể nổ tung, có thể chấn động cảnh giới của hắn bình cảnh.

Lúc này trong tay quyết ấn phi tốc biến hóa, trước người hóa ra một thiên hỏa chi kinh văn đến, không ngừng sắp xếp tổ hợp.

Những chỉ toàn kia nghiệp thiên hỏa cùng Lục Đạo Huyễn Diễm năng lượng, tại hắn Vĩnh Nhiên Chi Khu trong xoáy chuyển, không ngừng cùng tự thân dung hợp.

Một mặt đề thăng hỏa diễm phẩm chất, một mặt xung kích cảnh giới cao hơn.

Nhưng bên trong vùng thế giới này, linh khí cơ hồ khô kiệt, Dương Thanh Huyền nhấc vung tay lên, lớn mảnh hỗn độn thạch trực tiếp ném ra ngoài, tại hỏa diễm bên trong nổ tung, hóa thành tinh thuần hỗn độn lực lượng, bị hút vào trong cơ thể.

Đúng lúc này, cùng bản tôn hợp nhất nguyên thần thứ hai, trực tiếp xông phá ràng buộc, bước vào năm sao Thiên Giới trung giai, cùng Dương Thanh Huyền bản tôn cảnh giới ngang hàng.

Mà bản tôn trên thân, ba đại thần thể quang mang đang nhanh chóng xoay tròn, làm hao mòn lấy bình chướng áp chế, một chút xíu đi lên trèo thăng.

Dương Thanh Huyền song đồng đột nhiên co lại, phát hiện trước người cái kia phiến hỏa chi kinh văn, đột nhiên bắt đầu phát sinh biến hóa, sắp xếp ra hắn căn bản xem không hiểu tối nghĩa kinh văn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2880: Lục Đạo Huyễn Diễm, Tiễn Hắn Lên Đường

“Đây là...”

Dương Thanh Huyền kinh hãi không thôi.

Trước mắt mảnh này hỏa chi kinh văn, có Vô Hoa hiện ra thiên kia kinh văn cái bóng, mặc dù cũng không hoàn toàn giống nhau, nhưng phát ra năng lượng, khiến hắn một trận tim đập nhanh.

Đồng thời toàn thân lửa năng lượng, tại bản kinh văn này xuất hiện sát na, bắt đầu phi tốc áp súc, Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy toàn thân muốn bị đập vụn, bộc phát ra “Đôm đốp” thanh âm.

Kịch liệt đau nhức phía dưới, nhưng rõ ràng cảm ứng được hỏa diễm đẳng cấp tại đề thăng, hướng cái này thứ tư ngăn phương hướng phóng đi.

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền thân thể than sụp đổ xuống, hóa ra Vĩnh Nhiên Chi Khu, sau đó tại không trung lượn vòng, cuối cùng ngưng tụ thành một cái hỏa cầu, lơ lửng trên hư không.

Mà thiên kia trải qua quyết, bay thẳng nhập hỏa cầu bên trong, giống như là ấn như hoa, xuất hiện tại hỏa cầu mặt ngoài, tản mát ra hùng hồn vĩ lực.

Mấy ngày sau.

Hỏa cầu còn dừng ở không trung, chỉ bất quá rút nhỏ bảy tám lần, tản mát ra sát ánh sáng trắng huy, đem mảnh này ngũ suy bại chiếu một mảnh nhợt nhạt.

Bạch sắc quang cầu hoảng hốt không chừng, ở ngoài sáng ám chi ở giữa giao thế, một sẽ trở nên xích hồng như máu, một sẽ trở nên trong suốt như huyễn, mà tại quang cầu ở giữa, Dương Thanh Huyền tay bấm quyết ấn, bàn hư mà ngồi.

Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa đẳng cấp, đã nhảy lên tới cực hạn, bắt đầu hướng thứ tư ngăn chuyển đổi, chỉ là vô pháp dừng lại tại thứ tư ngăn, mỗi lần xoay qua chỗ khác, bất quá sát na lại lui trở về.

Dương Thanh Huyền thử mấy trăm lần, không không như thế, nhưng đáng được ăn mừng chính là, mỗi một lần tại thứ tư ngăn dừng lại thời điểm đều đang gia tăng.

Cái này số ngày bên trong, Dương Thanh Huyền trên thân Tinh Hạo Thạch dùng hết một phần mười, đây chính là hắn đại chiến Huyết Long Cung cùng Thương gia sau chiến lợi phẩm, bên trong Tinh Hạo Thạch nhiều chính hắn đều đếm không hết, nhưng vì cái này chuyển hóa hỏa diễm, tảng đá giống nhau rải ra, năng lượng nhiều cơ hồ có thể đem cái này ngũ suy bại địa biến hồi linh khí chi địa.

Mà Lục Đạo Huyễn Diễm thôn phệ năng lượng trình độ, là Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa hơn gấp mười lần, đem đáng sợ như vậy mênh mông năng lượng, đều thôn phệ hơn phân nửa.

Nhưng bỏ được nện tiền, hiệu quả cũng là cực kì rõ ràng.

Tại hơn trăm lần phá sau sau khi sống lại, Dương Thanh Huyền có thể đem Vĩnh Nhiên Chi Khu duy trì tại Lục Đạo Huyễn Diễm trình độ một khắc đồng hồ lâu.

Cho dù là Hồng Lâm, đều chưa hẳn có thể làm được trình độ này, mà Vô Hoa thì cần phải mượn viên kia nửa bước chí tôn nội đan mới có thể đi đến.

Lại qua nửa tháng.

Cái kia không trung linh khí, cơ hồ bị hút trống không.

Dương Thanh Huyền đang chuẩn bị lại nện tiền thời điểm, đột nhiên trong lòng hơi động, đột nhiên mừng rỡ, vô biên lưu quang từ trong cơ thể kích - bắn ra, hóa thành hồng hà chiếu rọi đầy trời.

Trời cao bên trên xuất hiện một con to lớn Hỏa Phượng cái bóng, sau đó trực tiếp trở nên trong suốt, đem toàn bộ phế tích không gian toàn bộ đốt vặn vẹo biến hóa.

“Ầm ầm!”

Đại điện hư không bắt đầu lắc lư vỡ vụn.

Vô số đen kịt khe hở ở trong không gian xuất hiện, thiên địa như chiếc gương một chút xíu than sụp đổ xuống.

Dương Thanh Huyền toàn thân chớp động lên ảm đạm hỏa diễm, lúc sáng lúc tối, cuối cùng hóa ra Lục Đạo Huyễn Diễm, một chút hào quang tỏa sáng.

“Ầm ầm!”

To lớn bạo hưởng từ trong cơ thể truyền đến, cái kia áp chế cảnh giới bình cảnh, nháy mắt vọt tới, thẳng tới năm sao Thiên Giới đỉnh phong!

“Thật nhanh như vậy!”

Quỷ Tàng giật mình không thôi, hai người bọn họ cùng một chỗ tại Huyết Long Cung đại chiến bên trong đột phá, bây giờ Quỷ Tàng trong cơ thể chứa đựng hồn phách cũng còn chưa tiêu hóa xong, Dương Thanh Huyền lại lần nữa đột phá, để đã không cảm thấy kinh ngạc hắn, vẫn là lại bị chấn kinh một lần.

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, nhìn trên bầu trời ẩn nấp to lớn Hỏa Phượng, trong lồng ngực một cỗ hào hùng tỏa ra, bỗng nhiên ngửa mặt lên trời thét dài.

Một hồi lâu, đem cái kia cỗ hài lòng lực lượng kêu đi ra, mới thu liễm thanh âm.

Lục Đạo Huyễn Diễm hỏa chi Phượng Hoàng, mới một điểm điểm tại không trung hóa đi.

Lúc này, đại điện đã rách nát không chịu nổi, hủy diệt đã vô pháp nghịch chuyển, tại một chút xíu đổ sụp vỡ nát.

Quỷ Tàng đột nhiên nói ra: “Cái kia Thái Thanh Thánh Điện Đạo Tổ, để Vô Hoa ở chỗ này lịch kiếp, ta lại cảm thấy, cái này một kiếp không chỉ có là vì hắn, càng là vì ngươi mà thành.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười, nói: “Vô Hoa có hay không nắm giữ Lục Đạo Huyễn Diễm ta không rõ ràng, nhưng ta đích xác đã nắm giữ. Thiên địa lớn, quả nhiên năng giả vô số a, cái kia Đạo Tổ lại có thể suy tính ra như thế xa xưa chuyện sau đó, thực sự quá đáng sợ.”

Ánh mắt của hắn nhìn về phía xa xôi vô tận vòm trời, thâm thúy mà vĩ ngạn.

Quỷ Tàng nói: “Nếu là mới sinh thay mặt đại vũ trụ bên trong Nhân tộc Thánh Điện, tự nhiên đáng sợ đến cực điểm, cái này Đạo Tổ sợ đã là vạn cổ Chí Tôn cảnh, chỉ cần ngươi không chết, tương lai tiến về mới sinh thay mặt đại vũ trụ, tự nhiên là có thể gặp đến người này.”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, nói: “Không chỉ có là Đạo Tổ, còn có Yêu Đế không, lý phụ thân của Hồng Tụ chờ chút, mà lại Vô Hoa tiểu tử kia hơn phân nửa không chết, tương lai còn có thể có gặp lại cơ hội.”

Quỷ Tàng cười nói: “Lấy ngươi biến thái thiên phú, tương lai gặp lại Vô Hoa, liền thành đơn phương nghiền ép.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Chỉ mong đi. Ta rời đi trước nơi đây, bên ngoài bằng hữu đợi hơn một tháng, sợ là sớm đã không kiên nhẫn được nữa đi, chúng ta trước tặng hắn lên đường.”

…

Thái Thanh Thánh Điện bên ngoài.

Một mực ngồi xếp bằng hư không Thương Ma Cô, đột nhiên trong lòng hơi động, bỗng nhiên trợn to hai mắt, giật mình nhìn về phía điện bên trong.

Đen kịt cổ xưa đại điện, đột nhiên liền hào quang tỏa sáng, có hồng hà từ bên trong bắn ra, chiếu rọi phụ cận một vùng vũ trụ không gian.

Thương Ma Cô tự lẩm bẩm: “Thật cường đại hỏa diễm, đẳng cấp này Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, đã nhanh tiếp cận bản nguyên thứ tư ngăn, cho dù là Dương Thanh Huyền cũng xa kém xa. Tương truyền điện này bên trong thỉnh thoảng sẽ có cường đại hỏa diễm khuếch tán ra đến, đốt cháy hết thảy, toàn bộ hỗn loạn thời không mang thủy nguyên tố, đều là bị này điện bên trong năng lượng bốc hơi rơi. Mà hết thảy đi vào người, không không chết ở bên trong. Cũng không biết bên trong đến cùng có huyền cơ gì, Dương Thanh Huyền đi vào một tháng có thừa, chết chưa.”

Đúng lúc này, cái kia khắp hồng hà vừa thu lại, Thái Thanh Thánh Điện bắt đầu kịch liệt lắc lư, không ngừng vỡ nát ra.

“Cái gì?!”

Thương Ma Cô giật nảy mình, vội vàng thối lui ngàn trượng xa, cảnh giác nhìn chằm chằm, sợ hãi nói: “Sát tinh đó đi tới chỗ nào, nơi đó liền hủy, liền liền vạn cổ đến nay liền có địa phương quỷ quái, sát tinh đó đi vào, cũng muốn hủy sao?”

“Ầm ầm!”

Chính suy nghĩ lấy, đại điện triệt để đổ sụp, sở hữu kiến trúc kết cấu toàn bộ nổ vỡ ra đến, tại không trung bạo thành phấn vụn, đáng sợ sóng nhiệt xen lẫn hỏa diễm, phun - bắn về phía tứ phương.

Thương Ma Cô song đồng bỗng nhiên co rụt lại, khiếp sợ nhìn chằm chằm cái này hủy diệt bên trong.

Một đạo nghiêm nghị thân ảnh, chính chậm rãi đi ra.

“Dương Thanh Huyền?!”

Thương Ma Cô nội tâm chấn kinh khó mà phục thêm, tròng mắt đều muốn rơi ra tới, chẳng lẽ hắn thật là sát tinh, đi nơi nào, chỗ nào hủy?

“Ma Cô đại nhân, chờ lâu.”

Dương Thanh Huyền cười một tiếng dài, mặt mũi tràn đầy vẻ trêu tức, một đôi thanh lãnh ánh mắt, xuyên thấu cái này không gian vũ trụ cự ly, nhìn thẳng tới.

Chỗ mi tâm huyết quang lóe lên, kích - bắn mà ra, tại cách đó không xa hóa thành Quỷ Tàng.

Hai người đều là trạng thái đỉnh phong, cường đại chiến ý ở trên người bộc phát, hình thành một cỗ nghiêm nghị khí thế.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2881: Liều Chết Quyết Tâm, Đạo Pháp Thứ Hai Ngăn

"Các ngươi thật sự là mạng cứng rắn a! Tiến vào Thái Thanh Thánh Điện thế mà cũng chưa chết."

Thương Ma Cô gương mặt âm trầm lợi hại, thậm chí mơ hồ có một loại không ổn cảm giác, đặc biệt là Dương Thanh Huyền thế mà đột phá cấp một, để hắn càng là trong lòng hoảng sợ.

Hắn cũng không biết Dương Thanh Huyền vừa mới tại Huyết Long Cung chiến bên trong đột phá, nếu không càng là sẽ ngoác mồm kinh ngạc, thậm chí trực tiếp quay đầu rời đi cũng có thể.

Dương Thanh Huyền nói: "Để Ma Cô đại nhân chờ chực, thực sự lòng có bất an, sở dĩ sau khi đột phá liền mau chạy ra đây, đưa đại nhân lên đường, để bày tỏ thành ý."

Thương Ma Cô quát: "Dõng dạc!"

Tám sao Thiên Giới trung giai lực lượng, đột nhiên bộc phát, trực tiếp hướng hai người oanh kích tới.

Hai người đã sớm chuẩn bị, riêng phần mình vận chuyển Huyết tu thần thông, nháy mắt tại không trung hợp thể, biến thành Dương Huyền Tàng, cuồng tiếu một tiếng, đồng dạng một chưởng đánh ra.

Khí thế trên người đột nhiên tăng vọt, không ngừng đi lên trèo thăng, đi đến bảy sao Thiên Giới đỉnh phong thời điểm, tựa hồ dừng lại một chút, sau đó "Ầm ầm" một tiếng vang thật lớn, trực tiếp xông vào đến tám sao Thiên Giới!

“Cái gì?!”

Thương Ma Cô sắc mặt đại biến, nội tâm chấn động mãnh liệt, một cỗ cảm giác xấu xông lên đầu.

Trước đó nhìn thấy Dương Thanh Huyền thăng lên cấp một, chẳng qua là cảm thấy kẻ này thiên phú cực mạnh, cũng không có cái gì ý khác.

Giờ phút này hai người hợp thể về sau, thế mà mạnh hơn trước đó cấp một, trực tiếp xông vào đến tám sao Thiên Giới, này mới khiến hắn kinh hoảng không thôi.

“Không đến mức, không đến mức a.”

Thương Ma Cô tự lẩm bẩm, nội tâm bắt đầu có chút lộn xộn, hắn cho rằng hợp thể là lấy Quỷ Tàng cảnh giới làm cơ sở, chỉ cần Quỷ Tàng không đột phá, dù là Dương Thanh Huyền lại thế nào đột phá, hợp thể sau cũng không có khả năng bước vào tám sao.

Nhưng trước mắt này một màn, lại triệt để để hắn cuồng loạn.

“Ha ha.”

Dương Huyền Tàng cười lạnh một tiếng, chưởng pháp bên trong hội tụ vô số huyết quang, nổ bắn ra đến, càn quét thiên địa, hung hăng đón lấy Thương Ma Cô một chưởng kia.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ năng lượng chạm vào nhau, nổ tung hư không, hình thành một đạo hẹp dài đen kịt lạch trời, nằm ngang ở cái này hỗn loạn thời không mang bên trong, đem hai người lẫn nhau tách ra.

Thương Ma Cô sắc mặt tái mét, triệt để choáng tại chỗ.

Dương Huyền Tàng “Hắc hắc” hai tiếng, cũng là âm thầm nhẹ nhàng thở ra, vừa mới đề thăng lực lượng thời điểm, trực tiếp kẹt tại bảy sao Thiên Giới đỉnh phong, khiến hợp thể hai người đều là nội tâm khẩn trương, đang liều mạng gào thét dưới, mới trực tiếp xông vào đến tám sao Thiên Giới.

Đặc biệt là Quỷ Tàng, một chút đem vô số dự trữ hồn phách tiêu hao hơn phân nửa, mặc dù không ít bị hấp thu đến trong cơ thể, nhưng vẫn là sinh ra to lớn lãng phí, khiến hắn buồn bực không thôi, âm thầm nổi giận, nhất định muốn đem Thương Ma Cô hồn phách nếm qua đến, đền bù tổn thất của mình.

Nếu là không thể xông qua tám sao bình chướng, vậy liền thật sự là gặp quỷ, một trận chiến này liền không có cách nào đánh, chỉ có thể quay đầu liền đi.

Nhưng bây giờ, lo lắng âm thầm không có.

Dương Huyền Tàng hăng hái, nghiêm nghị đứng tại Thương Ma Cô phía trước, mặt mũi tràn đầy khát vọng chiến một trận thần sắc.

“Hôm nay không giết ngươi, Thương gia đem vĩnh viễn không ngày yên tĩnh! Lão phu hôm nay liều mạng một chết, cũng muốn đưa ngươi xuống Địa ngục!”

Thương Ma Cô lấy lại tinh thần, kinh thiên nộ hống một tiếng, quyết tâm lấy liều chết, không chết không thôi!

Dương Thanh Huyền sự đáng sợ thậm chí nằm ngoài khả năng nhận thức của hắn, to lớn khủng hoảng cùng cảm giác nguy cơ, để hắn không tiếc hi sinh chính mình, cũng nhất định muốn chém giết đối phương.

“Hoành Tảo Hoàn Vũ!”

Thương Ma Cô bỗng nhiên lấn người mà lên, trực tiếp lấy bá đạo nhất, phương thức trực tiếp nhất, tám sao Thiên Giới trung giai tuyệt cường một chưởng, hung hăng oanh kích tới.

Đối phó cảnh giới kẻ yếu, nhất lực hàng thập hội là thông minh nhất đấu pháp.

Trực tiếp lợi dụng cảnh giới nghiền ép.

//truyencuat u i.net/

“Hừ, ta mới không có như thế ngu xuẩn đâu, thật vất vả bước vào tám sao Thiên Giới, cảnh giới cũng còn bất ổn, quỷ cùng ngươi liều mạng a!”

Dương Huyền Tàng cười nhạo một tiếng, liền lộ ra khuôn mặt dữ tợn, đưa tay liền tế ra Âm Dương Kính, trực tiếp soi đi qua.

“Ầm ầm!”

Thương Ma Cô một chưởng, bị kính quang hoàn toàn ngăn trở, đồng thời sụp đổ ra, hình thành đáng sợ cơn bão năng lượng, càn quét bốn phương tám hướng.

Dương Huyền Tàng hai tay cầm kính, che ở trước người, lại bị một chưởng kia chấn lui lại mấy bước, không khỏi sắc mặt đại biến.

Thương Ma Cô hung ác nham hiểm nghiêm mặt lỗ, từng bước một đi lên phía trước, lạnh giọng nói: “Này kính mặc dù lợi hại, nhưng nghĩ muốn đối phó tám sao Thiên Giới, lực lượng của ngươi còn chưa đủ.”

Bỗng nhiên một trảo hư không, vô số quy tắc chi lực lật cút ra đây, hình thành một đầu Ngân Hà ngang qua trời cao, như giống như dải lụa, trực tiếp hướng Dương Thanh Huyền đánh tới.

Lại trực tiếp rút quy tắc làm binh khí.

Đáng sợ như vậy thủ đoạn, Dương Thanh Huyền cũng là lần đầu tiên gặp được.

Hắn lập tức phát giác chính mình khinh thường Thương Ma Cô, bỗng nhiên đem chiến kích lấy ra, một chiêu chiếu Lâm Uyên liền bổ xuống.

Hư quang hóa thành đỏ tía chi sắc, chém ra một vết nứt, giống như là muốn đem vũ trụ xé mở, thẳng vào cái kia Ngân Hà bên trong.

“Ầm ầm!”

Một đạo đen kịt khe hở, ngang qua trên Ngân Hà, đem cắt đứt.

Nhưng vượt qua khe hở một đoạn, “Ầm ầm” sụp đổ ra, hình thành quy tắc vòng xoáy, hung hăng oanh trên người Dương Thanh Huyền.

“Bành!”

Dạ chi đế giáp tự hành hộ thể, đồng thời huyết ảnh chân thân bất tử, đem dư âm của đòn đánh này đều khiêng xuống tới.

Nhưng cũng bị đẩy lui mấy bước.

“Có thể làm được trình độ như vậy, thật là khiến người sợ hãi thán phục, khiến người không thể tưởng tượng đâu, vùng vũ trụ này bên trong, sợ là rốt cuộc tìm không ra cái thứ hai ngươi dạng này thiên tài. Mặc dù giết đáng tiếc, nhưng lão phu đã không có lựa chọn khác.”

Thương Ma Cô một bước vượt ngang lạch trời đó, khí thế như tinh cầu, áp bách tới.

Dương Thanh Huyền mặt âm trầm, lạnh lùng nói: “Lão thất phu, nói chính mình giống như thắng như vậy, hôm nay liền để ngươi mở mang kiến thức một chút, cái gì là Trường Giang sóng sau đè sóng trước, sóng trước chết trên bãi cát! Tiếp ta một chiêu đạo pháp thứ hai ngăn!”

Bỗng nhiên trước người vận chưởng.

“Rầm rầm” vô số quy tắc tại bốn phương tám hướng chớp động, một chút hóa thành đại ấn màu vàng óng, như đầy trời tinh thần.

Thương Ma Cô sửng sốt một chút, có thể cảm nhận được những này đại ấn bên trong đáng sợ khí tức, mỗi một đạo ấn quyết bên trong, đều cơ hồ ẩn chứa đại đạo quy tắc, khiến hắn kinh hãi vạn phần.

Hắn biết Thương Bàn Đạo Hoán Bộ là đạo pháp, một mực tại cảnh giác Dương Thanh Huyền đi Đạo Hoán Bộ, giờ phút này gặp một lần chiêu này, nội tâm kinh hãi càng là tột đỉnh.

Đạo pháp không là ai đều có thể nắm giữ, trừ khổ tu, thiên phú, cơ duyên bên ngoài, còn có nhất định thiên mệnh.

Dương Thanh Huyền người mang hai chiêu đạo pháp, lại thêm cái kia Bàn Nhược Thần Chưởng, chính là ba chiêu đạo pháp tề thân người, khiến Thương Ma Cô đạo tâm có chút lắc lư.

Nhưng hắn không rõ ràng, cái gì gọi là đạo pháp thứ hai ngăn...

Đúng lúc này, cái kia vô số kim ấn một chút bốc cháy lên, biến đến đỏ bừng, sau đó lại đốt cơ hồ tươi sáng, hóa thành từng chuỗi sóng nhiệt ngập trời, lại cơ hồ không gặp hỏa diễm kiếm ấn, chỉ có từng hàng phù văn, trên thân kiếm chớp động.

“Lục Đạo Huyễn Diễm?!”

Thương Ma Cô hoảng sợ không thôi, nháy mắt cảm giác được chiêu này nguy hiểm.

Một chiêu này đạo pháp, tại vốn có cơ sở bên trên, dung hợp Bản Nguyên Hỏa, dung hợp kiếm thế giới mới kiếm ý.

Mà lại cái kia Bản Nguyên Hỏa, thế mà còn là thứ tư ngăn, Lục Đạo Huyễn Diễm!

Thương Ma Cô bỗng nhiên thân ảnh nhoáng một cái, liền muốn chạy trốn, cho dù là hắn nghĩ nhất lực hàng thập hội, nhưng cũng không muốn đón đỡ chiêu này!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2882: Tuyệt Vọng, Binh Giải

“Hiện tại biết chạy trốn? Không phải mới vừa hăng hái, chỉ điểm giang sơn, nói cái gì giết ta đáng tiếc sao?”

Dương Huyền Tàng cười lạnh một tiếng, dữ tợn nói: “Nhưng ta cảm thấy giết ngươi chẳng có gì đáng tiếc a, sở dĩ, đi chết đi, lão thất phu!”

“Hóa Đạo Đồng Thiên ba ngàn hỏa chi kiếm ấn!”

“Ầm ầm!”

Cái kia vô số bị Lục Đạo Huyễn Diễm đốt gần như trong suốt kiếm ấn, tại không trung nhoáng một cái, hóa thành vô biên kiếm cùng lửa vòng xoáy, từ trên cao đánh rơi xuống tới, muốn vỡ vụn toàn bộ thế giới.

Thương Ma Cô sắc mặt đại biến, cảm nhận được sau lưng đáng sợ khí tức, thậm chí có một loại cảm giác tử vong, đây là hắn bước vào tám sao Thiên Giới về sau, lại chưa từng xuất hiện sự tình.

“Phi Hồng Cổ Mặc Giáp!”

Thương Ma Cô bỗng nhiên giẫm tại một viên thiên thạch bên trên, vội vàng xoay người, hai tay bấm niệm pháp quyết, vô số màu xanh sẫm quang mang từ trong thân thể lưu chuyển ra đến, che phủ toàn thân, hình thành một kiện giáp trụ, cùng làn da hoàn toàn dung hợp lại cùng nhau.

Sau đó hai tay bấm niệm pháp quyết, trước người hóa ra ba viên cổ ấn, hợp thành một tuyến, hình thành một tòa tinh mỹ trận pháp, bộc phát ra xé rách càn khôn khí tức, bỗng nhiên phóng đại.

“Ầm ầm!”

Cái kia lửa cùng kiếm phong bạo, hung hăng đánh vào cái này to lớn trên trận pháp, bốn phương tám hướng thiên thạch nháy mắt vỡ vụn, toàn bộ hóa thành bột mịn.

Giữa thiên địa chỉ còn lại cái này hai cỗ năng lượng khuấy động, bất phân thắng bại.

Thương Ma Cô trong mắt nổ bắn ra kinh sợ, trước người hắn trận pháp bị oanh ra từng đạo khe hở, Lục Đạo Huyễn Diễm kích - bắn tới, rơi vào trên người, hóa ra từng đoá từng đoá vô hình vô sắc ngọn lửa.

Phi Hồng Cổ Mặc Giáp bên trên tuôn ra “Đôm đốp” thanh âm, bị đốt không ngừng nổ ra màu xanh sẫm lưu quang.

“Thật là Lục Đạo Huyễn Diễm...”

Thương Ma Cô sắc mặt cực độ khó coi, cắn răng tự lẩm bẩm: “Thái Thanh Thánh Điện, nhất định là Thái Thanh Thánh Điện, tiểu tử này không chỉ có không chết ở bên trong, còn chiếm được Lục Đạo Huyễn Diễm...” Một loại gần như cảm giác tuyệt vọng tại nội tâm tạo ra.

“Ầm ầm!”

Trước người phòng ngự đại trận cuối cùng bị đánh nát.

Thương Ma Cô bỗng nhiên lóe lên, liền hướng nơi xa lao đi.

Đột nhiên đen kịt vũ trụ bên trong, huyết quang đập vào mặt, hắn mãnh giơ tay một trảo, một mảnh kim quang tại trong tay bắn

- ra, hình thành một thanh to lớn kim sắc trường kiếm, hướng phía trước một bổ.

“Xùy!”

Cái kia phiến Huyết Hải nháy mắt bị chém mở, nhưng một đạo chói mắt cường quang, liền bắn thẳng đến trước mắt.

“Âm Dương Kính!”

Thương Ma Cô lấy làm kinh hãi, lúc này mới minh bạch cái kia Huyết Hải phô thiên cái địa, chính là vì che dấu cái này kính ánh sáng, hét lớn một tiếng, “Ta nói sớm, này kính muốn đối phó tám sao Thiên Giới, còn chưa đủ!”

Kiếm quang trong tay đột nhiên co rụt lại, hội tụ tại lòng bàn tay hình thành một đoàn, sau đó phi tốc xoay tròn, giống như Ngân Hà, trực tiếp hướng cái kia kính quang vỗ tới.

“Ầm ầm!”

Kính quang bị trực tiếp ngăn trở, nhưng không tiêu tan bất diệt, ngay tại cái kia tiêu hao Thương Ma Cô chân nguyên.

Dương Huyền Tàng cầm trong tay bảo kính, từ hư không bên trong đi ra, trực tiếp đem Âm Dương Kính tế ra ngoài.

Âm dương nhị khí nháy mắt phun ra đến, bao phủ thiên địa, hình thành một cái cự đại bát quái đồ, hoành trên trời cao.

Thương Ma Cô lập tức cảm ứng được nguy hiểm, kinh quát nói: “Nghĩ trấn trụ ta, nằm mơ!”

Bỗng nhiên vận chuyển chân nguyên, vô số khủng bố khí tức mãnh liệt mà đến, trước người hình thành một cái năng lượng màu vàng óng cầu, bên trong có vô số điện mang xé rách hư không.

“Đi!”

Năng lượng màu vàng óng cầu lóe lên, hướng về phía trước kích - bắn đi, hóa thành một thanh to lớn kim sắc trường kiếm, muốn phá vỡ cái này âm dương nhị khí áp chế.

“Đã đi vào, liền an tâm ở bên trong đi.”

Dương Huyền Tàng đưa tay chộp một cái, Lục Đạo Huyễn Diễm tại lòng bàn tay tạo ra, bộc phát ra đốt cháy hết thảy nhiệt độ, cũng có long ngâm truyền ra.

Lật tay liền chụp về phía trường kiếm kia.

“Ầm ầm!”

Vô số hỏa chi phù văn tại không trung thoáng hiện, kích - bắn xuyên qua, cùng trường kiếm kia oanh cùng một chỗ.

Hình thành một mảnh năng lượng màu vàng óng biển, nhưng rất nhanh liền bị âm dương nhị khí tách ra.

Dương Huyền Tàng hai tay phi tốc bấm niệm pháp quyết, nháy mắt để Âm Dương Kính biến lớn vạn lần, nằm ngang ở vũ trụ hư không bên trên, như trời tròn cái nắp, chậm chạp chuyển động.

Nhị khí lực lượng, đem Thương Ma Cô bao lấy càng ngày càng chặt chẽ, cho dù có hộ thể cương khí, Phi Hồng Cổ Mặc Giáp bên trên vẫn là không ngừng vỡ ra, hóa thành màu xanh sẫm khí thể tản vào hư không.

“Không có khả năng!”

Thương Ma Cô chấn động vô cùng, vội vàng ra quyền hướng cái kia Âm Dương Kính đánh tới.

Quyền mang như lưu tinh bắn vào hư không, bị làm hao mòn hơn phân nửa, oanh đến trên mặt kính thời điểm, năng lượng đã còn thừa không có mấy, chỉ có thể chấn mặt kính sóng nước lấp loáng, lại không bất cứ tác dụng gì.

Thương Ma Cô sắc mặt đại biến, lần này có chút luống cuống, cả giận nói: “Thế mà nghĩ luyện hóa ta! Thật sự là dám nghĩ a!”

Hai tay đột nhiên chắp tay trước ngực, bành trướng lực lượng từ trong cơ thể trào ra, hóa thành từng đạo xé rách hư không quang mang, hướng bốn phương tám hướng xung kích đi qua.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ âm dương nhị khí trong kết giới, bị cỗ lực lượng này chấn khí tức hỗn loạn, Âm Dương Kính trên hư không không ngừng lắc lư.

Thương Ma Cô trực tiếp lấy cảnh giới uy áp, hình thành đơn giản nhất thô bạo phương thức công kích, muốn xé rách mảnh này kết giới.

Vô số kim quang từng đạo bắn - ra, như lôi điện “Rầm rầm” tràn vào bốn phía, tại trong kết giới lưu lại đạo đạo hắc ám sắc khe hở.

Dương Huyền Tàng giật mình, quát: “Muốn lật bàn, nằm mơ!”

Lật tay lại là một chiêu Long Thần Hỏa Vũ đánh tới, hỏa diễm tại không trung huýt dài một tiếng, hóa thành Phượng Hoàng, thẳng vào cảnh giới bên trong.

“Oanh!”

Âm dương nhị khí nháy mắt bị nhen nhóm, to lớn Âm Dương Kính hạ một mảnh không màu biển lửa.

Thương Ma Cô toàn thân kim quang nháy mắt nhận áp chế, kinh sợ rống to, “Lão phu cho dù chết, cũng muốn cùng ngươi đồng quy vu tận!”

Thân thể của hắn nháy mắt bành trướng, biến lớn hơn gấp trăm lần, vô số cuồng bạo năng lượng, như Ngân Hà loạn lưu, tại mặt ngoài thân thể chuyển động, món kia chí bảo Phi Hồng Cổ Mặc Giáp đã tàn tạ hơn phân nửa, ở đây Ngân Hà giống như vĩ lực dưới, nháy mắt vỡ vụn rơi.

Thương Ma Cô bốn phía, hình thành một mảnh kỳ dị cảnh tượng, Lục Đạo Huyễn Diễm cùng âm dương nhị khí đều bị bài xích mở, nửa điểm không thể cận kề thân.

Dương Huyền Tàng sắc mặt đại biến, kinh hãi nói: “Binh giải!”

Thương Ma Cô nghiêm nghị nói: “Ngươi không phải nghĩ luyện hóa lão phu sao? Đến nha!” Trong mắt tràn đầy thấy chết không sờn kiên quyết.

Phổ thông võ tu tại trong tuyệt vọng, bình thường sẽ áp dụng tự bạo phương thức cùng địch nhân đồng quy vu tận, nhưng Thiên Giới chi chủ tự thân năng lượng ẩn chứa quá lớn, trong thời gian ngắn căn bản là không có cách tự bạo, chỉ có thể trước tiến vào đến binh giải trạng thái, đem toàn thân năng lượng một chút xíu phân giải ra, đem phương viên vạn dặm hư không tất cả đều hóa thành một cái cự đại cuồng bạo năng lượng kho.

Huống chi Thương Ma Cô vẫn là tám sao Thiên Giới, một khi sinh ra tự bạo, cái kia lực lượng hủy thiên diệt địa căn bản là không có cách tưởng tượng.

Dương Huyền Tàng bỗng nhiên thu hồi Âm Dương Kính, nháy mắt liền hóa thành huyết quang, muốn chạy trốn.

Nhưng đột nhiên bốn phía nổi lên điểm điểm lục mang, bỗng nhiên kích - bắn mà đến, một chút đem hắn bao lấy.

“Cái gì?!”

Cái kia lục mang đem Dương Huyền Tàng trực tiếp dính chặt, sau đó dung hợp lại cùng nhau, hình thành một kiện chiến giáp, chính là mới vừa rồi trên người Thương Ma Cô sụp đổ Phi Hồng Cổ Mặc Giáp.

Này giáp trụ hoàn toàn cùng làn da dung hợp lại cùng nhau, giống như là một cái con nhộng, đem Dương Huyền Tàng trực tiếp khóa lại.

“Ha ha ha ha, lại có nửa khắc đồng hồ thời gian, ngươi liền muốn cùng ta đồng quy vu tận. Liền đừng vọng tưởng vùng vẫy, tám sao Thiên Giới tự bạo lực lượng, sợ là mảnh này hỗn loạn thời không mang đều muốn nổ nát vụn, ngươi là tuyệt đối không thể sống sót, liền xem như Đạo Hoán Bộ cũng không được, ha ha!”

Thương Ma Cô điên cuồng cười to.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2883: Tiên Thiên Quỷ, Năm Trăm Năm

“Làm ta sợ muốn chết, ta còn cho rằng liền muốn nổ tung đâu, nguyên lai còn có nửa khắc đồng hồ.”

Dương Huyền Tàng nhẹ nhàng thở ra, biểu lộ cùng thần sắc đều buông lỏng.

Thương Ma Cô cho là hắn sẽ dọa đến gần chết, cả giận nói: “Ra vẻ trấn định! Đợi chút nữa trước khi chết, nhìn ngươi là biểu tình gì.”

“Quản tốt ngươi chính mình đi, hảo hảo tự bạo, đừng xảy ra cái gì đường rẽ. Như thế thích xen vào chuyện của người khác, thật không biết ngươi là tu luyện thế nào đến tám sao Thiên Giới trung giai.”

Dương Huyền Tàng hời hợt nói, mặt mũi tràn đầy cười lạnh cùng khinh thường.

Thương Ma Cô tức giận đến được sắc mặt tím lại, nghĩ đến chính mình một đời hào kiệt, thiên hạ bá chủ, cuối cùng lại vì một cái hậu bối tiểu tử binh giải, trước khi chết còn phải bị như vậy ngôn ngữ vũ nhục, nội tâm bi phẫn chi tình, khó nói lên lời.

Quả thật giống như Dương Huyền Tàng lời nói, không nói thêm gì nữa, an tâm binh giải, phải đánh giết Dương Huyền Tàng, để tránh ra cái gì đường rẽ.

Dương Huyền Tàng mặc dù mặt ngoài nhẹ nhõm, nhưng nội tâm lại là vạn phần sốt ruột, nháy mắt liền muốn vô số biện pháp, ở đây Phi Hồng Cổ Mặc Giáp trói buộc dưới, mỗi nhiều một giây liền nhiều một phần tử vong nguy hiểm.

“Phá giáp, bạo cho ta!”

Dương Huyền Tàng tay bấm quyết ấn, vô số máu tươi từ trong cơ thể tuôn ra, đem cái kia màu xanh sẫm giáp trụ bao lấy.

Vô số lít nha lít nhít phù văn thoáng hiện, toàn thân phát ra “Lốp bốp” thanh âm, cái kia cổ giáp lập tức bị phân giải ra, như ô uế, từ trên thân thể bóc tách.

Thương Ma Cô sớm có phòng bị, lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng, đợi cái kia Phi Hồng Cổ Mặc Giáp bị phá, một chiêu khí thôn sơn hà ý chí uy áp, liền lăng không trấn xuống, lấy Dương Huyền Tàng làm trung tâm không gian vũ trụ, xuất hiện vân tay giống như đường cong vặn vẹo, hình thành một cái cự đại tù.

“Cho dù ngươi có thể trốn, cũng đi không được bao xa, ở đây vạn dặm trong hư không, đem vạn vật không còn, vạn kiếp bất phục!”

Thương Ma Cô gắt gao nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng, dữ tợn cười nói, tựa hồ ăn chắc hắn.

“Hừ, ngươi lợi hại như vậy, tại sao không đi khi vạn cổ chí tôn đâu!”

Dương Huyền Tàng mặt mũi tràn đầy cười nhạo chi sắc, hai mắt sáng rực, chớp động lên tinh mang, tại cảm nhận được cái này vân tay vặn vẹo to lớn áp chế lực trường về sau, ngược lại không trốn, hai tay bóp ra quỷ dị quyết ấn, tản ra vô cùng huyền diệu nhưng lại âm trầm lực lượng, trước người từng vòng từng vòng khuếch tán.

Thương Ma Cô mặt âm trầm, lạnh hừ một tiếng, mắt không chớp nhìn chằm chằm.

Hắn cho rằng Dương Huyền Tàng khẳng định sẽ liều lĩnh đào tẩu, không nghĩ tới chính mình lại đoán sai, khiến hắn vạn phần tức giận.

“Ông, cô, a, đâm, toa...”

Từng đạo tối nghĩa khó hiểu quỷ nói từ Dương Huyền Tàng trong miệng thốt ra, trước người hóa có sẵn gợn sóng, như sóng nước đẩy ra.

Hùng hồn mà cổ xưa thanh âm từ cái kia gợn sóng bên trong không ngừng truyền ra, đồng thời có lực lượng khổng lồ đè xuống vân tay vặn vẹo không gian trận.

Sau đó, lít nha lít nhít vết rạn từ cái kia gợn sóng bên trong hiển hiện.

Dương Huyền Tàng trong tay quyết ấn nhất biến, điểm hướng về phía trước sáu nơi không gian, máu tanh quỷ khí lóe lên, lập tức hóa ra một cái Lục Mang trận pháp, một cỗ sức mạnh đáng sợ nháy mắt xuất hiện.

Thương Ma Cô sắc mặt đại biến, giật mình nhìn lại.

Hắn mặc dù các loại phương pháp tu luyện đều có hiểu biết, nhưng loại trình độ này quỷ tu chi pháp, vẫn là cực kì lạ lẫm.

Lực lượng kia xuất hiện trên lục mang tinh trận về sau, “Soạt” truyền đến dây sắt thanh âm, cường đại năng lượng ba động xuất hiện, quỷ vực pháp tắc hóa thành tính ra hàng trăm đen kịt dây sắt, xuất hiện trên bầu trời trận pháp, sau đó một đạo nguy nga dáng người tại dây sắt bên trong hóa hiện mà ra.

Cái kia mấy trăm đạo quỷ vực pháp tắc dây chuyền, chính là trói buộc cùng trấn áp người này.

"Là người phương nào, triệu hoán bản tọa."

Người kia xuất hiện về sau, đầu đội một đỉnh hẹp dài mũ, người khoác trường bào, lộ ra cực độ khí tức nguy hiểm, chấn nhiếp toàn trường.

Cho dù đang ở binh giải Thương Ma Cô, cũng hít vào ngụm khí lạnh, cảm thấy lạnh cả người, đột nhiên nghẹn ngào kêu lên: "Tiên thiên quỷ?!"

Dương Huyền Tàng nói: "Là ta triệu hoán đại nhân. Ta nguyện lấy mười cái bảy sao Thiên Giới hồn phách làm đại giá, mời đại nhân thay ta xuất thủ một lần."

Người kia khuôn mặt gầy gò bên trên, hiện lên một tia âm sắc, nhìn xem binh giải Thương Ma Cô, trên mặt không có bất kỳ biểu lộ gì, chỉ là nhàn nhạt nói ra: "Mười cái bảy sao Thiên Giới hồn phách, cản tám sao Thiên Giới trung giai tự bạo, ngươi là không hiểu rõ Âm Ti giá thị trường sao?!"

Người kia song đồng co rụt lại, hướng Dương Huyền Tàng nhìn chăm chú tới, quỷ dị ánh mắt như hai thanh quỷ kiếm, bắn vào Dương Huyền Tàng thân thể, phảng phất trong trong ngoài ngoài, đều bị hắn nhìn thông thấu, đột nhiên kinh ngạc nói: "Ngươi là..."

【 truyen cua tui

ΘΘ vn] Dương Huyền Tàng cưỡng ép cười nói: "Đại nhân nhận ra ta, hiện tại tu vi rơi xuống, bây giờ không có nhiều ít đồ tốt."

Cái kia có người nói: "Đã nhận biết người, giá cả có thể thương lượng, mười cái tám sao Thiên Giới hồn phách, quyết không thể lại ít." Dừng lại, lại nói: "Có thể cho phép ngươi ghi nợ."

Dương Huyền Tàng sắc mặt khó nhìn lên, tám sao Thiên Giới đã là Thiên Vương cấp trình độ, muốn giết mười cái, độ khó quả thực to lớn.

Người kia cười lạnh nói: “Quen thuộc thì quen thuộc, trên thị trường không có người nào tình tốt giảng.”

Dương Huyền Tàng cắn răng nói: “Tốt! Mười cái liền mười cái, thời gian một vạn năm.”

Người kia khẽ nói: “Một vạn năm quá lâu, một trăm năm.”

Dương Huyền Tàng nói: “Một ngàn năm.”

Cái kia có người nói: “Ít cùng ta cò kè mặc cả, một trăm năm chính là một trăm năm, nếu không chiêu này tự bạo, ngươi chính mình cản đi.”

Dương Huyền Tàng lạnh lùng nói: “Ngươi ép ta quá gấp, ta cũng chỉ có thể bí quá hoá liều, đến lúc đó bị tám sao Thiên Giới giết, ngươi khả năng một cái hồn phách đều không có.”

Người kia suy nghĩ một chút, nói: “Vậy liền nới lỏng đến năm trăm năm. Trong vòng năm trăm năm, không thể hoàn thành mười cái hồn phách khế ước, ta liền đến lấy mạng của ngươi, thu hồn phách của ngươi!”

Dương Huyền Tàng nói: “Minh bạch.” Ôm quyền chắp tay nói: “Còn xin đại nhân xuất thủ.”

Người kia hai tay trước người bấm niệm pháp quyết, dẫn động trên thân dây sắt “Soạt” rung động, trong miệng quỷ nói không ngừng, một cái màu đỏ cửa lớn trong chốc lát hiện lên ở trước mắt, phía trên vô số quỷ văn chớp động, huyễn hóa sinh diệt.

Cái kia có người nói: “Môn này có thể ngăn trở tám sao Thiên Giới trung giai một kích toàn lực, ta lại gia trì năm mươi phần trăm trên lực lượng đi, còn lại liền dựa vào ngươi chính mình ngăn cản.” Ánh mắt của hắn lạnh lẽo, lại nói: “Ta bị cái này pháp tắc dây chuyền trói buộc chặt, lại là dị thời không giáng lâm, có thể phát huy lực lượng có hạn, có thể triệu hồi ra cánh cửa này, ngươi liền thỏa mãn đi.”

Dương Huyền Tàng sắc mặt biến hóa, chính muốn nói cái gì, nhưng sau khi nghe xong, trầm ngâm xuống, nhân tiện nói: “Tốt!”

Liền lấy ra các loại đan dược nuốt vào trong bụng, sau đó ngồi xếp bằng hư không, tay bấm quyết ấn, bắt đầu vận chuyển vô tướng Như Lai bản nguyện kinh.

Cùng ba đại thần thể quang huy, đều bày ra, cùng các loại thần thông kêu gọi lẫn nhau, hình thành chói lọi năng lượng biển.

Người kia nhìn liếc mắt, lướt qua một tia tinh mang, lập tức sắc mặt khôi phục lại bình tĩnh.

Thương Ma Cô lộ ra mặt mũi tràn đầy kinh sợ, tức giận không thôi, quát: “Ngươi rốt cuộc là ai? Tại sao phải giúp hắn! Nếu là tính ra sai lão phu lực lượng, ngươi cái này một tôn giáng lâm thể sẽ phải hôi phi yên diệt, lão phu năng lượng đủ để vượt qua thời không, thậm chí phá hủy ngươi bản tôn, ngươi có thể phải suy nghĩ cho kỹ!”

Người kia cười nhạo nói: “Sâu kiến, người không biết không sợ.”

Chương 2884: Ba Quỷ Câu Chuyện, Chết Không Nhắm Mắt

Thương Ma Cô giận dữ, thế mà bị người nói thành sâu kiến, quả thực có loại hoang đường cảm giác, nổi giận nói: “Không biết tốt xấu! Thay người khác làm lá chắn, chết cũng liền đáng đời!”

Hắn gương mặt âm trầm muốn chảy ra nước, cắn răng không ngừng binh giải, đồng thời khống chế phương viên trong vạn dặm không gian năng lượng, để tránh binh giải thất bại.

Vô luận như thế nào, liều mạng cái này một chết, cũng muốn nhờ Dương Thanh Huyền xuống Địa ngục, nếu không Thương gia sợ không lâu vậy!

Dương Huyền Tàng vận chuyển vô tướng Như Lai bản nguyện kinh cùng ba đại thần thể về sau, tương dạ đế giáp phòng ngự biến hóa đến lớn nhất, như một tôn như núi cao, bao phủ tại thần thể bốn phía.

Sau đó hai tay bấm niệm pháp quyết, vận chuyển Bát Bộ Thiên Long, đồng thời đem mấy món cổ bảo toàn bộ phóng xuất ra, như sao vòng một dạng xoáy tại quanh thân, hình thành phòng ngự mạnh nhất.

Tám sao Thiên Giới trung giai tự bạo rốt cuộc mạnh cỡ nào, cho dù là Quỷ Tàng cũng chưa từng trải qua. Bởi vì Thiên Giới chi chủ muốn tự bạo là rất khó, càng lên cao, cần binh giải thời gian lại càng dài, bình thường rất khó hữu hiệu giết địch.

Nhưng Dương Huyền Tàng biết, tất nhiên là kinh thiên động địa, phá hủy càn khôn giống như đáng sợ, cho dù là cái kia tiên thiên quỷ, cũng là lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Đây là Quỷ Tàng bí tu một loại triệu hoán thuật, khi tu vi đến Quỷ giới đỉnh phong thời điểm, có thể cảm ứng được Quỷ giới thiên địa quy tắc, từ đó cùng tiên thiên quỷ tiến hành câu thông.

Tại Quỷ giới có ba loại tồn tại: Một là sau khi chết bánh xe phụ hồi đại trận bên trong thoát ly, rơi vào Quỷ giới, có chút có thể bảo trì khi còn sống ký ức, có chút thì tại kinh lịch quá trình bên trong mất đi ký ức, trở thành không thức quỷ; Loại thứ hai chính là quỷ tu, khi đạt tới trình độ nhất định thời điểm, liền có thể thoát ly một giới, nhận Quỷ giới cảm ứng từ mà tiến vào; Loại thứ ba chính là Quỷ giới bên trong tự hành đản sinh ra quỷ phách.

Cái này loại thứ ba quỷ phách, lại có Tiên Thiên và Hậu Thiên phân chia.

Hậu thiên quỷ phách, chính là tại Quỷ giới triệt để thành hình về sau, nhận Quỷ giới năng lượng cảm hoá mà xuất hiện.

Tiên thiên quỷ phách, thì là tại Quỷ giới hình thành trước đó, cùng hình thành thời điểm, hoặc là vừa mới hình thành mới bắt đầu đản sinh ra cường đại tồn tại.

Quỷ giới hình thành trước đó những tiên thiên kia quỷ phách, đều là Quỷ giới chí cao tồn tại, đã sẽ rất ít xuất hiện tại Quỷ giới bên trong, ức vạn năm cũng khó khăn gặp được một lần.

Mà tại Quỷ giới hình thành thời điểm xuất hiện tiên thiên quỷ phách, thỉnh thoảng sẽ có tung tích hiện thân Quỷ giới, nhưng cũng là cực ít có thể nhìn thấy, cho dù là Quỷ Tàng dạng này Đế cấp, đều muôn vàn khó khăn gặp một lần.

Nhất loại sau chính là Quỷ giới hình thành mới bắt đầu, vị diện năng lượng còn to lớn thời điểm, đản sinh ra những cường đại kia quỷ phách, nghiêm ngặt trên ý nghĩa đến nói, thuộc về hậu thiên, nhưng lấy được tài nguyên cùng tiên thiên không kém bao nhiêu, sở dĩ cũng bị thành vi tiên thiên quỷ.

Dương Huyền Tàng triệu hoán đi ra chính là cái này loại thứ ba tiên thiên quỷ, này quỷ tên là ao cơm, bị dị thời không triệu hoán, chỉ có thể giáng lâm cùng người triệu hoán giống nhau thực lực pháp thân, đồng thời rời đi Quỷ giới thời điểm, lại nhận Quỷ giới pháp tắc dây chuyền trói buộc, vô pháp hoàn toàn thoát ly, nhất định phải tại Dương Huyền Tàng trong trận pháp duy trì giáng lâm thể.

Tại ba cái năng lượng cường đại tác dụng dưới, hỗn loạn thời không mang bắt đầu phát sinh nổ thật to âm thanh, giống như là gió thổi báo giông bão sắp đến, vô số thiên thạch tinh thần chịu ảnh hưởng, đều tại vỡ vụn bên trong.

Đột nhiên, Thương Ma Cô song đồng co rụt lại, bắn - ra hai đạo kỳ dị quang huy, nhìn về phía Dương Huyền Tàng, giữa thiên địa thời không trì trệ, vạn vật đều trong phút chốc ngưng kết.

Dương Huyền Tàng lòng có cảm giác, bỗng nhiên mở hai mắt ra, cùng Thương Ma Cô cái kia ánh mắt sắc bén giằng co, một sát na liền phảng phất trao đổi vô số tin tức, lẫn nhau lòng có cảm giác.

“Giết!”

Thương Ma Cô bỗng nhiên quát lên một tiếng lớn, trong tay quyết ấn cùng một chỗ.

Sở hữu quyết tâm, sát khí, ý chí, năng lượng, đều hóa thành một chiêu này tự bạo, thề phải đánh giết Dương Thanh Huyền.

Ao cơm cũng đổi sắc mặt, khẽ quát một tiếng, phất tay chụp về phía trước người cái kia phiến cửa lớn, lại đem môn lực lượng gia trì lên đi.

“Ầm ầm!”

Một đạo vô pháp miêu tả quang huy, nháy mắt tại hỗn loạn thời không mang bên trong bạo khởi, hoành xuyên vùng vũ trụ này, đánh về phía Dương Huyền Tàng.

Dương Huyền Tàng huyết dịch khắp người đều ở trong nháy mắt này ngưng kết, sát na bên trong, phảng phất liền kinh lịch một đời một thế, bỗng nhiên hét lớn một tiếng, toàn thân bộc phát ra cực mạnh năng lượng, hội tụ tại một chưởng bên trong, khoảnh khắc đánh ra.

Đồng thời Hoàng Triều Ấn, Long Quyền Thiết Giản, chiến kích Thiên Khư, cùng từ quá huyền ảo ngày bên trong triệu hoán mà đến vô số mộ kiếm kiếm ý, dồn dập tuôn ra cường đại quang mang, hộ tại phía trước.

“Ầm ầm!”

Ao cơm triệu hoán đi ra cánh cửa kia, nháy mắt đem tự bạo chi uy ngăn trở, nhưng đáng sợ uy năng lan tràn tới, rất nhanh liền đem cửa lớn nuốt hết, sau đó nổ tung.

Dương Huyền Tàng triệu hoán lục mang tinh trận, nháy mắt vỡ vụn.

Ao cơm ánh mắt bình tĩnh, toàn thân pháp tắc dây chuyền “Soạt” rung động, không có lục mang tinh, hắn giáng lâm thể vô pháp tục tồn, bị Quỷ giới pháp tắc kéo trở về.

Cái kia đáng sợ quang mang nháy mắt đánh vào Dương Huyền Tàng thân thể, đem sở hữu pháp bảo toàn bộ nuốt hết, Dương Huyền Tàng liều mạng một kích, cũng quấn vào mảnh này năng lượng biển, nổ nát vụn ra.

“Ầm ầm!”

Nổ thật to âm thanh không ngừng vang vọng hư không, thậm chí trực tiếp ở trong cơ thể hắn khuấy động, muốn xé rách thân thể này.

Vô số thần kiếm tại phía trước nổ vỡ ra tới.

Liền liền Hoàng Triều Ấn vậy “bành” một tiếng, lần nữa vỡ nát.

Chỉ còn lại Long Quyền Thiết Giản cùng chiến kích Thiên Khư, ở đây sức mạnh đáng sợ hạ bình an vô sự, chỉ là bộc phát ra mãnh liệt khí minh.

“Bành!”

Dạ chi đế giáp cũng không chịu nổi, trực tiếp nổ tung.

Cuối cùng, tự bạo cuối cùng lực lượng, đánh vào Dương Huyền Tàng trên thân, trực tiếp cùng ba đại thần thể chống lại.

Toàn thân bày biện ra năm màu băng lộn xộn chi sắc, không ngừng bạo tạc.

Nhưng chỉ là kéo dài một trận, cái kia xung kích lực lượng liền kịch liệt biến mất, cuối cùng lâm vào suy kiệt.

Đáng sợ năng lượng tại toàn bộ hỗn loạn thời không mang bên trong tàn phá bừa bãi, nhưng đã vô pháp đối với Dương Huyền Tàng tạo thành vết thương trí mạng.

“Phốc!”

Dương Huyền Tàng phun ra một ngụm máu đến, Huyết Thân nháy mắt vỡ nát, nổ tung thành Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng hai người, đều là thân chịu trọng thương.

Ở phía xa, truyền đến cực độ đau thương tiếng rên rỉ, tựa hồ là Thương Ma Cô chết không nhắm mắt.

“Hừ! Đừng kêu, hiện tại liền ăn ngươi, đến liệu trên người ta tổn thương!”

Quỷ Tàng mặt mũi tràn đầy dữ tợn, lau một cái khóe miệng máu tươi, bỗng nhiên biến lớn hơn gấp trăm lần, cuồng hống một tiếng, liền hít vào một hơi, đem cái kia trong một vùng hư không linh hồn năng lượng toàn bộ hút vào đi.

Mơ hồ có thể thấy được Thương Ma Cô bộ dáng hồn thể, liều mạng kêu rên giãy dụa, bi phẫn gào thét, nhưng bất quá mấy hơi thở, liền bị Quỷ Tàng nuốt vào.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ngươi không phải thiếu quỷ vật kia mười cái tám sao Thiên Giới hồn phách sao? Làm sao lại chính mình ăn?”

Quỷ Tàng mặt mũi tràn đầy hung ác nham hiểm cùng hung quang, lạnh lùng nói: “Đề thăng bản thân thực lực mới là đệ nhất trọng yếu, đi theo ngươi bên cạnh, thời gian năm trăm năm đầy đủ ta khôi phục lại chín sao Thiên Giới, đến lúc đó đem cái kia bốn Thánh Chủ, bát vực Thiên Vương toàn giết, hai cái chính mình ăn, mười cái trả nợ.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, nổi giận nói: “Nói cái gì lời nói ngu xuẩn đâu!”

Quỷ Tàng lặng lẽ cười một tiếng, nói: “Sở dĩ tranh thủ thời gian trợ ta khôi phục thực lực, nếu không thời gian năm trăm năm sát na liền qua, đến lúc đó cái kia ao cơm tới tìm ngươi ta phiền phức, ta hơn phân nửa còn có thể chống cự một hai, thậm chí đào tẩu, ngươi nhất định phải chết.”

Chương 2885: Danh Chấn Đông Bộ, Dẹp Đường Hồi Phủ

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Rõ ràng là ngươi triệu hoán, đâu có chuyện gì liên quan tới ta? Muốn giết cũng là giết ngươi đi.”

Quỷ Tàng nói: “Ngươi ta hợp hai làm một, hắn hẳn là lưu lại hai người chúng ta linh hồn khí tức, còn không lên bút trướng này, hai người chúng ta đều sẽ gặp nạn.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ngươi xác định?”

Quỷ Tàng trầm tư dưới, nói: “Ta đoán, dù sao hợp thể loại sự tình này, thật sự là từ ngàn xưa chuyện lạ, ta cũng không có trải qua. Nếu là hắn truy tung chính là Dương Huyền Tàng, vậy chúng ta là không thể... Không trả?”

Hai người đều là hai mắt một chút tỏa ánh sáng, nghĩ đến lại rơi bút trướng này khả năng.

Quỷ Tàng cười khổ nói: “Vẫn là đừng mạo hiểm như vậy, phong hiểm quá lớn.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Kia là tự nhiên, mặc dù cái kia ao cơm xem xét cũng không phải vật gì tốt, nhưng đã hứa hẹn tất nhiên muốn làm đến, ao cơm là loại nào cảnh giới?”

Quỷ Tàng nói: “Tiên thiên quỷ khí tức cùng Quỷ giới nhất trí, trừ phi tu vi đi đến hắn trình độ kia, nếu không rất khó nhìn thấy, ta mặc dù cùng hắn hợp tác qua mấy lần, nhưng cũng không biết cảnh giới của hắn, nhưng ít ra là chín sao phía trên.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Vạn cổ chí tôn?”

Quỷ Tàng cười nhạo nói: “Đừng cái gì đều vạn cổ chí tôn, trên đời này cái kia có nhiều như vậy vạn cổ chí tôn, nhưng tiên thiên quỷ bên trong khẳng định có vạn cổ chí tôn tồn tại, chỉ là cái kia ao cơm hơn phân nửa không phải.”

Hai người lại rảnh rỗi hàn huyên vài câu, Quỷ Tàng trở về quá huyền ảo ngày, Dương Thanh Huyền thì ngồi xếp bằng hư không, điều dưỡng nội thương.

Mấy ngày về sau, thương thế tốt hơn hơn nửa.

Dương Thanh Huyền đứng dậy, dùng Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn qua cái này mênh mông hư không, nội tâm cảm khái không thôi.

Toàn bộ hỗn loạn thời không mang đều bị vỡ nát, năng lượng dính đến mỗi một cái góc, vùng vũ trụ này hư không, sợ là rất nhanh liền sẽ lâm vào sụp đổ.

Ánh mắt của hắn không ngừng trong hư không lục soát, đem Hoàng Triều Ấn cùng Dạ Chi Đế Giáp tàn tạ mảnh vỡ, toàn bộ thu vào, chừng trên trăm phiến nhiều.

Cổ bảo hư hao về sau, khó mà chữa trị, một là luyện phương thất truyền, hai là tài liệu khó tìm, ba chính là hỗn độn lực lượng chưởng khống, cũng là trọng yếu nhất.

Bây giờ Dương Thanh Huyền nắm giữ hỗn độn lực lượng, lấy hắn lập tức thực lực, địa vị cùng danh vọng, muốn thu thập một chút cổ bảo luyện phương, cùng vật liệu, cũng không phải việc khó.

Hoàn nguyên Hoàng Triều Ấn cùng Dạ Chi Đế Giáp khả năng cũng không nhỏ.

“Thương gia đã chết liền thừa một vị tám sao Thiên Giới, nếu không cũng đi thử xem, nhìn xem có thể hay không cùng nhau giết.”

đọc truyện với https://truyencuatu i .net/

Dương Thanh Huyền dạo bước tại vũ trụ mịt mờ này, lưu lại thanh âm quanh quẩn ở đây tịch diệt hư không bên trong.

Hỗn loạn thời không mang bạo tạc cùng lâm vào chôn vùi, cho đông bộ vũ trụ hữu tình Vực Giới mang đến nhất định chấn động, không ít tông môn phái cường giả tiến vào nơi đây điều tra nguyên do.

Sau đó không lâu, liền có điều tra kết quả truyền ra, hỗn loạn thời không mang là tại người quá trình chiến đấu bên trong bị đánh nổ tịch diệt.

Nhất thời ở giữa, toàn bộ hữu tình Vực Giới chấn động, đều đem ánh mắt nhìn về phía mặt khác cái kia ba vị tuyệt đỉnh cao thủ, Vạn Lưu Ngũ Tuyệt Phong bên trong còn sót lại ba người.

Ngay tại các đại tông môn suy đoán không chừng thời điểm, mặt khác một cái biến mất lần nữa chấn động toàn bộ Vực Giới, hấp dẫn vô số ánh mắt, hỗn loạn thời không mang sự tình cơ hồ bị đoạt đi quang mang, từ trong tầm mắt mọi người ngắn ngủi rời khỏi.

Từ Thương gia thánh địa truyền đến đáng sợ chiến đấu chấn động, màu đen như mực lôi điện cùng máu đỏ tươi sắc, che phủ thế gian, giết chóc thành Thương gia Vực Giới bên trong duy nhất chủ sắc điệu.

Đợi thế lực khắp nơi tra mò xuống, hai cái bạo tạc tính chất tin tức tại một đêm bên trong càn quét đông bộ Vực Giới.

“Dương Thanh Huyền ba tiến ba ra, đem Thương gia bảy sao trở lên Thiên Giới chi chủ chém giết hơn phân nửa! Cuối cùng ép

Thương gia gia chủ thương Tiểu Minh xuất thủ, mới mấy lần đánh lui, đồng thời truy sát phía dưới, lại để cho hắn thuận lợi đào thoát.”

“Hỗn loạn thời không mang tịch diệt, chính là Thương gia tám sao Thiên Giới trung giai Thương Ma Cô cùng Dương Thanh Huyền đại chiến bố trí, kết quả Thương Ma Cô bỏ mình, Dương Thanh Huyền bình yên vô sự!”

Một viên đá dấy lên ngàn cơn sóng, cái này đáng sợ tin tức chấn động hữu tình Vực Giới bên trong mỗi một vị cường giả thần kinh, các đại tông môn đều khó mà tin tưởng, không ngừng phái người ra ngoài tiếp tục nghe ngóng, có thể được trở về kết quả lại là hoàn toàn nhất trí.

Dương Thanh Huyền cái tên này, nháy mắt tại đông bộ vũ trụ đi đến ngày như bên trong ngày trình độ, nhất thời danh tiếng không hai.

Đây hết thảy Dương Thanh Huyền đều không được biết, hắn lúc này đang ở hồi hướng Hỗn Độn đại lục trên đường.

“Thương Tiểu Minh đúng là tám sao Thiên Giới hậu kỳ tu vi, kém chút liền hãm tại Thương gia Vực Giới bên trong không ra được, chuyến này nguy hiểm thật, mặc dù giết Thương gia không ít bảy sao Thiên Giới cùng nhân tài mới nổi, nhưng chỉ cần thương Tiểu Minh bất tử, vẫn là không thể rung chuyển Thương gia căn bản.”

Dương Thanh Huyền có phần có chút tiếc nuối, lẻ loi một mình tại Tịch Diệt Thời Không Hải bên trong phi hành.

Hắn bị thương Tiểu Minh truy sát mấy cái tinh vực, thật vất vả mới chạy trốn ra ngoài, trực tiếp trốn vào Tịch Diệt Thời Không Hải.

Thương Tiểu Minh cân nhắc đến thân phận của mình tính đặc thù, sợ tiến vào Tịch Diệt Thời Không Hải sau xuất hiện tình huống gì, như vậy Thương gia liền thật muốn suy bại, lúc này mới ôm hận mà về, thu thập Thương gia hậu sự.

Thương gia ở đây liên tiếp rung chuyển về sau, mặc dù còn có một vị tám sao Thiên Giới cùng mấy vị bảy sao Thiên Giới, nhưng đã vô pháp duy trì hữu tình Vực Giới trước mấy cự đầu vị trí.

Bất quá có thương Tiểu Minh tồn tại, còn có thể đặt vào cự đầu hàng ngũ, chỉ bất quá tiến vào cuối cùng. Mà lại mấy ngàn năm bên trong, nếu là không có thể nuôi dưỡng được mảng lớn tinh anh tiến vào trụ cột vững vàng, Thương gia xuống dốc là không thể tránh khỏi.

Mà thế hệ trẻ tuổi bên trong thiên tài cũng cơ hồ bị Dương Thanh Huyền giết sạch sành sanh, Thương gia sa vào đến nguy cơ trước đó chưa từng có. Lúc này, các phương cự đầu cùng thế lực đều nhìn chằm chằm, bắt đầu từng bước xâm chiếm Thương gia địa bàn cùng tài nguyên.

“Là thời điểm quay về Hỗn Độn đại lục, cự ly thời gian ước định còn có ba tháng không đến, cần phải có thể đuổi hồi đi.”

Dương Thanh Huyền đem độn thuật thúc đến cực hạn, phi tốc hướng về phía trước xuyên qua, sát na ngàn dặm.

Tại Thương gia Vực Giới bên trong đại chiến, cũng bị thương không nhẹ, sở dĩ cùng Quỷ Tàng hai người thay phiên phi độn, một người khác liền an tâm chữa thương.

Tịch Diệt Thời Không Hải bên trong hoàn cảnh so Dương Thanh Huyền tưởng tượng còn muốn ác liệt, trong hư không thường xuyên có thể cảm ứng được đáng sợ khí tức, không ít còn tại bảy sao Thiên Giới phía trên.

Có một lần tại xuyên qua một mảnh năng lượng biển thời điểm, trực tiếp cảm ứng được tám sao Thiên Giới tồn tại, đồng thời bị nhìn chằm chằm gắt gao, dọa đến hai người vội vàng hợp thể, cùng cái kia tám sao Thiên Giới quái vật đấu một trận, mới bình yên thoát ly.

Đồng thời lần này hợp thể, vẫn chưa có thể bước vào tám sao Thiên Giới, vẫn là dừng lại tại bảy sao Thiên Giới đỉnh phong, Dương Huyền Tàng thử các loại biện pháp, liều mạng đề thăng lực lượng, từ đầu đến cuối vô pháp vượt qua tầng kia, phiền muộn vạn phần.

Vốn là lấy bọn hắn ý nghĩ, hợp thể sau bước vào tám sao Thiên Giới, liền có thể đem đầu kia quái vật đánh giết, thu hoạch được một cái tám sao Thiên Giới hồn phách cùng nhục thân, đều là bảo vật vô giá.

Nhưng cuối cùng lại cắm ở bảy sao Thiên Giới đỉnh phong, không thể không thua chạy.

Quái vật kia thấy được Dương Huyền Tàng lợi hại, mà lại địa bàn của nó chỉ ở cái kia phiến năng lượng biển, cũng không có truy kích.

Dương Huyền Tàng lần nữa chia ra thành hai người, giao thế lấy thi triển độn thuật đi đường.

Chương 2886: Cổ Toản Dị Thú

Hai người đối cứng mới hợp thể sự tình, tiến hành các loại suy nghĩ sâu xa cùng giao lưu, tìm kiếm mấu chốt trong đó điểm, phát hiện chỉ có hai người trạng thái đến đỉnh phong thời điểm hợp thể, mới có xác suất đột phá tám sao Thiên Giới, đồng thời không phải trăm phần trăm.

Mà tại hai người có một phương khí thế không đủ thời điểm, từ đầu đến cuối không thể bước vào tám sao.

Cùng Thương Ma Cô một trận chiến, giết tới Thương gia ba tiến ba ra thời hợp thể, đều là tại hai người đỉnh phong trạng thái tiến hành.

Dù sao tám sao cùng bảy sao, một sao cảnh giới bình chướng, rất khó đột phá.

Nhưng chủ yếu Quỷ Tàng có thể bước vào bảy sao Thiên Giới đỉnh phong, hợp thể phía dưới cơ hồ liền có thể ổn tại tám sao.

Quỷ Tàng chuyến này Đông Vực chuyến đi, thu hoạch cực phong, trực tiếp góp nhặt hai đại thế lực cao cấp hơn phân nửa hồn phách, khoản này tài nguyên toàn bộ tiêu hóa về sau, đầy đủ để hắn xung kích tám sao bình chướng.

Cái này ngày, chính là Dương Thanh Huyền khu động độn quang, tại vượt ngang một mảnh tinh hệ thời điểm, đột nhiên ngừng lại, kinh ngạc nhìn về phía hư không nơi nào đó.

Ở phương vị nào truyền đến nhàn nhạt năng lượng ba động.

Nhưng Tịch Diệt Thời Không Hải Nội Kinh thường sẽ xuất hiện năng lượng ba động hoặc là quái vật khí tức, nhưng đều mười phần hỗn loạn hoặc là hung lệ, giờ phút này cảm ứng được mảnh này năng lượng ba động, lại là mười phần có quy luật, giống như là đang đánh nhau.

"Chẳng lẽ là có võ tu?"

Dương Thanh Huyền kinh ngạc dưới, liền trực tiếp độn bay qua.

Xâm nhập đến vùng tinh vực kia nội bộ, rất nhanh phát hiện một viên kỳ dị tinh cầu, cơ hồ là trong suốt thuần trắng chi sắc, năng lượng ba động chính là từ tinh cầu kia bên trên truyền tới.

Dương Thanh Huyền lấy ra một kiện áo choàng, hướng trên thân bao một cái, lập tức ẩn nặc tung tích, lặng yên độn bay qua.

Quả nhiên, tại tinh cầu một mặt khác, xuất hiện đánh nhau thần thông quang mang.

Hai tên nữ tử đang cùng một đầu quái vật triền đấu, quái vật kia toàn thân trong suốt, cùng tinh cầu này tính chất giống nhau y hệt.

Hai nữ danh tự là hai sao Thiên Giới sơ giai tu vi, quái vật kia là hai sao Thiên Giới trung giai, không bao lâu liền lâm vào hiểm cảnh.

"Sư tỷ ngươi đi mau!"

Trong đó một tên nữ tử gấp nói, cầm trong tay một thanh bích ngọc bảo kiếm, hóa ra từng vòng từng vòng kiếm cương, lơ lửng tại bốn phương tám hướng, tạo thành to lớn phòng ngự, muốn một người độc đấu quái vật kia.

Một tên khác nữ tử quát: "Muốn chết cùng chết!"

Cầm trong tay một cây kỳ dị cây gậy, hai tay bấm niệm pháp quyết phía dưới, liền bay lên, tại không trung không ngừng xoay tròn, sức mạnh đáng sợ bạo phát đi ra.

Cái kia sử kiếm nữ tử khẩn trương, nói: "Cái này Cổ Toản dị thú thực lực cực độ cường hoành, tại Cổ Toản tinh sân nhà bên trên, có thể lấy một địch ba cặp chiến cùng giai, chúng ta không phải là đối thủ, sư tỷ ngươi không đi, chúng ta đều phải bỏ mạng ở đây á!"

Đang khi nói chuyện, cái kia dị thú liền vọt lên, thân thể tại không trung "Soạt" một chút biến hình, hóa ra một bàn tay cực kỳ lớn, hung hăng hướng hai người đập xuống.

"Ầm ầm!"

Cự chưởng đánh vào kiếm trận bên trên cùng cây gậy bên trên, phát ra kinh thiên chấn động.

Dương Thanh Huyền con ngươi hơi co lại, phát hiện quái thú kia hoàn toàn là tinh cầu này kết tinh, cũng chính là thổ hệ nguyên tố chỗ ngưng, thuộc về Thổ nguyên tố dị thú.

Chiến đấu bên trong, không ngừng từ đại địa bên trong hấp thu năng lượng, lấy một địch ba trận chiến cùng giai hoàn toàn chính xác không có bất cứ vấn đề gì.

Để Dương Thanh Huyền kỳ quái là, nơi này làm sao sẽ có hai tên nữ tử.

Nơi đây đã là Tịch Diệt Thời Không chỗ sâu, ấn lý mà nói, là hãn hữu võ tu, có lẽ cái này hai tên nữ tử là nghĩ phải xuyên qua Tịch Diệt Thời Không Hải, đi hướng bờ bên kia, lại tại cái này Cổ Toản tinh bên trên bị nhốt rồi, Dương Thanh Huyền nghĩ như vậy.

Đột nhiên, hắn mắt sáng lên, phát hiện tại chiến đấu cách đó không xa, lại có một chút kiến trúc, nhìn qua giống như là tế đàn.

Dương Thanh Huyền đem Hỏa Nhãn Kim Tinh vận chuyển tới cực hạn, phát hiện cái kia trên tế đài là một tòa cổ phác truyền tống đại trận, bốn phương tám hướng đứng thẳng thanh đồng cây cột, hình thành một tòa trận pháp, bảo hộ lấy đại trận này.

Hắn không khỏi sửng sốt một chút, lập tức nghĩ đến cái này hai tên nữ tử là thông qua đại trận truyền đưa tới, nghĩ không ra thế mà có tông môn tại Tịch Diệt Thời Không Hải bên trong thành lập truyền tống liên hệ, bất quá vũ trụ lớn, cường giả có thể vô số người, cũng không có gì đặc biệt kỳ quái.

“Bành!”

“A!”

Trong chiến trường, cái kia hai tên nữ tử thần thông, cuối cùng bị Cổ Toản dị thú phá vỡ.

Hai nữ đều là rung ra nội thương, khóe miệng tràn ra máu tươi, bay rơi ra ngoài, lần lượt quẳng xuống đất, mặt mũi tràn đầy tuyệt vọng.

“Sưu!”

Cổ Toản dị thú lóe lên, liền rơi ở trên mặt đất, sau đó toàn bộ thân thể hòa tan, hãm xuống mặt đất.

Hai nữ càng là hoảng sợ muôn dạng, vội vàng muốn bay lên.

Dưới chân “Soạt” một tiếng, toát ra vô số kim cương giống như thổ hệ nguyên tố, đem hai người bọn họ toàn bộ bao lấy.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm xuống, nguyên bản không muốn xen vào chuyện bao đồng, nhưng mắt thấy hai nữ cái kia tuyệt vọng chi tình, cảm thấy không đành lòng, lóe lên liền thuấn di xuống dưới, một chưởng trực tiếp chụp về phía đại địa.

"Ầm ầm!"

Chưởng kình đánh vào hai nữ ở giữa, trực tiếp đem bao lấy bọn hắn thổ hệ nguyên tố đánh nát bấy, to lớn xung kích đồng thời đem hai nữ chấn ra ngoài, tránh thoát nguy hiểm.

"Soạt!"

Đại địa trực tiếp tuôn ra, xông ra một cây to lớn kim cương cái dùi, hướng Dương Thanh Huyền đâm thẳng tới.

"Bành!"

Cây cột sắc bén vô cùng, trực tiếp đem Dương Thanh Huyền kích xuyên, toàn bộ thân thể tựa như là treo ở không trung.

"A!"

Hai nữ đều là kinh hô một tiếng, bi phẫn không hiểu.

Mặc dù không biết nam tử này là từ chỗ nào ra, nhưng dù sao đối với các nàng có ân cứu mạng.

Cái kia sử kiếm nữ tử bỗng nhiên lao đến, hai tay lấy quyết ngự kiếm.

Mặt khác tên kia dùng côn nữ tử khẩn trương, bỗng nhiên bắt lấy nàng, kêu lên: "Chúng ta đi mau!"

Sử kiếm nữ tử bi phẫn nói: "Sư tỷ ngươi đi! Ta không đi, ta muốn cứu người kia."

Dùng côn nữ tử nổi giận nói: "Hắn đã không cứu nổi! Coi như còn lại một hơi không chết, làm sao có thể tại Cổ Toản dị thú trong tay sống sót? Chúng ta giữ được tính mạng, chính là đối với hắn cứu chúng ta lớn nhất ủng hộ và tôn trọng."

Sử kiếm nữ tử có chút mộng, trực giác cảm thấy cái này lời nói không đúng chỗ nào, lại nhất thời phản bác không được, bị dùng côn nữ tử kéo lấy hướng nơi xa chạy đi.

“Uy, mặc dù vẫn còn thừa một hơi, nhưng làm sao ngươi biết ta liền không cứu nổi? Thử đều không có thử, liền trơ mắt nhìn ta bị quái vật này giết chết? Các ngươi có còn lương tâm hay không a?”

Dương Thanh Huyền treo ở cái kia kim cương cái dùi bên trên, la lớn, mặt mũi tràn đầy phàn nàn chi sắc.

Hai nữ đều là giật nảy mình, dừng lại chạy trốn.

Sử kiếm nữ tử cả kinh nói: “Ngươi... Còn có thể sống sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không biết a, thân thể bị đâm xuyên qua, nhưng tạm thời cảm giác còn tốt, cần phải còn có thể sống đi.”

Sử kiếm nữ tử đại hỉ, vội vàng tránh thoát sư tỷ, cầm kiếm hướng quái vật kia chạy đi.

Dùng côn nữ tử mãnh giậm chân một cái, tức đến nổ phổi, cũng không thể trơ mắt thấy mình sư muội chịu chết, cũng vội vàng lấy ra cây gậy, đuổi theo.

Cái kia Cổ Toản dị thú kích xuyên Dương Thanh Huyền về sau, liền nhìn chằm chằm vào Dương Thanh Huyền, mặt mũi tràn đầy kiêng kị, trong miệng thỉnh thoảng phát ra gào thét, giống như là đang gây hấn, thấy hai nữ công kích đến, vì ngăn ngừa đêm dài lắm mộng, bỗng nhiên hét lớn một tiếng, cái kia kim cương cái dùi nháy mắt biến lớn, “Bành” một tiếng, đem Dương Thanh Huyền no bạo rơi, nổ bốn băng nát thành năm mảnh tán lạc xuống.

“A!”

Hai nữ tất cả giật mình, dừng bước, ngây ngẩn cả người.

Chương 2887: Lòng Đất Dị Tượng, Năm Đó Khế Ước

Nhưng cái kia Cổ Toản dị thú vẫn chưa nhẹ nhõm, ngược lại mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, trong miệng phát ra rít lên một tiếng, liền bỗng nhiên hướng nơi xa bỏ chạy.

“Soạt!”

Đại địa bên trong bạo khởi vô số Cổ Toản, hiện lên song hình dạng xoắn ốc tuôn ra, một chút đem cái kia dị thú thôn phệ đi vào, hình thành một cây to lớn cây cột, sừng sững ở trên mặt đất.

Cái kia dị thú mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, bị quấn ở bên trong động một cái cũng không thể động, chẳng biết sinh tử.

Hai nữ đều là ngây dại, không dám tin tưởng.

Cổ Toản dị thú đản sinh tại cái này chui thổ hệ nguyên tố, cả cái hành tinh đều là lực lượng của nó cội nguồn, vừa tiếp xúc với đại địa, cơ hồ chính là bất bại, hiện tại thế mà bị chui thổ hệ nguyên tố khốn trụ, hoàn toàn không cách nào tưởng tượng.

“Soạt”, cái kia cây cột cái khác trên mặt đất, lần nữa tuôn ra vô số Cổ Toản, hình thành Dương Thanh Huyền thân thể, hoàn hảo không chút tổn hại.

Hai nữ nháy mắt minh bạch tới, là trước mắt nam tử này thực lực mạnh hơn cái kia Cổ Toản dị thú quá nhiều, đồng thời cũng là thổ hệ nguyên tố người điều khiển, lúc này mới có thể làm được cái này điểm, lập tức vội vàng tiến lên, khom người thở dài nói: “Gặp qua đại nhân.”

Dương Thanh Huyền nhàn nhạt nói ra: “Coi như các ngươi còn có lương tâm.”

Hai người đều là trong lòng run lên, cảm thấy đến một hơi khí lạnh, nếu là vừa rồi trực tiếp trốn, giờ phút này không biết sẽ là kết quả gì, người trước mắt này giết Cổ Toản dị thú đều là vẫy tay một cái, nội tâm một trận hoảng sợ.

Cũng may Dương Thanh Huyền vẫn chưa so đo, mà là hỏi: “Nơi này là Tịch Diệt Thời Không Hải, các ngươi tại sao lại ở đây?”

Cái kia dùng côn nữ tử vội nói: "Hồi bẩm đại nhân, chúng ta là Phiêu Phiêu Tông trưởng lão, ta gọi trái kỳ, đây là sư muội ta như Tiểu Yên. Cổ Toản tinh vực là chúng ta tông môn bí tàng, cách mỗi mười năm đều sẽ chọn phái đi đệ tử qua lai lịch luyện. Nhưng gần nhất cái này một hai trăm năm, tinh vực cái này mai chủ tinh bên trên, thường xuyên sẽ xuất hiện Cổ Toản dị thú, bắt đầu còn tốt, chỗ có dị thú tu vi đều là Giới Vương trình độ, nhưng cũng càng ngày càng mạnh, từ đê giai Giới Vương đến trung giai Giới Vương, lại đến cao giai Giới Vương. Cuối cùng, để tông môn lo lắng chuyện phát sinh, ba mươi năm trước, nơi này xuất hiện con thứ nhất Thiên Giới chi chủ Cổ Toản dị thú, khiến cho một lần kia lịch luyện đệ tử tổn thương thảm trọng. Sau đó, mỗi mười năm một lần lịch luyện, đều sẽ phái môn bên trong trưởng lão đi đầu dò xét, thanh trừ Thiên Giới trở lên dị thú. Ta cùng sư muội chính là đi đầu đến đây quét dọn dị thú, tuyệt đối không ngờ rằng, lần này Cổ Toản dị thú, thế mà đột phá đến hai sao Thiên Giới. Nếu không phải đại nhân kịp thời cứu viện, tỷ muội ta hai người liền phải bỏ mạng nơi đây.

Dương Thanh Huyền vạn phần hiếu kì, hỏi: “Ngươi là ý nói, đầu này hai sao Thiên Giới Cổ Toản dị thú là gần nhất mới xuất hiện, dĩ vãng đều chỉ là Giới Vương Cảnh?”

Trái kỳ nói: “Đúng vậy, đại nhân. Gần nhất cái này mấy trăm năm qua, cách mỗi mười năm, những này dị thú năng lực đều sẽ tăng cường, mà lại tăng phúc cực kỳ đáng sợ.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Các ngươi liền không có nghĩ qua nguyên nhân trong đó sao?”

Trái kỳ nói: “Có nghĩ qua, đồng thời tiến hành nhất định dò xét, đều không có bất kỳ kết quả gì.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Vậy thì kì quái.”

Hắn thân ảnh lóe lên, liền bay lên vạn trượng không trung, trong hai mắt bắn ra Hỏa Nhãn Kim Tinh, hướng vô tận đại địa nhìn lại, muốn xem xuyên cái này mai tinh cầu kết cấu cùng chân tướng.

Nhưng loại này chui thổ hệ nguyên tố cực kì kiên cố, ánh mắt xâm nhập địa tầng mấy vạn dặm về sau, cuối cùng lại khó hạ dò xét.

Dương Thanh Huyền thân ảnh lại nhoáng một cái, liền hóa thành thần hoang cổ tinh thể, trực tiếp chìm vào đại địa, nói ra: “Các ngươi ở phía trên chờ ta.”

Dương Thanh Huyền thân thể cùng tinh cầu thổ chất hoàn toàn dung hợp, không ngừng hạ chìm, sau đó không lâu, liền đến chính mình ánh mắt chỗ xem cực hạn chỗ, cho dù đứng tại cái này mấy vạn dặm giới hạn bên trên, y nguyên khó mà thấy rõ phía dưới.

“Chuyện gì xảy ra? Lại là bị tầng một lực lượng chặn.”

Dương Thanh Huyền cực kì kinh ngạc, phổ thông tinh cầu tinh hạch lực lượng, căn bản không có khả năng ngăn trở hắn Hỏa Nhãn Kim Tinh, tiếp tục chìm xuống dưới đi, lập tức bản thân cảm nhận được nguồn năng lượng kỳ lạ đó, làm cho hắn hạ chìm tốc độ cũng cực chậm.

Đột nhiên, bốn phương tám hướng thổ hệ nguyên tố ngưng lại, sắp xếp tạo thành cứng rắn kết cấu, như giáp trụ giống nhau đem hắn vây khốn.

Đồng thời phía trước Cổ Toản ngưng kết thành một thanh kiếm, cắm đi qua.

“Xoạt!”

Dương Thanh Huyền thân thể, trực tiếp bị chuôi kiếm này đâm xuyên.

Sau đó một cái quái vật khổng lồ thân thể, trên mặt đất tầng bên trong chậm rãi xê dịch, cái kia vây khốn Dương Thanh Huyền chui thổ hệ nguyên tố cùng chuôi này thổ chi kiếm, tựa hồ cũng là cái kia quái vật khổng lồ một bộ phận.

Dương Thanh Huyền đột nhiên động dưới, bắt lấy thanh kiếm này, một chút xíu rút ra, sau đó toàn thân bộc phát ra bắn nổ thanh âm, “Lốp bốp”, toàn bộ thổ tầng không gian bị năng lượng đẩy ra, hình thành một phương lớn như vậy khu vực chân không.

Phía trước quái vật khổng lồ lập tức hiển hiện ra, là một đầu cực mập Thổ hệ quái vật, mặt mũi tràn đầy vẻ hoảng sợ nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

Quái vật này hình thái mặc dù cùng mặt đất đầu kia hai sao Thiên Giới khác biệt, nhưng tạo thành kết cấu là giống nhau như đúc, đều là từ địa tầng bên trong đản sinh ra, mà lại thực lực còn càng mạnh hơn một chút, là hai sao Thiên Giới hậu kỳ.

Dương Thanh Huyền nhìn kỹ hạ đầu dị thú này, trừ năng lượng càng mạnh, kết cấu càng thêm khổng lồ bên ngoài, lại không có gì chỗ kỳ lạ, lúc này một quyền đánh tới, đem đánh nát bấy.

Sau đó tiếp tục hạ chìm.

Sau đó không lâu, Dương Thanh Huyền tràn đầy giật mình, đất này tầng phía dưới, có đại lượng loại này Cổ Toản dị thú, mà lại càng hướng xuống, thực lực liền càng mạnh.

Qua sau một lúc, lại đến địa tâm, từ trong lớp đất xuyên ra tới.

Bên trong là một mảnh lam tinh sắc không gian thế giới, có thể lộng lẫy, đi ở bên trong, giống như là truyện cổ tích.

Dương Thanh Huyền bay về phía trước đi, đột nhiên trì trệ, ngừng trên hư không, nhìn qua phía trước.

Một đóa lộng lẫy đến cực điểm màu lam tinh hoa, cơ hồ khó mà dùng lời nói mà hình dung được, ngay tại lòng đất này nở rộ, tản mát ra vô tận quang huy, chiếu sáng cả địa tâm thế giới.

Dương Thanh Huyền mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, đóa này tinh hoa bên trong lại ẩn chứa cái này một viên tinh cầu cơ hồ toàn bộ lực lượng!

“A, lại có thể có người đi tới nơi đây.”

Một đạo kinh ngạc thanh âm tại không gian bên trong truyền ra.

Sau đó một đạo lam quang chấn động, nháy mắt rơi vào Dương Thanh Huyền phía trước, hóa ra một tên nam tử thân ảnh, trên dưới đánh giá Dương Thanh Huyền, sắc mặt cổ quái nói: “Ngươi là Phiêu Phiêu Tông đệ tử? Phiêu Phiêu Tông lúc nào thu nam đệ tử rồi?” Ánh mắt lóe lên một tia vẻ giận, nói: “Thế mà hủy ta ước hẹn!”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Ngươi là ai?”

Nam tử không đáp, hỏi ngược lại: “Phiêu Phiêu Tông đương nhiệm tông chủ là đời thứ mấy?”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, thuận miệng Hồ nói ra: “Bảy mươi bốn đời.”

“Cái gì?”

Nam tử kia lấy làm kinh hãi, sửng sốt nửa ngày, nói: “Ta lần trước đi Phiêu Phiêu Tông, bất quá là ba ngàn năm trước, lúc ấy tông chủ vẫn là đời thứ hai mươi ba tơ liễu, làm sao lại truyền bảy mươi bốn đời?”

Dương Thanh Huyền tin miệng Hồ nói ra: “Cái này ba ngàn năm nay, vũ trụ thế cục rung chuyển, tông môn thế lực liên tiếp, Phiêu Phiêu Tông cũng trải qua to lớn rung chuyển, tông chủ cũng như như đèn kéo quân đổi được tấp nập.”

Nam tử kia nói: “Thì ra là thế, bấm ngón tay tính toán, cũng là nhanh đến náo động thời gian, liền đã có điềm báo trước sao? Như thế nói đến, cũng là trách không được. Sợ là đương nhiệm tông chủ đều đã không biết ta là ai, lại có gì khế ước. Mà thôi, mà thôi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2888: Nếu Không Ăn Nắm Đấm?

Dương Thanh Huyền hỏi: “Không biết đại nhân cùng Phiêu Phiêu Tông có gì khế ước?”

Nam tử kia khóe môi vểnh lên, giơ lên một tia cười tà, “Ha ha, không nói cũng được.”

Dương Thanh Huyền nói: “Có thể là tại hạ rất hiếu kì.”

Nam tử suy nghĩ một chút, nói: “Nói cùng ngươi nghe cũng không sao, năm đó đời thứ nhất Phiêu Phiêu Tông tông chủ lưu lạc nơi đây, kém chút chết, được ta cứu. Vì báo đáp ơn cứu mạng của ta, liền đem quý giá thân thể hiến tặng cho ta. Đồng thời cùng ta ký xuống một cái hiệp định. Ở đây Cổ Toản tinh bên trên tu kiến một tòa truyền tống đại trận, nối thẳng nàng tông môn nội bộ, đem nơi đây xem như nàng tông môn đệ tử lịch luyện nơi chốn. Để báo đáp lại, Phiêu Phiêu Tông chỉ lấy nữ đệ tử, đồng thời bất luận cái gì một đời bất luận một vị nào nữ đệ tử, ta đều có thể vô điều kiện tùy ý hưởng dụng.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, nội tâm ước ao ghen tị nổi điên, thầm nghĩ: “Cái này không khỏi cũng quá sướng rồi đi...”, trên mặt lại là nghĩa chính ngôn từ nói ra: “Tốt a, nguyên lai ngươi là âm- ma.”

Nam tử cười nói: “Ha ha, bất quá ta thật cũng không đi dùng mấy lần, trong đó tư vị cũng quên không sai biệt lắm.” Hắn khoát tay nói: “Đã ngươi là Phiêu Phiêu Tông đệ tử, ta cũng lười cùng ngươi so đo, xem ở năm đó tình cảm bên trên, thả ngươi một lần, ngươi đi đi. Đồng thời nói cho đương đại tông chủ, không cần lại đến Cổ Toản tinh, cái kia truyền tống đại trận ta sau đó không lâu liền sẽ hủy đi.”

Dương Thanh Huyền “A” một tiếng, song mắt thấy cái kia màu lam tinh hoa, hỏi: “Đây là cái gì?”

Nam tử sắc mặt biến hóa, lạnh lùng nói: “Thứ này không phải ngươi có thể ngấp nghé cùng thăm dò, liền khi không nhìn thấy bất cứ thứ gì, mau mau rời đi.”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, liền ôm quyền cáo từ.

Nam tử này thần bí khó lường, hắn thử dùng Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn xuống, thế mà hoàn toàn nhìn không ra đối phương tu vi, giật mình phía dưới, quyết định trước tiên lui ra nơi đây, lại bàn bạc kỹ hơn.

“Dừng lại.”

Dương Thanh Huyền vừa đi ra hơn mười bước xa, nam tử kia đột nhiên kêu một tiếng.

Dương Thanh Huyền dừng bước lại, có loại cảm giác không ổn.

Nam tử kia hỏi: “Phiêu Phiêu Tông Đại Duyên Đảo bên trên, có vài cọng Ngọc Tảo Thụ?”

Dương Thanh Huyền song đồng hơi co lại, tỉnh táo nói ra: “Đại Duyên Đảo bên trên không có Ngọc Tảo Thụ.”

Nam tử kia cười lạnh nói: “Đại Duyên Đảo trên có một gốc Ngọc Tảo Thụ, là năm đó ta tự tay trồng hạ.”

Dương Thanh Huyền nói: “A, thật sao? Khả năng này là cái này mấy trăm năm qua, Phiêu Phiêu Tông trầm bổng chập trùng, phía trên Ngọc Tảo Thụ bị người phá hủy đi.”

Nam tử kia lạnh lùng nói: “Ngọc Tảo Thụ chính là đảo cùng cây một thể tồn tại, nếu là cây hủy, nơi nào còn có đảo?”

Dương Thanh Huyền nội tâm thầm mắng không thôi, lòng cảnh giác càng ngày càng cao, vững vàng nói ra: “Đại Duyên Đảo hiện tại rách nát không chịu nổi, hẳn là cây hủy về sau, lưu lại hài cốt.”

Nam tử kia nói: “Trên đời này căn bản cũng không có Ngọc Tảo Thụ loại vật này, chỉ là ta vừa mới thuận miệng nói lung tung.”

Dương Thanh Huyền đưa lưng về phía lấy người kia, chỉ cảm thấy trên sống lưng dâng lên thấy lạnh cả người, lạnh lùng nói: “Sở dĩ ta ngay từ đầu nói Đại Duyên Đảo bên trên không có Ngọc Tảo Thụ.”

Nam tử kia nhẹ nhàng cười một tiếng, nhưng cười mười phần băng lãnh, mắt trong mang theo giọng mỉa mai chi sắc, nói: “Ngươi không phải Phiêu Phiêu Tông đệ tử, bởi vì Phiêu Phiêu Tông căn bản cũng không có Đại Duyên Đảo. Ngươi rất cơ trí, chắc chắn sẽ nói hòn đảo có thể có thể sửa lại danh tự, cái kia ta sẽ nói cho ngươi biết, Phiêu Phiêu Tông hoàn toàn trên bình nguyên, không tồn tại cái gì hòn đảo.”

Dương Thanh Huyền nói: “Xác định? Có thể hay không niên đại quá xa xưa, ngươi nhớ nhầm rồi?”

Nam tử kia nói: “Xác định, không có khả năng nhớ nhầm. Cái kia tiên cảnh giống nhau trong cung điện, ta còn ngủ qua mấy lần phong lưu cảm giác đâu.”

Dương Thanh Huyền thở dài, nói: “Tốt a, cái kia liền không có Đại Duyên Đảo đi.”

Nói xong, liền tiếp theo hướng phía trước đi đến.

Nam tử kia nói: “Hiện tại còn muốn đi?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chẳng lẽ ngươi muốn lưu ta ăn cơm chiều?”

Nam tử kia nói: “Cơm tối không có, nếu không... Ăn nắm đấm?”

Dương Thanh Huyền huyết dịch khắp người nháy mắt ngưng kết, một cỗ tử vong nguy hiểm xông lên đầu, bỗng nhiên hét lớn một tiếng, liền hóa thành độn quang hướng phía trước bỏ chạy.

“Oanh!”

Một đạo lóe sáng đến cực điểm quyền mang vạch phá bầu trời, kích - bắn mà tới.

Toàn bộ màu lam không gian trở nên càng thêm xanh đậm, đem Dương Thanh Huyền hoàn toàn bao phủ.

“Ầm ầm!”

Quyền mang trực tiếp đánh vào tầng dưới chót, nổ tung lớn phiến hư không, oanh ra một cái cự đại khu vực chân không.

Nhưng Dương Thanh Huyền thân ảnh lóe lên, liền thi triển Đạo Hoán Bộ tránh khỏi, sau đó tiếp tục hướng phía trước bay nhanh.

“Đạo Bộ?”

Nam tử kia nheo mắt, kinh ngạc dưới, vẫn chưa quá mức giật mình, ngược lại tha có bộ dáng hứng thú, nói: “Thú vị.”

Đang muốn đi truy, đột nhiên nhìn một chút cái kia màu lam tinh hoa, tự lẩm bẩm: “Được rồi, để hắn đi thôi. Cái này lam tinh mạn châu sa hoa hình thành muốn mấy triệu năm, ta chờ đợi gần ba vạn năm, tuyệt đối đừng cuối cùng xảy ra điều gì đường rẽ.”

Nam tử đã mất đi truy Dương Thanh Huyền hứng thú, đứng tại cái kia đóa màu lam tinh hoa trước, hơi hơi nhắm hai mắt lại, tiếp tục thủ hộ.

Dương Thanh Huyền chạy trốn sau một lúc, ngược lại ngừng lại, xoay người nhìn qua nam tử kia cùng cái kia lam tinh mạn châu sa hoa, nói ra: “Bảy sao Thiên Giới đỉnh phong.”

Căn cứ vừa rồi một quyền kia, Dương Thanh Huyền đoán đại khái xuống thực lực của đối phương.

Nam tử kia mở hai mắt ra, lạnh lùng nói: “Tự cho là thông minh.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta rất hiếu kì thân phận của ngươi, cùng đóa hoa này lai lịch.”

Nam tử nói: “Lòng hiếu kỳ hại người chết, ngươi có thể sống đến bây giờ, còn không rõ ràng đạo lý này sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Hại người chết không phải lòng hiếu kỳ, mà là thực lực không đủ, lòng hiếu kỳ chỉ là biểu tượng mà thôi.”

Nam tử nói: “Ta rất chán ghét tự cho là đúng người trẻ tuổi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tự cho là đúng người đều rất chán ghét, mặc kệ là người trẻ tuổi hay là người già, không phải sao?”

Nam tử cau mày nói: “Ngươi cũng thật nhiều a, đã không đi, vậy liền vĩnh viễn lưu lại đi.” Trở tay liền muốn nắm vào trong hư không một cái.

“Ầm ầm!”

Mảng lớn Cổ Toản địa tầng tại một trảo này dưới, đều sụp đổ.

Dương Thanh Huyền nhận một cỗ khó nói lên lời hấp lực, bị không ngừng kéo quá khứ.

Hắn sắc mặt đại biến, bỗng nhiên hóa ra Bàn Nhược Kim Thân, một chiêu thần chưởng hung hăng đánh tới, đem cái này hấp lực ngăn cản sát na, sau đó thân ảnh nhoáng một cái, liền hướng nơi xa bỏ chạy.

Hắn đột nhiên phát hiện, nam tử này mặc dù là bảy sao Thiên Giới đỉnh phong, nhưng bày ra lực lượng cùng uy áp, lại vượt xa bảy sao Thiên Giới đỉnh trên đỉnh.

“Ha ha, nguyên lai là Bàn Nhược bộ tộc người, vậy thì càng không thể để cho ngươi đi.”

Nam tử cười lạnh một tiếng, lại đưa tay vỗ tay.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ xanh đậm không gian giống như là nổ tung, lực lượng hủy thiên diệt địa trực tiếp cuốn về phía Dương Thanh Huyền, sở hữu Cổ Toản địa tầng đều hóa thành bụi bay.

Một chưởng này trực tiếp đánh nát một mảnh hư không, tinh cầu từ đó tâm bắt đầu nổ tung.

Trên mặt đất xuất hiện vô số vết rạn, mảng lớn thổ hệ nguyên tố nháy mắt vỡ nát.

Tả Kỳ cùng Như Tiểu Yên giật nảy mình, vội vàng hướng hư không bỏ chạy, đồng thời hai người riêng phần mình tế ra pháp bảo hộ thân.

Cái này cỗ lực lượng hủy diệt, cường đại khiến bọn hắn không thể tin được.

Như Tiểu Yên thúc đẩy kiếm trận, đem chính mình bảo vệ, ngăn trở các loại xung kích, hoảng sợ nhìn qua phía dưới, tự lẩm bẩm: “Người kia...”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2889: Mạn Châu Sa Hoa, Gặp Lại Người Quen

Tả Kỳ nói: “Đừng xen vào chuyện bao đồng, người kia bản lĩnh so với chúng ta lớn rất nhiều, nếu là hắn đều ứng phó không được, chúng ta lại có ích lợi gì. Bất quá, cái này Cổ Toản Tinh đến cùng xảy ra chuyện gì rồi?”

Sắc mặt hai người đều hết sức khó coi, bởi vì xa xa tế đàn tại biến cố này hạ hoàn toàn tan vỡ, truyền tống đại trận trực tiếp hôi phi yên diệt.

Này trận một hủy, đừng nói Phiêu Phiêu Tông đệ tử vô pháp tới, liền liền hai người bọn họ đều trở về không được, chỉ có thể cực kỳ nguy hiểm vượt ngang cái này Tịch Diệt Thời Không Hải.

Như Tiểu Yên cả kinh kêu lên: “Sư tỷ, mau nhìn!”

Cái kia to lớn sụp đổ bên trong, Dương Thanh Huyền liều mạng bay ra, toàn thân đẫm máu.

“Huyết Thần Kinh?”

Nam tử kia đứng tại tinh cầu trung ương, lạnh lùng nói: “Sẽ thần thông còn không ít a, nhưng vô dụng.”

Hai ngón khép lại, hướng phía trước một chút.

“Xùy!”

Một đạo cực mạnh quang mang, đánh tan trời cao.

Dương Thanh Huyền toàn thân đại chấn, cảm ứng được nguy hiểm to lớn, lập tức đem Quỷ Tàng triệu hoán đi ra, Quỷ Tàng cầm kiếm mà đứng, ngăn tại Dương Thanh Huyền trước mặt, một kiếm liền bổ xuống.

“Ầm ầm!”

Chỉ mang oanh trên kiếm khí, lại trực tiếp đem kích xuyên.

Quỷ Tàng hoảng sợ, trường kiếm trước người quét ngang.

“Bành!”

Kình khí điểm trên thân kiếm, đem hắn đánh bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền đổi sắc mặt, Quỷ Tàng mặc dù là bảy sao Thiên Giới hậu kỳ, nhưng hoàn toàn có thể lực áp bảy sao Thiên Giới đỉnh phong, thế mà bị nam tử này tùy ý một chỉ liền đánh bay ra ngoài.

“A, quỷ tu?”

Nam tử kia trong mắt chớp động hàn mang, có chút kinh ngạc.

“Người này không phải bình thường!”

Quỷ Tàng thuấn di trở về, mặt mũi tràn đầy vẻ mặt ngưng trọng, nói: “Hoặc là hợp thể đánh, hoặc là đi.”

Dương Thanh Huyền có chút choáng, nói: “Lại hợp thể? Có thể hay không đừng hơi một tí không giữ quy tắc thể.”

Quỷ Tàng khẽ nói: “Ngươi cho rằng ta nghĩ? Ai bảo ngươi đều gây một chút đáng sợ tồn tại, ta còn chưa nói ngươi đây, ngươi còn có mặt mũi trước tiên là nói về.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hợp thể, có mấy phần chắc chắn đánh bại người này?”

Quỷ Tàng trầm ngâm xuống, nói: “Không có nắm chắc.”

Thấy Dương Thanh Huyền mặt mũi tràn đầy ngạc nhiên, hắn giải thích nói: “Người này mặc dù hiển lộ ra bảy sao Thiên Giới đỉnh phong thực lực, nhưng ta cảm giác hắn cũng không chỉ như vậy. Một khi dẫn chiến, đem hắn chân thực lực lượng bạo phát đi ra, cát hung chưa biết.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy ngươi cảm thấy cần phải một trận chiến sao?”

Quỷ Tàng liếm một cái môi lưỡi, nhìn chằm chằm cái kia đóa màu lam tinh hoa, nói: “Đây chính là Mạn Châu Sa Hoa a, còn tại Đại Thừa Đạo quả phía trên tồn tại, có thể để người thẳng tới bỉ ngạn.”

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền giật nảy mình, nói: “Đại Thừa Đạo quả ẩn chứa đại đạo vĩ lực, là bước vào Thiên Giới đỉnh phong mạnh nhất thiên tài địa bảo, làm sao còn sẽ có tại nó phía trên đồ vật?”

Quỷ Tàng nói: “Đại Thừa Đạo quả đích thật là bước về phía đỉnh phong đồ vật, nhưng cái này Mạn Châu Sa Hoa thế nhưng là cường giả tối đỉnh sử dụng côi bảo a, chỉ có cửu phẩm Đại Thừa Đạo quả, phương có thể cùng sánh vai.”

Dương Thanh Huyền nói: “Minh bạch, ý của ngươi là, lựa chọn đánh một trận!”

Quỷ Tàng trầm tư không chừng, nói: “Ta rất muốn một trận chiến, bởi vì giá trị, nhưng người này cho ta cảm giác cực độ đáng sợ.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, đứng trên hư không, cũng có chút trầm ngâm không chừng.

Nam tử kia khóe miệng ngậm lấy cười lạnh, từ đầu đến cuối đứng tại cái kia lam tinh Mạn Châu Sa Hoa bên cạnh, chưa từng rời đi một bước, tựa hồ đang chờ bọn hắn tiến một bước động tác.

Đột nhiên, một đạo âm thanh vang dội truyền đến, “Ta nói mảnh tinh vực này làm sao chảy xuôi đại đạo quang huy, nguyên lai là có Mạn Châu Sa Hoa xuất hiện, xem ra lần này vận khí vô cùng tốt a.”

Tại cách đó không xa hư không bên trên, lăng không đi tới một người, dáng người khôi ngô, mặt mũi tràn đầy cương nghị chi sắc, hai mắt nhìn chằm chằm cái kia lam tinh Mạn Châu Sa Hoa, trên mặt vui mừng.

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng thở một hơi lãnh khí, kém chút nghẹn ngào kêu đi ra.

Người trước mắt này, lại là ngày đó tự hành sinh ra linh trí về sau, bỏ chạy Vũ nhục thân!

Vũ khinh miệt lườm hai người liếc mắt, ánh mắt điểm chủ yếu qua Dương Thanh Huyền, sau đó tiếp tục nhìn về phía cái kia lam tinh Mạn Châu Sa Hoa, từng bước một đi xuống, tự lẩm bẩm: “Còn thiếu một chút liền thành thục. Bất quá nơi này có các ngươi tại, đem máu của các ngươi tế trên hoa này, có thể thúc nó.”

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng, Tả Kỳ cùng Như Tiểu Yên, đều là huyết dịch ngưng lại, lộ ra băng lãnh sắc mặt giận dữ.

Nam tử kia ngược lại mặt không biểu tình, hai mắt nhìn chằm chằm Vũ, trên mặt thần sắc càng ngày càng ngưng trọng, thậm chí có chút không dám tin tưởng dáng vẻ, cuối cùng cả kinh kêu lên: “Nửa bước chí tôn?!”

Vũ cười thầm: “Tiểu tử, tính ngươi thức thời, tự hành đem một nửa tinh huyết dâng ra đến, thúc hoa này, sau đó liền có thể

đi.”

Nam tử kia lắc đầu nói: “Không đúng không đúng, nếu là nửa bước chí tôn, còn dùng cùng ta lời thừa cái gì? Thân thể này mặc dù có nửa bước chí tôn dấu hiệu, nhưng rất rõ ràng, tàn bại không được. Ta nhớ ra rồi, năm đó tựa hồ có ngày Thần tộc cường giả trốn vào nơi đây vũ trụ, hẳn là ngươi đi?”

Vũ sắc mặt biến hóa, nói: “Cái gì gọi là trốn? Ngươi không có đọc qua sách, sẽ không dùng từ sao? Bản tọa tới lui tự nhiên, muốn tới thì tới, muốn đi thì đi.”

Nam tử kia nhìn chằm chằm Vũ đánh giá một trận, cười nói: “Bộ thân thể này bị thương thành trình độ này, không nên còn sống sót a, là chết về sau, nhục thân thu nạp thiên địa tinh hoa ra linh a?”

Vũ sắc mặt đại biến, phẫn nộ quát: “Nói nhảm nhiều quá, chết!”

Mạnh mẽ nắm tay, liền lăng không đánh xuống tới.

Toàn thân đều chớp động lên Thiên Thần chi lực, như từng đạo tinh vờn quanh tại thân thể bốn phía, cái kia quyền mang chấn diệt hết thảy, như thần tiên giáng lâm.

Nam tử song đồng co rụt lại, gương mặt âm trầm xuống, lạnh giọng nói: “Thiểu năng! Ngươi thật muốn động thủ với ta sao? Nếu là thương tổn tới nửa điểm Mạn Châu Sa Hoa, đưa ngươi hóa thành kiếp tro cũng khó chống đỡ ta cơn giận lửa.”

Vũ mặt mũi tràn đầy cười lạnh, căn bản không thèm để ý.

Nam tử kia giận quát một tiếng, phất tay liền một đạo quang mang tại lòng bàn tay hóa hiện, trực tiếp đem lam tinh Mạn Châu Sa Hoa bao lại, sau đó chắp tay trước ngực, phi tốc kết ấn, một cỗ kiên cố khí tường liền tại phía trước hình thành, đồng thời hai tay đẩy về phía trước, như hai cái to lớn trận pháp, đặt ở cái kia khí trên tường.

“Ầm ầm!”

Vũ một quyền, đánh vào cái kia khí tường bên trên, không ngừng đè xuống.

Khí tường lăn lộn, bốc hơi ra đại lượng khói trắng, tại trời cao bên trên tràn ngập khuếch tán.

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng đều là kinh hãi.

Vũ thực lực, rõ ràng tại chín sao Thiên Giới phía trên, thế mà bị người này cản lại.

Hai người đều là một trận kinh hãi cùng lòng còn sợ hãi, may mắn chính mình không có xuất thủ, nếu không hiện tại khả năng liền treo.

Nam tử kia khí tức trên thân một chút xíu đi lên trèo thăng, bốn phía hiện ra huyền diệu phù văn, hình thành mênh mông trận pháp, gương mặt dữ tợn lợi hại, bắn - ra hai đạo sát khí ánh mắt, trong thân thể không ngừng truyền đến tiếng oanh minh, tại một chút xíu giải phong.

Vũ sắc mặt biến hóa, nhìn chằm chằm người kia quát: “Ngươi là ai?”

Nam tử kia gằn giọng nói: “Ngươi cái này thiểu năng, chưa cần thiết phải biết! Uổng phí hết một bộ không tệ thân thể, mặc dù thân thể này ta cũng không cần, nhưng lưu lại cho ta làm đồ chơi cũng không tệ đâu.”

Vũ một trong quyền, tại nam tử kia khí tường áp chế xuống, bắt đầu một chút xíu sụp đổ.

Nam tử hai tay chậm chạp huy động, nhưng lại tại không trung hóa ra Thiên Thủ Thiên Ảnh, toàn bộ hướng Vũ đánh tới!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2890: Xà Tàng Phong Liên, Xin Từ Biệt

Từng đạo năng lượng màu trắng cầu, như lôi điện, bộc phát ra chớp động nhảy vọt hồ quang, kích - bắn mà bên trên.

Vũ song đồng một chút trợn trừng, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hai tay bấm niệm pháp quyết, thân thể bốn phía dần hiện ra vô số tinh hỏa, bày biện ra Phượng Hoàng hình bóng.

Khẽ quát một tiếng, quyết ấn hướng xuống điểm tới.

Cái kia tinh hỏa chớp động, lập tức cháy Nguyên Vũ Trụ trời cao.

Những tinh hỏa kia đều kích - bắn mà xuống, mỗi một đạo bên trong đều truyền đến tiếng phượng hót, như ngàn chim tê minh, cùng những trắng kia lôi đan vào một chỗ, hình thành đầy trời rực rỡ thần huy.

Dương Thanh Huyền nhìn nội tâm rung động, Vũ thi triển đi ra thần thông, chính là Cửu Diệu Tinh Thần Ấn, mô phỏng Phượng Hoàng tinh hệ, nhưng tựa hồ cùng hắn nhận biết có chỗ khác biệt.

Vũ tinh khí thần hồn ý mặc dù tán đi, nhưng nhục thân bên trong, còn có ngày thần quyết năng lượng cùng ấn ký, cái này đạo mới đản sinh ra linh thức, tại nhục thân bên trong lĩnh ngộ được một chút diệu pháp thần thông, dù không toàn diện, nhưng thi triển đi ra, lại hoàn toàn không tại Dương Thanh Huyền lĩnh ngộ phía dưới.

“Xem ra ngươi cũng là nghĩ dùng đóa này lam tinh Mạn Châu Sa Hoa, trị liệu trên người ngươi thương thế không thể chữa khỏi, a, ngây thơ! Bộ thân thể này bên trên tổn thương, là không có thuốc nào cứu được, không cần ngươi quan tâm, bởi vì ta hiện tại liền đưa ngươi đi chết. Người chết rồi, liền không có có nhiều như vậy phiền não rồi.”

Nam tử kia hai con ngươi chớp động, con ngươi bên trong xuất hiện hai đóa hoa sen hình, cũng chậm rãi nở rộ, bộ mặt trở nên âm trầm đáng sợ, giống như rắn.

“Xà Tàng Phong Liên!”

Nam tử tay giơ lên, cả người tựa như một đầu viễn cổ cự xà, trong hai con ngươi hoa sen chớp động, phất tay phía dưới, một đạo rắn bàn đài sen hư ảnh tại không trung hóa ra.

Dương Thanh Huyền nội tâm chấn động mãnh liệt, nam tử này trong mắt sinh sen dị tượng, cùng cái kia đánh giết ân Võ Vương nam tử cực kì tương tự.

“A Ma La Thức!”

Vũ cảm ứng được cái gì, giật nảy cả mình, hai tay phi tốc kết ấn, chính là vận chuyển Đại Thừa Vô Lượng Kinh.

Cái kia nửa bước chí tôn trên thân thể, xuất hiện vô số lít nha lít nhít màu tím khe hở, vô số năng lượng từ trong thân thể tuôn ra.

Hắn cũng chỉ có thể đem phương pháp này quyết điệp gia đến gấp đôi, cỗ này tàn tạ chi thân liền không chịu nổi.

Vũ mặt mũi tràn đầy sắc mặt giận dữ, có chút không cam lòng phát ra gào thét.

Trên thực tế, hắn cũng không có ngày thần quyết áo nghĩa, chỉ là thân thể này bên trong dấu vết lưu lại, để hắn theo dạng thi triển, nhưng cũng nửa điểm không kém.

Quỷ Tàng quát: “Đi mau! Còn ngốc chờ ở cái này làm cái gì?!”

Bỗng nhiên đẩy Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền cái này mới phản ứng được, vội vàng thân thể lóe lên liền hướng nơi xa chạy đi, đồng thời đối với Tả Kỳ tỷ muội quát: “Chạy mau a! Bị cuốn vào một chiêu này bên trong, các ngươi đều phải chết!”

Tả Kỳ cùng Như Tiểu Yên sắc mặt đại biến, các nàng đã sớm cảm thấy không đúng, giờ phút này càng là co cẳng liền chạy, đem độn quang thúc đến cực hạn.

“Ầm ầm!”

Vũ một chiêu rơi xuống, bành trướng năng lượng như biển, như tinh thần, đánh vào cái kia Xà Tàng Phong Liên bên trên, đáng sợ năng lượng càn quét thiên địa.

Dương Thanh Huyền quay đầu nhìn liếc mắt, dọa cho phát sợ, nam tử kia chung quanh xuất hiện cự xà chi tướng, cuộn tại cái kia đóa lam tinh Mạn Châu Sa Hoa bên trên, đem bảo vệ.

Đáng sợ năng lượng đem tinh cầu nghiền nát, toàn bộ tinh vực đều bị liên lụy, lại không thể làm bị thương cái kia Mạn Châu Sa Hoa nửa phần.

Dương Thanh Huyền chỉ là một cái quay đầu, liền bị năng lượng sóng xung kích chấn khí huyết quay cuồng, lúc này không dám dừng lại, vội vàng hướng nơi xa chạy đi.

Tả Kỳ cùng Như Tiểu Yên càng là hoảng sợ, hai người vừa mới chạy ra không xa, bị cái kia năng lượng càn quét thôn phệ, hộ thể kiếm trận cùng thần côn đều nổ tung.

Hai người miệng lớn thổ huyết, kêu thảm không thôi, lộ ra thần sắc kinh hoảng.

“Phiền phức!”

Dương Thanh Huyền cắn răng một cái, liền vọt tới, sau đó vận chuyển Thái Huyền Kiếm quyết, vô số lít nha lít nhít thần kiếm rơi xuống, hình thành một mảnh kiếm cương, bảo hộ ở hai nữ chung quanh.

Sau đó kiếm quyết một chút, quát khẽ: “Đi!”

Toàn bộ kiếm trận hóa thành một thanh to lớn hình kiếm, ở trong không gian xuyên qua, bắn về phía phương xa.

☼đọc truyện ở https://truyencuatｕi.net/

Chính hắn cũng là khí huyết khuấy động, ngũ tạng lục phủ lăn lộn, nhịn không được lại quay đầu nhìn liếc mắt, đã thấy một mảnh mênh mông năng lượng biển, hoàn toàn không gặp hai người.

Nhưng ở năng lượng bên trong, lại có chấn nhiếp hắn sức mạnh tâm thần truyền đến, làm cho tâm thần khuấy động, trong thức hải cũng sóng gió lăn lộn.

Dương Thanh Huyền giật nảy mình, bỗng nhiên đề một hơi, vận chuyển vô tướng Như Lai bản nguyện kinh, trấn áp trên tinh thần khó chịu, đuổi theo chính mình thanh cự kiếm kia mà đi.

Mãnh liệt chấn cảm thỉnh thoảng từ phía sau truyền đến, như diệt thế, phá hủy hết thảy.

Dương Thanh Huyền ngự kiếm mà đi, phá vỡ hư không bên trong đủ loại năng lượng, phát hiện không ít quỷ dị quái vật, cũng tại bên trong tinh vực xuất hiện, hướng bốn phương tám hướng đào tẩu, tất cả đều là bị Vũ cùng nam tử kia chiến đấu chấn kinh, dọa đến chạy trối chết, trong đó không thiếu Thiên Giới cảnh quái vật.

Chẳng biết chạy trốn bao lâu, lúc này mới cách xa khu vực kia.

Dương Thanh Huyền cũng thể năng hao hết, dừng lại thân đến, cái kia to lớn hình kiếm "Bành" một tiếng sụp đổ, hóa thành điểm điểm óng ánh mang, tản vào hư không.

Tả Kỳ cùng Như Tiểu Yên vội vàng ôm quyền nói: "Đa tạ đại nhân cứu giúp."

Dương Thanh Huyền sắc mặt bạc trắng, sơ qua điều tức dưới, mới nói: "Tiện tay mà thôi. Mảnh tinh vực này tạm thời là an toàn. Hai vị vẫn là nhanh đi về đi."

Hai nữ đều là đổi sắc mặt.

Tả Kỳ nói: "Mỗi lần tiến vào Cổ Toản Tinh, chúng ta đều là thông qua truyền tống trận, hiện tại trận hủy, bằng vào chúng ta hai người căn bản là bay không trở về."

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Vậy làm sao bây giờ?"

Tả Kỳ đỏ mặt lên, nhỏ giọng nói: "Chẳng biết đại nhân có thể đưa chúng ta đoạn đường? Trở lại Phiêu Phiêu Tông về sau, hai ta người tất nhiên có thâm tạ."

Dương Thanh Huyền nói: "Thật có lỗi, ta còn có mình sự tình, một đoạn thời gian rất dài bên trong đều không thể rời đi Tịch Diệt Thời Không Hải, trở về sự tình chỉ có thể dựa vào chính các ngươi."

Hai nữ đều là mặt lộ vẻ thần sắc lo lắng.

Như Tiểu Yên nói: "Sư tỷ, đại nhân đã cứu chúng ta hai lần, thực sự không nên lại có quá nhiều yêu cầu."

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, nói: “Tên kia nam tử áo trắng, các ngươi có thể nhận ra? Tựa hồ cùng các ngươi Phiêu Phiêu Tông vô cùng có nguồn gốc, tương truyền còn cùng các ngươi trước đó tông chủ tơ liễu từng có hiệp định.”

Hai nữ đều là sững sờ, lập tức biểu thị cũng không rõ ràng.

Như Tiểu Yên nói: “Người kia cuối cùng biến thành Xà Tàng Phong Liên hình thái, hoàn toàn chính xác cùng chúng ta Phiêu Phiêu Tông tế bái thần linh tương tự. Theo lịch đại tông chủ lời nói, cái kia thần linh chính là Phiêu Phiêu Tông thủ hộ thần, lúc nào cũng có thể sẽ giáng lâm. Một khi thần linh xuất hiện, bất kỳ người nào đều phải thuận theo thần linh chi ý, không được có nửa điểm làm trái.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy được rồi, người kia chính miệng nói, thỉnh thoảng sẽ đi các ngươi tông môn hưởng dụng nữ đệ tử, chỉ là những năm gần đây, một mực tại thủ hộ cái kia lam tinh Mạn Châu Sa Hoa, cho nên mới không rảnh đi ra, vậy các ngươi cái này thần linh có thể có danh tự?”

Hai nữ nghe được “Hưởng dụng nữ đệ tử”, tất cả giật mình, lập tức sắc mặt đỏ bừng, Tả Kỳ sẵng giọng: “Nghĩ không người này lại như thế âm- uế, chúng ta chỉ là xưng hô hắn là thần linh hoặc là xà linh.”

“Xà linh...”

Dương Thanh Huyền tự lẩm bẩm, trầm ngâm xuống, nói: “Tốt, xin từ biệt đi, hai vị bảo trọng.”

Nói xong, lóe lên liền biến mất không thấy gì nữa.

Hai nữ tất cả giật mình, bốn phía nhìn lại, nơi nào còn có Dương Thanh Huyền cái bóng.

Hai người tương đối thở dài, một trận không làm sao, chuẩn bị trước liền tiến tìm cái hành tinh điều tức dưới, sau đó một chút xíu tìm tòi lộ tuyến trở về.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2891: Tham Cật Xà, Lạc Đường Người

“Kia cái gì Xà Linh, nếu là không có đoán sai, hẳn là Ngũ Diệp một trong Tham Cật Xà.”

Dương Thanh Huyền hóa thành độn quang, cấp tốc hướng Hỗn Độn đại lục phương hướng bay đi, cùng Tả Kỳ hai tỷ muội sau khi tách ra, Quỷ Tàng lập tức bắt đầu phân tích nói.

“Hơn phân nửa là.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt nghiêm túc, nói: “Có thể cùng Vũ nửa bước chí tôn thân chống lại, mà lại thi triển ra cái kia Xà Tàng Phong Liên thần thông thời điểm, Vũ là hô một câu A Ma La Thức, lấy Vũ cái kia thân thể đối với lực lượng cảm giác hẳn, hẳn là là sẽ không sai. Thật sự là hỏng bét a, một hoa mở Ngũ Diệp, không phải đều đã bỏ mình sao? Tại sáu Vực Giới bên trong có đêm dài chậm rãi một cái tay, nơi này lại gặp được Tham Cật Xà bản tôn, mặt khác mấy lá sẽ không cũng còn sống sót a?”

Quỷ Tàng thở dài: “Cái này vòng xoáy càng ngày càng sâu a, ta cảm thấy ngươi vẫn là sớm một chút vì đột phá cái này vị diện vũ trụ bình chướng làm chuẩn bị đi. Đến lúc đó cái kia Phạm Vô làm cho nơi đây vũ trụ không thể vãn hồi, ngươi còn trước tiên có thể đào tẩu.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, hắn chưa hề nghĩ tới vấn đề này, hỏi: “Đột phá vũ trụ bình chướng tỉ lệ lớn sao?”

Quỷ Tàng nói: “Lực lượng càng lớn, đột phá tỉ lệ càng lớn, nhưng lực lượng càng lớn, nhận vị diện áp chế cũng càng lớn, sở dĩ thứ này xem vận khí. Mà lại đột phá bình chướng về sau, tiến vào vũ trụ hẹp trong khe, nếu là không thể được đến thượng giới lực lượng dẫn dắt, rất dễ dàng vẫn lạc. Nhưng dù sao cũng so lưu ở chỗ này vũ trụ, bị Phạm Vô tiêu diệt tốt a.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi ý nghĩ quá bi quan, thân nhân của ta, bằng hữu tất cả đều ở đây nơi đây vũ trụ. Ta là tuyệt không cách nào nhìn xem nơi đây vũ trụ bị hủy. Huống hồ, ta tin tưởng Đế Ất, hàng bụi, đỏ tiêu đại nhân bọn hắn nhất định có thể trấn áp Phạm Vô.”

Sau một tháng, cuối cùng đến Hỗn Độn đại lục bên ngoài, cảm ứng được cái kia to lớn thế năng, mới vừa vào trong đó, liền nhận to lớn hấp dẫn, không tự chủ được hướng đại lục rơi xuống.

“Ầm ầm!”

Năng lượng to lớn tầng đánh vào trên thân, tốc độ càng lúc càng nhanh, Dương Thanh Huyền thân thể không ngừng biến hình, hóa ra Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân đều không thể chống cự cỗ lực hút này.

“Soạt!”

Dứt khoát để thân thể tản ra, hóa thành đầy trời đại hỏa, hình thành một mảnh hồng hà, từ phía chân trời rơi xuống.

“Ầm ầm!”

Một đóa to lớn hỏa vân, rơi ở trên mặt đất, chấn lên một cái biển lửa.

truyencua

tui.vn Nháy mắt liền biến trở về Dương Thanh Huyền chân thân, hướng tứ phía nhìn lại, không khỏi sửng sốt một chút, nơi này cực độ lạ lẫm, hắn không biết tập huấn ký túc xá là ở phương vị nào.

“Lần này nguy rồi, làm sao bây giờ?”

Hỗn Độn đại lục cực lớn, rộng lớn vô biên, nếu là đi nhầm phương hướng, sợ là mấy tháng cũng không tìm tới tập huấn ký túc xá.

“Chẳng lẽ muốn triệu hoán Y Y tới?”

Dương Thanh Huyền lấy ra viên kia ngọc bội, trầm tư một trận, lẩm bẩm: “Vẫn là quên đi, ta trước chính mình tìm xem nhìn, thực sự không được lại bóp nát ngọc bội.”

Ngày đó phân biệt thời sự tình, bởi vì Đế Quyền sự tình huyên náo rất không thoải mái, hắn tận khả năng không muốn triệu hoán Y Y.

“Đã triệu tập mọi người tập huấn, khu ký túc xá hẳn là tại năng lượng cao hơn địa phương, ta thuận theo năng lượng cảm ứng đi, có tỷ lệ nhất định có thể tìm tới.”

Dương Thanh Huyền đơn giản nhận ra xuống năng lượng mạnh yếu cùng lưu động, liền hóa thành độn quang, hướng năng lượng cao địa phương bay nhanh mà đi.

Không có bay bao lâu, đột nhiên nhìn thấy phía trước xa xa liền có độn quang, không khỏi đại hỉ, vội vàng bay đi.

Cái kia độn quang đập vào mắt bên trong, là ba tên nam tử, đang hướng một chỗ phương hướng bay nhanh, thực lực cũng không phải là rất mạnh, chỉ có một sao Thiên Giới.

Dương Thanh Huyền mấy cái lắc mình đuổi theo, ba người kia giật mình, dừng lại, cảnh giác nhìn chằm chằm hắn, đều lấy ra binh khí.

Dương Thanh Huyền nhìn ba người liếc mắt, phát hiện sắc mặt cổ quái, vậy mà đều không phải nhân tộc, lúc này ôm quyền nói: “Ba vị, mạo muội. Ta nghĩ hỏi thăm một chút, ba vị cũng biết đến tự bốn bộ vũ trụ đệ tử thiên tài tập huấn chi địa ở đâu sao?”

Ba người nhìn nhau liếc mắt, đều là lắc đầu, trong đó một người cầm đầu, là một sao Thiên Giới đỉnh phong võ giả, quát: “Mau tránh ra! Chúng ta có việc gấp tại người.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia ba vị cũng biết Hỗn Độn Thần Cung ở đâu sao?”

Ba người nghe xong, đều là giật nảy mình, cái kia người cầm đầu quát: “Đừng muốn bắt chúng ta trêu đùa, cái gì cũng không biết, đi mau!”

Bọn hắn thấy Dương Thanh Huyền tu vi được, không dám ngạnh bính, trực tiếp tại không trung lượn quanh cái vòng tròn, tiếp tục hướng phía trước độn đi.

Dương Thanh Huyền thật vất vả gặp được người, há có thể liền từ bỏ như vậy, lần nữa đuổi tới, cũng không ngăn trở ba người, mà là theo sau lưng kêu lên: “Ta thật chỉ là tìm hiểu một chút, ba vị khẳng định biết Hỗn Độn Thần Cung tọa độ a?”

Người cầm đầu kia trầm giọng nói: “Chớ để ý, chúng ta tranh thủ thời gian hồi tộc bên trong, chính sự quan trọng, chục triệu đừng chậm trễ!”

Ba người tăng nhanh độn thuật.

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Xem ra cái này Hỗn Độn đại lục, cũng không phải là chỉ có đế chi nhất tộc, cùng phổ thông vị diện không sai biệt lắm, cần phải có đại lượng sinh linh tồn tại. Bọn hắn như thế dáng vẻ lo lắng, sợ là thật có chuyện gì. Dù sao ta nhất thời ở giữa tìm không thấy phương hướng, không bằng cùng bọn hắn đi xem một chút, chỉ cần có người, tóm lại có thể hỏi ra Hỗn Độn Thần Cung vị trí chỗ.”

Lập tức cũng không hỏi nữa, mà là theo đuôi sau lưng ba người.

Mấy canh giờ về sau, ba người bay vào một mảnh to lớn dãy núi, bên trong tất cả đều là Nguyên Thủy hỗn độn chi khí, làm cho Dương Thanh Huyền vừa sợ lại thích, vội vàng đem nơi đây tọa độ ghi chép lại, tương lai có cơ hội, có thể trở lại tu luyện.

“Sưu!”

Ba người tiến vào dãy núi về sau, đột nhiên phương hướng thay đổi, liền hướng phía dưới bay thấp, hẳn là đến lúc đó.

Dương Thanh Huyền bảo trì ngàn trượng khoảng chừng cự ly, cùng sau lưng ba người.

Chỉ thấy một cái sơn cốc bên trong, vây quanh hơn trăm người, tướng mạo thân hình cùng ba người này tương tự, hẳn là cùng một chủng tộc, có một phần năm người, thực lực đều tại Thiên Giới phía trên, đa số người chủ yếu là một sao Thiên Giới.

Trên mặt đất còn ngổn ngang lộn xộn nằm mấy chục người, giống như là lâm vào hôn mê bất tỉnh.

“Ba vị hộ pháp hồi đến rồi!”

Ngồi xếp bằng trên mặt đất người, không ít mở mắt ra.

Ngồi tại đoạn trước nhất chính là một lão giả, chỉ là nhàn nhạt nói ra: “Man Hổ, các ngươi trở về.”

Cái kia cầm đầu dị tộc người chính là Man Hổ, vội vàng tiến lên, ôm quyền nói: “Đại trưởng lão, chúng ta hồi đến rồi! Tộc trưởng đâu?”

Lão giả kia sắc mặt khó coi, chỉ chỉ khe núi, nói: “Còn nhốt ở bên trong.”

Man Hổ cả kinh nói: “Ta đi xem một chút!”

Lão giả kia bỗng nhiên một phát bắt được hắn, nói: “Nhất thiết cẩn thận một chút! Sở hữu đi vào người, không khỏi là thụ thương ra.”

Man Hổ nói: “Không lo được cái này rất nhiều, cứu tộc trưởng quan trọng, ta thử một chút.”

Hắn vẫy tay một cái, hai người khác lập tức cùng sau lưng hắn, tiến vào trong khe núi.

Dương Thanh Huyền vạn phần hiếu kì, Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn lại, lại bị ngọn núi chặn, hoàn toàn thấy không rõ bên trong cảnh tượng.

Lúc này, ngồi xếp bằng trên mặt đất rất nhiều người, đều phát hiện hắn tồn tại, quăng tới kỳ quái mà cảnh giác ánh mắt.

Cái kia lão giả cầm đầu trầm giọng nói: “Các hạ là người nào?”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Lạc đường người, chỉ là muốn hỏi cái đường mà thôi. Chẳng biết chư vị đại nhân, cũng biết lần này bốn bộ vũ trụ thiên tài tập huấn địa điểm là ở nơi nào sao? Lại không tốt, nói cho ta Hỗn Độn Thần Cung tọa độ cũng đi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2892: Giương Đông Kích Tây Thần Cung Kinh Biến

Lão giả sắc mặt biến hóa, nói: “Cái gì bốn bộ vũ trụ thiên tài tập huấn, lão hủ chẳng biết, nhưng cái kia Hỗn Độn Thần Cung, chính là tại Hỗn Độn đại lục trung ương, ngày này khung phiêu miểu chỗ, tập toàn bộ đại lục thế năng tối cao, không có đế chi nhất tộc triệu hoán, người bình thường vô pháp tiến vào.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đại nhân chỉ cần đem tọa độ nói cho ta liền có thể.”

Lão giả kia nói: “Có thể, bất quá đại nhân muốn giúp ta làm một chuyện.”

Dương Thanh Huyền sao mà thông minh, lập tức đoán được, nói ra: “Ngươi là để ta tiến cái này trong khe núi, cứu các ngươi kia cái gì tộc mọc ra?”

Lão giả ánh mắt lóe lên dị sắc, gật đầu nói: “Đúng vậy.”

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi nhiều người như vậy đều bị khốn tại đây, hiển nhiên việc này rất khó, ta sợ chính mình cũng có lòng không đủ lực.”

Lão giả nói: “Đại nhân khiêm tốn, chúng ta bộ tộc bị khốn tại chủng tộc thiên phú, mặc dù bình quân thực lực còn có thể, nhưng rất khó đột phá bốn sao lạch trời, cho dù là tộc trưởng đại nhân, cũng kẹt tại ba sao Thiên Giới đỉnh phong, vô pháp cố gắng tiến lên một bước. Nếu là ta không nhìn nhầm, đại nhân khẳng định là bốn sao Thiên Giới tồn tại. Chúng ta làm không được sự tình, đại nhân chắc là có thể, chỉ cần đem tộc trưởng mang ra đến, lão hủ tự mình dẫn đường, đưa đại nhân đến Hỗn Độn Thần Cung lĩnh vực trước.”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, nói: “Các ngươi tộc trưởng đến cùng tình huống như thế nào, khe núi này bên trong lại là chuyện gì xảy ra?”

Hắn đối với cứu bọn họ tộc trưởng cũng không có hứng thú gì, nhưng đối với đã xảy ra chuyện gì cảm thấy rất hứng thú.

Lão giả mặt lộ vẻ khó xử, thở dài, nói: “Ai, ta cũng không rõ ràng lắm.”

Nguyên lai ngay tại ba ngày trước, chân trời đột nhiên bay tới một đạo lưu quang, rơi vào khe núi này bên trong, hình thành năng lượng to lớn trận.

Kề bên này chính là Thiên Nhung bộ tộc địa bàn, mà Thiên Nhung tộc tộc trưởng ngay tại cách đó không xa bế quan tu luyện, cái này đạo cường đại lưu quang chấn kinh trong tộc mảng lớn cao thủ, thế là tất cả đều tới điều tra.

Kết quả tộc trưởng trực tiếp đi vào cái kia năng lượng trong tràng, liền hôn mê ở bên trong, lại không có ra. Thiên Nhung tộc cao thủ đều chấn kinh dị thường, vội vàng tiến đi cứu viện, nhưng đều không thể đi bao xa, ngã xỉu ngã xỉu, rời khỏi rời khỏi, không ít người còn bị thương.

Dương Thanh Huyền nhìn toàn trường liếc mắt, giật mình không thôi, nơi này có hơn trăm người, tuy nói tối cao cũng liền ba sao Thiên Giới, nhưng liền cái kia năng lượng trận đi đều đi không được, để hắn vạn phần hiếu kì, có loại kích động khiêu chiến cảm giác.

Đúng lúc này, trong khe núi thân ảnh lóe lên, Man Hổ liền vọt ra, sau đó ngã trên mặt đất, toàn thân run rẩy, trong miệng phát ra thanh âm khàn khàn, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

“Man Hổ!”

Lập tức có mấy tên Thiên Nhung tộc nhân quá khứ, đem hắn kéo tới một bên, sau đó tiến hành cứu chữa.

Vẻ mặt của mọi người đều mười phần trấn định, hiển nhiên loại tình huống này xuất hiện rất nhiều lần, bọn hắn đều không cảm thấy kinh ngạc.

Dương Thanh Huyền cuối cùng ép không được lòng hiếu kỳ, nói: “Tốt, ta lại thử một chút, nhưng một, bất luận ta có thành công hay không, các ngươi đều muốn đem Hỗn Độn Thần Cung tọa độ nói cho ta; Hai, nếu là nguy hiểm đến tính mạng của ta, ta thứ nhất thời gian liền ra tới, tuyệt sẽ không vì cứu các ngươi tộc trưởng mà liều mạng mạng.”

Lão giả suy nghĩ một chút, gật đầu nói: “Cái này cũng là nên.”

Dương Thanh Huyền lúc này đề miệng chân khí, liền hướng cái kia trong khe núi đi đến.

Là một đầu chật hẹp con đường, quẹo mấy cái cua quẹo về sau, liền thấy một mảnh khoáng đạt hẻm núi, bên trong tràn ngập năng lượng kỳ dị, vừa tiếp xúc với, liền cảm giác dung nhập toàn thân, giống như là ngâm trong nước, đồng thời toàn thân bị rót đầy.

Dương Thanh Huyền cẩn thận từng li từng tí đi về phía trước, cái này hẻm núi trên đường, lệch ra bảy dựng thẳng tám ngược lại mảng lớn võ giả, tất cả đều là Thiên Nhung tộc người, vừa mới theo Man Hổ tiến đến hai người, cũng rơi vào ven đường.

Dương Thanh Huyền dùng Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn lại, ở đây hẻm núi cuối cùng, có một bộ thân thể khôi ngô đổ vào cái kia, toàn thân kim giáp, hơn phân nửa chính là Thiên Nhung tộc tộc trưởng.

Hắn chú ý quan sát hẻm núi hai bên hoa cỏ cây cối cùng núi đá, bày biện ra về sau phóng xạ hình thái, hẳn là cỗ năng lượng này khuếch tán hình thái.

Dương Thanh Huyền vận chuyển vô tướng Như Lai bản nguyện kinh, thần thể quang huy ở trên người lưu chuyển, từng bước một làm đến nơi đến chốn, vững vàng di chuyển về phía trước.

Cỗ lực lượng này mặc dù càng ngày càng mạnh, nhưng cũng không phải gánh không được, rất nhanh liền đến hẻm núi cuối cùng.

Hắn kiểm tra một chút Thiên Nhung tộc tộc trưởng trạng thái, phát hiện chỉ là đã hôn mê, liền đem hắn thu nhập Thánh khí bên trong, sau đó tiếp tục tiến lên.

Xuyên qua hạp cốc này, bỗng nhiên bị cảnh tượng trước mắt chấn kinh, tại cách đó không xa phía trước, hai người ngồi đối diện nhau, riêng phần mình bấm niệm pháp quyết, hình thành một cỗ mênh mông trường năng lượng, hướng bốn phương tám hướng khuếch tán.

Nguyên lai cỗ năng lượng này, đúng là hai người quyết đấu phía dưới hình thành to lớn linh áp, mà lại kéo dài không tiêu tan.

Càng làm cho Dương Thanh Huyền kinh hãi là, trước mắt quyết đấu hai người, lại là Đông quân Đông Cung Lệ cùng sáu ẩn danh lưu một trong Đại Quân!

Hai người giằng co đã có mấy ngày thời gian, căn cứ Thiên Nhung tộc trưởng lão lời nói thời gian, hẳn là ba ngày, đều đã đến sức cùng lực kiệt trình độ.

“Ừm? Thế mà tới một vị lớn một chút chuột.”

Đông Cung Lệ xoay chuyển ánh mắt, lộ ra ngạc nhiên thần sắc, ngốc trệ dưới, lập tức cười nói: “Ha ha, lại là người quen đâu.”

Đại Quân gặp một lần Dương Thanh Huyền, cũng giật mình vạn phần, hiển nhiên cũng không nghĩ tới Dương Thanh Huyền có thể độc từ xuyên việt Tịch Diệt Thời Không Hải, trở lại Hỗn Độn đại lục.

Dương Thanh Huyền đối với hai người này đều không có hảo cảm, đưa tay chộp một cái, “Ông” một tiếng, chiến kích Thiên Khư phá không mà ra, rơi vào trong tay, tản mát ra ánh sáng màu vàng óng.

Sau đó từng bước một đi ra phía trước.

Hai người đều có chút không tự nhiên lại, đều cho rằng Dương Thanh Huyền sẽ công kích mình.

Đại Quân trầm giọng nói: “Dương Thanh Huyền, người này là Phạm Vô người, ta và ngươi ân oán cá nhân lại để một bên, đại cục làm trọng. Chưởng giáo mang người vây công Hỗn Độn Thần Cung, ta bị người này dẫn dắt đến tận đây, thụ trận pháp áp chế. Hi vọng ngươi có thể minh bạch đại nghĩa, trợ ta diệt trừ người này.”

[tr u yen cua tui | Net]

Dương Thanh Huyền kinh hãi, sợ hãi nói: “Vây công Hỗn Độn Thần Cung?!”

Đại Quân trong mắt bắn - ra lửa giận, lạnh giọng nói: “Chính là! Những người này ở đây bốn bộ vũ trụ bên trong kiếm chuyện, để Đế Ất đại nhân đem nhân thủ toàn bộ phái đi bốn bộ vũ trụ, không nghĩ tới đúng là giương đông kích tây. Ba ngày trước, chưởng giáo xuất hiện tại Hỗn Độn Thần Cung bên ngoài, trực tiếp mang người công thành.”

Dương Thanh Huyền nội tâm kinh hãi vô cùng, một viên mồ hôi lạnh từ thái dương rơi xuống, nghĩ không ra phù đạt đến lại giống như này dũng khí.

Đông Cung Lệ cười to nói: “Ha ha, không tính là giương đông kích tây, hẳn là các ngươi phái người hướng bốn bộ vũ trụ kiếm chuyện, chưởng giáo đại nhân cảm thấy phiền, sở dĩ quyết định cho các ngươi một chút nhan sắc nhìn xem. Ba ngày trôi qua, cũng không biết Đế Ất chết không có.”

Đại Quân giận dữ, quát: “Các ngươi toàn bộ chết sạch, Đế Ất đại nhân cũng sẽ không chết!”

Đông Cung Lệ cười lạnh nói: “Ngu xuẩn vật, bằng một cỗ khí phách đến suy đoán kết quả sao? Đế Ất theo các ngươi như thế nào không được, trong mắt của ta chỉ thường thôi.” Hắn cười khẩy, sau đó quay đầu nhìn về Dương Thanh Huyền, nói: “Tiểu tử, chưởng giáo đại nhân thế nhưng là cực kì coi trọng ngươi, chỉ cần ngươi gật đầu, liền lập tức có thể trở thành a Ma La, nắm giữ một tia xung kích Vạn Cổ Chí Tôn cơ hội.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2893: Ta Muốn Vậy, Thân Ngoại Hóa Thân

“Ồ?”

Dương Thanh Huyền mặt không biểu tình, dẫn theo chiến kích tiếp tục đi lên phía trước.

Đại Quân sắc mặt đại biến, vội vàng nói: “Đừng nghe hắn nói bậy! Một khi bị tà ác A Ma La Thức nhập thể, liền đem trên đường tà đạo càng chạy càng xa, vạn kiếp nạn phục.”

Đông Cung Lệ cười nhạo nói: “Cắt! Ai là đường tà đạo, ai là chính đường, cái này chưa chắc đã nói được đâu.” Hắn nhìn qua Dương Thanh Huyền, tràn ngập dụ hoặc nói ra: “Nhiều ít người vì cái này một tia A Ma La Thức, có thể nói hao hết tâm lực, lại cuối cùng không thể được, ngươi cần phải trân quý cái này kiếm không dễ cơ hội a.”

“Nói hay lắm có đạo lý.”

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, tiếp tục hướng phía trước đi, cự ly hai người năm trăm trượng khoảng chừng thời điểm, linh áp liền đã to lớn, cơ hồ lại khó tiến lên.

Dương Thanh Huyền toàn thân không ngừng phân giải ra đến, hóa thành huyết ảnh chân thân, ngàn vạn phù văn chớp động. Chỗ mi tâm càng là tuôn ra Quỷ Tàng lực lượng, không ngừng dung hợp đến trong thân thể.

Đây là bọn hắn một đi ngang qua đến, nghiên cứu ra được nhanh chóng hợp thể thuật, tại hai cái khác biệt trong không gian, phân biệt vận chuyển Huyết Thần Kinh cùng Huyết Hải Phù Đồ Kinh, sau đó Quỷ Tàng lấy phân giải thành huyết phù hình thức, trực tiếp dung nhập vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Nháy mắt, không giữ quy tắc thể vì Dương Huyền Tàng, khí thế trên người bỗng nhiên bạo phát đi ra.

“Ầm ầm”, vô số huyết quang lưu chuyển, một chút thẳng tới bảy sao Thiên Giới đỉnh phong, Dương Huyền Tàng diện mục dữ tợn, hét lớn một tiếng, liều mạng xông đi lên kích.

Từng vòng từng vòng huyết quang kích - bắn ra, hai người đều ở năng lượng đỉnh phong, nháy mắt xông vào tám sao Thiên Giới, đến tám sao Thiên Giới sơ giai.

Đông Cung Lệ cùng Đại Quân đều hoàn toàn biến sắc, cùng một chỗ hoảng sợ nhìn qua Dương Thanh Huyền, đồng thời nghẹn ngào kêu lên: “Hợp thể?!”

Đối bọn hắn mà nói, hợp thể thuật cũng không phải gì đó cao thâm đồ vật, nhưng hai người muốn hợp thể, điều kiện là cực kì hà khắc, mà lại rất khó duy trì ổn định.

Dương Huyền Tàng lặng lẽ cười một tiếng, ánh mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm hai người, để hai người đều rùng mình, không biết hắn muốn đối phó ai.

Nếu là lúc trước năm sao Thiên Giới trạng thái còn tốt, hai người đều không phải quá lo lắng, tương đối trấn định, bởi vì lấy thực lực của hắn mà nói, đối phương coi như gia tăng một vị năm sao Thiên Giới giúp đỡ, cũng chỉ thường thôi, cũng không thể trở thành thắng bại mấu chốt.

Nhưng bây giờ hoàn toàn khác nhau!

Dương Thanh Huyền hợp thể về sau, lại đã đạt tới khó có thể tưởng tượng tám sao Thiên Giới, cái này cho hai người lớn lao áp lực, vô luận hắn đảo hướng ai, một người khác tất nhiên thảm bại.

Đại Quân sắc mặt bạc trắng, nói ra: “Ngươi sẽ không thật đảo hướng hắn a? Cũng đừng quên, các bằng hữu của ngươi đều còn tại Hỗn Độn Thần Cung, vì đối kháng những này tà ác liều mạng, cũng đừng quên ngươi đến Hỗn Độn đại lục mục đích, Đế Ất đại nhân đối ngươi dạy bảo!”

Đông Cung Lệ cười nhạo nói: “Ha ha, phiền nhất miệng đầy nhân nghĩa đạo đức, thế giới này, không giảng lợi ích giảng đạo đức hành vi, đều là đùa nghịch lưu manh. Chưởng giáo đại nhân có thể vì hắn cung cấp một tia bước vào Vạn Cổ Chí Tôn cơ hội. Đối với mỗi một vị cao giai Thiên Giới mà nói, đây là cỡ nào cơ hội khó được, tất cả mọi người tâm lý nắm chắc. Đi theo Đế Ất, có thể thu được cơ hội gì sao? Ha ha, nói cứng nếu như mà có, đó chính là chịu chết cơ hội. Tỉ như lần này tập huấn, nhìn xem cuối cùng có thể có mấy người sống sót.”

Đại Quân cả giận nói: “Tập huấn hi sinh, là không thể tránh được, duy sẽ vượt qua những này hi sinh, phương có thể trở thành một đời cường giả!”

Đông Cung Lệ nói: “Thôi đi, chính mình không hi sinh, kêu người khác đi hi sinh, cũng thật sự là không có người nào.”

“Ngươi...” Đại Quân vạn phần lo lắng, thấy Dương Thanh Huyền từng bước một đến gần, hai người đều cảm thấy lớn lao uy áp cùng nguy hiểm, giữa lẫn nhau giằng co, dần dần yếu bớt, đều đề một tia tâm thần phòng bị, sợ cái kia chiến kích chém trên đầu mình.

Dương Huyền Tàng mặt mũi tràn đầy lãnh sắc, cường đại sát cơ đang ánh mắt bên trong xen lẫn, từng bước một đi ra phía trước, nói ra: “Hai vị đều nói tốt có đạo lý a, ta cần phải chặt các ngươi ai đầu đâu? Thật sự là xoắn xuýt.”

Đông Cung Lệ hắc âm thanh cười nói: “Cái này còn dùng xoắn xuýt? Rất lựa chọn tốt sự tình đi, ngươi tu luyện là vì cái gì, không phải là vì xung kích cái kia Vạn Cổ Chí Tôn a, chẳng lẽ là tu luyện chơi, hoặc là vì duỗi trương chính nghĩa, trừ bạo an dân? Ha ha ha ha.”

“Đông quân lời nói có lý.”

Dương Huyền Tàng mỉm cười, đi đến hai người bên cạnh thân, nói: “Đi hắn - mẹ -de duỗi trương chính nghĩa đi, lực lượng chính là chính nghĩa!”

Hắn song đồng bỗng nhiên co rụt lại, toàn thân sát khí bỗng nhiên ngưng thực, vô số trong suốt hỏa diễm cùng máu tươi tràn vào đến chiến kích bên trong, bộc phát ra kinh người khí minh thanh cùng lực lượng.

Một chiêu Sát Na Sinh Diệt, bỗng nhiên chém ra!

“Xùy!”

Hồng quang tại không trung lóe lên, hướng Đại Quân trán trên đỉnh bổ tới.

Đông Cung Lệ cùng Đại Quân hai người, lập tức một Thiên Đường một Địa Ngục, đều là mở to hai mắt, bất quá một cái mừng rỡ, một cái cuồng nộ.

“Đáng chết a!”

Đại Quân nổi giận gầm lên một tiếng, bi phẫn nói: “Bản tọa thật hối hận, ngày đó không có ở Huyết Long Cung giết ngươi!”

Đông Cung Lệ cười nhạo nói: “Tại tuyệt đối lợi ích trước mặt, bất luận cái gì người bình thường đều sẽ làm ra bình thường lựa chọn, đi chết đi! Sáu ẩn danh lưu, rất nhanh liền sẽ trở thành lịch sử.”

Đông Cung Lệ mặt mũi tràn đầy nhe răng cười cùng phấn khởi, đem trong cơ thể toàn bộ lực lượng đều bạo phát đi ra, dung nhập vào quyết ấn bên trong, liều mạng áp chế Đại Quân, để phòng hắn đào tẩu.

Đại Quân mặt mũi tràn đầy vẻ tuyệt vọng, đang chuẩn bị liều mạng cuối cùng một tia lực lượng, phá vỡ Đông Cung Lệ phòng ngự đào tẩu, lại đột nhiên thấy cái kia bổ tới kích ánh sáng, tại không trung nhoáng một cái, trực tiếp vẽ đường vòng cung, liền đến Đông Cung Lệ trước mặt.

“Cái gì?!”

Hai người tất cả giật mình, có chút phản ứng không kịp.

Dương Huyền Tàng cười gằn nói: “Vạn Cổ Chí Tôn, ta muốn vậy; Giết ngươi, cũng ta muốn.”

“Ầm ầm!”

Đông Cung Lệ đã vô pháp phòng ngự, cái kia một kích hung hăng bổ trên đầu, đem nửa cái đầu trực tiếp gọt sạch, tại không trung nổ vỡ nát.

Cái kia không đầu thân thể, cũng tại Đại Quân giằng co áp lực dưới, ầm vang vỡ vụn.

Dương Huyền Tàng sắc mặt biến hóa, giật mình nói: “Chết rồi?”

Hắn thấy, Đông Cung Lệ lợi hại trình độ, không kém chưởng giáo, tựa hồ không có dễ dàng chết như vậy.

Đại Quân trầm giọng nói: “Còn không có! Người này có thân ngoại hóa thân.”

Nói xong, đưa tay liền một chưởng hướng hư không oanh ra.

"Ầm ầm" tiếng vang tại bốn phương tám hướng khuấy động, hướng cái kia một chỗ không gian càn quét mà đi.

Trong chốc lát, không gian kia bên trong chảy ra "Cuồn cuộn" tiếng nước, hình thành một mảnh Thu Thủy Kiếm ý, đem Đại Quân một chưởng ngăn trở.

Một đạo nam tử thân ảnh nổi lên, cùng lúc trước hoàn toàn khác biệt.

Đông Cung Lệ bản tôn, đã là đoạt xá Tô Bạch thân thể, vì tư thế hiên ngang nữ tử, giờ phút này lại là oai hùng vĩ ngạn nam tử.

Đây chính là Đông Cung Lệ ban đầu nhất nam nhi chi thân.

Hắn đoạt xá Tô Bạch về sau, liền đem thân thể của mình luyện chế thành thân ngoại hóa thân, một mực cất kỹ, chính mình nằm mơ cũng không nghĩ tới, thế mà lại hữu dụng bên trên một ngày.

Đông Cung Lệ trong mắt đều là vẻ ngoan lệ, ác độc nhìn chầm chầm Dương Thanh Huyền, gằn giọng nói: "Ta muốn biết, vì cái gì?!"

Dương Thanh Huyền chiến kích vung lên, chấp tại bên người, lặng lẽ nhìn qua hắn, mang theo bi thương nhàn nhạt nói ra: "Ngươi không có cảm giác đến, ta cái này chiến kích khí uẩn, có chút quen thuộc sao?"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2894: Thần Cung Chiến (1): Chênh Lệch Thật Lớn

Đông Cung Lệ sững sờ, song đồng hơi co lại, nhìn chằm chằm cái kia chiến kích, đột nhiên cả kinh nói: “Vũ Thiên Chi Thương?!”

Dương Huyền Tàng gật đầu nói: “Chính là Vũ Thiên Chi Thương, Tô Bạch Thiên Vương đối với sát ý của ngươi, đã dung nhập vào cái này chiến kích bên trong, cũng dung nhập vào ý chí của ta bên trong. Nàng nguyên bản còn có một chiêu át chủ bài, chỉ là cuối cùng từ bỏ, thế là, ta liền thành nàng cuối cùng chiêu kia át chủ bài.”

“Ha ha ha ha!”

Đông Cung Lệ ngửa mặt lên trời cười to, nói: “Nguyên lai là Tô Bạch, tốt, tốt, tốt! Không hổ là ta nhìn trúng nữ nhân, ta rất tán thưởng đâu.”

Trong âm thanh của hắn mang theo một tia ho khan, khóe miệng không ngừng tràn ra máu.

Mặc dù thân ngoại hóa thân trốn được một mạng, nhưng bản tôn bị Dương Huyền Tàng phá hủy, rất nhiều lực lượng tại Tô Bạch nhục thân bên trong bị chém rơi xói mòn, mà lại nháy mắt kích hoạt nhục thân của mình, cưỡng ép từ cái kia một kích hạ lao ra, cũng bị chân khí làm vỡ nát mảng lớn kinh mạch, thụ nhất định tổn thương.

Dương Huyền Tàng nói: “Chết ở đây Vũ Thiên Chi Thương ý chí dưới, ngươi cùng Tô Bạch Thiên Vương nhân quả, cũng liền vẽ lên viên mãn dấu chấm tròn.”

Đông Cung Lệ lệch ra cái đầu, khóe miệng giơ lên tà ác cười, nói: “Như đúng như đây, đích thật là vẽ lên dấu chấm tròn, có thể ngươi có khả năng này sao?”

Hai tay của hắn trước người kết ấn, song đồng co rụt lại, bỗng nhiên nổ bắn ra - ra - tinh mang, con ngươi nháy mắt hóa thành hoa sen, sau lưng hiện ra sen hư ảnh, hoàn toàn hiện lên màu đen kịt.

Mà Đông Cung Lệ thân thể, cũng theo đó một chút xíu biến thành đen.

Đại Quân sắc mặt đột biến, quát: “Mau ra tay, hắn muốn bị A Ma La Thức hắc hóa!” Trên thân bỗng nhiên bạo khởi kim loại sáng bóng, ở trên không hội tụ thành một thanh to lớn bánh răng chiến đao, hung hăng bổ tới.

Dương Huyền Tàng tự nhiên không nói hai lời, chiến kích tại không trung lóe lên, liền quét ngang mà đi, Tô Bạch trước khi chết cái bóng trong đầu hiện lên, đầy mắt đều là kiên quyết cùng sát khí.

Hai người công kích, một trước một sau, đem hư không hoàn toàn chém ra, mang theo nghiền nát hết thảy khí thế.

“Thu Thủy Ý!”

Đông Cung Lệ đưa tay bấm niệm pháp quyết, vô số kiếm ý tại bốn phía hiển hiện, lóe lên phía dưới, hóa thành sáng loáng nước chảy, tại trước người hội tụ thành một thanh kiếm, lúc này chém ra.

Sau đó xuất thủ lần nữa, một chỉ hướng hư không điểm xuống.

Vô số vòng xoáy hiển hiện, phảng phất đem toàn bộ càn khôn đều dung nạp đi vào, giữa thiên địa chỉ còn lại một chỉ này.

Dương Huyền Tàng cùng Đại Quân đều trong lòng kinh hãi, đây chính là hai chiêu đạo pháp áo nghĩa a.

"Ầm ầm!"

Hai người công kích, trực tiếp bị cái này hai chiêu song song mà ra đạo pháp ngăn trở, lập tức chôn vùi.

Dương Huyền Tàng toàn thân đại chấn, chính mình một kích lực lượng bị ngày đó đế chỉ hoàn toàn trấn áp, không chỉ có kích quang bạo nát, liền liên chiến kích Thiên Khư cũng phát ra ông minh chi thanh, nhận cự chấn động mạnh.

Huyết ảnh chân thân bên trên, vô số huyết sắc phù văn lăn lộn, lại có bị áp binh giải chi thế.

Dương Huyền Tàng hoảng hốt, vội vàng thu hồi chiến kích che ở trước người, vận chuyển ba đại thần thể, rực rỡ thần huy phóng xuất ra, chống lại cái kia một chỉ lực lượng.

Cũng may Đông Cung Lệ lực lượng chủ yếu đều dung nhập Thu Thủy Kiếm trúng, chống lại Đại Quân thần thông chiêu thức, đối phó Dương Huyền Tàng chỉ là thuận tay mà làm.

Nhưng dù vậy, Dương Huyền Tàng vẫn là pháp thể đại chấn, phun ra một ngụm máu đến, tại không trung liên tiếp lui về phía sau.

"Chênh lệch làm sao sẽ lớn như vậy?!"

Dương Huyền Tàng lòng tràn đầy hoảng sợ, thậm chí có một chút tuyệt vọng, to lớn như vậy thực lực chênh lệch, còn thế nào giết đối phương?

Mà lại chính mình đã là tám sao Thiên Giới, hiện tại cỗ này chiến lực, đặt ở nam bộ vũ trụ đều có thể tiến vào Thiên Vương hàng ngũ, lại bị đối phương tùy ý một chiêu ngăn lại.

Đại Quân cùng Đông Cung Lệ lực lượng tại không trung đánh nát ra, năng lượng to lớn chấn động khuếch tán, Dương Huyền Tàng lần nữa hoảng sợ, vội vàng vung lên chiến kích, che ở trước người.

“Đáng chết a! Chỉ là năng lượng ba động, đều có gánh không được xu thế!”

Dương Huyền Tàng máu me đầy mặt sắc cùng phẫn nộ, “Quá yếu! Chính mình vẫn là quá yếu a!”

Năm đó Tô Bạch Thiên Vương quét ngang nam bộ vũ trụ vô địch thủ, Đông Cung Lệ dù không kịp Tô Bạch, nhưng chênh lệch cũng cũng không lớn, mà Đại Quân chính là sáu ẩn danh lưu đứng đầu, xếp tại sáu người vị thứ nhất, dù vậy, khách quan Đông Cung Lệ vẫn là kém một bậc.

Tại Đông Cung Lệ bản tôn bỏ mình, không làm sao kích hoạt pháp thân tình huống dưới, y nguyên đối với hắn không có thể làm sao.

“Nhận lấy cái chết!”

Đại Quân lệ quát một tiếng, hai tay trước người vận chuyển, một vệt hồng mang như hoa đua nở, tuôn ra cường đại công kích, kích - bắn đi.

“Ha ha, ngu xuẩn vật, cho đến bây giờ, còn không nhìn ra ngươi ta chênh lệch sao? Ta đưa ngươi dẫn ở đây, chỉ là vì thoát Ly Thần Cung chiến cuộc, ngươi cho là ngươi thật có tư cách làm đối thủ của ta sao?”

Đông Cung Lệ ánh mắt lóe lên giọng mỉa mai, còn có một tia sát ý, thẳng nhìn chằm chằm hai người, nói: “Đã việc đã đến nước này, ta liền để hai người các ngươi chết tại ta áo nghĩa phía dưới, xem như ngu xuẩn đại giới đi!”

Hai tay của hắn trước người vận chuyển nguyên công, vô số cường đại hắc mang từ trong cơ thể - bắn - ra, hình thành khiến người hoa mắt trảm kích, nháy mắt đem hai người bao phủ, thiên địa vỡ vụn.

Đại Quân quát: “Ngươi nhanh đi Thần cung trợ chiến! Nơi này giao cho ta.”

Nói xong, toàn thân bạo khởi cường đại khí thế, liền xông tới, lấy tay vì kiếm, tại không trung vạch một cái, liền chém ra đủ loại kiếm quang, “Binh binh bang bang” đem Đông Cung Lệ công kích đều ngăn lại, chỉ bất quá hiển đến mức dị thường gian nan, bị buộc không ngừng lùi lại.

[trUyen cua tui @@

Net] Dương Huyền Tàng cả kinh nói: “Ngươi...”

Đại Quân quát lên: “Còn lời thừa cái gì! Hẳn là ngươi lưu lại có thể có tác dụng? Không thể, còn không nhanh đi Hỗn Độn Thần Cung!”

Dương Huyền Tàng không làm phiền, ôm quyền nói: “Cáo từ! Chính mình bảo trọng.”

Thân ảnh lóe lên, liền hướng nơi xa lao đi.

Đông Cung Lệ hai mắt phát lạnh, nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng, bước ra một bước, liền muốn truy kích.

Đại Quân lạnh hừ một tiếng, phất tay áo tiến lên, thân thể có chút chuyển động một cái, liền chặn Đông Cung Lệ khí thế, lạnh lùng nói: “Đối thủ của ngươi là ta!”

Đông Cung Lệ giọng mỉa mai cười nhạo một tiếng, ánh mắt từ đầu đến cuối nhìn chằm chằm xa xa Dương Huyền Tàng, sau một lúc mới thu hồi, tự lẩm bẩm: “Tiểu tử này hủy ta chân thân, thật chẳng lẽ là thiên ý? Hắn là chưởng giáo nhìn trúng người, như giết hắn, sợ chưởng giáo đối với ta tâm có hiềm khích, vẫn là trước thả hắn quá khứ, có lẽ có thể mang đến cho ta một chút niềm vui ngoài ý muốn cũng nói không chừng đấy chứ."

Đại Quân nhìn chằm chằm hắn, đột nhiên nói ra: "Ngươi cùng chưởng giáo cũng không cùng tâm."

Đông Cung Lệ khinh thường châm chọc nói: "Liền ngươi trí thông minh này, cũng muốn châm ngòi ta cùng chưởng giáo?"

Đại Quân nói: "Không phải ta châm ngòi, mà là ngươi dùng hành động thực tế nói rõ. Như ngay từ đầu ngươi liền nghiêm túc chiến đấu, ta khẳng định không phải ngươi địch thủ. Nhưng ngươi lại một mực áp chế thực lực, lại đem ta từ Thần cung dẫn ra, chính là không muốn tham dự đến Thần cung chiến bên trong, hoặc là muốn để chưởng giáo xung phong, ngươi tốt ở phía sau ngư ông đắc lợi."

Đông Cung Lệ cười nói: "Ngươi có trí khôn nhất định, nhưng tổng thể mà nói vẫn là quá ngu xuẩn. Bất quá nói cho ngươi cũng không sao, chưởng giáo thực lực tại trên ta, mà xem như người cầm quyền, bình thường cũng không thích thực lực qua mạnh thủ hạ, sở dĩ ta tận khả năng điệu thấp một chút. Còn Thần cung chiến, ngươi đoán không sai, ta đích xác muốn nhìn một chút chưởng giáo có thể phát huy tới trình độ nào, mà các ngươi lại có thể chống cự tới trình độ nào. Tại kết quả không có sáng tỏ trước đó, ta cũng không muốn quá sớm tiêu hao hết chính mình. Chỉ là tuyệt đối không ngờ rằng..."

Hắn gương mặt một chút âm trầm xuống, tràn đầy sát ý, lạnh giọng nói: "Không cẩn thận dưới, trực tiếp chơi thoát, liền liền chân thân đều bị tiểu tử kia hủy, đáng chết a!" Hắn nghiến răng nghiến lợi!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2895: Thần Cung Chiến (2)

Dương Huyền Tàng bay rời chiến trường về sau, Hỏa Nhãn Kim Tinh quét qua, đã tìm được Thiên Nhung tộc nhân chỗ, vội vàng phi độn đi qua.

Nháy mắt rơi xuống, liền đem bọn hắn tộc trưởng ném xuống đất, nói: “Yêu cầu của các ngươi, ta đạt đến, hiện tại mang ta đi Hỗn Độn Thần Cung.”

Trực tiếp bắt lấy Thiên Nhung tộc người trưởng lão kia, liền hướng nơi xa độn đi.

“Thương Mông trưởng lão!”

Sau lưng Thiên Nhung tộc võ tu toàn đều vội vàng kêu to, thậm chí không ít người đằng không bay lên, muốn hướng Dương Huyền Tàng xuất thủ.

Thương Mông trưởng lão quát to: “Đều dừng lại, không được động thủ! Đây là ta cùng vị đại nhân này hứa hẹn. Các ngươi mau mau rời đi tổ địa, tuyệt đối không nên lại lưu ở đây.”

Vừa rồi Đông Cung Lệ cùng Đại Quân hai người một kích, bốn phía vạn dặm hư không, cơ hồ đều hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Tại khe núi bên ngoài Thiên Nhung tộc, trực tiếp hơn phân nửa hôi phi yên diệt.

Dọa đến còn lại người liều mạng đào tẩu, lúc này mới bảo toàn trong tộc cao thủ.

Thương Mông hết sức rõ ràng, phát sinh trước mắt sự tình, tuyệt không phải bọn hắn có thể nhúng tay cùng tham dự, duy nhất có thể làm chính là tranh thủ thời gian chạy.

Thấy Dương Huyền Tàng mang ra tộc trưởng, hắn đã thật to nhẹ nhàng thở ra, giờ phút này quát lui tộc nhân, liền an tâm cùng Dương Huyền Tàng bỏ chạy.

“Hỗn Độn Thần Cung cùng Hỗn Độn đại lục bên trên thế lực là như thế nào quan hệ?”

Dương Huyền Tàng đạt được tọa độ về sau, một mặt bay nhanh, một mặt hỏi.

Thương Mông nói: “Hỗn Độn Thần Cung chính là toàn bộ Hỗn Độn đại lục chúa tể, cũng là mảnh này Tịch Diệt Thời Không Hải chúa tể, thậm chí có thể nói là chưởng quản toàn bộ vũ trụ. Đại lục ở bên trên sở hữu thế lực, đều nghe Thần cung quản hạt.”

Dương Huyền Tàng nói: “Nếu là Thần cung gặp nạn, trên phiến đại lục này thế lực chủng tộc, lại sẽ nghĩ cách cứu viện?”

Thương Mông sửng sốt một chút, lập tức cười nói: “Ha ha, đại nhân nói đùa. Thần cung làm sao có thể gặp nạn? Coi như khắp thiên hạ thế lực gặp nạn rồi, Thần cung cũng không có khả năng gặp nạn.”

Dương Huyền Tàng trầm giọng nói: “Ta là nói nếu như! Ngươi trực tiếp trả lời.”

Thương Mông nói: “Cái kia hẳn là sẽ nghĩ cách cứu viện đi, dù sao Thần cung chúa tể đại lục vô số năm, hiệu lệnh mới ra, không dám không theo.”

Dương Huyền Tàng gật đầu nói: “Chờ một chút đưa ta đến Thần Cung môn miệng, ngươi liền lập tức thông tri toàn bộ đại lục ở bên trên toàn bộ thế lực, liền nói Thần cung gặp nạn rồi, để bọn hắn nhanh đi gấp rút tiếp viện."

Thương Mông giật nảy mình, kinh hoảng nói: "Thần cung thật sự có khó khăn? Cái này, đây không có khả năng a?"

Dương Huyền Tàng gật đầu nói: "Là thật."

Thương Mông ngốc trệ nửa ngày, đã nói không ra lời.

Dương Huyền Tàng có tám sao Thiên Giới sơ giai tu vi, tăng thêm Huyết Độn thuật, tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt liền chẳng biết bay bao xa.

Đột nhiên phía trước hư không bên trên, truyền đến mảng lớn năng lượng ba động.

Dương Huyền Tàng Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, nhìn chăm chú quá khứ, chỉ thấy dài vạn dặm không bên trên, vô số người chém giết cùng một chỗ, tràng diện úy vi tráng quan, mà lại người tham dự thực lực, đều cực kì cường hoành, cho dù là Hỗn Độn đại lục dạng này kiên cố địa phương, vòm trời đều bị đánh tràn đầy khe hở.

"Nhật Thực tộc, canh gác chi tháp, Mạc Cách La tộc, Long Hậu tộc..."

Thương Mông run rẩy thanh âm, nhìn qua cái kia cự đại chiến trường, run rẩy nói: "Loạn... Toàn loạn..."

Dương Huyền Tàng nói: "Đây đều là Hỗn Độn đại lục bên trên chủng tộc cùng thế lực?"

Thương Mông sắc mặt bạc trắng, nói: "Đúng thế." Hắn khổ sở nói: "Xem ra Hỗn Độn Thần Cung thật xảy ra chuyện, mà lại không cần cầu viện, làm phản làm phản, không có làm phản đã chạy đến."

Dương Huyền Tàng Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn lại, cái này liên miên mấy vạn dặm chiến trường, vừa nhìn xuống, đều không nhìn thấy cuối cùng.

Mà lại hoàn toàn chẳng biết ai là phản đồ, ai là cứu viện.

Dương Huyền Tàng lôi cuốn lấy Thương Mông, tiếp tục hướng Hỗn Độn Thần Cung phương hướng bay đi.

Ở đây phiến mênh mông chiến trường phía trước, Dương Huyền Tàng gặp được đại lượng thân ảnh quen thuộc, đều là lần này tập huấn học viên, đang cùng rất nhiều võ tu chiến đấu, giết túi bụi.

Những võ tu kia có một nửa là nhân loại, đều là đạo pháp thần thông cực kỳ ghê gớm tồn tại, mà lại trong đó mấy người hắn thế mà còn có chút ấn tượng, là nam bộ vũ trụ cao thủ.

Dương Huyền Tàng nháy mắt minh bạch tới, những này vây công đệ tử thiên tài võ tu, tất cả đều là từ bốn bộ vũ trụ triệu tập tới, chưởng giáo lực lượng, sợ là đã đã cường đại đến bọn hắn khó có thể tưởng tượng trình độ.

Dương Huyền Tàng buông ra Thương Mông, nói: “Ngươi tùy ý, muốn giết địch liền giết địch, muốn đi thì đi.”

Nói xong cũng mặc kệ hắn, chính mình chấp kích xông vào đến bên trong chiến trường, bắt đầu đối kháng những địch nhân kia.

Những này đệ tử thiên tài sớm đã không thể quen thuộc hơn được, sở dĩ cơ bản toàn đều biết, sẽ không làm ra.

To lớn huyết quang xông vào chiến trường, chiến kích huy động phía dưới, liền trực tiếp chém rụng mấy người.

Đông đảo đệ tử thiên tài giật mình, lập tức mừng rỡ nói: “Là Dương Thanh Huyền!”

Dương Huyền Tàng thời khắc này hợp thể chi thân, bọn hắn đều đã từng thấy qua, huống chi còn có cái kia độc nhất vô nhị, khẳng định vô pháp giả mạo chiến kích Thiên Khư.

Chuôi này giết người binh khí, dĩ vãng trông thấy đều là tâm kinh đảm hàn, bây giờ thấy lại không hiểu sinh ra thân thiết cùng cảm giác vui sướng.

Bởi vì cái này chiến kích vừa xuất hiện, liền giống như rắn độc ở đây bên trong du tẩu, người thu hoạch địch nhân tính mạng.

“Dương Thanh Huyền! Ngươi trở về.”

Xa xa Tần Tiểu Vũ gặp hắn, mừng như điên hét lớn.

Dương Huyền Tàng nói: “Ta gọi Dương Huyền Tàng, đừng tính sai, Dương Thanh Huyền chỉ là ta một bộ phận mà thôi.”

Tất cả mọi người là xạm mặt lại, mặc dù cảm thấy kỳ quái cùng im lặng, nhưng tâm tình vui sướng khó nói lên lời, liền liền Tử Xa Hồn chờ cùng hắn có khúc mắc đệ tử thiên tài, cũng là nội tâm ngầm ngầm nhẹ nhàng thở ra.

“Tám sao Thiên Giới?!”

Đối địch một phương bên trong, có người kinh hãi kêu lên.

Nguyên bản chiếm cứ ưu thế cục diện, theo Dương Huyền Tàng xông vào tiến đến, thế cục lập tức bắt đầu thay đổi.

Đối phương bên trong tổng chỉ huy, chính là một tên tám sao Thiên Giới sơ giai thanh y lão giả, sầm mặt lại, quát: “Người này ta tới đối phó!”

Liền thân ảnh lóe lên, hướng Dương Huyền Tàng thuấn di mà đi.

“Ngươi tới đối phó? Ngươi thì tính là cái gì!”

Dương Huyền Tàng tai nghe bát phương, sớm đã nghe được, cười lạnh một tiếng, chiến kích huy động dưới, liền hướng hư không bên trong chém tới.

“Bành!”

Ánh lửa bắn ra.

Trong hư không tuôn ra một thân ảnh, chính là lão giả kia, cầm trong tay chiến thương nằm ngang ở phía trước, chặn một kích lực lượng, mặt mũi tràn đầy cả kinh nói: “Ngươi làm sao có thể bắt được ta quỹ tích?”

Dương Huyền Tàng lại là một kích bổ tới, nói: “Ta không rảnh cùng thiểu năng giải thích, đi chết đi!”

“Bành!”

Thanh y lão giả giơ thương chặn lại, lại bị đánh bay ra ngoài, mà lại nứt gan bàn tay, toàn thân khí huyết quay cuồng lợi hại, lại có chút chống đỡ không được.

Dương Huyền Tàng một phương võ tu, tất cả đều là mừng rỡ không thôi.

Đối phương sở dĩ chiếm cứ tuyệt đối thượng phong, cũng là bởi vì cái này tên tám sao Thiên Giới tồn tại, trực tiếp áp chế bọn hắn hơn mười vị mạnh nhất thiên tài, bây giờ bị Dương Huyền Tàng đánh bay, cái kia hơn mười vị thiên tài sức chiến đấu nháy mắt phóng xuất ra, làm cho toàn bộ chiến trường bắt đầu thay đổi.

Dương Huyền Tàng thân ảnh nhoáng một cái, lại xông tới ông lão mặc áo xanh kia trước mặt, lại là một kích hung hăng đánh xuống.

“Bành!”

Lão giả lần thứ ba ngăn cản, cuối cùng bị rung ra nội thương, khóe miệng tràn ra máu tươi, cả giận nói: “Đừng cho là ta dễ bắt nạt!”

Chiến thương nhoáng một cái, như bạch long hoành đi, đánh về phía Dương Huyền Tàng.

“Không có cho là ngươi dễ bắt nạt, ngươi sự thật chính là dễ bắt nạt a!”

Dương Huyền Tàng cười lạnh một tiếng, quản hắn chiến thương vẫn là cái gì, lại là một kích bổ tới.

Mà lại làm đối phương xấu hổ giận dữ đan xen chính là, hắn từ đầu đến cuối đều chỉ có một chiêu. Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2896: Thần Cung Chiến (3): Cực Phú Thần Huy

“Bành!”

Hai kiện binh khí tương giao, lão giả kia lần nữa bị chấn thổ huyết, bay ra ngoài.

“Không có khả năng! Cùng vì tám sao Thiên Giới sơ giai, mà lại bản tọa lấy tu lực lượng làm chủ, làm sao có thể không áp chế nổi ngươi!”

Thanh y lão giả mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, phẫn nộ quát.

“Nguyên lai là chủ tu lực lượng võ giả, khó trách, ta nói tiếp ta mấy chiêu làm sao còn bất tử, xem ra kháng đánh trình độ vượt qua tưởng tượng của ta a, không có cách, chỉ có thể lại nhiều đưa ngươi mấy chiêu.”

Dương Huyền Tàng mặt mũi tràn đầy băng lãnh, dẫn theo chiến kích lần nữa bức tiến lên.

“Ngươi muốn làm gì? Dừng lại! Dừng lại, đừng tới đây!”

Thanh y lão giả sắc mặt đại biến, nhẫn không kìm nổi mà phải lùi lại, một mặt quát tháo Dương Huyền Tàng, làm cho tất cả mọi người đều không còn gì để nói, đặc biệt là thanh y lão giả cái này phương võ giả, từng cái sắc mặt khó coi, đây là tám sao Thiên Giới cường giả sao? Cái này không khỏi quá mất mặt a?

“Làm cái gì? Đương nhiên là đánh ngươi a! Đứng ngay ngắn, đừng đi, lại ăn ta mấy kích!”

Dương Huyền Tàng nhìn chằm chằm hắn, lóe lên xông lên phía trước, lại là một chiêu Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu.

Thanh y lão giả bỗng nhiên chiến thương quét ngang, bộc phát ra tuyệt cường sức chiến đấu, vô số phù văn trên người thương chớp động, đồng thời huyễn hóa ra các loại hư ảnh dị tượng, sau đó bỗng nhiên thẳng đâm tới.

“Bành!”

Binh khí cùng sáng, chiến thương bên trên vô số dị tượng lập tức bị kích quang trảm diệt.

Lão giả lần nữa phun ra một ngụm máu đến, bay ra ngoài.

Lần này, tất cả mọi người khiếp sợ nhìn qua, hai phái người nội tâm hoàn toàn tương phản, một phương không ngừng chìm vào đáy cốc, một phương thì là mừng rỡ không thôi.

Tần Tiểu Vũ hô lớn: “Giết a! Dương Thanh Huyền trở về, chúng ta thắng chắc!”

“Dương Thanh Huyền” ba chữ này, bản thân liền mang có vô cùng ma lực, một kêu đi ra, lập tức làm cho tất cả mọi người khí thế ngẩng cao, tinh thần đại chấn.

“Hắn chính là Dương Thanh Huyền?!”

Không ít người cũng mơ hồ nghe qua tên Dương Thanh Huyền, đặc biệt là nam bộ vũ trụ triệu tập tới những võ tu kia, càng là sắc mặt mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

Bọn hắn là biết Dương Thanh Huyền nội tình, đến Hỗn Độn đại lục trước đó, bất quá bốn sao Thiên Giới, lúc này mới bao lâu, làm sao lại biến thành tám sao rồi?

Cả đám đều không thể tin tưởng, nhưng chuỗi này chiến kích, đích đích xác xác là trong truyền thuyết Dương Thanh Huyền đồ vật.

“Bành!”

“Bành!”

Dương Huyền Tàng lại là hai kích xuống dưới, đem ông lão mặc áo xanh kia bổ ra, một vệt xóa máu tươi vẩy ra trời cao.

“Không!.”

Lão giả rống to một tiếng, gương mặt cùng thân thể đều bắt đầu vặn vẹo, biến cao hơn hai lần, cái kia chiến thương cũng theo đó giải phong, sinh ra vô số lân phiến cùng gai ngược treo trên người thương, hung hăng đánh ra, “Hồn thiên thương!”

Cái kia đại lượng lân phiến trực tiếp nổ tung, giống như là mở ra răng nanh cự thú, phát ra gào thét giống nhau khí minh, hung hăng đâm ra ngoài.

“Bành!”

Dương Huyền Tàng lại là một kích, Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu, hung hăng oanh kích trên chiến thương, tướng trì mấy hơi thở, lão giả lần nữa phun ra một ngụm máu đến, bị đánh bay ra ngoài.

“Không có khả năng a!”

Lão giả gào thét hét lớn một tiếng, bỗng nhiên nuốt vào một thanh đan dược, vặn vẹo thân thể biến đến đỏ bừng, chiến thương bên trên bộc phát ra có thể thấy rõ ràng sóng âm, tầng tầng xoay tròn điệp gia, khuếch tán ra.

“Lại đến!”

Hét lớn một tiếng, vẽ ra trên không trung một đạo cự đại thương ngấn, đánh về phía Dương Huyền Tàng.

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

Dương Huyền Tàng chiến kích vẩy một cái, đồng dạng một chiêu lần nữa đánh xuống.

“Bành!”

Lão giả lại là một ngụm máu tươi phun ra, bay rơi ra ngoài, lần này liền liên chiến thương đều không thể cầm chắc, rời tay bay ra.

Toàn bộ chiến trường bên trên, cơ hồ đều ngừng lại, tất cả đều khiếp sợ nhìn xem.

“Đây là tây bộ vũ trụ đại danh đỉnh đỉnh đục Thiên tôn giả sao? Trấn áp tây bộ sáu môn mười ba tông cái thế tồn tại…”

“Coi như Dương Thanh Huyền như mặt trời ban trưa, thực lực siêu tuyệt, cũng không thể nào nghiền ép một vị tám sao Thiên Giới a, chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Người trước mắt này đến cùng phải hay không Dương Thanh Huyền a?!”

Thanh y lão giả một phương võ tu, tại Dương Huyền Tàng một kích kích đánh xuống quá trình bên trong, đạo tâm một chút xíu vỡ nát.

Nếu là đục Thiên tôn giả chết ở đây chiến kích dưới, bọn hắn ai có thể đỡ nổi cái này đáng sợ công kích.

“Ta là sẽ không thua!”

Đục Thiên tôn giả bỗng nhiên gào thét, mặt mũi tràn đầy đều là phẫn nộ, sát khí, thậm chí còn mang theo một tia kiên quyết cùng tuyệt vọng.

Hai tay trước người một nắm, một cỗ khó có thể tưởng tượng lực lượng khổng lồ nháy mắt từ trong cơ thể bạo phát đi ra, toàn thân hiện ra kinh lạc một dạng huyết tuyến, nháy mắt biến lớn mấy lần.

Không gian bốn phía không chịu nổi cái này uy áp, bắt đầu hình thành vặn vẹo.

Mọi người không khỏi là sắc mặt đại biến.

Vẻn vẹn dựa vào khí thế vặn vẹo không gian, tại bốn bộ vũ trụ đều không có vấn đề gì, nhưng nơi này lại là vũ trụ trung tâm, thế lực mạnh nhất chi địa Hỗn Độn đại lục a.

Muốn đánh nổ bầu trời đại địa đều cực kì khó khăn địa phương, đục Thiên tôn giả vẻn vẹn dựa vào khí thế bộc phát, liền thay đổi không gian.

Không ít người tựa hồ cảm ứng được cái gì, dồn dập lui về sau đi, không dám tới gần đục Thiên tôn giả, sợ bị tác động đến đi vào.

Dương Huyền Tàng biến sắc, quát: “Cực phú huy chương!”

Đục Thiên tôn giả cười gằn nói: “Ha ha! Ngươi cũng biết cực phú huy chương.”

Dương Huyền Tàng nói: “Theo ta được biết, sử dụng huy chương này người, liền không có một cái có kết cục tốt, đối với thân thể phản phệ cùng tổn hại, căn bản chính là khó mà chữa trị cùng thay đổi.”

Đục Thiên tôn giả khinh miệt cười nhạo nói: “Hừ, ngươi biết cái P, tại chưởng giáo đại nhân nghiên cứu phát minh dưới, huy chương này đã gần như hoàn mỹ, có thể không tác dụng phụ đề thăng cảnh giới, cho dù là tám sao Thiên Giới đều có thể sử dụng, có thể xưng vạn cổ đến nay cường đại nhất đồ vật.”

Dương Huyền Tàng cười lạnh nói: “Ngươi liền lừa gạt mình đi, như thật không có bất luận cái gì tác dụng phụ, sợ là ngươi một sớm đã dùng, không cần chờ tới bây giờ, bị đánh thành cẩu hùng, tuyệt vọng về sau mới bắt đầu sử dụng. Chậc chậc, bất quá lừa gạt lừa gạt mình cũng tốt, nếu không đối mặt như thế hiện thực tàn khốc dưới, ngươi viên kia nhỏ yếu pha lê tâm làm sao chịu được đâu.”

“A a, đáng chết a! Ta lập tức liền đem xé vỡ nát, ở trước đó, trước rút ra ngươi ruột, nhét vào ngươi cái này miệng thối bên trong, nhìn ngươi còn thế nào hồ ngôn loạn ngữ!”

Đục Thiên tôn giả hai tay nắm ở cực phú thần huy, lực lượng toàn thân liều mạng trèo thăng, rất nhanh liền xông phá bình chướng, trực tiếp bước vào tám sao Thiên Giới trung giai!

“Ha ha, thật mạnh, lực lượng thật mạnh a!”

Đục Thiên tôn giả mặt mũi tràn đầy vẻ mừng như điên, trong mắt bắn ra phấn khởi chi tình.

Hắn kiểm tra một chút thân thể, cũng chưa phát hiện cái gì không đúng dị thường, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, sơ qua tin tưởng chưởng giáo.

Trước đó chưởng giáo cho hắn cực phú thần huy thời điểm, nói không có bất luận cái gì tác dụng phụ, hắn cũng là không tin, tựa như Dương Huyền Tàng lời nói như thế, giữ cực lớn thái độ hoài nghi. Nếu không phải giờ phút này lâm vào tuyệt cảnh, thực sự không có biện pháp, căn bản sẽ không sử dụng.

“Sớm biết như thế, ngay từ đầu liền cần phải dùng, sau đó trực tiếp nghiền ép Dương Huyền Tàng, đem hắn sinh sinh ngược chết, lấy tiêu ta mối hận trong lòng. Làm sao đến mức ở trước mặt tất cả mọi người bị đánh mặt thành bộ dáng này!”

Đục Thiên tôn giả vạn phần tức giận, đưa tay chộp một cái, hồn thiên thương lần nữa trở về trong tay, nhoáng lên, một cỗ tuyệt cường thương ý bạo phát đi ra, thẳng hướng Dương Huyền Tàng, đồng thời hét lớn: “Tất cả mọi người dùng cực phú thần huy! Xác thực không có bất luận cái gì tác dụng phụ a, bản tọa có thể chứng minh.”

Chương 2897: Thần Cung Chiến (4): Một Chiêu

Đám người gặp hắn dẫn đầu dùng cực phú thần huy, mà lại hoàn toàn chính xác không có việc gì, sinh long hoạt hổ bộ dáng, đều là mừng rỡ không thôi, từng cái lấy ra cực phú thần huy, bắt đầu tại thi triển ra.

Trong chốc lát, tất cả mọi người địch tới đánh thực lực cùng khí thế, nháy mắt đi lên tăng vọt, hình thành từng đạo đáng sợ linh áp.

Tần Tiểu Vũ mấy người đều sắc mặt đại biến, chấn kinh dị thường.

Quân Thiên mặt mũi tràn đầy kinh sợ, kinh ngạc nói: “Thật không có tác dụng phụ sao? Cái này sao có thể, thực sự làm trái thiên đạo a!”

Nữ tà Nguyệt Kha cắn răng nói: “Không có thời gian tham khảo, tất cả mọi người đề phòng, nghênh chiến!”

Mặc dù đám người áp lực một chút tăng nhiều, nhưng chỉ cần Dương Thanh Huyền có thể gánh vác đục Thiên tôn giả, bọn hắn vẫn là có lòng tin một trận chiến.

“Coi như thần huy không có tác dụng phụ, đối với ngươi mà nói, thì có ý nghĩa gì chứ?”

Dương Huyền Tàng chấp kích xông tới, một chiêu Đạo Hoán Bộ hiện lên cái kia cuồng tuyệt bá đạo một thương, sau đó lại là Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu, hung hăng đối với đục Thiên tôn giả đánh xuống.

“Chi!”

Đục Thiên tôn giả gương mặt đại biến, sợ hãi rống nói: “Đạo Bộ?! Đáng chết a.”

Một thương đã đánh ra, căn bản phòng ngự không kịp, hét lớn một tiếng, trực tiếp từ trong miệng phun ra ra một mảnh kim sắc quang mang.

Tập huấn chúng đệ tử thiên tài đều là xạm mặt lại, không ít cười trên nỗi đau của người khác, ngay trong bọn họ rất nhiều người đều từng ăn thiệt thòi tại Dương Thanh Huyền chiêu này Đạo Bộ, giờ phút này thấy đại địch như vậy ăn thiệt thòi, nội tâm đều là cuồng tiếu.

“Ầm ầm!”

Chiến kích đánh xuống, rót vào Dương Huyền Tàng cơ hồ toàn bộ lực lượng, hung hăng chém vào kim sắc quang mang bên trong, sau đó kích thân nhoáng một cái, to lớn hư quang liền bắn ra.

“A!”

Đục Thiên tôn giả kêu thảm một tiếng, đầu liền bị chiến kích nạo đi vào, phách một nửa.

“Chi!”

Toàn bộ chiến trường đều bị tiếng hét thảm này đánh gãy, một nháy mắt, tất cả mọi người ngừng lại, tất cả đều xoay đầu lại, lộ ra vẻ hoảng sợ.

Tám sao Thiên Giới trung giai đục Thiên tôn giả, còn chưa hoàn toàn bão nổi, chỉ là một chiêu phía dưới, liền bị Dương Thanh Huyền giây?

Tất cả mọi người phản ứng không kịp.

Mặc dù Dương Thanh Huyền có đầu cơ trục lợi ngại, nhưng một chiêu giây mất tám sao Thiên Giới trung giai, cái này cũng không tránh khỏi quá kinh khủng a?

Địch nhân đạo tâm nháy mắt tan rã, "Rầm rầm" mảng lớn vỡ vụn, từng cái hoảng sợ muôn dạng.

Tần Tiểu Vũ mừng rỡ nói: "Nhanh giết! Để bọn hắn có đến mà không có về."

Chính mình toàn thân kim quang chớp động, tại lòng bàn tay hóa hiện ra một thanh kim sắc chi kiếm, liền xông lên phía trước.

Còn lại đệ tử thiên tài từng cái lấy lại tinh thần, mặc dù còn tại dưới khiếp sợ, nhưng sĩ khí trước nay chưa từng có tăng vọt, lập tức phóng tới phe địch.

Dương Huyền Tàng thu hồi chiến kích, lạnh lùng nhìn xem đục Thiên tôn giả cái kia một nửa thi, hắn nhưng không có Đông Cung Lệ như vậy thần thông, bị chém rơi đầu sau còn có thể nháy mắt kích hoạt thân ngoại hóa thân, trốn được một mạng, chết liền là chết.

Trên thực tế, Dương Huyền Tàng nhìn như tùy ý một chiêu, lại là phối hợp hắn toàn bộ lực lượng cùng kinh nghiệm chiến đấu.

Lần này đông bộ vũ trụ chuyến đi, thấy được các loại cường giả tối đỉnh chiến đấu, giết Thương Ma Cô, đối chiến thương Tiểu Minh, cùng quan chiến Đình Hùng Ưng huynh muội, Tượng Vô Hình, Vũ, Tham Cật Xà chờ, để hắn đối với đỉnh phong chiến lực có khắc sâu hơn hiểu rõ.

Mà đục Thiên tôn giả vừa mới đột phá đến tám sao Thiên Giới trung giai, trong thời gian ngắn vô pháp chưởng khống như thế lực lượng khổng lồ, đồng thời hưng phấn quá mức, dưới sự khinh thường, liền bị Dương Huyền Tàng giây.

“Thế nào, không phục?”

Dương Huyền Tàng thấy đục Thiên tôn giả một nửa thân thể còn đứng ở không trung, khẽ nói: “Chết liền là chết, không cam lòng lại có ích lợi gì?”

Nói xong, lại là một bổ dưới, đem thi thể kia triệt để oanh vỡ nát, sau đó đem đục Thiên tôn giả trên thân trữ vật nguyên khí thu hết.

Sau đó thân ảnh nhoáng một cái, liền hướng những địch tới đánh kia đánh tới.

Lần này những địch nhân kia càng là hoảng sợ muôn dạng, liều mạng hướng phía sau bỏ chạy, bị chúng thiên tài đuổi theo, giết chết hơn phân nửa, còn lại một phần nhỏ đào tẩu.

Bọn hắn chiến đấu, chỉ là cái này cự lớn chiến trường hỗn loạn một bộ phận.

Nhưng mênh mông chiến trường thực sự quá khổng lồ, Tần Tiểu Vũ nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi mau trở lại Hỗn Độn Thần Cung, tương trợ Đế Ất đại nhân. Chiến trường này quá hỗn loạn, ngươi vừa vừa trở về, không phân rõ địch ta, chúng ta lưu lại giết địch liền có thể.”

Dương Huyền Tàng cả kinh nói: “Hỗn Độn Thần Cung cũng tiến địch nhân?”

Quân Thiên cười khổ nói: “Đâu chỉ tiến địch nhân, cơ hồ muốn bị công phá, tại loại này đỉnh phong chiến đấu dưới, lực lượng của chúng ta cực kỳ bé nhỏ, ngươi đi còn có thể giúp được một tay.”

Dương Huyền Tàng nói: “Cái kia trước cáo từ!”

Nói xong cũng hóa thành hồng quang, vội vàng hướng Thần cung phương hướng bay đi.

Chúng thiên tài đều là lặng lẽ một hồi, đồng dạng đến tự bốn bộ vũ trụ, đồng dạng tập huấn, trong khoảng thời gian ngắn, liền sinh ra khổng lồ như thế chênh lệch. Mặc dù bọn họ cũng đều biết Dương Huyền Tàng là hợp thể tồn tại, nhưng cho dù là Dương Thanh Huyền bản tôn, cũng đã không phải là bọn hắn có thể đuổi theo bên trên.

Dương Huyền Tàng trong hư không dừng lại mấy lần, sau đó giải khai hợp thể, trở lại Dương Thanh Huyền bản tôn, Quỷ Tàng trực tiếp trở về quá huyền ảo ngày bên trong.

Bởi vì hợp thể thời gian dù sao cũng có hạn, tạm thời trước tách ra dưới, để tránh chiến đấu phía sau bên trong đột nhiên phân giải, vậy thì phiền toái.

Dương Thanh Huyền nuốt một chút đan dược, liền phát cuồng tiếp tục đi đường.

Mấy canh giờ về sau, liền gặp được cái kia nguy nga Hỗn Độn Thần Cung, bên trong thỉnh thoảng có năng lượng to lớn chấn động truyền ra.

Hắn vừa mới tới gần, liền phát hiện đến đại lượng thần thức đem khóa chặt, một đạo cực kỳ nguy hiểm khí tức truyền đến, chém phá hư không.

“Không được!”

Dương Thanh Huyền hít một hơi khí lạnh, cái kia trảm kích lực lượng mạnh mẽ, đã đi đến bảy sao Thiên Giới. Nếu vẫn hợp thể trạng thái, tự nhiên không quan trọng, nhưng giờ phút này dựa vào hắn tự thân lực lượng, căn bản là không có cách chống lại, vội vàng thi triển thân pháp, tại không trung liên tiếp thay đổi bộ pháp.

“Xùy!”

Cái kia đạo nguyệt hình trảm kích, dán thân thể của hắn tìm tới, kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

“Hừ!” Hư không bên trong truyền đến một tiếng hừ lạnh, sau đó chậm rãi hiện ra một tôn thân ảnh, là bảy sao Thiên Giới sơ giai cường giả, châm chọc nói: “Đây là địa phương nào, cái gì a miêu a cẩu cũng muốn tới gần?”

Dương Thanh Huyền bốn phía đồng thời xuất hiện hơn mười đạo thân ảnh, tất cả đều là bốn sao trở lên Thiên Giới, đem hắn vây quanh.

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi là ai?”

Cái kia bảy sao Thiên Giới sơ giai cường giả khinh miệt khua tay nói: “Giết!” Lười nhìn nhiều hắn liếc mắt.

Cái kia hơn mười tên Thiên Giới võ giả, lập tức vây công tới.

Thực lực bọn hắn không đồng nhất, từ bốn sao Thiên Giới đến sáu sao Thiên Giới đều có, thấy Dương Thanh Huyền là năm sao Thiên Giới đỉnh phong, cũng không dám khinh thường, trực tiếp xuất thủ vây công.

Hơn mười người phối hợp khăng khít, mấy tên năm sao đỉnh phong Thiên Giới cùng sáu sao Thiên Giới xuất thủ trấn áp, còn lại người trực tiếp tán ra ngoài vòng, để phòng Dương Thanh Huyền đào tẩu, tổ chức tính cực kì nghiêm mật.

Dương Thanh Huyền chiến kích trước người quét ngang, to lớn hỏa diễm bạo phát đi ra, trong khoảnh khắc hình thành lửa vòng, chiến kích bên trên hóa hiện ra Phượng Hoàng hình bóng, trực tiếp hướng cái kia mấy tên sáu sao Thiên Giới chém tới, đối với năm sao đỉnh phong Thiên Giới, thì không nhìn thẳng.

Tất cả mọi người là toàn thân run lên, bị Dương Thanh Huyền khí thế giật nảy mình, nhưng thấy rõ đối phương cảnh giới về sau, vẫn chưa bối rối, càng là giận dữ tăng cường lực công kích, cùng kêu lên quát: “Muốn chết!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2898: Thần Cung Chiến (5): Giá Trị

Vô số quang huy từ bốn phương tám hướng áp hướng Dương Thanh Huyền.

Nhưng những này công kích nháy mắt liền bị chiến kích lực lượng ngăn trở, Lục Đạo Huyễn Diễm chớp động dưới, không ngừng thôn phệ lấy bốn phương tám hướng công kích, “Ầm ầm” đè ép trở về.

“Cái gì?!”

Hơn mười người đều là sắc mặt đại biến, bọn hắn liên thủ phía dưới, công kích thế mà bị Dương Thanh Huyền đẩy trở về.

Mà lại cái kia hư quang cùng sóng lửa càng ngày càng mạnh, hoàn toàn áp qua bọn hắn công kích, một nháy mắt, hơn mười người đều ở trong nguy hiểm.

Tên kia bảy sao Thiên Giới võ tu giật mình trợn to hai mắt, lấy tu vi của hắn, cũng vô pháp phát hiện Dương Thanh Huyền là làm được bằng cách nào.

“Ầm ầm!”

Đám người công kích toàn bộ chấn hồi, to lớn sóng lửa một chút phô thiên cái địa, hướng bọn hắn đốt đi.

“Không được!”

Mấy tên võ tu kinh hãi, nghẹn ngào kêu lên: “Nại Lương đại nhân, cứu chúng ta!”

Nại Lương chính là tên kia bảy sao Thiên Giới võ tu, kinh ngạc phía dưới, bỗng nhiên lấy lại tinh thần, quát lên: “Bản tọa ở đây, còn dám như vậy càn rỡ!”

Bỗng nhiên một chỉ điểm ra, một đạo hồng mang phá không mà tới, đem cái kia Lục Đạo Huyễn Diễm bắn xuyên, bao phủ Dương Thanh Huyền toàn thân chư huyệt yếu hại.

“Soạt!”

Dương Thanh Huyền trên thân huyết quang lưu động, vô số tự phù từ chỗ mi tâm phân giải ra ngoài, hóa thành Quỷ Tàng huyết sát chi thân, đưa tay liền đem cái kia đạo chỉ mang bắt diệt.

“Cái gì?!”

Nại Lương sắc mặt đại biến, lập tức cảm thấy được không ổn, Quỷ Tàng vừa hiện thân, hắn liền bị tức trận chế trụ, nháy mắt minh bạch đối phương tu vi trên mình, bỗng nhiên quay đầu chạy liền.

“Cắt!” Quỷ Tàng giễu cợt một tiếng, lóe lên phía dưới, liền xuất hiện tại Nại Lương phía trước, Bách Quỷ Dạ Hành bổ tới.

Nại Lương kinh hãi, vội vàng tế ra một cái con quay giống như bảo vật, trước người thẳng tắp xoay tròn.

“Bành!”

Cái kia bảo vật bị Bách Quỷ Dạ Hành một chém, liền sụp đổ thành hai nửa.

Kiếm khí trực tiếp xông vào Nại Lương trong cơ thể.

Nại Lương kinh hãi, vội vàng bấm niệm pháp quyết trấn áp, khóe miệng tràn ra máu tươi, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, kêu lên: “Đại nhân dừng tay!”

Trong thời gian ngắn ngủi này, Dương Thanh Huyền cũng vung ra năm đạo kích ánh sáng, đem những Thiên Giới kia toàn bộ chém bị thương, từng cái vạn phần hoảng sợ.

Quỷ Tàng nhẹ nhàng huy kiếm, cường đại quỷ vực liền khuếch tán ra, đem tất cả mọi người trấn áp lại, sau đó thân ảnh lóe lên, liền trở lại Dương Thanh Huyền bên cạnh thân.

Nại Lương bọn người là kinh nghi bất định, một chút liền nhìn ra hai người này là lấy Dương Thanh Huyền cầm đầu, vội vàng hướng Dương Thanh Huyền cầu xin tha thứ.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ngươi nói, các ngươi đây không phải phạm tiện sao? Hảo hảo hỏi các ngươi, nhất định phải bị đánh một trận mới vui vẻ?”

Hơn mười người đều là mặt mũi tràn đầy xấu hổ giận dữ, cúi đầu xuống.

Dương Thanh Huyền nói: “Nói đi, các ngươi là ai?”

Hơn mười người sắc mặt biến hóa, ánh mắt lấp loé không yên, Nại Lương cũng là sắc mặt khó coi, có chút ấp úng.

“Phạm tiện!” Quỷ Tàng mắng một tiếng, huy kiếm liền bổ tới.

“A!”

Nại Lương một cánh tay bị nạo xuống tới, dọa đến sắc mặt bạc trắng, gấp vội vàng nói: “Ta nói ta nói, chúng ta là chưởng giáo người, ở đây chặn đường tiến vào Hỗn Độn Thần Cung cứu binh.”

Dương Thanh Huyền sớm đã đoán được, bất động thanh sắc hỏi: “Hiện tại là tình huống như thế nào?”

Nại Lương nói: “Chẳng biết, chúng ta chỉ là phụ trách thủ vệ.”

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, nói: “Ý là, các ngươi không có bất kỳ giá trị gì rồi?”

Đám người lập tức cảm ứng được một cỗ tử vong nguy hiểm, dọa đến gấp vội vàng nói: “Còn có, còn có!”

Nại Lương vội nói: “Bởi vì Hỗn Độn Thần Cung đế tộc tại bốn phía tìm chúng ta phiền phức, chưởng giáo đại nhân không chịu nổi kỳ nhiễu, quyết định cho đế tộc một bài học, liền triệu tập bốn bộ vũ trụ lực lượng giết tới đây. Còn có không ít tại Hỗn Độn đại lục lực lượng, cũng toàn bộ bạo lộ ra, cùng một chỗ giết tới Hỗn Độn Thần Cung. Hiện tại đế tộc tại Hỗn Độn đại lục lực lượng trên cơ bản bị chúng ta kiềm chế, chưởng giáo mang theo một đám cao thủ tiến vào Thần cung tìm Đế Ất phiền phức đi. Nghe nói, nghe nói mục đích lần này, chính là muốn triệt để tan rã đế tộc, đem bọn hắn phá hủy.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, cả kinh nói: “Cái kia bốn bộ vũ trụ cường giả nhưng có đến tiếp viện?”

Nại Lương nói: “Cũng không, hành động lần này trước đó, chưởng giáo đại nhân khiến người tại bốn bộ vũ trụ làm mấy món đại sự kinh thiên động địa, diệt mấy cái không ai bì nổi tông môn, làm cho bốn bộ vũ trụ đại loạn, ốc còn không mang nổi mình ốc, sau đó tập trung lực lượng, nhất cử muốn tiêu diệt đế tộc.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nghĩ đến lần này đông bộ chuyến đi, chính là bị tà ác A Ma La Thức hắc hóa Đình Như Ý gây nên, hiện tại nghĩ kỹ lại, sợ cũng là chưởng giáo làm loạn bốn bộ vũ trụ một vòng.

Mà chính mình tại Huyết Long Cung đại chiến về sau, lại tập kích Thương gia, xem như trong vô hình trợ giúp chưởng giáo làm loạn đông bộ vũ trụ.

Hắn đột nhiên hỏi: “Nam bộ vũ trụ xảy ra đại sự gì?”

Nại Lương nói: “Nam bộ vũ trụ là chưởng giáo đại nhân trường cư chi địa, thế lực hùng hậu nhất, đem thánh tông tên trong tộc Phong gia, Ly Hỏa Thần Cung cùng Bất diệt hoàng triêu trực tiếp ép bình, ba đại thánh tông tên tộc bị dẹp yên sạch sẽ.”

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, cái này ba đại tông môn thế gia cùng hắn đều có nhất định nguồn gốc, Phong gia trưởng lão Phong Phiêu Linh đi theo Tử Hà, Ly Hỏa Thần Cung Ly Diễm lão nhân cùng hắn có nhất định giao tình, mà Bất diệt hoàng triêu tuy nói không quen, nhưng ngày đó tại thiên thu huyễn cảnh, Bất diệt hoàng triêu hoàng chủ Hoàn Nhan cách còn đã từng ở trên người hắn đặt cược.

Nghĩ không ra ba đại tông môn, nói diệt liền diệt, có loại cực độ cảm giác không chân thật.

Hắn lại hỏi: “Cái kia Thần tộc lấy cùng cái khác tông môn thế lực đâu?”

Nại Lương nói: “Thần tộc là nam bộ vũ trụ thế lực tối cường, chưởng giáo đại nhân tạm thời không nhúc nhích, mục đích lần này cũng không phải là đả kích bốn bộ vũ trụ thế lực, mà là vì làm chút động tĩnh ra, để bốn bộ vũ trụ ốc còn không mang nổi mình ốc, tốt tập trung lực lượng tiêu diệt Hỗn Độn Thần Cung.”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy toàn thân rét run, chưởng giáo trong tay lực lượng rốt cuộc mạnh cỡ nào, sợ là trừ chính hắn ra, không người biết được, nhưng đã có thể xâm nhập đến Hỗn Độn đại lục, cùng thần cung nội bộ, mà lại dám trực tiếp giáo huấn đế tộc, sợ là thế lực lớn, đã vượt xa hắn tưởng tượng.

Dương Thanh Huyền nói: “Còn có cái gì tin tức có giá trị không?”

Nại Lương suy nghĩ một trận, nói: “Không có.”

“Được.” Dương Thanh Huyền lên tiếng, khoát tay nói: “Không có giá trị, giết.”

Quỷ Tàng đã sớm chuẩn bị, hắn theo Dương Thanh Huyền lâu như vậy, hai người đã sớm tâm ý tương thông, đã Dương Thanh Huyền cùng chưởng giáo là không chết không thôi cục diện, như vậy tuyệt sẽ không bỏ qua một cái chưởng giáo cái này phương địch nhân.

Khi Dương Thanh Huyền nói ra một cái “Tốt” chữ thời điểm, hắn liền đã giơ lên Bách Quỷ Dạ Hành, Dương Thanh Huyền nói ra “Giết” chữ thời điểm, cái kia hơn mười vị thực lực yếu kém liền đã thân thể bạo liệt, trực tiếp chết rồi.

Nại Lương hoảng sợ kêu lên: “Không muốn! Không cần a, đại nhân! Ngươi muốn giá trị, ta cho ngươi hết.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nhìn xem hắn, mặt không thay đổi nói ra: “Ta biết, cho nên nói ngươi không có giá trị a, ta lại không nói thả ngươi, quái gọi là gì, ồn ào quá.”

“Oanh!”

Nại Lương bị Quỷ Tàng một kiếm đánh chết, cái kia hồn phách tự nhiên không thể lãng phí, tính cả cái này hơn mười người hồn phách cùng nhau rút ra, không khách khí nuốt vào.

Chương 2899: Thần Cung Chiến (6): Thiên Cương

“Kỳ quái, hiện tại hồn phách thật không trải qua ăn a, tùy tiện hai lần liền tiêu hóa, cảm giác đều không có mùi vị gì.”

Quỷ Tàng bẹp lấy miệng, tựa hồ đối với những người này năng lực kém lượng có chút bất mãn.

Dương Thanh Huyền nói: “Đừng giày vò khốn khổ, đi thôi.”

Trực tiếp hướng phía trước độn bay mà đi, Quỷ Tàng lóe lên, liền trở về quá huyền ảo ngày bên trong.

Hỗn Độn Thần Cung mặc dù đang ở trước mắt, nhưng nhìn núi làm ngựa chết, lấy Dương Thanh Huyền độn thuật, đều dùng nửa canh giờ mới đến trước mặt.

Mà lại Thần cung nguy nga to lớn, vượt xa Dương Thanh Huyền tưởng tượng.

Hắn lần trước là cùng Tượng Vô Hình trực tiếp dùng truyền tống trận tiến vào thần cung nội bộ, sở dĩ không thể dòm ngó toàn cảnh, lần này tổng lãm phía dưới, cơ hồ độc thành một giới.

Tại Thần cung trên không, có cường đại năng lượng phun trào, không ngừng phát ra tiếng nổ đùng đoàng, xông vào đám mây. Là một cái cự đại trận pháp, đem Thần cung kết giới phá vỡ, hình thành một cái đen nhánh thông đạo, thẳng vào trong cung.

Cái kia trận pháp chung quanh phân bố ba mươi sáu tòa phù không đảo, tất cả đều trận pháp lâm lập, lẫn nhau chiếu rọi.

Mỗi một hòn đảo bên trên, đều có đại lượng võ tu tọa trấn.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ba mươi sáu Thiên Cương đại trận.”

Này trận mười phần đơn giản, phổ thông tông môn đệ tử đều có thể hiểu rõ đồng thời nắm giữ, nhưng lại uy năng to lớn, nhiều khi, đơn giản chính là dùng tốt.

Chưởng giáo dùng ba mươi sáu tòa phù không đảo bày ra này trận, mục đích đúng là kích xuyên Hỗn Độn Thần Cung kết giới, hình thành ổn định thông đạo, mà từ bên trong thỉnh thoảng có năng lượng to lớn chấn động truyền ra, thậm chí chấn toàn bộ Thần cung lắc lư, có thể thấy được bên trong chiến đấu không phải bình thường.

Trong đó một hòn đảo đầu trên, ngồi xếp bằng một tên bảy sao Thiên Giới cường giả, tay bấm quyết ấn, pháp thân chậm rãi chuyển động, đột nhiên nói ra: “Cái này ba mươi sáu tòa phù không đảo, hoàn toàn chính xác đã có cổ bảo uy năng, kết thành Thiên Cương đại trận, quả thực uy lực vô tận, công phòng nhất thể, vững như thành đồng, dùng để ổn định thông đạo, là nhân tuyển tốt nhất, chưởng giáo thật là bất thế kỳ tài.”

Cách xa nhau không xa mặt khác một hòn đảo bên trên, đồng dạng một tên bảy sao Thiên Giới ngẩng đầu lên, khẽ cười nói: “Nếu không phải bất thế kỳ tài, chỗ này có thể làm ra như vậy đại sự kinh thiên động địa? Hắc hắc, sau trận chiến này, cũng không biết nơi đây vũ trụ tương lai đi con đường nào.”

Cái này ba mươi sáu tòa đảo bên trên, trừ đại lượng võ tu tọa trấn bên ngoài, đều có một vị chủ trận người, mà lại đều là bảy sao Thiên Giới tu vi, nhưng ở sơ, trung, về sau, đỉnh phong bên trên không giống nhau.

Một người khác nói ra: “Nơi đây vũ trụ làm sao không biết, nhưng đối với chúng ta mà nói, tất nhiên là càng ngày càng tốt. Trật tự cũ đánh vỡ, trật tự mới sinh ra, chính là lợi ích một lần nữa phân phối. Lấy đế tộc là cao nhất lãnh tụ vũ trụ bên trên tầng không gian, cũng là nên xuất hiện biến hóa. Khó được có chưởng giáo nhân vật như vậy hoành không xuất thế, nếu không chúng ta cả một đời cũng sẽ không có cơ hội thu hoạch được khổng lồ như thế cơ duyên."

"Ha ha, xem ra chư vị đều ước gì nơi đây vũ trụ bị huyên náo long trời lở đất a! Xem ra chư vị đều không phải hiền lành gì đâu, hắc hắc, bất quá ta thích!"

Lại một người cuồng tiếu không thôi, mặt mũi tràn đầy vẻ dữ tợn, "Có thể trên Hỗn Độn Thần Cung giương oai, đời này đáng giá, ha ha ha ha!"

Ba mươi sáu tòa đảo bên trên, tất cả mọi người là "Hắc" cười không thôi, tựa hồ mười phần càn rỡ cùng kích thích.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, những này người xem ra hoàn toàn chính xác không phải hiền lành gì, quả nhiên là vật họp theo loài, cũng không biết chưởng giáo từ nơi nào tìm đến những cao thủ này, mà lại từng cái phi thường cam tâm tình nguyện đi theo chưởng giáo dáng vẻ.

"Xem ra ác nhân cũng cần lãnh tụ tinh thần a."

Dương Thanh Huyền thở dài, từ hư không bên trong đi ở giữa, chỗ mi tâm Huyết phù nước vọt khắp toàn thân, "Lốp bốp" cùng tự thân dung hợp lại cùng nhau.

"Là ai?!"

Cự ly gần nhất một hòn đảo bên trên, vị kia chủ trận người là vị bảy sao Thiên Giới đỉnh phong võ tu, một chút liền cảm ứng được cái gì, lập tức liền hồng mang lóe lên, kích xạ mà đến, trực tiếp xông vào ba mươi sáu Thiên Cương trong đại trận, liền muốn cướp đường tiến vào Thần cung.

“Làm càn!”

Tên kia bảy sao Thiên Giới đỉnh phong võ giả mặc dù cảm ứng được huyết quang mạnh, còn ở phía trên hắn, biết hơn phân nửa là tám sao Thiên Giới cường giả, nhưng cái này ba mươi sáu Thiên Cương đại trận bày ở cái này, mà lại bọn hắn có ba mươi sáu vị bảy sao Thiên Giới, trừ phi tới là chín sao cường giả, nếu không căn bản không sợ.

Lệ quát một tiếng dưới, liền đưa tay đánh ra một đạo pháp quyết.

“Ba” một tiếng, không trung hóa hiện ra một đạo hình tròn đĩa CD, phi tốc hướng cái kia huyết quang áp đi.

Cái kia huyết quang căn bản không để ý tới, tại không trung nháy mắt hóa thành một đạo bàn tay khổng lồ, “Ầm ầm” đẩy hướng về phía trước, đem Thiên Cương lực lượng bài xích mở, thẳng vào thông đạo.

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người lập tức đã bị kinh động, từng cái kinh sợ không thôi, quát: “Càn rỡ! Dám can đảm ở chúng ta ngay dưới mắt xông trận, muốn chết!”

Ba mươi sáu tòa ở trên đảo người lập tức thôi động đại trận, trong chốc lát, tuyệt cường lực lượng trong hư không hình thành, hóa thành vô biên vô tận quang mang, cắn giết xuống.

Dương Huyền Tàng đổi sắc mặt, ở đây cỗ uy năng dưới, tuyệt không còn sống khả năng, sợ là chín sao phía dưới đều muốn bị nghiền sát.

Mà hắn Đạo Bộ tại chém giết đục Thiên tôn giả thời điểm đã dùng qua, kỹ năng tạm thời còn chưa làm lạnh, không cách nào lại lần thi triển, chỉ có thể cưỡng ép lướt ngang, Huyết Thân lóe lên, liền hướng gần nhất một hòn đảo thuấn di mà đi.

Hòn đảo kia bên trên chủ trận người trên mặt lãnh sắc, cười nhạo nói: “Ngươi tìm nhầm người!” Hai tay bấm niệm pháp quyết dưới, lại biến thành bốn đầu tám tay, hiển thị rõ vẻ dữ tợn.

Tám trên cánh tay, đều cầm binh khí, bốn cái đầu trên cổ xoay tròn, chỗ mi tâm bắn ra Địa, Thủy, Hỏa, Phong tứ đại nguyên tố.

Các loại kỳ dị lực lượng trước người nhoáng một cái, dồn dập hướng Dương Huyền Tàng đánh tới.

Dương Huyền Tàng cười lạnh một tiếng, đứng vững thân thể, không lùi không tránh, ngược lại nghênh đón mà lên, sau lưng chính là truy sát mà đến đại trận cương khí, bức hắn vô pháp lui lại.

Dương Huyền Tàng tay trái bấm niệm pháp quyết, tay phải giơ cao, trực tiếp xuất ra Âm Dương Kính, tại không trung nhoáng một cái, bạch quang chiếu bắn đi.

“Ầm ầm!”

Cái kia bốn đầu tám tay người, bốn cái khuôn mặt đồng thời đổi sắc mặt, lộ ra vẻ hoảng sợ.

Hắn toàn bộ công kích, đều tại màu trắng kính dưới ánh sáng tan rã.

Dương Huyền Tàng lại đem bảo kính nhoáng một cái, cơ hồ toàn bộ lực lượng đều rót vào đi vào, kính năng lượng ánh sáng lượng nháy mắt mở rộng mấy lần, “Ầm ầm” một tiếng, hoàn toàn đánh tan người này công kích, rơi vào hòn đảo kết giới bên trên.

Ba mươi sáu tòa đảo đồng khí liên chi, kết thành hoàn chỉnh không thiếu sót đại trận, bất kỳ lực lượng nào đều sẽ bị điểm trung bình bày.

Sở dĩ người cường giả này thấy công kích của mình bị Dương Huyền Tàng phá mất về sau, mặc dù chấn kinh, nhưng vẫn chưa bối rối, mà là tám tay lần nữa bấm niệm pháp quyết, bắt đầu chuẩn bị lần công kích thứ hai.

“Ong ong!”

Màu trắng kính chiếu sáng ở hòn đảo kết giới, trực tiếp bị hỏa táng mặt kính lớn nhỏ một khối, mà lại cửa hang còn đang không ngừng mở rộng.

“Cái gì?!”

Bốn đầu tám tay cường giả, toàn thân cứng đờ, tám cái tròng mắt đều lồi ra, lộ ra khó mà tin tưởng thần sắc. Mặt khác ba mươi lăm tòa trên đảo võ tu, cũng từng cái há to mồm, không thể tin được.

“Ầm ầm!”

Dương Huyền Tàng sau lưng đại trận cương khí nháy mắt tập đến, đem máu của hắn ảnh chân thân oanh vỡ nát, nhưng đó chỉ là một cái tàn ảnh, chân thân tại cùng một sát na, xuyên qua cái kia lớn chừng miệng bát lỗ hổng, thẳng vào ở trên đảo.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2900: Thần Cung Chiến (7): Tiến Vào

"Ngươi là ai?!"

Cái kia bốn đầu tám tay võ tu bốn cái đầu tất cả đều là vẻ hoảng sợ.

Đại trận này trừ phi là chín sao Thiên Giới, nếu không căn bản không có khả năng phá vỡ, cho dù chín sao Thiên Giới, phá trận cũng muốn phí chút sức lực.

Người này mặc dù không nói là phá trận, lại trực tiếp đem đại trận đốt cái lỗ thủng, sau đó chui đi vào.

Cái kia bị Âm Dương Kính đốt ra lỗ thủng, tại kính quang dời sát na, liền tự hành khép lại, có thể thấy được đại trận trận lực mạnh mẽ.

"Ta là người như thế nào mắc mớ gì tới ngươi? Ngươi cũng sắp chết, còn quản người khác, quản tốt ngươi chính mình đi!"

Dương Huyền Tàng hai tay bấm niệm pháp quyết, liền trực tiếp trên hòn đảo điều tức khôi phục chân nguyên.

Lấy ánh mắt của hắn cùng đối với trận đạo hiểu rõ, tự nhiên biết nơi này là an toàn, phi xử mặt khác ba mươi lăm người trực tiếp điều động trận lực đem tòa hòn đảo này phá huỷ.

Chỉ khi nào phá huỷ, ba mươi sáu Thiên Cương Đại Trận cũng liền tàn khuyết không đầy đủ, uy năng muốn rơi xuống một nửa không thôi.

Vừa rồi bài xích đại trận cương khí, tránh né cương khí truy sát cùng siêu phụ tải vận chuyển Âm Dương Kính, đều để trong cơ thể hắn tiêu hao rất lớn, sở dĩ sau khi đi vào chuyện thứ nhất, ngược lại không vội mà giết người, mà là trước điều tức một trận, lấy ứng đối phía sau phá trận.

Cái kia bốn đầu tám tay võ giả, kinh hồn táng đảm, không chỉ có chính mình tu vi so với đối phương thấp một sao, mà lại đối phương còn có thể đánh tan ba mươi sáu Thiên Cương Đại Trận đáng sợ tồn tại.

Hắn âm thầm nháy mắt, để hòn đảo bên trên cái khác võ tu lập tức khuếch tán, đem Dương Huyền Tàng vây quanh, riêng phần mình bày trận, chuẩn bị liên thủ một kích.

Hắn bốn cái đầu chỗ mi tâm, bắn ra Địa Thủy Hỏa Phong nháy mắt dung hợp lại cùng nhau, hình thành một cái tiểu nhân vũ trụ hình thức ban đầu, tản mát ra chấn nhân tâm phách lực lượng đáng sợ.

Tám tay bên trên pháp khí đều bay lên, sau đó bấm niệm pháp quyết, toàn bộ dung nhập vào phương vũ trụ này bên trong, sau đó quát to: “Xuất thủ!”

Cái kia vũ trụ mãnh liệt xoay tròn, bộc phát ra lực lượng hủy thiên diệt địa, hướng Dương Huyền Tàng áp đi.

Bốn phương tám hướng bày trận võ tu, cũng cùng một thời gian, gào thét lớn thi triển ra tuyệt đỉnh thần thông áo nghĩa, toàn bộ đánh tới hướng Dương Huyền Tàng.

“Ồn ào! Ồn ào quá.”

Dương Huyền Tàng bỗng nhiên mở hai mắt ra, bắn ra hai đạo kim mang, thân ảnh lóe lên, toàn thân bạo khởi mênh mông kim quang, một chiêu Bàn Nhược Thần Chưởng liền đối với đập tới.

Cường hoành chưởng pháp kim quang, nháy mắt đem bốn phương tám hướng công kích ngăn trở, hoàn toàn không cách nào đối với hắn tạo thành tổn thương chút nào.

Bản tôn lóe lên phía dưới, thần chưởng đặt ở cái kia vũ trụ bên trên, nháy mắt đem nghiền vỡ nát nổ tung.

Cái kia bảy sao Thiên Giới đỉnh phong võ giả bốn cái đầu bên trên, tám cái con mắt toàn bộ trừng to lớn, bốn cái miệng tất cả đều mở ra có thể nhét vào dưa hấu, phát ra “A a a a” to lớn kêu thảm.

“Ầm ầm!”

Vũ trụ nổ tung, Bàn Nhược Thần Chưởng đè xuống, nháy mắt đem hắn bốn đầu tám bộ pháp thân oanh nhão nhoẹt, bản thể trở nên không thành hình người, giống như bùn nhão bay ra ngoài.

Tám sao Thiên Giới sơ giai Dương Huyền Tàng, liền liền tám sao Thiên Giới trung giai đục Thiên tôn giả đều là một chiêu miểu sát, loại này không đến tám sao võ tu, lại như thế nào lật sóng gió cũng không thể là đối thủ của hắn, dùng Bàn Nhược Thần Chưởng tặng hắn lĩnh hộp cơm đã là coi trọng hắn.

“Soạt”, mặt khác ba mươi lăm tòa đảo bên trên cường giả, tất cả đều xôn xao, khiếp sợ đứng dậy.

“Dùng Thiên Cương Đại Trận lực lượng giết hắn!”

“Thế nhưng là... Nếu là đánh nát hòn đảo kia, đại trận liền...”

“Hiện tại không lo được cái này rất nhiều, không giết hắn, người này có phá trận lực lượng, vọt tới trên hòn đảo của ngươi đến, chúng ta đều phải xong đời.”

Cuối cùng câu này nói ra, tất cả mọi người là nháy mắt tỉnh táo, sau đó đặc biệt đạt thành nhất trí, lập tức riêng phần mình bấm niệm pháp quyết, vận chuyển Thiên Cương Đại Trận lực lượng, muốn đi qua nghiền sát Dương Huyền Tàng.

Nếu không để hắn từng cái lên đảo, tất cả mọi người không đều phải chết a.

Vô số kim quang như sóng biển, từ trong đại trận trào ra, đập hướng hòn đảo, đồng thời hòn đảo trên không kết giới, cũng bị ba mươi lăm người liên thủ điều động, hình thành đè lại lực lượng, oanh kích xuống.

Phù không đảo tại cỗ lực lượng này dưới, không chịu nổi, bắt đầu vỡ nát.

Kim quang kia vung rơi xuống dưới, Dương Huyền Tàng tự biết ngăn không được, chiến kích tại trong tay nhoáng một cái, trực tiếp đâm vào đại địa.

“Ầm ầm!”

Hòn đảo tuy là pháp bảo, nhưng cũng là chân thực đại địa chi lực chỗ ngưng, nguyên bản liền bị Thiên Cương lực lượng kim quang áp chế vỡ nát, lại bị chiến kích một quấy, mặt đất nháy mắt vỡ vụn ra.

Dương Huyền Tàng lóe lên, liền xông vào đại địa, trực tiếp đem hòn đảo kích xuyên, từ mặt khác một bên vọt ra.

“Ầm ầm!”

Cả hòn đảo nhỏ cuối cùng tại không trung một chút sụp đổ, nổ thành vòng xoáy khổng lồ, hình thành một cỗ đối với Thiên Cương Đại Trận lực lượng chống lại.

Trận pháp lực lượng lập tức gấp bội suy yếu xuống tới.

Mà Dương Huyền Tàng sớm đã từ hòn đảo phía dưới bỏ chạy, không ngừng súc tích lực lượng tại trong tay, đợi trận kia lực suy yếu, một chiêu Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu hung hăng bổ ra ngoài.

“Ầm ầm!”

Thiên Cương Đại Trận bên trong, lập tức bị hư quang cùng huyễn diễm oanh ra một đầu tiền đồ tươi sáng tới.

Này đạo kim quang trải đường, hai bên dấy lên hừng hực huyễn diễm.

Dương Huyền Tàng chấp kích ở phía trên đi qua, hướng thần cung nội bộ bước đi.

Ba mươi lăm vị đảo chủ, một chút nhìn ngốc trệ, thậm chí quên mất lại điều động lực lượng oanh kích hắn, hoặc là đã không nghĩ, cùng nó cùng vị này đáng sợ tồn tại dây dưa, không bằng thả hắn đi vào.

Ba mươi lăm người lẫn nhau nhìn liếc mắt, trao đổi ánh mắt, đều là bình thường ý nghĩ, tiếp tục đánh đi xuống, chờ người này quay đầu, từng tòa nhập đảo, tất cả mọi người cho hết trứng.

Cho đến Dương Huyền Tàng thân ảnh biến mất tại trước mắt mọi người, kim quang kia con đường cùng hỏa diễm, cũng chôn vùi không gặp.

“Hô!”

Trong mọi người tâm đều là trùng điệp nhẹ nhàng thở ra.

“Người này đến cùng là ai? Tuyệt sẽ không là hạng người vô danh!”

“Hẳn là Huyết tu giới đại năng, chẳng lẽ là máu chân nhân hoặc là khát máu lão ma? Nhưng từ ngoại hình cùng chiến đấu thần thông xem ra, đều không giống a.”

“Ngươi nói hai người này đều là Huyết tu giới số một số hai cường giả, có thể trong mắt của ta, y nguyên không phải người này địch thủ. Mặc dù người này chỉ có tám sao Thiên Giới sơ giai tu vi, nhưng cho dù đối đầu tám sao Thiên Giới hậu kỳ, đều chưa hẳn sẽ bại.”

“Mặc kệ, chúng ta an tâm bảo vệ tốt đại trận này, xem ra thiên hạ cường giả, ở xa chúng ta dự đoán phía trên, mà lần này xuất thủ, phong hiểm cũng khó có thể đoán trước a.”

Mọi người ở đây nghị luận ầm ĩ thời khắc, Dương Huyền Tàng đã tiến vào Hỗn Độn Thần Cung nội bộ, thuận theo cái kia Thiên Cương Đại Trận mở thông đạo, tiến vào một tòa tàn tạ đại điện phế tích bên trong.

Đại điện này cực kì rộng lớn, nhưng giờ phút này cái gì đều hủy, chỉ còn lại một đống hài cốt, xem như chưởng giáo người giáng lâm chi địa.

Dương Huyền Tàng sơ qua cảm ứng đánh nhau chấn động, liền hướng một chỗ phương hướng chạy đi.

Cái này Thần cung hắn dù đến qua một lần, nhưng nửa điểm cũng không quen, cùng người sống không có gì khác biệt.

To lớn đánh nhau chấn động, từ phía trước một tòa điện bên trong truyền ra.

Dương Huyền Tàng bỗng nhiên bước vào đi vào, liền một cỗ đập vào mặt ma khí, trực tiếp muốn đem hắn thôn phệ.

Cái kia ma khí bên trong nhấp nhô vô số ma đầu, “Oa oa” kêu to, không phân rõ có bao nhiêu.

Dương Huyền Tàng toàn thân dấy lên vô danh hỏa diễm, “Soạt” một tiếng, liền đem những ma khí kia đốt lui, hắn một bước bước vào điện bên trong, tay phải nắm tay, vô số hỏa chi phù văn dâng lên, huyễn hóa kinh văn, cũng có tiếng long ngâm truyền ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2901: Thần Cung Chiến (8): Ba Ba

“Bên ngoài người nào?!”

Đại điện lăn lộn ma khí bên trong, truyền đến kinh quát âm thanh.

Dương Huyền Tàng Hỏa Nhãn Kim Tinh quét qua, liền đem điện nội tình cảnh nhìn nhất thanh nhị sở, là ba vị bảy sao Thiên Giới sơ giai ma tu, chính đang vây công một tên bảy sao Thiên Giới hậu kỳ nữ tử.

Ba vị ma tu cơ hồ một thể đồng tâm, liên thủ phía dưới đem nữ tử kia vây khốn.

Tại nữ tử ngồi xếp bằng hư không, hai tay kết ấn, trên đỉnh đầu treo lấy một mặt bảo kính, tọa hạ xuất hiện bát quái đồ, đem ngập trời ma khí ngăn trở, ủng hộ mười phần gian khổ, đồng thời không ngừng tìm kiếm cơ hội đột phá, thử nghiệm xông ra khốn cảnh.

To lớn hỏa diễm từ ngoài điện truyền đến, một cỗ khó nói lên lời uy áp chấn tại bốn trong lòng người, cái kia hỏa diễm không màu vô hình, cơ hồ muốn hỏa táng thế gian hết thảy, đều là kinh hãi vô cùng.

Trong bốn người tâm “Lộp bộp” một chút, thấy rõ ràng Dương Huyền Tàng khuôn mặt, đều là lo lắng bất an, bởi vì vì người nọ mười phần lạ lẫm, bọn hắn ai đều chưa từng gặp, đều tưởng rằng địch nhân, sắc mặt một chút vạn phần khó coi.

Dương Huyền Tàng nói: “Ta chính là chưởng giáo tọa hạ ổ ba ba, chuyên tới để trợ quyền.”

“Cha ta?”

Bốn người đều là sững sờ, lộ ra thần sắc cổ quái, danh tự này không khỏi quá cái kia đi.

Nhưng tu vi của người này cực cao, cũng không quản được cái kia rất nhiều, tam ma đều là mừng rỡ, đồng thanh nói: “Chúng ta chính là chưởng giáo tọa hạ cực sát tam ma, ba ba đại nhân tới đúng lúc, nhanh giúp chúng ta bắt lại nàng này.”

Dương Huyền Tàng cười nói: “Con ngoan, tốt.”

Long Thần Hỏa Vũ tại trong tay lật một cái, liền bỗng nhiên cuồng chụp mà đi, trực tiếp áp hướng tam ma.

“Ba ba ngươi!”

Tam ma đều là hoảng hốt, hoảng sợ kêu to.

Dương Huyền Tàng quát: “Ngậm miệng! Đừng gọi ta ba ba, ta không có các ngươi cái này đứa con bất hiếu tử.”

Tam ma lúc này mới xác định, tên của người nọ là thuần túy đùa nghịch bọn hắn, mà lại là địch không phải bạn, từng cái khí “Oa oa” kêu to.

Lập tức, đen kịt ma khí bên trong đột nhiên hóa hiện ánh sáng chín màu, xuất hiện một cỗ thải sắc chiến xa, vô số ma khí phun trào dưới, liều mạng rót vào cái kia trong chiến xa, đem thân xe toàn bộ nhuộm đen, bạo khởi đại lượng ma văn tại bốn phía.

Sau đó “Ầm ầm” xông về phía trước đụng mà đi.

Dương Huyền Tàng ánh mắt băng lãnh, cười lạnh một tiếng, lơ đễnh.

Cái này tam ma võ kỹ mười phần thú vị, dựa vào pháp bảo, đem chân thân cùng năng lượng toàn bộ dung hợp, hình thành vượt xa tự thân cường đại chiêu số.

Nhưng đòn công kích này trình độ, cũng bất quá là bảy sao Thiên Giới hậu kỳ mà thôi, tại Dương Huyền Tàng trước mặt căn bản không đáng chú ý.

“Ầm ầm!”

To lớn chiến xa đụng một cái đến Long Thần Hỏa Vũ, lập tức truyền đến kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, tam ma trong xe thống khổ không thôi. Trên chiến xa không huyễn hóa ra ba cái dữ tợn thống khổ khuôn mặt, không ngừng vặn vẹo.

“A!”

Kêu thảm phía dưới, Long khí cùng hỏa diễm nháy mắt đem chiến xa oanh vỡ nát, trên trời cao nổ vỡ ra tới.

Ba đạo đen kịt thân ảnh, nháy mắt hướng ngoài điện vọt tới.

“Ba vị đã bại, liền cần phải có chết giác ngộ mới đúng nha, dám đến Hỗn Độn Thần Cung, cũng không dám đi chết sao?”

Dương Huyền Tàng cười nhạo một tiếng, đưa tay bấm niệm pháp quyết, vô số hỏa diễm từ lòng bàn tay bạo phát đi ra, hóa thành hỏa long hướng ba đạo thân ảnh công tới.

“Bành bành bành!”

Ba đạo tiếng nổ tung lần lượt vang lên, nương theo lấy ba tiếng kêu thảm thiết.

Dương Huyền Tàng không nói hai lời, xuất thủ lần nữa, vận chuyển ngự hỏa Tiên quyết, vô số hỏa lôi từ hư không đánh xuống, hung hăng oanh kích trên những ma khí kia, đem sở hữu ma khí cùng ô uế gột rửa không còn, đại điện khôi phục sáng sủa thanh minh.

Nữ tử kia vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, thoát khốn sau bản muốn ra tay tru ma, đã thấy Dương Huyền Tàng không chút phí sức, giơ tay nhấc chân ở giữa liền đem tam ma tru sát, vội vàng tiến lên cong xuống, cung kính nói: “Tại hạ đế cơ gặp qua đại nhân.”

Dương Huyền Tàng nói: “Ngươi là đế tộc người?”

Đế cơ vội nói: “Chính là, cả gan xin hỏi đại nhân tục danh, đế cơ tốt ghi nhớ trong lòng.”

Dương Huyền Tàng mỉm cười, khoát tay nói: “Không đáng nhắc đến, hiện tại đế trong cung là tình huống như thế nào?”

Đế cơ sắc mặt sầu lo, nói: “Thần cung hơn phân nửa bộ phận đều bị phá hỏng, hiện tại đế tộc hạch tâm đều tại hướng cấm phương hướng tụ lại, để tránh bị chưởng giáo tiêu diệt từng bộ phận.”

Dương Huyền Tàng hỏi: “Cấm địa?”

Đế cơ nói: “Hỗn Độn Thần Cung rộng rãi vô biên, cơ hồ đồng đẳng với một cái tiểu thế giới, tại trong thần cung cấm địa rất nhiều, nhưng lại có một chỗ tuyệt đối cấm địa, là toàn bộ Thần cung hạch tâm chỗ, trừ Đế Ất đại lão gia bên ngoài, bất kỳ người nào không được đi vào. Hiện tại toàn bộ đế tộc đều tại hướng nơi cấm địa này tụ lại.”

Dương Huyền Tàng trầm ngâm xuống, đột nhiên nói ra: “Đều tụ lại cùng một chỗ, không phải lại càng dễ bị tập trung tiêu diệt sao?”

Đế cơ sững sờ, sắc mặt đại biến, nhưng lập tức liền khôi phục lại, ngượng ngập chê cười nói: “Đại nhân lời nói sự tình, Đế Ất đại lão gia khẳng định cũng cân nhắc đi vào, đã làm ra như thế quyết sách, khẳng định là đúng rồi.”

Dương Huyền Tàng nói: “Muốn việc khác sự tình đều đối với, làm sao còn sẽ có hôm nay kiếp?”

Đế cơ lại sửng sốt một chút, lập tức cả giận nói: “Đại nhân mặc dù đã cứu ta, nhưng hi vọng đại nhân có thể đối với Đế Ất đại lão gia tôn trọng chút, nếu không chúng ta ân tình hai tiêu!”

Dương Huyền Tàng gặp nàng mặt mũi tràn đầy sắc mặt giận dữ, khẽ cười một tiếng, nói: “Đàm luận việc này không có ý nghĩa, hiện tại nhanh đi cái kia cấm địa, tiếp viện Đế Ất bọn hắn đi.”

Dương Thanh Huyền đối với Đế Ất là dị thường tôn kính, nhưng thông qua Đế Quyền một chuyện, liền minh bạch Đế Ất mặc dù cao cao tại thượng, thống ngự bốn bộ vũ trụ cùng Hỗn Độn đại lục, nhưng chung quy không phải vạn năng thần, mà Quỷ Tàng đối với Đế Ất tự nhiên không có cảm giác nào, sở dĩ hai người hợp thể phía dưới Dương Huyền Tàng, đối với Đế Ất cũng có thể có càng chính xác nhận biết.

Hai người ở trong đại điện chạy một trận, khắp nơi là hủy hoại vết tích, còn có không ít đánh nhau chấn động từ bốn phương tám hướng truyền ra. Hai người cũng lập tức đi tiếp viện, cứu không ít đế tộc người.

Mấy canh giờ sau, giải vây rồi hơn mười chỗ chiến trường, hội tụ hơn trăm người, trùng trùng điệp điệp hướng cấm địa bay đi.

Tại Thần cung trung ương, hạch tâm cấm địa chỗ, núi đá đá lởm chởm, đại địa nặng nề, hỗn độn chi khí mờ mịt giữa thiên địa, hình thành một cỗ trang nghiêm thần thánh từ trường, nghiêm nghị không thể phạm.

Đại địa cùng hư không bên trong, thỉnh thoảng xuất hiện hào phù, các loại sắp xếp tổ hợp, chớp động phía dưới lại biến mất không gặp.

Không ít cường đại thân ảnh tại không trung chớp động, đều là tốc độ cực nhanh, mà lại nhìn hướng lên bầu trời hai mắt, đều lộ ra vẻ lo lắng.

Ở ngoài cấm địa nơi nào đó hư không bên trên, lơ lửng một đội chiến hạm nhóm, mỗi một chiếc đều đủ để dung nạp vạn người, như giẫm trên đất bằng.

Nhưng chiến hạm này nhóm trung ương, lại là một chiếc kỳ dị to lớn đại lục, trình viên bàn hình, phảng phất một tòa kiên cố kim loại thành trì.

“Nghĩ không ra Hỗn Độn Thần Cung trung ương, lại có cường đại như thế Thái Cực lực lượng, hẳn là trong truyền thuyết Thái Cực Lưỡng Nghi Phù, liền trấn thủ ở chỗ này?”

Một vị đầu đội tử kim quan ngọc diện nam tử, hai tay thả lỏng phía sau, lặng lẽ nhìn chăm chú phía trước, trông thấy cái kia rộng lớn giữa thiên địa, không ngừng chớp động bên trong hào phù, tối nghĩa khó hiểu, cường đại nghiêm nghị không thể phạm, không khỏi tự lẩm bẩm.

“Tương truyền Thái Cực Lưỡng Nghi Phù không phải phong ấn Côn Khư sao?”

Một tên nam tử hai con ngươi chớp động, bày biện ra vạn hình hoa thái, chính là ngày đó tiến về mới sinh thay mặt La Phù chi cảnh hoa đồng, muốn dùng đồng thuật dòm tận chốn cấm địa này chi bí, lại hoàn toàn bị Thái Cực lực lượng cản lại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2902: Thần Cung Chiến (9): Tế Thiên

“Ai biết được, mặc kệ là cái gì, Đế Ất tiểu nhi lần này chết chắc. Coi như thật là Thái Cực Lưỡng Nghi Phù, chưởng giáo trong tay có Thái Tố Thiên Cơ Ngọc, đủ để ứng phó.”

Cái kia áo bào tím kim quan nam tử khóe miệng ngậm lấy một tia băng lãnh đường vòng cung, nhìn chăm chú phía trước.

Một tên khác toàn thân quấn tại vải gai bên trong nam tử, trầm giọng nói: “Chưởng giáo đâu? Đều lâu như vậy, còn không hiện thân, hiện tại liền chờ hắn tới hiệu lệnh mọi người, đem Hỗn Độn Thần Cung san thành bình địa.” Dừng lại, lại nói: “Loại thời khắc mấu chốt này, hắn sẽ không tuột xích đi?”

Hoa Đồng cười nói: “Ha ha, làm sao có thể? Các ngươi ai tuột xích, chưởng giáo đại nhân cũng sẽ không tuột xích. Tất nhiên là còn có chuyện trọng yếu hơn làm chậm trễ.”

Áo bào tím kim quan nam tử trên mặt ẩn hiện lãnh sắc cùng vẻ giận dữ, lạnh giọng nói: “Còn sẽ có cái gì là so hiện tại chuyện trọng yếu hơn? Chẳng lẽ lại là hắn bế quan đột phá Vạn Cổ Chí Tôn?”

Sau lưng mấy người, một tên thân mặc áo hoa lão thái bà dùng thanh âm khàn khàn nói ra: “Đều bình tĩnh đừng nóng, chưởng giáo nhất định sẽ tới. Lúc này, cũng không biết Đông Quân đi đâu rồi, giết một cái Lục Ẩn Danh Lưu thế mà hao tổn thời gian lâu như vậy, sẽ không bị cái kia Lục Ẩn Danh Lưu xử lý đi?”

Hoa Đồng cau mày nói: “Tuyệt đối không thể, Đông Quân thực lực ta là rõ ràng, muốn nói chúng ta những này A Ma La bên trong, trừ chưởng giáo bên ngoài là thuộc Đông Quân thực lực mạnh nhất, nếu là chưởng giáo đại nhân một mực chưa hiện thân, để Đông Quân dẫn mọi người cũng chưa hẳn không thể.”

Áo bào tím kim quan nam tử khẽ nói: “Không có khả năng! Trừ chưởng giáo còn có thể điều lệnh ta một hai bên ngoài, những người khác mơ tưởng, Đông Quân càng không có tư cách này. Lại chờ ba canh giờ, chưởng giáo còn không tới, ta liền tự mình trước tiến công.”

Tất cả mọi người là khẽ nhíu mày, không lên tiếng.

Bọn hắn những này tổ hợp, không khỏi là chúa tể một phương, đương thời hào kiệt, rất nhiều vẫn là mất tích đã lâu tồn tại, cũng không biết chưởng giáo từ nơi nào triệu tập ra.

Tỉ như trước mắt cái này áo bào tím kim quan nam tử, lại tính đế tên nguyên, là đế chi nhất tộc hoàng thất huyết mạch, nắm giữ cùng Đế Ất không khác nhau chút nào đế huyết. Cha đế tấn chính là Đế Ất thân huynh trưởng, vốn là đế tộc tộc trưởng thứ nhất kế thừa danh sách, về sau không biết sao, đã mất đi quyền kế thừa, trực hệ huyết mạch đều biến mất tại đế tộc bên trong.

Cái kia toàn thân áo gai nam tử, hoa áo lão thái bà, đám người mơ hồ có chút ấn tượng, nhưng cũng không nhớ rõ lắm, tựa hồ cũng là tại trong dòng sông lịch sử chúa tể qua một phương tồn tại cự phách, nếu không không có khả năng thu hoạch được A Ma La Thức.

Bỗng nhiên, một đạo tiếng cười quái dị từ phía chân trời truyền đến.

“Ha ha ha ha!”

Đám người ngẩng đầu sát na, liền thấy một vệt kim quang trên bầu trời đỉnh đầu xẹt qua, sau đó Kim Thành bên trên liền nhiều thêm một bóng người.

Dáng người ngắn nhỏ, cái đầu không cao, đúng là cái mười hai mười ba tuổi tiểu hài, một mặt giọng mỉa mai chi sắc, nói ra: “Các ngươi thật sự là nhóm đám ô hợp a, khó trách chưởng giáo đại nhân không yên lòng, phái ta đến đây đốc chiến.”

“Ngươi đến đốc chiến? Cái này xú tiểu hài là ai?”

Đế Nguyên sắc mặt trầm xuống, hai mắt phun lửa, quát: “Chẳng lẽ chưởng giáo liền thật khi đây là trò đùa!”

Tiểu hài cười lạnh không thôi, tay giơ lên, lòng bàn tay cầm một mặt lệnh bài màu trắng, sau đó năng lượng màu xanh từ trong tay tràn nhập mặt bài, phía trên tuyên khắc lấy một đóa hoa sen nháy mắt hóa thành đen kịt.

“Hắc Liên Lệnh!”

“A Ma La Thức!”

Tất cả mọi người là lấy làm kinh hãi, tiểu hài này trong tay cầm, chính là chưởng giáo Hắc Liên Lệnh, mà chỉ có tà ác A Ma La Thức hắc hóa lực lượng, mới có thể đem hoa sen biến thành đen.

Chứng minh trước mắt tiểu hài này cũng là A Ma La.

Mà trong giáo, thấy này lệnh bài như thấy chưởng giáo bản tôn.

Đế Nguyên sắc mặt khó coi, rõ ràng không phục bộ dáng, châm chọc nói: “Hẳn là ngươi là chưởng giáo thân nhi tử?”

“Làm càn!” Tiểu hài giận dữ, bành trướng sát khí nháy mắt từ trong cơ thể tuôn ra, bốn phía hư không bị cỗ lực lượng này chèn ép bạo minh, bén nhọn chói tai, tất cả mọi người là đổi sắc mặt.

Chung quanh những trên chiến hạm kia võ tu, tất cả đều cảm ứng được dị thường, vô số ánh mắt giật mình nhìn sang.

Tiểu hài lạnh lùng nói: “Đế Nguyên, đại chiến sắp đến, ta trước không so đo với ngươi, việc này chờ chiến hậu ta lại tính sổ với ngươi. Hắc Liên Lệnh ở đây, phải chăng nghe điều tất theo tôn liền, tóm lại sau đó ngươi chính mình đi hướng chưởng giáo giải thích!”

Tiểu hài phất một cái ống tay áo, thể hiện ra cùng tuổi của hắn hoàn toàn không hợp khí chất, cầm khiến hướng đám người biểu hiện ra, nhưng sau nói ra: “Tất cả mọi người nghe lệnh, toàn lực tiến công đế tộc cấm địa!”

Tất cả mọi người là hít vào một hơi, trong lòng ngầm: “Rốt cuộc đã đến sao?”

Tiểu hài đột nhiên cổ quái cười một tiếng, nói ra: “Tại trước khi xuất chiến, có phải hay không cầm mấy cái đầu, làm điểm huyết cái gì tế hạ ngày đâu?”

Tất cả mọi người là nhíu mày, không rõ ràng hắn câu nói này có ý tứ gì.

Tiểu hài lập tức nhìn về phía Kim Thành bên trên một tên hạt bào lão giả, cười nói: “Ngô Thanh Khung đại nhân, ngươi cứ nói đi?”

“Xoát xoát!” Vô số đôi mắt đồng loạt nhìn chằm chằm cái kia hạt bào lão giả.

Người này chính là nam bộ vũ trụ Đạo Huyền tông phó tông chủ Ngô Thanh Khung, từng tại thiên thu huyễn cảnh cùng Dương Thanh Huyền từng có một đoạn giao tình, thấy mọi người đều nhìn về phía hắn, sắc mặt biến hóa một chút, lập tức khôi phục bình thường, bình tĩnh nói ra: “Ta không biết ngươi là có ý gì.”

Tiểu hài nói: “Cũng không có ý gì, chính là xuất chiến trước muốn giết mấy người, ủ ấm tay.” Nói xong, lộ ra hàm răng trắng noãn, lại làm cho người có loại âm trầm rùng mình cảm giác.

Hoa Đồng đột nhiên nói ra: “Ta hiểu được, nguyên lai ngươi chính là gian tế!” Trong hai con ngươi hóa ra vạn hình hoa thái, hướng Ngô Thanh Khung nhìn chăm chú quá khứ.

Ngô Thanh Khung sắc mặt đại biến, cả giận nói: “Đừng muốn ngậm máu phun người, ta muốn gặp chưởng giáo đại nhân!”

Tiểu hài vung tay lên, nói: “Không cần, ta chính là truyền đạt chưởng giáo chi lệnh, toàn diện xuất kích trước, trước hết là giết ngươi tế thiên!”

Ngô Thanh Khung quát lên: “Ngươi dám giả truyền chưởng giáo chi lệnh, đi chết đi!”

Bỗng nhiên bạo khởi, cường đại khí tràng nháy mắt trèo thăng đến đỉnh phong, bóng người lóe lên, vô số chưởng ảnh ngay tại không trung hiển hiện, như hồ điệp bay múa giống như, hướng tiểu hài oanh kích mà đi.

Nhưng những chưởng ảnh kia tại tiểu hài phía trước năm mươi trượng địa phương, toàn bộ ngưng lại, giống như là đọng lại.

Ngô Thanh Khung hét lớn một tiếng, lần nữa lấn người hướng về phía trước, nhưng thân ảnh nhất chuyển, liền hướng vòm trời bắn tới, đúng là muốn chạy trốn.

Tiểu hài cười nhạo một tiếng, nói: “Nếu để ngươi chạy trốn, chính là lần này buồn cười lớn nhất.” Trong cổ họng bộc phát ra hoàn toàn không giống là tiểu hài tử tiếng cười quái dị, thân thể một chút bành trướng, cả người xương cốt “Lốp bốp” rung động, đồng thời từ trong thân thể mọc ra, “Xùy”, hai cây bén nhọn xương cốt trực tiếp phá vỡ lồng ngực, giống như trường mâu kích bắn đi.

Trời cao bên trên hiện ra một mảnh huyết sắc, mỗi người đều ngửi được gay mũi mùi máu tươi.

Tại Ngô Thanh Khung phía trước, một chút hóa hiện ra hai cái vòng xoáy khổng lồ, cùng cái kia cốt mâu lẫn nhau chiếu rọi, đem Ngô Thanh Khung áp chế ở ở giữa.

Ngô Thanh Khung sắc mặt đại biến, hai tay bấm niệm pháp quyết, tay phải giơ cao, nơi lòng bàn tay nâng một viên hạt châu màu vàng óng, chớp động hạ giải phong ra, hình thành một mảnh vòng xoáy màu vàng óng biển.

“Ha ha ha ha, múa rìu qua mắt thợ!”

Tiểu hài cuồng tiếu vài tiếng, hai tay bỗng nhiên một nắm, cái kia hai cây cốt mâu tại không trung xoay tròn, “Hoa” khuếch tán thành hàng vạn cây, nháy mắt bắn vào năng lượng màu vàng óng kia biển.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2903: Thần Cung Chiến (10)

“Oanh! Oanh! Oanh!”

Vô số kim quang cùng bạch mang tại năng lượng bên trong nổ tung, hai đại huyết sắc vòng xoáy tuôn ra mà xuống, xông vào năng lượng trong biển, hình thành một cỗ bạo lưu.

“A!” Ngô Thanh Khung tiếng kêu thảm thiết chôn vùi tại bạo lưu bên trong.

Nam bộ vũ trụ liên minh thánh tông đứng đầu Đạo Huyền tông phó tông chủ, cứ như vậy không có chút nào sức đề kháng chết tại tiểu hài này trong tay.

“Ha ha, rất lâu không có luyện tập, cả người xương cốt đều nới lỏng.”

Tiểu hài lộ ra thuần khiết tiếu dung, hoạt động chi dưới thể, toàn thân đều truyền đến xương cốt vang động “Ục ục” âm thanh, khiến người rùng mình.

Vị kia áo đỏ lão thái bà thanh âm khàn khàn nói ra: “Ta biết ngươi là ai, ba mươi vạn năm trước, quét ngang bắc bộ vũ trụ, giết một nửa cường giả đỉnh cao Thần Cốt Thượng Nhân.”

“Từ!”

Đám người tất cả đều hút miệng hơi lạnh, Thần Cốt Thượng Nhân đã tịch diệt ba trăm ngàn năm lâu, y nguyên dư uy vẫn còn. Đặc biệt là nam bộ vũ trụ cao thủ, nhìn xem tiểu hài này ánh mắt, tràn ngập trong lòng run sợ.

“Hắc hắc, hảo hán không đề cập tới năm đó dũng, khổ hoa bà bà ngươi giết cao thủ cũng không thể so với ta ít a.” Thần Cốt Thượng Nhân híp mắt cười nói.

Áo đỏ lão thái bà trong hai con ngươi tinh quang lóe lên, lại khôi phục đục ngầu, khô quắt làn da co rúm xuống, cười quỷ dị cười.

Không ít người lập tức nhớ tới khổ hoa bà bà danh hiệu, đều hoàn toàn biến sắc. Cái kia áo gai nam tử màu nâu xám trong mắt, khó mà cảm thấy lướt qua vẻ kinh ngạc.

Tương truyền lão thái bà này trước kia khuynh quốc khuynh thành, mê đảo chúng sinh, về sau chẳng biết bị cái gì kích thích, hủy diệt dung mạo, đồng thời tính tình đại biến, thành một cái sát nhân cuồng ma.

Tu luyện đến nàng trình độ này, muốn khôi phục dung mạo, bảo trì mỹ nhân chi tư là phi thường dễ dàng, nhưng lão thái bà này nhưng thủy chung duy trì lấy bộ này xấu xí bộ dáng, chẳng biết nội tâm vặn vẹo đến trình độ nào.

Thần Cốt Thượng Nhân nói: “Tốt, giết gian tế tế thiên, làm chậm trễ một chút thời gian, tiếp xuống liền toàn lực chấp hành chưởng giáo đại nhân mệnh lệnh đi, phá hủy đế tộc cấm địa!”

Hắn cầm Hắc Liên Lệnh, đối với đám người, cái kia đóa hắc liên tựa hồ có vô tận uy năng, để mỗi người đều trở nên phấn khởi, cùng kêu lên quát: “Giết!”

Bốn phía những chiến hạm kia lập tức khuếch tán ra, hình thành một mảnh mênh mông chiến hạm nhóm, hướng cấm địa chạy tới.

Đồng thời đại lượng võ giả từ hạm trong đám đó bay ra, thi triển ra thần thông pháp bảo, đánh phía cái kia cấm địa.

“Oanh! Oanh!”

Vô số công kích đánh vào cái kia cấm địa không gian, lập tức bị Thái Cực lực lượng ngăn trở, vô số hào giống trong hư không hiển hiện, bày biện ra một mảnh kết giới cảnh tượng.

Hơn ngàn tàu chiến hạm cũng tích súc bão mãn năng lượng, liều mạng phun - bắn ra to lớn kim sắc quang mang, hung hăng oanh kích xuống.

Tại cấm địa trên không, vô số hào giống hiển hiện, sau đó tạo thành chục triệu quẻ tượng, ở giữa là Thái Cực Âm Dương Ngư, sau đó sinh Tứ Tượng, sinh bát quái, sinh sáu mươi bốn quẻ, sinh vạn vật.

Lần này cảnh tượng kỳ dị xuất hiện, lập tức đem sở hữu công kích toàn bộ ngăn trở, khó mà đánh vào mảy may.

Thần Cốt Thượng Nhân nhìn chằm chằm cái kia Thái Cực Đồ nhìn ra ngoài một hồi, nói ra: “Xem ra muốn phá trận thật không có dễ dàng như vậy, Đế Nguyên, chốn cấm địa này bên trong đến cùng phải hay không Thái Cực Lưỡng Nghi Phù? Giữa thiên địa trừ vật này bên ngoài, đâu còn có cường đại như thế Thái Cực lực lượng?”

Đế Nguyên xanh mặt, giọng căm hận nói: “Ta tuy là hoàng tộc, nhưng nhưng lại chưa bao giờ tiến vào chốn cấm địa này.”

Thần Cốt Thượng Nhân nói: “Thôi được, coi như thật là Thái Cực Lưỡng Nghi Phù, tập chúng ta chúng nhân chi lực cũng không cần sợ.” Ánh mắt của hắn quét qua, quát: “Đồng loạt ra tay!”

Dứt lời, liền mãnh hít một hơi, cái bụng nháy mắt bành trướng, sau đó “Oa” một tiếng, nôn làm ra một bộ kim sắc xương cốt, cơ hồ là cả thân thể xương.

Đám người giật nảy mình, hướng hắn nhìn lại, quả nhiên thấp bé thân thể lại rút nhỏ mấy phần, cũng không biết trong cơ thể còn có không xương cốt.

Cái kia kim sắc thể cốt tại không trung phóng đại, sáng loáng hạ xuống đi, “Ầm ầm” một tiếng, liền rơi vào Thái Cực Đồ bên trong, nửa người cắm - đi vào.

“Soạt!” Vô số hào phù bị cỗ này kim xương chấn vỡ, Thái Cực Đồ biên giới trở nên hỗn loạn lên.

Khổ hoa bà bà hai tay áo lắc một cái, mảng lớn màu hồng phấn tinh thể tại không trung tràn ngập, thổi vào đến Thái Cực Đồ bên trong, những hào kia phù chấn động càng thêm kịch liệt, uy năng không chút nào tại kim xương phía dưới.

Đế Nguyên, Hoa Đồng mấy người cũng là lần lượt xuất thủ.

Đế Nguyên phất tay phía dưới, liền tế ra một tòa kim tràng, tản mát ra uyển chuyển kim quang, nương theo lấy pháp âm Phật xướng, phảng phất có thế giới cực lạc ẩn hiện.

Hắn đối với Đế Ất cừu hận sâu nhất, xuất thủ chính là mình mạnh nhất bảo vật.

Hoa Đồng hai tay hướng nắm vào trong hư không một cái, đồng bên trong phù văn chuyển động dưới, từng kiện đáng sợ binh khí tại không trung nổi lên, “Sưu sưu” kích hạ xuống.

Cái kia áo gai nam tử hai tay bấm niệm pháp quyết, quanh thân hiện ra hơn mười tòa trận pháp, chầm chậm xoay tròn, từng đạo to lớn kim quang từ trận kia bên trong bắn ra, đánh vào phía trước Thái Cực Đồ.

Nhất thời ở giữa, bên trong phương viên mấy vạn dặm, quang mang tăng vọt, các loại sức mạnh đáng sợ khuấy động mở, Thái Cực Đồ càng là phi tốc xoay tròn, kết giới năng lượng liên tục không ngừng từ cái kia Thái Cực bên trong tràn ra, diễn hóa vạn vật.

Đúng lúc này, trong cấm địa bỗng nhiên bay lên mảng lớn đế tộc cường giả, tại mấy tên cường giả tối đỉnh dẫn dắt dưới, phi tốc hướng những chiến hạm kia đánh tới.

“Ha ha, cuối cùng ngồi không yên sao?”

Thần Cốt Thượng Nhân khóe miệng ngậm lấy cười lạnh, phất tay quát: “Giết!”

Bốn phương tám hướng bên trong chiến hạm, cùng kim sắc thành trì bên trong, đại lượng cường giả vọt ra, hướng đế tộc nhân đánh tới.

Song phương rất nhanh liền giao chiến cùng một chỗ, tiếng giết rung trời.

Tiếp xúc ngắn ngủi một chút, liền đại lượng võ giả vẫn lạc, máu nhuốm đỏ trường không.

Thái Cực Đồ phía trên, lập tức hóa thành một phương Tu La sát lục tràng, điên cuồng thu gặt lấy tính mạng.

Đột nhiên, một đạo cuồng bạo khí tức từ Thái Cực Đồ bên trong chậm rãi dâng lên, hóa thành một cái cự đại chùm sáng, bên trong vô số bạo tạc lôi quang xen lẫn chớp động, thỉnh thoảng có lôi có thể tràn ra, xé rách mảnh này Tu La tràng, hướng những chiến hạm kia bay đi.

Thần Cốt Thượng Nhân song đồng co rụt lại, nói: “Là cao thủ!”

Quả cầu ánh sáng kia bên trong truyền đến quát chói tai âm thanh, “Ở đâu ra đạo chích, lại dám xông đế tộc cấm địa!”

Thần Cốt Thượng Nhân khẽ cười một tiếng, hỏi: “Đế Nguyên, đây là các ngươi đế tộc tiên tổ sao?"

Quả cầu ánh sáng kia bên trong khí tức mười phần cổ xưa xa xưa, mà lại hiện tại toàn bộ đế tộc đều biết người xâm nhập thân phận, người này lại còn không biết.

Đế Nguyên lắc đầu nói: "Không rõ ràng, nhưng nếu là cấm địa, có một ít bế quan lão gia hỏa cũng chẳng có gì lạ."

Thần Cốt Thượng Nhân cười lạnh nói: "Đã như vậy, cái kia lão gia hỏa này liền giao cho ta."

Thân thể lần nữa nhoáng một cái, bỗng nhiên mở ra phun ra một đạo xương vòng, hướng quả cầu ánh sáng kia đánh tới.

"Không biết tốt xấu!"

Quang cầu bên trong truyền đến nổi giận thanh âm, một đạo lôi mang từ bên trong bắn ra, tại không trung "Lốp bốp" bạo hưởng, nháy mắt đánh vào cái kia xương vòng bên trên.

"Oanh!" Lôi có thể khuếch tán, hình thành một cái tiểu nhân Thái Cực đồ án, chớp động không ngừng.

Thần Cốt Thượng Nhân sắc mặt biến hóa, quát: "Còn có chút khó giải quyết, có gan đi theo ta!"

Thân ảnh lóe lên, liền hướng không trung độn đi.

Quả cầu ánh sáng kia bên trong lôi quang bùng lên, rất nhanh hóa hiện ra một lão giả bộ dáng, lạnh lùng ánh mắt đảo qua đám người, liền "Ba" một tiếng biến mất tại nguyên địa, truy Thần Cốt Thượng Nhân đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2904: Thần Cung Chiến (11): Tử Kỳ

Tại cấm địa trung ương, lại có mấy đoàn cường đại khí tức vọt ra, trực tiếp phá vỡ Thái Cực Đồ mặt phẳng, hướng chưởng giáo một phương kích bắn đi.

“Nguyên thủy nhất bộ tộc, từ khai thiên lập địa tới nay, liền thống ngự nơi đây vũ trụ tối cao thế lực, sẽ có như thế nào nội tình đâu, thật làm cho người có chút chờ mong a.”

Cái kia áo gai nam tử nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra âm trầm răng, gương mặt vặn vẹo cực kì xấu xí, nói: “Chúng ta cũng ra tay đi!”

Kim sắc thành trì bên trên mấy tên cường giả đỉnh cao, đều là thân ảnh lóe lên, hướng những cường đại kia quang mang đánh tới.

Mấy chục vạn dặm trời cao bên trên, Thái Cực trận lực lăn lộn, sát lục chi khí lan tràn, vô số thần thông pháp bảo quang mang bắn ra bốn phía, hình thành một mảnh cự đại chiến trường.

Toà kia kim sắc thành trì, cùng liên miên trên chiến hạm, vô số công kích trận pháp hiển hiện, từng đạo bắn vào trong trận, phá hoại đại trận lực lượng.

Rất nhiều bốn phương tám hướng chạy tới đế tộc võ giả, một thấy tình cảnh này, đều là dồn dập gia nhập vào chiến đấu bên trong.

Dương Huyền Tàng mấy người chạy tới thời điểm, cũng bị cảnh tượng trước mắt sợ ngây người.

Đế cơ nghiến răng nghiến lợi, hai mắt rơi lệ, bi phẫn nói: “Từ khai thiên lập địa tới nay, đế tộc chưa hề trải qua như vậy khuất nhục, mọi người theo ta cùng tiến lên, cùng gia tộc cùng tồn vong!”

Những cái kia đế tộc tử đệ, mỗi một cái đều là cảm xúc kích động, thề phải cùng địch nhân liều sinh tử, một khắc không ngừng lại liền xông vào đại trận, cùng chưởng giáo người chém giết cùng một chỗ.

Dương Huyền Tàng thì tỉnh táo nhiều, dùng Hỏa Nhãn Kim Tinh quét mắt hạ chiến trận, lập tức đem tình thế thấy rõ bộ phận.

Đế tộc lợi dụng đại trận ngăn cản chưởng giáo một phương chủ yếu thế công, song phương võ giả ngay tại trong đại trận bên ngoài tiến hành cực kỳ bi thảm chiến đấu, bởi vì tràng diện quá hỗn loạn, mà siêu cấp cường giả quá nhiều, đưa tới chấn động to lớn, nhất thời ở giữa không cách nào thấy rõ thắng bại xu thế, trừ hỗn loạn vẫn là hỗn loạn.

Dương Huyền Tàng phát hiện, tại chưởng giáo một phương võ giả trên thân, đều bộc phát ra cực phú thần huy lực lượng, không chỉ có đối nội cải tạo thân thể cơ năng, khiến cho thực lực tăng nhiều, mà lại tại làn da mặt ngoài hình thành một đạo cường hoành phòng ngự, như áo giáp.

Hắn lập tức đem hợp thể giải khai, Quỷ Tàng ẩn vào mi tâm, khôi phục Dương Thanh Huyền thân thể, đồng thời vì để tránh cho bị người nhận ra, trực tiếp biến thành mèo đen, sau đó yêu hóa thành hình người, từ quá huyền ảo ngày bên trong lấy ra một thanh thần kiếm, nắm trong tay liền giết vào chiến trường.

Những này võ tu tất cả đều là từ bốn bộ vũ trụ bên trong triệu tập tới, Dương Thanh Huyền mặc dù không nhận ra, nhưng cái kia cực phú thần huy cảm ứng lại là hết sức quen thuộc, bất kể là ai, chỉ cần trên thân có cực phú thần huy cảm ứng, liền một kiếm bổ tới.

Mà đế tộc người thì vô cùng tốt phân biệt, bọn hắn trường kỳ ở tại Hỗn Độn đại lục, thi triển đi ra công pháp thần thông đều là lấy hỗn độn lực lượng khu động, mà chưởng giáo một phái là từ bốn bộ tới võ tu, tất cả đều là các loại tinh thần chi lực.

Dương Thanh Huyền biến thành mèo đen yêu ánh mắt, trên thân lộ ra mèo đen tà khí, cùng những sử dụng kia cực phú thần huy võ tu có chút cùng loại, để không ít chưởng giáo phái đệ tử phớt lờ, bị hắn tuỳ tiện xuất kiếm chém giết.

Cũng có đế tộc người nhìn thấy hắn, không nói hai lời liền xuất thủ, Dương Thanh Huyền chỉ có thể thầm mắng một tiếng "Ngốc -d", sau đó xa xa né tránh.

Đột nhiên, một đạo cực độ khí tức nguy hiểm tại trán hậu truyện đến, Dương Thanh Huyền vội vàng thi triển thân pháp, bỗng nhiên nhoáng một cái, hóa thành hỏa diễm xoay tròn mở, đem một kích kia tránh thoát.

đọc truyệ n tại https://truye

ncua t ui.net/Lập tức một đạo tiếng cười lạnh, nương theo lấy to lớn công kích đập vào mặt, "Giả trang chúng ta người chơi rất vui vẻ a! Tử kỳ đến rồi."

Dương Thanh Huyền bay ngược phía dưới, Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, thấy rõ người kia bộ dáng, không khỏi sửng sốt một chút, lại là nhận biết người, từng tại nam bộ vũ trụ một lần đấu giá hội bên trên thấy qua Tứ Tượng tông trưởng lão Thạch Thiên Hàn.

Chính là bảy sao Thiên Giới cường giả, vốn là tại mặt khác một tầng không gian đại chiến cao thủ, đột nhiên phát hiện hắn cái này dị loại, tại lấy bay tốc độ nhanh thu gặt lấy chính mình cái này phương võ tu tính mạng, lúc này mới thoát ly cao tầng chiến trường, trực tiếp một chiêu bổ xuống.

Nguyên vốn cho là mình tùy ý một chiêu liền có thể diệt sát cái này tên miêu yêu, ai ngờ lại bị tránh khỏi, mà lại tản mát ra khiến người hít thở không thông đáng sợ hỏa diễm.

“Bản nguyên chi hỏa?!” Thạch Thiên Hàn song đồng co rụt lại, lập tức cảm thấy được người này không đơn giản, thế là tự mình hoành không mà đến, một chưởng hung hăng đập xuống, không tiếc lấy lớn hiếp nhỏ, cũng muốn tiêu diệt hắn.

Dương Thanh Huyền phi tốc lui lại, không ngừng thi triển ngự hỏa Tiên quyết, dùng Bản Nguyên Hỏa thứ hai ngăn cức hằng cổ diễm tiến hành phòng ngự cùng công kích.

Bởi vì một khi thi triển thứ ba ngăn thậm chí thứ tư ngăn, sợ là rất nhanh liền sẽ bại lộ thân phận.

“Hảo tiểu tử! Thế mà lấy năm sao Thiên Giới đỉnh phong lực lượng đối kháng ta, thật là khiến người chấn kinh vạn phần, không dám tin tưởng đâu! Quả nhiên thế giới lớn, thiên tài nhiều, không thể đo bằng đấu a.”

Thạch Thiên Hàn cảm khái không thôi, lập tức nghĩ đến đế bộ tộc nội tình thâm hậu, có đáng sợ như vậy thiên tài cũng không kỳ quái, cùng một thời gian, trong đầu hắn hiện lên Dương Thanh Huyền thân ảnh, nghĩ thầm: “Sợ là Mục Hải Vực Giới bên trong đệ nhất thiên tài Dương Thanh Huyền, thiên phú đều chưa hẳn so sánh được người trước mắt này.”

Thạch Thiên Hàn mặc dù chấn kinh, nhưng vẫn chưa có tâm tình gì chấn động, bởi vì đối phương thiên phú mạnh hơn, bị chính mình trấn áp cũng là sắt ván đã đóng thuyền tử sự tình, mười phần chắc chín.

Đại khí bàng bạc chiêu thức liên miên bất tuyệt, một chiêu liên tiếp một chiêu đè tới, đem Dương Thanh Huyền sở hữu đường lui đều phong bế, chỉ có thể ngạnh kháng.

Hắn vốn là bảy sao Thiên Giới trung giai võ tu, tại sử dụng cực phú thần huy về sau, trực tiếp bước vào bảy sao Thiên Giới hậu kỳ, cự ly đỉnh phong cũng chỉ thừa cách nhau một đường, mèo mun kia yêu nếu là ngạnh kháng, tất nhiên một con đường chết.

“Phiền phức a!”

Dương Thanh Huyền bị buộc cùng đường mạt lộ, không thể không lần nữa hợp thể, toàn thân trong chốc lát hóa thành tinh hồng sắc, vô số huyết phù từ mi tâm tuôn ra, chảy khắp toàn thân.

Khuôn mặt cũng từ mèo đen biến hóa tới, khôi phục lại Dương Thanh Huyền bộ dáng.

“Ngươi! Ngươi là...”

Thạch Thiên Hàn đột nhiên tâm thần đại chấn, hoảng sợ nói không ra lời.

Người trước mắt này biến thành Dương Thanh Huyền về sau, lần nữa nháy mắt phát sinh biến hóa, biến thành một cái bộ dáng khác nam tử, mặc dù khuôn mặt bên trên còn có mấy phần Dương Thanh Huyền cái bóng, nhưng vô luận ngoại hình, tu vi, khí chất chờ, đều đã hoàn toàn khác biệt!

“A, có phải hay không cảm thấy rất không thể tưởng tượng nổi? Tựa như ngươi sử dụng cực phú thần huy, cái gì cố gắng đều không cần, liền trực tiếp tăng lên cấp một, loại này lần đầu tiên chuyện tốt, vạn cổ đến nay chưa hề từng có.”

Dương Huyền Tàng cười lạnh một tiếng, đưa tay liền chụp vào

Thạch Thiên Hàn những công kích kia, toàn bộ “Ầm ầm” bị bắt vỡ nát.

Lục Đạo Huyễn Diễm nháy mắt khuếch tán ra, một chút đem Thạch Thiên Hàn vây quanh.

Phảng phất là tại thông hướng Lục Đạo Luân Hồi trên đường, vì hắn dấy lên chỉ đường chi hỏa.

“Không!”

Thạch Thiên Hàn hoảng sợ quát to một tiếng, hai tay không ngừng huy chưởng, đem suốt đời tuyệt học toàn bộ bạo phát đi ra, tại phía trước hình thành một mảnh chưởng chi hải dương, nghĩ muốn xông ra cái này huyễn diễm ràng buộc đào tẩu.

Dương Huyền Tàng chỉ là nhàn nhạt một tiếng, “Đi thôi.”

Năm ngón tay vồ lấy, “Ầm ầm” một tiếng bạo hưởng, Lục Đạo Huyễn Diễm nháy mắt tụ lại, toàn bộ nổ nhập Thạch Thiên Hàn thân thể, đem oanh vỡ nát, cái kia chưởng chi hải dương cũng nháy mắt như tản mác đi...

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2905: Thần Cung Chiến (12): Thất Sát

Tại dạng này hỗn loạn bên trong chiến trường, chết một cái người giống như sâu kiến, căn bản sẽ không bị phát hiện, Dương Thanh Huyền giết như vậy hơn... Chưởng giáo đệ tử, cũng mới trong lúc vô tình bị Thạch Thiên Hàn quét trúng.

Cho dù chết đi một vị bảy sao Thiên Giới hậu kỳ đại cao thủ, cũng chỉ là phía trên Thái Cực Đồ, gây nên một vòng không nhỏ chấn động, chỉ thế thôi.

Phụ cận võ tu giật mình nhìn sang, nhưng trong nháy mắt tiếp theo, lại tiếp tục vùi đầu vào chính mình trong chém giết.

Dương Huyền Tàng khẽ vươn tay, đem Thạch Thiên Hàn túi trữ vật thu sạch đi qua.

Đột nhiên, toàn thân run lên, một cỗ cảm giác hết sức nguy hiểm tại nội tâm tạo ra, tựa hồ bị vật gì đáng sợ nhìn chằm chằm.

Hắn mãnh vừa quay đầu lại, liền gặp được một đôi vạn hoa đôi mắt, thiên địa toàn đều biến mất, chỉ còn lại đôi mắt kia, bên trong kích - bắn ra vô số hắc xà, tại không trung khuếch tán, cắn xé mà tới.

“Hoa Đồng!”

Dương Huyền Tàng sắc mặt đại biến, nội tâm lo lắng, “Làm sao bị cái này biến thái để mắt tới!”

Hoa Đồng cảnh giới mạnh bao nhiêu, liền liền hắn cũng nhìn không ra, nhưng tất nhiên là cực kỳ đáng sợ, năm đó ở đời thứ nhất La Phù chi cảnh, liền liền tử tâm đều không phải đối thủ của hắn.

Dương Huyền Tàng ý thức được tử vong nguy hiểm, đột nhiên hét lớn một tiếng, toàn thân huyết phù bạo khởi, trước người liều mạng tụ hợp, hóa thành một con to lớn vô cùng dấu tay máu, hung hăng đánh ra ngoài.

"Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng!"

Tại đánh ra dấu tay máu sát na, cũng không dám dừng lại, tay trái bấm niệm pháp quyết, vận chuyển ngự hỏa Tiên quyết, vô số Lục Đạo Huyễn Diễm trước người tản ra, hình thành cường đại Hỏa hệ trận pháp, hừng hực vận chuyển, xé rách cái này đồng thuật không gian.

"Ầm ầm!"

Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng đánh vào những hắc xà kia bên trên, đem toàn bộ đánh nát bấy, mảng lớn huyết khí khuếch tán, đem đầy trời nhuộm đỏ.

Sau đó Lục Đạo Huyễn Diễm đại trận tại ngự hỏa Tiên quyết tác dụng dưới, đột nhiên nổ tung, hình thành một cỗ khó mà địch nổi hủy thiên diệt địa lực lượng, phóng tới bốn phương tám hướng.

Dương Huyền Tàng Hỏa Nhãn Kim Tinh thấy thế giới, lập tức vỡ vụn ra, trở về đến Thái Cực Đồ trên không.

"A."

Đang cao tầng không gian cùng đế tộc cường giả tối đỉnh tác chiến Hoa Đồng, một đôi mắt nhìn chăm chú xuống tới, đối với Dương Huyền Tàng sinh ra cực kỳ hưng thịnh thú, hai cái đồng tử hóa thành vạn hình hoa hình, nhẹ nhàng nhíu mày lại, kinh ngạc nói: “Ngươi là...”

Người trước mắt này cho hắn một loại cảm giác quen thuộc, nhưng lại phi thường lạ lẫm, để hắn rất cảm thấy kỳ quái, sinh ra to lớn hứng thú.

“Ngược lại muốn xem xem, ngươi thân thể này bên trong đến cùng ẩn giấu đi cái gì, thế mà liền ta vạn Hoa Đồng cũng không thể nhìn xuyên.”

Hoa Đồng nhe răng cười một tiếng, trực tiếp từ cao tầng chiến đấu không gian bên trong bứt ra ra, hướng Dương Huyền Tàng phiêu nhiên mà đi.

Dương Huyền Tàng chỉ cảm thấy sợ nổi da gà, nháy mắt hóa thành một đạo huyết quang, liền hướng Thái Cực Đồ bên trong kích - bắn đi.

“Ba” một tiếng, xông vào đến Thái Cực Đồ bên trong sát na, toàn thân liền nhận một cỗ chí nhu lực lượng áp chế, toàn thân động đậy phía dưới, lực lượng kia lại trở nên đến mới vừa dậy, để hắn vạn phần khó khăn.

Dương Huyền Tàng giật mình không thôi, như vậy nhiều đế tộc người ở bên trong không có bất kỳ trở ngại nào, hành động tự nhiên, vì sao chính mình lại...

“Chẳng lẽ có huyết mạch ưu thế?”

Cách đó không xa, một tên đế tộc cường giả vừa vặn bay chạy tới, liếc mắt gặp hắn, toàn thân sát khí bạo phát đi ra, không nói hai lời, liền hoành tay bổ về phía, muốn đem Dương Huyền Tàng sinh sinh chém rách.

Hoa Đồng phiêu đến Thái Cực đồ án trên không, hai tay cắm ở trong túi, cúi đầu xuống lạnh lùng nhìn xem.

“Thiểu năng!”

Dương Huyền Tàng mắng to một tiếng, toàn thân nổ tung, hóa thành một đạo huyết long, trực tiếp vọt tới, hung hăng cắn về phía người kia.

Mặc dù toàn thân bị Thái Cực lực lượng áp chế, nhưng chỉ là hành động khó khăn, cũng không phải là hoàn toàn bị phong ấn.

Tên kia đế tộc cường giả là năm sao Thiên Giới tu vi, ỷ vào Thái Cực Đồ lợi hại, nhìn cũng không nhìn Dương Huyền Tàng tu vi, liền một chưởng bổ tới.

Giờ phút này thấy Dương Huyền Tàng hóa rồng chạy tới, mới phát hiện đối phương là tám sao Thiên Giới cường giả, dọa đến vội vàng quay đầu liền chạy.

Dương Huyền Tàng long thân tại không trung thay đổi mấy lần, liền đuổi kịp người võ giả kia, dùng thân thể đem hắn quấn lấy, sau đó hỏi: “Các ngươi dựa vào cái gì có thể tại Thái Cực Đồ bên trong hành động tự nhiên, là huyết mạch sao?”

Người võ giả kia sắc mặt tái xanh, cắn răng nói: “Muốn giết cứ giết, mơ tưởng từ ta trong miệng moi ra bất cứ tin tức gì!”

Dương Huyền Tàng mắng: “Thiểu năng, cái kia ta liền xông vào trong cơ thể của ngươi, chiếm cứ thân thể của ngươi, sau đó lại rút hồn phách của ngươi.”

Dứt lời, liền ngóc lên đầu rồng đến, một đôi long nhãn nhìn chằm chằm người võ giả kia miệng, tựa hồ muốn xông vào đi, long thân đồng thời đem người võ giả kia siết càng chặt hơn.

“Đừng đừng, đừng khống chế ta, ta nói, là hỗn độn lực lượng!” Người võ giả kia dọa phải liều mạng kêu to.

Dương Huyền Tàng “Soạt” một tiếng liền biến trở về thân thể của mình, sau đó vận chuyển hỗn độn lực lượng, quả nhiên trở nên thông suốt, liền hướng nơi xa lao đi, còn thỉnh thoảng quay đầu, hướng Hoa Đồng lộ ra khiêu khích chi sắc.

Hoa Đồng song đồng co rụt lại, cười gằn nói: “Muốn chết!”

Liền giơ chân lên, trực tiếp giẫm nhập Thái Cực Đồ bên trong, tại dưới chân tạo nên từng vòng từng vòng rất nhỏ gợn sóng, mấy bước phía dưới, liền thuấn di vạn dặm, đuổi theo.

Dương Huyền Tàng hoảng hốt, Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, phát hiện Hoa Đồng thân thể bốn phía hiện ra từng vòng từng vòng màu trắng lực lượng, cực kỳ giống hỗn độn lực lượng, nhưng cẩn thận cảm ứng xuống, liền có thể cảm thấy được rõ ràng khác nhau.

Hoa Đồng chỉ là dùng tinh thần chi lực mô phỏng ra hỗn độn lực lượng, đến làm dịu Thái Cực đại trận đối với hắn áp chế, về phần có thể giảm bớt nhiều ít, cũng chỉ có hắn mình biết rồi.

“Ta đối với thân phận của ngươi, càng ngày càng hiếu kỳ đâu.”

Hoa Đồng mấy bước phía dưới, liền vượt qua Dương Huyền Tàng liều mạng đào tẩu cự ly.

Dương Huyền Tàng vội vàng trở lại, tay kết kiếm quyết hướng phía trước một chút.

“Xùy!”

Hư không bên trong hóa hiện ra vô số thần kiếm, hình thành mênh mông kiếm hải, một chút đem Hoa Đồng vây quanh, sau đó bộc phát ra cường đại Thái Huyền Kiếm ý, hóa thành từng đạo kim quang, chém vụt mà đi.

Hoa Đồng cười nhạo một tiếng, phải đồng bên trong câu ngọc xoay tròn, không gian nháy mắt vặn vẹo xuống tới, chỗ có thần kiếm cùng kiếm ý đều bị quấn lấy, toàn bộ hút vào đồng bên trong, biến mất vô ảnh vô ảnh.

Nhưng Dương Huyền Tàng vẫn chưa tái chiến, mà là một đạo kiếm ý về sau, lần nữa chạy vội mà xuống, hướng cái kia Thái Cực Đồ đại trận trung tâm bay đi.

Hoa Đồng song đồng co rụt lại, lập tức minh bạch Dương Huyền Tàng ý tứ, hừ lạnh nói: “Đi đến chân trời góc biển, tận cùng vũ trụ, ngươi cũng trốn không thoát lòng bàn tay của ta.”

Vung tay lên, liền tiếp theo trong hư không dậm chân, theo sát tại Dương Huyền Tàng đằng sau, cự ly càng ngày càng gần, sau đó phải đồng không gian lóe lên, quát: “Thất Sát!”

Đồng bên trong bắn - ra mấy đạo u quang, tại không trung huyễn hóa thành bảy loại quái dị mãnh thú, gầm thét hướng Dương Huyền Tàng đánh tới.

Dương Huyền Tàng bỗng nhiên thân thể dừng lại, quay đầu chính là một chưởng, dấu tay máu tại không trung nhoáng một cái, chụp về phía bảy loại một đầu không phải gấu không phải bi cự thú.

Đúng lúc cái kia cự thú cũng là giơ bàn tay lên, trực tiếp chụp đi qua.

“Ầm ầm!”

Song chưởng đụng nhau phía dưới, nổ ra năng lượng to lớn sóng, chấn Dương Huyền Tàng tại không trung lui lại mấy bước, mặt mũi tràn đầy kinh sợ, “Tám sao Thiên Giới dị thú!”

Hỏa Nhãn Kim Tinh nhoáng một cái, phát hiện cái này bảy con dị thú, lại tất cả đều là tám sao Thiên Giới tu vi, một trái tim không ngừng chìm xuống dưới đi, mặc dù đã sớm biết Hoa Đồng lợi hại, nhưng cũng không nghĩ tới kinh khủng như vậy...

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2906: Thần Cung Chiến (13): Diệt Hồn

“Ngươi không phải đế tộc người, cần phải đến tự bốn bộ vũ trụ, ta từ trong cơ thể của ngươi cảm giác được khí tức quen thuộc, nhưng cũng lạ lẫm vô cùng, tám sao Thiên Giới tu vi, đã là đỉnh phong tồn tại, không có khả năng yên lặng vô danh lâu như vậy, để ta đều nhìn không xuyên, hiện tại ta liền muốn bóc mặt nạ của ngươi, nhìn xem ngươi chân thân đến cùng là ai.”

Hoa Đồng tay bấm quyết ấn, liền đứng tại bên ngoài vòng chiến, lấy vạn Hoa Đồng lực lượng đến khống chế Thất Sát dị thú.

“Cái kia ta cho ngươi xem ta chân thân, chúng ta không đánh được hay không?”

Dương Huyền Tàng ngượng ngùng cười hai câu, một mặt cầu hoà bộ dáng.

“Được a, cho ta xem qua chân thân về sau, quỳ ở một bên nghe theo xử lý, liền có cơ hội miễn tử.” Hoa Đồng xùy âm thanh cười nói, mặt mũi tràn đầy trêu tức chi tình, tựa như là mèo đùa chuột.

“Đã dạng này, vậy ngươi vẫn là đi chết đi!”

Dương Huyền Tàng tự biết một trận chiến tránh không được, tất cả tâm thần đều thả trong chiến đấu, bắt đầu cẩn thận quan sát cái này Thất Sát dị thú đặc điểm cùng nhược điểm, trong đầu phi tốc tính toán.

Hoa Đồng nhìn chằm chằm hắn Hỏa Nhãn Kim Tinh, kinh ngạc nói: “Ngươi là...”

“Ta là cha ngươi!”

Dương Huyền Tàng lệ quát một tiếng, chiến kích một chút tại tay, vạch ra cầu vồng giống như hư quang, liền hướng gần nhất một con ngày chim bổ tới.

Cái này một kích thi triển ra toàn bộ lực lượng, không có bất luận cái gì lưu thủ.

Bảy con dị thú tất cả đều là tám sao Thiên Giới, cũng dung không được hắn lưu thủ.

Tại tính toán bảy con dị thú phòng ngự, công kích, đặc điểm chờ chút về sau, Dương Huyền Tàng tuyển độ nhạy tối cao, nhưng lại phòng ngự yếu nhất cái này ngày chim bắt đầu, chỉ cần một kích giải quyết một đầu, như vậy còn lại liền dễ làm một chút.

Cái kia chiến kích phía trước, vô số Lục Đạo Huyễn Diễm tuôn ra, hình thành một con to lớn Phượng Hoàng, thiêu đốt toàn bộ trời cao.

Lục Đạo Huyễn Diễm chi hỏa xuất hiện sát na, hình thành to lớn lửa có thể, đem mặt khác sáu con dị thú toàn bộ ép ra.

Hoa Đồng một chút trợn to hai mắt, cả kinh nói: “Dương Thanh Huyền!”

“Ầm ầm!”

Cái kia Thiên Khư hung hăng chém ở ngày chim trên thân, bộc phát ra to lớn ánh lửa cùng trường năng lượng, ngày đó chim kêu thảm một tiếng, thân thể liền bị hỗn hợp Lục Đạo Huyễn Diễm hư quang bổ đi vào, một chút xíu sụp ra.

Dương Huyền Tàng lại đem lực lượng liên tục không ngừng rót vào kích bên trong, cuối cùng “Bành” một tiếng, ngày đó chim nổ vỡ ra đến, vô số quang vũ tại không trung bay loạn.

Hoa Đồng mắt phải rất nhỏ run một cái, bên trong lướt qua một tia máu tươi, lập tức bộc phát ra to lớn lửa giận, quát: “Giết!”

Đồng bên trong phù văn lưu chuyển, còn lại sáu con dị thú tất cả đều cuồng bạo xông lên phía trước.

Dương Huyền Tàng cười lạnh một tiếng, nói: “Bảy cái súc sinh, có thể giết một cái, liền có thể giết cái thứ hai!”

Thân ảnh nhoáng một cái, hướng về mạnh nhất một đầu vọt tới.

Dưới chân Đạo Hoán Bộ giẫm mạnh, trực tiếp hiện lên con dị thú kia công kích đáng sợ, sau đó đồng dạng một kích, Sát Na Sinh Diệt, hung hăng đánh xuống.

Thời gian phảng phất trệ chậm, hết thảy hữu vi pháp vô thường, không giây phút nào không tại Sát Na Sinh Diệt bên trong, kích quang bổ vào cái kia dị thú đầu vai, chặt nghiêng xuống dưới.

“Soạt!”

Cái kia dị thú nửa người trên, bị hung hăng chém thành hai đoạn.

Hai đoạn thân thể “Oanh” một tiếng sụp đổ, nổ tung thành nhất năng lượng tinh thuần, trong hư không khuấy động.

Hoa Đồng trong mắt, lần nữa kịch liệt run rẩy một chút, hiện ra một tia máu tươi, nửa cái hốc mắt đều đã phiếm hồng, toàn thân sát khí càng sâu.

Cái này Thất Sát tất cả đều là của hắn năng lượng cùng ý chí biến thành, mỗi một đầu tổn thất đối với hắn mà nói đều là to lớn tiêu hao.

Mà lại cái này Thái Cực trong đại trận, càng hướng xuống, hắn liền cảm ứng được áp chế càng lớn, giờ phút này chết hai đầu Thất Sát, Dương Huyền Tàng lại lông tóc không thương, để hắn không khỏi có chút nóng nảy.

Dương Huyền Tàng một mực tại chú ý bốn bề động tĩnh, hai đầu Thất Sát một chết, hắn liền cảm giác được Hoa Đồng cảm xúc bắt đầu lên chấn động, mà lại mặt khác năm đầu tựa hồ dừng lại hạ.

Hắn liền thừa dịp cái này sát na khoảng cách, bỗng nhiên một kích mở đường, từ năm con dị thú ở giữa bổ ra một cái thông đạo, tránh dưới khuôn mặt, lần nữa hướng Thái Cực đại trận chỗ sâu lao đi.

Hắn tin chắc phía dưới kia một nhất định có sức mạnh đáng sợ hoặc là nhân vật, có thể trợ hắn đối phó Hoa Đồng.

“Ngươi cái này điểm tiểu tâm tư, cho rằng ta sẽ nhìn không mặc không?”

Hoa Đồng song đồng co rụt lại, hai tay phi tốc bấm niệm pháp quyết, bốn phương tám hướng không gian nháy mắt thay đổi, Dương Huyền Tàng phi độn nửa ngày, đột nhiên liền phát hiện về tới nguyên địa, không khỏi sắc mặt đại biến.

Mà tại hắn bốn phía, cái kia năm đầu Thất Sát dị thú lần nữa xuất hiện, phẫn nộ hướng hắn đánh tới.

Dương Huyền Tàng chân đạp Đạo Bộ, chỉ hướng một bên né tránh, hắn biết dù là chính mình thiên phú mạnh hơn, cũng không có khả năng một lần đối phó năm đầu cùng giai tồn tại, chỉ có thể tại né tránh bên trong, tìm kiếm cơ hội khác.

Đạo pháp của hắn thông huyền, cho dù trong thời gian ngắn lại không có thể thi triển Đạo Hoán Bộ, dựa vào bộ pháp tạo nghệ, ứng phó một đoạn thời gian không thành vấn đề.

Dương Huyền Tàng không giờ khắc nào không tại chú ý Hoa Đồng cùng năm con dị thú trạng thái, đang chờ hắn cho rằng cơ hội, mà lại hắn cho rằng cái kia cơ hội nhất định sẽ có.

Quả nhiên, sau đó không lâu Hoa Đồng trong mắt tựa hồ có năng lượng ba động, cái kia năm con dị thú động tác sơ qua trì hoãn dưới, Dương Huyền Tàng lập tức nắm lấy cơ hội, hung hăng phản kích đầu kia không phải gấu không phải bi tồn tại, đem cái kia dị thú bụng cơ hồ kích xuyên, nhưng cuối cùng kém một tuyến.

Dương Huyền Tàng không vội, đợi cái kia năm con dị thú lần nữa khôi phục cuồng bạo về sau, thấy tốt thì lấy, chiến kích trở lại, lần nữa tiếp tục né tránh.

Hoa Đồng sắc mặt âm trầm xuống, mới vừa rồi là hư không bên trong xuất hiện hai tên đế tộc người, gặp hắn ở đây thi pháp, liền đánh tới.

Thu thập hai người này bất quá là miểu sát, nhưng chính là cái này sát na cảm xúc cùng năng lượng ba động, để Hoa Đồng đối với năm con dị thú khống chế hơi yếu một chút, liền bị Dương Huyền Tàng bắt lấy cơ hội phản kích.

Hoa Đồng giờ phút này nội tâm cực độ rung động, đối với Dương Huyền Tàng đáng sợ năng lực chiến đấu, cảm nhận được một vẻ lo âu cùng kiêng kị, trong mắt sát khí càng tăng lên, khống chế năm con dị thú điên cuồng công kích, bức bách Dương Huyền Tàng không thể không ra tay chống cự, rất nhanh liền rơi vào hạ phong.

Nhưng Dương Huyền Tàng từ đầu đến cuối trấn định tự nhiên, vừa rồi xuất hiện sát na cơ hội, để hắn càng thêm kiên định chính mình chiến pháp, bởi vì vùng hư không này bên trong, khẳng định còn có đại lượng đế tộc võ tu.

Sau đó không lâu, hắn chờ đợi cơ hội lần nữa xuất hiện, mà lại lần này Hoa Đồng thời gian hao phí cùng tâm thần càng lớn, cho Dương Thanh Huyền phản công ba chiêu cơ hội, một chiêu đem mấy con dị thú đẩy lui, hai chiêu đem đầu kia không phải gấu không phải bi dị thú nửa người đều chém đứt, thừa nửa dưới đứng tại không trung, bắt đầu binh giải tiêu tán.

Cái này khiến Hoa Đồng càng là giận dữ không thôi, đồng thời lo lắng, hắn mặc dù dùng đồng thuật khốn trụ Dương Huyền Tàng, nhưng muốn đánh giết nhất thời bán hội tựa hồ làm không được, mà bên trong vùng không gian này, thỉnh thoảng xuất hiện đế tộc đệ tử càng ngày càng mạnh, để trong lòng hắn sinh ra một tuyến lo lắng âm thầm.

Hoa Đồng trong mắt hàn quang lóe lên, quyết định bí quá hoá liều, vạn Hoa Đồng nháy mắt co rụt lại, bốn con dị thú cuồng hống một tiếng, liền hóa thành thuần túy năng lượng, bị hắn thu hồi trong cơ thể, sau đó hai tay bấm niệm pháp quyết, mắt phải đột nhiên trợn to, một mảnh mãnh liệt đến cực điểm quang mang kích - bắn mà ra, quát: “Diệt hồn!”

Dương Huyền Tàng chỉ cảm thấy toàn thân đều bị cái kia kim mang đâm xuyên, sơn hà đại địa nháy mắt biến hóa, giữa thiên địa lại không một vật, chỉ còn lại mãnh liệt đến không thể thừa nhận quang mang, toàn bộ tràn vào trong cơ thể hắn, muốn tan rã thân thể của hắn cùng hồn phách.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2907: Thần Cung Chiến (14): Viện Tử

"A!."

Dương Huyền Tàng kêu thảm một tiếng, toàn thân đều muốn bị vỡ ra đến, linh hồn cũng là vô cùng thống khổ.

Đây là Hoa Đồng tất sát áo nghĩa, trực tiếp dùng đồng thuật trực kích thân thể cùng linh hồn, căn bản không có thể trốn chạy.

Chỉ là chiêu này áo nghĩa thiếu hụt cũng cực lớn, thi thuật thời điểm dung không được có nửa điểm quấy rầy, nếu không rất dễ dàng phản phệ tự thân, rơi phải trọng thương.

Tiếp theo chính là chiêu này đối với tinh khí thần tiêu hao rất lớn, là cái khác thần thông áo nghĩa nhiều gấp mấy lần, cho dù là Hoa Đồng cũng vô pháp chèo chống quá lâu.

Bất quá hắn có cực mạnh lòng tin, phổ thông tám sao Thiên Giới sơ giai võ tu, tại hắn dưới chiêu này, chỉ cần một hai cái hô hấp công phu, liền có thể bị sinh sinh chấn vỡ hồn phách mà chết, có ít người có thể chèo chống đến ba bốn cái hô hấp, hồn phách đã không có ý thức, toàn bằng dụng tâm chí chèo chống, vậy liền sẽ bị xé nứt nhục thân, trực tiếp vẫn lạc.

"Chết đi!"

Hoa Đồng trong hai mắt vạn hoa đã không gặp, phân giải thành ngàn tỉ tối nghĩa khó hiểu phù văn, tại hốc mắt chi hải bên trong làm không quy tắc vận động.

Dương Huyền Tàng toàn thân cứng ngắc đứng tại phía trước, thất khổng bên trong thấm ra máu, thân thể bắt đầu run rẩy.

Theo ngoại nhân, hoàn toàn không biết hai người tại kinh lịch hiểm ác như vậy chiến đấu.

“Một hơi, hai hơi, ba hơi...”

Hoa Đồng sắc mặt trở nên cực độ dữ tợn, hốc mắt lại tăng nhiều mấy phần, thời gian qua bốn hơi thở về sau, đối với thể năng của hắn tiêu hao cũng là to lớn.

“Bốn hơi thở, năm hơi, sáu hơi thở...”

Hoa Đồng trong lòng mặc niệm, trên mặt che kín gân xanh, từng chiếc bạo khởi, khuôn mặt mười phần khủng bố.

“Bảy hơi thở, tám hơi thở, chín hơi...”

Hoa Đồng gương mặt trở nên cực độ trắng bệch, trong hai mắt chảy xuống máu tươi, thân thể bắt đầu run run rẩy rẩy, chiêu này gần như cực hạn của hắn, run giọng tự lẩm bẩm: “Làm sao còn chưa có chết...”

Phía trước Dương Huyền Tàng, toàn thân đều nứt ra, thất khổng càng là máu chảy ồ ạt, sớm đã hóa thành huyết nhân, nhưng thủy chung không vẫn lạc.

“Đáng chết! Mười hơi thở, mười một hơi...”

Hoa Đồng cảm thấy mình song đồng đều muốn mù, cùng hắn giao chiến cường giả, hoặc là có thể từ một chiêu này bên trong ra, hoặc là liền chết tại dưới chiêu này, những bị diệt sát kia võ giả, liền không có chèo chống có thể vượt qua năm hơi.

Nhưng hắn cực độ sai lầm đoán chừng Dương Huyền Tàng, hai người hợp thể phía dưới, nguyên bản liền cường đại đến cực điểm nhục thân, lần nữa đạt được tăng cường, mà vô luận Dương Thanh Huyền bản thân, tan Vũ thập đại võ hồn, vẫn là Quỷ Tàng chính là là Quỷ Đế hồn, đều không phải hắn áo nghĩa có thể khinh miệt diệt sát.

Đúng lúc này, trong hư không xuất hiện truyền đến một tiếng quát nhẹ, "Chém!"

Vô số yểu phù "Lốp bốp" tuôn ra đến, tạo thành một đạo cự đại trảm kích, hoành không chém xuống.

Hoa Đồng cả kinh kêu lên: "Là ai?!"

Lúc này dọa đến hồn phi phách tán, cái kia đạo trảm kích mạnh, hoàn toàn không kém hắn, mà hắn giờ phút này bị Dương Huyền Tàng hao tổn cơ hồ dầu hết đèn tắt, bỗng nhiên thu hồi diệt hồn đồng quang, hai mắt tối sầm lại, kêu thảm một tiếng, như là mù, chảy xuống huyết thủy, không lo được hai mắt đau nhức, vội vàng hướng nơi xa bỏ chạy, muốn tránh né một kích kia.

"Oanh!"

Một kích kia cuối cùng rơi ở trên người hắn, chấn hắn thân thể bạo liệt, miệng lớn thổ huyết, quát: "Là ai? Muốn giết ta, không có khả năng!"

Hắn hai mắt hoàn toàn thấy không rõ bất cứ vật gì, chỉ có thể dựa vào thần thức cảm giác, nháy mắt cảm thấy được từ Dương Huyền Tàng phương hướng, oanh đến mảng lớn kiếm quang, nương theo lấy to lớn hỏa diễm chi lực, còn có đại đạo vĩ lực.

"Đạo pháp?!"

Hoa Đồng quát lên: "Liền liền ngươi cũng muốn giết ta, si nhân nằm mơ!"

Mãnh nâng lên một chưởng, liền hướng phương hướng kia bổ

tới.

“Ầm ầm!”

Vô số hỏa chi kiếm ấn tại một chưởng kia dưới, bị đánh nổ tung.

Dương Huyền Tàng toàn thân đẫm máu, trong hai con ngươi bắn - ra lăng liệt sát khí, từ vừa rồi cái kia Sinh Tử Cảnh bên trong chạy trốn ra ngoài, để hắn sinh ra một cỗ đồng quy vu tận lửa giận, nháy mắt xuất thủ chính là Hóa Đạo Đồng Thiên ba ngàn hỏa chi kiếm ấn.

Sau đó hét lớn một tiếng, lại hướng nắm vào trong hư không một cái, vô số Lục Đạo Huyễn Diễm tụ đến, Long Thần Hỏa Vũ khoảnh khắc mà ra.

Tay trái lại bấm niệm pháp quyết kết ấn, tế ra Long Quyền Thiết Giản, hung hăng đánh qua.

Đây hết thảy còn chưa đủ, Dương Huyền Tàng mãnh cắn răng quan, liều mạng lực lượng cuối cùng tế ra Âm Dương Kính, hướng cái kia Hoa Đồng chiếu đi.

“Ầm ầm!”

Mấy chiêu cũng ra, hung hăng đánh phía Hoa Đồng, đem hắn chưởng pháp cùng phòng ngự hoàn toàn phá vỡ, đem chấn miệng lớn thổ huyết, lần nữa bay ra.

“Ông!”

Âm Dương Kính kính quang lóe lên, đem đã là dầu hết đèn tắt Hoa Đồng chiếu ở, cái kia giập nát thân thể ở bên trong một chút xíu bị tan rã.

“A!. Không, không có khả năng!”

Hoa Đồng liều mạng giãy dụa, thân thể hoàn toàn vặn vẹo, đưa tay hướng lên bầu trời bắt lấy, nghĩ phải bắt được sống sót cơ hội, nhưng lại cái gì đều bắt không được.

Cuối cùng, hoàn toàn biến mất tại kính quang bên trong, không còn tồn tại.

Dương Huyền Tàng bỗng nhiên nhẹ nhàng thở ra, đem Âm Dương Kính buông xuống, cả người giống như là hư thoát, lung lay sắp đổ.

Đúng lúc này, đột nhiên một đạo như có như không năng lượng, tại không trung kích - bắn, nháy mắt bắn vào Dương Huyền Tàng trong cơ thể, làm cho hắn toàn thân run lên, tựa hồ có chỗ cảnh giác, hoảng sợ lẩm bẩm: “Vừa rồi...”

“Rầm rầm.”

Hai người hợp thể huyết ảnh thân nháy mắt tách ra, Quỷ Tàng đưa tay hướng phía trước một trảo, trực tiếp từ hư không bên trong rút ra Hoa Đồng hồn phách, hai mắt tỏa ánh sáng, nhét vào trong miệng liền nuốt xuống.

Dương Thanh Huyền sắc mặt tái mét, run giọng nói: “Vừa rồi bắn vào chúng ta năng lượng trong cơ thể, một chút liền biến mất tung tích, hoàn toàn không có nửa điểm tồn tại dấu hiệu, nhưng lại là thật sự rõ ràng có năng lượng nhập thể, chẳng lẽ là...”

Quỷ Tàng thôn phệ lấy Hoa Đồng linh hồn, “Ừ” một tiếng, nói: “Ta cũng cảm thấy, rất có thể là cái kia ác A Ma La Thức.”

Dương Thanh Huyền càng là giật mình vạn phần, nói: “Vậy làm sao bây giờ?”

Quỷ Tàng lật ra bạch nhãn, nói: “Có thể có làm sao bây giờ? Ta lại cảm thấy vật kia bản thân cũng không tồn tại vấn đề gì, mấu chốt còn tại võ giả bản thân bản tâm. Mà lại vật kia thế nhưng là thứ nhất thức a, nơi đây vũ trụ hết thảy thần thông áo nghĩa chủ trì, có thể gia tăng tương lai đột phá Vạn Cổ Chí Tôn cơ hội, hắc hắc, nhiều ít người cầu đều cầu không được đâu."

Dương Thanh Huyền đang muốn nói cái gì, đột nhiên kinh quát nói: "Là ai?"

Phía trước hư không tản mát ra rất nhỏ chập trùng, chậm rãi xuất hiện một đoàn quang mang, tại không trung bốn phía lưu động, bên trong truyền đến khàn khàn mà cổ xưa thanh âm, "Hai vị là ta đế chi nhất tộc bằng hữu, lão hủ đế hươu, muốn xem một lần hai vị."

Quỷ Tàng thân ảnh lóe lên, liền trở về Dương Thanh Huyền trong cơ thể, loại sự tình này, hắn xưa nay không quản.

Dương Thanh Huyền ôm quyền chắp tay nói: "Vậy liền cho mời đại nhân dẫn đường."

Đế hươu cái tên này, nếu là đế chi nhất tộc người nghe thấy, tất nhiên sẽ ngoác mồm kinh ngạc, nhưng Dương Thanh Huyền hoàn toàn không biết là ai, chỉ là khẳng định người này chính là vừa rồi xuất thủ công kích Hoa Đồng tồn tại, tất nhiên cũng là đế tộc đỉnh tiêm cao tầng.

Hắn cũng rất muốn biết thời khắc này chiến sự tình huống, hoặc là gặp một lần Đế Ất.

Đoàn kia quang mang tại phía trước dẫn đường, tốc độ cũng không phải là rất nhanh.

Sau đó không lâu, phía trước hư không bên trong, liền xuất hiện một mảnh kỳ dị đại lục, tất cả đều là núi đá tạo thành, nói là đại lục, không phải nói cái cự đại viện tử, tự thành một khối trôi nổi trong hư không.

Chương 2908: Thần Cung Chiến (15): Vạn Pháp Giai Không

Cái kia quang đoàn lóe lên, liền bay vụt nhập trong sân.

Dương Thanh Huyền đi theo, vừa rơi vào lục địa, liền cảm nhận được năng lượng to lớn, chấn động đến hắn hai chân có chút cách mặt đất, vội vàng vận chuyển hỗn động lực lượng, mới lần nữa đem thân thể hạ xuống tới.

“Tiểu hữu đạo pháp thông huyền, muôn vàn khó khăn gặp một lần.”

Trong viện truyền đến Đế Lộc thanh âm.

Dương Thanh Huyền bận bịu ôm quyền nói: “Tiền bối quá khen.”

Trực tiếp thẳng lên trước, thẳng vào trong sân, chỉ cảm thấy bên trong cảnh sắc một chút biến hóa, xuất hiện một gốc to lớn cổ thụ, tự thành thế giới, mỗi một chiếc lá đều có to bằng cái thớt.

Tại dưới cây cổ thụ, trưng bày một chút bàn đá ghế đá, trên mặt bàn là tổng thể cục, một lão giả ngồi ở một bên, giống như tại tham tường.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, đột nhiên lòng có linh động, trước mắt cái này cảnh tượng, tựa hồ ở đâu gặp qua, lại nhất thời nhớ không nổi.

“Ngươi tới rồi.”

Đế Lộc mỉm cười, ngẩng đầu lên, chỉ vào một bên ghế đá, nói:

“Ngồi đi.” Mặt mũi tràn đầy hiền lành chi sắc.

Dương Thanh Huyền bận bịu ôm quyền nói: “Xin ra mắt tiền bối.”

Trực tiếp thẳng đi qua ngồi xuống.

Đế Lộc ánh mắt chuyển động, đánh giá Dương Thanh Huyền một trận, nói: “Ngươi chính là lần này tập huấn bốn bộ vũ trụ thiên tài?”

Dương Thanh Huyền khiêm tốn nói: “Thiên tài hai chữ không dám nhận.”

“Ha ha.” Đế Lộc cười ha hả, vuốt râu nói ra: “Quá phận khiêm tốn chính là kiêu ngạo, như thiên tư của ngươi cũng không tính thiên tài, cái kia vùng vũ trụ này bên trong thiên tài coi như toàn bộ điêu linh.”

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng cười một tiếng, thấy Đế Lộc khí chất cùng quanh thân từ trường, hoàn toàn không kém Đế Ất, khẳng định là đế tộc cao nhân tiền bối, lại không biết vì sao, từ đầu đến cuối đều chưa từng thấy đến Đế Ất.

Đế Lộc thấy ánh mắt của hắn lấp lóe, nói ra: “Ngươi nội tâm có phải hay không có rất nhiều hoang mang?”

Dương Thanh Huyền nói: “Hoàn toàn chính xác có một ít.”

Đế Lộc nói: “Nói nghe một chút, nếu là có thể giải đáp, ta liền cùng ngươi giải đáp.”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, hỏi: “Mạo muội xin hỏi, đây là địa phương nào, tiền bối lại là người phương nào?”

Đế Lộc nói: “Nơi này là vạn linh ban đầu chi địa.”

Thấy Dương Thanh Huyền không hiểu bộ dáng, giải thích nói:

"Đế tộc là vùng vũ trụ này bên trong đản sinh ra nhóm đầu tiên sinh linh, sở dĩ nơi này đã là đế tộc ban đầu chi địa, cũng là vùng vũ trụ này bên trong vạn linh ban đầu chi địa. Còn lão hủ, chỉ là đế tộc một vị tiên tổ mà thôi."

Dương Thanh Huyền hỏi: "Vậy cái này to lớn Thái Cực lực lượng, thế nhưng là Thái Cực Lưỡng Nghi Phù?"

Hỏi xong về sau, thấy Đế Lộc trầm ngâm dáng vẻ, chẳng hay có chút hối hận, thầm nghĩ: "Đây là nhân gia tông tộc tuyệt đối bí ẩn sự tình, ta sao tốt muốn hỏi."

Đế Lộc suy nghĩ một chút, liền đáp: "Cũng không phải là Thái Cực Lưỡng Nghi Phù, nhưng là thuần chính Thái Cực lực lượng. Thiên địa sơ khai, có tiên thiên ngũ thái năm cái giai đoạn, mà cái cuối cùng giai đoạn chính là Thái Cực, ngay sau đó chính là hỗn độn thời đại, đế tộc tiên tổ chính là tại hỗn độn thời đại ban đầu đản sinh ra, mà phiến khu vực này, lại là trực tiếp từ Thái Cực thời đại lưu giữ lại không gian, bên trong nắm giữ thuần chính nhất Thái Cực lực lượng, bị đế tộc tiên tổ phong ấn đến tận đây. Sở dĩ mảnh không gian này mặc dù không phải Thái Cực Lưỡng Nghi Phù chủ đạo, lại nắm giữ giống nhau lực lượng."

Dương Thanh Huyền giật mình nói: "Thì ra là thế." Hắn lại hỏi: "Như thế đại chiến, làm sao không gặp Đế Ất đại nhân?"

Đế Lộc khẽ cười nói: "Đế Ất đang sáu Vực Giới bên trong, ngươi cho rằng Phạm Vô thật chỉ là muốn diệt đế tộc sao?"

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Hắn muốn phá hoại Côn Khư, phóng xuất ra chính mình?!"

Đế Lộc sắc mặt biến được ngưng trọng, gật đầu nói: "Đúng vậy. Công kích đế tộc, chỉ là một cái nguỵ trang mà thôi, để đế tộc không rảnh quan tâm chuyện khác. Nếu là ta không có đoán sai, phù đạt đến giờ phút này đã tại sáu Vực Giới trúng."

Dương Thanh Huyền khiếp sợ không thôi, nhưng lập tức tỉnh táo lại, nói: “Đã chưởng giáo kế hoạch đế tộc sớm có cảm thấy, chắc hẳn sớm đã sắp xếp xong xuôi các loại ứng đối chi pháp.”

đọc truyện tại //truyencuatui.net/

Đế Lộc cười khổ nói: “Ngươi quá đề cao đế tộc, vừa vặn tương phản, cũng không có bất luận cái gì ứng đối. Đế Ất căn bản là nghĩ không ra phù đạt đến sẽ tiến hành phản công, như thế trắng trợn, gióng trống khua chiêng tiến công Hỗn Độn Thần Cung. Chỉ bất quá tại bị công kích về sau, không gặp phù đạt đến tung tích, cái này mới phản ứng được, vội vàng tiến về sáu Vực Giới.” Hắn thở dài nói: “Ai, Đế Ất mặc dù thiên phú siêu cường, nắm giữ thống ngự vũ trụ bá khí, nhưng về tâm trí thủ đoạn bên trên, vẫn là chênh lệch phù đạt đến một bậc a.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đại nhân tựa hồ đối với chưởng giáo biết sơ lược?”

Đế Lộc hai mắt có chút mê cách, tựa hồ đang hồi tưởng lấy cái gì, than nhẹ một tiếng, nói: “Phù đạt đến đã từng từng đi theo ta, tại năm đó trận kia trấn áp Phạm Vô diệt thế đại chiến bên trong, cư công chí vĩ.”

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, mặc dù biết phù đạt đến là phù tộc tộc trưởng, thượng cổ Di tộc nhân vật, lại nằm mơ cũng không nghĩ tới, phù đạt đến trước kia đúng là Phạm Vô địch nhân, còn từng từng đi theo đế tộc.

Mà lại từ Đế Lộc trong lời nói, còn chiếm được to lớn tin tức, cái này Đế Lộc bản thân cũng là hỗn độn thời đại tới nhân vật, thậm chí có thể là năm đó đế tộc tộc trưởng, thống ngự thiên hạ tuyệt đại nhân vật, thậm chí còn có thể là phong ấn Phạm Vô nhân vật mấu chốt.

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia hắn về sau... Là bởi vì làm ác A Ma La Thức sao?”

Đế Lộc lắc đầu nói: “Ta không biết, có lẽ là đi. Ta cũng là cho đến gần nhất, mới biết được phù đạt đến còn tại thế ở giữa, cũng lại trở thành chưởng giáo. Bây giờ nghĩ lại, hẳn là Phạm Vô bị phong ấn thời điểm, chẳng biết như thế nào hắc hóa phù đạt đến. Làm nó trở thành một quân cờ, ở đây vạn cổ thế gian mai phục xuống tới. Mà bây giờ, cuối cùng đã tới dẫn bạo con cờ này thời điểm.”

Dương Thanh Huyền bên trong bắt đầu lo lắng, nghĩ đến diệt sát Hoa Đồng lúc, tiến vào trong cơ thể mình cái kia đạo lực lượng, không khỏi tay chân băng lãnh, sắc mặt khó nhìn lên.

Đế Lộc nhìn hắn liếc mắt, tựa hồ nhìn xuyên hắn tâm tư, nói: “Ta để ngươi tới đây, có một bộ phận nguyên nhân cũng là bởi vì cái kia A Ma La Thức nhập thể.”

Dương Thanh Huyền toàn thân nhẹ khẽ chấn động, sắc mặt có chút phát thanh, cảnh giác nhìn chằm chằm Đế Lộc, sợ hắn đột nhiên xuất thủ gây bất lợi cho chính mình.

Đế Lộc cười cười, nói: “Yên tâm đi, ta sẽ không ra tay với ngươi.”

Dương Thanh Huyền thấy mình tâm tư lần nữa bị đối phương nhìn thấu, không khỏi mặt mo đỏ ửng, tràn đầy bối rối, ôm quyền nói: “Tiền bối thứ lỗi. Vãn bối hiện tại hoàn toàn chính xác phi thường lo lắng cỗ lực lượng kia, có thể ta cẩn thận kiểm tra qua toàn thân, đều không có phát hiện bất cứ dị thường nào, thậm chí cũng không có cảm giác được cỗ lực lượng kia tồn tại.”

Đế Lộc nói: “Chúng ta bản thể thụ tai mắt mũi lưỡi thân ý trói buộc, này sáu loại tên là sáu cái, khi tiếp xúc đến sắc âm thanh mùi thơm sờ pháp cái này sáu bụi về sau, liền sẽ sinh ra lục thức, mà cái này sáu cái, sáu bụi, lục thức hỗ trợ lẫn nhau, liền sinh ra một loại tổng hợp cảm giác biết khái niệm, chính là chúng ta đối với vũ trụ vạn vật cùng tự thân nhận biết, cũng chính là thế gian chư tướng, đồng thời chúng ta đều cho rằng những này chư tướng là chân thật tồn tại. Mà A Ma La Thức thì là xa cách chư tướng mê hoặc, trở về vốn là giác ngộ thứ nhất thức, ngươi bị giới hạn tự thân nhận biết, tự nhiên là không cách nào cảm thấy đến A Ma La Thức tồn tại."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta hiểu được, đây chính là thế nhân thường nói chư pháp giai không."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2909: Thần Cung Chiến (16): Sơ Tâm

Đế Lộc gật đầu cười nói: “Ngươi rất thông minh, chư pháp giai không, chư tướng giai không, nhưng không chính là có, có chính là không.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Vãn bối không rõ ràng.”

Đế Lộc cười nói: “Không rõ ràng là được rồi, có tức không phải có, không cũng không phải không, không cần chấp nhất.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vãn bối không chấp nhất, nhưng vãn bối trong cơ thể A Ma La Thức làm sao bây giờ?”

Đế Lộc nói: “A Ma La Thức bản không thiện ác chi phân, chỉ là lòng người có thiện ác có khác, chỉ cần đạo tâm của ngươi đầy đủ kiên định, liền có thể vượt qua thiện ác, để cái kia ác niệm vô pháp ăn mòn ngươi.”

Dương Thanh Huyền lo lắng nói: “Tiền bối lời nói vãn bối minh bạch, chỉ là vãn bối sợ tự thân tu vi không đủ, đạo tâm không kiên, cuối cùng rơi vào ác đạo.”

Đế Lộc đột nhiên nói ra: “Ngươi cũng biết ta vì sao một mực lưu tại cái này ban đầu chi địa? Bởi vì trong cơ thể ta cũng có A Ma La Thức, mà lại giống như ngươi không hai, là ác thức.”

Dương Thanh Huyền kinh hãi, hỏi vội: “Cái kia tiền bối là như thế nào trấn áp ác thức?”

Đế Lộc nói: “Ta giống như lo lắng của ngươi, dùng đạo tâm trấn áp tuy là chính đồ, nhưng thế gian này, trừ Vạn Cổ Chí Tôn bên ngoài, ai đạo tâm có thể kiên cố đến tình trạng như thế không lay được? Sở dĩ ta một mực lưu tại ban đầu chi địa, một là bế quan tu hành, duy trì thanh tịnh tâm, không dậy nổi hỗn loạn ý niệm, hai là mượn nhờ nơi đây Thái Cực lực lượng, thay ta trấn áp này thức."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Lấy tiền bối đại năng, đều cần như thế, vậy vãn bối chẳng lẽ không phải không có biện pháp rồi?"

Đế Lộc cười nói: "Mỗi người duyên phận khác biệt, tỉ như ngươi, người mang thần thông tuyệt học, đạo pháp lực lượng, cho dù là ta đều theo không kịp, A Ma La Thức sẽ tiến vào trong cơ thể của ngươi, cũng là một loại số mệnh. Ngoại trừ ngươi tự thân đạo tâm cùng đạo pháp bên ngoài, ta còn biết dùng nơi đây Thái Cực lực lượng, trợ ngươi đối kháng ác thức."

Sắc mặt của hắn đột nhiên nghiêm túc lên, ngưng tiếng nói: "Có thể hay không chính thành liền tự mình, liền tất cả ngươi bản tâm, mà không phải ngoại vật bên trên. Chỉ khi nào ngày nào đó, ngươi chưa thể chống lại ác thức, lâm vào trầm luân, ta sẽ đích thân chấm dứt ngươi."

Dương Thanh Huyền kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, vội nói: "Vãn bối nhất định ghi nhớ tiền bối dạy bảo."

Đế Lộc gật đầu nói: "Ta tin tưởng ngươi có thể, đây cũng là ta để ngươi tới nguyên nhân, nếu không ta liền trực tiếp chấm dứt ngươi, mà không cần sinh ra nhiều như vậy hạng mục công việc tới. Đợi chút nữa ta đem Thái Cực Đồ khắc họa trên thân thể của ngươi, trở thành thân thể ngươi cùng lực lượng một bộ phận, hi vọng ngươi có thể cố gắng vận dụng lực lượng này, không quên hôm nay sơ tâm."

Nói xong, liền ra hiệu Dương Thanh Huyền ở trước mặt hắn ngồi xếp bằng xong, sau đó hai tay kết ấn, tại hai dưới thân người, lập tức hiện ra Thái Cực đồ án, xoay tròn không ngừng.

Dương Thanh Huyền có chút mở to hai mắt, nhìn lấy cảnh tượng trước mắt, đột nhiên trong lòng chấn kinh, lập tức nhớ tới ở đâu gặp qua cái này cảnh tượng.

Ngày đó tại mạ vàng Ma Cung, bị vô tướng ma tuần giết đến tận cửa, sau đó cùng một chỗ tiến vào Ma Cung Tàng Kinh Các tìm kiếm cái kia đóa kim sắc ưu đám mây dày bà la, tại bốn bề trên vách tường phân biệt treo bốn bức tranh vẽ, trong đó một bức vẽ ra chính là viện này cảnh tượng, cổ thụ che trời, bánh xe giống nhau đại diệp tử, bàn đá ghế đá, hai tên lão giả nâng cờ đánh cờ.

Cái kia tiền nhiều sắc ưu đám mây dày bà la liền đặt ở hai tên lão giả đánh cờ một bên hộp đá bên trong.

Lúc ấy vô tướng ma tuần giải khai bức họa kia huyền cơ về sau, hộp đá bên trong kim sắc ưu đám mây dày bà la đã không gặp, đã thành nhặt hoa tông trấn tông chi bảo.

Xem ra bức họa kia cùng đóa hoa kia là có lai lịch lớn, hơn phân nửa cùng Đế Lộc có quan hệ.

“Tĩnh thủ tâm thần, tâm vô tạp niệm.”

Đế Lộc đột nhiên nói.

Dương Thanh Huyền giật mình, lập tức lấy lại tinh thần, vội vàng bấm niệm pháp quyết tĩnh tọa, bài trừ tạp niệm.

Đế Lộc đưa tay đẩy về phía trước, một cỗ lực lượng ầm vang kích trên người Dương Thanh Huyền, đem áo của hắn đều xé rách, ba đại thần thể quang huy tự hành vận chuyển, chống cự cái kia cỗ lực đẩy.

Đế Lộc lực lượng một chút xíu tăng cường, cho đến ba đại thần thể đều phát huy đến cực hạn, lại không cách nào tăng cường tình trạng.

Đế Lộc ánh mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, hiển nhiên Dương Thanh Huyền tiếp nhận năng lượng, còn vượt ra khỏi hắn dự đoán, không khỏi khen: "Quả nhiên là thiên phú kỳ tài, tương lai thành tựu tất nhiên tại lão hủ phía trên, có lẽ có thể chứng được Vạn Cổ Chí Tôn cảnh cũng nói không chừng đấy chứ."

Dương Thanh Huyền nghĩ khiêm tốn hai câu, nhưng Đế Lộc lực lượng mênh mông bàng bạc, trấn áp hắn thần thể công pháp đều vận chuyển tới cực hạn, nhất thời nói không ra lời.

Đế Lộc hai tay vận chuyển, hào phù trước người lấp lóe, hóa thành các loại quẻ tượng, từng đạo đánh vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể, ấn ở trên người, lóe lên tức không có.

Dương Thanh Huyền trong da, truyền đến rất nhỏ "Nổ đùng" âm thanh, một chút phù văn không ngừng bạo liệt ra, sau đó tản vào hư vô.

Những là kia hồi lâu trước kia, tại thương khung tinh vực bên trên, bị in dấu nhập thể bên trong Thập Tuyệt Trận trận pháp, tại về sau đại chiến bên trong, phát huy tác dụng càng ngày càng nhỏ, nhưng lại một mực khắc sâu tại Dương Thanh Huyền trong cơ thể, vẫn chưa tán đi, bây giờ bị Đế Lộc lạc ấn hào phù, liền toàn bộ tồi khô lạp hủ giống như xóa đi.

Từng đạo hào phù tiến vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể, là hào phù các loại tổ hợp biến hóa, từ bát quái diễn hóa mà ra.

Đế Lộc nói: "Thái Cực sinh Lưỡng Nghi, Lưỡng Nghi sinh Tứ Tượng, Tứ Tượng sinh bát quái, tái sinh sáu mươi bốn quẻ, tái sinh vạn vật. Hào biến hóa có vô cùng nhiều loại, ta không có cách nào toàn bộ in dấu tại trong cơ thể ngươi, chỉ có thể đem cơ sở sáu trăm triệu hào quẻ biến hóa trước in dấu đi vào. Đợi tương lai ngươi có thể hoàn toàn nắm giữ Thái Cực lực lượng về sau, cái này sáu trăm triệu hào quẻ ý nghĩa cũng liền đã mất đi, đến lúc đó ngươi có thể trực tiếp Thái Cực sinh vạn vật.”

“Cơ sở… Sáu trăm triệu…”

Dương Thanh Huyền: Σ (°△°---) □

Đế Lộc nói: “Ngươi dù người mang ba đại thần thể, cùng các loại kỳ dị đạo pháp, võ kỹ, lực lượng, nhưng Thái Cực chính là bản nguyên lực lượng một loại, hơn nữa là bản nguyên bên trong cực kì cường đại tồn tại, trực tiếp in dấu ở trên thân thể ngươi, sợ ngươi không chịu nổi. Cái này sáu trăm triệu hào phù tương đương tại trong cơ thể ngươi đánh cái cơ sở, tốt tiếp nhận Thái Cực lực lượng.”

Đế Lộc kết ấn tốc độ cực nhanh, trước người hóa gian lận vạn tàn ảnh, hoàn toàn bắt giữ không đến chân thực thủ ấn, Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy toàn thân tê dại, mang theo các loại nhói nhói, mỗi một cái đều giống như kim đâm, đến đằng sau đối với loại cảm giác này cơ hồ liền chết lặng, chỉ cảm thấy làn da càng ngày càng thô ráp, dần dần mất đi tri giác.

Thời gian từng giờ trôi qua, Dương Thanh Huyền toàn thân đều lít nha lít nhít chớp động lên các loại hào quẻ chi tượng, liền liền cái trán, trên mặt, hai chân, đều không ngừng hiển hiện tiêu tan.

Cuối cùng, sáu trăm triệu cơ sở hào phù toàn bộ ấn xong.

Đế Lộc hai tay kết ấn ngừng lại, sau đó thân thể nhất biến, lại hóa thành tám cái giống nhau như đúc tồn tại, đem Dương Thanh Huyền làm chủ.

Mỗi một cái Đế Lộc trong lòng bàn tay, đều xuất hiện một cái cơ sở quẻ tượng, chính là càn, chấn, khảm, cấn, khôn, tốn, cách, đổi, toả hào quang rực rỡ, cùng một chỗ hướng Dương Thanh Huyền đánh ra.

“Phanh phanh phanh!”

Các loại cổ quái lực lượng, ở đằng kia quẻ tượng tiếp xúc đến Dương Thanh Huyền thân thể thời điểm trực tiếp nổ vang, chính là tám loại sức mạnh sinh ra, dẫn động toàn thân sáu trăm triệu cơ sở quẻ tượng rực rỡ thoáng hiện.

Sau đó tám cỗ Đế Lộc chi thân lại phân hợp phía dưới, hóa thành hai cỗ, một trước một sau, riêng phần mình bấm niệm pháp quyết, trong tay xuất hiện chính là âm dương nhị khí lực lượng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2910: Thần Cung Chiến (17): Đêm Dài Chậm Rãi

Dương Thanh Huyền tâm thần trì trệ, cái này âm dương nhị khí lực lượng hắn không thể quen thuộc hơn nữa, giật mình là, Đế Lộc lòng bàn tay biến hóa ra nhị khí lực lượng, hoàn toàn không kém Âm Dương Kính, một trước một sau hướng hắn chụp đi qua.

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền thân thể chấn động, tại nhị khí lực lượng vận chuyển dưới, trên thân hiện ra bát quái đồ án, vòng quanh cái kia nhị khí xoay tròn.

Sau đó, Đế Lộc hai cỗ thân thể lần nữa hợp nhất, hai tay kết ấn, vô số hắc bạch song sắc lực lượng tụ lại tại lòng bàn tay, xuất hiện một đôi Thái Cực cá, trực tiếp chụp trên người Dương Thanh Huyền.

Đến tận đây, sở hữu phù văn toàn bộ lạc ấn hoàn thành.

Dương Thanh Huyền đau nhe răng trợn mắt, ba đại thần thể liều mạng vận chuyển, cùng trên thân lực lượng mới lẫn nhau xung đột lẫn nhau, dung hợp, tiến vào một cái trạng thái không ổn định bên trong.

Đế Lộc hai tay nhẹ nhàng đẩy hướng về phía trước, khống chế lại Dương Thanh Huyền trên thân Thái Cực lực lượng, khiến cho cùng ba đại thần thể lẫn nhau giao hòa, lẫn nhau không xung đột.

Sau nửa canh giờ, xung đột dị tượng dần dần ngừng lại, tại Dương Thanh Huyền mi tâm, xuất hiện đen trắng Thái Cực cá đồ án, xoay tròn phía dưới, liền biến mất không gặp.

“Thành công!”

Đế Lộc như trút được gánh nặng, lộ ra vẻ mặt nhẹ nhõm.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy mình mặt ngoài thân thể, tràn đầy một cỗ huyền lại huyền lực lượng, nói không rõ, không nói rõ.

Nhưng cỗ lực lượng này hạo nhiên dồi dào, khiến nội tâm của hắn mười phần an bình.

Đế Lộc cười nói: “Ngươi là lâu như vậy đến nay, cái thứ nhất thành công để ta trên thân thể in dấu xuống Thái Cực ấn người.”

Dương Thanh Huyền giật mình nói: “Dĩ vãng chưa từng có qua?”

Đế Lộc thần sắc có chút thất lạc, lắc đầu nói: “Không có, đều ở trên đường thất bại, cho dù là Đế Ất cũng không có thể chịu nổi, có chút thiên phú kỳ mạnh, lạc ấn xong sát na, Thái Cực ấn liền trực tiếp tiêu tán, thất bại trong gang tấc.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiện tại cảm giác cái kia ấn ký đã cùng ta hòa làm một thể.”

Đế Lộc hâm mộ nói: “Xem ra thu hoạch được Thái Cực ấn trừ thiên phú bên ngoài, còn cần cơ duyên, nếu không phải hiện tại đế tộc sinh tử tồn vong, thiên đạo chưa chắc sẽ cho phép ngươi thu hoạch được này ấn.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, mơ hồ cảm giác được Đế Lộc ý tứ, nhưng lại không lắm minh bạch.

Đế Lộc khua tay nói: “Ngươi đi Côn Khư đi, có lẽ Đế Ất cần trợ giúp của ngươi.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Côn Khư? Ta đi để làm gì, gặp gỡ chưởng giáo, coi như ta cùng bằng hữu hợp thể, cũng là bị giây phần a.”

Đế Lộc nói: “Chân chính Thái Cực Lưỡng Nghi Phù trấn áp trên Côn Khư, cho dù là Đế Ất cũng không thể hoàn toàn chưởng khống, nhưng nếu là lại tăng thêm ngươi, hai người hợp lực cần phải có thể hoàn toàn phát huy ra cái kia phù lực lượng, dạng này phù đạt đến coi như tu vi thông thiên, cũng không có khả năng phá vỡ này phù.”

Dương Thanh Huyền nói: “Luận Thái Cực lực lượng chưởng khống, tiền bối không phải so ta thích hợp hơn a.”

Đế Lộc lắc đầu nói: “Ở chỗ này là, nhưng rời đi nơi đây, liền chưa hẳn. Mà lại có ta tọa trấn ở đây, tăng thêm Thái Cực lực lượng, những này lính tôm tướng cua liền không có khả năng đem đế tộc thế nào. Nhưng nếu là ta vừa rời đi, đế tộc liền thật nguy hiểm.”

Dương Thanh Huyền nói: “Minh bạch, vãn bối vậy thì tiến về Côn Khư, tìm tòi hư thực.”

Dứt lời, liền đứng dậy, hướng Đế Lộc thật sâu thở dài cong xuống.

Đế Lộc vung tay lên, một mảnh Thái Cực phù xuất hiện, đem Dương Thanh Huyền hoàn toàn bao lấy, sau đó xé rách phía dưới, liền phá vỡ hư không, trực tiếp truyền tống ra ngoài.

Đợi Dương Thanh Huyền hoàn toàn biến mất ở trước mắt, Đế Lộc thần sắc nới lỏng, trở nên an tường vô cùng, tự lẩm bẩm: “Cuối cùng là trời không tuyệt đường người, cái kia đại đạo thôi diễn lưu lộ ra ngoài cái này một chút hi vọng, có thể nắm chắc ở sao?”

...

Dương Thanh Huyền bị cái kia Thái Cực lực lượng bao lấy, hòa hợp lực lượng tại thân thể bốn phía xoay tròn, hoàn toàn không cảm giác được không gian áp lực, ngược lại mười phần hài lòng, tại trong hư vô cấp tốc tiến lên.

Sau đó không lâu, liền trực tiếp phá hư mà ra, rơi xuống đến hoàn toàn hoang lương thế giới bên trong.

“Nơi này là...”

Dương Thanh Huyền xem xét, sửng sốt một chút, trước mắt là một mảnh tàn tạ địa phương, nhưng lại vô cùng quen thuộc, chính là sáu Vực Giới tầng thứ nhất, chính mình thu hoạch được Long Thần Hỏa Vũ thần thông địa phương, vốn là một tòa thông thiên cự phong, tại chính mình cùng Yêu Long chiến đấu bên trong, đem đất trời bốn phía toàn bộ đánh vỡ vụn.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm xuống, tự lẩm bẩm: “Lúc này mới tầng thứ nhất, ta chỉ nhận phải đi tầng thứ hai con đường, đằng sau còn có mấy tầng không gian, nên đi như thế nào? Dựa vào ta tự mình tìm tòi quá khứ, sợ là đại chiến kết thúc còn không thể đến, không bằng đi hướng Âm Sơn, tìm Tôn Dương đại nhân nghĩ biện pháp.”

Hắn nhận ra phương hướng, liền hóa thành huyết quang lóe lên, bay trốn đi.

Sau nửa canh giờ.

Cuối cùng đến Âm Sơn bên ngoài, nhưng Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, một cỗ dự cảm không tốt ở trong lòng hiển hiện.

Trước kia Âm Sơn mặc dù âm trầm, nhưng lại có sinh cơ lưu động, hiện tại Âm Sơn lại là một mảnh âm u đầy tử khí, thậm chí có mùi máu tươi nồng nặc từ bên trong truyền ra.

Dương Thanh Huyền vội vàng bay vào đi vào, cái kia gay mũi hương vị liền rõ ràng hơn.

“Ha ha, thật nhiều mỹ vị a!”

Dương Thanh Huyền chỗ mi tâm huyết quang lóe lên, Quỷ Tàng liền tự hành vọt ra, mặt mũi tràn đầy kinh hỉ cùng phấn khởi, sau đó lóe lên liền biến mất tại không trung.

“Ngươi! Không cần thu nơi này hồn phách!”

Dương Thanh Huyền khẩn trương, liều mạng hô hào, Tôn Dương cùng với thủ hạ là thủ hộ Côn Khư tồn tại, cũng chính là mình một phương người, nhưng Quỷ Tàng đâu thèm nhiều như vậy, lóe lên phía dưới liền không còn hình bóng, Dương Thanh Huyền giận dữ, bỗng nhiên hướng về phía trước bay đi.

Khắp nơi đều là âm u đầy tử khí, thỉnh thoảng có thể nhìn đến phía dưới ngổn ngang lộn xộn thi thể, máu chảy thành sông.

Sau đó không lâu, liền tiến vào Âm Sơn thế năng mạnh nhất địa phương, Tôn Dương chỗ kỳ dị đại điện, đã hoàn toàn bị phá hủy, chỉ còn một chỗ tàn viên.

Hắn Hỏa Nhãn Kim Tinh hướng tứ phương nhìn lại, song đồng đột nhiên co rụt lại, bay vào một cái hố cực lớn bên trong, chỉ thấy đại lượng võ tu, ngổn ngang lộn xộn nằm tại cái hố bên trong, hoặc là tỏa ra bốn phía, đã triệt để chết rồi, lại không thể nhắm mắt.

Trong đó không thiếu bảy sao trở lên Thiên Giới cường giả, có chút thậm chí liền thi thể cũng bị mất, toàn bộ hóa thành kiếp tro.

Dương Thanh Huyền hai tay nắm lấy sắt gấp, mãnh liệt lửa giận tại thể nội thiêu đốt.

Hắn cẩn thận kiểm tra một chút, phát hiện những võ giả này kiểu chết đều không khác mấy, tất cả đều là bị cường đại lực lượng trực tiếp đánh nổ mà chết, có chút thì là chết tại phù bạo bên trong, các loại phỏng đoán bên trên nhìn, cũng đều là chưởng giáo tự mình xuất thủ.

Nhưng ở những thi thể này bên trong, vẫn chưa nhìn thấy Tôn Dương.

“Quỷ Tàng! Cút ra đây.”

Dương Thanh Huyền đối với hư không hét lớn một tiếng.

Nhưng không có hồi âm.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, phía trước phế tích bên trong, tựa hồ có bóng người, hắn lập tức thuấn di quá khứ.

Quả nhiên nhìn thấy một bóng người xông ra, liều mạng hướng phía trước đào tẩu.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, bóng người kia trên đỉnh đầu, đứng thẳng lấy một cái tay, năm ngón tay nắm lấy cái kia đầu người.

“Đêm dài chậm rãi tay!”

Dương Thanh Huyền lập tức kịp phản ứng, vội vàng đuổi tới.

Đột nhiên, thân ảnh kia bước chân dừng lại, bỗng nhiên quay người trở lại, lộ ra nụ cười quỷ dị.

“Chi!”

Dương Thanh Huyền giật nảy mình, gấp vội vàng lui lại hơn mười bước xa, mà lại nghẹn ngào kêu lên: “Ngươi, ngươi...!”

Trước mắt cái này lộ ra quỷ dị khuôn mặt tươi cười người, lại chính là Tôn Dương!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2911: Thần Cung Chiến (18): Tà Dị

Tôn Dương thần sắc trở nên cực kì đáng sợ, quỷ dị, hai mắt lồi ra, lộ ra quỷ dị cười, khiến người rùng mình.

“Tôn Dương đại nhân, ngươi, ngươi vẫn còn chứ?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt bạc trắng mà hỏi.

“A.”

Tôn Dương trong cổ họng phát ra thanh âm khàn khàn, miệng bên trong phun ra một sợi khói trắng.

Dương Thanh Huyền sợ hãi trong lòng, toàn thân lỗ chân lông mở lớn, một cỗ cực kỳ nguy hiểm cảm giác tại nội tâm xuất hiện, bỗng nhiên hóa thành huyết quang lóe lên, liền hướng hồi trốn chạy.

Tôn Dương trên mặt cười tà càng sâu, đưa tay chộp một cái, liền hung hăng đánh ra quá khứ.

Thời không tại một chưởng này dưới trở nên cực kì chậm chạp.

Tôn Dương lòng bàn tay bắn - ra một trận kỳ dị quang huy, những nơi đi qua, trên bầu trời nứt ra mảng lớn lỗ thủng, bên trong ẩn chứa cực kì khủng bố năng lượng, như lôi điện đan xen.

Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng sợ, lệ quát một tiếng, bỗng nhiên xoay tay lại chính là một chiêu Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng, bầu trời lập tức tối xuống, hóa thành to lớn mà u ám trời cao.

“Ầm ầm!”

Huyết chưởng ở đằng kia Tôn Dương chưởng pháp quang huy dưới, tồi khô lạp hủ giống như hủy đi, rất nhanh liền cuốn tới.

Dương Thanh Huyền thân ảnh nhất chuyển, liền hóa thành Lục Đạo Huyễn Diễm Hỏa Phượng, huýt dài một tiếng phá không mà đi.

Những chưởng pháp kia quang huy tại Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng ngăn cản lại, đã tiêu tán bộ phận, lại bị Lục Đạo Huyễn Diễm một đốt, liền bị Hỏa Phượng xông phá, đào thoát áp chế.

Tôn Dương trên mặt cười tà không giảm, thân ảnh lóe lên, liền biến mất tại nguyên địa.

Sau một khắc, trực tiếp xuất hiện tại Dương Thanh Huyền phía trước, quay mặt lại, cái kia quỷ dị cười nhìn Dương Thanh Huyền toàn thân run rẩy, hét lớn một tiếng, vận chuyển Thái Huyền Kiếm quyết, vô số sáng loáng thần kiếm hóa hư làm thật, tạo thành kiếm trận, phá không chém ra.

Tôn Dương vươn tay ra, một cỗ vô hình lực lượng khuếch tán, đem những cái kia kiếm toàn bộ ngăn trở, sau đó năm ngón tay vồ lấy, sở hữu kiếm toàn bộ quay đầu, hướng Dương Thanh Huyền kích - bắn đi.

Dương Thanh Huyền sắc mặt biến hóa, trong tay quyết ấn cùng một chỗ, những cái kia kiếm nháy mắt chuyển thật là hư, tại không trung biến mất, trở về quá huyền ảo ngày bên trong, dồn dập cắm - nhập mộ kiếm bên trong.

Tôn Dương trong mắt lướt qua vẻ kinh ngạc, tay phải nắm tay, đặt bên hông, phía trước lập tức đổ sụp ra một cái vòng xoáy màu đen, đột nhiên đánh ra.

Cái kia vòng xoáy tại không trung xoay nhanh, bộc phát ra lôi điện màu đen giống như xen lẫn năng lượng, xé rách hư không.

Đúng lúc này, Tôn Dương trong hai con ngươi xuất hiện kinh hãi, không lo được đối phó Dương Thanh Huyền, bỗng nhiên quay lại thân, lại là đồng dạng một quyền đánh phía trước người.

Một thanh to lớn vô cùng lục sắc quỷ kiếm, từ phía sau phá không mà đến, kiếm khí bao phủ Tôn Dương toàn thân, Tôn Dương hướng trên đỉnh đầu tay năm ngón tay một chút nắm chặt, Tôn Dương trên gương mặt lập tức gân xanh từng chiếc bạo khởi, toàn thân năng lượng đột nhiên trèo thăng.

“Ầm ầm!”

Quyền phong oanh trên chuôi kiếm này, năng lượng màu đen cầu bạo xoáy, đem Bách Quỷ Dạ Hành bên trên kiếm khí cùng quỷ khí toàn bộ đánh nát, cả thanh kiếm bắn ra ngoài.

Cùng một thời gian, Dương Thanh Huyền phóng tới quyền kình kia, thi triển Đạo Hoán Bộ vọt tới, hai tay chấp kích, Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu hung hăng bổ về phía.

“Ầm ầm!”

Chiến kích đánh vào Tôn Dương đỉnh đầu cái tay kia bên trên, hư quang cùng hỏa diễm xen lẫn, không ngừng chém vào bên trong.

“A!”

Tôn Dương thống khổ quát to một tiếng, bỗng nhiên quay đầu một chiêu oanh tới.

Quyền kình kia bạo khởi, nháy mắt đem Dương Thanh Huyền toàn bộ bao phủ.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, vội vàng thu hồi chiến kích, đưa ngang trước người, đem ba đại thần thể lực lượng phát huy đến cực hạn.

“Ầm ầm!”

Quyền mang kích trên chiến kích, đem Dương Thanh Huyền lực lượng ép tới vỡ nát, sau đó xuyên thấu mà qua, đánh vào Dương Thanh Huyền ngực, đem hắn đánh bay ra ngoài.

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền phun ra một ngụm máu đến, trong cơ thể truyền đến đau kịch liệt đau, ngũ tạng lục phủ đều muốn sụp đổ, mà lại thần thể lực lượng một chút xíu vỡ nát.

Đúng lúc này, hắn chỗ mi tâm dần hiện ra Thái Cực ấn, trên thân vô số hào treo hiển hiện, đem một kích này còn sót lại lực lượng đều cản lại.

“Phốc!”

Lại là một ngụm máu phun tới, trong mắt quang mang một chút xíu trở nên ảm đạm.

Tôn Dương bản thân là tám sao Thiên Giới đỉnh phong võ tu, bị chưởng giáo trọng thương về sau, lại bị đêm dài chậm rãi tay chưởng khống, nhưng y nguyên có thể phát huy ra tám sao Thiên Giới trung giai lực lượng, một quyền đánh xuống đến, căn bản không phải Dương Thanh Huyền có thể ngăn trở.

Tôn Dương trên đỉnh đầu trên tay bị chém ra một đạo vết tích, máu tươi “Cuồn cuộn” từ bên trong chảy ra, rất mau đem toàn bộ tay cùng Tôn Dương đỉnh đầu toàn bộ nhuộm đỏ.

Tôn Dương trong miệng phát ra gào thét thanh âm, hai tay bỗng nhiên hướng phía trước một trảo, muốn bóp nát Dương

Thanh Huyền.

“Xùy!”

Hư không bên trên vô số thần kiếm ngưng tụ mà ra, gấp rơi xuống đến, tại Dương Thanh Huyền trước người hình thành một mảnh mưa kiếm, tạo thành đại trận, ngăn cản Tôn Dương một kích.

Cùng vì Thái Huyền Kiếm ý, nhưng Quỷ Tàng thi triển đi ra, xa so với Dương Thanh Huyền thi triển cường đại quá nhiều, kiếm trận “Phanh phanh phanh” vang vọng, nhất thời ở giữa không cách nào phá đi.

Quỷ Tàng lại thân ảnh lóe lên, liền hóa thành ngàn tỉ huyết phù bay thấp, tràn vào đến Dương Thanh Huyền trong cơ thể, tiến hành hợp thể.

Huyết chi phù văn lăn lộn, lại triển khai, hình thành một thiên huyết chi kinh văn.

“Mẹ ngươi -de, chết ở đâu rồi, hại ta kém chút vẫn lạc.”

“Không phải chạy tới nha, thứ này lực lượng thật mạnh, sợ là rất khó ứng phó, ngươi đừng tức tức oai oai, hai người không cùng tâm, không giữ quy tắc thể không thành nha.”

Huyết chi kinh văn tại không trung chớp động không ngừng, nhất thời ở giữa vô pháp dung hợp.

“Phanh phanh phanh!”

Những cái kia thần kiếm từng chuôi trên hư không sụp đổ, Tôn Dương lại oanh một quyền, đem toàn bộ kiếm trận chôn vùi, sau đó lực quyền không giảm, hung hăng nghiền ép lên tới.

Quyền kình oanh đến huyết chi kinh văn phía trước thời điểm, hợp thể cuối cùng hoàn thành, Dương Huyền Tàng vội vàng một quyền đối với đập tới, vô số huyết chi phù văn tại đầu quyền trước lấp lóe, hình thành một cỗ tuyệt cường máu bão táp.

“Ầm ầm!”

Tôn Dương một quyền kia bị đánh nát bấy.

Dương Huyền Tàng sắc mặt biến hóa, phát phát hiện mình hợp thể, thế mà chỉ có bảy sao Thiên Giới đỉnh phong lực lượng, so trước kia thấp cấp một, chính là bởi vì Dương Thanh Huyền trọng thương đưa đến.

“Đáng chết!”

Dương Huyền Tàng mắng một tiếng, nếu có thể hợp thể đến tám sao Thiên Giới, dù là Tôn Dương là tám sao Thiên Giới trung giai, hắn cũng có nắm chắc một trận chiến, mà giờ khắc này chênh lệch cấp hai, càng trí mạng là kém một sao, mà một sao một thiên địa, hoàn toàn là hai khái niệm.

Tôn Dương hú lên quái dị, lần nữa lao đến.

Dương Huyền Tàng không nói hai lời, trực tiếp tế ra Âm Dương Kính, kính quang tại không trung nhoáng một cái, liền chiếu tới.

“Xùy!”

Hư không bị kính quang hỏa táng một khối.

Tôn Dương song đồng bạo khởi, cực độ giật mình, sau đó lóe lên liền tránh khỏi.

Dương Huyền Tàng vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tinh, cầm trong tay bảo kính đề phòng.

Rất nhanh lần nữa phát hiện Tôn Dương quỹ tích, nâng kính liền soi quá khứ, thỉnh thoảng biến hóa mặt kính phương hướng, hai loại hoàn toàn tương phản lực lượng giao thế lấy bắn - ra, bức Tôn Dương vô pháp tới gần, chỉ có thể tại vòng ngoài hoảng sợ kêu to.

Tôn Dương thân ảnh nhoáng một cái, ngay tại mấy ngàn trượng bên ngoài cự ly ngừng lại, trên mặt cười tà sớm đã theo Dương Thanh Huyền cái kia một kích mà biến mất, thủy chung là phẫn nộ dữ tợn thần sắc, trên đỉnh đầu năm ngón tay cũng bắt thật chặt, siết đầu đều biến hình.

Hai tay của hắn bấm niệm pháp quyết, đột nhiên há miệng hú lên quái dị, sóng âm khuếch tán hướng hư không đại địa, chấn động đến toàn bộ thế giới khuấy động.

Dương Huyền Tàng nhẹ nhàng nhíu mày lại, thanh âm này mặc dù khó nghe chói tai, nhưng tựa hồ cũng không có gì lực công kích, chỉ là ở trên mặt đất chấn lên vô số bụi đất...

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2912: Thần Cung Chiến (19): Khổ Chiến

Đúng lúc này, Dương Huyền Tàng đột nhiên đổi sắc mặt, cúi đầu nhìn lại, phát hiện Âm Sơn ở đây cỗ sóng âm lực lượng dưới, bắt đầu xuất hiện băng liệt.

Từng đạo cực sâu khe hở trên mặt đất xuất hiện, hình thành to lớn khe rãnh.

Bên trong tản mát ra rất cường đại khí tức, mà đều không xa lạ gì.

Từng đạo quang mang vọt ra, kích - bắn hướng lên bầu trời, vây quanh ở Tôn Dương trước mặt, tề thân cong xuống.

Những này người lại là lúc trước từ Đại Tịnh Thiên bên trong ra các loại yêu ma, bị Tôn Dương một lần nữa trấn áp tại Âm Sơn dưới, chẳng biết như thế nào liền bị đêm dài chậm rãi tay khống chế.

Tôn Dương trong miệng phát ra thanh âm khàn khàn, những yêu ma kia đều quay đầu, cùng một chỗ nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng, sau đó trong cơ thể bộc phát ra đỉnh phong chiến lực, từng cái lao đến.

Hộ thị ba huynh đệ, Phệ Thiên Mông, Địch tộc hoàng giả, ma tộc tôn giả chờ chút, xông vào quần ma phía trước nhất.

Dương Huyền Tàng bình tĩnh lại, những yêu ma này tuy mạnh, nhưng từ đầu đến cuối không có khôi phục đỉnh phong lực lượng, cho dù mạnh nhất một số người, cũng chỉ là bảy sao Thiên Giới phạm vi, không thể uy hiếp được tính mạng hắn, chỉ là nhân số quá nhiều, đối phó tương đối phiền phức.

Dương Huyền Tàng thu hồi Âm Dương Kính, lấy ra Long Quyền Thiết Giản, liền hướng những yêu ma này đánh tới.

Âm Dương Kính tiêu hao năng lượng quá lớn, mặc dù hắn hiện tại khống chế trong tay, không giống lấy trước như vậy phí sức, nhưng cũng vô pháp thời gian dài sử dụng, vẫn là muốn bảo trì thể có thể đối phó Tôn Dương.

Long Quyền Thiết Giản giải phong ra, tản mát ra chấn nhân tâm phách Long khí, mỗi một giản vung ra, đều đánh hư không vặn vẹo, trực tiếp đem yêu ma thân thể đè nát, có chút cường đại có thể ngăn trở, đều bị xung kích hồn phách tâm thần, tại không trung trở nên hoảng hốt không chừng, thứ hai giản liền lấy tính mạng.

“Bành! Bành! Bành!”

Dương Huyền Tàng trực tiếp cùng quần ma hỗn chiến với nhau, mỗi một giản hạ đều đánh nổ một mảnh, nhưng những yêu ma này tất cả đều mất phương hướng tâm trí, liều mạng xông lên.

Đột nhiên, Dương Huyền Tàng cảm ứng được một cỗ cực độ khí tức nguy hiểm, Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, liền phát hiện Tôn Dương đã biến mất tại nguyên địa, hoảng hốt phía dưới, lập tức cảm thấy được nguy hiểm từ không trung mà đến, gấp vội ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện Tôn Dương hóa thành nửa yêu hình, từ trên hướng xuống đánh rơi, thẳng bắt Dương Huyền Tàng đầu.

Dương Huyền Tàng mãnh nâng lên sắt giản, nghênh đón đi lên.

“Bành!”

Tôn Dương một trảo, đánh vào sắt giản bên trên, bộc phát ra cường đại linh áp, chấn Dương Huyền Tàng khí huyết khuấy động, có chút không kiên trì nổi.

Sắt giản bên trên bạo khởi vô số phù văn, bên trong truyền đến to lớn tiếng gầm gừ, trực tiếp hóa làm hắc long, giương nanh múa vuốt xông tới.

Long thân đem Tôn Dương quấn lấy, không ngừng hướng bầu trời bay đi.

Dương Huyền Tàng để trống tay đến, thi triển ngự hỏa Tiên quyết, Lục Đạo Huyễn Diễm hóa thành từng cái hỏa điểu, phóng tới bốn phương tám hướng, đem những yêu ma kia đánh giết.

“Phanh phanh phanh!”

Mảng lớn yêu ma bị đốt thành tro bụi, phát ra tiếng kêu thảm âm thanh.

Bất quá một lát, hắc long liền bị Tôn Dương đánh nổ, lại lần nữa biến thành sắt giản, linh khí mất hết, từ không trung ngã xuống.

Dương Huyền Tàng tay bấm quyết ấn, một chiêu Hóa Đạo Đồng Thiên ba ngàn ấn thứ hai ngăn liền đánh tới.

Tôn Dương toàn thân toát ra yêu khí màu đen, toàn bộ mặt đều bị máu nhuộm đỏ, song quyền nắm chặt, hét lớn một tiếng liền oanh kích xuống.

“Bành! Bành!”

Hai đạo quyền mang tại không trung lẫn nhau điệp gia, lần lượt đánh vào ba ngàn ấn bên trong, đem một chiêu này đạo pháp thần thông đánh nổ.

Lực lượng khổng lồ cuốn sạch lấy lửa cùng kiếm ấn ký, hướng Dương Huyền Tàng phản chấn xuống tới.

Dương Huyền Tàng dưới chân bộ pháp nhoáng một cái, liền lướt ngang ngàn trượng, trực tiếp tránh khỏi.

Còn lại một chút yêu ma giương nanh múa vuốt, không biết sống chết lao đến.

Tôn Dương song quyền nắm chặt, đã nửa yêu hóa thân thể lần nữa biến hình, trở nên to lớn tráng vô cùng, trên đầu song giác nhuốm máu, bộc phát ra huyết sắc kim quang, trước người hình thành một cái cự đại Dương Giác Ấn, không ngừng súc tích lực lượng.

Dương Huyền Tàng sắc mặt đại biến, những yêu ma này đều không tính là gì, nhưng cái kia Dương Giác Ấn lại cho hắn tử vong nguy hiểm, hắn vội vàng tế ra Âm Dương Kính, trước người nhoáng một cái, đem những yêu ma kia toàn bộ bao phủ đi vào.

"A!"

Các loại tiếng kêu thảm thiết truyền đến, sở hữu yêu ma bị hắc sắc quang mang chiếu ở, chỉ là kêu thảm một chút, liền hoàn toàn đông lại, toàn thân cứng ngắc, sau đó "Ba ba" dần dần nổ tung, hóa thành kiếp tro.

Đúng lúc này, Dương Giác Ấn triệt để hình thành, Tôn Dương đầu nhoáng một cái, cái kia ấn ký liền điên cuồng đánh rơi, nghiền nát trong thiên địa tất cả lực lượng.

Dương Huyền Tàng nội tâm "Lộp bộp" một chút, hít vào ngụm khí lạnh, bỗng nhiên đem Âm Dương Kính nhờ trước người, toàn bộ lực lượng đều rót vào trong gương, dùng bạch quang chiếu bắn đi ra.

"Ầm ầm!"

Hai cỗ lực lượng tại không trung va chạm, bộc phát ra đáng sợ quang huy, làm cho cả Âm Sơn đều sa vào đến sụp đổ bên trong.

Đại địa bên trên hiện ra một cái cự đại sừng dê đồ án, hướng bốn phương tám hướng vỡ vụn đi.

Dương Huyền Tàng toàn thân huyết phù chớp động, hoàn chỉnh thân thể bắt đầu một chút xíu vỡ nát.

Âm Dương Kính lực lượng bị áp rụt trở về, mà hắn từ từ lại khó chèo chống cái này cường độ đối kháng, thân thể binh giải trình độ càng lúc càng lớn.

“Đáng chết a! Nếu là có tám sao Thiên Giới lực lượng, gì đến nỗi này!”

Dương Huyền Tàng không cam lòng rống to, liều mạng vận chuyển Huyết Thần Kinh, bỗng nhiên đề thăng chính mình lực lượng, nghĩ muốn xông vào đến tám sao Thiên Giới, nhưng ở cái này to lớn ngoại lực áp chế xuống, ngược lại để thân thể của mình không ngừng vỡ nát.

“Muốn dừng bước tại cái này sao? Quá nói giỡn đi, các loại sinh tử đều sống qua tới, lại muốn chết ở đây a một cái không hiểu thấu đồ vật trong tay?”

Dương Huyền Tàng hai mắt không ngừng phóng đại, toàn thân huyết phù từng đạo nổ tung, binh giải tựa hồ đã không cách nào khống chế, bước kế tiếp chính là hai người tách ra, một khi phân giải, vô luận là Dương Thanh Huyền vẫn là Quỷ Tàng, liền càng thêm không thể thừa nhận Dương Giác Ấn lực lượng, sợ là nháy mắt chết ngay lập tức.

“Không!”

Dương Huyền Tàng liều mạng giãy dụa, nghĩ phải bắt được cuối cùng một tia rơm rạ, trong nháy mắt đem toàn thân huyết phù trực tiếp dẫn bạo, “Phanh phanh phanh” hình thành nổ tung lưu, tuôn ra tới lực lượng liều mạng đi lên trèo thăng, xung kích cái kia tám sao Thiên Giới bình cảnh.

Đúng lúc này, Thái Cực khắc ở Dương Huyền Tàng mi tâm thoáng hiện mà ra, trước người lập tức xuất hiện một bức Thái Cực Đồ, xoay tròn phía dưới, một cỗ tròn trịa lực lượng nháy mắt đem Dương Huyền Tàng bao lấy, đồng thời Âm Dương Kính lực lượng đột nhiên ổn định lại, sau đó đi lên trèo thăng.

“Ầm ầm!”

Dương Huyền Tàng bắn nổ thân thể, hóa thành ngàn tỉ huyết phù, sau đó lại lần ngưng tụ, thẳng tới tám sao Thiên Giới!

Hồng Hoang giống nhau vĩ lực, nháy mắt rót vào đến Âm Dương Kính bên trong, tại tấm gương bốn phía, xuất hiện Tứ Tượng bát quái, sau đó diễn sinh sáu mươi bốn quẻ, đến thiên địa vạn vật.

Màu trắng kính quang nháy mắt trở nên hào quang tỏa sáng, xông phá thiên địa ràng buộc, đem cái kia Dương Giác Ấn đỉnh trở về.

Tôn Dương sắc mặt đại biến, trong miệng bộc phát ra kịch liệt tiếng gầm gừ, thân thể bắt đầu da bị nẻ, lực lượng càng thêm cường đại bạo phát đi ra, Dương Giác Ấn trở thành kim cùng máu song sắc quang huy.

Hắn vốn là tám sao Thiên Giới đỉnh phong tồn tại, nhưng nhục thân thương tích quá nặng, lại là bị khống chế trạng thái, vô pháp phát huy toàn lực, giờ phút này cưỡng ép đề thăng lực lượng, nhục thân lần nữa vỡ nát thức tổn hại.

Dương Giác Ấn lực lượng tăng lên tới cực hạn.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ lực lượng mất đi cân bằng, nháy mắt nổ tung, hủy thiên diệt địa quang huy càn quét cùng thôn phệ hết thảy, hình thành cuồng bạo năng lượng biển, tại thứ nhất Vực Giới vô hạn lan tràn...

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2913: Thần Cung Chiến (20): Xa Nhau

“Oanh!”

Dương Huyền Tàng huyết ảnh chi thân, tại cỗ lực lượng này xung kích dưới, cũng sụp đổ ra, hóa thành vô số huyết chi phù văn, sau đó riêng phần mình tản ra, biến trở về Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng, quẳng bay ra ngoài.

Tôn Dương thân thể, ở đây sức mạnh đáng sợ hạ trực tiếp nổ tung, hóa thành kiếp tro.

Mà trên đỉnh đầu cái tay kia, lại tại Dương Giác Ấn đến trạng thái đỉnh phong thời điểm, liền trực tiếp thoát ly Tôn Dương đầu, hướng phía sau bay đi.

Dương Huyền Tàng Hỏa Nhãn Kim Tinh, trơ mắt nhìn cái tay kia bay đi, lại không có biện pháp.

“Phốc!”

Từ trên thân Dương Huyền Tàng tách ra về sau, Dương Thanh Huyền bỗng nhiên phun ra một ngụm máu đến, tinh khí thần ngã rơi tới cực điểm, ba đại thần thể quang huy đều ảm đạm vô cùng, chỉ là mi tâm Thái Cực ấn chớp động, mới duy trì thân thể bất diệt.

Quỷ Tàng trạng thái phải tốt hơn nhiều, vô số huyết phù tại không trung lượn vòng, chậm rãi lần nữa ngưng tụ ra thân thể, mà lại toàn thân huyết phù tại đỏ lục ở giữa lấp lóe, ngưng tụ ra chân thân về sau, loại này lấp lóe biến hóa vẫn chưa đình chỉ, ngược lại tại không ngừng tăng lên.

Sau đó không lâu, đột phá đại đạo dị tượng giáng lâm, bao phủ ở đây vỡ vụn phế tích bên trên, cho cái này nhợt nhạt thê lương cảnh tượng, tăng thêm mấy phần diễm sắc.

Dương Thanh Huyền sớm đã ngồi xếp bằng nhập định, vận chuyển vô tướng Như Lai bản nguyện kinh, chữa trị thương thế trên người, cảm ứng được Quỷ Tàng đột phá, trong tay quyết ấn nhất biến, lập tức mượn nhờ cái này đột phá thời đại đạo vĩ lực, đến khôi phục thương thế, tinh tiến tu vi.

Quỷ Tàng trong cơ thể thôn phệ hồn phách năng lượng, đầy đủ hắn đột phá đến tám sao Thiên Giới, nhưng vừa đến hồn phách quá nhiều, trong thời gian ngắn rất khó toàn bộ hấp thu tiêu hóa, thứ hai hắn tốc độ đột phá đã phi thường đáng sợ, nhận thiên đạo áp chế, cũng rất khó để hắn tại bảy sao Thiên Giới về sau nhanh chóng tấn cấp.

Dương Huyền Tàng tại đại chiến bên trong có thể đột phá cấp một bước vào tám sao Thiên Giới, thứ nhất là Thái Cực lực lượng, thứ hai cũng là Quỷ Tàng tự thân năng lượng, sớm đã tích lũy đến bình cảnh, trực tiếp xông vào bảy sao Thiên Giới đỉnh phong.

Giờ phút này, Quỷ Tàng không ngừng biến hóa quyết ấn, đem cảnh giới vững chắc xuống, huyết phù cùng quỷ văn ở trên người giao thế lấp lóe, hai loại sức mạnh sắp xếp tổ hợp, cuối cùng toàn bộ dung nhập trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền đạt được đại đạo vĩ lực tẩm bổ, rất nhanh liền đem thương thế vững chắc xuống, tiến vào chữa trị trong nhập định. Chỗ mi tâm Thái Cực ấn không ngừng lấp lóe, toàn thân hào phù lần lượt tiêu tan, hình thành hòa hợp lực lượng.

Mấy ngày về sau, lần nữa một đạo đột phá quang huy hàng lâm xuống, sau đó không lâu lại là một đạo.

Dương Thanh Huyền cùng nguyên thần thứ hai ngồi đối diện nhau, riêng phần mình bấm niệm pháp quyết, một người một hồn đều thu hoạch được đột phá.

Toàn lực lượng mới trên người Dương Thanh Huyền chảy xuôi chớp động, tại luân phiên khổ chiến cùng cơ duyên dưới, mấy lần bên bờ sinh tử giãy dụa, cuối cùng bước vào đến sáu sao Thiên Giới sơ giai.

Nguyên thần thứ hai cũng nhận cảm ứng, xông vào năm sao Thiên Giới đỉnh phong, so bản tôn yếu hơn cấp một.

Quỷ Tàng có chút mở mắt ra, chớp động lên sợ hãi lẫn vui mừng.

Hắn sau khi đột phá, hai người lại hợp thể, liền có thể ổn tại tám sao Thiên Giới sơ giai, mà Dương Thanh Huyền lực lượng không ngừng đề thăng đi lên, đối với hợp thể sau sức chiến đấu tăng phúc cực lớn, dạng này không chỉ có thể đánh tám sao Thiên Giới trung giai tồn tại, cho dù gặp gỡ tám sao Thiên Giới hậu kỳ đại cao thủ, cũng có sức tự vệ.

Dương Thanh Huyền chậm rãi mở hai mắt ra, đệ nhị nguyên thần quyết ấn nhất biến, liền trở về đến bản tôn trong cơ thể, song hồn hợp nhất, thực lực lần nữa đi lên bạo tăng.

“Đi thôi, đã chậm trễ thời gian rất lâu.”

Dương Thanh Huyền cũng không có sau khi đột phá vui sướng, ngược lại mặt mũi tràn đầy lo lắng.

Quỷ Tàng gật đầu, chớp động phía dưới, liền trở về quá huyền ảo ngày, Dương Thanh Huyền hóa thành một đạo độn quang, hướng thứ hai Vực Giới phương hướng kích - bắn đi.

...

“Vì sao lại có loại này tâm thần có chút không tập trung cảm giác? Lần trước có loại cảm giác này, vẫn là Dương Thanh Huyền tới làm phá hoại thời điểm, lại lần trước, chính là mấy triệu năm trước, liên tiếp xuất hiện loại cảm giác này, thật sự là bất tường báo hiệu a.”

Long Tinh ngồi ngay ngắn ở trong đại điện, tay bấm quyết ấn, lông mày gấp khóa chặt, không hiểu bực bội nước vọt khắp toàn thân, vô luận như thế nào đều không tĩnh tâm được.

“Thông, minh, nhật, giai, u...”

Long Tinh miệng phun mật nói, hai tay kết ấn, không ngừng đánh ra các loại phù văn, tại không trung thoáng hiện tiêu tan.

Cuối cùng sở hữu phù văn đều tụ chung một chỗ, tạo thành một cái cự đại ký hiệu, lộ ra thảm liệt mà hung ác quang mang, chiếu rọi toàn bộ đại điện.

Long Tinh sắc mặt đại biến, cả kinh kêu lên: “Đến cực điểm đại hung!”

Hắn kinh ngạc ngồi trên vương tọa, có chút không dám tin tưởng, vội vàng lần nữa kết ấn, thôi diễn thiên đạo, liên tiếp mấy lần, đều xuất hiện kết quả giống nhau.

Hắn mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, bỗng nhiên đứng người lên, ở trong đại điện đi qua đi lại, “Đúng là đến cực điểm điềm dữ, này báo hiệu tương truyền hết thảy mới xuất hiện mấy lần, một lần cuối cùng xuất hiện thời điểm, chính là ta thích chi nhất tộc hủy diệt, chẳng lẽ lần này...”

Long Tinh hãi hùng khiếp vía, loại kia bất an cảm giác càng ngày càng mạnh.

Hắn chợt lách người, liền biến mất ở trong đại điện.

Sau một khắc, trực tiếp xuất hiện tại trong một gian mật thất.

“Ai?!”

Trong mật thất chính ngồi xếp bằng cái này một nữ tử, bỗng nhiên mở hai mắt ra, kinh phẫn nộ quát, chính là Lạc Đinh Lan, khi nhìn thấy là Long Tinh về sau, càng là giận không kềm được, “Ngươi dĩ nhiên tùy ý xâm nhập ta mật thất!” Mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ cùng băng lãnh.

Long Tinh phức tạp nhìn nàng liếc mắt, nói ra: “Sự tình ra khẩn cấp, ta sợ không còn kịp rồi. Ta vừa mới tiến hành xem bói, là đến cực điểm điềm dữ, ta sợ...” Sắc mặt hắn khó coi, trầm giọng nói: “Không nói trước nhiều như vậy, ngươi đi theo ta.”

Lạc Đinh Lan lạnh lùng nói: “Ngươi lại muốn giở trò quỷ gì? Đừng cho là ta không biết tâm tư của ngươi, lần trước Dương Thanh Huyền bọn hắn tại Thần Hồ, ngươi ra tay với bọn họ.”

Long Tinh sắc mặt biến hóa, trong mắt bắn - ra lửa giận, lạnh giọng nói: “Là ai nói cho ngươi?”

Lạc Đinh Lan sầm mặt lại, tức giận đến toàn thân phát run, một chưởng liền đánh ra, quát lên: “Ngươi quả nhiên ra tay với bằng hữu của ta!”

Long Tinh trở tay liền đem Lạc Đinh Lan bắt lấy, bình tĩnh nói ra: “Có lẽ hành vi của ta có sai lầm, nhưng đều là bởi vì ta rất ưa thích ngươi a, từ khi tại trong tộc lần đầu tiên nhìn thấy ngươi, ta liền biết đời này lại không cách nào thích người khác. Ngươi mỗi lần nhìn xem Dương Thanh Huyền ánh mắt, chưa hề tại xem ta thời điểm xuất hiện qua, ta không chỉ có khổ sở, ta còn ghen ghét hắn, ghen ghét đến tận xương tủy.”

“Ngươi...”

Lạc Đinh Lan liều mạng giãy dụa, muốn tránh thoát ra, Long

Tinh tay lại không nhúc nhích tí nào, nàng quát: “Buông tay!”

Long Tinh trong lòng khổ sở, nói ra: “Lần này, ta sẽ buông tay. Nhưng ở ta còn có năng lực thời điểm, liền để ta lại bảo hộ ngươi một lần cuối cùng.”

Hắn năm ngón tay vồ lấy, Lạc Đinh Lan liền triệt để mất đi phòng ngự, cả người bị khống chế.

Long Tinh không ngừng đem quyết ấn đánh vào Lạc Đinh Lan trong cơ thể, hình thành chín đạo ánh sáng bảy màu, ẩn vào đi vào không gặp.

Lạc Đinh Lan cả kinh nói: “Ngươi làm cái gì?”

Long Tinh nói: “Lần này đến cực điểm điềm dữ xuất hiện, ta sợ chính mình là sống không được. Cái này phía dưới đại điện, ta chôn một bộ thiên quan. Không chỉ có kiên cố vô cùng, còn có thể đứng im thời không, che dấu hết thảy khí tức năng lượng. Ta hiện trên người đưa ngươi khí tức che dấu, lại đem ngươi đưa vào thiên quan bên trong, dạng này ngươi liền có thể trốn qua này kiếp.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2914: Thần Cung Chiến (21): Ái Biệt Ly

Lạc Đinh Lan kinh ngạc nói: “Đến cùng là cái gì chuyện gì xảy ra?”

Long Tinh lắc đầu nói: “Ta cũng không biết.” Hắn nhìn Lạc Đinh Lan liếc mắt, nói: “Nếu là ta lần này bất tử, tương lai có cơ hội, ta vẫn là sẽ giết Dương Thanh Huyền. Ta dung không được trong mắt ngươi có nam nhân khác.”

Nói xong, vung tay lên.

Một mảnh lam quang chớp động, Lạc Đinh Lan tại trong tiếng kêu sợ hãi, liền biến mất tại nguyên địa.

“Chậc chậc, thật sự là cảm nhân tình yêu cố sự đâu.”

Một đạo cười nhạo âm thanh truyền đến.

Long Tinh sắc mặt đại biến, kinh phẫn nộ quát: “Là ai?!” Đưa tay chộp một cái, một thanh chiến thương hiển hiện, tại không trung xoay tròn, liền kích - bắn đi.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ đại điện đều bị một thương này đâm xuyên.

Phía trước xuất hiện mấy đạo áo bào đen thân ảnh, người cầm đầu tay giơ lên, đẩy về phía trước, một vòng năng lượng hướng về phía trước khuếch tán, đem cái kia chiến thương ngăn lại.

Long Tinh con ngươi đột nhiên co lại, vẫy tay một cái, đem chiến thương thu hồi lại, chấp tại trong tay, lạnh lùng nói ra: “Báo lên tính danh!”

“Ha ha, không cần, xem ra ngươi đã làm tốt chết chuẩn bị. Bất quá ta có thể cho ngươi một cái sống sót cơ hội, chỉ cần quy thuận tại ta, liền có thể sống.”

Người cầm đầu từ tốn nói.

Sau lưng mấy đạo áo bào đen bên trong, đều truyền đến khinh miệt lặng lẽ cười âm thanh.

Long Tinh cười lạnh nói: “Nằm mơ! Các ngươi đã đi vào sáu Vực Giới, tự nhiên là vì Côn Khư mà tới. Ta đã bị Đế Ất đại nhân chọn làm thứ hai Vực Giới vực chủ, tự nhiên là đáng tin, tuyệt không có khả năng cùng Phạm Vô người làm bạn.”

Người cầm đầu kia nói: “Cái kia rất đáng tiếc, lại một vị tuyệt đại thiên tài phải bỏ mạng ở nơi này.”

Long Tinh kinh quát nói: “Tôn Dương chết rồi?”

Người cầm đầu cười nói: “Ngươi nghĩ rằng chúng ta là thế nào đến cái này? Đoàn đội lữ du sao?”

Long Tinh nội tâm chấn động mãnh liệt, Tôn Dương cùng hắn đều là tám sao Thiên Giới đỉnh phong tu vi, đã Tôn Dương đã vẫn lạc, như vậy hắn...

Trong lòng rung động xuống, lập tức đem ý niệm bài trừ, lộ ra thề sống chết kiên quyết.

Phía sau một vị người áo đen nói ra: “Chưởng giáo đại nhân, tiểu tử này sao làm phiền đại nhân tự mình động thủ, giao cho ta liền tốt.”

Người cầm đầu chính là phù đạt đến, nhàn nhạt nói ra: “Vẫn là ta tới đi, các ngươi đi trước thứ Tam vực giới.”

Sau lưng mấy người áo bào đen đong đưa, đồng thanh nói: “Phải.”

Liền lóe lên phía dưới, toàn bộ biến mất không thấy gì nữa.

Long Tinh phẫn nộ quát: “Muốn đi thứ Tam vực giới, trước hỏi qua ta không!” Hắn dùng hồng chung thanh âm quát to: “Tất cả mọi người nghe lệnh, giết những người đó!”

Trong cung điện lập tức tuôn ra đại lượng cao thủ, một chút gấp rút tiếp viện tới, lít nha lít nhít mấy trăm người, toàn bộ đem chưởng giáo vây quanh.

Về phần mặt khác cái kia biến mất mấy người, tung tích căn bản không phải bọn hắn có thể bắt được, hoàn toàn không cách nào truy tìm.

Long Tinh sắc mặt khó coi, đang muốn chính mình đuổi theo, lại trước mắt nhoáng một cái, chưởng giáo đã xuất thủ, hai ngón ở giữa nắm vuốt một đạo Linh phù, kích - bắn mà ra.

Linh phù kia tại không trung phiêu đãng, nháy mắt liền đến trước mắt, “Lốp bốp” bộc phát ra cường đại năng lượng, “Ầm ầm” một tiếng, hình thành một cái đáng sợ khí tràng, như chục triệu lôi đình giáng lâm, hướng bốn phương tám hướng đánh tung mà ra, đồng thời trong đó một đạo mạnh nhất lôi đình, chiếm cứ một nửa lực lượng, trực tiếp công hướng Long Tinh.

Bốn phương tám hướng võ tu kinh hãi, dồn dập xuất thủ, hướng linh phù kia lực lượng áp đi.

Long Tinh lắc một cái chiến thương, liền bay lên một đạo cự đại thương mang, hung hăng đâm xuyên mà đi, “Ầm ầm” một tiếng, liền đem cái kia đạo Linh phù đâm nát, sau đó người thương hợp nhất, hung hăng đâm về chưởng giáo.

[Truyen cua tui | Net]

“Ha ha, không tệ lực lượng đâu. Thích chi nhất tộc, quả nhiên có dị bẩm thiên phú, thật khiến cho người ta ao ước đâu.”

Chưởng giáo phất tay một chưởng liền chụp tới, “Ông” một tiếng, liền đem cái kia chiến thương ngăn trở.

Long Tinh tại không trung không ngừng xoay tròn, bộc phát ra chục triệu thương ảnh, mỗi một đạo đều hóa thành long hình, trong chốc lát hình thành thiên long cùng múa cảnh tượng.

Chưởng giáo thu hồi quyền đến, lần nữa đánh ra, bên trong hắc bào nổ bắn ra vô số kim mang, chiếu sáng cả nguy nga đại điện, giữa thiên địa tràn ngập hạo nhiên trang nghiêm chi khí.

“Bành! Bành! Bành!”

Những cái kia hóa rồng thương đều kích trên quyền mang, toàn bộ đều bị ngăn trở.

Về phần Long Tinh những cái kia thủ hạ công kích, liền càng là phù du lay cây, căn bản không có nổi chút tác dụng nào.

Long Tinh khẩn trương, quát: “Mọi người đi mau!”

Hắn đã phát hiện, cho dù lại nhiều người, cũng chỉ là hi sinh, sẽ không đối với cục diện chiến đấu có bất kỳ trợ giúp nào, chính mình bỗng nhiên một lần thương, đem giữa thiên địa thích lực lượng đều hút hết không còn, cái kia thương trong chốc lát biến đến đỏ bừng như máu, Long Tinh khuôn mặt cũng biến thành dữ tợn đáng sợ.

“Đãng thế một thương!”

“Ầm ầm!”

Long Tinh cầm trong tay chiến thương, xoay quanh đánh

xuống.

Cái kia trên thân thương vô số phù văn bạo khởi, tại không trung nổ tung.

Sở hữu năng lượng đều bị càn quét mà xuống, hình thành đáng sợ thương bão táp.

“Chậc chậc, không sai, coi như không tệ, không tiếc đem bản mệnh binh khí nổ tung, nhờ vào đó một kích muốn làm tổn thương ta, mặc dù ý nghĩ ngây thơ, nhưng can đảm lắm nha.”

Chưởng giáo chắp tay trước ngực, trên thân kim mang càng thêm rực rỡ, vô số Xá Lợi Tử dòng năng lượng chuyển, tại sau lưng hình thành một mảnh kỳ dị trang nghiêm cảnh tượng, phảng phất Cực Lạc Tịnh Thổ, có vô số vĩ ngạn thân ảnh ở trong đó hiển hiện.

“Ầm ầm!”

Cái kia uy lực một thương, đánh vào cái này dị tượng bên trong, tự hành nổ vỡ ra đến, hủy thiên diệt địa năng lượng trùng kích ra, lại không thể rung chuyển cái này dị tượng mảy may.

“Cái gì?!”

Long Tinh trong lòng chấn động mãnh liệt, cả người đều bị dại ra.

Chính mình dẫn bạo bản mệnh thần khí một kích, thế mà liền đối phương phòng ngự cũng không thể rung chuyển mảy may, một trái tim nháy mắt rơi vào đáy cốc.

Tại thời khắc này, nội tâm của hắn ngược lại trở nên yên tĩnh đứng lên, trong đầu hiện lên Lạc Đinh Lan thân ảnh, thầm nghĩ: “Tiểu Lan, ngươi nhất định muốn hảo hảo sống sót.”

Sau đó hai tay bấm niệm pháp quyết, vô số khủng bố lực lượng từ trong cơ thể bạo phát đi ra, thân thể lần nữa biến hình, bành trướng mấy lần, trực tiếp hóa thành Thích Tá giống như quái vật, tám sao Thiên Giới đỉnh phong lực lượng, lần nữa đi lên trèo thăng.

“Thế mà bỏ qua linh trí của mình, coi đây là đại giới đem đổi lấy cảnh giới đề thăng, đây là Thích tộc người sau cùng bí pháp sao? Trở về thuần túy năng lượng trạng thái, sáu Vực Giới mỗi một tầng vực chủ, Đế Ất thật sự là chọn đúng a.”

Chưởng giáo trong mắt quang mang chớp động, hiển hiện một tia sóng lăn tăn, bị Long Tinh một cử động kia xúc động tiếng lòng.

Hắn tay giơ lên, sau lưng vô số dị tượng đều tiêu tan, lòng bàn tay đường vân trở nên quang mang sáng rõ, chiếu rọi càn khôn.

“Bàn Nhược Thần Chưởng!”

“Ầm ầm!”

Kim quang những nơi đi qua, vạn vật đều nát.

Long Tinh cuồng hống một tiếng, trong ánh mắt kia tràn đầy hung mang, không có bất luận cái gì linh trí cùng tình cảm, thân thể khổng lồ tại không trung nhoáng một cái, màu xanh thẳm quang huy phóng lên tận trời, há miệng phun ra ra một vệt sáng, như xanh thẳm bầu trời biển rộng, trút xuống.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ lực lượng oanh cùng một chỗ, thiên tuyệt đất diệt, càn khôn vỡ nát, một mảnh sơn hà cảnh tượng triệt để xóa đi, hóa thành hư vô.

Toàn bộ tầng thứ hai Vực Giới bắt đầu sụp đổ.

Những trấn thủ kia tầng thứ hai võ tu, còn chưa chạy ra bao xa, liền bị càn quét đi vào, toàn bộ hóa thành kiếp tro.

Long Tinh thân thể bị Bàn Nhược kim quang bao phủ, tại không trung sụp đổ.

“Tiểu Lan...”

Cái kia xấu xí khuôn mặt dữ tợn, lần nữa biến trở về thanh tuyển tiêu sái anh tư, tuyệt đại mỹ nam tử, nhìn liếc mắt hóa thành hư vô đại địa.

Tại thời khắc này, sở hữu ý niệm tan hết, chỉ còn lại một đạo tưởng niệm.

Người có tám khổ, sinh, lão, bệnh, tử, oán tăng biết, ái biệt ly, cầu không được, năm lấy uẩn.

Trước đó là cầu không được khổ, hiện tại là ái biệt ly.

Chương 2915: Thần Cung Chiến (22): Đại Trận

Chưởng giáo vung tay lên, liền thu liễm toàn thân kim quang, đứng trên hư không, áo bào đen bay phất phới.

Long Tinh hai mắt cụp xuống, hướng hướng cái kia hủy diệt vô tận đại địa, là tính mạng hắn bên trong cuối cùng liếc mắt, sau đó dùng hết lực lượng cuối cùng, hữu quyền một nắm, thân thể "Phanh" một tiếng nổ tung, hóa thành điểm điểm tinh quang, tản vào hư không.

"Cái này hư vô khắp mặt đất, còn cất giấu ngươi chỗ người yêu, xem như đối với ngươi dũng khí ngợi khen, ta liền để nàng tiếp tục sống sót đi."

Chưởng giáo quay người lại, đi vào hư không, biến mất không thấy gì nữa.

Giữa thiên địa chỉ còn lại cuồng bạo năng lượng dòng nước xiết, cùng đìu hiu băng lãnh cương phong, tại Vực Giới bên trong hây hẩy.

Nửa tháng về sau...

Một đạo tinh hồng quang mang, bắn vào vùng trời này mang hư không, lấy tốc độ cực nhanh độn bay.

"Chính là cái này!"

Cái kia huyết sắc hồng quang lóe lên, hóa ra Dương Thanh Huyền thân ảnh, tràn đầy kinh hãi nhìn qua vùng hư không này, tự lẩm bẩm: “Toàn bộ hóa thành kiếp tro... Lạc Đinh Lan...”

Hắn vội vàng hỏi: “Quỷ Tàng, nhanh nhận ra một chút cái này hư không bên trong hồn phách, nhưng có...” Hắn muốn hỏi nhưng có Lạc Đinh Lan, nhưng lời nói một đến miệng, trong lòng run lên, liền không dám hỏi ra.

Quỷ Tàng nói: “Thời gian quá lâu, sợ là đã có hơn nửa tháng, nơi này hồn phách sớm đã tiêu tán hoặc là tiến vào luân hồi.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt dị thường khó coi, hắn Hỏa Nhãn Kim Tinh hướng lục hợp bát hoang quét tới, không buông tha bất luận cái gì một chỗ tọa độ không gian.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, từ một chỗ hư không bên trong bị nhiếp ra một đoàn màu lam quang huy, là một cái thích lực lượng kết tinh, hiện lên tay cầm hình dạng.

Cái kia kết tinh rơi vào chưởng trung, Dương Thanh Huyền trong đầu nháy mắt hiện lên một đạo hình tượng, Long Tinh máu me khắp người, hữu quyền liều mạng một nắm, đem toàn bộ lực lượng ngưng kết thành cái này thích lực lượng kết tinh, giấu vào hư không, sau đó thân thể “Phanh” nổ tung sụp đổ, hóa thành bụi bặm.

Dương Thanh Huyền sắc mặt thay đổi, cẩn thận nhìn chằm chằm cái kia thích lực lượng kết tinh, dùng ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, cái kia kết tinh tách ra lam sắc quang mang, tại không trung xoay tròn, một chút xíu phân giải, cuối cùng “Soạt” một tiếng tiêu tán, tại không trung xuất hiện mấy chữ: Tiểu Lan ở phía dưới thiên quan bên trong.

Đây là Long Tinh trước khi chết, đem lực lượng cuối cùng ngưng tụ thành một đạo tin tức, mà lại chỉ có thích lực lượng người sở hữu mới có thể mở ra, nếu là lực lượng khác đụng vào phía dưới, liền sẽ nháy mắt nổ tung.

Dương Thanh Huyền vừa sợ lại thích, ánh mắt chớp động, nhìn về phía cái này vô tận thương khung, đột nhiên cúi người chào, nói: “Tạ ơn.”

Nói xong, liền thân ảnh lóe lên, hướng cái kia hư vô sâu trong lòng đất bay đi.

Sau đó không lâu, quả nhiên phát hiện một chỗ không gian phong bế, bị bí pháp ẩn tàng.

Dương Thanh Huyền tuỳ tiện đem phá vỡ, từ bên trong lấy ra một bộ đen kịt quan quách, vội vàng mở ra, Lạc Đinh Lan chính hoàn hảo không chút tổn hại nằm ở bên trong, lại sớm đã lệ rơi đầy mặt, bên ngoài phát sinh hết thảy, tất cả đều tại cảm giác của nàng phía dưới, vừa thấy được Dương Thanh Huyền, nhịn không được “Ô ô” khóc lớn lên.

Dương Thanh Huyền an ủi nàng nói: “Không sao.”

Lạc Đinh Lan hai mắt đỏ bừng, bi thương khó tiêu, rất nhanh liền đã ngủ mê man.

Dương Thanh Huyền đưa nàng thu nhập Thánh khí bên trong, tầng thứ hai Vực Giới dù hủy, nhưng y nguyên tìm tới không ít người sống, hỏi thăm phía dưới, đã tìm được tầng thứ ba nhập khẩu.

Nhưng đằng sau mấy tầng Vực Giới, đồng dạng bị chưởng giáo phá hủy hơn phân nửa, trấn thủ người tung tích hoàn toàn không có, sợ cũng đã thảm tao độc thủ.

Mấy ngày về sau, Dương Thanh Huyền mới tại tầng thứ năm tìm được lối ra, tiến vào thứ sáu Vực Giới.

Vừa bước vào trong đó, liền cảm nhận được một luồng khí tức đáng sợ đập vào mặt, giống như là tiến vào Tu La sát tràng, vô số tâm tình tiêu cực hỗn loạn mà tới, cùng một chỗ tập trong đầu của hắn.

“Thần thức công kích?!”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, vội vàng tay bấm quyết ấn, ổn định tâm thần.

Những thần thức kia công kích như từng đạo lăng lệ trảm kích, xông vào trong thức hải của hắn, điên cuồng thi ngược.

Bất quá hai cái hô hấp công phu, Dương Thanh Huyền liền sắc mặt trắng bệch, kinh hoảng nói: “Làm sao sẽ mạnh như vậy?!”

Hắn song hồn hợp nhất, lại có thập đại võ hồn, thần thức bên trên vượt xa võ giả bình thường, nhưng dù vậy, cũng chống đỡ không nổi.

Vội vàng triệu hoán Quỷ Tàng, nháy mắt không giữ quy tắc thể, biến thành Dương Huyền Tàng.

Cái này mới dần dần đem cái kia thần thức vững chắc xuống, đem sở hữu công kích toàn bộ chống cự ra ngoài.

Dương Huyền Tàng Hỏa Nhãn Kim Tinh, nhìn về phía lục hợp bát hoang, nơi này hắn từng đi theo Đế Ất đến qua, là một mảnh hoang vu thế giới, chỉ có nguyên thủy nhất lực lượng trong hư không lưu động, mà giờ khắc này lại là các loại cuồng bạo chi khí phun trào, giống như là tiến vào Địa Ngục.

“Nơi này bị người bố trí trận pháp.”

[truyen※cua tui ΘΘ vn]

Dương Huyền Tàng quan sát sau một lúc, giật mình tự lẩm bẩm.

Tại không trung có thật nhiều kỳ dị phù văn cùng quy tắc lưu động, hiển nhiên không phải hiện tượng tự nhiên, mà là hậu thiên gây nên.

Dương Huyền Tàng hướng phía trước bước ra một bước, hư không bên trên lập tức hiện ra ngàn vạn sát ý, như biển vọt tới, muốn đem hắn giảo sát thành kiếp tro.

Dương Huyền Tàng lạnh hừ một tiếng, đưa tay vận chuyển ngự hỏa Tiên quyết, Lục Đạo Huyễn Diễm nháy mắt tại thân thể bốn phía xuất hiện, hình thành một cái cự đại phòng ngự tính hỏa cầu.

“Ầm ầm!”

Những như biển kia sát ý xông vào hỏa cầu bên trong, dẫn tới hỏa văn nổ tung, nhưng lại khó thương hắn mảy may.

“Thật mạnh đại trận, bảy sao Thiên Giới phía dưới căn bản không có khả năng tiến vào, hơn phân nửa là chưởng giáo bày ra này trận.”

Dương Huyền Tàng sắc mặt âm trầm, tiếp tục đi đến phía trước.

Đột nhiên nhìn thấy phía trước một thân ảnh, chính ngồi xếp bằng hư không, tay bấm quyết ấn, sắc mặt trầm ngưng, tựa hồ bị nhốt rồi.

Dương Huyền Tàng cả kinh há to mồm, kêu lên: “Tử tâm!”

Phía trước thân ảnh kia chính là tử tâm Thần Vương, nghe được Dương Huyền Tàng thanh âm, vội vàng mở hai mắt ra, kinh hỉ nói: “Dương Thanh Huyền!”

Dương Huyền Tàng vội vàng chạy tới, nói: “Tử tâm, ngươi tại sao lại ở đây?”

Tử tâm trên mặt vui mừng tán đi, bĩu môi hừ lạnh nói: “Ngươi cái này không có lương tâm, còn nhớ rõ ta nha!” Nàng lật ra bạch nhãn, lại nói ra: “Chúng ta thu được đế tộc đưa tin, biết Hỗn Độn Thần Cung cùng sáu Vực Giới có đại sự xảy ra, vội vàng tinh trì chạy đến, không muốn lại bị nhốt vào này trong trận.”

Dương Huyền Tàng hỏi: “Đây là cái gì trận, lại lợi hại như thế.”

Tím thầm nghĩ: “Đây là từ xưa đến nay thứ nhất sát trận, phàm là tiến vào này trận giả, chỉ có một người đã từng phá giải qua.”

Dương Huyền Tàng tò mò hỏi: “Là ai?”

Tím thầm nghĩ: “Phạm Vô.”

Dương Huyền Tàng sững sờ, tử tâm lại nói: “Năm đó phù đạt đến đi theo đế tộc thời điểm, đã từng bày ra này trận đối kháng Phạm Vô, nghĩ không ra lại gặp được chuyển, bây giờ lại dùng này trận tới đối phó đế tộc.”

Dương Huyền Tàng mãnh mà nhìn chằm chằm vào phía trước, nghẹn ngào cả kinh nói: “Đó là cái gì?!”

“Cái gì?” Tử tâm quay đầu lại, chỉ thấy phía trước hoàn toàn mờ mịt, trừ hỗn loạn năng lượng ngoài, không có vật gì khác nữa.

Đột nhiên, một cỗ cảm giác hết sức nguy hiểm giáng lâm, tử tâm đột nhiên quay người, kinh quát nói: “Ngươi làm cái gì?!”

Chỉ thấy Dương Huyền Tàng cầm trong tay Bách Quỷ Dạ Hành, bỗng nhiên bổ xuống.

Kiếm bên trên hỗn hợp có Thái Huyền Kiếm ý, quỷ khí, Lục Đạo Huyễn Diễm các loại lực lượng, cơ hồ là hắn đỉnh phong một kích.

“Đương nhiên là giết ngươi! Còn có thể làm cái gì.” Dương Huyền Tàng khuôn mặt dữ tợn, thủ hạ hào nghiêm túc.

“Ngươi, ngươi chuyện gì xảy ra?!”

Tử tâm sắc mặt tái mét, kinh sợ đưa tay chặn lại, vô số tử mang từ lòng bàn tay tràn ra, chính là Thiên Chi Thần Dụ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2916: Thần Cung Chiến (23): Tự Cho Là Đúng

Nhưng thần dụ ánh sáng chưa hình thành, liền bị Dương Huyền Tàng một kiếm chém vỡ nát, đáng sợ kiếm khí nổ xuống, chém ở tử tâm trên cánh tay, đưa nàng cả người bao phủ đi vào.

“A!.”

Tử tâm kêu thảm một tiếng, bị một kiếm đánh bay, trên thân tuôn ra vô số vết kiếm, toàn bộ cánh tay phải càng là triệt để phế bỏ, nháy mắt liền rơi vào một thân tổn thương.

Nàng cả giận nói: “Vì cái gì?!”

Dương Huyền Tàng cười lạnh nói: “Còn giả, lấy tử tâm tu vi, căn bản ngăn không được ta đánh lén một kiếm, không chết cũng muốn trọng thương, ngươi mặc dù nhìn qua tổn thương cực thảm, nhưng trên thực tế cũng không phải là rất nghiêm trọng.”

Tử tâm giận dữ hét: “Liền bởi vì cái này? Ngươi liền không sợ một chút đem ta giết, kết quả phát hiện ta là thật?”

Dương Huyền Tàng nói: “Một kiếm này chỉ là càng thêm chứng thực mà thôi, ngươi gọi ta câu nói đầu tiên, ta liền biết ngươi là giả, bởi vì tử tâm căn bản không biết ta.”

Tử tâm kinh ngạc nói: “Cái này, làm sao có thể? Ta rõ ràng từ sóng não của ngươi bên trong bắt được tử tâm tin tức, đồng thời y theo sóng não của ngươi huyễn hóa mà ra nhân vật, không có khả năng sai, nàng rõ ràng cùng ngươi có thật nhiều qua lại gặp nhau.”

Dương Huyền Tàng cười nhạo nói: “Tự cho là đúng đồ vật, ngốc -D đi?”

Lười giải thích, lần nữa một kiếm bổ tới, vô số âm trầm quỷ khí quấn trên kiếm khí xoay tròn, đồng thời nương theo lấy Lục Đạo Huyễn Diễm, càng là hình thành một cỗ như Địa ngục đau thương cảnh tượng, cùng đại trận này hoàn cảnh hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh.

“Tử tâm” nghiến răng nghiến lợi, quát lên: “Chết đi!”

Thân ảnh lóe lên, liền biến thành một cái khuôn mặt đáng ghét, mặt mũi tràn đầy màu trắng bệch nam tử, đằng không bay lên, nhưng lại chỉ còn lại một cánh tay, trực tiếp đưa tay hướng phía trước một trảo, vô số lãnh nguyệt giống như quang huy kích - bắn mà ra, chụp vào kiếm khí kia.

Nam tử mặt mũi tràn đầy lửa giận, cho dù không thay đổi tử tâm, hắn cũng có niềm tin tuyệt đối đánh giết Dương Huyền Tàng, kết quả hiện tại hoàn toàn ngược lại, dời lên tảng đá nện chân của mình, bị đối phương tương kế tựu kế, trực tiếp đánh lén một chiêu, bị trọng thương.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ lực lượng hỗn cùng một chỗ, khuấy động trời cao, hình thành to lớn phong bạo, hướng Dương Huyền Tàng phương hướng dời đi.

“Thật mạnh!”

Dương Huyền Tàng biến sắc, giơ kiếm tái xuất một chiêu, chém hướng về phía trước.

“Ầm ầm!”

Kiếm khí ngang qua, đem cái kia phong bạo chém thành hai khúc.

Lập tức đối trước mắt nam tử này có cơ bản phán đoán, tu vi hẳn là tám sao Thiên Giới hậu kỳ dáng vẻ, nhưng bị chính mình trọng thương về sau, hiện tại chỉ có thể phát huy ra tám sao Thiên Giới trung giai tả hữu thực lực.

Nam tử kia hú lên quái dị, lóe lên liền biến mất không thấy gì nữa.

Dương Huyền Tàng tay bấm quyết kiếm, từng đạo sáng loáng thần kiếm phá hư mà ra, uốn lượn tại quanh thân, hình thành một mảnh sâm nhiên kiếm giới.

“Bành!”

Đột nhiên mảng lớn thần kiếm bạo liệt, lãnh nguyệt quang huy hóa thành trảm kích mà tới.

Dương Huyền Tàng quyết ấn nhất biến, toàn bộ kiếm giới phi tốc thu liễm, trước người hội tụ thành một thanh cự kiếm, chém ra ngoài.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ lực lượng lần nữa nổ tung, hình thành phong bạo lại là chếch đi hướng Dương Huyền Tàng, có thể thấy được về mặt sức mạnh, vẫn là Dương Huyền Tàng yếu một bậc.

“Hừ!”

Dương Huyền Tàng Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, lần nữa kết kiếm quyết, chém về phía cơn bão táp này.

“Oanh”, phong bạo một chút nổ vỡ ra, nam tử kia từ bên trong vọt ra, quát: “Chết!” Trực tiếp một tay chụp vào Dương Huyền Tàng trán.

“Muốn chết là ngươi!”

Dương Huyền Tàng chân đạp Đạo Bộ, tiến ra đón, trong mắt Hỏa Nhãn Kim Tinh chớp động, sớm đem hết thảy nhìn xuyên.

Nam tử kia đột nhiên giật mình trong lòng, không hiểu liền có loại cực độ cảm giác nguy cơ, đặc biệt là Dương Huyền Tàng cái kia một đôi Hỏa Nhãn Kim Tinh, tựa hồ đã sớm xem thấu hắn tiềm ẩn, để toàn thân hắn run rẩy.

Nam tử kia nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng thân ảnh, song đồng đột nhiên co lại, nghẹn ngào kêu lên: “Đạo Bộ? Không được!”

Hắn một trảo, bị Dương Huyền Tàng Đạo Bộ vọt tới, sau đó đáng sợ kiếm ý giữa trời bổ xuống.

Bách Quỷ Dạ Hành bên trên hỗn hợp có bảy tám loại cường đại lực lượng, hình thành năm màu rực rỡ chi sắc, không trung xuất hiện vô số hoa mỹ thần huy.

“Đáng chết a!”

Nam tử liều mạng gào thét, hắn tay trái bắt ra ngoài, tay phải lại không có, hiện tại đại kiếm mang theo lưu quang trực tiếp xuất hiện trên đầu, hoảng sợ muôn dạng, lực lượng toàn thân bộc phát đến đỉnh phong, sau lưng hóa hiện ra Pháp Thiên Tượng Địa, hung hăng một quyền đánh phía cái kia đại kiếm.

Nắm đấm vừa ra, còn chưa súc tích lực lượng, Bách Quỷ Dạ Hành liền đã đánh xuống, chém trên nắm đấm, đem Pháp Thiên Tượng Địa trực tiếp chém vỡ nát.

“Ầm ầm!”

Nam tử kêu thảm một tiếng, trên đầu xuất hiện một đạo cực sâu khe hở, vô số máu tươi cùng óc bắn ra tới.

Vết kiếm kia từ đỉnh đầu một mực hướng trên mặt vỡ ra, cho đến ngực.

“A!.”

Nam tử bay ra ngoài, thống khổ không trung giãy dụa, liều mạng lấy ra các loại thiên tài địa bảo nhét trong miệng.

Dương Huyền Tàng nói thầm một tiếng “Đáng tiếc”, cuối cùng cái kia một chút, chính mình ánh mắt quá kiên định, làm cho đối phương thấy được nguy hiểm, nếu không một kiếm này xuống dưới đã đem đối phương bổ chết rồi.

Hắn thu hồi Bách Quỷ Dạ Hành, lấy ra chiến kích, đuổi theo bổ đi lên.

Nam tử kia lúc trước bị chém đứt một cái tay, đều không phải quá nặng tổn thương, bây giờ bị bổ ra đầu, kiếm khí nhập thể, thương thế nặng không cách nào lại nặng, lại trọng một chút liền là chết.

Thấy Dương Huyền Tàng đuổi theo bổ tới, phẫn nộ hét lớn một tiếng, liền hướng nơi xa bỏ chạy.

“Oanh!”

Dương Huyền Tàng một kích bổ cái không, lạnh hừ một tiếng, đại trận này bên trong quỷ dị vô cùng, sát cơ trùng điệp, đối phương tùy tiện chạy loạn không có vấn đề, hắn tùy tiện loạn chạy khả năng liền treo.

Lập tức lấy ra Âm Dương Kính, hướng không trung tế ra.

Tấm gương nhoáng một cái, to lớn bạch quang chiếu rọi xuống tới, trực tiếp đem nam tử kia chiếu ở.

“A!.”

Nam tử kêu thảm, liều mạng dùng tay ôm đầu, đầu lâu bên trong huyết nhục cùng chất lỏng không ngừng hòa tan, không có giãy dụa mấy lần, liền triệt để chết rồi.

Dương Huyền Tàng thu Âm Dương Kính, mãnh mà tiến lên, hai tay phi tốc bấm niệm pháp quyết, thi triển bí pháp, đem nam tử kia hồn phách rút ra.

Cái kia hồn phách liều mạng giãy dụa, tản mát ra lực lượng cuồng bạo, gào thét không thôi, “Ngươi lại muốn sưu hồn một vị tám sao Thiên Giới hậu kỳ cường giả, ngươi nhất định sẽ bị phản phệ mà chết, mà lại tử trạng cực thảm!”

Dương Huyền Tàng lạnh lùng nói: “Ta ngay từ đầu liền nói, ngươi bất quá là cái tự cho là đúng đồ vật, ta uốn nắn ngươi mấy vấn đề: Một, ngươi đã không phải là tám sao Thiên Giới hậu kỳ cường giả, mà chỉ là một người chết, hoặc là một cái ngốc -D; Hai, ta có thể hay không bị phản phệ mà chết, đây là chuyện của ta, không có quan hệ gì với ngươi, nếu là đời sau có cơ hội, khuyên ngươi bớt can thiệp vào người khác sự tình, chỉ tiếc, ngươi liền đời sau cũng không có.”

Dương Huyền Tàng mở to miệng, đem cái kia hồn phách trực tiếp cắn ở trong miệng, sau đó ngồi xếp bằng hư không, thi triển sưu hồn chi pháp.

Dương Huyền Tàng bộ mặt, bởi vì cái kia hồn phách kịch liệt giãy dụa, mà không ngừng phân giải thành huyết phù, tựa như là hủy dung.

Cái kia hồn phách ký ức, một chút xíu bị rung ra đến, tràn vào đến thức hải bên trong.

Tại trong đại trận mặt khác sáu nơi địa phương, đều ngồi xếp bằng một tên người áo đen, đồng thời trong lòng xúc động, đồng loạt lộ ra giật mình thần sắc, nhìn hướng một phương hướng nào đó.

“Sâm chết rồi?”

Một người trong đó sắc mặt khôi phục bình thường, hai mắt bên trong tinh quang chớp động, lẩm bẩm: “Sâm thực lực vốn chính là yếu nhất, nếu không phải hắn có thể bắt giữ người sóng não, biến hóa ra vô pháp khám phá huyễn tượng, căn bản là không có tư cách tới đây chủ trì đại trận.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2917: Thần Cung Chiến (24): Hư Không Đánh Cờ

“Tới là người phương nào? Lại có thể phá mất sâm biến hóa chi thuật, xem ra tuyệt không phải hạng người bình thường. Thật có chút chờ mong đâu, đến điểm đáng tin cậy chút đi, nếu không an vị tại cái này chủ trì đại trận, không khỏi quá nhàm chán.” Một chỗ khác, một tên người áo đen khóe miệng lộ ra một tia âm hiểm cười.

“Nếu là sâm hồn phách bị đối phương rút ra, cái này huyền bí của đại trận chẳng lẽ không phải muốn tiết lộ? Bất quá sâm vốn là am hiểu công kích linh hồn, hẳn là không dễ dàng như vậy bị người rút hồn đi.”

Lại một nơi, một tên áo bào đen lão giả ngồi xếp bằng hư không, mũ túi lấy xuống, tóc bạc trắng cùng mày trắng, cau mày tự lẩm bẩm.

“Kỳ thật rút không rút hồn đều không có gì, đại trận này cũng không phải cái gì ghê gớm đồ vật, lại giết các ngươi một người, liền có thể trực tiếp xông qua.”

Lão giả phía trước, không gian có chút chấn động, truyền đến một đạo mỉa mai thanh âm, sau đó một đạo hồng mang xé rách hư không xuất hiện.

Lão giả biến sắc, song đồng trợn trừng, quát: “Ngươi là ai?!”

Cái kia hồng mang tại không trung xoay tròn, chậm rãi bay thấp xuống tới, hóa thành một tôn vĩ ngạn thân ảnh, hai mắt bên trong bắn - ra điểm điểm hàn mang, cường hoành vô song khí thế nháy mắt bạo phát đi ra, càn quét mà đi.

Lão giả vội vàng đứng dậy, đồng dạng phóng xuất ra tuyệt đỉnh khí thế, hai cỗ lực lượng tại không trung đối oanh, nổ tung ra vô số phong bạo, hướng bốn phương tám hướng xoáy đi.

Thân ảnh kia cười nhạo một tiếng, một bước tiến lên, tay giơ lên, đầy trời giết chóc trận khí liền bị bài xích mở, giữa thiên địa hiện ra một mảnh hồng hà.

Lão giả song đồng co rụt lại, cả kinh kêu lên: “Ngươi là...”

Thân ảnh kia lạnh lùng nói: “Đã đã biết bản tọa thân phận, có thể an tâm chết đi.”

...

“Lại chạy vào mấy con chuột nha, hiện tại người, cả ngày liền biết chém chém giết giết, nhao nhao muốn an tĩnh một hồi đều không được, một chút lòng công đức đều không có.”

Tại một chỗ tĩnh mịch trong hư không vũ trụ, vạn vật tịch diệt, lơ lửng lấy một tấm bàn cờ, Phù Trăn cùng Đế Ất hai người, ngồi đối diện nhau, các chấp nhất cờ.

Phù Trăn nhẹ nhàng buông xuống một viên hắc tử, nói: “Quan.”

“Ta cũng luôn luôn đề xướng ba giảng tứ mỹ, trong đó có một cái giảng vệ sinh, trông thấy rác rưởi muốn quét dọn, không làm sao rác rưởi quá nhiều.”

Đế Ất đem một viên bạch tử buông xuống, nói: “Bay.”

Phù Trăn mặt không biểu tình, tay cầm cờ đen, nhìn qua cái kia bàn cờ, tựa hồ tại suy nghĩ sâu xa.

Một thân hắc bào Mật tiên sinh đứng sau lưng Đế Ất, khẩn trương nhìn xem ván cờ, nín hơi, sớm đã là hai tay mồ hôi lạnh.

Phù Trăn buông xuống một tử, nói: “Trấn.”

Cái kia hắc tử rơi xuống, phát ra “Ba” thanh thúy thanh âm, toàn bộ ván cờ lập tức sinh ra cự biến hóa lớn, bạch tử một phương, lập tức bị khốn trụ mảng lớn, tràn ngập nguy hiểm.

Đế Ất nhíu mày, đối với mảnh này quân cờ tình thế nguy hiểm làm như không thấy, tại Phù Trăn hạ “Quan” hình địa phương, rơi xuống một tử, nói: “Xông.”

Phù Trăn cười lạnh một tiếng, lại hạ một con, nói: “Hổ.”

Cờ bên trên chi thế lần nữa biến hóa, phảng phất hình thành một cỗ khó mà địch nổi chi thế, từ thế cờ bên trên phá xuất. Vô số tối nghĩa khó hiểu hư quang tại không trung xen lẫn lấp lóe, đem hai người toàn bộ bao phủ.

Đế Ất sầm mặt lại, lại kêu lên một tiếng đau đớn, khóe miệng tràn ra máu tươi, lại là bị tổn thương.

Mật tiên sinh hoảng hốt, cả kinh nói: “Đế Ất đại nhân!”

Hắn muốn tiến lên đây, lại bị đạo ánh sáng kia ngăn trở, vô pháp tiến lên mảy may, không khỏi khẩn trương, liều mạng vận chuyển nguyên công, nghĩ muốn xuất thủ oanh kích.

Đế Ất đột nhiên tay giơ lên, lòng bàn tay hiện ra một bộ bỏ túi kim sắc quan quách, nói với Mật tiên sinh: “Cầm đi cho người kia.”

Mật tiên sinh cả kinh nói: “Vậy đại nhân ngươi...”

Đế Ất lắc đầu nói: “Ta tạm thời không có chuyện làm, chỉ là nhất thời rơi vào hạ phong, Phù Trăn tạm thời còn giết không được ta.”

Mật tiên sinh đưa tay tiếp nhận quan quách, bỗng nhiên hóa thành hư quang, liền muốn không phá mà đi.

Phù Trăn một chụp thế cờ, những quân cờ đen trắng kia “Rầm rầm” bay lên, tại không trung hóa thành từng đạo cực phú thần huy, như tinh thần, sắp xếp tại không trung, đem Mật tiên sinh đường ngăn trở.

Mật tiên sinh tay phải vồ một cái, chân khí hóa kiếm, liền bổ tới.

“Xùy!”

Kiếm quang đem hư không cắt.

Những cực kia phú thần huy tất cả đều bộc phát ra chói mắt cường quang, tại không trung biến thành từng tôn to lớn kim loại thân thể, vô số phù văn cùng trận văn ở trên người giao hội lấp lóe, bộc phát ra cường đại tinh thần chi lực.

“Binh khí hình người?!”

Mật tiên sinh sững sờ, thủ đoạn run run, lần nữa huy kiếm chém ra.

Một bổ phía dưới, liền phân ra ngàn vạn đạo kiếm mang, đem những này cực phú thần huy toàn bộ bao phủ.

“Phanh phanh phanh!”

Kiếm khí tung hoành, lại cũng chỉ tại những này hình người binh khí bên trên bổ ra dấu vết mờ mờ.

Đế Ất cả kinh nói: “Tinh hạch?”

Phù Trăn gật đầu nói: “Chính là tinh hạch. Những này hình người binh khí tất cả đều là tinh hạch tạo ra, hơn nữa là cấp cao nhất cái chủng loại kia tinh hạch, mỗi người hình binh khí tiền thân, đều đầy đủ trở thành đỉnh cấp tông môn chủ tinh. Bất quá bọn hắn đối phó phạm mật vẫn là chênh lệch một chút.”

Đế Ất nói: “Nếu biết chênh lệch một chút, vì cái gì còn muốn phóng xuất chịu chết?”

Phù Trăn cười nói: “Vừa đến ta bên này nhân thủ không đủ, có thể cản một trận là một trận; Thứ hai cũng có thể chân chính thí nghiệm một chút những thứ này uy năng. Phản chính vũ trụ lớn, chủ tinh còn nhiều, hư hại tương lai lại từ từ luyện chứ sao.”

Đế Ất cả giận nói: “Bại hoại!”

đọ c truyện với https://truyencu a tui.net/

...

Trong trận pháp, Dương Huyền Tàng cưỡng ép lục soát sâm hồn phách, đối tự thân xung kích cực lớn, tám sao Thiên Giới sơ giai Huyết Thân không ngừng vỡ nát, nhưng rất nhanh lại ngưng tụ, không chỉ có là nhục thân, hồn phách cũng nhận rung động cực mạnh.

Cũng may Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng đều là thiên phú dị bẩm, có đủ loại kì lạ chỗ huyền diệu, nếu không người bình thường, sớm đã bị phản phệ chết rồi.

Bởi vì làm đối thủ là chưởng giáo, Dương Huyền Tàng không dám khinh thường, cái gọi là biết người biết ta, trăm trận trăm thắng, sở dĩ tình nguyện bí quá hoá liều, thử sưu hồn một lần.

Mấy canh giờ về sau, sâm mảng lớn ký ức đều bị Dương Huyền Tàng thu hoạch được, bao quát lần này Hỗn Độn đại lục chuyến đi đủ loại, cùng cái này giết người đại trận rất nhiều huyền diệu.

Tại sưu hồn quá trình bên trong, Sâm Chi hồn phách bị tiêu hao hơn phân nửa, chỉ còn lại một phần nhỏ năng lượng, trở thành thuần túy năng lượng thể, bị Dương Huyền Tàng một cái nuốt nuốt vào.

Sau đó tiện tay bấm niệm pháp quyết ấn, bắt đầu chữa trị vết thương trên người.

“Đại trận này hết thảy có bảy người chủ trận, đánh giết người này tên là sâm, nắm giữ tám sao Thiên Giới hậu kỳ tu vi, lại là trong bảy người thấp nhất. Lần này phiền toái, sáu người khác, tùy tiện đều có thể miểu sát ta, huống chi còn có tòa trận pháp này bày ở đây. Nếu không phải vận khí gây ra, vừa vặn đụng phải chính là sâm, sợ là hiện tại mộ phần thảo đều cao một thước.”

Dương Huyền Tàng khôi phục bộ phận lực lượng về sau, bắt đầu suy tư bước kế tiếp đi như thế nào.

Có thể vô luận như thế nào nghĩ, đều không có bất kỳ biện pháp nào, tựa hồ thành một cái tử cục.

“Này trận là từ xưa đến nay thứ nhất giết người đại trận, năm đó Phù Trăn dựa vào này trận cho Phạm Vô trọng thương, lấy ngươi lực lượng của ta là không phá nổi, bất quá lại có biện pháp có thể oanh mở một cái thông đạo, trực tiếp xông qua.”

Trong trận hư quang lóe lên, hóa ra một đạo thân ảnh màu trắng, lăng không đi tới.

Dương Huyền Tàng giật nảy mình, tựa hồ không dám tin tưởng, kêu lên: “Huyền Thiên Cơ?! Ngươi, sao ngươi lại tới đây?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2918: Thần Cung Chiến (25): Luân Hồi Vãng Sinh

Người áo trắng kia chính là Huyền Thiên Cơ, cười nhạt nói: “Cái này Lục Vực Giới chính là thế giới tự nhiên văn hóa di sản, ngươi tới được, ta không thể có?”

Dương Huyền Tàng vui vẻ nói: “Hàng bụi cùng đỏ tiêu đại nhân nhưng có đến?”

Huyền Thiên Cơ lắc đầu nói: “Ta lại không có cùng bọn hắn ngụ cùng chỗ, nào biết được.”

Dương Huyền Tàng mặt đen lên, nói: “Chỉ một mình ngươi? Vậy thì có cái gì dùng.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ngươi có nhớ lúc ấy đi hướng đời thứ nhất La Phù chi cảnh, sử dụng nhân quả luân chuyển đại trận?”

Dương Huyền Tàng trong lòng hơi động, nói: “Ngươi ý là, chúng ta liên thủ bày ra này trận, xông ra một cái thông đạo?”

Huyền Thiên Cơ gật đầu nói: “Đúng vậy.”

Dương Huyền Tàng nói: “Nếu là không thể phá vỡ này trận, chỉ là xông ra thông đạo, coi như ngươi ta đến bên trong, còn không phải cho chưởng giáo đưa đồ nhắm? Lấy ta ý kiến, chúng ta liền chờ ở tại đây, bốn bộ vũ trụ cường giả cần phải rất nhanh liền sẽ chạy đến.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Nào có dễ dàng như vậy, Phù Trăn trừ dẫn động Hỗn Độn đại lục hỗn loạn, đồng thời toàn lực áp chế đế tộc bên ngoài, còn tại Hỗn Độn đại lục bên ngoài tầng không gian bày ra trùng điệp mê chướng. Chúng ta xông phá đại trận này mục đích, không phải là vì đánh giết Phù Trăn, mà là cứu Đế Ất.”

Dương Huyền Tàng cả kinh nói: “Đế Ất đại nhân bị nhốt ở bên trong?”

Huyền Thiên Cơ hai tay ôm ở trước ngực, ánh mắt chớp động, nói ra: “Nếu là ta không có đoán sai, chưởng giáo bày ra này trận mục đích, một là phòng ngừa có người tiến đến, xáo trộn hắn bố trí, hai là nhờ vào đó đại trận che đậy Côn Khư nhập khẩu, tốt đánh giết Đế Ất. Bởi vì Côn Khư lối vào, có Thái Cực Lưỡng Nghi Phù, mà Đế Ất có thể vận dụng này phù lực lượng. Nếu là bị Đế Ất điều khiển này phù, đằng sau liền sẽ rất khó.”

Dương Huyền Tàng sững sờ nói: “Làm sao ngươi biết rõ ràng như vậy?”

Huyền Thiên Cơ chỉ chỉ đầu, nói ra: “Phàm là người có chút đầu óc cũng có thể nghĩ ra được.”

Hai người lúc này ngồi đối diện nhau, riêng phần mình bấm niệm pháp quyết.

Huyền Thiên Cơ trước người một chút bay ra chúng tướng không vòng, tản mát ra luân hồi lực lượng.

Dương Huyền Tàng trong lòng bàn tay dâng lên màu trắng nhân uân chi khí, huyễn hóa nguồn gốc quả chi long, tại luân hồi trận pháp trên không xoay quanh.

Hai cỗ lực lượng rất nhanh dung hợp lại cùng nhau, hình thành cộng hưởng.

Lấy hai người làm trung tâm, một cỗ mênh mông vĩ lực khuếch tán ra, không ngừng tích lũy lực lượng, cùng cái này thiên cổ sát trận chống lại.

Dương Huyền Tàng liều mạng đề thăng lực lượng, cắn răng nói: "Lúc nào xông?"

Huyền Thiên Cơ nói: "Lại chờ chút, ngươi đừng kích động như vậy, đại chiến có tĩnh khí."

Dương Huyền Tàng hai mắt lóe lên, tựa hồ cảm ứng được cái gì, hướng một chỗ phương hướng nhìn lại, hỏi: "Bên kia?"

Huyền Thiên Cơ nhẹ gật đầu.

Trong đại trận mặt khác mấy vị thủ trận người, đều là đem ánh mắt nhìn về phía cùng một phương hướng, lộ ra chấn kinh chi sắc, "Nơi đó là Bạch Ô lão nhân thủ hộ địa phương, thế mà gây nên như thế chấn động kịch liệt, đến cùng là người phương nào tại xông trận?"

"Ha ha ha ha, có thể đánh với ngươi một trận, cũng là thich ý, nhưng cuối cùng thời đại thay đổi a, hiện tại đã không phải là ngươi quát tháo phong vân thời đại, cam chịu số phận đi, đời thứ nhất đại thần Vương Hồng vũ!"

Mảng lớn phế tích phía trên, bầu trời vỡ vụn, Bạch Ô lão nhân ngoại hình sớm đã thay đổi bộ dáng, trở thành một cái to lớn tráng nam tử, sau lưng mọc ra cánh chim màu trắng, như là thần tiên đứng thẳng hư không, lạnh lùng nhìn qua phía dưới.

Tại một cái hố sâu to lớn bên trong, Hồng Vũ toàn thân đẫm máu, ho kịch liệt.

Nhục thân đã sụp đổ, mảng lớn bạo ra máu, cơ hồ lại khó chèo chống.

Đột nhiên hư không bên trên "Sưu" một tiếng, phá không mà đến một đạo kim mang, trực tiếp bắn vào cái kia hố sâu to lớn bên trong.

Bạch Ô lão nhân song đồng co rụt lại, nhìn chằm chằm vật kia, “Cái đó là...”

“Bành!”

Kim mang rơi vào Hồng Vũ phía trước, là một tôn thuần kim sắc quan quách, phía trên che kín lít nha lít nhít phù văn.

Ánh sáng năm màu trên quan quách lưu động, không ngừng giải phong ra.

“Ha ha ha ha.”

Hồng Vũ đột nhiên cười ha hả.

Bạch Ô lão nhân sầm mặt lại, cái kia quan quách bị lực lượng phong ấn, hắn vô pháp nhìn thấy bên trong, nhưng lại có loại cảm giác xấu, mà lại cái này quan quách bay tới không hiểu thấu, bỗng nhiên lệ quát một tiếng, lông trắng tại không trung nhoáng một cái, liền một mảng lớn quang mang kích - bắn xuống đến, muốn lấy Hồng Vũ tính mạng, “Đi chết đi!”

“Ầm ầm!”

Bạch quang đều chém ở trong hố sâu, bạo khởi vô số năng lượng, đem hố sâu lần nữa nổ tung.

Một trận bụi đất bay lên về sau, cảnh tượng bên trong chậm rãi hiển hiện ra, Hồng Vũ bị chém thành bùn nhão, chôn ở trong bùn đất, nhưng cái kia dính đầy nước bùn trên gương mặt, lại là nụ cười quỷ dị.

“Hừ, cố lộng huyền hư!”

Bạch Ô lão nhân lạnh hừ một tiếng, mặc dù Hồng Vũ chết rồi, nhưng hắn luôn cảm thấy là lạ ở chỗ nào, sắc mặt cũng không dễ nhìn, thậm chí tâm tình còn có chút nặng nề.

Đột nhiên “Soạt” một tiếng, chân trời nháy mắt hóa thành một mảnh đỏ tươi, như hào quang bao phủ.

Bạch Ô lão nhân sắc mặt đại biến, kinh hãi hướng phía trước nhìn lại.

Chỉ thấy một tôn khôi ngô dáng người, chính từ không trung dậm chân mà đến, mỗi đi ra một bước, liền dẫn tới sơn hà chấn động, thiên địa biến sắc.

“Chi! Tại sao có thể như vậy?”

Bạch Ô lão nhân mặt mũi tràn đầy kinh sợ, người trước mắt chính là Hồng Vũ, cùng mình vừa mới chém giết cái kia Hồng Vũ giống nhau như đúc, chỉ bất quá trên thân khí chất tưởng như hai người.

Nếu nói lúc trước cái kia Hồng Vũ là thiên phú cực mạnh tuyệt đại cường giả, như vậy trước mắt cái này Hồng Vũ, chính là trấn áp một thời đại cái thế bá chủ.

Cùng một thời gian, trong trận mấy vị thủ hộ giả đều hoàn toàn biến sắc, mặt mũi tràn đầy kinh sợ.

Hư không bên trong đánh cờ Phù Trăn, cũng là nhăn đầu lông mày đến, tay cầm một tử, điểm hạ xuống, nói ra: “Thế mà phiền toái như vậy.”

Nơi xa không gian quang mang lóe lên, phạm mật liền hiện thân mà ra, trên thân dính đầy máu tươi, đi đến Đế Ất sau lưng, nói: “Đại nhân, hạnh không có nhục sứ mệnh.”

Đế Ất sắc mặt trắng bệch, khóe miệng một chuyến máu tươi chảy xuống, đã tại đánh cờ quá trình bên trong bị thương không nhẹ, mỉm cười, nói: “Đế Lộc đại nhân đã đã tìm được áp chế ác niệm A Ma La Thức biện pháp, Hồng Vũ hồn phách tiến vào luân hồi, mà chân thân một mực lưu ở ta nơi này, Đế Lộc đại nhân đem trong cơ thể hắn ác A Ma La Thức áp chế xuống. Hiện tại hoàn chỉnh Hồng Vũ trở về, đây là ngươi vạn vạn không nghĩ tới đi.”

Phù Trăn nói: “Hoàn toàn chính xác có chút ngoài ý muốn, chưởng khống luân hồi người kia, ta đã biết được thân phận của hắn.”

Đế Ất nói: “Chỉ cần ngươi lãng tử hồi đầu, hiện tại còn không muộn.”

Phù Trăn cười nhạo một tiếng, nói: “Một bộ ông cụ non dáng vẻ, ta tại hỗn độn thời đại quát tháo phong vân thời điểm, ngươi còn không biết ở chỗ nào, thế mà chững chạc đàng hoàng chỉ điểm ta, xấu hổ cũng không xấu hổ?”

Đế Ất lãnh đạm nói: “Đã ngươi chấp mê bất ngộ, cái kia ván cờ này, ta liền cùng ngươi xuống đến đáy.”

...

Trong đại trận, năng lượng ba động càng ngày càng kịch liệt.

Dương Huyền Tàng ngửa đầu nhìn qua trên không, phát hiện to lớn trận lực đều tại hướng Hồng Vũ cùng trắng ô phương hướng dũng mãnh lao tới, là thủ trận người cảm ứng được to lớn nguy hiểm, bắt đầu liên thủ dùng trận pháp áp chế Hồng Vũ.

Huyền Thiên Cơ cũng đang quan sát trận lực phun trào, đột nhiên hai mắt lóe lên, nói: “Bắt đầu xung kích!”

Dương Huyền Tàng tâm thần chấn động, có chút lo lắng hỏi: “Hồng Vũ không có sao chứ?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Yên tâm đi, Hồng Vũ thế nhưng là đời thứ nhất đại thần vương, cũng là thiên cổ đến nay, thiên phú gần với hắn Nữ Nhi Hồng lâm tuyệt thế tồn tại, ngươi có việc hắn đều không có việc gì.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2919: Thần Cung Chiến (26): Thái Cực Lưỡng Nghi Phù

Dương Huyền Tàng một chút lòng tin đại chấn, nói: “Xông!”

Trong tay quyết ấn nhất biến, lập tức đem tích súc lực lượng bạo phát đi ra, cùng Huyền Thiên Cơ luân hồi lực lượng đan vào một chỗ, hình thành một đạo trùng thiên triệt để cường quang, bắn vào vòm trời!

“Ầm ầm!”

To lớn quang mang bạo khởi, nghiền nát hư không bên trong hết thảy.

Thiên cổ thứ nhất sát trận ở đây đáng sợ năng lượng dưới, bị không ngừng xông mở.

Dương Huyền Tàng cùng Huyền Thiên Cơ hai người đồng thời hóa thành một đạo độn quang, xông vào lối đi kia, thẳng vào hư không.

“Không được!”

Trong đại trận, mấy vị thủ hộ người đều là gấp vội ngẩng đầu.

Một người trong đó mắt hổ lóe lên, trương cánh tay hướng hư không kéo cung, “Chi”, một thanh màu đỏ cự cung xuất hiện tại trong tay, đem toàn bộ vòm trời đều áp cong.

Một con kim sắc nhỏ mũi tên “Sưu” một tiếng bắn ra ngoài.

“Phiền phức!”

Dương Huyền Tàng quát một tiếng, lấy ra Âm Dương Kính, trực tiếp khu động kính quang chiếu xuống.

"Ông!"

Cái kia nhỏ mũi tên bị hắc sắc quang mang vừa chiếu, liền run rẩy kịch liệt, tốc độ bắt đầu trở nên chậm, phù diêu mà bên trên.

Truy đến Dương Huyền Tàng trước người hai người lúc, đã bị tiêu hao quá nhiều năng lượng.

Huyền Thiên Cơ tùy ý một chụp, liền đem cái kia mũi tên đánh nát bấy.

"Đáng chết!"

Cái kia kéo cung bắn mũi tên người áo đen giận dữ, trực tiếp hóa thành một đạo độn quang, phóng lên tận trời, tự mình đuổi tới.

"Vương Thuấn!"

Mấy tên khác thủ trận người cả kinh kêu lên.

Trước mắt vương Thuấn triệt để biến mất không thấy gì nữa, từng cái tức giận không thôi.

"Cái này thiểu năng! Duy trì đại trận bất diệt mới là trọng yếu nhất, hiện tại sâm chết rồi, Bạch Ô lão nhân cũng tràn ngập nguy hiểm, vương Thuấn lại đi, đại trận lực lượng tiêu hao hơn phân nửa, một khi đế tộc nhân hoặc là viện quân đuổi tới, đại trận khó giữ được a."

"Không có chưởng giáo mệnh lệnh, tự tiện hành động, coi như giết hai người kia, vương Thuấn cũng khó thoát trách phạt."

Vương Thuấn lấy tốc độ cực nhanh xông vào vòm trời, một chút liền thoát ly đại trận, trong tay cự cung nháy mắt sụp ra, hóa thành một thanh chiến đao, trực tiếp hướng Dương Huyền Tàng cùng Huyền Thiên Cơ bổ tới.

“Ầm ầm!”

Trên bầu trời truyền đến ù ù vang vọng, một đạo to lớn vô cùng quang huy, nháy mắt bao phủ hai người, đem cái kia nhân quả luân chuyển lực lượng đánh nát bấy.

Dương Huyền Tàng đổi sắc mặt, cả kinh nói: “Tám sao Thiên Giới đỉnh phong!”

Huyền Thiên Cơ đưa tay chộp một cái, một đạo Bàn Long hiển hiện trên bầu trời lòng bàn tay, bỗng nhiên đánh ra ngoài, đồng thời đem Dương Huyền Tàng đẩy, quát: “Ngươi đi trước!” Liền hướng vương Thuấn nghênh kích mà đi.

Dương Huyền Tàng cả kinh nói: “Vậy ngươi...”

Huyền Thiên Cơ nói: “Đừng quản ta!”

Dương Huyền Tàng nói: “Tốt!” Chợt cắn răng một cái, liền tiếp tục hướng ngày đó khung phóng đi, Hỏa Nhãn Kim Tinh chớp động dưới, liền thấy cái kia phiêu miểu hư không bên trong, mơ hồ bóng người, như bay vọt tới.

“A, thật sự là gan chó, thế mà nghĩ một người đối phó ta, là ai cho ngươi như thế lớn mật khí cùng tự tin đâu.”

Vương Thuấn cầm trong tay chiến đao, toàn thân khí thế đem Huyền Thiên Cơ bao phủ, từng bước một đi lên phía trước.

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ta cũng không muốn, thế nhưng là... Mặt trước cái kia là chưởng giáo a, ngươi nói ta tuyển ngươi vẫn là tuyển chưởng giáo?”

Vương Thuấn sửng sốt một chút, cười gằn nói: “Vô luận tuyển ai, đều là chết!”

To lớn chiến đao nhoáng một cái, liền bổ tới, chém ra một mảnh quang mang, như Ngân Hà treo ngược mà xuống.

Huyền Thiên Cơ trong hai con ngươi dị sắc lóe lên, toàn thân đột nhiên phân giải ra đến, hóa thành một đạo chân long, quanh quẩn trên không trung, lóe lên liền tránh thoát một đao kia, trực tiếp hướng vương Thuấn phóng đi.

…

Dương Huyền Tàng thi triển ra Huyết Độn thuật, liều mạng hướng cái kia phiêu miểu hư không độn đi, nhưng cái kia hư không bốn phía tất cả đều là quỷ dị thời không pháp tắc, bay đã hơn nửa ngày, mới rốt cục tới gần.

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

Dương Huyền Tàng hai tay chấp kích, bỗng nhiên một chiêu đánh xuống.

“Ầm ầm!”

Cái kia hư không liền bị chém ra một vết nứt, hắn thân ảnh nhoáng một cái, liền xông vào trong đó.

Chuyện thứ nhất chính là lấy ra đại lượng đan dược, nuốt vào trong bụng, khôi phục chân nguyên.

“Đế Ất đại nhân!”

Dương Huyền Tàng chấp kích tiến lên, cả kinh kêu lên.

Đế Ất đầu đầy đều là mồ hôi lạnh, không ngừng có máu tươi từ thất khổng bên trong chảy ra.

Phạm mật ở sau lưng hắn khẩn trương, lại tay chân luống cuống bộ dáng.

“Chậc chậc, thật sự là nghĩ không ra đâu, cái thứ nhất tới đây người, thế mà lại là ngươi, thật không hổ là ta nhìn trúng thiên tài.”

Chưởng giáo ánh mắt ngưng lại, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn liếc mắt, đem hắn hợp thể thuật hoàn toàn nhìn xuyên, sau đó lại tiếp tục đánh cờ.

Dương Huyền Tàng tiến lên liền giơ lên chiến kích, muốn vỗ xuống, lại bị phạm mật ngăn lại, nói: “Không thể!” Thấy Dương Huyền Tàng tràn đầy nghi hoặc, giải thích nói: “Vùng hư không này chính là Phù Trăn cùng Đế Ất đại nhân võ ý chỗ ngưng, đã hỗn làm một thể, vô pháp chia cắt. Ngươi vô luận ra tay với ai, đều là đồng thời kích trên người hai người. Mà lại cái này ván cờ là Thái Tố Thiên Cơ Ngọc biến thành, bị chưởng giáo chưởng khống, ngươi nếu là cưỡng ép công kích, nhất định là Đế Ất đại nhân thụ thương càng nặng.”

Dương Huyền Tàng cả kinh nói: “Vậy làm sao bây giờ?”

Phạm mật khổ sở nói: “Trừ phi chính bọn hắn phân ra thắng bại, ngoại nhân hoàn toàn không cách nào nhúng tay.”

Hai người thời khắc này trạng thái, xem xét chính là Đế Ất rơi vào hạ phong, Phù Trăn từ đầu đến cuối sắc mặt bình tĩnh, mặc dù sắc mặt cũng có chút bạc trắng, nhưng ưu thế hết sức rõ ràng.

Phù Trăn ngẩng đầu cười nói: “Bình tĩnh đừng nóng, không cần bao lâu, chờ ta đưa Đế Ất lĩnh hộp cơm về sau, liền thu thập các ngươi hai cái.”

Nói xong, lại là một tử rơi xuống.

Đế Ất kêu lên một tiếng đau đớn, trong hai mắt lần nữa chảy ra máu tươi, toàn bộ gương mặt mười phần đáng sợ.

Dương Huyền Tàng đột nhiên hỏi: “Côn Khư cửa vào ở đâu?”

Phạm mật biến sắc, hỏi: “Ngươi muốn làm cái gì?”

Dương Huyền Tàng nói: “Đế Lộc đại nhân nói cho ta, Côn Khư lối vào có Thái Cực Lưỡng Nghi Phù, chỉ cần có thể mang tới này phù, liền có thể cứu Đế Ất đại nhân, đồng thời đánh lui chưởng giáo.”

“Không cần.”

Đế Ất đột nhiên nói.

Dương Huyền Tàng cùng phạm mật tất cả giật mình, vội vàng nhìn lại.

“Ngươi cùng Huyền Thiên Cơ xông Phá Sát trận, ta liền đã cảm ứng được Thái Cực Lưỡng Nghi Phù khí tức.”

Đế Ất tay cầm cờ trắng, hướng trên bàn cờ hạ lạc.

“Ba” một tiếng, quân cờ rơi chỗ, hiện ra một vòng Thái Cực đồ án.

Bàn cờ cùng phía trên quân cờ kịch liệt đung đưa.

Thái Cực Đồ không ngừng mở rộng, đem toàn bộ bàn cờ bao phủ.

Phù Trăn biến sắc, trong hai mắt bắn - ra hung lệ quang mang, quát: “Đáng chết!”

Một chụp bàn cờ, những con cờ kia dồn dập nổ tung, ván cờ tại không trung nhoáng một cái, hóa thành một thanh màu xanh tiểu kiếm, trực tiếp hướng Đế Ất đâm tới.

Đế Ất lâm không bấm niệm pháp quyết, hai tay đẩy, liền có Thái Cực Đồ hiện lên ở song trong lòng bàn tay, đem một kiếm kia ngăn trở.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ lực lượng kinh thiên động địa, hình thành linh áp nháy mắt đem Dương Huyền Tàng cùng phạm mật đều đẩy ra, toàn bộ ván cờ không gian một chút nổ vỡ ra tới.

Phạm mật bị chấn liên tiếp lui về phía sau.

Dương Huyền Tàng thì là trực tiếp bay ra ngoài, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, đồng thời hắn mi tâm Thái Cực ấn chợt lóe chợt tắt, bị Thái Cực Lưỡng Nghi Phù lực lượng dẫn động.

“Phù Trăn, ngươi giết không được ta!”

Đế Ất cười lạnh một tiếng, đưa tay một chụp, một đạo Linh phù trước người lóe lên, bình thường, không có bất kỳ hoa tiếu gì, lại trực tiếp sinh Lưỡng Nghi Tứ Tượng bát quái, một chút đem Phù Trăn chấn khai.

“Coi như ngươi có Thái Cực Lưỡng Nghi Phù, cũng bất quá cùng ta ngang hàng mà thôi, hiện tại ngươi trọng thương tại người, giết ngươi mặc dù phiền phức, lại cũng chỉ là vấn đề thời gian.”

Phù Trăn cầm trong tay màu xanh bảo kiếm, chỉ hướng Đế Ất, trên thân áo bào đen phiêu động, bên trong vô số kim quang lóe ra đến, xen lẫn chiếu rọi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2920: Thần Cung Chiến (27)

Đế Ất tay bấm quyết ấn, tấm linh phù kia trước người một phân thành hai, hai phân thành bốn, rất nhanh hình thành một mảnh mênh mông Phù Hải, trong hư không xoay tròn.

Dương Huyền Tàng cùng phạm mật đều cảm nhận được hùng hồn Thái Cực lực lượng, bị đẩy đứng không vững.

Phù Trăn cầm trong tay Thái Tố Thiên Cơ Ngọc, hình thành một vòng kỳ dị quang huy, bao phủ toàn thân, sau đó một kiếm bổ ra ngoài.

Thanh sắc quang mang xé rách mảng lớn Thái Cực phù, thẳng chém Đế Ất.

Kiếm quang theo gió vượt sóng, tại Thái Cực trong biển hóa ra một đạo quỹ tích.

Sở hữu Thái Cực phù nháy mắt đình trệ xuống tới.

Đế Ất năm ngón tay vồ lấy, lòng bàn tay có Âm Dương Ngư chuyển động, bộc phát ra như lôi đình năng lượng, xé rách bốn phương tám hướng, hướng kiếm khí kia đánh tới.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ lực lượng tại không trung khuấy động, hai người đều là bị chấn liên tiếp lui về phía sau.

Dương Huyền Tàng chỉ cảm thấy xung kích sóng một lần mạnh hơn một lần, lấy hắn tám sao Thiên Giới sơ giai cảnh giới tu vi, lại có chút gánh không được xuống tới, kinh hãi phía dưới, lần nữa lui về sau đi.

Đúng lúc này, phía dưới thứ nhất sát trận phát sinh cự biến hóa lớn.

Nhận hai kiện tiên thiên linh bảo xung kích, đại trận đã lay động không ngừng, tràn ngập nguy hiểm. Hồng Vũ lại ở trong trận treo lên đánh trắng ô, khiến cho trong trận xuất hiện các loại lít nha lít nhít vết rạn.

“Vứt bỏ!”

Thủ hộ đại trận mấy người, cuối cùng quyết định từ bỏ, đều vọt ra.

Một người trong đó hướng trắng ô phương hướng kích bắn đi, hai người khác bay vào vòm trời, hướng Dương Huyền Tàng cùng phạm mật vọt tới.

“Ầm ầm!” Cái kia thứ nhất sát trận bị mấy người khí thủ về sau, tại Đế Ất cùng Phù Trăn lại một lần nữa giao chiến dưới, cuối cùng nổ vỡ ra tới.

Đáng sợ năng lượng vỡ bờ lấy toàn bộ thứ Lục Vực Giới, hủy diệt hết thảy vạn vật.

[truyeｎ cua tui | Net]

Dương Huyền Tàng đột nhiên cảm thấy to lớn nguy hiểm, cái kia phóng tới hắn quang huy nháy mắt liền đến trước mắt, hoảng sợ phía dưới, bỗng nhiên một kích bổ tới.

“Bành!”

Cái kia quang huy bên trong xuất hiện một tên nam tử, đưa tay liền đem hắn một chiêu chấn khai.

Dư ba xung kích trên thân thể, liền bay ra ngoài.

“Lại là tám sao Thiên Giới đỉnh phong!”

Dương Huyền Tàng hoảng hốt, hóa thành huyết quang liền muốn bỏ chạy.

Nam tử kia cười lạnh nói: “Chính là ngươi giết chết sâm đi, thật sự là kỳ quái, lấy sâm năng lực, không có khả năng bị ngươi đánh giết mới đúng a. Liền để ta nhìn xem, ngươi đến cùng có gì chỗ khác thường.”

Nam tử đưa tay chộp một cái, liền từ hư không bên trong rút ra một cây đen kịt cây gậy, hướng phía trước đánh.

“Ầm ầm!”

Trong vòm trời vang lên tiếng sét đánh, sau đó một đạo ngàn trượng dáng dấp hắc côn hư ảnh từ trên trời giáng xuống, hướng Dương Huyền Tàng đỉnh đầu rơi đi.

Dương Huyền Tàng kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, nếu là bị cái này cây gậy đánh trúng, nơi nào còn có mạng tại, hắn Đạo Bộ tại giết sâm thời điểm liền đã dùng qua, hiện tại kỹ năng chưa làm lạnh, chỉ có thể đem hết toàn lực, tế ra các loại pháp bảo.

Vô số thần kiếm từ hư không bên trong xông ra, hóa thành kiếm trận che ở trước người.

Long Quyền Thiết Giản trực tiếp ném ra ngoài, đồng thời một tay cầm Âm Dương Kính chiếu đi, một tay bấm niệm pháp quyết, vận chuyển Long Thần Hỏa Vũ.

Sau lưng hóa hiện ra Pháp Thiên Tượng Địa, hiện lên một tôn Cự Linh hai tay phi tốc quyết ấn, chính là ngày thần quyết Đại Thừa Vô Lượng Kinh, đem lực lượng toàn thân nháy mắt đi lên trèo thăng.

Sở hữu những này đồng thời đánh ra ngoài.

“Ầm ầm!”

Kiếm trận, hỏa diễm, hắc long, kính quang chờ chút, đều tại một côn này hạ bị đánh nổ.

“Bành!”

Pháp Thiên Tượng Địa cũng theo đó vỡ nát.

Dương Huyền Tàng bỗng nhiên phun ra một ngụm máu đến, toàn thân vỡ vụn thành huyết phù, tại không trung lượn vòng phía dưới, lần nữa ngưng tụ ra chân thân, chỉ bất quá sắc mặt cực độ tái mét, không ngừng thổ huyết, đầy mắt vẻ hoảng sợ.

Hắn tại bốn sao Thiên Giới thời điểm có thể chém giết năm sao, tại năm sao Thiên Giới thời điểm có thể chém giết sáu sao, nhưng giờ phút này tám sao Thiên Giới sơ giai hắn, lại hoàn toàn không địch lại tám sao Thiên Giới đỉnh phong một chiêu.

Cảnh giới to lớn khác biệt tính, trên càng đi đi, liền thể hiện càng trở nên đầy đủ.

“Quả nhiên có chút môn đạo, lại có thể kháng ở của ta một kích.”

Nam tử kia trong mắt tràn đầy kinh hãi, lắc đầu nói: “Nhưng dù cho như thế, cũng không nên giết sâm a, đem lá bài tẩy của ngươi đều thi triển đi ra đi, để ta xem thật kỹ một chút, nếu là còn muốn giấu kẹp cái gì, liền trực tiếp đi chết đi.”

Trong tay nam tử hắc côn lắc một cái, lần nữa huyễn hóa ra lớn lao uy năng, ngàn trượng côn ảnh hiển hiện, lóe lên phía dưới, vào đầu đánh xuống.

Chỉ là cái kia cỗ khí thế bàng bạc, liền ép tới Dương Huyền Tàng miệng lớn thổ huyết.

Hắn gấp vội vàng hai tay tại trước người bấm niệm pháp quyết, chỗ mi tâm Thái Cực ấn chớp động, “Rầm rầm” thanh âm trước người hiển hiện, từng đạo Linh phù xuất hiện, phía trên đều là đơn giản Thái Cực đồ án, cùng lúc trước Đế Ất thi triển đi ra thủ đoạn cơ hồ nhất trí.

“Cái gì?!”

Nam tử kia kinh hô một tiếng.

Côn ảnh rơi xuống, đánh vào những Linh phù kia bên trên, từng trương “Lốp bốp” sụp đổ.

Tại Dương Huyền Tàng quanh thân, hình thành Thái Cực đồ án.

Xa xa Đế Ất cùng Phù Trăn đều có cảm ứng, đồng thời lấy làm kinh hãi.

Phù Trăn song đồng lóe lên, lập tức giơ kiếm bổ tới.

Đã Dương Huyền Tàng có thể khu động Thái Cực Lưỡng Nghi Phù, đem bộ phận lực lượng mượn đi, Đế Ất trong tay chưởng khống lực lượng liền sẽ suy yếu, chính là thời cơ xuất thủ.

Đế Ất sắc mặt đại biến, nguyên bản liền bị trọng thương, trong chiến đấu rơi xuống hạ phong, hiện tại Thái Cực lực lượng phát sinh biến hóa, càng làm cho hắn có chút trở tay không kịp, vội vàng lui về phía sau, đồng thời khu động Thái Cực lực lượng phòng ngự.

Một phía khác, nam tử kia thấy Dương Huyền Tàng trước người hiện ra đại lượng Thái Cực Lưỡng Nghi Phù, dưới khiếp sợ, bỗng nhiên thét dài một tiếng, hai tay quyết ấn một điểm, cái kia ngàn trượng côn ảnh tại không trung một phân thành hai, hai phân thành bốn, nháy mắt hóa thành ngàn vạn, đồng loạt đánh xuống.

“Phanh phanh phanh!”

Sở hữu Thái Cực Lưỡng Nghi Phù toàn bộ vỡ vụn.

Dương Huyền Tàng bên trong bắt đầu lo lắng, sinh ra một cỗ ý tuyệt vọng.

“Ầm ầm!”

Đột nhiên một đạo cường tuyệt quang mang kích - bắn mà đến, đem cái kia chục triệu côn ảnh toàn bộ lập tức, ngạnh sinh sinh chấn ra ngoài.

Dương Huyền Tàng song đồng phóng đại, chỉ thấy trước người mình đứng một tên nam tử, cầm trong tay hắc đao, mặt mũi tràn đầy dữ tợn, chính là Tượng Vô Hình.

“Đại nhân, thương thế của ngươi tốt?”

Dương Huyền Tàng mừng rỡ không thôi.

Tượng Vô Hình sắc mặt âm trầm, hừ một tiếng, nói: “Ta nhục thân đã hủy, tạm thời tìm một bộ vẫn được thân thể, chỉ là cảnh giới ngã xuống, chẳng biết năm nào tháng nào mới có thể khôi phục trở về.”

Dương Huyền Tàng Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, phát hiện Tượng Vô Hình cảnh giới tại tám sao Thiên Giới đỉnh phong, mà trước đó là loại nào cảnh giới chính mình vẫn luôn nhìn không xuyên, nhưng đã có thể cùng Đình Hùng Ưng đại chiến rất nhiều, chí ít cũng là chín sao Thiên Giới tuyệt đỉnh cao thủ.

Cảnh giới rơi xuống loại sự tình này, đối với võ giả mà nói, là so chết còn muốn lớn thống khổ, huống chi là từ chín sao Thiên

Giới ngã xuống.

Dương Huyền Tàng có một bộ phân thân thể chính là Quỷ Tàng, đối với cái này thấm sâu trong người.

“Đa tạ ngươi.”

Tượng Vô Hình đột nhiên nói, có chút xoay đầu lại, “Lần trước, cùng lần này.” Nói xong, trong tay hắc đao nhoáng một cái, liền hướng cái kia dùng côn nam tử bổ tới.

“A, không khách khí.”

Dương Huyền Tàng lộ ra vẻ mỉm cười, nhẹ nhàng thở ra.

Không chỉ có là chính mình một mạng bảo vệ, mà lại Tượng Vô Hình có thể đến chỗ này, chứng minh đại lượng cường giả cũng bắt đầu chạy tới tới, thế cục rất nhanh liền có thể khống chế lại.

Hắn nhìn liếc mắt bốn phía chiến đấu, trong lòng thầm nghĩ: “Tất cả mọi người phải kiên trì lên a!”

Chương 2921: Thần Cung Chiến (28): Vô Song Sư

Dương Huyền Tàng mắt sáng lên, trông thấy nơi xa Huyền Thiên Cơ cùng vương Thuấn đại chiến, lại không hề yếu hạ phong, nhíu mày, thầm nghĩ: “Huyền Thiên Cơ tiểu tử này, gặp mạnh thì mạnh, gặp yếu thì yếu, hắn đến cùng là lai lịch gì?”

Ý niệm chỉ là một cái thoáng mà qua, liền không thèm nghĩ nữa, từ thương khung tinh vực cùng nhau đi tới, hai người từ địch nhân đến cũng địch cũng bạn, đến bây giờ trở thành chiến hữu, nếu là có chuyện gì Huyền Thiên Cơ nguyện ý nói lời, tự nhiên sẽ nói, nếu là hắn không muốn, Dương Thanh Huyền cũng sẽ không đi hỏi.

Dương Huyền Tàng thu liễm ánh mắt cùng tâm thần, trực tiếp ở đây mênh mông khuấy động trời cao bên trên bàn hư tọa hạ, tay bấm quyết ấn, chữa trị vết thương trên người.

Chỗ mi tâm Thái Cực ấn chớp động, âm dương cùng bát quái không ngừng tại cái trán hiển hiện, đem dòng năng lượng khắp toàn thân.

Dương Huyền Tàng đối với ấn ký này cảm ứng càng ngày càng mạnh, cho dù hai mắt nhắm lại, thần thức bị đáng sợ năng lượng ba động ngăn trở, lại như cũ có thể rõ ràng đem Đế Ất cùng Phù Trăn chiến đấu cảm ứng ra đến, mà chỗ mi tâm Thái Cực ấn, cũng theo Đế Ất trong tay Thái Cực Lưỡng Nghi Phù tần suất mà chấn động.

“Ngươi không có cơ hội.”

Đế Ất thấy Tượng Vô Hình ra trận về sau, lại gặp số đạo quang mang tiến vào tầng thứ sáu Vực Giới, kích - bắn mà đến, tất cả đều là đế tộc người, không khỏi đại hỉ, bấm niệm pháp quyết khu động Thái Cực Lưỡng Nghi Phù.

Trong chốc lát Thái Cực lực lượng bao phủ thiên địa, trực tiếp hướng Phù Trăn ép tới.

“Sâu kiến lại nhiều, lại có ích lợi gì?”

Phù Trăn hai tay kết ấn, màu xanh bảo kiếm trước người nhoáng một cái, lập tức hóa thành một khối ngọc thô.

“Oanh!”

Thái Cực Lưỡng Nghi Phù nháy mắt thiếp trên Thái Tố Thiên Cơ Ngọc.

Hai kiện Hỗn Độn Linh Bảo đối kháng với nhau phía dưới, hình thành mênh mông đáng sợ linh áp, cơ hồ muốn phá hủy toàn bộ Lục Vực Giới, khuấy động lòng người.

Bốn phương tám hướng chiến đấu đám người, đều nhận cái này linh áp ảnh hưởng, toàn bộ sắc mặt đại biến.

Phù Trăn nhìn chằm chằm Đế Ất, đột nhiên khóe miệng giơ lên một tia cười lạnh, nói: “Ngươi liền không có cảm thấy kỳ quái sao? Rõ ràng một mực là ta chiếm thượng phong, nhưng thủy chung không thể giết ngươi, ngược lại để thế cục lâm vào không thể khống phức tạp hoàn cảnh, hẳn là ngươi cho là mình tu vi thông thiên, cho nên mới một mực thủ vững bất bại?”

Đế Ất lông mày nhăn dưới, khẽ nói: “Chẳng lẽ không đúng sao?”

Phù Trăn cười nói: “Ngươi thật sự là đương kim vũ trụ một trong mấy người mạnh nhất, nhưng muốn nói ta không giết được ngươi, ngươi ở đâu ra cái này tự tin? Ta một mực giữ lại tính mạng của ngươi, chính là vì để ngươi bóc Thái Cực Lưỡng Nghi Phù, nếu không ta làm sao tiến vào Côn Khư đâu?”

Đám người nghe vậy, đều là sắc mặt đại biến.

Phù Trăn cười như điên nói: “Ngươi cho rằng ta bày ra sát trận, là vì ngăn cản ngươi bóc phù? Nếu là như vậy, ta không cần đem chiến trường thiết lập tại Lục Vực Giới, tại địa phương khác không phải càng tốt sao? Ta càng là hi vọng ngươi bóc phù, ngươi càng là không chịu, mà ta càng là không cho ngươi bóc, ngươi ngược lại liền càng sẽ nghĩ bóc, ha ha, ngươi không có phát hiện trên người mình có một cỗ phạm tiện đức hạnh sao? Tăng thêm sự cuồng vọng của ngươi tự đại, cho là chúng ta ở giữa chênh lệch chỉ là Hỗn Độn Linh Bảo, chỉ cần ngươi cũng có Hỗn Độn Linh Bảo, liền có thể chống đỡ thậm chí giết ta, tự nhiên cũng liền không tồn tại giải phong Côn Khư nguy hiểm.”

Đế Ất trong mắt kinh sợ không chừng, khẽ nói: “Coi như ngươi nói hoàn toàn đúng, cái kia lại như thế nào? Hiện tại còn không phải bị ta chế trụ, hẳn là ngươi trống không xuất thủ đi giải phong Côn Khư?”

Phù Trăn cười lạnh nói: “Giải phong Côn Khư, không cần ta tự mình hành động?”

Đế Ất sắc mặt biến hóa, đột nhiên phát hiện trên vòm trời, xuất hiện một thân ảnh, lăng không dạo bước, chính hướng cái kia phiêu miểu chi cảnh đi đến.

“Vô Song Sư!”

Đế Ất kinh hô một tiếng, “Ngươi...!”

Đại chiến bên trong mấy người, đều là khẽ nhíu mày, tất cả đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Dương Huyền Tàng cũng giật mình không thôi, ngẩng đầu nhìn lại, nam tử kia mặt không biểu tình, phảng phất đối với thế gian hoàn toàn tất cả đều làm như không thấy, trong mắt chỉ có phía trước.

Vô Song Sư cái tên này hắn nghe được không nhiều, nhưng lại như sấm bên tai, biết người này là đông bộ vũ trụ liên minh người chủ trì, cùng hàng bụi cùng diệu bên trên là cùng một cấp bậc tồn tại.

Dương Huyền Tàng trợn mắt nhìn, mắng: “Một bộ người chủ trì, thế mà đầu nhập chưởng giáo, phản đồ, bại hoại!”

Đế Ất quát: “Nhanh ngăn lại hắn!”

Chính mình thì là liều mạng đem lực lượng rót vào Thái Cực Lưỡng Nghi Phù bên trong, muốn chấn khai cái kia Thái Tố Thiên Cơ Ngọc.

Nhưng Phù Trăn cười lạnh một tiếng, tay trái bấm niệm pháp quyết tại trước người, tay phải bấm niệm pháp quyết điểm hướng về phía trước, cùng cái kia Thiên Cơ ngọc hình thành câu thông, đối kháng Thái Cực Lưỡng Nghi Phù, đồng thời áp chế đối phương, để Đế Ất vô pháp thoát thân.

Cái kia mới tới mấy tên đế tộc người, kinh sợ phía dưới liền hóa thành lưu quang, hướng Vô Song Sư phóng đi.

“Người nào ngăn ta, chết!”

Vô Song Sư dừng bước lại, phất tay liền phóng xuất ra mảng lớn kim quang, tại không trung hình thành từng đạo Kim Sắc Lôi Điện, bổ xuống.

Lôi điện như biển, nổ hư không “Ầm ầm” vang vọng.

Cái kia mấy tên đế tộc người hoảng hốt, đều thi triển các loại thần thông pháp bảo chống cự lôi đình, nhưng không có hai lần liền bị đánh nát phòng ngự, trực tiếp nổ tung mà chết.

“Ha ha ha ha!” Phù Trăn cười như điên nói: “Vô Song Sư tại bốn bộ vũ trụ người chủ trì bên trong, thế nhưng là thực lực mạnh nhất một người a, vô luận là ai cản ở trước mặt hắn, đều là một con đường chết!”

Đế Ất cả giận nói: “Vô Song Sư, vì cái gì?!”

Vô Song Sư nhìn hắn liếc mắt, nói: “Không có vì cái gì, đã nhiều năm như vậy, tu vi của ta cảnh giới lại khó tinh tiến mảy may, lại không thể thu được được đột phá, rất nhanh liền là Thiên Nhân ngũ suy kiếp, ta liền phải bỏ mạng, chỉ là nghĩ trước khi chết thử một lần vận khí, có lẽ liền có thể đột phá cũng nói không chừng đấy chứ.”

Trong mắt của hắn bắn ra một chút dị dạng quang mang, sau đó tiếp tục đi lên phía trước.

Đế Ất quát: “Dừng lại! Ngươi hẳn phải biết Phạm Vô mục đích, chính là vì diệt thế, một khi thả ra Phạm Vô, hậu quả nghiêm trọng đến mức nào ngươi nghĩ tới sao?”

Vô Song Sư sắc mặt băng lãnh, ánh mắt nghễ nhìn thấy đến, xùy tiếng nói: “Cắt! Vũ trụ hủy không hủy, liên quan gì đến ta?”

Đế Ất tức giận không thôi, quát: “Ta thật sự là mắt bị mù!”

Phù Trăn nói: “Phong ấn Côn Khư hai cái chìa khóa, hạ chìa tại hàng bụi trong tay, đã bị ta đoạt được, bên trên chìa tại Vô Song Sư trong tay, hiện tại song chìa tề tụ, là mở ra phong ấn thời điểm.”

Vô Song Sư đi đến phiêu miểu chi cảnh nơi nào đó, đột nhiên ngừng lại, sau đó vươn tay, nhẹ nhàng hai mắt nhắm lại, cảm ứng Côn Khư tồn tại.

“Đáng chết a!”

Tượng Vô Hình liều mạng cùng cái kia dùng côn nam tử chém giết, muốn thoát thân đi cản Vô Song Sư, nhưng thủy chung không được.

Hồng Vũ, phạm mật, Huyền Thiên Cơ đều bị thủ trận người vây khốn, phân thân thiếu phương pháp.

Tượng Vô Hình nhìn về phía Dương Huyền Tàng, hét lớn: “Mau ngăn cản Vô Song Sư!”

Dương Huyền Tàng sắc mặt biến hóa, thở dài, nói: “Ta đi lên, không phải tự chịu diệt vong sao? Ta mặc dù nguyện ý vì nơi đây vũ trụ làm chút chuyện, nhưng điều kiện tiên quyết là muốn có hiệu quả, mà lại tốt nhất là không cần bản thân hi sinh. Như loại này bản thân hi sinh về sau, một chút hiệu quả đều không có mua bán, ta không muốn làm a.”

Tượng Vô Hình sắc mặt tái xanh, biết Dương Huyền Tàng nói có lý, nhất thời ở giữa không lời nào để nói, chỉ có thể liều mạng vung đao, cố gắng thoát khỏi đối phương dây dưa.

Mấy tên thủ trận người đều rõ ràng trước mắt tình thế, càng là gắt gao cắn đối thủ của mình, chỉ chờ Vô Song Sư đem Phạm Vô phóng xuất ra, hết thảy liền kết thúc.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2922: Thần Cung Chiến (29): Đạo Cao Một Thước

Vô Song Sư cảm ứng một trận, mở hai mắt ra, nổ bắn ra tinh hà giống nhau quang huy, tay phải một nắm, lại chậm rãi buông ra, liền có hai đạo quang mang từ lòng bàn tay bay lên, tại không trung tương hỗ uốn lượn, hình thành một đoàn to lớn quang huy.

Quang huy bên trong ngàn tỉ phù văn lưu chuyển, tràn đầy tạo thành một cái phức tạp ký tự xuyên, kích - bắn mà ra, tiến vào phiêu miểu trong hư không.

Trong chốc lát, tất cả mọi người đổi sắc mặt, tựa hồ cảm ứng được một cỗ đáng sợ năng lượng, ở đằng kia hư không bên trong lộ ra.

Sau đó, một đạo viễn cổ mà thanh âm hùng hồn chấn động hư không, đáng sợ năng lượng từ cái này trong hư vô bạo phát đi ra, như Hồng Hoang giống nhau càn quét thương khung.

“Muốn ra tới rồi sao?!”

Mỗi người đều là trong lòng chấn động mãnh liệt, toàn bộ ngừng chiến đấu, riêng phần mình tách ra, ánh mắt đồng loạt nhìn chăm chú về phía vị trí đó.

Dương Huyền Tàng cũng là khẩn trương không thôi, nhìn qua cái kia cỗ sáng thế cùng diệt thế lực lượng, toàn thân huyết phù sôi trào.

“Ầm ầm!”

Một đạo cự đại bạch quang, từ cái này hư không bên trong bắn - ra, nháy mắt đem Vô Song Sư quấn lấy, sau đó đánh nát ra, hình thành tinh hà nổ tung cảnh tượng.

Dương Huyền Tàng cả kinh nói: “Đây là...”

Cỗ lực lượng kia không chỉ có đánh nát trời cao, mà lại trút xuống xuống tới, muốn đem phương viên bên trong tất cả mọi người đánh giết.

Phù Trăn sắc mặt đại biến, cả kinh nói: “Chuyện gì xảy ra?!”

Trong tay quyết ấn một chút, Thái Tố Thiên Cơ Ngọc hung hăng áp hướng Thái Cực Lưỡng Nghi Phù, nháy mắt bộc phát ra cường đại quang huy, như một giới lực lượng khuếch tán, đem cỗ lực lượng này hoàn toàn cản lại.

Nhưng dù vậy, Dương Huyền Tàng mấy người vẫn là bị liên lụy, từng cái mở ra phòng ngự, ngăn cản cái này Hồng Hoang vĩ lực.

“Phong ấn... Mở ra sao?”

Dương Huyền Tàng liều mạng vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tinh, nhìn chăm chú về phía cái kia mênh mông trời cao, mơ hồ có thể thấy được Vô Song Sư ở đằng kia cỗ tinh bạo lực lượng dưới, tựa hồ bị thương, thân thể có chút lắc lư, đồng dạng là một mặt kinh sợ.

Phù Trăn trong hai con ngươi một mảnh kim sắc, thu hồi ánh mắt đến, sắc mặt lạnh xuống dưới, nhìn chằm chằm Đế Ất, từng chữ nói: “Hàng Trần lừa ta, vẫn là chìa khoá là giả?!”

Đế Ất trên mặt, hiện ra mỉm cười, nói ra: “Cái sau.”

Phù Trăn cả giận nói: “Ý là, ngươi lừa Hàng Trần cùng Vô Song Sư?”

Đế Ất gật đầu nói: “Không sai, chìa khoá chỉ là cái ngụy trang, có thể chuyển di những đánh kia Côn Khư chủ ý người ánh mắt, cho rằng thu thập lên chìa khoá liền có thể mở ra Côn Khư nhập khẩu, ha ha, thật sự là ngây thơ!”

Phù Trăn nói: “Khó trách, khó trách ngươi đem chìa khoá phân cho hai bộ vũ trụ liên minh người chủ trì đảm bảo, mà không phải mình giữ ở bên người.”

Đế Ất cười lạnh nói: “Ngươi lại sai, từ đầu đến cuối, cho tới bây giờ đều không có chìa khoá.”

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người là giật mình, “Không có chìa khoá?”

Vô Song Sư cái kia phẫn nộ ánh mắt, cũng từ trên bầu trời bắn xuống tới, sát khí bốn phía nhìn chằm chằm Đế Ất.

Đế Ất cười nói: “Phong ấn Phạm Vô, là vĩnh hằng sự tình, tại sao muốn làm cái chìa khoá? Cái này phong ấn là hoàn chỉnh không thiếu sót, không lưu chức gì lỗ hổng, duy nhất cấm chế, chính là có thể tiến vào bảy sao trở xuống Thiên Giới, ngoài ra, bất kỳ người nào cùng lực lượng đều không thể ghé qua.”

“Đáng chết!”

Vô Song Sư kinh sợ không thôi, sắc mặt trở nên hung ác nham hiểm, lạnh giọng nói: “Giết!”

Liền thân ảnh lóe lên, hóa thành lưu quang từ hư không bên trong đánh xuống, song chưởng trước người biến ảo múa, trực tiếp hướng Đế Ất đầu lâu vỗ tới.

To lớn hi vọng phá diệt, một loại bị chơi xỏ phẫn nộ nước vọt khắp toàn thân, thề giết Đế Ất.

“Muốn giết ta, có lẽ bắt đầu có thể, nhưng bây giờ đã chậm!”

Đế Ất trong mắt bắn - ra giọng mỉa mai chi sắc, khinh miệt nhìn xem Vô Song Sư.

Phù Trăn sắc mặt biến hóa, nhìn chằm chằm cái kia Thái Tố Thiên Cơ Ngọc cùng Thái Cực Lưỡng Nghi Phù, hai kiện Hỗn Độn Linh Bảo lẫn nhau áp chế xuống, đột nhiên phát ra rất nhỏ khí minh thanh, giống như là tại cộng hưởng.

Ngay tại lúc đó, Dương Huyền Tàng cũng lòng có cảm giác, vội vàng hướng hư không nhìn lại, “Chẳng lẽ là...”

Một đoàn màu trắng vô hình chi hỏa, đột nhiên tại Đế Ất cùng Phù Trăn trên không hiển hiện, cháy hừng hực phía dưới, hóa thành một tên tuổi trẻ thiếu nữ, hỏa diễm thiêu đốt ngàn dặm, bao phủ ở sau lưng nàng, như phượng vũ.

Dương Huyền Tàng mừng lớn nói: “Hồng Lâm!”

Hồng Lâm thời khắc này bộ dáng, lãnh ngạo mà tinh thần, hai mắt bên trong chớp động lên quang huy, quét qua trước đó cái chủng loại kia u ám chi khí.

“Múa trời cao!”

Hồng Lâm toàn thân ánh lửa chớp động, một bức tranh cuốn tại trong lửa xuyên qua phi hành, để lực lượng của nàng nháy mắt bạo tăng đi lên, không ngừng đi lên trèo thăng, sau đó một chưởng đánh ra ngoài.

“Ầm ầm!”

Đáng sợ một chưởng cùng Vô Song Sư oanh cùng một chỗ, hình thành không kém gì Phù Trăn đối phó Đế Ất linh áp, chấn hai người tại không trung đều là không ngừng lùi lại.

Thậm chí Vô Song Sư còn yếu một bậc, rời khỏi mấy ngàn trượng xa.

Đế Ất cười nói: “Hồng Lâm đại nhân, vất vả.”

Hồng Lâm nhẹ nhàng gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Huyền Tàng, lại nhìn hướng Hồng Vũ, lần nữa gật đầu mỉm cười.

“Tiểu bối, ỷ vào quá dễ quân đều phú Nguyên Đồ, cho rằng liền có thể áp chế ta sao? Các ngươi nam bộ vũ trụ, cho dù là Hàng Trần tới đây, đều không có khả năng thắng ta!”

Vô Song Sư vừa sợ vừa giận, từ hư không bên trong cầm ra một thanh đừng cách câu, hướng Hồng Lâm một chém, sau đó nhẹ nhàng xoay tròn.

“Ầm ầm!”

Hồng Lâm thân thể liền nổ vỡ ra đến, bị trực tiếp câu thành hai nửa.

Nhưng Vĩnh Nhiên Chi Khu cháy hừng hực, cũng không có nửa điểm yếu bớt, tại một chỗ khác hư không bên trên lần nữa ngưng tụ ra chân thân, toàn thân bọc lấy tầng một thật mỏng phù văn, chính là quá dễ quân đều phú Nguyên Đồ, hóa áo tác chiến khoác lên người, sau đó một cái hỏa quyền liền đánh ra ngoài.

“Không có khả năng!”

Vô Song Sư hoảng hốt, hắn đừng cách câu có thể trực tiếp câu dẫn người tam hồn thất phách, mà lại toàn bộ nam bộ vũ trụ, trừ Hàng Trần bên ngoài, hắn cũng không cho rằng có người có thể trong tay hắn đi ra mấy chiêu, cho dù đỏ tiêu cũng không được.

Nhưng trên thực tế, Hồng Lâm chính là đỏ Thần tộc đệ nhất thiên tài, thiên phú còn tại Hồng Vũ phía trên, lại tu luyện ra Lục Đạo Huyễn Diễm, giờ phút này càng là chưởng khống quá dễ quân đều phú Nguyên Đồ, Vạn Lưu Ngũ Tuyệt Phong một trong Thương Cách cũng chết tại trong tay nàng, mà lại ngày đó đời thứ nhất La Phù chi cảnh đánh với Đông Cung Lệ một trận, cơ hồ tương xứng.

Hiện tại Hồng Lâm, có thể nói là nam bộ vũ trụ đệ nhất cường giả.

“Ầm ầm!”

Vô Song Sư kinh hãi ở giữa, Hồng Lâm hỏa quyền liền oanh đến trước mắt, vội vàng dùng đừng cách câu ngăn trở, chấn hắn liên tiếp lui về phía sau, toàn thân đều bị đốt.

Dương Huyền Tàng xoay người, nhìn về phía cách đó không xa Huyền Thiên Cơ, hừ lạnh nói: “Nguyên lai ngươi sớm có sắp xếp.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ta chỉ là giúp Hồng Vũ chuyển thế, lại giúp các nàng cha con quên hết ân oán trước kia, mà như vậy trùng hợp, đến Hỗn Độn đại lục muốn hồi Hồng Vũ chân thân, vừa vặn liền gặp phải trận đại chiến này.”

Dương Huyền Tàng một bộ quỷ tin nét mặt của ngươi.

Đế Ất cười lạnh nói: “Phù Trăn, hiện tại ngươi còn có thủ đoạn gì nữa, sử hết ra đi. Bốn bộ vũ trụ cường giả, sợ là sau đó không lâu liền sẽ đuổi tới, vừa vặn đem các ngươi một mẻ hốt gọn, bớt đi ta tiêu diệt từng bộ phận phiền phức.”

“Hừ, ngươi thật cho rằng thắng bại nhanh phân? Trong mắt của ta, chiến đấu bất quá vừa mới bắt đầu.” Phù Trăn cười nhạo một tiếng, cái kia gương mặt âm trầm bên trên, lộ ra mỉa mai thần sắc, khinh miệt nói; “Luận tu vi cảnh giới, ngươi có lẽ có thể cùng ta liều mạng, nhưng luận mưu lo thủ đoạn, ngươi cũng đừng có ở trước mặt ta bật cười.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2923: Thần Cung Chiến (30): Vượt Qua Chín Sao Lực Lượng

Đế Ất sắc mặt đột nhiên thay đổi.

Cùng một thời gian, tất cả mọi người cảm ứng được cái gì, đồng loạt nhìn về phía hư không.

Một tên nam tử đang bước lên phía trước, ai đều không có phát hiện hắn đến, lại không biết lúc nào liền đã đứng ở chiến trường trung ương.

Dương Huyền Tàng nghẹn ngào kêu lên: “Tham Cật Xà!”

Ba chữ này giống như là có ma lực, nói ra được nháy mắt, tất cả mọi người là hít một hơi khí lạnh, một chút cả kinh trợn mắt hốc mồm.

Cho dù là Vô Song Sư chờ Phù Trăn thủ hạ, đồng dạng kinh hãi không thôi.

Tham giận si chậm nghi, chính là Phạm Vô một hoa mở Ngũ Diệp, kết xuất năm loại ác lực lượng lượng, năm đó đi theo Phạm Vô nam chinh bắc chiến, quét ngang toàn bộ nơi đây vũ trụ.

Tương truyền Phạm Vô bị trấn áp về sau, năm người này cũng riêng phần mình tàn lụi, tuyệt đối không ngờ rằng thế mà còn sống sót.

Tham Cật Xà lặng lẽ nhìn Dương Thanh Huyền một chút, nói ra: “Ta còn cho rằng ngươi đào thoát một chết, nhưng người vận mệnh a, chung quy là chú định, nên thời điểm chết, làm sao trốn đều không có dùng.”

Phù Trăn sửng sốt một chút, không rõ ràng Tham Cật Xà cùng Dương Huyền Tàng ở giữa xảy ra chuyện gì, tựa hồ cũng không thế nào vui sướng, nhưng cái này cũng không trọng yếu, hắn nói: “Đại nhân, ngươi rốt cuộc đã đến.”

Tham Cật Xà nhẹ gật đầu, nhìn về phía cái kia phiêu miểu hư không, trong ánh mắt tràn đầy đều là hồi ức, sau một lúc mới thu hồi ánh mắt, nhìn về phía đám người, nói ra: “Sáng thế mẫu sen nở sáng thế ở giữa vạn vật, lại cuối cùng bị vạn vật tiêu diệt, các ngươi nói dạng này vạn vật, tồn tại còn có ý nghĩa gì đâu?”

Đế Ất trầm giọng nói: “Vạn vật đều có sinh diệt, cho dù là sáng thế mẫu sen cũng không ngoại lệ, hủy diệt mẫu sen chính là ngũ suy thiên mệnh, cũng không phải là vũ trụ vạn vật.”

Tham Cật Xà xùy tiếng nói: “Hèn mọn vạn vật, nhận biết không đến chính mình nhỏ bé, xấu xí, thô bỉ, chỉ muốn tham sinh hoạt, sáng thế mẫu sen tại một khắc cuối cùng đản sinh ra hối hận cùng oán niệm, chính là Phạm Vô đại nhân, mục đích đúng là vì hủy diệt các ngươi những này vì tư lợi, đầy người tội nghiệt sâu kiến.”

Đế Ất lạnh lùng nói: “Nói nhiều như vậy, không phải là vì cho mình giết người tìm một cái lý do cùng lấy cớ sao? Nói đầy người tội ác, ai so sánh được các ngươi tham giận si chậm nghi năm người?”

Tham Cật Xà cười nói: “Mà thôi, cùng ngươi nhiều nói vô ích, trực tiếp đi chết đi.”

Đưa tay liền một chưởng vung ra, chụp về phía Đế Ất.

“Ầm ầm!”

Hai kiện Hỗn Độn Linh Bảo hình thành cân bằng nháy mắt bị đánh vỡ.

Đế Ất mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, cái kia Thái Tố Thiên Cơ Ngọc lực lượng cùng Tham Cật Xà một chưởng, hình thành cùng nhau tư thái, hoàn toàn đem chính mình trấn áp.

Thái Cực Lưỡng Nghi Phù phi tốc thu nhỏ, trực tiếp hồi vào trong tay, hình thành nhỏ nhất phòng ngự tư thái.

Hồng Lâm kinh hãi, không lo được đối phó Vô Song Sư, một chiêu múa trời cao liền đánh phía Tham Cật Xà.

Mặt khác trên chiến trường, Hồng Vũ, Huyền Thiên Cơ mấy người lần nữa cùng mấy vị kia đại trận thủ hộ giả chém giết.

Tham Cật Xà vung tay lên, liền đem Hồng Lâm một kích ngăn trở, nhẹ khẽ đẩy một chút, phát hiện thế mà có chút đẩy không ra, cả kinh nói: “Lực lượng này...”

Trên thân khí tức lần nữa đi lên trèo thăng, hung hăng một kích đẩy đi ra, một tay đem Hồng Lâm chấn khai, sau đó nhìn về phía Vô Song Sư, nói ra: “Người này có chút khó giải quyết, ngươi trước ứng phó dưới, ta trước hết giết mấy người lại đến giết nàng.”

Vô Song Sư bị Tham Cật Xà ánh mắt một chằm chằm, toàn thân run một cái, phảng phất bị đôi tròng mắt kia toàn bộ nhìn xuyên, dọa đến hút miệng hơi lạnh.

Hồng Lâm mạnh bao nhiêu hắn là vạn phân rõ ràng, đối phương thế mà có thể một chưởng đem Hồng Lâm chấn khai, thực lực mạnh sợ là đã...

Không lo được suy nghĩ nhiều, Vô Song Sư chỉ cảm thấy mình không thể chống lại người này mệnh lệnh, nếu không tuyệt sẽ không có kết cục tốt, vội vàng cắn răng, liền hướng Hồng Lâm công tới.

Tham Cật Xà xuất thủ lần nữa đánh phía Đế Ất, cùng Phù Trăn liên thủ một kích dưới, đem Đế Ất Thái Cực lực lượng phá vỡ, Đế Ất phun ra một ngụm máu đến, giống như chơi diều bay rơi ra ngoài, toàn thân khí thế nháy mắt uể oải xuống tới.

Đại chiến đến tận đây, Đế Ất lần thứ nhất lâm vào đến nguy hiểm to lớn bên trong.

Tham Cật Xà mắt sáng lên, nói với Phù Trăn: “Từ ngươi giết đi.”

Chính hắn thì là thân ảnh nhoáng một cái, liền biến mất trong hư không, sau một khắc, lại là xuất hiện sau lưng Phạm Mật, trực tiếp vươn tay ra, năm ngón tay vồ lấy, đang kịch chiến Phạm Mật nháy mắt bị nhiếp trụ, lực lượng toàn thân bị áp chế hoàn toàn không thi triển ra được, hiện lên chữ lớn nổi giữa không trung, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, “Đại nhân...”

Phạm Mật đối thủ mừng rỡ, vội nói: “Đa tạ đại nhân!” Sau đó bỗng nhiên một kiếm giũ ra, hướng Phạm Mật đánh tới.

Tham Cật Xà song đồng co rụt lại, lạnh giọng nói: “Ngươi thì tính là cái gì, có tư cách gì giết hắn?” Trong con ngươi bắn - ra hai đạo lăng lệ quang huy, người kia chỉ cảm thấy toàn thân run lên, giống như là bị rắn độc cắn, không hiểu liền toàn thân cực độ khó chịu, sau đó kêu thảm một tiếng bay rơi ra ngoài.

Phạm Mật sắc mặt càng thêm trắng bệch.

Tham Cật Xà nói: “Ngươi cái này phản đồ, Phạm Vô đại nhân xem ngươi là tâm phúc nô tài, đem phạm một trong tính ban cho ngươi, ngươi thế mà làm phản, bây giờ còn có di ngôn gì muốn nói?”

Phạm Mật trên trán mồ hôi lạnh lăn xuống, run giọng nói: “Ta không có gì muốn nói, muốn giết cứ giết đi.”

Tham Cật Xà cười lạnh nói: “Giết? Ngươi cho rằng có thể tuỳ tiện chết sao? Tiến vào ta Xà Tàng Phong Liên, vĩnh thế thụ độc rắn nỗi khổ đi.”

Song đồng lóe lên, liền có hoa sen tại trong mắt hiển hiện.

Một đầu to lớn hắc xà xuất hiện sau lưng Phạm Mật, đem quấn lấy, sau đó một cái thôn phệ đi vào.

Tham Cật Xà đồng quang nhất chuyển, hắc xà nháy mắt liền biến mất không thấy gì nữa.

Những người còn lại, đều là nhìn tâm kinh đảm hàn, trợn mắt hốc mồm, bọn hắn không khỏi là nơi đây vũ trụ đỉnh cao cường giả, nhưng tại trước mặt người này, thế mà một chiêu lực lượng đều không có.

“Tiếp xuống, nên giết ai đây?”

Tham Cật Xà ánh mắt lạnh như băng, như rắn độc con ngươi, hướng bên trong chiến trường nhìn lại, sở hữu bị hắn đảo qua người, không khỏi là lạnh cả người.

Trong đó nhất lo lắng chính là Hồng Lâm, liều mạng dùng thần thông đánh phía Vô Song Sư, phía trên chiến trường này, duy nhất có thể chống cự Tham Cật Xà cũng chỉ có nàng cùng Đế Ất.

Có thể Đế Ất hiện tại, bị Tham Cật Xà liên thủ với Phù Trăn trọng thương về sau, đã thành nỏ mạnh hết đà, bị Phù Trăn dùng quá làm Thiên Cơ kiếm bức không hề có lực hoàn thủ, lúc nào cũng có thể vẫn lạc.

Tham Cật Xà ánh mắt nhìn một vòng, cười nhạo một tiếng, sau đó lẳng lặng nhìn qua phía trước, nói ra: “Đế Lộc, đã tới, liền ra chịu chết đi, làm gì trốn trốn tránh tránh, hẳn là ngươi còn muốn đánh lén ta hay sao? Bất quá đánh lén loại sự tình này, ngươi tên bại hoại này năm đó có thể không làm thiếu a.”

“Đế Lộc đại nhân tới?”

Dương Huyền Tàng cùng tất cả mọi người là vừa sợ lại thích.

Tại Tham Cật Xà phía trước, hóa hiện ra một bức Thái Cực Đồ, xoay tròn phía dưới, Đế Lộc chậm rãi nổi lên, mở miệng nói ra: “Lão hủ vừa tới, liền gặp tham đại nhân đại triển thần uy, giết Phạm Mật, chúc mừng đại nhân thương thế khôi phục.”

Tham Cật Xà nói: “Muốn dùng lời nói đến bộ thương thế của ta tình huống, ngươi không cảm thấy ngây thơ sao?”

Đế Lộc thở dài: “Bị đại nhân xem thấu, ngây thơ cũng không có cách nào a, ai bảo đứng trước mặt ta, là đã vượt qua chín sao Thiên Giới cảnh đáng sợ tồn tại đâu.”

Dương Huyền Tàng mấy người đều sắc mặt đại biến, nghẹn ngào kêu lên: “Vượt qua chín sao Thiên Giới cảnh?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2924: Thần Cung Chiến (31): Thập Tinh

Tham Cật Xà mỉm cười, nói: “Đế Lộc ngươi trang cái gì tỏi, ngươi không cũng đã vượt qua đến tầng này cảnh giới sao? Muốn đánh cũng nhanh chút đi, ngươi quẳng đi toàn bộ đế tộc chạy tới cái này, đế tộc hơn phân nửa là muốn hủy diệt, to lớn như vậy đại giới còn không cố mà trân quý, còn ở nơi này lời thừa cái gì?”

Đế Lộc sắc mặt biến hóa, lập tức tỉnh táo lại, ôm quyền nói: “Đã như vậy, vậy liền đắc tội.”

Nói xong, hai tay trước người khoanh tròn, từng vòng từng vòng Thái Cực lực lượng đẩy đi ra, tại không trung lan tràn ra.

Cùng lúc đó, Đế Ất trên thân Thái Cực Lưỡng Nghi Phù, tựa hồ nhận cảm ứng, một chút hào quang tỏa sáng, đồng dạng xuất hiện Thái Cực đồ án, ngạnh sinh sinh đem Phù Trăn một kiếm chấn khai.

Phù Trăn nhíu mày lại, vẫn chưa quá mức kỳ quái, bởi vì lúc này giờ phút này, đánh giết Đế Ất cũng chỉ là vấn đề thời gian, chỉ thấy Đế Lộc trong tay đồng dạng xuất hiện một tấm Thái Cực phù, lắc lư phía dưới, liền hướng Tham Cật Xà áp đi.

Tấm linh phù kia rõ ràng so Đế Ất trong tay yếu không ít, lấy Phù Trăn nhãn lực, tự nhiên nhìn ra được là hàng nhái, nhưng cho dù là hàng nhái, tại Đế Lộc trong tay, lại là đã dung nạp mênh mông uy năng, thôn thiên phệ địa.

Tham Cật Xà hai tay kết ấn, to lớn màu đen hoa sen tại không trung hiển hiện, như là đại lục, nháy mắt đem chính mình cùng Đế

Lộc bao phủ đi vào.

“Ầm ầm!”

Hắc liên cùng cái kia Thái Cực Đồ, kịch liệt va chạm, sức mạnh đáng sợ phá hủy thế gian hết thảy, như diệt thế giáng lâm.

Dương Huyền Tàng chỗ mi tâm có Thái Cực ấn chớp động, nhận giữa thiên địa Thái Cực lực lượng tần suất chấn động, đối với cái kia hắc liên đáng sợ càng là cảm đồng thân thụ, lại nhịn không được phun ra một ngụm máu đến, bay ngược ra ngoài.

“Đáng chết! Làm sao sẽ mạnh như vậy.”

Dương Huyền Tàng mặt mũi tràn đầy kinh sợ, thật vất vả giữ vững thân thể, còn đang không ngừng lui lại.

Cùng Quỷ Tàng hợp thể về sau, trong đầu hiện lên rất nhiều các loại tin tức.

Thiên Giới chi chủ cảnh giới bên trong, chín sao phía trên vẫn chưa trực tiếp bước vào mặt khác tầng một, mà là còn có nhất giai, xưng là thập tinh đại viên mãn, là toàn bộ Thiên Giới cảnh giới đỉnh phong nhất.

Dương Huyền Tàng mặt mũi tràn đầy ngốc trệ, kinh ngạc nói: “Thập tinh...”

Trước mắt chiến đấu hai người, Tham Cật Xà cùng Đế Lộc, cái kia phát ra hủy thiên diệt địa lực lượng, ở xa Phù Trăn cùng Đế Ất phía trên.

Đám người chiến đấu bị hai người này tác động đến, đều không thể tiếp tục đánh xuống.

Mà Hồng Lâm liều mạng vùng thoát khỏi Vô Song Sư, cưỡng ép đem Đế Ất cứu lại.

Hai phái người riêng phần mình tản ra, ở phía xa quan chiến.

Hồng Lâm vội la lên: "Hàng Trần cùng đỏ tiêu bọn hắn làm sao còn chưa tới!"

Hồng Vũ trầm giọng nói: "Coi như bốn bộ vũ trụ cường giả chạy tới, muốn trấn áp cái này Tham Cật Xà, sợ là cũng phải bỏ ra to lớn hi sinh. Thập tinh cảnh giới, căn bản không phải sức người có thể bằng. Tại không có Vạn Cổ Chí Tôn dưới bầu trời, sợ là nơi đây vũ trụ lực lượng mạnh nhất."

"Lại là thập tinh Thiên Giới, nghĩ không ra ở chỗ này vũ trụ, còn có thể lần nữa nhìn thấy loại này lực lượng."

Tại cự ly chiến trường mấy chục vạn dặm xa địa phương, Vi Thanh ba người lăng không mà đến, đều là mặt mũi tràn đầy chấn kinh cùng vẻ mặt ngưng trọng.

//truyenc

uatui.net/Lý Hồng Tụ vội la lên: "Đế Ất bọn hắn rơi vào hạ phong, chúng ta nhanh đi hỗ trợ đi."

Vi Thanh sắc mặt băng lãnh, không khách khí khiển trách: "Hỗ trợ? Thập tinh Thiên Giới lực lượng, ngươi cũng không phải không cảm ứng được, chúng ta đi lên ba người liền đoàn diệt. Hiện ở chỗ này vũ trụ càng ngày càng nguy hiểm, không được tùy hứng."

Xe càng khó được tán đồng nhẹ gật đầu, nói ra: "Hiện tại hết thảy đều muốn nghe chúng ta."

Lý Hồng Tụ nói: "Đã thập tinh Thiên Giới đều xuất hiện, vậy chúng ta này làm được nhiệm vụ sợ là làm không được, vật kia một khi xuất thế, chắc là phải bị cái này thập tinh Thiên Giới đoạt đi."

Vi Thanh cùng xe càng đều là nhíu mày lại, nhìn lẫn nhau liếc mắt, tựa hồ cảm thấy Lý Hồng Tụ nói có đạo lý, mặt lộ vẻ thần sắc lo lắng.

Vi Thanh đột nhiên nói ra: “Bảo vật dù là cường giả có được, nhưng chưa chắc là người mạnh nhất có được, mà lại ta còn phát hiện một kiện chuyện thú vị, có lẽ sẽ sinh ra to lớn biến số.”

Xe càng nói: “Ngươi là nói Huyền Thiên Cơ? Ngươi có thể xác định thân phận của hắn?”

Vi Thanh nói: “Hơn phân nửa là, cái kia chúng tướng không vòng đích đích xác xác là chính phẩm, mà vật này là luân hồi thiên cung trấn cung chí bảo, chúng ta hạ giới trước, luân hồi thiên cung một mực ở vào phong bế trạng thái, người này cho dù không phải luân hồi thiên cung cung chủ, cũng tất nhiên là nhân vật trọng yếu, có lẽ hạ giới mục đích cùng chúng ta nhất trí, ta nhìn trên người hắn còn có quá nhiều bí mật, liền chẳng biết toàn bộ bày ra, sẽ là tình cảnh thế nào.”

Xe càng lạnh lùng nói: “Liền sợ còn không có hiện ra, liền bị thập tinh Thiên Giới giết.”

Lý Hồng Tụ nói: “Hai vị thúc thúc cùng tiến lên, trợ giúp Đế Ất bọn hắn, khẳng định có thể đánh thắng chưởng giáo.”

Vi Thanh khẽ thở dài: “Hồng Tụ, suy nghĩ của ngươi vẫn là quá đơn giản a, đừng quên chúng ta hạ giới mục đích, chúng ta không phải muốn giúp ai, cũng không phải muốn cùng ai đối địch, càng không phải là muốn cứu vớt thế giới, mà là vì hoàn thành nhiệm vụ, cho nên nói, chúng ta cũng không có địch nhân, cũng không có bằng hữu, chỉ có lợi ích, ai có thể để chúng ta tốt hơn hoàn thành nhiệm vụ, chúng ta liền giúp ai. Nhưng chưởng giáo không thể, Đế Ất cũng không thể, cho nên chúng ta ai cũng không giúp, đương nhiên ai cũng không sợ, liền chỉ là ăn dưa xem kịch.”

Lý Hồng Tụ nói: “Thế nhưng là, Thanh Huyền đại ca là bằng hữu ta.”

Vi Thanh nhíu mày lại, khẽ nói: “Tiểu tử kia thiên phú thật là không tệ, nhưng ngươi đừng có quá mạnh yêu ghét tâm, để tránh chính mình sa vào đến nơi đây vũ trụ các loại phân tranh bên trong, mà quên chính mình mục đích của chuyến này.”

Lý Hồng Tụ nói: “Ta...”

Chỉ cảm thấy trong lòng một trận phiền muộn, lại nói không ra lời.

Xa xa trên chiến trường, sức mạnh đáng sợ tồi khô lạp hủ, những nơi đi qua, toàn bộ hóa thành hư vô.

Tham Cật Xà cùng Đế Lộc chiến đấu, càng ngày càng gay cấn, sinh ra năng lượng thật lớn tại không trung kích - bắn, cho dù là Dương Huyền Tàng mấy người, cũng cảm thấy cực độ đè nén.

“Vị đại nhân này, chính là chúng ta chân chính thủ lĩnh sao?”

Sau lưng Phù Trăn, truyền đến một đạo thanh âm nhàn nhạt, xuất hiện một bóng người.

Phù Trăn song mi nhăn lại, có chút giật mình nhìn sang, sững sờ nói: “Tô Bạch chân thân hủy?”

Người sau lưng là vị anh tuấn lỗi lạc nam tử, chính là Đông Cung Lệ bản tôn chi thân, nghe vậy, trên mặt nộ khí cùng sát khí lóe lên, hừ nhẹ xuống, tựa hồ không muốn trả lời.

Phù Trăn nói: “Kì quái, lấy Đại Quân thực lực, không có khả năng hủy thân thể của ngươi a, chẳng lẽ nửa đường xảy ra chuyện gì? Đây cũng chính là dẫn đến ngươi bị khốn trụ lâu như vậy nguyên nhân?”

Đông Cung Lệ khoát tay nói: “Không muốn đề.”

Ánh mắt của hắn sáng rực, nhìn hướng về phía trước đáng sợ chiến đấu, sớm đã thấy không rõ Đế Lộc cùng Tham Cật Xà thân ảnh, chỉ có năng lượng khổng lồ không ngừng khuếch tán ra tới.

Phù Trăn nói: “Không đề cập tới cũng được, cho dù không có Tô Bạch chi thân, lấy thực lực của ngươi, tăng thêm A Ma La Thức, bước vào thập tinh cũng là chuyện sớm hay muộn.”

Đông Cung Lệ nhìn chằm chằm chiến trường, hỏi: “Vị đại nhân này chính là Ngũ Hoa một trong Tham Cật Xà a?”

Phù Trăn gật đầu nói: “Chính là, chờ Tham Cật Xà đại nhân giết Đế Lộc, chính là chúng ta giết Đế Ất mấy người thời điểm. Ngươi tới thật đúng lúc, có ngươi tại, chúng ta phần thắng càng lớn hơn.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2925: Thần Cung Chiến (32): Hoa Sen Hóa Thân

Đông Cung Lệ "Ừ" một tiếng, liền lẳng lặng quan chiến, trong hai mắt tinh mang chớp động, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Bên trong chiến trường năng lượng quá mức hỗn loạn, Đế Lộc cùng Tham Cật Xà thân ảnh không ngừng chớp động biến mất, hư không bên trên chỉ có thể nhìn thấy một đóa to lớn hắc liên, cùng cái kia Thái Cực Đồ đụng nhau, đản sinh ra diệt thế lực lượng xé rách thương khung.

Dương Huyền Tàng có chút lo lắng nhìn về phía nơi xa cái kia phiêu miểu chi cảnh, đáng sợ như vậy năng lượng, cho dù không có Côn Khư chìa khoá, sợ cũng sẽ đánh nát phong ấn.

Đế Ất nhìn ra đám người tâm tư, nhàn nhạt nói ra: "Côn Khư chính là lấy Đế Lộc đại nhân cầm đầu phong ấn, mà lại mỗi cách một đoạn thời gian liền sẽ tiến hành một lần phong ấn gia cố, không có dễ dàng như vậy vỡ vụn. Toàn bộ trong vũ trụ, cứng rắn nhất tồn tại, sợ sẽ là cái này Côn Khư phong ấn."

Hồng Lâm tràn đầy thần sắc lo lắng nhìn qua trời cao, hỏi: "Bọn hắn ai có thể thắng?"

Đế Ất cười khổ lắc đầu, nói: "Thập tinh cảnh giới, ta dù có thể thăm dò một hai, nhưng cũng không hoàn toàn, vô pháp nhìn ra thắng bại, Đế Lộc đại nhân những năm gần đây tu luyện Thái Cực lực lượng đã không tại Hỗn Độn Linh Bảo Thái Cực Lưỡng Nghi Phù phía dưới, nhưng Tham Cật Xà chính là Ngũ Diệp một trong, có thể nói là hoa sen hóa thân, đồng dạng vượt ra khỏi ta phạm vi hiểu biết. Hồng Lâm, nắm giữ chín sao Thiên Giới đỉnh phong lực lượng ngươi, hẳn là cũng có thể cảm giác một hai đi.”

Hồng Lâm nói: “Mượn nhờ quá dễ quân đều phú Nguyên Đồ, ta có thể để lực lượng tạm thời dừng lại tại chín sao Thiên Giới đỉnh phong, nhưng vô pháp lâu dài.”

Đế Ất gật đầu nói: “Ngươi, Dương Thanh Huyền, Đế Lộc đại nhân, đều là thiên phú vượt qua ta tồn tại, tương lai đều có khả năng bước vào thập tinh.”

Hồng Lâm trong lòng khẽ nhúc nhích, cười khổ nói: “Thập tinh cảnh giới ta tự nhiên khát vọng, nhưng cảm giác chênh lệch xa xôi, vạn cổ đến nay, không thiếu chín sao Thiên Giới đỉnh phong cường giả, nhưng bước vào thập tinh, tự hỗn độn thời đại đến nay, nam bộ vũ trụ bên trong cũng chỉ có Tô Bạch một người a?”

Dương Huyền Tàng càng là trong lòng thầm than, không nói trước chín sao thập tinh, trước tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp bước qua cái kia Thất Tinh Thiên hố đi. Tại những quái vật này trước mặt, cho dù hợp thể sau tám sao Thiên Giới đều không đủ nhìn.

Đế Ất nói: “Thiên phú của ngươi cũng không kém Tô Bạch, nếu là ngươi có thể bước vào thập tinh cảnh, như vậy trận này hạo kiếp bên trong, chúng ta nắm chắc thắng lợi càng lớn hơn.”

Hồng Lâm nói: “Ta tự nhiên sẽ cố gắng.”

Đế Ất nhẹ gật đầu, liền tiếp theo ngồi xếp bằng tu luyện, toàn thân hắn kim quang phun trào, thụ cực nặng tổn thương, sợ là trong ngắn hạn đều không thể khôi phục.

Lúc này, lại lục tục ngo ngoe có không ít cường giả chạy đến, có đế tộc người, cũng có chưởng giáo người, đều là khiếp sợ vây quanh ở cái kia cự đại chiến trường bốn phía, hoảng sợ quan chiến.

“Đế Lộc, ta nhìn ngươi thuần túy chính là muốn kéo dài thời gian a? Từ đầu đến cuối không dám cùng ta chính diện chống lại, tại tuyệt đối lực lượng trước mặt, hết thảy mưu kế đều vô dụng. Ta thực sự không nghĩ ra được, ngươi kéo dài có ý nghĩa gì, tại chờ bốn bộ vũ trụ viện binh sao? Những sâu kiến kia cho dù tới, cũng chỉ là mạo xưng làm bia đỡ đạn mà thôi. Ngươi ta ở giữa quyết chiến, chỉ có thể tại ngươi ta ở giữa phân ra thắng bại.”

Cái kia đóa to lớn hắc liên bên trên, Tham Cật Xà thoáng hiện mà ra, trong hai con ngươi màu đen hoa sen chớp động, hai tay bấm niệm pháp quyết tại trước người, chục triệu đóa hắc liên tại không trung hiển hiện, rơi vào Thái Cực Đồ bên trong, để song ngư xoay tròn trở nên chậm lại.

Đột nhiên cái kia Thái Cực Đồ nhoáng một cái, hóa thành một thanh to lớn song sắc chi kiếm, chấn vỡ sở hữu hắc liên, hướng Tham Cật Xà chém tới.

Tham Cật Xà dưới thân hắc liên, chuyển động, hóa thành một đầu to lớn hắc xà, như Pháp Thiên Tượng Địa giống nhau bàn tại sau lưng.

“Xà Tàng Phong Liên!”

To lớn màu đen lóe lên, liền biến mất tại sau lưng, sau một khắc, liền cuộn tại cái kia to lớn Thái Cực Kiếm bên trên, dùng thân rắn đem cuốn lấy, một quyển phía dưới, lần nữa hóa thành hắc liên.

Đế Lộc tại cách đó không xa nổi lên, sắc mặt đại biến.

Chỉ thấy hắc liên bên trong, Thái Cực xoay tròn, hắn luyện chế Thái Cực Lưỡng Nghi Phù hàng nhái, lại bị phong ấn đi vào.

“Lần này xem ngươi còn có cái gì mánh khóe!”

Tham Cật Xà thân ảnh lóe lên, liền đến Đế Lộc trước mặt, nhấc tay liền bổ tới.

Cánh tay tại không trung nhoáng một cái, liền hóa thành cự nhận bộ dáng, phía trên có vũ trụ tinh hà, vô số tinh hệ.

Đế Lộc sắc mặt đại biến, giữa trời liền đánh hai quyền ra ngoài, hình thành to lớn kim sắc phong bạo, xé rách hết thảy công kích.

“Ầm ầm!”

Cự nhận nháy mắt đem phong bạo chém vỡ.

Đế Lộc vội vàng tay giơ lên chặn lại.

“Bành” một tiếng, trong tay linh áp bị chém nát, cả người đánh bay ra ngoài, mặc dù nhìn như vẫn chưa thụ thương, nhưng hiển nhiên đã bắt đầu rơi vào hạ phong.

“Không được!” Đế Ất khẩn trương, nói: “Đế Lộc đại nhân mặc dù luyện hóa Thái Cực lực lượng, nhưng dù sao cũng là phàm thể nhục thân, vô pháp siêu phụ tải tiếp nhận, sở dĩ chỉ có thể luyện chế một tấm Thái Cực Lưỡng Nghi Phù hàng nhái, làm làm bản mệnh tương tu bảo vật, hiện tại Thái Cực Phù bị phong ấn, phiền toái! Mà Tham Cật Xà vốn là hoa sen hóa thân, nhục thân chính là mạnh nhất pháp bảo.”

Hắn tay giơ lên, đem trong tay Thái Cực Lưỡng Nghi Phù chính phẩm tế ra ngoài.

Đối diện Phù Trăn mấy người sớm có đề phòng, cười lạnh nói: “Há có thể để các ngươi tùy ý nhúng tay!” Đồng thời tế ra Thái Tố Thiên Cơ Ngọc, đồng thời thân ảnh nhoáng một cái, liền hướng Đế Ất mấy người phóng đi, cũng đối với đám người quát: “Xuất thủ!”

Đông Cung Lệ mấy người toàn đều đi theo lấy xông lên.

Đế Ất cắn răng nói: “Chúng ta cũng tới!”

Tượng Vô Hình vội vàng nói: “Đại nhân lại ở hậu phương quan chiến, chúng ta công kích liền có thể.”

Đế Ất lạnh lùng nói: “Nói gì vậy? Ta há có quan chiến lý lẽ!”

Nói xong liền nhanh chân hướng về phía trước, hướng Phù Trăn đi đến.

Hồng Lâm thân ảnh nhoáng một cái, hóa thành hồng mang xông lên phía trước, nói: “Phù Trăn giao cho ta đi.” Lập tức tại trời cao bên trong hóa ra một con Hỏa Phượng, lôi cuốn lấy kinh thiên uy năng phóng tới Phù Trăn.

Hai phái người lập tức lại chém giết cùng một chỗ.

Đế tộc một phương, hội tụ cường giả càng ngày càng nhiều, nhưng y nguyên ở vào tuyệt đối yếu thế, rất nhanh liền quân lính tan rã, Đế Ất bị Vô Song Sư áp chế, không ngừng bị đánh hộc máu, cơ hồ muốn sụp đổ.

Đột nhiên, một đạo cực mạnh khí tức phá không mà đến, như chiến phủ giống nhau chém vào cái này to lớn trong chiến trường, mang theo vô biên thế năng hung hăng phóng tới Vô Song Sư.

Vô Song Sư song đồng co rụt lại, lập tức nhận ra người, sắc mặt đại biến, phẫn nộ quát: “Hàng Trần! Đừng muốn càn rỡ!” Song chưởng một vận, liền đối oanh mà bên trên.

“Ầm ầm!”

To lớn chưởng lực chấn vỡ hư không, đem cái kia xung kích lực lượng hoàn toàn cản lại.

Kim quang bên trong thân ảnh lắc lư, chính là Hàng Trần, một đôi giương mắt lạnh lẽo Vô Song Sư, phảng phất muốn một lần nữa đem hắn thấy rõ ràng.

“Hừ, ngươi đây là ánh mắt gì, chẳng lẽ không biết ta sao?”

Vô Song Sư đầy mắt giọng mỉa mai, trên mặt khí tà ác lộ ra không thể nghi ngờ.

“Trước kia có biết ta hay không không nhớ rõ, nhưng về sau khẳng định không nhận ra, ta gánh không nổi người này.”

Hàng Trần ánh mắt lóe lên một tia thở dài, lập tức trở nên kiên định, sát khí bốn phía.

Dương Huyền Tàng chưa bao giờ thấy qua hắn như vậy sát khí ngút trời bộ dáng, nội tâm hơi chấn động một chút, sợ là thời khắc này Hàng Trần, nỗi lòng chấn động lớn, không cách nào tưởng tượng.

“Không biết liền không biết, chẳng lẽ lại ta còn cho phép ngươi? Đã như vậy, ngươi liền cùng Đế Ất chết chung đi!” Vô Song Sư gương mặt càng thêm hung ác nham hiểm xuống tới, hung hãn nói, song chưởng liều mạng hướng phía trước đẩy, áp Hàng Trần không ngừng lùi lại.

Chương 2926: Thần Cung Chiến (33): Thế Cục Biến Hóa

“Hôm nay ta liền tự tay hiểu rõ ngươi, liền để trước kia Vô Song Sư, vĩnh viễn lưu trong lòng ta đi.”

Hàng Trần bỗng nhiên vừa lui, sau đó hai tay hướng nắm vào trong hư không một cái, vô số ánh sáng màu vàng óng điểm điểm hiển hiện, đẩy về phía trước, liền như bạo phong vũ kích - bắn đi.

Những ánh sáng màu vàng óng kia tại không trung hóa ra từng cái phù văn, liên tiếp thành ký tự xuyên, tại tạo thành cường đại ma trận, hàng lâm xuống.

Vô Song Sư song đồng co rụt lại, cười lạnh nói: “Tự cho là đúng đồ vật, chỉ bằng ngươi một người, còn có thể nhấc lên sóng gió gì đến!” Hai tay quyết ấn nhất biến, thân thể lóe lên, liền trực tiếp tại nguyên địa biến mất không thấy gì nữa, để cái kia kim sắc ma trận nháy mắt thất bại.

“Nếu là lại tăng thêm ta đây?”

Một đạo băng lãnh thanh âm truyền đến, tại Hàng Trần cách đó không xa, phá không mà đến một thân ảnh, hiện thân mà ra, chính là Diệu Thượng chân nhân, cầm trong tay quạt lông, hướng hư không một cái.

“Hồng hộc!”

Lập tức cuốn lên không gian phong bạo, một đạo, hai đạo, ba đạo..., cho đến bảy tám đạo, sau đó hội tụ vào một chỗ, càn quét dài vạn dặm không.

Bốn phương tám hướng đánh nhau người, tất cả đều phi tốc thối lui.

Tại không gian phong bạo bên trong, Vô Song Sư lại khó tiềm hành, trực tiếp hiện thân mà ra, vươn tay ra đem phong bạo xé rách.

“Diệu Thượng!”

Vô Song Sư kinh sợ không thôi.

Diệu Thượng chân nhân cười lạnh nói: “Tên của ta từ trong miệng ngươi hô lên, thật là làm ta cảm thấy xấu hổ, còn xin ngươi về sau không cần lại gọi tên ta, ngươi ta không biết. Trước mắt, ta nhìn ngươi hơn phân nửa là không có sau đó.”

“Đáng chết! Một nhóm tự cho là đúng đồ vật, cho rằng đi theo Đế Ất liền là đúng sao? Đế Ất thiết trí hai cái giả chìa khoá, ngay cả chúng ta đều lừa gạt, đối với chúng ta chưa từng có nửa điểm tín nhiệm!”

Vô Song Sư khuôn mặt vặn vẹo giận dữ hét.

Diệu Thượng nói: “Đế Ất đại nhân như thế nào, đều không phải ngươi phản bội lý do.”

Hàng Trần nói: “Ta cảm thấy Đế Ất đại nhân làm được rất đúng, liền hẳn là thiết trí hai cái giả chìa khoá, đổi lại là ta, ta cũng sẽ làm như vậy.”

Diệu Thượng lạnh lùng nói: “Nói cho cùng, vẫn là ngươi chính mình nội tâm làm phản, nội tâm bị tà ác chỗ nhiễm, sau đó cho mình đủ loại hành vi kiếm cớ mà thôi. Đừng nói nữa, cùng người như ngươi nói chuyện phiếm, ta già mặt đỏ rần, tranh thủ thời gian đánh đi.”

Nói xong, trong tay quạt lông một cái, trên bầu trời bên trong xuất hiện tiếng thét, cũng không thấy bất luận cái gì năng lượng, hư không liền mảng lớn vỡ vụn ra, hướng Vô Song Sư cút lăn đi.

Diệu Thượng là bốn bộ vũ trụ liên minh người chủ trì bên trong bảo vật nhiều nhất một vị, trên thực tế đến bọn hắn cái này cấp bậc, có thể sử dụng bảo vật đã vô cùng ít ỏi, Hàng Trần chỉ có cự thần tháp, Vô Song Sư cũng vẻn vẹn một thanh đừng cách câu, Diệu Thượng thì có tổ quạt lông cùng Âm Dương Kính hai kiện có thể sử dụng bảo vật, bị Dương Thanh Huyền lừa bịp đi Âm Dương Kính về sau, liền chỉ còn lại tổ quạt lông.

Tương truyền này cây quạt bên trên lông vũ, chính là giữa thiên địa cái thứ nhất thần điểu lông vũ, được xưng là vạn chim thủy tổ, cái này thủy tổ đang sinh ra mới bắt đầu, bị vũ trụ ở giữa bản nguyên nhất Địa Thủy Hỏa Phong tứ đại nguyên tố bên trong gió nguyên tố thổi một cái, từ đây cánh chim đong đưa phía dưới, liền có thể gẩy ra khai sáng nơi đây vũ trụ bốn nguyên tố một trong phong nguyên tố.

Đây chính là vũ trụ ở giữa luồng thứ nhất gió.

Vô Song Sư sắc mặt đại biến, đừng cách câu hướng phía trước một chém, thiên địa trực tiếp bị câu đoạn, năng lượng to lớn đem cái kia sợi thổi tới vui vẻ sinh đánh gãy.

Nhưng còn chưa buông lỏng, liền phát hiện thiên địa tối sầm lại, huyễn bụi cự thần tháp đã đến trên đỉnh đầu của mình không, nháy mắt biến lớn trấn áp xuống.

Trên thân tháp hiện ra “Úm, Ma, Ni, Bá, Mễ, Hồng” sáu cái ký tự, lóe ra chấn diệu thế gian chói mắt kim quang.

Hàng Trần chắp tay trước ngực, cho cái kia cự thần tháp gia trì lực lượng.

Vô Song Sư giật mình, đang muốn bỏ chạy, đã thấy Diệu

Thượng lại là phiến phiến đi qua, to lớn gió nguyên tố hình thành phong bạo, triệt để đem hắn độn đường ngăn trở.

“Ầm ầm!”

Cự thần tháp rơi xuống, đem Vô Song Sư trấn áp ở bên trong.

Hàng Trần thân ảnh lóe lên, liền xếp bằng ở cự tháp trên không, tay bấm quyết ấn, để cho mình cùng thân tháp hòa làm một thể, nói với Diệu Thượng: “Ngươi đi giúp những người khác đi, ta đến đem hắn luyện hóa.”

Diệu Thượng nhẹ lay động quạt lông, cười nói: “Có cái này Lục Tự Đại Minh Chú dán tại trên tháp, Vô Song Sư làm sao đều không gây nên nổi sóng gió, luyện hóa chỉ là cái vấn đề thời gian.”

Nói xong, liền chợt lách người, biến mất không thấy gì nữa.

Cự tháp bên trong truyền đến mãnh liệt rung động cùng oanh minh, nhưng vô luận thân tháp như thế nào lắc lư, đều vững như Thái Sơn, chỉ là chấn cái kia sáu chữ kim quang lấp loé không yên.

Vô Song Sư bị trấn áp, cự thần tháp lơ lửng hư không, hai bộ vũ trụ liên minh người chủ trì ra trận, cho chưởng giáo một phái nhân vật tạo thành to lớn tâm lý xung kích.

Mà lại theo hai bộ vũ trụ người chủ trì đăng tràng, càng ngày càng nhiều hai bộ vũ trụ cường giả xuất hiện, giết vào bên trong chiến trường.

Nhưng đỉnh phong chiến từ đầu đến cuối tại Tham Cật Xà cùng Đế Lộc ở giữa, hai người chiến trường cơ hồ chiếm cứ hư không một nhiều hơn phân nửa, đánh thời không điên đảo, vũ trụ mất tự.

Chỉ bất quá Đế Lộc bị phong ấn Thái Cực Lưỡng Nghi Phù hàng nhái về sau, liền bắt đầu rơi vào hạ phong, bị Tham Cật Xà áp chế, nhưng nhất thời ở giữa cũng không thấy bại tướng.

“Muốn nghịch chuyển thế cục sao?”

Nơi xa đứng vững Vi Thanh, bình tĩnh nhìn trước mắt chiến cuộc, đế tộc một phái cường giả vẫn lạc cực nhanh, nhưng tăng tăng tốc độ cũng cực nhanh.

Sau đó không lâu, nam bộ vũ trụ liên minh Hồng Tiêu, Tử Tâm mấy người, cùng Thánh Chủ Thiên Vương, đều tới không ít.

Còn có mặt khác ba bộ vũ trụ cường giả, cũng bắt đầu tại cảm hoá hạ gia nhập chiến trường.

Xa Vưu nói: “Tham Cật Xà bất bại, rất khó nói thế cục nghịch chuyển đi, dù sao thập tinh chiến lực quá mạnh, cơ hồ có thể cân bằng hết thảy.”

Vi Thanh nói: “Đế Lộc thời gian ngắn là sẽ không thua, nhiều nhất bị đánh thành trọng thương. Chỉ khi nào bị thương, tăng thêm Đế Lộc niên kỷ, sợ là thời hạn liền không lâu.”

Xa Vưu gật đầu nói: “Lão già này, đã sớm cần phải có ngũ suy kiếp, chết gánh đến bây giờ, hẳn là chính là vì trận này hạo kiếp?”

Vi Thanh cau mày nói: “Ai biết được.” Hắn đột nhiên trông thấy Lý Hồng Tụ toàn vẹn không được tự nhiên bộ dáng, hỏi: “Hồng Tụ, thế nào?”

“Ta, ta...”

Lý Hồng Tụ sắc mặt có chút bạc trắng, hô hấp dồn dập, nói ra: “Không biết vì cái gì, ta có chút bận tâm, phi thường lo lắng, giống như có cái gì phi thường không tốt sự tình sắp xảy ra.”

Vi Thanh cùng Xa Vưu đồng thời nhíu mày, hai người nhìn nhau liếc mắt, có chút không hiểu.

Vi Thanh nói: “Ngươi là chưa từng gặp qua đáng sợ như vậy chiến đấu tràng diện, sở dĩ bị dọa đi, trấn định chút, tương lai ngươi muốn đi đường còn dài mà, một ngày nào đó, những này ngươi cũng sẽ kinh lịch đến.”

Lý Hồng Tụ mờ mịt nhẹ gật đầu.

Dương Huyền Tàng một mực tại đám người chiến đấu bên trong du tẩu, xuyên qua, thân chịu trọng thương hắn, hoàn toàn không có cách nào cùng những này tuyệt đại cường giả ngạnh kháng, thấy Hồng Tiêu, Tử Tâm mấy người đến, mừng rỡ không thôi, càng là trực tiếp lui xuống chiến trường, giải khai hợp thể, trở lại Dương Thanh Huyền trạng thái, liền một thân một mình ở bên nghỉ ngơi dưỡng thương.

Hiện tại chiến trường này, vô luận là đỉnh phong thập tinh chiến, vẫn là đông đảo tám sao chín sao cường giả chi chiến, đều đã không phải là hắn có thể nhúng tay.

Đột nhiên, lui ra chiến trường còn có một người, trải qua khổng lồ như thế tiêu hao một trận chiến, tựa hồ cũng không thể thay đổi hắn bình tĩnh sắc mặt, thong dong hướng nơi xa trở lại.

Dương Thanh Huyền nói: “Huyền Thiên Cơ, ngươi muốn đi rồi?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2927: Thần Cung Chiến (34): Phạm Vô

Người kia chính là Huyền Thiên Cơ, nhàn nhạt nói ra: “Trận chiến đấu này, đã kết thúc.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày, nói: “Ngươi đã thấy chung cuộc?”

Huyền Thiên Cơ không nói, nói: “Rất nhanh ngươi liền sẽ biết.”

Dương Thanh Huyền vội vàng nói: “Vậy chúng ta là thua là thắng?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Mỗi người đối với thắng thua định nghĩa không tầm thường, có người cảm thấy sống sót liền thắng, có người cảm thấy địch người chết rồi mới là thắng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Làm sao như thế nguy hiểm, ngươi liền nói phong ấn mở không có mở, Tham Cật Xà, chưởng giáo, Đông Cung Lệ những này người chết hay không?”

Huyền Thiên Cơ thở dài, nói: “Phong ấn không có mở, về phần các người sinh tử, ngươi rất nhanh liền sẽ biết.”

Nói xong, liền đi vào hư vô không gặp.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, hắn lần thứ nhất phát hiện Huyền Thiên Cơ thân ảnh, đúng là như thế đìu hiu.

Giờ phút này bốn bộ vũ trụ võ giả không ngừng chạy đến, tràn vào chiến trường, thế cục bắt đầu xuất hiện nghịch chuyển, trừ đỉnh phong nhất thập tinh chiến còn tại hạ phong bên ngoài, tám sao chín sao Thiên Giới đỉnh tiêm chiến, đã tiến vào một phe ưu thế.

“Người kia đi như thế nào?”

Xa Vưu chính lạnh lùng nhìn xem chiến trường, đột nhiên nhíu mày nói, “Thắng lợi nắm chắc, hoàn toàn không cần thiết đi a, làm cái gì đâu, chơi công thành lui thân sao?”

Lý Hồng Tụ chiếp ầy nói ra: “Chúng ta cũng đi thôi?”

Xa Vưu nhìn dáng dấp của nàng, có chút thất thần dáng vẻ, an ủi: “Hồng Tụ ngươi làm sao đâu? Từ vừa mới bắt đầu liền có chút không quan tâm, đại chiến như vậy có lẽ một đời cũng khó khăn gặp lại, ngươi lưu ở nơi đây quan chiến, sẽ có chỗ tốt cực lớn.”

Lý Hồng Tụ song đồng đột nhiên liền hóa thành huyết sắc, nhìn thẳng phía trước.

“Tháng đồng tự hành xuất hiện?”

Vi Thanh giật mình, “Chuyện gì xảy ra?” Cũng thuận theo cái kia tháng đồng ánh mắt, hướng về phía trước nhìn lại.

Cái kia to lớn trên chiến trường, tựa hồ cũng không có gì thay đổi, các loại đáng sợ năng lượng hỗn chiến với nhau, đánh nát thương khung, trừ đáng sợ cùng loạn bên ngoài, vẫn là đáng sợ cùng loạn.

Đúng lúc này, tựa hồ tất cả mọi người trong lòng có cảm ứng, cùng một chỗ ngẩng đầu hướng vòm trời nhìn lại.

Cái kia phiêu miểu chỗ, chậm rãi xuất hiện tinh vân, hóa thành một tòa huyễn lệ nhiều màu tinh hệ cảnh tượng, tản mát ra trang nghiêm vĩ ngạn, khiến người say mê huy quang.

“Cái đó là...”

“Côn Khư!”

“Côn Khư xuất hiện! Chẳng lẽ là nhận năng lượng ba động, bị chấn ra?”

“Thật xinh đẹp a, giống như là vũ trụ bên trong xinh đẹp nhất tinh hệ, nguyên bản còn tưởng rằng là một vùng phế tích địa phương, nghĩ không ra lại như thế mộng ảo.”

Tất cả mọi người bị Côn Khư xuất hiện chấn kinh.

Dương Thanh Huyền càng là trong lòng chấn động mãnh liệt, đây là hắn lần thứ hai nhìn thấy Côn Khư, bày biện ra tới hình thái cùng lần trước hoàn toàn khác biệt.

Tham Cật Xà cùng Đế Lộc cũng đồng thời kinh hãi, nhưng hai người kinh sợ lại là hoàn toàn khác biệt.

Hư không bên trên hiện ra một đạo thon dài thân ảnh, toàn bộ vũ trụ đen kịt một mảnh, đều phảng phất chỉ là cái bóng của hắn, tại Côn Khư cái kia tuyệt mỹ thần huy chiếu rọi xuống, mặt mũi người nọ dần dần trở nên rõ ràng, trước hết nhất ánh vào trong mắt mọi người, là một đôi trạm con mắt màu xanh lam, bên trong từng vòng từng vòng vòng tròn đồng tâm bên trong, có hai đạo hoa sen giống như pháp ấn, bắn - ra quỷ dị mà lạnh lẽo quang mang.

“Chi!”

Dương Thanh Huyền hít một hơi khí lạnh, sắc mặt một chút tái mét.

Đây là hắn lần thứ ba nhìn thấy đôi mắt này, lần đầu tiên là tại não hải ấn ký bên trong, hồi trông đi qua, chính là người này giết chết ân Võ Vương.

Lần thứ hai là tại đời thứ nhất La Phù chi cảnh, Huyền Thiên Cơ xuất hiện cứu đi Hồng Vũ về sau, đôi mắt này lần nữa hiển hiện.

Dương Thanh Huyền đột nhiên chấn động trong lòng, hắn lập tức minh bạch vì sao Huyền Thiên Cơ muốn đi, nhất định là cảm ứng được người này đến.

“Hắn đến cùng là ai?”

Dương Thanh Huyền nội tâm đại chấn, muốn nhìn rõ mặt mũi người nọ, lại lại không dám thi triển Hỏa Nhãn Kim Tinh, bởi vì lúc trước thăm dò quá khứ, liền bị người này bắt được Hỏa Nhãn Kim Tinh ánh mắt, hiện tại một khi bày ra, sợ là lập tức liền bị xuống đất ăn tỏi rồi.

Nhưng bất kể là ai, thi triển các loại linh mục thần thông, đều không cách nào thấy rõ người này chân dung, chỉ có cái kia một đôi hoa sen pháp ấn chi nhãn, phảng phất từ xưa tới nay liền tồn tại ở thế gian, không sinh bất diệt.

“Đại nhân!”

Tham Cật Xà nghẹn ngào kêu lên, cả người toàn thân run rẩy, kích động khó mà tự kiềm chế, nước mắt băng.

Đế Lộc hoảng sợ muôn dạng, không thể tin được quát to một tiếng, tại khí thế của người nọ dưới, thân là thập tinh Thiên Giới hắn, cũng không nhịn được run run rẩy rẩy, cái kia một đôi cả đời khó quên hoa sen chi pháp mắt nhìn chăm chú xuống tới, khiến hắn tâm thần cự chiến, cơ hồ muốn tại chỗ sụp đổ.

“Phạm Vô!”

Dương Thanh Huyền trong lòng đột nhiên chấn động, lập tức hiện ra ý nghĩ này, sau đó lại cũng vung đi không được.

Không chỉ có là hắn, ở đây mỗi người, trừ năm đó tham dự phong ấn chiến Đế Lộc, Tham Cật Xà cùng Phù Trăn bên ngoài, lại không có người thấy Phạm Vô.

Cũng không biết vì sao, cơ hồ tất cả mọi người trong lòng đều ý thức được, người này chính là Phạm Vô.

“Không có khả năng... Không có khả năng...”

Đế Lộc toàn thân run lẩy bẩy, to lớn sợ hãi lan tràn toàn thân, kêu rên nói: “Không biết, ngươi rõ ràng bị phong ấn ở Côn Khư bên trong, làm sao có thể tự hành ra? Côn Khư phong ấn rõ ràng liền không có xấu, không thể nào!”

Phạm Vô nhẹ hừ một tiếng, cười nhạo nói: “Chỉ có thể sinh hoạt tại mùa thu côn trùng, vĩnh viễn cũng không có khả năng minh bạch bốn mùa, thật cho rằng cái này một đạo phong ấn liền có thể phong bế ta sao? Buồn cười đến cực điểm.”

Phạm Vô tay giơ lên, một chưởng hư không đập xuống.

Không có bất luận cái gì chiêu pháp, là tùy ý nhất một chưởng, lại phảng phất đại biểu thiên đạo, chí cao vô thượng.

“Không được! Đi mau!”

Đế Lộc liều mạng hét lớn một tiếng, đối với Đế Ất mấy người quát: “Phong ấn thất bại, tất cả mọi người mau trốn!”

Chính hắn mãnh hai tay bấm niệm pháp quyết, đem lực lượng toàn thân hội tụ, hình thành một đạo Thái Cực, hoành trên trời cao.

Tham Cật Xà nhíu mày lại, liền trực tiếp thối lui.

Phạm Vô đã xuất thủ, làm sao cũng không tới phiên hắn.

Cái kia to lớn chưởng ảnh, “Ầm ầm” một tiếng kích trên Thái

Cực Đồ, chỉ là trở ngại nửa khắc, Thái Cực Đồ liền giống như pha lê vỡ nát, hóa thành vô số bụi bặm.

Đế Lộc toàn thân kinh lạc nổ tung, tuôn ra mảng lớn máu tươi.

"Ầm ầm", cái kia chưởng pháp lực lượng vẫn còn, trực tiếp nổ xuống, đem hắn hoàn toàn nuốt hết.

"Tiên tổ đại nhân!"

Đế Ất song đồng trợn to lớn, liều mạng hướng cái kia quang huy trung tâm phóng đi.

Tất cả mọi người đều hoảng sợ, đặc biệt là đế tộc một phương võ giả, từng cái trong lòng chấn động mãnh liệt, thập tinh Thiên Giới cũng đỡ không nổi một chiêu?

"Vạn Cổ Chí Tôn!"

Bốn chữ này như một cục đá to lớn, đặt ở mỗi người nội tâm, khó mà hô hấp.

"Tiên tổ đại nhân!"

Đế Ất vịn bị oanh máu me khắp người Đế Lộc, một chút trong lòng đại loạn, vội vàng đem các loại sức mạnh rót vào trong cơ thể hắn, vội la lên: "Nhất định không thể chết, tiên tổ đại nhân nhất định không thể chết a!"

Đế Lộc song đồng vô thần, trợn thật lớn, đột nhiên ho kịch liệt vài tiếng, máu tươi xen lẫn nội tạng mảnh vỡ phun ra, trên mặt thần sắc ngược lại trở nên dễ dàng, "Ha ha ha ha." Không nhịn được ngửa mặt lên trời cười dài.

Thiên địa tịch liêu, hoàn vũ im ắng.

Tất cả mọi người không không động dung, vị này vượt ngang hai cái thời đại cái thế cường giả, tự tay phong ấn nơi đây vũ trụ đệ nhất nhân tồn tại, liền muốn chết ở đây sao.

Cho dù là Phù Trăn, Đông Quân mấy người, cũng là mắt bên trong lưu động ba quang, cảm xúc sóng lăn tăn tại đồng bên trong chớp động.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2928: Thần Cung Chiến (35): Đế Lộc Cái Chết

“Tiên tổ đại nhân.”

Đế Ất bi phẫn đến cực điểm, liều mạng dùng chân nguyên áp chế Đế Lộc vết thương trên người, nhưng rõ ràng đã không làm nên chuyện gì, chính hắn cũng là trọng thương tại người, cũng minh bạch lại cố gắng như thế nào, đều không cứu sống Đế Lộc, nhịn không được buồn từ tâm tới.

“Đừng khó qua, vạn vật đều có ngũ suy, ta tồn tại thời gian quá xa xưa, đã sớm nên hóa ứng kiếp mà đi. Hôm nay giết ta người, cũng không phải là Phạm Vô, mà là vạn vật tất nhiên sinh diệt thiên địa quy tắc a.” Đế Lộc thở dài một tiếng, nói: “Ta chỉ là khổ sở, cuối cùng vẫn là bại.”

Đế Ất bi thương nói: “Tiên tổ đại nhân không có bại, tiên tổ đại nhân đời đời bất hủ, vĩnh viễn sẽ không chết!”

Đế Lộc kịch liệt ho khan mấy lần, chật vật nói ra: “Ta thời đại sớm đã kết thúc, nguyên bản nghĩ cuối cùng phát huy điểm nhiệt lượng thừa, giúp các ngươi một tay, hiện tại xem ra cũng giúp không được, đem cái này hỏng bét thế giới lưu cho các ngươi, không phải ta mong muốn, nhưng ta cũng đã bất lực. Tin tưởng mình lực lượng, tuyệt đối đừng từ bỏ, không từ bỏ, kỳ thật liền đã thắng.”

Đế Ất lệ rơi đầy mặt, tất cả mọi người không khỏi là sắc mặt thay đổi.

Chưởng giáo một phương cường giả, không ít tâm tư sinh bi thương, đột nhiên tỉnh ngộ ra, nếu là không có Đế Lộc dạng này cường giả ở cái trước thời đại phong ấn Phạm Vô, như vậy hiện tại thời đại này liền không còn tồn tại, cũng sẽ không có bọn hắn xuất hiện, nội tâm không hiểu buồn vô cớ.

Đế Lộc liều mạng bắt lấy Đế Ất tay, liều mạng toàn lực nói ra: “Phạm Vô... Cũng không phải là... Vạn Cổ Chí Tôn...”

Lời vừa nói ra, mọi người đều xôn xao, từng cái kinh hãi không thôi.

Cho dù là Phù Trăn, cũng sắc mặt biến hóa, lộ ra vẻ nghi hoặc.

“A, nói nhảm nhiều quá đâu.”

Phạm Vô tay giơ lên, lăng không một chỉ điểm xuống.

“Sưu”, chỉ mang bắn xuyên hư không, đánh rơi xuống tới.

Đế Ất cuồng hống nói: “Không!”

Bảo trụ Đế Lộc thân thể muốn bỏ chạy.

“Bành!”

Cái kia một chỉ lực lượng, nháy mắt xâu xuyên hai người, đem bọn hắn đánh bay ra ngoài.

Hai người đều là phun ra một ngụm máu đến, Đế Ất bị xâu xuyên ngực thân, mà Đế Lộc lại là bị trực tiếp đánh xuyên trái tim, phá vỡ một cái to bằng cái bát lỗ hổng, ngũ quan cùng thần sắc một chút xíu thư giãn xuống tới, cả người nháy mắt tiến vào ngũ suy bên trong, một chút xíu hóa thành óng ánh mang tán đi, cuối cùng biến mất thiên địa không còn, vô tung vô ảnh.

“Tiên tổ đại nhân!”

Đế Ất bi phẫn kêu to, quỳ sát trên hư không, khó chịu đến cực điểm.

Đế tộc một phái người, không khỏi là nội tâm bi thương, thậm chí cảm nhận được một loại đối với tương lai tuyệt vọng.

Dương Thanh Huyền cũng vạn phần khó chịu, hắn thụ Đế Lộc đại ân, thu hoạch được Thái Cực pháp ấn, có thể nói là thụ nghiệp chi sư.

Phạm Vô thu hồi ánh mắt, lạnh lùng nói ra: “Đều giết.”

Sau đó tiếp tục hướng cái kia Côn Khư đi đến, phảng phất giết Đế Lộc về sau, những này sâu kiến lại không đáng hắn nhìn liếc mắt.

Tham Cật Xà cung kính nói: “Phải.”

Sau đó trong hai con ngươi hiển hiện hoa sen cùng rắn, quát: “Tất cả mọi người theo ta đồng loạt ra tay, toàn bộ giết!”

Đế một trong phái người đều là cảm thấy bối rối, hoang mang lo sợ.

Hai đại lãnh tụ Đế Lộc cùng Đế Ất, một chết một bị thương, rắn mất đầu.

Hàng Trần quát: “Tất cả mọi người chạy mau! Chạy được xa bao nhiêu thì hay bấy nhiêu. Đây là Đế Lộc đại nhân hướng chúng ta truyền đạt cuối cùng một đạo mệnh lệnh, mọi người cần phải đều nghe thấy được a?!”

Nội tâm của hắn thở dài một tiếng, cự thần tháp trấn áp Vô Song Sư, còn chưa đem hoàn toàn luyện hóa chết, hiện tại phát sinh biến cố, không cách nào lại tiếp tục luyện hóa, chỉ có thể nói Vô Song Sư mạng không có đến tuyệt lộ.

Hắn mãnh hướng xuống một chụp, đem cự thần tháp thu vào, tháp hạ một vệt kim quang nháy mắt thoát ra, bay về phía hứa viễn chi chỗ, hóa ra Vô Song Sư thân ảnh, toàn thân khí tức lưu động, cả người sắc mặt trắng bệch, trong mắt tất cả đều là oán độc cùng vẻ phẫn nộ.

“Muốn đi? Đã không có khả năng.”

Phù Trăn cười lạnh một tiếng, thân ảnh lóe lên, liền xuất hiện sau lưng Hàng Trần, một kiếm chém xuống tới, cười nói: “Hàng Trần đại nhân, ngươi ta ở giữa còn chưa chân chính hảo hảo đại chiến một lần đâu, hôm nay tại ngươi trước khi chết, chấm dứt này nguyện đi.”

Hàng Trần giật mình, đột nhiên lóe lên, liền trực tiếp đem cự thần tháp tế ra ngoài, cản trước người.

Thái Tố Thiên Cơ Ngọc biến thành chi kiếm tại không trung vạch một cái, liền “Xùy” một tiếng, xuất hiện một đạo đen kịt vết kiếm.

Sau đó “Ầm ầm” một tiếng, thiên địa đều ở đây một đạo vết tích bên trong một phân thành hai, cự thần tháp bên trên cũng bạo khởi mảng lớn quang mang cùng chấn động, phía trên bị chém ra một vết nứt.

Hàng Trần sắc mặt đại biến, phất tay liền hiện ra một mảnh Thủy nguyên, trực tiếp đem cự thần tháp quấn lấy, thu hồi lại, đồng thời tuôn trào không ngừng, hóa thành giang hà, hướng Phù Trăn trên thân chạy đi.

Cái này Thủy nguyên đúng là hắn chỗ huyễn bụi biển biến thành.

Cũng là một kiện pháp bảo cực kỳ lợi hại.

“Soạt!”

Thủy nguyên bị Phù Trăn dùng kiếm một bổ, nháy mắt nổ vỡ ra tới.

Vô số hồng thủy ngập trời, trên hư không lan tràn, hình thành to lớn Thủy chi lĩnh vực.

Bên trong kim quang lóe lên, liền hóa ra chỉ toàn cổ linh quy, rống to thét dài một tiếng, trong miệng thốt ra một đạo thủy chi xung kích phá.

Phù Trăn đang muốn truy sát Hàng Trần, bị cái kia thủy quang chặn lại, dừng lại một lát.

Hàng Trần rơi vào chỉ toàn cổ linh quy mặt sau, hai tay phi tốc bấm niệm pháp quyết, một chụp cái kia rùa lưng, lập tức vô số kim quang lưu chuyển, “Sưu” một tiếng, liền thuấn di ra ngoài.

Lục Vực Giới thiên địa quy tắc cực kì kiên cố, còn xa tại Hỗn Độn đại lục phía trên, nghĩ phải xuyên qua hư không cần năng lượng cực lớn, nhưng dù vậy, Hàng Trần lóe lên phía dưới, vẫn là thuấn di hơn vạn dặm.

đăng nhậ p https://truyenc U a

tui.net/ để đọc truyện Phù Trăn kinh sợ, đang muốn đuổi theo, lại đột nhiên nhìn thấy Hàng Trần phía trước, sớm đã đứng một người, thần sắc trên mặt không hiểu biến hóa một chút, cười nhạo một tiếng, liền cầm kiếm thẳng hướng những người khác.

Dương Thanh Huyền thực lực yếu nhất, tại Phạm Vô nói “Toàn giết” thời điểm, hắn liền đã tiến hành hợp thể, chờ Hàng Trần nói chuyện chạy, thứ nhất thời gian liền hóa thành huyết quang độn bay ra ngoài.

Nhưng không có chạy ra bao xa, phía trước liền một cỗ cực mạnh khí tức phá không mà đến, đem hắn hoàn toàn bao phủ, chính là Thiên Đế chỉ, không khỏi sắc mặt đại biến, vội vàng tế ra

Âm Dương Kính, cản lại.

“Bành!”

Kính quang lực lượng bị cái kia một chỉ đánh trúng, nháy mắt vỡ nát ra.

Dương Huyền Tàng hoảng sợ không thôi, đây là hắn lần thứ nhất thi triển Âm Dương Kính bị người trực tiếp đem kính quang kích diệt, liền liền trong tay bảo kính đều không ngừng rung động, một chút mất đi quang huy.

“Hừ, muốn đi? Lên trời xuống đất, đều lại không ngươi chỗ dung thân.”

Phía trước người chậm rãi đi tới, chính là Đông Quân, mặt mũi tràn đầy sát khí.

Dương Huyền Tàng hại hắn mất đi Tô Bạch chi thân, sớm đã đem hận thấu xương, thứ nhất thời gian đã nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng.

Mà lại vừa rồi một chỉ đều xem như hạ thủ lưu tình, bởi vì hắn không muốn Dương Huyền Tàng dễ dàng như vậy sẽ chết mất, nếu không lấy hắn chi năng toàn lực xuất thủ, Dương Huyền Tàng thật chưa hẳn chống đỡ được một kích.

“Dương Thanh Huyền ngươi đi mau, nơi này để ta chặn lại!”

Sau lưng một đạo cự đại hồng mang ngút trời mà đến, chính là đại thần Vương Hồng tiêu, cường hoành vô cùng khí thế, trực tiếp hướng Đông Quân áp đi.

Còn có Tử Tâm, thanh sênh, phương đông võ chờ nam bộ vũ trụ cường giả, đều tại xông ra ngoài kích.

Trừ Phạm Vô cùng Tham Cật Xà, bọn hắn là chiếm cứ ưu thế tuyệt đối.

Đế Lộc sau khi chết, hiện tại trở thành Tham Cật Xà đối thủ, chính là Hồng Vũ cha con, hai người liên thủ tác chiến.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2929: Thần Cung Chiến (36): Sang Thế Tiên Liên

Tham Cật Xà tại cùng Đế Lộc đại chiến về sau, thể năng rơi xuống hết sức lợi hại, giờ phút này đại chiến Hồng Vũ cha con, mặc dù ung dung không vội, nhưng cũng không có bao nhiêu ưu thế.

Đúng lúc này, không tưởng tượng được biến hóa lần nữa xuất hiện.

Cái kia Phạm Vô một mực hướng Côn Khư đi ra, đột nhiên, Côn Khư bên trên tinh quang lưu chuyển, vô số thần vũ trụ huy tỏa ra, trong hư không hóa thành một đóa hoa sen, có được kinh tâm động phách vẻ đẹp, khiến người hô hấp đều nháy mắt dừng lại.

Giữa trần thế hết thảy ngôn ngữ từ ngữ, đều không cách nào hình dung miêu tả này sen vạn nhất.

Hoa sen cứ như vậy lẳng lặng lơ lửng tại Côn Khư bên trong, phảng phất là cái này toàn bộ vũ trụ hạch tâm, cũng là giữa thiên địa hết thảy đẹp tập hợp.

Đại chiến tất cả mọi người không không kinh ngạc đến ngây người, ngừng hết thảy phân tranh, lẳng lặng nhìn hoa sen kia, nhịn không được lệ nóng doanh tròng.

“Sang Thế Tiên Liên! Đây chính là sáng tạo ra nơi đây vũ trụ tiên liên a! Là nơi đây vũ trụ khởi nguồn vạn vật bắt đầu, căn bản, là hết thảy chi mẫu thể.”

Có người kích động không có thể tự mình, liều mạng hô to.

Đúng lúc này, hoa sen kia chuyển động phía dưới, một đạo cực hạn thần huy từ hoa bên trong nở rộ, tại không trung phóng đại đến vô tận, phảng phất bao phủ vũ trụ hết thảy không gian cùng thời gian.

Phạm Vô song đồng một chút phóng đại, trong mắt hai đạo sen chi pháp ấn nháy mắt nở rộ, lộ ra kinh sợ cùng sắc mặt giận dữ, kêu lên: "Mẫu sen..."

"Ầm ầm!"

Chùm sáng kia kích ở trên người hắn, đem hắn hoàn toàn bao phủ đi vào.

Áo bào đen bị kéo căng thẳng tắp, hoa sen lực lượng nháy mắt nhập thể, thống khổ kêu to, "A!."

Ở đằng kia sen quang phía dưới, Phạm Vô khuôn mặt nháy mắt trở lên rõ ràng, khắc sâu vào tất cả mọi người trong hai mắt.

https://truyen C uatui.net/

Một tấm thanh tuyển khuôn mặt, mang theo muôn đời không tan băng lãnh cùng cứng cỏi, cắn răng chống lại cái kia Sang Thế Tiên Liên lực lượng.

"Chi! Ngươi là..."

Rất nhiều người đều giật mình kêu to, Tử Tâm càng là dùng tay che môi đỏ, một đôi mắt muôn vàn khó khăn tin tưởng trợn to.

Dương Huyền Tàng đồng dạng cả kinh miệng không khép lại được, đầu óc triệt để cứng đờ, vô pháp suy nghĩ.

Hiện ra ở trước mặt mọi người khuôn mặt này, đúng là Huyền Thiên Cơ.

Dương Huyền Tàng trong đầu ý niệm xoay nhanh, đột nhiên nghĩ đến Huyền Thiên Cơ trước thời gian rời sân, triệt để cái này Phạm Vô lại cùng hắn giống nhau như đúc, “Giữa bọn hắn đến cùng có quan hệ gì?”, “Huyền Thiên Cơ trước thời gian rời sân, khẳng định là bởi vì vì cảm ứng được Phạm Vô xuất hiện, hay là nói... Hắn chính mình là Phạm Vô bản thân?!”

Đủ loại suy đoán nháy mắt tại Dương Huyền Tàng trong đầu lướt qua, nhất thời ở giữa vô số ý niệm phun trào, nhưng không có một đáp án.

Đúng lúc này, cái kia đạo lộng lẫy đến cực hạn tiên liên quang huy một chút tiêu tán.

Côn Khư về tới trước đó vẻ đẹp, nhưng lại một chút xíu tàn lụi, tựa như phù dung sớm nở tối tàn, Sát Na Sinh Diệt.

Phạm Vô toàn thân cứng tại không trung, tựa hồ cực kì thống khổ.

Vừa rồi cái kia đạo liên quang cho hắn to lớn xung kích, thất khổng bên trong đều thấm ra máu, phẫn nộ tự lẩm bẩm: “Vì cái gì... Vì cái gì...”

Trên thân lực lượng chấn động cực kì kịch liệt, hiển nhiên nội tâm nỗi lòng cực không bình tĩnh.

Đột nhiên một đạo âm thanh lớn ở đây bên trong vang lên, “Giết Phạm Vô! Tất cả mọi người không cho phép trốn, giết Phạm Vô! Giết Phù Trăn!”

Chính là Đế Ất, liều mạng rống to, “Ta lấy đế chi nhất tộc tộc trưởng thân phận, hướng tất cả mọi người truyền đạt mệnh lệnh cùng khẩn cầu, giết Phạm Vô cùng Phù Trăn! Hiện tại Phạm Vô bị Sang Thế Tiên Liên trọng thương, giờ phút này không giết hắn, sợ là lại không có cơ hội. Chư vị coi như trốn hôm nay một mạng, cũng sớm muộn muốn chết tại Phạm Vô trong tay, mà lại là nhà hủy người vong. Ta mệnh lệnh cùng khẩn cầu tất cả mọi người, theo ta cùng nhau đánh giết Phạm Vô!”

Hắn bỗng nhiên vừa đề khí vận, trực tiếp tế ra Thái Cực Lưỡng Nghi Phù, hóa thành một thanh Thái Cực chi kiếm, hướng Phạm Vô cách không chém tới.

“Làm càn!”

Tham Cật Xà giận dữ hống một tiếng, lập tức vọt lên, trực tiếp thi triển Xà Tàng Phong Liên.

Một đầu to lớn hắc xà tại phía trước xuất hiện, bỗng nhiên quyển trên Thái Cực Kiếm, sau đó hóa thành một đóa hoa sen, đem cái kia Thái Cực Kiếm phong ấn đi vào.

Đế Ất sắc mặt đại biến, vội vàng bấm niệm pháp quyết, cùng cái kia Thái Cực Lưỡng Nghi Phù liên hệ, khu động quá cực lực lượng, muốn để phá phong mà ra.

Hắc liên bên trên không ngừng có Thái Cực cùng bát quái ấn ra hiện, tán tại tứ phương hư không.

Hoa sen chầm chậm xoay tròn, đáng sợ màu đen lực lượng khuếch tán ra tới.

Tham Cật Xà sắc mặt biến hóa, thân ảnh lóe lên, liền ngồi xếp bằng sen bên trên, lấy chính mình hoa sen hóa thân tăng cường phong ấn.

Đột nhiên, cái kia Thái Cực lực lượng hào quang tỏa sáng, nháy mắt làm lớn ra hơn mười lần.

Đế Ất mừng rỡ, chỉ thấy Dương Huyền Tàng ở phía xa tay bấm quyết ấn, đồng dạng khu động lấy hắc liên bên trong Thái Cực lực lượng.

Cái này đóa hắc liên bên trong phong ấn chính, phảng phất hai tấm Thái Cực Lưỡng Nghi Phù, giờ khắc này ở hai người khu động dưới, không ngừng chống lại hắc liên.

Hồng Vũ lập tức hét lớn một tiếng, “Nghe lệnh tại Đế Ất đại nhân, giết!”

Chính mình một chút liền hướng Phạm Vô thủ hạ phóng đi.

Những chuẩn bị kia chạy trốn, hoặc là chạy trốn một nửa, tất cả đều nhận cảm hoá, quay đầu xong bắt đầu giết trở về.

Mà lại từ bốn bộ vũ trụ chạy đến, tiến vào Lục Vực Giới cường giả càng ngày càng nhiều.

Chưởng giáo một phái võ giả nháy mắt bị giết thất linh bát lạc, không ngừng hướng phía sau rút lui.

Tham Cật Xà sắc mặt âm trầm lợi hại, cả người hắn cùng hắc liên hòa làm một thể, liều mạng áp chế hai tấm Thái Cực Lưỡng Nghi Phù.

Đột nhiên, một cỗ cuồng bạo chi khí từ hắc liên bên trong xông ra, phát ra “Chi chi” thanh âm, giống như là sôi trào hơi nước, muốn xông mở sen ràng buộc.

Tham Cật Xà sắc mặt một chút đại biến.

Đế Ất sửng sốt một chút, cái kia cỗ đáng sợ lực trùng kích lượng cũng không phải là Thái Cực lực lượng, tựa hồ là mặt khác một cỗ cường đại mà sức mạnh đáng sợ.

Dương Huyền Tàng lộ ra vẻ không thể tin được, tự lẩm bẩm: “Chẳng lẽ là...”

Lực lượng kia không ngừng từ sen bên trong xông ra, mà lại càng ngày càng mạnh, bày biện ra tử cực chi sắc.

“Thiên Thần chi lực!”

Đợi lực lượng kia thành hình, Dương Huyền Tàng nháy mắt có khẳng định phán đoán, lực lượng này chính là Thiên Thần chi lực, mà lại mạnh lớn đến đáng sợ.

Đế Ất quát: “Liều mạng!”

Dương Huyền Tàng đột nhiên lấy lại tinh thần, liều mạng cắn răng bấm niệm pháp quyết.

“Ầm ầm!”

Cuối cùng hắc liên áp chế không nổi, đột nhiên nổ vỡ ra tới.

Tham Cật Xà thống khổ kêu thảm một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, mặt mũi tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Cái kia đóa bắn nổ hắc liên hóa thành vô số lớn bằng cánh tay hắc xà, toàn bộ chui vào trong cơ thể hắn.

Hai đạo Thái Cực lực lượng tại không trung nháy mắt khuếch tán ra đến, bao phủ thiên địa.

Mà Thái Cực Phù phía trên, đứng một tên mặt mũi tràn đầy sát khí, toàn thân tử quang bắn ra bốn phía nam tử khôi ngô, chính là Vũ.

Nguyên lai ngày đó Cổ Toản Tinh một trận chiến, Tham Cật Xà mặc dù áp chế Vũ, nhưng nhất thời ở giữa vô pháp đem tiêu diệt, cũng là thi triển ra Xà Tàng Phong Liên thần thông, đem Vũ hoàn toàn trấn tại đạo pháp của mình bên trong, mà đối đãi chậm rãi luyện hóa.

Ai biết, ngay sau đó là cái này khoáng thế đại chiến, lần nữa dùng Xà Tàng Phong Liên phong ấn hai tấm Thái Cực Lưỡng Nghi Phù, nghiêm một phảng phất, đều là uy năng to lớn.

Tăng thêm luân phiên đại chiến, thể năng tiêu hao hơn phân nửa, cuối cùng không chịu nổi.

Xà Tàng Phong Liên bên trong Vũ cũng cảm ứng được cơ hội của mình, toàn lực liều mạng xuất thủ, phối hợp cái kia hai tấm Thái Cực Lưỡng Nghi Phù, cuối cùng vọt ra.

Vũ ngửa mặt lên trời thét dài, biểu đạt chính mình nội tâm phẫn nộ cảm xúc cùng cực độ sát ý, còn cho rằng chết chắc, có nằm mơ cũng chẳng ngờ còn có có ngày lại được thấy ánh sáng mặt trời.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2930: Thần Cung Chiến (37): Nhân Duyên Tụ Hợp

“Muốn phong ấn ta, thật sự là gan chó a!”

Vũ song mắt đỏ bừng, trực tiếp liền hướng Tham Cật Xà đi đến, lấy nhãn lực của hắn, một chút liền nhìn ra Tham Cật Xà trạng thái cực kém, chính là giết hắn tuyệt hảo cơ hội tốt.

Hữu quyền nắm chặt, Thiên Thần chi lực ở lòng bàn tay tỏa ra, hình thành một mảnh to lớn cường quang.

Tham Cật Xà trên mặt lộ ra kinh sợ, lấy trước mắt hắn trạng thái, căn bản gánh không được Vũ một trong quyền.

Đúng lúc này, một cỗ khó mà địch nổi lực lượng, từ hư không hạ xuống, bao phủ tại Vũ trên thân, để hắn sắc mặt đại biến, kinh hãi ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ thấy Phạm Vô đã từ cái kia trệ chậm trạng thái bên trong lấy lại tinh thần, một đôi sen chi pháp ấn mắt đang nhìn hắn chằm chằm, dọa đến Vũ toàn thân lắc một cái, cái kia vốn là muốn oanh kích Tham Cật Xà một quyền, lập tức cải biến phương hướng, hướng Phạm Vô đánh tới.

Phạm Vô tóc tại sau lưng phiêu khởi, bị một quyền kia khí áp thổi thẳng tắp.

“Năm trăm vạn năm trước, ngươi tiến vào nơi đây vũ trụ thời điểm, ta liền chú ý tới ngươi, chỉ tiếc ngươi nửa bước chí tôn thân đã tàn tạ không chịu nổi, mặc dù cũng cũng không tệ lắm, nhưng trong mắt ta lại chẳng là cái thá gì.”

Phạm Vô khóe mắt hiện lên một tia khinh miệt, tay giơ lên, năm ngón tay vồ xuống dưới.

Vũ một trong quyền quyền kình, nháy mắt bị chặn, đình trệ tại không trung, sau đó “Oanh” một tiếng nổ tung, dư ba càng là trút xuống, muốn càn quét dài vạn dặm không.

Vũ trợn mắt trừng trừng, lại đấm một quyền đánh đi lên.

“Bành!”

Năng lượng to lớn tại không trung đánh tan, như diệt thế khói lửa, bao phủ toàn bộ hư không.

Sở hữu đại chiến người, không không kinh hãi vạn phần.

Một là chấn kinh tại cái này năng lượng đáng sợ, hai là chấn kinh tại Vũ lực lượng, không biết cái này đột nhiên toát ra người là ai, như thế lạ lẫm, lại có thể chống đỡ Phạm Vô.

Nhưng tựa hồ mơ hồ nghe thấy Phạm Vô nói người này là nửa bước chí tôn, càng là không khỏi kinh hãi, toàn bộ ánh mắt đều hội tụ trên người Vũ.

“Là Thiên Thần bộ tộc người kia...”

Xa Vưu cả kinh kêu lên.

Vi Thanh sắc mặt cũng cực kì ngưng trọng, đầy mắt vẻ không thể tin được, “Cái này sao có thể.”

Xa Vưu nói: “Là trùng hợp vẫn là...”

Ánh sáng màu đỏ ngòm, ở trong mắt Lý Hồng Tụ lưu động, phảng phất muốn đem cái này đại chiến hướng đi cùng kết cục hoàn toàn thấy rõ ràng.

Xa Vưu cùng Vi Thanh phát hiện Lý Hồng Tụ đột nhiên trở nên trấn định dị thường, sắc mặt chưa bao giờ có bình tĩnh, đều là trong lòng khẽ giật mình, nhìn xem cặp kia tháng đồng, tựa hồ một chút nghĩ đến cái gì, càng là hoảng sợ không thôi.

Hai người đều là tâm tư giống nhau, tháng này đồng là Lý Hồng Tụ tại khống chế sao?

“Một bộ sớm đã chết rơi cặn bã nhục thân liền muốn chống lại ta, ngươi kế thừa Vũ bộ phận lực lượng, nhưng không có kế thừa hắn lẻ tẻ nửa điểm trí thông minh sao?”

Phạm Vô năm ngón tay vồ lấy, vô số huỳnh quang tại dưới lòng bàn tay hiển hiện, tản mát ra từng đạo thế giới lực lượng, cẩn thận nhìn lại, những huỳnh quang kia đúng là từng tòa nhỏ bé tinh cầu, hóa thành tinh hà xoay tròn.

Toàn bộ Lục Vực Giới đều nhận cỗ lực lượng này ảnh hưởng, bắt đầu sụp đổ.

Vũ sắc mặt đại biến, rống to một tiếng, hai tay đột nhiên một nắm, toàn thân phi tốc bành trướng, mọc ra nhung nhung lông dài, hóa thành cự viên bộ dáng, một đôi Hỏa Nhãn Kim Tinh nổ bắn ra đi.

“Cái gì?” Dương Huyền Tàng giật mình không thôi, nhìn xem Vũ sự biến hóa này, chính là bảy mươi hai biến, chỉ bất quá hắn biến thành cái này hình thái, đúng là vạn cổ trời cao.

“Quả nhiên là yêu tộc vị này Đại Tôn!”

Vi Thanh sắc mặt nghiêm túc, nói: “Tương truyền yêu tộc vị này Đại Tôn không, trực tiếp lấy nhục thân thành thánh, Phấn Toái Chân Không, đã từng liền tu luyện qua Thiên Thần bất diệt thể, cùng thiên thần bộ tộc từng có cực sâu nguồn gốc.”

Xa Vưu nói: “Thế nhưng là, biến thành không Đại Tôn bộ dáng, cũng sẽ không đề thăng cái gì sức chiến đấu a?”

Vi Thanh nhíu mày, cũng cảm thấy hoang mang.

Vũ biến thân về sau, hướng nắm vào trong hư không một cái, một đạo cực sâu cây gậy hoành không mà đến, nháy mắt biến thành vạn trượng, liền hướng Phạm Vô đánh tới.

“Không có trình tự kết cấu, không hiểu thấu.”

Phạm Vô năm ngón tay một nắm, cái kia Ngân Hà cảnh tượng nháy mắt nổ vỡ ra đến, hình thành diệt thế oai ầm vang mà xuống, đem cây gậy kia nháy mắt đánh nát bấy.

Vũ yêu thân một chút liền bị thôn phệ đi vào, toàn thân tuôn ra mảng lớn huyết nhục, kêu thảm không thôi.

Bốn phương tám hướng cường giả tối đỉnh, không không kinh hãi vội vàng trốn chạy, bọn hắn mỗi một vị đều là không ai bì nổi cái thế cường giả, trấn áp bá chủ một phương tồn tại, nhưng tại vũ trụ này chi đỉnh cự đại chiến trường bên trong, cũng bất quá như sâu kiến.

Dương Huyền Tàng cũng liều mạng né tránh, tránh né cái kia đáng sợ năng lượng xung kích.

Nhưng trong đầu hắn lại hiện lên vô số nghi hoặc, hắn biết Vũ thần thông chiêu thức cũng không phải là hiện tại linh thức ý chí, chỉ là tàn tồn tại nhục thân bên trong vô ý thức ký ức.

Nói cách khác, Vũ tại không có vẫn lạc trước, bộ thân thể này thi triển qua thần thông áo nghĩa, bị hiện tại vị này linh theo bản năng thi triển đi ra.

Nói cách khác, hiện tại vị này linh biến thân vạn cổ trời cao, là chân chính Vũ trước đó thi triển qua, mà lại tại đối phó Phạm Vô đáng sợ như vậy tồn tại thời điểm, hiện tại vị này linh dùng không phải Đại Thừa vô lượng hoặc là chín diệu Tinh Thần Quyết loại này lớn uy lực thần thông, mà là dùng bảy mươi hai biến trực tiếp biến thành không, nhìn vừa rồi một chiêu kia, hẳn là triệu hoán Thiên Hà trấn đáy thần trân, chỉ là căn bản triệu hoán không ra.

Dương Huyền Tàng trong đầu hiện lên vô số nghi hoặc, “Vạn cổ trời cao cùng Thiên Thần bộ tộc đến cùng là quan hệ như thế nào?”, “Vì cái gì tại Vũ nhục thân bên trong, có biến thân không chiến đấu ký ức?”

Hắn nghĩ tới vạn cổ trời cao lực lượng đáng sợ, nếu là có thể đem cỗ lực lượng này triệu hoán đi ra, nói không chừng thật có thể đối kháng Phạm Vô, chỉ là cần phải như thế nào triệu hoán?

Dương Huyền Tàng trong lòng lửa nóng vừa lo lắng, hướng cái kia bạo tạc trung tâm nhìn lại, sợ Vũ chết rồi, nếu là có thể từ thân thể kia bên trong thu hoạch được ký ức, có lẽ liền có thể giải khai những này bí ẩn.

Tại tại chỗ rất xa quan chiến Vi Thanh ba người, cũng nhận cỗ lực lượng này tác động đến, Vi Thanh vung tay lên, liền hóa ra một mảnh bình chướng, đem cái kia xung kích ngăn trở, ánh mắt chớp động nói ra: “Ta hiểu được, vị này ngày Thần tộc người, đã chết. Hiện tại thân thể, chỉ là thi biến mà thôi.”

Xa Vưu cả kinh nói: “Thi biến liền có lợi hại như vậy?”

Vi Thanh nói: “Đây chính là nửa bước chí tôn tồn tại, mà lại nhục thân thành thánh chí tôn, thực lực có thể so sánh phổ thông chí tôn mạnh rất nhiều, ngươi suy nghĩ một chút không Đại Tôn truyền thuyết đi.”

Xa Vưu đột nhiên sững sờ nói: “Minh bạch, ta hiểu được.”

Vi Thanh nghễ xem hắn liếc mắt, tựa hồ không nhận có thể sự thông minh của hắn, khinh miệt khẽ nói: “Ngươi minh bạch cái gì rồi?”

Xa Vưu vỗ mạnh đầu nói ra: “Thi thể này vừa rồi biến thành yêu hầu không, muốn dùng Định Hải Thần Châm sắt, là bởi vì vì thi thể này khi còn sống dùng qua, trên người thịt lưu lại ấn ký, ngươi còn nhớ hay không được Lý Vân tiêu đi quá huyền ảo ngày trước nói qua cái kia lời nói?”

Vi Thanh ánh mắt lộ ra vẻ chợt hiểu, có chút khó mà tin đánh giá Xa Vưu, giật mình nói: “Ngươi cái này ngu xuẩn vật, thật sự là kẻ ngu ngàn lo, tất có được một, thế mà để ngươi nghĩ thông suốt trong đó mấu chốt.”

Xa Vưu đắc ý cười to nói: “Ha ha, mắng ta ngu xuẩn vật, nói cách khác ngươi liền ngu xuẩn vật đều không bằng.”

Khó được để Vi Thanh xem trọng một bậc, hắn dương dương đắc ý nói ra: “Năm đó cái kia yêu hầu vì tu luyện nhục thân, khắp thế giới tìm kiếm tứ đại thần thể phương pháp tu luyện, trực tiếp xâm nhập quá huyền ảo ngày bên trong, cùng ngày Thần tộc rất nhiều cao thủ đại chiến, đem quá huyền ảo ngày trực tiếp đánh nổ, sa vào đến đổ sụp bên trong, cuối cùng vẫn cướp đi ngày thần quyết. Về sau ngày Thần tộc mời đến Bàn Nhược tộc vị cường giả kia, đem yêu hầu không trấn áp, thế là đáp ứng tại tu luyện xong ngày thần quyết về sau đem trả lại, đồng thời đem Định Hải Thần Châm sắt lưu tại quá huyền ảo ngày bên trong, chèo chống quá huyền ảo ngày một ức năm không hủy.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2931: Thần Cung Chiến (38): Kẻ Nghịch Ta Chết

Vi Thanh gật đầu nói: “Đoạn này bí mật, là Lý Vân tiêu tiến về Thái Huyền Thiên trước đó nói, hiện tại xem ra hơn phân nửa là thật. Mà lại cái này vài Thiên Thần tộc nhân, xem ra đã tại Định Hải Thần Châm sắt bên trên thu được không ít chỗ tốt, có thể đủ để gọi phân thân tác chiến. Lại từ thi thể này biến thân không Đại Tôn đến xem, cái kia Thái Huyền Thiên bên trong, vô cùng có khả năng tồn tại không Đại Tôn phân thân hoặc là thần thức.”

Xa Vưu nói: “Lấy bọn hắn thực lực, tự nhiên vô pháp triệu hoán Định Hải Thần Châm sắt, nhất định phải thông qua yêu hầu trống không thần thức tiến hành kết nối, chỉ bất quá thi thể này tựa hồ triệu hoán thất bại nha.”

Vi Thanh nói: “Dù sao chỉ là thi thể, cũng không phải là khi còn sống nửa bước chí tôn, hơn phân nửa là thiếu thốn một điểm gì đó, chỉ là đơn giản làm từng bước, thất bại trong gang tấc cũng liền hợp tình hợp lí.”

“Cặn bã, trước khi chết còn muốn khôi hài một chút sao? Ta đã cảm thấy ngươi rất chướng mắt, đi chết đi.”

Phạm Vô một chiêu về sau, không đợi cái kia Ngân Hà nổ tung lực lượng tán đi, tái xuất một chiêu.

Vô số gợn sóng từ hư không bên trong tràn ra, sau đó Phạm Vô một chưởng đập xuống, vô số quang huy xen lẫn khuếch tán, từ trời cao bên trong kích - bắn xuống tới.

“Phanh phanh phanh!”

Các loại năng lượng xung kích, toàn bộ đánh vào Vũ trên thân, đem cái kia hỏng hóc nửa bước chí tôn thân thể đánh máu thịt be bét, gần như vỡ nát.

“Phốc!”

Vũ một cái lão huyết phun ra, cơ hồ liền ngũ tạng lục phủ đều toàn bộ phun ra.

Toàn thân kinh lạc triệt để vỡ vụn, cả người bị đánh bay ra ngoài, tại không trung không ngừng lăn lộn, như chết vật, chật vật đến cực điểm, không có bất kỳ tôn nghiêm nào có thể nói.

Dương Huyền Tàng hoảng hốt, Vũ lăn lộn mà đến phương hướng, đúng là hắn cái này, gấp vội vươn tay ra, hình thành một lớp bình phong.

“Bành” một tiếng, Vũ hung hăng đụng trên bình chướng, lần nữa phun ra miệng lớn máu.

Sinh cơ ở bộ này vỡ vụn trong thân thể một chút xíu tán đi, phía trên tổn thương tất cả đều là có tính chất huỷ diệt xé rách, lại khó chữa trị, cuối cùng chỉ có thể hóa thành bụi bặm, triệt để rời đi thế gian này sân khấu.

Dương Huyền Tàng nhìn xem Vũ cái kia sắp chết dáng vẻ, trái tim nhảy lên kịch liệt, một loại khó nói lên lời tình cảm tại nội tâm lan tràn.

Vũ hai mắt mơ hồ, tất cả đều là máu, mơ hồ trong đó tựa hồ nhìn thấy hắn, đột nhiên có loại phúc linh tâm chí hồi quang phản chiếu, vươn tay ra, tựa hồ nghĩ phải bắt được Dương Huyền Tàng, nhưng bị cái kia lớp bình phong ngăn trở, từ đầu đến cuối vô pháp tới.

“Thái... Huyền... Thiên...”

Vũ đem hết toàn lực, dùng thanh âm khàn khàn nói ra bốn chữ này về sau, cuối cùng con ngươi tan rã, bộ mặt biểu lộ thư giãn xuống tới, chết tại Dương Huyền Tàng trước mặt.

Thân thể kia ở hư không năng lượng khuấy động dưới, một chút xíu bị cuốn đi, tán loạn.

“Thái Huyền Thiên...”

Dương Huyền Tàng tâm thần chấn động, tựa hồ bắt đến cái gì, lại lại không dám xác định.

“Là ngươi!”

Dương Huyền Tàng bị đột nhiên xuất hiện thanh âm giật nảy mình, phát hiện Phạm Vô đang theo dõi hắn, sen chi pháp khắc ở trong mắt xoay tròn, tựa hồ thấy rõ hết thảy.

Dương Huyền Tàng vội vàng cúi đầu xuống, giả vờ như cái gì cũng không biết dáng vẻ.

“Ngươi chính là ngày đó từ tương lai thời không, thăm dò ta người trong quá khứ, kỳ quái, lấy thực lực của ngươi không thể nào làm được.”

Phạm Vô song đồng hơi co lại, hoa sen kia pháp ấn bên trong sát khí chớp động, hừ lạnh nói: “Không không cần biết ngươi là cái gì thân phận, đã không trọng yếu, hôm nay mọi người ở đây, phàm là không có thần phục với ta, đều phải chết!”

Một cỗ cực mạnh sát khí nổ bắn ra đến, thông thiên triệt địa, bao phủ lên hạ hư không, thập phương pháp giới.

Toàn bộ thiên địa nháy mắt hóa thành một đóa hắc liên, tất cả mọi người tại đài sen phía trên.

Liền liền xa xa Vi Thanh ba người, cũng đã biến sắc, phát hiện mình đã bị hắc liên đặt vào trong đó.

Vi Thanh cùng Xa Vưu vội vàng quấn tại Lý Hồng Tụ bên cạnh thân, đem hộ ở giữa, hai người đều là lộ ra một tia lo nghĩ, Xa Vưu hét lớn: “Phạm Vô! Chúng ta không oán không cừu, cho chút thể diện.”

“Ồn ào!”

Phạm Vô mỉa mai phất một cái ống tay áo, một cỗ mênh mông kim quang khuếch tán mà tới.

Xa Vưu hoảng hốt, vội vàng tế ra chân long chi kiếm, vô số Long khí cùng kiếm quang hỗn cùng một chỗ, tại không trung hóa thân chục triệu.

“Bành!”

Kim quang kia quét ngang phía dưới, sở hữu kiếm quang cùng Long khí nháy mắt chôn vùi, Xa Vưu tâm thần chấn động, bỗng nhiên phun ra một ngụm máu đến, liền bị đánh bay ra ngoài.

“Thật mạnh! Rõ ràng không phải Vạn Cổ Chí Tôn, làm sao sẽ mạnh như vậy.”

Xa Vưu tại không trung hoảng sợ không thôi, ngũ tạng lục phủ đều nát một nửa, liều mạng nôn ra máu, thương thế đều ngăn không được.

Vi Thanh sắc mặt bạc trắng, vội vàng đem Lý Hồng Tụ che ở trước người, trong tay áo kết ấn hai tay, run lẩy bẩy.

Hắn không dám thốt một tiếng, để tránh gây nên Phạm Vô chú ý, hắn hiện tại không có bất kỳ nắm chắc nào có thể bảo vệ tốt Lý Hồng Tụ, nội tâm vạn phần hối hận, tại sao muốn ăn dưa xem náo nhiệt, mà không phải sớm rời đi.

Cũng may Phạm Vô đối với hắn cũng không hứng thú, chỉ là hừ lạnh nói: “Một con côn trùng, có cái gì mặt mũi tốt cho?”

Nói xong, liền ngồi xếp bằng hư không, hai tay kết ấn, trong miệng không tuyệt vọng lấy tối nghĩa khó hiểu đại đạo pháp âm.

Phù Trăn quát: “Tất cả mọi người tới.”

Trực tiếp phóng lên tận trời, liền đến đến Phạm Vô sau lưng.

Tham Cật Xà, Đông Quân, Vương Thuấn, Vô Song Sư mấy người, cũng từng cái lăng không bay lên, mặt mũi tràn đầy giọng mỉa mai thần sắc, nhìn xem đám người, ánh mắt kia tựa như là đang nhìn một nhóm tử thi giống như, trừ giọng mỉa mai, lạnh lùng bên ngoài, còn có một tia thượng vị giả thương hại.

Đế Ất cả kinh kêu lên: “Chúng ta cũng đi!”

Bỗng nhiên phi thân lên.

Cái kia gần trăm vị cường đại tồn tại, tất cả đều xông lên không trung.

Đột nhiên, một đạo pháp âm trên hư không vang vọng, “Úm.”

Hắc liên phía trên, tạo nên vô số sóng âm quang mang, tán lạc xuống, Đế Ất mấy người, cùng Tham Cật Xà, Phù Trăn mấy người, không khỏi bị cái này pháp âm bao phủ, toàn mặt đều biến sắc.

Nhưng Phù Trăn mấy người nháy mắt liền khôi phục thần sắc, mà đế tộc một phái võ giả, tất cả đều sắc mặt hoảng sợ, bắt đầu trở nên cực độ thống khổ, liều mạng che lỗ tai.

Tham Cật Xà cười lạnh nói: “Phàm là thu được A Ma La Thức lực lượng người, cũng không thụ phương pháp này âm ảnh hưởng.”

“Đại nhân! Đại nhân, cứu ta, mau cứu ta…”

Có mấy tên chưởng giáo thủ hạ, dù hiệu trung cùng đi theo Phạm Vô, nhưng lại vẫn chưa được ban cho cho A Ma La Thức, thật vất vả trước trước đại chiến bên trong còn sống, giờ phút này từng cái khuôn mặt vặn vẹo, toàn thân mạch máu giống như là muốn nổ tung, liều mạng cầu cứu.

Phù Trăn nhàn nhạt nói ra: “Các ngươi đi theo ta lâu như vậy, cũng coi là tận tâm tận lực, chỉ tiếc, tu vi quá thấp, hoặc là thiên phú quá thấp, cuối cùng không có thể thu được được cơ duyên, giờ phút này, liền xem như mọi người duyên phận lấy hết đi, ta chúc các ngươi đi đường bình an, cũng không uổng công quen biết một trận.”

“Cái gì?!”

Những người kia phảng phất không thể tin vào tai của mình, hoảng sợ kêu lên: “Đại nhân, chúng ta đối với ngươi một mực trung thành cảnh cảnh, nghe lời răm rắp, ngươi không thể quẳng đi chúng ta a!”

Phù Trăn thở dài: “Tương lai thế giới, chỉ có A Ma La mới có thể sinh tồn tiếp, các ngươi lâu dài đi theo ta, đều không thể thu hoạch được tư cách này, chẳng lẽ lại trách ta rồi? Đã các ngươi trung thành cảnh cảnh, nghe lời răm rắp, vậy liền chấp hành ta cuối cùng một đạo mệnh lệnh, an tâm đi chết đi.”

Những người kia đạo tâm nháy mắt vỡ nát, người đều nổi điên, giận dữ hét: “Phù Trăn! Chính là nuôi một con chó cũng có tình cảm a! Ngươi chết không yên lành.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2932: Thần Cung Chiến (39): Phạn Âm Hải

Phù Trăn thở dài: “Ta bắt các ngươi làm huynh đệ, các ngươi lấy chính mình khi chó, cái này làm cho ta ở chỗ nào? Xem ra không có để các ngươi trở thành A Ma La, cũng không phải là không có đạo lý a.”

Những người kia liều mạng mắng to, từng cái muốn rách cả mí mắt, phát cuồng xông lên thiên không, muốn cùng Phù Trăn mấy người đồng quy vu tận.

Nhưng càng đến gần Phạm Vô, liền càng nhận cái kia pháp âm ảnh hưởng, thực lực mạnh nhất một người, có tám sao Thiên Giới sơ giai, vọt tới cự ly Phạm Vô ngàn trượng tả hữu cự ly, cũng không còn cách nào tới gần, bị cái kia pháp sóng âm đãng toàn thân tan rã, “Soạt” tự hành băng liệt.

Những người còn lại đều sắc mặt đại biến, bi phẫn đến cực điểm.

Đế Ất mấy người thấy thế, vội vàng ngồi xếp bằng hắc liên bên trên, bấm niệm pháp quyết chống cự cái này pháp âm công kích.

Nhưng lập tức phát hiện, cái này hắc liên bên trên đường vân như tinh hà mạch lạc, ẩn chứa vô tận diệu pháp, cùng cái kia Phạm Vô đại đạo pháp âm tương hỗ chiếu rọi.

Mỗi người đều là tâm thần khuấy động, khí huyết như muốn phá thể mà ra.

Đế Ất quát ầm lên: “Mọi người nhanh tế ra pháp bảo, xáo trộn vũ trụ này hồng âm, nếu không đều phải xong đời!”

Hắn đi đầu tế ra Thái Cực Lưỡng Nghi Phù, ở trên không huyễn hóa Thái Cực, trừ khử cái kia “Úm” chữ thanh âm.

Hàng Trần, Hồng Tiêu, Diệu Thượng, Tử Tâm mấy người, dồn dập riêng phần mình tế ra pháp bảo, trong chốc lát, hắc liên bên trên ngũ quang thập sắc, pháp bảo ngàn vạn, tất cả đều tản mát ra lớn lao uy năng, chống cự cái kia vũ trụ hồng âm, đều bị chấn trên dưới lăn lộn.

Nhưng theo không trung chìm nổi pháp bảo càng ngày càng nhiều, âm ba công kích quả nhiên suy yếu không ít.

Phạm Vô trong tay quyết ấn nhất biến, hiện lên hoa sen hình, há miệng lần nữa phun ra một đạo âm tiết, “A.”

Những pháp bảo kia tiết tấu nháy mắt bị xáo trộn, vô số quang huy bắn ra tới.

Mỗi một món pháp bảo chủ nhân đều nhận to lớn xung kích, không ít người khóe miệng tràn ra máu tươi, hoảng sợ muôn dạng.

Nhiều như vậy cái thế cường giả, cũng đỡ không nổi Phạm Vô một cái âm tiết?

Cái này không khỏi thật bất khả tư nghị!

Đế Ất cắn răng nói: “Nhục thân! Phạm Vô bộ thân thể này có vấn đề, nếu không không có khả năng mạnh như vậy!”

“Nhục thân...”

Dương Huyền Tàng giật mình không thôi, thân thể này cùng Huyền Thiên Cơ giống nhau như đúc, hơn phân nửa cùng Huyền Thiên Cơ có to lớn liên lụy, chỉ là Huyền Thiên Cơ đã đi, hiện tại không có khả năng làm minh bạch.

Hắn đứng ở trong đám người, cũng không thụ cái kia pháp âm ảnh hưởng, chỗ mi tâm Thái Cực ấn chuyển động, ngược lại ở đây pháp âm ra đời ra một tia hài lòng.

Hắn biết đây là trong cơ thể mình A Ma La Thức nguyên nhân, có chút hãi hùng khiếp vía, cũng không biết mình là không sẽ bị ảnh hưởng tâm trí, trở thành Phạm Vô chó săn.

“Đế Ất đại nhân, nhanh nghĩ một chút biện pháp, không thể liên tục như vậy, nếu không chúng ta toàn đều sẽ bị luyện hóa!”

Diệu Thượng chân nhân sắc mặt bạc trắng, không ngừng huy động Tổ Vũ Phiến, dùng bản nguyên gió nguyên tố đảo loạn cái kia pháp âm sóng âm, nhưng đều biết không phải là kế lâu dài.

Đế Ất đồng dạng là sắc mặt khó coi, to như hạt đậu mồ hôi lạnh không ngừng từ cái trán lăn xuống, hắn sớm đã là trọng thương tại người, toàn bằng một cỗ ý chí chống đỡ, toàn thân run rẩy nói: “Trừ phi sẽ vượt qua Phạm Vô lực lượng, có thể đem cái này đài sen hoặc là Phạn âm đánh vỡ, không lại chỉ có thể mặc người chém giết. Hay là cùng hắn dông dài, nhìn xem ai có thể kiên trì đến cuối cùng.”

Hàng Trần nói: “Đế Lộc đại nhân, Vũ nửa bước chí tôn thân, đều không thể ngăn trở Phạm Vô, sợ là rất khó đánh tan cái này Phạn Âm Hải. Ta lại cảm thấy so đấu kiên trì có thể thực hiện, Phạm Vô tựa hồ bị Côn Khư bên trong mẫu sen kích thương, lại ra tay giết Đế Lộc đại nhân cùng Vũ, đến cùng còn có bao nhiêu lực lượng? Cũng không thể vô cùng vô tận đi.”

Dương Huyền Tàng trong lòng giật mình, nói: “Phạn Âm Hải?”

Hắn bỗng nhiên nhớ tới, lúc trước tại thương khung tinh vực thời điểm, Huyền Thiên Cơ phong ấn thiên mệnh tối cao lúc, dùng thần thông chính là một trăm nghìn Phạn Âm Hải, mặc dù uy năng kém xa Phạm Vô, nhưng chỗ huyền diệu, hoàn toàn không kém Phạm Vô.

Diệu Thượng chân nhân nổi giận mắng: “Kiên trì em gái ngươi a! Không nhìn thấy đa số người đều nhìn không ngừng sao? Theo ta thấy, kiên trì, hẳn phải chết không nghi ngờ. Không bằng chúng ta liên thủ tổ chức công kích, nhất lực phá vạn pháp, ta liền không tin nhiều người như vậy, còn giết không được một cái Phạm Vô!”

Hồng Vũ nói: “Ta đồng ý Diệu Thượng chân nhân, tất cả chúng ta liên thủ, liền xem như Vạn Cổ Chí Tôn cũng phải vẫn lạc!”

Đế Ất cắn răng nói: “Tốt!” Sau đó hét lớn một tiếng, “Tất cả mọi người theo ta đồng loạt ra tay, đột phá phong ấn, đánh giết Phạm Vô!”

Lực lượng toàn thân nháy mắt trèo thăng đến đỉnh phong, cái kia khôi ngô trên thân thể, mảng lớn da thịt toàn bộ vỡ ra, tựa hồ không thể thừa nhận cái này năng lượng chi trọng.

Thái Cực Lưỡng Nghi Phù hào quang tỏa sáng, xoay tròn phía dưới, hóa thành một thanh Thái Cực chi kiếm.

Những người còn lại cũng dồn dập xuất thủ, Diệu Thượng chân nhân đem Tổ Vũ Phiến tế ra ngoài, Hàng Trần tế ra Cự Thần Tháp cùng Huyễn Trần Hải, Hồng Lâm tế ra Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ, cũng Đương Không Hóa Kiếm, cùng cái kia Thái Cực Kiếm đặt song song, hình thành song kiếm sát nhập chi thế.

Trong chốc lát, toàn bộ hắc liên bên trên khí tràng đại biến, Phạn âm bị ngạnh sinh sinh ngăn cản ra ngoài.

Đế Ất mấy người mừng rỡ, nghĩ không ra hai kiện Hỗn Độn Linh Bảo tổ hợp, có thể xuất hiện như vậy không tưởng tượng được hiệu quả.

Những người còn lại càng là liều mạng thôi động pháp bảo của mình, dung nhập vào Đế Ất cùng Hồng Lâm song kiếm này bên trong, hình thành to lớn kiếm chi thế giới, năng lượng không ngừng tăng vọt.

Phạm Vô cuối cùng mở hai mắt ra, sen chi pháp ấn bên trong tuôn ra lạnh lẽo hàn quang, mở miệng nói ra: “Theo ta đồng loạt ra tay.”

Nói xong tay bấm quyết ấn, cái kia to lớn hắc liên lập tức quang mang vạn trượng, hình thành to lớn lỗ đen, thôn phệ lấy vũ trụ ở giữa hết thảy năng lượng, liền liền song kiếm lực lượng đều bị cái này hắc liên khí tràng chỗ vặn vẹo.

Tham Cật Xà, Phù Trăn mấy người lập tức xuất thủ, đem riêng phần mình pháp bảo cùng lực lượng đều chuyển vào đến hắc liên bên trong, cùng cặp kia kiếm chống lại.

Trong chốc lát, thiên địa sụp đổ, hoàn vũ vỡ vụn.

Song phương lực lượng đều đến đỉnh phong, hoàn toàn vượt qua thập tinh, thậm chí vượt qua thập tinh phía trên.

Ở đây rộng rãi vĩ lực dưới, mỗi người đều cảm nhận được tự thân nhỏ bé, mà tạo vật chủ lực lượng vô tận.

“Phốc!” Đột nhiên đế tộc một phái, một tên bảy sao Thiên Giới võ giả gánh không được, phun ra một ngụm máu đến, liền bị đánh bay ra ngoài, sau đó ở đây to lớn linh áp dưới, trực tiếp bị ép thành phấn vụn, triệt để không còn.

Sau đó lại là mấy đạo thân ảnh, lần lượt bị rung ra đi, tại chỗ vỡ nát.

Mọi người không khỏi sắc mặt tái mét, đều cảm nhận được to lớn hàn ý, toàn thân băng lãnh. Nếu là song kiếm gánh không được, bọn hắn cả đám đều đừng nghĩ sống, thế là cắn chặt răng, đem mạng già đều liều mạng ra, đem năng lượng rót vào song kiếm bên trong.

Nhưng dù vậy, tại Phù Trăn mấy người xuất thủ về sau, hắc liên quang huy càng sâu, áp song kiếm không ngừng lùi lại, lực lượng khổng lồ tiếp tục phản chấn tại mỗi võ giả trên thân, càng ngày càng nhiều đế tộc một phái võ tu bị đánh bay mà chết.

Vi Thanh cùng Xa Vưu cũng đều cắn chặt răng, đem lực lượng rót vào song kiếm bên trong.

Trong hai người tâm vạn phần hối hận, vì sao không có sớm một chút xuất thủ, sớm đi giết mấy cái Phạm Vô người, hiện tại cũng liền không cần khổ cực như vậy.

Đúng lúc này, Lý Hồng Tụ thân ảnh nhoáng một cái, liền phiêu nhiên đến Dương Huyền Tàng bên cạnh thân, nói ra: “Mở ra Thái Huyền Thiên, bên trong có rảnh Đại Tôn cất đặt Định Hải Thần Châm sắt, ngươi có thể thử nghiệm sử dụng.”

“Hồng Tụ, ngươi...”

Dương Huyền Tàng sửng sốt một chút, không rõ ràng Lý Hồng Tụ vì sao biết Thái Huyền Kiếm sự tình, mà lại mơ hồ ở giữa, tựa hồ phát hiện Lý Hồng Tụ khí chất có chút khác biệt, nhưng hắn vẫn chưa suy nghĩ nhiều, mà là tự lẩm bẩm: “Định Hải Thần Châm sắt... Chẳng lẽ chính là Thiên Hà trấn đáy thần trân...”

Chương 2933: Thần Cung Chiến (40): Thái Huyền Thiên

Dù không quá xác định, nhưng Dương Huyền Tàng trực giác hai món đồ này chính là một kiện.

Mà thương khung tinh vực Thiên Hà trấn đáy thần trân là Vũ tạo ra, có thể là bắt chước Thái Huyền Thiên bên trong Định Hải Thần Châm sắt.

“Tốt, ta thử một chút!”

Dương Huyền Tàng nhớ lại trước đó gặp qua không thời cảnh tượng, hai tay kết ấn, hạo nhiên kiếm khí từ mi tâm lấp lóe mà ra, hình thành một mảnh Kiếm Hải.

Cái này Kiếm Hải ở trong thiên địa mênh mông vĩ lực hạ cực kỳ bé nhỏ, bị Dương Huyền Tàng tinh tế che chở, đem Thái Huyền Kiếm ý không ngừng rót vào trong đó.

Lập tức, từng đạo kiếm mộ phần hư ảnh tại không trung huyễn hóa mà ra, mỗi một ngôi mộ trên đầu, đều cắm ngược lấy một thanh tuyệt thế thần kiếm, một kiếm này mộ lĩnh vực, tại Thái Cực cùng quá dễ hai thanh thần kiếm thủ hộ hậu phương, một chút xíu lớn mạnh.

Dương Huyền Tàng thần thức lập tức tràn vào Thái Huyền Thiên bên trong, phi tốc phóng xạ khuếch tán.

“Không đại nhân, ngươi ở đây Thái Huyền Thiên bên trong sao? Ở đây liền nói một câu, chúng ta hẹn cái thời gian ăn một bữa cơm.”

Thái Huyền Thiên vô cùng vô tận, rộng rãi vô biên, dung nạp vạn cổ đến nay sở hữu vũ trụ bên trong hết thảy kiếm hồn, Dương Huyền Tàng hô nửa ngày, không có bất luận cái gì tiếng vang, mộ kiếm bên trong tĩnh mịch một mảnh.

Lý Hồng Tụ nói: "Đã ngươi có thể câu thông cùng chưởng khống Thái Huyền Thiên, như vậy cùng không ở giữa nhiều ít sẽ có một chút linh thức bên trên liên hệ, ngươi dụng tâm đi cảm ngộ dưới, nhìn xem có thể hay không đem cái kia Định Hải Thần Châm sắt tìm tới, đồng thời phóng xuất ra."

Dương Huyền Tàng nói: "Tốt! Ta thử một chút."

Nói xong, liền hai mắt nhắm lại, ngồi xếp bằng hư không.

Mi tâm kiếm ấn sáng rực, từng đạo cường đại lực lượng hóa thành thần huy, quấn ở đằng kia kiếm ấn bốn phía xoay tròn.

Chính là cái khác chí cường võ hồn lực lượng, sở hữu những này võ hồn, hợp thành nửa bước chí tôn Vũ một nửa tinh khí thần hồn ý.

"Đây là..."

Tất cả mọi người cảm giác được cái gì, từng cái nhíu mày, nhìn xem cái kia phá hư mà ra mộ kiếm, như đúng như huyễn, ở trong thiên địa xoay tròn, tạo thành một bức mênh mông mộ kiếm sơn hà đồ, phân bố cái này vô tận vũ trụ hư không.

"Thái Huyền Thiên... Tiểu tử này đang giở trò quỷ gì?"

Phù Trăn song đồng co rụt lại, nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng, trong mắt quang huy chớp động, tự lẩm bẩm: "Chẳng lẽ là..."

"Đây là muốn giáng lâm Thái Huyền Thiên sao? Lợi dụng vị diện lực lượng nghiền ép, vẫn là cái khác thủ đoạn gì?"

Tham Cật Xà nhẹ nhàng vung tay lên, trong mắt bắn - ra hắc sắc quang mang, pháp sen xoay tròn.

Dương Huyền Tàng vận chuyển Thiên Thần chi lực, trên thân mạch luân toàn bộ triển khai, hình thành từng đạo vầng sáng màu tím, tia ra ngoài, rơi vào sở hữu mộ kiếm phía trên, để mộ kiếm hóa hư làm thật, cường đại kiếm ý từ từng tòa phần mộ bên trong bạo phát đi ra, sau đó dồn dập bắn lên thiên không, hình thành một mảnh Kiếm Hải.

Nhưng Kiếm Hải vừa gặp phải hắc liên lực lượng, nháy mắt liền sụp đổ ra, căn bản không chịu nổi một kích.

“Tiểu tử này đang làm cái gì?!”

Đế chi nhất tộc cường giả, đều lộ ra vẻ không hiểu.

Hồng Lâm nói: “Dương Thanh Huyền tuyệt sẽ không nói nhảm, hắn nhất định là đang suy nghĩ gì biện pháp.”

Phá hư mà ra thần kiếm càng ngày càng nhiều, giống như là khuynh đảo sơn hà, khiến người hoa mắt, dồn dập bắn về phía hắc liên, sau đó châu liên giống như sụp đổ.

Chỉ có Vi Thanh cùng Xa Vưu biết, Dương Huyền Tàng tại tìm kiếm Định Hải Thần Châm sắt, sở dĩ đem Thái Huyền Thiên nghiêng ngã xuống, những thần kiếm kia phá không mà đến tốc độ không ngừng tăng tốc.

Rất nhanh, vị diện một góc liền giáng lâm cái này phương hư không, trực tiếp cùng hắc liên đụng vào nhau.

“Ầm ầm!”

Thái Huyền Thiên bên trong, những cái kia còn ở trên mặt đất mộ kiếm, dồn dập bị va chạm nổ tung.

“Phốc!” Dương Huyền Tàng bị phản phệ phun ra một ngụm máu đến, chỉ cảm thấy thức hải kịch liệt đau nhức, muốn bị xé nứt.

Mi tâm võ hồn cũng tại hắc liên áp chế xuống, bắt đầu xuất hiện băng liệt dấu hiệu.

“Không đại nhân... Mau ra đây... Cùng một chỗ ăn một bữa cơm a...”

Dương Huyền Tàng thất khổng bên trong đều thấm ra máu, da cùng mạch máu mảng lớn nổ tung, rất nhanh liền hóa thành một cái huyết nhân.

Hắn đột nhiên nghĩ đến ngày đó tại hoang vu tinh cầu bên trên, cái kia một cây không lông tơ, huyễn hóa ra tới phân thân đem Lạc Đinh Lan đánh lui, lúc ấy cái kia phân thân tựa hồ nói nhân duyên đã hết, lấy đi Thiên Hà trấn đáy thần trân trên người mình lạc ấn.

“Thật chẳng lẽ lại không gặp nhau à...”

“Phốc!”

Dương Huyền Tàng đạo hơi động lòng dao, lập tức bị hắc liên lực lượng ép tới thể xác tinh thần cự chiến, phun ra một ngụm máu đến, khí thế phi tốc uể oải xuống dưới.

Thái Huyền Thiên vỡ vụn càng nhiều, hắn nhận phản phệ lại càng lớn.

“A!.” Lại là mấy đạo tiếng kêu thảm thiết truyền đến, mấy tên đế tộc một phái võ giả bị đánh bay ra ngoài, giữa trời nổ tung thành kiếp tro.

Hắc liên quang huy không ngừng tăng cường, nghiền ép Thái Cực quá dễ song kiếm run rẩy kịch liệt, bắt đầu lui về sau.

Đế Ất cùng Hồng Lâm đều là tiếp nhận lớn lao áp lực.

Hai người tại cho tới nay chiến đấu bên trong, sớm đã không chịu nổi gánh nặng, giờ phút này đều là hóa thành huyết nhân, lực lượng, thân thể, đạo tâm, ý chí, đều bị hắc liên một chút xíu nghiền nát.

“Dù sao là chết, ta liền đi trước một bước!”

Hồng Vũ đột nhiên hai cánh triển khai, phóng xạ ngàn dặm, vô số kinh lạc tại thân thể cùng cánh chim nộp lên dệt lấp lóe.

Hồng Lâm kinh hãi, vội kêu lên: “Phụ thân! Không cần.”

Hồng Vũ yêu thương nhìn nàng liếc mắt, đột nhiên chảy xuống huyết lệ, khóc ròng nói: “Ta trước đó không thể bảo vệ tốt ngươi, hiện tại vẫn như cũ không thể bảo vệ tốt ngươi, nhưng có thể nhặt về cái mạng này, lại đến đánh với Phạm Vô một trận, ta đã rất thỏa mãn. Ta từ đầu đến cuối, đều là cái không phụ thân của xứng chức.”

Ngàn dặm cánh chim màu đỏ một quyển, liền hóa thành một đạo cự đại hồng mang, xông vào Thái Cực quá dễ song kiếm bên trong.

Hồng Vũ lấy tự thân huyết nhục thân thể tế kiếm, nháy mắt bộc phát ra lớn lao uy năng, song kiếm uống máu phía dưới, tràn ra vô tận rên rỉ chi ý.

“Phốc!” Hồng Lâm tâm thần bị thương, phun ra một ngụm máu đến, cơ hồ muốn ngất đi, toàn bằng một cỗ ý chí chống đỡ, trong mắt máu cùng nước mắt hỗn cùng một chỗ, bi phẫn khóc lớn.

Hắc liên lực lượng nháy mắt bị song kiếm ngăn trở, hình thành một cỗ chống lại chi thế.

Tất cả mọi người là ôm đồng quy vu tận tử chí.

Tham Cật Xà cười lạnh nói: “Cho rằng lấy thân tế kiếm liền có thể chống lại Phạm Vô đại nhân lực lượng, sao mà ngây thơ, lại sao mà thật đáng buồn a, sâu kiến vĩnh viễn cũng không nhìn thấy bầu trời rộng lớn vô biên.”

Phạm Vô chậm rãi mở mắt ra, lạnh lùng nhìn phía dưới, hai tay quyết ấn nhất biến, nói: “Đều kết thúc!”

Thân thể của hắn một chút phân giải ra đến, hóa thành vô số óng ánh mang, nháy mắt xông vào hắc liên bên trong.

Hoa sen kia nháy mắt mở càng tăng lên, lập tức hóa thành một tôn to lớn màu đen pháp tướng, chính là Phạm Vô gương mặt, thần sắc túc mục trang nghiêm, một tay đưa ở đan điền chỗ, một tay nhờ quyết tại trước người.

Vô số Phạn âm tại bốn phương tám hướng vang lên, mở ra từng đoá từng đoá hoa sen, hình thành một chốn cực lạc dị tượng.

“Phạm Vô chân thân!”

Đế tộc một phái võ giả, đều tâm thần run rẩy.

Phạm Vô chính là sáng thế mẫu sen ý niệm biến thành, là nơi đây vũ trụ hết thảy đạo pháp thần thông chủ trì, nơi đây vũ trụ hết thảy quy tắc lực lượng, đều không thể vượt qua hắn.

Chân thân mới ra, trấn áp hết thảy pháp tắc lực lượng.

“A!” Lại là hơn mười người bị đánh bay ra ngoài, nháy mắt hóa thành kiếp tro.

Cái kia Hồng Vũ tế kiếm lực lượng, nháy mắt bị Phạm Vô chân thân đánh nát, song kiếm bộc phát ra kịch liệt năng lượng ba động, lại khó ổn định.

Trong mọi người tâm run rẩy một chút, ánh mắt lập tức ảm đạm xuống, biết tử kỳ đến rồi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2934: Thần Cung Chiến (41): Chương Cuối

“Thật không có biện pháp sao?”

Trong mọi người tâm hi vọng một chút xíu diệt tuyệt, hóa thành bóng đêm vô tận.

Trận chiến này bại một lần, thế gian lại không có có thể chống lại Phạm Vô lực lượng, vạn vật đem lần nữa quy về hỗn độn, cho đến tịch diệt.

“Thật không nể mặt mũi a...”

Dương Huyền Tàng cười khổ một tiếng, cả người lung lay sắp đổ, Phạm Vô chân thân mới ra, Thái Huyền Thiên vỡ nát lợi hại hơn, thức hải của hắn cơ hồ bị chấn vỡ một nửa, ý chí cùng thần thức đều cơ hồ tán loạn.

Toàn bộ mộ kiếm thế giới trừ vỡ vụn bên ngoài, liền bắt đầu lâm vào hắc ám.

Từng chuôi thần kiếm cắm ở mộ phần, sau đó bị tịch diệt thôn phệ.

Đúng lúc này, một cái ngọn núi chạm mặt tới, phía trên cắm một thanh cổ phác đại kiếm, chớp động lên pháp tắc khí tức.

Thanh kiếm này cực kì quái dị, lại không phải kiếm hồn, mà là một thanh thực kiếm cắm ở trên mặt đất, theo mộ kiếm phi tốc sụp đổ, mà xuất hiện ở trước mắt, cho người ta một loại cực độ áp bách cảm giác.

“Này khí tức...”

Vi Thanh cùng Xa Vưu đều là chấn động, trong hai mắt tinh quang tái khởi, không ức chế được mừng rỡ.

Lý Hồng Tụ song đồng lấp lóe, bắn - chảy máu hồng quang mang, đưa tay hướng cái kia Thái Huyền Thiên bên trong một trảo, lạnh nhạt lẩm bẩm: “Vì pháp tắc không dung, liền đem pháp tắc chém tới, hỏi mặt đất bao la, cuộc đời thăng trầm!”

“Ầm ầm”, cái kia đỉnh núi vỡ ra, một đạo khó mà địch nổi kiếm ý, nháy mắt xông ra, bắn vào đến Phạm Vô chân thân trấn áp trường năng lượng bên trong.

Tất cả mọi người đều hoàn toàn biến sắc, từng cái lộ ra vẻ kinh ngạc.

Liền liền Phạm Vô chân thân cũng song đồng co rụt lại, nhìn chăm chú xuống tới.

Chỉ thấy Lý Hồng Tụ trong tay nhiều một thanh lăng nhiên thần kiếm, lấy hoàn toàn thực thể tư thái xuất hiện tại thế, vô số pháp tắc dây chuyền tại bốn phương tám hướng hư không xuất hiện, tạo nên vô số kim sắc sóng lăn tăn, muốn đem cái kia kiếm quấn quanh khóa lại.

Phảng phất kiếm này liền không nên tồn tại thế gian.

Lý Hồng Tụ hai tay đem kiếm giơ lên, những pháp tắc kia dây chuyền đều sụp ra, tất cả đều bị kiếm khí đẩy lui, tại không trung tạo nên từng vòng từng vòng sóng lăn tăn, lại không cách nào tới gần.

Dương Huyền Tàng cả kinh há to mồm, hắn giờ phút này thức hải vỡ vụn, thần trí có chút không rõ, chỉ là lẳng lặng nhìn, bị cái kia kiếm lực lượng lượng rung động, trong đầu một mảnh trống không.

Còn lại cường giả càng là hoảng sợ muôn dạng, bỗng nhiên đều lòng có cảm giác, ở đằng kia thanh trắng như trăng dưới kiếm, thiên địa tinh thần lại phát sinh lệch vị trí, đại đạo quy tắc vì đó thay đổi.

Trong mọi người tâm đều kịch liệt chấn động, hiện ra bốn chữ đến, “Vạn Cổ Chí Tôn!”

Thời không phảng phất yên tĩnh một sát.

Lý Hồng Tụ sau lưng hiện ra khẽ cong huyết nguyệt, ánh mắt khẽ động, liền hai tay huy kiếm, chém xuống.

“Oanh!”

Vô tận lực lượng, vượt qua ngàn vạn thế giới mà đến, chém vỡ thế gian hết thảy.

Phạm Vô song đồng phóng đại, trong miệng thốt ra một đạo pháp âm, bấm niệm pháp quyết tại trước người thủ ấn, bình đẩy đi ra, đem kiếm ý kia cản tại phía trước.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ lực lượng tại không trung va chạm, sinh ra không cách nào tưởng tượng uy năng, Thái Cực quá dễ song kiếm nháy mắt nổ tung, bị đánh bay ra ngoài, bên trong vô số pháp bảo từng cái nổ nát, kích - bắn về phía bốn phương tám hướng.

Đế tộc một phái trên trăm tên võ giả, toàn bộ bị đánh bay ra ngoài, tại chỗ vỡ vụn một nửa, còn lại một nửa người cũng đều trọng thương thổ huyết, gần như hôn mê.

Phạm Vô một phái hơn mười người, cũng bị vỡ vụn pháp bảo, từng cái đánh bay ra ngoài, miệng lớn thổ huyết, mặt mũi tràn đầy kinh sợ.

"Cái này kiếm là...!"

Không ít võ giả tựa hồ nhận ra kiếm này, đều là mừng rỡ không thôi.

Phù Trăn hoảng sợ nói: "Là người kia kiếm!"

Kiếm bên trên bộc phát ra khó có thể tưởng tượng uy năng, hoàn toàn không phải một giới lực lượng, xung kích Phạm Vô sắc mặt dữ tợn, hư không vô số hắc liên vỡ vụn.

"Lý Vân Tiêu!"

Phạm Vô nghiến răng nghiến lợi, khóe miệng lại chảy xuống một chuyến máu tươi, trong hai mắt sen chi pháp ấn bắn xuống tới, nhìn xuyên trước mắt hết thảy.

"Phạm Vô thụ thương!"

Sở hữu thần trí còn tại người, đều kinh hỉ muôn dạng, một trái tim nhảy lên kịch liệt, tựa hồ thấy được hi vọng thắng lợi.

Nhưng Vi Thanh cùng Xa Vưu lại là sắc mặt khó coi, bởi vì đây chẳng qua là phong ấn Lý Vân Tiêu lực lượng một kiếm, mạnh nhất kiếm khí ngút trời đều không thể đem Phạm Vô chém giết, bị cản lại.

Sau đó kiếm khí không ngừng chuyển yếu, Lý Hồng Tụ trong mắt tháng đồng bắt đầu ảm đạm, biến trở về bình thường, cầm kiếm hai tay cũng run nhè nhẹ, muốn duy trì không được.

Đúng lúc này, Dương Huyền Tàng còn sót lại một chút thần thức, đột nhiên trông thấy Thái Huyền Thiên bên trong, một đạo cự đại kim quang đỉnh thiên lập địa, bay thẳng cửu tiêu, phảng phất vạn cổ trường tồn.

"Cái đó là..."

Kim quang này bỗng nhiên xuất hiện, làm cho hắn tâm thần chấn động, thần thức khôi phục mấy phần, trong đầu không hiểu liền hiện lên một thân ảnh, đầu đội cánh phượng tử kim quan, người khoác khóa tử hoàng kim giáp, chân đạp tơ trắng bước mây giày.

“Rống!”

Dương Huyền Tàng đột nhiên ngửa mặt lên trời gào to, cái kia sắp phá nát thân thể, trực tiếp yêu hóa đứng lên, rất nhanh liền kim quang lóng lánh, biến thành một tôn yêu hầu, trong hai mắt bắn - ra Hỏa Nhãn Kim Tinh.

“Nhiều ít sự tình, cho tới bây giờ gấp.”

“Thiên địa chuyển, thời gian bách.”

“Một vạn năm quá lâu, chỉ tranh sớm tối!”

Phảng phất một chút về tới Huyền Dạ đại lục bắc bộ, tại ngày tông học viện lần thứ nhất nhìn thấy không đế chân dung thời điểm, cái kia Linh Sơn trong sương mù trắng, một con to lớn như sơn nhạc viên hầu người khoác kim giáp nhắm mắt mà ngồi, sau lưng dắt một đầu chiến bào như hỏa vân.

“Tứ hải bốc lên vân thủy giận, năm châu chấn động phong lôi kích.”

“Đều vô địch.”

Thái Huyền Thiên bên trong, cái kia to lớn ngút trời kim quang lấp lóe phía dưới, liền nháy mắt biến mất.

Sau một khắc, tại Dương Huyền Tàng trong tay xuất hiện một cây hai đầu kim sắc cây gậy, phía trên vô số đạo văn chớp động, lưu chuyển phía dưới, ngay tại không trung xuyên suốt ra vạn dặm hư ảnh, trực tiếp hướng Phạm Vô đánh xuống.

Vừa mới bị kiếm thế rung động vô số cường giả, trái tim lần nữa kịch liệt run rẩy, kinh hãi không thể tin được.

Cái kia vạn trượng côn ảnh, trong hư không có chút quấy động một cái, vừa mới xuất hiện pháp tắc dây chuyền, liền dồn dập nổ tung.

Thế giới sa vào đến cái này một mảnh kim sắc thần huy bên trong.

“Ầm ầm!”

Một vạn ba ngàn năm trăm thế giới lực lượng, xoay tròn mà đến, ngưng tụ thành đỉnh phong lực lượng.

Phạm Vô mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, lần thứ nhất lộ ra vẻ kinh hoảng, “Không có khả năng!” Hai tay bỗng nhiên đẩy, vô số hoa sen từ chân thân bên trong tuôn ra, đón lấy cái kia phiến thần huy.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ thế giới, đều dung nhập vào cái kia không cách nào tưởng tượng thần huy bên trong.

Phạm Vô đầu tiên là khiêng Lý Vân Tiêu một kiếm, giờ phút này lại bị Định Hải Thần Châm sắt đánh, nháy mắt chân thân vỡ vụn ra, hắc liên nổ tung.

Sở hữu Phạm Vô một phái võ giả, đều bị cỗ này sức mạnh đáng sợ càn quét đi vào, từng cái bị nuốt hết hầu như không còn.

Đế Ất mấy người không khỏi hoảng sợ há to mồm, khiếp sợ không bình tĩnh nổi.

Cho dù là bọn hắn, không có có nhận đến cái kia năng lượng liên lụy chính diện xung kích, nhưng cũng lần nữa bị tác động đến, từng cái đánh bay ra ngoài, miệng lớn thổ huyết, có hơn mười người trực tiếp bị đánh nát bấy.

“Thắng... Thắng sao?”

Tất cả mọi người trong đầu đều hiện lên ra cái này cái dấu hỏi, nhưng đã không rảnh quan tâm chuyện khác.

Kim sắc thần huy bên trong, Dương Huyền Tàng nghiêm nghị mà đứng, biến thân một chút xíu thoái hóa biến mất, trở lại bộ dáng của ban đầu, sau đó “Bành” một tiếng, nổ tung thành vô số huyết phù, tại không trung phiêu tán.

Huyết phù riêng phần mình ngưng tụ ra Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng thân ảnh, nhưng đều đã ngất đi, mặc cho tàn phá bừa bãi năng lượng cuốn đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2935: Ý Thức Chiến, Xa Lạ Ý Thức Lưu

Phạm Vô chưởng khống vùng hư không này, đã mất đi giam cầm, pháp tắc vỡ nát ra.

Cho dù là Đế Ất chờ còn sót lại người, cũng bị cái này lực lượng hủy diệt cuốn vào trong đó, tách ra thiên địa.

Cái kia Côn Khư nhập khẩu, tại năng lượng khuấy động dưới, một chút xíu tinh thần sa sút, ẩn vào bóng đêm vô tận. Chỉ còn lại các loại cuồng bạo năng lượng tàn phá bừa bãi, chảy xuôi tại ngàn tỉ hư không bên trong, vạn vật hủy hết.

Sau đó không lâu, những liên tục không ngừng kia chạy đến chi viện đế tộc một phái võ giả, đều xông vào mảnh này phá toái hư không, bị trước mắt các loại cảnh tượng đáng sợ cùng năng lượng khuấy động sợ ngây người.

Bọn hắn cũng không biết một trận chiến này tình huống cùng kết quả, phản ứng đầu tiên chính là cứu người.

Càng ngày càng nhiều võ giả tiến vào vùng hư không này, gia nhập vào cứu người hàng ngũ.

...

Không biết qua bao lâu.

Dương Thanh Huyền trở về một sợi ý thức, cũng không biết chính mình sống hay chết, cũng chỉ là một đạo ý thức, lẳng lặng ở đằng kia, cảm thụ được bốn phía hết thảy.

“Sẽ không đã chết đi...”

“Chết cũng hẳn là hóa thành quỷ hồn, đi hướng luân hồi hoặc là Quỷ giới loại hình, ta hiện tại đây coi là tình huống như thế nào?”

Đạo ý thức kia suy nghĩ một chút, phán đoán chính mình hẳn là không chết.

Nhưng lại hoàn toàn cảm giác không đến nhục thân tồn tại.

“Chẳng lẽ nhục thân đều hủy?”

Nghĩ đến lúc ấy đại chiến tình cảnh, nhục thân cơ hồ nổ tung, lập tức cảm thấy có loại khả năng này, không khỏi lo lắng.

Nhưng theo lý mà nói, nhục thân phá hủy, chính mình ý thức tìm không thấy ký thể, không phải liền là quỷ hồn sao, cần phải đi hướng Quỷ giới hoặc là luân hồi mới là.

Dương Thanh Huyền nội tâm cực kì hoang mang, hiện tại loại này bộ dáng cái gì cũng không làm được, chỉ có thể lẳng lặng tồn tại ở cái này.

Lại qua hồi lâu, tia ý thức này bắt đầu chậm rãi có một chút cảm giác, có thể cảm thấy được bốn phía năng lượng tồn tại, đồng thời trong mơ hồ cũng cảm nhận được chính mình còn giống như có thân thể, chỉ là không quá xác định.

“Phạm Vô chết sao? Đế Ất đại nhân bọn hắn thì sao rồi?”

Dương Thanh Huyền trong đầu đột nhiên nhớ tới những vấn đề này, “Phải chết a?”

Cuối cùng một kích kia thời điểm, mặc dù hắn cơ hồ không có bản thân ý thức, nhưng bây giờ nhớ lại, sức mạnh đáng sợ đó còn có thể rõ ràng cảm giác được.

Trong ý thức bắt đầu xuất hiện một chút sợ, rung động, thậm chí là hoảng sợ cùng kích động, “Vạn Cổ Chí Tôn! Cái kia hai đạo lực lượng nhất định là Vạn Cổ Chí Tôn mới có thể có!”

Thân là suốt đời truy cầu cảnh giới võ đạo Dương Thanh Huyền, sinh thời có thể cảm ứng cùng thể nghiệm đến Vạn Cổ Chí Tôn lực lượng, để hắn kích động không thôi.

“Hai đạo Vạn Cổ Chí Tôn lực lượng, Phạm Vô cũng thật sự là đáng sợ nha, nhưng khẳng định chết rồi.”

Nghĩ đến nơi này, Dương Thanh Huyền nội tâm dễ chịu rất nhiều.

Đột nhiên, trong ý thức bắt đầu xuất hiện không hiểu đau đớn, cái này còn sót lại một chút ý thức cũng phải bị vỡ ra, “Chuyện gì xảy ra? Không được! Là A Ma La Thức.”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, lúc này mới phát hiện, chính mình cái này một sợi trong ý thức, liền ẩn chứa cái kia một đạo A Ma La Thức.

“Không chết... Phạm Vô không chết...”

Dương Thanh Huyền lòng tràn đầy hoảng sợ, cái này một tia A Ma La Thức tồn tại, để hắn đột nhiên ý thức được Phạm Vô khẳng định không chết.

Ý niệm cùng một chỗ, loại cảm giác này liền càng ngày càng sâu.

“Đáng chết a, cái này cũng chưa chết!”

Dương Thanh Huyền một trái tim chìm vào đáy cốc, hai đạo Vạn Cổ Chí Tôn lực lượng cũng không thể giết hắn, vũ trụ này ở giữa còn có cái gì có thể tiêu diệt Phạm Vô?

“Chẳng lẽ chỉ có thể đem hắn phong ấn?”

Dương Thanh Huyền nội tâm một trận lộn xộn, trong ý thức đau đớn kịch liệt cảm giác, đem hắn các loại tạp niệm xua tan, trở lại trong hiện thực.

Cái kia đạo A Ma La Thức không ngừng xé rách ý thức của hắn, muốn phá thể mà ra, tự động rời đi.

“Ngươi muốn đi liền đi, xé rách ta làm gì? Muốn giết ta, nằm mơ đi! Phạm Vô ta đánh không lại, chẳng lẽ ngươi chỉ là một đạo ý thức ta cũng sẽ đánh không lại sao?”

Dương Thanh Huyền nội tâm chơi liều cùng một chỗ, liều mạng cùng cái kia đạo A Ma La Thức chống lại.

Chẳng biết từ ở đâu ra lực lượng, đem cái kia đạo A Ma La Thức bao lấy gắt gao, liều mạng áp chế hắn.

Cái kia đạo A Ma La Thức vốn là cũng không phải là người lương thiện, cùng Dương Thanh Huyền ý thức hỗn chiến với nhau, liều mạng xoay đánh.

Loại trạng thái này rất kỳ quái, không có bất luận cái gì thân thể, chính là hai đoàn ý thức không ngừng đấu tranh.

Dương Thanh Huyền đột nhiên phát phát hiện mình rất có sức mạnh, nàng hoảng hốt một chút, chợt tỉnh ngộ tới, mừng rỡ nói: “Đại đạo lực lượng!”

Cỗ này cùng A Ma La Thức đánh nhau lực lượng, đúng là hắn chưởng khống cái kia tia đại đạo lực lượng, một chút tinh thần phấn chấn, quát: “Nhìn lão tử làm sao bàn ngươi!”

Chợt hướng cái kia đạo A Ma La Thức bọc quá khứ, không ngừng trấn áp cùng xay nghiền đối phương.

Cái kia đạo A Ma La Thức tại đại đạo lực lượng ức hiếp dưới, liều mạng chống cự, trước trước hung ác bộ dáng, biến thành người bị hại, cực lực phản kháng.

Dương Thanh Huyền không buông tha, liều mạng áp chế đối phương, dù sao hiện dưới loại trạng thái này cũng nhàn nhàm chán, không bắt nạt ngu sao mà không bắt nạt.

Không biết qua bao lâu, cái kia đạo A Ma La Thức cuối cùng đã mất đi sức chống cự, lẳng lặng tồn tại ở cái kia, bất thiện không ác, không tăng không giảm, chỉ là một đạo thuần túy nhất ý thức.

“Sẽ không chết a?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, lần nữa dùng sức bao lấy cái kia đạo A Ma La Thức, phát hiện quả nhiên không có bất luận cái gì phản kháng, không khỏi cảm thấy nhàm chán, “Liền chết, ngươi không phải rất lợi hại, rất D sao?”

A Ma La Thức tuy là vũ trụ thứ nhất thức, là hết thảy đạo pháp thần thông chủ trì, nhưng cuối cùng vô pháp cùng đại đạo lực lượng chống lại, chết mất cũng là hợp tình lý.

A Ma La Thức một chết, Dương Thanh Huyền lần nữa cảm thấy nhàm chán không thú vị, không biết đánh như thế nào phát hiện ở thời gian.

Đúng lúc này, cái kia chết đi A Ma La Thức cùng bản thể của hắn ý thức bắt đầu chậm rãi dung hợp.

“Tia ý thức này chết rồi, vẫn là A Ma La Thức sao? Hay là chỉ là một đoàn năng lượng?”

Dương Thanh Huyền tùy ý cái kia ý thức dung nhập trong cơ thể mình, dù sao dưới loại trạng thái này cũng cực độ nhàm chán, không có việc gì có thể làm.

Không biết qua bao lâu, hai đạo ý thức cuối cùng hoàn chỉnh hợp lại cùng nhau, Dương Thanh Huyền ý thức bản thể không có bất kỳ thay đổi nào, chỉ là trở nên cực kỳ cường đại, phảng phất chính mình chỉ cần ý niệm khẽ động, liền có thể trấn áp sơn hà, vỡ nát tinh thần, thậm chí chỉ cần ý niệm cùng một chỗ, liền có thể sửa đổi quy tắc, hủy diệt vũ trụ.

Dương Thanh Huyền bị ý nghĩ của mình giật nảy mình, “Làm sao sẽ giống như này cuồng vọng vô căn cứ ý nghĩ? Chẳng lẽ ta bị cái kia đạo A Ma La Thức ảnh hưởng tới? Cái kia A Ma La Thức không là chết sao? Chẳng lẽ là giả chết?”

Dương Thanh Huyền trong ý thức, các loại khó phân tạp niệm tái khởi, sợ trúng chiêu, vội vàng đem đại đạo lực lượng vận chuyển lên đến, đem ý thức của mình hoàn toàn bảo vệ, sau một lúc phát hiện không có bất cứ vấn đề gì, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền phát hiện mình có thể cảm giác phạm vi càng lúc càng lớn, vô số ý thức lưu lộn xộn xa ngút ngàn dặm xuất hiện, mà lại đều không phải mình nguyên lai trong ý thức đồ vật.

Đột nhiên, một trận đại chiến hình tượng, bắt đầu đứt quãng theo ý thức lưu mà đến, hình tượng bên trong đáng sợ khung cảnh chiến đấu, lại hoàn toàn không tại mọi người cùng Phạm Vô trận đại chiến kia phía dưới, mà hình tượng bên trong hai nhân vật, càng làm cho Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình.

Một người trong đó hai tay bắt lấy vô số pháp tắc dây chuyền, như như chớp giật, bốn phía xuất hiện vô số kim sắc pháp tướng, chính là Huyền Thiên Cơ.

Mà một người khác, cùng hắc liên hòa làm một thể, trong hai mắt hiện ra màu xanh thẳm sen chi pháp ấn, chính là Phạm Vô.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2936: Thái Nhất Huyền Đan, Tổn Thất Thảm Liệt

“Huyền Thiên Cơ đại chiến Phạm Vô? Cái này là chuyện khi nào?”

Dương Thanh Huyền có chút mộng, mà lại từ hai người đại chiến tràng cảnh đến xem, thực lực mạnh, đã đạt nơi đây vũ trụ đỉnh phong.

Huyền Thiên Cơ thân thể bốn phía, uốn lượn lấy đại lượng pháp tắc dây chuyền, nhưng ở dưới sức mạnh của hắn, ngược lại bị hắn sử dụng, hình thành tinh vân giống nhau binh khí, cùng Phạm Vô chống lại.

Ý thức lưu bên trong hình tượng tràng cảnh cũng không liên tục, vượt qua độ cực lớn, hai người chẳng biết đánh bao lâu, rất nhanh liền tiến vào chiến đấu hồi cuối, pháp tắc dây chuyền toàn nát, Huyền Thiên Cơ toàn thân ấn đầy từng đạo hắc liên, cơ hồ đem toàn thân đều bao lấy.

Huyền Thiên Cơ hai tay kết xuất một cái Luân Hồi Ấn, cái trán xuất hiện luân hồi trận ánh sáng, từ mi tâm đến toàn thân, bắt đầu có thần huy lưu chuyển, cái kia một đôi thanh tịnh con ngươi, nhìn qua nơi xa, sau đó chậm rãi nhắm lại.

Chỗ mi tâm có hắc liên xuất hiện, sau đó toàn thân quang mang mất hết, lẳng lặng đứng trên hư không, như tịch diệt.

Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, lập tức đoán được một chút, cả kinh nói: “Đoạt xá! Nguyên lai Huyền Thiên Cơ là bị Phạm Vô đoạt xá chân thân, sau đó tự hành tiến vào luân hồi, giữa bọn hắn đến cùng có cái gì nhân quả, làm sao sẽ đánh nhau?”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến ngày đó chiến, Huyền Thiên Cơ đột nhiên rời đi, khẳng định là cảm ứng được thân thể của mình, lúc ấy liền biết Phạm Vô muốn tới.

“Mẹ -de, biết Phạm Vô muốn tới cũng không nhắc nhở hạ mọi người! Tự mình một người chạy.”

Dương Thanh Huyền trong lòng một trận tức giận, lại nghĩ tới Phạm Vô đáng sợ như thế, nội tâm một trận lo lắng, không biết vùng vũ trụ này bên trong còn có người nào có thể chế hắn.

Cũng không biết qua hồi lâu, ý thức có thể cảm giác phạm vi càng lúc càng lớn, đã có thể cảm giác được thân thể tồn tại, thậm chí có thể nghe được một chút thanh âm bên ngoài.

Dương Thanh Huyền cảm giác chính mình nằm ở nơi nào, nhưng thân thể từ đầu đến cuối không thể động đậy, đột nhiên, một cỗ cảm giác mát mẻ chảy khắp toàn thân, để hắn đối với thân thể có cảm giác rõ rệt.

Cái kia cổ thanh lưu thuận theo kỳ kinh bát mạch, dung nhập mỗi một cái khiếu huyệt, kích hoạt năng lượng trong cơ thể.

Dần dần, ý thức bắt đầu trở về thức hải, vô số cảm giác tràn vào trong ý thức, Dương Thanh Huyền cảm giác được thân thể mỗi một chỗ tình trạng, cùng trong đan điền năng lượng nhảy lên.

“Thân thể của ta... Trở về.”

Một nháy mắt, Dương Thanh Huyền liền thu được toàn thân chưởng khống, trong đan điền năng lượng một chút xíu khôi phục, trở về, rất nhanh liền tràn ngập toàn thân.

Dương Thanh Huyền song quyền một nắm, bỗng nhiên mở hai mắt ra.

“Ngươi đã tỉnh!”

Một đạo ngạc nhiên âm thanh âm vang lên.

Sau đó chính là đám người theo thích âm thanh, cùng các loại khe khẽ bàn luận.

“Cuối cùng tỉnh lại! Thái Nhất Huyền Đan cuối cùng có hiệu lực.”

“Đế tộc quả nhiên nắm giữ vũ trụ ở giữa nhất bảo vật trân quý, Thái Nhất Huyền khí dù là thu hoạch được một tia, đều là khó có thể tưởng tượng cơ duyên, thế mà còn hữu dụng này Huyền khí luyện chế đan dược.”

Một lão giả thanh âm cười khan nói: “Cái này mai Thái Nhất Huyền Đan, là đế tộc trân quý nhất chí bảo một trong, toàn bộ vũ trụ duy nhất cái này một viên, nếu không phải Đế Ất đại nhân hạ lệnh, ai cũng không dám vận dụng.”

“Mặc kệ như thế nào, Dương Thanh Huyền có thể tỉnh lại, đế tộc cư công chí vĩ.” Một đạo thanh âm nhàn nhạt nói, Dương Thanh Huyền đã hiểu, chính là Hàng Trần.

Dương Thanh Huyền xoay người, phát phát hiện mình nằm tại trong một gian mật thất, từ không biết tên vật liệu xây dựng chế tạo, tràn ngập cực kỳ nồng nặc linh khí, hút vào trong bụng, có thư thái nói không nên lời, toàn thân lỗ chân lông đều tùy theo mở ra, sau đó đem trọc khí sắp xếp ra ngoài thân thể.

Linh khí này là Mộc thuộc tính sinh cơ chi khí, tương truyền này mật thất, có thể trực tiếp người chết sống lại, mọc lại thân thể, là giữa thiên địa nhất đẳng chữa thương mật thất.

Chính mình đang nằm tại một tòa sinh trong trận pháp, liên tục không ngừng sinh cơ hiện ra đến, cưỡng ép rót vào trong cơ thể, Hàng Trần, Hồng Lâm, Tử Tâm chờ hơn mười người, vây quanh ở trận pháp bốn phía, thấy mình tỉnh lại, đều là trùng điệp thở hắt ra.

Hàng Trần nói: “Ngươi trước kiểm tra hạ thân thể, có thể còn có cái gì dị dạng?”

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng xuống, tay bấm quyết ấn, vận chuyển vô tướng Như Lai bản nguyện kinh.

Chén trà nhỏ thời gian qua đi, mới chậm rãi mở mắt ra, nói ra: “Không có bất kỳ khác thường gì.” Mỉm cười một chút, lại nói: “Trừ thăng lên cấp một bên ngoài.” Cảnh giới của hắn vọt tới sáu sao Thiên Giới trung giai, nguyên thần thứ hai cũng đột phá sáu sao Thiên Giới, đến sơ giai.

Hàng Trần cùng mọi người đều là trùng điệp thở hắt ra, như trút được gánh nặng bộ dáng, nói: “Vậy là tốt rồi.”

Dương Thanh Huyền nhìn mọi người một cái, nói: “Tất cả mọi người không sao? Hiện tại là tình huống như thế nào, Đế Ất đại nhân, Phạm Vô Phù Trăn bọn hắn, đều như thế nào?”

Hàng Trần nói: “Những sự tình này không vội, ngươi chậm rãi liền biết, trước tiên đem tổn thương hoàn toàn dưỡng tốt.”

Dương Thanh Huyền từ trong trận pháp ra, nói: “Ta vừa kiểm tra một chút, thời khắc này tinh khí thần hồn ý, đều là trạng thái đỉnh phong, không có bất luận cái gì đả thương.”

Hàng Trần ánh mắt lóe lên vẻ kinh ngạc, nói: “Thái Nhất Huyền Đan mặc dù thần diệu, nhưng lại có to lớn như vậy hiệu quả?”

Tựa hồ có chút không tin tưởng, tự mình vươn tay ra, tại Dương Thanh Huyền trên bờ vai một chụp, một cỗ lực lượng thuận theo lòng bàn tay chảy vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền không có bất kỳ kháng cự nào, mặc cho lực lượng kia du tẩu.

Một lát sau, Hàng Trần đem tay thu hồi, nói ra: “Quả nhiên là trạng thái đỉnh phong, Thái Nhất Huyền Đan quá cường đại.”

Hắn suy nghĩ một chút, nói: “Thôi được, đã ngươi không sao, tình huống hiện tại ngươi tự nhiên là phải biết.”

Nguyên lai trận chiến ngày đó về sau, toàn bộ Lục Vực Giới hư không toàn bộ vỡ vụn, Côn Khư biến mất không thấy gì nữa, ngàn tỉ vũ trụ hư không đều hóa thành kiếp tro.

Phạm Vô cùng Phù Trăn mấy người, tại Dương Thanh Huyền một côn đó dưới, triệt để bị đánh vô tung vô ảnh, cũng không biết sinh tử hạ lạc.

Đế Ất, Hàng Trần mấy người tất đều ngất đi, chỉ có số rất ít mấy người còn bảo lưu một chút thần thức, nhưng cũng phiêu đãng tại đáng sợ năng lượng trong biển, lúc nào cũng có thể chôn vùi.

May mắn đế tộc một phái cường giả tiếp vào triệu hoán, còn tại liên tục không ngừng chạy đến, tiến vào cái này năng lượng bạo loạn bên trong, đem mọi người từng cái cứu ra, trong đó liền bao quát Dương Thanh Huyền.

Trận chiến này tổn thất lớn, vẫn lạc cường giả nhiều, sợ là hỗn độn thời đại dĩ lai chi tối, thảm liệt không đành lòng tính toán.

Đế chi nhất tộc chết trận bảy thành trở lên, toàn bộ Hỗn Độn Thần Cung triệt để bị san thành bình địa, trong tộc bảy sao trở lên cường giả còn lại không đến mười người.

Bốn bộ vũ trụ cùng Hỗn Độn đại lục bên trên các loại tộc cường giả, tử thương càng là vô số kể, quang bảy sao trở lên Thiên Giới, liền vẫn lạc hơn hai trăm người.

Toàn bộ vũ trụ cường giả tối đỉnh thực lực, bị suy yếu một phần ba.

Dương Thanh Huyền chỗ nam bộ vũ trụ, đời thứ nhất đại thần Vương Hồng vũ chết trận, Thần Vương trắng phù chết trận, Thần Vương đen nguyên chết trận, bốn Thánh Chủ bát vực Thiên Vương vẫn lạc ba vị, cái khác thánh tông tên tộc chết trận cao thủ vô số kể, bao quát cùng Dương Thanh Huyền giao hảo phương đông gia mộc, từng có một chút nguồn gốc Đạo Huyền tông trưởng lão tổ trường tồn, Lâm gia trưởng lão rừng bát hoang chờ.

Những này danh sách nghe được Dương Thanh Huyền sắc mặt trắng bệch.

Mặt khác ba bộ vũ trụ cường giả Dương Thanh Huyền không biết mấy cái, nhưng cái kia một nhóm lớn danh tự báo lúc đi ra, Dương Thanh Huyền vẫn là cảm thấy ngực đè ép cự thạch, hô hấp khó khăn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2937: Ba Năm Đã Qua, La Thanh Vân

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: “Nhưng có trông thấy ta vị kia quỷ tu bằng hữu?”

Hàng Trần lắc đầu, nói: “Không thấy đến.”

Dương Thanh Huyền bên trong bắt đầu lo lắng, cảm thấy ngực áp lực càng nặng, cái trán đều toát ra mồ hôi lạnh đến, run giọng nói: “Sẽ không đã...”

Hàng Trần thở dài: “Chẳng biết đâu, bất quá ngươi không cần quá lo lắng, hắn nếu là quỷ tu, như thật sự có cái gì bất trắc, cũng chỉ là trở về Quỷ giới mà thôi.”

Dương Thanh Huyền im lặng.

Tử Tâm thở dài: “Một trận chiến này, vô số năm đó hảo hữu, mặt mũi quen thuộc, tất cả đều không có ở đây, ngươi cũng nén bi thương đi.”

Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Hồng Tụ ba người bọn họ như thế nào?”

Hàng Trần nói: “Sẽ không có chuyện gì, vẫn chưa tại cứu chữa trong danh sách, nhưng ta ngất đi trước đó, nhìn thấy Xa Vưu biến hóa chân long, đem Lý Hồng Tụ bảo vệ. Xa Vưu cùng Vi Thanh thần thông quảng đại, cũng không về phần vẫn lạc.”

Dương Thanh Huyền sơ qua nhẹ nhàng thở ra, lại hỏi: “Đế Ất đại nhân đâu?”

Hàng Trần thở dài: “Đế chi nhất tộc lần này tử thương quá mức thảm trọng, Đế Ất đại nhân tổn thương cơ hồ vô pháp chữa trị, chỉ có thể tiến vào đến bế quan bên trong.”

Đế tộc một tên nam tử sắc mặt băng lãnh, nói ra: “Nguyên bản Thái Nhất Huyền Đan có thể cứu chữa Đế Ất đại nhân tổn thương, nhưng đại nhân khăng khăng muốn đem đan dược để ngươi phục dụng.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Cái này, cái này như thế nào cho phải?!”

“Ngươi không cần lo lắng, cái kia đan dược cho dù là đại lão gia ăn, cũng nhiều nhất hóa giải một chút thương thế, không được tác dụng quá lớn. Đây là đại lão gia chính miệng nói, sở dĩ ngươi không cần có bất luận cái gì gánh vác.”

Người nói chuyện, chính là Y Y, sắc mặt nàng đau thương, ánh mắt lóe lên lăng lệ quang mang, nhìn chằm chằm cái kia đế tộc nam tử liếc mắt.

Cái kia đế tộc nam tử sắc mặt bạc trắng, lỗ mũi hừ một chút, hiển nhiên đối với Dương Thanh Huyền phục dụng Thái Nhất Huyền Đan cực kỳ bất mãn.

Dương Thanh Huyền nói: “Đế Ất đại nhân hiện ở nơi nào?”

Y Y nói: “Đại lão gia bế quan.” Nàng lấy ra một cái cẩm nang cái túi, đưa cho Dương Thanh Huyền, nói ra: “Đây là đại lão gia bế quan trước để ta giao cho ngươi.”

Dương Thanh Huyền tiếp nhận cái túi, là cái túi trữ vật, thần thức quét qua, liền bỏ vào trong túi.

Y Y ưu thương nói: “Đại lão gia mặc dù còn sống, nhưng Đại Quân cùng Vô Hình đại nhân lại vẫn lạc.”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, run giọng nói: “Tượng Vô Hình...”

Trong đầu hiện lên cái kia đạo lạnh lùng thân ảnh, còn có Đại Quân cái bóng, hai mắt một chút liền ẩm ướt.

Hàng Trần thở dài: “Đế Ất đại nhân đắc lực nhất sáu vị trợ thủ, Lục Ẩn Danh Lưu chỉ còn thứ tư, bởi vì phái đi bốn bộ vũ trụ mà chưa có thể kịp thời chạy về, sở dĩ tránh thoát một kiếp, hiện tại bốn bộ vũ trụ cường giả, đều tại Hỗn Độn đại lục dưỡng thương, mặc dù không ít người sống sót sau tai nạn, lưu lại một cái mạng, nhưng vết thương trên người, sợ là cả một đời cũng khó khôi phục.”

Dương Thanh Huyền trong lòng ảm đạm, hỏi: “Nhưng có Huyền Thiên Cơ tin tức?”

Hàng Trần lắc đầu nói: “Ta cũng tại phái người bốn phía nghe ngóng tung tích của hắn, nghĩ không ra Phạm Vô thế mà dáng dấp cùng hắn giống nhau như đúc, hắn một nhất định có to lớn bí mật giấu diếm chúng ta.”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, liền đem chính mình trong hôn mê nhìn thấy ý thức lưu, nói ra, mọi người đều là giật mình không thôi.

Tử Tâm kinh ngạc nói ra: “Hắn lấy lực lượng một người, liền có thể đại chiến Phạm Vô? Hắn đến cùng là lai lịch gì? Tức bắt đầu từ thượng giới luân hồi thiên cung xuống tới, sợ cũng là luân hồi thiên cung bên trong nhân vật trọng yếu.”

Dương Thanh Huyền cũng là một trận mờ mịt, nhớ lại Huyền Thiên Cơ đủ loại, đều là thiên đầu vạn tự, cắt không đứt, lý còn loạn.

Hàng Trần nói: “Chỉ cần hắn không phải Phạm Vô một phái thuận tiện, tại tương lai đối kháng Phạm Vô chiến đấu bên trong, tất nhiên có thể phát huy tác dụng trọng yếu."

Dương Thanh Huyền nói: "Hiện tại Phạm Vô cùng chưởng giáo đều tin tức hoàn toàn không có, tiếp xuống chúng ta phải làm gì?"

Y Y nói: "Ngươi cũng biết hiện tại là lúc nào? Cách trận chiến kia, đã qua ba năm."

"Cái gì?!"

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, muôn vàn khó khăn tin tưởng nói ra: "Ta hôn mê ba năm rồi?"

Y Y gật đầu nói: "Thái Nhất Huyền Đan dược hiệu, muốn giải phong một năm, nếu không duy nhất một lần giải phong ra, ngươi khẳng định đã chết."

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: "Thời gian ba năm, đều còn không có Phạm Vô cùng Huyền Thiên Cơ tung tích của bọn hắn sao?"

Hàng Trần nói: "Ba năm bất quá thời gian qua nhanh, giọt nước trong biển cả, trong chớp mắt mà thôi, còn có thật nhiều trận chiến kia võ giả, đến nay hôn mê, y nguyên chưa tỉnh."

Y Y thở dài: "Hỗn Độn Thần Cung tu sửa không đến một phần mười, mà lại sợ là cũng không còn cách nào phục hồi như cũ."

Dương Thanh Huyền nghĩ đến Hỗn Độn Thần Cung thần diệu, cùng trong cấm địa Thái Cực lực lượng, sợ cũng theo Đế Lộc rời đi, mà bị san thành bình địa, muốn khôi phục, cơ hồ là không thể nào.

Hắn hỏi: "Đế Ất đại nhân bế quan, hiện tại chẳng lẽ không phải rắn mất đầu?"

Y Y nói: "Đại lão gia bế quan trước, hạ lệnh để Hàng Trần đại nhân chưởng quản hết thảy công việc, nếu là Hàng Trần đại nhân xảy ra chuyện, thì để Diệu Thượng đại nhân chưởng quản hết thảy công việc, nếu là Diệu Thượng đại nhân xảy ra chuyện, thì để La Thanh Vân đại nhân chưởng quản hết thảy công việc."

"La Thanh Vân?"

Dương Thanh Huyền nghe qua người này danh tự, biết là bắc bộ vũ trụ liên minh người chủ trì, nhưng nhưng chưa từng thấy qua, liền liền lớn như vậy chiến cũng không từng hiện thân, không khỏi nhíu mày lại.

Hàng Trần nhìn thấu tâm tư của hắn, nói ra: "La Thanh Vân quanh năm tại bắc bộ vũ trụ lang hoàn Tiểu Phàm ngày bên trong tu luyện, cơ hồ không hỏi thế sự, liền liền ta cũng cực kỳ hiếm thấy, Đế Ất đại nhân bế quan trước cố ý khiến người thư bỏ vợ một phong tiến về Tiểu Phàm ngày, đạt được La Thanh Vân hồi phục, nguyện ý xuất quan."

Hắn dừng lại, nhẹ giọng cười khổ nói: "Có lẽ hắn xuất quan, cũng chỉ là muốn gặp cố nhân cùng con gái của cố nhân."

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nói: "Hồng Tụ?"

Hàng Trần gật đầu nói: "Chính là, La Thanh Vân cùng Vi Thanh bọn hắn, cùng phụ thân của Lý Hồng Tụ, đều là xuất từ bắc bộ vũ trụ một cái không có ý nghĩa nhỏ vị diện, cái kia La Thanh Vân một đuổi sát lấy Lý Vân Tiêu bộ pháp, nhưng thủy chung không thể bằng. Ba vạn năm trước, bắc bộ vũ trụ người chủ trì tại ngũ suy kiếp bên trong vẫn lạc, nguyên bản hi vọng Lý Vân Tiêu chủ trì bắc bộ cục diện, nhưng Lý Vân Tiêu lại mang theo mấy vị chí hữu cùng hồng nhan tri kỷ phá không mà đi, thế là đám người đành phải đề cử La Thanh Vân đảm nhiệm lúc này, nhưng La Thanh Vân lại quanh năm bế quan Tiểu Phàm ngày tu luyện, hi vọng một ngày kia có thể đuổi kịp Lý Vân Tiêu. Theo ta được biết, cái này ba vạn năm đến, hắn rời đi Tiểu Phàm ngày số lần không cao hơn ba lần."

Y Y nói: “La Thanh Vân là chân chính võ si, vượt qua Lý Vân Tiêu thành hắn đời này mục tiêu duy nhất, cho dù Đế Ất đại nhân truyền triệu mấy lần, cũng không thấy bóng người hắn, lần này nguyện ý xuất quan, vũ trụ lâm vào nguy cơ là một bộ phận nguyên nhân, càng lớn một bộ phận nguyên nhân, sợ còn là bởi vì Lý Hồng Tụ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Có thể có dạng này cường giả xuất thủ, chúng ta đem tới đối phó Phạm Vô nắm chắc lại lớn mấy phần.” Hắn trầm ngâm nói: “Ta đang nghĩ, đã Lý Vân Tiêu cũng là nơi đây vũ trụ đi ra cường giả, mà lại thực lực đáng sợ như thế, có thể hay không để hắn hồi tới đối phó Phạm Vô?”

Hàng Trần cười khổ nói: “Sợ là không thể, đại chiến Phạm Vô thời một kiếm kia ngươi cũng nhìn thấy, Lý Vân Tiêu sợ là đã bước vào Vạn Cổ Chí Tôn cảnh, một vị chí tôn muốn giáng lâm hạ giới là rất khó, ngược lại là ngươi dẫn tới vị kia yêu tộc chí tôn...”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2938: Thái Huyền Thiên Mất Liên Lạc, Lại Vào Lục Vực Giới

Dương Thanh Huyền khổ sở nói: "Độ khó lớn, sợ không tại để Lý Vân Tiêu trở về phía dưới, ta cùng vị kia yêu tộc chí tôn duyên phận sợ là lấy hết, nếu không phải Thái Huyền Thiên vỡ vụn, trực tiếp kéo dài đến Định Hải Thần Châm sắt địa phương, sợ là hắn sẽ không xuất thủ."

Dương Thanh Huyền lúc này đem Vạn Cổ Trường Không cùng Thiên Thần bộ tộc nguồn gốc nói một lần, cụ thể tường tình, còn là ngày đó đại chiến lúc, Lý Hồng Tụ bảo hắn biết.

Trong mật thất đám người, đều là nghe được trợn mắt hốc mồm, nghĩ không ra lại là như vậy nhân duyên.

Hàng Trần nói: "Mặc dù vị kia không chí tôn không cùng ngươi liên hệ, nhưng Thái Huyền Thiên lạc ấn còn ở trên thân thể ngươi, Định Hải Thần Châm sắt còn tại Thái Huyền Thiên bên trong, tương lai có lẽ còn có thể dùng tới."

Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng hơi động, nghĩ thầm: "Quỷ Tàng có thể hay không đã trở về Thái Huyền Thiên?" Gấp vội vàng nói: "Ta thử một chút."

Nói xong, liền hai tay kết ấn, chỗ mi tâm kiếm ấn chớp động, muốn cảm ứng Thái Huyền Thiên tồn tại.

Nhưng trong chốc lát, liền sắc mặt trắng bệch, bỗng nhiên mở hai mắt ra, lộ ra chấn kinh chi sắc.

“Thế nào?”

Trong mật thất người đều nhìn ra thần sắc hắn không đúng, dồn dập hỏi.

Dương Thanh Huyền sắc mặt dị thường khó coi, trong tay quyết ấn lại biến, huyễn hóa mấy lần, hai tóc mai bên trên mồ hôi lạnh lăn xuống, run giọng nói: “Thái Huyền Thiên mất liên lạc...”

Hồng Lâm nói ra: “Đại chiến bên trong, Thái Huyền Thiên bị Phạm Vô hắc liên va chạm vỡ vụn, có thể hay không đã hoàn toàn băng?”

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, lại thử mấy lần, y nguyên không làm nên chuyện gì, suy nghĩ một chút Hồng Lâm lời nói, xác thực có đạo lý.

Ngày đó tại hoang vu tinh cầu bên trên, Vạn Cổ Trường Không phân thân cũng đã đem Thiên Hà trấn đáy thần trân lạc ấn thu đi, Phạm Vô một trận chiến bên trong, vô luận chính mình như thế nào triệu hoán, đều lấy được không chiếm được Vạn Cổ Trường Không cảm ứng, về sau có thể phụ thể chính mình, dùng Định Hải Thần Châm làm bằng sắt nát Phạm Vô chân thân, sợ cũng là bởi vì Thái Huyền Thiên vỡ nát quá lợi hại, trực tiếp xúc động đến hắn.

Theo Lý Hồng Tụ lời nói, Vạn Cổ Trường Không bị Bàn Nhược bộ tộc cường giả trấn áp, đáp ứng dùng Định Hải Thần Châm sắt chèo chống Thái Huyền Thiên một ức năm, kết quả bị hắc liên đụng nát, Vạn Cổ Trường Không tự nhiên là tức giận xuất thủ.

“Chẳng lẽ Thái Huyền Thiên thật vỡ vụn... Vẫn là vẻn vẹn ta không cảm ứng được rồi?”

Dương Thanh Huyền trong lòng không còn gì để nói cùng thất lạc, nội tâm sinh ra rất nhiều phiền muộn.

Hàng Trần an ủi: “Không cần suy nghĩ nhiều, đã Thái Huyền

Thiên liên lạc không được, thì cũng thôi đi, sự do người làm, luôn có những biện pháp khác.”

Tử Tâm nói: “Hàng Trần đại nhân nói cực phải, huống chi hiện tại Phạm Vô tung tích không rõ, cũng không biết thương thế như thế nào, nói không chừng một côn đó đánh quá nặng, đã chết cũng nói không chừng đấy chứ.”

Hồng Tiêu nói: “Chết không đến mức, đã tại chỗ không chết, sẽ không phải chết, nhưng trọng thương cái mấy triệu năm, ngược lại là có khả năng.”

Hàng Trần cười khổ lắc đầu, nói: “Các ngươi nghĩ quá lạc quan, vẫn là muốn làm tốt dự tính xấu nhất.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chẳng biết đại nhân tiếp xuống có cái gì an bài?”

Hàng Trần nói: “Đầu tiên phái người bốn phía tìm kiếm Phạm Vô hạ lạc, một khi phát hiện Phạm Vô một phái người, giết chết bất luận tội; Tiếp theo toàn vũ trụ thu thập các loại tài nguyên, để một trận chiến này bên trong thụ thương cường giả mau chóng hồi phục; Thứ ba, chính là bốn phía triệu tập cùng bồi dưỡng lực lượng, tỉ như La Thanh Vân, tỉ như các môn các phái cường giả, chủ yếu là bảy sao Thiên Giới trở lên, để bọn hắn tận lực gia nhập vào trong trận chiến đấu này đến, cũng lại trở thành lực lượng của ta; Cùng nhằm vào bốn sao trở lên Thiên Giới cường giả, tiến hành các loại tài bồi, chỉ cần nguyện ý trở thành lực lượng của chúng ta, liền có thể dùng ưu chất nhất tài nguyên cung ứng bọn hắn tu luyện; Thứ tư, chính là tăng cường tài nguyên quản lý, đem các loại tài nguyên thống nhất thu thập lại, tiến hành thống nhất cấp cho, thêm lớn đối với các loại tài nguyên khai thác cùng thu thập, chỉ có khổng lồ tài nguyên, mới có thể ứng đối như thế khổng lồ chiến tranh. Trở lên bốn điểm, chỉ là thường quy biện pháp, lần này đại chiến ngươi cũng gặp được, mấu chốt còn tại ở đỉnh phong lực lượng, ít nhất phải chín sao Thiên Giới phía trên, mới có tham dự đối kháng Phạm Vô tư cách, đối với những này đỉnh phong lực lượng, chúng ta cũng muốn không cho dư lực tìm kiếm, mà trong đó vô cùng trọng yếu một cái địa phương, chính là Côn Khư."

"Côn Khư?"

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, bọn hắn bốn bộ vũ trụ thiên tài tập huấn, chính là vì tiến vào Côn Khư, hiểu rõ Phạm Vô tình huống, hiện tại Phạm Vô đều đi ra, thật sự là người tính không bằng trời tính.

Hàng Trần nói: "Chính là Côn Khư. Côn Khư bên trong có Sang Thế Tiên Liên, ngươi cũng tận mắt thấy, Côn Khư bên trong phóng xuất ra lực lượng, trực tiếp đem Phạm Vô đả thương, chứng minh Côn Khư bên trong tồn tại đối kháng Phạm Vô lực lượng, sở dĩ Đế Ất đại nhân nguyên kế hoạch không thay đổi, bốn bộ vũ trụ thiên tài, y nguyên muốn đi trước Côn Khư một chuyến, chỉ bất quá mục đích thay đổi, đi theo giải Phạm Vô tình huống, biến thành giải Sang Thế Tiên Liên tình huống, tìm kiếm ra đối kháng Phạm Vô lực lượng tới."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta hiểu được, lúc nào đi?"

Hàng Trần nói: "Lấy ngươi tình huống làm chủ, thời gian ngươi định."

Dương Thanh Huyền hỏi: "Những người khác đâu? Bọn hắn tình trạng..." Nghĩ đến Quân Thiên, Tần Tiểu Vũ mấy người, hắn lại là trong lòng run lên, sợ...

Hàng Trần nói: "Bọn hắn một mực đang Hỗn Độn Thần Cung chiến trường, vẫn chưa bị Lục Vực Giới sóng năng lượng cùng, hơn một trăm người đều may mắn còn sống sót."

Dương Thanh Huyền lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nói:

“Tốt, chờ ta ba tháng, sau ba tháng đi Côn Khư.”

Hắn thấy mọi người trên mặt dị sắc, không khỏi hỏi: “Thế nào, quá lâu sao?”

Hàng Trần cười nói: “Không lâu, chẳng qua là cảm thấy kỳ quái, vì sao muốn ba tháng? Dù sao ba năm đều đợi, cũng không quan tâm ba tháng.”

Hắn một mực đang chờ Dương Thanh Huyền tỉnh lại, nếu là Thái Nhất Huyền Đan dược hiệu qua đi, Dương Thanh Huyền còn bất tỉnh lời nói, liền định trước hết để cho những thiên tài khác đệ tử tiến vào Côn Khư, cũng may Dương Thanh Huyền cuối cùng không có để hắn thất vọng.

Dương Thanh Huyền nói: “Ba tháng, ta muốn đi một chuyến Lục Vực Giới.”

…

U ám trên bầu trời, cho người ta to lớn kiềm chế cảm giác, chỉ có hỗn loạn dòng năng lượng, thỉnh thoảng sẽ mang ra một chút huỳnh quang, trở thành cái này ức vạn dặm vũ trụ bên trong duy nhất điểm sáng.

Lục Vực Giới sớm đã không còn tồn tại, vùng hư không này bên trong liền liên đới tiêu cũng mất hiệu lực, chỗ có thời không đều là tại không ngừng biến hóa cùng vỡ vụn.

Toàn bộ vũ trụ bên trong rốt cuộc tìm không ra một nơi, so nơi này phức tạp hơn, phá hoại cùng nguy hiểm.

Vì chuẩn bị Côn Khư chuyến đi, Hàng Trần khiến người ở đây ức vạn dặm vũ trụ bên ngoài, thành lập mấy cái truyền tống đại trận, làm làm cứ điểm.

Dương Thanh Huyền bay vào trong đó, lập tức cảm nhận được to lớn xung kích, rách nát cùng hỗn loạn năng lượng cùng quy tắc, không ngừng đè ép thân thể của hắn, rung ra các loại quang mang.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, toàn thân hóa thành một mảnh huyết sắc, liền thi triển ra Huyết Độn thuật, hướng vùng hư không này trung ương bay đi.

Mấy ngày về sau, mới đến trận chiến ngày đó chi địa, không gian tọa độ hoàn toàn không thể nhận ra, chỉ có thể thông qua năng lượng mạnh yếu cùng phân bố đến tiến hành phán đoán.

Huyết độn ánh sáng tiến vào khu vực trung ương về sau, nháy mắt ngừng lại, biến ra Dương Thanh Huyền chân thân, Hỏa Nhãn Kim Tinh hướng tứ phương nhìn lại, giống như là đang tìm tìm cái gì.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2939: Nhân Quỷ Tình Chưa Hết, Về Nhà Ăn Cơm

“Ngu xuẩn vật, ra a, ta biết ngươi không chết, mau mau lăn ra!”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn ra ngoài một hồi, hai mắt biến đến đỏ bừng như máu, đối với vô tận đen kịt hư không rống lớn.

Sóng âm hóa thành sóng lăn tăn, hướng bốn phương tám hướng truyền ra.

Nhưng đáp lại hắn, chỉ có trống rỗng hắc ám, cùng một mảnh tuyệt đối tĩnh mịch.

Dương Thanh Huyền song quyền nắm chặt, trong ánh mắt tất cả đều là huyết sắc, gào thét lớn hướng hư không bên trong huy quyền, đãng xuất từng vòng từng vòng huyết quang cùng chấn động, đem cái này hỗn loạn tịch diệt chi cảnh toàn diện đánh nổ.

“A a a!”

“Bành bành bành!”

Hàng trăm hàng ngàn quyền oanh kích ra ngoài, để hư không có thể lượng biến được càng thêm hỗn loạn bất ổn, bốn phía tàn phá bừa bãi.

Dương Thanh Huyền cảm xúc sơ qua tỉnh táo lại, tự lẩm bẩm: “Cái kia ngu xuẩn vật, sẽ không thật lĩnh hộp cơm hồi cố hương đi...”

Hắn kinh ngạc đứng trong hư không, sa vào đến cái này đen kịt hoàn vũ bên trong, nói không nên lời ngạt thở cùng khó chịu.

“Thôi được, chết thì đã chết đi, dù sao nhân sinh tự cổ thùy vô tử, liền xem như Vạn Cổ Chí Tôn cũng có ngũ suy kiếp, cái kia ngu xuẩn vật trở về Quỷ giới, nói không chừng còn có thể một lần nữa thống lĩnh tam quân, làm mưa làm gió cái gì, chỉ bất quá cái kia ngu xuẩn vật trí thông minh quá thấp, sớm muộn còn có lại bị người đánh thời điểm chết, nói không chừng ngày nào lại hóa kiếm hồn, có lẽ còn có gặp lại ngày đâu.”

Dương Thanh Huyền cúi đầu, tự lầm bầm nói ra: “Bất quá loại này thiểu năng, ta cũng không muốn gặp lại, vẫn là có khác gặp lại ngày tốt, mọi người các sống các, tiêu dao tự tại, nếu không ta sớm muộn sẽ bị hắn liên lụy chết.”

Nói xong, phất một cái ống tay áo, quay người liền đi.

“Mẹ ngươi -de, ngươi mới là thiểu năng! Một người ở đây lải nhải lâu như vậy, toàn nói khó nghe như vậy, chính là ngươi chết ta cũng sẽ không chết, xem ai chết sớm, ta dám đánh cược, ngươi nhất định chết tại phía trước ta! Lão tử như trở về Quỷ giới, ăn ngon uống say, cái gì nữ nhân cái gì cần có đều có, muốn làm sao chơi chơi như thế nào, so ngươi tại cái này...”

Hư không bên trong truyền đến hùng hùng hổ hổ thanh âm, còn chưa nói xong, Dương Thanh Huyền liền bỗng nhiên một quyền đánh tới.

Quyền mang tại không trung nổ tung, hóa thành vô biên huyết sắc, càn quét vũ trụ mênh mông.

Thanh âm kia tuy nhiên mà dừng, đồng dạng một cái huyết sắc quyền đánh ra, nổi giận nói: “Lời nói đều không cho ta nói xong, quá mức, đi chết đi!”

“Ầm ầm!”

Hai chiêu huyết chi quyền ảnh, tại không trung oanh mở, hóa thành vô biên huyết quang.

Sở hữu tinh huyết đều dung hợp lại cùng nhau, sau đó xuất hiện lít nha lít nhít huyết chi phù văn, tại không trung sắp xếp tổ hợp.

Những phù văn kia phía trên, phảng phất xuất hiện Dương Huyền Tàng hư ảnh, chớp động phía dưới liền tiêu tan không gặp.

Hư không bên trong, đi ra một tên khôi ngô nam tử, toàn thân quấn tại lục sắc giáp trụ bên trong, trên đầu sinh ra ba cái sừng đến, hai mắt chớp động quỷ dị quang mang, chỗ mi tâm một chút kiếm ấn, huyễn hóa không chừng.

“Thôi đi, như thế đại chiến chết nhiều người như vậy, đều không chết được ngươi, thật khiến cho người ta thất vọng a.”

Dương Thanh Huyền hai tay ôm ngực, khóe miệng giơ lên một tia đường vòng cung, nhìn chằm chằm phía trước nói.

“Câu nói này cần phải ta nói mới đúng chứ? Lão tử làm sao nói cũng là tám sao Thiên Giới, không chết được rất bình thường, tiểu tử ngươi sáu sao Thiên Giới đều bất tử, thiên lý ở đâu? Một cái không có thiên lý vũ trụ, khó trách loạn thất bát tao.”

Quỷ Tàng trong mắt chớp động lên ý cười, nhếch miệng nói, lộ ra trắng hếu răng.

“Hừ.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt âm trầm xuống, lạnh lùng nói ra: “Tám sao Thiên Giới? Ngươi đem nơi này hồn phách đều ăn?”

Quỷ Tàng nhìn ra Dương Thanh Huyền là thật sự nổi giận, sắc mặt biến hóa, chép miệng ba nói ra: “Không có chứng cớ đồ vật, đừng nói lung tung?”

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Ngươi cái này ngu xuẩn vật thiểu năng, nếu không phải hút nơi này hồn phách, nào có đột phá nhanh như vậy? Đáng chết ngu xuẩn vật, nơi này hi sinh võ giả, toàn là vì cứu vớt cái vũ trụ này mà chết anh hùng, ngươi thế mà ăn hồn phách của bọn hắn!”

Lửa giận tại thể nội thiêu đốt, cả người một chút liền hóa thành Vĩnh Nhiên Chi Khu, tay phải năm ngón tay vồ lấy, lập tức có tiếng long ngâm truyền ra, vô số hỏa chi kinh văn tại bốn phương tám hướng hiển hiện.

Quỷ Tàng biến sắc, cả giận nói: “Quyết tâm? Tiểu tử ngươi sẽ không thật muốn đánh với ta a?”

“Đi chết đi!”

“Long Thần Hỏa Vũ!”

Dương Thanh Huyền nổi giận hét lớn một tiếng, một quyền liền hung hăng đánh tới.

Hắn đến Lục Vực Giới, chính là vì dò xét Quỷ Tàng sinh tử, lấy hắn đối với Quỷ Tàng hiểu rõ, nếu là không có chết, chắc chắn sẽ không bỏ qua nơi này đại chiến hồn phách.

Gặp một lần Quỷ Tàng không chết, liền nhẹ nhàng thở ra, nội tâm tràn ngập vui sướng, nhưng thấy Quỷ Tàng đã vượt qua bảy sao Thiên Giới đỉnh phong, đột phá đến tám sao Thiên Giới, lập tức nghĩ đến hắn thôn phệ nơi đây hồn phách, một cỗ to lớn lửa giận nháy mắt nước vọt khắp toàn thân, cảm xúc toàn bộ bạo phát ra.

Lục Đạo Huyễn Diễm trong hư không hóa thành Phượng Hoàng, trong đó còn có hỏa long ẩn hiện, bao phủ vạn dặm hư không.

Quỷ Tàng mặc dù thực lực cao hơn hắn ra hai sao, nhưng đáy lòng một mực có chút sợ Dương Thanh Huyền, gặp hắn thật sự nổi giận, có chút khiếp đảm nói ra: “Ngươi đừng tóc rối bời lửa, nói ta ăn hồn phách, cầm ra chứng cứ đến a!”

Phất tay chính là Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng, bình đẩy đi ra.

Quanh thân trăm trượng xuất hiện vô số máu chảy, tại phía trước hội tụ thành một bức tường, cản ở phía trước.

“Ầm ầm!”

Long Thần Hỏa Vũ đánh vào máu trên tường, chấn lên mảng lớn huyết quang cùng hỏa diễm, hướng hư không khuếch tán, nhưng vô pháp công phá này tường.

“Ngươi đến cùng ăn hay chưa?!”

Dương Thanh Huyền nổi giận rống to, đưa tay chộp một cái, chiến kích Thiên Khư liền rơi vào trong tay, tay trái lại một trảo, Âm Dương Kính nâng ở trên lòng bàn tay, thề sắp đại chiến đến cùng dáng vẻ.

Quỷ Tàng gấp vội vàng nói: “Ta nào có như thế không biết tốt xấu, một chút người quen hồn phách ta đều buông tha, chỉ ăn một chút không quen biết.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt tái xanh, từng bước một ép lên đi, lạnh giọng nói: “Ngươi không có lừa ta?”

Quỷ Tàng nghiêm mặt nói: “Tự nhiên không có lừa gạt. Ta mặc dù có thể dựa vào hồn phách đề thăng lực lượng, nhưng cũng không phải là ta thăng cấp biện pháp duy nhất, mà lại càng đi về phía sau, hồn phách đối với tác dụng của ta lại càng nhỏ, cho dù không nuốt bên trong chiến trường này một cái hồn phách, tại đông bộ vũ trụ mấy lần đại chiến bên trong ta thu nạp hồn phách lực lượng, là đủ chèo chống ta đột phá đến tám sao Thiên Giới, ngươi ta hợp thể qua vài lần, hẳn phải biết ta lời ấy không giả.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt lúc này mới dễ nhìn một chút, nói: “Ngươi nuốt người nào hồn phách?”

Quỷ Tàng nói: “Ăn đều là không quen biết, ta cái kia biết là ai?”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Đế Lộc đại nhân, Hồng Vũ đại nhân, phương đông gia Mộc đại nhân...” Hắn hỏi liên tiếp mấy cái cùng mình tên người quen.

Quỷ Tàng lắc đầu nói: “Mấy người kia một cái đều không có nuốt, ta nhìn bọn hắn tiêu tán hư không, tiến vào luân hồi hoặc là rơi vào Quỷ đạo.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới một chút xíu tỉnh táo lại, thu liễm toàn thân khí tức cùng pháp bảo.

Quỷ Tàng nhẹ nhàng thở ra, mắng: “Ngươi cũng quá người xem thường ta phẩm a? Ta là loại kia làm việc không có nguyên tắc người sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Phải.”

Quỷ Tàng: Lồi (thảo mãnh thảo)

Dương Thanh Huyền khoát tay áo, quay người liền hướng nơi xa đi đến, nói: “Đi thôi.”

Quỷ Tàng nói: “Đi làm gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Về nhà, ăn cơm.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2940: Giá Trị Đỉnh Phong, Đạp Sen Mà Đến

Dương Thanh Huyền trở lại Hỗn Độn đại lục về sau, chỉ là thông báo Hàng Trần một tiếng, nói cho Quỷ Tàng tình huống, liền bắt đầu tiến vào bế quan bên trong, vì Côn Khư chuyến đi làm chuẩn bị.

Từ đi hướng đông bộ vũ trụ bắt đầu, một đường luân phiên đại chiến, Huyết Long Cung, Thương gia, Thái Thanh Thánh Điện, Hỗn Độn Thần Cung, Lục Vực Giới, không có chỗ nào mà không phải là sinh tử đại chiến, rất nhiều pháp bảo tại đại chiến bên trong tổn hại, Dạ Chi Đế Giáp, Hoàng Triều Ấn, Long Quyền Thiết Giản chờ, trừ Thiên Khư cùng Âm Dương Kính bên ngoài, tất cả đều vỡ vụn vỡ vụn, vỡ ra vỡ ra, xuất hiện khác biệt trình độ thương tích.

Dương Thanh Huyền dự định mượn khoảng thời gian này, đem những này pháp bảo luyện chế một chút.

Đặc biệt là tại Thái Huyền Thiên mất liên lạc tình huống dưới, những này pháp bảo liền lộ ra trọng yếu hơn.

Còn có chính là Thái Cực Lưỡng Nghi Phù luyện hóa cùng chưởng khống.

Đế Lộc sau khi chết, tấm kia phỏng chế Thái Cực Lưỡng Nghi Phù liền bị Dương Thanh Huyền khống chế, phối hợp với Đế Ất đối phó Phạm Vô, cuối cùng bị Dương Thanh Huyền chỗ thu.

Này phù tuy là hàng nhái, nhưng uy năng lại có chân phù bảy tám phần lực lượng, đầy đủ Dương Thanh Huyền sử dụng.

Mật thất bị chia làm hai bộ phận, Dương Thanh Huyền tế luyện Thái Cực Lưỡng Nghi Phù, mặt khác nửa gian trong mật thất, Nam Đẩu tinh quân đang giúp hắn chữa trị những tổn thương kia cổ bảo.

Thần cung chiến mở ra về sau, đế tộc hướng bốn bộ vũ trụ truyền cấp lệnh thỉnh cầu tiếp viện, Thần tộc thứ nhất thời gian liền chạy tới, Nam Đẩu tinh quân tại Thương Huyền tông, việc không liên quan đến mình treo lên thật cao, chờ đến đại chiến kết thúc về sau, biết được Dương Thanh Huyền hôn mê bất tỉnh, lúc này mới tiến về Hỗn Độn đại lục, thay Dương Thanh Huyền trị liệu bày mưu tính kế.

Mà lại Nam Đẩu tinh quân thân là luyện đan luyện khí đại sư, tại lập tức cái này khớp nối điểm lên, lộ ra rất là trọng yếu, đế chi nhất tộc các loại siêu cấp vật liệu tất cả đều đối với hắn mở ra, thỉnh cầu luyện chế các loại đan dược và pháp bảo, vì lớn mạnh liên minh lực lượng tận tâm tận lực.

Nam Đẩu tinh quân là cái vô lợi không dậy sớm người, tại tận tâm tận lực đồng thời, chính mình cũng kiếm đầy bồn đầy bát, các loại tài nguyên đều nện trên người mình, cũng tại trước đây không lâu đột phá đến tám sao Thiên Giới.

“Chậc chậc, không hổ là Hỗn Độn Linh Bảo thứ nhất hàng nhái, đây chính là thuần chính Thái Cực lực lượng a, nếu là ta có thể nắm giữ liền tốt. Tiểu tử, tấm bùa này bán cho ta đi, giá cả bao nhiêu ngươi cứ nói.”

Nam Đẩu tinh quân cảm nhận được Thái Cực lực lượng, hâm mộ đều muốn khóc, nhìn chằm chằm cái kia trôi nổi ở hư không Thái Cực Lưỡng Nghi Phù, một đôi mắt đăm đăm.

“Cứ nói? Tốt a, liền lấy mạng của ngươi đến đổi đi.” Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói.

“Ta là nói cho ngươi thật, ngươi đây cũng quá không hết nhân tình a? Ta muốn ngươi phù, ngươi lại muốn mạng của ta? Ta thế nhưng là một mực coi ngươi là bằng hữu.” Nam Đẩu tinh quân cực kỳ bất mãn phàn nàn nói.

“Chính là bởi vì là bằng hữu, sở dĩ ta mới khiến cho cái mạng nhỏ của ngươi trở nên đáng tiền, có thể đổi Thái Cực Lưỡng Nghi Phù, đây là ngươi cái mạng này đời này đỉnh phong giá trị.” Dương Thanh Huyền lạnh hừ một tiếng, liền hai mắt nhắm lại, tiếp tục tu luyện, không để ý tới hắn.

Nam Đẩu tinh quân sửng sốt một chút, mặc dù Dương Thanh Huyền cực xông, nhưng nói không phải không có lý, chính mình cái mạng này mặc dù trân quý, nhưng đắt đi nữa cũng không có khả năng quý qua Thái Cực Lưỡng Nghi Phù, một chút kinh ngạc ở đằng kia, lập tức phất một cái ống tay áo, khẽ nói: “Không bán thì không bán, lão tử pháp bảo gì đều có thể tự mình luyện, ai mà thèm ngươi, hừ!”

Nói xong, lại tiếp tục tiến vào pháp bảo tu sửa bên trong.

Sau ba tháng, Hỗn Độn đại lục nơi nào đó.

Hơn một trăm vị tập huấn thiên tài tụ tập cùng một chỗ, chuẩn bị tiến về Côn Khư.

“Nghe nói Dương Thanh Huyền sống lại, muốn theo chúng ta một đạo tiến về Côn Khư, tiểu tử kia thật sự là bất tử thân a, tại Phạm Vô một trận chiến bên trong cũng chưa chết, thật là đáng sợ.”

“Hừ, hơn phân nửa là trốn ở cách xa ngàn tỉ dặm bên ngoài, cái này mới tránh thoát tính mạng, nếu không bảy sao Thiên Giới đều vẫn lạc hơn hai trăm người, không có khả năng hắn còn sống sót.”

“Nhưng theo ta được biết, Dương Thanh Huyền không chỉ có không có trốn, ngược lại tại Phạm Vô một trận chiến bên trong hiển lộ tài năng, biến thân yêu hầu, đem Phạm Vô chân thân đánh nát.”

“Thiểu năng! Cái này lời đồn ngươi cũng tin? Khó trách một mực kẹt tại năm sao Thiên Giới phía dưới, không đột phá nổi, xem ra tu vi cùng trí thông minh cũng là cùng một nhịp thở.”

Có mấy người tại khe khẽ bàn luận, một người trong đó rõ ràng khinh thường dáng vẻ, tràn đầy mỉa mai, thậm chí công kích thần sắc.

Đột nhiên, người kia sắc mặt khẽ biến, cảm nhận được mấy đạo băng lãnh cường đại ánh mắt, thân thể hơi run một chút dưới, liền lộ ra kiệt ngạo chi sắc, nhẹ hừ một tiếng.

Cái kia mấy đạo ánh mắt, chính là nam bộ vũ trụ mấy vị thiên tài chầm chầm tới, bao quát Quân Thiên, Tần Tiểu Vũ, Xi Hằng mấy người.

Hắn tự cao nam bộ những này người không dám vào lúc này nơi đây làm càn.

Đột nhiên một luồng kình phong đánh tới, người kia nháy mắt hoảng hốt, phát hiện Tần Tiểu Vũ xuất hiện ở trước mặt hắn, một chưởng liền chụp lại.

“Ngươi...”

“Ba!”

“Phốc!.”

Người kia phun ra một ngụm máu đến, liền bay ra ngoài, hung hăng quẳng xuống đất, tràn đầy khó mà tin tưởng vẻ kinh nộ, quát: “Tần Tiểu Vũ! Lập tức liền muốn đi Côn Khư làm nhiệm vụ, ở thời điểm này, ngươi lại dám đối với đồng bạn động thủ!”

Tần Tiểu Vũ lạnh lùng nói: “Đối với Dương Thanh Huyền bất kính người, không phải ta đồng bạn.”

“Nói tốt!”

Quân Thiên thân ảnh lóe lên, liền xuất hiện ở đằng kia người trước mặt, một cước đạp xuống, lạnh giọng nói: “Còn đi Côn Khư, đi chết đi!”

“Bành!”

Cái kia đầu người liền bị giẫm vào khắp mặt đất, như giết lợn thanh âm từ Quân Thiên dưới lòng bàn chân truyền ra, cái kia thân thể còn tại thổ bên ngoài, liều mạng giãy dụa cùng run rẩy.

“Xem ở cùng nhau chiến đấu qua phân thượng, tha cho ngươi bất tử, như có lần sau, liền đừng trách chúng ta không khách khí!”

Quân Thiên giẫm mạnh đại địa, lập tức đem người kia chấn bay ra ngoài, đầu sưng cùng bí đao, quẳng xuống đất cút ra hứa xa.

Người kia run rẩy nằm rạp trên mặt đất, nhìn xem nam bộ vũ trụ liên minh mấy người, trong lòng sinh ra vô tận sợ hãi, vội vàng nhìn về phía Cửu Nguyên Già Lam, Tử Xa Hồn mấy người, hi vọng những này một mực cùng Dương Thanh Huyền không hợp nhãn cường giả có thể đứng ra giúp đỡ chính mình.

Ai ngờ Cửu Nguyên Già Lam bọn người là sắc mặt biến hóa, vội vàng quay đầu đi, lười nhìn hắn, tựa hồ sợ cùng hắn dính líu quan hệ.

“Thiểu năng!”

Nữ tà Nguyệt Kha càng là mắng một tiếng.

Bọn hắn những thiên phú này siêu cường, tại bốn bộ vũ trụ đều có cực sâu bối cảnh, đối với trận chiến ngày đó tình cảnh, đều đã từ tông môn trưởng bối trong miệng đạt được tường tận hiểu rõ.

Mặc dù không muốn tin tưởng, nhưng quả thật biết là thật, nếu là không có Dương Thanh Huyền một côn đó, hiện đang sợ là tất cả mọi người đã chết, vũ trụ có lẽ đều sa vào đến hủy diệt trúng.

Lý Tứ thấy người kia hướng hắn vãng lai, trợn lên giận dữ nhìn liếc mắt trở về, quát: “Nhìn cái gì vậy? Ngại bị đánh không đủ sao? Dám đối với Dương Thanh Huyền nói năng lỗ mãng, chính là cùng ta Lý Tứ không qua được.”

Người kia dọa đến vội vàng thu hồi ánh mắt, phát hiện bốn phía người nhìn hắn, tất cả đều là thương hại cùng giọng mỉa mai thần sắc, các loại “Ngu xuẩn vật”, “Thiểu năng” thanh âm truyền lọt vào trong tai, hắn lập tức ý thức được chính mình xong đời, mà lại xong đời cực kì triệt để...

Đúng lúc này, chỗ có âm thanh tuy nhiên mà dừng, không khí nháy mắt an tĩnh lại, mỗi người đều cảm ứng được cái gì, tất cả đều nín hơi, khẩn trương hướng một chỗ phương hướng nhìn lại.

Hư quang lóe lên, liền hiện ra Dương Thanh Huyền thân ảnh, một bước một ấn, đạp sen mà tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2941: Tiến Về Côn Khư, Pháp Giới Duy Thức Luận

“Dương Thanh Huyền!”

Tần Tiểu Vũ mấy người kích động kêu lên.

Còn lại ba bộ vũ trụ thiên tài, đều là nín hơi, Cửu Nguyên Già Lam đám người sắc mặt cực kì trắng bệch, tại thời gian hơn ba năm bên trong, bọn hắn tại Hàng Trần đám người trọng điểm bồi dưỡng ra, tu vi cũng tinh tiến nhanh chóng, một ngày ngàn dặm, không ít người đều đạt đến sáu sao Thiên Giới đỉnh phong, có thể chỉ có sáu sao Thiên Giới trung giai Dương Thanh Huyền vừa ra trận, khí thế kia vẫn là tuỳ tiện trấn áp bọn hắn, ai đều sinh không nổi lòng kháng cự.

“Chư vị, hồi lâu không thấy.”

Dương Thanh Huyền nhìn qua đám người, ánh mắt đảo qua đi, cũng nhìn thấy cái kia quỳ nằm rạp trên mặt đất bí đao đầu, mặc dù không rõ ràng chuyện gì xảy ra, nhưng mình cũng không biết cái kia bí đao đầu, tự nhiên lười quản, cuối cùng ánh mắt rơi vào Tần Tiểu Vũ cùng Quân Thiên mấy người trên thân, cười nói: “Mọi người tiến bộ đều thật nhanh a.”

Quân Thiên đã đạt sáu sao Thiên Giới đỉnh phong, Tần Tiểu Vũ đạt sáu sao Thiên Giới hậu kỳ, Xi Hằng, Tạ Hàm cũng đều vọt tới sáu sao Thiên Giới sơ giai.

Còn có Lạc Đinh Lan, lại cũng đạt tới sáu sao Thiên Giới đỉnh phong.

Ngày đó bị Dương Thanh Huyền cứu đi về sau, một mực đợi tại Dương Thanh Huyền Thánh khí bên trong, nhưng Dương Thanh Huyền vẫn chưa áp chế nàng, có thể tự hành ra.

Về sau Thần cung một trận chiến, Dương Thanh Huyền hôn mê, Lạc Đinh Lan tại Thánh khí bên trong thức tỉnh, tự hành ra, đồng thời cùng chị ruột của mình Vân Võ Cơ nhận nhau.

Tại Vân Võ Cơ cùng Hàng Trần đám người đại lực bồi dưỡng ra, thực lực đột nhiên tăng mạnh, nếu không phải vì lần này Côn Khư chuyến đi, Lạc Đinh Lan thậm chí có thể xung kích bảy sao Thiên Giới.

Còn có Cửu Nguyên Già Lam, Tử Xa Hồn, Lý Tứ, Kim Vô Khuyết, Nguyệt Kha chờ, cũng đều đi đến sáu sao Thiên Giới đỉnh phong, trong đó Cửu Nguyên Già Lam cũng nắm giữ xung kích bảy sao Thiên Giới thực lực, bị Hàng Trần mấy người ngăn chặn, để hắn tại Côn Khư một chuyến sau lại đột phá.

Tần Tiểu Vũ cười nói: “May mắn ngươi hôn mê ba năm, nếu không sớm đã đột phá bảy sao Thiên Giới, vung chúng ta cách xa vạn dặm.”

Đột nhiên một đạo cự đại quang mang phá không mà đến, nháy mắt đem tất cả mọi người khí thế ngăn chặn, quang mang tại không trung lóe lên, huyễn hóa ra Hàng Trần, chậm rãi rơi xuống.

Hàng Trần một mực là tương đối điệu thấp cá tính, nhưng tiếp nhận Đế Ất chức vụ, chưởng quản vũ trụ tối cao quyền lực về sau, trong lúc lơ đãng sẽ toát ra bá giả tư thái, dạng này mới có thể thống ngự tam quân, khuất phục đám người.

Hàng Trần vừa xuất hiện, đám người lập tức trở nên cung kính cùng khẩn trương, không rên một tiếng. Mặc dù Tượng Vô Hình treo, nhưng Tượng Vô Hình nghiêm ngặt huấn luyện ra kỷ luật vẫn còn, đồng thời cái này thời gian ba năm bên trong, đều là Hàng

Trần toàn lực tài bồi bọn hắn, để mỗi một vị thiên tài đều sinh lòng cảm kích cùng tôn kính.

Hàng Trần liếc mắt qua đám người, nói ra: “Đến đều đủ, như vậy ta cẩn thận giảng giải một chút lần này Côn Khư chuyến đi nhiệm vụ. Đầu tiên muốn làm minh bạch Phạm Vô là như thế nào từ Côn Khư bên trong ra, phải chăng có cái gì lỗ hổng hoặc là cái khác nhân duyên; Tiếp theo muốn tìm hiểu ra Sang Thế Tiên Liên tình trạng, ngày đó Thần cung một trận chiến, Côn Khư bên trong bắn - ra sen tiên quang, đem Phạm Vô kích thương, chứng minh bên trong nhất định có có thể chế hành Phạm Vô lực lượng, tìm ra thậm chí thu hoạch được cỗ lực lượng này, cũng là các ngươi này đi mục đích lớn nhất. Dương Thanh Huyền là trong các ngươi duy nhất kinh lịch Phạm Vô một trận chiến người, hành động lần này lợi dụng Dương Thanh Huyền vì tổng chỉ huy, bất kỳ người nào không được trái lệnh.”

Cửu Nguyên Già Lam bọn người là sắc mặt khó coi, mặc dù đoán được sẽ là như thế này, nhưng hạ mệnh lệnh tới thời điểm, vẫn còn có chút khó mà tiếp nhận.

Hàng Trần mắt sáng như đuốc, nhàn nhạt nói ra: “Dương Thanh Huyền chỉ là tổng chỉ huy, dù sao các ngươi nhân số quá nhiều, Côn Khư bên trong tình huống chúng ta lại hoàn toàn không biết gì cả, vì đề cao hành động hiệu suất, sở dĩ thiết lập bốn vị phó chỉ huy, đông bộ thiên tài lấy Cửu Nguyên Già Lam cầm đầu, nam bộ lấy Quân Thiên cầm đầu, tây bộ lấy Tử Xa Hồn cầm đầu, bắc bộ lấy Nguyệt Kha cầm đầu, các ngươi bốn người mang tốt riêng phần mình vũ trụ tới thiên tài, nhưng hết thảy lấy Dương Thanh Huyền vì tổng chỉ huy, nghe rõ chưa?”

“Nghe rõ!”

Đám người cùng kêu lên đáp.

Dương Thanh Huyền minh bạch Hàng Trần ý tứ, là sợ trong khi hành động, chính mình điều động không được mặt khác ba bộ vũ trụ thiên tài, ảnh hưởng đến toàn bộ hành động.

Mặc dù mình khẳng định có thủ đoạn để mặt khác ba bộ vũ trụ thiên tài hoàn toàn thần phục, nhưng hành động lần này ý nghĩa trọng đại, dung không được nửa điểm có sai lầm, sở dĩ Hàng Trần vẫn là thiết lập bốn vị phó chỉ huy, tăng cường từng cấp lãnh đạo hiệu suất.

Hàng Trần khoát tay nói: “Đi thôi, lần này mang các ngươi tiến về Côn Khư, là nam bộ vũ trụ Thần tộc đại thần vương Hồng Tiêu đại nhân.”

...

Mấy ngày về sau, hơn mười chiếc chiến hạm khổng lồ hướng Lục Vực Giới phương hướng chạy tới.

Dương Thanh Huyền ngồi một mình ở trong một gian mật thất, thử nghiệm lại liên hệ Thái Huyền Thiên, vẫn không có bất luận cái gì cảm ứng, tựa hồ đã triệt để mất liên lạc.

Hắn thở dài, nội tâm có chút thất lạc, dù sao lâu như vậy đến nay một mực đi theo ở bên người, chẳng khác gì là một cái lấy mãi không hết, dùng mãi không cạn kiếm kho vũ khí, hiện tại một chút không có, có chút trống rỗng cảm giác.

Mà lại Côn Khư áp chế cảnh giới, Quỷ Tàng cũng vô pháp theo tại Thánh khí bên trong tiến vào, tương đương với chính mình cường đại nhất thủ đoạn. Hợp thể, đã vô pháp sử dụng.

Dương Thanh Huyền tay bấm quyết ấn, bắt đầu nhập định tu luyện.

Hắn hôn mê ba năm, lại bị Quân Thiên mấy người kéo ra chênh lệch cảnh giới, nhất định phải sớm cho kịp đuổi kịp.

Bất quá từ trong hôn mê tỉnh lại, cảnh giới tại sáu sao Thiên Giới trung giai vị trí, liền đã đi đến sung mãn, chạm đến thượng tầng bình cảnh, chỉ đợi cơ duyên một đạo, liền có thể trực tiếp bước vào hậu kỳ.

Tu luyện mấy ngày, Dương Thanh Huyền lại đem Nam Đẩu tinh quân tu sửa những pháp bảo kia tế luyện một phen, phát hiện cơ hồ hoàn toàn bị phục hồi như cũ, mà lại uy lực ổn trọng có thăng, không khỏi ngầm thích tán thưởng.

Nam Đẩu tinh quân mặc dù nhân phẩm bình thường, nhưng đích thật là vạn cổ kỳ tài khó gặp, tại luyện khí cùng luyện đan bên trên tạo nghệ cực cao, trên hướng đẩy, có thể đủ thắng quá hắn, sợ là chỉ có Đế Ất bản nhân.

Sở dĩ Nam Đẩu tinh quân cơ hồ ngồi vững vàng liên minh giờ phút này luyện đan luyện khí thanh thứ nhất ghế xếp.

Mà tại tài nguyên vô hạn lượng cung ứng bối cảnh dưới, Nam Đẩu tinh quân tại luyện đan luyện khí bên trong cũng bỏ được đầu nhập, đại lượng các loại cực phẩm đan dược pháp bảo lần lượt xuất thế.

Liền liền trả lại cho Dương Thanh Huyền bất hủ tấm bia to, cũng lúc trước cơ sở bên trên tiến hành cải tạo cùng đề thăng, uy năng tăng gấp bội, liền xem như đưa cho Dương Thanh Huyền lợi tức.

Dương Thanh Huyền kiểm tra một lần pháp bảo cùng đan dược về sau, lấy ra một cái cẩm nang túi, chính là Đế Ất nhờ Y Y giao phó cho hắn.

Cái kia cẩm nang túi đơn giản tiến hành phong ấn, Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng một chụp, liền đem phong ấn phía trên chấn khai, không trung hóa hiện ra một cái kim sắc “Đế” chữ, sau đó trực tiếp tán đi.

Trong túi chứa một cái ngọc giản cùng một quyển kim sắc sổ.

Dương Thanh Huyền đem ngọc giản về phần cái trán, dùng thần thức đảo qua, hơi vi túc hạ lông mày, suy ngẫm một trận, lại cẩn thận đọc mấy lần, liền thu vào.

Sau đó triển khai cái kia kim sắc sổ, phía trên vô số tự phù chớp động, tại tiêu tan ở giữa không ngừng đan xen hiện ra, ánh vào Dương Thanh Huyền song đồng.

Tại kim sắc sổ nhất phải bưng, bày biện ra mấy cái chữ nhỏ: Pháp giới duy thức luận.

Đây là một thiên giảng giải thứ nhất đến thứ tám thức kinh luân, bên trong tường tận đối với Sang Thế Tiên Liên cùng Phạm Vô tiến hành phân tích, cũng sẽ nhớ chở một chút tư tưởng cùng bí pháp ở bên trong.

Từ ngữ khí cùng niên đại xem ra, có thể là Đế Lộc viết.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2942: Tách Ra Làm Việc, Thổ Hệ Sinh Vật

Kinh luân bên trong còn đối với Côn Khư bên trong tình huống tiến hành miêu tả cùng phân tích, Đế Lộc các loại kiến giải cùng ý nghĩ, đều có tường tận ghi chép.

Dương Thanh Huyền nhìn kỹ mấy lần, bên trong còn có một số phỏng đoán cùng thôi diễn.

Mấy ngày về sau, chiến hạm đến Côn Khư phụ cận.

Bốn bộ vũ trụ thiên tài đều là lần đầu tiên tới đây, dồn dập buông ra thần thức, sát na liền cảm nhận được ngoại giới đáng sợ năng lượng khuấy động, đều là đổi sắc mặt, ba năm qua đi, còn hỗn loạn như thế, có thể thấy được trận chiến ngày đó thảm liệt cùng đáng sợ.

Hồng Tiêu nói: “Ba năm này, chúng ta không ngừng phái người tới đây quan sát Côn Khư biến hóa, đều là tĩnh mịch một mảnh, mà lại phong ấn vẫn còn, bảy sao trở lên Thiên Giới hoàn toàn không cách nào đi vào, chúng ta bắt một chút không có linh trí yêu thú nhét vào, chỉ cần tại bảy sao Thiên Giới phía dưới, đều là thông suốt, tình huống bên trong ai cũng không rõ ràng, trở ra hết thảy liền dựa vào chính các ngươi.”

Đám người nhìn qua cái kia đen nhánh vực sâu chỗ, như núi lửa miệng giống nhau vòng xoáy nhập khẩu, đều là nội tâm một trận run rẩy.

Hồng Tiêu nói: “Ta sẽ một mực thủ hộ ở bên ngoài, quan sát Côn Khư biến hóa, đồng thời làm cho các ngươi thứ nhất tiếp ứng người, còn có vấn đề gì hay không có?”

Tùy hành mà đến, trừ Hồng Tiêu bên ngoài, còn có hai vị khác đông bộ cùng tây bộ vũ trụ chín sao Thiên Giới, cùng mười vị tám sao Thiên Giới.

Dù sao này đi ý nghĩa trọng đại, mà đám người là thế hệ trẻ tuổi bên trong đỉnh phong thiên tài, sinh tử cũng cực kỳ trọng yếu, sở dĩ Hàng Trần phái đủ cường đại lực lượng bên ngoài tiếp ứng, để tránh xảy ra bất trắc.

Đám người đồng thanh nói: “Không có.”

Hồng Tiêu gật đầu nói: “Cái kia đi thôi, chúc các ngươi hết thảy thuận lợi.”

Nói xong đưa tay bấm niệm pháp quyết, một áng đỏ từ ngón tay tràn ra, kích - bắn hướng về phía trước vô tận hư không.

Hồng quang những nơi đi qua, sở hữu hỗn loạn năng lượng bị bài xích mở, hình thành một đầu ổn định mà đường hầm to lớn, thẳng tới Côn Khư nhập khẩu phía trước.

Dương Thanh Huyền đề miệng chân khí, nói: “Đi!”

Liền thân ảnh lóe lên, rơi vào lối đi kia bên trong, hướng lối vào chạy đi.

Quân Thiên, Cửu Nguyên Già Lam mấy người, không lo được suy nghĩ nhiều, vội vàng đuổi theo, sau đó hơn một trăm người đều đi trên thông đạo, theo Dương Thanh Huyền tiến vào Côn Khư.

Đen như mực vòng xoáy, lẳng lặng trôi nổi trong bóng đêm, phảng phất vạn cổ trường tồn.

//truyencuatu I .net/

Dương Thanh Huyền đem Dạ Chi Đế Giáp gọi ra, che đắp lên trên người, sau đó vận chuyển ba đại thần thể, đem lực lượng trèo thăng đến đỉnh phong, lại đem chiến kích Thiên Khư cầm trong tay, cái thứ nhất xông vào cái kia trong vòng xoáy.

Cảm giác giống như là rơi vào tầng một hư không, không có bất kỳ trở ngại nào, bốn phía tất cả đều là nhìn không thấy bờ hắc ám, thân thể không ngừng hạ chìm.

Rất nhanh liền có thể cảm giác được cùng một chỗ tiến vào Côn Khư đồng bạn.

Mỗi người đều là khẩn trương cao độ, Côn Khư bên trong trọng lực cùng thế năng, còn tại Hỗn Độn đại lục phía trên, là vũ trụ chí cao điểm.

Rơi hơn nửa canh giờ dáng vẻ, cuối cùng "Ầm ầm" một tiếng vang thật lớn, chấn lên mảng lớn bụi bặm.

Dương Thanh Huyền hai chân rơi trên mặt đất, đem cái kia tích lũy chẳng biết bao nhiêu năm tháng tầng nham thạch, áp ra từng đạo khe hở.

"Phanh phanh phanh!"

Quân Thiên mấy người cũng lần lượt rơi xuống, từng cái giẫm ở trên mặt đất, chấn lên mảng lớn bụi bặm.

"Thật kiên cố tầng nham thạch a!"

Tần Tiểu Vũ lấy làm kinh hãi, lại dùng chân đạp đạp mấy lần, đều rất khó giẫm ra vết rạn tới.

"Nơi này thế năng cực cao, vạn vật năng lượng đẳng cấp đều phi thường đáng sợ, mọi người cẩn thận một chút."

Dương Thanh Huyền thi triển ra Hỏa Nhãn Kim Tinh, hướng bốn phương tám hướng nhìn lại, tìm kiếm phương hướng.

Trên thực tế, cũng không có có phương hướng có thể nói.

Cho dù tại Đế Lộc ghi chép bên trong, đối với Côn Khư nội bộ miêu tả cũng là cực kì giản lược, bởi vì hắn cũng không biết Sang Thế Tiên Liên ở nơi nào, chỉ là giảng thuật một chút năm đó phong ấn Phạm Vô quá trình.

Mà lại để Dương Thanh Huyền vạn phần khiếp sợ là, năm đó có thể thành công phong ấn Phạm Vô, cũng không phải Đế Lộc đám người lực lượng, mà là mượn Sang Thế Tiên Liên lực lượng, đem Phạm Vô khốn nhập sen bên trong, sau đó bọn hắn lại đem cái này cự đại chiến trường phong ấn.

Nếu là không có tiên liên, năm đó một trận chiến, nơi đây vũ trụ liền đã không còn tồn tại.

Sở dĩ hiện tại mấu chốt nhất, là muốn tìm ra Sang Thế Tiên Liên chỗ.

“Không có bất luận cái gì manh mối, cũng không phân biệt bất luận cái gì phương hướng, ta đề nghị chúng ta tách ra làm việc, dạng này hiệu suất cao hơn.”

Cửu Nguyên Già Lam hai tay ôm ngực, bình tĩnh nói.

“Tách ra làm việc hiệu suất là cao, nhưng cũng càng thêm nguy hiểm, ai cũng không biết cái này Côn Khư bên trong đến cùng có cái gì, ta đề nghị vẫn là cùng một chỗ làm việc.”

Quân Thiên suy nghĩ một chút, đưa ra cái nhìn của mình.

Sau đó ánh mắt mọi người đều nhìn về phía Dương Thanh Huyền, chờ đợi đề nghị của hắn hoặc là nói mệnh lệnh.

Dương Thanh Huyền nói: “Điều hoà một chút, chia hai nhóm đi, dạng này hệ số an toàn cao hơn.”

Quân Thiên gật đầu nói: “Cũng đi, mà lại hiệu suất cũng càng cao.”

Dương Thanh Huyền lắc đầu, thở dài: “Ta cũng không lo lắng hiệu suất, bởi vì chúng ta có đầy đủ nhiều thời giờ, Phạm Vô trong khoảng thời gian ngắn sợ là rất khó khôi phục lại, cho dù là Tham Cật Xà, Phù Trăn mấy người cũng rất khó chậm qua thần, ta lo lắng chính là, một khi gặp được to lớn vô pháp chống cự phong hiểm, không đến mức một lần liền toàn quân bị diệt.”

Mọi người sắc mặt một chút tái mét, bị hắn cái này lời nói hù dọa.

Nhưng rất nhanh liền khôi phục lại, đã đến cái này, đều là đầu hệ trên dây lưng quần, ai cũng biết lúc nào cũng có thể chết.

Cửu Nguyên Già Lam nói: “Biện pháp tốt, ta liền cùng Tử Xa Hồn cùng nhau đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Được.”

Cửu Nguyên Già Lam cùng Tử Xa Hồn đều là nhẹ nhàng thở ra, hai người đều không muốn cùng Dương Thanh Huyền dựng cùng một chỗ, có thể tách ra làm việc là không còn gì tốt hơn.

Dương Thanh Huyền nói: “Một khi có bất luận phát hiện gì, lập tức phóng thích tín hiệu, phàm nhận tín hiệu người lập tức chạy tới. Chúng ta không cần lo lắng thời gian cùng hiệu suất, muốn là bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ.”

“Rõ!”

Đám người cùng kêu lên đáp, liền trực tiếp tách ra thành hai bộ phận, hướng phương hướng khác nhau kích - bắn đi.

Nam bắc hai bộ vũ trụ thiên tài tổ hợp lại với nhau, có hơn bảy mươi người, đội hình khổng lồ, tại Dương Thanh Huyền, Quân Thiên cùng Nguyệt Kha dẫn dắt dưới, chẳng có mục đích hướng nơi xa bay đi.

Bọn hắn một bên phi hành, một bên vẽ Côn Khư nội bộ địa đồ, đồng thời đánh dấu tọa độ.

Đột nhiên Nguyệt Kha trong mắt kim quang lóe lên, nhìn chằm chằm đại địa phía trước, trong lòng hơi động, cả kinh nói: “Giống như có đồ vật!”

Tất cả mọi người là chấn động trong lòng, lập tức dừng lại địa đồ vẽ, tụ lại tới, tiến vào chiến đấu tình trạng giới bị.

Dương Thanh Huyền vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tinh, hướng Nguyệt Kha nói tới phương hướng nhìn lại, quả nhiên trông thấy tầng dưới chót phía dưới, tựa hồ có sinh mệnh dấu hiệu.

“Các ngươi ngay tại cái này đừng nhúc nhích, ta đi qua nhìn một chút.”

Nói xong, liền thân ảnh lóe lên, dẫn theo chiến kích bay đi, không dám áp sát quá gần, trực tiếp từ trên cao quan sát xuống dưới.

“Hai sao Thiên Giới sơ giai.”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm tầng đất phía dưới đồ vật nhìn ra ngoài một hồi, là một loại kỳ quái Thổ hệ sinh vật, nắm giữ tứ chi, dáng dấp cùng béo tiểu hài đồng dạng, toàn thân tròn trịa, đang thu nạp bốn phương tám hướng Thổ hệ lực lượng, giống như tại tu luyện.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, liền bay hạ xuống.

Đã cái này Côn Khư bên trong có sinh vật, cái kia có thể chộp tới hỏi một chút, dù sao cũng so lập tức dạng này chẳng có mục đích tìm lung tung tốt, liền chẳng biết thứ này trí thông minh như thế nào.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2943: Chiến Trường Thời Viễn Cổ, To Lớn Tín Nhiệm

Cái kia Thổ hệ sinh vật tựa hồ cảm ứng được nguy hiểm, hai mắt bỗng nhiên mở ra, sau đó phát ra "Tất ba tất ba" thanh âm, liền chậm rãi chìm vào đến đại địa bên trong đi.

Dương Thanh Huyền há lại cho hắn đi, hướng phía trước đại địa giẫm mạnh, "Ầm ầm" rung mạnh khuếch tán ra, đại địa bên trên có gợn sóng chập trùng.

Cái kia Thổ hệ sinh vật bốn phía, lập tức xuất hiện lồng giam, đem hắn gắt gao cầm cố lại, đồng thời cường đại lực chấn động, đem thân thể của hắn một chút xíu hướng trên mặt đất đẩy.

Cái kia Thổ hệ sinh vật hoảng hốt, hoảng sợ gọi bậy, liều mạng giãy dụa, lộ ra hung ác chi tướng, hai cái nắm đấm cùng đầu liều mạng hướng cái kia giam cầm đụng lên đi.

Dương Thanh Huyền giật mình không thôi, cái này Thổ hệ sinh vật cảnh giới là hai sao Thiên Giới sơ giai, nhưng thực lực lại đạt đến hai sao Thiên Giới hậu kỳ trình độ.

Trừ cảm giác được nguy hiểm liều mạng bên ngoài, thứ này trên thân thổ hệ nguyên tố, cũng đã không là bình thường bản nguyên nguyên tố, mà là Thổ hệ bản nguyên thứ hai ngăn. Chín U Minh thổ.

Nhưng vô luận cái này Thổ hệ sinh vật lại như thế nào cường đại, cũng không có khả năng thoát ly Dương Thanh Huyền ràng buộc, cuối cùng bị chấn ra.

Dương Thanh Huyền ràng buộc là thông qua đại địa thổ đến thực hiện, cái này sinh vật thoát ly đại địa nháy mắt, liền vội vàng hướng nơi xa bỏ chạy.

Hắn biết chính mình tại đại địa bên trong lại vô pháp chống lại người này, rời đi đại địa liền càng chết chắc, sở dĩ liều mạng trốn chạy.

Dương Thanh Huyền khẽ cười một tiếng, thân ảnh hướng phía trước lóe lên, liền xuất hiện ở đằng kia Thổ hệ sinh vật phía trước, sau đó đưa tay chộp một cái.

Phía sau lập tức hiện ra Pháp Thiên Tượng Địa Cự Linh, đồng dạng Thổ hệ đại thủ rơi xuống từ trên không, đem cái kia sinh vật gắt gao chộp trong tay.

“Ngươi có thể nghe hiểu ta nói gì sao?”

Dương Thanh Huyền hai tay ôm ngực, nhìn chằm chằm cái kia Thổ hệ sinh vật hỏi, Hỏa Nhãn Kim Tinh không ngừng quan sát hắn tình huống.

Cái kia Thổ hệ sinh vật chỉ là giãy dụa, thét lên, trong mắt toát ra sợ hãi thần sắc, tựa hồ cũng không trí thông minh.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, Pháp Thiên Tượng Địa dùng sức một trảo, “Bành” một tiếng, cái này Thổ hệ sinh vật liền sụp đổ, hắn lộ ra dữ tợn sắc mặt, âm thanh lạnh lùng nói: “Xin lỗi! Việc quan hệ toàn bộ vũ trụ an nguy, ngươi lại không có trí thông minh, đành phải mượn hồn phách của ngươi ký ức dùng một lát.”

Hai tay bấm niệm pháp quyết, thi triển ra từ Quỷ Tàng cái kia học được quỷ vực sưu hồn chi pháp.

Một đoàn bạch quang từ thổ hệ nguyên tố sinh vật sụp đổ trong thân thể bị rút ra, sau đó tại Dương Thanh Huyền quyết ấn xuống run rẩy kịch liệt.

Dương Thanh Huyền phát hiện những sinh vật này linh hồn chi lực cũng cực mạnh, nhưng ghi chép trong linh hồn đồ vật lại rất ít.

Nửa khắc đồng hồ về sau, toàn bộ hồn phách liền toàn bộ bị lục soát một lần.

Để Dương Thanh Huyền có chút im lặng là, cái này Thổ hệ sinh vật từ đản sinh ra linh thức bắt đầu, vẫn sinh tồn tại mảnh này hoang dã bên trong, thế mà chưa hề rời đi, xa nhất cự ly chính là đến phía trước một vùng phế tích, ở đằng kia phế tích bên trong có đại lượng đáng sợ khí tức, để hắn một mực không dám tới gần.

“Cái kia là cường giả ý chí... Chẳng lẽ...”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, giật mình hướng nơi xa nhìn lại, tim đập thình thịch, tại Đế Ất ngọc giản cùng Đế Lộc kim sách bên trong, còn ghi lại một kiện bí mật, liền cùng rất nhiều cường giả ý chí có quan hệ, liền liền Hàng Trần cũng không biết, cũng là hắn mục đích của chuyến này một trong.

“Đi.”

Dương Thanh Huyền kêu một tiếng, liền dẫn đám người hướng về phía trước bay đi, sau đó dặn dò: “Phía trước rất có thể là năm đó phong ấn đại chiến một chỗ chiến trường, từ cái kia Thổ hệ sinh vật trong trí nhớ bắt được một chút cường đại khí tức cùng ý chí, tất cả mọi người cẩn thận chút.”

Mấy canh giờ về sau, đám người tiến vào rách nát khắp chốn địa phương, khắp nơi mấp mô, đã tạo thành riêng biệt địa thế, nhưng còn có thể nhìn ra là một mảnh chiến trường thời viễn cổ.

Còn có một số hào quang màu vàng óng tại khắp mặt đất lấp lóe, trải qua một cái kỷ nguyên, toàn bộ đều phân giải thành bản nguyên nhất nguyên tố.

Một chút không có phân giải thành khối kim loại, đều là giá trị to lớn trân quý nguyên liệu, nhưng bây giờ ai cũng không tâm tư tại tiền tài vật tư lên.

Càng đi về phía trước, binh khí pháp bảo hài cốt càng ngày càng nhiều, còn có một số chiến giáp, xương cốt vẩy xuống ở trên mặt đất, đã cùng tầng nham thạch hòa làm một thể.

Chúng các thiên tài đều có một loại to lớn cảm giác đè nén, phảng phất những thứ này uy năng vẫn còn, hình thành mênh mông vĩ lực trấn trụ bọn hắn.

Tần Tiểu Vũ trên chóp mũi chảy ra tinh tế mồ hôi, hô hấp đều trở nên có chút gấp rút, những người khác là cái trán bắt đầu đổ mồ hôi.

“Đây là chiến ý, xuyên qua thời không chiến ý!”

Dương Thanh Huyền hai mắt kim quang lóe lên, nói: “Mọi người cẩn thận, chuyện nơi đây, sợ là vô pháp dùng lẽ thường đến suy đoán, từ cái kia Thổ hệ sinh vật trong trí nhớ, cảm giác qua nơi này có cường đại tồn tại.”

“Tồn tại?”

Nguyệt Kha cả kinh nói: “Vật sống sao?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Chẳng biết.”

Một đoàn người lại bay một trận, đột nhiên tại phía trước đại địa bên trên, trông thấy một cái tay.

Nguyên bản trông thấy tay cũng không có gì, bởi vì một đi ngang qua đến, hoàn toàn chính xác có không ít cường giả hài cốt không có bị phân giải, còn sót lại bộ phận, thậm chí toàn bộ lưu lại cũng có.

Nhưng cái tay này, lại là dựng thẳng, năm ngón tay cắm ở trên mặt đất, cánh tay thẳng tắp thẳng đứng mặt đất.

Mà lại cái tay này cực kì sạch sẽ, lại xinh đẹp, không nhuốm bụi trần, trừ cắm ở cái kia có chút quái dị bên ngoài, ngược lại lộ ra cực vì đẹp đẽ.

Dương Thanh Huyền hút miệng hơi lạnh, liền liền tâm tạng đều ngừng đập, đột nhiên hét lớn: “Cẩn thận!”

Hắn lực lượng toàn thân nháy mắt bạo phát đi ra, trực tiếp liền lấy ra Âm Dương Kính, hướng cái tay kia soi quá khứ.

Đúng lúc này, mặt đất rung chuyển, hư không lắc lư, giống như là tay kia đem đại địa nhấc lên, vô số vỡ vụn binh khí, hài cốt, đất đá, đều bị chấn lên, sau đó hướng Dương Thanh Huyền cùng đông đảo thiên tài kích - bắn mà tới.

“Ầm ầm!”

đọc truyện vớ i https://truyencua t

ui.net/Âm Dương Kính kính quang mở đường, đem những này hỗn loạn đồ vật toàn bộ phá vỡ.

Nhưng chỉ là thời gian trong nháy mắt, cái tay kia liền đã biến mất không thấy.

Dương Thanh Huyền hoảng sợ kêu lên: “Kia là đêm dài chậm rãi tay! Hắn sẽ phụ thể tại người trên thân, mọi người chục triệu cẩn thận, đừng bị tay kia bắt lấy!”

Vừa nói xong, Dương Thanh Huyền khóe mắt liền thoáng nhìn đến một màn quỷ dị, Quân Thiên đầu hậu phương, chậm rãi xuất hiện tay kia cái bóng.

Mà Quân Thiên còn tại ứng phó những bay tới kia vỡ vụn, đối với sau lưng nguy hiểm không chút nào xem xét.

“Quân Thiên cẩn thận!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, bỗng nhiên một kích liền đánh tới, trực tiếp chém về phía Quân Thiên đầu lâu.

Quân Thiên sắc mặt nháy mắt tái mét, nhìn thấy cái kia to lớn hư quang cùng hỏa diễm, hướng đỉnh đầu của mình đánh rơi xuống tới, đang muốn né tránh hoặc là phòng ngự, lại gặp một lần Dương Thanh Huyền ánh mắt, tràn đầy lo lắng cùng hoảng sợ, không khỏi trong lòng run lên, liền đứng tại cái kia không nhúc nhích.

“Ầm ầm!”

Cái này một đạo kích quang cùng hỏa diễm, dán Quân Thiên cái cổ tìm tới.

Đem sau lưng cái tay kia trực tiếp chém trúng, đem bổ ra.

Quân Thiên sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, không có một tia huyết sắc, hoảng sợ nói không ra lời, tất cả mọi người là há to mồm, bị một màn này làm chấn kinh.

Đây chính là chiến hữu ở giữa tín nhiệm, vừa rồi nếu là Quân Thiên né tránh hoặc là chống cự một chút, hiện tại liền bị tay kia bắt lấy.

Tất cả mọi người một trái tim đều là “Phanh phanh” trực nhảy.

Cái kia bị Dương Thanh Huyền bổ ra tay, tại không trung tuôn ra một đoàn máu tươi, lóe lên lại biến mất không gặp.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2944: Nhìn Rõ Chân Tơ Kẽ Tóc, Diệt Trừ Kình Địch

“Mọi người cực kỳ cẩn thận!”

Quân Thiên gương mặt nháy mắt bị huyết dịch tràn ngập, gào thét một tiếng, yêu hóa ra, đem cảnh giới cùng lực lượng đề thăng đến đỉnh phong, cảnh giác hướng bốn phía nhìn lại.

Những người khác là liều mạng đề phòng.

Nguyệt Kha vội la lên: “Muốn triệu hoán Cửu Nguyên Già Lam bọn hắn sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không muốn! Càng nhiều người ngược lại càng phiền phức.”

Hắn Hỏa Nhãn Kim Tinh bốn phía nhìn lại, đột nhiên song đồng co rụt lại, nhìn chằm chằm cái kia hư không bên trong, đêm dài chậm rãi lưu lại huyết dịch, đưa tay chộp một cái.

Cái kia máu liền hóa thành một đạo quang mang, kích - bắn mà đến, bị hắn bắt vào trong tay, sau đó lóe lên, liền ẩn vào lòng bàn tay không gặp.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, cái kia huyết dịch tựa như là có sinh mệnh giống như, bắt đầu tại của hắn huyết quản bên trong tán loạn, tràn vào đến toàn thân, muốn khống chế thân thể của hắn.

“Tất cả mọi người đi ra! Chính mình cẩn thận đêm dài chậm rãi!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, trên thân bộc phát ra cường đại khí thế, đem mọi người đánh bay ra ngoài, để tránh nhích lại gần mình nhận khó khăn trắc trở.

Tần Tiểu Vũ cả kinh nói: “Dương Thanh Huyền ngươi...”

Dương Thanh Huyền quát: “Ta không sao! Chính các ngươi cẩn thận! Cái này điểm huyết dịch căn bản không khống chế được ta, các ngươi chục triệu chính mình cẩn thận!”

Đám người lập tức khuếch tán ra, tạo thành lẫn nhau chiếu cố phòng ngự trận thế.

Dương Thanh Huyền tay bấm quyết ấn, trong hai mắt một mảnh lãnh sắc, châm chọc nói: “Chỉ bằng một chút huyết dịch liền muốn khống chế ta, không khỏi quá ý nghĩ hão huyền đi?” Nói xong, toàn thân đều vỡ vụn ra, hóa thành ngàn tỉ huyết phù, không ngừng sắp xếp gây dựng lại.

Bên trong có một đoàn huyết dịch, lập tức cảm ứng được nguy hiểm, vội vàng bốn phía va chạm, nghĩ muốn xông ra đến, lại bị những huyết chi kia phù văn vòng vây gắt gao, bị một chút xíu áp bách rơi sinh tồn khống chế.

truy cập https://truyenc

uatui.n e t/ để đọc truyện Đúng lúc này, đột nhiên một đạo quang mang kích - bắn mà tới.

Là một tên võ giả, chẳng biết lúc nào đỉnh đầu đã bị cái tay kia bắt lấy, mặt mũi tràn đầy quỷ dị cùng phẫn nộ, gào thét một tiếng, liền đến Dương Thanh Huyền trước mặt, một kiếm chém bổ xuống!

“Dương Thanh Huyền!”

Quân Thiên mấy người phát hiện thời điểm, đều là hoảng hốt không thôi.

“Hắn lúc nào bị khống chế lại?”

“Ta không biết a, căn bản là phản ứng không kịp.”

Tất cả mọi người là khẩn trương, mà lại từng cái nội tâm sợ hãi, một tên không yếu tại đồng bạn của mình, cứ như vậy không có dấu hiệu nào bị tuỳ tiện bắt lấy, đổi thành mình, sợ cũng giống như vậy bất lực a?

“Hừ!”

Đoàn kia huyết phù bên trong, truyền đến Dương Thanh Huyền khinh thường tiếng cười lạnh, nhưng sau khi ngưng tụ ra mặt sọ đến, lại đưa ra tay liền chộp tới.

“Bành!”

Trực tiếp lấy huyết chưởng bắt lấy cái kia kiếm, một đôi mắt lạnh lẽo nhìn chằm chằm cái tay kia, tràn đầy giọng mỉa mai, nói: “Bắt lấy trình độ gì võ giả, cũng chỉ có thể phát huy ra trình độ gì lực lượng đến, ta nói không sai chứ?”

Khóe miệng của hắn có chút giơ lên, cười lạnh nói: “Mà lại những huyết dịch này bên trong, ẩn chứa ngươi bản thể lực lượng, thiếu một tích liền mãi mãi ít một chút, trừ phi bản thể toàn bộ tổ hợp lại, sở dĩ mất máu về sau, ngươi liền vạn phần lo lắng.”

Người võ giả kia gương mặt dữ tợn, lộ ra kinh hoảng cùng vẻ phẫn nộ, liều mạng dùng kiếm áp dưới, lại không làm nên chuyện gì.

Sau đó người võ giả kia chợt cắn răng một cái, liền bắt đầu tự hành binh giải, muốn từ nổ tung chết Dương Thanh Huyền.

“Ha ha, Thiên Giới chi chủ tự bạo nào có dễ dàng như vậy.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, trực tiếp biến trở về thân thể hoàn chỉnh, chiến kích mới ra, lần nữa hướng tay kia vỗ xuống.

“Xùy!”

Tay kia vội vàng nhoáng một cái, liền muốn chạy trốn.

Dương Thanh Huyền đã sớm chuẩn bị, Hỏa Nhãn Kim Tinh vận chuyển tới cực hạn, nháy mắt liền bắt được tay kia quỹ tích, chiến kích lắc một cái, liền cải biến phương hướng, đuổi theo chém tới.

“Ầm ầm!”

Hư quang nương theo hỏa diễm, hung hăng chém trên tay đó, mà lại cùng lúc trước vết thương trùng hợp, nháy mắt đem tay kia chém thành hai khúc.

“A!.”

Thanh âm thống khổ từ tay kia bên trong truyền tới, hai đoạn cánh tay rơi trên mặt đất, liều mạng nhảy lên giãy dụa, mà lại nghĩ muốn lần nữa sát nhập.

Dương Thanh Huyền dùng chiến kích hướng đại địa cắm xuống, hư quang nổ tung, nháy mắt chặn bọn hắn sát nhập con đường, sau đó tay bấm niệm pháp quyết ấn, Vĩnh Nhiên Chi Khu nháy mắt bạo khởi, tại không trung hóa thành một chưởng ầm vang đánh rơi.

“Bành! Bành!”

Chưởng pháp kích - bắn xuống, hóa thành hai đoàn to lớn ánh lửa, rơi vào cái này hai nửa trên tay, cái kia hỏa diễm hóa rồng, hung hăng cắn hai nửa tay, như cái đinh giống nhau đóng đinh trên mặt đất.

Cái kia hai nửa tay liều mạng giãy dụa, đồng thời bên trong truyền đến khàn giọng tiếng rống giận dữ, nhưng Lục Đạo Huyễn Diễm cường đại dường nào, tràn vào tới tay bên trong, thiêu mỗi một tế bào.

Dương Thanh Huyền một mặt trấn áp trong cơ thể máu tươi, một mặt nhìn chằm chằm cái kia hai nửa tay bị thiêu, đồng thời cảm thấy một loại kỳ dị, tựa hồ ở đây Côn Khư bên trong, Lục Đạo Huyễn Diễm trở nên lợi hại hơn.

Cũng không lâu lắm, cái kia hai nửa tay triệt để bị hỏa táng, một chút kiếp tro đều không còn, hai cỗ hỏa diễm mới tắt mất.

Mà Dương Thanh Huyền trong cơ thể máu tươi, cũng một chút xíu bị trấn áp hòa tan, chuyển hóa thành hắn máu trong cơ thể một phần, để lực lượng toàn thân cũng mơ hồ có chỗ đề thăng.

“Dương Thanh Huyền, không có sao chứ?”

Quân Thiên mấy người lúc này mới vây quanh, ân cần hỏi han.

Dương Thanh Huyền thở hắt ra, nói: “Không có việc gì, chỉ tiếc hi sinh một vị bằng hữu.”

Nguyệt Kha nói: “Chết sống có số, cái này chẳng trách ngươi.”

Tần Tiểu Vũ nói: “Đúng đấy, vừa rồi vô luận là ai bị khống chế, giờ phút này bỏ mình, cũng sẽ không có lời oán giận.”

Tất cả mọi người là nhẹ nhàng gật đầu, bọn hắn mặc dù không muốn chết, nhưng ai cũng có chuẩn bị tâm lý, tại tàn khốc như vậy hoàn cảnh dưới, vẫn lạc là lúc nào cũng có thể chuyện phát sinh.

Quân Thiên cười khổ nói: “Thực lực của ngươi chúng ta là càng phát ra nhìn không thấu, sợ là bảy sao Thiên Giới võ tu, đều không phải ngươi đối thủ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta bất quá là hiểu rõ cái tay này mà thôi, hắn bắt lấy mạnh cỡ nào người, liền có thể phát huy mạnh cỡ nào lực lượng, sở dĩ ta phản ứng đầu tiên chính là hắn khẳng định sẽ khống chế Quân Thiên hoặc là Nguyệt Kha, sở dĩ liền lườm liếc mắt, không nghĩ tới thật bị ta đoán trúng sau. Đằng sau Quân Thiên cùng Nguyệt Kha đều có cảnh giác, cái tay này lại không muốn để cho ta luyện hóa máu tươi, dưới tình thế cấp bách đành phải tùy tiện bắt một cái sơ ý võ giả lao đến, trong mắt của ta, hắn thứ này cũng ngang với là chết chắc.”

Tất cả mọi người là hai mặt nhìn nhau, một trận hoảng sợ.

Quân Thiên nói: “Nếu là ngươi không có ở đây, ta khẳng định bị khống chế lại, sau đó chính là chết trận, tiếp xuống khả năng chính là Nguyệt Kha bị khống chế, tái chiến chết, đại khái suất một cái tay liền để chúng ta toàn quân bị diệt.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đừng nói nhảm, nằm mơ cũng nghĩ không ra nơi này còn có thể gặp được đêm dài chậm rãi tay, đem tiêu diệt cũng coi là trừ đi một tên kình địch, chúng ta tiếp tục đi lên phía trước đi.”

Đám người sơ qua nghỉ dưỡng sức dưới, liền tiếp tục hướng phía trước bay đi.

Bọn hắn trên cơ bản không có năng lượng tiêu hao, Dương Thanh Huyền điều tức một trận, đồng thời thi triển mấy lần ngự hỏa Tiên quyết, phát hiện Lục Đạo Huyễn Diễm quả nhiên mạnh mẽ hơn ở bên ngoài nhiều, đây cũng không phải là Dương Thanh Huyền thực lực đề thăng mang tới lực lượng, mà là nơi đây hoàn cảnh để Lục Đạo Huyễn Diễm nắm giữ càng cường đại hơn lực sát thương, nhưng Dương Thanh Huyền lại nhất thời bán hội không nghĩ ra nguyên nhân.

Bay sau một lúc, Dương Thanh Huyền đột nhiên lòng có cảm giác, nhìn chằm chằm phía trước đại địa, phảng phất nhìn thấy cái gì, vội vàng bay hạ xuống.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2945: Cực Lạc Tịnh Thổ, Tha Hương Ngộ Cố Tri

To lớn sóng nhiệt từ cái kia đạo văn bên trong cách không truyền đến, sở hữu đệ tử thiên tài tất cả đều cảm nhận được, vội vàng vận chuyển chân nguyên chống cự.

Dương Thanh Huyền song đồng co rụt lại, giật mình nói: “Hỏa chi đạo văn!”

Lúc này bay hạ xuống.

Nhìn một cái vô tận đất hoang bên trên, tất cả đều là đạo pháp quy tắc diễn hóa, ngàn tỉ hỏa chi phù văn trên mặt đất trải rộng ra, kéo dài đến vô tận nơi xa.

Dương Thanh Huyền lòng có cảm giác, thân thể một chút hóa thành Vĩnh Nhiên Chi Khu, có loại muốn bị đại địa hút đi vào cảm giác.

Còn lại thiên tài tất cả đều hoảng sợ, không ngừng hướng không trung bay đi, sợ cũng hút xuống dưới, nếu là rơi vào cái kia hỏa văn diễn hóa bên trong, không chết cũng muốn trọng thương.

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi bay cao bay xa một chút, ta đi xuống xem một chút.”

Quân Thiên nói: “Ngươi nhất thiết phải cẩn thận, không thể chủ quan.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Yên tâm đi, ta bản thân liền là Hỏa hệ chi thân, tại phía dưới này như cá gặp nước, liền sợ cao hứng không muốn ra.”

Quân Thiên nghiêm mặt nói: “Nguyên nhân chính là như thế, sợ ngươi phớt lờ, mới phá lệ nhắc nhở.”

Dương Thanh Huyền thần sắc nghiêm lại, nhẹ nhàng gật đầu nói: “Ta hiểu được.”

Nói xong, liền hóa thành một đạo Lưu Hỏa, hướng đại địa rơi xuống.

“Ầm ầm!”

Lưu Hỏa rơi trên mặt đất, lập tức như thác nước tản ra, hướng bốn phía tuôn ra, sau đó một chút xíu bị hút vào khắp mặt đất, rất nhanh không gặp.

Quân Thiên bọn người là thần sắc khẩn trương, nói ra: “Chúng ta lại bay cao xa một chút, kết trận mà đối đãi, bảo đảm an toàn.”

Một đoàn người lập tức hướng cao xa chỗ bay đi.

Dương Thanh Huyền chìm vào đại địa về sau, không khỏi giật mình vạn phần, cái này trong lòng đất, khắp nơi là hỏa hệ nguyên tố tràn ngập, liền như biển lửa, nhưng đại địa nhưng không có hỏa táng, địa thế khôn, hậu đức tái vật, cái này thổ hệ nguyên tố cũng không phải, phát ra trang nghiêm vĩ ngạn, thanh tịnh cực lạc khí tức, thậm chí còn tại bản nguyên thổ thứ hai ngăn chín U Minh thổ phía trên.

“Bản nguyên thổ nguyên tố thứ ba ngăn nghiệp thức rác, chính là động tâm lên niệm nghiệp lực thổ nhưỡng, cùng cái này trang nghiêm thanh tịnh khí tức hoàn toàn tương phản, chẳng lẽ là thứ tư ngăn. Cực Lạc Tịnh Thổ?!”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, lập tức tin tưởng cái này thổ nhưỡng là Cực Lạc Tịnh Thổ, bởi vì là nơi này hỏa chi đạo văn diễn hóa, trực tiếp biến hóa đến thứ tư ngăn Lục Đạo Huyễn Diễm, mà thổ hệ nguyên tố không cấu không sạch, không tăng không giảm, lù lù bất động, chỉ có đồng dạng là thứ tư ngăn bản nguyên nguyên tố, mới có thể lẫn nhau chống lại.

Dương Thanh Huyền tim đập thình thịch, hắn tu luyện thần hoang cổ tinh thể, nếu là có thể thu nạp những này Cực Lạc Tịnh Thổ đồng thời đem chưởng khống, đối với thực lực cùng cảnh giới đề thăng có chỗ tốt cực lớn, như vậy hắn liền có thể nắm giữ hai loại bản nguyên nguyên tố thứ tư ngăn, tại toàn bộ vũ trụ ở giữa sợ đều là độc nhất vô nhị.

Nghĩ đến nơi này, trong lòng một trận lửa nóng, Dương Thanh Huyền huyễn hóa ra chân thân, bắt đầu dung nhập vào cái này khắp mặt đất, điên cuồng hấp thu lửa cùng thổ hai loại nguyên tố.

Đột nhiên, một đạo lăng lệ khí tức phóng tới, nháy mắt đem hắn khóa chặt, quát lên: “Là ai?!”

Dương Thanh Huyền giật mình sững sờ, cả kinh là lại có thể có người, hơn nữa còn có linh trí sẽ nói lời nói, sững sờ chính là thanh âm này thế mà có chút quen tai?

“Hồng hộc”, vô số hỏa chi nguyên tố vọt tới, đem thổ nguyên tố bài xích mở, nháy mắt đem Dương Thanh Huyền bao lấy, hình thành một cái cự đại hỏa nguyên tố không gian.

Ở đằng kia trong ngọn lửa, chậm rãi hiển hiện một thân ảnh, mở ra hai con ngươi nhìn chăm chú tới.

“Là ngươi!”

Hai người đều là sững sờ.

Cái kia trong lửa thân ảnh, lại là ngày đó ứng kiếp chiến bên trong Vô Hoa.

Sát na đối mặt về sau, Vô Hoa liền lệ quát một tiếng, không gian của “Lửa” bên trong phù văn phun trào, huyễn hóa thành mảng lớn trải qua quyết, trực tiếp hiển hóa thần thông, hướng Dương Thanh Huyền oanh kích mà tới.

“Tha hương ngộ cố tri, lại là chủ nợ, không may.”

Dương Thanh Huyền cười một tiếng dài, hướng lui về sau đi.

Vô Hoa giờ phút này đã hoàn toàn chưởng khống Lục Đạo Huyễn Diễm, mà lại thực lực lớn vì tinh tiến, trực tiếp ngang bằng Dương Thanh Huyền sáu sao Thiên Giới trung giai.

Vô Hoa trong mắt tràn đầy hoảng sợ, hắn cho là mình tốc độ lên cấp đã là không cách nào tưởng tượng, còn trông cậy vào ở đây vọt tới bảy sao Thiên Giới về sau, liền ra ngoài tìm Dương Thanh Huyền phiền phức, tặng hắn lĩnh hộp cơm.

Nằm mơ cũng không nghĩ tới, lại ở chỗ này gặp phải, mà lại đối phương cũng đã là sáu sao Thiên Giới trung giai.

“Thật sự là trong mệnh ta kiếp! Lần này nhất định phải tiễn ngươi về tây thiên!”

Vô Hoa lực lượng toàn thân đều bạo phát đi ra, cái kia không gian của “Lửa” kết giới nháy mắt trở nên tròn trịa, giống như tường đồng vách sắt.

Dương Thanh Huyền lóe lên, giơ tay lên, hóa thành hỏa diễm đao, trực tiếp chém vào trong kết giới.

“Xùy!”

Cái kia Lục Đạo Huyễn Diễm kết giới, liền bị đánh ra một đường vết rách.

Dương Thanh Huyền khẽ cười một tiếng, lẻn ra ngoài.

“Đáng chết a!”

Vô Hoa khí rống to, đem kết giới vừa thu lại, tại trong tay huyễn hóa thành một thanh hỏa kiếm, đưa mắt nhìn lại, phát hiện bên trong lòng đất, thế mà đã mất đi Dương Thanh Huyền bóng dáng.

“Làm sao có thể?”

Vô Hoa kinh hãi, lập tức đem thần thức khuếch tán, bao phủ phạm vi vạn dặm.

Hắn không tin Dương Thanh Huyền có thể tại cảm giác của hắn hạ đào tẩu, dù sao hai người mấy năm trước mới đại chiến một trận, lẫn nhau ở giữa vẫn là có sâu hơn hiểu rõ.

“Ra!”

Vô Hoa quát lên: “Ngươi cũng chỉ có thể trốn ở trong đất làm con rùa đen rút đầu sao?”

Dương Thanh Huyền đã cùng đại địa hoàn toàn hòa làm một thể, đồng thời mượn nhờ Cực Lạc Tịnh Thổ lực lượng che giấu chính mình khí tức.

Đột nhiên đại địa chấn động, thổ hệ nguyên tố nhảy lên kịch liệt đứng lên, từ bốn phương tám hướng tuôn hướng cái kia Lục Đạo Huyễn Diễm, hình thành một cái cự đại thổ kết giới vây quanh, đem Vô Hoa khỏa ở bên trong.

“Cái gì?!”

Vô Hoa kinh hãi, thất thanh nói: “Ngươi còn nắm trong tay bản nguyên thổ? Cái này, đây không có khả năng!”

Nhưng bốn phương tám hướng phun trào Cực Lạc Tịnh Thổ khí tức, đem trong lòng của hắn ảo tưởng triệt để chấn diệt.

Nơi này nguyên bản ngay tại bên trong lòng đất, thổ hệ nguyên tố nhấp nhô dưới, hình thành ngàn vạn trượng to lớn bình chướng, đồng thời vô số thổ phù văn tại bốn phương tám hướng lấp lóe, đem thời không cùng quy tắc đều phong cấm lại.

Vô Hoa kinh hãi phía dưới, thử mấy lần thuấn di ra ngoài, đều bị Cực Lạc Tịnh Thổ cản lại, kinh sợ liều mạng hướng phía trước huy kiếm.

“Phanh phanh!”

Mỗi một kiếm đều chém ở đồng dạng vị trí bên trên, muốn đem không gian bổ ra.

“Địa thế khôn, lấy hậu đức tái vật!”

Dương Thanh Huyền thanh âm tại khắp mặt đất vang lên, trong hư không hiện ra hai tay kết ấn, cái kia bị chém nứt đại địa, “Ù ù” vang vọng phía dưới, không ngừng từ đi phục hồi như cũ, để Vô Hoa công kích thất bại trong gang tấc.

“Đáng chết a! Có loại ra đánh với ta một trận!”

Vô Hoa nổi giận rống to, toàn thân hỏa diễm lưu động, hình thành to lớn lửa vòng, bao phủ tại quanh thân xoay tròn.

Hắn giờ phút này là đời này lực lượng đỉnh phong, nội tâm to lớn kiềm chế muốn tìm Dương Thanh Huyền cho hả giận, lại bị nặng nề chi đại địa lực lượng vây khốn, càng làm cho kiềm chế chi tình gấp đôi bộc phát.

“Thiểu năng, ba năm không gặp, sự thông minh của ngươi tuyệt không tăng trưởng a, ta hiện tại không phải liền là đang cùng ngươi một trận chiến sao? Chẳng lẽ lại muốn ta đứng tại cái này bất động đảm nhiệm ngươi đánh, mới là đánh một trận?”

Dương Thanh Huyền mỉa mai cười nhạo âm thanh truyền đến.

Vô Hoa lớn phẫn nộ quát: “Rùa đen rút đầu! Đi chết đi!”

Lục Đạo Huyễn Diễm nháy mắt thúc đến cực hạn, vô số hỏa văn thẩm thấu tiến khắp mặt đất, vô số màu đỏ văn tự tại tầng dưới chót bên trong lít nha lít nhít hiển hiện, thể hiện ra bản nguyên lực lượng áo nghĩa.

Hắn tuyệt không ngốc, biết tiếp tục bị nhốt đi xuống, tình huống chỉ có thể càng ngày càng hỏng bét, đại địa chi lực bản ngay tại ở hùng hậu trầm ổn, liên tục không ngừng, huống chi nơi này vốn là tầng dưới chót bên trong, mỗi kéo dài một giây, chính mình liền nhiều một phần nguy hiểm, chỉ có thể bộc phát ra toàn bộ lực lượng, bức bách Dương Thanh Huyền tiến vào quyết chiến.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2946: Thổ Chi Cự Nhân, Chưởng Khống Thứ Tư Ngăn

“Liệt Diễm Địa Ngục!”

Vô Hoa hét lớn một tiếng, hóa thành hung ác pháp tướng, toàn người khoác hỏa chi chiến giáp, giống như là từ trong địa ngục ra Tử thần, mặt lộ vẻ hung quang.

Vô số hỏa chi nguyên tố áp súc tới, chuyển vào đến quanh thân tinh vòng bên trong, diễn hóa đạo văn.

Bốn phương tám hướng Cực Lạc Tịnh Thổ bị nướng ra một vòng màu đen, nhưng rất nhanh liền bị mới thổ hệ nguyên tố bổ sung, toả sáng đổi mới hoàn toàn, tiếp tục hướng ở giữa thúc đẩy, đè ép không gian sinh tồn.

Cuối cùng, Vô Hoa quyết ấn cùng một chỗ, Liệt Diễm Địa Ngục chiêu đột nhiên bộc phát, thông thiên triệt địa, tập trung lực lượng đi lên không phóng đi.

Hắn sớm liền tính toán tốt, tứ phía cùng phía dưới đều là vô tận đại địa, muốn xông mở độ khó cực lớn, đánh trúng lực lượng đi lên phương xung kích là nhất cử chỉ sáng suốt.

“Ầm ầm!”

Đáng sợ hỏa diễm như bén nhọn ưng trảo, xé rách đại địa, không ngừng đi lên phương kéo dài.

Tần Tiểu Vũ bọn người ở tại cao xa chỗ, đều nhìn trợn mắt hốc mồm, phía dưới hoa mắt đạo văn hiện ra, giống là có người tại đấu tranh, từng cái khẩn trương nhìn xem.

Sau đó, bọn hắn liền thấy đến đại địa bên trong bạo khởi vô số cường hoành thổ hệ nguyên tố, vô cùng tốc độ bất khả tư nghị ngưng tụ thành một ngọn núi, nhẹ nhàng trấn áp trên mặt đất.

Sơn phong phía trên, một thân ảnh tay bấm quyết ấn, chính là Dương Thanh Huyền.

“Là Dương Thanh Huyền!”

Quân Thiên cả kinh nói: “Hắn tại cùng người chiến đấu! Chúng ta xuống dưới hỗ trợ.”

“Đừng vội, chờ thấy rõ tình huống!”

Nguyệt Kha vội vàng đem đám người ngăn lại, nói ra: “Dương Thanh Huyền thực lực cùng trí tuệ đều mạnh mẽ hơn chúng ta quá nhiều, nếu là hắn cần viện trợ khẳng định sẽ kêu gọi chúng ta.”

Tần Tiểu Vũ nói: “Nguyệt Kha nói rất đúng, chúng ta trước tĩnh quan một trận, xem ra Dương Thanh Huyền là nắm giữ chủ động.”

Hạ Phương Dương Thanh Huyền tay bấm quyết ấn, toàn thân đều là thổ hệ nguyên tố uốn lượn, hai mắt Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn chằm chằm phía dưới, khóe miệng giơ lên một tia cười lạnh.

Hắn nhìn ra Vô Hoa muốn thần thông áo nghĩa, mà lại đoán được Vô Hoa khẳng định sẽ đi lên không đột phá, sở dĩ lặng yên phía dưới ngưng tụ một tòa Thổ hệ cự sơn áp ở trên mặt đất.

Quả nhiên, không có mấy hơi thở, phía dưới liền truyền đến to lớn tiếng ầm ầm, toàn bộ đại địa rung động, rạn nứt ngàn dặm, đồng thời trong cái khe đều tuôn ra đáng sợ Lục Đạo Huyễn Diễm, liền liền toà kia Thổ hệ cự sơn vậy “lốp bốp” xuất hiện vô số khe hở, bị chấn “Ầm ầm” rung động, rất có đổ sụp chi thế.

“Làm sao có thể?!”

Phía dưới Vô Hoa sắc mặt đại biến, liều mạng một kích toàn lực, muốn xốc lên đại địa chạy đi, lại phát hiện mặc kệ như thế nào liều mạng, đều từ đầu đến cuối xé không mới đầu trên đỉnh tầng này Thổ hệ không gian, lực lượng hao hết về sau, hỏa diễm khô héo xuống tới, cái kia chống ra không gian trực tiếp đổ sụp.

Dương Thanh Huyền song đồng co rụt lại, cười lạnh một tiếng, hai tay kết ấn, quát: “Động đất nứt giết!”

Thủ ấn phía trước, hiện ra một mảnh hoàng quang, lít nha lít nhít tản ra, sau đó quang mang lóe lên, biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, đại địa bên trên hiện ra mảng lớn ánh sáng màu vàng, giăng khắp nơi như hình lưới rải trên mặt đất, sau đó “Ầm ầm” bạo hưởng, bên trong phương viên mười dặm, nháy mắt bị giảo sát thành bột mịn.

Mà lại lấy cái kia cự sơn làm trung tâm, một cỗ khó có thể tưởng tượng nứt giết lực lượng truyền xuống tiếp, trực thấu vạn dặm địa tầng.

“Ầm ầm!”

Mặt đất không ngừng chấn động, từng tầng từng tầng thổ nhưỡng bị phân thành bột mịn, đặc biệt là Dương Thanh Huyền thủ ấn chính phía dưới, càng là hình thành một cỗ Thổ hệ vòng xoáy, giảo sát bên trong hết thảy.

Đúng lúc này, một đạo hỏa diễm phá đất mà lên, phóng hướng thiên khung.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, trong tay quyết ấn tách ra, biến hóa một chút lần nữa kết ấn, quát: “Thổ chi cự nhân!”

“Ầm ầm!”

Vô số thổ hệ nguyên tố tại thân thể bốn phía lượn vòng, Dương Thanh Huyền thân thể nháy mắt bành trướng, hóa thành to lớn thần hoang cổ tinh thể, Cực Lạc Tịnh Thổ giáp trụ che phủ toàn thân, trực tiếp tay giơ lên, lòng bàn tay bạo khởi mảng lớn quang huy, liền hướng cái kia đạo hỏa quang vỗ xuống.

Cự bàn tay to trấn áp xuống, phảng phất có vô số cự sơn hư ảnh tại bàn tay bốn phía xoay quanh, hung hăng oanh trên ánh lửa kia, đem hắn không ngừng đè xuống.

Trong ngọn lửa chớp động lên Vô Hoa cái bóng, kinh sợ hét lớn: “Có loại quang minh chính đại đánh! Dạng này đùa nghịch âm mưu thủ đoạn, có gì tài ba.”

“Bành!”

Tiếng nói vừa nói xong, liền bị hung hăng chụp trên mặt đất, ánh lửa nổ vỡ ra đến, trực tiếp bị ép vào địa tầng.

“Thiểu năng!”

Dương Thanh Huyền khinh thường mắng một tiếng, sau đó đại thủ nâng lên, hai tay nắm tay, “Rầm rầm rầm” không ngừng vung vẩy, vô số quyền ảnh trong hư không hiển hiện, đánh về phía đại địa.

Mỗi một quyền đều giống như tinh cầu va chạm, mà lại tốc độ nhanh không thể tưởng tượng nổi, mặt đất chấn động âm thanh liên miên cùng một chỗ, cơ hồ không có bất luận cái gì khoảng cách.

Quyền phong hạ thỉnh thoảng có ánh lửa tuôn ra, nhưng bất quá ủng hộ sát na, liền triệt để chôn vùi.

“Bành bành bành!”

Nắm đấm không ngừng đánh ở trên mặt đất, Dương Thanh Huyền oanh thoải mái lâm ly, dạng này cực hạn vận chuyển thổ hệ nguyên tố, để cái kia Cực Lạc Tịnh Thổ năng lượng không ngừng tràn vào trong cơ thể, tạo dựng cùng tái tạo hắn thần hoang cổ tinh thể.

Đại lượng thổ phù văn ở trên người lấp lóe, lít nha lít nhít có ngàn tỉ nhiều, tiến hành sắp xếp gây dựng lại.

Quân Thiên bọn người nhìn kinh hãi không thôi, nhưng thấy Dương Thanh Huyền chiếm cứ tuyệt đối thượng phong, đối thủ kia tựa hồ bị đánh nhão nhoẹt, cũng liền dừng lại ở phía xa cảnh giác quan sát, tùy thời chuẩn bị tới cứu viện.

Dương Thanh Huyền đánh gần nửa canh giờ, cái kia Thổ chi cự nhân thân thể "Ầm ầm" một tiếng sụp đổ mở, trực tiếp hóa thành bột mịn, như thác nước vẩy xuống.

"Dương Thanh Huyền!"

Tất cả mọi người là tâm thần chấn động, liền muốn xông lên đi.

Nguyệt Kha vội vàng ngăn lại, nói: "Hắn không có chuyện gì, các ngươi cẩn thận cảm thụ khí tức của hắn."

Đám người cái này mới phát giác, Dương Thanh Huyền mặc dù vỡ vụn, nhưng thổ hệ nguyên tố to lớn uy năng không giảm trái lại còn tăng.

Ở đằng kia vô số bột mịn bên trong, một chút xíu màu vàng huỳnh quang phiêu đãng mà lên, tại không trung tái tạo một tôn người khổng lồ thân thể.

Như pho tượng, có cao ngàn trượng lớn, sắc mặt đóng băng, tay bấm quyết ấn, toàn thân tản mát ra trang nghiêm vĩ ngạn, thanh tịnh cực lạc khí tức.

Sau đó màu vàng thần huy từ thổ thân thể bên trong lưu chuyển mà ra, toàn thân làn da trở nên tinh tế nhu hòa, tản mát ra hào quang màu vàng óng, đồng thời pháp tướng trang nghiêm, cho người ta một loại thần thanh tâm thà cảm giác.

“Cực Lạc Tịnh Thổ!”

Nguyệt Kha cả kinh nói: “Thổ nguyên tố thứ tư ngăn!”

Tất cả mọi người là trong lòng cuồng loạn, bọn họ cũng đều biết Dương Thanh Huyền nắm trong tay hỏa chi nguyên tố thứ tư ngăn, hiện tại lại có thổ nguyên tố thứ tư ngăn?

“Cái này, cái này còn có thiên lý sao?!”

“Vạn cổ đến nay, sợ là lại không có người thứ hai ngưu B như vậy.”

“Đừng nói hai loại nguyên tố thứ tư ngăn cản, liền xem như đồng thời chưởng khống hai loại bản nguyên nguyên tố, đều là phượng mao lân giác.”

Tất cả mọi người là cười khổ không thôi, giữa người và người chênh lệch, có đôi khi so với người cùng vật ở giữa chênh lệch còn muốn lớn.

Mặc dù tất cả mọi người là ước ao ghen tị, nhưng nam bắc hai bộ vũ trụ thiên tài cùng Dương Thanh Huyền quan hệ đều cũng không tệ lắm, nội tâm đều là tâm tình vui sướng.

Chỉ bất quá trong lòng mọi người đều sinh nghi, cái kia bị đánh nổ người là ai?

Lúc này, Dương Thanh Huyền mở mắt ra, nhìn hướng phía dưới, cười lạnh nói: “Vô Hoa, ta biết ngươi không chết, tại tụ lực chờ cơ hội đào tẩu, nhưng ngươi cảm thấy, lấy trí thông minh của ta, sẽ cho ngươi cơ hội như vậy sao? Nếu thật muốn còn sống, ngươi biết phải làm sao.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2947: Làm Người Quy Củ, Kính Hoa Thế Giới

Cái kia bị đánh nổ khắp mặt đất, “Bành” một tiếng sáng lên một chút ngọn lửa, sau đó phóng đại, hóa thành một đóa hỏa liên.

Trên mặt cánh hoa chớp động lên đại đạo phù văn, chầm chậm xoay tròn.

Dương Thanh Huyền song đồng co rụt lại, nhận ra đóa này hoa sen là một món pháp bảo, chính là ngày đó tại Thái Thanh Thánh Điện bên trong cứu được Vô Hoa một mạng, đồng thời che chở hắn đào tẩu pháp khí.

Hoa sen kia vừa thu lại, Vô Hoa liền hiện thân mà ra, toàn thân đốt hỏa diễm thiêu đốt, sắc mặt cực độ trắng bệch, mặc dù có hoa sen hộ thể, nhưng hiển nhiên còn là bị trọng thương, mặt mũi tràn đầy vẻ kinh nộ, cắn răng cả giận nói: “Ngươi đến cùng muốn làm cái gì?”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Cái này lời nói cần phải ta hỏi ngươi a? Ta chỉ là chui vào đại địa tu luyện, liền bị ngươi công kích, ngươi còn có mặt mũi đến hỏi ta?”

Vô Hoa sắc mặt một trắng, nói ra: “Nói như vậy, chỉ là một đợt hiểu lầm.” Hắn ôm quyền chắp tay, nói ra: “Vậy bây giờ không sao, ta đi trước.”

Quân Thiên bọn người là không còn gì để nói, thầm nghĩ: “Người này đầu óc có hố sao? Nào có dễ dàng như vậy đi sự tình.”

Bọn hắn không biết Vô Hoa đến tự thượng giới Thái Thanh

Thánh Điện, kiêu ngạo cùng cảm giác ưu việt thẩm thấu đến tận xương tủy, liền liền nói nhiều một câu, đều cảm giác là đối ngươi ban ân, có thể dạng này buông xuống tư thái tỏ thái độ, hắn thấy liền đã đủ cho Dương Thanh Huyền mặt mũi.

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi biết ta giờ phút này muốn nói cái gì sao?"

Vô Hoa hỏi: "Muốn nói cái gì?"

Dương Thanh Huyền quát: "Thảo ngươi đại gia! Ta mặc kệ ngươi đến từ địa phương nào, hiện tại gặp ta, là rồng ngươi cũng phải cho ta cuộn lại, là hổ ngươi cũng phải cho ta nằm sấp! Nếu không ta liền trực tiếp lột ngươi da, dùng chân giẫm trên mặt của ngươi, nhìn ngươi còn kiêu ngạo đi nơi nào." Hắn cười lạnh nói: "Bất quá đây cũng là ngươi lớn lao vinh hạnh, về sau đi đến đâu đều có thể cùng người nói khoác, ngươi gương mặt này bị chân của ta giẫm qua, có thể dài mặt mũi."

Vô Hoa mặt mũi tràn đầy vẻ hoảng sợ, giận dữ hét: "Sĩ khả sát bất khả nhục, ta đã hạ thấp tư thái, ngươi còn muốn thế nào?!"

Dương Thanh Huyền chỉ là lạnh lùng nhìn chằm chằm hắn, nói ra: "Trước tiên ta hỏi ngươi, quy củ đã hiểu ra chưa? Không có hiểu lời nói trước hết dạy ngươi làm người quy củ, sau đó chúng ta mới hảo hảo đàm, cũng chính là ngươi trước dùng mặt cùng lòng bàn chân của ta tấm đàm một chút."

Vô Hoa tức đến cơ hồ muốn ngất đi, nhưng nghĩ đến loại tràng cảnh đó, còn không bằng chết đi coi như xong, toàn thân run rẩy nói ra: "Đã hiểu."

Dương Thanh Huyền nói: "Hi vọng ngươi là thật đã hiểu, nếu không sẽ rất lúng túng, ta lại hỏi ngươi, ngươi làm sao sẽ ở nơi này?"

Vô Hoa nói ra: “Không biết.” Thấy Dương Thanh Huyền sắc mặt bất thiện, vội vàng lại nói: “Trận chiến ngày đó sau ta liền đã hôn mê, bị bảo sen hộ tống đến đây. Sau khi tỉnh lại phát hiện nơi đây ngày địa nguyên tố cực kì nồng đậm, mà lại đều là quy tắc bản nguyên, để ta mừng rỡ như điên, thế là liền lưu ở nơi đây tu luyện, tựa hồ trôi qua mấy năm, đang muốn qua một thời gian ngắn rời đi nơi đây, ai biết liền gặp ngươi.”

Hắn mặt mũi tràn đầy oán giận chi sắc, nguyên bản muốn rời đi nơi đây cũng là đi tìm Dương Thanh Huyền phiền phức, nghĩ không ra lại là phiền phức của mình.

Mà lại càng làm cho hắn bi phẫn không hiểu chính là, lần trước hai người cảnh giới giống nhau, một trận chiến đánh được thiên băng địa liệt, tương xứng, Dương Thanh Huyền bất quá là dựa vào đầu cơ trục lợi mới thắng chính mình.

Lần này gặp nhau, cảnh giới vẫn là đồng dạng, kết quả mấy chiêu phía dưới, chính mình liền bại.

Đôi này lòng tự tôn của hắn tạo thành to lớn thương tích, so vết thương trên người còn nghiêm trọng hơn được nhiều.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, hắn tự nhiên nhìn ra được Vô Hoa không có nói sai, nguyên bản còn trông cậy vào từ trên thân Vô Hoa hỏi ra chút gì, xem ra hắn cũng cái gì cũng không biết.

“Ngươi biết đây là địa phương nào sao?” Dương Thanh Huyền ôm một chút hi vọng mà hỏi.

đọc truyện ở https://truyencuatui.net/

Vô Hoa lắc đầu.

“Quả nhiên, mẹ de!” Dương Thanh Huyền nội tâm thầm mắng một câu.

Vô Hoa nói: “Bất quá nơi đây thiên địa quy tắc cùng bản nguyên nguyên tố như thế sinh động, ta đoán có lẽ là nơi đây vũ trụ sáng thế chi địa.”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, nói ra: “Nơi này có sáng tạo vùng vũ trụ này tiên liên.”

“Sang Thế Tiên Liên?!”

Vô Hoa giật nảy cả mình, lập tức giật mình nói: “Các ngươi là vì cái kia Sang Thế Tiên Liên mà đến?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chính là, Sang Thế Tiên Liên khai sáng ra vùng vũ trụ này, bây giờ đã là tịch diệt trạng thái, nhưng chúng ta nhu cầu cấp bách tìm tới nó. Ngươi có thể có biện pháp nào? Nếu là ngươi có thể trợ giúp ta, ta có thể lưu ngươi một mạng.”

Vô Hoa giận không kềm được, hắn thế mà muốn luân lạc tới muốn thay người bán mạng đến bảo vệ tính mạng tình trạng, vốn muốn nói hai câu sĩ khả sát bất khả nhục loại hình mạo xưng mạo xưng mặt mũi, nhưng nhìn thấy Dương Thanh Huyền cái kia khuôn mặt lạnh như băng về sau, vẫn là nói ra: “Ta ngẫm lại xem.”

Lúc này Quân Thiên mấy người cũng bay tới.

Dương Thanh Huyền thuyết minh sơ qua một chút Vô Hoa lai lịch, cùng chính mình cùng hắn nguồn gốc, nghe được tất cả mọi người không còn gì để nói.

Vô Hoa nói ra: “Kỳ thật các ngươi dạng này bốn phía tìm lung tung, là tìm không thấy Sang Thế Tiên Liên, bởi vì là nơi này thời không quy tắc đều cùng bên ngoài không tầm thường, các loại bản nguyên chi lực rực rỡ hiện ra, lại trải qua thời gian dài như vậy diễn hóa, thế giới chân thật sợ là đã sớm bị che giấu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nói rõ một chút.”

Vô Hoa thấy Dương Thanh Huyền không hiểu, lập tức tìm hồi một chút tự tin và cảm giác ưu việt, nói ra: “Chúng ta thấy khí sơn hà đại địa, trên bản chất đều tại trôi qua biến hóa, Sát Na Sinh Diệt, là ảo ảnh trong mơ mà không phải thế giới thực tướng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu được, ngươi là nói chúng ta giờ phút này thấy Côn Khư thế giới, cũng là rất nhiều bản nguyên chi lực nhân duyên hòa hợp hạ diễn sinh ra ảo ảnh trong mơ?”

Vô Hoa nói: “Chính là! Ngoại giới bản nguyên chi lực xa không bằng nơi này, đều diễn hóa ra năm màu rực rỡ kính hoa thế giới, huống chi nơi này bản nguyên chi lực như thế dày đặc, đản sinh ra ảo ảnh trong mơ càng có mê hoặc tính, để người tìm không ra thực tướng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Quả nhiên có chút đạo lý, không hổ là thượng giới xuống tới, trí thông minh không cao nhưng tầm mắt không tệ.”

Vô Hoa nghe thấy tán dương, có chút lâng lâng đứng lên, nhưng nghe thấy một câu cuối cùng, lập tức mặt giận dữ, hiện ra hung ác chi tướng.

Dương Thanh Huyền khẽ cười nói: “Theo ý kiến của ngươi, vậy chúng ta hiện tại phải làm gì?”

Vô Hoa trùng điệp hừ một tiếng, nói: “Chính là ở đây tu luyện, cảm ngộ các loại bản nguyên chi lực, không ngừng đột phá tự thân lĩnh ngộ, lấy sờ đạt thực tướng, mới có thể tìm ra tiên liên.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói ra: “Mặc dù chúng ta không thời gian đang gấp, nhưng trực tiếp ngay tại chỗ tu luyện, tựa hồ không ổn đâu? Ngươi ở đây tu luyện hơn ba năm, nhưng có cảm ngộ đến thực tướng?”

Vô Hoa nghiêm mặt nói: “Cảm ngộ từng tới.” Trong mắt của hắn tinh mang lấp lóe, chậm rãi nói ra: "Nếu không ngươi cho rằng ta vừa nói chính là mình trống rỗng tưởng tượng ra tới? Đều là ta trong tu luyện, chưởng khống Lục Đạo Huyễn Diễm về sau, dần dần tiến vào nơi đây thực tướng bên trong, mới minh bạch trong đó mấu chốt."

Dương Thanh Huyền vội vàng hỏi: "Thực tướng bên trong nhưng có tiên liên? Muốn như thế nào mới có thể cảm ứng thực tướng, nhưng có pháp môn?"

Vô Hoa nói: "Ta mặc dù cảm ứng được thực tướng, nhưng vẫn chưa qua dừng lại thêm, ta vừa đến đối với thực tướng không có hứng thú, thứ hai sợ bên trong có không hiểu nguy cơ, mà nhu cầu của ta chỉ là rèn luyện ngòi lửa. Các ngươi chỉ cần ở chỗ này tu luyện các loại bản nguyên lực lượng, khẳng định có cơ duyên tiến vào thực tướng bên trong."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2948: Tín Hiệu Cầu Cứu, Bản Nguyên Hóa Linh

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, nói với đám người: "Mọi người riêng phần mình tản ra tu luyện đi, tìm kiếm đối với mình mình có lợi bản nguyên nguyên tố, nếu là có cơ hội tiến vào thực tướng, liền lập tức tìm kiếm tiên liên. Mưa nhỏ, ngươi phóng thích tín hiệu, triệu tập Cửu Nguyên Già Lam bọn họ chạy tới."

Tần Tiểu Vũ sững sờ nói: "Thật muốn ngay tại chỗ tu luyện? Ngươi liền không sợ người này lừa ngươi?"

Vô Hoa giận dữ nói: "Bản tọa nói một là một, xưa nay không gạt người!"

Dương Thanh Huyền nói: "Ta tin tưởng hắn nói, bất quá..." Hắn cười gằn nói với Vô Hoa: "Ngươi cũng phải đi theo chúng ta cùng một chỗ, thẳng đến chúng ta hoàn thành nhiệm vụ sau mới có thể đi."

Vô Hoa sắc mặt đại biến, cả giận nói: "Nếu là các ngươi nhiệm vụ một mực không xong được, cái kia ta chẳng lẽ không phải cả một đời không thể đi rồi?!"

Dương Thanh Huyền nhìn xem hắn, lạnh lùng nói: "Nói không sai."

Vô Hoa khí gương mặt trướng màu đỏ bừng, lại lại không dám lấy mạng đi phản kháng.

Tần Tiểu Vũ cười nói: "Tốt, dù sao chúng ta có nhiều thời gian."

Đang muốn lấy ra pháp bảo phóng thích tín hiệu, đột nhiên nơi xa truyền đến thanh âm dồn dập, từng đạo chín màu hào quang hiển hiện, giống như pháo hoa nở rộ, bao phủ hơn phân nửa bầu trời.

“Là tín hiệu cầu cứu! Mà lại là đẳng cấp cao nhất.”

Nguyệt Kha cả kinh nói: “Cửu Nguyên Già Lam bọn hắn gặp được phiền toái!”

Tần Tiểu Vũ sắc mặt biến hóa, lập tức khôi phục bình thường, nhẹ khẽ cười nói: “Để bọn hắn ăn chút đau khổ cũng tốt.”

Nguyệt Kha cau mày nói: “Đây chính là đẳng cấp cao nhất tín hiệu, chứng minh gặp được phiền phức cực kỳ đáng sợ.”

[truyen cua t

ui | Net] Tần Tiểu Vũ khẽ nói: “Cực kỳ đáng sợ chúng ta liền càng phải chậm một chút quá khứ, để tránh chính mình rơi vào đi.”

Nam bộ vũ trụ đám người cũng đều “Hắc hắc” cười vài tiếng.

Bọn hắn cho tới nay liền cùng đông tây hai bộ vũ trụ thiên tài bất hòa, cũng không muốn bốc lên nguy hiểm tính mạng đi cứu bọn họ.

Đổi lại là chính bọn hắn lâm vào hiểm cảnh, đối phương sợ cũng không thế nào sẽ đến.

Nguyệt Kha nhìn ra nam bộ vũ trụ tâm tư của mọi người, chính mình lãnh đạo bắc bộ vũ trụ đám người thì là một bộ không quan trọng dáng vẻ, nhẹ khẽ thở dài: “Dạng này không tốt lắm đâu.” Sau đó một đôi mắt nhìn về phía Dương Thanh Huyền, chờ hắn định đoạt.

Dương Thanh Huyền nói: “Mọi người cùng nhau ra, đương nhiên phải đồng tâm hiệp lực, cùng thuyền cùng chung, mặc kệ trước kia có bất luận cái gì ân oán, lúc này đều muốn buông xuống, bởi vì chúng ta không chỉ có là vì chính mình mà chiến, cũng là vì toàn bộ vũ trụ tương lai mà chiến. Đại cục phía dưới, quan hệ gì đều muốn buông xuống.”

Đám người đồng thanh nói: “Rõ!”

Nguyệt Kha lộ ra mỉm cười mê người, trong mắt ba quang chớp động.

Bốn bộ vũ trụ tập huấn thiên tài, tại riêng phần mình địa bàn bên trên, không khỏi là giống như Vô Hoa cao ngạo cùng trời sinh cảm giác ưu việt người, huống chi tại một hệ liệt tàn khốc tập huấn bên trong sống đến nay, càng là ai đều không phục nhân vật hung ác, nhưng duy chỉ có Dương Thanh Huyền, có thể nhất hô bách ứng, tuyệt đại đa số người đều là tâm phục khẩu phục, cho dù còn có số rất ít nội tâm không phục, cũng không dám biểu lộ ra.

“Đi thôi.”

Dương Thanh Huyền vung tay lên, liền hóa ra to lớn độn quang, đem tất cả mọi người tính cả Vô Hoa cùng nhau bao phủ, sau đó hướng nơi xa kích - bắn đi.

Cái kia độn quang tại không trung lóe lên, liền hóa thành to lớn huyết sắc, chớp mắt biến mất không thấy gì nữa.

Huyết Độn thuật là Dương Thanh Huyền chỗ có thần thông bên trong mạnh nhất độn thuật.

Nhưng dù vậy, đem huyết độn thuật thôi động đến cực hạn, cũng hao phí nửa canh giờ, mới tiến vào Cửu Nguyên Già Lam bọn hắn phóng thích tín hiệu lĩnh vực.

“Cái đó là...”

Dương Thanh Huyền mấy người không khỏi kinh hãi, chỉ thấy phía trước một mảnh đen kịt, đủ loại quái vật đáng sợ trong bóng đêm xuất hiện, không ngừng công kích đông tây hai bộ đệ tử thiên tài, yếu ớt chiến đấu quang mang ở đằng kia trong bóng tối không ngừng hiển hiện, chính là võ giả chân nguyên ánh sáng, nhưng số lượng đã giảm phân nửa.

Trong mọi người bắt đầu lo lắng, biết cái này trong thời gian thật ngắn, đã tử vong hơn phân nửa người.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn lại, phát hiện những trong bóng tối kia quái vật, tất cả đều là hóa linh thân thể, cơ hồ đánh bất tử dáng vẻ, rất nhiều tán loạn về sau, còn có thể lần nữa ngưng tụ.

Bất quá để hắn sơ qua an tâm là, những quái vật này mặc dù kì lạ, nhưng tu vi tất cả bảy sao Thiên Giới phía dưới, liền không có vượt qua bảy sao Thiên Giới, cái này có lẽ cũng là Côn Khư bản thân áp chế.

Vô Hoa nói ra: “Là ngầm chi bản nguyên hóa linh.”

Nguyệt Kha cả kinh nói: “Ngầm chi bản nguyên?”

Vô Hoa gật đầu nói: “Nói ám chi quy tắc cũng được, thiên địa vạn vật, đều có bản nguyên, ánh sáng, ngầm, thời gian, giết chóc, từ bi chờ chút, đều đều có bản nguyên, mà những vật này chính là ngầm chi bản nguyên hóa linh.”

Đám người cẩn thận nhìn lại, giữa thiên địa cái kia cỗ hắc ám, quả nhiên tràn ngập quy tắc bản nguyên, giống to lớn sương mù lồng giam, đem tất cả mọi người bao phủ ở bên trong, vô pháp đột phá ra.

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy ngươi nhưng có ứng đối chi pháp?”

Vô Hoa cười lạnh nói: “Đem những này bản nguyên hóa linh giết, sau đó sắp tối chi bản nguyên đánh tan liền tốt. Các ngươi nhìn những này bản nguyên lực lượng giống như cuồn cuộn không hết dáng vẻ, nhưng làm sao có thể? Cho dù tại bên trong lòng đất, Thổ hệ hóa linh cũng không có khả năng cuồn cuộn không hết, trên thực tế, chúng ta liền không tính quá đến, những này ngầm chi bản nguyên cũng sắp bị đồng bạn của ngươi tiêu diệt sạch sẽ.”

Tần Tiểu Vũ cười nói: “Nói như vậy, chúng ta cũng không có gì nguy hiểm, mọi người nhanh lên đi.”

Dương Thanh Huyền đưa tay đưa nàng ngăn lại, nói: “Chậm rãi.” Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, hướng cái kia trong bóng tối nhìn lại, ngưng tiếng nói: “Tựa hồ không chỉ là ngầm chi bản nguyên hóa linh, còn giống như có những vật khác.”

Vô Hoa sững sờ nói: “Những vật khác?” Lập tức cười nói: “Ngươi quá lo lắng, nơi này cũng chỉ có ngầm chi bản nguyên.”

Thoại âm rơi xuống, cái kia hắc ám đột nhiên truyền đến gào thét cùng giết chóc âm thanh, giống như là có thiên quân vạn mã giáng lâm, sau đó hiện ra đại lượng khuôn mặt cổ quái sinh linh, toàn thân bị tím đen, màu xanh sẫm các loại nhan sắc bao phủ, từng cái hung thần ác sát, giết ra.

Cửu Nguyên Già Lam mấy người hoảng sợ muôn dạng, nháy mắt lộ ra vẻ tuyệt vọng.

Thật vất vả sắp tối hóa linh giết không sai biệt lắm, lại chạy ra những này không biết là cái gì quỷ vật.

Vô Hoa kinh ngạc nói: “Cái này, cái này...”

Thực sự là bị đánh mặt, hắn mặt mo đỏ ửng, nói: “Đây là Sát Lục bản nguyên hóa linh, kỳ quái a, hai loại bản nguyên hóa linh không nên xuất hiện cùng một chỗ a, mà lại nơi này rõ ràng là ngầm chi bản nguyên bao phủ thiên địa, làm sao sẽ có Sát Lục bản nguyên xuất hiện? Đồng thời loại này bản nguyên là cực kì hiếm thấy, quái tai quái tai.” Hắn tràn đầy không hiểu bộ dáng.

“Trước mặc kệ, cứu người!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, liền tay cầm chiến kích, toàn thân hỏa diễm thiêu đốt, cái thứ nhất xông vào trong bóng tối.

Quân Thiên, Nguyệt Kha mấy người gấp bận bịu vọt vào theo.

Vô Hoa đứng ở bên ngoài quan chiến, do dự muốn hay không đi, phát hiện Dương Thanh Huyền ánh mắt thỉnh thoảng chằm chằm ra, tựa hồ đang nhìn chăm chú hắn, để hắn rùng mình, sắc mặt một trắng, suy nghĩ một chút, liền oán tăng “Hừ” một tiếng, toàn thân bạo khởi hừng hực liệt diễm, xông vào bên trong chiến trường kia.

Cửu Nguyên Già Lam mấy người gặp một lần Dương Thanh Huyền ra trận, đều là mừng rỡ không thôi, cái kia tuyệt vọng chi tình quét sạch sành sanh, tất cả đều là tinh thần đại chấn, gào thét lớn thẳng hướng những hóa linh kia.

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền mấy người nháy mắt đem những giết chóc kia linh ngăn trở, to lớn chiến đấu trong bóng đêm bộc phát, sắp tối chi bản nguyên một chút xíu tách ra, mà Sát Lục bản nguyên lại là bắt đầu lan tràn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2949: Lẫn Nhau So Đấu, Phía Sau Màn Thao Túng

Dương Thanh Huyền đột nhiên lòng có cảm giác, những này bản nguyên hóa linh thần trí cực thấp, vì cái gì chỉ công kích mình mấy người, mà hai loại bản nguyên ở giữa hóa linh lại sẽ không tự động công kích?

Hắn đột nhiên nhớ tới Vô Hoa nói “Quái tai”, xem ra tình huống này hoàn toàn chính xác có chút không đúng, Vô Hoa mặc dù thiểu năng, nhưng tại thượng giới ở lâu, mà cái kia Thái Thanh Thánh Điện khẳng định không phải là phàm chi địa, tầm mắt vẫn phải có.

“Chẳng lẽ là có người ở sau lưng điều khiển?”

Dương Thanh Huyền trong lòng giật mình, nếu thật là như thế, liền muốn vạn phần cẩn thận.

Hắn chậm lại trong tay giết địch tốc độ, bắt đầu bản thân điều tức, bảo trì trạng thái đỉnh phong, đồng thời một mặt nhẹ nhàng truyền âm, đem chính mình phỏng đoán cùng Vô Hoa, Quân Thiên mấy người xác minh, đồng thời truyền đạt ra đi.

Dương Thanh Huyền một đường liều mạng huyết độn tới, trong cơ thể tiêu hao rất lớn, hiện tại còn thừa không đến một nửa, cảm giác được phía sau có người điều khiển về sau, lập tức một bên nuốt đan dược, khôi phục thể năng, một bên khống chế giết địch tốc độ.

Những này hóa linh đa số là tại sáu sao Thiên Giới, mà không ít là sáu sao Thiên Giới đỉnh phong, chính là không có một cái vượt qua bảy sao, Dương Thanh Huyền ứng phó mặc dù phí sức, nhưng cũng không có quá lớn nguy hiểm.

Đối với sáu sao Thiên Giới đỉnh phong, cũng chỉ là mấy chiêu mà thôi.

Đây là hắn tại bảo thủ chiến đấu dưới, nếu là trạng thái toàn bộ triển khai, khẳng định một chiêu một cái.

Vô Hoa liền triệt để trạng thái toàn bộ triển khai, hỏa quyền trong bóng đêm oanh đến đánh tới, mặc kệ là cảnh giới gì, đều là một chiêu chết một cái, biểu hiện dũng mãnh nhất lợi hại, để Cửu Nguyên Già Lam bọn người nhìn ngây người, thầm nghĩ: “Người kia là ai?”

Đúng lúc này, bốn phương tám hướng truyền đến to lớn tiếng gầm gừ, vô số quái vật cất bước mà đến, trực tiếp đi vào trong bóng tối.

Những quái vật kia toàn thân từ lít nha lít nhít cuộn chỉ tạo thành, giống như không có thực tế thân thể, tất cả đều là quy tắc biến thành.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, hắn một chút liền nhận ra những vật này, là không nguyên tố hóa linh, giơ tay nhấc chân ở giữa, liền đem không gian gọt sạch, hoặc là đánh nổ, nháy mắt liền đả thương nặng không ít võ giả.

Không nguyên tố chính là thiên địa sơ khai lúc, theo Địa, Thủy, Hỏa, Phong về sau xuất hiện thứ năm đại nguyên tố, uy lực vô tận, cho dù đồng dạng sáu sao Thiên Giới đỉnh phong, sức chiến đấu cũng ở xa ngầm chi bản nguyên cùng Sát Lục bản nguyên bên trên.

Xông vào chiến trường không nguyên tố hóa linh có ba bốn trăm tên nhiều, trong đó sáu sao Thiên Giới trở lên có bảy tám mươi tên, một chút liền cho Dương Thanh Huyền mấy người lớn lao áp lực.

Tần Tiểu Vũ cả kinh nói: “Khẳng định là có người điều khiển!”

Tại những không kia nguyên tố hóa linh uy áp dưới, tất cả mọi người da đầu run rẩy, liền liền Vô Hoa đều đổi sắc mặt, Cửu Nguyên Già Lam chờ Đông Tây Bộ vũ trụ thiên tài, liền càng là mặt không có chút máu, cơ hồ muốn trực tiếp cơn sốc.

Dương Thanh Huyền quát: “Đừng quản nhiều như vậy, trước hết giết! Ta liền không tin phía sau người kia có thể khống chế càng nhiều bản nguyên hóa linh, hắn có bao nhiêu, ta liền giết bao nhiêu!”

Lập tức, lại không có sức mạnh bảo lưu, duy nhất một lần đem ba viên cấp tốc khôi phục thể năng đan dược nuốt vào trong bụng, liền thi triển ngự hỏa Tiên quyết, hóa thành ngàn vạn đạo hỏa long gào thét mà đi.

Vô Hoa cũng là đem lực lượng trèo thăng đến đỉnh phong, trái tay khẽ vẫy Long Thần Hỏa Vũ, phải tay khẽ vẫy Liệt Diễm Địa Ngục, đồng loạt giết dưới, tựa hồ cố ý cùng Dương Thanh Huyền so đấu, sinh ra to lớn hỏa diễm hiệu quả, hoàn toàn không thua bởi Dương Thanh Huyền thiên long ẩn hiện.

“Ầm ầm!”

Cái kia mấy trăm tên không nguyên tố hóa linh, bị hai người đỉnh phong hỏa diễm một kích, nháy mắt liền chết thảm hơn mười người, trong hư không nổ vỡ ra, hình thành to lớn chân không sóng, khiến năng lượng trong thiên địa cực kì hỗn loạn.

Dương Thanh Huyền cười to nói: “Lại đến!”

truy⁂cập https://truyencuatui.ne

t/ để đọc truyện Vận chuyển ngự hỏa Tiên quyết, không trung hiện ra mười hai địa chi hỏa luân, sau đó nháy mắt phân giải ra, bài sơn đảo hải lực lượng bỗng nhiên phóng tới tiến đến.

Vô Hoa hai tay quyết ấn phi tốc biến hóa, chẳng biết thi triển chính là thần thông gì, nhưng cực kì tối nghĩa huyền diệu, từng vòng từng vòng hỏa quang từ trên thân hiện lên mà ra, trong hư không hóa thành từng tòa hỏa chi tinh vân vòng xoáy, phân bố toàn bộ vòm trời.

“Lưu Tinh Hỏa Quyền!”

Vô Hoa quyết ấn cùng một chỗ, quát to.

Toàn thân hỏa diễm bộc phát đến cực hạn, cơ hồ biến đến mức hoàn toàn trong suốt.

Cái kia từng tòa hỏa chi tinh vân, xoay tròn dưới, hóa thành to lớn lưu tinh nắm đấm, hung hăng oanh kích xuống, giống như là trên trăm đạo dắt lấy to lớn đuôi ánh sáng lưu tinh, muốn va chạm ở trên mặt đất.

“Oanh! Oanh! Oanh!”

Những Lưu Tinh Hỏa Quyền kia toàn bộ đánh vào không hóa linh trên thân, cơ hồ mỗi một quyền đều muốn đánh chết một tên, mà bắn nổ không khí sóng lại lôi cuốn lửa cháy diễm nổ tung, giống như là tuyệt mỹ pháo hoa.

Chiêu này mới ra, cơ hồ tất cả mọi người đình trệ xuống tới, kinh hãi nhìn qua cái này đáng sợ tràng cảnh, bị một chiêu này rung động thật sâu ở.

Vô Hoa hăng hái dáng vẻ, phảng phất tìm về chính mình thân là Thái Thanh Thánh Điện đệ tử tôn nghiêm cùng cảm giác ưu việt.

“Cái này ngu xuẩn vật...”

Dương Thanh Huyền trong lòng đánh giá một câu, nhưng đối với Thái Thanh Thánh Điện thần thông tuyệt học, vẫn là mười phần tán thưởng cùng hướng tới.

Những không kia nguyên tố hóa linh tại Lưu Tinh Hỏa Quyền dưới, chết bốn năm mươi tên.

Dương Thanh Huyền cùng Vô Hoa hai người mới đều ra hai chiêu, liền đánh chết gần một nửa không nguyên tố hóa linh.

Những hóa linh kia mặc dù không có cái gì thần trí, nhưng cũng cảm ứng được một chút không ổn bầu không khí, xung kích tốc độ biến chậm lại.

Quân Thiên mấy người thì là liều mạng giết lấy trong bóng tối nguyên bản những hóa linh kia.

Đột nhiên một đạo tiếng kêu thảm thiết trong bóng đêm vang lên, sau đó đạo thứ hai, đạo thứ ba...

Toàn là võ giả thanh âm.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, bỗng nhiên quay đầu, chỉ thấy trong bóng tối một đạo cực mạnh huyết sắc quang mang tại xuyên qua.

Mỗi chớp lên một cái, liền thu hoạch được một tên võ giả tính mạng.

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động mãnh liệt, cái kia huyết quang thi triển chính là Huyết Độn thuật, bên trong mơ hồ có bóng người.

“Là ai?!”

Dương Thanh Huyền lệ quát một tiếng, không lo được đối phó không nguyên tố hóa linh, mãnh quay người lại, tiện tay cầm chiến kích vọt tới.

Cái kia huyết quang lại chớp động mấy lần, giết mấy tên võ giả.

“Không được! Hàm Hàm đi mau!”

Dương Thanh Huyền nghẹn ngào kêu lên, chỉ thấy cái kia huyết quang chớp động phía dưới, phóng tới một người chính là Tạ Hàm.

“Đừng a!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, phát cuồng vọt tới, đồng dạng là hóa thành huyết quang.

Đạo nhân ảnh kia trì trệ, tựa hồ bị Dương Thanh Huyền thanh âm kêu dừng xuống, tại Tạ Hàm trước người xuất hiện sát na đình trệ, nhưng nháy mắt lại hóa chảy máu ánh sáng, đem Tạ Hàm một quyển, trực tiếp biến mất tại nguyên địa.

Dương Thanh Huyền một kích nháy mắt chém tới, “Oanh” một tiếng, liền rơi vào khoảng không.

Chỉ thấy nơi xa một đoàn huyết quang, đem Tạ Hàm hoàn toàn bao lấy, lơ lửng trên hư không, cái kia huyết quang chậm rãi hóa ra một đạo nhân cái bóng, sắc mặt âm trầm, đưa tay bắt lấy Tạ Hàm tuyết trắng cổ, nhìn qua Dương Thanh Huyền cười quái dị nói: “Ha ha, đây là nữ nhân của ngươi?”

“Không phải! Mau thả nàng.”

Dương Thanh Huyền lo lắng nói.

“Đã không phải, ngươi khẩn trương cái gì, cái kia ta liền giết nàng.”

Thân ảnh kia ngón tay đâm thủng Tạ Hàm cái cổ, một tiết đầu ngón tay cắm - đi vào, Tạ Hàm đau rên rỉ, toàn thân run lẩy bẩy, thẳng đổ mồ hôi lạnh, máu tươi từ miệng vết thương không ngừng chảy xuống.

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Đúng đúng, là nữ nhân của ta, ngươi mau thả nàng, có lời gì chúng ta hảo hảo nói.”

“Nếu là nữ nhân của ngươi, vậy thì càng thả ghê gớm.”

Thân ảnh kia trên mặt hàn quang lóe lên, năm ngón tay vồ lấy, Tạ Hàm cái cổ nháy mắt nổ vỡ ra đến, một cái đầu bay ra ngoài.

“Đừng a!.”

Quân Thiên thống khổ nghẹn ngào kêu to, bi phẫn đến cực điểm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2950: To Lớn Thống Khổ, Quy Tắc Áp Chế

Tất cả mọi người trái tim đều là kịch liệt run rẩy một chút, nhìn xem Tạ Hàm cái kia không đầu thi bị thân ảnh kia nắm trong tay, nội tâm hiện lên không hiểu bi phẫn.

Quân Thiên càng là một ngụm máu phun tới, to lớn bi thống nước vọt khắp toàn thân, tăng thêm chiến đấu bên trong chịu trọng thương, chỉ cảm thấy lung lay sắp đổ, đau thương khóc ròng nói: “Hàm Hàm...”

“Phốc!” Dương Thanh Huyền kêu lên một tiếng đau đớn, cũng là một cái tâm huyết phun ra, mắt tối sầm lại, kém chút ngất đi, Tạ Hàm bộ dáng trong đầu không ngừng hiển hiện, từ tại thiên thu huyễn cảnh lần thứ nhất gặp nhau, đến một mực chiến đấu đến hiện tại, các loại tràng cảnh rõ mồn một trước mắt, nháy mắt trào lên, mà trước mắt lại chỉ còn lại một bộ không đầu thi.

Huyết lệ từ hai mắt bên trong bão tố bắn ra, nội tâm tràn đầy to lớn bi ai.

“A!.”

“Ta muốn giết ngươi!”

Dương Thanh Huyền thống khổ rống to, hai mắt bắt đầu, máu đỏ tươi sắc lan tràn toàn thân, ngàn tỉ huyết chi phù văn trong thân thể bạo loạn, muốn đem Huyết Thân nổ tung.

Chiến kích kim quang tại trong tay lóe lên, liền hóa thực mà ra, rất nhanh bị máu tươi toàn bộ bao lấy, ném một cái mà ra, tại không trung gào thét phía dưới, hóa thành huyết chi Phượng Hoàng, trảm kích mà đi.

Đạo thân ảnh kia song đồng co rụt lại, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, lạnh lùng nói: “Huyết ảnh bất tử thân?” Hắn hừ một tiếng, trước người năng lượng trực tiếp bạo mở, đem Tạ Hàm thân thể nổ vỡ nát, sau đó song tay vồ một cái, vô số quy tắc bản nguyên tụ đến, có hắc ám, giết chóc, ngang ngược, phẫn nộ, huyết tinh chờ chút, ngưng tụ thành một cái hoa mỹ năng lượng màu đen cầu, cùng trước người chậm rãi nở rộ, hóa thành hắc liên.

Dương Thanh Huyền song đồng co rụt lại, trông thấy người này trong con ngươi, bày biện ra một mảnh tinh hồng sen chi pháp ấn, cùng Phạm Vô cực kì tương tự, cùng cái kia Tham Cật Xà pháp ấn lại là giống nhau như đúc, bất quá màu sắc khác biệt.

Hắn chấn động trong lòng, lập tức đoán được người này thân phận, khẳng định là tham giận si chậm nghi bên trong người, hơn phân nửa là giận, si, nghi.

Người này mặc dù có thể thành thạo sử dụng quy tắc bản nguyên, nhưng vẫn như cũ là sáu sao Thiên Giới cảnh giới đỉnh cao, bị cái này Côn Khư quy tắc áp chế.

Cái kia hắc liên nở rộ phía dưới, vô số mặt trái bản nguyên hiện lên mà ra, giống như là mở ra vạn ác nguồn gốc.

“Ầm ầm!”

Thiên Khư biến thành Huyết Phượng hoàng, trực tiếp bị hắc liên lực lượng ngăn trở, sau đó những mặt trái kia bản nguyên cuồng tuôn đi qua, đem máu tươi cùng khí uẩn lực lượng nhiễm ô.

Dương Thanh Huyền quát lên một tiếng lớn, “Chết!”

Bỗng nhiên cách không một trảo, chiến kích phi tốc xoay tròn, từng đạo kim quang kích - bắn ra, chém vỡ những mặt trái kia chi bản nguyên.

Gấp rút mà phẫn nộ khí minh thanh, giống như là đang phát tiết Dương Thanh Huyền cảm xúc, đãng xuất mắt trần có thể thấy sóng âm, hướng bóng người kia giảo giết đi qua.

Dương Thanh Huyền trợn mắt tròn xoe, lóe lên liền xông lên trước, đem chiến kích nắm trong tay, một chiêu Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu giữa trời đánh xuống!

“Oanh!”

Kích quang trảm trên hắc liên, bộc phát ra to lớn xé rách lực lượng, hung hăng phá vỡ hắc liên cùng phía trên mặt trái bản nguyên năng lượng.

Người kia song đồng co rụt lại, bắn - ra vẻ giật mình, gấp vội vàng hai tay bấm niệm pháp quyết, đem năng lượng rót vào trong đài sen.

“Ầm ầm!”

Đài sen lực lượng đạt được tăng cường, đem kích quang cùng Dương Thanh Huyền cái kia phức tạp năng lượng ngăn trở.

Hai người riêng phần mình đem hết toàn lực, trong hư không bên trên đối kháng liều mạng.

Cường đại lực lượng hình thành linh áp, gột rửa bát phương, phụ cận một chút hóa linh cùng võ giả, nhận lực lượng kia xung kích, đều là hoảng sợ hướng nơi xa độn đi.

Tất cả mọi người là trong lòng hoảng sợ, cùng vì sáu sao Thiên Giới, làm sao chênh lệch liền to lớn như thế?

Hai người này liều mạng lực lượng, sợ là có thể quét ngang toàn trường, bảy sao Thiên Giới cũng không thể phát huy ra.

Vô Hoa sắc mặt âm trầm lợi hại, trùng điệp lạnh hừ một tiếng, Dương Thanh Huyền trên thân bạo phát đi ra đáng sợ năng lượng, để hắn thật vất vả nhặt lên tự tin và cảm giác ưu việt, lần nữa nhận xung kích, phẫn nộ mà âm trầm hướng những không kia nguyên tố hóa linh đánh tới, phát tiết cảm xúc trong đáy lòng.

“Quân Thiên!”

Tần Tiểu Vũ vội vàng bay qua, đỡ lấy Quân Thiên, đồng dạng lệ rơi đầy mặt, nói: “Ngươi nhất định muốn chịu đựng a!”

“Hàm Hàm... Ô ô ô...”

Quân Thiên khóc không kềm chế được, thiên thu thất tử bên trong, hắn cùng vị sư muội này quan hệ tốt nhất, hai người lại cùng nhau bị trúng tuyển tập huấn, kinh lịch đủ loại sinh tử gặp trắc trở, sớm đã thành tốt nhất hồng nhan tri kỷ, Tạ Hàm vẫn lạc, xa so với để hắn đi chết còn muốn thống khổ gấp một vạn lần.

“Ta muốn giết hắn! Ta muốn giết hắn!”

Quân Thiên hai mắt phun máu, toàn thân da thịt nháy mắt da bị nẻ cùng căng phồng lên, cuồng bạo năng lượng từ trong cơ thể nổ tung ra, hình thành từng vòng từng vòng tinh vòng khuếch tán, trực tiếp biến thành thượng cổ Thần thú Phì Di chân thân.

Trên thân lực lượng càng là không ngừng đi lên bão tố thăng, trên đỉnh đầu hiện ra tầng một to lớn linh áp, phát ra “Ầm ầm” thanh âm, đem hắn ra sức tăng lên lực lượng áp chế.

Tần Tiểu Vũ bị cỗ lực lượng này chấn khai, giật mình nhìn xem, “Quy tắc áp chế!” Nàng hét lớn: “Đừng nhắc lại thăng lực lượng, nơi này có Côn Khư quy tắc áp chế, là không thể nào xông qua bảy sao Thiên Giới.”

Quân Thiên tại to lớn phẫn nộ bên trong, sáu sao Thiên Giới đỉnh phong lực lượng nổ tung, tướng đến bên trên đột phá bình cảnh đánh nát, nhưng thủy chung vô pháp đem cảnh giới tăng lên tới bảy sao Thiên Giới, ngược lại bị chèn ép thống khổ không thôi.

Tần Tiểu Vũ khổ sở khóc ròng nói: “Quân Thiên, ngươi muốn ổn định chính mình a!”

Quân Thiên trong mắt huyết lệ chảy ngang, một chút trông thấy xa xa người kia, gào thét một tiếng liền vọt tới.

“Tuyệt Địa Thần Quyền!”

Phì Di chân thân bỗng nhiên đấm ra một quyền, toàn thân lân phiến nổ lên, đáng sợ năng lượng hình thành vòng xoáy, đánh nát thương khung, như một đạo tinh thần vọt tới.

Người kia song đồng co rụt lại, lộ ra vẻ giật mình.

Nhưng sau một khắc, cái kia kinh hãi tán đi, nhẹ nhàng thở ra, nói: “Ta còn cho rằng ngươi không có ý định xuất hiện đâu.”

“Hừ, ta vốn là không muốn tới, ai biết ngươi liền những này cặn bã đều không thu thập được, bất đắc dĩ đành phải hiện thân. Nghi Quỷ, ngươi thật làm cho ta thất vọng a.”

Ngay tại Quân Thiên phía trước, đột nhiên xuất hiện một đạo mảnh mai thân ảnh, tóc dài như thác nước tản ra, là tên sắc mặt đóng băng nữ tử, trong mắt tràn đầy giọng mỉa mai chi sắc, tay giơ lên, tay bấm quyết ấn, hướng phía trước một chút.

Thanh Nguyệt giống như quang huy từ nàng đầu ngón tay tràn ra, hình thành mênh mông to lớn trận pháp.

“Oanh!”

Quân Thiên một quyền hung hăng oanh trên trận pháp này, lập tức đem vô số trận văn áp vỡ nát, cường đại quyền kình thậm chí đem trận pháp kích biến hình, xung kích tại nữ tử thủ ấn bên trên.

Nữ tử sắc mặt biến hóa, lộ ra một tia khó mà tin kinh sợ, trong miệng quát to một tiếng, phun ra một chữ phù, sau đó tay ấn nhất biến, lần nữa áp hướng về phía trước.

“Ầm ầm”, cái kia trận pháp lập tức bị lâm không chữa trị, đem Quân Thiên một quyền hoàn chỉnh ngăn cản trở về.

“Ha ha, thế nào? Kém chút kinh ngạc đi, hừ, xem ra ngươi cũng không gì hơn cái này, còn nói ta.” Cùng Dương Thanh Huyền liều mạng nam tử kia lộ ra cuồng tiếu giọng mỉa mai chi sắc.

“Hừ, ta bất quá là khinh địch một chút, đừng bắt ngươi chính mình rác rưởi cùng ta đánh đồng, ta liền giết tiểu tử này cho ngươi xem!”

Nữ tử kia trên mặt sát cơ thoáng hiện, tại không trung nhoáng một cái, liền hướng Quân Thiên tiến lên, năm ngón tay mở ra, có cực nhỏ sợi tơ tại đầu ngón tay quấn quanh, đột nhiên một chút liền kích - bắn đi ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2951: Nghi Thần Nghi Quỷ, So Đấu Tiêu Hao

Quân Thiên hình thể to lớn, nhưng linh mục thần thông cùng cảnh giới là trạng thái đỉnh phong, mặc dù cái kia dây nhỏ khó mà bắt giữ, nhưng nháy mắt liền cảm ứng được, lóe lên liền bắn tới.

Nữ tử cười nhạo một tiếng, liên tục gảy mười ngón tay, từng đạo tế mang phá không mà đi, rất nhanh Quân Thiên bốn phía đều hiện đầy các loại dây nhỏ.

Những giây nhỏ này cẩn thận nhìn một cái, lại tất cả đều là từ ký tự tạo thành, cũng không phải là thực thể.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, lộ ra chấn kinh cùng vẻ lo lắng, lấy hắn đối bản nguyên nguyên tố cảm ứng, một chút liền cảm giác được cái kia sợi tơ không phải bình thường, là một loại nào đó đẳng cấp bản nguyên kim, đồng thời tại không trung huyễn hóa, nhìn như lộn xộn, lại là tại bố trí một cái đáng sợ trận pháp.

Quân Thiên cho dù phát hiện, cũng đã khốn tại trong đó, một chút khó mà thoát ly.

Nam tử đối diện nhìn ra hắn tâm tư, cười lạnh nói: “Mình lập tức liền phải chết, còn có tâm tư quan tâm chính mình đồng bạn?”

“Ngươi tại nói ngươi chính mình sao?”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh chuyển trở về, nhìn chằm chằm hắn, lạnh giọng nói: “Hôm nay liền tính chủ tử các ngươi Phạm Vô tới, cũng không thể nào cứu được ngươi!”

Nam tử kia sắc mặt đại biến, cả giận nói: “Ngậm miệng! Ngươi là ai, cũng dám gọi thẳng Phạm Vô đại nhân tục danh! Giống như ngươi sâu kiến, nếu không phải nơi đây có Côn Khư áp chế, ở bên ngoài ta vài phút có thể diệt đi một cái tinh cầu như vậy nhiều!”

“Diệt ngươi MLGB!”

Dương Thanh Huyền phẫn nộ quát: “Ngươi ngu như vậy -D, ta đã giết mấy cái tinh cầu nhiều như vậy, không ngại lại nhiều giết ngươi một cái!”

Chiến kích bỗng nhiên đè xuống, lực lượng toàn thân lần nữa bộc phát đề thăng.

“Ầm ầm!”

Hư quang hỗn hợp có Lục Đạo Huyễn Diễm trên đài sen tàn phá bừa bãi, trên mặt cánh hoa lập tức hiển hiện lít nha lít nhít vết rạn.

Người kia hoảng hốt, vội vàng lại bấm niệm pháp quyết ấn, đem hắc liên ổn định.

Nội tâm của hắn kinh hãi đã đến mức độ không còn gì hơn, hắn cùng nữ tử kia chính là Phạm Vô thủ hạ tham giận si chậm nghi bên trong nghi, nghi mặt trái ý niệm, huyễn hóa thành hai người, nữ Nghi Thần, nam Nghi Quỷ, hai người tại hỗn độn thời đại, đều là chín sao Thiên Giới đỉnh phong tồn tại, hợp thể phía dưới, có thể trực tiếp bước vào thập tinh, cùng bốn người khác đặt song song, có thể nói là chân chính đứng ở vùng vũ trụ này đỉnh phong nhân vật.

Tại một lần kia phong ấn đại chiến bên trong, bị trọng thương tại Côn Khư bên trong, một mực hôn mê bất tỉnh, lần nữa chưa tỉnh lại, phát hiện Côn Khư đã phong bế, căn bản là không có cách ra ngoài, chỉ có thể ngưng lại ở đây, đồng thời lực lượng bị áp chế đến bảy sao Thiên Giới phía dưới.

Hai người thử qua các loại biện pháp, từ đầu đến cuối khác biệt đột phá, cho dù là hợp thể, cũng vô pháp đột phá bảy sao Thiên Giới, chỉ có thể phiền muộn bị vây ở cái này, không có việc gì liền tu luyện bản nguyên chi lực.

Hai người cũng nhiều lần tiến vào thực tướng bên trong, nghĩ muốn tìm rời đi biện pháp, lại hoảng sợ phát hiện Sang Thế Tiên Liên tồn tại, mà lại mỗi lần tiến vào thực hiện, đều trực tiếp bị tiên liên áp chế, dọa đến bọn hắn không dám đến gần nữa.

Nhàm chán phía dưới, liền thử nghiệm luyện chế cùng chưởng khống những nguyên tố này cùng bản nguyên hóa linh, hi vọng một ngày kia có thể rời đi nơi đây, còn có thể mang theo một nhóm không tệ lực lượng ra ngoài.

Không nghĩ tới phong ấn không có mở, lại chờ được Dương Thanh Huyền mấy người.

Đối với Nghi Thần Nghi Quỷ mà nói, đây là lớn lao kinh hỉ, đã có người có thể tiến đến, như vậy có lẽ có thể tìm tới ra ngoài chi pháp, chí ít những này người khẳng định là muốn đi ra ngoài, trên người bọn họ có lẽ có rời đi biện pháp.

Cho nên trực tiếp triệu tập các loại hóa linh tới, muốn đem Dương Thanh Huyền mấy người toàn bộ ngăn chặn.

Lại tuyệt đối không ngờ rằng, trước mắt cái này tên chỉ có sáu sao Thiên Giới trung kỳ nam tử, lại có thể cùng hắn chiến tương xứng, đôi này Nghi Quỷ mà nói, là lớn lao kinh sợ cùng không thể tin được, cùng không thể nào hiểu được.

Hắn nhưng là từ chín sao Thiên Giới đỉnh phong bị áp chế lại, đại đạo lĩnh ngộ cùng thần thông áo nghĩa thế nhưng là chín sao

Thiên Giới đỉnh phong mới có thể có, đồng thời trường kỳ cùng Nghi Thần hợp thể, cho dù là thập tinh lĩnh ngộ, cũng cảm ngộ rất nhiều, căn bản không tin tưởng sáu sao Thiên Giới đỉnh phong bên trong có người có thể chống lại hắn.

Có thể bây giờ đối phương liền tính cả giai đều không phải, vẫn còn so sánh hắn thấp hơn hai cấp, cái này khiến hắn đầu óc đều là mộng, hoàn toàn không cách nào lý giải cùng suy nghĩ.

“Ngươi rốt cuộc là ai?!”

Nghi Quỷ cắn răng nói, không ngừng đem bí pháp cùng năng lượng đánh vào hắc liên bên trong, đem Dương Thanh Huyền lực lượng một chút xíu đẩy trở về, chậm chạp thu hồi chưởng khống quyền.

Nơi này có cực lớn mặt trái bản nguyên năng lượng, xem như hắn sân nhà, lại thêm hắn thực lực bản thân, hoàn toàn không có thua đạo lý, hắn cho rằng Dương Thanh Huyền chỉ là nhất thời nổi giận dưới, mới phát huy ra vượt xa bình thường lực lượng, cũng chỉ có hiểu như vậy.

“Ngu xuẩn vật! Giết ngươi người, ta nói còn chưa đủ rõ ràng sao?!”

Dương Thanh Huyền chỗ mi tâm hào quang tỏa sáng, Vĩnh Nhiên Chi Khu nháy mắt hóa thành ba đại thần thể, cường hoành quang huy khuấy động ra, mi tâm càng là Thái Cực ấn xoay tròn, sau đó tay trái bấm niệm pháp quyết, hướng phía trước một chụp.

Tấm kia Thái Cực Lưỡng Nghi Phù nháy mắt xoay tròn mà ra, một chút áp phía trên hắc liên.

“Không có khả năng!”

Nghi Quỷ tròng mắt đều muốn rơi ra tới, nghẹn ngào kêu lên: “Thái Cực Lưỡng Nghi Phù?!”

“Ầm ầm!”

Linh phù xoay tròn dưới, Thái Cực Đồ mở rộng, bao phủ ngàn dặm không gian.

Nghi Thần đang cùng Quân Thiên triền đấu, cũng là mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, lộ ra vẻ hoảng sợ.

Liền liền những mặt trái kia năng lượng bản nguyên hóa linh, cũng từng cái nhận Thái Cực Đồ áp chế.

“Không có khả năng! Quá hoang đường.”

Nghi Quỷ nghẹn ngào kêu lên, sắc mặt trở nên trước nay chưa từng có trắng bệch, nội tâm không hiểu “Lộp bộp” một chút, có loại muốn hỏng việc cảm giác.

Thái Cực Lưỡng Nghi Phù thế nhưng là phong ấn Côn Khư Hỗn Độn Linh Bảo, bọn hắn tại Côn Khư vô số năm, tự nhiên cảm giác qua vô số lần, trước mắt Linh phù cùng phong ấn bên trên tựa hồ có nhỏ bé khác nhau, nhưng trên đại thể giống nhau như đúc, cái này điểm khác nhau hắn tưởng rằng Dương Thanh Huyền chưởng khống không đủ thuần thục tạo thành, cũng không nghĩ tới khả năng này là một tấm hàng nhái.

“Ta nói qua, hôm nay liền xem như ngươi chủ tử tới, cũng không thể nào cứu được ngươi! Khi ngươi giết chết Hàm Hàm một khắc này, liền chú định chân trời góc biển, tận cùng vũ trụ, đều lại không ngươi nơi sống yên ổn!”

Dương Thanh Huyền trên thân lực lượng nhiều lần bạo phát đi ra, thông qua Thái Cực Lưỡng Nghi Phù cùng chiến kích Thiên Khư khuấy động ra ngoài, hắn lại tay trái vừa lật, lấy ra mấy viên thuốc trực tiếp nuốt vào.

Là Nam Đẩu tinh quân dùng tiểu đạo đạo quả luyện chế cực phẩm đan dược, không cần tiền giống như tùy tiện nuốt ăn, cái kia tiêu hao lực lượng phi tốc đi lên bổ sung.

Dương Thanh Huyền tại cùng Nghi Quỷ đánh nhau chết sống sau một lúc, cũng phát hiện đối phương đáng sợ, phổ thông chiến pháp sợ là rất khó chiến thắng đối phương, thế là không tiếc bất cứ giá nào liều pháp bảo thần thông cùng các loại lực lượng cường đại, chính mình bằng vào chính là đeo trên người đại lượng linh đan diệu dược.

Đế tộc nạp toàn vũ trụ tư chất nguyên, không hạn chế luyện đan luyện khí, cung ứng bọn hắn, Dương Thanh Huyền tin tưởng chỉ cần Nghi Quỷ năng lượng không phải vô cùng vô tận, vĩnh viễn không khô cạn, liền nhất định sẽ bị chính mình mài chết.

Nghi Quỷ cắn răng nhếch miệng, sắc mặt dị thường khó coi, Thái Cực Đồ cùng Thiên Khư hoàn toàn chính xác chèn ép hắn lực có thua, hét lớn: “Nghi Thần, mau giết người kia đến trợ ta!”

Nghi Thần cũng minh bạch Dương Thanh Huyền đáng sợ, lập tức tăng tốc trong tay công kích, mười ngón tung bay dưới, rất nhanh liền kết thành một tòa cự đại kim hệ trận pháp, lơ lửng không trung, đem Quân Thiên bao phủ trong đó.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2952: Thần Thức Quyết Đấu, Thắng Bại Một Sát

“Kim Từ Bạo Toàn Sát!”

Nghi Thần lệ quát một tiếng, hai tay quyết ấn cùng một chỗ.

Đại trận kia bên trong vô số kim quang chợt hiện, hóa thành lít nha lít nhít đâm người mắt lực xoắn, đồng thời cường đại từ trường nháy mắt khuếch tán, đem Quân Thiên hoàn toàn hút ở trung ương, căn bản là không có cách đào thoát.

“A!.”

Quân Thiên toàn thân kịch liệt đau nhức, cái kia lân phiến từng khối bị giảo vỡ nát, toàn thân huyết nhục bạo liệt, Tạ Hàm cái chết đến không kiềm chế được nỗi lòng cũng dần dần tỉnh táo lại, vội vàng đem hai tay ôm ngực, hét lớn một tiếng, huyễn hóa ra Phì Di phòng ngự tư thái, như một cái cự đại viên cầu phù tại không trung.

Đồng thời gấp vội vàng lấy ra đại lượng đan dược hướng miệng bên trong đưa, bổ sung trong cơ thể đáng sợ tiêu hao.

Tần Tiểu Vũ cùng Cửu Nguyên Già Lam bọn người là vừa sợ vừa vội, đột nhiên xuất hiện hai người, đem chính mình cái này phương mạnh nhất hai vị cao thủ khốn trụ, khiến nguyên bản tốt đẹp tình thế một chút nghịch chuyển, những mặt trái kia bản nguyên hóa linh sinh vật còn đang không ngừng công kích, hơi chiếm thượng phong.

Cũng may Vô Hoa thần thông được, thấy Dương Thanh Huyền càng lợi hại, hắn liền càng tâm lý mất cân bằng, bạo phát đi ra năng lượng lại càng lớn, dốc vốn giống như liều mạng ra chiêu, cơ hồ lấy lực lượng một người đối kháng nửa cái không nguyên tố hóa linh đại quân.

Đáng sợ chiến trường tiếp tục cùng lan tràn ra, nhưng cũng may Nghi Thần Nghi Quỷ xuất hiện về sau, liền lại không có mới bản nguyên hóa linh xuất hiện, cái này khiến trong mọi người tâm trấn định không ít.

Hiện tại toàn bộ đại chiến mấu chốt, cơ hồ liền đánh trúng tại Dương Thanh Huyền cùng Quân Thiên trên thân, hai cái trong chiến trường, nếu là mình một phương chiến thắng, cơ hồ đại cục liền định, nếu là đối phương chiến thắng..., nghĩ đến nơi này, tất cả mọi người là một trận đắng chát, cơ hồ có thể khẳng định toàn quân bị diệt.

“Dương Thanh Huyền, không cần quản ta, giết hắn cho Hàm Hàm báo thù!”

Quân Thiên bi phẫn gào thét, mở ra miệng to như chậu máu, đồng thời liều mạng ngược lại đan dược tiến miệng bên trong, duy trì phòng ngự năng lượng.

Hắn không hiểu bi phẫn, nghĩ đến chính mình không chỉ có không thể cho Tạ Hàm báo thù, còn ngược lại thành Dương Thanh Huyền liên lụy, một loại cực độ thương tâm cảm xúc tại thân thể lan tràn, thầm nghĩ: “Ta liền là chết, cũng nhất định muốn ngăn chặn nữ nhân này, chờ đợi Dương Thanh Huyền thắng lợi.”

Hắn kiên định ý chí cùng quyết tâm, để phòng ngự lần nữa trở nên kiên cố đứng lên, liều chết chống cự đại trận kia giảo sát.

“Muốn giết ta đồng bạn? Có một lần liền đã vĩnh viễn đủ! Ta quyết không thể để lần thứ hai lần nữa phát sinh!”

Dương Thanh Huyền ngửa mặt lên trời gào to, trong hai con ngươi kim quang chớp động, một cỗ cường hoành vô song tinh thần lực trực tiếp bắn ra ngoài, va chạm Nghi Quỷ thức hải, muốn dùng hết tất cả khả năng nghiền ép hắn.

“Ha ha, cười nhạo!”

Nghi Quỷ cuồng tiếu không thôi, hưng phấn nói: “Ngu xuẩn vật a! Ta chính là Phạm Vô đại nhân Ngũ Diệp chỗ hóa, mà Phạm Vô đại nhân chính là sáng thế mẫu sen ý niệm, là vũ trụ thứ nhất thức, thế mà đối với ta dùng tinh thần công kích, ha ha ha ha, chết cười ta, hôm nay ngươi bại trận vong, liền vong tại ngươi trên sự ngu xuẩn a! Nếu không phải ngươi dùng chiêu này, ta đều kém chút quên mất, đi chết đi!”

Nghi Quỷ cơ hồ muốn cười điên rồi, lập tức tập trung ý thức của mình, bỗng nhiên va chạm ra ngoài.

Nghi Thần cũng nhẹ nhàng thở ra, cười nói: “Kết thúc.”

“Ầm ầm!”

Hai người tinh thần đối kháng trung ương, nháy mắt bộc phát ra “Lốp bốp” tiếng oanh minh, như hồ quang điện giống như trong hư không không ngừng nhảy lên, sau đó nổ vỡ ra, bắn về phía bốn phương tám hướng.

Sau đó cái kia hồ quang điện quang mang không ngừng mở rộng, cơ hồ hình thành năng lượng tường, tràn ngập các loại quỷ dị lưu quang.

“Cái gì?!”

Nghi Thần Nghi Quỷ đồng thời hoảng sợ kêu to, cơ hồ kinh điệu cái cằm.

Đặc biệt là Nghi Quỷ, kém chút không có trực tiếp tâm thần thất thủ, bị Dương Thanh Huyền đánh vào thức hải, dọa đến toàn thân run rẩy, kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, lúc này mới liều mạng ổn định cái kia tinh thần công kích chiến trường, nhưng nội tâm lại là nhấc lên thao thiên cự lãng.

Hắn nhưng là Ngũ Diệp một trong một nửa, liền giống như Tham Cật Xà, có thể nói là hoa sen hóa thân, bản thân ý thức chính là A Ma La Thức, so Phù Trăn mấy người dung hợp A Ma La Thức tình huống còn muốn tới càng cường đại hơn, càng thêm tới gần bản nguyên, nhưng thế mà cùng đối phương đấu cái ngang tay?

Nghi Thần Nghi Quỷ trong đầu có loại hoang đường cảm giác, giống như trước mắt đây hết thảy đều không chân thực.

“Chẳng lẽ là đang nằm mơ?” Hai người đồng thời thầm nghĩ đến.

Nhưng trước mắt đây hết thảy, làm sao cũng không giống là nằm mơ a.

Hai người đều là lắc lư hạ đầu, Nghi Thần thậm chí hung hăng dùng kim hệ kim đâm xuống chính mình, đau kêu một tiếng, mới xác định không phải nằm mơ.

“Không có khả năng! Ngươi rốt cuộc là ai a?!”

Nghi Quỷ phẫn nộ hét lớn.

Tại tinh thần quyết đấu hiện ra ngang tay tình huống dưới, Dương Thanh Huyền Thái Cực Lưỡng Nghi Phù cùng chiến kích Thiên Khư bộc phát đến cực hạn lực lượng, không ngừng vỡ vụn hắc liên, chậm rãi hình thành đè lại trạng thái.

“A, vấn đề này ta đã trả lời rất nhiều lần, không muốn nói chuyện với thiểu năng.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, trong mắt sát khí càng thêm kiên định.

Hắn lại lấy ra mấy viên thuốc đến nuốt xuống.

Nuốt đan là hắn tin chắc mình có thể cuối cùng chiến thắng lớn nhất át chủ bài.

Quân Thiên cũng là như thế, mặc dù đã bị đại trận giảo sát máu thịt be bét, nhưng dựa vào nuốt đan, tất cả mọi người là sáu sao Thiên Giới đỉnh phong lực lượng, Nghi Thần nhất thời bán hội muốn giảo sát hắn vẫn là rất khó.

“A Ma La Thức! Ý nghĩ của ngươi bên trong cũng có A Ma La Thức, ngươi, ngươi là cái khác phạm đại nhân người hầu?!”

Nghi Quỷ đột nhiên hoảng sợ kêu to.

Hắn cảm ứng được Dương Thanh Huyền trong thần thức cái kia một sợi A Ma La Thức, cùng ý thức của hắn không khác nhau chút nào, chính là bản nguyên thức, nhưng lại thanh tịnh vô hại, là thuần chính nhất ý thức.

“Không thể nào, cái khác phạm đại nhân sớm đã hóa thành vũ trụ tinh thần, không còn tồn tại a!”

Nghi Quỷ trong kinh hoảng, bắt đầu loạn phân tấc.

Thần thức trên chiến trường bị Dương Thanh Huyền áp chế gắt gao ở, lại từng khúc tới gần, rất nhanh liền bày biện ra băng liệt trạng thái.

Dương Thanh Huyền trừ nắm giữ một tia A Ma La Thức bên ngoài, còn có đại đạo lực lượng tại thể nội, càng thêm dung hợp Vũ hơn phân nửa tinh khí thần hồn ý, nếu là Nghi Quỷ có Ngũ Diệp một trong sức mạnh thần thức, có lẽ có thể thắng hắn, nhưng Nghi Quỷ chỉ là Ngũ Diệp một trong một nửa, thần thức giảm lớn, chỉ là so Phù Trăn Đông Quân mấy người mạnh, so Tham Cật Xà liền kém xa.

Tâm thần vừa loạn, mọi loại đều loạn.

Ý thức chiến trường cuối cùng "Ầm ầm" một tiếng nổ vỡ ra.

Nghi Quỷ thống khổ hét lớn một tiếng, "Không!."

Hai tay vội vàng nổ đầu, cảm giác thức hải muốn nổ vỡ ra đến, thất khổng bên trong tiêu xạ ra máu tươi.

Sau đó tay ấn dừng lại, cái kia hắc liên nháy mắt bị chiến kích bổ ra.

Dương Thanh Huyền mãnh đề một cái chân khí, vận chuyển Đại Thừa Vô Lượng Kinh, đem lực lượng toàn thân trèo thăng đến hai lần, hung hăng oanh kích mà ra.

"Nghi Quỷ! Cẩn thận a!"

Nghi Thần hoảng sợ kêu to, tràn đầy bi phẫn chi tình.

Hai người vốn là một lá biến thành, mặc dù ngày thường đấu pháp đấu võ mồm không ngừng, nhưng là một thể cùng sinh, ngươi bên trong có ta, ta bên trong có ngươi.

Giờ phút này Nghi Quỷ sắp mất mạng, Nghi Thần nháy mắt liền cảm ứng được, không lo được giảo sát Quân Thiên, bỗng nhiên buông ra đại trận, liền bay xẹt tới cứu viện.

Quân Thiên hai mắt nháy mắt bạo khởi, gào thét một tiếng, "Muốn cứu người, lưu lại cho ta đi! Cho dù chết, ta cũng muốn ngăn chặn ngươi, để Dương Thanh Huyền cho Hàm Hàm báo thù!"

Lực lượng toàn thân nháy mắt tăng lên tới cực hạn, chân thân lần nữa bành trướng một lần không ngừng, một chiêu quyền pháp đánh tới!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2953: Lăng Thần Chiếu Kim, Hợp Thể Một Trận Chiến

Thiên địa nháy mắt điên đảo, càn khôn muốn vỡ vụn rơi.

Tất cả mọi người là tâm thần trì trệ, vội vàng quay đầu, nhìn xem một màn đáng sợ này.

Dương Thanh Huyền chiến kích triệt để bổ ra hắc liên, hung hăng chém về phía Nghi Quỷ.

Mà Quân Thiên bộc phát ra vượt qua lực lượng bản thân, một quyền đánh phía Nghi Thần, thậm chí cảnh giới linh áp đều xuất hiện, áp chế Quân Thiên không thể hướng lên đột phá.

Cái kia Phì Di quyền, như xán lạn tinh thần, mang theo nghiền ép hết thảy cùng một đi không trở lại khí thế, đánh nát hết thảy chướng ngại.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ lực lượng bạo phát đi ra, nháy mắt đem phụ năng lượng bản nguyên tách ra thất linh bát lạc, giữa thiên địa lâm vào hỗn loạn tưng bừng.

Những hóa linh kia sinh vật cũng hoảng sợ kêu to, không ít sợ đến trực tiếp đào tẩu.

Tần Tiểu Vũ mấy người liều mạng phòng ngự, chống cự cỗ này xung kích.

Vô Hoa sắc mặt cực kỳ khó coi, trừ tự thân lực lượng tiêu hao bên ngoài, còn có đối với đuổi theo Dương Thanh Huyền lực lượng một loại cảm giác bất lực, lòng tự trọng nhận cực lớn đả kích.

“Nghi Thần!”

“Nghi Quỷ!”

Hai người tại năng lượng bạo tạc bên trong, lẫn nhau lẫn nhau gào thét, thanh âm thê lương đến cực điểm, mang theo bi thương nồng đậm.

Hai người đều là bị thần thông oanh trúng, hung hăng đánh bay ra ngoài, ngã xuống ở trên mặt đất.

Nghi Thần phun ra một ngụm máu đến, vội vàng tiến lên, đem nằm trên mặt đất Nghi Quỷ ôm lấy, khóc ròng nói: “Ngươi không sao chứ? Ngươi tuyệt đối đừng chết a, chúng ta còn muốn cùng một chỗ sống sót, cùng một chỗ đi theo Phạm Vô đại nhân.”

Nàng bị Quân Thiên trọng thương, nhưng chỉ là trên thân thụ thương, Nghi Quỷ lại là thức hải cũng bị Dương Thanh Huyền ép bạo, ý thức một chút xíu vỡ vụn, thân thể kịch liệt run rẩy, mắt thấy là không sống nổi.

“Tỉnh, mau tỉnh lại, mau tỉnh lại a!”

Nghi Thần liều mạng vuốt hắn cái tát, không cho hắn tiến vào ngủ say, giấc ngủ này sợ sẽ là dùng quyết.

“Ô ô ô, ngươi mau tỉnh lại, ta có cái thiên đại bí mật phải nói cho ngươi, trên thực tế, trước đó con của chúng ta không phải ngươi, là ta cùng si hán tên kia sinh.”

Nghi Thần một mặt phiến Nghi Quỷ cái tát, vừa khóc nói.

Nghi Quỷ cái kia tan rã gương mặt đột nhiên ngưng trệ dưới, ánh mắt đờ đẫn nháy mắt ngưng lại, bắn - ra tinh mang, nhưng bất quá nháy mắt, lại dần dần tán loạn, khẽ cười nói: “Đồ ngốc, ngươi ta một thể cùng sinh, hài tử có phải hay không ta, ta sao lại chẳng biết? Ta biết ngươi là nghĩ kích thích ta, để ta một lần nữa sống tới, nhưng thần trí của ta đã vỡ, không có khả năng sống, ngươi đi mau, kiên cường sống sót, thay ta, cũng thay con của chúng ta.”

Hắn liều mạng đẩy ra Nghi Thần, muốn đem nàng đẩy đi, cái kia tàn tạ trên thân thể, chẳng biết ở đâu ra khổng lồ như thế lực lượng, đem Nghi Thần trực tiếp đẩy ra xa vài chục trượng, “Nhanh, đi mau, nếu là có đời sau, chúng ta còn muốn cùng một chỗ, còn muốn cùng một chỗ đi theo Phạm Vô đại nhân...”

Nói xong, cái kia trong mắt thần quang cuối cùng tan rã, hóa thành vĩnh hằng ngốc trệ, ngã trên mặt đất triệt để chết đi.

Hắc sắc quang mang lưu động dưới, thân thể kia hóa thành nửa mảnh lá sen, nổi bồng bềnh giữa không trung.

“Nghi Quỷ!”

Nghi Thần bi phẫn kêu to, vọt tới, hai tay nâng cái kia nửa mảnh lá sen, run giọng nói: “Ngươi sẽ không chết, vĩnh viễn cũng sẽ không chết, ta nhất định sẽ cứu sống ngươi, Phạm Vô đại nhân nhất định có biện pháp cứu sống ngươi!”

Nàng thận trọng đem cái kia nửa mảnh lá sen bao lấy, sau đó hóa thành độn quang mà đi.

“Muốn đi? Coi chúng ta đều là bài trí sao? Đã các ngươi vợ chồng như thế tình thâm, vậy liền chết chung đi! Các ngươi cuộc đời làm nhiều việc ác, sau khi chết khẳng định là xuống Địa ngục, hai cái ác quỷ cùng một chỗ, trên hoàng tuyền lộ không cô đơn!”

Dương Thanh Huyền lại nuốt một thanh đỉnh cấp đan dược, trong cơ thể sóng nhiệt không ngừng phun trào, đánh thẳng vào kỳ kinh bát mạch, tay cầm chiến kích nhoáng một cái, liền đuổi theo, sau đó một chiêu ngục đấu, huyễn hóa ra hỏa chi Phượng Hoàng, chém qua.

Nghi Thần rống to một tiếng, một chưởng bỗng nhiên đánh ra.

Cả bàn tay toàn bộ hóa thành kim sắc, hư không bên trên xuất hiện một thanh to lớn thần kiếm, đón lấy Thiên Khư.

“Bành!”

Hai kiện binh khí đụng vào nhau, bộc phát ra chói mắt cường quang, xung kích người mắt.

Lẫn nhau đều cảm nhận được đối phương lực lượng mạnh mẽ, riêng phần mình kêu lên một tiếng đau đớn, liền bị đánh bay mở.

“Kim Chi Bản Nguyên thứ tư ngăn. Lăng thần chiếu kim!”

Dương Thanh Huyền song đồng co rụt lại, nhìn chằm chằm Nghi Thần, lạnh hừ một tiếng, lần nữa giơ lên chiến kích xông tới.

Hắn dựa vào đan dược, trong cơ thể năng lượng bành trướng, chỉ cần Nghi Thần vô pháp vượt qua sáu sao Thiên Giới cảnh, liền hẳn phải chết không nghi ngờ, nhiều nhất chỉ là vấn đề thời gian.

Nghi Thần đau thương cười một tiếng, lấy ra cái kia nửa mảnh lá sen, “Ma quỷ a, ta nguyên vốn còn muốn phục sinh ngươi, xem ra là không làm được, ta chỉ có thể đem ngươi ăn, sau đó giết người trước mắt này báo thù cho ngươi!”

Hai hàng huyết lệ chảy xuống, đem cái kia nửa mảnh lá sen nuốt vào trong bụng.

Trong chốc lát, Nghi Thần khuôn mặt cùng thân thể, liền xuất hiện biến hóa, bi phẫn chi tình bị quét sạch sành sanh, hóa thành vô tận sát khí băng mặt lạnh, trong hai mắt hiện ra tinh hồng sen chi pháp ấn, trên thân từng đạo đường vân hiển hiện, tựa như là sen kinh lạc, bị Quân Thiên oanh ra tổn thương cũng nháy mắt phục hồi như cũ.

Nghi Thần tay giơ lên, hướng phía trước một trảo.

“Bành!”

Bàn tay trực tiếp hóa thành bản nguyên kim thứ tư ngăn, đem Thiên Khư lưỡi kích chộp trong tay.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, lập tức cảm giác được Nghi Thần thời khắc này trạng thái, mặc dù vẫn không có đột phá bảy sao Thiên Giới áp chế, nhưng tính nguy hiểm lại vượt xa trước đó Nghi Thần cùng Nghi Quỷ bên trên.

“Chết!”

Nghi Thần lệ quát một tiếng cái kia năm ngón tay trực tiếp hòa tan mở, cả người đều hóa thành thể lỏng kim, khỏa trên chiến kích, hướng Dương Thanh Huyền bản thể kích - bắn đi.

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, nhưng vẫn chưa bối rối, cười lạnh nói: “Nam Hỏa khắc Tây Kim, coi như ngươi có bản nguyên kim thứ tư ngăn, lại có thể làm sao ta gì?”

Trong khoảnh khắc hóa thành Vĩnh Nhiên Chi Khu, Lục Đạo Huyễn Diễm đồng dạng thuận theo chiến kích mà đi, cùng cái kia lăng thần chiếu kim oanh cùng một chỗ.

Thiên Khư bộc phát ra cường đại khí uẩn âm thanh, tựa hồ bị chấn động cực kì thống khổ.

Lực lượng của hai người đều chỉ là sáu sao Thiên Giới cảnh, nhưng cái này hai cỗ bản nguyên nguyên tố, lại là cực kỳ đáng sợ, hình thành cường đại quyết đấu, mà chiến trường chính là chiến kích trên thân.

“Ầm ầm!”

Hai người hoàn toàn nguyên tố hóa, liền quấn quanh trên người kích không ngừng lẫn nhau thôn phệ công kích.

Mà Thiên Khư lại thụ Dương Thanh Huyền khống chế, liều mạng xoay tròn, bộc phát ra cường đại khí uẩn, trấn áp cái kia lăng thần chiếu kim.

“Coong!”

Cuối cùng to lớn tiếng kim loại vang lên, lăng thần chiếu kim nhoáng lên, liền bắn ra, tại cách đó không xa hóa ra Nghi Thần thân thể, lệ quát một tiếng, bản thể công đi qua.

Nàng một chưởng đè xuống, hư không lập tức hiện ra vô số lít nha lít nhít khe hở, tất cả đều là bị kim hệ nguyên tố chém ra.

Dương Thanh Huyền thân hóa Vĩnh Nhiên Chi Khu, hai tay chấp kích, đem toàn bộ chiến kích cũng nấu màu đỏ bừng, sau đó phi thân một kích bổ tới.

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

“Ầm ầm!”

Kích quang cùng cái kia chưởng pháp đối oanh cùng một chỗ, cùng không trung nổ vỡ ra tới.

Cho dù có nguyên tố thuộc tính áp chế cùng Thiên Khư khí uẩn lực lượng, nhưng Dương Thanh Huyền lực lượng tựa hồ yếu hơn một bậc, bị Nghi Thần áp chế.

Kim hệ nguyên tố kích xuyên kích quang về sau, lăng không hóa thành vô số bảo kiếm chém xuống.

Dương Thanh Huyền quơ chiến kích, đem những này kiếm toàn bộ đánh bay, trong lòng hoảng sợ, “Nghi Thần Nghi Quỷ hai người này vốn là bảy sao Thiên Giới hạ đều vô địch, hiện tại hợp thể về sau, khó đối phó hơn.”

Hắn nếu không là ỷ vào đan dược phong phú, cũng không có khả năng giết Nghi Quỷ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2954: Trấn Áp Thủ Cấp, Nguyên Tố Đối Kháng

“Chết đi!”

Nghi Thần lệ quát một tiếng, toàn thân kim quang chớp động, liền lao đến, nhấc tay liền chém về phía Dương Thanh Huyền, “Cho ta tử quỷ kia chôn cùng đi thôi!”

Thân thể của nàng cơ hồ thành cứng rắn nhất pháp bảo cường đại, không gì không phá, lại vạn vật khó thương.

Dương Thanh Huyền chiến kích trước người chặn lại, lạnh lùng nói: “Muốn bồi táng đi chết người là ngươi chính mình a!”

“Bành!”

Chiến kích bị cái kia lăng thần chiếu kim chưởng đánh ra dưới, cả người bay về phía sau, nhưng không bao xa liền đứng vững.

Hai người trực tiếp tại không trung đại chiến, khắp nơi là kim quang lấp lóe, Dương Thanh Huyền chỗ ở thế yếu vị trí, bị Nghi Thần thân thể gọt ra máu, toàn thân lít nha lít nhít vết thương, nhìn như dọa người, nhưng kì thực cũng không lo ngại, mà lại rất nhanh liền tự hành phục hồi như cũ.

Nơi xa Tần Tiểu Vũ mấy người khẩn trương, còn tại cùng những hóa linh kia tác chiến, mặc dù những này hóa linh không bị khống chế, nhưng chiến đấu bản tính chưa tiêu, vẫn như cũ tại tử chiến, chỉ bất quá thắng lợi cán cân hướng Tần Tiểu Vũ mấy người nghiêng.

Quân Thiên quỳ nằm rạp trên mặt đất, toàn thân chảy máu, chống đỡ Nghi Thần lâu như vậy công kích, lại toàn lực oanh ra siêu việt tự thân lực lượng một kích về sau, hoàn toàn thoát lực ngã trên mặt đất, không rõ sống chết.

Tần Tiểu Vũ liền ở bên cạnh hắn cách đó không xa thủ hộ lấy, để tránh bị đại chiến lực lượng tác động đến, cái này Côn Khư bên trong áp chế Thánh khí không gian năng lực, vô pháp đem vật sống đặt vào.

“Nhanh giết sạch những này ngu xuẩn vật đi giúp Dương Thanh Huyền!”

Nguyệt Kha không ngừng tại chiến trường bên trong xuyên qua, cùng những hóa linh kia sáu sao Thiên Giới cường giả tối đỉnh đối kháng.

Dương Thanh Huyền bị Nghi Thần áp bách lấy đánh, toàn thân đẫm máu, nhưng đầu óc ngược lại càng ngày càng thanh tỉnh, lúc trước cùng Nghi Quỷ đối xung thần thức, để thức hải của mình cũng nhận xung kích, hình thành não chấn động, hiện đang từ từ khôi phục lại, lập tức bắt đầu suy nghĩ chiến lược.

Hắn bộ pháp giẫm mạnh, thân ảnh lắc lư dưới, chính là Đạo Hoán Bộ giẫm ra, lóe lên Nghi Thần một kích.

“Cái gì?!”

Nghi Thần sắc mặt đại biến, lập tức nhận ra là Đạo Bộ.

Dương Thanh Huyền nháy mắt liền công trước mắt, chém về phía cổ của nàng.

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

To lớn hư quang bọc lấy Lục Đạo Huyễn Diễm, hung hăng bổ vào Nghi Thần trên cổ, đem đầu chém bay.

Nhưng cái kia bay lên đầu lâu trong mắt ngậm lấy cười lạnh, trực tiếp mở cái miệng rộng, phun ra một mảnh cương khí kim màu vàng óng, cười như điên nói: "Ta tử quỷ kia chặt ngươi nữ đầu người, ngươi chặt hắn nữ đầu người, xem như ngang hàng nha. Hiện tại ngươi giết ta tử quỷ kia, ta cũng muốn giết ngươi, dạng này liền ai cũng không nợ người nào!"

"Không nợ em gái ngươi!"

Dương Thanh Huyền mắng to một tiếng, "Khó trách các ngươi là vợ chồng, tất cả đều là thiểu năng sao? Ngươi giết ta đồng bạn, chính là chết cả nhà, cũng vẫn là thiếu của ta! Sở dĩ, đi chết đi!"

Lần nữa ra một chưởng đánh ra, đánh phía cái kia đầu.

"Lục Dương Khai Thiên!"

"Ầm ầm!"

To lớn hỏa diễm cùng cái kia lăng thần chiếu kim cương khí oanh cùng một chỗ.

Đúng lúc này, Nghi Thần thân thể cũng nhoáng một cái, song chưởng tề xuất, chụp đi qua, dưới lòng bàn tay ngưng tụ ra đao kiếm chi khí, tại không trung sát nhập, bổ tới.

Dương Thanh Huyền gấp bận bịu chắp tay trước ngực, chụp về phía cái kia đao kiếm, quát: "Bát Bộ Thiên Long, Nhất Thừa Dẫn Độ!"

Vô số bạch quang nổi lên bốn phía, chuyển vào song chưởng bên trong, tái dẫn động Lục Đạo Huyễn Diễm, hung hăng oanh trên cái kia đao kiếm.

"Bành!"

Hai người lần nữa chấn động, riêng phần mình thối lui.

Chỉ bất quá Nghi Thần trước bị chém rơi đầu, thực lực yếu một bậc, bị Dương Thanh Huyền chiếm thượng phong.

Nghi Thần đầu tại không trung nhất chuyển, liền hóa thành kim quang, bay vụt trở về.

“Hừ, đã chém xuống đầu của ngươi, há lại cho trở về!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, hai tay bấm niệm pháp quyết, hắn sớm có mưu đồ, quyết ấn chớp động dưới, hư không bên trong trực tiếp xuất hiện một cái chuông lớn, bỗng nhiên rơi xuống.

Chính là Lạc Phách Chung, muốn bao lại đầu lâu kia.

Nghi Thần mặt mũi tràn đầy kinh sợ, lệ quát một tiếng, miệng phun kim sắc phích lịch, muốn phá vỡ cái kia chuông uy áp.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền trong tay Âm Dương Kính nhoáng một cái, hắc quang soi quá khứ, nháy mắt đem Nghi Thần cái kia một cái phích lịch đánh nát.

“Bành!”

“Cái gì?!”

Nghi Thần quát to một tiếng, Lạc Phách Chung xuống tới, trực tiếp đưa nàng đầu bao lại, phi tốc đánh rơi xuống đại địa.

“Oanh!”

Cổ chung rơi trên mặt đất, vững như Thái Sơn.

Bên trong truyền đến mãnh liệt năng lượng khuấy động, đem chuông bên trên các loại phù văn từng đạo chấn bay ra ngoài.

Cái này miệng Lạc Phách Chung vốn là hàng nhái, về sau tại đại chiến bên trong tổn hại, bị Nam Đẩu tinh quân lần này chữa trị, nhưng cũng khó cản Nghi Thần oai.

Dương Thanh Huyền cười lạnh không thôi, hai tay phi tốc bấm niệm pháp quyết, đại địa oanh động, bốn phương tám hướng thổ hệ nguyên tố thôi động mà đến, nhấc lên mảng lớn thổ sóng, một chút đẩy trên người chuông, không ngừng chồng cao, hình thành một tòa núi nhỏ, đem chuông đè ở phía dưới.

Trên núi nhỏ chớp động lên vô số Thổ hệ phù văn, tản mát ra trang nghiêm vĩ ngạn, thanh tịnh cực lạc khí tức.

Nhưng y nguyên bị chuông bên trong đầu đính đến không ngừng rung động.

Dương Thanh Huyền hai tay phi tốc bấm niệm pháp quyết, miệng phun từng đạo chân ngôn, “Úm, Ma, Ni, Bá, Mễ, Hồng”, tại không trung chớp động dưới, hóa thành từng đạo chữ to màu vàng, khắc ở cái kia trên núi lớn.

Lúc này mới đem thế núi lắc lư hoàn toàn trấn áp lại.

“Đáng chết a!”

Nghi Thần cỗ kia không đầu trên thân thể, lồng ngực bộ vị huyễn hóa ra một cái đầu hình dạng, rống to nói: “Là Cực Lạc Tịnh Thổ! Cẩu vật, thế mà cầm Cực Lạc Tịnh Thổ trấn áp đầu của ta, ngươi chết không yên lành!”

Song tay vồ một cái, một cây chiến phủ tại lòng bàn tay xuất hiện, trực tiếp lấy cái này không đầu tư thái vọt tới.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng thở ra, đem đầu của đối phương trấn áp lại, từ vừa rồi so đấu một kích kia xem ra, chính mình liền có thể chắc thắng đối phương, chỉ cần đan dược đầy đủ duy trì đến cuối cùng.

Hắn không chút hoang mang, bắt lấy một thanh đan dược nuốt vào trong bụng, sau đó hóa thành Vĩnh Nhiên Chi Khu, tay phải vồ một cái, một chiêu Long Thần Hỏa Vũ liền đánh tới.

"Ầm ầm!"

Nghi Thần một búa đánh xuống, cùng cái kia hỏa chi múa oanh cùng một chỗ, bị chấn tại không trung lui mấy bước, mà Dương Thanh Huyền lại sừng sững nguyên địa, không nhúc nhích tí nào.

Nghi Thần lập tức ý thức được không ổn, vội vàng hướng phía dưới phóng đi, muốn cứu đầu của mình.

Dương Thanh Huyền há có thể làm cho nàng toại nguyện, cười lạnh một tiếng, nhoáng lên, liền thuấn di quá khứ, hóa thành to lớn hỏa long, một kích rồng quyền oanh ra.

"Bành!"

Nghi Thần lần nữa cùng Dương Thanh Huyền chọi cứng một chiêu, lại bị đánh bay ra ngoài.

"Cho Hàm Hàm chôn cùng đi!"

Hỏa long nói ra nhân ngôn, hai mắt bên trong sát khí bắn - ra, lần nữa vọt tới, đồng thời tại không trung nhoáng một cái, liền hóa thành chục triệu hỏa long, cuồng kích mà đi.

"Hỏa chi thiên long trấn áp!"

"Ầm ầm!"

Toàn bộ hư không bên trong, tất cả đều tràn ngập Lục Đạo Huyễn Diễm, đem Nghi Thần áp bách đến không đường có thể trốn, không thể không cùng những hỏa long kia liều mạng, kinh sợ phía dưới, toàn thân kim mang tăng vọt, quát: "Kim thiên kiếm chém!"

Vô số sáng loáng bảo kiếm tại hư không ngưng tụ mà ra, hướng những hỏa long kia chém tới.

Hai cỗ đáng sợ nguyên tố thần thông đánh vào cùng một chỗ, bạo tạc ra quang mang, đem bầu trời chiếu rọi cơ hồ trong suốt.

Hai người đều là liều mạng ra chiêu, không ngừng oanh kích tới.

Bọn họ cũng đều biết, đây chính là một chiêu cuối cùng, người nào thua ai chết.

“Ma quỷ, cho ta lực lượng a! Chúng ta là sẽ không thua!”

Nghi Thần bi phẫn rống to, tại nàng không đầu thân thể về sau, huyễn hóa ra Nghi Quỷ hư ảnh, giống như là hai người tại kề vai chiến đấu.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2955: Tương Sinh Tương Khắc, Ý Chí Cùng Đan Dược

“Các ngươi có thể hay không thua ta không biết, nhưng các ngươi sẽ chết, ta là biết đến!”

Dương Thanh Huyền lực lượng toàn thân bộc phát tới cực điểm, Lục Đạo Huyễn Diễm ngưng tụ vĩnh đốt chi thân, hoảng hốt không chừng, trong suốt cơ hồ muốn không tồn tại, chỉ còn lại một cái Dương Thanh Huyền hình người tại không trung, cùng mi tâm Thái Cực ấn chớp động.

Phía trước Hỏa Chi Thiên Long cùng Kim Chi Thiên Kiếm đối kháng đến đỉnh phong, mỗi một đầu hỏa long cùng mỗi một chuôi kim kiếm đều phát ra khó mà địch nổi lực lượng, đánh vào cùng một chỗ, đánh thiên địa vỡ nát.

Cường đại năng lượng ba động cùng kết giới hiệu quả kịch liệt khuếch trương, chấn những bản nguyên kia hóa linh cùng võ giả liều mạng lui lại, đều là hoảng sợ muôn dạng.

Những bản nguyên kia hóa linh mất đi khống chế về sau, bị cái này cường đại Hỏa, Kim nguyên tố chấn động tấn công một đòn, liền trực tiếp hóa thành độn quang đi, khiến cho Tần Tiểu Vũ đám người áp lực chợt giảm, liều mạng đem còn lại một chút hóa linh đánh giết, khiến cho ngoại vi chiến đấu toàn bộ kết thúc.

“Dương Thanh Huyền có thể thắng sao?”

Cửu Nguyên Già Lam mấy người không khỏi là kinh hãi nhìn qua, căn bản không thể tin được đây là sáu sao Thiên Giới trung giai có thể phát huy ra lực lượng.

Bọn hắn vốn là vũ trụ bên trong đỉnh phong thiên tài, cảnh giới sớm đã đi đến sáu sao Thiên Giới đỉnh phong, nếu không phải vì Côn Khư chuyến đi, sợ là không ít liền trực tiếp đột phá, nhưng dù vậy, so với Nghi Thần Nghi Quỷ còn không bằng, nhưng bây giờ Dương Thanh Huyền lại là lấy sáu sao Thiên Giới trung giai lực lượng, chống lại Nghi Thần Nghi Quỷ hai người.

Cái này không chỉ có để Vô Hoa lòng tự trọng bị hao tổn, càng làm cho sở hữu thiên tài, đặc biệt là Cửu Nguyên Già Lam, Tử Xa Hồn chờ vẫn cho rằng chính mình cùng Dương Thanh Huyền không sai biệt lắm thiên tài, lòng tự tin nhận to lớn đả kích.

“Còn đứng ở cái này nhìn cái gì? Nhanh ra tay giúp Dương Thanh Huyền a!”

Tần Tiểu Vũ quát to một tiếng, hai tay phi tốc kết ấn, một đóa kim sắc tiểu hoa trên khuôn mặt hiển hiện, sau đó toàn thân bao phủ tại kim mang dưới, đột nhiên quát một tiếng, vô số lưu quang từ trong cơ thể tuôn ra, trước người hóa thành một đạo kim sắc ưu đám mây dày bà la, bắn - ra một đạo cự đại quang huy.

“Oanh!”

Kim quang đánh về phía Nghi Thần, xông vào đến kiếm trong kết giới, nháy mắt liền bị kim hệ năng lượng ngăn trở, nổ vỡ ra đến, như là một khối ném vào hồ nước tảng đá, văng lên một chút sóng lăn tăn, đối với toàn bộ chiến đấu cách cục lại không làm nên chuyện gì.

Chúng thiên tài đều sắc mặt đại biến, Tần Tiểu Vũ thực lực là mọi người rõ như ban ngày, một kích toàn lực dưới, thế mà chỉ là nhấc lên một chút sóng lăn tăn, làm cho tất cả mọi người đều không thể nào tiếp thu được.

Nguyệt Kha quát: “Mọi người cùng nhau xuất thủ!”

Lúc này nắm lên một mảnh kim mang, liền hung hăng đánh tới.

Những người còn lại cũng đều nâng lên lực lượng đến, lần lượt xuất thủ.

Nhưng mọi người tại hóa linh đại chiến bên trong đã sức cùng lực kiệt, bây giờ không có nhiều ít năng lượng, trên bầu trời quang mang dù thịnh, nhưng lại uy lực không đủ, xa không bằng Tần Tiểu Vũ một kích kia, "Phanh phanh phanh" lần lượt rơi vào trong kết giới, chỉ là chấn lên uy năng khác nhau gợn sóng, đối với Nghi Thần hình thành rất nhỏ áp chế chi thế, cũng không có bao nhiêu ảnh hưởng.

Nguyệt Kha sắc mặt khó nhìn lên, nhìn về phía Vô Hoa, nói ra: "Còn xin ra tay trợ giúp Dương Thanh Huyền."

Vô Hoa băng lãnh cười nhạo một tiếng, khinh thường lườm Nguyệt Kha liếc mắt, liền tiếp tục quan chiến, một mặt tự hành bấm niệm pháp quyết điều tức chân nguyên, mặc kệ Nguyệt Kha những này người.

Hắn thấy, như thế đỉnh phong thiên tài chi chiến bị người nhúng tay, thực sự là đối Dương Thanh Huyền nhục nhã quá lớn.

Đồng thời tại hóa linh đại chiến bên trong, hắn cũng là dốc hết toàn bộ thể năng, giờ phút này dầu hết đèn tắt, so với chúng thiên tài còn không bằng.

Những ngày này mới đều có lượng lớn đan dược cung ứng, có thể nhanh chóng hồi phục thể năng, Vô Hoa nhưng không có, chỉ có thể tự mình một chút xíu tĩnh tâm phục hồi như cũ.

Nguyệt Kha cả giận nói: "Ngươi người này làm sao như thế vô tình? May mà Dương Thanh Huyền còn thả ngươi một mạng, tha mạng chi ân, ngươi chính là báo đáp như vậy?"

Vô Hoa giận dữ, quát: “Nữ nhân ngu xuẩn, ngậm miệng! Các ngươi cho là mình là tại giúp Dương Thanh Huyền sao? Hiện tại hai loại thuộc tính nguyên tố lực lượng hỗn cùng một chỗ, tạo thành to lớn nguyên tố tương sinh tương khắc kết giới, các ngươi bất luận cái gì một đạo công kích, đang xung kích nữ nhân kia đồng thời, cũng là xung kích trên người Dương Thanh Huyền, hạnh thua thiệt thực lực của các ngươi không đủ, nếu không Dương Thanh Huyền liền bị các ngươi hại chết.”

“Cái gì?!”

Mọi người đều là giật mình, lúc này mới chậm hạ thủ tới.

Tần Tiểu Vũ nói: “Tất cả mọi người ngừng, nhanh lên một chút hồi phục thể năng cùng nội thương, người này lời nói tựa hồ không giả, chúng ta trước đem thể có thể hồi phục, chờ đợi kết quả của trận chiến này, tóm lại nhất định không thể để cho nữ nhân này chạy trốn.”

Đám người lúc này mới hoàn toàn dừng tay, bắt đầu liều mạng nuốt chửng đan dược, Tần Tiểu Vũ một mặt chính mình khôi phục, một mặt trợ giúp Quân Thiên, đem các loại đan dược nhét vào trong miệng hắn, lại thay hắn chữa thương.

Vô Hoa mí mắt nhảy lên kịch liệt xuống, nhìn xem những này người nuốt đan dược, so với hắn Thái Thanh Thánh Điện tự nhiên chênh lệch cực xa, có thể ở chỗ này vũ trụ cũng đều là đỉnh cấp trân phẩm, mà lại thế mà có thể giống ăn hạt đậu, một nắm đem hướng miệng bên trong đưa, “Bẹp” mấy lần liền nuốt xuống.

“Những này người rốt cuộc là ai? Từng cái thiên phú đều mạnh đáng sợ, cơ hồ không tại Thánh Điện đệ tử phía dưới. Những này người chỉ là nơi đây vũ trụ phổ thông đệ tử sao? Như đúng vậy, cái kia nơi đây vũ trụ võ giả thiên phú chẳng lẽ không phải cao dọa người?”

Vô Hoa trong lòng nhảy lên kịch liệt, lập tức liều mạng lắc đầu, đẩy ngã mình ý nghĩ, “Không thể nào! Những võ giả này thiên phú, thả tại thượng giới đều có thể tiến vào không tệ tông môn, trong đó mấy người thậm chí có thể trở thành hạch tâm đệ tử, bọn hắn nhất định là nơi đây vũ trụ thiên tài đỉnh phong, mà cái kia Dương Thanh Huyền...”

Vô Hoa nhìn về phía trước, Dương Thanh Huyền cũng bắt đầu liều mạng nuốt đan, còn giống như trực tiếp ăn mấy viên tiểu đạo đạo quả, bổ sung cái này đáng sợ tiêu hao.

Vô Hoa nội tâm đắng chát, thầm nghĩ: “Cái này Dương Thanh Huyền thiên phú, cho dù tại Thánh Điện, sợ cũng chỉ có mấy vị kia sư huynh mới có thể áp chế ở hắn đi. Như hắn có thể thuận lợi xuyên qua vũ trụ bình chướng, tiến vào thượng giới, Nhân tộc các đại tông môn sợ là đều muốn ném ra ngoài cành ô liu.”

Dương Thanh Huyền cùng Nghi Thần đại chiến kết giới hư không bên trong, rồng cùng kiếm cơ hồ đều trừ khử không thấy, chỉ còn lại thuần túy lửa cùng kim bản nguyên năng lượng đang kịch liệt xung kích, đồng thời hình thành tương sinh tương khắc chi thế.

Hai người đều là càng đánh càng thần chí không rõ, năng lượng tiêu hao sớm đã vượt qua thể năng đỉnh phong, toàn bằng một cỗ ý chí chống đỡ.

Trừ bản thân ý chí bên ngoài, Nghi Thần còn có Nghi Quỷ ý chí, mà Dương Thanh Huyền còn có đan dược kho, liên tục không ngừng đan dược nuốt vào trong bụng, hắn cũng không biết mình là không còn cần nuốt đan, nhưng lấy đan nuốt đan thành một loại theo bản năng động tác.

“Ta là tuyệt sẽ không thua! Có Nghi Quỷ ý chí tại, chúng ta là một thể, ngươi chỉ là một người, như thế nào cùng hai người chúng ta đấu!”

Nghi Thần liều mạng gào thét, cái kia trấn áp đầu nàng sơn phong, cũng bắt đầu kịch liệt lắc lư.

“Ngươi có thiểu năng ý chí, mà ta có vĩnh viễn ăn không hết đan dược! Cái gọi là ý chí, chỉ là ngươi bản thân an ủi mà thôi, ngươi tử quỷ kia lão công đã sớm chết, ngươi liền tiếp tục chính mình lừa gạt mình đi xuống đi, mà ta đan dược lại là thật sự, mỗi một viên thuốc đều chuyển hóa thành tinh túy nhất Lục Đạo Huyễn Diễm, cuối cùng ai sống ai chết, kỳ thật một cũng sớm đã chú định, chỉ là ngươi nhất định phải lừa gạt mình mà thôi.”

Dương Thanh Huyền lấy ra mấy viên tiểu đạo đạo quả, há to mồm cắn, “Bẹp bẹp” nuốt vào trong bụng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2956: Lần Nữa Đột Phá, Ảo Ảnh Trong Mơ

“Ùng ục!”

Nghi Thần trên lồng ngực gương mặt ngốc trệ dưới, chật vật phát ra nuốt thanh âm, đột nhiên cảm thấy Dương Thanh Huyền nói rất có lý, ý chí chỉ là một loại lực lượng tinh thần, mà đan dược là thật sự vật chất năng lượng a.

Dương Thanh Huyền nhìn xem bộ dáng của nàng, châm chọc nói: “Ý chí có thể coi như cơm ăn sao?”

“Oanh”, một câu nói kia, giống như là sấm mùa xuân, tại Nghi Thần nổ trong đầu vang, đánh thẳng vào ý chí của nàng lực.

“Đúng vậy a, ý chí lại không thể coi như cơm ăn, vẫn là được bổ sung năng lượng mới có thể thắng a. Ta một mực đang tiêu hao, đối phương một mực đang bổ sung, này làm sao có thể thắng...”

Nghi Thần ý chí nháy mắt dao động.

Dương Thanh Huyền song đồng co rụt lại, lập tức bắt lấy cái này cơ hội ngàn năm một thuở, hét lớn một tiếng, lần nữa đem Lục Đạo Huyễn Diễm đề thăng đến đỉnh phong, hung hăng oanh kích tới.

“Ầm ầm!”

Hai loại nguyên tố cân bằng một chút bị đánh vỡ, cái kia khủng bố năng lượng chi hải, nháy mắt hướng Nghi Thần ép tới.

“Không!.”

Nghi Thần hoảng sợ kêu to, nhưng binh bại như núi đổ, tại ý chí dao động nháy mắt, thắng bại đã định.

Sau lưng Nghi Quỷ ý chí hư ảnh, một chút liền tiêu tán hoàn toàn không có.

Cái kia đáng sợ năng lượng biển, nháy mắt đưa nàng nuốt hết.

Kim cùng lửa hai cỗ lực lượng, hình thành hủy thiên diệt địa bạo tạc, đưa nàng oanh vỡ nát.

“Ầm ầm!”

Sóng lớn xông vào giữa thiên địa, hình thành một cỗ đáng sợ phong bạo, kéo dài không thôi xoay tròn.

Hai loại bản nguyên nguyên tố, ở đây lực xoáy hạ bị tiêu hao, nhưng sợ là muốn mấy chục ngày quang cảnh, vòng xoáy này mới có thể triệt để tán đi.

“Thắng... Thắng sao?”

https:

//tru y encuatui.net/Tần Tiểu Vũ bọn người là há to mồm, kinh ngạc nhìn trước mắt đây hết thảy, làm sao cũng không dám tin tưởng, đây là cùng bọn hắn giống nhau cảnh giới cường giả đánh ra đáng sợ hơn chấn động.

Hư không bên trong cái kia trong suốt thân ảnh, hoảng hốt mấy lần, tựa hồ bị gió thổi qua liền sẽ tán đi giống như.

Tại không trung nhẹ nhàng chấn động, liền hóa ra Dương Thanh Huyền chân thân, bỗng nhiên phun ra một cái tâm huyết, liền cơ hồ lâm vào hôn mê, ngã xuống.

“Dương Thanh Huyền!”

Tần Tiểu Vũ bỗng nhiên lóe lên, liền lăng không dậm chân tiến lên, đem Dương Thanh Huyền tiếp được, chậm rãi bay thấp xuống tới.

Nàng vội vàng kiểm tra một lần Dương Thanh Huyền thân thể, không khỏi ngây ngẩn cả người, Dương Thanh Huyền thể năng không chỉ có không có hao tổn không, ngược lại cực độ sung mãn, thậm chí đem đan điền cùng kinh lạc đều bành trướng muốn đã nứt ra.

“Ăn... Ăn quá no...”

Tần Tiểu Vũ không còn gì để nói, đưa tay điểm Dương Thanh Huyền mấy chỗ huyết đạo, đem huyệt vị đâm thủng, thả ra một chút tinh huyết đến, phóng thích hắn năng lượng trong cơ thể.

“Một trận chiến này, tiểu tử này chẳng biết ăn hết nhiều ít đồ tốt, sợ là một cái tông môn nội tình đều bị hắn ăn sạch.”

Tần Tiểu Vũ nội tâm nói thầm, nháy mắt cảm thấy bồi dưỡng một thiên tài võ giả ra rất đắt a, nếu là không có tiền, coi như ngươi thiên phú lại cao cũng không có.

Nghi Thần Nghi Quỷ chính là ví dụ tốt nhất, bàn về sức chiến đấu, hai người này tuyệt đối là bảy sao phía dưới vô địch tồn tại, lại bị Dương Thanh Huyền dùng đan dược sinh sinh hao tổn chết rồi.

Nguyệt Kha nói: “Mọi người kết trận dưỡng thương, để phòng gặp nguy hiểm cùng bất trắc.”

Một trận chiến này xuống tới, đông tây hai bộ vũ trụ thiên tài chết hơn phân nửa, chỉ còn lại hơn hai mươi người, nam bắc hai bộ vũ trụ thiên tài chết non nửa, còn có hơn bốn mươi người.

Hơn một trăm người tiến vào Côn Khư, chiến dịch liền treo một nửa.

Sống sót người, đều là ánh mắt có chút ngốc trệ, đối với cái này thảm liệt kết quả tựa hồ có chút chết lặng.

Hơn bảy mươi người chia hai tổ, trạng thái tốt nhất bốn mươi chín người kết thành đơn giản nhất lại cực kì hữu hiệu lớn Thiên Cương bắc đẩu trận, đem thương thế nặng hơn hơn hai mươi người hộ ở giữa.

Cứ như vậy lẳng lặng ngồi xếp bằng ở trên mặt đất mênh mông dưỡng thương, chỉ còn lại nơi xa nguyên tố vòng xoáy đang nhanh chóng chuyển động, tiêu hao, ngoài ra lại không dị thường.

Vô Hoa thì độc thân ngồi ở phía xa, nhắm mắt chữa thương, tựa hồ cùng với những võ giả này chính là sỉ nhục.

Không biết qua bao lâu, Dương Thanh Huyền dần dần khôi phục ý thức.

Thân thể của hắn vẫn chưa trở ngại, mà lại là trước nay chưa từng có tốt, chỉ là ý chí tại so đấu bên trong bị chống đỡ tiêu hao rất lớn, thắng lợi trong chớp mắt ấy liền trực tiếp ngất đi.

Hiện đang từ từ khôi phục về sau, phát hiện toàn thân tràn ngập năng lượng, đan điền như núi lửa một dạng phun trào, năng lượng to lớn đem kinh lạc đều chống ra một lần, chân nguyên như nước sông cuồn cuộn, vĩnh viễn không ngừng tại thể nội chảy xuôi.

Dương Thanh Huyền cũng nháy mắt kịp phản ứng, là chính mình ăn nhiều.

Hắn thần thức hướng tinh giới bên trong quét qua, sắc mặt lập tức khó nhìn lên, trữ phối lượng lớn đan dược, nguyên bản cho rằng đầy đủ chính mình dùng mười năm, không nghĩ tới liền trực tiếp ăn hết một phần ba.

Tiểu đạo đạo quả có mười tám mai, phát hiện toàn bộ bị ăn sạch...

Bởi vì thứ này không có gì tác dụng phụ, chỉ là thuần túy bổ sung năng lượng cùng đại đạo cảm ngộ, sở dĩ nguy cơ phía dưới, thích hợp nhất liều mạng ăn.

Dương Thanh Huyền mặt đen lại, nghĩ thầm cái này tiêu hao sau khi trở về có thể hay không báo tiêu...

Đúng lúc này, trên người hắn năng lượng bắt đầu phát sinh biến hóa về chất, toàn thân hóa thành hỏa diễm, cháy hừng hực.

Trên bầu trời hiện ra thải sắc thần huy, hạ xuống tới, bao phủ ở trên người hắn, đồng thời đem sở hữu đệ tử thiên tài toàn bộ chụp vào trong, một mảnh tường hòa yên tĩnh.

“Đột phá dị tượng!”

Tất cả mọi người là chấn động trong lòng, vội vàng hướng trong trận nhìn lại, liền gặp được Dương Thanh Huyền chính tại đột phá, cái kia hỏa diễm không ngừng nhảy vọt biến hóa, tại hư thực bên trong giao thế tiến hành, Dương Thanh Huyền cảnh giới trực tiếp xông vào sáu sao Thiên Giới hậu kỳ.

“Lại đột phá...”

Mọi người nguyên bản chết lặng nội tâm, lần nữa bị sờ động một cái, phát hiện chuyện thế gian, chỉ có càng khiếp sợ, không có kinh hãi nhất.

Mặc dù lấy Dương Thanh Huyền thiên phú, cho dù đột phá đến bảy sao Thiên Giới cũng chẳng có gì lạ, nhưng này thời gian không khỏi quá nhanh.

Dương Thanh Huyền tại hôn mê sau khi tỉnh lại mới đột phá đến sáu sao Thiên Giới trung giai, mà cái này vẻn vẹn ba tháng, liền trực tiếp đột phá đến hậu kỳ, tốc độ nhanh chóng, sợ là toàn bộ vũ trụ sử bên trong, đều không có vị thứ hai.

Xa xa Vô Hoa mở hai mắt ra, thản nhiên nhìn dưới, lại nhắm mắt lại tiếp tục tu luyện.

Về sau, lại có hai người lần lượt đột phá.

Dù sao tất cả mọi người là thiên tài, chăm chỉ, khổ tu, sinh tử cũng không thiếu kinh lịch, còn có vô cùng trọng yếu là đan dược đủ nhiều, coi như không trải qua đại chiến, như thế ăn đến cũng đầy đủ đột phá.

Mấy người đột phá dị tượng, so với tại Côn Khư bên ngoài, đều phải mạnh mẽ hơn nhiều, mỗi người ích lợi trình độ cũng so bên ngoài hiếu thắng, đều là lòng có cảm giác, sinh ra tâm tình vui sướng, đắm chìm trong tuyệt vời này hoàn cảnh bên trong.

Nguyên bản giữa thiên địa tràn ngập đại lượng mặt trái bản nguyên, tại đại chiến bên trong toàn bộ bị đánh tan, lại bị kim, lửa hai loại nguyên tố vòng xoáy xung kích, rất nhanh liền tiêu tán không còn, trở nên tươi sáng càn khôn, trừ nguyên tố lực lượng xoay tròn bên ngoài, một mảnh tĩnh mịch.

Dương Thanh Huyền ngưng tụ ra chân thân, chậm rãi vững chắc sáu sao Thiên Giới hậu kỳ cảnh giới, cũng lại tiếp tục thu nạp thổ, lửa hai loại bản nguyên nguyên tố, rèn luyện chính mình nguyên tố chi thân.

Đúng lúc này, hắn đột nhiên trong lòng hơi động, cảm ứng được nguyên tố đang từ từ tán đi, liền liền thân thể của mình cũng từ từ không còn tồn tại, trong thiên địa tất cả vạn vật, bao quát nguyên tố, quy tắc, bản nguyên chờ chút, đều như ảo ảnh trong mơ, tại cảm giác bên trong biến mất không gặp.

Chương 2957: Thế Giới Thực Tướng, Luyện Khí Chi Địa

Dương Thanh Huyền đột nhiên lòng có cảm giác, thầm nghĩ: “Hết thảy hữu vi pháp, như ảo ảnh trong mơ, chẳng lẽ là...”

Hắn cảm giác bên trong thế giới càng ngày càng rõ ràng, vạn vật không còn, bọt nước phá diệt, chỉ có thế giới duy nhất thực tướng.

Dương Thanh Huyền trong lòng kịch liệt chấn động, tại cảm giác bên trong, xuất hiện một tòa vô cùng hoa mỹ tinh hệ ảnh mây, như hoa sen giống nhau tồn tại, tản mát ra thánh khiết mỹ lệ quang huy, trang nghiêm vĩ ngạn, có được thế gian sở hữu khả năng hết thảy.

Dương Thanh Huyền không biết như thế nào hình dung loại cảm giác này, nhất định phải hình dung, như vậy cái này hoa sen chính là “Hết thảy.”

“Sang Thế Tiên Liên!”

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động mãnh liệt, nghĩ không ra nhanh như vậy liền tiến vào thế giới thực tướng, tìm được tiên liên, nội tâm của hắn sinh ra vô cùng lo nghĩ cảm giác, như thế nào mới có thể tiến vào cái này tiên liên bên trong? Như thế nào mới có thể tìm kiếm chính mình muốn?

Nỗi lòng dưới sự kích động, trước mắt thực tướng một chút xíu vỡ vụn, vạn vật lần nữa xuất hiện, thiên địa quy tắc, bản nguyên nguyên tố, sông núi nhân vật, tất cả mọi thứ lộng lẫy, như gương hoa hiện ra.

Dương Thanh Huyền biết chính mình từ thực tướng bên trong ra, không khỏi âm thầm ảo não, lần nữa tĩnh tâm ninh thần, muốn đi vào thực tướng bên trong, nhưng vô luận cố gắng như thế nào, đều không thể đến.

“Ai.”

Hắn không khỏi thở dài một tiếng, chậm rãi mở hai mắt ra.

Lúc này, hắn ngạc nhiên phát hiện, tất cả mọi người mở to hai mắt nhìn hắn chằm chằm, lộ ra giật mình thần sắc.

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Thế nào?”

Quan sát tỉ mỉ xuống chính mình, cũng chưa phát hiện cái gì dị thường.

Tần Tiểu Vũ đờ đẫn nói ra: “Vừa rồi... Vừa rồi ngươi thật giống như không thấy... Nhưng... Nhưng hoàn toàn chính xác lại tại cái này...”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Cái gì là không thấy, lại đúng là cái này?”

Tần Tiểu Vũ dạ dưới, làm rõ xuống mạch suy nghĩ, nói ra: “Chính là chúng ta hoàn toàn cảm giác không đến ngươi, nhưng ngươi đích đích xác xác lại ở đây.”

“Thế giới thực tướng! Ngươi vừa rồi tiến vào thế giới thực tướng.” Xa xa Vô Hoa lộ ra vẻ giật mình.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ta đích xác tiến vào thế giới thực tướng, gặp được Sang Thế Tiên Liên.”

Đám người nghe vậy, đều là hoảng hốt, Tần Tiểu Vũ vội la lên: “Kết quả như thế nào?”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Trong lòng ta quýnh lên, liền từ cái kia thực tướng bên trong ra, sau đó lại vô pháp đi vào.”

Tần Tiểu Vũ nói: “Ai, đáng tiếc, ta còn cho rằng trực tiếp hoàn thành nhiệm vụ, có thể đi về đâu.”

Vô Hoa nói: “Nhất định phải tại trong quá trình tu luyện, đi đến tương đối vi diệu trạng thái, mới có thể ngẫu nhiên tiến vào thực tướng thế giới. Ngươi lòng có cảm giác, sở dĩ Sang Thế Tiên Liên liền xuất hiện, ta cho tới bây giờ không nghĩ tới những này, sở dĩ chưa bao giờ thấy qua tiên liên. Nghĩ muốn lần nữa tiến vào, liền nhìn xem lần vận khí đi.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Cái kia có thể có biện pháp nào, có thể cùng Sang Thế Tiên Liên tiến hành câu thông?”

Vô Hoa nói: “Cụ thể ta không biết, nhưng sáng thế tiên liền nếu là nơi đây vũ trụ hết thảy khởi nguyên, như vậy ý nghĩ của ngươi nàng khẳng định là biết đến, ngươi muốn câu thông nàng khó, nàng muốn câu thông ngươi dễ dàng, điều kiện tiên quyết là nàng nguyện ý câu thông ngươi.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Nói như vậy, chúng ta còn phải đợi nàng triệu kiến?”

Vô Hoa nói: “Ngươi muốn hiểu như vậy cũng có thể.”

Dương Thanh Huyền trầm tư dưới, nói: “Đã như vậy, như vậy trước hết làm một chuyện khác.” Hắn lấy ra ngọc giản cùng kim sách, nâng ở trong tay, ánh mắt đảo qua đám người, nói ra: “Đế Ất đại nhân nhờ Y Y cho ta một cái cẩm nang, trong đó có một cái ngọc giản cùng một cái kim sách, phía trên ghi lại Đế Lộc đại nhân một loại ý nghĩ, lợi dụng vẫn lạc tại mảnh này Côn Khư bên trong cường giả ý chí, luyện chế ra một kiện có thể chống lại Phạm Vô pháp bảo tới.”

Dương Thanh Huyền đem ngọc giản cùng kim sách giao cho

Tần Tiểu Vũ, sau đó cho đám người truyền đọc, tất cả mọi người cẩn thận đọc một lần, xác nhận là Đế Ất cùng Đế Lộc hai vị đại nhân di lưu chi vật.

Dạo qua một vòng về sau, Tần Tiểu Vũ đem hai kiện đồ vật cho Vô Hoa xem xét, Vô Hoa cười nhạo một tiếng, khoát tay áo, lười lật xem dáng vẻ, cái kia ánh mắt dường như đang nói, “Chuyện của các ngươi liên quan gì đến ta?”

Tần Tiểu Vũ cười nhạt một tiếng, liền cầm trở về, trả lại cho Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền nói: “Đế Lộc đại nhân tại kim sách bên trong miêu tả một loại phỏng đoán, khí sơn hà đại địa cùng hết thảy có triển vọng chi pháp đều là Sang Thế Tiên Liên năng lượng sở sinh, Phạm Vô cũng thế, mà tung hoành ở trong thiên địa này võ tu, thì là vũ trụ bên trong năng lượng to lớn nơi tụ tập, một vị Thiên Giới chi chủ trên thân năng lượng, đủ để bù đắp được một tòa tinh vực. Mà năm đó vì phong ấn Phạm Vô vẫn lạc những cường giả kia, nếu là có thể đem ý chí của bọn hắn cùng năng lượng tụ lại, liền có thể chế tạo ra một kiện kinh thiên động địa bảo vật, uy năng còn tại Hỗn Độn Linh Bảo phía trên, đủ để chống lại Phạm Vô.”

Nguyệt Kha nói: “Ý nghĩ là không sai, nhưng đã nhiều năm như vậy, những cường giả kia năng lượng cùng ý chí sợ là tất cả giải tán đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đích thật là tản, nhưng tán cũng là tại tán ở đây Côn Khư bên trong. Năng lượng bảo toàn chính là đại đạo pháp tắc, năng lượng sẽ không trống rỗng tạo ra, cũng sẽ không trống rỗng biến mất, sẽ chỉ từ một loại hình thái chuyển biến làm một loại khác hình thái, Côn Khư trải qua thời gian dài vẫn luôn là phong bế, những năng lượng kia cũng sẽ chỉ ở cái này Côn Khư bên trong trầm tích xuống tới, hoặc là chuyển hóa. Đế Lộc đại nhân tại kim sách bên trong đưa ra đánh trúng phỏng đoán cùng giả thiết, đồng thời bày ra một chút ứng đối biện pháp, chúng ta có thể thừa hiện tại thử một chút, dù sao tạm thời không biết làm sao tiến vào thế giới thực tướng, coi như đi vào, cũng không biết làm sao câu thông tiên liên."

Tần Tiểu Vũ nói: "Tốt, ta đồng ý."

Những người còn lại đều dồn dập gật đầu, nếu là Dương Thanh Huyền nói ra, lại là Đế Lộc cùng Đế Ất ý nghĩ, mọi người tự nhiên sẽ không phản đối.

Vô Hoa đột nhiên nói ra: "Muốn luyện chế năng lượng, ta ngược lại là biết một nơi tốt." Hắn nhìn xem đám người trưng cầu ý kiến ánh mắt, lạnh hừ một tiếng, ngẩng đầu, khẽ nói: "Đi theo ta đi."

Một chuyến hơn bảy mươi người, cùng sau lưng Vô Hoa, hướng nơi xa độn đi.

Mấy canh giờ về sau, đi vào một tòa trên hoang dã, vài toà lẻ loi trơ trọi đột ngột sơn phong, lẻ tẻ tô điểm ở trên mặt đất.

Nơi này không có một ngọn cỏ, giữa thiên địa tràn ngập hoang vu cảnh tượng, Dương Thanh Huyền cảm ứng phía dưới, kinh ngạc phát hiện thế mà một chút bản nguyên đều không có.

Mà trên hoang dã xích hồng sắc thổ địa, như dòng sông một dạng trải ở trên mặt đất, lan tràn ngàn dặm.

Sát khí mãnh liệt từ phiến thiên địa này ở giữa đánh thẳng tới, đặt ở mỗi người trong lòng.

"Sát chi bản nguyên?"

Dương Thanh Huyền thất kinh hỏi.

Vô Hoa gật đầu nói: "Chính là sát khí, nhưng cái này sát khí cũng không phải là Sang Thế Tiên Liên bên trong tràn ra bản nguyên chi lực, mà là thiên địa tạo ra, ngươi nhìn phía dưới những đất đỏ kia, tất cả đều là máu tươi chỗ nhiễm."

Dương Thanh Huyền trong lòng nhảy một cái, hắn đối với phía dưới màu đỏ sớm có hoài nghi, giờ phút này nghe vậy, càng là lại không nghi vấn, cả kinh nói: "Phong ấn một trận chiến chiến trường?"

Vô Hoa nói: "Ta không rõ ràng cái gì phong ấn một trận chiến, nhưng nơi này khẳng định là phát sinh qua đại chiến, trực tiếp đem quy tắc đánh nát, bản nguyên không còn, tạo thành một mảnh chính mình riêng biệt khí tràng. Nơi này thiên địa từ trường, cùng toàn bộ Côn Khư bên trong đều không giống, rất có thể là ngươi nói cái gì chiến trường, lợi dụng nơi này năng lượng, lại phụ trợ Côn Khư bên trong vô số quy tắc bản nguyên, sợ là giữa thiên địa rốt cuộc tìm không ra thứ hai chỗ so đây càng tốt luyện khí chi địa."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2958: Thiên Địa Làm Lô, Đạo Nghĩa Cánh Cửa

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn về phía tứ phương, trong mắt kinh hãi càng ngày càng đậm, nơi đây cách cục tình thế, cùng Đế Lộc tại kim sách chỗ trình bày lý tưởng luyện khí chi địa cực kì tương tự.

Tần Tiểu Vũ mấy người cũng đều xem cái kia kim sách, tất cả đều hai mắt tỏa ánh sáng, cho dù bọn hắn không có cái kia có thể nhịn luyện chế đối phương Phạm Vô pháp bảo, nhưng đem chính mình bản danh pháp bảo tế luyện một chút, đề cường độ cao vẫn là có thể làm được.

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, liền nơi này!”

Hắn nhìn về phía đám người, nói: “Ta cần muốn mọi người trợ giúp, bố cái kia luyện khí đại trận.”

Nguyệt Kha nói: “Yên tâm đi, chúng ta sẽ đem hết khả năng giúp ngươi.”

Tất cả mọi người là gật đầu.

Mà lại vừa nghĩ tới có thể lấy đối phương Phạm Vô thần binh lợi khí đem từ nơi này sinh ra, tương lai tất nhiên sẽ trở thành danh chấn vạn cổ tuyệt đại thần binh, liền không nhịn được nhiệt huyết dâng trào.

Cửu Nguyên Già Lam nói: “Việc này không nên chậm trễ, hiện tại liền bắt đầu đi.”

Hơn bảy mươi người lập tức hội tụ vào một chỗ, thương nghị đại trận kia trận đồ bố trí, Vô Hoa chỉ là nhàn nhạt đứng ở một bên, ánh mắt chớp động, chẳng biết nội tâm đang suy nghĩ gì.

Một lát sau, đám người đem đại trận áo nghĩa nắm giữ cơ bản về sau, liền riêng phần mình phân tán ra, ở đây vạn dặm nhuốm máu cương vực bên trên vẽ trận pháp.

Cái này luyện khí chi trận là Đế Lộc căn cứ Côn Khư riêng biệt tình huống nghiên cứu ra, trải qua lịch đại đế tộc tộc trưởng nghiên cứu, đã cực kì hoàn thiện, trong đó còn có mượn dùng Thái Cực Lưỡng Nghi Phù lực lượng, tất cả đều tính toán ở bên trong.

Dương Thanh Huyền một thân một mình đứng tại dài vạn dặm không bên trên, nhìn xem bận rộn bày trận đám người, tĩnh tâm ninh thần, đem chính mình toàn bộ tâm thần phóng không, sau đó đem chiến kích Thiên Khư lấy ra, hai tay nâng ở trước người, chậm rãi đem tâm thần mình dung nhập vào cái này chiến kích bên trong.

Lần này luyện chế, Đế Lộc đưa ra rất nhiều tư tưởng, trong đó bao quát sử dụng các loại hoàn toàn mới vật liệu, cũng bao quát đem vốn có pháp bảo tiến hành luyện chế, Dương Thanh Huyền lựa chọn cái sau, dự định trực tiếp lấy Thiên Khư làm nguyên mẫu.

Tinh thần của hắn cùng Thiên Khư dung hợp lại cùng nhau, người khí hợp nhất, toàn bộ thế giới liền chỉ còn lại bọn hắn, không có vật gì khác nữa.

Vô Hoa lẳng lặng ngồi ở phía xa, nhìn lên trước mắt hết thảy, chậm rãi hai mắt nhắm lại, sau đó không lâu lần nữa mở ra, tự lẩm bẩm: “Có lẽ những này sở hữu kinh lịch, đều bao hàm ở đây một kiếp bên trong đi.” Hắn lần nữa hai mắt nhắm lại, tiến vào định trạng thái, bản thân tu luyện.

Sau một hồi, toàn bộ đại trận bố trí xong, liếc nhìn lại, trên mặt đất lít nha lít nhít trận văn, cùng các loại luyện khí văn, đều bị các đại thiên tài dùng bí pháp lạc ấn ở trên mặt đất, từ trên cao quan sát xuống dưới, úy vi tráng quan.

“Thanh Huyền, đã tốt.”

Tần Tiểu Vũ thấy Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng hư không, thật lâu bất động, trực tiếp truyền âm nhập mật, nói.

Dương Thanh Huyền mở hai mắt ra, nhẹ gật đầu, Thiên Khư lẳng lặng tản mát ra huy quang, cùng trên người hắn quang mang hoàn toàn nhất trí.

Đột nhiên, tại Côn Khư mênh mông trên bầu trời, hiện ra điểm điểm ánh sáng chói lọi, giống như là chu thiên tinh đấu, chiếu rọi xuống đến, hình thành một mảnh tuyệt mỹ bầu trời đêm cảnh tượng.

Tất cả mọi người là ngây ngẩn cả người, Vô Hoa sắc mặt đại biến, cả kinh nói: “Kinh thế dị tượng! Là có chấn động hoàn vũ thần binh pháp bảo xuất thế, mới sẽ sinh ra ra như thế điềm báo trước! Chẳng lẽ... Chẳng lẽ...”

Vô Hoa hoảng sợ tự lẩm bẩm, liều mạng lắc đầu nói: “Không có khả năng! Không thể nào a, chỉ có pháp bảo nhanh muốn lúc xuất thế mới sẽ sinh ra dị tượng như thế, nếu không cho dù là Đạo Tổ đại nhân tự mình luyện chế, cũng không có khả năng còn chưa mở luyện, trước hết ra dị tượng.”

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, ngưỡng vọng vô tận tinh thần, thần thức một chút trở nên có chút phiêu miểu.

“Bắt đầu đi!”

Hắn im lặng một trận, vung tay lên, Thiên Khư tại không trung đua tiếng một tiếng, liền hóa ra to lớn hư quang, trên lưỡi kích hình thành một vòng Đại Nhật, nghiêm nghị không thể phạm.

“Thiên địa làm lô này, vạn vật làm đồng.”

“Âm dương làm than này, tạo hóa làm công.”

Dương Thanh Huyền đưa tay hướng phía trước một chút, trong chốc lát, đại địa bên trên vô số trận văn khởi động, thiên địa nháy mắt liền hóa thành đỉnh lô, hết thảy vạn vật sinh linh đều bị bao phủ trong đó.

Tần Tiểu Vũ chờ thiên tài cùng Vô Hoa, đột nhiên toàn bộ sắc mặt đại biến, phát phát hiện mình giống như bị đại trận kia đỉnh lô ràng buộc ở.

“Tại sao có thể như vậy?!”

Đại trận vận chuyển phía dưới, hết thảy vạn vật lưu chuyển, đều bị chính là nhập lô này bên trong, trở thành luyện chế nguyên tố.

Đám người từng cái sắc mặt đại biến, kinh hoảng nói: “Sẽ không bị luyện chế vào đi chết rơi a?”

Nguyệt Kha quát: “Đừng nói nhảm! Luyện chế đều chưởng khống tại Dương Thanh Huyền trong tay, nếu là sẽ luyện chết rồi, hắn liền sẽ dừng lại.”

“Thế nhưng là...” Tử Xa Hồn run giọng nói: “Nếu là thời khắc mấu chốt, dừng lại một cái, chẳng lẽ không phải liền luyện chế thất bại rồi? Dạng này luyện chế còn có thể lại đến lần thứ hai sao?”

Tất cả mọi người là đổi sắc mặt, như thật phát sinh loại tình huống này, Dương Thanh Huyền sẽ là lựa chọn ra sao?

Đem nhóm người mình toàn bộ luyện hóa đi vào, sinh ra tuyệt thế thần binh, hay là từ bỏ luyện chế, để có thể đối kháng Phạm Vô pháp bảo nước chảy về biển đông, mà bảo toàn nhóm người mình tính mạng.

Quân Thiên đột nhiên nói ra: “Như thật đến một bước kia, ta hi vọng hắn có thể luyện chế ra tuyệt thế thần binh.”

Tần Tiểu Vũ, Lạc Đinh Lan mấy người đều là kiên định gật đầu, ủng hộ hi sinh chính mình.

Còn lại đệ tử thiên tài đều im lặng không nói, nhưng tất cả đều cầu nguyện, tuyệt đối không nên đến một bước kia.

…

“Đó là cái gì?!”

Côn Khư bên ngoài, Hồng Tiêu đám người chiến hạm sắp xếp ở đằng kia, chờ đợi Dương Thanh Huyền đám người trở về.

Đột nhiên, nguyên bản u ám vô cùng Côn Khư chung quanh, hiện ra vạn điểm óng ánh mang, lấp lóe phía dưới, hình thành một mảnh chu thiên tinh đấu, lộng lẫy.

Hồng Tiêu bọn người là giật mình trợn to hai mắt.

Đây là bọn hắn lần thứ hai nhìn thấy Côn Khư dị tượng, lần đầu tiên là huyễn hóa ra Sang Thế Tiên Liên, sau đó bắn - ra một đạo thần huy, trọng thương Phạm Vô.

Lần thứ hai chính là trước mắt giờ phút này, cùng Sang Thế Tiên Liên tràng cảnh hoàn toàn khác biệt, chỉ là một mảnh tinh huy, điểm điểm khuếch tán ra, mỹ lệ đến khiến người ngạt thở.

“Làm xảy ra chuyện rồi, bọn hắn ở bên trong làm xảy ra chuyện rồi.”

Hồng Tiêu tự lẩm bẩm.

Tất cả mọi người là hai mặt nhìn nhau, bọn hắn cũng không biết chuyện gì xảy ra, nhưng có thể khẳng định là làm xảy ra chuyện rồi, cũng không biết là tốt là xấu.

…

Hỗn Độn Thần Cung trên không, có chín màu thần huy hiển hiện, hóa thành long phượng hình bóng, xoay tròn dưới, hiện ra Thái Cực Lưỡng Nghi chi tượng.

Hàng Trần lập tức triệu tập đám người, hợp lực tiến hành xem bói, diễn hóa thiên đạo.

Nhưng trong minh minh quẻ tượng, lại mịt mờ mênh mông, bắt giữ không chừng.

“Thiên địa giao cảm, nhị khí tương dung, chính là vạn vật phát sinh biến hóa thời điểm, hẳn là đại cát chi tượng.”

Diệu Thượng chân nhân giải thích.

Đại điện bên trong đám người châu đầu ghé tai, nhẹ giọng phát biểu lấy cái nhìn của mình.

Hàng Trần cầm trong tay quá Diễn Thần bàn, ánh mắt chắc chắn nhìn qua trong mâm, lặng im không nói.

Diệu Thượng nói ra: “Ngươi ngược lại là nói một câu a.”

Hàng Trần lạnh nhạt nói: “Không lấy tại tướng, như như bất động.” Liền khoát tay, để đám người rời đi.

Diệu Thượng sửng sốt một chút, khẽ nói: “Hô cũng là ngươi hô mọi người tới, hiện tại đi cũng là ngươi để đám người đi, giả thần giả quỷ!”

Phất một cái ống tay áo, lúc này hóa thành độn quang mà đi.

Điện bên trong những người còn lại, cũng đều dồn dập ra khỏi hội trường.

Hàng Trần khóe miệng giơ lên vẻ tươi cười, lẩm bẩm: “Thiên địa thiết vị, mà Dịch Hành hồ trong đó vậy, thành tính tồn tồn, đạo nghĩa cánh cửa.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2959: Một Thương Mà Đến, Kinh Thiên Động Địa

Hỗn Độn đại lục nơi nào đó, linh khí đỉnh phong chi cảnh, có ngàn đầu màu thụy ánh sáng hoành trên trời cao, vô tận tử khí dào dạt mênh mông, mạc mạc mênh mông.

Trong đó một đỉnh núi bên trên, mấy thân ảnh bàn hư mà ngồi, chính là Vi Thanh, Xa Vưu cùng Lý Hồng Tụ.

Mấy ngày trước, Lý Hồng Tụ lòng có cảm giác, ba người lập tức tiến vào thiên đạo thôi diễn bên trong.

Lấy Lý Hồng Tụ làm trung tâm, Vi Thanh cùng Xa Vưu hai người ngồi xếp bằng trước sau, phân biệt kết ấn, vận chuyển Đại Diễn chi thuật.

Linh khí ánh sáng không ngừng xông phá cửu tiêu, tại dài vạn dặm không bên trên hiển hiện.

Xa Vưu ngẩng đầu lên, một đôi mắt rồng nhìn về phía cái kia tử kim tường thụy chỗ sâu, tự lẩm bẩm: “Đây là đại đạo vận chuyển vết tích, mà nơi đây là Hỗn Độn đại lục linh khí đỉnh phong một trong địa phương, trước hết nhất cảm ứng được đại đạo vết tích, hiển hóa ra ngàn đầu màu thụy, vô tận tử mang, chẳng lẽ là vật chúng ta muốn tìm, cuối cùng sắp xuất thế sao?”

Vi Thanh nói: “Ít nhất là cái điềm báo trước, chờ vật kia xuất thế về sau, chúng ta lập tức lấy đi, sau đó liền trở về thượng giới, nơi này quá nguy hiểm.”

Từ lần trước Lục Vực Giới một trận chiến, hai người bị Phạm

Vô trực tiếp đánh nổ, Lý Hồng Tụ may mắn lấy được cuộc đời thăng trầm, lợi dụng Lý Vân Tiêu phong ấn tại trong kiếm một chiêu kiếm ý, đem Phạm Vô trọng thương, lại từ Dương Thanh Huyền hóa thành Vạn Cổ Trường Không, một gậy đánh nổ Phạm Vô chân thân, ba người mới xem như tìm lại một mạng.

Ba năm này, ba người đều đã có kinh nghiệm, không dám chạy loạn khắp nơi, liền lưu tại Hỗn Độn đại lục linh khí thịnh nhất chỗ.

Hàng Trần vì lung lạc ba người, thỉnh thoảng sẽ phái người đưa chút linh đan diệu dược, tất cả đều là phù hợp Lý Hồng Tụ dùng để tu luyện, không ít Vi Thanh cùng Xa Vưu cũng đều có thể sử dụng.

Cái gọi là bắt người nương tay, ăn người miệng ngắn, Lý Hồng Tụ rất nhanh cùng Hàng Trần hoà mình, mà lại nguyện ý giúp Hàng Trần cùng một chỗ đối kháng Phạm Vô.

Nhưng Vi Thanh lại là nội tâm hừ lạnh không thôi, dự định chờ hoàn thành nhiệm vụ liền trực tiếp rời đi, lười lý được Hàng Trần.

Đột nhiên ba người đều là lòng có cảm giác, ngẩng đầu hướng vòm trời nhìn lại, một đạo cự đại tử sắc quang ảnh từ trời rơi xuống, là một con toàn thân che kín lân giáp quái ưng, hút vào đầy trời tử khí cùng tường thụy, mắt ưng đột nhiên khẽ động, nhìn chăm chú xuống tới, sau đó huýt dài một tiếng, đáp xuống.

“Tám sao Thiên Giới ưng?”

Xa Vưu lấy làm kinh hãi, nói: “Sợ là cái gì ưng tổ loại hình đáng sợ tồn tại đi, ta nói linh khí này đỉnh phong chi địa, làm sao sẽ không có có sinh linh, nguyên lai là địa bàn của nó, chúng ta đều chiếm cứ ba năm cũng chưa từng thấy qua, sợ là một mực đang bế quan đi, hiện tại muốn tới đoạt lại địa bàn.”

Vi Thanh hừ lạnh nói: “Thứ không biết chết sống, tu luyện lại nhiều, cũng không có trí thông minh cũng không làm nên chuyện gì.”

Chính muốn xuất thủ, đột nhiên cái kia ưng bộc phát ra một tiếng bén nhọn tiếng kêu to, tại không trung phi tốc vuốt cánh, vô số lệ khí nháy mắt bộc phát ra.

Đúng lúc này, một đạo bén nhọn tiếng xé gió đánh nát tầng tầng hư không, một đạo bá khí nghiêm nghị khí tức, tại tử khí cùng tường thụy bên trong lóe lên, liền phá tan không trung.

Vi Thanh song đồng co rụt lại, nhìn chằm chằm cái kia hư không bên trên.

Xa Vưu sững sờ nói: “Long khí, chẳng lẽ là...”

Chỉ thấy cái kia đâm phá thiên địa lực lượng bên trong, Long Quang lóe lên, bên trong một thanh Thanh Nguyệt sắc chiến thương, chém vỡ thiên địa mà đến, khóa chặt cái kia ưng quái.

Ưng quái liều mạng vỗ cánh, phát ra hoảng sợ tiếng kêu to, vô số cánh chim huy động dưới, trước người ngưng tụ ra một đạo lệ mang, chém vụt mà bên trên.

“Xùy!”

Nhưng cái kia chiến thương tốc độ quá nhanh, ưng quái công kích vừa mới chém ra, mũi thương cũng đã đem nó hoàn toàn kích xuyên.

“Bành!”

Ưng quái tám sao Thiên Giới sơ giai lực lượng, nháy mắt bị động xuyên, trên trời cao nổ vỡ ra, hình thành một vòng chấn động, hướng bốn phương tám hướng tán đi.

Lý Hồng Tụ cả kinh nói: “Là ai?!”

Cái kia chiến thương tại không trung lóe lên, bên cạnh thân liền hiện ra một bóng người, cùng thương một thanh bay thấp xuống tới.

“Coong!”

Chiến thương cắm ở đỉnh núi đại địa bên trên, rung ra từng vòng từng vòng gợn sóng.

Đạo nhân ảnh kia nhẹ nhàng rơi vào chiến thương bên cạnh thân, đứng chắp tay, chậm rãi xoay người lại, một đôi ánh mắt sắc bén chớp động, từ Vi Thanh cùng Xa Vưu trên thân đảo qua, nhìn về phía Lý Hồng Tụ.

…

Côn Khư bên trong, cái kia huyết sắc mặt đất bao la trên không, vô số quy tắc bản nguyên phun trào, hướng Dương Thanh Huyền trước người chiến kích bên trong hội tụ mà đi, hình thành to lớn quy tắc chi hải, dung nạp bách xuyên, đếm mãi không hết các loại bản nguyên lực lượng, rót vào đến kích thân bên trong.

Cho dù mạnh nhập Thiên Khư dạng này tồn tại, cũng cuối cùng không chịu nổi khổng lồ như thế áp bách, bắt đầu rung động run run, tản mát ra kêu to thanh âm.

Dương Thanh Huyền hai tay bấm niệm pháp quyết, chỗ mi tâm Thái Cực Ấn lóe lên, đem Đế Lộc phỏng chế Thái Cực Lưỡng Nghi Phù tế ra, trực tiếp thiếp trên chiến kích, lập tức Thái Cực xoay tròn, đem bốn phương tám hướng bản nguyên chi lực bài xích mở, hình thành có thứ tự quy tắc, một chút xíu dung nhập vào kích thân trúng.

Luyện hóa chiến kích cơ sở lực lượng, là Dương Thanh Huyền Lục Đạo Huyễn Diễm, nhưng thời gian dài thiêu đốt cùng dung hợp dưới, chiến kích thân thể khó xử gánh nặng, bắt đầu có hoá lỏng dấu hiệu.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, một đoàn kim sắc quang cầu xuất hiện tại trong tay, nhìn kỹ lại, lại có người ngũ quan.

Chính là Nghi Thần đầu, bị Dương Thanh Huyền đánh giết về sau, xem như vật liệu thu thập lại, giờ phút này trực tiếp ném vào Lục Đạo Huyễn Diễm bên trong, chậm rãi hòa tan mở, hóa thành kim hệ chất lỏng, rót vào đến chiến kích bên trong.

Còn có cái khác ba đại bản nguyên lực lượng, cũng bị một chút xíu hấp dẫn tới, hòa tan vào.

Đột nhiên, một tiếng to lớn tiếng gầm gừ truyền đến, hư không bên trong huyễn hóa thành một bàn tay cực kỳ lớn, trực tiếp đánh phía Dương Thanh Huyền cùng chiến kích.

“Thế nào vô tri tiểu nhi, lại dám đánh quấy bản tọa nghỉ ngơi!”

Cái kia bàn tay khổng lồ bên trong, phát ra phẫn nộ rống lên một tiếng, mơ hồ có thể gặp đến bóng người.

Dương Thanh Huyền tâm thần chấn động, hoảng sợ mà trông, một chưởng kia lực lượng, trực tiếp nghiền ép thương khung, sợ là chí ít cũng có chín sao Thiên Giới lực lượng.

Dạng này một chưởng đập xuống đến, hắn chỗ nào còn sẽ có mạng tại?

“Không đúng, không đúng!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên tỉnh ngộ, “Nơi này là Côn Khư bên trong, hết thảy sinh linh lực lượng đều bị áp chế đến bảy sao Thiên Giới trở xuống, làm sao lại biết có chín sao Thiên Giới?”

Hắn Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, lập tức phát hiện cái kia bàn tay khổng lồ cũng không phải là thực thể, mà là võ ý biến thành.

“Phong ấn một trận chiến bên trong vẫn lạc cường giả võ ý?”

Dương Thanh Huyền hoảng sợ cả kinh nói, cùng một thời gian, tại luyện hóa đại trận trên không, bắt đầu xuất hiện đủ loại cái bóng, không hoàn toàn giống nhau, nhưng tất cả đều bộc phát ra cường đại võ ý, nghiền ép mà tới.

“Ta chính là đỏ lân bộ tộc tộc trưởng, vì trấn áp Phạm Vô vẫn lạc ở đây, người nào lớn mật như thế, dám quấy loạn nơi đây quy tắc!”

“Ta chính là Thổ Linh tông tông chủ, chính là chín sao Thiên Giới đỉnh phong tồn tại, một đạo võ ý có thể trấn áp sơn hà, tiểu tử, đi chết đi!”

“Thiên Hành Tông tông chủ ở đây...”

“Cửu Vĩ Hồ tộc tộc trưởng ở đây...”

Từng đạo cường đại võ ý, nương theo lấy kinh thiên động địa, chấn diệu tên cổ kim mà tới.

Dương Thanh Huyền cùng Tần Tiểu Vũ chờ một đám thiên tài, tất cả đều cả kinh trợn mắt hốc mồm, Vô Hoa cũng là lộ ra chấn kinh chi sắc.

Đầy trời đều là cường giả hư ảnh, tất cả đều từ võ ý hiển hóa.

Dương Thanh Huyền lập tức cảm giác sợ nổi da gà, những này võ ý áp bách xuống, chính mình sợ là muốn trực tiếp tan xương nát thịt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2960: Võ Ý Bạo Động, Hoành Tảo Thiên Quân

“Chư vị tiền bối, tại hạ Dương Thanh Huyền, tuyệt không dám quấy rầy các tiền bối nghỉ ngơi, ta phụng đế tộc tộc trưởng chi mệnh, trước tới nơi đây tế luyện thần binh, thu nạp ngàn vạn quy tắc cùng võ ý, đối kháng Phạm Vô.”

Dương Thanh Huyền vội vàng đem ngọc giản cùng kim sách lấy ra, hai tay nhờ trước người, nói: “Đây là Đế Lộc đại nhân cùng đương đại đế tộc tộc trưởng tín vật.”

Những võ kia ý tại không trung lượn vòng, từng đạo lực lượng đè ép xuống, trực tiếp đem ngọc giản cùng kim sách bên trong tin tức đọc đến.

“Đích thật là Đế Lộc đại nhân lưu lại.”

“Cái kia lại như thế nào? Chúng ta đã vì phong ấn Phạm Vô mà chết, sau khi chết liền liền anh linh cũng không thể nghỉ ngơi sao?”

“Bằng mượn lực lượng của chúng ta đều không thể đối kháng Phạm Vô, tiểu tử này lại dựa vào cái gì? Chỉ dựa vào Đế Lộc một quyển kim thư liền muốn để chúng ta thần phục, nằm mơ đi!”

“Trừ phi có thể lấy được cho chúng ta thừa nhận, nếu không ai cũng đừng hòng ở đây gây sóng gió!”

Những võ kia ý hư ảnh không ngừng gào thét.

“Tiền bối! Tiền bối!.”

Dương Thanh Huyền liều mạng kêu to, những võ kia ý căn bản không để ý tới hắn, lôi cuốn lấy lôi đình vạn quân lực lượng xung kích tới.

“Oanh!”

Dương Thanh Huyền toàn thân run lên, đạo thứ nhất võ ý oanh ở trên người hắn, chấn tâm thần khuấy động, huyết dịch lăn lộn, một ngụm máu tuôn hướng yết hầu, kém chút liền phun ra ngoài.

Cái kia võ ý từ Dương Thanh Huyền trong cơ thể xuyên thấu mà qua, cuồng tiếu không thôi, tại không trung xoay tròn, lại oanh kích xuống.

“Đã hảo ngôn nói không thông, các ngươi muốn thừa nhận, cái kia ta liền không lại khi các ngươi là đối kháng Phạm Vô tiền bối anh linh, đem các ngươi đánh tới thừa nhận cho đến!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, hóa thành Vĩnh Nhiên Chi Khu, hai tay bỗng nhiên nắm tay, há miệng liền phun ra một cái hỏa diễm, hướng cái kia đạo đánh thẳng tới võ ý nấu đi.

“Oanh!”

Cái kia võ ý bị Lục Đạo Huyễn Diễm xông lên, lập tức phát ra tiếng kêu thảm âm thanh, hình thái tại hỏa diễm bên trong vặn vẹo biến hình, kịch liệt giãy dụa phía dưới, liền sụp đổ ra, hóa thành một chút xíu thuần túy lực lượng, sau đó bị hút vào đến luyện chế Thiên Khư bên trong đi.

Còn lại võ ý hóa hình đều là giận dữ, “Giết hắn!”, “Giết cái này tiểu tử không biết trời cao đất rộng!”

Lần lượt từng đạo vọt xuống tới.

Dương Thanh Huyền đem lực lượng toàn thân trèo thăng đến đỉnh phong, đang muốn hướng những võ kia ý đánh tới, đột nhiên kịch liệt năng lượng rung động từ Thiên Khư bên trong truyền ra.

Luyện chế đang thời khắc mấu chốt, một khi mất đi hắn chưởng khống, lập tức hiện ra sụp đổ chi thế.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, vội vàng đem lực lượng thua trở lại Thiên Khư bên trong, duy trì thần binh luyện chế.

“Bành bành bành!”

Cái kia từng đạo hung ác võ ý đánh rơi xuống tới, toàn bộ oanh kích ở trên người hắn, nổ Vĩnh Nhiên Chi Khu bạo liệt, tại không trung hoảng hốt không chừng.

“Dương Thanh Huyền!”

Quân Thiên mấy người hoảng hốt, vội vàng kêu lên.

Nhưng bọn hắn lại không cách nào tiến lên hỗ trợ, bởi vì luyện chế lực lượng đem bọn hắn toàn bộ hút lại, một khi buông ra chống cự, liền sẽ bị nháy mắt hút vào chiến kích bên trong, trở thành luyện khí vật hi sinh, chỉ có thể ở đằng kia lo lắng suông.

“Ha ha ha ha!”

Những võ kia ý một luân phiên công kích kết thúc, tất cả đều quấn tại Dương Thanh Huyền quanh thân xoay tròn, phát ra tiếng cuồng tiếu, “Liền trình độ như vậy, còn nói bừa muốn trấn áp Phạm Vô, là bắt chúng ta trêu đùa sao?”

Dương Thanh Huyền bị oanh thất điên bát đảo, Vĩnh Nhiên Chi Khu hình thái đều cơ hồ duy trì không ngừng, muốn mở miệng mắng to, lại hoàn toàn không có cái kia khí lực, toàn bộ lực lượng đều tại duy trì chiến kích ổn định.

“Giết!”

Những võ kia ý tại không trung rống to, sau đó lại là một vòng oanh kích xuống, tất cả đều lộ ra khuôn mặt dữ tợn, mỗi một người đặt ở hỗn độn thời đại thời kì cuối, đều là chấn kinh thiên hạ đại nhân vật.

“Đã các ngươi muốn như thế nghĩ, vậy liền coi ta là bắt các ngươi trêu đùa đi!” Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, toàn thân hỏa diễm nháy mắt bạo rạp đứng lên, nổ ra một vòng to lớn hỏa chi tinh vòng, đem những võ kia ý tất cả đều cản ở bên ngoài.

“Phanh phanh phanh!”

Năng lượng to lớn đánh vào hỏa chi tinh vòng bên trên, không ngừng áp bách xuống.

Dương Thanh Huyền toàn thân run rẩy, Vĩnh Nhiên Chi Khu lại khó duy trì, “Bành” một tiếng nổ tung, hóa thành mấy cái hỏa long, gào thét mà ra.

“Phanh phanh phanh!”

Cường đại võ ý xung kích xuống tới, đem những này lửa hàng dài đầu đánh nát, băng thành vô số hỏa hoa, tại không trung nổ tung.

“Dương Thanh Huyền!” Quân Thiên mấy người đều là hoảng hốt, từng cái hoảng sợ không thôi.

“Chết, chết sao?” Cửu Nguyên Già Lam mấy người trong đầu tất cả đều là dấu chấm hỏi.

Theo bọn hắn nghĩ, Dương Thanh Huyền là chết chắc, có thể không số chết chắc cục diện, mỗi một lần đều bị Dương Thanh Huyền lật bàn tới.

Sở dĩ trước mắt Vĩnh Nhiên Chi Khu bị triệt để đánh nổ, bọn hắn cũng không dám vọng hạ phán đoán suy luận Dương Thanh Huyền chết rồi.

Nhưng Lục Đạo Huyễn Diễm tản ra, Thiên Khư luyện chế lập tức ngưng xuống, cực độ không ổn định khí có thể từ trên thân kích khuếch tán, hình thành mạnh lớn đến đáng sợ sóng lăn tăn, khuấy động hư không.

Quân Thiên mấy người đều cảm ứng được lớn lao nguy hiểm, đều là vừa sợ vừa vội, chẳng biết làm sao bây giờ tốt.

“Ha ha ha ha!”

Những cái kia võ ý còn trên hư không cuồng vũ, phát ra trận trận tiếng cười.

Đúng lúc này, cái kia chiến kích năng lượng ba động đột nhiên dừng lại, bị một cỗ lực lượng ổn định lại.

Hư không bên trên lần nữa hiện ra Thái Cực Đồ, vô số bản nguyên cùng nguyên tố tại Thái Cực xoay tròn phía dưới, tiếp tục chảy vào đến chiến kích bên trong.

Những võ kia ý tiếng cười, đột nhiên tuy nhiên mà dừng.

Chỉ thấy một đạo Dương Thanh Huyền hư ảnh, hiện lên ở chiến kích phía trước, đưa tay đem chiến kích bắt lấy, “Phanh” một tiếng, một vòng to lớn hỏa văn tại lòng bàn tay khuếch tán, hóa ra một đạo hỏa long, quấn quanh trên người kích, đem chiến kích xao động áp chế lại.

“Võ ý hóa hình?!”

Vô Hoa giật mình, ánh mắt lập tức rơi trên người kích, cái kia hỏa long rất sống động, toàn thân che kín đạo văn, đúng là Dương Thanh Huyền hỏa chi bản thể, mà tay kia nắm chiến kích hư ảnh, đúng là Dương Thanh Huyền võ ý hóa hình!

“Quả, quả nhiên không chết...”

Cửu Nguyên Già Lam trên mặt thịt co quắp dưới, ngượng ngùng nói: “Hắn thật là sẽ không chết a...”

“Đã đều là võ chi ý chí đều hóa, tại ý chí chuyện này bên trên, ta không có lý do sẽ thua bởi các ngươi!”

Dương Thanh Huyền võ ý hai mắt trợn trừng, bắn - ra từng đạo kim quang, hướng những cường giả kia võ ý nhìn chăm chú quá khứ, trên thân lực lượng rất nhanh trèo thăng đến đỉnh phong, hình thành cường đại ý chí uy áp, đánh vào những võ kia ý trên thân.

“Ầm ầm!”

Sở hữu võ ý bị xung kích một chút, đều bị đẩy ra cực xa.

Trong chốc lát, tất cả mọi người không không đổi sắc mặt, liền liền những võ kia ý đều ngây ngẩn cả người một sát na, lực lượng một người liền chống lại bọn hắn toàn bộ?

“Đáng chết! Không biết tự lượng sức mình đồ vật!”

“Bọ ngựa đấu xe! Chúng ta chính là trấn áp Phạm Vô cái thế cường giả biến thành tuyệt thế võ ý, há lại là ngươi chỉ là sáu sao Thiên Giới có thể so sánh được!”

Những cường giả kia võ ý gầm thét lao đến.

“Đúng vậy a, trấn áp Phạm Vô thời điểm, các ngươi là đỉnh thiên lập địa anh hùng, cái thế cường giả, nhưng bây giờ, các ngươi đã không phải, chỉ là một nhóm tự cho là đúng, thậm chí chẳng phải là cái gì ý thức mà thôi!”

Dương Thanh Huyền võ ý hét lớn một tiếng, lực lượng toàn thân bạo phát đi ra, trực tiếp Bàn Nhược Thần Chưởng liền hướng bốn phương tám hướng oanh ra, “Liền để ta dùng trong thiên địa này thuần chính nhất lực lượng, siêu độ các ngươi tiến vào Lục

Đạo Luân Hồi đi!”

“Bành bành bành!”

To lớn Bàn Nhược kim quang từ Dương Thanh Huyền lòng bàn tay tán phát ra, trực tiếp cùng chư thiên võ ý chống lại, hung hăng đánh vào cùng một chỗ!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2961: Chờ Ngươi Một Thời Đại!

“A a a a!”

Dương Thanh Huyền võ ý liều mạng huy chưởng, cả người hình tại năng lượng to lớn chấn động dưới, đều trở nên cực kì vặn vẹo, cơ hồ thấy không rõ người dáng vẻ, chỉ thấy được đầy trời chưởng ảnh vung đánh hướng bốn phương tám hướng.

Những cái thế kia cường giả võ ý nháy mắt nhận to lớn xung kích, các loại kinh thiên động địa chiêu thức tất cả đều bạo phát đi ra, cùng Dương Thanh Huyền đối kháng.

“Bành bành bành!”

To lớn Thái Cực Đồ bên trong, cuồng bạo năng lượng phun trào, quay chung quanh tại chiến kích Thiên Khư bốn phía, hình thành đáng sợ võ ý xung kích, đem sở hữu bản nguyên cùng nguyên tố đều nghiền ép vỡ nát.

Nhưng sở hữu đây hết thảy năng lượng, đều bị đại trận hấp dẫn, dung nhập vào chiến kích Thiên Khư bên trong.

“Làm sao sẽ mạnh như vậy?!”

Vô Hoa ngoác mồm kinh ngạc, mặt mũi tràn đầy ngốc trệ.

Những này cái thế cường giả, không khỏi là đã từng cao giai Thiên Giới, có thể lâu như vậy võ ý không thay đổi, nhất thấp cũng hẳn là là bảy sao Thiên Giới, chỉ bất quá tại Côn Khư áp chế xuống, chỉ có thể phát huy ra sáu sao Thiên Giới đỉnh phong lực lượng, dù vậy, nhiều người như vậy liên thủ công kích đến, liền xem như tám sao Thiên Giới đoán chừng cũng bị đánh nổ.

Nhưng Dương Thanh Huyền võ ý lại lù lù không ngã, thậm chí không có hình người, chỉ là một đoàn thuần túy lực lượng, thuần túy võ giả ý chí, không ngừng bộc phát ra Bàn Nhược kim quang, đánh về phía bốn phương tám hướng.

“Ùng ục!”

Quân Thiên bọn người là chật vật nuốt.

Loại này đáng sợ công kích, tất cả đều đặt ở sáu sao Thiên Giới đỉnh phong trình độ, đã vượt qua lực lượng phạm trù, toàn nương tựa theo một cỗ ý chí.

Chỉ cần ý chí không tiêu tan, lực lượng liền cuồn cuộn không dứt.

Nhưng mỗi một vị võ ý đều là đã từng cái thế cường giả, đều là từ ngàn tỉ võ giả bên trong trổ hết tài năng, trải qua vô số chăm chỉ, khổ tu, ma luyện cùng sinh tử, mới đi bên trên đỉnh phong một bước, vô luận ai đều là ý chí như núi như sắt, không thể phá vỡ.

“Phanh phanh phanh!”

Các loại thần thông đều tại Bàn Nhược Thần Chưởng oanh kích hạ bị chấn khai, sóng năng lượng kịch liệt chập trùng, kéo dài không dứt, gột rửa hoàn vũ bên trong hết thảy tồn tại!

Dương Thanh Huyền bản thể hóa rồng, còn khỏa trên Thiên Khư, theo kích thân mà không ngừng xoay tròn, cơ hồ tới hòa làm một thể.

Hắn không thể bại!

“Một khi bại, tất cả mọi thứ đều phí công nhọc sức, không chỉ có như thế, chính mình cùng các đồng bạn cũng phải chết ở cái này!”

Dương Thanh Huyền võ trúng ý, chỉ có một cái tín niệm, “Bất bại! Bất bại! Quyết không thể bại!”

Bàn Nhược kim quang rất nhanh liền nối thành một mảnh, như hạo hãn uông dương, không ngừng cùng chư thiên cường giả đối oanh, nổ ra từng mảnh từng mảnh sóng năng lượng, tùy ý khuấy động.

Quân Thiên mấy người nhận những này võ ý năng lượng xung kích, đều là khí huyết bành trướng, cơ hồ đứng không vững.

Nhưng từng cái sinh ra kiệt ngạo tâm, liều mạng cắn răng đứng vững.

“Dương Thanh Huyền có thể, ta cũng có thể!”

Tần Tiểu Vũ chợt cắn răng một cái, trên mặt kim sắc ưu đám mây dày bà la nháy mắt nở rộ, vô số kim quang phiêu dật ra, tại phía trước hóa ra một cái khác Tần Tiểu Vũ, chính là võ ý hóa hình, mừng rỡ phía dưới, vội vàng xông lên phía trước, lệ quát một tiếng, một mảnh vàng rực liền từ lòng bàn tay oanh ra, áp hướng những chư thiên kia cường giả.

“Tiểu Vũ...”

Quân Thiên hoảng hốt, lập tức lòng có cảm giác, cũng bỗng nhiên gầm hét lên, thân thể nháy mắt biến thành Phì Di Thần thú, yêu khí cường đại thoát thể mà ra, ngưng tụ ra tự thân võ ý, một quyền liền hướng về phía trước đánh tới.

Hai người thành công hóa hình ra võ ý, những thiên tài khác chấn kinh dưới, cũng dồn dập bắt chước, để ý chí của mình rời thân thể, sau đó hóa hình.

Cửu Nguyên Già Lam phía trước, vô số lôi điện đôm đốp lấp lóe, trực tiếp hóa thành một đạo điện võ ý thể, lóe lên liền xông về phía trước.

Lý Tứ phía trước năng lượng bạo động, truyền ra một tiếng rống to, cũng hóa ra võ ý, gia nhập vào chiến đấu bên trong.

Mà lại những người này võ ý vừa mới thành hình, xông vào vòng chiến không bao lâu, liền trực tiếp bị oanh vỡ nát, bản thể phun ra một ngụm máu tới.

Nhưng lập tức lần nữa huyễn hóa mà ra, lại xông tới.

Tần Tiểu Vũ thất khiếu chảy máu, lại ánh mắt kiên định, thấy chết không sờn, võ ý nổ tung ba bốn lần, liền ngưng tụ ra lần thứ năm, xông về phía trước.

Thụ đám người lây nhiễm, có thể ngưng tụ ra võ ý thiên tài càng ngày càng nhiều, đều là liều lĩnh xông về phía trước, tựa như là thiêu thân lao đầu vào lửa, biết rõ là chết, cũng muốn nhào tới trước.

“Bành bành bành!”

Giữa thiên địa chấn động âm thanh liên miên bất tuyệt, phảng phất mãi mãi không ngừng.

Vô Hoa đờ đẫn đứng tại cái kia, nhìn trước mắt đây hết thảy, to lớn rung động để hắn đã nói không ra lời.

“Có thể... Có thể thắng sao?”

Vô Hoa run giọng nói, hắn lần thứ nhất cảm nhận được loại này so cảnh giới còn cường đại hơn lực lượng, cho hắn trước nay chưa từng có rung động.

“Ùng ục!”

Vô Hoa chật vật nuốt xuống một chút, cũng huyễn hóa ra một đạo võ ý, xông lên phía trước.

“Bành bành bành!”

Lực lượng hủy thiên diệt địa không ngừng khuấy động mở, thành vì thiên địa ở giữa duy nhất giai điệu.

Dương Thanh Huyền sớm đã không có hình người, chỉ còn lại thuần túy lực lượng, tại không ngừng bộc phát ra Bàn Nhược kim quang, liền liền chưởng pháp cũng mất, chỉ là từng mảnh nhỏ niết bàn lực lượng phóng xạ ra.

“Không có khả năng! Không thể nào...”

Những chư thiên kia cường giả hoảng sợ rống to, lộ ra doạ người ánh mắt, ở đây cỗ sức mạnh đáng sợ tiếp tục dưới, bọn hắn từng cái bắt đầu bị đánh biến hình.

Tần Tiểu Vũ đau thương cười nói: “Trên đời này, không có cái gì là không thể nào. Lúc trước các ngươi cho rằng trấn áp Phạm Vô là không thể nào, có thể y nguyên việc nghĩa chẳng từ nan vùi đầu vào trận đại chiến kia bên trong. Hiện tại các ngươi cho rằng trấn áp Phạm Vô không có khả năng, chúng ta cũng y nguyên việc nghĩa chẳng từ nan vùi đầu vào trận đại chiến này bên trong. Nếu là không có người tre già măng mọc, không sợ gian nan, trở thành cái kia bản thân hi sinh đồ đần, vùng vũ trụ này đã sớm diệt vong. Nhận được chư vị tiền bối che lấp, cho nên mới có thể có hiện tại thời đại mới, mới có thể có chúng ta lại tới đây. Hiện tại, chúng ta cũng muốn tiếp nối người trước, mở lối cho người sau, vì tương lai người khai sáng ra một mảnh thế giới mới!”

“Chúng ta minh bạch.”

Những chư thiên kia cường giả, bắt đầu từng cái sắc mặt âm trầm, giờ phút này lại đột nhiên biến thành người khác, lộ ra mỉm cười tới.

“Đế Lộc đại nhân chọn người quả nhiên không có sai.”

“Ha ha, tiểu tử, ngươi thông qua chúng ta khảo hạch.”

“Nếu là ngay cả chúng ta võ ý đều ngăn cản không nổi, còn nói gì trấn áp Phạm Vô, không bằng sớm rời đi, miễn cho chậm trễ tương lai người.”

“Tiểu tử, chúng ta đã chờ ngươi một thời đại!”

Đầy trời chiến đấu đột nhiên ngừng lại.

Bàn Nhược kim quang đản sinh ra niết bàn lực lượng nháy mắt bao phủ những cường giả này, từng đạo kiên nghị khuôn mặt, tản mát ra thần huy cùng cười nhạt ý.

“Các ngươi...”

Chiến kích bên trên Dương Thanh Huyền bản thể toàn thân run lên, võ ý lần nữa ngưng tụ thành hình, khiếp sợ nhìn qua tất cả mọi người.

Trong đó một đạo thân ảnh khôi ngô đi lên phía trước, nói ra: “Tại cái trước thời đại thời kì cuối, chúng ta tới trấn này áp Phạm Vô trước đó, Đế Lộc đại nhân liền đã có luyện chế thần khí ý nghĩ.”

Một người khác nói ra: “Lúc ấy chúng ta liền đã đáp ứng Đế Lộc đại nhân, một khi sinh tử, nguyện võ ý không tiêu tan, hóa thành thủ hộ linh, dung nhập vào thần khí bên trong, trấn áp Phạm Vô, vì vùng vũ trụ này tận lực lượng cuối cùng.”

Lại một người nói: “Tốt, đi nhanh đi, cuối cùng chờ đến tiểu tử này đến, chúng ta nhiệm vụ hoàn thành.”

Từng đạo võ ý, hóa thành giữa thiên địa thuần chính nhất lực lượng, hạo nhiên ý chí, bất diệt anh linh, tre già măng mọc hướng đi cái kia chiến kích, lấy thân hòa tan vào.

Chương 2962: Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không

“Mọi người...”

Dương Thanh Huyền võ ý cũng nhịn không được nữa, ầm ầm tiêu tán hư không.

Tần Tiểu Vũ mấy người cũng là tâm thần rung mạnh, từng cái miệng lớn thổ huyết ra, cảm động nhìn qua cái kia từng đạo vĩ ngạn dáng người, nước mắt chảy xuống.

Thiên Khư bên trên hỏa long, hóa ra Vĩnh Nhiên Chi Khu, năm ngón tay nắm chặt chiến kích, tại run nhè nhẹ, cúi đầu nói ra: “Tên của ta, Dương Thanh Huyền, nhất định không phụ mọi người kỳ vọng!”

“Dương Thanh Huyền thật sao? Chúng ta nhớ kỹ.”

Cuối cùng một thân ảnh quay đầu, lộ ra vẻ mỉm cười, liền bước vào đến chiến kích năng lượng phạm trù, một chút hòa tan vào.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên một nắm chiến kích, toàn thân hỏa diễm bộc phát đến đỉnh phong, đều tràn vào trong đó, liều mạng luyện chế.

“Ầm ầm!”

Giữa thiên địa nguyên tố phun trào, huyễn hóa ra các loại năm màu rực rỡ cảnh tượng, cùng Thái Cực Đồ tương hỗ chiếu rọi, cùng nhau hướng Thiên Khư bên trong dũng mãnh lao tới.

Thời khắc này Thiên Khư, sớm đã không phải ân Võ Vương chế tạo chuôi này, cũng không phải Vũ Thiên Chi Thương dung nhập sau chuôi này, tại năng lượng to lớn cùng nguyên tố cải tạo dưới, trừ Khí Hồn vẫn như cũ bên ngoài, toàn bộ đều rực rỡ hẳn lên, mỗi một tấc kích thân bên trong, đều dung nhập ngàn tỉ phù văn, cơ hồ tụ tập một cái tiểu Vũ trụ năng lượng.

Dương Thanh Huyền đột nhiên hai mắt mãnh trợn, nhìn chằm chằm kích trên thân chỗ rất nhỏ, tại vô số cường giả cùng năng lượng thiên địa rót vào dưới, kích thân lần nữa xuất hiện không chịu nổi dấu hiệu.

Dương Thanh Huyền năm ngón tay vồ lấy, cái kia hoành thông trời đất Thái Cực Đồ một chút co vào tới, hình thành một tờ linh phù, trực tiếp thiếp trên người kích, lóe lên liền hòa tan vào.

Thoáng chốc, giữa thiên địa vô số nguyên tố hóa thành năng lượng biển, khuấy động mà đến, chấn trên người kích.

“Phanh phanh phanh!”

Một kích, hai đòn...

Trong chốc lát, chục triệu kích dồn dập đánh rơi, như đại đạo chùy, đối với cái kia chiến kích tiến hành oanh kích.

Chẳng biết đánh bao lâu, Dương Thanh Huyền đột nhiên lòng có cảm giác, hơi động một chút, bỗng nhiên một trảo chiến kích.

“Coong!”

Một tiếng như long như phượng thanh âm, ở trong thiên địa này khuấy động.

Sau đó ánh sáng năm màu chợt hiện, kích quang ở không trung lóe lên, liền bắn - ra một đạo quang mang, Vân Phá Thiên mở!

Như ngũ sắc thần mang, trên trời cao cái khe to lớn, nháy mắt đem Côn Khư thiên địa, bổ ra một vết nứt.

“Chi chi!” Cái kia khe hở giống như lôi điện màu đen, phát ra âm thanh du tẩu, rất nhanh liền phục hồi như cũ.

Nhưng Vô Hoa mấy người tất cả đều là nhìn trong lòng hoảng hốt, hoảng sợ không thôi.

Nơi này chính là Côn Khư thế giới a, trải qua nhiều lần như vậy đại chiến, thiên địa y nguyên kiên cố, không có chút nào tổn hại, cái này chiến kích nhẹ nhàng nhất chuyển, liền bắn - ra ngũ sắc thần quang, chém rách hư không, đây là như thế nào một loại đáng sợ tồn tại!

Sở hữu quy tắc bản nguyên cùng nguyên tố, dưới một kích này, nháy mắt vặn vẹo, sau đó ầm vang tán đi.

Tần Tiểu Vũ mấy người nháy mắt cảm thấy áp lực một giảm, từng cái bỗng nhiên hướng phía trước quẳng đi, trực tiếp quẳng ở trên mặt đất, chấn toàn thân huyết nhục vỡ vụn, miệng lớn thổ huyết.

“Thành công sao?!”

Đám người không để ý thương thế trên người, gấp vội vàng ngẩng đầu lên, không kịp chờ đợi nhìn qua phía trước.

Dương Thanh Huyền tay cầm chiến kích, đã từ Vĩnh Nhiên Chi Khu biến trở về bản tôn, lập trên trời cao, hai mắt nhìn chằm chằm Thiên Khư.

Kích thân toàn thân trôi chảy, không ngừng hiện ra ngũ sắc thần huy, chính là thu nạp nơi đây ngũ hành lực lượng, mà lại tất cả đều là bản nguyên thứ tư ngăn, lăng thần chiếu kim, Tử Tiêu thanh mộc, thời gian chân thủy, Lục Đạo Huyễn Diễm, Cực Lạc Tịnh Thổ.

Năm loại bản nguyên chi lực, đồng thời đều là thứ tư ngăn, hình thành tương sinh tương khắc cảnh tượng.

Tại kích thân còn có vô số bản nguyên lưu lại đạo văn, đồng thời có Thái Cực xoay tròn, sinh sôi không ngừng.

Dương Thanh Huyền dùng thần thức cảm ứng xuống đi, trừ quen thuộc Khí Hồn cùng ý chí bên ngoài, còn lại cùng lúc trước hoàn toàn khác biệt, lại có một tia cảm giác xa lạ.

Tần Tiểu Vũ hỏi: “Thành công sao?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm xuống, nói: “Có lẽ... Thành công a?” Hắn cũng không quá xác định.

Nhưng có thể khẳng định là, cho dù này kích không có đi đến Đế Lộc thiết tưởng trình độ, cũng khẳng định là vũ trụ ở giữa số một số hai thần binh lợi khí.

Hắn nhìn qua cái kia chiến kích, trong lòng hơi động, nói ra: “Ngươi đã không phải Thiên Khư, cũng không phải Vũ Thiên Chi Thương, mà là tan đám người ý chí tạo thành, ta liền ban cho ngươi một cái tên mới.”

Hắn suy nghĩ một chút, tự lẩm bẩm: "Danh tự nhất định muốn bá khí vô song chấn diệu cổ kim mới được. Trầm ngâm xuống, nói: "Liền gọi Vòng Quay Tomas bảy trăm hai mươi độ không góc chết phong sát vị diện vũ trụ hư không bá vương kích!"

“Phốc!.”

Tần Tiểu Vũ bọn người là phun ra một ngụm máu đến, nguyên bản liền trọng thương thân thể, lần nữa trọng thương, trực tiếp ngã nhào xuống đất bên trên, kêu thảm nói: “Ngươi là nghiêm túc sao?”

Dương Thanh Huyền lông mày nhíu lại, nói: “Thế nào, cái tên này không tốt sao?”

Nguyệt Kha kêu lên: “Đương nhiên không được! Lấy cái tên này, những chết đi kia anh linh các tiền bối, cũng sẽ không nghỉ ngơi a!”

Tất cả mọi người là liều mạng gật đầu.

Vô Hoa cười lạnh nói: “Bình thường không đi học cho giỏi, hiện ở lúc mấu chốt tuột xích đi.”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, tự lẩm bẩm: “Đều qua rồi, số người phong lưu, còn nhìn hôm nay, vậy liền gọi. Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không!”

Ngôn xuất pháp tùy, vừa dứt lời dưới, từng đạo ánh sáng màu vàng óng trên người kích lưu động, hóa thành hai hàng chữ viết.

“Đều qua rồi, số người phong lưu, còn nhìn hôm nay.”

“Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không.”

Hai hàng kim sắc chữ nhỏ chớp động phía dưới, ẩn chứa vô số đại đạo quy tắc, khiến người không cách nào nhìn thẳng.

Liền liền Dương Thanh Huyền vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tinh, một chút nhìn lại, đều cảm thấy hai mắt nhói nhói.

Nhưng cái kia hai hàng chữ nhỏ chớp động phía dưới, liền biến mất không gặp.

Dương Thanh Huyền đang muốn đem cái này chiến kích thu nhập trong cơ thể, cùng chiến kích hoàn toàn dung hợp thời khắc, đột nhiên tâm thần khẽ động, toàn bộ thế giới tại cảm giác hạ chậm rãi biến mất, hóa thành vô tận không, hết thảy không còn.

“Thế giới thực tướng!”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, mãnh nắm chặt chiến kích, tĩnh tâm ninh thần, để cho mình trấn định lại, để tránh quá kích động mà để kính tượng lại xuất hiện.

Rất nhanh, hắn liền hoàn toàn đưa thân vào cái này thực tướng bên trong, phải tay mang theo chiến kích, ở đây không thực tướng thế giới bên trong tiến lên.

Vô số tinh huy giống như quang mang, bắt đầu điểm điểm nổi lên, huyễn hóa thành mỹ luân mỹ hoán đồ án, đẹp khiến người ngạt thở.

Dương Thanh Huyền hít sâu một hơi, liền đóng chặt hô hấp, lẳng lặng đứng tại cái kia, phảng phất chỉ muốn như vậy đứng, nhìn chăm chú cảnh đẹp trước mắt, một vạn năm, một ức năm, đều sẽ không cảm thấy lâu dài, thậm chí một sát na này ở giữa, cũng đã là vĩnh hằng.

Không biết qua bao lâu, chiến kích bên trong chảy ra lực lượng hùng hồn, tràn vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể, nháy mắt để Dương Thanh Huyền tỉnh táo lại, hít vào ngụm khí lạnh, mặt mũi tràn đầy kinh sợ, cũng không biết cứ như vậy trầm mê tại trước mắt ngày tốt cảnh đẹp bên trong, có thể hay không mãi cho đến chết.

Cái kia tuyệt mỹ tinh hệ bên trong, chậm rãi hóa hiện ra một đóa hoa sen, vô tướng vô hình, vô sắc vô vị, thậm chí không thực không hư, giống như ở đằng kia, lại hình như chỉ là ảo giác của ngươi, cho người ta một loại mông mông cảm giác.

“Ngươi đã đến.”

Một thanh âm, tại Dương Thanh Huyền bên tai ung dung vang lên, lại giống là trực tiếp vang trong đầu, không biết là thanh âm vẫn là ý thức.

Dương Thanh Huyền một chút cực kì khẩn trương, mãnh nắm chặt chiến kích, hỏi: “Tại hạ Dương Thanh Huyền, các hạ là?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2963: Sáng Thế Tiên Liên

“Ta chính là ngươi nhìn thấy trước mắt hoa sen.”

Thanh âm kia không mặn không nhạt, bình tĩnh nói.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Sáng Thế Tiên Liên?!”

Thanh âm kia “Ừ” một tiếng.

Dương Thanh Huyền càng là khẩn trương đóng chặt hô hấp, huyết dịch đều muốn đọng lại, nói ra: “Ngài chính là khai sáng cái này nơi đây đại vũ trụ Tiên Liên, hết thảy vạn vật Nguyên Thủy?”

Thanh âm kia nói: “Có thể hiểu như vậy.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, gấp vội vàng nói: “Tiên Liên đại nhân, ta này tới mục đích...”

“Ta minh bạch.”

Tinh vân xoay tròn, Tiên Liên nở rộ, chậm rãi nói ra: “Là vì đối kháng Phạm Vô, ta lần này ra gặp ngươi, cũng là vì thế nhân duyên mà tới. Khai sáng nơi đây vũ trụ, ta hết thảy đã đản sinh ra tám đạo ý thức, hóa thành vũ trụ Ngân Hà, nhật nguyệt tinh thần, vô số sinh linh. Cái kia tám đạo ý thức tại sáng thế quá trình bên trong, dần dần diễn hóa, hình thành thế giới một bộ phận, hiện tại hầu như không còn. Mà tại ta bản thể nhận Địa Thủy Hỏa Phong ăn mòn, tiến vào suy kiệt sự tình, sinh lòng oán tăng, thế là ra đời đạo thứ chín ý thức, chính là Phạm Vô. Phạm Vô tụ tập ta trong ý thức mặt trái năng lượng, là lấy diệt thế vì nhân duyên mà đản sinh ra đáng sợ tồn tại. Phạm Vô xuất thế về sau, ta liền sinh lòng hối hận, chỉ tiếc, ta đã lâm vào ngũ suy bên trong, lại không có lực lượng đối phó Phạm Vô."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Tiên Liên ngươi cũng không thể đối kháng Phạm Vô rồi? Cái kia vũ trụ này chẳng lẽ không phải không có hi vọng rồi?"

Tiên Liên nói: "Vũ trụ Ngân Hà, nhật nguyệt tinh thần chính là ta lực lượng lượng hiển hóa, bao quát chúng sinh, tỉ như ngươi, đều là ta lực lượng một bộ phận, Phạm Vô cũng là, chỗ mà đối kháng Phạm Vô, vẫn là muốn dựa vào ngươi tự thân lực lượng."

Dương Thanh Huyền khổ sở nói: "Có thể hai lần trấn áp chiến, đều không thể đem hủy diệt, thậm chí tại hỗn độn thời đại, tất cả mọi người cho rằng đem Phạm Vô phong ấn, có thể tựa hồ không có bất cứ tác dụng gì."

Tiên Liên nói: "Phạm Vô từ đầu đến cuối đều không có bị phong ấn qua, năm đó trận chiến kia về sau, bản thể của hắn bị phá hủy, ý thức bám vào một vị cường giả trong thân thể, cũng không có bị phong ấn tiến đến. Về sau vô số giữa năm, hắn một mực đang một lần nữa rèn luyện chân thân, nhưng một lần nữa rèn luyện thân thể, cuối cùng không còn là hoa sen hóa thân, sở dĩ tại trước đó một trận chiến bên trong, bị vị kia giáng lâm Vạn Cổ Chí Tôn một côn đánh nát, khiến cho hắn vô số năm cố gắng thất bại trong gang tấc. Sở dĩ các ngươi không nên quá lo lắng, cho rằng Phạm Vô là không thể chiến thắng, trên thực tế hắn cho tới nay đều tại bị các ngươi trọng thương."

Dương Thanh Huyền hỏi: "Cái kia có thể hay không đem hắn triệt để tiêu diệt?"

Tiên Liên nói: "Phạm Vô có thể bị tiêu diệt, nhưng Phạm Vô chỉ là một sợi ác niệm biến thành, cái này tà ác chi niệm sớm đã theo Phạm Vô sinh ra, mà truyền vào toàn bộ vũ trụ mỗi một cái góc, vạn vật sinh linh, đều có tham giận si chậm nghi, lại khó tiêu diệt.”

Dương Thanh Huyền im lặng, nghĩ đến nhân tính đủ loại, cho dù là chính mình, y nguyên có tham giận si chậm nghi, sợ là rất khó cải biến.

Hắn hỏi: “Cái kia hẳn là như thế nào triệt để tiêu diệt Phạm Vô?”

Tiên Liên nói: “Ta đã nói, Phạm Vô cùng các ngươi, đều là lực lượng của ta biến thành, nhất định phải tìm tới vượt qua Phạm Vô lực lượng, nhưng loại lực lượng này các ngươi vô pháp gánh chịu, nhưng bây giờ lại xuất hiện một sợi cơ duyên, chính là ngươi Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không.”

Dương Thanh Huyền nhấc lên chiến kích, vui vẻ nói: “Ngươi ý là, cái này chiến kích lực lượng vượt qua Phạm Vô?”

Tiên Liên nói: “Cũng không có, nhưng cái này chiến kích lại xuất hiện có thể vượt qua Phạm Vô cơ duyên. Trên thực tế, sinh ra Phạm Vô về sau, ta liền sinh lòng hối hận, tại tịch diệt trước đó, ngưng tụ ra một viên hạt sen, bên trong gánh chịu lấy có thể đối kháng Phạm Vô lực lượng. Phạm Vô lòng có cảm thấy, vẫn muốn tìm ra cái này mai hạt sen hạ lạc, nhưng hắn cũng không biết, cái này mai hạt sen cũng không ở ta nơi này, mà là bị ta tồn bỏ vào một chỗ địa phương an toàn. Nơi đây vũ trụ, trừ phi đạt đến thập tinh Thiên Giới, nếu không căn bản là không có cách tiếp nhận ta cái kia hạt sen lực lượng, nhưng ngươi Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không lại là có thể.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tiên Liên ý tứ, là đem hạt sen luyện hóa đến ta cái này chiến kích bên trong?”

Tiên Liên nói: “Chính là, như vậy cái này Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không liền có thể phát huy ra Vạn Cổ Chí Tôn lực lượng, trấn áp Phạm Vô. Nhưng cảnh giới của ngươi vẫn là quá thấp, cho dù chiến kích dung hợp hạt sen, ngươi cũng vô pháp hoàn toàn phát huy ra chiến kích lực lượng. Sở dĩ tại tìm kiếm hạt sen quá trình bên trong, ngươi phải nhanh đề thăng chính mình năng lượng, tranh thủ sớm ngày bước vào thập tinh."

Dương Thanh Huyền nói: "Minh bạch."

Nội tâm một trận cười khổ, đừng nói thập tinh, hắn hiện tại liền liền Thất Tinh Thiên hố đều không có qua, chính mình trưởng thành tốc độ đã rất nhanh, chỉ tiếc thời gian không chờ người.

Tiên Liên phảng phất nhìn thấu tâm tư của hắn, nói ra: "Ngươi không cần quá lo lắng, Phạm Vô bị một côn đánh nát chân thân về sau, cần thời gian nhất định dưỡng thương, đúng lúc là ngươi trưởng thành cơ hội. Mà lại Phạm Vô một đoạn thời gian rất dài đều không thể lại cô đọng chân thân, chỉ có thể dừng lại tại đoạt xá thân bên trong, đối với hắn lực lượng hạn chế cũng là cực lớn."

Dương Thanh Huyền hỏi: "Đoạt xá thân? Là Huyền Thiên Cơ thân thể sao?"

Tiên Liên nói: "Chính là người kia thân thể, chỉ bất quá cái này đoạt xá thân cũng không hoàn thiện, nếu không người kia hoàn chỉnh chân thân, lực lượng không tại Phạm Vô hoa sen hóa dưới khuôn mặt."

"Cái gì?!"

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, gấp hỏi: "Ngươi là nói Huyền Thiên Cơ chân thân, có thể so sánh Phạm Vô lúc ban đầu hoa sen hóa thân?"

Tiên Liên trầm mặc xuống, nói ra: "Đúng vậy, nhưng đáng tiếc là, hắn cũng rất khó khôi phục chân thân, ngươi việc khẩn cấp trước mắt chính là tìm ra cái kia hạt sen, sau đó dung nhập vào

Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không bên trong.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hạt sen đã Tiên Liên đại nhân sáng tạo, cho dù đặt ở nơi xa, muốn thu hồi lại hẳn là cũng rất dễ dàng a?”

Tiên Liên nói: “Không, bởi vì viên kia hạt sen không ở chỗ này ở giữa vũ trụ bên trong, ta như đặt ở vũ trụ bên trong bất kỳ địa phương nào, cũng có thể bị Phạm Vô cảm giác được, sở dĩ đưa nó đặt ở vũ trụ bên ngoài.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Vũ trụ bên ngoài... Cái này... Nên như thế nào tìm hồi?”

Tiên Liên nói: “Đột phá nơi đây vũ trụ bình chướng, tiến vào vũ trụ trong khe hẹp tìm kiếm, mà ta hiện tại lo lắng nhất chính là, cái này mai hạt sen không biết phải chăng là còn tại trong khe hẹp, nó thậm chí có có thể đột phá đến cái khác vị diện vũ trụ, thậm chí là cái khác một chút kỳ diệu địa phương, sở dĩ ngươi muốn đi tìm cái này mai hạt sen, tính nguy hiểm là phi thường lớn.”

Dương Thanh Huyền thở dài: “Lại nguy hiểm, cũng chỉ có thể thử một lần, lực lượng của ta không đủ, nhưng còn có Hàng Trần đại nhân, Hồng Lâm đại nhân các loại, lấy bọn hắn lực lượng, cho dù đột phá vũ trụ áp lực, tiến vào thượng giới đều không là vấn đề.”

Tiên Liên bên trong, tỏa ra ánh sáng lung linh, bay ra trắng xóa hoàn toàn cánh hoa, tại không trung xoay tròn phía dưới, bay vào Dương Thanh Huyền trong tay.

Tiên Liên nói ra: “Đây là ta bản thể bên trên một cánh hoa, ngươi dùng nó có thể cảm ứng được hạt sen tồn tại.”

Dương Thanh Huyền nói: “Phạm vi cảm ứng lớn bao nhiêu?”

Tiên Liên nói: “Vô cùng vô tận, thụ các loại quy tắc ảnh hưởng, nhưng trên lý luận chỉ cần cánh hoa tại trong tay, ngươi liền có thể cảm ứng được hạt sen.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2964: Khải Hoàn Trở Về, Thần Cung Đại Hội

Dương Thanh Huyền đem cánh hoa nâng ở lòng bàn tay, cảm ứng một trận, nói: “Trừ năng lượng tinh thuần bên ngoài, lại không có cái khác cảm ứng.”

Tiên Liên cười nói: “Nào có dễ dàng như vậy, ngươi lấy về hảo hảo cảm ứng đi.”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, cái kia Tiên Liên trở nên cực độ rực rỡ chói mắt, cả người hắn một chút liền bay ra mảnh không gian này, nháy mắt trở lại Côn Khư bên trong, hoàn thủ nắm chiến kích đứng ở nguyên địa.

Chỉ bất quá trong tay trái, hoàn toàn chính xác nhờ một viên cánh hoa, không nói ra được trắng noãn không tì vết, chấn nhiếp tâm linh.

Lúc này, bên tai vang lên lần nữa Tiên Liên thanh âm, “Hoàn thành hạt sen dung hợp về sau, trừ phi ngươi thần thể tu luyện đến nửa bước chí tôn, nếu không cũng vô pháp phát huy ra thiên cổ phong lưu uy năng, ngươi có thể tìm được đồng thời luyện hóa Thái Sơ Bồ Đề Tâm, dạng này có thể giúp ngươi hoàn thành đại nghiệp.”

Dương Thanh Huyền tâm thần chấn động, Tiên Liên thanh âm tán đi, chỉ còn lại trong tay cánh hoa nở rộ thần huy, ấm áp như ngọc.

Hắn cúi đầu nhìn liếc mắt, lập tức cảm thấy não hải một trận mê muội, vội vàng hai mắt nhắm lại, đem cánh hoa thu hồi.

Đây là Sáng Thế Tiên Liên bản thể bên trên một viên cánh hoa, không phải hắn cảnh giới bây giờ có thể cảm ngộ.

“Thanh Huyền, ngươi, ngươi vừa rồi lại tiến vào thực tướng thế giới?”

Tần Tiểu Vũ bọn người là giật mình nhìn xem hắn.

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, nói ra: “Ta nghĩ, chúng ta nhiệm vụ đã hoàn thành. Ta đã gặp được Sáng Thế Tiên Liên, đồng thời biết Phạm Vô sự tình, cũng tìm được đối kháng chi pháp.”

Tất cả mọi người là cả kinh không ngậm miệng được, kinh ngạc đứng tại chỗ, theo bọn hắn nghĩ, tựa hồ chẳng có chuyện gì phát sinh, liền hoàn thành nhiệm vụ?

“Cái này...”

Nhất thời ở giữa, thiên địa yên lặng lại.

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu nhìn trời, lẩm bẩm: “Hiện tại phiền phức chính là, làm sao rời đi cái này?”

Vô Hoa cũng lấy lại tinh thần đến, nói ra: “Nghi Thần Nghi Quỷ ở đây chờ đợi cả một đời, từ đầu đến cuối vô pháp rời đi, ta trước đó cũng quan sát qua nhập khẩu, tựa hồ hoàn toàn ra không được, về sau liền một lòng tu luyện, lại không có đi cân nhắc qua chuyện này, Tiên Liên nhưng có nói rời đi chi pháp?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Không có, nhưng Tiên Liên nói cho ta biết đối kháng Phạm Vô chi pháp, hẳn là sẽ có biện pháp để chúng ta ra ngoài, mọi người trước tĩnh tọa tu luyện, đem thể năng khôi phục lại đỉnh phong, lại thử nghiệm rời đi.”

Đám người lập tức ngồi xếp bằng xuống, ngay tại cái này rách nát trên cánh đồng hoang, hút vào giữa thiên địa các loại quy tắc bản nguyên cùng lực lượng nguyên tố.

Đây là toàn bộ vũ trụ ở giữa thế năng mạnh nhất chi địa, cũng là tu luyện tốt nhất chỗ, rời đi về sau, sợ là đời này lại khó đặt chân.

Mỗi người đều dị thường trân quý hoàn cảnh bây giờ, rất nhanh liền dồn dập nhập định.

Dương Thanh Huyền cũng là như thế, lúc trước luyện chế chiến kích lúc, hắn hóa thân hỏa long quấn trên người kích, nhận các loại bản nguyên xung kích, nhục thân cũng bị rèn luyện lô hỏa thuần thanh, đạt đến trước sở hữu vì cái gì cường độ.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền trong lòng xúc động, là đóa hoa kia cánh lực lượng, ở trên người tản mát ra chầm chậm bạch quang, rất mau đem hắn bao phủ.

Một nháy mắt, tất cả mọi người mở mắt ra, phát hiện mình ngồi ở một đóa to lớn hoa sen bên trên, chầm chậm bay lên, hướng vòm trời mà đi.

Dương Thanh Huyền kinh hỉ nói: “Là Tiên Liên tại đưa chúng ta ra ngoài!”

Vô Hoa nhíu mày lại, nói: “Ta hiểu được, Nghi Thần Nghi Quỷ sở dĩ ra không được, là bị Sáng Thế Tiên Liên áp chế, nói cách khác, Sáng Thế Tiên Liên muốn để ai ra ngoài liền để ai ra ngoài, nghĩ không nhường ai ra ngoài, ai liền ra không được.”

Hoa sen kia như một kiện to lớn pháp bảo, ở bên trong trừ bản nguyên nhất năng lượng tinh thuần bên ngoài, không cảm ứng được bất luận cái gì ngoại giới quấy nhiễu, sau đó không lâu liền bay ra Côn Khư.

Ở bên ngoài thủ hộ Hồng Tiêu mấy người, nháy mắt cảm giác được, từng cái từ bên trong chiến hạm lao ra, vừa sợ lại thích nhìn qua cái kia Côn Khư lối vào bay ra bạch liên.

“Là Dương Thanh Huyền!”

Hồng Tiêu kích động không thôi, cười to nói: “Ha ha, ra, mà lại là thừa sen mà đến, ta liền biết, hắn nhất định sẽ thành công!”

Những người còn lại cũng đều lộ ra hiểu ý mỉm cười, lẫn nhau nhìn liếc mắt, còn có một sợi bất đắc dĩ cười khổ, bọn hắn vẫn chưa cùng Dương Thanh Huyền có gặp gỡ quá nhiều, nhưng người này đủ loại truyền kỳ sớm đã như sấm bên tai, mặc dù nội tâm bán tín bán nghi, nhưng lý trí nói cho bọn hắn, hết thảy đều là thật, một người có thể mua danh chuộc tiếng nhất thời, nhưng vô pháp mua danh chuộc tiếng một đời, hiện tại tận mắt nhìn thấy Dương Thanh Huyền mấy người thừa sen mà ra, càng là lại không hoài nghi.

Bạch liên bay tới chiến hạm trước, lập tức hóa thành một viên cánh hoa, rơi vào Dương Thanh Huyền trong tay.

Hồng Tiêu đôi mắt lóe lên, cười nói: “Hảo tiểu tử! Lại thăng cấp một.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền cười nói: “Hạnh không có nhục sứ mệnh.”

Hồng Tiêu nhẹ gật đầu, ánh mắt quét qua, lập tức phát hiện thiếu một nửa người, biết là vẫn lạc ở bên trong, trên mặt không có bất kỳ biểu lộ gì, khôi phục lạnh nhạt thần sắc, nói ra: “Trở về rồi hãy nói, Hàng Trần đại nhân khẳng định đã đợi không kịp.”

Lập tức, một đoàn người tất cả đều vào chiến hạm.

Vô Hoa nhận Dương Thanh Huyền mời, do dự một hồi, nói ra: “Thôi được, đã tới một chuyến, liền để ta xem thật kỹ một chút cái vũ trụ này kết cục, đến cùng là trọng sinh hay là hủy diệt, cái này có lẽ cũng là ta trải qua này kiếp một bộ phận.”

Tự thức tỉnh đến nay, tu vi của hắn đột nhiên tăng mạnh, không chỉ có nắm trong tay Lục Đạo Huyễn Diễm, mà lại tiến vào Côn Khư đồng dạng thu hoạch được lớn lao cơ duyên, dạng này tốc độ tu luyện, cho dù tại Thái Thanh Thánh Điện cũng làm không được.

Sở dĩ Vô Hoa quyết định lưu lại, đi theo Dương Thanh Huyền mấy người vào chiến hạm, hướng Hỗn Độn đại lục mà đi.

...

Hỗn Độn đại lục, Thần cung bên trong.

Dương Thanh Huyền trở về về sau, lập tức cùng Hàng Trần mật đàm một ngày.

Sau đó triệu tập sở hữu cao tầng, trên trăm vị bảy sao trở lên Thiên Giới cường giả, hội tụ một đường, đem Côn Khư chuyến đi bộ phận tình huống hướng đám người công khai.

Tất cả mọi người nghe Dương Thanh Huyền lẳng lặng kể xong, đều là mặt sắc mặt ngưng trọng, nhưng nội tâm đồng thời dấy lên đối kháng Phạm Vô hi vọng, lúc trước kiềm chế chi tình quét sạch sành sanh.

Mặc dù cách tiêu diệt Phạm Vô còn có cực đường xa muốn đi, nhưng ít ra thấy được một chút hi vọng.

Mà lại nhất làm cho đám người phấn chấn chính là, thu được Sáng Thế Tiên Liên tin tức, đồng thời Sáng Thế Tiên Liên cũng là đứng tại bọn hắn cùng một chỗ, đồng dạng nghĩ đến tiêu diệt Phạm Vô.

Sáng Thế Tiên Liên chính là hết thảy Nguyên Thủy, thái độ của nàng làm cho tất cả mọi người lòng tin tăng gấp bội, lập trường càng thêm kiên định.

Thấy mọi người hai mắt bên trong tràn ngập thần thái cùng hi vọng, Hàng Trần mỉm cười, đây cũng chính là hắn để Dương Thanh Huyền công bố bộ phận kinh lịch nguyên nhân, đặc biệt là cùng Sáng Thế Tiên Liên đối thoại cái kia đoạn, lúc này, sẽ không có gì so Sáng Thế Tiên Liên thái độ càng thêm phấn chấn lòng người.

“Nghĩ không ra Tiên Liên còn để lại như thế một tay, khó trách Phạm Vô mấy lần muốn đi vào Côn Khư, đều bị Tiên Liên lực lượng chặn, chúng ta nhất định phải đuổi tại Phạm Vô trước đó tìm tới cái kia hạt sen, đồng thời đem luyện hóa.”

Diệu Thượng chân nhân lung lay quạt lông, chầm chậm nói.

Hàng Trần nói: “Kia là tự nhiên.” Ánh mắt của hắn quét qua đám người, nói: “Ta tin tưởng, giữa chúng ta khẳng định có Phạm Vô gian tế.” Nói xong, mỉm cười, lại nói: “Mọi người không nên giật mình, cũng không cần phẫn nộ, nếu là một tên gian tế đều không phái tới, cái kia Phạm Vô cũng không tránh khỏi quá tự cho mình quá cao.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2965: Tru Thiên Ngũ Ma, Hạ Giới Mục Đích

Tất cả mọi người lộ ra kinh nghi bất định cùng trầm tư thần sắc.

Diệu Thượng cau mày nói: “Ngươi biết gian tế là ai?”

Hàng Trần lắc đầu nói: “Chẳng biết, cũng không muốn biết. Sự tình tiến triển đến bây giờ, đối phó Phạm Vô cần chính là thực lực tuyệt đối, mà không phải mưu lược, bất luận cái gì đại sự, Phạm Vô đều có thể thông qua thôi diễn mà thu được kết quả, nếu là ta không có đoán sai, Dương Thanh Huyền Côn Khư chuyến đi, cho dù không có gian tế, Phạm Vô cũng khẳng định đã biết.”

Diệu Thượng gật đầu nói: “Nói có lý, chúng ta phải cùng Phạm Vô đoạt thời gian, tìm được trước cái kia hạt sen cùng Thái Sơ Bồ Đề Tâm, chỉ là hai món đồ này, không có bất luận cái gì manh mối, vũ trụ mịt mờ, như thế nào tìm kiếm?”

Hàng Trần nói: “Hạt sen sự tình, sợ là còn cần Dương Thanh Huyền tự nghĩ biện pháp, dù sao chỉ có hắn gặp qua Sáng Thế Tiên Liên, đến cùng nên như thế nào tìm kiếm, chúng ta không được biết, nhưng cái kia Thái Sơ Bồ Đề Tâm, dù sao cũng là vũ trụ bên trong xuất hiện qua đồ vật, hơn phân nửa có thể tìm được một chút manh mối.” Hắn dừng lại, lại nói: “Ta nhớ được Phù Trăn đã từng có vị thủ hạ, dùng Thái Sơ Bồ Đề Tâm hàng nhái.”

Tử Tâm nói: “Chính là, người kia gọi cổ đâm, chính là ta cùng hắn giao tay.”

Diệu Thượng nói: “Chẳng lẽ Thái Sơ Bồ Đề Tâm tại Phù Trăn trong tay a?”

Hàng Trần nói: “Hẳn là sẽ không, nếu là có, trận chiến ngày đó, Phù Trăn khẳng định sẽ thi triển đi ra. Hôm nay triệu tập chư vị, cũng là vì để chư vị tận tâm tận lực, sưu tập Thái Sơ Bồ Đề Tâm manh mối.”

Điện bên trong một người đứng ra khỏi hàng đến, ôm quyền nói: “Hàng Trần đại nhân, vật này ta có lẽ có một chút manh mối.”

“Ồ?”

Hàng Trần nhìn chằm chằm người kia nhìn liếc mắt, sau đó khua tay nói: “Chư vị đều lui ra đi, có bất luận cái gì cái khác manh mối, mời theo thời cáo tri ta.”

Điện bên trong người, lần lượt lui ra, ánh mắt toàn trên người người kia dò xét, nhận ra người này là tây bộ vũ trụ cường giả đỉnh cao, tám sao Thiên Giới đỉnh phong Đinh Hải Xuyên.

Rất nhanh, trên đại điện liền chỉ còn lại Hàng Trần, Diệu Thượng, Dương Thanh Huyền cùng Đinh Hải Xuyên bốn người.

Đinh Hải Xuyên nói: “Thái Sơ Bồ Đề Tâm một lần cuối cùng hiện thế hẳn là tại tây bộ vũ trụ không thuộc về thành.”

Diệu Thượng trong lòng hơi động, nói ra: “Ngươi là nói ngũ ma loạn?”

Đinh Hải Xuyên gật đầu nói: “Đúng vậy.”

Diệu Thượng nói: “Mấy chục triệu năm trước, tây bộ vũ trụ mạnh nhất một thế lực vì ma tộc, chiếm cứ tại thánh địa không thuộc về thành, trong đó có năm vị cường đại nhất ma đầu, được xưng là tru thiên ngũ ma, thống ngự toàn bộ ma đạo cùng tây bộ vũ trụ, về sau thế lực khuếch trương quá mức hung mãnh, đồng thời hướng đông bộ lan tràn, từ đó đã dẫn phát hai bộ vũ trụ đại chiến. Ngũ ma thực lực thực sự quá mạnh, cơ hồ đánh đâu thắng đó, đem đông bộ vũ trụ đại bộ phận cương vực đều chiếm cứ, về sau đế tộc không thể không ra tay, đem ngũ ma đánh tan đồng thời trấn áp, lúc này mới khiến cho ma hoạn tiêu lui xuống đi.”

Đinh Hải Xuyên nói: “Chính là, cái kia hẳn là là Thái Sơ Bồ Đề Tâm một lần cuối cùng tại vũ trụ bên trong xác định đăng tràng, về sau mặc dù có truyền ngôn các loại tin tức, nhưng đều không thể xác nhận chứng thực.”

Diệu Thượng trầm ngâm nói: “Một lần kia đế tộc xuất thủ trấn áp ngũ ma lãnh tụ, chính là Đế Lộc đại nhân.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Nếu là Thái Sơ Bồ Đề Tâm tại lúc ấy xuất hiện, Đế Lộc đại nhân sao lại không đem thu về đế tộc?”

Hàng Trần nói: “Bảo vật tự có nguồn gốc, đến tiên thiên ngũ thái loại này cấp bậc tồn tại, là có chính mình mãnh liệt mạng quỹ, rất khó bị nhân lực thay đổi, nếu là Thái Sơ Bồ Đề Tâm một lần cuối cùng là tại năm trong ma thủ, có lẽ có một người có thể cung cấp manh mối.”

Hắn nhìn về phía Dương Thanh Huyền, nói ra: “Người này ngươi cũng nhận ra.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, nghĩ không ra là ai, Hàng Trần cười nói: “Vô tướng ma tuần.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Hắn?”

Hàng Trần gật đầu nói: “Ma tuần là nam bộ vũ trụ mạ vàng Ma Cung đời thứ nhất ma tộc, cũng là cái này một chi phái ma tộc Nguyên Thủy, đồng thời hắn còn có một cái thân phận, chính là không thuộc về thành tru thiên ngũ ma một trong.”

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, Diệu Thượng cùng Đinh Hải Xuyên cũng ngây ngẩn cả người, Đinh Hải Xuyên kinh ngạc nói: "Ngũ ma còn sống sót?"

Hàng Trần nói: "Mặt khác bốn ma ta cũng không biết, nhưng ma tuần đích thật là tru thiên ngũ ma một trong, bị đế tộc trấn áp đánh tan về sau, chạy trốn đến nam bộ, thành lập mạ vàng Ma Cung, từ đó trở thành nam bộ ma tộc cường đại nhất một phái."

Dương Thanh Huyền nói: "Vô tướng ma tuần một mực mơ ước Tần Tiểu Vũ kim sắc ưu đám mây dày bà la, ngược lại là có thể nhờ vào đó vật đem vô tướng ma tuần dẫn ra, sau đó đem trấn áp."

Hàng Trần gật đầu nói: "Tìm vô tướng ma tuần hạ lạc cũng không phải việc khó, ta an bài một chút đi." Nói xong, ánh mắt trở nên có chút phiêu miểu, khoát tay nói: "Các ngươi đi xuống trước đi, ta muốn đi gặp một lần cố nhân."

Dương Thanh Huyền trong lòng nghi hoặc, nhưng đã Hàng Trần không nói, hắn cũng không tiện hỏi nhiều cái gì, lúc này ôm quyền lui ra.

Rất nhanh, đại điện bên trong liền chỉ còn lại Hàng Trần một người.

Sau đó, hư không bên trong lóe lên, mấy đạo cường đại khí tức trong điện hiển hiện, sau đó huyễn hóa mà ra.

Chính là Vi Thanh, Xa Vưu, Lý Hồng Tụ, cùng một tên thần sắc nghiêm nghị nam tử trung niên.

Hàng Trần mỉm cười, nhìn qua cái kia người đàn ông tuổi trung niên, ôm quyền nói: "Mây xanh đại nhân, hồi lâu không gặp, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ."

Nam tử kia chính là bắc bộ vũ trụ liên minh người chủ trì La

Thanh Vân, tựa hồ ăn nói có ý tứ, chỉ là ôm quyền đáp lễ, nhàn nhạt nhẹ gật đầu.

Hàng Trần nói: “Bốn vị cùng nhau mà đến, ta đột nhiên trong lòng xúc động, tựa hồ minh bạch các ngươi này đi xuống giới mục đích.”

“Ồ?” Xa Vưu nhướng mày nói: “Nói nghe một chút.”

Hàng Trần nói: “Có thể dẫn động thượng giới, để Lý Vân Tiêu đều thấy vừa mắt đồ vật, nơi đây vũ trụ sợ là không nhiều. Mà bây giờ thời gian này điểm, chính là Dương Thanh Huyền từ Côn Khư trở về ngày, trước đây không lâu thiên địa dị tượng, mấy vị hẳn là cũng cảm ứng được đi, thế nhưng là các ngươi muốn tìm đồ vật xuất thế?”

Vi Thanh đem đang muốn nói chuyện Xa Vưu ngăn lại, nói ra: “Đã đại nhân đoán được, cái kia định làm như thế nào đâu?”

Hàng Trần thở dài, nói: “Ta thật không hi vọng là như thế này, nhưng xem ra chỉ là ta mong muốn đơn phương, chẳng biết La Thanh Vân đại nhân đối với chuyện này thấy thế nào?”

La Thanh Vân nói: “Ta cũng không có có ý kiến gì không.”

Hàng Trần nhẹ gật đầu, sau đó ánh mắt kiên định nhìn chằm chằm Vi Thanh, từng chữ nói ra: “Mấy vị đại nhân nghe cho kỹ, ta cùng toàn bộ nơi đây vũ trụ cường giả, đều tuyệt sẽ không để các ngươi cướp đi Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không!”

Vi Thanh sắc mặt có chút khó coi, giống như là lồng lên trầm xuống băng sương, toàn bộ đại điện bên trong nhiệt độ chậm lại.

Xa Vưu dùng ngón tay gõ gõ cái trán, cũng là cực độ dáng vẻ đắn đo.

Lý Hồng Tụ thì là mặt mũi tràn đầy lo nghĩ, có chút không biết làm sao mờ mịt.

La Thanh Vân trong ánh mắt có sóng lăn tăn chấn động, hai tay ôm ở trước ngực, lẳng lặng chờ đợi cái gì.

Hàng Trần nói ra: “Mấy vị đều là từ đây ở giữa vũ trụ đi ra, hiện tại vũ trụ tình thế chư vị cũng nhìn ở trong mắt, cần phải có trái phải rõ ràng quan niệm mới là.”

Vi Thanh nói: “Trái phải rõ ràng ta tự nhiên hiểu, nhưng ngươi lại có biết hay không, cái này cái thế thần binh đối với thượng giới Nhân tộc ý nghĩa cũng là cực kỳ trọng đại, ảnh hưởng sâu xa, cũng không ở chỗ này ở giữa vũ trụ nguy cơ phía dưới.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2966: Gác Lại Tranh Luận, Ma Tuần Hiện Thân

Hàng Trần sửng sốt một chút, lập tức khẽ nói: “Thượng giới là thượng giới, nơi này là nơi này, vật này đã sinh ra ở đây, liền cần phải trước giải quyết nơi đây nguy cơ. Ta đem lời nói thả ở nơi này, đừng nói là mấy vị đến đây, liền xem như Lý Vân Tiêu tự mình tới, ta cũng là lời giống vậy cho hắn.”

Điện bên trong bầu không khí một chút khẩn trương lên.

Lý Hồng Tụ vội la lên: “Việc này chẳng lẽ liền không có song toàn chi pháp sao? Mà lại cơ duyên tựa hồ còn không được đầy đủ, có lẽ chúng ta muốn tìm cũng không phải là Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không.”

Vi Thanh thở dài: “Sẽ không sai, cơ duyên còn chưa toàn bộ hiển hóa, là bởi vì vì chuôi này chiến kích trước mắt chỉ là sơ thành, vẫn chưa dung hợp sáng thế hạt sen, một khi dung hợp sáng thế hạt sen, thiên đạo liền sẽ hiển hiện, vật này tất nhiên là chúng ta muốn tìm cơ duyên.”

Lý Hồng Tụ nói: “Dù vậy, cũng có thể chờ nơi đây vũ trụ chuyện, lại để cho Thanh Huyền ca ca theo chúng ta cùng một chỗ hồi mới sinh thay mặt đại vũ trụ, ứng đối với thượng giới nguy cơ.”

Vi Thanh nói: “Trên lý luận không sai, liền sợ thời gian không chờ người. Dương Thanh Huyền hiện tại mới sáu sao Thiên Giới, cho dù luyện chế được hoàn chỉnh Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, muốn đánh giết Phạm Vô, sợ cũng phải kể tới trăm thậm chí hơn ngàn năm tu luyện, chúng ta sợ là chờ không lâu như vậy.”

“Cái này...” Lý Hồng Tụ cũng một chút nghẹn lời, chẳng biết nói cái gì cho phải.

Hàng Trần nói: “Thượng giới đến cùng đã xảy ra chuyện gì? Cần muốn các ngươi trực tiếp hạ giới tìm đến thần binh lợi khí.”

Vi Thanh nói: “Một lời khó nói hết, ngươi vẫn là an tâm ứng đối Phạm Vô đi, để tránh biết cũng chỉ là tăng thêm phiền não.”

Hàng Trần suy nghĩ một chút, khẽ nói: “Tóm lại bất kể nói thế nào, tại Phạm Vô sự tình giải quyết trước, ta là tuyệt sẽ không để các ngươi động Dương Thanh Huyền.”

La Thanh Vân nói: “Cách cái kia chiến kích hoàn thiện còn có một đoạn thời gian, chúng ta tạm thời cũng không cần quá mức đau đầu, đồng thời nơi đây vũ trụ sự tình chúng ta cũng không thể đổ cho người khác, không bằng trước liên thủ đối phó Phạm Vô, chuyện tương lai đi một bước nhìn một bước.”

Vi Thanh nói: “Thôi được, chỉ có thể trước dạng này.”

Thái độ của hắn hoà hoãn lại, điện bên trong không khí lập tức hòa hài rất nhiều.

Hàng Trần nói: “Có lẽ còn có những biện pháp khác, tỉ như Lý Vân Tiêu hạ giới tới đối phó Phạm Vô, dạng này liền có thể rất mau đem Phạm Vô tiêu diệt, đồng thời mang đi Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, ta nghĩ Dương Thanh Huyền cũng sẽ không phản đối.”

“Tuyệt đối không thể!”

Vi Thanh trầm giọng nói: “Thượng giới Nhân tộc đối mặt nguy cơ, xa không phải ngươi có thể tưởng tượng, Lý Vân Tiêu là vô luận như thế nào đều không thể hạ giới.”

Hàng Trần nói: “Đã như vậy, cái kia cũng không còn cách nào, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không là lập tức đối phó Phạm Vô duy nhất hi vọng, ta thân là lập tức vũ trụ liên minh người chủ trì, không có lựa chọn nào khác.”

Lập tức, mấy người liền gác lại tranh luận, quyết định trước cùng một chỗ đối kháng Phạm Vô.

...

Hỗn Độn đại lục, nơi nào đó bên trong dãy núi.

Tần Tiểu Vũ bấm niệm pháp quyết tu luyện, cái kia đóa kim sắc ưu đám mây dày bà la hoa ở trên mặt nở rộ, tràn ra vô số huỳnh quang điểm điểm, bay vào trước người hư không, sau đó chậm rãi ngưng tụ thành một đóa kim hoa, trước người chuyển động.

Đóa này kim sắc ưu đám mây dày bà la hoa bên trong không chỉ có ẩn chứa thuần túy nhất năng lượng, mà lại ẩn chứa một chút đạo pháp quy tắc, vô thượng huyền bí, tại trong quá trình luyện hóa, Tần Tiểu Vũ được ích lợi không nhỏ, tu vi đột nhiên tăng mạnh.

Từ Côn Khư trở về sau ba tháng, lại là đông đảo thiên tài bên trong, cái thứ nhất đột phá đến bảy sao Thiên Giới võ giả, đoạt tại Quân Thiên, Cửu Nguyên Già Lam mấy người phía trước, đóa này kim sắc ưu đám mây dày bà la hoa không thể bỏ qua công lao.

Giờ phút này, Tần Tiểu Vũ thận trọng nhìn chằm chằm đóa hoa này, nhìn không chuyển mắt, muốn đem kết cấu của nó hoàn toàn thấy rõ ràng.

Đột nhiên khóe mắt liếc qua thoáng nhìn, trông thấy tại phía trước cách đó không xa, chẳng biết lúc nào sớm đã đứng một người, sắc mặt quạnh quẽ, toàn thân tản mát ra vừa chính vừa tà khí tức, đang theo dõi cái kia đóa kim sắc hoa nhìn.

“Vô Tướng Ma Tuần, ngươi rốt cuộc đã đến.”

Tần Tiểu Vũ tâm thần chấn động, gấp vội vươn tay đem hoa bắt lấy, thu vào, tiến vào tình trạng báo động.

Vô Tướng Ma Tuần cười nhạt một tiếng, nói ra: “Ngươi không cần khẩn trương.”

Tần Tiểu Vũ nhíu mày lại, tựa hồ không có thể hiểu được câu nói này.

Vô Tướng Ma Tuần nói: “Nếu là nơi này có mai phục, tất nhiên sớm đã bố trí trấn áp lực lượng của ta, sở dĩ không cần khẩn trương. Nếu là không có mai phục, đóa này kim sắc ưu đám mây dày bà la hoa ngươi làm sao đều không gánh nổi, sở dĩ cũng không cần khẩn trương.”

Tần Tiểu Vũ cười, nói: “Ngươi nhìn như vậy mở? Vậy ngươi cảm thấy nơi này có hay không mai phục đâu?”

Vô Tướng Ma Tuần nói: “Có.”

Tần Tiểu Vũ “A” một tiếng, nói: “Khẳng định như vậy?”

Vô Tướng Ma Tuần nói: "Các ngươi tìm ta đã ba tháng, đồng thời truyền ra các loại liên quan tới ngươi tin tức giả, chính là nghĩ dẫn ta xuất hiện. Về sau mới phát hiện, nguyên lai ta sớm đã tại Hỗn Độn đại lục, một mực đang chờ ngươi đơn độc hiện thân cơ hội, thế là ngươi liền đơn độc hiện thân.

Tần Tiểu Vũ kinh ngạc nói: “Vậy ngươi còn ra?”

Thoại âm rơi xuống, tại hai người bốn phía, không hiểu liền xuất hiện hơn mười người tên võ giả, đều là lặng yên không một tiếng động, giống như cho tới nay ngay tại cái kia.

Vô Tướng Ma Tuần sắc mặt biến hóa, cả kinh nói: “Tám vị tám sao Thiên Giới, bốn vị chín sao Thiên Giới, còn có một vị cặn bã, Hàng Trần cũng không tránh khỏi quá để mắt ta đi?”

Vây quanh Vô Tướng Ma Tuần hết thẩy mười ba người, cặn bã chỉ chính là sáu sao Thiên Giới Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền buồn bực nói: “Ta cho là chúng ta là bằng hữu, mặc dù hơi nhỏ hiểu nhầm, nhưng tổng thể mà nói, cũng không cái gì lớn khúc mắc, ngươi thế mà gọi ta cặn bã, thực sự là để ta thất vọng đau khổ a.”

Vô Tướng Ma Tuần cười nói: “Ha ha, ngươi như thế để ý, cái kia ta thật có lỗi, ta thu hồi câu nói mới vừa rồi kia.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Không sao, liền khi ngươi thiếu ta, dạng này chúng ta câu thông đứng lên, ngươi chắc chắn sẽ có chút thật không tiện.”

Vô Tướng Ma Tuần khẽ nói: “Ta cái gì cũng không làm, liền thiếu ngươi? Thật sự là tính toán.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi cũng không phải là cái gì cũng không làm, mà là làm, dùng ngôn ngữ tổn thương ta.”

Vô Tướng Ma Tuần thở dài, bất đắc dĩ nói: “Tốt a, thiếu liền thiếu đi, dù sao ta cũng không có ý định còn. Nói đi, các ngươi tìm ta chuyện gì?”

Ánh mắt của hắn có chút đảo qua đám người, cuối cùng vẫn rơi trên người Dương Thanh Huyền.

Mặc dù Dương Thanh Huyền thực lực yếu nhất, mà lại liền liền đại thần Vương Hồng tiêu cũng ở tại chỗ, nhưng hắn biết, Dương Thanh Huyền tuyệt đối là đám người lãnh tụ, chí ít cũng là lãnh tụ một trong.

Dương Thanh Huyền nói: “Chúng ta muốn tìm Thái Sơ Bồ Đề Tâm.”

Vô Tướng Ma Tuần sắc mặt đại biến, trên thân lệ khí một chút bạo phát đi ra, gương mặt nháy mắt bị ma hóa một nửa, dữ tợn nói: “Có phải hay không tìm nhầm người? Ta nếu có Thái Sơ Bồ Đề Tâm, các ngươi còn đối phó ta sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi nhiều ít có thể cho chúng ta cung cấp một chút manh mối a?” Hắn từng chữ nói ra: “Tru thiên ngũ ma ma Tuần đại nhân.”

Vô Tướng Ma Tuần song đồng một chút mãnh trợn, hóa thành vô tận màu đen kịt, toàn thân ma khí càng ngày càng đậm, đồng thời phi tốc trèo thăng, rất nhanh liền đến đỉnh phong.

Tần Tiểu Vũ kinh hoảng lui ra.

Hồng Tiêu cũng lóe lên, ngăn tại Dương Thanh Huyền trước mặt, sợ Vô Tướng Ma Tuần đột nhiên nổi lên.

Mặt khác ba vị chín sao Thiên Giới cường giả cũng riêng phần mình phóng xuất ra khí thế trên người, hình thành một cỗ tuyệt cường uy áp, đem Vô Tướng Ma Tuần cản ở giữa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2967: Giai Đoạn Thuộc Về, Vạn Ma Hải

Bầu không khí một chút khẩn trương tới cực điểm.

Những này người nếu là khai chiến, toàn bộ dãy núi đều sẽ bị san bằng, tác động đến vô số.

Hồng Tiêu nói: “Vô Tướng Ma Tuần, ngươi thật muốn làm chuyện ngu xuẩn sao?”

Toàn thân khí thế một chút tản ra, nửa bên bầu trời đều bị nhuộm thành màu đỏ, to lớn cánh chim tại sau lưng giãn ra.

Mặt khác ba vị chín sao Thiên Giới cũng lập tức đem năng lượng trèo thăng đến đỉnh phong, tám vị tám sao Thiên Giới cường giả, cũng riêng phần mình xuất thủ, hình thành cỗ thứ hai bình chướng, hướng Vô Tướng Ma Tuần áp đi.

Đến tận đây, Vô Tướng Ma Tuần mới từ bỏ tranh đấu tâm, lạnh hừ một tiếng, đem khí thế trên người thu liễm, vô số ma khí trở về trong cơ thể, nửa bên hắc hóa gương mặt cũng bình thường trở lại, ngược lại có chút Bàn Nhược quang huy ở trên mặt chớp động, hiện ra pháp tướng trang nghiêm khí tượng.

“Nghĩ không ra các ngươi đem quá khứ của ta cũng điều tra rõ ràng, tìm ta ra nguyên lai là vì việc này.”

Vô Tướng Ma Tuần hai tay ôm ngực, tỉnh táo nói.

Hồng Tiêu tâm động nói: “Nghe ngươi một hơi này, tựa hồ thật biết Thái Sơ Bồ Đề Tâm hạ lạc?”

Vô Tướng Ma Tuần nhẹ gật đầu, Dương Thanh Huyền mấy người đều là mừng rỡ.

Vô Tướng Ma Tuần nói: "Ta ngược lại là cần phải nghĩ đến điểm này, hiện tại Phạm Vô diệt thế, toàn vũ trụ đều tại điều động tài nguyên, chỉnh hợp cao thủ, muốn đối với Phạm Vô tiến hành vây quét, tiên thiên ngũ thái với tư cách vùng vũ trụ này bên trong đỉnh cấp tồn tại, tự nhiên cũng là mục tiêu của các ngươi."

Hồng Tiêu nói: "Nếu là có thể tìm tới Thái Sơ Bồ Đề Tâm, đại nhân chính là cư công chí vĩ."

Vô Tướng Ma Tuần nói: "Tìm ra vật này ta vẫn là có niềm tin chắc chắn, nhưng vật này thuộc về, chúng ta phải hảo hảo thương lượng một chút."

Hồng Tiêu nói: "Vật này nếu là dùng tới đối phó Phạm Vô, tự nhiên cần phải về chúng ta, chí ít tạm thời về chúng ta, tương lai lại về ai, có thể đem đến bàn lại."

Vô Tướng Ma Tuần khẽ nói: "Nếu là trước về các ngươi, tương lai còn có thể trả lại cho ta sao? Nếu là ta cũng tùy các ngươi một đạo đối phó Phạm Vô, cái kia Thái Sơ Bồ Đề Tâm có thể về ta?"

"Cái này..."

Hồng Tiêu khổ sở nói: "Không thể."

Vô Tướng Ma Tuần sắc mặt phát lạnh, cả giận nói: "Thế nào, các ngươi luôn miệng nói đối phó Phạm Vô, nguyên lai chỉ là cái ngụy trang sao? Thái Sơ Bồ Đề Tâm nhất định phải tại trong tay các ngươi mới là đối phó Phạm Vô, trong tay ta cũng không phải là?"

Hồng Tiêu nói: "Nếu là đại nhân cùng chúng ta cùng một chỗ đối kháng Phạm Vô, tự nhiên là thiên hạ chi đại hạnh sự tình, nhưng Thái Sơ Bồ Đề Tâm chúng ta có tác dụng trọng yếu."

Vô Tướng Ma Tuần lộ ra vẻ ngờ vực, lạnh lùng nhìn chằm chằm Hồng Tiêu, tựa hồ cũng không tin tưởng.

Dương Thanh Huyền nói: “Vẫn là ta đến thương lượng với ngươi đi.” Dứt lời liền đi lên phía trước, nói: “Chúng ta có thể phân giai đoạn, lấy một trăm nghìn năm vì một cái thời gian điểm, một trăm nghìn năm bên trong Thái Sơ Bồ Đề Tâm thuộc sở hữu của chúng ta, một trăm nghìn năm sau thuộc sở hữu của ngươi, như thế nào?”

Vô Tướng Ma Tuần âm thanh lạnh lùng nói: “Một trăm nghìn năm? Ngươi đang nói đùa sao? Bản tọa còn có thể hay không sống một trăm nghìn năm đều là cái dấu hỏi.”

Dương Thanh Huyền khổ sở nói: “Vậy ngươi nói bao lâu phù hợp?”

Vô Tướng Ma Tuần nói: “Hừ, nhiều nhất không thể vượt qua một vạn năm.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Tốt, vậy liền một vạn năm.”

Vô Tướng Ma Tuần một chút sững sờ ở đằng kia, nhìn xem Dương Thanh Huyền nụ cười trên mặt, nháy mắt minh bạch chính mình trung sáo, Hồng Tiêu thương lượng là phân giai đoạn thuộc về, chính mình một cái bác bỏ, mà Dương Thanh Huyền trực tiếp thương lượng với ngươi giai đoạn chiều dài, theo bản năng mình liền đem chiều dài đè ép xuống, kết quả chẳng khác nào đáp ứng phân giai đoạn thuộc về.

Sắc mặt một chút vạn phần khó coi, trong hai con ngươi càng là lửa giận cùng ma khí phun trào.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Vậy cứ thế quyết định, hợp đồng cũng sẽ không cần ký, dù sao đại nhân nhất ngôn cửu đỉnh, chúng ta là cực độ yên tâm, mà lại có nhiều người như vậy làm chứng, tuyệt không có khả năng chơi xấu. Đồng thời hoan nghênh đại nhân gia nhập chúng ta, cùng nhau đối kháng Phạm Vô, quả thật thiên hạ chi đại hạnh sự tình.”

Vô Tướng Ma Tuần một bụng lửa giận, trọng yếu như vậy sự tình, không để ý liền trúng chiêu, hiện tại liền liền đổi ý đều không có cơ hội, lập tức cả giận nói: “Hừ! Ta cũng không có đáp ứng gia nhập các ngươi đối kháng Phạm Vô, trừ phi đem Thái Sơ Bồ Đề Tâm trực tiếp cho ta.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đại nhân mặc dù không có nói rõ, nhưng trên thực tế đã đáp ứng, bởi vì nếu là Phạm Vô bất tử, chúng ta thì phải chết, cái này Thái Sơ Bồ Đề Tâm khẳng định rơi vào Phạm Vô trong tay, đến lúc đó đại nhân dựa vào sức một mình lấy trở về sao?”

Vô Tướng Ma Tuần kinh ngạc sống ở đó, đột nhiên phát phát hiện mình hoàn toàn lâm vào đối phương trong cục, từng bước bị nắm đi, một chút quyền chủ động cũng bị mất.

Hắn trầm mặc lại, sắc mặt bất thiện.

Nhưng đột nhiên, Vô Tướng Ma Tuần trên thân lưu chuyển quang huy trở nên thánh khiết vô cùng, bày biện ra pháp tướng trang nghiêm, hai tay trước người chắp tay trước ngực, hiền hòa nói ra: “Thanh Huyền tiểu hữu nói cực phải, liền theo kế hoạch của các ngươi tới đi, ta nhất định dốc hết toàn lực tương trợ.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Ngươi là vô tướng Thiên Vương?”

Vô Tướng Ma Tuần mỉm cười nói: “Thiện ác nhất niệm, ta vẫn là Vô Tướng Ma Tuần, tức không phải Thiên Vương, cũng không phải Ma Tuần, mà là hai người kết hợp thể.”

Dương Thanh Huyền cũng có cùng Quỷ Tàng hợp thể kinh lịch, rất có thể minh bạch loại trạng thái này, mừng lớn nói: “Đa tạ đại nhân tương trợ, đại nhân vẫn là tận lực lấy Thiên Vương pháp tướng xuất hiện tốt.”

Vô Tướng Ma Tuần mỉm cười, nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Tần Tiểu Vũ, nói ra: “Trên thực tế, cái kia đóa kim sắc ưu đám mây dày bà la hoa chính là tìm kiếm Thái Sơ Bồ Đề Tâm mấu chốt.”

Hắn nhớ lại một trận, nói ra: “Lúc ấy Thái Sơ Bồ Đề Tâm nắm giữ tại tru thiên ngũ ma bên trong ma luân tay, đồng thời ma luân lấy này tâm rèn đúc vô thượng Thánh Ma thể, cơ hồ chiến vô bất thắng, cho dù về sau bị Đế Lộc đánh bại, nhưng y nguyên Thánh Ma thể bất diệt, chìm vào đến không thuộc về dưới thành Vạn Ma Hải bên trong, bị Đế Lộc phong ấn tại bên trong, mà cái kia đóa kim sắc ưu đám mây dày bà la hoa chính là tìm kiếm cùng mở ra phong ấn chìa khoá.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nói như vậy, đại nhân một mực đang tìm kiếm hoa này, cũng là vì cái kia Thái Sơ Bồ Đề Tâm?”

Vô Tướng Ma Tuần nói: “Có một bộ phận nguyên nhân, nếu là có thể được tự nhiên tốt nhất, nếu là không thể, ta cũng sẽ không cưỡng cầu, bởi vì cái này cấp bậc bảo vật, đã có rất mạnh mạng quỹ, cưỡng ép thay đổi dễ dàng nghịch thiên mà đi, bị ngày nữa phạt, còn có một bộ phận nguyên nhân, chính là ta muốn vào nhập Vạn Ma Hải thu nạp bên trong ma khí, nơi đó là nơi đây vũ trụ ma khí cường thịnh nhất địa phương.”

Hồng Tiêu vui vẻ nói: “Nếu là bị Đế Lộc đại nhân phong ấn, như vậy Thái Sơ Bồ Đề Tâm hơn phân nửa ngay tại Vạn Ma Hải trúng.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Việc này không nên chậm trễ, chúng ta hiện tại liền đi không thuộc về thành.”

…

Một tháng sau, Dương Thanh Huyền mấy người liền đến tây bộ vũ trụ, bắt đầu tìm kiếm không thuộc về thành di tích.

Mấy chục triệu năm trước trận đại chiến kia, chỉ tồn tại ở trong sử sách, không thuộc về thành lúc ấy với tư cách tây bộ vũ trụ đỉnh phong chi địa, cũng bị triệt để phá hủy, hoàn toàn biến mất không còn tăm tích.

Nhưng ở Dương Thanh Huyền đám người cố gắng dưới, vẫn là tìm ra không ít tư liệu, tăng thêm có Vô Tướng Ma Tuần phụ trợ, rất nhanh liền đã xác định không thuộc về thành vị trí, một đoàn người lập tức chạy tới.

Tại một mảnh lâm vào ngũ suy đen kịt không gian bên trong, liền ngay cả tia sáng đều không thể xuyên thấu, hoàn toàn bị hút vào đi vào, toàn bộ thế giới không gian, bị to lớn mật độ vị diện triệt để áp mặc vào.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2968: Vực Sâu, Tỉnh Lại

“Thật là đáng sợ lỗ đen không gian!”

Dương Thanh Huyền chờ hơn mười người bay vào trong đó, nhận năng lượng to lớn xé rách, phổ thông Thiên Giới chi chủ cũng cực khó chống đỡ.

Dương Thanh Huyền thần thể quang huy bị cái kia năng lượng to lớn hấp xả ra, hóa thành thuần túy nhất sóng năng lượng tán đi.

“Nơi này đã không phải là lỗ đen không gian, to lớn vị diện năng lượng đem thời không áp vỡ nát, vạn vật quy tắc không còn, là một mảnh chân chính tử địa.”

Vô Tướng Ma Tuần nói, cầm trong tay Indra, toàn thân bao phủ tại Bàn Nhược kim quang kết giới dưới, chống cự cái này đáng sợ hấp lực.

Bọn hắn một chuyến mười bảy người, trừ Dương Thanh Huyền bên ngoài, tất cả đều là bảy sao trở lên cường giả.

Chín sao Thiên Giới có năm vị: Hồng Tiêu, Hồng Lâm, phương đông võ, cùng tây bộ vũ trụ đỉnh cao cường giả đừng sợ hồng, cùng Vô Tướng Ma Tuần.

Tám sao Thiên Giới cường giả bên trong có Quỷ Tàng, Tử Tâm, Phong Phiêu Linh, Đông Quách sinh, Đinh Hải Xuyên chờ năm vị.

Còn lại chính là Tần Tiểu Vũ cùng năm vị bảy sao Thiên Giới.

Tất cả đều là nam bộ vũ trụ Hàng Trần tâm phúc, cùng Diệu

Thượng tâm phúc, có thể thấy được đối với chuyện này coi trọng trình độ.

Xuyên qua một trận thời gian về sau, phảng phất vọt lên qua cái kia bị chèn ép thời không khu vực, tiến vào một mảnh như vực sâu to lớn trong bóng tối, khiến người hít thở không thông ma khí từ phía dưới lăn lộn mà đến, nương theo lấy đại lượng thanh âm huyên náo.

“Vạn Ma Hải!”

Hồng Tiêu giật mình, hắn cũng từng nghe nói nơi đây, nghĩ không ra tự mình kinh lịch phía dưới, đúng là đáng sợ như vậy cảnh tượng.

Một đoàn người bên trong, chỉ có ma tu Vô Tướng Ma Tuần, Đông Quách sinh cùng một vị tây bộ vũ trụ bảy sao Thiên Giới ma tu ân tiếng tiêu, ba người mừng rỡ không thôi, con mắt liều mạng tỏa ánh sáng.

“Ầm ầm!”

Vạn Ma Hải bên trong bạo khởi một đạo cự đại ma khí, bên trong phát ra “Đôm đốp” thanh âm, giống như là tinh thể, trực tiếp trên bầu trời hải uyên hóa hình thành một đầu cự long, giương nanh múa vuốt hướng đám người vọt tới.

“Chi! Đây, đây là...”

Ân tiếng tiêu hoảng hốt cả kinh nói, mặt mũi tràn đầy đều là vẻ không thể tin được.

“Ma Tủy Toản!”

Đông Quách sinh cũng hít một hơi khí lạnh, cái kia ma khí quá mức mãnh liệt nồng đậm, trực tiếp bạo khởi phía dưới, liền ngưng kết thành Ma Tủy Toản, hóa rồng mà tới.

Đông Quách sinh tay giơ lên, bốn phương tám hướng ma khí tụ lại phía dưới, nháy mắt ngưng tụ thành một thanh to lớn màu đen trường mâu, bỗng nhiên ném tới.

“Soạt!”

Cái kia trường mâu tại không trung thả lớn hơn gấp trăm lần, nháy mắt kích xuyên cự long thân thể, đem hắn đinh trên trời cao.

“Soạt!” Cự long liều mạng giãy dụa, làm sao đều không thể tránh thoát, dưới sự phẫn nộ chính mình binh giải mở, mỗi một khối vỡ vụn Ma Tủy Toản, đều hoá thành rồng mà ra, nháy mắt bày biện ra thiên long hiện kỳ cảnh, hướng hơn mười người đánh tung mà tới.

Đông Quách sinh bẹp hạ miệng, hắc tiếng nói: “Mỹ vị như vậy, cũng không thể lãng phí a.” Trong mắt của hắn tràn đầy vẻ phấn khởi, duỗi ra lưỡi đỏ liếm môi, đột nhiên hét lớn một tiếng, thân thể nháy mắt bành trướng, hóa thành to lớn thật ma thân thể, mở ra miệng to như chậu máu, đem những Ma Long kia đều hút vào trong cơ thể.

Ân tiếng tiêu cũng vội vàng hóa thành ma thân, y dạng họa hồ lô, liều mạng thôn phệ lấy hắc long, chỉ bất quá tốc độ so Đông Quách sinh chậm rất nhiều.

Dương Thanh Huyền phóng xuất ra Bàn Nhược kim quang đem chính mình bảo vệ, hắn ở đây nhận vị diện áp lực là lớn nhất, một đôi Hỏa Nhãn Kim Tinh hướng Vạn Ma Hải nhìn lại, tựa như là một cái vực sâu khổng lồ, làm sao đều nhìn không đáy, chỉ là cái kia mãnh liệt ma đào bên trong, truyền đến cực mạnh sát khí năng lượng, khiến hắn cảm thấy một trận bất an.

Vô Tướng Ma Tuần nói: “Loại trình độ này Ma Tủy Toản, tại Vạn Ma Hải trong thâm uyên khắp nơi đều là, không cần lộ ra một bộ nhà quê dáng vẻ.”

Hắn vung trong tay tinh trượng, Indra bên trên chín đạo vòng vàng liền “Khi khi” rung động, tản mát ra từng vòng từng vòng vàng rực, tại toàn bộ trên mặt biển khuấy động, hình thành trang nghiêm vĩ ngạn pháp tướng, từng tôn giáng lâm Ma Hải.

Những hắc long kia nháy mắt bị chấn áp vỡ nát, toàn bộ bạo thành cấp thấp nhất ma đầu, đầy trời “Oa oa” bay múa, nhưng rất nhanh cũng bị kim quang quét sạch sành sanh.

Trên mặt biển lập tức trở nên bình tĩnh trở lại.

Vô Tướng Ma Tuần thu kim quang, nói: “Đi theo ta đi.” Liền trên mặt biển đạp sóng tiến lên.

Đám người vội vàng đuổi theo.

…

Hoàn toàn tĩnh mịch hư không bên trong, phảng phất là thời gian cuối cùng, tĩnh chỉ còn lại hoang vu.

Đột nhiên một chút rất nhỏ năng lượng ba động, ở đây mảnh hư vô bên trong chập trùng mở, hình thành sóng lăn tăn.

Chỉ là hơi dạng, lại giống hồ điệp cánh, dẫn động toàn bộ không gian tần suất.

Vô số sóng lăn tăn bắt đầu bị kích thích, dập dờn ra quỷ dị ma văn cùng ký tự, tràn ngập hư không.

“Phanh!”

Một đạo nhịp tim thanh âm, tại cái này hắc ám bên trong đột nhiên vang lên.

[truyen cua tui . net] https:/

/t r uyencuatui.net/

“Phanh!”

“Phanh, phanh!”

Cái kia trái tim giống như là từ trong ngủ mê thức tỉnh, một chút xíu khôi phục năng lượng, trở nên cường đại mà hữu lực.

“Thẳng thắn phanh!”

Rất nhanh liền khôi phục bình thường đập đều, nhịp nhàng, nhịp đập, rung động, mỗi nhảy động một cái, trong không gian liền dập dờn ra từng vòng từng vòng sóng năng lượng, đang khuếch tán quá trình bên trong, phía trên tất cả đều là đại đạo phù văn, hiển hóa quy tắc.

“Ha ha, ngươi đã tỉnh?”

Lúc ban đầu cái kia một chút sóng lăn tăn không gian bên trên, chậm rãi xuất hiện một đạo vòng tròn đồng tâm, trong bóng đêm lóe lên, vặn vẹo thành một bóng người, toàn thân quấn tại bên trong hắc bào, âm lãnh mang trên mặt một vệt ngoạn vị mỉm cười, chính là Phù Trăn.

“Ngươi là ai?”

Trong bóng tối, vang lên một đạo băng lãnh thanh âm.

Lập tức vô số ma khí lăn lộn, hình thành một đạo cự đại sóng lăn tăn, đem Phù Trăn đưa tại trong đó.

Phù Trăn trên thân lập tức xuất hiện đại lượng ma văn, đem da của hắn toàn bộ ấn mãn, liền liền khuôn mặt cùng cái trán cũng là lít nha lít nhít màu đen ký tự.

“Ha ha, ta là để ngươi thức tỉnh người a.”

Phù Trăn duỗi lưng một cái, khẽ cười nói: “Thế nào, ngủ được quá lâu, không muốn tỉnh lại?”

Thanh âm kia đột nhiên nói ra: “Trên người ngươi có Hỗn Độn Linh Bảo?”

Phù Trăn nhẹ gật đầu, nói: “Thái Tố Thiên Cơ Ngọc. Bất quá ta tỉnh lại năng lượng của ngươi, cũng không phải là này ngọc, mà là đến từ Sáng Thế Tiên Liên, chủ trì hết thảy đạo pháp thần thông A Ma La Thức.”

Thanh âm kia nói ra: “Ngươi là Phạm Vô người?”

Phù Trăn nói: “Chính là, Phạm Vô đại nhân tọa hạ chưởng giáo Phù Trăn.”

Thanh âm kia hừ lạnh nói: “Tỉnh lại ta sẽ không là bởi vì ta ngủ đủ đơn giản như vậy a? Hiện tại là lúc nào rồi? Người thức tỉnh lại ta mục đích lại ở đâu?”

Phù Trăn nói: “Cách ngươi bị phong ấn, đã qua ba mươi triệu năm lâu, mà phong ấn ngươi Đế Lộc, cũng tại trước đây không lâu bị Phạm Vô đại nhân đánh chết.”

Thanh âm kia cả kinh nói: “Phạm Vô xuất thế?” Lập tức lại giọng căm hận nói: “Đế Lộc lão thất phu kia, cuối cùng chết a, ha ha ha ha, nguyên bản ta còn muốn tự mình đưa hắn đi chết, thế mà bị Phạm Vô vượt lên trước.”

Phù Trăn nói: “Đế Lộc dù chết, nhưng đế chi nhất tộc thế lực vẫn còn, Phạm Vô đại nhân tại diệt thế quá trình bên trong, gặp một chút chướng ngại, cần trợ giúp của ngươi.”

“Hừ, ta liền biết người thức tỉnh lại ta sẽ không có chuyện tốt gì.”

Thanh âm kia cười lạnh nói: “Ta mặc dù không phải người tốt lành gì, nhưng cũng không có Phạm Vô dạng này không điểm mấu chốt, diệt thế loại sự tình này, ta là không làm được, ngươi đi tìm người khác đi.”

Phù Trăn nói: “Diệt thế chỉ là một cái quá trình, mà không phải toàn bộ, chỉ cần hủy diệt nơi đây vũ trụ, Phạm Vô đại nhân liền có thể thu hồi Sáng Thế Tiên Liên chỗ phát tán ra hết thảy năng lượng ý thức, trở thành độc nhất vô nhị cường đại tồn tại, đến lúc đó liền có thể khai sáng ra một mảnh thuộc tại chính chúng ta, phù hợp chính chúng ta ý nguyện thế giới.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2969: Trao Đổi Ích Lợi, Mở Ra Phong Ấn

Thanh âm kia nói: “Hừ, cái gì diệt thế sáng thế, ta không có bất cứ hứng thú gì.”

Phù Trăn nói: “Vậy ngươi đối với cái gì có hứng thú?”

Thanh âm kia nói: “Cái gì đều không hứng thú.”

Phù Trăn cười nói: “Cái này cũng không hứng thú, cái kia cũng không hứng thú, vậy ngươi không bằng tiếp tục ngủ?”

Thanh âm kia nói: “Ta đối với A Ma La Thức cảm thấy hứng thú.”

Phù Trăn nói: “Thế nào, một tia A Ma La Thức còn chưa đủ?”

Thanh âm kia nói: “Không đủ! Thứ này là vũ trụ thứ nhất thức, nếu là có thể nhiều thu hoạch được một chút, ta ắt có niềm tin khôi phục đỉnh phong, thậm chí tiến thêm một bước.”

Phù Trăn nói: “Mỗi một tia A Ma La Thức đều là Phạm Vô đại nhân phân niệm, dạng này là rất ảnh hưởng đại nhân thực lực, ngươi thật muốn nhiều dung hợp A Ma La Thức, liền cần phải trợ giúp đại nhân diệt thế, đến lúc đó sẽ có càng nhiều A Ma La Thức ban cho ngươi.”

Thanh âm kia khẽ nói: “Nói cho cùng, còn không phải là muốn ta thay các ngươi bán mạng!”

Phù Trăn nụ cười trên mặt trở nên lạnh băng, lạnh giọng nói: “Ma luân, uổng cho ngươi vẫn là đã từng bá chủ, đầu óc có hố thật sao? Thiên hạ này lấy ở đâu cơm trưa miễn phí? Nếu không phải nhìn trúng thực lực của ngươi, cần ngươi bán mạng, ta chạy tới cái này chẳng lẽ là hàn huyên với ngươi ngày? Hay là ta đối với ngươi ngưỡng mộ đến cực điểm, không tiếc nỗ lực trân quý như thế A Ma La Thức gọi ngươi đứng lên cùng ngươi tâm sự? Ngu xuẩn vật, khó trách sẽ bị Đế Lộc phong ấn đến tận đây, nếu là không cao hứng, đem A Ma La Thức trả lại cho ta, ngủ tiếp ngươi cảm giác đi thôi."

Thanh âm kia trầm mặc lại, cũng không phải là sinh khí, ngược lại cười nhẹ hai tiếng, nói: "Phù Trăn huynh đừng nóng giận, lời nói này nói cũng là thật có đạo lý, là ta ngu muội, hắc hắc. Chẳng biết Phạm Vô đại nhân cần ta làm những gì?"

Phù Trăn nói: "Ngươi chỉ cần lẳng lặng tại cái này chờ đợi, khôi phục lực lượng liền có thể, rất nhanh liền sẽ có tạp ngư qua đến cấp ngươi ăn, trong đó mấy người ngươi sẽ cảm thấy rất hứng thú."

"Ồ?" Thanh âm kia nói: "Cái này Vạn Ma Hải địa phương nghèo, trừ ma tu bên ngoài, sợ sẽ không có ai tới, chẳng lẽ là vì Thái Sơ Bồ Đề Tâm?"

Phù Trăn cười nói: "Ngươi cũng không đần a."

Thanh âm kia nói: "Ngươi nói cảm thấy hứng thú là cái gì, chẳng biết có thể hay không đề điểm một hai."

Phù Trăn nói: "Tới mười bảy người bên trong, có một vị người mang quá dễ phú Nguyên Đồ, mà một vị khác, lại là ngươi năm đó bạn cũ."

"Cái gì?! Quá dễ phú Nguyên Đồ?"

Thanh âm kia có chút kích động lên, nói: "Ngươi không có lừa ta? Như thật có như thế trọng bảo, Phạm Vô đại nhân sẽ không cần, sẽ nhường cho ta?”

Phù Trăn nói: “Tiên thiên ngũ thái linh bảo, đều là có số mệnh, cho dù Phạm Vô đại nhân, cũng không muốn nghịch chuyển thiên đạo số mệnh.”

Thanh âm kia nói: “Ta hiểu được, hắc hắc, đã quá dễ đồ đến ta cái này, chính là ta số mệnh, ha ha ha ha.”

Phù Trăn nói: “Chỉ mong đi, chờ ngươi tin tức tốt. Nếu là những này tạp ngư ngươi cũng có thể quét sạch sẽ, ta có thể thay mặt Phạm Vô đại nhân làm chủ, lại ban cho ngươi một sợi A Ma La Thức.”

Thanh âm kia mừng rỡ nói: “Thật chứ?!”

Phù Trăn nói: “Quả thật.”

Thanh âm kia trầm mặc xuống, lập tức cười như điên, “Ha ha ha ha!”

Toàn bộ hư không bên trong vô số năng lượng khuấy động, lẫn nhau xung kích cùng một chỗ, hình thành to lớn sóng lăn tăn, ở đây vô số sóng lăn tăn trung tâm, truyền đến trái tim “Thẳng thắn phanh” thanh âm, mạnh mẽ đanh thép, mỗi một cái nhảy lên, đều như vũ trụ tại rung động.

“Yên tâm đi, ta sẽ hết sức nỗ lực, đã Phạm Vô đại nhân chịu ưng thuận nặng như thế thù, xem ra thực lực của những người này khẳng định không đơn giản. Mà lại ngươi nói còn có cố nhân, để ta thật vạn phần hiếu kì đâu.”

Cái kia tim đập bên trong, một đoàn ma khí hiện lên mà ra, không ngừng huyễn hóa thành các loại hình thái, thanh âm chính là từ trong đó truyền ra.

Phù Trăn nói: “Như thế thuận tiện, ta cáo từ trước.”

Nói xong, ở đằng kia vô số sóng lăn tăn phía dưới, Phù Trăn thân ảnh một chút xíu trở thành nhạt, cuối cùng biến mất không thấy gì nữa.

...

Tại Vạn Ma Hải chỗ sâu, đứng vững vàng một tòa cửa thành to lớn, đơn giản cổ phác tạo hình, khó nén cái kia to lớn khí thế thật lớn.

Trên cửa thành mơ hồ có thể thấy được “Không thuộc về thành” ba chữ.

Môn bên trong, đại lượng ma khí hóa hình, diện mục dữ tợn, đang liều mạng xung kích cửa thành, muốn từ bên trong ra, nhưng trên cửa lại có tầng một vô hình ánh sáng, đem những ma vật kia toàn bộ ngăn trở.

Vô Tướng Ma Tuần đứng ở cửa thành trước, nhìn qua ba chữ kia, im lặng một trận, lộ ra cực kì phiền muộn.

Thật lâu mới thở dài một tiếng, nói: “Phong ấn liền thiết trí trên môn này, cần cái kia đóa kim sắc ưu đám mây dày Bà La Hoa, mới có thể mở ra phong ấn.”

Tần Tiểu Vũ đi ra phía trước, hai tay nâng ở trước người, trên mặt kim sắc hoa ấn nổi lên, hóa thành điểm điểm huỳnh mang, tung bay đến trên hai tay phương, hình thành kim sắc tiểu hoa.

Sau đó hoa quang mang chớp lên, trên lòng bàn tay nhẹ nhàng xoay tròn.

Trên cửa bỗng nhiên hiện ra một đóa hoa ấn ký, tùy theo xoay tròn ra.

Trong chốc lát, môn bên trên truyền đến kịch liệt rung động âm thanh, vô số ký tự màu vàng trên cửa xen lẫn lấp lóe, hình thành ngàn tỉ ma trận, không ngừng một lần nữa sắp xếp tổ hợp.

Bên trong ma khí hóa hình tựa hồ cảm ứng được cái gì, từng cái gào thét lớn chen tới cửa, nghĩ muốn liều mạng xông ra ngoài, đại lượng ma khí bắt đầu rót vào đến kim sắc ma trận bên trong đến, gia tốc phá hư ma trận kết cấu.

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: “Nếu là không có kim sắc ưu đám mây dày Bà La Hoa, có phải hay không nhất định vô pháp tiến vào?”

Vô Tướng Ma Tuần nhíu mày lại, nói: “Làm sao hỏi như vậy? Theo lý có lẽ vậy.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không có gì, chỉ là không hiểu trong lòng có cảm giác, liền bật thốt lên hỏi thăm.”

“Ầm ầm!”

Không đợi những kim sắc kia ma trận một lần nữa tổ hợp xong, ma khí liền phá hủy mảng lớn ký tự, từ bên trong vọt ra.

Toàn bộ ma trận kết cấu nháy mắt đổ sụp, đều bị ma khí thôn phệ.

Cái kia vĩ ngạn bá khí không thuộc về thành cửa thành, cũng đang kịch liệt oanh động hạ đột nhiên vỡ vụn, trực tiếp bị chấn thành bột mịn, phiêu tán nhập cái này Ma Hải bên trong, lại không còn tồn tại.

Tần Tiểu Vũ kinh hãi, vội vàng đem kim sắc ưu đám mây dày Bà La Hoa thu hồi lại.

Những xông vào kia phong ấn ma khí hóa hình, phát ra đại lượng cổ quái tiếng cười, liều mạng hướng hơn mười người đánh tới, “Ha ha ha ha!”

Vô Tướng Ma Tuần nâng lên Nhân Đà La, tại không trung nhoáng một cái, đại lượng Bàn Nhược kim quang trực tiếp bắn ra ngoài, chiếu rọi phụ cận Vạn Ma Hải.

“Phanh phanh phanh!”

Những ma khí kia hóa hình nháy mắt bị kim quang đánh nát bấy, thoái biến thành nguyên thủy nhất ma khí, bị Bàn Nhược kim quang thổi tan.

Nhưng y nguyên liên tục không ngừng ma khí hóa hình tuôn ra, tự sát thức nhào lên, tất cả đều bị trấn áp vỡ nát.

Đông Quách Sinh cả kinh nói: “Thời gian quá lâu, bên trong đọng lại ma khí hóa hình nhiều lắm, có thể kỳ quái là, vì sao những này ma khí hóa hình tất cả đều chỉ là năng lượng tiến hóa, trí thông minh nhưng không có đề lên?”

Vô Tướng Ma Tuần nói: “Có lẽ cùng tình huống bên trong có quan hệ đi, chúng ta vào xem, đi!”

Nói, liền huy động Nhân Đà La, đi đầu xông vào những hóa hình kia bên trong, tiến vào Vạn Ma Hải vực sâu bên trong.

Những này hóa hình rất nhiều đều có Thiên Giới chi chủ thực lực, nhưng ở Dương Thanh Huyền mấy người trước mặt vẫn là quá yếu gà, cơ hồ là chạm vào chết ngay lập tức.

“Thật là khiến người giật mình a, ta còn tại phỏng đoán cố nhân là ai đâu, nguyên lai là ngươi, Ma Tuần!”

Vực sâu bên trong, truyền đến một cỗ cường đại khí tức, cùng ma luân cái kia khó mà tin thanh âm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2970: Ai Cũng Không Giúp, Ma Luân Thực Lực

“Ma Luân! Ngươi, ngươi...”

Vô Tướng Ma Tuần toàn thân đại chấn, muôn vàn khó khăn tin tưởng nhìn về phía trước, ngốc trệ nói: “Ngươi không chết?”

“Hừ, ngươi cũng chưa chết, vì cái gì liền sẽ cảm thấy ta chết đi?”

Ma Luân thanh âm truyền đến, lập tức một cỗ ngập trời ma khí đập vào mặt, chấn trên người mỗi người, Dương Thanh Huyền mấy người đều là tâm thần đại chấn, vội vàng vận công ngăn cản.

Trừ mấy vị chín sao Thiên Giới, cho dù là tám sao Thiên Giới tồn tại, đều là cảm nhận được áp lực thật lớn, nghĩ thầm: “Không hổ là tru thiên ngũ ma, xưng bá một thời đại ma đầu.”

Vô Tướng Ma Tuần tỉnh táo xuống, nói: “Lấy thực lực của ngươi, nếu là không chết, cần phải sớm liền có thể ra ngoài mới đúng a, vì cái gì còn muốn đợi ở chỗ này?”

Ma Luân châm chọc nói: “Thế nào, ngươi tại thăm dò thực lực của ta sâu cạn?”

Vô Tướng Ma Tuần nói: “Không phải, ta chỉ là cảm thấy hiếu kì.”

Ma Luân hừ lạnh nói: “Hiếu kì? Đừng nói với ta, ngươi tới đây chỉ là cùng ta nói chuyện phiếm tới, hoặc là nể tình ngày xưa chi tình, cố ý chạy tới cứu ta?”

Vô Tướng Ma Tuần có chút đổi sắc mặt, thở dài: “Tự nhiên không phải, ta cho là ngươi chết sớm, như biết ngươi không có chết, năm đó liền sẽ đến cứu ngươi.”

“Ha ha, năm đó?” Ma Luân cười lạnh nói: “Đã ngươi cho rằng ta chết rồi, vì cái gì không đi tìm Đế Lộc báo thù?”

Vô Tướng Ma Tuần nói: “Ta chỗ nào là Đế Lộc đối thủ?”

Ma Luân khẽ nói: “Coi như không phải là đối thủ, giết một chút đế tộc người cũng có thể a? Chuyện năm đó ta cũng lười nói thêm cái gì, liền nói lần này đi, ngươi đừng nói cho ta, là cố ý tới tìm ta lột chuỗi.”

Thanh âm bên trong tràn đầy giọng mỉa mai chi tình.

Vô Tướng Ma Tuần trầm mặc ở đằng kia, thở dài: “Ngươi ta huynh đệ một trận, ta tự nhiên sẽ không lừa ngươi, lần này tới, là muốn tìm Thái Sơ Bồ Đề Tâm.”

Ma Luân nói: “Ta liền biết, lúc trước ngươi chẳng biết ta còn sống sót, cũng coi như tình có thể hiểu, vậy bây giờ biết ta còn còn sống, cái này Thái Sơ Bồ Đề Tâm, ngươi còn muốn đoạt ta sao?”

Vô Tướng Ma Tuần nói: “Tự nhiên sẽ không.”

Ma Luân nói: “Tốt, ta tin ngươi, vậy ngươi bây giờ trở về đi, chờ có thời gian rảnh, ta sẽ tới tìm ngươi.”

Hồng Tiêu nói: “Xem ra này chuyến quả nhiên không uổng công, Thái Sơ Bồ Đề Tâm thật ở đây.”

Đông Phương Võ nói ra: “Vô Tướng Ma Tuần đại nhân, đã ngươi cảm thấy khó xử, liền đứng ở một bên nhìn xem đi, lấy Bồ Đề Tâm sự tình, liền giao cho chúng ta.”

“Giao cho các ngươi? Hừ, các ngươi tính là thứ gì!”

Ma Luân thanh âm truyền đến, cái kia ma khí uy áp lần nữa đi lên trèo thăng, trấn áp trên người đám người cùng trong lòng, đều là lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Ma Luân nói: “Ma Tuần, ngươi mang tới những này người muốn giết ta, ngươi sẽ giúp ta sao?”

Vô Tướng Ma Tuần nói: “Hiện tại Phạm Vô xuất thế, bọn hắn vì đối kháng Phạm Vô, cần Thái Sơ Bồ Đề Tâm, nếu là ngươi có thể đem Thái Sơ Bồ Đề Tâm lấy ra cho bọn hắn mượn dùng một lát, ta tin tưởng chờ trấn áp Phạm Vô về sau, bọn hắn sẽ trả đưa cho ngươi.”

Ma Luân tức giận nói: “Đây là cái gì cứt chó lời nói? Ma Tuần, ta thật không tin tưởng đây là từ trong miệng ngươi nói ra được!”

Vô Tướng Ma Tuần nói: “Năm đó chúng ta mặc dù tùy ý làm bậy, nhưng cũng chỉ là muốn xưng bá thiên hạ, xem như có chút ranh giới cuối cùng, hiện tại Phạm Vô lại là muốn diệt thế, một khi diệt thế thành công, ngươi ta cũng sẽ không có kết cục tốt. Ta đã đáp ứng trợ giúp bọn hắn cùng một chỗ đối kháng Phạm Vô, nếu là ngươi cũng có thể cùng ta một đạo, liền thật sự là quá tốt.”

“Không có khả năng!”

Ma Luân cả giận nói: “Ta không biết ngươi làm sao bị bọn hắn tẩy não, muốn ta đối kháng Phạm Vô, còn muốn ta lấy ra Thái Sơ Bồ Đề Tâm, ngươi cảm thấy ta sẽ đáp ứng sao? Như Phạm Vô thật muốn diệt thế, như vậy ta cũng là đứng tại Phạm Vô một bên, mà không phải Đế Lộc một bên. Đã ngươi xem ở ngày xưa tình cảm bên trên, không ra tay với ta, cái kia ta cũng bỏ qua ngươi, ngươi đi đi, nhưng những người này, một cái cũng đừng nghĩ đi.”

“Ầm ầm”, to lớn làn sóng ma lăn lộn thanh âm từ cái kia Ma Uyên chỗ sâu truyền đến, nguyên bản tĩnh mịch thiên địa, giống như là đột nhiên sống lại.

Nương theo lấy “Phanh phanh” tiếng tim đập, chấn tại mỗi người trong tim, trái tim giống như là muốn không chịu nổi, càng nhảy càng nhanh, cơ hồ muốn nổ vỡ ra tới.

“Không được! Là Thái Sơ Bồ Đề Tâm lực lượng, mọi người nhanh tĩnh tâm ninh thần, tuyệt đối đừng bị mang theo tiết tấu!”

Hồng Lâm kinh quát một tiếng, đưa tay liền đánh ra một mảnh hào quang, tại vùng lĩnh vực này bên trong khuếch tán, đem mọi người toàn bộ bao lại.

Vô Tướng Ma Tuần gương mặt co quắp dưới, suy nghĩ một chút, liền thân ảnh lóe lên, thoát ra vạn dặm xa, ngồi xếp bằng hư không, hiển nhiên quyết định không tham dự trận chiến này, ai cũng không giúp.

Cái kia nhàn nhạt kết giới quay chung quanh tại bốn phía, đám người trái tim nhảy lên mới hoà hoãn lại, khôi phục bình thường.

“Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ! Phù Trăn quả nhiên không có lừa ta.”

Ma Luân mừng rỡ, vô số ma quang từ bên trong kích - bắn mà ra, bài sơn đảo hải giống nhau oanh trên kết giới, muốn đem Hồng Lâm mấy người đều chụp chết.

“Bành!.”

“Bành!.”

“Phù Trăn?!” Dương Thanh Huyền kinh hãi nói: “Chúng ta vừa mới mở ra phong ấn, Phù Trăn vào bằng cách nào?”

Hồng Lâm sắc mặt khó coi nói: “Này ma đầu hoàn toàn nắm trong tay Thái Sơ Bồ Đề Tâm, một trận chiến này sợ là có chút phiền phức, Hồng Tiêu, Đông Phương Võ, Mạc Kinh Hồng lưu lại trợ ta, những người còn lại nhanh chóng lui ra!”

Nói xong, liền tay bấm quyết ấn, Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ trực tiếp bay ra, đồ bên trong quang cảnh tản ra, hình thành một mảnh thiên địa, đem cái kia làn sóng ma cản ở bên ngoài, quát: “Đi mau!”

Dương Thanh Huyền mấy người một khắc cũng không chậm trễ, nháy mắt liền hóa thành độn quang mà đi, bay thẳng tại ngoài vạn dặm quan chiến.

“Hừ, những người khác có đi hay không cũng không quan hệ, nhưng ngươi nhất định phải lưu lại! Bản tọa thức tỉnh ngày, ông trời liền đưa tới Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ, đây là thiên đạo lọt mắt xanh, muốn để ta một lần nữa bước vào đỉnh phong, thậm chí nâng cao một bước a.”

Toàn bộ vực sâu giống như là nổ tung, vô số lực lượng cuồng bạo như núi lửa giống nhau phun trào, sau đó một tôn to lớn ma ảnh, đỉnh thiên lập địa, xuất hiện ở trong thiên địa, đưa tay phía dưới, chính là Ngân Hà lưu chuyển, thời không đứt gãy.

“Thiên Ma Thủ!”

Một chưởng kia đột nhiên nổ xuống, trực tiếp nghiền ép hướng Hồng Lâm bốn người.

Hồng Lâm trên thân hồng hà chớp động, nháy mắt hội tụ thành trong suốt hào quang, phóng lên tận trời, “Hồi linh thần quang!”

“Ầm ầm!”

Ma thủ cùng thần quang đánh vào cùng một chỗ, lập tức hình thành to lớn linh áp, vỡ vụn thiên địa.

Mặt khác ba vị chín sao Thiên Giới cường giả, đều cảm nhận được cự chấn động mạnh, thân thể run không ngừng, khó có thể chịu đựng một chưởng này uy áp.

“Làm sao sẽ mạnh như vậy?!”

Tất cả mọi người trong lòng đều là run lên, cho dù Ma Luân là đóng tuyệt năm đó nhân vật, bị phong ấn nhiều năm như vậy, không có khả năng hoàn toàn khôi phục lực lượng a.

“A Ma La Thức! Là A Ma La Thức.”

Dương Thanh Huyền lập tức cảm ứng được, run giọng nói: “Phù Trăn nhất định là dùng A Ma La Thức thức tỉnh Ma Luân.”

“Ha ha ha ha! Một bầy kiến hôi, có phải hay không rất rung động đâu? Bản tọa hiện tại lực lượng, tuyệt không so năm đó chênh lệch a!”

Ma Luân khuôn mặt ở đây Vạn Ma Hải bên trong nổi lên, bình tĩnh mang theo trêu tức tiếu dung, nhìn người chết giống nhau nhìn trước mắt mấy người.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2971: Vạn Ma Hải Vỡ Vụn, Chân Ma Thánh Tướng

Hồng Lâm hồi linh thần quang bị cái kia Thiên Ma Thủ áp chế, rất nhanh liền bị cản lại, chỉ có thể hình thành một mảnh cực nhỏ kết giới, bảo vệ mấy người.

Hồng Tiêu hét lớn một tiếng, Thiên Vũ thế giới hiển hiện, đều rót vào nắm đấm bên trong, bộc phát ra kinh người hồng quang, như lưu tinh dâng lên, hướng cái kia lăn lộn Ma Hải đánh tới.

Đông Phương Võ hai tay múa, trước người ngưng tụ ra một con dao, không ngừng ngưng thực, trên đó che kín lít nha lít nhít phù văn, lúc đạt tới một cái cực trị lúc, lưỡi đao khí tức nháy mắt tăng vọt, bay thẳng chín sao Thiên Giới, giống như là có linh tính một chút chém ra ngoài.

Mạc Kinh Hồng hướng nắm vào trong hư không một cái, liền hiện ra một tấm lục sắc nhỏ cung, trực tiếp kéo căng tròn cung, một chi kim sắc nhỏ mũi tên “Sưu” một tiếng, tại không trung tuôn ra vô số vàng rực.

Ba người liên thủ phía dưới, hình thành ba đạo cường tuyệt quang mang, khai thiên tịch địa giống như, xông vào về đến Linh Thần quang bên trong, cùng cái kia ma tay oanh cùng một chỗ.

Dương Thanh Huyền mấy người hoảng hốt, không đợi cái kia linh áp nổ tung, liền vội vàng vận chuyển thần thông hộ thể, đồng thời tận khả năng lui về phía sau.

Nhưng dù vậy, y nguyên bị cái kia đáng sợ sóng năng lượng cùng, đánh bay không biết bao xa.

Toàn bộ Vạn Ma Hải nháy mắt sụp đổ, không cách nào tưởng tượng ma khí bị phóng xuất ra, hướng không gian vũ trụ lan tràn.

Ngàn tỉ ma đầu từ vỡ nát trong biển cuồng trào ra, cười lớn hướng bốn phương tám hướng phóng đi.

Dương Thanh Huyền mấy người đều là hoảng hốt không thôi, trong chớp mắt, bọn hắn liền đều bị ma đầu vây quanh.

“Ha ha ha ha, thật sự là tuyệt diệu hoàn cảnh a.”

Đông Quách Sinh dữ tợn cười to không thôi, hóa ra thật ma thân thể, liều mạng thôn phệ lấy những ma đầu này.

Những người còn lại mặt sắc mặt ngưng trọng, không ngừng xuất thủ đem ma đầu đánh tan, nhưng liếc nhìn lại, tất cả đều là lít nha lít nhít ma đầu, nhìn không thấy bờ.

Mấy người đều là sinh lòng sợ hãi, Dương Thanh Huyền vội vàng cùng Quỷ Tàng hợp thể, thực lực của hai người nháy mắt đi đến tám sao Thiên Giới trung giai, quơ Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, mỗi một kích xuống dưới, đều chém nát hư không, chôn vùi vô số ma đầu.

Nơi xa, Vô Tướng Ma Tuần cũng tại Ma Hải dẫn động dưới, biến thành Ma Tuần pháp tướng, dữ tợn vô cùng, bộc phát ra cường đại ma khí, không ngừng hút vào tứ phương ma đầu, bổ sung cùng tu luyện tự thân.

“Ha ha ha ha! Dễ chịu, hài lòng, năm đó cùng Đế Lộc một trận chiến về sau, liền không còn có thích ý như vậy qua!”

Ma Luân chân thân tại không trung không ngừng biến lớn, hình thành vạn trượng người khổng lồ, thực sự là Vạn Ma Hải năng lượng quá mức sung mãn bành trướng, một hút phía dưới, ma thân liền không nhịn được bành trướng.

“Ma đạo binh giới!”

Chỉ thấy Ma Luân sau lưng xuất hiện vô biên hắc ám, thôn phệ lấy hết thảy quang huy, cái kia trong bóng tối, ngưng tụ thành ra đại lượng điểm đen, chớp động dưới, đúng là vô biên ma khí trực tiếp hóa thành ma binh, kích chém xuống tới.

“Sưu sưu sưu!”

Đầy trời đều là tiếng xé gió, cái kia ma binh phảng phất cuồn cuộn không dứt, trong chốc lát liền xuất hiện hơn vạn nhiều.

Chỗ chém mục tiêu, không chỉ có là Hồng Lâm bốn người, cũng hướng Dương Huyền Tàng chờ hơn mười người chém tới.

Dương Huyền Tàng nắm lên chiến kích, hướng phía trước vung lên, Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu nháy mắt đánh ra.

“Ầm ầm!”

Kích quang như trăng sắc khuếch tán, đem đại lượng ma binh chém vỡ nát, đồng thời lực lượng không giảm, tại không trung lắc lư phía dưới, lại hóa thành một đạo lãnh nguyệt chi long, phóng hướng thiên khung.

“Ừm?”

Ma Luân song đồng co rụt lại, nhìn chằm chằm cái kia lãnh nguyệt chi long, lập tức trông thấy Dương Huyền Tàng cùng Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, kinh ngạc nói: “Hợp thể? Cái kia thần binh là cái gì, lại cho ta một loại tim đập nhanh cảm giác.”

Càng nhiều ma binh từ Ma Luân sau lưng bắn - ra, đem cái kia lãnh nguyệt chi long tại không trung chém vỡ.

Dương Huyền Tàng nhẹ hừ một tiếng, đối với Ma Luân làm ra một cái khiêu khích biểu lộ.

"Muốn chết!"

Ma Luân quát lên một tiếng lớn, trong hai con ngươi nổ bắn ra ma quang, đưa tay hướng xuống một chút, một thanh tản mát ra tuyệt thế khí tức ma kiếm liền trong khoảnh khắc ngưng tụ thành, hướng Dương Huyền Tàng chém xuống.

"Bành!"

Đông Phương Võ thân ảnh tại trời cao lướt qua, hai tay chấp đao, đem cái kia ma kiếm đánh cho vỡ nát.

Sau đó cái kia đầy trời ma quang bên trong, một đóa hồng liên chợt hiện, bên trong xông ra một thanh màu đỏ chiến thương đến, bộc phát ra kinh thiên khí tức.

Ma Luân một chút liền nhận ra cái này chiến thương bản thể, chính là Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ biến thành, xuất hiện sát na, dẫn động trong cơ thể hắn trái tim thình thịch nhảy lên, lập tức một chưởng mãnh đập tới.

Vô số ma binh theo hắn một chưởng kia ngưng tụ mà thành, có đao, thương, kiếm, kích, búa, việt chờ chút, không kịp nhìn, dồn dập chém xuống.

"Ầm ầm!"

Một thương kia lực lượng bị ma tay ngăn trở.

Chiến thương phần đuôi, hồng liên hóa ra Hồng Lâm thân thể, sau lưng mọc lên hai cánh, tại ngàn dặm trời cao bên trên triển khai, mỗi một phiến cánh chim đều là Lục Đạo Huyễn Diễm chỗ ngưng, bạo phát đi ra hỏa diễm uy năng, đem đầy trời ma khí hỏa táng, vạn dặm trong hư không, sở hữu ma đầu tránh lui, không dám dựa vào tiến lên đây.

"Hồng Chi Thần tộc!"

Ma Luân đồng tử đột nhiên co lại, thấy rõ Hồng Lâm thần thông về sau, lập tức nhận ra thân phận của nàng.

Đông Phương Võ một đao chém nát ma kiếm về sau, thân ảnh tại không trung nhất chuyển, bảo đao liền hướng Ma Luân chém tới.

Mặt khác hai cái phương hướng bên trên, Hồng Tiêu cùng Mạc Kinh Hồng phá hư mà ra, riêng phần mình xuất thủ, một quyền một chưởng hung hăng đánh phía Ma Luân, hình thành giảo sát chi thế.

“A, cho dù là Hồng Chi Thần tộc, cho dù đem Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ nắm giữ, cái kia lại như thế nào?”

Ma Luân lâm nguy không sợ, trong hai mắt hắc mang không ngừng phúc bắn ra, lạnh giọng nói: “Liền để các ngươi mở mang kiến thức một chút, Thái Sơ Bồ Đề Tâm cùng ta Chân Ma Thánh Tướng kết hợp lợi hại.”

Hắn cái kia vạn trượng thân thể khổng lồ bên trên, đột nhiên chấn động, phát ra trái tim “Phanh phanh” thanh âm, phảng phất ở trong thiên địa nhảy lên, chấn tại mỗi người trong lòng.

Ma Luân sau lưng đại lượng ma khí phun trào, lần nữa mọc ra đầu cùng cánh tay, hình thành bốn đầu tám tay Chân Ma Thánh Tướng, trong đó một tay huy động dưới, bỗng nhiên một quyền đánh ra.

“Oanh!”

Quyền kình đánh ra nháy mắt, giữa thiên địa lần nữa hiển hiện tim đập thanh âm, “Phanh phanh”.

Đông Phương Võ không hiểu trong lòng run lên, trái tim theo cái kia nhảy lên mà cảm thấy khó nói lên lời kiềm chế, giống như là muốn nổ tung, không chỉ có như thế, một cỗ thiên địa vỡ vụn cảm giác, từ phía trước nghiền ép mà tới.

Hắn vội vàng đem bảo đao quét ngang, cản trước người.

“Bành!”

Một cỗ nhảy lên lực lượng, hung hăng oanh trên thân đao, càng là xuyên thấu qua mặt đao, tại bộ ngực hắn đánh ra một cái quyền ấn.

“Bành!”

Đông Phương Võ kêu lên một tiếng đau đớn, bị đánh bay mấy vạn trượng xa, một ngụm máu phun tới, trong hai mắt tràn đầy hoảng sợ vẻ kinh ngạc.

Cái kia bốn đầu tám tay thánh tướng, lần nữa vung tay, phân biệt đánh về phía Hồng Tiêu, Mạc Kinh Hồng cùng Hồng Lâm.

“Thẳng thắn!”

Lại là trái tim nhảy vọt âm thanh âm vang lên, Hồng Tiêu cùng Mạc Kinh Hồng riêng phần mình bị đánh bay, hai người đều là kêu lên một tiếng đau đớn, khóe miệng tràn ra máu tươi, đều thụ khác biệt trình độ tổn thương.

Mà Hồng Lâm lệ quát một tiếng, đem chiến thương lực lượng kích phát ra đến, hình thành một đạo hình tròn bình chướng hộ tại phía trước.

“Phanh!”

Cái kia bình chướng bên trên, hóa hiện ra một đạo quyền ấn, không ngừng áp bách xuống.

“Phanh! Phanh!”

Lại là hai đạo tiếng tim đập, bình chướng bên trên lần nữa xuất hiện hai cái quyền ấn, đồng thời cái thứ nhất quyền ấn chèn ép sâu hơn, cơ hồ muốn xuyên thủng mà qua.

Dương Huyền Tàng trong lòng cuồng loạn, không chỉ có là hắn, mỗi một vị võ giả cùng ma đầu, đều cảm nhận được cái kia trái tim nhảy lên âm thanh, tựa như là vũ trụ trái tim tại bác động.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2972: Nhảy Lên Lực Lượng, Mười Phần Khó Giải Quyết

Mỗi người đều nhận cái này nhảy lên lực lượng ảnh hưởng, trái tim khó xử phụ tải, rất nhiều ma đầu càng là ở đây Ma Luân huy quyền phía dưới, trực tiếp bị chấn sụp đổ.

Dương Huyền Tàng sắc mặt tái mét, kinh hãi nói: “Hắn mượn nhờ Thái Sơ Bồ Đề Tâm nhảy lên lực lượng, dung hợp đến Chân Ma Thánh Tướng quyền pháp bên trong, mỗi một quyền vung ra, liền như là Thái Sơ Bồ Đề Tâm nhảy động một cái, đồng thời lại có không gì so sánh nổi quyền uy, cả hai kết hợp phía dưới, cơ hồ là vô địch công kích.”

“Thẳng thắn!”

Lại là hai quyền đánh ra.

Hồng Lâm trước người cái kia Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ ngưng tụ bình chướng lập tức xuất hiện vô số vết rạn.

“Lốp bốp.”

“Ầm!”

Bình chướng nháy mắt vỡ vụn.

Cường hoành quyền uy càn quét mà xuống, nháy mắt oanh trên người Hồng Lâm.

“Bành!”

Vĩnh Nhiên Chi Khu trực tiếp bị đánh nổ, băng liệt thành vô số hỏa diễm.

Ma Luân song đồng co rụt lại, hét lớn một tiếng, tám tay đồng thời vung vẩy dưới, một mảnh ma lôi quang tại mỗi bàn tay nổi lên hiện, lẫn nhau có “Đôm đốp” năng lượng kết nối, hình thành một mảnh to lớn ma quang lồng năng lượng.

Sau đó tám tay vung lên, cái này năng lượng che đậy nháy mắt biến mất, sau một khắc, trực tiếp xuất hiện ở phía trước hư không bên trên, bỗng nhiên đè ép xuống, muốn đem sở hữu Lục Đạo Huyễn Diễm toàn bộ trấn áp.

Toàn bộ bạo liệt Ma Hải bên trong, vạn ma phải sợ hãi, đều là bị cái này đáng sợ một chiêu chấn nhiếp.

Phía dưới Lục Đạo Huyễn Diễm cảm ứng được nguy cơ, vội vàng hướng ở giữa bay vụt, ngưng tập hợp một chỗ, hình thành một đóa hỏa liên, hào quang tỏa sáng.

Đồng thời sen trúng đạn mang vọt lên, chặn đánh phá cái này năng lượng che đậy.

“Hừ!” Ma Luân cười nhạo một tiếng, lạnh lùng nói: “Nếu là cứ như vậy bị ngươi phá đi, vậy lão phu còn có mặt mũi tại vùng vũ trụ này bên trong hỗn sao?”

Sắc mặt hắn giọng mỉa mai thần sắc lóe lên, nhấc tay vồ một cái, cái kia năng lượng to lớn che đậy nháy mắt co vào đứng lên, hình thành một viên hạt Bồ Đề bộ dáng, trấn áp rơi xuống.

“Ầm ầm!”

Ma quang hạt Bồ Đề cùng thương mang cùng hồng liên đụng vào nhau, khiến vũ trụ hư không chấn động không chừng, vô số năng lượng cùng thời không đều bị xé nứt, đáng sợ đến cực điểm.

Hồng Tiêu hét lớn: “Mọi người cùng nhau xuất thủ! Này ma đầu mạnh mẽ hơn dự đoán quá nhiều.”

Hắn mãnh triển khai sau lưng Thiên Vũ, vô số thế giới huyễn hóa mà đến, hình thành đáng sợ một quyền, sau đó tay trái bấm niệm pháp quyết, tại phía trước khoanh tròn, từng đạo lực lượng quỷ dị tách ra màu sắc khác nhau, đều dung nhập vào một quyền này bên trong.

Thần tộc mấy cái chi nhánh đem bản mệnh thần thông đều kính dâng ra, gây dựng Vô Cực Các, Hồng Tiêu tại lĩnh hội cái khác chi phái tâm pháp về sau, lĩnh ngộ ra tới một loại trở về Vô Cực Chân Quyết biện pháp.

Lấy chính mình Hồng tộc chân quyết vì bản, cái khác mấy tộc vì tô điểm, đem khả năng lực lượng dung hợp lại cùng nhau, hình thành một loại vượt qua Hồng tộc bản thân chân quyết lực lượng.

Cái kia quyền quang tại dung hợp mấy loại nhan sắc về sau, hồng quang làm giảm bớt không ít, chuyển hướng vốn là màu trắng, nhưng chuyển hóa đến một nửa, liền đình trệ ở.

Đây đã là Hồng Tiêu tại vô cực chân kinh bên trên toàn bộ lĩnh ngộ.

https://truyencua t ui.net

“Ầm ầm!”

Một quyền kia ánh sáng màu đỏ nhạt lực lượng, nháy mắt đánh ra, đánh về phía Ma Luân.

Đông Phương Võ, Mạc Kinh Hồng cũng lần lượt xuất thủ, đều là liều mạng công kích.

Dương Huyền Tàng lớn tiếng quát một tiếng, đem bốn phía ma đầu toàn bộ đánh chết, sau đó một chiêu Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu, cuồng chém tới.

Mặt khác võ giả cũng dồn dập xuất thủ, trong chốc lát, hơn mười đạo lực lượng mạnh mẽ chém vỡ thiên địa.

“Ha ha, mười mấy đánh một, trên đời này còn có công bằng công chính có thể nói sao? Khó trách Phạm Vô đại nhân muốn diệt thế trọng sinh đâu.”

Hư không bên trên, quang mang lóe lên, xuất hiện mấy đạo thân ảnh.

Một người cầm đầu chính là Phù Trăn, khóe miệng giơ lên một tia trào phúng, phất tay phía dưới, liền hơn mười đạo Linh phù kích - bắn đi ra.

Linh phù tại không trung lóe lên, liền biến thành long hình, trực tiếp giương nanh múa vuốt, nhào về phía những công kích kia.

“Bành! Bành! Bành!”

Hơn mười đạo công kích nháy mắt bị triệt tiêu hơn phân nửa.

Phù Trăn sau lưng những bóng đen kia, đồng thời nhoáng một cái mà ra, thẳng hướng Dương Huyền Tàng mấy người.

“Ha ha, Phù Trăn huynh, thật sự là tới kịp thời a!”

Ma Luân mừng rỡ không thôi.

Phù Trăn cười nói: “Đã ngươi vì Phạm Vô đại nhân bán mạng, Phạm Vô đại nhân tự nhiên sẽ không để cho ngươi một mình phấn chiến.”

Ma Luân híp mắt, con ngươi bên trong bắn - ra quang mang đen kịt, nói ra: “Là thế này phải không? Phù Trăn huynh lúc này đăng tràng, không phải là vì kiếm tiện nghi, đem ta sắp đắc thủ Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ thuận tay dắt đi a?”

“Ha ha”, Phù Trăn cười to nói: “Ta thuần túy là vì giúp đại nhân, tuyệt không hai lòng, nơi này bất kỳ người nào bất kỳ vật gì, chỉ cần đại nhân muốn, ta tuyệt không cướp đoạt.”

Ma Luân lúc này mới yên lòng lại, mừng lớn nói: “Tốt!”

Liền tám tay cuồng vung, một chưởng chưởng hướng về phía trước vỗ tới, chưởng pháp lạc ấn trên hạt Bồ Đề, càng là chậm rãi hạ chìm, trấn áp Hồng Lâm.

Hồng Tiêu khẩn trương, chính muốn xuất thủ lần nữa, trước mắt nhoáng một cái, một liền chuôi lưỡi dao chém tới.

Giật mình phía dưới, vội vàng lắc lư thân ảnh, tránh khỏi.

Nhưng cẩm bào cùng tóc y nguyên bị cái kia phong duệ chi khí cắt đứt hơn phân nửa.

Hồng Tiêu định nhãn xem xét, cả giận nói: “Vô Song Sư!”

Người trước mắt chính là đã từng đông bộ vũ trụ liên minh người chủ trì Vô Song Sư, nguyên bản thanh tuyển trên gương mặt, hiện ra một màn màu đen, toàn thân làn da đều xuất hiện nhàn nhạt hắc hóa dấu hiệu, song đồng thì như tinh than giống nhau đen kịt, bắn - ra nghiêm nghị sát khí.

“Chết!”

Vô Song Sư mắt sáng lên, lười nhiều lời thừa một câu, trong tay đừng cách câu liền công quá khứ.

Hồng Tiêu hoảng hốt, vội vàng lui lại, không muốn cùng hắn liều mạng.

Mặt khác một chút cường giả, đều phân biệt gặp cường đại đối thủ, nháy mắt lâm vào khổ chiến.

Dương Huyền Tàng phía trước xuất hiện một tên tám sao

Thiên Giới trung giai võ giả, trên thân bộc phát ra tà dị khí tức, ánh mắt hiện ra đen đỏ nhị sắc, hai tay ôm ở trước ngực, mặt mũi tràn đầy mỉa mai cùng lạnh lùng sát khí.

Người này vươn tay ra, chỉ hướng Dương Huyền Tàng, nói: “Hôm nay, ngươi, tận thế!”

Dương Huyền Tàng song đồng co rụt lại, thân ảnh đột nhiên lắc động một cái, liền biến mất tại nguyên địa.

Người kia sắc mặt đột biến, trong hai con ngươi đen đỏ nhị sắc dung hợp lại cùng nhau, hình thành quỷ dị ký hiệu, vội vàng nhìn về phía bốn phía.

Nhưng nháy mắt, Dương Huyền Tàng thân ảnh lại tại nguyên địa xuất hiện, chỉ là giả thoáng một chút, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không nháy mắt bổ ra.

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

“Xùy!”

Hư quang lướt qua, chém vỡ hết thảy.

Tên kia tám sao Thiên Giới trung giai võ giả mặt mũi tràn đầy hoảng sợ cùng hoảng sợ, nghẹn ngào kêu lên: “Không có khả năng!”

“Bành!”

Chiến kích trực tiếp từ hắn trán đánh xuống, cả người bị dựng thẳng chém thành hai nửa.

Cái kia kỳ dị con ngươi nháy mắt phân giải hồi đen đỏ nhị sắc, tràn ngập hoảng sợ cùng khó mà tin tưởng, chỗ mi tâm một đạo tơ máu trực tiếp lan tràn đến hạ thân, “Phanh” một chút, liền nổ vỡ thành hai mảnh.

Sau đó Dương Huyền Tàng đưa tay chộp một cái, đem người này hồn phách đánh tới, liền nhét vào trong miệng, bẹp bẹp ăn hết.

“Chậc chậc, thật sự là đáng sợ tồn tại đâu, cuối cùng để ngươi trưởng thành đến mười phần khó giải quyết trình độ.”

Phù Trăn thanh âm sau lưng Dương Huyền Tàng vang lên.

Dương Huyền Tàng toàn thân lỗ chân lông dựng thẳng lên, hoảng sợ phía dưới bỗng nhiên một kích hướng sau lưng bổ tới, chính là ngày chém bảy thức bên trong thức thứ năm, chiếu Lâm Uyên!

“Bành!”

Phù Trăn không có tránh lui, mà là lấy ra kiếm đến, trước người chặn lại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2973: Bọ Ngựa Đấu Xe, Thời Khắc Sinh Tử

"Ầm ầm!"

To lớn trảm kích lực lượng càn quét mà ra, Dương Huyền Tàng không dám khinh thường, thấy Phù Trăn ngạnh kháng, nháy mắt liền đem hết toàn lực, đem lực lượng đề thăng đến đỉnh phong.

Các loại đáng sợ năng lượng nháy mắt rót vào kích thân, vô số cường đại quang huy nổ bắn ra đến, diễn hóa đại đạo quy tắc.

Trên người kích phương, còn xuất hiện ngũ hành quang hoàn, đều là thứ tư ngăn ngũ hành nguyên tố, tản mát ra sinh sôi không ngừng lực lượng.

Phù Trăn song đồng đột nhiên co lại, nhìn chằm chằm cái này chiến kích, cũng không lui lại một bước, đảm nhiệm cái kia năng lượng không ngừng xung kích chính mình.

"A!."

Dương Huyền Tàng liều mạng rống to, toàn thân gân xanh dồn dập bạo khởi, gương mặt biến đến vô cùng dữ tợn, hợp thể Huyết Thân cơ hồ đến cực hạn, bắt đầu xuất hiện đại lượng vết rạn, huyết chi phù văn từng cái nổi lên.

Lại y nguyên vô pháp thúc đẩy chiến kích một bước.

Phù Trăn vững như Thái Sơn đứng tại phía trước, dùng một thanh thần kiếm ngăn trở sở hữu công kích.

"Chậc chậc, thật là khiến người sợ hãi than binh khí đâu, khó trách Phạm Vô đại nhân đều vì đó động dung.”

Phù Trăn song đồng co rụt lại, thần kiếm hướng phía trước thúc đẩy, phát ra “Tranh tranh” tiếng nổ đùng đoàng, trên thân kiếm lực lượng mạnh hơn chiến kích, nhưng thần kiếm bản thân lại tại cái này chiến kích khí uẩn đẳng cấp áp chế xuống, phát ra một tia rên rỉ.

Dương Huyền Tàng chỉ cảm thấy một cỗ vô pháp ngăn cản lực lượng đẩy tới, bị chấn không ngừng lùi lại.

Nội tâm vừa sợ vừa vội, hắn tự nhiên biết chính mình cùng Phù Trăn chênh lệch, hơn nữa nhìn tình huống, Phù Trăn tựa hồ có hi vọng làm chính mình ý tứ, tựa hồ nghĩ để cho mình bộc phát ra chiến kích toàn bộ lực lượng, để hắn nhìn nhìn rốt cuộc mạnh cỡ nào.

Đúng lúc này, một đạo trạm hào quang màu xanh lam tại không trung hóa thành cự luân, hung hăng trảm kích mà xuống, hướng Phù Trăn trên mặt lăn đi.

Phù Trăn tay trái hướng hư không một chụp, “Phanh” một tiếng, liền đem cái kia cự luân chấn trở về.

Hư không bên trên hiện ra Tử Tâm thân ảnh, một chút đem cự luân bắt lấy, chính là nàng bản mệnh thần khí chuyển pháp diêu quang, tại không trung nhất biến, liền hóa thành một thanh thần kiếm, chém xuống tới.

“Bành!”

Thần kiếm đặt ở Phù Trăn kiếm bên trên, thay Dương Huyền Tàng chia sẻ bộ phận áp lực.

“Ầm ầm!”

Hai người liên thủ đối kháng Phù Trăn, lập tức đem cái kia áp lực chặn, hình thành đáng sợ linh áp chấn động tới bốn phương tám hướng, xé rách vòm trời.

Nhưng bất quá sát na, hai người đồng loạt đổi sắc mặt, Phù Trăn cười nhẹ bước lên phía trước, kiếm lực đem hai người hoàn toàn chấn nhiếp, tựa hồ đúng như bọ ngựa đấu xe.

“Lần này phiền toái!”

Dương Huyền Tàng cắn răng liều chết, nhưng tựa hồ cũng không hiệu quả, vẫn là tại không ngừng lùi lại.

Mà đổi thành bên ngoài trên chiến trường, cơ hồ tất cả mọi người bị cường giả cuốn lấy, có mấy người còn lâm vào nguy hiểm to lớn bên trong.

Chỉ có Vô Tướng Ma Tuần, còn ngồi xếp bằng hư không, lẳng lặng nhìn đây hết thảy, ai cũng không giúp, nhưng trong mắt không ngừng nổi lên sóng lăn tăn, tựa hồ nội tâm có chút giãy dụa.

“Phạm Vô đại nhân đối thiên tài tha thứ độ đều là cực cao, chỉ nếu thật có bản lĩnh, Phạm Vô đại nhân nguyện ý nhiều lần cho cơ hội, chỉ cần ngươi bây giờ bỏ gian tà theo chính nghĩa, cùng ta cùng nhau trở về, quy thuận Phạm Vô đại nhân, Phạm Vô đại nhân có thể bất kể hiềm khích lúc trước, ủy ngươi trọng dụng.” Phù Trăn nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, chậm rãi nói.

“Ta thế nhưng là một mực muốn giết hắn, hắn lại muốn ủy ta trọng dụng, cái này làm sao có ý tứ đâu.” Dương Huyền Tàng cười thầm: “Ta vẫn là tiếp tục giết hắn đi.”

“A, vậy chỉ có thể chấp hành Phạm Vô đại nhân cái thứ hai phương án, giết ngươi, đem trí nhớ của ngươi cùng kiện binh khí này mang về.” Phù Trăn ánh mắt lạnh lẽo, trên mặt sát khí chớp động.

Dương Huyền Tàng nháy mắt hút miệng hơi lạnh, chỉ cảm thấy khắp cả người băng hàn, phảng phất tử vong đã tới rồi.

Tử Tâm quát to: “Dương Thanh Huyền đi mau!”

Trong tay nàng chuyển pháp diêu quang bộc phát ra ánh sáng chói mắt, tại không trung hóa thành cự luân, sau đó vận chuyển chí tôn luân hồi công, hiện ra đại trận hư ảnh, liều mạng hướng Phù Trăn đánh tới, muốn vì Dương Thanh Huyền tranh thủ một tuyến thời gian.

Dương Huyền Tàng quát: “Chết thì chết!”

Chiến kích tại không trung nhoáng một cái, đồng dạng lần nữa đánh xuống, “Ngục đấu!”

Tất cả lực lượng hội tụ tại một chút bên trong, thẳng đâm Phù Trăn yếu hại.

Tử Tâm vội la lên: “Chúng ta không có khả năng thắng hắn, ngươi đi mau a!”

Dương Huyền Tàng quát: “Đừng hô, chết thì chết, để nữ nhân hi sinh chính mình cứu ta, ta làm sao có thể đi!”

Tử Tâm mắng: “Ngươi cái này đầu lợn! Ta không phải cứu ngươi, mà là cứu chuôi này chiến kích, cứu tướng tới đối phó Phạm Vô hi vọng!”

Dương Huyền Tàng hắc tiếng nói: “Ngậm miệng đi, đã chậm.”

Hai người toàn lực hành động, cũng chỉ là đem Phù Trăn ngăn trở sát na, sau một khắc, Phù Trăn tay trái bấm niệm pháp quyết, hướng kiếm bên trên một chụp, nhẹ nhàng trước người một chém.

Một đầu hư không xé rách đi qua.

“Ầm ầm!”

Hai người đồng thời chấn động, toàn thân cự chiến, công kích trực tiếp bị chém vỡ nát, mà lại cái kia đáng sợ năng lượng, nháy mắt liền đánh vào trước người hai người.

“Bành bành!”

Hai người đều như diều bị đứt dây, trực tiếp bay ra ngoài, tại không trung miệng lớn thổ huyết.

Tử Tâm trên thân một đạo cực sâu vết máu, đem toàn thân đều bị nhuộm đỏ, khí tức nháy mắt rơi xuống dưới.

Dương Huyền Tàng càng bị một chém phía dưới, thân thể liền vỡ vụn ra, giữa trời bạo liệt thành Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng, phân biệt ngã văng ra ngoài, đều là thổ huyết không thôi.

Những người khác nghĩ muốn đi qua gấp rút tiếp viện, lại đều riêng phần mình bị dây dưa kéo lại, căn bản phái không ra cứu viện, đều là nội tâm khẩn trương.

Lần này trước đến tìm kiếm Thái Sơ Bồ Đề Tâm đội ngũ lực lượng đã đầy đủ cường đại, lại nằm mơ cũng không nghĩ tới Ma Luân không chết, Vô Tướng Ma Tuần bó tay, còn bị Phù Trăn mấy người giết tới đây, sa vào đến nguy cơ to lớn bên trong.

Mà trong bọn họ mạnh nhất người Hồng Lâm, cũng đã hoàn toàn bị Ma Luân trấn áp lại, hỏa chi hoa sen không ngừng thu nhỏ, tràn ngập nguy hiểm.

Phù Trăn thân ảnh nhoáng một cái, liền xuất hiện tại Dương Thanh Huyền trước mặt, trên mặt không có bất luận cái gì tình cảm, trực tiếp giơ kiếm liền bổ xuống đi.

Dương Thanh Huyền chợt cắn răng một cái, thi triển Đạo Bộ vừa trốn, sau đó đem hết toàn lực một chiêu, trực tiếp đánh phía Phù Trăn đầu lâu.

“A, đã sớm biết ngươi biết Đạo Hoán Bộ.”

Phù Trăn cười nhạo một tiếng, nâng lên tay trái hướng phía trước một chụp, nháy mắt đem Dương Thanh Huyền một kích toàn lực ngăn trở, sau đó tay phải một kiếm, lần nữa bổ xuống.

Dương Thanh Huyền một trái tim rơi xuống đáy cốc, nghĩ thầm: “Lần này là thật chết chắc.”

Một đường giết địch, từ đường ranh sinh tử giãy dụa đến bây giờ, rốt cục dừng bước tại đỉnh phong trước đó.

Nội tâm của hắn sinh ra vô tận cảm khái, đưa mắt lên nhìn nhìn qua một kiếm kia, nội tâm không nói ra được cô đơn.

“Có lẽ, ta mỗi lần lúc giết người, đối phương tâm cảnh cũng cùng ta giờ phút này giống nhau đi.”

Lúc này, Dương Thanh Huyền nội tâm ngược lại dâng lên ý niệm kỳ quái.

Đột nhiên, Phù Trăn kiếm đình trệ ở giữa không trung, tựa hồ bị lực lượng nào đó ngăn trở, làm sao cũng bổ không xuống.

Dương Thanh Huyền hơi sững sờ, phát hiện Phù Trăn sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, mặc dù không rõ ràng cho lắm, nhưng vội vàng thân pháp nhất chuyển, lập tức từ Phù Trăn trong phạm vi công kích lui ra ngoài.

Đúng lúc này, một cỗ cường hoành vô song lực lượng, phảng phất đến tự cửu tiêu thiên ngoại, trực tiếp khóa chặt Phù Trăn, lượn vòng mà xuống.

Dương Thanh Huyền hoảng sợ nhìn lại, chỉ thấy cái kia vô tận Ma Hải trên không, một đạo lẻ loi thân ảnh, tại cường đại vòng xoáy bên trong, cầm thương đánh rơi xuống tới.

Toàn bộ Vạn Ma Hải bởi vì một chiêu này cắm vào, mà trở nên càng thêm bạo động vỡ vụn.

Chương 2974: Tình Thế Nghịch Chuyển, Pháp Tướng Nhất Niệm

Phù Trăn cái kia nâng giữa không trung kiếm, đột nhiên nhất chuyển, liền hướng đạo thân ảnh kia đánh tới.

Trên bầu trời bị chém ra một lỗ hổng khổng lồ.

Nhưng thân ảnh kia nháy mắt xuyên qua trảm kích, một thương điểm tại Phù Trăn kiếm bên trên.

“Ầm ầm!”

Khó có thể tưởng tượng to lớn uy năng tại kiếm cùng thương tiếp xúc bên trong nổ tung, càn quét bốn phương tám hướng, cách gần nhất Dương Thanh Huyền mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, liều mạng vận chuyển thần thể chống cự, Dạ Chi Đế Giáp cũng hóa hiện mà ra, che ở trước người.

Nhưng y nguyên bị dư ba xung kích bay ra ngoài, miệng lớn thổ huyết.

Sáu sao Thiên Giới thực lực, ở đây đáng sợ chiến đấu bên trong, liền liền tư cách tham dự đều không có.

“La Thanh Vân!”

Phù Trăn sắc mặt biến đến mức dị thường khó coi, hung hăng chằm chằm lên trước mắt nam tử.

Cái kia tuấn lãng trên gương mặt, lộ ra một vẻ trào phúng, khẽ nói: “Phù Trăn, lại gặp mặt.”

Phù Trăn từng mấy lần tiến về Tiểu Phàm ngày, muốn thu phục thuyết phục La Thanh Vân, đều bị cự tuyệt ra, thậm chí một lần cuối cùng còn động thủ, trực tiếp bị La Thanh Vân đánh lui.

"Ầm!"

Phù Trăn trong tay thần kiếm, một chút vỡ vụn, thương mang đánh rơi xuống tới.

Phù Trăn thân ảnh nhoáng một cái, liền tránh khỏi, nhưng to lớn chấn động đem hắn chấn khai, tại không trung nhoáng một cái, Thái Tố Thiên Cơ Ngọc hóa kiếm mà ra, hướng về phía trước đánh tới.

La Thanh Vân khẽ cười một tiếng, trong cơ thể bộc phát ra to lớn tiếng long ngâm, trong hai con ngươi bắn - ra dị sắc, trở lại một thương, đâm xuyên mà tới.

"Oanh!"

Lại là đáng sợ va chạm.

Hai người thân ảnh tại hủy diệt năng lượng bên trong phi tốc chớp động, không ngừng đánh nhau chết sống, bộc phát ra từng vòng từng vòng chấn động, chấn tất cả mọi người cấp tốc thối lui, hoàn toàn không dám tới gần.

Trừ La Thanh Vân bên ngoài, mặt khác hai thân ảnh, Vi Thanh cùng Xa Vưu đồng thời xuất hiện trên chiến trường, hướng những bóng đen kia công kích qua.

Đám người mừng rỡ, mấy vị bị phóng xuất ra võ giả, vội vàng xuất thủ công hướng Ma Luân.

Trước mắt Hồng Lâm huyễn hóa hỏa liên, liền chỉ còn lại lớn nhỏ cỡ nắm tay, liền bị hạt Bồ Đề ép tới tan vỡ.

Quỷ Tàng cũng huy động Bách Quỷ Dạ Hành, xa xa hướng Ma Luân chém tới.

“Hừ, một nhóm đạo chích!”

Ma Luân lật tay chính là một chưởng, “Phanh phanh”, Bồ Đề Tâm tại thể nội nhảy động một cái, loại kia thiên địa rúng động cảm giác lần nữa hiển hiện.

“Bành!”

Xông lên người, lập tức bị một chưởng kia đánh ra, hai tên bảy sao Thiên Giới tại chỗ chết thảm.

Quỷ Tàng kiếm khí cũng là bị vỗ nát bấy, ma khí sóng cuồng tuôn đi qua, nháy mắt đem hắn nuốt không tiến vào, tung bay xa xa.

Nhưng chỉ là cái này sát na công phu, hỏa chi hồng liên một chút hào quang tỏa sáng, bành trướng hơn mười lần, lần nữa sinh ra lực lượng chống lại.

“Đáng chết!”

Ma Luân nghiến răng nghiến lợi, lần nữa tám tay bấm niệm pháp quyết, để hạt Bồ Đề trấn áp xuống dưới.

Thực lực của hắn so Hồng Lâm hơn một chút, đơn đả độc đấu nhất định có thể thắng, nhưng không ngừng nhận bốn phương tám hướng quấy nhiễu tình huống dưới, muốn triệt để xoá bỏ Hồng Lâm liền trở nên khó khăn.

Vi Thanh cùng Xa Vưu vừa xông vào chiến trường, hai người đều không phải cái gì cổ hủ hạng người, trực tiếp tìm những thực lực kia yếu nhất địch nhân xuất thủ đánh lén, nháy mắt liền chụp chết mấy cái.

Tình thế một chút liền nghịch quay tới.

Xa Vưu liên sát hai người về sau, liền phóng tới Vô Song Sư, trực tiếp một chiêu thiên long hiện đánh lén quá khứ, để Vô Song Sư hoảng hốt, vội vàng vận công ngăn cản, lại không tâm áp chế Hồng Tiêu.

Phù Trăn bị La Thanh Vân ngăn chặn, Vô Song Sư chờ mấy tên cường giả tối đỉnh lần lượt bị áp chế lại, không ít võ giả bắt đầu để trống tay đến, dồn dập công hướng Ma Luân, cho dù không thể có tác dụng, nhiều ít cũng quấy nhiễu một hai.

“Đáng chết! Một bầy kiến hôi, đã ngại sống được quá dài, ta liền giết các ngươi trước!”

Ma Luân nổi giận gầm lên một tiếng, đột nhiên pháp tướng nhất biến, liền trực tiếp biến mất tại nguyên địa.

Mọi người đều là tâm thần run lên, thầm nghĩ: “Không được!”

“A!”

“Bành!”

Một tên bảy sao Thiên Giới võ giả, nháy mắt nổ vỡ ra đến, trực tiếp bị một đạo ma quang đánh nát bấy.

Sau đó lại là lóe lên, tám sao Thiên Giới Phong Phiêu Linh lòng có cảm giác, hét lớn một tiếng hướng về phía trước vỗ tới.

Nhưng tám sao Thiên Giới sơ giai lực lượng vừa mới bạo phát đi ra, liền trực tiếp bị ma khí lăng không đè xuống, nháy mắt đẩy trở về, sau đó liên quan cả người một chút bị oanh vỡ nát.

“Phong Phiêu Linh!”

Tử Tâm khẩn trương, lại một chút biện pháp cũng không, tốc độ quá nhanh, chỉ là trong chớp mắt, Phong Phiêu Linh liền trực tiếp lĩnh hộp cơm.

Nàng nhịn không được một chút nước mắt chạy, đối phương mặc dù là đánh cược thua cho nàng, nhưng những năm gần đây hoàn toàn chính xác tận tâm tận lực, tuân thủ nghiêm ngặt chấp thuận, trở thành nàng thủ hạ đắc lực, mắt thấy như vậy vẫn lạc, để Tử Tâm vạn phần khó chịu.

“Hừ!”

Nhưng sau một khắc, Ma Luân thanh âm ngay tại Tử Tâm vang lên bên tai, Tử Tâm toàn thân run lên, khí tức tử vong nước vọt khắp toàn thân.

“Ầm!”

Một đạo hồng mang kích - bắn mà đến, chính là Hồng Lâm, từ cái kia bị áp chế trạng thái bên trong khôi phục, cuống quít một thương sau hoành không quét tới, đem Ma Luân đánh lén một kích ngăn trở.

Tử Tâm bị cái kia dư ba xông lên, tăng thêm lúc trước thu tổn thương cùng tâm thần mỏi mệt, “Oa” lần nữa phun ra một ngụm máu đến, bay ra ngoài.

“Hừ, bản tọa đã vô pháp trước hết là giết ngươi, trước hết đem đồng bạn của ngươi từng cái giết, cuối cùng lại đến giết ngươi!”

Ma Luân nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra âm trầm đáng sợ răng, khiến người không rét mà run.

“Ngươi ác ma này!”

Hồng Lâm giận dữ, liều mạng quơ chiến thương, không ngừng đem Ma Luân hành động phong bế, để tránh hắn đào thoát ra đi giết người.

Nhưng cứ như vậy, nguyên bản liền ở vào hạ phong Hồng Lâm, liền cần muốn tiêu hao càng nhiều lực lượng tại áp chế Ma Luân.

“Ha ha ha ha, thật sự là cười nhạo! Các ngươi đến muốn cướp ta Thái Sơ Bồ Đề Tâm, còn nói ta là ác ma, thật TMD ngươi là thiểu năng sao?!”

Ma Luân cuồng tiếu không thôi, phát hiện cái này sách lược cũng không tệ lắm, chỉ cần Hồng Lâm thể năng suy kiệt xuống dưới, những này người liền toàn bộ chết chắc.

Hắn mắt liếc thấy xa xa đáng sợ chiến trường, Phù Trăn cùng La Thanh Vân còn liều mạng chém giết cùng một chỗ, trong lòng của hắn đánh lấy bàn tính, nếu là Phù Trăn cũng bị giết liền không còn gì tốt hơn, đem hắn quá làm Thiên Cơ cũng đoạt tới, như vậy chính mình một người liền người mang ba kiện Hỗn Độn Linh Bảo, đưa chúng nó toàn bộ luyện hóa, tất nhiên có thể thành tựu vô thượng ma thân, đến lúc đó liền xem như Phạm Vô cũng không làm gì được hắn.

“Đại nhân, xuất thủ a!”

Dương Thanh Huyền máu me khắp người, đi vào Vô Tướng Ma Tuần trước mặt, nói ra: “Ngươi đã đáp ứng ta, ở trước mặt tất cả mọi người, sẽ đối kháng Phạm Vô.”

Vô Tướng Ma Tuần vẫn là dữ tợn Ma tướng, đang liều mạng thôn phệ lấy Ma Hải bên trong năng lượng, bỗng nhiên bạo mở hai mắt ra, hai đạo lăng lệ ma quang bắn xuống tới, đem Dương Thanh Huyền khóa chặt, lạnh giọng nói: “Ngươi lại dám cùng ta nói.”

Dương Thanh Huyền nghiêm nghị không sợ, nói ra: “Vì sao không dám? Đây là ngươi chính mình đáp ứng ta, lại không ai bức ngươi.”

Vô Tướng Ma Tuần giận dữ, ngập trời sát khí ở trên mặt lăn lộn, trong hai mắt kim hắc sắc quang mang không ngừng lấp lóe, tựa hồ cảm xúc đang kịch liệt giao chiến, phẫn nộ quát: “Tiểu tử, cút!”

To lớn ma thân nhẹ nhàng nhoáng một cái, liền một cỗ lực lượng xung kích tới, đem Dương Thanh Huyền đánh bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền phun ra một ngụm máu đến, vội vàng giữ vững thân thể, sau đó ngồi xếp bằng hư không, tay bấm quyết ấn, miệng niệm vô tướng Như Lai bản nguyện kinh.

Trong chốc lát, hắn liền hóa thành Bàn Nhược Bất Hủ Thân, pháp tướng trang nghiêm, từng đạo kinh văn từ trong miệng đọc lên, trực tiếp hư không thành tướng.

Vô Tướng Ma Tuần vừa sợ vừa giận, tay giơ lên muốn đánh giết Dương Thanh Huyền, nhưng lại trên cánh tay kim quang lấp lóe, hiện ra đại lượng vô tướng Như Lai bản nguyện kinh văn tự, giống phong ấn, đem cánh tay của hắn cuốn lấy.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2975: Ba Người Đối Kháng, Tuần Hoàn Không Thôi

"Đáng chết!"

Vô Tướng Ma Tuần muốn đem những kinh văn kia chấn vỡ, nhưng ngược lại càng ngày càng nhiều, nửa bên thân thể toàn bộ hóa thành kim sắc, phun trào lấy Bàn Nhược quang huy, trên mặt cũng một nửa trang nghiêm, một nửa dữ tợn.

Ma Luân nhìn xa xa, nhíu mày lại, thầm nghĩ: "Đây là cái quỷ gì? Ma Tuần tiểu tử này, thế mà cùng Bàn Nhược bộ tộc người hợp thể, hừ, xem ra hắn những năm này, lẫn vào cũng không có gì đặc biệt a."

"Ngậm miệng! Không cần niệm."

Vô Tướng Ma Tuần một nửa kia pháp tướng liều mạng rống to, trợn tròn tròng mắt, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, muốn vọt qua đến chụp chết hắn.

Nhưng một nửa kia pháp tướng trang nghiêm, sắc mặt bình tĩnh, vững như Thái Sơn, đồng dạng bấm niệm pháp quyết tại trước người, vận chuyển vô tướng Như Lai bản nguyện kinh.

Trong chốc lát, Vô Tướng Ma Tuần thân thể từ giữa đó bắt đầu xuất hiện da bị nẻ, hai người giống như là muốn phân liệt, Vô Tướng Thiên Vương trên gương mặt, cũng lộ ra vẻ giật mình, to như hạt đậu mồ hôi lạnh lăn xuống đến, Ma Tuần trên gương mặt, càng là khuôn mặt đáng ghét, nghiến răng nghiến lợi.

Dương Thanh Huyền giật mình phía dưới, càng là gia tốc niệm tụng, để vô tướng Như Lai bản nguyện kinh quang huy tỏa ra, ảnh hưởng Vô Tướng Ma Tuần.

Hai nửa thân thể ý niệm sớm đã trong hư không giao chiến, đánh túi bụi. Nguyên bản nơi này là Vạn Ma Hải, Ma Tuần thực lực muốn chiếm thượng phong, nhưng một bên khác, lại có Dương Thanh Huyền không tuyệt vọng trải qua, gia trì Vô Tướng Thiên Vương lực lượng, khiến cho hai người đánh khó bỏ khó phân, sa vào đến trong khổ chiến.

Cái kia thân thể hoàn chỉnh bên trên khe hở càng lúc càng lớn, tùy thời muốn vỡ nát rơi.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên lòng có cảm giác, trên thân hai viên Xá Lợi tách ra to lớn quang huy, lan ra ra ngoài.

Vô số pháp ấn Phật xướng tại không trung vang lên, vô số kim quang chợt hiện phía dưới, từng tôn trang nghiêm pháp tướng hư ảnh hiển hiện, giáng lâm Vạn Ma Hải, trấn áp quần ma.

“Đây là cái gì?!”

Tất cả mọi người trong lòng hơi động, đặc biệt là ma tu mấy người, đều lộ ra giật mình ánh mắt.

“Đại Niết Bàn lực lượng!”

Ma Luân chờ trong lòng người chấn động mãnh liệt, Dương Thanh Huyền tại trong lúc vô tình, kích phát ra Đại Niết Bàn lực lượng, chính là so Bàn Nhược kim quang còn cường thịnh hơn gấp trăm lần lực lượng, là Bàn Nhược bộ tộc cường giả tu luyện tới Vạn Cổ Chí Tôn sau mới có thể nắm giữ lực lượng.

Cái kia Vô Tướng Ma Tuần thân thể, một chút trở nên an tĩnh lại, tại Đại Niết Bàn lực lượng dưới, Ma tướng một chút xíu hóa đi, biến thành trang nghiêm pháp tướng, toàn thân kim quang thông thấu chớp động.

Dương Thanh Huyền mừng lớn nói: “Vô Tướng Thiên Vương!”

Vô Tướng Ma Tuần mỉm cười, nói: “Ta giờ phút này là Thiên Vương pháp tướng mà thôi, Ma tướng chỉ là tạm thời bị niết bàn lực lượng chế trụ.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, có chút thất vọng nói ra: “Ta còn cho rằng cái kia Ma tướng đã bị đuổi tản ra nữa nha, bất quá có thể áp chế một lát cũng là tốt, tranh thủ thời gian xuất thủ cứu người đi.”

Vô Tướng Ma Tuần hiền hòa cười một tiếng, chắp tay trước ngực hành lễ, sau đó thân thể nhoáng một cái, liền biến mất tại nguyên địa.

“Không được!” Ma Luân trong lòng thầm kêu một tiếng.

Sau một khắc, một mảnh Bàn Nhược kim ánh sáng ngay tại Ma Luân trên đỉnh đầu lấp lóe, sau đó Nhân Đà La hóa hiện mà ra, chín hoàn tách ra chói mắt quang huy, quét ngang toàn bộ Vạn Ma Hải.

Vô Tướng Ma Tuần một chân giẫm trên Nhân Đà La, người cùng binh khí cùng nhau xoay tròn, miệng niệm chú ngữ, không ngừng bay thấp xuống tới, muốn trấn áp Ma Luân.

“Đáng chết!”

Ma Luân nổi giận gầm lên một tiếng, nơi trái tim trung tâm nhảy lên kịch liệt một chút, lực lượng toàn thân tăng vọt, bỗng nhiên một quyền đem Hồng Lâm đánh ra, sau đó tám tay vung lên, hình thành một mảnh ma năng biển, bắn - ra to lớn ma quang.

Vô Tướng Ma Tuần đưa tay chộp một cái, Nhân Đà La liền hồi tới trong tay, sau đó chụp đánh xuống.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ lực lượng kích cùng một chỗ, hình thành kim sắc cùng hắc sắc hải dương, càn quét thiên địa.

Nhưng những kim sắc kia vẫn là hơi chiếm hạ phong, cuối cùng bị ma khí ăn mòn hơn phân nửa.

Vô Tướng Ma Tuần thân ảnh lóe lên, bay thấp xuống tới, nói với Hồng Lâm: “Chúng ta liên thủ trấn áp này ma.”

đăng nhập https://truyencuatui.net/

để đọc truyện Hồng Lâm cười nói: “Tốt!”

Một chút chiến ý phấn khởi.

Ba người hình thành thế giằng co, lẫn nhau mắt không chớp nhìn chằm chằm đối phương, không khí ngột ngạt tới cực điểm.

Đặc biệt là Ma Luân, gương mặt trở nên cực kỳ khó coi.

Nguyên bản chắc thắng cục diện, theo Vô Tướng Ma Tuần nhúng tay, mà trở nên mịt mờ không thể biết.

Bốn phương tám hướng chiến đấu, cũng biến thành hoà hoãn lại, cùng nhau chú ý ba người này.

Cơ hồ tất cả mọi người rõ ràng, ba người này sẽ là trận chiến này lớn nhất hạch tâm, thắng bại trực tiếp ảnh hưởng đến kết cục thắng bại, cho dù là Phù Trăn cùng La Thanh Vân chiến, đều lộ ra thứ yếu.

Ba người này, một người là tru thiên ngũ ma bên trong người mạnh nhất, quét ngang đông tây hai bộ vũ trụ, bức Đế Lộc xuất thủ mới lấy trấn áp, một người là quét ngang nam bộ vô địch Thiên Vương, lấy tự thân lực lượng, đem tru thiên ngũ ma một trong phong ấn trấn áp, một người là Thần tộc từ trước tới nay đệ nhất thiên tài, nắm trong tay Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ.

Dương Thanh Huyền vội vàng bay đến Quỷ Tàng cái kia, hai người lần nữa tiến hành hợp thể.

Hiện tại tràng diện quá mức đáng sợ, nếu là không vừa người, lấy hắn chỉ là sáu sao Thiên Giới, vô cùng có khả năng bị giây lát diệt.

Hợp thể về sau, phát hiện vết thương trên người cũng là gấp bội trọng, gấp vội vàng lấy ra các loại đan dược nuốt chửng, khôi phục thể năng.

Đột nhiên, toàn bộ vỡ vụn Vạn Ma Hải, truyền đến triều tịch giống nhau thanh âm, đang tiến hành vận chuyển có quy luật.

Dương Huyền Tàng sắc mặt biến hóa, cả kinh nói: “Thái Sơ Bồ Đề Tâm!”

Tất cả mọi người là tâm thần hơi rung, ở đằng kia triều tịch bên trong, nghe thấy được “Phanh phanh” tiếng tim đập, giống như là vũ trụ trái tim tại bác động, mỗi một cái liền dẫn động tim đập của bọn hắn đi theo.

Vô Tướng Ma Tuần sắc mặt đại biến, quát: “Xuất thủ!”

Ma Luân đứng tại phía trước bất động, nhưng đã trong bóng tối vận chuyển bí pháp, thu nạp toàn bộ Vạn Ma Hải lực lượng cho mình dùng, trong hai mắt trở nên một mảnh đen kịt, không nhìn thấy bất luận cái gì tình cảm.

Hồng Lâm cũng cảm giác được không ổn, toàn thân hồi linh thần quang đại phóng, cùng Lục Đạo Huyễn Diễm hỗn hợp lại cùng nhau, hình thành to lớn phượng cánh chim, cầm trong tay Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ biến thành chiến thương, nháy mắt liền vọt tới.

“Hừ! Vạn ma quy nhất!”

Bốn phương tám hướng ma khí, nháy mắt hóa thành vô số ma đầu, hình thành từng đạo năng lượng to lớn buộc, hoành không mà đến, toàn bộ tràn vào đến Ma Luân trong cơ thể.

Cái kia vạn trượng ma thân, lần nữa biến lớn bội số, cường hoành vô cùng lực lượng từ trong cơ thể bạo liệt ra, trực tiếp hình thành ma cương quét ngang thiên địa.

“Ầm ầm!”

Vô số đáng sợ năng lượng khuấy động.

Nhưng một nháy mắt, theo Vô Tướng Ma Tuần cùng Hồng Lâm xuất thủ, liền đem cái kia đáng sợ ma đào áp chế xuống, hình thành kim, đỏ song sắc quang huy thế giới, cùng cái kia ma thế giới chống lại.

Dương Huyền Tàng song đồng co rụt lại, Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn xuyên hết thảy trở ngại, có thể thấy rõ ràng nhìn thấy Ma Luân trái tim bên trong, có một chuỗi hạt Bồ Đề, hình thành trái tim bộ dáng, đang nhảy lên kịch liệt.

Mà sở hữu tràn vào ma thân bên trong ma khí, tất cả đều là bị cái này mai trái tim hấp thu, đập đều, nhịp nhàng, nhịp đập, rung động phía dưới chuyển vận đến toàn thân các nơi.

Theo ba người lực lượng quyết đấu, cái kia Thái Sơ Bồ Đề Tâm đập đều, nhịp nhàng, nhịp đập, rung động cũng càng phát ra kịch liệt, Vạn Ma Hải ma khí liên tục không ngừng tràn vào, lại bị chuyển vận đến toàn thân, sau đó thông qua Ma Luân thân thể phóng xuất ra, lại bị Thái Sơ Bồ Đề Tâm thu nạp vào đi, thế mà hình thành một cái hệ thống tuần hoàn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2976: Cảnh Giới Buông Lỏng, Phá Không Mà Đi

“Cái này…”

Dương Huyền Tàng nhìn ngây người, như là như vậy, chỉ cần Thái Sơ Bồ Đề Tâm không phá, Ma Luân chân thân bất diệt, liền mãi mãi không kết thúc, căn bản không có khả năng chiến thắng.

Mà Ma Luân tại dung hợp một tia A Ma La Thức về sau, chân thân lực lượng càng hơn lúc trước, hắn hiện tại, so năm đó bị Đế Lộc trấn áp thời trạng thái đỉnh phong chỉ mạnh không yếu.

Dương Huyền Tàng la lớn: “Đừng cùng hắn liều mạng a, chống đỡ không nổi!”

Thanh âm xuyên phá tầng tầng năng lượng biển, tiến vào mỗi người trong tai.

Trên thực tế, đám người nhìn thấy Ma Luân trên thân đáng sợ dị tượng, đều cảm thấy không thích hợp, giờ phút này nghe Dương Thanh Huyền một hô, lập tức đoán được nơi mấu chốt.

Nhưng Vô Tướng Ma Tuần cùng Hồng Lâm đã xuất thủ, căn bản không có đường sống, nếu là hiện tại thu hồi lực lượng, nháy mắt liền sẽ bị ma quang thôn phệ, không chết thì cũng trọng thương.

“Ha ha ha ha!”

Ma Luân điên cuồng cười to, như vậy tuần hoàn qua lại, không chỉ có chế trụ Vô Tướng Ma Tuần cùng Hồng Lâm, đồng thời tại đại lượng ma khí cọ rửa dưới, tăng thêm Thái Sơ Bồ Đề Tâm cùng A Ma La Thức, hắn cảm ứng được cảnh giới của mình tựa hồ có chút buông lỏng, muốn lại hướng lên kéo lên.

Tất cả mọi người là trong lòng chấn động mãnh liệt, tựa hồ có cảm ứng.

“Không được! Lại để cho hắn đột phá tầng một, mọi người liền thật xong đời.”

Dương Huyền Tàng bỗng nhiên nhấc lên chiến kích, liều mạng súc thế, đem năng lượng không ngừng đưa vào kích bên trong, quát: “Đem hắn tuần hoàn cân bằng đánh vỡ, hắn nhất định phải chết!”

Xa Vưu lớn tiếng kêu lên: “Vi Thanh!”

Hắn hiện tại đang cùng Hồng Tiêu cùng một chỗ áp chế Vô Song Sư, còn lại người, Đông Phương Võ, Mạc Kinh Hồng chờ không không trọng thương tại người, còn có thể áp chế Ma Luân, liền chỉ còn lại Vi Thanh.

Xa Vưu lại đối Hồng Tiêu nói: “Người này toàn bộ giao cho ta liền tốt, ngươi nhanh đi tiếp viện, áp chế ma đầu kia.”

Hồng Tiêu cũng cảm ứng được tình huống nguy cấp, mà lại lấy Xa Vưu thực lực, cho dù không thể đánh giết Vô Song Sư, chí ít ngăn chặn là không có vấn đề, lúc này thân ảnh lóe lên, liền hướng Ma Luân phóng đi.

Không cần Xa Vưu nói, Vi Thanh từ lâu hóa thành Ma tướng, liều mạng hút vào Vạn Ma Hải lực lượng, cùng Ma Luân chiến đấu tài nguyên.

Còn có Đông Quách Sinh cùng ân tiếng tiêu hai vị ma tu, cũng gia nhập vào cái này tài nguyên tranh đoạt đại chiến bên trong, không ngừng đem Vạn Ma Hải triều tịch phun trào xáo trộn.

Trọng thương Đông Phương Võ, Mạc Kinh Hồng mấy người, cũng cắn chặt răng, dồn dập xuất thủ, hướng Ma Luân đánh tới.

Giờ phút này địch nhân trừ Phù Trăn, Vô Song Sư cùng Ma Luân bên ngoài, còn lại Phù Trăn thủ hạ, đã toàn bộ bị chém giết.

Dương Huyền Tàng một phái cũng tử thương thảm trọng, chín sao Thiên Giới trừ Hồng Tiêu bên ngoài, toàn bộ trọng thương, tám sao Thiên Giới bên trong Phong Phiêu Linh cùng Đinh Hải Xuyên chết thảm, bảy sao Thiên Giới càng là chết mất một nửa, chỉ còn lại Tần Tiểu Vũ đám ba người, cũng là trọng thương không thôi, ở đây ma sóng lớn dưới, liền liền tự vệ cũng khó khăn.

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

Dương Huyền Tàng liều mạng toàn lực, lần nữa hội tụ ra một chiêu đỉnh phong kích pháp, chém qua.

Hư quang vạch phá Ma Hải, chém ở Ma Luân ngoài thân kết giới bên trên, chấn lên một mảnh quang mang, thậm chí chém ra một cái khe.

Nhưng bất quá nháy mắt, liền bị Ma Luân trực tiếp chữa trị, Ma Luân lặng lẽ nghễ xem tới, lộ ra một tia sát khí.

“Bành bành bành!”

Hồng Tiêu đám người công kích, cũng lần lượt mà đến, dồn dập oanh trên kết giới, tạo thành cự rung chuyển lớn.

Vi Thanh cùng Đông Quách Sinh ba người, cũng đình chỉ phá hoại, trực tiếp xuất thủ, tại không trung hóa ra các loại ma công, lần lượt đánh vào Ma Luân tuần hoàn kết giới bên trên, chấn thiên địa khuấy động, Ma Hải gia tốc sụp đổ.

Tại Ma Luân bên ngoài, vô số ma quang phun trào dưới, xuất hiện mặt khác một tôn to lớn Chân Ma Thánh Tướng, chính là Vi

Thanh biến thành, đồng dạng bốn đầu tám tay, lặng lẽ chớp động dưới, thu nạp Ma Hải uy năng, hình thành bài sơn đảo hải chi thế, oanh kích xuống.

Vi Thanh nguyên bản cũng không phải là thuần túy ma tu, nhưng năm đó theo Lý Vân Tiêu cùng nhau tiến vào Ma Giới về sau, bắt đầu chuyển thành ma tu, bản thân tinh diệu nhất đáng sợ thần thông vẫn là ma tộc công pháp.

Vi Thanh một kích toàn lực, lập tức đem cái kia Ma Luân tuần hoàn kết giới áp chế, để như nước chảy Ma Hải năng lượng đình trệ xuống tới.

Ma Luân sắc mặt đại biến, hắn đang cảnh giới buông lỏng thời khắc mấu chốt, chỉ cần lại cho hắn mấy canh giờ cơ hội, vô cùng có khả năng mở ra một tuyến đột phá hi vọng.

Đây chính là vô số năm qua đều chưa từng từng có sự tình, cho dù là trải qua vô số sinh tử, đều muôn vàn khó khăn lấy được cơ duyên.

Ngay lúc sắp đã mất đi, giận không kềm được, gầm thét lên: “Chết hết cho ta đi!”

Tám tay không ngừng đánh ra chục triệu chưởng ảnh, đánh về phía bốn phương tám hướng.

Dương Huyền Tàng kinh hãi phía dưới, vội vàng đem chiến kích che ở trước người, đồng thời Hỏa Nhãn Kim Tinh chớp động, nhìn thấy Ma Luân trong cơ thể cái kia Thái Sơ Bồ Đề Tâm một chút bành trướng hơn hai lần, đưa vào Ma Luân năng lượng trong cơ thể, cũng trực tiếp kéo lên một lần.

Nhưng tương tự, Ma Luân năng lượng trong cơ thể bị Thái Sơ Bồ Đề Tâm kịch liệt như vậy đánh lên đến, lập tức liền uể oải xuống dưới, chẳng khác gì là dùng sau thể năng đổi lấy cái này bộc phát thức một kích.

“Oanh! Oanh! Oanh!”

Cường đại nhất ba người, Hồng Lâm, Vô Tướng Ma Tuần, Vi Thanh tuần tự bị chấn khai, còn lại chưởng pháp hướng Hồng Tiêu, Đông Phương Võ, Đông Quách Sinh cùng Dương Huyền Tàng mấy người áp đi.

Dương Huyền Tàng mặc dù đã sớm chuẩn bị, nhưng cái này đáng sợ chưởng pháp cách không đánh tới thời điểm, vẫn là trong lòng hoảng hốt, sở hữu phòng ngự phát huy đến cực hạn.

“Ầm ầm!”

Trừ Hồng Lâm ba người bên ngoài, tất cả mọi người bị ma công kia cuốn vào, giảo sát miệng lớn thổ huyết, thậm chí là thoi thóp.

Dương Huyền Tàng càng là nhục thân xé rách, liền liền thần thức đều muốn bị phá vỡ, toàn thân “Lốp bốp” lần nữa từ hợp thể trạng thái phân liệt, hóa thành vô số huyết phù tại không trung phiêu đãng.

Xa xa Phù Trăn sắc mặt biến hóa, cả kinh nói: “Ma Luân…”

Chỉ thấy Ma Luân thi triển ra một kích này về sau, dĩ nhiên hóa thành một đạo hắc mang, liền phá không mà đi, lại không đánh.

“Cái gì?!”

Trừ Dương Thanh Huyền trông thấy trong cơ thể hắn dòng năng lượng động, đoán được mấy phần bên ngoài, những người còn lại đều là giật nảy cả mình, nghĩ không ra thắng bại chưa phân, thậm chí còn chiếm cứ ưu thế cực lớn Ma Luân sẽ trực tiếp đào tẩu.

Đám người kịp phản ứng thời điểm, toàn bộ bạo loạn Vạn Ma Hải bên trên, đã đã mất đi Ma Luân thân ảnh.

Như thế một vị cường giả muốn đi, hơn nữa còn tại trạng thái đỉnh phong, hoàn toàn chính xác không ai có thể ngăn được.

“Đáng chết!”

Phù Trăn mắng một tiếng, sau đó vận chuyển thần thông, Thái Tố Thiên Cơ Ngọc biến thành thần kiếm bên trên, vô số Linh phù bạo khởi, hung hăng bổ vào La Thanh Vân chiến thương bên trên, đem chấn khai, sau đó ánh mắt lạnh lùng quét qua đám người, lại cũng là hóa thành quang mang rời đi.

La Thanh Vân quát: “Muốn đi?!”

Chiến thương nhoáng một cái, liền đuổi theo.

Phù Trăn lại quay đầu một kiếm, đem bổ ra, quát: “La Thanh Vân, ngươi ta thực lực không kém bao nhiêu, nghĩ muốn giết ta, không khỏi si nhân nằm mơ đi.”

La Thanh Vân cười lạnh nói: “Phải chăng nằm mơ, đánh qua mới biết được!”

Không buông tha quấn tới.

La Thanh Vân tại Tiểu Phàm ngày bên trong tu luyện mấy vạn năm tuế nguyệt, sớm đã ngứa nghề khó nhịn, muốn thử một lần thân thủ, thật vất vả gặp được Phù Trăn dạng này kình địch, đánh thẳng thoải mái lâm ly, há chịu bỏ qua, trực tiếp dây dưa Phù Trăn, đuổi tới.

“Người điên!”

Phù Trăn mắng một tiếng, hóa thành độn quang phi tốc đào tẩu.

Xa xa Vô Song Sư sắc mặt đại biến, cả kinh kêu lên: “Chưởng giáo đại nhân, trợ ta một thanh!”

Phù Trăn cùng La Thanh Vân độn quang sớm đã biến mất ở chân trời, chỉ có một đạo thanh âm nhàn nhạt truyền đến, “Làm người đâu, trọng yếu nhất chính là muốn dựa vào chính mình, đồng dạng, cũng chỉ có chính mình mới có thể giúp chính mình, có thể hay không đào tẩu, toàn xem chính ngươi nha.”

Vô Song Sư nháy mắt mặt xám như tro.

Chương 2977: Song Song Đột Phá, Phong Ấn A Ma La Thức

“Ha ha, lời nói này tốt dốc lòng a.”

Xa Vưu cuồng tiếu không thôi, thế giới kiếm ở trong tay không ngừng vỗ xuống, đem Vô Song Sư áp chế gắt gao.

Hồng Lâm mấy người nháy mắt kịp phản ứng, Phù Trăn cùng Ma Luân trốn, còn lại một người, làm sao cũng không thể thả, thân ảnh lóe lên phía dưới, liền đem Vô Song Sư bao bọc vây quanh.

Vô Song Sư sắc mặt vạn phần khó coi, nói ra: “Khuyên các ngươi vẫn là đem ta thả, nếu không lấy năng lực của ta, thật bỏ qua hết thảy cùng các ngươi liều mạng, ít nhất cũng phải kéo mấy cái đệm lưng.”

Xa Vưu khua tay nói: “Cùng tiến lên, đánh chết hắn!”

Hồng Lâm mấy người nháy mắt xuất thủ, lười nói thêm câu nào.

Vô Song Sư kinh sợ không thôi, vội vàng ngăn cản một chút, liền hóa thành độn quang muốn đi, nhưng sau lưng đã sớm bị Vi Thanh, Hồng Tiêu mấy người ngăn trở, riêng phần mình bấm niệm pháp quyết đánh tới.

To lớn chiến đấu tại vỡ vụn Vạn Ma Hải bên trên kéo dài, chỉ bất quá đem so với trước, muốn rất nhỏ hơn nhiều.

Không bao lâu, chiến đấu liền kết thúc, Vô Song Sư bị Hồng Lâm một thương kích xuyên thân thân, sau đó bị đám người hợp kích đánh nổ, cuối cùng bị Lục Đạo Huyễn Diễm nấu thành phấn vụn.

Ở phía xa vừa mới ngưng hình ra Dương Huyền Tàng, toàn thân máu tươi mơ hồ, thấy Vô Song Sư một chết, hai mắt lập tức tỏa ánh sáng, một chút thuấn di tới, thi triển bí pháp đem Vô Song Sư hồn phách từ trong hư vô rút ra, nuốt vào trong bụng.

“Đáng tiếc, nếu là có thể sưu hồn, tất nhiên có thể biết rất nhiều Phù Trăn cùng Phạm Vô tình huống, nhưng một tên chín sao Thiên Giới hồn phách, cũng không phải dễ dàng như vậy lục soát, mà lại hắn còn dung hợp một tia A Ma La Thức, một chút vô ý liền có thể phản phệ tự thân, chỉ có thể xem như thuần túy năng lượng ăn.”

Dương Huyền Tàng cảm khái một chút, nuốt mất Vô Song Sư hồn phách về sau, lại tìm ra Phù Trăn một phái mấy người khác hồn phách, dần dần ăn vào bụng bên trong.

Đến tận đây, đại chiến kết thúc, mỗi người đều là nội tâm nặng nề vô cùng, cảm thấy một trận thể xác tinh thần không còn chút sức lực nào, thậm chí nghĩ như vậy thiếp đi.

Thái Sơ Bồ Đề Tâm không được đến, ngược lại xuất hiện Ma Luân địch nhân đáng sợ như vậy, đồng thời một trận chiến bên trong tổn thất không nhỏ, tám sao Thiên Giới treo hai người, bảy sao Thiên Giới treo bốn người, chỉ còn lại Tần Tiểu Vũ cùng ân tiếng tiêu.

Duy nhất thu hoạch chính là đánh chết Vô Song Sư, từ thực lực tổn thất bên trên nhìn, đối phương tổn thất tựa hồ còn lớn hơn.

Có thể một cỗ khó nói lên lời áp lực thật lớn, đặt ở mỗi người trong lòng.

Xa Vưu nhắc tới nói: “La Thanh Vân tiểu tử kia, một mình truy Phù Trăn đi, có thể hay không truy vào Phù Trăn hang ổ, sau đó bị Phạm Vô mấy người đánh chết?”

Vi Thanh nói: “Như hắn thật có như thế ngu xuẩn, cái kia chết cũng là nên, coi như lần này bất tử, dạng này trí thông minh lần sau cũng sẽ chết.”

Nói xong, liền an ngồi xuống, trực tiếp ở đây Ma Hải bên trên tu luyện.

Lần này xuất hành, thu hoạch lớn nhất chính là mấy vị này ma tu, thu được Vạn Ma Hải bên trong năng lượng to lớn, trầm tích tại trong đan điền, trong thời gian ngắn đều tiêu hóa không hết.

Cho dù giờ phút này Ma Hải vỡ nát, nhưng cái kia năng lượng nhất thời ở giữa khó mà tan hết, đối với mấy vị ma tu mà nói, y nguyên không gì so nổi tu luyện thánh địa.

Hồng Lâm mấy người liền ngồi xếp bằng, bắt đầu tu luyện khôi phục trong cơ thể.

Đối bọn hắn mà nói, ma khí là to lớn quấy nhiễu, nhưng từng cái chống ra kết giới, sau đó lợi dụng Tinh Thần thạch bố trí hoàn cảnh, liền hoàn toàn không bị bên ngoài ảnh hưởng.

Mấy ngày về sau, tất cả mọi người khôi phục một hai.

Mặc dù còn chưa toàn bộ phục hồi như cũ, nhưng đã không có thời gian dừng lại, tất phải lập tức hồi Hỗn Độn đại lục phục mệnh.

Đúng lúc này, Dương Huyền Tàng thân bên trên tán phát ra kỳ dị quang huy, diễn hóa đại đạo quy tắc, hiện ra trang nghiêm chi tướng.

Hồng Lâm sững sờ nói: “Đột phá?”

Bộ dáng kia có chút giống là đột phá, nhưng lại có cực kì khác biệt.

Cho dù là kiến thức rộng rãi Hồng Tiêu mấy người, cũng ngây ngẩn cả người, ngờ vực vô căn cứ không chừng.

Đúng lúc này, Dương Huyền Tàng trên thân nứt ra đại lượng huyết phù, sau đó “Soạt” một chút tản ra, hình thành hai cỗ lực lượng, riêng phần mình ngưng tụ thành Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng.

Nháy mắt, Dương Thanh Huyền trên thân đột phá dị tượng hiển hiện, dẫn động đại đạo quy tắc, hiện ra một mảnh tường hòa chi cảnh.

Mà Quỷ Tàng trên thân phản ứng gì đều không, yên tĩnh.

Đám người lúc này mới minh bạch, nguyên lai chỉ là Dương Thanh Huyền đột phá, sở dĩ hợp thể hạ hai người, mới có thể xuất hiện loại kia nửa đột phá nửa không đột phá tình huống.

“Mả mẹ nó, thật không công bằng a!”

Quỷ Tàng bỗng nhiên mở hai mắt ra, tức giận nói ra: “Rõ ràng là ta thôn phệ hồn phách, làm sao lực lượng chuyển hóa đến trên người hắn?!”

Nguyên lai Dương Huyền Tàng ăn mấy cái hồn phách về sau, trực tiếp hóa thành năng lượng tinh thuần, bị hai người chia đều.

Những năng lượng này đối với Dương Thanh Huyền mà nói cường đại dị thường, đối với Quỷ Tàng mà nói, đã bình thường, tăng thêm Dương Thanh Huyền sớm đã là đột phá biên giới, sở dĩ thương thế trên người một tốt, liền thuận thế đột phá đi lên.

Quỷ Tàng hùng hùng hổ hổ, cực độ phiền muộn, đúng lúc này, tại Dương Thanh Huyền cái kia đột phá dị tượng ảnh hưởng dưới, trong cơ thể hắn cơ duyên một tuyến, cảnh giới bình cảnh cũng bắt đầu tan rã.

“Đột phá... Đột phá...”

Quỷ Tàng kích động vạn phần, càm ràm hạ hai lần, vội vàng ngồi xếp bằng xuống, bấm niệm pháp quyết đột phá.

Lập tức, hai cỗ đột phá dị tượng dung hợp lại cùng nhau, hình thành cộng hưởng lực lượng, tiếp tục bất diệt.

Hồng Lâm nói: “Xem ra bọn hắn còn muốn tĩnh tu mấy ngày, Hồng Tiêu đại nhân, ngươi về trước đi đem nơi đây sự tình hồi bẩm Hàng Trần đại nhân đi, ta lưu lại thay bọn hắn hộ pháp.”

Đám người người, Hồng Tiêu thương thế nhẹ nhất, mặc dù còn chưa hoàn toàn khôi phục, nhưng cũng là trạng thái tốt nhất, lúc này ôm quyền nói: “Vâng, Hồng Lâm tiên tổ.”

Liền quay người mà đi, lóe lên liền biến mất trên Vạn Ma Hải.

Mấy ngày về sau, Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng mới từ trong tu luyện ra.

Dương Thanh Huyền đột phá tới sáu sao Thiên Giới đỉnh phong, Quỷ Tàng đột phá tới tám sao Thiên Giới hậu kỳ, hai người lòng có cảm giác, lẫn nhau nhìn lại, nhìn nhau cười một tiếng.

Sau đó hai người hai tay bấm niệm pháp quyết, vận chuyển huyết chi trải qua quyết, hóa thành một mảnh Huyết Hải, vô số phù văn lượn vòng dưới, hợp thể thành Dương Huyền Tàng, trên thân khí thế bạo phát đi ra, trực tiếp trèo thăng đến tám sao Thiên Giới đỉnh phong.

Như thế công pháp huyền diệu, khiến Hồng Lâm mấy người đều là kinh thán không thôi.

Dương Huyền Tàng tay bấm quyết ấn, lập tức phân giải ra đến, biến trở về Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng.

Quỷ Tàng thở dài: “Cảm giác hợp thể sau tăng lên lực lượng càng ngày càng thấp, lần sau ta tại đột phá, chúng ta hợp thể chưa hẳn có thể xông lên chín sao Thiên Giới.”

Dương Thanh Huyền “Ừ” một tiếng, nói: “Đích thật là cảnh giới của ta quá thấp, kéo xuống hợp thể hiệu quả, nhưng ta cũng không có cách nào a.” Cảm khái không thôi.

Hắn đưa tay ra, nơi lòng bàn tay đoàn xoáy ra một tia màu trắng lực lượng, ở phía trên ngưng tụ thành một cái quang đoàn, bên trong có một chút nhỏ xíu hắc quang, tựa như là hạt vừng tô điểm ở bên trong.

Hồng Lâm sắc mặt biến hóa, cả kinh nói: “A Ma La Thức?”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, nói: “Chính là Vô Song Sư trong cơ thể cái kia một tia ác A Ma La Thức, xâm nhập linh hồn, Dương Huyền Tàng thôn phệ hồn phách thời điểm, cảm ứng được, không dám trực tiếp dung hợp, thế là dùng một tia đại đạo lực lượng đưa nó bao vây lại, trước phong ấn lại nói.”

Lúc trước Dương Thanh Huyền hóa thành một sợi ý thức thời điểm, kém chút bị A Ma La Thức xâm chiếm, cũng là dựa vào đại đạo lực lượng đem phản thôn phệ A Ma La Thức, sở dĩ học xong dùng đại đạo lực lượng phong ấn chi pháp.

Chương 2978: Kiếp Trước Ân Oán, Tha Thiết Kỳ Vọng

Hồng Lâm nói: “Ngươi có thể luyện hóa nó?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đã từng từng có một lần kinh nghiệm, nhưng chẳng biết lần này là không có thể thành công, trước trở về rồi hãy nói đi.”

Hồng Lâm nhẹ gật đầu.

Vi Thanh, Đông Quách Sinh cùng ân tiếng tiêu quyết định lưu tại vỡ vụn Vạn Ma Hải tu luyện, chờ đợi nơi đây ma khí tán đi, lại về Hỗn Độn đại lục.

Hồng Lâm liền dẫn theo còn lại đám người rời đi trước.

Trở lại Hỗn Độn đại lục về sau, mới biết được bọn hắn rời đi về sau, Hỗn Độn đại lục cũng gặp Phạm Vô tập kích, Ngũ Diệp một trong u giận cũng xuất hiện, mang theo Đông Cung Lệ mấy người, còn có một số mới thuần phục thế lực, đối với chưa tu sửa Hỗn Độn Thần Cung tiến hành tập kích.

Hàng Trần cùng Diệu Thượng chủ trì đại chiến, kéo dài hơn mười ngày, song phương đều tử thương thảm trọng, sau đó u giận mấy người thối lui, lưu lại một đống phế tích.

Mấy tháng sau, trong một gian mật thất.

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng hư không, tay phải bấm niệm pháp quyết, tay trái nâng ở trước người, trên lòng bàn tay hiện ra một đoàn bạch sắc quang mang, không ngừng nhúc nhích, bên trong cái kia một sợi hắc khí, rung động nhè nhẹ xuống, bắt đầu thối lui màu đen, chuyển thành tinh thuần nhất ý thức.

Đột nhiên, hắc khí kia rất nhỏ nhoáng một cái, một cái bóng mờ trên bầu trời mật thất hiển hiện.

“Phạm Vô!”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, thân thể run rẩy dưới, nhưng rất nhanh trấn định lại, biết đây chỉ là Phạm Vô một đạo hình chiếu, cũng không có cái gì lực lượng, nếu không đã sớm xuất hiện đánh giết chính mình, cũng không trở thành đợi đến sắp bị luyện hóa thời điểm ra.

“Là ngươi!”

Phạm Vô trong hai con ngươi màu lam ấn sen hiển hiện, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nói: “Nghĩ không ra ngươi thật trở về.”

Dương Thanh Huyền run lên trong lòng, nhớ tới lúc trước mình đã từng thấy cái kia đạo hình tượng, cảm xúc kịch liệt chấn động, hỏi: “Là ngươi giết ta kiếp trước?”

Phạm Vô nhẹ nhàng cười một tiếng, nói: “Không sai, ta có thể giết ngươi một lần, cũng có thể giết ngươi lần thứ hai.” Khinh miệt thần sắc hiện lên ở trên mặt, duỗi dưới ngón tay, phảng phất đang nhìn sâu kiến.

Dương Thanh Huyền phản trào phúng: “Cũng không biết lần trước là ai bị ta một gậy đánh nổ.”

“Ngươi!” Phạm Vô trong hai con ngươi bắn - ra lửa giận, khẽ nói: “Đem người khác lực lượng xem như là chính mình, ngươi muốn mặt sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta có xấu hổ hay không không quan hệ, mạng còn tại liền tốt, liền sợ có người, tức không có mặt, cũng không có mạng.”

Phạm Vô nói: “Ngươi so trước kia thiếu đi mấy phần thực lực, nhiều hơn mấy phần miệng lưỡi trơn tru, càng thêm khiến người chán ghét.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, hỏi: “Thân thể của ngươi là đoạt xá Huyền Thiên Cơ? Giữa các ngươi làm sao sẽ có ân oán?”

Phạm Vô nói: “Huyền Thiên Cơ?” Hắn cúi đầu xuống nhìn liếc mắt chính mình, nói: “Ngươi nói là cỗ thân thể này chủ nhân? Ha ha, đã ngươi không biết, tự nhiên cũng liền chưa cần thiết phải biết.”

Dương Thanh Huyền nội tâm vạn phần hiếu kì, nhưng trên mặt vẫn là biểu hiện ra đạm mạc dáng vẻ, nói: “Nói hay không tùy ngươi.”

Phạm Vô nói: “Ngươi cùng Huyền Thiên Cơ xuất hiện, ngược lại để ta cảm nhận được một tia trò chơi thú vị, không lại chỉ là đem cái vũ trụ này hủy diệt, một chút niềm vui thú đều không có đâu, các ngươi tất cả mọi người tồn tại, đều chỉ là vì ta bố trí cái trò chơi này, tăng thêm mới cách chơi và vui sướng đâu, ha ha ha ha.”

Trong tiếng cười, Phạm Vô thân ảnh càng lúc càng mờ nhạt, lập tức hóa thành hư quang tán đi, đại đạo lực lượng bên trong cái kia sợi ý thức, cuối cùng phai màu, hóa thành bản nguyên nhất A Ma La Thức.

Dương Thanh Huyền sắc mặt âm trầm, trầm tư một trận, thận trọng đem đại đạo lực lượng cùng A Ma La Thức tan hồi trong cơ thể, lập tức toàn thân chấn động, hai tay bấm niệm pháp quyết kết ấn, bắt đầu hấp thu cái này sợi A Ma La Thức.

Mấy ngày về sau, Dương Thanh Huyền xuất mật thất, phát hiện ngoài mật thất lơ lửng một viên ngọc bài, nhiếp vào trong tay, phát hiện là Hàng Trần tìm hắn, đã qua ba ngày.

Ngọc bài bên trong lưu lại một cái không gian tọa độ, hắn lập tức hướng tọa độ này vị trí bay đi.

Sau đó không lâu, liền tới đến một đỉnh núi phía trên, Hàng Trần chính bàn hư mà ngồi, chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn qua hắn, cười nhạt một tiếng, nói: “Ngươi đã đến.”

Dương Thanh Huyền gật đầu một cái, liền bay thấp xuống tới, ôm quyền nói: “Đại nhân tìm ta chuyện gì?”

Hàng Trần nói: “Ngươi đối với đột phá bảy sao Thiên Giới, có không có ý tưởng gì?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, nghĩ không ra sẽ là chuyện này, hắn hiện tại đạt đến sáu sao Thiên Giới đỉnh phong, đã đứng trước Thiên Giới cảnh bên trên cái thứ hai to lớn lạch trời, chính mình mặc dù cũng nghĩ qua một chút cái này đạo thiên hố sự tình, nhưng cho tới nay đều bề bộn nhiều việc bôn ba, nhàn không xuống, giờ phút này Hàng Trần hỏi một chút, suy nghĩ một chút, nói ra: “Không có ý tưởng gì.”

Hàng Trần cười, nói ra: “Lấy thiên phú của ngươi, bảy sao cũng không tính được lạch trời, thậm chí tại Hỗn Độn Thần Cung, liền có có thể trực tiếp vượt tới đan dược, chỉ bất quá đối với tương lai cảnh giới ảnh hưởng cực lớn, ngươi vẫn là dựa vào chính mình cố gắng đi lên đột phá mới là chính đạo.”

Dương Thanh Huyền nói: “Minh bạch.”

Hàng Trần hiện tại một ngày trăm công ngàn việc, vô số sự tình đều phải chờ đợi hắn xử lý, lại có thời gian rỗi quan tâm tu vi của mình cảnh giới, có thể thấy mình đột phá bảy sao Thiên Giới, cũng thành Hàng Trần trong mắt lập tức vô cùng trọng yếu sự tình một trong.

Quả nhiên, Hàng Trần nói ra: “Cảnh giới của ngươi, trực tiếp quan hệ Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không lực lượng, chính là quan trọng nhất, vạn vạn không thể bị dở dang.”

Dương Thanh Huyền thở dài nói: “Đáng tiếc chưa có thể thu được Thái Sơ Bồ Đề Tâm, sợ là cuối cùng khó mà nắm giữ này kích.”

Hàng Trần nói: “Thái Sơ Bồ Đề Tâm chỉ là tăng cường nhục thể của ngươi năng lượng, nhưng ngươi người mang ba đại thần thể, hai đại bản nguyên nguyên tố thân thể, nhục thân đã là khó có thể tưởng tượng cường hãn, cho dù không có Thái Sơ Bồ Đề Tâm, cũng chưa chắc không thể thi triển Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, nếu là tương lai có thể thu hoạch được cơ duyên, để một loại nào đó thần thể đại thành, liền càng thêm không cần Thái Sơ Bồ Đề Tâm.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Nếu là thần thể đại thành, liền trực tiếp bước vào Vạn Cổ Chí Tôn, đều không cần chiến kích liền có thể đối kháng Phạm Vô.”

Hàng Trần nói: “Bước vào Vạn Cổ Chí Tôn, đối với ngươi mà nói vẫn là có hi vọng, nhưng tựa hồ so chưởng khống Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không còn muốn khó khăn, ta chỉ là nói cho ngươi, có hay không Thái Sơ Bồ Đề Tâm cũng không phải là tính quyết định nhân tố, ngươi vạn vạn không thể từ bỏ cùng lười biếng.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Yên tâm đi, không biết.”

Hàng Trần gật đầu nói: “Nếu là ngươi cần bất luận cái gì thiên tài địa bảo, đan dược hoặc là tu luyện tâm pháp, bút ký, tùy thời có thể hướng Nam Đẩu tinh quân hoặc là ta yêu cầu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu được, đa tạ đại nhân.”

Hàng Trần lại nói: “Hôm nay thiên hạ phân loạn, các loại tranh chấp tấp nập, sở hữu tin tức đều có truyền tống đến Hỗn Độn đại lục, ngươi có thể tiến về bốn bộ vũ trụ lịch luyện tìm kiếm đột phá, hoặc là liền trực tiếp tại Hỗn Độn đại lục tìm một chỗ linh khí tuyệt đỉnh tiến hành tu luyện đột phá, vô luận loại nào, ngươi đều phải tùy thời cẩn thận Phạm Vô.”

Dương Thanh Huyền nói: “Minh bạch, ta có bảy mươi hai biến, Phạm Vô muốn tinh chuẩn đánh giết ta vẫn là rất khó khăn được.” Hắn suy nghĩ một chút, nói ra: “Ta vẫn là đi lịch luyện đột phá đi, cho tới nay, đều là tại chém chém giết giết bên trong đột phá, để ta một chút an tĩnh lại, còn có chút không quen đâu.”

Nói xong, liền ôm quyền khom người thở dài, sau đó hóa thành một đạo độn quang mà đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2979: Huyết Trân Quả, Vô Tận Tội Nghiệt

Mây sóng tông, bắc bộ vũ trụ tầng cao nhất tông môn một trong, vượt ngang hơn năm mươi cái tinh vực, thực lực tương đương với nam bộ vũ trụ thánh tông tên tộc, tông chủ Phùng Huyền Quy là bảy sao Thiên Giới trung giai cao thủ, môn hạ phụ thuộc tông môn vô số kể.

Mây sóng tông chủ tinh trên đại điện, bầu không khí sâm nghiêm, trên trăm vị thực lực không tầm thường cao thủ, đều rất cung kính đứng hàng hai bên, mặt sắc mặt ngưng trọng, từng vị cường giả lần lượt ra khỏi hàng, cầm trong tay hộp ngọc chú ý cẩn thận hiến dâng lên đi.

“Thiên Nam Tông, cửu phẩm Huyết Trân Quả hai miếng.”

“Tiểu Long Tinh Vương gia, cửu phẩm Huyết Trân Quả một viên.”

“Đoan Mộc thế gia, cửu phẩm Huyết Trân Quả một viên.”

“Thiên Linh Điện, bát phẩm Huyết Trân Quả một viên.”

Thoại âm rơi xuống, điện bên trong thời không giống như là yên tĩnh, ánh mắt mọi người đều nhìn về phía trước điện cái kia đạo sắc mặt tái nhợt thân ảnh, Thiên Linh Điện điện chủ Trương Dược Linh.

Trương Dược Linh kéo lấy hộp ngọc hai tay run lẩy bẩy, to như hạt đậu mồ hôi lạnh từ hai tóc mai lăn xuống tới.

Phùng Huyền Quy ánh mắt băng lãnh, nhìn chằm chằm Trương Dược Linh, chậm rãi nói ra: “Thiên Linh Điện là cấp sáu đại tông, cần phải cống hiến một viên cửu phẩm Huyết Trân Quả, làm sao biến thành bát phẩm? Thuốc linh đại nhân, có phải hay không cần phải hảo hảo giải thích xuống?”

Trương Dược Linh run giọng nói: “Hồi bẩm đại nhân, gần nhất tinh huyết của sưu tập không đủ, tất cả đều bị cái khác tông môn đoạt cướp đi, chưa thể luyện chế ra cửu phẩm Huyết Trân Quả, thuộc hạ dùng đủ loại biện pháp, y nguyên không thể đề thăng cái này nhất phẩm chênh lệch, cái này mai Huyết Trân Quả tuy là bát phẩm, nhưng cũng là bát phẩm đỉnh phong, cách cửu phẩm chỉ kém một đường.”

Phùng Huyền Quy lạnh lùng nói ra: “Bát phẩm chính là bát phẩm, chênh lệch một tuyến cũng vẫn là bát phẩm.”

Trương Dược Linh dọa đến “Bịch” một tiếng quỳ xuống, nằm rạp trên mặt đất, run giọng nói: “Mong rằng đại nhân khoan dung độ lượng, lần tiếp theo nhất định cung cấp cửu phẩm trân quả.”

Phùng Huyền Quy khoát tay nói: “Mà thôi, lại thế nào răn dạy ngươi cũng là lãng phí thời gian của ta.”

Trương Dược Linh nội tâm mừng rỡ, trùng điệp nhẹ nhàng thở ra, thầm nghĩ: “Tính mạng tạm thời bảo vệ.” Nhưng sau một khắc, Phùng Huyền Quy để hắn toàn thân run rẩy, hoảng sợ muôn dạng, Phùng Huyền Quy nói: “Trực tiếp đi chết đi.”

Trương Dược Linh liều mạng dập đầu, cầu khẩn nói: “Đại nhân tha mạng, lần sau nhất định sẽ kính dâng cửu phẩm máu…”

“Bành!”

Còn chưa có nói xong, Phùng Huyền Quy liền trực tiếp xuất thủ, lóe lên phía dưới, liền xuất hiện tại Trương Dược Linh bên cạnh thân, nhấc chân giẫm mạnh, đem Trương Dược Linh đầu giẫm bạo, sau đó trở lại vương tọa bên trên.

Một bộ không đầu thi cùng một chỗ óc, để hai bên võ giả tất cả đều run lẩy bẩy, kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, cúi đầu, điện bên trong không khí ngột ngạt tới cực điểm.

Phùng Huyền Quy lại đưa tay chộp một cái, trương linh dược trên thân lập tức tuôn ra từng cái huyết động, đại lượng tinh huyết hóa thành máu chảy bừng lên, hội tụ đến bàn tay hắn bên trên, cười lạnh nói: “Còn kém một tuyến, dùng ngươi chính mình máu bổ sung hạ không phải tốt sao?”

Cái kia tinh huyết ngưng tụ thành một giọt máu, bị Phùng Huyền Quy một chụp, liền thu hút đến trong hộp ngọc, cùng cái kia bát phẩm Huyết Trân Quả dung hợp được, phẩm chất nháy mắt tăng lên.

Tất cả mọi người sắc mặt tái mét nhìn xem một màn này, đều là sinh lòng sợ hãi.

Phùng Huyền Quy ánh mắt đảo qua đám người, lạnh lùng nói ra: “Lần trước Huyết Trân Quả thu thập về sau, ta hỏi các ngươi có thể hay không hoàn thành nhiệm vụ, các ngươi đều nói có thể. Kết quả đây, Trương Dược Linh cũng không có hoàn thành nhiệm vụ, cái kia đây không phải lừa ta sao? Dám lừa ta, ta liền dám giẫm bạo đầu ngươi!”

Đám người từng cái run rẩy thân thể, câm như hến, không dám nói lời nào.

Phùng Huyền Quy nói: “Hiện tại thiên hạ đại loạn, phân tranh nổi lên bốn phía, đúng là chúng ta sưu tập Huyết Trân Quả thời gian tốt nhất, những thứ vô dụng kia tinh cầu, tùy tiện đồ mười mấy cái, không sai biệt lắm liền có thể thu được một viên cửu phẩm Huyết Trân Quả, liền chút chuyện nhỏ này đều làm không xong, còn giữ tính mạng ngươi làm gì? Để ngươi vô ích lương thực, bằng không công lãng phí vũ trụ tài nguyên sao?”

Hắn ngữ trọng tâm trường nói ra: “Vũ trụ mặc dù vô cùng vô tận, tài nguyên nhìn như lấy mãi không hết, dùng mãi không cạn, nhưng trên thực tế cũng không phải như vậy, mọi người phải thật tốt bảo vệ cái vũ trụ này, trong đầu phải có lục sắc bảo vệ môi trường khái niệm, nếu như hoàn không thành nhiệm vụ, đó chính là rác rưởi, mà rác rưởi, là không nên tiếp tục tồn tại, đều minh bạch sao?”

“Minh bạch.” Điện bên trong đám người trăm miệng một lời kêu.

Sau đó tiếp tục từng vị tiến lên, kính dâng ra luyện chế Huyết Trân Quả.

“Rác rưởi không nên tiếp tục tồn tại, Phùng giáo chủ lời nói này, là nói mình phải chết sao?”

Điện bên trong đột nhiên truyền đến một đạo băng lãnh thanh âm.

Trong lòng mọi người chấn động, liền thấy hoa mắt, một đạo thon dài thân ảnh đã đi tới đại điện trung ương, khuôn mặt hết sức trẻ tuổi tuấn mỹ, hai tay ôm ngực, khóe miệng mang theo mỉm cười, nhưng hai mắt lại là lạnh lùng như đao, cơ hồ muốn đem Phùng Huyền Quy đâm xuyên.

Tất cả mọi người là trong lòng kinh hãi, thầm nghĩ: “Người kia là ai? Lại dám xông thẳng mây sóng tông, còn dám mắng Phùng Huyền Quy!”

Xem xét tu vi của người này, mặc dù không tệ, nhưng cũng chỉ có sáu sao Thiên Giới đỉnh phong, so Phùng Huyền Quy kém hai cấp, hơn nữa còn cách xa nhau Thất Tinh Thiên hố.

“Tiểu tử, ngươi là ai?”

Phùng Huyền Quy trong lòng vi kinh, chằm chằm lấy người trước mắt, vạn phần cảnh giác lên, người này cho mình một loại cảm giác không ổn, mà lại liền liền hắn như thế nào tiến vào đại điện, chính mình cũng không thấy rõ ràng.

“Ta lật nhìn một chút bốn bộ vũ trụ tranh chấp tin tức, phát hiện các ngươi mây sóng tông tình huống xung quanh cực kì kỳ quái, liền sang xem hạ. Đại lượng có sinh linh tinh cầu không hiểu bạo hủy, phía trên sinh linh không một chạy trốn, mà lại không ít các ngươi đối địch tông môn, đều bị đồ diệt cả nhà, mà lại đều không ngoại lệ, tất cả đều là tinh huyết bị rút sạch, sở dĩ ta liền không nhịn được sang đây xem dưới, nghĩ không ra cư nhiên như thế vô sỉ ác độc.”

Người kia chính là Dương Thanh Huyền, trên mặt băng lãnh càng ngày càng rất.

“Ha ha ha ha, cười chết ta rồi? Ngươi coi mình là người nào? Bản tông làm việc, chẳng lẽ lại còn muốn ngươi đến quản?”

Phùng Huyền Quy trên mặt lãnh sắc, nhìn người chết giống như nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

“Ha ha.” Bốn phía tất cả đều là mỉa mai tiếng cười, những này người mặc dù e ngại Phùng Huyền Quy, nhưng tất cả đều là phụ thuộc vào mây sóng tông tông môn cường giả, duy Phùng Huyền Quy là từ.

“Ngươi nói đúng, ta là không nên quản, ta cũng không có cái kia tâm lực, sở dĩ... Các ngươi trực tiếp đi chết liền tốt.”

Dương Thanh Huyền phất tay chính là một chiêu ngự hỏa Tiên quyết, trực tiếp hóa thành hỏa diễm đao, nháy mắt bổ về phía bên cạnh, đem một tên cùng vì sáu sao Thiên Giới đỉnh phong nam tử đánh cho vỡ nát.

Nam tử kia không có bất kỳ phản ứng nào, “Bành” một tiếng liền nổ vỡ ra đến, sau đó bị đốt thành tro bụi.

“A?”

Đám người một chút chưa tỉnh hồn lại, Dương Thanh Huyền tái xuất mấy chiêu, lại là chém chết mấy người.

Những này người mỗi người đều kính dâng ra Huyết Trân Quả, mà mỗi một mai Huyết Trân Quả phía sau tội nghiệt đều là khó mà lường được, sở dĩ toàn bộ chết chưa hết tội.

“Giết hắn!”

Phùng Huyền Quy lệ quát một tiếng, nổi giận xông về phía trước, một chưởng bổ về phía Dương Thanh Huyền, không cho dư lực.

Hắn nhìn ra Dương Thanh Huyền thân thủ phi phàm, dám độc xông mây sóng tông, tất nhiên là có chỗ ỷ lại, sở dĩ xuất thủ phía dưới, chính là bảy sao Thiên Giới trung giai mười phần lực lượng.

Dương Thanh Huyền khẽ cười một tiếng, dưới chân bộ pháp giẫm mạnh, liền tránh khỏi.

Bảy sao Thiên Giới trung giai thực lực hắn thấy vẫn còn có chút khó giải quyết, nhưng bằng mượn bước tiến của mình, đối phương muốn thương tổn chính mình cũng gần như không có khả năng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2980: Tàn Sát Chiến Trường, Đơn Hướng Nghiền Ép

Dương Thanh Huyền chỉ bằng mượn thân pháp ở trong đại điện du tẩu, cười như điên nói: "Các ngươi đào được nhiều như vậy Huyết Trân Quả, hiện tại nhân quả tuần hoàn, chính mình cũng muốn biến thành Huyết Trân Quả, hài lòng hay không nha?"

Băng lãnh thanh âm truyền ra, lập tức liền kích quang vừa hiện, đánh chết mảng lớn người.

Trừ Phùng Huyền Quy bên ngoài, còn có hai vị bảy sao Thiên Giới sơ giai võ giả, cũng là mây sóng tông phụ thuộc tông môn tông chủ, trừ ba người này bên ngoài, những người khác căn bản ngăn không được Dương Thanh Huyền một chiêu.

Điện bên trong hơn trăm người, rất nhanh liền bị đánh chết một phần ba, mà cái số này sau đó không lâu liền lan tràn đến một nửa.

"Không cho phép trốn! Ai cũng không cho phép trốn, kẻ chạy trốn chết, giết cho ta tiểu tử này!"

Phùng Huyền Quy thanh âm trong điện gào thét, giống như nổi điên xuất thủ, lại không chỉ có không có đánh trúng Dương Thanh Huyền, còn đánh chết không ít người một nhà, khiến hắn vạn phần tức giận.

"Ầm ầm!"

Đại điện cuối cùng không chịu nổi gánh nặng, trực tiếp sụp đổ xuống tới, lập tức bị năng lượng ba động nổ vỡ nát.

Dương Thanh Huyền quơ chiến kích, cực kì thành thạo thu gặt lấy tính mạng.

Những này mặc dù đều không phải người tốt lành gì, trên tay nhuộm máu vượt qua Dương Thanh Huyền chẳng biết gấp bao nhiêu lần, nhưng chết tại Dương Thanh Huyền trong tay cường giả, lại là những người này chẳng biết gấp bao nhiêu lần.

Chiến đấu bên trong chỗ thể hiện ra trầm ổn, sát khí, trí tuệ cùng thần thông kinh nghiệm chờ, đều xa không phải những này người có thể với tới.

Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không tựa như là thu hoạch máy móc, mỗi một kích vỗ xuống, đều không lưu tình chút nào cắt đi mảng lớn tính mạng.

Phùng Huyền Quy nhìn tâm kinh đảm hàn, hắn không tin tưởng một tên sáu sao Thiên Giới đỉnh phong có thể có đáng sợ như vậy thực lực, khẳng định là cái kia chiến kích nguyên nhân, hắn nhìn chằm chằm cái kia chiến kích, một đôi mắt tuôn ra tinh hồng quang mang, vô cùng tham lam, quát lên: “Tiểu tử! Ngươi đã phạm vào tội chết, còn không nhanh quỳ xuống cầu xin tha thứ.”

“Thiểu năng!”

Dương Thanh Huyền lười lý được hắn, tiếp tục trong hư không du tẩu, liều mạng người thu hoạch những tông môn này các tộc trưởng tính mạng.

Cảnh tượng này cực kỳ đáng sợ, bất luận cái gì phòng ngự cùng chiêu thức tại Dương Thanh Huyền trước mặt đều thùng rỗng kêu to, bất kể là ai đảm nhiệm gì chiêu thức, đều là một kích mất mạng.

Chỉ cần chiến kích tới, làm sao đều là chết.

Còn lại mấy chục người, cơ hồ sợ choáng váng, lại cũng không lo được Phùng Huyền Quy mệnh lệnh, liều mạng hướng nơi xa bỏ chạy.

“Ta đã tới, ai cũng đừng nghĩ đi.”

Dương Thanh Huyền giết hưng khởi, trong mắt hàn quang lóe lên, người kích hợp nhất, lưu loát kích chém ra đi.

“Bành bành bành!”

“A!.”

Các loại tiếng kêu thảm thiết không dứt bên tai, rất nhanh liền hoàn toàn chết sạch, chỉ còn lại Phùng Huyền Quy cùng hai gã khác bảy sao Thiên Giới cường giả.

Trên thực tế Dương Thanh Huyền đối phương bọn hắn hoàn toàn không dùng được chiến kích, bất quá là vì nhiều rèn luyện một hai.

“Ngươi đến cùng là ai?!”

Phùng Huyền Quy hai tay tại trong tay áo run rẩy, cho đến giờ phút này, hắn đột nhiên kịp phản ứng, chính mình chưa chắc sẽ là đối phương địch thủ.

Hai gã khác bảy sao Thiên Giới sơ giai võ giả, đồng dạng dọa cho phát sợ.

Nhưng ba người còn tính là trấn định, dù sao chênh lệch cảnh giới ở đây, mà lại chính mình lấy một địch ba, coi như đối phương mạnh hơn, cũng không có khả năng như thế biến thái vượt cấp.

Ba người có loại cảm giác không chân thật, mây sóng tông như thế thế lực cường đại, tọa hạ tông môn hàng trăm hàng ngàn, mà lại trong điện tất cả đều là Thiên Giới trở lên cường giả, thế mà trực tiếp bị tàn sát sạch sẽ, quả thực chính là một giấc mơ.

“Có cần phải biết sao?”

Dương Thanh Huyền chiến kích vung lên, chỉ hướng ba người, lưỡi kích bên trên phát ra lăng liệt hàn quang, lập tức khiến ba người tâm thần chấn nhiếp, không nhịn được hút miệng hơi lạnh, liền dưới chân lui lại.

Thậm chí cảm giác hút vào hơi lạnh bên trong, đều ẩn chứa chiến kích sắc bén, khiến khí quản cùng tạng phủ có chút bị hao tổn.

Phùng Huyền Quy cả giận nói: “Có bản lĩnh đừng có dùng kiện thần khí này, chúng ta đến đơn đả độc đấu, nương tựa theo vũ khí tại tay, có gì tài ba!”

Dương Thanh Huyền nói: “Có tính không bản lĩnh có quan hệ gì tới ngươi? Cha ngươi không có dạy ngươi bớt can thiệp vào nhân gia nhàn sự, làm tốt chính mình sao?”

Thân ảnh nhoáng một cái, liền một chiêu Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu bổ tới.

Phùng Huyền Quy tức thiếu chút nữa không có thổ huyết, giận dữ hét: “Ta xen vào việc của người khác? Là ngươi xen vào việc của người khác, vẫn là ta xen vào việc của người khác a?!”

Hai tay trước người bấm niệm pháp quyết, toàn thân nháy mắt bạo khởi vô số huyết quang, ngưng tụ ra một cái đại thủ, bỗng nhiên đánh ra.

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, cái này Phùng Huyền Quy thi triển lại là Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng.

“Ầm ầm!”

Chiến kích bổ trên huyết quang, nháy mắt đem một chưởng kia bổ ra, cường đại lực lượng xuyên thấu mà đi.

“Bành! Bành!”

Hai người đều là nhận xung kích, riêng phần mình bay khỏi.

“Làm sao có thể?!”

Phùng Huyền Quy cùng hai vị khác bảy sao Thiên Giới cường giả đều là hoảng hốt, không dám tin tưởng trước mắt sự thật.

Sáu sao Thiên Giới đỉnh phong lại có thể chống lại bảy sao Thiên Giới trung giai?

Dương Thanh Huyền thân ảnh lóe lên, liền hướng một tên khác bảy sao Thiên Giới phóng đi.

Tên kia bảy sao Thiên Giới hoảng hốt, lập tức có loại cảm giác tử vong nước vọt khắp toàn thân, trong lòng cả kinh nói: “Làm sao có thể? Chính mình thế nhưng là bảy sao Thiên Giới, làm sao sẽ tại một tên sáu sao Thiên Giới trước mặt sinh ra hoang đường như vậy cảm giác?”

Bỗng nhiên đem lực lượng toàn thân bạo phát đi ra, hướng Dương Thanh Huyền đánh tới.

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

Dương Thanh Huyền hai tay chấp kích, trực tiếp bổ xuống.

Chiến kích bên trên bộc phát ra ngũ hành quang hoàn, cùng kích quang dung hợp lại cùng nhau.

“Ầm ầm!”

Tên kia bảy sao Thiên Giới một chiêu, nháy mắt bị chiến kích không ngừng phá vỡ, khí thế mạnh mẽ hoàn toàn đem hắn bao phủ, tử vong khoảnh khắc mà tới.

“Không!. Đại nhân cứu ta.”

Cái này tên bảy sao Thiên Giới hoảng sợ kêu to, cái kia chiến kích không ngừng xé rách toàn thân hắn năng lượng, trực tiếp bị xuyên thấu mà qua.

“Bành!”

Thân thể bị chém thành hai khúc, tại chỗ chết thảm.

Phùng Huyền Quy cùng mặt khác tên kia bảy sao Thiên Giới chính bay chạy tới cứu viện, xem xét phía dưới, dọa cho phát sợ.

Dương Thanh Huyền xoay người lại, lộ ra lặng lẽ cười biểu lộ, sau đó lại một chiêu hướng tên kia bảy sao Thiên Giới công quá khứ.

Hắn nguyên bản nghĩ trước hết giết Phùng Huyền Quy, nhưng thấy đối phương thi triển ra Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng về sau, đột nhiên liền cải biến ý nghĩ.

“Đừng hoảng hốt! Ngăn lại hắn, chúng ta liên thủ đánh giết!”

Phùng Huyền Quy thấy tên kia bảy sao Thiên Giới sơ giai cường giả hoảng sợ muốn trốn, vội vàng quát lớn.

Tên kia bảy sao Thiên Giới sơ giai cường giả lập tức dũng khí một đời, ngửa mặt lên trời gào to, nháy mắt liền yêu hóa ra, một con gấu chưởng cuồng đập tới tới.

Phùng Huyền Quy cũng lần nữa thi triển ra Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng, muốn đem Dương Thanh Huyền đập nát.

Dương Thanh Huyền Đạo Hoán Bộ giẫm mạnh, trực tiếp hiện lên cái kia tay gấu một kích, chiến kích nhẹ nhàng nhoáng một cái, liền đem tên kia bảy sao Thiên Giới sơ giai cường giả chém thành hai khúc.

“Cái này...”

Tên kia bảy sao Thiên Giới cường giả hoàn toàn phản ứng không kịp, liền phát hiện Dương Thanh Huyền tới gần chính mình, mà thân thể của mình trực tiếp đứt gãy ra.

Hắn cúi đầu xuống, nhìn xem chính mình vỡ ra thân thể, còn một mặt mờ mịt, không bình tĩnh nổi.

"Xùy!"

Lại là một kích đánh xuống, từ hắn thiên linh cái chém xuống, nháy mắt đem người chém thành bốn mảnh, chết không thể chết lại.

Dương Thanh Huyền liên tiếp hai kích về sau, bỗng nhiên trở lại, đem chiến kích che ở trước người, ngạnh kháng cái kia Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng.

"Ầm ầm!"

Huyết chưởng chụp trên chiến kích, đem Dương Thanh Huyền thối lui, lại hoàn toàn không thể gây tổn thương cho hắn.

Phùng Huyền Quy gặp một lần, nội tâm không hiểu dâng lên to lớn khủng hoảng, liền xem như hắn, cũng tuyệt không có khả năng dễ dàng như vậy đem to lớn như vậy một thế lực diệt đi, nghĩ đến nơi này, nội tâm càng là hoảng loạn lên, mãnh xoay người bỏ chạy.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2981: Người Sau Lưng, Huyết Thánh Lão Tổ

“Muốn đi, quá ngây thơ!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, lóe lên liền đuổi theo, một kích chém bổ xuống đầu.

Phùng Huyền Quy lấy ra một đôi bảo kiếm, trước người giao nhau, ngăn cản đi lên.

“Bành!”

Chiến kích bổ trên song kiếm, năng lượng to lớn đè xuống, cái kia kiếm run rẩy kịch liệt, run rẩy mấy lần về sau, liền trực tiếp vỡ nát.

Phùng Huyền Quy hoảng hốt, vội vàng hóa ra Pháp Thiên Tượng Địa, bỗng nhiên một chưởng oanh ra, đem chiến kích dư uy ngăn trở, lúc này mới thong dong lui lại.

Dương Thanh Huyền phi thân lại là một kích bổ xuống.

Hắn hiện tại cầm trong tay Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, một kích toàn lực hạ cùng Phùng Huyền Quy lực lượng không kém nhiều, mà chính mình cứng cỏi cùng đạo tâm, nhưng còn xa không phải Phùng Huyền Quy có thể so sánh, chỉ cần dây dưa tiếp, chính mình là tất thắng.

“Oanh!”

Lại là một chiêu đối bính, hai người riêng phần mình chấn khai.

Dương Thanh Huyền cầm kích lại xông tới.

“Bành! Bành! Bành!”

Năng lượng to lớn tại không trung cùng sáng, lên này liên tiếp, hóa thành từng vòng từng vòng năng lượng biển khuấy động ra ngoài.

Dương Thanh Huyền thuần túy là vì rèn luyện chính mình cùng chiến kích phối hợp, sở dĩ áp dụng đơn giản nhất thô bạo phương thức, hơn mười chiêu qua đi, Phùng Huyền Quy liền rõ ràng chống đỡ hết nổi, sắc mặt tái nhợt quát: “Dừng tay! Ngươi đến cùng là người phương nào? Có chuyện gì chúng ta có thể hảo hảo ngồi xuống thương lượng, làm gì vừa lên đến liền động thủ.”

“Phùng tông chủ hòa bình ý thức rất mạnh a, bất quá vẫn là được rồi, đều đánh tới trình độ này, vẫn là giết ngươi đi.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh không thôi, thân ảnh lóe lên lại xông tới, ngày chém bảy thức thay nhau thi triển, từng đạo to lớn kích quang vây quanh Phùng Huyền Quy chém, khiến hắn không chịu nổi gánh nặng, gấp vội vàng nói: “Đại nhân thủ hạ lưu tình, ta tự hỏi không có có đắc tội qua ngươi, cho dù là chết, cũng cho ta chết cái minh bạch a?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi giết nhiều người như vậy, thu thập cái kia Huyết Trân Quả, sớm đã tội ác chồng chất, tùy thời đều cần phải đi chết, như thế vẫn chưa đủ minh bạch sao?”

Phùng Huyền Quy nói: “Nguyên lai là bởi vì chuyện này, đại nhân nghe ta giải thích, thu thập cái kia Huyết Trân Quả cũng không phải là ta bản ý, ta cũng là bị người bắt buộc bách, có chút bất đắc dĩ.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, hừ lạnh nói: “Ngươi cho rằng nói như vậy, ta liền sẽ bỏ qua ngươi sao?”

Phùng Huyền Quy vội la lên: “Ta lời nói câu câu là thật, thu thập Huyết Trân Quả không chỉ có ta tại làm, cho dù là bốn bộ vũ trụ bên trong, đều có không ít tông môn tại bí mật tiến hành, chỉ bất quá bây giờ thế đạo hỗn loạn, sở dĩ liền dần dần nổi lên mặt nước, cũng là bởi vì người kia đối với Huyết Trân Quả nhu cầu lần nữa mở rộng, khiến cho chúng ta liều lĩnh thu thập.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi nói người kia là ai?”

Phùng Huyền Quy nói: “Huyết Thánh lão tổ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đây là người nào?”

Hai người một mặt đối thoại, trong tay chiêu thức một khắc cũng không ngừng.

Phùng Huyền Quy sắc mặt bạc trắng, vội vàng kêu lên: “Đại nhân trước dừng lại, ta chậm rãi cùng đại nhân nói.”

Dương Thanh Huyền khẽ nói: “Không cần, cứ như vậy vừa nói đi, nếu là ta nghe hài lòng, tự nhiên sẽ dừng lại, nếu không đều không ngừng.”

Phùng Huyền Quy kinh sợ không thôi, thầm nghĩ nào có dạng này người? Nhưng nhìn Dương Thanh Huyền dáng vẻ, mỗi một chiêu đều là đem hết toàn lực, thật không có ý định dừng tay, chỉ có thể gấp vội vàng nói: “Ta cũng không rõ lắm, chỉ biết hắn là người bất tử tộc, mà lại sống vô tận tuế nguyệt, tựa hồ từ hỗn độn thời đại liền tồn còn sống, thực lực thâm bất khả trắc, ta ở trước mặt hắn liền liền ngẩng đầu cũng không dám, suy đoán chí ít cũng tại chín sao Thiên Giới phía trên.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Huyết Thánh lão tổ? Ngươi Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng cũng là hắn dạy ngươi?”

Phùng Huyền Quy nói: “Chính là, đại nhân quả nhiên tốt ánh mắt, một chút liền nhận ra cái này Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng.”

Dương Thanh Huyền khẽ hừ một tiếng, trong tay chiến kích y nguyên cuồn cuộn không dứt chém xuống đi, hắn chính là nhìn ra Phùng Huyền Quy Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng cực kì chính tông, luyện phi thường đúng chỗ, lúc này mới sinh lòng nghi hoặc.

Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Cái kia Huyết Thánh lão tổ thu thập Huyết Trân Quả làm cái gì? Muốn đột phá cảnh giới?”

Phùng Huyền Quy nói: “Có lẽ vậy, tình huống cụ thể ta cũng không rõ ràng, mỗi lần đem Huyết Trân Quả đưa qua, đều là Huyết Nô đón lấy. Ta chỉ gặp qua Huyết Thánh lão tổ một lần, chính là hắn lần thứ nhất xuất hiện thu phục ta thời điểm. Về sau mỗi lần liên hệ đều là thông qua Huyết Nô.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia Huyết Thánh lão tổ ngụ ở chỗ nào?”

Phùng Huyền Quy nói: “Âm Tư Huyết Ngục.”

Dương Thanh Huyền trong tay chiến kích giận dữ, bỗng nhiên ép xuống, quát: “Ngươi lừa ta! Âm Tư Huyết Ngục rõ ràng ngay tại Quỷ giới, làm ta vô tri sao?”

Phùng Huyền Quy nặng nề, bị hung hăng đẩy lui hơn mười bước, một ngụm máu kẹt tại trong cổ họng, muốn cãi lại, lại nói không nên lời, cuối cùng “Phốc” một tiếng phun tới, thấy Dương Thanh Huyền lại là một kích chém bay mà xuống, gấp vội vàng nói: “Huyết Thánh lão tổ chính mình nói chỗ kia gọi Âm Tư Huyết Ngục, tình huống cụ thể ta cũng không rõ ràng.”

Nhưng Dương Thanh Huyền trong tay chiến kích vẫn chưa dừng lại, ngược lại lực lượng tựa hồ càng mạnh, ngũ hành quang huy từ trên thân kích tỏa ra, chiếu xạ Phùng Huyền Quy nội tâm hãi được hoảng, cố nén nội tâm lửa giận cùng hoảng sợ, lại là một chiêu Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng đánh tới.

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền một kích bị ngăn trở, hừ một tiếng, lại là một kích vung đi lên, hỏi: “Cái kia Âm Tư Huyết Ngục cần phải làm sao đi?”

Phùng Huyền Quy vội vàng chống cự, đồng thời kêu lên: “Tại một viên gọi Huyết Lâm tinh cầu bên trên mặt, sẽ có không gian thông đạo, đồng thời sẽ có Huyết Nô tiếp dẫn.”

Dương Thanh Huyền công kích sơ qua hòa hoãn xuống tới, hỏi: “Nhất định phải ngươi tự mình đi sao? Phái người đi được không?”

Phùng Huyền Quy sững sờ, tựa hồ minh bạch hắn ý tứ, nói: “Tự nhiên là có thể, nhưng đồng dạng đều là tông chủ tự mình tiến về, lấy biểu hiện đối với Huyết Thánh lão tổ kính trọng.”

Dương Thanh Huyền đem chiến kích vừa thu lại, ngừng lại, đưa tay đòi hỏi nói: “Đem tín vật của ngươi cùng Huyết Lâm không gian tọa độ cho ta.”

Phùng Huyền Quy mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, run giọng nói: “Ngươi, ngươi muốn đi?”

Dương Thanh Huyền ánh mắt lạnh lẽo, lạnh giọng nói: “Ta có đi hay không, chẳng lẽ muốn ngươi quản?”

Phùng Huyền Quy vội vàng nói: “Không dám!” Vội vàng lưu loát đem tín vật của mình cùng Huyết Lâm không gian tọa độ giao đi qua, đồng thời kỹ càng nói một chút kính dâng Huyết Trân Quả chi tiết, nội tâm không nhịn được nhe răng cười, tự nghĩ nói: “Tốt nhất ngươi đi về sau, làm xảy ra chuyện gì đến, để Huyết Nô hoặc là Huyết Thánh lão tổ đưa ngươi xé.”

Dương Thanh Huyền đem tín vật cùng tọa độ thu, gật đầu nói: “Không sai, ngươi thành thật, ta rất hài lòng, chúng ta tiếp tục đi, nắm chặt chút thời gian, đoán chừng còn mười mấy chiêu ngươi thì phải chết.”

Nói xong, chiến kích vung lên, lại mạnh công tới.

Phùng Huyền Quy cả giận nói: “Đại nhân ngươi, ngươi không phải nói bỏ qua ta sao?!”

Dương Thanh Huyền quát: “Cẩn nói bậy! Ta chưa từng nói thả ngươi? Đừng nhiều lời, nắm chặt thời gian đi, sớm một chút đưa ngươi lĩnh hộp cơm, tiết kiệm thời gian cũng là mỹ đức, cũng là bảo vệ môi trường.”

Chiến kích tại không trung vung lên, Ngũ Hành Hoàn hào quang tỏa sáng, hình thành năm đạo hào quang, đan vào một chỗ, nháy mắt bổ xuống.

“Ngươi chết không yên lành a!”

Phùng Huyền Quy kinh sợ rống to, liều mạng đem lực lượng đề thăng đi lên, chống lại cái kia chiến kích lực lượng, nhưng bất quá cản chỉ chốc lát, cuối cùng chống đỡ không nổi, “Bành” một tiếng bị đánh bay ra ngoài, hung hăng quẳng xuống đất, miệng lớn thổ huyết.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2982: Không Thức Thời, Bỉ Khắc Lỗ

Dương Thanh Huyền thu chiến kích, nhìn Phùng Huyền Quy liếc mắt, không chút khách khí bổ sung một kích, tặng hắn lĩnh hộp cơm, sau đó thân ảnh lóe lên, liền hóa thành độn quang mà đi.

Cái kia Huyết Lâm Tinh cách Vân Lãng Tông có nhất định cách.

Dương Thanh Huyền giữa đường tìm trong đó chuyển nghỉ ngơi điều chỉnh, liền tiến về Huyết Lâm Tinh phạm vi, mà lại cái này mai tinh cầu trên tinh vực đồ đều không có đánh dấu, chỉ có thể truyền tống đến tọa độ phụ cận địa phương, sau đó tự hành tiến về.

Dương Thanh Huyền bay một ngày có thừa, cuối cùng tại một mảnh u ám tinh vực gặp được cái này mai Huyết Lâm Tinh, lại là một cái lâm vào ngũ suy sau hoang phế tinh cầu.

Sau khi tiến vào, phát hiện rất nhiều nhân công di tích, phân bố tại tinh cầu mặt ngoài, còn có các loại bị khai thác Linh Sơn đại xuyên, nguy nga cung điện các loại.

Dương Thanh Huyền nhất biến, hóa thành mèo đen yêu hình, rất nhanh liền đi vào chỉ định tọa độ, tại một tòa vứt bỏ trước cung điện, đã có mấy đạo nhân ảnh ngồi xếp bằng trên quảng trường, riêng phần mình trên thân bảo bọc áo bào đen, ngăn cản hết thảy thần thức dò xét.

Dương Thanh Huyền vừa xuất hiện, lập tức hấp dẫn tất cả mọi người ánh mắt, mà lại đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Bởi vì trải qua thời gian dài, tất cả mọi người là bọc lấy áo bào đen, sợ lẫn nhau ở giữa bị nhận ra, giống như vậy quang minh chính đại lấy chân thân lộ diện còn là lần đầu tiên thấy.

Thần trí của bọn hắn trên người Dương Thanh Huyền đảo qua, xác nhận người này liền là chân thân, không có bất kỳ che dấu nào, dồn dập bắt đầu trong đầu lục soát liên quan tới mèo đen yêu nhân ký ức.

Dù sao dạng này hình thái, cùng sáu sao Thiên Giới đỉnh phong tu vi, cần phải rất nổi danh mới là.

Nhưng mấy người cố gắng tìm tòi hồi lâu, trong đầu xuất hiện các loại miêu yêu nhân vật, đều cùng người trước mắt này không khớp.

Một người trong đó mục quang lãnh lệ, nói ra: “Các hạ có phải hay không đi sai chỗ?”

Dương Thanh Huyền lật ra bạch nhãn, lạnh hừ một tiếng, không để ý tới người kia.

Người kia giận dữ, quát: “Ở đây không khỏi là bảy sao Thiên Giới tồn tại, ngươi chỉ là một tên sáu sao Thiên Giới, cũng dám ở trước mặt ta cuồng?”

Dương Thanh Huyền hai tay ôm ngực, lạnh lùng nói ra: “Tất cả mọi người là đến giao nộp Huyết Trân Quả, đều là nô tài, nào có cái gì cao thấp phân biệt giàu nghèo? Nhà ngươi nô tài còn phân cái tam lục cửu đẳng?”

Hắn cái này lời nói nháy mắt đem tất cả mọi người chọc giận, vô số sát khí ánh mắt nhìn chăm chú tới, người kia càng là giận tím mặt, khí thế trên người nháy mắt bạo khởi, một chút đem Dương Thanh Huyền trấn áp lại, quát: “Ngươi muốn chết?!”

Dương Thanh Huyền cười nhạo một tiếng, không nhanh không chậm nói ra: “Đừng quá đề cao bản thân, ta mỗi tháng đều có thể cống hiến một trăm mai cửu phẩm Huyết Trân Quả, nếu là ngươi đem ta giết, ngươi cảm thấy khoản này Huyết Trân Quả danh ngạch, sẽ đặt tại ai trên đầu đâu?”

Người kia ánh mắt lóe lên một sợi kinh hãi, lập tức rét lạnh xuống tới, quát: “Coi như không giết ngươi, cho ngươi một chút giáo huấn vẫn là có thể.”

Thân ảnh nhoáng một cái, liền biến mất tại nguyên địa.

Dương Thanh Huyền song đồng co rụt lại, “Meo” kêu một tiếng, duỗi ra vuốt mèo đến, tại hư không một chụp, lập tức xuất hiện một cái bọt khí giống như trảo ấn, nháy mắt bành trướng.

Sau đó “Ầm ầm” một tiếng nổ vỡ ra, hóa hiện ra vô số vuốt mèo ấn, chụp về phía bốn phương tám hướng, bao quát chính hắn.

“Hoàn toàn không khác biệt công kích!”

Trong lòng mọi người khẽ giật mình, bình thường mà nói, không khác biệt công kích ít nhất là đối phó chính mình bên ngoài người, nhưng cái này mèo đen yêu thi triển đi ra không khác biệt công kích, lại là ngay cả mình đều không buông tha...

Nhưng những cái kia oanh trên người Dương Thanh Huyền vuốt mèo ấn, chỉ là trên thân thể lưu lại nhàn nhạt dấu vết, liền xuyên qua, từ phía sau đánh ra.

Hư không nơi nào đó, người kia lấy làm kinh hãi, loại này hoàn toàn không khác biệt công kích để hắn căn bản là không có cách tránh né, hét lớn một tiếng, một chưởng liền đẩy ra, cùng mấy đạo cuồng kích mà đến trảo ấn oanh cùng một chỗ.

“Ầm ầm!”

Kịch liệt chấn động truyền ra, hình thành một cỗ cơn bão năng lượng.

Hai người bốn mắt tương đối, Dương Thanh Huyền mặt mũi tràn đầy giọng mỉa mai chi sắc, mặt khác người kia lại là sát khí lạnh lẽo, bởi vì bị một tên sáu sao Thiên Giới khiêu khích, để hắn lên cơn giận dữ, lực lượng toàn thân nháy mắt bạo phát đi ra.

Đúng lúc này, một đạo băng lãnh thanh âm truyền đến, “Dừng tay!”

Người kia giật nảy cả mình, lập tức thu liễm toàn thân khí tức, ác hung hăng trợn mắt nhìn Dương Thanh Huyền liếc mắt, quay người liền trở lại nguyên địa.

“Bỉ Khắc Lỗ đại nhân.”

Đám người cùng một chỗ đứng dậy, đối với một phương hướng nào đó, cung kính cùng kêu lên nói.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn lại, chỉ thấy chỗ kia hư không lóe lên, liền xuất hiện một đạo xấu xí thân ảnh, dáng người khôi ngô, làn da mặt ngoài giống như là che phủ tầng một nhớp nhúa huyết dịch, không có tóc, trên đầu vằn vện tia máu.

Hắn biết đây là Huyết Đồ lão tổ thủ hạ Huyết Nô một trong, Bỉ Khắc Lỗ.

Huyết Đồ lão tổ thủ hạ có đông đảo Huyết Nô, mỗi một vị đều là bảy sao Thiên Giới cường giả.

Dương Thanh Huyền nhớ tới tại đời thứ nhất La Phù chi cảnh thời điểm, cái kia sáu vị bất tử tộc cao thủ, đều bởi vì nguyên nhân nào đó, mà kẹt tại bảy sao Thiên Giới phía dưới, Bỉ Khắc Lỗ những này Huyết Nô hẳn là Huyết Thánh lão tổ tinh huyết biến thành, bởi vậy có thể thấy được, cái kia Huyết Thánh lão tổ tu vi, sợ là đã công tham tạo hóa.

Bỉ Khắc Lỗ cái kia ánh mắt âm lãnh liếc nhìn tới, lạnh giọng nói: “Chuyện gì xảy ra?”

Không đợi người kia trả lời, Dương Thanh Huyền đoạt trước nói ra: “Ta vừa tới nơi đây, ở đây hảo hảo, người này không hiểu thấu liền muốn công kích ta, mà lại ta còn đưa ra Huyết Trân Quả sự tình trọng đại, không cho sơ thất, nhưng hắn y nguyên muốn xuất thủ, ta cũng không có biện pháp, đành phải nghênh chiến.”

Cái kia người thất kinh, đang muốn phản bác, Dương Thanh Huyền lại bổ sung một câu, nói, “Ở đây chư vị đều có thể làm chứng, Bỉ Khắc Lỗ đại nhân tùy tiện tìm một người hỏi thăm liền có thể.”

Người kia lập tức trong lòng chợt lạnh, không biết nên như thế nào giải thích, nháy mắt liền cảm nhận được Bỉ Khắc Lỗ ánh mắt âm lãnh.

“Hắn nói rất đúng sao?”

“Cái này, cái này, ta...”

Người kia ấp úng, không biết nên như thế nào giải thích, nói đúng lại hình như không phải hoàn toàn đúng, nói không đối với lại hình như đúng, mấu chốt là có nhiều người nhìn như vậy, mà lại cùng chính mình cũng lẫn nhau không biết, chắc chắn sẽ không vì chính mình nói chuyện.

“Bành!”

Một tiếng to lớn vang vọng truyền đến, chỉ thấy Bỉ Khắc Lỗ đã biến mất tại nguyên địa, trực tiếp xuất hiện ở đằng kia nhân thân trước, hung hăng một chiêu đánh vào người kia lồng ngực, đem hắn đánh bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền song đồng co rụt lại, nội tâm dâng lên kinh hãi, cái này Bỉ Khắc Lỗ cùng người kia đều là bảy sao Thiên

Giới sơ giai tu vi, hai người tương xứng, một quyền này căn bản không khó tránh né, nhưng người kia không chút nào không tránh, ngạnh sinh sinh chịu một quyền, có thể thấy được đối với cái này Bỉ Khắc Lỗ sợ hãi tới cực điểm, căn bản không sinh ra chút nào lòng phản kháng.

“Huyết Trân Quả là hết thảy quan trọng nhất, dung không được có nửa điểm tổn thất, ai nếu là còn dám cầm việc này nói đùa, lần sau cũng không phải là đánh nát ngươi ngũ tạng lục phủ, mà là trực tiếp oanh bạo đầu của ngươi!”

Bỉ Khắc Lỗ lạnh lùng nói, hung ác nham hiểm ánh mắt quét qua toàn trường, vươn tay ra nói ra: “Hiện tại đem Huyết Trân Quả đều giao ra đi.”

Tất cả mọi người mặc không lên tiếng, thành thành thật thật lấy ra hộp ngọc, dần dần đẩy tới.

Bỉ Khắc Lỗ đem hộp ngọc một vừa mở ra tiến hành kiểm tra.

Đợi cho Dương Thanh Huyền thời điểm, hắn đột nhiên song đồng co rụt lại, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nói ra: “Ngươi là ai?”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Tại hạ Vân Lãng Tông đệ tử, tông chủ có việc không thể đến đây, đặc phái ta đem này quả hiến cho đại nhân.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2983: Trước Phải Tự Cung, Biết Làm Người

“Vân Lãng Tông.” Trong mọi người tâm đều là khẽ giật mình, phóng tới ánh mắt kỳ dị.

Bình thường người cũng sẽ không hiển lộ ra tông môn của mình thế gia, dù sao thu thập Huyết Trân Quả là nhân thần cộng phẫn sự tình, bọn hắn bức bách tại Huyết Thánh lão tổ áp lực, sau lưng làm ma quỷ, ngoài mặt vẫn là muốn chứa nhân nghĩa đạo đức, hảo hảo làm người, một khi bại lộ thân phận của mình, đem gặp phải áp lực liền phi thường lớn.

“Ồ? Phùng Huyền Quy thế mà có việc không tự mình đến đây? Ta ngược lại là rất muốn biết, có chuyện gì là so hộ tống Tuyết Trân quả còn trọng yếu hơn.”

Bỉ Khắc Lỗ hững hờ nói, nhưng cái kia lạnh lùng ánh mắt bên trong, lại là sát khí ngưng tụ, tất cả mọi người là nhấc lên tâm đến, suy đoán cái này mèo đen yêu nhân phải xui xẻo, có người hai tay bóp một cái mồ hôi lạnh, có người cười trên nỗi đau của người khác.

Dương Thanh Huyền trên mặt lộ ra vẻ xấu hổ, ngượng ngùng nói ra: “Cái này, cái này, tông chủ đại nhân gần nhất thu được một bản tâm pháp yếu quyết, tờ thứ nhất bên trên viết: Muốn luyện thần công, trước phải tự cung.”

Tất cả mọi người là toàn thân khẽ run rẩy, phía dưới cảm thấy một trận rét lạnh, Bỉ Khắc Lỗ cũng lộ ra ánh mắt kỳ dị đến, nói ra: “Cái gì tâm pháp huyền diệu như thế? Cái kia Phùng Huyền Quy tự cung rồi?”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, lộ ra tiếc hận chi tình.

Mọi người không khỏi trợn mắt hốc mồm, Phùng Huyền Quy tại bắc bộ vũ trụ trong liên minh cũng coi là một hào nhân vật, tất cả mọi người nhận ra hắn, nghĩ đến cái kia khôi ngô anh tư nam tử...

Bỉ Khắc Lỗ nói: “Như là đã tự cung, chắc hẳn công pháp đại thành, vì sao không tự mình hộ tống Huyết Trân Quả đến đây?”

Dương Thanh Huyền nói: “Nguyên bản công pháp đại thành là chuyện tốt, có thể tông chủ tu luyện tới một trang cuối cùng thời điểm, phát hiện trên đó viết: Nếu không tự cung, cũng có thể thành công. Tông chủ một chút không chịu nổi cái này to lớn đả kích, liền trực tiếp tẩu hỏa nhập ma. Từ đó làm cho Vân Lãng Tông biến đổi lớn, hiện tại từ tại hạ tạm thời đại diện tông chủ chức vụ, tiếp quản Vân Lãng Tông.”

Bỉ Khắc Lỗ nói: “Nguyên lai là dạng này, vậy cũng được đi, nhìn tiểu tử ngươi tu vi cũng không tệ lắm, mà lại người cũng cơ linh, liền từ ngươi tạm đợi Vân Lãng Tông tông chủ chức cũng rất tốt, nhưng nếu là thay lão tổ bán mạng, trên thân liền tất nhiên phải có Huyết Tổ Huyết Ấn, ngươi theo ta đi một chuyến Âm Tư Huyết Ngục đi.”

“Huyết... Huyết Ấn? Đó là cái gì?”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi.

Bỉ Khắc Lỗ cười nói: “Không cần khẩn trương, Huyết Ấn là lão tổ cho phúc lợi của các ngươi. Mang tới không chỉ là thân là lão tổ thủ hạ to lớn vinh dự cảm giác, còn có thiết thiết thực thực thực lực đề thăng, có lẽ lão tổ nhìn ngươi thiên phú không tồi, lại chỉ điểm ngươi một hai chiêu cũng nói không chừng đấy chứ.”

Dương Thanh Huyền phát hiện, những người còn lại nghe được "Huyết Ấn" hai chữ thời điểm, đều là ánh mắt lóe lên vẻ sợ hãi.

Hắn nguyên bản cũng chỉ là muốn dò xét một chút đi hướng Âm Tư Huyết Ngục con đường, sau đó hồi Hỗn Độn đại lục viện binh, nhất cử đem cái này vạn ác chi địa san bằng, nhìn xem cái kia Huyết Thánh lão tổ đến cùng là thần thánh phương nào.

Cũng không có nghĩ qua chính mình độc thân nhập hiểm cảnh, dù sao từ đủ loại phỏng đoán đến xem, cái này Huyết Thánh lão tổ có thể là chín sao Thiên Giới cường giả, căn bản không phải hắn có thể chống lại.

"Thế nào, ngươi không vui lòng?"

Bỉ Khắc Lỗ ánh mắt hung ác nham hiểm xuống tới, hung hăng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, cực kì bất thiện.

Dương Thanh Huyền biết không thoát thân được, trừ phi đại chiến một trận, mà nơi này sở hữu người áo đen đều là bảy sao Thiên Giới, thậm chí còn có bảy sao Thiên Giới đỉnh phong, tăng thêm cái này Bỉ Khắc Lỗ, chính mình đào tẩu nắm chắc không lớn.

Hắn vẫn là chống lại nói ra: "Ta chỉ là một cái tiểu lâu la, không nhọc Huyết Thánh lão tổ tự mình hạ Huyết Ấn đi."

Bỉ Khắc Lỗ sắc mặt dữ tợn, nói ra: "Ngươi chỉ cần trả lời đi, vẫn là không đi?"

Dương Thanh Huyền nội tâm cười khổ, nhưng còn phải giả ra thụ sủng nhược kinh bộ dáng, vội nói: "Đã lão tổ chịu tự mình hạ ấn, tự nhiên là đi."

Bỉ Khắc Lỗ nói: "Ngươi rất thức thời, đi thôi."

Nói xong liền phất một cái ống tay áo, quay người đi vào hư không, phía trước xuất hiện năng lượng to lớn chấn động, rất nhanh liền hiện ra một cái thông đạo đến, Bỉ Khắc Lỗ thân ảnh trực tiếp đi vào trong thông đạo.

Dương Thanh Huyền tại mấy tên người áo đen ánh mắt phức tạp, lập tức đi theo.

“Nghĩ không ra Vân Lãng Tông thế mà cũng cùng chúng ta cùng một chỗ.”

“Phùng Huyền Quy thật sự là thảm nha, thế mà xảy ra chuyện lớn như vậy.”

“Hừ, tiểu tử này tự cho là thông minh, phản còn mất nắm gạo, lần này đi Âm Tư Huyết Ngục, cái kia Huyết Ấn in dấu xuống đến, sợ cũng được lột da.”

Đợi Bỉ Khắc Lỗ cùng Dương Thanh Huyền biến mất tại phía trước, hư không chấn động biến mất về sau, mấy người bắt đầu châm chọc khiêu khích nghị luận.

“Hừ, Vân Lãng Tông mèo đen yêu nhân, thay mặt tông chủ, hôm nay ân oán, ngày khác ta đích thân lên Vân Lãng Tông tìm ngươi tính!”

Vị kia bởi vì Dương Thanh Huyền nguyên cớ, chịu Bỉ Khắc Lỗ một quyền người áo đen, cắn răng nghiến lợi nói, phất một cái ống tay áo liền hóa thành một đạo độn quang mà đi.

...

Dương Thanh Huyền cẩn thận từng li từng tí cùng sau lưng Bỉ Khắc Lỗ, lưu ý quan sát hoàn cảnh bốn phía, rất nhanh liền trải qua một đầu hẹp dài thông đạo, đi vào một mảnh độc lập giữa thiên địa.

To lớn mùi máu tươi đập vào mặt, đầy rẫy sơn hà tất cả đều là một mảnh tinh hồng sắc, nhìn thấy mà giật mình.

Liền liền dưới chân đại địa cũng là niêm hồ hồ, bùn đất giống như là bị máu tươi ngâm qua, mà trên bầu trời thỉnh thoảng hiện ra ánh sáng màu đỏ ngòm, bao phủ cả phiến thế giới.

Cho dù Dương Thanh Huyền tu luyện Huyết Thần Kinh, đối với tinh huyết mười phần ham mê, tại bên trong vùng thế giới này, cũng cảm nhận được cực sâu kiềm chế cùng đáng sợ.

“Làm sao không đi?”

Bỉ Khắc Lỗ dừng bước lại, quay người trở lại, lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, trong hai mắt tràn đầy vẻ trêu tức.

Dương Thanh Huyền một bước tiến lên, lấy ra một cái túi đựng đồ, rất cung kính đưa tới, nói ra: “Tại hạ mới đến, lại là lần đầu tiên gặp phải đại nhân, không chuẩn bị lễ vật gì, cái này chút ít nhỏ đồ vật không thành kính ý.”

Bỉ Khắc Lỗ ngây ngẩn cả người, nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, nhìn chằm chằm cái kia túi trữ vật nhìn liếc mắt, trên mặt sát khí tất hiện, lạnh giọng nói: “Ngươi là tại hối lộ ta?”

Dương Thanh Huyền ngượng ngập chê cười nói: “Cái này thế nào lại là hối lộ đâu? Chỉ là ta cùng đại nhân mới quen đã thân, một điểm nho nhỏ tâm ý, không thành kính ý, mong rằng đại nhân không bỏ nhận lấy.”

Bỉ Khắc Lỗ khóe miệng đường vòng cung giơ lên, mặt mũi tràn đầy vẻ châm chọc, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, từng chữ nói ra: “Ngươi có biết hay không ta...”

Lời còn chưa dứt, đột nhiên dừng lại, ánh mắt rơi đi xuống ở đằng kia túi trữ vật bên trên, sững sờ nói: “Bên trong có Đại La Thiên Đan?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Không chỉ có Đại La Thiên Đan, còn có Vũ Trụ Kim Sa, Diệt Yêu Linh Cốt, Ngũ Lôi Trần Thổ chờ chút, tất cả đều là bảy sao Thiên Giới trở lên có thể dùng tới thiên tài địa bảo cùng đan dược, chỉ là một điểm nho nhỏ ý tứ, không thành kính ý, mong rằng đại nhân vui vẻ nhận.”

Bỉ Khắc Lỗ trầm mặc lại, sau một lúc, tay phải nắm tay, đặt ở bên môi ho khan hai tiếng, nói: “Khụ khụ, này làm sao tốt? Ta nhưng cho tới bây giờ không có cầm qua người khác đồ vật.” Nhưng ánh mắt kia nhưng lại chưa bao giờ dời qua túi trữ vật.

Dương Thanh Huyền nói: “Một điểm nhỏ lễ vật mà thôi, chưa nói tới cầm, đại nhân không chê thuận tiện.”

“Đã dạng này, cái kia ta liền không khách khí.”

Bỉ Khắc Lỗ đưa tay đem cái kia túi trữ vật lấy ra, thần thức quét qua, liền ngầm thích thu vào.

Sau đó nhìn về phía Dương Thanh Huyền ánh mắt, cũng biến thành hiền hòa rất nhiều, “Tiểu tử ngươi rất không tệ, so với bọn hắn tất cả mọi người biết làm người.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2984: Bất Tử Tộc Thiên Tài, Trực Tiếp Trở Mặt

Dương Thanh Huyền cười làm lành nói: “Tại hạ vừa mới tiếp chưởng Vân Lãng Tông, rất nhiều chuyện còn không rõ ràng lắm, đem đến còn phải dựa vào Bỉ Khắc Lỗ đại nhân chiếu cố.”

Bỉ Khắc Lỗ nói: “Yên tâm đi, ngươi cái này vị trí tông chủ ngồi vững vàng. Trên thực tế, những này sở hữu tông môn, tại lão tổ trước mặt đều không tính là gì, lão tổ muốn ai chết liền ai chết, muốn ai vốn liền ai sinh, cái này khu khu Vân Lãng Tông vị trí tông chủ, đừng bảo là lão tổ, chính là ta một câu cũng có thể định ra tới.” Hắn lộ ra đáng sợ tiếu dung, cho rằng Dương Thanh Huyền chính là vì Vân Lãng Tông vị trí tông chủ.

Dương Thanh Huyền lộ ra thụ sủng nhược kinh bộ dáng, cung kính thở dài nói: “Cái kia toàn dựa vào đại nhân, đúng rồi, không biết cái này Huyết Ấn…”

Bỉ Khắc Lỗ giận tái mặt đến, khẽ nói: “Huyết Ấn là nhất định muốn hạ, chuyện này ngươi liền không cần suy nghĩ nữa.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ta gần đây thân thể không quá dễ chịu, có thể hay không để ta đi về nghỉ mấy ngày lại đến?”

“Không được.”

Bỉ Khắc Lỗ nhìn chằm chằm hắn, cười lạnh nói: “Lão tổ vừa vặn không tại Âm Ty Huyết Ngục, ngươi chính dễ dàng thừa cơ nghỉ ngơi mấy ngày.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Không tại Âm Ty Huyết

Ngục? Để lão tổ là đi đâu?”

Bỉ Khắc Lỗ không sợ người khác làm phiền, vốn muốn nói liên quan gì đến ngươi, nhưng nghĩ đến chính mình vừa cầm nhân gia một đống bảo vật, sắc mặt lập tức hoà hoãn lại, nói ra: “Thu được một vị đáng sợ nhân vật mời, tạm thời ly khai Âm Ty Huyết Ngục.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, hỏi: “Có thể mời lão tổ người, chắc hẳn cũng là cho là kinh thiên động địa đại nhân vật a?”

Bỉ Khắc Lỗ có chút cảnh giác nhìn chằm chằm hắn, hừ lạnh nói: “Ngươi hỏi nhiều như vậy làm cái gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta đây không phải vừa cùng đại nhân tiếp xúc, nghĩ muốn thêm giải một chút a.”

Bỉ Khắc Lỗ nhẹ gật đầu, nói ra: “Nói cho ngươi cũng không sao, chính là đương kim trên đời, có thể được xưng tụng là đệ nhất cao thủ Phạm Vô.”

“Phạm Vô!” Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình.

Bỉ Khắc Lỗ nghi hoặc nhìn hắn, hỏi: “Ngươi thật giống như rất giật mình dáng vẻ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tự nhiên rất giật mình.”

Bỉ Khắc Lỗ gật đầu nói: “Vậy cũng đúng, lão tổ mặc dù là đương đại đỉnh tiêm nhân vật, nhưng muốn nói đến thiên hạ đệ nhất, lại cũng không dám tự cho. Mà cái kia Phạm Vô gánh vác khi xưng hô như thế, hẳn là không có vấn đề.”

Dương Thanh Huyền nén ở nội tâm kinh hãi, cẩn thận hỏi: “Chẳng biết lão tổ tu vi như thế nào?”

Bỉ Khắc Lỗ lạnh lùng nhìn chằm chằm hắn, Dương Thanh

Huyền từ đầu đến cuối không kiêu ngạo không tự ti, một bộ khiêm tốn thỉnh giáo bộ dáng.

Bỉ Khắc Lỗ đột nhiên cười, nói ra: “Như tại bình thường, liền ngươi hỏi những vấn đề này, cũng đã là tội chết, bất quá ngươi ta mới quen đã thân, nhiều nói cho ngươi một chút cũng không sao. Tại lão tổ thủ hạ, cũng không phải là chỉ có ta một vị Huyết Nô, chúng ta mặc dù đều là thay lão tổ bán mạng làm việc, nhưng lẫn nhau ở giữa cũng là tồn tại mạnh cạnh tranh quan hệ, ngươi cho ta những đan dược này cùng thiên tài địa bảo, đối với ta mà nói phi thường hữu dụng.”

Dương Thanh Huyền lập tức minh bạch trong đó ý tứ, vỗ bộ ngực nói ra: “Đại nhân xin yên tâm, Vân Lãng Tông những vật khác không có, các loại đỉnh cấp tài nguyên còn là có không ít, qua đi ta lại để cho người cho đại nhân đưa một chút tới.”

Bỉ Khắc Lỗ lộ ra thư thái tiếu dung, khen: “Ngươi rất hiểu chuyện, lão tổ hắn nhưng là tại hỗn độn thời đại liền quát tháo phong vân nhân vật, là lúc ấy Bất Tử tộc đệ nhất thiên tài. Vì kéo dài Bất Tử tộc ngày càng mỏng manh huyết mạch, bí quá hoá liều, đem trong tộc sở hữu huyết dịch lực lượng đều rút ra đi lên, muốn mượn đột phá này cực hạn, bước vào Vạn Cổ Chí Tôn, nhưng đáng tiếc a, cuối cùng thất bại trong gang tấc, vẫn là thất bại.”

Dương Thanh Huyền nghe được toàn thân đại chấn, chuyện này hắn từng nghe Hàng Trần nói qua, nhưng có nằm mơ cũng chẳng ngờ, vị kia Bất Tử tộc thiên tài, thế mà còn chưa có chết, mà lại hiện tại cùng Phạm Vô nhấc lên liên hệ.

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia lão tổ thu thập Huyết Trân Quả là vì...”

Bỉ Khắc Lỗ gật đầu nói: “Chính là vì xung kích Vạn Cổ Chí Tôn, lão tổ định dùng chục triệu Huyết Trân Quả, để luyện ra một giọt chí tôn máu, cũng mượn đột phá này.”

“Ùng ục!” Dương Thanh Huyền chật vật nuốt xuống một chút, hỏi: “Sắp thành công sao?”

Bỉ Khắc Lỗ nói: “Tình huống cụ thể ta không rõ ràng lắm, nhưng chắc hẳn sắp thành công đi, dù sao lão tổ nổi lên nhiều năm như vậy, bất quá cũng khó nói, đây chính là Vạn Cổ Chí Tôn cảnh a, từ xưa đến nay, nhiều ít người đều lực bất tòng tâm.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Cái kia luyện huyết chi ngay tại cái này Âm Ty Huyết Ngục bên trong sao?”

Bỉ Khắc Lỗ nói: “Chính là, mà lại tựa hồ đến khẩn yếu quan đầu, lão tổ gần nhất đối với Huyết Trân Quả nhu cầu đột nhiên trở nên to lớn, mà lại đối với tinh luyện cũng biến thành phi thường nghiêm ngặt cùng coi trọng, bình thường đều là nửa bước không cách máu ngục, lần này nếu không phải mời người là Phạm Vô, sợ là cũng không sẽ rời đi Âm Ty Huyết Ngục.”

Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Vậy cái này Âm Ty Huyết Ngục bên trong, có bao nhiêu giống đại nhân dạng này Huyết Nô?”

Bỉ Khắc Lỗ nhíu mày lại, lộ ra hơi không kiên nhẫn, nhưng vẫn là nói ra: “Trừ ta ra, còn có chín người.”

Dương Thanh Huyền hỏi lần nữa: “Thực lực đều như thế nào?”

Bỉ Khắc Lỗ trên mặt hiện lên một tia vẻ lo lắng, quát: “Đánh nghe thực lực của chúng ta, ngươi đây là ý gì?”

Dương Thanh Huyền chê cười nói: “Cái này không là cùng đại nhân kết minh sao, đương nhiên phải đối với Âm Ty Huyết Ngục bên trong tình huống giải nhiều một ít a.”

Bỉ Khắc Lỗ sắc mặt có chút âm trầm, nhưng vẫn là nói ra: “Đều tại bảy sao Thiên Giới phạm vi bên trong, trong đó có một người gọi còn khắc, là bảy sao Thiên Giới đỉnh phong. Hừ, tiểu tử này bất quá so ta sớm sinh ra sáu ngàn năm, sở dĩ lấy được tài nguyên càng nhiều, lấy được thành tựu cũng càng lớn hơn. Bất quá, nếu là ta có tương ứng tài nguyên, sớm muộn có thể vượt qua hắn, trở thành lão tổ dưới trướng thứ nhất Huyết Nô.”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Mười người tu vi đều tại bảy sao Thiên Giới phạm vi, ngươi bất quá là bảy sao Thiên Giới sơ giai, sợ sẽ ngươi hạng chót đi.”

Hắn lại hỏi: “Hiện tại Âm Ty Huyết Ngục bên trong, cũng chỉ có mười vị đại nhân sao?”

Dương Thanh Huyền hỏi những vấn đề này, đều là cực độ mẫn cảm, nhưng Bỉ Khắc Lỗ đã đem hắn xem như người một nhà, trông cậy vào Dương Thanh Huyền ngày sau nhiều chuyển vận tài nguyên, đồng thời các loại nên nói cùng không nên nói đều đã nói, sở dĩ cũng lại không lo lắng, nói ra: “Đúng thế.”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng thở ra, nói: “Như thế, ta an tâm.”

“Yên tâm? Có ý tứ gì?”

Bỉ Khắc Lỗ sửng sốt một chút, liền thấy Dương Thanh Huyền trên thân bạo khởi kim mang, tại thân thể bốn phía hình thành to lớn hỏa chi vòng xoáy, xuất kỳ bất ý một chiêu Long Thần Hỏa Vũ, liền chụp lại.

“Cái gì? Ngươi! Tốt a, đáng chết!”

Bỉ Khắc Lỗ vừa sợ vừa giận, lập tức toàn bộ minh bạch tới, nghĩ đến đối phương chụp vào chính mình nhiều lời như vậy, lập tức sát tâm nổi lên, vô số máu tươi ngưng tụ trên nắm đấm, hình thành uy lực to lớn máu quyền, hung hăng đánh phía cái kia Long Thần Hỏa Vũ, quát: “Chết đi!”

“Ầm ầm!”

Đáng sợ năng lượng khuấy động ra, trực tiếp đem hai người đều nuốt không tiến vào.

Dương Thanh Huyền toàn thân hồng quang đại phóng, đem Vĩnh Nhiên Chi Khu vận chuyển tới cực hạn, cười lạnh nói: “Bỉ Khắc Lỗ đại nhân, chúng ta không phải vừa nói hảo hảo sao, làm sao nhẫn tâm như vậy hạ sát thủ?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2985: Lòng Mơ Ước, Tin Miệng Nhặt Ra

“Dám trêu đùa ta, cũng không biết ngươi là ăn cái gì đảm, nhưng mặc kệ như thế nào, đều không trọng yếu, ngươi, hẳn phải chết!”

Bỉ Khắc Lỗ toàn thân huyết khí nổ tung, hóa thành một đầu to lớn máu thú, bảy sao Thiên Giới sơ giai lực lượng bao phủ bốn phương tám hướng hư không.

Hắn còn sợ Dương Thanh Huyền chạy, sở dĩ trước đem sở hữu đường đều phong kín.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, chiến kích phá không mà đến, rơi vào trong tay, lập tức tuôn ra mảng lớn quy tắc chi lực, hướng Bỉ Khắc Lỗ vào đầu chém tới.

“Chi! Đây là...”

Bỉ Khắc Lỗ toàn thân cự chiến, nhìn chằm chằm cái kia chiến kích, một cỗ không hiểu run rẩy, vội vàng hét lớn một tiếng, há miệng liền phun ra ra một mảnh huyết mang, tại không trung hóa thành từng đạo đỏ hồng sắc thiểm điện, kích - bắn đi.

Dương Thanh Huyền Đạo Hoán Bộ giẫm mạnh, liền trực tiếp vọt tới, nháy mắt xuất hiện tại Bỉ Khắc Lỗ trước mặt, một kích đánh xuống.

“Không có khả năng!”

Bỉ Khắc Lỗ hoảng sợ quát to một tiếng, tràn đầy khó mà tin tưởng, tử vong nguy hiểm nháy mắt nước vọt khắp toàn thân.

“Ầm!”

Dương Thanh Huyền không lưu tình chút nào một kích đánh xuống, nháy mắt đem hắn chém thành hai nửa.

“A!.”

Máu thú nổ vỡ ra đến, hóa thành nùng huyết tại không trung nhúc nhích, bên trong truyền đến dị thường thanh âm thống khổ, một chút xíu phân liệt, ở vào bên bờ sinh tử.

“Đừng, đừng giết ta!”

Huyết đoàn bên trong, không ngừng hiện ra Bỉ Khắc Lỗ biểu lộ, mười phần thê thảm đau đớn dáng vẻ, giãy dụa cầu sinh.

Dương Thanh Huyền ánh mắt co rụt lại, nghĩ đến mới vừa cùng người này ít nhiều có chút tình cảm, liền thủ hạ lưu tình, nói: “Tốt, liền tha cho ngươi một mạng, ta cái này binh khí từ khi sau khi luyện thành, không gian bên trong chưa hề tiến vào người, ngươi tính là cái thứ nhất vào ở đi, nên cảm thấy vinh hạnh.”

Nói xong, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không trước người nhoáng một cái, liền dâng lên ngũ thải hà quang, đem đoàn kia máu tươi bao phủ, trực tiếp hút vào.

Tại chiến kích huyền diệu trong không gian, Bỉ Khắc Lỗ bị khí uẩn quy tắc trấn áp, biến trở về hình người hình thái, lại nằm sấp trên mặt đất, run lẩy bẩy.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Cái kia mặt khác chín người, cùng tinh luyện máu tươi chi địa ở đâu?”

Bỉ Khắc Lỗ cả kinh nói: “Ngươi muốn cướp đoạt chí tôn máu?”

Dương Thanh Huyền hắc tiếng nói: “Đại nhân có thể không cho ta chỗ tốt gì, không có tất muốn nói cho đại nhân đi.”

Bỉ Khắc Lỗ mặt mũi tràn đầy xấu hổ giận dữ, lộ ra oán tăng chi sắc, lập tức bị Dương Thanh Huyền bắt được, khẽ nói: “Thế nào, không chỉ có không cảm ân mạng sống, còn muốn lấy đối phó ta?”

Bỉ Khắc Lỗ lập tức kịp phản ứng tình cảnh của mình, lập tức thu liễm ánh mắt, vội vàng nói: “Không dám.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hi vọng ngươi có thể thả minh bạch điểm, hiện tại ngươi thành tù binh của ta, nếu là ta gặp được cái gì nguy hiểm, cái thứ nhất liền diệt ngươi.”

Bỉ Khắc Lỗ kinh hoảng không thôi, nói ra: “Ta cùng mặt khác chín người, đều là lão tổ tinh huyết biến thành, nếu là chúng ta chết, lão tổ sẽ thứ nhất thời gian cảm ứng được, đối với ngươi cũng cực kì bất lợi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Huyết Thánh lão tổ lúc nào trở về?”

Bỉ Khắc Lỗ nói: “Không biết, đã đi bảy ngày.”

“Bảy ngày...”

Dương Thanh Huyền khẩn trương lên, nói: “Chí tôn kia máu ở nơi nào, lại có người nào nắm tay?”

Bỉ Khắc Lỗ nói: “Ngay tại Âm Ti Hỏa Ngục trung ương, đại nhân thuận theo ta chỉ dẫn đi liền có thể, bình thường đều là lão tổ tự mình trấn thủ, hiện tại là còn khắc cùng hai gã khác bảy sao Thiên Giới hậu kỳ Huyết Nô trấn thủ, phân biệt gọi Hoắc Mỗ cùng Clark.”

“Dù sao ngươi tốt nhất tùy thời nhớ kỹ, nếu là ta có chuyện gì, thứ nhất thời gian chính là sát phu bắt.” Dương Thanh Huyền thân ảnh lóe lên, liền hướng cái kia Âm Ti Hỏa Ngục trung ương bay đi.

Toàn bộ Âm Ti Hỏa Ngục cũng không quá lớn, nhưng bên trong mùi máu tươi thực sự quá nghiêm trọng, hư không đều thường xuyên là sền sệt.

Sau đó không lâu, liền gặp được một tòa cung điện to lớn, cùng mình trước đó tại Bất Tử tộc trong di tích thấy lối kiến trúc cực kỳ tương tự.

Đồng thời tại trước điện đứng thẳng lấy một tôn to lớn huyết chi pho tượng, sắc mặt oai hùng, hai tay bấm niệm pháp quyết, một cỗ bễ nghễ thiên hạ khí thế phát ra.

Bỉ Khắc Lỗ nói: “Đây chính là lão tổ bản nhân huyết tượng.”

Dương Thanh Huyền giật mình, lập tức lạnh hừ một tiếng, nói: “Cái này cần cuồng vọng tới trình độ nào, thế mà dựng đứng chính mình pho tượng.”

Lời tuy như thế, nhưng trong lòng là dâng lên cực mạnh lòng kiêng kỵ, bởi vì cái này Huyết Thánh lão tổ trong tay quyết ấn huyền diệu, còn tại Bất Tử tộc trong di tích cái kia mười hai vị pho tượng phía trên.

Có thể thấy được Huyết Thánh lão tổ đối với huyết đạo tu luyện cùng lĩnh ngộ, đã vượt qua nơi đây vũ trụ bên trong sở hữu Bất Tử tộc người.

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng trên hư không, chậm rãi vận chuyển chân nguyên tu luyện, một chút xíu để cho mình khôi phục lực lượng.

Mới vừa rồi cùng Bỉ Khắc Lỗ một trận chiến, mặc dù không có tiêu hao nhiều ít, nhưng lại vận dụng Đạo Hoán Bộ, giờ phút này tu luyện mục đích chủ yếu, vẫn là để Đạo Hoán Bộ kỹ năng lạnh đi.

Y theo Bỉ Khắc Lỗ thuyết pháp, bọn hắn Huyết Nô chỉ cần một chết, Huyết Thánh lão tổ liền có thể cảm giác được, như vậy nhất định phải tốc chiến tốc thắng, giết ba người sau lập tức cướp đoạt chí tôn máu rời đi.

Nửa ngày sau, Dương Thanh Huyền trạng thái cuối cùng đề thăng đến đỉnh phong, lóe lên phía dưới, liền bay xuống quảng trường trước, sau đó trực tiếp hóa thành độn quang, hướng cái kia luyện máu đại điện phóng đi.

“Người nào?!”

Điện bên trong truyền đến một đạo quát chói tai âm thanh, lập tức một mảnh huyết quang từ điện bên trong kích - bắn ra, trực tiếp khóa chặt Dương Thanh Huyền.

Cái kia huyết quang tại không trung hóa thành một thanh cự kiếm, phía trên phù văn chớp động, huyền diệu vô cùng.

Bỉ Khắc Lỗ cả kinh nói: “Là còn khắc!”

Dương Thanh Huyền thân ảnh nhoáng một cái, đồng dạng huyết quang đại thịnh, tại không trung lấp lóe phía dưới, dĩ nhiên tránh đi.

Cái này liên tiếp bộ thân pháp, nhìn Bỉ Khắc Lỗ cùng điện bên trong còn khắc đều là giật mình không thôi.

“A? Ngươi là ai?”

Điện bên trong xông ra một đạo huyết quang, trên quảng trường ngưng ra chân thân, chính là còn khắc, hắn tự nhiên nhìn ra, Dương Thanh Huyền thi triển chính là thuần chính nhất Huyết Thần Kinh, sở dĩ rất cảm thấy hiếu kì cùng giật mình.

“Ta chính là Huyết Thánh lão tổ thứ mười một giọt tinh huyết biến thành, lão tổ thụ Phạm Vô gian kế làm hại, hiện tại mạng tại sáng chiều tối, cố ý chế tạo ra ta, để ta gấp trở về lấy chí tôn máu, xong đi cứu lão tổ tính mạng.”

Dương Thanh Huyền mặt mũi tràn đầy lo lắng nói.

Bỉ Khắc Lỗ nghe được không còn gì để nói, xạm mặt lại, thầm nghĩ: “Người này nói năng bậy bạ, tin miệng nhặt ra, chẳng trách mình sẽ bị hắn lắc lư cái gì đều nói ra.”

Còn khắc sắc mặt đại biến, kinh quát nói: “Không có khả năng!”

Dương Thanh Huyền vội la lên: “Thiên chân vạn xác! Nếu không ta như thế nào sẽ biết lão tổ tiến đến phó Phạm Vô ước hẹn? Mà lại ngươi nhìn ta thực lực, chỉ có sáu sao Thiên Giới đỉnh phong, bởi vì lão tổ thụ Phạm Vô làm hại, trọng thương bỏ chạy, sở dĩ tinh huyết tạm thời phân hoá không ra bảy sao Thiên Giới Huyết Nô, bị kẹt tại bảy sao phía dưới.”

Lời nói này nói còn khắc sửng sốt một chút, nguyên bản cơ hồ không tin sự tình, hiện tại thế mà tin hai ba phân, hắn trầm giọng nói: “Lão tổ hiện ở nơi nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tại một chỗ địa phương an toàn, mau mau đem chí tôn máu mang tới, nếu không chậm sợ khó giữ được tính mạng.”

Còn khắc ngược lại bình tĩnh lại, khẽ nói: “Chí tôn máu chưa luyện chế hoàn thành, lão tổ hẳn là rất rõ ràng, hiện tại một khi lấy ra, khả năng liền phí công nhọc sức.”

Dương Thanh Huyền nói: “Lão tổ tự nhiên biết, nhưng bây giờ mạng tại sáng chiều tối, còn quản cái gì phí công nhọc sức? Đương nhiên là bảo vệ tính mạng quan trọng a!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2986: Lừa Gạt Tín Nhiệm, Cướp Đi Chí Tôn Máu

Do Khắc nhìn Dương Thanh Huyền vài lần, hỏi: “Đã ngươi là lão tổ phân ra người thứ mười một Huyết Nô, vậy ngươi ngược lại là nói một chút, lão tổ cùng Phạm Vô là thế nào gặp mặt, lại như thế nào bị Phạm Vô ám toán.”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Tiểu tử này lòng cảnh giác còn rất mạnh.” Nhưng tin miệng nói bậy bản lĩnh, không có mấy người mạnh hơn hắn, lúc này nói ra: “Nguyên bản ngay từ đầu Phạm Vô còn khách khí với lão tổ có thừa, về sau Phạm Vô yêu cầu lão tổ đưa về dưới trướng hắn, nghe theo điều khiển, lão tổ tự nhiên không chịu, hai người liền đánh lên, một trận chiến này thật sự là kinh thiên động địa, thần quỷ phải sợ hãi, lão tổ mặc dù thần thông cái thế, nhưng huyết ảnh chân thân cuối cùng chưa thể đại thành, còn kém cái kia Phạm Vô một tuyến, mà lại Phạm Vô sớm có bố trí, một chút cái thế cường giả dồn dập xuất thủ, không có mấy chiêu liền đem lão tổ trấn áp.”

Hắn nước miếng văng tung tóe, giảng thiên hoa loạn trụy, đem Huyết Thần Kinh chiêu thức thần thông cùng Phạm Vô chiêu thức thần thông, cùng Phù Trăn, Đông Cung Lệ đám người chiêu thức đều giảng rõ ràng thấu triệt minh bạch, phảng phất thân lâm kỳ cảnh.

Nguyên bản Do Khắc là không tin, nhưng sau khi nghe xong, cả người đều luống cuống, vội vàng hỏi: “Lão tổ hiện ở nơi nào? Bây giờ nên làm gì?”

Liền liền Bỉ Khắc Lỗ đều có chút hoảng hốt, thầm nghĩ: “Chẳng lẽ hắn thật là lão tổ đạo thứ mười một phân thân? Không đúng hay không a, nhưng nếu là không có kinh lịch trận đại chiến kia, sao có thể giảng như thế kỹ càng, liền liền Phạm Vô cùng Phù Trăn đám người chiến đấu chi tiết đều như vậy rõ ràng, còn có hắn đối với Huyết Thần Kinh lý giải, tựa hồ không kém chúng ta.”

Đối với Phạm Vô cùng Phù Trăn đám người thần thông võ kỹ, Do Khắc là cũng không rõ ràng, nhưng Dương Thanh Huyền nói quá giống như đúc, để hắn không thể không tin.

Mà để hắn triệt để tin tưởng, vẫn là Dương Thanh Huyền lớn thổi đặc biệt thổi Huyết Thánh lão tổ lực lượng, trong đó đối với Huyết Thần Kinh lý giải, ẩn ẩn còn tại bọn hắn phía trên, đây mới là để Do Khắc xác thực tin không thể nghi ngờ mấu chốt.

“Đương nhiên là tranh thủ thời gian cầm chí tôn máu đi cứu người nha!” Dương Thanh Huyền lo lắng nói.

Do Khắc trở lại liền hướng đại điện bên trong chạy đi, cao giọng nói ra: “Ngươi hơi chờ ta.”

Dương Thanh Huyền đợi sau một lúc, thấy Do Khắc cùng hai gã khác Huyết Nô đi ra.

Nguyên lai Do Khắc đi vào cầm chí tôn máu, bị hai vị khác Huyết Nô Hoắc Mỗ cùng Khắc Lạp Khắc ngăn lại, dù sao việc này can hệ trọng đại, Hoắc Mỗ cùng Khắc Lạp Khắc không dám thất lễ, liên tục hỏi thăm về sau, ba người liền cùng nhau ra thấy Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền lại Hồ bóp một trận, để ba người đều xác thực tin không thể nghi ngờ về sau, mới cùng nhau tiến vào đại điện bên trong.

Chỉ thấy điện chính giữa có lấy một tòa cự đại trận pháp, vô số tơ máu như là nước chảy tại không trung giao hội dây dưa, mười phần phức tạp, tại sở hữu tơ máu trung ương, là một phương cao cỡ nửa người thanh đồng đại đỉnh.

Khổng lồ mà uy nghiêm khí tức, từ chiếc đỉnh lớn này bên trong phát ra.

Dương Thanh Huyền gặp một lần chiếc đỉnh lớn này, trong cổ họng phát ra thanh âm cổ quái, chật vật nuốt xuống dưới, toàn thân huyết dịch không ức chế được gia tốc lưu động.

Do Khắc nói: “Hiện tại đình chỉ luyện chế lời nói, chí tôn máu sợ là phải thất bại trong gang tấc, nhưng đã không có cách nào, cứu lão tổ quan trọng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chờ chút, như tiếp tục luyện chế lời nói, đại khái muốn bao lâu thời gian có thể luyện chế ra chí tôn máu?”

Do Khắc nhíu mày nói ra: “Rất khó nói, ngắn thì ba bốn năm, dáng dấp lời nói có lẽ trên trăm năm cũng có khả năng, thậm chí cuối cùng luyện chế thất bại cũng là có khả năng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Được rồi, vậy vẫn là hiện tại tranh thủ thời gian lấy máu đi, lão tổ đã đợi không kịp.”

Hắn nguyên bản nghĩ, nếu là thừa cái ba bốn ngày, còn có thể cắn răng chờ một chút, nhưng thời gian quá lâu, Huyết Thánh lão tổ vừa về đến, chính mình nhất định phải chết.

Do Khắc cùng hai vị khác Huyết Nô, phân biệt đứng tại đại đỉnh bốn phía, riêng phần mình bấm niệm pháp quyết, đánh vào bên trong chiếc đỉnh lớn.

Thân đỉnh phi tốc xoay tròn, bên trong truyền đến nặng nề gào thét, “Bành” một tiếng, đỉnh đóng nháy mắt vén bay ra ngoài, một đạo hồng mang chớp động, kích - bắn ra.

Do Khắc thét to: "Nhanh ngăn lại hắn, đừng để hắn chạy."

Hoắc Mỗ cùng Khắc Lạp Khắc nháy mắt xuất thủ, nhưng Dương Thanh Huyền càng nhanh một bước, thân ảnh lóe lên, liền xuất hiện tại cửa đại điện, sau đó đưa tay chộp một cái, vô biên Huyết Hải lan tràn tới, bên trong huyễn hóa ra mấy trăm con huyết thủ hư ảnh, hướng cái kia đạo huyết quang bao phủ tới.

Huyết quang bên trong truyền đến rít lên một tiếng, quay người liền muốn chạy trở về, nhưng sau lưng Hoắc Mỗ cùng Khắc Lạp Khắc công kích nháy mắt đến, huyết quang nổi giận gầm lên một tiếng, lại quay người lại, hướng Dương Thanh Huyền phóng đi.

Bởi vì một nháy mắt, hắn liền đánh giá ra Dương Thanh Huyền thực lực yếu nhất, muốn từ cái phương hướng này phá vây.

Nhưng bốn phương tám hướng huyết chi đại thủ tại không trung nhất chuyển, liền toàn bộ ngưng tụ, hóa thành một con to lớn vô cùng tay, năm ngón tay hướng phía trước trực tiếp một trảo, liền hồng quang bùng lên, đem cái kia đạo huyết mang bắt vào trong tay.

Đại thủ kịch liệt rung động, giống như là muốn áp chế không nổi. Dương Thanh Huyền hai tay bấm niệm pháp quyết, không ngừng vận chuyển Huyết Thần Kinh bên trên công pháp, huyễn hóa ra mười hai đạo huyết thần thủ ấn.

Bàn tay to kia nháy mắt bay trở về, trực tiếp dung nhập trong cơ thể của hắn.

Do Khắc thất kinh hỏi: "Thế nào?"

Dương Thanh Huyền nói: "Không sao, ta có thể áp chế, các ngươi liền canh giữ ở cái này Âm Ty Huyết Ngục, cái kia đều đừng đi, để tránh bị Phạm Vô phát hiện, ta một người đi cứu lão tổ liền có thể.”

Nói xong, liền hóa thành một đạo hồng quang mà đi.

Do Khắc sửng sốt một chút, luôn cảm thấy nơi nào có chút không đúng, lại lại không nói ra được, đặc biệt là Dương Thanh Huyền cuối cùng thi triển ra cái kia mười hai đạo dấu tay máu, chính là hàng thật giá thật Huyết Thần Kinh thần thông, tuyệt không có giả dối.

Đột nhiên Hoắc Mỗ đột nhiên ôm đầu, liều mạng kêu rên lên, mặt lộ vẻ thống khổ biểu lộ, mặt kia ăn ảnh mạo không ngừng biến hóa, cuối cùng hóa thành một tên sắc mặt dữ tợn nam tử, giận dữ hét: “Chuyện gì xảy ra? Ta chí tôn máu đâu?!”

Thanh âm bên trong tràn ngập cực độ chấn kinh cùng phẫn nộ, cơ hồ đem toàn bộ đại điện đều rung sụp.

Do Khắc cùng Khắc Lạp Khắc kinh hãi, một chút liền cảm ứng ra cỗ khí thế này, dồn dập cong xuống, nói: “Lão tổ.”

Sau đó đem sự tình tiền căn hậu quả nói một lần.

Huyết Thánh lão tổ một trái tim nháy mắt thật lạnh thật lạnh, quát ầm lên: “Truy! Nhanh đuổi theo cho ta! Hai người các ngươi ngu xuẩn vật, ta thật muốn đem các ngươi đánh nguyên thần câu diệt a! Ngu chết rồi.”

Huyết Thánh lão tổ cơ hồ muốn tức ngất đi, đột nhiên bắt lấy hai người hung hăng ngã văng ra ngoài, chính mình hóa thành một đạo hồng quang, liền đuổi sát Dương Thanh Huyền mà đi.

Nguyên lai Huyết Thánh lão tổ thụ Phạm Vô mời, mặc dù ly khai Âm Ty Huyết Ngục, nhưng y nguyên không yên lòng chính mình chí tôn máu, sở dĩ trên người Hoắc Mỗ trực tiếp loại hạ một đạo Huyết Ấn, có thể tùy thời hàng thể trở về. Cái này ngày, hắn cùng Phạm Vô đang trò chuyện, lại không biết vì sao, một mực tâm thần có chút không tập trung, mấy lần suy đoán phía dưới, phát hiện chí tôn máu khả năng bị lớn kiếp, trong kinh hoảng, trực tiếp thi triển hàng thể thuật, cưỡng ép giáng lâm trên người Hoắc Mỗ, hỏi một chút, quả nhiên xảy ra chuyện.

Do Khắc cùng Khắc Lạp Khắc cái này mới phản ứng được, hai người nơm nớp lo sợ, biết xông ra đại họa, vội vàng đuổi theo Huyết Thánh lão tổ mà đi.

Dương Thanh Huyền đi sau một lúc, chưa rời đi Âm Ty Huyết Ngục, đột nhiên Bỉ Khắc Lỗ hoảng sợ hét lớn: “Lão tổ! Là lão tổ khí tức, lão tổ hồi đến rồi!”

Dương Thanh Huyền giật nảy mình, cả kinh nói: “Làm sao nhanh như vậy, ngươi xác định?!”

Chương 2987: Tinh Huyết Phát Tác, Sôi Trào Trạng Thái

Bỉ Khắc Lỗ nói: “Là lão tổ khí tức!” Hắn phi thường sợ hãi, nói: “Làm sao bây giờ?”

“Còn có thể làm sao? Binh đến tướng chắn, nước đến đất chặn, mau nói cho ta biết nhanh nhất rời đi chi pháp!” Dương Thanh Huyền vội vàng nói.

“Không có đường tắt, Âm Ty Huyết Ngục chỉ có một cái cửa ra vào, chính là chúng ta tiến đến địa phương.” Bỉ Khắc Lỗ nói.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, nói: “Đã như vậy, cái kia Huyết Thánh lão tổ là vào bằng cách nào?”

Bỉ Khắc Lỗ sửng sốt một chút, lập tức kêu lên: “Giáng lâm thể! Nhất định là hàng lâm thể! Lão tổ giáng lâm tại một vị nào đó Huyết Nô trên thân.”

Dương Thanh Huyền nói: “Mười vị Huyết Nô hắn có thể tùy ý giáng lâm sao?”

Bỉ Khắc Lỗ nói: “Nếu là tại Âm Ty Huyết Ngục bên trong là có thể, nhưng cách xa nhau quá xa, chỉ có thể thông qua Huyết Ấn giáng lâm.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nhìn như vậy đến, đó nhất định là giáng lâm thể, cái này giáng lâm thể có thể phát huy ra bao lớn uy năng?”

Bỉ Khắc Lỗ sắc mặt trắng bệch nói: “Huyết Nô là mạnh cỡ nào, cũng chỉ có thể phát huy ra mạnh cỡ nào uy năng, nhưng lấy lão tổ đối với Huyết Thần Kinh lý giải, sức chiến đấu chí ít có thể tại Huyết Nô bản thể cơ sở nâng lên thăng tầng một.”

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, loại này siêu cảnh giới chiến đấu, đối với hắn mà nói chỉ là chuyện thường ngày, nói ra: “Chỉ cần không phải Huyết Thánh lão tổ bản thể đích thân tới, liền không có gì đáng sợ.”

Nói xong, tiếp tục hướng cửa vào phương hướng bay đi, toàn vẹn không có bất luận cái gì lo nghĩ.

Bỉ Khắc Lỗ cả kinh nói: “Coi như lão tổ chưa về, mặt khác chín vị Huyết Nô thực lực, cũng không phải ngươi có thể chống lại a, ta ăn ngay nói thật đi, tại trong mười người, lực chiến đấu của ta là yếu nhất.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đã sớm đoán được.”

Vẫn không có tỏ bất kỳ thái độ gì, tiếp tục hướng lối vào bay đi, hắn hiện tại lo lắng nhất không phải Huyết Nô, chín vị bảy sao Thiên Giới Huyết Nô còn lưu không được hắn, hắn hiện tại lo lắng nhất chính là hút vào trong cơ thể viên kia chí tôn máu, tựa hồ tại trong đan điền bắt đầu ẩn ẩn có động tĩnh.

Giọt máu tươi này là Huyết Thánh lão tổ kinh lịch vô số tuế nguyệt, đang thu nạp chính mình bộ tộc toàn bộ huyết dịch xung kích Vạn Cổ Chí Tôn sau khi thất bại, bắt đầu cái thứ hai phương án, muốn trống rỗng luyện chế ra một viên chí tôn tinh huyết tới.

Trên giọt máu tươi này, hắn chẳng biết hao phí bao nhiêu thời gian tinh lực, một khi mất đi, cả người đều sẽ điên rồi.

Sở dĩ hiện tại Huyết Thánh lão tổ giáng lâm thể giống như nổi điên đuổi theo Dương Thanh Huyền, đồng thời đưa tin mặt khác Huyết Nô, cùng đi lối vào vòng vây.

“Bỉ Khắc Lỗ liên hệ đoạn mất!”

Huyết Thánh lão tổ sắc mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Nhất định là Bỉ Khắc Lỗ cái kia xảy ra vấn đề. Hiện tại chính là thu thập cung phụng thời điểm, khẳng định là thu cung phụng thời điểm ra vấn đề, đáng chết a!”

Huyết Thánh lão tổ mặt lộ vẻ vẻ thống khổ, phát cuồng phi độn.

...

“Ngươi thế nào?”

Bỉ Khắc Lỗ cảm ứng được Dương Thanh Huyền trạng thái tựa hồ bắt đầu không đúng, kinh hoảng hỏi. Hắn bị trấn áp tại Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không khí bên trong không gian bên trong, liền liền Huyết Thánh lão tổ cảm ứng đều bị ngăn cách rơi mất.

Dương Thanh Huyền toàn thân đỏ bừng, mà lại bốc lên máu một dạng mồ hôi lạnh, trong thân thể nóng hổi muốn sôi trào, nhưng làn da mặt ngoài lại là cực độ băng lãnh, giống như là bao trùm một tầng sương lạnh.

“Không được, ta không được, cái kia giọt tinh huyết phát tác!”

Hắn bỗng nhiên bay lên một cái ngọn núi, liền ngồi xếp bằng đứng lên, tay bấm quyết ấn, vận chuyển Huyết Thần Kinh, muốn bắt đầu luyện hóa cái kia giọt tinh huyết.

Bỉ Khắc Lỗ hoảng sợ nói: “Không thể ở đây luyện hóa a! Tùy tiện bị một cái Huyết Nô tìm tới, ngươi liền chết chắc. Mà lại cái kia tinh huyết uy năng sợ là đã đạt đến nửa bước chí tôn, lấy ngươi tu vi hiện tại căn bản không có khả năng luyện hóa.”

Dương Thanh Huyền nhàn nhạt nói ra: “Ngậm miệng.”

Liền hai tay kết cái thủ ấn, cùng cái kia quảng trường bên trên Huyết Thánh lão tổ thủ ấn giống nhau như đúc, sau đó nhập định tu luyện.

Vô số huyết chi phù văn từ trong đan điền tuôn ra, rất mau đem hắn hoàn toàn bao lấy, sau đó tản ra, trên đỉnh núi hình thành một cái cường đại huyết chi kết giới.

Cái kia giọt tinh huyết lực lượng quá mức cường đại, Dương Thanh Huyền cả người cũng bắt đầu ở vào mơ mơ màng màng trạng thái, không ngừng liều mạng luyện hóa, đem máu tươi lực lượng hấp thu đến toàn thân, nhưng y nguyên bị chống đỡ thân thể muốn bạo tạc.

“Tìm được!”

Hư không bên trên đột nhiên truyền đến một đạo đại hỉ thanh âm, huyết quang chớp động dưới, liền hóa ra một đạo nam tử thân ảnh, khuôn mặt xấu xí, toàn thân bọc lấy trường bào màu đỏ, kinh nghi bất định nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

“Là Đức Ni!” Bỉ Khắc Lỗ cả kinh kêu lên: “Có người đến, mau tỉnh lại!”

Dương Thanh Huyền ngoảnh mặt làm ngơ, y nguyên bấm niệm pháp quyết ngồi xếp bằng hư không, khắp khuôn mặt là thần sắc thống khổ, băng lãnh mồ hôi và máu không ngừng từ làn da mặt ngoài tuôn ra, đem toàn thân thẩm thấu.

truyencuatuiNet

“Chính là ngươi xâm nhập Âm Ty Huyết Ngục, trộm lấy chí tôn máu?”

Đức Ni hô một lần, thấy Dương Thanh Huyền không đáp, trong lòng giận dữ, nhưng vẫn là nhẫn nại tính tình, lại hô hai lần, thấy vẫn là không đáp, lập tức giận dữ, quát: “Chết đi!”

Thân thể cường tráng uốn lượn phía dưới, hóa thành bóng rắn chi tượng, kích - bắn xuống tới.

“Oanh!”

Huyết xà xông trên kết giới kia, lập tức đem kết giới áp biến hình, sau đó đánh tan vọt vào, trực tiếp thẳng hướng Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền toàn thân run rẩy kịch liệt, trong cơ thể dị thường khó chịu, cảm nhận được nguy hiểm, hai mắt một chút trợn trừng, hét lớn một tiếng, cái gì cũng không để ý, bỗng nhiên bắt lấy chiến kích, liền hướng phía trước bổ tới.

Vô số nóng bỏng sôi trào lực lượng trong thân thể chảy xuôi, Huyết Thân không ngừng bành trướng, chiến kích bên trên cũng bị bọc tầng một tinh huyết, bên trong lại có từng điểm từng điểm kim sắc quang mang.

“Bành!”

Trên bầu trời nhiều một vệt diễm lệ huyết sắc, sau đó cái kia lưỡi kích hung hăng bổ trên người Đức Ni, to lớn chấn động bạo phát đi ra, Đức Ni kêu thảm một tiếng, bị trực tiếp đánh bay ra kết giới, toàn thân tuôn ra mảng lớn huyết quang.

“Chết!”

Dương Thanh Huyền một kích về sau, sơ qua khôi phục một chút thần trí, sắc mặt dữ tợn dẫn theo chiến kích, lần nữa vọt tới, một kích hung hăng đánh xuống!

“Bát Kỳ Huyết Chưởng!”

Đức Ni kinh sợ hét lớn một tiếng, thân rắn uốn éo phía dưới, biến trở về hình người, nhưng đã là toàn thân nhuộm đỏ, trước ngực một cái vết thương không ngừng tuôn ra ra máu.

Sau đó đưa tay giơ lên trời, vô số máu tươi tràn vào đến một chưởng kia bên trong.

Cả người vì vậy mà trở nên tái mét thấp bé, bàn tay lại là bành trướng mấy lần, gào thét đánh ra.

“Ầm ầm!”

Một chưởng một kích, tại không trung kịch liệt va chạm, tản mát ra to lớn lực trùng kích. Đức Ni bị xông lên phía dưới, vết thương tái phát, miệng lớn thổ huyết, Dương Thanh Huyền thì không có cảm giác nào, ngược lại đỉnh lấy cái kia xung kích một bước tiến lên, lại xuất kỳ bất ý lại là một kích bổ ra.

“Không có khả năng!”

Đức Ni hoảng sợ kêu to, cuống quít phía dưới liều mạng phòng thủ.

“Ầm ầm!”

Phòng ngự của hắn ủng hộ một lát, liền bị kích quang bổ ra, sau đó cái kia đáng sợ năng lượng nổ xuống, đem hắn chém thành hai nửa.

“A!.”

Đức Ni kêu thảm không thôi, hai nửa thân thể tại không trung thay đổi, hóa thành huyết đoàn, lại lại muốn lần dung hợp, nhưng Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng đánh tới, trực tiếp đem hai đoàn máu tươi vỗ nát bấy, lúc này mới đem Đức Ni triệt để đánh chết.

Làm xong đây hết thảy về sau, Dương Thanh Huyền thu chiến kích, tiếp tục ngồi xếp bằng xuống, bấm niệm pháp quyết tu luyện, tựa như là cái gì cũng chưa từng xảy ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2988: Liên Sát Hai Người, Hỏi Tại Địch

Bỉ Khắc Lỗ há to mồm, hoàn toàn hóa đá ở, toàn bộ quá trình chiến đấu hắn đều là trợn mắt hốc mồm, căn bản không thể tin được.

Một tên sáu sao Thiên Giới đỉnh phong, vượt qua bảy sao bình chướng, ba kích đánh chết một vị so với hắn còn mạnh hơn bảy sao Thiên Giới sơ giai, quả thực lật đổ hắn tam quan.

Mà lại đánh xong về sau, người này còn không trốn, mà là tiếp tục tọa hạ tu luyện, cùng không có chuyện phát sinh.

Hắn thận trọng nhắc nhở: “Đại nhân, nếu là nếu ngươi không đi...”

“Ngậm miệng.”

Không đợi hắn nói xong, Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng trở về hai chữ.

Bỉ Khắc Lỗ lập tức ngậm miệng, lại không dám nói gì.

Dương Thanh Huyền thân thể còn tại tinh huyết của lực lượng xung kích hạ không ngừng nổ tung, nhưng rất nhanh lại khép lại trở về, hắn có cùng Quỷ Tàng hợp thể kinh nghiệm, đối với Huyết Thân chưởng khống so phổ thông Huyết tu võ giả cường đại quá nhiều.

“Cuối cùng tìm được!”

Cũng không lâu lắm, hư không bên trên lần nữa quang mang lóe lên, tuần tự xuất hiện hai thân ảnh, một cao một thấp, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn, kinh nghi bất định.

Người cao cái mũi ngửi mấy lần, giật mình nói: “Mùi máu tươi? Hắn, hắn giết Huyết Nô?”

Trên thực tế, toàn bộ Âm Ty Huyết Ngục khắp nơi là mùi máu tươi, chỉ bất quá Huyết Nô khí tức kỳ lạ hơn đặc biệt, bọn hắn giữa lẫn nhau có thể ngửi ra.

Người lùn sầm mặt lại, nói: “Hắn vừa mới giết một tên Huyết Nô, mặc dù không biết là ai, nhưng khẳng định ở vào kiệt lực bên trong, hơn nữa nhìn hắn tu vi cũng bất quá sáu sao Thiên Giới đỉnh phong, định không sức tái chiến, chúng ta hiện tại liền xuất thủ, lấy tính mệnh của hắn!”

Người cao nói: “Tốt, giết hắn, lão tổ tất nhiên vui vẻ, liền có những ngày an nhàn của chúng ta qua.”

Người lùn nói: “Ta đi xuống trước xuất thủ thăm dò, ngươi lược trận cho ta.”

Người cao sắc mặt biến hóa, giành nói: “Hắn bất quá sáu sao Thiên Giới đỉnh phong, còn vừa mới giết một tên Huyết Nô, cái kia còn có cái gì lực lượng cùng chúng ta đánh, không cần lược trận? Ngươi là nghĩ độc đoạt công lao a? Sao không ngươi lược trận, ta đi dò xét một chút.”

Người lùn thấy bị hắn khám phá chính mình nội tâm ý nghĩ, giận hừ một tiếng, thân ảnh lóe lên, liền hướng Dương Thanh Huyền kích - bắn đi, bỗng nhiên một chưởng đánh ra, muốn đánh giết Dương Thanh Huyền độc tài công lao.

Người cao giận dữ, quát: “Quả nhiên rắp tâm không tốt!” Lập tức xông lên trước, cũng không công kích Dương Thanh Huyền, mà là một chưởng hướng người lùn vỗ tới.

“Ngươi làm cái gì?!”

Người lùn giận dữ, bỗng nhiên quay lại thân, tránh thoát một chưởng này, sau đó hướng người cao oanh ra một quyền.

Hai người đều xem Dương Thanh Huyền vì trong miệng thịt, sợ bị đối phương đoạt.

Đúng lúc này, một cỗ đáng sợ xé rách lực lượng lăng không mà đến, Dương Thanh Huyền chẳng biết lúc nào, cầm trong tay chiến kích, một chiêu Sát Na Sinh Diệt bổ về phía cách mình gần nhất người lùn, mà lại là toàn lực hành động.

“Không có khả năng!”

Người lùn hoảng sợ quát to một tiếng, Dương Thanh Huyền chiến kích đã đến đầu hắn bên trên, vội vàng muốn né tránh, nhưng vẫn là bị đánh trên vai, trực tiếp đem trọn cánh tay chém rụng.

“A!”

Người lùn bị đau, không chỉ có Dương Thanh Huyền trảm kích bổ đả thương chính mình, người cao một quyền cũng đánh tới, không lưu tình chút nào đánh vào bộ ngực hắn, chấn hắn miệng lớn thổ huyết, cả người bay rơi ra ngoài, mặt mũi tràn đầy vẻ oán độc.

Người cao cười lạnh nói: “Để ngươi cùng ta đoạt công lao!”

Dương Thanh Huyền chiến kích quét ngang, tiếp tục phóng tới người lùn, ngày chém bảy thức thi triển đi ra, không ngừng vỗ tới.

Người cao lạnh lùng đứng ở một bên khoanh tay đứng nhìn, nhưng càng xem nội tâm càng sợ, tiểu tử này nơi nào có kiệt lực dáng vẻ, mỗi một chiêu đều bảo trì tại sáu sao Thiên Giới đỉnh phong, đồng thời giống như là phun trào núi lửa, năng lượng cuồn cuộn không dứt, ở trong cơ thể hắn, chính mình cũng cảm nhận được tim đập nhanh cùng sợ hãi lực lượng.

Người cao nháy mắt liền minh bạch tới, hai mảnh răng không ngừng đánh nhau, run giọng nói: “Ngươi, ngươi nuốt ăn, cái kia, cái kia máu...”

Hắn cuối cùng minh bạch vì sao lão tổ lại đột nhiên giáng lâm, mà lại đưa tin thời điểm như vậy tức đến nổ phổi cùng nổi giận.

Một cỗ to lớn sợ hãi tại người cao trong lòng hiện lên, một khi cái kia tinh huyết xảy ra chuyện, bọn hắn những này Huyết Nô sợ là đều không sống nổi.

Hoảng sợ phía dưới, lại cũng không lo được cùng người lùn tính toán, vội vàng hét lớn một tiếng liền xông tới, “Ngươi nhất định phải chết!”

Dương Thanh Huyền chính đem người lùn đánh cho thoi thóp, cảm ứng được sau lưng nguy hiểm, lập tức xoay người một cái, Đạo Hoán Bộ thi triển đi ra, nháy mắt hiện lên người lùn công kích, sau đó Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu hung hăng bổ vào người cao trên thân.

“A!.”

Người cao kêu thảm một tiếng, nháy mắt bị chém thành hai khúc, tại không trung nổ tung.

Người lùn hoảng sợ muôn dạng, hóa thành độn quang liền muốn chạy trốn, nhưng tương tự một đạo kích quang lao vùn vụt tới, đem hắn tại chỗ đánh chết.

Dương Thanh Huyền liên sát hai người về sau, đánh ra Lục Đạo Huyễn Diễm, đem những tinh huyết kia nấu thành phấn vụn, sau đó tiếp tục ngồi xếp bằng hư không, bấm niệm pháp quyết tu luyện.

Bỉ Khắc Lỗ đã hóa đá hoàn toàn không có năng lực suy tính, chỉ cảm thấy trước mắt hết thảy quá mức hoang đường, căn bản không có khả năng, nhưng lại thật sự rõ ràng phát sinh.

Dương Thanh Huyền trên thân rất nhiều máu ngâm "Cuồn cuộn" toát ra, cả người giống như nham tương, biến thành sôi trào thể lỏng, nhưng tất cả đều là máu tươi.

"Uy Liêm cùng Ba Đặc cũng đều chết!"

Huyết Thánh lão tổ sắc mặt đại biến, cảm ứng được ba tên Huyết Nô biến mất, một trái tim càng là bỗng nhiên chìm vào đáy cốc.

Hắn không nhìn thấy tình huống chiến đấu, nhưng nếu là đối phương có thể tuỳ tiện đánh giết ba tên Huyết Nô, thực lực mạnh, sợ không phải hiện tại giáng lâm thể có thể đối phó.

Vạn phần lo lắng phía dưới, rất nhanh liền nhìn thấy phía trước mảng lớn huyết quang trùng thiên, một cỗ lực lượng quen thuộc khuếch tán ra tới.

Hắn nháy mắt biết đối phương đã nuốt ăn tinh huyết, tức giận đến cơ hồ muốn điên rồi, "Oa" phun ra một ngụm máu đến, tâm thần đan xen, quát ầm lên: "Vô luận là ai, ta nhất định muốn giết ngươi!"

Huyết Nô thân thể không ngừng vỡ ra, tựa hồ không thể thừa nhận Huyết Thánh lão tổ lửa giận, thoáng qua liền vọt tới Dương Thanh Huyền trước mặt.

Chờ thấy rõ Dương Thanh Huyền khuôn mặt về sau, Huyết Thánh lão tổ ngược lại bình tĩnh lại, cắn răng nói: "Ngươi là ai?!"

Dương Thanh Huyền chậm rãi mở mắt ra, mặc dù trên thân tình huống mười phần đáng sợ, nhưng trong hai mắt lại là một mảnh thanh minh, đột nhiên mở miệng hỏi cái vấn đề.

Để Huyết Thánh lão tổ ngây ngẩn cả người, bởi vì Dương Thanh Huyền hỏi vấn đề, lại là Huyết Thần Kinh bên trong chỗ khó, hơn nữa còn đã vượt ra Huyết Thần Kinh phạm trù, cực kì huyền diệu.

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng hợp thể về sau, hai người học hỏi lẫn nhau lẫn nhau Huyết tu công pháp, «Huyết Thần Kinh» cùng «Huyết Hải Phù Đồ Kinh» đều là từ cùng một tích đại đạo máu bên trong tìm hiểu ra tới, vốn là xuất từ đồng nguyên, mặc dù trên biểu tượng có rất nhiều khác biệt, nhưng bản chất cũng không có thay đổi.

Huyết Thánh lão tổ năm đó chính là Bất Tử tộc đệ nhất thiên tài, lại trải qua nhiều năm như vậy tu luyện, đối với Huyết Thần Kinh lĩnh ngộ nơi đây vũ trụ lại không người có thể so sánh.

Nghe Dương Thanh Huyền hỏi một chút, lập tức đối với Dương Thanh Huyền Huyết tu lĩnh ngộ có nhất định hiểu rõ, giật mình hỏi ngược lại: “Ngươi là Bất Tử tộc người?”

Dương Thanh Huyền không đáp, chỉ là đem nghi hoặc hỏi nữa một lần.

Huyết Thánh lão tổ tức giận nói: “Hôm nay chẳng cần biết ngươi là ai, đều phải bị bản tọa luyện hóa, hoàn nguyên ra ta chí tôn máu đến!”

Bỗng nhiên vung tay lên, một cỗ khó mà địch nổi lực lượng tràn trề oanh kích ra, chính là Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng, chụp về phía Dương Thanh Huyền!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 2989: Chính Là Gia Gia Ngươi Ta, Chạy Ra Huyết Ngục

Dương Thanh Huyền sắc mặt biến hóa, cái này tên Huyết Nô thực lực vốn là tại bảy sao Thiên Giới hậu kỳ, lại thêm là Huyết Thánh lão tổ giáng lâm thể, một chưởng xuống tới, uy năng thế không thể đỡ, hắn lập tức chiến kích vung lên, triển khai huyết sắc áp chế, đồng dạng hóa thành huyết quang liền xông ra ngoài.

“Oanh!”

Cái kia kinh thiên động địa một chưởng, lập tức thất bại.

“Quả nhiên là Huyết tu! Tốt, tốt, thế mà có Huyết tu dám xông vào nhập Âm Ty Huyết Ngục trộm lấy bản tọa chí tôn máu, coi như đưa ngươi hôi phi yên diệt cũng khó tiêu mối hận trong lòng ta!”

Huyết Thánh lão tổ lại là một chưởng cuồng đập tới tới.

Dương Thanh Huyền tại không trung lại lóe lên, vội vàng tránh né, đồng thời hướng nơi xa bỏ chạy.

Mặc dù tinh huyết trong cơ thể năng lượng vẫn là chống đỡ thân thể khó chịu, nhưng giết ba tên Huyết Nô về sau, ý thức thanh tỉnh không ít, hiện tại lại nhận Huyết Thánh lão tổ áp chế, lại tỉnh táo thêm một chút, ở đằng kia cường đại công kích đến liều mạng né tránh.

“Ha ha, trốn? Nuốt ta chí tôn máu, phiến thiên địa này ở giữa nhưng còn có ngươi nơi sống yên ổn?”

Huyết Thánh lão tổ không ngừng huy chưởng đánh tung xuống tới, đem thiên địa đánh bốn phía vỡ vụn.

“Phanh phanh phanh!”

Nhìn thấy Dương Thanh Huyền chỉ có sáu sao Thiên Giới đỉnh phong tu vi về sau, càng là giận không kềm được, suy đoán khẳng định là chí tôn máu lực lượng, mới khiến cho hắn có đánh giết ba tên Huyết Nô thực lực, nghĩ đến nơi này, càng là đau thấu tim gan, không kịp chờ đợi muốn giết Dương Thanh Huyền, mau đem chí tôn huyết luyện hóa về tới.

Dương Thanh Huyền liều mạng phi nước đại, đem năng lượng trong cơ thể toàn bộ kích phát ra đến, thân ảnh lóe lên, liền biến mất ở chân trời.

Huyết Thánh lão tổ lệ quát một tiếng, bỗng nhiên đuổi tới.

Sau đó không lâu, Do Khắc cùng Khắc Lạp Khắc mới đuổi tới, chỉ thấy được hai người đuôi ánh sáng, vội vàng lại đuổi tới.

Dương Thanh Huyền thân pháp tốc độ cực nhanh, cực hạn chui hơn nửa canh giờ, mới khiến cho Huyết Thánh lão tổ dựa vào gần một nửa, lại qua hơn nửa canh giờ, Huyết Thánh lão tổ mới đuổi kịp, quát chói tai một chút, mười ngón bỗng nhiên vồ tới, giữa thiên địa lập tức xuất hiện vô số máu chi trường mâu, từ bốn phương tám hướng cùng vô tận hư không bên trong kích - bắn ra.

"Sưu sưu sưu!

Đầy trời đều là huyết mâu hư ảnh, Dương Thanh Huyền bị ép ngăn cản, đem ngày chém bảy thức thi triển đi ra, múa ra một mảnh kích ánh sáng, đem sở hữu công kích toàn bộ ngăn trở.

Loại này phạm vi lớn không khác biệt công kích, nhược điểm chính là uy lực không đủ.

Huyết Thánh lão tổ giận dữ, song chưởng trước người hợp lại, một cỗ kỳ dị lực lượng khuếch tán ra, toàn bộ hư không bên trong xuất hiện vô số tơ máu giống như huyền mang, lít nha lít nhít, nháy mắt giảo sát mà ra.

Dương Thanh Huyền phát giác được không hiểu nguy hiểm, chiến kích trước người quét ngang, đưa tay bấm niệm pháp quyết, tế ra Âm Dương Kính, hướng hư không vừa chiếu.

Lập tức Thái Cực Đồ xoay tròn mà ra, âm dương nhị khí quấn ở bên người lưu chuyển.

“Xuy xuy xuy!”

Những tia máu kia không ngừng bắn vào Âm Dương Kính phạm vi bên trong, tất cả đều bị cản lại.

Huyết Thánh lão tổ sắc mặt đột biến, nghiêm nghị nói: “Âm Dương Kính? Ngươi cùng Diệu Thượng là quan hệ như thế nào!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi không cần thiết biết!”

Huyết Thánh lão tổ cười như điên nói: “Ha ha, tốt, tốt ngươi tên tiểu tử thối này, chờ ta giết ngươi, luyện hồi ta chí tôn máu, ta lại đi tìm Diệu Thượng tính bút trướng này!”

Cười giận dữ phía dưới, bỗng nhiên giương một tay lên, hư không bên trong sở hữu tơ máu lóe lên, ngưng tụ thành một đạo cự đại tám lăng hình huyết quang, bỗng nhiên đánh rơi xuống tới.

Chiêu này mới ra, bốn phương tám hướng huyết khí đều giống như bị hút đi vào, liền liền Dương Thanh Huyền đều cảm thấy mình trong cơ thể máu tươi phun trào, muốn bị rút đi giống như.

Dương Thanh Huyền vội vàng chiến kích giương lên, trên thân ba đại thần thể toàn bộ triển khai, tách ra ba loại quang huy thần thể quang huy, xen lẫn mà ra, phóng xạ một khoảng trời.

Sau đó Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không làm cái phòng ngự tư thế, Âm Dương Kính cũng bay thấp xuống tới, nắm trong tay, hướng cái kia tám lăng hình huyết quang chiếu đi.

“Ầm ầm!”

Tám lăng hình huyết quang hung hăng đánh vào kính trên ánh sáng, đem Âm Dương Kính công kích toàn bộ áp vỡ nát, sau đó hung hăng đánh vào chiến kích phía trước.

Vô số huyết châu tử từ cái kia Bát Lăng Huyết Quang bên trong nổ bắn ra đến, dồn dập bắn ra trên người Dương Thanh Huyền, “Lốp bốp” nổ tung, mặc dù đau đớn không thôi, nhưng cũng không nguy hiểm đến tính mạng.

“Ba đại thần thể?!”

Huyết Thánh lão tổ sắc mặt đại biến, cả giận nói: “Ngươi là Dương Thanh Huyền?!”

Hắn nguyên bản không nhận ra Dương Thanh Huyền, lần này đi cùng Phạm Vô gặp mặt, hai người trao đổi một vài thứ, trong đó liền bao quát Dương Thanh Huyền ở bên trong, hiểu rõ một chút Dương Thanh Huyền tình huống.

“Chính là gia gia ngươi ta!”

Dương Thanh Huyền nhe răng cười một tiếng, trên thân hồng mang càng ngày càng thịnh, áp qua mặt khác hai đạo thần thể, hình thành cường đại huyết chi kết giới tản ra, đem Huyết Thánh lão tổ một kích chặn hơn phân nửa, lại không có nguy hiểm.

Huyết Thánh lão tổ sắc mặt dị thường khó coi, nhớ tới Phạm Vô nói đến Dương Thanh Huyền đủ loại, bắt đầu còn không quá tin, bây giờ lại phát hiện so Phạm Vô lời nói còn còn đáng sợ hơn, cái này Huyết Nô chi thân mạnh hơn Dương Thanh Huyền một sao, vẫn là bị chính mình chưởng khống, thế mà còn không làm gì được đối phương.

Trong cơn giận dữ, càng là không ngừng thi triển bí pháp, đem giữa thiên địa huyết chi lực đều rót vào Bát Lăng Huyết Quang bên trong, hung hăng trấn áp xuống dưới, “Chết, chết a!”

Dương Thanh Huyền bị áp không ngừng lùi lại, hai cỗ lực lượng ở giữa, các loại huyết phù chấn động khuếch tán, linh áp không ngừng huyễn hóa, toàn bộ Âm Ty Huyết Ngục đều sa vào đến kỳ diệu trong chấn động, bốn phương tám hướng huyết khí đều bị Huyết Thánh lão tổ một chiêu kia rút lấy tới.

“Ngươi đánh không chết ta, trong cơ thể ta có ngươi chí tôn máu, tại một đoạn thời gian rất dài bên trong, lực lượng đều chỉ sẽ tăng trưởng, mà sẽ không suy yếu.”

Dương Thanh Huyền lộ ra nhe răng cười biểu lộ, tức giận đến Huyết Thánh lão tổ "Oa oa

" Kêu to, không ngừng đau lòng thổ huyết, lực lượng phi tốc hạ xuống tới.

“Cái này chí tôn máu còn thực là không tồi, đem ta tinh huyết trong cơ thể năng lượng đề thăng mấy cấp bậc, toàn bộ hấp thu tiêu hóa, sẽ không liền trực tiếp bước vào Vạn Cổ Chí Tôn đi? Có nhanh như vậy sao? Ta còn chưa làm tốt bước vào Chí Tôn cảnh chuẩn bị tâm lý đâu, hắc hắc.”

Dương Thanh Huyền tiếp tục giọng mỉa mai nói.

Huyết Thánh lão tổ biết rõ Dương Thanh Huyền là phép khích tướng, lại y nguyên đau đến không muốn sống, cơ hồ muốn khóc, “Ô ô” rống to, khí thế vừa rơi xuống lại rơi.

Dương Thanh Huyền nhìn đúng thời cơ, bỗng nhiên chiến kích vung lên, hung hăng bổ vào cái kia Bát Lăng Huyết Quang bên trên, đem oanh vỡ nát.

Sau đó thân ảnh nhoáng một cái, lần nữa hướng nơi xa độn đi.

Hắn cũng không ham chiến, bởi vì lại thấy được mấy đạo Huyết Nô độn quang lao vùn vụt tới, hắn rất minh bạch mình bây giờ ưu thế, chính là dựa vào chí tôn máu cái kia liên tục không ngừng lực lượng, cùng Huyết Thánh lão tổ triền đấu, đánh một trận chạy một trận, sinh sinh mài chết bọn hắn.

Huyết Thánh lão tổ mấy người cũng rõ ràng Dương Thanh Huyền chiến pháp, muốn vây quét, nhưng Dương Thanh Huyền chỉ là thẳng tắp chạy trốn, để bọn hắn không có biện pháp, chỉ có thể liều lĩnh liều mạng truy.

Sau đó không lâu, liền trực tiếp xuất Âm Ty Huyết Ngục, Dương Thanh Huyền ngửa mặt lên trời cười một tiếng dài, biểu đạt nội tâm hào khí cùng chí khí, hắn biết xuất Âm Ty Huyết Ngục về sau, Huyết Thánh lão tổ mấy người càng thêm không làm gì được hắn.

“Coi như chạy trốn tới chân trời góc biển, vũ trụ cuối cùng, ta cũng nhất định muốn giết ngươi!”

Huyết Thánh lão tổ cùng mấy tên Huyết Nô, dồn dập từ Âm Ty Huyết Ngục vọt ra, truy hướng Dương Thanh Huyền.

“Chân trời góc biển, tận cùng vũ trụ, cỡ nào lãng mạn mỹ diệu địa phương a, ta mới không cùng ngươi đi đâu.”

Dương Thanh Huyền khẽ cười một tiếng, huyết quang chớp động dưới, liền hướng nơi sâu xa trong vũ trụ kích - bắn đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2990: Chiến Đấu Bôn Ba, Cực Hạn Giết Ngược Lại

“Dương Thanh Huyền! Dương Thanh Huyền! Ta nhất định muốn giết ngươi a!”

Tại vũ trụ bên trong nơi nào đó, một phiến Hỗn Độn Linh Khí cuồn cuộn tuyệt hảo bảo địa bên trong, một đạo tê tâm liệt phế gào thét phóng lên tận trời, tràn ngập cực độ phẫn nộ cùng tâm tình tuyệt vọng, giống như là trước khi chết bi thảm kêu rên.

Một tên toàn thân huyết sắc nam tử, ngồi xếp bằng trên hư không, bi phẫn rống to về sau, hai mắt bên trong chảy ra huyết lệ đến, trong cổ họng phát ra “Ô ô” thanh âm.

Tại cách đó không xa, Phù Trăn mắt lộ vẻ kinh ngạc, cẩn thận hỏi: “Lão tổ, làm sao vậy, trong nhà sự tình cùng Dương Thanh Huyền có quan hệ?”

Cái kia huyết sắc nam tử chính là Huyết Thánh lão tổ, đau thương nói ra: “Ta khổ tâm luyện chế chí tôn máu, bị Dương Thanh Huyền cướp đi.”

Phù Trăn sững sờ, kinh ngạc nói: “Trùng hợp như vậy? Có thể hay không tính sai rồi?”

Huyết Thánh lão tổ khí tức sa sút, cả người giống như là uể oải, lắc đầu nói: “Sẽ không sai, chính là Dương Thanh Huyền.”

Phù Trăn nói: “Vậy làm sao bây giờ? Có muốn hay không ta phái người giúp ngươi?”

Huyết Thánh lão tổ nói: “Ta giáng lâm thể bây giờ còn đang truy tung hắn, nhưng có chí tôn máu ở trong cơ thể hắn liên tục không ngừng cung cấp năng lượng, sợ là rất khó đuổi kịp, dù là thật đuổi kịp, cũng là chí tôn máu tiêu hao hầu như không còn thời điểm.”

Nói đến đây, hắn thống khổ kêu rên không thôi, lã chã rơi lệ.

Phù Trăn nói: “Cái kia Dương Thanh Huyền có thể cũng quá đáng rồi, ta lập tức phái người đi vòng vây hắn, cho dù chí tôn máu bị tiêu hóa, cũng muốn đem cái kia Dương Thanh Huyền chém giết, lấy tiêu lão tổ mối hận trong lòng.”

Nói xong, liền hóa thành một đạo huyết quang, chớp động phía dưới liền biến mất tại nguyên địa.

Phù Trăn ngẩng đầu lên, nhìn xem Huyết Thánh lão tổ rời đi phương hướng, cau mày nói: “Dương Thanh Huyền đắc tội Huyết Thánh tự nhiên là chuyện tốt, nhưng chí tôn kia máu thế mà bị Dương Thanh Huyền phải đi, cái này có thể thật lớn không ổn.”

Hắn sắc mặt trầm ngưng, chẳng biết suy nghĩ cái gì.

...

Một tòa tinh cầu hoang vu bên trên, bộc phát ra kinh thiên động địa đánh nhau, vô số huyết quang ở trên không lan tràn, rất nhanh bao phủ nửa cái hành tinh.

t

r u y e n c u a t u i . v❊n Chính là Dương Thanh Huyền cùng Huyết Thánh lão tổ tại giao đấu.

Bọn hắn cứ như vậy đánh một chút ngừng ngừng chạy trốn, đã qua ba ngày thời gian.

Mặt khác mấy vị Huyết Nô cũng đuổi theo, thỉnh thoảng giao thế lấy cùng Dương Thanh Huyền đánh.

Những này Huyết Nô thể năng đã sớm bị tiêu hao hết bảy tám phần, chỉ có Huyết Thánh lão tổ cùng Do Khắc còn có thể miễn cưỡng đuổi kịp Dương Thanh Huyền, nhưng cơ hồ chỉ có bị đánh phân, có hai tên Huyết Nô tại Dương Thanh Huyền Đạo Hoán Bộ kỹ năng làm lạnh về sau, trực tiếp thi triển đi ra bị thuấn sát.

“Oanh!”

Dương Thanh Huyền không ngừng thi triển ngày chém bảy thức, đem cái này tinh cầu hoang vu đánh được thủng trăm ngàn lỗ, Huyết Thánh lão tổ cùng Do Khắc cơ hồ chỉ còn lại phòng thủ phân, nhưng cũng y nguyên cắn răng quấn lấy Dương Thanh Huyền.

Còn lại Huyết Nô cũng ở hậu phương liều mạng đuổi theo, bởi vì vì tất cả Huyết Nô đều biết, một khi chí tôn máu thật mất đi, bọn hắn tất cả mọi người sẽ mất mạng.

“Hừ, đuổi ta ba ngày ba đêm, còn cho rằng ta thật sợ các ngươi, đã các ngươi như vậy không thức thời, vậy liền đi chết đi!”

Dương Thanh Huyền đánh ba ngày ba đêm, y nguyên trạng thái sung mãn, trong cơ thể tinh huyết năng lượng không ngừng tuôn ra, giờ phút này thấy đối phương thức suy, chính là phản kích cơ hội tốt, một chiêu Sát Na Sinh Diệt lập tức bổ đi lên.

Huyết Thánh lão tổ cùng Do Khắc bị đánh không tỳ khí, chỉ có thể không ngừng thấp giọng gào thét, miễn cưỡng ứng phó.

Huyết Thánh lão tổ đợi quát: “Dương Thanh Huyền, ngươi tuổi quá trẻ, còn có lớn tiền đồ tốt, tại sao muốn đem ta đắc tội chết, cho mình cây cái tiếp theo đại địch! Ta nhìn ngươi cũng là thông minh người, không bằng chúng ta ngồi xuống hảo hảo nói chuyện.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Đàm? Giữa chúng ta đều đã dạng này, còn có thể đàm sao?”

Huyết Thánh lão tổ nói: “Đương nhiên là có thể, trong thiên hạ này liền không có không thể đàm sự tình, ngươi chỉ cần đem trong cơ thể chí tôn máu về trả lại cho ta, hôm nay sự tình liền xóa bỏ, những đã kia bị ngươi hấp thu luyện hóa, coi như là đưa cho ngươi lễ gặp mặt.”

Dương Thanh Huyền lớn nháy mắt, khó mà tin tưởng nói ra: “Thật có chuyện tốt như vậy, ngươi không lừa ta?”

Huyết Thánh lão tổ nói: “Đương nhiên không lừa gạt!”

Dương Thanh Huyền cười, nói ra: “Nếu là ta không có đoán sai, lão tổ chân thân đang trên đường chạy tới đi, xem ra ta phải nắm chắc đưa các ngươi lên đường, nếu không liền chết thật lặng lẽ.”

Nói xong, lại là một kích bổ đi lên.

Huyết Thánh lão tổ kinh sợ quát: “Không cần không biết điều!”

Vội vàng hướng sau lưng thối lui, đồng thời chắp tay trước ngực, hóa ra Bát Lăng Huyết Quang bổ tới.

“Ầm ầm!”

Bát Lăng Huyết Quang bị Dương Thanh Huyền một kích chém vỡ nát, sau đó lại là một kích đánh xuống.

Dương Thanh Huyền toàn thân đều tách ra ánh sáng màu đỏ ngòm, uy phong lẫm liệt, như máu chi sát thần, lực lượng vô cùng vô tận, nhấc lên chiến kích lại là hung hăng đánh xuống.

Hắn hiện tại không cần bất kỳ hoa tiếu gì chiêu pháp, chỉ cần đem lực lượng không ngừng phát huy ra liền tốt, mà lại dạng này đối với hấp thu chí tôn máu lực lượng cực kì có lợi.

Mấy ngày nay chiến đấu bôn ba, để hắn đã cảm ứng được bảy sao Thiên Giới bình chướng, chỉ cần mình hiện khi tiến vào bế quan, liền dùng cái này chí tôn máu năng lượng liên tục không ngừng xung kích, liền có thể trực tiếp xông qua.

“Ầm ầm!”

Huyết Thánh lão tổ lại là ngạnh kháng một kích, bị đánh bay ra ngoài, hung hăng quẳng xuống đất.

Do Khắc hoảng hốt, vội vàng xông về phía trước, muốn cùng Dương Thanh Huyền liều mạng.

“Đã như vậy trung tâm, cái kia liền thành toàn ngươi trung nghĩa đi.”

Dương Thanh Huyền một chiêu ngục đấu đâm tới, vô số năng lượng hội tụ tại một chút, đánh tan Do Khắc toàn bộ công kích, trực tiếp chém vào trong cơ thể hắn.

Thời gian giống như là trở nên bất động, Do Khắc cúi đầu xuống, nhìn xem thân thể của mình, khổ sở nói: “Không có quan hệ gì với trung tâm, ta chỉ là không muốn chết a.”

Chiến kích rất nhỏ lắc động một cái, “Bành” một tiếng, năng lượng to lớn tại trong cơ thể bạo phát đi ra, đem Do Khắc nổ tung thành vô số huyết châu, hóa thành từng mai từng mai máu tinh rơi vào tinh cầu mặt ngoài.

“Ai, cái kia đây là vận mệnh, ta cũng không có biện pháp a.”

Dương Thanh Huyền thương tiếc hít một tiếng, dẫn theo chiến kích hướng Huyết Thánh lão tổ đi đến.

“Tiểu tử! Có loại đừng đi a, bản tọa chân thân lập tức tới ngay, nhất định sẽ đưa ngươi nghiền ép thịt nát xương tan!”

Huyết Thánh lão tổ liều mạng gầm thét, nội tâm vô cùng bi phẫn, không chỉ có bị đoạt chí tôn máu đau nhức, còn có bị một vị sáu sao Thiên Giới hậu bối ra sức đánh khuất nhục, đan vào một chỗ, sống không bằng chết.

“Tốt, biết, đi chết đi.”

Dương Thanh Huyền đạm mạc nói, chiến kích trực tiếp vung vẩy bổ tới.

Huyết Thánh lão tổ thẳng tắp đứng tại cái kia, không trốn không né, mặc cho Dương Thanh Huyền chém giết, cái kia vô tận sát khí cơ hồ ngưng tụ thành thực chất, hung hăng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

“Bành!”

Huyết Thánh lão tổ thân thể bị kích quang trảm nhập, ngũ hành quang huy thế như chẻ tre cắt xuống dưới, đem hắn chém thành hai khúc, đồng dạng nổ tung thành vô số máu tinh rơi trên mặt đất.

“Cái này lão tổ chân thân sợ là sau đó không lâu thật muốn tới, vẫn là rời đi trước lại nói.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm xuống, liền hóa thành độn quang muốn đi.

Đột nhiên khóe mắt liếc qua thoáng nhìn, lập tức mí mắt nhảy lên kịch liệt một chút, trông thấy cách đó không xa đứng một tên nam tử áo trắng, nghẹn ngào kêu lên: “Huyền Thiên Cơ?!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2991: Huyền Thiên Cơ Thân Phận

Huyền Thiên Cơ lắc đầu thở dài: “Ngươi đã từ sâu kiến trưởng thành đến sáu sao Thiên Giới đỉnh phong, lúc nào mới có thể thay đổi rơi nhất kinh nhất sạ mao bệnh, dạng này lộ ra ngươi rất không thành thục, hiểu chưa?”

Dương Thanh Huyền mặt đen lên, hỏi: “Ngươi một mực đang bên cạnh quan sát?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Nhìn ra ngoài một hồi, không có gì đẹp mắt.”

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Ngươi cũng không xuất thủ giúp ta?”

Huyền Thiên Cơ mặt mũi tràn đầy vẻ kinh ngạc, nói: “Ngươi chính mình rõ ràng có thể ứng đối sự tình, tại sao muốn người khác giúp? Ngươi so ta tưởng tượng còn muốn không đủ thành thục a.”

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, khoát tay nói: “Được rồi được rồi, ta nói không lại ngươi, ngươi chạy tới đây làm gì?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Cái vũ trụ này quá nguy hiểm, ta muốn về luân hồi thiên cung đi.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, các loại nghi hoặc phun lên trong tim, hỏi vội: “Thân phận chân thật của ngươi đến cùng là ai? Lại tại sao lại bị Phạm Vô đoạt xá, lại như thế nào hồi tại thương khung tinh vực?”

Huyền Thiên Cơ thở dài: “Việc này nói rất dài dòng, nói đơn giản một chút, ta chính là cái số khổ hài tử.”

Dương Thanh Huyền mặt đen lại nói: “Nói chuyện bình thường điểm.”

Huyền Thiên Cơ nhìn qua vô tận vũ trụ thương khung, tinh thần một chút có chút phiêu miểu, chậm rãi nói ra: “Nói như thế nào đây, ta vốn chỉ là luân hồi thiên cung một vị học bá, mộng tưởng cũng chỉ là học tập cho giỏi, qua một loại yên lặng sinh hoạt. Nhưng không nghĩ tới, liền chỉ là bởi vì ta phẩm học kiêm ưu, liền bị đời trước cung chủ chỉ định vì người nối nghiệp, mặc dù đây cũng không phải là ta mong muốn, nhưng kỳ thật cũng không có gì, dù sao có cung chủ tại, ta cũng không cần làm chuyện gì. Nhưng sau đó, hố to sự tình xuất hiện, đời trước cung chủ ngại chính mình mạng dài, tiến vào thiên đạo bên trong, muốn cải biến thiên đạo quỹ tích, sau đó liền bị thiên đạo trấn áp, sau đó người liền không có, sau đó ta liền thành cung chủ.” Trên mặt hắn lộ ra giận dữ thần sắc.

Dương Thanh Huyền cả kinh há to mồm, kinh ngạc nói: “Luân hồi thiên cung là địa phương nào? Là thượng giới thế lực sao?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Nghiêm chỉnh mà nói xem như mới sinh thay mặt đại vũ trụ bên trong thế lực, nhưng cũng không có tại mới sinh thay mặt đại vũ trụ bên trong, mà là tại đất luân hồi, chủ yếu chức trách chính là chưởng quản cùng tuần tra luân hồi một chuyện.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy ngươi trở thành cung chủ về sau đâu?”

Huyền Thiên Cơ thở dài: “Trở thành cung chủ về sau, thời gian trôi qua rất nhàm chán, ta đột nhiên nhớ tới đời trước cung chủ chết, cảm thấy có chút kỳ quặc, còn có một tia khiêu chiến.”

“Khiêu chiến?” Dương Thanh Huyền sắc mặt biến hóa, tựa hồ đoán được cái gì.

Huyền Thiên Cơ nói: “Thế là ta cũng tiến vào thiên đạo bên trong, muốn thử nghiệm di động thiên đạo quy tắc, dòm ngó thiên đạo chi bí, sau đó ta liền bị thiên đạo trấn áp, bất quá may mắn ta rút ra đời trước cung chủ giáo huấn, đã sớm chuẩn bị, tại bị trấn áp sát na, được một vị hảo hữu tương trợ, trốn ra một đạo phân thân, tiến nhập trong luân hồi. Nhưng vị hảo hữu kia cũng bởi vì trợ ta mà dẫn thiên đạo nhập thể, trực tiếp dẫn đến chân thân sụp đổ, cuối cùng vô pháp chữa trị, không thể không tiến vào luân hồi ao, chuyển thế trùng tu. Trở lại luân hồi thiên cung về sau, ta mới hiểu đây hết thảy, nhưng vị hảo hữu kia đã tiến vào luân hồi, ta nguyên vốn còn muốn cùng hắn cùng một chỗ lại tiến thiên đạo, đem ta chân thân lấy ra đâu, lần này không có trông cậy vào, nghĩ nghĩ, thế là ta cũng lại vào luân hồi, hi vọng có thể tìm tới mới cơ duyên, ai ngờ xui xẻo như vậy, không có chuyển mấy lần, liền đụng phải Phạm Vô, sau đó đạo thứ hai chân thân bị đoạt xá, lại trốn ra một đạo phân thân tiến vào luân hồi, nghiêm chỉnh mà nói, ta hiện tại là bản thể đạo thứ ba phân thân.”

Dương Thanh Huyền nghe được trợn mắt hốc mồm, chỉ cảm thấy thật bất khả tư nghị, nghe tựa như là biên cố sự, sửng sốt nửa ngày, kinh ngạc nói: “Vậy ngươi bây giờ, chuẩn bị đi làm gì?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ta dự định hồi luân hồi thiên cung, ngươi có chưa từng nghe qua một câu, thiên đạo có luân hồi, ta một mực đang thôi diễn, hi vọng có thể sớm ngày thu hồi chân thân, mấy ngày trước đây xem bói một quẻ, trong mơ hồ, tựa hồ có một chút manh mối.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi trước thu hồi Phạm Vô cái kia chân thân, lại về đi lấy thiên đạo bên trong chân thân, không phải càng hợp lý sao?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ta nguyên vốn cũng là nghĩ như vậy, nhưng nhân duyên không do người, một khi bỏ lỡ lần này cơ duyên, lại chờ thiên đạo luân hồi xuất hiện cơ hội, liền chẳng biết là năm nào tháng nào.”

Dương Thanh Huyền trầm mặc nửa ngày, không biết nói cái gì, hỏi: “Ngươi bây giờ liền đi?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ta một lực lượng cá nhân không thể thoát khỏi luân hồi lực hút, mà luân hồi thiên cung ở vào đất luân hồi một chỗ kỳ diệu địa phương, cần phải có lực lượng cường đại mới có thể đến, mất đi thứ hai sau lưng, ta liền đã không có trở về năng lực, trên thực tế, ta một mực đang tìm kiếm trở về biện pháp, cho đến nhân quả luân chuyển đại trận xuất hiện, để ta thấy được một tia hi vọng. Chỉ là lực lượng của ngươi một mực quá yếu, còn chưa đủ trợ ta xông phá luân hồi lực hút, nhưng bây giờ ngươi cùng Quỷ Tàng hợp thể, nắm giữ đáng giá để ta thử một lần dục vọng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thì ra là thế, cùng Quỷ Tàng hợp thể đích thật là cái phương pháp có thể thực hành được, đã minh bạch ngươi tình huống, ta tự nhiên là sẽ giúp ngươi, chỉ hi vọng ngươi nếu là có thể thu hồi chân thân, còn đừng quên trợ ta đối phó Phạm Vô.”

Huyền Thiên Cơ ánh mắt chớp động, cười nói: “Kia là tự nhiên, ta thứ hai thân còn bị Phạm Vô chiếm cứ lấy đâu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia việc này không nên chậm trễ, chúng ta về trước Hỗn Độn đại lục, Huyết Thánh lão tổ sợ là chẳng mấy chốc sẽ đuổi tới.”

Hai người lúc này hóa thành độn quang, lóe lên biến mất tại tận cùng vũ trụ.

Sau đó không lâu, một đạo cự đại hồng mang kích - bắn mà đến, “Ầm ầm” một tiếng rơi xuống trên tinh cầu, đem nguyên bản liền vỡ vụn tinh cầu, trực tiếp chấn vào đến gia tốc bại vong, vô số đáng sợ năng lượng từ tinh hạch bên trong bị vỡ vụn ra.

“Đáng chết Dương Thanh Huyền! Không giết ngươi ta thề không làm người!”

Huyết Thánh lão tổ chân thân phẫn nộ gầm thét, sau đó nhận ra phương hướng, liền hướng Hỗn Độn đại lục kích - bắn đi.

...

Dương Thanh Huyền cùng Huyền Thiên Cơ bay mấy ngày, vẫn chưa trực tiếp tiến vào Tịch Diệt Thời Không Hải, mà là tại bắc bộ vũ trụ một chỗ phồn hoa tinh cầu dừng lại.

Bởi vì Dương Thanh Huyền trong cơ thể chí tôn máu tiếp tục bộc phát năng lượng, sa vào đến khó mà khống chế trình độ, bất đắc dĩ chỉ có thể dừng lại tu luyện.

Huyền Thiên Cơ thay hắn đem chí tôn máu phong ấn hơn phân nửa, để năng lượng khuếch tán tốc độ thấp xuống hai phần ba, cái này mới miễn cưỡng có thể thừa nhận được.

Dù vậy, Dương Thanh Huyền cơ hồ toàn bộ lực lượng cũng nhất định phải dùng để tiêu hóa cùng áp chế chí tôn máu, khiến tu vi đột nhiên tăng mạnh.

Nửa tháng sau, hai người bọn họ mới trở lại Hỗn Độn đại lục, phát hiện Thần cung chỗ chi địa một mảnh hỗn độn, thế mới biết Huyết Thánh lão tổ tiên bọn hắn một bước tiến vào Hỗn Độn Thần Cung, cùng Hàng Trần chờ người đại chiến một trận, đánh hôn thiên ám địa, tử thương to lớn, cuối cùng bị Hàng Trần mấy người liên thủ đánh lui, bị thương không nhẹ, hóa thành huyết độn đào tẩu.

Hỗn Độn Thần Cung tại Đế Lộc vẫn lạc thời hủy hoại chỉ trong chốc lát, sau tới chữa trị bộ phận, lại bị u giận mấy người công kích, lần nữa hủy hoại chỉ trong chốc lát, vừa mới lại tu sửa một bộ phận, lại bị Huyết Thánh lão tổ nháo trò, lần thứ ba hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Chương 2992: Trở Lại Thiên Cung (Thượng)

Hàng Trần bọn người là cực độ không làm sao, thương nghị sau một lúc, quyết định tạm thời không tu Hỗn Độn Thần Cung, mà là lấy tu kiến phòng ngự cùng trận pháp làm chủ, đem nguyên bản Hỗn Độn Thần Cung chỗ chi địa, tu thành một mảnh công thủ gồm nhiều mặt to lớn thành lũy, đến tương lai trấn áp Phạm Vô sau lại tu kiến Thần cung.

Dương Thanh Huyền áy náy tràn đầy, nói ra: “Thật xin lỗi, đều là ta liên lụy mọi người.”

Hàng Trần mỉm cười nói: “Không cần tự trách, Huyết Thánh lão tổ sẽ ở thời đại này xuất thế, cũng là định số, mà lại ngươi đem hắn chí tôn máu cướp đi, trên thực tế là một cái công lớn, nếu không đãi hắn hấp thu luyện hóa chí tôn máu, thật bước vào Chí Tôn cảnh, dù chỉ là nửa bước chí tôn, đối với chúng ta mà nói đều là đả kích trí mạng.” Hắn lại nói: “Nghĩ không ra ngươi nhanh như vậy đã tìm được cơ duyên, xem ra không bao lâu nữa, liền có thể đột phá Thất Tinh Thiên hố.”

Dương Thanh Huyền cùng Hàng Trần giản yếu nói ra Huyền Thiên Cơ sự tình, bởi vì dính đến rất nhiều bí ẩn, chỉ là đại khái nói ra chính mình muốn đi một chuyến luân hồi Thiên Cung.

Hàng Trần giật mình phía dưới, trầm ngâm nửa ngày, mới nói: “Ngươi duyên phận sớm đã vượt ra khỏi ta nhận biết, ta cũng không có quá tốt đề nghị, ngươi chính mình hết thảy cẩn thận.”

Dương Thanh Huyền sinh lòng cảm kích, ôm quyền nói: “Ta hiểu rồi.”

Liền đi tìm tìm Quỷ Tàng.

Thế mới biết tại Huyết Thánh lão tổ một trận chiến bên trong, cũng không nhìn thấy Quỷ Tàng thân ảnh.

Dương Thanh Huyền tại Hỗn Độn Thần Cung tọa độ phụ cận, gặp được rất nhiều lạ lẫm mà cường đại khuôn mặt, đều là từ bốn bộ vũ trụ bên trong triệu tập tới.

Bây giờ Hỗn Độn đại lục là chống cự Phạm Vô đại bản doanh, phàm là đáng tin tông môn cường giả, đều tận khả năng phái người du thuyết, tiếp vào Hỗn Độn đại lục đến chống cự ngoại địch, nhưng tu vi ít nhất phải đi đến Thiên Giới chi chủ, nếu không đến Hỗn Độn đại lục không có bất cứ ý nghĩa gì.

Dương Thanh Huyền dạo qua một vòng về sau, không gặp Quỷ Tàng bóng dáng, liền tĩnh ngồi xuống, vận chuyển Huyết Thần Kinh, cảm ứng đất trời bốn phía bên trong huyết khí.

Sau đó không lâu, lòng có cảm giác, lập tức hướng một cái phương hướng bay nhanh mà đi.

Tại một mảnh trong hoang mạc, đột nhiên trên trời rơi xuống quy tắc, chính là đột phá dị tượng, cực kỳ cường đại.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, thuấn di mà đi, mấy cái chớp động dưới, liền nhìn thấy trong hư không, Quỷ Tàng ngồi xếp bằng bấm niệm pháp quyết, cường đại năng lượng hình thành kết giới đem thủ hộ, bên trong hỗn hợp có âm trầm quỷ khí cùng huyết khí, còn có đại lượng du hồn dã quỷ hư ảnh, cực kì đáng sợ, phảng phất cái này một mảnh hoang mạc không gian, đều biến thành âm phủ Địa Phủ.

Nhưng Dương Thanh Huyền đã thành thói quen loại này năng lượng, kinh hỉ nói: “Lại đột phá?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Hắn vốn là Quỷ Đế thoái biến, chỉ cần có đầy đủ năng lượng, khôi phục một ngày ngàn dặm, cái này mấy lần đại chiến đến nay, trong cơ thể hắn tích lũy năng lượng, cho dù vọt tới tám sao Thiên Giới đỉnh phong đều đủ để, chỉ là nghĩ lại hướng lên, liền không dễ dàng như vậy.”

“Ha ha ha ha!”

Quỷ Tàng đột nhiên ngửa mặt lên trời cười dài, hăng hái, tâm tình cực kì hài lòng.

Thậm chí đem lực lượng bỗng nhiên tăng lên tới đỉnh phong, hình thành năng lượng to lớn trận, lại sau đó vừa thu lại, toàn bộ trở về trong cơ thể.

Quỷ Tàng ánh mắt quét tới, khiêu khích giống như nhìn xem Dương Thanh Huyền, sau đó rơi trên người Huyền Thiên Cơ, song đồng co rụt lại, lộ ra một tia kiêng kị thần sắc.

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: “Tốt tốt, biết ngươi lợi hại, không cần một bộ ta rất d biểu lộ.”

Lúc này tiến lên, đem Huyền Thiên Cơ một chuyện nói cùng Quỷ Tàng biết được, thấu lộ ra ngoài tin tức so với Hàng Trần nhiều hơn nhiều.

Quỷ Tàng lấy làm kinh hãi, hoảng sợ nhìn qua Huyền Thiên Cơ, khó mà tin nói ra: “Ngươi là luân hồi Thiên Cung chi chủ? Khó trách, khó trách...”

Hắn trở nên thất thần, tự lẩm bẩm.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Đem lời nói rõ ràng ra điểm, khó trách cái gì rồi?”

Quỷ Tàng thần sắc nghiêm túc nói ra: “Cái này trở về luân hồi Thiên Cung biện pháp ta nhìn có thể thực hiện, mà lại ta cũng có tư tâm của mình, nếu là có thể trở về luân hồi Thiên Cung, ta muốn thông qua Thiên Cung tiến về Quỷ giới.”

Huyền Thiên Cơ gật đầu nói: “Luân hồi Thiên Cung hoàn toàn chính xác có thông hướng Quỷ giới thông đạo, mặc dù cực kì nguy hiểm, nhưng nếu là ngươi có thể đi đến chín sao Thiên Giới, vãng lai liền không vấn đề.”

Quỷ Tàng đại hỉ không thôi, kích động nói: “Thật chứ? Cái kia, kia thật là cám ơn. Việc này không nên chậm trễ, hiện tại liền tranh thủ thời gian bày trận đi.”

Dương Thanh Huyền trong lòng đột nhiên có chút thất lạc, nói: “Ngươi muốn về Quỷ giới rồi?”

Quỷ Tàng sững sờ, trong mắt chớp động vô tận sát khí, lạnh giọng nói: “Không tệ! Năm đó đủ loại, ta trên cơ bản tất cả đều nhớ ra rồi, mặc dù còn có một số đoạn ngắn mơ hồ không rõ, nhưng chỉ cần ta trở về vốn là cảnh giới, đều có thể toàn bộ khôi phục. Yên tâm đi, chỉ cần ta bước vào chín sao Thiên Giới, liền có thể vãng lai Quỷ giới cùng nơi đây vũ trụ, mặc dù phiền toái một chút, nhưng ta biết biện pháp.”

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Ngươi vốn cũng không phải là nơi đây vũ trụ quỷ, trở về cũng là nên.”

Quỷ Tàng “Ừ” một tiếng, liền không có lại nói tiếp.

Ba người lập tức tay, ngay tại cái này trên hoang dã bố trí đại trận, sau bảy ngày, một cái hoàn toàn đồng thời cải tiến sau đại trận liền sừng sững ở trên vùng hoang dã, bắt đầu thu nạp bốn phương tám hướng linh khí.

Huyền Thiên Cơ nói: “Nơi này là nơi đây vũ trụ thế năng cao nhất địa phương, từ nơi này đột phá trở về, là không còn gì tốt hơn.”

Dương Thanh Huyền lập tức cùng Quỷ Tàng hợp thể, Dương Huyền Tàng lực lượng nháy mắt trèo thăng đến tám sao Thiên Giới đỉnh phong, cường đại Thái Cực lực lượng từ trong hai tay khuếch tán ra đến, kéo theo đại trận tiết tấu.

Dương Huyền Tàng hai tay bấm niệm pháp quyết, giơ cao khỏi đỉnh đầu, ở trên không huyễn hóa ra một cái Thái Cực Lưỡng Nghi đồ, lại bấm niệm pháp quyết một chút, đem Âm Dương Kính tế ra, dung nhập vào Thái Cực Đồ bên trong, hình thành trận nhãn.

Âm dương nhị khí lực lượng lập tức phát ra, đem trận pháp năng lượng theo bát quái sắp xếp ra, hình thành kiên không thể phá ổn định kết cấu.

Dương Huyền Tàng lúc này mới thu công pháp, sau đó cùng Huyền Thiên Cơ ngồi đối diện nhau, riêng phần mình bấm niệm pháp quyết, vận chuyển luân hồi lực lượng cùng nhân quả lực lượng.

Rất nhanh, cái kia Thái Cực đồ án xoay nhanh, tản mát ra từng vòng từng vòng sóng năng lượng, khuấy động trời cao, tại phụ cận rất nhiều võ giả cùng chủng tộc đều cảm ứng được, tất cả đều khiếp sợ không thôi.

Hàng Trần cùng Hồng Tiêu mấy người, ngay tại đại trận kia cách đó không xa quan sát, đều là sinh ra vẻ lo lắng, trước mắt hai người này đều là nhân trung long phượng, đều là tương lai đối kháng Phạm Vô trung kiên lực lượng, một khi ra chuyện, đối với tại bọn hắn cái này phương mà nói sẽ là to lớn đả kích.

Đúng lúc này, thiên địa rung động, một đạo âm thanh lớn tại trong đại trận truyền ra, chấn đất rung núi chuyển, sau đó nhân quả cùng luân hồi lực lượng lôi cuốn cùng một chỗ, hình thành một đạo vòng xoáy khổng lồ, bay vút lên trời.

Tất cả mọi người nhìn xem cái này rung động một màn, nói

không ra lời.

Năng lượng kéo dài nửa canh giờ, mới chậm rãi khô kiệt xuống tới, cuối cùng trở nên tĩnh lặng.

Tại vũ trụ nơi nào đó, một đạo cự đại Thái Cực độn quang phi tốc tiến lên, phá vỡ đủ loại vũ trụ quy tắc.

Dương Huyền Tàng cùng Huyền Thiên Cơ riêng phần mình bấm niệm pháp quyết, ngồi đối diện nhau, tại phía trước hai người, lơ lửng tấm kia phỏng chế Thái Cực Lưỡng Nghi Phù, đem nhân quả cùng luân hồi lực lượng cân bằng xuống tới, hình thành Thái Cực hai đầu cá.

Ở đây độn quang bên trong, hoàn toàn mất đi thời không khái niệm, cũng không có bất kỳ quy tắc nào khác quấy nhiễu, hai người tĩnh tâm ninh thần, cảm thụ được năng lượng phi tốc xói mòn, bọn hắn duy nhất cần phải làm là thăng bằng ổn định, đồng thời không ngừng bổ sung cái này năng lượng thật lớn.

Không biết qua bao lâu, Dương Huyền Tàng lòng có cảm giác, mở mắt ra, lập tức nhìn thấy hùng vĩ tráng lệ một màn, tại vô cùng vô tận hư không bên trong, một tòa lục sắc hạo nhiên đại trận như vòng xoáy chuyển động, giống như là một tòa mỹ lệ cực đẹp tinh vân, cho dù là Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh, cũng chỉ có thể nhìn thấy đại trận một phần nhỏ, hoàn toàn không cách nào nhìn thấy toàn cảnh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2993: Trở Lại Thiên Cung (Hạ)

Bất luận cái gì ngôn ngữ đều không cách nào hình dung Dương Huyền Tàng giờ phút này nội tâm rung động, cho dù là nhìn thấy Sáng Thế Tiên Liên thời điểm, đều kém xa trước mắt như vậy kinh tâm động phách hùng vĩ mỹ lệ, trừ trợn mắt hốc mồm bên ngoài, lại không có bất kỳ biểu lộ gì.

“Đây chính là Luân Hồi Đại Trận.”

Huyền Thiên Cơ giải nói ra: “Giờ phút này chúng ta thấy, chỉ là đại trận bên trong một cái trận phù diễn hóa, đại trận bản thể là đại đạo một bộ phận, là vô pháp thấy được toàn cảnh.”

Dương Huyền Tàng càng là kinh hãi không lời nào để nói.

Huyền Thiên Cơ nói: “Hiện tại tới gần đại trận, luân hồi lực hút sẽ càng ngày càng mạnh, phải cẩn thận ổn định, một khi bị hút vào đi vào liền phiền toái.”

Dương Huyền Tàng cảm ứng được cái kia cỗ to lớn hấp lực, lập tức thu hồi ánh mắt, bắt đầu hết sức chăm chú duy trì độn quang ổn định.

Hai người trên bầu trời đại trận trôi đi hồi lâu, phi độn lực lượng bắt đầu yếu bớt, có bị đại trận hút lại xu thế.

Huyền Thiên Cơ quan sát bốn phía, nói ra: “Ngươi bây giờ có thể đem viên kia chí tôn máu lực lượng phóng xuất ra.”

Dương Huyền Tàng sững sờ, nói: “Ta suýt nữa quên mất.” Hắn lần nữa sững sờ, kinh ngạc nói: “Ngươi, ngươi là đoán chắc ta sẽ thu hoạch được cái này mai tinh huyết, cho nên mới tới tìm ta hợp tác a?”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Nào có như thế mơ hồ.”

Dương Huyền Tàng một mặt không tin bộ dáng, khẽ nói: “Cái kia làm sao có thể trùng hợp như vậy, vừa vặn liền ở miếng kia tinh cầu bên trên gặp phải.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Nhân sinh chính là nhiều như vậy trùng hợp a, không phục cũng không được, ngày đó ta đúng lúc là cơm nước xong xuôi đang tản bộ, ai biết liền gặp được ngươi.”

Dương Huyền Tàng mặt đen lại, một chữ cũng không tin, nhưng như là đã lên phải thuyền giặc, không có nửa điểm biện pháp, trong tay quyết ấn nhất biến, khẽ quát một tiếng, phun ra một chữ phù, sau đó trên đan điền xuất hiện một vòng vòng xoáy màu đỏ, không ngừng khuếch tán ra đến, rất nhanh liền thuận theo kinh lạc du tẩu toàn thân, đem cả người hắn hoàn toàn bao lấy.

Dương Huyền Tàng trong cổ họng phát ra gầm nhẹ thanh âm, lập tức biến thành huyết ảnh chân thân, đồng thời huyết quang đem độn quang hoàn toàn bao lấy, cái kia lâm vào suy kiệt lực lượng một chút liền bổ sung đi lên, sau đó nhanh chóng gia tốc hướng nơi xa độn đi, muốn tránh thoát rơi đại trận lực hút.

Huyền Thiên Cơ cũng biến đổi hạ thủ bên trong quyết ấn, tế ra chúng tướng không vòng, tại độn quang bên trong phi tốc xoay tròn, cùng Dương Huyền Tàng huyết ảnh lực lượng hình thành nhất định cân bằng, bất quá muốn hơi yếu một ít.

“Cái này tinh huyết lực lượng, thiêu đốt thật nhanh a!”

Không có bay bao lâu, Dương Huyền Tàng liền đổi sắc mặt, lộ ra kinh sợ, “Ta còn trông cậy vào cái này mai tinh huyết đột phá đến bảy sao tám sao cảnh giới đâu.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Hiện tại thế nhưng là tại chống lại luân hồi lực hút, tự nhiên tiêu hao nhanh, yên tâm đi, lấy thiên phú của ngươi cùng cơ duyên, tương lai xung kích chín sao thập tinh đều không đáng kể.”

Dương Huyền Tàng kêu lên một tiếng đau đớn, chẳng biết nói cái gì cho phải, việc đã đến nước này, cũng không có biện pháp gì khác, chỉ có thể hai mắt nhắm lại, toàn thân toàn ý duy trì độn quang kết giới cân bằng.

Lại qua mấy ngày, độn quang đột nhiên nhoáng một cái, trở nên kịch liệt chấn động, hai người đều là toàn thân đại chấn, nhưng y nguyên cắn răng cứng chắc.

Dương Huyền Tàng trên thân “Lốp bốp” mảng lớn huyết phù nổ tung, độn quang bên trong tràn ngập gay mũi mùi máu tươi, tứ phía kết giới bên trên tất cả đều là huyết phù cùng sóng lăn tăn.

Huyền Thiên Cơ sắc mặt trầm ngâm, trong tay quyết ấn ổn định, chúng tướng không vòng trước người tản mát ra rất nhỏ run run.

Cũng không lâu lắm, loại này rung động hiện tượng liền biến mất, lần nữa tiến vào bình ổn bên trong, mà lại Dương Huyền Tàng cảm thấy tựa hồ nhẹ nới lỏng.

Huyền Thiên Cơ mở hai mắt ra, mỉm cười nói: “Tránh thoát lực hút.”

Hắn trực tiếp đứng dậy, ánh mắt thâm thúy lưu chuyển, nhìn về phía bốn phương tám hướng vòm trời, sau đó vươn tay, hướng phía trước nhẹ nhàng đè ép.

Độn quang phương hướng lập tức bị thay đổi, hướng về hắn lòng bàn tay chỉ phương hướng bay đi.

Qua một trận, mênh mông hư không bên trong bắt đầu xuất hiện vân khí, còn có sáng ngời, giống như là tiến vào một mảnh thế giới mới bên trong.

Huyền Thiên Cơ trên mặt lộ ra hiểu ý vui mừng, nhưng bất quá nháy mắt, thần sắc liền trở nên ngưng trọng lên, trong hai con ngươi bắn - ra tinh quang, chầm chầm hướng về phía trước nơi xa.

Dương Huyền Tàng đã nhận ra thần sắc của hắn, hỏi: “Thế nào?”

Huyền Thiên Cơ híp hai mắt, trong ánh mắt lại có sát khí lướt qua, nói: “Giống như không thích hợp. Luân hồi Thiên Cung đệ tử đều là tu luyện luân hồi lực lượng, mà cái này phiến Thiên Cung tiên cảnh cũng là dùng luân hồi lực lượng ngưng tụ ra, cực kì thuần khiết, nhưng bây giờ nơi này lại có lực lượng khác hỗn ở bên trong.”

“Lực lượng khác?”

Dương Huyền Tàng giật mình hỏi.

Huyền Thiên Cơ nhẹ gật đầu, nói: “Mà lại cỗ lực lượng này ngươi còn không xa lạ gì.”

Dương Huyền Tàng lập tức đem thần thức từ độn quang bên trong khuếch tán ra, phóng xạ đến bốn phương tám hướng vân khí bên trong, đột nhiên cả kinh nói: “Quỷ khí?!”

Huyền Thiên Cơ nói: “Chính là quỷ khí, xem ra có cái gì lợi hại quỷ vật tiến vào luân hồi Thiên Cung bên trong.”

đọc truyện tại https://tru Y encuatui.net/

Dương Huyền Tàng tự lẩm bẩm: “Chẳng lẽ Quỷ giới cùng luân hồi Thiên Cung thông đạo xuất hiện?”

Hai người càng đi về phía trước, phát hiện quỷ khí càng dày đặc, sau đó không lâu, trực tiếp hạo nhiên vân khí bên trong liền xuất hiện các loại quỷ quái.

Huyền Thiên Cơ bình tĩnh nhìn phía trước, tựa hồ bất vi sở động, nhưng Dương Huyền Tàng lại là trộm nhìn lén hắn liếc mắt, cảm nhận được cái kia đáng sợ sát ý lạnh như băng.

Một con to lớn quỷ phách xuất hiện ở phía trước, quay đầu trông thấy cái này bay tới độn quang, há to mồm, lộ ra nồng đậm chất lỏng màu xanh biếc, hai mắt tỏa ánh sáng, liền lao đến, cắn một cái hạ.

Dương Huyền Tàng cả kinh nói: “Thật là Quỷ giới đồ vật, thứ này gọi Địa Ngục kẻ cướp đoạt, coi là Quỷ giới đặc sản một trong, rất khó rời đi Quỷ giới tồn tại.”

Hắn thân ảnh lóe lên, liền từ độn quang bên trong liền xông ra ngoài, một đạo kiếm quang tại trong tay lấp lóe, lập tức huyễn hóa thành Bách Quỷ Dạ Hành, liền bổ tới.

“Xùy!”

Cự kiếm thế như chẻ tre, giống như là cắt đậu phụ đem cái kia Địa Ngục kẻ cướp đoạt chém ra đến, bên trong tuôn ra đại lượng chất lỏng sềnh sệch, mười phần khó ngửi, nhưng Dương Huyền Tàng lại là lộ ra say mê biểu lộ, nhẹ nhàng hai mắt nhắm lại, chậm rãi hưởng thụ lấy này khí tức, nói ra: “Có thể lần nữa thấy đến Địa Ngục kẻ cướp đoạt, thật sự là dường như đã có mấy đời đâu, loại cảm giác này thật mỹ diệu a.”

“Đi thôi, càng tươi đẹp hơn sự tình còn ở phía trước đâu.”

Huyền Thiên Cơ thân ảnh chớp động, phi tốc hướng về phía trước lao đi.

Dương Huyền Tàng lặng lẽ cười một tiếng, lập tức đuổi theo kịp.

Chạy sau một lúc, một tòa tuyệt mỹ cung điện liền sừng sững tại phía trước, giống như là mây cái bóng, cho người ta một loại mông lung cảm giác không chân thật.

Cung điện này so sánh Dương Huyền Tàng thấy qua rất nhiều cung điện mà nói, tức không có quá mức rộng rãi hơi thở mạnh, cũng không có tuyệt xảo tinh diệu kết cấu, chỉ là thuần khiết ngật đứng ở đó, nhưng là tất cả thấy qua cung điện bên trong, nhất có tiên khí, cho người ta phiêu miểu bất định cảm giác.

Dương Huyền Tàng Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, lập tức xem thấu cung điện này tiên khí bên trong, đoàn tụ lấy đại lượng quỷ khí, vô số du hồn dã quỷ ở bên trong hành tẩu, tự thành một phiến thế giới.

“Ta ngược lại muốn xem xem, là con quỷ nào vật, dám chạy đến luân hồi Thiên Cung đến giương oai.”

Huyền Thiên Cơ vô cùng mặt mũi bình tĩnh bên trên, lại là hết sức căng thẳng núi lửa, hắn tay giơ lên, lấy chỉ vì kiếm, hướng về phía trước bổ tới.

“Xùy!”

Trước mắt tiên cảnh nháy mắt bị chém thành hai nửa, như màn sân khấu, vô số quỷ quái cùng xấu xí đồ vật lập tức nổi lên.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2994: Tiết Tấu Vận Luật, Ngươi Lừa Ta

"Người nào dám xông luân hồi Thiên Cung, không muốn sống nữa sao?"

Điện bên trong truyền đến một đạo quát lạnh, vô số yêu ma quỷ quái tản ra, một tôn to lớn hư ảnh hiện lên ở phía trước, cũng lại chậm rãi ngưng thực, hóa thành thực thể, trong tay cầm một thanh âm trầm cự phủ.

Rìu trên có quỷ dị khắc văn, nhân quỷ chim thú, nhật nguyệt tinh thần, tản mát ra làm người ta sợ hãi khí tức.

Dương Huyền Tàng nhìn về phía trước cái này cự quỷ, tự lẩm bẩm: "Tám sao Thiên Giới đỉnh phong... Trong trí nhớ giống như có người này ấn tượng... Lại không nhớ rõ lắm..."

"Nhân tộc?"

Quỷ vật kia như chuông đồng hai mắt trừng một chút, có chút đờ đẫn bộ dáng, quát: "Các ngươi như thế nào đi vào nơi đây?"

Huyền Thiên Cơ nói: "Ngu xuẩn vật, đây cũng chính là ta muốn hỏi vấn đề của ngươi a."

"Ha ha ha ha, không biết sống chết."

Quỷ vật kia cuồng tiếu không thôi, quát: "Lên!"

Bánh xe phụ hồi Thiên Cung bên trong tuôn ra đại lượng quỷ vật tới, bao quát Địa Ngục kẻ cướp đoạt ở bên trong các loại cổ quái tồn tại, một mạch phóng tới Huyền Thiên Cơ cùng Dương

Huyền Tàng.

“Nhiều như vậy rác rưởi, thật khiến cho người ta tâm tình không tốt a.”

Huyền Thiên Cơ mười ngón trước người kề nhau, một đoàn ánh sáng màu xanh lục tại trong hai tay hiển hiện, nhẹ nhàng hướng phía trước đẩy ra.

“Ầm ầm” thanh âm từ cái kia quang huy bên trong truyền ra, vô số hồ quang nhảy vọt, phảng phất giống như mạng nhện tản ra mà ra, đem bầu trời chiếu rọi xanh lục bát ngát.

Cái kia hồ quang hóa thành mũi tên, hướng bốn phương tám hướng kích - bắn mà ra, nháy mắt xuyên thấu sở hữu quỷ vật.

“Bành bành bành!”

Các loại nổ tung cùng tiếng kêu thảm thiết truyền đến, những xông về phía trước kia quỷ vật, tất cả đều bị ngăn tại trăm trượng bên ngoài, liền bị một chiêu này áp chế bạo thể mà chết.

“Hừ!”

Cái kia to lớn quỷ vật sầm mặt lại, nâng lên chiến phủ, bỗng nhiên hướng phía trước một chém.

Bầu trời nháy mắt bị chém thành hai khúc, chém vỡ tinh thần đáng sợ lực lượng bài sơn đảo hải mà đến, những nơi đi qua đều hóa thành quỷ vực, tiên cảnh Thiên Cung lập tức trở nên âm u vô cùng.

Huyền Thiên Cơ cùng Dương Huyền Tàng đều là thân ảnh nhoáng một cái, tại quỷ vật kia ra chiêu nháy mắt, liền đã đánh giá ra chiêu này uy năng, đều tránh khỏi.

Huyền Thiên Cơ thân ảnh tại không trung lóe lên, huyễn hóa ra vô số tàn ảnh hướng bốn phương tám hướng mà đi, hoa mắt, khiến người phân không rõ thật giả.

Dương Huyền Tàng thì là hai tay ôm ngực, có chút hăng hái nhìn xem, tựa hồ cũng không muốn ra tay.

Quỷ vật trong mắt hung quang tuôn ra, trở nên giống như bảo thạch chói mắt, chỗ sâu trong con ngươi huyễn hóa ra vô số pháp tắc văn tự, chìm nổi không chừng.

“Chết!”

Quỷ vật tựa hồ tìm được Huyền Thiên Cơ, thân thể khổng lồ xoay tròn, nhấc lên chiến phủ liền bổ về phía hư không.

“Oanh!” Trời cao bên trên, lại thêm ra một lỗ hổng khổng lồ, không ngừng hướng nơi xa lan tràn.

Nhưng trong cái khe, chỉ có một đạo Huyền Thiên Cơ tàn ảnh, tại phủ quang hạ trực tiếp phá diệt.

“Cái gì?!”

Quỷ vật kia kinh hãi, bỗng nhiên cảm thấy được không tốt.

Nhưng trên đỉnh đầu, sóng năng lượng quang lóe lên, Huyền Thiên Cơ liền nổi lên, hai chân giẫm trên đầu của hắn, một tay nhẹ nhàng đập xuống.

“Ầm ầm!”

Vòng xoáy khổng lồ trực tiếp tại quỷ vật trên đầu hình thành, đem hắn thiên linh cái quyển vỡ nát, sau đó một chút xíu dời xuống, đầu giống như trang giấy phi hôi yên diệt, liền liền tiếng kêu thảm thiết đều không đến phát ra.

Đột nhiên, tay kia cầm chiến phủ cánh tay một lần, phủ quang tại hư không lóe lên, trực tiếp bổ hướng mình trên cổ phương.

“Cắt!” Huyền Thiên Cơ nhẹ hừ một tiếng, thân ảnh nhoáng một cái, liền hướng nơi xa thối lui, tránh thoát cái này một búa.

Cái kia phủ quang chém vào vòng xoáy bên trong, đem đánh cho vỡ nát.

Quỷ vật trong cơ thể truyền đến tiếng gầm gừ phẫn nộ, sau đó trên cổ vang lên “Đôm đốp” thanh âm, lại lần nữa mọc ra một cái đầu tới.

[truyen cua tui đốt net]Khiến người kỳ quái là, cái này cái đầu cùng lúc trước hoàn toàn khác biệt, tựa như là đổi cái quỷ giống như.

“A, chẳng lẽ là Cửu Đầu Quỷ?”

Dương Huyền Tàng trong mắt sáng lên, tựa hồ nghĩ đến cái gì.

Theo cái kia đầu một lần nữa mọc ra, to lớn quỷ thân cũng bắt đầu phát sinh biến hóa, hai bờ vai mọc ra bén nhọn gai ngược, hai đạo ám tử sắc đường vân uốn lượn trước người, sau đó bỗng nhiên nắm lên chiến phủ, liền hướng Huyền Thiên Cơ phương hướng chém tới.

Dương Huyền Tàng kêu lên: “Cẩn thận, hắn khả năng có chín đầu mạng.”

“Như vậy sao?”

Huyền Thiên Cơ đứng thẳng tại không trung, không tránh không né, tay giơ lên, duỗi ra hai ngón tay đánh ra ngoài.

“Ầm!”

Cái kia hai cây đầu ngón tay trực tiếp kẹp ở chiến phủ phía trước, to như vậy một thanh rìu lập tức không nhúc nhích tí nào, bị khóa lại như vậy, to lớn chặt chém lực lượng liền giữa trời nổ tung, hung hăng đánh phía Huyền Thiên Cơ thân thể, chấn hắn áo trắng phần phật, tóc dài trực tiếp tại sau lưng phiêu mở.

“Cái gì?”

Cái kia Cửu Đầu Quỷ sầm mặt lại, giật mình tiếng nói: “Không có khả năng!”

Hắn nhưng là tám sao Thiên Giới đỉnh phong cường giả, trừ phi là chín sao Thiên Giới, nếu không sao dám dùng hai cây đầu ngón tay cản hắn một kích?

Nhưng người trước mắt này hoàn toàn chính xác chỉ có tám sao Thiên Giới tu vi, mặc dù có chút khó mà bắt giữ, nhưng tuyệt không phải chín sao Thiên Giới.

Dương Huyền Tàng cũng cực kì giật mình, mỗi lần nhìn thấy Huyền Thiên Cơ, đều cảm thấy tu vi của hắn thu được to lớn đề thăng, liên tưởng đến hắn đủ loại kinh lịch, cũng là không cảm thấy kì quái.

Huyền Thiên Cơ mặt không biểu tình, ánh mắt băng lãnh, phảng phất thế gian hết thảy trong mắt hắn, đều là lãnh đạm mà không có chút ý nghĩa nào.

Hắn nâng lên tay trái, trực tiếp lấy xương ngón tay đập vào chiến phủ một mặt, bộc phát ra “Phanh” một tiếng, chiến phủ cao tần rung động, toàn bộ không gian đều “Ong ong” rung động, Dương Huyền Tàng cũng cảm thấy một trận ù tai, đồng thời có buồn nôn buồn nôn dấu hiệu, nơi xa một chút du hồn dã quỷ thì trực tiếp ở đây cỗ sóng âm rung động hạ sụp đổ.

Cửu Đầu Quỷ toàn bộ cánh tay đều đang run lên bần bật, tê dại một hồi cảm giác, thậm chí có loại bắt không được chiến phủ mất khống chế cảm giác, dọa đến hắn liều mạng nắm chặt.

“Phanh” lại là một tiếng, sóng âm kia khuấy động, giống như là phong nhận, thổi qua cánh tay của hắn, vô số da thịt bị cuốn lại, tuôn ra đại lượng máu tươi cùng chất lỏng màu xanh biếc.

“A! Đáng chết.”

Cửu Đầu Quỷ bị đau, gấp bận bịu hai tay nắm ở cán búa, muốn rút về rìu tới.

Huyền Thiên Cơ lần nữa gõ ra cái thứ ba, toàn bộ luân hồi Thiên Cung đều tại “Ong ong” rung động.

Dương Huyền Tàng trong lòng hơi động, hướng bốn phương tám hướng nhìn lại.

Chỉ thấy vân khí bên trong, có đại lượng u u lục sắc quang mang phát ra, là bích ngọc chi sắc luân hồi ánh sáng, mà không phải xanh lục màu xanh sẫm quỷ khí.

Những ánh sáng này ở đằng kia ba tiếng sóng âm dưới, lấy kỳ dị tần suất xoay tròn.

Trong chốc lát, Huyền Thiên Cơ gõ ra tiếng thứ tư, thứ năm âm thanh, tốc độ không ngừng tăng tốc.

Dương Huyền Tàng trong lòng hoảng sợ, lúc này mới minh bạch sóng âm kia không phải đơn độc âm tiết, mà là có tiết tấu âm luật.

Theo hư không cao tần rung động, cái kia giai điệu cơ hồ hóa thành thực chất, mà vô số luân hồi thần quang trên bầu trời đại điện hội tụ, huyễn hóa thành một tòa mênh mông trận pháp, phóng xuống quang mang, đem Huyền Thiên Cơ cùng Cửu Đầu Quỷ bao lại.

“Đây là... Đây là...!”

Cửu Đầu Quỷ hoảng sợ kêu to, “Luân Hồi Đại Trận? Không,

không thể nào, ngươi đến cùng là ai?!"

Huyền Thiên Cơ nói: "Muốn biết sao?"

Cửu Đầu Quỷ theo bản năng "Ừ" xuống.

Huyền Thiên Cơ một trên ngón tay, nói: "Nhìn phía trên."

Cửu Đầu Quỷ ngẩng đầu lên, vừa vặn trông thấy cái kia Luân Hồi Đại Trận thâm thúy trận nhãn, giống như là một con u ám con mắt, muốn đem hắn hút đi vào.

Cửu Đầu Quỷ tâm thần chấn động, không nhịn được run run dưới, liền cái này vừa phân tâm sát na, Huyền Thiên Cơ một chưởng đập vào chiến phủ một mặt, sau đó mượn lực đẩy, đem Cửu Đầu Quỷ quăng đi lên.

"A!."

Cửu Đầu Quỷ hoảng sợ kêu to, khẽ dựa gần cái kia Luân Hồi Đại Trận, liền nhận to lớn trận lực hấp dẫn, lại khó chạy thoát, một chút xíu bị hút vào đi vào, giận dữ hét: "Ngươi lừa ta!"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2995: Lần Nữa Triệu Hoán, Vị Đại Nhân Kia

Huyền Thiên Cơ lộ ra kinh ngạc biểu lộ, nói ra: “Ta lừa ngươi cái gì rồi? Ta chỉ là để ngươi nhìn phía trên mà thôi, làm sao lừa ngươi rồi? Nói chuyện nghiêm túc điểm được không? Mỗi người đều muốn đối với lời nói của mình phụ trách.”

Cửu Đầu Quỷ phẫn nộ gầm thét, tám sao Thiên Giới đỉnh phong lực lượng bạo phát đi ra, đem hết toàn lực hướng xuống mặt xông, muốn tránh thoát luân hồi lực hút.

Đại trận này cũng không phải là Huyền Thiên Cơ thần thông biến thành, mà là ẩn chứa tại luân hồi Thiên Cung phía dưới hộ cung đại trận, Huyền Thiên Cơ vừa tiến vào Thiên Cung, liền cảm giác được đại trận hoàn chỉnh, nghe Dương Huyền Tàng nói này quỷ có chín đầu mạng, liền lười lại cùng hắn đấu, trực tiếp dùng giai điệu dẫn xuất đại trận, sau đó tặng hắn đi luân hồi.

“Như thế không muốn đầu thai? Tốt a, cái kia ta liền để ngươi hồn phi phách tán, triệt để không còn đi. Ngươi khó được đến một chuyến Thiên Cung, xa tới là khách, ta thân là chủ nhân, cái này điểm yêu cầu nho nhỏ vẫn là có thể thỏa mãn ngươi.”

Huyền Thiên Cơ hai tay trước người phi tốc bấm niệm pháp quyết, Luân Hồi Đại Trận bên trong quy tắc tùy theo mà biến hóa, cái kia lực hút chậm rãi thu nhỏ, Cửu Đầu Quỷ quanh thân luân hồi quang không ngừng tăng nhiều, rất nhanh hình thành một vòng xoáy khổng lồ, không ngừng giảo sát lấy thân thể của hắn.

“A!.”

Thống khổ tiếng gầm gừ từ vòng xoáy bên trong truyền đến, Cửu Đầu Quỷ liều mạng ngăn cản, quơ chiến phủ muốn chém ra này trận, phủ quang ở bên trong "Hắc hắc" rung động, nhưng không có mấy lần liền bao phủ tại luân hồi quang bên trong, cái kia khôi ngô nhục thân "Lốp bốp" phân giải, sụp đổ ra.

Nhưng bất quá một lát, một bộ mới thân thể tại vỡ vụn bên trong trọng sinh, lại là một con mới quỷ xuất hiện.

Dương Huyền Tàng nói: "Quả nhiên là Cửu Đầu Quỷ, ta nhớ ra rồi, này quỷ sinh động tại sơ sông chi địa, như vậy luân hồi Thiên Cung thông hướng Quỷ giới, hẳn là sơ Giang Thành." Hắn nhìn xem cái kia Cửu Đầu Quỷ tiếng kêu thảm thiết suy sụp xuống, rất nhanh nhục thân bạo vong, lại hóa ra một bộ thân thể mới, nhịn không được hỏi: "Không bằng lưu lại cuối cùng một mạng, tốt hỏi thăm một chút nơi đây sự tình."

Cửu Đầu Quỷ tiếng kêu thảm thiết tại đại trận giảo sát bên trong lên này liên tiếp, từng đạo thân thể bị diệt, thanh âm càng ngày càng khủng hoảng, đến đằng sau liền liều mạng cầu xin tha thứ, nhưng Huyền Thiên Cơ chỗ nào để ý tới, mặt không thay đổi đứng trên trời cao, cho đến Cửu Đầu Quỷ tám đầu mạng biến mất, một đầu cuối cùng xuất hiện, bị giảo sát trọng thương sắp chết, lúc này mới quyết ấn dừng lại, thu đại trận.

Vô số luân hồi trận quang tại không trung tán đi, như pháo hoa kích - bắn, gột rửa trời cao, đem sở hữu quỷ khí toàn bộ gột rửa sạch sẽ, khôi phục tươi sáng càn khôn, một mảnh thanh minh.

Huyền Thiên Cơ đưa tay chộp một cái, cái kia Cửu Đầu Quỷ liền bay tới, bị vô số lục mang đính tại không trung, vết thương chằng chịt, thoi thóp.

Dương Huyền Tàng thuấn di tới, nhìn chằm chằm Cửu Đầu Quỷ, hỏi: "Nói đi, đem chúng ta muốn biết hết thảy nói hết ra."

Cửu Đầu Quỷ hơi hơi ngẩng đầu lên, nhìn hắn liếc mắt, sau đó lại nhìn phía Huyền Thiên Cơ, đầy mắt đều là oán hận, nói: “Giết ta tám đầu mạng, các ngươi vĩnh viễn cũng đừng nghĩ biết bất cứ tin tức gì!”

Dương Huyền Tàng cười nói: “Nguyên lai là cái xương cứng, nhưng vừa rồi tại trong trận, làm sao kêu rên cầu xin tha thứ giống đầu chó xù đâu?”

Cửu Đầu Quỷ sầu thảm nói: “Bắt đầu còn có mấy cái mạng tại, mọi chuyện đều tốt đàm, hiện tại dù sao liền thừa một điều lạn mệnh, ta cũng không quan trọng, chết thì chết đi, có bản lĩnh trực tiếp lục soát ta hồn phách a, ta chính là tám sao Thiên Giới đỉnh phong cường giả, lục soát ta hồn phách các ngươi liền là muốn chết, ha ha ha ha.”

Dương Huyền Tàng nói: “Đã dạng này, cái kia ta cũng liền lười hỏi.”

Hai tay của hắn không ngừng kết ấn, trước người huyễn hóa ra từng cái quỷ phù, tại không trung tiêu tan không chừng.

Cửu Đầu Quỷ sắc mặt đại biến, hoảng sợ nhìn chằm chằm cái kia quỷ phù, nghẹn ngào kêu lên: “Đây là... Đây là... Không có khả năng... Ngươi đến cùng là ai... Lại sẽ phương pháp này...”

Dương Huyền Tàng lười đáp lại, kết ấn tốc độ càng lúc càng nhanh, từng đạo tối nghĩa khó hiểu quỷ nói từ trong miệng thốt ra.

Luân hồi Thiên Cung bên trên, từ trường trực tiếp bị bóp méo, bắt đầu xuất hiện lít nha lít nhít trận ánh sáng, ngưng tụ thành ra một cái Lục Mang trận pháp.

Cửu Đầu Quỷ gặp một lần này trận, dọa đến toàn thân run rẩy, hoảng sợ nói: “Tiên thiên triệu hoán đại trận! Thật là tiên thiên triệu hoán đại trận, ngươi đến cùng là người phương nào? Đừng,

đừng triệu hoán, ta nói, ta cái gì đều nói!”

Cửu Đầu Quỷ dọa đến sợ vỡ mật, toàn thân run run rẩy rẩy, cường giả phong phạm hoàn toàn không gặp.

Cái kia Lục Mang trong trận, một chút xuất hiện vô số pháp tắc hư quang, hóa thành từng đầu xiềng xích, sau đó một bóng người nổi lên, toàn thân bị pháp tắc trói buộc chặt, mang theo hẹp dài mũ, xuất hiện sát na, khí thế liền chấn nhiếp toàn trường.

Cửu Đầu Quỷ nháy mắt mặt không có chút máu, vô tận hoảng sợ chiếm cứ toàn thân hắn.

“Là ngươi?”

Bóng người kia xuất hiện về sau, ánh mắt quét qua, rơi trên người Dương Huyền Tàng, lạnh lùng nói: “Ta tưởng là ai đâu, làm sao, cho ta thù lao chuẩn bị xong?”

Dương Huyền Tàng cười nói: “Tạm thời còn không có, khế ước thời gian không phải còn sớm sao? Bất quá ta trước chuẩn bị cho đại nhân một cái món ăn khai vị, đại nhân mời xem.” Nói xong, chỉ hướng cái kia Cửu Đầu Quỷ.

Nam tử này chính là trước kia cùng Dương Huyền Tàng ký kết qua năm trăm năm khế ước tiên thiên quỷ Trì Chi Phạn, hai mắt sáng lên, miệng bên trong môi đỏ cuồn cuộn, cười thầm: “Tám sao Thiên Giới đỉnh phong, chậc chậc, coi như không tệ.”

Cửu Đầu Quỷ dọa phải liều mạng giãy dụa, kêu rên, muốn chạy trốn, kêu khóc nói: “Ta cái gì đều đáp ứng các ngươi, cái gì đều nguyện ý nói, tuyệt đối không nên đem ta cho tiên thiên quỷ ăn hết a, ô ô ô.”

Dương Huyền Tàng hừ lạnh nói: “Ngươi bắt đầu không phải như vậy D sao? Đã chậm.”

Cửu Đầu Quỷ sinh ra vô tận hối hận, nghĩ đến kết quả của mình, nhịn không được bi phẫn khóc lớn.

Dương Huyền Tàng nói với Trì Chi Phạn: “Đại nhân, cái này hồn phách dâng hiến cho ngài, không tại khế ước bên trong, chỉ là cái món ăn khai vị, nhưng hi vọng đại nhân thay ta đem trong thức hải của hắn tin tức tìm tòi ra tới.”

“Ồ?”

Trì Chi Phạn sắc mặt băng lãnh, khẽ nói: “Ta liền biết không có dễ dàng như vậy chuyện tốt, ngươi vô duyên vô cớ sẽ đưa cái món ăn khai vị đến? Bất quá thiên hạ không có cơm trưa miễn phí, đạo lý này ta hiểu, ngươi cái này món ăn khai vị rất không tệ, điều kiện thành giao.”

Nói xong, mở mồm ra, một đạo hồng mang kích - bắn mà ra, chính là cái này Trì Chi Phạn đầu lưỡi, nháy mắt động xuyên Cửu Đầu Quỷ thân thể, giống như rắn đem hắn quấn lấy.

Sau lưng Trì Chi Phạn, hóa ra một tôn to lớn quỷ đầu, Cửu Đầu Quỷ thân thể bị một quyển, liền đưa đi vào.

Kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng truyền đến, quỷ đầu miệng hợp lại, liền không có thanh âm.

Sau đó Trì Chi Phạn hai tay bấm niệm pháp quyết, kéo theo lấy toàn thân xiềng xích “Soạt” rung động, chớp động đầy trời đều là kim quang.

Sau lưng quỷ đầu trực tiếp biến mất tiến thân thể của hắn.

Trì Chi Phạn trong tay quyết ấn đột nhiên ngừng lại, sắc mặt có chút xảy ra biến hóa, sau đó bỗng nhiên trợn trừng hai mắt, lộ ra vẻ hoảng sợ, kêu lên: “Không, không có khả năng!”

Thần thái kia cực độ lộn xộn, một bộ thất thần dáng vẻ, thậm chí còn có vẻ hoảng sợ.

Dương Huyền Tàng sắc mặt đại biến, thất kinh hỏi: “Thế nào?”

Trì Chi Phạn hai mắt nhìn chăm chú xuống tới, như một thanh lưỡi dao, giống như là muốn bắn xuyên Dương Huyền Tàng thân thể, giận dữ hét: “Đều tại ngươi! Thế mà để ta nuốt vị đại nhân kia thủ hạ, đáng chết a!”

Hai tay của hắn liều mạng vung vẩy, muốn tránh thoát pháp tắc dây chuyền đập xuống đến giết Dương Huyền Tàng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2996: Mười Thành Thành Chủ, Đi Cùng Không Đi?

Trì Chi Phạn hai tay liều mạng vung vẩy, muốn tránh thoát pháp tắc dây chuyền đập xuống đến giết Dương Huyền Tàng.

Nhưng căn cứ triệu hoán khế ước, triệu hoán quỷ là vô pháp giết chết túc chủ, trừ phi túc chủ yêu cầu triệu hoán quỷ làm như thế, đồng thời song phương đều đồng ý.

Sở dĩ vô luận Trì Chi Phạn giãy giụa như thế nào, đều bị cái kia pháp tắc dây chuyền trói buộc gắt gao.

Dương Huyền Tàng trong lòng vô cùng kinh hãi, phải biết trước mắt vị này chính là tiên thiên quỷ a, tại Quỷ giới sinh ra sơ kỳ liền xuất hiện đáng sợ tồn tại, vậy mà lại lộ ra kinh khủng như vậy biểu lộ.

Hắn cưỡng chế nội tâm kinh hãi, mở lời an ủi nói: “Đại nhân thế nhưng là tiên thiên quỷ a, tung hoành Quỷ giới không người dám trêu tồn tại, làm sao thất thố như vậy, đừng ở trước mặt người ngoài ném đi chúng ta Quỷ giới mặt, xin chú ý hạ bản thân hình tượng.”

“Đáng chết! Ta rốt cuộc không muốn cùng ngươi gặp mặt, trước đó sở hữu khế ước toàn bộ hết hiệu lực, cái kia mười cái tám sao Thiên Giới quỷ phách ta cũng không cần, từ đây ta và ngươi lại không có bất cứ quan hệ nào! Cút đi, đồ chết tiệt, ta bị ngươi hại thảm!”

Trì Chi Phạn phẫn nộ gầm thét, tại Lục Mang trong trận vùng vẫy mấy lần, sau đó bị pháp tắc dây chuyền kéo trở về, trực tiếp biến mất trên hư không.

Dương Huyền Tàng triệt để trợn mắt hốc mồm, có chút chưa tỉnh hồn lại.

Huyền Thiên Cơ ngược lại cười nói: “Có ý tứ.”

Dương Huyền Tàng cảm thấy đau cả đầu, kêu rên nói: “Còn hữu ý nghĩ? Ngươi biết đã xảy ra chuyện gì sao? Một con tiên thiên quỷ, thế mà dọa thành dạng này, cái kia Cửu Đầu Quỷ phía sau rốt cuộc là ai?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Kỳ thật cứ như vậy, phạm vi ngược lại rút nhỏ rất nhiều, nếu là ta không có đoán sai, cái kia Cửu Đầu Quỷ người sau lưng, có lẽ chính là sơ Giang Thành thành chủ đi.”

Dương Huyền Tàng gương mặt nháy mắt tái mét, trở nên mặt không có chút máu, cảm giác bốn phía nhiệt độ đều một chút hạ xuống điểm đóng băng, mang theo một chút sợ hãi thanh âm nói ra: “Đừng, đừng nói bậy...”

Huyền Thiên Cơ lườm hắn liếc mắt, nói: “Ngươi xem một chút thần thái của ngươi, suy nghĩ lại một chút vừa rồi cái kia tiên thiên quỷ thần thái, liền có thể minh bạch. Toàn bộ Quỷ giới bên trong, có thể để cho tiên thiên quỷ đều như thế sợ hãi, trừ mười thành thành chủ bên ngoài, còn có thể là ai?”

Dương Huyền Tàng mặt tái nhợt lỗ bên trên, mồ hôi lạnh lăn xuống đến, không ức chế được sợ hãi tại nội tâm lan tràn, nói ra: “Mười thành chi chủ sớm đã biến mất nhiều năm, cho dù ta tại Quỷ giới thời điểm, đều chưa bao giờ thấy qua, chỉ nghe nghe kỳ nhân, hiện tại quá sớm định âm điệu là mười thành thành chủ, vẫn là quá qua loa.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Kỳ thật ngươi chính mình rất rõ ràng, cho dù còn có như vậy lẻ tẻ vài cái nhân vật, cũng đều là cùng mười thành thành chủ không kém nhiều tồn tại, ngươi chỉ là không nguyện ý tin tưởng mình phán đoán, hoặc là nói không dám tin tưởng phán đoán của mình mà thôi."

Dương Huyền Tàng sắc mặt càng thêm khó coi đứng lên.

Tại thật lớn Quỷ giới bên trong, trên cơ bản là Quỷ Đế tung hoành cục diện, vô số Quỷ Đế tự thành thế lực, lẫn nhau chống lại, chinh chiến, Quỷ Đế liền tương đương với Thiên Giới chi chủ, lẫn nhau ở giữa thực lực sai biệt cũng là to lớn, bình thường chỉ có bảy sao Thiên Giới trở lên Quỷ Đế, mới có tư cách trở thành một chỗ chi chủ.

Mà chín sao Quỷ Đế, tức Quỷ Tàng trước kia cấp bậc, mới có thể trở thành tứ phương bá chủ, tranh giành thiên hạ.

Về phần thập tinh Quỷ Đế, cũng đã là Quỷ giới đỉnh tiêm chiến lực, cực ít sẽ tại Quỷ giới xuất hiện, sớm đã toàn bộ tâm tư thả đang xung kích Vạn Cổ Chí Tôn bên trên, không hỏi xem thế sự, rất nhiều tiên thiên quỷ đều là thập tinh quỷ đế cấp bậc.

Nhưng tại Tiên Thiên quỷ bên trong, có mười vị kinh thiên động địa, tại Quỷ giới sinh ra thời điểm liền cùng nhau xuất hiện tồn tại nhân vật, được xưng là mười thành chi chủ, chính là Quỷ giới chí cao vô thượng biểu tượng.

Cửu Đầu Quỷ chỗ sơ Giang Thành, chính là mười thành một trong.

Quỷ giới địa vực, vô biên vô tận, phạm vi so Dương Thanh Huyền chỗ nơi đây vũ trụ còn rộng lớn hơn to lớn, không rõ ràng bên trên bị chia làm mười thành, nhưng trên thực tế bất luận cái gì một thành đều có thể tự thành một giới.

Cái kia mười thành thành chủ, sớm đã là nhân vật trong truyền thuyết, vô số năm đến nay, có thể tận mắt thấy một lần người cực ít.

Dương Huyền Tàng một hồi lâu mới khôi phục trấn định, nhưng sắc mặt vẫn không có nửa phần huyết sắc, nói ra: “Như thật là sơ Giang Thành thành chủ, vậy ngươi định làm như thế nào?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Không thế nào xử lý, chờ thiên đạo luân hồi, sau đó tiến vào thiên đạo bên trong, thu hồi chân thân, sau đó lại đi tìm cái kia sơ Giang Thành thành chủ tính sổ sách.”

“Chi!”

Dương Huyền Tàng giật nảy mình, run giọng nói: “Tìm sơ Giang Thành thành chủ tính sổ sách? Ngươi đừng nói giỡn, nếu là việc này lại không có đến tiếp sau, đem luân hồi Thiên Cung cùng Quỷ giới liên hệ chặt đứt coi như xong đi.”

Huyền Thiên Cơ cười nhạt nói: “Tính toán?”

Dương Huyền Tàng sắc mặt khó coi, biết Huyền Thiên Cơ tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ, nhưng lại là mười thành thành chủ, cùng Quỷ giới tuế nguyệt một dạng dài dằng dặc tồn tại a, sự đáng sợ ở xa Phạm Vô phía trên.

Hai người đều không nói thêm gì nữa, một trước một sau tại Thiên Cung bên trong dạo bước, đi được cực chậm, một người tràn đầy hồi tưởng chi sắc, một người tràn đầy hiếu kì.

“Ngươi ngay ở chỗ này tu luyện đi.”

Hai người tới một chỗ đình trước lầu, Huyền Thiên Cơ chỉ về đằng trước viện tử nói.

Dương Huyền Tàng hỏi: “Vậy còn ngươi?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ta đi một chỗ khác bế quan, tĩnh chờ thiên đạo cơ hội.” Hắn suy nghĩ một chút, nói ra: “Hoặc là mượn nhờ hiện tại sơ Giang Thành cùng luân hồi Thiên Cung liên thông cơ hội, ngươi hồi Quỷ giới cũng không tệ.”

Dương Huyền Tàng trầm mặc xuống, nhu hòa gương mặt đột nhiên sụp đổ xuống, hóa thành đại lượng huyết phù, tựa hồ Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng tâm ý không hợp, tiến vào phân giải bên trong.

“Ngươi đến cùng có đi hay là không?”

“Không đi.”

“Đi thôi?”

“Không đi.”

Tranh chấp thanh âm từ Dương Huyền Tàng trong cơ thể truyền ra, phân liệt càng lúc càng lớn, “Soạt” một tiếng, Dương Huyền Tàng trực tiếp vỡ nát thành huyết phù, nhưng sau khi ngưng tụ ra hai đạo thân thể, Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng.

“Tiến vào Quỷ giới về sau, có vô số đếm không hết hồn phách có thể thôn phệ, ngươi ta hợp thể, dạng này thôn phệ hồn phách lực lượng tác dụng trên người hai người, đối với ngươi có lợi ích to lớn, tu vi khẳng định so ngươi chính mình một người tu luyện phải nhanh.” Quỷ Tàng dẫn dụ nói.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Hợp thể về sau đã là tám sao Thiên Giới đỉnh phong, cho dù thôn phệ tám sao Thiên Giới hồn phách, tác dụng đều không lớn như vậy, dựa vào thôn phệ hồn phách thăng cấp, trên cơ bản là vọng tưởng.”

Quỷ Tàng thấy lừa gạt không đến hắn, nhân tiện nói: “Tốt a, nhưng ta cảm thấy ngươi có thể cùng đi kiến thức dưới, đây chính là vạn phần cơ hội khó được, đối với ngươi mà nói, một khi bỏ qua lời nói, đời này chưa hẳn còn có thể có cơ hội nhập Quỷ giới.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không tiến liền không tiến, một nhóm yêu ma quỷ quái chỗ ở, có gì tốt, chờ trấn áp Phạm Vô, ta tự nhiên đi hướng mới sinh thay mặt đại vũ trụ. Nói nhiều như vậy, ngươi không phải liền là không nỡ trên người ta chí tôn máu sao? Hợp thể phía dưới, chí tôn máu chỗ tốt ngươi cũng có thể chiếm cứ, còn có thể chiếm được hơn phân nửa, hừ.”

Quỷ Tàng “Hắc hắc” cười hai tiếng, nói: “Cho tới nay đều là bị ngươi chiếm tiện nghi, hiện tại để ta chiếm chút lợi lộc cũng không quá đáng a? Giọt máu kia nếu để cho ta ăn, không nói chín sao Thiên Giới, chí ít tám sao đỉnh phong là không có vấn đề.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2997: Đột Phá Bảy Sao, Đại Đạo Giáng Lâm

Huyền Thiên Cơ gặp bọn họ tranh chấp không hạ, khẽ cười nói: “Các ngươi chậm rãi cân nhắc đi, tại thiên đạo xuất hiện trước đó, đều có đầy đủ thời gian. Nơi này thiên địa thế năng còn tại Hỗn Độn đại lục phía trên, các ngươi coi như không đi Quỷ giới, lưu ở nơi đây tu luyện cũng là có thể.”

Nói xong, vung tay lên, một mảnh bích ngọc sắc quang huy từ vân khí bên trong tuôn ra, tại đình viện trước vung rơi xuống dưới.

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng lập tức cảm nhận được luân hồi thần quang, mà lại cực kì ôn hòa rơi trên người mình, cực kì hưởng thụ.

Huyền Thiên Cơ nói: “Gặp lại.”

Phất một cái ống tay áo, liền quay người mà đi.

“Chậm đã!”

Quỷ Tàng vội vàng kêu lên, nhưng Huyền Thiên Cơ đã đã mất đi bóng dáng, không khỏi buồn bực nói: “Há có dạng này đạo đãi khách? Chí ít đi hướng Quỷ giới thông đạo ở đâu muốn nói một cái đi?”

Dương Thanh Huyền nói: “Hắn cần phải bề bộn nhiều việc, sợ là có đại lượng đồ vật muốn chuẩn bị, dù sao muốn ứng phó thiên đạo.”

Quỷ Tàng nói: “Cũng thế, nơi đây luân hồi thần quang cực kì hưởng thụ, ngươi không bằng ở chỗ này trước đột phá đến bảy sao Thiên Giới, sau đó lại cân nhắc phải chăng cùng ta đồng hành.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta đang có này ý.”

Quỷ Tàng “Hắc” âm thanh lộ ra một bộ khuôn mặt tươi cười, nói ra: “Viên kia chí tôn tinh huyết...”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta một người hoàn toàn chính xác vô pháp luyện hóa, tại thể nội trầm tích lâu, năng lượng tiêu hao lợi hại, cùng một chỗ luyện hóa đi.”

Quỷ Tàng đại hỉ.

Hai người lúc này bàn hư mà ngồi, riêng phần mình vận chuyển Huyết Thần Kinh cùng Huyết Hải Phù Đồ Kinh, Dương Thanh Huyền hai tay bấm niệm pháp quyết, không ngừng đem sức mạnh đáng sợ từ trong cơ thể chụp ra, đánh vào hư không, hình thành một viên to lớn lăng hình máu tinh, chính là cái kia tích chí tôn máu huyễn hóa.

Máu tinh phóng xạ ra cường đại quang mang, đem hai người bao phủ đi vào, kết thành kén tằm một dạng hình dạng.

Tứ phía vân khí bên trong luân hồi quang thỉnh thoảng phun ra nuốt vào hiện lên, rơi trên kén máu, một chút xíu chui vào đi vào, đồng thời bị Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng hấp thu, tại huyết ảnh của bọn họ bất tử thân cùng Huyết Hải Phật trên thân, thỉnh thoảng có xanh biếc luân hồi chi khí lưu động, dung nhập vào Huyết Thân bên trong.

Dương Thanh Huyền cảm nhận được cường đại huyết dịch lực lượng hỗn hợp có luân hồi thần quang tại thể nội lưu chuyển, không ngừng ngói giải cảnh giới của hắn bình chướng.

Ý thức chi hải bên trong, đột nhiên hiện ra đầy trời huyết sắc, vô cùng vô tận huyết dịch hiện ra đến, đem hắn bao trùm.

Máu bên trong truyền đến các loại kêu rên, kêu thảm, oán tăng, các loại tâm tình tiêu cực hóa thành lần lượt từng thân ảnh, giương nanh múa vuốt hướng Dương Thanh Huyền đánh tới, "Còn tính mạng của ta! Còn tính mạng của ta!."

Cái này tích chí tôn máu chưa luyện chế hoàn thành, không chỉ có đẳng cấp không đạt được Chí Tôn cảnh, máu bên trong các loại lệ khí cùng mặt trái năng lượng cũng chưa tiêu trừ sạch sẽ, tích lũy vô số năm oán tăng cừu hận, tất cả đều tại những huyết dịch này bên trong, giờ phút này Dương Thanh Huyền đột phá thời điểm toàn bộ bạo phát đi ra.

"Đáng chết! Là đang nói đùa sao?"

Dương Thanh Huyền tràn đầy hoảng sợ, trong thức hải, vô số lít nha lít nhít thân ảnh, nam nữ già trẻ, dị tộc dị thú, còn có một số cổ quái tồn tại, toàn đều hiện lên tại Huyết Hải bên trong, sợ là nắm chắc trăm triệu nhiều, Hỏa Nhãn Kim Tinh đều nhìn không thấy bờ.

Những này thân ảnh có chỉ là phàm nhân, có thực lực mạnh mẽ, hoàn toàn không kém gì hắn, hóa thành từng đạo oán khí lực lượng, các loại quyền chưởng chỉ pháp, dồn dập đánh tung mà đến, mà những người phàm tục kia thì lại lấy thân thể của mình nhào tới, muốn đồng quy vu tận.

"Không phải ta giết các ngươi, tìm nhầm người!"

Dương Thanh Huyền vội vàng kêu lên, nhưng chỗ nào sẽ có nhân lý hắn, những công kích kia toàn bộ oanh ở trên người, huyết ảnh chân thân nháy mắt bị đánh nổ, hóa thành vô số huyết phù tại không trung bay múa.

"Vỡ vụn hắn! Một cái huyết phù cũng không cần bỏ qua!"

Những thân ảnh kia cuồng hống, y nguyên không ngừng công kích, muốn đem đầy trời huyết phù toàn bộ nghiền nát.

“Đáng chết! Nói không phải ta giết các ngươi, thật coi ta là yếu gà sao? Oan có đầu nợ có chủ, các ngươi không dám tìm Huyết Thánh lão tổ phiền phức, sở dĩ toàn bộ đến bắt nạt ta, cho rằng ta là yếu gà dễ bắt nạt sao?”

Ngàn tỉ huyết phù bên trong bộc phát ra Dương Thanh Huyền gầm thét, phi tốc xoay tròn phía dưới, hình thành cường đại huyết chi kết giới, trong đó đại lượng huyết phù ngưng tụ ra Dương Thanh Huyền cánh tay, nháy mắt vung ra Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng, hướng những thân ảnh kia bên trong hung ác nhất mấy người đánh ra.

“Ầm ầm!”

Huyết Hải cuồn cuộn, chưởng pháp phía dưới, đi đầu mấy thân ảnh trực tiếp bị đánh vỡ nát.

Còn lại Huyết phù lần nữa ngưng tụ ra Dương Thanh Huyền chân thân, mặt lộ vẻ vẻ hung ác, không ngừng huy quyền hướng những thân ảnh kia đánh tới, “Muốn giết ta, liền các ngươi trước đi chết đi!”

“Rầm rầm rầm!”

Huyết Hải trong hư không quyền pháp chấn động, sóng máu bốc lên, những thân ảnh kia đang xung kích hạ không ngừng sụp đổ, phát ra các loại tiếng kêu thảm thiết, vô cùng thống khổ.

Trong đó còn có thật nhiều tay không tấc sắt phàm nhân, từng đạo đi theo bạo vong.

Dương Thanh Huyền song mắt đỏ bừng, bắn - ra hào quang chói lọi, vẫn chưa dừng tay, bởi vì hắn biết những này đều chỉ là oán niệm, những này người trước khi chết thống khổ biến thành, cũng không phải là chân thực sinh mạng, bọn hắn trên thực tế đã sớm chết, hiện tại đánh nát bọn hắn oán niệm, xem như siêu độ.

Quyền pháp càng lúc càng nhanh, Dương Thanh Huyền liều lĩnh ra quyền, có mấy đạo oán niệm cực kì cường hoành, cùng hắn đụng nhau mấy chiêu, nhưng rất nhanh liền chôn vùi xuống dưới.

Càng nhiều oán niệm liên miên nổ tung, càng về sau, Dương Thanh Huyền đã không phân biệt được phải chăng còn có oán niệm hình bóng, chỉ biết không ngừng ra quyền, đánh nổ tứ phương hư không.

Theo từng quyền vung ra, huyết ảnh chân thân bên trong có thể lượng biến được cực độ thông suốt, mỗi đánh một quyền, huyết dịch liền tuần hoàn một vòng, để chân thân cường đại một điểm, huyết ảnh chân thân trở nên trôi chảy thông thấu, như máu lưu ly.

Cuối cùng, loại trạng thái này đạt đến mức cực hạn, bảy sao Thiên Giới bình chướng tại từng quyền oanh kích dưới, cuối cùng vỡ vụn.

“Ầm ầm!”

Dương Thanh Huyền trong thức hải năng lượng khuấy động, cường đại cảnh giới lực lượng bỗng nhiên đi lên trèo thăng, bước vào bảy sao Thiên Giới sơ giai!

Quỷ Tàng lòng có cảm giác, mở hai mắt ra đến, chỉ thấy Dương Thanh Huyền xếp bằng ở chính mình đối diện, toàn thân đều là mồ hôi và máu, hô hấp ngưng trọng, giống như là kinh lịch một trận lớn kiếp giống như, hắn khẽ cười một tiếng, nói: “Tiểu tử ngươi vẫn là quá thiện lương a, những oán niệm kia hóa hình, quản nó chi, lão tử thế nhưng là toàn ăn hết, đến một cái ăn một cái, đến một đôi ăn một đôi, hắc hắc, dọa đến bọn hắn oán niệm hoàn toàn không có, toàn bộ liền tự mình tản.”

Dương Thanh Huyền hai tay nắm tay, trầm thấp rống lên một tiếng, trên thân lực lượng nháy mắt bạo phát đi ra, vô số huyết quang xuyên thấu kén máu, chiếu bắn đi ra, làm cho cả luân hồi Thiên Cung bên trên, đều bao phủ tầng một huyết sắc.

Lập tức đại đạo quy tắc giáng lâm, rơi trên kén máu, lẳng lặng như hồng hà, hình thành một mảnh cảnh tượng kỳ dị.

Huyền Thiên Cơ đang nằm tại luân hồi Thiên Cung bên trong đi ngủ, trở mình, nhìn xem bên ngoài vô tận hào quang, đột nhiên lông mày nhăn dưới, tự lẩm bẩm: “Đột phá dị tượng, đại đạo quy tắc, tiểu tử này đột phá dẫn động đại đạo, sẽ không để cho đại đạo bản nguyên trước thời gian xuất hiện đi?”

Đúng lúc này, một cổ áp lực đến cực hạn khí tức, đột nhiên xuất hiện tại luân hồi Thiên Cung trên không, mịt mờ tối tăm, đại đạo bản nguyên, đột nhiên giáng lâm.

Nhất thời ở giữa, chục triệu vũ trụ, vô tận vị diện, sở hữu thôi diễn đại đạo cường giả, không khỏi lộ ra ánh mắt kỳ dị, nhìn sang.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2998: Chấn Diệu Cổ Kim, Hoàn Toàn Mới Con Đường

“Thảo, thật trước thời gian xuất hiện!”

Huyền Thiên Cơ bỗng nhiên quay người lại, liền từ trên giường đứng lên, tỉnh cả ngủ, hóa thành một đạo lưu quang liền xông ra ngoài.

“Cuối cùng bước vào bảy sao Thiên Giới!”

Dương Thanh Huyền tâm tình cực độ thư sướng, trực tiếp đem huyết ảnh chân thân hóa thành cao trăm trượng, trên trời cao giãn ra, cuồng tiếu không thôi.

Thiên Giới chi chủ có thể ngao du vũ trụ, bốn sao Thiên Giới được xưng tụng là siêu cấp cường giả, giơ tay nhấc chân đều có thể chấn động thiên địa, mà chỉ có bước vào bảy sao Thiên Giới, mới là cường giả tối đỉnh, thiên hạ bá chủ, có thể tại vũ trụ đỉnh phong địa phương khai tông lập phái, lưu truyền vạn cổ.

Cùng nhau đi tới, trải qua nhiều ít gian khổ, chỉ có Dương Thanh Huyền chính mình rõ ràng, thậm chí rất nhiều cực khổ cũng đã quên mất.

Sở hữu trải qua hết thảy, mỗi một lần chiến đấu, mỗi một lần tu luyện, đều hóa thành hôm nay thực lực, trở thành hôm nay cảnh giới hạ nền tảng.

Thành tựu hắn Dương Thanh Huyền cũng không phải gì đó vinh quang vương giả thiên phú, mà là vượt qua tất cả mọi người ma luyện cứng cỏi, khổ tu, chăm chỉ, cùng quân tử như rồng, thẳng tiến không lùi đạo tâm.

Dương Thanh Huyền đưa mắt nhìn lại, chỉ cảm thấy đột phá bảy sao Thiên Giới thời đại đạo dị tượng cực kì rực rỡ lộng lẫy, thậm chí để hắn có chút mê muội.

Nội tâm sinh ra cảm giác cổ quái, giống như ở đây dị tượng phía dưới, chính mình chỉ là giữa thiên địa một con kiến hôi, biển cả bên trong một hạt hạt kê.

Thậm chí ở đây dị tượng bên trong, phảng phất có ngàn ngàn vạn vạn ánh mắt, chính xuyên thấu qua vô tận thời không cùng quy tắc, nhìn chăm chú tới, muốn nhìn rõ ràng chính mình.

Dương Thanh Huyền mặc dù cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng giờ phút này có khả năng nhìn thấy phong cảnh, thật đẹp.

Hắn hơi hơi nhắm hai mắt lại, cả người đắm chìm trong cái này vô biên trong vui sướng.

Đột nhiên, Quỷ Tàng hoảng sợ hét lớn: “Đây không phải là đột phá dị tượng! Là đại đạo bản nguyên giáng lâm a!”

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên toàn thân chấn động, từ say mê bên trong tỉnh táo lại, cả kinh nói: “Cái gì?!”

Đúng lúc này, cái kia to lớn chí tôn máu tinh thể phát ra “Cót két” thanh âm, lại là phải bị cái này đại đạo bản nguyên lực lượng đập vụn.

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng đồng thời giật mình, hai người đều hóa thành huyết quang, nháy mắt hợp thể, sau đó đem máu tinh thu nhập trong cơ thể, để tránh bị đại đạo chỗ nghiền ép.

Dương Huyền Tàng phát hiện cảnh giới của mình dĩ nhiên đạt đến tám sao Thiên Giới đỉnh phong.

Một đạo lăng lệ quang mang bay nhanh mà đến, mấy cái chớp động dưới, liền đến Dương Huyền Tàng trước mặt, kêu lên: “Đi rồi, không có thời gian nhiều lời.”

Chính là Huyền Thiên Cơ, lóe lên liền xông vào cái kia to lớn dị tượng bên trong.

Nháy mắt, cái kia vô số vị diện bên trong thôi diễn cùng thăm dò đại đạo cường giả, không khỏi là kinh hãi vạn phần, lộ ra hoảng sợ muôn dạng chi sắc.

“Chuyện gì xảy ra? Người này muốn mạnh mẽ tiến vào thiên đạo?”

“Quá khoa trương đi, người kia là ai, tại phương nào vị diện?”

“Từ xưa đến nay, tựa hồ có mấy cái như vậy xông vào thiên đạo người điên, nhưng đều không ngoại lệ, tất cả đều là hình thần câu diệt, người này bất kể là ai, chí ít can đảm lắm.”

“Nếu là hắn bất tử, có lẽ có thể trở thành vũ trụ tinh thần một người như vậy vật đi.”

Ngàn vạn vị diện bên trong, sở hữu thôi diễn đại đạo cường giả, không không động dung chấn kinh, mật thiết chú ý Huyền Thiên Cơ nhất cử nhất động.

Dương Huyền Tàng chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, liền đã mất đi Huyền Thiên Cơ thân ảnh, sau một khắc, liền xuất hiện ở đằng kia vô tận dị tượng bên trong, gian nan tiến lên.

Vô số đại đạo quy tắc tại Huyền Thiên Cơ phía trước thối lui, các loại hỗn loạn năng lượng, không không có nghĩa là thiên đạo, đều hạ xuống tới, kích trên người Huyền Thiên Cơ, có bị hắn ngăn trở, có thì trực tiếp đem hắn kích xuyên, thấu thể mà qua, nhưng Huyền Thiên Cơ chỉ là sơ qua dừng lại dưới, lại tiếp tục đi đến phía trước.

"Ùng ục."

Dương Huyền Tàng chật vật nuốt xuống dưới, bỗng nhiên rống to: "Cố lên a! Chờ ngươi trở về, hôm nào hẹn cơm!"

Vô tận vị diện bên trong cường giả, đều là tâm thần kinh hãi, đem hết toàn lực thôi diễn đạo pháp, muốn nhìn rõ nơi này phát sinh hết thảy, nhưng tuyệt đại đa số đều chỉ có thể nhìn thấy một cái mơ hồ hình ảnh, cho dù thân là riêng phần mình vị diện vũ trụ đỉnh cao cường giả, cũng tại cưỡng ép thôi diễn cái tiếp theo cái hao hết tâm thần, miệng lớn thổ huyết, nhưng y nguyên liều mạng chèo chống, chỉ hi vọng có thể nhìn nhiều một khắc.

Dương Huyền Tàng thấy Huyền Thiên Cơ ở đằng kia bước đi liên tục khó khăn, không hiểu nhiệt huyết dâng trào, hét lớn: "Huyền Thiên Cơ, ta đến giúp ngươi!"

Lại cũng thân ảnh nhoáng một cái, liền xông vào đại đạo dị tượng bên trong.

Trong chốc lát, một cỗ khó tả áp lực thật lớn cuốn tới, giống như là vũ trụ bạo tạc.

Dương Huyền Tàng nháy mắt hóa ra ba đại thần thể, lấy ra Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, hướng những đáng sợ kia năng lượng vung đi.

"Ầm ầm!"

Một đạo lực lượng kích trên Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, chấn Dương Huyền Tàng toàn thân run lên, giống như là lôi điện, lại giống là lực lượng khác, khó chịu không nói ra được cảm giác.

"Ầm ầm!"

Lại là đạo thứ hai lực lượng hạ xuống, lần nữa oanh trên

Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, chấn toàn bộ chiến kích lưu quang dị thường, bộc phát ra ngũ hành quang hoàn, cùng các loại bản nguyên lực lượng.

[

truyen cua tui | Net] Kiện binh khí này vốn là thu nạp Sáng Thế Tiên Liên các loại bản nguyên chi lực, mười phần tiếp cận đại đạo, giờ phút này với tư cách thủ hộ, ngược lại so cái khác đạo pháp thần thông đều muốn tới hữu hiệu.

Thậm chí so Huyền Thiên Cơ càng thêm dễ dàng tại đại đạo bên trong hành tẩu.

“Ầm ầm!”

Đạo thứ ba lực lượng đánh rơi xuống tới, oanh trên chiến kích, bị hóa giải hơn phân nửa, còn lại chấn Dương Huyền Tàng toàn thân run rẩy, miệng lớn thổ huyết.

“Huyền Thiên Cơ, ta giúp ngươi mở một con đường!”

Dương Huyền Tàng lớn tiếng gầm rú, đem lực lượng toàn thân kích phát đến đỉnh phong, chí tôn kia máu tại thể nội nháy mắt sôi trào, một chút phân giải ra hơn phân nửa, dung nhập vào toàn thân bên trong, cả người huyết ảnh chân thân hào quang đại phóng, áp qua mặt khác hai đại thần thể.

Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không bên trên cũng tuôn ra dị sắc, từng đoá từng đoá hoa sen trên người kích hiển hiện.

Huyền Thiên Cơ giật mình nhìn xem, trước mắt một màn này trong đầu thoảng qua, phảng phất vô số năm trước, đồng dạng một màn đã từng xuất hiện.

Dương Huyền Tàng hai tay vung lên, quát: “Đi thôi, toàn con đường mới!”

“Ầm ầm!”

Năng lượng to lớn từ chiến kích bên trong bạo phát đi ra, chính là Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu, vô số hoa sen tại kích quang bên trong hiển hiện, diên đưa tới.

Huyền Thiên Cơ hiếm thấy lộ ra vẻ giật mình, lập tức khóe miệng giơ lên, khẽ cười nói: “Ngươi phần nhân tình này, ta nhận.”

Mở ra bộ pháp, dọc theo Dương Huyền Tàng chỗ đánh cho cái kia con đường, nhanh chân hướng về phía trước.

Vô tận trong vũ trụ, những thôi diễn kia thiên đạo cường giả càng là hoảng sợ thất thố.

“Cái gì? Tại đại đạo bên trong bổ ra một cái thông đạo?”

“Người này là ai? Liền xem như Vạn Cổ Chí Tôn cũng khó có thể làm được a?”

“Thật bất khả tư nghị, một màn này sợ là sẽ phải rung động toàn bộ mới sinh thay mặt đại vũ trụ, cùng vô tận vị diện cường giả.”

“Thiên đạo mịt mờ, nhân đạo mênh mông, chỉ cần hai người này bất tử, cuối cùng sẽ có một ngày, sẽ ở đây vô số vũ trụ đỉnh phong gặp phải.”

Dương Huyền Tàng giờ phút này cũng không biết mình cái này giơ lên, sẽ đối với thế giới sinh ra bao lớn ảnh hưởng, chỉ là đơn thuần tưởng muốn giúp Huyền Thiên Cơ một chút sức lực.

Một kích vung ra về sau, cả người hắn nháy mắt thoát lực, cho dù là chí tôn máu cũng bổ sung không đủ, sau đó nhận lớn đạo lực lượng to lớn trấn áp, toàn thân muốn bị nghiền nát, một đạo lộng lẫy xán lạn quang huy tại phía trước hiển hiện, sau đó hung hăng oanh ở trên người hắn.

Dương Thanh Huyền kêu thảm một tiếng, liền bị đánh ra đại đạo dị tượng, toàn thân kịch liệt đau nhức khó nhịn, ý thức một chút xíu trôi qua.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2999: Rơi Xuống Quỷ Giới, Nhục Thân Sụp Đổ

Không biết qua bao lâu, Dương Thanh Huyền một chút xíu khôi phục ý thức, cảm thấy chính mình là nằm trên mặt đất, nhưng lại toàn thân cứng ngắc, hoàn toàn không cách nào động đậy.

Liền liền con mắt cũng không thể mở ra, chỉ có thể lẳng lặng nằm, để thân thể tự hành khôi phục, nhưng ngày bình thường cái kia khủng bố năng lực khôi phục tựa hồ đã mất đi, nằm hồi lâu, cũng không thấy khôi phục nhiều ít, vẫn là động đậy khó khăn.

Ngoại giới tràn ngập một cỗ cực độ khó chịu khí tức, để hắn cảm thấy cực kì kiềm chế, đây cũng là khôi phục cực chậm nguyên nhân một trong.

Hắn trong bóng tối kêu lên mấy lần Quỷ Tàng, đều không có bất kỳ đáp lại nào, cẩn thận hồi suy nghĩ một chút chuyện lúc trước, mình bị đại đạo lực lượng oanh trúng, sau đó ngã ra dị tượng bên ngoài, chuyện sau đó liền hoàn toàn không rõ ràng, hiện tại xem ra, hẳn là hợp thể bị phân giải mở, cũng không biết Quỷ Tàng rơi xuống ở đâu, phải chăng tại bên cạnh mình.

Lại qua hồi lâu, chậm rãi khôi phục một chút lực lượng, Dương Thanh Huyền nhúc nhích mấy lần ngón tay, có chút mở mắt ra, thảm hào quang màu xanh lục thẳng vào trong mắt, khiến hắn vạn phần khó chịu, vội vàng lại nhắm lại.

“Đây là nơi quái quỷ gì, này khí tức...”

Dương Thanh Huyền nội tâm bỗng nhiên một đăng, tựa hồ nghĩ đến cái gì, một trái tim không ngừng chìm xuống dưới.

Sau đó không lâu, bên tai truyền đến chấn động âm thanh, vô cùng nhẹ nhàng, giống như là có hơn trăm người tổ đội đi tới, trong đó còn có bánh xe bánh xe chuyển động thanh âm.

“Phía trước có cái người chết.”

Một người lớn tiếng kêu lên.

“Người chết?”

“Thật là người chết sao?”

“Con đường này bên trên làm sao sẽ có người chết, sẽ có hay không có lừa dối? Mọi người cẩn thận một chút.”

Lập tức nghe thấy lấy ra binh khí thanh âm, tại Dương Thanh Huyền cảm giác bên trong, không ít năng lượng thể bắt đầu vây tới.

“Quả nhiên là Quỷ giới, mẹ -de!”

Dương Thanh Huyền thầm mắng một tiếng, làm sao thảm như vậy, trực tiếp bị thiên đạo lực lượng đánh vào Quỷ giới, cũng không biết là ngã rơi xuống Quỷ giới, vẫn là bị đánh chết rơi vào Quỷ giới.

Nghĩ đến có thể là cái sau, Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy lạnh cả người, lạnh cảm giác vừa lên đến, ngược lại cảm thấy thân thể khôi phục một chút cảm giác biết.

“Thật là người chết a, cũng không biết chết không có.”

Một thanh âm hiếu kì nói.

Dương Thanh Huyền nội tâm cảm thấy mười phần cổ quái, nếu như không chết, cũng không phải là người chết a, đã đều phán định là người chết, làm sao còn hỏi chết không có.

“Ta nhìn cái này người chết khả năng không chết.”

Một lão giả thanh âm nói.

“Cái gì? Không chết!”

Bốn phía người đều phát ra tiếng kêu sợ hãi, tựa hồ cảnh giác đứng lên.

Lão giả kia lại nói: “Mọi người không cần sợ, nhìn vết thương trên người hắn, hẳn là thật tổn thương, mà không phải cạm bẫy.”

“Vậy làm sao bây giờ? Có muốn cứu hắn hay không?”

“Vẫn là trực tiếp đi qua đi, miễn cho phức tạp.”

Các loại tiếng nghị luận vang lên.

Lão giả kia trầm mặc xuống, nói ra: “Ta đến hỏi hạ phu nhân.”

Nói xong, Dương Thanh Huyền liền cảm ứng được một đoàn năng lượng thể rời đi, còn lại năng lượng thể tựa hồ cũng đang quan sát chính mình, mà lại lộ ra khác biệt cảm xúc biểu lộ, đều có thể bị chính mình rõ ràng cảm ứng được.

Sau một lúc, lão giả kia lại chạy trở về, Dương Thanh Huyền rõ ràng cảm ứng được cái này đoàn năng lượng thể nội tâm yên tĩnh, hắn cảm giác được chính mình được cứu rồi.

Quả nhiên, lão giả kia nói ra: “Phu nhân nói, cứu người này. Vương Hổ, vương có, đem người này làm tới trên xe đi.”

Lập tức có hai đoàn năng lượng tới, Dương Thanh Huyền cảm thấy mình bị giơ lên, sau đó phóng tới một chiếc xe ngựa bên trong.

Lại có một đoàn năng lượng tới vây xem hạ chính mình, trong đó có một đoàn cực kì ôn hòa, đồng thời năng lượng muốn so cái khác tới cường đại, nhỏ giọng nói ra: “Tiểu Thiến, ngươi chiếu cố cho người này.”

“Vâng, phu nhân.”

Một nữ tử thanh âm nói, sau đó liền lên xe ngựa, an vị tại Dương Thanh Huyền bên người.

Sau đó toàn bộ đội ngũ hơn trăm người tiếp tục đi lên phía trước.

Dương Thanh Huyền cảm ứng được cái này gọi tiểu Thiến tại hướng chính mình miệng bên trong rót chất lỏng gì, cực kì đắng chát, nhưng lại ẩn chứa một chút cấp thấp năng lượng, chảy vào trong dạ dày về sau, cơ hồ không có gì tốt chỗ, nhưng cũng không có gì chỗ xấu.

Hắn biết chính mình tạm thời an toàn, vì vậy tiếp tục tu dưỡng, chậm rãi khôi phục thân thể tri giác.

Hắn chiếc xe ngựa này liền đi theo phu nhân kia phía sau xe ngựa, mấy đạo rất nhỏ tiếng nói chuyện trong lúc lơ đãng liền truyền lọt vào trong tai.

“Nương, ngươi nói người này còn có thể khôi phục hay không a?” Một đạo dễ nghe thiếu nữ thanh âm nói.

“Ai biết được, có thể khôi phục tự nhiên tốt nhất, không thể khôi phục...” Phu thanh âm của người dừng lại, trở nên băng lãnh xuống tới, nói: “Cũng không thể lãng phí.”

“Chính là, đây chính là một cỗ nhục thân a, giá trị lớn, khó mà đánh giá, bất quá ta ngược lại là hi vọng hắn có thể khôi phục, nói không chừng xem ở chúng ta cứu được hắn một mạng phân thượng, nguyện ý ra tay giúp chúng ta vượt qua cửa ải khó đâu.”

“Coi như hắn khôi phục, cũng chưa chắc có cái kia năng lượng giúp chúng ta. Ta vừa nhìn kỹ dưới, nhục thể của hắn đẳng cấp mười phần thấp, phàm là thai nhục thân, cũng không phải là các loại năng lượng chỗ ngưng hoặc là thiên tài địa bảo biến thành, mà lại gần như vỡ nát trạng thái, ta đánh giá cái này người nhiều nhất cũng liền hai sao Quỷ Đế, đây là hướng tốt phương diện nghĩ, mà Triệu gia cung phụng vị kia Quỷ Đế đại nhân, thế nhưng là ba sao Quỷ Đế.”

“Như vậy, vậy chúng ta không bằng đem bộ thân thể này bán, đổi được Hồn thạch có thể dùng đến mời chào cường đại hơn Quỷ Đế.”

“Nếu là người này trọng thương bất trị, cứ như vậy suy tính, nhưng nếu là có thể cứu sống kia là tốt nhất, dù sao ân cứu mạng, không phải tiền tài có thể so sánh được.” Phu nhân kia chậm rãi nói.

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, đại khái hiểu tình huống, hắn từng nghe Quỷ Tàng nói qua, tại Quỷ giới bên trong, đều là năng lượng tụ hợp thể, cùng Ma Giới cực kì tương tự, một khi quỷ vật bước vào Thiên Giới chi chủ, cũng chính là Quỷ Đế cảnh giới về sau, liền nắm giữ thu hoạch được lực lượng của thân thể, có thể phụ thể trên vật thật, cô đọng thân thể của mình.

Sở dĩ tại Quỷ giới bên trong, phàm là có nhục thể, bất luận đẳng cấp cao thấp, đều là Quỷ Đế tồn tại.

Phu nhân kia cùng nữ nhi ở giữa đối thoại, rất nhanh liền biến thành các loại việc nhà, cái gì Triệu gia lực lượng mở rộng quá lợi hại, bọn hắn Vương gia, còn có Trương gia, Chu gia, đều đã rất cảm thấy ăn không tiêu, cùng lần này giao dịch mười phần trọng yếu, không cho sơ thất các loại.

Mặc dù nghe tẻ nhạt vô vị, nhưng cũng có thể hiểu rõ một chút Quỷ giới tình huống, nhưng cũng không tẻ nhạt.

Tỳ nữ tiểu Thiến thì là mỗi cách một đoạn thời gian, liền cho mình miệng bên trong rót cái kia đắng chát chất lỏng.

Cứ như vậy đi lại sáu bảy ngày, Dương Thanh Huyền đã hoàn toàn cảm giác được thân thể của mình tồn tại, đồng thời có thể vận chuyển vô tướng Như Lai bản nguyện kinh, chỉ là năng lượng cực kỳ thấp, kinh lạc như dây tóc, hồi lâu mới có thể vận chuyển một chu, đồng thời xuất hiện lâm ly đại hãn, nhưng mỗi một lần vận chuyển về sau, thân thể cơ năng liền tốt hơn một chút.

Hắn vận công biến hóa, bị tiểu Thiến đã nhận ra, lập tức hồi báo cho phu nhân kia cùng tiểu thư, phu nhân kia cùng một chút cường đại năng lượng thể tới từng điều tra mấy lần, thậm chí hoán vài tiếng, muốn nhìn một chút hắn tỉnh không có.

Dương Thanh Huyền bắt đầu ra vẻ không có tỉnh, về sau ngẫm lại, từ phu nhân kia mẫu nữ trong lúc nói chuyện với nhau có thể nghe ra đối với mình mình cũng không địch ý, thế là lại không vờ ngủ, một lần cuối cùng gọi chính mình thời điểm, chậm rãi mở hai mắt ra.

Chương 3000: Ân Cứu Mạng, Đại Oản Thành

“A, mẹ, hắn tỉnh!”

Dương Thanh Huyền bên người, một tên toàn thân vàng nhạt quần áo nữ tử ngạc nhiên vỗ tay nói, mặt mũi tràn đầy tâm tình vui sướng.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, cảnh tượng trước mắt, so chính mình tưởng tượng bên trong muốn chênh lệch rất nhiều, tại trong tưởng tượng, đã đều là năng lượng thể, cái kia hẳn là là vô số quỷ phách bay tới bay lui, nhưng trước mắt những này quỷ, cùng bên ngoài những người bình thường kia không có gì khác biệt.

Thuần một sắc khuôn mặt, quần áo, thần sắc, thậm chí bốn phía xe ngựa cùng dụng cụ chờ chút, đều gần như giống nhau.

“Đại nhân, ngài thế nào?” Một vị đoan trang hào phóng trung niên nữ tử mặt ngậm mỉm cười, nhìn qua Dương Thanh Huyền, quan tâm hỏi.

Dương Thanh Huyền muôn ôm quyền chắp tay, lại phát hiện rất khó chống đỡ lấy thân thể, cố gắng dưới, lại ngã sấp xuống ở trên xe ngựa, chỉ có thể cười khổ nói: “Không thể hành lễ, mong rằng phu nhân thứ lỗi.”

Phu nhân kia vội vàng nói: “Đại nhân nghỉ ngơi cho tốt, chỉ cần có thể khôi phục thuận tiện.”

Nếu là không có lúc trước nghe thấy mẹ con này trò chuyện, nghe thấy cái này lời nói tất nhiên vô cùng cảm kích, nhưng bây giờ Dương Thanh Huyền biết, để cho mình hảo hảo khôi phục, là bởi vì chính mình có giá trị.

Bất quá cái này cũng không sai, nhưng phàm là người liền có tư tâm, rất khó làm được vô tư kính dâng, mà lại mấy ngày qua nghe hai mẹ con này trò chuyện, cũng minh bạch Quỷ giới sinh tồn gian nan, đấu tranh kịch liệt còn xa ở nhân gian phía trên, tất cả mọi người hám lợi cũng tình có thể hiểu.

Huống chi hai mẹ con này đích đích xác xác là cứu mình, Dương Thanh Huyền vẫn là sinh lòng cảm kích, nói ra: "Đa tạ phu nhân."

Thầm nghĩ đến, "Nếu là ta có thể khôi phục lại, liền giúp bọn hắn diệt Triệu gia mấy vị kia Quỷ Đế, với tư cách ân cứu mạng báo đáp."

Phu nhân kia nét mặt tươi cười như hoa, cực kì nhiệt tình, ôn nhu nói: "Đại nhân khách khí, chỉ là tiện tay mà thôi, đại nhân gọi ta Vương phu nhân liền có thể."

Dương Thanh Huyền tiếp tục ngồi về trong xe ngựa, bắt đầu ngồi xếp bằng dưới, vận chuyển vô tướng Như Lai bản nguyện kinh, xa như vậy so nằm muốn hiệu suất cao hơn, đồng thời để tiểu Thiến rời đi, chính mình một thân một mình đợi, còn có thể dùng hỗn độn thạch trong xe ngựa bố trí hỗn độn chi khí, triệt tiêu nơi này quỷ khí cùng giới lực áp chế, để tu luyện sơ qua trở nên nhẹ nhõm chút.

Dương Thanh Huyền vừa mới nhập định không bao lâu, lại nghe thấy phía trước trên xe ngựa Vương phu nhân cùng nữ nhi đối thoại.

"Xem ra người này sống lại, quá tốt rồi, nhiều một tên Quỷ Đế cấp giúp đỡ, thật sự là trời cũng giúp ta."

“Cũng không biết hắn là cái gì cấp bậc Quỷ Đế, cùng có thể hay không giúp chúng ta.”

“Ngươi yên tâm đi, nương nhìn người ánh mắt vẫn là thật lợi hại, người này tướng mạo thanh tuyển, nội tâm không xấu, chúng ta đối với hắn có ân cứu mạng, nhất định sẽ giúp chúng ta, hiện tại vấn đề chính là, chẳng biết hắn là mấy sao Quỷ Đế, bất quá cũng không sao, chờ lần sau lại bộ hắn lời nói, khẳng định có thể hỏi ra.”

Hai mẹ con đều là trộm thích không lấy.

Dương Thanh Huyền cười khổ lắc đầu, tiếp tục hút vào hỗn độn trong đá lực lượng, một chút xíu tu sửa nhục thân.

Hắn cái này thân thể hiện tại tựa như bã đậu, đụng một cái phía dưới liền có thể vỡ vụn, trừ trong cơ thể một chút chủ yếu kinh lạc có nhỏ xíu cảm ứng, có thể du tẩu một chút chân khí bên ngoài, cái khác bộ vị tựa như tê liệt, nhưng theo vô tướng Như Lai bản nguyện kinh vận chuyển, cái khác bộ vị cũng đang từ từ khôi phục cảm giác biết.

Canh giữ ở xe ngựa bốn phía hộ vệ, hơi cảm ứng được trong xe ngựa khí tức, đều là lộ ra cực độ khó chịu thần sắc, Bàn Nhược bộ tộc công pháp khí tức cùng quỷ khí cực kì tương khắc, nhưng bọn hắn cũng không biết đây là Bàn Nhược khí tức, còn cho rằng là Quỷ Đế đại nhân thần thông được, đều lộ ra kiêng kị cùng tôn kính chi ý.

Xe ngựa đi mấy ngày, tiến vào một mảnh thành trì bên trong.

Dương Thanh Huyền trên cơ bản khôi phục đối với thân thể toàn bộ cảm giác biết, dừng lại tu luyện, hướng ngoài xe nhìn lại, nhìn xem thành nội quỷ đến quỷ quá khứ, cùng nhân gian giới cơ hồ không có khác nhau chút nào.

Chỉ là tướng mạo quỷ dị quỷ vật nhiều một chút mà thôi.

Tòa thành trì này gọi là Đại Oản Thành, là sơ Giang Thành địa giới bên trong một tòa thành nhỏ. Vương thị mẫu nữ đi vào thành này, tựa hồ là vì làm một bút trọng yếu mua bán.

Dương Thanh Huyền lúc này mới phát hiện, kéo xe ngựa “Ngựa”, cũng là một chút toàn thân xanh lét, toàn thân tròn vo bốn chân quái vật, đồng dạng là hồn thể chỗ ngưng.

Đại Oản Thành tại Quỷ giới cực kì phổ thông, nhưng theo Dương Thanh Huyền, đã lớn phi thường dọa người.

Dù sao vô tận vũ trụ, vô số vị diện, sở hữu vẫn lạc sinh linh, chỉ cần linh hồn bất diệt, đều là bị hấp dẫn đến Luân Hồi Đại Trận, hoặc là rơi vào vị diện này, trên lý luận mà nói, Quỷ giới lớn nhỏ hoàn toàn chính xác muốn vượt qua sở hữu vũ trụ.

Rất nhanh tới Vương gia cứ điểm, lập tức có hai cái cao lớn thô kệch hán tử tới, đỡ lấy Dương Thanh Huyền xuống xe ngựa, tiến vào bên trong mật thất nghỉ ngơi.

Vương phu nhân đi theo tiến đến, hỏi: “Đại nhân có thể có gì cần dược liệu, ta để người tận lực thu thập, để cho đại nhân sớm đi khôi phục.”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Cũng không có, ta chỉ cần tĩnh tu một trận liền có thể, mà lại trên người ta cũng còn có không ít trân quý dược liệu, đầy đủ ta sử dụng, nếu là có gì cần, nhất định sẽ không khách khí với phu nhân.”

Vương phu nhân cười nói: “Nghĩ không ra đại nhân cũng là như vậy hiền hoà người, vậy là tốt rồi, tuyệt đối đừng khách khí, nếu không liền khách khí.” Nàng dừng lại, lại hỏi: “Đúng rồi, chẳng biết đại nhân là nơi nào người, làm sao sẽ đột nhiên trọng thương trên đường?”

Dương Thanh Huyền thuận miệng nói ra: “Ta là Tần Quảng Thành người.”

“Tần Quảng Thành?!”

Vương phu nhân giật nảy cả mình, nói: “Vậy đại nhân làm sao sẽ lưu lạc nơi đây?”

Tần Quảng Thành cùng sơ Giang Thành đồng dạng, chính là Quỷ giới mười thành một trong, thậm chí có thể nói là Quỷ giới đệ nhất thành, cùng sơ Giang Thành ở giữa cần siêu cấp vị diện truyền tống đại trận mới có thể đến, nếu là dựa vào phi hành, cho dù là Thiên Giới chi chủ đều chưa hẳn có thể vượt qua cái này cách.

Dương Thanh Huyền nói: “Bị cừu nhân truy sát, từ Tần Quảng Thành trốn đi qua.”

Vương phu nhân sửng sốt nửa ngày, tựa hồ không quá tin, nhưng đã đối phương nói như vậy, chính mình cũng không tốt lắm chất vấn, liền hỏi: “Không biết đại nhân là mấy sao Quỷ Đế?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ba sao đỉnh phong.”

“Thật chứ?!”

Vương phu nhân đại hỉ, nhưng lập tức ý thức được chính mình thất thố, gấp vội vàng nói xin lỗi: “Đại nhân đừng trách, thiếp thân chỉ là kiến thức nông cạn, chưa hề cùng ba sao đỉnh phong Quỷ Đế đại nhân trò chuyện qua, sở dĩ nhất thời kích động, mong rằng đại nhân thứ lỗi.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Không sao.”

Vương phu nhân nói: “Cái kia thiếp thân liền không quấy rầy đại nhân, phàm là có bất luận cái gì nhu cầu, đại nhân trực tiếp phân phó liền có thể, không cần thiết khách khí.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu rồi.”

Vương phu nhân lúc này lui ra.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một trận, biết đối phương hoài nghi mình thân phận, nhưng cái này cũng không trọng yếu, lúc này an tâm, dùng đại lượng hỗn độn thạch tại trong mật thất bày xuống tụ linh trận, đồng thời lấy ra một chút đan dược, dần dần nuốt vào trong bụng, bắt đầu lẳng lặng tu luyện.

Tại hỗn độn chi khí tràn ngập hoàn cảnh bên trong, tốc độ khôi phục hơn xa lúc trước, Dương Thanh Huyền lúc này mới có thể toàn dòm thân thể của mình tình trạng, là bị thiên đạo lực lượng oanh cơ hồ vỡ nát, chẳng biết vì sao thế mà còn còn sống, mặc dù cực độ hỏng bét, nhưng tất cả đều tại một chút xíu khôi phục, chỉ cần thời gian đầy đủ, liền có thể khỏi hẳn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3001: Binh Khí Di Thất, Cổ Tháp Hồn Mỏ

Dương Thanh Huyền thận trọng thúc giục trong cơ thể tinh huyết lưu chuyển, chuyển vận đến toàn thân mỗi một nơi, lấy huyết dịch vì trung tâm năng lượng, đem toàn thân đều tiến vào tẩm bổ trạng thái, lại thu nạp hỗn độn chi khí dung nhập trong cơ thể cùng tinh huyết bên trong, hình thành năng lượng tuần hoàn.

Rất nhanh, hắn tiến vào huyết ảnh chân thân trạng thái, nhưng thân thể y nguyên mười phần suy nhược, làm sao vận chuyển công pháp, nuốt ăn đan dược, hiệu quả đều phi thường có hạn.

Dương Thanh Huyền thử mấy loại tâm pháp, ba đại thần thể, vô tướng Như Lai bản nguyện kinh, thậm chí Tứ thánh thú công pháp đều dần dần thử qua, hắn cuối cùng được xuất phán đoán suy luận, cũng không phải là công pháp và hoàn cảnh vấn đề, mà là thân thể của mình đích đích xác xác bị đả thương nặng, thương tổn tới khó mà nhanh chóng phục hồi như cũ trình độ.

“Sẽ không đả thương võ đạo căn cơ đi…”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến một cái đáng sợ ý niệm, sắc mặt nháy mắt trắng bệch, như đả thương võ đạo căn cơ, như vậy tu vi lại khó tinh tiến cũng là có khả năng, liền dừng bước tại lập tức cảnh giới.

Nếu như là cái khác chiến đấu bên trong bị thương, hắn còn có lòng tin phục hồi như cũ, nhưng lần này lại là tổn thương tại Thiên Đạo bên dưới, để hắn lòng tin một chút dao động.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nghĩ đến cái kia tích chí tôn máu, vội vàng từ trong cơ thể đem giọt máu này tìm tới, hoảng sợ phát hiện huyết dịch đã tan rã một nửa, thể tích cùng năng lượng đều chỉ có lúc trước một nửa.

Hắn hít vào một hơi, trước để cho mình tỉnh táo lại, cái này tích chí tôn máu khẳng định là tại thiên đạo bên trong bị tiêu tan sạch, nhưng cho dù chỉ còn lại một nửa năng lượng, cũng đầy đủ chính mình dùng.

Dương Thanh Huyền vận chuyển Huyết Thần Kinh, đem cái kia nửa tích chí tôn máu vận chuyển lại, tản mát ra hùng hậu huyết tinh chi khí, bổ sung đến toàn thân mỗi một nơi.

Rất nhanh, toàn thân liền trở nên khô nóng, không nói ra được dễ chịu.

Nhưng Dương Thanh Huyền biết cái này năng lượng dư thừa dấu hiệu chỉ là biểu hiện, chỉ cần chí tôn máu dừng lại cung ứng, thân thể của hắn lập tức sẽ biến trở về đến yếu gà.

Nhưng cũng may cái này tích chí tôn máu năng lượng cung ứng, có thể duy trì đầy đủ thời gian dài.

Mấy ngày về sau, ngoài mật thất truyền vào đến một đạo tin tức, là Vương phu nhân có việc.

Dương Thanh Huyền trầm tư dưới, đột nhiên trong lòng khẽ nhúc nhích, bỗng nhiên sắc mặt đại biến, vội vàng trên thân bên trong không gian trữ vật khắp nơi tìm kiếm, một chút thất thần ở đằng kia, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không thế mà không thấy!

Hắn lúc này mới phản ứng được, khẳng định là mình bị thiên đạo đánh trúng thời điểm, binh khí cũng rời tay bay ra ngoài, liền chẳng biết rơi xuống ở nơi nào.

“Lần này thảm rồi, Quỷ Giới khổng lồ như thế, nên như thế nào đi tìm? Càng hỏng bét chính là, còn không biết có phải hay không rơi xuống Quỷ Giới."

Dương Thanh Huyền một trận bực bội, càng thêm không tâm tư tu luyện, thế là tỉnh táo lại cảm xúc đến, duy trì lấy tinh huyết tràn ngập toàn thân trạng thái, xuất cửa mật thất.

Tại một tòa đại sảnh bên trong, Vương phu nhân cùng mấy tên nam tử đều hội tụ một đường, trong đó một nửa là trong đội xe người, Dương Thanh Huyền đã sớm gặp qua, một nửa kia hẳn là Đại Oản Thành người của Vương gia, gặp một lần Dương Thanh Huyền đến, đều lập tức đứng dậy, ôm quyền thở dài, cung cung kính kính.

Dương Thanh Huyền tự xưng ba sao Quỷ Đế đỉnh phong tu vi cảnh giới, để bọn hắn không dám thất lễ.

Không ít người ánh mắt đều vụng trộm nhìn sang, tựa hồ trong lòng còn có nghi hoặc, nhưng cảm ứng được Dương Thanh Huyền toàn thân cái kia làm người ta sợ hãi huyết khí về sau, đều là hãi hùng khiếp vía, gấp vội vàng cúi đầu, không dám tiếp tục lung tung thăm dò.

"Phu nhân tới tìm ta chuyện gì?" Dương Thanh Huyền mặt không thay đổi hỏi.

"Quấy rầy đại nhân tu luyện, thực sự lòng có khó có thể bình an, chỉ là sự tình trọng đại, còn muốn dựa vào đại nhân một điểm lực lượng, trợ giúp chúng ta Vương gia vượt qua cửa ải khó." Vương phu nhân thấp thỏm nói, trên mặt duy trì lễ phép mỉm cười.

"Chẳng biết là chuyện gì?" Dương Thanh Huyền hỏi, nếu chỉ là san bằng mấy cái nhỏ tông tiểu phái, giết mấy cái ba sao Quỷ Đế tự nhiên không có vấn đề, nếu là mình xử lý không được, tự nhiên sẽ không đáp ứng.

“Chuyện là như thế này.” Vương phu nhân trấn định quyết tâm tự, đem sự tình ngọn nguồn đơn giản giảng thuật một lần.

đọ c truyện với https

://tru y encuatui.net/Nguyên lai Vương gia vị trí, gọi Đại Nguyệt Thành, là Sơ Giang địa giới bên trong một tòa trung đẳng thành trì, bên trong chủ yếu có Triệu, vương, trương, tôn bốn nhà chủ yếu thế lực, nhiều năm qua một mực hình thành cân bằng, mọi người bình an vô sự.

Nhưng hơn trăm năm trước, Triệu gia thế lực đột nhiên bành trướng, mà lại tốc độ hết sức kinh người, chờ ba nhà khác kịp phản ứng thời điểm, liền đã thôn phệ ba nhà không ít tài nguyên, lực lượng trực tiếp đặt ở ba nhà phía trên, thế là không thể tránh khỏi bạo phát xung đột.

Vương, trương, tôn ba nhà liên thủ đứng lên, cùng Triệu gia sống mái với nhau một trận, đem Đại Nguyệt Thành cơ hồ đánh sụp đổ, kết quả cuối cùng lại là Triệu gia lấy yếu ớt ưu thế thắng được, ba nhà bên trong một vị duy nhất ba sao Quỷ Đế, Tôn gia thái thượng trưởng lão, tại trong xung đột vẫn lạc, mà Triệu gia ba sao Quỷ Đế cũng thân chịu trọng thương, Quỷ Đế cấp cường giả đều tổn thất nặng nề.

Triệu gia mặc dù thắng, nhưng cũng không có lực lượng chiếm đoạt ba nhà khác, tăng thêm sợ cái khác thành thế lực nhìn chằm chằm, thế là chỉ có thể tiếp tục cùng đàm, duy trì được lập tức ổn định cục diện.

Cứ như vậy, qua hơn một trăm năm, Triệu gia cục diện tại ổn bên trong có tiến, tiến một bước khuếch trương lớn thêm không ít, chiếm cứ Đại Nguyệt Thành cơ hồ một phần ba địa bàn, để ba nhà khác cực kì quẫn bách cùng có cảm giác nguy cơ.

Bây giờ, lại lấy được một cái tin tức kinh người, Triệu gia leo lên một tên ba sao quỷ đế cường giả, đưa tới làm cung phụng, cái này càng là bị trước mắt tình hình căng thẳng đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương.

Ba nhà nghĩ đến một trăm năm trước sự tình, cảm thấy không thể ngồi chờ chết, nhất định phải chủ động phản kích, đúng lúc này, xuất hiện cơ hội tuyệt hảo, Đại Nguyệt Thành thuộc hạ thành trì Đại Oản Thành địa giới bên trong, một tòa lịch sử lâu đời hồn mỏ tiến vào đấu giá bên trong.

Toà này hồn mỏ tên là cổ tháp hồn mỏ, tương truyền là Quỷ Giới sơ khai lúc, hai vị tiên thiên quỷ đại chiến địa phương, vô số quỷ vật vẫn lạc ở đây, năng lượng bất diệt, hóa thành hồn mỏ, vô số năm qua liên tục không ngừng sản xuất Hồn thạch, tại Sơ Giang địa giới cũng có phần có danh tiếng.

Toà này hồn mỏ người sở hữu là một vị nhân vật thần bí, ai cũng không biết lai lịch của hắn, cũng không ai dám đánh cổ tháp hồn mỏ chủ ý, với tư cách Đại Oản Thành bốn đại địa chủ, từ tổ tiên liền riêng phần mình được phân cho một phần cổ phần, ngồi hưởng khai thác cổ tháp hồn mỏ mang đến lợi ích, bây giờ đấu giá một chuyện, càng là kinh động đến bốn nhà địa chủ thần kinh, đều tại khua chiêng gõ trống thu thập Hồn thạch, chuẩn bị muốn đập xuống này mỏ.

Vương, trương, tôn ba nhà càng là mật đàm mấy lần, chuẩn bị liên thủ bắt lại, không cho Triệu gia bất cứ cơ hội nào, chỉ cần cổ mỏ đắc thủ, liền nắm giữ đối kháng Triệu gia vốn liếng, có thể hấp dẫn đến ba sao Quỷ Đế, hoàn toàn đối kháng Triệu gia.

Nếu không một khi bị Triệu gia đập đến, bọn hắn ba nhà tai hoạ ngập đầu cũng liền đến.

Vương phu nhân có chút kích động nói ra: “Lần này ta điều tập gia tộc toàn bộ lực lượng cùng vật tư, bốn phía hối đoái Hồn thạch, còn có một số bảo vật trân quý, cũng dự định tại lần hội đấu giá này bên trong xuất thủ, mức độ lớn nhất hấp lại tài chính, nhất định muốn đập xuống này mỏ!”

Dương Thanh Huyền nói: “Phu nhân có nắm chắc không?”

Vương phu nhân tự tin cười nói: “Tự nhiên là có nắm chắc, ba nhà chúng ta chiếm cứ tại Đại Nguyệt Thành nhiều năm như vậy, một khi liên thủ, lượng tiền bạc lớn, không phải Triệu gia trong thời gian ngắn có thể chống lại. Ta muốn làm phiền đại nhân sự tình cũng cực kỳ đơn giản, chính là hi vọng tại cả trong cả quá trình, đại nhân đều có thể đợi ở bên cạnh ta, lúc cần thiết, giữ gìn một chút đấu giá cùng thiếp thân an toàn.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3002: Ba Nhà Đàm Phán, Kỳ Tích Phát Sinh

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu được, các ngươi có đầy đủ tự tin đối kháng Triệu gia, chỉ là sợ võ lực bên trên bị Triệu gia áp chế. Chỉ cần Triệu gia cung phụng thực lực không vượt qua ba sao Quỷ Đế, liền giao tất cả cho ta tốt.”

Vương phu nhân cùng ở đây Vương gia người đều là đại hỉ không thôi.

Vương phu nhân nói: “Ta hiện tại muốn đi cùng ba nhà gia chủ tụ hợp, tiến một bước thương nói chuyện hợp tác công việc, hi vọng đại nhân cũng có thể theo ta một đạo, chỉ cần đại nhân có chút phóng xuất ra một chút khí tức, liền có thể gia tăng ta đàm phán thẻ đánh bạc.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới minh bạch, Vương phu nhân là một vị cực độ tinh minh nữ tử, nhưng chuyện này với hắn mà nói cũng không chỗ xấu, chính mình thụ nhân gia ân cứu mạng, tự nhiên là phải báo đích, mà lại hắn vừa tiến vào Quỷ Giới, tin tức bế tắc, không chỗ nương tựa, có thể tạm thời mượn dùng Vương gia lực lượng tìm hiểu Quỷ Tàng tin tức cùng Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không hạ lạc, lúc này gật đầu nói: “Được.”

Vương phu nhân lập tức để người chuẩn bị xe, xuất Vương gia cứ điểm.

Đồng hành nhân viên mười phần đơn giản, trừ Vương phu nhân mẫu nữ, cùng nha hoàn tiểu Thiến bên ngoài, còn có một lão giả cùng một người đàn ông tuổi trung niên.

Lão giả kia là trước mắt Vương gia tu vi cao nhất sâu võ giả, gọi vương quân, hai sao đỉnh phong Quỷ Đế, mặt khác cái kia người đàn ông tuổi trung niên gọi vương ngươi, chỉ có Giới Vương đỉnh phong tu vi, là Vương gia tinh anh nhân kiệt, ngày bình thường ngay tại Đại Oản Thành, phụ trách cổ tháp hồn mỏ sự tình.

Hai người nhìn về phía Dương Thanh Huyền ánh mắt, đều cực kì kính sợ, mấy người ngồi chung tại một chiếc xe ngựa lớn bên trong, đều lộ ra phi thường câu nệ.

Vương phu nhân vì hòa hoãn hạ bầu không khí, đơn giản giải thích một chút hai người, nhưng Dương Thanh Huyền cũng không hứng thú, nhẹ nhàng "Ừ" một tiếng, tiện tay bấm niệm pháp quyết ấn, tiến vào trong tu luyện, khiến mấy người có chút xấu hổ, lại cũng không dám nói thêm cái gì.

Rất nhanh tới mục đích, là một tòa hết sức bình thường lầu nhỏ.

Dương Thanh Huyền thần thức quét qua, liền đã nhận ra bốn phương tám hướng mai phục, cực kì sâm nghiêm.

Mấy người đi vào trong lầu, như vào chỗ không người, nhưng nếu là người bình thường tới, sợ là nháy mắt liền vĩnh cửu biến mất.

Đại sảnh bên trong sớm đã tụ tập hơn mười người, Vương phu nhân cố ý cái cuối cùng trình diện, chính là muốn gia tăng khí thế của mình, sau khi đi vào, cái kia hơn mười người lập tức đứng dậy, ánh mắt đều rơi trên người Vương phu nhân, sau đó tại Dương Thanh Huyền cùng vương quân mấy người trên thân đảo qua, càng nhiều nhìn về phía Dương Thanh Huyền trong ánh mắt, toát ra vẻ kinh ngạc.

Vương phu nhân long trọng giới thiệu nói: "Vị này là ta Vương gia mới nhất cung phụng, Dương Thanh Huyền đại nhân."

Lập tức để mười ánh mắt của mấy người, càng là tập trung trên người Dương Thanh Huyền, đặc biệt là tòa bên trong có mấy vị Quỷ Đế cường giả, mặt lộ vẻ vẻ giật mình.

Tôn gia chủ cẩn thận hỏi: “Chẳng biết Thanh Huyền đại nhân cảnh giới là...”

Vương phu nhân lộ ra một cái mỉm cười mê người, cố lộng huyền hư nói: “Ta cũng không rõ lắm, Thanh Huyền đại nhân chưa hề tiết lộ qua.”

Tôn gia chủ cùng Trương gia chủ đều là trong lòng thầm mắng, “Ngươi nếu là không biết liền thật gặp quỷ.”

Nhưng thấy hai sao Quỷ Đế đỉnh phong vương quân đối với người này đều cung cung kính kính, không khỏi nội tâm “Lộp bộp”, tựa hồ đoán được cái gì.

Vương phu nhân càng là không nói, đám người đối với Dương Thanh Huyền cảnh giới ngờ vực vô căn cứ thì càng thấp thỏm, đây cũng chính là Vương phu nhân muốn hiệu quả.

“Liên quan tới cổ tháp hồn mỏ tài nguyên phân chia, ta Vương gia muốn năm thành.” Vương phu nhân ngồi xuống, liền trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói.

Mọi người ở đây toàn đều hoàn toàn biến sắc.

Tôn gia chủ cả giận nói: “Mọi người thương nghị tốt chia đều bỏ vốn, tài nguyên tự nhiên cũng hẳn là chia đều, ngươi sao có thể độc chiếm năm thành? Liền xem như Triệu gia cũng không có đen như vậy a?”

Trương gia chủ sắc mặt bất thiện, khẽ nói: “Ta nhớ được lần trước trao đổi thời điểm, phu nhân yêu cầu còn chỉ là bốn thành a?”

Vương phu nhân cười nói: “Trước khác nay khác, ta Vương gia đối với chuyện này nỗ lực, muốn xa cao hơn nhiều các ngươi hai nhà. Một, mặc dù chúng ta là ba nhà liên thủ, lại là từ ta Vương gia làm chủ đạo, tương đương với thiếp thân muốn chính diện đối mặt Triệu gia, Vương gia các phương diện lợi ích đứng mũi chịu sào, dễ dàng nhận Triệu gia xung kích hoặc là trả thù, cái này điểm liền đã giá trị một thành rồi; Thứ hai, ta Vương gia có bốn vị Quỷ Đế cường giả, là nhiều nhất, nguyên bản cái này liền đã giá trị một thành, huống chi bây giờ còn có Dương Thanh Huyền đại nhân gia nhập, ha ha, tha thứ ta nói thẳng, chỉ là Dương Thanh Huyền đại nhân một người, là đủ rồi hai thành. Nói đến, ta Vương gia cần phải muốn chiếm bảy thành mới là.”

Hai nhà người đều là giận bên trên đuôi lông mày, lẫn nhau ở giữa dùng quỷ nói ám ngữ truyền âm, lẫn nhau giao lưu.

Vương phu nhân cũng không vội, trên mặt từ đầu tới cuối duy trì lấy đoan trang tiếu dung cùng dáng vẻ, lẳng lặng ngồi ở kia thưởng thức một loại màu đen nước trà.

Dương Thanh Huyền thầm thở dài, thầm nghĩ cái này Vương phu nhân hoàn toàn chính xác lợi hại, khó trách một giới nữ tử, tu vi cũng chỉ là bảy sao Giới Vương, liền có thể trở thành Vương gia chi chủ.

Sau đó không lâu, hai nhà người thương nghị không sai biệt lắm.

Tôn gia chủ hỏi: “Vương gia Quỷ Đế đại nhân, có thể ứng phó Triệu gia sao?”

Vương phu nhân lông mày vẩy một cái, nói: “Ba người chúng ta liên hợp lại, tự nhiên có thể.”

Tôn gia chủ đạo: “Phu nhân kia đối với Triệu gia vị kia ba sao Quỷ Đế, nhưng có hiểu rõ?”

Vương phu nhân nói: “Cũng không hiểu rõ, ba nhà chúng ta đều từng nhiều phương diện nghe ngóng, đều không có kết quả, Triệu gia bảo mật biện pháp làm quá tốt rồi.”

Tôn gia chủ đạo: “Cũng không hiểu rõ, lại tự tin có thể đối kháng?”

https://truyeｎcuatui.net/ Vương phu nhân nói: “Ta nói có thể, chính là có thể, bất quá không phải ta Vương gia một nhà đối kháng, mà là chúng ta ba nhà cùng một chỗ đối kháng. Trong chuyện này hai vị gia chủ cứ yên tâm đi.”

Trên người nàng thấu lộ ra ngoài tự tin, để tôn, trương hai nhà người đều cực kì kinh ngạc, cuối cùng ánh mắt đều rơi vào Dương Thanh Huyền trên thân, nội tâm suy đoán càng thêm khẳng định.

Hai nhà gia chủ nhìn nhau liếc mắt, đều là nhẹ nhàng gật đầu, Tôn gia chủ đạo: “Tốt! Đã phu nhân như thế tự tin, vậy chúng ta liền dựa vào phu nhân, nếu là hết thảy thuận lợi, đem cổ tháp hồn mỏ chụp lại, đồng thời chặn Triệu gia phản công, lợi ích liền theo phu nhân nói phân phối.”

Vương phu nhân nhẹ nhàng thở ra, lộ ra nụ cười mê người đến, nói: “Một lời đã định!”

Ngắn ngủi gặp mặt rất nhanh liền kết thúc, Dương Thanh Huyền theo Vương phu nhân trở lại cứ điểm, tiếp tục tu luyện, đồng thời để Vương phu nhân nghĩ biện pháp tìm kiếm hạ binh khí của mình.

Dương Thanh Huyền hiện tại là Vương gia quan trọng nhất, mà lại binh khí trực tiếp liên quan đến lấy sức chiến đấu, Vương phu nhân nghe được Dương Thanh Huyền ném đi binh khí, so Dương Thanh Huyền còn muốn lo lắng, lập tức phái người bốn phía đi tìm.

Dương Thanh Huyền trở lại trong mật thất, phát hiện nhục thân vẫn là vô cùng yếu gà, hoàn toàn dựa vào cái kia giọt tinh huyết chống đỡ, một khi tinh huyết đình chỉ cung ứng năng lượng, sợ là trực tiếp muốn co quắp xuống tới.

Hắn vô cùng phiền muộn, nhưng cũng không có biện pháp khác, chỉ có thể tiếp tục ngồi xếp bằng, vận chuyển Huyết Thần Kinh, chỉ chờ mong kỳ tích phát sinh.

Trên đời này vĩnh viễn không thiếu khuyết kỳ tích.

Nửa tháng về sau, Dương Thanh Huyền trong cơ thể bỗng nhiên hiện ra một chút lục mang, dung hợp tại tinh huyết bên trong, thông suốt toàn thân các nơi.

“Luân hồi lực lượng?!”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, lập tức cảm giác được lực lượng này tồn tại, đồng thời luân hồi quang mang những nơi đi qua, nhục thân tại lấy tốc độ cực nhanh phát sinh biến hóa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3003: Không Thể Tưởng Tượng Nổi Thân Thể, Đấu Giá Hội Bắt Đầu

Dương Thanh Huyền mừng rỡ không thôi, thu liễm tâm tình kích động, cẩn thận tiếp tục vận chuyển Huyết Thần Kinh, không dám tự tiện đụng vào cái kia luân hồi thần quang, để tránh tránh ra bắt đầu chuyển biến tốt đẹp nhục thân xuất hiện nghịch chuyển.

Luân hồi thần quang năng lượng cũng không mạnh, tại luân hồi Thiên Cung thời điểm, hắn vẫn chưa hút nạp bao nhiêu, chỉ là tại luyện hóa tinh huyết quá trình bên trong, hỗn hợp một chút tiến đến, cái này điểm thần quang cũng hẳn là tan vào chí tôn trong máu, nghĩ không ra hiện tại thế mà tạo nên tác dụng.

Dương Thanh Huyền rõ ràng cảm ứng được thân thể ở đây điểm luân hồi thần quang tác dụng dưới, khôi phục cực nhanh, lại thêm tinh huyết năng lượng bổ sung, rất nhanh liền hiện ra biến hóa mới.

“Đây là...”

Dương Thanh Huyền phát hiện luân hồi ánh sáng lưu chuyển qua địa phương, nhục thân cùng lúc trước có cực lớn khác biệt, mặc dù vận chuyển là Huyết Thần Kinh, hóa chảy máu ảnh chân thân, phàm là bị luân hồi ánh sáng đảo qua địa phương, bắt đầu xuất hiện mặt khác hai đại thần thể đặc thù, khiếu huyệt, kinh lạc, mạch luân bên trong, các loại nhan sắc quang huy hỗn hợp có kim quang cùng huyết sắc, khuếch tán ra tới.

Dương Thanh Huyền biến thành chín màu quang thể, để hắn không hiểu ra sao.

“Này sao lại thế này? Về sau đánh nhau thời điểm, toàn thân đủ mọi màu sắc giống cái gì quỷ? Được rồi, mặc kệ, trước khôi phục nhục thân lại nói.”

Dương Thanh Huyền tiếp tục vùi đầu khổ tu, không ngừng kích phát tinh huyết năng lượng, cái này tân sinh thân thể đối với năng lượng tiêu hao rất nhiều, gấp bội hút vào tinh huyết lực lượng, mà lại tốc độ còn đang tăng nhanh.

Dương Thanh Huyền đã từng được chứng kiến chín sao, thậm chí thập tinh chiến, đối với loại lực lượng kia có khắc cốt minh tâm cảm thụ, giờ phút này tinh huyết khuếch tán ra tới lực lượng, cơ hồ liền muốn vượt qua chín sao, kinh khủng hơn chính là, đáng sợ như vậy năng lượng, dĩ nhiên đều bị hắn nhục thân thu nạp đi vào.

Cái này toàn thân thể mới tựa như là một cái động không đáy.

Dương Thanh Huyền đột nhiên cảm thấy, cái này nửa tích chí tôn máu toàn bộ hóa giải đi, cũng có thể bị nhục thân nuốt ăn đi vào.

Vừa nghĩ đến cái này, đáng sợ tình huống liền phát sinh, chí tôn kia máu lại thật bắt đầu toàn bộ giải phong, trong cơ thể mình truyền đến sấm sét vang dội giống như thanh âm, giống như là một cái vũ trụ tại “Ù ù” chuyển động, năng lượng to lớn như thiên địa sơ khai, phi tốc bạo phát đi ra.

Dương Thanh Huyền nháy mắt mặt không có chút máu, dọa phải liều mạng bấm niệm pháp quyết, muốn khống chế cái kia giọt tinh huyết, lại phát hiện không làm nên chuyện gì, “Chẳng lẽ muốn chết rồi?”

Cái này máu lực lượng nếu là bạo tạc ra, đừng nói Đại Oản

Thành, chính là toàn bộ Đại Nguyệt Thành địa giới, sợ đều muốn san thành bình địa.

Nhưng không thể tưởng tượng chuyện phát sinh, cái kia năng lượng khổng lồ, bị Dương Thanh Huyền nhục thân tiêu hóa sạch sẽ, toàn bộ đều hút vào, Dương Thanh Huyền chỉ là cảm nhận được một chút bành trướng cảm giác, rất nhanh liền khôi phục bình thường.

Mà cái kia giọt tinh huyết, tại mấy lần to lớn phóng thích về sau, liền lặng yên trở nên miểu không thể tìm ra, cho đến cuối cùng biến mất.

Dương Thanh Huyền giật nảy mình, cái kia tích tinh huyết của thật toàn bộ phân giải xong, mặc dù chỉ có lúc ban đầu một nửa không đến, nhưng năng lượng mạnh bao nhiêu hắn là hết sức rõ ràng, quay qua một cái chính mình, liền xem như mười cái chính mình cũng tiêu hóa không được.

Hắn đứng dậy, kiểm tra một chút tình trạng cơ thể, cả kinh cái cằm đều rơi mất, thu nạp như vậy nhiều năng lượng, vết thương trên người thế mà đành phải một nửa...

“Nếu không phải giọt máu tươi này, ta khả năng thật được chết rồi...”

Dương Thanh Huyền trên trán mảng lớn mồ hôi lạnh lăn xuống, chính mình đến đó lại đi tìm như thế một giọt tinh huyết đến, đem còn lại tổn thương tất cả đều chữa trị?

“Không đúng, thân thể này làm sao thu nạp nhiều như vậy năng lượng?”

Dương Thanh Huyền càng nghĩ càng không đúng, lập tức ngồi xếp bằng xuống, bấm niệm pháp quyết tu luyện, vận chuyển vô tướng Như Lai bản nguyện kinh, trong cơ thể bị dư thừa hỗn độn chi khí rót đầy, như giang hà trào lên, mà tại trong đan điền, một đoàn năng lượng màu trắng hiển hiện, vận chuyển phía dưới, hóa thành Thái Cực, trở thành toàn bộ thân thể năng lượng trung tâm.

“Cái này Thái Cực là có ý gì...”

Dương Thanh Huyền không nghĩ ra, chỉ cảm thấy thập phần thần bí cường đại, mà lại toàn bộ thân thể biến hóa, đều đã vượt ra khỏi hắn nhận biết phạm vi.

“Mặc kệ, chỉ cần càng ngày càng tốt liền đi.”

đọc truyệ n tại https://truye n cuatui.net/

Hắn hiện tại duy nhất có thể lấy khẳng định là, võ đạo của mình căn cơ tạm thời không có chuyện làm, nghĩ đến vậy thì nhẹ nhàng thở ra, về phần cái khác biến hóa, chính mình cũng có thể tiếp nhận.

Mà lại trong cơ thể công pháp vận chuyển phía dưới, toàn thân hiện ra tầng một ánh sáng màu trắng, che phủ tại mặt ngoài thân thể, loại cảm giác này hoàn toàn không thua gì ba đại thần thể.

Dương Thanh Huyền tâm tình tốt lên rất nhiều, kiểm tra một chút vật phẩm trên người, trừ mất đi Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không bên ngoài, những vật khác một kiện không ít.

Dương Thanh Huyền đem các loại đan dược và thiên tài địa bảo phân lấy ra bộ phận, một mạch toàn bộ nuốt vào đi, kia là cực kì khổng lồ một cỗ lực lượng, nhưng cũng không bao lâu, liền bị thân thể này hấp thu, cảm giác thương thế lại chuyển biến tốt một chút.

“Ta hiểu được, thương thế kia phải dựa vào tiền đến nuôi a, không có tiền cũng đừng nghĩ khôi phục, nhưng nơi này là Quỷ Giới, đi đâu tìm thiên tài địa bảo đi, trên người mình những này còn phải tiết kiệm một chút ăn, một khi ăn không có, lần sau bị thương nữa liền thảm rồi.”

Quỷ Giới bên trong, đều là lấy Hồn thạch vì giao dịch tiền tệ, Dương Thanh Huyền thử nghiệm thu nạp hạ Hồn thạch, đồng dạng có thể thu hoạch được bên trong lực lượng, tiến hành chuyển hóa tới, nhưng chuyển hóa suất cũng không cao, hiệu suất cùng hiệu quả đều xa không bằng hỗn độn thạch, thậm chí liền liền Tinh Hạo Thạch cũng không sánh bằng.

“Lại đi lại trân quý đi.”

Dương Thanh Huyền thở dài, tiếp tục ngồi xếp bằng tu luyện, tốt ở trên người hắn Tinh Hạo Thạch cùng hỗn độn thạch đủ nhiều, sợ là trực tiếp tu luyện tới tám sao cũng đủ.

Không có mấy ngày nữa, Vương phu nhân lần nữa đưa tin nhập mật thất, đấu giá hội bắt đầu.

Dương Thanh Huyền xuất mật thất.

Vương phu nhân sớm đã chờ ở bên ngoài, mặt mũi tràn đầy áy náy nói ra: “Đại nhân binh khí tạm thời không có hạ lạc, bất quá xin đại nhân yên tâm, chỉ cần tại Đại Nguyệt Thành địa giới bên trong, liền xem như đào sâu ba thước, ta cũng nhất định giúp đại nhân tìm trở về.”

Dương Thanh Huyền nói: “Làm phiền.”

Vương phu nhân thấy Dương Thanh Huyền khí sắc so lúc trước muốn tốt quá nhiều, trong lòng đại hỉ, vội vàng khiến người chuẩn bị ngựa xe, tiến về sàn bán đấu giá.

Dương Thanh Huyền muốn một chút liên quan tới Quỷ Giới các loại tư liệu, ngồi ở trên xe ngựa cẩn thận đọc.

Không bao lâu, liền đến sàn bán đấu giá, một tòa cự đại hình tròn kiến trúc, bề ngoài đúng là cái đầu lâu, xe ngựa trực tiếp tiến thẳng một mạch, bốn phía quỷ tu vội vàng nhường đường ra.

Bên trong là cái rộng lớn hình khuyên hội trường, sớm đã ngồi đầy hơn phân nửa người, tất cả đều là năng lượng tụ hợp thể, lẻ tẻ có một ít có thực thể Quỷ Đế ngồi ở bên trong.

Tầng thứ hai là phòng khách quý, Vương phu nhân cùng Tôn gia, Trương gia gia chủ tụ hợp về sau, liền riêng phần mình tách ra, mang theo Dương Thanh Huyền mấy người tiến vào một gian phòng khách quý bên trong.

Vương phu nhân ánh mắt không ngừng liếc về phía mặt khác một gian lớn nhất phòng khách quý, lộ ra thần tình lạnh như băng.

Dương Thanh Huyền vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn qua, chẳng biết vách tường kia là tài liệu gì cấu trúc, đem ánh mắt của hắn cơ hồ chặn hơn phân nửa, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy bên trong một chút mơ hồ cái bóng, bên trong tựa hồ có người có chút động dưới, Dương Thanh Huyền khẽ cười một tiếng, liền thu hồi ánh mắt, làm bộ dạng như không có gì.

Ở đằng kia gian bao sương bên trong, một tên khô gầy lão giả hỏi: “Thủ long đại nhân, thế nào?”

Một tên tướng mạo dữ tợn nam tử, mặc kim sắc phục sức, bàn ngồi chung một chỗ bích ngọc trên bàn đá, trong mắt bắn ra lạnh lùng hàn quang, chậm rãi nói ra: “Vương gia vị này cung phụng, có chút bản lĩnh a.”

Chương 3004: Ngũ Linh Quỷ Quyết, Kịch Liệt Tranh Đoạt

Khô gầy lão giả chính là Triệu gia gia chủ, cả kinh nói: “Thủ Long đại nhân cũng cảm thấy lợi hại?”

Thủ Long nói: “Đừng hốt hoảng, chỉ nói là có chút bản lĩnh mà thôi, tựa hồ tu luyện cái gì linh mục thần thông, lại có thể nhìn xuyên kết giới này tường, bất quá ta đoán chừng hắn cũng không có thấy cái gì.”

Nói xong, tay giơ lên, bóp ra mấy đạo quỷ quyết, đánh vào bốn bề trên vách tường, lập tức có vô số nòng nọc giống như văn tự ở trên vách tường du tẩu, sau đó chậm rãi ẩn vào đi vào, liền biến mất không thấy gì nữa.

“Ta tăng thêm tầng một phòng ngự, người kia lại không khả năng nhìn xuyên.”

Thủ Long hết sức tự phụ nói, đồng thời khẽ cười một tiếng, “Gia chủ không cần lo lắng cái gì, ta đánh giá cái này tên Quỷ Đế cũng chính là ba sao trung kỳ hoặc là hậu kỳ dáng vẻ, đến lúc đó như hắn thật dám ra tay, ta sẽ làm cho hắn hối hận đứt ruột, có đến mà không có về.”

Triệu gia chủ cười nói: “Ta đây an tâm.”

Đấu giá hội rất nhanh bắt đầu, đánh ra đồ vật theo Dương Thanh Huyền đều cực kì đơn sơ, tất cả đều là một chút Quỷ Giới đồ vật, đồng thời cần hồn lực mới có thể thi triển, mà lại giá cả theo Dương Thanh Huyền cực cao.

Bất quá Dương Thanh Huyền là dùng Hồn thạch tại nhân gian giới giá cả tính, trên thực tế Hồn thạch tại Quỷ Giới sức mua thật to giảm xuống, mà Tinh Thần thạch sức mua thì sẽ tăng cường, nhưng Quỷ Giới cực ít Tinh Thần thạch, nhu cầu lượng cũng cực ít, cho dù đáng tiền, cũng rất khó phạm vi lớn bán đấu giá ra.

"Đây là một bộ đỉnh cấp quỷ tu công pháp, chuyên môn Quỷ Đế cấp bậc tu luyện, giá khởi điểm mười triệu cực phẩm Hồn thạch."

Trên đài đấu giá, người chủ trì trong tay nâng một bộ công pháp kinh quyển, trên đó viết: Ngũ Linh Quỷ Quyết.

Trong tràng lập tức vang lên một mảnh xôn xao thanh âm.

Dù sao Quỷ Đế tu luyện công pháp, đối với tuyệt đại đa số người mà nói, đều có trí mạng lực hấp dẫn.

Đối với năng lượng thể ngưng tụ quỷ tộc mà nói, thiên phú chiếm cứ thành phần so cái khác chủng tộc thấp hơn nhiều, bọn hắn cùng ma tộc cực kì tương tự, chủ yếu dựa vào không ngừng thu nạp hồn lực, sở dĩ chỉ cần có tài nguyên, đa số quỷ tộc đều lẫn vào không kém, nếu là có một bản Quỷ Đế cấp tu luyện công pháp, đó chính là như hổ thêm cánh, bước vào quỷ đế cơ hội cũng sẽ gia tăng rất nhiều.

Sở dĩ này vốn «Ngũ Linh Quỷ Quyết» vừa ra tới, lập tức gây nên đại lượng đoạt chụp, giá cả rất nhanh tăng lên tới hai ngàn năm trăm vạn cực phẩm Hồn thạch, sau đó tranh đoạt thanh âm liền nhỏ xuống tới.

Vương phu nhân nhìn Dương Thanh Huyền liếc mắt, cười nói: "Không biết đại nhân đối với cái này công pháp có thể có hứng thú?"

Dương Thanh Huyền gặp nàng nhìn thấu mình tâm tư, cũng không phủ nhận, khẽ cười nói: “Hoàn toàn chính xác có chút hứng thú.”

Trên thực tế, hứng thú của hắn cũng chỉ là tạm thời, nếu là Quỷ Tàng ở đây, cái gì cấp bậc quỷ tu công pháp sẽ không có? Chỉ là tạm thời đối với Quỷ Giới sự tình cực cảm thấy hứng thú, sở dĩ sơ qua muốn biết một chút.

Vương phu nhân cười nói: “Thiếp thân minh bạch.”

Hắn lập tức đối với vương ngươi nói ra: “Đập xuống.”

Rất nhanh, này vốn «Ngũ Linh Quỷ Quyết» giá cả, liền vọt tới hơn bốn ngàn vạn cực phẩm linh thạch, dẫn tới đám người ghé mắt, toàn trường an tĩnh lại.

Bởi vì Triệu, vương, tôn, trương bốn nhà từ đầu đến cuối đều không có xuất thủ, rất nhiều người đều biết cái này bốn nhà tinh lực toàn đặt ở cổ tháp hồn mỏ bên trên, hôm nay sàn bán đấu giá đầy tràn nguyên nhân, cũng chính là bởi vì đây, tất cả mọi người muốn nhìn một chút cái này náo nhiệt.

Sở dĩ Vương gia xuất thủ chụp «Ngũ Linh Quỷ Quyết» thời điểm, gây nên rất nhiều người phỏng đoán, về sau đại chúng bán đấu giá thanh âm yếu bớt, Triệu gia trực tiếp ra giá ngăn cản, cuối cùng giá cả vọt tới sáu mươi triệu cực phẩm Hồn thạch, mới bị Vương gia chụp lại.

Nơi này phẩm giai chuyển đổi giống như nhân gian giới, cực phẩm tương đương một trăm thượng phẩm, như là một mực hướng xuống.

Dương Thanh Huyền nói: “Phu nhân tốn kém.”

Vương phu nhân cười nói: “Một chút lòng thành, không thành kính ý, đại nhân thích liền tốt.”

Kia bản «Ngũ Linh Quỷ Quyết» rất nhanh liền xuất hiện ở Dương Thanh Huyền trong tay.

Triệu gia bao sương bên trong truyền đến Triệu gia gia chủ thanh âm, trào phúng nói: “Phu nhân thật đúng là xa hoa a.”

Vương phu nhân đáp lại nói: “Chút tiền lẻ này, so sánh Triệu gia mà nói, không tính là gì.”

Triệu gia chủ cười quái dị nói: “Ha ha, đáng thương Vương gia sản nghiệp, không biết tiện nghi cái nào hán tử.”

Tất cả mọi người nghe được ý tại ngôn ngoại, một chút cười vang, “Ha ha ha ha.”

Vương phu nhân sắc mặt nháy mắt tái mét, tức giận đến toàn thân phát run, dáng vẻ hoàn toàn không có, giọng the thé nói: “Triệu Nghi! Ngươi khinh người quá đáng.”

Triệu Nghi cười nói: “Ta chỉ là tùy tiện nói một chút, ngươi không cần kích động như vậy, miễn cho càng khiến người hoài nghi.”

Vương phu nhân tức khóc, nữ tử sợ nhất chính là danh tiết bên trên vũ nhục.

Dương Thanh Huyền nói: “Phu nhân tĩnh tâm, đừng trúng đối phương gian kế.”

Vương phu nhân một chút tỉnh ngộ lại, nhưng vẫn là hai mắt đỏ bừng, nói: “Thanh Huyền đại nhân nhắc nhở chính là.”

Lập tức không lại trả lời, chỉ là trong mắt sát khí cùng hận ý càng sâu.

Dương Thanh Huyền thì điềm nhiên như không có việc gì đọc «Ngũ Linh Quỷ Quyết», cái này lại là một bản chưởng khống ngũ hành, thông qua ngũ hành lực lượng tiến hành quỷ tu sách, luận ngũ hành lực lượng, đương thời sợ là không người mạnh hơn Dương Thanh Huyền, bản thân chưởng khống chỉ toàn vui cực thổ cùng Lục Đạo Huyễn Diễm, binh khí bên trên càng là dung nhập toàn bộ ngũ hành bốn cản bản nguyên, trong thiên hạ không ai bằng.

Dương Thanh Huyền cẩn thận phẩm đọc lấy, rất nhanh liền lục lọi ra một bộ vận dụng ngũ hành đến rèn luyện hồn lực biện pháp.

Hắn cũng không lo lắng cái gì, trực tiếp bàn hư mà ngồi, bấm niệm pháp quyết vận công, tại chỗ liền tu luyện.

Vương gia người đều là không còn gì để nói, nhưng cũng đều thận trọng bên cạnh phụng dưỡng, không dám thất lễ.

Về sau đấu giá, Triệu, vương, tôn, trương bốn nhà cũng đều không có gì tham dự, chỉ là Tôn gia đập xuống đơn giản một chút dược vật, Triệu gia cũng chưa tranh cãi.

Đấu giá tiến hành hơn năm mươi vòng về sau, theo người chủ trì trong tay lấy ra một tờ khế ước đến, tất cả mọi người nháy mắt trở nên khẩn trương, bao quát bốn nhà người, một chút đề cao cảnh giác, tất cả đều trừng to mắt nhìn qua tấm kia khế ước.

Vương phu nhân trong lòng bàn tay đều là mồ hôi lạnh, ngồi trên ghế, có chút kích động run lên hạ thủ cánh tay, nàng nhìn Dương Thanh Huyền liếc mắt, phát hiện Dương Thanh Huyền còn đang ngồi xếp bằng tu luyện.

“Phía dưới vật đấu giá, là lần này đấu giá hội áp trục phẩm một trong, chính là cổ tháp hồn mỏ khế ước.”

Người chủ trì giương một tay lên bên trong khế ước, toàn trường lập tức an tĩnh lại.

Người chủ trì khóe miệng giơ lên, mỉm cười, nói: “Giá khởi điểm, một trăm triệu cực phẩm linh thạch, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn mười triệu.”

Trong hội trường yên tĩnh, tất cả mọi người biết, thứ này không phải bọn hắn có thể nhiễm.

Triệu Nghi đầu tiên cười nói: “Cổ tháp hồn mỏ đều không cần nhiều giới thiệu cái gì, phóng nhãn toàn bộ Quỷ Giới, đều coi là nổi danh hồn mỏ, ta ra giá một tỷ cực phẩm Hồn thạch.”

“Nếu biết tại toàn bộ Quỷ Giới đều có danh tiếng, chỉ là một tỷ liền muốn đập xuống?” Vương phu nhân cười lạnh không thôi, hung hăng nói: “Hai tỷ!”

Cái giá tiền này mặc dù đáng sợ, nhưng so sánh cổ tháp hồn mỏ mà nói cũng không tính là gì.

Triệu Nghi nói: “Ba tỷ.”

Vương phu nhân nói: “Bốn tỷ.”

Tất cả mọi người là sắc mặt bạc trắng, lấy một tỷ làm đơn vị dâng đi lên, đừng nói kinh nghiệm bản thân, chính là nghe cũng chưa từng nghe qua, hôm nay đấu giá tương lai nói ra, có thể nói khoác cả đời.

Chương 3005: Được Ăn Cả Ngã Về Không, Như Rơi Vào Hầm Băng

"Năm tỷ."

"Sáu tỷ."

Báo giá còn đang không ngừng đi lên trèo thăng, toàn bộ sàn bán đấu giá trừ Vương phu nhân cùng Triệu Nghi thanh âm bên ngoài, lại không có bất luận cái gì tiếng vang, liền liền hô hấp đều toàn bộ đóng chặt.

Quỷ tu có thể không hô hấp, nhưng duy trì hô hấp, có thể tùy thời cùng bên ngoài cơ thể quỷ khí tiến hành năng lượng trao đổi.

Dương Thanh Huyền y nguyên đắm chìm trong Ngũ Linh Quỷ Quyết trong tu luyện, đối với ngoài thân sự tình chẳng quan tâm, trên thân không ngừng lóe ra cường đại hồn quang, bày biện ra thổ cùng lửa hai loại thuộc tính nhan sắc.

"Chín tỷ!"

"Mười tỷ!"

Nhưng giá cả xông trên mười tỷ về sau, thời gian đều dừng lại một chút, mọi âm thanh yên tĩnh.

Cái giá tiền này tại rất nhiều người trong dự liệu, có thể báo lúc đi ra, vẫn là gây nên không nhỏ rung động.

Trừ Triệu gia bên ngoài, vương, tôn, Trương Tam nhà đều không bỏ ra nổi như thế khoản tiền lớn.

Vương phu nhân trấn định dưới, uống một ngụm nước, ổn định lại tâm thần nói ra: “Một trăm mười trăm triệu!”

Xông qua mười tỷ quan khẩu, đám người ngược lại không có khẩn trương như vậy, chết lặng nhìn xem giá cả trèo thăng.

Có người trong bóng tối đối với cổ tháp hồn mỏ tiến hành định giá, ước chừng tại một trăm tám mươi trăm triệu tả hữu chuyện gì, tất cả mọi người biết cái giá này vị.

Không có mấy lần liền trực tiếp nhảy lên tới, Vương phu nhân không nhanh không chậm nói ra: “Một trăm tám mươi trăm triệu.”

Tôn, trương hai nhà vẫn luôn không có lên tiếng, mọi người đều biết hiện tại là ba nhà liên hợp kháng Triệu cục diện.

Triệu Nghi nói: “Vương gia quả nhiên tài đại khí thô.”

Vương phu nhân khẽ nói: “Tài đại khí thô cũng tốt, tài hẹp hòi tế cũng tốt, quan các ngươi Triệu gia chuyện gì? Làm người đâu, có thể hay không trước quản tốt chính mình?”

Ngữ khí của nàng trở nên sắc bén đứng lên, đây là đang dĩ vãng cùng Triệu gia liên hệ quá trình bên trong chưa bao giờ có, dĩ vãng một mực là nén giận ẩn nhẫn tư thái, hôm nay giao phong đến trình độ này, bất luận kết quả như thế nào, đều đã vạch mặt, sở dĩ dứt khoát minh khiêng lên.

“Hừ, tốt ngươi cái thối quả phụ, đã không biết điều, vậy bản tọa cũng không để ý đưa ngươi đánh cửa nát nhà tan, đem mẹ con các ngươi đều bán được kỹ viện đi!” Triệu Nghi âm hiểm lời nói nói ra.

Vương phu nhân quát: “Triệu Nghi ngươi câm miệng cho ta! Hôm nay ai sống ai chết còn không biết đâu!”

Ngay tại hai người tranh phong tương đối đồng thời, sàn bán đấu giá bên ngoài, đại lượng cường giả đều là bay nhanh mà đến, đem sàn bán đấu giá vây chật như nêm cối, chính là bốn nhà quỷ tu võ giả, hình thành giương cung bạt kiếm giằng co tràng diện.

Người chủ trì khẽ cười nói: “Tất cả mọi người là vì phát tài, không cần thiết biến thành dạng này, hòa vi quý.”

Triệu Nghi hừ một tiếng, nói: “Mười chín tỷ! Có bản lĩnh tiếp tục cùng, không cùng ngươi chính là vạn người ngủ hàng nát!”

Vương phu nhân tức giận đến sắc mặt bạc trắng, run rẩy nói: “Triệu Nghi! Hôm nay có ngươi không có ta! 200 ức!”

Triệu Nghi nói: “Hai mươi mốt tỷ.”

Vương phu nhân nói: “Hai trăm hai tỷ.”

Bốn cái bao sương bên trong người, đều khẩn trương run nhè nhẹ, mức này thực sự quá lớn, nếu không phải ba nhà liên hợp, căn bản không có khả năng lấy ra được tới.

Vương phu nhân mặc dù giận dữ, nhưng vẫn chưa mất lý trí, giá cả vọt tới hai trăm bốn tỷ về sau, trên mặt xuất hiện một tia đỏ ửng, nàng quay đầu nhìn liếc mắt Dương Thanh Huyền, nhưng Dương Thanh Huyền y nguyên trong tu luyện, Ngũ Linh Quỷ Quyết tựa hồ đã có chỗ tiểu thành, trên thân tách ra ngũ hành quang huy hồn lực, trong đó lửa cùng thổ hai loại nhan sắc nhất là diễm lệ.

“Luyện thế nào nhanh như vậy?”

Vương phu nhân sửng sốt một chút, nội tâm không hiểu một chút kiên định, lấy lại tinh thần, đối với sàn bán đấu giá cao giọng nói: “Hai mươi sáu tỷ!”

Cái này đã tiếp cận bọn hắn ba nhà thương thảo lằn ranh, ranh giới cuối cùng là hai trăm tám mươi trăm triệu, thoáng qua một cái, ba nhà liền bất lực thanh toán, nhưng lấy suy đoán của bọn hắn, Triệu gia thực lực cũng liền tại hai trăm năm mươi trăm triệu tả hữu, vượt qua đồ ngốc trăm triệu, Triệu gia khẳng định theo không kịp tới.

Quả nhiên, hai mươi sáu tỷ giá cả mới ra, Triệu gia bao sương bên trong liền trầm mặc, yên tĩnh mấy hơi thở, Triệu Nghi chậm rãi nói ra: “Hai mươi bảy tỷ!”

Thanh âm trầm ổn bên trong, mang theo một tia không dễ cảm thấy run rẩy, nhưng Quỷ Đế trở lên tồn tại, tất cả đều rõ ràng cảm giác được.

Vương quân song đồng co rụt lại, nhìn về phía Vương phu nhân, nặng nề gật đầu.

Vương phu nhân chỉ cảm thấy ngực khó chịu, có chục triệu cự sơn đè ở trên người, khó xử gánh nặng, nàng nhìn Dương Thanh Huyền vài lần, hít sâu vài khẩu khí, phảng phất dùng hết cuộc đời khí lực, báo ra sau cùng giá, “Hai trăm tám mươi trăm triệu!”

Cái giá này vừa báo ra, Vương phu nhân khí thế liền rơi xuống, một trái tim “Phanh phanh” nhảy lợi hại, chờ đợi kết quả cuối cùng.

Cái giá này là ba nhà đối với cổ tháp hồn mỏ tiến hành toàn diện phân tích về sau, cho rằng có thể không lời không lỗ một cái giá, nhưng dù vậy, phong hiểm cũng là to lớn, trong đó khả năng xuất hiện khoáng mạch dò xét không rõ, khai thác bên trong xảy ra vấn đề, cùng tài chính hấp lại quá chậm chờ chút một hệ liệt không thể khống nhân tố, với tư cách truyền thống uy tín lâu năm địa chủ, ba nhà phong cách hành sự luôn luôn đều cực kì vững vàng, nhưng bây giờ vì đối kháng Triệu gia, cũng không thể để ý nhiều như vậy được nữa, chỉ có thể được ăn cả ngã về không.

“Ha ha ha ha!”

Triệu Nghi cười to không thôi, trêu tức nói ra: “Chúc mừng ngươi, Vương phu nhân, ngươi đập xuống.”

Vương phu nhân toàn thân run lên, nội tâm không hiểu xuất hiện cảm giác không ổn, bởi vì Triệu Nghi cười rất nhẹ nhàng, rất chân thành, không có nửa điểm phẫn nộ cảm xúc, ngược lại tràn ngập mỉa mai cùng thương hại.

“Hắc hắc.”

Đúng lúc này, mặt khác hai nhà bao sương bên trong, đồng thời truyền ra tôn gia chủ cùng Trương gia chủ nhe răng cười âm thanh.

https:// t ruyencuatui.net/

Vương phu nhân cùng sở hữu Vương gia người, tất cả đều như rơi vào hầm băng, cơ hồ muốn hít thở không thông, bọn hắn đã ý thức được chuyện gì xảy ra.

Người chủ trì nói: “Vương gia hai trăm tám mươi trăm triệu, còn có hay không giá cao hơn?”

Hô vài tiếng, trong tràng lặng ngắt như tờ, mà lại sở hữu võ tu đều tựa hồ cảm giác được cái gì, dưới khiếp sợ, từng cái lộ ra xem kịch vui thần sắc.

“Đặc sắc, thực sự là quá đặc sắc!”

Xem náo nhiệt không chê chuyện lớn, đều tại não bổ các loại kịch bản, Triệu gia như thế nào bày mưu nghĩ kế, như thế nào mưu đồ thiết kế, Vương gia như thế nào từng bước một tiến vào cạm bẫy.

“Phụ đạo nhân gia, chung quy là đầu óc đần chút a, ha ha.” Bên dưới không ít người bắt đầu cười trên nỗi đau của người khác.

Người chủ trì nói: “Đã như vậy, cái kia chúc mừng Vương gia, hai trăm tám mươi trăm triệu chụp cổ tháp hồn mỏ.”

Vương phu nhân bỗng nhiên phun ra một ngụm máu đến, lung lay sắp đổ, đứng không vững.

“Phu nhân!”

Vương gia cao tầng tất cả đều bi phẫn dị thường.

Triệu Nghi nói: “Ta yêu cầu Vương gia lập tức xuất ra hai trăm tám mươi trăm triệu cực phẩm Hồn thạch giao dịch, nếu không chính là hư chụp.”

Buổi đấu giá này từ Quỷ Giới cường đại nhất mấy cỗ thế lực chủ đạo, quy mô mặc dù không lớn, nhưng bối cảnh thâm hậu, từ xưa tới nay chưa từng có ai dám hư chụp.

Bởi vì hư chụp kết quả, trừ theo giá toàn bộ đền bù bên ngoài, còn muốn nhiều phạt một lần, nếu không chính là chết.

Lúc này, Tôn gia chủ mở miệng nói: “Ta cũng muốn cầu Vương gia lập tức xuất ra hai trăm tám mươi trăm triệu cực phẩm Hồn thạch tiến hành giao dịch, thân là Đại Nguyệt Thành địa chủ, càng cần phải làm gương tốt, tuyệt đối không cho phép có hư chụp sự tình xuất hiện.”

Trương gia chủ mở miệng nói: “Ta cũng muốn cầu Vương gia lập tức tiến hành giao dịch.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3006: Tuyệt Vọng Đến Cùng, Bốn Sao Quỷ Đế

Vương phu nhân tê thanh nói: “Tôn Thạch, Trương Khắc! Hai người các ngươi phản đồ! Vì cái gì? Vì cái gì?!”

Tôn Thạch khẽ nói: “Phản đồ? Nói cái gì lời nói ngu xuẩn đâu, chúng ta chưa hề kết minh, sao là phản bội?”

Trương Khắc cười nhạo nói: “Ngươi một cái phụ đạo nhân gia, tự cho rằng có thể đem chúng ta chưởng khống ở trong lòng bàn tay sao? Còn vọng tưởng cùng chúng ta chia năm năm, ha ha ha ha, hiện tại cổ mỏ toàn là của ngươi, ngươi một người toàn được, ha ha ha ha.”

Tôn Thạch cũng hắc cười lên.

Vương phu nhân tức giận đến không ngừng thổ huyết, bi phẫn dị thường.

Từ trên xuống dưới nhà họ Vương, trừ bi phẫn bên ngoài, còn có mờ mịt, hai trăm tám mươi trăm triệu, Vương gia căn bản không có khả năng lấy ra được đến, như vậy gặp phải, chính là tai hoạ ngập đầu.

Bất quá Vương gia các loại sản nghiệp khế đất, cùng lịch đại tích lũy được bảo vật, có lẽ có thể bù đắp được số này.

Nhưng Vương gia cũng liền triệt để xong.

Sàn bán đấu giá bên ngoài, nguyên bản giằng co tình huống cũng phát sinh biến hóa, Triệu gia, Tôn gia, Trương gia võ giả toàn bộ liên hợp lại, đầu mâu chỉ hướng Vương gia, Vương gia võ giả không không quá sợ hãi, lâm vào thật sâu tuyệt vọng.

Tôn Thạch nói: “Ta sẽ nói cho ngươi biết một sự kiện đi, ngươi nếu là lấy vì lại đem cổ tháp hồn mỏ khế ước thế chấp ra ngoài, có thể thay cái hơn hai trăm trăm triệu cực phẩm Hồn thạch gán nợ liền mười phần sai, cổ tháp hồn mỏ khai thác nhiều năm như vậy, đã gần đến khô kiệt, bên trong ẩn chứa Hồn thạch lượng cũng chưa tới hai tỷ, tăng thêm khai thác chi phí chờ chút, cái này mỏ hiện tại cũng chỉ giá trị một tỷ, ha ha ha ha.”

“Không có khả năng!”

Vương phu nhân cả giận nói, nàng đang muốn vương ngươi, Vương gia phụ trách cổ tháp hồn mỏ người, lại phát hiện vương ngươi chẳng biết lúc nào ly khai.

Vương quân giận dữ nói: “Vương ngươi cái kia tên phản đồ!”

Triệu Nghi khẽ cười nói: “Đã muốn tuyệt vọng, vậy liền tuyệt vọng đến cùng đi, cái này cổ tháp hồn mỏ khế ước, chính là ta lấy ra bán đấu giá a! Trước đây không lâu, ta được đến cổ tháp mỏ bạc muốn bán đấu giá sự tình, lập tức trong bóng tối dùng mười lăm trăm triệu giá cả ra mua, sau đó liên hợp Tôn gia, Trương gia cùng một chỗ diễn tuồng vui này, thế nào, có phải hay không rất đặc sắc?”

Triệu Nghi mặt mày hớn hở, nhịn không được từ bao sương bên trong đi tới.

Thân thể của hắn trực tiếp xuyên thấu vách tường bình chướng, đứng phía trên hư không, nhận tất cả mọi người ánh mắt nhìn chăm chú, khiến hắn hết sức đắc ý cùng bành trướng, có loại hăng hái cảm giác.

“Chúc mừng Triệu Nghi đại nhân.”

Tôn Thạch cùng Trương Khắc cũng từ bình chướng đi ra, hai người xa xa hướng Triệu Nghi chắp tay, đều là một mặt nịnh nọt.

Vương phu nhân bi phẫn khóc ròng nói: “Chơi chết chúng ta Vương gia, các ngươi hai nhà rất nhanh cũng sẽ bị Triệu gia chiếm đoạt!”

Tôn Thạch gương mặt co quắp dưới, khẽ nói: “Ngươi biết cái gì? Chúng ta cùng Triệu gia một mực là bạn tri kỉ chí hữu, cởi mở, sao là chiếm đoạt nói chuyện? Mà lại ta cùng Trương Khắc huynh đã đã suy nghĩ kỹ, quy thuận Triệu Nghi đại nhân, trở thành Triệu gia phụ thuộc, cùng nhau phát triển, khai sáng Đại Nguyệt Thành thời đại mới.”

Vương phu nhân cười thảm nói: “Tốt a, nguyên lai các ngươi sớm đã đầu nhập Triệu Nghi, thành hắn dưới trướng chó săn, uổng các ngươi đường đường nam nhi, thế mà không có ta một cái phụ đạo nhân gia có cốt khí, thật sự là đáng xấu hổ buồn cười!”

Vương quân cả giận nói: “Phu nhân, không cần cùng những này người vô sỉ nói thêm cái gì, đã Vương gia phải xong đời, chúng ta cũng liền cùng bọn hắn liều mạng!”

Vương gia võ tu tức sùi bọt mép, toàn bộ đều liền xông ra ngoài.

Triệu gia, Tôn gia, Trương gia võ tu cũng vọt ra, tứ gia nhân tại xếp hạng trong hội trường bên ngoài, đều hình thành giằng co cục diện.

Chỉ bất quá Vương gia lực lượng như đom đóm yếu ớt, lúc nào cũng có thể bị tiêu diệt.

Người chủ trì cau mày nói: “Đấu giá hội trọng địa, cấm chỉ đánh nhau, bất quá, nếu như các ngươi song phương đều nguyện ý đánh, cái kia cũng không thành vấn đề, không cần lan đến gần những người khác liền tốt.”

Vương quân cả giận nói: “Vương gia có cốt khí nam nhi, theo ta giết a!”

Sàn bán đấu giá bên trong, Vương gia hơn mười tên đệ tử, lập tức bi phẫn xông tới, thấy chết không sờn.

Triệu Nghi cười gằn nói: “Đều là không sai hồn phách đâu, toàn bộ bắt lại, mang về luyện hồn thạch. Còn cái kia thối quả phụ mẫu nữ, cũng bắt lại đưa kỹ viện.” Hắn lớn tiếng nói ra: “Chư vị, buổi tối hôm nay có thể hảo hảo quang lâm hạ kỹ viện, có không tưởng tượng nổi mỹ vị đâu.”

Sàn bán đấu giá bên trong, tất cả đều lộ ra mừng rỡ chi tình, từng cái hai mắt tỏa ánh sáng.

Vương phu nhân cơ hồ muốn ngất đi, một chút tê liệt trên ghế ngồi.

Vương quân trong hư không lóe lên, đem lực lượng bộc phát đến cực hạn, nháy mắt vọt tới Triệu Nghi trước mặt, nâng lên cánh tay phải hung hăng bổ xuống.

Cánh tay phải của hắn nháy mắt căng phồng lên đến, hình thành một thanh to lớn cổ tay chặt, chém rách hư không, hắn muốn nhất cổ tác khí đem Triệu Nghi bắt lại, có lẽ còn có thể chưởng khống toàn bộ thế cục, cứu vãn Vương gia ở trong cơn nguy khốn.

Đột nhiên, một cỗ không gian thật lớn vặn vẹo xoay tròn ra, “Ầm ầm” một tiếng quấn lấy vương quân cánh tay, sau đó “Soạt” đem cánh tay hắn xoắn đến vỡ nát.

“A!.”

Vương quân tiếng kêu thảm thiết đau đớn một tiếng, cánh tay phải cùng vai trái hoàn toàn sụp đổ, huyết nhục huy sái hướng trời cao, dồn dập rơi xuống, cho Vương gia mạt lộ tăng thêm mấy sợi thê lương cảnh đẹp.

Một đạo toàn thân kim bào thân ảnh xuất hiện tại Triệu Nghi bên cạnh thân, mặt mũi tràn đầy vẻ dữ tợn, năm ngón tay trước bắt, vừa rồi cái kia đạo không gian vặn vẹo đúng là hắn phóng xuất ra.

“Ba sao Quỷ Đế!”

Trong tràng phát ra không ít tiếng thét gào sợ hãi âm thanh.

Dù sao ba sao Quỷ Đế đều tụ tập tại cái khác càng lớn thành trì, Đại Nguyệt Thành địa giới bên trong cực kì hiếm thấy, coi như xuất hiện cũng chỉ là qua cái đường mà thôi.

Thủ Long cảm nhận được đám người sợ hãi cùng kính sợ, cười nhạo một tiếng, lần nữa đưa tay chộp một cái, đem vương quân trực tiếp nhiếp đi qua, năm ngón tay vồ lấy, lại là một cỗ không gian vặn vẹo xoay tròn mà lên, “Soạt” đem vương quân cánh tay trái cũng triệt để vỡ nát.

Vương quân đau nói không ra lời, chiêu thức kia cực kì ngoan độc, từng tấc từng tấc xé rách thân thể, cùng chậm đao cắt thịt hiệu quả như nhau.

Vương quân liều mạng cắn răng, không để cho mình kêu thành tiếng, cho Vương gia tranh thủ một chút tôn nghiêm.

Mặt khác hơn mười tên Vương gia võ tu, cũng không có mấy chiêu liền bị ba nhà võ tu trấn áp, đều bị đánh hộc máu, thân thể vỡ vụn, kêu thảm không thôi.

Triệu Nghi ánh mắt nhìn chăm chú về phía bao sương, cười lạnh nói: “Nghe nói các ngươi Vương gia còn tìm tới một vị cung phụng, cũng là ba sao Quỷ Đế? Không bằng gọi hắn ra, cùng Thủ

Long đại nhân so tài một hai.”

Thủ Long trong hai con ngươi tinh mang lóe lên, đồng dạng nhìn chăm chú quá khứ, ánh mắt xuyên thấu vách tường, rơi trên người Dương Thanh Huyền, lộ ra khiêu chiến thật lớn chi tình.

Vương trong lòng phu nhân dấy lên một chút hi vọng, vội vàng nhìn về phía Dương Thanh Huyền, khẩn cầu: “Đại nhân, cứu lấy chúng ta, đại nhân, van cầu ngươi cứu lấy chúng ta.”

Dương Thanh Huyền phảng phất còn trầm tĩnh trong tu luyện, đối với chuyện ngoại giới chẳng quan tâm, chậm rãi chuyển động trong tay quyết ấn, toàn thân hồn quang không ngừng du tẩu.

Trong hội trường tất cả mọi người trợn to hai mắt, muốn nhìn một chút Vương gia vị này cung phụng, im ắng một trận, nhưng không có bất kỳ phản ứng nào.

Vương phu nhân sầu thảm nói: “Đại nhân...”

Dương Thanh Huyền y nguyên bất động.

Thủ Long cười như điên nói: “Ha ha ha ha, vị bằng hữu này rất thức thời nha, hẳn là đã nhìn ra bản tọa tu vi, sở dĩ cố ý giả chết?”

Tất cả mọi người là sững sờ, “Có ý tứ gì?”

Thủ Long bỗng nhiên đem trên thân khí tức bạo phát đi ra, nháy mắt phóng xạ toàn bộ đấu giá hội toàn trường, ngạo nghễ nói: “Bản tọa sớm đã không phải ba sao cảnh giới! Từ nay về sau, ta chính là bốn sao Quỷ Đế!”

Chương 3007: Gọi Không Dậy Vờ Ngủ Người

“Chi!” Toàn trường đều hút miệng hơi lạnh, kinh hãi không thôi.

Bốn sao Quỷ Đế sẽ cùng tại bốn sao Thiên Giới chi chủ, chính là vượt qua Thiên Giới cảnh bên trên tầng thứ nhất hố tồn tại.

Vương phu nhân cũng sợ ngây người, một chút triệt để hết hi vọng, nàng tuyệt vọng nhìn Dương Thanh Huyền liếc mắt, toát ra nồng đậm oán hận cùng bi ai, thầm nghĩ: “Khó trách người này một mực giả vờ như tu luyện dáng vẻ, nguyên lai sớm liền cảm giác được đối phương quỷ đế phẩm cấp, sở dĩ ở đây giả chết, ngươi vĩnh viễn không cách nào đánh thức một cái vờ ngủ người.”

Vương phu nhân đau thương co quắp ngã trên mặt đất, một trận toàn tâm đau nhức, chỉ còn lại nước mắt trông mong lưu.

“Nguyên lai đại nhân là bốn sao Quỷ Đế, thật sự là kinh thiên địa khiếp quỷ thần a!”

“Chúng ta đi theo đại nhân, trở thành Triệu gia phụ thuộc thế lực, quả nhiên là lựa chọn chính xác.”

Tôn Thạch cùng Trương Khắc vừa sợ lại thích, nội tâm một trận run rẩy, may mắn chính mình không có cùng Vương phu nhân hỗn, hai người hoàn toàn không để ý đến thân phận, vội vàng các loại mông ngựa nịnh nọt vỗ ra.

“Ha ha ha ha!” Triệu Nghi tâm tình thật tốt, khua tay nói: “Đem Vương gia người toàn bộ bắt lại, mang về luyện thạch, Vương gia sở hữu nữ quyến, đều đưa kỹ viện đi, đêm nay hoan nghênh mọi người vào xem.”

“Hắc hắc”, sàn bán đấu giá truyền đến không ít cười xấu xa âm thanh.

Người chủ trì nhàn nhạt nói ra: “Chậm đã, Vương gia Hồn thạch còn không có thanh toán đâu, ngươi không thể đem bọn hắn mang đi, cho dù thanh toán không nổi, cũng phải đấu giá hội đi trước xong quá trình.”

Triệu Nghi trong lòng khó chịu, nhưng đấu giá hội hắn đắc tội không nổi, khoát tay nói: “Đã như vậy, vậy thì nhanh lên đi theo quy trình đi.”

Người chủ trì cười nói: “Vương gia chỉ cần tại đấu giá hội kết thúc trước, đem vật phẩm thanh toán xong, đấu giá hội liền sẽ không truy cứu trách nhiệm.”

Nhưng Vương gia đệ tử tất cả đều bị bắt rồi, chỉ còn lại Vương phu nhân cùng nha hoàn ngã xỉu trên đất bên trên, nha hoàn càng là khóc thương tâm, gia tộc triệt để băng, chỗ nào còn có thể thanh toán như thế đại nhất bút số lượng.

Triệu Nghi kinh ngạc nói: “Đấu giá hội còn không có kết thúc?”

Người chủ trì nói: “Phía dưới muốn chụp kiện vật phẩm này, mười phần cao minh, mà lại hết sức kỳ lạ, giá trị chi cao, có lẽ không tại cổ tháp hồn mỏ phía dưới.”

“Cái gì?”

Đám người hứng thú lần nữa bị bốc lên, thế mà còn có trọng bảo, mà lại giá trị có thể cùng cổ tháp hồn mỏ so sánh.

Người chủ trì nói: “Cái này đồ vật, là một vị quỷ tu ngẫu nhiên đoạt được, gửi tại chúng ta cái này bán đấu giá. Còn giá trị của nó, rất khó cân nhắc, nhưng chúng ta tìm rất nhiều giám định sư giám định, thứ này tuyệt đối là quỷ đế binh khí, thậm chí có thể là bảy sao trở lên quỷ đế binh khí.”

“Soạt!”

Sàn bán đấu giá trực tiếp sôi trào.

Triệu Nghi, Thủ Long bọn người là hổ khu chấn động, lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng.

Người chủ trì nói: “Chúng ta đấu giá hội nguyên bản nghĩ thu mua vật này, có thể không làm sao người kia sợ giá cả không thích hợp, sở dĩ phóng tới đấu giá hội đi lên, hi vọng tận khả năng nhiều bán điểm Hồn thạch.”

Nói xong, đưa tay hướng nắm vào trong hư không một cái, một đạo cường đại quang huy nổi lên, một kiện thần binh lập tức hiện ra tại trước mắt mọi người.

Phía trên kích xạ ra ngũ sắc thần huy, quang mang chiếu rọi, chậm rãi rơi tại người chủ trì trong tay, là một thanh thần kích.

Này kích mới ra, sàn bán đấu giá lập tức lâm vào lặng ngắt như tờ.

Như thế thần thánh trang nghiêm lực lượng, như biển rộng triều tịch giống như phun trào khí uẩn, cùng cái kia tinh mỹ tuyệt luân công nghệ, làm cho tất cả mọi người trái tim đình trệ, huyết dịch ngưng kết.

Tại tài nguyên tương đối thiếu thốn Quỷ Giới, bọn hắn chưa từng gặp qua đẹp như vậy kinh tâm động phách, để người gặp một lần liền không nhịn được muốn có thần binh.

Đúng lúc này, trong đấu giá hội tràng hiện ra mấy cỗ xao động khí tức, mà lại tần suất đều cực kỳ cường đại, nguyên lai này kích tin tức sớm đã tiết lộ ra ngoài, không ít cường giả đều là vì thế mà tới.

Triệu, tôn, Trương Tam nhà địa chủ khua chiêng gõ trống bắt đầu bố trí đối phó Vương gia, ngược lại không để ý đến cái này một tin tức.

Người chủ trì tán thán nói: “Như thế tuyệt mỹ binh khí ta cũng là lần đầu tiên gặp, chúng ta lật xem Đại Nguyệt Thành bên trong, thậm chí toàn bộ Sơ Giang địa giới bên trong bảy sao Quỷ Đế, cùng dĩ vãng xuất hiện qua bảy sao Quỷ Đế, tra tìm tư liệu vô số, cũng không tìm tới chuôi này chiến kích tin tức, thứ này có thể là từ cái khác trong chín thành lưu quay tới.”

Người chủ trì đem quỷ khí rót vào kích bên trong, lập tức dẫn tới khí uẩn chập trùng, phía trên hiện ra một hàng chữ nhỏ đến: Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không!

Vương gia người mặc dù bị bắt, nhưng y nguyên nằm rạp trên mặt đất, bị chiến kích thần huy chiếu rọi, đờ đẫn nhìn sang, trong lòng đều là khẽ giật mình, thầm nghĩ: “Đây không phải Dương Thanh Huyền muốn tìm chiến kích sao?”

Vương phu nhân cũng nhìn thấy, khóe mắt nghễ xem liếc mắt Dương Thanh Huyền, lộ ra cực độ xem thường cùng khinh miệt thần sắc, thầm nghĩ: “Vô dụng nam nhân, sẽ chỉ trang bức phế vật, lúc này đều còn tại trang trí luyện, đáp ứng rồi chấp thuận không thể thực hiện, binh khí của mình cũng không dám đứng ra tác thủ, ta thật sự là mắt bị mù, tin nhầm người.”

Nàng đối với Dương Thanh Huyền oán niệm đạt tới cực điểm, nội tâm hối hận đến cực điểm.

Người chủ trì nói: “Này kích đấu giá giá quy định, đồng dạng là một tỷ cực phẩm Hồn thạch, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn mười triệu.”

“Này kích ta muốn!”

Thủ Long quát: “Ta ra một tỷ mốt!”

Cái kia khinh người khí thế tùy theo bạo phát đi ra, cùng thanh âm cùng nhau truyền ra ngoài, chấn nhiếp toàn trường.

Tất cả mọi người là trong lòng “Lộp bộp” một chút, lập tức bóp tắt đối với cái kia chiến kích ảo tưởng, không có người nào nguyện ý đứng tại một tên bốn sao quỷ đế mặt đối lập, liền liền Triệu Nghi cũng là không nhịn được nuốt nước miếng, nội tâm thở dài, biết vật này không thuộc về mình.

“Ha ha, bốn sao Quỷ Đế, hù dọa ai đây? Thủ Long, người khác sợ ngươi, ta cao dịch cũng không sợ ngươi!”

Trong tràng truyền đến một luồng khí tức đáng sợ, không ngừng trèo thăng lên đến, lại cũng đến bốn sao Quỷ Đế cảnh giới.

Tất cả mọi người đều hoàn toàn biến sắc, vội vàng nhìn lại, chỉ thấy một tên áo đỏ nam tử, mặt mũi tràn đầy giọng mỉa mai chi sắc, khí tức chính là từ trên người hắn phát ra.

Cao dịch nhếch miệng lên, giọng mỉa mai nói: “Một tỷ hai.”

Thủ Long giận giận đùng đùng quát: “Ta ngược lại là ai đây, nguyên lai là ngươi cái này không có mắt!”

Cao dịch hừ lạnh nói: “Thế nào, muốn cùng ta đấu? Tùy thời phụng bồi!”

Thủ Long nhìn hắn chằm chằm một trận, tỉnh táo lại, tiếp tục báo giá nói: “Mười lăm trăm triệu!”

Cao dịch nói: “Một tỷ tám.”

Hai người lấy số trăm triệu làm đơn vị đi lên nhảy vọt, giá cả rất nhanh liền nhảy lên tới hơn năm mươi trăm triệu.

Triệu Nghi cùng cao dịch sắc mặt đều trở nên cực độ khó nhìn lên.

Thủ Long là Triệu gia cung phụng, số tiền kia sợ vẫn là được hắn Triệu gia ra, mà cao dịch chỉ là một cái tán tu, cái kia có nhiều như vậy tiền, giá cả lên năm tỷ về sau, rất nhanh liền nghỉ cơm.

Nhưng bên trong phòng đấu giá, vẫn là có mấy đạo lẻ tẻ thanh âm còn đang giãy dụa, một hồi đã đột phá bảy tỷ.

Dù sao hồn mỏ chỉ là Hồn thạch tích lũy, có giá có thành phố, mà như vậy thần binh thì là có tiền mà không mua được, cũng không phải là bất cứ lúc nào đều có thể mua được.

Giá trị tiếp tục chậm rãi trèo thăng, rất nhanh liền đạt tới hơn chín mươi trăm triệu.

Khi Thủ Long cuối cùng báo ra mười tỷ thời điểm, toàn trường đều rơi vào trầm mặc, tựa hồ lại không người báo giá.

Cho dù tại rất nhiều trong lòng người, cái này thần binh giá trị tại mười tỷ trở lên, nhưng cũng hoàn toàn chính xác không bỏ ra nổi nhiều tiền như vậy.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3008: Đều Qua Rồi, Số Phong Lưu Nhân Vật

Triệu Nghi lòng đang rỉ máu, bất quá nghĩ đến vừa mới hố Vương gia một thanh, đầy đủ bổ hồi những tổn thất này, nội tâm liền bình hòa rất nhiều, hắn còn nhìn Tôn gia cùng Trương gia liếc mắt, thầm nghĩ: “Số tiền kia nhất định phải mở đến hai nhà này trên đầu, cũng không thể toàn từ ta Triệu gia xuất, mà lại nhất định phải đầu to bày quá khứ.”

Nghĩ đến nơi này, nội tâm liền dễ chịu không ít.

Tôn Thạch cùng Trương Khắc có thể không phải người ngu, một chút liền bắt được Triệu Nghi ánh mắt, nội tâm “Lộp bộp” trầm xuống, lập tức đoán được Triệu Nghi ý tứ, hai nhà gia chủ sắc mặt đều cực kỳ khó coi.

“Mười tỷ, còn có giá cao hơn không?”

Người chủ trì hô mấy lần, trong tràng lại không trả lời.

Người chủ trì thở dài, ánh mắt có chút lưu luyến không rời, nói: “Ta nếu là có tiền, nhiều ít đều nguyện ý đuổi tiếp, ai, đáng tiếc a, nghèo chính là nguyên tội. Chúc mừng Thủ Long đại nhân, thích chụp thần kích.”

“Ha ha ha ha!” Thủ Long cuồng tiếu, đại hỉ không thôi, trực tiếp lách mình liền bay lên bàn đấu giá, đưa tay hướng cái kia chiến kích chộp tới, kêu lên: “Tiền tìm Triệu gia muốn.”

Triệu Nghi trong lòng khổ sở nói: “Quả là thế.”

Sau đó ánh mắt nhìn về phía Trương gia cùng Tôn gia, hai nhà gia chủ trong lòng khổ sở nói: “Quả là thế.” Phiền muộn đến cực điểm.

Ngay tại Thủ Long năm ngón tay sắp đụng chạm đến chiến kích sát na, một đạo cực độ lăng lệ khí tức phá không mà tới.

“Xùy!”

Là một chi màu đỏ nhỏ mũi tên.

Thủ Long sắc mặt đại biến, khóe mắt thoáng nhìn cách đó không xa, cao dịch kéo cung mở mũi tên, đối diện lấy hắn.

“Đáng chết!”

Thủ Long vội vàng trở lại, tránh thoát cái này một mũi tên, cả giận nói: “Ngươi dám trên đấu giá hội động thủ?”

Cao dịch lạnh lùng nói: “Đây là cuối cùng một kiện vật đấu giá, ngươi đã đập xuống, chứng minh đấu giá hội kết thúc.”

Thấy người chủ trì không có ý phản đối, cao dịch càng là cuồng tiếu không thôi, lóe lên liền thuấn di tới, trong tay trường cung hóa thành chiến đao, liền bổ về phía Thủ Long.

Sàn bán đấu giá lập tức liền loạn cả lên, các loại kêu to cùng chạy trốn.

Chiến kích tại hai người chiến đấu dư ba dưới, tại không trung nhẹ nhàng xoay tròn, thỉnh thoảng bạo khí uẩn âm thanh, giống như là đang kêu gọi thân nhân của mình.

Hai người đấu một trận, đều tận lực áp chế mình lực lượng, để tránh đem sàn bán đấu giá tung bay, dù sao đấu giá hội địa vị to lớn, bọn hắn không thể trêu vào.

Đột nhiên một đạo tiếng cười quái dị truyền đến, mái vòm bên trên tối sầm lại, liền thấy một đầu diện mục dữ tợn quỷ phách giống như con dơi bay tới, nhào về phía cái kia chiến kích.

Thủ Long cùng cao dịch kinh hãi, trong tay dừng lại, đang muốn hướng cái kia con dơi quỷ đánh tới, bọn hắn cũng không nghĩ trai cò tranh chấp ngư ông đắc lợi.

Nhưng một đạo tốc độ càng nhanh, chớp động phía dưới, liền xuất hiện ở đằng kia con dơi quỷ phía trước, hai tay bấm niệm pháp quyết, bỗng nhiên đánh ra một tia chớp, trong lòng bàn tay phóng xuất ra mãnh liệt lôi quang, liền đánh ra.

“A!”

Cái kia con dơi Quỷ Lệ quát một tiếng, đồng dạng một chưởng nghênh kích xuống tới.

“Ầm ầm!” Hình thành năng lượng thật lớn phong bạo hung hăng chấn trên người hai người, đều là liền lùi mấy bước.

Nhưng cái kia con dơi quỷ tựa hồ tổn thương càng nặng, dù sao lôi điện loại hình thần thông, đối với quỷ vật khắc chế càng lớn, nhưng tu luyện đồng dạng càng khó.

“Lại là nhị vị bốn sao Quỷ Đế!”

“Là Bức Vương Tích Tây cùng Cổn Lôi Phách Mạt Phi!”

Rất nhiều người cũng chưa đào tẩu, mà là tại đứng ngoài quan sát chiến, ngày thường bên trong muôn vàn khó khăn gặp một lần bốn sao Quỷ Đế, hôm nay một chút xuất hiện bốn vị.

Triệu Nghi cho là hắn chủ đạo cổ tháp hồn mỏ một chuyện, sẽ là cuộc bán đấu giá này bên trong chói mắt nhất đại sự, không nghĩ tới hoàn toàn bị hạ thấp xuống.

Bốn người lập tức lâm vào hỗn chiến bên trong, đáng sợ năng lượng không ngừng tuôn ra đến, tuôn hướng bốn phương tám hướng.

Chính khi mọi người hoảng sợ muốn trốn thời điểm, đột nhiên một cỗ uy áp hạ xuống, đem những này dư ba toàn bộ trừ khử rơi.

Chỉ thấy đấu giá hội người chủ trì hai tay kết ấn, toàn thân quang mang hào phóng, trong mắt tinh quang chớp động, trực tiếp chống ra một đạo kết giới, đem bốn người đánh nhau dư ba ngăn chặn.

Đám người cái này mới phát giác, nguyên lai người chủ trì tu vi, còn tại bốn người phía trên, thậm chí vô cùng có khả năng bước vào năm sao Quỷ Đế.

Bốn người giật mình phía dưới, chiến đấu sơ qua chậm chậm một chút.

Người chủ trì lạnh lùng nói: “Người không liên quan chờ có thể đi, nhưng đấu giá vật phẩm còn chưa thành giao cũng không thể đi, cũng không thể chết!”

Liền chết cũng không thể chết, buổi đấu giá này quả nhiên đủ bá khí.

Đám người gặp một chút an toàn, ngược lại không trốn.

Triệu Nghi nguyên bản nghĩ rời đi trước, để tránh mình bị tác động đến, nhưng gặp một lần người chủ trì kia tựa hồ có năm sao quỷ đế lực lượng, lúc này yên lòng, tiếp tục quan chiến.

Người chủ trì nhìn chằm chằm cái kia chiến kích, trong lòng sóng cả chập trùng, càng là tu vi cao, càng có thể minh bạch cái này chiến kích tầm quan trọng cùng trân quý trình độ.

Cuối cùng, hắn chật vật nuốt xuống dưới, hắc tiếng nói: “Dù sao đấu giá hội đã kết thúc, ta hiện tại là tan tầm trạng thái, cũng không phải là đấu giá hội người chủ trì, chỉ là một cái bình thường quỷ tu mà thôi.”

Trong lúc đánh nhau bốn người tất cả giật mình, tựa hồ ý thức được cái gì.

Chỉ thấy người chủ trì kia một phất ống tay áo, một cỗ cuồng tuyệt lực lượng càn quét mà đi, trực tiếp áp hướng bốn người.

“Không được!” Bốn người thất kinh, vội vàng ngừng tay đến, riêng phần mình ra chiêu, đối oanh người chủ trì kia.

“Ầm ầm!” Năng lượng to lớn trên bầu trời sàn bán đấu giá khuấy động, toàn bộ kiến trúc bắt đầu sụp đổ.

Người chủ trì lấy lực lượng một người áp chế bốn người, y nguyên không chút phí sức, nhe răng cười một tiếng, đưa tay liền hướng chiến kích chộp tới.

Chiến kích rất nhỏ lắc lư dưới, liền bay về phía người chủ trì phương hướng.

Bốn vị bốn sao Quỷ Đế đều là vừa sợ vừa giận, liều mạng ra chiêu đánh phía người chủ trì, nghĩ liên thủ đem áp chế.

Đúng lúc này, cái kia chiến kích đột nhiên dừng lại, tựa hồ nhận to lớn linh áp ảnh hưởng, bộc phát ra cường đại thần huy, bắn ra ngàn trượng quang mang, một chút nằm ngang ở toàn bộ sàn bán đấu giá trên không, cái này to lớn dị tượng, cơ hồ toàn thành có thể thấy được, kinh diễm tất cả mọi người.

“Đây là...”

Người chủ trì cùng bốn vị Quỷ Đế đều là trong lòng run lên, không rõ ràng đã xảy ra chuyện gì, nhưng cái này chiến kích càng là thần dị, liền càng để bọn hắn cảm xúc bành trướng.

Cái kia thần huy bên trong, trừ cường đại đến khiến người hít thở không thông ngũ hành lực lượng bên ngoài, còn có vô số bản nguyên chi lực, phúc tràn ra đến, chấn khiến người sợ hãi.

Đột nhiên một đạo thanh âm nhàn nhạt vang lên, rõ ràng truyền vào mỗi người trong tai, “Thật thú vị công pháp đâu, nghĩ không ra tu luyện được, bảo bối liền tự mình trở về.”

Thanh âm này phi thường thanh đạm tinh tế, giống như là thuận miệng nói ra, lại có thể tại như thế cục diện hỗn loạn dưới, rõ ràng truyền vào mỗi người trong tai, Thủ Long mấy người đều là sắc mặt đại biến.

Một mực nằm rạp trên mặt đất Vương phu nhân, sớm đã tuyệt vọng đến cực điểm, đột nhiên hơi sững sờ, thanh âm kia tựa hồ hết sức quen thuộc, quay đầu nhìn lại, phát hiện một mực ngồi xếp bằng tu luyện Dương Thanh Huyền, đã chẳng biết tung tích.

“Xùy!”

Chiến kích tại không trung nhất chuyển, sức mạnh đáng sợ đó đột nhiên gấp đôi bộc phát, tại không trung hình thành một vệt hào quang chi hà, sau đó hóa thành hoa mỹ lưu quang, bắn về phía trời cao.

Nơi đó chẳng biết lúc nào đứng vững một đạo thon dài thân ảnh, đưa tay liền hướng cái kia chiến kích chộp tới.

Cả người cùng chiến kích tần suất nháy mắt hợp nhất.

Tất cả mọi người đều rõ ràng cảm nhận được, chiến kích rơi vào trong tay người kia sát na, bạo phát đi ra cực hạn vui sướng cảm xúc, hình thành một cỗ vô kiên bất tồi phong mang.

Người kia áo bào phần phật, tay trái thả lỏng phía sau, tay phải chấp kích, lăng không đi xuống, trong mắt bắn ra lấp lóe tinh mang, khẽ cười nói: “Đều qua rồi, số phong lưu nhân vật, còn nhìn hôm nay!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3009: Toàn Trường Trấn Áp, Vốn Gốc Cầu Xin Tha Thứ

Tất cả mọi người sợ ngây người.

Phản ứng đầu tiên chính là cái này chiến kích hẳn là người này, nếu không không có khả năng như thế hợp chụp, người cầm kích, nháy mắt liền hợp lại làm một, hình thành chặt chẽ không thể tách rời trường năng lượng.

Thứ hai phản ứng chính là hai mắt nhói nhói, người kia kích hợp nhất tuyệt thế thần quang phóng xạ xuống tới, sáng mù cặp mắt của bọn hắn, lại không cách nào nhìn thẳng người này.

Triệu, vương, tôn, trương bốn nhà người, không khỏi là há to mồm, trợn mắt hốc mồm, Triệu, trương, Tôn gia gia chủ đột nhiên có một loại bất an cảm giác.

“Là Vương gia cung phụng!”

Thủ Long dưới sự kinh hãi, mừng lớn nói: “Mau tới đây, đem cái kia chiến kích cho ta!”

Hắn mặc dù cảm thấy Dương Thanh Huyền khí thế bất phàm, toàn thân chói sáng, nhưng nghĩ đến lúc trước đều bị tu vi của mình dọa đến không dám lên tiếng, giả chết bất động, liền tín tâm đi lên, lập tức khiển trách quát mắng, đồng thời thân ảnh lóe lên liền xông lên phía trước, muốn bắt cái kia chiến kích.

“Cho ngươi? Tốt lắm.”

Dương Thanh Huyền phất tay liền đem cái kia chiến kích ném ra ngoài.

Thủ Long mừng rỡ, bỗng nhiên tránh trên người cướp đoạt, ba người khác đều là sững sờ, thấy Dương Thanh Huyền ra sân như vậy chói sáng, còn ngâm một câu thơ, nghĩ không ra đúng là như thế yếu gà, bị người quát một tiếng liền đem chiến kích dâng lên, đều là vội vàng thân ảnh lóe lên, xông tới.

Chỉ có người chủ trì kia mặt sắc mặt ngưng trọng, hai tay nắm thật chặt quyền, như lâm đại địch.

Thủ Long nháy mắt liền đến chiến kích trước mặt, đưa tay bắt lấy, mình lực lượng vừa tiếp xúc với chiến kích, lập tức bị gảy trở về.

“Cái gì?!”

Thủ Long kinh hãi, cái kia chiến kích liền đã đến trước mặt mình, lưỡi kích trực tiếp đâm về phía mình đầu.

Dọa đến toàn thân khẽ run rẩy, một cỗ cảm giác tử vong phun lên toàn thân, vội vàng liều mạng lóe lên, mặc dù vô cùng chật vật, nhưng là làm ra tác dụng, để thân thể tại dạng này trạng thái bình di mấy phần.

“Xùy!”

Chiến kích dán thân thể của hắn bay đi, đem hắn vai trái cùng cánh tay trái hoàn toàn chém xuống tới, giống như là cắt đậu phụ nhẹ nhàng dễ dàng.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Cho ngươi ngươi không cần? Vậy quên đi, chính ta cầm về.” Nói xong, đưa tay hướng phía trước một trảo.

Chiến kích tại không trung xoay tròn, nháy mắt quay trở lại đường cũ.

Thủ Long đột nhiên hoảng hốt, chỉ cảm thấy như mang tại lưng, toàn thân lỗ chân lông đều kịch liệt mở ra, cái kia cỗ tử vong chi ý lần nữa giáng lâm, dọa đến chợt cắn răng một cái, lần nữa thi triển vừa rồi na di công pháp, hướng tại chỗ tránh đi.

“Xùy!”

Lại là chật vật một trốn, nhưng lại tránh khỏi, chỉ bất quá lần này là vai phải cùng cánh tay phải bị nạo xuống tới.

Chiến kích nhoáng một cái, liền trở về Dương Thanh Huyền trong tay.

Nơi xa bốn nhà người đều có chút giật mình, phảng phất không thể tin được trước mắt đây hết thảy, mà lại Dương Thanh Huyền hời hợt chém tới Thủ Long hai tay, chính là lúc trước Thủ Long ra sân thời điểm, trực tiếp phế đi vương quân hai tay.

Vương quân giờ phút này còn nằm rạp trên mặt đất, cái kia tuyệt vọng trong hai mắt một chút dấy lên ngọn lửa hi vọng, hắn biết Dương Thanh Huyền là tại báo thù cho hắn, một tên Quỷ Đế cường giả, cứ như vậy cảm động khóc lên.

“Hắn, hắn, nguyên lai hắn không phải, phế vật...”

Vương phu nhân run rẩy từ dưới đất bò dậy, đồng dạng là dâng lên vô tận hi vọng, càng là hai tay che miệng, “Ô ô ô” khóc lớn.

Cao Dịch, Tích Tây, Mạt Phi ba người bỗng nhiên dừng thân lại, cái kia dữ tợn lấy muốn cướp chiến kích khuôn mặt, nháy mắt trở nên mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, một cỗ to lớn cảm giác sợ hãi nước vọt khắp toàn thân, này chỗ nào là yếu gà, rõ ràng chính mình là nhược trí, thấy không rõ tình trạng a!

Ba người dọa đến lông tơ dựng thẳng, toàn thân run rẩy, vội vàng xoay người muốn đi.

"A, các ngươi không phải cũng muốn chiến kích sao? Làm sao đột nhiên muốn đi rồi?"

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nhìn xem ba người, để ba người như mang tại lưng, dọa đến không được.

Cao Dịch run giọng nói: "Không, từ bỏ."

Dương Thanh Huyền nói: "Đã không cần chiến kích, vậy liền cho các ngươi một đạo kích quang tốt, tổng không có thể để các ngươi một chuyến tay không a? Rút cái thưởng còn có cái giải thưởng an ủi đâu."

Nói xong, chiến kích trước người vung lên, liền chém qua.

Ba người đều là sắc mặt tái mét, vội vàng bộc phát toàn lực, bỗng nhiên cản trước người.

Cao Dịch trong tay chiến đao quét ngang, hóa thành một mặt tấm thuẫn giống như kết giới.

Bức Vương Tích Tây hai cánh bên trên chớp động lên vô số huyết sắc, hướng trước người ôm một cái, liền đem chính mình hoàn toàn bao lấy, tiến vào phòng ngự tuyệt đối trạng thái.

Mạt Phi thì là toàn thân lôi quang lưu động, trước người xuất hiện một mảnh lôi điện trận, hóa thành kiên cố lôi tường.

"Ầm ầm!"

Kích quang tại không trung nhoáng một cái, liền bổ xuống, nháy mắt đem ba người phòng ngự toàn bộ phá vỡ.

"Phanh phanh phanh!"

"A!."

Ba người đều kêu thảm, tại không trung miệng lớn thổ huyết, hung hăng quẳng bay ra ngoài. Cái kia Cao Dịch chiến đao, Tích Tây hai cánh càng bị chém thành hai khúc.

Tất cả mọi người không khỏi là lạnh cả người, liền liền người chủ trì đều như rơi vào hầm băng, hoảng sợ nghẹn ngào kêu lên: "Bảy sao... Ngươi... Ngài... Là bảy sao trở lên Quỷ Đế đại nhân a!"

"Chi!"

Trong tràng nháy mắt ngưng kết tới cực điểm, bày biện ra yên tĩnh như chết.

"Bảy... Bảy sao Quỷ Đế?!"

Tất cả mọi người đầu óc đều không thể vận chuyển.

Nhìn xem cái kia tư thế hiên ngang nam tử, cầm trong tay chiến kích, giống như người trong chốn thần tiên, là còn trẻ như vậy soái khí, làm sao cũng không giống là sống mấy vạn năm trở lên thiên hạ bá chủ, một phương cường giả a!

Nhưng lời của người chủ trì, bọn hắn đều là tin tưởng.

Đấu giá hội bối cảnh cực lớn, mỗi một vị có thể trở thành người chủ trì tồn tại, đều là đương thời cường giả, đồng thời duyệt vô số người, là tuyệt không có nhìn nhầm.

"Bảy sao Quỷ Đế..."

Vương phu nhân đôi môi run rẩy không thôi, quỳ nằm rạp trên mặt đất, tựa hồ bị Dương Thanh Huyền khí thế chấn nhiếp, nội tâm từ sống sót sau tai nạn vô cùng vui sướng, biến thành mừng rỡ thêm cực độ hưng phấn cùng vô cùng kính sợ.

Nguyên lai hắn căn bản chính là khinh thường cùng Thủ Long động thủ a, ta thật sự là mắt bị mù, thế mà hiểu nhầm một vị bảy sao Quỷ Đế đại nhân.

Vương phu nhân có hung hăng muốn quất chính mình cái tát xung động.

Lúc này, bất kỳ người nào muốn đi cũng không thể, Dương Thanh Huyền khí thế chấn nhiếp toàn trường, mỗi một cái muốn đi người, đều cảm thụ áp lực lớn lao, trái tim không chịu nổi, muốn bạo tạc.

“Bịch bịch!”

Tĩnh mịch bên trong, vang lên liên miên quỳ xuống âm thanh, Dương Thanh Huyền uy áp chủ yếu tác dụng tại Triệu, tôn, Trương Tam nhà đệ tử trên thân, nguyên bản cái này ba nhà người còn đang liều mạng chống lại, nhưng nghe xong người chủ trì nói, biết Dương Thanh Huyền là bảy sao Quỷ Đế về sau, đừng nói chống lại, liền liền đạo tâm đều hỏng mất, trực tiếp “Bịch” quỳ một mảnh.

“Ba ba!”

Tôn Thạch không ngừng rút lấy chính mình cái tát, liều mạng quỳ đến Vương phu nhân trước mặt, khóc ròng ròng nói: “Ta đáng chết! Ta không phải người! Ta bị ma quỷ ám ảnh! Thế mà bị Trương Khắc giật dây, cùng một chỗ cùng phu nhân đối nghịch, ta thật sự là tội ác tày trời, mặt người dạ thú, hai mặt, làm nhiều việc ác, táng tận thiên lương, cùng hung cực ác, thiên lý nan dung a! Phu nhân ngươi liền phát phát từ bi, tha ta lần này đi.”

Nói xong, liền liều mạng dập đầu, “Đông đông đông” mấy lần, liền đầu đầy là máu, đem sàn nhà đều muốn đập vỡ.

Tất cả mọi người yên lặng nhìn xem, thầm nghĩ: “Thật đúng là dốc hết vốn liếng biểu diễn a, bất quá lúc này, vì mạng sống, cái gì đều phải làm.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3010: Tuân Thủ Quy Tắc, Ngày Khác Lại Tụ Họp

Trương Khắc sắc mặt nháy mắt trắng bệch, liều mạng quỳ đến Vương phu nhân trước mặt, khóc lớn nói: “Oan uổng a! Phu nhân minh giám, là Tôn Thạch cái này mặt người dạ thú đồ vật, kéo lấy ta phản bội phu nhân, ta thực sự không nên trợ Trụ vi ngược, ta tội đáng chết vạn lần a, cầu phu nhân tha mạng!”

Nói xong, cũng là liều mạng dập đầu, đập so Tôn Thạch còn vang còn nhanh hơn.

Tôn Thạch kinh sợ không thôi, thầm nghĩ: “So với ta dập đầu? Ngươi còn non lắm!”

Thế là đem toàn bộ quỷ khí đều hội tụ trên cái cổ, liều mạng “Đông đông đông” đập, liền liền đầu hắn đều nhìn không thấy, chỉ nhìn thấy vô số tàn ảnh cùng thanh âm liên tục không ngừng.

Trương Khắc cả giận nói: “Tốt, cùng ta so hung ác!”

Bỗng nhiên gào thét một tiếng, đầu “Oanh” một chút, đập ở trên mặt đất, trực tiếp đem mặt đất chấn vỡ một mảnh, cả cái đầu trực tiếp đều biến hình.

Sau đó ngẩng đầu lên, lại là “Ầm ầm” một chút, hung hăng đập xuống dưới.

Vương phu nhân bị chấn trong cơ thể thất điên bát đảo, nhìn trước mắt hai người này, nội tâm sinh ra vô cùng chán ghét, chỉ muốn muốn hai người này mau mau cút đi.

“Phiền!”

Dương Thanh Huyền miệng phun một chữ.

Thời không tựa như là đọng lại, Tôn Thạch cùng Trương Khắc quỳ tại đó, đầu còn giương ở giữa không trung, mặt mũi tràn đầy sợ hãi, liền không dám nhúc nhích.

Sàn bán đấu giá đã vỡ nát, cái này tàn tạ phế tích chi địa, trong ngoài mấy ngàn trượng trong phạm vi, tất cả mọi người câm như hến, hô hấp đều toàn bộ đình trệ ở.

Dương Thanh Huyền tay giơ lên, chỉ hướng người chủ trì, hỏi: “Ngươi cũng muốn chiến kích?”

Người chủ trì dọa đến toàn thân run rẩy, run giọng nói: “Ta... Ta chỉ là giữ gìn... Giữ gìn một chút vật phẩm đấu giá...”

Tất cả mọi người là kinh điệu tròng mắt, đấu giá hội bối cảnh cực kì thâm hậu, người bình thường căn bản cũng không dám chọc, nguyên cho rằng người chủ trì còn có thể dựa vào bối cảnh áp chế một chút người này, nghĩ không ra trực tiếp liền quỳ.

Người chủ trì cũng ý thức được chính mình thất thố, nhỏ giọng nói ra: “Cái này chiến kích là vật phẩm đấu giá, nếu là không có thành giao, ngài là không thể lấy đi.” Thấy Dương Thanh Huyền cái kia ánh mắt lạnh như băng chầm chầm đến, dọa đến vội vàng lại nói: “Ta cái này toàn là vì ngài tốt, cho dù ngài giết ta, phá hủy đấu giá hội quy củ, đối với ngài mà nói, cũng là to lớn hậu hoạn.”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, chính mình mới tới Quỷ Giới, thực sự không nên đắc tội Quỷ Giới thế lực lớn, liền chỉ hướng Thủ Long, nói ra: “Chiến kích không phải bị hắn đập xuống sao? Làm sao muốn ta thanh toán?”

Người chủ trì không còn gì để nói, kinh ngạc nói: “Ngạch, đúng, là cần phải hắn thanh toán.”

Thủ Long sắc mặt nhợt nhạt, khóc không ra nước mắt, nhưng hắn hiện tại chỉ cầu có thể bảo vệ tính mạng liền tốt, cái gì chiến kích cùng Hồn thạch đều không để ý tới, liều mạng gật đầu, nói: “Triệu gia sẽ thanh toán.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Triệu gia sẽ thanh toán? Ý là, giữ lại ngươi cũng không còn tác dụng gì nữa?”

Thủ Long hoảng hốt, hoảng sợ hét lên một tiếng, liền quay thân muốn trốn.

Dương Thanh Huyền cười nhạo một tiếng, lật tay hướng hư không một chụp, Thủ Long liền cảm nhận được áp lực cực lớn từ trời rơi xuống, hoảng sợ liều mạng ngăn cản, nhưng phòng ngự của hắn nháy mắt liền nát, cả người bị chụp về phía đại địa.

Dương Thanh Huyền lại năm ngón tay vồ lấy, Cực Lạc Tịnh Thổ tụ đến, ngưng tụ thành một cây màu trắng trường mâu, hướng phía dưới ném một cái.

“Bành!”

Cái kia trường mâu trực tiếp xuyên thấu Thủ Long đầu, hung hăng cắm ở trên mặt đất, rung ra mạng nhện giống nhau vết rạn, nồng đậm chất lỏng từ Thủ Long trong đầu chảy ra, thuận theo những này vết rạn di chuyển.

Bốn sao Quỷ Đế, theo bọn hắn nghĩ như là trời tồn tại, cứ như vậy không có chút nào sức chống cự bị chằm chằm chết ở trên mặt đất.

Tất cả mọi người sợ choáng váng, cho dù những việc không liên quan đến mình kia ăn dưa chúng, giờ phút này cũng sợ tè ra quần, cũng không dám khóc lên, che miệng hoảng sợ muôn dạng.

Triệu, tôn, Trương Tam người người, càng là dọa đến nằm rạp trên mặt đất, tất cả đều run lẩy bẩy.

Dương Thanh Huyền uy áp chủ yếu chính là nhằm vào bọn họ ba nhà người, liền liền sàn bán đấu giá bên ngoài những cái kia võ giả, cũng toàn bộ ép ép tới, quỳ thành một mảnh.

https://t

ruyen C uatui.net/Người chủ trì sờ một cái trên mặt mồ hôi lạnh, nhìn liếc mắt cách đó không xa trên mặt đất co giật Cao Dịch ba người, tâm nghĩ nếu không phải mình có đấu giá hội bối cảnh, giờ phút này sợ cũng giống như bọn họ, nửa chết nửa sống.

Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Cái kia Vương gia đập xuống hồn mỏ muốn như thế nào kết toán?”

Người chủ trì vội nói: “Căn cứ quy củ, nhất định phải tại đấu giá kết thúc sau lập tức thanh toán, chậm nhất không được vượt qua ba ngày, nếu không liền khi hư chụp xử lý.”

Dương Thanh Huyền nâng cằm lên, khổ sở nói: “Dạng này a, thế nhưng là... Vương gia giống như không có nhiều tiền như vậy a.”

Triệu Nghi toàn thân run một cái, vội vàng quỳ bò lên ra, lấy lòng nói: “Cái kia cổ tháp hồn mỏ vốn là ta lấy ra bán đấu giá, ta không cần tiền, thuần khi đưa cho Vương gia.”

Người chủ trì nói: “Đấu giá phí thủ tục không thể miễn.”

Triệu Nghi lập tức nói ra: “Ta ra ta ra! Hết thảy phí tổn, bao quát sàn bán đấu giá chỗ có tổn thất, toàn bộ ta ra!”

Hắn tựa hồ thấy được một tia sống sót hi vọng, liều mạng lấy lòng Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Dạng này có thể chứ?”

Người chủ trì nói: “Có thể, cứ như vậy, liền không có bất luận cái gì vi quy."

Dương Thanh Huyền nói: "Không có vi quy liền tốt."

Hắn cũng sợ chính mình không cẩn thận đắc tội Quỷ Giới thế lực lớn, rước lấy phiền toái không cần thiết.

Sau đó chiến kích vung lên, vô số hư quang từ lưỡi kích bên trên kích - bắn đi ra, như ngàn vạn đạo lôi, tại không trung nổ vỡ ra tới.

Triệu, tôn, Trương Tam nhà quỷ tu, từng cái hoảng sợ muôn dạng, nháy mắt bị kích quang đánh trúng, tất cả đều đánh bay ra ngoài, kêu thảm không thôi.

Hơn trăm người bị hung hăng quẳng xuống đất, thống khổ kêu rên.

Bọn hắn hoảng sợ phát hiện, bị cái kia kích quang một kích, cảnh giới của mình nháy mắt tiến vào vỡ nát trạng thái.

Ba nhà người tất cả đều mặt không có chút máu, biết chính mình cùng gia tộc đều triệt để xong đời.

Nơi này hội tụ ba nhà chủ yếu nhất cao tầng, cơ hồ toàn bộ cấp cao sức chiến đấu, một chút hủy hết.

Mà lại Dương Thanh Huyền chỉ là tùy ý một kích, giống như này tinh chuẩn phế đi bọn hắn hơn một trăm người, không có giết chết một cái, có thể thấy được đối với sức lực khống chế tinh chuẩn đạt đến đáng sợ đến bực nào trình độ.

Vừa nghĩ tới người này thật là bảy sao Quỷ Đế, càng là liền báo thù tâm cũng không có, từng cái như bùn nhão giống như nằm rạp trên mặt đất, thống khổ kêu rên.

Dương Thanh Huyền thu chiến kích, đối với Vương phu nhân ôm quyền chắp tay, nói: “Nhận Mông phu nhân đại ân, khó mà vì báo, những này người liền toàn bộ giao cho phu nhân xử lý đi.”

Vương phu nhân run run dưới, bảy sao Quỷ Đế hướng nàng thở dài, nào dám thụ, vội vàng từ dưới đất bò dậy đáp lễ, run giọng nói: “Đại nhân muốn đi rồi?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Ta còn có việc trong người, nhất định phải rời đi nơi đây, ngày khác có cơ hội lại tụ họp đi.”

Vương phu nhân trong lòng một chút ảm đạm, biết đây chỉ là lời khách sáo, hơn phân nửa là không có cơ hội lại tụ họp, nhưng Dương Thanh Huyền đã đem ba nhà cơ bản phế bỏ, còn lại cục diện mình có thể nhẹ nhõm thu thập, mình không thể quá không thức thời, quá không biết đủ, huống hồ hôm nay một vị bảy sao Quỷ Đế cùng mình bình đẳng trò chuyện, việc này cũng đủ để chấn nhiếp cái khác muốn đánh Vương gia chủ ý đạo chích, liền gấp vội vàng nói: “Thiếp thân Chúc đại nhân thuận buồm xuôi gió, nếu là ngày nào đại nhân đột nhiên nhớ tới thiếp thân cùng Vương gia, tùy thời hoan nghênh đại nhân trở về, Vương gia nhất định nghiêng dùng hết khả năng nghênh đón đại nhân quang lâm.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3011: Một Hỏi Một Đáp, Vô Pháp Minh Bạch

Dương Thanh Huyền đang muốn quay người rời đi, người chủ trì kia trong lòng hơi động, vội vàng nói: “Đại nhân đi thong thả, tại hạ cũng chính muốn ly khai, không biết có thể đồng hành?”

Người chủ trì kia là lâm thời phái tới chủ trì đấu giá hội, hiện tại xong chuyện, muốn trở về giao nộp.

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, nhẹ gật đầu.

Người chủ trì đại hỉ, ôm quyền chắp tay nói: “Tại hạ Ngũ Vân.”

Dương Thanh Huyền nói: “Dương Thanh Huyền.”

Dù sao Quỷ Giới bên trong không ai nhận ra hắn, trực tiếp báo danh chữ, nếu là truyền ra ngoài, nói không chừng Quỷ Tàng còn có cơ hội nghe thấy.

Hai người lúc này hóa thành lưu quang mà đi.

Đại Oản Thành một gian tửu quán bên trong, người đến người đi, như nước chảy, các loại ồn ào náo động thanh âm nổi lên bốn phía, đều tại mặt mày hớn hở kể vừa mới đấu giá hội bên trên phát sinh đủ loại sự tình.

Dương Thanh Huyền cùng Ngũ Vân vẫn chưa đi xa, chỉ là sơ qua cải biến hạ dung mạo, Dương Thanh Huyền đeo lên thanh nha quỷ phương, lập tức đổi một bộ gương mặt, Ngũ Vân càng đem tóc tản ra, để tướng mạo trẻ mấy chục tuổi, như là một vị thanh niên

giống như.

Dạng này liền không có khả năng có người nhận ra bọn hắn.

Dương Thanh Huyền vốn là muốn rời đi nơi đây, đi tìm hiểu Quỷ Tàng tin tức, nhưng Ngũ Vân lại lôi kéo hắn lưu lại, chỉ là đi một vòng, lại trở về thành nội.

Xem ra Ngũ Vân tựa hồ cố ý kết giao chính mình, dù sao một vị bảy sao Quỷ Đế, đặt ở Đại Nguyệt Thành địa giới bên trong, cũng là kinh thiên động địa tồn tại, cho dù phóng nhãn Sơ Giang thành hoặc là toàn bộ Quỷ Giới, cũng coi như một nhân vật.

Dương Thanh Huyền cũng nghĩ đến mượn nhờ Ngũ Vân lực lượng tìm kiếm Quỷ Tàng, cho nên lộ ra cũng tương đối nhiệt tình, hai người ăn nhịp với nhau, liền ở cùng một chỗ.

Ngũ Vân một đường đều tại cẩn thận quan sát người trước mắt này, cho người cảm giác chính là thâm bất khả trắc, mà lại tại trong trí nhớ của mình, tựa hồ chưa hề từng có dạng này một vị bảy sao Quỷ Đế.

Bọn hắn tổ chức thế lực là dị thường khổng lồ, sẽ rất ít có bỏ sót tin tức, tăng thêm Dương Thanh Huyền cử chỉ mười phần lạnh nhạt, đồng thời đối với Đại Oản Thành hoàn cảnh hết sức tò mò, Ngũ Vân phán đoán vị cường giả này vô cùng có khả năng đến tự cái khác chín thành.

Đây càng thêm đưa tới Ngũ Vân hiếu kì.

Dương Thanh Huyền cũng phát hiện Ngũ Vân đối với mình tốt kỳ, nhưng hắn cũng không quan tâm, mà là nhìn chằm chằm trên bàn một bát, màu xanh biếc nồng đậm chất lỏng, tản mát ra cổ quái hương vị, cũng không biết có được hay không uống.

Ngũ Vân cười nói: “Đây là nước xanh quỳnh dịch, là một loại mười phần hiếm thấy rượu, bên trong ẩn chứa quỷ khí mười phần nồng đậm."

Nói xong, chính mình liền bưng chén lên, hớp một cái.

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, cũng hớp một cái, liền cảm thấy chất lỏng chảy vào trong dạ dày, quỷ khí hướng kỳ kinh trăm mạch chui vào, hắn có chút một vận công, liền đem cái này sợi quỷ khí luyện hóa, hấp thu đến trong thân thể.

Ngũ Vân cười, hắn hiện tại cũng có thể khẳng định Dương Thanh Huyền không phải Sơ Giang địa giới người, bởi vì nước xanh quỳnh dịch tại Sơ Giang địa giới đều mười phần nổi danh, cũng không hiếm thấy, mà Dương Thanh Huyền lại cũng không biết.

Dương Thanh Huyền để cốc rượu xuống, hỏi: "Ngũ Vân huynh lưu ta xuống tới, là vì chuyện gì?"

Ngũ Vân hỏi ngược lại: "Chẳng biết Thanh Huyền huynh ở đây Đại Oản Thành, lại là chuyện gì?"

Dương Thanh Huyền mỉm cười, nói: "Nếu là ta hỏi ngươi cũng hỏi, dạng này còn thế nào giao lưu? Không bằng ngươi một câu ta một câu, lẫn nhau đều thành thật trả lời, nếu là thực sự không muốn trả lời, liền đình chỉ, nhưng không cho nói nói dối."

Ngũ Vân nói: "Được." Hắn suy nghĩ một chút, nói: "Ngươi tới trước."

Hắn là nghĩ chú ý cẩn thận, nhìn xem Dương Thanh Huyền hỏi thế nào, để tránh chính mình ăn thiệt thòi, lại không nghĩ rằng sau hỏi nhân tài là thua thiệt.

Dương Thanh Huyền khóe miệng giơ lên, lại uống một ngụm rượu, còn là trước kia vấn đề kia.

Ngũ Vân nói: "Chuyện này coi như Thanh Huyền huynh không hỏi, ta cũng là sẽ như nói thật. Lần này Đại Oản Thành đấu giá, nguyên bản phái một vị bốn sao Quỷ Đế đến liền có thể, là không cần làm phiền ta tự thân xuất mã. Nhưng vật đấu giá bên trong có cổ tháp hồn mỏ, đồng thời tổ chức bên trên phát hiện cái này hồn mỏ tựa hồ có chút không đúng, phái ta đến điều tra khẽ đảo.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Cái gì không đúng?”

Ngũ Vân cười nói: “Đây là vấn đề thứ hai?”

Dương Thanh Huyền nói: “Coi như ta không có hỏi.”

Ngũ Vân cười nói: “Ha ha, tiếp theo cũng không có gì, bởi vì cổ tháp hồn mỏ lượng khai thác một mực rất ổn định, nhưng mấy năm này lại là đột nhiên sụt giảm, mà Triệu, vương, tôn, trương bốn nhà lại cũng không biết nguyên nhân, đều cho rằng là khoáng mạch gần như khô kiệt đưa đến.”

Dương Thanh Huyền nói: “Khoáng mạch khô kiệt không phải rất bình thường tình huống sao?”

Ngũ Vân nói: “Có lẽ thật là khoáng mạch khô kiệt đi, nhưng có lẽ còn có tình huống khác, tổ chức bên trên cũng vô pháp xác định, cho nên phái ta đến điều tra một chút.”

Hắn nhìn Dương Thanh Huyền tựa hồ không có vấn đề, suy nghĩ một chút, hỏi: “Thanh Huyền huynh cớ gì đi vào Đại Oản Thành?”

Dương Thanh Huyền nói: “Trọng thương rơi xuống đến đây.”

“Cái gì?”

Ngũ Vân ngây ngẩn cả người, làm sao cũng không nghĩ ra sẽ là đáp án này.

Nhưng đột nhiên nghĩ đến cái kia Thiên Cổ Phong Lưu Vũ

Trường Không, nháy mắt liền minh bạch Dương Thanh Huyền vẫn chưa nói dối, hẳn là ngã xuống thời điểm, chiến kích thất lạc.

Siêu cấp cường giả ở giữa đánh nhau, sẽ khiến Thời Không Phong Bạo là lại chuyện không quá bình thường, chỉ bất quá từ mặt khác chín thành địa giới bị cuốn ở đây, thật đúng là nghe rợn cả người.

Ngũ Vân nhịn không được hỏi: “Đả thương Thanh Huyền huynh đối thủ rất đáng sợ sao? Có thể gây nên cường đại như thế Thời Không Phong Bạo, thế nhưng là dị thường hiếm thấy.”

Dương Thanh Huyền nói: “Phi thường đáng sợ, hình dung như thế nào đâu, trong mắt của ta, hết thảy pháp giới trong hư không, sợ là lại không có mạnh hơn hắn tồn tại.”

Ngũ Vân sửng sốt một chút, lập tức cười, “Ha ha, Thanh Huyền huynh nói đùa, nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, trên đời này không tồn tại mạnh nhất, chỉ có càng mạnh.”

Dương Thanh Huyền cười cười, cũng không cãi lại.

Ngũ Vân đột nhiên sửng sốt một chút, nhớ tới quy tắc đến, há to mồm cả kinh nói: “Ngươi... Không có nói láo?”

Dương Thanh Huyền ánh mắt như nước, nhìn qua hắn, nói ra: “Ngươi cảm thấy thế nào?”

Ngũ Vân trên mặt kinh sợ càng sâu, hắn duyệt vô số người, nhìn ra được Dương Thanh Huyền thật không có nói sai, có thể cái gì gọi là hết thảy pháp giới trong hư không, đều không có càng mạnh tồn tại?

Cái này khiến hắn không thể nào hiểu được.

Cho dù là mười thành chi chủ, dù là tại Quỷ Giới tung hoành vô địch, cũng không dám nói hết thảy pháp giới trong hư không vô địch a?

Mà lại như thật gặp được như vậy vô địch tồn tại, Dương Thanh Huyền làm sao có thể chạy trốn ra ngoài, trọng thương rơi đây.

Ngũ Vân kinh ngạc nói: “Cái kia đả thương ngươi người, là ai?”

Dương Thanh Huyền trong mắt tràn ngập vẻ giảo hoạt, hơi chớp, cười nói: “Dừng lại đình chỉ, không chơi.”

“Ùng ục.” Ngũ Vân mặt mũi tràn đầy oán giận, khẩu vị của hắn bị triệt để treo lên.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Lúc nào đi dò xét hồn mỏ?”

Ngũ Vân cầu khẩn nói: “Ngươi liền nói cho ta đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không bàn nữa, không tính nói, ta đi.”

Hắn cũng không thể nói mình là bị thiên đạo bổ trúng, sau đó rơi vào Quỷ Giới a, nói đối phương cũng sẽ không tin, nhưng nếu đối phương thật tin, đối với mình mình mà nói có lẽ càng là phiền toái.

Ngũ Vân vội nói: “Đừng đi, nếu là Thanh Huyền huynh không có chuyện khác, chúng ta hiện tại liền đi cổ tháp hồn mỏ tìm tòi như thế nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt! Đi.”

Hai người lúc này rời đi, hóa thành độn quang lóe lên, biến mất tại Đại Oản Thành bên trong.

Chương 3012: Cổ Tháp Hồn Mỏ, Năng Lượng Bích

Cổ tháp hồn mỏ là Quỷ Giới bên trong có phần có danh tiếng một tòa hồn mỏ, tương truyền chính là tiên thiên quỷ đại chiến địa phương, vẫn lạc vô số cường đại Quỷ Đế, thi thể huyễn hóa mà thành.

Truyền thuyết đã không thể thi, nhưng cổ tháp hồn phách hoàn toàn chính xác liên tục không ngừng cho Sơ Giang thành chuyển vận lấy Hồn thạch, đồng thời chất lượng cực cao.

Trải qua thời gian dài, Triệu, vương, trương, tôn bốn nhà địa chủ chỉ chiếm cứ cực nhỏ cổ phần, đồng thời xử lí lấy khai thác tầng dưới chót nhất làm việc, chủ yếu cổ phần cùng lợi nhuận đều là bị cổ mỏ phía sau cự thế lực lớn lấy đi.

Dương Thanh Huyền bay đến cổ mỏ phía trên thời điểm, liền cảm nhận được phía dưới to lớn hồn lực trận, tu luyện Ngũ Linh Quỷ Quyết, hắn hiện tại đối với quỷ khí thu nạp cùng cảm ứng trình độ, vượt xa lúc trước.

Ngũ Vân nói: “Đi xuống đi, ta tìm quặng mỏ tiến vào.”

Cổ tháp hồn mỏ khai thác chẳng biết bao nhiêu năm, bên trong các loại đường hầm mỏ giăng khắp nơi, hình thành cực độ phức tạp trạng thái, mà lại đại bộ phận già khu mỏ quặng đã sớm bỏ phế.

Hiện tại Triệu, vương, tôn, trương bốn nhà khai thác, chủ yếu tập trung ở xa cách Đại Oản Thành một cái ổ chim non hình trong hốc núi.

Dương Thanh Huyền cùng Ngũ Vân trên bầu trời khoáng mạch bay hồi lâu, tìm một chỗ tương đối cổ xưa quặng mỏ đi vào.

Người bình thường đi vào trong đó, khẳng định là muốn mê thất, nhưng đối bọn hắn những này Quỷ Đế mà nói, chỉ cần thần thức vừa mở, rất nhanh liền có thể đem phụ cận quặng mỏ toàn bộ cảm giác ra, tương đối dễ dàng tìm tới chính xác đường.

Dương Thanh Huyền vạn phần giật mình, cái này khoáng mạch kéo dài không biết dài đến đâu, liền liền thần trí của hắn đều không thể một chút toàn lãm, đồng thời bên trong tràn ngập cường đại quỷ khí, thỉnh thoảng hình thành gợn sóng chấn động, đối với thần thức tiến hành quấy nhiễu.

Tại cảm giác bên trong, Triệu, vương, tôn, trương bốn nhà bỏ bê công việc đang vất vả cần cù dời gạch, dãy núi trong hầm mỏ cũng không phải yên tĩnh một mảnh, thỉnh thoảng sẽ có quỷ vật ngưng tụ ra, ở bên trong tán loạn.

Có chút quỷ vật tìm đến cửa ra, liền trực tiếp ly khai, có chút một mực chiếm cứ ở bên trong bản thân tu luyện, còn có một số lẫn nhau thôn phệ, hình thành cao cấp hơn quỷ vật.

Dương Thanh Huyền lúc này mới minh bạch, vì sao những bỏ bê công việc kia bên trong có một ít nhìn như giám sát tồn tại, đều có Giới Vương cấp bậc tu vi, bàn ngồi ở đó tu luyện, cũng không tham dự đào quáng, cũng không tham dự quản lý, xem ra là vì phụ trách bỏ bê công việc an toàn.

Dương Thanh Huyền trong lòng cảm khái: “Làm cái gì cũng không dễ dàng, tại Quỷ Giới đào quáng cũng là một kiện phong hiểm cực lớn làm việc.”

Tại cảm giác bên trong, còn có một số tu vi hơi thấp quỷ vật, tại một chút vứt bỏ trong hầm mỏ đào móc khai thác, nhân số cũng không ít, đều là một chút tự mình tiến tới khai thác quỷ tu, cũng chính là trộm mỏ người.

Dù sao cổ mỏ thực sự quá lớn, Triệu, vương, tôn, trương bốn nhà căn bản không quản được, chỉ cần ngươi không khai thác mới mỏ liền không sao, dù sao khai thác cổ mỏ phong hiểm cũng cực lớn, dễ dàng gặp được tự hành đản sinh quỷ vật, thực lực còn không yếu, rất nhiều trộm mỏ người cứ như vậy chết ở bên trong, trực tiếp hóa thành mỏ thể một phần.

Dương Thanh Huyền cảm nhận được nồng đậm quỷ khí uy áp, mạnh mẽ hơn bên ngoài nhiều lắm, lúc này vận chuyển Ngũ Linh Quỷ Quyết, thu nạp nơi này quỷ khí, lại chuyển hóa thành năng lượng tinh thuần, tu bổ nhục thể của hắn.

Hắn người mang đại đạo lực lượng cùng các loại kì lạ năng lượng, dù chỉ là vận chuyển vô tướng Như Lai bản nguyện kinh thu nạp quỷ khí, cũng có thể chuyển hóa thành Bàn Nhược chi khí hoặc là các loại sức mạnh, bị nhục thân hấp thu, hoặc là chìm vào đan điền, vững chắc cảnh giới.

Nhưng dạng này thao tác nhiều một đạo chuyển hóa chương trình, hiệu suất muốn chậm rất nhiều, mà lại quỷ khí cùng Dương Thanh Huyền tu luyện công pháp xung đột cực lớn, dẫn đến hiệu suất tiến một bước bị liên lụy.

Về sau Dương Thanh Huyền phát hiện, nhục thể của hắn cũng không cần chuyển hóa năng lượng, có thể trực tiếp bị quỷ khí tẩm bổ tu sửa, phát hiện này để hắn vui mừng quá đỗi, thế là thử nghiệm đem thiên địa quỷ khí trực tiếp hút vào trong cơ thể, quả nhiên bị nhục thân hấp thu sạch sẽ, đồng thời đạt được nhất định chữa trị.

Lúc ấy Dương Thanh Huyền liền cân nhắc học tập một loại quỷ tu tâm pháp, đúng lúc liền gặp Ngũ Linh Quỷ Quyết, bản này công pháp cũng không phải là cỡ nào đỉnh cấp, nhưng lại đơn giản dễ vào tay, mà lại có thể thông qua ngũ hành lực lượng tới tu luyện, đối với Dương Thanh Huyền mà nói, không khác chế tạo riêng.

“Ngươi đang làm cái gì?”

Ngũ Vân thấy hai tay của hắn bấm niệm pháp quyết, chung quanh quỷ khí lưu động, còn cho rằng hắn tại sử dụng bí thuật gì dò xét cái này hồn mỏ.

Khi biết chỉ là tại tu luyện về sau, khuôn mặt kéo xuống, nói: “Thanh Huyền huynh, có thể hay không chút nghiêm túc? Chúng ta là đến dò xét nơi đây dị thường.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cảm thấy rất bình thường, cái này trong hầm mỏ ẩn chứa quỷ vật sợ là có hơn vạn nhiều, những này quỷ vật cũng đều muốn hấp thu năng lượng, mọi người cùng nhau tu luyện, mỏ có thể tự nhiên là giảm xuống, tăng thêm không ngừng sinh ra mới quỷ vật, nói không chừng còn có bảy sao Quỷ Đế trở lên tồn tại xuất hiện, cái kia được hút đi nhiều ít mỏ có thể? Sở dĩ khoáng mạch khô kiệt là rất bình thường.”

Ngũ Vân giật nảy mình, cả kinh nói: “Làm sao có bảy sao Quỷ Đế, đừng dọa ta! Cho tới bây giờ chưa từng nghe qua trực tiếp đản sinh ra bảy sao quỷ đế, đều là từ phổ thông quỷ vật tu luyện ra. Bất quá nghe ngươi kiểu nói này cũng là có lý, chúng ta lại bốn phía nhìn xem.”

Dương Thanh Huyền cực không tình nguyện, nhưng nghĩ tới tu luyện cũng không vội tại nhất thời, mình còn có xin nhờ Ngũ Vân sự tình, thế là liền đi theo.

Hai người tại đường hầm mỏ bên trong phi tốc tiến lên, đem thần thức hướng những không có kia che phủ đến địa phương tán đi, Ngũ Vân ý nghĩ rất đơn giản, dùng thần thức đem toàn bộ đường hầm mỏ quét một lần, hiểu rõ đại khái tình huống, liền có thể đi trở về giao nộp.

Hai người thần thức đều cực kì rộng lớn, Ngũ Vân tựa hồ chuyên môn tu luyện một loại nào đó đề cao thần thức bí pháp, thần thức phạm vi lớn, cơ hồ không kém Dương Thanh Huyền. Đương nhiên cũng bởi vì nơi này là Quỷ Giới, Dương Thanh Huyền thần thức thụ tới trình độ nhất định áp chế.

Đột nhiên, hai người đồng thời ngừng lại, kinh ngạc hướng một chỗ đường hầm mỏ nhìn lại.

Cái kia đường hầm mỏ bên trong có vô số giao nhau giao lộ, dựa vào mắt thường căn bản là không có cách phân biệt, nhưng ở thuận theo bọn hắn ánh mắt phương hướng, đường hầm mỏ cuối cùng lại có tầng một cực mạnh năng lượng bích, như kết giới, đem thần trí của bọn hắn chặn.

Dương Thanh Huyền nói: “Là mới mỏ sao?”

Ngũ Vân lắc đầu nói: “Không biết, năng lượng rất mạnh, có lẽ là mới mỏ, đi qua nhìn một chút.”

Hai người lần lượt tiến vào đường hầm mỏ, hướng cái hướng kia mà đi.

Mảnh này khu mỏ quặng chẳng biết là bao nhiêu năm trước liền tồn tại, bên trong đại lượng quỷ phách chiếm cứ, hai người xông vào đi vào, lập tức gây nên mảng lớn tiếng thét chói tai, vô số quỷ phách từ mỏ trong vách tuôn ra, lăng lệ đánh tới.

Ngũ Vân tay nắm một thanh màu xám cây thước, phía trên có mấy đạo cực sâu huyết văn, huy động phía dưới, đại lượng quỷ phù xuất hiện, trực tiếp đem những cái kia quỷ phách đánh tan.

Dương Thanh Huyền liền càng thêm đơn giản, vận chuyển Lục Đạo Huyễn Diễm, hình thành một vòng hồng quang che đắp lên trên người, những cái kia quỷ phách đụng một cái phía dưới, liền trực tiếp hóa thành biến mất, dọa đến từng cái thét lên đào tẩu, nào dám tới gần.

Dương hỏa Dương Lôi chờ nắm giữ to lớn hạo nhiên chi khí lực lượng, chính là quỷ vật khắc tinh, huống chi Lục Đạo Huyễn Diễm loại này tồn tại, thi triển đi ra, liền liền Ngũ Vân đều đổi sắc mặt, hoảng sợ không thôi, run giọng nói: “Thanh Huyền huynh đây là bản nguyên chi hỏa? Mà lại tựa hồ không phải thứ nhất ngăn a?”

Dương Thanh Huyền “Ừ” một chút, đạo; “Thứ tư ngăn.”

“Chi!” Ngũ Vân nháy mắt dọa đến mặt không có chút máu, hét lên một tiếng, liền bỗng nhiên tránh ra, cùng Dương Thanh Huyền bảo trì khá lớn cách.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3013: Tiên Thiên Quỷ Môn, Âm Hà Tứ Quỷ

Dương Thanh Huyền cười nói: “Yên tâm đi, ta đối với thứ này chưởng khống rất tốt, sẽ không lan đến gần ngươi.”

Nhưng Ngũ Vân sắc mặt tái mét, làm sao nói cũng không dám tới gần.

Dương Thanh Huyền rơi vào đường cùng, đành phải thu Lục Đạo Huyễn Diễm, thi triển ra một vòng lôi điện đến, hiện lên ở chính mình chung quanh.

Cái này lôi điện mặc dù là Dương Lôi, nhưng so sánh Lục Đạo Huyễn Diễm, đối với quỷ vật tổn thương liền ít hơn nhiều, Ngũ Vân lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, kéo gần lại một chút cách.

“Vừa rồi cái kia thật là Bản Nguyên Hỏa thứ tư ngăn sao?”

Ngũ Vân bây giờ lòng vẫn còn sợ hãi, gương mặt tại lôi quang chiếu rọi xuống, hiện ra trạm màu xanh.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Nói ngươi cũng không tin, hỏi tới làm cái gì.”

Ngũ Vân buồn bực nói: “Chỉ là làm cho người rất khó mà tin tưởng, Thanh Huyền huynh tu luyện chính là công pháp gì? Thế mà nắm trong tay Lục Đạo Huyễn Diễm, còn đồng thời tu có lôi điện chi thuật.”

Nội tâm của hắn sinh ra nghi hoặc, dù sao vừa mới nhìn Dương Thanh Huyền tu luyện vận chuyển chỉ là Ngũ Linh Quỷ

Quyết, xem xét chính là không có gì tốt công pháp người.

Dương Thanh Huyền nói: “Bảo mật.”

Ngũ Vân khẩu vị lần nữa bị thật to nhấc lên, mặt mũi tràn đầy oán giận chi sắc.

Hai người một đường đánh lui các loại quỷ phách, những thứ này tu vi cực kỳ có hạn, tầng trên cùng nhất độ cũng chỉ là tại đê giai Giới Vương.

Sau đó không lâu, nhìn thấy một chỗ rộng lớn quặng mỏ, trong đó một mặt cực kì bóng loáng vuông vức, xanh biếc như ngọc, giống như là lóe lên cao lớn cửa lớn, chính là hai người cảm giác được năng lượng bích.

Khẽ dựa gần, liền có mênh mông lực lượng truyền tới, đem hai người đẩy ra.

“Tiên Thiên Quỷ Môn!”

Ngũ Vân thất thần kêu lên, bộ dáng kia so gặp Lục Đạo Huyễn Diễm còn muốn hoảng sợ.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Tiên Thiên Quỷ Môn là cái gì?” Ánh mắt của hắn ở đây cái cự đại trong hầm mỏ đảo qua, trầm giọng nói: “Ngươi chú ý nhìn cái này bốn phía, tựa hồ sớm có người đến qua.”

Quặng mỏ trên mặt đất, lẻ tẻ vẩy xuống lấy một chút binh khí, cùng quỷ đế thân thể hài cốt.

Mà lại cái này trong hầm mỏ năng lượng rõ ràng so địa phương khác muốn cao quá nhiều, hẳn là chết đi Quỷ Đế hóa thành năng lượng dung nhập vào trong hầm mỏ.

Nhưng Ngũ Vân ngoảnh mặt làm ngơ, ngẩn người nhìn xem cái kia năng lượng bích, trên mặt hiện ra hiếm thấy ửng hồng, kích động nói; “Thật là Tiên Thiên Quỷ Môn, không sai, thật không sai…”

“Có thể vì sao là đóng a!”

Ngũ Vân ôm đầu, cái kia kích động nháy mắt hóa thành thống khổ, đau lòng tới cực điểm bộ dáng.

Dương Thanh Huyền nhìn xuống cái kia môn, lại nhìn hạ Ngũ Vân, hỏi: “Ngươi không có bệnh a?”

Ngũ Vân đột nhiên hai mắt trở nên quỷ dị vô cùng, gào thét một tiếng, liền hướng cái kia môn phóng đi, rất nhanh liền gặp được phản lực, sau đó đỉnh lấy lực lượng kia, từng bước một đi lên phía trước, muốn chạm đến cái kia năng lượng bích, nhưng dị thường gian nan, cách mấy trượng địa phương, liền bị phản lực đẩy trở về.

Ngũ Vân không cam tâm, lần nữa nếm thử, y nguyên như thế.

Thử bảy tám lần, đều không thành công.

“Tốt, không cần thử nữa. Bình thường làm sao không gặp ngươi như thế có nghị lực, nếu là ngày bình thường tu luyện cũng có thể dạng này chấp nhất, đã sớm là chín sao Quỷ Đế.” Dương Thanh Huyền bây giờ nhìn không nổi nữa, mở miệng đả kích nói.

Ngũ Vân một chút chán chường xuống tới, mặt mũi tràn đầy kêu rên chi sắc, hắn chỉ vào bốn phía binh khí cùng Quỷ Đế hài cốt, nói: “Những này người nhất định là vì tranh đoạt Tiên Thiên Quỷ Môn, sở dĩ đánh chết đứng lên chết mất.”

Dương Thanh Huyền hỏi lần nữa: “Tiên Thiên Quỷ Môn là cái gì?”

Ngũ Vân nhìn chằm chằm cái kia năng lượng bích, hai mắt đăm đăm, thở dài nói: “Cụ thể ta cũng không rõ ràng, chỉ biết Tiên Thiên Quỷ Môn ngẫu nhiên sẽ xuất hiện tại Quỷ Giới bên trong, dù ai cũng không cách nào bắt giữ, chỉ cần vượt qua quỷ môn đi vào, liền có thể thu hoạch được Quỷ Giới sơ khai thời tiên thiên quỷ khí.”

Dương Thanh Huyền mặc dù không biết tiên thiên quỷ khí là cái gì, nhưng nghĩ đến cũng là rất thứ lợi hại.

Ngũ Vân nói: “Có chút tiên thiên quỷ cũng không phải là Quỷ Giới sơ khai thời hình thành, mà là về sau thu nạp đủ nhiều tiên thiên quỷ khí, mới ngưng tụ thành tiên thiên quỷ.”

Dương Thanh Huyền tâm động, nhìn chằm chằm cái kia năng lượng bích, nói ra: “Không bằng thử một chút đưa nó bổ ra.”

Nói xong, liền tay giơ lên, đang muốn cầm chiến kích, đột nhiên trong lòng run lên, cảm thấy không hiểu nguy hiểm, hắn nói thầm một tiếng “Không tốt”, liền dưới chân bộ pháp giẫm mạnh, lấy kỳ dị thân pháp lẻn ra ngoài.

“Xùy!”

Hắn nguyên bản đứng thẳng hư không bên trên, lập tức hóa ra một đạo hồng sắc quang ảnh, đem hư không chém ra một đường vết rách.

“A”, một đạo kinh ngạc thanh âm truyền đến.

Dương Thanh Huyền liền đi ba bước, đem hết thảy nguy hiểm cảm ứng toàn bộ tránh khỏi, lúc này mới xoay người lại, nhìn chằm chằm trong hầm mỏ.

Ngũ Vân cũng là đổi sắc mặt, lấy ra ngọc thước đưa ngang trước người.

“Tiểu tử này nhạy cảm cùng thân pháp đều ghê gớm a.”

Lại là một thanh âm vang lên, từ đường hầm mỏ bên trong bay vào bốn đạo lưu quang, hai cái lục sắc, một cái màu lam, một cái màu đỏ, trên trong hầm mỏ hạ lượn vòng, mỗi một vệt sáng bên trong đều ẩn chứa cường đại khí tức.

“Thật là Tiên Thiên Quỷ Môn, đáng tiếc, quá đáng tiếc, lại là môn không có mở a!” Hồng sắc quang đoàn bên trong truyền đến đấm ngực dậm chân thanh âm, giống như là muốn khóc.

“Đừng phiền muộn, ta đây đã là lần thứ hai nhìn thấy đóng Tiên Thiên Quỷ Môn.” Một đoàn lục quang bên trong truyền đến thô kệch thanh âm, đồng dạng là phiền muộn vô cùng.

Ngũ Vân quát: “Đến cùng là cái quỷ gì, đừng lén lén lút lút, có bản lĩnh hiện thân ra!”

Cái này bốn đám quang mang bên trong năng lượng đều không yếu, nhưng Ngũ Vân nghĩ đến Đại Oản Thành chỗ vắng vẻ, không có cái gì nhân vật lợi hại mới đúng.

“Hắc hắc, nghĩ xem chúng ta bốn huynh đệ hình dáng, tự nhiên là có thể, chỉ là sợ ngươi xem về sau, liền mất mạng lại sống sót.”

Mặt khác một đoàn lục quang bên trong truyền đến tiếng cười quái dị.

Bốn đạo quang mang lóe lên, liền hóa thành quỷ ảnh hình người, xuất hiện tại trong hầm mỏ.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, liền đem bốn nhân tình huống nhìn rõ ràng, trong đó một cái lục quỷ cùng cái kia quỷ đỏ là sáu sao Thiên Giới đỉnh phong tu vi, một cái khác thân thể cao lớn một chút lục quang cùng Lam Quỷ, đúng là bảy sao Thiên Giới tu vi, nhưng nhìn không ra tại bảy sao cái kia giai vị.

Ngũ Vân chỉ cảm thấy bốn người này tạo hình có chút quen mắt, đột nhiên sắc mặt đại biến, cả kinh nói: “Âm Hà tứ quỷ!”

Cái kia quỷ đỏ kinh ngạc nói: “Lại có thể có người nhận được huynh đệ chúng ta bốn người, chậc chậc, xem ra hai tiểu tử này cũng không phải người địa phương a.”

Lam Quỷ nói: “Tiên Thiên Quỷ Môn đều xuất hiện, xem ra tin tức kia có thể là thật, liền chẳng biết nhiều ít người thu được tin tức.”

Hắn con ngươi đảo một vòng, khinh miệt lườm Ngũ Vân liếc mắt, tựa hồ căn bản không vào cách khác mắt, sau đó ánh mắt rơi trên người Dương Thanh Huyền, song đồng co rụt lại, bắn ra tinh mang, có chút cảnh giác dáng vẻ.

Nhưng cũng chỉ là cảnh giác mà thôi, hắn cũng không cho rằng Dương Thanh Huyền có thể chống lại bốn người bọn họ.

Ngũ Vân tâm kinh đảm hàn, một chút chạy đến Dương Thanh Huyền bên người, thấp giọng nói: “Âm Hà là một đầu chảy qua Đại Nguyệt Thành cùng phụ cận thành trì quỷ sông, chỗ đến phạm vi mười phần rộng lớn, cái này tứ quỷ chính là Âm Hà phụ cận hung ác nhất tồn tại, việc ác bất tận, phụ cận mấy tòa thành trì đã từng liên thủ vây quét bọn hắn, đều để bọn hắn cho chạy trốn. Tương truyền bốn người này tu vi, đều tại sáu sao Quỷ Đế đỉnh phong bồi hồi, cũng không biết đột phá bảy sao không có.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3014: Lấy Một Địch Bốn, Chiến Lược Sai Lầm

Lam Quỷ nói: “Ngươi đối với chúng ta bốn người hiểu thật đúng là đủ rõ ràng a, xem ra cũng không phải bình thường người, bất quá trên người ngươi quỷ khí quá yếu, chúng ta liền liền biết tên ngươi hứng thú đều không có.”

Ngũ Vân xấu hổ giận dữ không thôi.

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Nơi này chỉ là một cái sắp khô kiệt khoáng mạch, làm sao sẽ có tứ quỷ cường đại như vậy tu sĩ tới?” Hắn hướng tứ quỷ hỏi: “Các ngươi vừa nói tin tức, chỉ là cái gì?”

Hồng Quỷ cười lạnh nói: “Trang cái gì trang, nói hình như ngươi không phải nghe biến mất mới tới.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hoàn toàn chính xác không phải, xin lắng tai nghe.”

Tứ quỷ đều lộ ra vẻ kinh ngạc, lẫn nhau nhìn liếc mắt, trao đổi hạ ánh mắt, Hồng Quỷ cười nói: “Đã không biết, thì cũng thôi đi, nhanh chóng thối lui, hôm nay coi như các ngươi vận khí tốt, chúng ta tứ quỷ không so đo với chúng mày.”

Dương Thanh Huyền phất một cái ống tay áo, nói: “Không nói cũng được.”

Liền trực tiếp tại trong hầm mỏ ngồi xếp bằng xuống, vận chuyển Ngũ Linh Quỷ Quyết, thu nạp quỷ khí tu luyện.

Ngũ Vân cùng tứ quỷ đều thấy choáng.

Hồng Quỷ quát lên: “Ngươi muốn tìm cái chết?”

Lam Quỷ trong mắt sát khí lóe lên, lạnh giọng nói: “Chúng ta tứ quỷ tung hoành Âm Hà nhiều năm như vậy, còn lần thứ nhất gặp được đầu óc có hố, chính mình muốn chết, cái kia liền thành toàn hắn, giết!”

Đoàn kia bảy sao Lục Quỷ nói: “Người này là bảy sao Quỷ Đế, hai người các ngươi đi giết này cái lâu la, người này liền giao cho chúng ta.”

Hắn cùng Lam Quỷ đồng thời lóe lên, liền biến mất tại nguyên địa.

Mặt khác đoàn kia Lục Quỷ cùng Hồng Quỷ giật mình không thôi, bọn hắn vẫn chưa cảm thấy được Dương Thanh Huyền tu vi, sầm mặt lại, liền lộ ra nhe răng cười âm thanh, hướng Ngũ Vân nhìn chăm chú quá khứ.

Ngũ Vân sắc mặt đại biến, chính muốn chạy trốn, Dương Thanh Huyền nói: “Đừng hoảng hốt, trốn nơi hẻo lánh bên trong đi.”

Ngũ Vân sững sờ, không hiểu liền tin tưởng Dương Thanh Huyền, vội vàng lui lại, trực tiếp trốn vào quặng mỏ một cái góc.

Lục Quỷ cùng Hồng Quỷ cùng kêu lên hét lớn, liền đuổi theo.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên mở hai mắt ra, đưa tay chộp một cái, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không nháy mắt rơi vào trong tay, hướng trước người một chém.

“Xùy!” Ngũ hành quang huy điệp gia mà ra, đem hai bên hư không toàn bộ đánh cho vỡ nát.

Một trái một phải bên trong đều ra hiện lam quang cùng lục quang, chính là tiềm hành hai quỷ.

Dương Thanh Huyền trên thân lại hồn quang lóe lên, nguyên thần thứ hai liền xông ra ngoài, nháy mắt rơi vào Ngũ Vân trước mặt, cầm trong tay Long Quyền Thiết Giản, đánh về phía trong đó Lục Quỷ, một cái tay khác tế ra Hoàng Triều Ấn, áp hướng trong đó Hồng Quỷ.

“Thân ngoại hóa thân?”

Ngũ Vân hoảng hốt, một trái tim “Phanh phanh” nhảy loạn, hai con quỷ hướng hắn vọt tới thời điểm, kém chút không có dọa chết, giờ phút này nhìn thấy Dương Thanh Huyền thân ngoại hóa thân, vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, kinh hãi là Dương Thanh Huyền thế mà một người đồng thời cùng tứ quỷ tác chiến.

“Tiểu tử! Qua cuồng vọng đi!”

Lam Quỷ giận dữ, bọn hắn Âm Hà tứ quỷ tung hoành nhiều năm, cùng giai bên trong căn bản không có dám cùng bọn hắn đối nghịch.

Từng vòng từng vòng lam ấn từ lòng bàn tay khuếch tán ra đến, hung hăng chụp về phía Dương Thanh Huyền bản tôn.

Bốn phương tám hướng toàn bộ tràn ngập hình dạng xoắn ốc lam quang.

Lục quang bỗng nhiên hít vào một hơi, toàn bộ trong hầm mỏ quỷ khí cơ hồ bị hắn toàn bộ hút không còn, sau đó “Oa” một tiếng phun phun ra, lục sắc quỷ khí như thiểm điện tại xuyên qua, “Lốp bốp” đánh ra.

Dương Thanh Huyền mặt không biểu tình, nhấc lên chiến kích thân ảnh lóe lên, liền hướng Lục Quỷ phóng đi, không nhìn hai quỷ công kích.

Hai quỷ đều là giật nảy mình, xấu hổ giận dữ chi tình dâng lên, tức giận nói: “Càn rỡ! Muốn chết!”

“Ầm ầm!”

Màu lam chưởng ấn cùng tia chớp màu xanh lục đồng thời đánh vào Dương Thanh Huyền trên thân, nhưng lại giống như là thất bại, hai cỗ lực lượng lẫn nhau đụng thẳng vào nhau, nổ vỡ ra tới.

“Cái gì?!”

Hai quỷ đồng thời trong lòng run lên, tròng mắt bộc phát lên, “Chuyện gì xảy ra?”

Rõ ràng đánh trúng đối phương, lại giống như là không có việc gì, không phải “Giống”, đích thật là không có việc gì!

Dương Thanh Huyền từ Đạo Hoán Bộ bên trong ra, một chiêu chiếu Lâm Uyên quét ngang mà đi.

Ngũ hành ánh sáng từ chiến kích bên trên bạo phát đi ra, chỉ là nguyên tố uy áp, liền chấn Lục Quỷ toàn thân đại chấn, trong cơ thể quỷ khí cuồn cuộn.

Phía trên lăng thần chiếu kim, Tử Tiêu thanh mộc, thời gian chân thủy, Lục Đạo Huyễn Diễm, Cực Lạc Tịnh Thổ, không có chỗ nào mà không phải là đáng sợ đến cực điểm tồn tại.

Tại chiến kích bên trong Thái Cực Đồ tác dụng dưới, hình thành sinh sôi không ngừng tuần hoàn.

“Ầm ầm!”

Quặng mỏ hư không bên trong, hiện ra từng đạo vết rách như vực sâu, khủng bố năng lượng tại bốn phía tàn phá bừa bãi, muốn thôn phệ lấy phụ cận hết thảy.

“Không!.”

Lục Quỷ kêu thảm một tiếng, liền bị chiến kích bổ trúng.

Ngũ hành quang huy cùng Thái Cực lực lượng tại quỷ thân bên trong một quấy, vô số khe hở bạo tạc ra, đem Lục Quỷ trực tiếp oanh vỡ nát.

“A?!”

Lam Quỷ há to mồm, triệt để choáng tại chỗ.

Một chiêu miểu sát cùng giai?

Mà là tại hai người liên thủ giáp công phía dưới làm được.

Đồng thời Lục Quỷ cùng Dương Thanh Huyền đều là bảy sao sơ giai Quỷ Đế, hắn lại là bảy sao trung giai Quỷ Đế, dạng này liên thủ chi thế, không chỉ có không cho đối phương tạo thành nửa điểm thương tổn, còn bị giây mất Lục Quỷ!

Một bên khác, Dương Thanh Huyền nguyên thần thứ hai các nơi một chiêu, dựa vào hai đại cổ bảo, nhất cổ tác khí đem Lục Quỷ cùng Hồng Quỷ chấn khai, hình thành một đạo cực mạnh linh áp, tại trong hầm mỏ không ngừng lắc lư, dẫn đến đất rung núi chuyển.

Ngũ Vân cũng nhìn ngây người.

Hắn rảnh rỗi nhất, sở dĩ hai bên chiến đấu tất cả đều nhìn rõ ràng, một cái hình tượng đều không có sót xuống, giờ phút này trong đầu một mảnh trống không.

Dương Thanh Huyền giết Lục Quỷ về sau, chiến kích vung lên, liền bổ về phía Lam Quỷ.

Lần này thi triển chính là ngục đấu, đem toàn bộ năng lượng hội tụ trên lưỡi kích, kích xuyên hết thảy phòng ngự.

Lam Quỷ cái này mới phản ứng được, gào thét một tiếng, phẫn nộ cùng cừu hận một chút chiếm cứ đầu óc của hắn, toàn thân hắn bỗng nhiên co vào, năng lượng bị áp súc hơn hai lần, hóa thành một chưởng đánh ra.

Này chưởng mới ra, toàn bộ trong hầm mỏ trọng lực nháy mắt chồng cộng vào.

Tại Lam Quỷ bàn tay bốn phía, hiện ra vô số tinh thần bộ dáng, chiêu này tên là Thiên Tinh Chưởng.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy mình chiến kích trên có ngàn tỉ cân trọng lực, giống như là đè ép mấy cái tinh cầu, cơ hồ cầm không vững.

“Bành!”

Thiên Tinh Chưởng hung hăng bổ trên chiến kích, đem Dương Thanh Huyền liền người mang kích đều đánh bay ra ngoài, hung hăng quẳng ở trên vách tường, bị sa vào.

Dương Thanh Huyền kêu lên một tiếng đau đớn, vết thương trên người lần nữa làm lớn ra một chút.

Kỳ thật lấy trạng thái của hắn bây giờ, nếu là không cần Đạo Hoán Bộ, giết cùng giai cũng không quá dễ dàng. Chỉ bất quá Đạo Hoán Bộ đối phó người xa lạ, hiệu quả thực sự là quá lớn quá rõ ràng, cơ hồ đều có thể đưa đến miểu sát tác dụng, trăm thử khó chịu.

“Chết đi!”

Lam Quỷ lệ quát một tiếng, vọt lên, lại là một Thiên Tinh Chưởng.

Tứ quỷ có thể tung hoành Âm Hà nhiều năm như vậy, bằng vào không chỉ là thực lực, còn có xảo trá đầu não.

Lục Quỷ một chết, Lam Quỷ liền ý thức được Dương Thanh Huyền bộ pháp cùng chiến kích uy năng, mà chính mình chiêu này Thiên Tinh Chưởng, chính là áp chế nhanh nhẹn cùng binh khí tốt nhất thần thông.

Tại Thiên Tinh Chưởng dưới, toàn bộ quặng mỏ không gian đều bị bóp méo biến hình, vách động đem Dương Thanh Huyền toàn thân đều muốn áp vỡ nát.

“Xem ra chiến lược sai lầm a, cần phải trước hết giết cái này tên càng mạnh mới là.”

Dương Thanh Huyền lập tức ý thức được lỗi của mình phán, trong lúc nguy cấp, một chút hóa thành Vĩnh Nhiên Chi Khu, tay bấm quyết ngự hỏa Tiên quyết, “Ầm ầm” hỏa diễm không ngừng khuếch tán, đem toàn bộ vách động hoàn toàn nhen nhóm!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3015: Kim Quang Khắc Địch, Bại Lộ Thân Phận

"Long Thần Hỏa Vũ!"

Dương Thanh Huyền biến thành hỏa diễm bên trong, truyền đến long ngâm cùng hỏa chi gào thét, từng đạo Long Quang bắn ra mà ra.

"Ầm ầm!"

Hỏa diễm cùng Thiên Tinh Chưởng oanh cùng một chỗ, nổ vỡ ra tới.

Tại cường đại trọng lực dưới, Lục Đạo Huyễn Diễm cũng bị áp biến hình, nhưng mặc kệ như thế nào biến hình, quặng mỏ không gian có hạn, mỗi một tấc không gian bên trên đều bị đốt lên hỏa diễm, mà lại năng lượng chủ yếu tập trung ở ở giữa trên chiến trường.

Lam Quỷ hoảng hốt, liều mạng vận chuyển quỷ khí chống cự.

Nhưng toàn bộ trong hầm mỏ quỷ khí, đều tại Lục Đạo Huyễn Diễm hạ bị đốt sạch sẽ, để hắn tiêu hao tăng lên gấp bội.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, phát hiện thuộc tính khắc chế đối với quỷ vật mà nói tựa hồ tác dụng cực lớn, lúc này vận chuyển vô tướng Như Lai bản nguyện kinh, toàn thân trở nên kim quang xán lạn, vô số quang huy lưu chuyển, đem trong cơ thể năng lượng nhấc lên, đều hội tụ tại một chưởng bên trong, hung hăng vỗ ra.

“Bàn Nhược Thần Chưởng!” Hỏa diễm phía trên, hiện ra một đạo cự đại kim sắc chưởng ấn, áp đi qua.

“Chi! Quang mang này là...”

Lam Quỷ sắc mặt đại biến, tràn ngập cảm giác sợ hãi, trong đầu linh quang lóe lên, nháy mắt nghĩ đến cái gì, nghẹn ngào kêu lên: “Bàn Nhược kim quang! Đây là Bàn Nhược kim quang a!”

Hoảng sợ muôn dạng phía dưới, bỗng nhiên vung lên chưởng, năm ngón tay vồ lấy, đem trong cơ thể quỷ khí bức đi ra, nháy mắt ngưng tụ thành một cái cự đại quả cầu ánh sáng màu xanh lam.

“Ầm ầm!”

Kim sắc chưởng ấn hung hăng áp trên quả cầu ánh sáng màu xanh lam, như tinh cầu va chạm, tuôn ra năng lượng to lớn, xung kích bốn phía.

Dương Thanh Huyền một mặt chiến đấu, một mặt chú ý tới sở hữu phóng tới Tiên Thiên Quỷ Môn quang mang đều bị chấn trở về.

Nhưng khiến hắn giật mình là, bốn phương tám hướng vách động mặc dù chấn động lợi hại, lại cũng không từng sụp đổ vỡ vụn.

Theo lý hai vị bảy sao Thiên Giới chi chủ đại chiến, đừng nói một cái hố bích, chính là một cái tinh cầu cũng phải hủy.

Hắn lập tức kịp phản ứng, nhất định là Tiên Thiên Quỷ Môn tồn tại nguyên nhân, dẫn đến nơi đây không gian trở nên cực kì kiên cố.

“A!.”

Lam Quỷ trong miệng truyền đến thống khổ tiếng gào thét.

Hắn quả cầu ánh sáng màu xanh lam đem Bàn Nhược Thần Chưởng chặn, nhưng từ chưởng ấn bên trong nổ tung ra kim quang không ngừng xung kích đến trên người hắn, lại là thống khổ dị thường.

Quang mang này không chỉ có là đơn giản Bàn Nhược kim quang, càng là ẩn chứa một tia Đại Niết Bàn lực Bàn Nhược kim quang, đối với quỷ vật ma vật, đều có cực kỳ đáng sợ tác dụng khắc chế.

Lam Quỷ trong miệng phát ra phẫn nộ gào thét, toàn thân đột nhiên hào quang tỏa sáng, bỗng nhiên lóe lên, liền ném quả cầu ánh sáng màu xanh lam, trực tiếp hướng quặng mỏ thông đạo độn đi.

Chạy trốn!

"Ầm ầm!"

Cái kia quả cầu ánh sáng màu xanh lam nháy mắt bị áp vỡ nát, tại trong hầm mỏ nổ vỡ ra tới.

Một bên khác, Lục Quỷ cùng Hồng Quỷ bị nguyên thần thứ hai ngăn chặn, tiến vào giằng co trạng thái. Nguyên thần thứ hai thỉnh thoảng dẫn động bốn phương tám hướng Lục Đạo Huyễn Diễm công kích, đã đứng ở thế bất bại.

Hai quỷ thấy Lục Quỷ chết thảm, Lam Quỷ đào tẩu, dọa đến đạo tâm thất thủ, nơi nào còn có tâm tư tái chiến, vội vàng xoay người liền muốn trốn.

Nguyên thần thứ hai hét lớn một tiếng, tế ra Lạc Phách Chung, trực tiếp biến lớn hơn gấp trăm lần, nháy mắt đem hai quỷ chụp vào trong.

"Bành!"

Lạc Phách Chung rơi trên mặt đất, chấn đất rung núi chuyển.

Sau đó đại lượng Lục Đạo Huyễn Diễm tuôn hướng Lạc Phách Chung, đốt đi vào.

“A!.”

Bên trong truyền đến hai quỷ tiếng kêu thảm thiết, liều mạng công kích tới chuông lớn.

Dương Thanh Huyền tâm niệm vừa động, liền thu nguyên thần thứ hai trở về, sau đó tay bấm niệm pháp quyết ấn, vô số Cực Lạc Tịnh Thổ hiện lên, “Rầm rầm” chồng chất trên Lạc Phách Chung, đem hai quỷ trấn áp gắt gao.

Sau đó không lâu, hai quỷ thanh âm càng ngày càng yếu, cho đến tiêu vong.

Dương Thanh Huyền lúc này mới thu Cực Lạc Tịnh Thổ, Lục Đạo Huyễn Diễm cùng Lạc Phách Chung.

“A”, hắn sững sờ, phát hiện chuông lên về sau, đại địa bên trên nhiều hai khối sáng lấp lánh Hồn thạch, một lục đỏ lên, đều chỉ có nửa cái lớn chừng bàn tay.

Ngũ Vân sớm đã cả kinh nói không ra lời, cuộn rút trong góc, run lẩy bẩy.

Dương Thanh Huyền chào hỏi hắn tới, hỏi: “Đây là luyện thành Hồn thạch rồi?”

Ngũ Vân cái này mới hồi phục tinh thần lại, hoảng sợ nhìn xuống bốn phía, thận trọng chạy đến Dương Thanh Huyền bên người, nhìn chằm chằm cái kia Hồn thạch nhìn qua, giật mình nói: “Siêu phẩm Hồn thạch!”

Hắn ngốc trệ nửa ngày, nuốt xuống dưới, mới nói: “Hồn thạch trừ cực phẩm bên ngoài, còn có siêu phẩm đẳng cấp này, siêu phẩm Hồn thạch có tiền mà không mua được, căn bản mua không được, cần cực kì hà khắc luyện chế mới có thể xuất hiện, mà lại tỉ lệ thất bại cực cao."

Dương Thanh Huyền nói: "Vậy cái này có gì hữu dụng đâu?"

Hắn đem trên mặt đất hai khối siêu phẩm Hồn thạch chộp tới, phát hiện Ngũ Vân tròng mắt thẳng tắp, tràn đầy vẻ khát vọng, cười dưới, đem tảng đá cầm trong tay ước lượng mấy lần, lật tay liền thu nhập Nhẫn Trữ Vật.

"Ùng ục!" Ngũ Vân lại là nuốt xuống dưới, chỉ cảm thấy cổ họng khô khát, nói ra: "Siêu phẩm Hồn thạch tác dụng cực lớn, tỉ như luyện khí luyện đan, cùng các loại bí pháp, còn có đột phá cảnh giới, trọng yếu hơn là, thứ này năng lượng có thể nháy mắt bị hấp thu, thử muốn tại chiến đấu bên trong..."

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, lập tức minh bạch thứ này tầm quan trọng cùng sự đáng sợ, nếu là có đầy đủ siêu phẩm Hồn thạch, cái kia chẳng lẽ không phải năng lượng vô cùng vô tận?

Ngũ Vân khổ cười lấy nói ra: "Thanh Huyền huynh không phải Quỷ Giới người đi."

Dương Thanh Huyền song đồng hơi co lại, đáy mắt lướt qua một tia sóng lăn tăn, nhưng nháy mắt liền bình tĩnh trở lại, nhàn nhạt nói ra: "Vì sao nói như vậy?"

Ngũ Vân nói: "Thanh Huyền huynh tu vi thông thiên, đạo pháp huyền diệu, hiển nhiên là gia thế nội tình đều cực sâu chân truyền đệ tử, nhưng đối với Quỷ Giới bên trong một chút cơ bản thường thức đều không hiểu rõ, mà lại chiến đấu mới vừa rồi bên trong, thi triển Lục Đạo Huyễn Diễm cũng còn có thể hiểu được, nhưng thi triển ra Bàn Nhược kim quang, đây cũng không phải là quỷ tu có thể làm được. Bàn Nhược kim quang bên trong có cực mạnh khắc chế thuộc tính, bất luận cái gì một tên quỷ tu đều không dám tùy ý nhiễm, càng đừng đề cập tu luyện.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thì ra là thế.” Hắn gật đầu nói: “Ta đích xác không phải quỷ tu, cũng không phải Quỷ Giới người, là bị một cỗ lực lượng oanh trúng, sau đó rơi vào đến Quỷ Giới tới.”

Ngũ Vân giật mình nói: “Khó trách.”

Ngược lại càng thêm hiếu kì đánh giá đến Dương Thanh Huyền đến, đồng thời tìm căn nguyên đào đáy hỏi lung tung này kia.

Dương Thanh Huyền mặt đen lên, nói: “Những này tất cả đều bảo mật, cùng ta cùng nhau rơi xuống còn có một vị bằng hữu, hắn trước kia là Quỷ Giới người, về sau ly khai, ta muốn đem hắn tìm tới, sau đó cùng rời đi Quỷ Giới, chẳng biết Ngũ Vân huynh có thể có biện pháp?”

Ngũ Vân vốn là lòng hiếu kỳ cực mạnh người, bị hắn một câu “Bảo mật” làm cho phiền muộn, suy nghĩ một chút, nói ra: “Không biết vị bằng hữu nào tu vi như thế nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Trước kia là chín sao Quỷ Đế, về sau tu vi rơi xuống, hiện tại là tám sao Quỷ Đế.”

“Chi!” Ngũ Vân lần nữa bị dọa cho phát sợ, run giọng nói: “Chín sao Quỷ Đế? Rơi xuống đến tám sao rồi?”

Hắn đột nhiên phát hiện, phát sinh trên người Dương Thanh Huyền đủ loại sự tình, hắn đều không thể nào hiểu được.

Hắn tự xưng là học thức uyên bác, trí tuệ cực cao, tại Sơ Giang địa giới bên trong cũng coi là một hào nhân vật, giờ phút này lại có loại to lớn cảm giác bị thất bại.

Hắn nuốt xuống dưới, cẩn thận hỏi: “Chẳng biết vị bằng hữu nào đại danh? Nếu là chín sao quỷ đế lời nói, ta là khẳng định biết đến.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3016: Sát Sinh Trảm, Đại Đạo Năng Lượng

Dương Thanh Huyền nói: “Bằng hữu của ta gọi Quỷ Tàng.”

Ngũ Vân nhíu mày lại, suy tư nửa ngày, nhụt chí cười khổ nói: “Bằng hữu của ngươi thật sự là chín sao Quỷ Đế?”

Dương Thanh Huyền nói: “Trước kia đúng thế.”

Ngũ Vân nói: “Bao lâu trước kia?”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, lắc đầu nói: “Chẳng biết.”

Ngũ Vân buồn bực nói: “Vậy khẳng định là vô cùng vô cùng lâu, gần triệu năm đến xuất hiện qua chín sao Quỷ Đế, ta trong đầu đều có tư liệu. Ngươi bằng hữu này ta phải trở về điều tra thêm.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hi vọng có thể tìm tới hắn, sau đó cùng rời đi.”

Ngũ Vân nói: “Yên tâm đi, chỉ cần người này còn tại Sơ Giang thành địa giới, ta đem hắn tìm khả năng ra ngoài tính vẫn là thật lớn.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên cảm thấy cái này Ngũ Vân cũng không đơn giản, thậm chí tại thế lực sau lưng hắn bên trong địa vị cũng không nhẹ.

Ngũ Vân nói: “Xem ra cái này trong hầm mỏ quả nhiên có ẩn tình, cũng không biết Âm Hà tứ quỷ đến cùng là thu được tin tức gì, luôn không khả năng là tin tức liên quan tới Tiên Thiên Quỷ Môn đi, môn này xuất hiện tuyệt đối là ngẫu nhiên, không có khả năng trước thời hạn dự báo.”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, phát hiện Tiên Thiên Quỷ Môn bên trên quang mang bắt đầu trở nên ảm đạm xuống, sau đó từ thực thể vách tường, chậm rãi hóa thành năng lượng, cuối cùng càng lúc càng mờ nhạt, cho đến biến mất không thấy gì nữa.

Phía sau cửa lại là một đầu đen kịt đường hầm mỏ.

Ngũ Vân ngược lại là không có bất kỳ biểu lộ gì, phảng phất biết môn này sẽ biến mất, hắn giải thích nói: “Tiên Thiên Quỷ Môn giáng lâm có quan hệ bế cùng mở ra hai loại trạng thái, bình thường mà nói đóng lại trạng thái càng nhiều, tựa như vừa rồi như thế. Chỉ cần là đóng lại trạng thái, vô luận ngươi cố gắng như thế nào, cũng không thể đi vào. Nhưng xuất hiện đóng lại quỷ môn, liền có nhất định xác suất tại cùng một khu vực xuất hiện mở quỷ môn. Rất nhanh, mảnh này khu mỏ quặng liền sẽ dẫn tới các phương cự đầu.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Thời gian đại khái bao lâu?”

Ngũ Vân nói: “Không nhất định, từ lịch sử số liệu nhìn, nhanh nhất là năm ngày, cũng có ba tháng. Sở dĩ chỉ cần tin tức vừa truyền ra đi, liền sẽ dẫn tới mảng lớn cường giả.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chúng ta muốn không cần tiếp tục đi lên phía trước, vẫn là ngươi muốn trở về truyền tin tức?”

Ngũ Vân suy nghĩ một chút, nói: “Đều đã đến cái này, mảnh này khu mỏ quặng không dư thừa nhiều ít địa phương, chúng ta toàn bộ quét một lần sau ta liền ra ngoài, ngươi có thể tại cái này chờ đợi, nếu là quỷ môn có thể mở, ngươi cũng có cơ hội thu hoạch được tiên thiên quỷ khí.”

Hắn dừng lại, lại nhìn xem trên đất những tàn khu kia cùng binh khí, nói ra: “Ta bắt đầu còn cho là bọn họ là nhìn thấy Tiên Thiên Quỷ Môn về sau, vì phong tỏa tin tức, sở dĩ chém giết lẫn nhau mà chết, hiện tại xem ra lại không nhất định, có lẽ là cùng Âm Hà tứ quỷ đồng dạng, đạt được tin tức gì mà đến.”

Hai người lập tức đem thần thức phóng thích, tiếp tục dò xét còn lại không gian.

Sau đó không lâu, Dương Thanh Huyền lần nữa cảm ứng được cường đại khí tức, tỏa ra tại bốn phía đường hầm mỏ bên trong, mà lại đều là Quỷ Đế cấp bậc, tựa hồ cũng là tại tìm tìm cái gì.

Tình huống tựa hồ càng ngày càng không đúng.

Bọn hắn cẩn thận tìm tới một vị ba sao Quỷ Đế, Ngũ Vân xuất kỳ bất ý giơ lên ngọc thước đánh qua, một chút liền đem cái kia tên ba sao Quỷ Đế đánh giết, sau đó đem ngọc thước trực tiếp cắm - nhập đối phương đầu, miệng niệm quỷ nói, hai ngón bấm niệm pháp quyết, không ngừng tại ngọc thước bên trên vẽ lấy phù văn.

Sau đó, ngọc thước chấn động, tản mát ra từng vòng từng vòng gợn sóng, đại lượng tin tức từ cái kia quỷ đế trong đầu tuôn ra, thông qua ngọc thước truyền vào Ngũ Vân trong cơ thể, lại bị Ngũ Vân thần thức cảm giác.

Dương Thanh Huyền biết đây là một loại cực kì cao minh sưu hồn chi pháp, thông qua ngọc thước loại này môi giới đem đối phương linh hồn ký ức dẫn đạo đi lên, dạng này hồn lực sinh ra phản phệ liền bị ngọc thước tiếp nhận, cho nên mới sẽ rất nhỏ chấn động, lại truyền đến Ngũ Vân trong cơ thể về sau, liền trở nên thuần túy nhiều, lại bị tự thân ý thức tiếp nhận, cơ hồ không có chút nào phong hiểm.

Hắn từng nghe Quỷ Tàng nói qua loại này sưu hồn chi pháp, nhưng đều nắm giữ tại Quỷ Giới mấy cái siêu cấp đại thế gia trong tay, cho dù là Quỷ Tàng cũng chỉ là gặp qua, chưa từng học được phương pháp này.

Không bao lâu, ngọc thước liền đình chỉ rung động, chứng minh sưu hồn cũng kết thúc.

Ngũ Vân đem ngọc thước nhẹ nhàng lắc một cái, liền đem cái này tên Quỷ Đế trực tiếp đánh tan, sau đó lấy ra một cái bình ngọc đến, đem năng lượng chứa vào đi vào, để tránh lãng phí.

Cho dù hắn gia thế thâm hậu, vật tư phong phú, nhưng một tên ba sao quỷ đế năng lượng vẫn là để mắt.

Dương Thanh Huyền phát hiện Quỷ Giới bên trong Quỷ Đế xa so với hắn chỗ vũ trụ bên trong Thiên Giới chi chủ muốn nhiều, cái này cùng Quỷ Giới vốn là lớn rất nhiều có quan hệ, nhưng cùng lúc Quỷ Giới sinh tồn hoàn cảnh cực kì hà khắc, sinh tử đều là chuyện thường ngày, cho dù là Quỷ Đế, vẫn lạc xác suất cũng xa so với hắn chỗ vũ trụ lớn rất nhiều.

“Đúng là Sát Sinh Trảm! Cái này cổ tháp hồn mỏ bên trong, thật sự có Sát Sinh Trảm sao?”

Ngũ Vân tự lẩm bẩm.

Sát Sinh Trảm là lưu truyền tại Sơ Giang địa giới bên trong một thanh quỷ binh, đã di thất nhiều năm, những năm này đạt được tin tức, là Sát Sinh Trảm tại cổ tháp hồn mỏ xuất thế.

“Nhưng vì gì tổ chức bên trên lại không có chút nào tin tức?”

Ngũ Vân có chút không hiểu, như thật có đại sự như thế, tổ chức bên trên là không thể nào không biết.

Dương Thanh Huyền nói: “Nguyên lai là vì một kiện binh khí, không thú vị.”

Bất luận cái gì binh khí đều rất khó vượt qua hắn Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, sở dĩ đối với cái kia Sát Sinh Trảm hứng thú cực thấp.

Ngũ Vân nói: “Cái kia Sát Sinh Trảm có thể không là bình thường binh khí, như thật xuất hiện ở đây, tất nhiên sẽ khiến oanh động to lớn, hiệu quả sợ là không kém Tiên Thiên Quỷ Môn.” Hắn trầm ngâm xuống, lại nói: “Chúng ta trước lưu ở nơi đây, đừng làm ra đại động tác, lại nhìn những này người như thế nào giày vò, nếu thật là có Sát Sinh Trảm xuất thế, còn làm phiền Thanh Huyền huynh xuất thủ một lần, tất nhiên vô cùng cảm kích.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Nếu là có thể cầm tới, ta tất nhiên hết sức.”

Hai người lúc này tìm cái khá lớn quặng mỏ đợi, lại không chạy loạn.

Ngũ Vân đem thần thức mức độ lớn nhất buông ra, để xem xem xét động tĩnh.

Dương Thanh Huyền đem thanh nha quỷ phương mang lên, liền che giấu tự thân khí tức, phổ thông quỷ tu rất khó cảm thấy được, sau đó lẳng lặng ngồi xếp bằng một bên.

Mảnh này phức tạp cổ khu mỏ quặng tiến vào quỷ tu tựa hồ càng ngày càng nhiều, mà lại thỉnh thoảng sẽ phát sinh xung đột, dẫn tới đám người cảnh giác.

Nhưng Dương Thanh Huyền không quan tâm chút nào, lấy ra Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không cầm trong tay, cẩn thận quan sát cùng cảm ngộ.

Mới vừa rồi cùng Lam Quỷ kịch chiến thời điểm, đem Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không lực lượng phát huy ra, tựa hồ phát hiện chiến kích một chút điểm đặc biệt, trước kia đều chưa từng

từng có.

Thần trí của hắn cùng tự thân tần suất một chút xíu dung nhập vào chiến kích bên trong, cảm ngộ trong đó lực lượng, quả nhiên, tại kích thân bên trong, tìm được một tia năng lượng màu trắng, rất tinh tường.

Dương Thanh Huyền toàn thân chấn động, nội tâm mừng rỡ nói: “Đại đạo lực lượng!”

Cái này tia năng lượng màu trắng, đích đích xác xác chính là đại đạo lực lượng, chắc là đối kháng lớn thời điểm, bị đại đạo oanh trúng, một tia dòng năng lượng vào đi vào.

Dương Thanh Huyền thích thú phía dưới, đột nhiên lòng có cảm giác, mặt lộ vẻ ngốc trệ chi sắc, hắn hiện tại vận chuyển thần thể thời điểm, sẽ có một đoàn năng lượng màu trắng che phủ tại mặt ngoài thân thể, lúc trước tưởng rằng ba loại thần thể cùng nguyên tố chi thể dung hợp, hiện tại đột nhiên phát giác, hào quang màu trắng kia, chính là yếu ớt đại đạo năng lượng!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3017: Hồn Thạch Thí Nghiệm, Điều Kiện Lặp Lại

“Trong cơ thể mình đại đạo năng lượng đạt được tăng cường.”

Dương Thanh Huyền sững sờ ở đằng kia, bởi vì lúc trước đại đạo lực lượng quá yếu ớt, chỉ có một tia, sở hữu to lớn như vậy bạch sắc quang mang xuất hiện, Dương Thanh Huyền căn bản là không có nghĩ tới sẽ là đại đạo lực lượng, nhưng những này bạch quang quang mang so với hắn có cái kia một tia đại đạo lực lượng yếu ớt nhiều, giống như là pha loãng vô số lần giống như.

Nhưng mặc kệ như thế nào pha loãng, vẫn là đại đạo lực lượng a!

Hắn kích động lên, chính mình thần thể bên trên thế mà lại có đại đạo lực lượng hiển hiện, xem ra thần thể hẳn là trở nên lợi hại hơn.

Hắn cẩn thận suy nghĩ một chút trong đó mấu chốt, hẳn là bị đại đạo oanh kích thời điểm, trực tiếp đánh nát hắn ba đại thần thể cùng hết thảy năng lượng, khiến cho thần thể bình chướng toàn bộ vỡ vụn, các loại năng lượng hỗn hợp, đồng thời cái kia đại đạo lực lượng cũng tàn tật lưu tại trong cơ thể.

“Khó quái trên người mình tổn thương như thế khó tốt, nguyên lai là bị đại đạo lực lượng đánh biến dị.”

Dương Thanh Huyền buồn bực, không biết về sau thụ thương có phải hay không đều khó như vậy khôi phục, như đúng vậy, vậy liền thật gặp quỷ, chính mình không sống.

Hắn đột nhiên nghĩ đến, Huyền Thiên Cơ cũng nắm giữ một tia đại đạo lực lượng, sẽ không cũng là bị đại đạo đánh, nhân họa đắc phúc, lưu lại tại thể nội a?

Càng nghĩ càng thấy được khả năng này cực lớn.

Dương Thanh Huyền đem chiến kích lần nữa kiểm tra mấy lần, sợ đại đạo lực lượng chui vào, là bởi vì vì kích thân không trọn vẹn, kiểm tra bốn, năm lần mới yên lòng, chiến kích hoàn chỉnh không thiếu sót.

Cái này chiến kích mặc dù năng lượng ẩn chứa khủng bố, nhưng lấy Dương Thanh Huyền thời khắc này năng lực, liền liền một phần mười đều không phát huy ra được, nếu không một kiện có thể chống lại Phạm Vô binh khí, cho dù còn chưa dung nhập sáng thế hạt sen, vẫy tay một cái liền cần phải có thể chém giết bảy sao Quỷ Đế.

Hắn loay hoay một trận chiến kích về sau, đem thu nhập trong cơ thể, sau đó lấy ra khối kia lục sắc siêu phẩm Hồn thạch, cẩn thận quan sát một trận, năm ngón tay vồ lấy, liền đem bên trong năng lượng một hút mà không.

“A!”

Ngũ Vân phát ra tiếng kêu thảm giống nhau thanh âm, tròng mắt trừng to lớn, chỉ vào Dương Thanh Huyền vội la lên: “Ngươi, ngươi, ngươi cứ như vậy tiêu hao hết một khối siêu phẩm Hồn thạch?!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta thử một chút thứ này, nhìn xem có phải hay không trong truyền thuyết như vậy dùng tốt.”

Lòng bàn tay Hồn thạch đã không gặp, một cỗ tinh thuần quỷ khí chảy vào trong cơ thể, nháy mắt bị nhục thân thu nạp vào đi.

Đại chiến Lam Quỷ tiêu hao năng lượng, lập tức được bổ sung một nửa, mà lại nhục thân tổn thương cũng cảm nhận được tốt một chút xíu.

Dương Thanh Huyền hai mắt tỏa ánh sáng, khen: "Quả nhiên không sai!"

Ngũ Vân một cái tâm huyết phun tới, bi phẫn nói: "Ngươi biết thứ này cỡ nào trân quý sao? Có thể nháy mắt bổ sung thể lực, cơ hồ chính là nhiều một cái mạng a!"

Dương Thanh Huyền cười nói: "Khẩn trương cái gì, ta không phải còn có một khối sao? Mà lại ta vừa suy nghĩ một chút, cái kia hai cái quỷ phách sở dĩ lại biến thành siêu phẩm Hồn thạch, vô cùng có khả năng cùng ta Lạc Phách Chung cùng Lục Đạo Huyễn Diễm có quan hệ. Ngạch, còn có thể cùng Cực Lạc Tịnh Thổ hoặc là nơi đây hoàn cảnh có quan hệ."

Dương Thanh Huyền suy tư xuống trình, chính là những yếu tố này đưa đến siêu phẩm Hồn thạch hình thành.

"Bất quá vẫn là quá yếu a, một khối siêu phẩm Hồn thạch chỉ có thể bổ sung ta vừa mới tiêu hao một nửa thể năng."

Dương Thanh Huyền đối với cái này siêu phẩm Hồn thạch năng lượng có chút bất mãn.

Ngũ Vân khí muốn ngất đi, "A a" phát ra tiếng gầm gừ, không ngừng tại bộ ngực mình chộp tới chộp tới, hận không thể tiến lên phiến chết Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền hỏi: "Các ngươi là như thế nào luyện chế siêu phẩm Hồn thạch?"

Ngũ Vân một hồi lâu mới tỉnh táo lại, cả giận nói: "Thứ này luyện chế, chi phí to lớn, tỉ lệ thất bại cao dọa người! Trừ một chút siêu cấp thế lực bên ngoài, căn bản sẽ không đi luyện chế, bởi vì không chịu đựng nổi a."

Hắn đột nhiên nghĩ đến Dương Thanh Huyền vừa nói lời, trầm ngâm dưới, nói: “Có lẽ là cùng Lục Đạo Huyễn Diễm có quan hệ.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Có lẽ cũng cùng quỷ tu cảnh giới có quan hệ.”

Ngũ Vân nói: “Ngươi ngược lại là nghĩ toàn diện.”

Dương Thanh Huyền trong mắt chớp động lên tinh mang, nói: “Chúng ta có thể đem điều kiện hoàn toàn lặp lại, thử một lần nữa, đồng thời mỗi lần cải biến một chút điều kiện, cuối cùng có thể đạt được luyện chế siêu phẩm Hồn thạch điều kiện tất yếu.”

Ngũ Vân ngây người dưới, lập tức tim đập thình thịch, nếu là có thể tìm ra đại khái suất luyện chế siêu phẩm Hồn thạch biện pháp, giá trị lớn, ở xa cái này cái gì Sát Sinh Trảm cùng Tiên Thiên Quỷ Môn bên trên.

Hắn nhịn không được hiện tại liền muốn thử, nhưng đi nơi nào tìm sáu sao đỉnh phong Quỷ Đế.

Dương Thanh Huyền nói: “Không vội, chúng ta trước tiên có thể đem Quỷ Đế cảnh giới thay đổi, ngươi đi tùy tiện đi tìm Quỷ Đế tới, ta hoàn nguyên trước đó điều kiện, nhìn xem có thể hay không luyện ra siêu phẩm Hồn thạch.”

“Tốt!”

Ngũ Vân lên tiếng, liền biến mất tại trong hầm mỏ.

Không bao lâu, liền thật bắt một tên một sao Quỷ Đế tiến đến.

Cái kia Quỷ Đế hoảng sợ muôn dạng, trực tiếp bị Ngũ Vân dùng cây thước đánh ngất xỉu, ném xuống đất.

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, nói ra: “Trước đó hai tên Quỷ Đế là sống sờ sờ bị luyện hóa, thống khổ muôn dạng, có lẽ đây cũng là tạo ra điều kiện."

Ngũ Vân sững sờ nói: "Có lý."

Liền muốn đi gọi tỉnh cái kia Quỷ Đế, lại bị Dương Thanh Huyền ngăn cản, thở dài nói: "Quên đi thôi, loại này luyện chế đã cực thương thiên hòa, cứ như vậy thử một chút."

Nói xong, liền tế ra Lạc Phách Chung, gắn vào cái kia Quỷ Đế trên thân, sau đó vận chuyển Cực Lạc Tịnh Thổ, đem Lạc Phách Chung che phủ, lại sau đó dùng Lục Đạo Huyễn Diễm đốt đi vào.

Sau một lúc, đem chuông nhấc lên, sắc mặt hai người đại biến, phát hiện bên trong chỉ là trống rỗng năng lượng, cũng không có siêu phẩm Hồn thạch.

Ngũ Vân nói: "Thật chẳng lẽ muốn thống khổ giãy dụa?"

Hắn thân ảnh lóe lên, lại biến mất tại trong hầm mỏ.

Lần này đi thời gian hơi dài, nhưng cũng mang về một tên hai sao Quỷ Đế.

Tại Quỷ Giới, là chân chính mạng như cỏ rác, tỉ lệ tử vong quá cao, toàn bộ một giới sinh linh đều ở hỗn loạn giết chóc cùng thôn phệ bên trong, sở dĩ theo Ngũ Vân, một tên Quỷ Đế cùng một đống vật liệu cũng không hề khác gì nhau.

Nhưng Dương Thanh Huyền lại có lòng trắc ẩn, tựa hồ không muốn nếm thử.

Mặc dù một đi ngang qua đến giết sinh linh không phải số ít, nhưng hoặc là cùng mình có thù, hoặc là tội ác chồng chất, hoặc là bất đắc dĩ ngộ thương, chưa từng có dạng này cầm người sống luyện chế.

Ngũ Vân kinh ngạc nở nụ cười, "Ha ha, một tên bảy sao Quỷ

Đế đại nhân, thế mà giết người đều không hạ thủ được.”

“Là vô duyên vô cớ giết người.”

Dương Thanh Huyền uốn nắn nói.

Ngũ Vân cười nói: “Cũng không phải là vô duyên vô cớ, dùng hắn làm thí nghiệm, là vì hoàn thiện siêu phẩm Hồn thạch luyện phương, đây chính là đại sự kinh thiên động địa, đừng nói giết mấy cái Quỷ Đế, liền xem như mấy vạn cái, thậm chí giết sạch mấy cái vạn thành trì đều đáng giá.”

Dương Thanh Huyền nghe được một trận rùng mình.

Ngũ Vân đưa tay bấm niệm pháp quyết, ở đằng kia tên Quỷ Đế trên thân chụp mấy lần, cái kia Quỷ Đế lập tức hét thảm lên, thống khổ không chịu nổi.

Ngũ Vân cười thầm: “Hắn trúng bí pháp của ta, đã sống không được bao lâu, mà lại là sẽ thống khổ đến chết. Ngươi dùng Lục Đạo Huyễn Diễm nấu hắn, ngược lại có thể để hắn trước thời gian giải thoát, là vì đại thiện sự tình.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, cả giận nói: “Nói bậy! Nào có dạng này việc thiện.”

Ngũ Vân ung dung nói ra: “Dù sao tùy ngươi vậy, người này tất nhiên là muốn thống khổ đến chết rồi, có cần hay không ngươi chính mình nhìn xem xử lý.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3018: Hoàn Mỹ Phương Pháp, Thôn Phệ Quỷ Vật

Dương Thanh Huyền mặt âm trầm, nội tâm dâng lên lửa giận, đây là đang buộc hắn, nhưng sau một lúc, vẫn là thở dài, dù sao mình cũng rất muốn biết luyện chế cái này siêu phẩm Hồn thạch đầy đủ điều kiện tất yếu.

“Keng!”

Lạc Phách Chung đem cái kia Quỷ Đế bao lại, chỗ có điều kiện toàn bộ tái hiện.

Sau đó không lâu, lại đem Lạc Phách Chung mở ra, bên trong quả nhiên xuất hiện một khối siêu phẩm Hồn thạch, nhưng cũng chỉ có lớn chừng ngón cái.

Ngũ Vân kích động nói: “Thật có thể luyện chế! Điều kiện hoàn toàn tái hiện, luyện chế thành công suất thật là trăm phần trăm sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không thể kết luận đi, dù sao lặp lại số lần quá ít.”

“Ừm.” Ngũ Vân hai mắt tỏa ánh sáng, nói: “Còn có thể tiếp tục thí nghiệm, bao nhiêu lần chúng ta đều có thể làm! Nhất định có thể tìm ra hoàn chỉnh luyện chế điều kiện tới.”

Dương Thanh Huyền hừ lạnh nói: “Ta có thể không hứng thú đi theo ngươi giết nhiều người như vậy.”

Hắn đưa tay nắm lên khối kia siêu phẩm Hồn thạch, năm ngón tay vồ lấy, liền đem năng lượng toàn bộ hấp thu, quả nhiên năng lượng chỉ có trước trước một phần hai mươi dáng vẻ.

Xem ra siêu phẩm Hồn thạch lớn nhỏ chính là năng lượng nhiều ít, mà lớn nhỏ quyết định bởi với tài liệu luyện chế bản thân năng lượng giá trị

Ngũ Vân trái tim lại là run rẩy một chút, mặt trực tiếp đen lại.

Dương Thanh Huyền thu hồi Lạc Phách Chung, liền xếp bằng ở trong hầm mỏ, vận chuyển Ngũ Linh Quỷ Quyết tu luyện.

Ngũ Vân nói: “Thanh Huyền huynh đã tu luyện quỷ tu công pháp, cái kia Ngũ Linh Quỷ Quyết cũng không phải là lựa chọn tốt, ta cái này có một bản «tiên thiên kỳ quỷ cấm pháp tâm quyết», phẩm chất cực cao, có lẽ càng thích hợp Thanh Huyền huynh.”

Hắn mặt mũi tràn đầy ân cần chi sắc, nghĩ muốn lấy lòng Dương Thanh Huyền.

“Không cần.”

Dương Thanh Huyền nhàn nhạt từ chối quá khứ, hai tay trước người xoay tròn, hóa ra một vòng quỷ khí đem toàn thân bao phủ, không thèm để ý Ngũ Vân.

Hắn tu luyện Ngũ Linh Quỷ Quyết chỉ là tính tạm thời, rời đi Quỷ Giới sau nhưng không dùng được, không cần thiết tận lực hướng sâu tu, làm không tốt sẽ còn làm có chuyện rồi.

Ngũ Vân ăn bế môn canh, ngượng ngùng cười hai câu, nội tâm lại là chạy qua mười ngàn dê đầu đàn lạc đà, cái này «tiên thiên kỳ quỷ cấm pháp tâm quyết» thả ở bên ngoài, được tranh phá nhiều ít đầu, chém rụng nhiều ít tính mạng mới có thể đổi lấy, hắn thế mà không cần.

“Hừ, không biết điều! Không cần cũng đừng có.”

Ngũ Vân phiền muộn đến cực điểm, cũng ngồi xếp bằng xuống, tiếp tục cảm ứng trong hầm mỏ tình huống.

Bất quá làm sao đều tĩnh không nổi tâm, dù sao có thể trăm phần trăm luyện chế ra siêu phẩm Hồn thạch luyện phương, đủ để tại Quỷ Giới gây nên kinh thiên rung chuyển, thậm chí cải biến Quỷ Giới cách cục.

Quỷ Giới thứ không thiếu nhất là cái gì? Chính là quỷ nhiều lắm, theo bọn hắn nghĩ, đồ vài toà thành cũng chỉ là chuyện nhỏ, nếu là có thể hoàn mỹ luyện chế ra siêu phẩm Hồn thạch, các thế lực lớn cũng sẽ không để ý mỗi ngày đồ thành.

Quỷ Giới tổng thể năng lượng cực cao, đồng thời tuân thủ năng lượng bảo toàn, hết thảy năng lượng chuyển hóa thành quỷ vật, quỷ vật tiêu vong sau lại hóa thành năng lượng, lặp đi lặp lại tuần hoàn. Sở dĩ bất kể thế nào giết chóc, Quỷ Giới quỷ, đều nói chung không tăng không giảm.

Ngũ Vân lập tức lại nghĩ tới một vấn đề, đột nhiên co giật, cho dù hoàn chỉnh cân nhắc ra luyện phương, trong đó dính đến Lục Đạo Huyễn Diễm cùng Cực Lạc Tịnh Thổ, toàn bộ Quỷ Giới đều chưa chừng nghe nói có người chưởng khống hai loại bản nguyên nguyên tố.

Lần này để cả người hắn đều không tốt, nếu là siêu phẩm Hồn thạch luyện chế không thể rời đi hai loại bản nguyên nguyên tố, như vậy toàn bộ Quỷ Giới, cũng chỉ có Dương Thanh Huyền một người có thể luyện chế.

Mà lại càng nghĩ càng thấy được hai loại nguyên tố tác dụng cực lớn, bởi vì Quỷ Giới đã sớm đối với siêu phẩm Hồn thạch luyện chế vào đi đầy đủ thấu triệt nghiên cứu, đều tìm không ra hoàn mỹ chi pháp, bây giờ nghĩ lại, sợ cũng là bởi vì Quỷ Giới hiếm người luyện ra hai loại nguyên tố a, cho dù có, cũng nhiều nhất chỉ có thể chưởng khống một loại.

Ngũ Vân mở mắt ra, nhìn Dương Thanh Huyền một chút, thầm nghĩ: “Người này nếu là lưu tại Quỷ Giới, vẻn vẹn dựa vào luyện chế siêu phẩm Hồn thạch một hạng, là đủ trở thành một phương cự phách đại lão.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên mở mắt ra, nói: “Kỳ quái.”

Ngũ Vân giật nảy mình, vội vàng liếc xem qua đi, lúng túng nói: “Kỳ quái cái gì?”

Dương Thanh Huyền trở về hắn liếc mắt, nói ra: “Rất nhiều người trống rỗng biến mất.”

Ngũ Vân sửng sốt một chút, lập tức đem thần thức khuếch tán, cảm ứng mấy lần, cả kinh nói: “Thật! Chuyện gì xảy ra?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi không phải một mực đang giám thị quặng mỏ tình huống sao?”

Ngũ Vân đỏ mặt nói: “Vừa mới thất thần, này sao lại thế này?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi hỏi ta? Ta còn muốn hỏi ngươi đây.”

Ngũ Vân cái này mới phản ứng được, đối phương mặc dù là bảy sao Thiên Giới, nhưng cũng không phải là Quỷ Giới người, rất nhiều chuyện đều không rõ ràng, hắn trầm ngâm xuống, nghĩ đến cái gì, cả kinh nói: “Bình thường loại tình huống này, đều có thể là bị thôn phệ.”

“Bị thôn phệ?”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nghĩ đến Quỷ Tàng.

Ngũ Vân nói: “Chính là, rất nhiều Quỷ Giới cự phách đại lão, đều tu luyện có thôn phệ chi pháp, bởi vì quỷ phách thiên nhiên thuộc tính, đều rất thích hợp thôn phệ người khác, đồng thời cũng rất thích hợp bị người khác thôn phệ. Thôn phệ quỷ phách là một loại tu luyện đường tắt, bất quá chỉ ở cảnh giới thấp thời điểm hiệu quả to lớn, chờ cảnh giới cao, hiệu quả lại không được, dù sao không có như vậy rất cao cấp quỷ phách cho ngươi nuốt a."

Hai người đang khi nói chuyện, cảm giác bên trong quỷ phách lại thiếu một chút, mà lại không thiếu Quỷ Đế cấp tồn tại.

Ngũ Vân sắc mặt bạc trắng nói: "Cái này hồn mỏ quả nhiên có vấn đề!"

Dương Thanh Huyền nói: "Tĩnh tâm, lấy bất biến ứng vạn biến."

Ngũ Vân nhẹ gật đầu.

Nhưng cũng không lâu lắm, Dương Thanh Huyền đổi sắc mặt, cả kinh nói: "Đến rồi!"

Ngũ Vân cả kinh nói: "Cái gì tới?"

đăng nhập https://truyencuatu

i.net/ để đọc truyện Dương Thanh Huyền cũng không biết cái gì tới, nhưng cảm giác bên trong quỷ phách tại dồn dập biến mất, mà biến mất phạm vi thành một con đường dẫn, chính thông hướng bọn hắn chỗ quặng mỏ.

Một nháy mắt, trong hầm mỏ liền có thêm một sợi nghiêm nghị đáng sợ khí tức, hướng Ngũ Vân đánh tới.

Cái gì cũng thấy không rõ, chính là bóng tối vô tận thôn phệ tới, Ngũ Vân trong lòng trầm xuống, tràn đầy sợ hãi cùng sợ hãi, liều mạng giãy dụa chống cự, nhưng hắn lực lượng tại cái này hắc ám bên trong, phảng phất chỉ là sâu kiến.

Hắn một nháy mắt liền hiểu cái gì là bọ ngựa đấu xe, cũng minh bạch chết đáng sợ.

Đột nhiên, cái kia hắc ám ngừng lại, phát ra nhẹ kêu thanh âm.

Dương Thanh Huyền đã bạo khởi, hai tay tại không trung vung ra một cái cự đại hỏa luân, hướng cái kia hắc ám ép tới.

Cái kia hắc ám tại không trung nhoáng một cái, hóa thành một bóng người, bay thẳng lướt đi đi, tránh thoát một kích này.

Dương Thanh Huyền tay bấm quyết ấn, đem hỏa luân nhất biến, hình thành một đầu hỏa long, gầm thét truy hướng người áo đen kia.

Hai người tại ánh lửa chiếu rọi, cái này mới nhìn rõ cái kia hắc ám cái bóng, là một tên sắc mặt âm trầm khô gầy lão giả, giống như là mấy trăm năm chưa từng gặp tia sáng, gương mặt âm trầm tái nhợt khó coi.

Lão giả trong mắt lộ ra vẻ giật mình, hắn tiến vào trong động thời điểm, hoàn toàn chính xác cảm thấy được hai đạo khí tức, nguyên bản định nuốt cái kia tên năm sao Quỷ Đế, lại nuốt một người khác, bởi vì một người khác khí tức cực yếu, thậm chí Quỷ Đế đều không phải.

Lại không nghĩ rằng cảm giác của mình sai.

“Bảy sao Quỷ Đế!”

Lão giả sắc mặt biến hóa, người trước mắt này không chỉ có là bảy sao Quỷ Đế, hơn nữa còn nắm trong tay đáng sợ như vậy hỏa diễm, hắn song đồng co rụt lại, mãnh mà kinh ngạc thốt lên nói: “Lục Đạo Huyễn Diễm?! Cái này, đây không có khả năng!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3019: Ám Lôi Trảm, Kinh Thiên Nhất Kích

Lão giả kinh hãi phía dưới, hỏa long liền đã đến hắn trước mặt, xác nhận là Lục Đạo Huyễn Diễm về sau, ngược lại hút miệng nhiệt khí, lại cảm thấy trong cơ thể rét run, vội vàng chân phải về sau giẫm mạnh, song chưởng cùng vai đủ rộng, hét lớn một tiếng vỗ ra, đồng thời há mồm phun ra một đạo cực âm hàn khí.

Hai bàn tay bên trong có hắc sắc quang mang kích bắn ra, nháy mắt mở rộng đến mấy trượng phạm vi, bên trong tràn ngập "Lốp bốp" năng lượng, đồng thời bắn ra trên trăm đạo hồ quang.

"Ầm ầm!"

Hỏa long xông vào cái này tấm màn đen bên trên, hù dọa vòng xoáy khổng lồ, không ngừng thay đổi cái này ám sắc lực lượng, nhưng bản thân cũng bị ám sắc lực lượng một chút xíu làm hao mòn rơi.

Lão giả kinh hãi nhìn qua Dương Thanh Huyền, nói: "Ngươi là ai?"

Dương Thanh Huyền cười nói: "Nói danh tự ngươi cũng không nhận ra, hỏi tới làm cái gì?"

Lão giả sửng sốt một chút, quan sát tỉ mỉ xuống Dương Thanh Huyền, đột nhiên nói ra: "Ngươi không phải Quỷ Giới người!"

Dương Thanh Huyền nói: "Có phải hay không lại như thế nào?"

Lão giả mặt mũi tràn đầy âm, hừ lạnh nói: “Tựa như lời nói liền phải chết, không phải... Cũng phải chết!”

“Chết ngươi mẹ!” Dương Thanh Huyền lạnh giọng nói: “Coi mình là Diêm Vương rồi? Ta sinh tử, há lại cho ngươi phán?”

Lão giả cười thầm: “Nguyên bản không phải Quỷ Giới người, ta là không nhiều hứng thú lắm, nhưng đã ngươi người mang Lục Đạo Huyễn Diễm, ta liền có hứng thú.”

Dương Thanh Huyền lấy ra chiến kích, khẽ nói: “Hứng thú có, nhưng mạng rất nhanh liền không có.”

Vừa rồi giao thủ phía dưới, hắn sơ bộ phán đoán lão giả này cũng là bảy sao Quỷ Đế, nhưng tạm thời thấy không rõ là bảy sao cái kia giai vị, bất quá có thể tiếp được chính mình Lục Đạo Huyễn Diễm, nghĩ đến sẽ không đơn giản.

Bất quá chỉ cần không phải tám sao, hắn cho dù không thể thắng, cũng tự phụ không bị thua.

“Lời thừa nhiều như vậy, nhận lấy cái chết đến!”

Lão giả lệ quát một tiếng, hướng phía trước nhoáng một cái, liền hóa thành vô tận đen kịt nhào xuống tới. Liền ngay cả mình hình thể đều đã mất đi, chỉ còn lại hắc ám, muốn thôn phệ lấy trong hầm mỏ hết thảy.

Dương Thanh Huyền đem chiến kích hướng trước người treo ngược, lưỡi kích bên trên khuếch tán ra Lục Đạo Huyễn Diễm cùng hư quang, hình thành to lớn quang minh, đem chính mình bao phủ, chống lại cái kia hắc ám.

Sau đó vung tay lại, chiến kích huy động, thẳng tắp hướng về phía trước bổ tới.

“Ầm ầm!” Kích quang bên trong lần nữa bộc phát ra hỏa long, xông vào trong bóng tối.

Dương Thanh Huyền người kích hợp nhất, một chém phía dưới, đem hắc ám bổ ra một cái lỗ hổng, cả người đều liền xông ra ngoài.

Hắc ám co lại nhanh chóng, muốn đem hắn thôn phệ.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, hắn cố ý chỉ lộ ra Lục Đạo Huyễn Diễm, làm cho đối phương đoán sai hắn lực lượng, giờ phút này chiến kích lần nữa xoay tròn, bộc phát ra ngũ hành lực lượng, bắn ra ngàn trượng thải hà, đem toàn bộ hắc ám toàn bộ đâm xuyên.

“Cái gì?!”

Trong bóng tối truyền đến hoảng sợ thân ảnh, quặng mỏ không ngừng trở nên sáng lên, thanh âm kia cực độ hoảng sợ, “Ngũ hành bản nguyên?! Mà lại đi đến cân bằng, chẳng lẽ đều là thứ tư ngăn?!”

Dưới khiếp sợ, Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, đã bắt được đối phương hành tích, thân ảnh nhoáng một cái, một chiêu Sát Na Sinh Diệt liền bổ tới.

“Ầm ầm!”

Sở hữu hắc ám toàn bộ nổ tung, lộ ra lão giả kia chân thân, hoảng sợ phía dưới, bỗng nhiên huyễn hóa ra một con bàn tay lớn màu đen, tại không trung lóe lên, bỗng vồ xuống.

“Bành!”

Bàn tay to kia chạm đến chiến kích, bất quá cản trở sát na, liền bị chém vỡ nát. Lão giả nhoáng lên, liền tránh khỏi.

Dương Thanh Huyền hừ một tiếng, dưới chân bộ pháp giẫm mạnh, liền đuổi kịp lão giả, lại là một kích đánh xuống.

Thông qua vừa rồi một chiêu giao thủ, hắn đại khái phán đoán lão giả thực lực cùng cái kia Âm Hà tứ quỷ một trong Lam Quỷ không sai biệt lắm, chính là bảy sao trung giai Quỷ Đế, chính mình ỷ vào thần thông cùng binh khí, thủ thắng không khó lắm.

Chủ yếu là Dương Thanh Huyền chân thân còn chưa khôi phục, nếu không trạng thái toàn thịnh, chỉ cần mấy chiêu liền có thể giải quyết chiến đấu.

“Đáng chết!”

Lão giả lệ quát một tiếng, trực tiếp xoay người lại, thân thể không hiểu một chút bành trướng, sau đó hét lớn một tiếng, phun ra một đạo màu đen lôi quang.

“Bành!”

Lôi quang kích trên chiến kích, dù không thể phá mất Ngũ Hành Hoàn, lại có vạn cân lực lượng, đem Dương Thanh Huyền liền người mang kích đẩy lui.

Ngũ Vân cả kinh kêu lên: “Ám Lôi Trảm?!”

Lão giả sắc mặt biến hóa, nhìn chằm chằm hắn quát: “Ngươi nhận ra công pháp này?”

Ngũ Vân kinh nghi bất định, bắt đầu còn có chút không dám tin tưởng, hiện tại nghe kiểu nói này, liền xác định không thể nghi ngờ.

Dương Thanh Huyền lưỡi kích bên trên lưu lại một chút ngầm lôi, nhưng nháy mắt liền bị hóa đi, lần nữa nhấc lên chiến kích, thi triển ra ngày chém bảy thức thức thứ hai đến tột cùng niết bàn, bổ ngang mà đi.

Lão giả hai tay nâng lên, hướng nắm vào trong hư không một cái, “Ầm ầm” âm thanh sấm sét tại toàn bộ trong hầm mỏ bạo hưởng, vô số đen kịt lôi quang hỗn hợp có quỷ khí thu nạp đến lòng bàn tay của hắn, toàn bộ thân thể nháy mắt bành trướng.

Đây là ngầm lôi trong bí thuật một chiêu rất có sát thương chiêu thức, đem trong ngoài năng lượng hòa làm một thể, trong khoảnh khắc bộc phát ra đi.

Trong hầm mỏ quỷ khí đều cơ hồ bị hắn thu nạp tới.

Lão giả sắc mặt cực độ âm trầm, nguyên bản hắn ngầm lôi bí thuật đối với với quỷ phách mà nói, là cực kỳ đáng sợ tồn tại, có siêu cường thuộc tính khắc chế, nhưng đối với người trước mắt này, lại không được chút nào tác dụng khắc chế, ngược lại mình bị đối phương bốn cản ngũ hành bản nguyên áp chế gắt gao.

Nhưng lão giả dù sao thân kinh bách chiến, vẫn chưa bối rối, đã không có thuộc tính khắc chế, cái kia liền trực tiếp nhất lực phá vạn pháp.

Lấy hắn bảy sao trung giai quỷ đế cảnh giới, thi triển ra chiêu này Ám Lôi Trảm, cùng giai bên trong cơ hồ vô địch thủ, càng đừng đề cập là thấp hơn nhất giai.

Năng lượng tích súc tới cực điểm thời điểm, Dương Thanh Huyền vừa vặn vọt lên, tại hắn trong phạm vi mười trượng.

“Đi chết đi!”

Cường đại ngầm lôi một chút bạo phát đi ra, “Ầm ầm” một tiếng bổ hướng về phía trước, muốn phá hủy hết thảy.

Dương Thanh Huyền thân ảnh nhẹ nhàng nhoáng một cái, Đạo Hoán Bộ giẫm mạnh, trực tiếp vọt tới.

Trên thực tế, lấy tốc độ của hắn, quặng mỏ như thế tiểu nhân phạm vi bên trong, lão giả căn bản không có thời gian ngưng tụ đáng sợ như vậy ngầm lôi, thuần túy là vì chờ hắn, cho nên hãm lại tốc độ, không ngừng đem lực lượng ngưng tụ đến chiến kích bên trong.

“Cái gì?!”

Lão giả nháy mắt hai mắt trừng lão đại, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ cùng không thể tin được, cho đến cái kia chiến kích bổ xuống, mang theo hủy diệt hết thảy khí tức rơi trên trán, mới xác thực tin đây là sự thực!

“Không!.”

Lão giả hoảng sợ quát to một tiếng, nhưng đã né tránh không kịp, mà lại toàn bộ lực lượng đều hội tụ tại Ám Lôi Trảm bên trong đánh ra ngoài, trong cơ thể quỷ khí còn thừa không có mấy.

“Ầm ầm!”

Thân thể của ông lão tại kích dưới ánh sáng nổ tung, đồng thời Ám Lôi Trảm cũng kích tại sau lưng trên vách mạch quáng.

Toàn bộ quặng mỏ nháy mắt bị năng lượng nuốt hết, hướng bốn phương tám hướng vô hạn nổ tung.

Trong khoáng mạch dâng lên một cỗ đáng sợ năng lượng, xé rách ngàn dặm, vô số quỷ phách toàn bộ bị càn quét đi vào hôi phi yên diệt, năng lượng to lớn chùm sáng xông vào chân trời.

Đất rung núi chuyển, chấn kinh sở hữu trong khoáng mạch quỷ tu, tất cả đều hướng nơi xa đào tẩu, sau đó quay đầu lại, “Đến cùng chuyện gì xảy ra?”

“Thật cường đại ngũ hành lực lượng!”

Trên bầu trời, hiện ra Thái Cực đồ án, năm loại quang huy sinh sôi không ngừng.

“Chẳng lẽ là Sát Sinh Trảm xuất thế?!”

“Nhất định là!”

Tất cả mọi người lộ ra vẻ mừng như điên, không lo được nguy hiểm, lần nữa hướng cái kia khu vực tới gần.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3020: Năng Lượng Cộng Minh, Thiên Lý Bất Dung

“Tiểu tử, mau đem Sát Sinh Trảm giao ra!”

Một tên đầu có hai sừng quỷ vật, hai tay ôm ngực, lăng không đứng tại cái kia năng lượng ba động phía trước, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền trong tay chiến trỏ tay hét lớn.

Bất quá hắn nội tâm cũng kỳ quái, Sát Sinh Trảm không phải một thanh đao sao? Làm sao biến thành chiến kích rồi?

Nhưng cũng không quan trọng, chỉ cần binh khí lợi hại liền đi, quản nó cái gì tạo hình đâu. Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không bên trên lưu lộ ra ngoài khí tức, để hắn tin chắc đây chính là Sát Sinh Trảm.

“Là Âm Ma hồn Tiểu Xuyên Long!”

“Âm Ma Quỷ Tông tông chủ, sáu sao đỉnh phong quỷ đế Tiểu Xuyên Long?”

“Chém giết sinh ra thế, thế mà đem như vậy cao thủ cũng đưa tới.”

Bốn phía tụ lại mà đến quỷ phách, gặp một lần quỷ vật kia, lập tức nhận ra được, giật mình dị thường.

Dương Thanh Huyền hai mắt kim quang chớp động, nhìn Tiểu Xuyên Long liếc mắt, thân ảnh đột nhiên nhoáng một cái, liền biến mất tại nguyên địa.

“Chi! Người đâu?”

Tất cả mọi người là giật mình, lấy nhãn lực của bọn hắn, hoàn toàn bắt giữ không đến Dương Thanh Huyền tốc độ.

Đột nhiên một đạo kích quang ở trên bầu trời bạo ra, trực tiếp hướng về Tiểu Xuyên Long đỉnh đầu.

“Không được!”

Tiểu Xuyên Long hoảng hốt, lúc này mới phát hiện Dương Thanh Huyền đã đến trên đỉnh đầu hắn phương, bỗng nhiên gào thét một tiếng, đem thân thể giải phong ra, liền muốn né tránh.

Nhưng cái kia một kích lực lượng quá nhanh quá ác.

“Ầm ầm!”

[truyen ｃua tui dot net] https://truyencuatui.neＴ/

Trực tiếp như sấm, đánh vào Tiểu Xuyên Long trên đỉnh đầu, đem hắn nổ thành phấn vụn. Đồng thời sụp đổ ra hồn phách năng lượng, nháy mắt bị Lục Đạo Huyễn Diễm đốt vỡ nát.

“Chi!” Đám người tất cả đều dọa cho phát sợ, vội vàng tản ra.

Sáu sao đỉnh phong Quỷ Đế, ăn không vào hắn một chiêu?

Giết Tiểu Xuyên Long, Dương Thanh Huyền một câu đều chẳng muốn nói, giờ phút này lạnh lùng nhìn xem đám người, nói: “Còn có ai muốn binh khí trong tay của ta?”

“Soạt”, sở hữu quỷ phách toàn bộ giải tán, tránh mấy ngàn trượng xa.

Dương Thanh Huyền toàn thân bao phủ tầng một mịt mờ bạch quang, chính là pha loãng sau thiên đạo lực lượng, hắn nhìn liếc mắt Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, trong hai mắt bắn ra hai đạo tinh mang.

Kể từ khi biết chiến kích nội uẩn chứa một tia thiên đạo lực lượng về sau, mỗi lần vung vẩy chiến kích thời điểm, đều sẽ nghĩ đến dẫn động trong đó thiên đạo lực lượng, chính mình vận chuyển thần thể, để thiên đạo lực lượng phóng xuất ra, quả nhiên có thể cảm ứng được chiến kích bên trong thiên đạo lực lượng, lẫn nhau hình thành nhất định liên hệ.

Vừa rồi giết Tiểu Xuyên Long thời điểm, chỉ là trong lòng hơi động, cái gì cũng không nghĩ, toàn bộ tâm thần của người ta cùng chiến kích hòa làm một thể, thi triển đi ra quả nhiên mạnh mẽ hơn ngày bình thường mấy phần.

Mà lại Dương Thanh Huyền phát hiện, chính mình vận chuyển thần thể, cùng chiến kích cộng minh phía dưới, nhục thân nhận xung kích yếu đi rất nhiều, tựa hồ chiến kích tồn tại, tăng lên chính mình nhục thân độ cường hoành.

“Bản tọa tại Sơ Giang thành địa giới cũng coi là hỗn lâu như vậy, cho tới bây giờ chưa từng nghe qua các hạ nhân vật này, sợ là từ cái khác chín thành tới a.”

Hư không bị một cỗ cường đại lực lượng xé mở, từ bên trong đi ra một tên áo trắng tuấn lãng nam tử trung niên, ánh mắt băng lãnh nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, cùng trong tay hắn chiến kích.

“Trung Bản Thụ đại nhân!”

Ngũ Vân lấy làm kinh hãi, một chút liền nhận ra trước mắt nam tử, là Sơ Giang thành địa giới bên trong thế lực lớn, bên trong bản thế gia cao thủ.

“Ồ? Nguyên lai là Ngũ Vân.”

Trung Bản Thụ lông mày nhíu lại, nói: “Ngươi biết người này?”

Ngũ Vân gấp vội vàng gật đầu nói: “Nhận biết.”

Trung Bản Thụ nói: “Đã ngươi nhận ra, vậy liền bán ngươi cái mặt mũi, để hắn đem Sát Sinh Trảm hai tay dâng lên, sau đó quỳ ở một bên chờ đợi xử lý.”

Ngũ Vân: “Cái này...”

Trung Bản Thụ lạnh lùng nói: “Thế nào, không nguyện ý? Vậy liền đừng trách ta không nể mặt ngươi.”

Ngũ Vân vội la lên: “Đại nhân, trong tay hắn chiến kích cũng không phải là Sát Sinh Trảm, chính là là hắn binh khí của mình.”

Trung Bản Thụ khẽ nói: “Có phải hay không, đã không trọng yếu.”

Cái kia chiến kích uy năng hắn để ở trong mắt, nếu không phải Sát Sinh Trảm, sợ là so cái kia Sát Sinh Trảm còn muốn tới lợi hại.

Trung Bản Thụ đưa tay chỉ hướng Dương Thanh Huyền, đối với bốn phía lạnh giọng nói ra: “Ta hiện tại cưỡng ép thu thập nơi đây sở hữu quỷ phách, nghe ta hiệu lệnh, đánh giết người này. Nếu không chính là cùng ta bên trong bản thế gia là địch, giết không tha!”

“Chi!”

Bốn phương tám hướng, hơn ngàn quỷ phách, tất cả đều trợn tròn mắt, vốn chỉ là muốn nhìn một chút náo nhiệt, không muốn liền trực tiếp bị điều động.

Tại Quỷ Giới bên trong, cường giả có điều động kẻ yếu quyền lợi, huống chi bên trong bản thế gia tại Sơ Giang thành địa giới bên trong hô mưa gọi gió, ai cũng không muốn đắc tội.

Trung Bản Thụ lạnh giọng nói: “Còn không đều qua tới ra tay!”

Những cái kia quỷ phách tất cả đều sắc mặt khó coi, nhưng bị Trung Bản Thụ nhìn chằm chằm, vô kế khả thi, chợt cắn răng một cái, liền toàn bộ giương nanh múa vuốt hướng Dương Thanh Huyền phóng đi.

“Để các ngươi bên trên các ngươi liền lên, thật là chết cũng xứng đáng, chỉ là đáng tiếc một nhóm vật liệu.”

Dương Thanh Huyền trong mắt chớp động lên lãnh mang, thầm nghĩ: “Nếu là đem những này quỷ phách toàn bộ luyện thành siêu phẩm Hồn thạch thì tốt biết bao a.”

Chỉ là không có cách nào thực hiện, tràng diện quá loạn, không có cơ hội cho hắn luyện chế, đồng thời hắn cũng biết siêu phẩm Hồn thạch giá trị, một khi mình có thể luyện chế tin tức truyền đi, sợ là sẽ phải rước lấy vô cùng vô tận phiền phức.

“Sở dĩ... Toàn bộ trực tiếp đi chết đi!”

Dương Thanh Huyền trên thân bạch sắc quang mang, chảy vào đến chiến kích bên trên, đem người cùng kích toàn bộ khỏa cùng một chỗ, chiến kích bên trong cái kia một sợi thiên đạo lực lượng cũng hiện ra đến, pha loãng khuếch tán, chảy qua chiến kích từng tấc một, cùng Dương Thanh Huyền trên thân thiên đạo lực lượng hợp lại làm một.

“Liệt không vạn quân!”

Một chiêu Thiên Trảm Thất Thức chém qua.

Kích bên trên hỗn loạn tưng bừng dòng năng lượng động, cường thịnh nhất vẫn là Ngũ Hành Hoàn, tại phía trước một chút nổ tung, xé rách trường không.

Vô số lít nha lít nhít năng lượng khe hở giáng lâm, như mạng nhện giống nhau lan tràn, bao gồm toàn bộ khoáng mạch trên không.

“A!.”

Mảng lớn tiếng kêu thảm thiết truyền đến.

Những xông lên kia quỷ phách, ba sao Quỷ Đế phía dưới, cơ hồ là nháy mắt bị giây, hơn ngàn quỷ phách trực tiếp biến mất sạch sẽ, chỉ còn lại mấy tên ba sao trở lên Quỷ Đế, bị chém trọng thương, hoảng sợ lui lại, nhặt về một cái mạng.

Trung Bản Thụ khiếp sợ há to mồm, “Làm sao có thể mạnh như vậy?!”

Hắn còn không bình tĩnh nổi, liền phát hiện một cỗ chướng mắt quang huy hoành không mà đến, muốn chém rách hết thảy tồn tại.

“Chi!” Trung Bản Thụ toàn thân bốc lên hàn ý, nguyên bản cho rằng đối phó một tên bảy sao sơ giai Quỷ Đế là dễ như trở bàn tay, huống chi đối phương vừa mới đánh giết Tiểu Xuyên Long, khẳng định tiêu hao cũng cực lớn, nhưng giờ khắc này, hắn phát phát hiện mình dự đoán toàn sai, mà lại sai không hợp thói thường!

“Thiên lý bất dung!”

Trung Bản Thụ nổi giận gầm lên một tiếng, toàn thân toát ra to lớn lục quang, trước người ngưng tụ thành một thanh lục sắc bảo kiếm, phía trên chớp động lên hai cái to lớn quỷ chữ.

Dương Thanh Huyền nhận ra không ít quỷ chữ, hai chữ kia thật sự là: Thiên lý.

Nguyên lai thanh kiếm này gọi thiên lý bất dung.

Trung Bản Thụ chắp tay trước ngực, đem lực lượng toàn thân đều rót vào trong kiếm, trực tiếp chém hướng về phía trước.

“Ầm ầm!”

Một kiếm chấn động thiên địa, đem Dương Thanh Huyền đánh lui.

“Bảy sao trung giai!” Dương Thanh Huyền cau mày dưới, hơi rắc rối rồi.

Đạo Hoán Bộ kỹ năng chưa làm lạnh, nhục thể của hắn cũng không thể hoàn toàn khôi phục, đối phó bảy sao trung giai vẫn có chút phí sức.

Nhưng bị một kiếm chấn hồi, hắn phát hiện đại bộ phận lực lượng đều bị Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không chặn, còn lại cũng bị bên ngoài thân lớn đạo bạch quang ngăn lại, vẫn chưa nhận cái gì xung kích.

Chương 3021: Thắng Bại Rốt Cuộc, Cưỡng Ép Luyện Hóa

“Xem ra Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không lực lượng tại một chút xíu bị kích phát ra đến a.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hai điểm, một là dung hợp, hai là chiến đấu.

Đem hai cỗ thiên đạo lực lượng tiến hành dung hợp, đồng thời trong chiến đấu đề thăng độ dung hợp.

Hắn cười lạnh một tiếng, cầm kích lần nữa xông tới.

“Oanh!”

Một chiêu Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu, lần nữa bị cản lại.

Trung Bản Thụ cũng bị chấn khí huyết khuấy động, giận dữ không thôi, hắn tự kiềm chế cao hơn đối phương nhất giai, mà lại thần thông binh khí đều cực kỳ ghê gớm, hẳn là miểu sát đối phương mới là, nhưng mấy hiệp xuống tới, thế mà chỉ là hơi chiếm ưu thế.

“Oanh!”

“Oanh!”

Đáng sợ năng lượng khuấy động ra.

Ngũ Vân ở một bên nhìn tâm kinh đảm hàn, hắn nhưng là tận mắt thấy Dương Thanh Huyền giết quá nhiều cùng giai, mà lại hiện tại tựa hồ càng đánh càng hoan dáng vẻ.

Trung Bản Thụ thì là càng đánh càng giận, nguyên bản loại này nảy sinh ác độc đấu pháp, đều là cảnh giới cao đối với thấp cảnh giới thời thi triển, bây giờ lại phản đi qua, thật buồn bực chính là, hắn thế mà còn bắt không được đối phương.

Hai người nháy mắt liền giao thủ trên trăm chiêu, Trung Bản Thụ không chỉ có không thể bắt lại đối phương, ngược lại ưu thế tại một chút xíu xóa đi.

Trong lòng của hắn chấn động mãnh liệt, đối với cách đó không xa mấy tên bốn sao trở lên Quỷ Đế giận dữ hét: “Còn không qua đây hỗ trợ!”

Cái kia mấy tên Quỷ Đế sắc mặt đại biến, đáng sợ như vậy năng lượng chấn động dưới, bọn họ chạy tới không là muốn chết sao?

Mấy người trao đổi hạ ánh mắt, đều quyết định không lên trước, đồng thời nội tâm mong chờ lấy Trung Bản Thụ bị giết, nếu không một khi truy cứu tới, chính mình mấy người liền thảm rồi.

“Ha ha, thiểu năng, cái này mấy tên lâu la giúp ngươi sao? Mạt Phi ngươi muốn cho bọn hắn đi lên nhận lấy cái chết, chính mình lại chạy mất?”

Dương Thanh Huyền mỉa mai không thôi, lại là một chiêu Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu quét tới.

Trung Bản Thụ giận không kềm được, nhưng hắn phát hiện khí tức của mình kéo dài, hoàn toàn so ra kém đối phương, đánh đến bây giờ đã không muốn nói chuyện, mỗi nói một câu liền tiêu hao không ít tâm tư thần, dứt khoát ngậm miệng, bỗng nhiên huy kiếm cuồng bổ.

“Oanh!”

Hai kiện binh khí chấn động, tại năng lượng to lớn nổ tung bên trong, truyền đến thanh thúy đứt gãy âm thanh.

Thiên lý kiếm bẻ gãy.

Trung Bản Thụ hoảng hốt, nhưng không có thời gian để hắn suy nghĩ, lại là một kích bổ xuống.

Chiến kích bên trên ngũ hành thần quang mặc dù lợi hại, nhưng để Trung Bản Thụ trong lòng sinh nghi chính là, cái kia bọc lấy Dương Thanh Huyền cùng chiến kích kích thân trắng mông mông quang huy, tựa hồ so ngũ hành thần quang còn muốn đáng sợ hơn, đồng thời theo chiến đấu không ngừng xâm nhập, cái kia bạch quang lộ ra càng phát ra hùng hậu.

“Cổ thần quyền!”

Trung Bản Thụ kinh nghi bất định, bảo kiếm đoạn mất, vội vàng quỷ khí vận chuyển, hóa thành một quyền, bình đẩy đi ra.

Cối xay giống nhau quang huy tại nắm đấm bốn phía hiển hiện, hình thành vô kiên bất tồi quyền lực.

“Bành!”

Chiến kích bổ trên quyền kình kia, không ngừng đem quyền quang xé rách, một chút xíu chém xuống tới.

Trung Bản Thụ chỉ cảm thấy trên cánh tay có ngàn tỉ cân trọng lượng, khó có thể chịu đựng, mà lại trên nắm tay bắt đầu xuất hiện khe hở.

“Cái gì?!”

Cái kia chiến kích còn chưa chạm đến cánh tay, sắc bén kích quang liền muốn vỡ nát nắm đấm của hắn.

Trung Bản Thụ trong lòng hoảng sợ, bỗng nhiên có loại không ổn cảm giác.

Dương Thanh Huyền quát: “Thắng bại rốt cuộc!”

Chiến kích xoay tròn, ngũ hành thần quang bên trong tràn vào một mảnh bạch mang, nháy mắt có thể số lượng lớn thả, đem lục sắc quyền mang toàn bộ chém vỡ.

“A!.”

Trung Bản Thụ kêu thảm một tiếng, hữu quyền bị chiến kích bổ trúng, cả cánh tay đều sụp đổ ra.

Hắn không nghĩ ngợi nhiều được, vội vàng xoay người muốn đi.

Dương Thanh Huyền bộ pháp thông huyền, dưới chân giẫm mạnh, liền thuấn di đến Trung Bản Thụ bên cạnh thân, quay đầu chính là một kích đâm tới.

“Không! Ngươi không thể giết ta, ta thế nhưng là bên trong bản thế gia... A...”

Lại là một tiếng hét thảm, Trung Bản Thụ theo bản năng nâng lên tay trái đi cản chiến kích, nháy mắt tay trái toàn bộ vỡ nát.

“Dừng tay a! Ngươi nghe không hiểu lời ta nói sao?”

Trung Bản Thụ muốn rách cả mí mắt, liều mạng rống to, lúc này hắn mới nhớ tới Ngũ Vân, vội vàng đối với Ngũ Vân quát: “Nhanh để bằng hữu của ngươi dừng tay, hảo hảo nói với hắn...”

Chỉ cảm thấy bốn phía tối sầm lại, còn chưa nói xong liền rụt trở về, Trung Bản Thụ lập tức phát phát hiện mình bị một món pháp bảo bao lại, vây ở không trung.

Hắn kinh sợ liều mạng công kích pháp bảo này, phát ra cường đại tiếng chuông, lại chấn động trở về, để cho mình toàn thân muốn nứt.

Sau đó có chuẩn bị tiếp tục công kích, lại phát hiện pháp bảo này nặng nề như núi, căn bản là oanh bất động.

Dưới khiếp sợ, chuông bên trong nhiệt độ bỗng nhiên đề thăng, Lục Đạo Huyễn Diễm ở bên trong xuất hiện, hóa thành hỏa long hướng hắn nấu tới.

“Cái gì? Ngươi đây là muốn luyện hóa ta?!”

Trung Bản Thụ kinh sợ rống to, liều mạng hướng những hỏa long kia công tới, quát ầm lên: “Hoang đường! Vô cùng hoang đường!”

Hư không bên trên, Dương Thanh Huyền chính là mở ra luyện hóa hình thức, chính mình hóa thành một đầu hỏa long, nối tiếp nhau trên Lạc Phách Chung, không ngừng đem Lục Đạo Huyễn Diễm chấn nhập chuông bên trong, cùng Trung Bản Thụ liều tiêu hao.

Ngũ Vân nhìn răng run lên, hoảng sợ không thôi.

Cường đại năng lượng từ trên thân chuông khuếch tán ra đến, ở trong thiên địa vang vọng truyền vang, kéo dài không thôi.

Qua mấy canh giờ, hai người còn tại giằng co kịch chiến, nhưng Trung Bản Thụ từ đầu đến cuối vô pháp xông mở Lạc Phách Chung áp chế.

Lại qua mấy canh giờ, chuông chấn động trình độ càng ngày càng thấp, không ít cường đại quỷ vật giáng lâm này không gian, đều là giật mình nhìn xem, không rõ ràng cho lắm.

Dương Thanh Huyền nuốt một chút khôi phục thể năng đan dược, cuối cùng cho ngạnh sinh sinh đem Trung Bản Thụ mài chết.

Theo cuối cùng một tiếng hùng hồn mà nặng nề tiếng chuông vang lên, âm u đầy tử khí trong hư không khuấy động, tất cả mọi người là trong lòng run lên, tựa hồ cảm ứng được cái gì.

Quả nhiên, lại không còn thanh âm.

Dương Thanh Huyền lặng lẽ cười một tiếng, hóa ra chân thân, không ngừng bóp ra lửa quyết đánh vào chuông bên trong.

Trung Bản Thụ đã luyện chết rồi, nhưng là có hay không hóa thành siêu phẩm Hồn thạch, còn còn chờ tiến một bước luyện hóa.

Lục Đạo Huyễn Diễm trong hư không khuấy động, hình thành cường đại năng lượng kết giới, một chút đem tất cả mọi người thần thức toàn bộ ngăn trở ra.

Ngũ Vân trong lòng cuồng loạn, biết Dương Thanh Huyền muốn lên chuông.

Quả nhiên, không nhiều lâu, những Lục Đạo Huyễn Diễm kia tán đi, đám người khôi phục ánh mắt về sau, Dương Thanh Huyền đã thu cổ chung, một mặt hài lòng thần sắc cùng ý cười.

Ngũ Vân trong lòng đột một chút, thầm nghĩ: “Thành công!”

Dương Thanh Huyền ánh mắt lạnh như băng hướng cái khác Quỷ Đế nhìn lại, dọa đến những Quỷ Đế kia liều mạng liền chạy, “Sưu sưu” vài tiếng, liền chạy vô ảnh vô ảnh, ai cũng không dám lưu lại.

“Ngươi trêu ra phiền toái lớn, không nên giết Trung Bản Thụ.”

Ngũ Vân tràn đầy vẻ lo lắng, nói: “Bên trong bản thế gia tại Sơ Giang Thành vô cùng có thế lực, bọn hắn nếu là muốn tra, nhất định có thể điều tra ra, huống chi mới vừa rồi còn có nhiều người như vậy trông thấy.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta sẽ không ở Sơ Giang Thành đợi quá lâu, chờ ta tìm tới bằng hữu sau liền sẽ rời đi.”

Ngũ Vân sửng sốt một chút, im lặng đứng lên.

Dương Thanh Huyền nói: “Đi thôi, hồn mỏ sự tình đã hiểu rõ ràng, ngươi cũng có thể đi trở về phục mệnh, lại nghĩ biện pháp giúp ta tìm bằng hữu hạ lạc.”

Ngũ Vân lắc đầu, nói: “Tạm thời không thể đi, nơi này xuất hiện Tiên Thiên Quỷ Môn, trong vòng ba tháng vô cùng có khả năng xuất hiện mở cửa, chúng ta nhất định phải ở đây chờ đợi. Cái này đối ngươi mà nói, cũng có chỗ tốt cực lớn.” Thấy Dương Thanh Huyền sắc mặt khó coi về sau, vội vàng tăng thêm đằng sau câu kia.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3022: Bí Quá Hoá Liều, Quỷ Tàng Chi Danh

“Không hứng thú, ta chỉ muốn mau sớm tìm tới bằng hữu của ta.”

Dương Thanh Huyền cự tuyệt.

Ngũ Vân vội nói: “Ngươi không cần phải gấp gáp, chúng ta trước tiên có thể hồi Đại Oản Thành, ta đem bằng hữu của ngươi tin tức truyền xuống, để tổ chức bên trên bắt đầu tìm kiếm, không chừng nơi này Tiên Thiên Quỷ Môn mở ra, bằng hữu của ngươi cũng sẽ tới đây chứ, dạng này liền hai không chậm trễ.”

Dương Thanh Huyền đối với Tiên Thiên Quỷ Môn cũng không hứng thú, nhưng thấy Ngũ Vân thực sự không muốn đi, mà lại Quỷ Tàng cũng hoàn toàn chính xác có có thể sẽ đến, cũng chỉ đành đồng ý.

Hai người trở về Đại Oản Thành về sau, Ngũ Vân liền lấy ra một chút đưa tin pháp khí, hỏi một chút Dương Thanh Huyền quan cho Quỷ Tàng tình huống, trừ tên Quỷ Tàng cùng tu vi, cùng Bách Quỷ Dạ Hành thanh kiếm này bên ngoài, cũng lại không có cái khác tin tức gì.

Ngũ Vân an ủi hắn, nói ra: “Tổ chức lực lượng cực kì khổng lồ, chỉ cần Quỷ Giới hoàn toàn chính xác tồn tại nhân vật như vậy, liền nhất định có thể tìm ra hắn tới.”

Hai người thuê mật thất tiến hành tu luyện.

Chỉ cần cổ tháp hồn mỏ xuất hiện Tiên Thiên Quỷ Môn, nhất định sẽ dẫn tới số lớn cường giả, bọn hắn đều có thể cảm ứng đến, sở dĩ không cần tại hồn mỏ phía trên trông coi.

Ngũ Vân đột nhiên hỏi: “Trung Bản Thụ luyện thành siêu phẩm Hồn thạch rồi sao?”

Dương Thanh Huyền lấy ra một viên màu lam Hồn thạch, lóe lên liền thu vào.

Ngũ Vân “Ùng ục” nuốt xuống dưới, sau đó liên tục thở dài.

Dương Thanh Huyền cũng không biết hắn vì sao thở dài, cũng lười hỏi, trực tiếp tiến vào mật thất tu luyện.

Bên trong bố trí cùng nhân gian giới không sai biệt lắm, nhưng lại đơn sơ không ít. Nhân gian giới mật thất đã đủ đơn sơ, chính là một cái tụ linh trận, cùng một chút linh thức.

Nơi này tụ linh trận cũng không có, chỉ là chất đống đại lượng hồn mỏ, mà lại đều là từ cổ tháp hồn mỏ bên trong khai thác ra, chưa qua gia công.

Quỷ phách ở giữa thu nạp năng lượng cực kì đơn giản, trực tiếp thôn phệ, hoặc là rút ra ra quỷ khí đến liền có thể thu nạp.

Dương Thanh Huyền đem nơi đây đơn giản xử lý dưới, đem hồn mỏ thu sạch đi, mang lên hỗn độn thạch, bố trí một cái đỉnh cấp hỗn độn chi khí tu luyện mật thất, liền bắt đầu tu luyện.

Vừa mới vận chuyển vô tướng Như Lai bản nguyện kinh, đột nhiên sắc mặt đại biến, toàn thân rất nhỏ run lên, hai tay phi tốc kết ấn, đem thần thể phóng xuất ra, Bàn Nhược kim quang phun trào dưới, hỗn hợp có tầng một bạch quang nhàn nhạt.

Trên gương mặt của hắn một chút trở nên xanh xám, giống như là bao trùm tầng một lục sắc, có vẻ hơi dữ tợn, nhưng bất quá sát na, cái kia lục sắc liền lui xuống tới, đột nhiên một đạo lục mang từ trong cơ thể hắn kích bắn ra, liền hướng ngoài mật thất đào tẩu.

“Hừ, lúc này còn muốn đào tẩu, tưởng rằng đang nằm mơ sao?”

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, vạn trượng quang mang từ lòng bàn tay bắn ra, đem cái kia hồn quang bao phủ.

Chính là Bàn Nhược ánh sáng, khắc chế cùng độ hóa hết thảy quỷ vật.

“Đừng có giết ta! Van cầu ngươi đừng giết ta, lưu lại ta đối với ngươi khẳng định có dùng.”

Đoàn kia lục quang bên trong truyền đến lão giả thanh âm khàn khàn, cực độ hoảng sợ cùng kêu rên.

Chính là lúc trước thi triển Ám Lôi Trảm, muốn thôn phệ Dương Thanh Huyền cùng Ngũ Vân tên lão giả kia, giờ khắc này ở Bàn Nhược kim quang hạ điềm đạm đáng yêu, liều mạng cầu xin tha thứ.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm đoàn kia lục quang, lạnh lùng nói: “Thế mà không chết, còn ẩn nấp trên người ta không có bị ta phát hiện, quả nhiên có chút môn đạo.”

Lão giả lòng tràn đầy đắng chát, hắn cũng không muốn ẩn nấp trên người Dương Thanh Huyền, chỉ là bị một kích phá diệt về sau, chủ hồn trốn thoát, lúc ấy vô số quỷ phách vây quanh ở bốn phía, chính mình hướng nơi xa chạy, khẳng định sẽ bị phát hiện, hạ tràng chỉ có bị thôn phệ một đường, rơi vào đường cùng mới phụ thể tại Dương Thanh Huyền trong cơ thể, cẩn thận tiềm ẩn.

Hắn bắt đầu cũng có đoạt xá tâm, nhưng mắt thấy Dương Thanh Huyền đại triển thần uy, đánh chết quá nhiều cùng giai cường giả, còn cưỡng ép luyện hóa Trung Bản Thụ, liền biết chính mình không có khả năng đoạt xá thành công, chuẩn bị tìm đúng cơ hội đào tẩu.

Ai ngờ cơ hội không tìm được, Dương Thanh Huyền trực tiếp bố trí một cái hỗn độn chi khí tu luyện mật thất, mà lại muốn tu luyện Bàn Nhược bộ tộc công pháp, dọa đến hắn rốt cuộc giấu không được, chỉ có thể bí quá hoá liều, thử nghiệm đoạt xá.

Dương Thanh Huyền nói: “Cho ta một cái không giết ngươi lý do.”

Lão giả nói: “Ta biết Sát Sinh Trảm hạ lạc.”

Dương Thanh Huyền cười nhạo một tiếng, nói: “Ngươi cảm thấy cái kia Sát Sinh Trảm so với ta chiến kích như thế nào?”

Lão giả trầm mặc, biết Sát Sinh Trảm hoàn toàn chính xác không sánh bằng, lại nói: “Ta biết bằng hữu của ngươi một số việc.”

Dương Thanh Huyền nghiêm nghị nói: “Ngươi nếu là dám đùa ta, ta sẽ để cho ngươi hối hận còn sống sót!”

Lão giả nói: “Cũng không có, Quỷ Tàng chi danh đối với ở hiện tại quỷ tu mà nói, đích thật là rất lạ lẫm. Nhưng lão phu cũng không phải đương đại quỷ tu, bị người hãm hại, ngủ say cho cái này cổ mỏ bên trong chẳng biết bao nhiêu năm tháng, đối với cho Quỷ Tàng chi danh vẫn là đã từng từng nghe nói.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nói nghe một chút, ta có thể căn cứ ngươi nói giá trị, cân nhắc phải chăng tha cho ngươi.”

Lão giả toàn thân run run dưới, hóa ra nói sau cũng không nhất định có thể sống a, hắn mặt mũi tràn đầy bi phẫn, nhưng ở Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn chăm chú dưới, vội vàng nói ra.

“Quỷ Tàng là đã từng hưởng dự Tần Quảng Thành tên địa giới, chính là tung hoành Tần rộng địa giới mấy lớn đỉnh phong Quỷ Đế một trong, về sau tại Bắc Mang sơn khoáng mạch tranh đoạt bên trong, bị đối thủ chém giết, về sau liền mai danh ẩn tích, tục truyền là bị thủ hạ bán, trong đó tình huống cụ thể ta cũng biết rất ít, bởi vì vượt ngang một đại thành trì, lại là hồi lâu trước tuế nguyệt chuyện.”

“Cứ như vậy ít?”

Dương Thanh Huyền rõ ràng bất mãn.

Lão giả cơ hồ muốn khóc, run rẩy nói: “Ta thật liền chỉ biết những thứ này, nhưng Sơ Giang Thành địa giới ta biết không ít chuyện, tỉ như bên cạnh ngươi vị bằng hữu này tổ chức, cùng các loại bí mật, dù sao lão phu cũng là đã từng quát tháo Sơ Giang Thành địa giới đỉnh phong Quỷ Đế.”

Dương Thanh Huyền lộ ra vẻ tò mò.

Lão giả nói: “Ngươi vị bằng hữu nào tổ chức gọi là nhiệt tình, nắm trong tay Sơ Giang Thành địa giới hết thảy vật tư lưu chuyển, lão bản của bọn hắn cực kỳ thần bí, mà lại không chỉ một người, đồng thời tại cái khác chín thành cũng có thế lực thẩm thấu quá khứ, nhưng cũng không cường đại. Ta nhớ được trong đó một ông chủ chính là họ Ngũ, phải cùng ngươi vị bằng hữu nào có quan hệ, ngươi để bọn hắn đi tìm Quỷ Tàng tin tức, là không thể thích hợp hơn.”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, nói: “Vậy còn ngươi, là chuyện gì xảy ra?”

Lão giả cười khổ nói: “Lão phu tên là võ sóc, năm đó cũng là vang dội nhân vật, bị đồ đệ mình hãm hại, ta thời điểm chết, hồn thể nổ tung, đại bộ phận năng lượng đều bị cái kia nghiệt đồ nuốt đi, nghĩ không ra một chút năng lượng bên trong mang theo một sợi ý thức, rơi vào đến cổ tháp hồn mỏ bên trong, cũng là ta mệnh không có đến tuyệt lộ, thế mà tại hồn mỏ bên trong đạt được tẩm bổ, gần nhất vừa tỉnh lại. Thật vất vả nhịn hồi lâu, mới xông qua bảy sao cảnh giới. Lúc trước ta đều là thận trọng, sợ ra cái gì sai lầm, về sau lá gan liền biến lớn. Hồn mỏ bên trong một chút cường đại hồn phách, sớm đã bị ta thôn phệ sạch sẽ, thế là ta đem chủ ý đánh tới trộm mỏ người trên thân, những này người đã dám đến, đều là có chút bản lĩnh, nhưng chậm rãi, y nguyên không đủ ta thôn phệ, thế là ta liền muốn cái biện pháp, truyền ra Sát Sinh Trảm tin tức.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Sát Sinh Trảm tin tức là giả?”

Võ sóc cười thầm: “Tự nhiên là giả.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3023: Chín Sao Quỷ Đế, Ám Môn Chi Chủ

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, lạnh giọng nói: “Vậy ngươi mới vừa rồi còn nói muốn nói cho ta biết Sát Sinh Trảm tin tức, Mạt Phi chính là muốn nói cho ta đây là giả?”

Võ Sóc dọa đến run rẩy nói: “Đây là một, thứ hai ta cũng thật biết Sát Sinh Trảm ở đâu, cái kia vốn là ta bản mệnh binh khí, sau khi ta chết liền bị ta cái kia nghiệt đồ chỗ tranh đoạt.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt lúc này mới dễ nhìn chút, hỏi: “Cái kia Tiên Thiên Quỷ Môn lại là chuyện gì xảy ra?”

Võ Sóc nói: “Cái kia thật là thuần túy ngẫu nhiên xuất hiện, không liên quan gì đến ta, chỉ có thể nói là trùng hợp. Bất quá nếu là thật sự quỷ môn mở, người ta đi vào, đều có thể thu được chỗ tốt to lớn. Bởi vì quỷ môn bên trong trừ tiên thiên quỷ khí bên ngoài, còn có thể tìm tới một chút tiên thiên vật liệu. Nói trắng ra là, môn đằng sau, là thông hướng Quỷ Giới sơ khai thời không gian.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Thời gian quay lại?”

Võ Sóc lắc đầu nói: “Là Quỷ Giới sơ khai thời hình thành không gian.”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, như cơ duyên này, thật là có khả năng dẫn tới Quỷ Tàng, lúc này nói ra: “Tốt, tin tức của ngươi xem như có nhất định giá trị, lại lưu ngươi một mạng.”

Năm ngón tay vồ lấy, đem Võ Sóc nhiếp vào trong tay, trực tiếp trấn áp đến Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không bên trong.

Nếu là quỷ môn thật mở, người này hơn phân nửa còn cần dùng đến.

Đón lấy thời gian, liền bắt đầu tu luyện vô tướng Như Lai bản nguyện kinh, so trực tiếp thu nạp quỷ khí tốc độ khôi phục tốt hơn nhiều.

Dương Thanh Huyền có loại dự cảm, chỉ cần nhục thân khôi phục hoàn chỉnh, liền có thể lập tức bước vào bảy sao Thiên Giới trung giai.

Cái này khiến hắn càng thêm trong lòng lửa nóng, đồng thời chờ đợi cái kia Tiên Thiên Quỷ Môn mở ra.

Mấy ngày về sau, Dương Thanh Huyền mở hai mắt ra, ngẩng đầu nhìn trời, ánh mắt trực tiếp nhìn xuyên cái này kiên cố mái vòm.

Có cường đại khí tức phá không mà tới Đại Oản Thành, sau đó bay về phía cổ tháp hồn mỏ phương hướng, đồng thời khí tức không chỉ một đạo.

Hắn hai mắt nhắm lại, tiếp tục tu luyện.

https://tru

y e ncuatui.net/Mấy ngày nay đến phá không khí tức liên tiếp không ngừng, chỉ là cái này một cỗ tương đối cường đại mà thôi, hắn cũng không nóng nảy, cùng nó sớm chạy tới làm chờ, đồng thời gây cho người chú ý, còn không bằng an tâm lưu ở nơi đây tu luyện.

Lại qua một ngày, ngoài mật thất tiếng gõ cửa truyền tới, nghe thấy Ngũ Vân truyền âm nói: “Thanh Huyền huynh, tổ chức bên trên phái người đến đây, hiện tại cổ tháp hồn mỏ phụ cận tụ tập đại lượng cường giả, chúng ta cũng là thời điểm đã chạy tới."

Dương Thanh Huyền cái này mới dừng lại tu luyện, đem trong mật thất hỗn độn thạch thu sạch, cùng Ngũ Vân cùng nhau hóa thành độn quang mà đi.

Bọn hắn lúc trước chỗ cổ mỏ phía trên, trong phạm vi trăm dặm, xoay mấy ngàn người, thực lực cực độ cao thấp không đều, tất cả đều yên tĩnh, không một người nói chuyện.

Thực lực khá mạnh đều thích hướng bên trong dựa vào, thực lực yếu liền tỏa ra tại vòng ngoài.

Ngũ Vân mang theo Dương Thanh Huyền bay thẳng vào trung tâm, có hơn mười vị quỷ vật bàn ngồi cùng một chỗ, một người cầm đầu mở mắt ra, nhìn xem Ngũ Vân cười nói: "Ngươi đã đến." Sau đó ánh mắt rơi trên người Dương Thanh Huyền, không ngừng trên dưới dò xét.

Này người vóc dáng khôi ngô, trên đầu tràn đầy nâng lên bọc nhỏ, thân bên trên phát ra khí tức, thế mà để Dương Thanh Huyền một trận tim đập nhanh, trong bóng tối cả kinh nói: "Chín sao Quỷ Đế?!"

Ngũ Vân vội vàng tiến lên thở dài hành lễ, cung kính nói: "Thúc phụ."

"Thúc phụ?" Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, quỷ vật ở giữa cũng là thông qua âm dương giao hợp, đến sinh sôi hậu đại?

Cái kia người cầm đầu nhẹ gật đầu.

Ngũ Vân lập tức lẫn nhau giới thiệu một phen, người cầm đầu gọi Ngũ Thái, là bọn hắn Ngũ gia đứng thứ hai, mà Ngũ gia thì là cái này tổ chức to lớn liên hợp người sáng lập, tại trong tổ chức chiếm hữu trọng yếu một tịch chi vị.

Ngũ Thái nói: “Ngươi sự tình ta nghe Ngũ Vân nói, đã ngươi là Ngũ Vân bằng hữu, tự nhiên cũng là chúng ta Ngũ gia bằng hữu, đợi lát nữa ngươi một mực cùng ở bên cạnh ta là được rồi.”

Dương Thanh Huyền trong lòng rụt rè, chuyện của ta? Cụ thể là chuyện gì? Không biết cái gì bí mật đều nói a?

Hắn u oán nhìn Ngũ Vân liếc mắt, cái sau ngốc ngốc cười một tiếng.

Ngũ Thái cũng không nói chuyện, tiếp tục ngồi xếp bằng hư không, nhắm mắt tu luyện, tự có một cỗ uy nghiêm, chung quanh ngàn trượng cũng không dám có người tới gần.

Đột nhiên, một cỗ âm lãnh cảm giác truyền đến, Dương Thanh Huyền đưa mắt nhìn lại, phát hiện cách đó không xa mười mấy tên người kỳ quái đi tới.

Người cầm đầu toàn thân lộ ra một cỗ khí tức âm lãnh, cho Dương Thanh Huyền một loại cảm giác kỳ quái, tựa hồ có chút quen thuộc.

Mà lại cái kia cường đại khí tràng, hoàn toàn không thua bởi Ngũ Thái.

“Là sư Quỷ Tiên Sinh!”

“Nghĩ không ra cửa ngầm cũng tới, hơn nữa còn là môn chủ đích thân đến.”

“Lời thừa, đây chính là Tiên Thiên Quỷ Môn mở ra a, bất kỳ người nào chỉ cần nghe tiếng đều sẽ chạy đến, trừ phi thoát thân không ra.”

Dương Thanh Huyền bên tai đột nhiên truyền đến Ngũ Vân thanh âm, “Ngươi còn nhớ rõ cái kia thôn phệ quỷ phách lão giả sao?”

Dương Thanh Huyền biết hắn nói là Võ Sóc, trả lời: "Nhớ kỹ, thế nào?"

Ngũ Vân nói: "Lão giả kia thi triển Ám Lôi Trảm, chính là cửa ngầm môn chủ sư quỷ thần thông áo nghĩa, cực kỳ đáng sợ, sở dĩ lão giả kia phải cùng cửa ngầm có nhất định liên quan."

Dương Thanh Huyền sững sờ, nhìn xem cái kia sư quỷ, thầm nghĩ: "Người này sẽ không là Võ Sóc đồ đệ a?"

Phảng phất biết hắn suy nghĩ trong lòng, Võ Sóc thanh âm truyền đến, nghiến răng nghiến lợi nói: "Không sai! Tiểu tử này chính là lão phu đệ tử."

Dương Thanh Huyền giận tái mặt đến, nghiêm nghị nói: "Ngươi có thể thấy được ta suy nghĩ trong lòng?"

Võ Sóc cười khổ nói: "Ta nào có lợi hại như vậy? Nếu có thần thông như thế, há lại sẽ bị đồ đệ phản bội? Ta chỉ là có thể nghe được Ngũ Vân tiểu tử kia đưa cho ngươi truyền âm mà thôi."

Dương Thanh Huyền lúc này mới yên lòng lại, nói: "Ta không quản các ngươi có cái gì ân oán, dù sao ta là tuyệt sẽ không nhúng tay các ngươi sự tình, cái này sư quỷ hơn phân nửa cũng là chín sao Quỷ Đế, ta cũng không nghĩ tráng niên mất sớm."

Võ Sóc thở dài nói: "Ta minh bạch." Thần sắc ở giữa, tràn đầy cô đơn thần sắc.

Dương Thanh Huyền mới mặc kệ hắn, không có khả năng trống rỗng đi đắc tội một tên chín sao Quỷ Đế, chính mình còn chưa tới chán sống trình độ.

"Ồ? Lại là sư Quỷ Tiên Sinh, như vậy nhiều trộm đạo sự tình muốn làm, thế mà còn có rảnh rỗi chạy tới cái này vắng vẻ khu vực?"

Ngũ Thái mở miệng trước, trực tiếp liền lộ ra địch ý.

Sư quỷ mỉm cười, tại trăm trượng nơi xa ngừng lại, cùng cửa ngầm hơn mười người cùng một chỗ ngồi xếp bằng hư không, nói: “Còn cho rằng có thể gặp gỡ một chút thú vị bằng hữu, nghĩ không ra tất cả đều là một chút hậu bối, thật không thú vị.”

Ngũ Thái giận dữ, trên thân hồn lực phun trào, đối phương lại còn nói hắn là hậu bối, hai phái người nháy mắt liền giương cung bạt kiếm.

Sư quỷ âm lãnh cười nhạo nói: “Muốn động thủ còn nhiều cơ hội, không cần phải gấp gáp ở đây nhất thời a? Miễn cho đem một chuyện tốt biến thành tang sự.”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Người này miệng thật là độc a, thế mà còn sống lâu như vậy, xem ra hoàn toàn chính xác không phải bình thường.”

Ngũ Thái sắc mặt tái xanh, đứng lên, liền hướng sư quỷ đi đến.

Trong phạm vi trăm dặm, mấy ngàn ánh mắt đồng loạt chầm chầm đi qua, phụ gần một chút quỷ tu vội vàng hướng nơi xa thoát ra, sợ hai người này xuất thủ, đem chính mình càn quét đi vào.

“Ta ngược lại muốn xem xem, Ám Môn Chi Chủ đến cùng có bao nhiêu cân lượng!”

Ngũ Thái đi đến sư mặt quỷ trước, vươn tay ra liền bắt tới, không có bất kỳ hoa tiếu gì.

Sư quỷ đồng dạng đứng dậy, khẽ quát một tiếng, hai ngón từ trước ngực một chút đánh ra, không trung “Đôm đốp” lóe lên, hóa ra một đạo thiểm điện.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3024: Lặp Lại Bí Cảnh, Trọng Bảo Chỗ

Dương Thanh Huyền nheo mắt, cái kia tia chớp màu đen chính là ngầm lôi, cùng Võ Sóc Ám Lôi Trảm cực kì tương tự, nhưng sư quỷ thi triển đi ra lại là muốn lăng lệ cùng lợi hại hơn nhiều.

Võ Sóc thanh âm truyền đến, giọng căm hận nói: “Nghiệt đồ này lại lợi hại rất nhiều, thế mà để hắn xông lên chín sao Quỷ Đế, thật là đáng chết a!”

Tràn đầy phẫn nộ cảm xúc, tựa hồ có chút không nhìn thấy báo thù hi vọng, mặc dù Võ Sóc đã từng cũng là chín sao, nhưng trước mắt trạng thái muốn hồi chín sao sao mà chi nạn, Quỷ Tàng chính là một ví dụ.

“Bành!”

Sư quỷ cùng Ngũ Thái đơn giản giao thủ một cái, sinh ra nhất định cường đại linh áp, nhưng phạm vi lại là cực nhỏ, chỉ ở hai người quanh thân khuấy động, sau đó nhẹ nhàng liền tán đi.

Ngũ Thái sơ qua thay đổi sắc mặt, liền thu tay lại đến, sau đó đi trở về nguyên địa, tiếp tục ngồi xếp bằng xuống, nhắm mắt tu luyện.

Sư quỷ cũng không cần phải nhiều lời nữa, đồng dạng tọa hạ nhắm mắt.

Hai người cứ như vậy thăm dò lẫn nhau một chiêu, đối với thực lực của đối phương có nhất định hiểu rõ, biết tranh đối với xuống dưới cũng không có bất cứ ý nghĩa gì, thế là dứt khoát mặc kệ.

Cứ như vậy, hồn mỏ trên không lần nữa khôi phục yên tĩnh.

Theo thời gian trôi qua, đi vào cái này hồn mỏ quỷ tu càng ngày càng nhiều, nhưng tất cả đều là ở ngoại vi, không ít bảy sao trở lên Quỷ Đế, liền vòng quanh cửa ngầm cùng ngũ nhà thế lực không xa ngồi xếp bằng xuống, trong đó không ít người ánh mắt rơi trên người Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền phát hiện một chút khuôn mặt quen thuộc, là chính mình đại chiến Trung Bản Thụ thời đào tẩu những người kia, xem ra lực chiến đấu của mình là bại lộ, nhưng luyện chế siêu phẩm Hồn thạch một chuyện hẳn không có bại lộ, nhiều nhất chỉ là Ngũ gia người biết, chính mình muốn mượn Ngũ gia lực lượng tìm kiếm Quỷ Tàng, bại lộ việc này cũng là nổi bật giá trị của mình, có thể thu hoạch được cùng Ngũ gia công bằng giao dịch cơ hội.

Hắn tự nhiên sẽ không để ý những phổ thông kia Quỷ Đế, nhất lưu ý thêm một chút tám sao trở lên tồn tại, nhưng mình đi theo Ngũ Thái bên người, tựa hồ chuyện gì đều bớt đi.

Hắn an tâm vận chuyển Ngũ Linh Quỷ Quyết, thu nạp quỷ khí tu sửa thân thể.

Đột nhiên, hắn cảm ứng được Ngũ Thái thần thức tựa hồ tại điều tra chính mình, thầm mắng một tiếng, giả vờ như chẳng biết, tiếp tục tu luyện.

Qua hơn phân nửa ngày quang cảnh, tất cả mọi người cảm nhận được một cỗ trấn áp lực lượng, giống như là thiên địa đột nhiên trở nên hẹp, không gian muốn trùng điệp đứng lên, áp bọn hắn cực kì khó chịu.

Cơ hồ cùng một nháy mắt, tất cả mọi người mở hai mắt ra, ngạc nhiên nhìn qua phía trước.

Một đạo lục mang tại không trung lóe lên, cái kia cỗ khiến người cực độ khó chịu áp lực chính là từ lục quang bên trong truyền tới.

Sau đó quang mang một chút xíu tản ra, hình thành một tòa rộng lớn vĩ ngạn môn, sừng sững giữa thiên địa.

Nháy mắt toàn bộ vòm trời trở nên tối xuống, thế gian phảng phất hết thảy vạn vật biến mất, chỉ còn lại cái này phiến to lớn cửa lớn.

So Dương Thanh Huyền lần trước nhìn thấy lớn gấp trăm lần không ngừng, đồng thời môn này vẫn chưa khép lại, ở giữa trong khe hở lộ ra quang đến, tràn ra cường đại âm trầm quỷ khí.

Liền liền Dương Thanh Huyền đều cảm thấy toàn thân run rẩy, giống như là một đạo viễn cổ hồn trấn đè ở trên người.

Ngũ Vân mừng rỡ nói: “Xuất hiện... Cuối cùng cho xuất hiện...”

Hắn tu vi hiện tại là năm sao đỉnh phong, dựa vào cơ duyên này vô cùng có khả năng đột phá đến sáu sao.

Mỗi một vị quỷ phách đều là kích động vạn phần, Ngũ Thái cùng sư quỷ đồng dạng lộ ra nụ cười mừng rỡ đến, tiến vào một lần Tiên Thiên Quỷ Môn có lẽ không thể để cho bọn hắn tấn cấp, nhưng lại có thể giảm bớt trên vạn năm khổ tu.

Trấn áp trên người tất cả mọi người cái kia cỗ uy áp nhẹ nhàng xuất hiện chấn động, quỷ khí trở nên càng thêm nồng nặc lên, cửa lớn bên trong khe hở từ từ mở ra, một cỗ toàn thế giới cảm giác lập tức phun lên tất cả mọi người trong lòng.

Ngũ Thái quát: “Đều đi theo ta!”

Liền đi đầu mang theo đám người, vào bên trong bay đi.

Hắn không phải lần đầu tiên tiến vào Tiên Thiên Quỷ Môn, sở dĩ có nhất định kinh nghiệm, trực tiếp phóng xuất ra năng lượng khổng lồ, đem nhiệt tình tổ chức người cùng Dương Thanh Huyền toàn bộ bao lấy, hóa thành độn quang liền bắn vào trong đó.

Tất cả mọi người nhìn xem hắn đi vào trước, lúc này mới từng cái kích động đuổi theo.

Sư Quỷ đạo: “Chúng ta cũng đi thôi.” Thân ảnh nhoáng một cái, liền hóa thành đen kịt, hướng trong môn kích - bắn đi, đột nhiên mấy đạo tiếng kêu thảm thiết truyền đến, dọa tất cả mọi người nhảy một cái, đúng là sư quỷ đi vào thời điểm, trên thân bóng đen phi tốc khuếch trương, đem phụ cận mấy tên quỷ tu nuốt vào.

Tất cả mọi người vội vàng xa cách hắn, chờ hắn sau khi đi vào, mới dám tiếp tục đi tới.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy độn quang tản ra, lập tức liền xuất hiện tại Tiên Thiên Quỷ Môn bên trong, bên trong quỷ khí độ dày đặc, có thể cùng Côn Khư bên trong hỗn độn chi khí so sánh với, để hắn kinh hỉ vạn phần.

Ngũ Thái nói: “Mọi người có thể cùng ở bên cạnh ta, dạng này an toàn, cũng có thể tự mình tản ra hành động, có lẽ có thể thu được cái gì thiên tài địa bảo, thậm chí tìm tới viễn cổ quỷ tu động phủ cũng khó nói, đều xem chính các ngươi lựa chọn. Quỷ môn đóng lại thời gian là không cố định, một khi đóng lại, bên trong sở hữu ngoại lai sinh linh đều sẽ bị không gian thật lớn trận đè ép ra ngoài, nếu là muốn rời đi ta, chính mình cẩn thận chút.”

Nhiệt tình trong tổ chức những này người đại bộ phận đều lưu lại, chỉ có một số nhỏ hướng Ngũ Thái ôm quyền chắp tay về sau, liền trực tiếp rời đi.

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, cũng ôm quyền nói: “Đa tạ Ngũ Thái đại nhân chiếu cố, ta cũng muốn bốn phía dạo chơi.”

Ngũ Thái trong mắt tinh mang chớp động, nói ra: “Nơi này vô cùng nguy hiểm, có các loại đáng sợ quỷ phách, thực lực đều không dưới ngươi, vẫn là lưu ở bên cạnh ta càng thêm an toàn.”

Dương Thanh Huyền giờ phút này cơ hồ có thể khẳng định, Ngũ Vân nhất định đem chính mình luyện chế siêu phẩm Hồn thạch sự tình hồi báo cho tổ chức, nếu không Ngũ Thái một tên chín sao Quỷ Đế mới sẽ không như thế quan tâm chính mình bỏ mình.

[truyeN cua tui 0O vn]

Dương Thanh Huyền cười nói: “Tại hạ tự phụ thần thông vẫn được, chỉ cần không gặp tám sao chín sao cường đại tồn tại, chạy trốn vẫn là không có vấn đề.”

Ngũ Thái gặp hắn khăng khăng muốn đi, trầm ngâm một trận, mới nói: “Vậy thì tốt, ngươi chính mình cẩn thận một chút.”

Đồng thời tay lấy ra quỷ phù đưa cho hắn, nói ra: “Nếu là gặp được nguy hiểm, cảm giác xé mở này phù, ta sẽ thứ nhất thời gian chạy tới.”

Dương Thanh Huyền nhận lấy phù, ôm quyền nói: “Đa tạ.”

Liền quay người tự mình rời đi.

Ngũ Vân nhìn xem Dương Thanh Huyền biến mất phương hướng, lo lắng nói: “Thúc phụ, dạng này để một mình hắn đi được không?”

Ngũ Thái nói: “Ta cũng có chút bận tâm, nhưng ngươi cũng nhìn thấy, ta cũng không thể ép ở lại a? Như hắn thật có thể hoàn mỹ luyện chế ra siêu phẩm Hồn thạch, chúng ta liền phải cùng hắn giữ gìn mối quan hệ, mà không phải cưỡng ép áp chế, không lại chỉ có thể hoàn toàn ngược lại, chỉ mong hắn không có sao chứ."

Ngũ Vân thở dài.

Dương Thanh Huyền bay ra sau một lúc, trực tiếp ngừng trên một cái ngọn núi, nhìn về phía bốn phương tám hướng, hoàn toàn chính xác giống như là một giới sơ khai hỗn độn bộ dáng, chỉ bất quá tràn ngập cũng không phải là hỗn độn chi khí.

Hắn thu hồi Hỏa Nhãn Kim Tinh, truyền âm hỏi: "Chỗ này bí cảnh, ngươi xác định đến qua?"

Chiến kích bên trong truyền đến Võ Sóc thanh âm, kiên định nói ra: "Xác định đến qua! Tiên Thiên Quỷ Môn là thông hướng bí cảnh, nhưng Quỷ Giới sơ khai thời bí cảnh đến cùng có bao nhiêu không ai biết được, sẽ lặp lại tiến vào một cái bí cảnh cũng là phi thường bình thường sự tình. Cái này bí cảnh bên trong, thật ẩn chứa có trọng bảo, mà lại ta biết địa điểm chỗ."

Chương 3025: Tiên Thiên Động Phủ, Cung Điện Dị Thường

“Tốt, chỉ mong ngươi lời nói là thật, dạng này có thể gia tăng ngươi sống sót cơ hội. Nhưng nếu là tình huống không đúng, ngươi muốn hố ta, trước khi chết ta nhất định sẽ trước nghiền nát ngươi.”

Dương Thanh Huyền mặt không thay đổi nói, hóa thành một đạo huyết quang, phi tốc hướng Võ Sóc lời nói phương hướng độn đi.

“Lần này vô cùng có khả năng cơ duyên không ít, có thể hay không để ta cũng phải một chút cơ duyên chỗ tốt.” Võ Sóc mặt mũi tràn đầy đắng chát.

“Nhìn tình huống đi.” Dương Thanh Huyền lạnh lùng trả lời một câu.

Võ Sóc lập tức không lên tiếng, hắn cũng biết chính mình thời khắc này tình cảnh, như nô lệ, có thể sống liền đã không tệ, thực sự không nên lại nói tới yêu cầu gì.

Bay mấy ngày, phía trước đại địa bên trên, có nước sắc quang mang ẩn hiện.

Dương Thanh Huyền trong mắt bắn ra thần thái, thân ảnh lóe lên liền mấy cái thuấn di quá khứ, tại một mảnh hẻm núi bình nguyên bên trên, các loại giăng khắp nơi dòng sông chảy xiết tiến lên, cái kia nước tất cả đều hiện ra màu xanh nhạt.

“Là cái này sao?”

Dương Thanh Huyền thân ảnh lại chớp lên một cái, liền bay lên vạn trượng không trung, quan sát xuống dưới, chỉ thấy những dòng nước kia tụ tập khu vực, tựa như là một cái cự đại chưởng ấn.

Hắn vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tinh, đem những này dòng sông toàn bộ nhìn xuyên, mấy cái to lớn lòng sông đan xen vào nhau, chính như nhân thủ vân tay.

Võ Sóc kinh hỉ nói: “Chính là chỗ này!”

Hắn kích động nói ra: “Lúc trước ta tìm tới cái này thủ ấn lúc, rất là giật mình, cẩn thận tìm kiếm dưới, tại ngón giữa tiết thứ ba địa phương, có một đầu yếu ớt vết nứt không gian, bên trong là một tòa động phủ, có thể là tiên thiên quỷ lưu lại.”

Dương Thanh Huyền thuận theo cái kia ngón giữa tiết thứ ba nhìn lại, Hỏa Nhãn Kim Tinh một chút xíu vừa đi vừa về nhìn, quả nhiên tìm được một đầu cực nhỏ khe hở, nếu không phải sự tình biết tiên tri, nếu không lấy hắn linh mục thần thông căn bản không phát hiện được.

Dương Thanh Huyền bay hạ xuống, thẳng vào trong nước sông, niệm âm thanh, “Mở!”

Trên ngón giữa nước lập tức ngăn nước, hướng hai bên tách ra.

Dương Thanh Huyền duỗi ra ngón tay, hướng cái kia tia khe hở điểm tới.

“Chi!” Một mảnh hồ quang điện giống như năng lượng nổ bắn ra đến, đạn trên ngón tay của hắn, đem toàn bộ đầu ngón tay hoàn toàn kích xuyên, mà lại có thuận theo ngón tay hướng trong cơ thể du tẩu dấu hiệu.

Dương Thanh Huyền quyết định thật nhanh, tay trái vung lên, liền đem cái kia ngón tay cắt xuống, một mảnh hồ quang từ bên trong bắn ra, tại không trung “Lốp bốp” vang vọng, hướng tứ phía lan tràn mà đi.

Dương Thanh Huyền sắc mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Đây là có chuyện gì?”

truy❤encuatuinet

Võ Sóc cả kinh nói: “Bên trong năng lượng hoàn toàn chính xác rất mạnh, lúc trước ta xé mở khe hở thời điểm cũng là như thế, bất quá khi đó ta chính là chín sao Quỷ Đế, sở dĩ cũng không có cảm thấy cái này năng lượng như thế nào, là ta cân nhắc không chu đáo, tuyệt không phải cố ý giấu diếm!”

Dương Thanh Huyền hừ một tiếng.

Võ Sóc khổ sở nói: “Lúc trước ta xé mở khe hở về sau, thấy đến bên trong động phủ, vừa mới muốn bước vào đi vào, quỷ môn mở ra thời gian đã đến, ta liền bị một cỗ lực lượng trực tiếp đè ép ra ngoài. Bây giờ suy nghĩ một chút, nếu là lúc ấy lại nhiều mấy ngày, vận mệnh của ta khi không đến mức như thế. Từ đó về sau, ta bắt đầu điên cuồng tìm kiếm Tiên Thiên Quỷ Môn, lại tuần tự đi vào ba cái, nhưng rốt cuộc chưa bao giờ gặp cái này bí cảnh.”

Dương Thanh Huyền lấy ra Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, hướng cái kia vết nứt không gian đâm tới.

“Chi chi!”

Mảng lớn hồ quang từ trong cái khe bắn ra đến, không ngừng kích trên chiến kích, nhưng đều bị chiến kích lực lượng ngăn trở.

Cẩn thận khiêu động lấy khe hở, một chút xíu đưa nó bổ ra.

Dùng lực lượng cũng không ngừng thu nhỏ, Dương Thanh Huyền đột nhiên bỗng nhiên một bổ, “Ầm ầm” một tiếng vang vọng, khe hở nháy mắt bị chém ra dài chừng mười trượng, dẫn đến bầu trời bị bóp méo, phụ cận dòng sông tất cả đều thay đổi tuyến đường.

Dương Thanh Huyền lại dùng chiến kích một quấy, khe hở bị ngang tàng bổ một kích, cuối cùng cho xuất hiện có thể tiến vào lỗ hổng, Hỏa Nhãn Kim Tinh hướng bên trong quét qua, dĩ nhiên nhìn thấy một tòa cung điện.

Dương Thanh Huyền lắc lư chiến kích, cùng tự thân tần suất hợp nhất, bổ ra cái kia điên cuồng tuôn ra hồ quang năng lượng, kích - bắn vào đi.

“Soạt!” Những năng lượng kia từ trên thân thể chảy qua, bộc phát ra thanh âm huyên náo, nhưng có đề phòng, đối với hắn không có bất kỳ ảnh hưởng gì.

Một chút liền đi vào khe hở bên trong, bay thẳng rơi vào cung điện kia trước.

Võ Sóc nội tâm âm thầm chấn kinh, cỗ lực lượng kia hắn năm đó là tự mình cảm thụ qua, đối với một tên bảy sao Thiên Giới sơ giai võ giả mà nói, căn bản là rất khó khắc phục, nghĩ không ra người này thế mà lông tóc không thương.

Ở trong đó đương nhiên là có Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không nguyên nhân, đem đại bộ phận lực lượng đều chặn.

Giờ phút này chỉ là đứng tại cung điện bên ngoài, đều có thể cảm nhận được bên trong truyền đến năng lượng cường đại.

Dương Thanh Huyền đang muốn đi vào, đột nhiên truyền đến Võ Sóc thanh âm, “Cẩn thận một chút, có gì đó quái lạ!”

Dương Thanh Huyền dừng bước lại, thần thức ngoại phóng, đem Hỏa Nhãn Kim Tinh cũng thôi động đến cực hạn, cũng chưa phát hiện cái gì dị thường.

Võ Sóc nói: “Năm đó ta nhìn thấy cung điện bộ dáng, không phải cái dạng này, giống như là biến hóa.”

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, cung điện này toàn bộ là hồn mỏ chỗ ngưng, nhìn qua hoàn toàn chính xác rực rỡ hẳn lên, không có loại kia viễn cổ dấu vết tháng năm ở phía trên.

“Năng lượng sẽ chỉ tiêu tán, có phải hay không là những năm gần đây tiêu tán rất nhiều?” Dương Thanh Huyền đưa ra nội tâm nghi vấn.

Võ Sóc nói: “Không có khả năng, hiện tại cung điện này bộ dáng, so năm đó còn muốn lớn.”

Dương Thanh Huyền dưới sự kinh hãi, gấp bận bịu lui lại mấy bước, lấy ra chiến kích cầm trong tay.

Đột nhiên một đạo cười nhạo âm thanh truyền đến, “Tiểu tử này rất cảnh giác a, không biết là phát hiện chúng ta, vẫn là phát hiện bên trong cung điện này không thích hợp.”

Lại một thanh âm vang lên, “Hẳn là cái sau đi, lấy hắn bảy sao sơ giai quỷ đế thực lực, làm sao có thể phát hiện chúng ta tồn tại.”

Dương Thanh Huyền hoảng sợ phía dưới, bỗng nhiên trở lại, chỉ thấy hậu phương hư không chấn động, sóng lăn tăn bên trong đi ra hai thân ảnh.

“Các ngươi là...” Hắn rất là giật mình, hai người này đúng là Ngũ Thái bên người cao thủ.

“Ngũ Thái thế mà phái người theo dõi ta!” Dương Thanh Huyền cả giận nói.

Một người trong đó cười nói: “Ngươi đây liền hiểu nhầm Ngũ Thái đại nhân, trước tự giới thiệu mình một chút, ta gọi Trúc Thôn, vị này là phải giới. Mặc dù chúng ta cùng Ngũ Thái đại nhân không phải một đường, nhưng không cần thiết hiểu nhầm hắn.”

Phải giới nói: “Theo dõi ngươi là chúng ta tự làm quyết định, cũng là này làm được một cái nhiệm vụ.”

“Không phải một đường?” Dương Thanh Huyền lập tức minh bạch tới, nhiệt tình tổ chức là có mấy vị liên hợp người sáng lập, ở đâu có người ở đó có giang hồ, hai người này chủ tử sợ là cùng Ngũ gia đối lập tồn tại.

Hắn hỏi: “Cho dù các ngươi cùng Ngũ Thái đại nhân không phải một đường, hẳn là cũng không phải địch nhân của ta a? Theo dõi ta làm cái gì?”

Trúc Thôn lộ ra một cái mỉm cười, nói: “Chúng ta đối ngươi sự tình cảm thấy rất hứng thú đâu, có thể đem ngươi sự tình rõ ràng mười mươi toàn bộ nói cho chúng ta biết sao?”

Cái kia mỉm cười mười phần hoàn mỹ, lại cho người ta một loại giả rụt rè cảm giác.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta không có chuyện gì, các ngươi cứng rắn muốn nghe, cái kia ta liền từ ba tuổi năm đó...”

“Không không không, chúng ta không nghe lời thừa, muốn nghe trọng điểm.”

Trúc Thôn nói: “Trên người ngươi đến cùng có gì bí mật, vì cái gì Ngũ gia sẽ để cho Ngũ Thái tự mình đến đây, nhanh lên một chút nói cho chúng ta biết đi, chúng ta tính nhẫn nại đều không phải rất tốt, ngươi nếu là không nói hoặc là tận nói lời thừa, liền làm phiền ngươi.”

Cái kia một khuôn mặt tươi cười nhìn qua càng thêm làm người ta sợ hãi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3026: Thăm Dò Tu Vi, Đánh Bại Phải Giới

“Không phải là bởi vì Tiên Thiên Quỷ Môn sao? Liên quan gì đến ta?”

Dương Thanh Huyền vạn phần không hiểu.

“A, Tiên Thiên Quỷ Môn mặc dù khó được, nhưng tổ chức bên trên chính tại tiến hành một kiện đại sự, tất cả cao thủ đều khó mà đi ra, mà Ngũ gia lại phái ra Ngũ Thái cái này thứ hai cao thủ đến đây, quả thực chính là không thể tưởng tượng a. Căn cứ tình báo của chúng ta, Ngũ gia sở dĩ an bài như vậy, cũng là bởi vì ngươi a, mà lại từ vừa rồi Ngũ Thái thái độ đối với ngươi đến xem, suy đoán của chúng ta liền càng thêm không sai. Trên người ngươi nhất định có cái gì bí mật, là để Ngũ gia coi trọng như thế.”

Trúc Thôn hai cái ngón tay nâng cằm lên, ánh mắt không ngừng dò xét Dương Thanh Huyền, trầm ngâm nói: “Nhìn qua cũng bình thường a, đến cùng là cái gì bí mật chứ.”

Phải giới nói: “Đã hắn không chịu nói, chúng ta liền cho hắn biết thế nào là lễ độ, không cần lại chậm trễ thời gian, nơi này giống như là viễn cổ đại năng động phủ, thu thập hắn về sau, hảo hảo tìm tòi nơi đây.”

Trúc Thôn nghĩ cũng không muốn, liền nói: “Được.”

“Thảo!” Dương Thanh Huyền mắng một tiếng, xoay người chạy.

Hắn mơ hồ cảm ứng được phải giới là bảy sao Thiên Giới đỉnh phong tu vi, cái kia Trúc Thôn thậm chí khả năng bước vào tám sao, trực tiếp chọi cứng liền là muốn chết.

Mà lại hai người này rõ ràng đã sớm làm xong động thủ chuẩn bị.

Trúc Thôn cười nói: “Thế mà muốn đi, chỉ có thể nói ngươi quá không thông minh, phải giới, người này trước giao cho ngươi, đem hắn bắt lại, đừng làm chết rồi, ta đi bên trong cung điện này tìm tòi.”

Phải giới trong lòng không vui, bên trong cung điện này rõ ràng chính là có trọng bảo địa phương, hắn cũng muốn đi xem a, nhưng Trúc Thôn mệnh lệnh không dám làm trái, nhân tiện nói: “Tốt!”

Thân ảnh nhoáng một cái, liền hướng Dương Thanh Huyền đuổi theo.

Hắn vô cùng lo lắng muốn trấn áp lại Dương Thanh Huyền, sau đó tốt lập tức tiến điện, để tránh chậm trễ thu hoạch được cơ duyên.

Trúc Thôn lộ ra một tia cười lạnh, nhìn cung điện kia liếc mắt, tự kiềm chế thần thông quảng đại, liền đi vào.

Đại điện bên trong truyền đến kịch liệt năng lượng ba động, địa chấn núi dao, không gian kịch liệt vặn vẹo, đại điện ngoại hình cũng bắt đầu tùy theo cải biến.

Dương Thanh Huyền không có trốn bao xa, liền bị phải giới đuổi theo, hắn lặng lẽ trông thấy Trúc Thôn đi vào đại điện, đồng thời dẫn phát dị tượng, thế là không trốn, đứng thẳng tại không trung.

Phải giới cũng cảm ứng được đại điện dị tượng, cho rằng Trúc Thôn là tại thu hoạch được cơ duyên, nội tâm càng là lo lắng, đối với Dương Thanh Huyền quát: “Thúc thủ chịu trói!” Trực tiếp một quyền liền đánh tới.

Dương Thanh Huyền lấy ra chiến kích, một chiêu Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu cản trước người, mắng: “Để ta thúc thủ chịu trói còn ra tay?”

Phải giới cười nói: “Ha ha, nói một chút mà thôi, ta biết ngươi sẽ không thúc thủ chịu trói, sở dĩ cùng nhau ra quyền.”

“Ầm ầm!”

Quyền kình oanh trên chiến kích, chèn ép Dương Thanh Huyền toàn thân kịch liệt đau nhức, một chút liền bị đánh bay ra ngoài, tại không trung phun ra một ngụm máu đến, thầm nghĩ: “Thật mạnh! Quả nhiên là bảy sao Thiên Giới đỉnh phong!”

“A? Xem ra trên người ngươi quả nhiên có bí mật a, lại có thể cứng rắn tiếp ta một chiêu, mà chỉ là phun ngụm máu...”

Phải giới trong mắt hàn ý lóe lên, hắn vội vã muốn tiến đại điện, sở dĩ ra quyền mười phần trọng, oanh ra ngoài sau chính mình cũng có chút hối hận, sợ một chút đánh chết Dương Thanh Huyền, nhầm sự tình, không nghĩ tới đối phương thế mà đón lấy.

“Hừ!” Phải giới trùng điệp hừ một chút, phải tay nắm lấy nắm đấm, bước nhanh đi ra phía trước, nói: “Chịu đánh cũng tốt, không đến mức một chút đánh chết, lại ăn ta ba quyền, tất nhiên muốn ngươi nằm xuống!”

Nồi đất giống như quả đấm to lần nữa nhấc lên, trực tiếp hướng Dương Thanh Huyền oanh kích tới.

Đạo Hoán Bộ!

Dương Thanh Huyền đối diện mà lên, tất cả lực lượng đều rót vào chiến kích bên trong, sau đó bộ pháp lóe lên.

Bỗng nhiên giơ lên chiến kích liền bổ xuống!

“Cái gì?!” Phải giới ngũ quan lập tức vặn vẹo, giống như là ăn S một dạng khó coi, “Không có khả năng!”

Hắn không rõ ràng trước mắt xảy ra chuyện gì, nhưng mơ hồ có nhất định suy đoán, cái kia chiến kích bên trên bạo phát đi ra quang mang cùng lực lượng quá dọa người, cho dù là hắn bảy sao đỉnh phong Quỷ Đế, đều cảm thấy một vẻ hoảng sợ, muốn bị bổ giống như chết.

Dương Thanh Huyền ngạnh kháng chiêu thứ nhất, chính là vì xác nhận một chút đối phương tu vi.

Tại Quỷ Giới trường năng lượng bên trong hết sức kỳ quái, đối với cao tu vi võ giả, rất khó liếc mắt nhìn xuyên, cho dù là hắn cũng vô pháp chính xác làm được.

“Ầm ầm!”

Chiến kích bổ vào phải giới trên thân.

Phải giới muốn né tránh, lại phát hiện cái kia kích quang trấn áp hết thảy không gian, hoàn toàn trốn không thoát, cưỡng ép vận chuyển toàn thân năng lượng, lại cũng chỉ là lăng không lướt ngang một chút, không có để cái kia chiến kích rơi trên đầu, mà là hung hăng bổ vào trên bờ vai!

“A!.”

Phải giới thống khổ kêu thảm một tiếng, nửa bên thân thể bị Dương Thanh Huyền bổ ra, chiến kích trực tiếp cắt tới trên bụng.

Quỷ thân mặc dù không có bị chặt đứt, nhưng thống khổ to lớn truyền khắp toàn thân, mà lại đại lượng quỷ khí hướng ra phía ngoài tràn ra.

Chiến kích bên trên ngũ hành thần huy lực phá hoại cực mạnh, miệng vết thương trực tiếp ăn mòn ra một cái cự đại đến trong động, còn tại phải giới quỷ trên thân lan tràn.

“Đây là cái quỷ gì binh khí a?!”

Phải giới kinh sợ rống to, bỗng nhiên bắt lấy chiến kích, trực tiếp đẩy đi ra.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, hắn lòng có tính toán, như thế một kích bổ xuống, chính mình cùng phải giới ở giữa thắng bại suất liền thành năm năm.

Nhất định phải tốc chiến tốc thắng, nếu không Trúc Thôn một khi ra, chính mình liền phiền toái.

Lập tức vận chuyển toàn lực, hai tay chấp kích lần nữa bổ tới.

Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không cùng mình ở giữa liên hệ, càng là chiến đấu số lần nhiều, liền càng chặt chẽ, cảm ứng cũng càng sâu.

Tại chiến kích bên trong Võ Sóc sắc mặt trắng bệch, hắn cuối cùng cho minh bạch chính mình là tại sao thua, hắn đem Dương Thanh Huyền Đạo Bộ nhìn rõ ràng, nội tâm vô cùng phiền muộn, đây quả thực là đạo pháp lỗ thủng a.

“Oanh! Oanh!”

Dương Thanh Huyền cùng phải giới tại không trung kịch chiến đứng lên, tất cả đều là cứng đối cứng đấu pháp.

Dương Thanh Huyền phát phát hiện mình đánh giá cao đối phương, hoặc là nói đánh giá thấp chính mình, phải giới tại bị một kích bổ về sau, sức chiến đấu hiện lên dãy số nhân ngã xuống, cùng Dương Thanh Huyền liều mạng mấy chiêu, liền càng phát ra rơi vào hạ phong.

“Trúc Thôn đại nhân!”

Phải giới đối với cung điện kia liều mạng rống to.

Hô mấy lần về sau, điện bên trong truyền đến Trúc Thôn thanh âm, “Ta ở đây, mau vào.”

Phải giới vội vàng chấn khai Dương Thanh Huyền, thân ảnh lóe lên liền bay hạ xuống, trực tiếp xông vào điện bên trong.

Dương Thanh Huyền song đồng co rụt lại, nhìn chằm chằm cung điện kia, phát hiện nguyên bản tĩnh mịch xuống tới đại điện, lần nữa gây nên đất rung núi chuyển, cường đại năng lượng ba động ra.

Dương Thanh Huyền cầm trong tay chiến kích, đứng tại lớn trước cửa điện, do dự không chừng.

“Không muốn đi vào!”

Sau lưng truyền đến Ngũ Thái thanh âm.

Chỉ thấy cái kia khe hở kịch liệt xé mở, một đạo cường quang bắn thẳng đến xuống tới, hóa hiện ra Ngũ Thái thân ảnh, Ngũ Vân chờ nhiệt tình tổ chức người cũng dồn dập tiến vào.

Dương Thanh Huyền mặt đều tái rồi, trong lòng mắng thầm: “Tất cả đều đang theo dõi ta!”

Ngũ Thái nhìn hắn liếc mắt, tựa hồ xem thấu hắn tâm tư, mỉm cười nói: “Hiểu nhầm, ta là đột nhiên trông thấy Trúc Thôn cùng phải giới hai người rời đi, mà bọn hắn đi phương hướng cùng ngươi nhất trí, sợ xảy ra vấn đề gì, sở dĩ liền cùng đi qua, chỉ là cùng hai người bọn họ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia vừa rồi ta hãm sâu trong nguy hiểm, đại nhân làm sao không xuất thủ cứu giúp?”

Ngũ Thái cười nói: “Vốn là muốn xuất thủ, nhưng nghĩ không ra Thanh Huyền công tử thần thông quảng đại, thế mà có thể vượt cấp khiêu chiến, đem bảy sao đỉnh phong quỷ đế phải giới đánh bại, thật là làm cho người rung động đến cực điểm đâu.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3027: Sư Môn Truyền Thừa, Trâu Đất Xuống Biển

Dương Thanh Huyền mặt đen lại, nói: “Hiện tại ta đã thoát khỏi nguy hiểm, Ngũ Thái đại nhân không cần lo lắng, có thể đi về.”

Ngũ Thái cười hắc hắc hai tiếng.

Ngũ Vân ở bên sắc mặt có chút bạc trắng, vội vàng cho Dương Thanh Huyền nháy mắt, để hắn nói chuyện tôn trọng một chút, dù sao Ngũ Thái đức cao vọng trọng, là Ngũ gia thứ hai đại nhân vật, đang nhiệt tình trong tổ chức cũng là kinh thiên động địa tồn tại.

Quỷ Giới bên trong cường giả vi tôn đẳng cấp quy tắc so với nhân gian giới còn muốn sâm nghiêm cùng tàn khốc, nhân gian giới nhiều ít sẽ còn giảng một chút đạo lý, nơi này chính là hoàn toàn nắm đấm lớn nói chuyện.

Dương Thanh Huyền căn bản không để ý tới Ngũ Vân ánh mắt, đối với Ngũ Thái không có sắc mặt tốt.

Ngũ Thái cũng không để ý, nói ra: “Trúc Thôn cùng phải giới hai người đi vào lâu như vậy, có thể hay không đã xảy ra chuyện gì bưng? Các ngươi bên ngoài chờ ta, ta vào xem.”

Ngũ Vân vội nói: “Đại nhân cẩn thận!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cùng đại nhân một đạo vào xem.”

Ngũ Thái suy nghĩ một chút, nói: “Cũng tốt, dù sao nơi đây là ngươi phát hiện.”

Hai người chính muốn đi vào, đột nhiên Ngũ Thái dừng bước, sắc mặt trầm xuống, mơ hồ có nộ khí dâng lên, “Thật phiền phức!”

Chỉ nghe thấy sau lưng truyền đến tiếng cười khẽ, “Không phiền phức không phiền phức, ta liền biết, đi theo Ngũ Thái đại nhân có thịt ăn đâu.”

đọc❤truyện ở https://t r uyencuatui.net/

Đại điện bên trong bỗng nhiên liền nhiều hơn mười mấy người, chính là Ám Môn người.

Sư Quỷ nhìn cung điện kia liếc mắt, lộ ra tán thưởng thần sắc, trong mắt tinh quang lưu động, nói: “Rốt cuộc tìm được ta Ám Môn một phái truyền thừa.”

Ngũ Thái quát: “Ngươi Ám Môn truyền thừa? Mặt đâu?”

Nhiệt tình người đều không còn gì để nói, nghĩ không ra Sư Quỷ vô sỉ như vậy, vừa đến đã đem cung điện quyền sở hữu chiếm.

Sư Quỷ nghiêm túc nói ra: “Ta biết các ngươi khả năng không tin, nhưng cung điện này thật sự là ta Ám Môn đồ vật, bởi vì nó sớm nhất là bị sư tôn ta Võ Sóc đại nhân phát hiện.”

Ngũ Thái cười to nói: “Ha ha, ngươi cố ý chạy tới, chính là vì chết cười ta, tốt kế thừa ta Hồn thạch sao? Không nói đến nói mà không có bằng chứng, liền xem như thật, phát hiện chính là nhà ngươi đúng không? Mặt đâu?!”

Sư Quỷ nói: “Cung điện này vốn là vật vô chủ, nhưng sư tôn ta phát hiện về sau, liền đem hắn kế thừa xuống tới. Bên trong còn có ta Ám Môn truyền thừa tín vật cùng các loại khí cụ.”

Hắn nói hết sức chăm chú, nhưng Ngũ Thái căn bản nửa chữ đều không tin, cười lạnh nói: “Nói xong rồi? Nói xong có thể đi.”

Sư Quỷ phát phát hiện mình chơi xấu vô dụng, suy nghĩ một chút, nói: “Ta cũng không muốn cùng ngươi tranh luận cái gì, không bằng chúng ta cùng nhau vào xem, ta đem sư môn vật truyền thừa lấy đi, còn lại liền về các ngươi.”

Ngũ Thái phẫn nộ quát: “Ngươi coi ta là đồ đần sao? Trả lại ngươi lấy trước đi? Cút! Có bao xa cút bao xa!”

Sư Quỷ cả giận nói: “Ngũ Thái, ngươi không cần không biết tốt xấu!”

Ngũ Thái cười lạnh nói: “Ta hôm nay liền không biết tốt xấu, ngươi lại có thể làm sao ta gì? Ta lời nói đặt vào, cung điện này hôm nay ngươi một bước đều đừng muốn đi vào.”

Sư Quỷ giận dữ, toàn thân khí tức nháy mắt bạo phát đi ra, như bài sơn đảo hải ép tới, quát: “Đã nói không thông, liền đánh đi!”

Đây là Quỷ Giới nhất quán giải quyết sự tình biện pháp.

Hắc ám nguyên tố từ trên thân Sư Quỷ lưu động, cả người hắn đều dung nhập vào cái này màu đen bên trong.

Sau đó một chút xíu cuồng bạo năng lượng hiển hiện, như trong đêm tối xao động tinh thần, nương theo lấy vô số hồ quang thoáng hiện.

Ngũ Thái không dám khinh thường, lúc trước hai người giao thủ thăm dò một chiêu, có thể phán đoán tại lẫn nhau ở giữa, trận chiến này nếu là thật sự đánh, sợ là một cái cục diện lưỡng bại câu thương.

“Toàn tất cả lui ra! Tìm cơ hội tiến cung điện kia!”

Ngũ Thái sau khi ra lệnh, toàn thân hóa thành huyền thiết chi sắc, tại không trung đọng lại dưới, sau đó liền hóa thành thể lưu, như một thanh cự kiếm chém về phía cái kia hắc ám.

Dương Thanh Huyền toàn thân bị chèn ép khó chịu, cái này hai đại cường giả chiến đấu cách thực sự là quá gần, hắn nghĩ xông vào cái kia điện bên trong, nhưng lại bị Sư Quỷ hắc ám hoàn toàn chặn, do dự phía dưới, vẫn là lập tức thối lui.

Hắn dù sao cũng là được chứng kiến siêu cấp cường giả đại chiến, thậm chí còn tham dự ở giữa, những nhiệt tình kia tổ chức cùng Ám Môn người nơi nào thấy qua hai tên chín sao Quỷ Đế khai chiến, đều là dọa đến vội vàng tản ra.

Cũng may cái này khe hở bên trong không gian to lớn, đủ để dung nạp Sư Quỷ cùng Ngũ Thái chiến đấu.

“Ầm ầm!”

Sư Quỷ hắc ám một chút liền bị phá ra, Ngũ Thái hóa thành cao trăm trượng màu đen người khổng lồ, nắm đấm như mưa rơi xuống, không ngừng đánh vào trong bóng tối, đánh ra từng đạo vòng xoáy.

Hắc ám cái kia vô số lôi quang thoáng hiện, hóa thành một con to lớn tay, trực tiếp vồ xuống, hướng cái kia huyền thiết nắm đấm nghênh đón.

“Bành! Bành! Bành!”

Hai người trực tiếp trong hư không đối oanh đứng lên.

Dương Thanh Huyền cẩn thận quan sát hai người chiến đấu, phát hiện Quỷ Giới bên trong đấu pháp cực kì hung hãn, đồng thời đơn giản trực tiếp, khả năng cùng Quỷ Giới sinh tồn hoàn cảnh có quan hệ, vừa lên đến chính là liều sinh tử, bởi vì chỉ có không ngừng từ trong tử vong giết ra đến, mới có thể còn sống.

“Chú ý tiến vào đại điện!”

Dương Thanh Huyền truyền âm cho Ngũ Vân.

Nhiệt tình cùng Ám Môn người đều cực kỳ hiếm thấy đến chín sao Quỷ Đế đánh nhau chết sống, tất cả đều cảnh giác trốn ở ngàn trượng bên ngoài, để tránh mình bị tác động đến, nơi nào còn có tâm tư khác.

Nghe được Dương Thanh Huyền truyền âm, Ngũ Vân cái này mới phản ứng được, lập tức truyền âm cho nhiệt tình người, hơn mười người vội vàng quấn cái vòng lớn, từ đằng xa lặn hướng cung điện kia.

Nguyên bản Sư Quỷ là dùng đen ám nguyên tố bảo vệ đại điện, giờ phút này tiến vào chém giết trạng thái, nơi nào còn có tâm tư nó chú ý, toàn lực ứng chiến, đại điện liền hiển hiện ra.

Ám Môn người cũng phát hiện nhiệt tình bên này đồ vật, tất cả đều lao vùn vụt tới, đối diện mà bên trên.

Hai phái người lập tức đại chiến lại với nhau, nhân số tuy nhiều, nhưng so sánh hai tên chín sao quỷ đế chiến trường, lại chỉ là một phương cực nhỏ chiến trường.

Dương Thanh Huyền tìm một tên cùng giai, không chút hoang mang đánh lấy, hắn mặc dù cũng gấp cho biết đại điện bên trong huyền bí, nhưng cũng không nghĩ người đầu tiên xông vào, dù sao Trúc Thôn cùng phải giới hai người còn chưa có đi ra, hai người kia cũng không phải lâu la a, như trâu đất xuống biển, lại một đi không trở lại.

Nhiệt tình tổ chức có hơn ba mươi người, rất nhanh liền chiếm thượng phong, mấy tên tổ chức thành viên để trống tay đến, bay thẳng thân mà xuống, tiến vào đại điện bên trong.

Dương Thanh Huyền chú ý tới những người kia trở ra, đại điện cùng lúc trước, bắt đầu xuất hiện chấn động, nương theo lấy đất rung núi chuyển, sau một lúc lại hồi phục bình tĩnh.

Đi vào mấy người cũng triệt để biến mất.

Trừ nhiệt tình bên ngoài, Ám Môn cũng có người lui ra khỏi chiến trường, nắm chặt thời gian xông vào điện bên trong, cũng là tình huống giống nhau.

Sau đó không lâu, hai phái hết thảy đi vào hơn mười người, Ngũ Vân cũng phát hiện không đúng, vội vàng truyền âm hỏi: "Chuyện gì xảy ra?"

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Ta nào biết được, ta cũng là lần đầu tiên tới đây, còn không phải Quỷ Giới người đâu, ngươi hỏi thế nào lên ta tới."

Ngũ Vân một chút nghẹn lời, nói: "Muốn hay không đi xuống xem một chút?"

Dương Thanh Huyền nói: "Muốn đi ngươi đi."

Ngũ Vân tràn đầy phiền muộn, biết Dương Thanh Huyền tại giận hắn, những xông vào kia đại điện quỷ tu, thực lực cũng không yếu hơn hắn, cũng bị mất ảnh, hắn tự nhiên cũng không dám tiến vào.

Sư Quỷ cùng Ngũ Thái một mực đang chú ý đại điện tình huống, hai người đều cảm thấy có chút không ổn, Sư Quỷ kêu lên: "Đừng đánh nữa, cung điện kia có gì đó quái lạ!"

Ngũ Thái cười lạnh nói: "Cổ quái? Cái này không phải là các ngươi Ám Môn truyền thừa tổ điện sao?"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3028: Tiến Thối Lưỡng Nan, Giương Đông Kích Tây

Sư Quỷ mặt không đổi sắc, nói: “Là truyền thừa tổ điện, ta lại không có đi vào qua.”

“Mẹ, còn mạnh miệng, đi chết đi!”

Ngũ Thái không có chút nào ý dừng lại, tiếp tục liều mạng oanh kích, sắp tối lôi khả năng đánh vỡ nát.

Hai người công pháp một cương một nhu, chính là cờ trống tương đương.

Sư Quỷ phiền muộn vô cùng, thủ hạ của mình rõ ràng chỗ cho yếu thế, lại dông dài, thủ hạ liền phải chết hết.

Nhưng Ngũ Thái chết cắn không thả, chính mình không có bất kỳ biện pháp nào.

Ngũ Thái khóe miệng giơ lên cười lạnh, hai người ý nghĩ nhất trí, hắn chính là ra cho mục đích này, sở dĩ không chịu buông tay.

Ám Môn đã từng giết qua bọn hắn Ngũ gia người, mà lại là Ngũ Thái một vị thân thuộc, sở dĩ vẫn nghĩ tìm Sư Quỷ tính sổ sách, lần này đúng lúc là đụng phải.

“Tiểu tử, ngươi nghĩ không muốn thôn phệ Sư Quỷ?” Dương Thanh Huyền bên tai đột nhiên truyền đến Võ Sóc thanh âm.

“Nghĩ đương nhiên nghĩ, có thể hiện thực hẳn là ta bị thôn phệ a?” Dương Thanh Huyền đáp lại nói.

“Ta gặp ngươi chiến kích trên có ngũ hành lực lượng, mà ta đối với Ám Lôi Trảm thần thông cực kỳ thấu hiểu, có thể dạy ngươi phương pháp phá giải, ngươi bây giờ quá khứ đánh lén Sư Quỷ, tất nhiên có thể một kích thành công.” Võ Sóc ánh mắt âm trầm, giật giây nói.

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, lạnh lùng trả lời: “Ta khuyên ngươi thu hồi cái này điểm tiểu tâm tư, ta đi đánh lén một tên chín sao Quỷ Đế, phong hiểm bao lớn ngươi sẽ không biết sao? Tiếp theo, coi như thành công, cũng là Ngũ Thái ngư ông đắc lợi, ta làm sao có chỗ tốt gì? Ta cảnh cáo ngươi lần nữa, nếu là muốn lợi dụng ta làm cái gì, ngươi chính là đang tìm cái chết.”

Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không trong thế giới, đột nhiên hàng hạ một đạo kim sắc quang mang, hóa thành một thanh đại kiếm chém trên người Võ Sóc, “Oanh” một tiếng đem hắn đóng đinh trên mặt đất.

“A!”

Võ Sóc hoảng sợ kêu to, cái kia đại kiếm chính là bốn cản bản nguyên kim lăng thần chiếu kim biến thành, đối với hắn đang có tác dụng khắc chế, cắm - vào trong bụng, đóng đinh trên mặt đất, để hắn động một cái cũng không thể động, cầu khẩn nói: “Không dám, ta về sau cũng không dám nữa, đại nhân tha cho ta đi.”

Dương Thanh Huyền không để ý tới hắn, tiếp tục để hắn đính tại cái kia, bảo trì một tia tính mạng.

Không bao lâu, Ám Môn đệ tử hoặc là trốn vào đại điện, hoặc là toàn bộ chết trận.

Ngũ Vân bay đến Dương Thanh Huyền bên cạnh thân, nhìn xem cung điện kia, nói: “Làm sao bây giờ, vào hay là không vào?”

Không đợi Dương Thanh Huyền trả lời, Ngũ Thái thanh âm liền truyền đến, quát: “Đại điện có gì đó quái lạ, không muốn đi vào!” Hắn bỗng nhiên một quyền oanh mở Sư Quỷ, liền lách mình đến Ngũ Vân mấy người trước người.

Nhiệt tình người cũng đi vào hơn phân nửa, còn chết trận mấy người, hiện tại liền thừa sáu người bên ngoài.

Sư Quỷ nộ khí trùng thiên, quát: “Ngũ Thái, hiện tại ngươi muốn ngừng, bản tọa hết lần này tới lần khác không dừng lại!”

Song chưởng không ngừng huy động, đánh ra từng đạo Ám Lôi Trảm, cuồng kích tới, cười gằn nói: “Ta mặc dù không làm gì được ngươi, nhưng muốn giết cái này mấy tên sâu kiến, vẫn là dễ như trở bàn tay!”

Dương Thanh Huyền mấy người đều là sắc mặt đại biến, những trảm kích kia chính là khóa chặt bọn hắn.

“Muốn giết ta Ngũ gia người, nào có dễ dàng như vậy!”

Ngũ Thái song quyền ngưng lại, trước người sát nhập, một mảnh màu đen hình tròn cự thuẫn trực tiếp giãn ra, đem tất cả mọi người bảo vệ.

Sư Quỷ cười lạnh một tiếng, lóe lên liền biến mất tại nguyên địa.

Dương Thanh Huyền mấy người đều ngạt thở một chút, cảm thấy cực độ không ổn, một tên chín sao Quỷ Đế khăng khăng muốn giết mình, căn bản không có khả năng chạy thoát.

“A!”

Một tên Ngũ gia đệ tử tại chỗ kêu thảm, thân thể không hiểu liền nổ tung lên.

Ngũ Thái kinh hãi, quát: “Toàn bộ đi mau!”

Dương Thanh Huyền quyết định thật nhanh, trực tiếp liền hướng nơi xa đào tẩu.

Khi vừa thoát ra mấy bước, một cỗ khí tức tử vong liền bao phủ toàn thân, để hắn như rơi vào hầm băng.

“Đừng muốn giết hắn!”

Ngũ Thái hét lớn một tiếng, vội vàng lao đến, một quyền hung hăng đánh ra ngoài.

“Ầm ầm!”

Hư không bên trong một đạo hắc ảnh nháy mắt bị đánh nổ.

Bao phủ trên người Dương Thanh Huyền cái kia cỗ bóng ma tử vong, lập tức tiêu tán.

Nhưng lúc này Ngũ Thái lại là sắc mặt đại biến, cái kia bắn nổ trong bóng tối, cũng không thấy Sư Quỷ thân ảnh.

“Ha ha ha ha, nguyên lai ngươi là một cái bảo vệ thủ hạ cấp trên tốt a.” Sư Quỷ chân thân xuất hiện sau lưng Ngũ Thái, một thanh ngầm lôi chi kiếm từ phía sau lưng đâm đi qua.

Ngũ Thái vội vàng cưỡng ép thay đổi hư không, muốn lướt ngang ra ngoài, lại bị một kiếm đâm vào phần eo, xuyên qua mà qua.

Đây là Sư Quỷ thật vất vả tìm tới cơ hội ngàn năm một thuở, một kiếm chính là đỉnh phong lực lượng.

Ngũ Thái hét lớn một tiếng, đồng dạng là sinh tử sát na đỉnh phong, đem cái kia ngầm lôi chi kiếm đánh gãy, lại cưỡng ép lướt ngang ra ngoài.

“Muộn!”

Sư Quỷ đã sớm chuẩn bị, nháy mắt liền bắt được hắn lướt ngang vị trí, tay phải hướng nắm vào trong hư không một cái, lại là một đạo Ám Lôi Trảm bổ xuống.

“Ầm ầm!”

Ngũ Thái lại bên trong một chiêu, bị đánh bay ra ngoài, tại không trung nôn ra máu.

Sư Quỷ chính muốn cường công, trực tiếp lấy Ngũ Thái tính mạng, đột nhiên trong lòng trì trệ, có loại cảm giác nguy hiểm truyền đến.

Hắn vạn phần kỳ quái, ở đây bí cảnh bên trong, còn có cái gì có thể thương tổn được hắn, khiến hắn sinh ra như vậy trực giác tới?

Đột nhiên nheo mắt, liền gặp Dương Thanh Huyền chấp kích bổ tới, chiến kích bên trên bạo khởi mãnh liệt kim quang, phía trên che phủ tầng một nhàn nhạt màu trắng.

“Bản nguyên kim? Thứ tư ngăn!”

Sư Quỷ giật nảy mình, hắn tu luyện ngầm Lôi Công pháp, thật sự là bị Kim thuộc tính khắc chế, mà thứ tư ngăn lăng thần chiếu kim càng là chí dương nguyên tố, bản thân khắc chế quỷ vật.

Dạng này một kích bổ xuống, để Sư Quỷ cực độ kinh hãi, quát lên: “Tiểu tử, không tệ a! Khó trách Ngũ Thái sẽ như vậy che chở ngươi, sợ là Ngũ gia hạch tâm nhất đệ tử a?”

Hắn lật tay liền sợ quá khứ, ngầm sét đánh trên chiến kích, mặc dù bị thuộc tính khắc chế, nhưng thực sự cường đại quá nhiều, một chút liền đem Dương Thanh Huyền đánh bay, hung hăng quẳng ở phía xa trên mặt đất.

Dương Thanh Huyền đứng dậy, cũng là há miệng phun ra máu, hắn hiện tại vạn phần hối hận không có nghe Võ Sóc, đánh lén người này.

Ngũ Thái vội vàng nói: “Ngươi đi mau!”

Hắn này đi hàng đầu nhiệm vụ, liền đem Dương Thanh Huyền an toàn mang hồi tổ chức, thà có thể hi sinh Ngũ Vân cháu ruột, cũng không thể chết Dương Thanh Huyền.

“Ồ? Như thế nhớ người này, Mạt Phi hắn là con của ngươi?” Sư Quỷ hiếu kì đánh giá hai người, cảm thấy tuyệt không giống.

Dương Thanh Huyền mắng: “Ta là cha ngươi!”

“Muốn chết!” Sư Quỷ một chút xông lên phía trước, gằn giọng nói: “Đã ngươi như thế cấp thiết muốn chết, ta trước hết thành toàn ngươi!”

“Muốn giết ta Ngũ gia đệ tử, hỏi qua ta không có!” Ngũ Thái điều tức mấy lần, lần nữa bộc phát ra cường đại lực lượng, toàn thân hóa thành huyền thiết sắc, lao đến, hung hăng một quyền đánh về phía Sư Quỷ.

Trên thực tế Sư Quỷ chỉ là giương đông kích tây, hắn một mực đang chú ý Ngũ Thái động tĩnh, hướng Dương Thanh Huyền tới gần chỉ là một loại sách lược, muốn nhìn một chút Ngũ Thái phản ứng.

“Ha ha, hắn quả nhiên là ngươi thân nhi tử!”

Sư Quỷ thấy Ngũ Thái nổi giận, nháy mắt mừng rỡ không thôi, tại không trung chớp động dưới, lần nữa biến mất.

Chỉ cần quay chung quanh công kích Dương Thanh Huyền, là có thể đem Ngũ Thái kéo đổ, sau đó đánh giết. Mà lại Ngũ Thái bây giờ bị chính mình đả thương, cho dù không có Dương Thanh Huyền, lâu dài chiến đấu tiếp, chính mình cũng là chắc thắng cục diện.

Sư Quỷ duỗi ra thật dài đầu lưỡi, liếm một cái đôi môi, nếu là có thể thôn phệ một tên chín sao Quỷ Đế, như vậy liền không uổng công chuyến này.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3029: Bị Ép Nhập Điện, Cơ Trí Phá Cục

“Đáng chết!”

Dương Thanh Huyền lần nữa cảm nhận được to lớn nguy hiểm, chẳng biết cái kia Sư Quỷ sẽ như thế nào đánh lén mình.

Ngũ Thái lóe lên, liền lưng tựa Dương Thanh Huyền, quát: “Ta một quyền bổ ra hư không, liền trực tiếp đào tẩu!”

Cái này đích xác là cái biện pháp tốt, xé rách hư không, Dương Thanh Huyền độn đi vào, chỉ cần Sư Quỷ xuất hiện, liền sẽ bị Ngũ Thái tiếp cận.

Ngũ Thái trên thân bộc phát ra vô số màu đen quỷ khí, như lưỡi dao giống nhau đem không gian bổ ra, hắn hét lớn một tiếng, toàn bộ nắm đấm hóa thành một thanh kiếm sắc, hướng phía trước một bổ!

“Chi!”

Hư không bên trên nứt ra một đường vết rách, nhưng cũng chỉ có dài ba tấc, mà lại cực nhỏ.

“Cái gì?!”

Ngũ Thái giật nảy cả mình.

Nơi đây không gian kết cấu lại kiên cố như vậy, mặc dù đánh nhau thời liền có phát hiện, nhưng bổ ra kết cấu thời điểm vẫn là giật nảy mình.

"Ha ha ha ha, lên trời không có đường xuống đất không có cửa!"

Sư Quỷ cuồng tiếu thanh âm tại bốn phương tám hướng vang lên, màu đen gió lốc không ngừng xuất hiện, ám chi nguyên tố tại bí cảnh bên trong lan tràn.

"A em gái ngươi! Có gan đến giết ta nha."

Dương Thanh Huyền chiến kích vung lên, thuấn di phía dưới, liền đến cung điện kia trước cửa, xoay người lại, mỉa mai nhìn chằm chằm đoàn kia hắc khí, khinh miệt nói: "Có loại cùng ta tiến điện."

Đêm tối điên cuồng tuôn đi qua.

Dương Thanh Huyền cảm nhận được to lớn nguy hiểm, nhẹ hừ một tiếng, thân ảnh lóe lên, liền tiến vào đến điện bên trong.

"Không muốn đi vào!"

Ngũ Thái quát to một tiếng, nhưng đã đã mất đi Dương Thanh Huyền thân ảnh.

Bóng đen rơi vào trước đại điện, chính là Sư Quỷ, một đôi mắt âm trầm nhìn chằm chằm đại điện bên trong, lấy tu vi của hắn càng nhìn không xuyên bên trong tình huống.

Ngũ Thái mặt mũi tràn đầy tức giận, Dương Thanh Huyền quan hệ đến siêu phẩm Hồn thạch luyện chế, chính là một kiện kinh thiên động địa, thậm chí có thể cải biến toàn bộ Quỷ Giới cách cục cự sự kiện lớn, như chết thật ở trong đại điện, hắn sợ là muốn tiếc nuối chung thân.

Ngũ Vân bọn người là trong lòng run lên.

Cung điện kia tựa như là thôn phệ vạn vật cự thú, phàm đi vào người, không vừa ra tới.

Dương Thanh Huyền trở ra, đại điện đồng dạng bắt đầu lắc lư, không gian chấn động gợn sóng khuếch tán ra đến, cùng lúc trước tình huống giống nhau như đúc.

“Ha ha, chết thì đã chết, ngươi còn trẻ, có thể tiếp tục sinh a, sợ cái gì.” Sư Quỷ lệch ra cái đầu nhìn xem Ngũ Thái, lộ ra cười quái dị chi sắc.

“Ngu xuẩn vật! Ngươi biết ngươi phạm vào bao lớn sai sao? Ta muốn giết ngươi!” Ngũ Thái lực lượng không ngừng trèo thăng, phẫn nộ xông ra bên trong thân thể, để không gian chung quanh tất cả đều hóa thành màu đen, một quyền pháo oanh xuống tới!

“Chẳng lẽ trên người tiểu tử kia có cái gì bí mật hay sao?”

Sư Quỷ sửng sốt một chút, Ngũ Thái, không hề giống là chết nhi tử, mà giống như là đã mất đi cái gì trọng bảo.

Lại liên tưởng đến Dương Thanh Huyền loại loại tình huống, hắn tựa hồ có chỗ hiểu ra, tiểu tử kia có lẽ không phải Ngũ Thái nhi tử, mà là liên quan đến cái gì trọng yếu sự tình.

Nhưng lúc này đã muộn, đồng dạng hắn cũng không hối hận, việc cấp bách chính là đánh giết Ngũ Thái, chỉ cần có thể thôn phệ Ngũ Thái, liền chuyến đi này không tệ, so cái gì đều bây giờ tới!

Hắn thân ảnh nhoáng một cái, hóa thành hắc ám, biến mất tại trước đại điện phương.

…

Dương Thanh Huyền nhập điện về sau, vẫn chưa xảy ra chuyện gì khác thường, bên trong một mảnh đen kịt, đột nhiên hắn liền cảm thấy mình lực lượng đang trôi qua, bị cái này hư không hút tới.

“Chuyện gì xảy ra?”

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, chấp kích hướng bốn phương tám hướng một bổ.

Ngũ hành thần huy khuấy động ra ngoài, hóa thành chục triệu quang huy, trực tiếp bị hư không toàn bộ hút vào, chỉ để lại một chút tàn ảnh tại không trung hơi dạng.

Dương Thanh Huyền nhớ tới tình cảnh lúc trước, phàm là có người tiến đến, đại điện đều sẽ xuất hiện chấn động, bây giờ nghĩ lại, hẳn là đánh nhau vết tích, nói cách khác rất có thể sẽ xuất hiện không tưởng tượng được nguy hiểm.

Trong bóng tối đột nhiên sáng lên hai đạo lục quang, sau đó bốn đạo, lục đạo, nháy mắt trèo thăng đến mấy chục đạo, trên trăm đạo, đúng là từng đôi tà dị con mắt.

“Rống!”

Những con mắt kia bộc phát ra hung ác tiếng rống, toàn bộ vọt ra, là từng tôn quỷ vật, khí tức cường đại dị thường.

“Nguyên lai chấn động là bởi vì cái này nguyên nhân!”

Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng sợ, mỗi một vị tiến đến quỷ tu đều sẽ khiến chấn động, nhưng sau đó không lâu chấn động liền sẽ biến mất, nói rõ chỉ có hai loại tình huống, những quái vật này bị giết chết, hoặc là quỷ tu bị giết chết.

Nhưng trong này trống rỗng, lại không có người nào xuất hiện, xem ra có thể là cái trước!

Đằng sau tiến vào nhiệt tình cùng Ám Môn người bị giết, Dương Thanh Huyền đều cảm thấy không quan trọng, dù sao thực lực cũng không mạnh, nhưng lúc trước Trúc Thôn lấy tám sao quỷ đế đỉnh phong thực lực tiến đến, nhưng cũng biến mất không thấy, cái này khiến trong lòng của hắn run rẩy.

“Liệt không vạn quân!”

Một chiêu kích pháp quét ngang ra ngoài, đem đánh tới quỷ phách đánh bay trở về, đồng thời có đại lượng trực tiếp tại không trung bạo vong.

Nhưng nổ tung ra năng lượng, vẫn chưa tiêu tán, mà là bị cái khác quỷ phách hấp thu tiêu hao, trực tiếp tăng lên năng lực.

Sát na ở giữa, Dương Thanh Huyền liền vung ra bảy tám kích, giết hơn ba mươi đầu quỷ vật, nhưng những này quỷ vật năng lượng bị đồng bạn sau khi hấp thu, trực tiếp sáng tạo ra hai cái bảy sao Quỷ Đế ra.

“Mẹ de, sẽ không như thế biến thái a?!”

Dương Thanh Huyền kinh hãi không thôi, dạng này đánh xuống, chẳng lẽ không phải càng ngày càng phiền phức?

Hắn nháy mắt liền minh bạch đại điện chấn động, cùng quỷ tu biến mất nguyên nhân.

Vì xác nhận trong lòng suy đoán, Dương Thanh Huyền lại chém chết hai con sáu sao đỉnh phong Quỷ Đế, năng lượng của bọn hắn quả nhiên bị cái khác đồng bạn hút tới.

Dạng này đánh đi xuống, cuối cùng sợ là sẽ phải xuất hiện tám sao, thậm chí chín sao Quỷ Đế, hắn mơ hồ biết Trúc Thôn mấy người chết mất nguyên nhân.

“Như là như vậy...”

Dương Thanh Huyền thân ảnh lóe lên, tránh thoát mấy cái quỷ vật công kích, phóng tới cái kia hai đầu bảy sao Quỷ Đế, chiến kích hung hăng bổ tới.

Hiện tại tận lực tránh kích thương nhỏ yếu Quỷ Đế, để tránh năng lượng bị càng mạnh hấp thu, đồng thời chém giết cường đại Quỷ Đế, để năng lượng bị những này nhỏ yếu chia đều quá khứ, liền sẽ không đản sinh ra siêu cường Quỷ Đế ra.

“Oanh!”

“Oanh!”

Hai đầu bảy sao Quỷ Đế tuần tự bị giết, năng lượng bị gần nhất một chút quỷ phách thu nạp, trong đó một đầu sáu sao Quỷ Đế trực tiếp xung kích đến bảy sao.

Tại tấn cấp nháy mắt, lại bị Dương Thanh Huyền một kích đánh chết.

Rất nhanh, sáu sao trở lên Quỷ Đế đều bị dọn dẹp sạch sẽ, mạnh nhất là bảy tám đầu năm sao đỉnh phong.

Dương Thanh Huyền phi tốc tính toán hạ những này quỷ đế thực lực, tiếp tục chém giết năm sao bình quân đi xuống, sở hữu quỷ đế cảnh giới cần phải có thể áp đến bốn sao trung giai trở xuống.

Chém giết năm sao Quỷ Đế, chỉ là một kích sự tình, rất nhanh sở hữu năm sao liền bị giết sạch, lại có mới năm sao ngoi đầu lên, cũng là bị một kích đánh chết.

Cứ như vậy, mấy chục con quỷ đế năng lượng, toàn bộ bị áp chế đến năm sao phía dưới.

Mặc dù số lượng đông đảo, nhưng đối với Dương Thanh Huyền sinh ra uy hiếp, kém xa bảy sao.

“Tiếp xuống mới là bản tọa muốn làm trọng điểm!”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, nhìn chằm

chằm những này bốn sao các Quỷ Đế, một chút liền tế ra Lạc Phách Chung, tại không trung biến lớn nghìn lần, nháy mắt che đậy hạ xuống.

“Ầm ầm!”

Lạc Phách Chung một chút liền đem non nửa bốn sao Quỷ Đế bao lại.

Dương Thanh Huyền tế ra Cực Lạc Tịnh Thổ cùng Lục Đạo Huyễn Diễm, đồng thời lấy Lục Đạo Huyễn Diễm tạo dựng lên từng bức to lớn tường lửa, quay chung quanh tại bốn phía cấu thành phòng ngự.

Cực Lạc Tịnh Thổ thì là hóa thành từng tòa núi nhỏ, trấn áp trên Lạc Phách Chung, áp chế bên trong Quỷ Đế xung kích.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 3030: Gian Nan Luyện Hóa, Tình Thế Nguy Cấp

“Rống!”

Bốn phương tám hướng Quỷ Đế tất cả đều phẫn nộ lao đến.

Dương Thanh Huyền hai tay bấm niệm pháp quyết, hóa thành hỏa long bàn trên Lạc Phách Chung, miệng phun quyết ấn, chuyên tâm luyện hóa bên trong quỷ phách.

Nguyên thần thứ hai cầm trong tay Long Quyền Thiết Giản, mặt không thay đổi đứng ở trên không, đối với bốn phương tám hướng xung kích tới quỷ phách đánh xuống.

“Bành! Bành!”

Từng đạo quỷ phách bị chấn trở về, nguyên thần thứ hai đem sức lực nắm tốt, cũng đánh không chết bọn hắn, chỉ là đơn giản chấn hồi.

Dạng này duy trì được một cái ngắn ngủi cân bằng.

Tại đại điện bên ngoài Ngũ Vân mấy người, chính lo lắng chẳng biết như thế nào cho phải, Ngũ Thái cùng Sư Quỷ chiến đấu cũng tiến vào gay cấn trạng thái, đáng sợ năng lượng khuấy động ra, để bọn hắn căn bản là không có cách tới gần, đồng thời bị phá cách đại điện càng ngày càng xa.

Cũng mặc kệ chín sao quỷ đế lực lượng như thế nào cường hoành, lan đến gần trên đại điện, từ đầu đến cuối vô pháp đối với đại điện tạo thành tổn hại.

Đại điện chấn động tại vẫn như cũ, tiếp tục thời gian tựa hồ rất lâu.

“Trước đó đại điện nhiều nhất chấn động nửa khắc đồng hồ, hiện tại đã nhanh một khắc đồng hồ, Mạt Phi bên trong có biến hóa?” Một tên nhiệt tình người nói.

“Tiếp tục quan sát!” Ngũ Vân trầm giọng nói.

Trên thực tế, bọn hắn trừ tiếp tục quan sát bên ngoài, cũng không có những biện pháp khác, càng không có cái khác sự tình có thể làm.

Đại điện bên trong, Dương Thanh Huyền đột nhiên khẽ ồ lên một tiếng, những này luyện hóa bên trong quỷ phách, tựa hồ cùng phổ thông quỷ phách không tầm thường, mặc dù thân thể cực kì yếu ớt, nhất luyện liền nát, nhưng lại năng lượng bất diệt, rất nhanh liền bị đồng bạn hấp thu, Dương Thanh Huyền liền tại chuông bên trong hóa ra hỏa long, đem mạnh nhất con kia đánh nát.

Cổ chung bên trong không ngừng tiếp tục quá trình này, giống như muốn đem bọn hắn luyện hóa thành siêu phẩm Hồn thạch cực kì khó khăn.

Dương Thanh Huyền lập tức nghĩ đến, Quỷ Đế đồng dạng đều có đối với hồn phách thôn phệ năng lực, lúc trước tiến đến những quỷ tu kia, ấn lý hoàn toàn có thể đem những này quỷ phách thôn phệ, nhưng y nguyên toàn bộ biến mất.

Chẳng lẽ những này quỷ phách không thể thôn phệ, không có thể luyện hóa?

Chính mình nháy mắt liền bác bỏ cái quan điểm này, vạn vật đều có thể luyện hóa, chỉ là điểm nóng chảy khác biệt mà thôi.

Nghĩ đến nơi này, liền nhịn quyết tâm đến, tiếp tục cái này tiếp tục luyện hóa quá trình, phản chính thời gian hắn có rất nhiều, cho dù thật vô hiệu, kéo dài thêm đối với mình mình cũng có chỗ tốt, bên ngoài hai tên Quỷ Đế cuối cùng rồi sẽ phân ra thắng bại, đến lúc đó khẳng định sẽ tiến đến một người.

Dương Thanh Huyền cứ như vậy không kiên nhẫn kỳ phiền bảo trì động thái cân bằng, tại chuông bên trong không ngừng đánh nát mạnh nhất tồn tại, bên ngoài không ngừng đánh lui Quỷ Đế.

Qua nửa canh giờ bộ dáng, chuông bên trong quỷ phách bắt đầu mềm nhũn xuống tới, bị đánh tan về sau, có thể số lượng lớn bộ phận bị cái khác quỷ phách hấp thu, nhưng có một số nhỏ năng lượng bị Lục Đạo Huyễn Diễm thiêu đốt, sau đó hóa thành tinh thuần quỷ khí, phiêu đãng đứng lên, tại cổ chung trên nội bích ngưng kết ra tầng một bích ngọc sắc tinh thể.

Dương Thanh Huyền thấy có hiệu quả, lập tức phấn chấn, nuốt một chút đan dược, ổn định duy trì tổn thương chuyển vận.

Lại qua nửa canh giờ, chuông bên trong Quỷ Đế toàn bộ bị luyện hóa sạch sẽ, trên vách chuông kết tinh tại hỏa diễm thiêu đốt dưới, một chút xíu hòa tan, hướng chuông lớn trung ương chảy tới, bắt đầu tiến vào siêu phẩm Hồn thạch luyện chế.

Dương Thanh Huyền trong mắt lướt qua dị sắc, như vậy nhiều tinh thể, đều ẩn chứa cực mạnh năng lượng, lại tại luyện hóa bên trong cấp tốc rút lại, thể tích từ to bằng cái thớt rất nhanh co lại thành một cái nắm đấm, còn đang nhanh chóng áp súc.

Cuối cùng đạt đến cực hạn, một chút lục mang tại Lục Đạo Huyễn Diễm bên trong chớp động, Dương Thanh Huyền bó tay rồi, đưa tay chộp một cái, cái kia lục mang liền rơi vào lòng bàn tay, dĩ nhiên chỉ có lớn chừng hạt đậu...

“Đây cũng quá hố đi.”

Dương Thanh Huyền buồn bực nói không ra lời.

Nhưng viên này đậu xanh bên trong năng lượng đích thật là siêu cường a, tản mát ra làm người sợ hãi khí tức, tựa hồ từng tại chỗ nào cảm nhận được qua.

Mặc kệ.

Dương Thanh Huyền thu hồi đậu xanh, lần nữa huyễn hóa ra chân thân, sau đó tế ra Lạc Phách Chung, hướng còn lại Quỷ Đế trùm tới.

Những Quỷ Đế kia rống giận lao đến, nhưng mấy chục đạo thân thể tại không dừng lại một chút, tựa như là ngưng kết ở, sau đó "Sưu sưu sưu" hóa thành từng đạo lục mang lui về, bắn vào bốn phương tám hướng hư không, triệt để không gặp.

"Được triệu hoán trở về?"

Dương Thanh Huyền thu hồi pháp bảo, lấy ra chiến kích, cảnh giác đứng tại hư không, vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tinh tứ phía quan sát.

"Hẳn là luyện chế thời điểm, Lục Đạo Huyễn Diễm chặn các loại cảm giác, sở dĩ cái kia người sau lưng không rõ ràng chuông nội tình huống, chờ Lạc Phách Chung cùng một chỗ, người kia lập tức phát hiện không đúng, liền đem còn lại Quỷ Đế triệu trở về."

Dương Thanh Huyền nghĩ như vậy, "Ừm, những này quỷ vật tất cả đều có Quỷ Đế cấp bậc, nhưng không có trí thông minh, có thể thấy được cũng không phải là bình thường tồn tại, đích thật là có người ở sau lưng điều khiển."

Hắn Hỏa Nhãn Kim Tinh cũng chưa phát hiện bất cứ dị thường nào, nhưng cũng không dám xâm nhập đi vào bên trong, liền trực tiếp đứng tại chỗ nuốt đan dược, khôi phục thể năng.

Ngoài điện chiến đấu đánh thiên băng địa liệt, Ngũ Vân bọn người vạn phần lo lắng, Ngũ Thái thụ thương về sau, bạo phát một trận cùng Sư Quỷ liều mạng, lại y nguyên không thể đem Sư Quỷ bắt lại, thế là các loại di chứng lần lượt đột phát ra, rất nhanh liền rơi vào hạ phong, trở nên chỉ có bị động phòng thủ phân, lại càng về sau, liền rõ ràng rơi vào hạ phong, vết thương trên người không ngừng tăng nhiều, bắt đầu tiến vào cảnh hiểm nguy.

Trên thực tế Ngũ Thái cực kì xoắn xuýt, hắn hiện tại mặc dù thương thế chuyển trọng, nhưng khăng khăng muốn đi, Sư Quỷ còn là rất khó ngăn trở hắn, có thể chính mình vừa đi, Ngũ Vân mấy người hẳn phải chết không nghi ngờ, Ngũ Vân là chính mình cháu ruột, càng là Ngũ gia gia chủ chi tử, một khi chết, hắn trách nhiệm trọng đại, tiếp theo một đi, Dương Thanh Huyền liền thật không để ý tới, luyện chế siêu phẩm Hồn thạch trọng đại như thế sự tình khả năng liền tan thành mây khói.

Nhưng nếu là không đi, tiếp tục đánh xuống, trên người mình tổn thương lại trọng mấy phần, khả năng sẽ không đi được.

Do dự phía dưới, chiến ý giảm mạnh, lại bị Sư Quỷ Ám Lôi Trảm oanh thương thế tăng thêm.

“Các ngươi đi mau!”

Ngũ Thái đối với Ngũ Vân mấy người liều mạng quát.

Hắn hạ quyết tâm muốn chạy trốn, lại cản một trận, để Ngũ Vân mấy người đi trước, đến mức Dương Thanh Huyền, đã hoàn toàn không để ý tới.

Ngũ Vân mấy người đang muốn đi, đột nhiên một người cả kinh nói: “Đại điện đình chỉ chấn động!”

Ngũ Vân trong lòng giật mình, trở nên cực độ thấp thỏm, cũng không biết Dương Thanh Huyền là treo, vẫn là bình yên vượt qua kiếp nạn.

Dù sao lần này chấn động kéo dài hơn một canh giờ, so trước đó đi vào người cộng lại còn muốn nhiều.

“Đi mau a!”

Ngũ Thái lại là lệ quát một tiếng.

Ngũ Vân mấy người không do dự nữa, hóa thành một đạo độn quang, liền hướng lai lịch bay đi.

“Đi? Trải qua ta đồng ý không? Hôm nay người nơi này, ai cũng đừng hòng đi, toàn bộ cho các đệ tử của ta chôn cùng đi!”

Sư Quỷ sắc mặt phát lạnh, chấn khai Ngũ Thái, liền hướng Ngũ Vân mấy người phóng đi.

Hắn mang ra tới hơn mười tên đệ tử, đều là Ám Môn bên trong tinh anh, một chút liền tổn thất sạch sẽ, để hắn giận không kềm được, tất nhiên muốn giết sạch Ngũ gia người mới có thể tiết mối hận trong lòng.

Đúng lúc này, cái kia nguyên bản dừng lại đại điện, lần nữa chấn động đứng lên, lần này so dĩ vãng bất kỳ lần nào đều tới kịch liệt.

Trong lòng mọi người run lên, đều là lưu ý đến cái này dấu hiệu.

Nhưng Sư Quỷ vẫn chưa phân tâm, nháy mắt đến Ngũ Vân mấy người trước mặt, song chưởng cùng nhau vỗ ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3031: Chí Tôn Hồn Thạch, Xé Rách Bình Cảnh

“Đừng có càn rỡ!”

Ngũ Thái nổi giận gầm lên một tiếng, trên thân năng lượng bạo khởi, một chút liền thuấn di đến Ngũ Vân mấy người trước mặt, song quyền trước người giao nhau, hình thành phòng ngự tư thái.

“Ầm ầm!”

Cặp kia chưởng lực lượng hung hăng oanh ở trên người hắn.

Sư Quỷ trong mắt lướt qua sát khí mãnh liệt cùng vẻ mừng như điên, càng là chưởng trung lực lượng trèo thăng đến đỉnh phong, liều mạng đè xuống.

“Đi mau a!”

Ngũ Thái khàn giọng rống to, mạch máu lớn diện tích nổ tung, hình dạng cực kỳ đáng sợ.

Ngũ Vân mấy người bi phẫn không thôi, đều là lệ rơi đầy mặt, hướng nơi xa bỏ chạy. Trên thực tế, tính mạng của bọn hắn căn bản không đáng tiền, chết cũng liền chết, nhưng nhiệt tình hoặc là Ngũ gia tổn thất Ngũ Thái, liền cực kì nghiêm trọng đáng sợ.

Nhưng nếu là không trốn, cái kia Ngũ Thái liền hi sinh liền càng là uổng phí.

“Phốc!”

Ngũ Thái một ngụm máu lớn phun tới, bị hắc ám nuốt hết, trên thân thể mảng lớn huyết nhục nổ tung, bị đánh bay ra ngoài, hung hăng quẳng xuống đất, ném ra một cái hố cực lớn.

Sư Quỷ nhìn liếc mắt chạy xa Ngũ Vân mấy người, cười nhạo một tiếng, mấy cái kia sâu kiến hắn cũng không thèm để ý, mà lại chỉ cần còn tại Tiên Thiên Quỷ Môn bên trong, chờ hắn giết Ngũ Thái lại đi giết này mấy tên tiểu quỷ cũng không muộn.

Huống mà còn có đại điện này bí mật chưa giải khai.

Hắn bay tới trên không, thương hại nhìn xem Ngũ Thái, duỗi ra lưỡi dài liếm láp đôi môi, cười khẩy nói: “Ngũ Thái đại nhân, đáng thương thật đáng buồn a, bất quá ngươi không cần khổ sở, rất nhanh liền sẽ trở thành một bộ phận của thân thể ta, thay ta gia tăng năng lượng, ha ha, từ ý nghĩa này đi lên giảng, đây chính là ngươi cầu còn không được vinh quang a, ha ha ha ha!”

“Phi!”

Ngũ Thái trợn mắt nhìn, nằm trên mặt đất, chậm rãi tích súc năng lượng, hắn tuyệt sẽ không ngồi chờ chết, khẳng định là tử chiến đến một khắc cuối cùng.

Sư Quỷ cũng không vội, hai người đều tiêu hao rất lớn, mà lại hiện dưới trạng thái này, hắn tốc độ khôi phục rõ ràng phải nhanh cho Ngũ Thái, sở dĩ làm sơ nghỉ ngơi đối với mình mình càng thêm có lợi.

Ngũ Thái trong mắt hắn đã là con vịt đã đun sôi, bay không đi.

Tru

yện Của TUi . net Sư Quỷ ánh mắt nhìn hướng về phía trước, nhìn xem cái kia chấn động kịch liệt đại điện, trong lòng sinh ra nghi hoặc chi tình, không biết bên trong tòa đại điện này làm cái quỷ gì. Nhưng hắn tự cao thần thông quảng đại, chỉ cần thôn phệ

Ngũ Thái, đem đại điện này bí mật giải khai cũng không đáng kể.

…

Đại điện bên trong, Dương Thanh Huyền mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, hét lớn: “Quỷ Tàng! Là ngươi sao? Ngươi điên rồi đi, là ta a! Mở ra mắt chó nhìn một chút, là ta a!”

Vô tận trong hư không, một tôn thân thể to lớn lăng không đứng thẳng, tựa như là nổi bồng bềnh giữa không trung, hai tay trước người kết ấn.

Mà Dương Thanh Huyền đang bộ ngực của hắn bên trong.

Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn lại, đem hết thảy hoàn cảnh cùng bí pháp nhớ lại trước trong mắt, mới đột nhiên co giật, minh bạch là chuyện gì xảy ra.

Nguyên lai tòa đại điện này, chỉ là Quỷ Tàng biến hóa bề ngoài, chính là thân thể của hắn bản thân, biến thành một tòa cung điện bộ dáng, chỉ cần tiến đến một cái, liền thôn phệ một cái, chuyển hóa thành hắn năng lượng trong cơ thể.

Giờ phút này Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn xuyên thân thể khổng lồ, chính là đại điện bề ngoài hạ chân thực chân thân.

Dương Thanh Huyền nhìn xuyên đây hết thảy thời điểm, giật nảy mình, người này thật là Quỷ Tàng không thể nghi ngờ, nhưng trên mặt nhưng không có bất kỳ biểu lộ gì, vô tận lạnh lùng bên trong, lộ ra một cỗ xa lạ khí tức, không chỉ có hoàn toàn không nhận ra hắn tới, thậm chí liền không có mắt nhìn thẳng một chút.

“Ngươi bị thiên đạo đánh trúng đầu óc sao? Thế mà liền ta cũng quên!”

Dương Thanh Huyền khẩn trương, chiến kích cắm ở trên mặt đất, hai tay kết ấn, liều mạng ngăn cản bốn phương tám hướng luyện hóa lực lượng.

Hắn hiện tại vị trí, chính là Quỷ Tàng trong dạ dày, cường đại tiêu hóa lực lượng từ bốn phương tám hướng đè ép tới, để hắn toàn thân run rẩy, muốn bị hòa tan.

Dương Thanh Huyền lúc này mới minh bạch, lúc trước những cái kia quỷ phách, chính là "Dịch vị" giống nhau lực lượng biến thành, hiện tại "Dịch vị" bị chính mình tiêu diệt hơn phân nửa, Quỷ Tàng từ trong ngủ mê tỉnh lại, bắt đầu điều động toàn thân lực để tiêu hóa chính mình.

To lớn quỷ thân trong hư không hai tay kết ấn, đồng thời hai tay vị trí chỗ ở, vừa vặn cùng mình song song, tám sao quỷ đế luyện hóa lực lượng tại Dương Thanh Huyền bốn phía lượn vòng, một chút xíu mẫn diệt hắn chống cự.

"Đây là phải chết sao? Mẹ, ngươi cái này một mực ăn nhân hồn phách biến thái, nghĩ không ra cuối cùng bị ngươi chỗ ăn, đây là lão tử báo ứng sao?"

Dương Thanh Huyền nghiến răng nghiến lợi, đem toàn thân cùng chiến kích lực lượng phát huy đến cực hạn, nhưng y nguyên vô pháp ngăn cản cái kia đáng sợ làm hao mòn lực lượng.

Ngũ hành thần huy rất nhanh liền chôn vùi, chiến kích bên trên chỉ còn lại tầng một bạch quang nhàn nhạt lưu chuyển, cùng Dương Thanh Huyền trên thân bạch mang hòa làm một thể.

Đại đạo thần huy thành sau cùng một đạo phòng tuyến, nhưng cũng tại dần dần bị nóng chảy, thân thể xu thế cho sụp đổ.

Dương Thanh Huyền liều mạng nuốt ăn lấy đan dược, tận khả năng duy trì được, chỉ cần Sư Quỷ cùng Ngũ Thái phân ra được thắng bại, cuối cùng cũng có một người muốn tiến đến, thế tất đánh vỡ chính mình tình thế nguy hiểm.

Giờ phút này Quỷ Tàng cho Dương Thanh Huyền cảm giác cực kì lạ lẫm, nhưng cảnh giới tựa hồ so lúc trước còn muốn cao, có thể cuối cùng cũng chỉ là tại tám sao Thiên Giới, hoàn toàn không đủ để cùng Sư Quỷ hoặc là Ngũ Thái chống lại.

Sở dĩ hắn liều mạng chèo chống, chờ đợi một đường sinh cơ kia.

Nhưng tám sao Thiên Giới xay nghiền lực lượng quá mạnh, rất nhanh liền để hắn run lẩy bẩy, đan dược bổ sung hoàn toàn đỉnh không qua tới.

Quỷ Tàng hai tay kết ấn tốc độ có thừa nhanh xu thế, các loại Quỷ Âm quỷ nói tại vang lên bên tai, nhiễu loạn tâm thần.

Dương Thanh Huyền gấp vội vàng lấy ra hai cái kia siêu phẩm Hồn thạch, trực tiếp hút vào trong cơ thể, nháy mắt khôi phục hơn phân nửa thể năng, trên thân bạch quang một chút đại phóng, ngũ hành thần huy lần nữa phát sáng lên.

Quỷ Tàng cái kia mông mông trong hai mắt, ngơ ngác một chút, thân thể chấn động, trong hư không bắt đầu bay vòng vòng, quỷ giảng hòa kết ấn tốc độ thêm nhanh hơn gấp đôi.

Dương Thanh Huyền thử nghiệm vung vẩy chiến kích, nghĩ muốn xông ra đi, lại không phá nổi Quỷ Tàng “Dạ dày”, mấy lần nếm thử về sau, cuối cùng cho từ bỏ, tiến vào bị động ngăn cản trạng thái.

“Mẹ nó, bên ngoài làm sao còn không có phân ra thắng bại!”

Dương Thanh Huyền trong lòng lo lắng, vừa mới khôi phục thể năng lại tại gia tốc tiêu hao, hắn đột nhiên nghĩ đến cái kia một hạt đậu xanh, bỗng nhiên minh bạch vì sao khí tức kia cảm thấy quen thuộc, kia là Vạn Cổ Chí Tôn hồn phách khí tức!

Lúc trước Quỷ Tàng từng chiếm được một khối nhỏ chí tôn

Hồn thạch, Dương Thanh Huyền đã từng cảm ứng qua, chỉ bất quá chính mình luyện hóa ra viên kia đậu xanh lực lượng muốn yếu rất nhiều, khả năng cùng chính mình luyện hóa không đủ hoàn toàn có quan hệ.

Mà giờ khắc này Quỷ Tàng trên thân cảm giác xa lạ, có rất lớn một bộ phận đến từ này loại chí tôn khí tức, chẳng lẽ hắn lại lấy được chí tôn Hồn thạch?

Dương Thanh Huyền kinh nghi bất định, đột nhiên lòng có cảm giác, cùng nó tại cái này chờ đợi cứu viện, không bằng tự nghĩ biện pháp đột phá khốn cảnh.

Hắn lấy ra viên kia đậu xanh, năm ngón tay một nắm.

Bên trong lực lượng nháy mắt bạo phát đi ra, thuận theo lòng bàn tay tràn vào đến toàn thân toàn thân, tại bổ sung năng lượng đồng thời, xung kích hắn kỳ kinh bát mạch, dẫn tới thân thể cùng đan điền kịch liệt rung động.

“A!.”

“Loại cảm giác này... Muốn thoát thai hoán cốt!”

Dương Thanh Huyền đau cắn răng nhếch miệng, to như hạt đậu mồ hôi lạnh từ hai tóc mai lăn xuống đến, gương mặt trắng bệch.

Hắn vốn chỉ là muốn để thể năng trèo thăng đến đỉnh phong, thử một chút nội tâm mạo hiểm ý nghĩ, không muốn viên này chí tôn năng lượng quá mạnh, nháy mắt liền bổ sung đến đỉnh phong, dư thừa năng lượng tại thể nội tàn phá bừa bãi, muốn đem hắn vỡ ra đến, liền liền cảnh giới bình cảnh cũng tại thời khắc này bị cưỡng ép xé rách!

Chương 3032: Hồn Thạch Hóa Linh, Đều Có Định Số

"A!."

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, toàn thân kinh lạc từng khúc vỡ ra, đồng thời cảnh giới bình cảnh tan rã, trực tiếp xông vào đến bảy sao Thiên Giới trung giai!

Mảng lớn máu tươi từ trong cơ thể tuôn ra đến, nháy mắt liền hóa thành huyết nhân, bất quá nồng đậm huyết dịch bên trong, có lớn đạo bạch quang hiện lên.

"Vừa vặn, nếu là kéo không trở về ý chí của ngươi, ta liền bị ngươi tiêu hóa hết đi!"

Dương Thanh Huyền trong mắt bắn ra một đạo kiên quyết lãnh mang, vận chuyển Huyết Thần Kinh, thân thể nháy mắt tan rã, hóa thành vô số huyết phù tại không trung lượn vòng.

Hắn cảm ứng được Quỷ Tàng lực lượng tồn tại, đồng thời phán đoán Quỷ Tàng là ở vào một loại vô ý thức trạng thái dưới, hoặc là nói là ngủ say trạng thái, chỉ là bản năng thôn phệ lấy hết thảy năng lượng đến để cho mình trưởng thành.

Dương Thanh Huyền một chút vận chuyển Huyết Thần Kinh, để cho mình phân giải ra đến, chủ động dung nhập vào Quỷ Tàng trong cơ thể, tiến hành hợp thể.

Nháy mắt, Quỷ Tàng cái kia thân thể lớn như vậy liền hóa thành huyết hồng sắc, gương mặt cũng tại phát sinh biến hóa, hai mắt bỗng nhiên mở ra, nổ bắn ra hai đạo ánh mắt bén nhọn, giận dữ hét: “Nghĩ đoạt xá bản tôn thân thể! Vọng tưởng!”

Thanh âm này cực kì lạ lẫm băng lãnh, cũng không phải là Quỷ Tàng!

Dương Thanh Huyền giật mình, quát: “Ngươi là ai, làm sao tại bằng hữu của ta trong thân thể?”

“Bằng hữu của ngươi? Hắc hắc, cái này ngu xuẩn vật lại là bằng hữu của ngươi, cũng được, đã ngươi chủ động muốn đi vào thân thể của ta, vậy thì cùng bằng hữu của ngươi cùng một chỗ, trở thành nhục thể của ta đi! Ha ha.”

Thanh âm kia cuồng tiếu không thôi, bởi vì hắn phát hiện hợp thể sau Dương Huyền Tàng, xa so với trước đó Quỷ Tàng phải mạnh mẽ hơn nhiều, điều này làm hắn thích thú vạn phần.

Dương Thanh Huyền nói: “Làm sao ngươi biết hắn là ngu xuẩn vật? Xem ra muốn giấu diếm cũng không che giấu nổi a.”

“Hừ!” Thanh âm kia khinh miệt nói ra: “Cái này ngu xuẩn vật muốn thôn phệ ta, ngược lại bị ta sở đoạt, trí thông minh thấp dọa người!”

Dương Thanh Huyền mặt đen lại, nói: “Ta còn cho rằng liền ta cảm thấy hắn ngu xuẩn đâu, nghĩ không ra chúng ta cái nhìn nhất trí, quả nhiên là tri kỷ a.”

Thanh âm kia nói: “Ít nịnh nọt ta, đã chủ động bay vào ta trong miệng, vậy liền hảo hảo trở thành một bộ phận của thân thể ta đi!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta bây giờ không phải là đã thành thân thể ngươi một bộ phận sao? Đã mọi người hợp thể, liền không phân khác biệt, xin hỏi các hạ là người nào, vì sao trí thông minh cao như thế? Để tại hạ cũng theo không kịp.”

Thanh âm kia trầm mặc xuống, nói: “Ta chính là một khối chí tôn Hồn thạch, hóa linh ở chỗ này tu luyện, ngươi bằng hữu kia chẳng biết vì sao rơi vào nơi đây, trọng thương phía dưới, thế mà còn vọng tưởng thôn phệ ta, kết quả, ha ha.”

Dương Thanh Huyền sợ hãi than nói: “Kia thật là hắn đáng đời, nghĩ không ra các hạ đúng là chí tôn Hồn thạch biến thành, khó trách như thế cao minh, ta cái kia ngu xuẩn vật bằng hữu hiện tại chết không?”

Thanh âm kia khẽ nói: “Bất tử cũng không xê xích gì nhiều, thấy tình thế không ổn, hắn lập tức phong ấn linh hồn của mình, bất quá ta sớm muộn có thể giải khai đồng thời triệt để thôn phệ hắn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Làm được tốt! Chúng ta đã hợp thể, chính là người một nhà, đến lúc đó cùng một chỗ thôn phệ hắn.”

Thanh âm kia trầm mặc xuống, khẽ nói: “Cái gì người một nhà? Ngươi cũng là muốn bị ta thôn phệ!”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Kia là tự nhiên, bất quá không vội tại nhất thời a, cỗ thân thể này sớm muộn là muốn bị ngươi chưởng khống, nhưng trước khi chết, ta có di ngôn muốn nói. Nếu là ngươi liền di ngôn đều không cho ta nói, ta hiện tại liền giải khai hợp thể trạng thái, tổn thất của ngươi cũng thật lớn.”

Thanh âm kia không nhịn được nói: “Di ngôn gì, mau nói đi.”

“Ngươi nghe cho kỹ.”

Dương Huyền Tàng hít vào một hơi, cái kia to lớn pháp thân miệng phun kim quang, từng đạo Phạn âm từ trong miệng ra, chính là vô tướng Như Lai bản nguyện kinh.

Vô số Bàn Nhược kim quang biến thành phạm chữ, lập tức đem to lớn pháp thân bao phủ, kinh văn từng trang từng trang sách lạc ấn ở trên thân mình.

“A? Đây là cái gì?!”

Thanh âm kia hoảng sợ kêu, giận dữ hét: “Ngươi giở trò lừa bịp!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Cái gì giở trò lừa bịp? Đây chính là ta di ngôn a, ngươi hảo hảo nghe, nếu không ta liền muốn mở ra hợp thể nha.”

Trong lúc nói chuyện, pháp âm cũng không gián đoạn, không ngừng tại người bên trong ngoài thân vang vọng.

“A! Ngươi lừa ta, đáng chết a!”

Thanh âm kia cuối cùng cho bạo phát đi ra, Dương Huyền Tàng gương mặt nháy mắt trở nên dữ tợn, toàn thân lục quang chớp động, đem từng đạo Phạn âm từ trong thân thể rung ra đến, hóa thành vỡ nát.

“Hố ngươi? Là ngươi chính mình đầu óc có hố đi!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh không thôi, Dương Huyền Tàng trên gương mặt cũng lộ ra cười lạnh thần sắc, trong tay quyết ấn cùng một chỗ, đem trên thân mấy chỗ yếu huyệt điểm trúng, đem thanh âm kia lực lượng phong ấn, sau đó vận chuyển vô tướng Như Lai bản nguyện kinh, thiên đạo quang huy ở trên người lưu chuyển, không ngừng chống lại cái kia cỗ quỷ khí.

Dương Huyền Tàng nhục thân lập tức trở nên một sáng một tối, một chính một tà, tại vùng đan điền hiện ra Thái Cực đồ án, lan tràn đến ngàn trượng hư không.

Đột nhiên, cái kia âm tà một mặt lộ ra giật mình mà thần sắc sợ hãi, tại Dương Huyền Tàng trong cơ thể, một cỗ đồng dạng cường đại lực lượng phá phong mà ra, phát ra kinh thiên nộ hống, “Đi chết đi!”

Chính là Quỷ Tàng thanh âm!

Tay trái đột nhiên thành trảo, trực tiếp hướng nửa bên mặt bên trên chộp tới, “Soạt” một tiếng, đem cái kia âm tà nửa cái gương mặt trực tiếp xé xuống, chỉ còn lại nửa cái quang minh đầu trên cái cổ.

Cái kia nửa cái đầu tại tay trái bên trong không ngừng gia tăng, bị năm ngón tay dùng sức một trảo, nháy mắt sụp đổ, sau đó trên cổ nửa cái đầu há to mồm, đem cái kia vỡ vụn nửa cái đầu nuốt vào.

Toàn bộ hình tượng cực kỳ máu me.

Vô số kinh lạc mạch máu từ miệng vết thương tuôn ra, rất nhanh liền mọc ra mặt khác nửa cái đầu.

To lớn pháp thân tại xoay tròn dưới, đột nhiên vỡ nát ra, hóa thành hai người, Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng.

“Ha ha! Cuối cùng cho ra, ta liền biết tiểu tử ngươi nhất định có thể tìm tới nơi này, cứu ra ta đến!”

Quỷ Tàng cuồng tiếu không thôi, nhưng đáy mắt lại là thật sâu e ngại.

Loại sự tình này nơi nào có nửa điểm nắm chắc, bất quá là một chút kỳ vọng mà thôi, mà lại là cực độ xa vời kỳ vọng.

Trên thực tế, Quỷ Tàng rất nhiều lần đều tuyệt vọng, nhưng vẫn là giấu trong lòng một chút xíu ảo tưởng, điểm ảo tưởng này thế mà thành sự thật.

Muốn trùng hợp Tiên Thiên Quỷ Môn mở ra, mà lại lại muốn trùng hợp mở ra là chỗ này bí cảnh, sau đó còn muốn trùng hợp

Dương Thanh Huyền tiến vào cái kia một tia khe hở, cuối cùng còn phải trùng hợp thắng chí tôn kia Hồn thạch đản sinh quỷ phách.

Cái này mỗi một chút cũng cơ hồ là không thể nào chuyện phát sinh, lại trên người Dương Thanh Huyền toàn bộ phát sinh.

“Ha ha, quả nhiên là thiên đạo mịt mờ, nhân đạo mênh mông, hết thảy đều có định số a.” Quỷ Tàng sống sót sau tai nạn, tâm tình thật tốt.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Ngu xuẩn vật, suốt ngày ở bên ngoài mất mặt, về sau tuyệt đối đừng nói nhận biết ta.”

Quỷ Tàng cười nói: “Ngươi làm sao sẽ đến chỗ này?” Hắn vẫn là vạn phần hiếu kì, thậm chí có chút không dám tin tưởng trước mắt, luôn có chút như mộng ảo không chân thật cảm giác.

Ngày đó Dương Huyền Tàng bị thiên đạo kích về sau, trực tiếp trong hư không bạo thể, Quỷ Tàng trực tiếp chấn vào đến Tiên Thiên Quỷ Môn bên trong, rơi xuống ở đây phiến bí cảnh bên trong.

Hắn tự nhiên biết nơi này là Tiên Thiên Quỷ Môn bên trong, mừng rỡ không thôi, ngay tại bí cảnh bên trong tu luyện, có một ngày, đột nhiên cảm ứng được một loại khí tức quen thuộc, chính là chí tôn Hồn thạch khí tức, thế là liền thuận theo khí tức tìm kiếm qua đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3033: Thế Sự Khó Liệu, Truy Sát Sư Quỷ

Quả nhiên, ở đây trong cái khe bị hắn phát hiện chí tôn Hồn thạch, bởi vì chính hắn đã từng thôn phệ qua một khối, sở dĩ cảm ứng cực mạnh.

Ai biết cái này chí tôn Hồn thạch đã hóa linh, tại hắn tiến vào đại điện sát na, liền trực tiếp bị Hồn thạch thôn phệ.

Hai người lập tức lâm vào trong khổ chiến, sau đó không lâu Quỷ Tàng đại bại, bị ép tiến hành bản thân phong ấn, chí tôn Hồn thạch thắng được, thu được bộ thân thể này cùng lực lượng, đồng thời bắt đầu tiến vào bế quan, muốn đem Quỷ Tàng triệt để luyện hóa.

Mà đúng lúc này, Tiên Thiên Quỷ Môn tại cổ tháp hồn mỏ phía trên mở ra.

Khi Dương Thanh Huyền biết đây hết thảy về sau, cũng cảm thấy qua cho trùng hợp, tựa hồ bị thiên đạo oanh trúng sát na, liền đã có chú định.

Dương Thanh Huyền nhìn hắn liếc mắt, kinh hỉ nói: “Ngươi lại đột phá?”

Quỷ Tàng cười thầm: “Phải nói là hắn đột phá, cái kia ngu xuẩn vật thôn phệ ta về sau, liền đột phá đến tám sao Thiên Giới đỉnh phong, ta bất quá là đoạt lại thân thể của ta mà thôi, hiện tại đối với cảnh giới này nhục thân chưởng khống còn không mạnh, ta trước bế quan một trận.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không còn kịp rồi, chúng ta đi ra ngoài trước lại nói.”

Quỷ Tàng cười nói: “Ra ngoài? Nơi này chính là thân thể của ta a.”

Dương Thanh Huyền cái này mới phản ứng được, đột nhiên hỏi: “Lúc trước tiến đến những quỷ tu kia đâu?”

Quỷ Tàng nói: “Ngươi đây không phải lời thừa sao? Tự nhiên đã bị ta tiêu hóa, thành một bộ phận của thân thể ta.”

Mặc dù đã đoán được là kết quả này, nhưng vẫn còn có chút ảm đạm.

Dương Thanh Huyền nói: “Không nói trước, chúng ta hiện tại hợp thể, trước giải quyết hạ khốn cảnh trước mắt.”

…

Đại điện bên trong Sư Quỷ cùng Ngũ Thái còn tại triền đấu, chỉ bất quá Ngũ Thái triệt để lâm vào hạ phong, chỉ có bị bị đánh phân, không ngừng thổ huyết, nhục thân cơ hồ sụp đổ vô pháp sử dụng.

“Ngươi không phải rất ngông cuồng sao?”

Sư Quỷ từng quyền oanh trên người Ngũ Thái, đánh nát toàn thân của hắn phòng ngự, cười như điên nói: “Ở trước mặt ta không phải là cho tới nay vênh váo tự đắc dáng vẻ sao? Hiện tại làm sao thành cứt chó?”

“Bành!”

Hung hăng một kích, đánh vào Ngũ Thái lồng ngực, đem toàn thân hắn màu đen quỷ khí đánh nát bấy, cả người nháy mắt trở nên hắc ám.

“A!.”

Ngũ Thái lâm vào thống khổ to lớn bên trong, toàn thân run lẩy bẩy, nhục thân hoàn toàn vỡ nát, hồn phách bị một chút xíu rung ra đến, mặt mũi tràn đầy đau đớn.

Sư Quỷ lưỡi dài một liếm, trong hai mắt tuôn ra vẻ mừng như điên, trong cổ họng phát ra phấn khởi thanh âm.

Đại điện ngay tại hai người phía trước, đột nhiên lần nữa kịch liệt đung đưa.

Sư Quỷ con ngươi co rụt lại, tựa hồ cảm thấy được lần này chấn động có chút khác biệt, tại trước mắt hắn cách đó không xa, cung điện kia trực tiếp phát sinh vặn vẹo, một chút xíu biến hóa, cuối cùng biến thành một tôn to lớn quỷ thân, cường thịnh khí tức từ trên thân bạo phát đi ra, trong hai mắt kim quang sáng rực, bắn ra hai đạo Hỏa Nhãn Kim Tinh.

“Chín sao Quỷ Đế!”

Sư Quỷ lấy làm kinh hãi, nhìn trước mắt Quỷ Đế, tựa hồ có chút nhìn quen mắt, đặc biệt là mặt kia hình cùng kim quang hỏa nhãn, mãnh chấn kinh nói: “Ngươi, ngươi là...”

Những này đặc thù đều là lúc trước cái kia chấp kích người trên thân, thế nhưng là cái này cảnh giới, không có khả năng một cái bảy sao Quỷ Đế nháy mắt biến thành chín sao.

Hắn một chút kịp phản ứng, kinh ngạc nói: “Là vừa rồi người kia bị thôn phệ rồi? Đại điện này kỳ thật chính là một tòa quỷ thân?”

“Hắc hắc, không sai, ngươi còn có chút thông minh, khó trách có thể sống lâu như vậy, bất quá ngươi đoán sai một sự kiện, là bản tọa nuốt cung điện kia, mà không phải đại điện nuốt ta!”

Dương Huyền Tàng lấy ra Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, một kích liền hướng Sư Quỷ bổ tới.

“Không có khả năng!”

Sư Quỷ giật nảy mình, vội vàng tránh ra, đồng thời bắt lấy Ngũ Thái cản trước người, với tư cách lá chắn.

Quả nhiên, Dương Huyền Tàng có chút sợ ném chuột vỡ bình, chiến kích vung vẩy đến một nửa, liền thu hồi lại.

Lần này Sư Quỷ càng là khó mà tin tưởng, trước mắt một màn này, chính là ấn chứng Dương Huyền Tàng thuyết pháp, là hắn nuốt đại điện.

[truyen cua tui | Net✻]

Ngũ Thái sức cùng lực kiệt, nhưng thần trí thanh tỉnh, đồng dạng không thể tin được.

“Hừ.”

Dương Huyền Tàng lần nữa giơ cao chiến kích, lạnh giọng nói: “Ngũ Thái đại nhân, ngươi sơ qua nhẫn một chút, chịu ta một kích chỉ cần bất tử, ta lập tức cứu ngươi. Nếu không tổng bị hắn bắt lấy làm bia đỡ đạn, ta rất bị động.”

Ngũ Thái cười khổ nói: “Giết hắn làm chủ, không cần lo lắng ta.”

Dương Huyền Tàng nói: “Tốt!”

Một kích liền bổ xuống, ngũ hành thần huy trên người kích khuấy động.

Mà lại theo cảnh giới đề thăng, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không có thể phát huy ra lực lượng liền đáng sợ hơn, ngũ hành thần huy như thác nước mà xuống, muốn chém diệt thế gian hết thảy.

Sư Quỷ cùng Ngũ Thái đồng thời sắc mặt bạc trắng.

Sư Quỷ đem Ngũ Thái cản trước người, phát hiện căn bản không có tác dụng, Dương Huyền Tàng thật là dự định cược một kích, cược Ngũ Thái bất tử.

“Đáng chết!”

Sư Quỷ lạnh cả người, người trước mắt này cùng Ngũ Thái hoàn toàn khác biệt, quá mức tàn nhẫn, mà lại đạo tâm kiên định, là cái rất khó quấn đối thủ.

Hắn cũng không thể đem tính mạng của mình cược tại Ngũ Thái trên thân, bỗng nhiên một chưởng chụp trên người Ngũ Thái, đem hắn chấn bay qua, đón lấy cái kia một kích.

Dương Huyền Tàng cười lạnh một tiếng, chiến kích trong hư không nghiêng một cái, liền chém lệch, sau đó một cái thuấn di tiến lên, đem Ngũ Thái tiếp được, cất đặt trên mặt đất, nói: “Đại nhân chính mình điều tức một hai, ta trước hết giết cái kia quỷ nhân.”

Ngũ Thái nguyên bản là dầu hết đèn tắt, bị Sư Quỷ đánh một chưởng về sau, càng là cực kỳ suy yếu, nhưng cũng không phải là không có tự gánh vác năng lực, ngồi xếp bằng xuống, nuốt mấy hạt đan dược, nói ra: “Ngươi nhanh đi, giết Sư Quỷ, tuyệt đối đừng để hắn chạy.”

Dương Huyền Tàng lên tiếng, liền đuổi theo cái kia Sư Quỷ mà đi.

Hai người một trước một sau, tuần tự từ cái kia nhập khẩu trong cái khe ra ngoài.

Dương Huyền Tàng vừa đến bên ngoài, lập tức cảm thấy được cách đó không xa Ngũ Vân trốn ở hư không, hét lớn: "Nhanh đi vào chiếu cố Ngũ Thái đại nhân."

Ngũ Vân toàn thân chấn động, còn chưa thấy rõ hai người bộ dáng, Sư Quỷ cùng Dương Huyền Tàng liền biến mất không thấy.

Đạo thứ nhất khí tức khẳng định là Sư Quỷ, khi Sư Quỷ xuất hiện thời điểm, hắn một trái tim rơi xuống đến đáy cốc, kiềm chế tới cực điểm, cho rằng Ngũ Thái khẳng định chết rồi.

Không nghĩ tới đạo thứ hai khí tức nháy mắt xuất hiện, mà lại thanh âm rất tinh tường, "Dương, Dương Thanh Huyền?..."

Cảm giác là Dương Thanh Huyền, nhưng làm sao đều không thể tin được.

Hắn sửng sốt nửa ngày, vội vàng hóa thành độn quang xông vào cái kia trong cái khe đi.

...

Dương Huyền Tàng đuổi theo Sư Quỷ tại không trung phi độn, mặt mũi tràn đầy vẻ băng lãnh, "Dám giết ta, coi như ngươi chạy trốn tới chân trời góc biển, cũng phải chết!"

Sư Quỷ sắc mặt âm trầm như đất, đến bây giờ hắn còn chưa tỉnh hồn lại, rõ ràng chỉ là bảy sao Quỷ Đế, làm sao có thể thôn phệ đại điện biến thành chín sao? Cái này quá làm trái thiên đạo pháp tắc, để hắn làm sao đều không thể tin được.

Vừa vặn sau đuổi sát người, lại làm cho hắn không thể không tin.

"Không đúng, đại điện bên trong nhất định còn có tình huống khác, khẳng định có lớn lao cơ duyên, bị tiểu tử này chiếm đi!"

Sư Quỷ nội tâm một trận hối hận, ruột đều thanh, cần phải sớm cho kịp giết tiểu tử này, chính mình tiến đại điện.

“Ngươi ta không oán không cừu, như thế đuổi theo ta làm cái gì? Coi như lúc trước có chỗ không đúng, ta hướng ngươi chịu nhận lỗi chính là, mọi người cùng vì chín sao Quỷ Đế, ngươi coi như truy ta ba tháng, cũng không có khả năng giết được ta!”

Sư Quỷ nội tâm một trận bực bội, đối với sau lưng rống to.

Chương 3034: Cường Thế Chém Giết, Bày Ra Lấy Tốt

“Vậy liền truy bốn tháng.”

Dương Huyền Tàng lạnh lùng nói.

Truy Sư Quỷ, thứ nhất là vì báo thù, thứ hai đây chính là chín sao Quỷ Đế, nuốt ăn về sau đối với mình mình chỗ tốt to lớn, tự nhiên không thể bỏ qua.

Sư Quỷ giận dữ hét: “Đến lúc đó còn không biết ai sống ai chết đâu!”

Nội tâm của hắn cũng vô cùng phiền muộn, nguyên bản Ngũ Thái là đến miệng con vịt, bay thẳng, đại điện cũng là đến miệng thịt mỡ, trực tiếp không có, hiện tại còn rơi vào bị người đuổi giết hạ tràng, đừng đề cập có bao nhiêu biệt khuất.

Hắn thấy Dương Huyền Tàng kiên định muốn giết mình, nội tâm dâng lên Vô Minh cự lửa, đem bó lớn đan dược nuốt vào trong bụng, dự định tuyển cái đối với mình mình có lợi địa hình một trận chiến.

Hắn xem chừng đối phương vừa vừa bước vào chín sao Quỷ Đế, quả thực quỷ dị, sợ là rất khó lâu dài duy trì tại trạng thái này, chỉ cần mình khôi phục một chút, chém giết đối phương cũng không thành vấn đề, đến lúc đó Ngũ Thái hồn phách, đại điện bí mật, cùng trước mắt cái này chín sao hồn phách lớn thịt mỡ, toàn đều trở về.

Dương Huyền Tàng tự nhiên càng là yên tâm có chỗ dựa chắc, lấy năng lực của hắn, chém giết cùng giai căn bản không đáng kể, huống chi chính mình trạng thái đỉnh phong, đối phương chỗ ở thế yếu, mà lại chiến kích bên trong còn có đối phương sư phụ tại, có thể nhằm vào Sư Quỷ công pháp nói ra phá giải chi đạo.

Sư Quỷ đem các loại đan dược thiên tài địa bảo một mạch nuốt đại lượng, liền bay hướng phía dưới một cái cự đại bình nguyên.

Hai người tuần tự tại không trung lóe lên, liền bay xuống đại địa bên trên.

“Nơi này chính là ngươi vì chính mình chọn lựa mộ địa sao?”

Dương Huyền Tàng khẽ cười nói: “Đáng tiếc, ngươi cái này rác rưởi còn có chút dùng, ta có thể không có ý định đưa ngươi mai táng ở đây.”

“Lẫn nhau, đợi chút nữa ta giết ngươi thời điểm, nhất định muốn trước xé nát ngươi cái miệng này!”

Sư Quỷ lệ quát một tiếng, thân thể liền ảm đạm xuống, trực tiếp biến mất hóa thành hắc ám, nửa bên thế giới tất cả đều là màu đen nguyên tố, giống như là một con tiềm ẩn trong hư không quái thú.

Dương Huyền Tàng chiến kích vung lên, cường đại thần quang bạo phát đi ra, trên thực tế cái này chiến kích bên trong ngầm chi bản nguyên cũng dung nhập đi vào, chỉ bất quá bị ngũ hành bản nguyên tranh đoạt danh tiếng, ngày thường không hiện mà thôi, cái này chiến kích là chân chính vạn pháp bất xâm.

“Ngầm lôi thuật là hoàn toàn âm Mộc thuộc tính thần thông, đại nhân lăng thần chiếu kim chính là nó khắc chế nguyên tố, tăng thêm đại nhân trên thân Bàn Nhược kim quang, chỉ hai cái này, liền có thể đưa cái kia nghịch đồ quy thiên!”

Võ Sóc tại chiến kích bên trong kích động không thôi, mặt mũi tràn đầy dữ tợn, nghĩ đến nghiệt đồ này phải chết, phấn khởi khó mà tự kiềm chế, sắp tối lôi thuật các loại khuyết điểm ưu điểm, như thế nào phòng ngự như thế nào phá giải, toàn bộ giảng nhất thanh nhị sở.

Dương Huyền Tàng lúc này thu các loại nguyên tố thuộc tính, để lăng thần chiếu kim hoàn toàn bạo phát đi ra, tứ phía hư không bên trên một mảnh kim quang lóng lánh, sắc bén lại kiên cố, giống như là tự thành một giới.

Sau đó vận chuyển vô tướng Như Lai bản nguyện kinh, đem Bàn Nhược chi khí bộc phát đến cực hạn, cả hai đều là ánh sáng màu vàng óng, rất nhanh liền dung hợp lại cùng nhau, hình thành một cỗ vô kiên bất tồi lực lượng.

“Sát Na Sinh Diệt!”

Dương Huyền Tàng một kích quất tới.

"Ầm ầm!

Toàn bộ ám chi thiên địa nháy mắt bị đánh mở!

“Không có khả năng!.”

Sư Quỷ thanh âm hoảng sợ truyền đến, một chút liền bị lăng thần chiếu kim cùng Bàn Nhược quang huy trấn áp lại, toàn thân muốn bạo liệt.

“Thế mà yếu như vậy, thật sự là ném đi chín sao quỷ đế mặt a!”

Dương Huyền Tàng lần nữa vung ra một kích, chém phá thương khung, vô số ám chi nguyên tố dồn dập biến mất.

Cái kia lăng thần chiếu kim cùng Bàn Nhược thần huy quang mang, khắp vẩy hư không, đem toàn bộ không gian đều trở nên sắc bén vô cùng, kiên cố dị thường, đồng thời mạo xưng mãn thần thánh trang nghiêm khí tức.

Hắn Bàn Nhược chi khí bên trong, còn ẩn chứa có Đại Niết Bàn lực lượng, đối với quỷ vật cùng ma vật mà nói, cơ hồ là trí mạng khắc tinh.

“Đừng có giết ta, đại nhân van cầu ngươi, đừng có giết ta, hết thảy dễ thương lượng!” Sư Quỷ biết mình bại, hai chiêu liền bại, thậm chí ngay cả chạy trốn đi cũng không thể, nội tâm lần nữa hối hận vạn phần, nếu là một mực trốn chạy, sinh cơ vẫn là cực lớn, vì cái gì càng muốn hố đầu, dừng lại cùng người này quyết chiến đâu.

“Ta không có gì muốn cùng ngươi dễ thương lượng.”

Dương Huyền Tàng lại là một kích bổ tới.

Cùng Sư Quỷ tiếp xúc một đoạn thời gian, lại thêm cùng Võ Sóc tiếp xúc, biết người này khi sư diệt tổ, âm hiểm vô cùng, trừ chém giết bên ngoài, không làm thứ hai nghĩ.

“A!”

Sư Quỷ ở đằng kia kích dưới ánh sáng, trực tiếp bị chém nát nhục thân, quỷ phách hóa thành một đạo quang mang muốn trốn.

Nhưng Dương Huyền Tàng hóa ra quỷ chi pháp thân, to lớn quỷ thủ từ hư không bên trong bắt ra, một chút đem Sư Quỷ hồn phách nắm, trực tiếp liền hướng miệng bên trong đưa.

“Thật sự là tiện nghi súc sinh này!” Võ Sóc tự lầm bầm nhắc tới nói, “Nếu là rơi vào trong tay ta, tất nhiên muốn tra tấn hắn một trăm nghìn năm, lại đem hắn chơi chết!”

Dương Huyền Tàng thầm nghĩ: “Đôi thầy trò này đều không phải người tốt lành gì."

Hắn nuốt Sư Quỷ về sau, thẳng tiếp thu pháp thân, binh khí, thần thông, lóe lên liền thuấn di ra trăm dặm, đi vào một chỗ địa phương không người, ngồi xếp bằng tu luyện.

Vừa rồi đánh nhau khẳng định đã kinh động đến tứ phương.

Cùng nhau tiến vào quỷ môn những quỷ tu kia thực lực ngược lại là có hạn, nhưng cái này Tiên Thiên Quỷ Môn bên trong vốn là nguy hiểm dị thường, tràn ngập các loại quỷ vật, vẫn là tận khả năng chú ý hạ an toàn.

Dương Thanh Huyền vừa mới đột phá đến bảy sao Thiên Giới trung giai, Quỷ Tàng cũng là vừa vặn chưởng khống hồi thân thể của mình, liền đã thăng lên cấp một, hai người đều cần thời gian nhất định dung hợp lập tức cảnh giới.

Mà thôn phệ Sư Quỷ về sau, càng là cực độ đại bổ, toàn thân đều mạo xưng mãn lực bộc phát, Dương Huyền Tàng cứ như vậy bảo trì hợp thể trạng thái, tiến vào trong nhập định.

...

Ngũ Thái tại Ngũ Vân chiếu cố dưới, rất nhanh liền khôi phục không ít, cưỡng ép giãy dụa lấy đứng dậy, muốn đi quan chiến Dương Thanh Huyền cùng Sư Quỷ.

Ngũ Vân chấp không lay chuyển được, đành phải mang theo hắn bỏ chạy, truy tìm lấy hai người dấu chân chạy một trận, đi vào phía trên vùng bình nguyên kia.

Ngũ Thái cẩn thận kiểm tra một hồi đánh nhau vết tích, mừng rỡ nói: "Ha ha, cái kia Sư Quỷ đã chết!"

Ngũ Vân kinh hãi nói: "Làm sao lại chết rồi? Ta nhìn kề bên này đánh nhau vết tích không phải rất sâu, chứng minh hai người cũng không có làm sao giao thủ, sợ là đánh mấy chiêu, lại bay mất a?”

Ngũ Thái lắc đầu nói: “Nơi này tràn ngập đáng sợ kim hệ bản nguyên lực lượng, còn có đối với quỷ vật nhất là khắc chế Bàn Nhược kim quang, thậm chí là Đại Niết Bàn lực lượng, đây đều là đối với Sư Quỷ tuyệt đối khắc tinh. Lấy Dương Thanh Huyền chín sao quỷ đế lực lượng, tăng thêm chuôi này đáng sợ chiến kích, mấy chiêu bên trong giải quyết Sư Quỷ là có nhiều khả năng.”

Ngũ Vân nghe được như lọt vào trong sương mù, căn bản chính là khó mà tin tưởng.

Mặc dù Dương Thanh Huyền rất mạnh, nhưng cũng chỉ là bảy sao Quỷ Đế, liền ngay cả mình thúc phụ đều không thể chiến thắng Sư Quỷ, trong tay hắn mấy chiêu liền giải quyết?

Ngũ Thái trầm ngâm xuống, nói: “Người này thật là đáng sợ, xem ra chúng ta lúc trước kế hoạch phải có điều cải biến, đối với người này tuyệt không thể dùng uy bức lợi dụ, chỉ có thể bày ra lấy tốt.”

Ngũ Vân nói: “Có thể hắn cũng không phải là Quỷ Giới người, sợ là cuối cùng cũng có rời đi Quỷ Giới thời điểm.”

Ngũ Thái thở dài: “Vậy cũng là thiên ý, nếu không một khi thành vì người nọ địch nhân, hậu quả sợ là thiết tưởng không chịu nổi.”

Ngũ Vân lập tức ngậm miệng lại, mặc dù nội tâm muôn vàn khó khăn tiếp nhận, nhưng hắn biết chính mình thúc phụ phán đoán là sẽ không sai.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3035: Nghe Ngóng Tin Tức, Còn Sống Thật Là Tốt

Sau mấy tháng, Tiên Thiên Quỷ Môn đóng lại.

Tất cả mọi người bị không gian thật lớn lực lượng bài xích ra.

Đại Oản Thành địa giới bên trong, thỉnh thoảng nổi lên Thời Không Phong Bạo, đại lượng cường giả từ bên trong tuôn ra, lập tức tản mát tại các nơi.

Với tư cách Đại Oản Thành giờ phút này duy nhất địa chủ Vương gia, tự nhiên là nơm nớp lo sợ, thu liễm gia tộc các loại động tác, tận lực không cất bước ở bên ngoài, để tránh gây chuyện, chờ cơn gió này sóng đi qua sau trở ra.

Ngũ Thái tại Tiên Thiên Quỷ Môn bên trong thu nạp tiên thiên quỷ khí, đem vỡ vụn nhục thân chữa trị hơn phân nửa, cơ hồ đạt đến khỏi hẳn trạng thái.

Nghiêm trọng như vậy tổn thương nếu là ở bên ngoài, cơ hồ khó mà chữa trị, sợ là hao tổn trên vạn năm đều chưa hẳn có thể khôi phục.

Ngũ Thái lập tức đem thần thức khuếch tán ra, muốn cảm giác Dương Thanh Huyền điểm rơi, nhưng đứng yên hư không hồi lâu, cũng không từng phát hiện.

Ngũ Vân sau khi ra ngoài, thuận theo khí tức đi vào Ngũ Thái bên người, hỏi: “Thúc phụ, nhưng có phát hiện Dương Thanh Huyền?”

Ngũ Thái lắc đầu.

Ngũ Vân sững sờ nói: “Cái này, vậy làm sao bây giờ?”

Ngũ Thái trầm ngâm nói: “Hoặc là hắn trước thời gian ra, đã đi, hoặc là còn tại Tiên Thiên Quỷ Môn bên trong.”

Ngũ Vân cười nói: “Cái kia hẳn là là cái trước, chưa từng nghe qua có người có thể lưu lại quỷ môn bên trong.”

Ngũ Thái nhìn hắn liếc mắt, nhàn nhạt nói ra: “Dương Thanh Huyền trên thân đủ loại không thể tưởng tượng nổi, bên nào là ngươi nghe qua?”

Ngũ Vân sững sờ ở đằng kia, nói không ra lời.

Ngũ Thái nói: “Đi thôi, hồi tổ chức đi. Cổ tháp hồn mỏ sự tình cũng coi là biết rõ, còn đi một chuyến Tiên Thiên Quỷ Môn, xem như không lỗ, kiếm lớn chính là đem Sư Quỷ giết đi, tiếp xuống có thể bắt đầu thanh trừ Ám Môn, chỉ là chết không ít trong tổ chức người, xem như một chút xíu tổn thất.”

Nhiệt tình người rất nhanh tụ tập tới, sau đó tại Ngũ Thái dẫn dắt hạ rời đi.

Qua mấy ngày, nguyên bản yên tĩnh hồn mỏ trên không, đột nhiên vang lên sấm sét vang dội thanh âm, cường đại không gian phong bạo cuốn tới, nháy mắt đánh vào khắp mặt đất, nổ ra một cái sâu không thấy đáy hố trời.

Bên trong quang mang lóe lên, liền một thân ảnh rơi vào hố trước, chính là Dương Huyền Tàng, nhìn qua mênh mông hư không, buồn bực nói: “Vẫn là không có ngăn cản được, bị đánh ra a!”

Nguyên lai Quỷ Môn quan bế thời điểm, thời không dị lực hoành không trong môn, muốn bên trong hết thảy ngoại vật đè ép ra ngoài, Dương Huyền Tàng chính trong tu luyện, lòng có cảm giác, lập tức xuất thủ, lấy đại đạo lực lượng chống lại cái kia thời không dị lực, lại tiến vào giằng co trạng thái, nhất thời ở giữa vô pháp thanh trừ hắn.

Cho đến qua vài ngày nữa, Dương Huyền Tàng lực lượng càng ngày càng yếu, cuối cùng cho gánh không được, mới bị thời không dị lực quét sạch ra.

Việc này nếu là bị Ngũ Thái mấy người biết được, càng là sẽ ngoác mồm kinh ngạc.

“Cảnh giới không sai biệt lắm vững chắc, sau đó phải nghĩ biện pháp rời đi Quỷ Giới mới là, nhưng làm sao ra ngoài đâu?”

Dương Huyền Tàng một tay nâng cằm lên, trầm ngâm không thôi.

Nhưng trong đầu một cái ý niệm trong đầu hiện lên, Quỷ Tàng thanh âm hiển hiện, nói: “Đi một chuyến Tần Quảng Thành đi, ta muốn nhìn một chút mấy vị ngày xưa người, phải chăng còn tại.”

Dương Huyền Tàng trầm ngâm xuống, nói: “Đi Tần Quảng Thành tất nhiên muốn chậm trễ cực lớn thời gian, chúng ta tới Quỷ Giới đã rất lâu rồi, không quay lại đi, Hàng Trần đại nhân sẽ cho là chúng ta đều chết.”

Quỷ Tàng trầm mặc xuống, nói: “Cái kia để nhiệt tình người hỏi thăm một chút mấy người hạ lạc cùng tình trạng, nếu không trắng trở về một chuyến, ta không có cam lòng.”

Dương Huyền Tàng cười nói: “Sao có thể nói trắng trở về? Ngươi trực tiếp bước vào đến tám sao đỉnh phong, cách chín sao liền thừa cách một con đường, ta cũng nhân họa đắc phúc thăng lên cấp một, đồng thời nhục thân tổn thương đều bị tiên thiên quỷ khí dưỡng tốt, còn không hiểu thấu đả thông ba đại thần thể bình chướng, tu thành hiện tại loại này không hiểu không biết cái gì thần thể, lần này Quỷ Giới chuyến đi, ngươi ta đều được ích lợi không nhỏ.”

Quỷ Tàng nói: “Ngươi nói đúng, chỉ cần thực lực tăng lên, sớm muộn có thể trở lại, năm đó ta chín sao lực lượng lại không địch lại người kia, hiện đang sợ là càng không địch lại, vẫn là trước đề thăng cảnh giới đi.”

Dương Huyền Tàng “Ừ” một tiếng, liền hóa thành lưu quang, hướng Đại Oản Thành phương hướng bay đi.

Mấy ngày về sau, liền thông qua truyền tống trận chuyển tới Sơ Giang Thành.

Sơ Giang Thành là Quỷ Giới thập đại chủ thành một trong, phạm vi rộng thực sự để Dương Thanh Huyền khó có thể tưởng tượng.

Mà Sơ Giang Thành địa giới, càng là vô biên vô hạn, hoàn toàn tự thành một giới.

Dương Thanh Huyền mang theo thanh nha quỷ phương, cùng Quỷ Tàng đi trên đường phố.

Hai người hoàn toàn không giống tâm tình.

Một cái là hiếu kì, cảm thụ dị vực phong tình, một cái là hoài niệm, nội tâm vô cùng phức tạp.

“Ngươi tại Quỷ Giới còn có thân nhân bằng hữu sao?” Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi.

“Ngươi cảm thấy thế nào?” Quỷ Tàng nhàn nhạt hỏi ngược lại.

“Ta cảm thấy nha, năm đó giết ngươi người lợi hại như vậy, cho dù có thân nhân bằng hữu, sợ cũng đã sớm tao ương.” Dương

Thanh Huyền trầm tư một trận, mới chậm rãi nói.

Quỷ Tàng bước chân ngừng lại, cả người không nói.

Dương Thanh Huyền nói: “Thật có lỗi, nâng lên chuyện thương tâm của ngươi, ta lấy là quá khứ lâu như vậy, sự đau lòng của ngươi có thể sẽ phai nhạt.”

Quỷ Tàng nói: “Có một số việc sẽ nhạt, thật có chút sự tình ở trong lòng, lại càng ngày càng nặng.”

Dương Thanh Huyền chụp chụp bờ vai của hắn, nói ra: “Trước tìm nhiệt tình hỏi thăm một chút ngươi cừu nhân tình huống đi.”

“Bán hoa rồi bán hoa nha.”

Một tên tiểu hài trong tay bưng lấy các loại hoa, trên đường cái chạy loạn, vừa đưa ra đến Quỷ Tàng cùng Dương Thanh Huyền trước mặt, nhát gan mà hỏi: “Đại nhân, mua đóa hoa a?”

Tiểu hài cổ linh tinh quái, trên đầu mọc ra hai cái sừng, hai mắt mở thật to, có chút sợ hãi bộ dáng.

Trong tay hắn có đỏ trắng hai loại nhan sắc, cực kì tiên diễm, cẩn thận nhìn lại, cho người ta một loại yêu dị cảm giác.

Dương Thanh Huyền nói: “Quỷ Giới giống như rất ít có thể nhìn thấy hoa.”

Quỷ Tàng nói: “Đây là bỉ ngạn hoa, tại Quỷ Giới xem như tương đối bình thường một loại, tương truyền hoa này vừa mở, người chết liền có thể nghỉ ngơi.”

Hắn ném cho tiểu hài một đống Hồn thạch, đem sở hữu bỉ ngạn hoa toàn bộ ra mua.

“Đa tạ đại nhân!”

Tiểu hài đại hỉ, cầm Hồn thạch vội vàng chạy mất.

Quỷ Tàng bưng lấy hoa tươi, im lặng đứng trên đường cái, đột nhiên đem vòi hoa sen hướng thiên địa, tại rất nhỏ quang mang chiếu rọi xuống, lộ ra vẻ mỉm cười tới.

Cánh hoa điểm điểm rơi xuống, cũng như hắn giờ phút này tâm tình.

Quỷ Tàng tự lẩm bẩm: “Còn sống thật là tốt.”

Dương Thanh Huyền nói: “Sống sót liền có thể làm rất nhiều chuyện, mà chết rồi, liền chỉ còn lại hoài niệm.”

Quỷ Tàng hai tay nắm chắc, kiên định nhìn qua phía trước, nói: “Đi thôi, đi làm chúng ta nên làm sự tình.”

...

Sơ Giang Thành bên trong, rất dễ dàng liền nghe được nhiệt tình tổ chức cứ điểm, sau đó thông qua tầng tầng thông truyền, Dương Thanh Huyền rất nhanh liền gặp được Ngũ Vân.

Ngũ Vân ngạc nhiên nói không ra lời, hắn còn cho rằng sẽ không còn được gặp lại Dương Thanh Huyền.

“Ta muốn nghe được mấy người tin tức, bất quá tại Tần Quảng Thành.” Dương Thanh Huyền đem một cái ngọc giản đặt lên bàn, là Quỷ Tàng lạc ấn vào đi tin tức.

“Không có vấn đề! Nhiệt tình mặc dù tại Tần Quảng Thành thế lực không lớn, nhưng chỉ vẻn vẹn nghe ngóng tin tức tuyệt không vấn đề.”

Ngũ Vân nâng lên ngọc giản, sau đó nhìn Quỷ Tàng liếc mắt, lập tức nghĩ đến chỗ này người hẳn là Dương Thanh Huyền nói vị bằng hữu nào, đã từng chín sao Quỷ Đế.

Không nói đã từng, cho dù là hiện tại, trên thân mơ hồ truyền tới khí tức, cũng làm cho hắn kinh hãi không thôi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3036: Trở Về Chi Pháp, Đạt Thành Hiệp Nghị

Ngũ Vân cẩn thận đem thần thức đọc qua ngọc giản, khi thấy tên thứ nhất thời điểm, cánh tay run run dưới, cả kinh nói: “Cung không có vua!”

Quỷ Tàng sầm mặt lại, nói: “Ngươi biết người này?”

Ngũ Vân ngốc trệ nửa ngày, thần sắc trở nên cực kì ngưng trọng, nói: “Cung không có vua hiện tại là Tần Quảng Thành thực tế cầm quyền năm người một trong, thần thông quảng đại, tu vi thông thiên, như địch nhân của các ngươi là hắn, ta cảm thấy vẫn là muốn một lần nữa suy nghĩ.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Thực tế người cầm quyền? Không phải tiên thiên quỷ sao?”

Ngũ Vân nói: “Khả năng ta không có nói rõ ràng, mười thành thành chủ đều là tiên thiên quỷ, nhưng sớm đã mai danh ẩn tích, hãn hữu tại Quỷ Giới xuất hiện, mà mười tòa thành trì đều là từ thành nội thực lực mạnh nhất thế lực không chế, chúng ta xưng là thực tế người cầm quyền, cái này cung không có vua chính là Tần Quảng Thành năm vị người cầm quyền một trong.”

Quỷ Tàng trong mắt bắn ra hàn mang, rên khẽ một tiếng, hỏi: “Cái kia hắn hiện tại là tu vi gì?”

Ngũ Vân trầm ngâm xuống, nói: “Cung không có vua dù phụ nổi danh, nhưng muốn điều tra rõ ràng thực lực của hắn, sợ không phải một chuyện dễ dàng, theo ta suy đoán, sợ là sẽ phải có chín sao đỉnh phong.”

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng đều là đổi sắc mặt, hai người nhìn nhau liếc mắt, nếu thật là chín sao đỉnh phong, như vậy báo thù sự tình liền tạm không thể được.

Quỷ Tàng trầm giọng nói: “Những người còn lại đâu?”

Ngũ Vân tiếp tục nhìn xuống danh sách kia, nói ra: “Dù sao Tần Quảng Thành quá lớn, cách cũng xa, còn lại người ta đều chưa từng nghe qua, cho ta nửa tháng thời gian, mau chóng cho hai vị hỏi thăm ra tới.”

Dương Thanh Huyền nói: “Làm phiền Ngũ Vân huynh.”

Ngũ Vân vội vàng đáp lễ nói: “Thanh Huyền huynh khách khí, khoảng thời gian này hai vị không bằng liền lưu tại trong tổ chức, ta thúc phụ lần trước sau khi trở về, đối với Thanh Huyền huynh một mực rất là tưởng niệm, mà lại trong tổ chức tu luyện phúc địa, tại Sơ Giang Thành cũng là số một số hai.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đã như vậy, cái kia ta liền không khách khí.”

Đã có việc cầu người nhà, tự nhiên không tiện cự tuyệt nhân gia mời, mà lại Dương Thanh Huyền biết, chắc chắn sẽ không chỉ là để tự mình tu luyện đơn giản như vậy.

Quả nhiên, không bao lâu, Ngũ Thái liền đến gặp nhau, bên người còn đứng lấy một người đàn ông tuổi trung niên, anh tư bừng bừng phấn chấn, ánh mắt sáng ngời có thần, khí độ còn tại Ngũ Thái phía trên.

Dương Thanh Huyền lập tức đoán được người này thân phận, chính là Ngũ gia gia chủ Ngũ Mục.

Song phương nhàn nhạt khách sáo một phen về sau, liền trực tiếp tiến vào chính đề, hỏi thăm về siêu phẩm Hồn thạch sự tình tới.

Dương Thanh Huyền thẳng thắn đem loại loại điều kiện cùng phương pháp luyện chế toàn bộ nói ra.

Ngũ Mục nghe được kinh nghi bất định, cùng Ngũ Thái trao đổi mấy lần ánh mắt, đều là thấy được lẫn nhau trong mắt không làm sao.

Cái kia Lạc Phách Chung đích thật là Quỷ Giới trong truyền thuyết bảo vật, luyện chế một cái hàng nhái ra đối với nhiệt tình mà nói cũng không phải là quá khó, nhưng Cực Lạc Tịnh Thổ cùng Lục Đạo Huyễn Diễm, lại là không có cách nào.

Ngũ Mục trầm ngâm nói: “Ta nghe Vân nhi nói, nắm giữ Cực Lạc Tịnh Thổ cùng Lục Đạo Huyễn Diễm là khẳng định có thể luyện chế thành công, liền chẳng biết đem hỏa diễm cùng Thổ hệ giảm xuống đẳng cấp, có thể thành công hay không?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chưa từng thử qua.”

Ngũ Mục nói: “Cách nghe ngóng tin tức thời gian nửa tháng, chẳng biết Thanh Huyền công tử có thể nhiều thí nghiệm mấy lần, làm nhiều một chút thí nghiệm số liệu ra.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt khó coi nói: “Cái này không được đâu?”

Ngũ Mục cười nói: “Ta biết công tử trạch tâm nhân hậu, không muốn cầm người sống luyện chế, bất quá ta có thể cam đoan, những này người tất cả đều là phạm vào tội chết đáng chết người.”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Tin ngươi có quỷ”, hắn khổ sở nói: “Cái này tội chết là thế nào phán đoán? Tỉ như một người nhục mạ nhiệt tình tổ chức, cũng là tử tội a?”

Ngũ Mục nói: “Đương nhiên!”

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, xem ra những này tội chết người cũng không có phạm cái đại sự gì.

Ngũ Mục nói: “Ta biết Thanh Huyền đại nhân cuối cùng là muốn rời khỏi Quỷ Giới, nhưng đại nhân biết như thế nào rời đi sao?”

Quỷ Tàng một mực đang bên cạnh nhắm mắt dưỡng thần, giờ phút này đột nhiên mở mắt ra, hắn cũng một mực đang suy nghĩ việc này, nhất biện pháp ổn thỏa chính là tiến vào đất luân hồi, lại từ đất luân hồi trở về, có thể căn bản cũng không biết nói sao tiến nhập đất luân hồi.

Nhưng đã có Cửu Đầu Quỷ có thể quá khứ, chắc hẳn tại Sơ Giang Thành là tồn tại tiến vào chi pháp.

Dương Thanh Huyền cũng là đồng dạng tâm tư, mà lại nghĩ đến Cửu Đầu Quỷ đã chết, hắn người sau lưng có thể hay không đã biết được, đồng thời bắt đầu đang truy tra chính mình.

Hắn hỏi dò: “Đại nhân biết pháp môn?”

Ngũ Mục mỉm cười, nói: “Ta rất hiếu kì, Thanh Huyền công tử là như thế nào tiến vào Quỷ Giới? Có thể đừng nói cái gì Thời Không Phong Bạo, Thời Không Phong Bạo là vô pháp từ nhân gian giới vượt qua đến đây.”

Thấy Dương Thanh Huyền tựa hồ có chỗ lo lắng, hắn cười nói: “Cái kia ta đến thay công tử nói đi, có thể tiến vào Quỷ Giới thông đạo, có đất luân hồi, mới sinh thay mặt đại vũ trụ, cùng đại đạo nguyên điểm, hoặc là một chút cái thế cường giả có thể thông qua bí pháp, thời gian ngắn mở ra Quỷ Giới thông đạo, nhưng muốn rời khỏi Quỷ Giới, bí pháp là không được, chỉ có thể thông qua trước ba cái rời đi.”

Dương Thanh Huyền đang muốn hỏi vì sao bí pháp không được, đột nhiên vang lên Quỷ Tàng triệu hoán Trì Chi Phạn tình hình, Trì Chi Phạn toàn thân đều bị Quỷ Giới pháp tắc dây chuyền trói buộc, cho dù giáng lâm nhân gian giới, cũng vô pháp phá vỡ pháp tắc rời đi, đây là tiên thiên quỷ, phổ thông quỷ phách liền càng không có thể.

Ngũ Mục cười nói: "Mà tiến vào đại đạo nguyên điểm liền càng thêm không thể nào, chỉ còn lại mới sinh thay mặt đại vũ trụ cùng đất luân hồi, mặc dù đi mới sinh thay mặt đại vũ trụ xác suất thành công muốn cao một chút, nhưng hai vị hẳn là từ đất luân hồi tới."

Dương Thanh Huyền hỏi: "Vì sao nói như vậy?"

Ngũ Mục nói: "Trả lời trước ta đúng hay không?"

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, gật đầu nói: "Đúng vậy."

Ngũ Mục cười nói: "Khó trách, chỉ là ta rất hiếu kì, đất luân hồi chính là địa phương cực kỳ thần bí, không cẩn thận liền có thể bị luân hồi ánh sáng cuốn đi, lâm vào vạn kiếp bất phục, hai vị làm sao sẽ tại đất luân hồi đâu?"

Dương Thanh Huyền không vui nói: "Đại nhân hỏi không khỏi quá nhiều đi? Mỗi người đều có bí mật của mình, đồng thời không thích để người ta biết."

Ngũ Mục chê cười nói: "Là ta hỏi nhiều, nhưng hai người nếu là nghĩ hồi đất luân hồi, ta là có biện pháp."

Dương Thanh Huyền kinh hỉ nói: "Biện pháp gì?"

Ngũ Mục nói: "Sơ Giang Thành có thông hướng đất luân hồi thông đạo, việc này cực kì cơ mật, ta cũng là trước đó không lâu vừa mới biết được, nhưng tại sao lại có này thông đạo xuất hiện, cùng phía sau biểu thị cái gì, ta tạm không rõ ràng. Nhưng đã thông đạo tại, liền sự do người làm.”

Dương Thanh Huyền mơ hồ có chút lo lắng, nghĩ đến Trì Chi Phạn sưu hồn Cửu Đầu Quỷ sau cái kia vẻ mặt sợ hãi, tựa hồ lối đi này liên quan lấy cái gì đáng sợ tồn tại, hắn nhìn Quỷ Tàng liếc mắt, đối phương cũng đúng lúc nhìn sang, hai người nghĩ đến cùng trên một điểm.

Ngũ Mục nói: “Chỉ cần đại nhân luyện chế nhiều một chút siêu phẩm Hồn thạch số liệu ra, ta tất nhiên điều động trong tay toàn bộ lực lượng, vì đại nhân nghe ngóng Tần Quảng Thành cùng trở về thông đạo tin tức.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, một lời đã định!”

Ngũ Mục cùng Ngũ Thái nhìn nhau liếc mắt, đều là lộ ra hiểu ý mỉm cười, đơn giản hiệp nghị liền xem như đạt thành.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3037: Dốc Túi Tương Trợ, Trong Bóng Tối Mưu Đồ Bí Mật

Thời gian kế tiếp, Dương Thanh Huyền liền an tâm luyện chế siêu phẩm Hồn thạch, đối với các loại điều kiện tiến hành thay đổi, ghi chép lại đủ loại số liệu, Quỷ Tàng thì là một thân một mình bế quan đi.

Đầu tiên hắn phát hiện cho dù không cần quỷ phách luyện chế, dùng cực phẩm Hồn thạch làm làm tài liệu, cũng có tỷ lệ nhất định sẽ xuất hiện siêu phẩm Hồn thạch, chỉ là xác suất cực thấp, mà tài liệu tính bùng nổ cùng kháng tính có thể gia tăng siêu phẩm Hồn thạch xuất hiện tỉ lệ, đây cũng chính là vì sao quỷ phách sinh luyện có thể gia tăng tỉ lệ nguyên nhân.

Tiếp theo, cho dù đem Cực Lạc Tịnh Thổ hạ thấp thổ hệ nguyên tố thứ ba ngăn. Chín U Minh thổ, cũng có thể luyện chế ra siêu phẩm Hồn thạch, đồng thời tỉ lệ có chỗ giảm xuống, nhưng biên độ có hạn.

Thứ ba, đem Lạc Phách Chung thay thế thành cái khác vật chứa về sau, tỷ lệ thành công giảm mạnh, xem ra Lạc Phách Chung cũng là luyện chế bên trong trọng yếu một vòng.

Cuối cùng, mấu chốt nhất chính là Lục Đạo Huyễn Diễm, Dương Thanh Huyền đem hỏa diễm hạ thấp Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa về sau, xác suất thành công liền trở nên phi thường thấp, lại xuống đến cức hằng cổ diễm, cơ hồ liền khó mà xuất hiện siêu phẩm Hồn thạch, vạn người không được một.

Đem các loại số liệu đều thăm dò rõ ràng về sau, Dương Thanh

Huyền thay mình luyện chế ra ba mươi khối siêu phẩm Hồn thạch, nhưng vật liệu đều rất bình thường, mỗi khối chỉ có thể nháy mắt khôi phục một phần năm lực lượng, năm khối đủ dùng mới có thể duy nhất một lần bổ mãn.

Trải qua qua đại lượng luyện chế, Dương Thanh Huyền tu vi cũng ổn bên trong có tiến.

Hơn nửa tháng về sau, đem toàn bộ số liệu đều giao cho Ngũ Mục, mà nhiệt tình điều tra Quỷ Tàng danh sách tin tức cũng truyền trở về.

Trừ cung không có vua là Tần Quảng Thành năm đại chấp chưởng giả một trong, tu vi thông thiên không thể đo lường bên ngoài, còn có một người gọi thiên xấu, cũng đã là Tần Quảng Thành địa giới bên trong chúa tể một phương, chín sao trung giai Quỷ Đế, tọa trấn một phương.

Còn lại một chút danh sách, cũng không có tin tức, xem ra đã biến mất tại trong dòng chảy lịch sử. Vì đây, nhiệt tình tổ chức còn tại Tần Quảng Thành lật xem đại lượng ghi chú cùng sử sách, tìm ra những này danh sách, cùng nguyên nhân cái chết của bọn họ chờ chút, tất cả đều truyền trở về.

Quỷ Tàng xem hết bên trong ngọc giản tin tức về sau, trầm ngâm không nói, năm ngón tay không ngừng ở trên bàn gõ.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi muốn động ngày đó xấu?”

Bởi vì cừu nhân chỉ còn lại cung không có vua cùng ngày xấu, cung không có vua hiển nhiên tạm thời không động đậy.

Quỷ Tàng nói: “Năm đó ta chính là bị ngày xấu cùng một người khác bán, sở dĩ tại cùng cung không có vua một trận chiến bên trong đại bại, bị hắn bắt hồn phách, luyện chế đến Bách Quỷ Dạ Hành bên trong.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nhìn như vậy đến, ngày này xấu nhất định phải giết.”

Quỷ Tàng nhẹ gật đầu, thở dài: “Năm đó hắn còn vừa mới đột phá bảy sao Thiên Giới trung giai, nghĩ không ra bây giờ đã là chín sao Thiên Giới trung giai bá chủ.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên cảm thấy con đường phía trước gian nan, bảy sao Thiên Giới phía trên tấn cấp độ khó, đúng là đáng sợ như thế, cái này đều đã bao nhiêu năm, mới từ bảy sao đến chín sao, ngẫm lại đều nội tâm thật lạnh thật lạnh.

Quỷ Tàng tựa hồ cảm ứng được hắn ý nghĩ, nhìn xem hắn cái kia một mặt mướp đắng cùng sợ hãi than biểu lộ, khẽ nói: “Ngươi tưởng rằng người đều giống ngươi? Toàn bộ nơi đây vũ trụ cũng mới ra ngươi như thế một cái kỳ hoa, xác suất đã nhỏ đến tới gần bằng không.”

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, đứng dậy nói ra: “Đã muốn Sát Thiên xấu, liền đi đi thôi, nắm chặt thời gian, đi sớm về sớm.”

Quỷ Giới mười thành ở giữa, cơ hồ chỉ có thể dựa vào truyền tống trận, mà lại cần hao phí kếch xù Hồn thạch truyền tống trận, cho dù đối với nhiệt tình mà nói, cũng là một bút không ít kim ngạch.

Đặc biệt là Dương Thanh Huyền đi còn muốn trở về, hai lần truyền tống phí tổn, càng làm cho Ngũ Mục sắc mặt có chút khó coi.

Dương Thanh Huyền nói: “Đại nhân chỉ cần giúp ta thanh toán một đi xuống phí tổn liền có thể, trở về chúng ta tự nghĩ biện pháp.”

“Ồ?” Ngũ Mục sắc mặt sơ qua dễ nhìn chút, nói: “Đã như vậy,

vậy cái này bút phí tổn ta còn có thể gánh chịu.”

Hắn nhìn qua Dương Thanh Huyền, ôn hòa nói ra: “Thanh Huyền công tử không cần cho rằng ta hẹp hòi, mà là đi tới đi lui các một lần phí tổn quá khổng lồ, ta nếu là vận dụng như thế một bút Hồn thạch, tất nhiên sẽ bị tổ chức bên trên phát hiện, truy tra xuống tới ta cũng rất khó xử. Nhưng chỉ là một chiều, ta trực tiếp điều động gia tộc tài chính liền có thể gánh chịu, dạng này liền sẽ không khiến cho tổ chức chú ý.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Thì ra là thế, đa tạ đại nhân dốc túi tương trợ.”

Ngũ Mục nói: “Vận khí của các ngươi không sai, mười thành truyền tống đại trận một năm mới sẽ mở ra một lần, đi hướng Tần Quảng Thành truyền tống đại trận liền tại tháng sau, mà từ Tần Quảng Thành trở về đại trận, là tại sáu tháng sau, bỏ qua thời gian điểm, cũng chỉ có thể chờ một năm.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm xuống, nói: “Sáu tháng, hẳn là đủ.”

Ngũ Mục ánh mắt chớp động, chậm rãi nói ra: “Vậy chúc hai vị thuận buồm xuôi gió.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đa tạ đại nhân, chính tốt một tháng, ta lại vững chắc một chút cảnh giới.”

Lập tức liền cùng Quỷ Tàng cáo từ, trở về tiếp tục tu luyện.

Ngũ Mục trầm ngâm không thôi, ánh mắt chớp động, tựa hồ đang trầm tư cái gì.

[truyen cua t ui đốt net]

Ngũ Thái nói: “Đại ca, bọn hắn sẽ không là đi đối phó cung không có vua a?”

Ngũ Mục trầm ngâm nói: “Khả năng không lớn, nhưng đối phó ngày xấu lại là có nhất định khả năng. Hoặc là cho hai người tìm một chút phiền phức, giết một chút tiểu lâu la loại hình, cũng là có nhiều khả năng.”

Ngũ Thái “Ừ” một tiếng, nói: “Từ tìm ra tư liệu nhìn, năm đó chính là ngày xấu bán Quỷ Tàng, đồng thời tại đại chiến bên trong đánh lén Quỷ Tàng nhi tử, dẫn đến Quỷ Tàng phân tâm, lúc này mới bại bởi cung không có vua, lâm vào vạn kiếp bất phục.”

Ngũ Mục nói: “Mảnh này quỷ phách đại địa bên trên, ức vạn năm đến, phát sinh vô số các loại sự tình, khó phân phức tạp, kia ảnh hưởng này. Sợ là Quỷ Tàng chính mình cũng không nghĩ ra, năm đó trận chiến kia đối với toàn bộ Quỷ Giới ảnh hưởng sẽ là to lớn như thế, bất quá những này đều không quan trọng. Đã hắn trở về, đồng thời muốn đi hướng Tần Quảng Thành, thù tự nhiên là phải báo đích. Ta bây giờ nghĩ đến lại là một chuyện khác.”

Ngũ Thái sững sờ nói: “Luân hồi thông đạo sự tình?”

Ngũ Mục nói: “Cũng không phải, mà là quỷ hỏa Thánh thành!”

Ngũ Thái cả kinh nói: “Ngày xấu chiếm cứ chi địa?”

Ngũ Mục gật đầu nói: “Tổ chức tại Tần Quảng Thành phát triển vẫn luôn không quá thuận lợi, trừ Tần Quảng Thành cường giả vô số bên ngoài, còn một cái nguyên nhân rất lớn chính là tài nguyên cách cục đã bị phân chia, chúng ta rất khó từ cái khác Quỷ Đế trong miệng đoạt thức ăn. Quỷ hỏa Thánh thành là Tần rộng địa giới bên trong chủ thành một trong, một mực bị ngày xấu tọa trấn, như Quỷ Tàng thật sự là đi báo thù kiếm chuyện, có lẽ chúng ta liền có cơ hội tại quỷ hỏa Thánh thành chiếm cứ một chỗ cắm dùi.”

Ngũ Thái sắc mặt tái xanh nói: “Ta vẫn là rất khó tưởng tượng hai cái này người sẽ đi tìm ngày xấu phiền phức.”

Ngũ Mục cười nói: “Cái này hai cá nhân trên người đủ loại, không cần theo lẽ thường đến suy đoán, mà lại chúng ta chỉ là yên lặng theo dõi kỳ biến, lại không phải muốn tham dự vào, một khi có cơ hội, cấp tốc tại quỷ hỏa chi thành chiếm cứ địa bàn, làm mạnh làm lớn chính mình.”

Hắn nhìn chằm chằm Ngũ Thái, thấp giọng truyền âm nói: “Sở dĩ ta quyết định để ngươi cùng bọn hắn cùng nhau đi hướng Tần Quảng Thành, nếu là có cơ hội làm lớn, đồng thời ngươi có thể chưởng khống thế cục, đến lúc đó tổ chức đối với chúng ta Ngũ gia chế hành đều đem cực lớn suy yếu.”

Ngũ Thái giật mình, vội vàng ôm quyền nói: “Rõ!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3038: Thành Vực Truyền Tống, Tu Luyện Phong Ba

Trở lại mật thất về sau, Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng phân biệt bế quan.

Dương Thanh Huyền lấy ra chiến kích, tại không trung vung lên, một đạo hồn quang rơi xuống, ném tại trong mật thất, chính là Võ Sóc, mặt mũi tràn đầy vẻ hoảng sợ, “Đại nhân, đại nhân...”

Hắn không biết Dương Thanh Huyền thời khắc này tâm tư, cực độ thấp thỏm cùng đợi sinh tử thẩm phán.

Dương Thanh Huyền nói: “Sau một tháng ta muốn đi hướng Tần rộng địa giới, vô pháp mang người đồng hành, nếu không giao nạp Hồn thạch muốn nhiều một người, không thể chịu được, sở dĩ rời đi trước đó, trước tiên đem ngươi sự tình giải quyết.”

Võ Sóc hoảng sợ nói: “Đại nhân đừng có giết ta, đáng thương đáng thương ta, coi như là bỏ qua một cái yếu cực kì nhỏ trùng đi.”

Dương Thanh Huyền trong mắt tinh mang lóe lên, nhàn nhạt nói ra: “Ta vốn cũng không có ý muốn giết ngươi, đi thôi.”

Võ Sóc sững sờ, tựa hồ có chút ngoài ý muốn, kinh hỉ tới quá mức đột nhiên, để hắn sinh ra cảnh giác tâm.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Thế nào, không muốn đi? Không muốn đi cũng không được, ta không đủ tiền, vô pháp dẫn ngươi đi Tần Quảng Thành.”

Võ Sóc sắc mặt trắng bệch, tràn đầy lòng cảnh giác, sợ mình đi sát na, bị Dương Thanh Huyền phía sau đánh lén một kích, cho nên mặt hướng Dương Thanh Huyền, sau lưng dán tường, một chút xíu hướng cửa mật thất tới gần.

Dương Thanh Huyền thấy hình dạng của hắn cảm thấy buồn cười, đồng thời lại cảm thấy vẻ bi thương, lúc này thu hồi chiến kích, bấm niệm pháp quyết ngồi xếp bằng hư không, trực tiếp tiến vào tu luyện.

Võ Sóc lúc này mới tăng nhanh bộ pháp, một chút vọt đến mật thất trước cửa, dưới chân hơi chậm lại, nói: “Tạ ơn!”

Sau đó thân ảnh nhoáng một cái, liền tốc độ nhanh nhất hướng ra phía ngoài độn đi, lóe lên liền biến mất không thấy gì nữa.

Dương Thanh Huyền lúc này mới mở hai mắt ra, trầm ngâm một trận, bắt đầu đem nơi đây cải tạo thành nhân gian giới tu luyện hoàn cảnh.

Sau một tháng, đi hướng Tần Quảng Thành siêu cấp truyền tống đại trận mở ra.

Tại một tòa cự đại bình nguyên bên trên, đứng vững hàng vạn cây thanh đồng cây cột, đều có ôm hết thô, cao trăm trượng, liếc nhìn lại, tựa như là viễn cổ nghi thức giống như, úy vi tráng quan.

Chín chín tám mươi mốt tên ba sao Quỷ Đế đứng trên hư không, riêng phần mình bấm niệm pháp quyết, hình thành một cái cự đại hình tròn.

Dương Thanh Huyền quét liếc mắt, hết thảy hơn năm trăm người đứng tại cái kia cự tròn bên trong, chờ đợi bị truyền tống.

Ngũ Thái thấp giọng nói ra: “Những này thanh đồng cây cột là dùng đến thu nạp giữa thiên địa quỷ khí, hạ thông dưới mặt đất một cái năng lượng thật lớn ao, bên trong chất đống lượng lớn

Hồn thạch, chúng ta giao nạp Hồn thạch một nửa đều sẽ tiêu hao lần này truyền tống bên trong, còn lại một nửa chính là những này Quỷ Đế cường giả thù lao, sân bãi giữ gìn, truyền tống cơ cấu thù lao các loại. Nếu là một lần truyền tống ít cho năm trăm người, truyền tống liền sẽ hủy bỏ, đẩy về sau dời một tháng.”

Dương Thanh Huyền đoán được, ít cho năm trăm người, khoản này truyền tống mua bán liền tính không ra.

Trên hư không, một tên bảy sao quỷ đế lão giả nổi lên, tròng mắt màu xanh hướng cự trong vòng quét qua, nói ra: “Tất cả mọi người đến đông đủ, bắt đầu đi.”

Tám mươi mốt tên Quỷ Đế cường giả bắt đầu tay bấm quyết ấn, khởi động siêu cấp truyền tống đại trận.

Dương Thanh Huyền rất nhanh cảm ứng đến từng vòng từng vòng năng lượng từ thanh đồng trụ bên trong kích - bắn ra, hình thành to lớn hồ quang, đem bọn hắn toàn bộ bao phủ.

Tất cả mọi người đặt mình vào cho một cái cự đại hồ quang hình cầu bên trong, bốn phương tám hướng tất cả đều là mênh mông năng lượng cùng quỷ phù.

Khối cầu này là an toàn bình chướng, bảo đảm tất cả mọi người tại truyền tống bên trong không bị giữa hai thành to lớn uy áp nghiền nát.

Lập tức, quang cầu bên ngoài cảnh tượng càng ngày càng mơ hồ, đang kịch liệt run rẩy, rất nhanh liền biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn lại cầu bên trong hơn năm trăm người.

Rất nhiều người lộ ra thần sắc khẩn trương, hiển nhiên đều là lần đầu tiên truyền tống.

Hai thành Vực Giới ở giữa siêu cấp truyền tống, cả một đời có thể đi một lần đều xem như khai nhãn giới. Chỉ có đại thương hội hoặc là thế lực lớn, mới có vượt thành Vực Giới truyền tống nhu cầu.

Sau đó không lâu, quang cầu cũng bắt đầu kịch liệt rung động, không gian không ngừng bị áp súc vặn vẹo, ngàn tỉ quỷ phù huyễn hóa không chừng.

Đây là hai thành Vực Giới ở giữa siêu cấp đè ép, một khi quang cầu bị chèn phá, sợ là bảy sao Quỷ Đế trở xuống đều là bị miểu sát.

Dù là bảy sao Quỷ Đế, cũng rất khó tiếp tục sống sót.

Chỉ có chín sao, mới có niềm tin chắc chắn có thể sống sót.

Dương Thanh Huyền hai mắt nhắm lại, lấy ra Hồn thạch nắm trong tay, vận chuyển Ngũ Linh Quỷ Quyết tiến hành tu luyện. Quang cầu bên trong quỷ tu, phần lớn là đại thế gia đệ tử, rất nhanh cũng trấn định lại, dồn dập lấy ra Hồn thạch nắm trong tay tu luyện.

Nơi này tu luyện nhất định phải chính mình dùng Hồn thạch, nếu không thu nạp quỷ khí chính là quang cầu năng lượng, chẳng khác gì là muốn chết.

Ở đây kịch liệt chấn động dưới, Dương Thanh Huyền rất nhanh liền trấn định lại, tiến vào kỳ diệu hoàn cảnh bên trong, vạn vật biến mất, hết thảy không còn, thiên địa cùng hắn đều tĩnh.

Một đoàn năng lượng màu trắng tràn ngập toàn thân.

Loại cảm giác này rất là khéo, rõ ràng trong hai tay thu nạp là quỷ khí, nhưng vừa tiến vào đến trong cơ thể, liền biến thành một tia năng lượng màu trắng, dung nhập toàn thân, chỉ bất quá cái kia chuyển hóa suất thấp dọa người.

Dương Thanh Huyền lòng có cảm giác, biết đây là quỷ khí trở về đại đạo bản nguyên, sở dĩ áp súc lợi hại, dù vậy, cái kia màu trắng đại đạo lực lượng cũng chỉ là mỏng manh chẳng biết gấp bao nhiêu lần tồn tại.

Nhưng Dương Thanh Huyền đã rất thỏa mãn, toàn bộ nơi đây vũ trụ, có thể chưởng khống một tia đại đạo lực lượng, cũng chỉ có hắn cùng Huyền Thiên Cơ, mà chính mình giờ phút này chưởng khống đại đạo lực lượng, hiển nhiên không ngừng một tia, trở về đến thuần chính hình thái, chí ít cũng có năm sáu ty đi.

Dương Thanh Huyền nghĩ như vậy, đột nhiên lại nghĩ đến Huyền Thiên Cơ, cũng không biết tiểu tử này như thế nào, thu hồi chính mình chân thân không, vẫn là nói bị đại đạo bổ chết rồi?

Vừa phân tâm, loại này kỳ diệu trạng thái rất nhanh liền làm nhạt xuống tới, muốn biến mất ở trước mắt, dọa đến Dương Thanh Huyền vội vàng dứt bỏ tạp niệm, nín thở ngưng thần, toàn thân toàn ý tiến vào trong tu luyện.

Quang cầu bên trong hơn năm trăm người đều là không hiểu mở hai mắt ra đến, nhìn về phía Dương Thanh Huyền, bị trên người hắn tràn ra năng lượng nhận thấy, từng cái giật mình không thôi.

“Đây là công pháp gì, thật hùng hồn đáng sợ lực lượng, tựa hồ không là thuần túy quỷ khí.”

“Ánh sáng màu trắng, mang theo một tia khí tức thánh khiết, chẳng lẽ là thiên thánh tông quang minh tâm quyết?”

“Quang minh tâm quyết đối với quỷ vật vô cùng có tác dụng khắc chế, nhưng cái này bạch quang lại làm cho người cảm thấy vô cùng thân hòa ấm áp, khẳng định không phải.”

Sở hữu quỷ tu đều bị Dương Thanh Huyền khí tức lây nhiễm, nghị luận không thôi, những này người tất cả đều là đại thế gia ra, kiến thức rộng rãi, lại không người nhận ra loại này bạch quang.

Đột nhiên có người thấp giọng nói: “Người này là ai?”

Càng làm cho đám người ngờ vực vô căn cứ không chừng, bảy sao quỷ đế tu vi, cực kì huyền diệu thần thông tâm pháp, lại không một người nhận ra, càng thêm đối với Dương Thanh Huyền thân phận hiếu kì vạn phần.

Không ít người đem ánh mắt rơi trên người Ngũ Thái, đem Dương Thanh Huyền quy kết đến nhiệt tình tổ chức người.

Đám người nghị luận tự nhiên chạy không khỏi Ngũ Thái lỗ tai, để hắn thầm cười khổ không thôi, nhìn xem đang nhập định Dương Thanh Huyền, trong mắt đồng dạng hiện lên kinh ngạc, thầm nghĩ: “Tiểu tử này vô luận đi đến đâu, cuối cùng sẽ thành vì tiêu điểm của mọi người, chỉ là tu luyện một chút, sợ lại sẽ khiến không ít thế lực đối với tổ chức chú ý. Bất quá, hắn cái này pháp môn tu luyện đến cùng là cái gì, cái này bạch mang thế mà như vậy tới gần cho thiên đạo lực lượng, để ta dễ chịu vô cùng.”

Thân là chín sao quỷ đế hắn, đối với cái này bạch mang phán đoán so tất cả mọi người muốn chính xác.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 3039: Quỷ Hỏa Thánh Thành, Bày Mưu Rồi Hành Động

“Chúc mừng Ngũ Thái đại nhân, nhiệt tình lại xuất như thế một vị thiên tài Quỷ Đế.”

Một tên diện mục xấu xí huyền bào lão giả ôm quyền nói.

Ngữ khí nhàn nhạt nhưng, không sợ hãi không thích, không kiêu ngạo không tự ti, nhìn không ra bất kỳ tâm tình gì.

Ngũ Thái ôm quyền trả lời: “Nơi nào nơi nào.”

Đồng dạng ngữ khí lạnh nhạt vô cùng, nội tâm lại mắng: “Làm sao bị lão thất phu này để mắt tới!”

Lần này truyền tống hơn năm trăm người, có hai vị chín sao Quỷ Đế, đây cũng là cực độ hiếm thấy sự tình, chính là Ngũ Thái cùng lão giả này, cự Quỷ Tông thái thượng trưởng lão Điền Uyên.

Cự Quỷ Tông cũng không phải cái gì người lương thiện tông môn, đương nhiên, người lương thiện tông môn rất khó tại Quỷ Giới đặt chân, sở dĩ Quỷ Giới cự phách tồn tại, đều không phải hiền lành gì.

Điền Uyên hai mắt thành một đường thẳng, bắn ra sắc bén quang mang đến, đánh giá Dương Thanh Huyền, chậc chậc khen: “Kẻ này trạng thái cực kì kì lạ a, đây là công pháp gì cùng thể phách? Lão phu tại Sơ Giang địa giới sống lâu như vậy, nhưng chưa từng thấy qua.”

Ngũ Thái tâm nghĩ, “Đừng nói ngươi chưa từng gặp, ta cũng chưa từng thấy qua.” Nhưng ngoài mặt vẫn là cười ha ha, nói: “Không phải cái gì khó lường công pháp, đang nhiệt tình trong tổ chức, cũng chỉ là đã trên trung đẳng mà thôi.”

Điền Uyên hừ một tiếng, nói: “Đã trên trung đẳng liền lợi hại như vậy, vậy các ngươi nhiệt tình không phải đã sớm nên nhất thống Sơ Giang Thành sao?”

Ngũ Thái ôm quyền khiêm tốn nói: “Không dám không dám, có cự Quỷ Tông tại, không dám nghĩ không dám nghĩ.”

Điền Uyên nhàn nhạt nói ra: “Khiêm tốn.”

Nội tâm lại không hiểu nổi giận trong bụng, cái này Ngũ Thái không nóng không lạnh cùng chính mình đánh Thái Cực, tin tức gì đều không hỏi ra tới.

Hắn suy nghĩ một chút, lại nói: “Chẳng biết Ngũ Thái đại nhân tiến về Tần Quảng Thành chuyện gì?”

Ngũ Thái nói: “Xử lý một chút tổ chức bên trên sự tình, chẳng biết Điền Uyên đại nhân lại là chuyện gì?”

Điền Uyên nói: “Lão phu thẻ ở trên cảnh giới vô số năm, tại Sơ Giang Thành địa giới bên trong là tìm không được hi vọng, sở dĩ dự định bốn phía du lịch một chút, kỳ vọng có thể tìm tới đột phá pháp môn.”

Ngũ Thái nội tâm nhẹ nhàng thở ra, thầm nghĩ: “Còn tốt lão thất phu này không có đột phá, vậy liền có lẽ còn là chín sao sơ giai, cho dù hắn lợi hại hơn một chút, ta còn có thể ứng phó xuống tới.” Lúc này nói ra: “Là cần phải đi chung quanh một chút.”

Điền Uyên sắc mặt âm trầm xuống, lại quét Dương Thanh Huyền liếc mắt, liền chậm rãi nhắm lại, không nói thêm gì nữa.

Ngũ Thái thầm nghĩ: “Lão thất phu này sẽ không đem chủ ý đánh vào Dương Thanh Huyền trên thân a? Bất quá Dương Thanh Huyền cùng cái này Quỷ Tàng trên thân bí mật to lớn, đã dám đi đối phó Thiên Sửu, tự nhiên cũng sẽ không sợ sợ lão thất phu này, nếu là lão thất phu này thật như vậy không thức thời, chính là mình muốn chết.”

Lập tức cũng hai mắt nhắm lại, dự định đến Tần Quảng Thành sau nhắc nhở một chút Dương Thanh Huyền cẩn thận là được.

Dương Thanh Huyền ở vào cái kia huyền diệu trong tu luyện, hoàn toàn không biết bởi vì chính mình đưa tới một trận tiểu phong ba, đột nhiên hắn tu luyện thế giới bên trong kịch liệt chấn động, sở hữu năng lượng màu trắng tại chấn động hạ tan rã biến mất, cả người lập tức từ cái kia trạng thái bên trong ra.

Mở mắt xem xét, quang cầu bị bóp méo lợi hại, thành một cái hẹp dài hình bầu dục, giống như là tại đột phá cái gì lực lượng.

“Ầm ầm!”

Rung động càng ngày càng lợi hại, liền liền bên trong đều có thể cảm nhận được.

Bảy sao Quỷ Đế trở xuống tồn tại tất cả đều lộ ra kinh sợ, bởi vì không thiếu thành vực truyền tống bên trong bị đánh chết ví dụ.

“Oanh!”

Một tiếng to lớn chấn động truyền đến, mảng lớn người bị chấn ngã trái ngã phải, tứ phía quang cầu vặn vẹo không chừng.

Nhưng Dương Thanh Huyền cảm ứng được, đã tiến vào ổn định trạng thái, xuyên qua đình chỉ.

Sau một khắc, quang cầu hóa thành ngàn tỉ phù văn, lấp lóe phía dưới liền một chút xíu biến mất, lộ ra thế giới bên ngoài tới.

"Cuối cùng đã tới!"

Đám người mừng rỡ, vội vàng xông đi ra bên ngoài.

Dương Thanh Huyền liếc nhìn lại, lại là một vùng biển, bất quá cách lục địa rất gần.

Tuyệt đại đa số người đều là lần đầu tiên tới Tần Quảng Thành, lộ ra các loại thần sắc tò mò, liền liền Ngũ Thái cũng là lần đầu tiên tới. Nhưng Dương Thanh Huyền cảm thấy nơi này cùng Sơ Giang Thành cũng kém không nhiều, cũng không có cái gì cảm giác mới lạ.

"Ngũ Thái đại nhân, còn có vị tiểu huynh đệ này, cáo từ trước." Cách đó không xa Điền Uyên thanh âm truyền đến, hướng hai người vừa chắp tay.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, thầm nghĩ chính mình biết hắn sao? Nhưng biết người này cảnh giới cực cao, không dám thất lễ, không hiểu thấu đi theo chắp tay.

Ngũ Thái nói: "Điền Uyên đại nhân thuận buồm xuôi gió, không tiễn."

Điền Uyên quay người liền rời đi.

Ngũ Thái đối với Dương Thanh Huyền đại khái giảng một chút tình huống, Dương Thanh Huyền lúc này mới minh bạch tự mình tu luyện thế mà chọc tới một chút phiền toái, "Đa tạ Ngũ Thái đại nhân đề điểm."

Ngũ Thái nói: "Ta biết ngươi trạch tâm nhân hậu, nhưng ở Quỷ Giới loại địa phương này, không tâm ngoan thủ lạt là không sống nổi."

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: "Thụ giáo."

Ngũ Thái nói: “Mặc dù ta không biết ngươi muốn làm gì, nhưng cũng có thể đoán ra một hai, chuyện này ta không có cách nào giúp ngươi, chúng ta xin từ biệt, chúc thuận buồm xuôi gió.”

Hai người lúc này cáo từ, ngay tại bờ biển cách đó không xa phổ thông truyền tống khu vực cáo biệt, Dương Thanh Huyền trực tiếp đi hướng Quỷ Hỏa Thánh Thành.

Thành này là Tần Quảng Thành địa giới bên trong chủ thành một trong, cách Tần Quảng Thành khá xa, nhưng vị trí cực kỳ trọng yếu.

Một vào trong thành, Quỷ Tàng liền vạn phần cảm khái, không ngừng đánh giá thành nội biến hóa.

Quỷ Giới thành trì, trừ mười ngoài thành, còn lại đều thường xuyên sẽ có biến hóa sinh diệt, Quỷ Tàng thời đại chủ thành, đã tiêu vong gần nửa, nhưng cái này Quỷ Hỏa Thánh Thành là từ thời đại kia xuống tới, chỉ là phong mạo sơ qua cải biến một chút.

Hai người chuyển một hồi, thành trì quá lớn, không có khả năng chuyển xong, Dương Thanh Huyền nói ra: “Làm sao động thủ, muốn không chi tiết kế hoạch một chút?”

Quỷ Tàng nhẹ gật đầu, hai người liền trực tiếp tiến vào một gian tửu quán, kêu chút rượu trái cây, chậm rãi tính toán.

Bọn hắn cũng không nóng nảy, còn có thời gian sáu tháng.

Trừ muốn giết Thiên Sửu bên ngoài, còn phải góp đủ trở về lộ phí, tại kế hoạch của bọn hắn bên trong, chỉ cần giết Thiên Sửu, bọn hắn tin tưởng Thiên Sửu gia tài khẳng định đủ trở về lộ phí.

“Quỷ Hỏa Thánh Thành sở hữu tông môn đều thuộc về Thiên Sửu thống ngự, từ những tài liệu này trông được đến, chí ít có ba ngoài mười vị tám sao Thiên Giới, ta cảm thấy cần phải trước đem những này cánh chim diệt trừ, cuối cùng giết còn lại Thiên Sửu một người, lại không cường viện, liền có thể chuyên tâm đánh giết."

Hai người tại tửu quán bên trong, đem mua đại lượng về Quỷ Hỏa Thánh Thành cùng Thiên Sửu tư liệu nhìn một lần về sau, Dương Thanh Huyền trầm tư nói.

Quỷ Tàng nói: "Có thể hay không tác động đến quá rộng, ngược lại gây nên bọn hắn vây quét? Chúng ta trực tiếp xông vào phủ thành chủ, bằng vào chúng ta hợp thể lực lượng, tám sao Thiên Giới căn bản chính là một chiêu sự tình, trực tiếp cùng Thiên Sửu đối đầu, đem hắn chém giết liền đi."

Dương Thanh Huyền nói: "Trong phủ sợ là có gần mười vị tám sao Thiên Giới, một khi đối với chúng ta vây công, lại thêm Thiên Sửu xuất thủ, sợ là sẽ phải lâm vào bất lợi chi cảnh, đồng thời Thiên Sửu là chín sao Thiên Giới trung giai, chúng ta hợp thể phải chăng có thể đánh thắng vẫn là cái vấn đề."

Hai người hiện tại hợp thể có thể đi đến chín sao Thiên Giới sơ giai, chém giết cùng giai tự nhiên không đáng kể, nhưng chín sao trở lên vượt cấp khiêu chiến, cực kì hiếm thấy, mà lại hai người cũng không thử nghiệm qua, Sư Quỷ là bọn hắn chém giết thứ nhất chín sao Thiên Giới, lúc ấy Sư Quỷ tình trạng đã phi thường không xong, đủ loại nhân tố dưới, mới có thể thuận lợi như vậy đánh giết.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3040: Vậy Liền Hảo Hảo Nói Chuyện

Quỷ Tàng nói: “Lấy phán đoán của ta, chém giết Thiên Sửu vấn đề không lớn, chỉ là vấn đề thời gian, liền chẳng biết Thiên Sửu tại chín sao trung giai tu luyện đến trình độ nào, cảnh giới này bên trên Quỷ Đế, thực lực ở giữa chênh lệch vẫn tương đối lớn, nếu là tiếp cận chín sao hậu kỳ thực lực, đánh nhau có lẽ sẽ có chút phí sức, nhưng chúng ta còn có Đạo Hoán Bộ, chỉ cần đánh lén một chiêu thành công, liền tất thắng không thể nghi ngờ.”

Dương Thanh Huyền lặng lẽ cười một tiếng, Đạo Hoán Bộ thế nhưng là giết người cướp của tốt nhất lợi khí.

Quỷ Tàng lại nói: “Nếu là trước từ cánh chim gạt bỏ, tất nhiên gây nên toàn thành chấn động, đến lúc đó vây quét đứng lên, liền thật phiền toái.”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, nói: “Được, liền theo lời ngươi nói đến, dù sao Quỷ Giới tình huống ngươi quen thuộc hơn, còn nữa, thực sự đánh không lại, chúng ta còn có thể trốn a, cái kia Thiên Sửu hơn phân nửa là đuổi không kịp, trước tiên đem đường chạy trốn cũng hoạch định xuống.”

Quỷ Tàng cười nói: “Ngươi cái miệng quạ đen này, đến lúc đó thật đánh không lại thì trách ngươi.”

Hai người lập tức tại trên địa đồ khoa tay, làm mấy đầu đường chạy trốn phương án.

Dương Thanh Huyền nói: “Trên người ta có ba mươi khối siêu phẩm Hồn thạch, đơn độc dùng, ta có thể dùng mấy lần, nhưng nếu là hợp thể, sợ là một lần liền không sai biệt lắm vừa vặn tiêu hao không, chúng ta còn phải đề phòng Thiên Sửu trên thân sợ cũng có siêu phẩm Hồn thạch, hoặc là cùng loại vật phẩm, phải làm cho tốt khổ chiến chuẩn bị.”

Quỷ Tàng nói: “Cho dù là Thiên Sửu, cũng chưa chắc sẽ có siêu phẩm Hồn thạch, bởi vì thứ này quá trân quý, mà lại sản lượng cực nhỏ, chất lượng cao thấp không đều, chỉ là mấy khối đối với chín sao Quỷ Đế mà nói căn bản tác dụng không lớn, nhưng muốn giống ngươi như vậy nắm giữ hơn ba mươi khối, tất nhiên nếu là chúa tể một phương mới được, ngạch, vẫn là cân nhắc yếu tố này, dù sao Thiên Sửu từ ta thời đại kia sống đến bây giờ, cũng coi là có lớn cơ duyên trong người người, có trời mới biết hắn thu giấu bao nhiêu bảo vật.”

Hai người ngươi một lời ta một câu mưu đồ đứng lên.

Đột nhiên một thân ảnh tiến vào tửu quán, để hai người sinh lòng cảnh giác.

“Hai vị cũng ở đây, thật là đúng dịp a.”

Người tới chính là Điền Uyên, trực tiếp đi tới, trực tiếp tại hai người bên cạnh thân ngồi xuống.

Dương Thanh Huyền nói: “Cái này xảo cũng khó tránh khỏi có chút quá phận đi?”

Điền Uyên cười ha ha, nói: “Là xảo có chút quá phận, nhưng thì có biện pháp gì đâu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Được thôi, đại nhân chính mình ở đây hảo hảo uống rượu, chúng ta đi trước một bước.” Cùng Quỷ Tàng đứng dậy, chính muốn ly khai, Điền Uyên đem nhẹ tay nhẹ đặt lên bàn, một cỗ vô danh uy áp tản ra, trên thân hai người tản mát ra điểm điểm óng ánh mang, đặt mình vào tại Điền Uyên từ trường phía dưới.

Quỷ Tàng trong mắt hàn ý lóe lên, nói: “Có ý tứ gì?”

Điền Uyên nói: “Không có ý gì, chỉ là muốn cùng hai vị hảo hảo nói chuyện.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Nếu là không hảo hảo đàm đâu? Nơi này là Quỷ Hỏa Thánh Thành, dung không được ngươi giương oai.”

Điền Uyên cười nói: “Bản tọa chính là chín sao Quỷ Đế, trừ mười chủ thành bên ngoài, không có bất kỳ chỗ nào là ta không dám giương oai. Nếu là hai vị không muốn cùng ta trò chuyện, lật tay chụp chết hai vị cũng chỉ là trong chốc lát, sau đó rời đi, thử hỏi ai có thể đuổi kịp ta, ai có thể làm gì ta?”

Quỷ Tàng giận dữ, nhìn về phía Dương Thanh Huyền, ý kia là nói, hợp thể giết cái này ngốc D.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, dùng tay ra hiệu hắn yên tĩnh, sau đó một lần nữa ngồi xuống lại, cười nói: “Xem ra chúng ta là thật không có biện pháp, chỉ có thể cùng đại nhân hảo hảo nói chuyện.”

❤Truyện Của Tui chấm vn

Điền Uyên nhàn nhạt nói ra: “Ta liền thích nói chuyện với người thông minh, ở đây Quỷ Giới, ngu xuẩn vật rất khó sống tiếp.”

Ánh mắt vô tình hay cố ý lườm hạ Quỷ Tàng, tức giận đến Quỷ Tàng tại chỗ liền muốn trở mặt giết người, nhưng vẫn là nhịn xuống, đa số thời điểm hai người đều là lấy Dương Thanh Huyền làm chủ, mà lại lấy hắn đối với Dương Thanh Huyền hiểu rõ, thấy cái kia cả người lẫn vật nụ cười vô hại lộ ra về sau, liền biết chắc muốn hố cái này Điền Uyên.

Nghĩ đến nơi này, đột nhiên có chút đồng tình lên Điền Uyên đến, cũng liền cười lạnh một tiếng, tiếp tục ngồi xuống lại.

“Đúng đúng, mới vừa rồi là chúng ta không biết điều, mong rằng đại nhân đừng trách.” Dương Thanh Huyền cười làm lành lấy chắp tay.

Điền Uyên tâm tình một chút tốt đẹp, ha ha cười nói: “Thiên phú không tồi, lại biết xem xét thời thế, chỉ cần có thể sống đến tương lai, tất nhiên có thể thành đại khí.”

Dương Thanh Huyền khiêm tốn nói: “Quá khen.”

Điền Uyên hỏi: “Hai người các ngươi là nhiệt tình người?”

Dương Thanh Huyền nói: “Cũng không phải là, chỉ là cùng nhiệt tình làm một khoản buôn bán mà thôi, sau đó thuận đường cùng đi Tần Quảng Thành.”

“A, thế mà không phải.”

Điền Uyên nội tâm đem Ngũ Thái mắng toàn bộ, tò mò hỏi: “Cái gì mua bán?”

Dương Thanh Huyền lộ ra khó xử biểu lộ, cười nhẹ hai tiếng, nói: “Việc quan hệ bí mật, thực sự không thể nói, mong rằng đại nhân rộng lòng tha thứ.”

Điền Uyên sầm mặt lại, khẽ nói: “Không thể nói?” Sát khí liền phóng thích ra ngoài.

Dương Thanh Huyền vội nói: “Đại nhân bớt giận.” Hắn mặt mũi tràn đầy khổ sở nói: “Đã bị đại nhân bắt gặp, ta hai người bảo vệ tính mạng quan trọng, bất đắc dĩ cũng chỉ có thể nói, nhưng mong rằng cái này lợi ích cực kỳ lớn có thể phân ta hai người một chén canh, nếu không liền là chết, ta cũng kiên quyết không nói.”

“Lợi ích cực kỳ lớn?”

Điền Uyên trong lòng hơi động, trước mắt hai người này thực lực đều không yếu, bị bọn hắn cho rằng là lợi ích cực kỳ lớn, còn không tiếc hao phí món tiền khổng lồ từ Sơ Giang Thành truyền đưa tới, sợ thật là to lớn gì chỗ tốt, hắn này đi chính là vì du lịch các phương, tìm kiếm đột phá cơ duyên, tự nhiên không chịu bỏ qua, nói ra: “Ngươi hãy nói xem, như thật có để bản tọa cũng động tâm chỗ tốt, tự nhiên sẽ không bạc đãi các ngươi.”

Dương Thanh Huyền cười hắc hắc, bốn phía nhìn trộm vài lần, cực độ chú ý cẩn thận truyền âm nói ra: “Mười năm trước, lúc ấy ta vẫn chỉ là một sao Quỷ Đế...”

“Cái gì?!”

Điền Uyên dọa đến la hoảng lên, “Mười năm trước ngươi mới chỉ là... Ngươi... Ngươi...” Kinh hãi có chút lời nói không mạch lạc, lập tức ngăn chặn nội tâm rung động, an ngồi xuống, trầm giọng nói: “Nói tiếp!”

Dương Thanh Huyền cung kính nói ra: “Rõ!”

Vì vậy tiếp tục nói ra: “Kia là thu được một cái Tiên Thiên Quỷ Môn bên trong to lớn cơ duyên mới đột phá đến quỷ đế, tại một cái bí cảnh bên trong, ta tìm được một cái tiên thiên quỷ động phủ, bên trong lưu lại một bản công pháp, gọi là Đại Quang Minh Phổ Chiếu Kinh, ta theo nếp tu luyện, không ra nửa năm liền đột phá đến Quỷ Đế, sau đó tốc độ tu luyện một mực trèo thăng cự nhanh, mười năm thời gian đã đến bảy sao Quỷ Đế.”

“Đại Quang Minh Phổ Chiếu Kinh...”

Điền Uyên thì thào thì thầm, trong đầu hoàn toàn không có bất luận cái gì tài liệu tương quan, nhưng lập tức nghĩ đến, Quỷ Giới sơ khai lúc, vô số đại năng, sẽ có truyền thừa một mực bí ẩn không hiện thế gian cũng là bình thường sự tình, là hắn biết có mấy cái cường đại truyền thừa, đều là đột nhiên xuất hiện, sau đó chấn kinh Quỷ Giới.

Hắn cẩn thận hỏi: “Nhưng chính là ngươi tại truyền tống quang cầu bên trong tu luyện cái chủng loại kia tâm pháp?”

Dương Thanh Huyền giật mình, vội nói: “Chính là! Nghĩ không ra thế mà bị đại nhân phát hiện, đại nhân thật sự là thần thông cái thế, khiến tại hạ bội phục đến cực điểm.”

Điền Uyên ổn quyết tâm thần, nói: “Nói tiếp.”

Quỷ Tàng nhìn xem Điền Uyên cái kia mặt mũi tràn đầy bộ dáng nghiêm túc, nhịn không được lần nữa đồng tình đứng lên.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3041: Bị Lôi Xuống Nước, Xông Phủ Thành Chủ

Dương Thanh Huyền nói: “Nhưng tại hạ tuyệt đối không ngờ rằng, cái kia Đại Quang Minh Phổ Chiếu Kinh thế mà chỉ có nửa cuốn, tu luyện tới bảy sao Quỷ Đế cũng đã là cực hạn, vô luận ta lại cố gắng như thế nào, từ đầu đến cuối không thể tinh tiến, trước đó không lâu Tiên Thiên Quỷ Môn mở ra, ta mới thu hoạch được một tuyến cơ duyên, đột phá đến bảy sao trung giai.”

Điền Uyên mặt không biểu tình, nhưng nội tâm lại là cực độ phức tạp, đoạn thời gian trước Tiên Thiên Quỷ Môn xuất hiện, hắn đang lúc bế quan, hoàn mỹ bỏ qua, sau khi xuất quan giận tím mặt, giết mấy cái cự quỷ môn người, trách bọn họ không có thông tri chính mình.

Nhưng hết thảy đều là mạng, bỏ qua cũng không có cách, mà lại Tiên Thiên Quỷ Môn hắn cũng đi qua mấy lần, chỉ là để công lực thâm hậu rất nhiều, cũng không có thu hoạch được đột phá cơ duyên.

“Sau đó thì sao? Nói tiếp.”

Điền Uyên uống một ngụm rượu, bất động thanh sắc nói.

Hắn biểu lộ che giấu rất tốt, không có toát ra bất kỳ tâm tình gì, nhưng Dương Thanh Huyền trong lòng cười lạnh, từ hắn không kịp chờ đợi muốn biết nội dung, liền đã tiết lộ tâm tình của mình.

Dương Thanh Huyền nói: “Về sau ta trải qua nhiều phương diện nghe ngóng, đang nhiệt tình tổ chức một lần đấu giá hội bên trên, mua đến một quyển ghi chú, bên trong thế mà có quan hệ với

Đại Quang Minh Phổ Chiếu Kinh ghi chép, ta cẩn thận nghiên cứu về sau, lại thông qua hợp tác với nhiệt tình tiến hành nghe ngóng, cuối cùng với biết rõ bộ này kinh thư hạ quyển ở đâu.”

“Ở đâu?!”

Điền Uyên không kịp chờ đợi hỏi.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngay tại Quỷ Hỏa Thánh Thành trong phủ thành chủ.”

Điền Uyên ngốc trệ dưới, sầm mặt lại, lạnh giọng nói: “Các ngươi không có bắt ta trêu đùa sao?”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Đại nhân cái này nói là lời gì, chúng ta tội gì cầm đại nhân trêu đùa, đây không phải ngại chính mình mạng dài sao? Còn nữa, nếu không phải như thế, chúng ta cớ gì hao phí to lớn vật tư tới đây, đem đến còn phải trở về đâu, lại là một bút kếch xù chi tiêu.” Hắn đem trên mặt bàn ngọc giản đẩy quá khứ, nói ra: “Nơi này tất cả đều là Quỷ Hỏa Thánh Thành cùng phủ thành chủ tư liệu.”

Điền Uyên lúc này mới tin hơn phân nửa, trầm ngâm nói: “Các ngươi định làm gì? Tiến phủ thành chủ trộm cướp?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chỉ có biện pháp này.”

Điền Uyên khinh miệt nhìn hai người liếc mắt, nói: “Chỉ bằng các ngươi?”

Dương Thanh Huyền thở dài: “Có biện pháp nào? Bất quá bây giờ thành chủ Thiên Sửu chính đang bế quan, là cơ hội trời cho.”

Điền Uyên vui vẻ nói: “Các ngươi làm sao biết Thiên Sửu đang bế quan?”

Dương Thanh Huyền nói: “Là Ngũ Thái đại nhân nghe được tin tức, mà lại Thiên Sửu lần bế quan này, có thể là vì lần nữa đột phá.”

“Lần nữa đột phá…”

Điền Uyên tự lẩm bẩm, tựa hồ mấy chữ này kích thích hắn, có chút chất phác thần sắc bắt đầu toả sáng một chút quang mang, tinh thần rất nhiều, lại hỏi: “Cho dù Thiên Sửu đang bế quan, cái kia Đại Quang Minh Phổ Chiếu Kinh hơn phân nửa cũng ở trên người a?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Chúng ta tự nhiên không dám có ý đồ với Thiên Sửu, nhưng hắn có đồ đệ, có vợ con a, chẳng lẽ lại cái này công pháp liền hắn một người biết?”

Điền Uyên tinh thần lần nữa chấn phấn không ít, trong mắt bắn ra lệ mang, hỏi: “Các ngươi định làm gì?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Chúng ta chính đang thương nghị, đại nhân ngài liền đến, chúng ta dự định thẳng vào hang hổ…”

Dương Thanh Huyền đem kế hoạch toàn bộ triển khai cùng Điền Uyên giảng giải, trong phủ các loại tình huống, Thiên Sửu thân tín tư liệu cùng vị trí chỗ ở, Đại Quang Minh Phổ Chiếu Kinh khả năng xuất hiện địa phương, đương nhiên cái này điểm là nói lung tung, cùng như thế nào rút lui chờ chút, tất cả đều kỹ càng cùng Điền Uyên nói một lần.

Nghe được Điền Uyên huyết dịch dâng lên, khuôn mặt đỏ bừng, cảm thấy cực kì có thể thực hiện.

Dương Thanh Huyền nói: “Mà lại ta để Ngũ Thái đại nhân điều tra một chút cái này Thiên Sửu trưởng thành kinh lịch, vốn chỉ là cái bảy sao quỷ đế phổ thông tồn tại, chính là thu hoạch được Đại Quang Minh Phổ Chiếu Kinh về sau, nhảy lên trở thành chín sao

Quỷ Đế, còn đang không ngừng đi lên đột phá.”

Điền Uyên tim đập thình thịch, hắn đối với Tần quảng chi nhân vật cũng không hiểu rõ, trừ mấy lớn người cầm quyền cùng một chút kinh thiên động địa truyền thuyết nhân vật bên ngoài, những người khác cũng đều không nhận ra, Thiên Sửu cái tên này vẫn là hiện tại vừa mới biết.

Dương Thanh Huyền nói: “Nhân sinh khó được mấy lần đọ sức, lúc này không đọ sức đợi khi nào?”

Điền Uyên huyết khí xông lên trán, lúc này nói ra: “Tốt! Lão phu liền cùng các ngươi chơi cái này một phiếu.”

Dương Thanh Huyền mừng lớn nói: “Thật chứ? Vậy thì tốt quá, có đại nhân gia nhập, thành công của chúng ta suất cơ hồ có thể đi đến trăm phần trăm, bất quá nếu là đạt được Đại Quang Minh Phổ Chiếu Kinh, mong rằng đại nhân để hai người chúng ta tham khảo một hai.”

Điền Uyên mỉm cười nói: “Kia là tự nhiên.”

Nhưng trong lòng hiện lên vẻ cười lạnh, tâm nghĩ chỉ cần thành công, các ngươi còn có tư cách gì nói điều kiện với ta, để các ngươi tham khảo một chút cũng không sao, tham khảo về sau lại giết các ngươi, miễn cho nói ta không giữ lời hứa, hừ.

Dương Thanh Huyền cười tủm tỉm nói: “Còn có chính là trong phủ thành chủ lấy được bảo vật, đã chúng ta muốn đi Đạo kinh sách, tự nhiên không tránh khỏi mượn gió bẻ măng cầm ít đồ, chí ít đền bù một chút lộ phí đi, những thứ này phân phối...”

Điền Uyên “Ha ha” cười một tiếng, phất tay hào phóng nói ra: “Đều cho các ngươi!”

Dương Thanh Huyền lộ ra mừng rỡ như điên dáng vẻ.

Hắn càng như vậy, Điền Uyên liền đối với hành động lần này xác thực tin không nghi ngờ.

Quỷ Tàng một mực yên lặng không lên tiếng, trong lòng cười lạnh nói: “Người tìm đường chết, còn có thể sống, tự mình tìm đường chết, không thể sống.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đã như vậy, việc này không nên kéo quá dài, chúng ta hiện tại liền hành động a?”

“Hiện tại?” Điền Uyên một chút tỉnh táo lại, cảm thấy có phải hay không hấp tấp một chút.

Dương Thanh Huyền nói: “Chính là hiện tại, Thiên Sửu đang bế quan bên trong, có trời mới biết lúc nào xuất quan, mà lại mỗi một ngày qua, cũng có thể biến hóa một ngày, hiện tại xuất thủ là thời gian tốt nhất.”

Trên thực tế, hắn là sợ kéo tầm vài ngày, để Điền Uyên kịp phản ứng có lỗ thủng, thậm chí điều tra một chút Thiên Sửu vẫn chưa bế quan, vậy thì phiền toái, phải thừa dịp Điền Uyên hiện tại đầu óc phát nhiệt, trực tiếp kéo hắn xuống nước.

“Tốt! Vậy liền hiện tại đi.”

Điền Uyên trầm ngâm chỉ chốc lát, liền lập tức đáp ứng.

Giờ khắc này, hắn đột nhiên cảm thấy chính mình trẻ vô số tuổi, phảng phất về tới năm đó cái kia giết phạt quả quyết, lôi lệ phong hành thời đại, trong lồng ngực một cỗ hào khí nhét đầy, trên mặt tỏa ánh sáng.

Quỷ Tàng nội tâm thở dài, hắn đem một cốc rượu uống cạn, liền đứng lên.

“Đi!”

Ba người thân ảnh lóe lên, liền biến mất tại nguyên địa.

Tiền thưởng cũng không thanh toán, bởi vì so sánh tiếp xuống đại sự kinh thiên động địa, chút rượu này tiền tính cái gì.

Tửu lâu ngay tại phủ thành chủ chỗ không xa.

Khi tiểu nhị phát hiện mấy người kia không đưa tiền liền đi, phát ra phẫn nộ thét lên, nháy mắt liền bị xa xa rung mạnh bao phủ.

“Chuyện gì xảy ra?!”

Vùng này quỷ tu tất cả đều vọt ra, khiếp sợ hướng tiếng vang phương hướng nhìn lại, mặt mũi tràn đầy vẻ kinh ngạc.

Trực tiếp liền thấy phủ thành chủ trên không, sáng lên to lớn quang huy.

“Có người xông thẳng phủ thành chủ!”

To lớn hoảng sợ tại phiến khu vực này truyền ra, “Xông phủ thành chủ? Có thể hay không tính sai rồi?”

Nghe được tin tức này người, thứ nhất thời gian đều là không tin, chờ lao ra về sau, từng cái trợn mắt hốc mồm.

Dương Thanh Huyền vốn là muốn chạy lấy chui vào đi vào, trực tiếp đối chiến Thiên Sửu, nhưng Điền Uyên gia nhập về sau, do sớm mau sớm phát huy Điền Uyên tác dụng, miễn cho bị hắn phát hiện bị gài bẫy, sở dĩ đổi dùng đơn giản thô bạo phương thức, trực tiếp đánh nát phủ thành chủ phòng ngự đại trận.

Chương 3042: Xung Đột Bộc Phát, Buông Tay Một Trận Chiến

Điền Uyên mặt đều tái rồi, cả giận nói: “Làm sao làm ra như thế đại động tĩnh, không phải đã nói len lén lẻn vào đi vào sao?!”

Dương Thanh Huyền ủy khuất nói: “Là chuẩn bị len lén lẻn vào, ai biết tòa phủ đệ này đại trận như vậy kiên cố, vừa vỡ liền phải toàn bộ phá vỡ. Xem ra Thiên Sửu đang bế quan tin tức là thật, nếu không cũng không cần bày ra kiên cố như vậy phòng ngự.”

Điền Uyên nộ khí phun lên, nghe được câu nói sau cùng, sắc mặt lúc này mới đẹp mắt một chút, chỉ cần Thiên Sửu không xuất hiện, cả tòa phủ đệ người đều không làm gì được hắn, lúc này quát: “Mau tìm Thiên Sửu đồ đệ cùng nhi tử, cầm tâm pháp liền đi!”

Phủ thành chủ mười phần to lớn, hắn tư liệu gì cũng không có, cũng không biết Thiên Sửu đồ đệ cùng nhi tử ở đâu, chỉ có thể nhắc nhở lấy Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng.

“Tốt!”

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng lập tức hướng trong phủ phóng đi, nói: “Đại nhân yểm hộ chúng ta!”

“Lớn mật! Người nào dám xông phủ thành chủ!”

Tại phủ đệ đại trận bị phá nháy mắt, bên trong liền truyền đến kinh thiên nộ hống, lần lượt từng khí thế mạnh mẽ kích bắn lên.

Điền Uyên nội tâm có gan không ổn cảm giác, nhưng cũng không nói lên được chuyện gì xảy ra, hắn đối với Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng hấp tấp nói: “Nhanh lên một chút hành động, những này tạp ngư giao cho ta!”

Phất một cái ống tay áo, trên thân đỉnh phong khí tức liền hướng những xông lên kia khí tức áp chế mà đi, thay Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng làm yểm hộ, đồng thời dặn dò: “Cầm tâm pháp liền lập tức ra, không cần tham luyến cái khác tài vật!”

“Được rồi.”

Dương Thanh Huyền lộ ra một cái cởi mở mỉm cười, nói: “Đại nhân ngài cứ yên tâm đi.”

Nói xong, cùng Quỷ Tàng tại không trung lóe lên, liền bay vào trong phủ, mấy cái chớp động hạ biến mất không thấy gì nữa.

“Không được! Là chín sao Quỷ Đế.”

Trong phủ có tám sao quỷ đế cường giả, vừa mới ngoi đầu lên, liền bị Điền Uyên khí tức trấn áp, phát ra vẻ hoảng sợ.

“Chín sao Quỷ Đế? Là vị đại nhân kia đến Quỷ Hỏa Thánh Thành, chúng ta không có từ xa tiếp đón, mong rằng thứ tội!”

Thành nội lập tức truyền đến kinh hoảng thanh âm.

Một bóng người chớp động dưới, liền xuất hiện tại Điền Uyên phía trước, là một lão giả bộ dáng quỷ tu, thực lực tại tám sao Thiên Giới trung giai, ánh mắt quét qua Điền Uyên, lộ ra kinh ngạc biểu lộ.

Tần Quảng Thành chín sao Quỷ Đế mặc dù không ít, nhưng cũng tuyệt đối không nhiều, mỗi một vị hắn đều là nhận ra, nhưng người trước mắt lại cực độ lạ lẫm.

Lão giả ngắn ngủi kinh ngạc về sau, vội vàng rất cung kính ôm quyền nói ra: “Lão hủ là Quỷ Hỏa Thánh Thành phủ thành chủ quản gia Lôi Minh, gặp qua đại nhân.”

Điền Uyên “Ừ” một tiếng, không biết làm sao đáp lại, cũng không thể nói ta là cố ý đến giật đồ a.

Hai người liền kinh ngạc đứng ở đằng kia, không có bất kỳ thanh âm gì, chỉ là bốn phương tám hướng tụ lại võ giả càng ngày càng nhiều, đem Điền Uyên vây chật như nêm cối.

Điền Uyên có một chút khẩn trương, sợ Thiên Sửu xuất quan làm sao bây giờ, nhưng nghĩ tới lấy mình thực lực, coi như Thiên Sửu xuất quan, cũng có thể giết ra khỏi trùng vây đào tẩu.

Nội tâm của hắn nghĩ đến Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng, thầm nghĩ: “Nhìn các ngươi tạo hóa của mình, nếu là Thiên Sửu xuất quan liền xin lỗi rồi, lão phu đi trước.”

Lôi Minh đợi một trận, thấy Điền Uyên trầm mặc không nói, trong lòng âm thầm tức giận, nói: “Chẳng biết đại nhân từ gì mà đến? Lại vì sao muốn xấu phủ đệ ta phòng ngự đại trận.”

Điền Uyên nghĩ nửa ngày, nói ra: “Không cẩn thận xấu.”

Lôi Minh tức giận nói: “Chỉ như vậy một cái giải thích?”

Điền Uyên nói: “Vậy ngươi nghĩ ta như thế nào giải thích?”

Lôi Minh nói: “Vậy đại nhân hiện đang tính toán xử lý như thế nào?”

Điền Uyên suy nghĩ một chút, nói: “Nhiều nhất bồi các ngươi một chút tiền chính là.”

Lôi Minh cả giận nói: “Ta phủ thành chủ không thiếu tiền, chỉ muốn đại nhân lưu cái danh hiệu, lại cho cái thuyết pháp.”

Điền Uyên nói: “Các ngươi tốt không nói đạo lý, ta thuyết pháp chính là bồi thường tiền, đến mức danh hiệu, không có cái kia tất yếu.”

Lôi Minh nghe đối phương nói chính mình tốt không nói đạo lý, kém chút tức ngất đi, ngươi vô duyên vô cớ phá phủ đệ của chúng ta đại trận, lại còn nói chúng ta không nói đạo lý, tức giận đến mức cả người run run, thầm nghĩ: “Nếu không phải ngươi là chín sao Quỷ Đế, thật nếu để cho ngươi tốt tốt mở mang kiến thức một chút đạo lý của chúng ta!”

Hắn cắn răng cả giận nói: “Đại nhân thật bản lĩnh, cố ý thừa dịp ta nhà thành chủ bế quan thời điểm, tới đây quấy rối, có bản lĩnh lưu lại danh hiệu, đối đãi ta nhà thành chủ xuất quan ngày, tự sẽ tới cửa bái phỏng.”

Điền Uyên nghe xong Thiên Sửu quả nhiên đang bế quan, nội tâm một hơi nới lỏng, đối với Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng càng là hoàn toàn tín nhiệm, cười lạnh nói: “Không cần.”

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng liền trốn ở phủ đệ nơi nào đó, mong chờ lấy bọn hắn đánh nhau, nghe xong Lôi Minh lời nói, sững sờ nói: “Thế mà thật đang bế quan?” Bất quá cái này cũng bình thường, với tư cách đỉnh phong quỷ tu, phần lớn thời gian đều là đang bế quan.

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, nói: “Tạm thời tách ra làm việc, trong phủ làm chút chuyện ra, kích thích mâu thuẫn của bọn họ.”

Đã Thiên Sửu thật đang bế quan, áp lực của bọn hắn cũng nhỏ rất nhiều.

Hai người lúc này tách ra, hướng phủ đệ hai cái phương hướng chạy tới, sau đó lấy ra binh khí, bắt đầu đại khai sát giới!

“A!.”

Các loại tiếng kêu thảm thiết trong phủ kết nối nổi lên bốn phía.

“Không được! Người này còn có đồng bạn.”

Trên bầu trời, một tên khác tám sao Quỷ Đế cả giận nói.

Điền Uyên nhíu mày lại, thầm nghĩ: “Hai cái này ngốc D thật không cho ta bớt lo, làm ra động tĩnh lớn như vậy.”

Lôi Minh cả giận nói: “Đại nhân, đây rốt cuộc là ý gì?”

Điền Uyên thực sự không biết nói cái gì, đành phải nói ra: “Các ngươi cảm thấy là cái gì ý gì, liền là ý gì đi.”

Lôi Minh giận dữ hét: “Khinh người quá đáng!”

Cường đại lực lượng từ trên thân bạo phát đi ra, một chút chấn động đến thiên địa rung chuyển, quát: “Giết! Giết người này, giết hết thảy dám xông vào phủ đệ quỷ vật!”

Có thể nhẫn nại không thể nhẫn nhục!

Từ trước đến nay chỉ có bọn hắn bắt nạt người khác, lúc nào bị người khác như vậy khi dễ qua.

Lôi Minh bỗng nhiên hít vào một hơi, toàn thân nháy mắt bành trướng mấy lần, sau đó hét lớn một tiếng, tay phải hướng phía trước một chụp.

Vô số lôi điện từ trên thân chảy vào đến lòng bàn tay, “Soạt” một chút liền bạo phát đi ra, hướng Điền Uyên đánh tới.

Lấy phủ thành chủ thực lực, liền xem như chín sao Quỷ Đế đến đây náo sự, cũng có thể gọi hắn có đi không về, huống chi Thiên Sửu liền trong phủ bế quan, sở hữu cường giả đều là yên tâm có chỗ dựa chắc.

Lôi Minh vừa ra tay, còn lại người đã sớm lên cơn giận dữ, gào thét lớn từng cái xuất thủ.

Tám sao Quỷ Đế nháy mắt hiện ra hơn mười, còn có đại lượng bảy sao Quỷ Đế, cái kia uy năng phóng xuất ra, trực tiếp trấn áp thiên địa, trong phủ đại lượng kiến trúc nháy mắt bị phá hủy.

Cường hoành sóng năng lượng thẳng tới trăm dặm, nơi xa xem náo nhiệt quỷ tu hơn phân nửa đều bị tác động đến đi vào, hoảng sợ kêu thảm.

Trong vòng trăm dặm, chớp mắt hóa thành Địa Ngục!

Điền Uyên giật mình, mặc dù cảm ứng được cường giả số lượng rất nhiều, nhưng không nghĩ tới vừa ra tay thế mà như vậy kinh thiên động địa.

Hắn trường mi vẩy một cái, trên thân năng lượng bạo phát đi ra, hình thành to lớn quỷ khí chân cương, áp hướng bốn phương tám hướng, đem mọi người công kích toàn bộ ngăn trở.

“Ầm ầm!”

Song phương giao thủ một cái, lực phá hoại càng là tăng lên gấp bội, hình thành linh áp bắn về phía bốn phương tám hướng, đem càn khôn hoàn toàn xé rách.

“Một nhóm không thức thời đồ vật, dám cùng lão phu đấu!”

Điền Uyên sắc mặt xanh xám, trong mắt sát khí đại thịnh, thầm nghĩ: “Dù sao làm mất lòng bọn hắn, hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, hiện tại giết nhiều mấy cái, tương lai truy sát lão phu người liền thiếu đi mấy cái!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3043: Thủ Đoạn Tàn Nhẫn, Uy Hiếp Chất Vấn

“Bá Vương Thiên Quyết!”

Điền Uyên nổi giận gầm lên một tiếng, song quyền hư nắm, cường đại cương khí liên tục không ngừng từ trong cơ thể bạo phát đi ra, hóa thành chục triệu lệ quỷ, hướng bốn phương tám hướng cắn xé quá khứ.

“Bành! Bành! Bành!”

Lần lượt từng thân ảnh tại không trung bị đánh bay, miệng lớn thổ huyết, kêu thảm không thôi.

Lôi Minh cũng bị chấn khí huyết dập dờn, không ngừng lùi lại.

Trong phủ mạnh nhất là một tên tám sao đỉnh phong Quỷ Đế, trước người huyễn hóa ra một mặt hình chữ nhật quỷ thuẫn, phía trên duỗi ra vô số đầu sọ, đều là sắc mặt thê thảm, dung mạo đáng sợ, thống khổ kêu rên, tại Điền Uyên bá khí ngày quyết dưới, toàn bộ im lặng, há to mồm, thống khổ nói không ra lời.

Điền Uyên một mực đang chú ý bốn bề cường giả, lão giả này đương nhiên là thủ muốn đối phó người, đã quyết định hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, đương nhiên muốn giết một chút mạnh nhất.

Điền Uyên thân hình có chút nhất chuyển, nắm đấm đi theo quay lại, chợt cánh tay lắc một cái, một đạo cực thô quỷ khí chân cương liền hung hăng đánh tới.

Cùng lúc đó, hắn thân ảnh nhoáng một cái liền biến mất tại nguyên địa.

Tên lão giả kia sắc mặt đại biến, to lớn quỷ khí chân cương một chút liền đem hắn đại thuẫn động xuyên, phía trên đại lượng đầu trực tiếp nổ vỡ ra đến, hóa thành mảnh vụn tán đi.

Một cỗ tử vong nguy hiểm dưới đáy lòng hiện lên, “Không!.”

Hắn hoảng sợ quát to một tiếng, đột nhiên quay đầu, phát hiện Điền Uyên đã sau lưng hắn, mặt mũi tràn đầy sát khí cùng giọng mỉa mai, một quyền liền đánh tới.

“Ầm ầm!”

Lão giả liều mạng ra một quyền, cùng Điền Uyên nắm đấm đối oanh cùng một chỗ.

Chỉ là ủng hộ sát na, liền bị giảo vỡ nát, Điền Uyên to lớn quyền lực xuyên thấu mà đến, đem hắn toàn bộ cánh tay cùng thân thể toàn bộ nghiền ép.

Điền Uyên là ôm giết người thái độ, mỗi một chiêu đều là lấy nghiền ép chi thế đánh ra.

Hắn mặc dù bị Dương Thanh Huyền tính toán mà không biết, nhưng có thể hỗn đến chín sao Quỷ Đế, đều là từ vô số sinh tử chiến giữa sân tư giết tới, đối với chiến đấu thể nghiệm tất cả đều là đăng phong tạo cực.

Một quyền đắc thủ, Điền Uyên hét lớn một tiếng, trên thân lực lượng lần nữa bạo khởi, hình thành sóng biển một dạng điệp gia, bỗng nhiên oanh trên người lão giả kia, đem nổ vỡ nát.

Tất cả mọi người khiếp sợ không thể thở nổi.

Thủ đoạn này quá mức tàn nhẫn!

Lôi Minh bọn người là mặt mũi tràn đầy trắng bệch, cho rằng cho dù đại chiến, đối phương nhiều ít sẽ sợ ném chuột vỡ bình, cuối cùng tìm kiếm hòa bình giải quyết, dù sao mình cái này phương thực lực rõ ràng hiếu thắng, chín sao trung giai thành chủ ngay tại trong phủ đệ bế quan, nhiều ít muốn cho chút mặt mũi.

Không nghĩ tới vừa lên đến chính là tuyệt sát chiêu, tựa như là có thâm cừu đại hận, Lôi Minh nháy mắt minh bạch việc này vô pháp kết thúc yên lành, một tên chín sao Quỷ Đế đến đến đập quán, vô luận là loại nào ân oán, đã là bọn hắn Quỷ Hỏa Thánh Thành số vạn năm qua gặp phải lớn nhất khiêu chiến!

Mà lại là không chết không thôi cục diện!

“Giết! Giết hắn!”

Lôi Minh ngửa mặt lên trời gào to, nhưng hô vài câu, thanh âm liền im bặt mà dừng.

Chỉ thấy hắn bành trướng trên người, đột nhiên nổ vỡ ra đến, một đạo quyền phong từ trên bụng phá xuất, hình thành một cái cự đại động.

Điền Uyên đã đến phía sau hắn, một quyền sau đón thêm một quyền, đem Lôi Minh đầu nháy mắt oanh vỡ nát.

Liên sát hai tên tám sao Quỷ Đế, mà lại một tên đỉnh phong, một tên trung giai, đều chỉ tại sát tiếng hít thở kia ở giữa.

Thủ pháp tàn nhẫn lưu loát, khiến người không rét mà run.

Lôi Minh cùng lão giả một chết, còn lại quỷ tu tất cả đều đại loạn đứng lên, dọa đến nào dám tiến lên.

Đặc biệt là những tám sao kia Quỷ Đế, càng là toàn thân như si trấu giống như run rẩy.

Giết lão giả cùng Lôi Minh, Điền Uyên cũng không có lãng phí cái này tiêu tán ra quỷ khí năng lượng, không trung hiện ra một cái cự đại quỷ đầu, một hút phía dưới, đem hai người chết đi sau năng lượng toàn bộ thôn phệ.

“Cuối cùng với đánh nhau...”

Dương Thanh Huyền trốn ở phủ đệ nơi nào đó, ngẩng đầu nhìn hư không, Điền Uyên sức chiến đấu để hắn giật nảy cả mình, đối với quỷ đế hiểu rõ càng xâm nhập thêm.

Trên thực tế, cùng giai tồn tại, Quỷ Giới người chiến đấu hung tính là muốn hơn xa nhân gian giới, bởi vì tàn khốc hoàn cảnh gây ra.

Nhưng Dương Thanh Huyền đầu tiên là tiếp xúc Quỷ Tàng, ở vào ký ức không hoàn toàn vứt bỏ trạng thái, về sau một trận chiến Sư Quỷ, đối phương đã bị Ngũ Thái tiêu hao hơn phân nửa, chính mình lại có Võ Sóc chỉ đạo, lúc này mới tuỳ tiện chém giết Sư Quỷ, sở dĩ đối với Quỷ Giới cường giả chiến đấu nhận biết rõ ràng không đủ, hiện tại mới xem như chân chính ý thức được.

Điền Uyên một bên thả ra quỷ đầu nuốt ăn năng lượng, một bên thân ảnh chớp liên tục, hướng cái khác tám sao Quỷ Đế đánh tới.

Trên tòa phủ đệ không nháy mắt hóa thành Tu La sát tràng, đáng sợ năng lượng không ngừng nổ tung, tiếng kêu thảm thiết liên tiếp vang lên, những bảy sao kia Quỷ Đế còn tốt, ở đây đáng sợ năng lượng khuấy động hạ còn có thể chống cự một hai, còn lại quỷ tu liền liền chưởng khống tự thân đều làm không được, bị sóng năng lượng chấn đến chấn đi, cho đến bạo chết bị nuốt ăn.

Quỷ Tàng trong mắt tinh quang chớp động, nuốt nuốt nước miếng, hắc tiếng nói:

“Đã nghiền! Thật sự là đã nghiền, hi vọng dường nào ở phía trên đại triển thần uy người là ta a!”

Đột nhiên trên đầu bị hung hăng vỗ một cái, là Dương Thanh Huyền giây lát tiến đến gần, mắng: “Tỉnh, tiếp tục dời gạch!”

Hai người tiếp tục tại tàn tạ trong phủ đệ tán loạn, chém giết lấy bên trong quỷ tu.

Dương Thanh Huyền chỉ đối với Quỷ Đế cấp bậc xuất thủ, nhưng Quỷ Tàng thì là hết thảy mặc kệ, gặp người liền giết.

Cường giả cơ bản đều vọt lên bầu trời, lâm vào tại cùng Điền Uyên đại chiến to lớn sát lục tràng bên trong, còn lại người đều là thực lực yếu ớt, rất nhanh liền bị Quỷ Tàng tàn sát hơn phân nửa.

Điền Uyên đại triển thần uy về sau, nội tâm cũng có chút lo lắng, hắn biết Thiên Sửu liền ở phía dưới bế quan, thầm nghĩ Dương Thanh Huyền hai người làm sao còn chưa tốt? Tiếp tục kéo đi xuống, cực kì bất lợi.

Hắn đột nhiên mắt sáng lên, đối với bốn phương tám hướng võ giả quát: “Có ai là Thiên Sửu nhi tử hoặc là đồ đệ, đứng ra, có thể miễn một chết!”

Trên người hắn bạo phát đi ra quỷ khí ngày quyết liên tục không ngừng hóa hình thành các loại quỷ quái, chém giết lấy tứ phía võ tu.

Một tên gầy yếu quỷ tu hoảng sợ hét lớn: “Ta là, ta chính là Thiên Sửu nhi tử, đừng giết ta, van cầu ngươi đừng giết ta!” Một đầu to lớn quỷ vật vọt tới trước mặt hắn thời điểm, lập tức để hắn phục nhuyễn, dọa đến cơ hồ muốn khóc lên. Nhất quán sống an nhàn sung sướng, lúc nào trải qua như vậy tình cảnh đáng sợ, đạo tâm trực tiếp sụp đổ.

Điền Uyên lóe lên, liền đến đến trước mặt hắn, trực tiếp bóp lấy cổ của hắn, lạnh lùng nói: “Đại Quang Minh Phổ Chiếu Kinh ngươi có sao?”

“Không, không có...”

Tiểu tử kia run rẩy nói, nhưng xem xét Điền Uyên sắc mặt, lập tức biết lớn không ổn, hoảng sợ hét lớn: “Đừng, đừng giết ta, chỉ cần không giết ta, cái gì trải qua quyết ta đều có thể giúp ngươi làm ra!”

Điền Uyên cười lạnh nói: “Không có thời gian!”

Năm ngón tay vồ lấy, liền đem tiểu tử này bóp vỡ nát.

Sau đó ánh mắt lạnh như băng nhìn về phía những người còn lại, lạnh giọng nói: “Ai có Đại Quang Minh Phổ Chiếu Kinh, ta muốn hoàn chỉnh, liền có thể sống sót!”

Tất cả mọi người là mặt mũi tràn đầy tuyệt vọng, cái này cái gì kinh thư, bọn hắn liền liền nghe đều chưa từng nghe qua, tất cả đều đau thương dáng vẻ.

Một người trong đó bi phẫn nói: “Chúng ta lấy ở đâu cái này cái gì Đại Quang Minh Phổ Chiếu Kinh, muốn giết cứ giết, làm gì cầm chút không hiểu thấu sự tình đến nói, cái này không phải cố ý trêu đùa chúng ta sao?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3044: Sáng Tỏ Trúng Kế, Thiên Sửu Xuất Quan

“Cố ý trêu đùa?”

Điền Uyên nhíu mày lại, đột nhiên không hiểu có gan cảm giác không ổn, hỏi: “Các ngươi nhưng có nghe qua bản kinh thư này?”

Tất cả mọi người là lắc đầu.

Điền Uyên sắc mặt đại biến, cả kinh nói: “Thiên Sửu tu luyện không phải liền là Đại Quang Minh Phổ Chiếu Kinh sao?”

Lúc trước cái kia người nói ra: “Thành chủ đại nhân đạo pháp thông thiên, tu luyện là Quỷ Đế Trường Sinh quyết.”

Điền Uyên nháy mắt mặt không có chút máu, nhưng hắn bỗng nhiên nghĩ đến, Mạt Phi Thiên Sửu đem Đại Quang Minh Phổ Chiếu Kinh sửa lại danh tự? Cũng là có khả năng, dạng này cũng làm người ta không tra được, hắn lập tức quát: “Các ngươi ai sẽ Quỷ Đế Trường Sinh quyết?”

Không ít người ánh mắt đều nhìn về phía một tên diện mục thanh tú Quỷ Đế, chỉ có bốn sao đỉnh phong tu vi.

Cái kia tên Quỷ Đế sắc mặt “Xoát” một chút nhợt nhạt, dọa đến vội vàng lui lại, nhưng Điền Uyên lóe lên, liền xuất hiện ở trước mặt hắn, đem hắn yết hầu bóp chặt, lạnh giọng nói: “Quỷ Đế Trường Sinh quyết tâm pháp là như thế nào? Tu luyện được lại có gì chờ dị tượng?”

Người này là Thiên Sửu một đứa con trai khác, Thiên Sửu hết thảy có ba đứa con, chiến chết một cái, bị Điền Uyên bóp chết một cái, hiện tại đây là cái cuối cùng.

"Quỷ Đế Trường Sinh quyết tồn không thủ có, khoảnh khắc mà thành, hồi gió hỗn hợp, trăm ngày công linh..."

Tiểu tử này dọa đến toàn thân run rẩy, vội vàng niệm tụng công pháp khẩu quyết.

"Bành!"

Đầu một chút bị Điền Uyên cương khí giảo vỡ nát.

Điền Uyên đã không có cái kia kiên nhẫn nghe hắn nói nữa, chém giết về sau, đem kẻ này hồn phách rút ra, trực tiếp đọc đến ký ức.

Kẻ này hồn phách vạn phần thống khổ, rất nhanh liền biến thành ngốc trệ, một chút xíu bị tiêu hóa hết.

Điền Uyên đọc xong trí nhớ của hắn về sau, toàn thân nháy mắt lạnh buốt.

Lập tức minh bạch chính mình trúng kế.

Nội tâm phẫn nộ một chút tích tụ tới cực điểm, cả cái đầu đều đỏ lên vì tức, đang muốn rống to, tìm ra Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng đến rút gân lột da luyện hồn, đột nhiên, từ phía dưới truyền đến một cỗ lăng lệ đến cực điểm khí tức, cùng kinh thiên sát khí, "Là ai? Dám đến phủ đệ ta náo sự, giết thủ hạ ta, a, con của ta a!"

"A!."

Tê tâm liệt phế thanh âm từ phủ đệ phế tích bên trong truyền ra, mỗi người đều nghe sợ nổi da gà, nhưng đối với Quỷ Hỏa Thánh Thành người mà nói, không khác với đại cứu tinh, từng cái mừng rỡ không thôi, “Thành chủ xuất quan, chúng ta được cứu rồi!”

Quỷ Tàng trốn ở một chỗ, mặt không thay đổi nhìn xem thanh âm kia phương hướng, giờ khắc này, hắn phản mà nội tâm vô cùng yên tĩnh.

Dương Thanh Huyền cũng ngừng giết chóc, lẳng lặng đứng sau lưng hắn.

Đã giết không sai biệt lắm, hiện tại hai người liền chờ cơ hội, sau đó hợp thể giết Thiên Sửu.

“Ầm ầm!”

Một cỗ cường tuyệt khí tức từ phế tích bên trong phóng lên tận trời, hình thành to lớn vô biên từ trường, một chút đem số phạm vi trăm dặm toàn bộ bao phủ, cơ hồ lật đóng một phần ba thành trì.

Tất cả mọi người cảm nhận được cái kia cỗ tim đập nhanh áp lực, hoảng sợ không thôi, “Đây chính là chín sao trung giai quỷ đế năng lượng sao? Thật đáng sợ, tốt khiến người hướng tới a!”

Vô số quỷ tu nội tâm im lặng, ngầm thầm hạ quyết tâm, “Cuối cùng cũng có một ngày, ta cũng phải trở thành chín sao Quỷ Đế!”

Điền Uyên một nháy mắt liền bị khóa định, sắc mặt giống đánh sương quả cà, so gan heo còn khó nhìn hơn.

Một đạo thân ảnh khôi ngô, toàn người khoác lục sắc giáp trụ, từ phế tích bên trong chậm rãi đi ra, song mắt đỏ bừng, đang nhìn hắn chằm chằm.

Điền Uyên một trái tim thẳng thắn nhảy dồn dập, biết chính mình phiền phức lớn rồi, nội tâm lửa giận tạm thời nén xuống tới, tâm niệm thay đổi thật nhanh, suy nghĩ làm sao trước giải quyết trước mắt phiền phức, đem giữ lại tính mạng.

“Đại nhân, thành chủ đại nhân!”

Một tên tám sao Quỷ Đế như thấy cứu tinh, vội vàng tiến lên cong xuống, chỉ vào Điền Uyên khóc thút thít nói: “Người này, chính là người này, không hiểu thấu đến đây khiêu khích, giết Lôi Minh đại quản gia, giết ba vị công tử, còn giết...”

Hắn dừng lại thổ lộ hết, khóc ròng ròng.

Thiên Sửu không nói một lời, chỉ là nhìn chòng chọc vào Điền Uyên, song mắt đỏ bừng như máu, lạnh giọng nói: “Ngươi là ai? Trước mắt đây hết thảy đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Điền Uyên nội tâm vô cùng đắng chát, vẻ mặt đưa đám nói: “Nếu như ta nói đây hết thảy đều là hiểu nhầm, ngươi sẽ tin sao?”

Thiên Sửu nói: “Ta tin.”

Điền Uyên sửng sốt một chút, gấp vội vàng nói: “Thật sự là một đợt hiểu lầm, ta là bị người mưu hại...”

Lập tức rõ ràng mười mươi đem sự tình từ đầu chí cuối nói ra.

Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, tại dạng này phẫn nộ tình huống dưới, Thiên Sửu thế mà còn có thể bình tĩnh nghe hắn nói xong đây hết thảy.

Nội tâm đối với Thiên Sửu cảnh giác cùng kiêng kị, càng là tăng lên tới một cái độ cao mới, nắm giữ như vậy tâm tính người, ngẫm lại đều quá mức đáng sợ.

Thiên Sửu nói: “Hai người kia đâu?”

Điền Uyên nói: “Cần phải ngay tại cái này trăm dặm trong không gian, ta vừa mới cảm giác xuống, không có phát hiện bọn hắn tung tích, cũng có khả năng trốn cũng khó nói...” Thanh âm của hắn nhỏ bé xuống tới.

Thiên Sửu nói: “Ngươi là ý nói, hai cái khả năng đã đào tẩu, cũng tìm không được nữa người, đem ngươi lừa gạt đến nơi này giết ta ba cái nhi tử cùng đông đảo thủ hạ.”

Điền Uyên khổ sở nói: “Nghe vào rất hoang đường, nhưng chính là như vậy.”

Thiên Sửu nhẹ gật đầu, nói: “Chờ ta triệu hoán tiên thiên quỷ lục soát ngươi hồn phách, liền cái gì đều nhất thanh nhị sở.”

Điền Uyên sắc mặt đại biến, cả giận nói: “Ngươi ta nếu là khai chiến, liền chính giữa hai người kia ý muốn.”

Quỳ gối Thiên Sửu trước người cái kia tên tám sao Quỷ Đế, khóc tang nói: “Đại nhân nhất định muốn giết người này, cho ba vị công tử, còn có tất cả chết đi người báo thù a!”

Thiên Sửu bình tĩnh nói ra: “Yên tâm đi, ta nhất định sẽ giết hắn cho tất cả mọi người báo thù, chỉ là ta rất kỳ quái, vì cái gì ta ba cái nhi tử cùng Lôi Minh đều chết trận, nhưng các ngươi lại còn sống sót?”

Cái kia tên tám sao Quỷ Đế chấn động trong lòng, run giọng nói: “Cái này, cái này...”

Thiên Sửu nói: “Ta mời các ngươi đến làm hộ vệ, cho các ngươi cấp cho bổng lộc, cho các ngươi cung cấp chỗ tu luyện, chính là hi vọng phủ thành chủ nhận thời điểm nguy hiểm, các ngươi có thể đi ra nghênh chiến, bảo hộ phủ đệ của ta, người nhà, cùng quản gia. Nhưng bây giờ phủ đệ của ta, người nhà, quản gia tất cả đều chết rồi, các ngươi những này cầm ta bổng lộc, lại từng cái còn sống sót, ta đối với chuyện này cảm thấy rất kỳ quái, rất khó hiểu đâu.”

Cái kia tên tám sao Quỷ Đế toàn thân run rẩy, còn lại người cũng là hoảng sợ muôn dạng, cái kia bao phủ mấy trăm dặm năng lượng thật lớn giữa sân, sát ý tại lấy dãy số nhân trèo thăng.

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng đều cảm nhận được cỗ năng lượng này trận đáng sợ, đều là lộ ra ngưng trọng thần sắc.

Dương Thanh Huyền nói: “Xem ra tất nhiên là một cuộc ác chiến a.”

Quỷ Tàng ánh mắt lấp lóe, lạnh lùng nói: “Ta còn sợ hắn một chút liền chết, vô pháp phát tiết ta nội tâm lửa giận đâu, tử chiến chính hợp ý ta a!”

Trời cao bên trên, cái kia tên tám sao Quỷ Đế liều mạng nói ra: “Đại nhân thứ tội, là ta đều không có làm tốt, chúng ta nhất định tử chiến, bảo vệ Quỷ Hỏa Thánh Thành!”

Chung quanh những hộ vệ kia cũng tất cả đều lớn tiếng nói: “Nhất định tử chiến, bảo vệ Thánh thành!”, “Nhất định tử chiến, bảo vệ Thánh thành!”

Tiếng gầm một mảnh cao hơn một mảnh.

Sĩ khí dâng cao, đều tại biểu đạt trung tâm.

Thiên Sửu làm cái yên lặng thủ thế, toàn trường lập tức lặng ngắt như tờ, Thiên Sửu nói ra: “Chư vị trung tâm cùng năng lực ta đều đã nhìn thấy, ta cảm thấy chư vị không cần thiết lại tiếp tục lưu lại Thánh thành, tốt hơn theo nhi tử ta cùng Lôi Minh quản gia bọn hắn đi thôi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3045: Truy Sát Điền Uyên, Huyết Sắc Luyện Ngục

Sở hữu quỷ tu tất cả đều kinh hãi, Điền Uyên cũng là sắc mặt đại biến, đối với Thiên Sửu kiêng kị đạt tới cực điểm, lại có thể lạnh lùng như vậy vô tình, để Điền Uyên hai tay bóp ra mồ hôi lạnh, một chút đối với tình cảnh của mình cực độ lo lắng, như vậy tâm ngoan thủ lạt người, mình muốn đào tẩu sợ là rất khó, nội tâm đối với Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng chạy qua mười ngàn dê đầu đàn lạc đà.

Cái kia tên tám sao Võ Đế run giọng nói: “Đại nhân tha mạng a, xem ở chúng ta một mực trung thành cảnh cảnh phân thượng, lại cho chúng ta một lần cơ hội đi!”

Thiên Sửu trên mặt lộ ra thần sắc kinh ngạc, nói ra: “Nhi tử ta đều chết rồi, các ngươi cũng chưa chết, còn nói trung thành cảnh cảnh? Ngươi da mặt làm sao có thể dày như vậy đâu? Ta trước kia thế mà không có phát hiện, sớm biết trực tiếp dùng da mặt của ngươi làm phòng ngự, thành chủ này phủ hơn phân nửa liền sẽ không hủy.”

“Ùng ục!” Cái này tên tám sao Quỷ Đế nuốt xuống dưới, thế mà không lời nào để nói...

“Tốt, ta tâm tình không tốt, liền không cùng các ngươi nhiều hàn huyên, đi chết đi.”

Thiên Sửu tay giơ lên, năm ngón tay hướng nắm vào trong hư không một cái.

“Ầm ầm” tiếng vang tại bốn phương tám hướng khuấy động, mấy trăm dặm trong kết giới, không gian thời gian bắt đầu bị đè ép, sinh ra đáng sợ năng lượng gió bão.

“A!.”

Cái kia tên tám sao Quỷ Đế cách Thiên Sửu gần nhất, thẳng tiếp thụ lấy gió bão xung kích, nháy mắt liền bị cuốn vào, liều mạng gào thét giãy dụa.

Nhưng hắn đã tại Điền Uyên trong tay bị thương, giờ phút này càng là đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương, thân thể một chút xíu vỡ vụn mở.

Số trong phạm vi trăm dặm, hết thảy tồn tại, phàm là Quỷ Đế phía dưới đều là nháy mắt, Quỷ Đế phía trên cũng căn cứ cách ở cách xa gần mà thụ thương trình độ khác biệt.

Điền Uyên mặt mũi tràn đầy ngưng trọng, đưa tay phải ra cản trước người, một mảnh kết giới quang huy đem chính mình bảo vệ, hắn buồn khổ vô cùng, đột nhiên thân ảnh lóe lên, liền hóa thành to lớn độn quang, phá vỡ cái này năng lượng uy áp, hướng nơi xa độn đi.

Phạm vi lớn như thế công kích thuật, đối với hắn một tên chín sao Quỷ Đế mà nói, tác dụng cũng không lớn.

Mà lại Điền Uyên cũng biết, hiện tại là tốt nhất đào tẩu cơ hội, chờ Thiên Sửu giết những người đó, chính mình liền càng khó thoát hơn.

Đến mức tìm Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng báo thù, chờ chính mình trước sống sót rồi nói sau, thậm chí nếu là có thể còn sống sót, liền Ngũ Thái cùng nhau thu thập.

Hắn hiện tại nghiêm trọng hoài nghi chuyện này chủ sử sau màn là Ngũ Thái, bởi vì Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng cùng chính mình không oán không cừu, mà lại hai người này chỉ là lâu la mà thôi, làm sao lại vô cớ có ý đồ với Quỷ Hỏa Thánh Thành, phía sau nhất định là Ngũ Thái bày ra ra đến hãm hại mình.

“Muốn đi? Ha ha ha ha, nếu để cho ngươi chạy trốn, bản tọa liền tự tuyệt với Quỷ Hỏa Thánh Thành!”

Thiên Sửu giận quá thành cười, chỉ là tiếng cười dị thường băng lãnh, khiến người toàn thân nổi da gà.

Hắn năm ngón tay dùng sức bóp xuống tới, mấy trăm dặm trường năng lượng nháy mắt bạo tạc, vô số đáng sợ năng lượng ở bên trong tung hoành va chạm.

Cùng một nháy mắt, Thiên Sửu liền liền xông ra ngoài, thẳng hướng Điền Uyên.

Trong mắt hắn, Điền Uyên đã là người chết.

“Thật nhanh!”

Điền Uyên vừa chạy ra mấy vạn dặm, liền bị Thiên Sửu đuổi theo, biết lại khó chạy thoát, vội vàng xoay người chính là một quyền đánh tới, muốn cản đối phương một chút, đồng thời liều mạng hét lớn: “Ta biết vừa mới nói ngươi rất khó tin tưởng, nhưng thật câu câu là thật, ta cũng không muốn không hiểu thấu bị người lợi dụng, không bằng chúng ta cùng một chỗ trước tìm ra thủ phạm thật phía sau màn, lại đến thương lượng một chút lập tức ân oán như thế nào giải quyết.”

“Lời của ngươi nhiều lắm!”

“Nói ta sẽ triệu hoán tiên thiên quỷ lục soát ngươi hồn phách, ngươi người này làm sao lại dài dòng như vậy đâu? Giết nhi tử ta thời điểm, làm sao không gặp ngươi nhiều như vậy lời thừa, ngược lại lưu loát rất!”

Thiên Sửu nghĩ đến ái tử cái chết, tức giận dâng lên, nháy mắt đem hai mắt nhuộm huyết hồng, đồng dạng một quyền đánh ra.

“Ầm ầm!”

Song quyền tại không trung đụng nhau, tuôn ra không gì so sánh nổi đáng sợ từ trường, đánh nát càn khôn thiên địa, cho dù tại ngoài vạn dặm, cũng trực tiếp lan đến gần Quỷ Hỏa Thánh Thành.

“Liền đuổi kịp, thật nhanh.”

Phủ thành chủ phế tích bên trên không, Dương Thanh Huyền từ hư không bên trong ra, cầm trong tay chiến kích, trên thân toàn bộ bọc lấy bạch quang, nhìn qua xa xa năng lượng ba động, giật mình nói.

Quỷ Tàng cũng nổi lên, toàn thân đều là huyết sắc, chính là Huyết Hải Phật thân.

Hai người cũng là cực kì phí sức mới ngăn trở một chiêu kia phạm vi lớn sát thương thuật.

Mà lại hai người thi triển thần thông chống cự thời điểm, liền đã bị Thiên Sửu cảm ứng được, nếu không phải Điền Uyên trực tiếp đào tẩu, sợ là Thiên Sửu bước kế tiếp chính là trước giết hai người bọn họ.

Nếu là Điền Uyên biết như thế, sợ là trực tiếp liền muốn tức chết rồi.

“Muốn hay không hiện tại liền đi qua hổ trợ?”

Dương Thanh Huyền hỏi.

Hắn có chút lo lắng Thiên Sửu thực lực, từ dĩ vãng chiến đấu xem ra, càng cấp một giết người căn bản chính là ăn cơm một dạng dễ dàng, có thể bước vào tám sao về sau, liền trở nên gian nan rất nhiều, mà tiến vào chín sao về sau, liền càng thêm thay đổi, giết cùng giai còn tốt, mỗi một cấp đều là to lớn đẳng cấp uy áp, khó mà vượt qua.

“Nghe ngươi!”

Quỷ Tàng trầm giọng nói.

Càng đến gần chiến đấu, nội tâm của hắn thì càng khó bình tĩnh, sợ mình làm ra ảnh hưởng đại cục sự tình đến, mà lại Dương Thanh Huyền trí thông minh hắn tin được, hết thảy giao cho Dương Thanh Huyền liền tốt.

Dương Thanh Huyền nhìn xem đầy đất phế tích, cười nói: “Vậy liền chậm chút đi thôi, liền sợ đi sớm, Điền Uyên bi phẫn phía dưới, liều chết cũng muốn trước giết chúng ta, liền phiền toái. Chúng ta trước chuyển điểm gạch, đem trở về lộ phí cho kiếm đủ lại nói.”

Số trong phạm vi trăm dặm, vô số Nhẫn Trữ Vật, cùng đại lượng quỷ phách năng lượng.

Còn có một số không chết quỷ phách tồn tại, chỗ nào lo lắng nhặt đồ vật, tất cả đều dọa đến như bị điên đào tẩu.

Tới gần phủ thành chủ phế tích cách đó không xa, còn có thật nhiều bảy sao, tám sao Quỷ Đế hộ vệ, tại Thiên Sửu một kích kia hạ toàn bộ trọng thương.

Nguyên bản Thiên Sửu là muốn giết không còn một mống, không làm sao Điền Uyên một trốn, để hắn ném sở hữu kế hoạch, trước hết giết Điền Uyên. Ai bảo Điền Uyên là chín sao Quỷ Đế, một khi đào tẩu sợ là lại khó truy hồi.

Quỷ Tàng nói: “Ngươi trước kiếm lộ phí đi, ta trước cùng những này không chết bọn hộ vệ chào hỏi.”

Trong cơ thể hắn sớm đã chiến ý dâng cao, từng bước một hướng những Quỷ Đế kia đi đến, những hộ vệ kia hoảng sợ muôn dạng, “Các ngươi là ai?”

Đột nhiên có người phản ứng qua, giật mình nói: “Các ngươi chính là cái kia hai cái mưu đồ người?”

Bọn hắn tất cả đều nghe Điền Uyên trần thuật, giờ phút này dồn dập kịp phản ứng.

Quỷ Tàng hé miệng, lộ ra âm trầm răng, cười nói: “Rất hân hạnh được biết mọi người, cũng thật cao hứng mọi người bị ta ăn hết, sau đó hóa thành S bị ta lôi ra tới.”

Những này Quỷ Đế dọa đến sắc mặt bạc trắng, vội vàng hướng nơi xa đào tẩu.

Quỷ Tàng nháy mắt hóa thành Huyết Hải, màu đỏ sậm màn trời hàng lâm xuống, bao phủ cái này nửa cái thành trì, đem hết thảy vạn vật cùng quỷ phách, đều nhuộm thành huyết sắc.

Nguyên bản thành thị phồn hoa, tại hóa thành Tu La sát tràng về sau, hiện tại lần nữa hóa thành máu Địa Ngục, bên trong hết thảy quỷ vật cùng năng lượng đều bị này huyết sắc vô tình thôn phệ.

Dương Thanh Huyền mặt mỉm cười, hai tay bấm niệm pháp quyết, tiến vào định trạng thái bên trong, đem thần thức tối đại hóa, vô số Nhẫn Trữ Vật, vòng tay, thêu túi chờ chút, tất cả cảm giác phía dưới, sau đó bị điều khiển dồn dập bay lên, hướng hắn kích - bắn mà tới.

Chương 3046: Tuyệt Sát Dẫn Quy, Một Chiêu Cuối Cùng

“Oanh! Oanh!”

Thiên Sửu cùng Điền Uyên chiến đấu rất nhanh liền tiến vào gay cấn trình độ.

Một là hai người đều là tàn nhẫn người, đấu pháp đều là cực độ liều mạng, thứ hai đối với Thiên Sửu mà nói, là sinh tử đại thù, mà đối với Điền Uyên mà nói, là việc quan hệ sinh tử, đều là vừa ra tay liền phát cuồng công kích.

Giao đấu hơn mười cái hiệp, Điền Uyên đều là bị áp chế phân, hắn mặc dù tại chín sao sơ giai vô số năm, tích lũy đại lượng kinh nghiệm cùng năng lượng, nhưng chung quy chỉ là sơ giai, một tuyến một thiên địa, từ đầu đến cuối không thể đi đến trung giai loại kia đáng sợ năng lượng.

“Tà Vương Trảm!”

Thiên Sửu năm ngón tay vồ lấy, năng lượng thiên địa nháy mắt bị thu nạp tới, tại trong tay ngưng tụ thành một đạo cực quang, nháy mắt chém ra ngoài.

Điền Uyên mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, một chút tế ra mười mấy món bảo vật, có đao kiếm côn kích, kính bát chuông gạch các loại, toàn bộ kích phát đến cực hạn, hướng cái kia trảm kích ngăn trở!

“Bành!”

To lớn bạo tạc vang lên, cái kia một chém lực lượng, đem những bảo vật này đều đánh tan.

Nhưng cũng cho Điền Uyên tranh thủ đến một chút thời gian, thân ảnh lắc lư dưới, tránh khỏi, sau đó một lát đều không ngừng lưu, trực tiếp hóa thành độn quang chạy trốn.

Thiên Sửu mặt mũi tràn đầy cười lạnh, đánh lâu như vậy, trong cơ thể lửa giận còn trầm tích lợi hại, một chút cũng không có tiêu tán, lạnh giọng nói: “Ngươi cũng đừng nhanh như vậy liền chết a, ta còn không hảo hảo lột ngươi da đâu!”

Thân ảnh lóe lên, liền đuổi theo, mấy hơi thở công phu, liền xuất hiện tại Điền Uyên phía trước.

Điền Uyên hoảng hốt, lần nữa quay đầu liền chạy.

Thiên Sửu cười nhạo một tiếng, lần nữa đuổi theo, đồng thời tại không trung ngưng tụ ra từng đạo lục sắc cái đinh, phía trên khắc mãn quỷ văn, trực tiếp kích - bắn đi.

Điền Uyên bỗng nhiên một phất ống tay áo, cường đại không gian chi lực nổi lên, đem những lục sắc kia đinh dài toàn bộ cuốn đi.

Nhưng động tác này trực tiếp để lồng ngực sơ hở lộ ra, một viên hạt châu màu xanh lục chẳng biết lúc nào liền xuất hiện tại Điền Uyên trước ngực.

“Đây là...”

Điền Uyên hoảng sợ quát to một tiếng, liền muốn né tránh.

Thiên Sửu mặt mũi tràn đầy xấu xí tiếu dung, tay bấm quyết ấn, quát: “Bạo!”

“Ầm ầm!”

Cái kia một đạo lục châu bạo tạc ra năng lượng, trực tiếp tác động đến dài vạn dặm không, hình thành một cái lỗ đen thật lớn, trực tiếp đem Điền Uyên nuốt hết đi vào.

Cho dù hắn chính là chín sao Quỷ Đế, cũng khó cản như vậy uy năng, lồng ngực bị nổ vỡ vụn đến, tuôn ra mảng lớn huyết nhục.

Đúng lúc này, thân ở trong lỗ đen hắn, lại gặp được mấy viên dạng này hạt châu màu xanh lục kích - bắn mà đến, dọa đến quay người lại, liền từ trong lỗ đen chạy ra.

Thiên Sửu phất tay lại là một đạo Tà Vương Trảm đánh xuống.

“Xùy!”

Không gian hơi rung nhẹ, nháy mắt liền vỡ thành hai mảnh, toàn bộ thế giới tùy theo lệch vị trí.

Điền Uyên thân ảnh lung lay dưới, cũng bị chém thành hai khúc, nhưng đều hóa thành tàn ảnh tán đi.

Chân thân một chút xuất hiện tại ngàn trượng nơi xa, một ngụm máu “Oa” phun tới, khí tức cực kì sa sút.

Thiên Sửu năm ngón tay hư nắm, một đoàn năng lượng chậm rãi phóng đại, hóa thành trảm kích chi nhận, từng bước một đi qua, cười lạnh nói: “Nếu là ngươi có thể chạy thoát, tên của ta viết ngược lại.”

Điền Uyên kịch liệt thở hào hển, như là dã thú hung tính đại phát, lạnh giọng nói: “Lần này là ta không khôn ngoan, bên trong người gian kế, nhưng ngươi dồn ép không tha, ta cho dù chết, cũng nhất định sẽ không để ngươi dễ chịu!”

Hắn chính diện đối với Thiên Sửu, hai tay chậm rãi giơ lên, từng vòng từng vòng năng lượng từ trong cơ thể phóng xuất ra, hóa thành gió lốc, uốn lượn tại bốn phía.

Thiên Sửu ánh mắt lưu động, hồ nghi nói: “Tự bạo?”

Rất nhanh liền phủ định, Quỷ Đế tự bạo là cực độ ngu xuẩn hành vi, bởi vì binh giải cần thời gian quá lâu, không chờ ngươi tự bạo, nhân gia hoặc là giết ngươi, hoặc là trực tiếp rời đi.

Điền Uyên tình huống cùng binh giải có chút tương tự, đều là đem tự thân lực lượng phóng xuất ra, hình thành cơn bão năng lượng, đồng thời càng ngày càng mạnh.

“Tuyệt Sát Dẫn Quy!”

Điền Uyên từng chữ lạnh giọng đọc lên, sau lưng nháy mắt hóa ra to lớn pháp tướng, giữa thiên địa truyền đến kinh người tiếng vang, giống như là hết thảy quy tắc đều muốn bị xoắn nát.

Thiên Sửu run lên, lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Cái kia pháp tướng xuất hiện sát na, toàn bộ thiên địa liền thành độc lập một giới, hoàn toàn ở cái kia pháp tướng áp chế xuống.

“Quả nhiên có mấy phần bản lĩnh, nhưng nghĩ đến ta Quỷ Hỏa Thánh Thành náo sự, còn kém xa.”

Thiên Sửu sau khi nói xong, đột nhiên nghĩ đến Quỷ Hỏa Thánh Thành đều không khác mấy hủy, thân nhân của mình cùng thủ hạ đều chết sạch, đối phương đã náo xong việc, không khỏi càng là thẹn quá hoá giận, đồng dạng chắp tay trước ngực, miệng niệm quỷ nói, bắt đầu ngưng tụ đại chiêu.

Điền Uyên sắc mặt trắng bệch, to như hạt đậu mồ hôi lạnh lăn xuống, chiêu này cơ hồ là hội tụ tính mạng một chiêu, thi triển đi ra về sau, nếu là còn không thể đánh lui đối phương, chính mình hẳn phải chết không nghi ngờ.

Nhưng nếu là không cần chiêu này, lấy tình thế trước mắt xem ra, sớm muộn cũng là chết, sở dĩ không bằng đọ sức một cái tương lai!

Cái kia pháp tướng miệng phun quỷ nói, chú ngữ rất nhanh liền đọc xong, thiên địa yên tĩnh, liền "ầm ầm" Một tiếng, phun ra một đạo cự đại ánh sáng, gột rửa trời cao, quét ngang mà tới.

Thiên Sửu hai mắt trợn to lớn, thân thể kịch liệt chấn động đứng lên, "Soạt" một chút, trực tiếp biến hình thành mặt khác một bộ dáng, hai tay hướng phía trước áp đi.

Nơi lòng bàn tay hiện ra một sợi quỷ hỏa, "Phanh" một tiếng hóa thành to lớn, sau đó hình thành một cái quỷ đầu, tại không trung xoay tròn, toàn bộ từ quỷ hỏa ngưng tụ mà thành.

Cái kia quỷ đầu tại Thiên Sửu song chưởng áp bách dưới, chậm rãi biến hình thành, nghiến răng nghiến lợi, diện mục dữ tợn, trực tiếp hóa thành hỏa thuẫn, bị cản trước người.

"Ầm ầm!"

Hai cỗ lực lượng nháy mắt ở trong thiên địa tiếp xúc, một chút bộc phát ra đáng sợ năng lượng, phóng xạ vô tận địa giới.

Mặc dù Điền Uyên không ngừng đào tẩu, cách Quỷ Hỏa Thánh Thành đã cực xa, nhưng cái này năng lượng thực sự quá mạnh, nháy mắt đem còn chưa phá hủy nửa bên thành trì xung kích thành bột mịn, bên trong phổ thông quỷ phách không một may mắn thoát khỏi, toàn bộ hóa thành kiếp tro.

Đại lượng cường đại quỷ phách hoảng sợ muôn dạng, dồn dập hướng nơi xa bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền cùng quỷ tu chính ngồi xếp bằng hư không, một mặt tu luyện, một mặt cảm ứng nơi xa chiến đấu, lấy tùy thời đem chính mình điều chỉnh đến đỉnh phong xuất thủ.

Cỗ năng lượng này tấn công một đòn tới, hai người đồng thời mở hai mắt ra, Dương Thanh Huyền tự lẩm bẩm: “Tiến vào một chiêu cuối cùng sao?”

Quỷ Tàng cũng là nhìn qua nơi xa, liếm láp môi lưỡi, hắc tiếng nói: “Thật sự là không thể chờ đợi đâu!”

Đại chiến có tĩnh khí, hai người yên lặng đợi tại phủ thành chủ phế tích nguyên địa, chỉ là đem bốn phía túi trữ vật chờ rác rưởi toàn bộ thu dọn một chút, cùng đem các loại quỷ phách năng lượng đều thôn phệ, Quỷ Tàng còn cảm thấy có chút tiêu hóa không tốt, bởi vì thực sự nhiều lắm, không nghĩ tới lại là một đợt rung mạnh tới, thành bên trong bị ép ép ra năng lượng liền càng nhiều.

“Đây là muốn cho ăn vỡ bụng ta sao?”

Quỷ Tàng thân ảnh lóe lên, liền hướng nơi xa lao đi.

Toàn bộ Quỷ Hỏa Thánh Thành thực sự quá khổng lồ, hoàn toàn hủy diệt phía dưới, bị ép ép ra năng lượng quá mức kinh người, nếu là toàn bộ hấp thu, sợ là có thể trực tiếp xông vào chín sao Quỷ Đế.

Nhưng không ít cao giai Quỷ Đế cấp cường giả cũng đều thấy được cái cơ duyên này, tại linh áp chấn động hạ liều mạng thu nạp năng lượng.

“Chờ một chút, ta đi chung với ngươi, có chỗ tốt cũng không thể liền ngươi một người độc hưởng a.”

Dương Thanh Huyền thân ảnh nhoáng một cái, liền rơi vào Quỷ Tàng bên người, nháy mắt hợp lại thể, hóa thành Dương Huyền Tàng, cầm trong tay chiến kích, hướng cái kia năng lượng trận chạy đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3047: Toàn Thành Luyện Hóa, Phân Ra Thắng Bại

Quỷ Hỏa Thánh Thành trừ Thiên Sửu thế lực bên ngoài, còn có đại lượng quỷ tộc tông môn, trong đó có tám sao Thiên Giới tọa trấn cũng có mười nhà tả hữu, có hai phái tông môn cao tầng tại chuyện xảy ra về sau, chạy đến phủ thành chủ phế tích bên trên không thu nạp năng lượng, nhặt trang bị, bị Quỷ Tàng cùng Dương Thanh Huyền thu sạch nhặt, chính mình từng cái bạo thành năng lượng cùng trang bị.

Còn lại tông môn cao tầng tựa hồ cảm ứng được cái gì, cũng không dám tới gần phế tích không gian, cho đến Thiên Sửu cùng Điền Uyên đại chiến tác động đến toàn bộ mênh mông cự thành, đem ức vạn vạn quỷ phách toàn bộ xoá bỏ, mới cảm thấy cơ hội giáng lâm, lập tức ra hấp thu năng lượng.

Nhưng không bao lâu, Dương Huyền Tàng tiện tay cầm chiến kích đi tới, không chỉ có đem năng lượng hấp thu, còn đem bọn hắn cũng đều hấp thu.

“Ác ma kia đến cùng là cái quỷ gì? Thật là đáng sợ, quỷ mị tông tông chủ, tám sao hậu kỳ Quỷ Đế, bị hắn một kích liền bổ chết rồi, trực tiếp tại chỗ ăn hết, quỷ mị tông mười mấy tên cao tầng, không một may mắn thoát khỏi.”

Quỷ Hỏa Thánh Thành bên trong lập tức lan tràn một cỗ sợ hãi, khắp nơi đang nghị luận cái này ác ma.

“Ta vừa nhìn thấy ác ma kia nuốt ăn A Hàm Tông cao tầng, chỉ là mấy hơi thở công phu, liền toàn bộ thu nạp đi vào, như thế cái ăn cơm, sẽ không bị cho ăn vỡ bụng sao?”

“Đi nhanh lên đi! Ác ma kia thật là đáng sợ, hơn phân nửa là chín sao Quỷ Đế.”

“Ta vừa nhìn thấy huyết quang lâu, lục hỏa thế gia, vô định tông cao tầng đều vây quét ác ma kia đi, nói không chừng...”

Lời nói không nói chuyện, nơi xa truyền đến to lớn chấn động, chỉ thấy một bầy quỷ tu liều mạng hướng cái phương hướng này trốn đến, chính là huyết quang lâu, lục hỏa thế gia cùng vô định tông cao tầng, tất cả đều mặt mũi tràn đầy hoảng sợ cùng bối rối.

Nhưng sau đó, một đạo cự đại huyết quang trùng thiên, nháy mắt đem những cao tầng này toàn bộ thôn phệ đi vào.

“A!”

Những đang kia nghị luận quỷ tu nhóm, đều lộ ra vẻ hoảng sợ, bỗng nhiên quay đầu liền chạy, không dám tiếp tục nói láo đầu.

“Ách, ăn ngon no bụng a, còn như vậy nuốt vào đi, sẽ không bạo thể mà chết a?”

Vô số huyết quang bên trong, chậm rãi hóa ra Dương Huyền Tàng thân thể, so trước đó mập ba lần không ngừng, thành một cái viên cầu hình đại mập mạp.

Hắn đánh trọn vẹn cách, nhìn liếc mắt xa xa linh áp chấn động, tay phải nâng mập vài vòng cái cằm, rơi vào trầm tư.

Sau đó hắn nâng tay phải lên, giơ cao khỏi đỉnh đầu, Lạc Phách Chung một chút bay ra, không ngừng biến lớn, nháy mắt liền che trăm dặm, nhưng vẫn còn tiếp tục gấp bội bành trướng.

Toàn bộ Quỷ Hỏa Thánh Thành trên không một mảnh đen nghịt, bị Lạc Phách Chung khí tức chấn nhiếp, thành nội phổ thông quỷ sớm đã toàn bộ chết sạch, một chút lợi hại quỷ tu hoặc là bị giết, hoặc là thức thời chạy trốn, dù là còn thừa lại một chút, giờ phút này nhìn thấy Lạc Phách Chung cảnh tượng, cũng dọa phải liều mạng đào tẩu.

Dương Huyền Tàng thân ảnh lóe lên, liền biến mất tại nguyên địa.

Cái kia Lạc Phách Chung bỗng nhiên hướng đại địa rơi đi.

“Keng!.”

Thiên địa rúng động, tiếng chuông thanh thúy du dương, khuấy động hướng bốn phương tám hướng.

Chuông bên trên tuyên khắc minh văn cùng ác quỷ chờ đồ án, bị phóng đại vạn lần không ngừng, giống như là từng tôn người khổng lồ, trấn áp ở trên mặt đất, đem toàn bộ Quỷ Hỏa Thánh Thành phế tích toàn bộ bao phủ.

Dương Huyền Tàng một chút xuất hiện tại chuông lớn trên không, thân thể cũng thay đổi lớn vạn lần, trở thành một cái trôi nổi ở trong thiên địa to lớn hình tròn mập mạp, hai tay bấm niệm pháp quyết, bỗng nhiên một cái lửa phun ra.

“Hô!.”

Hỏa diễm phun - bắn mà xuống, rơi trên chuông lớn, hóa thành trên trăm đạo to lớn hỏa long, đem chuông hoàn toàn quấn chặt lấy.

Sau đó hai tay giơ cao, một tầng bóng ma phía trên lòng bàn tay hiển hiện, lít nha lít nhít ngưng tụ, hình thành một vùng núi, tản mát ra Thần Thánh quang huy.

Dương Huyền Tàng thân ảnh lóe lên, từ nguyên địa biến mất, dãy núi thuận thế rơi xuống, “Ầm ầm” chấn trên cổ chung, dồn dập vỡ vụn, sau đó hóa thành vô số thổ hệ nguyên tố, đem chuông mặt ngoài che phủ, hình thành một cái cự đại luyện lô.

Dương Huyền Tàng thân ảnh lần nữa hiển hiện, trực tiếp ngồi xếp bằng hư không bên trên, cả người hóa thành to lớn Vĩnh Nhiên Chi Khu, sau đó biến thành hỏa long, lẳng lặng xoay quanh, nắm trong tay phía dưới luyện chế.

Những đào tẩu kia quỷ tu, tại tại chỗ rất xa dùng linh mục thần thông quan sát, tất cả đều là hoảng sợ muôn dạng.

“Hắn rốt cuộc muốn làm gì? Điên rồi, điên rồi, đúng là muốn đem một tòa chủ thành toàn bộ luyện hóa hết?!”

“Hắn đến cùng là người phương nào? Lại lớn mật như thế đáng sợ!”

“Giống như hai người là cùng một bọn, một người trong đó kéo lại Thiên Sửu đại nhân, một người khác liền đem thành trì hủy, xem ra là mưu đồ đã lâu sự tình.”

“Hai vị chín sao Quỷ Đế, không có khả năng không tên không họ đi, đến cùng là người phương nào? Hôm nay sự tình, chắc chắn chấn động toàn bộ Tần rộng địa giới, thậm chí cái kia năm vị đại nhân đều sẽ bị kinh động.”

“Năm vị đại nhân bên trong cung không có vua là Thiên Sửu đại nhân chỗ dựa, Quỷ Hỏa Thánh Thành vừa diệt, vị đại nhân kia nhất định sẽ xuất thủ, Tần Quảng Thành muốn nhấc lên gió tanh mưa máu sao?”

Tại chỗ rất xa, một nhóm trốn sinh ra quỷ tu đều là sắc mặt trắng bệch, toàn thân si trấu giống nhau run rẩy cùng hoảng sợ.

Dương Huyền Tàng lẳng lặng bàn trên chuông lớn, cảm ngộ chuông bên trong luyện chế.

Bên trong năng lượng quá nhiều quá mạnh, mà lại hỗn loạn không chịu nổi, hắn cũng không biết biết luyện chế thành bộ dáng gì, nhưng dù sao hút đã no đầy đủ, lại hút xuống dưới sợ là có bạo thể phong hiểm, không bằng thử nghiệm luyện chế một chút.

Mười thành tại Quỷ Giới xem như cấp một chủ thành, Quỷ Hỏa Thánh Thành xem như cấp hai chủ thành, địa giới cương vực chi rộng lớn, không tại thánh tông tên tộc Vực Giới phía dưới, trong đó cường giả càng là vượt xa nam bộ vũ trụ đảm nhiệm một thánh tông tên tộc, thậm chí vượt xa Thần tộc.

Điền Uyên cùng Thiên Sửu đụng nhau còn tại tiếp tục, năng lượng lan tràn phạm vi càng ngày càng rộng, phảng phất không có cực hạn, liền liền Quỷ Hỏa Thánh Thành phụ cận một chút cấp ba, cấp bốn thành trì đều bị liên lụy, những này thành trì đều là cần nhờ truyền tống trận mới có thể đi qua, đều có thể cảm giác được rõ ràng năng lượng chấn động.

“Hừ, nghĩ không ra ngươi còn có một chiêu như vậy, đem tự thân đại bộ phận năng lượng đều phóng thích rơi, liền tránh để ta toàn bộ thôn phệ, thật sự là ngây thơ hành vi, bất quá tùy ngươi, chính mình cao hứng liền tốt, dù sao như thế nào đi nữa, ngươi hôm nay cũng khó thoát một chết!”

Thiên Sửu lạnh lùng nhìn xem Điền Uyên, sắc mặt như thường, chỉ là khuôn mặt hơi có vẻ trắng bệch, hiển nhiên Điền Uyên chiêu này đối với hắn cũng không phải là không hề ảnh hưởng.

“Ngươi cũng sẽ chết không yên lành, ta tin tưởng cái kia phía sau màn nghĩ muốn giết ngươi người, tuyệt không phải hạng người bình thường, nói không chừng hắn hiện tại liền trốn ở cái nào đó hư không chỗ tối lạnh lùng nhìn xem, chỉ cần ta đem lực lượng của ngươi tiêu hao hết một nửa, đối phương liền tùy lúc sẽ hiện thân ra giết ngươi!” Điền Uyên nghiến răng nghiến lợi, toàn thân run rẩy lợi hại, trong mắt tinh quang đã hiển sụt sắc, một loại sắp đến điểm cuối cùng đau thương.

“Ha ha, kẻ yếu! Kẻ yếu luôn yêu thích trước khi chết nói một ít lời đến an ủi mình, coi như ngươi lời nói là thật, ngươi cũng không nhìn thấy, mù bức bức cái gì? Vẫn là ngẫm lại chính mình chết như thế nào tới càng là thật hơn tại.”

Thiên Sửu mặt mũi tràn đầy vẻ châm chọc, nhưng nội tâm lại sinh ra cảnh giác chi ý, Điền Uyên không phải không có lý, mà lại trong đầu đang nhanh chóng suy nghĩ, đến cùng là ai tính toán chính mình, đồng thời có năng lực như vậy làm đến mức độ như thế, nhưng trải qua thời gian dài đắc tội người tựa hồ nhiều lắm, nhất thời ở giữa cũng khó khóa chặt là ai.

Dương Huyền Tàng biến thành hỏa long, bàn trên cổ chung, Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn về phía Điền Uyên cùng Thiên Sửu phương hướng, đột nhiên tự lẩm bẩm: “Xem ra sắp phân ra thắng bại a.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3048: Lẫn Nhau Chờ Đợi, Bắt Đầu Thăm Dò

Dương Huyền Tàng cúi đầu nhìn cổ chung liếc mắt, bên trong là một cái năng lượng to lớn vòng xoáy, như mênh mông biển sao, thần thức cảm giác phía dưới, đều cảm thấy cực kỳ đáng sợ. Lục Đạo Huyễn Diễm tràn ngập toàn bộ vòng xoáy, đại lượng năng lượng tại thiêu đốt cùng luyện chế dưới, ngưng kết thành từng hạt nhỏ bé tinh thể.

Luyện chế đã đến cuối cùng mấu chốt giai đoạn, Dương Huyền Tàng trầm xuống khí đến, thầm nghĩ: “Điền Uyên đại nhân, lại nhiều ủng hộ một lát, ta liền có thể luyện chế ra siêu cấp siêu phẩm Hồn thạch, sau đó báo thù cho ngươi.”

Mênh mông biển sao đem sở hữu năng lượng toàn bộ dung luyện thành một thể về sau, bắt đầu xoay tròn co vào, bên trong tế tiểu tinh thể cách không ngừng biến ngắn, mật độ kịch liệt đề thăng, truyền đến một mảnh “Sàn sạt” áp súc thanh âm.

Đúng lúc này, nơi xa đột nhiên “Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, giống như là thiên địa sụp đổ, đáng sợ năng lượng nháy mắt tác động đến tới.

Dương Huyền Tàng bạo mở hai mắt, nhìn chằm chằm cái kia năng lượng sóng, há mồm phun ra một cái bụi đất, tại phía trước hóa thành tầng một thật mỏng tường đất, đem cái kia dư ba toàn bộ cản lại.

Tường đất kịch liệt lắc lư, không ngừng vỡ vụn, nhưng nháy mắt lại được bù đắp bên trên.

Tại chỗ rất xa quỷ tu nhóm, từng cái trợn to hai mắt, nội tâm mừng rỡ nói: “Phân ra thắng bại?”

Cỗ năng lượng này sóng cơ hồ bao trùm toàn bộ Quỷ Hỏa Thánh Thành địa giới, vô số quỷ tu đều hoảng sợ nhìn qua Quỷ Hỏa Thánh Thành phương hướng, nội tâm sinh ra đủ loại suy đoán, có chút gan lớn còn muốn thông qua truyền tống trận đi qua nhìn một chút, lại phát hiện truyền tống trận bến bờ hoàn toàn không có tin tức, không gian thông đạo bị mất!

“Đến cùng chuyện gì xảy ra? Mãnh liệt như thế chấn động, chẳng lẽ Quỷ Hỏa Thánh Thành hủy hay sao?”

Quỷ Hỏa Thánh Thành địa giới bên trong cái khác thành trì, dồn dập mở ra phòng ngự đại trận, tiến vào trạng thái khẩn cấp.

Năng lượng đánh sâu vào hơn nửa canh giờ, mới dần dần yên tĩnh xuống.

truyencuatui.vn

Dương Huyền Tàng nhìn chằm chằm vào phía trước, cho đến năng lượng yên tĩnh, phía trước tường đất “Soạt” một chút liền tan rã mở, nát đầy đất.

“Nhanh, nhanh...”

Dương Huyền Tàng nội tâm mặc niệm lấy thời gian, hắn nguyên cho rằng Thiên Sửu giết Điền Uyên về sau, liền sẽ trực tiếp trở về giết hắn, nhưng không nghĩ tới nửa canh giờ trôi qua, y nguyên không có bất cứ động tĩnh gì, hắn lập tức đoán được Thiên Sửu tại cùng Điền Uyên một trận chiến bên trong, hơn phân nửa thụ chút tổn thương, hoặc là thể năng hạ xuống cực kỳ lợi hại, vừa vặn đem Điền Uyên thôn phệ, đến khôi phục lực lượng.

Vốn là Điền Uyên một chết, liền lập tức xuất thủ đối phó Thiên Sửu là tốt nhất phương án, nhưng giờ phút này chuông lớn bên trong còn luyện chế lấy siêu cấp siêu phẩm Hồn thạch, một khắc đều không thể buông lỏng, chỉ cần Hồn thạch luyện chế thành công, tương đương với nhiều mấy lần nháy mắt phục hồi như cũ, đánh giết Thiên Sửu nắm chắc lớn hơn.

Mà lại Dương Huyền Tàng thôn phệ quá nhiều linh hồn năng lượng, chính mình cũng muốn tiêu hóa một chút.

Thời gian từng giờ trôi qua, Thiên Sửu vẫn không có xuất hiện.

Dương Huyền Tàng cái kia ánh mắt khẩn trương một chút hào quang tỏa sáng, mặt mũi tràn đầy vui mừng, “Keng!” Một đạo từ ngàn xưa tiếng chuông khuấy động ra, tại toàn bộ phế tích bên trên không vang vọng, truyền ra ngoài.

Sau đó một đạo long ngâm thẳng vào cửu tiêu, hỏa diễm đem toàn bộ bầu trời nhiễm được đỏ tươi.

Thiên Sửu mở hai mắt ra đến, giật mình nhìn chằm chằm trời cao bên trên, cảm nhận được cái kia hỏa diễm uy năng, nội tâm chấn động mãnh liệt, thất thanh nói: “Cái này lửa...”

Thoại âm rơi xuống, hỏa diễm tại phía trước lóe lên, như hoa đóa yêu diễm, hình thái biến hóa phía dưới, cuối cùng hiện ra Dương Huyền Tàng chân thân, cầm trong tay chiến kích mà đứng.

Thiên Sửu song đồng co rụt lại, chằm chằm lấy người trước mắt, nghi ngờ nói: “Ngươi chính là cái kia phía sau tính toán ta người?”

Dương Huyền Tàng nói: “Đúng thế.”

Thiên Sửu nói: “Ngươi là ai? Chúng ta tựa hồ cũng không nhận ra a?”

Dương Huyền Tàng nói: “Hiện tại nói còn quá sớm, chờ ngươi thời điểm chết, ta sẽ để cho ngươi chết được nhắm mắt.”

“Ha ha”, Thiên Sửu cười to nói: “Từng chuyện mà nói muốn giết ta, nhưng ta y nguyên hảo hảo sống ở cái này, những sở hữu kia nói muốn giết người, tất cả đều chết rồi. Vừa rồi cái kia tên chín sao Quỷ Đế cũng là bị ngươi tính toán a, các ngươi không phải Tần Quảng Thành người.”

Dương Huyền Tàng suy nghĩ một chút, nói: “Hắn không phải Tần Quảng Thành người, ta xem như nửa cái Tần Quảng Thành người đi. Tính toán hắn, chỉ là một cái trùng hợp mà thôi, hắn đối với ta lên ác ý, ta cũng liền cố mà làm dùng một chút.”

Thiên Sửu nhíu mày lại, không rõ ràng nửa cái là có ý gì, giận quá thành cười nói: “Tốt một cái cố mà làm! Cái kia ta cũng cố mà làm giết chết ngươi tốt!”

Dương Huyền Tàng cười nói: “Không cần cố mà làm, bởi vì ngươi làm không được.”

Thiên Sửu nói: “Ngươi thật đúng là tự tin, dám ở một tên chín sao trung giai quỷ đế trước mặt nói lời như vậy, nếu là tại ta vừa mới đánh giết Điền Uyên thời điểm ngươi liền xuất thủ, câu nói này có lẽ còn có thể thành lập, nhưng bây giờ nha, đã vĩnh viễn không thể nào!”

“Xùy!”

Thiên Sửu trước mặt dấy lên một chút lục hỏa, nháy mắt mở rộng, hóa thành một thanh trảm kích, hướng phía trước một bổ.

Dương Huyền Tàng thân ảnh nháy mắt bị chém thành hai nửa.

Không gian “Ầm ầm” một tiếng vỡ ra.

“Ngươi cho rằng không có khả năng, vừa vặn chứng minh ngươi nông cạn cùng vô tri.”

Trăm trượng địa phương xa, Dương Huyền Tàng chân thân một chút hiển hiện ra, mặt mũi tràn đầy giọng mỉa mai chi sắc.

“Thân pháp cũng không tệ lắm, ngươi chính là trông cậy vào dùng cái này chạy trốn thần thông đến muốn giết ta sao?”

Thiên Sửu lần nữa phất tay một đao chém qua.

Dương Huyền Tàng y nguyên không chính diện nghênh chiến, mà là không ngừng né tránh, lấy hắn huyền diệu thân pháp, tăng thêm Hỏa Nhãn Kim Tinh cùng đối với đại đạo năng lực nhận biết, né tránh đứng lên cũng không tốn sức.

Thiên Sửu bổ mấy đao về sau, một chút sinh lòng cảnh giác, cho đối phương đánh giá tăng lên một cái cấp bậc.

Quỷ Giới chiến đấu đều là giết phạt quả quyết, mười phần hung tàn, cực ít sẽ có loại này thoải mái đấu pháp, mỗi một cái bộ pháp bên trong, đều ẩn chứa đối với đại đạo lý giải, cùng trên thân thấu lộ ra ngoài vô hạn tự tin.

Lại nghĩ tới đối phương thiết kế kéo Điền Uyên xuống nước, cái kia phân trí thông minh cũng là không thể coi thường.

Hai người đều còn tại lẫn nhau thử quá trình bên trong, Quỷ Tàng nhận biết Thiên Sửu, vẫn là vô số năm trước vị kia bảy sao Quỷ Đế, cùng trước mắt đã hoàn toàn khác biệt, vô luận là tu vi cảnh giới, thần thông lĩnh ngộ cùng kinh nghiệm chiến đấu bên trên nhìn, đều không thể so sánh nổi.

Thiên Sửu đối với người trước mắt thân phận cũng là vạn phần hiếu kì, đồng thời rõ ràng cảm ứng được trận chiến này sẽ so chém giết Điền Uyên càng thêm gian nan, bất quá chín sao phía trên một tuyến một thiên địa, chính mình cao hơn đối phương tầng một cảnh giới, vạn vạn không có không địch lại đạo lý.

“Ngươi liền định dạng này trốn cả một đời sao?”

Thiên Sửu bổ sau một lúc, mở miệng mỉa mai đứng lên.

Dương Huyền Tàng cười lạnh nói: “Ngươi cũng không ra sức, vung đao liền cùng nữ nhân vung lông gà, bộ này đánh tốt không thú vị a, ta đều muốn ngủ thiếp đi.”

“Ta liền sợ một ra sức trực tiếp đưa ngươi chém chết, cái kia mới là thật không thú vị đâu.”

Thiên Sửu trong tay hỏa nhận nhoáng một cái, lập tức xuất hiện một loạt quỷ hỏa, huyễn hóa thành quỷ đầu, một chém phía dưới liền cắn xé mà đi.

Dương Huyền Tàng lui về phía sau một bước, liền hiện lên vô số không gian, cười nhạo nói: “Ta xem như minh bạch Quỷ Hỏa Thánh Thành hàm nghĩa, bất quá là Hỏa chi bản nguyên thứ ba ngăn Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, sau đó bị quỷ khí xâm nhiễm, liền biến thành cái gọi là quỷ hỏa, ở trước mặt ta không đáng mỉm cười một cái.”

Hắn chiến kích gảy nhẹ, vung lên phía dưới, Lục Đạo Huyễn Diễm bỗng nhiên mà ra, hóa thành từng đạo hỏa long, hướng những quỷ hỏa kia phóng đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3049: Tà Vương Bí Thuật, Tam Thiên Ngũ Hành Kiếm Ấn

“Rầm rầm rầm!”

Những quỷ đầu kia tại hỏa long xung kích dưới, nháy mắt nổ vỡ nát.

Thế lửa không giảm, tại không trung xen lẫn phía dưới, hóa thành một con to lớn lửa chưởng, lăng không hướng Thiên Sửu ép tới.

“Quả nhiên là Lục Đạo Huyễn Diễm!”

Thiên Sửu sắc mặt cực kỳ khó coi.

Có được Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa hắn, tại Quỷ Giới rất nhiều Quỷ Đế bên trong xem như chiếm hữu ưu thế cực lớn, phổ thông Quỷ Đế đều không muốn giao thủ với hắn, bởi vì hỏa diễm trời sinh chính là vạn vật khắc tinh.

Nhưng lúc trước Dương Huyền Tàng trên bầu trời phế tích luyện chế thời điểm, ở xa bên ngoài mấy vạn dặm Thiên Sửu liền cảm ứng được đáng sợ hỏa diễm khí tức, để hắn quỷ hỏa nhảy vọt không ngừng, tựa hồ có bị áp chế dấu hiệu.

Hắn một mực sử dụng quỷ hỏa lưỡi đao, chính là nghĩ trước xác nhận hạ việc này.

Thiên Sửu trong tay quỷ hỏa lưỡi đao tán đi, hai tay trước người bấm niệm pháp quyết, hình thành một đạo hình tròn phòng ngự, che ở trước người.

“Ầm ầm!”

To lớn hỏa diễm chưởng áp trên phòng ngự, hình thành to lớn linh áp, đồng thời hỏa diễm tứ tán, thiêu đốt thiên địa.

Thiên Sửu hai mắt bên trong tinh quang lấp lóe, hít sâu một hơi, hắn dĩ nhiên sắp tán rơi vào bốn phía Lục Đạo Huyễn Diễm trực tiếp toàn bộ hút vào trong cơ thể.

Trên thân dấy lên không màu chi hỏa, quỷ thân nhan sắc đều biến nhạt đi.

“Hảo tiểu tử, thế mà muốn hút thu ta Lục Đạo Huyễn Diễm!”

Dương Huyền Tàng sắc mặt biến hóa, lấy chiến kích vận chuyển ngự hỏa Tiên quyết, tại không trung hóa thành một đạo cự đại hỏa luân, sau đó thẳng bổ xuống.

“Ầm ầm!”

Hỏa luân bên trên bạo khởi ngũ sắc thần huy, trong đó một mảnh màu tím chói mắt nhất, trong khoảnh khắc liền bị bốc cháy lên, bạch hỏa lực lượng nháy mắt tăng vọt, như thác nước bổ chém xuống tới.

Chính là mộc bốn ngăn bản nguyên Tử Tiêu thanh mộc, trở thành Lục Đạo Huyễn Diễm vật dẫn, hình thành Mộc sinh Hỏa to lớn gia trì hiệu quả.

Thiên Sửu song đồng co rụt lại, lộ ra hoảng sợ thần sắc, cái này đáng sợ lực lượng nguyên tố, hoàn toàn đem hắn quỷ hỏa nghiền ép, căn bản không có chút nào chống lại năng lực.

Kinh hãi phía dưới, nội tâm đồng thời mừng rỡ không thôi, chỉ cần đánh giết người này, sợ là thu hoạch đại hội vượt xa chính mình tưởng tượng!

“Tà Vương Trảm!”

Đã quỷ hỏa hoàn toàn bị áp chế, vậy liền dương trường tránh đoản, đem hỏa diễm hoàn toàn thu nhập trong cơ thể, trực tiếp lấy quỷ khí vì năng lượng, một chưởng nhẹ nhàng vỗ về phía đại địa.

Một trận đất rung núi chuyển, vô số quỷ khí từ trên thân bốc lên, ở trên không hình thành một cái đáng sợ quỷ đầu, trực tiếp há mồm phun ra một đạo thiểm điện giống như quang mang.

“Bành!”

Quang mang kia nhoáng một cái, liền đem Dương Thanh Huyền hỏa diễm chém cản lại, cường đại quang huy liệt địa ngàn dặm, đem hư không hoàn toàn chém thành hai thế giới.

“Tà Vương đầu?”

Dương Huyền Tàng lấy làm kinh hãi, nói: “Ngươi tu luyện thành như thế bí thuật?”

Thiên Sửu nhíu mày lại, hồ nghi nói: “Ngươi nhận ra này thuật?”

Không đợi Dương Huyền Tàng trả lời, hắn thân ảnh nhoáng một cái, liền biến mất tại nguyên địa, liên đới cái kia Tà Vương đầu cũng cùng nhau biến mất.

Dương Huyền Tàng kêu lên một tiếng đau đớn, phất tay chính là một kích, hướng trong hư không đâm đi vào.

“Ầm ầm!”

Ngũ hành thần huy phá khai thiên địa, vô số quang mang kích - bắn ra.

Trong hư không bộc phát ra một đoàn u minh quỷ khí, cái kia Tà Vương đầu nháy mắt biến lớn, đem sở hữu thần huy toàn bộ ngăn trở. Thiên Sửu lệ quát một tiếng, một chưởng bỗng nhiên vỗ ra.

“Ầm ầm!”

Kích quang toàn bộ sụp đổ, cái kia cường hoành vô song lực lượng toàn bộ áp trên chiến kích, chấn động đến Dương Huyền Tàng tại không trung không ngừng lùi lại, toàn thân cùng chiến kích đều dâng lên ngày đạo bạch quang, đem cỗ lực lượng này ngăn trở.

“Chết đi!”

Thiên Sửu từ hư không bên trong một chút lóe ra, hai tay kết ấn, quát: “Hãm!”

Dương Huyền Tàng đột nhiên phát phát hiện mình dưới chân, hiện ra một tòa đại trận, bên trong truyền đến to lớn hấp lực, thân thể một chút liền rơi đi vào.

“Hãm em gái ngươi!”

Vội vàng chiến kích hướng trên đại trận một bổ, đem trận pháp quy tắc chém vỡ, bỗng nhiên vận chuyển múa không thuật, nháy mắt bay ra.

Nhưng vừa mới thăm dò, liền phát hiện Thiên Sửu sớm đã vận thế chờ đợi, cười lạnh một tiếng, Tà Vương trong đầu há miệng lại là phun ra một đạo trảm kích.

“Bành!”

Dương Huyền Tàng vung kích chặn lại, cả người liền bị đánh bay ra ngoài, toàn thân giống như là bị cắt đứt, khó chịu dị thường.

Không đợi Thiên Sửu lần nữa công tới, Dương Huyền Tàng chiến kích vẩy một cái, vô số thần huy bạo khởi, tại bốn phương tám hướng hóa thành từng mai từng mai đủ mọi màu sắc đạo ấn, chuyển động phía dưới, bộc phát ra chục triệu kiếm thế, “Hóa Đạo Đồng Thiên ba ngàn ngũ hành chi kiếm ấn!”

Chiêu này bị hắn nhiều lần sửa đổi phần, từ Hóa Đạo Đồng Thiên ba ngàn ấn, biến thành ba ngàn kiếm ấn, lại thêm vào Bản Nguyên Hỏa về sau, biến thành hỏa chi kiếm ấn, giờ phút này trực tiếp lấy chiến kích khu động chiêu này, ngũ hành lực lượng rót vào ấn bên trong, biến thành Tam Thiên Ngũ Hành Kiếm Ấn.

“Ầm ầm!”

Năng lượng to lớn oanh kích mà đi, toàn bộ càn khôn ở dưới một chiêu này triệt để chôn vùi, giữa thiên địa ngũ hành vỡ nát.

“Ghê gớm, ghê gớm thần thông, dĩ nhiên là đạo pháp!”

Thiên Sửu mặt mũi tràn đầy kinh hãi, nội tâm thình thịch nhảy lên, càng thêm khát vọng giết Dương Huyền Tàng, thu hoạch được hắn hết thảy.

“Đẩy thận tay!”

Song chưởng trước người hợp lại, một con to lớn vô cùng chưởng ảnh huyễn hóa mà ra, bộc phát ra tồi khô lạp hủ lực lượng, chấn vỡ thế gian hết thảy!

“Ầm ầm!”

Hai cỗ lực lượng xông cùng một chỗ, không ngừng rung ra to lớn linh áp.

Khủng bố lực lượng tại bốn phía chảy xuôi khuấy động, giống như là Ngân Hà chém rách, xung kích đến trên người của hai người.

Dương Huyền Tàng khóe miệng tràn ra máu tươi, đã bị thương.

Thiên Sửu mặt mũi tràn đầy âm trầm, toàn thân ở phòng ngự tư thái, đại bộ phận lực lượng đều bị Tà Vương đầu ngăn cản đi, đầu kia trở nên diện mục dữ tợn, tràn đầy nhìn thấy mà giật mình vết thương, không ngừng phát ra tiếng rống giận dữ.

Chiêu này Tà Vương thuật cùng loại với nguyên thần thứ hai hoặc là thân ngoại hóa thân, một khi thành công, liền giống một cái hộ thể thần giống như treo phía trên đỉnh đầu của mình, có thể công có thể thủ, là cái toàn phương vị công cụ chiến đấu, có thể nói là cho tính mạng của mình tăng thêm tầng một cực lớn an toàn.

“Thật khó dây dưa!”

Dương Huyền Tàng mắng một tiếng, chiến đấu so chính mình tưởng tượng muốn gian khổ hơn nhiều.

Chín sao trở lên võ giả, ở thiên phú, thần thông, kinh nghiệm chiến đấu, đại đạo lĩnh ngộ, cùng trang bị cùng tài nguyên bên trên, chênh lệch đều là càng ngày càng nhỏ, có thể tu luyện tới chín sao Thiên Giới, đều là thiên phú dị bẩm, đồng thời không thiếu khuyết chiến đấu cùng tài nguyên tồn tại, mà chênh lệch cảnh giới đưa đến lực lượng chênh lệch, ngược lại là chín sao phía trên võ tu nhất chênh lệch rõ ràng, sở dĩ muốn vượt cấp là dị thường khó khăn.

Dương Huyền Tàng đang suy nghĩ phải chăng muốn dùng Đạo Hoán Bộ phách cái kia Tà Vương đầu, hắn tính toán hạ tỉ lệ, nếu là thi triển đi ra, đại khái suất có thể phách, nhưng cứ như vậy, lá bài tẩy của mình liền không có, nguyên bản còn trông cậy vào dùng chiêu này trọng thương Thiên Sửu.

Đang hắn do dự ngay sau đó, Thiên Sửu hai tay phi tốc bấm niệm pháp quyết, mặt mũi tràn đầy sát khí bạo ra, lạnh giọng nói: “Nếu ngươi cũng chỉ có cái này điểm bản lĩnh, như vậy hết thảy đều kết thúc!”

Thiên Sửu tay giơ lên, trên không Tà Vương đầu xoay tròn phía dưới, phun ra vô số quỷ nói, hóa thành từng cái ký tự màu vàng, hình thành một cỗ cột sáng xoay tròn.

Sau đó cả cái đầu cùng cái kia cột sáng hòa làm một thể, hóa thành một thanh quỷ dị đại kiếm rơi xuống.

Thiên Sửu cầm kiếm hướng phía trước một chém.

Dương Huyền Tàng trái tim thình thịch nhảy lên, một cỗ cảm giác hết sức nguy hiểm tại thể nội hiển hiện, lại không lo được suy nghĩ nhiều, vội vàng xông về phía trước, sau đó đem toàn bộ lực lượng đều rót vào đến chiến kích bên trong.

Lưỡi kích bên trên bộc phát ra hào quang bảy màu cùng đáng sợ linh áp, trong hư không chập chờn ra hoa mỹ đuôi ánh sáng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3050: Huyết Mạch Tương Liên, Đồng Sinh Cộng Tử

"Ầm ầm!"

Hai đạo cự đại quang mang đụng vào nhau.

Dương Huyền Tàng Đạo Hoán Bộ giẫm mạnh, nháy mắt hiện lên Thiên Sửu khủng bố một kiếm, chiến kích hung hăng bổ tới.

"Chi! Cái gì?!"

Thiên Sửu tròng mắt đều muốn rơi xuống, muôn vàn khó khăn tin tưởng nhìn trước mắt hết thảy, cho đến tử vong nguy hiểm phun lên toàn thân, mới chợt tỉnh ngộ tới, trước mắt đây cũng không phải là ảo giác!

"Phòng ngự tuyệt đối!"

Thiên Sửu mặt mũi tràn đầy hoảng sợ sợ sợ hét lớn một tiếng, vận chuyển lớn lao uy năng, đem thời không cùng hết thảy quy tắc toàn bộ đông lại!

Trải qua thời gian dài, bởi vì có Tà Vương bí thuật, chẳng khác nào nhiều tầng một phòng ngự, thường nhân khó mà đột phá, sở dĩ tại phòng ngự thần thông bên trên, Thiên Sửu vẫn chưa quá nhiều tu luyện, giờ phút này Tà Vương đầu hóa thành Tà Vương kiếm chém ra ngoài, một chiêu phía dưới liền liền lực lượng đều không thể thu hồi, càng đừng đề cập phòng ngự.

Sở dĩ cái gì đều mặc kệ, bỗng nhiên đem Kiếm Tùng mở, hai tay trở về thủ, giao nhau cản trước người.

“Soạt!”

Hắn có thể đông lại hết thảy quy tắc, Dương Huyền Tàng liền có thể đem cái kia quy tắc bổ ra, cường đại thần huy bị cản trở sát na, liền “Ầm ầm” một tiếng rơi xuống, đều bổ vào Thiên Sửu trên hai tay.

Trực tiếp đem cái kia hai tay chặt đứt, đáng sợ kích quang hung hăng đánh vào Thiên Sửu trong cơ thể, đem hắn đánh bay ra ngoài.

“A!” Thiên Sửu phun ra một ngụm máu đến, chỗ cụt tay dấy lên quỷ hỏa, nháy mắt lại mọc ra hai cái cánh tay.

Dương Huyền Tàng tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, tại hắn đánh bay nháy mắt, lại xông tới, hai tay chấp kích bỗng nhiên đánh xuống.

Cái kia bị ném bỏ Tà Vương kiếm tại không trung lóe lên, liền nháy mắt trở lại Thiên Sửu trước người, chém trên chiến kích.

“Bành!”

Hai cỗ lực lượng chấn động phía dưới, đem Dương Huyền Tàng bức lui một bước, nhưng nháy mắt lại nhìn chằm chằm to lớn kiếm ý xông tới, quát: “Cái quỷ gì đầu, đi chết đi!”

Một chiêu Sát Na Sinh Diệt chặt chém xuống tới.

“Ầm!”

Vô số thần huy chém ở cái kia Tà Vương kiếm bên trên, ngũ hành lực lượng sinh sôi không ngừng, đem hung hăng ngăn chặn.

Thiên Sửu kinh sợ không thôi, hai ngón bấm niệm pháp quyết hướng phía trước một chút, muốn thu hồi Tà Vương kiếm, hắn đã cảm ứng được cái kia Tà Vương kiếm tràn ngập nguy hiểm.

Dương Huyền Tàng hừ một tiếng, bỗng nhiên một chụp chiến kích, Thái Cực Đồ nháy mắt tại kích trên ánh sáng nổi lên, xoay tròn phía dưới, đem Thiên Sửu lực lượng ngăn cản trở về.

“Cái gì?!”

Thiên Sửu giật mình, nội tâm “Răng rắc” một chút, liền thấy cái kia Tà Vương kiếm bên trên bộc phát ra vô số vết rạn, cường đại quỷ khí từ bên trong tràn ra tới, tiến vào vỡ nát trạng thái.

Hắn kinh hãi vô cùng, cái này Tà Vương đầu là dùng vô số quỷ phách đầu luyện chế mà thành, đồng thời vô số năm qua, phàm là đánh chết địch nhân cường đại, tất nhiên gỡ xuống đầu luyện chế vào đi, liền liền vừa mới Điền Uyên đầu cũng ở bên trong, có thể nói là Quỷ Giới độc nhất vô nhị bảo vật, bất luận cái gì thần binh lợi khí đều có thể chặt đứt, giờ phút này lại tại đối phương chiến kích áp bách dưới, trực tiếp nổ nát!

“Không có khả năng! Đó là cái gì binh khí, dĩ nhiên có thể chém ta Tà Vương kiếm!”

Thiên Sửu muốn rách cả mí mắt, “Bành” một tiếng, cái kia kiếm cuối cùng với nổ vỡ ra đến, hình thành một cỗ kinh khủng uy áp, vô số oán khí tùy theo tuôn ra, trong hư không sinh ra cường đại phong bạo.

Dương Huyền Tàng bị cỗ này sức nổ, nháy mắt đánh bay.

“A!.”

Thiên Sửu khí nổi điên, Tà Vương kiếm bạo hủy, không khác với tại trong lòng hắn đào đi một miếng thịt, tức giận đến nước mắt đều chảy xuống, quát ầm lên: “Đi chết đi!”

Trên thân quỷ khí lại lần nữa bộc phát, gây nên to lớn thiên địa rúng động, một cỗ hoang vu xa xưa khí tức truyền đến, sau lưng Thiên Sửu, hiện ra một tôn to lớn hư ảnh.

Dương Huyền Tàng vừa mới giữ vững thân thể, ọe ra một ngụm máu tươi, liền đột nhiên toàn thân chấn động, hoảng sợ nhìn hướng về phía trước, nghẹn ngào kêu lên: “Dẫn tiên thiên quỷ nhập thể, ngươi điên ư!”

“Hừ, ta không điên! Ta dẫn chỉ là tiên thiên quỷ bộ phận lực lượng, mà cũng không phải là lấy chính mình làm tế phẩm, hoàn toàn bị khống chế cái chủng loại kia.” Thiên Sửu mặt mũi tràn đầy dữ tợn, lạnh giọng nói; “Chiêu này mới ra, đừng nói ngươi là chín sao sơ giai, cho dù là chín sao hậu kỳ, cũng phải chết! Ha ha ha ha!”

“Người điên!”

Dương Huyền Tàng mắng: “Ngươi cái này hoàn toàn là lấy hạt dẻ trong lò lửa, một khi lực lượng khống chế không tốt, ngươi tất nhiên sẽ bị tiên thiên quỷ phản phệ, thậm chí trực tiếp bị đoạt hồn phách!”

Thiên Sửu toàn thân nổi lên dị dạng huyết sắc, cười gằn nói: “Sắp chết đến nơi, trước hết nghĩ nghĩ chính mình chết như thế nào đi, còn có tâm tình quan tâm ta? Ha ha ha ha, thật mạnh, lực lượng thật là cường đại a!”

Thiên Sửu thân thể một chút xíu bành trướng, diện mục bắt đầu phát sinh biến hóa, cơ hồ hoàn toàn đổi một người giống như.

Sau đó từng đạo quỷ phách đột nhiên từ trong thân thể nổ tung ra, giống như là một đóa quỷ hoa, hướng bốn phương tám hướng nở rộ.

“Vô Gian Trảm!”

Những cái kia quỷ phách phát ra gào thét thanh âm, giống như hoa một trong cánh, lít nha lít nhít đấu đá cùng một chỗ, sau đó bị ngưng tụ thành một cỗ lực lượng, chặt chém mà đi!

Dương Huyền Tàng sắc mặt trắng bệch, lấy ra đại lượng đan dược một mạch nuốt vào, mặc kệ cái gì đan, chỉ nếu có thể ăn nuốt, sau đó lại đem hơn ba mươi khối siêu phẩm Hồn thạch nháy mắt hút không, làm cho cả người đi đến lực lượng đỉnh phong, thậm chí càng tiến thêm một bước!

"Đồng bạn, sinh tử liền nhìn lần này!"

Dương Huyền Tàng bỗng nhiên đem chiến kích nắm trên tay, ký thác vô hạn hi vọng, mặt mũi tràn đầy kiên quyết chi sắc.

Chiến kích giống như là minh bạch tâm ý của hắn, bộc phát ra mãnh liệt chiến ý cùng khí minh thanh, trên người kích, có từng đoá từng đoá màu trắng sen hoa đua nở, từ lưỡi kích một mực kéo dài đến chuôi chỗ, sau đó lại lan tràn đến trên người hắn.

Dương Huyền Tàng sững sờ, cảm giác được có chút dị thường, nhưng không rõ ràng ý vị như thế nào, hắn cùng chiến kích đều bị đại đạo lực lượng bao lấy, hòa làm một thể, năng lượng tại thể nội cùng kích trên thân không trở ngại chút nào chảy xuôi.

"Huyết mạch tương liên, đồng sinh cộng tử!"

Dương Huyền Tàng khẽ quát một tiếng, thân ảnh tại không trung nhẹ nhàng nhoáng một cái, liền nháy mắt biến lớn nghìn lần, đứng thẳng trên trời cao, sau đó bộc phát ra cường đại Bàn Nhược kim quang, hắn đột nhiên trong lòng hơi động, quang mang này cùng đại đạo lực lượng đan vào một chỗ, nháy mắt chuyển hóa thành niết bàn lực lượng, bày biện ra trang nghiêm thần thánh khí tức.

"Bàn Nhược Trảm!"

Dương Huyền Tàng khẽ quát một tiếng, một kích liền bổ tới.

Vô số kim quang trên người kích nở rộ, niết bàn lực lượng nở rộ từng đoá từng đoá hoa sen, để đầy trời hư không tất cả đều thánh khiết vô cùng.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ lực lượng hung hăng oanh cùng một chỗ, một chính một tà, một quang tối sầm lại, lẫn nhau không dung.

Dương Huyền Tàng toàn thân cự chiến, chỉ là cùng cái kia Vô Gian Trảm tiếp xúc sát na, liền cảm thấy bị vô số tà ác lực lượng nhập thể, muốn đem pháp thân xé rách.

Thần thánh trang nghiêm khí tức, lập tức bị tà khí xâm nhiễm, trở nên cực độ vẩn đục bất chính, liền liền kích trên thân hiển hiện hoa sen, cũng bắt đầu trở nên có chút ô trọc.

“Không có khả năng! Ta không tin ta sẽ thua!”

Dương Huyền Tàng liều mạng đứng vững, kim quang lấp lóe hai mắt một chút hóa thành huyết hồng, gương mặt bắt đầu chậm rãi biến thành Quỷ Tàng bộ dáng.

Liền ở phía xa Thiên Sửu đồng dạng cũng không chịu nổi, kinh sợ quát ầm lên: “Niết bàn lực lượng! Dĩ nhiên là Đại Niết Bàn lực lượng, đáng chết a!”

Loại lực lượng này là Thiên Đạo bên dưới, đối với quỷ vật nhất là khắc chế lực lượng, là hết thảy tà pháp khắc tinh.

Thiên Sửu trên thân cùng trên mặt, huyết nhục mảng lớn bạo khởi, nổ hoàn toàn thay đổi, thống khổ đỉnh lấy trong ngoài áp lực.

Bên trong có tiên thiên quỷ quán đỉnh, ngoài có Đại Niết Bàn lực lượng áp chế, nhưng giờ phút này mà nói, hắn y nguyên chiếm cứ lấy thượng phong!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3051: Ngươi Là Ai? Trả Giá Đắt

“Ngươi không phải Quỷ Giới người! Không có Quỷ Giới người có thể tu luyện Đại Niết Bàn lực lượng!” Thiên Sửu gương mặt vặn vẹo hoàn toàn biến hình, thậm chí đều đã không phải là đầu, tròng mắt ở trên mặt xê dịch, cực kỳ đáng sợ.

“Ta là ai, sợ là ngươi đã sớm quên đi? Bất quá không quan hệ, không nhớ nổi không quan trọng, đi chết là được rồi.”

Dương Huyền Tàng cắn chặt răng, liều mạng đỉnh lấy cái này đáng sợ năng lượng, hắn toàn thân đều đang run rẩy, chiến kích cũng bộc phát ra chiến ý cùng khí minh, không muốn khuất phục tại lực lượng kinh khủng này hạ.

Đầy trời niết bàn kim quang bị quỷ khí trấn áp lại, càng ngày càng nhỏ.

Dương Huyền Tàng gương mặt cực độ trắng bệch, trong mắt bạo ra máu, hét lớn một tiếng, “Giết a!”

Chiến kích hơi chao đảo một cái, lần nữa bộc phát ra mãnh liệt kim quang, hung hăng bổ ra một chút quỷ khí, để niết bàn lực lượng lại lần nữa toả hào quang rực rỡ.

Thiên Sửu kinh sợ không thôi, liều mạng đem lực lượng rót vào cái kia Vô Gian Trảm bên trong, quát: “Chết! Đi chết đi!”

Hai cỗ quyết đấu lực lượng, dẫn đến năng lượng lần nữa trèo thăng, cho thân thể hai người tạo thành phá hoại liền càng nghiêm trọng hơn.

Nhưng Dương Huyền Tàng toàn thân kim quang, đồng thời có đại đạo lực lượng bảo vệ, nhận tổn thương ngược lại so Thiên Sửu muốn nhỏ.

Thiên Sửu tại lực lượng phản phệ dưới, càng là thân thể biến hình, đều cơ hồ không có hình người.

Dương Huyền Tàng nháy mắt phát hiện cái này điểm, không ngừng đem Bàn Nhược Trảm lực lượng đè tới, đem đối với hai người lực trùng kích đề thăng, dạng này chính mình nhục thân cường hoành ưu thế liền thể hiện ra, mà đối phương dẫn tiên thiên quỷ lực lượng nhập thể, khiến cho nhục thân càng thêm nguy hiểm.

“A! Ngươi, ngươi đến cùng là ai?!”

Thiên Sửu thân thể vặn vẹo lực lượng, cảm giác đạt đến cực hạn, lại bị áp bách dưới đi, liền muốn không cách nào khống chế, hoảng sợ phía dưới, hắn bỗng nhiên thoáng nhìn Dương Huyền Tàng gương mặt phát sinh biến hóa, xuất hiện một tấm khiến hắn cảm thấy cực kì sợ hãi khuôn mặt.

“A, ta là ai trong lòng ngươi không có điểm bức số sao? Thằng hề! Ta nói tại ngươi trước khi chết, ta sẽ nói cho ngươi biết thân phận của ta, chỉ là ngươi không muốn tin tưởng mà thôi.”

Dương Huyền Tàng mặt mũi tràn đầy dữ tợn, cái kia một đôi ánh mắt hài hước, giống như là nhìn xuyên vô tận tuế nguyệt.

Thiên Sửu toàn thân cự chiến, bốn mắt tiếp xúc trong chớp mắt ấy, phảng phất viễn cổ ký ức hiện ra đến, cái kia đã sớm bị phủ bụi qua lại, nháy mắt xuất hiện tại não hải.

“Không! Không có khả năng! Tuyệt không có khả năng, tuyệt đối không thể!”

Thiên Sửu hoảng sợ muôn dạng, thân thể như si trấu giống như run rẩy, to lớn sợ hãi lan tràn toàn thân, cái kia một vài bức hình tượng làm sao đều vung đi không được.

Dương Huyền Tàng nói: “Thằng hề, ngươi lưu lại... Ngày mai chiến đấu không cần sợ, nếu là ngươi chống đỡ hết nổi, liền đứng đến đằng sau ta... Thả lỏng điểm, chúng ta có thể thắng.”

“Không!.”

“Không có khả năng! Không có khả năng!”

“Giả! Đều là giả!”

Thằng hề sợ hãi kêu to, hai tay liều mạng vung vẩy, tròng mắt bên trong tràn đầy máu tươi cùng nước mắt chảy xuống, cuồng loạn rống to, một bộ điên rồi bộ dáng.

Dương Huyền Tàng nói: “Ngươi hại ta bị cung không có vua giết chết, thân nhân bằng hữu toàn bộ chết trận, ta hôm nay giết cả nhà ngươi, tuyệt không quá phận.”

“Không có khả năng! Không có khả năng! Ta không tin!” Thiên Sửu giống như điên gào thét, lực lượng trong cơ thể bạo liệt ra, bắt đầu thôn phệ thân thể của hắn, mà Bàn Nhược Trảm năng lượng tiếp tục trèo thăng, Đại Niết Bàn lực lượng quang huy dần dần nở rộ, càn quét hết thảy tà vân.

“Ầm ầm!”

Thiên Sửu từ trong cơ thể bắt đầu sụp đổ, cả người sụp đổ xuống, “Sai, ta sai rồi, Quỷ Tàng đại nhân, ta sai rồi!”

“A!.”

Thanh âm thống khổ vang lên, mang theo sợ hãi, tuyệt vọng, có lẽ còn có cái khác tình cảm, ý thức một chút xíu tán đi, nhưng xa xưa trước ký ức, lại là càng ngày càng rõ ràng.

“Sai, liền muốn trả giá đắt! Hết thảy đều kết thúc, thằng hề.”

Dương Huyền Tàng bỗng nhiên chiến kích đè ép, “Ầm ầm” tiếng vang, Vô Gian Trảm năng lượng nháy mắt bị đánh tán, vô số niết bàn lực lượng như thác nước rơi xuống, khắp vẩy đại địa, siêu độ hết thảy quỷ vật.

Thiên Sửu trong cơ thể tiên thiên quỷ lực lượng, phát ra một đạo tiếng gào thét, tựa hồ đối với niết bàn lực lượng cực kì kiêng kị, va chạm mấy lần, ngay tại không trung tản ra, hóa thành mây tiêu.

“Phốc!”

Dương Huyền Tàng bỗng nhiên phun ra một ngụm máu đến, toàn thân quang huy nháy mắt tán đi, cơ hồ ngự không bất ổn, run rẩy thu chiến kích, liền liều mạng nuốt ăn đan dược.

Vết thương trên người quá mức nghiêm trọng, lớn diện tích vỡ nát thành huyết phù, hợp thể liền muốn vỡ tan.

Tốt ở chỗ này chiến đấu quá mức đáng sợ, căn bản không ai dám tới gần, mà lại một chiêu cuối cùng, khiến cho niết bàn lực lượng khắp vẩy đại địa, đối với hết thảy quỷ vật đều có siêu độ tác dụng, hình thành thiên nhiên phòng ngự bình chướng.

“Kết thúc rồi à?” Tại chỗ rất xa quỷ tu, từng cái lòng còn sợ hãi, bọn hắn căn bản thấy không rõ chiến đấu cảnh tượng, chỉ có thể thông qua tác động đến tới cảm giác rung động thụ chiến đấu.

Mà giờ khắc này, hết thảy chấn động đều ngừng lại, một cỗ khiến bọn hắn cực độ khó chịu Thần Thánh quang huy chập trùng tới.

“Đây là... Bàn Nhược kim quang... Thiên Sửu đại nhân chẳng lẽ...”

Những quỷ tu kia có thể còn sống sót, thực lực cùng trí thông minh đều không thấp, lập tức đối với thắng bại kết quả có dự phán, hoảng sợ không thôi.

“Không thể nào... Thiên Sửu đại nhân thế nhưng là chín sao trung giai Quỷ Đế a!”

“Có thể cỗ này nhàn nhạt khiến người khó chịu quang huy...”

“Đại sự! Đại sự phát sinh, Tần Quảng Thành địa giới sợ là vô pháp an bình!”

Những này quỷ tu sợ lưu lại có họa, gặp tình hình không đúng, lập tức từng cái bỏ chạy.

Thiên Sửu bị giết, Quỷ Hỏa Thánh Thành bị hủy tin tức, cũng theo như gió rất nhanh truyền khắp toàn bộ Tần Quảng Thành địa giới.

Dương Huyền Tàng làm sơ nghỉ tạm biết, liền đem Thiên Sửu lưu lại năng lượng thôn phệ, những linh hồn này vỡ vụn lợi hại, nhưng dù sao cũng là chín sao trung giai Quỷ Đế lưu lại, cực kì mênh mông hùng hồn, đối với khôi phục thương thế làm ra tác dụng cực lớn.

Tại chữa thương quá trình bên trong, hợp thể trạng thái vẫn là phân cởi ra, hai người tương đối ngồi xếp bằng, riêng phần mình điều tức.

“Đi thôi. Đợi chút nữa khẳng định sẽ có người tới, lại đến cái chín sao Quỷ Đế loại hình, chúng ta nhất định phải chết.”

Dương Thanh Huyền mở mắt ra, nhìn xem Quỷ Tàng, cười nhạt một tiếng.

Quỷ Tàng thần sắc cực độ cô đơn, giống như là nội tâm không, ngẩng đầu nhìn mảnh này Quỷ Giới bầu trời, im lặng không nói.

Dương Thanh Huyền cũng không thúc giục, lẳng lặng chờ lấy.

Qua một trận, Quỷ Tàng mới nói: "Đi thôi. Lần sau trở lại, chính là chín sao đỉnh phong!"

"Chín sao đỉnh phong sao?"

Dương Thanh Huyền cười nói: "Cái kia cung không có vua năm đó liền có thể đánh với ngươi một trận, hiện tại lại là Tần Quảng Thành năm đại chấp chính giả một trong, sợ là sớm đã bước vào thập tinh đi."

Quỷ Tàng nhíu mày, trở về chín sao đỉnh phong hắn có lòng tin, nhưng muốn nói vượt qua đến thập tinh, liền...

Dương Thanh Huyền chụp chụp bả vai hắn, nói: "Không có chuyện gì, hắn thập tinh, chúng ta liền trực tiếp Vạn Cổ Chí Tôn lại đến."

Quỷ Tàng cười khổ nói: "Cảnh giới này, cũng chỉ có ngươi dám nghĩ!"

Hai người nhìn nhau cười một tiếng, liền hóa thành lưu quang mà đi.

"Thật giết... Thật làm được..."

Tần Quảng Thành bên trong, nhiệt tình tổ chức cứ điểm chỗ, Ngũ Thái nhìn trong tay tình báo, hai tay run rẩy, căn bản không thể tin được, đem tình báo lăn qua lộn lại, mỗi một chữ đều đọc mấy lần.

Chương 3052: Cơ Hội Thật Tốt, Dài Dằng Dặc Bế Quan

“Đại nhân, làm sao bây giờ?”

Nhiệt tình trong tổ chức, một lão giả cũng đem tình báo nhìn kỹ, sắc mặt cực kì ngưng trọng hỏi.

Ngũ Thái trầm ngâm nửa ngày, đem tình báo để ở một bên, tự lẩm bẩm: “Ta này đến Tần Quảng Thành, là nghĩ một khi Thiên Sửu bị giết, Quỷ Hỏa Thánh Thành thế lực một lần nữa tẩy bài, chúng ta liền có cơ hội tại Tần Quảng Thành địa giới đứng vững chân, nhưng bây giờ từ chiến báo bên trên nhìn, toàn bộ Quỷ Hỏa Thánh Thành cũng bị mất, cái này...”

Lão giả cũng là xạm mặt lại, ngượng ngùng nói: “Đúng vậy a, hiện tại nhưng làm sao bây giờ?”

Ngũ Thái khoát tay nói: “Ngươi đi xuống trước chuẩn bị kỹ càng, tùy thời chờ nghe lệnh.”

Lão giả sửng sốt một chút, thầm nghĩ: “Chuẩn bị cái gì?” Nhưng lại không dám hỏi, vội nói: “Phải.”

Liền khom người lui xuống.

Kỳ thật Ngũ Thái cũng không biết chuẩn bị cái gì, chẳng qua là cảm thấy cần phải chuẩn bị một chút, liền thuận miệng nói ra, sau đó ngồi trên ghế, đem chiến báo lần nữa nhìn mấy lần.

Đột nhiên một thanh âm truyền đến, “Ngũ Thái đại nhân thật nhàn nhã đi chơi a.”

Ngũ Thái giật mình, trực tiếp từ trên ghế nhảy ra ngoài, thanh âm này quá quen thuộc, vội vàng nói: “Thanh Huyền công tử?”

Trong phòng bóng người lóe lên, Dương Thanh Huyền liền hiện thân mà ra.

Ngũ Thái cả kinh nói không ra lời, hắn tổ chức này cứ điểm dù không phải đầm rồng hang hổ, nhưng Dương Thanh Huyền bất quá bảy sao Quỷ Đế, liền có thể tùy ý như vậy xông tới, để hắn không còn gì để nói.

Nhưng chuyển niệm lại nghĩ đến Dương Thanh Huyền không thể lấy thường nhân ước đoán, cũng liền bình thường trở lại, cười khổ nói: “Thanh Huyền công tử náo động lên tốt đại sự bưng a.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Có sao? Ha ha.”

Ngũ Thái nói: “Hiện tại toàn bộ Tần Quảng Thành địa giới, sợ là đều đang tìm kiếm công tử hạ lạc, không biết công tử tiếp xuống có tính toán gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta tại Tần Quảng Thành vô thân vô cố, cũng không có gì dự định, vừa vặn nhận biết Ngũ Thái đại nhân, liền muốn không bằng tại đại nhân cái này ở một đoạn thời gian, sau đó chờ thành vực truyền tống đại trận mở ra liền hồi Sơ Giang Thành đi.”

Ngũ Thái cả kinh nói: “Ở ở ta nơi này?!”

“Đúng vậy a, làm sao, đại nhân không vui lòng?”

Dương Thanh Huyền cười nhìn qua Ngũ Thái hỏi.

“Không không, làm sao sẽ không vui lòng đâu…”

Ngũ Thái ngượng ngùng cười dưới, nội tâm lại nói: “Mẹ nó, khẳng định mười ngàn cái không vui lòng a, đây không phải đem ta hướng trong hố lửa đẩy sao?”

Hắn cẩn thận nói ra: “Ta tự nhiên là vui lòng đến cực điểm, nhưng nhiệt tình tại Tần Quảng Thành địa giới thế lực quá nhỏ, liền sợ không che được công tử a, dù sao công tử xông ra sự tình quá lớn.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Không lớn không lớn, liền giết cái Quỷ Đế mà thôi, mà lại không ai biết ta tại đại nhân cái này, chỉ cần đại nhân không bán đi ta, ta chính là an toàn.”

tRuyencuatui.vn

Ngũ Thái nói: “Công tử cái này nói gì vậy.” Thấy Dương Thanh Huyền đổ thừa không đi, đành phải nói ra: “Cái kia ta tìm một chỗ mật thất, công tử đi vào bế quan nửa năm, cho đến thành vực truyền tống trận mở ra trở ra. Tin tưởng ẩn giấu nửa năm, Tần Quảng Thành đối với công tử điều tra cũng sẽ chậm xuống tới, dù sao mỗi ngày đều sẽ phát sinh rất nhiều chuyện.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Chính hợp ý ta, bất quá đại nhân có thể tuyệt đối đừng bán ta a, nếu không ta liền thật chết chắc, nếu như ta thật chết chắc, cái kia ta khẳng định sẽ rất điên cuồng.”

Ngũ Thái mặt đen lại, nói: “Công tử nói gì vậy, ta Ngũ Thái là cái loại người này sao? Yên tâm đi.”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, đột nhiên lại hỏi: “Đại nhân tựa hồ muốn vào Quỷ Hỏa Thánh Thành chiếm cứ địa bàn?”

Ngũ Thái nói: “Bắt đầu là có ý nghĩ này, nhưng bây giờ thành cũng bị mất, còn chiếm cái gì địa bàn?” Một mặt phiền muộn im lặng bộ dáng.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Lời ấy sai rồi, chính là thành cũng bị mất, mới càng là cơ hội lớn a.”

Ngũ Thái lộ ra một mặt thỉnh giáo dáng vẻ, hắn đối với Dương Thanh Huyền trí thông minh là phi thường trọng thị.

Dương Thanh Huyền tiếp tục nói ra: "Nếu chỉ là Thiên Sửu cùng một chút thế lực lớn chết rồi, cái khác cấp hai cấp ba thế lực đều còn tại, cạnh tranh trình độ kịch liệt, sợ là sẽ phải vượt xa đại nhân tưởng tượng, hiện tại tốt, cấp hai cấp ba thế lực, thậm chí không phải thế lực phổ thông quỷ vật đều toàn bộ chết rồi, Quỷ Hỏa Thánh Thành chỗ Quỷ Giới cự đại linh mạch bên trên, hiện tại không có một ai, tất cả mọi người là số không điểm xuất phát. Nếu không đại nhân vào thành mua cái mặt đất, cũng không biết muốn tiêu bao nhiêu tiền, hiện tại liền mua đất da tiền đều bớt đi."

Ngũ Thái trong mắt sáng lên, nói: "Như thế nói đến cũng là, Quỷ Hỏa Thánh Thành dù hủy, nhưng dưới mặt đất du tẩu cự đại linh mạch vẫn còn, tự nhiên sẽ còn trùng kiến thành trì."

Dương Thanh Huyền nói: "Chính là, ta đối với Quỷ Hỏa Thánh Thành là làm điều tra, thành trì hạ mấy vạn dặm là có Tần Quảng Thành chủ linh mạch chảy qua, đồng thời bên trong nồng đậm quỷ khí cùng hỏa diễm hỗn hợp thành Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa biến thể, che phủ trên linh mạch, tiến hành bảo hộ. Còn có mấy vạn dặm kiên cố tầng dưới chót, bên trong hỗn tạp các loại khoáng vật, đều là to lớn tấm bình phong thiên nhiên. Ta tại chém giết Thiên Sửu về sau, lưu ý đến cái này linh mạch, vẫn chưa trong trận chiến này tổn hại, như vậy thành trì trùng kiến cũng chỉ là cái vấn đề thời gian."

Ngũ Thái mừng rỡ nói: "Linh mạch chưa huỷ, quá tốt rồi!"

Hắn kích động đứng dậy, không ngừng xoa xoa tay.

Đối với Quỷ Hỏa Thánh Thành linh mạch tình huống, hiện tại rất nhiều thế lực đều cầm tìm hiểu thái độ, còn không có một cái xác thực chân thực số liệu ra. Bởi vì trên bầu trời phế tích cự Đại Niết Bàn lực lượng còn chưa tan đi tận, không ít quỷ vật không muốn giáng lâm quá khứ, dẫn đến sẽ hay không trùng kiến Quỷ Hỏa Thánh Thành, tạo thành hai loại hoàn toàn thanh âm bất đồng.

Trong đó mấu chốt nhất chính là linh mạch phải chăng gặp phá hoại.

Hiện tại có Dương Thanh Huyền xác nhận, như vậy Quỷ Hỏa Thánh Thành trùng kiến chính là chuyện ván đã đóng thuyền.

Ngũ Thái nói: "Ta hiện tại lập tức để người chuẩn bị một gian tuyệt mật mật thất." Hắn hướng Dương Thanh Huyền vừa chắp tay, liền vội vàng xuống dưới truyền lệnh, đã không kịp chờ đợi muốn triệu tập lực lượng bắt đầu tiến vào Quỷ Hỏa Thánh Thành.

Nửa ngày sau, tuyệt mật mật thất liền chuẩn bị xong.

Dương Thanh Huyền ngay trước mặt Ngũ Thái biến thân thành Bì Bì tôm, sau đó xuất gian phòng, kinh hãi Ngũ Thái nói không ra lời, nguyên bản hắn còn muốn các loại bảo mật biện pháp, thậm chí không để cho thủ hạ phát hiện Dương Thanh Huyền tồn tại, hiện tại xem ra hoàn toàn không cần thiết.

Cái này Bì Bì tôm liền xem như hắn dùng thần thức cùng linh mục thần thông quan sát, đều hoàn toàn là một người khác, căn bản sẽ không nghĩ đến Dương Thanh Huyền trên thân.

Ngũ Thái trùng điệp nhẹ nhàng thở ra, xem ra chính mình các loại lo lắng đều là buồn lo vô cớ, coi như Tần Quảng Thành bị lật qua, cũng tuyệt không có khả năng tìm tới Dương Thanh Huyền.

Bất quá còn có lo lắng duy nhất, chính là xem bói thuật tính toán.

Cái này điểm Dương Thanh Huyền cũng có đề phòng, sở học của hắn Hoàng Cực trải qua thế sách, vốn là xem bói thôi diễn bên trong đỉnh cấp bí pháp, lại thêm chính mình chưởng khống có thiên đạo lực lượng, có thể xảo diệu tránh né thôi diễn tìm kiếm.

Mà Quỷ Tàng trực tiếp tiến vào Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không bên trong, lấy cái này thần binh năng lực, sợ là trừ Vạn Cổ Chí Tôn bên ngoài, không có người có thể suy tính ra tình huống bên trong.

Dương Thanh Huyền tiến vào mật thất về sau, liền bắt đầu dài dằng dặc bế quan.

Loại này tiếp tục nửa năm tu luyện, từ Huyền Dạ đại lục đến bây giờ đều cực kì hiếm thấy, đều là một đường bị buộc lấy tiến lên, cực ít có rảnh rỗi dừng lại, lần này chính dễ dàng đem cảnh giới vững chắc một chút.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3053: Đạo Thể Truyền Thuyết, Quỷ Phách Chi Tinh Không

Tại một mảnh Quỷ Vụ phiêu miểu địa phương, đưa tay không thấy được năm ngón, giữa thiên địa tất cả đều là một mảnh mông mông quang cảnh, giống như là vô số tầng lụa mỏng bao phủ.

Cái này mông mông bên trong, chậm rãi xuất hiện một tôn to lớn thân ảnh, giống như núi cao, hình chiếu trên lụa mỏng, giống như là từ xưa tới nay vẫn tồn tại với cái kia, không tăng không giảm.

Một tên quỷ vật phủ phục tại thân ảnh kia trước mặt, không dám nhúc nhích.

“Không có bất luận cái gì manh mối, chỉ biết hai tên chín sao Quỷ Đế xâm nhập Quỷ Hỏa Thánh Thành, giết Thiên Sửu, trong đó một tên chín sao Quỷ Đế vẫn lạc, thậm chí liền liên sát Thiên Sửu chính là một người vẫn là hai người đều không có biết rõ ràng, Ảnh Sát, ngươi tại nói đùa ta sao?”

Cái kia như núi cao thân ảnh trầm mặc hồi lâu, mới chậm rãi nói.

Nằm sấp trên mặt đất Ảnh Sát toàn thân run run dưới, run giọng nói: “Đích thật là không có quá nhiều manh mối, sở hữu những này đã là toàn bộ tin tức. Không có ai biết cái kia hai tên chín sao quỷ đế lai lịch, ta đã để người tra khắp cả Tần Quảng Thành địa giới sở hữu chín sao Quỷ Đế, đều không có hai người này ghi chép, sợ là từ cái khác chín thành tới.”

Thân ảnh kia nói: “Từ cái khác chín thành tới, vừa đến đã giết Thiên Sửu? Mà lại từ trên tình báo nhìn, trong đó một tên chín sao Quỷ Đế tự xưng là bị hai người khác hãm hại. Mà hai người khác một tên là bảy sao Quỷ Đế, một tên là tám sao Quỷ Đế, về sau lại xuất hiện một tên chín sao Quỷ Đế, bọn hắn đến cùng có mấy người? Làm sao rối tinh rối mù!”

Thanh âm bên trong mang theo một vẻ tức giận, uy nghiêm chi thế phát ra, giữa thiên địa nhẹ nhàng rung động dưới, phiêu đãng Quỷ Vụ tựa hồ tán rất nhiều.

Ảnh Sát hoảng sợ nói: “Đại nhân bớt giận, sống sót những Quỷ Đế kia tất cả đều đầu óc hỗn loạn, ngôn ngữ không rõ, thuộc hạ cũng thực có chút hồ đồ, nhưng bọn hắn thuyết pháp cơ hồ nhất trí, trong đó tình huống, thuộc hạ lại đi điều tra.”

Thân ảnh kia nói: “Những này đều không phải mấu chốt, mấu chốt là Bàn Nhược kim quang, loại này thần thông Quỷ Giới là không người nào có thể tu luyện, hai người này nhất định là đến tự cái khác vị diện vũ trụ, ngươi muốn dò xét mục tiêu chỉ sợ không phải mặt khác chín thành, mà là mấy lần Quỷ Giới thông đạo ra vào nhập tình huống.”

Ảnh Sát nói: “Đại nhân nói cực phải, một chút liền đề tỉnh thuộc hạ.”

Cái kia âm thanh ảnh nói: “Đi xuống đi, hi vọng lần sau hồi báo cho ta thời điểm, có thể có một ít hoa quả khô, nếu không ta liền đem đầu của ngươi biến thành hoa quả khô.”

Ảnh Sát mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, run rẩy nói: “Phải! Đại nhân.”

Cái kia to lớn thân ảnh chậm rãi tại Quỷ Vụ bên trong tán đi, thật lâu, uy áp mới tiêu tán không còn, Ảnh Sát lúc này mới dám đứng dậy, mặt mũi tràn đầy âm trầm, tựa như là sương đánh quả cà.

Hắn chợt cắn răng một cái, quay người liền biến mất trong hư không.

...

Tần Quảng Thành địa giới đã bị Quỷ Hỏa Thánh Thành sự tình huyên náo xôn xao, các loại treo thưởng cầu manh mối, tiền thưởng chi cao, liền liền chín sao Quỷ Đế đều đủ để tim đập thình thịch.

Tiếp theo chính là các thế lực lớn tiến vào Quỷ Hỏa Thánh Thành, tại xác định Thánh thành phía dưới linh mạch không có bị hao tổn về sau, tiến vào thế lực nhiều như cá diếc sang sông, thế là tranh đoạt, tàn sát, xung đột chờ mâu thuẫn lần lượt bộc phát, Quỷ Hỏa Thánh Thành lần nữa biến thành không phải là sát lục chi địa.

Nhưng nhiệt tình một là tiến vào sớm, đem tốt nhất địa bàn chiếm cứ một khối, liền lúc trước phủ thành chủ trên vị trí, còn nữa có Ngũ Thái tọa trấn, cơ hồ không người dám phạm, cho dù thế lực khác cũng có chín sao Quỷ Đế tiến đến, cũng sẽ không vô duyên vô cớ mạo phạm một tên khác chín sao Quỷ Đế.

Thế lực mới cách cục chỉ tại không ngừng tranh đoạt trong chém giết chậm rãi đản sinh ra.

Đây hết thảy mặc dù đều là Dương Thanh Huyền tạo thành, nhưng bây giờ đã không có quan hệ gì với hắn, hắn lẳng lặng tại trong mật thất tĩnh tu, đem toàn bộ mật thất dùng hỗn độn thạch cải tạo một phen, sau đó tu luyện vô tướng Như Lai bản nguyện kinh, hao hơn một tháng thời gian, mới đưa trên người mình tổn thương hoàn toàn chữa trị.

Đồng thời tại trong quá trình tu luyện phát hiện, vận chuyển vô tướng Như Lai bản nguyện kinh, thân chảy xuôi Bàn Nhược kim quang thỉnh thoảng sẽ hóa thành Đại Niết Bàn lực lượng, cả hai từ bề ngoài bên trên nhìn cực kì tương tự, nhưng Đại Niết Bàn lực lượng lại là tu luyện Bàn Nhược thần thông võ giả, bước vào Vạn Cổ Chí Tôn sau mới có thể sinh ra một loại đỉnh phong lực lượng.

“Kì quái.”

[truyen cua tui ΘΘ vn]

Dương Thanh Huyền trăm mối vẫn không có cách giải, đối với Bàn Nhược thần thông tu luyện tới trình độ nhất định về sau, tự nhiên đối với cao hơn lực lượng có lĩnh ngộ, biết Đại Niết Bàn lực lượng không phải hắn hiện tại có thể xuất hiện, nhưng ở cùng Thiên Sửu một trận chiến bên trong, đích đích xác xác là Đại Niết Bàn lực lượng, mà lại hiện tại mỗi lần vận chuyển vô tướng Như Lai bản nguyện kinh hoặc là Kim Cương Bàn Nhược Bất Hủ Thân, đều sẽ có tỷ lệ nhất định xuất hiện Đại Niết Bàn lực lượng.

“Chẳng lẽ là thiên đạo lực lượng nguyên nhân?”

Dương Thanh Huyền nghĩ nửa ngày, chỉ có thể quy kết với cái này giải thích.

“Ngươi bây giờ thể chất, rất giống một loại trong truyền thuyết thể chất, đã vượt qua thần thể phạm trù, được xưng là đạo thể.”

Quỷ Tàng thanh âm truyền đến, tại Dương Thanh Huyền phía trước, quang huy lóe lên, liền xuất hiện Quỷ Tàng hình chiếu, ngồi xếp bằng hư không, mở hai mắt ra nhìn xem hắn nói.

“Đạo thể?” Dương Thanh Huyền giật mình, tên như ý nghĩa, tự nhiên là cùng đại đạo có quan hệ.

Quỷ Tàng gật đầu nói: “Tứ đại thần thể đều có thể bước vào Vạn Cổ Chí Tôn, nhưng lại không phải mạnh nhất tồn tại, trên nó còn có hóa thành đạo thân đạo thể, chỉ bất quá loại thể chất này chỉ là đồ vật trong truyền thuyết, cho dù là trong cổ tịch cũng chỉ có lẻ tẻ phiến ngữ ghi chép, đừng nói ngươi chỗ vũ trụ, liền xem như hết thảy vị diện cùng các loại không gian đặc thù bên trong, cũng chưa từng nghe qua có ai là đạo thể.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Hết thảy vị diện cùng các loại không gian đặc thù ngươi cũng có hiểu rõ, đồng thời tìm đọc qua điển tịch của bọn họ?”

Quỷ Tàng mắng: “Ngươi cái này đòn khiêng tinh! Chí ít ta đi qua không gian, vô số năm qua ta chỗ nghe nói đến sự tình bên trong, chưa từng nghe qua có đạo thể, thậm chí đây chỉ là một loại suy đoán bên trong thể chất, trên lý luận tồn tại đồ vật.”

Dừng lại, hắn lại nói ra: “Sở dĩ ta cũng chỉ là suy đoán ngươi là đạo thể, cụ thể có phải hay không ta cũng vô pháp xác định, sợ là không có người có thể xác định. Ha ha, đả thông ba đại thần thể ngăn cách, dung hợp hết thảy lực lượng cùng đạo pháp, dạng này sự tình, từ xưa đến nay sợ là cũng không ai làm qua đi.”

“Thảo, nguyên lai ngươi cũng chỉ là đoán.”

Dương Thanh Huyền đêm đen mặt tới.

Quỷ Tàng cười nói: “Có cái suy đoán, tổng so cái gì cũng không biết tốt a.” Hắn chớp mắt một cái con ngươi, nói ra: “Ngươi cái kia đóa Quỷ Phách Chi Tinh Không, lúc nào lấy ra ăn a.”

Dương Thanh Huyền gương mặt đen lợi hại hơn, mắng: “Tốt a, nguyên lai ngươi đi ra ngoài là muốn đánh ta cái kia đóa Quỷ Phách Chi Tinh Không chủ ý!”

Quỷ Tàng lộ ra vẻ khát vọng, chật vật nuốt xuống dưới, chảy nước bọt nói ra: “Dù sao sớm muộn muốn ăn, muộn ăn không bằng sớm ăn, một mình ngươi căn bản gánh không được cái kia năng lượng to lớn, chúng ta hợp thể về sau ăn hết, dạng này đối với hai cá nhân mà nói đều là lợi ích cực kỳ lớn.”

Quỷ Phách Chi Tinh Không, chính là Dương Huyền Tàng luyện hóa toàn bộ Quỷ Hỏa Thánh Thành quỷ phách đạt được kỳ dị tinh thể, toàn bộ hiện lên vòng xoáy hình thái, bên trong bố mãn các loại tinh thần giống như điểm sáng, như tinh không chói lọi, lại giống là một đóa chói lọi quỷ phách chi hoa.

Sở dĩ Dương Thanh Huyền đem đặt tên là: Quỷ Phách Chi Tinh Không.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3054: Dấu Vết Để Lại, Đình Chỉ Truyền Tống

Dương Thanh Huyền đem đóa này Quỷ Phách Chi Tinh Không lấy ra, treo với trên lòng bàn tay phương, so phổ thông linh chi lớn hơn hai vòng, nhưng bên trong tỏa ra ánh sáng lung linh, tản mát ra kinh tâm động phách năng lượng cùng mỹ lệ, khiến người vừa nhìn xuống, liền sẽ bị hấp dẫn lấy ánh mắt.

Tại Dương Thanh Huyền trải qua đủ loại cảnh tượng bên trong, chỉ có Sáng Thế Tiên Liên mỹ lệ, mới có thể trên nó.

Dương Thanh Huyền lộ ra vẻ si mê, kinh ngạc nói: “Thứ này, một khi ăn đi xuống, vô luận thương nặng bao nhiêu, tiêu hao bao lớn, sợ là nháy mắt liền có thể đầy máu đầy mana, nguyên địa phục sinh đi.”

Quỷ Tàng không ngừng nuốt, hai mắt đăm đăm, nói ra: “Sợ là trực tiếp căng hết cỡ, không bằng chúng ta hiện tại trạng thái đỉnh phong hạ ăn hết, ngược lại lại càng dễ tiêu hóa bên trong năng lượng, làm không tốt ngươi ta liền trực tiếp đột phá cấp một.”

Dương Thanh Huyền lườm hắn liếc mắt, nói ra: “Đây là đồ của ta, ta giữ lại chính mình ăn, trực tiếp đột phá cấp hai không tốt sao? Tại sao phải phân cấp một cho ngươi?”

Quỷ Tàng trong cổ họng phát ra “Ùng ục” một tiếng, sau đó bỗng nhiên nhào tới.

“Cút!” Dương Thanh Huyền sớm có đề phòng, tay phải vồ một cái, chiến kích liền nổi lên, hướng phía trước một bổ.

"Xùy!" Hư quang tại không trung bổ ra một vết nứt, đem Quỷ Tàng chém thành hai nửa.

Nhưng đây chỉ là hắn hình chiếu, hai nửa trên gương mặt đều tràn đầy ai oán chi sắc, trực tiếp biến mất tại trong mật thất.

Dương Thanh Huyền tiếp tục thưởng thức cái này Quỷ Phách Chi Tinh Không, thật lâu mới lưu luyến không rời thả lại tinh giới bên trong.

Mấy tháng sau, tiến về Sơ Giang Thành truyền tống đại trận tức sắp mở ra.

Dương Thanh Huyền xuất quan, vốn muốn cùng Ngũ Thái tạm biệt, nhưng Quỷ Hỏa Thánh Thành tình thế nghiêm trọng, Ngũ Thái phân không ra thân đến gặp nhau, chỉ là khách sáo truyền hai câu nói, thuận buồm xuôi gió loại hình.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, liền hướng thành vực truyền tống trận phương hướng bay đi.

Hắn từ đầu tới cuối duy trì lấy Bì Bì tôm hình thái, Quỷ Tàng cũng vô pháp giấu ở Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không bên trong, Dương Thanh Huyền cho hắn đeo lên thanh nha quỷ phương, tận lực áp chế che giấu khí tức của mình.

Nửa năm qua này, đối với các loại xa khoảng cách truyền tống trận quản hạt cực kì nghiêm ngặt, còn tại điều tra Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng, nhưng đều không thu hoạch được gì.

Ảnh Sát thậm chí nghĩ đến, hung thủ kia trực tiếp tại Tần Quảng Thành địa giới bên trong bế quan cái một trăm năm một ngàn năm, thậm chí một vạn năm cũng không kỳ quái, vậy liền mãi mãi cũng không tra ra.

Hắn thậm chí bắt đầu chải vuốt Thiên Sửu cuộc đời, đắc tội qua người nào, đi qua những địa phương nào, nghĩ từ các loại quan hệ phức tạp bên trong tìm kiếm manh mối.

Tại một gian to lớn rộng rãi phòng ốc bên trong, hơn trăm người đều đang liều mạng bận rộn, sưu tập chỉnh lý Thiên Sửu tư liệu, tìm kiếm khả năng cừu gia.

Ảnh Sát có chút tuyệt vọng dựa vào ghế, hai chân giao nhau để lên bàn, hai mắt tuyệt vọng nhìn trần nhà, thầm nghĩ lấy vị đại nhân kia sẽ làm sao đem đầu mình làm thành hoa quả khô.

Trên mặt bàn chồng chất đều là gần nhất có quan hệ Thiên Sửu hết thảy tin tức, ánh mắt của hắn đột nhiên rơi vào một cái ngọc giản bên trên, hơi hơi nhíu mày, đưa tay chộp một cái.

Cái kia cái ngọc giản liền rơi vào trong tay, sau đó thần thức đảo qua.

Bỗng nhiên tâm thần chấn động, bởi vì hắn tại ngọc giản này bên trong thấy được một cái tên, chính là vị kia muốn đem đầu hắn làm thành hoa quả khô tên đại nhân: Cung không có vua!

Ảnh Sát một chút nâng lên tinh thần, đây là gần nhất một phần tin tức, có một tổ chức trong bóng tối bí mật thẩm tra trở xuống mấy người tên, cái thứ nhất chính là cung không có vua, còn có bạch điểu sóc... Mũi tên bộ thật... Thiên Sửu...

Cái này một phần danh sách cực kì kỳ quái, hết thảy mười một người, chỉ có hai cái là Ảnh Sát nhận biết, mà lại từ danh sách trình tự bên trên nhìn, cung không có vua xếp tại đệ nhất, Thiên Sửu xếp tại mười phần đằng sau, chẳng lẽ cái kia chín cái không quen biết, đều là so Thiên Sửu còn cường đại hơn chín sao Quỷ Đế?

Ảnh Sát nháy mắt cảnh giác lên, hắn đột nhiên ý thức được phần danh sách này tầm quan trọng, vô cùng có khả năng để đầu của hắn phát sinh chuyển cơ.

Hắn lập tức gọi đến thủ hạ, một là thẩm tra phần danh sách này nơi phát ra, hai là thẩm tra trên danh sách mặt khác chín người tư liệu.

Rất nhanh, tin tức liền truyền đưa đi lên.

Phần danh sách này nơi phát ra bất tường, chỉ biết có người thần bí tại chuyên môn tin tức cơ cấu tiến hành mua, bảo mật biện pháp làm được cực kì nghiêm cẩn, nhưng ở đối với tin tức truy tra bên trên, lại phát hiện những tin tức này cuối cùng hướng chảy cái khác chín thành, trong đó Sơ Giang Thành khả năng lớn nhất.

Đến mức trên danh sách mặt khác chín người, đều là chục triệu năm trước nhân vật, mà lại là cùng tồn tại với cùng một thời đại cường giả.

Ảnh Sát nội tâm đột một chút, tựa hồ nắm được cái gì, không thể phỏng đoán, “Cùng một thời đại... Cùng một thời đại... Chẳng lẽ là cùng một thời đại người làm?”

“Sơ Giang Thành... Sơ Giang Thành...”

Hắn thì thào niệm mấy lần, đột nhiên nghĩ đến gần nhất nghe được một cái tin đồn, tựa hồ Sơ Giang Thành mở ra thông hướng đất luân hồi thông đạo, hắn bỗng nhiên sắc mặt đại biến, thất kinh hỏi: “Đi hướng Sơ Giang Thành thành vực truyền tống đại trận lúc nào mở ra?!”

Một tên thủ hạ hồi bẩm nói: “Hẳn là hôm nay.”

Ảnh Sát bỗng nhiên nhảy một cái, cả giận nói: “Cái gì? Hôm nay! Giống nhau truyền tống canh giờ là...”

Sắc mặt hắn một chút tái mét, quát: “Nhanh đi ngăn cản truyền tống! Liền nói là mệnh lệnh của ta, không, chính là nói cung không có vua đại nhân mệnh lệnh, lập tức đình chỉ thành vực truyền tống!”

Rống xong, hắn bỗng nhiên phản ứng đến chính mình tốc độ mới là nhanh nhất, “Sưu” một tiếng liền biến mất tại nguyên địa, trực tiếp hướng thành vực truyền tống đại trận phương hướng chạy đi.

Dương Thanh Huyền Bì Bì tôm bộ dáng dẫn tới rất nhiều ánh mắt, mặc dù Quỷ Đế có thể ngưng tụ nhục thân, đủ loại đều có, nhưng không khỏi là lấy cường đại làm chủ, có chút truy cầu mỹ mạo thì lại lấy xinh đẹp làm chủ, nhưng chưa bao giờ thấy qua ngưng tụ thành một con Bì Bì tôm.

Tại Quỷ Giới cũng không có loại vật này, nhưng rất nhiều đều là từ nhân gian giới tới quỷ tu hoặc là sau khi chết quỷ phách, đã từng thấy qua Bì Bì tôm, sở dĩ mười phần làm người khác chú ý.

Phụ trách thành vực truyền tống đại trận chính là một tên mập mạp, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn hồi lâu, xác nhận cái này đích đích xác xác là chân thân, tuyệt không có giả mạo, mặc dù nội tâm cổ quái, nhưng vẫn là tôn trọng người tư ẩn, cũng không có hỏi nhiều cái gì, nhân gia xuất tiền, liền phải hảo hảo làm người ta phục vụ.

Bởi vì Dương Thanh Huyền dễ thấy, ngược lại khiến cho Quỷ Tàng thường thường không có gì lạ, tại qua cửa ải kiểm tra thời điểm, bị nhiều đề ra nghi vấn mấy lần, cũng liền bỏ qua đi.

“Tốt, người đều đến đông đủ, bắt đầu truyền tống đi.”

Mập mạp ra lệnh, liền nằm ở cạnh trên ghế, lẳng lặng nhìn.

Mập mạp chỉ có đê giai Giới Vương tu vi, nhưng hắn thân thúc thúc lại là Tần Quảng Thành quỷ long khu thứ chín tiểu khu khu trưởng thiếp thân nha hoàn thân đệ đệ tiểu thiếp mối tình đầu bạn gái đời thứ hai lão công cô em vợ cậu, sở dĩ mưu được một cái không tệ chức vụ, bình thường cũng không thế nào bận bịu, cũng không có bất kỳ nguy hiểm nào, chỉ là quản lý một chút ra vào nhập xếp hàng, cũng không có người gan lớn đến dám ở chỗ này giương oai, mà tiền lương hồi báo lại cao, dễ dàng mỗi tháng lĩnh không ít Hồn thạch, đầy đủ chính mình cùng người một nhà tu luyện chi tiêu, còn mặt khác cưới ba cái tiểu lão bà, thời gian trôi qua đắc ý.

To lớn quang mang tại quảng trường phía trước sáng lên, rất nhanh liền hình thành một cái siêu cấp quang cầu, đem hơn hai ngàn người toàn bộ bao phủ đi vào.

“Dừng lại truyền tống! Mau dừng lại truyền tống!”

Đột nhiên một đạo thanh âm dồn dập từ xa mà đến gần truyền đến, sóng âm đem không gian đều áp bạo hưởng, một đường phát ra “Ầm ầm” minh thanh!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3055: Nghìn Cân Treo Sợi Tóc, Thông Đạo Tin Tức

Mập mạp bỗng nhiên từ trên ghế nhảy xuống tới, kêu lên: "Là ai?! Lại dám ở đây ồn ào!"

"Ồn ào em gái ngươi! Mau dừng lại truyền tống a!"

Thanh âm kia liều mạng gọi qua, chấn mập mạp toàn thân run rẩy, như gợn sóng, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, biết người đến không phải người lương thiện, lạnh mình nói: "Ngươi dám làm nhiễu truyền tống, đây chính là tội chết!"

"Oanh!"

Một cỗ năng lượng to lớn truyền đến, trực tiếp đem mập mạp đánh bay ra ngoài, tại không trung há miệng phun ra máu đến, quẳng ở phía xa trên mặt đất, như giết lợn kêu to.

Ảnh Sát nháy mắt đến nơi đây, hét lớn: "Ta phụng cung không có vua đại nhân mệnh lệnh, đến đây niêm phong truyền tống! Nhanh mau dừng lại!"

Tiếng gào thét nháy mắt truyền khắp toàn bộ truyền tống khu vực.

Chỉ là đáp lại Ảnh Sát, lại là không gian thật lớn sụp đổ, quả cầu ánh sáng kia tại không trung xoay tròn phía dưới, đã vô pháp đình chỉ.

"Cung không có vua thật là có chút bản lĩnh a, nhanh như vậy liền tra được..." Dương Thanh Huyền đứng ở trong đám người, mặt mũi tràn đầy lãnh sắc, không hiểu, Ảnh Sát ánh mắt cũng quăng đi qua, hai người bốn mắt tương đối, Ảnh Sát đột nhiên toàn thân chấn động, chẳng biết vì sao, hắn đã cảm thấy Dương Thanh Huyền không thích hợp.

Nhưng ánh mắt chỉ là sát na giao hội, Dương Thanh Huyền liền theo quả cầu ánh sáng kia biến mất, mà triệt để rời đi.

Ảnh Sát há to mồm, kinh ngạc đứng tại cái kia.

Tất cả mọi người lúc này mới phản ứng được, “Cung không có vua?” Nháy mắt liền toàn bộ mặt không có chút máu, từng cái hoảng sợ muôn dạng.

Bọn hắn tự nhiên biết cung không có vua là người phương nào.

Ảnh Sát gương mặt vặn vẹo lợi hại, quát ầm lên: “Để các ngươi ngừng! Để các ngươi ngừng! Liền chênh lệch như vậy một sát a! Lần tiếp theo đi Sơ Giang Thành nhất nhanh bao lâu?!”

Tất cả mọi người nhìn qua cái kia trên đất mập mạp.

Mập mạp là mảnh này truyền tống khu vực người phụ trách, nguyên bản nằm trên mặt đất như giết lợn kêu gào, nhưng bây giờ lại là im bặt mà dừng, cung không có vua ba chữ, một chút liền đem hắn kinh hãi, dọa đến trên mặt đất run rẩy, đều đứng không dậy nổi.

Một lão giả tiến lên ôm quyền nói: “Hồi bẩm đại nhân, thành vực truyền tống đại trận thời gian cooldown ít nhất phải nửa năm, để bảo đảm an toàn, ít nhất là làm lạnh mười tháng trở lên.”

Ảnh Sát một trái tim nháy mắt liền lạnh, tự lẩm bẩm: “Nửa năm... Mười tháng...” Hắn gương mặt một chút trở nên xanh xám, sau đó chuyển thành đỏ bừng, quát ầm lên: “Mang đi! Đem phiến khu vực này sở hữu người phụ trách toàn bộ mang đi! Chính các ngươi cùng cung không có vua đại nhân giải thích đi thôi!”

“A?!” Mập mạp trên mặt đất ngẩn ngơ, nháy mắt minh bạch chính mình xong đời, thoải mái tháng ngày cũng toàn bộ xong đời, thậm chí liền thân thúc thúc cũng có thể là bị liên lụy, lập tức miệng sùi bọt mép, trên mặt đất co quắp, rất nhanh liền bị người kéo đi cầm đi xuống.

Truyền tống quang cầu bên trong, Dương Thanh Huyền trùng điệp nhẹ nhàng thở ra, trong lòng bàn tay đều là mồ hôi lạnh, nhìn Quỷ Tàng liếc mắt, phát hiện tiểu tử này mang theo thanh nha mặt quỷ, hai mắt nhắm lại, nhìn không ra cảm xúc, âm thầm khẽ nói: “Trang bức!”

Vừa rồi nếu là bị đánh gãy truyền tống, liền thật sự là phiền phức lớn rồi, khả năng liền phải chết tại Tần Quảng Thành địa giới, gặp phải chính là cung không có vua sự đuổi giết không ngừng nghỉ.

Nhưng bây giờ cái này hết thảy đều đã trôi qua, chờ cung không có vua phái người đi vào Sơ Giang Thành thời điểm, chính mình khẳng định đã ly khai Quỷ Giới.

Dương Thanh Huyền hai mắt nhắm lại, cũng tiến vào trong nhập định.

Bất quá rút ra lúc đến giáo huấn, hắn không dám vận chuyển vô tướng Như Lai bản nguyện kinh, để tránh lần nữa dẫn khởi phong ba, mà là trực tiếp tu luyện Ngũ Linh Quỷ Quyết, làm được chính mình coi trọng đi thường thường không có gì lạ.

Không biết qua bao lâu, cuối cùng với về tới Sơ Giang Thành.

Ngũ Thái sớm đã khiến người đem Tần Quảng Thành tin tức truyền về Sơ Giang Thành, Ngũ Mục đoán chắc Dương Thanh Huyền trở về thời gian, phái Ngũ Vân đi nghênh đón.

Ngũ Vân nhìn thấy Dương Thanh Huyền về sau, lập tức là một bộ bộ dáng cung kính, vạn phần kính trọng, lại không có dĩ vãng như vậy tùy ý.

Tại Quỷ Giới là một cái coi trọng thực lực vì vương địa phương, mặc dù Dương Thanh Huyền là bảy sao Quỷ Đế, Ngũ Vân tự kiềm chế thân phận bối cảnh, cảm thấy còn có thể miễn cưỡng xưng huynh gọi đệ, có thể bây giờ người ta lại là liền chín sao trung giai Quỷ Đế đều có thể chém giết, cấp hai chủ thành đều có thể san bằng đáng sợ tồn tại.

Mà lại tại truyền về thông tin bên trong còn phải biết, Dương Thanh Huyền lợi dụng Điền Uyên đối phó Thiên Sửu, tiện thể đem Điền Uyên cũng tiêu diệt, càng làm cho hắn kinh hãi không thôi, đối với Dương Thanh Huyền phục sát đất.

Ngũ Mục cũng từng nghĩ đến chuyện này có thể sẽ liên lụy đến nhiệt tình tổ chức, bất quá hắn cũng không e ngại, bởi vì mười thành ở giữa cực kì độc lập, bất luận cái gì một thành chấp chưởng giả, đều không được can thiệp cái khác thành trì sự tình, nếu không tất nhiên gây nên chấp chưởng giả ở giữa xung đột.

Sở dĩ cung không có vua không có khả năng tự mình đối với nhiệt tình tổ chức hạ thủ, nếu chỉ là phái một chút thủ hạ qua tới, nhiệt tình cũng không sợ hãi, lui mười ngàn bước, cho dù cung không có vua thật tự mình ra tay, vừa đến có thành trì ở giữa không can thiệp chuyện của nhau hiệp nghị, thứ hai nhiệt tình tổ chức phía sau, cũng có chấp chính giả dạng này núi dựa cường đại, tự nhiên sẽ không ngồi yên không để ý đến.

Dù sao chuyện này không phải nhiệt tình tổ chức làm, chính mình mở cửa làm ăn, hợp lý mua bán tin tức, có người mua đi tin tức, quan chính mình chuyện gì?

Còn nữa, Dương Thanh Huyền chẳng mấy chốc sẽ rời đi Quỷ Giới, đến lúc đó càng là tra không có đối chứng, cung không có vua hoặc là bốc lên hai thành đại chiến, hoặc là chỉ có thể không giải quyết được gì.

Dương Thanh Huyền trở lại nhiệt tình về sau, lập tức cùng Ngũ Mục tiến hành gặp gỡ, đem Tần Quảng Thành chuyện phát sinh giản lược nói một lần, mặc dù đại khái nội dung Ngũ Thái đều làm người truyền về, nhưng không có Dương Thanh Huyền như vậy kỹ càng, nghe được Ngũ Mục đều sắc mặt thay đổi, không ngừng đánh giá Dương Thanh Huyền, phảng phất muôn vàn khó khăn tin tưởng, nhưng hắn biết đây hết thảy đều là thật.

Cho đến Dương Thanh Huyền kể xong, Ngũ Mục mới thở ra thật dài khẩu khí, liên tiếp tán dương, Dương Thanh Huyền khách sáo khiêm tốn vài câu, sau đó hỏi: “Chẳng biết thông hướng đất luân hồi thông đạo tình huống như thế nào?”

Ngũ Mục nói: “Lợi dụng thông đạo vấn đề không lớn, nhưng nguy hiểm trong đó lại là to lớn, vô luận là trong thông đạo vẫn là đất luân hồi, đều lúc nào cũng có thể vẫn lạc, ngươi thật nghĩ kỹ muốn đi sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tự nhiên.”

Chỉ cần trở lại đất luân hồi, hắn có nơi đây vũ trụ tọa độ, cùng Quỷ Tàng hợp thể về sau, liền có nắm chắc thoát khỏi Luân Hồi Đại Trận trói buộc, hồi đến nơi đây vũ trụ.

Đến mức trong thông đạo phong hiểm, hơn phân nửa chỉ là chút năng lượng ám lưu loại hình, hắn vẫn chưa suy nghĩ nhiều, dù sao mình tới thời điểm, là hôn mê lấy tới, cũng không biết kinh lịch cái gì.

Ngũ Mục nói: “Vậy thì tốt, khoảng thời gian này ngươi liền lưu tại trong tổ chức tu luyện, ta vừa có thông đạo tin tức, liền lập tức thông tri ngươi.”

Không có đợi bao lâu, Ngũ Mục liền mang đến thông đạo tin tức.

Hai người thông qua truyền tống trận, tiến vào một mảnh u ám chi địa. Nơi này quỷ khí mỏng manh, chỉ có vô cùng vô tận đêm tối, giống như là tiến vào vũ trụ ngoại tầng, lớn mà hiện lên ra đen men chi sắc, chẳng biết ở đây sừng sững bao nhiêu năm, dẫm lên trên cho người ta một loại cực độ kiên cố cảm giác.

Ngũ Mục nhận ra phương hướng, liền bay tới đằng trước, Dương Thanh Huyền theo sát tại phía sau.

Ngũ Mục đột nhiên nói ra: “Ngươi cũng biết lối đi này là như thế nào hình thành?”

Dương Thanh Huyền trong lòng căng thẳng, nhớ tới sưu hồn Cửu Đầu Quỷ thời tình huống, tựa hồ phía sau quan hệ đáng sợ tiên thiên quỷ, hắn lắc đầu nói: “Chẳng biết.”

Chương 3056: Người Kia Là Ai? Thông Đạo Mở Ra

Ngũ Mục nói: “Lối đi này tồn tại thời gian rất ngắn, cũng liền ở đây mấy triệu năm bên trong xuất hiện. Cho dù là Sơ Giang chi địa rất nhiều cự phách, rất nhiều cũng không biết lối đi này tồn tại. Bất quá coi như biết cũng không có tác dụng gì, bởi vì lối đi này bên trong cực kỳ nguy hiểm, rất nhiều người đều không thể vượt qua, đồng thời bờ bên kia chính là đất luân hồi, đi cũng không nhiều lắm ý nghĩa.”

Dương Thanh Huyền cẩn thận hỏi: “Chẳng lẽ liền không có người vượt tới sao?”

Ngũ Mục suy nghĩ một chút, nói: “Cần phải có, nhưng cực ít, ta bắt đầu đối với cái thông đạo này biết cũng không nhiều, chậm rãi nghe ngóng hạ mới rõ ràng, cái thông đạo này là từ bên ngoài đánh xuyên thấu tới. Trăm vạn năm trước, có người từ đất luân hồi kích xuyên vị diện, đánh vào tiến đến, đã dẫn phát một trận không nhỏ chấn động, lúc này mới tạo thành thông đạo. Tục truyền còn có tiên thiên quỷ xuất hiện, nhưng cụ thể tường tình không có bất kỳ ghi lại nào, sợ là vô pháp biết được.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Từ bên ngoài đánh xuyên?”

Hắn tâm niệm thay đổi thật nhanh, bên ngoài chính là đất luân hồi, tựa hồ chỉ có luân hồi Thiên Cung, chẳng lẽ còn có cái khác cái gì huyền diệu bí cảnh tồn tại hay sao? Hoặc là luân hồi Thiên Cung cao thủ đánh xuyên vị diện?

Hắn suy nghĩ một chút, trăm vạn năm trước, Huyền Thiên Cơ cần phải còn tại thương khung tinh vực, hơn phân nửa không phải hắn, cái kia sẽ là ai chứ?

Ngũ Mục tiếp tục nói ra: "Năm đó vị diện bị đánh xuyên về sau, đã dẫn phát không nhỏ chấn động, thậm chí ở chỗ này tiến hành một trận đại chiến, không ít cự phách chết trận, tại về sau trong rất nhiều năm, tiên thiên quỷ liền phái người trấn thủ nơi đây, để tránh còn có tiến phạm nhân, nhưng những năm này tựa hồ cũng không có người xuyên qua tới, ngươi tính là cái thứ nhất."

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Ta cũng không biết làm sao lại rơi vào Quỷ Giới, đích thật là từ đất luân hồi tới, nhưng tựa hồ cũng không có trải qua cái thông đạo này."

Ngũ Mục nói: "Sở dĩ ta cũng cảm thấy kỳ quái, chỗ lối đi có hai vị cường giả trấn thủ, nếu ngươi thật sự là từ lối đi này hạ tới, tất nhiên sẽ gặp phải bọn hắn, chẳng lẽ còn có cái khác thông đạo hay sao?"

Ngũ Mục lộ ra không thể nghĩ chi sắc.

Nhưng những này cùng hắn cũng không quan hệ.

Hai người rất nhanh liền đi vào phiến đại địa này phía trước, ở đây hoang vu vô tận địa phương, thế mà thấy được hai gốc đại thụ, song song sừng sững trên mặt phẳng, lá cây sớm đã rụng sạch, hiện ra tiêu điều rách nát cảnh tượng.

Dưới cây đều ngồi đợi một lão giả, hai tay bấm niệm pháp quyết, tại trong nhập định.

Ngũ Mục tiến lên, ôm quyền nói: "Gặp qua hai vị Thánh giả đại nhân."

Hai người đồng thời mở hai mắt ra, ánh mắt rơi trên người Dương Thanh Huyền, trên dưới dò xét.

Ngũ Mục truyền âm nói: “Hai vị này lão giả trấn thủ trên này triệu năm, không hỏi thế sự, tu vi thâm bất khả trắc, thậm chí tên của bọn hắn cũng không có người nhớ kỹ, hiện tại bọn hắn một người gọi Tả Thánh, một người gọi phải thánh.”

Dương Thanh Huyền lập tức ôm quyền nói: “Gặp qua hai vị Thánh giả.”

Hai tên lão giả nhìn nhau liếc mắt, đều lộ ra thần sắc kinh ngạc, Tả Thánh tự lẩm bẩm: “Hoàn toàn chính xác không phải Quỷ Giới người, kì quái, ngươi thật sự là từ đất luân hồi tới?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không dám lừa gạt.”

Tả Thánh nói: “Vậy ngươi đem như thế nào tới nói rõ chi tiết một chút.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Lúc ấy ta bị một cỗ lực lượng oanh trúng, liền chết ngất, tỉnh lại thời điểm ngay tại Sơ Giang Thành.”

Hai tên lão giả đều là nhíu mày lại, trầm ngâm không chừng.

Phải Thánh đạo: “Nói tối tăm, thế gian có quá nhiều huyền bí sự tình vô pháp biết rõ, cũng không cần quá mức kỳ quái.”

Tả Thánh nhẹ gật đầu, lại hỏi: “Tại đất luân hồi, ngươi nhưng có nhìn thấy Cửu Đầu Quỷ?”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Cũng không thể nói cái kia Cửu Đầu Quỷ đã bị ta giết đi.” Thế là nói ra: “Nhìn thấy có quỷ vật, nhưng không dám tới gần.”

Song Thánh đều là nhẹ gật đầu.

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ nói: “Xem ra hai địa phương ở giữa đưa tin cực kì gian nan, bọn hắn còn không biết Cửu Đầu

Quỷ đã treo.”

Phải Thánh đạo: “Thật là có chút hoài niệm, ngươi là cái này hơn một triệu năm qua, chúng ta thấy qua nhân loại thứ hai.”

Tả Thánh nói: “Không phải sao, nhân loại mặc dù trời sinh nhỏ yếu, nhưng lại có được to lớn thiên phú tu luyện, cơ hồ không có chủng tộc bình chướng, có thể từ một tên sâu kiến, trực tiếp tu luyện tới Vạn Cổ Chí Tôn.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Nhân loại thứ hai? Cái kia cái thứ nhất là?”

Hắn cũng vạn phần hiếu kì, dù sao thế gian có vạn tộc tồn tại, ở chỗ này người ngoài hành tinh tộc xem như cực kì cường thịnh, nhưng tại cái khác vũ trụ liền không nhất định, đất luân hồi là vô số vị diện vũ trụ chỗ giao hội một trong, hai lần đều là nhân loại xuyên qua cái thông đạo này xác suất là cực thấp.

Tả Thánh suy nghĩ một chút, trong mắt lướt qua một tia tinh mang, lắc đầu nói: “Quá lâu, không muốn đi nhớ lại, cái thông đạo này chính là người kia cưỡng ép bổ ra, muốn đi vào Quỷ Giới tìm kiếm nàng thê tử.”

Dương Thanh Huyền nội tâm “Lộp bộp” một chút, không hiểu có gan kỳ diệu cảm giác, hỏi: “Vợ hắn tên gọi là gì?”

Tả Thánh nói: “Không biết, chỉ hiểu được vợ hắn ba hồn thất lạc, trong đó hai hồn tiến vào luân hồi, còn thừa lại một hồn rơi vào Quỷ Giới, hắn liền cưỡng ép bổ ra thông đạo giáng lâm Quỷ Giới.” Thanh âm bên trong còn mang theo vẻ run rẩy, tựa hồ năm đó tràng cảnh rõ mồn một trước mắt, cực kì sợ hãi.

Dương Thanh Huyền càng là huyết dịch đều ngưng kết, toàn thân có gan băng lãnh cảm giác.

Quỷ Tàng thanh âm truyền đến, “Mẹ nó, sẽ không là kiếp trước của ngươi a?”

Tử Diên cùng Tử Dạ đích thật là Vi Lạp song hồn, nhưng cho dù hai người cùng một chỗ, cũng vô pháp hoàn nguyên Vi Lạp hoàn chỉnh hồn phách.

Dương Thanh Huyền cẩn thận hỏi: “Cái kia vợ hắn thứ ba hồn đã tìm được chưa?”

Tả Thánh trầm mặc lại, lập tức lắc đầu, nói: “Chẳng biết, về sau có tiên thiên quỷ giáng lâm, xuất thủ can thiệp việc này, người kia tựa hồ cùng tiên thiên quỷ đại chiến một trận, kết quả cũng không rõ ràng, nhưng tựa hồ đạt thành một loại hiệp nghị nào đó.”

Dương Thanh Huyền đã cả kinh nói không ra lời.

Ngũ Mục cũng là kinh hãi nói: “Tiên thiên quỷ cũng không làm gì được người kia?”

Trên thực tế hai người đều nghe được lời nói bên trong ý tứ, khẳng định là tiên thiên quỷ thua, mới có thể đạt thành hiệp nghị, nếu là tiên thiên quỷ thắng, cái kia xâm nhập nhân loại liền chết chắc a, cũng sẽ không có hiệp nghị nói chuyện.

Tả Thánh cười khổ nói: “Cụ thể chúng ta cũng không biết, người kia sau khi đi, liền lại chưa có tới. Nhưng vị kia tiên thiên quỷ đại nhân lại một mực lòng có oán giận, thỉnh thoảng sẽ phái người tiến về đất luân hồi tìm hiểu tin tức, nhưng đã nhiều năm như vậy, cũng không có tin tức gì.”

Ngũ Mục nói: “Nguyên lai là dạng này, sở dĩ Cửu Đầu Quỷ vẫn đóng tại bên kia? Khó trách nhiều năm như vậy đều chưa từng gặp người khác, ta còn cho rằng hắn sớm đã vẫn lạc.”

Tả Thánh nói: “Phái qua rất nhiều Quỷ Đế tiến vào thông đạo, nhưng đến bờ bên kia, cũng chỉ có Cửu Đầu Quỷ một người, hơn phân nửa là bởi vì hắn có chín đầu mạng, cho nên mới có thể bình yên vượt qua.” Nói xong, liền nhìn Dương Thanh Huyền liếc mắt.

Dương Thanh Huyền lúc này mới ý thức được thông đạo tính nguy hiểm.

Ngũ Mục nhìn xem hắn nói ra: “Hiện tại trở về còn kịp.”

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, nói: “Ý ta đã quyết, không trở về.”

Song Thánh đều là cười một tiếng, đồng thanh nói: “Đã như vậy, cái kia liền tiến vào thông đạo đi.”

Hai người hai tay bấm niệm pháp quyết, nói ra quỷ nói, to lớn quỷ khí từ trên thân hiện ra đến, trên không rất nhanh truyền đến “Ầm ầm” tiếng vang, chính là thông đạo mở ra thanh âm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3057: Hỗn Loạn Ý Chí, Đáng Sợ Hài Cốt

Rất nhanh, ở trên không thế mà xuất hiện một cái Thái Cực đồ án, song ngư xoay tròn, diễn hóa xuất bát quái, sở hữu hào phù đều mở ra, song ngư làm nhạt xuống dưới, hình thành một đầu mênh mông tinh đường.

Chỉ là đứng tại lối đi này phía dưới, liền có thể cảm ứng được cái kia đáng sợ năng lượng, để người cảm thấy mình cực độ nhỏ bé.

Ngũ Mục trầm ngâm nói: “Thanh Huyền công tử, hiện tại thay đổi chủ ý lời nói...”

Dương Thanh Huyền đánh gãy hắn, cười nói: “Không thay đổi.”

Ngũ Mục cười một tiếng, liền ôm quyền nói: “Vậy chúc công tử may mắn, thuận lợi đến bỉ ngạn.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền chắp tay, lại hướng Song Thánh thở dài cúi đầu, liền lấy ra chiến kích cầm trên tay, lóe lên liền bay vào thông đạo.

Rất nhanh liền hóa thành hạt vừng lớn nhỏ, cho đến biến mất không thấy gì nữa, liền giống bị thông đạo thôn phệ.

Ba người ở phía dưới lặng im nhìn xem.

Tả Thánh nói: “Đóng lại thông đạo đi.”

Phải thánh nhẹ gật đầu, nói: “Nói đến, cái này nhân tộc cùng năm đó nhân tộc kia, còn có chút giống đâu, Mạt Phi Nhân tộc đều là cái dạng này sao?”

Ngũ Mục sửng sốt một chút, không biết hắn lời nói giống chỉ là cái gì, tướng mạo, cá tính, vẫn là nói chuyện hành động?

Nhưng cũng không có hỏi lại.

Bởi vì đều không trọng yếu, thậm chí Dương Thanh Huyền sợ là sẽ không còn tiến vào Quỷ Giới, này một phen rời đi, hơn phân nửa chính là vĩnh quyết.

Ngũ Mục hướng hai tay chắp tay chào từ biệt.

Song Thánh rất mau đem thông đạo phong bế, sau đó tiếp tục ngồi xếp bằng dưới cây bấm niệm pháp quyết tu luyện, thiên địa khôi phục hoàn toàn tĩnh mịch, liền giống chẳng có chuyện gì phát sinh qua.

Dương Thanh Huyền tiến vào thông đạo về sau, hai tay chấp kích, triệu hồi ra Dạ Chi Đế Giáp, che phủ toàn thân, ba đại thần thể vận chuyển phía dưới, biến thành năm màu băng lộn xộn dáng vẻ, nhưng bị lớn đạo bạch quang bao phủ.

Cho dù loại này toàn bộ phòng ngự dáng vẻ, y nguyên cảm thấy xuyên tim sát ý ở trong đường hầm lan tràn, tùy thời muốn đem hắn thịt nát xương tan.

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, lập tức triệu hồi ra Quỷ Tàng tiến hành hợp thể, một trận huyết quang tăng vọt về sau, hai người dung hợp lại cùng nhau, cảnh giới thẳng tới chín sao Thiên Giới sơ giai, lúc này mới đem cái kia cỗ lăng liệt sát ý ngăn trở, có một phần cảm giác an toàn.

“Đến cùng chuyện gì xảy ra, cái này không có một ai trong thông đạo, làm sao sẽ có mãnh liệt như thế sát ý.”

Dương Huyền Tàng âm thầm kinh hãi, tự nghĩ nói: “Chẳng lẽ là trăm vạn năm trước cường giả lưu lại ý chí?”

Các loại hỗn loạn năng lượng, đột nhiên giống như là có ý chí, hóa thành từng đạo cường quang, kích - bắn mà đến, muốn đem hắn diệt sát ở trong đường hầm.

“Giết! Giết!”

Cái kia cường quang bên trong, giống như là có kim qua thiết mã, vô số ý chí pha tạp trong đó, phảng phất một chút trở lại cổ trong chiến trường.

Dương Huyền Tàng sắc mặt trầm ngâm, lạnh hừ một tiếng, nói: “Một bại tướng dưới tay nhóm, chết liền chết rồi, có cái gì không cam lòng, chỉ có thể trách thực lực mình không đủ, lại muốn tìm chết! Năm đó người kia các ngươi giết không nổi, hiện tại người trước mắt các ngươi liền giết qua giống như?”

Chiến kích vung lên, hóa ra năm màu thác chảy, hướng những ánh sáng kia càn quét mà đi.

“Oanh! Oanh!”

Những cái kia lưu quang liền giống như thiêu thân lao đầu vào lửa, đâm vào kích trên ánh sáng, toàn bộ nổ vỡ ra đến, phát ra làm người ta sợ hãi tiếng kêu thảm thiết.

Dương Huyền Tàng lưu ý đến, những này ý chí đều là hỗn loạn cùng tàn khuyết không đầy đủ, hẳn là sớm bị người đánh nát qua, sau đó tự hành gây dựng lại, sở dĩ trở nên loạn thất bát tao.

Hiện tại những ánh sáng này lần nữa bị đánh nát, hai bên lại hỗn cùng một chỗ, càng thêm lộn xộn không chịu nổi.

Dương Huyền Tàng đột nhiên minh bạch lối đi này bên trong vì sao nguy hiểm, lối đi này tự thành một giới, bên trong năng lượng bảo toàn, sở hữu chết ở bên trong quỷ tu, ý chí cùng năng lượng không tiêu tan, năm này tháng nọ trầm tích xuống tới, liền trở nên cực kỳ nguy hiểm cùng phức tạp.

Liền giống bây giờ như vậy, bị triệt để đánh tan, còn có thể tự hành lần nữa ngưng tụ.

Dương Huyền Tàng dùng chiến kích hướng phía trước một bổ, chém ra một đạo tương đối ôn hòa kích ánh sáng, tại phía trước mở đường, chính mình hóa chảy máu độn thuật, đi theo cái này đạo kích quang đằng sau.

Đột nhiên bốn phương tám hướng truyền đến các loại tiếng quái khiếu, cường đại sóng âm điên đảo không gian, gột rửa tới.

Kích quang trở nên nếp gấp, tại không trung hoảng hốt không chừng, “Bành” một tiếng đột nhiên tán đi.

Dương Huyền Tàng dừng thân lại, tế ra Lạc Phách Chung, tại không trung một chụp.

“Keng!.”

Tiếng chuông tấu vang, sóng âm bên trong huyễn hóa ra vô số quỷ nói, tại Dương Huyền Tàng hai bên đãng xuất gợn sóng, đem bốn phương tám hướng các loại Quỷ Âm toàn bộ ngăn trở, kéo dài hướng về phía trước.

Hắn lĩnh ngộ được những năng lượng này tồn tại là giết không chết, chỉ có thể đánh tan, nhưng đối với mình mình mà nói không có bất cứ ý nghĩa gì, sở dĩ lựa chọn tự thân tiêu hao nhỏ nhất phương thức, bảo vệ tốt những năng lượng này quấy nhiễu liền có thể.

“Keng!.”

Lại là một chút tiếng chuông vang lên, Dương Huyền Tàng đem chuông lớn đỉnh ở phía trước mở đường, phi tốc hướng về phía trước độn đi.

Đột nhiên, tiếng chuông tiếng vọng phát sinh dị biến, phía trước giống như là có đại lượng hỗn loạn vật thể, đem Lạc Phách Chung sóng âm ngăn trở, phản chấn trở về.

Dương Huyền Tàng lập tức cảnh giác, ở trong thông đạo này, Hỏa Nhãn Kim Tinh có thể thấy được phạm vi cũng chịu ảnh hưởng, mơ hồ ở giữa, phía trước tựa hồ xuất hiện đại lượng dị vật.

“Đây là...”

Dương Huyền Tàng sửng sốt một chút, dừng lại phi hành, đem Lạc Phách Chung triệu hồi tới bàn tay trên không, Hỏa Nhãn Kim Tinh bị thôi động đến cực hạn.

Phía trước lại bay tới đại lượng tàn chi đoạn xương cốt, còn có binh khí tàn lưỡi đao, cùng một chút chiến hạm khổng lồ mảnh vỡ, như vũ trụ rác rưởi, tại không trung phiêu đãng.

Hắn cẩn thận nhìn qua, những này hài cốt đều không phải nhân tộc, mà lại càng không phải là quỷ tộc, trừ dung mạo đều là một cái đặc thù bên ngoài, quỷ tộc một khi bỏ mình, liền sẽ hóa thành tinh thuần năng lượng, Quỷ Đế cấp bậc còn có thể lưu lại thân thể, nhưng rất nhanh cũng sẽ mục nát, trừ phi đạt đến cực kỳ đáng sợ trình độ, trước mắt những này hài cốt nhiều lắm, không có lẽ đã chết rồi nhiều như vậy đáng sợ Quỷ Đế.

Dương Huyền Tàng bay vào một cái hài cốt chiến hạm bên trong, không khỏi lấy làm kinh hãi, bên trong vô số đen kịt dây sắt tung hoành, tản mát ra lăng liệt hàn quang, thuận theo dây sắt bay vào bên trong đi, tiến vào một cái cự đại hạm kho bên trong, từng cỗ cổ quái thân thể bị khóa ở giữa không trung, toàn thân đều bị dây sắt trói chặt tứ chi, xương tỳ bà cùng chủ yếu huyệt đạo đều bị xuyên qua mà qua, cực kì tàn nhẫn.

Những này thân thể đều phi thường kì lạ, giống như là khác biệt chủng tộc, trong đó còn có nhìn thấy một bộ tinh linh tộc hài cốt, không quá sớm đã mục nát, chỉ còn lại bích ngọc giống như khô lâu bộ trên dây sắt, từ dây sắt vị trí bên trên nhìn, trước người cũng là bị động mặc vào mấy đại yếu huyệt.

Mơ hồ có thể thấy được cái này tên tinh linh tộc khi còn sống là nữ tử.

Dương Huyền Tàng tại hài cốt trước nhìn ra ngoài một hồi, lại chuyển tới mặt khác một bộ kim sắc hài cốt trước, cỗ này tương đối cao lớn, nhưng toàn thân đảo qua về sau, có thể xác định là danh nhân loại.

Xương cốt toàn bộ hóa thành ám kim sắc, phía trên tuyên khắc lấy đại lượng lít nha lít nhít phù văn.

Dương Huyền Tàng cẩn thận nhìn lại, phát hiện không ít phù văn đều cực độ kì lạ, dùng tay sờ một cái, lập tức có năng lượng truyền ra, hình thành một cỗ lực lượng, nhẹ nhàng đem tay của hắn chấn khai.

Sau đó bị sờ cái kia phiến xương cốt, trực tiếp sụp đổ ra.

Là phía trên phù văn bị dẫn động, sau đó sinh ra năng lượng hiệu quả, mà xương cốt đã không thể thừa nhận, sở dĩ chấn khai Dương Huyền Tàng ngón tay đồng thời, chính mình cũng bạo hủy xuống dưới, đổ sụp một mảnh.

Dương Huyền Tàng hít một hơi thật sâu, đánh giá cái này to lớn hạm kho, dạng này bị trói buộc lấy thân thể, có hơn năm mươi cỗ, từ sau khi chết di thể xem ra, khi còn sống không có chỗ nào mà không phải là cái thế cường giả.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3058: Vị Diện Giao Hội, Sáng Thế Hạt Sen

"Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra?"

Dương Huyền Tàng lại bay vào những chiến hạm khác hài cốt, hơi lớn một chút hài cốt bên trong, đều sẽ có đen kịt dây sắt, chỉ bất quá bị trói buộc thi hài đã không thấy, theo chiến hạm vỡ vụn mà tiêu vẫn ở đây phiến trong thông đạo.

Còn có một số bên trong chiến hạm cảnh tượng thì cực kì bình thường, cùng chiến hạm bình thường bố trí cũng không khác nhau lớn bao nhiêu.

Như tại trong vũ trụ, thậm chí các loại bí cảnh bên trong nhìn thấy này tấm cảnh tượng, Dương Huyền Tàng đều sẽ không cảm thấy kỳ quái, nhưng nơi này là lưỡng giới trong thông đạo a, mà lại thông đạo hai đầu đều không giống như là có loại vật này tồn tại địa phương.

Quỷ Giới đúng trọng tâm nhất định là không có, chẳng lẽ là từ đất luân hồi tới?

Đất luân hồi trừ luân hồi Thiên Cung bên ngoài, còn có thế lực khác?

Dương Huyền Tàng không được biết, hắn phát hiện bên ngoài trôi nổi không ít hài cốt bên trong còn có trữ vật nguyên khí ở trên người, vui mừng, lập tức bắt đầu thu thập, rất nhanh liền góp nhặt trên trăm cái Nhẫn Trữ Vật.

Phía trên có yếu ớt nguyên thần giam cầm, nhưng chủ nhân đã chết, có thể tuỳ tiện phá vỡ.

Nửa ngày sau, Dương Huyền Tàng đem những này trữ vật nguyên khí sửa sang lại, tìm ra mấy vạn phân ngọc giản, trừ các loại kỳ diệu công pháp thần thông bên ngoài, còn có một số các loại phổ thông ghi chép, nguyên lai những này người đến từ một cái khác vũ trụ, thuộc về một cái gọi vô thượng thành thế lực, chuyên môn thích bắt giết các loại cường đại tồn tại, để mà làm thành tiêu bản tiến hành nghiên cứu.

Vô thượng thành tại bọn hắn cái vũ trụ kia bên trong thuộc về đỉnh cấp thế lực, mà Nhân tộc cực kì nhỏ yếu, đã là bảy tám lưu tồn tại, chỉ có thể phụ thuộc sinh tồn.

Dương Huyền Tàng đang thán phục vũ trụ lớn đồng thời, không khỏi vạn phần kỳ quái, những này người là thế nào tiến vào lối đi này bên trong tới?

Bất luận cái gì một cái ngọc giản bên trong đều không có ghi chép, tựa hồ là đột nhiên xuất hiện, khiến bọn hắn cũng trở tay không kịp.

Từ các loại hài cốt cùng đoạn nhận bên trên nhìn, những này vô thượng thành người hẳn là nhận lấy công kích, sở dĩ toàn quân bị diệt.

Dương Huyền Tàng còn ở lại chỗ này chút trữ vật nguyên khí bên trong tìm tới hứa đa đặc thù đỉnh cấp thiên tài địa bảo, đều là nơi đây vũ trụ chưa từng thấy qua, còn có các loại đan dược hơn vạn bình, cũng vô pháp một hơi phân biệt, hắn thần thức cảm ứng xuống, lấy ra trong đó một bình, đổ ra mấy hạt đan dược đến, hiện lên màu ngà sữa, linh khí mười phần yếu ớt, sợ là tại vũ trụ bên trong phiêu đãng lâu, dược lực đã tán đi hơn phân nửa.

Dương Huyền Tàng trực tiếp đem đan dược bỏ vào trong miệng nuốt vào, hắn có xấp xỉ đạo thể thân thể, có thể nói bách độc bất xâm, nuốt vào về sau, chân nguyên thu được một tia đền bù, không khỏi vạn phần kinh ngạc, có thể đối với chín sao Thiên Giới sinh ra hiệu quả đan dược có thể nói ít càng thêm ít, những đan dược này tại xói mòn đại lượng năng lượng về sau, y nguyên có một tia hiệu quả, có thể thấy được lúc trước là loại nào đỉnh cấp.

Dương Huyền Tàng hiện tại tò mò nhất, vẫn là đồ vật là từ gì mà đến, tại sao lại xuất hiện ở trong thông đạo.

Hắn tiếp tục hướng phía trước bay đi, cái này một vòng thu hoạch có thể nói cực lớn, cơ hồ chẳng khác nào cùng cướp sạch nửa cái thánh tông tên tộc, chỉ bất quá bên trong đại lượng đan dược mất hiệu lực cực kì đáng tiếc, nhưng các loại thần thông bí pháp cùng thiên tài địa bảo, thậm chí đều không phải nơi đây vũ trụ có đồ vật, cực kì trân quý.

Tại thông đạo phía trước, Dương Huyền Tàng rất nhanh nhìn thấy các loại hư quang loạn lưu, năng lượng va chạm, nghiễm nhiên một bức khai thiên tịch địa cảnh tượng, các loại vũ trụ bên trong đáng sợ vật chất năng lượng đều tại vô tự vận chuyển, bốn phương tám hướng đều có vật thể bị hút vào đi vào, sau đó nổ tung thành phấn vụn.

Dương Huyền Tàng cảm ứng được cực mạnh vũ trụ chi lực cùng vị diện va chạm, hắn song đồng co rụt lại, tựa hồ nghĩ đến cái gì, mặt mũi tràn đầy vẻ hoảng sợ, “Chẳng lẽ... Chẳng lẽ nơi này cũng là một chỗ vị diện vũ trụ giao hội chỗ?”

Cẩn thận quan sát dưới, rất nhanh liền xác nhận nội tâm ý nghĩ, cái kia cường đại vũ trụ đè ép lực lượng, đều hội tụ ở đây hỗn loạn tưng bừng khu vực, thỉnh thoảng có các loại kỳ dị đồ vật từ riêng phần mình vũ trụ bên trong chảy ra, tiến vào cái này chỗ giao hội, bị nghiền ép vỡ nát.

Cường đại vị diện lắc lư lực lượng thỉnh thoảng bắn ra đến, đánh thẳng vào thân thể của hắn, đè ép khí huyết chấn động.

Dương Huyền Tàng mặt một chút liền tái rồi, cái này còn làm sao vượt qua?

Nơi này chính là mấy cái vị diện vũ trụ va chạm sau hình thành một lỗ hổng dòng xoáy a!

Cái lối đi này đến cùng là cái quỷ gì?!

Dương Huyền Tàng sắc mặt cực kỳ khó coi, từ nơi này tiến lên, không khác với vượt qua vũ trụ vị diện, muốn ngạnh kháng vũ trụ đè ép lực lượng, mà lại còn không biết nơi này giao hội nhiều ít vũ trụ, nếu như chỉ là hai ba cái còn tốt, vạn nhất là bảy tám cái, thậm chí mười mấy cái, cái kia chính mình còn có thể sống sao?

Khó trách chỉ có Cửu Đầu Quỷ trôi qua, thật muốn chín đầu mạng mới có thể thông hành a!

Hắn nghĩ tới những kì lạ kia hài cốt, xem ra đều là từ nơi này nghiền nát ra.

Dương Huyền Tàng đột nhiên có gan tuyệt vọng cảm giác, muốn dẹp đường trở về phủ.

“Bất quá... Cửu Đầu Quỷ chín đầu mạng cũng liền như thế, thực lực của ta coi như ngạnh kháng chín cái Cửu Đầu Quỷ cũng không thành vấn đề, có lẽ có thể thử một chút.”

Hắn nhìn chằm chằm cái kia đáng sợ vị diện giao hội lưu, nội tâm cực độ giãy dụa.

Nhưng hạ một sát, hắn tựa hồ nhìn thấy cái gì, khiếp sợ há to mồm, hoảng sợ nói: “Sáng Thế Tiên Liên?!”

Tại cái kia năng lượng dòng xoáy trung tâm, phảng phất có một đóa hoa mỹ hoa sen, thần thánh vô cùng, tản mát ra mênh mông quang huy, như một phương thế giới.

Dương Huyền Tàng toàn thân cự chiến, nội tâm dâng lên một cỗ không hiểu cảm giác, giống như là hoa sen kia có lực hấp dẫn cực lớn, tại dính dấp thân thể của hắn hướng về phía trước.

“Hạt sen! Đây chính là Sáng Thế Tiên Liên ngưng tụ tại vũ trụ bên ngoài trống không hạt sen!” Thân thể to lớn cảm ứng, để hắn nháy mắt liền hiểu cái này hoa sen lai lịch.

“Đã nở rộ sao?”

Dương Huyền Tàng kinh ngạc nhìn qua, một chút không biết như thế nào cho phải, Sáng Thế Tiên Liên để hắn tìm kiếm hạt sen đang ở trước mắt, có thể đã nở rộ thành một phương vũ trụ, mặc dù chỉ là hình thức ban đầu, nhưng còn có thể lấy về mình dùng sao?

[truyen cua tui .❤net] https://truyencuatui. n et/

Hoảng hốt ở giữa, Dương Huyền Tàng đột nhiên sinh lòng cảm ứng, Hỏa Nhãn Kim Tinh bên trong hiện ra trắng xóa hoàn toàn, chính là vận chuyển đại đạo năng lượng thôi động Hỏa Nhãn Kim Tinh, hướng hoa sen kia nhìn lại, muốn xem xuyên nó hết thảy.

Dung hợp hai đạo A Ma La Thức, đồng thời nắm giữ Sáng Thế Tiên Liên cho lạc ấn Dương Huyền Tàng, lập tức cùng cái kia Tiên Liên sinh ra cảm ứng, hạt sen đủ loại qua lại, chậm rãi tại trong hai mắt hiển hiện, lại truyền lại đến trong óc.

Tại hư vô vũ trụ ngoại giới, Liên Tử Thụ Tiên Liên cảm ứng mà sinh, ngưng tụ căn nguyên nhất năng lượng, tựa như là một cái không đáng chú ý cục đá, phiêu đãng tại vô tận vũ trụ trong khe hẹp, chờ đợi lấy nó phải có vận mệnh.

Đột nhiên có một ngày, một tên nam tử áo đen giáng lâm mà đến, đưa nó lấy đi, hạ cái hình tượng nhoáng một cái, đã có ở đó rồi đất luân hồi, nam tử áo đen kia đem Tiên Liên ném hướng về phía trước, chỉ phía xa Quỷ Giới phương hướng, sau đó vận dụng lớn lao uy năng, tại lòng bàn tay ngưng tụ ra thiên đạo lực lượng, hóa dao bổ hạ!

Dương Huyền Tàng toàn thân run lên, này Thiên Đạo chi nhận nháy mắt bổ trên hạt sen, đem dẫn bạo ra, sát na ở giữa như vũ trụ sụp đổ, tứ đại nguyên tố khoảnh khắc tuôn ra, đem đất luân hồi cân bằng nháy mắt đánh vỡ!

Cỗ này đáng sợ năng lượng bộc phát nháy mắt, vô số quang mang chiếu xạ trên người nam tử áo đen kia, Dương Huyền Tàng sắc mặt nháy mắt tái mét, tia sáng quá mức cường thịnh, không cách nào thấy rõ chân dung, lại mơ hồ có thể thấy được hình dáng, cùng khóe miệng nâng lên cái kia vẻ mỉm cười.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3059: Thẳng Tiến Không Lùi, Có Thể Chém Vạn Vật

Hạt sen bị đánh mở về sau, sáng thế uy năng nháy mắt phóng thích, hóa thành sen hoa đua nở, dẫn động đất luân hồi trực tiếp mất cân bằng, đại lượng vị diện vũ trụ bị đè ép tới, đụng vào cái này mới sinh vũ trụ bên trên, sinh ra khó có thể tưởng tượng lực lượng, không ngừng xung kích về đằng trước mà đi.

Một cái vũ trụ, hai cái vũ trụ, ba cái vũ trụ...

Dương Huyền Tàng sắc mặt bạc trắng, nội tâm không ngừng run rẩy đếm kỹ, những vị diện vũ trụ kia bị Tiên Liên lực lượng đè ép, va chạm phía dưới nổ tung, hình thành đáng sợ năng lượng đánh thẳng vào phía trước, lập tức đem đất luân hồi cùng Quỷ Giới ngăn cách đánh xuyên, hình thành thông đạo!

“Mẹ nó, người điên, người điên...”

Dương Huyền Tàng cảm nhận được cái kia sáng thế cùng diệt thế uy năng, cảm thấy mình chỉ là dưới bầu trời một con kiến hôi, lúc nào cũng có thể hủy diệt.

Thông đạo bị đánh xuyên về sau, nam tử áo đen kia phiêu nhiên mà xuống, hướng lối đi này đi đến, vượt qua cái kia sáng thế hoa sen nổ ra vị diện chỗ giao hội, thẳng vào Quỷ Giới.

Toàn bộ quá trình chỉ là sát na tin tức, tại Dương Huyền Tàng trong đầu bất quá nháy mắt, lại giống như là kinh lịch quá trình khá dài, thậm chí hạt sen khai sáng thế giới cảnh tượng cũng in dấu thật sâu in vào trong đầu.

Đây đều là hắn thông qua hai đạo A Ma La Thức cùng Tiên Liên lạc ấn, lại lấy Hỏa Nhãn Kim Tinh làm môi giới, từ phía trước hạt sen bên trong cảm ứng ra tới.

Đó đã không phải là hạt sen, mà là một đóa hoa sen, mặc dù còn mười phần nhỏ yếu, xa không bằng hắn tại Côn Khư bên trong thấy Tiên Liên, nhưng nhưng lại có hoàn chỉnh hình thái, chỉ cần thời gian đầy đủ, nơi này cũng sẽ sinh ra ra một phương vũ trụ đến, bên trong diễn sinh vô số vị diện, vô số tinh hệ, vô số sinh linh, liền cùng hiện tại nơi đây vũ trụ giống nhau như đúc.

Mà cái vũ trụ này sinh ra, lại là tại Dương Huyền Tàng chứng kiến phía dưới, hơn nữa là bởi vì như vậy nhân duyên mà hiện.

Trước mắt vị diện vũ trụ giao hội, cũng sẽ theo Tiên Liên vũ trụ trưởng thành mà chậm rãi khép lại, sở hữu giao hội vị diện tại tương lai sẽ lần nữa tách ra, trở về đến độc lập với nhau trạng thái, nhưng vậy liền chẳng biết là bao nhiêu năm sau chuyện.

“Phải làm sao mới ổn đây, Sáng Thế Tiên Liên để ta tìm tới hạt sen đồng thời thu nạp đến chiến kích bên trong, hiện tại đã mở ra hoa sen, diễn hóa vũ trụ, cái này còn có thể thu nạp sao?”

Dương Huyền Tàng phiền muộn vô cùng, hiện tại cái này Tiên Liên vũ trụ vẫn chỉ là cái hình thức ban đầu, nhưng năng lượng nhưng lại xa xa cường thịnh qua hắn, thậm chí cường thịnh qua Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, thu nạp vào kích bên trong, chiến kích cũng sẽ bỏ xuống đi...

Mà lại hiện tại Tiên Liên còn tại mấy đại vị diện giao hội trung tâm, chính mình đi xuyên qua đi đều cực kì khó khăn, càng đừng đề cập đem Tiên Liên lấy ra.

“Rời đi trước cái này lại nói!”

Dương Huyền Tàng quyết định thật nhanh, trên thân bộc phát ra cường đại năng lượng, Dạ Chi Đế Giáp hiện lên ám kim sắc, bị thôi động đến cực hạn, che đắp lên trên người, cầm trong tay chiến kích, một chút xông vào cái kia vòng xoáy bên trong.

“Ầm ầm!”

Bài sơn đảo hải vị diện áp lực không ngừng chấn động mà đến, đánh thẳng vào thân thể của hắn!

“Mẹ nó, thật mạnh a!”

Dương Huyền Tàng hét lớn một tiếng, chiến kích hướng những đè ép kia lực lượng bổ tới, không ngừng chém vỡ gợn sóng, vì tiến lên phương hướng mở ra con đường tới.

“Oanh! Oanh!”

Chiến kích lần lượt bổ ra, đem bốn phương tám hướng xung kích cùng đáng sợ lưu quang toàn bộ oanh cách người mình.

Dương Huyền Tàng kiên định giẫm lên hư không vững bước hướng về phía trước.

Vô số năng lượng giống như dòng điện kích - bắn mà đến, đều bị hắn kích quang cản cách người mình, hai tay dần dần trở nên chết lặng.

Đây là vũ trụ ở giữa bản nguyên nhất lực lượng, là lúc trước nam tử áo đen kia dùng để kích xuyên lưỡng giới bình chướng đáng sợ dòng năng lượng, mặc dù trải qua triệu năm, nhưng cơ hồ không có tiêu giảm.

Triệu năm đối với vũ trụ kỷ nguyên đến nói, tính là cái gì?

Lúc trước Cửu Đầu Quỷ quá khứ, trừ chín đầu mạng bên ngoài, còn có lớn lao vận khí tại người.

Hiện tại Dương Huyền Tàng nghịch hành bổ ra con đường, độ khó không thấp với trái ngược hướng bổ ra Quỷ Giới thông đạo.

“Oanh!”

Một kích đánh xuống, chỉ có thể mở mang ra một đoạn ngắn đường.

Tại Dương Huyền Tàng cảm giác dưới, nguyên bản cường hoành vô cùng Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, tại cỗ năng lượng này lưu trước mặt, đều có vẻ hơi lực có thua, nhưng đạo tâm của hắn kiên cố, trực tiếp ảnh hưởng đến chiến kích, bộc phát ra phẫn nộ khí minh thanh, bổ ra vũ trụ ở giữa chấn động, gian nan tiến lên!

Quân tử như rồng, thẳng tiến không lùi!

Tại Dương Huyền Tàng kinh lịch chỗ có cảnh tượng đáng sợ bên trong, trước mắt đủ để xếp tới thứ hai, thứ nhất chính là tại đại đạo trường hà bên trong, trực tiếp bị đại đạo lực lượng bổ trúng, nhưng bây giờ vũ trụ giao hội bên trong đản sinh ra đủ loại bản nguyên lực lượng, cũng là dị thường đáng sợ tồn tại, mà lại toàn bộ đối với hắn nghịch chảy xuống.

Dạ Chi Đế Giáp rất nhanh liền xuất hiện đại lượng khe hở, “Bành” một tiếng nổ tung, bị cuốn vào đến mảnh này loạn lưu bên trong, triệt để không còn tồn tại.

Dương Huyền Tàng cắn răng một cái, lần nữa triệu hồi ra một kiện áo giáp tại người, cũng là một kiện màu đồng cổ bảo, là trước kia thanh lý chiến lợi phẩm thời điểm lấy được, uy năng đủ để cùng Dạ Chi Đế Giáp so sánh.

Nhưng cũng không lâu lắm, này kiện cổ bảo cũng nổ vỡ nát, bị loạn lưu cuốn đi.

Còn có bảy tám kiện chiến y đồ cất giữ, cũng không nghĩ ngợi nhiều được, toàn bộ một một triệu hoán đi ra, nhưng kéo dài thời gian càng là càng lúc càng ngắn, toàn bộ tổn thất hầu như không còn.

Hắn thần thể chân thân cuối cùng với hoàn toàn bạo lu tại dòng năng lượng bên trong, đi không bao xa, liền bị xung kích thủng trăm ngàn lỗ.

“Cái kia Cửu Đầu Quỷ là làm sao vượt qua! Trình độ kia lâu la, chín đầu mạng cũng không có khả năng đi đến bỉ ngạn a!”

Dương Huyền Tàng tràn đầy phiền muộn, đỉnh lấy áp lực cắn răng tiến lên, hai mắt bên trong đều chảy ra máu, muốn đem cái này sáng thế cùng diệt thế lực lượng đều xé rách, từ bản nguyên bên trong giết ra một con đường!

“Đồng bạn! Phát huy ra ngươi chung cực lực lượng, để chúng ta cùng một chỗ chém vỡ những này bản nguyên vũ trụ đi!”

Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không bên trên, lần nữa hiện ra từng đoá từng đoá màu trắng hoa sen, cùng Dương Huyền Tàng hoàn toàn hòa làm một thể, một kích hoành bổ đi ra!

Hư quang tại phía trước nhoáng một cái, ngũ hành thần huy cùng các loại quy tắc bản nguyên đều nổ bắn ra đến, xé rách cái này hỗn loạn thời không!

“Ầm ầm!”

Như sóng biển giống nhau bản nguyên năng lượng sóng bị từng tầng từng tầng chém vỡ, bản nguyên năng lượng lưu ở đây một kích phía dưới, dĩ nhiên đảo lưu trở về!

Dương Huyền Tàng hét lớn một tiếng, nói: “Lại đến!”

Lại là một kích bổ ra, chém vỡ càn khôn vũ trụ!

Tại thời khắc này, hắn phảng phất hóa thân đánh đâu thắng đó thần linh, một thanh thần kích có thể chém vạn vật!

“Ầm ầm!”

Cuối cùng đã đi hơn phân nửa ngược dòng lộ trình, giẫm nhập cái kia sáng thế hoa sen năng lượng vũ trụ bên trong.

Dương Huyền Tàng lòng có cảm giác, cái này năng lượng cùng trên người mình lực lượng là nhất trí, tiến vào trong đó, lúc trước chỗ bị thương cũng bắt đầu bị tẩy lễ, khôi phục.

“Là A Ma La Thức tác dụng, để ta đối với cái này hoa sen có lớn nhất lực tương tác.”

Dương Huyền Tàng sinh lòng cảm ứng, ở đây hoa sen bên trong đạt được cực độ bình thản cùng yên tĩnh.

Hắn đột nhiên muốn nghỉ ngơi, liền đi thẳng tới Tiên Liên trên không, ngồi xếp bằng xuống, thu nạp Tiên Liên lực lượng chữa trị nhục thân, để lại tiến hành tiếp xuống con đường.

“Trôi qua sao?” Tại Quỷ Giới bên dưới vòm trời, tả hữu Thánh giả đều là mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, mặc dù bọn hắn không nhìn thấy trong thông đạo cảnh tượng, nhưng cái kia đáng sợ năng lượng ba động, vẫn là trực tiếp truyền đến Quỷ Giới trên không, để bọn hắn cảm thụ phi phàm.

Triệu năm đến, vô số Quỷ Giới cường giả tiến vào thông đạo, chưa hề từng có cái này giống như động tĩnh khổng lồ, để hai vị Thánh giả kinh nghi bất định.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3060: Gặp Lại Phạm Vô, Thiên Cung Không Người

Dương Huyền Tàng xếp bằng ở cỗ này loạn lưu hư không trung tâm, bị Tiên Liên sáng thế lực lượng bao vây lấy, thần thể tại thu hoạch được to lớn chữa trị.

Trong nội tâm chớp động lên Thái Cực lực lượng, Âm Dương Ngư xoay tròn.

Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không có cảm ứng, phát ra rất nhỏ khí minh thanh, đồng dạng hiện ra Thái Cực đồ án tại chiến kích phía trên.

Đoạn đường này chém vào tới, cho dù là Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, cũng đã có chút ăn không tiêu, chỗ tại khôi phục giai đoạn, giờ phút này bị Dương Huyền Tàng Thái Cực lực lượng lây nhiễm, huyễn hóa ra Thái Cực Lưỡng Nghi đồ hư ảnh.

Này đồ mặc dù không phải thuần chính Hỗn Độn Linh Bảo, nhưng cùng chân chính Thái Cực Lưỡng Nghi đồ không kém bao nhiêu, đều là từ chân chính tiên thiên Thái Cực bên trong biến hóa ra, nhưng đã sớm bị Dương Thanh Huyền luyện vào chiến kích, hiện tại chỉ là năng lượng biến thành hư ảnh.

Dương Huyền Tàng trầm ngâm xuống, nhớ tới Sáng Thế Tiên Liên truyền thụ cho pháp quyết, đột nhiên đem chiến kích cầm lấy, chỉ hướng về phía trước, tay trái bấm niệm pháp quyết, miệng niệm tâm pháp, từng đạo kim quang từ trong miệng thốt ra, bao phủ toàn bộ ngàn dặm không gian, hình thành một cái tiểu kết giới.

Vô số Liên Hoa Ấn trên kết giới xuất hiện, sau đó tản mát ra thần huy, đều rơi trên chiến kích, cùng kích thân sinh ra cộng minh.

Chiến kích rất nhỏ run rẩy dưới, liền tạo nên rất nhỏ sóng lăn tăn, gợn sóng bên trong không ngừng có Tiên Liên huyễn ảnh hiển hiện, Dương Huyền Tàng cầm trong tay chiến kích, như ngồi tại một mảnh trong ao sen, bị sáng thế quang huy bao phủ, hút vào vũ trụ này ở giữa căn nguyên nhất lực lượng.

Tại Tiên Liên phạm vi bên ngoài, bị Dương Huyền Tàng bổ ra năng lượng ngược dòng bắt đầu thuận quay tới, khôi phục lúc trước trạng thái, nhưng cân bằng lại phát sinh thay đổi cực lớn, diệt thế lực lượng yếu rất nhiều, Tiên Liên sáng thế lực lượng trở nên càng thêm lớn mạnh.

Nhưng vào lúc này, Dương Huyền Tàng đột nhiên lòng có cảm giác, một đạo thần niệm từ vô tận nơi xa vượt ngang mà đến, trực tiếp cùng hắn lấy được liên hệ.

Chiến kích phía trước, bỗng nhiên hiển hóa ra một thân ảnh, hai mắt bên trong hoa sen pháp ấn hiển hiện, hai đạo lạnh lùng quang mang nhìn thẳng mà tới.

“Phạm Vô!”

Dương Huyền Tàng toàn thân run lên, trong tay chiến kích có chút chấn động mấy lần, để dung hợp ở phía trên năng lượng tiêu tán mấy phần.

“Ta đã sớm nên đoán được là ngươi, quả nhiên chuyển thế trọng đến rồi! Ta một mực đang tìm hạt sen, nguyên lai bị ngươi dùng để đả thông Quỷ Giới lối đi, hừ, thật là khiến người phẫn nộ sự tình a!”

Phạm Vô sắc mặt cực kỳ khó coi, nếu là bản thân ở đây, sợ là trực tiếp liền đánh chết Dương Huyền Tàng.

Dương Huyền Tàng buồn bực nói: “Thật sự là oan uổng, đối với chuyện này, ta cũng rất phẫn nộ đâu.”

“Xem ra Mẫu Liên thật là dung không được ta, đã như vậy, ta cũng không băn khoăn nữa cái gì tình cảm, đừng trách ta vô tình!”

Phạm Vô lặng lẽ xem ra, lộ ra một tia cười lạnh, nói: “Nếu là ngươi có thể trở về nơi đây vũ trụ, có lẽ còn có thể gặp lại Mẫu Liên một lần cuối, ha ha ha ha!”

“Cái gì?” Dương Huyền Tàng cả kinh nói: “Ngươi muốn làm gì?!”

Phạm Vô cuồng tiếu phía dưới, phất một cái ống tay áo, nháy mắt liền biến mất không thấy gì nữa.

Dương Huyền Tàng sắc mặt đại biến, tự lẩm bẩm: “Chẳng lẽ hắn muốn đi đối phó Sáng Thế Tiên Liên? Có thể vết thương trên người hắn, Mạt Phi toàn tốt? Không có khả năng!”

Phạm Vô tổn thương nặng bao nhiêu, hắn hết sức rõ ràng, toàn bộ vũ trụ ở giữa đều không có thuốc chữa, chỉ có thể thông qua thời gian dài dằng dặc tu dưỡng, muốn nói hắn có thể hủy diệt Sáng Thế Tiên Liên, là cực độ còn nghi vấn.

Dương Huyền Tàng đột nhiên nghĩ đến một khả năng khác, chẳng lẽ hắn muốn hủy diệt Sáng Thế Tiên Liên, lấy Tiên Liên lực lượng đến thay mình chữa thương?

Khả năng này liền cực lớn.

Từ vừa rồi hai câu nói bên trong, tựa hồ đó có thể thấy được Phạm Vô cũng tại tìm kiếm cái này mai hạt sen, mục đích hẳn là vì chữa thương, hiện tại hạt sen không có, hắn cũng chỉ có thể đi có ý đồ với Sáng Thế Tiên Liên.

"Không được! Nhất định phải nhanh đem việc này thông tri Hàng Trần bọn hắn."

Dương Huyền Tàng trong lòng quýnh lên, tu luyện liền vô pháp tĩnh tâm, bốn phương tám hướng Tiên Liên hư ảnh tiêu tan không chừng, lại không cách nào hấp thu tiêu hóa.

"Lại gấp cũng vô dụng, vẫn là trước vượt qua trước mắt cửa ải khó!"

Dương Huyền Tàng vội vàng chìm ổn định lại tâm thần, bài trừ tạp niệm, tiếp tục thu nạp Tiên Liên sáng thế lực lượng.

Không biết qua bao lâu, mới từ vậy tu luyện bên trong ra, trong hai mắt tràn đầy vẻ mờ mịt, còn đắm chìm trong vô số quy tắc lĩnh ngộ bên trong.

Thời gian dần qua mới trở lên rõ ràng, bắn ra hai đạo lạnh lùng hàn mang, "Không có thời gian, nhất định phải nhanh đi về!"

Dương Huyền Tàng trực tiếp đứng dậy, cảm ứng được chiến kích Trung Ấn vào đại lượng sáng thế lực lượng, vô số hoa sen hư ảnh ở bên trong huyễn hóa không chừng.

Mặc dù không có cách nào dung nhập hạt sen, nhưng nhiều ít thu nạp một chút hạt sen lực lượng, cũng không tính hoàn toàn thất bại.

Nhưng theo hạt sen biến thành vũ trụ không ngừng hình thành, bản nguyên lực lượng diễn biến cùng tán loạn tăng lên, tương lai lại khó có tốt như vậy tu luyện cơ hội.

Dương Huyền Tàng có chút ít cảm khái, nếu không phải tình thế khẩn cấp, thật muốn ở đây đợi đến dài đằng đẵng, cho đến tu luyện bất động cho đến.

Hắn thần niệm khẽ động, chiến kích có chút bốc lên, chỉ hướng thông đạo phía trước, sau đó người kích hợp nhất, hóa thành một đạo cường quang bổ tới, bắn vào bản nguyên vũ trụ lực lượng năng lượng loạn lưu bên trong.

“Ầm ầm!”

Chiến kích tại không trung lượn vòng, không ngừng đem cái này loạn lưu chém ra, lấy tốc độ cực nhanh đi tới.

Thông đạo nửa đoạn sau so nửa trước đoạn nhẹ nhõm rất nhiều, thứ nhất là chủ muốn xung kích lực tại dòng năng lượng phía trước, thứ hai trải qua nửa đường tu luyện, cùng thu nạp sáng thế lực lượng về sau, thực lực lại lần nữa đề thăng, ba thì là có kinh nghiệm, ứng đối đứng lên không hoảng không loạn.

“Ầm ầm!”

Cuối cùng với trên bổ ra vạn kích về sau, một đạo kích quang hướng về phía trước, chém vỡ bản nguyên năng lượng lưu ràng buộc, xông ra cái kia phiến vũ trụ giao hội đè ép khu vực.

Dương Huyền Tàng toàn thân chợt nhẹ, trùng điệp thở hắt ra, lộ ra hiểu ý mỉm cười.

“Ha ha, còn sống trở về, không chết, giữa thiên địa không có bất luận cái gì khó khăn có thể ngăn cản bước chân của ta!”

Dương Huyền Tàng cười lớn một tiếng, liền tiếp theo xông về phía trước đi.

Phía trước một đường bằng phẳng, lại không có bất kỳ trở ngại nào, chỉ gặp được một chút cấp thấp năng lượng hóa linh, cảm ứng được hắn cường đại khí tức liền đã hù chạy.

Dương Huyền Tàng độn bay mấy ngày, không biết xuyên qua bao dài thông đạo, cuối cùng với tiến vào đất luân hồi, loại kia đáng sợ lực hấp dẫn ở khắp mọi nơi, tựa hồ chỉ cần sơ qua phân tâm một chút, liền sẽ bị hút vào đại trận.

Hắn không dám có nửa điểm thư giãn, nuốt một chút đan dược, lại dùng một chút đá năng lượng bổ sung thể lực, nhận ra phía dưới vị, liền hướng luân hồi Thiên Cung vị trí bay đi.

Sau đó không lâu, liền gặp được luân hồi Thiên Cung cảnh tượng, vui mừng, càng là gia tốc bay đi.

Tiến vào Thiên Cung địa giới về sau, cái kia cỗ đại trận lực hấp dẫn mới chậm cởi xuống, tựa hồ nơi đây có đối xung Luân Hồi Đại Trận lực lượng, hết sức kỳ lạ.

“Huyền Thiên Cơ!”

Dương Huyền Tàng tại Thiên Cung bên trong bốn phía du đãng, không ngừng lớn tiếng hô hào, cũng không biết Huyền Thiên Cơ trở về không, hay là nói chết không?

“Chẳng lẽ chết rồi?”

Dương Huyền Tàng sửng sốt nửa ngày, đổi lại người khác, tiến vào đại đạo trường hà bên trong, khẳng định là chết, nhưng là Huyền Thiên Cơ, kết quả sẽ rất khó liệu, dù sao tiểu tử này từng có một lần đào tẩu tiền lệ.

“Đã Huyền Thiên Cơ không tại, vậy tự ta về trước đi, để tránh kéo dài để lỡ chính sự!”

Dương Huyền Tàng lúc này làm ra quyết định, hóa thành một đạo độn quang, hướng Luân Hồi Đại Trận phương hướng kích - bắn đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3061: Trằn Trọc Trở Về, Lòng Người Bàng Hoàng

Xông Luân Hồi Đại Trận, tính nguy hiểm cũng không so qua Quỷ Giới thông đạo nhỏ, nhưng Huyền Thiên Cơ truyền thụ hắn một chút kỹ xảo, có thể tứ lạng bạt thiên cân, không cần cùng Luân Hồi Đại Trận lực lượng ngạnh kháng, có thể mượn nhờ các loại khả năng tồn tại, nhẹ nhõm đi đến mục đích của mình.

Dương Huyền Tàng mặc dù làm không được nhẹ nhõm trình độ, nhưng ở chật vật phía dưới, vẫn là vô cùng ổn định hướng về nơi đây vũ trụ tọa độ tiến lên.

Ở đằng kia thâm thúy vô cùng đáng sợ đại trận bên trong, thỉnh thoảng có cường đại quang mang xuất hiện, cùng phát ra một chút gầm rú cùng chấn động, thậm chí có chút quỷ dị năng lượng trực tiếp nhảy ra, hóa thành Cự Linh, trực tiếp phóng tới hắn.

Dọa đến Dương Huyền Tàng vội vàng vung vẩy chiến kích, vận chuyển Bàn Nhược kim quang, đem những Cự Linh kia một chiêu chém nát, lại liều mạng ổn định phi hành, để tránh một cái sơ sẩy bị hút vào đại trận, vậy liền thật gặp quỷ.

Liền để ý như vậy chuyển mấy ngày, cuối cùng từ một đầu mối không gian chỗ liền xông ra ngoài, tiến vào nơi đây vũ trụ bên trong.

Dương Huyền Tàng hít một hơi thật sâu, nhịn không được cười to vài tiếng, nhận ra phương hướng, liền vội vàng hướng Tịch Diệt Thời Không Hải bay đi.

Vì đột phá bảy sao Thiên Giới mà rời đi Hỗn Độn đại lục lịch luyện, trải qua hơn một năm thời gian, trực tiếp đột phá đến bảy sao Thiên Giới trung giai, cái tốc độ này có thể nói là cực nhanh, nhưng so sánh hơn một năm nay thời gian đến Dương Thanh Huyền trải qua đủ loại, lại không tính là gì.

Hơn một năm nay đến, Hỗn Độn đại lục đám người cũng một mực chú ý Dương Thanh Huyền tin tức, nhưng thật giống như triệt để biến mất, gây nên không nhỏ khủng hoảng.

Hiện tại Dương Thanh Huyền không chỉ có là thế hệ tuổi trẻ ngao đầu trông mong, cũng là mọi người cộng đồng đối phó Phạm Vô trụ cột tinh thần một trong, Dương Thanh Huyền như là chết, đối với đám người đả kích không thể nghi ngờ sẽ là to lớn.

Dựa theo Hàng Trần suy tính, Dương Thanh Huyền theo Huyền Thiên Cơ đi hướng luân hồi Thiên Cung, nhanh thì ba bốn tháng, chậm thì năm tháng sáu liền cần phải trở về rồi, nhưng lần này đi một năm số không bốn năm tháng, đều không thấy tăm hơi, lại nghĩ tới đất luân hồi đủ loại đáng sợ, hắn cũng bắt đầu sa vào đến ưu sầu bên trong, sợ thật xảy ra chuyện.

Thương Huyền Tông đám người càng là đứng ngồi không yên, đối với đại đa số tông môn đệ tử mà nói, Dương Thanh Huyền ấn tượng cũng không sâu, bởi vì mỗi ngày đều ở bên ngoài kiếm chuyện, cực ít trở về tông môn, không ít tân tấn đệ tử liền liền mặt của hắn đều chưa từng gặp, nhưng các đệ tử đều minh bạch, Dương Thanh Huyền sinh tử trực tiếp quan hệ tiền đồ của bọn hắn.

Nương tựa theo Dương Thanh Huyền quan hệ, toàn bộ Thương Huyền Tông đều di chuyển đến Hỗn Độn đại lục, tại hỗn độn chi khí nồng nặc nhất địa phương chiếm cứ một chỗ cắm dùi, đây là đại lượng thánh tông tên tộc đều không thể hưởng thụ đãi ngộ.

Hàng Trần vì lung lạc thế lực khắp nơi cường giả, trực tiếp đem Hỗn Độn đại lục tài nguyên phân ra đi, chỉ cần nghe theo điều khiển, đối kháng Phạm Vô, liền có thể đem tông môn bên trong Giới Vương trở lên cường giả toàn bộ tiếp dẫn đến Hỗn Độn đại lục, hưởng thụ đỉnh cấp tài nguyên.

Mà Thương Huyền Tông lại là toàn bộ di chuyển đến đây.

Chúng đệ tử trong lòng đều minh bạch, một khi Dương Thanh Huyền xảy ra chuyện, cái này phúc lợi nháy mắt liền sẽ tan rã, Thương Huyền Tông sợ là rất nhanh liền sẽ sụp đổ, mọi người các chạy tiền đồ.

Vu khinh tháng, thà thanh dao mấy người càng là cả ngày sợ hãi, cả ngày lẫn đêm cầu nguyện.

Dương Thanh Huyền trở về Hỗn Độn đại lục về sau, chuyện thứ nhất chính là tiến về Thương Huyền Tông, bởi vì nơi đó có hắn thân nhất người, ngày đêm đều tại lo lắng thay hắn, hắn muốn thứ nhất thời gian trở về báo cáo bình an.

Bay vào Thương Huyền Tông phạm vi thời điểm, đột nhiên thần thức cảm ứng, phía dưới bên trong dãy núi, rừng cây thấp thoáng phía dưới, một tên nam tử chính nằm sấp trên người một nữ tử làm việc.

Nữ tử kia giống như là cũng không quá nguyện ý, nhưng cũng không chút phản kháng, một bộ muốn cự còn nghênh bộ dáng.

Nguyên bản phi lễ đừng xem, Dương Thanh Huyền cũng lười quản, nhưng lại nghe nam tử kia nói ra: “Hiện trong bang lòng người bàng hoàng, đều đang đồn tông chủ đã chết, rất nhiều các sư huynh đệ cũng đang lo lắng đường lui của mình, nhưng theo ta trực tiếp tư liệu biết được, tông chủ hắn hơn phân nửa đã vẫn lạc, ta đây chính là muội muội ta từ Minh gia một tên hộ pháp cái kia biết được, Minh gia cái kia hộ pháp lại là từ Thần tộc một vị nha hoàn cái kia biết được, nha hoàn kia lại là từ Đạo Huyền tông một tên trưởng lão cái kia biết được, người trưởng lão kia lại là từ đế tộc một tên lão ẩu cái kia biết được, tin tức cực kì đáng tin! Ta đã liên hệ tốt muội muội ta, một khi Thương Huyền Tông ra vấn đề, lập tức liền chuyển đầu Minh gia đi, chỉ muốn tốt cho ngươi êm tai ta lời nói, đến lúc đó ta có thể mang ngươi cùng đi, nếu không ngươi liền lưu lại bị phái hồi Mục Hải Vực Giới đi thôi!"

Nữ tử kia nghe vậy, lòng có khiếp đảm, lập tức từ bỏ chống cự, có ý thức nghênh đón, phát ra tiêu hồn thanh âm, cực lực lấy lòng nam tử này.

"Mả mẹ nó, cái này cũng được!"

Dương Thanh Huyền mặt đều tái rồi xuống tới, thế mà tỏa ra hắn bỏ mình tin tức giả, cố ý kiến tạo khủng hoảng, sau đó lừa gạt sắc.

Hắn suy nghĩ một chút, chính mình đối với Thương Huyền Tông hoàn toàn chính xác sơ với quản lý, từ thương khung tinh vực một mực theo tới những cường giả kia, cũng đều tiến vào bế quan bên trong, tông môn bên trong sự tình hiện tại là ai đang xử lý đều không rõ ràng.

Xem ra đích thật là có cần phải sửa sang một chút tông môn.

Dương Thanh Huyền thân ảnh lóe lên, lập tức biến mất ở trên không, chỉ còn lại phương trong dãy núi, bóng cây lắc lư, thấp thoáng phía dưới, thỉnh thoảng có "Ừm ân" cổ quái thanh âm truyền tới.

…

Tại Hỗn Độn đại lục nơi nào đó hiểm cảnh bên trong, truyền đến to lớn vang vọng, đáng sợ đao quang kiếm ảnh tại không trung tung hoành xen lẫn, nghiễm nhiên một bộ đại chiến cảnh tượng.

Càng có vô số quy tắc hóa thành lôi quang, từ cửu thiên đánh rơi, san bằng đại địa. Sau đó hồng quang thoáng hiện, bổ ra cái này lôi thế giới, đem vòm trời chém thành hai nửa.

Ngay tại cái này cự đại chiến trường nơi xa, có một tòa cự đại quan chiến đài, hơn mười tên cường giả lâm phong mà đứng, đứng trên quan chiến đài, lẳng lặng nhìn qua.

“Lần này thắng được có thể là Nguyệt Kha a.”

Một tên cô gái áo lam ánh mắt có thần, khóe miệng lộ ra vẻ mỉm cười đến, nàng liền là đến từ bắc bộ vũ trụ, ngày bình thường thay mặt La Thanh Vân làm việc thay mặt người chủ trì Hoa Sơn Phù, cũng là Nguyệt Kha sư phụ.

“Nguyệt Kha thực lực tại mười mấy người bên trong vốn là xa xa dẫn trước, cũng là cái thứ nhất đột phá đến bảy sao Thiên Giới trung giai thiên tài, có thể thủ thắng cũng là trong dự liệu.”

Một tên khuôn mặt tuyệt mỹ nữ tử, lẳng lặng nhìn qua phía trước, toàn thân cao thấp toát ra khí tức thánh khiết, phảng phất không nhuốm bụi trần, khiến người sinh không nổi một tia khinh nhờn chi ý tới.

Chính là Lục Ẩn Danh Lưu một trong Vân Võ Cơ, tại Tượng Vô Hình bỏ mình về sau, nàng liền tiếp thủ phụ trách huấn luyện cái này một phê thiên tài.

Thủ pháp khắc nghiệt, còn xa tại Tượng Vô Hình phía trên.

Có lẽ là bởi vì tình thế nguy cấp, tăng thêm Lục Ẩn Danh Lưu bên trong vẫn lạc Đại Quân, Tượng Vô Hình, để tâm tính của nàng phát sinh một chút biến hóa, sở dĩ huấn bắt đầu luyện tuyệt không nương tay, đều là hà khắc nhất trình độ.

Làm như vậy hiệu quả cũng là cực kỳ rõ ràng, ngắn ngủi hơn một năm thời gian bên trong, cái kia một phê thiên tài bên trong, liền có mười bảy tên bước vào bảy sao Thiên Giới, trong đó cũng bao quát thân muội muội của nàng Lạc Đinh Lan.

Mà lại bởi vì Vân Võ Cơ là thích chi nhất tộc người, nắm giữ nhu hoà nhất lực lượng, tại trong quá trình huấn luyện, tạo thành thương vong ngược lại không có trước đó như thế lớn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3062: Cái Gì Gọi Là Cùng Giai Vô Địch

Rất nhanh, phía trước kết quả tỷ thí ra, quả nhiên là Nguyệt Kha thu hoạch được thứ nhất, khi thứ nhất sinh ra về sau, so tài lập tức toàn bộ kết thúc.

Hơn mười đạo quang ảnh, trực tiếp thuấn di mà đến, rơi trên quan chiến đài, từng cái toàn thân đẫm máu, dầu hết đèn tắt dáng vẻ, nhìn thấy quan chiến đài bên trên đột nhiên nhiều mấy thân ảnh, đều là vội vàng tiến lên bái kiến.

“Gặp qua Hàng Trần đại nhân.”

“Gặp qua Diệu Thượng đại nhân.”

“Gặp qua Hoa Sơn Phù đại nhân.”

“Gặp qua Ông Bạch đại nhân.”

Bốn người này chính là khi hạ tứ bộ vũ trụ thực tế cầm quyền người, chẳng biết vì sao đột nhiên một chút tề tụ quan chiến đài.

Vân Võ Cơ lạnh lùng nói: “Một tháng, trừ Nguyệt Kha, Tần Tiểu Vũ, Kim Vô Khuyết bên ngoài, những người khác tất cả đều dậm chân tại chỗ, uổng cho các ngươi vẫn là toàn vũ trụ đứng đầu nhất thiên tài, thật sự là phế vật, để ta nhìn không thấy nửa điểm tiến bộ, tất cả mọi người tiến Quỷ Uyên bế quan ba tháng, sau ba tháng tái chiến!”

Tất cả mọi người là sắc mặt tái mét, bởi vì quá mức mệt nhọc, mà dẫn đến ánh mắt đờ đẫn vô thần, nhưng hiển nhiên đối với cái kia Quỷ Uyên cực kì kiêng kị, đều là lộ ra một tia thần sắc sợ hãi.

Hoa Sơn Phù cau mày nói: “Ta xem bọn hắn đã phi thường tốt, cho dù là chúng ta, năm đó cũng chưa chắc có thực lực như vậy, dục tốc bất đạt, động một chút lại nhốt vào Quỷ Uyên đi, sợ hoàn toàn ngược lại đi.”

Vân Võ Cơ không vui nói: “Ta dạy đám rác rưởi này, muốn ngươi đến chỉ điểm?”

Hoa Sơn Phù cả giận nói: “Nguyệt Kha là đệ tử của ta, còn có không ít thiên tài đều là chúng ta bắc bộ vũ trụ, ta nghiêm trọng hoài nghi ngươi lung tung dạy học, có quyền lợi chất vấn cùng can thiệp!”

Vân Võ Cơ nhàn nhạt nói ra: “Nếu ngươi cảm thấy có vấn đề, liền đem đồ đệ của ngươi cùng bắc bộ vũ trụ đệ tử mang đi, ngươi cho rằng ta có rảnh rỗi giáo nhiều như vậy lời thừa sao?”

Hoa Sơn Phù khí xanh cả mặt, cả giận nói: “Đương kim vũ trụ, cùng giai bên trong đã không người nào có thể làm được bọn hắn trình độ này, tại Vân Võ Cơ đại nhân trong miệng còn mở miệng một tiếng phế vật, chẳng biết Vân Võ Cơ đại nhân năm đó lại là như thế nào?”

Vân Võ Cơ cười lạnh nói: “Cùng giai vô địch? Ha ha.”

Trong giọng nói khinh miệt, không cần nói cũng biết.

Chúng đệ tử thiên tài cũng là phiền muộn đến cực điểm, từng cái mặt âm trầm, mặc dù tại Vân Võ Cơ điều giáo dưới, hoàn toàn chính xác thực lực một ngày ngàn dặm, nhưng bọn hắn vị nào không phải thiên chi kiêu tử, sao chịu được như thế khinh miệt, nhưng cũng không dám lên tiếng.

Một chút tính tình ôn hòa còn tốt, đứng tại cái kia lẳng lặng nghe, tựa hồ mặc kệ chính mình chuyện gì.

Hoa Sơn Phù cả giận nói: “Chẳng lẽ ta có nói sai sao? Ngươi ngược lại là tìm một cái có thể thắng được bọn hắn cùng giai ra, ta lập tức đem vừa mới nói ra nuốt trở về!”

Vân Võ Cơ mắt sáng lên, khóe miệng có chút giơ lên, cũng không lên tiếng.

Hàng Trần khoát tay nói: “Hai vị đừng ồn ào, ta lần này triệu tập mọi người tới, chính là muốn gặp một lần những ngày này mới tình huống tu luyện như thế nào.”

Hoa Sơn Phù đoạt trước nói ra: “Đại nhân vừa mới đều nhìn thấy, mỗi một vị đều là bất thế thiên tài, ta rất hài lòng.”

Diệu Thượng cùng Ông Bạch cũng là nhẹ nhàng gật đầu, tựa hồ tán đồng Hoa Sơn Phù cách nhìn.

Hàng Trần mỉm cười, cong ngón búng ra, bắn ra số đạo quang mang, nói ra: “Đây là tham nguyên đường quanh co đan, các ngươi hiện tại ăn vào, mau chóng khôi phục thương thế cùng thể năng, ta tiếp xuống sẽ cho các ngươi một đạo khảo nghiệm, nếu như các ngươi có thể thông qua, cái kia giam cầm Quỷ Uyên sự tình liền có thể miễn, nếu không liền thành thành thật thật đi giam cầm đi, ta cũng biết đứng tại Vân Võ Cơ đại nhân một bên, cho là các ngươi là phế vật.”

Đám người nghe vậy, đều là tâm thần run lên, lập tức đem tham nguyên đường quanh co đan nuốt xuống đến, ngồi xếp bằng hư không tu luyện, để cầu mau chóng khôi phục thể năng.

Hàng Trần cực ít qua hỏi bọn hắn chuyện tu luyện, lần này liên quan bốn bộ người chủ trì cùng nhau đến đây, lại là vì suy tính bọn hắn, sợ là có cái gì trọng yếu sự tình, người người đều không dám thất lễ.

Lại thêm Hàng Trần lời nói, càng là người tranh một khẩu khí, vội vàng vận chuyển tâm pháp, tiến vào trong nhập định.

Vân Võ Cơ mấy người cũng đều là hiếu kì không thôi, bọn hắn chỉ biết Hàng Trần có việc, lại không biết là vì chuyện gì, nhưng thấy khóe miệng của hắn mỉm cười dáng vẻ, tựa hồ cũng không phải gì đó chuyện xấu.

Những này nhiều người mấy người đều chỉ là thể năng hao hết, cũng không có bị thương gì, ăn vào tham nguyên đường quanh co đan tĩnh tu mấy canh giờ sau, liền dần dần hoàn toàn khôi phục tới.

Còn có hai ba tên thụ một chút tổn thương, giờ phút này tạm chưa hoàn toàn khôi phục, Hàng Trần nhìn liếc mắt, nói: “Cứ như vậy đi.”

Những người kia sắc mặt tái mét, không rõ ràng Hàng Trần là có ý gì, nhưng vẫn là thành thành thật thật đứng dậy, cùng mọi người đứng chung một chỗ, nhưng nội tâm lại là lo lắng bất an.

Hàng Trần nói: “Các ngươi mỗi lần tu luyện, đều là lẫn nhau ở giữa tỷ thí với nhau, đối với lẫn nhau thực lực cùng chiến pháp, sớm đã rõ như lòng bàn tay, ta hôm nay để một người khác cùng các ngươi luận bàn, các ngươi hết thảy mười bảy người, nếu là có thể thắng hắn, Quỷ Uyên phạt có thể miễn, nếu không liền thật nên hảo hảo phạt một chút, không phải ba tháng, mà là sáu tháng.”

Vân Võ Cơ cau mày nói: “Để bọn hắn mười bảy người liên thủ?”

Hàng Trần nhẹ gật đầu.

Hoa Sơn Phù nói: “Cái kia là người phương nào ứng chiến? Ít nhất cũng phải là tám sao Thiên Giới đi, mà lại nếu là tám sao Thiên Giới bên trong thực lực hơi mạnh, nếu không thật gánh không được cái này mười bảy người liên thủ.”

Hàng Trần nói: “Không, chỉ là một tên bảy sao Thiên Giới trung giai.”

“Cái gì?!”

Hoa Sơn Phù nghẹn ngào kêu lên, cho là mình nghe nhầm.

Mấy người còn lại cũng đều lộ ra kinh ngạc thần sắc.

Mười bảy tên thiên tài càng là “Soạt” một chút sôi trào, lộ ra không hiểu thậm chí là vẻ phẫn nộ, quả thực chính là đối bọn hắn nhục nhã.

Nhưng có mấy người lại là tâm thần chấn động, tựa hồ nghĩ đến cái gì, mặt mũi tràn đầy tâm tình kích động, “Chẳng lẽ, chẳng lẽ là...”

Lạc Đinh Lan nhịn không được kêu lên: “Chẳng lẽ là Thanh Huyền trở về rồi?!”

Lời vừa nói ra, thiên tài bên trong sở hữu bất mãn thanh âm, nháy mắt im bặt mà dừng.

Cái kia một thân ảnh, tựa như tia chớp xẹt qua tất cả mọi người não hải.

Có thể cho dù là hắn, muốn lấy một địch mười bảy, cái này sao có thể?

Diệu Thượng mừng lớn nói: “Thật là Dương Thanh Huyền trở về rồi?”

Hàng Trần đối với hư không kêu lên: “Ra đi, tất cả mọi người thật muốn niệm tình ngươi.”

Một đạo tiếng cười khẽ từ trong hư không truyền đến, sau đó một vết nứt hiển hiện, “Chi” một tiếng bị xé nứt ra, Dương Thanh Huyền cái kia nghiêm nghị anh tư, dậm chân mà ra, ôm quyền hướng đám người vòng một vòng, thở dài nói: “Gặp qua chư vị đại nhân, gặp qua chư vị.”

“Thật là ngươi!”

Lạc Đinh Lan, Tần Tiểu Vũ, Quân Thiên mấy người, đều là mừng rỡ không thôi, kích động khó mà tự kiềm chế.

Tần Tiểu Vũ cười mắng: “Chúng ta còn cho rằng ngươi cũng chết đâu, liền liền đất luân hồi đều không thu thập được ngươi, ai, thật muốn biết tương lai ngươi sẽ là cái gì kiểu chết a.”

Dương Thanh Huyền trợn nhìn nàng liếc mắt, nói: “Sợ là ngươi không thấy được.”

Tần Tiểu Vũ hì hì cười hai tiếng.

Nam bộ vũ trụ mấy tên đệ tử thiên tài, đều là phấn khởi dị thường, nhưng mấy vị đại nhân đều ở đây, cũng vô pháp biểu lộ ra quá mức mãnh liệt tình cảm tới.

Hoa Sơn Phù đánh giá hắn vài lần, nói: “Ngươi chính là Dương Thanh Huyền? Không sai không sai, quả nhiên là tuấn tú lịch sự, phong độ nhẹ nhàng, khí vũ phi phàm, mà lại hơn một năm trước vừa vừa bước vào bảy sao, hiện tại liền đến bảy sao Thiên Giới trung giai, cùng Nguyệt Kha cảnh giới đồng dạng, đối với tin đồn về ngươi rất nhiều, ta cũng cảm thấy rất hứng thú đâu, nhìn xem phải chăng nói quá sự thật.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3063: Một Trận Chiến Liền Biết

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Vãn bối cũng không muốn tới thí luyện cái gì, đều là Hàng Trần đại nhân kéo lấy ta tới, nhất định phải ta hãm ta với xấu hổ.”

Nguyên lai Dương Thanh Huyền trở về về sau, trực tiếp đến Thương Huyền Tông, sau đó đơn độc cho Hàng Trần báo cái tin, liền bắt đầu chỉnh lý Thương Huyền Tông.

Đầu tiên là thông qua vu khinh tháng mấy người, tại toàn tông tuyên bố chính mình tin chết, đồng thời cáo tri Thương Huyền Tông sẽ bị giáng chức cách Hỗn Độn đại lục, chỉ có thể hồi nam bộ vũ trụ Mục Hải Vực Giới, sau đó chính là thống kê nguyện ý cùng đi danh sách, dự định mời mấy vị bảy sao Thiên Giới cường giả hộ tống đại nhân trở về.

Bởi vì Dương Thanh Huyền một chết, tông môn bảy sao Thiên Giới cường giả đều không, Thương Huyền Tông bị Hàng Trần cùng đế tộc đuổi, liền liền dựa vào thực lực mình hồi Mục Hải Vực Giới đều làm không được.

Lần này gây nên to lớn rung chuyển, cả cái tông môn nội bộ đều vạn phần giật mình, khó mà tin tưởng.

Nhưng là từ vu khinh tháng trong miệng nói ra được, tự nhiên là bất giả, đồng thời vu khinh tháng để mọi người tận lực bảo thủ bí mật, để tránh có không tốt người có ý đồ với Thương Huyền Tông.

Làm xong đây hết thảy về sau, Hàng Trần liền không kịp chờ đợi kéo Dương Thanh Huyền đi vào Vân Võ Cơ lịch luyện sân bãi, muốn nhìn một chút Dương Thanh Huyền thực lực bây giờ, Dương Thanh Huyền chấp không lay chuyển được, đành phải theo tới.

Hoa Sơn Phù nói: “Nếu nói ngươi có thể đánh bại bọn hắn mỗi một vị, ta mặc dù chất vấn, nhưng vẫn là tin tưởng mấy phần, nhưng muốn nói ngươi có thể đánh bại bọn hắn mười bảy người, ha ha, khó tránh khỏi có chút nói giỡn.”

Hàng Trần mỉm cười, nói: “Sau khi đánh rồi nói sau.”

Diệu Thượng nói: “Ta cũng rất muốn nhìn một chút tiểu tử này đến trình độ nào đâu.”

Tần Tiểu Vũ bất mãn nói: “Chư vị đại nhân, ta thừa nhận Dương Thanh Huyền lợi hại, nhưng để chúng ta mười bảy người liên thủ chiến hắn, không khỏi quá xem thường chúng ta.”

Còn lại mười mấy người cũng đều dồn dập gật đầu, lộ ra bất mãn chi sắc.

Hàng Trần nói: “Đã như vậy, các ngươi liền càng không nên thua.”

Tử Xa Hồn chờ mấy tên thực lực mạnh nhất người đều là sắc mặt tái xanh, thậm chí tức giận ở trong lòng phun trào, bọn hắn đã từng đều là khinh bỉ Dương Thanh Huyền, càng về sau cũng bất quá là biến thành nhìn thẳng vào, lại càng về sau, đích thật là có chút e ngại, thừa nhận chính mình không bằng, nhưng bây giờ để bọn hắn liên thủ, vẫn là khó mà tiếp nhận, càng thêm cảm thấy lớn lao ủy khuất.

Quân Thiên mặc dù cũng biệt khuất, nhưng tâm tính còn tốt, ôm quyền nói: “Đã như vậy, vậy chúng ta liền không khách khí. Dương Thanh Huyền, ngươi chính mình cẩn thận một chút, đừng bị chúng ta đánh bay, quá thật mất mặt.”

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, nói: “Chư vị mời đi, ta cũng rất muốn biết một năm rưỡi đến, thành quả tu luyện đến cùng như thế nào, vừa vặn trên người chư vị nghiệm chứng một chút.”

Đám người nghe vậy, đều là một bụng lửa giận, chỉ có Lạc Đinh Lan cười nói: “Tốt lắm, liền để ta mở mang kiến thức một chút Thanh Huyền một năm qua này học được thứ gì.”

Vân Võ Cơ nói: “Chiến trường liền lúc trước địa phương đi.”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, liền bay đi.

Mười bảy người ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, cho đến Vân Võ Cơ lần nữa hạ lệnh, mới một cơn lửa giận nhét đầy trong lòng bay ra ngoài.

Đều là trong lòng nghĩ thầm: “Đã như vậy, vậy thì thật là tốt liên thủ đem Dương Thanh Huyền đánh cho tàn phế, để các ngươi khinh thường chúng ta, mà lại sợ là lại khó có cơ hội ngược đãi Dương Thanh Huyền, đã nhất định phải như vậy mạnh khỏe, liền hảo hảo hung ác ngược hắn một phen.”

Tất cả mọi người là tâm tư như vậy.

Rất nhanh liền đến chiến trường thượng không, Dương Thanh Huyền quay người trở lại, lấy ra chiến kích đứng tại không trung, vẫy vẫy tay, nói: “Ra tay đi.”

Cửu Nguyên Già Lam cười lạnh nói: “Xuất thủ? Ha ha, vẫn là ngươi ra tay đi, nếu không chúng ta mười bảy người vừa ra tay, ngươi liền không cần ra tay.”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, nói: “Đã như vậy, cái kia ta liền không khách khí, đa tạ chư vị lễ nhượng.”

Nói xong, liền thân ảnh nhoáng một cái, nháy mắt xuất hiện tại Cửu Nguyên Già Lam trước mặt, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không một chút liền đâm tới, chính là Thiên Trảm Thất Thức bên trong ngục đấu.

“Soạt!” Hư không tầng tầng bị đâm bạo, Dương Thanh Huyền một kích toàn lực, đều hội tụ ở đây chiêu phía trên, không có chút nào dây dưa dài dòng, nói đánh là đánh, một chiêu phảng phất chính là một nháy mắt, làm liền một mạch!

Cửu Nguyên Già Lam còn chưa kịp phản ứng, đột nhiên sắc mặt đại biến, một cỗ tử vong nguy hiểm bao phủ toàn thân, hắn nháy mắt mặt không có chút máu, một chút liền hiểu ra tới, chính mình cùng người trước mắt này chênh lệch, sợ là đã đến vô pháp bù đắp trình độ.

Hoảng sợ phía dưới, nháy mắt đem năng lượng trèo thăng đến đỉnh phong, vô số lôi điện tại thể nội xen lẫn lấp lóe, trực tiếp bạo phát đi ra, ngưng tụ tại tay phải bên trong liền đánh ra ngoài.

“Ầm ầm!”

Cái kia lôi quang nháy mắt liền bị kích xuyên, Dương Thanh Huyền lấy điểm phá diện, Cửu Nguyên Già Lam căn bản không có thể ngăn cản.

“A!.”

Cửu Nguyên Già Lam kêu thảm một tiếng, cánh tay trực tiếp bị chiến kích đâm vỡ nát, liên đới nửa cái thân thể đều sụp đổ ra.

Chỉ là vừa đối mặt, mười bảy người bên trong một trong mấy người mạnh nhất, liền trực tiếp phế bỏ.

Những người còn lại nháy mắt kịp phản ứng, từng cái hoảng sợ muôn dạng.

Dương Thanh Huyền tự nhiên sẽ không cho bọn hắn cơ hội, đâm phế Cửu Nguyên Già Lam về sau, chiến kích quét ngang, một chiêu liệt không vạn quân liền quét ra ngoài, cường đại ngũ hành quang huy kẹp lấy các loại bản nguyên chi lực, càn quét vòm trời.

Những này người nháy mắt liền nghĩ tới Dương Thanh Huyền đủ loại đáng sợ, từng cái mặt không có chút máu, lúc này mới bắt đầu sợ hãi, liều mạng xuất thủ.

“Ầm ầm!”

Nhưng cái này một kích dưới, liền đem thực lực yếu nhất mấy người đánh bay ra ngoài, triệt để mất đi sức chiến đấu.

Những bảy sao kia Thiên Giới sơ giai thiên tài, cho dù còn lưu tại trong tràng, cũng đã bị đánh ra trọng thương, hoảng sợ muôn dạng.

Nguyệt Kha hét lớn: “Hắn không là bình thường mạnh! Mọi người mau ra tuyệt chiêu!”

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, trở lại lại là một kích, trực tiếp chém về phía Nguyệt Kha. Bước tiến của hắn cực kì huyền diệu, mọi người ở đây căn bản là đuổi không kịp.

“Ầm ầm!”

Nguyệt Kha liều mạng toàn lực ngăn cản đi lên, cùng cái kia kích quang chạm đến sát na, liền phun ra một ngụm máu đến, trực tiếp đánh bay, thướt tha dáng người tại không trung không ngừng xoay tròn, máu tươi rải đầy trời, xem ra cũng là sức chiến đấu hủy sạch.

Vừa mới thu hoạch được giao đấu đệ nhất Nguyệt Kha, tất cả mọi người hết sức rõ ràng nàng lợi hại, trên chiến trường cho thấy đủ loại thân thủ, giờ phút này lại không địch lại người này một chiêu.

Bọn hắn tự xưng là là thiên tài, mặc dù một mực bị Dương Thanh Huyền uy áp áp chế, nhưng Dương Thanh Huyền rời đi hơn một năm, bọn hắn lại từng bước khôi phục tự tin.

Đặc biệt là Tử Xa Hồn cùng Cửu Nguyên Già Lam mấy người, thậm chí còn tưởng tượng lấy cùng Dương Thanh Huyền đơn đả độc đấu, không ngừng trong đầu mô phỏng chiến đấu hình tượng, cẩn thận nghiên cứu cùng suy nghĩ Dương Thanh Huyền chiến đấu kỹ năng, để hữu hiệu phá giải.

Giờ phút này bọn hắn mới biết được, chính mình mười phần sai, sai cơ hồ đến ngây thơ trình độ.

Chờ bọn hắn vừa mới kịp phản ứng, liền từng cái toàn bộ đánh bay ra ngoài, trọng thương không cách nào lại chiến.

Mấy cái lắc mình phía dưới, xuất bảy chiêu, vừa vặn đem Thiên Trảm Thất Thức toàn bộ sử một lần, trên chiến trường liền chỉ còn lại Lạc Đinh Lan cùng Tần Tiểu Vũ, còn có một tên khác nữ tử đứng tại cái kia run lẩy bẩy.

Toàn trường yên tĩnh như chết.

Hàng Trần mấy người toàn bộ trợn mắt hốc mồm, hóa đá trên quan chiến đài, triệt để đã mất đi năng lực suy tính.

Chương 3064: Chỉnh Đốn Tông Môn, Một Điểm Cuối Cùng Thể Diện

Dương Thanh Huyền thu hồi chiến kích, lưu lại ba người kia, nhìn về phía quan chiến đài cười nói: “Không cần tái chiến đi.”

Hàng Trần bọn người đã chuyển tốt băng ghế, cầm chắc hạt dưa, chuẩn bị nhìn đặc sắc đại chiến, ai biết băng ghế còn ngồi chưa nóng, liền kết thúc.

Hoa Sơn Phù run giọng nói: “Hắn thật chỉ là bảy sao Thiên Giới trung giai sao?”

Không ai có thể trả lời vấn đề này.

Đều biết là khẳng định đáp án, nhưng ai cũng không thể tin được.

Một trận chuẩn bị xong đại chiến, nghĩ không ra liền như vậy qua loa kết thúc, đều là ý còn chưa quyết.

Ai đều nói không ra lời.

“Khanh khách”, Vân Võ Cơ trước cười, sau đó lạnh lùng nói ra: “Một đám rác rưởi! Giam cầm Quỷ Uyên sáu tháng, Cửu Nguyên Già Lam giam cầm chín tháng!”

Lần này Hoa Sơn Phù lại không nói gì thêm, ngược lại cảm thấy mặt đau quá, nhịn không được sờ soạng hai lần.

Cửu Nguyên Già Lam mấy người từng cái đỏ bừng cả khuôn mặt, rốt cuộc không mặt tới, tất cả đều nằm trên chiến trường giả chết, về sau liền từng cái nô nức tấp nập tiến vào Quỷ Uyên, phát cuồng tu luyện.

Dương Thanh Huyền cùng Hàng Trần mấy người ngắn ngủi gặp gỡ về sau, giảng một chút tại Quỷ Giới trong thông đạo gặp được Phạm Vô thần niệm, cùng sáng thế hạt sen không còn tồn tại sự tình.

Tất cả mọi người là lo lắng.

Hàng Trần nói: “Chúng ta đã tại Côn Khư phụ cận thành lập mười cái truyền tống đại trận, chính là vì dự phòng Phạm Vô lại có ý đồ với Côn Khư, xem ra lực lượng còn chưa đủ, ta lại nhiều phái một ít nhân thủ quá khứ, gần nhất đem chủ yếu phòng ngự thả ở bên kia.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đúng là nên như thế. Ta sửa sang lại Thương Huyền Tông, liền cũng tiến về Côn Khư, hội kiến Sáng Thế Tiên Liên, cáo tri hạt sen tình huống.”

Thương Huyền Tông giờ phút này còn tại một mảnh thảm đạm bên trong, các loại lưu ngôn phỉ ngữ bay đầy trời, tại tông môn trước quảng trường bên trên, lơ lửng lấy một chiếc Thời Không Toa, nguyện ý cùng rời đi Thương Huyền Tông, liền trực tiếp đăng ký rời đi, nếu không liền tự động rời đi, tông môn cũng sẽ không nhiều thêm can thiệp.

“Ai, chen vỡ đầu mới tiến Thương Huyền Tông, nguyên bản tưởng rằng cái Hương Mô Mô, ai biết vừa tới không bao lâu, liền phải trở về, ta không đi, ta thà có thể tìm một chỗ trốn đi cũng không đi.”

“Dương Thanh Huyền chết rồi, quỷ còn nhập cái này phá tông môn a, ta tìm cái khác tông môn đầu nhập đi.”

“Còn tốt lão tử đã sớm chuẩn bị, trong bóng tối đã tìm xong mấy đầu tuyến, Thương Huyền Tông phá sản ta y nguyên có thể tiêu dao tự tại, ha ha ha ha.”

Quảng trường bốn phía, các loại châm chọc khiêu khích, vây quanh một vòng lớn xem náo nhiệt, những này nguyên bản đều là Thương Huyền Tông đệ tử, một chút trở mặt còn nhanh hơn lật sách.

Chỉ có hơn ba trăm người đứng tại Thời Không Toa bên cạnh, đều là một mặt phẫn nộ cùng kiên quyết thần sắc.

Thi Diễn ánh mắt lạnh như băng đảo qua đám người, lạnh lùng nói: “Còn có không muốn cùng đi.”

“Ha ha ha ha, còn cùng đi đâu, ai cùng các ngươi cùng một chỗ cút về nhà a! Đi nhanh một chút đi, đừng chậm trễ chúng ta tiền đồ!”

“Thói đời nóng lạnh, người đi trà lạnh, muốn nhận mệnh a, Dương Thanh Huyền treo, Thương Huyền Tông cũng liền treo, các ngươi được nhận a, còn muốn kéo lấy chúng ta cùng các ngươi cùng một chỗ treo, các ngươi rắp tâm ở đâu?”

Các loại trào phúng cùng giễu cợt thanh âm tại tứ phía vang lên, mấy vạn người đều vây quanh xem náo nhiệt.

Thi Diễn thở dài, hắn cũng biết tông môn cấp tốc mở rộng vấn đề, đã trên chiêu thu đệ tử làm được cực độ nghiêm ngặt, nhưng theo Dương Thanh Huyền danh khí như mặt trời ban trưa, chen người tiến vào thực sự nhiều lắm, lại như thế nào điều kiện hà khắc, vẫn là rất nhanh chiêu thu mấy vạn người.

Không nghĩ tới bây giờ nguyện ý đồng cam cộng khổ chỉ có một phần trăm, mới chỉ là vài trăm người.

Thi Diễn thở dài: “Là tông môn ngày bình thường đối với mọi người không tốt sao?”

Một tên võ giả nói: “Cũng không phải là không tốt, chỉ là chúng ta có quang minh tiền đồ, không có khả năng cùng Thương Huyền Tông cùng nhau xuống dốc, chỉ có thể nói xin lỗi.”

Thi Diễn nhẹ gật đầu, nói: “Ta hiểu được, người có chí riêng, không bắt buộc.”

“Đi nhanh một chút đi, đừng tại đây dài dòng!”

Không ít võ giả la hét.

Thi Diễn nói: “Đã chư vị đều vội như vậy, vậy thì nhanh lên bên trên Thời Không Toa đi.”

Cái kia mấy trăm tên tại Thời Không Toa cái khác đệ tử, đều là sắc mặt trắng bệch, cắn răng liền muốn đi vào, lại bị một cỗ lực lượng cản lại.

Thi Diễn mỉm cười nói: “Không phải là các ngươi, là bọn hắn.” Nói xong, còn chỉ một vòng.

“Cái gì?” Đám người sửng sốt một chút, lập tức cảm nhận được một cỗ cường đại uy áp lăng không mà đến, chấn nhiếp tại mỗi người trong lòng, sơ qua một chút chống cự, liền lập tức bị áp khí huyết cuồn cuộn, không cẩn thận liền xuất nội thương.

“Chuyện gì xảy ra? Là ai?!”

Tất cả mọi người là hoảng sợ muôn dạng, vẻn vẹn dựa vào một đạo khí tức, liền có thể trấn áp bọn hắn mấy vạn người, ít nhất cũng phải là bảy sao Thiên Giới mới có thể làm đến.

“Cút nhanh lên đi, ta liếc mắt đều chẳng muốn lại nhìn các ngươi, một nén hương bên trong, còn có không tiến Thời Không Toa, liền xin lỗi!”

Hư không bên trong đi ra một bóng người đến, mặt mũi tràn đầy lãnh sắc, khinh bỉ nhìn xem bọn hắn.

“Chi! Là tông chủ!”

Có người kinh hô một tiếng.

Toàn trường nháy mắt xôn xao, trong tràng bên ngoài sân, tâm tình lập tức điên đảo, từ Thiên Đường đến Địa Ngục, cùng từ Địa Ngục đến Thiên Đường.

Mà lại một nháy mắt, tất cả mọi người minh bạch là chuyện gì xảy ra, từng cái ngây ra như phỗng.

Trận kia bên ngoài mấy vạn người, nháy mắt minh bạch chính mình xong đời, từng cái như rơi vào hầm băng, toàn thân rét run.

Dương Thanh Huyền phất tay ném dưới một cây hương, rơi trên quảng trường, trực tiếp bốc cháy lên, mà lại cái kia thiêu đốt tốc độ cực nhanh, nhìn qua rất nhanh liền sẽ đốt xong giống như.

Mấy vạn người ngốc trệ ở đằng kia, không biết nên làm thế nào cho phải, một số người phi tốc tự hỏi, nghĩ đến tìm quan hệ thế nào, nhờ người nào cầu tình, tận khả năng để cho mình lưu lại.

Một chút giật mình lanh lợi, thì lặng lẽ rời trận, bắt đầu ra bên ngoài chạy, hoặc là trốn đi, hoặc là đi tìm người nói giúp.

Nhưng vừa chạy ra ngàn trượng xa, liền “A” kêu thảm một tiếng, trực tiếp bị sơ qua tro tàn.

Toàn bộ Thương Huyền Tông, tất cả đều bị Dương Thanh Huyền dùng hỏa chi kết giới bao phủ lại, một cái đều đi không nổi.

Lúc này chúng người mới ý thức được mức độ nghiêm trọng của sự việc, không ai bên trên cái kia Thời Không Toa, đều là đang liều mạng khóc ròng ròng, không ít trực tiếp quỳ xuống, đối với

Dương Thanh Huyền, Thi Diễn cùng Dương Thanh Huyền một chút hồng nhan tri kỷ dập đầu, mắng mình không hiểu chuyện, không biết tốt xấu, không phải người.

Dương Thanh Huyền tự nhiên sẽ không để ý tới, mà là nhàn nhạt nhìn xem cái kia nén hương, trong mắt lãnh ý càng ngày càng đậm.

Mặc dù trước một khắc vẫn là đồng tông đệ tử, nhưng chỉ cần hương cháy hết, còn có ở bên ngoài, hắn cũng sẽ không nể mặt.

Có chút bụng dạ cực sâu đệ tử tựa hồ cảm ứng được Dương Thanh Huyền trên thân hàn ý, vội vã liền bay vào Thời Không Toa bên trong.

Có người dẫn đầu về sau, cùng gió liền lập tức không ít.

Cho đến hương đốt xong, Thời Không Toa bên trong chen vào gần vạn, nhưng còn có bàn nhỏ vạn tại bên ngoài, đều đang khóc ngày gọi hắn cầu xin tha thứ.

Dương Thanh Huyền bày hạ thủ, ra hiệu Thi Diễn đem Thời Không Toa cửa đóng lại, sau đó đem Thời Không Toa đẩy ra hư không, để nó tự hành rời đi Hỗn Độn đại lục, đi về phía nam bộ vũ trụ mà đi.

Đến mức có thể hay không thuận lợi thông qua Tịch Diệt Thời Không Hải, liền nhìn vận khí của bọn hắn.

Mà tới với còn lại người, trong mắt của hắn hàn quang lóe lên, trực tiếp tế ra một kiện hình bầu dục pháp bảo, giống như là một cái bát, trực tiếp phản giữ lại, tại không trung nháy mắt phóng đại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3065: Côn Khư Phòng Tuyến, Trân Quý Người Trước Mắt

“A!.”

Tất cả mọi người cảm nhận được một cỗ to lớn gió có thể, nháy mắt đem bọn hắn hút đi lên, mấy vạn người tại không trung liều mạng giãy dụa, cầu xin tha thứ, nhưng đều không làm nên chuyện gì, rất nhanh liền bị cái kia pháp bảo hấp thu trống không.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Các ngươi vô tình, ta cũng làm không được như vậy vô nghĩa, cho các ngươi một lần cơ hội để các ngươi đi, hiện tại lại cho các ngươi một lần cơ hội, có thể sống sót hay không, liền đều xem các ngươi tạo hóa của mình.”

Hắn đem bát sắt giao đến Xi Hằng trong tay, phân phó nói: “Đưa đến Côn Khư phòng ngự tiền tuyến đi, hiện tại chính là lúc dùng người, bất luận bọn hắn là chúng ta Thương Huyền Tông đệ tử, vẫn là không phải Thương Huyền Tông đệ tử, đã hưởng thụ Hỗn Độn đại lục đỉnh cấp tài nguyên, đều có nghĩa vụ vì chống cự Phạm Vô cống hiến ra mình lực lượng.”

Xi Hằng vội vàng tiếp nhận bát sắt, nói: “Vâng, đại nhân!”

To lớn Thương Huyền Tông, kinh lịch một trường phong ba về sau, nhân viên trực tiếp thiếu đi chín phần mười, lộ ra trống rỗng.

Nhưng đối với Thi Diễn chờ tầng quản lý mà nói, lại ngược lại thở phào một cái, đi vu tồn tinh, trải qua lần này sự kiện, lưu lại trung thành cảnh cảnh không hai lòng đáng tin tồn tại.

Tương lai cái này mấy trăm người, tất nhiên là Thương Huyền Tông trụ cột vững vàng.

Mà lại bởi vì thiếu đi nhiều người như vậy, còn lại cái này vài trăm người bổng lộc đều có thể tăng gấp mấy lần, thu hoạch được tài nguyên tu luyện tốt hơn.

Cái kia vài trăm người đều là kích động dị thường, biết thuộc về mình khí vận tới.

Dương Thanh Huyền hoạ theo ngọc nhan mấy người ngắn ngủi gặp gỡ về sau, không bao lâu liền lần nữa hướng Côn Khư mà đi.

Thu hoạch được Phạm Vô khả năng muốn gây bất lợi cho Sáng Thế Tiên Liên tin tức về sau, Hàng Trần càng là tăng thêm cường giả tiến về Côn Khư, lấy chuẩn bị sẵn sàng. Nhưng cùng lúc bảo trì người của hai bên viên lưu động tính, miễn cho Phạm Vô là giương đông kích tây.

Dương Thanh Huyền đem Quỷ Phách Chi Tinh Không lấy ra, giao cho Hàng Trần, để hắn chuyển giáo Đế Ất. Vô luận Đế Ất bị thương nghiêm trọng đến mức nào, có cái này Quỷ Phách Chi Tinh Không tại, chí ít có thể khôi phục hơn phân nửa.

Hàng Trần mừng rỡ không thôi, cẩn thận đem Quỷ Phách Chi Tinh Không đón lấy, liên tục tán thưởng, đồng thời gọi người đi thông truyền Y Y.

Dương Thanh Huyền lúc này cùng Hàng Trần cáo biệt, chỉ đi một mình Côn Khư.

Tại Côn Khư bên ngoài, phỏng theo trước đó Lục Vực Giới hình thức, thiết lập sáu tầng phòng ngự, hình thành to lớn vòng phòng ngự.

Đồng thời từng tòa không trung trận pháp liên tiếp, đại lượng nhân tạo lục địa, cùng nhân tạo các loại Ngũ Hành đại lục, toàn bộ phiêu phù ở Côn Khư bốn phía, lan tràn hơn trăm vạn dặm.

Mênh mông như vậy công trình, cũng chỉ có tập bốn bộ vũ trụ lực lượng mới làm ra được.

Côn Khư phòng ngự tổng chỉ huy, chính là bắc bộ vũ trụ người chủ trì La Thanh Vân, tại Côn Khư chung quanh, có thể cảm ứng được mạnh nhất vũ trụ thế năng, cùng các loại đại đạo quy tắc, đối với hắn mà nói là tốt nhất chỗ tu luyện, sở dĩ chủ động yêu cầu trấn thủ nơi đây.

Vi Thanh ba người tự giác nhàm chán, cũng đi theo tới, cùng nhau trở thành Côn Khư phòng thủ chủ lực, ngày thường cũng không có việc gì, đều là vây quanh Côn Khư tiến hành tu luyện.

Lý Hồng Tụ tại mấy tên cường giả đỉnh cao dạy bảo cùng lượng lớn tài nguyên chồng chất dưới, tu vi cũng là một ngày ngàn dặm, thẳng tới năm sao Thiên Giới đỉnh phong, cũng không thua bởi Dương Thanh Huyền bao nhiêu.

“Vãn bối Dương Thanh Huyền, gặp qua La Thanh Vân tiền bối.”

Tại một tòa cổ phác cung điện bên ngoài, Dương Thanh Huyền ôm quyền mà đứng, cung kính nói.

Đợi nửa ngày, cũng không có hồi âm, hắn lại hô mấy lần, vẫn không có đáp lại.

“Là Thanh Huyền công tử sao?”

Chính đáng Dương Thanh Huyền do dự muốn hay không trực tiếp đi vào thời điểm, bên trong truyền đến một đạo quen thuộc thanh âm.

Một người vội vàng nhỏ chạy đến, đúng là tím Thần Vương phủ đại quản gia Tử Nhật.

“Tử Nhật đại nhân?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, hơi kinh ngạc.

Tử Nhật cười nói: “Công tử nhanh mời vào bên trong, La Thanh Vân đại nhân đang bế quan.” Dừng lại, hắn lại nói: “Đại nhân ngày thường cơ bản không quản sự, hết thảy mượn là ta tại an bài.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới minh bạch tới.

Tại Hỗn Độn đại lục thời điểm, hắn liền đã biết Thần tộc cơ hồ toàn bộ nhập ở Côn Khư tứ phía, trấn thủ tại tuyến đầu.

Không nghĩ tới Tử Nhật hoàn thành Côn Khư trong phòng tuyến đại quản gia, mà La Thanh Vân chỉ là một cái trên danh nghĩa thống lĩnh.

Như vậy toàn bộ phòng tuyến công việc, đều tại Thần tộc cao tầng tại bố trí cùng tổ chức.

Tiến vào đại điện về sau, quả nhiên gặp được Hồng Tiêu, Tử Hà mấy người, dần dần bái kiến.

Tử Hà lạnh lùng nói: “Hơn một năm nay thời gian đến, còn cho rằng ngươi chết sớm đâu.”

Dương Thanh Huyền biết nàng nói là nói nhảm, cười khổ nói: “Đa tạ Thần Vương quan tâm.”

Tử Hà lật ra bạch nhãn, lạnh hừ một tiếng.

Hồng Tiêu cười nói: “Thanh Huyền công tử mỗi lần đều sẽ cho mọi người mang đến kinh hỉ, thời gian một năm, bước vào bảy sao Thiên Giới trung giai, chậc chậc.”

Tử Hà nói: “Chớ khen tán hắn, nếu không còn không biết phiêu đi nơi nào, tùy tiện liền biến mất hơn một năm, lần sau chính là biến mất mười năm, trăm năm, vạn năm.”

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi.

Hồng Tiêu nói: “Công tử mang tới tin tức chúng ta đã biết được, Côn Khư phòng tuyến đã tiến vào đỉnh cấp trạng thái.”

Dương Thanh Huyền nói: “Có thể chống đỡ được Phạm Vô sao?”

Điện bên trong chỉ có mấy tên Thần tộc cao tầng, nháy mắt liền trầm mặc lại.

Dương Thanh Huyền biết chính mình hỏi ngốc vấn đề, nếu là dựa vào một chút phòng tuyến liền có thể ngăn cản Phạm Vô, cái kia mọi người cũng không cần như thế phát sầu.

Thanh sênh nói: “Chỉ có thể tẫn lực, đưa đến một chút tăng cường tác dụng, mấu chốt vẫn là nhìn Phạm Vô vết thương trên người khôi phục đến trình độ nào, cùng bên cạnh hắn còn có một số như thế nào cao thủ.”

Hồng Tiêu trầm giọng nói: “Nếu là Phạm Vô lại đến, tất nhiên là muốn La Thanh Vân cùng Hàng Trần đại nhân cầm đầu, dùng toàn bộ lực lượng tiến hành chống cự. Chúng ta hiện tại kiến lập mười tám cái truyền tống đại trận, phân bố tại Côn Khư bốn phía, có thể cực tốt làm được nhân viên lưu động tính. Đồng thời điều tra đội ngũ làm lớn ra gấp trăm lần phạm vi, vừa có động tĩnh liền lập tức hồi báo, có thể thứ nhất thời gian làm ra phản ứng.”

Dương Thanh Huyền cảm khái nói: “Đại nhân vất vả, đại nhân không thể bỏ qua công lao.”

Hồng Tiêu lắc đầu nói: “Tận điểm chút sức mọn, so sánh mọi người làm sự tình, ta cái này cũng không tính là cái gì. La Thanh

Vân đại nhân cùng hồng vân đại nhân đều tại tu luyện, ngươi cũng có việc trong người, ta liền không thông tri đám người ra cùng ngươi gặp nhau.”

Dương Thanh Huyền vội nói: “Tự nhiên không cần, chính ta tiến về Côn Khư liền có thể.”

Hồng Tiêu nói: “Ngươi bây giờ đã bước vào bảy sao Thiên Giới, có thể còn tiến vào được Côn Khư?”

Dương Thanh Huyền nói: “Thử một chút đi.”

Tử Hà nói: “Ta dẫn ngươi đi đi.”

Hai người liền sóng vai ly khai đại điện.

Trên thực tế, Dương Thanh Huyền chỗ nào không biết Côn Khư vị trí, tự đúng vậy minh bạch Tử Hà tâm ý, hai người sóng vai đồng hành, ngay tại cái này mênh mông vũ trụ ở giữa dạo bước hành tẩu.

Côn Khư liền tại phía trước cách đó không xa, mấy cái lắc mình liền có thể đến, nhưng hai người một bước một sen, tại không trung đi hồi lâu.

Có đôi khi thiên ngôn vạn ngữ, đều không bằng một khắc yên lặng làm bạn.

Ai cũng không biết tiếp xuống đại chiến có hay không còn có thể sống, có hay không còn có thể trông thấy cái này phiêu miểu bầu trời đêm, có hay không còn có thể cùng thích người cũng vai tại vũ trụ bên trong dạo bước, chỉ nguyện trân quý người trước mắt.

Có thể trân quý một khắc là một khắc.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3066: Ba Tháng Thời Hạn, Thôi Diễn Thiên Cơ

Rất nhanh, liền đến Côn Khư trước một tòa đơn giản trước cung điện.

Tử Tâm tiến lên ôm quyền nói: “La Thanh Vân đại nhân, tại hạ Tử Tâm, có việc cầu kiến.”

Điện bên trong yên tĩnh.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền tâm hữu sở động, Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, liền thấy phía trên cung điện kia không, đột nhiên nhiều thêm một bóng người.

Một cỗ tuyệt cường uy áp lập tức lăng không hạ xuống.

“Ngươi chính là Dương Thanh Huyền?”

Bóng người kia chỉ là một vệt ánh sáng, là La Thanh Vân hình chiếu ra hình ảnh.

Dương Thanh Huyền ở đằng kia uy áp dưới, lập tức cảm thấy có ngàn núi tại người, lại nhịn không được muốn lui lại, nhưng kêu lên một tiếng đau đớn về sau, liền đỉnh lấy uy áp, trầm giọng nói: “Đúng vậy.”

La Thanh Vân trên thân quang huy lóe lên, lập tức huyễn hóa ra trên trăm đạo long ảnh, đánh tung mà xuống.

Tử Tâm cả kinh nói: “La Thanh Vân đại nhân!” Vội vàng vận chuyển chân nguyên, lập tức bị Dương Thanh Huyền ngăn lại.

Dương Thanh Huyền khẽ lắc đầu, thấy cái kia trên trăm đạo long ảnh cuồng kích xuống tới, từng đạo xông vào trong cơ thể hắn, xuyên qua mà qua.

Những long ảnh kia toàn là chân long khí biến thành, mỗi một đạo đều kích xuyên huyệt vị của hắn, chấn kinh lạc run rẩy, thân thể vặn vẹo.

Ở một bên Tử Tâm bị Long khí chấn động, liền liền lùi mấy bước.

Cái kia trăm đạo Long khí trên người Dương Thanh Huyền không ngừng xuyên qua, đem hắn lực lượng trong cơ thể kích phát đến cực hạn.

“A!.”

Dương Thanh Huyền ngửa mặt lên trời gào to một tiếng, toàn thân hóa ra vảy rồng, bảy sao Thiên Giới trung giai đỉnh phong lực lượng một chút tuôn ra đến, hình thành một cỗ mênh mông chân lực, xông vào vũ trụ.

Sở hữu Long khí trong nháy mắt bị đánh tan, Dương Thanh Huyền cảnh giới nháy mắt tăng lên, một chút xông vào đến bảy sao Thiên Giới hậu kỳ!

Tử Tâm mừng rỡ không thôi.

“Đa tạ đại nhân!” Dương Thanh Huyền sau khi đột phá, đối với đại điện bái, sau đó ngồi xếp bằng xuống, tay bấm quyết ấn, vận chuyển vô tướng Như Lai bản nguyện kinh, vững chắc cảnh giới.

Trên thực tế, lấy hắn lĩnh ngộ cùng năng lượng tích lũy, đã sớm đến cảnh giới bình cảnh, chỉ là khuyết thiếu một cơ duyên hoặc là bế quan lâu dài.

La Thanh Vân đang bế quan tu luyện, đối với vạn sự vạn vật cảm thấy đều tinh tế nhập vi, một chút liền cảm ứng được Dương Thanh Huyền trạng thái, nháy mắt lấy chân long khí làm dẫn, kích xuyên Dương Thanh Huyền quanh thân huyệt đạo, đem tầng này cơ duyên dẫn ra.

Mà Dương Thanh Huyền bản thân liền tu luyện Thanh Dương võ kinh, đối với hóa rồng tuyệt không lạ lẫm, tại La Thanh Vân kíp nổ dưới, nháy mắt liền tan rã cảnh giới bình chướng, một chút bước vào bảy sao Thiên Giới hậu kỳ.

Nếu là bị bốn bộ vũ trụ tập huấn ngày mới biết được, càng là sẽ xấu hổ giận dữ dị thường, Dương Thanh Huyền không chỉ có trên sức chiến đấu vượt rất xa bọn hắn, hiện tại liền liền cảnh giới, cũng bắt đầu nhất kỵ tuyệt trần, để bọn hắn lại khó đuổi kịp.

Trước đại điện yên tĩnh, đột phá sinh ra đại đạo quy tắc rơi xuống, Dương Thanh Huyền nhắm mắt tĩnh tu, Tử Tâm cũng ngồi ở một bên nhập định.

Mấy canh giờ về sau, Dương Thanh Huyền mở mắt ra, toàn thân thần thái sáng láng, tinh khí thần thẳng tới đỉnh phong, ôm quyền nói: “La Thanh Vân đại nhân, tại hạ muốn tiến Côn Khư một chuyến, mong rằng tiền bối cho phép.”

“Hứa.”

Một đạo thanh âm nhàn nhạt truyền đến.

Dương Thanh Huyền nói: “Đa tạ.”

Sau đó đối với Tử Tâm nói: “Ngươi liền chờ ta ở đây đi.”

Tử Tâm gật đầu nói: “Ngươi chính mình cẩn thận chút.”

Quảng trường trước có một cái thông đạo, lan tràn hướng đen kịt vũ trụ sâu không.

Dương Thanh Huyền đi tới, cho đến cuối con đường, sau đó đưa tay tại phía trước một vệt, giống như là đem rèm kéo ra, lập tức bày biện ra tuyệt mỹ mỹ lệ Tinh Vân Đồ án, rực rỡ ở đây yên tĩnh trong đêm.

Dương Thanh Huyền thân ảnh lóe lên, liền hướng cái kia Côn Khư nhập khẩu phóng đi.

Vừa mới đến, liền bị một cỗ lực lượng gảy trở về, chỉ có thể ngự không ở bên ngoài, ôm quyền cao giọng nói: “Tiên Liên đại nhân, ta trở về, có chuyện quan trọng thông bẩm.”

Thật lâu, bên trong mới truyền đến một thanh âm, “Ta đều biết.”

Dương Thanh Huyền thấy Tiên Liên có đáp lại, vui vẻ nói: “Đại nhân, vậy bây giờ phải làm gì?”

Thanh âm kia nói: “Lại thay ta thủ hộ ba tháng, sau ba tháng, ta liền có đối phó Phạm Vô chi pháp.”

Dương Thanh Huyền kinh hỉ nói: “Thật chứ?”

Thanh âm kia cười nói: “Kia là tự nhiên, chẳng lẽ lại ta sẽ còn lừa ngươi?”

Dương Thanh Huyền vội nói: “Không dám! Như là liền không thể tốt hơn, có Tiên Liên đại nhân xuất thủ, nơi đây vũ trụ được cứu rồi.”

Thanh âm kia nói: “Vũ trụ này là ta sáng tạo, tự nhiên sẽ không trơ mắt nhìn xem hắn hủy đi, ngươi đi xuống đi, ba tháng về sau ta liền sẽ hiện thân gặp nhau.”

Dương Thanh Huyền nói: “Rõ!”

Liền rời đi bay cách Côn Khư nhập khẩu, cái kia huyễn đẹp tinh vân lần nữa bị che đậy giấu đi, vũ trụ hóa thành toàn bộ màu đen một màu.

Tử Tâm gặp hắn nhanh như vậy liền trở lại, hỏi: “Thất bại rồi?”

Dương Thanh Huyền đem Tiên Liên lời nói nói một lần.

Tử Tâm cũng là đại hỉ.

Vô luận là ai, tại đối mặt Phạm Vô địch nhân như vậy lúc, đều lực có thua, hiện đang nghe Tiên Liên có thể tự mình xuất thủ, đều là kinh hỉ dị thường.

Dương Thanh Huyền lập tức đem việc này đối với cái kia cổ phác đại điện, cáo tri La Thanh Vân.

Đợi một trận, La Thanh Vân cũng không có hồi âm.

Dương Thanh Huyền lập tức cùng Tử Tâm cáo từ, trở về đem việc này bẩm báo Hồng Tiêu cùng Hàng Trần chờ cao tầng.

“Ba tháng?”

Tin tức truyền về Hỗn Độn đại lục về sau, Hàng Trần chờ cao tầng đều là đại hỉ không thôi, nếu là đem toàn bộ lực lượng tung ra tại Côn Khư, chèo chống ba tháng vấn đề không lớn.

Lập tức, Hàng Trần lập tức tổ chức cao tầng đại hội, quyết định tạm thời từ bỏ Hỗn Độn đại lục phòng thủ, để cường giả toàn bộ chạy tới Côn Khư, bảo đảm Tiên Liên có thể an toàn xuất quan.

Khi mọi người đến Côn Khư thời điểm, phát hiện Dương Thanh Huyền đã là bảy sao Thiên Giới hậu kỳ tu vi, tất cả đều trợn mắt hốc mồm, lúc này mới qua bao lâu?

Hàng Trần chờ cùng Dương Thanh Huyền người quen còn tốt, những người khác như Hoa Sơn Phù, Ông Bạch chờ, thì không cách nào bình tĩnh, cả kinh không bình tĩnh nổi.

Cho dù bọn hắn là đứng tại vùng vũ trụ này đỉnh phong cường giả, bảy sao bên trong mỗi một cái tiểu cảnh giới cũng đều hao phí mấy vạn năm thời gian, thậm chí không thôi.

Mà Dương Thanh Huyền từ sáu sao đỉnh phong đến bây giờ, thời gian hai năm không đến...

Cái này còn để những người khác sống thế nào?

Chúng cường giả sau khi đến, bắt đầu tiến hành củng cố bố trí, các loại cường đại trận khí cùng phòng ngự pháp bảo, tất cả đều quay chung quanh Côn Khư địa giới hướng ra phía ngoài mở rộng, hình thành liên miên vạn dặm phòng ngự chiến tuyến.

Ai cũng biết, những này chiến tuyến tại đại chiến sơ kỳ, sợ là nháy mắt liền sẽ hủy diệt, nhưng nhiều ít có thể tiêu hao một chút Phạm Vô lực lượng.

Dương Thanh Huyền đột phá đến bảy sao Thiên Giới hậu kỳ về sau, phát hiện cái kia đạo thể thần huy, chính là màu trắng đại đạo lực lượng, tựa hồ trở nên nồng nặc một chút, nhưng nếu không cẩn thận cảm giác, cũng rất khó phát hiện.

Cái này khiến hắn mừng rỡ như điên, chứng minh cái này màu trắng đại đạo lực lượng là có thể tăng trưởng, mặc dù tăng trưởng tốc độ cực chậm. Lúc trước hắn dù nắm giữ một tia đại đạo lực lượng, có thể nhưng lại chưa bao giờ đạt được đề thăng qua.

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, tựa hồ có cảm ứng, nhíu mày lại, hai tay bấm niệm pháp quyết, vận chuyển Hoàng Cực trải qua thế sách, trước người xem bói thôi diễn.

Nơi này là vũ trụ thế năng cao nhất địa phương, hắn lại có đại đạo vĩ lực tại người, tăng thêm Hoàng Cực trải qua thế sách loại này đỉnh cấp thuật tính toán, chiếm được toàn vũ trụ lớn nhất thiên cơ, có thể tinh chuẩn diễn toán tương lai.

Tại hai tay quyết ấn bên trong, một đạo hào phù bắt đầu xuất hiện, một họa khai thiên, sau đó diễn biến thành các loại quẻ tượng, trước người lấp loé không yên, bắt đầu xuất hiện thiên cơ chi tượng.

Chương 3067: Đập Nồi Dìm Thuyền, Không Phụ Kiếp Này

Quẻ tượng bên trong, vô số thảm liệt quang mang sáng lên, năng lượng to lớn sóng xung kích rửa sạch hết thảy, toàn bộ Côn Khư hoàn cảnh toàn bộ bị tác động đến, vô số cường giả giống như thiêu thân lao đầu vào lửa điền vào đến cái này cảnh tượng bên trong, hóa thành kiếp tro, như ngày tận thế tới.

Dương Thanh Huyền sắc mặt cực độ trắng bệch, thứ nhất là bị cảnh tượng trước mắt chấn nhiếp, xem ra Phạm Vô thật sẽ đến tiến công Côn Khư, thứ hai thôi diễn tương lai, đối với tự thân tiêu hao quá lớn, to như hạt đậu mồ hôi lạnh không ngừng lăn xuống, hai tay bắt đầu run rẩy.

Đúng lúc này, cảnh tượng bắt đầu run run lợi hại, không ngừng vặn vẹo cùng nhảy vọt, mơ hồ ở giữa, cái kia Côn Khư tựa hồ bị xé nứt ra, to lớn quang mang như Tiên Liên nở rộ, đem hết thảy vạn vật thôn phệ, sáng thế? Diệt thế? Sinh? Chết? Tất cả đều không còn tồn tại, tất cả đều tại quang mang bên trong tán đi.

“Phốc!.”

Dương Thanh Huyền tâm thần chấn động, bỗng nhiên một ngụm máu tươi phun tới, tinh thần nháy mắt uể oải xuống dưới, liên tục ho khan không ngừng.

Đây là hắn lần thứ nhất như thế tinh chuẩn mà phạm vi lớn thôi diễn thiên cơ, không có nắm chắc tốt phân tấc, bị phản phệ lợi hại.

Cho dù là trong truyền thuyết đạo thể, cũng bị chấn quang mang tan hết, ngũ tạng lục phủ đều rung ra nội thương.

Dương Thanh Huyền không lo được chữa thương, vội vàng xông ra mật thất, đem suy tính hết thảy cáo tri Hàng Trần mấy người.

Hàng Trần nghe vậy, lập tức triệu tập sở hữu cao tầng, tiến hành phân tích cùng thương nghị.

Hồng Tiêu sau khi nghe xong, sắc mặt phức tạp nhìn Dương Thanh Huyền liếc mắt, chậm rãi nói ra: “Ta cũng thử nghiệm thôi diễn một hai, nhưng không có bất kỳ kết quả gì, một mảnh trắng xoá quang cảnh, không nhìn thấy nửa điểm tương lai, nhưng cho dù là bói toán, cũng phải không ra bất kỳ kết quả gì.”

Những người còn lại bên trong, không ít cùng Hồng Tiêu lộ ra thần sắc giống vậy, đều là phức tạp nhìn xem Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Cái gì? Các ngươi đều không có xem bói ra?”

Diệu Thượng ho khan hai tiếng, nói: “Ta đêm trước liền triệu tập năm vị chín sao Thiên Giới, tại Côn Khư trước quảng trường vế trên tay tiến hành thôi diễn, tất cả đều bị đại đạo phản phệ, không có thôi diễn ra nửa điểm tin tức, lại nói, ngươi đây quả thật là thôi diễn ra, không phải nằm mơ làm ra?”

Dương Thanh Huyền mặt đen lên, nói ra: “Ngươi có từng thấy nằm mơ mơ tới một thân trọng thương?”

Tất cả mọi người nhìn ra, thật sự là hắn là bị phản phệ ra bị thương nặng, từng cái biểu lộ cổ quái.

Hàng Trần nói: “Dương Thanh Huyền trên thân phát sinh bất cứ chuyện gì ta đều sẽ không cảm thấy kì quái, có lẽ hắn có một tia đại đạo lực lượng tại người, cho nên mới có thể thấy được nhất tuyến thiên cơ đi.”

Hồng Tiêu nói: “Ta cũng tin tưởng đó nhất định là Dương Thanh Huyền thôi diễn ra, từ cảnh tượng trông được, Phạm Vô là đến tiến công Côn Khư, có thể thấy sắp xếp của chúng ta cũng không có sai, thậm chí ta cho rằng có thể đem cuối cùng một chút lực lượng cũng từ Hỗn Độn đại lục triệu tập tới, tiến hành toàn lực phòng thủ.”

Đám người bắt đầu dồn dập thảo luận, có nhẹ nhàng gật đầu, có lại là không ngừng lắc đầu.

Hoa Sơn Phù nói: “Ta cho rằng toàn bộ lực lượng triệu tập tới có thiếu sót khi, một khi Côn Khư chiến đại bại, liền triệt để đã mất đi cùng Phạm Vô lực lượng chống lại.”

Hồng Tiêu nói: “Nếu là chúng ta bại, hiện tại Hỗn Độn đại lục những lực lượng kia, còn có thể chống đỡ Phạm Vô sao?”

Hoa Sơn Phù lông mày nhíu lại, nói: “Nhưng cũng chí ít lưu lại một chút có thể đối kháng hạt giống, tương lai có thể mọc rễ nảy mầm.”

Tử Tâm khẽ cười nói: “Hạt giống? Chúng ta nếu là bại, Phạm Vô luyện hóa Tiên Liên, tiếp xuống chính là diệt thế, ở đâu ra hạt giống? Cho dù có hạt giống, bốn bộ vũ trụ, vô số thiên tài, mới là hạt giống ấp ủ địa phương.”

[tR

uyen cua tui ΘΘ vn] Ông Bạch nói: “Đại Thần Vương lời nói có lý, ta cũng đồng ý, nếu là quyết chiến, liền cần phải đem toàn bộ lực lượng triệu tập tới, tử chiến đến cùng. Chỉ là Dương Thanh Huyền lời nói Côn Khư cảnh tượng, cuối cùng cái kia phóng xuất ra quang mang, thôn phệ thiên địa cùng hết thảy, chẳng biết là ý gì nghĩa.”

“Hẳn là sau ba tháng, Tiên Liên xuất thế, trực tiếp vận dụng sáng thế khả năng, dẹp yên chiến trường.”

“Có thể là Côn Khư nổ tung, bên trong năng lượng tràn ra tới, hủy diệt thế gian hết thảy.”

“Có lẽ chỉ là một đạo phổ thông quang hoa, liền như lần trước đại chiến, Tiên Liên chỉ là phun ra ra một đạo thần huy, đem Phạm Vô đánh lui.”

Mọi người mỗi người phát biểu ý kiến của mình, phát biểu cái nhìn của mình.

Dương Thanh Huyền giữ im lặng, lẳng lặng ngồi ở một bên, nhớ lại cái kia cảnh tượng, hắn cũng nói không rõ ràng là cái gì, nhưng nội tâm mơ hồ có loại dự cảm xấu.

“Dương Thanh Huyền, ngươi cảm thấy thế nào?”

Hàng Trần nhìn hắn hỏi.

Điện bên trong lập tức an tĩnh lại, mấy trăm ánh mắt toàn bộ nhìn qua hắn.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm xuống, chậm rãi nói ra: “Ta cũng không rõ ràng, dù sao hình tượng quá mức nhảy vọt cùng vặn vẹo, nhưng ta tại toàn bộ thôi diễn quá trình bên trong, lại một mực tâm thần không yên, dự cảm không tốt tiếp tục ở trong lòng tồn tại. Trận chiến này kết quả có lẽ tất cả mọi người sẽ chết, có lẽ kết cục không vừa ý người, nhưng mặc kệ như thế nào, chúng ta cũng đều không có đường lui. Kỳ thật ta biết kết quả như thế nào đã không trọng yếu, trọng yếu chính là chúng ta hiện tại cũng đứng tại cái này, chuẩn bị xả thân lấy nghĩa.”

“Tốt! Nói rất hay.”

Hàng Trần mỉm cười nói: “Dương Thanh Huyền nói rất đúng, kỳ thật ta triệu tập mọi người tới mục đích, chỉ là muốn nói cho mọi người, Phạm Vô nhất định sẽ tới tiến công Côn Khư, để mọi người làm tốt nghênh chiến chuẩn bị, đến mức kết quả, liền giao cho thiên ý đi, chỉ cần không phụ kiếp này, không phụ chính mình, liền đã đủ."

Tất cả mọi người là mặt sắc mặt ngưng trọng, chiến ý dâng cao, ôm quyền đồng thanh nói: "Cẩn tuân đại nhân pháp chỉ!"

Hàng Trần nói: "Tất cả đi xuống nghỉ ngơi đi."

Đám người trục vừa rời đi đại điện, Hàng Trần đem Dương Thanh Huyền gọi lại, cho hắn một chút đan dược chữa thương.

Dương Thanh Huyền sau khi nói cám ơn liền rời đi, trực tiếp tiến vào mật thất khởi động bế quan, tĩnh dưỡng thương thế.

Hàng Trần cho đan dược đều là đỉnh cấp thuốc trị thương, ăn vào sau rất nhanh liền có hiệu quả rõ ràng, tăng thêm vô tướng Như Lai bản nguyện kinh, chữa thương hiệu quả hết sức rõ ràng.

Côn Khư phòng ngự bố trí trở nên càng thêm khẩn cấp đứng lên, liền liền các loại thành trì pháp khí, cũng tại không gian vũ trụ bên trong phóng xuất ra, hình thành từng tòa to lớn thành không, ở phía trên bày ra đại trận.

Còn có vô số đỉnh cấp chiến hạm, tất cả đều xen kẽ tại các loại bố trí bên trong, đồng thời linh thạch sung túc.

Hàng Trần áp dụng Hồng Tiêu đề nghị, đem Hỗn Độn đại lục bên trong trấn thủ một điểm cuối cùng lực lượng cũng toàn bộ triệu tập tới, chuẩn bị đập nồi dìm thuyền, tử chiến đến cùng.

Mà thủ hộ tại phòng ngự tuyến đầu, đều là một chút phạm vào tội chết cường giả, bị hạ lạc ấn, cưỡng ép phái tới trấn thủ, nếu là dám có phản bội, thì có người điều khiển trực tiếp dẫn bạo lạc ấn.

Thương Huyền Tông cái kia mấy vạn người cũng bị an hàng trước nhất chiến hạm cùng thành trì bên trong, từng cái mặt xám như tro, như cha mẹ chết.

“Chúng ta có thể hay không chết ở đây a?”

Một tên Thương Huyền Tông đệ tử toàn thân run rẩy, bị cái này ngưng trọng bầu không khí trực tiếp sợ quá khóc, ô ô nói: “Ta không muốn chết a, ta còn không có sống đủ, ô ô ô.”

Một người khác an ủi: “Nói không chừng sẽ không chết đâu, không chừng cái kia Phạm Vô liền không tới.”

“Chết thật đáng sợ như thế sao?”

Đột nhiên một đạo thanh âm bình tĩnh nói.

“Trang cái gì bức? Không đáng sợ ngươi đi chết a!” Cái kia tên Thương Huyền Tông đệ tử phẫn nộ nói.

Thanh âm kia đến tự một người đàn ông tuổi trung niên, mặt mỉm cười, lẳng lặng nhìn đám người, nói ra: “Có người sống, hắn đã chết, có người đã chết, hắn lại còn sống sót, các ngươi có nghĩ tới không? Chính bởi vì các ngươi còn có như thế một chút xíu giá trị, sở dĩ các ngươi mới xem như sống sót, có thể nếu như các ngươi liền cái này điểm giấy vệ sinh giá trị cũng bị mất, kỳ thật đã sớm cùng chết không khác.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3068: Tử Chiến Đến Cùng (1): Trước Trận Gọi Chiến

“Ngươi là ai? Ở đây đại phóng lời nói sơ nhầm! Có bản lĩnh chờ Phạm Vô tới, ngươi vọt tới phía trước nhất!”

Trong thành trì đều là một mảnh tiếng mắng chửi.

Có người nhíu mày nói ra: “Hắn đây là đang mắng chúng ta đâu, nói giá trị của chúng ta cùng giấy vệ sinh đánh đồng.”

“Người kia là ai? Giống như không phải Thương Huyền Tông, làm sao ta chưa từng gặp.”

“Cẩn thận một chút, người này trên thân khí thế bất phàm.”

“Cẩn thận cái gì a, an bài ở đây làm bia đỡ đạn, hoặc là phạm vào tội chết, hoặc là đắc tội người, hoặc là chúng ta xui xẻo như vậy trứng, tất cả mọi người là không sai biệt lắm, có cái gì tốt cẩn thận.”

Nam tử trung niên mỉm cười nói: “Ta là ai? Chính là bởi vì có ta tồn tại, các ngươi mới có như vậy một chút xíu giá trị a.”

Nam tử vươn tay ra, hai ngón ở giữa nắm vuốt một đạo Linh phù, hướng phía trước bắn ra, kích - bắn đi ra.

Linh phù tại không trung lóe lên, bộc phát ra chói mắt cường quang, sau đó “Ầm ầm” một tiếng, hình thành không gì so sánh nổi cự nổ lớn, toàn bộ thành trì nháy mắt bị nổ vỡ nát.

“Oanh! Oanh!”

Cùng một thời gian, tại Côn Khư phòng tuyến bên ngoài, hơn mười tòa cự đại thành trì lần lượt bạo tạc, mấy vạn người trực tiếp hóa thành bụi bay.

Nam tử trung niên đứng trên không trung, ánh mắt lóe lên vẻ châm chọc, tay giơ lên, sau lưng vô số hắc ám phun trào, đại lượng đáng sợ khí tức từ bên trong truyền tới, từng đạo độn quang bắn hướng về phía trước chiến tuyến.

“Không được! Có người công kích phòng tuyến!”

Côn Khư ngoại vi chỉ huy tầng, tất cả đều loạn thành một bầy, đại lượng độn quang bốn phía bay lên, tất cả mọi người đều cảnh giác lên, nhìn về phía bạo tạc phương hướng.

Sau đó, trên phương hướng ngược nhau, chiến tuyến cũng nhận tập kích, trong khoảnh khắc truyền đến to lớn chấn động.

“Là Phạm Vô! Mọi người chiến đấu!”

Hàng Trần mãnh hét lớn một tiếng, thanh âm chấn động hoàn vũ, mỗi người đều nghe được rõ ràng.

Mặc dù không nhìn thấy Phạm Vô, nhưng có thể trăm phần trăm khẳng định.

Vùng vũ trụ này ở giữa, trừ Phạm Vô, còn có ai dám đến cái này?

“Giết a!”

Trùng thiên tiếng giết, hướng phía trước sau hai cái phương hướng công tới.

Vô số cường giả độn quang, tại hoàn vũ bên trong lấp lóe, chạy hướng về phía trước.

Xâm phạm cũng tất cả đều là một chút sơ cấp cường giả, còn có bình thường võ tu, đều là Phù Trăn những năm gần đây mời chào thủ hạ, cùng các loại cổ quái vật thí nghiệm, tất cả đều khi rác rưởi giống nhau ném đi ra.

“Hừ, tới tất cả đều là một chút sâu kiến, Phạm Vô trốn ở phía sau không dám hiện thân sao?”

Hoa Sơn Phù đứng lơ lửng trên không, trong hai mắt một mảnh phấn hồng sáng bóng, nhìn về phía hai cái phương hướng, phát hiện tất cả đều là bảy sao Thiên Giới trở xuống tồn tại, liền liền Giới Vương, thậm chí một chút dòm thật cảnh tu vi đều có.

Hồng Tiêu nói: “Chúng ta dùng đại lượng cơ sở lực lượng tạo dựng phòng ngự, sở dĩ Phạm Vô cũng dùng một chút cơ sở lực lượng đến đối với chúng ta tiến hành tiêu hao, bất quá cắt lớn lao ý, vừa rồi bên kia nổ lên mười đạo quang huy, cực kỳ cường đại, khẳng định là bảy sao trở lên Thiên Giới xuất thủ.”

Hàng Trần nói: “Là Phù Trăn.”

Đám người sững sờ, lập tức sinh lòng cảnh giác.

Dương Thanh Huyền cũng nhìn thấy mười đạo quang huy, xông vào hoàn vũ về sau, hiển hóa ra Linh phù lực lượng, sau đó tiêu tán không gặp.

Phù tộc liền chỉ còn lại Phù Trăn, cùng tại đời thứ nhất La Phù chi cảnh phù cát tổ tôn hai người, có thể thi triển đáng sợ như vậy Linh phù thần thông, cũng chỉ có Phù Trăn một người.

Sở hữu bảy sao trở lên Thiên Giới cường giả, tất cả đều tụ tập tại chiến tuyến trung tâm, bọn hắn không cần đứng đến tuyến đầu, cách mặc dù vượt ngang hơn trăm vạn dặm, nhưng đối bọn hắn mà nói cũng chỉ là mấy cái nháy mắt.

Hàng Trần đột nhiên nói ra: “Hồng Tiêu, Diệp Vô Cấu, các ngươi các mang hai mươi người, phân biệt trấn thủ tại hai bên trên chiến tuyến, để phòng đối phương đột nhiên xuất hiện cường giả tối đỉnh, đem chiến tuyến toàn bộ phá hoại.”

Diệp Vô Cấu là đông bộ vũ trụ đỉnh cao cường giả, cùng Thương Cách, Đình Hùng Ưng cùng vì Vạn Lưu Ngũ Tuyệt Phong.

Hai người lúc này các điểm hai mươi người, chủ yếu đều là chính mình vũ trụ bên trong cường giả, dạng này biết người biết ta, chiến đấu cũng càng có thể lẫn nhau chiếu ứng.

Hồng Tiêu kiểm lại Đông Phương Võ, Đông Quách Sinh chờ thánh tông danh lưu bên trong cường giả, cùng Tử Tâm mấy vị Thần Vương, liền hướng một bên phía trước chạy đi.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nói: “Ta cũng đi.”

Hàng Trần hỏi: “Thương thế của ngươi...”

Dương Thanh Huyền cười một tiếng, nói: “Đều tốt.”

Hàng Trần sửng sốt một chút, tựa hồ không quá tin, nhưng ánh mắt nhìn chăm chú phía dưới, xác thực không có phát hiện Dương Thanh Huyền trên thân có tổn thương, liền gật đầu nói: “Cẩn thận một chút.”

Dương Thanh Huyền “Ừ” một tiếng, liền theo đám người hướng về phía trước chạy đi, mấy cái chớp động phía dưới, liền bay thấp tại một tòa cự đại thành trì bên trên, lẳng lặng quan sát lấy phía trước, dạng này tùy thời đều có thể xuất thủ ngăn cản đối với phe thế lực xâm nhập.

Lực lượng của đối phương, trừ đại lượng cổ quái vật thí nghiệm bên ngoài, còn có thật nhiều dị thú dị ma, cùng kì lạ chủng tộc, đang chém giết lẫn nhau bên trong đều phóng xuất ra năng lượng to lớn, chính mình cái này phương võ giả đều là lấy huyết nhục chi khu tại phòng ngự, tình hình chiến đấu cực kì thảm liệt.

Dương Thanh Huyền nhìn khí huyết khuấy động, đưa tay liền lấy ra Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, muốn tiến lên tương trợ.

Hồng Tiêu thấy thế nói ra: “Trấn định lại, mọi người có tĩnh khí, hiện tại đừng ra tay, nếu không hành vi của ngươi rất có thể bị đối phương cường giả để mắt tới, thừa dịp ngươi bất lưu thần lại đột nhiên xuất thủ, chiến đấu chân chính còn chưa bắt đầu đâu.”

Dương Thanh Huyền điểm một cái, Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, nhìn xuyên phía trước vô tận mê vụ cùng hắc ám, mơ hồ có thể nhìn thấy không ít cường đại thân ảnh, mà đối phương bên trong cũng có tu luyện cực mạnh linh mục thần thông cường giả, chính như Hồng Tiêu lời nói, trong mắt không ngừng lóe ra tinh mang, đang nhìn chăm chú chính mình cái này phương.

Dương Thanh Huyền đem chiến kích cầm tại trong tay phải, tay trái bấm niệm pháp quyết, nhắm mắt tĩnh tu, để tránh mình bị cái này cực kỳ bi thảm chiến đấu quấy nhiễu tâm cảnh.

“Người kia chính là Dương Thanh Huyền sao?”

Hắc ám trong sương mù, không ít cường đại thân ảnh đang quan chiến, một người trong đó trong hai mắt lục mang lấp lóe, bày biện ra hoa văn kỳ dị, chậm rãi nói.

“Chính là, Lục Ảnh Tôn giả Mạt Phi đối với hắn có hứng thú?”

Trong mọi người cầm đầu, chính là Phù Trăn, khẽ cười nói.

Lục Ảnh Tôn giả nói: “Vừa rồi hắn dùng linh mục thần thông nhìn sang, tựa hồ xem thấu chúng ta, quả nhiên có chút môn đạo, bất quá là bảy sao Thiên Giới lâu la, thế mà có loại này bất phàm khí chất, tương truyền bên cạnh hắn có một tên quỷ tu, làm sao không thấy tăm hơi?”

Phù Trăn nói: “Hắn có thể cùng cái kia tên quỷ tu hợp thể, thực lực thẳng tới tám sao Thiên Giới đỉnh phong.” Dừng lại, lại nói: “Hai người này đều tu vi tiến bộ thần tốc, hiện tại có lẽ có thể đi đến chín sao Thiên Giới cũng khó nói.”

“Ồ?” Lục bào Tôn giả lộ ra một tia hứng thú, nói: “Không bằng ta đi chiếu cố hắn, liền sợ Hồng Tiêu những này người cũng xuất thủ, các ngươi ai yểm hộ ta một chút?”

Phù Trăn nói: “Cao giai Thiên Giới một khi xuất thủ, chiến đấu lập tức sẽ tiến vào gay cấn, sở hữu bố trí đều sẽ xáo trộn, ngươi có thể trực tiếp khiêu chiến Dương Thanh Huyền, nếu là hắn nguyện ý ứng chiến, liền có kích cơ hội giết hắn.”

Lục Bào lão tổ lập tức từ trong bóng tối đi tới, nhìn hướng về phía trước khiêu chiến nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi cùng ngươi cái kia tên quỷ tu, có thể dám đánh với ta một trận?”

Dương Thanh Huyền song đồng co rụt lại, mở mắt ra, phía trước người này toàn thân trên dưới đều lộ ra một cỗ tử hồn chi khí, đúng là một tên quỷ tu, mà lại thực lực thẳng tới chín sao Thiên Giới sơ giai!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3069: Tử Chiến Đến Cùng (2)

“Là Lục Bào lão tổ!”

Hồng Tiêu trầm giọng nói: “Tây bộ vũ trụ bên trong cực kì nổi danh quỷ tu, thậm chí được khen là đương đại quỷ tu đệ nhất nhân, nghĩ không ra hắn không chỉ có không chết, còn bị Phù Trăn đón mua!”

Tất cả mọi người nhìn về phía Dương Thanh Huyền, bọn họ cũng đều biết Dương Thanh Huyền có hợp thể thuật, lại không biết hợp thể hiện tại có thể đi đến loại nào cảnh giới.

Tử Tâm nói: “Tuyệt đối đừng sính cường.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười, nói: “Đã có người tặng đầu người, cớ sao mà không làm?”

Nếu là có thể đánh giết đối phương một tên chín sao Thiên Giới, vô luận là khí thế vẫn là song phương lực lượng so sánh bên trên, đều sắp nổi đến tác dụng cực lớn.

Cho dù là toàn vũ trụ phạm vi bên trong đỉnh phong chiến, chín sao Thiên Giới cũng không phải tùy tiện có thể thấy được a!

Hắn dẫn theo chiến kích, một bước liền bay ra ngoài.

Quỷ Tàng thân ảnh tại phía trước hiển hiện ra, sau đó trực tiếp dung nhập Dương Thanh Huyền trong cơ thể, hai người nháy mắt dung hợp, toàn thân khí chất bề ngoài một chút liền phát sinh thay đổi cực lớn.

"Ầm ầm!"

Cái kia cường hoành khí tức khuếch tán ra đến, trực tiếp áp hướng nơi xa chiến trường, khiến sở hữu trong chiến đấu võ tu, đều là run lẩy bẩy, hơn phân nửa chiến đấu dĩ nhiên trực tiếp ngừng lại.

"Chín sao Thiên Giới sơ giai!"

Tất cả mọi người là nội tâm run lên, cảm nhận được cỗ này đáng sợ khí tức, giao đấu song phương nửa thích nửa lo.

Hàng Trần lộ ra nụ cười vui mừng đến, "Tiểu tử này chưa hề khiến ta thất vọng qua."

Vân Võ Cơ nói: "Cái kia lục bào Tôn giả cũng chỉ là chín sao Thiên Giới sơ giai, xem ra là tất thua không thể nghi ngờ, tiểu tử này cùng giai bên trong vô địch thủ."

Hoa Sơn Phù cau mày nói: "Cái này có thể chưa hẳn, ngươi ta đều là chín sao, cần phải minh bạch chín sao phía trên muốn vượt cấp cơ hồ là không thể nào, cho dù là cùng giai ở giữa, cũng kinh ngạc to lớn, rất khó trong khoảng thời gian ngắn đánh bại một người."

Vân Võ Cơ nói: "Ngươi nói rất đúng, nhưng! Hắn là Dương Thanh Huyền."

Hoa Sơn Phù cùng Ông Bạch bọn người là không tin thần sắc.

Hàng Trần mỉm cười nói: "Tĩnh tâm quan chiến đi, đối phương đã tặng đầu người đi lên, chúng ta tự nhiên không thể không cần. Giết lục bào Tôn giả, đối với sĩ khí cùng thực lực mà nói, đều có lợi ích to lớn."

Ngụ ý, giống như là lục bào Tôn giả đã chết, để Hoa Sơn Phù bọn người là không còn gì để nói.

“Quả nhiên thật sự có tài, hừ, hợp thể chi thuật dù sao cũng là không ra gì mạt lưu chi pháp, bản tọa chi danh...”

Lục bào Tôn giả mặt mũi tràn đầy mỉa mai, lạnh lùng nói đồng thời muốn tự giới thiệu, ai ngờ Dương Huyền Tàng không kiên nhẫn khoát tay nói ra: “Không cần nói, tên ta đối với ngươi không hứng thú, giết lâu la quá nhiều, nếu là mỗi một cái đều giống như ngươi báo danh chữ, vậy ta phải nghe tới khi nào?”

“A a, muốn chết!”

Lục bào Tôn giả lửa giận nháy mắt liền bị nhen nhóm.

Như Dương Thanh Huyền bản thân là chín sao Thiên Giới, hắn có lẽ còn có thể nhìn thẳng vào mấy phần, đối phương bất quá là dựa vào hợp thể miễn cưỡng xông qua chín sao, đã để hắn lòng sinh ra coi thường, giờ phút này thế mà còn dám dõng dạc, còn dám khinh thường mình, lửa giận một chút liền phun ra đến, toàn thân quỷ khí nháy mắt tăng vọt, vô số lệ quỷ tiếng thét chói tai tại thể nội truyền ra, cái kia âm trầm quỷ khí lĩnh vực hướng tứ phía lan ra, vô số quỷ phách trong hư không bay loạn.

“Liền để ta ăn ngươi hồn phách, để ngươi vĩnh viễn thống khổ nữa đi!”

Lục bào Tôn giả rống to một tiếng, chợt quát lên: “Quỷ giết!”

Năm ngón tay một nắm, mãn hư không quỷ phách tất cả đều phát ra thê lương tiếng kêu, sau đó vặn vẹo biến hình, trở thành lôi điện giống nhau năng lượng tồn tại, uốn lượn tại lục bào Tôn giả quyền phong bốn phía, hung hăng đánh ra.

Dương Huyền Tàng Đạo Hoán Bộ giẫm mạnh, trực tiếp vọt tới, mặt mũi tràn đầy mỉa mai, chiến kích bên trong tuôn ra ngũ hành thần huy, bổ về phía lục bào Tôn giả đầu!

“Cái gì?!”

Lục bào Tôn giả sắc mặt đại biến, lộ ra hoảng sợ muôn dạng thần sắc.

“Ầm ầm!”

Cả người một chút liền bị cái kia chiến kích chém thành hai khúc, thân thể khôi ngô vỡ ra, nổ ra năng lượng to lớn vòng.

“Cái này?!”

Mấy vạn ánh mắt đều nhìn chằm chằm cái này, tròng mắt tất cả đều rơi xuống, chính mình nhìn nhầm rồi?

Dụi dụi con mắt, cũng không có sai, lại là một chiêu liền bị chém chết...

“Ừm?” Dương Huyền Tàng đang muốn thu hồi kích đến, đột nhiên cảm thấy không đúng, một cỗ nguy hiểm to lớn giáng lâm.

“Ha ha ha ha! Ngươi sẽ Đạo Hoán Bộ sự tình, chẳng lẽ vẫn là cái gì bí mật sao? Muốn dùng chiêu này đánh lén ta, chính là ngây thơ a!”

Cái kia bị lục bào Tôn giả oanh ra một quyền, xuyên thấu Dương Thanh Huyền thân thể về sau, đột nhiên tại không trung ngừng lại, thay đổi phía dưới, biến thành lục bào Tôn giả bộ dáng, sau đó cuồng tiếu không thôi, một quyền từ Dương Thanh Huyền phía sau đánh tới.

“Ngươi Đạo Hoán Bộ sớm đã mọi người đều biết, trong thời gian ngắn kỹ năng là vô pháp làm lạnh. Thực lực của ngươi hoàn toàn chính xác tại hợp thể sau đạt đến chín sao Thiên Giới, nhưng trí thông minh cũng không có đề thăng đi lên a, so ta còn thấp mấy cấp độ, ha ha ha ha.”

“A, thật sao?”

Dương Huyền Tàng sắc mặt băng lãnh, trực tiếp giơ lên chiến kích, từ trên người chính mình cắm vào.

“Xùy!”

Một chút đâm xuyên ngực thân, hung hăng đón lấy cái kia quyền mang.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ lực lượng va chạm phía dưới, hình thành hủy thiên diệt địa linh áp, phóng tới bốn phương tám hướng.

Những đang kia chiến đấu hai phái người, dọa đến vội vàng đào tẩu, không còn dám chiến.

May mắn Côn Khư chiến tuyến phòng ngự đủ mạnh, tại hủy diệt một bộ phận sau phòng tuyến, sóng năng lượng liền bị cản lại, thậm chí còn chưa lan đến gần Hồng Tiêu mấy người trước mặt.

Dương Huyền Tàng tại một quyền kia chấn động dưới, thân thể bị oanh vỡ nát, hóa thành Tịnh Nghiệp Thiên Hỏa, đem chiến kích uốn lượn ở, cùng không trung không ngừng bay múa, trực tiếp hướng lục bào Tôn giả chém tới.

Tựa như là một thanh mang theo hỏa diễm thần khí, không người thao tác, tự hành chém xuống.

Lục bào Tôn giả sầm mặt lại, hừ một tiếng, cho rằng vừa rồi một chiêu liền có thể phân thắng thua, không tiếc hi sinh chính mình một đạo thân ngoại hóa thân, không nghĩ tới thế mà chỉ là đem Dương Thanh Huyền rung ra bị thương nhẹ, mà chính mình lại tổn thất một đạo thân ngoại hóa thân, giết địch ba ngàn, tự tổn có thể là ba ngàn năm, để hắn phiền muộn đến cực điểm, há mồm phun ra một đạo thiểm điện, không gian trở nên vặn vẹo mơ hồ.

“Bành!”

Lục Đạo Huyễn Diễm lại bị thiểm điện đánh ra, chiến kích trực tiếp bay ra ngoài, không trung hóa ra Dương Thanh Huyền thân ảnh, đem chiến kích bắt được, sau đó tay bấm niệm pháp quyết ấn, trên người kích một chút, cả người cùng chiến kích hòa làm một thể, đại phóng Bàn Nhược quang mang.

“Bàn Nhược Bất Hủ Thân!”

Lục bào Tôn giả lấy làm kinh hãi, gấp vội vươn tay lấy ra một cái hồ lô màu đỏ, tại không trung bay lên, trong miệng nói lẩm bẩm.

Hồ lô xoay tròn mấy lần, lỗ hổng vừa mở, một cỗ ngập trời mùi máu tươi bừng lên, hướng Dương Thanh Huyền càn quét mà đi, bên trong hiện ra vô số khô lâu cùng luyện thi.

Dương Huyền Tàng Bàn Nhược kim quang tiếp xúc cỗ lực lượng này, lập tức bị ăn mòn không ít, hắn cười lạnh một tiếng, chiến kích hướng phía trước một bổ, ngũ hành thần huy nổ tung lên, hóa thành chục triệu hồng quang chém xuống, trực tiếp đem mảnh này ô uế lực lượng chém ra.

Đồng thời một đạo Thái Cực đồ án tại nghìn đạo nghê hồng bên trong hiển hiện, kích - bắn mà ra.

Hắn có ngũ hành tuần hoàn, còn có Thái Cực Lưỡng Nghi, thậm chí nắm giữ đại đạo lực lượng, trong thiên hạ không có có thể khắc chế hắn lực lượng, càng không có không phá được thần thông đạo pháp.

“Bành!”

Hồ lô kia bị Thái Cực quang mang một chém, nháy mắt nổ vỡ ra tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3070: Tử Chiến Đến Cùng (3)

Lục bào Tôn giả mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, hai tay trước người vận chuyển, vô số dây sắt từ trong cơ thể tuôn ra, nháy mắt hình thành phòng ngự, "Ầm ầm" một tiếng, đem cái kia kích ánh sáng dư ba ngăn trở.

Đồng thời dây sắt huyễn hóa dưới, biến lớn nghìn lần, đem một vùng không gian bao phủ, Dương Huyền Tàng cũng bị nhốt vào trong đó, vô số dây sắt ở trên người quấn quanh, liền liền Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không bên trên, cũng tất cả đều là bị dây sắt trói lại.

"Với tư cách quỷ tu, ngươi hẳn phải biết tiên thiên quỷ khí a? Ta cái này buộc thần quỷ tác chính là dùng tiên thiên quỷ khí tạo ra, không có gì không trấn, không có gì không thể, coi như ngươi có Bàn Nhược kim quang, cũng vô pháp tránh thoát hắn trói buộc."

Lục bào Tôn giả cười lạnh không thôi, nói: "Bất quá tiên thiên quỷ khí thứ này, ở chỗ này vũ trụ cực kỳ khó được, sợ là ngươi chưa bao giờ thấy qua, bất quá không quan hệ, chờ ngươi chết, nói không chừng có cơ hội đi Quỷ Giới, cơ duyên tốt, có lẽ liền có thể nhìn thấy đâu, ha ha ha ha."

Lục bào Tôn giả cuồng tiếu không thôi, thân ảnh lóe lên, hóa thành một đạo lăng lệ quỷ khí, kích - bắn mà bên trên.

Hai ngón tại không trung lượn vòng, trực tiếp điểm hướng Dương Huyền Tàng trái tim.

Hắn đối với cái này buộc thần quỷ khóa lòng tin cực lớn, đối với Bàn Nhược kim quang loại hình hạo nhiên chí dương năng lượng có cực lớn tác dụng khắc chế, nhưng dù sao đối phương cũng là chín sao Thiên Giới, liền chẳng biết có thể trói buộc bao lâu, sở dĩ lập tức hạ sát chiêu, thẳng đến Dương Huyền Tàng tính mạng.

“Chết đi!”

Cái kia một chỉ quang mang, như lợi kiếm lăng không, xuyên qua mà tới.

Sở hữu cường giả đều trợn to hai mắt, cực độ khẩn trương, Hồng Tiêu càng là song quyền nắm chặt, tùy thời dự định xuất thủ cứu người.

Nhưng Phù Trăn một phái cường giả, cũng đều là kích động, ánh mắt lạnh như băng nhìn chăm chú tới, chỉ cần Hồng Tiêu mấy người vừa ra tay, bọn hắn tuyệt đối sẽ không ngồi im mà nhìn không để ý tới.

“Nguyên lai là tiên thiên quỷ khí chế tạo, làm sao nói khí tức quen thuộc như vậy đâu.”

Dương Huyền Tàng cổ tay rung lên, chiến kích bên trên quang hoa nở rộ, “Phanh phanh phanh” âm thanh âm vang lên, đem những quấn quanh kia dây sắt toàn bộ đánh gãy, sau đó một kích liền hướng lục bào Tôn giả ngón tay bổ tới.

“Chi! Cái gì?!”

“Không có khả năng!”

Lục bào Tôn giả kinh hãi tột đỉnh, cái này tiên thiên quỷ khí dây sắt có bao nhiêu kiên cố, hắn là phi thường rõ ràng, đổi lại mình bị dạng này trói lại, đều rất khó tránh thoát.

Cái kia đã điểm đi ra một chỉ, tại không trung run nhè nhẹ, chỉ cảm thấy từng tia từng tia phát lạnh.

Giờ phút này muốn thu hồi chiêu thức đã không thể nào.

Chỉ có thể kiên trì, đem một chỉ mãnh điểm xuống đi, lại đem lực lượng bạo tăng.

“Ầm ầm!”

truyencuatu❤i.vn

Liền xem như thần binh lợi khí cũng không có khả năng gánh vác được Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, huống chi là chỉ là hai ngón tay, tại chỗ liền kêu thảm một tiếng, đầu ngón tay cùng cánh tay toàn bộ bị ngũ hành quang mang chém nát.

“Ngươi vừa nói chết đi, là nói ngươi chính mình sao?”

Dương Huyền Tàng trong tay chiến kích nhất chuyển, liền quét ngang qua, “Hồn Chi Vũ!”

Vô số hư quang phiêu trồi lên, như người chết linh hồn tại nhẹ nhàng nhảy múa, lập tức hư quang hóa thành to lớn chiến kích, như máy xay gió xoay tròn, đem vòm trời chém nát.

“Ầm ầm!”

Lục bào Tôn giả hoảng hốt, bỗng nhiên thân ảnh lóe lên, liền muốn bỏ chạy, nhưng cái kia kích quang đuổi theo bổ tới, áp lực to lớn.

Đúng lúc này, Dương Huyền Tàng đột nhiên cảm thấy một cỗ nguy hiểm, đúng là nơi xa một bóng người, cầm trong tay bảo kiếm, lăng không bổ xuống.

“Phù Trăn!”

Hồng Tiêu mấy người cũng phát hiện, đều là hoảng hốt.

Hồng Tiêu rống to nói: “Phù Trăn! Hèn hạ.” Bỗng nhiên hóa thành độn quang vọt ra, hai tay kết ấn, một chút liền oanh ra một đạo trảm kích vỗ tới.

Nhưng tốc độ dù sao còn quá chậm.

Kiếm thế kia đã đến Dương Huyền Tàng trước mặt, mà lại là dùng Thái Tố Thiên Cơ Ngọc bổ ra tới, cơ hồ thế không thể đỡ.

Dương Huyền Tàng cả giận nói: “Ai cũng cứu không được hắn!”

Bỗng nhiên một chút trở lại, cầm trong tay song kích hướng kiếm thế kia bổ tới, “Sát Na Sinh Diệt!”

Mà nguyên thần thứ hai thoát thể mà ra, hai tay cầm kính, chiếu hướng lục bào Tôn giả.

“Ông!”

Kính quang bị thôi động đến cực hạn, lục bào Tôn giả một chút bị bạch quang bao lại, toàn thân run rẩy một chút, phát ra tiếng kêu thảm âm thanh tới.

Tại trong vầng hào quang, hắn quỷ thân giống như là bị định trụ, sau đó một chút xíu phân giải.

Dương Huyền Tàng bản tôn bị kiếm thế kia một chặt, bộc phát ra to lớn nổ vang, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Nguyên thần thứ hai cũng nhận chấn động, trong tay kính quang bất ổn, năng lượng tiếp tục hạ xuống, lục bào Tôn giả mừng rỡ, hét lớn: “Đa tạ chưởng giáo cứu ta!”

Liền hóa thành độn quang sẽ phải bay hậu phương.

Phù Trăn bản cũng không muốn ra tay, quá mất mặt, nhưng nếu lúc này vẫn lạc một tên chín sao Thiên Giới, đối với sĩ khí cùng thực lực ảnh hưởng quá lớn.

Dương Huyền Tàng nổi giận gầm lên một tiếng, bỗng nhiên để nguyên thần thứ hai trở về trong cơ thể, lần nữa dùng Âm Dương Kính chiếu đi, đoạn lục bào Tôn giả đường.

Phù Trăn sầm mặt lại, lạnh giọng nói: “Không biết tốt xấu!” Nâng lên kiếm đến, lại muốn chém xuống, nhưng lại đình trệ tại không trung.

Bởi vì sau lưng Dương Huyền Tàng, xuất hiện một đạo thân ảnh màu đỏ, đầy mắt băng lãnh nhìn chằm chằm Phù Trăn, một bộ muốn chiến liền chiến bộ dáng.

Hồng Tiêu mừng lớn nói: “Hồng Lâm tiên tổ!”

Hắn chính vọt tới, thấy Hồng Lâm xuất hiện, lập tức một trái tim để xuống.

Hồng Lâm nói: “Ta thay ngươi ngăn trở hắn, ngươi giết lục bào, ta nhìn xem có ai dám cản!”

Dương Huyền Tàng ổn định tâm thần, đem Âm Dương Kính lực lượng thôi động đến cực hạn, hắc bạch song sắc quang huy đang đan xen mà ra, hình thành một cỗ dòng năng lượng, đánh vào lục bào Tôn giả trên thân.

Lục bào Tôn giả liều mạng vận chuyển quỷ khí ngăn cản, cái kia dây sắt lần nữa bạo phát đi ra, hình thành cường đại phòng ngự.

“Ầm ầm!”

Dương Huyền Tàng vọt tới, một kích đánh xuống, đem toàn bộ dây sắt kết giới hoàn toàn chém thành hai nửa.

“A!” Lục bào Tôn giả kêu thảm một tiếng, lần này liền một nửa kia cánh tay cùng bả vai đều bị chém rơi mất, thành một cây nhân côn, đại lượng quỷ khí tại hắn chỗ cụt tay quanh quẩn, muốn một lần nữa chữa trị ra, nhưng một chạm đến kích ánh sáng, đều là nháy mắt tiêu tán.

“Cứu ta! Chưởng giáo đại nhân nhanh mau cứu ta!”

Lục bào Tôn giả liều mạng hướng Phù Trăn chạy tới, nhưng Âm Dương Kính còn tại hư không treo trên cao, đem hắn bốn phía quy tắc toàn bộ bao lại, thân thể tại một chút xíu hòa tan, lộ ra thần tình thống khổ, phảng phất thả chậm gấp trăm lần động tác.

“A!.”

Lục bào Tôn giả giống như ốc sên động tác chậm, cho tất cả mọi người mang đến cực mạnh thị giác rung động, một tên chín sao Thiên Giới cường giả, vũ trụ đỉnh phong tồn tại, lại cũng như vậy thống khổ, lúc nào cũng có thể vẫn lạc.

Trận này khoáng thế đại chiến, Thiên Giới chi chủ đều như sâu kiến giống nhau chiến đấu.

Mỗi người đều là sắc mặt tái xanh, trơ mắt nhìn lục bào Tôn giả tại Âm Dương Kính hạ hóa thành kiếp tro.

Trong bóng tối kia mấy chục đạo thân ảnh, đều là trên thân dòng năng lượng động lợi hại, nghĩ muốn xuất thủ, nhưng Hồng Tiêu mấy người sớm đã nghiêm chỉnh mà đối đãi, một khi song phương có ai vượt qua ra, tất nhiên sẽ đem chiến đấu dẫn phát đến đỉnh phong.

Nhưng lục bào Tôn giả bộ dáng, quá mức bi thảm, bị thả chậm hơn trăm lần chết đi, để Phù Trăn một phái võ tu tất cả đều đạo tâm dao động.

Liền liền Phù Trăn bản nhân, trong mắt đều tạo nên sóng lăn tăn, lạnh giọng nói: “Giết!”

Bỗng nhiên một kiếm liền bổ tới.

Hồng Lâm nháy mắt liền động, một thanh chiến thương phá không mà ra, đâm hướng về phía trước.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ sức mạnh đáng sợ tại không trung va chạm, lập tức hủy thiên diệt địa, đem bốn phía võ giả toàn bộ tác động đến đi vào.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3071: Tử Chiến Đến Cùng (4): Trước Giết Một Người

Song phương đỉnh phong chiến hỏa nháy mắt liền bị nhen nhóm, Dương Huyền Tàng thân ảnh lóe lên, đỉnh lấy cái kia to lớn chấn động, phóng tới lục bào Tôn giả, một kích bổ xuống.

"Ầm ầm!"

Lục bào Tôn giả một chút liền bị chém thành hai nửa, chết thảm tại chỗ.

Kích quang bổ ra hư không, đứng đối diện một tên gương mặt âm trầm nam tử, chính là Phù Trăn một phái vụng trộm tiến lên đây nghĩ cách cứu viện lục bào Tôn giả, dù sao lục bào Tôn giả thực lực không tầm thường, có thể cứu thì cứu, ai biết Dương Huyền Tàng đoạt trước một bước, trực tiếp đưa lục bào lĩnh hộp cơm.

Cái này tên võ tu là tám sao Thiên Giới sơ giai, lục bào bị đánh chết, hắn nháy mắt liền trực diện Dương Huyền Tàng, dọa đến sắc mặt tái mét, kinh hô một tiếng liền muốn đi.

Dương Huyền Tàng một mặt lãnh sắc, hai tay bấm niệm pháp quyết, quát: "Ngự hỏa Tiên quyết!"

Trong tay tuôn ra hơn mười đạo hỏa long, đánh sâu vào đi lên.

Chín sao cùng giai trong tay hắn đều đi ra không mấy chiêu, cái kia tám sao Thiên Giới căn bản cũng không phải là đồ nhắm, nháy mắt bị hỏa long vây quanh, tại chỗ nổ vỡ nát.

Hai phái người nháy mắt xông cùng một chỗ, chém giết.

Hàng Trần mấy người chính muốn xuất thủ tương trợ, đột nhiên một phía khác cũng truyền tới to lớn bạo hưởng, huyết tinh chi khí một chút tràn ngập trăm vạn dặm hư không.

Hàng Trần cả kinh nói: “Huyết Thánh lão tổ!”

Mặt khác cái kia bưng, phòng ngự chiến tuyến tại lấy đáng sợ tốc độ biến mất, Mạc Kinh Hồng bị Huyết Thánh lão tổ chính diện một kích, trực tiếp sụp đổ xuống tới, tại không trung miệng lớn thổ huyết, còn lại cường giả, càng bị Huyết Hải một quyền, liền thịt nát xương tan.

Hàng Trần hoảng hốt, trước đó Huyết Thánh lão tổ từng xông qua Hỗn Độn đại lục, song phương có quá khích liệt giao chiến, lẫn nhau đều có nhất định hiểu rõ.

Hàng Trần một bước lấp lóe dưới, liền đến đến chiến tuyến phía trước, vung trong tay, một đoàn tinh vân tại lòng bàn tay hiển hiện, liền đánh ra.

Cái kia tinh vân huyễn hóa phía dưới, biến thành kim quang xán lạn, đúng là hắn chỗ cư trú, cũng là pháp bảo. Huyễn Trần Hải.

To lớn Thủy nguyên phóng lên tận trời, một chút càn quét hoàn vũ, cùng cái kia đầy trời huyết sắc va chạm vào nhau, đem Huyết Thánh lão tổ lực lượng ngăn trở.

“Ầm ầm!”

Huyễn Trần Hải bên trong, cuốn lên mưa to gió lớn, toàn bộ biển vị diện lực lượng, tại so đấu hạ lại rơi vào hạ phong, không ngừng bị huyết khí nghiền ép lên đến, nổ lên kinh thiên sóng biển.

Vân Võ Cơ mấy người thấy thế, vội vàng xuất thủ tương trợ.

Mà máu cùng nước khuấy động hư không bên trong, đồng thời xuất hiện mấy thân ảnh, người cầm đầu chính là Đông Cung Lệ, đạp trên bọt nước tiến lên, khí thế trên người một chút liền đem Vân Võ Cơ mấy người trấn trụ.

“Đông Quân! Nạp mạng đi!”

Vân Võ Cơ mặt mũi tràn đầy sát khí cùng hận ý, hai tay bấm niệm pháp quyết, một đạo kiếm khí màu xanh lam trước người phóng lên tận trời, huyễn hóa ra to lớn kiếm cương.

Mặt khác lại có mấy đạo cường đại khí tức vọt lên, hướng Đông Cung Lệ công tới.

Chính là Lục Ẩn Danh Lưu bên trong ba người khác.

“A, Lục Ẩn Danh Lưu hôm nay muốn toàn bộ hóa thành lịch sử sao?”

Đông Cung Lệ cười lạnh một tiếng, mười ngón tay xòe ra, quanh thân hóa ra vô hình kiếm khí, từng đạo xoay tròn tại tứ phương, như thu thuỷ chảy ngang, trăm sông tưới tiêu.

“Thu Thủy Ý!”

“Ầm ầm!”

Bốn đạo công kích, đều đánh vào Đông Cung Lệ bên cạnh thân, tất cả đều bị Thu Thủy Kiếm ý cản lại, hình thành năng lượng to lớn trận.

Đông Cung Lệ toàn thân nhẹ nhàng run lên dưới, khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh, nói: “Liền chút năng lực ấy, xem ra thật là muốn trở thành lịch sử a, bất quá Lục Ẩn Danh Lưu đứng đầu Đại Quân, cũng chỉ có như vậy điểm năng lực, giết không tốn sức chút nào, giết các ngươi tự nhiên càng không chi phí kình.”

Hai tay hắn vồ lấy, hai thanh vô hình chi kiếm bị nắm ở trong tay, nháy mắt máu cùng nước hỗn hợp giữa thiên địa, xuất hiện vô số trong suốt kiếm ý, không ngừng đem bốn người công kích bài xích mở.

A Tỳ lão quỷ cả kinh nói: “Làm sao sẽ mạnh như vậy?!”

Vân Võ Cơ cắn răng nói: “Hắn tại bảy mươi vạn năm trước, chính là gần thứ với Tô Bạch Thiên Vương nhân vật tuyệt thế!”

Đông Cung Lệ cười gằn nói: “Biết liền tốt! Đi chết đi!”

“Ầm ầm!”

Thu Thủy Kiếm ý tại trời cao khuấy động mở, một chút đem bốn người công kích toàn bộ chấn trở về, vô số kiếm ý ngưng tụ ngập trời nước chảy, như Ngân Hà rơi xuống.

Lục Ẩn Danh Lưu đều bị đẩy lui, từng cái khóe miệng tràn ra máu, dĩ nhiên toàn bộ thụ thương!

Đông Cung Lệ năng lượng cũng thôi động đến cực hạn, mái tóc màu đen tại sau lưng phiêu đãng, một chỉ giơ lên trời, phảng phất ngưng tụ toàn bộ hoàn vũ lực lượng, giống như là chúa tể một phương này thần linh.

“Thiên Đế Chỉ!”

To lớn năng lượng màu vàng óng tại một chỉ bên trong nổ tung, hình thành đáng sợ lực trùng kích, ánh mắt đóng băng nhìn chăm chú xuống tới, tiện tay một chỉ đánh ra, chính là khoảng cách gần hắn nhất, mà lại tu vi tại bốn người bên trong yếu nhất Đông Ly Tử!

“Đông Ly Tử, cẩn thận!”

Mấy người khác vội vàng kêu lên.

Một chỉ này nhìn như tùy ý, nhưng đều tại Đông Cung Lệ tính toán phía dưới, vừa rồi bốn người liều mạng toàn lực ra chiêu, Đông Cung Lệ liền cảm ứng ra bốn người mạnh yếu tình huống, Đông Ly Tử cách mình gần nhất, thực lực lại yếu nhất, cho nên dùng Thu Thủy Kiếm ý chấn khai mấy người thời điểm, đối với Đông Ly Tử phát động kiếm ý ở xa mấy người phía trên.

Sở dĩ giờ phút này Đông Ly Tử vết thương trên người cũng là nặng nhất.

Hắn kinh hãi ngẩng đầu lên, trong ánh mắt lộ ra một mảnh sợ hãi, nhưng lập tức cười nhạt một tiếng, hai tay vận chuyển phía dưới, âm dương nhị khí điều hợp, hiện ra một mảnh Thái Cực kính ánh sáng.

"Ầm ầm!"

Cái kia một chỉ đánh vào kính trên ánh sáng, chấn hắn không ngừng lùi lại, trong miệng phun ra máu tươi càng ngày càng nhiều.

Vân Võ Cơ ba người vội vàng lại ra thần thông, đánh phía Đông Cung Lệ.

"Hừ!"

Đông Cung Lệ cười lạnh một tiếng, toàn thân bạo khởi lục sắc quang huy, như rồng uốn lượn tại thân thể bốn phía, huyễn hóa thành một kiện áo giáp, lơ lửng tại bên ngoài cơ thể.

Cái kia khải bên trên vô số kinh văn lấp lóe, còn có đại lượng Thượng Cổ dị thú xuất hiện, phát ra chấn thiên gào thét.

Hắn lại không phòng không tránh, trực tiếp lấy cái này chiến y đối kháng ba người công kích.

"Ầm ầm!"

Lực lượng của ba người đánh vào Đông Cung Lệ bốn phía, cái kia áo giáp đang ủng hộ sát na về sau, liền phát ra rên rỉ thanh âm, gào thét phía dưới, liền lui về trong cơ thể, đáng sợ năng lượng trực tiếp đánh vào Đông Cung Lệ chân thân bên trên, chấn hắn tóc dài phất phới, áo bào bay múa, cái kia dữ tợn khuôn mặt anh tuấn bên trên, khóe miệng tràn ra một chuyến máu tươi.

“Đông Ly Tử!”

Vân Võ Cơ phát ra một tiếng thê lương tiếng kêu, bi phẫn đến cực điểm.

Đông Cung Lệ liều mạng ngạnh kháng ba người một kích, cũng không chút nào nương tay, trực tiếp một chiêu Thiên Đế Chỉ kích xuyên Đông Ly Tử Thái Cực kính ánh sáng, đem hắn đánh bay ra ngoài.

Nếu không phải như thế, bốn người liên thủ phía dưới, hắn tất nhiên muốn lâm vào khổ chiến, liều mạng tự thương hại tám trăm, trước giết một người, như vậy ba người còn lại liền không đủ vì nói.

Đông Ly Tử toàn bộ thân thể bị xâu mặc một cái lỗ ngón tay, điệp Huyết Trường Không, cường đại chỉ lực càng là chấn nhập toàn thân, không ngừng vỡ nát kinh lạc của hắn cùng cốt nhục, mắt thấy liền không sống nổi.

“Khụ khụ.”

Đông Cung Lệ ho ra một ngụm máu đến, ngạnh kháng ba người một kích, cũng thụ nhất định tổn thương, cười lạnh nói: “Không cần bi phẫn, mấy người các ngươi con chuột rất nhanh cũng liền theo hắn đi.”

Thân ảnh nhoáng một cái, liền xuất hiện tại A Tỳ lão quỷ trước mặt, cười lạnh năm ngón tay bắt tới, “Lão quỷ liền muốn biến ma quỷ.”

Xa xa Hoa Sơn Phù mấy người, đều là hoảng sợ, cường đại như thế Lục Ẩn Danh Lưu, liên thủ phía dưới thế mà bị chớp mắt liền giết một cái.

Hàng Trần vội la lên: “Hoa Sơn Phù, ngươi nhanh đi trợ bọn hắn!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3072: Tử Chiến Đến Cùng (5): Ngũ Nhãn Thập Tinh

“Ha ha, trợ? Chính mình cũng không gánh nổi tính mạng, còn giúp người nhà?”

Huyết Thánh lão tổ cười nhạo không thôi, mở ra năm ngón tay, một mảnh kim sắc đất cát tại trong tay lấp lóe, đâm người mắt.

“Vãi đậu thành binh!”

Quát nhẹ phía dưới, lật bàn tay một cái, những đất cát kia đều bị thổi ra ngoài, tản vào vô biên trong biển máu.

Mỗi một đạo kim sa lấp lóe dưới, liền hóa thành một tên toàn thân kim sắc người khổng lồ, thẳng hướng Hàng Trần mấy người.

Đồng thời huyết dịch khuấy động dưới, hóa thành đủ loại binh khí, rơi vào những này kim nhân trong tay, chiến lực tăng vọt.

“Huyết Thánh lão tổ ta đến đứng vững, các ngươi đi giết Đông Cung Lệ!”

Hàng Trần đột nhiên sắc mặt trầm xuống, lộ ra hiếm thấy vẻ kiên nghị, lực lượng toàn thân liều mạng đề thăng đi lên, chín màu quang huy không ngừng từ trong cơ thể bắn - ra, thân thể hình thái cũng bắt đầu yêu hóa.

“Hàng Trần đại nhân...”

Hoa Sơn Phù mấy người tất cả giật mình, bọn hắn chưa bao giờ thấy qua Hàng Trần như vậy hình thái, Ông Bạch quát: “Đi mau!” Giật một chút Hoa Sơn Phù, hai người liền hướng Đông Cung Lệ kích - bắn đi.

Bên trong chiến trường tình huống thay đổi trong nháy mắt, dung không được nửa điểm do dự.

“Ngươi đến đứng vững? Dựa vào cái gì đỉnh?” Huyết Thánh lão tổ cười lạnh không thôi.

Hàng Trần hai tay phi tốc bấm niệm pháp quyết, chỗ mi tâm đột nhiên mở ra ba con mắt, phân bố trên cái trán, mỗi một đạo trong mắt đều bắn - ra không tầm thường quang huy.

“Đây là...”

Huyết Thánh lão tổ đột nhiên giật mình, tựa hồ nhớ ra cái gì đó, cả kinh kêu lên: “Ngũ nhãn sáu thông...”

Hàng Trần trên mặt năm cái con mắt, nháy mắt một chút trợn trừng, toàn thân năng lượng lần nữa đi lên trèo thăng, giữa thiên địa truyền đến to lớn chấn động, chỉ là cỗ khí tức này, liền đem Huyết Hải uy có thể ngăn cản.

“Phá!”

Hàng Trần hét lớn một tiếng, một cỗ không gì so sánh nổi uy năng nháy mắt khuếch tán, tại quanh thân hình thành cường đại trường năng lượng, đem Huyết Hải thối lui.

“Thập tinh!”

Sở hữu cường giả trong lòng đều là chấn động, liền liền một phía khác chiến đấu Dương Huyền Tàng mấy người cũng là cảm nhận được, dưới khiếp sợ nhịn không được mừng rỡ.

Phù Trăn song đồng co rụt lại, cả kinh nói: “Ngũ nhãn? Trong truyền thuyết có mấy loại mạnh nhất đạo pháp, ba thân bốn trí ngũ nhãn sáu thông, nghĩ không ra Hàng Trần thế mà ẩn tàng sâu như vậy, không đúng hay không, cái này ngũ nhãn cực không thành thục, Hàng Trần hẳn là gần nhất mới tu luyện thành công."

Hồng Lâm đang cùng hắn giao chiến, lạnh lùng nói: "Ngươi ốc còn không mang nổi mình ốc, còn có tâm tình quản những người khác?" Trong tay chiến thương quét ngang mà xuống, bức Phù Trăn toàn tâm ứng chiến, lại không tâm phân thần.

Hàng Trần ngũ nhãn hướng những kim sắc kia người khổng lồ một chằm chằm, nháy mắt một cỗ lực lượng hủy diệt đánh tới, mảng lớn kim nhân nháy mắt bạo vong, không gian thật lớn vặn vẹo giáng lâm, đem những này kim nhân toàn bộ nghiền ép vỡ nát!

"Thật là thập tinh..."

Huyết Thánh lão tổ sắc mặt khó coi, cắn răng nói: "Thập tinh lại như thế nào, bản tọa sớm đã là thập tinh Thiên Giới a!"

Cái kia Huyết Thân nháy mắt trở nên to lớn, khí thế trên người như Hàng Trần, bỗng nhiên đi lên đề thăng tầng một, nghiền ép vô tận hư không.

"Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng!"

"Ầm ầm!"

To lớn chưởng pháp oanh kích xuống, trực tiếp nghiền nát Hàng Trần thi triển ngũ nhãn không gian, phô thiên cái địa cuồn cuộn cuốn tới, muốn đem Hàng Trần vỡ nát.

Tại đại đạo đếm xem bên trong, chín vì cực, đã là số cực hạn, căn bản cũng không có mười tồn tại, mà Thiên Giới phía trên, chín sao đỉnh phong cách Vạn Cổ Chí Tôn quá xa, vô số thiên tài tuyệt diễm cái thế cường giả cho dù xông phá chín sao đỉnh phong, y nguyên vô pháp đến Vạn Cổ Chí Tôn, dần dà, liền có thập tinh thuyết pháp.

Thập tinh cảnh giới, vô pháp duy trì lâu dài, bởi vì nó cũng không phải là chân thực cảnh giới, mà là chín sao đỉnh trên đỉnh diễn sinh ra Hư Cảnh giới.

Là chín sao Thiên Giới đỉnh phong đột phá chướng ngại về sau, đến một loại đỉnh phong lực lượng trạng thái.

“Ầm ầm!”

Hàng Trần ngũ nhãn chi thuật, tại Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng oanh kích dưới, gần như vỡ nát, năm cái trong mắt tất cả đều vằn vện tia máu, mặt mũi tràn đầy dữ tợn.

Hắn ngũ nhãn chi thuật vẫn là Đế Ất cho hắn bí thuật thần thông, tu luyện về sau, có thể để tự thân lực lượng trong thời gian ngắn đến thập tinh, so bình thường thập tinh cường giả gắn bó thời gian còn muốn ngắn.

Mà Huyết Thánh lão tổ, tại hỗn độn thời đại chính là cái thế thiên tài, có thể ngắn ngủi đến thập tinh siêu cấp ngưu nhân.

Chỉ là nếu không phải bất đắc dĩ, cũng không nghĩ xông vào thập tinh trạng thái, đối với tự thân hao tổn thực sự là quá lớn, rất khó bổ sung trở về.

“Hàng Trần đại nhân!”

Ông Bạch bọn người luống cuống, nếu là Hàng Trần bỏ mình, đối bọn hắn đả kích không thể nghi ngờ sẽ là to lớn.

Đám người không lo được Đông Cung Lệ, vội vàng hướng Huyết Thánh lão tổ công tới.

Đông Cung Lệ khẽ cười một tiếng, tiếp tục cùng Lục Ẩn Danh Lưu chém giết, bất quá lần này thả chậm công kích, tựa hồ không muốn lại liều hao tổn thể năng.

Ông Bạch, Diệu Thượng chờ, dù chưa có thập tinh chi cảnh, nhưng đều là bốn bộ vũ trụ đỉnh cao cường giả, xuất thủ phía dưới, khí thế như hồng, rất nhanh liền trợ Hàng Trần đem cái kia huyết chưởng ngăn trở.

Đại lượng bảy sao tám sao Thiên Giới, như sâu kiến giống nhau không có có tồn tại cảm, chỉ có thể tại biên giới liều chết chém giết.

Dương Huyền Tàng nội tâm cũng vạn phần lo lắng, chính mình cái này phương cường giả ra hết, mà đối phương chí ít còn có Tham Cật Xà cùng U Sân hai tên thập tinh cường giả chưa đăng tràng, một khi xuất hiện, sợ là không người có thể địch.

Hiện tại duy nhất đáng giá vui mừng là, tại bảy sao phía trên Thiên Giới bên trong, chính mình cái này phương chiếm cứ ưu thế cự lớn, chiến tuyến từ trăm vạn dặm làm lớn ra hơn trăm lần không ngừng, mênh mông hai chữ hoàn toàn không cách nào hình dung cái này chiến sự to lớn thảm liệt.

Vất vả bố cục các loại công sự phòng ngự, cơ hồ tại bắt đầu mới bắt đầu, liền bị hủy hoại chỉ trong chốc lát, nhưng nhiều ít cũng làm ra điểm tác dụng.

Đúng lúc này, đột nhiên một đạo kinh thiên thương thế phá không mà ra, đánh về phía cái kia vô ngần thương khung, muốn phá vỡ trước mắt hết thảy.

Tất cả mọi người là trong lòng trì trệ, huyết dịch giống như là ngưng kết, đều bị một thương này uy năng sở kinh nhiễu, dồn dập quay người nhìn lại.

Dương Huyền Tàng giật mình trong lòng, một thương này chính là từ cái kia Côn Khư trước đại điện bên trong bắn ra, chói mắt thương huy cơ hồ che giấu hết thảy quang mang.

“Lại là thập tinh!”

Trong tràng người, có người mừng rỡ có người sầu.

Hàng Trần bọn người là mừng rỡ không thôi, bọn họ cũng đều biết La Thanh Vân rất mạnh, quanh năm trừ bế quan chính là bế quan, cả người cơ hồ liền thành tu luyện hóa thân, một khắc cũng không ngừng nghỉ.

Thấy thương này huy nở rộ tại hoàn vũ bên trong, đều là nội tâm một loại không hiểu sùng kính, bất luận cái gì cường giả không khỏi là trác tuyệt khổ tu mà đến, cho tới bây giờ đều không có tùy tiện thành công.

Cái kia thương huy chỗ bắn hướng phương hướng bên trên, đột nhiên hóa ra một mảnh tinh thể màu đen, là một đạo sen chi pháp ấn, đột nhiên điểm rơi.

“Coong!.”

Như kim loại thanh âm rung động tại không trung truyền ra, thương mang chạm tới cái kia pháp ấn nháy mắt, liền toàn bộ ngưng kết đứng lên, giống như là đóng băng tại không trung.

“U Sân!”

Trong lòng mọi người nhảy một cái, nhận ra cái này sen chi pháp ấn chủ nhân.

Tại Côn Khư một trận chiến về sau, từng mang người tiến đánh qua Hỗn Độn đại lục, bị đám người liên thủ đánh lui.

Lúc ấy U Sân biểu hiện ra lực lượng chỉ là chín sao Thiên Giới đỉnh phong, lại là không chút phí sức, tiến thối tự nhiên.

Giờ phút này lại có thể lấy một đạo pháp ấn chống lại La Thanh Vân thương mang, có thể thấy được cũng là thập tinh cường giả.

“Hừ, La Thanh Vân, liền để bản tọa đến chiếu cố ngươi!”

Một thân ảnh từ hư không bên trong đi ra, toàn thân bao phủ tại năng lượng màu đen bên trong, trong hai mắt hiển hiện sen chi pháp ấn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3073: Tử Chiến Đến Cùng (6)

“Ngươi liền đợi tại bên trong tòa đại điện này đừng đi, vừa có động tĩnh liền tự ta bảo vệ, chỉ cần không tham dự chiến đấu, lấy ngươi thời khắc này lực lượng, tự vệ vẫn là có thể.”

La Thanh Vân nhìn liếc mắt cách đó không xa Lý Hồng Tụ, cẩn thận dặn dò.

Vi Thanh nói với Lý Hồng Tụ: “Trận chiến đấu này đủ để ảnh hưởng đến nơi đây vũ trụ tương lai vận mệnh, thậm chí ảnh hưởng đến thượng giới cái kia phiền toái cực lớn, kinh nghiệm bản thân trận chiến này, đối ngươi trưởng thành có trợ giúp cực lớn.”

Xa Vưu hắc tiếng nói: “Hồng Tụ, cũng đừng chết a, nếu không ta cũng phải chết rồi.”

Lý Hồng Tụ xếp bằng ở phía trước, bình tĩnh nói ra: “Ba vị thúc thúc chính mình cẩn thận, ta không có việc gì.”

La Thanh Vân nói: “Đi thôi.”

Ba người thân ảnh nhoáng một cái, liền biến mất ở trong đại điện.

Lý Hồng Tụ mặt mũi bình tĩnh bên trên, bắt đầu lộ ra lo dung, đôi mắt to sáng ngời nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Dương Huyền Tàng thấy phía trên tòa đại điện kia không lóe ra ba đạo quang mang, trong đó một đạo xông lên trời, đón lấy U

Sân, mặt khác hai đạo rơi vào trong chiến trường, thẳng hướng Đông Cung Lệ mấy người.

“Thật sự là phiền toái a.”

Phù Trăn sắc mặt biến được ngưng trọng lên, chính mình cái này phương mặc dù cường giả tối đỉnh không ít, nhưng bảy sao tám sao hai cái cấp bậc Thiên Giới chi chủ xa không bằng đối phương, rất nhanh liền đối phương càn quét không còn, mà kiến nhiều cắn chết voi, Hàng Trần đã khôi phục lại chín sao đỉnh phong trạng thái, mà Huyết Thánh lão tổ lại tại mọi người vây công dưới, nhanh nếu không gánh được.

“Phù Trăn! Lão tử tin ngươi tà, ngươi không phải nói chắc thắng sao? Này làm sao đánh a, cùng toàn vũ trụ là địch! Phạm Vô đại nhân đâu? Làm sao còn không hiện thân ra!”

Huyết Thánh lão tổ “Oa oa” kêu to, bị bảy tám tên chín sao Thiên Giới vây công, cho dù là hắn duy trì thập tinh trạng thái, cũng bắt đầu có không chịu nổi dấu hiệu, mà chỉ cần mình một mềm nhũn xuống tới, hậu quả khó mà lường được.

Phù Trăn nói: “Lão tổ đừng nóng vội, Phạm Vô đại nhân rất nhanh liền sẽ đến.”

Huyết Thánh lão tổ cả giận nói: “Phạm Vô lại không đến, bản tọa liền đi!” Hắn bây giờ còn có sức chạy trốn, chỉ khi nào rơi xuống hồi chín sao Thiên Giới, tại mọi người vây công dưới, sợ là chỉ có vẫn lạc một đường, sở dĩ muốn trốn nhất định phải sớm làm.

Hàng Trần trong lòng hơi động, gấp vội vàng nói: “Huyết Thánh lão tổ, chỉ cần ngươi nguyện ý rời đi, hiện tại liền có thể đi đi, chúng ta tuyệt không làm khó dễ.”

Phù Trăn cười nói: “Lão tổ ngươi thật muốn đi? Dương Thanh

Huyền còn ở đây đâu, ngươi không muốn báo thù sao?”

“Cái gì?!”

Huyết Thánh lão tổ giật mình, bỗng nhiên hướng ở xa chiến trường nhìn lại, ánh mắt rơi trên người Dương Huyền Tàng, tựa hồ có một ít Dương Thanh Huyền cái bóng, lại lại không dám xác định.

Phù Trăn nói: “Chính là người này, hắn cùng một tên khác quỷ tu hợp thể.”

Huyết Thánh lão tổ giận dữ hét: “Đáng chết a! Dương Thanh Huyền, lão phu hôm nay tất sát ngươi!”

Cái kia chán chường khí thế lần nữa tăng vọt, áp hướng bốn phương tám hướng chín sao Thiên Giới, đồng thời có muốn phá vây đi giết Dương Thanh Huyền xu thế.

Hàng Trần một chút buồn bực, hắn biết Huyết Thánh lão tổ cùng Dương Thanh Huyền thù hận, vừa đánh bên cạnh nói ra: “Cái kia giọt tinh huyết đã không còn tồn tại, ngươi giết Dương Thanh Huyền cũng vô dụng, làm gì hãm sâu cái này vũng bùn bên trong, vì người khác bán mạng chứ?”

Hắn thấy Huyết Thánh lão tổ cùng Phù Trăn quan hệ tựa hồ cũng chẳng phải đáng tin cậy, sở dĩ tận tình an ủi đứng lên.

“Hắc hắc, tùy ngươi định phá miệng, Dương Thanh Huyền hôm nay cũng hẳn phải chết không nghi ngờ!” Huyết Thánh lão tổ mặt mũi tràn đầy dữ tợn, giết Dương Thanh Huyền tâm, đã lỗi nặng hết thảy, không ngừng đem vây công tới chín sao Thiên Giới oanh mở, sau đó thân ảnh nhoáng một cái, liền hướng Dương Huyền Tàng kích - bắn đi.

“Dương Thanh Huyền cẩn thận!”

Hàng Trần khẩn trương, hắn thể năng tiêu hao cực kỳ to lớn, chỗ nào còn đuổi theo kịp Huyết Thánh lão tổ tốc độ, bỗng nhiên tế ra Cự Thần Tháp trấn áp tới, những người còn lại cũng vội vàng xuất thủ, muốn đem Huyết Thánh lão tổ chặn lại.

Dương Huyền Tàng vừa mới chém giết một tên chín sao cùng giai, liền cảm thấy nguy hiểm to lớn, Huyết Thánh lão tổ huyết quang nháy mắt mà tới, liền đến trước mắt, hơn nữa còn là thập tinh cảnh giới, vô tận lửa giận hóa thành một chưởng, cuồng chụp mà xuống, thậm chí không lo được phía sau vô số công kích, cũng muốn thề giết Dương Thanh Huyền!

“Cẩn thận!”

Bốn phương tám hướng Hồng Tiêu, Tử Tâm mấy người, cũng cảm giác được Dương Thanh Huyền nguy cơ, vội vàng bay tới cứu viện, dồn dập xuất thủ, cùng Dương Thanh Huyền cùng nhau đối kháng.

“Thân là võ tu người, trừ cảnh giới tu luyện bên ngoài, cũng muốn tu luyện tâm cảnh, ngươi cũng tu đã bao nhiêu năm, còn động một chút lại tức thành dạng này, toàn tu đến trên thân chó đi sao?”

Dương Huyền Tàng nhe răng cười một tiếng, nhưng sắc mặt cũng không dễ nhìn, liều mạng đem thần thể thôi động đến cực hạn, cùng chiến kích tần suất dung hợp làm một, hung hăng bổ tới.

Huyết Thánh lão tổ càng là khí mất lý trí, quát: “Chết đi!”

“Ầm ầm!”

Lục đạo quang huy, theo thứ tự là Hồng Tiêu, Tử Tâm, Đông Quách Sinh, Đông Phương Võ, Thanh Sanh cùng Dương Huyền Tàng.

Liên thủ phía dưới, cùng cái kia Huyết Thần Đệ Nhất Chưởng oanh cùng một chỗ.

Sát na ở giữa, lục đạo quang huy nháy mắt bị nghiền nát, trấn áp thiên địa huyết mang một chút liền sáu người toàn bộ bao phủ, sức mạnh đáng sợ liên tiếp oanh trên người sáu người.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Sáu người đều là miệng lớn thổ huyết, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Thanh Sanh càng là toàn thân run lên, lại khó chèo chống bị cái kia khí huyết nhập thể, “Bành” một tiếng nổ vỡ ra đến, tại chỗ chết thảm.

“Thanh Sanh!”

Tử Tâm gấp kêu một tiếng, buồn từ tâm đến, càng là “Oa” phun ra một ngụm máu lớn, khó chịu song mắt đỏ bừng, lưu lại nước mắt.

Dương Huyền Tàng cũng toàn thân không dễ chịu, không ngừng thổ huyết, nhưng ngược lại là trong mấy người, trừ Hồng Tiêu bên ngoài trạng thái tốt nhất, thấy Thanh Sanh chết thảm, phẫn nộ hét lớn một tiếng, bắt lấy chiến kích liền xông tới, chém thẳng vào Huyết Thánh lão tổ.

Hoa Sơn Phù, Ông Bạch mấy người cũng kịp thời đuổi tới, lần nữa đem Huyết Thánh lão tổ áp chế lại, liều mạng xuất thủ điên cuồng tấn công.

“Đáng chết! Giết! Giết! Giết!”

Huyết Thánh lão tổ thấy Dương Thanh Huyền chưa chết, lâm vào điên cuồng trạng thái, thập tinh lực lượng không tăng không giảm, duy trì tại đỉnh phong, đem bốn phương tám hướng người đều đánh tạng phủ vỡ vụn, toàn bộ nhờ ý chí chống đỡ.

Dương Huyền Tàng cũng là giết đỏ cả mắt, gào thét một tiếng, xông lên phía trước chính là cuồng bổ, bị cái kia sóng máu chấn bay ra ngoài, lại xông lên phía trước, một kích kích bổ trên Huyết Hải, anh dũng bất khuất.

Huyết Thánh lão tổ cũng không chịu nổi, bị đương thời mấy đại cao thủ vây công, sơ qua vô ý liền bị bắt lại sơ hở thiệt thòi lớn, lâu dài tiếp tục đánh, sợ là hẳn phải chết không nghi ngờ, nội tâm vừa vội vừa giận.

“Dạng này đánh xuống, sợ là rất khó thắng.”

Vô tận đen kịt bên trong, hai thân ảnh lẻ loi mà đứng, đều bình tĩnh nhìn qua phía trước đại chiến, người sau lưng chính là Tham Cật Xà, nhẹ nhàng nhíu mày lại, có chút lo lắng nói.

Phạm Vô nói: “A Ma La Thức phân hoá quá nhiều, sẽ ảnh hưởng cực lớn lực lượng của ta, đã không cách nào lại phân.”

Tham Cật Xà nói: “Đại nhân dưỡng thương làm chủ, chiến đấu thắng bại cũng không trọng yếu.” Hắn dừng lại, lại nói: “Xem ra cái kia Ma Luân tựa hồ thả chúng ta bồ câu.”

Phạm Vô trên mặt hiện lên lãnh sắc, nói: “Sau trận chiến này, trước hết giết cái kia Ma Luân, không thể làm việc cho ta, liền không có tồn tại cần thiết.”

Tham Cật Xà cung kính nói: “Phải.”

Phạm Vô nói: “Ngươi cũng đi chiến đấu đi, nếu không chúng ta liền phải thua.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3074: Tử Chiến Đến Cùng (7)

Tham Cật Xà cả kinh nói: “Vậy đại nhân thương thế của ngươi...”

Phạm Vô nói: “Ta không sao.”

Tham Cật Xà lòng có không muốn, nhưng lại không dám làm trái, ôm quyền nói: “Rõ!” Sắc mặt phát lạnh, hướng bên trong chiến trường kia phóng đi.

Phạm Vô ánh mắt, xuyên qua cái này mênh mông chiến trường, nhìn về phía cái kia Côn Khư, lạnh lùng nói: “Mẫu Liên, lần này ngươi còn có thể cản ta sao?”

Liền mở ra bộ pháp, hướng về phía trước đi đến.

“Không được!”

Chính đang vây công Huyết Thánh lão tổ đám người, bỗng nhiên cảm thấy một cỗ cực độ khí tức nguy hiểm giáng lâm, không kịp ngẫm nghĩ nữa, vội vàng hướng bốn phương tám hướng độn mở.

“Ầm ầm!”

Một đầu màu lam cự xà đánh rơi xuống tới, nháy mắt đem một tên chín sao sơ giai võ tu đánh chết tại chỗ.

“Tham Cật Xà đại nhân!”

Huyết Thánh lão tổ mừng rỡ, một chút phấn chấn rất nhiều.

Cái kia màu lam cự xà giãy dụa thân thể, trực tiếp hướng Hoa Sơn Phù chờ càng cường đại hơn võ tu công tới.

Huyết Thánh lão tổ nháy mắt liền để trống tay đến, trong mắt hàn ý lóe lên, thẳng hướng Dương Huyền Tàng.

Bốn phía rải rác võ tu, vội vàng xông lại cứu viện.

Dương Huyền Tàng hít một hơi thật sâu, lấy ra đại lượng siêu phẩm Hồn thạch, một chút hút không, cả người tinh khí thần nháy mắt khôi phục đỉnh phong, trong hai mắt hàn mang chớp động, chiến kích trước người múa, vô số màu trắng hoa sen tại bốn phía nở rộ, “Hóa Đạo Đồng Thiên... Ba ngàn... Ngũ Hành Kiếm ấn!”

“Ầm ầm!”

Năng lượng to lớn oanh kích ra ngoài.

Đây là khôi phục đến đỉnh phong năng lượng đỉnh phong một kích, ẩn chứa Dương Huyền Tàng mạnh nhất võ kỹ thần thông cùng đối với đại đạo lĩnh ngộ.

Huyết Thánh lão tổ sửng sốt một chút, sầm mặt lại, phất tay liền một mảnh Huyết Hải gào thét, đánh phía cái kia kích ánh sáng.

Còn có bốn phương tám hướng không ít võ giả, tre già măng mọc xông lại, lấy huyết nhục chi khu chống lại vị này thập tinh Thiên Giới!

“Ầm ầm!”

Vô số năng lượng va chạm phía dưới, Dương Huyền Tàng một kích lực lượng nháy mắt bị tan rã, cả người phun ra một ngụm máu đến, lần nữa bay ra ngoài.

Thậm chí toàn thân đều bạo khởi huyết phù, rất có phân liệt chi thế.

Mà cái khác võ tu, dưới một kích này, chết thảm hơn phân nửa.

Huyết Thánh lão tổ mặt âm trầm, từng bước một hướng Dương Huyền Tàng đi đến, lạnh giọng nói: “Ta hiểu được, ngươi đi qua ta Bất Tử tộc thánh địa, tu luyện Huyết Thần Kinh. Ngươi đối với ta tạo thành tổn thất, ta hôm nay muốn cả gốc lẫn lãi toàn bộ cầm về!”

Hắn cảm ứng được Dương Huyền Tàng trên thân không Phỉ Lực lượng, nếu là có thể toàn bộ luyện hóa thôn phệ, có lẽ so ra kém tổn thất cái kia tích chí tôn máu, nhưng ít ra cũng có thể đền bù hơn phân nửa.

Dương Huyền Tàng liều mạng nuốt ăn lấy đan dược, đem thương thế sơ qua áp chế dưới, lại là một kích bổ tới.

“Bành!”

Huyết Thánh lão tổ lại là một quyền, đem hắn oanh mở.

Một ngụm máu phun tại không trung, hung hăng quẳng ở phía xa.

“Chịu thập tinh Thiên Giới mấy chiêu, thế mà cũng chưa chết, hắn thật là bất tử thân à...” Tất cả mọi người là sắc mặt tái mét, tại Huyết Thánh lão tổ cái kia cỗ uy áp dưới, toàn thân run rẩy, thậm chí đều không sinh ra lòng kháng cự.

Trên thực tế Huyết Thánh lão tổ tình trạng cũng cực kì không ổn, bị đám người vây công lâu như vậy, giết mấy tên chín sao Thiên Giới, cùng đếm không hết bảy sao tám sao Thiên Giới, cũng là toàn thân bị thương, hiện tại toàn bằng một hơi chống đỡ, nhưng cái kia cái thế cường giả uy thế, cũng đã đem mọi người thật sâu trấn trụ.

Mà Hàng Trần Hồng Tiêu mấy người, đều bị Tham Cật Xà vây khốn, căn bản không không xuất thủ tới.

Dương Huyền Tàng lại nôn mấy ngụm máu, lần nữa cố chống đỡ khởi thân thể, lại là liều mạng nuốt đan, hắn hiện tại tinh khí thần đầy đủ, vừa mới khôi phục đỉnh phong, chỉ là bị chấn thần thể kịch liệt đau nhức, toàn thân giống như là muốn nổ tung, các loại năng lượng tại thể nội tán loạn, cũng không phân rõ hiện tại là trạng thái gì, nhưng một cái ý chí cố chống đỡ dưới, lại là cầm lấy chiến kích bổ tới.

Huyết Thánh lão tổ cuối cùng với đổi sắc mặt, đừng nói hắn giờ phút này thập tinh cảnh giới, liền xem như chín sao trạng thái đỉnh phong, một tên chín sao sơ giai võ tu, từ lâu bị chính mình bổ chết rồi.

Nhưng Dương Huyền Tàng trên thân lực lượng một chút cũng không có suy yếu, mỗi lần đều là một kích toàn lực.

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, vô số huyết sắc phù văn tại lòng bàn tay huyễn hóa, ngưng tụ thành một vòng xoáy khổng lồ, “Đi chết đi!”

“Ầm ầm!”

Vòng xoáy oanh trên chiến kích, không chút huyền niệm, lần nữa bị đánh bay ra ngoài.

“Oa!” Dương Huyền Tàng liều mạng phun máu, giống như là ngũ tạng lục phủ toàn nát như vậy, toàn thân run rẩy kịch liệt, đại lượng huyết sắc phù văn từ trong cơ thể bay ra, tiến vào phân giải trạng thái.

Nhưng ở trong cái khe, lại có đại lượng bạch sắc quang mang bổ sung, chính là đại đạo lực lượng, tại duy trì lấy hợp thể.

Dương Huyền Tàng toàn thân kịch liệt đau nhức, thần thức cũng bắt đầu một chút xíu mất đi, cảm giác chính mình lần này thật phải chết.

Trong mắt của hắn mông mông tất cả đều là huyết sắc, tứ phía nhìn lại, vô tận tàn chi nát xương cốt, cũng không biết chết nhiều ít người, còn có bao nhiêu người sống.

Hiện tại chỉ còn lại mấy đại chiến trường, Hồng Lâm áp chế Phù Trăn, La Thanh Vân áp chế U Sân, Lục Ẩn Danh Lưu cùng Vi Thanh, Xa Vưu mấy người cùng một chỗ áp chế Đông Cung Lệ, Hàng Trần Diệu Thượng mấy người thì là áp chế Tham Cật Xà.

Lại không có lực lượng có thể chống lại Huyết Thánh lão tổ.

Truyện Của Tui chấm vn

“Thật là khiến ta rất là giật mình đâu, với tư cách đưa cho ngươi ngợi khen, ngươi sẽ thành một bộ phận của thân thể ta, bổ sung năng lượng của ta.”

Huyết Thánh lão tổ nhoáng một cái, nháy mắt liền hóa thành một đoàn tinh huyết, trực tiếp oanh trên người Dương Huyền Tàng, to lớn huyết quang khuếch tán ra, Dương Huyền Tàng kêu thảm một tiếng, thân thể một chút xíu bạo liệt, bắt đầu bị Huyết Thánh lão tổ dung hợp thôn phệ.

“Dương Thanh Huyền...”

Tử Tâm thương tâm kêu to, nhưng không có nửa phần lực lượng, phiêu phù ở vũ trụ bên trong, ý thức của nàng cũng tại một chút xíu mất đi, liều mạng để cho mình thanh tỉnh, sợ một ngủ mất liền rốt cuộc không tỉnh lại nữa.

Có thể thanh tỉnh, lại trơ mắt nhìn Dương Huyền Tàng bị thôn phệ, chính mình lại bất lực, rất lo lắng đau nhức.

“Không từ bỏ! Vĩnh viễn không từ bỏ!”

Dương Huyền Tàng đau toàn thân đều đã mất đi cảm giác, chỉ còn lại ý chí đang liều mạng chống đỡ, “Chỉ cần không từ bỏ, ta liền sẽ không thua!”

Hắn bỗng nhiên bắt lấy Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, quát ầm lên: “Đồng bạn! Cho ta lực lượng đi!”

Chiến kích bên trên bộc phát ra rên rỉ thanh âm, không ngừng gột rửa ra ngoài, đánh thẳng vào đầy trời huyết sắc, nhưng y nguyên không thể phá vỡ.

Huyết Thánh lão tổ hóa thành một tôn to lớn hư ảnh, quấn tại Dương Huyền Tàng bên ngoài cơ thể, cảm nhận được cái kia chiến kích lực lượng, sắc mặt đại biến, nhưng rất nhanh liền trấn định lại, bởi vì hắn phát hiện Dương Huyền Tàng cũng không thể hoàn toàn đem cái này chiến kích lực lượng triệt để phóng thích.

“Tội gì chấp nhất? Cái gọi là không từ bỏ, bất quá là để cho mình trước khi chết, nhiều gia tăng một chút thống khổ mà thôi.” Huyết Thánh lão tổ mặt mũi tràn đầy giọng mỉa mai chi sắc, giễu cợt nói.

“Thả ngươi mẹ nó cứt chó!”

Dương Huyền Tàng hét lớn: “Ta ý chí bất diệt, ngươi vĩnh viễn cũng không có khả năng thôn phệ của ta!”

Toàn thân hắn bạch quang cùng chiến kích dung hợp lại cùng nhau, hình thành một đạo thủ hộ, chống cự cái kia huyết quang thôn phệ.

Huyết Thánh lão tổ sắc mặt đại biến, cả kinh nói: “Đây là, đây là... Đạo thể?!”

Hắn cũng kinh nghi bất định, không dám xác nhận nhìn thấy trước mắt, dù sao đạo thể quá mức mơ hồ.

Nhưng nghĩ đến mình lập tức liền có thể nắm giữ cái này đạo thể, một chút kích động vô pháp tự kiềm chế, nếu thật là đạo thể, thu hoạch lớn, liền hơn xa tổn thất cái kia giọt tinh huyết.

“Ha ha, nguyên bản cho rằng ngươi là ta sát tinh, không nghĩ tới lại là ngôi sao may mắn a!”

Huyết Thánh lão tổ cuồng tiếu một tiếng, sợ những người khác phát hiện đạo thể, bỗng nhiên huyết quang lóe lên, trực tiếp xông vào Dương Huyền Tàng trong cơ thể.

Chương 3075: Tử Chiến Đến Cùng (8): Xua Hổ Nuốt Sói

Dương Huyền Tàng toàn thân run lên, lập tức cảm thấy huyết khí tuôn hướng toàn thân hắn toàn thân, muốn trực tiếp khống chế thân thể của hắn, cả giận nói: “Cút ra ngoài!”

Liều mạng vận chuyển chân nguyên, muốn rung ra huyết khí, lại phát hiện không có biện pháp, ngược lại là mình lực lượng tại không ngừng bị Huyết Thánh lão tổ nghiền nát, chống cự trong khoảnh khắc tan rã.

Dương Huyền Tàng trong lòng sinh ra vô tận sợ hãi, chỉ cần thức hải lại bị chiếm cứ, chính mình liền triệt để bị nắm trong tay, rơi vào Huyết Thánh lão tổ trong tay, sợ là vĩnh viễn không siêu sinh.

Hắn đột nhiên trong lòng hơi động, trong đầu nhớ tới một đạo hình tượng, trong tay quyết ấn vội vàng nhất biến, toàn thân bạch quang nháy mắt chuyển thành mênh mông quỷ khí, vô số pháp tắc dây chuyền từ bốn phương tám hướng tuôn ra mà đến, xuyên qua thân thể của hắn, đem hắn hoàn toàn trói buộc chặt.

Những này pháp tắc dây xích trực tiếp trong kinh lạc du tẩu, trói buộc chặt Dương Huyền Tàng đồng thời, đem huyết khí cũng sơ qua áp chế một chút, trì hoãn bị điều khiển thời gian.

“A, bọ ngựa đấu xe, còn có thể lật ra hoa dạng gì đâu?”

Huyết Thánh lão tổ cười nhạo không thôi, hắn thấy, Dương Huyền Tàng chỉ là sắp chết châu chấu, làm một chút bất lực giãy dụa.

Đang mỉa mai lúc, sắc mặt đột nhiên đại biến, lộ ra khó mà tin thần sắc cùng một sợi tức giận, quát ầm lên: “Ngươi đang làm cái gì?!”

Huyết Thánh lão tổ giờ phút này đã phụ thể trên người Dương Huyền Tàng, sở dĩ tức giận cùng gào thét, cũng là Dương Huyền Tàng nhục thân.

Ở đằng kia gần như sắp muốn bị toàn bộ chưởng khống nhục thân bên trong, giống như là mở một cánh cửa, một cỗ khó mà ngăn cản đáng sợ lực lượng đánh thẳng tới, tràn vào Dương Huyền Tàng trong cơ thể, nháy mắt liền cùng huyết khí đối kháng cùng một chỗ.

“Không có khả năng!”

Huyết Thánh lão tổ hoảng sợ kêu to, cỗ lực lượng kia chí ít có chín sao Thiên Giới đỉnh phong, như hắn tại lúc toàn thịnh tự nhiên không sợ, nhưng bây giờ sớm đã sức cùng lực kiệt, cho dù là chín sao Thiên Giới đỉnh phong cũng duy trì không ngừng.

“Đáng chết a, ở đâu ra lực lượng? Không có khả năng a!”

Huyết Thánh lão tổ trên gương mặt lăn xuống to như hạt đậu mồ hôi lạnh, thân thể bị cỗ lực lượng kia đoạt đi hơn phân nửa, chính mình chỉ chiếm cứ một phần nhỏ thân thể.

“Quỷ khí! Là tiên thiên quỷ khí!”

Huyết Thánh lão tổ phẫn nộ rống to, “Ngươi sử dụng triệu hoán thuật, gọi đến tiên thiên quỷ nhập thể!”

Dương Huyền Tàng trên gương mặt, phẫn nộ rất nhanh liền chuyển hóa thành giễu cợt, “Ngươi không phải rất có năng lực sao? Ta ngược lại muốn xem xem là ai thôn phệ ai!”

Hắn ánh mắt lóe lên vẻ hung ác, cái kia tiên thiên quỷ lực lượng bắt đầu phản phệ huyết khí, muốn đem đối phương nuốt mất.

Dương Huyền Tàng tại vừa mới đột nhiên nhớ tới cùng Thiên Sửu một trận chiến thời tình cảnh, Thiên Sửu dẫn tiên thiên quỷ lực lượng nhập thể, mặc dù cực kỳ nguy hiểm, nhưng không thể không thừa nhận uy lực vô tận.

Chiêu này ẩn chứa nguy hiểm to lớn, không cẩn thận liền có thể bạo thể mà chết, thậm chí bị tiên thiên quỷ thần niệm chưởng khống nhục thân, nhưng người sắp chết, đã không lo được cái này rất nhiều.

Cái kia tiên thiên quỷ năng lượng quả nhiên cực mạnh, một bước giới mà đến, liền cùng Huyết Thánh lão tổ tiến hành nhục thân tranh đoạt.

Dương Huyền Tàng lạnh lùng nhìn xem, cái kia trong đầu lại là ngàn nghĩ bách chuyển, không có khả năng ngồi chờ chết, hắn biết cái này hai cỗ lực lượng bất luận ai thắng lợi, đều là muốn tới chưởng khống chính mình.

Hai tay của hắn bấm niệm pháp quyết, liền ở tại chỗ bàn ngồi xuống.

Nguyên bản quanh thân là phạm vi lớn huyết sắc kết giới, một chút biến thành màu máu cùng quỷ khí xen lẫn hỗn hợp kết giới.

Rất nhiều võ giả đều giật mình nhìn xem, thấy Dương Huyền Tàng ngồi xếp bằng trong đó, sắc mặt bình tĩnh, chỉ là song mi nhíu chặt, không rõ ràng bên trong tình trạng.

[truyen cua⁕tui | Net]

Như kết giới kia toàn vì huyết sắc, tất cả mọi người sẽ cho rằng hắn đã bị thôn phệ, hiện tại Huyết Thánh lão tổ chính đang tiêu hóa, có thể kết giới kia lại là song sắc, mà lại ai cũng biết

Dương Thanh Huyền cùng quỷ tu hợp thể, nắm giữ to lớn quỷ khí kết giới cũng là bình thường đến cực điểm.

Sở dĩ thời khắc này tình trạng, để người không nghĩ ra.

Phù Trăn bọn người là trong lòng thầm nghĩ, “Cái kia Dương Thanh Huyền không có khả năng còn có chuyển cơ a? Đây chính là thập tinh Thiên Giới cường giả, hắn như thế nào chống lại rồi?”

Nhưng cặp kia sắc kết giới, hai cỗ lực lượng không ngừng đan xen lấp lóe, mà lại khiến người khiếp sợ là, huyết sắc từ thịnh chuyển suy, không ngừng bị thu nhỏ.

Qua hồi lâu, một đạo tiếng kêu thảm thiết từ Dương Huyền Tàng trong cơ thể truyền ra, hoảng sợ muôn dạng, “Thả ta ra ngoài! Mau thả ta ra ngoài!”

Đúng là Huyết Thánh lão tổ thanh âm!

Dương Huyền Tàng nhục thể bắt đầu hóa thành Huyết Thân, đại lượng huyết phù bay ra, giống như là muốn trốn đi.

Nhưng lập tức quỷ khí trùng thiên, Dương Huyền Tàng đầu lâu một chút hóa thành lệ quỷ, há to mồm một hút, liền đem sở hữu tràn ra máu tươi đều hút trở về.

“Soạt!” Thân thể của hắn sa vào đến phá diệt bên trong, nhưng vừa mới vỡ vụn một nửa, lại lập tức tu bổ trở về, lại sau đó trở nên cực độ vặn vẹo, thậm chí hoàn toàn mất đi hình người.

Có thể bất kể thế nào biến, bên ngoài năng lượng to lớn trong kết giới, huyết khí càng ngày càng ít, cho đến hoàn toàn bị quỷ khí bao khỏa.

Dương Huyền Tàng lập tức yên tĩnh trở lại.

Đột nhiên hắn bỗng nhiên mở hai mắt ra, nổ bắn ra - ra lệ mang, tay phải hướng chiến kích một chút, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không lập tức bay lên không trung, xoay tròn phía dưới, chém ra ngũ hành thần huy cùng Bàn Nhược kim quang, nháy mắt xông vào trong cơ thể hắn.

“Ầm ầm!”

Dương Huyền Tàng nhục thân bị đánh mở mảng lớn huyết nhục.

Tựa hồ còn chưa đủ, Dương Huyền Tàng hét lớn một tiếng, hai tay một chút bắt lấy chiến kích, trực tiếp cắm - nhập chính mình lồng ngực, xuyên qua mà qua.

“A!.”

Đau nhe răng trợn mắt, toàn thân kịch liệt run rẩy.

Chiến kích bên trên Bàn Nhược kim quang một chút lan tràn đến toàn thân, hồn phách bên trong hai viên Xá Lợi Tử có cảm ứng, quang hoa đại phóng.

Xá Lợi Tử tại Dương Huyền Tàng mi tâm hiển hiện ra, kim quang không ngừng gột rửa thân thể, càn quét toàn thân quỷ khí.

Trong cơ thể hắn truyền đến đáng sợ tiếng gào thét, cho dù tại Bàn Nhược kim quang gột rửa dưới, trên nhục thể khắp nơi nổ tung huyết động, bên trong chảy ra nước mủ, thậm chí có tiểu quỷ leo ra.

“Chèo chống trụ! Chèo chống trụ, ta là sẽ không chết!”

Dương Huyền Tàng trong đầu chỉ còn lại cái này một đạo ý niệm.

Xua hổ nuốt sói đã làm được, hiện tại chính là như thế nào đuổi đi trong cơ thể cái này con mãnh hổ.

Đầu tiên là có pháp tắc dây chuyền trói buộc, tiên thiên quỷ thần niệm vượt giới mà đến, rất khó hoàn toàn thi triển, hai là hắn thân hóa hai viên Xá Lợi Tử, Bàn Nhược kim quang càn quét ra, có thể duy trì được linh thức bất diệt.

Nhưng giờ phút này hai viên Xá Lợi Tử bị dồn đến mặt ngoài thân thể, giống như là muốn bị rung ra đi.

Đây chính là cái kia tiên thiên quỷ thần niệm chỗ điều khiển, chỉ cần đem hai viên Xá Lợi Tử chấn ra bên trong thân thể, cỗ thân thể này hắn liền có thể hoàn toàn chiếm cứ.

“Nghĩ điều khiển ta, Huyết Thánh lão tổ không được, ngươi cũng không được, thập tinh không được, Vạn Cổ Chí Tôn cũng không được!”

Dương Huyền Tàng hét lớn một tiếng, vẫn có cái kia chiến kích cắm trên lồng ngực, hai tay phi tốc bấm niệm pháp quyết, vận chuyển vô tướng Như Lai bản nguyện kinh, cưỡng ép áp chế mi tâm hai viên Xá Lợi Tử.

Đột nhiên một vệt kim quang phóng tới, tại không trung đãng xuất gợn sóng, tách ra làm lòng người tĩnh thần di quang huy, rơi vào Dương Huyền Tàng trước mặt.

Là Nhân Đà La!

Lập tức một thân ảnh lăng không đi tới, chính là Vô Tướng Ma Tuần, giờ phút này chính là Vô Tướng Thiên Vương trạng thái, hai tay kết ấn, đồng thời trong miệng nói lẩm bẩm, đại lượng kinh văn màu vàng óng trong hư không hình thành, hóa thành từng đạo kim sắc xiềng xích, bắn xuyên Dương Huyền Tàng thân thể, tuôn ra đại lượng huyết động.

Nhưng những này huyết động bên trong nước mủ cùng quỷ khí, rất nhanh liền hóa thành máu tươi cùng kim quang.

Chương 3076: Tử Chiến Đến Cùng (9): Khôi Phục Chân Thân

Dương Thanh Huyền chỗ mi tâm hai viên Xá Lợi run rẩy kịch liệt, ở bên trong bên ngoài Bàn Nhược kim quang ảnh hưởng dưới, tản mát ra năng lượng to lớn chấn động, gột rửa toàn thân.

Đột nhiên, phía sau hắn hư không một chút lấp lóe, bộc phát ra kim quang óng ánh, bên trong hiện ra hai thân ảnh cao to, riêng phần mình bấm niệm pháp quyết, mười ngón bên trong tách ra Đại Niết Bàn lực lượng.

Vô Tướng Ma Tuần trong mắt lóe lên dị sắc, cái kia hư ảnh chính là Xá Lợi Tử biến thành, Dương Huyền Tàng mi tâm Xá Lợi Tử bắt đầu tiếp tục thu nhỏ, phóng xuất ra mênh mông uy năng.

Dương Huyền Tàng khuôn mặt dần dần an tường xuống tới, lẳng lặng xếp bằng ở cái kia, ngực bị chiến kích đâm xuyên, niết bàn lực lượng tại toàn thân chập trùng, những nơi đi qua, quỷ khí xua tan, u ám quét sạch sành sanh.

Vô Tướng Ma Tuần khóe miệng giơ lên mỉm cười, xoay người rời đi, hóa thành một vệt sáng, bắn về phía xa xa chiến trường, liền lưu lại Nhân Đà La ở chỗ này thủ hộ.

Bởi vì hắn biết, Dương Huyền Tàng đã thắng.

Tiên thiên quỷ năng lượng bị Đại Niết Bàn lực lượng xua tan, hai viên Xá Lợi Tử tiêu tan không còn, triệt để tan rã không gặp.

Dương Huyền Tàng trong cơ thể pháp tắc dây chuyền cũng hoàn toàn tán đi, chỉ còn lại tổn hại thân thể, lẳng lặng ngồi tại cái kia, rũ cụp lấy đầu, trở nên mười phần an bình.

Nhân Đà La tản mát ra ôn hòa kim quang, vẩy xuống trên người Dương Huyền Tàng, hình thành một bức an tường yên tĩnh hình tượng, ở đây diệt thế lực lượng khuấy động đại chiến trường bên trong, lộ ra càng kinh tâm động phách, càng rung động lòng người.

Xa xa Phù Trăn lòng có cảm giác, song đồng đột nhiên co lại, bắn ra hai đạo tinh mang, hắn mạnh luyện toàn bộ Bàn Nhược bộ tộc, toàn thân đều dung hợp Xá Lợi Tử, lại một mực không được pháp, vừa mới cảm ứng được Đại Niết Bàn lực lượng về sau, tựa hồ có chỗ xúc động.

“Hắn còn sống sót sao?”

Rất nhiều trong đám người tâm đều là chấn động, bị cái kia cảnh đẹp sở kinh nhiễu, nhưng thân ở to lớn chiến đấu bên trong, vô pháp dừng thân lại, kinh hãi chỉ là nhìn liếc qua một chút, lại tiếp tục vùi đầu vào kinh thiên động địa trong chém giết.

Dương Huyền Tàng ý thức cùng thân thể đều mười phần yếu ớt, nhưng trong cơ thể bị niết bàn lực lượng mạo xưng mãn, tại không ngừng chữa trị nhục thân.

Cái kia niết bàn lực lượng vận chuyển mấy chu thiên về sau, liền hỗn hợp thiên đạo lực lượng ở bên trong, hình thành tùy ý đại dương mênh mông, thấm vào toàn thân.

Sau đó, huyết khí tại thể nội phun trào, trong ý thức, hóa ra ngập trời Huyết Hải, đem toàn bộ người bao phủ, cường đại huyết chi lực không ngừng xé rách thân thể của hắn, sau đó lại tái tạo, mỗi một cái sóng máu đánh tới, đều sẽ đem hắn vỗ nát bấy, lại một lần nữa huyễn hóa ra tới.

Càng về sau, cái kia sóng máu một chút xíu hóa thành màu trắng, hình thành mênh mông bạch quang chi hải, trở về đại đạo bản nguyên ôm ấp.

Không biết qua bao lâu, tựa hồ bên ngoài chiến đấu quá mức kịch liệt, đáng sợ năng lượng xung kích tới, chấn Nhân Đà La bốn phía lắc lư, chín hoàn dập dờn ra kim sắc Thổ hệ kết giới, phát ra thanh âm thanh thúy.

Dương Huyền Tàng chậm rãi mở hai mắt ra, một mảnh tinh hồng, nhìn thấy bốn phương tám hướng chiến đấu, lập tức lấy lại tinh thần, nhớ tới phát sinh hết thảy.

Hắn hai tay nắm ở chiến kích, từ trong lồng ngực rút ra, nháy mắt xúc động nội ngoại thương thế, “Phốc” phun ra một ngụm máu lớn.

“Ha ha, ha ha, thắng, ta vẫn là thắng...”

Dương Huyền Tàng cuồng tiếu hai tiếng, toàn thân máu me đầm đìa, hắn sơ qua dừng lại hạ máu, lấy ra đan dược liều mạng nuốt, nuốt lấy nuốt, đột nhiên lại “Oa” miệng lớn thổ huyết, thân thể các phương diện sinh ra cực độ khó chịu, giống như là muốn nổ tung.

“Chuyện gì xảy ra?!”

Trong cơ thể giống như là có một cỗ lực lượng, đang liều mạng bài xích thân thể của hắn, hướng huyết ảnh chân thân chuyển hóa, ngàn tỉ huyết phù lần nữa xuất hiện, cuồn cuộn không ngừng.

Dương Huyền Tàng cảm ứng phía dưới, giật nảy cả mình, cỗ lực lượng này lại là Huyết Thánh lão tổ lực lượng, chẳng biết làm sao sẽ ở trong cơ thể hắn.

Hơi hơi trầm tư, lập tức minh bạch tới, Huyết Thánh lão tổ ý chí cùng lực lượng đều bị tiên thiên quỷ thôn phệ hết, mà tiên thiên quỷ tại thôn phệ hắn thời điểm bị niết bàn lực lượng càn quét, tăng thêm cường đại vị diện trấn áp, khiến cho tiên thiên quỷ không thể không lui trở về, ly khai Dương Huyền Tàng thân thể.

Như vậy trong cơ thể lưu lại những máu tươi này năng lượng, hoặc là tiên thiên không có quỷ thôn phệ hoàn toàn, hoặc là tiên thiên quỷ lúc rời đi không thể mang đi.

Dương Huyền Tàng sửng sốt nửa ngày, có chút không biết làm sao, những năng lượng này thế nhưng là bảo tàng khổng lồ, để hắn phản ứng không kịp.

đọc truyệ n ở https://truyencuat u i.net/

Hắn lập tức vận chuyển Huyết Thần Kinh, đối với những năng lượng này tiến hành điều tra cùng cảm giác, cùng thử nghiệm một chút xíu thu nạp.

Tại có mục đích tiếp xúc về sau, những năng lượng kia bản năng bài xích phản ứng bắt đầu chậm rãi làm nhạt xuống tới, tại Huyết Thần Kinh dẫn đạo dưới, từng vòng từng vòng du tẩu toàn thân, bị thân thể thu nạp vào đi.

Dương Huyền Tàng mừng rỡ không thôi, những năng lượng này có bao nhiêu hắn không rõ ràng, nhưng tuyệt đối phi thường đáng sợ, nếu là toàn bộ thu nạp lời nói, sợ là nháy mắt liền có thể lại thăng cấp một.

Hắn đột nhiên phát hiện chung quanh nổi lơ lửng một chút Nhẫn Trữ Vật, trong đó có mấy cái tạo hình cổ phác quái dị, tràn ngập cực mạnh máu tanh chi sắc, chính là Huyết Thánh lão tổ lưu lại.

Huyết Thánh lão tổ tinh khí thần bị tiên thiên quỷ thôn phệ, nhưng cái này vật thật toàn bộ còn sót lại xuống tới, hắn đưa tay chộp một cái, liền toàn bộ bỏ vào trong túi.

Dương Huyền Tàng Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, phát hiện cái này to lớn bên trong chiến trường, khắp nơi nổi lơ lửng các loại hài cốt gãy chi, cùng trữ vật nguyên khí cùng binh khí, nội tâm không hiểu bi thương cùng khổ sở.

Nhưng hắn biết, bây giờ không phải là thương tâm thời điểm, không thể đánh giết Phạm Vô mấy người, thảm như vậy trạng sẽ vĩnh viễn tiếp tục kéo dài, cho đến vũ trụ diệt vong.

Đột nhiên, Dương Huyền Tàng con ngươi đột nhiên co lại, nhìn chằm chằm tại chỗ rất xa, lộ ra vẻ kinh hãi, Côn Khư nhập khẩu chẳng biết lúc nào đã mở ra, Phạm Vô đang đứng tại cái kia lối vào, hai tay thả lỏng phía sau, tựa hồ muốn nói lấy cái gì.

Dương Huyền Tàng khẩn trương, lại bốn phía nhìn lại, to lớn bên trong chiến trường đều lâm vào khổ chiến, căn bản không người xuất thủ, chỉ có một ít giống như hắn bị đánh tàn phế võ giả, tại một mình dưỡng thương.

Dương Huyền Tàng nhấc lên chiến kích, liền đứng dậy, chuẩn bị hướng Phạm Vô bay đi, đột nhiên một thanh âm vang lên, “Ngươi nghỉ ngơi cho tốt, Phạm Vô liền giao cho ta đi.”

Dương Huyền Tàng sững sờ, lập tức nghe được thanh âm, mừng rỡ nói: “Đế Ất đại nhân!”

Chỉ thấy cái kia Côn Khư bên ngoài, bỗng nhiên nhiều mấy đạo quang mang.

Lập tức một đạo Thái Cực Đồ hạ xuống, đem Phạm Vô vây khốn.

Chín thân ảnh trống rỗng xuất hiện, đều là khí thế cường hoành lão giả, mỗi người sắc mặt đóng băng, trạng thái đỉnh phong.

Dương Huyền Tàng nhìn lại, mừng rỡ không thôi, cái này chín tên lão giả, không khỏi là chín sao Thiên Giới tồn tại, một người cầm đầu chính là Đế Ất, mặt mũi tràn đầy túc sát chi sắc, hai mắt bên trong tinh quang chớp động, không có nửa phần thụ thương dáng vẻ.

"Ồ? Ngươi còn chưa có chết."

Phạm Vô chỉ là thoáng kinh ngạc dưới, liền khôi phục một mặt bình tĩnh.

"Ngươi không chết, ta sao dám chết!" Đế Ất trầm giọng nói, trong tay quyết ấn một chút, Thái Cực Đồ liền bay thấp trong tay.

Mặt khác tám tên lão giả đứng sau lưng hắn, riêng phần mình giẫm vị, khí tức lẫn nhau tương liên, kết thành đại trận.

Phạm Vô chỉ là nhìn liếc mắt, cười nhạo nói: "Cửu thiên Huyền Nữ trận? Ngươi chơi đùa lâu như vậy, liền làm ra như thế một cái thứ đồ nát?"

Đế Ất nói: "Có thể giết ngươi là đủ rồi."

Phạm Vô nhàn nhạt nói ra: "Giết ta? Ngươi là nghiêm túc sao?"

Đế Ất nói: "Ngươi bây giờ lui ra, ta cũng có thể tha cho ngươi một mạng."

Chương 3077: Tử Chiến Đến Cùng (10): Đạo Thứ Mười Ý Thức

Phạm Vô nhíu mày lại, nói: “Vì sao ta lui ra cũng có thể?” Hắn nhìn chằm chằm Đế Ất sau lưng huyễn đẹp tinh không, kinh ngạc nói: “Mạt Phi Mẫu Liên có biến? Các ngươi là đang trì hoãn thời gian?”

Ánh mắt của hắn lạnh lẽo, trầm giọng hỏi: “Các ngươi đi vào qua Côn Khư, hiện tại Mẫu Liên là tình huống như thế nào?”

Đế Ất lạnh lùng nói: “Ngươi chưa cần thiết phải biết.”

Phạm Vô quát: “Muốn chết!” Một chưởng liền đánh ra.

Đế Ất như lâm đại địch, quát: “Xuất thủ!”

Chín người các giẫm phương vị, đồng loạt ra tay, hình thành một cỗ mênh mông bình chướng cản tại phía trước.

Đế Ất hai tay bấm niệm pháp quyết, nơi lòng bàn tay hiển hiện một mảnh Thái Cực, nghênh đón tiếp lấy.

“Bành!”

Phạm Vô một chưởng, oanh trên Thái Cực, rung ra bát phương chấn động.

Đế Ất chín người đồng thời hét lớn, đem một chưởng này lực lượng tiêu tán ra ngoài, Phạm Vô chỉ cảm giác được chưởng lực của mình tại Thái Cực Đồ hạ bị phi tốc suy yếu. Hắn lạnh hừ một tiếng, nói: “Bản tọa chi ý chí, không ai có thể ngăn cản! Hôm nay liền triệt để quét dọn các ngươi những này chướng ngại!”

Bàn tay tại không trung lật một cái, vô số hoa sen hóa hiện mà ra, liền ra ba chưởng, đều kích trên Thái Cực Đồ.

Đế Ất lập tức nhận lớn lao uy áp, khó mà chống lại liên tiếp lui về phía sau. Sau lưng tám đạo thân ảnh nháy mắt đánh ra, tại không trung tạo thành bát quái đồ án, phân đừng ra tay hướng Phạm Vô đánh tới.

“Bành! Bành! Bành!”

Phạm Vô thân ảnh nhoáng một cái, liền ra tám chưởng, phân biệt đem tám người đánh lui, sau đó đưa tay vận quyết, trong hai mắt pháp ấn lưu chuyển, vô số huyễn tượng tại trong lòng bàn tay lấp lóe, diệt thế lực lượng nháy mắt giáng lâm.

Đế Ất đem Thái Cực Đồ thu nhập trong cơ thể, trên mu bàn tay lập tức hiện ra Thái Cực đồ án, song ngư chuyển động phía dưới, giống như khai thiên chi thế.

“Ầm ầm!”

Hai người song chưởng chạm vào nhau, Đế Ất thân thể nháy mắt bành trướng, thừa nhận tự thân không thể chịu đựng được áp lực thật lớn.

Tám tên lão giả tại bị Phạm Vô đánh bay sát cái kia, lần nữa trở lại Đế Ất bên cạnh thân, liên thủ xuất chưởng.

“Oanh! Oanh! Oanh!”

Chín người liên thủ phía dưới, lúc này mới đem Phạm Vô một kích ngăn trở.

“Phạm Vô, xem ra trong cơ thể ngươi tổn thương, còn không có hoàn toàn phục hồi như cũ a!”

Đế Ất sắc mặt tái xanh, bỗng nhiên thở ra một hơi, cười lạnh nói.

“Giết các ngươi, cùng tổn thương hay không không quan hệ!”

Phạm Vô tay trái hướng nắm vào trong hư không một cái, vô số đáng sợ năng lượng ngưng tụ đến, hóa thành từng mai từng mai năng lượng to lớn cầu, như sao vòng giống nhau uốn lượn tại quanh thân.

Đế Ất sắc mặt đại biến, kinh quát nói: “Hóa Cửu Đỉnh Tứ Minh Ấn!”

Tám người sát gian kia tách ra, quay chung quanh Phạm Vô bốn phía, riêng phần mình bấm niệm pháp quyết, mỗi người trên đỉnh đầu đều lấy lớn lao uy năng ngưng tụ ra một tôn đại đỉnh, rung động mà rơi xuống.

Đế Ất trên thân đồng dạng hiện ra đại đỉnh, trấn áp bát hoang.

Bốn tòa cự đại Minh Vương chân thân, tại cửu đỉnh trong kết giới hiển hiện, riêng phần mình bấm niệm pháp quyết, hình thành một mảnh phong ấn.

Thời không giống như là bỗng nhiên đình trệ ở.

Chính tại đại chiến bên trong mọi người không khỏi hoảng sợ, cảm nhận được cái kia phong ấn to lớn uy năng, như thần đến tay, không người có thể phá!

“A, một bầy kiến hôi, cho rằng dạng này liền có thể cản ta Phạm Vô sao?!”

Phạm Vô hai tay nhất chuyển, quay chung quanh tại bốn phía vô số năng lượng nháy mắt ngưng tụ thành một đoàn, tại hắn trên lòng bàn tay nở rộ thành một đóa hắc liên.

“Diệu pháp vô pháp mà pháp, đại đạo vô cầu mà cầu, thật giỏi không có đức hạnh mà đi, là vì Phạm Vô!”

Lời vừa nói ra, Phạm Vô chuyển dưới khuôn mặt, hai tay nhờ sen, bay thẳng nhập hư không nở rộ.

“Ầm ầm!”

Cửu đỉnh Tứ Minh đại trận ở đây sen hoa đua nở phía dưới không ngừng run rẩy, bốn tòa Minh Vương chân thân xuất hiện đại lượng vết rạn, cửu đỉnh tính cả chín tên cường giả đều tại chấn động kịch liệt, liều mạng chống cự.

“Phá!”

Phạm Vô hét lớn một tiếng, hắc liên nháy mắt hoàn toàn nở rộ, thể hiện ra kinh tâm động phách mỹ lệ, Tứ Minh Vương cùng cửu đỉnh nháy mắt vỡ vụn.

“Phốc!” Đế Ất bọn người là miệng lớn thổ huyết, đều bị đánh bay ra ngoài.

Phạm Vô tay bấm quyết ấn, cũng không để ý tới Đế Ất mấy người, mà là cầm trong tay hắc liên, bay thẳng hướng Côn Khư.

Đúng lúc này, Côn Khư bên trên lộng lẫy kỳ cảnh chuyển động, một đóa màu trắng hoa sen trên đỉnh hình thành, huyễn hóa phía dưới, hình thành một cỗ mênh mông uy năng, đánh về phía Phạm Vô.

“Mẫu Liên đại nhân, ngươi thật muốn hủy diệt ta, đây là ngươi chân thực ý chí sao?”

Phạm Vô lấy thủ bên trong hắc liên, đón lấy cái kia mênh mông uy năng.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ lực lượng tại không trung phá tan, hình thành đen trắng thế giới, hết thảy hào quang cùng nhan sắc đều mất đi.

[truyen c

ua tui | Net ≫ Tất cả mọi người nhận cỗ lực lượng này xung kích, toàn cũng nhịn không được lui lại, toàn bộ dừng tay lại bên trong chiến đấu, riêng phần mình phòng ngự.

Dương Huyền Tàng chiến kích vung lên, hóa thành một mảnh kết giới, đem cái này hai cỗ hoàn toàn tương phản lực lượng, sáng thế cùng diệt thế, đều ngăn trở.

Đúng lúc này, một đạo tiếng tim đập “Phanh phanh” tại hoàn vũ bên trong chấn động, giống như là hài nhi Thai Tức.

“Thái Sơ Bồ Đề Tâm?”

Đám người giật mình, lập tức bác bỏ ý nghĩ, cái này Thai Tức thanh âm, so cái kia Thái Sơ Bồ Đề Tâm càng tới rung động lòng người.

Ngay tại cái này cái kia ánh sáng màu trắng, một đóa hoa sen huyễn hóa mà ra, thoáng qua liền đến đến hắc ám trước đó, huyễn hóa ra một đạo trắng tinh thân ảnh, một chưởng chụp hướng về phía trước.

“Ầm ầm!”

Trong bóng tối bị áp ra vòng xoáy khổng lồ, vô số diệt thế uy năng tại một chưởng này hạ tan thành mây khói.

Cái kia vòng xoáy bên trên, bỗng nhiên hiện ra Phạm Vô chân thân, song đồng bắn ra vẻ kinh nộ, nhìn chằm chằm cái kia thân ảnh màu trắng, “Ngươi không phải Mẫu Liên!”

Thân ảnh kia đúng là tên nữ tử, dùng cực làm êm tai thanh âm nói ra: “Hiện tại biết, đã chậm!”

Lật tay lần nữa đập xuống, chín màu thần huy tại bốn phương tám hướng nở rộ, xông vào cái này mảnh hắc ám, đập vụn Phạm Vô hắc liên.

“A!.”

Phạm Vô kêu thảm một tiếng, thất khổng bên trong chảy ra máu tươi, cả người muốn nổ tung, “Ngươi là ai? Ngươi đến cùng là ai?!”

Cô gái kia nói: “Ta chính là Mẫu Liên tọa hóa trước đó, đản sinh ra đạo thứ mười ý thức, chuyên vì giết ngươi mà thành Phạm Y.”

“Đạo thứ mười ý thức? Không có khả năng! Mẫu Liên đản sinh ra chín đạo ý thức về sau, liền tiến vào binh giải, đã không đảo ngược chuyển, lấy lực lượng của nàng, không có khả năng đản sinh ra đạo thứ mười ý thức!”

Phạm Vô giận dữ hét: “Ta không tin! Mẫu Liên ở đâu? Ta muốn gặp Mẫu Liên!”

Phạm Y khẽ cười nói: “Mẫu Liên? Ta chính là đạo thứ mười ý thức, đồng thời cũng là Mẫu Liên bản thể a.”

Phạm Vô bỗng nhiên minh bạch cái gì, hoảng sợ nói: “Ngươi thôn phệ Mẫu Liên?!”

Phạm Y nói: “Dù sao ngươi cũng phải chết, nói cho ngươi cũng không sao, Mẫu Liên hoàn toàn chính xác đã bị ta thôn phệ, nếu không ta ở đâu ra lực lượng chống lại ngươi? Ngươi nói không sai, Mẫu Liên đản sinh ra chín đạo ý thức về sau, liền đã lâm vào ngũ suy binh giải, không đảo ngược chuyển. Có thể trước khi chết, sinh ra hối hận, sợ ngươi diệt thế, thế là dùng hết toàn bộ lực lượng, đã đản sinh ra ta, hi vọng ta có thể tại vùng vũ trụ này bên trong khắc chế ngươi. Nhưng đáng tiếc lực lượng của ta quá yếu, căn bản không phải địch thủ của ngươi, sở dĩ một mực đang Côn Khư bên trong tu luyện. Cho đến gần nhất, Tiên Liên tử bị phát hiện, đã tạo thành vũ trụ, vô pháp thôn phệ, ta liền biết chính mình không có thời gian.”

Phạm Vô mặt mũi tràn đầy ngốc trệ chi sắc, tự lẩm bẩm: “Ta hiểu được, ngươi một mực đang chờ đợi Tiên Liên tử xuất thế, tốt thôn phệ sau đề thăng lực lượng tới đối phó ta, có thể Tiên Liên tử hóa ra vũ trụ về sau, ngươi liền tuyệt vọng, thế là nuốt Mẫu Liên!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3078: Tử Chiến Đến Cùng (11)

Phạm Y cười nói: “Có thể nói như vậy, dù sao sáng sớm thôn phệ Mẫu Liên, liền sẽ bị ngươi phát giác, sở dĩ đây cũng là ta bất đắc dĩ kế sách, ai biết viên kia Tiên Liên tử thế mà đã hóa hiện vũ trụ. Mẫu Liên đã binh giải, còn lại hài cốt bây giờ không có nhiều ít năng lượng, ăn hết sau cũng không phải ngươi đối thủ a, bất quá cũng may có đế chi nhất tộc cùng Dương Thanh Huyền bọn hắn, thay ta giết ngươi sáng tạo ra điều kiện.”

Phạm Vô cười lạnh giễu cợt nói: “Mẫu Liên đối với ta còn thực sự là nhớ mãi không quên a.”

Phạm Y cười nói: “Đích thật là, ta tự sinh ra mới bắt đầu lên, chính là lấy tiêu diệt ngươi làm mục đích mà tồn tại.”

Phạm Vô nhìn chằm chằm nàng, nhìn ra ngoài một hồi, đột nhiên cười nói: “Ha ha ha ha, buồn cười, buồn cười! Nếu là ta không nhìn nhầm, ngươi cùng ta cũng như thế, cũng đồng dạng là tà niệm sở sinh a!”

Phạm Y lắc đầu nói: “Cũng không phải là, ta không phải chính không phải tà.”

Phạm Vô cười lạnh nói: “Ngươi ta cùng vì Mẫu Liên sở sinh, lẫn nhau cảm ứng, chẳng lẽ gạt được ta sao? Nếu là Mẫu Liên thật gửi hi vọng cùng ngươi, sớm đã đem Tiên Liên tử hạ lạc nói cho ngươi biết, có thể nàng cũng không có, nàng thà có thể tin tưởng một vị ngoại nhân, cũng không tin tưởng ngươi, ha ha ha ha, buồn cười đến cực điểm!”

Phạm Y trong mắt lóe lên lãnh sắc, lạnh giọng nói: “Ngươi lời thừa nhiều lắm, ta lấy Mẫu Liên ý chí, phán quyết ngươi đi chết đi!”

Màu trắng sen quang khuếch tán ra đến, bao phủ toàn bộ vòm trời.

Phạm Vô máu me be bét khắp người, tóc tai bù xù, quát: “Chín đạo trong ý thức, ta là mạnh nhất! Nếu không phải một mực bị Mẫu Liên áp chế, ta sớm đã thành tựu Vạn Cổ Chí Tôn. Phía trước tám đạo ý thức đều không làm gì được ta, Mẫu Liên cũng không làm gì được ta, ngươi lại tính là thứ gì? Phán quyết ta đi chết? Đây là lời của ngươi nên nói sao?!”

Phạn Thiên ngửa mặt lên trời thét dài, hóa thành một đạo cực quang, xé rách cái này thương khung!

Đột nhiên Tham Cật Xà cùng U Sân thân ảnh nhoáng một cái, liền hóa thành quang huy lóe lên, tại nguyên địa biến mất, sau một khắc hai mảnh kim sắc lá sen tại không trung hiển hiện, trở về đến cực quang bên trong.

Phạm Y sắc mặt đại biến, đồng dạng hét lớn, hai tay kết ấn lần nữa đập xuống.

“Ầm ầm!”

Trên thân thể của nàng, chấn lên đại lượng cường quang, chiếu xạ vòm trời.

Tham Cật Xà cùng U Sân biến thành hai mảnh lá sen chớp động dưới, liền trở về Phạm Vô trong cơ thể, để khí thế của hắn tăng vọt, xông phá Phạm Y áp chế!

“Không được!”

Phạm Y khẩn trương, lần nữa vận chuyển thần thông áp chế, Phạm Vô một chưởng đánh tới, quát: “Phải chết người là ngươi!”

“Ầm ầm!”

Hai cỗ lực lượng va chạm dưới, tất cả mọi người bị cuốn vào.

Dương Huyền Tàng vội vàng bảo vệ thân thể, nhưng y nguyên bị chấn liên tiếp lui về phía sau, Hỏa Nhãn Kim Tinh ngóng nhìn phía dưới, cái kia mênh mông phiêu miểu Côn Khư, sụp xuống!

“Côn Khư!.”

Tất cả mọi người là giật mình, nhìn trước mắt cảnh tượng, rung động khó mà hình dung.

“Mẫu Liên không có, nhưng có ngươi tại cũng là đồng dạng a, chỉ cần ta nuốt ăn ngươi, liền có thể hoàn toàn chữa khỏi vết thương, khôi phục trước kia đỉnh phong. Phạm Y, chờ lấy ta đến nuốt ăn ngươi một ngày đi, ha ha ha ha!”

Tại cái kia đáng sợ bên trong cơn bão năng lượng, Phạm Vô cuồng tiếu không thôi, nháy mắt hóa thành cực quang, xé rách Phạm Y lực lượng, phá không mà đi.

Phạm Y sắc mặt tái mét, khó thở nói: “Chạy đâu!” Thân ảnh lóe lên, liền lập tức đuổi tới.

Hai người một trước một sau, nháy mắt biến mất ở giữa phiến thiên địa này.

Dương Huyền Tàng bọn người chưa tỉnh hồn lại, trận đại chiến này như vậy kết thúc?

Hồng Lâm đột nhiên cả kinh kêu lên: “Không được! Chạy đâu.”

Nguyên lai Phạm Vô một trốn, Phù Trăn cùng Đông Cung Lệ thấy tình thế không ổn, nháy mắt liền đi.

Chờ Hồng Lâm phát hiện thời điểm, hai người đã biến mất chỉ còn lại một cái điểm nhỏ.

Hồng Lâm đang muốn đuổi theo, Đế Ất nói: “Không nên đuổi, đã không đuổi kịp.” Hồng Lâm bỗng nhiên dừng lại, chỉ cảm thấy một trận to lớn mỏi mệt phun lên thân thể, cảm thấy không hiểu thất lạc.

Đế Ất ánh mắt đảo qua đám người, sắc mặt cực kỳ khó coi, một trận chiến này tổn thất sự khốc liệt, sợ là từ xưa tới nay không có, đuổi sát kết thúc hỗn độn thời đại trận kia khoáng thế đại chiến.

Hàng Trần cả người là máu, khí tức cũng sa sút đến cực điểm, hỏi: “Đế Ất đại nhân, làm sao bây giờ?”

Đế Ất trầm giọng nói: “Trước trở về rồi hãy nói.”

Tất cả mọi người là một trận cô đơn, liều chết chém giết kết cục, trừ diệt trừ một chút Phạm Vô vây cánh bên ngoài, tựa hồ cũng không có cái gì quá lớn hiệu quả, mà đáp lại hi vọng chung Sáng Thế Tiên Liên, lại nguyên lai đã sớm bị thôn phệ, xuất hiện một cái không biết ngọn ngành Phạm Y.

Nghe nàng cùng Phạm Vô ở giữa đối thoại, tựa hồ cái này Phạm Y cũng cũng không phải gì đó hảo điểu, liền liền Sáng Thế Tiên Liên đều ghét bỏ nàng, không có đem cái kia trọng yếu Tiên Liên tử truyền cho nàng.

Một cái ma đầu chưa trừ, lại xuất một cái ma đầu.

Hiện tại mọi người chỉ hi vọng hai cái này A Ma La Thức đánh đến lưỡng bại câu thương, cùng chết mới tốt.

Nhưng trên đời sẽ có chuyện tốt như vậy sao?

Tất cả mọi người là mang cực độ tâm tình nặng nề, thu thập sơ một chút chiến trường, liền quay về Hỗn Độn đại lục đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3079: Tử Chiến Đến Cùng (12): Không Lời Kết Cục

“Ầm ầm!”

Côn Khư càng thêm sụp đổ lợi hại, cái kia kinh tâm động phách mỹ lệ tại trước mắt mọi người một chút xíu vỡ vụn, có gan cực độ bi ai cảm xúc, mỗi người đều phảng phất ngực đau nhức.

Đây là sáng tạo toà này vũ trụ khởi nguyên, là nơi đây hết thảy nguồn gốc điểm.

Đế Ất cả kinh nói: “Đều đừng phân tâm, nhanh chống đỡ!”

Theo Côn Khư lớn diện tích sụp đổ, năng lượng to lớn khuếch tán ra đến, mỗi người rõ ràng cảm giác được áp lực đột nhiên tăng, kết giới bên trên sóng lăn tăn một chút nhiều gấp trăm lần không ngừng, lấy Thái Cực Lưỡng Nghi đồ, quá dễ phú Nguyên Đồ cùng Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không cầm đầu trận khí năng lượng, cũng bắt đầu trở nên lắc lư bất ổn.

Dương Huyền Tàng toàn thân run run dưới, khóe miệng tràn ra một chuyến máu tươi, vết thương trên người hắn vẫn là mười phần nghiêm trọng, vừa vừa phân tâm, liền bị năng lượng phản chấn thương thế tăng thêm, vội vàng tập trung ý chí, toàn lực chống cự.

“Ca ca thật đúng là đối với tiểu muội hạ ngoan thủ nha.” Phạm Y sắc mặt khó coi, Côn Khư sụp đổ về sau, hình thành cái kia vô biên vô tận năng lượng biển, làm nàng cảm nhận được to lớn nguy hiểm.

“Ta không có ngươi dạng này tiểu muội, ngươi tồn tại, là Mẫu Liên sỉ nhục!” Phạm Vô sát khí đại hiện.

“Đã như vậy, cái kia ta cũng đưa cho Cửu ca một bàn tay đi, chẳng lẽ chỉ có ngươi có thể điều khiển cỗ năng lượng này sao?”

Phạm Y hai tay bấm niệm pháp quyết, chỗ mi tâm bắn ra một đạo thần huy, tại không trung đột nhiên nở rộ, chính là to lớn Sáng Thế Tiên Liên, không ngừng hút vào bốn phương tám hướng sụp đổ thế năng.

Phạm Vô quát: “Thập Phương Tịch Diệt!”

Toàn thân hắc mang đại phóng, lôi cuốn lấy sụp đổ thế năng hướng cái kia Phạm Y càn quét mà đi.

“Tiên Liên Thánh Quang!”

Phạm Y khẽ quát một tiếng, chắp tay trước ngực, hoa sen kia bộc phát ra to lớn quang huy, tượng trưng cho thần thánh cùng sáng tạo, muốn xông ra cái này sụp đổ cùng hủy diệt khả năng.

Tất cả mọi người là chấn động trong lòng, toàn thân huyết dịch ngưng kết, trực tiếp cảm ứng được đáng sợ nguy hiểm, đem toàn bộ năng lượng đều rót vào trong kết giới!

“Ầm ầm!”

Hai cỗ lực lượng oanh cùng một chỗ, bên ngoài kết giới cảnh tượng rốt cuộc thấy không rõ, toàn bộ hóa thành hỗn độn dị năng, tại vũ trụ bên trong cọ rửa khuấy động.

“Phốc! Phốc!”

Trong kết giới lần lượt có người máu phun phè phè, bị rung ra nội thương, tại giới bên trong ngã trái ngã phải.

Đại lượng binh khí từ trong kết giới chấn ra, hoặc là trực tiếp ở bên trong vỡ nát.

Dương Huyền Tàng hóa thành bất tử thân, toàn thân bị huyết khí bao phủ, bên trong phun trào lấy lớn đạo bạch quang, cùng Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không liên hệ với nhau, mặc cho cái kia năng lượng xung kích, thân thể lớn phiến sụp đổ, cũng không lui lại một bước.

Bởi vì giờ khắc này toàn bộ năng lượng trong kết giới binh khí khí uẩn, đều lấy cái kia ba món binh khí cầm đầu, một khi Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không bị chấn ra, sở hữu binh khí đều sẽ bị liên lụy, lực lượng phòng ngự nháy mắt suy yếu hơn phân nửa, khả năng tạo thành hậu quả cực kỳ đáng sợ.

Mà kết giới này bên trong, tất cả đều là của hắn thân nhân, bằng hữu, đã lại không chịu đựng nổi tổn thất.

Đế Ất, Hồng Lâm, thậm chí La Thanh Vân cũng đều là miệng lớn thổ huyết, nhưng y nguyên không lùi một bước, mấy người đồng tâm, ý chí kiên cố, thề sống chết thủ hộ lấy cái này phương trận.

Kết giới tại lấy bay tốc độ nhanh bị đẩy đi, cái kia vỡ nát Côn Khư năng lượng, cùng Phạm Vô cùng Phạm Y kinh thiên quyết đấu bạo phát đi ra sáng thế diệt thế lực lượng, giống như là trong biển rộng thủy triều, một làn sóng tiếp theo một làn sóng đẩy đi tới, chấn trong kết giới tất cả mọi người là thất điên bát đảo, nhưng chỉ cần dốc hết sức vẫn còn tồn tại, đều liều mạng tiến lên đây cho kết giới chuyển vận năng lượng, tận chính mình một chút chút sức mọn.

Cứ như vậy, không biết qua bao lâu, bên ngoài lực trùng kích tựa hồ yếu rất nhiều, tất cả mọi người đến dầu hết đèn tắt trình độ.

Cuối cùng “Ầm ầm” một tiếng, to lớn kết giới vỡ vụn, sở hữu binh khí toàn bộ chấn bay ra ngoài, cường hãn năng lượng hướng tứ phía đẩy ra, hình thành một mảnh gợn sóng sóng lăn tăn.

Lúc này, mọi người mới nhìn rõ bên ngoài cảnh tượng, tất cả đều là hỗn loạn dòng năng lượng, khắp nơi hình thành ngũ thải ban lan nhan sắc, thương khung lại như một bức thải sắc tranh thuỷ mặc, có gan thê lương chi ý cảnh cùng sắc thái pha tạp vẻ đẹp.

Mỗi người đều là lẳng lặng nhìn qua.

Nơi này cách chiến trường chẳng biết có bao xa, nhưng khẳng định là cực xa, bởi vì phụ cận không gian quy tắc đều tính hoàn chỉnh, cái này tại chiến trường chung quanh ức vạn dặm thời không đều rất không có khả năng xuất hiện.

Cái kia đáng sợ năng lượng khuấy động thiên địa, đủ để sáng thế hoặc diệt thế, đem bọn hắn đập ra Côn Khư hạch tâm phạm vi cực kì bình thường.

Trong tràng hoàn toàn tĩnh mịch, không có bất kỳ người nào lên tiếng, toàn bộ lâm vào trầm mặc, ngẩn người giống như nhìn trước mắt cảnh sắc.

Một trận chiến này kết cục quá ngoài dự đoán của mọi người, nguyên bản cho rằng không phải ngăn cản Phạm Vô mà chết, chính là thành công chèo chống đến Sáng Thế Tiên Liên xuất thế, tiêu diệt Phạm Vô.

Ai biết xuất thế thế mà không phải Sáng Thế Tiên Liên, mà là một đạo khác A Ma La Thức, thôn phệ Tiên Liên ra.

Từ hai người trong lúc nói chuyện với nhau cũng biết, cái kia Phạm Y hơn phân nửa cũng không phải người tốt lành gì, một cái Phạm Vô không chết, hiện tại lại thêm một cái Phạm Y, để đám người có gan cảm giác bất lực, nguyên bản sống sót sau tai nạn cần phải mừng rỡ như điên, nhưng cũng nửa điểm không vui.

“Soạt” một tiếng, Dương Huyền Tàng hợp thể rốt cuộc gắn bó không ngừng, nháy mắt nứt toác ra, hóa thành vô số huyết phù, một lần nữa tổ hợp thành Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng.

“Khụ khụ!.”

Dương Thanh Huyền ho kịch liệt, không ngừng thổ huyết.

Đế Ất cùng Hàng Trần vội vàng cho hắn một chút đan dược, những đan dược này đối với chín sao Thiên Giới đều có một chút tác dụng, trên người Dương Thanh Huyền tác dụng liền càng thêm cự lớn.

Dương Thanh Huyền điều tức một trận, mới đưa nội thương ổn định, thấy mọi người đều là trầm mặc không nói, liền an ủi: “Đừng suy nghĩ quá nhiều, một trận chiến này cũng không phải hoàn toàn không có kết quả, chí ít xuất cái cùng Phạm Vô đối kháng Phạm Y, tại thời gian nhất định bên trong, Phạm Vô đều không rảnh tới tìm chúng ta phiền toái, mà lại nói không chừng cái này hai huynh muội ở giữa sống mái với nhau, dẫn đến đồng quy vu tận cũng có khả năng.”

Diệu Thượng khổ sở nói: “Đồng quy vu tận, cũng uổng cho ngươi dám nghĩ.”

Hoa Sơn Phù lắc đầu nói: “Cái này lạc quan quá mức.”

Đế Ất nói: “Dương Thanh Huyền nói rất đúng, cũng không phải là hoàn toàn không có chiến quả, chí ít chưởng giáo lực lượng toàn bộ tiêu diệt, liền chỉ còn lại Phù Trăn cùng Đông Cung Lệ hai người, liền liền Huyết Thánh lão tổ đều bị Dương Thanh Huyền đánh chết, trận chiến này dẫn đến toàn bộ người ngoài hành tinh mới tàn lụi, Phù Trăn mấy triệu năm tích lũy cho một mồi lửa, đừng nói thời gian ngắn, chính là thời gian dài bên trong cũng không có khả năng lại ngưng tụ ra đối phó chúng ta lực lượng.”

Hàng Trần gật đầu nói: “Còn có một hoa mở Ngũ Diệp bên trong Tham Cật Xà cùng U Sân, đã trở về bản thể bị Phạm Vô hấp thu, sợ cũng sẽ không đi ra ngoài nữa, một trận chiến này mặc dù không có đi đến hiệu quả dự trù, nhưng so không chiến trước đó, vẫn là tiến bộ to lớn.”

Mấy tên nhân vật lãnh tụ, mặc dù nội tâm bi thương, nhưng nhất định phải áp chế bi thương, an ủi đám người, cho mọi người đề chấn tinh thần.

Trải qua mấy người các loại khuyên bảo, lòng của mọi người tình mới thoáng hòa hoãn ra, Vân Võ Cơ nói: “Trước đó dự tính xấu nhất chính là sát nhân thành nhân, hiện tại còn để lại một cái mạng không chết, đã là kiếm lợi lớn, khanh khách.” Nàng dĩ nhiên trực tiếp cười ra tiếng.

Không ít người đều là cười khổ không thôi, nhưng nội tâm tích tụ hoàn toàn chính xác quét dọn hơn phân nửa.

Đế Ất nói: “Về trước Hỗn Độn đại lục đi, tiếp xuống phiền phức, không chỉ có là Phạm Vô cùng Phạm Y tồn tại, còn có Côn Khư sụp đổ, thế năng phóng thích, không biết sẽ đối với vũ trụ sinh ra loại nào ảnh hưởng.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 3080: Nửa Năm Sau, Tầng Cao Nhất Đại Hội

Dương Thanh Huyền nói: “Xem ra ta lần thứ nhất tiến Côn Khư, thấy Tiên Liên cảnh tượng, cũng đã là Phạm Y biến thành, hai lần đều bị nàng chỗ lừa gạt, ngược lại cũng cũng không phải gì đó xấu kết cục, tiếp xuống hai người này tất nhiên là bất tử không buông tha tranh phong, chúng ta có thể yên lặng theo dõi kỳ biến, ngư ông đắc lợi.”

Đế Ất gật đầu nói: “Trên thực tế, chỉ cần Phạm Y mục đích không phải diệt thế, chúng ta liền có thể tương trợ nàng đối kháng Phạm Vô, không khác với nhiều một vị thực lực siêu cường minh hữu.”

Đám người lúc này nhận ra phương hướng, tế ra mấy chiếc to lớn vũ trụ ghé qua pháp bảo, liền hóa thành lưu quang mà đi.

Bọn hắn vẫn chưa trực tiếp hồi Hỗn Độn đại lục, mà là tiến về Côn Khư sụp đổ chỗ, tra nhìn một chút chiến trường.

Một mảnh trắng xoá cảnh tượng, khắp nơi là đủ mọi màu sắc lộng lẫy, không có sáng thế, cũng không có diệt thế, mà là tiến vào một loại hỗn độn tịch diệt trạng thái, bên trong vạn vật không còn, hết thảy chiến đấu vết tích, đều tại cuối cùng cái kia hai cỗ lực lượng hạ bị càn quét.

Bụi về với bụi, đất về với đất, so cái này còn muốn triệt để.

Trước kia Côn Khư vị trí, hiện ra mảng lớn ánh sáng năm màu, kinh tâm động phách mỹ lệ, lộ ra cực độ thê lương.

Mỗi người tâm tình đều nặng nề, nơi này là vũ trụ đầu nguồn, nơi đây hết thảy vạn vật sinh ra cùng sinh trưởng địa phương, bây giờ bị phá hoại hầu như không còn.

Tại mảnh hỗn độn này tịch diệt ghé qua mấy ngày, cũng không thu hoạch, cuối cùng dẹp đường hồi phủ.

Tiến vào Hỗn Độn đại lục về sau, Đế Ất mấy người nhạy cảm cảm thấy được đại lục thế năng tăng lên, xông vào lớp năng lượng thời điểm, loại cảm giác này còn không rõ ràng, có thể vừa tiến vào đến đại lục bên trong, tất cả mọi người đều có cảm ứng.

“Côn Khư sụp đổ, Mạt Phi vẫn là chuyện tốt?”

Hoa Sơn Phù ngơ ngác nói.

Không người nào có thể trả lời vấn đề này, bởi vì ai cũng không có trải qua Côn Khư sụp đổ.

Đế Ất trầm giọng nói: “Côn Khư bên trong to lớn thế năng khuếch tán ra đến, ngắn hạn nhìn đích thật là chuyện tốt, toàn bộ Tịch Diệt Thời Không Hải thế có thể đều sẽ thu hoạch được đề thăng, liền như nước lên thì thuyền lên, nhưng lâu dài đi xem, nhưng lại không biết cát hung.”

Hàng Trần nói: “Trước giải quyết khốn cảnh trước mắt đi, hiện tại đề thăng là chuyện tốt, chính là chuyện tốt, chờ cỗ này thế năng bị toàn bộ vũ trụ lắng lại về sau, cũng không biết là nhiều ít vạn năm sau chuyện, chúng ta còn ở đó hay không?”

Đế Ất “Ừ” một tiếng, liền một đạo hồi Hỗn Độn Thần Cung, sau đó riêng phần mình bế quan.

Một trận chiến này, cơ hồ sở hữu siêu cấp cường giả đều đi đến Côn Khư, còn lại một chút lực lượng dự bị, cùng số ít có thương tích trong người siêu cấp cường giả lưu thủ Thần cung.

Tin tức một truyền về, tất cả mọi người đều rung động, cảm giác biến thiên, tựa hồ một cái cũ thời đại tại dần dần mất đi, một thời đại mới dần dần đến.

Dương Thanh Huyền lần này trọn vẹn bế quan nửa năm lâu, ngày nào đó đột nhiên xuất quan, hướng Thần cung chủ điện bay nhanh mà đi.

Trước điện hộ vệ đều nhận ra hắn, vội vàng cung kính hành lễ.

Dương Thanh Huyền gật đầu một cái, liền thẳng vào điện bên trong.

Bên trong sớm đã ngồi sáu mươi, bảy mươi người, gặp một lần hắn, đều là ánh mắt liếc đến, lộ ra chấn kinh chi sắc.

Diệu Thượng kêu lên: “Quả nhiên!”

Dương Thanh Huyền cảm thấy ánh mắt của mọi người có chút kỳ quái, kinh ngạc nói: “Làm sao?”

Diệu Thượng nhìn chầm chầm hắn, mười phần khẳng định nói ra: “Ngươi lại thăng cấp!”

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng cười một tiếng, hắn vẫn chưa che dấu khí tức của mình, nhẹ gật đầu, nói ra: “Đại lục thế năng đề thăng, thiên địa linh khí phản cổ, tựa như là về tới thiên địa sơ khai thời điểm, tu vi một ngày ngàn dặm, ta nhìn chư vị không ít đều đột phá, ta đề thăng cấp một cũng không có gì kỳ quái đi.”

Thời gian nửa năm, hắn không chỉ có dưỡng tốt tự thân tổn thương, mà lại dung hợp bộ phận Huyết Thánh lão tổ tàn lưu lại năng lượng, thuận lợi đột phá đến bảy sao Thiên Giới đỉnh phong.

Mà ở đây không ít người, đều thu được đột phá, nhưng đều là bảy sao tám sao Thiên Giới cường giả, tỉ như Tử Tâm đột phá đến tám sao Thiên Giới đỉnh phong, đến mức chín sao phía trên, thì cơ hồ không nhúc nhích.

Nguyệt Kha, Tần Tiểu Vũ mấy người cũng từ Quỷ Uyên giam cầm trở về, đều thu được đột phá, xông vào bảy sao Thiên Giới hậu kỳ, có thể vừa nhìn thấy Dương Thanh Huyền cảnh giới về sau, nội tâm thở dài một tiếng, tựa hồ biết chính mình rốt cuộc đuổi không kịp người này.

Nửa năm trước Côn Khư một trận chiến, hơn ba trăm vị bảy sao trở lên Thiên Giới cường giả, vẫn lạc hơn phân nửa, chỉ còn lại hơn năm mươi người nhặt về mạng tới.

Nửa năm này lại từ bốn bộ vũ trụ chiêu mộ đến một chút bảy sao trở lên Thiên Giới, cùng đến tiếp sau lực lượng tiếp tục đột phá, bảy sao trở lên cường giả số lượng lần nữa khôi phục lên một trăm.

Trải qua lần kia đại chiến về sau, tất cả mọi người minh bạch, trình độ này chiến đấu, bảy sao phía dưới hoàn toàn là pháo hôi, cho dù là bảy sao cũng chỉ có thể là hạng chót, không cẩn thận liền có nguy hiểm có thể chết đi, tám sao khó khăn lắm đủ dùng, chín sao mới có thể phát huy ra chủ đạo chiến trường lực lượng.

Trước mắt Hỗn Độn đại lục tụ tập chín sao Thiên Giới, trừ Đế Ất cùng tám vị đế tộc tàn lưu lại trưởng lão ngoài ra, còn cộng thêm gần hai mươi vị bốn bộ vũ trụ đỉnh phong tồn tại.

Ngoài ra còn có một số trong truyền thuyết chín sao Thiên Giới cường giả, phân bố tại vũ trụ các nơi, Thần cung cũng phái người tiến về, tận khả năng mời chào tới.

Dương Thanh Huyền tìm tới chính mình vị trí tọa hạ, ngay tại Tử Tâm bên cạnh thân, hắn nhìn liếc mắt, phát hiện chỗ có vị trí đều theo chiếu tu vi mạnh yếu đến sắp xếp, tỉ như Nguyệt Kha mấy người, đều ngồi tại tương đối cuối cùng địa phương, mà hắn lại là đề cao mấy chục cái chỗ ngồi, trực tiếp ngồi tại tám sao Thiên Giới đỉnh phong Tử Tâm dưới tay.

Thần cung không tiếc phá lệ đem hắn trên chỗ ngồi dời, tất nhiên là Đế Ất chỉ thị, nổi bật hắn riêng biệt địa vị, mà mọi người cũng không dị nghị.

Sau đó không lâu, nhân viên liền toàn bộ đến mãn, hết thảy 117 người.

Đế Ất cùng Hàng Trần mấy người tuần tự xuất hiện, ngồi ở vị trí đầu vị trí bên trên, mỗi người tinh thần đều cũng không tệ lắm, Đế Ất vết thương trên người tựa hồ hoàn toàn tốt.

Đây cũng là nửa năm qua lần thứ nhất tầng cao nhất đại hội.

Đế Ất nói ra: “Lập tức tình thế chư vị cũng đều cần phải tương đối rõ ràng, mà lại thế năng tăng lên tác dụng, chư vị đều có minh xác cảm ứng, đối với tại chúng ta mà nói, là điểm rất tốt sự tình, bởi vì Hỗn Độn đại lục cách Côn Khư gần nhất, trước hết nhất được lợi với Côn Khư thế năng khuếch tán, chư vị nhất định muốn gấp rút tu luyện, lấy ứng đối tương lai đủ loại khốn cảnh.”

Đám người đồng thanh nói: “Không dám thất lễ.”

Đế Ất nhẹ gật đầu, tiếp tục nói ra: “Nửa năm qua này, chúng ta một mực đang truy tìm Phạm Vô cùng Phạm Y hạ lạc, không có tìm được bất luận cái gì manh mối, chuyện này sẽ tiếp tục điều tra xuống dưới, từ Ông Bạch ngươi toàn quyền phụ trách.”

Ông Bạch nói: “Tuân đại nhân pháp chỉ.”

Đế Ất lại nói: “Chuyện thứ hai liền tiếp tục mời các phương cường giả tụ tập Hỗn Độn đại lục, cho chúng ta sử dụng, Hỗn Độn đại lục tài nguyên vốn là vũ trụ bên trong được trời ưu ái, hiện tại theo thế năng đề thăng, càng là ngàn năm một thuở cơ hội, đối với chúng ta, đối với giấu ở vũ trụ tứ địa cường giả mà nói, đều là cơ duyên lớn lao, tin tưởng nhất định sẽ có càng nhiều cường giả gia nhập, chuyện này liền từ Hàng Trần ngươi đi làm đi.”

Hàng Trần nói: “Vâng, đại nhân.”

Đế Ất trầm ngâm xuống, nói: “Hỗn Độn đại lục bên trong, sở hữu cường giả quản lý vấn đề, liền từ Diệu Thượng ngươi đến phụ trách đi.”

Diệu Thượng nói: “Vâng, tuân đại nhân pháp chỉ.”

Chương 3081: Hỗn Độn Chi Môn

Đế Ất ánh mắt đảo qua đám người, nói ra: “Chư vị đối với tương lai thế cục cùng các loại hiện trạng, có thể có ý nghĩ gì cùng đề nghị? Tận có thể nói thoải mái.”

Điện bên trong đều là một mảnh trầm mặc.

Đế Ất đợi hồi lâu, nói ra: “Đã như vậy, chư vị đều lui ra đi.”

Đám người dồn dập đứng dậy, ôm quyền thở dài liền ra khỏi hội trường mà đi.

Dương Thanh Huyền đang muốn đi, bên tai truyền đến Đế Ất thanh âm, “Dương Thanh Huyền ngươi lưu lại.”

Dương Thanh Huyền nhìn liếc mắt, phát hiện không ít người y nguyên ngồi ngay thẳng, chính mình cũng liền ngồi xuống.

Sau một lúc, phần lớn người toàn bộ ra khỏi hội trường, thậm chí một chút chín sao Thiên Giới cũng lần lượt rời trận, chỉ để lại hơn mười người, trong đó tu vi thấp nhất cũng không phải Dương Thanh Huyền, mà là Lý Hồng Tụ, sáu sao Thiên Giới trung giai.

Đế Ất nói: “Ta lưu chư vị xuống tới, là có một kiện đặc biệt sự tình muốn nói một chút, chư vị có thể nghe qua Hỗn Độn Chi Môn?”

Tất cả mọi người là nhíu mày lại, hiển nhiên vẫn chưa nghe nói.

Đế Ất cười cười, nói ra: “Trước đó, ta cũng chưa từng nghe nói, việc này vẫn là từ đại Thần Vương cùng mọi người nói đi.”

Hồng Tiêu nhìn liếc mắt Hồng Lâm, tựa hồ đang trưng cầu đề nghị, Hồng Lâm nói: “Ngươi nói đi.”

Hồng Tiêu lúc này mới lên tiếng nói ra: “Chư vị cũng biết ta Thần tộc lai lịch? Năm đó Thần tộc từng xuất hiện một vị Vạn Cổ Chí Tôn, chính là nơi đây vũ trụ bên trong duy nhất xác định bước vào Vạn Cổ Chí Tôn tồn tại, vị này Thần tộc tiên tổ tên là Phạm Cao, cũng là dung hợp một đạo bản nguyên A Ma La Thức về sau, tìm hiểu đại đạo, tiến vào chí tôn. Phạm Cao tiến về thượng giới về sau, lưu lại một bản Thần tộc công pháp, tên là vô cực chân kinh, các đệ tử của hắn tại tu luyện vô cực chân kinh thời điểm, sinh ra các loại khác nhau, từ đó làm cho nội bộ phân liệt, sinh thành Thần tộc tám chi.”

Những sự tình này Dương Thanh Huyền đều biết, nhưng đối với cái khác vũ trụ người, thì là lần đầu tiên nghe nói, đều kinh ngạc không thôi.

Diệu Thượng nói: “Cái kia Phạm Cao Mạt Phi cũng là Sáng Thế Tiên Liên sở sinh?”

Hồng Tiêu nói: “Việc này không thể thi, cụ thể như thế nào đã không ai biết, nhưng có thể khẳng định là, người này cho dù không phải bản nguyên A Ma La Thức bản thân, cũng một nhất định có lớn lao quan hệ.”

Tất cả mọi người là nghiêm túc nghe, đã cùng bản nguyên A Ma La Thức nhấc lên liên hệ, cái kia tất nhiên mười phần trọng yếu.

Hồng Tiêu nói: “Tám chi Thần tộc riêng phần mình tu luyện vô cực chân kinh, sinh ra khác biệt lý giải, thậm chí rất nhiều càng là hoàn toàn trái ngược, cuối cùng tạo thành ổn định tám nhánh sông phái, công pháp nhìn như không có chút nào chỗ tương đồng. Tại mấy năm trước, ta Thần tộc tiến hành trọng chỉnh, thành lập Vô Cực Các, để tám chi đem công pháp toàn bộ cống hiến ra đến, để vào Vô Cực Các bên trong, cung cấp trong thần tộc đệ tử thiên tài lĩnh hội tu luyện."

Ông Bạch nói: "Đại Thần Vương cử động lần này đánh vỡ tám chi giới hạn, khó trách Thần tộc thực lực như thế khổng lồ, không thể bỏ qua công lao."

Hồng Tiêu thở dài: "Hổ thẹn! Tám chi công pháp đặt ở Vô Cực Các bên trong mấy năm, chúng ta mấy vị Thần Vương cùng trong tộc một chút đệ tử thiên tài tìm hiểu hồi lâu, phát hiện tám chi công pháp hoàn toàn không thể tương dung, thậm chí hoài nghi cũng không phải là nhất pháp sở sinh. Đúng lúc này, Hồng Lâm tiên tổ tiến vào Vô Cực Các, bắt đầu lĩnh hội tám chi pháp môn, cuối cùng có chỗ hiểu ra, không chỉ có đem tám chi pháp môn toàn bộ dung hội quán thông, mà lại phát hiện trong đó lưu lại một cái bí mật."

Tất cả mọi người nhìn về phía Hồng Lâm, lộ ra hâm mộ thần sắc, Hồng Lâm được khen là là Thần tộc từ trước tới nay đệ nhất thiên tài, quả nhiên danh bất hư truyền.

Hồng Lâm cười nhạt một tiếng, nói ra: "Hồng Tiêu nói đến khoa trương, sao có thể dung hội quán thông, bất quá giải một chút da lông mà thôi, cái này cũng may mà mấy năm qua này trưởng thành, không ngừng cùng Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ dung hợp, cùng cùng chưởng giáo, Hàng Trần đại nhân chờ luận bàn giao lưu, để ta đối với đại đạo lĩnh ngộ tăng lên cực nhanh, ngay tại nửa năm trước trận đại chiến kia sau trở về, ta đột nhiên ngày nào đó tâm hữu linh tê, một chút tìm hiểu tám chi công pháp, lĩnh ngộ được vô cực chân kinh áo nghĩa, đồng thời phát hiện Phạm Cao tiên tổ lưu lại một cái bí mật."

Nàng từng chữ nói ra: "Chính là Hỗn Độn Chi Môn!"

Xa Vưu nhịn không được kêu lên: “Nói nhiều như vậy, còn chưa nói cái này Hỗn Độn Chi Môn đến cùng là cái gì.”

Hồng Lâm nói: “Cụ thể ta cũng không rõ lắm, chỉ biết cái này Hỗn Độn Chi Môn là một nơi, năm đó Phạm Cao tiên tổ chính là tại trong môn thu hoạch được lực lượng, sau đó xông vào Vạn Cổ Chí Tôn cảnh, vô cực chân kinh bên trong lưu lại Hỗn Độn Chi Môn manh mối.”

Diệu Thượng trầm ngâm nói: “Nếu là Phạm Cao vật lưu lại, chắc chắn sẽ có thâm ý, người này dù sao cũng là ở chỗ này vũ trụ bên trong, duy nhất đột phá đến Chí Tôn cảnh tồn tại a, hắn vật lưu lại, không thể không coi trọng.”

Đế Ất nói ra: “Chính là, cho nên chúng ta mấy cái thương nghị dưới, dự định đi tìm cái kia Hỗn Độn Chi Môn, có lẽ có thể có phát hiện.”

Diệu Thượng sững sờ nói: “Chẳng biết cái kia mấy vị đại nhân tiến đến?”

Đế Ất nói: “Hồng Lâm, Hồng Tiêu, Tử Tâm ba vị Thần Vương.” Dừng lại, lại nói: “Hồng Lâm cũng đã có thể xông vào thập tinh.”

“Thật chứ?”

Mọi người đều là đại hỉ, dồn dập hướng Hồng Lâm chúc mừng.

Hồng Lâm mỉm cười nói: “Chính là lĩnh hội vô cực chân kinh về sau, đột phá tầng kia bình chướng, có thể ngắn ngủi tại thập tinh bên trong thu hoạch được dừng lại.”

Hoa Sơn Phù nói: “Ba vị đại nhân đều là Thần tộc lãnh tụ, cùng nhau đi trước lời nói, tựa hồ cực kì không ổn, nếu là một khi có phát sinh ngoài ý muốn, cái kia toàn bộ Thần tộc hậu quả khó mà lường được.”

Hồng Lâm nói: “Ta cũng cân nhắc qua việc này, nhưng chỉ có tu luyện vô cực chân kinh người, mới có thể tiến vào cái kia Hỗn Độn Chi Môn.”

Hoa Sơn Phù cau mày nói: “Như thế nói đến, cũng liền không có biện pháp khác.”

Xa Vưu kêu lên: “Nói ta đều tâm động, ngươi kia cái gì vô cực chân kinh, có thể hay không truyền cho chúng ta?”

Lý Hồng Tụ giật hạ ống tay áo của hắn, trách nói: “Kia là nhân gia Thần tộc trấn tộc chi bảo, Xa Vưu thúc thúc ngươi vô lễ.”

Hồng Lâm cười nói: “Hiện tại mọi người một lòng, chung độ cửa ải khó, cái kia còn có cái gì của mình mình quý? Công pháp tự nhiên có thể truyền, nhưng không có nhiều năm tu luyện, rất khó trong khoảng thời gian ngắn lấy được hiệu quả.”

Xa Vưu thở dài: “Ai, vậy quên đi đi, mấy người các ngươi đi thôi.”

Đột nhiên một thanh âm nói ra: “Ta cũng muốn đi.”

Chính là Dương Thanh Huyền, hắn nói ra: “Thần tộc tám chi công phu ta có cũng tìm hiểu tới, mặc dù không phải chủ tu, lại toàn bộ tu luyện qua một trận, không biết có được hay không?”

Năm đó Vô Cực Các thành lập lúc, chính là đối với hắn mở ra, Dương Thanh Huyền từng thấm âm trong đó một đoạn thời gian, cảm thấy tám chi công pháp các có thần thông, đều là không tầm thường tồn tại, mà lại biết này bát pháp lai lịch, sở dĩ rất nghiêm túc tu luyện qua một đoạn thời gian.

Về sau mặc dù không tu luyện lại, nhưng lấy hắn thời khắc này đạo pháp lĩnh ngộ, muốn một lần nữa nhặt lên cũng là cực kì dễ dàng.

Hồng Lâm do dự một chút, nói ra: “Không nói đến ngươi là có hay không có thể tu luyện ra vô cực chân kinh, chính là cái kia Hỗn Độn Chi Môn bên trong có gì nguy hiểm, chúng ta cũng đều không rõ ràng, lấy tu vi của ngươi đi vào, quá mức nguy hiểm.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Quên ta còn có một vị đồng bạn sao?”

Hồng Lâm nói: “Như thế quên, như thế nói đến, thực lực không thành vấn đề, liền nhìn ngươi trong khoảng thời gian ngắn phải chăng có thể lĩnh ngộ ra vô cực chân kinh áo nghĩa, tu luyện hoàn toàn.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3082: Vô Cực Chân Kinh

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, chừng nào thì bắt đầu truyền cho chúng ta áo nghĩa?”

Hồng Lâm suy nghĩ một chút, hỏi: “Ngươi phải chuẩn bị bao lâu?”

Dương Thanh Huyền trầm tư nói: “Một tháng.” Lập tức lại sửa lời nói: “Mười ngày.”

Hồng Lâm cười nói: “Mặc dù ngươi thiên phú cực cao, nhưng đối với tám chi tâm pháp nắm giữ cũng không mạnh, một tháng đều cực kì miễn cưỡng, nhưng đã ngươi khoe khoang khoác lác mười ngày, ta liền cho ngươi mười lăm ngày thời gian. Sau mười lăm ngày ta truyền thụ Vô Cực Chân Kinh áo nghĩa, mấy người các ngươi đồng thời lĩnh hội, hạn thời một tháng. Vô luận ba người các ngươi bên trong ai, nếu là sau một tháng còn không thể lĩnh hội, ta liền không đợi, trực tiếp đi trước.”

Hồng Tiêu, Tử Tâm, Dương Thanh Huyền ba người đều nói: “Được.”

Đám người lúc này tán đi, Tử Tâm gọi lại Dương Thanh Huyền, cho hắn mấy viên kim sắc ngọc giản, nói: “Trong này có ta đối với tám chi tâm pháp lĩnh ngộ, cùng một chút bù đắp. Đặc biệt là hoàng tộc tâm pháp, sớm đã biến mất tại trong dòng sông lịch sử, bộ này hoàng tộc tâm pháp là tìm toàn bộ Thần tộc, mới tìm được một chút không trọn vẹn khẩu quyết, sau đó chúng ta mấy vị Thần Vương cộng đồng thôi diễn bổ sung đầy đủ hết.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, tiếp nhận ngọc giản. Tử Tâm mỉm cười nói: “Ngươi nhất định muốn thành công, nếu không liền để ta cùng đại Thần Vương quá thất vọng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu rồi.”

Lúc này cùng Tử Tâm cáo từ, lóe lên liền hóa thành độn quang mà đi.

Mười lăm ngày thời gian cực kì gấp gáp, nhưng tám chi tâm pháp Dương Thanh Huyền đều tu luyện qua, có nhất định nội tình, tăng thêm Tử Tâm bù đắp hoàng tộc tâm pháp, cùng nàng lĩnh ngộ của mình áo nghĩa, Dương Thanh Huyền tin tưởng dựa vào chính mình đối với lớn đạo thần thông lý giải, trong lòng bàn tay dung cũng sẽ không quá khó.

Trở lại trong mật thất về sau, hắn liền thu liễm hết thảy tạp niệm, bắt đầu đọc Tử Tâm cho hắn ngọc giản.

Rất mau đem bên trong ngọc giản dung qua một lần, liền sa vào đến suy nghĩ sâu xa bên trong, mấy vị Thần Vương tại tám chi tâm pháp bên trong đắm chìm vô số năm, thậm chí lịch đại Thần Vương lĩnh ngộ đều là đời đời truyền lại, Tử Tâm tại tám chi tâm pháp bên trên lý giải, xa không phải Dương Thanh Huyền có thể so sánh.

Giờ phút này Dương Thanh Huyền mới minh bạch chính mình cùng Tử Tâm ở giữa chênh lệch, lập tức lại từ đầu nhìn kỹ mấy lần ngọc giản, cân nhắc bên trong mỗi một chi tiết nhỏ, đem toàn bộ lý giải nhớ kỹ về sau, liền bắt đầu vận công tu luyện.

Tám chi tâm pháp tại không ít địa phương tồn tại mâu thuẫn lẫn nhau, thậm chí hoàn toàn trái ngược địa phương, nhưng Dương Thanh Huyền cơ hồ xem thiên hạ công pháp thần thông, ngày đó tại Quỷ Giới trong thông đạo lấy được cái khác vũ trụ tu luyện tâm pháp, hắn cũng lật xem không ít, có thể nói chân chính học xâu cổ kim, tự nhiên sẽ không bị mâu thuẫn trói buộc.

Mười lăm ngày thời gian thoáng qua liền mất.

Cái này ngày, Dương Thanh Huyền trên thân không ngừng lóe ra tám loại nhan sắc quang huy, lẫn nhau trùng điệp, hình thành tám tầng hộ thể thần quang, xoay tròn phía dưới, toàn bộ hòa tan cùng một chỗ, hóa thành vô số thải sắc vụn ánh sáng, điểm điểm phân bố toàn thân.

Hắn hơi hơi nhíu mày, tựa hồ có không hiểu chỗ, trầm tư nửa ngày, lần nữa vận chuyển công pháp, tám loại quang huy vẫn như cũ hóa thành toái quang, phân bố toàn thân, hiện ra lộng lẫy chi tượng.

Dương Thanh Huyền đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn chân trời liếc mắt, lòng có cảm giác, lập tức thu công pháp, xuất mật thất, hóa thành một đạo lưu quang mà đi.

Một tòa u tĩnh tiểu Uyển bên trong, không một tiếng động, chỉ có lưa thưa sàn sạt lá rụng, phiêu khắp mặt đất.

Hồng Lâm, Hồng Tiêu, Tử Tâm sớm đã ngồi xếp bằng trong nội viện, nhắm mắt suy ngẫm.

“Thật có lỗi, ta tới chậm.”

Dương Thanh Huyền thanh âm truyền đến, một đạo độn quang liền rơi vào trong nhà.

Ba người đồng thời mở hai mắt ra, Hồng Lâm cười nói: “Không sao.”

Tử Tâm bên người còn đặt vào một cái bồ đoàn, Dương Thanh Huyền liền ngồi xuống.

Hồng Lâm liền bắt đầu giảng giải, hỏi: “Các ngươi như thế nào đối đãi tám chi tâm pháp các loại khác biệt vấn đề, thậm chí lẫn nhau mâu thuẫn.”

Nàng ánh mắt quét qua ba người, hướng Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi nói đi.”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, nói ra: “Giống như một cái đồng tiền hai mặt, đều là đồng tiền bản thân, chỉ là mặt khác biệt. Lại như một con voi khác biệt bộ vị, có người sờ vuốt lấy lỗ tai, có người sờ vuốt lấy cái đuôi, có người sờ vuốt lấy tượng chân, bọn hắn chỗ sờ đều là voi, bất quá chỉ là một bộ phận mà thôi.”

Hồng Lâm nói: “Cái thí dụ này rất vừa khi, ở trong đó tồn tại hoàn toàn tương phản bộ phận lại như thế nào giải thích? Đồng tiền hoặc là voi, có khác biệt trước mặt, nhưng bọn hắn cũng không tương phản chỗ.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, đây cũng chính là hắn không hiểu chỗ, có chút tâm pháp yêu cầu ngươi tám mạch đều mở, có chút tâm pháp lại yêu cầu ngươi tám mạch đều bế, hoàn toàn tương phản, vô pháp cùng tồn tại.

Hồng Lâm nói: “Đại Thần Vương, ngươi như thế nào đối đãi vấn đề này?”

Hồng Tiêu nói: “Ta chẳng biết, nguyện ý nghe tiên tổ đại nhân tường giải.”

Hồng Lâm nói: “Ngươi khiêm tốn, nhìn ra được, ngươi tại tám chi tâm pháp trên việc tu luyện, tạo nghệ không ít, liền để ta tới giảng giải vấn đề này đi, có thể lĩnh ngộ nhiều ít liền đều xem chính các ngươi.”

Nàng nói: “Một người hướng đông hành tẩu, hắn phát hiện thái dương từ đầu đến cuối đi theo chính mình, hắn liền cho là mình nắm giữ chân lý. Mà một người đi về hướng tây đi, thái dương cũng từ đầu đến cuối đi theo hắn, hắn cũng cho là mình nắm giữ chân lý. Hai người hành tẩu lộ tuyến hoàn toàn tương phản, nhưng nhận biết cũng không có sai, cớ gì?”

Ba người khẽ giật mình, lập tức lần lượt lộ ra vẻ chợt hiểu, tựa hồ một chút minh bạch cái gì.

Hồng Lâm mỉm cười nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi giải thích một chút việc này.”

Dương Thanh Huyền nói: “Bởi vì bọn hắn đối với thái dương lý giải không đủ, dựa theo mình ý nghĩ đến giải thích, cấp độ quá thấp.”

Hồng Lâm nói: “Chính là, cái này cũng như tám chi tâm pháp. Mỗi một chi đối với Vô Cực Chân Kinh lý giải đều qua với phiến diện, giống như người mù sờ voi. Thậm chí lý giải ra hoàn toàn tương phản phương diện, lại y nguyên có thể tu luyện đến đỉnh phong, giống như cái kia hướng đông đi về hướng tây đi người, đồng dạng có thể thu hoạch được thái dương thần huy. Hai người cũng không có sai, sai chỉ là bọn hắn nhận biết cấp độ quá nhỏ bé. Vô cực tâm kinh cũng giống như vậy, nếu các ngươi dừng lại tại tám chi tâm pháp mặt ngoài, liền vô pháp lĩnh hội tới chân lý, chỉ có siêu thoát tám chi tâm pháp, mới có thể thấy được chân kinh bản ý.”

Dương Thanh Huyền ở tại cái kia, các loại tâm niệm trong đầu dần dần họa qua, như sấm sét vang dội, vô số khốn đốn chỗ, phảng phất nháy mắt khai khiếu, năng lực phân tích một chút tăng lên tới cảnh giới mới.

Dương Thanh Huyền vui vô cùng, lập tức hai tay bấm niệm pháp quyết, trực tiếp tiến vào trong tu luyện.

Hồng Tiêu cùng Tử Tâm nhìn nhau liếc mắt, hai người cũng là được ích lợi không nhỏ, muốn kích động, nhưng Hồng Lâm ở đây, có vẻ hơi câu nệ.

Hồng Lâm nói: “Các ngươi cũng tu luyện đi, ta đem chính mình lĩnh ngộ ra Vô Cực Chân Kinh tâm pháp, dốc lòng truyền thụ ngươi nhóm, có thể lĩnh ngộ nhiều ít, liền đều xem các ngươi ngộ tính của mình cùng tạo hóa.”

“Đa tạ tiên tổ đại nhân.”

//truyencu

atui.net/Hồng Tiêu cùng Tử Tâm lúc này tay bấm quyết ấn, cũng tiến vào trong tu luyện.

“Trước lấy chư thân, ngược lên Thái Cực, hạ tạo thập phương, kiên tồn Huyền Chân...”

Hồng Lâm hai mắt nhắm lại, môi đỏ khinh động, đọc lên từng đạo chính nàng lĩnh ngộ ra chân kinh.

Dương Thanh Huyền trên thân lần nữa bày biện ra sắc thái lộng lẫy hình dạng, chỉ bất quá những sắc thái này ở giữa, không còn là quang mang độc thả, mà là cực kì ôn hòa trọng chồng lên nhau.

Theo Hồng Lâm truyền thụ, một đạo kỳ dị kinh lạc đồ tại thể nội chậm rãi hiển hiện.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3083: Quay Về Côn Khư

“Vô Cực Kinh Lạc Đồ!”

Dương Thanh Huyền nội tâm chấn động, trong đầu liền hiện ra cái danh từ này.

Này đồ chi tiết như hư, hư thực không chừng, như có như không, có hay không giao nhau, chỗ của Đạo, duy bừng tỉnh duy hốt.

Hắn vận chuyển đại đạo lực lượng, dựa theo này đồ kinh lạc lộ tuyến vận chuyển, toàn thân pha tạp vỡ vụn quang huy, chậm rãi hòa làm một thể, hình thành mênh mông màu trắng thần huy.

Hồng Lâm há to mồm, chấn sợ nói không ra lời, “Đại đạo lực lượng! Đúng là đại đạo lực lượng!”

Hồng Tiêu cùng Tử Tâm đều lòng có cảm giác, hai người nhận Dương Thanh Huyền trường năng lượng ảnh hưởng, rất nhanh cũng tiến vào trạng thái, trên thân tách ra đồng dạng thần huy, chỉ bất quá quang mang muốn so Dương Thanh Huyền yếu đến nhiều, mà lại cấp độ tựa hồ muốn càng thấp tầng một.

Hồng Lâm lộ ra cười khổ, nguyên bản còn lo lắng Dương Thanh Huyền không thông qua, không nghĩ tới hắn lại là cái thứ nhất dung hội quán thông.

Vô Cực Kinh Lạc Đồ hiển hiện về sau, dung hợp tám loại tâm pháp, có thể tu luyện ra vô cực lực lượng, là một loại tới gần với đại đạo lực lượng.

Có thể Dương Thanh Huyền nắm giữ đại đạo bản thân, vô cực lực lượng đản sinh nháy mắt, liền bị đại đạo lực lượng dung hợp, trở thành lớn đạo một bộ phận.

Giờ phút này, toàn bộ tiểu Uyển bên trong trường năng lượng, đều bị Dương Thanh Huyền mang động, Hồng Tiêu cùng Tử Tâm cũng bị cuốn vào trong đó, thụ Dương Thanh Huyền trường năng lượng xung kích. Nhưng là lợi ích to lớn. Liền liền Hồng Lâm cũng vội vàng ngồi xếp bằng xuống, vận chuyển Vô Cực Chân Kinh, cảm ngộ cái này đại đạo lực lượng.

Bốn người khí tràng cùng tần suất rất nhanh hòa làm một thể, hình thành một cái mênh mông vô cực kết giới.

“Thật là khiến ta mở rộng tầm mắt, xem ra lo lắng của chúng ta tất cả đều uổng phí.”

Tại một chỗ hư không bên trên, mấy thân ảnh chính đứng trên không trung, nhìn phía dưới tu luyện bốn người, Hoa Sơn Phù mặt mũi tràn đầy cười khổ nói.

“Cái kia thật là đại đạo lực lượng sao? Thật sự là khó mà tin tưởng, thực sự có người có thể chưởng khống đại đạo lực lượng.” Ông Bạch mặt mũi tràn đầy chấn kinh chi sắc.

Đế Ất lộ ra hiểu ý mỉm cười, nói ra: “Tiểu tử này, cho tới bây giờ cũng sẽ không để chúng ta thất vọng a, đích thật là đại đạo lực lượng, bất quá cực kì mỏng manh. Ta nhớ được hắn chỉ nắm trong tay một tia đại đạo lực lượng, sợ là cơ duyên phía dưới vừa học được bí pháp gì, đem cái kia một tia đại đạo lực lượng hóa giải đi đến, tạo thành cái này mênh mông năng lượng nguyên, có thể so sánh một tia hiệu quả phải mạnh mẽ hơn nhiều.”

Hàng Trần nói: “Thật kỳ đợi bọn hắn một chuyến này, có thể mang đến kinh hỉ đâu.”

Đế Ất nói: “Sẽ, ta tin chắc.”

Hàng Trần nói: “Chỉ cần Hồng Lâm thu hoạch được cơ duyên, có thể lưu lại lâu dài tại thập tinh, thực lực của chúng ta liền có thể thu được to lớn bay vọt, ba người khác lại riêng phần mình đột phá, liền càng là như hổ thêm cánh.”

Đế Ất sắc mặt hồng nhuận, kích động nói: “Dương Thanh Huyền bước vào tám sao, Tử Tâm bước vào chín sao, Hồng Tiêu bước vào chín sao đỉnh phong, hình ảnh này, ngẫm lại đều làm người chờ mong đâu.”

Hoa Sơn Phù thở dài: “Chúng ta cũng muốn gấp rút tu luyện, không thể lãng phí một cách vô ích cái này lớn cơ duyên tốt.”

Đế Ất nói: “Ta dự định đem ngũ nhãn chi thuật truyền thụ cho các ngươi mấy vị, bao quát La Thanh Vân, mượn nhờ hiện tại thế năng tăng vọt, các ngươi đều hữu cơ sẽ có thể ngắn ngủi bước vào thập tinh, đến mức La Thanh Vân, càng có thể đi vào đến cảnh giới cao hơn.”

Hoa Sơn Phù cùng Ông Bạch đều là mừng rỡ.

Hàng Trần đã học xong ngũ nhãn chi thuật, nhưng ở nửa năm trước cùng Huyết Thánh lão tổ một trận chiến bên trong, cưỡng ép dừng lại tại thập tinh cảnh giới quá lâu, dẫn đến thân thể tổn thương nghiêm trọng, hiện tại vẫn chưa khôi phục lại.

Ông Bạch đột nhiên hỏi: “Thập tinh bên trong, cũng có chênh lệch cảnh giới sao?” Bởi vì hắn quan Phạm Vô Phạm Y thực lực, rõ ràng so Tham Cật Xà, Huyết Thánh lão tổ đều muốn tới mạnh.

Đế Ất nói: “Thập tinh cảnh giới, ta cũng nói không rõ ràng, dù sao bước vào người quá ít, cũng không có cái gì tư liệu có thể kiểm tra theo, nhưng trước mắt xem ra, hẳn là cũng có to lớn khác biệt, phải chăng cũng cùng một tới chín sao đồng dạng, tồn tại bốn cái cấp bậc, liền không được biết rồi.”

Hoa Sơn Phù nói: “Việc này không nên chậm trễ, đã Đế Ất đại nhân muốn truyền thụ thần thông, không bằng liền hiện tại đi.”

Nàng lộ ra ngượng ngùng chi sắc, nghĩ đến có thể xung kích thập tinh cảnh giới, vui vô cùng.

Đế Ất gật đầu nói: “Cũng tốt, cái kia đi thôi.” Phất một cái ống tay áo, mấy người thân ảnh lóe lên, liền biến mất ở tại chỗ.

Dương Thanh Huyền bốn người tu luyện kết giới, kéo dài thời gian dài dằng dặc, có tháng hai lâu, mới chậm rãi suy yếu xuống tới, bốn người đều là vẫn chưa thỏa mãn.

Hồng Lâm mở hai mắt ra, nói với Dương Thanh Huyền: “Đại đạo lực lượng quả nhiên huyền diệu, không hổ là hết thảy chi bản nguyên, nắm giữ như vậy lực lượng, ngươi thành tựu tương lai tất nhiên bất khả hạn lượng.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Vẫn là quá yếu, tại ba vị trường năng lượng cộng hưởng dưới, được lợi nhiều nhất chính là ta.”

Hồng Lâm cười nói: “Nhiều ít há có thể dạng này cân nhắc, nếu là không có ngươi, ba người chúng ta có lẽ cả một đời cũng vô pháp tiếp xúc đến đại đạo lực lượng.”

Bốn người lúc này thu công pháp, Dương Thanh Huyền hỏi: “Cái kia Hỗn Độn Chi Môn ở nơi nào?”

Hồng Lâm nói: “Ta sở cảm ứng đến địa phương, ngay tại Côn Khư phụ cận.” Nàng ánh mắt nhìn về phía phiêu miểu thương khung, lại nói: “Có lẽ chính là bởi vì Côn Khư sụp đổ, thế năng khuếch tán, cho nên mới để ta tại tu luyện Vô Cực Chân Kinh thời điểm, cảm giác được cái kia một cánh cửa.”

Hồng Tiêu nói: “Cái kia khi nào xuất phát?”

Hồng Lâm nói: “Nếu như các ngươi không có chuyện khác, liền hiện tại đi.”

Bốn người hóa thành một đạo lưu quang, trực tiếp xông phá Hỗn Độn đại lục thế năng uy áp, hướng Côn Khư phương hướng độn đi.

Dương Thanh Huyền rõ ràng cảm giác được đại lục bên ngoài thế có thể thu được to lớn đề thăng, bọn hắn tại vũ trụ bên trong phi hành, rõ ràng cảm giác được năng lượng mạnh mấy lần không thôi.

Không qua mấy ngày thời gian, liền đi tới Côn Khư sụp đổ chỗ, khắp nơi là hoa mỹ thải quang, giống từng khối hoa ban nở rộ tại trong hư không vũ trụ, chậm chạp khuếch tán.

Những này thải sắc tất cả đều là quy tắc bản nguyên biến thành, tượng trưng cho vạn sự vạn vật rực rỡ khác biệt.

Hồng Lâm trong hư không dạo bước, cẩn thận cảm thụ được nhỏ xíu năng lượng biến hóa, khi dẫm lên cái nào đó tiết điểm thời điểm, đột nhiên ngừng lại.

Nàng đưa tay phải ra, vô số thải sắc văn tự từ lòng bàn tay tràn ra, bay vào bầu trời, huyễn hóa thành từng trang từng trang sách kinh văn, xen lẫn gây dựng lại.

Chính là tám chi tâm pháp, đều có màu sắc khác nhau.

Nhưng ở kinh văn chỗ giao hội, lại là hiện ra màu trắng, cực kì lóe sáng.

“Chính là cái này.”

Hồng Lâm nói, ánh mắt nhìn chằm chằm kinh văn kia chỗ giao hội, bạch quang không ngừng biến lớn, bên trong cũng dần hiện ra văn tự, ấn tự sắp xếp.

“Trước lấy chư thân, ngược lên Thái Cực, hạ tạo thập phương, kiên tồn Huyền Chân...”

Phía trên chữ chính là Hồng Lâm truyền thụ cho bọn hắn vô cực tâm pháp.

Theo kinh văn không ngừng hiện ra, cái kia màu trắng không gian phi tốc bành trướng, tại kinh văn bên trong, đại lượng khe hở bắt đầu xuất hiện, phảng phất kinh này không thể chứa tại thế gian.

“Ầm ầm!”

Khi tám chi tâm pháp hoàn toàn dung hợp thời điểm, bạch quang nháy mắt phun bỏ vào cực hạn, mỗi một cái văn tự tại không trung vỡ nát, nổ ra năng lượng to lớn.

Bốn người mặt mũi tràn đầy hoảng sợ nhìn qua phía trước, cái kia năng lượng xung kích xa không bằng cảnh tượng xung kích tới kinh hãi lòng người, kinh văn toàn bộ sụp đổ về sau, một cái to lớn to lớn cánh cửa liền xuất hiện ở trước mắt.

Môn này từ màu trắng quang ngưng tụ thành, nhưng lại có các loại hoa văn cùng ký hiệu thoáng hiện trên, bên trong mạo xưng thật mạnh lớn năng lượng, giống như là muốn tràn ra tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3084: Thiên Đạo Văn Tự

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Đây là vô cực lực lượng.”

Trong môn tuôn ra xuất lực lượng, đích thật là vô cực lực lượng, bốn người đều thi triển linh mục thần thông vào bên trong nhìn lại, mơ hồ có thể thấy được một chút cảnh tượng, phảng phất là một thế giới khác.

Mặc dù nhìn không rõ lắm, nhưng có thể khẳng định là, đây là một mảnh tràn ngập vô cực lực lượng bí cảnh.

Bốn người đều là dị thường rung động.

Bọn hắn tân tân khổ khổ tu luyện tám chi tâm pháp, lĩnh hội Vô Cực Chân Kinh, mới thật không dễ dàng tu luyện ra một chút vô cực lực lượng đến, mà mảnh này bí cảnh bên trong, lại tất cả đều là vô cực lực lượng.

Bốn người tại ngắn ngủi sau khi ngây ngẩn, đều là mừng rỡ không thôi, tựa như là một người tích lũy nửa đời người mới tích lũy đến một khối vàng, trước mắt lại đột nhiên xuất hiện một tòa kim sơn.

Tử Tâm kích động tự lẩm bẩm: “Hỗn Độn Chi Môn, đây chính là Hỗn Độn Chi Môn sao?”

Hồng Lâm nói: “Phải là.”

Ai cũng không nghĩ ra ở đây Côn Hư phụ cận, lại ẩn giấu đi như thế một phiến thế giới.

Hồng Lâm hỏi: “Là từng cái đi vào, vẫn là đi vào chung?”

Hồng Tiêu nói: “Cẩn tuân tiên tổ an bài.”

Hồng Lâm cười khổ không thôi, Hồng Tiêu đang xử lý sự tình các loại bên trên đều thành thục ổn trọng, ngay ngắn rõ ràng, duy chỉ có ở trước mặt mình lộ ra mười phần câu nệ.

Nàng hướng Dương Thanh Huyền hỏi: “Ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm xuống, nói ra: “Vẫn là từng cái đi vào đi, dạng này lẫn nhau ở giữa có thể chiếu ứng lẫn nhau.”

Hồng Lâm nói: “Tốt, cái kia ta tiên tiến, các ngươi ở bên ngoài chờ, hành sự tùy theo hoàn cảnh.”

“Không thể! Vẫn là để ta tiên tiến đi.”

Hồng Tiêu cướp lời xong, liền thân ảnh lóe lên, dẫn đầu xông vào cái kia Hỗn Độn Chi Môn bên trong.

“Đại Thần Vương!” Ba người đều là giật mình, Hồng Tiêu liền đã tiêu thất vô tung.

Theo Hồng Tiêu, Hồng Lâm chính là Thần tộc tiên tổ, càng là Thần tộc đệ nhất thiên tài, thực lực lãnh tụ, không thể thân mạo hiểm. Dương Thanh Huyền càng là thiên phú tuyệt luân, là đám người lãnh tụ tinh thần, đối phó Phạm Vô hi vọng một trong, không thể thân mạo hiểm. Tử Tâm càng là hắn khâm định đại Thần Vương người nối nghiệp, đồng dạng không thể thân mạo hiểm.

Sở dĩ hắn đi vào là thích hợp nhất.

“Ai, cái này đại Thần Vương quá gấp gáp nha. Hắn cái này một cướp đi vào, thu hoạch gì đều không có.”

Hồng Lâm thi triển linh mục thần thông, nhìn về phía cái kia Hỗn Độn Chi Môn bên trong, hoàn toàn mờ mịt yên tĩnh, Hồng Tiêu cái bóng cũng bị mất, liền giống cái gì cũng không có phát sinh đồng dạng.

Dương Thanh Huyền nói: “Cũng không phải là không thu hoạch được gì, chí ít biết cái này Hỗn Độn Chi Môn bên trong thời không quy tắc cực mạnh, nếu không một tên chín sao Thiên Giới cường giả đi vào, không có khả năng nửa điểm gợn sóng đều không có.”

Hồng Lâm nói: “Đây cũng là.”

Dương Thanh Huyền lại nói: “Đồng thời xem ra, tính nguy hiểm cũng không phải là như vậy lớn, nếu không đại Thần Vương khẳng định sẽ xuất thủ ngăn cản, chúng ta nhiều ít đều có thể cảm nhận được một chút năng lượng ba động, nhưng bây giờ cũng không có.”

Đúng lúc này, cái kia Hỗn Độn Chi Môn bạch quang, đột nhiên trở nên ảm đạm đứng lên, phía trên hoa văn cùng ký hiệu cũng bắt đầu biến mất.

“Không tốt, môn phải biến mất!”

Hồng Lâm lớn kinh, kêu lên: “Nhanh đi vào!”

Ba người không lo được thứ tự trước sau, lăng không lóe lên, tuần tự liền tiến vào Hỗn Độn Chi Môn bên trong.

Dương Thanh Huyền đi vào nháy mắt, liền cảm giác thiên địa treo ngược, không gian thật lớn quy tắc xé rách lấy thân thể của hắn, sát gian kia liền chẳng biết xuyên qua bao xa.

Sau đó lại là một cái dừng, toàn thân hắn khí huyết kém chút không nổ ra, cả người tại không trung lảo đảo lật ra lăn lộn mấy vòng, cái này mới đứng vững.

Lập tức bị Dương Thanh Huyền cảnh sắc sợ ngây người, tại ngàn vạn đạo hoa mỹ nghê hồng dưới, sơn phong đứng thẳng trực thấu vân tiêu, nhìn thấy trước mắt, một mảnh lồng lộng trùng điệp, vạn khe tranh lưu, ngàn sườn núi cạnh tú, một mảnh thần tiên khí tượng.

Mà lại tràn ngập ở trong thiên địa, chính là nhất là tinh túy vô cực lực lượng.

Vũ trụ chính là từ không sinh có, từ vô cực bên trong diễn hóa xuất quá dễ, Thái Sơ, thái thủy, quá làm, Thái Cực về sau, mới đản sinh ra hoàn chỉnh thiên địa, tiến vào lúc ban đầu hỗn độn thời đại.

“Chẳng lẽ nơi này là so ngũ thái còn muốn sớm hơn vô cực thời đại?”

“Có thể không cực thời đại cần phải cái gì cũng không có mới là, mà nơi này lại là hoàn chỉnh thiên địa, cái gì cần có đều có, đến cùng chuyện gì xảy ra?”

“Hồng Lâm đại nhân!.”

Dương Thanh Huyền hướng bốn phương tám hướng hô vài tiếng, sử dụng một loại xảo diệu sóng âm võ kỹ, để thanh âm lấy cực kỳ mảnh khảnh tần suất truyền đi, có thể đến phạm vi lớn nhất, lại không bị phổ thông tồn tại bắt giữ, nhưng lấy Hồng Lâm hoặc là Hồng Tiêu, Tử Tâm tu vi, là khẳng định là nghe thấy.

Nhưng hô vài tiếng, không có bất luận cái gì hồi âm.

“Thế mà phân tán.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, bắt đầu hướng bốn phương tám hướng nhìn lại, khắp nơi một mảnh tường hòa, quy tắc lưu động cũng mười phần nhẹ nhàng, chỉ ở chính mình chung quanh có đại lượng hỗn loạn vết tích, tựa như là tại một con sông nước bên trong ném xuống một viên tảng đá, tạo nên sóng lăn tăn, nhưng rất nhanh cũng khôi phục lại bình tĩnh.

Dương Thanh Huyền đưa tay tay phải, năm ngón tay mở ra, một mảnh ngũ hành lực lượng chậm rãi tràn ra, tại không trung hóa ra Thái Cực Bát Quái Đồ, trong đó hào treo phi tốc xoay tròn, tiến hành sắp xếp tổ hợp.

Sau một lúc, tạo thành một cái kỳ dị quẻ tượng, lơ lửng trong hư không, sau đó “Soạt” một tiếng liền tán đi.

Dương Thanh Huyền sắc mặt thoáng có chút trắng bệch, trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hắn vừa dùng ngũ hành cùng Thái Cực lực lượng tiến hành thôi diễn, lại cho ra “Hoàn toàn không biết gì cả” kết luận, cái gì đều đẩy không ra.

Hoàng Cực trải qua thế sách chính là thế gian nhất đẳng Thiên Diễn thuật số, ngũ hành hoặc là Thái Cực lực lượng cũng là tới gần với bản nguyên lực lượng, chưa hề xuất hiện qua loại này tình trạng.

Thôi diễn số trời quá mức tiêu hao tâm thần, Dương Thanh Huyền hơi nghỉ ngơi xuống, lại lại bắt đầu lại từ đầu thôi diễn.

Lần này trực tiếp sử dụng đại đạo lực lượng, ánh sáng màu trắng từ trong tay tràn ra, tại không trung hiển hóa ra một cái ký hiệu kỳ lạ, đúng lúc này, có chấn động to lớn từ hư không bên trong truyền đến, sơn hà rung chuyển, vô cực khí tức ở trong thiên địa cuồn cuộn, hóa thành các loại linh tính tư thái gào thét.

Dương Thanh Huyền lớn kinh, cái này một bộ muốn sơn băng địa liệt cảnh tượng, tựa hồ cùng trong tay mình cái ký hiệu này xuất hiện cùng một nhịp thở.

Hắn cẩn thận hướng phù hiệu kia nhìn lại, trừ cực kì chướng mắt bên ngoài, tựa hồ còn ẩn chứa tinh thần công kích, để hắn thức hải một trận tỉnh tỉnh, mà lại trong cơ thể đại đạo lực lượng nháy mắt liền bị cái chữ này phù rút sạch.

“Bành!”

Cái kia ký tự trên bầu trời lòng bàn tay một chút vỡ vụn, hóa thành một vòng khói xanh tán đi.

Mà động đãng sơn hà cảnh tượng, tại một tích tắc này gian kia ngừng lại, khôi phục nguyên dạng, trừ khí tức quy tắc toàn bộ hỗn loạn bên ngoài, tựa như không có chuyện phát sinh.

“Đến cùng chuyện gì xảy ra?”

Dương Thanh Huyền mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, cái chữ kia phù cũng là hắn lần thứ nhất nhìn thấy, cây vốn không minh bạch trong đó hàm nghĩa.

Nhưng là dùng đại đạo lực lượng thôi diễn số trời đoạt được, tất nhiên cực độ bất phàm.

Mà lại một chữ ra, liền dẫn tới thiên địa chấn động, cũng là chuyện xưa nay chưa từng có.

Liền trong cùng một lúc, chẳng biết nhiều ít bên ngoài vạn dặm xa xôi chỗ, một gian u ám trong mật thất, trưng bày tám mươi mốt ngọn thanh đồng cổ đăng, phía trên lóe ra như hạt đậu nành u ám quang mang, một tên áo đen lão giả xếp bằng ở nhóm đèn bên trong, đột nhiên có chỗ đèn đuốc đều run rẩy kịch liệt, to như hạt đậu đèn đuốc một chút nô nức tấp nập đứng lên, hóa thành giương nanh múa vuốt hình thái, tựa hồ muốn cách đèn mà đi, mỗi một ngọn hỏa diễm bên trong, đều lộ ra ý sợ hãi.

Chương 3085

“Chuyện gì xảy ra? Đại đạo hiện?!”

Lão giả kia từ trong nhập định đột nhiên bừng tỉnh, trong hai mắt bắn ra vẻ không thể tin được, còn có vẻ lo lắng.

“Tại sao có thể như vậy? Không hiểu thấu làm sao sẽ có đại đạo xuất hiện?”

Lão giả hai tay phi tốc bấm niệm pháp quyết, mồ hôi lạnh như mặt nước từ hai tóc mai lăn xuống, toàn thân rất nhanh liền bị ướt đẫm mồ hôi.

Đột nhiên, lão giả bấm niệm pháp quyết ngón tay nhẹ nhàng run rẩy lên, vẩn đục trong con ngươi, đột nhiên bộc phát ra một đạo thần huy, bên trong chiếu rọi ra mơ hồ cảnh tượng, mơ hồ có thể thấy được một vùng núi, muôn hình vạn trạng, trong đó đứng vững một tên nam tử.

“Phốc!.”

Lão giả thôi toán chi thuật đến cực hạn, bị phản phệ xuống tới, toàn thân “Cạc cạc” rung động, giống như xương cốt đều bị đập vụn, một cái tâm huyết càng là phun ra ngoài ba trượng.

Khí tức cả người nháy mắt uể oải xuống tới.

“Thiên đạo văn tự! Dĩ nhiên là thiên đạo văn tự xuất hiện, người kia là ai? Vì sao ta chưa hề biết, trên đời còn có người có thể diễn hóa thiên đạo văn tự!”

Lão giả khóe miệng tất cả đều là máu tươi, mặt mũi tràn đầy vẻ kinh nghi, hắn bỗng nhiên một phất ống tay áo, đem sở hữu cổ đăng toàn bộ chấn diệt, lóe lên liền biến mất trong hư không.

...

Dương Thanh Huyền còn tại Linh Sơn bảo địa bên trong, ngồi xếp bằng hư không, vận chuyển Vô Cực Chân Kinh, thu nạp bốn phương thiên địa vô cực chi khí, bổ sung vừa mới tiêu hao trong cơ thể.

Thôi diễn vốn là cực độ tiêu hao cùng nguy hiểm lực lượng, lại không hiểu thấu thôi diễn ra một cái quỷ dị ký tự, sinh ra đáng sợ dị tượng, để hắn hoàn toàn không nghĩ ra.

Tại Vô Cực Chân Kinh vận chuyển dưới, bốn phương tám hướng vô cực lực lượng hóa thành từng đạo long hình, trực tiếp bị hắn hút vào trong cơ thể, xông rót toàn thân, không nói ra được dễ chịu hài lòng.

"Ầm ầm!"

Đột nhiên phía dưới bên trong dãy núi, truyền đến chấn động kịch liệt.

Đại lượng bụi đất bay lên, tỏ khắp nhập hư không, một đạo hùng hồn hung ác thanh âm truyền đến, "Người nào dám ở đây nháo sự!"

Dương Thanh Huyền dừng lại tu luyện, dùng Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn lại, chỉ thấy một tòa cự phong dưới, đại địa da bị nẻ, bên trong chậm rãi xuất hiện một con cự hình tê tê, khoác trên người tầng một thải sắc lân giáp, tản mát ra cửu sắc vầng sáng.

Cái kia tê tê thân thể cao lớn lóe lên, liền xuất hiện tại Dương Thanh Huyền trước mặt, một đôi đen kịt con mắt như bảo thạch, bắn ra hai đạo lạnh lùng hàn quang, gắt gao nhìn chằm chằm

Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền tự nhiên sẽ không e ngại, cái này tê tê tu vi hư thực không chừng, Hỏa Nhãn Kim Tinh cùng thần thức đều bị cái kia chín màu vầng sáng chặn, nhìn không rõ ràng, nhưng hắn có hợp thể, đối phương coi như mạnh hơn, cũng không có khả năng mạnh hơn chín sao Thiên Giới đi, sở dĩ không có sợ hãi.

Một người một thú cứ như vậy lẫn nhau nhìn chằm chằm.

“Ngươi là người phương nào?”

Tê tê hai mắt co rụt lại, bắn ra hung mang, tựa hồ xem thấu Dương Thanh Huyền tu vi cảnh giới, sở dĩ trở nên càn rỡ đứng lên, thanh âm bên trong mang theo không cần phản kháng mệnh lệnh ngữ khí.

“Dương Thanh Huyền.”

Dương Thanh Huyền không mặn không nhạt như nói thật nói.

“Vừa rồi là chuyện gì xảy ra? Tại sao lại có thiên địa chấn động, đại đạo uy áp, ta tại Linh Sơn phía dưới trăm vạn dặm địa tầng đều cảm ứng được.” Tê tê mắt nhỏ hướng bốn phương tám hướng nhìn lại, lộ ra kiêng kị thần sắc, nhưng đối với Dương Thanh Huyền lại lơ đễnh.

“Ta cũng không biết.”

Dương Thanh Huyền lại chi tiết trả lời, thật sự là hắn là không biết.

“Hừ, có phải hay không có dị bảo xuất thế?”

Tê tê tiếp cận Dương Thanh Huyền, không ngừng đánh giá hắn, tựa hồ khẳng định mình ý nghĩ, đồng thời ăn chắc đối phương.

“Cũng không có.”

Dương Thanh Huyền lại thành thật trả lời.

“Không thành thật! Đừng trách bản tọa bàn ngươi!”

Tê tê lệ quát một tiếng, toàn thân lân giáp toàn bộ ngược lại đếm, mỗi một phiến phía trên đều bộc phát ra chói mắt cường quang, chục triệu quang mang tại không trung xen lẫn, hóa ra một mảnh sóng ánh sáng phóng tới.

“Đây là ta thành thật nhất một lần, lại còn nói ta không thành thật.”

Dương Thanh Huyền im lặng, cười khổ một tiếng, lấy ra Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không trước người vung lên, liền bộc phát ra ngũ hành thần huy, ngưng tụ thành vòng.

“Ầm ầm!”

Vô số sóng ánh sáng bắn tại ngũ hành thần hoàn bên trên, chấn lên đại lượng sóng lăn tăn.

Dương Thanh Huyền bị chấn liên tục lùi về phía sau.

Hắn giật mình phát hiện, nơi này giữa thiên địa lực lượng tất cả đều là vô cực lực lượng, sở dĩ cái này tê tê thi triển đi ra thần thông, cũng đều là vô cực lực lượng.

Không khỏi sinh lòng phiền muộn, bao nhiêu năm tu luyện cả một đời, liền liền Thái Cực lực lượng đều không thể thấy được một hai, huống chi là tiên thiên ngũ thái trước đó vô cực.

Có người ra đời điểm xuất phát, so người khác cố gắng cả đời điểm cuối cùng còn muốn cao.

Dương Thanh Huyền hai tay nắm kích, vận chuyển Vô Cực Chân Kinh, bổ ra một đạo bạch sắc quang mang.

“Ầm ầm!”

Trực tiếp đem tê tê phóng tới chín màu sóng ánh sáng chém vỡ.

Nhưng y nguyên bị chấn bay ra ngoài.

“Tám sao Thiên Giới trung giai!”

Dương Thanh Huyền giật mình, đối phương không chỉ có là tám sao Thiên Giới trung giai, mà lại toàn thân mạo xưng mãn vô cực lực lượng, cái kia quỷ dị lân giáp hình thái cùng bạo phát đi ra chín màu thần huy, không một không biểu hiện này quái tại tám sao Thiên Giới trung giai bên trong, cũng hẳn là là đứng hàng đầu người nổi bật.

“Quỷ Tàng, mau ra đây tiếp khách.”

Dương Thanh Huyền chiến kích vung lên, liền đem Quỷ Tàng từ kích thân bên trong chấn ra ngoài.

Một đạo lục mang chớp động dưới, liền bắn về phía cái kia tê tê.

Tê tê cảm ứng được nguy hiểm, trong hai con ngươi lướt qua kinh hãi, chín màu vầng sáng càng là bạo phát đi ra, hình thành một đạo quang trụ.

“Hừ, thân thể lại lớn, quang huy chói mắt đi nữa, tại trước mặt bản tọa đều chỉ là sâu kiến.”

Lục mang bên trong duỗi ra một cái tay đến, hướng nắm vào trong hư không một cái, Bách Quỷ Dạ Hành hiển hiện, bổ ra ngoài.

“Ầm ầm!”

Cửu thải quang trụ ủng hộ sát cái kia, liền bị một kiếm kia chặt đứt.

Quỷ Tàng cũng nháy mắt đến tê tê trước mặt, lần nữa giơ kiếm đánh xuống.

Tê tê hoảng sợ kêu lên: “Ngươi là ai?!”

Thân thể khổng lồ linh hoạt uốn éo, cái đuôi quét ngang mà đến, như trường tiên đánh xuống, phần đuôi là một cái đen kịt hình tam giác, không gì không phá.

“Bành!”

Hai cỗ lực lượng va chạm phía dưới, tê tê trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Đồng thời kiếm khí bao phủ toàn thân hắn, rơi vào những thải sắc kia trên lân phiến, phát ra “Binh binh bang bang” thanh âm.

Tê tê luống cuống, không dám ham chiến, vội vàng quay đầu liền đi.

Dương Thanh Huyền cười mắng: “Tám sao đỉnh phong đánh tám sao trung giai, cũng như thế khó khăn sao? Khắp thiên hạ tám sao đỉnh phong đều muốn lấy ngươi lấy làm hổ thẹn.”

Trên thực tế nội tâm của hắn cực độ rõ ràng Quỷ Tàng thực lực, cho dù đối mặt chín sao Thiên Giới cũng có sức đánh một trận, lại hai chiêu không thể kích thương này quái, có thể thấy được quái vật này lực lượng là vượt xa cùng giai.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nghĩ đến một vấn đề, hắn dùng “Cùng giai” là chỉ bên ngoài vũ trụ, đất này là Hỗn Độn Chi Môn bên trong, trong này “Cùng giai” có phải hay không đều cùng cái này tê tê một dạng biến thái?

Quỷ Tàng kêu lên một tiếng đau đớn, cũng nghĩ đến vấn đề giống như trước, lại là một kiếm hoành vỗ tới, quát: “Quỷ Giới!”

Kiếm khí bạo phát đi ra, nháy mắt hình thành một phương thế giới, phi tốc khuếch trương, một chút đem cái kia tê tê chụp vào trong.

Giới lực xuyên qua tê tê thời điểm, cùng cái kia chín màu lân phiến phát sinh kịch liệt va chạm, bạo khởi một mảnh “Binh binh bang bang” thanh âm cùng quang huy.

Ở đây Quỷ Giới lĩnh vực bên trong, hắn một cái ý niệm trong đầu liền có lớn lao uy năng, sở hữu công kích đều có thể tăng lên gấp bội.

Tê tê hoảng sợ nói: “Đại nhân tha mạng a!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3086: Đổi Lấy Tính Mạng

“Hiện tại biết muốn cầu xin tha thứ, sớm tại chết sao?”

Quỷ Tàng kiếm quyết cùng một chỗ, vô số quỷ kiếm ở trên không hóa hiện, treo trên bầu trời tê tê, lạnh lùng kiếm mang rơi xuống, tại tê tê lân giáp bên trên, điểm ra từng cơn sóng gợn.

“Ta sai rồi, ta không nên mạo phạm đại nhân, đại nhân không chấp tiểu nhân, nể tình ta tu hành không dễ, tha cho ta đi.” Tê tê đau khổ cầu khẩn nói.

“Ngươi tu hành không dễ, ai tu hành liền dễ dàng?”

Quỷ Tàng vừa trừng mắt, “Ngươi không phải muốn bàn ta sao? Đến bàn nha!”

Cái kia quỷ kiếm kiếm khí lại rơi xuống mấy phần, chấn lân giáp bên trên quang huy bốn phía, tê tê thân thể cuộn mình đứng lên, đem huyết nhục co lại ở bên trong, run rẩy nói: “Ta là nói muốn bàn hắn, sao dám bàn đại nhân.” Ủy khuất chỉ một chút Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Bàn ta?” Thân ảnh nhoáng một cái, liền xông vào Quỷ Giới bên trong, giơ lên Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không liền bổ xuống.

“Bành!” Kích quang bổ trên lân giáp, bạo khởi mảng lớn quang mang.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, phát hiện cái này tê tê trên lân phiến, thế mà chỉ có không sâu mấy đạo vết tích.

Phải biết hắn Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không sự đáng sợ, nói là đương thời đệ nhất thần khí cũng không đủ, thế mà một kích bổ không ra cái này lân giáp.

“Để ngươi bàn, ta để ngươi bàn!”

Dương Thanh Huyền vừa hung ác bổ mấy kích xuống dưới, cuối cùng đem mấy khối lân phiến chém nát, tuôn ra máu đỏ tươi tới.

Tê tê nội tâm rung động trình độ, tuyệt không so Dương Thanh Huyền ít.

Thân là đỉnh cấp yêu thú hắn, ở đây một phiến thế giới bên trong, hãn hữu có thể tổn thương hắn lân giáp binh khí. Hiện tại thế mà bị một vị tu vi yếu với chính mình nhân loại, mấy lần liền bổ ra máu, cái này tại dĩ vãng căn bản chính là không thể tưởng tượng sự tình.

Tê tê một trận kêu rên, tâm thương mình lân phiến, trong miệng phát ra “Ô ô ô” thanh âm, không ngừng cầu xin tha thứ.

“Tha tính mạng ngươi có thể, nhưng cũng không thể bằng ngươi một câu liền tha ngươi đi, vậy chúng ta nhờ có? Đem ngươi chém chết, phóng tới trên thị trường đi bán ra, còn có thể bán cái giá tốt đâu.” Dương Thanh Huyền đánh hắn sau một lúc, cảm thấy không sai biệt lắm, liền bắt đầu cho đối phương một tia hi vọng.

Tê tê nghe vậy, lập tức đại hỉ, gấp vội vàng nói: “Ta không đáng tiền, tuyệt không đáng tiền, chỉ cần đại nhân tha ta, ta có thể cấp cho đại nhân càng thứ đáng giá.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Trong mắt của ta, so ngươi càng thứ đáng giá cũng không nhiều, ta lại hỏi ngươi, đây là địa phương nào?”

Tê tê sửng sốt một chút, hồi đáp: “Vạn dặm Vân Sơn.” Nội tâm của hắn sinh ra nghi hoặc, chẳng lẽ hai người này không biết nơi này là vạn dặm Vân Sơn? Vậy bọn hắn là từ gì mà đến? Lại lại không dám hỏi.

“Vạn dặm Vân Sơn là địa phương nào? Ngươi chỗ thế giới này, như thế nào tồn tại?” Dương Thanh Huyền tiếp tục hỏi.

Tê tê lớn kinh, giật mình tiếng nói: “Chẳng lẽ đại nhân không phải thế giới này...” Lời còn chưa dứt, lập tức bị Dương Thanh Huyền trong mắt sát khí bức trở về, không còn dám hỏi, vâng vâng dạ dạ nói ra: “Thế giới này chính là thế giới này, ta cũng không biết như thế nào hình dung, vạn dặm Vân Sơn ở thế giới bên trong, là một phương cường đại Linh Sơn bảo địa...”

Sau đó Dương Thanh Huyền không ngừng đặt câu hỏi, tê tê thành thành thật thật, rõ ràng mười mươi đem chính mình biết hết thảy cùng bàn nhờ ra.

Nguyên lai mảnh thế giới này chỉ là một cái tiểu thế giới, Dương Thanh Huyền phỏng đoán lớn nhỏ, hẹn đừng đánh đồng với mấy trong đó chờ tinh vực, tại bên trong vùng thế giới này, đồng dạng có sơn hà đại địa, vạn vật sinh linh, còn có đông đảo sinh linh chiếm cứ thành trì, cách vạn dặm Vân Sơn gần nhất một tòa thành trì, chính là ba đại Thánh thành một trong vĩnh sinh thành, bên trong tụ tập các tộc cường giả, cực kì hỗn loạn phức tạp.

Mà cái này tê tê ngày bình thường liền đợi tại vạn dặm Vân Sơn bên trong tu luyện, cực ít ra dãy núi này. Các loại tin tức đều là hắn thôn phệ không ít ngộ nhập đất này võ giả mà thu được.

Đồng thời đất này mặc dù tràn ngập vô cực lực lượng, nhưng cũng không phải là sở hữu võ giả đều có thể chưởng khống vô cực lực lượng. Chỉ có dị bẩm thiên phú tồn tại, mới có thể đem vô cực lực lượng tại thể nội hoàn toàn bảo tồn lại.

Đa số võ giả thu nạp vô cực lực lượng về sau, tại thể nội đều sẽ tiến hành lực lượng giáng cấp, chuyển hóa thành cái khác càng sau cấp một năng lượng.

Tê tê đau khổ cầu khẩn nói: “Ta đem ta biết toàn đều nói, đại nhân tha cho ta đi.” Một bộ dáng vẻ đáng yêu.

Dương Thanh Huyền khẽ nói: “Những này chính là ngươi nói so tính mạng ngươi thứ quan trọng hơn? Phải biết ta giết ngươi, đồng dạng có thể thông qua sưu hồn thu hoạch được.”

Tê tê vội vàng nói: “Không không không, ta lời nói không phải cái này, mà là Vô Cực Đạo Châu.”

“Vô Cực Đạo Châu là cái gì?”

Dương Thanh Huyền hỏi, nghe danh tự này tựa hồ là ghê gớm đồ vật.

Tê tê nói: “Chính là vô cực lực lượng ngưng tụ mà thành hạt châu, tới gần với nói, cho nên khoa trương xưng là đạo châu.”

Dương Thanh Huyền “A” một tiếng, nói: “Ngươi có bao nhiêu? Lấy ra ta nhìn xem, nếu là số lượng vẫn được, có thể cân nhắc tha cho ngươi một mạng.”

“Bao nhiêu...”

Tê tê xạm mặt lại, gấp vội vàng nói: “Thứ này không thể lấy cỡ nào ít để cân nhắc, mỗi một mai đều là đoạt thiên địa tạo hóa, muôn vàn khó khăn gặp phải đồ vật, cái này vạn dặm Vân Sơn dựng dục chẳng biết bao nhiêu năm, sợ có lẽ liền chỉ lần này một viên.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Thật có trân quý như vậy? Ta đọc sách ít, ngươi có thể đừng lừa ta.”

Tê tê nói: “Ta thề! Tuyệt đối vô cùng trân quý, trên đời này rốt cuộc tìm không ra mấy thứ đồ, có thể so sánh Vô Cực Đạo Châu trân quý.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nói nhảm nhiều quá, lấy ra nhìn xem.”

Tê tê ngập ngừng nói: “Cái kia đạo châu không ở ta nơi này, tại vạn dặm Vân Sơn địa tầng hạch tâm...”

Dương Thanh Huyền nghe ra lời nói bên trong cố ý, uống hỏi: “Nói rõ ràng! Nếu là dám đánh tiểu tâm tư, hiện tại liền chặt đầu ngươi.” Nói giơ lên chiến kích, đe dọa hai lần.

Tê tê tuyệt không giống tám sao Thiên Giới trung giai cường giả, dọa đến toàn thân run rẩy, lân phiến toàn bộ cuốn thành một đoàn, thân thể thể tích đều thu nhỏ lại một nửa.

Nguyên lai cái này Vô Cực Đạo Châu cũng không phải là hắn sở hữu, chính là thai nghén tại vạn dặm trong núi Vân Trung một viên thần vật, bị sơn thần chưởng khống. Hắn trước kia mấy lần muốn đánh cái này mai thần vật chủ ý, đều không ngoại lệ đều bị thu thập. Một lần cuối cùng trọng thương trốn một mạng, liền thành thành thật thật đợi tại vùng lĩnh vực này phạm vi bên trong, cũng không dám có ý nghĩ xấu.

Dương Thanh Huyền nghe xong, nói: “Ngươi ý là, dùng một viên thứ không thuộc về ngươi đổi về tính mạng của ngươi?”

Tê tê nghe được Dương Thanh Huyền lời nói bên trong bất mãn, run rẩy nói: “Vật kia mặc dù không thuộc về ta, nhưng tin tức này bản thân cũng cực kì đáng tiền. Mà lại nếu là đại nhân muốn đi đoạt cái kia Vô Cực Đạo Châu, ta có thể Chúc đại nhân một chút sức lực.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy thì giá trị tính mạng của ngươi rồi?”

Tê tê nói: “Sơn thần vậy trừ Vô Cực Đạo Châu bên ngoài, còn có đại lượng những bảo vật khác.”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một trận, chính mình ngẫu nhiên rơi vào cái này mênh mông vạn dặm Vân Sơn bên trong, Hồng Lâm bọn hắn sợ là một lát không tìm được, không bằng trước đi xem một chút cái này cái gọi là sơn thần là vì vật gì, cái kia Vô Cực Đạo Châu lại là vật gì, lúc này nói ra: “Tốt, ta lại thử một chút, nhìn nhìn biểu hiện của ngươi có thể hay không đổi tính mạng ngươi.”

Tê tê đại hỉ, vội vàng xum xoe nói: “Tuyệt sẽ không để cho đại nhân thất vọng, đại nhân gọi ta tiểu giả là được rồi.”

Chương 3087: Chó Cậy Gần Nhà, Gà Cậy Gần Chuồng

Vạn dặm Vân Sơn địa tầng mười phần khổng lồ, Dương Thanh Huyền sau khi tiến vào, rất là giật mình.

Phía dưới quả thực chính là một cái độc lập thế giới, các loại giăng khắp nơi thông đạo cùng hang động, vô số mà kể.

Nhỏ giả ở phía trước phi tốc dẫn đường, trầm xuống chẳng biết nhiều ít vạn dặm, đi vào một mảnh càng rộng lớn hơn không gian, mặc dù không có ánh nắng bắn thẳng đến, nhưng hư không bên trong lại tràn ngập các loại quang quy tắc, cũng không u ám.

Mà lại bên trong không gian này vô cực lực lượng, xa so với phía trên không dãy núi còn phải cường đại hơn nhiều.

Cho dù lấy Dương Thanh Huyền tu vi, đều có thể cảm nhận được tầng một thật dày áp lực, phổ thông vũ giả căn bản đến không được sâu như vậy địa phương.

Nhỏ giả tựa hồ đã thành thói quen, ghé qua không trở ngại, tựa như giao long vào biển, giống như là về tới chính mình sân nhà.

Dương Thanh Huyền cũng không lo lắng tiểu tử này đột nhiên đổi ý làm phản, bởi vì tiểu tử này cực kỳ nhát gan, tại chính mình đe dọa phía dưới đã sợ vỡ mật.

Mà lại từ vừa rồi trong lúc nói chuyện với nhau, tiểu tử này cùng cái kia sơn thần hơn phân nửa có thù, chính mình này đến cướp đoạt Vô Cực Đạo Châu, cũng tương đương với báo thù cho hắn, nhìn ra được hắn thập phần hưng phấn.

“Đại nhân, bên này bên này.”

Nhỏ giả cực kì nhiệt tình ở phía trước dẫn đường.

Quỷ Tàng thầm nghĩ: “Cái này ngu xuẩn vật muốn lợi dụng Dương Thanh Huyền đi đối phó sơn thần, liền sợ cuối cùng chính mình chết như thế nào cũng không biết.”

Cái này thế giới ngầm bên trong tàng long ngọa hổ, đang phi hành quá trình bên trong, Dương Thanh Huyền rõ ràng cảm ứng được một chút cường đại khí tức. Những khí tức kia cũng thích thả ra thần thức dò xét, khả năng cảm thấy được chính mình mấy người đều không tốt gây, vừa hiện phía dưới lại biến mất không gặp.

Qua hồi lâu, đi vào một mảnh lực lượng cực kỳ nặng nề khu vực.

Vừa bước vào trong đó, Dương Thanh Huyền liền cảm giác áp lực gấp bội, nháy mắt cảnh giác lên.

Nhỏ giả cũng nói: “Đến.”

Toàn thân trên lân phiến quang mang vừa thu lại, trở nên đen kịt u ám, thân thể cũng cuộn mình mấy phần, cẩn thận từng li từng tí, cực kì thận trọng.

…

“Trở về đi, thái độ của ta đã rất rõ ràng, không có khả năng sửa đổi. Quản hắn thần thiềm tử là dùng tới tu luyện, vẫn là đột phá vẫn là cái khác, ta cũng không thể cho mượn.”

Một tòa u ám trong động phủ, một tên mặt mũi tràn đầy âm trầm huyền bào nam tử không khách khí hạ lệnh trục khách.

Tại nam tử phía trước, đứng một tên tướng mạo quái dị người, đỉnh đầu cùng sau đầu bố mãn thịt u cục, miệng lớn mà đột xuất, hai tay ôm ngực, mười ngón sắc bén.

“Đại nhân không cần không biết điều, đắc tội thần thiềm Tôn giả, là không có quả ngon để ăn.” Quái nhân kia khí thế hùng hổ dọa người.

Huyền bào nam tử hừ lạnh nói: “Làm càn! Ngươi cho là mình là cái gì, dám ở trước mặt ta nói như vậy? Chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng! Nếu không phải xem ở thần thiềm tử trên mặt mũi, hừ, chỉ bằng ngươi câu nói mới vừa rồi kia, ngươi bây giờ cũng đã là chết cáp.”

Huyền bào nam tử giận dữ phía dưới, phất một cái ống tay áo, một cỗ cực mạnh năng lượng, giống gió xuân phất mì chín chần nước lạnh.

Quái nhân kia sắc mặt đại biến, kinh sợ phía dưới, “Ngươi!”

Không cần nói xong, liền bị một cỗ sợ hãi bao phủ toàn thân, dọa đến vội vàng quay đầu liền chạy.

Nhưng cỗ năng lượng kia bao phủ toàn bộ đại điện, thời không quy tắc cũng bị đông cứng ở.

Quái nhân kia hoảng sợ phía dưới, “Oa” quát to một tiếng, trực tiếp biến thành một con to lớn hỗn màu xanh con cóc, hai chân tại không trung đạp một cái, muốn phá hư mà đi.

Huyền bào nam tử châm chọc nói: “Cười nhạo! Nếu để cho ngươi rời đi, ta gió nhẹ còn dùng ở đây vạn dặm Vân Sơn hỗn sao?”

“Ầm ầm!”

Quái nhân kia xung kích phía dưới, giống như là đâm vào sắt thép đồng trên tường, bị chấn đầu băng liệt, kêu thảm một tiếng.

Lập tức "Bành" một chút, bị cái kia cỗ quét mà đến năng lượng chụp ngã xuống đất bên trên, như một con chết cáp.

"Cút đi!"

Gió nhẹ lần nữa phất một cái ống tay áo, đem quái nhân này tính cả trên đất vết máu cùng một chỗ truyền tống ra ngoài.

"Đáng chết! Dám đắc tội thần thiềm tử đại nhân, ngươi không có kết cục tốt!"

Quái nhân từ đại điện bên ngoài đứng lên, đối với cung điện kia quát ầm lên.

Đột nhiên, lại là một cỗ lực lượng hoành không mà đến, hung hăng đập vào trên mặt hắn, "Ba" một tiếng đem hắn vỗ bay ra ngoài.

"Bản tọa đắc tội chỉ là ngươi, ít cầm thần thiềm tử đến làm ta sợ. Coi như thần thiềm tử bản tôn đích thân tới nơi đây, cũng không dám dạng này nói chuyện với ta. Mười hơi thở bên trong, nếu là còn lưu tại ta lĩnh vực, chết!"

Gió nhẹ chậm rãi truyền đến, mang theo một cỗ không dung kháng cự uy nghiêm.

Quái nhân dọa đến khẽ run rẩy, vội vàng từ dưới đất bò dậy, tại không trung đạp một cái hai chân, tạo nên một mảnh gợn sóng, liền biến mất vô tung vô ảnh.

Nhỏ Giả Chánh ở phía trước dẫn đường, bỗng nhiên bỗng nhiên ngừng lại, lộ ra vẻ hoảng sợ, "Không được!"

Phía trước hư không bên trong truyền đến năng lượng to lớn chấn động, một cỗ lực lượng trực tiếp phá không mà đến, chính hướng về phía hắn đánh tới.

Hắn tưởng rằng hành động của mình bị sơn thần phát hiện, sơn thần đột hạ sát thủ, dọa đến toàn thân run lên, lực lượng nháy mắt tăng vọt đến đỉnh phong, cái đuôi bên trên tách ra chín màu quang huy, hung hăng hướng lực lượng kia quét tới.

“Bành!”

Đáng sợ đụng vào không trung bộc phát, càn quét thiên địa năng lượng khuếch tán ra tới. Hai đạo quát chói tai âm thanh lần lượt vang lên, liền thấy hai thân ảnh riêng phần mình tách ra, bị đẩy lui.

“A!” Đối diện một con cóc bộ dáng quái nhân, miệng lớn thổ huyết, hung hăng ngã trên đất.

Nhỏ giả cũng toàn thân khí huyết khuấy động, kinh nghi bất định nhìn về phía trước người, “Ngươi là người phương nào?!”

“Đáng chết! Đáng chết a!”

Quái nhân kia đứng dậy, quát ầm lên: “Các ngươi toàn đều không muốn sống nữa sao? Thần thiềm tử đại nhân cũng dám đắc tội, các ngươi cho dù có ngàn ngàn vạn vạn cái mạng, cũng là vài phút bị miểu sát!”

Quái nhân khắp cả mặt mũi miệng đầy đều là máu, cảm xúc táo bạo tới cực điểm, phát điên nói: “Chết a chết a! Các ngươi đều phải chết.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Thần thiềm tử là ai?”

Nhỏ giả lấy lại tinh thần, nói ra: “Tựa như là vĩnh sinh thành tuyệt đỉnh cao thủ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chính là trước mắt oắt con vô dụng này?”

Nhỏ giả lắc đầu nói: “Hẳn không phải là.”

Quái nhân kia giận dữ hét: “Ta chính là thần thiềm tử tọa hạ hộ pháp sóng Ngư đại nhân, ba người các ngươi nhanh chóng quỳ xuống nói xin lỗi ta, nếu không trên trời dưới đất, đều không có các ngươi đường sống.”

Dương Thanh Huyền không nhịn được nói: “Xem ra mỗi cái thế giới đều như thế nha, tràn ngập đại lượng ngốc nghếch thiểu năng. Coi như mỗi ngày thu nạp là vô cực lực lượng, cũng không thể đề thăng ngươi nửa điểm trí thông minh.” Hắn nói với Quỷ Tàng: “Giết sưu hồn.”

“Phải.”

Quỷ Tàng lặng lẽ cười một tiếng, liền đi ra phía trước.

Nhỏ giả có chút không dám tin tưởng, đối phương thế nhưng là tám sao Thiên Giới sơ giai cường giả, sưu hồn rất dễ tạo thành phản phệ.

Liền xem như chín sao Thiên Giới, cũng không dám tùy tiện đối với tám sao Thiên Giới sưu hồn.

Nhưng Quỷ Tàng tiến lên, trực tiếp một chưởng liền đem quái nhân kia chụp chết trên mặt đất, miễn cho quái nhân kia dài dòng nữa thứ gì nghe phiền, sau đó rút ra hồn phách bắt đầu sưu hồn.

Nhìn nhỏ giả trợn mắt hốc mồm.

Trước đó Dương Thanh Huyền nói có thể sưu hồn chính mình, còn khi đối phương chỉ là uy hiếp, không nghĩ tới lại là thật. Một cỗ nghĩ mà sợ xông lên đầu, nhịn không được run run dưới, đối với hai người này càng là kiêng kị vạn phần.

Quỷ Tàng sau lưng hóa ra to lớn quỷ ảnh, không có bất luận cái gì chướng ngại, liền đem cái này hồn phách bên trong ký ức hoàn toàn phân giải, một chút trở ngại lớn địa phương, trực tiếp nghiền vỡ nát.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3088: Đổ Chiến

Sau một lúc lâu, quái nhân triệt để hồn phi phách tán, ký ức bóc tách về sau, còn lại một chút linh hồn năng lượng thể, bị Quỷ Tàng dùng để điền kẽ răng.

Quỷ Tàng “Bẹp” mấy hạ miệng, dọa đến tiểu Giả toàn thân run rẩy, sắc mặt trở nên rất không tự nhiên.

“Thân thể này tựa hồ có thể làm thuốc.” Quỷ Tàng nhìn liếc mắt nằm trên mặt đất chết cáp, nói với Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, liền đem thi thể kia thu, nói: “Đi thôi.”

Ba người tiếp tục hướng phía trước bay đi, bất quá tiểu Giả tâm thái đã phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, nghĩ đến muốn đi đối phó sơn thần, nội tâm đã khẩn trương hưng phấn lại sợ.

“Còn dám trở về?!”

Ba người vừa vừa bước vào một phương lĩnh vực, liền một cỗ tuyệt cường uy áp rơi xuống, đem ba người bao phủ lại, thanh âm kia “A” xuống, hồ nghi nói: “Các ngươi là... Tê tê? A, đánh bay một cái chịu chết, lại tới một cái chịu chết.”

Tiểu Giả quát: “Sơn thần! Còn không mau mau ra nhận lấy cái chết!”

Phía trước hư không nhoáng một cái, một bóng người phá không mà ra.

Dương Thanh Huyền lập tức cảm nhận được đập vào mặt uy áp, giống như là một ngọn núi rơi xuống, chấn ở trên người hắn, nhưng ảnh hưởng cũng không lớn.

Một tên đạo bào nam tử lập tức xuất hiện, chính là trực tiếp đánh bay quái nhân Từ Phong.

Tiểu Giả gặp một lần người này, khí thế lập tức yếu, khẩn trương quát: “Từ Phong, mau đem Vô Cực Đạo Châu giao ra, có thể miễn một chết!”

Từ Phong trên mặt sát khí lóe lên, ánh mắt đảo qua Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng, lập tức đem Dương Thanh Huyền không để ý đến, đem Quỷ Tàng tiếp cận, lạnh lùng nói: “Các hạ lại là người phương nào? Muốn cùng cái này côn trùng quấy hợp lại cùng nhau sao?”

Quỷ Tàng cười hắc hắc, chỉ vào Dương Thanh Huyền nói ra: “Hỏi hắn.” Nói xong liền hai tay ôm ngực, không nói thêm gì nữa.

Từ Phong nhíu mày, lúc này mới đem ánh mắt liếc nhìn Dương Thanh Huyền, có chút hồ nghi không chừng, “Ngươi là đầu lĩnh?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đúng thế.”

Từ Phong sắc mặt có chút ngưng trọng lên, có thể làm cho tám sao Thiên Giới đỉnh phong đi theo công tử trẻ tuổi, bình thường đều là thế lực lớn con cháu, hắn trầm giọng hỏi: “Ngươi là người phương nào? Tới đây có mục đích gì?”

Dương Thanh Huyền mỉm cười, ôm quyền nói: “Tại hạ Dương Thanh Huyền, nghe nói các hạ có một viên Vô Cực Đạo Châu mười phần cao minh, muốn mượn đến nhất quan.”

Từ Phong sầm mặt lại, sát khí liền hiện ra đến, lạnh giọng nói:

“Ta chẳng cần biết ngươi là ai, nghĩ có ý đồ với Vô Cực Đạo Châu, vẫn là bóp tắt cái này vọng tưởng đi!” Nếu không phải hắn kiêng kị Dương Thanh Huyền khả năng bối cảnh bất phàm, đã sớm xuất thủ tiễn khách.

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, nói ra: “Cái kia muốn như thế nào mới cho mượn Vô Cực Đạo Châu?”

Từ Phong phất tay áo nói: “Làm sao cũng không thể.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tha thứ ta vô lễ, giết các hạ cũng không thể?”

Trong tràng bầu không khí nháy mắt ngưng trọng lên, không khí vì đó ngưng kết.

Tiểu Giả trái tim “Phanh” một chút liền đột nhiên ngừng, khẩn trương hai tay tất cả đều là mồ hôi lạnh, có chút phát run.

Từ Phong nhìn hắn chằm chằm một trận, đột nhiên cười nói: “Ha ha, muốn giết bản tọa người nhiều vô số kể, chỉ bất quá bản tọa không chết, những người kia tất cả đều chết rồi. Ngươi nếu là có bản lĩnh giết ta, Vô Cực Đạo Châu tự nhiên là ngươi!” Khóe miệng giơ lên một tia cười lạnh, lộ ra mấy phần khinh miệt khinh thường.

Dương Thanh Huyền nói: “Đã như vậy, vậy tại hạ liền thử một lần, như là ta thắng, còn xin các hạ xuất ra Vô Cực Đạo Châu.”

Từ Phong lông mày nhíu lại, nhìn ba người liếc mắt, hừ lạnh nói: “Ngươi không có đang nói chê cười?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Mọi người thích nghe chê cười sao? Ta có thể nói mấy cái.”

Từ Phong nói: “Không cần! Ra tay đi, ba người các ngươi cùng tiến lên đều được. Như là ta thắng, ngươi muốn thề ngươi cùng ngươi thế lực sau lưng vĩnh viễn không nỡ đánh Vô Cực Đạo Châu chủ ý, cũng không thể bước vào vạn dặm Vân Sơn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Có thể, nhưng nếu là ta thắng, đại nhân muốn nhường cho Vô Cực Đạo Châu.”

Từ Phong nghĩ cũng không muốn, nhân tiện nói: “Tự nhiên.”

Hắn đã nhận định Dương Thanh Huyền là mỗ thế lực lớn công tử, nếu không không đến mức như thế cuồng vọng cùng không coi ai ra gì, dạng này người bình thường không có bản lĩnh gì, dễ đối phó, nhưng thế lực phía sau liền không dễ ứng phó. Gần nhất các loại dị tượng lộn xộn hiện, đánh Vô Cực Đạo Châu chủ ý quá nhiều người, mà lại đều không phải hời hợt hạng người, Từ Phong cũng không dám triệt để đem những này người đắc tội, đều tận khả năng lưu một tuyến, để bọn hắn tự giải quyết cho tốt.

Dương Thanh Huyền nói ra: “Đã đại nhân nguyện ý ba người chúng ta liên thủ, vậy cái này tiện nghi ta đã có da mặt dầy chiếm. Chỉ là đất này chật hẹp, một khi khai chiến, sợ là toà này vạn dặm Vân Sơn đều sẽ bị đánh xuyên, chẳng biết đại nhân nhưng có thích hợp luận bàn chi địa?”

Từ Phong lộ ra nét mặt cổ quái, thầm nghĩ: “Còn đánh xuyên vạn dặm Vân Sơn? Bản tọa chín sao Thiên Giới, đánh các ngươi bất quá một chiêu, còn muốn cái gì luận bàn chi địa?” Hắn vốn định nói thẳng không cần, ba hơi giải quyết, có thể nhìn một cái thấy Dương Thanh Huyền cái kia ánh mắt trong suốt, chẳng biết vì sao nội tâm khẽ động, mơ hồ có chút quái dị cảm giác, trầm ngâm xuống, nhân tiện nói: “Cái kia đi theo ta đi.”

Vung tay lên, toàn bộ không gian đều bị na di đi.

Dương Thanh Huyền ba người vẫn chưa chống cự cái kia na di lực lượng, sau một khắc liền xuất hiện tại một mảnh mênh mông thế giới bên trong, tất cả đều là ánh sáng màu trắng bao phủ, vô cực lực lượng hơn xa bên ngoài.

Từ Phong nói: “Liền nơi này đi.”

Đây là hắn ngày thường chỗ tu luyện, càng là Vô Cực Đạo Châu nội bộ không gian, cho dù là chín sao Thiên Giới lực lượng cũng không có khả năng phá vỡ.

Nhưng hắn vẫn chưa nói rõ, ở đây Vô Cực Đạo Châu nội bộ, hắn cơ hồ là vô địch, khóe miệng có chút giơ lên, hoàn toàn không có sợ hãi.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, lập tức cảm ứng được không gian này là một kiện to lớn bảo vật, nội tâm hơi chấn động một chút, tựa hồ đoán được một chút, nhưng cũng không thể xác định.

Bất quá cho dù thật là Vô Cực Đạo Châu nội bộ lại như thế nào? Cái này Từ Phong mặc dù áp chế tu vi cảnh giới, nhưng Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng đều có bước đầu phán đoán, cho rằng cảnh giới của hắn tại chín sao Thiên Giới sơ giai dáng vẻ.

Như nếu là thật, cái kia có hay không tại Vô Cực Đạo Châu bên trong cũng không quan hệ, bởi vì cùng giai chiến đấu, hắn chưa từng bại qua?

Từ Phong hai tay thả lỏng phía sau, phong khinh vân đạm nói ra: “Ra tay đi.” Mặt mũi tràn đầy khinh thường chi tình.

Dương Thanh Huyền đối với tiểu Giả nói: “Ngươi trước bên trên.”

Tiểu Giả khẽ run rẩy, cả kinh nói: “Ta, ta trước bên trên?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đương nhiên, ngươi không trước bên trên, chẳng lẽ chúng ta trước bên trên?”

“Cái này, thế nhưng là, không phải mọi người cùng nhau xông lên sao?”

Tiểu Giả bị to lớn sợ hãi bao phủ, lần này gặp một lần Từ Phong, liền nhạy cảm cảm thấy được Từ Phong cùng trước kia khác biệt, mặc dù không nói được đến vì cái gì, nhưng hắn mười phân cảm giác được rõ ràng giữa hai người chênh lệch lần nữa kéo lớn, thậm chí đã xuất hiện vô pháp vượt qua hồng câu.

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, quát: “Để ngươi lên thì lên, lời thừa làm sao nhiều như vậy? Ngươi nếu là không muốn bên trên, chúng ta trước hết giải quyết ngươi cái phiền toái này, bổ sung điểm năng lượng lại chính mình bên trên.”

Tiểu Giả nghĩ đến cái kia bị ăn sạch hồn phách quái nhân, dọa đến khẽ run rẩy, vội vàng hét lớn một tiếng, toàn thân lân phiến tách ra chín màu vầng sáng, tại không trung xen lẫn thành cường đại chùm sáng, liền xông tới, bi tráng lớn tiếng kêu lên: “Hai vị đại nhân yểm hộ ta!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3089: Vĩnh Không Ngoại Lệ

Từ Phong lạnh lùng nhìn xem, đợi tiểu Giả vọt tới trước người, mới hững hờ nâng tay phải lên, hướng xuống một chụp.

Một cơn lốc xoáy hiển hiện.

"Ba!"

Tiểu Giả trên thân chín màu chùm sáng, bị oanh vỡ nát, cả người một chút kéo căng thẳng tắp, trên lân phiến truyền đến đao phá giống nhau thanh âm, toàn thân co quắp mấy lần, liền hung hăng quẳng xuống đất, phát ra một đạo kêu thảm như lợn bị chọc tiết, "A!."

"Ồn ào!"

Từ Phong lạnh hừ một tiếng, lần nữa đưa tay một chụp, lại là một cơn lốc xoáy hiển hiện, tiểu Giả bị hung hăng vỗ bay ra ngoài.

"Chín sao Thiên Giới! Ngươi là chín sao Thiên Giới!"

Tiểu Giả bị phiến miệng lớn thổ huyết, tại không trung hoảng sợ muôn dạng, bị hù mặt không còn chút máu.

"Hiện tại các ngươi còn muốn tái chiến sao?"

Từ Phong đối với Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng từ tốn nói.

"Quả nhiên là chín sao Thiên Giới sơ giai lực lượng, lại thêm cái này Vô Cực Đạo Châu không gian, cơ hồ đứng ở thế bất bại."

Dương Thanh Huyền khẽ cười nói.

“Nguyên lai ngươi đã đoán được, không sai, không gian này chính là Vô Cực Đạo Châu nội bộ.” Từ Phong thoải mái nói.

“Nhưng ta vẫn là rất muốn thử một lần đâu!”

Dương Thanh Huyền khí tức trên thân lập tức bạo phát đi ra, hóa chảy máu ảnh chân thân, Quỷ Tàng cũng hóa thành Huyết Hải Phật thân, hai tôn Huyết Thân tại không trung nhoáng một cái, liền hòa làm một thể, khí thế nháy mắt trèo thăng đến đỉnh phong, đột phá chín sao bình chướng.

“Cái gì? Cái này...”

Từ Phong triệt để trợn tròn mắt, nhìn trước mắt tu vi cảnh giới cùng hắn không khác nhau chút nào Dương Huyền Tàng, nửa ngày chưa tỉnh hồn lại.

“Khó trách, khó trách...”

Từ Phong tự lẩm bẩm, nội tâm càng thêm khẳng định chính mình suy đoán, cái này Dương Thanh Huyền nhất định là mỗ thế lực lớn đệ tử, mới sẽ nắm giữ như vậy thần thông bất khả tư nghị, may mắn tự chọn chiến đấu địa chỉ là tại Vô Cực Đạo Châu bên trong, nếu không thật đúng là khó giải quyết đâu.

Nơi xa nằm rạp trên mặt đất tiểu Giả cũng mắt choáng váng, nguyên bản hắn cho rằng chết chắc, chính nằm trên mặt đất giả chết, nghĩ đến như thế nào thoát thân cùng cầu xin tha thứ, lại không muốn tình thế đại biến, để hắn lại nhấc lên mấy phần tinh thần, lòng mang một chút hi vọng.

“Liền để cho ta tới lĩnh giáo một chút sơn thần đại nhân đạo pháp thần thông!”

Dương Huyền Tàng hai tay bấm niệm pháp quyết, từng đạo hỏa long ở chung quanh hóa hiện mà ra, song chưởng một vận, đánh ra mà đi.

“Ầm ầm!”

Hỏa long lăng không kết trận, sau đó gào thét mà đi.

Từ Phong sắc mặt âm trầm, hai tay kết ấn, sau lưng bạch quang đại phóng, vô cực lực lượng ngưng tụ thành một cái phù hiệu màu vàng óng.

“Vạn pháp đều diệt!”

Cái kia phù hiệu màu vàng óng lóe lên, liền xuất hiện tại Từ Phong lòng bàn tay, cuồng chụp mà đi.

“Ầm ầm!”

Hỏa long bị cái kia ấn phù ngăn trở, lại khó tiến lên nửa phần, hai cỗ lực lượng tại không trung nổ vỡ ra đến, hình thành đáng sợ năng lượng biển.

Dương Huyền Tàng trong tay quyết ấn nhất biến, trăm đạo hỏa long từ trong cơ thể tuôn ra, hình thành một mảnh rồng chi hỏa biển, lần nữa oanh kích đi lên.

Đồng thời tay trái hướng nắm vào trong hư không một cái, vô số đại ấn màu vàng óng hiển hiện, hóa thành lăng lệ kiếm lạc ấn.

Ba ngàn ấn đánh rơi xuống tới!

“Oanh! Oanh! Oanh!”

Kiếm ấn cùng cái kia hỏa long đan vào một chỗ, đối với phía trước điên cuồng công kích, giống như là một mảnh mênh mông chiến trường, vô số giao chiến.

Đột nhiên một đạo cự đại bạch quang sáng lên, hình thành một cái năng lượng cầu, đem sở hữu công kích đều ngăn trở.

Từ Phong một thân chật vật, đỉnh phong khí thế chợt hiện, hai tay giơ cái kia bi trắng, hung hăng đánh phía Dương Huyền Tàng.

Dương Huyền Tàng một chưởng đánh ra, "Ầm ầm" vang vọng từ trong hư không truyền đến, vô số thổ hệ nguyên tố tại phía trước hội tụ, hình thành một mặt nguy nga cự tường, phía trên có Thánh giả ngồi xếp bằng kết ấn pho tượng, chính khí trường tồn, tản mát ra tịnh thổ khí tức.

Chính là vận chuyển Cực Lạc Tịnh Thổ, ngưng tụ ra một mặt Đại Địa thủ hộ.

"Ầm ầm!"

Bi trắng oanh trên tường đất, đem cái kia Đại Địa thủ hộ nháy mắt oanh vỡ nát, vô số bụi đất nổ tung, để bạch mang hư không bên trong nhiều vô số tịnh thổ, không gian đều phảng phất nặng mấy lần.

Từ Phong trong lòng hoảng sợ, hắn có thể cảm ứng được cái kia hai loại nguyên tố lực lượng, tuyệt không phải phổ thông bản nguyên nguyên tố.

Hắn tuy là chín sao Thiên Giới, lại không thể giống như tiểu Giả tùy ý chưởng khống vô cực lực lượng, nhưng ở cái này Vô Cực Đạo Châu bên trong, lại là đền bù cái này một thiếu hụt.

Cái này mai đạo châu tự sinh ra ngày lên liền bị hắn đoạt được, luyện hóa trên vạn năm, dù không thể hoàn toàn chưởng khống, nhưng cũng cùng mình ý hợp tâm đầu, có thể mức độ lớn nhất điều động hạt châu lực lượng.

Nếu không vừa rồi hai chiêu bản nguyên nguyên tố oanh kích tới, hắn liền nguy hiểm.

“Ra đi! Ở đây đạo châu bên trong, ta có thể chưởng khống vô cực, nếu là không có vượt qua chín sao Thiên Giới sơ giai cảnh giới, là không có khả năng thắng ta!”

Từ Phong hai tay bấm niệm pháp quyết giơ lên, quanh thân hình thành một vòng năng lượng màu trắng cầu, chính là Vô Cực Đạo Châu hóa hiện.

Phía trên phù văn cùng quang huy lưu chuyển, giữa thiên địa áp lực bỗng nhiên tăng gấp bội, còn đang không ngừng trèo thăng lên.

Tiểu Giả nằm ở phía xa, sắc mặt đại biến, vội vàng nhảy dựng lên hướng nơi xa đào tẩu, nhưng mấy cái tránh rơi xuống, liền tuyệt vọng.

Mảnh không gian này vốn là Vô Cực Đạo Châu bên trong, có thể trốn đi nơi nào? Căn bản không chỗ có thể trốn!

Dương Huyền Tàng nguyên bản trốn hư không, nghĩ muốn xuất thủ đánh lén, nhưng ở áp lực cường đại kia dưới, không chỗ che thân, trực tiếp hiện thân mà ra.

“Ngươi rất mạnh! Nhưng đáng tiếc, ở đây đạo châu bên trong ta là bất bại!” Từ Phong mắt sáng lên, toàn thân khí tức liền khóa chặt Dương Thanh Huyền.

Hắn minh bạch thần thông của mình đạo pháp tựa hồ không bằng đối phương, thế là trực tiếp điều động đạo châu lực lượng, hiệp trợ chính mình trấn áp đối phương.

Dương Huyền Tàng, cười nói: “Đúng dịp, cùng giai bên trong, ta cũng là bất bại, lần này y nguyên sẽ không phá lệ!”

Đưa tay chộp một cái, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không liền xuất hiện tại trong tay, dọn xong tư thế.

Trong thân thể có bạch quang chảy ra, cùng chiến kích bên trên quang mang hòa làm một thể, tiến vào hợp nhất trạng thái.

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng hợp nhất, Dương Huyền Tàng cùng chiến kích hợp nhất.

Hòa hợp hoàn chỉnh, không có có tì vết.

“Đã như vậy, ta liền để ngươi phá lệ một lần!”

Từ Phong hai tay hướng hai bên một trảo, riêng phần mình hư nắm, sau đó trước người hợp lại, kết xuất một cái phức tạp ấn ký.

Cái kia đạo châu biến thành quả cầu ánh sáng, nháy mắt biến mất, sau đó xuất hiện tại Dương Huyền Tàng quanh thân, kịch liệt hướng vào phía trong co vào.

Dương Huyền Tàng thân thể khẽ run lên, nói: “Vĩnh viễn sẽ không phá lệ!”

Thân ảnh nhoáng một cái, Đạo Hoán Bộ giẫm ra đến, một chút liền hiện lên cái kia đạo châu công kích, trực tiếp xuất hiện tại Từ Phong trước mặt.

“Cái gì?!”

Từ Phong tròng mắt đều rơi ra tới.

Cái kia bạch sắc quang cầu đáng sợ năng lượng hướng vào phía trong đổ sụp, phá hủy hết thảy, nhưng toàn bộ thất bại.

Dương Huyền Tàng hai tay chấp kích, lăng không liền bổ xuống.

“Sát Na Sinh Diệt!”

“Ầm ầm!”

Kích quang nháy mắt đánh rơi, đứng tại Từ Phong hai tay phòng ngự bên trên.

Cái kia phòng ngự sát cái kia vỡ vụn, kích quang xuyên thấu mà đi, chém vào Từ Phong trong cơ thể.

“Phốc!.”

Từ Phong một cái lão huyết phun ra, bay ra ngoài.

Trong hai mắt vẫn là khó mà tin tưởng thần sắc, cảm giác như mộng như ảo, cực độ không chân thật.

Dương Huyền Tàng chấp kích một bước đuổi kịp, lại là một kích bổ xuống, “Ta nói qua vĩnh viễn sẽ không phá lệ!”

“Xùy!”

Kích quang tại không trung nở rộ, hung hăng đánh rơi.

“Ầm ầm!” Từ Phong lần này liều mạng ngăn cản, nhưng trong cơ thể đã bị đánh ra nội thương, khí thế cùng lực lượng xa không bằng đỉnh phong.

Đón đỡ một chiêu dưới, dựa vào Vô Cực Đạo Châu lực lượng khiêng mấy hơi thở, lần nữa phun ra máu đánh bay ra ngoài.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3090: Vĩnh Sinh Thành

"Ngươi lấy cái này Vô Cực Đạo Châu vì cậy vào, ta liền đưa ngươi cậy vào chém tới, để ngươi tâm phục khẩu phục!"

Dương Huyền Tàng đem lực lượng toàn thân rót vào kích bên trong, đại đạo lực lượng nháy mắt bạo phát đi ra, xé rách thương khung!

Không gian kịch liệt chấn động, giống như là không thể thừa nhận cái này một kích lực lượng.

Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không bên trên bạo phát đi ra khí uẩn, giống như Thương Long gào thét hư không, khiến cái này hoàn cảnh càng là run rẩy lợi hại.

Từ Phong trong lòng hoảng hốt, "Không có khả năng, không thể nào..."

Hắn lại cảm ứng được Vô Cực Đạo Châu sợ hãi, cái kia một kích bên trong, tựa hồ thật sự có bổ ra thế giới này năng lực.

"Kia rốt cuộc là cái gì binh khí a?!"

Từ Phong trong lòng rung động, sinh ra vô cùng cảm giác sợ hãi, bỗng nhiên hét lớn: "Dừng tay! Mau dừng tay! Ta thua, cái này Vô Cực Đạo Châu là của ngươi!"

Dương Huyền Tàng song đồng co rụt lại, khóe miệng giơ lên một tia cười khẽ, toàn thân khí thế nháy mắt tán đi, đem Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không thu nhập trong cơ thể.

Từ Phong mặt mũi tràn đầy nơm nớp lo sợ dáng vẻ, phất một cái ống tay áo, ba người lập tức từ Vô Cực Đạo Châu hư không bên trong rời đi, trở lại vạn dặm Vân Sơn tầng dưới chót phía dưới.

Tiểu Giả còn nằm trên mặt đất, chưa tỉnh hồn.

“Ta thua.”

Từ Phong lau lau khóe miệng máu tươi, khổ sở nói: “Nhưng ta thua tâm phục khẩu phục.”

Hắn đưa tay hướng nắm vào trong hư không một cái, một đạo ánh sáng màu trắng hiển hiện, tại trong tay hóa hiện ra một viên màu ngà sữa thông thấu hạt châu, ẩn chứa mênh mông vô biên năng lượng.

Từ Phong đầy mắt đều là thần sắc không muốn, đưa tới Dương Huyền Tàng trước mặt.

Dương Huyền Tàng nhìn hạt châu kia liếc mắt, đưa tay chộp một cái, liền nhiếp đi qua, thu nhập tinh giới, nói: “Đa tạ.”

Từ Phong nói: “Này châu tự sinh ra ngày lên, chính là bị ta đoạt được, đi theo ta đã có vạn năm, nhưng ta biết, lấy mình lực lượng, cũng không phối nắm giữ nó, cuối cùng sẽ có một ngày sẽ bị người sở đoạt, hôm nay bất quá là đã đến giờ.”

Hắn ngược lại là nhìn thấu qua, khoát tay nói: “Nếu là lại không việc khác, các ngươi liền đi đi thôi.”

Dương Huyền Tàng nói: “Hạt châu này không sai, ta sẽ hảo hảo lợi dụng.”

Từ Phong suy nghĩ một chút, ném ra ngoài một cái ngọc giản, nói: “Đây là ta vạn năm đến nay tế luyện này châu một chút thô thiển tâm pháp, ngươi như cảm thấy có giá trị, liền tham khảo một hai, nếu là cảm thấy không có giá trị quyền khi cười một tiếng.”

Dương Huyền Tàng tiếp nhận ngọc giản, kinh ngạc nói: “Ồ?”

Tựa hồ không quá tin tưởng Từ Phong sẽ tốt bụng như vậy.

Từ Phong đôi môi khẽ nhúc nhích, tựa hồ muốn nói lại thôi, trầm ngâm xuống, nói ra: “Ta hi vọng tương lai không lâu, đại nhân có thể cho ta một cái cơ hội.”

“Cơ hội?”

Dương Huyền Tàng nói: “Nói rõ ràng chút.”

Từ Phong khoát tay nói: “Ta chỉ là tùy tiện nói chuyện, chưa chắc sẽ có cơ hội xuất hiện, nếu là có, đến lúc đó đại nhân tự nhiên là biết.”

Nói xong, tựa hồ không muốn nói thêm gì nữa, hai tay thả lỏng phía sau, quay người liền biến mất ở tại chỗ.

Trên thực tế, Từ Phong tự thu hoạch được Vô Cực Đạo Châu về sau, vẫn phiền phức không ngừng, mặc dù cái này mai đạo châu mang đến cho hắn ích lợi thật lớn, để tu vi tại vạn năm thời gian bên trong đột phá tới chín sao Thiên Giới, nhưng phiền phức cùng nguy hiểm cũng một chút không đơn giản.

Hắn bước vào chín sao Thiên Giới về sau, sớm đã vừa lòng thỏa ý, tự biết châu không cách nào lại ở lâu, hôm nay thua với Dương Huyền Tàng, mặc dù có chút cô đơn, nhưng cũng không hối hận.

Dương Huyền Tàng hơi trầm ngâm, cũng lóe lên mà đi.

Tiểu Giả nằm trên mặt đất, đột nhiên bỗng nhiên nhảy dựng lên, vội vàng kêu lên: “Đại nhân chờ ta một chút! Mang ta cùng đi đi, đừng bỏ lại ta a!”

Từ Phong không chết, lại ném đi Vô Cực Đạo Châu, tất cả đều là bởi vì hắn nguyên do, hắn sợ Từ Phong sau đó tìm hắn báo thù, dọa đến vội vàng bỏ chạy, không còn dám dừng lại vạn dặm Vân Sơn.

Ba đạo quang huy trong hư không phi tốc xuyên qua.

Chính là Dương Thanh Huyền, Quỷ Tàng cùng tiểu Giả, hướng Vĩnh Sinh Thành phương hướng tiến đến.

Dương Thanh Huyền giờ phút này một là muốn thu hoạch được lực lượng, hai là muốn tìm đến Hồng Lâm bọn hắn, tiến vào phụ cận Thánh thành là không thể thích hợp hơn.

Mà lại mảnh thế giới này đến cùng là như thế nào tồn tại, tại Thánh thành bên trong cũng dễ dàng nhất thu hoạch được các loại tin tức.

Vạn dặm Vân Sơn cực kỳ khổng lồ, xa so với Dương Thanh Huyền tưởng tượng còn còn rộng lớn hơn, đồng thời bên trong ẩn chứa các loại cường đại quái vật, không ít khí tức phóng xuất ra, để Quỷ Tàng đều giật mình không thôi.

Cũng may ba người cũng không tốt gây, những quái vật kia chỉ là thấu ra khí tức tìm hiểu một chút, vẫn chưa đối với ba người tiến hành công kích.

Toàn lực bay hơn mười ngày, cái này ngày cuối cùng đến một tòa mênh mông cự thành. Từ hư không quan sát, giống như là một con cự thú ẩn nấp ở trên mặt đất, bên trong lít nha lít nhít phòng ốc như con kiến.

Càng đến gần thành trì, các loại độn quang cũng nhiều hơn, nhưng căn bản là một chút phổ thông võ tu, Giới Vương đều cực kì hiếm thấy, đều là Giới Vương phía dưới.

Giới Vương hoặc là Thiên Giới, tại trong vũ trụ mịt mờ mặc dù không ít, nhưng tướng so với người bình thường to lớn cơ số, vẫn là cực kỳ bé nhỏ số lượng. Thậm chí tại có chút tinh cầu bên trong, một cái Giới Vương đều không có.

Dương Thanh Huyền ba người thu liễm khí tức, bay hạ xuống.

Lúc này mới chính diện nhìn thấy tòa thành lớn này, tất cả đều là cao trăm trượng cự thạch xếp lên.

Tường thành chảy xuôi lấy nhàn nhạt năng lượng, hiển nhiên lực phòng ngự cực mạnh.

Cửa thành đẩy thật dài đội ngũ, đều đang đợi vào thành, không người nào dám chen ngang, nhưng có một ít độn quang lại là bay thẳng đi vào.

Trên thành thủ vệ chỉ là đơn giản nhìn xuống, liền mặc cho bọn hắn tiến vào, cũng không ngăn trở.

Quỷ Tàng chỉ vào cách đó không xa một tòa càng càng hùng vĩ đại môn, nói ra: “Chúng ta từ cái kia đi vào, chỉ cần là Giới Vương, lần đầu tiên tới Vĩnh Sinh Thành, có chuyên môn nghênh đón thông đạo. Lần thứ nhất phối phát thân phận ngọc bài về sau, về sau liền có thể bay thẳng vào.”

Ba người rơi vào cái kia đại môn trống rỗng trước, liền đi vào bên trong nhập.

“Ba vị đại nhân, mời vào bên trong!”

Thủ vệ hộ vệ một chút cảnh giác lên, thần thức quét qua, phát hiện ba người đều thâm bất khả trắc, lập tức không dám thất lễ, vội vàng cung kính có lý, đem ba người mời vào đi vào.

“Phàm là lần thứ nhất tiến vào Vĩnh Sinh Thành Giới Vương đại nhân, đều muốn điền một chút cơ bản tin tức, chẳng biết ba vị đại nhân tính danh, từ gì mà đến, vào thành chuyện gì, lại muốn đợi bao lâu?"

Hộ vệ kia chú ý cẩn thận hỏi, đồng thời xuất ra một bản sổ ghi chép.

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, đem tính danh chi tiết báo lên, nhưng sau nói ra: "Ba người chúng ta một mực đang vạn dặm trong núi Vân Trung tu luyện, cái này mấy chục năm ở giữa lần lượt đột phá Giới Vương, cảm thấy ở trong núi đợi đến có chút nhàm chán, sở dĩ ra đến xem, mở mang kiến thức một chút thế giới bên ngoài. Đến mức đợi bao lâu, nhìn tình huống mà định ra."

"Được rồi."

Hộ vệ kia lên tiếng, liền bắt đầu vùi đầu làm việc, từ vạn dặm Vân Sơn bên trong ra cường giả rất nhiều, Vĩnh Sinh Thành bên trong liền có không ít, sở dĩ không cảm thấy kinh ngạc.

Sau đó không lâu, liền làm xong ba mặt lệnh bài, phân biệt đưa cho ba người, nói ra: "Giới Vương trở lên đại nhân, có thể tùy ý tại thành bên trong dừng lại, có thể tùy ý tại thành bên trong mua phòng ốc, đồng thời xuất nhập không có hạn chế, duy nhất phải tận nghĩa vụ, chính là một khi Vĩnh Sinh Thành gặp được nguy hiểm, đại nhân muốn hết sức giúp đỡ."

Dương Thanh Huyền thuận miệng hỏi: "Người bình thường dừng lại cùng mua phòng còn có hạn chế?"

Hộ vệ kia cười nói: "Vĩnh Sinh Thành chính là ba tòa Thánh thành một trong, hộ khẩu cùng mua phòng đều có to lớn hạn chế, nhưng Giới Vương trở lên cường giả đều là cấp cao nhân tài, không ở chỗ này hạn."

Hâm mộ nhìn liếc mắt ba người, cười khổ nói: "Tiểu nhân tại thành bên trong chờ đợi hơn hai trăm năm, thật vất vả lăn lộn cái thành phòng công chức, giải quyết hộ khẩu, nhưng mua phòng..."

Kia là nghĩ cũng không dám nghĩ.”

Nói xong, một trận than thở.

Chương 3091: Phong Ba Chưa Định, Sinh Tồn Không Dễ

Dương Thanh Huyền không biết nói cái gì cho phải, bản muốn an ủi vài câu, “Cố gắng cố lên” loại hình, nhưng thực lực đối phương không tầm thường, cũng là không pháp cảnh trung kỳ võ giả, cố gắng hơn hai trăm năm, cũng mua không nổi Vĩnh Sinh Thành bất động sản, chính mình lại thế nào an ủi, đều lộ ra trắng bệch bất lực.

Hắn ngữ trọng tâm trường nói ra: “Huynh đệ, đây không phải lỗi của ngươi.” Chụp chụp người kia bả vai, liền vào thành đi.

Hộ vệ kia nhíu mày lại, nhìn xem mấy người bóng lưng biến mất, lấy ra một mặt ngọc bội, tại trên đó viết cái gì, sau đó đem ngọc bội hướng hư không đưa tới, liền biến mất tại phía trước.

Vĩnh Sinh Thành bên trong, một tòa đại điện bên trong, bầu không khí cực kì ngưng trọng.

“Mượn Vô Cực Đạo Châu lại thất bại! Mà lại lần này vẫn là lấy thần thiềm tử danh nghĩa mượn, cái kia Từ Phong thế mà cũng dám không bán mặt mũi. Tin tức mới vừa nhận được, Lãng Ngư bản mệnh ngọc bài nát.”

Trên đại điện thủ, một tên áo đỏ nam tử mặt mũi tràn đầy ngưng trọng cùng tức giận, trên mặt ẩn hiện sát khí.

“Cái gì? Lãng Ngư chết rồi?”

Điện bên trong hơn mười người, đều là lộ ra vẻ giật mình.

Một tên áo bông mỹ phụ nói ra: “Vậy đại nhân làm sao bây giờ?”

Áo đỏ nam tử nói: “Để Lãng Ngư đi mượn Vô Cực Đạo Châu là mọi người cộng đồng nghĩ ra được chủ ý, mọi người cảm thấy phải làm gì?”

Tất cả mọi người là sắc mặt biến hóa, nội tâm dâng lên tức giận, thầm nghĩ: “Việc này rõ ràng là ngươi lên chủ ý, lúc ấy còn có người phản đối, đều bị ngươi ép xuống, hiện tại thế mà đem nồi ném cho mọi người.”

Thấy mọi người không nói, áo đỏ nam tử ánh mắt rơi vào một tên toàn thân đen kịt, tướng mạo quái dị nam tử trên thân, hỏi: “Giáp Thiên huynh, việc này ngươi cảm thấy như thế nào?”

Cái kia làn da màu đen nam tử hừ một tiếng, nói: “Đầu tiên Từ Phong là chết chắc, đến mức Từ Phong chết như thế nào, đáng giá thương thảo, là chúng ta giết chết hắn, hiến cho thần thiềm tử, vẫn là trực tiếp đem Lãng Ngư cái chết nói cho thần thiềm tử, để thần thiềm tử tự mình xuất thủ? Tiếp theo, như thế nào để thần thiềm tử không trách tội tại chúng ta. Cuối cùng, cái kia Vô Cực Đạo Châu vẫn là được đem tới tay.”

Áo đỏ nam tử mặt lộ vẻ vẻ cảm khái, nói: “Giáp Thiên huynh lời nói, chính là ta suy nghĩ. Ta nghĩ cái kia Từ Phong dám giết Lãng Ngư, sợ là đã bước vào chín sao Thiên Giới, thậm chí có thể là chín sao Thiên Giới trung giai.”

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người là một mảnh khó mà tin thần sắc.

Một tên độc nhãn quái người kêu lên: “Chín sao Thiên Giới ta lại không tin, huống chi là chín sao Thiên Giới trung giai, cái kia chẳng lẽ không phải chúng ta mười ba người liên thủ, đều có thể không phải hắn địch?"

Áo bông mỹ phụ nói: "Hoàn toàn chính xác khó mà tin tưởng, nhưng hắn nắm giữ Vô Cực Đạo Châu vạn năm, tu vi sẽ đột nhiên tăng mạnh cũng nói còn nghe được, nếu không sao dám giết Lãng Ngư?"

Điện bên trong hơn mười người đều là dùng lời nhỏ nhẹ nghị luận lên, nhỏ giọng phát biểu chính mình quan điểm, đa số đều không nhận có thể chín sao Thiên Giới trung giai suy đoán.

Áo đỏ nam tử nói: "Không nói đến Từ Phong tu vi, vô luận như thế nào, Vô Cực Đạo Châu là nhất định muốn lấy được. Đoạn thời gian trước thiên địa rúng động, đại đạo dị thường, có thể là điềm báo trước. Khoảng thời gian này Vĩnh Sinh Thành bên trong lạ lẫm cường giả một chút nhiều hơn rất nhiều, ta trong bóng tối điều tra một chút, không ít đều là đến từ mặt khác hai tọa thánh thành người."

"Hừ, lúc này biết đến Vĩnh Sinh Thành kiếm tiện nghi rồi?"

Áo bông mỹ phụ cười lạnh nói: "Không bằng đem những này người toàn bộ cầm ra đến giết, răn đe!"

Cái kia tên toàn thân đen kịt nam tử, giáp ngày nói ra: "Không thể! Dạng này liền càng trở mặt mặt khác hai thành. Huống hồ chúng ta hiện tại còn chưa thu hoạch được Vô Cực Đạo Châu, đoạn thời gian trước cái kia đại đạo dị tượng đến cùng là chuyện gì xảy ra cũng không rõ ràng, cắt không cần hành động quá sớm."

Áo đỏ nam tử nói: "Giáp Thiên huynh lời nói, rất hợp ý ta. Liền để bọn hắn tiếp tục ở trong thành đợi, chờ sự tình toàn bộ sáng tỏ về sau, lại định đoạt sau, đến mức Lãng Ngư sự tình, hoa yêu, liền từ ngươi đi thông tri một chút thần thiềm tử đi. Thần thiềm tử đối với ngươi luôn luôn bảo vệ có thừa."

Nói xong, nhẹ nhàng ho khan hai tiếng.

Trong mắt mọi người lướt qua dị sắc, cái kia danh hoa áo mỹ phụ biến sắc, tức giận nói: “Thẩm thạch, như vậy không tốt đâu? Chuyện này là chuyện gì xảy ra, tất cả mọi người rõ ràng, liền không nói rõ, liền xem như chúng ta mười ba tu cộng đồng gánh vác trách, cũng hẳn là cùng đi. Hiện tại xảy ra chuyện, để ta một vị nữ tử ra xử lý hậu sự, đây coi là cái gì?”

Áo đỏ nam tử cười khổ nói: “Hoa yêu, ngươi đây không phải biết rõ còn cố hỏi sao? Chúng ta cùng đi, làm không tốt đều sẽ bị thần thiềm giết chết, nhưng ngươi đi, khụ khụ, thần thiềm tử vẫn là rất thích ngươi.”

Áo bông mỹ phụ trên mặt hiện lên một vệt đỏ ửng, nhẹ hừ một tiếng, nói: “Ta đi cũng được, nghe nói ngươi gần nhất thu được một chút Viêm Ma tán?”

Áo đỏ nam tử sắc mặt đại biến, cả giận nói: “Cái kia Viêm Ma tán thế nhưng là ta tại địa ma lão tổ cái kia dùng mệnh đổi lấy!”

Hoa yêu cười lạnh nói: “Vậy ngươi lại dùng mạng đi cùng thần thiềm tử giải thích chuyện này đi.”

Thẩm Trùng sắc mặt tái xanh, trong lòng sát ý tăng nhiều, nhưng vẫn là cố nhịn xuống, nói: “Tốt, những Viêm Ma kia tán cho ngươi một nửa!”

Hoa yêu vểnh vểnh lên miệng, tựa hồ cũng không hài lòng, nhưng nhìn Thẩm Trùng cái kia gương mặt, đều muốn chảy ra nước, cũng liền không nói gì nữa.

…

“Thanh Huyền đại nhân, mua bất động sản sao? Đỉnh cấp linh mạch tư nguyên khan hiếm, Giới Vương không hạn mua, có thể làm theo giai đoạn.”

"Đại nhân, mua chút Giới Vương đan đi, Giới Vương trở lên cường giả, mỗi ngày phục dụng một hạt, coi như không tu luyện, cảnh giới cũng sẽ soạt soạt soạt đi lên."

"Quỷ Tàng đại nhân, nhìn bên này nhìn, đây là làm ranh giới Vương Cường người chuyên môn chế tạo cực phẩm thần binh, cái này lục sắc Ninja rùa mũ, cực phối ngài khí tràng."

Dương Thanh Huyền ba người mới vừa vào thành không bao lâu, liền một nhóm thương nhân xông tới, mồm năm miệng mười chào hàng đồ vật.

Dương Thanh Huyền mặt đều tái rồi hạ, lập tức minh bạch mình tin tức bị cái kia thủ vệ hộ vệ bán.

Danh tự, tu vi cảnh giới, lai lịch toàn bộ bị bán ra.

Vĩnh Sinh Thành tài nguyên thiếu thốn, cạnh tranh kịch liệt, mỗi người đều đang liều mạng cố gắng kiếm tiền, dùng hết tất cả có thể dùng tài nguyên, thân là thành phòng nhân viên, trong tay cũng liền cái này điểm vào thành người tin tức coi như đáng tiền, bán cho các lớn Thương gia, đổi lấy một chút tin tức phí.

Mỗi một vị tiến vào Vĩnh Sinh Thành võ tu, nhỏ đến phàm nhân, lớn đến Giới Vương, tin tức đều toàn bộ bị bán, không có bất luận cái gì tư ẩn có thể nói.

"Thanh Huyền đại nhân, ta trong tay có thượng hạng đỉnh lô mười cái, giá tiền công đạo hợp lý, không biết có thể có hứng thú?"

"Không hứng thú, tất cả cút!"

Dương Thanh Huyền phất một cái ống tay áo, đem những này người đều chấn khai, dọa đến từng cái tè ra quần, lúc này mới thanh tịnh lại.

Tiểu Giả thở dài: “Ai, cái này cũng trách không được bọn hắn, Vĩnh Sinh Thành bên trong cạnh tranh quá kịch liệt, mỗi cái thương hội đều có quan hệ khóa tích hiệu chỉ tiêu khảo hạch, ngươi làm không tốt liền lăn trứng, sinh tồn không dễ a.”

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, nhẹ nhàng nhoáng một cái, liền biến thành Bì Bì tôm. Quỷ Tàng cũng mang lên thanh nha quỷ phương, cải biến bề ngoài.

Nhìn tiểu Giả trợn mắt hốc mồm.

Dương Thanh Huyền nói: “Đi thôi, ta không muốn người khác quấy rầy, trước hiểu rõ thế giới này tình huống, lại đi tìm Hồng Lâm bọn hắn.”

Ba người hướng một gian cửa hàng đi đến.

Bên trong làm ăn khá khẩm, có ba mươi bốn tên võ giả tại trò chuyện mua bán, trong đó còn có bốn vị Giới Vương cường giả.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3092: Mua Tư Liệu, Thay Ngươi Đảm Bảo

“Hám Thiên Cung đến một trăm kiện, phá giáp mũi tên đến ba mươi ngàn chi!”

Một tên chín sao đỉnh phong Giới Vương, tại binh khí tủ bên kia tiến hành mua sắm, bởi vì số lượng qua với khổng lồ, một chút hấp dẫn ánh mắt mọi người.

“Đây là muốn bang chiến sao? Một trăm kiện Hám Thiên Cung, ba mươi ngàn chi phá giáp mũi tên, sợ là Vĩnh Sinh Thành đều có thể công phá a?”

Mấy tên võ giả giật mình khe khẽ bàn luận.

“Hẳn không phải là, phá giáp mũi tên loại vật này, là chuyên môn đối phó yêu thú, sợ là cái kia dong binh đoàn muốn tiến vạn dặm Vân Sơn.” Một lão giả trầm tư dưới, lập tức nói.

Cái kia tên chín sao đỉnh phong Giới Vương trên cánh tay, khắc lấy một cái cổ quái ký hiệu, tại trong lúc lơ đãng triển lộ ra, điện bên trong nháy mắt lặng ngắt như tờ.

“Là Ngưu Ngưu dong binh đoàn!”

Trong tiệm truyền đến một tiếng kinh hô, “Lại muốn chấp hành nhiệm vụ gì sao?”

Ngưu Ngưu dong binh đoàn là Vĩnh Sinh Thành lớn nhất dong binh đoàn, thành viên có hơn một trăm người, chủ yếu dựa vào nhận nhận nhiệm vụ kiếm tiền vận chuyển.

“Ta nhớ ra rồi, trước đó cái kia Thiên cấp nhiệm vụ giống như chính là bị Ngưu Ngưu dong binh đoàn tiếp nhận!”

“Thiên cấp nhiệm vụ? Mỗi một kiện Thiên cấp nhiệm vụ độ khó, đều tương đương với chém giết cao giai Thiên Giới, một trăm kiện Hám Thiên Cung, xem ra Ngưu Ngưu dong binh đoàn tiếp không tầm thường đảm nhiệm vụ a, sợ là muốn đi chém giết vạn dặm Vân Sơn bên trong cái nào đó đại nhân vật.”

“Cửu Thải Ly Quang Xuyên Sơn Giáp!”

Một người cả kinh kêu lên: “Ta nhớ ra rồi, nhiệm vụ kia là chém giết Cửu Thải Ly Quang Xuyên Sơn Giáp! Cái này Thiên cấp nhiệm vụ một mực treo ở đảm nhiệm vụ đại sảnh mấy thập niên, nghe nói gần nhất thù lao tăng lên gấp đôi.”

“A? Là con kia tê tê, tương truyền con yêu thú kia đã là tám sao Thiên Giới, Ngưu Ngưu dong binh đoàn có thể lấy xuống sao?”

“Ai biết được, nhưng cái này tuyệt đối là một kiện đại sự kinh thiên động địa a.”

Trong tiệm người có vẻ hơi hưng phấn, bắt đầu tràn đầy phấn khởi nghiên cứu thảo luận đứng lên.

Cái kia tên Ngưu Ngưu dong binh đoàn chín sao Giới Vương lấy ra một cái túi đựng đồ đặt ở trên quầy, liền yên lặng cùng đợi.

Một tên xinh đẹp mỹ tỳ cũng bị khoản này to lớn mua bán sợ ngây người, vội vàng nói: “Đại nhân hơi chờ!” Liền hai tay ôm túi trữ vật chạy vào hậu trường.

Dương Thanh Huyền quay đầu lại hỏi nói: “Cái kia Cửu Thải Ly Quang Xuyên Sơn Giáp chẳng lẽ là...”

Tiểu Giả sắc mặt tái xanh, vô tận sát khí từ trong hai mắt hiện ra đến, cơ hồ muốn trực tiếp bạo phát.

Không cần hỏi cũng biết là hắn.

Dương Thanh Huyền nhàn nhạt nói ra: “Trấn định một chút, đừng gây chuyện, nếu không không cần bọn hắn xuất thủ, ta trực tiếp đem cái kia ba mươi ngàn chi phá giáp mũi tên cắm ở trên thân thể ngươi.”

Tiểu Giả toàn thân khẽ run rẩy, lập tức áp chế trên thân cảm xúc, nhưng nhìn chằm chằm cái kia chín sao Giới Vương ánh mắt, vẫn là cực độ bất thiện.

“Đại nhân, có gì có thể giúp ngài sao?”

Trong tiệm đi tới một tên yêu diễm nữ tử, thực lực không mạnh, nhưng toàn thân phần cứng vô cùng tốt, cho người ta một loại cảm giác rất thoải mái, không tự chủ liền dựa vào đi lên.

“Cho ta đến một chút ngọc giản, ta mới tới Vĩnh Sinh Thành, muốn biết một chút tình huống. Đúng rồi, còn có tình huống xung quanh, tỉ như vạn dặm Vân Sơn, thậm chí là mặt khác hai tọa thánh thành, cùng đương thời cường giả cùng các loại thiên tài địa bảo giới thiệu, phàm là giới thiệu tính tư liệu, cái gì cần có đều có ta muốn hết.” Dương Thanh Huyền nói.

Nữ tử kia sửng sốt một chút, lập tức nở nụ cười xinh đẹp, nói: “Được rồi, ta vậy thì đi chuẩn bị cho đại nhân. Vĩnh Sinh Thành địa giới tư liệu đã có sẵn, gần nhất bán vô cùng tốt, cái khác các loại tư liệu cần thời gian nhất định.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: “Gần nhất mới vào thành nhiều người sao?”

Cô gái kia nói: “Đúng vậy, thành nội giống như đột nhiên nhiều hơn không ít võ tu, đều sẽ mua một chút bản địa tư liệu, cho nên chúng ta thương hội cũng liền chuẩn bị đầy đủ, nguyên bộ bán ra.”

Dương Thanh Huyền truy hỏi: “Vì cái gì gần nhất người sẽ nhiều lên?”

Nữ tử kia cười nói: “Này chúng ta cũng không biết, nhưng gần nhất các nhà thương hội sinh ý đều tốt hơn nhiều, đích thật là người lưu lượng tăng nhiều, mà lại đều là rất có tiêu phí tiềm năng đại nhân vật.”

Cái gọi là rất có tiêu phí tiềm năng, dĩ nhiên chính là cường đại võ tu.

Chỉ chốc lát, cái kia tên Ngưu Ngưu dong binh đoàn chín sao Giới Vương liền được mời đến hậu trường đi trao đổi.

Dương Thanh Huyền quan sát tỉ mỉ xuống trong cửa hàng, các loại cấp cao vật liệu đều có, trong đó một chút cực kì vật hiếm thấy, tỉ như thổ chi bản nguyên nguyên tố, thế mà cũng có lớn nhỏ cỡ nắm tay một khối bán ra.

Hắn cùng Quỷ Tàng đều dị thường giật mình, giống vật như vậy, ở chỗ này vũ trụ căn bản không dám bày phóng xuất, khẳng định là muốn lên đấu giá hội.

Còn có các loại ẩn chứa năng lượng thật lớn thiên tài địa bảo, Dương Thanh Huyền thậm chí nhìn thấy một viên răng nanh, tản mát ra chấn nhân tâm phách lực lượng, chí ít cũng là tám sao Thiên Giới yêu thú trên thân, nhưng ở cửa hàng này bên trong, cũng giống là phổ thông thương phẩm.

Hai người lập tức minh bạch tới, bên trong vùng thế giới này thiên địa linh khí chính là vô cực lực lượng, sở dĩ các loại thiên tài địa bảo đều như cà rốt cải trắng đồng dạng, nơi đây vũ trụ muôn vàn khó khăn gặp một lần bảo vật ở chỗ này cũng được hàng vỉa hè hàng.

Lúc này, nữ tử kia đã trở về, cầm một cái túi đựng đồ đưa cho

Dương Thanh Huyền, cười quyến rũ nói: “Đại nhân, hết thảy 26,000 cái ngọc giản, ngài có thẻ hội viên sao?”

Dương Thanh Huyền mặt đen lên, nói: “Không có.”

Nữ tử nói: “Tổng cộng là bảy ngàn cực phẩm vô cực thạch, ngài có thể làm tấm thẻ hội viên, mạo xưng năm ngàn đưa hai ngàn, đồng thời còn có thể đánh cái 88%, về sau đến chúng ta thương hội mua đồ đều có thể hưởng thụ ưu đãi, hàng năm sinh nhật chúng ta đều sẽ có tinh mỹ quà tặng đưa tặng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia xử lý một tấm đi...”

Nữ tử cười nói: “Được rồi, đại nhân xin chờ.” Nói xong liền đi ra.

Dương Thanh Huyền xoay người lại, chụp chụp tiểu Giả bả vai, nói ra: “Tiểu Giả huynh, ngươi nhìn hai chúng ta mới đến, trong tay thực sự gấp, số tiền kia ngươi trước giúp ta ứng ra hạ như thế nào?”

Tiểu Giả sững sờ nói: “Ta một con yêu thú, ngày bình thường cũng không dùng tới tiền.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt khó nhìn lên, nói: “Ý là ngươi không có tiền? Cái kia nếu không ngươi lưu lại nghĩ một chút biện pháp, đợi lát nữa chúng ta đi trước, dù sao nơi này ngươi là sân nhà.”

Tiểu Giả đầu đầy mồ hôi lạnh, ngượng ngùng nói: “Vĩnh Sinh Thành bên trong ta cũng không dám nháo sự.” Hắn suy nghĩ một chút, nói: “Trước kia giết qua không ít người, bọn hắn túi trữ vật ta còn có một số, tựa hồ còn có hay không cực thạch ở bên trong.”

Nói xong, lấy ra một đống đủ loại trữ vật trang bị, từng cái tra tìm ra được, rất nhanh liền lật ra mười mấy vạn vô cực thạch.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, đem những này trữ vật trang bị thu sạch, nói ra: "Dù sao ngươi một con yêu thú, cũng không dùng được những vật này, ta trước thay ngươi đảm bảo, tương lai ngươi chừng nào thì muốn, lại nói với ta."

Tiểu Giả "A" một tiếng, tâm không hiểu tê rần, cảm giác chính mình vĩnh viễn mất đi những vật này.

Dương Thanh Huyền thanh toán phí tổn về sau, liền lập tức rời đi, ở trong thành thuê cái tu luyện mật thất, bắt đầu đọc những ngọc giản kia.

Hắn đem ngọc giản toàn bộ lơ lửng tại bốn phía, sau đó chắp tay trước ngực, thần thức mức độ lớn nhất ngoại phóng.

Hơn hai vạn ngọc giản bên trên, đồng thời lưu quang chớp động, bị Dương Thanh Huyền đọc đến tin tức.

Lần thứ nhất đơn giản lướt qua, sàng chọn ra hơn năm trăm mai so sánh làm trọng yếu, tiến hành lần thứ hai tế đọc.

Sau ba ngày, cuối cùng đối với phương thế giới này có nhất định hiểu rõ.

Chương 3093: Đạo Châu Dị Biến

Căn cứ ngọc giản ghi chép, phương thế giới này cũng không quá lớn, ước chừng tương đương với hơn một trăm cái thương khung tinh vực, đối với vũ trụ mà nói, cơ hồ là giọt nước trong biển cả.

Bên trong vùng thế giới này cũng không có tinh vực khái niệm, chỉ là một tòa cự đại đại lục, còn có đại lượng thần kỳ bí cảnh, như ngôi sao phiêu phù ở đại lục bốn phía.

Tự sáng thế đến nay, tựa hồ chính là như thế.

Chỉ bất quá giữa thiên địa vô cực lực lượng, theo thời gian trôi qua tại dần dần yếu bớt, thành bên trong vùng thế giới này một đại ẩn lo, ai cũng không biết ngày nào vô cực lực lượng liền sẽ hao hết, toàn bộ thế giới lâm vào khô kiệt.

“Kỳ quái.”

Dương Thanh Huyền lật xem đại lượng ngọc giản, phát hiện mảnh thế giới này cùng nơi đây vũ trụ đồng dạng, thế mà đều không có Vạn Cổ Chí Tôn ghi chép, tựa hồ vạn cổ đến nay, vẫn chưa có người bước vào Chí Tôn cảnh.

Theo lý thiên địa linh khí đáng sợ như thế, hẳn là rất dễ dàng bước vào Chí Tôn cảnh mới đúng a.

Dương Thanh Huyền lâm vào trầm tư, những ngọc giản này mặc dù đầy đủ, nhưng nội dung cũng không sâu nhập.

Toàn bộ đọc xong về sau, lập tức cảm thấy mảnh thế giới này đánh đồng với một cái cự đại bí cảnh, liền chẳng biết cùng nơi đây vũ trụ đến cùng có gì liên hệ, vì sao lại ở chỗ này vũ trụ xuất hiện một cái Hỗn Độn Chi Môn, đồng thời bị Phạm Cao lưu tại Vô Cực Chân Kinh bên trong.

"Vô cực lực lượng... Vô Cực Chân Kinh..."

Dương Thanh Huyền tự lẩm bẩm, lấy ra cái kia Vô Cực Đạo Châu, nâng trong lòng bàn tay, tử tế suy nghĩ.

Có mấy cái ngọc giản còn nâng lên Vô Cực Đạo Châu, nói là bên trong vùng thế giới này ngưng tụ ra thế giới tinh hoa, là tầng chót nhất bảo vật một trong, mà lại Vô Cực Đạo Châu không chỉ là võ đạo tu luyện chí bảo, còn quan hệ cái khác huyền bí.

"Thứ này, còn có thể có cái gì huyền bí?"

Dương Thanh Huyền đem hạt châu tại trong tay thưởng thức, dùng vô cực lực lượng thôi động nó, chỉ là tản mát ra nhàn nhạt lưu quang, ngoài ra lại không phản ứng.

Dương Thanh Huyền lại thi triển phương pháp thổ nạp, từ trong hạt châu rút ra lực lượng, lập tức một cỗ mênh mông vĩ lực thuận theo kinh lạc du tẩu toàn thân, cả người rất nhanh bị vô cực lực lượng bao lấy.

Dương Thanh Huyền đại hỉ, nếu là mỗi lần đều có thể có công hiệu như vậy, cái kia chính mình cách lần tiếp theo đột phá liền không xa.

Hắn bỗng nhiên trong lòng hơi động, hai tay bấm niệm pháp quyết, vận chuyển đại đạo lực lượng, tại đầu ngón tay ngưng tụ thành tơ, điểm nhập cái kia Vô Cực Đạo Châu bên trong.

"Ông!."

Nguyên bản tĩnh mịch đạo châu, nháy mắt bộc phát ra mãnh liệt thanh âm rung động, vô cực quang huy phóng đại gấp trăm lần, một chút đem mật thất chiếu sáng trưng.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, lập tức phát hiện cái kia đạo châu bên trong, xuất hiện đại lượng văn tự, cực kì phức tạp, tất cả đều là hắn chưa bao giờ thấy qua.

Nhưng những văn tự này không giống như là người vì viết vào, cũng là thiên địa tạo ra.

Dương Thanh Huyền một chút hứng thú, liều mạng đem đại đạo lực lượng rót vào châu bên trong, duy trì những văn tự kia bất diệt.

Đột nhiên, sở hữu văn tự tại sắp xếp tổ hợp lại, tựa hồ hình thành một phần tính liên quán văn chương, sau đó tại châu bên trong biến mất không thấy gì nữa.

Dương Thanh Huyền chính hồ nghi thời điểm, một đạo cực mạnh chùm sáng từ châu bên trong bạo phát đi ra, "Ầm ầm" một tiếng, hào quang tỏa sáng, chấn động đến thiên địa cự chiến, thẳng vào thương khung!

"Không được!"

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, phát hiện cái kia Vô Cực Đạo Châu năng lượng triệt để không kiểm soát, mặc kệ hắn như thế nào vận chuyển pháp quyết, đều áp chế không xuống.

Mấy ngày nay đọc ngọc giản, hắn tự nhiên biết Vĩnh Sinh Thành bên trong cường giả vô số, liền liền tiểu Giả kiêu ngạo như vậy ương ngạnh ngu xuẩn vật, cũng biết không dám tại thành bên trong náo sự.

Giờ phút này Vô Cực Đạo Châu đột nhiên bộc phát ra đáng sợ như vậy dị tượng, sợ là phiền toái cực lớn lập tức liền muốn tới!

Hắn quyết định thật nhanh, trực tiếp thi triển ra Đại Na Di Thuật.

"Ầm ầm!"

Giữa thiên địa đáng sợ không gian quy tắc lưu chuyển, Dương Thanh Huyền biến thành thời không Cự Linh, hét lớn một tiếng, toàn bộ mật thất cùng không gian toàn bộ thuấn di đi ra, sau một khắc, Dương Thanh Huyền liền xuất hiện tại Vĩnh Sinh Thành bên ngoài mấy trăm dặm.

To lớn thành trì phòng ngự kết giới bên trên, trực tiếp bị na di thuật oanh ra một cái lỗ thủng, phân bố giống mạng nhện vết rạn.

"Đây là... Vô Cực Đạo Châu!"

Toàn bộ thành trì nháy mắt liền sôi trào, vô số cường giả độn quang phóng lên tận trời.

Dương Thanh Huyền sắc mặt dị thường khó coi, hắn cùng mật thất đều thuấn di ra, nhưng cái kia Vô Cực Đạo Châu lại lơ lửng ở tại chỗ, cũng chưa hề đụng tới.

"Thật là Vô Cực Đạo Châu, Vô Cực Đạo Châu xuất hiện đồng thời khởi động, trời ạ, chẳng lẽ cơ duyên tái hiện?!"

"Hạt châu này không phải tại sơn thần Từ Phong trong tay sao? Chẳng lẽ là bị Từ Phong khởi động? Từ Phong người đâu?"

"Chẳng lẽ Từ Phong đến Vĩnh Sinh Thành rồi?"

Đủ loại thanh âm, quay chung quanh tại cái kia Vô Cực Đạo Châu bốn phía, đều mạo xưng mãn chấn kinh cùng phấn khởi.

Cái kia Vô Cực Đạo Châu còn lơ lửng tại khởi động tọa độ bên trên, rất nhỏ xoay tròn, to lớn chùm sáng lại là không ngừng bắn - nhập thương khung, trên bầu trời Vĩnh Sinh Thành hình thành màu trắng đám mây.

Chỉ có số người cực ít chú ý tới thành phòng đại trận lỗ thủng, nguyên bản đây là dị thường trọng đại sự kiện, nhưng đều bị Vô Cực Đạo Châu hấp dẫn.

Chỉ có những thành phòng kia thủ vệ, thành nhóm từ cái kia lỗ thủng bên trong bay ra, nghĩ muốn tìm hung thủ.

Dương Thanh Huyền sắc mặt cực độ khó coi, thừa dịp loạn phía dưới, lần nữa trở lại thành bên trong, thấy cái kia Vô Cực Đạo Châu chùm sáng bốn phía, vây quanh không dưới vạn tên cường giả, Thiên Giới chi chủ đều vô số kể.

Hắn một trái tim thật lạnh thật lạnh, biết chính mình sợ là vĩnh viễn mất đi hạt châu này.

Trong đám người, còn gặp được Quỷ Tàng cùng tiểu Giả, hai người cũng đồng thời quăng tới ánh mắt, một chút bay đến Dương Thanh Huyền bên cạnh thân.

Quỷ Tàng nói: “Chuyện gì xảy ra?”

Dương Thanh Huyền phiền muộn vô cùng, đem sự tình đơn giản nói một lần.

Quỷ Tàng trầm ngâm nói: “Đại đạo lực lượng kích phát, bên trong có thiên địa tạo ra văn tự... Đến cùng là cái gì huyền bí đâu?”

Tiểu Giả cũng lắc đầu, hiển nhiên cũng không biết.

Lúc này, đột nhiên có người vọt ra, hướng cái kia Vô Cực Đạo Châu chộp tới, đúng là muốn tại vạn chúng nhìn trừng trừng hạ cướp đoạt hạt châu.

“Tuyết Phù thượng nhân! Ngươi...”

Có người kinh hô lên, một chút liền nhận ra là cái kia cướp đoạt người, là một vị lừng lẫy nổi danh tám sao Thiên Giới cường giả.

“Ha ha, tất cả mọi người thờ ơ, vậy chỉ có thể tiện nghi ta a!” Tuyết Phù thượng nhân cười một tiếng, đưa tay liền chụp vào hạt châu kia.

Trên thực tế, lòng mang chủ ý người rất nhiều, chỉ bất quá giờ phút này Vô Cực Đạo Châu trạng thái để đám người trong lòng có e dè, tăng thêm người càng nhiều, càng thêm không dám vọng động.

Nhưng Tuyết Phù thượng nhân tự cao tu vi thông thiên, người đầu tiên xuất thủ.

Chỉ bất quá bàn tay vừa chạm đến cái kia Vô Cực Đạo Châu bên ngoài quang huy, liền kêu thảm một tiếng, bị chấn ra ngoài.

“Tại sao có thể như vậy?”

Tất cả mọi người ngây ngẩn cả người.

Tuyết Phù thượng nhân càng là sắc mặt khó coi, chính mình chính là tám sao Thiên Giới cường giả, chỉ là nhẹ nhàng chạm vào, liền toàn bộ cánh tay run lên, bị một cỗ mênh mông vĩ lực trực tiếp chấn khai.

Những người còn lại liền càng là không dám ra tay.

“Ta còn đang hoài nghi đây rốt cuộc có phải hay không Vô Cực Đạo Châu, giờ phút này xem ra, hẳn là thật không thể nghi ngờ.”

Một thanh âm truyền đến, đám người nhìn lại, hư không lấp lóe dưới, xuất hiện hơn mười đạo thân ảnh, đều là vô cùng cường đại.

Những còn muốn kia đánh Vô Cực Đạo Châu chủ ý người, gặp một lần cái này hơn mười người, lập tức bóp tắt trong lòng tham niệm.

“Thành chủ đại nhân!”

“Là Vĩnh Sinh Thành mười ba tu, thế mà toàn bộ đến rồi!”

Cái kia người nói chuyện, chính là Vĩnh Sinh Thành thành chủ, mười ba tu lãnh tụ Thẩm Trùng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3094

Thẩm Trùng mấy người vừa xuất hiện, toàn trường lập tức an tĩnh lại.

Những muốn kia đánh Vô Cực Đạo Châu chủ ý người, tất cả đều thầm than một tiếng, biết triệt để không có cơ hội.

Mười ba tu một trong Giáp Thiên, lạnh lùng nhìn Tuyết Phù thượng nhân liếc mắt, cười nhạo nói: “Vô Cực Đạo Châu một khi bị khởi động, liền phóng thích thiên địa quy tắc, cùng thế giới nối liền thành một thể, vạn pháp bất xâm, bất kỳ người nào đều không thể lay động.”

Tuyết Phù thượng nhân sắc mặt bạc trắng, đứng ở đằng xa mặc không lên tiếng.

Thẩm Trùng nhìn liếc mắt thành phòng kết giới bên trên lỗ thủng, hỏi: “Là Từ Phong?”

Sau lưng một tên nam tử đưa tay trong hư không liên tục điểm, hóa ra từng nét bùa chú, sau đó biến mất.

Sau đó không lâu, một đạo tiếng xé gió lên, hắn đưa tay chộp một cái, giữa năm ngón tay xuất hiện một viên ngọc bài.

Hắn đem ngọc bài tại trong tay lật một cái, liền bắn - ra một vệt sáng, với hư không bên trong hình chiếu ra, bên trong bày biện ra một mảnh cảnh tượng, chính là Vĩnh Sinh Thành trên không.

Cảnh tượng bên trong, đột nhiên một vệt sáng phóng lên tận trời, bắn - nhập thương khung, cái kia thành phòng kết giới thế mà vô pháp chống cự nửa phần, thậm chí không có nửa điểm chấn động, liền bị Vô Cực Đạo Châu lực lượng xuyên thấu mà đi, phảng phất kết giới không tồn tại giống như.

Mấy hơi thở về sau, cái kia bắn - ra Vô Cực Đạo Châu quang huy địa phương, một chút vỡ nát ra, bị năng lượng to lớn lôi cuốn, trực tiếp na di ra ngoài.

Sau đó chính là kết giới chấn động, bị Đại Na Di Thuật oanh ra một lỗ hổng.

Nam tử kia chỉ tay một cái, quát: “Định!”

Hình tượng dừng lại tại kết giới vỡ vụn nháy mắt, sau đó một chút xíu bị phóng đại.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh chớp động, một chút đã nhìn thấy cái kia trong tấm hình, đụng nát kết giới, chính là bị vô số không gian quy tắc uốn lượn chính mình.

Nhưng cũng may cái kia cảnh tượng mười phần mơ hồ, chỉ có nhận biết nhân tài của mình có thể nhận ra một hai, người bình thường căn bản không nhận ra.

Nam tử kia cũng là mười ba tu một trong thổ mũi tên, song đồng hơi co lại, nói: “Tựa hồ không phải Từ Phong.”

Thẩm Trùng khẽ nhíu mày, nói: “Hoàn toàn chính xác không phải Từ Phong, kì quái, chẳng lẽ là viên thứ hai Vô Cực Đạo Châu, hay là Vô Cực Đạo Châu rơi vào tay người khác rồi?”

Thổ mũi tên nói: “Hẳn là cái sau, chưa từng nghe qua cùng một thời đại sinh ra hai viên Vô Cực Đạo Châu.”

Thẩm Trùng nói: “Lần này phiền toái, biển người mênh mông muốn tìm ra người này, không khác với mò kim đáy biển.”

Giáp Thiên nói: “Có thể từ Từ Phong bắt đầu, hắn khẳng định biết người kia là ai. Chúng ta lại đem ảnh hưởng này hoàn nguyên, hơn phân nửa có thể biết chia ra bảy tám phần bộ dáng, lại tìm tòi khắp thành.”

Thổ mũi tên nói: “Thế nhưng là thành phòng kết giới đều phá, người kia có lẽ ly khai.”

Giáp Thiên cười nhạt một tiếng, nói ra: “Không sẽ, Vô Cực Đạo Châu quan hệ cơ duyên to lớn, hắn đã mở ra, làm sao sẽ bỏ được đi? Tại thông đạo thành thục trước, hắn nhất định sẽ lần nữa xuất hiện. Nếu là chúng ta thực sự tìm không thấy người này, biện pháp đơn giản nhất, liền canh giữ ở đất này liền có thể.”

Nói xong, liền ngẩng đầu lên, nhìn về phía cột sáng hiển hóa đám mây, trong hai mắt bắn - ra nóng bỏng quang mang.

Thẩm Trùng gật đầu nói: “Giáp Thiên huynh nói cực phải, ta hiện tại lo lắng nhất cũng không phải là tìm không thấy người kia, mà là mặt khác hai thành người.”

Hắn trầm mặc xuống, nhân tiện nói: “Đi về trước đi, hết thảy bàn bạc kỹ hơn, nơi này phái không phái người trông coi đều không trọng yếu, trước tìm Từ Phong, đồng thời thông cáo toàn thành, tìm kiếm cái kia kích hoạt đạo châu người, cung cấp bất luận cái gì manh mối người, đều có trọng thưởng.”

Thẩm Trùng nói xong, liền quay người mà đi.

Mặt khác mấy vị mười ba tu thành viên, nhìn liếc mắt cái kia cột sáng, đều lộ ra khác biệt trình độ cảm xúc, dần dần biến mất trên bầu trời.

Mấy người nói chuyện vẫn chưa ẩn tàng, mà là nói thẳng ra, mỗi người đều nghe được rõ ràng, mấy người sau khi rời đi, liền huyên ồn ào lên, các loại nghị luận ầm ĩ.

“Tương truyền Vô Cực Đạo Châu quan hệ thế giới này chung cực bí mật, một mực chỉ là truyền thuyết, nghĩ không ra sinh thời có thể tận mắt nhìn đến Vô Cực Đạo Châu kích hoạt, thật sự là làm cho người rất kích động.”

“Đến cùng là cái gì chung cực bí mật? Sinh ra to lớn như vậy dị tượng, mà lại không thể lay động, ta sống mấy ngàn năm, chưa từng nghe qua gặp qua.”

“Hiện tại mười ba tu đều tham dự vào, tất nhiên là đại sự kinh thiên động địa, ta từng tại một chút trong cổ tịch gặp qua về Vô Cực Đạo Châu ghi chép, tựa hồ có thể liên thông mới sinh thay mặt đại vũ trụ.”

“Ta cho rằng chưa chắc là thông hướng mới sinh thay mặt đại vũ trụ, còn có thể là thông hướng Vạn Cổ Chí Tôn.”

Mỗi người nói một kiểu, nhưng không có một loại khẳng định đáng tin cậy thuyết pháp.

Có ít người thậm chí không tin tà, nhất định phải bên trên đi thử một lần, muốn đem đạo châu lấy đi, nhưng đều không ngoại lệ, đều bị vô cực lực lượng chấn khai, không người nào có thể rung chuyển.

Dương Thanh Huyền đứng tại đám người, nghe đám người nghị luận, chậm rãi tỉnh táo lại. Hắn tự nhiên sẽ không lại tiến lên thử, không nói đến hạt châu kia vô pháp rung chuyển, nếu là một khi lay động, chính mình ngược lại liền bại lộ.

Hắn nghĩ là, cái này mười ba tu khẳng định biết Vô Cực Đạo Châu bí mật, chỉ là không rõ ràng vì sao muốn tìm kiếm kích phát hạt châu người, chẳng lẽ là bởi vì vì đại đạo lực lượng?

Ngẫm lại cảm thấy rất có khả năng, có lẽ chỉ có đại đạo lực lượng có thể kích phát này châu, sở dĩ chính mình nắm giữ đại đạo lực lượng sự tình xem như bại lộ, như vậy nhất định không thể để cho bọn hắn bắt lấy, nếu không liền nguy hiểm.

Lúc này, tụ lại tại Vô Cực Đạo Châu chung quanh võ giả, không chỉ có không có giảm bớt, ngược lại càng ngày càng nhiều.

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu nhìn hạ mây trên trời đoàn, hướng Quỷ Tàng cùng tiểu Giả đưa mắt liếc ra ý qua một cái, ba người liền quay người rời đi.

Tiểu Giả theo sát sau lưng Dương Thanh Huyền, một mặt hâm mộ bộ dáng, tiểu tử thầm nói: “Đại nhân, ngài là thế nào kích hoạt hạt châu kia? Quá thần kỳ, ta cũng nghe nghe Vô Cực Đạo Châu nội uẩn ngậm huyền bí, lại hiếm có người biết hiểu, này châu tại Từ Phong trong tay vạn năm, một chút phản ứng đều không, mới vừa ở ngài trong tay không đến một tháng, liền làm ra như thế đại sự kinh thiên động địa tới.”

Dương Thanh Huyền mặt đen lên, trợn mắt nói: “Nhiều người ở đây, đừng nói lung tung!”

Ba người thân ảnh chớp động dưới, liền biến mất ở phía xa.

Chỗ nguy hiểm nhất chính là chỗ an toàn nhất, Dương Thanh Huyền dự định liền đợi ở trong thành, chờ cái kia Vô Cực Đạo Châu bí mật một chút xíu giải khai, đồng thời tìm kiếm Hồng Lâm bọn hắn.

Tại một cái góc đường, Quỷ Tàng đột nhiên dừng bước, nhìn trên mặt đất cái bóng, nhìn ra ngoài một hồi, nói ra: “Chúng ta bị theo dõi.”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, lấy hắn nhạy cảm trình độ, thế mà đều không có phát hiện dị thường, thuận theo Quỷ Tàng ánh mắt, nhìn về phía mặt đất.

An tĩnh góc đường, không có một người, trên mặt đất mười phần sạch sẽ, trừ của mình cái bóng bên ngoài, lại không có bất kỳ vật gì.

Tiểu Giả cả kinh nói: “Không có khả năng!”

Hắn thần thức nháy mắt ngoại phóng đến lớn nhất, cũng không có phát hiện bất cứ dị thường nào.

Quỷ Tàng lạnh lùng nói ra: “Ra đi, đừng trốn trốn tránh tránh.”

Góc đường y nguyên vô cùng an tĩnh, không có bất kỳ thanh âm gì.

Tiểu Giả nói: “Không ai, ngươi có thể hay không thần kinh quá nhạy cảm?”

Quỷ Tàng cười lạnh một tiếng, nhìn mình chầm chầm cái bóng, nói ra: “Cái này cái bóng, không là của ta.”

“Cái gì?!”

Tiểu Giả giật nảy mình.

Đột nhiên ba người dưới chân cái bóng, nháy mắt hướng về phía trước di động mà đi, hội tụ thành một đoàn bóng đen, sau đó chậm rãi đứng dậy.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3095: Thẳng Thắn

"Hắc hắc, nghĩ không ra thế mà có thể khám phá ta quỷ ảnh độn pháp, thật sự là ghê gớm đâu, chậc chậc, thiên hạ lớn, kỳ năng dị sĩ như cá diếc sang sông, xem ra là ta tự cao tự đại."

Bóng đen kia ngưng tụ ra hiện về sau, nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra một cái hàm răng trắng noãn, cực kì quỷ dị.

Tiểu Giả cả kinh nói: "Ngươi là người hay quỷ?"

Cái kia cái bóng nhìn hắn liếc mắt, nói ra: "Ngươi là Cửu Thải Ly Quang Xuyên Sơn Giáp?"

Tiểu Giả sắc mặt đại biến, lập tức cảnh giác lên, quát: "Ngươi là ai?!" Toàn thân khí tức nháy mắt nổ lên, đem người kia khóa chặt.

Kể từ khi biết nhiệm vụ đại sảnh có giết chính mình Thiên cấp nhiệm vụ về sau, vẫn canh cánh trong lòng, làm việc cũng biến thành cẩn thận từng li từng tí.

"Ha ha, ta đối với ngươi không có bất cứ hứng thú gì. Đổi lại trước kia, có lẽ có thể nhấc lên điểm hứng thú, nhưng bây giờ một chút cũng không có."

Bóng đen kia trạng thái hư thực không chừng, giống như là hư ảnh, nhưng hàm răng trắng noãn thật sự rõ ràng, là thật.

"Ta hiện tại chỉ đối với ngươi có hứng thú." Bóng đen duỗi ra ngón tay, chỉ hướng Dương Thanh Huyền, chậm rãi nói.

Cái kia hư ảnh hai mắt, cũng giống như răng trở nên giàu có đứng lên, hình thành hai đạo mỹ lệ sáng bóng.

Dương Thanh Huyền sắc mặt dị thường khó coi, nói: “Ta không hiểu ngươi có ý tứ gì.”

Bóng đen kia cười thầm: “Từ vừa mới bắt đầu, lấy Vô Cực Đạo Châu làm trung tâm, trong phạm vi mười vạn dặm hết thảy thanh âm, thậm chí con muỗi Kiến Bay, hoa nở hoa tàn, tất cả đều rõ ràng truyền vào ta trong tai. Không khéo, ta vừa vặn nghe thấy được cái này ngu xuẩn tê tê một câu nói thầm.”

Dương Thanh Huyền nhẹ khẽ hít một cái khí, hắn đã đoán được khả năng này, khinh thường nói: “Thôi đi, đã ngươi cũng biết hắn là ngu xuẩn vật, cái kia lời hắn nói há có thể tin tưởng?”

Bóng đen kia cười nói: “Chính là bởi vì là ngu xuẩn vật, sở dĩ sẽ không tự dưng nói dối. Mà lại ta đề nghị ngươi tốt nhất chính là người kia, nếu không ngươi trong mắt ta liền không có bất kỳ giá trị gì, hạ tràng ngươi có thể nghĩ tới.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thật có lỗi, đầu tiên ta không phải người kia, tiếp theo, ta vẫn nghĩ tượng lực thiếu thốn.”

Bóng đen kia sắc mặt hoàn toàn trầm xuống, nói: “Cái này trò đùa tuyệt không buồn cười.”

Dương Thanh Huyền ba người đều là trong lòng căng thẳng, không hiểu liền cảm ứng được nguy hiểm, tất cả đều đề phòng, làm xong tùy thời xuất thủ chuẩn bị.

Bóng đen kia nói: “Ta không rõ ràng ngươi vì sao phủ nhận, nếu ngươi thật sự là cái kia Vô Cực Đạo Châu khởi động người, đây chính là cơ duyên to lớn.” Hắn dừng lại, lại nói: “Bất quá, như thật không phải là, bản tọa là sẽ rất tức giận, các ngươi liền hẳn phải chết không nghi ngờ.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, hỏi: “Vì sao là cái kia khởi động người chính là cơ duyên to lớn?”

Bóng đen kia trầm ngâm nói: “Ngươi không biết? Khó trách, ngươi nói trước đi nói, ngươi là như thế nào khởi động hạt châu kia?”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Các hạ đây là đang lôi kéo ta lời nói sao? Thật có lỗi, ta lặp lại lần nữa, hạt châu kia không phải ta khởi động.”

Tại không có minh xác tình thế trước, Dương Thanh Huyền đánh chết cũng không muốn thừa nhận.

Bóng đen kia nói: “Thôi được, đã cùng ngươi hao tổn lâu như vậy, ta liền dứt khoát toàn bộ nói rõ, dù sao hết thảy tiền lãi ta đều là muốn thu hồi, nếu là thu không trở về, lấy ba người các ngươi tính mạng cũng coi là hồi chút ít bản.”

Bóng đen lắc lư mấy lần, đôi môi cũng biến thành giàu có đứng lên, toàn thân liền con mắt, răng cùng môi là thật, những bộ phận khác tất cả đều là hư.

Nó chậm rãi nói ra: “Vô Cực Đạo Châu chính là mảnh thế giới này năng lượng tinh hoa chỗ tụ, ẩn chứa bên trong vùng thế giới này hết thảy cùng tối cao quy tắc, một khi kích hoạt ra, liền có thể cùng thế giới cộng hưởng, mở ra một đầu cực kì khác biệt thắng thông đạo.”

“Thông đạo? Thông hướng đây?”

Dương Thanh Huyền hỏi.

Bóng đen kia khóe miệng có chút giơ lên, cũng không trả lời, mà là tiếp tục nói ra: “Vô Cực Đạo Châu một kích sống, liền sẽ cố định tại tại chỗ, hình thành thế giới tọa độ, không có thể sửa đổi, cho đến năng lượng hao hết tự hành tán đi. Cái này năng lượng hao hết quá trình, chính là thông đạo hình thành, mở ra, cùng đóng lại quá trình. Mà lại cái kia thông hướng chỉ hướng chi địa, chỉ có kích hoạt hạt châu người mới có thể thông qua.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Cái kia chẳng lẽ không phải chỉ có thể thông qua một người?”

Bóng đen kia nói: “Không, kích hoạt người thực lực càng mạnh, có thể mang đi người thì càng nhiều. Như hạt châu kia thật là ngươi mở ra, lấy tu vi của ngươi, có thể mang một trăm người tả hữu đi vào.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới chợt hiểu, rơi vào trầm tư, nhìn như vậy tới, cho dù mình bị phát hiện, cũng tạm thời sẽ không gặp nguy hiểm.

Bóng đen kia nói: “Nếu là ngươi có thể đột phá đến tám sao Thiên Giới, có thể đưa vào nhân số cực hạn, có thể đi đến hai trăm người. Ta có thể giúp ngươi đột phá tới tám sao Thiên Giới, đổi lấy một chút tiến vào danh ngạch, ngươi cảm thấy như thế nào?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Các hạ tựa hồ nhất định là ta?”

Bóng đen kia nói: “Ta tự nghĩ sức phán đoán vẫn được, nhưng nếu không phải, các ngươi liền thật chết chắc.”

Dương Thanh Huyền nói: “Phải hay không phải, ta tạm không nói đến, chỉ hỏi như đúng vậy, giúp ngươi mang người đi vào, có gì chỗ tốt?”

Bóng đen kia nói: “Giúp ngươi đột phá tới tám sao Thiên Giới, đây không tính là là chỗ tốt?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Không có ngươi tương trợ ta cũng giống vậy có thể đột phá quá khứ.”

Bóng đen kia cười lạnh nói: “Kia thật là tự tin, vậy ngươi muốn cái gì chỗ tốt?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta tạm thời chưa nghĩ ra, những vật này có thể từ từ nói chuyện, điều kiện tiên quyết là ngươi tiên công mở thân phận của mình, dạng này mới lộ ra có thành ý.”

Bóng đen kia hơi rung nhẹ xuống, tựa hồ cực kì kích động, nói ra: “Nói như vậy, ngươi thừa nhận?”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, thở dài: “Ta cho rằng sẽ có phiền toái lớn, tự nhiên là không chịu thừa nhận, hiện tại phát hiện là lớn cơ duyên, tự nhiên sẽ không phủ nhận.”

Bóng đen kia cười to không thôi, nói: “Ha ha, tốt, tốt. Bản tọa liền thẳng thắn bố công nói cho thân phận của ngươi, tên ta Kế Đô.”

Dương Thanh Huyền cùng tiểu Giả đều lấy làm kinh hãi.

Dương Thanh Huyền khoảng thời gian này lật xem đại lượng ngọc giản, tự nhiên biết Kế Đô chi danh, chính là ba đại Thánh thành một trong ngày sóng Thánh thành thành chủ hoa tĩnh sư phụ, mơ hồ chính là ngày sóng thành đệ nhất cao thủ.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Ta như thế nào tin tưởng thân phận của ngươi?”

Kế Đô cười nói: “Cái này đơn giản, ta để các ngươi cố gắng cảm thụ một chút tử vong, tự nhiên là sẽ tin.”

Ba người nháy mắt lâm vào một vùng tăm tối.

Kế Đô cái gì cũng không làm, chỉ là lẳng lặng đứng tại cái kia, thiên địa liền thay đổi quy tắc, vô số vực sâu tại ba người dưới chân hiển hiện, trực tiếp ngã vào đi vào, đồng thời không có cuối cùng.

Cái kia vực sâu tựa như là tuyệt vọng uyên, to lớn sợ hãi trực tiếp phun lên ba trong lòng người, giống như là vĩnh viễn không có khả năng tránh thoát ra cái này trói buộc, chỉ có thể không ngừng hạ xuống, cho đến tử vong.

Dương Thanh Huyền hoảng sợ hét lớn: "Đại nhân mau dừng tay, chúng ta tin!"

Trong một chớp mắt, thiên địa xoay tròn, hắc ám tán đi, ba người trở về Vĩnh Sinh Thành, y nguyên lẳng lặng đứng tại chỗ, không có nhúc nhích qua một chút.

Chỉ là ba người sắc mặt đều cực độ trắng bệch, toàn thân bị ướt đẫm mồ hôi, giống như là từ kề cận cái chết đi một vòng trở về.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Hiện tại đại nhân coi như nói mình không phải Kế Đô, ta đều không tin."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 3096

Kế Đô hắc âm thanh cười nói: “Tin liền tốt, hiện tại có thể nói chuyện hợp tác sự nghi đi.”

Dương Thanh Huyền trầm tư dưới, hỏi: “Xác định chỉ có ta mới có thể mang người đi vào sao?”

Kế Đô khẽ nói: “Nếu không phải như thế, ngươi cho rằng ta thích cùng ngươi nói chuyện phiếm?”

Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Nếu là chín sao Thiên Giới, có thể mang nhiều ít người đi vào?”

Kế Đô sửng sốt một chút, cau mày nói: “Cần phải có năm sáu trăm, thậm chí gần ngàn người đi, cái này cùng ngươi chân thực lực lượng cùng một nhịp thở, cảnh giới chỉ là một cái đại khái phán đoán. Bởi vì ngươi mang người đi vào thời điểm, sẽ bị thế giới lực lượng đè ép, nếu là vượt ra khỏi ngươi phạm vi chịu đựng, ngươi cùng tất cả mọi người sẽ bị thế giới lực lượng áp vỡ nát.”

Hắn suy nghĩ một chút, lại bổ sung: “Mang theo người tu vi cảnh giới, là không thể vượt qua ngươi, nếu không cũng sẽ thất bại.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu được.”

Kế Đô nói: “Sở dĩ ta sẽ trong khoảng thời gian ngắn giúp ngươi đem cảnh giới tăng lên tới tám sao Thiên Giới, dạng này có thể thêm ra một trăm cái danh ngạch, đồng thời mang theo người tu vi cảnh giới cũng có thể đề thăng tầng một. Ta muốn cũng không quá phận, ngươi đem cái này thêm ra tới một trăm cái danh ngạch cho ta liền đi. Cái này đối ngươi mà nói, chẳng khác gì là làm ăn không vốn, còn trong khoảng thời gian ngắn trống rỗng đề thăng tầng một cảnh giới. Đồng thời ta cam đoan, áp dụng biện pháp tác dụng phụ cực thấp, lấy tuyệt thế đan dược quán đỉnh làm chủ, cũng sẽ không sinh ra cái gì tác dụng phụ."

Dương Thanh Huyền nói: "Hạnh phúc tới quá đột nhiên, ta suy nghĩ thật kỹ một chút."

Kế Đô không vui nói: "Còn có gì có thể cân nhắc?" Nhưng hắn vẫn là hiền lành nói ra: "Tốt a, đích thật là cần phải suy nghĩ thật kỹ, ta chỉ cần ngươi một nửa danh ngạch, bản tọa mặc dù thanh danh hiển hách, nhưng cũng có tự mình hiểu lấy, không có khả năng đem chỗ có danh ngạch đều độc chiếm. Khoảng thời gian này ngươi liền cùng ở bên cạnh ta, chậm rãi cân nhắc đi."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Đi theo bên cạnh ngươi?"

Kế Đô cười lạnh nói: "Thế nào, ngươi cảm thấy ta còn có thể thả ngươi đi hay sao?"

Dương Thanh Huyền nói: "Thực không dám giấu giếm, ta còn có một số sự tình phải xử lý, thực sự vô pháp đi theo đại nhân bên người."

Kế Đô nói: "Nói đi, chuyện gì, ta đều giúp ngươi xử lý."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta có mấy vị hảo hữu, ngay tại vạn dặm Vân Sơn cùng Vĩnh Sinh Thành cái này một dải đất đi rời ra, hi vọng có thể đem bọn hắn tìm về."

Kế Đô nói: "Nơi này không phải ta phạm vi quản hạt, nhưng ta có thể hết sức nỗ lực, chỉ cần bọn hắn còn tại cái phạm vi này bên trong, tìm ra vấn đề cũng không lớn."

Dương Thanh Huyền đại hỉ nói ra: “Như thế làm phiền đại nhân, nếu là có thể đem mấy người kia tìm tới, một trăm cái danh ngạch sự tình liền xem như thỏa đàm.”

Kế Đô kinh ngạc nói: “Ồ? Xem ra mấy người kia đối với ngươi cực kỳ trọng yếu, ta hiện tại liền phái người đi tìm, mấy người kia dung mạo đặc thù và khí chất tu vi nói cho ta.”

Dương Thanh Huyền đem mấy người giản lược miêu tả dưới, nói ra: “Đều là tám sao Thiên Giới trở lên võ tu.”

Kế Đô khóe mắt có chút nhảy một cái, hồ nghi nói: “Kỳ quái, các ngươi rốt cuộc là ai? Tám sao Thiên Giới tuy không phải phượng mao lân giác, nhưng cũng là vạn người không được một tồn tại, một chút xuất hiện nhiều như vậy tám sao Thiên Giới, mà lại bản tọa thế mà cũng không từng nghe nói, khó tránh khỏi có chút cổ quái đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thiên hạ lớn, há có thể đo bằng đấu? Chúng ta một mực đang vạn dặm Vân Sơn bên trong khổ tâm tu luyện, cho tới bây giờ không hỏi thế sự, biết chúng ta người là cực ít.”

Kế Đô nói: “Cũng là nói còn nghe được, ta đối với các ngươi là ai cũng không hứng thú, ta chỉ đối với cái kia vô cực chân giới có hứng thú.”

“Vô cực chân giới?” Dương Thanh Huyền hỏi: “Đó là cái gì?”

Kế Đô nói: “Đã nói lộ ra đầy miệng, cái kia cũng không có gì tốt che giấu, vô cực chân giới chính là Vô Cực Đạo Châu kích hoạt sau sẽ mở ra thế giới. Bên trong nắm giữ các loại to lớn cơ duyên, mà lại thời gian này ấn mở khải, từ nơi sâu xa có lẽ có thiên ý. Tóm lại lần này mở ra ý nghĩa phi phàm, sở dĩ bản tọa tuyệt không cho sơ thất.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm xuống, lại hỏi: “Cái kia vô cực chân giới mở ra, ta trở ra muốn làm chút gì sao?”

Kế Đô nói: “Không cần, ngươi chính mình muốn làm cái gì thì làm cái đó, ta chỉ cần một trăm cái danh ngạch liền có thể.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy thì tốt, chỉ cần đại nhân áp dụng không tác dụng phụ chi pháp để ta đột phá đến tám sao Thiên Giới, đồng thời giúp ta tìm tới ta mấy vị bằng hữu kia, cái này một trăm cái danh ngạch không thành vấn đề.”

Kế Đô nói: “Cái kia theo ta đi thôi.”

Nói xong, liền quay người bước lên phía trước.

Dương Thanh Huyền ba người không làm sao, chỉ có thể theo sát phía sau.

Dương Thanh Huyền một mặt tự hỏi chuyện này trước trước sau sau, cùng các loại chi tiết cùng tình huống.

Vừa đi ra mấy con phố, Kế Đô thân thể đột nhiên hòa tan xuống tới, hóa thành màu đen cái bóng, bay vào tiến vào ba người cái bóng bên trong.

Ba người đều cực kì không được tự nhiên, cảm thấy một trận âm hàn.

Dương Thanh Huyền đang muốn mở miệng hỏi thăm, đột nhiên một thanh âm truyền đến, “Thanh Huyền huynh.”

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện phía trước đâm đầu đi tới một tên hắc bào nam tử, mũ trong túi quần lóe ra một đôi ánh mắt sắc bén, trực tiếp liền đi tới bên cạnh hắn.

Dương Thanh Huyền giật mình nói: “Từ Phong!”

Người áo đen kia gỡ xuống mũ túi, lộ ra khuôn mặt chính là

Từ Phong, mỉm cười, nói: “Thật sự là tuyệt đối không ngờ rằng, Vô Cực Đạo Châu cho ngươi mới chưa đến nửa tháng, liền làm ra to lớn như vậy động tĩnh, thật là khiến người ao ước đâu.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến Kế Đô nói lời, nếu là thừa nhận là chính mình kích hoạt đạo châu, sợ là phiền phức liền lớn, đành phải phủ nhận nói: “Cái kia dị tượng không phải ta làm ra.”

“Ồ?” Từ Phong kinh ngạc một chút, ánh mắt có chút du ly bất định, chậm rãi nói ra: “Đã không phải Thanh Huyền huynh, này sẽ là ai?”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, nói ra: “Là một cái thực lực mạnh mẽ quái nhân, ta còn không có đến Vĩnh Sinh Thành thời điểm, liền bị một quái nhân chặn đường, đem ta đả thương, cướp đi Vô Cực Đạo Châu.”

Từ Phong hừ một tiếng, nói: “Thanh Huyền huynh cái này hoang ngôn, nói thật tổn thương cảm tình a. Ta mới vừa ở cái kia Vô Cực Đạo Châu bốn phía, cảm ứng được Thanh Huyền huynh khí tức. Đừng quên, cái kia đạo châu ta nắm giữ vạn năm, mặc dù chưa thể kích hoạt, nhưng ở rất nhiều phương diện, vẫn là so Thanh Huyền huynh hiểu rõ hơn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta trước đó nắm giữ qua, phía trên có khí tức của ta cũng chẳng có gì lạ.”

Từ Phong nhẹ nhàng cười một tiếng, có chút giọng mỉa mai nói ra: “Mặc kệ Thanh Huyền huynh có thừa nhận hay không, còn xin cùng ta đi một chuyến đi.”

Dương Thanh Huyền khẽ nói: “Đi một chuyến? Tha thứ ta nói thẳng, ta cùng giao tình của ngươi còn không có đến một bước này a? Nói đi liền đi theo ngươi? Chẳng biết các hạ coi mình là người nào?”

Từ Phong thở dài: “Thanh Huyền huynh thực lực hoàn toàn chính xác rất mạnh, tại hạ tự thẹn không bằng. Nhưng thế giới này lớn, so Thanh Huyền huynh lợi hại cường giả cũng không phải số ít, mong rằng Thanh Huyền huynh suy nghĩ kỹ càng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta suy nghĩ kỹ càng.”

Hai người lẳng lặng đứng tại cái kia, bốn mắt nhìn nhau, đều không lùi bước.

Đột nhiên, một cỗ khí thế khổng lồ từ Từ Phong sau lưng truyền ra, nháy mắt liền giáng lâm tại Dương Thanh Huyền ba người trên đỉnh đầu, bốn phương tám hướng không gian trực tiếp bị đông cứng, thời gian cũng đình chỉ chảy xuôi, ba người trực tiếp liền bị lực lượng kia trấn áp lại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3097

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, cả kinh nói: “Cái này... Không phải lực lượng của ngươi!”

Từ Phong đột nhiên nở nụ cười khổ, thở dài: “Thanh Huyền huynh, ta khuyên ngươi vẫn là hảo hảo hợp tác tốt.”

Từ Phong sau lưng đột nhiên hóa hiện ra một đạo mập mạp cái bóng, giống như là một cái thấp đôn sơn hình tảng đá, sừng sững tại cái kia, cỗ này khí thế đáng sợ chính là từ cái kia cái bóng bên trong phát ra.

Dương Thanh Huyền trong lòng tràn đầy phiền muộn, làm sao khắp nơi đều là đáng sợ biến thái?

Bên trong thế giới này, Mạt Phi chín sao Thiên Giới nhiều như chó?

Cái kia cái bóng đột nhiên mở miệng, đối với Từ Phong hỏi: “Người này chính là từ trong tay ngươi cướp đi Vô Cực Đạo Châu người?”

Từ Phong cung kính nói: “Đúng vậy.”

Cái kia cái bóng trong cổ họng phát ra một đạo thanh âm cổ quái.

Dương Thanh Huyền lúc này mới dùng Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn rõ ràng, cái này cái bóng lại là một mực to lớn cóc, liền ngồi xổm sau lưng Từ Phong, một đôi lạnh lùng ánh mắt chính nhìn mình cầm chầm.

Cái này cóc khí thế cực kì đáng sợ, phổ thông chín sao Thiên Giới ánh mắt căn bản không thể rung chuyển Dương Thanh Huyền tâm thần, nhưng cái này cóc lại là làm được, để Dương Thanh Huyền toàn thân nổi da gà, một trận sợ hãi.

Từ Phong giới thiệu nói: “Thanh Huyền huynh, vị này chính là Thần Thiềm Tử đại nhân, là Vĩnh Sinh Thành số một số hai tuyệt đỉnh cao thủ.”

Dương Thanh Huyền nội tâm nhảy một cái, nhớ tới đầu kia bị Quỷ Tàng đánh giết cóc, thầm nghĩ: “Thế mà có trùng hợp như vậy?”

Thần Thiềm Tử khí thế lẫm nhân, khẽ nói: “Tiểu tử, ta khuyên ngươi thành thật trả lời, nếu không liền đừng trách bản tọa không khách khí!”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Được thôi, nói ra chỗ tốt của ngươi, đổi nhiều ít danh ngạch?”

Thần Thiềm Tử ngây dại, cái này lời hoàn toàn vượt qua dự tính của hắn, hắn cho rằng đối phương hoặc là tiếp tục mạnh miệng, cuối cùng lại bị chính mình thu thập ngoan ngoãn, hoặc là nghe được chính mình danh hiệu, một chút liền phục nhuyễn, lại hoàn toàn nghĩ không ra sẽ là trả lời như vậy.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Thế nào, không cho chỗ tốt, nghĩ trắng trợn cướp đoạt danh ngạch?”

Thần Thiềm Tử “Ùng ục” một chút, nói: “Xem ra ngươi đã biết Vô Cực Đạo Châu bí mật.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Biết.”

Thần Thiềm Tử nói: “Tốt, cái kia ta cũng cùng ngươi nhiều lời, lấy tu vi của ngươi nhiều nhất chỉ có thể mang một trăm ra mặt, ta muốn một nửa danh ngạch là đủ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cụ thể một chút.”

Thần Thiềm Tử suy nghĩ một chút, nói: “Vậy liền năm mươi lăm cái đi.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Chỗ tốt đâu?”

Thần Thiềm Tử lại không biết trả lời như thế nào, phổ thông võ tu ở trước mặt mình không khỏi là nơm nớp lo sợ, liền ngay cả nói chuyện cũng không rõ rệt, nhưng trước mắt này người không chỉ có mạch suy nghĩ rõ ràng, đầu não linh quang, mà lại khắp nơi chạy ở phía trước chính mình.

Phải biết chính mình căn bản là không có nghĩ tới cho chỗ tốt, làm cho đối phương làm việc là để mắt đối phương.

Đến mức chỉ cần một nửa danh ngạch, cũng là ra với giống như Kế Đô cân nhắc.

“Ngươi muốn cái gì chỗ tốt?” Thần Thiềm Tử nghĩ nửa ngày, mới mở miệng hỏi.

“Đan dược, thiên tài địa bảo, các loại tuyệt đỉnh bảo bối, đều có thể đem ra đổi danh ngạch.” Dương Thanh Huyền không khách khí nói.

Thần Thiềm Tử nói: “Bảo vật tự nhiên là không phải ít, nhưng ngươi nói như vậy, không khỏi quá sơ lược.”

Dương Thanh Huyền nói: “Như vậy đi, phàm là có thể để cho ta cảnh giới tinh tiến thiên tài địa bảo, mỗi một dạng đều có thể đổi lấy một cái danh ngạch.”

Thần Thiềm Tử sắc mặt đại biến, quát: “Cái gì? Một dạng mới đổi một cái?! Ngươi đã là bảy sao Thiên Giới đỉnh phong, có thể để ngươi hữu dụng thiên tài địa bảo muôn vàn khó khăn một tìm.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta tự nhiên biết, nếu không ta làm sao sẽ dùng tiến vô cực chân giới danh ngạch đem đổi lấy đâu? Đại nhân sẽ không nhìn ta ít đọc sách, muốn lừa ta, bắt nạt ta đi?”

Thần Thiềm Tử hoàn toàn chính xác chính muốn nổi giận, trước cho Dương Thanh Huyền một chút giáo huấn, nhưng bị Dương Thanh Huyền kiểu nói này, ngược lại không tiện nổi giận, chỉ có thể hừ lạnh nói: “Vô cực chân giới ngươi đều biết, xem ra đích thật là biết hết thảy huyền bí. Ta còn trông cậy vào ngươi dẫn đội đi vào đâu, làm sao sẽ hố ngươi? Ngược lại là ngươi tại lừa ta a!”

Dương Thanh Huyền nói: “Đại nhân lời nói này, đã như vậy, vậy liền không nói, gặp lại.”

Nói xong, quay người muốn đi.

“Ha ha, đi được rồi chứ?”

Thần Thiềm Tử mặt mũi tràn đầy lãnh sắc.

Từ Phong cũng cảm thấy kỳ quái, lấy hắn đối với Dương Thanh Huyền hiểu rõ, không giống như là như vậy vụng về, không biết tiến thối người.

Tại Thần Thiềm Tử tuyệt đối nghiền ép thực lực dưới, thế mà còn không biết sống chết bàn điều kiện, chẳng lẽ hắn mấy người thật không muốn sống rồi?

Tiểu Giả cũng là khẩn trương vạn phần, hai tay tâm tất cả đều là mồ hôi lạnh.

“Nha, đi không nổi, là lưu chúng ta hạ tới dùng cơm sao?”

Kế Đô thanh âm truyền đến.

Thần Thiềm Tử sắc mặt đại biến, song đồng co rụt lại, lập tức nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền ba người cái bóng.

Bên trong bắn - ra hắc mang, lần nữa ngưng tụ thành Kế Đô bộ dáng, chỉ bất quá lần này hai tay cũng biến thành giàu có đứng lên.

“Kế Đô!”

Thần Thiềm Tử nghẹn ngào kêu to, mặt mũi tràn đầy đều ngốc trệ.

Từ Phong cũng là toàn thân run lên, lập tức minh bạch Dương Thanh Huyền lực lượng sao là.

Kế Đô lạnh lùng nói: “Đã nhận ra là ta, cái kia có thể còn đi được rơi?”

Thần Thiềm Tử giận dữ nói: “Hừ, nhận ra là ngươi lại như thế nào? Hơn một trăm năm không gặp, chẳng lẽ lại liền sợ ngươi?”

Kế Đô nói: “Ta mặc kệ ngươi có sợ hay không, dù sao hiện tại Dương Thanh Huyền là người của ta, ngươi muốn đối phó hắn, chính là trực tiếp đối phó ta.”

Thần Thiềm Tử giận quá thành cười, “Ha ha, người của ngươi? Khẩu vị của ngươi thật đúng là lớn a, Mạt Phi nghĩ một người độc chiếm?”

Kế Đô nói: “Độc chiếm không dám, trả lại cho các ngươi lưu một chút danh ngạch. Nhưng cái này danh ngạch Dương Thanh Huyền có cho hay không ngươi, ta không biết. Ta chỉ biết ngươi mơ tưởng động đến hắn. Mà lại ta hi vọng ngươi suy nghĩ kỹ càng, nếu là Dương Thanh Huyền bởi vì duyên cớ của ngươi, mà dẫn đến vô cực chân giới mở ra xảy ra vấn đề, sợ không chỉ có là ta, một số người khác cũng sẽ không bỏ qua ngươi.”

Thần Thiềm Tử sắc mặt âm trầm xuống, hắn biết Kế Đô lời nói một điểm không sai.

Vô cực chân giới mở ra vốn là cực kỳ trọng yếu, mà lại lần này còn có mặt khác tình trạng xuất hiện, lộ ra càng trọng yếu hơn vô cùng, dung không được có nửa điểm sai lầm.

Thần Thiềm Tử hít một hơi thật sâu, sắc mặt hoà hoãn lại, nói ra: “Ta cũng không có làm khó hắn, ngươi cũng nhìn thấy, chỉ là tại bàn điều kiện, mà hắn mở ra điều kiện quá hố người.”

“Ta hố người?”

Dương Thanh Huyền khóe miệng giơ lên, có Kế Đô cho hắn chỗ dựa, cũng không cần sợ cái này cóc, lúc này cười lạnh nói: “Đối với một tên võ tu mà nói, tiến vô cực chân giới trọng yếu, còn là một cái có thể đề thăng công lực đan dược trọng yếu?”

Thần Thiềm Tử nói: “Đương nhiên là tiến vào vô cực chân giới trọng yếu, có thể ngươi muốn đan dược không khỏi nhiều lắm a?”

Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Cái kia đối với thứ hai võ tu mà nói, là tiến vô cực chân giới trọng yếu, còn là một cái có thể đề thăng công lực đan dược trọng yếu?”

Thần Thiềm Tử vô ý thức đáp: “Tự nhiên cũng là tiến vô cực chân giới trọng yếu.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đối với mỗi một vị võ tu mà nói, tiến vào vô cực chân giới tầm quan trọng đều lớn với một viên đề thăng công lực đan dược, như vậy đối với một trăm tên võ tu mà nói, tiến vào vô cực chân giới tầm quan trọng tự nhiên là lớn với một trăm mai đề thăng công lực đan dược. Cuộc mua bán này đại nhân thua lỗ sao? Hiện tại tinh tế tính ra, hẳn là ta thua lỗ mới là, không được, cái giá tiền này muốn đề cao. Lấy đại nhân anh minh thần võ, sẽ không cần chiếm ta một cái tiểu lâu la tiện nghi

đi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3098

Kế Đô nói: “Ta cảm thấy Dương Thanh Huyền phép tính có lý, một trăm mai đề thăng công lực thiên tài địa bảo đổi một trăm cái danh ngạch, quá không tử tế, ít nhất cũng phải năm trăm mai.”

Thần Thiềm Tử cả giận nói: “Năm trăm mai? Kế Đô, ngươi đừng quá mức!”

Kế Đô cười lạnh nói: “Lại không phải ta và ngươi làm ăn, ta quá phận cái gì? Ta chỉ là không cho ngươi uy hiếp được Vô Cực Chân Giới mở ra, nếu là bởi vì ngươi nguyên do dẫn đến mở ra xảy ra chuyện, cái này một thế giới lại không có ngươi đất dung thân.”

Thần Thiềm Tử nửa cái đầu đều biến đến đỏ bừng, sát khí tản mát ra, lạnh giọng nói: “Ngươi đang uy hiếp ta!”

Kế Đô cũng không e ngại, chỉ là khẽ cười một tiếng, phất tay phía dưới, một cỗ vô hình lực lượng khuếch tán, đem sát khí kia ngăn trở, lạnh lùng nói: “Tùy ngươi nghĩ ra sao.”

Thần Thiềm Tử hung tợn nhìn chằm chằm hắn, bốn phía lâm vào yên tĩnh.

Dương Thanh Huyền trong lòng ngầm thích, thông qua hai người đối thoại, hắn đã cơ bản xác định tình huống, chính là cái này Vô Cực Chân Giới mở ra, trọng yếu đến mức độ không còn gì hơn, mà hắn hiện tại là toàn thế giới sở hữu võ tu trong mắt Hương Mô Mô.

“Khụ khụ, hai vị đều là đương thời cường giả, cắt đừng bởi vì vì một chút chuyện nhỏ tổn thương hòa khí.” Dương Thanh Huyền ho khan hai tiếng, hoà giải nói.

Hai người đều là không còn gì để nói, thầm nghĩ: “Còn không duyên cớ là bởi vì ngươi, nếu không chúng ta làm sao có xung đột, ngươi ngược lại tốt, làm lên người hiền lành tới.”

Dương Thanh Huyền lại nói: “Danh ngạch sự tình, có thể tạm thời không nói, ta có mấy vị bằng hữu thất lạc, hiện tại không hứng thú thảo luận những thứ này. Hai vị chỉ muốn giúp ta tìm tới bằng hữu, danh ngạch sự tình đều tốt đàm.”

Kế Đô sắc mặt biến hóa, tức giận nói: “Cái kia lúc trước ta và ngươi nói...”

Dương Thanh Huyền nói: “Đại nhân yên tâm, vậy dĩ nhiên là chắc chắn. Trừ cho đại nhân danh ngạch bên ngoài, tạm thời không đối ngoại cấp cho danh ngạch, trừ phi ta tìm được trước mấy vị bằng hữu.”

Kế Đô nói: “Vậy là tốt rồi, bản tọa sẽ bảo đảm an toàn của ngươi, đồng thời tận toàn lực giúp ngươi tìm tới bằng hữu.”

Quỷ Tàng khóe miệng giơ lên một tia cười lạnh, biết Dương Thanh Huyền muốn treo giá.

Thần Thiềm Tử cũng vội vàng nói: “Chẳng biết ngươi mấy vị bằng hữu là tình huống như thế nào?”

Dương Thanh Huyền lúc này lại nói một lần, Thần Thiềm Tử yên lặng ghi lại, nói ra: “Ngươi yên tâm, chỉ cần bọn hắn tại vĩnh sinh thành địa giới phạm vi, ta coi như đem toàn bộ thành trì cùng vạn dặm Vân Sơn lật qua, cũng nhất định cho ngươi tìm tới.”

Dương Thanh Huyền bận bịu ôm quyền nói: “Vậy đa tạ.”

Thần Thiềm Tử “Ừ” âm thanh, nói: “Vĩnh sinh thành dù không thuộc về lão phu quản, nhưng thành nội lớn nhỏ công việc, ta đều có thể điều động một hai, ở đây có bất luận cái gì nhu cầu, tùy thời nói cho ta.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đa tạ đại nhân, cái kia danh ngạch ta nhất định sẽ ưu tiên cho đại nhân dự lưu một chút.”

Thần Thiềm Tử sắc mặt lập tức hiền lành rất nhiều, người cũng biến thành khách khí.

Từ Phong nhìn một trận cười khổ cùng phiền muộn, Vô Cực Đạo Châu tại trong tay mình vạn năm, đều không thể có cơ duyên này, mới rơi vào trong tay đối phương không đến một tháng, liền thành bên trong thế giới này nhất ăn ngon nhân vật, hắn thầm thở dài nói: “Hết thảy đều là mạng, không cưỡng cầu được.”

Dương Thanh Huyền cùng Thần Thiềm Tử lại khách sáo vài câu về sau, liền trực tiếp rời đi.

Thần Thiềm Tử cũng không lo lắng hắn chạy, chỉ cần tại vĩnh sinh thành nội, ngay tại hắn ánh mắt phạm vi.

Thấy mấy người biến mất tại đường đi trước, Thần Thiềm Tử mới nói ra: “Lần này tính ngươi lập được công, mang ta tìm tới mở ra đạo châu người, sóng cá sự tình tạm thời quên đi. Mà lại ngươi đã tới vĩnh sinh thành, liền an tâm lưu lại đi, nơi này linh mạch cường độ cũng không yếu với vạn dặm Vân Sơn, về sau liền hảo hảo đi theo ta hỗn.”

“Phải.”

Từ Phong lòng tràn đầy đắng chát đáp.

Vô luận hắn như thế nào giải thích, đối phương đều nhận định sóng cá chính là hắn giết, hết đường chối cãi.

Mấy câu phía dưới, liền đem chính mình thu về dưới trướng, còn không dám phản kháng.

Bất quá bây giờ Vô Cực Đạo Châu mở ra, thế giới này sợ là có biến, có một vị to lớn chỗ dựa cũng không phải chuyện xấu, hết thảy đợi đến đạo châu mở ra về sau, nhìn xem sẽ có loại nào cơ duyên, lại làm bước kế tiếp đánh quên đi.

Dương Thanh Huyền mấy người rời đi về sau, tiếp tục hướng phía trước đi, Kế Đô lần nữa trở lại ba bóng người tử bên trong, không để lại bất cứ dấu vết gì.

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: “Vừa rồi đại nhân cùng Thần Thiềm Tử trò chuyện, nói Vô Cực Đạo Châu mở ra cực kỳ trọng yếu, đến cùng là gì nguyên nhân? Ta nhìn bên trong thế giới này tràn ngập vô cực lực lượng, luận tài nguyên mà nói, ngàn vạn vũ trụ, vô số vị diện bên trong, cũng coi là đỉnh cấp tồn tại. Hẳn là cái kia Vô Cực Đạo Châu thông hướng thế giới, càng thêm đỉnh cấp?”

Kế Đô thanh âm truyền đến, nói ra: “Vô Cực Đạo Châu mở ra, hết thảy cũng mới ba lần ghi chép, cái kia Vô Cực Chân Giới tựa hồ là thông hướng ngoại giới vũ trụ, thậm chí là thượng giới vũ trụ địa phương.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, khó hiểu nói: “Mới sinh thay mặt đại vũ trụ? Cho dù là thông hướng mới sinh thay mặt đại vũ trụ, cũng không có như vậy trọng yếu a? Tại mới sinh thay mặt đại vũ trụ bên trong, cũng không có khả năng khắp nơi là vô cực lực lượng.”

“Không có như vậy trọng yếu?”

Lần này đến phiên Kế Đô sững sờ, lập tức khẽ cười nói: “Đó là bởi vì ngươi vừa mới bảy sao Thiên Giới, vẫn chưa tiếp xúc đến mảnh thế giới này đỉnh phong, rất nhiều chuyện ngươi không biết.”

Dương Thanh Huyền nói: “Xin lắng tai nghe.”

Kế Đô nguyên thật cũng không muốn nói ra, nhưng trầm mặc xuống, vẫn là nói ra: “Bên trong vùng thế giới này mặc dù bí cảnh không ít, nhưng tất cả đều là không trọn vẹn, mà lại chính là bởi vì tràn ngập vô cực lực lượng, thế giới năng lượng cực mạnh, sở dĩ rất khó đột phá thế giới bình chướng, tiến vào cái khác vũ trụ hoặc là thượng giới. Vô số năm đến nay, có thể rời đi mảnh thế giới này cơ duyên, chỉ có cái kia ba lần Vô Cực Đạo Châu mở ra.”

“Cái gì?” Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, bận bịu hỏi: “Ý là, nếu như không có Vô Cực Đạo Châu, ta vĩnh viễn cũng không thể rời đi mảnh thế giới này?”

Kế Đô nói: “Nói chung là như vậy.”

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng nhìn nhau liếc mắt, đều là chấn kinh vạn phần, đồng thời nội tâm sinh ra lo lắng, chẳng lẽ nói chính mình trở về không được?

Không đúng, cái kia hỗn độn cánh cửa là Van Gogh lưu lại, chứng minh Van Gogh khẳng định đi vào, cũng từng đi ra ngoài.

Nhưng vì gì người nơi này đều ra không được đâu?

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy các ngươi cái gọi là cực kì trọng đại, chỉ chính là ra ngoài?”

Kế Đô nói: “Đây chỉ là một, ngươi có thể có cảm giác đến, mảnh thế giới này là không hoàn chỉnh.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Không hoàn chỉnh là có ý gì?”

Quỷ Tàng đột nhiên nói ra: “Quy tắc không được đầy đủ?”

Kế Đô hắc tiếng nói: “Vị này quỷ tu cảm ứng cũng không tệ lắm, tám sao Thiên Giới đỉnh phong, liền phát hiện cái này điểm.

Vì cái gì mảnh thế giới này từ không ra đời hơn vạn cổ chí tôn? Bởi vì thế giới này là không trọn vẹn, sở dĩ chỉ cần lưu ở thế giới bên trong, liền vĩnh viễn không cách nào thành tựu vạn cổ chí tôn. Tiếp theo, mảnh thế giới này là đi hướng suy vong, nếu là không tìm kiếm bước phát triển mới đường ra, sợ là tiếp qua mấy vạn năm, liền muốn lâm vào ngũ suy kiếp.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Không trọn vẹn...”

Quỷ Tàng nói: “Cái này điểm ta minh bạch, rất nhiều vũ trụ cũng không hoàn chỉnh, giống như vạn vật sinh linh, có chút ít trời sinh chính là tàn tật, tỉ như có tiểu hài trời sinh rất thông minh, nhưng không có hai tay. Ta cuối cùng minh bạch vì sao bên trong thế giới này tràn ngập vô cực lực, bởi vì mảnh thế giới này tự sinh ra đến nay, liền không có diễn sinh mở, cũng chính là không có trưởng thành đứng lên.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3099

Kế Đô khen: “Không sai, vị này quỷ tu rất thông minh, mảnh thế giới này đích thật là không có diễn tan ra, mặc dù vô cực lực lượng dồi dào, nhưng thiếu hụt cũng là cực kì trí mạng. Như vẻn vẹn chỉ là ngũ suy kiếp, lần này Vô Cực Chân Giới mở ra, có lẽ còn không có trọng yếu như vậy, nhưng bây giờ lại gặp phải một trận càng lớn nguy cơ, trực tiếp quan hệ đến đây giới sinh tử tồn vong.”

Hắn dừng lại, nói: “Tình huống cụ thể ta biết cũng không nhiều, càng thêm vô pháp lộ ra.”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Làm sao chỗ nào đều là nguy cơ? Chính mình chỗ vũ trụ đứng trước sinh tử tồn vong, nơi này cũng đứng trước sinh tử tồn vong, liền chẳng biết đến cùng là cùng duyên cớ.”

Hắn mặc dù cực cảm thấy hứng thú, nhưng đã Kế Đô không nói, tự nhiên cũng không tiện miễn cưỡng.

Hắn hiện tại chỉ để ý đỏ lâm đám người tình huống, cùng tại bên trong vùng thế giới này có thể thu hoạch được như thế nào lực lượng.

Hắn nói với Kế Đô: “Chẳng biết Vĩnh Sinh Thành nhưng có đấu giá hội?”

Kế Đô sửng sốt một chút, hỏi: “Ngươi muốn tham gia đấu giá hội? Cỡ nhỏ đấu giá hội thường xuyên đều có, cỡ lớn đấu giá hội không định kỳ tổ chức, nếu là ngươi muốn tham gia, ta có thể tùy thời an bài một trận.”

Hắn mặc dù không phải Vĩnh Sinh Thành người, nhưng thẩm thấu tại Vĩnh Sinh Thành bên trong thế lực, làm chút chuyện nhỏ này vẫn là có thể.

Dương Thanh Huyền trong mắt kim quang chớp động, chậm rãi nói ra: “Ta nghĩ đấu giá một chút danh ngạch, tiến vào Vô Cực Chân Giới danh ngạch.”

Kế Đô giật nảy mình, cả kinh nói: “Ngươi thật là?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tự nhiên quả thật.”

Thế giới này giao dịch tiền tệ đều là một loại ẩn chứa vô cực lực lượng linh thạch, gọi Vô Cực Thạch, thả ở chỗ này vũ trụ, đều là muôn vàn khó khăn gặp một lần chí bảo, đối với bất luận cái gì cảnh giới võ giả tu luyện, đều có chỗ tốt cực lớn.

Hắn dự định trước đại lượng thu mua một chút Vô Cực Thạch, chí ít có thể cung cấp chính mình trăm năm tu luyện, như vậy này chuyến liền không uổng công.

Kế Đô trầm ngâm nói: “Vô Cực Đạo Châu mặc dù là ngươi mở ra, nhưng toàn bộ một giới cường giả đều nhìn chằm chằm vật này, ngươi coi như đột phá đến tám sao Thiên Giới, cũng chỉ có thể mang hai trăm cái tả hữu danh ngạch, hiện tại cho ta một trăm danh ngạch, còn lại một trăm cầm đi bán đấu giá, ta sợ sẽ khiến những cường giả khác không vui, dẫn đến các loại phiền toái phân tranh xuất hiện.”

Dương Thanh Huyền lơ đễnh, nói ra: “Ta cùng đại nhân là có giao tình, cùng những người khác có thể nửa điểm đều không liên quan, nếu là một chút tiền đều không bỏ được ra, còn vọng tưởng muốn danh ngạch, cái kia ta cũng chỉ có thể ha ha, để bọn hắn xéo đi. Ta lại cảm thấy còn lại danh ngạch dùng để đấu giá, mọi người công bằng cạnh tranh, ngược lại có thể tiết kiệm hạ rất nhiều phiền phức.”

Kế Đô suy nghĩ một chút, nói: “Ngươi nói cũng là có lý, những lão quái vật kia chính mình chụp không đến cũng chẳng trách người khác. Việc này liền để ta tới an bài đi, chẳng biết ngươi muốn tự mình hiện thân, vẫn là toàn quyền để cho ta tới chủ trì.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Tự nhiên là đại nhân chủ trì, đấu giá đoạt được, cho đại nhân nhất định trích phần trăm.”

Kế Đô cười nhạo nói: “Ta không thiếu Vô Cực Thạch, coi như là miễn phí giúp ngươi.”

…

Mấy ngày về sau, một tin tức oanh động Vĩnh Sinh Thành.

Bắc cổ thương hội truyền ra tin tức, cái kia mở ra Vô Cực Đạo Châu người tìm được, đồng thời muốn tại Vĩnh Sinh Thành đấu giá một trăm cái danh ngạch.

Các phương đại lão tất cả đều chấn động, một chút tề tụ bắc cổ thương hội tìm hiểu.

Thương hội hội trưởng Tạ Hoa đã sớm chuẩn bị, tại tin tức thả ra cùng một ngày, liền đã ly khai Vĩnh Sinh Thành, tránh né phiền phức đi, chỉ để lại phó hội trưởng Phương Thuận tọa trấn.

“Gọi Tạ Hoa ra thấy ta.”

“Thật không tiện, hội trưởng đại nhân đã không tại Vĩnh Sinh Thành, đồng thời gần đây bên trong đều sẽ không trở về.”

đănG nhập //truyencuatui . net/ để đọc truYện“Tốt ngươi cái bắc cổ thương hội, chuyện này nếu là không cho ta nói rõ ràng, các ngươi thương hội cũng liền đi tới cuối cùng điểm rồi.”

“…”

“Các ngươi thương hội sẽ không phải là mượn cơ hội lẫn lộn chính mình a? Cái này là tuyệt đối chơi với lửa có ngày chết cháy, nếu là tin tức không đáng tin cậy, các ngươi thương hội cũng đến đây chấm dứt.”

“Không dám không dám, tuyệt đối không dám, thương hội nhất định sẽ cho mọi người một cái công đạo.”

“...”

“Kích phát Vô Cực Đạo Châu rốt cuộc là ai? Hiện tại lại ở nơi nào?”

“Tại hạ chẳng biết, chuyện này là hội trưởng đại nhân một tay an bài, ta chỉ là theo chỉ thị làm việc. Duy nhất có thể lấy khẳng định là, chuyện này mười phần đáng tin cậy.”

“Hừ, nếu là dám lừa ta, các ngươi thương hội cũng không có tồn tại cần thiết.”

Mấy ngày nay đến, Phương Thuận đều một ngày bằng một năm, mỗi ngày đều có không dám chọc đại nhân vật xuất hiện, tất cả đều muốn thận trọng ứng phó.

Những đại nhân vật này nếu là vừa có không vui, lật tay liền chụp chết chính mình. Mà chính mình chết cũng là chết vô ích, không ai sẽ cho mình báo thù.

Sở dĩ mấy ngày qua, thân là một hồi phó hội trưởng, bản thân cũng là sáu sao Thiên Giới cường giả Phương Thuận, đều là còng lưng thân thể, mặc kệ nói chuyện với ai, đều là cười rạng rỡ, cúi đầu khom lưng, liền đi ngủ cùng hắc hưu đều là một bộ cười làm lành mặt, sợ đắc tội người.

Ngày này, Phương Thuận vừa đưa tiễn mấy vị không đắc tội nổi cường giả, trở lại thương hội đại sảnh, đã thấy một đám người lặng yên không tiếng động ngồi tại trong hành lang, định nhãn xem xét, đúng là thành chủ Thẩm Xung mang theo một nhóm thiết giáp vệ sĩ, không khỏi lớn kinh, vội vàng tiến lên cung kính nói: “Gặp qua thành chủ đại nhân.”

Thẩm Xung ngồi tại cái kia, chậm rãi cầm lấy trà thơm, hớp một cái, sau đó buông xuống, chậm rãi nói ra: “Phương Thuận a, ngươi cũng biết ta này đến chuyện gì?”

Phương Thuận cười làm lành nói: “Chẳng lẽ là đấu giá hội sự tình? Chuyện này tại hạ thật hoàn toàn không biết gì cả, không có gì có thể lộ ra, thành chủ đại nhân thứ lỗi.”

Thẩm Xung lắc đầu, nói ra: “Cũng không phải là việc này.”

Phương Thuận sửng sốt một chút, thế mà không phải việc này, vậy là chuyện gì? Sẽ để cho Thẩm Xung tự mình đến đây, đồng thời còn mang theo một nhóm thiết giáp vệ sĩ.

Thẩm Xung nói ra: “Vĩnh Sinh Thành mặc dù chiếm cứ giới này bên trong cấp cao nhất linh mạch, nhưng tài nguyên cũng không phải vô cùng vô tận, sớm muộn sẽ có suy vong thời điểm, đừng nói Vĩnh Sinh Thành, liền xem như giới này, tương lai cũng sẽ tiến vào ngũ suy, sở dĩ tài nguyên nhìn như vô cùng vô tận, lại là mười phần có hạn.”

Phương Thuận sửng sốt một chút, vội vàng cười làm lành nói: “Chủ nhóm đại nhân nói cực phải.” Nội tâm lại là nói thầm không thôi, làm sao đột nhiên nói lên cái này rồi?

Thẩm Xung tiếp tục nói ra: “Sở dĩ mỗi một vị ở tại Vĩnh Sinh Thành người, đều có trách nhiệm cùng nghĩa vụ tiết kiệm Vĩnh Sinh Thành tài nguyên, đề cao tài nguyên tỉ lệ lợi dụng, Phương Thuận đại nhân nói đúng hay không?”

Phương Thuận vội vàng nói: “Đúng đúng đúng, thành chủ đại nhân nói rất đúng.”

Thẩm Xung nói: “Có thể ta gần nhất lại tiếp vào có người báo cáo, nói các ngươi bắc cổ thương hội ném ra đại lượng rác rưởi, không có tiến hành phân loại xử lý, là có chuyện như vậy sao?”

Phương Thuận kinh ngạc nói: “Cái này, cái này...”

Thẩm Xung khẽ nói: “Rác rưởi việc nhỏ, lại quan hệ đến tài nguyên chuyện lớn, bắc cổ thương hội với tư cách Vĩnh Sinh Thành long đầu thương hội một trong, thế mà dẫn đầu sóng Philadelphia bên trong tài nguyên, khi bản Chu Thính đến tin tức này thời điểm, mười phần đau lòng a.”

Phương Thuận xạm mặt lại, gấp vội vàng nói: “Cái này, cái này, trước kia cũng không có phân qua, về sau nhất định sẽ chú ý.”

Thẩm Xung nhẹ gật đầu, nói: “Ta tin tưởng các ngươi nhất định có thể đem chuyện nhỏ này làm tốt, bắc cổ thương hội năng lực như thế lớn, liền liền kích phát Vô Cực Đạo Châu người đều có thể tìm tới, chút chuyện nhỏ này tự nhiên không thành vấn đề. Bất quá ta thân là đứng đầu một thành, nhất định phải dẫn đầu tuân thủ một cách nghiêm chỉnh trong thành quy củ, các ngươi thương hội trước đóng cửa ba tháng tiến hành bản thân chỉnh lý đi, sau ba tháng đem chỉnh lý kết quả mang lên, ta lại họp thảo luận một chút, nhìn xem có thể hay không gầy dựng.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3100

Phương Thuận gương mặt nháy mắt liền tái rồi, vội la lên: “Đại nhân cái này... Đại nhân không thể a...”

Thẩm Xung sầm mặt lại, quát: “Người khác đều có thể, làm sao lại các ngươi không thể, Bắc Cổ thương hội cứ như vậy đặc thù sao? Tại quy tắc trước mặt người người bình đẳng, ta không quản các ngươi Bắc Cổ thương hội là lai lịch gì, phía sau có người nào chỗ dựa, tóm lại hôm nay bắt đầu, nhất định muốn đóng cửa chỉnh lý, đến với lúc nào lại mở, liền là chỉnh lý tình huống mà định ra.”

Phương Thuận lau, chùi đi mồ hôi lạnh trên trán, chiếp ầy nói: “Đóng cửa ba tháng lời nói, cái kia đấu giá hội có thể sẽ trở ngại.”

Thẩm Xung nói: “Đây là chuyện của chính các ngươi, không liên quan gì đến ta, ngươi trái với thành nội quy định, ta liền phải theo quy định xử trí các ngươi, nếu không người người cũng giống như các ngươi dạng này, ném loạn rác rưởi không phân loại, rác rưởi kia phân loại lúc nào mới có thể thực hiện a?”

Phương Thuận vội la lên: “Đại nhân nói cực phải, nhưng không biết phải chăng là có thể rộng rãi mấy ngày, chờ hội trưởng chúng ta sau khi trở về...”

Thẩm Xung khoát tay ngắt lời nói: “Không thể, giải quyết việc chung, tại quy tắc trước mặt, ai cũng đừng nghĩ đặc thù. Tạ Hoa nếu là đối này có ý nghĩa, tùy thời hoan nghênh hắn tới tìm ta.”

Phương Thuận vội vàng nhỏ giọng nói ra: “Thành chủ đại nhân, có phải hay không Bắc Cổ thương hội chỗ nào đắc tội đại nhân, như có chỗ đắc tội, còn xin đại nhân rộng lòng tha thứ, ta đêm nay nhất định chuẩn bị hậu lễ đến nhà hướng đại nhân chịu nhận lỗi.”

Thẩm Xung cười lạnh nói: “Các ngươi Bắc Cổ thương hội bản lĩnh lớn đâu, làm sao sẽ đắc tội ta đây?”

Nói xong khoát tay áo, lại không cùng Phương Thuận nhiều lời, sau lưng thiết giáp vệ sĩ lập tức xuất đại sảnh, chạy về phía thương hội bốn phương tám hướng, bắt đầu tiến hành niêm phong.

Sau nửa canh giờ, Bắc Cổ thương hội liền đóng cửa.

Tin tức lan truyền nhanh chóng, lập tức oanh động Vĩnh Sinh Thành.

“Thẩm Xung cái này đang làm cái gì quỷ? Không phải là muốn đem danh ngạch toàn bộ độc chiếm a?”

“Hừ, vậy cũng phải bọn hắn nuốt hạ mới được!”

“Hết thảy đến cùng có bao nhiêu danh ngạch? Bắc Cổ thương hội đã dám phóng xuất đấu giá, phía sau liền nhất định có người. Thẩm Xung muốn đối phó, sợ là Bắc Cổ thương hội đằng sau người a?”

“Mặc kệ như thế nào, chuyện này đã không phải là Vĩnh Sinh Thành một gia sự, nghe nói các đại thánh thành cùng cấm địa cường giả đều dồn dập xuất hiện, tề tụ Vĩnh Sinh Thành, liền xem như mười ba tu, cũng khó có thể chưởng khống cục diện.”

“Đừng quên, mười ba tu thân sau cũng là có người.”

Các loại nghị luận cùng suy đoán tại Vĩnh Sinh Thành bên trong lưu truyền, tất cả mọi người mật thiết chú ý tình thế phát triển, Vĩnh Sinh Thành người lưu lượng càng ngày càng tăng, vì làm dịu thành trì áp lực, thành nội lập tức đối với dòng người tiến hành quản khống, Giới Vương trở xuống võ tu trong ngắn hạn hết thảy không được đi vào thành trì.

Cứ như vậy, liền đem Giới Vương trở xuống võ tu triệt để bài xích tại vĩnh sinh chân giới danh ngạch bên ngoài. Cái này khiến rất nhiều người phẫn hận không thôi, nhưng người nào để cho mình tu vi thấp đâu, hận cũng không có biện pháp.

...

“Tốt ngươi cái mười ba tu, lại dám coi trời bằng vung.”

Một gian u các bên trong, một tên người khoác kim giáp nam tử, nhìn lấy ngọc giản trong tay, sầm mặt lại, lạnh giọng nói: “Đánh chó cũng phải nhìn chủ nhân, ta liền không tin các ngươi không biết Bắc Cổ thương hội người sau lưng là ta!”

Kim giáp nam tử thân ảnh nhoáng một cái, liền biến mất tại trong mật thất.

Sau một khắc, trong phủ thành chủ, Thẩm Xung mấy người đang tĩnh tọa điều tức, đột nhiên một cỗ tuyệt cường xung kích hoành không mà đến, đại sảnh bên trong không gian hoảng hốt một chút, một cỗ lực lượng khổng lồ trống rỗng xuất hiện, phát ra tiếng gầm gừ phóng tới mấy người.

Thẩm Xung sắc mặt đại biến, đưa tay phất một cái ống tay áo, một cỗ chân khí ầm vang đánh ra.

“Ầm ầm!”

Đem cỗ lực lượng kia cản lại.

Thẩm Xung mấy người đều hoàn toàn biến sắc.

Bởi vì cỗ lực lượng này chỉ là cảnh giới uy áp, liền mang cho bọn hắn áp lực thực lớn, đừng nói Vĩnh Sinh Thành, tại toàn bộ thế giới bên trong, có thể có thực lực như vậy đều lác đác không có mấy.

Thẩm Xung cả kinh nói: “Là vị đại nhân kia giáng lâm? Thẩm Xung không có từ xa tiếp đón, mong rằng thứ tội!”

“Nếu biết chính mình không có từ xa tiếp đón, cũng biết chính mình có tội, vậy thì phải thụ. Bản tọa đối với tất cả mọi người là đối xử như nhau, sẽ không khác nhau đối đãi. Quy củ chính là quy củ, dựa vào cái gì muốn đối với các ngươi thứ tội?”

Đại sảnh hư không bên trên, chớp động phía dưới, liền xuất hiện một tên người khoác kim giáp nam tử, đưa tay hướng nắm vào trong hư không một cái.

Cả cái đại sảnh liền bắt đầu vặn vẹo, Thẩm Xung, giáp ngày mấy người không khỏi bị cường đại lực lượng ngăn chặn, thân thể đi theo thay đổi, hoảng hốt phía dưới vội vàng vận công ngăn cản.

Bọn hắn đều là đương thời cường giả đỉnh cao, đồng loạt ra tay phía dưới, thế mà cũng khó khăn kháng người trước mắt.

Thẩm Xung cả kinh kêu lên: “Thành Hoàng đại nhân! Ngài là Thành Hoàng đại nhân!”

Kim giáp nam tử cười lạnh nói: “Nhận ra ta, dạng này cũng tốt, để các ngươi chết được nhắm mắt!”

Thẩm Xung hoảng hốt, vội vàng nói: “Đại nhân tha mạng a!”

Thành Hoàng cười lạnh nói: “Quy củ trước mặt người người bình đẳng, ta vì sao muốn tha mạng của các ngươi?”

Thẩm Xung mặt mũi tràn đầy mồ hôi lạnh, vội vàng nói: “Đại nhân thế nhưng là vì Bắc Cổ thương hội một chuyện mà đến? Chúng ta cũng là bất đắc dĩ a.”

Lúc này một thanh âm truyền đến, “Thành Hoàng, Bắc Cổ thương hội một chuyện là chủ ý của ta, không có quan hệ gì với bọn họ.”

Thoại âm rơi xuống, đại sảnh cách đó không xa liền xuất hiện một lão giả.

Thẩm Xung gặp một lần, mừng rỡ nói: “Nham Cốt đại nhân!”

Thành Hoàng sắc mặt có chút chìm xuống, nhẹ hừ một tiếng, y nguyên lơ đễnh, vặn vẹo hư không bên trong tản mát ra cường đại thải sắc hào quang, muốn đem Thẩm Xung mấy người toàn bộ hóa đi.

Nham Cốt mặt không biểu tình, mở ra chân đến đi lên phía trước ra một bước, đại địa hơi run một chút dưới, vặn vẹo hư không nháy mắt tán đi.

Thẩm Xung mấy người sống sót sau tai nạn, vội vàng thuấn di đến Nham Cốt sau lưng, cung kính thở dài.

Thành Hoàng lạnh hừ một tiếng, nói: “Ta nói mấy cái này sâu kiến lại dám đụng đến ta Bắc Cổ thương hội.”

Thẩm Xung bọn người là giận mà không dám nói gì, bị người gọi là “Sâu kiến”, nội tâm ngũ vị tạp trần.

Nham Cốt nói: “Ta để bọn hắn động Bắc Cổ thương hội ý nghĩa, ngươi tự nhiên cũng là minh bạch, Vô Cực Đạo Châu đã tại ta Vĩnh Sinh Thành bị kích phát, các ngươi lại nghĩ ở dưới mí mắt ta, giấu diếm ta làm vài việc gì đó, cái này hiện thực sao?”

Thành Hoàng nói: “Nói thật cho ngươi biết đi, tình huống cụ thể ta cũng không rõ ràng.”

Nham Cốt sửng sốt một chút, gương mặt lập tức trầm xuống, hàn ý tại sảnh bên trong khuếch tán, “Ngươi lời nói này quá giả đi!

Bắc Cổ thương hội nếu là không có ngươi cho phép, dám như vậy làm việc?”

Thành Hoàng nói: “Đích thật là ta để bọn hắn làm, nhưng chuyện này chủ trì người cũng không phải là ta.”

Nham Cốt nói: “Đó là ai?”

Thành Hoàng suy nghĩ một chút, do dự phải chăng muốn nói, một đạo đen kịt cái bóng trên mặt đất trống rỗng mà hiện, sau đó trực tiếp đứng lên, nói: “Là ta.”

Nham Cốt cả kinh nói: “Kế Đô!”

Cái kia cái bóng nhoáng một cái, liền hóa ra thực thể, nói: “Là ta mượn Bắc Cổ thương hội tay, truyền bá việc này.”

Thành Hoàng cười nói: “Nham Cốt, hiện tại chúng ta có hai người, ngươi chỉ có một người, coi như Vĩnh Sinh Thành là ngươi sân nhà cái kia lại như thế nào? Những này sâu kiến căn bản đỉnh không xong việc.” Hắn lộ ra một bộ ăn chắc đối phương bộ dáng.

Nham Cốt cả giận nói: “Tốt a, Vô Cực Chân Giới sự tình, các ngươi thế mà nghĩ đá ta bị loại?!”

Một cỗ phẫn nộ sát khí đột nhiên bạo phát đi ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3101

Kế Đô nói: “Ngươi không cần bối rối, chúng ta chưa hề nghĩ tới đá ngươi bị loại, bất quá có thể đạt được bao nhiêu danh ngạch, toàn quyết định bởi ngươi chính mình, cũng không liên quan gì đến chúng ta.”

Nham Cốt quát: “Nói gì vậy? Nói rõ một chút!”

Kế Đô nói: “Mở ra Vô Cực Đạo Châu, là một tên bảy sao Thiên Giới đỉnh phong Nhân tộc.”

“Bảy sao Thiên Giới đỉnh phong?”

Nham Cốt lấy làm kinh hãi.

Thành Hoàng cũng nhẹ nhàng nhăn hạ lông mày, nhẹ nhàng thở dài một tiếng, lộ ra một tia đáng tiếc thần sắc.

Nham Cốt sững sờ nói: “Bảy sao Thiên Giới đỉnh phong, có thể mang vào võ tu, sợ là chỉ có hơn trăm người, mà lại cảnh giới không thể vượt qua hắn, cái này, cái này...”

Kế Đô đồng dạng tiếc hận nói ra: “Thiên mệnh như thế, không phải chúng ta có khả năng cưỡng cầu, sở dĩ việc cấp bách, liền đem tu vi của hắn đề thăng đến tám sao Thiên Giới.”

Nham Cốt trầm tư một trận, nói: “Người này là ai?”

Kế Đô nói: “Hẳn là vạn dặm Vân Sơn bên trong ra nhân vật, ta cũng làm cho người điều tra qua, bọn hắn là lần đầu tiên tiến vào Vĩnh Sinh Thành, mà cái khác thành trì bên trong cũng không có ghi chép. Bọn hắn tiến vào Vĩnh Sinh Thành đăng ký bên trên, viết là một mực tại vạn dặm Vân Sơn bên trong tu luyện. Mà bên cạnh người kia còn đi theo một con tê tê, là vạn dặm Vân Sơn bên trong Cửu Thải Ly Quang Xuyên Sơn Giáp, sở dĩ về mặt thân phận xem ra, hẳn là sẽ không sai.”

Nham Cốt nhìn chằm chằm Kế Đô cùng Thành Hoàng nhìn ra ngoài một hồi, cười lạnh nói: “Người này sợ là đã hoàn toàn bị các ngươi nắm trong tay đi.”

Kế Đô nói: “Cũng không có, căn cứ cổ tịch ghi chép, tiến vào Vô Cực Chân Giới, nhất định phải mở ra người dẫn đường, nếu không chắc chắn thất bại trong gang tấc. Chúng ta cũng chỉ là cùng người này kết giao bằng hữu, không có khả năng đối với chưởng khống. Nếu là thật sự nắm trong tay, cũng sẽ không để Bắc Cổ thương hội đấu giá danh ngạch.”

Nham Cốt cười lạnh nói: “Coi như thật nắm trong tay, cái này hai trăm danh ngạch các ngươi nuốt một mình rồi chứ?”

Kế Đô nói: “Hai trăm danh ngạch là trạng thái tốt nhất, trước mắt cảnh giới của hắn còn dừng lại tại bảy sao Thiên Giới đỉnh phong, chúng ta không nói đến cái khác, trước nghĩ biện pháp đem cảnh giới của hắn nâng lên đi.”

Nham Cốt nói: “Bảy sao đỉnh phong đến tám sao, chính là đại cảnh giới bình chướng, không có dễ dàng như vậy qua. Bất quá nếu là chúng ta ba người liên thủ, lại thêm các loại thiên tài địa bảo phụ trợ, bất chấp hậu quả cưỡng ép cho hắn đề thăng, đạt tới khả năng còn là rất lớn.”

Kế Đô nói: “Ta cũng nghĩ như vậy, bất quá người này thông minh hơn người, chủ kiến cực mạnh, như là bất chấp hậu quả đề thăng, ta sợ hắn sẽ phản kháng, đến lúc đó làm cho cả bàn đều thua liền phiền toái.”

Nham Cốt cau mày nói: “Phiền toái như vậy? Cái kia không bằng trực tiếp ở trên người hắn thi triển bí pháp, đem khống chế.”

Kế Đô nói: “Trực tiếp khống chế, sợ là sẽ phải tổn thương hắn võ đạo căn cơ, để bước vào tám sao Thiên Giới trở nên càng thêm gian nan, mà lại lần này Vô Cực Chân Giới mở ra, sợ là thiên đạo cho chúng ta một tuyến cơ hội, không cho sơ thất.”

Thẩm Xung bọn người là nghe được kinh nghi bất định, đối với mảnh thế giới này bí mật, bọn hắn cũng nhiều nhất có biết một hai, xa không bằng Nham Cốt mấy người.

Nham Cốt khẽ nói: “Vậy ngươi nói cái gì xử lý? Hao tổn của cải nguyên cũng không phải không thể, nhưng hao phí trân quý, to lớn, sợ là khó có thể tưởng tượng. Ta với các ngươi hợp tác, lại có gì chỗ tốt?”

Kế Đô cười cười, nói: “Ta có thể nhận lời, cho ngươi năm cái danh ngạch giữ gốc.”

Nham Cốt một chút liền nổi giận, quát: “Năm cái? Ngươi cho là đuổi ăn mày sao?!”

Kế Đô nói: “Hiện tại có thể xác định mới một trăm danh ngạch, có thể tăng lên tới hai trăm vẫn là ẩn số, ta chỉ là nhận lời ngươi năm cái, còn lại có thể tranh thủ đến liền xem chính ngươi. Thân là Vĩnh Sinh Thành phía sau chân chính người cầm quyền, sẽ không chính mình một cái đều không lấy được a?”

Nham Cốt cười lạnh nói: “Ngươi đã có thể nhận lời ta năm cái, sợ là trong tay mình đã cầm tới không ít danh ngạch đi?”

Kế Đô nhướng mày nói: “Đây là chuyện của ta, không có tất phải nói cho ngươi. Nhưng ta có thể khẳng định nói cho ngươi là, chỉ cần người này bước vào tám sao Thiên Giới, như vậy lấy ra bán đấu giá danh ngạch chí ít sẽ có một trăm cái.”

Nham Cốt sắc mặt thay đổi, một trăm cái liền chiếm cứ lý luận danh ngạch một nửa, hoàn toàn chính xác không ít.

Kế Đô nội tâm cũng rất buồn bực, Dương Thanh Huyền nhận lời hắn một trăm cái danh ngạch, đằng sau còn nói xuất ra một trăm cái đến đấu giá, dạng này tính tràn đầy, tựa hồ không có không gian.

Nham Cốt năm cái danh ngạch, Thành Hoàng mười cái danh ngạch, hắn đều muốn chính mình đệm ra.

Thành Hoàng nói: “Mặc kệ như thế nào, trước giúp tiểu tử này đem cảnh giới tăng lên đi, đây là tất nhiên chuyện cần làm, cái khác có thể chậm rãi còn muốn.”

Kế Đô nói: “Nham Cốt ngươi cứ việc yên tâm, ta đã tìm tới ngươi, mà Vĩnh Sinh Thành lại là địa bàn của ngươi, tự nhiên sẽ không để cho ngươi thua thiệt.”

Nham Cốt cái này mới nói ra: “Tốt, ta lại tin ngươi một lần, nhưng nếu là cuối cùng để ta không hài lòng, ai cũng không có quả ngon để ăn.”

Kế Đô cười nói: “Kia là tự nhiên, ta lúc trước cùng Thành Hoàng thương nghị một chút, cho rằng trợ hắn đột phá tốt nhất con đường, chính là để hắn tiến vào Vĩnh Sinh Thành Van Gogh trong tháp.”

Nham Cốt cùng Thẩm Xung bọn người là đổi sắc mặt.

Nham Cốt cả kinh nói: “Tháp này tầm quan trọng không cần nói cũng biết, nếu là một khi tháp này xảy ra chuyện, hậu quả khó mà lường được.”

Kế Đô nói: “Tháp này tồn tại mấy chục triệu năm, đều chưa từng đi ra sự tình, làm sao sẽ như vậy trùng hợp liền xảy ra chuyện? Mà lại cái này một giới tình trạng ngươi cũng là rất rõ ràng, nếu là lại tìm không thấy giải quyết chi pháp, chúng ta cũng chỉ có chờ chết, mà Van Gogh tháp còn có thể tồn tại bao lâu? Cũng là không thể biết được.”

Nham Cốt mặt mũi tràn đầy ngưng trọng, chậm rãi ngồi trên ghế, chìm tư tưởng không thôi.

Sảnh bên trong một mảnh tĩnh mịch, không có bất kỳ thanh âm gì.

Thẩm Xung bọn người là hô hấp đều đóng chặt, không dám phát ra bất kỳ thanh âm, từ ba người trong lúc nói chuyện với nhau, bọn hắn tựa hồ nghe ra cái gì, đều là kinh hãi dị thường.

Một lát sau, Nham Cốt mới nói: “Tốt, vậy liền vì kẻ này mở ra một lần Van Gogh tháp!”

Kế Đô cùng Thành Hoàng nhìn nhau liếc mắt, hiểu ý cười một tiếng.

Hôm sau, một tin tức lần nữa tại Vĩnh Sinh Thành bên trong điên truyền, “Vừa mới bị ngừng kinh doanh chỉnh đốn Bắc Cổ thương hội lần nữa mở ra, sở hữu nghiệp vụ đều không bị ảnh hưởng, hết thảy như thường lệ tiến hành.”

Tất cả mọi người nháy mắt minh bạch, Bắc Cổ thương hội thế lực sau lưng cực không đơn giản, đối với cái kia danh ngạch đấu giá sự tình, càng là soạt tin mấy phần, tất cả đều tâm huyết bành trướng.

Mà Dương Thanh Huyền ba người, thì theo Kế Đô đi vào Vĩnh Sinh Thành bên trong một mảnh cấm khu bên trong, đồng thời đem hắn dẫn tiến cho Thành Hoàng cùng Nham Cốt hai người.

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng tương đối bình tĩnh, nhỏ giả thì là nơm nớp lo sợ cùng sau lưng hai người, đầu cũng không dám nâng lên, hắn nhưng là biết, trước mắt ba người này, chính là bên trong vùng thế giới này ba đại Thánh thành phía sau chấp chưởng giả, cũng là bên trong vùng thế giới này cao cấp nhất một nhóm tồn tại, ngày bình thường liền liền ngưỡng mộ cũng khó khăn thấy chân dung.

Nham Cốt nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, đột nhiên đưa tay tại trên vai hắn chụp hai lần, nói: “Không tệ, không tệ.”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy choáng đầu não xoáy, chân khí trong cơ thể như núi lửa giống nhau phun trào, theo thanh âm của hắn, thân thể muốn nổ vỡ ra đến, dọa đến vội vàng vận chuyển vô cực chân kinh muốn chống cự, nhưng Nham Cốt tay đã thu về, cái kia ánh mắt sắc bén bên trong, lướt qua một tia khó mà cảm thấy kinh hãi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3102

Dương Thanh Huyền trong lòng tức giận, nhưng càng thêm chấn kinh với thực lực của đối phương, trước mắt ba người này, sợ là đều đi đến chín sao Thiên Giới đỉnh phong trình độ.

Nham Cốt nói: “Thanh Huyền tiểu hữu không nên tức giận, ta thăm dò hạ tu vi của ngươi nội tình, mới có thể tốt hơn chế định giúp ngươi tăng lên phương án.”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Vậy ngươi chí ít nói trước một tiếng a”, nhưng nghĩ tới một chuyện khác, vẫn là tâm bình khí hòa nói ra: “Làm phiền ba vị đại nhân.”

Trong lòng của hắn nghĩ đến, ba người này nếu là có thể làm việc cho ta, cùng nhau đối phó phạm không, xa so với mình đột phá đến tám sao Thiên Giới tác dụng lớn.

Nham Cốt nói: “Không sao, vì kiểm nghiệm một chút ngươi chân thực lực lượng, ta nghĩ đối với ngươi tiến hành một trận khảo thí, chẳng biết Thanh Huyền tiểu hữu định như thế nào? Cái này đồng dạng là vì tốt hơn đề thăng tiểu hữu cảnh giới.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chỉ cần có thể trợ giúp mở ra Vô Cực Chân Giới, ta tự nhiên là nguyện ý.”

Hắn lời nói bên trong ý tứ, là ta nguyện ý làm những này, cũng là vì mở ra Vô Cực Chân Giới, là vì các ngươi, mà không phải là vì chính ta, cho tới các ngươi nhận không nhận cái này tình, là chuyện của chính các ngươi, dù sao cái này tình ta đã trước cho.

Nham Cốt cũng không biết phải chăng là lĩnh hội hắn lời nói bên trong ý, gật đầu nói: "Được."

Nói xong lại tiếp tục đi đến phía trước.

Dương Thanh Huyền mấy người theo sát phía sau, không lâu liền tới đến một mảnh cổ xưa trong di tích, khắp nơi là cũ kỹ kiến trúc, đều hiện lộ rõ ràng tuế nguyệt rèn luyện.

Tiến vào trong di tích, ngày trở nên yên tĩnh, phảng phất linh khí đều có chút không giống.

Dương Thanh Huyền giẫm tại cứng rắn cự thạch trên đường, phía trước hở ra kiến trúc giống như là một tòa xa xưa tế đàn, hai bên nơi xa đều là cao ngất thực vật, rễ cây xen lẫn um tùm cùng một chỗ, nối thành một mảnh.

Phía trước nói trên đường, đột nhiên quang mang lóe lên, hai thân ảnh rơi xuống, là một nam một nữ, vội vàng tiến lên cung kính nói: "Nham Cốt đại nhân."

Nham Cốt nhìn về phía nữ tử kia, hỏi: "Trình đảo đâu?"

Nữ tử nói: "Đang trong tế đàn bế quan, lần này vô cùng có khả năng xông qua tám sao Thiên Giới."

Nham Cốt nói: "Ồ? Nói như vậy, không đúng dịp."

Đôi nam nữ này chính là mười ba tu bên trong hai vị, Nam Cung Đào cùng Tuân nhỏ trân, cái kia Trình Hổ cũng là mười ba tu bên trong vị cuối cùng, cũng là duy nhất không có bước vào tám sao Thiên Giới mười ba tu.

Tuân nhỏ trân nhìn xuống Dương Thanh Huyền mấy người, hỏi: "Chẳng biết đại nhân có gì phân phó?"

Nham Cốt đem Dương Thanh Huyền mấy người dần dần làm giới thiệu, Tuân nhỏ trân cùng Nam Cung Đào đều là giật nảy cả mình, vội vàng hướng Kế Đô cùng Thành Hoàng hành lễ.

Cái này một giới bên trong, có ba tòa Thánh thành thế chân vạc, nghĩ không ra ba thành thực tế người cầm quyền đều gom lại đất này.

Nham Cốt nói: “Ta nghĩ để Trình Hổ cùng Thanh Huyền tiểu hữu một trận chiến, lẫn nhau luận bàn một hai, cũng tốt cộng đồng đề cao.”

Tuân nhỏ trân nhìn Dương Thanh Huyền liếc mắt, cười nói: “Trình Hổ không tại, việc này để ta cùng Đào ca đến liền có thể.”

Nham Cốt trầm ngâm nói: “Ngươi thế nhưng là tám sao Thiên Giới hậu kỳ cảnh giới, chênh lệch khó tránh khỏi có chút lớn.” Hắn nhìn về phía Dương Thanh Huyền, hỏi thăm nói: “Thanh Huyền tiểu hữu định như thế nào?”

Tuân nhỏ trân cùng Nam Cung Đào đều giật mình không thôi, trong lòng suy đoán Dương Thanh Huyền lai lịch, bọn hắn chưa bao giờ thấy qua Nham Cốt đối với những người khác khách khí như vậy.

Dương Thanh Huyền ôm quyền cười nói: “Chỉ là chỉ điểm luận bàn, cũng không dị nghị.”

Nham Cốt nói: “Đã như vậy, liền để Tuân nhỏ trân tới đi, bất quá điểm đến là dừng, chục triệu không thể quá kích.”

Tuân nhỏ trân cười chính cần hồi đáp, đột nhiên một đạo thanh âm hùng hồn truyền đến, “Vẫn là để ta tới đi.”

Tuân nhỏ trân vội vàng quay đầu, mừng lớn nói: “Trình Hổ, ngươi đột phá?!”

Phía trước tế đàn bên trên, một đạo quang hoa dâng lên, bày biện ra nhiều màu nhan sắc khuếch tán ra tới.

Một đạo nam tử thân ảnh chậm rãi bay vào bầu trời, hai mắt sắc bén như ưng, nhìn chăm chú tới, đầu tiên là hướng Nham Cốt mấy người ôm quyền hành lễ, sau đó chậm rãi nói ra: “Ta cũng rất chờ mong muốn biết, vừa vừa bước vào tám sao cảnh giới ta, cùng trước đó bảy sao đỉnh phong lớn bao nhiêu thực lực sai biệt đâu.”

Nham Cốt vui vẻ nói: “Từ ngươi xuất thủ, là không còn gì tốt hơn.”

Dương Thanh Huyền nhìn liếc mắt Trình Hổ, đầy người ngạo khí cùng bành trướng dòng năng lượng chuyển, tựa hồ vừa mới đột phá không lâu, toàn thân trên dưới tràn đầy tự tin và lực lượng.

Nham Cốt năm ngón tay mở ra, một chút huỳnh quang từ lòng bàn tay tràn ra, biến thành một hạt hoa đậu, phía trên đơn giản phác hoạ lấy một chút đường cong, sau đó tế ra ngoài.

Cái kia hoa đậu lóe lên phía dưới, bỗng biến mất.

Sau một khắc, tất cả mọi người tiến vào một mảnh Hồng Mông hắc ám hư không.

Dương Thanh Huyền giật mình phát hiện, cái này mịt mờ trong hư không, không chỉ có lấp đầy vô cực lực lượng, mà lại thế lực cường độ cực cao, hơn xa hỗn độn đại lục, chỉ có côn khư có thể cùng sánh vai.

Nham Cốt giải thích nói: “Cái này hoa đậu vốn là thiên địa tạo ra một phương độc lập bí cảnh, về sau bị ta luyện hóa thành bảo vật này, nhưng cũng không có tác dụng gì.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, một cái lấp đầy vô cực lực lượng, thế năng cường đại đến dọa người không gian, lại còn nói không có tác dụng gì, hắn kém chút liền thốt ra, vô dụng cho ta tốt.

Nhưng vẫn là nhịn xuống, nói: “Đại nhân bảo vật quá nhiều, như vậy chí bảo tự nhiên tính không được cái gì.”

Nham Cốt cười cười, liền căn dặn Trình Hổ nói: “Ngươi vừa vừa bước vào tám sao Thiên Giới không lâu, nhớ kỹ nên cẩn thận lưu ý sức lực, tuyệt đối đừng đả thương Thanh Huyền tiểu hữu, đây là luận võ luận bàn, cũng không phải là sinh tử quyết chiến.”

Trình Hổ mặt không thay đổi nói ra: “Vâng, đại nhân.” Sau đó cũng không thân thiện nhìn Dương Thanh Huyền liếc mắt, trong ánh mắt mang theo mấy sợi khiêu khích ý vị.

Dương Thanh Huyền mỉm cười, hai người lần lượt đi nhập không gian trung ương, tướng trì mà đứng.

Kế Đô cùng Thành Hoàng cũng đều nghiêm túc, bọn hắn đối với Dương Thanh Huyền đồng dạng hiếu kì không thôi.

Đương nhiên, mấu chốt vẫn là Dương Thanh Huyền kích hoạt Vô Cực Đạo Châu, bọn hắn nghĩ có thể hay không nhìn ra một chút đầu mối, vì sao người này có thể kích hoạt Vô Cực Đạo Châu, mà không phải những người khác.

Bằng không mà nói, một tên bảy sao Thiên Giới đỉnh phong võ tu, căn bản không vào pháp nhãn bọn họ.

Trình Hổ hai tay ôm trước người, lạnh lùng nói ra: “Chuẩn bị xong chưa?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chuẩn bị xong.”

Trình Hổ nói: “Mặc dù Nham Cốt đại nhân căn dặn ta muốn chú ý cẩn thận, nhưng ngươi cũng biết, quyền cước không có mắt, trong lúc đánh nhau khó tránh khỏi sẽ có chút thương vong, ngươi chính mình nhiều chú ý dưới, nếu là thực sự không chống nổi, liền trực tiếp mở miệng cầu xin tha thứ, ta liền sẽ dừng lại.” Trong mắt tràn đầy trêu tức cùng khinh miệt.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Biết, ngươi cũng đồng dạng.”

“Ta cũng đồng dạng?”

Trình Hổ sửng sốt một chút, lập tức cười to nói: “Ha ha, cười chết ta rồi, công kích của ngươi tổn thương chính là giảng chê cười sao? Ha ha ha ha, đừng nói, thật là có điểm sử dụng đây, cười thương ta bụng.”

Tuân nhỏ trân thở dài: “Hắn lúc nào mới có thể thay đổi đổi cái này tự ngạo mao bệnh, chư vị đại nhân đều ở đây, chúng ta mười ba tu có thể gánh không nổi người này.”

Nam Cung Đào lo lắng nói: “Tiểu tử này luôn luôn không biết tiến thối, tại chưa đi đến tám sao trước đó, chính là tám sao phía dưới vô địch thủ, hiện tại đột phá tám sao, càng là tùy ý càn rỡ, sẽ không thật đem cái này Dương Thanh Huyền đả thương a? Vậy liền không tốt hướng mấy vị đại nhân bàn giao.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3103

Hai người đều lo lắng, dù sao Dương Thanh Huyền thân phận giống như không phải bình thường, một khi thật bị thương nặng, sợ khó mà kết thúc.

Bọn hắn không ngừng cho Trình Hổ nháy mắt, cũng không biết Trình Hổ là cố ý vẫn là vô ý, căn bản bỏ mặc.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Ta trừ có giảng cười nhạo bản lĩnh bên ngoài, còn có để người khóc bản lĩnh.”

Trình Hổ đình chỉ cười, khinh thường lạnh lùng nói: “Ồ? Cái kia để ta khóc khóc nhìn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Được rồi.”

Thoại âm rơi xuống, liền hai tay từ trước ngực buông xuống, thân ảnh lóe lên, liền hướng Trình Hổ phóng đi, toàn thân năng lượng nháy mắt bạo phát.

Trên cánh tay kim quang lưu động dưới, liền trở nên chói, bố mãn lít nha lít nhít vảy rồng. Cường đại long tức từ đầu quyền bên trên bạo phát đi ra, có tiếng long ngâm thẳng vào cửu tiêu.

Kế Đô, Thành Hoàng, Nham Cốt ba người đều là cẩn thận nhìn chằm chằm.

Trình Hổ cười lạnh một tiếng, nói: “Chỉ có lực bộc phát, lại không đầu óc, một quyền này mặc dù cường hoành, nhưng căn bản đánh không trúng địch nhân, đặc biệt tại đối mặt so với ngươi còn mạnh hơn đối thủ lúc, càng là hỏng bét đến cực điểm một chiêu.”

Hắn tay giơ lên, từng vòng từng vòng quang huy phát tán ra, tại phía trước hình thành cường đại quang bình chướng, đem long ngâm khí tức nháy mắt áp chế xuống, khóe miệng giơ lên một tia khinh miệt cung cười.

Nhưng Dương Thanh Huyền vẫn chưa đem một quyền vung ra, mà là thân ảnh hướng phía trước xông lên, dưới chân bộ pháp giẫm mạnh, liền xuyên qua cái kia quang bình chướng, đi thẳng tới Trình Hổ trước mặt.

“Chi! Cái gì?!”

Trừ Quỷ Tàng bên ngoài, tất cả mọi người là tròng mắt bạo ra.

Bọn hắn hoàn toàn không rõ ràng trước mắt một màn này là chuyện gì xảy ra.

Trình Hổ cũng là bị dại ra, tưởng rằng ảo giác.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Thụ giáo, cái kia ta đối với thực lực không bằng người của ta thi triển đi ra, nên vấn đề không lớn a?”

Trình Hổ bỗng nhiên lấy lại tinh thần, nội tâm cuồng hống nói: “Không được!”

Dương Thanh Huyền một quyền kia trực tiếp đánh tới, đã không có thời gian để cho mình phản ứng, một trái tim không ngừng chìm xuống dưới.

“Diệt Đạo Long Quyền!”

“Bành!”

Một quyền hung hăng đánh vào Trình Hổ trên mặt, nổ ra mảng lớn máu tươi, Trình Hổ toàn bộ bộ mặt toàn bộ bị đánh nổ, đầu biến bạc một nửa. Toàn thân khí tức nháy mắt nổ tung, cả người giống trang giấy giống nhau bay ra ngoài.

Tất cả mọi người là toàn thân khẽ run rẩy, Tuân hiểu trân càng là hoảng sợ dùng hai tay bụm mặt, sợ mình mặt cũng bị đánh.

"Không biết khóc không, ta quyền này giống nhau rất lợi hại, người bình thường bị đánh khẳng định oa oa khóc lớn, nhưng vị bằng hữu này thực lực cao cường, giống như chỉ là băng một mặt máu, không thấy được nước mắt, cái kia ta lại bù một quyền nhìn xem."

Dương Thanh Huyền giơ lên nắm đấm, liền đi ra phía trước.

Trình Hổ phiêu phù ở nơi xa hư không bên trong, không nhúc nhích, sinh tử không biết.

Nham Cốt kịp phản ứng, vội vàng nói: "Thanh Huyền tiểu hữu thủ hạ lưu tình!"

Dương Thanh Huyền nói: "Luận bàn còn không có kết thúc đâu."

Nham Cốt xạm mặt lại, nói: "Kết thúc, đã kết thúc."

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: "A, tốt a, đáng tiếc, chỉ làm cho chư vị nhìn thấy ta để người cười, không thấy ta để người khóc."

Kế Đô mấy người còn chấn kinh tại một chiêu kia thân pháp dưới, nhưng bọn hắn rất nhanh liền hiểu ra tới, đều là lộ ra chấn kinh chi tình.

Nham Cốt cười khổ nói: "Thanh Huyền tiểu hữu đạo pháp huyền diệu, chiến lực thông thần, chỉ là như vậy vô pháp nhìn thấy tiểu hữu thực lực toàn cảnh a."

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy làm sao bây giờ, ta cũng rất không làm sao a, vừa rồi các ngươi cũng đều thấy được, hắn một bộ muốn giáo huấn ta bộ dáng, ta không có cách, đành phải trước thời hạn một quyền giáo huấn hắn.”

Nham Cốt nói: “Đích thật là Trình Hổ không đúng, nhỏ trân, ngươi lại cùng Thanh Huyền tiểu hữu luận bàn một hai đi, nhớ lấy, hữu hảo so tài.”

đăng nhập❤https://truyencuatui . net/ để đọc truyện

Tuân Tiểu Trân đang thay Trình Hổ chữa thương, vội vàng đem Trình Hổ giao cho Nam Cung Đào, ôm quyền nói: “Phải.”

Nham Cốt nhìn về phía Dương Thanh Huyền, hỏi: “Chẳng biết tiểu hữu định như thế nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Thôi được, vậy liền thử một lần nữa đi.”

Nham Cốt nói: “Vất vả, đây cũng là vì đề thăng tiểu hữu cảnh giới suy nghĩ.”

Hai người đối thoại để Tuân Tiểu Trân nội tâm dị thường chấn kinh, đối với Dương Thanh Huyền thân phận càng là hiếu kì tới cực điểm.

Nham Cốt lần nữa đối với Tuân Tiểu Trân căn dặn một hai, này mới khiến hai người bắt đầu so tài.

Tuân Tiểu Trân nói: “Nếu chỉ là khảo thí thực lực đối phương, ta có một chiêu thần thông gọi là khốn long trận.”

Nham Cốt vỗ đầu một cái, kêu lên: “Ta làm sao quên, này thuật không thể thích hợp hơn.”

Tuân Tiểu Trân đối với Dương Thanh Huyền cười nói: “Chiêu này thần thông chính là mượn nhờ thiên địa quy tắc, đối với ngươi tiến hành toàn phương vị áp chế, ngươi liều mạng đối kháng quy tắc liền có thể, dạng này liền có thể đem lực lượng của ngươi hoàn toàn bày ra.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, ta thử một chút.”

Tuân Tiểu Trân tay giơ lên, một đạo oanh thanh âm ùng ùng trong hư không này vang lên, sau đó bốn phương tám hướng có long hình quy tắc phun trào, nháy mắt hình thành một mảnh to lớn màn sáng bao phủ xuống.

Dương Thanh Huyền toàn thân trì trệ, tựa như là bị định trụ.

Các loại quy tắc hóa rồng, tại quanh thân du tẩu.

Tuân Tiểu Trân hai tay kết ấn, toàn thân hào quang tỏa sáng, nói ra: “Toàn lực thi triển, nhìn xem ngươi có thể đem cái này khốn long trận phá tới trình độ nào.”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, nghĩ đến Nham Cốt mấy người cũng là vì trợ chính mình đột phá, lúc này không có chút nào bảo lưu, trực tiếp vận chuyển thần thể, cường đại kim quang từ trong cơ thể phá xuất, một chút quang mang vạn trượng.

“Cái gì? Đây là cái gì thể thuật?!”

Nham Cốt bọn người là rất là chấn kinh, cũng không nhận ra kim cương Bàn Nhược bất hủ thân.

Sau đó huyết ảnh cùng tử khí lần lượt tại thể nội phun trào hiển hiện, ba đại thần thể toàn bộ bị kích phát ra đến, dung hợp thành mịt mờ trắng ánh sáng, bao phủ trên người toàn.

Dương Thanh Huyền tay giơ lên, hóa chưởng với trước người, bỗng nhiên đánh ra.

“Ầm ầm!”

Chính là Bàn Nhược thần chưởng, cường đại lực lượng đem tứ phương trói buộc đều chấn hồi, đại lượng quy tắc hóa rồng trực tiếp ở trước mắt sụp đổ ra.

Bài sơn đảo hải lực lượng tuôn trào ra, hư không phát ra “Ong ong” run rẩy kịch liệt.

Tuân Tiểu Trân sắc mặt đại biến, gấp vội vàng hai tay bấm niệm pháp quyết, đem khốn long trận lực lượng tăng cường. Nhưng cái kia Bàn Nhược thần chưởng nhận sau khi áp chế, Dương Thanh Huyền lần nữa một chưởng oanh đến, hai cỗ lực lượng trước sau chồng chất lên nhau, cuồn cuộn hướng về phía trước.

“Không có khả năng!”

Tuân Tiểu Trân kinh hô một tiếng, vội vàng đem khốn long trận lực lượng tăng lên tới cực hạn.

Nàng trước đó sợ đả thương Dương Thanh Huyền, không tốt hướng Nham Cốt bàn giao, sở dĩ đem lực lượng áp chế ở tám sao Thiên Giới sơ giai dáng vẻ, giờ phút này nháy mắt liền tăng lên tới chính mình có khả năng đạt tới đỉnh phong.

Nội tâm của nàng không hiểu có loại dự cảm, nếu là không toàn lực ứng phó, sẽ bị trước mắt nam tử này thoát khốn mà đi.

Mặc dù dự cảm có chút hoang đường, nhưng nàng luôn luôn là cái cẩn thận người, không dám thất lễ, trực tiếp đem đối phương tăng lên tới cùng mình cùng đẳng cấp đối đãi.

Dương Thanh Huyền Bàn Nhược thần chưởng nháy mắt bị ngăn trở, cường đại trói buộc lực lượng từ bốn phương tám hướng vọt tới, muốn đem hắn lần nữa trấn trụ!

Dương Thanh Huyền song đồng kim quang lóe lên, nhìn về phía cái này to lớn quy tắc khốn cảnh, đột nhiên song đồng lóe lên, tựa hồ nhìn thấy cái gì, trong tay chưởng pháp nhất biến, một mảnh hỏa diễm đằng không mà lên, lật tay liền vỗ ra.

“Long Thần Hỏa Vũ!”

Hỏa diễm bên trong long tức lao nhanh, hóa thành một thanh rồng hình thái lưỡi dao, trong hư không một chém.

“Ầm ầm!”

Cái kia quy tắc khốn cảnh nháy mắt bị chém thành hai khúc, hỏa diễm xông vào thiên địa, đồng thời lan tràn ra.

Dương Thanh Huyền phất một cái ống tay áo, liền từ trận kia bên trong đi ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3104: Phạm Cao Tháp

“Cái này!.”

Tất cả mọi người đều trợn mắt hốc mồm, đặc biệt là Tuân Tiểu Trân, nhìn xem cái kia mỉm cười từ trong khốn cảnh đi ra thân ảnh, căn bản phản ứng không kịp.

Nàng bày ra khốn long trận, liền xem như tám sao Thiên Giới sơ giai cũng không có khả năng bài trừ, bảy sao Thiên Giới liền càng đừng nói nữa, hoàn toàn không phải một cảnh giới cấp độ đồ vật.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, đã thu đầy trời hỏa diễm, đứng chắp tay, nói ra: “Lần này có thể a?”

“Ùng ục.” Nham Cốt chật vật nuốt xuống dưới, trong cổ họng phát ra thanh âm cổ quái, kinh ngạc nói: “Ngươi thật chỉ là bảy sao Thiên Giới?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không thể giả được.”

Kế Đô đột nhiên cười to nói: “Ha ha, tốt, tốt!”

Nham Cốt cùng Thành Hoàng cũng mặt lộ vẻ vui mừng, bọn hắn lập tức minh bạch Kế Đô lời nói “Tốt” là ý gì, Dương Thanh Huyền thực lực càng mạnh, có thể mang vào võ giả thì càng nhiều.

Ba người đồng thời nghĩ đến, lấy Dương Thanh Huyền thực lực bây giờ, có lẽ liền có thể mang hai trăm người đi vào, nếu là đột phá đến tám sao Thiên Giới, cái số này có lẽ còn có thể gấp bội.

Ba người đều là tâm tình thật tốt, bởi vì danh ngạch càng nhiều, được lợi lớn nhất cũng là bọn hắn.

Thành Hoàng nói ra nội tâm nghi hoặc, nói: “Có như vậy sức chiến đấu, đã sớm nên bước vào tám sao Thiên Giới mới là, làm sao một mực kẹt tại bảy sao đỉnh phong đâu?”

Dương Thanh Huyền nói: “Khả năng trước đó tấn cấp quá nhanh đi.”

Thành Hoàng khẽ gật đầu, nói ra: “Tấn cấp quá nhanh, hoàn toàn chính xác sẽ ảnh hưởng phía sau tấn cấp tốc độ, bất quá ta nhìn ngươi thiên phú không tồi, sơ qua nhanh một chút cũng rất bình thường, ngươi từ bảy sao Thiên Giới hậu kỳ đến đỉnh phong bỏ ra bao nhiêu thời gian? Đỉnh phong đến bây giờ lại bao lâu rồi?”

Dương Thanh Huyền đánh giá tính toán dưới, ngượng ngập chê cười nói: “Khó mà nói.”

Thành Hoàng nói: “Nhanh... Năm ngàn năm?”

Dương Thanh Huyền (□#-_-) □, “Vẫn là không nói cái này đi.”

Hắn sợ nói ra dọa chết ở đây những này người, mà lại không tốt giải thích.

Thành Hoàng lòng hiếu kỳ tăng nhiều, lại nói: “Ba ngàn năm? Rất không có khả năng đi.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ha ha, là không thể nào, chỉ dùng ba năm đâu.”

Tất cả mọi người “Ha ha” cười một tiếng, Quỷ Tàng cũng có chút giơ lên khóe miệng, mang theo ngoạn vị nhìn xem những này

người.

Nham Cốt nhìn liếc mắt ở phía xa Tuân Tiểu Trân cùng Nam Cung Đào, hai người đang thay Trình Hổ chữa thương, nhân tiện nói: “Các ngươi mang Trình Hổ đi xuống đi, nơi này không cần canh chừng.”

“Rõ!”

Tuân Tiểu Trân lên tiếng, không gian lắc lư phía dưới, ba người liền biến mất ở tại chỗ.

Nham Cốt nói: “Đi theo ta đi.”

Mấy người tiếp tục hướng phía trước đi, tế đàn kia dần dần hiển hiện ra, thấp thoáng trong rừng, hiện lên viên hoàn hình hình, tựa như một cái bát.

Nham Cốt nói: “Đều lấy ra đi.”

Chính mình lấy ra một khối hình tam giác ngọc quyết, giống như là phổ thông màu trắng tảng đá, phía trên trải rộng một chút điểm lấm tấm.

Kế Đô cùng Thành Hoàng riêng phần mình xuất ra một khối giống nhau ngọc quyết, nếu không cẩn thận phân biệt, còn nhìn không ra khác nhau.

Nham Cốt đem ba khối ngọc hợp nhất, lập tức một cỗ năng lượng tinh thuần từ ngọc bên trong khuếch tán ra đến, những bất quy tắc kia điểm lấm tấm lại như huỳnh quang chớp động, sau đó trên ngọc du tẩu, hình thành một cái ký hiệu.

Nháy mắt, năng lượng thiên địa giống như là cải biến, đáng sợ vô cực lực lượng tại bốn phía phun trào, trên bầu trời tế đàn hình thành một vòng xoáy khổng lồ.

Dương Thanh Huyền mấy người bị cái kia vòng xoáy bức lui lại mấy bước.

Nham Cốt ba người trên mặt đều là lộ ra dị dạng cùng phấn khởi hào quang.

Vòng xoáy bên trong truyền đến viễn cổ tiếng gầm gừ, Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn lại, đúng là tứ đại nguyên tố biến thành dị thú, trong hư không gào thét, không ngừng xé rách thương khung.

Trong tế đàn phảng phất có dị động.

Vô số tinh thần giống như huỳnh quang xuất hiện, càng ngày càng nhiều, ngưng tụ thành quang chi lưu cát.

“Xuất hiện!”

Nham Cốt trầm giọng hét một tiếng, trở nên khẩn trương lên.

Dương Thanh Huyền con ngươi co vào, phát hiện cái kia quang chi lưu cát không ngừng chồng chất đứng lên, ngay tại tế đàn trên không hình thành một tòa tinh xảo Linh Lung Bảo Tháp.

Tích cát thành tháp!

Rất nhanh, huỳnh quang toàn bộ hóa thành thân tháp, vòng xoáy hóa mây tiêu tán.

Linh Lung Bảo Tháp yên tĩnh lơ lửng trên bầu trời tế đàn, mọi âm thanh yên tĩnh, giống như là một mực liền tồn tại ở đây, vừa rồi cuồng bạo vòng xoáy chưa từng tồn tại giống như.

Bốn phía cổ thụ che trời cũng không từng chịu ảnh hưởng.

Thành Hoàng nói: “Nghĩ không ra còn có cơ hội gặp lại tháp này.”

Kế Đô nói: “Thời kì phi thường, tháp này lại xuất hiện, cũng là bởi vì duyên mà hiện.”

Mấy người nhìn qua cái kia Linh Lung Tháp, đều lấp đầy kính sợ cùng tôn trọng chi sắc.

Nham Cốt nói: “Đi thôi.”

Ngay khi đó liền hướng cái kia tháp đi đến, như đăng bậc thang, từng cấp mà cao.

Kế Đô đối với Dương Thanh Huyền giải nói ra: “Tháp này tên là Phạm Cao Tháp.”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, dừng bước, “Cái gì?! Cái này tháp gọi là gì?”

Kế Đô gặp hắn mặt mũi tràn đầy kinh hãi, lộ ra không hiểu bộ dáng, nói ra: “Phạm Cao Tháp a, thế nào?”

Dương Thanh Huyền kích động không thôi, rốt cuộc tìm được Phạm Cao đầu mối, hắn hỏi: “Tháp này là Phạm Cao đại nhân lưu lại?”

Kế Đô cau mày nói: “Phạm Cao là ai?”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Ngươi, các ngươi không biết Phạm Cao?” Hắn thấy Nham Cốt cùng Thành Hoàng cũng là vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, thế là hỏi: “Cái kia tháp này vì sao gọi Phạm Cao Tháp, lại là người phương nào sở kiến?”

Nham Cốt trầm ngâm nói: “Tháp này lai lịch đã không thể thi, chỉ biết là một vị cái thế cường giả sở kiến. Mà lại tháp này ở đời này giới bên trong ý nghĩa phi phàm, nếu không phải có tháp này tồn tại, mảnh thế giới này sợ là sớm đã sụp đổ.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Nham Cốt trầm ngâm một trận, nói ra: “Tương truyền mảnh thế giới này kém chút Hủy Diệt một lần, thế giới sụp đổ, tứ cực điên đảo, tứ đại nguyên tố tán loạn, ngay tại cái này nguy nan thời khắc, một vị cái thế cường giả hoành không xuất thế. Không có ai biết lai lịch của hắn, cũng không người nào biết tu vi của hắn, cứ như vậy dựa vào sức một mình nghịch chuyển càn khôn, chế tạo ra cái này Phạm Cao Tháp trấn áp thế giới, cân bằng tứ cực, mở lại Địa Thủy Hỏa Phong.”

Thành Hoàng nói ra: “Có tương truyền vị cường giả kia là vạn cổ chí tôn, nhưng mảnh thế giới này không hoàn chỉnh, mặc dù linh lực kinh người, nhưng lại quy tắc thiếu thốn, không có khả năng có vạn cổ chí tôn xuất hiện. Nhưng tháp này tinh diệu cùng to lớn trình độ, hoàn toàn chính xác vượt xa tưởng tượng, không biết năm đó vị cường giả kia là làm được bằng cách nào.”

Kế Đô nói: “Cái này tháp trấn áp lại thế giới lỗ hổng, một khi tháp này xảy ra chuyện, hậu quả khó mà lường được.”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ có chút lộn xộn, cái này thiên ti vạn lũ bên trong, bắt không được yếu điểm.

Nham Cốt đột nhiên nói ra: “Cái này Phạm Cao Tháp bên trong, có một tòa mênh mông vô cực trận, xảo đoạt thiên công, chiếm hết vũ trụ thiên địa tạo hóa, tại trong đó tu luyện một ngày, có thể bù đắp được bên ngoài mười năm.”

“Một ngày chống đỡ mười năm?” Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Khoa trương đi!”

Kế Đô mỉm cười, nói: “Tuyệt không khoa trương, mà lại không có bất luận cái gì tác dụng phụ.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Cái này sao có thể? Hết thảy chuyện nghịch thiên, cũng không thể lâu dài, tất nhiên có dị.”

Nham Cốt trong mắt tinh quang lóe lên, nói: “Ngươi nói không sai, việc này hoàn toàn chính xác không thể lâu dài, sẽ sinh ra cực kì nghiêm trọng hậu quả. Nhưng tác dụng phụ không tại ngươi, mà tại mảnh thế giới này.”

Dương Thanh Huyền sao mà thông minh, giật mình nói: “Ta hiểu được, mở ra tháp này, đối với tháp bản thân sẽ tạo thành tổn thương, hoặc là nói đúng trấn áp lỗ hổng sẽ hình thành ảnh hưởng.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3105: Đa Chiều Độ Ma Trận

Nham Cốt nghiêm túc nói ra: “Không tệ!” Sắc mặt cùng Kế Đô giống như Thành Hoàng, đều mười phần ngưng trọng.

Dương Thanh Huyền nói: “Đã như vậy, cái kia liền không nên mở ra tháp này, ta tin tưởng dựa vào thiên phú của ta cùng cố gắng, đột phá tám sao cảnh giới cũng rất nhanh.”

Kế Đô nói: “Không có thời gian đi cược, một khi Vô Cực Chân Giới thông đạo hình thành, ngươi liền phải lập tức đi vào, đến lúc đó còn không có bước vào tám sao, đối với chúng ta mà nói tổn thất lớn hơn.”

Thành Hoàng nói: “Cho nên chúng ta ba người thương nghị phía dưới, vẫn là quyết định mở ra tháp này, để ngươi tại trong đó đột phá.”

Nham Cốt hắc âm thanh cười nói: “Tiểu tử, thiên thu vạn cổ đến nay, có thể hưởng thụ đãi ngộ như vậy, nhập tháp tu luyện cùng đột phá, một cái tay đều có thể đếm ra.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Nói như vậy, ba vị đại nhân cũng cũng không vào đi qua?”

Thành Hoàng nói: “Đi vào qua, nhưng chỉ là cảm thụ một chút.” Trên mặt hắn lộ ra một tia hồi tưởng thần sắc, nói: “Ta ở bên trong tu luyện hai canh giờ, hai người bọn họ cũng chỉ là đi thăm hạ.”

Nham Cốt cùng Kế Đô đều là mặt mũi tràn đầy hâm mộ bộ dáng.

Nham Cốt nói: “Đừng nói nữa, đi vào đi, lần này nhờ Thanh Huyền tiểu hữu phúc khí, chúng ta cũng có thể ở bên trong hảo hảo cảm thụ một chút Phạm Cao Tháp tinh diệu cùng cái kia mênh mông vô cực bản nguyên lực lượng.”

Mấy người rất nhanh liền đi tới tháp trước.

Nham Cốt dừng bước lại, quay người đối với Quỷ Tàng cùng Tiểu Giả nói ra: “Hai người các ngươi lưu ở đây, đi vào người càng ít càng tốt.”

Quỷ Tàng lộ ra vẻ tức giận, hiển nhiên không vui.

Dương Thanh Huyền vội nói: “Hắn là bằng hữu ta, liền để hắn theo ta cùng nhau đi vào đi.”

Nham Cốt nói: “Phạm Cao Tháp bên trong năng lượng cực kì huyền diệu phức tạp, nhiều một người tiến vào liền nhiều một phần nguy hiểm.”

Kế Đô cùng Thành Hoàng cũng là ý tứ này.

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu là có thể thuận lợi đột phá, ta nguyện ý lại không thường cho ba vị đại nhân mỗi người mười cái danh ngạch.”

Ba người đều là nhãn tình sáng lên, tâm động không ngừng.

“Khụ khụ”, Kế Đô ho khan hai tiếng, nói ra: “Kỳ thật nha, tiến bốn người theo vào năm người không có gì sai biệt.”

Thành Hoàng cũng nói: “Dù sao tháp đều mở ra, cơ duyên khó được, cũng không cần thiết khắc ý làm khó ai.”

Nham Cốt nói: “Đã hai vị đều nói như vậy, ta tự nhiên cũng không phản đối.” Hắn chỉ vào Quỷ Tàng nói: “Cái kia ngươi vào đi.” Sau đó lại chỉ hướng Tiểu Giả, nói ra: “Ngươi ở bên ngoài trông coi, thay Phạm Cao Tháp hộ pháp.”

Nói xong, liền quay người bước vào trong tháp.

https://truye n cua

tui.net/

Tiểu Giả mặt mũi tràn đầy ai oán cùng khát vọng thần sắc, nhưng không ai phản ứng, hắn tội nghiệp nhìn về phía Dương Thanh Huyền, ai ngờ Dương Thanh Huyền cũng xoay người sang chỗ khác, đồng thời nói ra: “Chào ngươi tốt hộ pháp, nếu là có cái gì sai lầm, mấy vị đại nhân vừa ra tới liền trực tiếp lật tay đập chết ngươi.”

Tiểu Giả nội tâm bóng tối diện tích vô pháp tính toán.

Mấy người lần lượt đi vào trong tháp.

Dương Thanh Huyền bước vào trong đó một sát, không hiểu lòng có cảm giác, lại nói không ra chuyện gì xảy ra.

Bên trong kết cấu cũng không phức tạp, từ phổ thông Vô Cực Thạch dựng mà thành, bốn phía khắc mãn bích hoạ, các loại nhân vật cùng chim thú sông núi, còn có hoa mỹ hoa văn, giống như là tiến vào một tòa họa thế giới bên trong, cổ phác hùng hồn, làm cho người ta cảm thấy vô tận tưởng tượng cùng mỹ lệ.

Ba người đi đến vị trí trung ương, là một cái kỳ diệu hình đa giác khắc hoạ trên mặt đất.

Nham Cốt ngồi xổm người xuống, đưa tay thuận theo những cái kia trận ngấn xóa đi, tựa hồ tại cảm ngộ trận pháp cùng lực lượng.

Kế Đô cùng Thành Hoàng hai người cũng lần lượt ngồi xổm người xuống, ba người vây quanh cái kia quỷ dị hình đa giác nghiên cứu, thấp giọng thảo luận.

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng thì cẩn thận quan sát bốn phía bích hoạ, bên trong miêu tả các loại sinh linh, vũ trụ, nguyên tố, cùng đại lượng phù văn, không tự giác ở giữa, càng nhìn kinh ngạc nhập thần.

Đột nhiên, Nham Cốt một đạo hoan hỉ tiếng kêu sợ hãi, đem Dương Thanh Huyền từ nhập thần bên trong kéo về, chỉ nghe Nham Cốt mừng rỡ nói ra: “Là, nhất định là như vậy!”

Kế Đô cùng Thành Hoàng nhìn nhau cười một tiếng, đều nhẹ nhàng thở ra.

Kế Đô đối với Dương Thanh Huyền chiêu xuống tay, nói: “Chúng ta đã đem cái này mênh mông vô cực trận nghiên cứu triệt để bộ phận, có thể trực tiếp mượn nhờ thần tháp lực lượng giúp ngươi tu hành.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Nhanh như vậy? Bảo đảm sẽ không xảy ra vấn đề sao? Ta chỉ là mảnh thế giới này.”

Thành Hoàng cười nói: “Nào có dạng này dễ dàng xảy ra vấn đề? Tháp này thế nhưng là trấn áp thế giới lỗ hổng chẳng biết nhiều ít vạn năm, chúng ta bất quá điều động hắn bộ phận lực lượng, nếu là cái này đều sẽ ra vấn đề, vậy cái này tháp sớm cũng xong đời.”

Nham Cốt nói: “Những này ngươi đều không cần quan tâm, chỉ muốn hảo hảo tĩnh tâm tu luyện, tranh thủ sớm ngày đột phá.”

Sau đó chỉ xuống một cái phương vị, là cái kia hình đa giác một cái góc đối bên trên, nói ra: “Ngươi an vị vị trí kia, chúng ta có thể điều động cái này trong tháp mênh mông uy năng, đưa ngươi bốn phía vô cực lực lượng gấp đôi đề thăng, đi đến một cái ngươi không cách nào tưởng tượng trình độ.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền chắp tay, nói: “Làm phiền ba vị đại nhân.”

Kế Đô lấy ra mấy cái dương chi ngọc bình, còn có mấy cái dài hình hộp ngọc, nói: “Tu luyện trước đó, ngươi trước đem những vật này nuốt vào.”

Dương Thanh Huyền nhận lấy, Hỏa Nhãn Kim Tinh quét qua, mặc dù đều không nhận ra, nhưng có thể cảm ứng được mỗi một kiện đều tuyệt không phải phàm vật, đặc biệt là một cái hộp ngọc bên trong, nằm một đứa bé giống như quả, mi thanh mục tú, sinh động như thật, nếu không phải trong đó linh khí bức người, Hỏa Nhãn Kim Tinh liếc mắt một cái thấy ngay chân thân, thật muốn tưởng là tiểu hài.

Thành Hoàng cùng Nham Cốt đều lộ ra vẻ kinh ngạc, đồng loạt nhìn xem hộp ngọc kia, sau đó lại thần sắc phức tạp nhìn xem Kế Đô.

Sợ là kiện vật phẩm này trân quý trình độ đã đạt đến không thể tưởng tượng tình trạng, cho dù là bọn hắn chín sao Thiên Giới đỉnh phong cường giả, cũng phải vì đó động dung.

Dương Thanh Huyền cũng không khách khí, nói: “Đại ân không lời nào cảm tạ hết được, ta liền nhận.”

Sau đó tại Nham Cốt chỉ trên vị trí kia tọa hạ, đem Kế Đô cho bảo vật từng kiện lấy ra, bắt đầu phục dụng.

Chỉ là đan dược liền ăn gần trăm khỏa, các loại hỗn loạn năng lượng tại thể nội phun trào, toàn bộ như núi lửa, đánh thẳng vào cái kia tám sao Thiên Giới bình cảnh.

Dương Thanh Huyền toàn thân đỏ bừng, thỉnh thoảng có khói trắng từ trong cơ thể toát ra, năng lượng đã đạt tới cực điểm.

Kế Đô nói ra: “Khống chế lại năng lượng, duy trì tại đỉnh phong trạng thái, không cần qua, cũng không cần thư giãn xuống tới.”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, lại bắt đầu nuốt những cái kia thiên tài địa bảo.

Thành Hoàng nói: “Chúng ta cũng bắt đầu đi.”

Ba người lúc này tại phương vị khác nhau tọa hạ, đều là vây quanh cái kia quỷ dị hình đa giác, sau đó tay bấm niệm pháp quyết ấn, đánh vào phía trước.

Kỳ dị cảnh tượng nháy mắt liền xuất hiện.

Bốn người rõ ràng không nhúc nhích, nhưng ở trong mắt Quỷ Tàng, lại tại phát sinh cổ quái biến hóa, trở nên chợt xa chợt gần, chợt cao chợt thấp, thậm chí có khi trực tiếp liền biến mất, sau đó lại xuất hiện.

Quỷ Tàng kiến thức rộng rãi, một chút liền minh bạch tới, cả kinh nói: “Đa chiều độ ma trận!”

Cái kia quỷ dị hình đa giác, chỉ là hình chiếu trên mặt đất, mới lộ ra cực kì kỳ quái, bản thể của nó tại đa chiều độ hư không bên trong, là cực kì huyền diệu mỹ lệ hình đa giác đồ án, mỗi một cái bên cạnh đều tồn tại với vô số chiều không gian bên trong.

Đúng lúc này, trong tháp truyền đến “Ầm ầm” thanh âm, giống như là viễn cổ cấm chế được mở ra, khó có thể tưởng tượng lực lượng hàng lâm xuống, rơi trên người mỗi người, đều là toàn thân đại chấn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3106: Đạo Thể Thành Hình, Đột Phá Tám Sao

“Khởi động!”

Nham Cốt hét lớn một tiếng, nói: “Đều ổn định!”

Kế Đô cùng Thành Hoàng không dám khinh thường, ngồi xếp bằng hư không, ổn định tự thân lực lượng, mặc cho tứ phương dòng năng lượng động.

Trong tháp thỉnh thoảng có tiếng gào chát chúa truyền ra, giống là đến từ viễn cổ kêu gọi.

“Nam”, “Già”, “Đà”, “Đế”, “Lại”...

Mỗi một cái âm tiết đều có đừng đại năng lượng, rung động tại trong lòng mọi người.

Dương Thanh Huyền thân thể theo cái kia âm tiết chấn động, trong cơ thể khí huyết lấy một loại phương thức quỷ dị lao nhanh lưu chuyển, thân thể cực độ khó chịu.

“A! ---”

Hắn kêu thảm một tiếng, thân thể nháy mắt bành trướng, trên da chảy ra một giọt nhỏ máu châu, nương theo lấy lực lượng bị đè ép ra.

Nham Cốt ba người cùng Quỷ Tàng cũng là nhận đồng dạng cảm ứng, nhưng mấy người đều là cường giả tối đỉnh, lập tức liền điều chỉnh xong.

Kế Đô quát to: “Mau đem lực lượng tán đi!”

Không đợi hắn nói xong, Dương Thanh Huyền ba đại thần thể nháy mắt bạo phát đi ra, vô số rực rỡ màu sắc quang huy tại không trung nở rộ, xen lẫn thành một bức mỹ luân mỹ hoán cảnh tượng.

Nham Cốt ba người đều nhìn ngây người.

Tại bọn hắn còn chưa kịp phản ứng thời điểm, ba đại thần thể lẫn nhau dung hợp, hình thành đạo thể. Đầy trời hào quang hóa thành toàn thân màu trắng, cho người ta một loại ấm áp cùng hài cảm giác.

Tại hào quang màu trắng này bên trong, liền liền Nham Cốt ba người đều cảm nhận được một loại vô pháp với tới bản nguyên lực lượng.

Ba người đều là toàn thân đại chấn, đồng loạt nghẹn ngào kêu lên: “Đại đạo lực lượng?!”

“Không có khả năng! Không thể nào!” Nham Cốt trong lòng đại loạn, “Thế giới này quy tắc thiếu thốn, không có khả năng tồn tại đại đạo lực lượng!”

Ba người đều không thể tin được, cũng không thể nào hiểu được hào quang màu trắng này. Nhưng thân là chín sao Thiên Giới đỉnh phong bọn hắn, đồng thời cho tới nay đều tu luyện chính là vô cực lực lượng, hào quang màu trắng này đúng là bọn họ đau khổ truy tìm mà không thể được đại đạo lực lượng.

“Tiểu tử này rốt cuộc là ai nha!” Thành Hoàng mặt mũi tràn đầy vẻ kinh ngạc.

“Khó trách... Khó trách...” Nham Cốt tự lẩm bẩm, cũng là trở nên thất thần.

Ba người cuối cùng minh bạch, vì cái gì Dương Thanh Huyền có thể kích hoạt Vô Cực Đạo Châu.

“Đừng phân tâm! Toàn lực trợ hắn đột phá tám sao Thiên Giới!”

Nham Cốt trước lấy lại tinh thần, hít một hơi thật sâu, lập tức ổn định tâm thần.

Kế Đô cùng Thành Hoàng cũng là phi thường hạng người, lập tức giữ vững tâm thần, biến hóa quyết ấn, ổn định cái này mênh mông vô cực đại trận.

Các loại cường đại lực lượng, theo cái kia từng đạo viễn cổ thanh âm xuất hiện, tại không trung bạo hưởng, sau đó bị đa chiều độ ma trận thu nạp tới, tràn vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Bọn hắn tại thời khắc này đột nhiên minh bạch, có đại sự phát sinh, hoặc là nói có trọng đại biến cố xuất hiện.

Mặc dù còn không biết cái này biến cố là tốt là xấu, nhưng có thể khẳng định là, biến cố này chính là trước mắt nam tử này mang tới.

Thế giới này nhìn như an ổn quá lâu, kì thực nguy cơ không ngừng, đã đến vô pháp coi nhẹ tình trạng, trước mắt đột nhiên xuất hiện biến cố này, để trong ba người tâm dâng lên không hiểu tình cảm, tựa hồ ẩn ẩn thấy được hi vọng.

Dương Thanh Huyền đắm chìm trong đạo thể quang huy bên trong, liều mạng vận chuyển vô cực chân kinh, đem thu nạp vào trong cơ thể vô cực lực lượng chuyển hóa ra ngoài, hình thành đại đạo quang huy.

Đột nhiên ba cỗ kỳ dị lực lượng tại chỗ mi tâm hiển hiện, hình thành ba cái điểm sáng, hiện lên một tuyến sắp xếp, chia làm là đỏ, kim, tím ba màu, giống như là một cái riêng biệt ấn ký.

“Hoàn toàn dung hợp...”

Dương Thanh Huyền trong lòng cảm khái không thôi, chỗ mi tâm ba màu ấn ký xuất hiện, đại biểu cho ba đại thần thể đã thành quá khứ, đạo thể trên cơ bản thành hình.

Từ cái kia đa chiều độ ma trận bên trong vọt tới lực lượng, trừ vô cực lực lượng bên ngoài, còn có đại lượng quy tắc cùng bản nguyên, thậm chí pha tạp lấy một chút vụn vặt ảnh hưởng, đều tiến vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Mà lại những lực lượng này cùng vô cực chân kinh vạn phần phù hợp, phảng phất tòa đại trận này cùng bộ tâm pháp này, chính là vì lẫn nhau mà lẫn nhau tồn tại.

“Quả nhiên là Phạm Cao lưu lại thần tháp sao?”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Nếu không không có khả năng như vậy phù hợp, chỉ là hắn tại sao lại ở đây lưu lại thần tháp, thế giới này đã quy tắc thiếu thốn, hắn lại là như thế nào bước vào vạn cổ chí tôn? Mà lại thế giới này cùng hắn ở giữa, tựa hồ tồn tại liên quan nào đó.”

Dương Thanh Huyền đạo thể cùng vô cực chân kinh không ngừng đạt được tăng cường, còn có một số lẻ tẻ cảnh tượng trong đầu thỉnh thoảng hiện lên, tựa hồ cùng hắn suy nghĩ các loại có quan hệ, làm thế nào đều bắt giữ không ngừng.

Đột nhiên một thanh âm truyền đến, đem hắn bừng tỉnh, Nham Cốt kêu lên: “Nhanh như vậy sao?!”

Chỉ thấy đại đạo quy tắc tại trong tháp hiển hiện, uốn lượn tại Dương Thanh Huyền bốn phía, chính là đột phá dị tượng.

Đắm chìm trong cái này huyền diệu thể nghiệm bên trong, đột phá đến tám sao Thiên Giới sơ giai giải quyết xong không tự biết.

Dương Thanh Huyền chỉ hơi hơi ngạc nhiên dưới, lại tiếp tục bấm niệm pháp quyết tu luyện, phảng phất đột phá là một kiện không có ý nghĩa sự tình, cũng không có cái gì tốt mừng rỡ.

Ánh mắt của hắn xem ở Nham Cốt trong mắt ba người, đều là cực kì rung động.

Nghĩ ba người bọn họ thiên phú tuyệt đại, nhưng mỗi một lần đột phá thời điểm, đặc biệt là loại này đại cảnh giới ở giữa vượt qua, đều mừng rỡ như điên, cực độ phấn chấn, mà trước mắt nam tử này, lại hoàn toàn thờ ơ, cái này phân tâm tính, cho dù bọn hắn giờ phút này đứng tại chín sao Thiên Giới đỉnh phong, cũng chưa từng nắm giữ.

Ba người lẫn nhau nhìn liếc mắt, đều là khẽ cười khổ.

Kế Đô nói: “Mặc dù đột phá, nhưng ta nhìn hắn còn đắm chìm trong tu luyện, không bằng tiếp tục, cho đến hắn hoàn thành một cái chu kỳ cho đến.”

Thành Hoàng nói: “Ta đồng ý.”

Nham Cốt hơi vi túc hạ lông mày, chỉ là hơi tưởng tượng, sẽ đồng ý nói: “Được.”

Bởi vì Dương Thanh Huyền đạo thể phát ra quang huy, để bọn hắn cũng được ích lợi không nhỏ, cực độ khát vọng tại loại cảm giác này bên trong dừng lại thêm một hồi.

Quỷ Tàng ở một bên lẳng lặng nhìn đây hết thảy, vô cực lực lượng mặc dù huyền diệu, nhưng đối với hắn mà nói lực hấp dẫn cũng không phải như vậy lớn, ngược lại là cái này thần tháp bên trong đủ loại kỳ dị cấm chế, để hắn lớn cảm thấy hứng thú.

Đột nhiên, điêu khắc ở trong tháp bốn bề bích hoạ, tất cả đều thoát hư nhập thực, hóa thành từng đạo thải quang, bay vào không trung.

Quỷ Tàng song đồng một chút trừng lão đại, giật mình nhìn xem cái này một dị tượng, Nham Cốt mấy người còn tại trong trận pháp tu luyện, vẫn chưa cảm thấy.

Không trung thải quang càng ngày càng nhiều, những bích hoạ kia tất cả đều đang sống, tại diễn dịch ra một vài bức cảnh tượng, có khai thiên tịch địa, có đạo hóa thành một, có Hủy Diệt tận thế, có thần tháp xuất thế...

Các loại tin tức giống như là kinh lịch trên vạn năm, nhưng lại giống như là một sát cái kia, toàn bộ phá diệt.

Đang Quỷ Tàng chấn kinh vạn phần thời điểm, Dương Thanh Huyền cũng cảm ứng được cái gì, bỗng nhiên mở hai mắt ra, bắn - ra hai đạo kim quang.

“Không được!”

Dương Thanh Huyền bên trong bắt đầu lo lắng, vội vàng kêu lên.

Nham Cốt ba người lần lượt mở mắt ra, gấp hỏi: “Thế nào?”

Bọn hắn cũng cảm ứng được tựa hồ có chút không đúng, nhưng nhất thời ở giữa cũng chưa phát hiện trong tháp biến hóa, nhưng rất nhanh cũng liền cảm giác được, cả kinh nói: “Chuyện gì xảy ra?”

Ngay tại mấy người dự cảm không ổn thời điểm, thần tháp “Ầm ầm” một tiếng, vô số kim quang từ bốn phương tám hướng kích - bắn ra, ở trên không hóa thành một cái tinh xảo kim sắc quang tháp, trấn áp xuống.

“Là tháp linh!”

Nham Cốt quát to một tiếng, nói: “Không được! Đi mau.”

Hắn phất một cái ống tay áo, liền muốn thi triển na di chi pháp rời đi, nhưng nháy mắt liền bị tháp linh lực lượng trấn áp lại, khó mà động đậy nửa phần.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3107

“Tại sao có thể như vậy?!”

Kế Đô khẩn trương, hắn cũng liều mạng vận chuyển thần thông, đều không thể rời đi nguyên địa.

Thành Hoàng, Quỷ Tàng, Dương Thanh Huyền trên thân xuất hiện giống nhau tình huống.

Tất cả đều bị cái này tháp linh trấn áp!

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đồng thời trấn áp ba vị chín sao Thiên Giới cường giả tối đỉnh, cái này Phạm Cao Tháp cũng là Hỗn Độn Linh Bảo sao? Cho dù là Hỗn Độn Linh Bảo, tại không có người khu động tình huống dưới, cũng không thể nào làm được như thế a!”

Quỷ Tàng sắc mặt khó coi nói: “Phiền phức lớn rồi, cái này thần tháp khí uẩn lực lượng, muốn đem chúng ta xay nghiền thành phấn.”

Cái kia tháp linh kim quang bên trong, ẩn chứa sóng gợn mạnh mẽ, chính là tháp khí uẩn, xuyên thấu thân thể của mọi người.

Bắt đầu còn chưa cảm thấy được cái gì, nhưng qua sau một lúc, loại kia bị chấn động cảm giác càng ngày càng mạnh.

Mấy người đều là đổi sắc mặt, biết tiếp tục kéo dài, cuối cùng rồi sẽ bị cái này thần tháp đánh chết.

Thành Hoàng vội la lên: “Nham Cốt, nhanh nghĩ một chút biện pháp!”

Nham Cốt trầm giọng nói: “Ta cái kia có biện pháp nào, mọi người cùng nhau tưởng chủ ý. Phạm Cao Tháp mặc dù tại Vĩnh Sinh Thành bên trong, nhưng mở ra chìa khoá một mực đặt ở ba thành bên trong, ta cũng không hề đơn độc đi vào, đối với của nó giải giống như các ngươi không hai.”

Kế Đô nói: “Không cần hoảng! Thế giới này không có vạn cổ chí tôn, chúng ta đã là thế giới này đỉnh phong tồn tại, cái này tháp dù là mạnh hơn, cũng không có khả năng trấn áp ba người chúng ta. Chỉ cần ổn định tâm cảnh, liên thủ phía dưới tất nhiên có thể đem phá vỡ.”

Nham Cốt sắc mặt biến hóa, cả kinh nói: “Cưỡng ép phá tháp? Nhưng có sau khi suy tính quả!”

Kế Đô nói: “Đây đương nhiên là cuối cùng lựa chọn.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Mấy vị đại nhân tại lo lắng thế giới kia lỗ hổng? Kỳ thật lấy mấy vị đại nhân lực lượng, nếu là có thể cưỡng ép phá vỡ tháp này, chẳng lẽ không thể một lần nữa phong ấn lỗ hổng?”

Ba người đều là sững sờ.

Một lần nữa phong ấn lỗ hổng việc này bọn hắn chưa hề nghĩ tới.

Tại cổ tịch ghi chép bên trong, kia là hủy thiên diệt địa, thế giới sụp đổ tai nạn, nếu không phải có tháp này, hết thảy đều hóa thành kiếp tro.

Sở dĩ trong tiềm thức cho rằng tháp này lực lượng không thể vượt qua, chính mình đi phong ấn lỗ hổng tự nhiên là không được.

Dương Thanh Huyền nói: “Ba vị đại nhân vừa rồi cũng đã nói, thế giới này không có vạn cổ chí tôn, ba vị đại nhân lực lượng cũng đã là đỉnh phong.”

Ba người lẫn nhau nhìn liếc mắt, bắt đầu suy nghĩ vấn đề này, đúng vậy a, mình đã là thế giới đỉnh phong, đã viễn cổ mạnh như vậy người có thể phong ấn, như vậy chính mình ba người hẳn là cũng có thể mới là.

Tháp linh chấn xuống tới lực lượng không ngừng tăng cường, mấy người thân thể cũng bắt đầu xuất hiện cực độ khó chịu, Dương Thanh Huyền tuy có đạo thể tại người, nhưng dù sao tu vi cảnh giới yếu nhất, trên da xuất hiện gợn sóng giống nhau run run, sắc mặt càng phát ra khó coi.

Thành Hoàng nói: “Kỳ thật ta cảm thấy, lỗ hổng cũng không phải là hiện tại nghiêm trọng nhất vấn đề. Liên thủ phá tháp về sau, coi như không thể hoàn toàn phong ấn lỗ hổng, bằng mượn lực lượng của chúng ta, phong ấn cái mấy trăm hơn ngàn năm vẫn là có thể, mà mảnh thế giới này, chưa hẳn còn có thể chống đỡ mấy trăm hơn ngàn năm.”

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, hắn trong mơ hồ biết thế giới này xảy ra vấn đề, lại không nghĩ rằng vấn đề nghiêm trọng như vậy, mấy trăm hơn ngàn năm đều không chịu nổi.

Kế Đô nói: “Thành Hoàng huynh nói có lý.”

Nham Cốt nói: “Tốt, vậy liền liên thủ phá tháp!”

Hắn ánh mắt lóe lên một tia tàn nhẫn, toàn thân khí tức nháy mắt bạo phát đi ra, hai tay trước người một trảo, năm ngón tay hư nắm.

Cường đại khí tức bén nhọn từ phía trước lan tràn ra, lấp lóe phía dưới, hóa thành một loạt kiếm trận.

Hết thảy chín chuôi, treo ngược với trước người.

Mỗi một chuôi bên trên đều khắc vẽ đầy bùa văn, nở rộ thần huy, nối thành một mảnh rừng kiếm.

Cái kiếm trận này mới ra, Nham Cốt phạm vi hoạt động liền tăng lên, áo bào cũng bay phất phới, tùy theo tại hư không tung bay.

Kế Đô toàn thân bốc lên năng lượng màu đen, tại bốn phía lan ra mở, đưa tay chộp một cái, một thanh thật dài trăng khuyết liêm đao xuất hiện tại trong tay, có một loạt tinh hồng bảo thạch sắp xếp trên chuôi, lập tức một đạo màu đen vòng tròn khuếch tán, hình thành kết giới.

Thành Hoàng chắp tay trước ngực, nhắm mắt lại, trên cánh tay hắn quấn quanh lấy mười tám cái vòng vàng nhận chấn động, trên dưới chấn động, hình thành một mảnh mênh mông kim hải.

Tại ba người cường đại khí tràng dưới, Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng đều dễ dàng không ít, hai người lập tức lách mình ra ngoài vây.

Nhưng chỉ cần rời đi ba người kết giới phạm vi, lập tức liền nhận tháp linh áp chế, sở dĩ chỉ có thể trốn đến ở giữa khu vực.

Dương Thanh Huyền lấy ra thiên cổ phong lưu múa trời cao, che ở trước người.

Quỷ Tàng cũng lấy ra bách quỷ dạ hành.

Nham Cốt quát: “Xuất thủ!”

Hai tay tát liền vỗ ra, trước người kiếm trận nổ lên to lớn tiếng kêu to, lấy chín hóa vạn, hình thành kiếm hải.

Kế Đô sớm đã đem lực lượng toàn bộ hội tụ tại liêm đao bên trong, bỗng nhiên vung lên phía dưới, liền chém vỡ thiên địa, một đạo đen kịt khe hở tại trong tháp xuất hiện, điên cuồng chém mà bên trên.

Thành Hoàng hai tay kết ấn, cái kia mười tám đạo vòng vàng dồn dập từ trong tay thoát ly, đánh tung mà bên trên.

Đây đều là bọn hắn bản mệnh binh khí, thi triển ra một kích mạnh nhất.

Mặt nói với truyền bên trong thần tháp, bên trong vùng thế giới này đỉnh cấp thánh vật, cho dù là bọn hắn cũng không dám khinh mạn.

Tháp linh tại không trung run rẩy dữ dội, kim quang trở nên tan rã đứng lên, bên trong truyền ra từng đạo âm cổ, cùng lúc trước không khác nhau chút nào, chỉ là thanh âm trở nên càng thêm gấp rút.

“Úm”, “Bạc”, “Mẫu”, “Toa”...

“Ầm ầm!”

Ba cỗ lực lượng phá vỡ kim sắc gợn sóng, chém vỡ quy tắc, muốn xé rách cái này trong tháp hết thảy tồn tại.

Đây là bên trong vùng thế giới này tột cùng nhất lực lượng.

Tháp linh kim quang trở nên ảm đạm xuống, tại lực lượng kia oanh kích hạ lung lay sắp đổ, kim quang không ngừng co vào.

Dương Thanh Huyền vội vàng đem lực lượng rót vào thiên cổ phong lưu múa trời cao, che ở trước người, hình thành kết giới, nhưng y nguyên bị chấn động bên trong năng lượng xung kích không ngừng lùi lại.

Nhưng cũng may hắn cùng Quỷ Tàng đều trải qua đáng sợ hơn tràng cảnh, thập tinh Thiên Giới cùng nửa bước chí tôn đều gặp, giờ phút này nội tâm cực kì trấn định.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn chằm chằm vào phía trước, thấy cái kia đáng sợ năng lượng va chạm sinh ra, nội tâm không hiểu trầm xuống, tựa hồ cảm thấy không ổn.

Quả nhiên, sau một khắc, Nham Cốt ba người công kích liền bị kim quang áp chế xuống tới, không chỉ có như thế, ba người bản mệnh binh khí tại không trung bộc phát ra to lớn rên rỉ.

“Phanh phanh phanh!”

Nham Cốt chín thanh thần kiếm từng đạo vỡ vụn.

Sau đó Thành Hoàng vòng vàng lần lượt nổ vỡ ra tới.

Kế Đô sắc mặt đại biến, chính mình liêm đao bên trên tinh hồng ngọc, từng khỏa vỡ nát, trên lưỡi đao cũng bạo khởi vuốt ve tổn hại thanh âm.

Ba người đều là hoảng hốt, bản mệnh binh khí bị hao tổn, trực tiếp phản chấn với bản thân, đều là đả thương khác biệt trình độ tổn thương.

Nham Cốt cả kinh kêu lên: “Đi mau!”

Nhưng cùng một nháy mắt, tháp linh kim quang lại lần nữa trấn áp xuống.

Mỗi người đều là thân hình trì trệ, liền bị định trụ.

“Oanh”, Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy bên tai nổ đùng, cường đại kim quang áp lực cơ hồ muốn để hắn đạo thể sụp đổ.

Hắn chợt cắn răng một cái, đem thiên cổ phong lưu múa trời cao hướng phía trước vung lên, một chiêu sát cái kia sinh diệt lôi cuốn lấy đại đạo lực lượng liền chém ra ngoài.

“Ầm ầm!”

Lực lượng vừa mới đánh ra, liền phảng phất bổ trúng tháp linh, khiến trong tháp vô số kim quang run run, gợn sóng hỗn loạn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3108: Thôn Phệ Tháp Linh (Thượng)

“Cái gì? Hắn có thể trực tiếp đánh trúng tháp linh!”

Kế Đô vừa sợ lại thích, tiếng kêu to nói: “Khẳng định là đại đạo lực lượng! Mau đem cái này tháp linh chém giết!”

Hắn năm ngón tay trước người một trảo, một đoàn màu đen lực lượng ngưng tụ ra, hóa thành mãnh thú hình dạng, hướng cái kia tháp linh phóng đi.

“Ầm!”

Lực lượng tại tháp linh bên ngoài liền bị chặn, trực tiếp đánh nát bấy.

Nham Cốt mấy người lập tức kịp phản ứng, không lo được áp chế thương thế, vội vàng xuất thủ, áp chế tháp linh lực lượng.

Dương Thanh Huyền lúc này lại bổ ra một kích, hư quang tại không trung lóe lên, liền “Ầm ầm” một tiếng, trực tiếp bổ trên người tháp linh, hóa ra một đạo vết chém.

Cái kia tháp linh lắc lư phía dưới, phía trên phù văn lấp lóe lưu động, biến thành một tôn kim giáp thần linh, tay cầm chiến phủ, gào thét lớn hướng phía trước một bổ!

“Ầm ầm!”

Hư không bị chém mở, bốn người công kích đều bị áp chế.

Cái kia phủ quang trực tiếp xuất hiện tại Dương Thanh Huyền trước mặt, dọa đến Dương Thanh Huyền toàn thân xù lông, vội vàng giơ lên chiến kích nghênh kích.

“Bành!”

Chiến kích bị đánh “Ong ong” run rẩy, Dương Thanh Huyền đánh bay ra ngoài, “Oa” một ngụm máu phun tới.

Trên thân bị chém ra một đạo cự đại búa ngấn, ẩn hiện bạch cốt, nhìn thấy mà giật mình.

Nhưng ở đạo thể cường đại tự lành năng lực hạ không ngừng chữa trị.

Cái kia tháp linh hé miệng, phát ra một đạo âm cổ, lần nữa phất tay nâng lên chiến phủ, hướng về Dương Thanh Huyền bổ tới.

Nham Cốt hoảng hốt nói: “Mau ra tay! Áp chế tháp linh!”

Chỉ có Dương Thanh Huyền đại đạo lực lượng có thể cách không đánh trúng tháp linh, nếu là Dương Thanh Huyền treo, mấy người bọn họ đều phải treo ở đây.

Lại là ba đạo công kích hoành không xuất thế, hướng cái kia tháp linh oanh ra.

Quả nhiên, tháp linh động tác liền trở nên chậm chạp xuống tới, thậm chí trong tay chiến phủ chiêu thức lăng không thay đổi, biến thành phòng ngự.

“Ầm ầm!”

Ba đạo công kích lần lượt đánh vào tháp linh trước người, tất cả đều bị chiến phủ cản lại, vô pháp thương tới hắn mảy may.

Đúng lúc này, lại là một đạo bạch sắc kích quang xuyên qua mà đến, phảng phất nháy mắt đến tháp linh trước mặt, hung hăng đánh xuống.

“Ầm!”

Tháp linh nâng lên chiến phủ chặn lại, mặc dù đón lấy, nhưng lại bị đẩy lui một bước, toàn thân nổi lên đại lượng kim sắc gợn sóng, giận hình vu sắc.

Nham Cốt ba người đều là tâm thần chấn động, làm sao mạnh như vậy?

Vội vàng hướng Dương Thanh Huyền nhìn lại, nháy mắt từng cái há to mồm, Dương Thanh Huyền diện mạo cùng hình thể đã hoàn toàn cải biến.

Mặc dù bộ kia kiên cường kiêu ngạo bộ dáng vẫn còn, cùng hai đầu lông mày thấu lộ ra ngoài thần thái, cực kỳ giống trước đó Dương Thanh Huyền, nhưng càng nhiều hơn chính là, đích đích xác xác biến thành người khác.

Lúc này, ba người phát hiện cái kia quỷ tu cũng không thấy, bỗng nhiên lòng có cảm giác, lần nữa hướng Dương Thanh Huyền nhìn lại, một chút liền hiểu cái gì giống như.

“Hợp thể?!”

Ba người giật mình nhìn nhau liếc mắt, đều ấn chứng chính mình nội tâm suy đoán.

Hợp thể loại thần thông này ở chỗ này thế giới cũng có, nhưng cũng không phải gì đó tiền đồ tươi sáng, bất quá là không quan trọng mánh khoé, căn bản không ra gì.

Bởi vì hợp thể ràng buộc quá nhiều, mà lại hợp thể sau các loại hạn chế đều không thể vượt qua, đối chiến đứng lên, mấy hiệp ở giữa khả năng còn tương đối ổn định, nhưng qua thời gian nhất định về sau, tính ổn định liền triệt để sụp đổ, trực tiếp phản phệ đến hợp thể hai người.

Sở dĩ ba người kinh hỉ phía dưới, nội tâm lập tức lại ảm đạm xuống.

Cho rằng Dương Thanh Huyền đây là uống rượu độc giải khát, cũng không phải là kế lâu dài.

Nhưng cái này tháp linh thực sự quá mạnh, lấy Dương Thanh Huyền lúc trước tám sao Thiên Giới cảnh giới căn bản không đáng chú ý.

Nham Cốt quát to: “Tiếp tục áp chế tháp linh!”

Ba người bọn họ mặc dù không cách nào công phá tháp linh phòng ngự, nhưng cho tháp linh tạo thành bối rối cũng là to lớn.

Đều là chín sao Thiên Giới đỉnh phong lực lượng, mỗi một kích đều oanh càn khôn chấn động, hoàn vũ băng liệt.

Đáng sợ hơn chính là Dương Huyền Tàng trảm kích, cơ hồ không nhìn phòng ngự.

Tháp linh đột nhiên hét lớn một tiếng, thân thể khôi ngô tại không trung nhoáng một cái, liền hướng Nham Cốt bay tập mà đi, cùng một nháy mắt, lại là một thân ảnh hướng Kế Đô, Thành Hoàng, Dương Huyền Tàng bay tập mà đi.

Đúng là vừa hóa thành bốn.

Nham Cốt quát: “Tới tốt lắm! Phân biệt áp chế!”

Hoàn chỉnh tháp linh bọn hắn công không phá được phòng ngự, hiện tại biến thành một phần tư, không có lý do lại đánh không lại.

Kế Đô cùng Thành Hoàng đều là lòng tin một chút tăng nhiều, bỗng nhiên nuốt một thanh đan dược, liền tiến ra đón.

Dương Huyền Tàng sắc mặt biến hóa, hướng hắn chạy như bay đến tháp linh đúng là chín sao Thiên Giới đỉnh phong lực lượng, bỗng nhiên thân ảnh nhoáng một cái, liền hướng phía sau bỏ chạy, muốn cùng cái này tháp linh du đấu.

"Ầm ầm!"

Một đạo phủ quang bổ tới.

Dương Huyền Tàng thân pháp lóe lên, dưới chân bộ pháp dựa theo quy tắc hướng bên cạnh thân giẫm mạnh, lập tức vọt tới.

Phủ quang dán thân thể mà qua, mặc dù không có bị đánh trúng, nhưng trong đó ẩn chứa mênh mông lực lượng, lại làm cho Dương Huyền Tàng toàn thân mồ hôi lạnh, tay chân đều lạnh buốt.

Dạng này trảm kích nếu là chịu một chút, cơ hồ hẳn phải chết không nghi ngờ.

Mặt khác cùng Nham Cốt ba người chiến đấu phân thân, đồng dạng là chín sao Thiên Giới đỉnh phong tồn tại, chính giết túi bụi.

Dương Huyền Tàng nguyên bản nghĩ ngăn chặn trước mắt cỗ này phân thân, chờ Nham Cốt ba người thắng được lại đến tương trợ chính mình, hiện tại xem ra không quá thực tế.

Thân pháp của hắn dù diệu, áo nghĩa tuy mạnh, nhưng đối mặt đỉnh phong cảnh đối thủ, có thể tránh thoát một lần hai lần, không có khả năng mỗi lần đều tránh thoát đi.

Cái kia tháp linh sơ qua sửng sốt một chút, lập tức lại là một búa bổ xuống.

"Liều mạng!"

Dương Huyền Tàng ánh mắt lóe lên vẻ hung ác, hét lớn một tiếng, trực tiếp chấp kích xông tới, chỉ là đơn giản nhất một kích, ngày chém bảy thức bên trong ngục đấu, đem toàn bộ lực lượng hội tụ thành một chút.

Dưới chân Đạo Hoán Bộ giẫm mạnh, nháy mắt hiện lên cái kia phủ quang, xuất hiện tại tháp linh trước người, trên vị trí tốt nhất, một kích cuồng kích mà đi.

“Chết đi!”

“Ầm ầm!”

Lưỡi kích mũi nhọn điểm trên người tháp linh, cắt vào.

Vô số quy tắc phù văn tại tháp linh trước người nổ vỡ ra đến, từng vòng từng vòng gợn sóng vây quanh cái kia lưỡi kích khuếch tán, tháp linh thân thể đột nhiên còng xuống một chút, giống như là bị đau, khom người xuống, trở nên có chút vặn vẹo.

Dương Huyền Tàng cảm ứng được nguy hiểm to lớn, Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, liền muốn rút lui, nhưng chiến kích giống như là bị hút vào, dùng sức cũng vô pháp rút ra, tay phải run rẩy mấy lần đều không làm nên chuyện gì.

Hắn hoảng sợ phía dưới, đang muốn vứt bỏ kích mà đi, thời không nháy mắt trì trệ, một cỗ bành trướng lực lượng bỗng nhiên từ tháp trong linh thể vọt ra, hung hăng chấn ở trên người hắn.

“A!”

Dương Huyền Tàng kêu thảm một tiếng, tại chỗ phun ra một ngụm máu tươi, đạo thể phòng ngự nháy mắt vỡ nát, hóa ra vô số huyết phù, phiêu tán tại không trung.

Toàn bộ thân hình trở nên tàn khuyết không đầy đủ, phần eo trở xuống toàn bộ tán loạn, vai trái đến eo địa phương, cũng bị oanh vỡ nát.

Liền chỉ còn lại nửa cái thân thể cùng đầu lâu, cùng nắm thật chặt chiến kích tay phải.

Cũng may cỗ lực lượng này chỉ là trong nháy mắt, liền trở nên yếu ớt xuống tới.

Tháp linh thân thể còng xuống càng tăng lực hơn lượng, một chút xíu từ hình người biến trở về thân tháp.

Dương Huyền Tàng song đồng co rụt lại, nhìn chằm chằm lưỡi kích phụ cận, phát hiện từng đoá từng đoá màu trắng hoa sen khuếch tán, khắc ở tháp linh trên thân.

Hắn chấn động trong lòng, đột nhiên minh bạch chuyện gì xảy ra.

Vừa rồi cái kia to lớn bộc phát bên trong, là chiến kích đem tháp linh bên trong năng lượng toàn bộ rút ra, sau đó lấy một loại kỳ dị phương thức đang thôn phệ cái này tháp linh!

Chương 3109: Thôn Phệ Linh Tháp (Hạ)

Dương Huyền Tàng trong lòng hoảng hốt, đột nhiên sinh ra một chút sợ hãi cảm giác.

Cái này chiến kích cùng thần tháp đều là đồ vật, cả hai đánh nhau phía dưới, bị chiến kích chiếm thượng phong, giờ phút này kích trên thân tần suất cực kì cổ quái, nhưng rất nhanh tháp linh cũng biến thành cùng nó không khác nhau chút nào, thân thể còng xuống than lún xuống dưới về sau, hóa thành lưu quang một chút xíu dung nhập vào chiến kích bên trong.

Dương Huyền Tàng sắc mặt cực kỳ khó coi, vừa đến bản thân bị trọng thương, thứ hai đối chiến kích sinh ra một tia kiêng kị.

Tại không có chính mình khống chế tình huống dưới, trực tiếp rút sạch tháp linh bên trong lực lượng, sau đó đem tháp linh thôn phệ.

Chứng minh cái này chiến kích đã có nhất định bản thân ý thức, cũng không phải là hoàn toàn thụ chính mình khống chế.

Dương Huyền Tàng trên thân Huyết phù không ngừng mọc ra, biến trở về đến hoàn chỉnh thân thể, nhưng khí thế cùng lực lượng đều yếu rất nhiều.

Hắn tay trái bấm niệm pháp quyết, vận chuyển vô cực chân kinh cùng đạo thể, phi tốc thu nạp bốn phương tám hướng vô cực lực lượng, chữa trị thân thể.

Mà tay phải y nguyên chấp kích, gắt gao bắt lấy thiên cổ phong lưu múa trời cao, để nó tùy ý thôn phệ tháp linh.

Lúc này đã không nghĩ được nhiều như thế, trước giết chết tháp linh, giữ được tính mạng lại nói.

Nham Cốt trong lòng ba người hoảng sợ không thôi, vừa rồi cái kia chấn động to lớn tự nhiên hấp dẫn chú ý của bọn hắn, nguyên vốn cho rằng Dương Huyền Tàng khẳng định phải treo, nhưng không nghĩ tới kết cục đúng là đảo ngược, treo lại là chín sao Thiên Giới đỉnh phong tháp linh!

Cái này tháp linh mạnh bao nhiêu bọn hắn là nhất thanh nhị sở, chính mình toàn lực hành động đều chỉ có thể đánh hòa nhau, còn muốn lấy tranh thủ thời gian đánh giết một Tôn Tháp linh đi cứu Dương Thanh Huyền, nếu không Dương Thanh Huyền một chết, Vô Cực Chân Giới liền ảo ảnh trong mơ.

Nằm mơ cũng không nghĩ tới, trước đánh chết một Tôn Tháp linh thế mà lại là Dương Thanh Huyền.

Mà lại cái kia hợp thể thuật càng là vượt ra khỏi bọn hắn nhận biết phạm trù, bị đánh thành dạng này, hợp thể trạng thái thế mà còn tại?

Ba người hơi phân tâm một chút, liền lập tức bị đối thủ tháp linh áp chế, mà lại cái này ba Tôn Tháp linh trở nên càng thêm bắt đầu cuồng bạo, công kích lăng lệ dị thường, dọa ra ba người một thân mồ hôi lạnh, vội vàng toàn thân toàn ý ứng chiến.

Dương Huyền Tàng lẳng lặng nhìn thiên cổ phong lưu múa trời cao đem tháp linh áp chế thành mạ vàng sáng bóng, một chút xíu dung nhập kích thân bên trong, cho đến cuối cùng tiêu vong.

Trong mắt của hắn tinh mang lóe lên, bắt lấy chiến kích tại không trung huy vũ mấy lần, phát hiện cũng không có cái gì dị thường, chỉ bất quá chiến kích trạng thái ở vào đỉnh phong, tựa như là vừa vặn hút đã no đầy đủ.

Dương Huyền Tàng đem đại đạo lực lượng rót vào kích bên trong, toàn bộ kiểm tra một lần, đột nhiên trên người kích hiện ra một đạo chưa bao giờ có kim sắc ấn ký, nhìn kỹ lại, đúng là một tòa thần tháp.

“Cái này...”

Dương Huyền Tàng sửng sốt một chút, mà lại tại cái kia thần tháp bên cạnh, có một cái Thái Cực đồ án, chính là thu nạp đế hươu Thái Cực Lưỡng Nghi phù sau hình thành, chỉ bất quá Thái Cực Đồ so cái này thần tháp rõ ràng quá nhiều.

Dương Huyền Tàng có chút giật mình, cái này chiến kích tựa hồ có thể thôn phệ cái khác pháp bảo, đồng thời trên người tự lưu lại một chút lạc ấn.

Hắn suy nghĩ một chút, cái này thôn phệ pháp bảo cũng đều là cực kì cường hoành mới là, phổ thông binh khí sợ là sẽ không nuốt, hoặc là nuốt cũng sẽ không có ấn ký.

Mà cái này thần tháp sáng bóng sở dĩ so Thái Cực Lưỡng Nghi đồ muốn ảm đạm rất nhiều, là bởi vì vì chỉ có một phần tư.

Dương Huyền Tàng đột nhiên minh bạch tới, lúc trước tại côn khư luyện chế cái này chiến kích thời điểm, phạm theo liền từng nói cái này chiến kích không hoàn chỉnh, cần dung hợp sáng thế hạt sen, mặc dù phạm theo mục đích là muốn thông qua hắn tìm tới sáng thế hạt sen, nhưng câu nói này cũng không giả, chiến kích hoàn toàn chính xác tồn tại thiếu hụt.

Nhưng cái này cũng đưa đến chiến kích thôn phệ thuộc tính xuất hiện, thông qua không ngừng thôn phệ cái khác siêu cấp pháp bảo, lấy đạt được bản thân tiến hóa mục đích, hướng về hoàn chỉnh mà đi.

Nghĩ thông suốt về sau, Dương Huyền Tàng nội tâm kiêng kị không giảm trái lại còn tăng, loại này bản thân tiến hóa thôn phệ mặc dù chỉ là bản năng, nhưng đã xuất hiện mất khống chế dấu hiệu, có trời mới biết ngày nào có thể hay không đản sinh ra bản thân linh thức, trở nên triệt để mất khống chế.

Nhưng những này không phải hiện tại muốn cân nhắc.

Hơi khôi phục điểm lực lượng, Dương Huyền Tàng vung lên chiến kích, liền hướng về mặt khác tháp linh đánh tới.

Hắn đơn giản nhìn xuống, ba người thực lực tương đương, cùng tháp linh chiến đấu đều ở giằng co trạng thái, mà lại khuấy động ra linh áp thập phần cường đại, mình muốn tới gần cũng khó khăn.

Dương Huyền Tàng suy nghĩ một chút, liền cẩn thận quan chiến đứng lên, ba đại chiến trường bên trong, chỉ cần hơi có khe hở, liền trực tiếp một kích vỗ tới trợ công.

Cuối cùng, Kế Đô giao chiến cái kia Tôn Tháp linh rất nhanh liền xuất hiện rõ ràng yếu thế, Dương Huyền Tàng trợ công cũng không ngừng tăng nhiều, cuối cùng bắt lấy cơ hội, trực tiếp đem chiến kích tế ra ngoài.

“Oanh!”

Kích quang lóe lên, trực tiếp cắm - nhập cái kia tháp linh nội tâm, lập tức lực lượng cuồng bạo bạo phát đi ra, hình thành một cái vòng xoáy khổng lồ.

Kế Đô giật nảy mình, vội vàng né tránh, nhưng y nguyên bị cỗ lực lượng kia chấn miệng lớn thổ huyết, tại không trung bay ra ngoài.

Dương Huyền Tàng sớm có phòng bị, đồng thời từ đầu đến cuối không có tới gần, song chưởng rất nhỏ đẩy về phía trước, liền hình thành phòng ngự tuyệt đối trận thế, đem dư ba xung kích cản lại.

Hỏa Nhãn Kim Tinh chớp động dưới, đem vòng xoáy bên trong cảnh tượng nhìn nhất thanh nhị sở, chiến kích cắm ở tháp linh mi tâm, giống nhau một màn xuất hiện, tháp linh một chút xíu đổ sụp uể oải xuống dưới, bị chiến kích áp chế thành mạ vàng sáng bóng, hút vào đến kích thân trúng, cái kia đã xuất hiện thần tháp ấn ký, tại một chút xíu trở nên sáng tỏ.

Kế Đô thuấn di phía dưới, liền đến đến Dương Huyền Tàng bên cạnh thân, giật mình nhìn xem vòng xoáy nội cảnh tượng, run giọng nói: “Ngươi đây là cái gì binh khí?”

Dương Huyền Tàng cười khổ nói: “Nói không rõ ràng, chính mình luyện.”

“Tự, chính mình luyện?!”

Kế Đô hóa đá tại chỗ, nguyên vốn cho rằng khẳng định là cái gì thượng cổ thần khí, thậm chí có thể là khai thiên tịch địa thời điểm liền tồn tại tuyệt thế thần binh, nghĩ không ra lại là chính mình luyện?

Không bao lâu, cái kia Tôn Tháp linh cũng bị chiến kích hoàn toàn thu nạp đi vào.

Dương Huyền Tàng đưa tay chộp một cái, cái kia chiến kích bay trở về tới trong tay, kiểm tra dưới, tựa hồ trở nên mạnh một chút, nhưng cảm giác cũng không rõ ràng.

“Còn có hai tôn.”

Dương Huyền Tàng lần nữa tế ra chiến kích, hướng Nham Cốt trước người tháp linh đánh tới.

Lần này có Kế Đô tương trợ, rất nhanh liền đem cái kia tháp linh chém giết, bắt chước làm theo hút vào kích bên trong.

Cuối cùng Thành Hoàng đối chiến cái kia Tôn Tháp linh, cũng bị chiến kích hoàn toàn hấp thu.

Đến tận đây, kích trên thân cái kia đạo thần tháp ấn ký, cùng Thái Cực ấn ký giống nhau sáng tỏ, đặt song song trên người kích, chớp động về sau chậm rãi ẩn nấp xuống dưới.

“Hoàn thành.”

Dương Huyền Tàng đem chiến kích cầm trong tay, cũng không biết phải chăng là tâm lý tác dụng, cảm thấy nặng nề mấy phần.

Kế Đô ba người đều là hai mặt nhìn nhau, hôm nay phát sinh hết thảy, đều vượt ra khỏi bọn hắn nhận biết.

Kế Đô tự lẩm bẩm: “Tháp linh bị hấp thu rơi mất, vậy cái này Phạm Cao thần tháp...”

Thoại âm rơi xuống, trong tháp liền bắt đầu kịch liệt chấn động, hư không “Ầm ầm” vỡ vụn ra, vô số giống mạng nhện vết rạn xuất hiện tại không trung, đồng thời lớn diện tích lan tràn.

Nham Cốt cả kinh nói: “Ngươi cái này miệng quạ đen!”

Kế Đô sợ hãi nói: “Nếu là thần tháp băng... Thế giới kia lỗ hổng...”

“Ầm ầm!”

Cả tòa thần tháp, mất đi tháp linh về sau, sở hữu năng lượng thể hệ nháy mắt sụp đổ, hóa thành bột mịn.

Mấy người dưới khiếp sợ, cái này đầy trời bột mịn cùng hết thảy vỡ vụn năng lượng, đều hướng về một phương hướng bay đi.

Một cỗ khó nói lên lời to lớn hấp lực truyền đến, mấy người đều cảm thấy lung lay sắp đổ, lại bắt đầu đứng không vững.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3110: Phong Ấn Lỗ Hổng

“Đây chính là năm đó cơ hồ muốn hủy đi một giới thế giới lỗ hổng sao?!”

Tại Phạm Cao thần tháp hủy đi về sau, một cái lỗ đen thật lớn chậm rãi xuất hiện ở trong hư vô, như là cự thú miệng, liều mạng thôn phệ lấy hết thảy.

Nham Cốt sắc mặt đại biến, lập tức tay bấm quyết ấn, thi triển ra Định Thân Thuật.

Kế Đô, Dương Thanh Huyền mấy người cũng vội vàng bấm niệm pháp quyết, phạm vi vạn trượng bên trong không gian trở nên cực độ nặng nề, giống như là mật độ to lớn khối sắt, đồng thời huyễn hóa ra đại lượng kim quang lưu chuyển, xoay tròn phía dưới, phát ra “Ầm ầm” tiếng vang.

Nhưng dù vậy, cũng không có duy trì bao lâu, không gian quy tắc giống như bột mịn một chút xíu vỡ nát, đám người bấm niệm pháp quyết chống cự trở nên cực kì phí sức, một chút xíu bị hút hướng lỗ đen kia.

“Sắp không chống nổi! Cái này lỗ hổng đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Nham Cốt ba người đều là toàn thân thẳng đổ mồ hôi lạnh, mặc dù tại cùng tháp linh đại chiến sau sức cùng lực kiệt, nhưng thân là chín sao Thiên Giới đỉnh phong bọn hắn bị một cỗ lực lượng hút đi, thực sự là khó có thể tưởng tượng cùng tiếp nhận sự tình.

Kế Đô đưa tay chộp một cái, một đoàn năng lượng màu đen nháy mắt đánh ra, thẳng vào lỗ đen kia bên trong.

Giống trâu đất xuống biển, không có nửa điểm hiệu quả.

Đúng lúc này, trong lỗ đen truyền đến rất nhỏ rung động, tựa hồ vẫn là làm ra một chút tác dụng.

Một loại cảm giác kỳ dị từ trong lỗ đen phiêu hốt ra, tựa như yêu khí.

Nham Cốt nhíu mày lại, nháy mắt sắc mặt đại biến, hoảng sợ kêu lên: “Này khí tức là...”

Thành Hoàng đồng dạng sắc mặt đại biến, cả kinh nói: “Trọng anh?! Không có khả năng a, làm sao sẽ xuất hiện tại đây!”

Kế Đô kinh ngạc nói: “Thật là trọng anh khí tức, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

Dương Huyền Tàng vội vàng nói: “Trọng anh là cái gì? Nhanh nghĩ một chút biện pháp a, nếu còn tiếp tục như vậy nữa, mọi người liền thật muốn bị hút đi vào!”

Mấy người Định Thân Thuật nối liền cùng một chỗ, hình thành một mảnh to lớn mật độ cao không gian, nhưng giờ phút này y nguyên lấy tốc độ cực nhanh hướng lỗ đen kia phóng đi.

Kế Đô bỗng nhiên lấy lại tinh thần, hét lớn: “Trước đừng để ý, nhanh phong ấn cái này lỗ hổng! Phạm Cao thần tháp có thể làm được, chúng ta cũng có thể làm được!”

Mặc dù tại cùng tháp linh một trận chiến bên trong, ba người lòng tự tin bị trọng thương không ít, nhưng trải qua thời gian dài cao cư thế giới đỉnh phong vị trí, loại kia bễ nghễ thiên hạ khí thế, trong thời gian ngắn vẫn là sẽ không đánh mất.

Ba người lần lượt bộc phát ra cường đại lực lượng, sau đó riêng phần mình bấm niệm pháp quyết, trước người hình thành cường đại phong ấn lực lượng, hướng lỗ đen cuồng dũng tới.

Lỗ đen phía trước, nháy mắt xuất hiện đại lượng cự phúc phong ấn trận pháp, đem cái kia lực hấp dẫn tạm thời ngăn chặn, nhưng bất quá sát cái kia, liền toàn bộ “Ầm ầm” sụp đổ, nổ ra khủng bố năng lượng, sau đó toàn bộ bị thôn phệ sạch sẽ.

Nham Cốt ba người sắc mặt vạn phần khó coi, liều mạng bấm niệm pháp quyết tiếp tục phong ấn, tốc độ nhanh hơn lúc trước mấy lần không thôi.

To như hạt đậu mồ hôi lạnh từ ba người cái trán lăn xuống tới.

Giờ phút này mới minh bạch, cái này lỗ hổng so với bọn hắn tưởng tượng còn đáng sợ hơn hơn nhiều.

“Không xong! Phong ấn không ngừng!”

Nham Cốt tuyệt vọng quát to một tiếng, hắn bởi vì bấm niệm pháp quyết quá nhanh, quanh thân hiện ra đại lượng tàn ảnh, cả người cơ hồ hư thực không chừng, hiện tại trong mắt tràn đầy tuyệt vọng chi tình.

Kế Đô gương mặt âm trầm đáng sợ, tự lẩm bẩm: “Vừa rồi đích thật là trọng anh khí tức, nếu là bị hút đi vào, bên trong sẽ không là...”

Dương Huyền Tàng vội la lên: “Không muốn từ bỏ a! Không đến cuối cùng một khắc đừng từ bỏ a!”

Hắn không biết trọng anh là cái gì, nhưng bây giờ hiển nhiên không phải hỏi cái này thời điểm, liều mạng hai tay kết ấn, lấy đại đạo lực lượng hóa thành phong ấn, hướng lỗ đen kia dũng mãnh lao tới, nhưng tất cả đều là thiêu thân lao đầu vào lửa, bị lỗ đen vô tình thôn phệ.

“Chết chắc!”

Mấy người hoảng sợ kêu to.

Định Thân Thuật biến thành cự khối sắt lớn không gian, cuối cùng bị hút tới lỗ đen lối vào, chỗ có không gian quy tắc toàn bộ tan rã, bốn người kêu thảm liền muốn bay vào đi.

Đột nhiên, hư không bên trong hồng mang lóe lên, lấy không cách nào tưởng tượng tốc độ xuất hiện tại bốn người trước mặt, trực tiếp đem bọn hắn toàn bộ bao lấy.

Dương Huyền Tàng trong kinh hoảng, phát hiện là một đầu Hồng Lăng khỏa trên người mình, ba người khác cũng là như thế, tại sắp bị hút đi vào sát cái kia, bị người kéo lấy.

Hồng Lăng một phía khác, bị một đạo lẻ loi thân ảnh nắm trong tay.

Dương Huyền Tàng mừng rỡ nói: “Hồng Lâm!”

đọc truyện❤với https://truyen c uatui.net/

Hồng Lăng một phía khác, chính là Hồng Lâm, mà lại cái này trói buộc bọn hắn bốn đạo Hồng Lăng, Dương Thanh Huyền rất tinh tường khí tức kia, chính là quá dễ quân đều phú Nguyên Đồ biến thành, nếu không phổ thông pháp bảo, căn bản là không có cách kéo lấy bọn hắn.

Nham Cốt ba người đều là kinh hãi không thôi, khó mà tin nhìn xem Hồng Lâm.

Một ngày này phát sinh đủ loại sự tình, đã để bọn hắn thần kinh đều chết lặng, thế giới đỉnh phong tự tin lần nữa nhận xung kích, trở nên hoảng hốt cùng hoài nghi.

Nữ tử kia không chỉ có vững như Thái Sơn, mà lại khẽ kéo bốn, lỗ đen hấp lực đối với nàng tựa hồ không hề có tác dụng.

Kế Đô lập tức tỉnh táo lại, nhận ra nữ tử này chính là Dương Thanh Huyền muốn tìm bằng hữu một trong.

“Cái này lỗ đen cực kì quỷ dị, ta sắp kéo không động các ngươi.”

Hồng Lâm nhíu mày lại, hữu quyền rất nhỏ chuyển động xuống, bị Hồng Lăng siết không có chút huyết sắc nào, trong mắt lướt qua một tia gian nan thần sắc.

Dương Huyền Tàng hét lớn: “Nhanh! Mọi người cùng nhau xuất thủ phong ấn cái này lỗ đen, Hồng Lâm ngươi cũng giúp chúng ta!”

Nham Cốt ba người lập tức lấy lại tinh thần, lần nữa bộc phát ra toàn bộ lực lượng, một mặt liều mạng ổn định chính mình, giảm bớt Hồng Lâm áp lực, một mặt liều mạng toàn lực kết ấn hóa trận, phong ấn lỗ đen.

Hồng Lâm sau lưng mở ra ngàn trượng dài vũ, hồi linh thần quang từ trong cơ thể tuôn ra, trên tay trái không ngừng ngưng tụ.

Nàng giờ phút này là trạng thái đỉnh phong, thập tinh cảnh giới!

Nhưng cũng không thể duy trì quá lâu, nhất định phải tại cảnh giới rơi xuống trước giải quyết phiền toái trước mắt.

Trong tay hồi linh thần quang cùng hỏa diễm hỗn hợp lại cùng nhau, hóa thành một đầu to lớn Hỏa Phượng xông vào bầu trời, huýt dài phía dưới hướng phía lỗ đen phóng đi.

Đồng thời hữu quyền có chút lắc một cái, bốn cái Hồng Lăng bên trên chấn lên đại lượng phù văn, cũng lít nha lít nhít hướng lỗ đen phong đi.

Dương Huyền Tàng đem chiến kích nhờ với trên hai tay, hai tay kết ấn, khu động lấy chiến kích lực lượng phóng xuất ra, cùng tự thân đại đạo lực lượng hợp nhất, hóa thành phong ấn.

“Ầm ầm!”

Từng đạo lực lượng phong tại trong lỗ đen, mặc dù có vỡ vụn, nhưng nháy mắt liền bị thi ấn người bổ sung.

Năm người đem hết toàn lực phong cái này lỗ hổng.

Hồng Lâm huyễn hóa ra tới Hỏa Phượng hình thành một cái cự đại đồ đằng ký hiệu, khắc ở lỗ đen trước, thành là tất cả phong ấn hạch tâm.

Nham Cốt mấy người tất cả đều quay chung quanh cái này phong ấn thi triển phong ấn, rất nhanh liền đem lỗ đen hấp lực ngăn chặn, đồng thời trên bầu trời xuất hiện to lớn phong ấn nhóm, lít nha lít nhít chồng chất lên nhau, đem lỗ đen che đậy.

Dương Huyền Tàng mừng lớn nói: “Hồng Lâm, có thể thu quá dễ phú Nguyên Đồ.”

Hồng Lâm “Ừ” một tiếng, tay run một cái, liền đem bốn cái Hồng Lăng thu về.

Nhưng phong ấn quá trình còn chưa đình chỉ, mấy người đều minh bạch lỗ đen kia đáng sợ, tất cả đều lòng còn sợ hãi, tiếp tục gia phong lực lượng.

Cho đến toàn bộ sức cùng lực kiệt, cái này mới ngừng lại được.

Nhưng nhìn về phía cái kia phong ấn trong ánh mắt, y nguyên lấp đầy sầu lo.

Nham Cốt thở dài: “Ai, lần này chúng ta thật chơi lớn rồi.”

Kế Đô nói: “Việc đã đến nước này, suy nghĩ nhiều vô ích, mà lại từ nơi sâu xa tự có định số, nên cái này một kiếp đến, liền như thế nào cũng chạy không thoát.”

Ba người thu thần thông, cùng một chỗ bay về phía sau lưng, hướng Hồng Lâm thở dài cong xuống, đồng thanh nói: “Đa tạ đại nhân xuất thủ cứu giúp.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3111: Trọng Anh Truyền Thuyết

Hồng Lâm sắc mặt cũng cực độ trắng bệch, nói ra: “Không cần cám ơn ta, ta cũng chỉ là cứu Dương Thanh Huyền, tiện thể cứu các ngươi mà thôi. Nếu là vừa rồi chống đỡ không nổi, ta sẽ thả ra ngươi nhóm ba cái.”

Ba người xấu hổ cười một tiếng, thầm nghĩ lời nói này cũng quá thành thật đi, nhưng vẫn là cảm động đến rơi nước mắt.

Dương Huyền Tàng trên thân dâng lên đại lượng huyết phù, “Rầm rầm” tại không trung lượn vòng, sau đó phân giải thành Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng.

Nham Cốt ba thần kinh người đã kinh biến đến mức lớn rồi, đối với cái này hợp thể chi thuật đã là không lời nào để nói.

Dương Thanh Huyền nói: “Hồng Lâm ngươi tới quá là lúc này rồi, muộn một sát cái kia, chúng ta liền thảm rồi.”

Hồng Lâm nói: “Đến cùng là chuyện gì xảy ra, cái này lỗ đen như thế nào tồn tại, lại sẽ lợi hại như thế.”

Dương Thanh Huyền cười khổ lắc đầu, đem sự tình đơn giản giảng thuật một lần.

Hồng Lâm cả kinh nói: “Phạm Cao Tháp... Thật sự là Phạm Cao tiên tổ lưu lại thần tích sao?”

Nham Cốt ba người nghe nàng nói “Phạm Cao tiên tổ”, đều là chấn động trong lòng.

Dương Thanh Huyền nói: “Trước mắt xem ra, hẳn là không sai, Phạm Cao hoàn toàn chính xác từng tiến vào mảnh thế giới này, cụ thể tường tình còn muốn cùng ba vị đại nhân này cùng một chỗ nói chuyện, mới có thể biết càng nhiều.”

Kế Đô cả kinh nói: “Vị đại nhân này chẳng lẽ là năm đó vị kia cái thế cường giả hậu nhân?”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Việc này chúng ta chậm rãi nói chuyện, vừa rồi ba vị nói lỗ đen kia bên trong có Trọng Anh khí tức, cái này Trọng Anh là cái gì?”

Ba người nhìn nhau một chút, trong mắt đều là vẻ sợ hãi.

Dương Thanh Huyền kỳ quái nói: “Ba vị đại nhân là mảnh thế giới này đỉnh phong, hẳn là còn có lệnh ba vị đại nhân sợ hãi đồ vật?”

Nham Cốt cười khổ nói: “Tuyệt đối đừng lại nói cái gì thế giới đỉnh phong, ba người chúng ta hôm nay xem như xuất sườn núi sĩ, gặp biển rộng, lúc này mới minh bạch chính mình vẫn luôn là ếch ngồi đáy giếng a.”

Kế Đô cùng Thành Hoàng trên mặt đều lộ ra xấu hổ chi tình.

Nham Cốt lại nói: “Cái kia Trọng Anh nói rất dài dòng, tại viễn cổ điển tịch ghi chép bên trong, có như thế một loại thôn phệ thiên địa, từng bước xâm chiếm vũ trụ quái vật, gọi là Trọng Anh. Tương truyền mảnh thế giới này thời đại viễn cổ, so hiện trên phải lớn gấp mười không ngừng, cũng là bởi vì xuất hiện qua loại này gọi là Trọng Anh quái vật, sở dĩ bị ăn còn lại một phần mười không đến. Nhưng những thứ này chỉ là truyền thuyết mà thôi, cái này một giới bên trong cũng không ai coi truyền thuyết này là một chuyện. Có thể tuyệt đối không ngờ rằng chính là, Trọng Anh thế mà thật tồn tại, mà lại đã bắt đầu thức tỉnh.”

http

s://truyencuat u i.net “Tại mảnh thế giới này cực nam chi địa, năm trăm năm trước đột nhiên xuất hiện một lần chấn động to lớn, không có bất luận cái gì tồn tại cùng duyên cớ, cực nam chi địa cứ như vậy sụp đổ, vô số thời không cùng sinh linh vạn vật, đều hủy diệt trong đó, tìm không thấy bất cứ dấu vết gì.”

“Chúng ta điều tra hồi lâu, đều không có bất kỳ kết quả gì. Thẳng đến cực nam chi địa sụp đổ còn đang không ngừng mở rộng, lúc này mới ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề. Ta cùng Kế Đô, Thành Hoàng, còn có cái khác một chút cường giả cùng một chỗ trước đi tìm hiểu, gặp được chung thân khó quên đáng sợ một màn. Một con to lớn đen kịt quái vật ngang qua trên trời cao, trên dưới tả hữu đều nhìn không thấy bờ, cho người cảm giác chính là vô cùng lớn. Lúc ấy chúng ta đều là kiêu căng khinh người, tự lấy vì thiên hạ vô địch. Mặc dù chấn kinh với quái vật này to lớn khí thế, nhưng cũng không có chân chính đưa nó để vào mắt. Thế là cùng cái quái vật này triển khai một trận đại chiến, kết quả... Cũng không cần nói...”

Ba người trên mặt đều lộ ra vẻ xấu hổ, xấu hổ giận dữ cúi đầu xuống, hiển nhiên là bị dạy dỗ.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Quái vật kia chính là trong miệng các ngươi Trọng Anh?”

“Đúng vậy.” Nham Cốt khó chịu nói ra: “Trận chiến kia mặc dù tử thương không nhiều, nhưng đều là bên trong vùng thế giới này cường giả tuyệt đỉnh. Sau khi trở về chúng ta liền đọc qua cổ tịch, rốt cuộc tìm được cái quái vật này tương quan ghi chép. Nguyên lai sớm tại sáng thế mới bắt đầu, cái quái vật này liền xuất hiện qua, đồng thời thôn phệ hết phần lớn thế giới, sau đó trong lịch sử cũng từng có lẻ tẻ ghi chép, nhưng lại không nhiều, cũng không rõ.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Vừa rồi khí tức kia chính là Trọng Anh khí tức sao?”

Nham Cốt nói: “Đúng vậy, quyết không có sai.”

Kế Đô gật đầu nói: “Ta cũng dám xác định, cái này đạo khí tức đời ta cũng sẽ không quên.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Vậy thì kì quái, quái vật kia không phải tại cực nam chi địa sao? Cách nơi này cần phải cực xa a? Chẳng lẽ bản thể đã qua tới?”

Ba người đều là giật nảy mình, lắc đầu liên tục nói: “Không có khả năng! Nếu là Trọng Anh bản thể đến Vĩnh Sinh Thành, vậy thế giới này đã sớm xong đời.”

Hồng Lâm nói: “Khí tức kia hẳn là bị Phạm Cao thần tháp trấn áp, cùng trong miệng ngươi Trọng Anh cũng không cùng. Hoặc là nói Trọng Anh loại quái vật này có hai đầu, một đầu tại cực nam chi địa, một đầu bị Phạm Cao tiên tổ trấn áp tại đây.”

Nham Cốt mấy người kinh ngạc nói: “Loại này giải thích hợp lý nhất.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Vậy thì có ý tứ, như loại quái vật này không ngừng một đầu, kia có phải hay không còn có con thứ ba đầu thứ tư, thậm chí rất nhiều đầu?”

Nham Cốt mấy người dọa cho phát sợ, vội nói: “Thanh Huyền tiểu hữu vẫn là hướng chỗ tốt ngẫm lại đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi, chúng ta trước đem tin tức lẫn nhau giao lưu cùng hưởng một chút, nhìn xem có thể hay không có phát hiện gì.”

Nham Cốt vui vẻ nói: “Đúng là nên như thế.”

Bọn hắn đối với Dương Thanh Huyền cùng Hồng Lâm lai lịch đã hiếu kì tới cực điểm, biết hai người tuyệt không có khả năng là sinh ra với vạn dặm Vân Sơn bên trong, khẳng định khác có lai lịch.

Hồng Lâm nói: “Còn có một người trốn ở phía dưới đâu, cũng là bằng hữu của các ngươi sao?”

Nói xong đưa tay chộp một cái, phía dưới đại địa nháy mắt vỡ vụn, vô số cát bay đá chạy tràn vào bầu trời, một đạo thanh âm hoảng sợ từ phía dưới truyền đến, “Tha mạng, đại nhân tha mạng a, đừng giết ta!”

Cát đá bên trong một đạo chín màu hào quang sáng lên, một con to lớn tê tê cuộn rút thành một đoàn, tiến vào toàn phương vị phòng ngự trạng thái.

Dương Thanh Huyền mắng: “Tiểu tử ngươi ngược lại lẩn tránh nhanh!”

Cái kia tê tê chính là Tiểu Giả, lộ ra nửa điểm đầu, ủy khuất nói ra: “Phạm Cao thần tháp đột nhiên vỡ nát, sức mạnh đáng sợ nháy mắt xuất hiện, ta vội vàng không kịp chuẩn bị dọa đến vội vàng hướng đại địa bên trong chui, kém chút liền mất mạng. Các ngươi có chỗ tốt không mang ta, cái này mất mạng sự tình ta tự nhiên thứ nhất thời gian liền sẽ chạy.”

Nham Cốt nói: “Tiểu tử này nói chuyện còn thật đàng hoàng, có thể đánh nấu canh uống, hắn cái kia một thân lân phiến còn có thể làm thành không tệ chiến y.”

Tiểu Giả dọa đến mặt không có chút máu, hoảng sợ muôn dạng.

Dương Thanh Huyền khoát tay cười nói: “Quên đi thôi, hắn nói cũng là có lý.”

Đã Dương Thanh Huyền không cho truy cứu, Nham Cốt mấy người tự nhiên cũng không tiện nói gì, sơ qua thu thập một chút, mấy người liền hướng Vĩnh Sinh Thành thành nội bay đi.

Tại trong phủ thành chủ, lập tức nhận tối cao quy cách đãi ngộ, đồng thời trực tiếp tiến vào mật đàm, liền liền mười ba tu cũng không có tư cách tham dự, mà là toàn bộ thủ hộ phía trước điện.

Dương Thanh Huyền đem lai lịch của mình cùng nguyên do rõ ràng mười mươi nói ra, nghe mấy người trợn mắt hốc mồm, một hồi lâu đều không bình tĩnh nổi.

Kế Đô run giọng hỏi: “Vị kia Phạm Cao đại nhân, quả thật cuối cùng bước vào vạn cổ chí tôn?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3112: Mật Thất Nói Chuyện, Sơ Bộ Hiệp Nghị

Dương Thanh Huyền khẳng định gật đầu nói ra: “Đúng thế.”

Hắn tại Thái Vũ không có chữ bia cổ lưu lại hình ảnh bên trong, tận mắt nhìn đến Phạm Cao bước vào vạn cổ chí tôn.

Nham Cốt ba người đều là hoảng sợ.

Kế Đô sắc mặt đỏ vận, có chút kích động nói ra: “Nguyên lai vạn cổ chí tôn là thật.”

Tại bên trong vùng thế giới này, bởi vì quy tắc khuyết thiếu, chín sao Thiên Giới đã là thế giới đỉnh chóp ngọn núi, vạn cổ đến nay, không có ai biết, chín sao phía trên phải chăng còn có cảnh giới, giờ phút này cuối cùng có thể khẳng định.

Thành Hoàng hỏi: “Vậy vị này Phạm Cao đại nhân cuối cùng đi đâu? Vạn cổ chí tôn có thể bất hủ?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Trên đời này không có cái gì là bất hủ, cho dù là thế giới cũng có ngũ suy, vạn cổ chí tôn cũng chỉ so với thường nhân tuổi thọ nhiều một ít mà thôi. Phạm Cao đại nhân cũng đã tiến về mới sinh thay mặt đại vũ trụ.”

Quỷ Tàng lườm hắn liếc mắt, ý là ngươi căn bản cũng không hiểu rõ vạn cổ chí tôn, ngay tại cái này hồ ngôn loạn ngữ. Dương Thanh Huyền trở về hắn một ánh mắt, giống như ngươi hiểu giống như.

Hai người lẫn nhau mắt trợn trắng về sau, ánh mắt lại chuyển trở về.

Thành Hoàng cả kinh nói: “Mới sinh đời đại vũ trụ?”

Dương Thanh Huyền giải thích nói: “Đạo hóa thành một, mà một họa khai thiên. Từ đại đạo trực tiếp biến hóa ra vũ trụ, chính là hết thảy vũ trụ hư không hạch tâm, hết thảy vạn vật thế năng nguồn gốc điểm, được xưng là mới sinh thay mặt đại vũ trụ. Mà ta vị trí vũ trụ, cùng các ngươi vị trí mảnh thế giới này, đều là quay chung quanh tại mới sinh thay mặt đại vũ trụ chung quanh diễn sinh ra diễn sinh thay mặt vũ trụ. Mới sinh thay mặt đại vũ trụ chỉ có một cái, mà diễn sinh thay mặt vũ trụ lại có vô cùng số.”

Thành Hoàng tự lẩm bẩm: “Nguyên lai là như vậy.”

Kế Đô hỏi: “Phạm Cao đại nhân có thể qua lại với hai phiến thế giới ở giữa, chúng ta vị trí mảnh thế giới này, cùng ngươi chỗ vũ trụ phải chăng có chỗ liên quan?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Đây cũng chính là ta đang nghĩ tới. Muốn hiểu rõ ràng những này, vẫn là muốn đem Phạm Cao đủ loại đều hiểu rõ ràng, chẳng biết mấy vị trong tay đại nhân có bao nhiêu Phạm Cao tư liệu?”

Mấy người đều là hai mặt nhìn nhau, Nham Cốt thở dài: “Cơ hồ không có.”

Dương Thanh Huyền nhíu nhíu mày, cũng không nói gì, dù sao Thần tộc đều không có tư liệu gì lưu lại, chỉ có tám bộ tàn khuyết không đầy đủ vô cực chân kinh. Bên trong thế giới này không có tư liệu, cũng cũng chẳng có gì lạ, chỉ là nội tâm cảm thấy thất vọng.

Hồng Lâm nói: “Mảnh thế giới này huyền bí, cũng không phải là việc cấp bách, hiện tại trọng yếu là đối phó Trọng Anh cùng tìm về hỗn độn cánh cửa.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đúng, tiến vào mảnh thế giới này về sau, hoàn toàn không cảm ứng được hỗn độn cánh cửa, mà lại nghe mấy vị đại nhân nói, chưa hề có người từ mảnh thế giới này rời đi, như thế nào rời đi sợ là thành khó giải quyết vấn đề.”

Nham Cốt nói: “Ta cảm thấy, đã Phạm Cao đại nhân đã từng rời đi, như vậy tự nhiên có rời đi chi pháp, mà lại mấy vị đại nhân đã có thể tiến đến, tự nhiên cũng sẽ có rời đi cơ duyên. Thậm chí ta từ nơi sâu xa cảm thấy, mấy vị đại nhân tới đây, có lẽ chính là ứng Vô Cực Chân Giới cùng Trọng Anh kiếp.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vô Cực Chân Giới đã như vậy huyền diệu, ta tự nhiên cũng muốn dòm ngó huyền bí, cho tới cái kia Trọng Anh...” Hắn rất có lo lắng nói ra: “Hành sự tùy theo hoàn cảnh đi.”

Nham Cốt ôm quyền nói: “Như mấy vị đại nhân có thể giúp chúng ta giải quyết Trọng Anh kiếp, chúng ta vô cùng cảm kích.”

Dương Thanh Huyền nói: “Mọi thứ có thể thương lượng, ta chỗ nơi đây vũ trụ cũng đang kinh lịch đại kiếp, nếu là ta giúp mấy vị giải quyết Trọng Anh, mấy vị là không cũng có thể tương trợ ta một hai?”

Nham Cốt mấy người tự mình trao đổi một chút, nhưng sau nói ra: “Tự nhiên là nguyện ý.”

Dương Thanh Huyền mừng lớn nói: “Tốt! Vậy liền một lời đã định, Trọng Anh sự tình, chúng ta định đem dốc hết toàn lực!”

Song phương đều là mừng rỡ không thôi, xem như sơ bộ đạt thành hiệp nghị.

Sau đó đem chủ đề chuyển hướng Trọng Anh, bên trong thế giới này lưu lại Trọng Anh tư liệu, mặc dù nhiều vì truyền thuyết thần thoại, nhưng vẫn là phát hiện không ít vật hữu dụng. Huống chi Nham Cốt mấy người là cùng Trọng Anh chân chính chiến đấu qua, cung cấp tin tức cũng cực kì có giá trị.

Căn cứ mấy người suy đoán, nhưng Trọng Anh chí ít cũng là thập tinh cảnh giới, thậm chí có khả năng đạt được nửa bước chí tôn.

Sau đó liền thảo luận một chút về đấu giá hội công việc, đồng thời Dương Thanh Huyền nói ra mình có thể hợp thể sau mang theo danh ngạch tư tưởng, tựa hồ cũng không lỗ thủng, để Nham Cốt ba người vừa sợ lại thích, cứ như vậy, có thể mang theo danh ngạch tăng lên gấp mười không thôi.

Kế Đô ánh mắt lóe lên vẻ u oán, lúc này mới minh bạch Dương Thanh Huyền vì gì như thế hào phóng đem một trăm danh ngạch trực tiếp cho hắn.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Hợp thể cảnh giới quyết định bởi với ta vị này Quỷ Tàng bằng hữu, nếu là hắn có thể bước vào chín sao Thiên Giới, như vậy chúng ta hợp thể về sau có thể đạt được chín sao Thiên Giới trung giai, danh ngạch có thể lần nữa mở rộng.”

Nham Cốt ba người đều là cực kì động dung, chín sao Thiên Giới trung giai thực lực so sánh chín sao Thiên Giới mà nói, thế nhưng là cách biệt một trời.

Mà lại Dương Huyền Tàng thực lực bọn hắn cũng đều được chứng kiến, có thể mang nhiều ít danh ngạch đi vào, bọn hắn cũng đánh giá coi không ra, nhưng nhất định là rất nhiều, chí ít tại hai ngàn người trở lên.

Nếu là có thể bước vào chín sao Thiên Giới trung giai, có lẽ có thể đột phá ba ngàn người, như vậy bên trong vùng thế giới này đỉnh cấp cường giả, cơ hồ đều có thể đi theo vào.

Nham Cốt nhìn Quỷ Tàng liếc mắt, lông mày cao cao nhăn lại, dù sao đột phá chín sao Thiên Giới cùng đột phá tám sao Thiên Giới là hoàn toàn khác biệt hai việc khác nhau, độ khó chênh lệch gấp mười không thôi.

Dương Thanh Huyền nói: “Chư vị hết sức thử một lần liền có thể, hết thảy đều có số trời. Nếu là không được, cũng không nên cưỡng cầu.”

Nham Cốt nghe vậy, thoải mái nói: “Nói rất đúng.”

Lập tức, mấy người lại bắt đầu nghiên cứu để Quỷ Tàng đột phá chi pháp.

Sau đó không lâu, mật đàm tán đi, Nham Cốt mấy người bắt đầu bố trí các loại công việc, Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng, Hồng Lâm thì trực tiếp tiến vào mật thất bế quan.

Trong mật thất, Dương Thanh Huyền kiểm tra một chút chính mình tám sao trạng thái, sau đó vận chuyển vô cực chân kinh, đem ba đại thần thể phóng xuất ra, qua trong giây lát liền dung hợp vì đạo thể, tại thể nội hình thành một bức mới vận hành chân khí đồ, bên trong tràn ngập vô cực lực lượng.

Này tấm vận hành chân khí đồ như ẩn như hiện, Nhược Hư như thực, hoảng hốt không chừng, giống là chân thật tồn tại, lại hình như không có hình thể, để hắn vô pháp bắt giữ, lại lại có thể y theo vận chuyển chân nguyên.

Dương Thanh Huyền rất nhanh liền minh bạch tới, cái này vận hành chân khí đồ đẳng cấp cực cao, chỉ có tại vô cực lực lượng hạ mới có thể hơi hiển hiện, sợ là chỉ có chính mình toàn bộ nắm giữ đại đạo lực lượng thời điểm, mới có thể hoàn toàn hiển hiện ra.

Nhưng toàn bộ nắm giữ đại đạo lực lượng, sợ là vạn cổ chi tôn cũng làm không được đi, hắn cười khổ không thôi.

Ở đây vận hành chân khí đồ dẫn đạo dưới, tốc độ tu luyện cực nhanh, rất nhanh liền đem tám sao cảnh giới vững chắc xuống.

Dương Thanh Huyền lại lấy ra thiên cổ phong lưu múa trời cao, cầm trong tay cẩn thận chu đáo.

Giờ phút này chiến kích tại tay, hoàn toàn chính xác so trước đó nặng mấy phần.

Cụ thể nặng nhiều ít không có chính xác, nhưng cẩn thận cảm ứng phía dưới, còn có thể rõ ràng phân biệt ra được.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến lần thứ nhất đem Thái Cực Lưỡng Nghi phù luyện chế vào đi thời điểm, là tại hình thành mới bắt đầu, nếu là về sau luyện chế lời nói, có phải hay không cũng sẽ gia tăng chiến kích trọng lượng?

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3113: Đấu Giá Hội Mở Ra, Âm Hiểm Ác Độc

Chiến kích còn có thể dựa vào thôn phệ trưởng thành, chứng minh bản thân hắn cũng không hoàn thiện.

Dương Thanh Huyền đem đại đạo lực lượng hòa tan vào, chiến kích lập tức có phản ứng, vô số lưu quang trên người kích hiển hiện, hóa ra các loại phù văn, trong đó rõ ràng nhất hai đạo, chính là thần tháp cùng Thái Cực Lưỡng Nghi đồ.

Dương Thanh Huyền nắm lên chiến kích, trong hư không huy vũ mấy lần, cường đại khí vận lực lượng khuếch tán ra đến, tại không trung ông ông tác hưởng.

Chiến kích hoàn toàn thụ hắn khống chế, cũng không có bất luận cái gì không đúng tình huống.

Múa sau một lúc, liền đem chiến kích thu nhập trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền biết loại kia mất khống chế, theo trước mắt, chỉ là ngắn ngủi tính hành vi, nhưng hơn phân nửa còn sẽ có lần sau, cho đến chiến kích hoàn toàn trưởng thành.

Mà hắn chỗ lo lắng, hiện tại làm thời thượng sớm.

Nửa tháng sau, đấu giá hội tại Vĩnh Sinh Thành đúng hạn cử hành.

Vô Cực Chân Giới danh ngạch thực sự quá mê người, có thời gian nửa tháng, cơ hồ truyền khắp toàn bộ thế giới. Sở hữu tam sơn Ngũ Nhạc, ngũ hồ tứ hải cường giả, toàn bộ tề tụ Vĩnh Sinh

Thành.

Bắc Cổ thương hội trong đoạn thời gian này, tiếp nhận áp lực trước đó chưa từng có. Cũng may Vĩnh Sinh Thành mười ba tu, cùng đương thời ba đại cao thủ, tất cả đều ở sau lưng ủng hộ.

Sở dĩ Bắc Cổ thương hội biểu hiện ra trước nay chưa từng có

Kiên cường, đối với cường giả khắp nơi đều là đánh Thái Cực, gặp được hàng cứng cũng không sợ, trực tiếp oán trở về.

Có chút không có mắt nghĩ nháo sự, kết quả bị mười ba tu truy sát đến vạn dặm Vân Sơn, sau đó đem đầu lâu treo ở Bắc Cổ thương hội trước cửa thị chúng, lúc này mới đem một đám đạo chích áp chế xuống.

Còn có một số thực lực cường đại, cho dù là mười ba tu cũng không thể trêu vào, trực tiếp tìm tới Nham Cốt mấy người.

Toàn bộ Vĩnh Sinh Thành tại nửa tháng này bên trong, kinh lịch trước nay chưa từng có phong vân tế hội, cuối cùng nhịn đến đấu giá hội mở ra.

Hội trưởng Tạ Hoa, phó hội trưởng Phương Thuận, thậm chí là mười ba tu, đều trùng điệp nhẹ nhàng thở ra. Chỉ cần đấu giá hội tranh thủ thời gian mở ra đồng thời kết thúc, liền lại không mắc mớ gì đến bọn họ.

Sáng sớm, Nham Cốt mấy người liền phái người đi chờ Dương Thanh Huyền, lại phát hiện Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng sớm đã không tại, trong kinh hoảng vội vàng hồi báo.

Nham Cốt mấy người người thất kinh, lập tức muốn phái người bốn phía tìm kiếm, Hồng Lâm ngược lại là cực kì trấn định, nói ra: “Dương Thanh Huyền làm việc rất có chừng mực, hắn đã ly khai, không có thông tri mọi người, nhất định có đạo lý của hắn. Theo ta thấy không cần đi tìm, nên xuất hiện thời điểm hắn tự nhiên là sẽ xuất hiện.”

Nham Cốt mấy người mặc dù thấp thỏm trong lòng, nhưng cũng không có biện pháp gì tốt, chỉ có thể đúng hạn mở ra đấu giá hội.

Trên thực tế Dương Thanh Huyền vẫn chưa đi xa, chỉ là thay đổi một cái bộ dáng, lấy phổ thông khách nhân thân phận tiến vào sàn bán đấu giá.

Hắn hiện tại cùng Nham Cốt đám người quan hệ vô cùng tốt, các loại tài nguyên dễ như trở bàn tay, nhưng nhất định phải vì tương lai tu luyện cân nhắc, một khi rời đi nơi đây thế giới, muốn thu hoạch vô cực lực lượng liền không thể dễ dàng như thế, sở dĩ lần này đấu giá hội đối với hắn mà nói, cũng là vô cùng trọng yếu, tương lai mấy trăm thậm chí hơn ngàn năm tài nguyên tu luyện, liền dựa vào hôm nay trận này sẽ.

Đấu giá hội tại một tòa bị ngũ thải hà quang bao phủ to lớn thạch điện bên trong tiến hành, bên trong có thể dung nạp mười vạn trở lên người, có thể nói phi thường khủng bố.

Tại đấu giá hội phía trên, lơ lửng một tòa quái vật khổng lồ, từ đại lượng phòng đơn tạo thành phòng khách quý, phạm vi có mấy trăm trượng sự rộng lớn.

Sàn bán đấu giá chỗ ngồi, từ gần cùng xa, ấn cảnh giới chia làm rất nhiều lớn nhỏ khác nhau bộ phận, ghi rõ Thiên Giới khu, Giới Vương khu, dòm thật khu chờ chút.

Tại Giới Vương cùng Thiên Giới khu vực bên trong, lại theo Tinh cấp tiến hành phân loại.

Ngồi tại Thiên Giới trong vùng võ tu cực ít, mà lại đều tại ba sao trong vòng. Rất nhiều người vì che dấu tu vi của mình, tận lực về sau ngồi, ba sao Thiên Giới trở lên vị trí, cơ hồ không người.

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng tùy tiện ngay tại một sao Thiên Giới vị trí bên trên ngồi xuống. Cho dù dạng này, cũng rước lấy đại lượng chú mục ánh mắt.

Sau đó không lâu, trung ương trên đài đấu giá liền sáng lên một đạo hào quang, nháy mắt bao phủ toàn bộ sàn bán đấu giá, tất cả mọi người biết đấu giá hội mở ra, huyên náo tràng cảnh lập tức an tĩnh lại.

Cái kia hào quang bên trong, chậm rãi xuất hiện một thân ảnh, chính là Bắc Cổ thương hội hội trưởng Tạ Hoa.

“Chư vị bằng hữu, Vĩnh Sinh Thành cũng tốt, vạn dặm Vân Sơn cũng tốt, đến tự tam sơn Ngũ Nhạc, ngũ hồ tứ hải cũng tốt, khoảng thời gian này đến nay, bởi vì tình huống thực sự đặc thù, Bắc Cổ thương hội như có chiêu đãi không chu đáo, còn xin chư vị thứ lỗi, ta Tạ Hoa lần nữa hướng mọi người cúi đầu.”

Tạ Hoa ôm quyền chắp tay, vòng một vòng, hướng đám người thật sâu cong xuống.

Bắc Cổ thương hội khoảng thời gian này đến nay, sợ là đắc tội không ít người, hiện tại mặc dù có cường giả chỗ dựa, tương lai sợ là muốn phiền phức, sở dĩ Tạ Hoa cực kì thông minh, sớm cho kịp hướng mọi người nói lời xin lỗi, bồi cái không phải, để tránh tương lai ăn các loại thua thiệt.

Đám người cũng đều biết, bằng bọn hắn một cái nho nhỏ Bắc Cổ thương hội, không có khả năng náo ra động tĩnh lớn như vậy, phía sau khẳng định có người ủng hộ, sở dĩ trừ phi bị làm mất lòng, cũng sẽ không thật cùng bọn hắn phân cao thấp.

Tạ Hoa cúi đầu về sau, liền mở miệng nói ra: “Đây là đấu giá hội tình huống, ta cũng không cần nói nhiều, chư vị trong lòng đều rõ ràng, lần này chỉ có một kiện vật phẩm đấu giá, chính là tiến vào Vô Cực Chân Giới danh ngạch.”

Thoại âm rơi xuống, toàn trường liền một mảnh xôn xao, không ít âm thanh âm vang lên, “Đến cùng có bao nhiêu cái danh ngạch?”, “Trân quý như thế đồ vật làm sao sẽ lấy ra đấu giá?”, “Phía sau người bị hại là ai?”, “Đấu giá dựa vào không đáng tin cậy?”

Tạ Hoa cũng không vội, chờ thanh âm của mọi người nhỏ lại về sau, liền mỉm cười nói: “Về lần này đấu giá, ta có thể nói rõ mấy điểm là: Một, danh ngạch tuyệt đối đáng tin cậy, nếu là không đáng tin cậy, ta Bắc Cổ thương hội đã sớm bị mọi người lửa giận ép vì vỡ vụn. Hai, phía sau người bị hại không muốn ra, chúng ta thương hội cũng muốn thay hắn bảo mật, vô pháp hướng chư vị công bố. Ba, cho tới đấu giá danh ngạch có bao nhiêu cái, ta cũng không rõ ràng, người bị hại đem phân phê lấy ra đấu giá, có bao nhiêu phê, mỗi phê mấy cái danh ngạch, ta hiện tại cũng không biết.”

“Soạt”, phía dưới nháy mắt xôn xao, các loại chấn kinh cùng tiếng mắng chửi, “Cái gì cũng không biết, các ngươi làm cái quỷ gì a?”, “Lại bắt chúng ta trêu đùa có phải hay không?”, “Ta tin ngươi cái quỷ nha.”

Tạ Hoa cười khổ nói: “Chư vị bình tĩnh đừng nóng, thứ nhất phê danh ngạch lập tức tới ngay.”

Lúc này, sàn bán đấu giá bên trên, một đạo cửu sắc hào quang lấp lóe, liền hóa ra một thân ảnh, chính là Tiểu Giả, vênh váo tự đắc bước nhanh đến phía trước, lấy ra một cái cẩm nang đưa cho Tạ Hoa.

Không ít người nhận ra Tiểu Giả, thầm nói: “Đây không phải vạn dặm Vân Sơn bên trong con kia tê tê sao? Chẳng lẽ danh ngạch phía sau người bị hại là đến từ vạn dặm Vân Sơn.”

Không ít người đều đã nghĩ đến Từ Phong, mà lại Từ Phong khoảng thời gian này hoàn toàn chính xác biến mất không thấy, lần này tựa hồ càng thêm ngồi vững.

Tạ Hoa mở ra cẩm nang nhìn liếc mắt, nói: “Thứ nhất nhóm đấu giá danh ngạch, hết thảy có mười cái, tách ra đấu giá. Hiện tại bắt đầu cái thứ nhất danh ngạch đấu giá, không đáy giá, mỗi lần tăng giá không được ít với một triệu Vô Cực Thạch.”

Toàn trường lập tức yên tĩnh trở lại.

Trước kia chưa hề từng có loại vật này đấu giá, sở dĩ đến cùng giá trị hình học, không có ai biết, chỉ có thể là vật hiếm thì quý.

Đám người lập tức nghĩ đến phía sau người bị hại khôn khéo, đem danh ngạch phân phê tách ra bán, ai cũng không biết hết thảy có bao nhiêu, để bảo đảm có thể mua bên trong, chỉ có thể lại bắt đầu liền liều mạng kêu giá.

“Thật là âm hiểm ác độc người sau lưng a!”

Tất cả mọi người là nội tâm mắng to.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3114: Danh Ngạch Tranh Đoạt

Dương Thanh Huyền lẳng lặng mà ngồi trên ghế, nghe bốn phương tám hướng mắng thanh âm của mình, lộ ra vẻ mỉm cười.

Quỷ thành lật một chút bạch nhãn, nói ra: “Ngàn người chỉ trỏ, ngươi thế mà còn cười được, xem ra da mặt của ngươi lực phòng ngự đã đạt được vạn cổ chí tôn trình độ, bội phục bội phục.”

Dương Thanh Huyền trả lời: “Kiếm tiền ta không cười, chẳng lẽ khóc sao? Cái kia ta không phải thiểu năng?”

“Một triệu Vô Cực Thạch.” Mọi người tại mắng to sau một lúc, cuối cùng có người báo ra thứ giá cả.

Toàn trường lập tức an tĩnh lại.

Dương Thanh Huyền nhìn lại, là một vị ngồi tại chín sao Thiên Giới vị trí bên trên võ tu, nhưng tu vi thật sự lại có ba sao Thiên Giới đỉnh phong.

Nhất thời ở giữa, người này thành vì mọi người tiêu điểm.

Tạ Hoa mỉm cười nói: “Một triệu không cấp thạch, còn có cao hơn sao?”

“Hai triệu.” Rất nhanh liền có người đem giá cả cộng vào.

“Ba triệu.”

“Bốn triệu.”

“Mười triệu.”

Lần này báo giá trực tiếp nhảy sáu triệu, để toàn trường nháy mắt an tĩnh lại, nhưng rất nhanh lại đi bên trên trèo thăng.

“Mười ba triệu.”

“Một ngàn năm triệu.”

“Mười bảy triệu.”

“...”

Dương Thanh Huyền chính mình cũng tham dự vào kêu giá bên trong, rất mau đưa giá cả tô đậm lên năm mươi triệu.

Báo giá bắt đầu trở nên thưa thớt đứng lên, cuối cùng lấy 6,700 vạn giá cả thành giao.

Dương Thanh Huyền nụ cười trên mặt càng thêm hơn.

Đằng sau mấy cái danh ngạch đấu giá, giống như là bị kéo theo lên tiết tấu, trở nên lửa nóng.

Mỗi một cái danh ngạch giá cả đều cao với cái thứ nhất, khiến cho cái thứ nhất đập xuống người, từ một mặt đau lòng biến thành mặt mày hớn hở.

Đặc biệt là từ cái thứ sáu danh ngạch bắt đầu, cạnh tranh trở nên cực kì kịch liệt, đều vỗ ra hơn 80 triệu giá cao.

Cái cuối cùng danh ngạch, càng là trực tiếp xông lên một trăm triệu, để toàn trường xôn xao.

Dương Thanh Huyền cười đến không ngậm miệng được, như thế đánh giá tính được, chính mình bán hai ngàn cái danh ngạch, chí ít có thể thu hoạch được một trăm tỷ không cấp thạch thu nhập.

Khoản này không cấp chân đá đủ để hắn tu luyện hàng trăm hàng ngàn năm, vọt tới chín sao Thiên Giới đều dư dả.

Sau đó, tại mọi người chờ đợi dưới, Tiểu Giả lần nữa lên đài, lại lấy ra một cái cẩm nang.

Vô số ánh mắt đều tập trung tại cái kia cẩm nang bên trên.

Tạ Hoa đem cẩm nang mở ra, sửng sốt một chút, sau đó nói với đám người: “Lần đấu giá này danh ngạch, chỉ có hai cái.”

“Cái gì?” Toàn trường xôn xao, các loại kinh sợ âm thanh âm vang lên, “Làm sao lại chỉ có hai cái rồi?”, “Các ngươi Bắc Cổ thương hội đang đùa người sao? Ta thật xa chạy tới, tổng cộng mới bán mười hai cái danh ngạch.”, “Để người bị hại ra thấy chúng ta!”

Toàn trường các loại không an phận thanh âm bạo động, Tạ Hoa gấp vội vàng nói: “Chư vị bình tĩnh đừng nóng, đến cùng có bao nhiêu danh ngạch chúng ta cũng không rõ ràng, trước một bước bước đến, hai cái này danh ngạch tách ra đấu giá, hiện tại bắt đầu chụp cái thứ nhất.”

Trong tràng nộ khí phun trào, Dương Thanh Huyền trực tiếp gọi ra cái thứ nhất giá, “Năm mươi triệu.” Lập tức an tĩnh lại, bắt đầu không ngừng có người tăng giá.

“Bảy mươi triệu.”

“Chín mươi triệu.”

“Một trăm triệu.”

“Một trăm triệu mười triệu.”

Giá cả rất nhanh xông lên trăm triệu, còn đang không ngừng dâng đi lên.

Dương Thanh Huyền chú ý tới kêu giá chính là một tên huyền bào nam tử, trên mặt mang theo đen như mực mặt nạ, toàn thân che phủ nghiêm nghiêm, cảm ứng không nhậm chức gì cảnh giới.

Tại huyền bào nam tử bên cạnh thân, ngồi một tên người áo đen, đồng dạng che phủ cực kỳ chặt chẽ, không phân biệt diện mục cùng khí tức.

Người áo đen mười phần yên tĩnh, từ đầu đến cuối đều không có thốt một tiếng. Mà huyền bào nam tử lại là mắt lộ ra tinh mang, còn có một tia bởi vì giá cả quá nhanh dâng lên mà ra đời lửa giận.

Một vị khác tiếng kêu giá, lại là từ lơ lửng trên bầu trời hội trường phòng khách quý bên trong truyền đến.

Hai người bất phân thắng bại.

“Một trăm triệu ba ngàn năm triệu.”

“Một trăm bốn mươi triệu.”

“Một trăm triệu bốn ngàn bảy trăm vạn.”

“Một trăm năm mươi triệu.”

Giá cả tại lấy mười phần đáng sợ tốc độ đi lên nhảy vọt, huyền bào nam tử cắn răng cả giận nói: “Một trăm triệu tám ngàn vạn!”

Một lần liền tăng giá ba mươi triệu, cả kinh toàn trường lặng ngắt như tờ. Phòng khách quý bên trong thanh âm cũng ngừng lại, lâm vào trầm mặc.

Lúc này, cái kia phòng khách quý bên trong thanh âm vang lên lần nữa, “Ta nói bằng hữu, mua xuống danh ngạch là chuyện tốt, nhưng cũng phải có mạng tiến Vô Cực Chân Giới mới được, tuyệt đối không nên vì danh ngạch mà làm ra một chút việc ngốc.”

Huyền bào nam tử cười lạnh nói: “Thế nào, lại đấu giá không qua ta liền bắt đầu uy hiếp?” Hắn nhìn về phía Tạ Hoa, nói ra: “Làm sao Bắc Cổ thương hội đấu giá hội, có thể uy hiếp người sao?”

Không đợi Tạ Hoa trả lời, thanh âm kia từ phòng khách quý bên trong truyền xuống, “Cuộc bán đấu giá này tuy là từ Bắc Cổ thương hội tiến hành, nhưng Tạ Hoa hội trưởng cũng đã nói, tình huống hết sức đặc thù, cùng phổ thông đấu giá sẽ khác nhau, cũng không có tuyên bố không thể uy hiếp, ta liền uy hiếp ngươi, sao?”

Phách lối bá đạo khí thế hiển lộ rõ ràng không thể nghi ngờ.

Toàn trường một mảnh xôn xao, nếu là có thể uy hiếp, cái kia buổi đấu giá này còn thế nào tiến hành? Chỗ có danh ngạch chẳng lẽ không phải muốn bị cường giả tuyệt đỉnh lũng đoạn?

Huyền bào nam tử cười lạnh nói: “Hảo tiểu tử, muốn uy hiếp bản tọa, cũng phải nhìn ngươi có hay không tư cách này.”

Thanh âm kia nói: “Bách chiến Nam Cung thế gia nhưng có tư cách này?”

“Nguyên lai là Nam Cung thế gia người, khó trách kiêu ngạo như vậy ương ngạnh.” Tất cả mọi người là nghị luận ầm ĩ, sắc mặt biến được ngưng trọng lên, nhưng không ít người cũng lộ ra trêu tức thần sắc, phản chính tự mình không có nhiều tiền như vậy chụp, còn không bằng nhìn xem náo nhiệt.

“Ha ha.” Huyền bào nam tử cười ha hả, khinh miệt nói: “Không có tư cách này! Liền xem như Nam Cung tiên ở đây, cũng không có tư cách này!”

“Chi!” Toàn trường đều là giật nảy mình.

Bách chiến chi địa Nam Cung thế gia, thế nhưng là bên trong vùng thế giới này đỉnh cấp thế lực một trong, chưởng môn Nam

Cung tiên càng là chín sao Thiên Giới trung giai cường giả, trừ một chút đỉnh phong lão quái vật bên ngoài, chỗ hướng vô địch.

Cho dù có người không đem Nam Cung thế gia người để vào mắt, cũng tuyệt không người nào dám không đem Nam Cung tiên để vào mắt.

Vĩnh Sinh Thành mười ba tu bên trong Nam Cung Đào, cũng chính là Nam Cung thế gia đệ tử, giờ phút này chính tại đấu giá hội trận, gương mặt âm trầm xuống.

“Thằng nhãi ranh, muốn chết!”

Phòng khách quý bên trong truyền đến một tiếng quát chói tai, ngập trời sát khí trực tiếp càn quét xuống tới.

Dương Thanh Huyền gương mặt âm trầm muốn chảy ra nước, thầm mắng không thôi, thật đánh lên, chính mình kiếm tiền kế hoạch còn thế nào tiến hành?

Đúng lúc này, một đạo âm thanh vang dội vang lên, quát: “Không được động võ!”

Một cỗ khổng lồ khí tức trấn áp toàn trường.

Thẩm Xung chẳng biết lúc nào, liền xuất hiện trên bầu trời sàn bán đấu giá, chính là từ trên người hắn phóng thích ra khí thế.

“Hừ, hôm nay liền nể mặt Thẩm thành chủ, tha cho ngươi một mạng!” Nam Cung thế gia thanh âm hung hăng nói.

Huyền bào nam tử lộ ra khinh miệt giọng mỉa mai chi sắc, cũng lơ đễnh.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, đối với cái này tên áo bào xám nam tử lưu ý thêm mấy phần. Bởi vì hắn nhìn ra được, cái này tên áo bào xám nam tử đối với Nam Cung thế gia là thật khinh thường cùng khinh miệt, cũng không phải là giả vờ.

Thẩm Xung ánh mắt lạnh như băng đảo mắt một vòng, nói ra: “Hết thảy theo bình thường đấu giá hội tiến hành, không cho phép uy hiếp người, càng dung không được động thủ, người vi phạm tự gánh lấy hậu quả!” Nói xong, phất một cái ống tay áo, liền biến mất ở trời cao bên trên.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3115: Hunger Marketing

Trải qua cái này ngắn ngủi khó khăn trắc trở về sau, đấu giá hội tiếp tục tiến hành.

Một trăm tám mươi triệu cơ sở bên trên, lại không có người kêu giá, huyền bào nam tử thuận lợi đập đến cái này một danh ngạch.

Dương Thanh Huyền lộ ra hiểu ý mỉm cười, nội tâm cực độ dễ chịu.

Cái thứ hai danh ngạch bắt đầu đấu giá, trong tràng trầm mặc thật lâu, mới có người trực tiếp báo ra một trăm triệu giá cả, sau đó chậm chạp trèo thăng.

“Một trăm linh năm triệu.”

“Một trăm linh tám triệu.”

Giá cả thưa thớt, mà lại tất cả đều là tầng hai phòng khách quý bên trong báo ra tới.

Theo lý thuyết cái này cái cuối cùng danh ngạch, cạnh tranh hẳn là sẽ phi thường kịch liệt mới đúng. Nhưng bên trên một cái danh ngạch giá cả quá cao, thực sự có chút đả thương đám người nguyên khí.

Cái này danh ngạch cuối cùng lấy một trăm triệu ba mươi triệu giá cả thành giao, chính là bị Nam Cung thế gia người đập đến.

Trong hội trường lần nữa trở nên im ắng, đám người có chút thấp thỏm đợi sau một lúc, Tiểu Giả cuối cùng lần nữa xuất hiện tại đấu giá hội trên đài, không ít người trong bóng tối nhẹ nhàng thở ra, thật sợ danh ngạch liền không có.

Tạ Hoa tiếp nhận Tiểu Giả trong tay cẩm nang, mở ra nhìn một chút, nhưng sau nói ra: “Chư vị, phía sau người bị hại nói, nguyên bản đấu giá danh ngạch đã không có, định lúc này kết thúc, nhưng nhìn chư vị hào hứng cao như thế, không đành lòng để chư vị tay không mà quay về, thế là nhịn đau lại cắt nhường mười cái danh ngạch. Cái này mười cái chụp xong, hôm nay đấu giá hội liền kết thúc.”

“Cái gì! Cũng chỉ thừa mười cái rồi?!”

Trong tràng hiện lên vẻ kinh sợ cùng ồn ào, “Làm lâu như vậy, hết thảy mới hai mươi hai danh ngạch, đây không phải cầm anh hùng thiên hạ trêu đùa sao?!”

Tạ Hoa cười khổ nói: “Mọi người bình tĩnh đừng nóng, Bắc Cổ thương hội cũng chỉ là thay mặt đấu giá, hết thảy đều là phía sau người bị hại ý chí, mọi người vẫn là ngẫm lại như thế nào đấu giá cái này mười cái danh ngạch đi, nếu không một cái danh ngạch đều không có nha.”

Lúc trước đấu giá được cái kia mười hai cái danh ngạch võ tu, cả đám đều lộ ra mỉm cười, bởi vì bọn hắn tin tưởng cái này mười cái danh ngạch giá cả, khẳng định sẽ so với bọn hắn cao không hợp thói thường.

“Tổng cộng đến cùng có bao nhiêu danh ngạch? Như mở ra Vô Cực Chân Giới chính là Từ Phong. Căn cứ tin tức biết được, cái kia Từ Phong cũng đã bước vào chín sao Thiên Giới, chí ít cũng có thể mang hơn nghìn người đi vào. Nhưng bây giờ hết thảy chỉ có hai mươi hai danh ngạch đấu giá, chẳng lẽ mở ra người không phải Từ Phong?”

Lơ lửng trên bầu trời sàn bán đấu giá phòng khách quý bên trong, Nam Cung Hải sắc mặt âm trầm, nhìn chằm chằm phía dưới sàn bán đấu giá, trầm tư nói.

Nam Cung Hải, là Nam Cung thế gia gia chủ Nam Cung Tiên chi tử, Nam Cung Tiên quanh năm chỗ đang bế quan, hết thảy gia tộc sự vụ đều từ Nam Cung Hải chấp chưởng, là trên thực tế đại gia chủ.

“Liền sợ thật ăn khớp lão tam truyền về tin tức, là một tên bảy sao Thiên Giới đỉnh phong võ tu mở ra Vô Cực Chân Giới. Như thế liền thảm rồi, không chỉ có danh ngạch cực ít, mà lại có thể mang vào võ tu, liền tám sao cảnh giới đều không đạt được.” Một tên khác lão giả, Nam Cung thế gia đại trưởng lão Nam Cung Thành mặt mũi tràn đầy lo lắng nói.

Nam Cung Hải nói: “Ta cũng không sợ danh ngạch ít, liền sợ danh ngạch so người khác ít. Lần này Vô Cực Chân Giới mở ra chuyện lớn, các phương đại lão đều mười phần coi trọng, rất có thể sẽ đối với tương lai thế giới cách cục sinh ra ảnh hưởng to lớn, chúng ta Nam Cung thế gia tuyệt không thể lạc hậu người khác.”

Nam Cung Thành cùng cái khác Nam Cung thế gia đệ tử, đều dồn dập gật đầu.

Nam Cung Hải nhìn chằm chằm sàn bán đấu giá bên trên cái kia tên huyền bào nam tử, lạnh giọng nói: “Chờ một chút đấu giá hội kết thúc về sau, đi theo người này.”

Nam Cung Thành lộ ra vẻ dữ tợn, nói: “Kia là tự nhiên, dám đụng chúng ta Nam Cung thế gia, ta sẽ để cho hắn hối hận sống trên cõi đời này!”

Nam Cung Hải trầm ngâm xuống, nói: “Đợi chút nữa chúng ta cùng một chỗ hành động, người này có thể xuất ra gần hai trăm triệu Vô Cực Thạch, đoán chừng cũng không phải hạng người bình thường, đồng thời từ đầu đến cuối nhìn không xuyên tu vi của hắn, vẫn là cẩn thận là hơn."

Đấu giá hội tiếp tục tiến vào một cái nóng nảy trình độ, tất cả mọi người đang liều mạng tranh đoạt cuối cùng này mười cái danh ngạch, liền liền một chút ẩn tàng đại lão đều nhịn không được, bắt đầu dồn dập xuất thủ.

Kéo dài mấy canh giờ kịch liệt tranh đoạt, mỗi một cái danh ngạch đều thuận lợi bán được hai trăm triệu trở lên, cuối cùng hai cái thậm chí đột phá ba trăm triệu.

Cái cuối cùng danh ngạch bán đi về sau, trong tràng tiến vào một loại táo bạo trạng thái, mỗi người đều hùng hùng hổ hổ, trong tràng bầu không khí tựa như sôi trào một nồi nước nước, tại không ngừng ra bên ngoài tràn.

Tạ Hoa có một vẻ khẩn trương, đột nhiên mở miệng nói ra: "Chư vị yên tĩnh, vừa rồi chúng ta Bắc Cổ thương hội đã cùng phía sau người bị hại thương nghị một chút, cân nhắc đến chư vị tới tự tam sơn Ngũ Nhạc, ngũ hồ tứ hải, đến một chuyến Vĩnh Sinh Thành cũng cực không dễ dàng, mà lại nhiệt tình lại cao như thế, tại chúng ta Bắc Cổ thương hội tận tình thỉnh cầu phía dưới, người bị hại cuối cùng quyết định lại thả ra mười cái danh ngạch, đem với ngày mai đấu giá."

"Soạt" một tiếng, trong tràng lại sôi trào.

"Mới phóng mười cái, hết thảy đến cùng có bao nhiêu danh ngạch? Một lần toàn bộ phóng xuất?"

"Tranh thủ thời gian trực tiếp hôm nay đấu giá, ai ngày mai còn tới?"

"Chuyện này chủ là cố ý đùa nghịch chúng ta đi, có gan tự mình hiện thân ra thấy chúng ta!"

Mặc dù phàn nàn âm thanh không ít, nhưng so trước đó phẫn nộ cảm xúc muốn tốt hơn rất nhiều.

Tạ Hoa cười nói: “Đây cũng là chúng ta thương hội cùng người bị hại liên tục thương nghị cùng khẩn cầu về sau, mới phóng thích ra mười cái danh ngạch, chư vị cũng đừng có lại gây khó khăn cho chúng ta thương hội.”

Nói xong, liền hướng đám người chắp tay thở dài, một bộ cười bồi mặt, nội tâm chạy qua dê lạc đà, lại sẽ không so đám người ít.

Hắn thân là trưởng của một hội, tự nhiên minh bạch Dương Thanh Huyền đùa nghịch trò xiếc, chính là dùng hunger marketing thủ đoạn, mỗi lần hạn lượng thả danh ngạch, không chỉ có thả ít, mà lại để đám người tưởng lầm là cuối cùng một chút, với là bất kể chi phí tranh đoạt, lấy đạt được tiêu thụ tối đại hóa mục đích.

“Tốt, không nên ồn ào, chư vị mời liền đi, ngày mai đấu giá hội tiếp tục.”

Sàn bán đấu giá trên không, Thẩm Xung hư ảnh lần nữa hiển hiện, ánh mắt lạnh như băng liếc nhìn toàn trường, lạnh lùng nói.

Đám người lập tức an tĩnh lại, đầu tiên Thẩm Xung bọn hắn liền không thể trêu vào, mà lại tất cả mọi người biết, Thẩm Xung phía sau còn có người. Buổi đấu giá này có thể tiến hành đến bây giờ, đều không có sai lầm, sợ là người sau lưng đủ để chưởng khống toàn trường.

Nếu không đại lượng đến tự tam sơn Ngũ Nhạc, ngũ hồ tứ hải đại lão, không có khả năng dạng này ngồi đàng hoàng ở đây tham gia đấu giá.

Đám người chỉ được theo thứ tự rời trận, hậm hực mà về.

Dương Thanh Huyền ánh mắt rơi vào cái kia tên huyền bào nam tử, cùng cùng phía sau hắn người áo đen trên thân.

Thấy hai người bọn họ rời sân về sau, thân ảnh lóe lên, liền cùng Quỷ Tàng cùng một chỗ theo dõi đi lên.

Huyền bào nam tử cùng người áo đen rời đi về sau, liền hóa thành một đạo nhỏ xíu độn quang, trong hư không lao vùn vụt, hướng Vĩnh Sinh Thành bên ngoài chạy đi.

Thoáng qua ở giữa, liền tại mấy chục vạn dặm bên ngoài.

“Kỳ quái, hai người kia rõ ràng mới vừa ở cái này, làm sao đột nhiên không thấy?”

Một mảnh to lớn vùng bỏ hoang trên không, hư không lắc lư, đi ra hơn mười đạo thân ảnh, chính là Nam Cung thế gia đệ tử.

Nam Cung Hải cùng Nam Cung Thành đều là sắc mặt cực kì ngưng trọng.

“Ha ha, sở dĩ không thấy, là bởi vì vì tu vi của các ngươi cảnh giới, căn bản cũng không đủ để bắt được ta nha.”

Một đạo mỉa mai âm thanh truyền đến, ngoài mấy trăm trượng, huyền bào nam tử cùng người áo đen kia lần nữa xuất hiện tại không trung.

Huyền bào nam tử mặt mũi tràn đầy vẻ trêu tức, hai tay ôm ở trước ngực, cười lạnh nói: “Các ngươi thật cho rằng lấy tu vi của mình, có thể truy tung ta đến cái này?”

Chương 3116: Người Áo Đen Thân Phận

“Ngươi đến cùng là ai?!”

Nam Cung thế gia đệ tử đều rất là chấn kinh.

Nam Cung Hải cùng Nam Cung Thành càng là trong lòng hoảng hốt, có một tia cảm giác không ổn.

Nam Cung Hải trầm giọng nói: “Các hạ vô duyên vô cớ cùng ta Nam Cung thế gia đối nghịch, ta Nam Cung thế gia tựa hồ không có có chỗ nào đắc tội các hạ a? Nếu là có, cũng có thể rộng mở nói chuyện, làm gì làm loại này hạ lưu thủ đoạn.”

Trong giọng nói, đã có chút chịu thua tư thái.

Nam Cung thế gia có thể độc bá nhất phương, kéo dài không suy, trừ tuyệt đối võ lực bên ngoài, cao tầng cũng đều không phải người ngu, đã hiểu huyền bào nam tử là cái không dễ chọc gia hỏa.

Huyền bào nam tử sửng sốt một chút, lập tức cất tiếng cười to, “Ha ha ha ha, cười chết ta rồi, cái gì gọi là hạ lưu thủ đoạn? Chỉ cho phép ngươi Nam Cung thế gia ra giá, người khác thì không cho ra giá? Ra giá chính là hạ lưu thủ đoạn? Chậc chậc, tiếng vỗ tay đưa cho xã hội người.”

Nói xong liền vỗ tay.

Nam Cung Hải mặt lộ vẻ quẫn sắc, nói ra: “Có thể cái này mức quá lớn, đối với lẫn nhau tổn thất cũng không nhỏ, chúng ta hoàn toàn có thể tự mình thương nghị.”

Huyền bào nam tử lạnh lùng nói: “Nói đến, tổn thất người là ta a! Các ngươi không đề cập tới, ta ngược lại là quên. Hiện tại đã đề việc này, như vậy liền lưu lại tính mạng của các ngươi với tư cách đền bù đi.”

Nam Cung Hải lớn kinh, quát: “Làm cái gì? Chẳng lẽ ngươi muốn giết chúng ta không thành!”

“Không giết các ngươi, chẳng lẽ ta vất vả tại đây đợi, là muốn mời các ngươi ăn cơm sao? Các ngươi là giả ngu? Vẫn là thật ngốc!”

Huyền bào nam tử nói cho hết lời, một chưởng bình đẩy đi ra, mặt mũi tràn đầy mỉa mai cùng khinh thường, trước mắt mấy người kia trong mắt hắn, như sâu kiến, lười lại nói nhiều một câu.

Khủng bố khí tức lập tức từ cái kia chưởng trung tuôn ra, hóa thành gió lốc, bao phủ tất cả mọi người.

Nam Cung Hải mấy người sớm có đề phòng, nhưng huyền bào nam tử vừa ra tay, cái kia khủng bố khí tức giáng lâm về sau, tất cả mọi người vẫn là sắc mặt đại biến, Nam Cung Hải hoảng sợ hét lớn: “Không có khả năng! Là chín sao Thiên Giới hậu kỳ đại cao thủ! Dừng tay! Các hạ mau dừng tay! Chẳng biết các hạ tôn tính đại danh?”

Nam Cung thế gia đệ tử tất cả đều luống cuống, cái này cỗ kinh khủng khí tức mới ra, liền có gan muốn đem bọn hắn toàn bộ giảo sát cảm giác, Nam Cung Thành hét lớn: “Kiếm trận!”

Hơn mười tên Nam Cung thế gia đệ tử vội vàng ngự kiếm mà ra, hơn mười đạo kiếm quang tại không trung xen lẫn, hình thành một mảnh phòng ngự.

“Phanh phanh phanh!”

Kiếm trận tại gió lốc bên trong run rẩy kịch liệt.

Huyền bào nam tử nhe răng cười một tiếng, năm ngón tay vồ lấy, quát: “Chết đi!”

Gió lốc nháy mắt mở rộng, hướng cái kia trong kiếm trận ương áp đi.

“Bành!”

Một tiếng kinh thiên động địa tiếng vang, kiếm trận bị phá, sức mạnh đáng sợ nghiền ép mà xuống.

“A!”

Đại lượng tiếng kêu thảm thiết tại gió lốc bên trong vang lên.

Đúng lúc này, một đạo kiếm khí lăng không mà đến, thẳng vào gió lốc bên trong.

Kiếm quang toàn thân xanh biếc, tại gió lốc bên trong một chém, liền đem chém thành hai khúc.

Nam Cung thế gia đệ tử dồn dập bị đánh bay ra ngoài, miệng lớn thổ huyết, nhưng cũng vì vậy bảo vệ sinh mạng.

“Là ai? Dám phá hỏng lão phu sự tình!”

Huyền bào nam tử sầm mặt lại, trong ánh mắt bắn ra hai đạo tinh mang, nhìn chằm chằm hư không nơi nào đó.

“Ha ha, tại hạ chỉ là đi ngang qua nơi này, thấy chư vị đại nhân ở đây luận bàn, võ nghệ cao cường, thực sự kìm nén không được, không cẩn thận liền xuất một kiếm, mong được tha thứ.”

Bị huyền bào nam tử tiếp cận hư không bên trong, chậm rãi đi ra một thân ảnh, chính là Dương Huyền Tàng.

Nắm trong tay lấy bách quỷ dạ hành, đưa ở sau lưng, khóe miệng giống như cười mà không phải cười.

Kim quang chớp động con ngươi, nhìn liếc mắt huyền bào nam tử, lại rơi ở bên người hắn người áo đen trên thân.

Huyền bào nam tử song đồng co rụt lại, lạnh lùng nói: “Chín sao Thiên Giới sơ giai, sơ qua có một ít cái vốn để kiêu ngạo, nhưng ở trước mặt ta chẳng phải là cái gì, giết ngươi như giết gà!”

Dương Huyền Tàng cười nói: “Ta vô ý cùng đại nhân tranh đấu, chỉ là muốn gặp vị bằng hữu này.” Hắn giơ lên bách quỷ dạ hành, chỉ vào người áo đen kia.

Người áo đen áo choàng tựa hồ có chút lắc lư một cái, lại trở về bình tĩnh, Dương Huyền Tàng trong hai con ngươi kim quang lưu động, tựa hồ đang suy nghĩ gì.

Huyền bào người sắc mặt đại biến, nghiêm nghị nói: “Ngươi biết hắn?!”

Dương Huyền Tàng nói: “Có lẽ nhận biết, có lẽ không biết, nhìn thấy về sau mới biết được.”

Huyền bào người cười lạnh nói: “Sợ là không có cơ hội. Đã ngươi không nhịn được muốn luận bàn võ nghệ, vậy liền đến Diêm Vương vậy đi luận bàn đi!”

Đưa tay trong hư không một trảo, gió nguyên tố tại hắn lòng bàn tay bị áp súc thành một đạo phong nhận, trực tiếp bổ tới.

“Ầm ầm!”

Hư không nháy mắt bị chém thành hai đoạn.

Dương Huyền Tàng không dám khinh thường, giơ kiếm trước người chặn lại, tay trái quyết ấn, hai ngón từ mũi kiếm vạch đến cuối bưng, một chuyến huyết chi chú niệm ấn trên thân kiếm, sau đó thân kiếm nhoáng một cái liền bổ ra ngoài, đồng thời quát lớn: “Nam Cung thế gia đại nhân mau ra tay! Nếu không liên thủ tất cả mọi người chết chắc!”

Nam Cung thế gia đệ tử, bị vừa rồi cái kia khủng bố một kích oanh trúng, mặc dù trốn được tính mạng, nhưng phần lớn trọng thương tại người. Chỉ có Nam Cung, cung thành chờ số ít cường giả, chỉ là rất nhỏ thụ thương.

Bọn hắn nguyên bản nghĩ quay đầu chạy liền, nhưng nghe Dương Huyền Tàng một lời, nghĩ đến huyền bào nam tử cảnh giới thế lực, sợ là khó mà đào thoát, thế là cắn răng lần nữa ngự kiếm, hướng huyền bào nam tử chém tới.

“Một nhóm hạng giá áo túi cơm, vậy liền chết chung đi!”

Huyền bào nam tử năm ngón tay trong hư không gảy nhẹ, hóa ra từng đạo phong nhận, trảm kích mà đi.

“Bành bành bành!”

Mấy người bị cái kia phong nhận một chém, đều là ngược lại bay trở về, Dương Thanh Huyền cũng hổ khẩu đặt song song, kêu lên một tiếng đau đớn, khóe miệng tràn ra máu, tại không trung liền liền lùi lại mấy bước.

Huyền bào nam tử sắc mặt biến hóa, lộ ra vẻ giật mình, đối phó Nam Cung thế gia đệ tử mấy đạo phong nhận, chỉ là tùy ý thi triển, nhưng chém về phía Dương Huyền Tàng cái kia nói, lại có hắn sáu bảy phân thực lực, vốn là lường trước đủ để chém giết đối phương, ai ngờ lại chỉ là chấn lùi lại mấy bước.

“Tiểu tử, có chút bản lĩnh, báo lên tên của ngươi.” Huyền bào nam tử đứng chắp tay, lạnh lùng hỏi.

“Dương Thanh Huyền!” Dương Huyền Tàng từng chữ nói, một đôi Hỏa Nhãn Kim Tinh lại là nhìn chằm chằm người áo đen.

Người áo đen kia thân hình tựa hồ xúc động hạ.

Dương Huyền Tàng tựa hồ khẳng định nội tâm ý nghĩ, lớn tiếng nói ra: “Tử Tâm! Ngươi là Tử Tâm!”

Người áo đen áo bào, trong gió liệt liệt rung động, cũng không có đáp lại.

Dương Huyền Tàng lớn tiếng nói: “Ngươi chính là Tử Tâm, ta cảm ứng được ra! Chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Theo ta đi thôi, Tử Tâm!”

Huyền bào nam tử đột nhiên sát khí bộc phát, phẫn nộ quát: “Ở đâu ra một con chó hoang, ở đây hồ ngôn loạn ngữ, đi chết đi cho ta!”

Ống tay áo run động một cái, một mảnh kim sắc quang mang lấp lóe mà ra, trước người ngưng tụ thành một cục gạch bộ dáng đồ vật, vô số phù văn màu vàng ở phía trên lấp lóe, hình thành ma trận.

“Đi chết đi.”

Huyền bào nam tử lệ quát một tiếng, bấm niệm pháp quyết hướng phía trước một chút.

Gạch vàng tại không trung hào quang tỏa sáng, giống như núi cao trực tiếp trấn áp xuống.

Nơi đây thế giới tài nguyên phong phú, bảo vật rất nhiều, nhưng bởi vì thiếu khuyết luyện khí sư, sở dĩ pháp bảo đều là đơn giản đến cực điểm, nhưng lại uy năng cực lớn loại kia.

Cái này gạch vàng mới ra, Dương Thanh Huyền kém chút không có kêu đi ra, đúng là kim hệ nguyên tố bản nguyên thứ tư ngăn. Lăng Thần Chiếu Kim!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3117: Cứu Trở Về Tử Tâm

Như thế nồng đậm Kim nguyên tố bản nguyên thứ tư ngăn, hắn chỉ ở Côn Khư gặp qua.

Cho dù là thiên cổ phong lưu múa dài trong không gian thu nạp kim hệ nguyên tố cũng kém xa đây.

Đáng sợ hơn chính là, bảo vật này là từ chín sao Thiên Giới hậu kỳ võ giả trong tay thi triển đi ra, huyền bào nam tử toàn thân sát khí đại thịnh, hiển nhiên là muốn nhất kích tất sát hắn.

Dương Huyền Tàng nháy mắt cảm ứng được tử vong nguy hiểm, toàn thân quang huy đại phóng, đạo thể nổi lên. Cả người cùng chiến kích toàn vẹn trắng xóa hoàn toàn. Kích quang tại không trung xen lẫn mà lên, hóa thành một đạo cự đại trảm kích, bổ tới.

“Sát Na Sinh Diệt!”

“Ầm ầm!”

Bạch sắc quang mang cùng kim quang kia va chạm, giằng co sát na liền vỡ nát ra. Gạch vàng như ngày đóng rơi xuống, Dương Huyền Tàng liều mạng múa chiến kích, lần nữa nghênh đón tiếp lấy.

“Bành!.”

Tấm gạch nện trên lưỡi kích, rung ra vô cùng cường đại kim mang, giống như hoả tinh cũng bắn về phía tứ phương.

Dương Huyền Tàng toàn thân bị chiếu rọi được kim quang lóng lánh. Đạo thể năng lượng cơ hồ bị áp chế hầu như không còn, hình thành một vòng cực nhỏ phòng ngự, co vào tại thể nội, thủ hộ ngũ tạng lục phủ.

Chiến kích bên trong liên tục không ngừng lực lượng tán phát ra, đứng vững gạch vàng, nhưng liền người mang kích, vẫn là không ngừng bị đè xuống rơi.

Huyền bào nam tử con ngươi đột nhiên đột nhiên co lại, nội tâm nhấc lên sóng to gió lớn, hắn vốn cho rằng một gạch xuống dưới, đối phương trực tiếp bạo thể mà chết.

Hiện tại thế mà trực tiếp chặn!

“Không có khả năng!”

“Đi chết đi!”

Huyền bào nam tử quát chói tai hai tiếng, đại thủ trước người lật một cái, gạch vàng phía trên lập tức hiện ra một bàn tay lớn màu vàng óng, bỗng nhiên ép xuống.

“Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, gạch vàng bị đại thủ bắt lấy, cuồng áp mà xuống!

Dương Huyền Tàng kinh sợ hét lớn một tiếng, cuối cùng gánh không được, toàn thân năng lượng bị ép tới vỡ nát, chiến kích bên trong cũng tuôn ra gào thét phẫn nộ thanh âm, bị cục gạch đè ép phi tốc hạ xuống.

Nam Cung thế gia đệ tử từng cái hoảng sợ không thôi, vội vàng bấm niệm pháp quyết ngự kiếm, hóa ra từng đạo công kích, hướng huyền bào nam tử chém tới.

Không trung xuất hiện hơn mười đạo vết kiếm, chém ở huyền bào nam tử phía trước hai ba mươi trượng chỗ xa, đều bị cản lại.

Trong đó Nam Cung Hải cùng Nam Cung Thành, một là chín sao Thiên Giới sơ giai, một là tám sao Thiên Giới đỉnh phong, hai người kiếm khí càng xâm nhập thêm, nhưng cũng bị ngăn tại mười trượng bên ngoài, lại khó tinh tiến mảy may.

“Chết hết cho ta đi!”

Huyền bào nam tử phất một cái ống tay áo, cường đại gió lốc đem những này kiếm khí một quyển, đều chấn động đến vỡ nát, sau đó lôi cuốn tại phong nhận bên trong, phản kích trở về.

“A!.”

Nam Cung thế gia đệ tử từng cái miệng lớn thổ huyết, một nhiều hơn phân nửa người tại chỗ bị quấy đến vỡ nát.

Đúng lúc này, chân trời đột nhiên hóa thành màu đỏ, một cỗ kinh khủng hơn lực lượng bao phủ mà tới.

“Ầm ầm!”

Cái kia trấn áp Dương Huyền Tàng gạch vàng, đột nhiên bị chặn, tầng một thật mỏng hồng sắc quang sương mù đem cái kia gạch vàng bao lấy, nhờ ở giữa không trung.

Dương Huyền Tàng toàn thân buông lỏng, “Oa” há miệng phun ra máu đến, trên thân kinh lạc đã bị chấn động đến vỡ nát.

Huyền bào nam tử sắc mặt đại biến, hoảng sợ quát: “Là ai?!”

Cỗ này lăng không mà đến lực lượng, để hắn cảm thấy một trận tim đập nhanh, mà lại tựa hồ ở đâu cảm ứng qua.

Hắn bản thân mình chính là chín sao Thiên Giới hậu kỳ cường giả, có thể để cho hắn có như vậy cảm ứng, nhất định là chín sao Thiên Giới đỉnh phong!

Mà bên trong vùng thế giới này, chín sao Thiên Giới đỉnh phong có thể đếm được trên đầu ngón tay, mỗi một vị hắn đều nói được ra danh tự, không khỏi là kinh thiên động địa đại nhân vật.

Một đoàn hồng quang trong hư không xuất hiện, nháy mắt giãn ra, hóa thành kéo dài nghìn dặm to lớn cánh chim, vô số linh quang tại hai cánh bên trong thoáng hiện, khiến người hoa mắt.

“Không được!”

Huyền bào nam tử biết gặp được phiền toái, không lo được đánh giết Dương Huyền Tàng cùng Nam Cung thế gia đệ tử, vội vàng một phát bắt được người áo đen, chớp động phía dưới liền hóa thành độn quang mà đi.

“Đại Thần Vương! Người kia là Tử Tâm!”

Dương Huyền Tàng liều mạng một hơi, đột nhiên hô lên, sau đó lại là miệng lớn thổ huyết, liều mạng ho khan, hợp thể tại không trung một chút tách ra.

Cặp kia cánh chủ nhân chính là Đại Thần Vương Hồng Tiêu, không cần Dương Huyền Tàng nói, hắn liền đã cảm ứng được Tử Tâm khí tức, “Ngươi nghỉ ngơi cho tốt!” Để lại một câu nói, hai cánh lóe lên, liền biến mất trên hư không.

Dương Thanh Huyền nuốt một chút đan dược, vận chuyển Vô Cực Chân Kinh, sơ qua ổn định một chút thương thế, tâm nghĩ Hồng Tiêu thực lực là chín sao Thiên Giới đỉnh phong, có hắn đuổi theo, nhất định có thể đem Tử Tâm cứu trở về.

Nghĩ đến nơi này, lúc này mới sơ qua thả lỏng trong lòng.

Nam Cung thế gia giờ phút này chỉ còn ba người, Nam Cung Hải, Nam Cung Thành, cùng một tên khác Nam Cung thế gia cao tầng, hướng Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng xa xa ôm quyền chắp tay, không kịp nói một câu, liền hóa thành lưu quang mà đi, giống như là sợ cái kia huyền bào nam tử trở về dáng vẻ.

[truye

n cua tui đốt❤net] Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng liền chờ ở tại chỗ, lẳng lặng cảm ứng đến nơi xa truyền đến năng lượng thật lớn chấn động.

Sau đó không lâu, lại có mấy đạo cường đại thân ảnh xuất hiện tại phụ cận. Chính là Nham Cốt cùng Thẩm Xung mấy người, tại Vĩnh Sinh Thành bên trong liền cảm ứng được cường đại năng lượng ba động, đồng thời tiếp tục không tán, để bọn hắn lòng có lo lắng, lúc này mới chạy đến xem xét.

Nghe được Dương Thanh Huyền giảng thuật chuyện đã xảy ra về sau, Nham Cốt giận tím mặt, đối với Thẩm Xung nói: “Tra! Lên trời xuống đất, cũng nhất định muốn đem người này điều tra ra!”

Thẩm Xung kiên trì nói ra: “Rõ!”

Nhưng trong lòng đang nghĩ, chín sao Thiên Giới hậu kỳ tu vi, toàn bộ thế giới bên trong có thể đếm được trên đầu ngón tay, cũng liền mấy cái như vậy người, mà lại cảnh giới này há lại là ta có thể điều tra.

Nhưng hắn biết đạo lý dễ hiểu như vậy, Nham Cốt sẽ không không rõ ràng, dạng này tại chỗ gầm thét, chủ yếu là cho Dương Thanh Huyền nhìn, tăng tiến cùng Dương Thanh Huyền ở giữa hữu nghị.

Qua hơn nửa canh giờ, nơi xa một đạo cự đại hồng quang lao vùn vụt tới, chính là Hồng Tiêu, mấy cái chớp động phía dưới liền đến trước mặt mình.

Người áo đen cũng cùng ở bên người hắn, mũ túi đã gỡ xuống, chính là Tử Tâm, bất quá sắc mặt trắng bệch, trên trán khắc lấy một vòng phù lục, cực kì quỷ dị, đã lâm vào hôn mê.

Hồng Tiêu nói: “Nàng trúng tà thuật, bất quá tạm không nguy hiểm tính mạng, trước trở về rồi hãy nói!”

Nham Cốt cùng Thẩm Xung đều là trong lòng chấn kinh, lại một vị chín sao Thiên Giới đỉnh phong cường giả, mà lại khí tức mạnh, hoàn toàn không kém Nham Cốt.

Nham Cốt vừa sợ lại thích, kinh hãi là Dương Thanh Huyền những này người không khỏi quá mạnh đi, vui chính là có cường đại như vậy viện trợ, đối phó Trọng Anh liền nhiều hơn mấy phần nắm chắc.

Mấy người lập tức quay trở lại Vĩnh Sinh Thành.

Hồng Tiêu nhìn thấy Hồng Lâm sau cũng hết sức cao hứng, bọn hắn đoàn người này xem như lần đầu tề tựu.

Hồng Lâm đối với Tử Tâm tiến hành một phen kiểm tra, nói ra: “Nàng bên trong là điều khiển loại tà thuật, bất quá bản tâm không mất, sa vào đến bản thân trong phong ấn. Muốn tỉnh lại nàng, đầu tiên muốn mở ra cái này tà thuật, tiếp theo đưa nàng bản thân phong ấn giải khai.” Nàng nhíu mày lại, lại nói: “Nếu là có thể biết cái này tà thuật nguồn gốc, giải khai liền cần phải dễ dàng hơn nhiều.”

Nham Cốt lập tức nói ra: “Người kia nếu là chín sao Thiên Giới hậu kỳ cường giả, liền tuyệt sẽ không là hạng người vô danh, ta triệu tập một số người tới, nhất định sẽ có người nhận được cái này tà pháp.”

Hắn lập tức truyền lệnh xuống, để tất cả bảy sao Thiên Giới trở lên võ tu toàn bộ đến trong phủ thành chủ tụ tập chờ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3118: Đồ Đằng Thú Hồn Ấn

“Đây là Đồ Đằng Thú Hồn Ấn!”

Một tên tám sao Thiên Giới trung giai lão giả nhìn qua Tử Tâm cái trán mật văn về sau, mười phần khẳng định nói.

“Đồ Đằng Thú Hồn Ấn?”

Nham Cốt tại ngốc trệ sau một lúc lâu, chợt tỉnh ngộ, cả kinh kêu lên: “Đồ Đằng lão tổ!”

Cái tên này mới ra, toàn trường chấn kinh.

Một nhiều hơn phân nửa cường giả đều đổi sắc mặt.

Giống như là một loại nào đó cấm kỵ, đột nhiên liền trong đám người truyền ra.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Đồ Đằng lão tổ là ai?”

Nham Cốt trầm giọng nói: “Một vị tu luyện bí pháp đương thế cường giả, chuyên môn nghiên cứu đồ đằng chi thuật, đem các loại kỳ dị bí thuật cùng chữ viết dung hợp thành các loại khác biệt đồ đằng, làm cho sinh ra cường đại lực lượng, ngươi vị bằng hữu này hẳn là nhận khống chế loại đồ đằng bí pháp ảnh hưởng.”

Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Nhưng có phương pháp phá giải?”

Nham Cốt mặt sắc mặt ngưng trọng, nói: “Loại này đồ đằng lực lượng là trực tiếp lạc ấn tại cơ bắp xương cốt cùng trong linh hồn, đem thân thể người cùng tam hồn thất phách toàn bộ nối liền cùng một chỗ, có thể hay không bài trừ ta không rõ ràng, nhưng cho dù có thể phá, cũng cực kì khó giải quyết.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt lúc này trầm xuống, toàn thân sát khí, lạnh giọng nói: “Đáng chết! Nếu là Tử Tâm có chuyện bất trắc, ta nhất định phải làm cho người này hối hận sống trên đời!”

Nham Cốt mấy người nhìn xem phẫn nộ Dương Thanh Huyền, nội tâm không khỏi suy đoán hắn cùng Tử Tâm quan hệ, sau đó vô tình hay cố ý lại nhìn liếc mắt ở bên cạnh Hồng Lâm.

Cái kia tên tám sao Thiên Giới trung giai lão giả nói ra: “Muốn hoàn mỹ giải trừ cái này đồ đằng, sợ là chỉ có thể để Đồ Đằng lão tổ đích thân tới. Hắn đã đập xuống Vô Cực Chân Giới danh ngạch, liền nhất định còn sẽ tái xuất hiện.”

Nham Cốt nhìn về phía Dương Thanh Huyền, trưng cầu ý kiến ý kiến của hắn.

Dương Thanh Huyền nghĩ nghĩ, nói ra: “Có thể, liền chờ Vô Cực Chân Giới mở ra. Bất quá ta hi vọng chư vị còn là có thể tận lực tìm kiếm một chút cái này Đồ Đằng lão tổ, có thể bằng sớm tìm tới thì tốt hơn, để tránh tà thuật tại người lâu, sẽ có biến cố.” Hắn lo lắng nhìn về phía Tử Tâm.

Nham Cốt nói ra: “Kia là tự nhiên.”

Phất phất tay, liền an bài thủ hạ đi làm.

Đợi đám người sau khi rời đi, Nham Cốt nói với Dương Thanh Huyền: “Thanh Huyền công tử, ngày mai đấu giá hội tiếp tục sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đương nhiên tiếp tục, nếu không tiền của ta từ chỗ nào đến?”

Nham Cốt mặt đen lên, nói ra: “Dạng này đấu giá đi xuống, sợ đem sở hữu thế lực đều sẽ đắc tội.”

Dương Thanh Huyền lâu lâu huyệt Thái Dương, nói ra: “Có phải hay không tội bọn hắn, không phải ta cân nhắc, ta bây giờ suy nghĩ một là kiếm tiền, hai là thế nào đối phó Trọng Anh.”

Nham Cốt ngượng ngùng cười hai lần, nhưng trong lòng mắng to không thôi, ngươi đương nhiên không cần cân nhắc, ta còn phải tại Vĩnh Sinh Thành tiếp tục lẫn vào đâu, đến lúc đó còn không phải ta tới thu thập cái này cục diện rối rắm, “Chẳng biết Thanh Huyền công tử ngày mai dự định chụp bán bao nhiêu danh ngạch?”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm hắn, phảng phất nhìn thấu tâm tư của hắn, cười cười nói ra: “Đại nhân không cần nghĩ quá nhiều, vẫn là đem toàn bộ tâm tư đặt ở như thế nào đối phó Trọng Anh trên thân đi. Nếu là cái này một quan không qua được, thế giới hủy diệt, còn lại cũng đều không có gì để nói nhiều. Cho tới đấu giá danh ngạch, ta khẳng định phải lấy kiếm tiền làm chủ, thật vất vả có như thế một cái cơ hội, không kiếm một món hời, làm sao xứng đáng chính mình? Coi như cuối cùng thế giới Hủy Diệt, đó cũng là làm một người có tiền quỷ.”

Hắn suy nghĩ một chút, lại nói: “Ngày mai bên cạnh chụp vừa nhìn đi, mỗi cái danh ngạch ít nhất phải bán một trăm triệu trở lên, nếu không liền không bán.”

Nham Cốt mặt mũi tràn đầy cười khổ, xem ra cái này cục diện rối rắm hắn lưng định.

Nhưng Dương Thanh Huyền nói cũng không sai, chỉ cần có thể đối phó Trọng Anh cứu vớt thế giới, còn lại tất cả đều dễ nói chuyện, thế giới đều xong đời, nghĩ cái khác cũng không có ý nghĩa.

Ngày thứ hai, đấu giá hội đúng hạn cử hành.

Dương Thanh Huyền cũng không có đích thân tới hội trường, mà là đem nhiệm vụ này giao cho Tiểu Giả, chính mình thì tại mật thất bế quan, cùng Hồng Lâm mấy người nghiên cứu cứu vớt Tử Tâm chi pháp.

Nhìn qua Tử Tâm cái kia sắc mặt tái nhợt, Dương Thanh Huyền trong lòng đau xót, lần nữa dâng lên lửa giận cùng sát ý.

Hồng Lâm trầm ngâm nói: “Những này đồ đằng cực kỳ giống đại đạo văn tự, hoặc là nói là đại đạo văn tự một loại khác phiên bản.”

Dương Thanh Huyền cái này mới hồi phục tinh thần lại, cẩn thận quan sát những đồ đằng kia, hoàn toàn chính xác có gan phiêu phiêu miểu miểu cảm giác, bên trong ẩn chứa cường đại quy tắc.

Cùng nó nói là đại đạo văn tự một loại khác phiên bản, không bằng nói là một loại sứt sẹo thô ráp bắt chước.

Hồng Tiêu nói: “Ta cũng có loại cảm giác này, muốn xóa đi những này đồ đằng cũng không khó, nhưng nó thật sự quán xuyên Tử Tâm thân thể cùng tam hồn thất phách, một khi xóa đi, sợ làm bị thương Tử Tâm hồn phách cùng võ đạo căn cơ.”

Dương Thanh Huyền hai tay bấm niệm pháp quyết, chậm chạp vận chuyển Vô Cực Chân Kinh, chậm rãi đem vô cực lực lượng giao qua Tử Tâm trong cơ thể, cảm ứng phía dưới nói ra: “Ta cảm giác cái này đồ đằng lực lượng cùng Tử Tâm dung hợp được càng ngày càng chặt chẽ, nếu là không sớm cho kịp trừ bỏ, sợ là vô pháp nghịch chuyển.”

Hồng Lâm khẽ thở dài: “Ngươi cũng cảm ứng được.”

Cái này đồ đằng lực lượng xa so với bọn hắn tưởng tượng phức tạp được nhiều.

Năm đó Đồ Đằng lão tổ chính là dựa vào phương pháp này quét ngang thế giới, hãn hữu địch thủ, cho dù là chín sao Thiên Giới đỉnh phong cường giả, đối với hắn cũng kiêng kị vạn phần.

Sở dĩ Đồ Đằng lão tổ cái tên này xuất hiện thời điểm, sẽ có như vậy sẽ có nhiều người như vậy cảm thấy thúc thủ vô sách.

Dương Thanh Huyền vội la lên: "Chúng ta cũng không có một chút biện pháp sao?"

Hồng Lâm nói: "Trị tận gốc biện pháp không có, nhưng hóa giải một chút vẫn là có thể. Nàng đã bản thân phong ấn bản tâm, tương đối mà nói tương đối an toàn. Chúng ta có thể dùng vô cực lực lượng, đem trên người nàng đồ đằng trước trừ bỏ những lạc ấn kia tại chỗ sâu, tạm thời vô pháp cải biến, làm như vậy chỉ có thể tạo được hóa giải một chút tác dụng, vô pháp lâu dài."

Ba người lúc này liên thủ vận chuyển Vô Cực Chân Kinh, một chút xíu rót vào Tử Tâm trong cơ thể, thay nàng phạt mao tẩy tủy, thanh trừ tầng ngoài đồ đằng lực lượng.

Đúng lúc này Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, đem chính mình vận chuyển vô cực lực lượng chuyển hóa thành đại đạo lực lượng. Cuồn cuộn không dứt ánh sáng màu trắng tràn vào đến Tử Tâm trong cơ thể, cái kia đồ đằng lạc ấn rất nhanh liền tiêu tán không còn, không chỉ có như thế, đại đạo lực lượng còn xuyên thấu Tử Tâm thân thể, thẳng vào tam hồn thất phách.

Hồng Lâm cùng Hồng Tiêu đều là cả kinh nói: "Đây là..."

Dương Thanh Huyền mừng rỡ không thôi, phát hiện đại đạo lực lượng đang gột rửa Tử Tâm hồn phách, đem lạc ấn ở bên trong đồ đằng một chút xíu hóa giải. Tà ác lực lượng không ngừng từ Tử Tâm trong cơ thể tuôn ra, trên làn da hình thành từng vòng từng vòng màu đen vầng sáng, sau đó điểm điểm tán đi.

“Dĩ nhiên có thể dạng này…” Hồng Lâm cùng Hồng Tiêu đều ngây dại, lập tức đều là mừng rỡ không thôi.

Dương Thanh Huyền vội vàng trấn định tâm thần, ổn định đại đạo lực lượng, to như hạt đậu mồ hôi lạnh từ hai tóc mai lăn xuống, hắn chưa từng có dùng đại đạo lực lượng đã cứu người, nhưng đạo hóa vạn vật là bản nguyên nhất lực lượng, có thể khu trừ đồ đằng lực lượng cũng hợp tình hợp lý.

Chỉ là cái này tiêu hao đối với hắn mà nói có chút lớn.

Nhưng lại lớn cũng phải gánh vác.

Thời gian một chút xíu trôi qua, mấy canh giờ về sau, Tử Tâm thân thể cùng hồn phách bên trong trong suốt lưu ly, trong ngoài sáng, không nhiễm trần thế.

“Hắc…”

Dương Thanh Huyền cười một tiếng, liền thể lực hao hết, ngất đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3119: Tất Cả Mọi Người Được Ăn Cơm

“Dương Thanh Huyền!” Hồng Tiêu vội vàng kêu một tiếng, liền đi lên nâng.

Hồng Lâm thần thức quét qua, nói: “Hắn chỉ là tiêu hao mà thôi, nghỉ ngơi thật tốt một chút liền có thể.”

Ánh mắt liền trở lại Tử Tâm trên thân, tay phải bấm niệm pháp quyết điểm ra, vô cực lực lượng tại Tử Tâm kinh lạc bên trên chuyển động, rất nhanh liền nước vọt khắp toàn thân.

Hồng Lâm thu tay lại đến, kinh hỉ nói: “Quả nhiên toàn tốt.”

Hồng Tiêu nói: “Không hổ là đại đạo lực lượng, hoàn vũ bên trong, sợ cũng chỉ có Dương Thanh Huyền một người có thể làm được.”

Hồng Lâm nhẹ gật đầu, nói: “Ta có dự cảm, vô luận là lần này Vô Cực Chân Giới chuyến đi, vẫn là đối kháng phạm không phạm thật, cứu vớt nơi đây vũ trụ, đều không thể rời đi Dương Thanh Huyền lực lượng.”

Lập tức, Hồng Tiêu liền dẫn Dương Thanh Huyền hạ đi nghỉ ngơi, mà Tử Tâm thì từ Hồng Lâm chiếu cố.

Thứ hai ngày đấu giá hội, hết thảy vỗ ra bốn mươi mấy danh ngạch, mỗi một cái giá sau cùng đều tại một trăm triệu trở lên.

Chụp cái cuối cùng thời điểm, tựa hồ tất cả mọi người không có tiền, giá cả tại chín mươi triệu tả hữu bồi hồi, Tiểu Giả chính mình đem giá cả gọi lên một trăm triệu, sau đó liền kết thúc đấu giá.

“Xem ra trong thế giới này người, cũng không hề giống chính mình tưởng tượng bên trong như thế có tiền a, hết thảy mới đánh ra hơn sáu mươi cái danh ngạch, liền giống như là muốn đem những này người ép quang như vậy.”

Dương Thanh Huyền nghe được hồi báo về sau, sờ lên cái cằm, trầm ngâm lẩm bẩm.

Tiểu Giả nói: “Sợ không phải có người xem thấu đại nhân thủ đoạn, sở dĩ cố ý không ra giá?”

Dương Thanh Huyền nói: “Cũng không cho tới, ta đoán hoặc là thực sự hết tiền, hoặc là còn có cái khác lo lắng. Ngươi đi tìm hạ Nham Cốt bọn hắn, đúng rồi, đem Tạ Hoa cũng mời đến, hắn thân là trưởng của một hội, phía trên tiêu thụ, cần phải xa so với Nham Cốt mấy người hiếu thắng.”

Tiểu Giả lập tức lui ra, sau đó không lâu, Nham Cốt, Kế Đô, Thẩm Xung, Tạ Hoa mấy người liền đáp ứng lời mời mà tới.

Dương Thanh Huyền một thấy mọi người, liền thở dài một hơi, “Ai, đầu năm nay, nghĩ kiếm ít tiền thật là khó nha!”

Tất cả mọi người là mặt đen lại, hai mặt nhìn nhau, còn cho rằng hắn gọi mọi người tới là làm cái gì, nguyên lai là vì danh ngạch bán đấu giá sự tình.

Nham Cốt nói: “Đại nhân kiếm tiền thật là khó? Đây thật là nói đùa. Mới hai ngày thời gian, đã thu hơn sáu mươi trăm triệu Vô Cực Thạch, thật sự là tiện sát chúng ta.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Hơn sáu mươi trăm triệu Vô Cực Thạch, có thể làm cho ta tu luyện tới vạn cổ chí tôn sao?”

Nham Cốt nói: “Đương nhiên không thể.”

Dương Thanh Huyền nói: “Sở dĩ còn còn thiếu rất nhiều a.”

Nham Cốt kém chút không có thổ huyết, lật ra bạch nhãn, cũng không biết nói cái gì.

Dương Thanh Huyền nói với Tạ Hoa: “Hội trưởng đại nhân, ngài là trưởng của một hội, nhất định có biện pháp giúp ta đem danh ngạch bán cái giá tốt.”

Tạ Hoa vội vàng đứng dậy, ôm quyền chắp tay nói: “Ta điểm này không quan trọng bản lĩnh, liền liền hiện giá cũng không thể bán được đến.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Cái kia Tạ hội trưởng cho rằng là mọi người không có tiền, còn là bởi vì cái khác lo lắng mà không mua?”

Tạ Hoa cái trán toát ra mồ hôi lạnh, thầm nghĩ một cái danh ngạch bán một trăm triệu Vô Cực Thạch, cái này còn không vừa lòng, thật sự là lòng tham không đáy a, nhưng hắn vẫn là nghiêm túc suy tư một chút, nói ra: “Mấu chốt vẫn là mọi người đối với danh ngạch giá trị sinh ra hoài nghi, mà lại giá cả đích thật là có chênh lệch chút ít cao.”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, nói ra: “Danh ngạch giá trị lớn bao nhiêu, liền nhìn mọi người đối với hắn cao bao nhiêu mong muốn, ta hiểu được. Tạ hội trưởng, ngày mai trước tạm dừng đấu giá.”

“Tạm dừng?”

Tạ Hoa sửng sốt một chút, Nham Cốt mấy người cũng đều có chút sững sờ, dù sao cái này sinh ý đến bây giờ còn thật là tốt làm, mà lại cực kì kiếm tiền, mặc dù chỉ bán ra hơn sáu mươi cái danh ngạch, nhưng chỉ cần có đầy đủ tính nhẫn nại, hai ngàn cái danh ngạch cuối cùng rời tay vẫn là không thành vấn đề.

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, nói: “Tạ Hoa hội trưởng mới vừa nói đến chỗ mấu chốt, mọi người đối với Vô Cực Chân Giới mong muốn khác biệt, sở dĩ đồng ý danh ngạch giá cả cũng liền khác biệt. Ngày mai bắt đầu đình chỉ đấu giá, ta sẽ để cho người bắt đầu làm một chút về Vô Cực Chân Giới tuyên truyền sổ, nói cho mọi người Vô Cực Chân Giới bên trong linh khí, không chỉ có nồng đậm hơn gấp mười lần, hơn nữa còn có có thể đột phá vạn cổ chí tôn, chỉ cần đem tất cả đối với Vô Cực Chân Giới mong muốn điều đi lên, danh ngạch liền bán chạy.”

Kế Đô xạm mặt lại, nói: “Cứ như vậy, không phải lừa gạt mọi người sao?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu cười nói: “Những lời này tự nhiên không thể từ chúng ta trong miệng nói ra, có thể tùy tiện tìm tới một bản cổ tịch, phía trên chính là như thế viết, chúng ta chỉ là máy móc, tiến hành tuyên truyền một chút mà thôi.”

Nham Cốt mấy người cả đám đều không lời nào để nói, phục sát đất.

Liền liền Tạ Hoa đều trợn mắt hốc mồm, hắn đột nhiên phát hiện, chính mình nhiều năm như vậy thương hội hội trưởng làm không công.

“Khụ khụ.”

Nham Cốt đột nhiên trùng điệp ho khan hai tiếng, nói: “Làm như vậy quá giày vò, cũng chậm trễ Thanh Huyền công tử tu luyện.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không sao, việc này để Tiểu Giả xử lý liền có thể. Để hắn đi tìm một chút sơ qua có đầu óc người, bày ra một chút liền tốt. Nếu là làm không được, ta liền trực tiếp vặn xuống đầu của hắn, ta tin tưởng hắn nhất định có thể làm tốt.”

Tiểu Giả gương mặt đều tái rồi, vâng vâng dạ dạ nói: “Nhất định, nhất định làm tốt!”

Tiềm năng của người là vô hạn, ở trước mặt lâm rơi đầu áp lực lúc, chuyện gì cũng có thể làm tốt.

Nham Cốt ngượng ngùng nói: “Có thể đại nhân trong tay có hai ba ngàn danh ngạch, hành hạ như thế xuống dưới, cũng rất khó trong khoảng thời gian ngắn một bán mà không a?”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nghe được Nham Cốt lời nói bên trong có chuyện, tựa hồ nghĩ đến cái gì, hỏi: “Ồ? Cái kia không biết đại nhân có ý nghĩ gì?”

Nham Cốt lại ho khan hai tiếng, rõ ràng có chút lúng túng bộ dáng, nói ra: “Lấy ta ý kiến, Thanh Huyền công tử đối với bên trong thế giới này giá hàng cùng tình thế đều không hiểu nhiều lắm, không bằng đem những này danh ngạch lấy một cái hơi thấp điểm giá cả đại diện cho ta, để cho ta tới giúp Thanh Huyền công tử bán bán đi.”

Dương Thanh Huyền loại nào thông minh, nghe xong liền minh bạch đến đây, nội tâm nháy mắt giật mình, danh ngạch bán không được nguyên nhân chủ yếu, trừ đám người đối với Vô Cực Chân Giới mong muốn bên ngoài, vấn đề ngay tại Nham Cốt mấy người a.

Nham Cốt, Kế Đô, Thành Hoàng chính là nơi đây thế giới ba tòa Thánh thành chân chính chấp chưởng giả, dạng này người cũng là cấp cao nhất tài nguyên chưởng khống giả, đại bộ phận tài phú đều tụ lại tại bọn hắn hoặc là bọn hắn bằng hữu trong tay.

Mà bọn hắn đối với chính mình hiểu rõ.

Sợ là trên thị trường cất giấu lớn nhất người mua, chính là những người này thế lực, chính đang chờ mình bán bất động thời điểm bán tháo đâu.

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh, ngón tay trên tay đỡ không ngừng gõ, phát ra “Đông đông đông” thanh âm.

Giờ khắc này hắn cũng phát hiện, mình muốn vòng qua Nham Cốt mấy người, đem danh ngạch chỗ tốt toàn bộ độc chiếm tựa hồ là không thể nào.

Cuối cùng vẫn là muốn cùng Nham Cốt mấy người hợp tác, dạng này mới có thể đạt được lợi ích tối đại hóa.

Đồng thời những này người sau lưng lợi ích cùng nhân mạch thiên ti vạn lũ, bọn hắn cũng có rất nhiều thân nhân, bằng hữu, thủ hạ đều muốn chiếu cố, nói trắng ra là chính là, tất cả mọi người được ăn cơm.

Nghĩ thông suốt điểm này về sau, Dương Thanh Huyền mới minh bạch, chính mình phạm vào một cái như thế nào sai lầm.

Nham Cốt thần sắc có chút xấu hổ, ánh mắt lấp lóe, cúi đầu nhìn về phía trước.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3120: Lợi Ích Phân Phối

Dương Thanh Huyền mỉm cười, phát hiện Nham Cốt vẫn là cái da mặt thiên bạc người, hắn trực tiếp hỏi nói: “Chẳng biết đại nhân muốn thay thế lý nhiều ít danh ngạch? Lại lấy như thế nào giá cả đại diện?”

Nghĩ thông suốt mấu chốt của vấn đề về sau, tự nhiên là nguyện ý kiếm một chén canh.

Nham Cốt ấp úng hai lần, phản hỏi: “Chẳng biết Thanh Huyền công tử, nguyện ý lấy gì giá, nhượng lại nhiều ít danh ngạch?”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Đại nhân vẫn là trực tiếp trả lời vấn đề của ta đi.”

Ở phương diện này, Nham Cốt chỗ nào là Dương Thanh Huyền đối thủ, giả vờ như suy nghĩ dáng vẻ, nói ra: “Như vậy đi, lấy năm mươi triệu đơn giá, thay đại nhân đại diện hai ngàn cái danh ngạch.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đại nhân cái giá này thật ác độc nha, trực tiếp liền chặt hơn một nửa.”

Nham Cốt nói: “Công tử nói đùa, cái này hai ngàn cái danh ngạch, không có khả năng mỗi cái đều có thể bán được bên trên trăm triệu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Như vậy đi, ta cho đại nhân tám ngàn vạn đơn giá, chỗ có danh ngạch đều cho đại nhân đại diện.”

Nham Cốt trong lòng khẽ giật mình, hỏi: “Chỗ có danh ngạch là nhiều ít?”

Dương Thanh Huyền chăm chú nhìn hắn, nói ra: “Thực lực của ta đại nhân là rất rõ ràng, có thể có bao nhiêu danh ngạch đại nhân cần phải so ta rõ ràng hơn. Mà lại chỉ cần bằng hữu của ta có thể đột phá chín sao Thiên Giới, danh ngạch có thể tăng thêm bao nhiêu? Đại nhân mình có thể đánh giá. Đồng thời một khi bằng hữu của ta đột phá chín sao Thiên Giới, chúng ta hợp thể về sau liền có thể đạt được chín sao Thiên Giới trung giai, ý nghĩa phi phàm.”

Nham Cốt tự nhiên minh bạch, chín sao Thiên Giới trung giai đoán chừng có thể mang bốn ngàn người đi vào, mà lại lấy Dương Huyền Tàng cái kia biến thái sức chiến đấu, cái này trị số có lẽ còn có thể đề thăng, mà lại võ giả cảnh giới hạn mức cao nhất cũng thu được đề thăng.

Hắn quay đầu nhìn về Kế Đô mấy người.

Chỉ có thể lẫn nhau nháy mắt giao lưu, đồng thời đôi môi khẽ nhúc nhích, tại sử dụng một loại ám ngữ.

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ, quả nhiên đến có chuẩn bị, xem ra những này người trong âm thầm sớm đã thương lượng xong.

Bất quá liên quan đến như thế lớn lợi ích, một mình hắn ăn một mình hoàn toàn chính xác có chút không tử tế.

Sau một lúc, mấy người tựa hồ thương nghị xong, Nham Cốt nói ra: “Công tử vị bằng hữu nào, chúng ta sẽ hết sức giúp hắn đột phá, nhưng cho tới đại diện giá cả, vẫn là có chỗ hơi cao, chẳng biết sáu mươi triệu định như thế nào?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Không bằng gì. Lần này Vô

Cực Chân Giới mở ra ý nghĩa, chư vị đại nhân đều cần phải rất rõ ràng, điểm này tiền đều không nỡ, thực sự để ta rất thất vọng."

Nham Cốt cười khổ nói: "Cũng không thể nói như vậy, trên đời này có hai kiện chuyện bi thảm nhất, một là người chết rồi, tiền còn chưa dùng hết, hai là tiền sử dụng hết, người còn chưa có chết. Trọng Anh chúng ta tự nhiên là muốn đối phó, nhưng đánh bại Trọng Anh cứu vớt thế giới về sau, phát phát hiện mình còn sống sót, có thể tiền lại không, cái kia được bi thảm đến mức nào."

Dương Thanh Huyền cười nói: "Nham Cốt đại nhân vậy thì không tử tế, loại này với đem tiền cùng mạng đánh đồng, tiền cùng mạng có thể ngang ngửa sao? Không có tiền có thể kiếm lại."

Nham Cốt cười khổ nói: "Nhưng khoản này kim ngạch thật là quá lớn, coi như đem mạng liều mạng, cũng chưa chắc kiếm được trở về, đại nhân có thể giảm thì giảm, cho cái hữu nghị giá đi."

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một hồi, nói ra: "Cái kia cho cái nhảy lầu giá đi, mọi người đều thối lui một bước, bảy mươi triệu."

Nham Cốt lắc đầu nói: "Vẫn là nhiều lắm, chúng ta nhiều nhất chỉ có thể thêm đến 6,500 vạn."

Dương Thanh Huyền đêm đen mặt đến, trầm giọng nói: "Nham Cốt đại nhân, quen thuộc thì quen thuộc, nhưng ngươi muốn như vậy trả giá, cái kia ta thật không có cơm ăn, về sau mọi người sẽ rất khó làm bằng hữu."

Nham Cốt nói: "Công tử đừng quên, chúng ta còn muốn trợ giúp Quỷ Tàng tiên sinh xung kích chín sao Thiên Giới, tiêu hao cũng là cực kỳ to lớn, mong rằng nể mặt chuyện này, lại giảm một chút."

Dương Thanh Huyền nói: "Tốt, cái kia ta cũng không cùng các ngươi giày vò khốn khổ. Các ngươi trước lấy bảy mươi triệu giá cả mua, nếu là Quỷ Tàng có thể đột phá đến chín sao Thiên Giới, ta lại trở về các ngươi năm triệu. Nếu là hắn không đột phá nổi, ta nghĩ chư vị cũng thật không tiện hỏi lại ta muốn tiền này a?”

“Cái này...”

Nham Cốt mặt lộ vẻ khó xử, lại cùng Kế Đô mấy người trong bóng tối thương nghị một trận, lúc này mới tro nghiêm mặt, cắn răng nói ra: “Tốt!”

Lợi ích phân phối xong, tất cả mọi người là nhẹ nhàng thở ra.

Dương Thanh Huyền một lần có thể thu hoạch được hai ngàn trăm triệu tả hữu Vô Cực Thạch, mà Nham Cốt mấy người cũng có thể đem danh ngạch tại ích lợi của mình mối quan hệ bên trong tiến hành phân phối, đồng thời còn có thể kiếm được tiền không ít.

Xem như một cái đều đại hoan hỉ cục diện hai phe đều có lợi.

Dương Thanh Huyền đưa tiễn Nham Cốt mấy người sau, vừa vấn an Tử Tâm, phát hiện hắn tại Hồng Lâm hiệp trợ dưới, đã từ bản thân phong ấn trạng thái bên trong ra, giờ phút này đang tu luyện Vô Cực Chân Kinh, khôi phục tự thân trạng thái.

Cảm ứng được Dương Thanh Huyền đến, Tử Tâm lập tức đình chỉ tu luyện, đứng dậy, chẳng biết vì sao lại lộ ra có một vẻ khẩn trương, loại kia Thần Vương khí thế không còn sót lại chút gì, nhỏ giọng nói ra: “Cám ơn ngươi.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, yên lặng cười một tiếng, nói ra: “Làm sao trở nên khách khí như thế.”

Tử Tâm vừa loạn, nàng cũng không biết vì sao, luôn luôn đều là vênh váo hung hăng Thần Vương, làm sao đột nhiên có chút thay đổi.

Chẳng lẽ là bởi vì vì hắn cứu mình?

Có lẽ là đi, Tử Tâm cũng không biết.

Bầu không khí có chút xấu hổ.

Dương Thanh Huyền nói: “Chào ngươi tốt tu luyện đi, sớm ngày khôi phục.”

Nói xong liền muốn ly khai.

“Ngươi...”

Tử Tâm muốn lưu hắn, nhưng lại không biết nên nói cái gì, “Cám ơn ngươi.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ngươi dạng này ta có chút không quen.”

Tử Tâm cũng cười, nói ra: “Ta cũng không quen.”

Hai người nhìn nhau cười một tiếng, loại kia lúng túng không khí nháy mắt hóa giải.

“Ngươi là làm sao tìm được ta sao?” Tử Tâm hỏi.

Giao lưu trở nên bình thường đứng lên.

Nguyên lai Tử Tâm tiến vào nơi đây thế giới về sau, phát hiện cùng mọi người mất liên lạc, thế là bắt đầu bốn phía tìm kiếm, đồng thời từng bước hiểu rõ thế giới này.

Nhưng cũng không lâu lắm, liền gặp được Đồ Đằng lão tổ, người này là một cái võ đạo người điên, thấy Tử Tâm thiên tư cùng thực lực siêu tuyệt, liền đưa nàng bắt giữ, định đem nàng luyện chế thành một kiện binh khí hình người.

Phong ấn Tử Tâm về sau, Đồ Đằng lão tổ liền dẫn Tử Tâm đi vào Vĩnh Sinh Thành, dự định mua một chút tài liệu luyện chế, ai ngờ đúng lúc liền gặp gỡ danh ngạch đấu giá hội.

Đồ Đằng lão tổ cũng biết tiến vào Vô Cực Chân Giới điều kiện, cho dù đập xuống danh ngạch, chính mình hơn phân nửa cũng là không vào được, nhưng hắn có một cái con ruột, cũng là hắn thân truyền đệ tử, cái này danh ngạch chính là chuẩn bị cho hắn.

Tử Tâm một trận hoảng sợ, nói ra: “Nếu không phải gặp gỡ các ngươi, hậu quả thật thiết tưởng không chịu nổi, sợ là tương lai thời điểm gặp lại, ta đã trở thành binh khí hình người.”

Dương Thanh Huyền an ủi: “Đừng sợ, hết thảy đều đã trôi qua. Đây đều là thiên ý, ông trời chú định ngươi không có việc gì.”

Tử Tâm nhẹ nhàng gật đầu, “Ừ” một tiếng.

Dương Thanh Huyền nắm tay của nàng, nói ra: “Đi theo ta.”

Hai người thân ảnh lóe lên, liền biến mất ở tại chỗ.

Sau một khắc, liền trực tiếp xuất hiện trên bầu trời Vĩnh Sinh Thành, cái kia to lớn vô cực quang huy phụ cận.

Cường đại năng lượng còn liên tục không ngừng từ đạo châu bên trong tuôn ra, gạt ra bốn phương tám hướng hư không quy tắc, hướng vòm trời phóng đi.

Mái vòm bên trong, tụ tập vô cực lực lượng đã đạt được một cái đáng sợ trình độ, hình thành một mảnh vòng xoáy biển.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 3121: Trọng Anh Uy Áp

“Thật cường đại vô cực lực lượng!”

Tử Tâm mặt mũi tràn đầy sợ hãi thán phục, nhìn qua cái này một mảnh năng lượng chi hải, “Rất chờ mong cái này Vô Cực Chân Giới đâu, bên trong sẽ là như thế nào cảnh tượng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cảm giác cái này Vô Cực Chân Giới sẽ cùng Phạm Cao có quan hệ.”

“Phạm Cao tiên tổ?” Tử Tâm lấy làm kinh hãi.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Loại dự cảm này rất kỳ diệu, nhưng có thể khẳng định là, chúng ta đem chuyến đi này không tệ.”

Tử Tâm cười nói: “Tự nhiên chuyến đi này không tệ, ngươi đấu giá danh ngạch những Vô Cực Thạch kia liền chuyến đi này không tệ.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ta còn không phải sợ về sau cũng không còn cách nào trở lại đất này, sở dĩ tận khả năng nhiều vớt chút Vô Cực Thạch.” Hắn nhìn về phía Tử Tâm, hỏi: “Ngươi có chắc chắn hay không ở đây Vô Cực Chân Giới bên trong đột phá tới chín sao?”

Tử Tâm sững sờ, thần sắc trở nên trở nên nghiêm nghị, nói ra: “Nếu là bên trong vô cực lực lượng, có mênh mông biển như vậy nồng đậm, nắm chắc thật lớn.” Nàng cười khổ nói: “Ngươi đừng cho ta áp lực quá lớn, dù sao cũng là chín sao Thiên Giới, bất kỳ người nào đều không có thanh này nắm. Ngược lại là ngươi, đã bước vào tám sao Thiên Giới, lần này hành trình xem như viên mãn."

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Không đủ, lực lượng còn thiếu rất nhiều, mà lại không có thời gian."

Tử Tâm sửng sốt một chút, thấy Dương Thanh Huyền nhìn về phía cái này năng lượng biển ánh mắt, chiếu sáng rạng rỡ, giật mình nói: "Ngươi chẳng lẽ nghĩ, tại Vô Cực Chân Giới bên trong lại đột phá cấp một a?"

Dương Thanh Huyền nhếch miệng cười một tiếng, miệng bên trong phát ra "Hắc hắc" thanh âm.

Tử Tâm giật mình tiếng nói: "Thời gian quá ngắn, không thể thực hiện!"

Dương Thanh Huyền nói: "Không có thời gian."

Đột nhiên phất tay áo một quyển, đem Tử Tâm bao lấy, hướng cái kia năng lượng trong biển bay đi.

Tử Tâm cả kinh nói: "Làm cái gì?"

Dương Thanh Huyền nói: "Đến cái này vô cực lực lượng vòng xoáy bên trong tu luyện."

Tử Tâm nói: "Sẽ sẽ không ảnh hưởng lan đến gần Vô Cực Chân Giới mở ra?"

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Không sẽ, cỗ lực lượng này quá mức khổng lồ. Chúng ta tu luyện tiêu hao cái kia một chút xíu đáng là gì, mà lại ta có thể rõ ràng cảm ứng được Vô Cực Đạo Châu năng lượng trạng thái."

Tử Tâm mặc dù lòng tràn đầy rung động, nhưng cũng không nói thêm cái gì. Cỗ này bành trướng năng lượng đối với nàng đích xác lực hấp dẫn to lớn.

Nàng trộm nhìn lén liếc mắt người bên cạnh, đột nhiên có gan hoảng hốt cảm giác, là từ chừng nào thì bắt đầu, hắn trở nên để nhìn mình không thấu rồi?

Cho tới nay, loại kia cao cao tại thượng ưu thế không còn sót lại chút gì. Đối với Dương Thanh Huyền chiếu cố bảo vệ, tại thời khắc này tựa hồ cũng điên đảo.

Rất nhanh, hai người liền tiến vào năng lượng trong biển.

Tử Tâm thụ cái kia bành trướng vô cực lực lượng cọ rửa, cái này mới hồi phục tinh thần lại.

Dương Thanh Huyền mừng lớn nói: “Ngay tại cái này đi.” Đất này năng lượng mạnh, cũng vượt qua hắn tưởng tượng.

Tử Tâm nhẹ nhàng gật đầu, hai người liền ngồi đối diện nhau, riêng phần mình tu luyện.

Dương Thanh Huyền vận chuyển vô cực lực lượng, sau đó chuyển hóa thành đại đạo lực lượng, lập tức đem đạo thể phóng xuất.

Thời khắc này đạo thể phía trên bố mãn lít nha lít nhít vết thương, là cùng Đồ Đằng lão tổ đại chiến thời điểm lưu lại.

Vô số lần chém giết chiến đấu sớm đã để Dương Thanh Huyền học được coi nhẹ đau đớn, giờ khắc này ở lấp đầy vô cực lực lượng hoàn cảnh bên trong đạt được chỉ chốc lát buông lỏng, cảm giác được vết thương ẩn ẩn làm đau.

Tử Tâm lòng có cảm giác, chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn lấy nam tử trước mặt, nội tâm bỗng nhiên có một tia không hiểu rung động.

Đại đạo lực lượng tản mát ra mờ mịt bạch quang, bao khỏa bám vào tại từng đạo vết thương phía trên, rất nhanh bị vết thương thu nạp vào đi.

Vô cực lực lượng liên tục không ngừng địa hình thành tinh mịn vòng xoáy, bị không ngừng bị Dương Thanh Huyền chuyển hóa hấp thu, vết thương dần dần khép lại.

"Hô..." Theo một ngụm trọc khí phun ra, Dương Thanh Huyền vết thương trên người đã hoàn toàn khôi phục.

Cảm nhận được Tử Tâm ánh mắt, Dương Thanh Huyền hướng Tử Tâm nhìn lại, bốn mắt nhìn nhau.

Phút chốc, Tử Tâm trên mặt nổi lên màu hồng nhạt đỏ ửng, có một loại chân tay luống cuống cảm giác, phảng phất sợ bị Dương Thanh Huyền nhìn xuyên tim nghĩ, lập tức nhắm mắt tu luyện.

Dương Thanh Huyền nỗi lòng bị khiên động một điểm, cảm thấy hiện tại Tử Tâm lại nhiều hơn một phần đáng yêu, mỉm cười, cũng không nói phá, tiếp tục tiến vào tu luyện.

Theo tu luyện tiến hành, Tử Tâm trên thân hiện ra hoa mỹ hào quang màu tím, một mảnh tử khí bao phủ cái này phương không gian.

Tại Dương Thanh Huyền bên này, đại đạo lực lượng mịt mờ bạch quang cũng huy sái mà ra, mặc dù còn kém rất rất xa tử khí mênh mông, nhưng đối với vô cực lực lượng hấp thu tốc độ lại cao với Tử Tâm.

Dần dần, tử khí chậm rãi ít đi, gần như với màu trắng, hấp thu vô cực lực lượng tốc độ cũng tăng lên gấp bội.

Một bên là vô cực lực lượng vòng xoáy, một bên là đại đạo lực lượng vòng xoáy, cả hai biên giới không ngừng cộng hưởng dung hợp, lại chậm rãi đạt được nhất trí tần suất.

Đối phương một hô một hút ở đây kỳ diệu từ trường bên trong đều có thể bị tuỳ tiện bắt được, mỗi một lần nhịp tim phảng phất liền ở bên tai.

Hai người lòng có cảm giác, đều là gương mặt ửng đỏ, hô hấp trở nên có chút gấp rút.

Dương Thanh Huyền nghĩ khắc chế tình như vậy tự, không làm sao vẫn là không có nhịn xuống. Tử Tâm cảm giác được Dương Thanh Huyền cổ họng khẽ nhúc nhích, ửng đỏ mặt càng thêm lửa nóng.

Tử Tâm nghĩ thầm: “Tử Tâm a Tử Tâm, uổng ngươi vẫn là Thần Vương, làm sao hiện tại cùng mới biết yêu thiếu nữ giống nhau đỏ mặt... Thật sự là mất mặt.”

Hàm răng khẽ cắn môi đỏ, một cái lắc mình xuất hiện tại Dương Thanh Huyền trước mặt.

Tinh mịn lại thở hào hển nôn tại Dương Thanh Huyền trên mặt, mê người hai con ngươi giờ phút này chớp động lên khác biệt dĩ vãng tình cảm kéo lại Dương Thanh Huyền tay.

Đột nhiên, một cỗ kinh khủng uy áp không có bất kỳ triệu chứng nào xuất hiện.

“Không được!”

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, không kịp phản ứng, con ngươi nháy mắt phóng đại, vội la lên: “Cẩn thận!”

“Oanh!”

Cái kia lực lượng nháy mắt rơi xuống, oanh trên người hai người, đều là đứng không vững.

Dương Thanh Huyền vừa mới chữa trị đạo thể, lần nữa bị rung ra đại lượng tổn hại tế văn.

“Là ai?!”

Dương Thanh Huyền lệ quát một tiếng, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

Cỗ uy áp này lực lượng, cường đại khó có thể tưởng tượng.

Tại đã biết cường giả bên trong, sợ là chỉ có Nham Cốt ba người mới có thể làm đến.

“Chẳng lẽ là lợi ích phân phối không đều, Nham Cốt muốn giết ta?” Dương Thanh Huyền trong đầu lóe lên ý nghĩ này, nhưng nháy mắt liền phủ quyết đi.

Cái kia cỗ uy áp cực kỳ cường đại, đồng thời lộ ra khí tà ác, tuyệt không phải Nham Cốt ba người.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Tâm vội vàng tay bấm quyết ấn, ngăn cản cái này trống rỗng xuất hiện không hiểu thấu lực lượng.

Tử Tâm tuy là tám sao Thiên Giới đỉnh phong, nhưng ủng hộ không có một lát, cũng không chống nổi, sắc mặt trắng bệch, miệng lớn thổ huyết.

Hai người kinh hãi nhìn nhau liếc mắt, đều thấy được sợ hãi cùng rung động.

Cái này chỉ là uy áp, liền có thể để bọn hắn như vậy chật vật, lâm vào tử vong hoàn cảnh, sợ là Hồng Lâm đều không thể làm được.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nhớ ra cái gì đó, nghẹn ngào hét lớn: “Trọng Anh! Đây là Trọng Anh uy áp!”

Hắn từng tại Phạm Cao thần tháp bên ngoài, thế giới lỗ hổng bên trong cảm ứng qua loại lực lượng này, khó trách có một tia quen thuộc.

“Chẳng lẽ là Trọng Anh tới?!”

Dương Thanh Huyền kinh hoảng không thôi, nếu thật là Trọng Anh giáng lâm, cái kia hai người bọn họ hẳn phải chết không nghi ngờ.

“Hẳn không phải là bản tôn đích thân tới, chỉ là uy áp bắn ra!” Tử Tâm trong hai mắt tử quang mờ mịt, tỉnh táo hạ phán đoán, nội tâm lại không hiểu nghĩ đến, có thể cùng chết, tựa hồ cũng liền không có đáng sợ như vậy...

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3122: Sinh Tử Một Đường

“Nhanh đến đằng sau ta đến!”

Dương Thanh Huyền nghe nói chỉ là uy áp giáng lâm, lập tức tỉnh táo lại, làm ra chính xác phán đoán, lấy ra thiên cổ phong lưu múa trời cao, hai tay bấm niệm pháp quyết.

Chiến kích ở trên không lượn vòng một chút, bộc phát ra cường đại quang huy, liền hướng phía trước chém qua.

“Ầm ầm!”

Chiến kích xé rách trăm trượng hư không, tại không trung chém ra một vệt cầu vồng, nhưng cũng chỉ thế thôi, liền bị cỗ lực lượng kia trấn trụ.

“Làm sao sẽ cường đại như thế?”

Dương Thanh Huyền đầu đầy mồ hôi lạnh, vội vàng vận chuyển Vô Cực Chân Kinh, đem lực lượng đề thăng đến đỉnh phong.

Tử Tâm đồng dạng bấm niệm pháp quyết, đem lực lượng rót vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể, một mặt duy trì nó đạo thể vững chắc, thứ hai đem dư thừa lực lượng thua đưa ra ngoài.

Thiên cổ phong lưu múa trời cao quang huy lần nữa đại phóng, phía trên hiện ra các loại tối nghĩa khó hiểu đạo văn, đem cái kia uy áp lực lượng gánh vác.

Nhưng bất quá mấy hơi thở, lần nữa sụp đổ xuống tới.

“Ầm ầm!”

Chiến kích bốn phía lực lượng bị chấn động đến vỡ nát, thiên cổ phong lưu múa trời cao tại không trung phi tốc xoay tròn, thay đổi đột ngột.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Tâm đều là kêu lên một tiếng đau đớn, phun ra một ngụm máu đến, thân thể không ngừng lùi lại.

Dương Thanh Huyền vội vàng đem thiên cổ phong lưu múa trời cao bắt lấy, trước người một chém, lần nữa hóa ra một cái mười trượng tả hữu màu trắng kết giới, che ở trước người.

“Ầm ầm!”

Trọng Anh uy áp không ngừng tàn phá bừa bãi trên kết giới này, đem nghiền ép kịch liệt biến hình.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Tâm đều cực kỳ khó chịu, hai người thân thể cũng hoảng hốt không chừng, giống như là tùy thời muốn vỡ vụn.

Cái kia uy áp bên trong, truyền đến mãnh thú giống nhau gào thét, phong vân biến sắc, vô số năng lượng tại không trung hình thành một cái quái vật bộ dáng.

“Nói đùa cái gì, chỉ là uy áp đều gánh không được, thế thì còn đánh như thế nào?”

Dương Thanh Huyền đạo thể bên trên, các loại vết rạn không ngừng lan tràn, bắt đầu tiến vào sụp đổ trạng thái.

“Thanh Huyền!” Tử Tâm gấp kêu một tiếng, hắn cảnh giới cao hơn Dương Thanh Huyền, mặc dù cũng cực kì chật vật, nhưng cự ly sinh tử còn kém mấy bước cự ly.

Tử Tâm đột nhiên thân ảnh nhoáng một cái, một đạo huyễn ánh sáng màu trắng bắn ra ngoài, như thời gian qua nhanh, nàng người cũng một chút biến mất ở tại chỗ.

Dương Thanh Huyền có loại dự cảm xấu, vội vàng hét lớn: “Ngươi làm cái gì?!”

Tử Tâm đã xuất hiện tại ngoài mấy trăm trượng, toàn thân bị tầng một óng ánh sáng long lanh lưu quang bao lấy, chính là nàng bản mệnh pháp bảo chuyển pháp diêu quang, đúng là muốn lấy tính mạng tới chặn cái này uy áp!

“Thanh Huyền đi mau!”

Tử Tâm thanh âm truyền đến, “Ta sẽ liều mạng một kích, có thể tạo thành ngắn ngủi thời không dừng lại, ở đây uy áp bên trong bổ ra một đầu sinh cơ đến, ngươi thừa cơ rời đi!”

Dương Thanh Huyền vành mắt tận nứt, hét lớn: “Nói đùa cái gì, không cần a!”

Hắn bỗng nhiên đem kết giới vừa thu lại, người cùng chiến kích hợp nhất, đồng dạng xông tới.

“Ngu xuẩn! Mau trở lại, ta là tuyệt sẽ không để ngươi vì ta mà chết!”

To lớn kích quang trảm nát thiên địa, bộc phát ra vô tận chưa thể, một chút liền vọt tới Tử Tâm bên cạnh thân.

Cỗ này mịt mờ ánh sáng màu trắng lực lượng, là Dương Thanh Huyền thiêu đốt đạo thể biến thành, hoàn toàn không kém Tử Tâm.

“Ngươi...”

Tử Tâm khẩn trương, “Ngươi tại sao ngu xuẩn như vậy a! Đi mau a! Đừng để ta hy sinh một cách vô ích.”

Ánh sáng màu trắng bên trong, Dương Thanh Huyền bình tĩnh nhìn qua nàng, “Ngu xuẩn người là ngươi, chẳng lẽ ngươi không rõ ràng, cho dù ta lại như thế nào lý trí, cũng không có khả năng đi.”

Thời không phảng phất yên tĩnh trở lại, hai người lẳng lặng lẫn nhau tương vọng.

Tử Tâm trong lòng chua chua, cười nói: “Ta hiện tại minh bạch, vậy liền chết chung đi.”

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, vươn tay ra muốn đi dắt tay của nàng, nhưng lại cách xa nhau lấy hai cỗ năng lượng to lớn.

Dương Thanh Huyền đem duỗi ra tay một nắm, lập tức đem năng lượng trèo thăng đến đỉnh phong, kiên định nói: “Tốt! Vậy liền chết chung.”

Hai vòng giao hội bất quá là điện quang hỏa thạch sát na quang cảnh.

Lóe lên phía dưới, hai cỗ lực lượng nháy mắt đan vào một chỗ, bộc phát ra trước nay chưa từng có năng lượng, phóng tới cái kia hóa hình mãnh thú.

Trên thực tế, bốn phương tám hướng toàn là võ giả.

Bởi vì Vô Cực Đạo Châu mở ra về sau, dù ai cũng không cách nào rung chuyển, sở dĩ vẫn chưa phái trọng binh trấn giữ, chỉ là một chút phổ thông Giới Vương võ giả thủ hộ ở chung quanh, xua tan một chút nhàm chán người.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Tâm bị tập kích bất quá sát na quang cảnh, đã kinh động đến bốn phương tám hướng sở hữu võ giả, nhưng tất cả đều quan sát từ đằng xa, không ai dám tiến lên.

“Đến cùng chuyện gì xảy ra? Nhanh đi thông tri thành chủ đại nhân!”

“Lực lượng thật đáng sợ, cự ly xa xôi như thế, ta toàn thân kinh lạc đều muốn bị làm vỡ nát, rốt cuộc là ai tại trong vòng xoáy!”

Nơi xa tiếng ồn ào một mảnh.

Bỗng nhiên, một cỗ lực lượng hủy thiên diệt địa bộc phát.

Dương Thanh Huyền cùng Tử Tâm đỉnh phong lực lượng đánh vào cái kia uy áp hóa hình phía trên, đem Vô Cực Đạo Châu mở ra vòng xoáy toàn bộ chấn khai, đạo châu chỗ bạo phát đi ra chùm sáng kịch liệt rung động, lực lượng trực tiếp càn quét toàn bộ Vĩnh Sinh Thành!

“Ầm ầm!”

Giữa thiên địa trở nên một mảnh tái mét.

Toàn bộ thành trì nháy mắt bị lực lượng này nuốt hết.

Vô số võ giả trong cùng một lúc cảm ứng được, Nham Cốt mấy người sớm có cảm thấy, trực tiếp thuấn di liền đến phụ cận, vừa vặn nhìn thấy Dương Thanh Huyền cùng Tử Tâm tự sát thức công kích, chấn kinh vạn phần.

“Không cần đi! Mau ngăn cản cái này dư ba!”

Nham Cốt thanh âm nháy mắt khuếch tán, mang theo không thể cãi lại uy nghiêm, truyền vào mỗi một vị võ giả trong tai.

Một nháy mắt, sở hữu tại phụ cận muốn chạy trốn võ giả lập tức xuất thủ, cường đại lực lượng từ bốn phương tám hướng bạo phát đi ra, ngăn trở cỗ này dư ba.

Hàng trăm hàng ngàn quang huy, lít nha lít nhít nối thành một mảnh. Có mạnh có yếu, có lớn có nhỏ, hình thành từng tầng từng tầng phòng ngự bình chướng.

"Ầm ầm!"

Cái kia dư ba tại mấy lần xung kích phía dưới, cuối cùng bị chậm chạp xuống tới, sau đó bị mấy vị tuyệt đỉnh cao thủ hoàn toàn áp chế.

Mấy thân ảnh trong cùng một lúc xông vào với sóng bên trong.

"Dương Thanh Huyền!"

"Tử Tâm!"

Chính là Hồng Lâm, một nháy mắt liền cứu hai người, sau đó thân ảnh nhoáng một cái, một mảnh hồi linh thần quang kích - bắn mà ra, đem cái kia hóa hình uy áp chấn động đến vỡ nát.

Nham Cốt mấy người chạy tới, "Thanh Huyền công tử như thế nào?"

Hồng Lâm trầm giọng nói: "Trở về rồi hãy nói!"

Thân ảnh nhoáng một cái, liền biến mất ở tại chỗ.

Nham Cốt mấy người vội vàng đuổi theo.

Dương Thanh Huyền bỏ mình thế nhưng là quan hệ Vô Cực Chân Giới mở ra, không cho sơ thất.

Mà lại mấy người bọn họ đều cảm nhận được khí tức kia, chính là Trọng Anh, nội tâm trở nên càng thêm nặng nề.

Hồng Lâm mang theo Dương Thanh Huyền cùng Tử Tâm trở lại trong phủ thành chủ, triệu hoán hạ Hồng Tiêu, liền trực tiếp liền tiến mật thất.

Hồng Tiêu vội vàng nói: “Tiên tổ đại nhân, như thế nào?”

Hồng Lâm nói: “Cực kì không ổn! Hai người trạng thái đều ở sụp đổ binh giải bên trong! Trước theo ta cùng một chỗ bày ra trận pháp, đem lính của bọn hắn giải áp chế!”

Hai người để Dương Thanh Huyền cùng Tử Tâm song song lơ lửng giữa không trung, sau đó bấm niệm pháp quyết bày trận.

Cũng may thành chủ này phủ, chính là Vĩnh Sinh Thành linh khí tột cùng nhất chi địa, mà lại lại là cực kì thuần chính vô cực lực lượng.

Rất nhanh liền tạo thành một tòa mênh mông đại trận, tại hai người quanh thân sinh sôi không ngừng, lặp đi lặp lại tuần hoàn, không ngừng áp chế trên thân hai người binh giải.

Hồng Tiêu cả kinh nói: “Không có tác dụng!”

Hồng Lâm nhíu mày lại, đại trận kia cũng không phải là hoàn toàn không có tác dụng, mà là ức chế binh giải tốc độ, nhưng binh giải vẫn còn đang tiếp tục.

Chương 3123: Âm Dương Giao Hợp

Hồng Tiêu vội la lên: “Làm sao bây giờ?”

Hồng Lâm không nói hai lời, hai tay trước người bấm niệm pháp quyết, gợn sóng thức quang huy từ chỗ mi tâm khuếch tán ra tới.

Một chút hồng mang kích - bắn mà ra, tại không trung lóe lên, chính là quá dễ quân đều phú Nguyên Đồ, xoay tròn phía dưới, liền bắn - nhập Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Sau đó một mảnh lục đạo huyễn diễm từ trên thân bốc cháy lên, cũng tràn vào Dương Thanh Huyền trên thân, đem hoàn toàn đốt thành hỏa diễm.

Cái kia hỏa diễm bốn phía, là tầng một nhạt ánh sáng màu đỏ, chính là quá dễ quân đều phú Nguyên Đồ lực lượng, tại áp chế binh giải.

Hồng Tiêu cảm giác một chút, mừng lớn nói: “Chế trụ!”

Năm đó Hồng Lâm chính là binh giải sắp chết trạng thái, đồng dạng là dựa vào bản nguyên chi hỏa cùng quá dễ quân đều phú Nguyên Đồ, gắn bó một cái mạng.

Hiện tại vừa vặn bắt chước làm theo.

Nhưng chỉ là Dương Thanh Huyền, cách đó không xa Tử Tâm y nguyên ở vào binh giải bên trong. Hồng Tiêu lại lộ ra vẻ lo lắng.

Hồng Lâm trầm ngâm nói: “Ta tạm thời cũng không có biện pháp gì tốt, muốn bảo trụ Tử Tâm tính mạng, sợ là chỉ có thể làm cho nàng dung nhập Dương Thanh Huyền trong cơ thể, tiến hành âm dương giao hợp.”

Hồng Tiêu sững sờ, sắc mặt có chút cổ quái, nói ra: “Chỉ cần có thể giữ được tính mạng, mọi chuyện đều tốt.”

Hồng Lâm nhẹ gật đầu, nói: “Hiện tại có thể cứu bọn hắn chỉ có chính bọn hắn, cũng may Dương Thanh Huyền người mang đại đạo lực lượng, mà hai người lại cùng tu Vô Cực Chân Kinh, giờ phút này lại có quá dễ quân đều phú Nguyên Đồ thủ hộ, vận chuyển âm dương điều hợp, không chỉ có thể từ sinh tử bên trong giãy dụa ra, còn có thể để bọn hắn cố gắng tiến lên một bước.”

Hồng Tiêu nói: “Cái kia... Liền bắt đầu đi...”

Hồng Lâm nhìn hướng về phía trước, trong mắt khó mà cảm thấy lướt qua một tia tình cảm, nhưng cũng chỉ là một cái thoáng mà qua.

Nàng vươn tay ra, trước người vận chuyển, Tử Tâm bị nàng cẩn thận thao túng, chậm rãi dung nhập vào Dương Thanh Huyền trong ngọn lửa.

Hồng Lâm song đồng hơi co lại, phất một cái ống tay áo, quay người liền rời đi.

Hồng Tiêu sắc mặt cổ quái, nhìn xem Hồng Lâm bóng lưng rời đi, muốn nói điều gì, nhưng lại chỉ có thể thở dài một hơi.

Hồng Lâm rời đi về sau, hắn nhìn về phía trước hỏa diễm, Tử Tâm tại trong đó bị một chút xíu bao lấy, rất nhanh liền có âm dương, nhị khí tràn ra.

Hồng Tiêu nghĩ ở đây thay hai người hộ pháp, nhưng lại cảm thấy không ổn, trầm ngâm xuống, liền xuất thủ bày ra một khi kết giới, có thể cảm giác trong đó năng lượng ba động, một khi ra vấn đề, có thể kịp thời cứu viện, lúc này mới quay người mà đi.

Không bên trong sinh có, vô cực bên trong sinh ra Thái Cực, động mà phân âm dương. Có âm dương liền có ***, có *** liền có vạn vật.

Sở dĩ âm dương nhị khí điều hợp, liền dựng dục ra sinh mạng lực lượng.

Sau đó không lâu, Tử Tâm thân ảnh cũng hoàn toàn biến mất tại trong ngọn lửa, chỉ còn lại một mảnh trắng xóa biển lửa, cùng không ngừng khuếch tán ra tới âm dương nhị khí lực lượng.

Trong đó không thể miêu tả, tất cả mọi người hiểu.

Không biết qua bao lâu, hỏa diễm bên trong truyền đến chấn động kịch liệt, cường đại quang huy khuếch tán ra đến, chính là vô cực lực lượng, chấn tại Hồng Tiêu bày ra kết giới bên trên.

Cái này vô cực lực lượng như sóng biển cuồn cuộn, xung kích mấy lần về sau, kết giới liền đột nhiên vỡ vụn.

Hồng Tiêu thân ảnh nhoáng một cái, liền xuất hiện ở đây, phát hiện Hồng Lâm sớm đã đến, kinh hỏi: “Tiên tổ đại nhân, xảy ra chuyện gì rồi?”

Hồng Lâm nhìn qua biển lửa kia, sắc mặt bình tĩnh nói ra: “Ách... Hẳn là khôi phục...”

“Cần phải?” Hồng Tiêu khác biệt nói: “Chẳng lẽ lấy tiên tổ đại nhân thần thông, cũng dòm không gặp được bên trong tình cảnh?”

Hồng Lâm đỏ bừng cả khuôn mặt, trừng hắn liếc mắt, kêu lên một tiếng đau đớn, tựa hồ muốn nói cái gì, lại lại không cách nào nói ra miệng.

Hồng Tiêu đột nhiên kịp phản ứng, đột nhiên vỗ đầu một cái, thầm mắng mình ngu xuẩn, trong này sự tình, thực sự là không thể dòm nha. Cho dù là dòm, cũng không thể nói, không thể thừa nhận.

Hồng Tiêu ho khan hai tiếng, nghiêm mặt nói: “Cường đại như thế vô cực lực lượng, xem ra hẳn là khôi phục.”

Hồng Lâm lật ra bạch nhãn, cũng không lên tiếng.

Biển lửa bên trong chập trùng ra vô cực lực lượng càng ngày càng mạnh, trong đó mang theo nhàn nhạt màu tím.

Hai người bắt đầu cũng không để ý, có thể cái kia năng lượng cường đại tới trình độ nhất định thời điểm, hai người đồng thời đổi sắc mặt.

Hồng Tiêu cả kinh nói: “Đột phá?!”

Hồng Lâm mặt sắc mặt ngưng trọng nhẹ gật đầu, nói: “Chính là đột phá, Tử Tâm muốn đột phá. Cỗ năng lượng này chấn động, tất cả đều là từ Tử Tâm thân bên trên phát ra. Kì quái, Dương Thanh Huyền đâu? Trừ cái này cháy hừng hực lục đạo huyễn diễm bên ngoài, hoàn toàn không cảm ứng được Dương Thanh Huyền khí tức, chẳng lẽ xảy ra chuyện gì?”

Hồng Tiêu kích động nói: “Ngọn lửa này khí tức cường thịnh như vậy, chứng minh Dương Thanh Huyền bình yên vô sự, mà Tử Tâm rốt cục muốn đột phá.”

Hồng Lâm nhẹ “Ừ” một tiếng, liền không nói thêm gì nữa, lẳng lặng nhìn phía trước, cẩn thận quan sát năng lượng ba động.

Tám chi Thần tộc mặc dù chung tu Vô Cực Chân Kinh, nhưng y nguyên bảo lưu lấy rất nhiều nguyên bản tâm pháp đặc thù. Hỏa diễm phía trên vô cực lực lượng càng ngày càng mạnh, tử khí cũng biến thành càng thêm nồng đậm, cơ hồ che phủ toàn bộ không gian.

“Có người tại đột phá chín sao Thiên Giới!”

Cùng một thời gian, Vĩnh Sinh Thành bên trong chín sao trở lên Thiên Giới cường giả dồn dập có cảm ứng.

“Chẳng lẽ là...”

Nham Cốt, Kế Đô, Thành Hoàng mấy người đang nghiên cứu như thế nào để Quỷ Tàng đột phá, đột nhiên ba người mừng rỡ không thôi, trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

Nhưng sau một khắc, ba người trên mặt mừng rỡ tất cả đều biến thành cười khổ, nguyên lai đột phá người cũng không phải là Quỷ Tàng.

Ánh mắt của bọn hắn nhìn về phía đột phá chỗ, lập tức biết chính là Tử Tâm.

Mặc kệ như thế nào, nhiều một vị chín sao Thiên Giới cường giả, chung quy là chuyện tốt.

Kế Đô vui vẻ nói: “Vị kia gọi Tử Tâm nữ hài không sao, Dương Thanh Huyền hẳn là cũng không sao.”

Nham Cốt nói: “Cuối cùng buông xuống một trái tim, nếu là Dương Thanh Huyền xảy ra chuyện, cái kia hết thảy đều xong.”

Thành Hoàng ánh mắt nhìn về phía Vô Cực Đạo Châu vị trí, một đám mây khí phun trào, đại lượng quy tắc cùng năng lượng từ bên trong khuếch tán ra tới.

Từ lần trước Trọng Anh uy áp nháo trò về sau, toàn bộ Vô Cực Đạo Châu bốn phía năng lượng liền trở nên hỗn loạn vô cùng, các loại dị tượng từ bên trong không ngừng tuôn ra đến, cọ rửa thiên địa, Vĩnh Sinh Thành nhận lấy ảnh hưởng cực lớn.

Bức bách Nham Cốt mấy người không thể không tại bốn phía bày ra kết giới.

Kế Đô nói: "Bất quá tiến vào binh giải sau đều có thể khôi phục, những người này thần thông đạo pháp thật sự là đáng sợ đến cực điểm."

Nham Cốt thở dài: "Đây đối với chúng ta mà nói là chuyện tốt, mà lại Dương Thanh Huyền lại không khôi phục, ta liền thật không biết làm sao bây giờ."

Ba người trò chuyện với nhau, bay thẳng hạ phía trước.

Nhưng có Hồng Lâm kết giới cản ở phía trước, ba người vào không được, đành phải chờ ở bên ngoài.

Bên ngoài kết giới rất nhanh liền tụ tập không ít người, đều là chín sao Thiên Giới trở lên cường giả, tất cả đều là cảm ứng mà tới.

Biển lửa bên trong tử khí như sôi trào nước sông, không ngừng từ bên trong trùng kích ra, chấn tại Hồng Lâm cùng Hồng Tiêu trên thân, hóa thành vỡ vụn.

Hai người sắc mặt đều có chút ngưng trọng, bởi vì cỗ lực lượng này đã tăng lên tới chín sao Thiên Giới trình độ, chứng minh đã đến đột phá quan khẩu.

"Ầm ầm!"

Cuối cùng, một cỗ toàn lực lượng mới, mang theo vô cùng uy nghiêm, từ cái kia hỏa diễm bên trong ương khuếch tán ra tới.

Chín sao Thiên Giới uy áp nháy mắt gột rửa trời cao.

Hồng Tiêu đại hỉ, trùng điệp nhẹ nhàng thở ra, nói: "Cuối cùng đột phá."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3124: Chín Sao Thiên Giới

Trong biển lửa, không chỗ tử khí ngưng tụ đến, tại không trung hóa thành tịnh lệ thân ảnh.

Chính là Tử Tâm, toàn thân phát ra khí tức, chính là chín sao Thiên Giới.

Thiên đạo quy tắc tại thân thể nàng bốn phía thoáng hiện, phúc bắn đi ra. Phạm vi vài dặm bên trong võ tu, đều có thể cảm ứng được cỗ này ngày đạo lực lượng.

Đại lượng võ giả đều là mừng rỡ như điên, vội vàng nhập định tu luyện, đây là đột phá chín sao Thiên Giới sinh ra thiên đạo quy tắc, một đời cũng khó khăn gặp một lần.

Tử Tâm đôi mắt đẹp nhất chuyển, tinh quang rạng rỡ, lung lay ôm quyền nói: “Đa tạ Hồng Lâm tiên tổ, đa tạ Đại Thần Vương.”

Hồng Tiêu cười nói: “Khách khí, đúng rồi, Dương Thanh Huyền đâu? Làm sao một mực không gặp hắn hóa thân mà ra?”

Tử Tâm trên mặt không hiểu đỏ lên, quẫn bách nói: “Không, chẳng biết...”

Hồng Lâm nói: “Nói như vậy, hắn còn đang ngủ say bên trong. Cũng được, nhiều chìm ngủ một hồi, đối với hắn ổn định khôi phục thương thế, ổn định lập tức cảnh giới cực có chỗ tốt.”

Nói xong, liền quay người rời đi.

Hồng Tiêu vô tình hay cố ý nhìn xem Hồng Lâm bóng lưng biến mất tại sau lưng, sau đó lại ánh mắt cổ quái nhìn xem Tử Tâm.

Tử Tâm bị hắn nhìn một trận tâm loạn, bối rối nói: “Làm sao?”

Hồng Tiêu thở dài, nói: “Không có gì.” Nói xong, cũng trực tiếp rời đi.

Cái này ngược lại càng làm cho Tử Tâm lòng rối loạn.

Nàng nhớ tới chính mình dung nhập trong ngọn lửa, phát sinh loại kia loại sự tình, không khỏi hai gò má đỏ bừng.

Càng là bỗng nhiên nghĩ đến, “Đại Thần Vương bọn hắn sẽ không ở một bên...”

Nghĩ đến nơi này, sắc mặt nháy mắt tái mét.

Vừa cẩn thận trầm ngâm một trận, khi lúc mặc dù đắm chìm trong trong cực lạc, nhưng phạm vi chi địa tất cả đều tại cảm giác bên trong, cũng không có cảm ứng được có người, lúc này mới trùng điệp nhẹ nhàng thở ra.

Nàng có chút ngượng ngùng quay đầu nhìn liếc mắt, đã hoàn toàn không có Thần Vương cái kia cỗ khí chất, nhìn xem biển lửa kia, suy nghĩ xuất thần.

...

“Chín sao Thiên Giới...”

Tại một chỗ độc lập trong không gian, tràn đầy u ám màu xanh lục, vô số cô hồn dã quỷ vừa đi vừa về phiêu đãng, phát ra thê lương tiếng kêu.

Quỷ Tàng chính bàn hư mà ngồi, đột nhiên cảm ứng được Tử Tâm đột phá quy tắc, toàn thân khẽ run lên, mở ra hai mắt.

Hắn cũng đang cố gắng xung kích chín sao Thiên Giới, cỗ này quy tắc chi lực đối với ảnh hưởng của hắn là to lớn.

Quỷ Tàng hai tay bấm niệm pháp quyết, không ngừng đem trầm tích tại thể nội quỷ phách phóng xuất ra, sau đó lại hút vào trong cơ thể, đồng thời gia tốc động tác này.

Lần trước quỷ kiếm một chuyến hấp thu hồn phách, còn có đại lượng trầm tích tại thể nội giới, một là không có thời gian tiêu hóa, hai là hắn cũng muốn tồn lưu lại, vì giờ phút này làm chuẩn bị.

Không nghĩ tới Tử Tâm thế mà trước đạp một bước bước vào chín sao, cái kia cỗ quy tắc chi lực hàng lâm xuống, lập tức để hắn được ích lợi không nhỏ.

Lúc này, số đạo quang mang trong hư không lấp lóe, hóa có sẵn Nham Cốt mấy người, từ hư không bên trong đi ra.

“Ngươi tại kêu gọi chúng ta?” Nham Cốt hỏi.

Quỷ Tàng nhẹ gật đầu, nói ra: “Ta muốn các ngươi dùng vô cực lực lượng thay ta quán đỉnh, trực tiếp cưỡng ép đột phá chín sao.”

“Cái gì?!”

Ba người đều là giật nảy cả mình, cưỡng ép quán đỉnh đột phá đều sẽ có hại võ đạo căn cơ, huống chi là chín sao Thiên Giới, tính nguy hiểm dị thường chi cao, thậm chí là chưa từng nghe qua.

Quỷ Tàng nói: “Ta tích lũy hồn lực đã đầy đủ, hiện tăng thêm cái này chín sao Thiên Giới đột phá quy tắc, nếu không thừa dịp thời cơ này đột phá, sợ là tại Vô Cực Chân Giới mở ra trước, đều không có trông cậy vào.”

Nham Cốt nói: “Dục tốc bất đạt, chắc hẳn ngươi cũng là rất rõ ràng. Chúng ta đều rất hi vọng ngươi có thể đột phá đến chín sao Thiên Giới, nhưng chúng ta càng không hi vọng nhìn xem ngươi xảy ra ngoài ý muốn.”

Thành Hoàng nói: “Bằng vào chúng ta đối với chín sao Thiên Giới nhận biết, ngươi làm như vậy căn bản là không sẽ thành công.”

Quỷ Tàng nhíu mày đến, không vui nói: “Để các ngươi quán đỉnh liền quán đỉnh, làm sao dài dòng như vậy? Ta tình huống của mình ta sẽ còn không rõ ràng sao?”

Ba người đều là hai mặt nhìn nhau, nội tâm dâng lên một tia lửa giận, dồn dập thầm nghĩ, nếu không phải ngươi là Dương Thanh Huyền bằng hữu, dám như vậy nói với chúng ta lời nói, buổi sáng một chưởng đập chết ngươi.

Quỷ Tàng cười lạnh nói: “Ta còn không rõ ràng lắm tâm tư của các ngươi sao? Sợ ta trực tiếp vẫn lạc, dẫn đến danh ngạch giảm mạnh chín phần mười không ngừng, hừ, chính ta đều nguyện ý thử một lần, các ngươi còn chân tay lóng ngóng cái gì? Còn không mau một chút tới!”

Ba người vừa giận lại không còn gì để nói.

Chính mình đều là chín sao Thiên Giới đỉnh phong, thế mà bị một tên tám sao Thiên Giới như vậy quát lớn, hơn nữa còn là muốn chính mình quá khứ trợ hắn đột phá, không chỉ có không có giọng khẩn cầu, hay là dùng mệnh lệnh ngữ khí.

Ba người mặt sắc mặt ngưng trọng, đứng tại cái kia do dự.

Quỷ Tàng ngẩng đầu nhìn lên trời, nói ra: “Chờ cỗ này chín sao Thiên Giới đột phá quy tắc tán đi, ta liền không có cơ hội, các ngươi cũng liền không có cơ hội.”

Nham Cốt cắn răng nói: “Tốt, vậy liền đánh cược một lần!”

Ba người suy nghĩ một chút, cho dù thất bại, cũng chỉ là hủy đi Quỷ Tàng võ đạo căn cơ, để hắn cũng không còn có thể đột phá, dù là cảnh giới rơi xuống cấp một, cùng Dương Thanh Huyền hợp thể về sau, y nguyên có thể kéo theo hai ba ngàn danh ngạch.

Đối bọn hắn mà nói, ích lợi xa xa lớn với phong hiểm.

Ba người không do dự nữa, riêng phần mình xuất thủ, đem cường đại khó mà tin lực lượng dồn dập rót vào Quỷ Tàng trong cơ thể.

Quỷ Tàng sắc mặt đại biến, trực tiếp kêu thảm một tiếng, thân thể liền bành trướng mấy lần không thôi.

Thân thể của hắn giống như là một cái cự đại lò luyện, không ngừng đem bốn phương tám hướng cùng trong cơ thể hồn phách luyện hóa, chuyển hóa thành tinh thuần quỷ khí, chìm vào đan điền.

Đồng thời hai tay của hắn kết ấn, không ngừng vẽ trước mắt chín sao Thiên Giới đột phá quy tắc, đem lạc ấn đến trên thân thể mình.

Nham Cốt ba người, thấy tròng mắt đều lồi ra, còn có thể dạng này?!

Quỷ Tàng đích đích xác xác là tại kết ấn vẽ, cái kia chín sao Thiên Giới đột phá quy tắc bị hắn hóa thành từng nét bùa chú, lạc ấn trong cơ thể.

“Đám người này, mỗi một cái đều là biến thái nha!”

Trong ba người tâm đều là ý tưởng giống nhau.

Bọn hắn ổn định tâm thần, không dám thất lễ, thận trọng thay Quỷ Tàng quán đỉnh, đồng thời quan sát thủ pháp của hắn, phảng phất chính mình cũng được ích lợi không nhỏ.

Qua mấy canh giờ, ngay tại cái kia Tử Tâm đột phá quy tắc sắp tán đi thời điểm, Quỷ Tàng đột nhiên hét lớn một tiếng, “Chín sao Thiên Giới! Lão tử trở về rồi!”

“Ầm ầm!”

Một cỗ cuồng bạo năng lượng từ trên thân Quỷ Tàng tản ra, những bản thân kia lạc ấn đạo văn cùng một thời gian vỡ vụn, hóa thành là tinh thuần nhất lực lượng xông vào trong cơ thể hắn.

Nham Cốt ba người sắc mặt đại biến, biết thời khắc quan trọng nhất đến, ba người đều là đồng thời dùng sức, lấy chín sao Thiên Giới đỉnh phong hợp lực uy áp, ép quá khứ.

“Ầm ầm!”

Năng lượng to lớn tại Quỷ Tàng trong cơ thể nổ tung, đem oanh vỡ nát, hóa thành một mảnh biển máu.

“Cái gì?!”

Nham Cốt ba người đều là giật nảy mình, như Quỷ Tàng thịt nát xương tan, vậy liền khóc không ra nước mắt.

Đúng lúc này, tiếng cuồng tiếu trong hư không vang lên, “Ha ha ha ha...”

Vô số máu tươi tại không trung hóa phù, sau đó tụ thành to lớn biển máu phù đồ thân.

Toàn thân bộc phát ra chín sao Thiên Giới lực lượng!

“Ha ha ha ha...” Quỷ Tàng cuồng tiếu không thôi.

“Thành công, thế mà thật thành công...”

Nham Cốt ba người đều là nhẹ nhàng thở ra, nhưng nội tâm sóng to gió lớn lại thật lâu vô pháp bình tĩnh.

Loại này đột phá phương pháp, chưa từng nghe thấy, trong điển tịch cũng tìm không thấy bất luận cái gì nửa điểm ghi chép.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3125: Thông Đạo Sơ Hiện

“Chuyện gì xảy ra? Quy tắc còn không có tán đi, ngược lại mạnh hơn?!”

Những cái kia ngồi xếp bằng trên bầu trời Vĩnh Sinh Thành tu luyện võ giả, đột nhiên, tất cả đều toàn thân đại chấn, Tử Tâm đột phá quy tắc tựa hồ kết thúc, nhưng làm sao đột nhiên lại dâng lên một cỗ càng lớn đột phá uy áp.

“Thiên đạo quy tắc! Thật là thiên đạo quy tắc... Lại tới một lần...”

Ngay tại mọi người tưởng rằng ảo giác thời điểm, cái kia đột phá quy tắc thật sự rõ ràng hàng lâm xuống, bao phủ hơn phân nửa Vĩnh Sinh Thành.

“Chẳng lẽ lại có người đột phá?”

Tất cả mọi người đều lộ ra vẻ không thể tin được, thế giới này mặc dù tràn ngập vô cực lực lượng, tu luyện mười phần tấn mãnh, nhưng chín sao Thiên Giới cũng không phải hàng vỉa hè hàng.

Mặc kệ tình huống như thế nào, tất cả mọi người là thích thú quá đỗi, vội vàng tĩnh hạ tâm thần tiếp tục tu luyện.

“Lại đột phá... Quỷ Tàng nha...”

Vô tận biển lửa bên trong, Dương Thanh Huyền ý thức cũng cảm ứng được, Tử Tâm cùng Quỷ Tàng đột phá mang đến đại đạo quy tắc, đối với hắn cũng là ích lợi cực lớn.

Biển lửa chính giữa, một đoàn năng lượng màu trắng chậm rãi ngưng tụ, hóa thành một bộ chân thân.

Hàng trăm hàng ngàn đại đạo phù văn ở trên người hiển hiện, không ngừng ngưng tụ ra Dương Thanh Huyền dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền tay bấm quyết ấn, ngồi xếp bằng xuống.

Giờ phút này thương thế của hắn đã hoàn toàn khôi phục, đạo thể năng lượng cường đại trước nay chưa từng có, mà lại còn đang không ngừng hút vào bên ngoài đột phá quy tắc, cùng đại đạo sinh ra nhất định cộng minh.

Dương Thanh Huyền đắm chìm trong cỗ này cảm giác bên trong, thần thức dung nhập đại đạo, bao phủ hơn phân nửa Vĩnh Sinh Thành.

Trên đường hoàn khố công tử tại lưu điểu, ánh mắt không ngừng tại vãng lai trên người nữ tử đảo quanh; Mài đậu hũ tiểu phiến bị lão bà phạt quỳ gối ván giặt đồ bên trên; Một tên tiểu tử hướng trong hầm phân ném pháo; Hàng trăm hàng ngàn võ giả tại trong mật thất bế quan tu luyện;

Chờ chút đây hết thảy, đều rõ ràng tiến vào Dương Thanh Huyền thần thức cảm ứng bên trong.

Dương Thanh Huyền thần thức thu hồi lại, rõ ràng cảm ứng được Tử Tâm ngồi xếp bằng hỏa diễm bên ngoài, tại thay hắn hộ pháp.

https://tru

yencuatui.net/Trong đầu hiện lên trước đó hỏa diễm bên trong phát sinh hết thảy, loại kia nước sữa hòa nhau, không phân khác biệt cảm giác, thật giống như hai người vốn là một thể, thân mật khăng khít.

Trải qua chuyện này, quan hệ của hai người sợ là trở nên có chút lúng túng.

Mà lại vừa rồi hắn thần thức bao phủ hơn phân nửa Vĩnh Sinh Thành thời điểm, cảm ứng được Hồng Lâm, đang trong mật thất ngồi xếp bằng, Hồng Lâm tựa hồ cũng cảm giác được hắn, cái trán hơi khẽ nâng lên, một đôi mắt đẹp nhìn về phía hắn phương hướng, dọa đến Dương Thanh Huyền thần thức vội vàng thu hồi lại.

“Đau đầu, không đi muốn những thứ này, trước xử lý tốt lập tức sự tình đi.”

Dương Thanh Huyền thu hồi tâm thần, bắt đầu hết sức chuyên chú tu luyện.

Mấy tháng sau.

Năng lượng to lớn chấn động từ hỏa diễm bên trong tản ra, toàn bộ hư không nhiệt độ một hạ chậm lại, toàn bộ bị hấp thu đến trung ương, dung nhập Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Bạch mang bên trong, Dương Thanh Huyền dậm chân mà ra.

Toàn thân khí chất rực rỡ hẳn lên.

Trải qua cái này mấy tháng tu luyện, cảnh giới đã đạt được bình cảnh, thực sự là bởi vì vì lần trước đột phá thời gian quá ngắn, vô pháp trực tiếp xông vào hạ một giai đoạn.

Sở dĩ đành phải dừng lại tại bình cảnh đỉnh phong chỗ.

Tử Tâm nhìn qua đạo thân ảnh kia, không hiểu trở nên khẩn trương, hai tay mười ngón xiết chặt, có chút run lên dưới, không dám nhìn lấy Dương Thanh Huyền ánh mắt, hai gò má đỏ bừng, cúi đầu xuống, nói khẽ: “Ngươi xuất quan.”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, trả lời: “Ta xuất quan.”

Trên thực tế, hắn sớm liền có thể xuất quan, chỉ là hắn cũng không biết làm sao đối mặt Tử Tâm, sở dĩ dứt khoát tiếp tục tu luyện, cho đến cảm ứng được Vô Cực Đạo Châu dị thường, cái này mới không thể không ra.

Dương Thanh Huyền nói: “Vô Cực Đạo Châu tựa hồ tình huống có biến, chúng ta đi xem một chút.”

Một câu liền đem xấu hổ hóa giải, hai người hóa thành một đạo lưu quang biến mất ở tại chỗ.

…

Vô Cực Đạo Châu phụ cận, sớm đã vây quanh đại lượng võ giả.

Nham Cốt bọn người ra bế quan bên trong ra, chấn kinh nhìn trước mắt biến hóa.

Vốn chỉ là một mảnh trắng xóa hư không, giờ phút này bên trong tách ra chín màu quang huy, hình thành một vòng xoáy khổng lồ.

Các loại vô số năng lượng cùng phù văn ở bên trong chìm nổi không chừng.

Vô Cực Đạo Châu giống như là biến mất.

“Thông đạo tạo thành sao?”

Hư không bên trong quang huy lóe lên, Dương Thanh Huyền cùng Tử Tâm hóa hiện mà ra, Dương Thanh Huyền giật mình hỏi.

“Thanh Huyền công tử cuối cùng xuất quan!”

Nham Cốt một xem ra Dương Thanh Huyền, mừng rỡ không thôi.

Kế Đô bọn người là nhẹ nhàng thở ra, vội vàng chào đón.

Dương Thanh Huyền mỉm cười, ôm quyền nói ra: “Để mấy vị đại nhân lo lắng.”

Nham Cốt vội la lên: “Tựa như là thông đạo muốn mở ra, ở trong sách cổ ghi chép, thông đạo mở ra thời điểm, là có chín màu hào quang, chỉ là cái kia Vô Cực Đạo Châu tựa hồ không thấy.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đạo châu vẫn còn ở đó.”

Hắn nhìn về phía hào quang bên trong, có thể rõ ràng cảm ứng được đạo châu tồn tại.

Nham Cốt nhẹ nhàng thở ra, vui vẻ nói: “Vậy là tốt rồi, chẳng biết công tử còn có cái gì cảm ứng không? Tỉ như lúc nào có thể đi vào?”

Dương Thanh Huyền ổn định lại tâm thần, hơi cảm ứng, nói ra: “Ta cũng không xác định, nhưng tựa hồ nhanh.”

Hắn trầm ngâm xuống, lại hỏi: “Khoảng thời gian này, tựa hồ lại không có Trọng Anh tới?”

Nham Cốt nói: “Hoàn toàn chính xác không có. Mà lại chúng ta phái người hướng cực nam chi địa từng điều tra, có thể xác định Trọng Anh một mực đang cái kia không hề rời đi qua.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Xem ra lần trước hắn cách không hình chiếu, cũng hao phí hắn không nhỏ năng lượng, liền chẳng biết hắn muốn đánh gãy Vô Cực Chân Giới mở ra mục đích ở đâu? Hoặc là cảm ứng được đối với mình mình uy hiếp?”

Nham Cốt nói: “Nhất định là. Vật này cực kì thông linh, mà lại tu vi thâm bất khả trắc, gần như đại đạo, khẳng định sẽ có một ít dự cảm.”

Dương Thanh Huyền mắt sáng lên, nói: “Như hắn thật cảm ứng được chính mình nguy hiểm, đối với chúng ta mà nói chính là một kiện to lớn chuyện tốt.”

Quỷ Tàng cũng trong đám người, hừ một tiếng, nói: “Đừng nghĩ quá lạc quan, đừng đến lúc đó cái mạng nhỏ của mình đều ném ở đây.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ngươi còn lắm miệng.” Hắn hướng Nham Cốt hỏi: “Danh ngạch đều đã trải qua xác định rõ sao?”

Nham Cốt vội nói: “Xác định rõ, bắt đầu đầu tiên là xác định hai ngàn cái danh ngạch, vị này Quỷ Tàng đại nhân sau khi đột phá, chúng ta lại tăng lên một ngàn danh ngạch.”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, nói: “Lại tăng thêm năm trăm.”

Nham Cốt mấy người đều là đổi sắc mặt, vừa sợ lại thích, Kế Đô nói ra: “Vẫn là chú ý cẩn thận một chút đi.”

Mặc dù bọn họ cũng đều biết Dương Thanh Huyền thực lực, mà dù sao việc này lớn, sợ hoàn toàn ngược lại, liền chỉ có ba ngàn danh ngạch đều bạo hủy, vậy liền khóc không ra nước mắt.

Dương Thanh Huyền nói: “Yên tâm đi, ta có dự cảm, mang 3,500 người đi vào không có vấn đề, như xuyên qua thời điểm thật xảy ra trạng huống, ta lại đem cái này năm trăm người đá ra.”

Nham Cốt mấy người suy nghĩ một trận, liền nghiêm túc gật đầu nói ra: “Đã Thanh Huyền công tử có nắm chắc, vậy chúng ta liền lại tăng thêm năm trăm danh ngạch.”

Dương Thanh Huyền chụp chụp Nham Cốt bả vai, mỉm cười nói: “Đối với ta có chút lòng tin, còn có, danh ngạch tiền, tại tiến Vô Cực Chân Giới trước toàn bộ thanh toán.”

Nham Cốt gương mặt co quắp dưới, ngưng trọng nhẹ gật đầu, nói: “Tốt! Ba ngày sau liền cùng công tử thanh toán.”

Dương Thanh Huyền nhìn về phía cái kia ráng mây chỗ sâu, tự lẩm bẩm: “Ba ngày sao? Cần phải không sai biệt lắm.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 3126: Người Sau Lưng

Sau đó, Dương Thanh Huyền mấy người liền hồi mật thất tu luyện.

Nham Cốt điều động đại lượng cường giả đem cái kia cửu sắc hào quang bảo vệ, ngàn dặm phạm vi bên trong không cho phép bất luận kẻ nào tới gần.

Mới tăng năm trăm danh ngạch sự tình, cũng tại mảnh thế giới này cao tầng bên trong truyền ra. Đã dẫn phát một vòng mới, càng thêm kịch liệt danh ngạch tranh đoạt.

Trở lại mật thất về sau, Dương Thanh Huyền lấy ra Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, thả trước người tinh tế cảm ứng.

Vô số màu bạc trắng phù văn trên người kích hiển hiện, thỉnh thoảng huyễn hóa ra đại đạo văn tự, tối nghĩa khó hiểu.

Kích trên thân cái kia hai cái pháp bảo lạc ấn thành ký hiệu, giống như hai hạt tinh thần, dừng lại ở phía trên, cùng sở hữu phù văn hình thành một cái chỉnh thể.

Đối với tự thân cảnh giới, trong ngắn hạn sợ là rất khó tăng lên nữa.

Tăng lên quá nhanh, thực sự làm trái thiên hòa. Có thể bước vào tám sao Thiên Giới võ giả, không khỏi là thiên chi kiêu tử phượng mao lân giác giống như tồn tại, nhưng dù vậy, mỗi đi lên tầng một cũng khó như lên trời, ngắn thì mấy ngàn năm, lâu là mấy vạn thậm chí mấy triệu năm, đều chưa hẳn có thể đề thăng tầng một, mà hắn ngắn thì mấy tháng, lâu là mấy năm...

Nếu là bị thiên hạ võ giả biết, sợ là sẽ phải ghen ghét tâm lý mất cân bằng, nói thẳng tâm sụp đổ đi.

Sở dĩ Dương Thanh Huyền giờ phút này đem tinh lực đặt ở cái này chiến kích bên trên, hi vọng có thể để lực chiến đấu của mình lại đề thăng một chút.

Đặc biệt là ngày đó cùng Trọng Anh uy áp giằng co về sau, để hắn càng thêm rõ ràng minh bạch, ở đây trong thời gian ngắn, muốn dựa vào tu vi của mình đối kháng Trọng Anh là không thể nào, chỉ có thể từ cái này chiến kích cùng đạo thể bên trên nghĩ biện pháp.

Mà lại một khi dung hợp Quỷ Tàng, hắn có thể đem chiến kích cùng đạo thể phát huy ra càng lớn uy năng, cho dù tại chín sao Thiên Giới phía trên, vượt cấp giết người cũng không phải không có khả năng.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một trận, lại nghĩ tới Trọng Anh, Phạm Cao, còn có cái này một mảnh thế giới thần kỳ, cùng Vô Cực Chân Giới.

Đây hết thảy tựa hồ cũng có liên hệ nào đó nối liền cùng một chỗ, lại toàn bộ ẩn tại trong sương mù, để hắn nhìn không rõ ràng.

“Mặc kệ cái này trong sương mù là cái gì, mặc kệ cái này phía sau ẩn giấu đi như thế nào huyền bí, chỉ cần lực lượng của ta tăng lên, sở hữu đây hết thảy đều có thể một kích chém ra.”

Từ Huyền Dạ đại lục đến bây giờ, gặp được đủ loại khốn cảnh, không có một cái là dựa vào chính mình nghĩ ra được, đều là thực lực không ngừng sau khi tăng lên vượt mọi chông gai, đem đáp án bổ ra tới.

“Phạm Cao, ngươi đến cùng tại bên trong vùng thế giới này lưu lại cái gì, liền để ta dùng trong tay lực lượng đến công bố đi.”

Dương Thanh Huyền trong mắt lóe lên một sợi tinh mang, liền nắm chặt chiến kích, nhắm hai mắt, tiến vào định bên trong.

Rất nhanh toàn thân năng lượng liền cùng chiến kích hòa làm một thể, lần nữa cảm nhận được cái kia kích bên trong vô biên vô tận mênh mông năng lượng biển.

“Muốn như thế nào mới có thể đang chiến đấu bên trong đột phá cảnh giới ràng buộc, đem cỗ lực lượng này toàn bộ phát huy ra?”

Dương Thanh Huyền thần niệm tại cái này năng lượng biển bên trong lưu chuyển, tinh tế suy tư, nếu là có thể đem cái này chiến kích bên trong năng lượng duy nhất một lần toàn bộ phóng xuất ra, sợ là đối đầu phạm không, cũng có thể để hắn kiêng kị mấy phần.

Đột nhiên, nguyên bản bình tĩnh năng lượng trong biển ương, tiếng oanh minh nổi lên, các loại đáng sợ năng lượng như lôi điện giống nhau cuồng thiểm đứng lên, đồng phát ra kinh người chi cực khí tức.

“Chuyện gì xảy ra?”

Dương Thanh Huyền ý niệm lóe lên, lập tức cảm thấy mình cùng chiến kích chia lìa, sau đó giống như là một cỗ ngoại lai năng lượng, bị chiến kích xé rách quá khứ.

Thân thể của hắn nháy mắt biến hình.

“Không được!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, toàn thân run lên, liền biến mất tại trong mật thất.

Toàn bộ trong mật thất chỉ còn lại cái kia một thanh chiến kích, quỷ dị lơ lửng trong hư không, tản mát ra làm người ta sợ hãi U Bạch sắc quang mang.

Dương Thanh Huyền chân thân nháy mắt xuất hiện tại chiến kích trong hư không, bị sức mạnh đáng sợ đó bao khỏa, thiên địa bên trong năng lượng thiểm điện, từng đạo bổ ở trên người hắn, nổ hắn thất điên bát đảo.

“Đáng chết! Tại sao có thể như vậy!”

Dương Thanh Huyền nháy mắt cảm ứng được chiến kích quỷ dị sát khí, là thật muốn đem nó xé rách.

“Ta sáng tạo ra ngươi, ngươi thế mà muốn giết ta?!”

Dương Thanh Huyền nổi giận gầm lên một tiếng, đem đạo thể phát huy đến cực hạn, bỗng nhiên một chưởng hướng cái kia vòng xoáy khổng lồ vỗ tới.

Hắn cũng không rõ ràng vòng xoáy bên trong có cái gì, nhưng tất cả những thứ này biến hóa đều là từ cái kia vòng xoáy bên trong xuất hiện.

“Ầm ầm!”

Một chiêu này Bàn Nhược Thần Chưởng, lôi cuốn lấy đầy trời kim quang, như một tòa cự đại sơn nhạc đánh vào cái kia vòng xoáy bên trong.

“Ầm ầm”, thần chưởng oai, quấy đến long trời lở đất, nhưng lại một chút xíu chìm vào vòng xoáy bên trong, chậm rãi bị thôn phệ.

Dương Thanh Huyền vừa sợ vừa vội, dự cảm đến không ổn, thân ảnh lóe lên, liền muốn đem hư không xé mở, từ cái này chiến kích thế giới bên trong đào tẩu.

“Oanh!” Nhưng trên người hắn đạo thể năng lượng, trực tiếp bị một cỗ không hiểu lực lượng oanh trúng, chấn động đến trong cơ thể khí huyết cuồn cuộn.

“Ngươi là ai? Ngươi đến cùng là ai?!”

Dương Thanh Huyền ổn định thương thế, một đôi Hỏa Nhãn Kim Tinh hướng bốn phương tám hướng nhìn lại, thần thức nháy mắt mở rộng đến cực hạn.

Không có bất luận cái gì hồi âm, nhưng năng lượng trong thiên địa còn đang không ngừng ngưng tụ, bốn phương tám hướng xuất hiện đại lượng Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không hư ảnh, toàn bộ từ từng đạo năng lượng huyễn hóa mà thành.

“Đáng chết!”

Dương Thanh Huyền giận quát một tiếng, trực tiếp hóa thành vĩnh đốt thân thể, muốn xé rách thương khung.

Một đoàn to lớn hỏa diễm tại nơi lòng bàn tay hiển hiện, hóa thành chân long Thiên Phượng,. Hướng cái kia đầy trời hư ảnh đánh tới.

Lấy hắn ý nghĩ, chính mình muốn vỡ vụn hư không độ khó rất lớn. Vừa vặn thừa dịp cái này hai cỗ lực lượng va chạm, tìm cơ hội đem hư không phá vỡ.

“Ầm ầm!”

Hỏa diễm đem sở hữu chiến kích hư quang toàn bộ nuốt hết.

Lực lượng khổng lồ khuếch tán ra đến, Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh chớp động, nhìn xuyên đây hết thảy năng lượng biển, tìm kiếm không gian yếu kém điểm.

Đột nhiên toàn thân hắn trì trệ, giống như là bị mỗ cỗ lực lượng trấn áp.

Mà nhưng vào lúc này, cái kia năng lượng trong biển, một đạo cự đại chiến kích hư quang kích - bắn mà đến, muốn đem hắn chém giết!

“Chi!”

Dương Thanh Huyền dọa đến sắc mặt trắng bệch, đột nhiên vận chuyển đạo thể lực lượng, đem cỗ này trấn áp đánh cho vỡ nát.

Nhưng sát na ở giữa, chiến kích liền đã đến trước mặt.

Hắn gấp vội vươn tay ra, hóa thành một con hỏa diễm cự chưởng, bỗng nhiên hướng cái kia chiến kích chộp tới.

“Ầm ầm!”

Cự chưởng rơi xuống, năm ngón tay bắt lấy kích thân, nhưng lại ngăn không được cái kia cường đại chém giết lực lượng, không ngừng ép về phía thân thể của hắn.

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Ngươi đến cùng là ai? Là kích linh sao? Ta đều phải chết, liền không thể để ta chết cái minh bạch sao?!”

Hắn chân thân bị cái này chiến kích không ngừng bức lui, hỏa diễm lực lượng bị gọt càng ngày càng yếu.

Ngay tại cái kia chiến kích muốn đâm vào thân thể sát na, bỗng nhiên nói thể quang huy nhất chuyển, biến thành máu đỏ tươi ảnh chân thân.

Vô số phù văn ma trận trên thân thể tiến hành dựng lại, đại lượng năng lượng tràn vào tiến đến.

Một đạo tà tà tiếng cười tại không trung “Hắc” một chút, chính là Quỷ Tàng.

“Là không có có ý thức, vẫn là tính cảnh giác quá cao đâu?”

Dương Thanh Huyền nháy mắt hóa thành Dương Huyền Tàng, đem cái kia chiến kích hư quang tóm đến vững vàng, năm ngón tay dùng sức một nắm, liền đem nó bóp vỡ nát.

Sau đó một đôi Hỏa Nhãn Kim Tinh bắn - nhập thương khung, tựa hồ muốn tìm ra cái này phía sau chủ nhân.

Nhưng cái này chiến kích hư quang vỡ nát về sau, hết thảy liền bắt đầu bình tĩnh trở lại, năng lượng thiên địa không ngừng bị suy yếu, vòng xoáy cũng bắt đầu ngừng vận chuyển, tựa hồ cái kia người sau lưng đã ý thức được, Dương Thanh Huyền thời khắc này trạng thái, đã vô pháp chém giết.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3127: Tiến Vào Chân Giới

Dương Huyền Tàng thần thức tản ra, chậm rãi khôi phục đối với phiến thiên địa này chưởng khống.

Hắn thân ảnh lóe lên, liền trở lại trong mật thất, Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn chằm chằm trước người chiến kích, trầm ngâm một trận, vươn tay ra, đem chiến kích nắm trong tay.

Loại kia cảm giác khác thường tiêu tán hầu như không còn, hoàn mỹ cùng mình thần thức cùng năng lượng dung hợp lại cùng nhau.

“Giấu thật sâu a, ngươi đến cùng là ai?”

Dương Huyền Tàng tự lẩm bẩm, trong mắt lãnh mang chớp động.

Hắn biết chính mình tu vi quá yếu, còn không thể đem cái này chiến kích hoàn toàn chưởng khống, sở dĩ tìm không ra cái này kích bên trong mặt khác tồn tại.

“Hừ, ngươi bây giờ không chịu ra cũng không quan hệ, cuối cùng cũng có một ngày, ta sẽ đem ngươi bắt tới, đến lúc đó đừng trách ta lòng dạ độc ác!”

Dương Huyền Tàng trong mắt lướt qua một vệt sát khí.

…

Vĩnh Sinh Thành trong phủ thành chủ.

Nham Cốt lấy ra một cái hình lập phương Huyền khí, đưa cho Dương Thanh Huyền, là một loại kì lạ trữ vật nguyên khí, từ nhiều tầng không gian điệp gia mà thành.

Dương Thanh Huyền đánh ra mấy cái pháp quyết, điểm tại cái kia hình lập phương bên trên, mấy tầng không gian lập tức phóng xuất ra, hóa thành sắc thái lộng lẫy hình dạng, lấp đầy nửa cái đại sảnh.

Bên trong là chồng chất như núi Vô Cực Thạch.

Dương Thanh Huyền thần thức quét qua, liền rõ ràng cảm ứng được số lượng, lộ ra mỉm cười, phất tay liền đem Huyền khí thu vào, nói: “Nham Cốt đại nhân, làm phiền.”

Nham Cốt cười khổ nói: “Ba đại Thánh thành Vô Cực Thạch, một nhiều hơn phân nửa đều rơi vào Thanh Huyền công tử trong túi.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Nào có khoa trương như vậy, Nham Cốt đại nhân khiêm tốn.”

Nham Cốt cũng là nhẹ nhàng cười một tiếng, tương đối thoải mái, mặc dù Dương Thanh Huyền ăn thịt, nhưng hắn cùng Kế Đô mấy người cũng không uống ít canh, trọng yếu hơn là thông qua danh ngạch phối cấp, tại cực lớn trình độ bên trên củng cố chính mình địa vị.

Nham Cốt lấy ra mấy cái ngọc giản cho Dương Thanh Huyền, nói ra: “Những này là sở hữu về Vô Cực Chân Giới ghi chép, nội dung mười phần có hạn, còn có một số về Phạm Cao Tháp ghi chép, toàn bộ đều ở nơi này.”

Dương Thanh Huyền tiếp nhận ngọc giản, tại chỗ liền giải thích xuống, lộ ra vẻ thất vọng chi tình, quả nhiên nội dung cực ít, không có cái gì manh mối.

Nham Cốt nói: “Căn cứ cổ tịch ghi chép, giờ phút này Vô Cực Đạo Châu chỗ diễn hóa xuất dấu hiệu, chính là muốn mở ra dấu hiệu, không biết Thanh Huyền công tử nhưng có cảm ứng?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta thử một chút.”

Hai người lúc này rời đi đại sảnh, một cái thuấn di liền đến đến Vô Cực Đạo Châu chỗ không gian.

Sớm có mấy ngàn người vây quanh ở bốn phía, đều là nắm giữ danh ngạch, cho dù người người che đậy tự thân khí tức, cũng hình thành một cỗ khó nói lên lời uy áp, trong ngàn dặm căn bản không dám có người tới gần.

Khi Dương Thanh Huyền cùng Nham Cốt đến thời điểm, tất cả mọi người đều lòng có cảm giác, toàn bộ mở mắt ra, ánh mắt rơi trên người Dương Thanh Huyền, thầm nghĩ: “Tiểu tử này mạng thật tốt, dựa vào cái này mai Vô Cực Đạo Châu, trực tiếp trở thành thế giới nhà giàu nhất.”

Không ít người đều nghe qua Dương Thanh Huyền sự tình, giờ phút này tất cả đều dùng hiếu kì hoặc là ánh mắt ghen tỵ nhìn xem hắn.

Dương Thanh Huyền tự nhiên sẽ không để ý tới những này người, hắn trừ lấy tiền làm việc bên ngoài, cùng những này người không có quá nhiều gặp nhau, ánh mắt chỉ là nhẹ nhàng liếc qua, liền trực tiếp tại chín màu hào quang trước ngồi xếp bằng, bấm niệm pháp quyết cảm ứng.

Không ít người nội tâm đều dâng lên một trận không vui, cảm thấy tiểu tử này không coi ai ra gì, bất quá là vận khí đặc biệt thích mà thôi.

Thời gian từng giờ trôi qua.

Nửa ngày sau, Dương Thanh Huyền chậm rãi mở hai mắt ra, kim quang trong con ngươi lưu động, giống như là chất lỏng, “Ta đích xác ở đây hào quang bên trong nhìn thấy thông đạo.”

Hắn trầm ngâm xuống, liền lập tức cùng Quỷ Tàng hợp thể, hóa thành vạn trượng cao huyết ảnh chân thân, cảnh giới nháy mắt tăng lên tới chín sao Thiên Giới trung giai.

Một cỗ mênh mông huyết sát uy áp hàng lâm xuống, đem phạm vi toàn bộ bao phủ.

Dương Huyền Tàng không chút kiêng kỵ phóng thích trong cơ thể năng lượng, che toàn bộ Vĩnh Sinh Thành, thậm chí lan đến gần gấp trăm lần diện tích.

Thành nội toàn bộ sinh linh không khỏi hoảng sợ muôn dạng, cảm thấy một cỗ khó mà hô hấp áp lực, liền giống như là muốn chết.

Lúc này, những chuẩn bị kia đi vào võ tu, mới từng cái chấn kinh hoảng sợ, minh khinh bỉ nhìn trước nam tử này đáng sợ.

Những này người tất cả đều là chín sao Thiên Giới trung giai trở xuống tồn tại, bởi vì Dương Huyền Tàng vô pháp dẫn dắt chính mình cảnh giới phía trên võ giả nhập giới. Trong đó có năm vị chín sao Thiên Giới trung giai võ tu, không khỏi là sắc mặt đại biến, bọn hắn có thể rõ ràng cảm nhận được cỗ uy áp này năng lượng còn tại bọn hắn phía trên, nếu là cùng Dương Huyền Tàng khai chiến, bại nhiều thắng ít.

Nham Cốt trở nên khẩn trương lên, cao giọng nói: “Thanh Huyền công tử, có thể đi vào sao?”

Dương Huyền Tàng nói: “Ta thử một chút!”

Hắn to lớn vạn trượng thân vươn tay ra, hướng cái kia chín màu hào quang bên trong chộp tới.

Bàn tay "Ầm ầm" thăm dò vào trong đó, đem hào quang không ngừng chấn khai.

Dương Huyền Tàng Hỏa Nhãn Kim Tinh một chút đã nhìn thấy trong đó Vô Cực Đạo Châu, đã cùng trước đó khác nhau rất lớn, trở nên óng ánh sáng ngời, mà lại bịt kín tầng một hào quang.

"Oanh", Dương Huyền Tàng năm ngón tay một nắm, bắt lấy cái kia đạo châu.

Phía trên năng lượng kịch liệt chấn động, rất nhanh liền truyền khắp toàn thân, tầng một lưu ly thông thấu quang huy từ trên thân Dương Huyền Tàng khuếch tán ra đến, hướng bốn phương tám hướng lan tràn.

Dương Huyền Tàng lòng có cảm giác, lớn tiếng nói: "Tất cả mọi người nhanh tiến vào quang huy!"

Cái kia quang huy thẳng tới trăm trượng, liền lại khó khuếch tán.

Mấy ngàn tên võ giả hai mặt nhìn nhau, cũng không dám động, chỉ có Tử Tâm khi trước một bước, liền đi tới Dương Huyền Tàng bên cạnh thân, lấy ánh mắt kiên định nhìn qua hắn.

Tử Tâm trong lòng dâng lên cảm giác cổ quái, người trước mắt này có tính không là tình lang của mình? Trong cơ thể hắn còn có Quỷ Tàng tồn tại, như vậy thâm tình nhìn qua, tựa hồ có chút khó chịu...

Cho đến Nham Cốt hét lớn, mọi người mới từng cái tranh nhau chen lấn xông vào quang huy bên trong.

Dương Huyền Tàng trên mặt thần sắc trở nên càng ngưng trọng thêm.

Hắn phát hiện cái này quang huy chính là tiến vào vô cực giới thông đạo, tràn vào người tiến vào càng nhiều hắn tiếp nhận áp lực lại càng lớn.

Tiến vào nhân số đạt được hai ngàn người thời điểm, cơ hồ đã là phụ tải chứa đầy; Gia tăng đến ba ngàn người, huyết ảnh chân thân bên trên liền bắt đầu xuất hiện vết rạn, rất có không chịu nổi dấu hiệu.

Nham Cốt cũng phát hiện, cả kinh nói: “Còn lại năm trăm người nếu là không chịu nổi, như vậy dừng lại, ta đem tiền lui trả lại bọn hắn.”

Ngoài vòng tròn ba ngàn người toàn bộ ra trận, cuối cùng một phê năm trăm người mặt mũi tràn đầy chờ đợi cùng thất vọng.

Dương Huyền Tàng nghe xong trả lại tiền, nhíu mày lại, quát: “Tất cả vào đi!”

Nham Cốt nuốt xuống dưới, nói: “Tuyệt đối đừng miễn cưỡng a!”

Dương Huyền Tàng quát: “Lời thừa cái gì, đều tiến đến!”

Hắn đưa tay chộp một cái, đem Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không lấy ra, nắm trong tay, không ngừng hấp thu bên trong lực lượng, chống cự cái này ba ngàn người uy áp.

Nham Cốt do dự một chút, vung tay lên, cuối cùng năm trăm người mừng như điên nối đuôi nhau mà vào.

Cái này năm trăm người cảnh giới tu vi đều không cao, nếu không cũng sẽ không là thứ hai phê, trở ra sinh ra áp lực so với trong tưởng tượng muốn nhỏ.

Dương Huyền Tàng hét lớn một tiếng, giơ lên chiến kích hướng phía trước vung lên, một đạo hư quang hiện lên, vạn trượng thân thể liền thuận theo hư quang quỹ tích, bước vào chín màu hào quang bên trong.

3,500 người, bị hắn quang huy lôi cuốn, “Ầm ầm” như một tòa tinh cầu khổng lồ, lướt ngang mà vào.

Chương 3128: Tiến Hóa Cực Điểm

Chỉ thấy trong đám mây tách ra to lớn hào quang, đem toàn bộ Vĩnh Sinh Thành bao phủ.

Trong đó võ giả tất cả đều bị xán lạn không mở ra được hai mắt, liền liền Nham Cốt bọn người không cách nào thấy rõ bên trong tình huống.

Hồng Lâm song đồng co rụt lại, vận chuyển Vô Cực Chân Kinh, hình thành một mảnh phòng ngự kết giới, đem ánh sáng mang cản ở bên ngoài, cái này mới miễn cưỡng thấy rõ một hai.

Dương Thanh Huyền mang theo hơn ba ngàn người lướt ngang đi vào, giống như là một cái cự đại kết giới cầu, "Ầm ầm" đi vào vòng xoáy bên trong, sau đó một chút xíu biến mất không thấy gì nữa.

Mấy hơi thở về sau, mặc dù vẫn là hồng hà đầy trời, nhưng cái kia cỗ làm người ta sợ hãi uy áp đã không có.

Nham Cốt bọn người là đưa mắt nhìn lại, vòng xoáy đám mây trở nên vô cùng dịu dàng, lẳng lặng rong chơi trên hư không, hình thành một đạo rực rỡ màu sắc thiên tượng.

Thành Hoàng nói: "Chỉ mong này đi thuận buồm xuôi gió."

Nham Cốt nói: "Yên tâm đi, bọn hắn sẽ không có chuyện gì."

Hồng Lâm thu hồi ánh mắt, quay người liền rời đi, nói ra: "Bọn hắn trở về trước đó, trừ phi gặp được Trọng Anh tập kích, nếu không không cần tìm ta.”

Nham Cốt mấy người vội vàng ôm quyền thở dài, nói: “Vâng, đại nhân!”

Hồng Lâm lại nhìn phía Hồng Tiêu, nói ra: “Ngươi đi theo ta đi, ta dạy cho ngươi xông vào thập tinh chi pháp.”

Hồng Tiêu mừng rỡ không thôi, cung kính nói: “Đa tạ tiên tổ đại nhân.” Liền vội vàng đi theo.

Hắn dừng lại tại chín sao Thiên Giới đỉnh phong đã hứa nhiều năm, từ đầu đến cuối vô pháp vượt qua tầng kia bình chướng. Nguyên vốn cho rằng đời này liền dừng bước ở đây, nhưng nội tâm lại có một tia không cam lòng. Đặc biệt là tại kiến thức đến đế hươu, Ngũ Hoa, Hồng Lâm đám người thập tinh lực lượng về sau, nội tâm cái kia một sợi không cam lòng trở nên càng cường đại.

Từ Hồng Lâm dạy bảo hắn, là trong thiên hạ người chọn lựa thích hợp nhất.

Hồng Lâm Hồng Tiêu hướng về nơi xa bước đi, rất nhanh liền biến mất trên bầu trời Vĩnh Sinh Thành, chẳng biết tung tích.

“Thập tinh chi pháp sao?”

Nham Cốt trong mắt ba người hiện lên hoảng sợ chi tình, sau đó chính là nồng đậm khát vọng cùng ao ước.

Tại không có nhìn thấy Hồng Lâm trước kia, bọn hắn cho rằng chín sao Thiên Giới đỉnh phong, chính là vạn cổ chí tôn hạ cảnh giới thứ nhất, cho dù gặp được Trọng Anh về sau, đối với cái này sinh ra hoài nghi, lại cũng không cách nào chứng ngụy.

Cho đến nhìn thấy Hồng Lâm, mới minh bạch thập tinh tồn tại cùng đáng sợ.

"Nếu là cũng có thể truyền thụ cho chúng ta, cái kia thì tốt biết bao nha." Kế Đô hâm mộ muốn khóc, mặt mũi tràn đầy thở dài.

"Hồng Lâm là Hồng Tiêu tiên tổ, hai người vô luận là công pháp vẫn là huyết mạch, đều là một mạch truyền thừa, dạy bảo chúng ta, chưa hẳn phù hợp. Huống chi chúng ta vốn là đến tự khác biệt thế giới, cho dù trên công pháp, cũng có cực lớn khác biệt. Một không cẩn thận, khả năng hoàn toàn ngược lại."

Nham Cốt hai tay thả lỏng phía sau, ánh mắt thâm thúy nhìn qua phía trước, lẳng lặng nói.

Tuy nói như vậy giải thích, nhưng nội tâm nói không ao ước là không thể nào, cũng chỉ có thể dạng này an ủi một chút chính mình cùng hai người khác.

Thành Hoàng nói: "Nham Cốt nói rất đúng, trên thực tế chúng ta không cần khí ngã lòng, đợi giải quyết Trọng Anh sự tình về sau, chúng ta liền ứng Dương Thanh Huyền mời, tiến về hắn chỗ vũ trụ, chẳng phải có cơ hội đột phá tới thập tinh sao."

Nghĩ đến nơi này, trong ba người tâm đều là lửa nóng.

Lúc trước đáp ứng Dương Thanh Huyền, chỉ là một trận giao dịch, hiện tại xem ra, tức chính là vì chính mình, cũng có tất muốn đi một chuyến.

Nham Cốt xoay người, đối với sau lưng một lão giả nói ra: "Lập tức truyền lệnh xuống, hiện tại bắt đầu tiến vào chuẩn bị chiến đấu trạng thái. Phái năm vị chín sao Thiên Giới hậu kỳ đại cao thủ trấn thủ cái này ráng mây vòng xoáy, mặt khác lại tổ chức còn lại lực lượng, tiến về cực nam chi địa giám sát Trọng Anh nhất cử nhất động, một có tin tức liền lập tức báo cáo. Đồng thời lại phái người hướng các nơi trên thế giới mời chào cao thủ, giờ này khắc này, ứng đem thiên hạ đồng tâm, cùng chống chọi với Trọng Anh, như có người không tuân, cũng không có cần thiết lưu lại."

Lão giả kia nghiêm nghị nói: “Rõ!”

Liền lập tức xuống dưới thi hành mệnh lệnh đi.

Kế Đô nói ra: “Cái này ba chuyện đều gây chuyện thể lớn, không cho sơ thất. Không bằng từ ba người chúng ta dẫn đầu, dù sao cái này trong thời gian thật ngắn cũng không có khả năng lại có cái gì tiến bộ.”

Thành Hoàng nói: “Ta đồng ý, dù sao đại lượng thủ hạ đều tiến vào Vô Cực Chân Giới, hiện tại cũng không có người có thể dùng, liền từ chúng ta mấy cái này lão cốt đầu hoạt động một chút đi.”

Nham Cốt nói: “Tốt, đã dạng này, cái kia Kế Đô ngươi đi cực nam chi địa, Thành Hoàng ngươi đi mời chào cao thủ, ta liền lưu thủ đất này, coi chừng cái này Vô Cực Chân Giới thông đạo.”

“Tốt!”

Ba người đơn giản hàn huyên nữa vài câu, liền riêng phần mình rời đi.

...

Bầu trời xanh thẳm, rộng lớn rừng rậm, nham thạch to lớn, thấm vào ruột gan linh khí, toàn bộ thiên địa đều bao phủ tại một cỗ trong lúc tức giận, khiến người cực độ thoải mái dễ chịu.

“Nơi này chính là Vô Cực Chân Giới sao? Thế nhưng là linh khí này...”

Đám người toàn đều đổi sắc mặt.

Bởi vì là nơi này linh khí cũng không phải là vô cực lực lượng, mà là bình thường mênh mông tinh thần lực, cùng Dương Thanh Huyền chỗ vị diện vũ trụ nhiều mấy địa phương đồng dạng.

Khác biệt chính là, nơi này linh khí tương đối nồng đậm, nhưng cũng chỉ là cùng La Phù chi cảnh không sai biệt lắm, cũng không có mạnh tới đâu.

“Đây là một mảnh tồn tại thật lâu thế giới.”

Dương Huyền Tàng Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn về phía bốn phương tám hướng, cảm nhận được to lớn tuế nguyệt vết tích, vô luận giang hà sông núi, vẫn là chim thú trùng cá, đều cho một loại cực độ hoàn chỉnh cảm giác, bao quát không bên trong chảy xuôi linh khí, nếu nói muốn cùng La Phù chi cảnh linh khí có cái gì khác biệt, chính là càng thêm hoàn chỉnh.

Loại cảm giác này rất kì lạ, cũng chỉ có Dương Huyền Tàng cùng Tử Tâm có thể cảm ứng ra, những người còn lại đều là sinh ra ở bên trong thế giới nhỏ kia, chưa từng tới bao giờ loại này lấp đầy linh khí thế giới, sau khi tiến vào, ngắn ngủi hiếu kì rất nhanh liền tan hết, tất cả đều sắc mặt cực kỳ khó coi.

Bọn hắn cho rằng Vô Cực Chân Giới đúng trọng tâm chắc chắn là tu luyện thánh địa, có thể thu hoạch được to lớn cơ duyên, nghĩ không ra sau khi đi vào, thế mà còn còn kém rất rất xa chính mình chỗ tiểu thế giới.

Chỉ có Dương Huyền Tàng cùng Tử Tâm biết, bọn hắn chỗ tiểu thế giới đã là toàn bộ vũ trụ bên trong cực kì dị loại tồn tại, lập tức mảnh thế giới này đặt ở bình thường vũ trụ xem ra, cũng là cực kỳ tốt Linh Sơn bảo địa.

Tử Tâm hồ nghi nói: “Chẳng lẽ Vô Cực Chân Giới giới hạn nơi này?”

Dương Huyền Tàng hai mắt nhắm lại, lẳng lặng cảm ngộ thiên địa, đột nhiên mở mắt ra, nói ra: “Tốt hoàn chỉnh, tốt hoàn thiện cảm giác, tựa như là tiến hóa tới cực điểm.”

Tử Tâm sửng sốt một chút, tiến hóa cái từ này có chút mới lạ, nhưng nàng lập tức liền hiểu rõ ra.

Thế giới phát triển, đều là chưa từng bên trong sinh có, sau đó từ cao thế năng hướng thấp thế năng đi, tỉ như từ vô cực thế giới, chuyển hóa tiến vào tiên thiên ngũ thái thế giới, lại đến hỗn độn thế giới, lại đến bình thường linh khí thế giới.

Trước mắt chỗ mảnh thế giới này, liền là linh khí thế giới, mà lại so Dương Thanh Huyền chỗ nơi đây vũ trụ còn muốn tiến hóa xa xưa cùng hoàn thiện.

Dương Huyền Tàng nói với đám người: “Đất này linh khí mặc dù so ra kém chư vị tới tiểu thế giới, nhưng quy tắc khẳng định là hoàn chỉnh, các ngươi ở đây tu luyện, sẽ thu hoạch được không tưởng tượng được hiệu quả.”

Tất cả mọi người là nhíu mày, tựa hồ không tin, linh khí trình độ là tu luyện nơi mấu chốt, linh khí chênh lệch rất xa, hiệu quả khẳng định chênh lệch.

Chỉ có một ít chín sao Thiên Giới cường giả, tựa hồ nghĩ đến cái gì, từng cái lộ ra vẻ mừng như điên.

Chương 3129: Chỗ Hổng

Thẩm Xung thân là Vĩnh Sinh Thành thành chủ, tại Nham Cốt cái kia nghe qua rất nhiều liên quan với thế giới quy tắc sự tình, đối với thiếu hụt hiểu rõ một hai, giờ phút này nghe vậy, mừng lớn nói: “Công tử lời nói, là đột phá vạn cổ chí tôn quy tắc?”

Dương Huyền Tàng nói: “Mặc dù ta cũng không biết chí tôn quy tắc là cái gì, nhưng có thể khẳng định xác định, đất này quy tắc là cực kì hoàn thiện.” Hắn dừng lại, nói bổ sung: “Thậm chí so ta chỗ thế giới còn muốn hoàn thiện.”

Thẩm Xung cung kính ôm quyền nói: “Đa tạ công tử chỉ điểm.”

Nói xong, liền dẫn bảy tu rời đi.

Những người còn lại thấy Thẩm Xung như vậy thận trọng, cũng nửa tin nửa ngờ, bắt đầu hướng bốn phương tám hướng khuếch tán, tìm kiếm cơ duyên và chỗ tu luyện.

Dù sao Vô Cực Chân Giới là truyền thuyết chi địa, mà lại đều là hao phí giá cả to lớn mới đổi lấy một cái danh ngạch, dị thường trân quý.

“Chúng ta cũng đi thôi.”

Dương Huyền Tàng nhìn nói với Tử Tâm.

Hắn hợp thể nháy mắt giải khai, hóa thành Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng, ba người lúc này hóa thành lưu quang, trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

Trên thực tế, Dương Thanh Huyền so những người khác càng tin chắc cái này Vô Cực Chân Giới không phải bình thường, bởi vì mở ra thời điểm, Trọng Anh trực tiếp lấy uy áp hóa hình giáng lâm, nghĩ muốn đánh gãy mở ra, có thể thấy được hắn nhất định là cảm ứng được cái gì.

Ba người bay một trận, nồng đậm linh khí tại bốn phía phiêu đãng, để tiêu hao chân nguyên rất nhanh liền có thể thu được bổ sung. Nhưng trừ cái đó ra, cũng lại chưa phát hiện cái gì dị thường.

Nơi này có sơn hà hồ nước, có núi non trùng điệp, cũng có các loại linh thú ẩn hiện trong đó, nhưng tu vi đều không mạnh, liền liền một vị Giới Vương Cảnh linh thú đều chưa từng gặp phải.

Nửa ngày sau, ba người trên một cái ngọn núi dừng lại.

Tử Tâm trầm ngâm nói: “Không gian này cũng không biết lớn bao nhiêu, như vậy chẳng có mục đích phi hành, tựa hồ không phải biện pháp. Thật chẳng lẽ muốn dựa vào vận khí mới có thể phát hiện cơ duyên?”

Dương Thanh Huyền thu hồi Hỏa Nhãn Kim Tinh, trong lòng cũng không có chú ý, đột nhiên lòng có cảm giác, đưa tay phải ra một trảo, vô số linh quang từ giữa năm ngón tay tỏa ra, giống như là một cái quang cầu, tràn đầy cường đại năng lượng.

Tử Tâm cả kinh nói: “Vô Cực Đạo Châu?!”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Làm sao đem nó đem quên đi.”

Năm ngón tay buông lỏng, Vô Cực Đạo Châu liền trôi nổi đứng lên, hướng vòm trời bay đi.

Dương Thanh Huyền tay nâng quyết ấn, điểm hướng Vô Cực Đạo Châu.

Hạt châu tại không trung đình trệ ở, đồng thời bên trong quang mang lấp lóe, ngưng tụ ra một cái cổ quái đạo văn.

Sát na ở giữa, thiên địa có cảm ứng, theo đạo châu xoay tròn, Dương Thanh Huyền ba người đều cảm thấy một trận trời đất quay cuồng, tựa hồ hạt châu chuyển động không phải tự thân, mà là trời đất sáng sủa thế này vạn vật!

“Chuyện gì xảy ra?”

Tử Tâm cùng Quỷ Tàng tất cả giật mình.

Dương Thanh Huyền nói: “Hạt châu này cùng bí cảnh giống như có liên hệ nào đó. Nhìn đến tìm kiếm cái này bí cảnh hạch tâm, có thể từ hạt châu bên trên bắt đầu.”

Dương Thanh Huyền dẫn đạo Vô Cực Đạo Châu chậm rãi bay xuống, trước người toả ra ánh sáng chói lọi, bên trong đạo văn tại Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn chăm chú dưới, không ngừng tuôn ra quỷ dị cảnh tượng cùng năng lượng.

Tại Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn chăm chú bên trong, nguyên bản vạn dặm tình xuyên, tươi sáng càn khôn, lại đột nhiên xuất hiện một cái cự đại Thiên Uyên, đem sở hữu cảnh tượng toàn bộ thôn phệ đi vào, khiến sở hữu cảnh tượng nháy mắt đen kịt.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy tâm thần một nhiếp, trong mắt kim quang đều giống như bị hút vào, dọa đến hắn vội vàng hai mắt nhắm lại, để thần thức cùng ánh mắt từ cái kia đạo văn gián đoạn nứt.

“Là chỗ hổng! Dĩ nhiên là chỗ hổng!”

Dương Thanh Huyền chậm dưới, mở hai mắt ra, phất tay dùng tầng một mịt mờ kim quang đem đạo châu ngăn trở, để tránh cái kia quỷ dị cảnh tượng lần nữa xuất hiện.

Tử Tâm sững sờ nói: “Cái gì chỗ hổng?”

Quỷ Tàng nói: “Phạm Cao Tháp trấn áp cái kia?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Chính là cái kia chỗ hổng.”

Nói xong, hắn nhíu mày lại, lại nói: “Có chút khác biệt, cái này chỗ hổng tựa hồ lớn hơn một chút, nhưng cho ta cảm giác lại là giống nhau như đúc.”

Hắn cùng Quỷ Tàng kém chút mất mạng tại cái kia chỗ hổng, sở dĩ cảm ứng mười phần nhạy cảm, hơn phân nửa sẽ không sai.

Quỷ Tàng nói: “Là chỗ hổng cũng không có gì thật là kỳ quái, một cái không gian thông hướng hai cái địa phương, cũng rất bình thường.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Bình thường sao? Chỗ hổng chỉ có thể hướng về một phương hướng mở, nếu có hai cái mặt, cũng không phải là chỗ hổng, là một cái vật thể, hoặc là nói là một cái di động chỗ hổng? Bất quá mặc dù cho ta cảm giác rất giống, nhưng lại hình như không phải cùng một cái chỗ hổng.”

Quỷ Tàng mắng: “Đến cùng phải hay không?”

Dương Thanh Huyền nói: “Thời gian quá ngắn, không dễ phán đoán.”

Hắn phất tay tán đi Vô Cực Đạo Châu bên trên kim quang, lần nữa vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tinh, cẩn thận nhìn trộm trong đó đạo văn.

Sau đó không lâu, cái kia chỗ hổng dị tượng tái sinh, hết thảy cảnh tượng đều bị thôn phệ đi vào, to lớn hấp lực tựa như trước người, Dương Thanh Huyền hai tóc mai lăn xuống mồ hôi, phảng phất thân lâm kỳ cảnh.

“Hoàn toàn chính xác không phải một cái, nhưng khẳng định là một loại.”

Dương Thanh Huyền nhìn ra ngoài một hồi về sau, sắc mặt tái mét, chậm rãi nói.

Quỷ Tàng nói: “Một loại? Theo ta thấy, có lẽ chính là một cái, chỉ bất quá xuất hiện ở thời không khác nhau.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Cũng có khả năng, có lẽ là một cái cự đại chỗ hổng, tại thời không khác nhau hiện ra bộ phận.”

Quỷ Tàng nói: “Cái này giải thích hợp lý.”

Tử Tâm nói: “Vậy bây giờ chúng ta làm cái gì? Đi tìm cái này chỗ hổng sao?”

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng sắc mặt đều cổ quái.

Đi tìm chỗ hổng, đây không phải là muốn chết sao?

Nhưng Vô Cực Đạo Châu bên trong hiện ra cảnh tượng như vậy, không đi tìm tìm, chẳng lẽ không phải đi một chuyến uổng công?

Dương Thanh Huyền xoắn xuýt một trận, hai tay bấm niệm pháp quyết, điểm trên Vô Cực Đạo Châu, sau đó nhìn chằm chằm nó.

Đạo châu tại không trung hơi run rẩy, liền hóa thành lưu quang lóe lên, hướng một chỗ phương hướng bay đi.

“Đuổi theo nó!”

Dương Thanh Huyền khẽ quát một tiếng, liền dâng lên một đạo độn quang, đem ba người bao lấy, đuổi theo.

Hạt châu độn thuật không nhanh, nhưng lại bay hồi lâu.

Mấy ngày về sau, đi vào một mảnh hoang mạc mang, giữa thiên địa một mảnh nghiêm nghị thanh tịnh, như là hư không, vạn vật không còn.

Dương Thanh Huyền sắc mặt biến hóa, cùng Quỷ Tàng nhìn nhau liếc mắt, thần sắc đều trở nên ngưng trọng lên.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Chính là loại cảm giác này, đến chỗ hổng khu vực.”

Hắn đưa tay chộp một cái, đem phía trước Vô Cực Đạo Châu hút tới, thu nhập trong cơ thể, sau đó lơ lửng tại không trung.

Tử Tâm cũng cảm ứng được một loại vi diệu lực lượng, nhàn nhạt tại phía trước chảy xuôi, hoàn toàn chính xác có chút lực hấp dẫn đặc thù, nàng có chút không tin mà hỏi: “Cái kia chỗ hổng thật có mạnh như vậy sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đợi chút nữa liền biết.”

Hắn nhìn chằm chằm phía trước, một bộ biết rõ núi có hổ, khuynh hướng hổ núi đi dáng vẻ, đã tới, liền muốn đem cái này chỗ hổng huyền bí tìm ra.

Tử Tâm đột nhiên cười dưới, nói: “Đằng sau theo như vậy nhiều lâu la, không bằng để bọn hắn trước đi thử xem?”

Sau lưng ba người, ẩn núp đại lượng võ giả.

Dù sao cái này bí cảnh cực kì lạ lẫm, ai cũng không biết chạy đi đâu, không ít người tâm tư nhạy cảm, tại Dương Thanh Huyền mấy người rời đi lúc, liền vội vàng theo ở phía sau, mà lại nhân số còn không ít.

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Những này người đều là đem tới đối phó Trọng Anh chủ lực, đừng để bọn hắn hy sinh một cách vô ích.”

Tử Tâm nói: “Thôi được, đều là một chút lâu la, phái không lên chỗ dụng võ gì, hay là chúng ta chính mình điều tra đi.”

Ba người khống chế tốc độ, thận trọng phi hành về phía trước.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 3130: Mê Cung

Sau lưng cái kia mấy trăm hơn ngàn người, như ẩn như hiện, trong hư không xuyên qua, đi theo Dương Thanh Huyền ba người đằng sau.

Những này nhiều người là Nham Cốt đám người thế lực, không ít đều biết Dương Thanh Huyền phi phàm, bọn hắn khi tiến vào Vô Cực Chân Giới thời điểm, liền quyết định chủ ý, muốn theo sát Dương Thanh Huyền.

Theo đám người đẩy về phía trước dời, cái kia lực hấp dẫn hiện lên dãy số nhân phóng đại, không bao lâu, một chút đê giai Thiên Giới liền không chống đỡ được, đang sợ hãi phía dưới, kêu thảm bị hút hướng về phía trước, sau đó chẳng biết tung tích.

“Chi!”

Bị hút đi hơn mười người về sau, còn lại theo đuôi người tất cả đều nơm nớp lo sợ, sợ hãi không thôi.

Chỉ có những bảy sao trở lên kia cao giai Thiên Giới, y nguyên kiên định cùng sau lưng Dương Thanh Huyền.

“Liều mạng!” Không ít người nội tâm hò hét, cho mình động viên. Bởi vì khi tiến vào bí cảnh trước, trưởng bối sư môn liền dặn đi dặn lại, nhất định muốn theo sát Dương Thanh Huyền, dạng này mới có khả năng nhất thu hoạch được cơ duyên.

“A!.”

Sau một khắc, những cho mình kia động viên lại bị hút đi mười cái, dọa đến còn lại người tất cả đều dừng bước, thậm chí liều mạng lui lại.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, đem bên trong hai vị bị hút đi người nhiếp trụ.

Hai người kia vừa sợ lại thích, cảm kích vạn phần.

Dương Thanh Huyền nói: “Không cần cám ơn ta, ta chỉ là muốn chứng minh một sự kiện.” Đưa tay tại không trung luân phiên điểm tới, mấy đạo quang mang bắn về phía cái kia hai tên võ giả.

Một chút hồn lực nháy mắt từ trên thân hai người tách ra ngoài, bay về phía Dương Thanh Huyền.

Hai tên võ giả sững sờ, lập tức minh bạch tới, không khỏi sắc mặt đại biến, bọn hắn tựa hồ nghĩ đến Dương Thanh Huyền muốn làm gì, hoảng sợ nói: “Không cần, đại nhân không cần a, van cầu cứu lấy chúng ta đi, bất kỳ giá nào chúng ta đều nguyện ý nỗ lực!”

Dương Thanh Huyền không để ý tới hai người, lấy ra hai khối ngọc thô, đem cái kia hồn quang lạc ấn vào đi, chế thành hai khối bản mệnh ngọc bài.

Sau đó năm ngón tay buông lỏng, hai người tại trong tiếng kêu thảm, lại bị lực hấp dẫn giật qua, rất nhanh liền biến mất không còn tăm tích.

Tử Tâm cũng giật mình tới, lộ ra một tia tán thưởng thần sắc.

Nguyên lai Dương Thanh Huyền là yêu cầu chứng dưới, bị hút đi người còn có hay không mạng.

Mà lại hắn chế tác hai mặt bản mệnh ngọc bài mười phần cấp cao, không chỉ có thể biết sinh tử, còn có thể biết võ giả bản mệnh trạng thái mạnh yếu.

Ba người liền lẳng lặng đứng thẳng trên hư không, nhìn xem lơ lửng giữa không trung hai mặt lệnh bài, chờ đợi kết quả.

Cơ hồ là sát na ở giữa, hai tấm lệnh bài bên trên hồn quang tuần tự run một cái, sau đó liền khôi phục như thường.

Về sau lại không có bất cứ động tĩnh gì.

Thời gian từng giờ trôi qua, một canh giờ, hai canh giờ, năm canh giờ...

Trên lệnh bài kia hồn quang y nguyên bình tĩnh như nước, liền liền một chút gợn sóng đều không có.

“Rất an toàn.”

Tử Tâm lập tức hạ phán đoán suy luận.

Dương Thanh Huyền tay phải nâng cằm lên, rơi vào trầm tư, tự lẩm bẩm: “Cái này thiếu trong miệng đến cùng là cái gì? Thời gian ngắn xem ra là cực kì an toàn, bên trong là mặt khác một chỗ thiên địa, vẫn là một chỗ lồng giam? Những này bị hút vào người còn có thể trở lại sao?”

Quỷ Tàng cười lạnh nói: “Ngươi đây là cái nghịch lý, có thể hay không trở về cũng không quyết định bởi với chỗ hổng bên trong là cái gì, mà quyết định bởi với thực lực của những người này. Nếu là vạn cổ chí tôn, tự nhiên tới lui tự nhiên.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Có đạo lý, vậy chúng ta có nên đi vào hay không?”

Hai người đều trầm mặc không nói, hiển nhiên cũng cực kì do dự.

Tử Tâm suy nghĩ một trận, nói ra: “Ta nghe các ngươi nói, cái này chỗ hổng tựa hồ cùng Phạm Cao tiên tổ có quan hệ, đồng thời Vô Cực Đạo Châu chỉ dẫn cũng là đất này. Đã như vậy, không đi vào chẳng lẽ không phải đi một chuyến uổng công.”

Quỷ Tàng hít một hơi thật sâu, trầm giọng nói: “Nhập gia tùy tục, đi vào đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cũng tốt, liền liền đất luân hồi cùng Quỷ giới chúng ta đều đi qua, còn có chỗ nào là không dám đi? Đã Phạm Cao đi được, chúng ta tự nhiên cũng đi được.”

Ba người quyết định về sau, liền trực tiếp hóa thành lưu quang hướng về phía trước, rất nhanh liền nhìn thấy một cái lỗ đen thật lớn, lấy khó có thể tưởng tượng lực lượng thôn phệ lấy bốn phía hết thảy.

Tại tới gần nơi này lỗ đen hai trăm trượng về sau, cái kia lực hấp dẫn đề cao đến đáng sợ trình độ, ba người lại khó thoát thân.

“Này khí tức...”

Dương Thanh Huyền sắc mặt cực kì nghiêm trọng, lần nữa từ bên trong lần nữa cảm nhận được Trọng Anh cái kia nhàn nhạt khí tức, Tử Tâm cũng lòng có cảm giác.

Bất quá sát, ba người liền bị hút vào đi vào, triệt để biến mất không thấy gì nữa.

Sau lưng đi theo những cái kia võ giả, từng cái hai mặt nhìn nhau, sắc mặt khó coi, chẳng biết như thế nào cho phải.

Dương Thanh Huyền bị hút vào chỗ hổng về sau, chỉ cảm thấy một trận choáng đầu não bất tỉnh, kém chút mất đi tri giác, cũng may hắn hồn phách cường đại, nháy mắt liền ổn định lại.

Một chút thời gian về sau, loại kia cảm giác hôn mê liền hoàn toàn biến mất, mở mắt ra, một mảnh phiêu miểu Linh Vụ bên trong, lơ lửng một tòa cự đại kiến trúc.

“Đây là...”

Ba người giật nảy mình.

Cẩn thận nhìn lại, kiến trúc này đúng là một tòa thành trì, nhưng lại cùng thành trì có nhỏ xíu khác biệt.

Hiện lên một cái cự đại hình tròn, bức tường cực cao, nhưng bên trong không có cao ngất kiến trúc, giống như là hết thảy đều là bình.

Quỷ Tàng nhíu mày lại, nói ra: “Đây là một món pháp bảo.”

“Pháp bảo?”

Dương Thanh Huyền nheo mắt, nhìn cái kia thành trì quả nhiên giống như là pháp bảo, tựa như một cái cự đại bát.

Ánh mắt của hắn thu hồi, dùng Hỏa Nhãn Kim Tinh hướng bốn phương tám hướng nhìn lại, một mảnh mênh mông hư không, trừ toà này pháp bảo thành bên ngoài lại không có bất kỳ vật gì.

Tử Tâm nói: “Xem ra cái kia lực hấp dẫn cực lớn, hẳn là pháp bảo này bên trong phát ra. Liền chẳng biết pháp bảo này chân tướng, cùng tại sao lại lơ lửng ở chỗ này? Còn có cái kia Trọng Anh khí tức tựa hồ cũng là từ bên trong phát ra. Lúc trước tiến đến những cái kia võ giả cũng đều biến mất.”

Dương Thanh Huyền lấy ra cái kia hai khối bản mệnh ngọc bài, phía trên hồn quang y nguyên lẳng lặng chảy xuôi, không có bất cứ dị thường nào, nói ra: “Bọn hắn cần phải đều đi vào.”

Ba người một chút thương nghị, liền hóa thành lưu quang, hướng cái kia pháp bảo thành trì bay đi.

Trừ to lớn linh khí cùng uy áp bên ngoài, thành trì bên trên không có bất luận cái gì kết giới ngăn cản, chỉ là thành nội mê sương mù mông lung, liền liền Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh cũng thấy không rõ lắm.

Dương Thanh Huyền sơ qua do dự một chút, liền bay vào trong đó.

Đi vào sát na, liền cảm thụ to lớn pháp bảo uy năng, phảng phất biến ảo thiên địa, điên đảo càn khôn.

Loại biến đổi này tại ba người trong dự liệu, loại này cự hình pháp bảo nội bộ, đều là có động thiên khác.

Ba người rơi ở trong thành, hướng tứ phía nhìn lại, trống trải mang không có bất luận cái gì kiến trúc, chỉ là cách xa nhau mấy ngàn trượng địa phương xa, đứng vững trông không đến cuối cùng tường thành, mà bọn hắn bị tường thành bao vây lấy, hình thành một cái tiểu không gian.

Ba người ở đây trong không gian nhỏ thuấn di xuống, phát hiện bốn nơi hẻo lánh đều có thông đạo, nhưng tất cả đều bị cao ngất trông không đến cuối cùng tường thành bao lấy.

Ba người thương nghị dưới, thuận theo một cái thông đạo chạy cực xa, gặp được rất nhiều tiểu không gian, cơ hồ như ra vừa rút lui.

Sau một lúc, Dương Thanh Huyền giật mình nói: “Mê cung?!”

Cái này tòa cự đại pháp bảo thành trì, rõ ràng là một tòa mê cung.

Quỷ Tàng mắng: “Làm cái quỷ gì, chơi chúng ta sao?”

Hắn trong mắt lóe lên sát khí, nhìn chằm chằm vây chung quanh tường thành, cường đại khí tức ở trên người lưu chuyển, không ngừng tràn vào nắm đấm bên trong.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3131: Vầng Sáng

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, muốn ngăn cản Quỷ Tàng, nhưng tưởng tượng, vẫn là từ bỏ.

Nơi này rõ ràng chính là một cái cự đại mê cung, không có bất luận cái gì đầu mối tình huống dưới căn bản là đi ra không được, nếu là có thể dùng sức mạnh oanh mở, chưa chắc không tốt.

Quỷ Tàng quyền mang gom lại một cái đáng sợ trình độ, trong mắt sát cơ lóe lên, liền đánh ra.

“Ầm ầm!”

To lớn ánh sáng đánh vào cái kia thẳng nhập vòm trời tường cao bên trên, trực tiếp vỡ vụn mở.

Giống như là thuỷ triều năng lượng phản chấn trở về, càn quét hướng ba người.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, Quỷ Tàng kêu lên một tiếng đau đớn, xuất thủ lần nữa, một chưởng trước người hóa ra một đạo kết giới.

“Ầm ầm!”

Cuồng bạo năng lượng chấn trên kết giới, một chút xíu bị làm hao mòn rơi.

Cái kia cự tường chỉ là lắc lư mấy lần liền tĩnh lại.

Tử Tâm cả kinh nói: “Pháp bảo này thật mạnh!”

Quỷ Tàng trầm ngâm nói: “Không đi ra ngoài được, muốn không vừa người thử một lần?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Ta nhìn hợp thể cũng chưa chắc có thể phá vỡ, có lẽ còn có một loại khác ra ngoài chi pháp.” Hắn da trên người biến hóa, mọc ra đen nhánh tế mao, dáng người nháy mắt trở nên cực nhỏ, lộ ra một đôi tinh hồng sắc con mắt như đá quý.

“Meo” một tiếng, liền biến thành mèo đen.

❤truy cập https://truyencua t ui.net để đọc tr u yện

Chính là đời thứ nhất La Phù chi cảnh bên trong, Thần tộc thủ hộ linh.

Mèo đen nhẹ ngửi hạ lỗ mũi, tinh hồng hai mắt nhìn chằm chằm phía trước, sau đó liền hướng về một phương hướng chạy đi.

Tử Tâm mừng lớn nói: “Hắn ở cạnh phân rõ Trọng Anh khí tức!”

Hai người vội vàng đuổi theo.

Chạy nửa ngày thời gian, đại lượng thẳng nhập đám mây tường cao không ngừng lùi lại, có gan muốn đi ra dấu hiệu, đột nhiên phía trước xuất hiện một đoàn ánh sáng rực rỡ choáng.

Mèo đen ngừng lại.

Lỗ mũi ngửi mấy lần, con mắt nhìn chằm chằm phía trước, “Meo” kêu một tiếng.

Quỷ Tàng mắng: “Biến thành mèo hoang sau liền sẽ không nói lời người sao?”

“Hì hì, thật đáng yêu a.” Tử Tâm vươn tay ra, đem mèo đen bắt trong ngực, nhẹ nhẹ xoa, dùng mặt dán đi lên cọ.

Mèo đen có chút lúng túng chống lại xuống, liền từ bỏ, miệng nói tiếng người nói: “Khí tức ở đây đoàn thải sắc vầng sáng đằng sau, nhưng ta cảm giác cái này vầng sáng mười phần không đơn giản, bên trong tựa hồ tự thành không gian. Bất quá không có đường có thể đi, sở dĩ không được chọn.”

Mèo đen một chút nhảy xuống tới, trực tiếp liền đi vào trong vầng sáng.

Tử Tâm cùng Quỷ Tàng theo sát phía sau.

Tại bước vào vầng sáng nháy mắt, một cỗ khó có thể tưởng tượng lực lượng khổng lồ đập vào mặt.

“Ầm ầm”, mèo đen toàn thân xù lông, kêu thảm một tiếng, tại không trung nháy mắt biến trở về Dương Thanh Huyền chân thân.

Tử Tâm cùng Quỷ Tàng cũng nhận khác biệt trình độ xung kích, hai người vội vàng bấm niệm pháp quyết, vận chuyển nguyên công, chống cự cái này xung kích lực lượng.

Tại trong vầng sáng, là mênh mông vô bờ Quang Chi Hải Dương, các loại đáng sợ năng lượng quang ở bên trong xuyên qua, không ngừng oanh trên người ba người.

“Đây là nơi quái quỷ gì!”

Dương Thanh Huyền vận chuyển đạo thể, sắc mặt tái mét, mới có thể miễn cưỡng chống cự.

Mà lại những này quang huy hạt, lấy buộc hình thái tồn tại, oanh kích về sau vẫn chưa tán đi, mà là phụ thuộc trên người ba người, hình thành áp lực cực lớn lồng ánh sáng.

Cảnh giới càng cao, hấp thụ áp lực lồng ánh sáng thì càng

nhiều.

Sở dĩ Quỷ Tàng cùng Tử Tâm cũng đều không thoải mái.

Quỷ Tàng hét lớn một tiếng, vận chuyển biển máu phù đồ thân, đem cái kia áp lực lồng ánh sáng chấn vỡ, hóa thành đầy trời huỳnh quang.

Nhưng những này huỳnh quang không tán, chỉ là hình thành một cái càng lớn lồng ánh sáng, lần nữa co vào xuống tới.

Quỷ Tàng sắc mặt đại biến, không còn dám lộn xộn.

Nhưng bất động không có nghĩa là liền có thể may mắn thoát khỏi, vô số hạt năng lượng chùm sáng không khác biệt công kích, ở đây mênh mông quang hải bên trong xoay nhanh, mỗi va chạm một lần, liền sẽ để bọn hắn gánh vác tăng thêm mấy phần.

“Chế tạo cái này vầng sáng người đến cùng là như thế nào tồn tại a?”

Ba người đều là sắc mặt khó coi, đột nhiên có gan cực mạnh cảm giác bị thất bại.

Chín sao Thiên Giới đã là vũ trụ đỉnh phong, đủ để tung hoành vô địch thủ tồn tại, bất luận cái gì hung hiểm bí cảnh cũng dám tìm tòi.

Nhưng bây giờ chỉ là một cái vầng sáng không gian, liền đem ba người bọn họ hoàn toàn khốn trụ.

Không chỉ có là cái này vầng sáng người chế tạo, còn có mê cung này pháp bảo chủ nhân, tựa hồ cũng là bọn hắn khó mà với tới tồn tại.

Dương Thanh Huyền nói: “Không thể dừng lại ở tại chỗ, dạng này áp lực sẽ càng lúc càng lớn, cho đến đem chúng ta đè chết, nhanh lên một chút xuyên qua cái này quang hải!”

Nói xong, liền đỉnh lấy cái kia áp lực lồng ánh sáng, phi tốc hướng về phía trước di động.

“Oanh! Oanh!”

Một từng chùm sáng hạt, lấy các loại năng lượng hình thái oanh kích xuống.

Đi không bao lâu, liền đem ba người đánh cho cực kì chật vật.

Dương Thanh Huyền đạo thể bắt đầu xuất hiện thương tích.

Nội tâm của hắn vô cùng phiền muộn, ấn lý cái này đạo thể chính là tứ đại thần thể phía trên tồn tại, cần phải vạn pháp bất xâm, vạn kiếp bất diệt mới đúng.

Có thể hắn vừa tu luyện thành không bao lâu, liền vỡ vụn chẳng biết bao nhiêu lần.

Nhưng những oanh mở kia đạo thể chùm sáng, lại có không ít còn sót lại năng lượng bị hút vào.

Không chỉ có hắn như thế, Quỷ Tàng cùng Tử Tâm đều phát hiện điểm này.

Những chùm sáng kia hạt đánh vào trong cơ thể về sau, mơ hồ có thể cảm thấy mình năng lượng tại tăng cường.

Ba người mừng rỡ không thôi.

Tử Tâm kinh hỉ nói: “Cái này Quang Chi Hải Dương là tu luyện dùng?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không rõ lắm, nhưng vẫn là kiềm chế một chút tốt, chúng ta trước vượt qua đến bỉ ngạn, dạng này tiến thối có độ, không cho tới bị động.”

Ba người tiếp tục hướng phía trước đi, nhưng không có lúc trước lo lắng, ngược lại là một tia kinh hỉ. Bao phủ ở trên người năng lượng lồng ánh sáng đạt đến cực hạn về sau, liền sẽ đem chùm sáng hạt trực tiếp ép vào trong cơ thể, mặc dù đối với thân thể sinh ra to lớn phá hoại tính, nhưng loại này hạt lại là thuần túy năng lượng, có thể bị thân thể hoàn toàn hấp thu, trở thành tự thân một bộ phận.

“Như thế biến thái phương pháp tu luyện, chưa từng nghe thấy, hẳn là mê cung này bảo vật chủ nhân là vạn cổ chí tôn? Chẳng lẽ là Phạm Cao đại nhân?”

Tại trong vầng sáng đi hơn hai ngày thời gian, mặc dù thân thể không ngừng phá rồi lại lập, cực kì thống khổ cùng nhẫn nại, nhưng thực lực đích đích xác xác thu được tăng cường. Dương Thanh Huyền vạn phần xác định, cái này vầng sáng chính là một chỗ chỗ tu luyện.

Hai ngày thời gian, ba người đi tới vầng sáng trung tâm, dứt khoát dừng lại không đi, trực tiếp liền ngồi xếp bằng hư không, hưởng thụ loại này bị động tu luyện.

Lại qua mấy ngày, Tử Tâm cái thứ nhất phát giác dị thường, nói ra: “Năng lượng đề thăng giống như đình chỉ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cũng cảm nhận được, hẳn là cái này năng lượng ánh sáng hấp thu có một cái độ bão hòa?”

Tử Tâm nói: “Có lẽ vậy., nếu không chỉ muốn ở chỗ này vô hạn nằm xuống, liền trực tiếp bước vào đỉnh phong, trên đời nào có chuyện tốt như vậy.”

Quỷ Tàng nhìn Dương Thanh Huyền liếc mắt, hỏi: “Ngươi còn bao lâu nữa đột phá?”

Dương Thanh Huyền nói: “Sớm đã tới bình cảnh, năng lượng đủ đủ rồi, chỉ là cho tới nay tốc độ đột phá quá nhanh, tựa hồ làm trái thiên đạo, giống như là kẹp lại.”

Quỷ Tàng đột nhiên nói ra: “Ngươi bây giờ thử lại lần nữa.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, có chút hồ nghi bộ dáng, hắn trạng thái của mình chính mình hết sức rõ ràng, không rõ ràng Quỷ Tàng vì cái gì nói như vậy.

Nhưng vẫn là thử nghiệm cảm ứng, đột nhiên bỗng nhiên đổi sắc mặt, lộ ra khó mà tin thần sắc.

Tử Tâm vội vàng hỏi: “Thế nào?”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Loại kia ràng buộc cảm giác không có, ta giống như có thể đột phá...”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 3132: Đáp Án

Thoại âm rơi xuống, Dương Thanh Huyền trong cơ thể lực lượng toàn lực xung kích, "Ầm ầm" một tiếng vang trầm, giống như là một cái thế giới nổ tung giống như, chấn hắn toàn thân run rẩy, đạo thể lần nữa vỡ vụn ra, như bảo thạch ánh sáng màu trắng khuếch tán tứ phương.

Nhưng cảnh giới trực tiếp cưỡng ép tăng lên, xông vào đến tám sao Thiên Giới trung giai.

Tử Tâm tự lẩm bẩm: "Thật đột phá, cái này sao có thể..."

Nàng là trừ Quỷ Tàng bên ngoài, rõ ràng nhất Dương Thanh Huyền tốc độ đột phá người một trong, nhìn xem cái kia đột phá quy tắc giáng lâm, khó mà tin giật mình nói: "Lần trước đột phá mới không đến ba tháng a..."

Cho dù là Quỷ Tàng, cũng lòng tràn đầy hoảng sợ.

Mặc dù hắn đoán được đây là địa phương nào, cũng đoán được Dương Thanh Huyền có thể đột phá ràng buộc, nhưng nghĩ tới ba tháng ngắn ngủi, liền thẳng từ tám sao Thiên Giới sơ giai tăng lên tới tám sao Thiên Giới trung giai, liền có một loại cảm giác như đang mơ.

Hắn xem như sống đủ lâu tồn tại, liền liền vạn cổ chí tôn đều gặp, lại chưa từng gặp qua như vậy yêu nghiệt tốc độ tu luyện.

"Ùng ục."

Quỷ Tàng chật vật nuốt xuống dưới, mặt mũi tràn đầy phức tạp nhìn xem Dương Thanh Huyền.

"Chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Vì sao như thế trong thời gian ngắn ta còn có thể tiến thêm một bước? Tựa hồ không phù hợp đại đạo quy tắc a."

Dương Thanh Huyền không hiểu hỏi.

Đạo thể tại ngắn ngủi sau khi vỡ vụn, lập tức phi tốc thu nạp bốn phía hạt ánh sáng tu bổ thân thể.

Vừa mới chỉ là cưỡng ép đột phá dưới, xông nát nguyên bản thân thể quy tắc, giờ khắc này ở chữa trị cùng ngưng tụ mới quy tắc.

Dương Thanh Huyền nhìn xem thân thể của mình, có thể rõ ràng cảm giác được tăng cường, trên mặt không thể tưởng tượng nổi chi tình, so Quỷ Tàng cùng Tử Tâm còn sâu hơn.

Quỷ Tàng nói: "Bởi vì nơi này là nắm giữ tối cao quy tắc cùng vũ trụ đẳng cấp địa phương."

Hai người sững sờ, Tử Tâm sắc mặt đại biến, cả kinh kêu lên: "Mới sinh thay mặt đại vũ trụ?"

Quỷ Tàng nhẹ gật đầu, nói: "Đúng vậy. Ta bắt đầu liền có hoài nghi, hiện tại Dương Thanh Huyền trực tiếp đột phá, liền lại không nghi vấn."

Dương Thanh Huyền kinh hãi nói: "Cái này sao có thể? Cứ như vậy tiến vào mới sinh thay mặt đại vũ trụ trúng?"

Quỷ Tàng khẽ nói: "Có cái gì không thể nào? Hỗn độn môn bên trong thế giới mặc dù không hoàn thiện, nhưng năng lượng đẳng cấp lại cực cao, chính là vô cực thế giới, cự ly mới sinh thay mặt đại vũ trụ gần cũng rất bình thường. Tăng thêm nơi này thế giới cực kì xa xăm hoàn thiện, cần phải sinh ra với sở hữu vũ trụ trước đó. Đồng thời loại này huyền diệu vầng sáng tu luyện trận, liền liền ta đều không có chưa từng nghe qua."

Tử Tâm nói: "Nói như vậy, Vô Cực Đạo Châu đưa đến tác dụng, liền cùng loại với tinh huy cùng vân trang trí rồi?"

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: "Vậy chúng ta còn muốn trở về sao?"

Hai người đều là sững sờ, sắc mặt cổ quái.

Quỷ Tàng nói: "Ngươi là nói vĩnh viễn không trở về, vẫn là tạm thời không trở về?"

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, nói ra: "Tạm thời đi, dù sao nơi đây vũ trụ còn có phạm không làm loạn, chúng ta tất cần trở về. Nhưng lưu tại đất này, thế giới quy tắc càng cao xa hơn, chúng ta đột phá đứng lên cần phải lại càng dễ. Đại lượng cường giả tối đỉnh sở dĩ lưu ở chỗ này vũ trụ, là bởi vì vì đi sau liền không tốt trở về rồi, mà lại mới sinh thay mặt đại vũ trụ hoàn cảnh chưa hẳn thích hợp bản thân xung kích cảnh giới tối cao. Nhưng bây giờ chúng ta có cái này bí cảnh thông đạo, liền không có những này nỗi lo về sau."

Quỷ Tàng nói: "Ta cảm thấy ngươi nghĩ đến quá đơn giản. Đầu tiên nơi này chỉ là đại khái suất là mới sinh thay mặt đại vũ trụ, cũng không nhất định. Tiếp theo, liền xem như mới sinh thay mặt đại vũ trụ, cũng không biết là vũ trụ địa phương nào, ta luôn cảm thấy nơi này mười phần quái dị cũng mười phần nguy hiểm. Cuối cùng, ngươi liền biết chính mình có thể vĩnh viễn dừng lại? Có lẽ thời gian một đến, tất cả mọi người đều được ra ngoài."

Dương Thanh Huyền nói: "Nói cũng đúng."

Lập tức hai mắt nhắm lại, lẳng lặng chờ đợi thân thể khôi phục, cùng cảnh giới vững chắc.

Không biết qua bao lâu, Quỷ Tàng đột nhiên nói ra: “Có người đến!”

Dương Thanh Huyền mở hai mắt ra, hướng Quang Chi Hải Dương lối vào nhìn lại, quả nhiên nhìn thấy mơ hồ thân ảnh, chỉ bất quá cách xa nhau quá xa, lại bị đại lượng hạt ánh sáng trở ngại, vô pháp thấy rõ ràng.

Nhưng đã nơi này là trong mê cung, sẽ có những người khác tới cũng liền chẳng có gì lạ.

Dương Thanh Huyền nói: “Chúng ta đi thôi.”

Ba người lúc này từ Quang Chi Hải Dương trung ương ra, hướng bỉ ngạn đi đến.

Nửa ngày sau, liền đi ra quang hải.

Phía trước không còn là mê cung, mà là một tòa tinh sảo cung điện phiêu phù ở phía trước.

“Nơi này là cuối cùng sao?”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Thật mạnh vô cực lực lượng, còn có Trọng Anh khí tức, chính là từ cung điện này phía sau truyền tới.”

Ba người hướng cung điện bay đi, bị một cỗ vô cực lực lượng ngăn trở, giống như là một cái to lớn môn, ba người theo thứ tự xuất thủ, oanh trên cỗ lực lượng này, tất cả đều bị cản lại, vô pháp rung chuyển mảy may.

Quỷ Tàng không giữ được bình tĩnh, khẽ nói: “Địa phương quỷ quái này, mỗi một kiện đồ vật đều mạnh lớn đến đáng sợ. Cho dù tại mới sinh thay mặt trong đại vũ trụ, sợ cũng không phải là phàm chi địa.”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cung điện kia nhìn ra ngoài một hồi, Hỏa Nhãn Kim Tinh vận chuyển tới cực hạn, không ngừng phân tích trước mắt bình chướng quy tắc.

Hai tay của hắn trước người vận chuyển, hóa ra một đoàn mịt mờ bạch quang, không ngừng phóng đại.

Tử Tâm cả kinh nói: “Vô Cực Chân Kinh?”

Dương Thanh Huyền vận chuyển chính là Vô Cực Chân Kinh, tại Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn chăm chú dưới, bình chướng quy tắc bị phân tích mở, bên trong năng lượng kết cấu cùng Vô Cực Chân Kinh cực kì tương tự.

Cái kia trong bạch quang, hiện ra đại lượng kinh văn ký hiệu, tại không trung lấp lóe hóa hiện, lạc ấn trên bình chướng, “Ba” một tiếng, vạn trượng kết giới nháy mắt vỡ vụn, hóa thành huỳnh quang tán đi.

Tử Tâm kinh hãi nói: “Chẳng lẽ cung điện này...”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, trong ánh mắt một mảnh lửa nóng, nói: “Có thể là Phạm Cao đại nhân lưu lại!”

Hắn không chỉ có học tập Vô Cực Chân Kinh, còn tại Thái Vũ không có chữ bia cổ bên trong từng tận mắt nhìn đến Phạm Cao đột phá tới vạn cổ chí tôn, khiến hắn đối với võ đạo lĩnh ngộ được ích lợi không nhỏ.

Sở dĩ Phạm Cao trong lòng hắn, một mực là sư trưởng vị trí.

Tử Tâm liền càng không cần phải nói, trừ Dương Thanh Huyền hai điểm này bên ngoài, nàng vẫn là Phạm Cao một mạch truyền nhân, càng là đời tiếp theo Đại Thần Vương nhân tuyển.

Ba người thân ảnh lóe lên, liền xuất hiện tại cửa cung điện trước, lần lượt đi vào trong đó.

Tại đại điện bên trong, lơ lửng đại lượng lưu quang, giống như là có sinh mệnh giống như phun trào, hội tụ thành một dòng sông dài, tản mát ra mênh mông năng lượng.

Mỗi một đạo lưu quang bên trong, đều lôi cuốn lấy một kiện đồ vật, có binh khí, pháp bảo, kim sách, bình thuốc, hộp ngọc, ngọc giản chờ chút, cực kì phong phú, khiến người hoa mắt.

Ba người vừa sợ lại thích, Dương Thanh Huyền suy đoán nói: "Phạm Cao bảo khố?"

Quỷ Tàng cười thầm: "Có chuyện tốt như vậy, trực tiếp nhập bảo sơn rồi? Không nắm bắt tới tay ta không tin."

Nói xong, đưa tay hướng cái kia trường hà bên trong một trảo, một đạo lưu quang bị hắn dẫn động, trực tiếp "Ầm ầm" từ dòng sông kia bên trong phá không mà ra, giống như là thiên thạch giống nhau va chạm mà tới.

Lưu quang bên trong là một trang sách vàng, phía trên chớp động lên chói mắt văn tự, cách xa nhau quá xa, lại có năng lượng bảo hộ, phân không phân rõ được.

Quỷ Tàng tay nháy mắt thả lớn hơn gấp trăm lần, giống như là một cái cái sọt, nghênh đón cái kia kim sách trùm tới.

"Oanh!"

Lưu quang đánh vào hắn lòng bàn tay, bị năm ngón tay bắt lấy, một cỗ cường đại năng lượng bạo phát đi ra, xung kích bốn phía.

Chương 3133: Phạm Cao Di Bảo

Cung điện nội bộ cũng không lớn, cái kia năng lượng bộc phát cũng cực kỳ đáng sợ, có bảy sao Thiên Giới một kích toàn lực, nhưng đại bộ phận bị Quỷ Tàng đại thủ áp chế, cho dù tiết lộ ra ngoài năng lượng, cũng trực tiếp tán đi, vẫn chưa đối với cung điện tạo thành xung kích.

Tựa hồ trong cung điện có gan thần kỳ lực lượng.

Tự bước vào một khắc này bắt đầu, ba người đều cực kì cẩn thận, dù sao nơi này là vạn cổ chí tôn dấu vết lưu lại.

Quỷ Tàng bắt lấy cái kia kim sổ, liền thu tay lại đến, biến trở về chân thân.

Là một quyển viết mãn kinh văn bí pháp.

Cẩn thận nghiên cứu phía dưới, là một phần gọi là «Tử Vi Động Huyền thật kinh» tâm pháp, chỉ là nhìn mấy hàng, đã cảm thấy hai mắt nhói nhói, trong cơ thể chân nguyên phi tốc trôi qua.

Quỷ Tàng biết cái này tâm pháp phi phàm, chuyển tay liền ném cho Dương Thanh Huyền cùng Tử Tâm quan sát.

Hai người nhìn ra ngoài một hồi về sau, đồng dạng kinh hãi không thôi, đều là cùng Quỷ Tàng không khác nhau chút nào, nhìn sắc mặt tái mét, mồ hôi lạnh chảy ròng.

“Thật cường đại tâm pháp.”

Tử Tâm đôi môi run nhè nhẹ, nói: “Tại Thần tộc ghi chép bên trong, xưa nay không biết Phạm Cao tiên tổ có phương pháp này, chẳng lẽ nơi này không phải tiên tổ lưu lại?"

Dương Thanh Huyền nói: "Chưa hẳn. Tâm pháp mặc dù cường đại, nhưng cũng so ra kém Vô Cực Chân Kinh. Nếu nói Vô Cực Chân Kinh cùng chí tôn luân hồi công là có thể tu luyện tới vạn cổ chí tôn pháp môn, vậy cái này Tử Vi Động Huyền chân kinh bất quá tu luyện tới chín sao Thiên Giới đỉnh phong, nhiều nhất có thể thấy được thập tinh huyền bí. Có lẽ là Phạm Cao đại nhân chém giết cái gì cường giả, thu thập mà tới."

Quỷ Tàng cùng Tử Tâm đều đồng ý cái quan điểm này.

Dù sao mở ra kết giới bí thược chính là Vô Cực Chân Kinh, đây đã là Phạm Cao di sản tốt nhất chứng minh.

Dương Thanh Huyền hướng không trung ôm quyền thở dài, cao giọng nói: "Phạm Cao đại nhân, đã ta ba người đi vào đất này, liền chứng minh hữu duyên, đại nhân lưu lại những vật này, chúng ta liền không khách khí."

Nếu là Phạm Cao lưu lại, liền tuyệt sẽ không bình thường, cái này một phê đồ vật cầm đi ra bên ngoài, còn có thể tạo nên không ít cao thủ ra.

Dương Thanh Huyền biến ra Pháp Thiên Tượng Địa, bàn tay khổng lồ trực tiếp bước vào mái vòm trường hà bên trong, cường đại năng lượng nơi cánh tay bốn phía nổ vỡ ra tới.

Những cái kia va chạm ở trên tay lưu quang, như thiên thạch giống nhau nổ tung.

Dương Thanh Huyền cái này cự thủ tìm tòi, chẳng khác nào để cái kia quang sông dài tiệt lưu, cơ hồ chỗ có quang mang đều xung kích trên tay, đem ngoại tầng lưu quang nổ tung, bên trong bảo vật toàn bộ bị hút trên lòng bàn tay.

Hắn vén từng kiện thu lấy quá phiền toái, sở dĩ dự định một thanh toàn vớt.

Quỷ Tàng hơi hơi nhíu mày, nói: “Bên ngoài có người đến!”

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi ngăn trở một chút.”

Quỷ Tàng cùng Tử Tâm không nói hai lời, liền biến mất ở tại chỗ.

Nếu là như vậy đoạt bảo cảnh tượng bị người nhìn thấy, tất nhiên sẽ náo ra phong ba tới.

…

Cung điện bên ngoài, cường đại bảo vật sóng năng lượng đãng xuất đi, ba đạo thân ảnh cảm ứng được phi phàm, bay nhanh mà tới.

Đột nhiên phía trước tím lục song sắc quang mang lóe lên, liền hai thân ảnh cản tại phía trước, cản bọn họ lại tiến vào cung điện đường.

Quỷ Tàng ánh mắt quét qua, nội tâm thầm giật mình, ba người này tu vi thế mà không yếu, hai vị giống như bọn họ, là chín sao Thiên Giới sơ giai, còn có một người đúng là chín sao Thiên Giới trung giai, không khỏi bên trong bắt đầu lo lắng, cảm nhận được sự tình khó giải quyết.

“Là ngươi?!”

Một người trong đó tướng mạo xấu xí, như là ngược lại hình tam giác, trong mắt tuôn ra tàn khốc, trực tiếp nhìn chằm chằm Tử Tâm, giống như là có to lớn cừu hận.

Tử Tâm trong lòng cổ quái, hồ nghi nói: “Ngươi biết ta?”

Người kia cười lạnh một tiếng, đột nhiên cất tiếng cười to, “Ha ha ha ha, thật sự là đi mòn gót sắt tìm chẳng thấy, đến khi gặp được chẳng tốn chút công phu.”

Đưa tay tại trên mặt mình một vệt, đúng là có biến hóa chi thuật, cả người bộ dáng sát na ở giữa cải biến, hoàn toàn biến thành người khác, liền ngay cả thân thể cũng từ cực gầy một chút trở nên cực béo.

Trừ xấu xí đặc thù không thay đổi bên ngoài, cái khác hoàn toàn khác biệt.

Hai người khác cũng lộ ra vẻ kinh ngạc, cái kia tên chín sao Thiên Giới trung giai nam tử ngạc nhiên nói: “Hồ Cường huynh đúng là biến hóa chi thân, chậc chậc, bí pháp này thế mà liền ta cũng nhìn không ra.”

Tử Tâm sắc mặt đại biến, một chút sát khí đầy mặt, cả giận nói: “Nguyên lai là ngươi!”

Hồ Cường nhếch miệng cười nói: “Ha ha, lần này nhận thôi đi, ta còn cho rằng đến miệng con vịt bay, nghĩ không ra lại trở về rồi.”

Tử Tâm sắc mặt tái mét, tức giận đến mức cả người run run.

Nguyên lai cái này Hồ Cường chính là Đồ Đằng lão tổ đệ tử, cũng là thân nhi tử, tại Đồ Đằng lão tổ bắt Tử Tâm về sau, liền bị Tử Tâm hấp dẫn, muốn thu nhập hậu cung, lại bị Đồ Đằng lão tổ ngăn lại, bởi vì bảo trì Tử Tâm tấm thân xử nữ, đối với luyện chế nhân khôi có trợ giúp cực lớn.

Theo Đồ Đằng lão tổ, muốn nữ nhân rất dễ dàng quá đơn giản, nhưng tìm kiếm như thế một bộ hoàn mỹ cường giả thân thể lại là rất khó, sở dĩ không dung Hồ Cường phá hoại.

Hồ Cường nghĩ đến Đồ Đằng lão tổ luyện chế nhân khôi cũng là vì mình, thế là bỏ đi ý nghĩ này, nghĩ đợi đến luyện chế thành công về sau, chính mình mới hảo hảo hưởng dụng dưới, mặc dù hương vị sẽ kém rất nhiều, nhưng dù sao cũng so không có tốt.

Đồ Đằng lão tổ mang theo Tử Tâm đi tham gia đấu giá hội, thứ nhất là tùy thời quan sát trên người nàng đồ đằng biến hóa,. Thứ hai cũng là sợ Hồ Cường nhịn không được xuống tay với Tử Tâm.

Nhưng tuyệt đối không ngờ rằng, đi tham gia một buổi đấu giá, liền trực tiếp đem người cho ném đi.

Về sau nghĩ đến đắc tội Dương Thanh Huyền, sở dĩ Đồ Đằng lão tổ không thể không áp dụng hạ sách, để Hồ Cường tu luyện biến hóa chi pháp, che đậy chính mình thân phận, để tránh vào không được Vô Cực Chân Giới.

Hồ Cường cười to nói: “Ha ha, ta trước kia là không tin số mệnh, nhưng từ giờ khắc này bắt đầu, ta tin. Là ngươi chính là ngươi đi, vô luận quá trình như thế nào khúc chiết, cuối cùng sẽ là ngươi.”

Mặt khác cái kia tên chín sao Thiên Giới sơ giai võ tu nói ra: “Hồ Cường huynh coi trọng nữ tử này? Nếu là ta không nhìn nhầm, nữ tử này thế nhưng là Dương Thanh Huyền người bên cạnh.”

Hồ Cường hừ lạnh nói: “Ta quan tâm nàng là ai người bên cạnh, sau một khắc nàng liền là người của ta!”

Tên nam tử kia cười nói: “Ha ha, bá khí.” Ánh mắt của hắn lạnh xuống đến, nhìn chằm chằm phía trước cung điện nói ra: “Nếu là ta không có đoán sai, Dương Thanh Huyền cần phải ngay tại bên trong cung điện kia thu lấy pháp bảo.”

Cái kia tên chín sao Thiên Giới trung giai võ giả sắc mặt biến hóa, nói: “Hai vị ở đây ngăn chặn bọn hắn, ta đi bên trong cung điện kia nhìn xem.”

Nói xong cũng thân ảnh lóe lên, thuấn di mà đi.

Hắn đã không muốn đắc tội Dương Thanh Huyền, nhưng càng không muốn trong cung điện đồ tốt đều bị Dương Thanh Huyền lấy đi.

Hồ Cường cùng một người khác đều là thầm mắng: Lão hồ ly!

Cái này đắc tội Dương Thanh Huyền sự tình liền ném cho bọn họ, chuyện tốt liền tự mình đi làm.

Nhưng người này mạnh bọn hắn cấp một, cho dù hai người bọn họ liên thủ cũng không phải địch, chỉ có thể nghe mệnh lệnh.

Quỷ Tàng hai tay hợp lại, toàn thân lục quang lóe lên, cũng biến mất ở tại chỗ.

Sau một khắc, trực tiếp xuất hiện tại trước đại điện, lật tay liền lấy ra bách quỷ dạ hành, khẽ quát một tiếng, chém ra một đạo kiếm quang.

“Xùy!”

Bầu trời bị chém thành hai khúc.

Đứt gãy chỗ, một đạo thân hình hốt hoảng, ngưng tụ ra chân thân, chính là cái kia tên chín sao Thiên Giới trung giai nam tử, sắc mặt băng lãnh, lạnh giọng nói: “Nể tình ngươi là Dương Thanh Huyền bằng hữu, ta tha cho ngươi một kiếm này, nếu là còn có lần sau...”

Không đợi hắn nói chuyện, Quỷ Tàng cười lạnh một tiếng, “Thiểu năng”, đưa tay lại là một kiếm, hoành không chém tới!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3134: Giao Chiến

Cái kia tên chín sao Thiên Giới trung giai nam tử giận dữ, quát: “Muốn chết!”

Lật tay nhất chuyển, huyết quang chợt hiện, hóa thành một chưởng đánh ra.

Huyết sắc nháy mắt lan tràn thiên địa, hiện ra hình quạt khuếch tán.

Quỷ Tàng sững sờ, lập tức “Ha ha” cười to, hai tay quyết ấn, đứng tại hư không bất động.

“Ầm ầm!”

Biển máu oanh ở trên người hắn, đem nuốt hết.

Vô số vết máu hóa hình thành người, bò ở trên người hắn, không ngừng ăn mòn thân thể của hắn.

Cái kia tên chín sao Thiên Giới trung giai nam tử trong mắt huyết quang chớp động, hóa thành tinh hồng chi sắc, trên thân tất cả đều là máu tươi lưu động, lạnh giọng nói: “Vốn định xem ở Dương Thanh Huyền cung cấp danh ngạch phân thượng, tha cho ngươi một cái mạng, nhưng đáng chết người, ngươi lại thế nào phá lệ khai ân, cũng là muốn muốn chết.”

“Ta rất đồng ý quan điểm của ngươi.”

Quỷ Tàng sắc mặt bình tĩnh, chậm rãi nói.

Nam tử này nhẹ nhàng nhăn hạ lông mày, Quỷ Tàng phản ứng quá mức bình tĩnh, để hắn có gan cảm giác kỳ quái, đối phương tựa hồ không có sợ hãi.

Nhưng ở trên cảnh giới, hắn cưỡng chế đối phương cấp một, cái này cấp một đặt ở chín sao Thiên Giới phạm vi bên trong, căn bản không có khả năng vượt qua.

Mà lại hắn tu luyện vết máu chi thuật, càng là uy năng vượt xa cùng giai đạo pháp, cho dù cùng vì chín sao Thiên Giới trung giai, cũng không dám cùng hắn tử chiến.

Nam tử nói: “Ngươi bây giờ quỳ xuống nhận sai, còn kịp.”

Quỷ Tàng cười lạnh một tiếng, hai tay phi tốc bấm niệm pháp quyết, trong miệng nói lẩm bẩm, vô số máu tươi đồng dạng ở trên người hắn chảy xuôi, cùng cái kia đánh ra mà đến biển máu hòa làm một thể.

Biển máu lực lượng trực tiếp từ trên người hắn xuyên qua, như qua không có gì chi cảnh.

Nam tử sắc mặt đại biến, cả kinh nói: “Ngươi đây là...”

Quỷ Tàng trong mắt bắn - ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, quát: “Phù đồ máu thân, hiện!”

Hai tay kết thành một cái ấn ký, cường đại ánh sáng màu đỏ ngòm khuếch tán ra đến, tứ phía biển máu cuồn cuộn nổ tung, xông ra từng đạo cột máu, tại không trung xen lẫn, hình thành một tôn cường đại thân thể!

“Không có khả năng!”

Nam tử kinh hãi quát to một tiếng, như là gặp quỷ, mặc dù thật sự là hắn là gặp quỷ.

Cái này vô tận biển máu, chính là pháp lực của hắn thần thông biến thành, bây giờ lại bị Quỷ Tàng sử dụng, ngưng luyện ra Quỷ Tàng biển máu phù đồ thân, như một tôn Thần Linh đứng sau lưng Quỷ Tàng, đỉnh thiên lập địa, thủ hộ giả cung điện.

Tại bên trong vùng thế giới này, Huyết tu cực ít, mà lại Huyết tu công pháp thiếu thốn, đều là nhiều đời Huyết tu cường giả tự mình tìm tòi tổng kết ra.

Nam tử tên là nhan xấu, chính là thế hệ này Huyết tu thiên tài, hiểu thấu đáo lịch đại cường giả công pháp tâm đắc, dung hội quán thông, lúc này mới thu hoạch được đại khí vận, có thể tiến vào chín sao Thiên Giới trung giai cảnh giới, không thẹn với cái thế thiên tài xưng hào.

Nhưng mình thiên phú mạnh hơn, lĩnh ngộ lại diệu, cũng không có khả năng mạnh hơn từ đại đạo chi huyết bên trong lĩnh ngộ ra tới biển máu Phù Đồ Kinh.

Kinh này pháp mới ra, nhan xấu nháy mắt cảm ứng được chính mình cùng cái này đạo pháp thần thông chênh lệch, đạo tâm kém chút không có bị vỡ nát rơi, kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

Quỷ Tàng cười khẩy, chỉ tay một cái, cái kia to lớn biển máu phù đồ thân tay giơ lên, một chỉ từ hư không trung điểm hạ.

“Ầm ầm!”

Hư không vỡ vụn, một cây to lớn huyết chỉ đánh rơi xuống tới, mục tiêu chính là nhan xấu, áp hắn bốn phía không gian hoàn toàn vặn vẹo, vạn vật đều muốn theo một chỉ này sụp đổ!

“Không có khả năng!”

Nhan xấu giận dữ, lệ quát một tiếng, thân thể trực tiếp bành trướng, hóa thành hắn tu luyện máu thân, một quyền trực tiếp đánh đi lên.

“Ầm ầm!”

Một chỉ so nắm đấm còn lớn hơn, hung hăng điểm tại nhan xấu trên nắm tay, nổ ra to lớn huyết sắc gợn sóng, khuếch tán thiên địa.

Nhan xấu thân thể run rẩy mấy lần, đem hư không hoàn toàn chấn vỡ, một quyền một chỉ đồng thời nổ vỡ ra đến, chôn vùi tại trong biển máu.

“Đây là công pháp gì? Ngươi từ nơi nào được đến?”

Nhan xấu diện mục dữ tợn, đối với Quỷ Tàng quát ầm lên.

Hắn góp nhặt bên trong vùng thế giới này cơ hồ toàn bộ Huyết tu công pháp, sau đó dựa vào thiên phú lĩnh hội cùng tự sáng tạo, mới thành tựu hiện tại tạo nghệ.

Giờ phút này nhìn thấy biển máu Phù Đồ Kinh, cơ hồ muốn phát điên, trong mắt nổ bắn ra - ra nóng bỏng quang mang cùng cực độ khát vọng.

Quỷ Tàng trong mắt lướt qua kinh hãi, lạnh hừ một tiếng, sắc mặt biến được ngưng trọng lên.

Hắn nguyên vốn cho là mình dựa vào biển máu Phù Đồ Kinh, điều khiển đối phương huyết khí, có thể hoàn toàn áp chế đối phương, nhưng vừa rồi cái kia một chỉ hắn dùng lực lượng mạnh nhất, đối phương chỉ là tùy ý vung một quyền liền hóa giải, xem ra cái này cấp một chênh lệch muốn vượt qua vẫn là rất khó.

Quỷ Tàng nhìn liếc mắt nơi xa, quát: “Tử Tâm! Mau tới đây.”

Tử Tâm ba người lẳng lặng đứng ở đằng xa, hình thành thế giằng co.

Hai tên chín sao Thiên Giới sơ giai đụng nhau, trong thời gian ngắn rất khó phân ra thắng bại, nhưng lấy hai địch một, phần thắng cũng quá lớn.

Mà lại Tử Tâm muốn thủ hộ cung điện, còn không thể trốn.

Hồ Cường cùng hai người khác hình thành giáp công chi thế, đem Tử Tâm vây khốn, mặc dù chấn kinh với biển máu năng lượng đáng sợ, nhưng cũng chưa hề đụng tới, chờ đợi thời cơ.

Tử Tâm ánh mắt lạnh lẽo, tay giơ lên, từng đạo cường quang kích - bắn mà ra, trên lòng bàn tay hình thành một kiện lộng lẫy hào quang binh khí, chuyển pháp diêu quang.

Sau đó binh khí một phân thành hai, hóa thành song kiếm, cầm trong tay một chém.

Hai đạo nhan sắc kiếm khí tóe - bắn mà ra.

“Tiện nhân, muốn chết!”

Hồ Cường hét lớn một tiếng, năm ngón tay trước người mở ra, bay ra một kiện tiểu đỉnh, tại không trung nhất chuyển, liền hướng kiếm khí áp đi.

Một người khác phất tay phía dưới, lấy thủ làm đao, bổ ra một mặt lập loè quang huy.

“Ầm ầm!”

Tử Tâm hai đạo kiếm khí, chính là luân hồi lực lượng cùng vô cực lực lượng, vẫn chưa trực tiếp chém xuống, mà là tại không trung xen lẫn, hiện lên hình dạng xoắn ốc chém ra, trực tiếp cùng lực lượng của hai người đối oanh cùng một chỗ.

“Bành!”

Kiếm khí cùng cái kia quang huy chém sụp đổ, đại đỉnh “Ù ù” nghiền ép mà tới.

Tử Tâm hai kiếm sau liền thân ảnh lóe lên, muốn đi cùng Quỷ Tàng tụ hợp, nhưng độn thuật vừa lên, đã cảm thấy thiên địa tối sầm lại, đại đỉnh chẳng biết lúc nào đã hóa thành núi nhỏ, trực tiếp trấn áp mà xuống, phong bế bốn phương tám hướng.

Tử Tâm sắc mặt trầm xuống, sát khí nổi lên, song kiếm ở trong tay tụ hợp, hóa thành chúng tướng không vòng, hướng cự đỉnh bổ tới.

“Ầm ầm!”

Hai kiện bảo vật va chạm phía dưới, bộc phát ra cường đại linh áp, chấn Tử Tâm không ngừng lùi lại.

Mặt khác người võ giả kia tiến lên một bước, xuất thủ lần nữa, một cỗ lực lượng chụp trên đại đỉnh, lập tức hai tên chín sao Thiên Giới sơ giai võ giả lực lượng trùng điệp, áp chúng tướng không vòng bên trên tất cả đều là vết rạn.

Đúng lúc này, cuồng bạo biển máu điên cuồng lao qua.

Phù đồ máu thân trực tiếp đẩy ra một chưởng, chụp trên chiếc đỉnh lớn kia, vô số vết máu đem đỉnh bao phủ, đem Hồ Cường cùng mặt khác người kia lực lượng toàn bộ chấn ra ngoài.

“Phốc!”

Hồ Cường kêu lên một tiếng đau đớn, phun ra một ngụm máu đến, mặt mũi tràn đầy kinh hãi.

Đỉnh kia là hắn bản mệnh tương tu pháp bảo, thế mà bị đối phương một chưởng cắt cắt đứt liên lạc, còn chấn thương chính mình. Mặt khác người kia cũng là hoảng sợ liên tiếp lui về phía sau, bị chấn toàn thân huyết khí cuồn cuộn.

Hai người đều là hoảng hốt, nghĩ không ra hơn kém một bậc, lại đáng sợ như thế!

Tử Tâm thừa cơ thu hồi chuyển pháp diêu quang, hướng Quỷ Tàng độn đi.

“Quá coi thường ta!”

Nhan xấu giận dữ, mặt mũi tràn đầy sát khí lạnh lẽo, thấy Quỷ Tàng xuất thủ, cũng không ngăn lại, lúc này lại vươn tay ra, hướng nắm vào trong hư không một cái.

Vô số tơ máu huyễn hóa mà ra, tại không trung kích - bắn, trực tiếp đem Tử Tâm quấn chặt lấy.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3135

Quỷ Tàng phẫn nộ quát: “Dừng tay!”

Huyết Hải Phù Đồ Thân quay trở lại, một chưởng liền muốn hướng Nhan Sửu vỗ tới.

“Không muốn nàng chết, liền ngừng tay cho ta!”

Nhan Sửu hai tay ôm ngực, mặt mũi tràn đầy vẻ châm chọc, những tơ máu kia tại không trung xen lẫn dưới, đem Tử Tâm ghìm chặt, lộ ra như mũi kim sắc bén, chỉ cần sơ qua động một cái, liền sẽ đem Tử Tâm kích thủng trăm ngàn lỗ.

Quỷ Tàng sắc mặt đại biến, không dám thiện động, Huyết Hải Phù Đồ Thân một chưởng lơ lửng trên hư không, phẫn nộ quát: “Ngươi tuyệt đối đừng làm loạn, nếu không trên trời dưới đất đều không có ngươi đất dung thân!”

Nhan Sửu cười nhạo nói: “Ha ha ha ha, câu nói này làm sao giống như vậy nhân vật phản diện ngôn luận đâu?”

Quỷ Tàng lạnh giọng nói: “Ngươi có thể không tin, đến lúc đó sẽ có so chết càng đáng sợ sự tình phát sinh ở trên thân thể ngươi.”

Nhan Sửu hừ một tiếng, nói: “Ta không cùng ngươi tham ăn, muốn nữ nhân này mạng sống rất đơn giản, đưa ngươi Huyết tu công pháp giao ra.”

Quỷ Tàng con ngươi đảo một vòng, cười nói: “Muốn công pháp rất đơn giản, ngươi trước thả người lại nói.”

Nhan Sửu nói: “Ngươi coi ta là nhược trí sao? Trước giao ra công pháp, sự kiên nhẫn của ta là rất có hạn.”

Trói buộc chặt Tử Tâm những tơ máu kia tại không trung xê dịch, giống như là có sinh mệnh, vô số cây kim nhẹ nhàng dính tại Tử Tâm trên da, chỉ cần sơ qua dùng sức, Tử Tâm nhất định phải chết.

Hồ Cường cả kinh nói: “Nhan Sửu huynh không cần a, cái này là nữ nhân của ta!”

Nhan Sửu khẽ nói: “Ngậm miệng! Ta ở đây nói chuyện, nào có ngươi mở miệng phân!”

Hồ Cường giận dữ, trên mặt hiện ra sát khí, nhưng Nhan Sửu mạnh hắn cấp một, cái này chênh lệch đẳng cấp hắn vừa mới liền cảm nhận được, đành phải ngậm miệng, mặt âm trầm đứng tại cái kia.

Quỷ Tàng trong mắt sát khí chớp động, chậm rãi nói ra: “Để ta giao ra công pháp có thể, ngươi trước đem hai người này giết.” Chỉ hướng Hồ Cường cùng mặt khác tên nam tử kia.

Hồ Cường sắc mặt hai người đại biến, cả giận nói: “Súc sinh! Ngươi nói cái gì?”

Nhan Sửu cũng lạnh giọng nói: “Ngươi tại dùng nữ nhân này mạng thăm dò sự chịu đựng của ta!”

Quỷ Tàng cười lạnh nói: “Nữ nhân này là Dương Thanh Huyền nữ nhân, nói thật, chết cùng ta quan hệ cũng không lớn, cho tới Dương Thanh Huyền là lai lịch gì cùng bối cảnh, ngươi hơn phân nửa cũng biết một hai. Ngươi đại khái có thể đem nữ nhân này giết chết thử một chút, chờ xuất Vô Cực Chân Giới, nhìn xem Nham Cốt mấy người có bỏ qua cho ngươi hay không.”

Nhan Sửu nói: “Không cần cầm Dương Thanh Huyền đến uy hiếp ta, ta lúc trước chính là xem ở Dương Thanh Huyền trên mặt mũi, dự định tha cho ngươi một mạng, có thể ngươi lại không biết tốt xấu. Dương Thanh Huyền lợi ích quan hệ ta cũng biết một chút, hiện tại Vô Cực Chân Giới đã mở ra, giá trị của hắn còn lớn bao nhiêu? Hừ, dùng một cái đã không có giá trị người đến uy hiếp ta, đây chính là sự thông minh của ngươi sao?”

Quỷ Tàng giận dữ, sát khí tại chính mình cùng huyết sát phù đồ trên thân lan tràn, tứ phía biển máu đều cảm ứng được cỗ này sát khí, tuôn ra động.

Dương Thanh Huyền am hiểu nhất sở trường lý loại này lợi ích quan hệ, hắn học muốn dựa vào miệng của mình thuyết phục đối phương, không chỉ có không làm nên chuyện gì, ngược lại bị đối phương mắng trí thông minh thấp, để hắn thẹn quá hoá giận.

Nhan Sửu cau mày nói: “Ngươi thật nếu để cho lấy nữ nhân đi chết?”

“Ta có giá trị hay không, há lại là ngươi có thể bình phán?”

Một đạo băng lãnh thanh âm từ trong cung điện truyền ra.

Mấy người đều là chấn động trong lòng, ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện trong cung điện năng lượng ba động sớm đã đình chỉ, một bóng người phiêu nhiên mà tới, chính là Dương Thanh Huyền.

Quỷ Tàng khẽ nói: “Không còn ra, nữ nhân của ngươi đều phải chết.”

Dương Thanh Huyền nhìn Tử Tâm liếc mắt, đáy mắt chỗ sâu lướt qua khó mà cảm thấy sát khí, một đôi giương mắt lạnh lẽo Nhan Sửu.

Nhan Sửu trong lòng không hiểu giật mình, lại có cỗ ý lạnh.

Không khỏi rất là kinh hãi, một tên tám sao Thiên Giới võ tu, dựa vào cái gì có cường đại như thế khí tràng!

Nhan Sửu mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Tóm lại không quản các ngươi làm sao nói, ta hôm nay nếu là không thể được đến cái này Huyết tu công pháp, nữ nhân này nhất định phải chết!”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, Huyết tu công pháp cho ngươi, ngươi liền lập tức thả Tử Tâm.” Nói xong đưa tay hướng phía trước một trảo, từng cái huyết chi văn tự trong hư không hình thành, rất nhanh huyễn hóa thành một phần kinh văn.

Chính là «Huyết Thần Kinh», sở hữu văn tự phi tốc ngưng tụ ra một cái huyết cầu, trực tiếp hướng Nhan Sửu bay đi.

“Đại đạo vĩ lực! Cái này kinh văn bên trong dĩ nhiên ẩn chứa có đại đạo vĩ lực!”

Lấy Nhan Sửu đối với Huyết tu công pháp lý giải, lập tức minh bạch cái này Huyết Thần Kinh giá trị, mừng rỡ phía dưới liền xông lên phía trước, đem cái kia huyết cầu một trảo, sau đó toàn bộ hút vào trong cơ thể.

Sát na ở giữa, vô số văn tự ở trên người hắn huyễn hóa thoáng hiện, một chút xíu hấp thu nội dung bên trong, mặt mũi tràn đầy đều là vẻ mừng như điên.

Quỷ Tàng thừa cơ xuất thủ, Huyết Hải Phù Đồ Thân lật tay phía dưới, liền đem những tơ máu kia chém vỡ, đem Tử Tâm cứu đi qua.

Dương Thanh Huyền quan tâm nói: “Ngươi không sao chứ?”

Tử Tâm lắc đầu, nhìn liếc mắt sau lưng cung điện, lộ ra trưng cầu ý kiến chi sắc.

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, ra hiệu đã thu sạch lấy.

Quỷ Tàng hỏi: “Ba người này làm sao bây giờ?”

Dương Thanh Huyền ánh mắt lóe lên sát khí, lạnh giọng nói: “Cái này còn phải hỏi sao? Tự nhiên là toàn giết!”

Nhan Sửu chính đang thu nạp cái kia Huyết Thần Kinh kinh văn, nghe vậy phía dưới, hừ lạnh nói: “Toàn giết? Ngươi đang giảng chê cười sao? Cho dù hai người các ngươi hợp thể, cũng bất quá cùng ta cùng giai mà thôi.”

“Ngươi coi như là cười nhạo đi, trước khi chết vui vẻ lên chút cũng rất tốt.”

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng thân thể phân giải ra đến, hóa thành vô số huyết phù, một chút tràn vào đến Huyết Hải Phù Đồ Thân bên trong, cái kia to lớn phù đồ máu thân lập tức phát sinh biến hóa, ngưng tụ ra áo giáp giống nhau thân thể, cảnh giới bỗng nhiên đi lên trèo thăng!

“Dĩ nhiên là thông qua Huyết tu chi pháp thực hiện hợp thể!”

Nhan Sửu mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, vừa sợ lại thích, Dương Thanh Huyền nắm giữ hợp thể chi thuật, tại thế giới này cao tầng bên trong đã không tính là gì bí mật.

Chỉ là tất cả mọi người đều không rõ ràng cái này hợp thể chi thuật vì gì huyền diệu như thế.

Bây giờ bị Nhan Sửu nhìn ra huyền bí, sở dĩ vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, nghĩ không ra Huyết tu chi pháp còn có thể dạng này dùng!

Nhưng sau một khắc, để hắn sợ hãi sự tình liền phát sinh!

Dương Huyền Tàng đưa tay chộp một cái, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không lập tức hóa hiện ra, có vạn trượng chi cao, hung hăng lăng không chém xuống!

Cái kia chiến kích phía trước, hình thành một cái mênh mông vòng xoáy, giống như là muốn đem hết thảy đều xé rách thành phấn vụn.

Cái này một kích uy năng không chỉ có đối diện lấy Nhan Sửu, còn đem Hồ Cường cùng mặt khác tên nam tử kia cũng lồng chụp vào trong.

“Chính coi mình là vô địch hay sao?!”

Nhan Sửu giận quát một tiếng, hai tay phi tốc kết ấn, trong biển máu dâng lên một thanh vết máu chi kiếm, vô số đen kịt sắc quang mang vòng quanh huyết kiếm xoay tròn, dưới khống chế của hắn gào thét mà ra.

“Cái này kiếm chẳng lẽ là...”

Hồ Cường cùng mặt khác tên nam tử kia hoảng sợ muôn dạng, như là gặp ma, lộ ra mặt mũi tràn đầy vẻ sợ hãi, đối với cái này kiếm tựa hồ cực kì e ngại.

“Huyết Trảm!”

Nhan Sửu tay bấm quyết ấn, hướng cái kia huyết kiếm một chút, lập tức kiếm quang trùng thiên, hình thành lĩnh vực, phạm vi trong vạn dặm tất cả đều bị một kiếm này kiếm khí bao phủ.

Đồng thời huyết kiếm tại trên không trung múa không động đậy ngừng, giống như là một đầu từ trong thâm uyên phóng xuất mãnh thú, giương nanh múa vuốt, hướng cái kia chiến kích chém tới!

“Bành!”

Hai kiện đáng sợ binh khí tại không trung đụng đụng một cái, bộc phát ra hào quang sáng chói, năng lượng màu đỏ ngòm vòng khuếch tán ra tới.

Thiên địa giống như là dừng lại một sát, liền nhìn thấy cái kia huyết kiếm “Bành” một tiếng, trực tiếp gãy thành hai đoạn, băng bay ra ngoài.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3136

“A?!”

Hồ Cường cùng mặt khác tên nam tử kia kinh hô một tiếng, mặt mũi tràn đầy khó mà tin tưởng.

Cái này kiếm lai lịch bọn hắn đều hết sức rõ ràng, chính là bên trong thế giới này cấp cao nhất thần khí một trong, cũng là tà ác nhất một kiện binh khí, trong lịch sử xuất hiện qua mấy lần, mỗi một lần đều dẫn tới gió tanh mưa máu, thây chất thành núi.

Nhan Sửu càng là minh bạch kiếm này uy năng, sở dĩ mạnh hơn Hồ hai người càng thêm chấn kinh, trực tiếp liền hóa đá, hoàn toàn phản ứng không kịp.

Cho đến Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không sát ý giáng lâm đến đỉnh đầu bên trên, mới thể hồ quán đỉnh, một cỗ ý lạnh từ não đỉnh bay thẳng lòng bàn chân.

“Chi!” Nhan Sửu hút miệng hơi lạnh, hét lớn một tiếng, thân thể “Oanh” một chút sụp đổ ra, liền hóa thành huyết độn mà chạy.

“Ầm ầm!”

Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không thẳng bổ xuống, đem toàn bộ biển máu chém ra, một đạo thật dài lạch trời ngang qua trên trời cao, lan tràn đến xa xa trong vầng sáng đi.

Dương Huyền Tàng thu hồi chiến kích, hướng phía trước bước ra một bước, sau đó lại là một kích vung ra.

Màu trắng kích quang cắt chém thế giới, đem này huyết sắc thiên địa chém vỡ.

“Đây là cái gì binh khí a?!”

Nhan Sửu trong ba người tâm không khỏi là hoảng sợ muôn dạng, Hồ Cường hai người càng là có gan tuyệt vọng chi tình, cùng sợ hãi thật sâu.

“Ầm ầm!”

Lại là mảng lớn biển máu bị chiến kích chém ra.

Nhan Sửu sắc mặt trước nay chưa từng có khó coi.

Hồ Cường cùng mặt khác tên nam tử kia càng là hoảng sợ phía dưới, lập tức hóa thành độn quang hướng nơi xa đào tẩu, muốn trốn trong vầng sáng, trở lại mê cung bên trong đi.

“Thân là chín sao Thiên Giới, chẳng lẽ đầu óc đều luyện hỏng sao? Ở trước mặt ta muốn chạy trốn, đây là nhiều thấp trí thông minh mới có thể làm ra sự tình a!”

Dương Huyền Tàng trong mắt bắn - ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, thân ảnh nhoáng một cái, vạn trượng máu thân liền biến mất ở tại chỗ.

“Chi!”

Nhan Sửu ba người không khỏi kinh hãi, một cỗ khó nói lên lời sợ hãi tại nội tâm tạo ra.

Đặc biệt là Nhan Sửu, hắn cùng Dương Huyền Tàng rõ ràng là cùng giai, nhưng vì sao vậy sẽ sinh ra sợ hãi? Cái này khiến hắn không thể nào hiểu được, đồng thời sinh ra cực độ nổi giận.

“Đừng muốn coi thường ta!”

Nhan Sửu hai tay hướng nắm vào trong hư không một cái, những vỡ vụn kia máu tươi toàn bộ tràn vào tới, trước người hóa thành một cái cự đại huyết cầu, bên trong phun trào lấy lít nha lít nhít ô uế lực lượng.

“Uế huyết chi lực!”

“Giết cho ta!”

Nhan Sửu hai mắt bạo khởi, tinh hồng trong hai mắt, bắt được Dương Huyền Tàng tung tích, cái kia vết máu chi cầu phi tốc đánh tới.

Hồ Cường cùng mặt khác tên nam tử kia hoảng hốt, bởi vì cái kia vết máu chi cầu oanh kích phương hướng, đúng là bọn họ hai người chỗ đứng!

Hồ Cường hoảng sợ hét lớn: “Nhan Sửu huynh! Ngươi...”

Nhan Sửu dữ tợn nói: “Dương Thanh Huyền ngay tại các ngươi phụ cận, các ngươi không chết ở ta dưới chiêu này, cũng phải chết ở trong tay hắn, dù sao đều là muốn chết, ai giết các ngươi đã không quan trọng!”

Hồ Cường hai người mặt xám như tro, nội tâm vô cùng phẫn nộ, thân là chín sao Thiên Giới cường giả, giờ phút này lại như là thằng hề, mặc người trêu đùa.

Đúng lúc này, hai người đồng thời cảm thấy một cỗ khí tức tử vong, không ở trước mắt, mà tại sau lưng.

“Dương Thanh Huyền, ngươi...”

Hồ Cường hoảng sợ quay người trở lại, chỉ thấy sau lưng huyết quang lóe lên, thế giới liền bị biển máu nuốt hết.

Cái này thảm đạm huyết sắc bên trong, một đạo bạch mang như tấm lụa, lấy không cách nào tưởng tượng tốc độ trảm kích mà tới.

“Bỏ qua cho ta đi, đừng có giết ta, ta là Đồ Đằng lão tổ đệ tử, ngươi nếu là giết ta, sư tôn ta nhất định sẽ không bỏ qua ngươi.”

Hồ Cường liều mạng cầu xin tha thứ.

“Chính bởi vì ngươi là Đồ Đằng lão tổ đệ tử, sở dĩ ta mới muốn giết ngươi a, tại ngươi đối với nữ nhân của ta lên tâm động đọc một khắc kia trở đi, liền chú định ngươi hôm nay tử kỳ. Không cần bi thương, giết ngươi về sau, ta sẽ đem sư phụ của ngươi cũng đưa tới gặp ngươi.”

Dương Huyền Tàng cái kia mặt lạnh lùng lỗ tại biển máu bên trong chợt lóe lên.

Toàn bộ quá trình chỉ là sát na quang cảnh, Hồ Cường lại giống như là kinh lịch cả một đời, “Bành” một tiếng, thân thể liền bị gãy thành hai đoạn, cái kia bạch quang trảm kích thấu thể mà qua.

Mặt khác cái kia tên chín sao Thiên Giới nam tử đồng dạng không có trốn qua bị giết vận mệnh, tại Hồ Cường chết hạ một sát, hắn cũng bị chém thành hai đoạn.

Tử Tâm nội tâm khiếp sợ tột đỉnh, hai người này mạnh bao nhiêu hắn là nhất thanh nhị sở, bây giờ lại như là đậu hũ bị đánh mở, hoàn toàn lật đổ hắn tam quan, tự lẩm bẩm: “Hắn hiện tại đến cùng mạnh lớn đến trình độ nào...”

Dương Huyền Tàng đánh giết hai người về sau, liền trực diện Nhan Sửu vết máu lực lượng một kích.

Hắn không ngăn không tránh, mà lại đã tới không kịp ra chiêu.

Chỉ là kêu lên một tiếng đau đớn, hai tay nắm chắc chiến kích, làm một cái đơn giản phòng ngự tư thế đưa ngang trước người.

Tại đối mặt cùng giai một kích toàn lực thời điểm, đây đã là cực độ tự đại hành vi, loại hành vi này để Nhan Sửu càng là phẫn nộ bạo tẩu, quát ầm lên: “Đi chết đi!”

“Ầm ầm!”

Vết máu lực lượng hung hăng oanh trên người Dương Huyền Tàng, đem thôn phệ, sau đó bên trong lâm vào một vùng tăm tối, không gặp bất luận cái gì quang mang.

Thời không dừng lại một sát, cái kia huyết cầu nổ vỡ ra tới.

“Ầm ầm!”

Làm người sợ hãi rung động năng lượng càn quét thiên địa, đánh nát hết thảy quy tắc, cơ hồ muốn diệt thế.

Tử Tâm kinh hoảng không thôi, liều mạng trợn to hai mắt, nhìn qua cái kia bạo tạc trung tâm, nhưng năng lượng quá mức hắc ám, nàng nhìn không rõ ràng.

“Hì hì hì hì, đây chính là ngươi miệt thị ta kết quả!”

Nhan Sửu mừng như điên cười ha hả, “Ha ha ha ha, mặc dù ngươi hợp thể bước vào chín sao Thiên Giới trung giai, nhưng trí thông minh y nguyên dừng lại tại tám sao a! Ha ha ha ha, đáng đời ngươi chết!”

Đúng lúc này, một đạo bạch quang hoành thông trời đất, từ cái kia cực độ hắc ám năng lượng bên trong kích - bắn ra.

“Chém!”

Giữa thiên địa phun ra một đạo Dương Huyền Tàng thanh âm.

“Không có khả năng!”

Nhan Sửu cười tươi như hoa một chút ngưng trệ lại, còn đến không kịp biến hóa, bạch quang liền chém phá hết thảy quy tắc cùng lực lượng, đến trước mắt.

“Không!.”

“Bành!”

Nhan Sửu ra sức chặn lại, liền bị cái kia bạch quang chém bay ra ngoài, tại không trung lớn miệng phun máu.

Từ cái kia bạo tạc trung tâm năng lượng, chậm rãi đi ra một thân ảnh, toàn thân bao phủ tại bạch mang bên trong, cầm trong tay chiến kích.

“Liền ngươi trí thông minh này, cũng xứng đàm trí thông minh?”

Dương Huyền Tàng khóe miệng tràn ra một tia máu tươi, toàn thân đạo thể năng lượng hỗn loạn không chịu nổi, mặt mũi tràn đầy sát khí hướng Nhan Sửu đi đến.

Cho dù hắn đạo thể cường hoành, chiến kích lại gần như vô địch giống như tồn tại, nhưng cứng như vậy kháng cùng giai ra sức một kích, vẫn là cực độ không chịu đựng nổi.

“Đừng có giết ta, chúng ta có thể hảo hảo nói chuyện.”

Nhan Sửu sợ, liều mạng nuốt chửng đan dược, sau đó cầu xin tha thứ: “Ta cũng không có đối với nữ nhân của ngươi có ý nghĩ xấu, chúng ta cũng không có sinh tử đại thù, ngươi cưỡng ép muốn giết ta, tất nhiên muốn tự tổn tám trăm, hoàn toàn không cần như thế a!”

Dương Huyền Tàng nhìn chằm chằm hắn, trực tiếp đi qua, dừng ở trước người hắn, suy nghĩ một chút, đột nhiên nói ra: “Không giết ngươi có thể, bất quá ngươi muốn giúp ta làm một chuyện.”

Nhan Sửu sửng sốt một chút, cảnh giác nhìn chằm chằm đối phương, một khắc cũng không dám lười biếng, hắn nhìn Dương Huyền Tàng dạng như vậy, còn cho là mình chạy không khỏi này kiếp, đang chuẩn bị liều chết một trận chiến, nghĩ không ra thế mà có chỗ chuyển cơ, nhưng cũng sợ đối phương có trá, y nguyên không dám buông lỏng, cảnh giác mà hỏi: “Chuyện gì?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3137: Nuôi Cổ Trường

Dương Huyền Tàng nói: “Ta mới vừa ở bên trong cung điện kia phát hiện một kiện bảo vật, đáng tiếc lấy năng lực của ta không lấy ra đến, ta muốn ngươi giúp ta lấy ra.”

Nhan Sửu sửng sốt một chút, cảnh giác nói: “Đại nhân đều không lấy ra, ta nào có bản lĩnh này lấy ra.”

Dương Huyền Tàng mắt lạnh nhìn hắn, giọng mỉa mai nói: “Ý là, ngươi không có bất kỳ giá trị gì rồi?”

Nhan Sửu lập tức cảm nhận được sát khí, sắc mặt đại biến, vội vàng nói: “Chậm đã! Thuật nghiệp hữu chuyên công, ta mặc dù sức chiến đấu không bằng đại nhân, nhưng nói không chừng phương diện khác có thể thắng được đại nhân một hai.”

Dương Huyền Tàng lúc này mới thu liễm sát khí, nói: “Đi theo ta, nếu là dám ra vẻ, ngươi liền không gặp được ngày mai mặt trời.”

Nhan Sửu mặt âm trầm, quay đầu nhìn liếc mắt nơi xa, Hồ Cường cùng mặt khác người kia đã không còn sót lại một chút cặn, cái này Dương Thanh Huyền giết người gọn gàng, chỉ cần mình có chút không đúng, sợ lập tức sẽ đưa tới họa sát thân, vẫn là trước giả ý phụ họa, lại từ từ tìm kiếm kế thoát thân.

Ba người trực tiếp tiến cung điện, bên trong đã sớm bị Dương Thanh Huyền thu lấy không còn, chỉ còn lại một chút hỗn loạn năng lượng, còn trong hư không lưu động.

Nhan Sửu một chút liền cảm nhận được đất này phi phàm, oán tăng trừng Dương Thanh Huyền liếc mắt, xem ra sở hữu đồ tốt quả nhiên bị hắn cầm đi.

Dương Huyền Tàng tiếp tục đi đến phía trước, tại cung điện ngay phía trước, đứng sừng sững lấy một tòa cự đại ngọc bia, phía trên sóng biếc như nước, không có một chút tì vết.

Tử Tâm một chút liền nhận ra này bia bộ dáng, cả kinh nói: “Thái Vũ không có chữ bia cổ?!”

Cái này ngọc bia chính là thiên thu ảo cảnh Thái Vũ không có chữ bia cổ, cho dù không phải khối đó, cũng là cùng một kiểu dáng.

Dương Huyền Tàng đi đến cái kia ngọc bia trước, đưa tay hướng phía trước sờ một cái, đại đạo lực lượng hiện ra đến, chảy vào đến ngọc bia bên trong.

Lập tức có đại lượng văn tự ở trong đó lấp lóe, đồng thời không ngừng sắp xếp tổ hợp, rất nhanh liền tạo thành một phần hoàn chỉnh văn tự, đem toàn bộ ngọc bia chiếm mãn.

Nguyên lai phía trên là Phạm Cao lưu lại kí sự, ghi chép cặn kẽ hắn năm đó một chút kinh nghiệm cùng đất này tình huống.

Nhan Sửu cùng Tử Tâm sau khi xem xong, tất cả đều bị khiếp sợ.

Nơi này cùng Quỷ Tàng suy đoán không khác nhau chút nào, đích thật là mới sinh thay mặt đại vũ trụ, hơn nữa là một chỗ cực kì chỗ đặc thù, Phạm Cao đem xưng là “Nuôi cổ trận”.

Có một loại cực kỳ đáng sợ cổ trùng, hình thể như núi, toàn thân cứng rắn như giáp, nhưng cũng tùy thời có thể mềm mại xuống tới, toàn thân lấp đầy kịch độc, dính vừa chết, Phạm Cao cũng không biết loại này tên cổ trùng, chỉ là đem xưng là Trọng

Anh.

“Trọng Anh...”

Nhan Sửu tự lẩm bẩm, mặt mũi tràn đầy sợ hãi.

Hắn thân là chín sao Thiên Giới trung giai cường giả, tự nhiên biết Trọng Anh sự tình.

Mà lại từ cái này ngọc trên tấm bia lưu lại tin tức nhìn, Trọng Anh cũng không phải là chỉ có một con, mà là rất nhiều, cái này nuôi cổ trận chính là đại lượng sinh ra loại này cổ trùng địa phương.

Năm đó Phạm Cao chính là ở đây thu được đột phá vạn cổ chí tôn cơ duyên, sau đó lại hồi đến nơi đây vũ trụ, Nham Cốt mấy người chỗ thế giới, chính là nơi đây vũ trụ cùng mới sinh thay mặt đại vũ trụ ở giữa một cái kết nối bí cảnh, cái này bí cảnh bị Phạm Cao xưng là thứ nhất thai.

Phạm Cao ở chỗ này vũ trụ bên trong tìm được thứ nhất thai khí tức, sáng tạo ra hỗn độn cánh cửa tiến vào trong đó, sau đó lại tại thứ nhất thai bên trong phát hiện Trọng Anh khí tức, thuận theo manh mối vừa tìm được chỗ này nuôi cổ trận.

Trọng Anh mặc dù đáng sợ, nhưng nó lại là mở ra mới sinh thay mặt đại vũ trụ chỗ hổng mấu chốt.

Dựa theo Phạm Cao nói, lối đi này là Trọng Anh từ mới sinh thay mặt đại vũ trụ hướng xuống gặm ăn ra.

Mà Vô Cực Đạo Châu, làm làm một loại kỳ diệu tồn tại, nạp mãn vô cực lực lượng về sau, bạo phát đi ra có thể mở ra thứ nhất thai bình chướng, xông vào đến Vô Cực Chân Giới, cũng chính là chỗ này trại chăn nuôi bên ngoài, đồng dạng thuộc về mới sinh thay mặt đại vũ trụ không gian.

Phạm Cao ở đây thu hoạch được cơ duyên về sau, phát hiện không gian bình chướng đã cực kì yếu kém, thậm chí có địa phương đã bị Trọng Anh gặm nuốt xuất chỗ hổng, với là dùng một chút thủ đoạn đem chỗ hổng bổ ở, đem Trọng Anh trấn áp.

Ở đây khối Thái Vũ không có chữ bia cổ đằng sau, liền có một kiện hắn lưu lại pháp bảo, trấn trụ một cái chỗ hổng.

Dựa theo Phạm Cao thuyết pháp, một khi pháp bảo này hủy diệt, Trọng Anh liền sẽ tiến vào Vô Cực Chân Giới bên trong, trước tiên đem Vô Cực Chân Giới thôn phệ hết, sau đó lại thôn phệ hết thứ nhất thai, thậm chí có thể có thể đi vào đến nơi đây vũ trụ, đến lúc đó chính là một trận hủy diệt tính tai nạn.

Yên tĩnh thật lâu, Dương Huyền Tàng mới nói với Nhan Sửu: “Ta muốn ngươi tiến vào cái này ngọc bia đằng sau, đem cái kia luyện ngục Hồng Nguyệt lấy ra.”

“Cái gì?!”

Không chỉ có Nhan Sửu lớn kinh, Tử Tâm cũng giật nảy mình.

Cái này luyện ngục Hồng Nguyệt chính là Phạm Cao dùng để trấn trụ chỗ hổng pháp bảo, dựa theo Phạm Cao lưu lại tin tức, món bảo vật này là hắn cố ý chế tạo ra đến, chuyên môn nhằm vào Trọng Anh có to lớn tác dụng khắc chế.

Một khi lấy đi, toàn bộ thế giới nguy rồi.

Nhan Sửu trầm mặt, cả giận nói: “Chẳng lẽ ngươi không biết lấy đi bảo vật này hậu quả?”

truyencuatui.v❤n

Dương Huyền Tàng khóe miệng giơ lên một tia cười lạnh, nói: “Ta tự nhiên biết.” Hắn trêu tức nhìn chằm chằm Nhan Sửu, khẽ nói: “Coi như không lấy luyện ngục Hồng Nguyệt, thế giới này cũng nguy hiểm, bởi vì mặt khác một chỗ chỗ hổng đã bị mở ra.”

Nhan Sửu bị dại ra, lấy hắn cấp độ, tự nhiên sẽ hiểu mặt khác một chỗ chỗ hổng tồn tại.

Dương Huyền Tàng tiếp tục nói ra: “Chỗ kia chỗ hổng hiện tại chỉ là tiến hành ngắn ngủi phong ấn, sớm muộn sẽ bị phá phong. Thà rằng như vậy, còn không bằng lấy ra luyện ngục Hồng Nguyệt, có thể đối với Trọng Anh tiến hành nhất định áp chế.”

Nhan Sửu nói: “Coi như thế, cũng không nên chủ động thả ra Trọng Anh a? Ngươi biết cực nam chi địa Trọng Anh có bao nhiêu đáng sợ sao? Phạm Cao nói thứ này không chỉ có một con, dù là chỉ có hai con, đối với chúng ta mà nói cũng là trí mạng, huống chi lần này được xưng là nuôi cổ trận, số lượng nhiều sợ là vượt xa chúng ta tưởng tượng.”

Nói xong, sắc mặt của hắn cực độ bạc trắng, hiển nhiên bị mình hù dọa.

Dương Huyền Tàng khẽ nói: “Ta tự nhiên biết không chỉ có một con, nhưng ta không tin tưởng mỗi một cái đều có dạng này mạnh. Cực nam chi địa con kia, chí ít cũng có thập tinh Thiên Giới trình độ, dạng này cảnh giới tồn tại, cho dù là mới sinh thay mặt đại vũ trụ cũng quyết sẽ không nhiều. Đồng thời cực nam chi địa cái kia con côn trùng, đã tiến vào mảnh thế giới này, chứng minh hắn lực lượng vượt qua đồng loại. Ở đây ngọc bia chỗ hổng sau côn trùng, ta nhận là nhiều nhất cũng không có khả năng vượt qua một con kia.”

Tử Tâm nói: “Dương Thanh Huyền nói có lý, thập tinh Thiên Giới lại hướng lên đi, chính là nửa bước chí tôn cùng vạn cổ chí tôn, nắm giữ chí tôn lực lượng, cũng sẽ không bị Phạm Cao tiên tổ năm đó lực lượng phong bế, sớm đã phá phong mà tới.”

Dương Huyền Tàng nói: “Sở dĩ lấy ra luyện ngục Hồng Nguyệt, gia tăng chúng ta đối kháng Trọng Anh chi phí, là lựa chọn chính xác.”

Nhan Sửu sắc mặt muốn nhiều khó khăn nhìn có bao nhiêu khó coi.

Hắn cuối cùng minh bạch Dương Thanh Tuyền làm không được nguyên nhân, bởi vì quá nguy hiểm, hắn không muốn lấy thân mạo hiểm, thế là để cho mình đi.

Có thể hắn cũng không muốn chết a.

“Thế nào, ngươi có đi hay là không?”

Dương Huyền Tàng ánh mắt lạnh lùng nhìn xem hắn.

Nhan Sửu cắn răng nói: “Đi! Ta đi! Bất quá ngươi phải nhớ kỹ lời của mình đã nói, nếu là ta lấy ra luyện ngục Hồng Nguyệt, ngươi muốn thả tính mạng của ta!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3138: Thứ Nhất Thai

Dương Huyền Tàng híp mắt, cười gật đầu nói: “Cũng sẽ, yên tâm đi, mạng của ngươi trong mắt ta không đáng tiền.”

Nhan Sửu trầm mặt, nội tâm vô cùng bi thương, chính mình một vị chín sao Thiên Giới trung giai cường giả, tại bất kỳ địa phương nào đều là kinh thiên động địa đại nhân vật, lại nghĩ không ra ở đây thành người khác khôi lỗi.

Hắn hít một hơi thật sâu, lưu lại là chết, tiến lên khả năng còn có đường sống, chỉ có thể lựa chọn đi lên phía trước.

Hắn thân ảnh lóe lên, liền xông vào đến ngọc bia hậu phương vòng xoáy khổng lồ bên trong.

Cái kia vòng xoáy chính là thông đạo, giống một cái lỗ đen thật lớn, vô số hắc quang phun trào phía dưới, đem Nhan Sửu bao lấy, liền biến mất không thấy gì nữa.

Tử Tâm lo lắng nói: “Hắn có thể đem Luyện Ngục Hồng Nguyệt lấy ra sao?”

Dương Huyền Tàng mặt không biểu tình, bình tĩnh nói ra: “Có thể lấy ra tự nhiên tốt nhất, không lấy ra đến cũng không quan hệ.”

Tử Tâm sắc mặt có chút cổ quái, người trước mắt này là Dương Thanh Huyền lại không phải Dương Thanh Huyền, cho nàng một loại đã thân mật lại sinh sơ cảm giác, để nàng có chút không biết làm thế nào.

Ngày đó phát sinh cái kia thân mật sự tình, không khỏi hai gò má ửng hồng, lại lại không thể tại người trước mắt này trước mặt biểu lộ ra.

Nàng không hiểu có một tia tức giận cùng thẹn thùng, thế là chuyển mà nói ra: "Nghĩ không ra thế giới này cư nhiên như thế kỳ diệu, còn cùng Phạm Cao tiên tổ có cái này thật lớn nguồn gốc."

Dương Huyền Tàng đột nhiên nói ra: "Ngươi cũng biết Phạm Cao đại nhân vì sao xưng thế giới này vì thứ nhất thai?"

Tử Tâm sửng sốt một chút, thuận miệng nói ra: "Danh tự hoàn toàn chính xác có chút quái dị."

Dương Huyền Tàng khóe miệng giơ lên vẻ mỉm cười, đem một cái ngọc giản ném tới.

Tử Tâm tiếp nhận ngọc giản, nói: "Đây là cái gì?" Theo bản năng liền đặt ở trán mình, dùng thần thức đảo qua.

Dương Huyền Tàng cũng không trả lời, hơi hơi nhắm hai mắt lại, tiến vào dưỡng thần trạng thái.

Mà Tử Tâm trên mặt kinh sợ, lại là càng ngày càng rất.

Sau một lúc, mới đưa ngọc giản buông xuống, mặt mũi tràn đầy ngốc trệ chi sắc.

Dương Huyền Tàng chậm rãi mở hai mắt ra, bắn - ra hai đạo tia sáng kỳ dị.

Tử Tâm nuốt xuống một chút, hỏi: "Ngọc giản này..."

Dương Huyền Tàng nói: "Lấy tự mảnh không gian này, hẳn là Phạm Cao lưu lại ghi chú. Bên trong vùng không gian này tổng cộng có ngọc giản hơn một vạn sáu ngàn cái, ta từ đó chọn lựa ra hơn ba trăm cái ghi chú, cái này chính là một cái trong số đó."

Tử Tâm trấn định quyết tâm thần, nói: “Nghĩ không ra thứ nhất thai dĩ nhiên là ý tứ này.”

Tại Phạm Cao tạp ký bên trong ghi chép, cái gọi là thứ nhất thai, đúng là sáng thế tiên liên đản sinh ra cái thứ nhất vũ trụ, chính là Nham Cốt bọn hắn chỗ thế giới.

Cái vũ trụ này vừa mới ở vào vô cực giai đoạn, bởi vì không thể biết nguyên do, trực tiếp chết yểu, thành một chỗ kì lạ không gian.

đọc

truyện⁕tại https://truyencuatui . net/Phạm Cao cũng là tại trong lúc vô tình thu hoạch được tin tức này, hắn đột nhiên ý thức được, cái này có lẽ sẽ làm chính mình đột phá vạn cổ chí tôn cơ duyên, thế là hao hết gian khổ, quả nhiên tìm được thế giới này.

Bên trong cũng không có ghi chép tình huống ở phía sau, mặt này Thái Vũ không có chữ bia cổ bên trên văn tự hẳn là Phạm Cao lưu lại cuối cùng tin tức.

Tử Tâm nói: “Nghĩ không ra sáng thế tiên liên sáng thế sau khi thất bại, thế mà còn có thể lại sáng chế một cái vũ trụ tới.”

Dương Huyền Tàng nhíu nhíu mày, trầm ngâm nói: “Cái này vấn đề trong đó quá nhiều, điểm đáng ngờ quá nhiều, chúng ta biết đến quá ít, nhất thời ở giữa lý không rõ cảm xúc.”

Tử Tâm sững sờ nói: “Có nghi điểm gì?”

Dương Huyền Tàng nói: “Đầu tiên một, cái vũ trụ này tại sao lại diễn hóa thất bại? Hai, Phạm Cao lại là từ đâu lấy được tin tức? Ba, tin tức này chỉ có Phạm Cao một người biết sao? Bốn, Phạm Cao ở đây thu được cơ duyên gì, mới khiến cho hắn cuối cùng được lấy đột phá? Mà ta muốn biết nhất thì là thứ năm, sáng thế tiên liên thật đã chết rồi sao?”

Tử Tâm cả kinh nói: “Sáng thế tiên liên cũng đã đạo vẫn không thể nghi ngờ, nếu không sẽ không bỏ mặc phạm không diệt thế.”

Dương Huyền Tàng trầm tư dưới, nói: “Có lẽ vậy.”

Tử Tâm nghe được hắn trong giọng nói lo nghĩ, chính mình cũng bắt đầu hồ nghi, chính như Dương Huyền Tàng lời nói, thiên ti vạn lũ, lý không rõ ràng.

Đột nhiên, Dương Huyền Tàng quay mặt lại, lộ ra một cái sáng tỏ mỉm cười, nói: “Đây hết thảy mấu chốt, còn tại với thực lực chúng ta quá thấp, chỉ muốn tiếp tục hướng phía trước đi, bước vào thập tinh, bước vào vạn cổ, cuối cùng hết thảy bí ẩn đều sẽ tại trước mặt chúng ta rõ ràng bày ra.”

Tử Tâm bị cái kia mỉm cười mê người xúc động tiếng lòng, nhưng đột nhiên tưởng tượng, không đúng, người này không phải Dương Thanh Huyền, lập tức thu liễm cảm xúc, thận trọng gật đầu nói: “Đúng, thực lực quyết định hết thảy.”

Hai người lúc này tại Thái Vũ không có chữ bia cổ trước ngồi xếp bằng xuống, Dương Huyền Tàng lấy ra đại lượng ngọc giản kim sách chờ tư liệu, cùng Tử Tâm cùng nhau đọc qua.

Dù sao tư liệu quá nhiều, Dương Huyền Tàng cũng chỉ là vội vàng nhìn một chút, giờ phút này mới rảnh rỗi cẩn thận đọc, hi vọng có thể tìm ra càng nhiều tin tức hơn.

Sau đó không lâu, bắt đầu có những cường giả khác lần lượt tiến vào này cung điện.

Cảm nhận được trong cung điện lưu động hỗn loạn năng lượng, đều minh bạch nơi này nhất định phát sinh qua cái gì.

Khi thấy trước cung điện phương Dương Huyền Tàng cùng Tử Tâm, càng là lấy làm kinh hãi, không dám tới gần, chỉ có thể chú ý cẩn thận tại bốn phía tìm kiếm lấy cái gì.

Nhưng bọn hắn cũng rất nhanh kịp phản ứng, đã Dương Huyền Tàng cùng Tử Tâm đều ở đây, cái kia chắc chắn sẽ không có đồ tốt lưu cho bọn hắn.

Những võ giả này sắc mặt đều cực kỳ khó coi, cuối cùng đem ánh mắt nhìn về phía Thái Vũ không có chữ bia cổ sau lưng vòng xoáy bên trong, lộ ra trầm ngâm thần sắc, đồng thời ở trong đại điện cẩn thận nghị luận thứ gì.

Dương Huyền Tàng cùng Tử Tâm không coi ai ra gì, thoải mái lật xem những ngọc giản kia cùng kim sách.

Đột nhiên, Dương Huyền Tàng ngừng lại, thấp giọng nói: “Cẩn thận!”

Vung tay lên, liền đem sở hữu ngọc giản cùng kim sách thu vào.

Tử Tâm phản ứng chậm hơn một bước, nhưng nháy mắt cũng cảm ứng được một cỗ cực mạnh lực lượng từ cái kia vòng xoáy màu đen bên trong tuôn ra.

Hai người cảnh giác lên, chẳng lẽ muốn ra rồi?

Lúc này đại điện bên trong còn lại võ giả, cũng cảm nhận được năng lượng ba động, đồng loạt đem ánh mắt nhìn về phía cái kia vòng xoáy.

“Ầm ầm” cự chấn động mạnh âm thanh không ngừng từ bên trong truyền ra, vòng xoáy bốn phía bắt đầu xuất hiện đại lượng vết rạn.

Có người hoảng sợ nói: “Không gian muốn vỡ nát!”

Dương Huyền Tàng thi triển Hỏa Nhãn Kim Tinh, hướng vòng xoáy nội bộ nhìn lại, so tất cả mọi người đều muốn thấy sâu xa, một cỗ đen kịt năng lượng, giống như là mực nước phun trào mà

tới.

“Không được! Đi mau.”

Dương Huyền Tàng một chút cảm ứng được cái kia mực nước năng lượng đáng sợ, phất tay liền một đạo độn quang đem Tử Tâm bao lấy, hai người một chút biến mất ở trong đại điện.

Còn lại võ giả chưa kịp phản ứng, hạ một sát na liền phát hiện vòng xoáy trực tiếp nổ tung, khó nói lên lời đáng sợ lực lượng càn quét toàn bộ đại điện, tất cả mọi người đều bị thôn phệ đi vào!

“A!.”

Các loại tiếng kêu thảm thiết lần lượt truyền đến, nhưng rất nhanh liền toàn bộ bị thôn phệ rơi.

Dương Huyền Tàng cùng Tử Tâm đứng tại vạn dặm trên không trung, giật mình nhìn phía dưới, một cái cự đại hư không chỗ hổng, bên trong không ngừng tuôn ra đen kịt mực nước, nháy mắt liền lan tràn mấy ngàn dặm, đem đại địa bao phủ.

Mực nước bên trong tản mát ra cực độ tà ác khí tức, cùng Trọng Anh cực kì tương tự, mà lại xa không chỉ một đạo!

“Một đạo, hai đạo, ba đạo...”

Dương Huyền Tàng thì thào đọc lấy, rất nhanh liền phát hiện này khí tức có ba mươi bốn nói, thậm chí càng nhiều.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3139: Phụ Thể

Tử Tâm kinh hãi nói: “Làm sao sẽ nhiều như thế?”

Dương Huyền Tàng trầm giọng nói: “Đừng hoảng hốt, không đều tại chúng ta trong dự liệu à.”

Tử Tâm lúc này mới trấn định lại, thần thức đảo qua phía dưới, những này Trọng Anh khí tức tuy nhiều lại không mạnh, đa số là tại tám sao chín sao Thiên Giới dáng vẻ.

Mực nước bên trong, rất nhiều bị thôn phệ võ giả truyền đến tiếng gầm gừ phẫn nộ, từng đạo cường đại hào quang ngút trời mà lên, bổ ra cái này cỗ tà ác lực lượng, không ít người còn sống sót ra, chỉ bất quá trên thân mang theo nồng đậm màu mực, bị đen kịt xâm nhiễm.

Đúng lúc này, một cỗ cường đại đến cực điểm lực lượng từ chỗ hổng bên trong truyền ra, trấn áp tất cả mọi người.

Nhan Sửu toàn thân đen kịt, trên mực nước lướt sóng tiến lên, bốn phía lơ lửng bốn chuôi đen kịt bảo kiếm, tạo thành một cái kỳ dị kiếm trận, có thể công có thể thủ, đem hắn che đậy ở bên trong.

“Dương Thanh Huyền, ra nhận lấy cái chết!”

Nhan Sửu ngửa mặt lên trời gào to, thanh âm tức giận chấn động đến hư không vặn vẹo.

Dương Huyền Tàng chú ý tới Nhan Sửu trên tay phải, nắm chặt một đoàn tinh hào quang màu đỏ, bên trong mơ hồ có binh khí.

Tử Tâm đồng dạng nhìn thấy, hỏi: “Đó chính là Luyện Ngục Hồng Nguyệt?”

Dương Thanh Huyền cũng không nhận ra, nhưng đoàn kia tinh hồng sáng bóng bên trong phát ra uy áp, loáng thoáng áp chế mực nước bên trong khí tức.

Mà lại Nhan Sửu khí tức cùng lúc trước hoàn toàn khác biệt, mặc dù vẫn là chín sao Thiên Giới môi giới, nhưng rõ ràng có thể cảm thấy khí tức tăng cường, cùng lúc trước tưởng như hai người.

“Đây là Huyết tu Nhan Sửu đại nhân!”

Trong đám người lập tức có người sống sót nhận ra Nhan Sửu.

Dương Huyền Tàng cao giọng nói: “Nhan Sửu, để ngươi làm sự tình xử lý hết à?”

Nhan Sửu nội tâm lên cơn giận dữ, lạnh giọng nói: “Còn kém một kiện đâu!”

Dương Huyền Tàng ánh mắt lạnh xuống, tựa hồ đã đoán được hắn phía sau.

“Liền chênh lệch giết chết ngươi!”

Nhan Sửu nhe răng cười một tiếng, thân ảnh liền từ mực nước bên trong vọt ra, cái kia bốn chuôi bảo kiếm xoay tròn phía dưới, tản mát ra làm người ta sợ hãi quang huy.

“Chết!”

Nhan Sửu hét lớn một tiếng, hữu quyền bên trên hào quang tỏa sáng ra, cùng cái kia bốn kiếm kiếm khí ngưng kết cùng một chỗ, hình thành một cỗ trước nay chưa từng có lực lượng, hướng hư không bên trong đánh tới.

Dương Huyền Tàng khẽ múa chiến kích, liền đưa ngang trước người, hình thành một cái phòng ngự tư thế.

Tử Tâm cùng cái khác võ tu đều dồn dập xuất thủ, đối kháng quyền kình kia.

Bởi vì Nhan Sửu một quyền này, không chỉ có bao phủ Dương Huyền Tàng, mà lại bao phủ tất cả mọi người, tựa hồ muốn tất cả mọi người cùng một chỗ diệt sát.

“Nhan Sửu đại nhân, ngươi đây là làm cái gì?!”

Có võ giả phẫn nộ kêu to lên.

Nhan Sửu mặt mũi tràn đầy vẻ dữ tợn, trong mắt tất cả đều là sát khí.

Tử Tâm cả kinh nói: “Hắn nhập ma rồi?”

Dương Huyền Tàng trầm giọng nói: “Không phải nhập ma, là nhập tà! Hắn tựa hồ nhận lấy Trọng Anh khí tức ảnh hưởng, tâm tính có biến hóa.”

Hai người thần niệm giao lưu thời khắc, cái kia kinh thiên động địa một quyền oanh kích mà tới.

Tất cả mọi người đều cảm nhận được sức mạnh đáng sợ, đều kinh hồn táng đảm, sợ vỡ mật.

“Ầm ầm!”

Một quyền này đầu tiên oanh tạc Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không bên trên, trực tiếp đem Dương Huyền Tàng liền nuốt vào, tiếp theo là Tử Tâm cùng đông đảo võ tu.

Nhưng cũng may lực lượng chủ yếu bị Dương Huyền Tàng chặn, những người còn lại mặc dù kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, nhưng cũng không nhận được vết thương trí mạng, lần lượt đánh bay ra ngoài.

Dương Huyền Tàng sắc mặt trắng bệch, thầm than thở: “Thật mạnh!”

Tại cùng giai bên trong luôn luôn vô địch hắn, giờ phút này lại có không địch lại cảm giác.

“Phốc!.”

Tử Tâm càng là phun ra một ngụm máu đến, khí tức phi tốc rơi xuống.

Dương Huyền Tàng nói: “Ngươi đi trước!”

Tử Tâm vội la lên: “Ta không đi, cùng một chỗ liên thủ giết hắn!”

Dương Huyền Tàng cau mày nói: “Lúc này, làm sao còn tiểu hài tử khí? Không có ngươi ta tùy thời có thể đào tẩu, ngươi lưu ở đây ta chỉ có thể bị hắn đánh chết.”

Tử Tâm sửng sốt một chút, chợt cắn răng một cái, quay đầu muốn đi.

“Đi? Đi rồi chứ? Nơi này ai cũng đừng hòng đi!”

Nhan Sửu dữ tợn gương mặt trở nên càng thêm cổ quái, cái kia một đôi tà ác ánh mắt, như là biến thành người khác.

Đúng lúc này, đại lượng đáng sợ khí tức từ phía dưới mực nước bên trong hiện lên, từng đạo võ giả thân ảnh đứng lên, mỗi người đều bị mực nước xâm nhiễm, trên mặt lộ ra giống như Nhan Sửu tà ác ánh mắt.

Dương Huyền Tàng cả kinh nói: “Phụ thể?”

Hắn Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn hướng phía dưới, lập tức tại những người này trong cơ thể phát sinh một cỗ tà ác lực lượng, như trùng tử giống nhau nhúc nhích, chiếm cứ tại mỗi người khiếu **, thuận theo kinh lạc du tẩu.

Thậm chí có chút ngũ tạng lục phủ người bên trong, cũng đã rót đầy loại này côn trùng.

“Sưu sưu!”

Những võ giả này từng cái từ mực nước bên trong vọt lên, thẳng hướng Dương Thanh Huyền mấy người.

“Đáng chết!”

Dương Huyền Tàng khẽ múa chiến kích, đang muốn nghênh địch, nhưng trong nháy mắt bị Nhan Sửu khóa chặt, một cỗ hoàn toàn không kém với hắn lực lượng hoành không bổ tới.

Nhan Sửu trong tay cầm hồng mang, huyễn hóa thành một thanh kỳ dị lưỡi dao, trở thành binh khí, trực tiếp lăng không đánh xuống.

Dương Huyền Tàng bất đắc dĩ quay lại thân, chiến kích đưa ra ngoài, giữa trời quét ngang.

“Bành!”

Hai kiện binh khí va chạm phía dưới, tách ra đại lượng hỏa hoa, sau đó lẫn nhau tách ra.

Dương Huyền Tàng nhíu mày lại, cơ hồ có thể khẳng định đối phương binh khí trong tay chính là Luyện Ngục Hồng Nguyệt, lúc trước chuôi này đáng sợ như vậy huyết kiếm, đều không thể ngăn trở Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không một kích, mà này quỷ dị binh khí lại cơ bản không có yếu hạ phong.

“Ha ha ha ha, đã mất đi binh khí ưu thế, ngươi còn lấy cái gì cùng ta đấu? Nhờ có ngươi để ta tiến vào hang hổ, mới thu hoạch được này lưỡi đao, không chỉ có thành toàn ta, còn làm một kiện thiên đại hảo sự. Hiện tại ngươi đã không có bất cứ tác dụng gì, hoặc là nói, ngươi còn lại tác dụng duy nhất chính là bị ta giết chết!"

Nhan Sửu cười quái dị lại vọt lên.

Dương Huyền Tàng kêu lên một tiếng đau đớn, châm chọc nói: "Nói nhiều như vậy, bất quá là sống ở ảo giác của mình bên trong. Nhưng người tại trong thống khổ, dù sao cũng phải cho mình tìm kiếm một chút vui vẻ. Nếu không suốt ngày đều là tuyệt vọng, cái này nên sống sót bằng cách nào đâu?"

"Ồn ào! Nói nhiều như vậy làm cái gì? Chết liền tốt!"

Nhan Sửu bị hắn nói đến lên cơn giận dữ, một bộ mất lý trí trạng thái.

Hai người nháy mắt giao thủ trên trăm chiêu, đáng sợ binh khí quang huy chấn động ra, chém về phía bốn phương tám hướng.

Tử Tâm bọn người là hoảng sợ, bọn hắn một mặt nghênh chiến những bị kia phụ thể võ giả, một mặt phải cẩn thận đừng bị cái này binh khí quang huy chém giết.

Cũng may những bị kia phụ thể võ giả, đều là bởi vì thực lực yếu kém, cho nên mới không cẩn thận bị phụ thể, mặc dù bị phụ thể hậu lực lượng đạt được tăng thêm, nhưng vẫn là ở vào tương đối yếu thế, sở dĩ chiến đấu mặc dù kịch liệt, nhưng cũng không khó khăn, chân chính hạch tâm chiến còn tại với Dương Huyền Tàng cùng Nhan Sửu.

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Hư không bên trong khắp nơi tách ra binh khí va chạm quang huy, giống từng đoá từng đoá nóng bỏng nở rộ hoa tươi, nương theo lấy xung kích chấn động thanh âm truyền ra.

Dương Huyền Tàng đánh được mười phần biệt khuất, từ xuất đạo đến nay, đều là cùng giai vô địch trạng thái, giờ phút này lại bị cùng giai áp chế đánh, nội tâm lửa giận tại một chút xíu trèo thăng cùng tích lũy, tùy thời đều muốn bạo phát đi ra.

“Ha ha ha ha, chết! Chết! Chết!”

Nhan Sửu như là lên cơn điên, đem chính mình nội tâm cừu hận cùng lửa giận một mạch phát tiết ra ngoài.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3140: Lần Nữa Mất Khống Chế

Dương Huyền Tàng đánh sau một lúc, bắt đầu trở nên tỉnh táo.

Đầu tiên hắn Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không tuyệt sẽ không thua trận Luyện Ngục Hồng Nguyệt, chút lòng tin này hắn là mười phần mạnh, tiếp theo, chỉ cần mình bình tĩnh ứng chiến, cũng tuyệt không có khả năng bại bởi Nhan Sửu.

Sở dĩ chỉ muốn tỉnh táo lại, cuối cùng thủ thắng vẫn là chính mình.

Dương Huyền Tàng đối với tình thế phân tích hoàn toàn chính xác, hắn nắm giữ đạo thể, cùng giai bên trong không tồn tại đưa nó đánh xuyên lực lượng.

Mà Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, tại phương thế giới này bên trong cũng không tồn tại có thể áp chế binh khí của hắn.

Hai người đấu mấy ngàn chiêu về sau, Nhan Sửu trở nên cực độ cuồng bạo, chỉ biết tấn công mạnh, hoàn toàn liều mạng đấu pháp, nhưng cho dù dạng này, cũng không đột phá nổi Dương Thanh Huyền phòng ngự.

“Chơi chán sao? Chơi chán có thể đi chết rồi.”

Dương Huyền Tàng đột nhiên chiến kích nhất chuyển, trực tiếp đổi phòng thủ vì tiến công, hung hăng bổ tới.

“Bành!”

To lớn quang huy tỏa ra, Nhan Sửu lại bị buộc lui lại mấy bước, hắn mặt mũi tràn đầy ngạc nhiên cùng khó mà tin tưởng, hắn vẫn luôn tại đè ép Dương Thanh Huyền đánh, không biết đối phương làm sao đột nhiên liền bộc phát ra cường đại như thế lực lượng.

Dương Huyền Tàng mặt mũi tràn đầy lãnh sắc, dẫn theo chiến kích đi tới, lại là lăng không một bổ.

“Bành!”

Hai kiện binh khí tại không trung chạm vào nhau, giữ lẫn nhau sát na, Nhan Sửu lần nữa bị đánh bay ra ngoài, mà lại vết thương trên người khuếch trương lớn mấy phần.

Dương Huyền Tàng trên thân màu trắng khí thế trở nên cường thịnh, bắt đầu đem Nhan Sửu quỷ dị khí tức áp chế.

“Không có khả năng!”

Nhan Sửu hét lớn một tiếng, đem lực lượng bộc phát đến đỉnh phong, giơ lên quái dao bổ tới.

Dương Huyền Tàng lăng không nhảy lên, lại là một đạo trảm kích bổ tới.

“Ầm!”

Lần này, hai kiện binh khí tại không trung chạm vào nhau, bất phân thắng bại.

Hào quang màu đỏ kia cùng bạch quang hỗn hợp lại cùng nhau, lẫn nhau thôn phệ.

Dương Huyền Tàng sắc mặt như sắt, Nhan Sửu mặt mũi tràn đầy vặn vẹo, trong cổ họng không ngừng phát ra sư hống âm thanh, giống như là dã thú.

“A!.”

Hai người đều là dùng hết toàn lực, hình thành to lớn uy áp khuếch tán ra đến, liền được ngàn dặm phạm vi bên trong không người dám tiến.

Dương Huyền Tàng trong mắt Hỏa Nhãn Kim Tinh chớp động, đem Nhan Sửu tình huống trong cơ thể thấy nhất thanh nhị sở, quả nhiên có một loại quỷ dị năng lượng phụ thể, như trùng tử giống như tại thể nội nhúc nhích, chính là Trọng Anh khí tức.

Đúng lúc này, đột nhiên Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không dâng lên lên kỳ dị chấn động, một loại quái dị tần suất đột nhiên xuất hiện, xông vào đến hai cỗ lực lượng bên trong, đem hai kiện binh khí cùng Dương Huyền Tàng cùng Nhan Sửu hai người toàn bộ bao phủ đi vào.

“Đây là...”

Dương Huyền Tàng sắc mặt đại biến, cầm chiến kích tay dĩ nhiên không tự chủ được run một cái.

Sau một khắc, Luyện Ngục Hồng Nguyệt tựa như là bị hút vào, bắt đầu một chút xíu bị chiến kích thôn phệ.

“Lại tới!”

Dương Huyền Tàng trong lòng hoảng sợ, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không lại bắt đầu tiến vào trạng thái mất khống chế.

“Tiểu tử, ngươi đang giở trò quỷ gì?!”

Nhan Sửu sắc mặt đại biến, hoảng sợ hét lớn: “Cái này binh khí chuyện gì xảy ra? Đây là cái gì tà thuật?!”

Dương Huyền Tàng nội tâm lo lắng cũng không so Nhan Sửu ít, một khi chiến kích mất khống chế, chính hắn cũng không biết sẽ xảy ra chuyện gì, nhưng trên mặt vẫn là ra vẻ trấn định, giọng mỉa mai nói: “Bản lĩnh của ta há lại là ngươi có thể lý giải, thành thành thật thật nhận lấy cái chết là đủ rồi, hỏi nhiều như vậy làm cái gì.”

Nhan Sửu khí “Oa oa” kêu to, liều mạng đem lực lượng rót vào Luyện Ngục Hồng Nguyệt bên trong, muốn áp chế đối phương, lại phát hiện bị cái kia chiến kích càng hút càng chặt, đã đến vô pháp phân ly trình độ.

Dương Huyền Tàng thấy cái kia chiến kích kích trên thân, bắt đầu hiện ra Luyện Ngục Hồng Nguyệt lạc ấn, trong lòng cuồng loạn, “Chẳng lẽ mãnh liệt như vậy binh khí cũng phải bị thu nạp vào đi?”

Giữa lúc hắn tâm thần cuồng loạn thời điểm, Nhan Sửu đột nhiên hét thảm một tiếng, “A!.”

Thấy trên người hắn hắc mang lóe lên, một cỗ lực lượng muốn thoát thể mà ra, hướng nơi xa đào tẩu, mà Nhan Sửu thân thể lại là tính cả cái kia Luyện Ngục Hồng Nguyệt, cùng nhau bị hấp thụ trên chiến kích, hoàn toàn không thoát thân được.

“Muốn đi? Đã không thể nào!”

Dương Huyền Tàng đem chiến kích vung lên, một đạo hư quang tựa như cái kia hắc mang chém tới.

Đột nhiên Dương Huyền Tàng mí mắt cuồng loạn, cái kia chém ra hư quang tại không trung trì trệ, hóa thành một cái vòng xoáy màu trắng, đem cái kia hắc mang bao phủ lại, muốn đem nó hút tới.

Hắc mang tại vòng xoáy màu trắng bên trong liều mạng giãy dụa, hóa có sẵn một con to lớn côn trùng hình dạng, liều mạng hướng nơi xa xê dịch.

Nhưng lại không làm nên chuyện gì, bị cái kia vòng xoáy càng hút càng chặt.

Mồ hôi lạnh từ Dương Huyền Tàng hai tóc mai chảy xuống, toàn thân dâng lên một cỗ hơi lạnh thấu xương.

Đúng lúc này, hắn cầm chiến kích hai tay liều mạng run rẩy, lực lượng toàn thân thuận theo kinh lạc chảy đến trong lòng bàn tay, lại bị hút vào đến chiến kích bên trong.

“Đáng chết! Lão tử ngươi cũng muốn hút sao?!”

Dương Huyền Tàng vừa sợ vừa giận, liều mạng vận công chống cự, đại đạo lực lượng tại toàn thân bạo phát đi ra, áp chế chiến kích, nhưng y nguyên không làm nên chuyện gì, lực lượng tại một chút xíu chảy vào kích bên trong, mặc dù rất chậm, nhưng lại rất chân thực, nếu là không có những biện pháp khác, cuối cùng sẽ bị hút trống không.

Lúc này Nhan Sửu tựa hồ khôi phục một chút thanh minh, hoảng sợ hét lớn: “Chuyện gì xảy ra? Đừng có giết ta, đừng có giết ta nha!”

Nhưng cả người hắn dán chiến kích, lực lượng đã trôi mất hơn phân nửa, bắt đầu uể oải xuống dưới, đã triệt để đã mất đi năng lực phản kháng, chỉ có thể không ngừng kêu rên.

Cái kia bị vòng xoáy màu trắng bọc lấy Trọng Anh côn trùng, cũng tại một chút xíu bị thôn phệ, chạy không thoát vận mệnh.

Nơi xa chiến đấu mọi người thấy một màn này, đều là chấn kinh với Dương Thanh Huyền thực lực, nói không ra lời.

Những bị kia côn trùng phụ thể võ tu, hoảng sợ phía dưới lại cũng lại không ham chiến, trực tiếp vứt bỏ chiến mà chạy.

“Đây là thần thông gì? Lại đáng sợ như thế!”

Một tên võ tu nói ra: “Liền ngay cả mình thi triển đi ra đều có chút không chịu đựng nổi, ta nhìn Dương Thanh Huyền cũng đã đến cực hạn.”

“Ừm, ngươi nhìn hắn đầu đầy mồ hôi, toàn thân run rẩy bộ dáng, bất quá ta tin tưởng hắn có thể kiên trì đến thắng lợi.”

Một tên khác võ tu nói.

Tất cả mọi người đều cho rằng Dương Thanh Huyền liều mạng chống cự bộ dáng, là bởi vì vì thi triển thần thông mà không chịu nổi, nhưng Nhan Sửu cùng cái kia côn trùng tình trạng thảm hại hơn, sở dĩ tất cả mọi người yên tâm lại, liền liền Tử Tâm cũng không có cảm giác đến mức dị thường, thẳng tiếp thu công pháp, đứng một bên vận chuyển Vô Cực Chân Kinh điều tức chân nguyên.

Cũng không lâu lắm, Nhan Sửu cuối cùng tại một tiếng kêu rên dưới, bị dành thời gian tinh huyết, chỉ còn lại tầng một da người, sau đó bị lực lượng chấn động đến vỡ nát.

Cái kia côn trùng cũng đang liều mạng giãy dụa bên trong, bị vòng xoáy hút vào.

Chỉ còn Luyện Ngục Hồng Nguyệt quang mang, còn phụ thuộc trên chiến kích, tựa hồ như cũ tại đối kháng.

Đám người tất cả đều nhẹ nhàng thở ra, lộ ra sống sót sau tai nạn tiếu dung.

Một tên võ giả đột nhiên nói ra: “Làm sao Dương Thanh Huyền còn một bức như lâm đại địch bộ dáng, tựa hồ đạo pháp thần thông thu lại không được rồi?”

Tử Tâm đột nhiên mở hai mắt ra, lúc này mới phát hiện có chút không đúng, vội vàng nói: “Chuyện gì xảy ra?” Liền muốn bay tiến lên điều tra.

“Đừng tới đây!”

Dương Huyền Tàng liều mạng hét lớn một tiếng.

Lúc này mọi người mới phát hiện có chút không đúng, tựa hồ có một cỗ cực mạnh hấp lực hiện lên ở bốn phía, muốn đem bọn hắn hút hướng một phương hướng nào đó.

Tử Tâm vội la lên: "Đến cùng chuyện gì xảy ra? Ta tới giúp ngươi!"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3141: Phạm Cao Ý Chí

Dương Huyền Tàng quát: “Cái này chiến kích ta nhanh không khống chế nổi, hắn sẽ hút không hết thảy lực lượng. Ngươi đi mau, đi càng xa càng tốt!”

Tử Tâm lớn kinh, Dương Thanh Huyền càng như vậy, hắn càng không thể đi.

Ngược lại là những võ giả khác giật nảy mình, tất cả đều hướng nơi xa bỏ chạy.

Dương Huyền Tàng toàn thân run rẩy lợi hại, trên mặt không có một tia huyết sắc, đã chống lại đến cực hạn, hắn lớn tiếng mắng: “Ngươi đến cùng là ai? Khí linh sao? Cho dù chết, cũng cho ta một cái rõ ràng minh bạch!”

Đột nhiên, phụ thuộc trên chiến kích Luyện Ngục Hồng Nguyệt liều mạng run lên, bộc phát ra một đạo cự đại quang huy, giống ráng chiều nở rộ, cho người ta một loại thê lương vẻ đẹp.

Dương Huyền Tàng cầm chiến kích đột nhiên run một cái, tựa hồ nhận cái này quang huy áp chế, lại rút lui một sát.

Một đạo thanh âm hùng hồn tại cái kia Hồng Nguyệt quang huy bên trong vang lên, “Kỳ quái, cỗ lực lượng này, ngươi là ai?”

Dương Huyền Tàng trong lòng hoảng hốt, khó mà tin nhìn chằm chằm cái kia Luyện Ngục Hồng Nguyệt quang huy, thanh âm này hắn dĩ nhiên nghe qua!

Ngày đó tại Thái Vũ không có chữ bia cổ bên trong, nhìn thấy Phạm Cao đột phá vạn cổ chí tôn về sau, liền có một đạo cùng cái này giống nhau như đúc thanh âm.

“Là Phạm Cao đại nhân!”

Nội tâm của hắn vừa sợ lại thích.

“Đã trốn tránh cất giấu, cái kia ta cũng chỉ có thể đem ngươi bắt tới.”

Phạm Cao thanh âm từ Luyện Ngục Hồng Nguyệt bên trong truyền đến, sau đó toàn bộ quang huy rơi xuống, trực tiếp đem chiến kích toàn bộ bao lấy.

Dương Huyền Tàng có thể rõ ràng cảm giác được cái này hồng quang tràn vào đến kích thân trúng, sau đó một đạo bén nhọn nữ tử tiếng kêu truyền đến, “Đáng chết! Dĩ nhiên là Phạm Cao ý niệm! Đáng chết a, ngươi đi liền đi, thế mà còn lưu lại một đạo ý niệm!”

Dương Huyền Tàng chấn động trong lòng, lập tức giật mình, thanh âm này hắn cũng hết sức quen thuộc, chính là lúc trước giả mạo sáng thế tiên liên phạm theo!

Hắn nháy mắt nhớ tới rất nhiều chuyện, khó trách luyện chế Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không thời điểm thuận lợi như vậy, mà phạm theo đối với hắn đủ loại cũng đặc biệt quan tâm, nguyên lai đây hết thảy, bao quát tìm kiếm sáng lập hạt sen, đều là nàng bố trí đến thủ đoạn.

Chính mình chỉ là nàng tính toán bên trong một quân cờ.

“Tiện nhân! Bút trướng này ta nhớ kỹ!”

Dương Huyền Tàng nội tâm giận hung hãn nói.

Nhưng giờ này khắc này, hắn trừ liều mạng chống cự bên ngoài, không có bất kỳ biện pháp nào.

“Dĩ nhiên là Mẫu Liên sáng tạo ra một đạo khác ý thức, thú vị a, chẳng lẽ ta rời đi nơi đây vũ trụ về sau, lại phát sinh một chút cực kì chuyện thú vị sao?”

Phạm Cao thanh âm truyền đến, “Nhưng vì gì ở trong ý thức, lại tràn đầy tà ác lực lượng?”

“Ít cầm một bộ trưởng bối ngữ khí giáo huấn ta, ai tà ác còn không biết đâu!” Phạm theo trào phúng nói.

“Ha ha, nói chuyện như thế xông, quả nhiên không phải kẻ tốt lành gì. Đã cùng vì Mẫu Liên sở sinh, cái kia làm ca ca, liền hảo hảo dạy dỗ ngươi làm người như thế nào.”

Phạm Cao hừ một tiếng, Luyện Ngục Hồng Nguyệt hào quang tỏa sáng, phản phệ Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không.

Bạch mang cũng không cam chịu ngồi chờ chết, hai đạo quang mang tại không trung đan vào lẫn nhau, va chạm sau lại lẫn nhau tách ra, sau đó vừa hung ác va chạm vào nhau, lặp đi lặp lại tuần hoàn.

Sau đó không lâu, bạch quang liền chiếm thượng phong, rất có đem hồng mang thôn phệ chi thế.

“Ha ha, đến cùng là ai dạy ai làm người như thế nào? Ngươi bất quá là vận khí so với ta tốt, trước một bước bước vào vạn cổ chí tôn đi. Nếu ta có ngươi cơ duyên như vậy, đã sớm vượt xa ngươi thành tựu hiện tại, vẫn là để muội muội đến dạy ngươi làm người như thế nào đi.”

Phạm theo thanh âm bên trong lấp đầy trào phúng, bạch quang một chút xíu đem hồng mang thôn phệ, Luyện Ngục Hồng Nguyệt lạc ấn trên Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không càng rõ ràng.

Dương Huyền Tàng bên tai đột nhiên truyền đến một thanh âm, “Dương Thanh Huyền, mau giúp ta, nếu không thua cho hắn, ta cũng quá thật mất mặt, mà ngươi cũng khó thoát này kiếp.”

Dương Huyền Tàng giật mình, chính là Phạm Cao thanh âm, hắn đang muốn hỏi như thế nào ở chung, liền nghe Phạm Cao nói ra: “Ta cảm giác được, ngươi tu luyện ta truyền xuống Vô Cực Chân Kinh, mặc dù hơi có chênh lệch, nhưng cũng đã nắm giữ chân lý. Ta hiện tại đem hoàn chỉnh Vô Cực Chân Kinh truyền cho ngươi, không chỉ có thể san bằng điểm này chênh lệch, trong đó còn ẩn chứa ta bước vào vạn cổ chí tôn về sau một chút đạo pháp lĩnh ngộ.”

Dương Huyền Tàng mừng rỡ, một phần kinh văn thanh âm chầm chậm truyền vào não hải, tựa như là trực tiếp ra hiện tại trong đầu hắn, lấy thiên phú của hắn, nháy mắt liền tóm lấy trong đó mấu chốt.

Một loại sáng tỏ cảm giác xuất hiện trong đầu.

Dương Huyền Tàng sầm mặt lại, lộ ra kiên quyết chi sắc, đem Vô Cực Chân Kinh vận chuyển đến đỉnh phong, cường đại lực lượng đột nhiên rót vào Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không bên trong.

Kiện binh khí này mặc dù bị phạm theo động tay động chân, nhưng chung quy là Dương Thanh Huyền luyện chế, sớm đã cùng Dương Thanh Huyền tâm thần một thể, Dương Thanh Huyền đối với nó chưởng khống trình độ cũng không tại phạm theo phía dưới.

Giờ phút này liều mạng tranh đoạt, lập tức cho phạm theo tạo thành to lớn bối rối.

“Dương Thanh Huyền, mau dừng tay! Chẳng lẽ ngươi không muốn đối phó phạm không sao? Chúng ta có cùng chung địch nhân, là bằng hữu!”

Phạm theo kinh sợ truyền âm truyền đến, mang theo một sợi kinh hoảng.

Theo Dương Huyền Tàng xuất thủ, bạch quang lực lượng nháy mắt bị áp chế xuống, hồng mang bắt đầu phản chế.

Dương Huyền Tàng lạnh lùng nói: “Phạm không ta muốn đối phó, nhưng ngươi, ta cũng muốn đối phó! Hôm nay diệt sát ý chí của ngươi, chỉ là cho ngươi một cái nho nhỏ giáo huấn. Nhưng cái này xa không đủ để triệt tiêu ngươi tính toán ta. Lần sau gặp lại, bút trướng này ta sẽ rõ ràng tính với ngươi!”

Hắn tung Hoành Vũ trụ đến nay, từ Huyền Dạ đại lục cho tới bây giờ, phàm là tính toán người của hắn, tất cả đều đã hóa thành lịch sử.

“Cùng ta tính sổ sách, ngươi thì tính là cái gì? Thật khi chính mình có chút cân lượng sao? Ngươi trong mắt ta bất quá là chỉ sâu kiến, một con cờ mà thôi, đã ngươi dạng này không thức thời, vậy lần sau ta liền giết ngươi!”

Phạm theo thấy cầu xin tha thứ vô hiệu, lập tức lộ ra khuôn mặt dữ tợn, quát lên.

“Ta chờ ngươi.”

Dương Huyền Tàng trong mắt bắn - ra sát khí, cười lạnh nói: “Bất quá ngươi lần này đi trước chết rồi nói sau!”

Vô cực lực lượng một chút bộc phát đến đỉnh phong, phối hợp cái kia Luyện Ngục Hồng Nguyệt lực lượng, nháy mắt đem phạm theo ý chí thôn phệ.

Dương Huyền Tàng thần thức một chút quán thông đến Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không bên trong, cảm thấy trước nay chưa từng có thanh minh, nội tâm của hắn rõ ràng, từ giờ khắc này bắt đầu, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không mới chính thức hoàn toàn thuộc sở hữu của hắn.

Luyện Ngục Hồng Nguyệt quang huy tại không trung lóe lên, cũng cuối cùng hóa thành lạc ấn, rơi trên Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, trở thành trong đó một đạo ấn ký.

“Tiểu tử, kiện binh khí này tưởng thật không dậy nổi! Ngươi nếu là có thể đem hoàn toàn nắm giữ, tung hoành thế gian vũ trụ hoàn toàn không có địch!”

Phạm Cao thanh âm vang lên lần nữa, chậm rãi nói ra: “Bất quá ta cảm giác được, cái này binh khí còn chưa hoàn toàn chín muồi, nhưng dạng này cũng tốt, miễn cho ngươi vô pháp chưởng khống.”

Dương Huyền Tàng gấp vội vàng nói: “Tiền bối, cái kia muốn như thế nào mới có thể để binh khí thành thục? Nơi đây vũ trụ hiện nhận được phạm không phạm theo uy hiếp, tràn ngập nguy hiểm, chẳng biết tiền bối có thể giáng lâm, cứu thế giới ở trong cơn nguy khốn.”

Phạm Cao thở dài: “Kiện binh khí này có chính mình thôn phệ thuộc tính, nó lại không ngừng thôn phệ cường đại tồn tại, cho đến nuốt mãn sau liền tự nhiên đình chỉ, khi đó chính là nó thành thục thời điểm. Cho tới ta, là không thể nào xuống tới, đây là các ngươi kiếp số, cũng là vũ trụ cùng Mẫu Liên kiếp số, chỉ có thể dựa vào chính các ngươi đi hóa giải.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3142: Nghênh Chiến

Dương Huyền Tàng vội vàng nói: “Vậy kính xin tiền bối cho chỉ dẫn.”

Phạm Cao nói: “Đối với hạ giới sự tình, ta đã không quan tâm. Nhưng cái này thứ nhất thai, ngươi có thể thu nạp đến trong binh khí, có lẽ có thể gia tốc binh khí thành thục.”

Dương Huyền Tàng sững sờ nói: “Thứ nhất thai?”

Phạm Cao nhẹ gật đầu, nói ra: “Mảnh thế giới này là Mẫu Liên sáng tạo cái thứ nhất vũ trụ, nhưng bởi vì vũ trụ mới sinh, năng lượng cực mạnh, đưa tới Phệ Thần Cổ, đem vũ trụ gặm nát, triệt để đã mất đi phát dục cơ hội. Sở dĩ Mẫu Liên không thể không đem từ bỏ, một lần nữa khai sáng cái thứ hai vũ trụ. Nhưng cái này thứ nhất thai bên trong ẩn chứa toàn bộ năng lượng vũ trụ, uy năng hơn xa sáng thế hạt sen, ngươi chỉ cần có thể đem hút vào trong binh khí, tại đem tự thân cảnh giới tăng lên, tự nhiên có thể đối kháng phạm không phạm theo.”

Dương Huyền Tàng hút miệng hơi lạnh, cả kinh nói: “Phệ Thần Cổ? Chính là Trọng Anh?”

Phạm Cao nói: “Chính là, vật này chính là mới sinh thay mặt đại vũ trụ bên trong bị người chăn nuôi thần vật, chẳng biết vì sao chạy ra đến bên ngoài, chuyên môn thôn phệ ẩn chứa năng lượng cực kỳ cao lượng vũ trụ, mà Mẫu Liên thứ nhất thai chính là bị bọn chúng để mắt tới, các ngươi nói tới Trọng Anh, bất quá là Phệ Thần Cổ bên trong mạnh nhất một con, có thể nói là Phệ Thần Cổ vương, năm đó liền liền Mẫu Liên đều tiêu không diệt được nó, mà ta cũng chỉ có thể đem một lần nữa trấn áp.”

Dương Huyền Tàng cả kinh nói: “Trọng Anh cảnh giới thực lực là?”

Phạm Cao nói: “Nửa bước chí tôn.”

“Chi!”

Dương Huyền Tàng sắc mặt đại biến, mặc dù hắn sớm có đoán được, có thể Phạm Cao chứng thực việc này thời điểm, vẫn là để trong lòng hắn nặng nề.

Nửa bước chí tôn còn tại thập tinh phía trên.

Phạm Cao nói: “Ngươi không cần quá mức bi quan, ta Luyện Ngục Hồng Nguyệt có thể khắc chế Phệ Thần Cổ, hiện tại Luyện Ngục Hồng Nguyệt toàn bộ lực lượng đều dung nhập vào trong binh khí của ngươi.”

Dương Huyền Tàng đem chiến kích nắm chặt mấy phần, chỉ cảm thấy trách nhiệm to lớn.

Phạm Cao lại nói: “Nơi này là mới sinh thay mặt đại vũ trụ bên trong một chỗ kỳ diệu bí cảnh, ngươi có thể lưu tại đất này tu luyện, cũng có thể tại thứ nhất thai bên trong tu luyện, lấy thiên phú của ngươi rất nhanh liền có thể đến thập tinh cảnh giới, đến lúc đó lại dựa vào kiện binh khí này, đủ để tung Hoành Vũ trụ vô địch thủ. Nhưng là ngươi chục triệu ghi nhớ, cái này thiếu trong miệng tuyệt đối không nên đi vào, ở bên trong là một kiện trang phục lộng lẫy Phệ Thần Cổ bảo vật, Phệ Thần Cổ chính là từ bên trong đó trốn tới. Nếu là ngươi dẫn động món kia bảo vật, tất nhiên sẽ bị nhốt vào trong đó, lấy thủ đoạn của ngươi là vạn vạn không có chạy ra khả năng, nhớ lấy nhớ lấy!”

Nói xong, Phạm Cao thanh âm không ngừng yếu ớt xuống dưới.

Dương Huyền Tàng cả kinh nói: “Tiền bối...”

Quả nhiên, lại không có trả lời, Phạm Cao ý chí tán đi.

Vừa rồi hết thảy đều chỉ là hai người thần niệm giao lưu.

Tử Tâm mấy người chỉ nhìn thấy Dương Huyền Tàng kinh ngạc đứng tại cái kia suy tư, giống như là tại nói chuyện với người dáng vẻ, lại lại không dám xác định.

Bất quá Dương Huyền Tàng biểu lộ nhẹ nhõm, tựa hồ đã không sao.

Tử Tâm lo lắng mà hỏi: “Thế nào?”

Dương Huyền Tàng nói: “Không sao.”

Thân ảnh nhoáng một cái, hóa thành mảng lớn huyết quang, phân giải thành Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng.

Dương Thanh Huyền tay cầm chiến kích, tinh tế cảm thụ được trong đó dòng năng lượng động, quả nhiên nhiều hơn một loại lực lượng, chỉnh thể mà nói trở nên càng cường đại hơn.

Dương Thanh Huyền thật sâu kiêng kị nhìn liếc mắt cái kia đen kịt chỗ hổng, hắn cực muốn đi xem cái kia cái gọi là bảo vật, nhưng nhớ tới Phạm Cao, chỉ có thể áp chế nội tâm xung động, thầm nghĩ: “Chỉ cần một đường tu luyện, tương lai cuối cùng cũng có gặp một lần ngày.” Lúc này mới tuyệt ý niệm.

Những cái kia võ giả thấy Dương Thanh Huyền bình an vô sự về sau, đều dồn dập tiến lên đây nói lời cảm tạ, nếu không phải Dương Thanh Huyền ngăn chặn Nhan Sửu, bọn hắn những này người đều muốn dữ nhiều lành ít.

Dương Thanh Huyền đơn giản khách sáo vài câu, đám người liền dồn dập rời đi.

Rất nhanh liền chỉ còn lại Dương Thanh Huyền, Tử Tâm cùng Quỷ Tàng, Dương Thanh Huyền đem Phạm Cao sự tình nói cùng Tử Tâm, ba người lại tinh tế trao đổi một chút, liền muốn ra mấy cái phong ấn sách lược, bắt đầu phong ấn chỗ hổng.

Mặc dù lấy bọn hắn lực lượng căn bản không đủ để phong ấn, nhưng có thể bìa một trận là một trận, để tránh càng nhiều Phệ Thần Cổ từ bên trong chạy đến.

Bày ra trên trăm đạo các loại phong ấn về sau, ba người đều là sức cùng lực kiệt, sau đó đồng loạt hướng nơi xa bay đi.

Thời gian kế tiếp, ba người lại không có chạy bất kỳ địa phương nào, mà là trân quý cái này bí cảnh tài nguyên, tìm một chỗ tuyệt hảo chi địa tu luyện.

Phạm Cao chỗ không sai, chỉ cần trên thực lực đi, hết thảy vấn đề đều giải quyết dễ dàng.

Chỉ là còn có bao nhiêu thời gian lưu cho bọn hắn?

...

Thứ nhất thai trong thế giới, Vĩnh Sinh Thành trên không, đại lượng võ giả tụ tập cùng một chỗ, đều là mặt sắc mặt ngưng trọng.

Truyện Của Tui chấm vn

Đột nhiên một lão giả cả kinh kêu lên: “Không được! Ta tông tông chủ bản mệnh ngọc bài cũng nát!”

Lão giả lấy ra một đống ngọc vỡ, đặt ở lòng bàn tay, mặt mũi tràn đầy rung động cùng hoảng sợ.

“Hồng chưởng môn thế nhưng là chín sao Thiên Giới cường giả! Dĩ nhiên cũng vẫn lạc."

"Đây là vị thứ năm chín sao Thiên Giới vẫn lạc, bên trong đến cùng chuyện gì xảy ra?!"

"Từ tình huống trước mắt nhìn, sợ là vẫn lạc hai, ba trăm người a?"

"Chưa từng có Vô Cực Chân Giới nội bộ tư liệu, xem ra bên trong là dị thường hung hiểm, chẳng biết có mấy người có thể sống lấy ra."

Những tốn hao kia giá cao nhất tiền mua danh ngạch tông môn thế gia, hiện tại hối hận ruột đều thanh, rất nhiều cường giả tối đỉnh bản mệnh ngọc bài dồn dập vỡ vụn, những tông môn này thế gia thực lực đem rơi xuống ngàn trượng.

Tại Vĩnh Sinh Thành bên trong, Nham Cốt đám người sắc mặt cũng khó nhìn.

Vốn là nghĩ lẳng lặng bế quan tu luyện, ai ngờ tin dữ không ngừng truyền đến, bảy tu bên trong, liền đã vẫn lạc ba người, còn có tương quan các đại thế gia nhân tài, cũng không biết chết nhiều ít, dẫn đến hắn một chút tiếp nhận áp lực thật lớn.

"Bên trong đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Nham Cốt cũng mười phần lo lắng.

Nguyên bản còn trông cậy vào Vô Cực Chân Giới mở ra, có thể thu hoạch được một chút đối phó Trọng Anh cơ duyên, có thể hiện tại xem ra lại hoàn toàn ngược lại, đại lượng sinh lực dồn dập vẫn lạc, để hắn kinh hồn táng đảm.

"Không biết Dương Thanh Huyền ra sao..."

Hắn cũng không có Dương Thanh Huyền bản mệnh ngọc bài, lâm vào thật sâu lo lắng.

Đột nhiên, một đạo cực mạnh khí tức phá không mà đến, nháy mắt rơi ở trước mặt hắn.

Nham Cốt nheo mắt, cả kinh nói: “Kế Đô! Ngươi làm sao?”

Chỉ thấy Kế Đô máu me khắp người, chật vật không chịu nổi.

Vô Cực Chân Giới mở ra về sau, hắn liền tiến về cực nam chi địa, giám thị Trọng Anh nhất cử nhất động.

Nham Cốt đột nhiên nghĩ đến cái gì, bên trong bắt đầu lo lắng.

Quả nhiên, Kế Đô hoảng sợ lớn tiếng nói: “Đến rồi! Nó đến rồi!”

Nham Cốt kinh ngạc nói: “Tới?”

Đang hồ nghi thời điểm, không khỏi sắc mặt đại biến, một cỗ cực độ tà ác khí tức áp bách mà đến, bao phủ toàn bộ Vĩnh Sinh Thành!

“Trọng Anh!”

Nham Cốt sắc mặt đại biến, đồng thời ở trong mắt Kế Đô thấy được một chút sợ hãi.

Kế Đô hoảng nói: “Cùng ta cùng đi cực nam chi địa người toàn bộ ngã xuống! Nó trực tiếp giết tới.”

Nham Cốt đột nhiên quát to: “Trọng Anh đến rồi! Sở dĩ người nghênh chiến!”

Thanh âm trực tiếp tại Vĩnh Sinh Thành bên trong nổ tung, truyền hướng bốn phương tám hướng.

Phủ thành chủ đều ở đây hống một tiếng trực tiếp toàn bộ vỡ vụn, không ít võ giả bị sóng âm chấn bay ra ngoài, tại không trung lớn miệng phun máu.

Nhưng Nham Cốt đã cố không hơn được, nghênh chiến đã là thứ nhất sự việc cần giải quyết!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3143: Trọng Anh

“Ngươi trước tiên ở cái này nghỉ ngơi một chút.”

Nham Cốt nói với Kế Đô, sau đó chính mình liền xông ra ngoài.

Vĩnh Sinh Thành trên không lập tức xuất hiện đại lượng lít nha lít nhít võ giả, có hơn mười vạn nhiều, mà lại số lượng này còn đang không ngừng gia tăng, hình thành đen nghịt một mảnh.

Vĩnh Sinh Thành vốn là ba đại Thánh thành một trong, tụ tập khó mà tính toán võ giả, giờ phút này lại gặp Vô Cực Chân Giới mở ra, đỉnh phong võ giả số lượng nhiều gần một lần.

“Rốt cuộc đã đến sao? Cái kia trong truyền thuyết quái vật!”

“Áp lực thật là cường đại, cái này Trọng Anh là cảnh giới gì tồn tại?”

“Để toàn thế giới cũng vì đó kiêng kị đồ vật, vượt qua chín sao Thiên Giới đỉnh phong sao?”

“Mặc kệ nó là cảnh giới gì, hôm nay chết chắc!”

Mặc dù cái kia cỗ lăng không mà đến uy áp, làm cho tất cả mọi người đều ở nửa hít thở không thông trạng thái, nhưng mỗi người đều là lòng tin mãn mãn, nơi này liếc nhìn lại, có hơn mười vạn võ tu, sợ là toàn thế giới một nửa đỉnh cao cường giả đều tụ tập ở nơi này, trận thế như vậy theo bọn hắn nghĩ, liền xem như vạn cổ chí tôn cũng phải treo.

Chỉ có Nham Cốt mấy người mặt mũi tràn đầy nghiêm trọng, trong lòng bàn tay đều bóp ra mồ hôi lạnh, bọn hắn là chân chính được chứng kiến Trọng Anh oai, biết loại kia chênh lệch, căn bản không phải số lượng có thể để bù đắp.

Nham Cốt lấy ra một khối ngọc bội, lăng không vẽ ra mấy cái phù văn, điểm trên ngọc bội, sau đó tách ra nát.

Đây là Hồng Lâm trước khi đi lưu lại khẩn cấp đưa tin ngọc bài.

Theo Nham Cốt, đối kháng Trọng Anh lớn nhất ỷ vào, không phải cái này một trăm nghìn võ tu, cũng không phải Dương Thanh Huyền, mà là Hồng Lâm, vô luận như thế nào đều muốn kéo dài đến Hồng Lâm trở về.

Hắn nổi lên một hơi rống lớn ra, “Tất cả đều tỉnh táo, không thể khinh địch!”

Vĩnh Sinh Thành trên không tiếng nghị luận lúc này mới nhỏ hơn phân nửa, nhưng y nguyên có rất nhiều người lơ đễnh.

“Hư không giống như đang lắc lư?” Đột nhiên có người nhỏ giọng nói.

“Lắc lư liền lắc lư, có cái gì tốt ngạc nhiên.” Mặt khác có người xùy âm thanh trào phúng.

Lúc này, không ít cường giả đều phát hiện không đúng, cái này lắc lư phạm vi tựa hồ quá lớn!

Nham Cốt chợt trợn to hai mắt, thần thức hướng bốn phương tám hướng khuếch tán, một chút liền bao phủ toàn bộ Vĩnh Sinh Thành, hắn sắc mặt đại biến, cả kinh kêu lên: “Không được! Trọng Anh đến rồi!”

“Chẳng lẽ cái này lắc lư là Trọng Anh tạo thành?”

“Người khác ở đâu?”

Rất nhiều người đều lộ ra hồ nghi thần sắc.

Trừ cái kia cự lớn đến đáng sợ uy áp bên ngoài, chỉ còn lại cái này nhẹ nhàng không gian ba động, như nhăn xuân thủy, dập dờn ở trên người, cũng không có cái gì khó chịu.

Tại Vĩnh Sinh Thành bên ngoài, đột nhiên có người cả kinh kêu lên: “Không được! Ta làm sao không ra được?”

Ở ngoại vi một vòng người, cảm nhận được cái kia không gian ba động trở nên kiên cứng, hư không trở nên giống như thể rắn, mà lại loại này chấn động truyền lại đến trên thân, cực kỳ khó chịu, tựa như là không ngừng bị pháp khí gõ, toàn thân muốn vỡ vụn.

“A!.”

Cuối cùng có tu vi hơi thấp võ giả, trực tiếp bị cái kia hư không chấn động chấn vỡ vụn ra, huyết nhục bạo một mảnh.

Sát na ở giữa, tại Vĩnh Sinh Thành bên ngoài đưa tới to lớn khủng hoảng, mà lại loại này không gian quỷ dị chấn động lấy tốc độ cực nhanh lan tràn ra.

“A!.” Các loại tiếng kêu thảm thiết liên tiếp.

Bất quá mấy hơi thở công phu, Vĩnh Sinh Thành bên ngoài một vòng liền biến thành thịt nát biển máu, toàn bộ trôi lơ lửng trên không trung, theo chấn động cùng một chỗ đong đưa.

Huyết sắc từ hướng ngoại bên trong lan tràn, tiếng kêu thảm thiết càng ngày càng gần, Nham Cốt đột nhiên hét lớn: “Không được! Toàn bộ thành trì đã bị đạo pháp của hắn áp chế, mọi người mau theo ta đồng loạt ra tay, chém vỡ thiên địa này ràng buộc!” Hai tay của hắn hướng nắm vào trong hư không một cái, đem phụ cận chấn động ngăn chặn, vô số năng lượng tụ đến.

Vĩnh Sinh Thành bên trong sinh mạng tại lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ vẫn lạc, chấn động càng ngày càng mạnh, thúc giết hết thảy!

“Cái gì đạo pháp thần thông? Thật là đáng sợ đi!”

“Vĩnh Sinh Thành bên trong có trên mười tỷ người, chẳng lẽ hắn tất cả đều muốn giết?”

To lớn sợ hãi ở trong thành lan tràn, nhưng rất nhiều người đều chỉ là sợ hãi một sát, liền trực tiếp nổ nát.

Cảnh tượng đáng sợ hiện lên ở bốn phía, tất cả đều là các loại thịt nát cùng máu, Giới Vương phía dưới cơ hồ bị miểu sát.

Cho dù là Giới Vương trở lên cường giả, cũng vội vàng hướng thành trung ương bay đi, bởi vì loại này chấn động là từ ngoài vào trong, không ngừng điệp gia tăng cường.

Đúng lúc này, Nham Cốt song đồng co rụt lại, nhìn chằm chằm vô tận vòm trời, một tôn bóng đen to lớn nổi lên, tại không trung phi tốc co vào, rất nhanh liền hóa thành một điểm đen, cơ hồ khó mà thấy rõ.

Nhưng ở Nham Cốt trong mắt, cái kia điểm đen thẳng tắp rơi xuống, đúng là một thân ảnh, toàn thân bao phủ tại một cỗ hoảng hốt năng lượng bên trong.

“Trọng Anh?!”

Nham Cốt sắc mặt đại biến, song đồng bỗng nhiên trợn trừng, đem linh mục thần thông vận chuyển tới cực hạn, cái này mới nhìn rõ một chút mơ hồ hình dáng, là một tên nam tử, trên mặt bôi trét lấy lục sắc vằn, một đôi lạnh lùng con mắt, không có bất luận cái gì tình cảm.

“Hắn xuất hiện!”

Nham Cốt hét lớn một tiếng, hai tay năng lượng tụ tập trước người hợp lại, mô phỏng hóa ra một thanh chiến đao, đem toàn thân năng lượng đều rót vào trong đó, uy áp trực tiếp đem bốn phương tám hướng hư không xé rách.

Lúc này tại trong phủ thành chủ, Kế Đô cũng không lo được nghỉ ngơi, lấy ra một thanh trường cung, trương miệng liền phun ra một con kim sắc nhỏ mũi tên, tay trái bấm niệm pháp quyết một chút, liền huyễn hóa thành ba thước dài, dựng trên trường cung, một chút xíu kéo mãn.

Theo cung tên phù hợp cùng chấn động, một vòng năng lượng màu vàng óng khuếch tán ra đến, đem Kế Đô bao lấy.

Hai người bọn họ là thành nội tu vi cao nhất đỉnh phong võ giả, thứ nhất thời gian liền cảm ứng được Trọng Anh đáng sợ, đều là sắc mặt trắng bệch, hai tóc mai nằm xuống mồ hôi lạnh.

Sau đó còn có một số chín sao Thiên Giới đỉnh phong, hậu kỳ tồn tại, cũng dồn dập từ trong nhập định mở hai mắt ra, cùng một chỗ nhìn về phía cái kia khuôn mặt quỷ dị nam tử, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Kế Đô tự lẩm bẩm: “Nó dĩ nhiên hóa hình thành người...”

Đám người cùng Trọng Anh tiếp xúc mấy lần, đối phương đều là to lớn bản thể hình thái, hình người hình thái còn là lần đầu tiên xuất hiện.

Trọng Anh cái kia không có chút nào tình cảm trong ánh mắt, nổi lên một tia sóng lăn tăn, hướng về phía trước nhìn lại.

Không gian chấn động trở nên chậm chạp, tựa hồ muốn dừng lại.

Nhưng hắn chỗ nhìn phương hướng, cũng không phải là Nham Cốt, cũng không phải Trọng Anh, càng không phải là thành nội những đỉnh phong kia võ giả, mà là nhìn về phía Vô Cực Chân Giới nhập khẩu.

“Đã bao nhiêu năm, cuối cùng cảm ứng được nhà khí tức. Nhà, ta trở về.”

Trọng Anh khẽ nhả một hơi, chắp tay hướng cái kia Vô Cực Chân Giới nhập khẩu đi đến.

Mỗi đi một bước, hư không chấn động lại trở nên cao tần đứng lên, hình thành sóng biển một dạng tiết tấu, hướng may mắn còn sống sót chỗ có sinh mệnh nghiền ép lên đi.

Nham Cốt quát lên: “Xuất thủ!”

Trong tay chiến đao sớm đã súc thế tới được đỉnh phong, trực tiếp hướng phía trước một chém.

Năng lượng lắc động một cái, liền biến mất không thấy gì nữa, nhưng khiến người hít thở không thông uy áp lại càng ngày càng mạnh.

Kế Đô cũng cuối cùng buông tay, trường cung bên trên vô số phù văn bay ra, rơi vào kim sắc mũi tên bên trên, kích - bắn đi ra, đồng dạng là tại không trung lóe lên không gặp.

Cùng một thời gian, ở trong thành mấy chỗ địa phương, đều bộc phát ra đỉnh phong khí tức.

Sau một khắc, tại Trọng Anh trước người cùng trên không, bỗng nhiên giáng lâm hủy diệt lực lượng, Nham Cốt đao chém, Kế Đô mũi tên, còn có quyền mang, trận bàn, trường mâu, cùng các loại quang huy, nháy mắt nổ xuống!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3144: Nửa Bước Chí Tôn

Trọng Anh lúc này mới khẽ ngẩng đầu, trong hai mắt bắn ra một đạo lạnh lùng quang mang, đưa tay hướng phía trước một trảo.

"Ầm ầm!"

Vĩnh Sinh Thành trên không truyền đến to lớn chấn động âm thanh, chỉ là một sát na, cái kia sóng chấn động sóng liền hội tụ đến Trọng Anh trong tay, thành nội hết thảy sinh linh, kiến trúc, nháy mắt biến hình, vỡ vụn, Thiên Giới trở xuống võ tu tất cả đều trong nháy mắt này bị đánh nát bấy, sau đó hóa thành huyết nhục bị hút vào đến Trọng Anh bàn tay trước.

Còn lại Thiên Giới chi chủ, bị không gian chấn động thoảng qua thân thể, đều lớn miệng phun máu, một chút đê giai Thiên Giới mặc dù trốn qua một kiếp, nhưng đều thân thể nổ tung, trọng thương tại chỗ, sụp đổ ra thịt nát cũng theo một hút lực lượng mà bị rút đi.

Thiên Giới chi chủ còn như vậy, những Thiên Giới kia phía dưới sinh linh, càng là toàn bộ chết thảm, nhưng chỉ là trong nháy mắt, liền hóa thành rác rưởi giống như bụi bặm, triệt để không còn tồn tại.

Liền liền Nham Cốt bọn người là từng cái khí huyết cuồn cuộn, cơ hồ muốn bạo thể mà ra!

"Cái này..."

May mắn còn sống sót người không khỏi kinh hãi, Vĩnh Sinh Thành không gian bị bóp méo tới cực điểm, cả tòa thành trì nháy mắt vỡ nát tiêu vong, hình thành một mảnh to lớn chân không mang!

“Chi!”

Kế Đô run giọng nói: “Một trảo lực lượng, vỡ nát toàn thành mười tỷ người!”

Đại lượng Thiên Giới chi chủ xoay quanh trên bầu trời Vĩnh Sinh Thành, nhìn xem bốn phương tám hướng chân không mang, không khỏi hoảng sợ hóa đá tại chỗ.

“Cái này còn là người sao?”

“Chẳng lẽ hắn đã là vạn cổ chí tôn?”

“Liền xem như vạn cổ chí tôn, cũng không có khả năng có đáng sợ như vậy lực lượng a!”

Các loại thanh âm hoảng sợ vang lên.

Trọng Anh một chiêu này, bất quá là sát công phu kia, trên thực tế chiêu này đã sớm phóng xuất ra, là lúc trước được hư không chấn động, toàn bộ Vĩnh Sinh Thành không gian đều tại hắn chưởng khống dưới, hết thảy quy tắc tất cả đều bị chấn động, lại phối hợp cuối cùng này một trảo, liền tạo thành đáng sợ như vậy hiệu quả.

Cả cái cự đại không gian lực chấn động cùng mười tỷ sinh linh hồn phách, tất cả đều tại một trảo này bên trong, hình thành khó có thể tưởng tượng khả năng sợ năng lượng.

“Hắc.”

Trọng Anh khóe miệng giơ lên một tia cười lạnh trào phúng, năm ngón tay nắm tay, đem cái kia đáng sợ năng lượng hướng hư không bên trong đánh tới, đối với Nham Cốt đám người công kích!

“Ầm ầm!”

To lớn quang huy tại không trung nở rộ, áp súc đến một quyền chấn động lực lượng nháy mắt phóng xuất ra.

Nham Cốt đao quang, Kế Đô thần tiễn, cùng tất cả mọi người xuất thủ một chiêu, nháy mắt bị xung kích ra, từng đạo sụp đổ, thậm chí phản chấn trở về!

Khó có thể tưởng tượng năng lượng tại không trung nổ tung, càn quét toàn bộ thiên địa!

“A!.”

Đại lượng tiếng kêu thảm thiết vang lên, những từ kia chấn động bên trong trốn được một mạng Thiên Giới chi chủ nhóm, cuối cùng lại khó trốn cái này thứ hai kiếp, dồn dập chết thảm.

Nham Cốt chờ cường giả tối đỉnh cũng tuyệt không dễ chịu, từng cái bị phá hủy tuyệt chiêu, phản phệ đến trên thân, lại thêm cái này sức mạnh đáng sợ xung kích, đều là nhục thân thần hồn tổn hại, lớn miệng phun máu.

“Hắn thật là vạn cổ chí tôn sao?”

Có người hoảng sợ muôn dạng, tứ chi nhẫn không ngừng run rẩy.

Vấn đề này dù ai cũng không cách nào trả lời, bởi vì chưa hề có người từng thấy vạn cổ chí tôn.

Một cỗ bi thương cảm giác tại trong lòng mỗi người lan tràn, tỉ mỉ chuẩn bị lâu như vậy, còn cho rằng có thể cùng địch nổi, nghĩ không ra kết quả là đúng là một trận cười nhạo.

Cuồng bạo năng lượng tán đi, tại cái kia trong trời đất, chậm rãi hiện ra Trọng Anh thân ảnh.

“Nhân sinh như sâu kiến. Đã các ngươi dám ra tay với ta, vậy sẽ phải làm tốt chết chuẩn bị.”

Trọng Anh ánh mắt quét qua còn lại mấy người, lộ ra mỉa mai chế giễu ánh mắt, một bức quân lâm thiên hạ khinh miệt.

Nham Cốt mấy người câm như hến, đứng tại chỗ căn bản cũng không dám động, cũng căn bản là không động đậy, tại Trọng Anh uy thế tuyệt thế dưới, bọn hắn đã triệt để tuyệt vọng.

“Ừm?”

Trọng Anh đột nhiên nhẹ nhàng nhăn hạ lông mày, nhìn chằm chằm nơi xa hư không.

Hai đạo hồng mang lóe lên, liền đến đến vĩnh trên thành không, chính là Hồng Lâm cùng Hồng Tiêu.

Hai người nhìn lấy cảnh tượng trước mắt, tất cả đều hoảng sợ.

Nhưng nháy mắt liền trấn định lại.

Mười tỷ nhân khẩu, tại toàn bộ vũ trụ mênh mông bên trong cũng không tính là gì.

Tùy tiện diệt mấy cái tinh cầu cũng là phải, chỉ là Vĩnh Sinh Thành linh khí cực mạnh, tạo thành cái này mười tỷ trong dân cư, cường giả vô số, trực tiếp đem Vĩnh Sinh Thành xóa đi, không khác với xóa đi mấy cái thánh tông tên tộc.

Trọng Anh mày nhăn lại, tự lẩm bẩm: “Kỳ quái, bên trong vùng thế giới này làm sao sẽ sẽ vượt qua chín sao đỉnh phong cường giả?” Hắn nhìn chằm chằm Hồng Lâm nói ra: “Ngươi là ai?”

Hồng Lâm bị hắn chằm chằm đến như mang tại lưng, hít một hơi thật sâu, chậm rãi nói ra: “Hồng Lâm.”

Trọng Anh hỏi: “Ngươi là thế nào vượt qua chín sao đỉnh phong?”

Hồng Lâm nói: “Ta không phải mảnh thế giới này người.”

“Khó trách.”

Trọng Anh giật mình, nhưng lập tức sắc mặt đại biến, lạnh giọng nói: “Ngươi là đến từ phía trên, vẫn là mặt khác một chỗ vũ trụ?”

Hồng Lâm trong lòng hồ nghi không chừng, cũng không trả lời, mà là nói ra: “Muốn đánh cứ đánh, hỏi nhiều như vậy làm cái gì?”

Trọng Anh giận dữ, thần thức một chút phúc bắn tới.

Hồng Lâm giật mình, hai tay bấm niệm pháp quyết, hồi linh thần quang tại toàn thân bạo khởi, cùng vô cực lực lượng cùng thần thức dung hợp lại cùng nhau, hóa thành một con thần điểu hình dạng, xông về phía trước.

“Ầm ầm!”

Hai người thần thức tại không trung chạm vào nhau, hình thành cực mạnh linh áp.

Hồng Lâm hoảng sợ không thôi, bị chấn lùi lại mấy bước.

Trọng Anh lại bình yên vô sự đứng tại chỗ, cười lạnh nói: “Ta đã biết, ngươi cùng hắn đến tự cùng một địa phương, bởi vì ta cảm ứng được ngươi cùng hắn tu luyện công pháp giống nhau. Đã ngươi là hắn hậu nhân, như vậy chết ở đây cũng liền không oan.”

Hồng Lâm biết hắn nói khẳng định là Phạm Cao tiên tổ, vội vàng đối với Hồng Tiêu, Nham Cốt mấy người nói: “Nghênh chiến!” Lực lượng toàn thân nháy mắt bạo phát đi ra, đồng thời đem quá dễ quân đều phú Nguyên Đồ huyễn hóa thành một thanh trường thương, cầm trong tay.

Hồng Tiêu cũng hét lớn một tiếng, sau lưng cánh chim hóa hiện ngàn trượng, mỗi một cây cánh chim bên trên đều tự thành thế giới, hình thành cực kỳ cường đại uy áp.

Nham Cốt mấy người sửng sốt một chút, trong mắt lộ ra vẻ hâm mộ, nhưng lập tức ảm đạm xuống.

Bọn hắn phát hiện Hồng Tiêu đã vượt qua chín sao đỉnh phong, bước vào đến cùng Hồng Lâm giống nhau thập tinh cảnh giới, nhưng nghĩ tới tại Trọng Anh trước mặt, cái này điểm lực lượng căn bản không đủ, cuối cùng vẫn chỉ có một con đường chết, không khỏi sinh lòng tuyệt vọng.

Trọng Anh cười khẩy nói: “Nghênh chiến? Cho rằng chỉ là thập tinh Thiên Giới, liền có tư cách đánh với ta một trận sao?”

Hồng Lâm nói: “Vạn cổ chí tôn phía dưới chính là thập tinh, ngươi lại không phải vạn cổ chí tôn, vì sao không có tư cách?”

Trọng Anh nói: “Ta đích xác không phải vạn cổ chi tôn.”

“Cái gì? Hắn không phải vạn cổ chí tôn?” Nham Cốt bọn người sửng sốt một chút, lập tức nội tâm mừng rỡ.

Chỉ cần không phải vạn cổ chí tôn, như cũ ôm lấy một tia hi vọng chiến thắng.

Trọng Anh đem mọi người thần sắc để ở trong mắt, cười nhạo nói: “Ha ha, có phải hay không các ngươi cho rằng ta không phải vạn cổ chí tôn, các ngươi liền có hi vọng thắng lợi? Một nhóm vô tri sâu kiến a. Không nói đến thập tinh bên trong liền chênh lệch to lớn, cái kia sợ các ngươi là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, cũng tại ta nửa bước chí tôn áp chế dưới!”

Thoại âm rơi xuống, một cỗ vượt xa Hồng Lâm cùng Hồng Tiêu khí tức khuếch tán ra, che trên người tất cả mọi người.

“Nửa bước chí tôn?!”

Hồng Lâm trong lòng cuồng loạn, cỗ lực lượng này hoàn toàn không kém với phạm không!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3145: Xảy Ra Chuyện

“Chí tôn phía dưới còn có nửa bước Chí Tôn cảnh sao?!”

Nham Cốt bọn người là hoảng hốt, bị cỗ uy áp này ép tới thở không nổi, nội tâm sinh ra bi thương cảm giác. Chính mình mấy người đều là chín sao Thiên Giới đỉnh phong, tung hoành thế giới vô địch tồn tại. Giờ phút này lại như là sâu kiến, cực độ xấu hổ giận dữ cảm xúc xông lên đầu.

“Nửa bước chí tôn lại như thế nào? Không đến chí tôn, liền không phải vô địch!”

Hồng Lâm trên mặt kiên nghị thần sắc lóe lên, cho đám người đề thăng đấu chí, chiến thương bên trên hiện ra đại lượng quy tắc quang huy, không ngừng đè lại Trọng Anh lực lượng, hình thành một cái phạm vi trăm trượng tả hữu năng lượng thật lớn kết giới.

Trọng Anh cau mày nói: “Ừm? Có chút ý tứ.” Ánh mắt rơi vào quá dễ quân đều phú Nguyên Đồ bên trên, ánh mắt lóe lên một vệt kinh ngạc.

“Quá dễ dòng lũ!”

Hồng Lâm hai mắt trở nên thanh tịnh như thế, không có một tia thần niệm ba động, phảng phất bên trong giấu vũ trụ.

Toàn thân năng lượng cùng tần suất, đều hội tụ tại một thương này bên trong, quét ngang mà ra.

Tựa như là quá dễ thời đại năng lượng dòng lũ, khai thiên tịch địa giống nhau mãnh liệt mà tới.

“Ầm ầm!”

Trọng Anh uy áp nháy mắt vỡ vụn, như thác nước tóc đen cùng trường bào tại sau lưng phiêu đãng đứng lên.

Hồng Tiêu lập tức quát: “Mọi người cùng nhau xuất thủ!”

Hai tay của hắn trước người hợp lại, xê dịch phía dưới, từ hư không bên trong xé rách ra một đầu máu màn sáng màu đỏ, bị sau lưng Thiên Vũ hút vào đi vào.

“Ầm ầm!”

Thiên Vũ bên trong, bộc phát ra vô số lóa mắt vầng sáng, tầng tầng lớp lớp giống như màn trời triển khai, phảng phất muốn đem toàn bộ thế giới thôn phệ.

Hai người vừa ra tay, lập tức cho Nham Cốt mấy người người tín tâm, vội vàng phía dưới vội vàng xuất thủ lần nữa, đem chín sao Thiên Giới đỉnh phong lực lượng oanh kích tới.

Trọng Anh trên mặt xuất hiện trước nay chưa từng có ngưng trọng, mười ngón tại thân thể hai bên hư nắm, toàn thân phù văn phun trào, một đôi mắt nhìn chằm chằm cái kia quá dễ dòng lũ, đột nhiên lệ quát một tiếng, hai tay trước người kết ấn, bạo khởi một đạo cự đại ánh sáng màu xanh lục.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ sức mạnh đáng sợ đánh vào cùng một chỗ.

Nham Cốt bọn người là trong lòng cuồng loạn, sợ hãi một chút lan tràn toàn thân, bởi vì Trọng Anh trước đó một kích kia, thực sự quá mức đáng sợ, cho bọn hắn vĩnh sinh lau không đi ký ức. Thậm chí tại tương lai võ đạo chi lộ bên trên, loại này sợ hãi không thể vung trừ, tu vi lại khó tinh tiến.

Sở dĩ gặp một lần Trọng Anh xuất thủ, bọn hắn đều không ức chế được run rẩy.

Nhưng tiếp xuống, cũng không có có đáng sợ sự tình phát sinh, trừ to lớn chấn động bên ngoài, mấy người rất nhỏ xúc động trong cơ thể thương thế, cũng không có mở rộng đến không thể tiếp nhận trình độ.

“Chặn?”

Nham Cốt mấy người dưới khiếp sợ, mừng rỡ không thôi.

Trên thực tế Trọng Anh cũng không có bọn hắn tưởng tượng cường đại như vậy, chỉ là trước kia một chiêu kia chấn động, thực sự là ấp ủ hồi lâu, bọn hắn thấy bất quá là cuối cùng đỉnh phong một kích, mới sinh ra kinh người đáng sợ hiệu quả.

Vô số năng lượng trên bầu trời chấn động, hình thành hơn ngàn cái to to nhỏ nhỏ vòng xoáy, Trọng Anh vị trí trên không không bóng người.

Hồng Lâm cả kinh nói: “Không được! Hắn tiến vào Vô Cực Chân Giới!”

Tại Vô Cực Chân Giới lối vào trên lối đi, hoàn toàn chính xác xuất hiện một cái lỗ đen thật lớn, tựa như là bị côn trùng gặm nuốt ra đồng dạng, lan tràn vào bên trong.

Mà lại cái lỗ đen này đang nhanh chóng thu nhỏ.

Hồng Tiêu cả kinh nói: “Tiên tổ đại nhân, làm sao bây giờ?”

Hồng Lâm trầm giọng nói: “Chúng ta cũng đi vào! Nếu không người ở bên trong...”

Tất cả mọi người trong lòng đều toát ra mồ hôi lạnh, Trọng

Anh tiến vào nếu là đại khai sát giới..., bên trong hơn ba ngàn người sợ là không một may mắn thoát khỏi.

Hồng Lâm cùng Hồng Tiêu đi đầu hóa thành hai đạo lưu quang, xông vào lỗ đen kia bên trong, sau đó Nham Cốt, Kế Đô mấy người, cũng vội vàng bay vào.

...

“Chuyện gì xảy ra?”

Đang Vô Cực Chân Giới bên trong tu luyện Dương Thanh Huyền, không hiểu tâm phiền ý loạn, đột nhiên ở trên người Vô Cực Đạo Châu nhảy lên kịch liệt một chút, tản mát ra cực mạnh năng lượng ba động, đem hắn từ nhập định trong tu luyện lôi ra tới.

Dương Thanh Huyền song đồng co rụt lại, hội tụ thành một tuyến, nhìn chằm chằm lòng bàn tay Vô Cực Đạo Châu, đột nhiên đồng quang đại phóng, cả kinh nói: “Đạo châu xuất hiện cái khe!”

Quỷ Tàng cùng Tử Tâm ngay tại chỗ không xa, nghe vậy đều là bị bừng tỉnh, đồng thanh nói: “Xảy ra chuyện gì?”

Dương Thanh Huyền mặt sắc mặt ngưng trọng, lắc đầu nói: “Không biết, Vô Cực Đạo Châu xuất hiện vết rạn, năng lượng tiêu tan rất nhiều.”

Ánh mắt hai người rơi vào cái kia hạt châu màu trắng bên trên, lấy thị lực của bọn họ, tại cẩn thận nhìn chăm chú dưới, quả nhiên nhìn thấy một tia cực nhỏ khe hở, giống như vực sâu xuất hiện tại hạt châu mặt ngoài.

Tử Tâm nói: “Cái này Vô Cực Đạo Châu cùng Vô Cực Chân Giới là tức tức quan hệ, nhất định là Vô Cực Chân Giới chỗ nào xảy ra vấn đề.”

Quỷ Tàng thì là một bộ không quan trọng bộ dáng, khẽ nói: “Quản chúng ta chuyện gì? Hảo hảo tu luyện, sớm ngày tinh tiến mới là chính sự.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta có gan tâm thần có chút không tập trung cảm giác, tựa hồ xảy ra chuyện lớn.”

Quỷ Tàng lúc này mới nhíu nhíu mày, hắn biết Dương Thanh Huyền người mang đạo thể, tuyệt sẽ không vô duyên vô cớ xuất hiện cảm ứng, tất nhiên là có chuyện phát sinh, nhân tiện nói: “Chẳng lẽ là cái kia chỗ hổng phong ấn bị giải khai?”

Dương Thanh Huyền biến sắc, trầm giọng nói: “Vô cùng có khả năng đi! Đi, chúng ta đi xem một chút.”

Ba người lúc này thân ảnh lóe lên, liền hướng phía chỗ hổng phương hướng bay đi.

Mấy canh giờ về sau, về tới chỗ hổng nơi ở.

Phía trước hư không bên trên, không có vật gì.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, liền trông thấy sở hữu phong ấn năng lượng đều tại, không có nửa điểm bị phá hỏng dấu hiệu.

Tử Tâm cả kinh nói: “Không phải chỗ hổng, cái kia là chuyện gì xảy ra?”

Dương Thanh Huyền cầm lấy Vô Cực Đạo Châu, lơ lửng trên lòng bàn tay, tản mát ra yếu ớt năng lượng ba động, tựa hồ vô cùng bất an.

Hắn đột nhiên nhăn hạ lông mày, xoay người lại, nhìn chằm chằm không có một ai hư không, lạnh lùng nói: “Là ai?”

“A, lại có thể phát hiện được ta tồn tại, chậc chậc, quả nhiên có chút môn đạo.”

Hư không bên trên quang ảnh nhoáng một cái, xuất hiện một lão giả, mặt mũi tràn đầy nụ cười tà dị, nhìn chằm chằm ba người, cho người ta một loại không phải người cảm giác.

Dương Thanh Huyền biến sắc, nói: “Phệ Thần Cổ?”

Trước mắt cái này trên người lão giả, lộ ra cực mạnh Phệ Thần Cổ khí tức, mà lại cái này tà dị gương mặt, xem xét cũng không phải là người.

“Hừ, có thể xưng hô như vậy ta.”

Lão giả lỗ mũi nhẹ hừ một tiếng, đứng chắp tay, một bộ lãnh ngạo bộ dáng.

Dương Thanh Huyền hồ nghi nói: “Ta tựa hồ chưa từng gặp qua ngươi.”

Lão giả nói: “Nhưng ta gặp qua các ngươi ba cái.”

Dương Thanh Huyền cảm ứng được trên người lão giả bất thiện chi ý, nói: “Ngươi muốn làm cái gì?”

Lão giả quỷ dị cười nói: “Ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không phải là muốn ăn hết ba người chúng ta a?”

“Ha ha! Đáp đúng!”

Lão giả cuồng tiếu một tiếng, lóe lên liền biến mất không thấy gì nữa.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đột biến, quát: “Cẩn thận!”

Ba người lập tức lưng tựa lưng, hiện lên phòng ngự tư thái, Quỷ Tàng khẽ nói: “Ngươi chính mình cẩn thận liền tốt, không cần nhắc nhỏ chúng ta.”

Tử Tâm cảnh giác nói: “Lão đầu kia là chín sao Thiên Giới sơ giai lực lượng, lại cho ta một loại cảm giác hết sức nguy hiểm.”

Quỷ Tàng bình tĩnh nói ra: “Hắn che giấu thực lực.”

“Ồ? Thế mà bị nhìn đi ra.”

Hư không bên trên truyền đến lão giả thanh âm, lập tức một tôn to lớn màu đen hư ảnh trên bầu trời ba người hiển hiện, rõ ràng là một con dài đến ngàn trượng côn trùng, khuôn mặt chính là tên lão giả kia!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3146: Bản Thể

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, thấy rõ cái này côn trùng thân thể khổng lồ bên trong, phun trào lấy đại lượng khuôn mặt, chìm nổi tại một loại trong chất lỏng, lộ ra vẻ thống khổ.

Trừ đại lượng võ giả gương mặt bên ngoài, chất lỏng này bên trong còn ngâm lấy Phệ Thần Cổ, tất cả đều ở vào nửa hòa tan trạng thái.

Trong đó có một bộ lão giả thân thể khổng lồ, chiếm cứ gần phân nửa trùng thể, sắc mặt như thi, không có bất kỳ biểu lộ gì, cũng sinh cơ hoàn toàn không có, nhưng toàn thân lại tràn ngập một loại quỷ dị năng lượng, chính là cái này Phệ Thần Cổ kỳ nhân diện mục.

Dương Thanh Huyền cảm thấy giật mình, lập tức minh bạch tiền căn hậu quả, những võ giả này cùng Phệ Thần Cổ đều là bị nó thôn phệ đi vào, nghĩ không ra nó trừ thôn phệ võ giả bên ngoài, liền ngay cả đồng loại cũng nuốt.

Mà lão giả kia thân thể khổng lồ, là một loại cường đại pháp thân, bị nó thôn phệ về sau, liền dùng để làm kỳ nhân diện mục. Lão giả này khi tiến vào Vô Cực Chân Giới thời điểm, Dương Thanh Huyền đã từng lưu ý qua một hai, dù sao chín sao Thiên Giới trở lên võ tu cực kì thưa thớt, nhưng thời khắc này diện mục phát sinh thay đổi cực lớn, sở dĩ một chút không nhận ra được.

Phệ Thần Cổ hóa xuất từ mình bản thể chân thân về sau, tựa như không gian bên trên đè ép một cái cự đại mật độ cao vật thể, “Lốp bốp” bắt đầu vỡ vụn, đầy trời đều là lít nha lít nhít vết rạn.

Đồng thời từ những vết rạn kia bên trong, kích - bắn ra đại lượng huyết hồng sắc tuyến, tiên nữ tán hoa giống nhau vãi xuống tới.

“Thật mạnh!” Quỷ Tàng trầm giọng nói: “Chín sao Thiên Giới trung giai! Lão nhân này cảnh giới đột phá!” Hắn cũng nhận ra lão giả kia. Ân.

Dương Thanh Huyền nói: “Không phải lão đầu đột phá, mà là những thức ăn này cho Phệ Thần Cổ cung cấp năng lượng, cái này Phệ Thần Cổ có lẽ bắt đầu chính là chín sao Thiên Giới trung giai.”

Hai người trong lúc nói chuyện, trực tiếp liền hoàn thành hợp thể, lấy ra Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, liều mạng đem chân nguyên đề thăng đi lên, hình thành kết giới phòng ngự, đem không gian kia uy áp ngăn trở.

Dương Huyền Tàng ngẩng đầu lên, hai mắt trung kim quang thiểm nhấp nháy, không gian kia uy áp vẫn là tiếp theo, nhất làm cho hắn cảm thấy đáng sợ là cái này màu đỏ sợi tơ.

Tại Phệ Thần Cổ trong cơ thể, cái kia phun trào trong chất lỏng, liền tồn tại đại lượng loại này màu đỏ sợi tơ, lít nha lít nhít xuyên thấu mỗi một tên võ giả cùng Phệ Thần Cổ.

Này vốn thể không gian uy áp, chỉ là vì trấn trụ bọn hắn, mà trí mạng sát chiêu thì là những này màu đỏ sợi tơ, một khi bị kích xuyên, liền sẽ bị dành thời gian trong cơ thể năng lượng, liền người cùng một chỗ bị cổ thôn phệ hết.

Dương Huyền Tàng đối với Tử Tâm trầm giọng nói: “Cẩn thận!”

Liền chiến kích nhoáng một cái, toàn bộ lực lượng rót vào kích bên trong, hét lớn một tiếng, ánh sáng màu trắng sáng lên, đi lên không một chém mà đi!

“Sát Na Sinh Diệt!”

“Xùy!”

To lớn hư quang, như một vòng trăng non ngang qua trên trời cao, ngày mai người.

“Ầm ầm!”

đọc Truy

ện cùng https://truyencuatui.net/Ánh trăng bạo khởi, trong hư không bay vụt, đại lượng dây đỏ bị một chút chém vỡ, trảm kích xông lên trời không, hung hăng đánh vào Phệ Thần Cổ bản thể bên trên.

“Bành!”

Phệ Thần Cổ thân thể, lập tức bị chém ra một đạo cực sâu vết rách, tuôn ra đại lượng chất lỏng, bên trong di chuyển vô số tinh hồng sắc tuyến, tựa như mạch máu.

Đúng lúc này, một đạo khác quang huy phóng lên tận trời, lôi cuốn lấy cường đại quang mang, là một cái song sắc mũi tên, tại chiến kích hư quang chém ra Phệ Thần Cổ bản thể sát na, tùy theo bắn - nhập đi vào.

“Oanh!”

Đáng sợ nổ tung cùng đâm xuyên hiệu quả ở bên trong khuếch tán.

Chính là Tử Tâm xuất thủ, lấy chuyển pháp diêu quang hóa thành trường cung, vô cực lực lượng cùng luân hồi lực lượng huyễn hóa ra song sắc xoắn ốc mũi tên, cùng Dương Huyền Tàng tiến hành phối hợp một chiêu.

Nếu nói Dương Huyền Tàng chỉ là bổ ra công kích của hắn cùng phòng ngự, rất nhỏ chém bị thương bản thể của hắn, Tử Tâm chiêu này thì là thật sự rõ ràng cấp cho hắn to lớn trọng thương, huyết nhục cùng dịch thể đại lượng vỡ ra.

“A!.” Phệ Thần Cổ run rẩy kịch liệt, trong miệng phát ra liệt phế thống khổ thanh âm, bản thể chậm rãi biến mất, lần nữa biến trở về lão giả pháp thân, mặt mũi tràn đầy dữ tợn cùng phẫn nộ, trước bộ ngực một mảnh máu thịt be bét, toàn bộ bị nhuộm đỏ.

“Không có khả năng! Ngươi làm sao tổn thương ta?”

Lão giả trong mắt tràn đầy ngang ngược cùng phẫn nộ thần sắc, cúi đầu nhìn xem trước ngực mình miệng vết thương, trở nên thất thần.

Hắn biết Dương Huyền Tàng có thể hợp thể, lực lượng cũng là chín sao Thiên Giới trung giai, khó đối phó, sở dĩ lúc này mới thả ra bản thể, muốn lấy bản thể cường hoành đến trấn áp đối phương, lại thi triển một kích trí mạng.

Phải biết bản thể của hắn pháp thân mạnh, so vũ trụ ở giữa mật độ lớn nhất tinh cầu còn cứng rắn hơn, cùng giai bên trong cơ hồ vô pháp công phá. Mà cái kia tinh hồng tơ máu càng là bọn hắn Phệ Thần Cổ bản mệnh thần thông, dùng để thôn phệ hết thảy sinh linh ỷ vào.

Cái này hai chiêu mới ra, cùng giai bên trong căn bản là không có cách ngăn cản, lại nằm mơ cũng không nghĩ tới bị đối phương một chiêu liền phá hết, cái này cho lão giả tinh thần đả kích, còn xa tại trên nhục thể.

Mà Dương Huyền Tàng nội tâm cũng là nhấc lên cơn sóng thần, cái kia một kích đã vận dụng hắn toàn bộ lực lượng, hắn vốn là cùng giai vô địch tồn tại, lại thêm cái này Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, cơ hồ không có gì không phá, nhưng lại chỉ có thể nhẹ sáng lập lão giả, toàn bộ nhờ Tử Tâm bổ sung một mũi tên, lúc này mới trọng thương đối phương.

“Là sở hữu Phệ Thần Cổ đều mạnh mẽ như thế, vẫn là vẻn vẹn trước mắt cái này?”

Dương Huyền Tàng nội tâm hiện lên nghi hoặc, nếu là cái trước, cái kia Trọng Anh đáng sợ liền có thể tưởng tượng được.

“Dĩ nhiên đánh xuyên qua ta pháp thân, cái kia lại không có để các ngươi sống sót lý do, chết hết cho ta đi!”

Lão giả rống to một tiếng, vô số sợi tơ từ trên thân thể xuyên thấu ra, lần nữa kích - bắn mà xuống, mỗi một đạo sợi tơ bên trên đều lôi cuốn lấy tầng một nhàn nhạt hồng mang, giống như là đường cong hình cánh hoa đỏ cúc đột nhiên nở rộ mở, lấp đầy toàn bộ bầu trời.

Dương Huyền Tàng song đồng lóe lên, những này dây đỏ không chỉ so với trước đó lăng lệ rất nhiều, mà lại phải cường đại cứng rắn nhiều, tựa hồ đem pháp thể năng lượng cũng dung nhập đi vào.

Hắn vung tay lên, đem Tử Tâm ngăn ở phía sau, sau đó tay phải nắm lên chiến kích, một chút chém qua.

“Phanh phanh!.”

Hư quang kích - bắn, vẽ ra trên không trung kỳ dị quỹ tích, đem phía trước trên trăm đạo dây đỏ toàn bộ chém vỡ.

Lão giả cái kia cứng ngắc chết đi gương mặt co quắp dưới, trong mắt nổ bắn ra tinh quang, tựa hồ từ đầu đến cuối không thể tin tưởng, đối phương sao có thể chặt đứt chính mình sợi tơ.

Hắn gương mặt lần nữa dữ tợn, càng nhiều sợi tơ từ trong cơ thể bộc phát ra đi, Dương Huyền Tàng chặt đứt cái kia hàng trăm cây, bất quá chín trâu mất sợi lông, đầy trời đều là tinh hồng sợi tơ như mưa rơi xuống, tránh cũng không thể tránh.

"Cái này cái quỷ gì? Vậy mà như thế cứng rắn!"

Thật tình không biết Dương Huyền Tàng cùng Tử Tâm chấn kinh so lão giả còn sâu hơn, bọn hắn đều rất rõ ràng Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không mạnh bao nhiêu, thế mà chỉ có thể chặt đứt chừng một trăm cây.

"Ngươi chính mình cẩn thận!"

Dương Huyền Tàng hai tay chấp kích, liều mạng vung vẩy ra ngoài, hình thành một vòng kích ánh sáng, như sao vờn quanh tại bốn phía.

"Phanh phanh phanh!"

Đánh rơi ở phía trên dây đỏ, tất cả đều bị đánh gãy.

Tử Tâm lấy ra chuyển pháp diêu quang, huyễn hóa thành binh khí, cũng hướng về phía trước chém tới, chỉ thấy số đạo hỏa quang tóe lên, công kích tất cả đều bị gảy trở về, không khỏi sắc mặt đại biến, lúc này mới minh bạch những này dây đỏ đáng sợ đến cỡ nào.

Lão giả nội tâm kinh hãi đạt tới cực điểm, trên thực tế, những này màu đỏ sợi tơ tạo thành bọn hắn bản thể cùng tinh phách, là tính mạng của bọn hắn tạo thành, Phệ Thần Cổ cho dù tại mới sinh thay mặt đại vũ trụ bên trong, đều là xếp hạng cực kì cao đáng sợ hung trùng, bằng vào chính là những sợi tơ này giống như bất diệt bản thể, giờ phút này lại tại Dương Huyền Tàng kích dưới ánh sáng, mảng lớn vỡ nát.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3147: Tiến Vào Chỗ Hổng

Lão giả không hiểu cảm thấy có chút hoảng hốt, cho dù tại mới sinh thay mặt đại vũ trụ bên trong, Phệ Thần Cổ trong cơ thể tơ hồng, cũng là như là pháp bảo giống nhau tồn tại, vô số người muôn vàn khó khăn một cầu, giờ phút này lại bị người từng mảnh từng mảnh chém vỡ.

Nội tâm của hắn dâng lên một loại cảm giác sợ hãi, người trước mắt này có thể chém vỡ tơ hồng, như vậy liền nắm giữ chém giết Phệ Thần Cổ năng lực!

Dương Huyền Tàng bổ sau một lúc, phát hiện cái kia dây đỏ mặc dù đáng sợ, nhưng ở Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không đáng sợ trảm kích lực lượng dưới, vẫn là bị áp chế gắt gao.

Hắn một mặt bổ ra tơ hồng, một mặt hướng lão giả đi đến.

“Đáng chết! Tại hạ giới làm sao sẽ có đáng sợ như vậy binh khí tồn tại!”

Lão giả rống to một tiếng, đột nhiên từ bỏ công kích, quay người liền muốn chạy trốn.

“Muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, thiên hạ nào có chuyện tốt như vậy. Đã ra tay với ta, liền làm tốt lưu lại chuẩn bị đi!”

Dương Huyền Tàng hét lớn một tiếng, hai tay chấp kích tại không trung nhoáng một cái, bổ ra cuối cùng một phê hồng quang, liền đuổi theo.

“Ta không cùng ngươi đấu, là xem ở ngươi tu hành không dễ, thật đúng là cho rằng ta sợ ngươi?”

Lão giả giận quát một tiếng, thấy Dương Huyền Tàng tiến tới gần, vô số dây đỏ từ trên cánh tay toát ra, xen lẫn thành một thanh bảo kiếm, giữa trời bổ tới.

“Ầm!”

Dương Huyền Tàng quơ Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không chém xuống, bổ vào cái kia bảo kiếm bên trên, đại lượng dây đỏ nháy mắt đứt gãy, dẫn đến thân kiếm ầm ầm bẻ gãy.

Lão giả trong lòng hoảng sợ.

Dương Huyền Tàng đáy mắt lướt qua một chút ánh sáng, hắn vừa mới cảm ứng được chiến kích bên trong mặt khác lực lượng, chính là cái kia Luyện Ngục Hồng Nguyệt.

Trong lòng của hắn một chút sáng tỏ, mình có thể chặt đứt dây đỏ, trừ Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không bản thân đáng sợ bên ngoài, càng nhiều sợ vẫn là Luyện Ngục Hồng Nguyệt lực lượng. Nếu không lấy Tử Tâm khả năng, không đến mức một sợi tơ đều chém không đứt.

Hắn rốt cuộc hiểu rõ Luyện Ngục Hồng Nguyệt đối với Phệ Thần Cổ tác dụng khắc chế.

Lão giả trong kinh hoảng, vô số sợi tơ lần nữa từ trong cơ thể tuôn ra, hội tụ trên nắm đấm, trực tiếp đánh tới.

Dương Huyền Tàng cười lạnh một tiếng, một tay chấp kích, một chiêu ngục đấu điểm đi qua.

“Ầm ầm!”

Lưỡi kích phía trước lấy điểm phá diện, nháy mắt đâm vào cái kia quyền mang bên trong, lại quấy động một cái, vô số hư quang phá lưỡi đao mà ra.

https://truy

en c uatui.net/ “Bành!” Lão giả toàn bộ nắm đấm nháy mắt nổ tung.

“A! Đáng chết.” Lão giả thống khổ quát to một tiếng, không lo được thương thế, xoay người bỏ chạy.

Dương Huyền Tàng sắc mặt biến hóa, thầm nghĩ: “Không được!” Lão giả đào tẩu phương hướng, đúng là cái kia chỗ hổng phong ấn chỗ.

Tử Tâm đã sớm chuẩn bị, lần nữa mở cung kéo mũi tên, một đạo song xoắn ốc quang tiễn bắn ra ngoài.

Lão giả cuồng hống một tiếng, không trốn không né, trực tiếp lấy thân thể xông đụng tới, “Bành” một tiếng, đem cái kia mũi tên đụng vỡ nát, đồng thời vô số dây đỏ từ trên thân bắn - ra, kích nhập kết giới kia bên trong.

Dương Huyền Tàng quát: “Muốn chết!” Người kích hợp nhất bổ tới.

“A!.”

“Bành!” Lão giả nháy mắt bị kích quang trảm thành hai đoạn.

Nhưng vô số dây đỏ kích - bắn ra, xuyên thấu kết giới, xông vào đến chỗ hổng bên trong.

“Để hắn chạy trốn!”

Tử Tâm đuổi lên trước đến, nhìn chằm chằm phía trước bị phá tan phong ấn, giật mình nói.

Dương Huyền Tàng mặt âm trầm, nhìn xem cái kia chỗ hổng, trong mắt tràn đầy vẻ phức tạp.

Tử Tâm nói: “Cái này Phệ Thần Cổ thật là đáng sợ, toàn bộ thân hình liền tương đương với một món pháp bảo a, ngoại trừ ngươi cái này chiến kích bên ngoài, hoàn toàn đao thương bất nhập.”

Dương Huyền Tàng đột nhiên nói ra: “Ngươi ở đây bên ngoài trông coi, ta vào xem.”

Tử Tâm giật mình, hoảng nói: “Ngươi muốn đi vào?”

Dương Huyền Tàng “Ừ” một tiếng, liền nhanh chân hướng về phía trước.

Tử Tâm vội vàng nói: “Dừng lại! Đừng có nói đùa, ngươi quên Phạm Cao tiên tổ lời nói sao? Ở bên trong là sinh dưỡng Phệ Thần Cổ địa phương, có một món pháp bảo trấn áp, cực kì nguy hiểm, đi vào cửu tử nhất sinh!”

Dương Huyền Tàng mặt không thay đổi nói ra: “Chính là bởi vì có một món pháp bảo, sở dĩ ta mới muốn đi vào! Cái kia pháp bảo có thể trấn trụ Phệ Thần Cổ, hơn phân nửa cũng có thể đối phó Trọng Anh. Cho tới cửu tử nhất sinh... Phạm Cao đại nhân không phải còn sống trở về sao?”

Tử Tâm sửng sốt một chút, dậm chân mắng to: “Ngươi cái này người điên, sao có thể lấy chính mình cùng Phạm Cao đại nhân so sánh!”

Dương Huyền Tàng dừng bước lại, quay đầu nhìn nàng liếc mắt, nói: “Vừa rồi cái kia Phệ Thần Cổ ngươi cũng nhìn thấy, như nửa bước chí tôn Trọng Anh giống như hắn đáng sợ, chúng ta liền không có nửa điểm phần thắng.”

Tử Tâm trái tim mãnh liệt thu co rúm người lại, sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi.

Nửa bước chí tôn cũng đã là vô địch tồn tại, như toàn thân như cái này Phệ Thần Cổ một dạng đao thương bất nhập, sợ là mức độ nguy hiểm còn tại phạm không phía trên.

Dương Huyền Tàng lấy ra Vô Cực Đạo Châu nhìn liếc mắt, nhìn chằm chằm cái kia tia khe hở, nội tâm cảm giác bất an càng ngày càng mạnh, thu hồi hạt châu, đột nhiên hướng chỗ hổng đi đến.

Đột nhiên chỗ hổng bên trong nổi lên gió lốc, càng ngày càng mạnh, không gian vạn vật tất cả đều bị hút vào đi vào!

“Không được! Lại là loại tình huống này.”

Dương Huyền Tàng sắc mặt đại biến, muốn chống lại lực lượng này, nhưng lại áp sát quá gần, đã khó mà tránh thoát, hắn xoay đầu lại, đối với Tử Tâm hét lớn: “Ngươi đi mau!” Đồng thời một chưởng vỗ ra.

Vô số kim quang từ lòng bàn tay nở rộ, hình thành một cỗ đối kháng lực lượng, trực tiếp oanh ở phía xa Tử Tâm trên thân, đưa nàng lần nữa đánh bay.

Mà chính mình lại nhận phản tác dụng lực, bay thẳng vào chỗ hổng.

“Dương Thanh Huyền!”

Tử Tâm liều mạng kêu to, nhưng nơi nào còn có Dương Thanh Huyền cái bóng, cũng không có khả năng nghe thấy.

Nàng tức bực giậm chân, thân làm một đời Thần Vương, lại gấp nước mắt chảy ròng, chưa hề cảm thấy qua như vậy bất lực.

Nàng thậm chí nghĩ chính mình xông vào chỗ hổng, có thể vừa nghĩ tới như là như thế này, chẳng lẽ không phải cô phụ Dương Thanh Huyền một phen dụng tâm, chỉ có thể lo lắng phát điên.

“Ừm? Thế mà tự hành khởi động.”

Đột nhiên một đạo băng lãnh thanh âm truyền đến, không có bất luận cái gì tình cảm, tràn ngập đối với vạn sự vạn vật đạm mạc.

Tử Tâm trong lòng run lên, đột nhiên quay đầu, lại không có một ai, dù là thần thức khuếch tán ra, cũng không có bất luận cái gì cảm giác, sắc mặt nàng đột biến, quát: “Là ai?”

Ngay tại nàng phía trước mấy trăm trượng địa phương, ngột ra một bóng người, là một tên tuấn nhã phi phàm nam tử, chỉ là thần tình trên mặt quá mức lạnh lùng, thậm chí tràn ngập một cỗ khiến người sợ hãi yêu dị, một đôi đồng tử nhìn chằm chằm chỗ hổng, chớp động lên phức tạp sóng lăn tăn.

Tử Tâm nội tâm kinh hãi, nàng âm thầm nghĩ ngợi nói: “Người kia là ai? Cùng một chỗ tiến đến ba ngàn người bên trong tựa hồ cũng không có người này, ta chính là chín sao Thiên Giới cường giả, tại sao lại có một loại để ta run rẩy cảm giác? Hắn đến cùng là ai? Thậm chí lấy thần trí của ta, đều hoàn toàn không cách nào bắt được người này tồn tại.”

Tử Tâm đột nhiên cảm ứng được cái gì, cả kinh kêu lên: “Ngươi cũng là Phệ Thần Cổ!”

“Ư?”

Nam tử tựa hồ nghe đến cái gì chuyện thú vị, lúc này mới xoay đầu lại, nhìn xem Tử Tâm, hỏi: “Ngươi nói vậy, hẳn là trước đó còn gặp qua cái khác Phệ Thần Cổ?”

“Ùng ục”, Tử Tâm yết hầu gian nan run run xuống, toàn thân đề phòng tăng lên tới cực điểm, mười ngón liều mạng nắm chặt, có gan không nói ra được kiềm chế.

Nam tử lạnh nhạt cười nhạo nói: “Thả ra ngươi cái kia ngu muội ý nghĩ đi, cái này điểm lực lượng trong mắt ta hoàn toàn không đáng chú ý, ta gặp ngươi cũng không phải là người ngu, hẳn phải biết thành thật trả lời ta vấn đề mới là duy nhất chính xác lựa chọn.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3148: Trang Thiên Quán

Tử Tâm trong lòng giật mình, thấy lạnh cả người nước vọt khắp toàn thân.

Người này rõ ràng là Phệ Thần Cổ, nhưng lại không biết có mặt khác Phệ Thần Cổ tồn tại.

Chứng minh người này cũng không phải là từ chỗ hổng bên trong ra, chẳng lẽ một mực tồn tại với Vô Cực Chân Giới?

Nhưng tại Phạm Cao trong ghi chép, sở hữu Phệ Thần Cổ đều là từ cái này chỗ hổng bên trong tới, như vậy người trước mắt này nhất định là tại xa xưa trước tuế nguyệt bên trong liền ra.

Nàng trong lòng cuồng loạn, lập tức nghĩ đến người trước mắt này thân phận.

“A, ngươi tựa hồ nhận ra ta rồi?”

Nam tử nhìn xem Tử Tâm cặp mắt kia con mắt, phảng phất biết thuật đọc tâm.

Tử Tâm dọa đến vội vàng hai mắt nhắm lại, quay mặt đi, nói: “Không nhận ra!”

Nam tử cười, nói: “Mặc kệ có nhận hay không được, ta từ trong mắt của ngươi thấy được hoảng sợ cùng nhận mệnh, nhận mệnh liền tốt, hiện tại có thể nói cho ta muốn biết hết thảy đi.”

Tử Tâm chính muốn phản kháng, lại đột nhiên nhìn thấy nam tử trong mắt lướt qua một vệt hàn mang, không khỏi toàn thân run lên, một cỗ lãnh ý lần nữa nước vọt khắp toàn thân, nàng dám khẳng định, chính ta giãy dụa một chút, đối phương tuyệt đối sẽ không chút lưu tình giết mình sưu hồn.

Nàng chật vật nuốt xuống một chút, run giọng nói: “Từ cái này chỗ hổng bên trong ra rất nhiều Phệ Thần Cổ, phụ thể tại võ giả trên thân.”

Nam tử song đồng co rụt lại, nhìn chằm chằm cái kia chỗ hổng, tựa hồ có một tia kiêng kị, không biết trong lòng đang suy nghĩ gì.

Tử Tâm lại nói: “Đều nói cho ngươi biết, ta có thể đi được chưa?”

Nam tử hừ một tiếng.

Tử Tâm giật mình trong lòng, cảm ứng được sát khí, thầm nghĩ: “Hắn sẽ không còn muốn giết mình a?”

Đúng lúc này, mấy đạo cường đại quang huy kích - bắn mà đến, tất cả đều tại chỗ hổng trước mặt hóa hiện ra bản thể, mỗi cá nhân trên người đều tản mát ra giống nhau khí tức, chỉ là mạnh yếu khác biệt, tất cả đều là Phệ Thần Cổ, từng cái mặt lộ vẻ kinh hãi, đều nhìn chằm chằm chỗ hổng.

“Loại cảm giác này... Vật kia bị người kích hoạt sao?”

Một tên võ giả trên mặt tràn đầy sợ hãi.

“Ta không cần lại đi vào, ta rốt cuộc không muốn đi vào!”

Một tên khác võ giả quát to một tiếng, quay người liền chạy ngược về, hóa thành độn quang tại không trung lóe lên, đột nhiên, tên nam tử kia lông mày nhăn dưới, đưa tay hướng nắm vào trong hư không một cái.

Cái này tên muốn chạy trốn nam tử nháy mắt bị chế trụ, từ độn quang bên trong biến trở về bản thể, bị định tại không trung, liều mạng giãy dụa, cả giận nói: “Ngươi làm cái gì?”

Nam tử mặt không biểu tình, hỏi: “Vật kia hiện tại là trạng thái gì?”

Cái kia tên bị chế trụ người cả kinh nói: “Ngươi đang nói cái gì? Ta nghe không hiểu!”

Nam tử nhẹ hừ một tiếng, năm ngón tay dùng sức một trảo.

“A!.”

“Bành!”

Cái kia tên bị chế trụ người giữa trời nổ tung, bạo thành một vũng máu thịt, vô số màu đỏ sợi tơ kích - bắn ra, một bộ phận bắn về phía nam tử, một phần khác hướng nơi xa bỏ chạy.

Nam tử hững hờ vung tay lên, bốn phương tám hướng không gian không hiểu chấn động, tất cả mọi người đều thụ lây nhiễm, cái kia đại lượng màu đỏ sợi tơ nháy mắt bị nam tử nắm trong tay, thu nhập trong cơ thể.

Nam tử lại hướng phía trước vừa mới bắt, đào tẩu cái kia bộ phận cũng bị rút trở về, trực tiếp hút vào trong lòng bàn tay, một cây đều không thể chạy thoát.

“Chi!” Tử Tâm dọa cho phát sợ, nàng biết cái này màu đỏ sợi tơ lợi hại, cơ hồ đao thương bất nhập, thần binh khó thương.

Mà cái này tên kẻ bị giết tu vi cũng có tám sao Thiên Giới đỉnh phong, so với nàng chỉ kém cấp một, lại bị trước mắt nam tử này hững hờ hai chiêu liền giết, đồng thời hài cốt không còn, sợ là cũng bị thôn phệ hấp thu hết.

Càng thêm hoảng sợ là mặt khác những Phệ Thần Cổ kia, từng cái sắc mặt đại biến, lẫn nhau nhìn liếc mắt, liền vội vàng tản ra, đem nam tử vây vào giữa, hình thành cùng chung mối thù vây quanh.

Bọn hắn cùng Tử Tâm không tầm thường, thứ nhất thời gian liền biết nam tử này là đồng loại, chỉ bất quá mới tới thời vẫn chưa đem để ở trong lòng, hiện tại nam tử lộ một tay, đem bọn hắn dọa đến sợ vỡ mật, nháy mắt liền ngưng tụ thành một cỗ dây thừng.

"Ngươi là ai?!" Một tên võ giả quát hỏi nói.

Bọn hắn có mười mấy người, đoàn kết cùng một chỗ, nội tâm bất an sơ qua trấn định rất nhiều, tâm nghĩ chính mình những này người liên thủ, làm sao cũng không đến mức bị thua.

Đồng thời bọn hắn nội tâm đều mười phần kinh ngạc, người trước mắt này rõ ràng chính là đồng loại, có thể nhưng chưa từng thấy qua.

"Ta là ai?"

Nam tử cười nói: "Nói cho các ngươi biết cũng không sao, ta hiện tại rất muốn biết vật kia trạng thái, các ngươi ra hẳn là không bao lâu a? Chẳng lẽ vật kia pháp lực buông lỏng rồi?"

Một tên võ giả trầm mặc xuống, nói: "Ngươi nói là cái kia bình?"

Nam tử sắc mặt có chút thay đổi, khẽ nói: "Ngươi cứ nói đi?"

Người võ giả kia bị hắn chằm chằm toàn thân run rẩy, run rẩy nói: "Rất sớm trước kia liền tùng động, nhưng bên ngoài lại có tầng một phong ấn, chúng ta từ đầu đến cuối ra không được. Trước đó không lâu cái kia phong ấn bị người khác lấy mất, chúng ta liền ra."

Một tên khác võ giả chỉ vào Tử Tâm, nói: “Chính là đồng bạn của hắn đem phong ấn mở ra.”

Nam tử nhíu mày lại, tự lẩm bẩm: “Làm sao sẽ buông lỏng đâu?” Hắn lẳng lặng đứng tại cái kia nguyên địa, tựa hồ gặp nan đề, lâm vào trầm tư.

Chung quanh Phệ Thần Cổ đều là hai mặt nhìn nhau, muốn đột nhiên nổi lên, lại lại không dám, lẫn nhau ở giữa không ngừng giao lưu ánh mắt, nhưng không có một cái thống nhất đáp án.

“Ta hiểu được!”

Nam tử đột nhiên kêu một tiếng, dọa đến trong lòng mọi người nhảy một cái, chỉ nghe thấy nam tử nói ra: “Phạm Cao căn bản là không có đạt được cái kia bình, hoàn toàn chưởng khống không được, sở dĩ chỉ có thể phát huy ra cái kia bình bộ phận lực lượng, hình thành phong bế không mạnh. Vậy thì giải thích vì sao bình còn ở lại chỗ này, hắn căn bản là mang không đi.”

Tử Tâm nghe được trong lòng xiết chặt, càng chắc chắn người trước mắt này thân phận.

Nam tử tiếp tục nói ra: “Khó trách Phạm Cao vẫn chưa dùng cái kia bình đến giả ta, ta bắt đầu còn cho rằng hắn ham cái kia bảo vật, không nỡ lưu lại bình, trực tiếp mang đi. Hiện tại mới minh bạch, nguyên lai hắn căn bản là không có đạt được, hừ, bất quá ngẫm lại cũng thế, cái kia Trang Thiên Quán chính là chí tôn đồ vật, há lại là hắn có thể mang đi.”

Chung quanh nam tử nghe thấy “Trang Thiên Quán” ba chữ, đều là hoảng sợ muôn dạng, một người trong đó nghiêm nghị nói: “Ngươi đến cùng là ai? Chẳng lẽ cũng là chúng ta đồng loại? Nhưng vì gì chưa bao giờ thấy qua ngươi?”

Nam tử khinh miệt quét bốn phía liếc mắt, lạnh lùng nói: “Bản tọa trong Trang Thiên Quán thời điểm, tổ tiên của các ngươi sợ vẫn là một cái trứng trùng đâu.”

Hơn mười người hai mặt nhìn nhau, không biết đáp lại ra sao cái này lời nói.

Một người trong đó cau mày rất nhiều, đột nhiên khiếp sợ hét lớn: “Ta biết ngươi, ngài, là ai!”

Thanh âm kia nháy mắt biến thành kính ngữ, lấp đầy sợ hãi, kính sợ, cùng khó mà tin tưởng.

Người kia run giọng nói: “Tại xa xưa trước kia, đã từng có một con Phệ Thần Cổ từ cái kia Trang Thiên Quán bên trong đào tẩu qua, nhiều đời truyền thừa ký ức, vị đại nhân kia gọi là Trọng Anh!”

Hơn mười người bên trong, có sắc mặt đại biến, còn có vẫn như cũ giật mình.

Người kia cung kính ôm quyền nói: “Đại nhân hẳn là Trọng Anh, cho dù là chúng ta tiền bối tại, cũng y nguyên muốn thần phục với đại nhân dưới chân.”

Trọng Anh khẽ nói: “Nghĩ không ra còn có minh bạch người, lúc trước ta rời đi thời điểm, đem sở hữu lợi hại Phệ Thần Cổ toàn bộ thôn phệ, liền lưu lại mười mấy con thực sự quá áp chế, lười nuốt, các ngươi hẳn là cái kia mười mấy con áp chế B hậu đại đi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3149: Cho Ăn

Hơn mười người hai mặt nhìn nhau, đều là giận mà không dám nói gì, đồng thời một cỗ ý sợ hãi dưới đáy lòng hiện lên.

Tại Phệ Thần Cổ bộ tộc bên trong, truyền thừa là cực vì lực lượng trọng yếu cội nguồn, thiên phú của bọn hắn cùng vận mệnh, đa số là đến tự với truyền thừa, nghĩ không ra chính mình tiên tổ, lại là bởi vì quá low mà cẩu thả còn sống.

Mười mấy người nơm nớp lo sợ, sinh không nổi chút nào lòng phản kháng.

Trọng Anh hỏi: “Cái này Trang Thiên Quán bên trong hết thảy có bao nhiêu Phệ Thần Cổ, lại ra nhiều ít?”

Tất cả mọi người cúi đầu, không dám đáp lời, một người trong đó tu vi cao nhất, vì tám sao Thiên Giới đỉnh phong, cung kính trả lời: “Ước chừng hơn ba trăm hai mươi, ra một phần mười tả hữu.”

Tử Tâm giật nảy mình, thế mà có nhiều như vậy côn trùng ở bên trong.

Trọng Anh nói: “Các ngươi có thể ra, chứng minh thực lực của các ngươi còn có thể, những ra không được kia, liền liền vũ trụ bình chướng đều không vượt qua nổi, có thể thấy được low tới cực điểm.” Hắn nhìn về phía cái kia tên tám sao Thiên Giới đỉnh phong Phệ Thần Cổ, hỏi: “Ngươi tên là gì?”

Người kia nói: “Tại hạ Diễm Đấu.”

Trọng Anh gật đầu nói: “Từ nay về sau, ngươi chính là của ta nô bộc, ta mới từ trong phong ấn khôi phục lại, không có một hai cái nô tài sai sử cũng không tiện.”

Diễm Đấu lòng tràn đầy đắng chát, lại cũng không dám phản kháng, khó chịu nói: “Vâng, đại nhân.”

Trọng Anh nói: “Nhưng thực lực của ngươi quá yếu, với tư cách thù lao, còn lại những này Phệ Thần Cổ, liền toàn bộ xem như ngươi đồ ăn đi.”

“Cái gì?!” Còn lại cái kia hơn mười tên Phệ Thần Cổ hoảng hốt, nội tâm kinh hãi phía dưới, thấy lạnh cả người liền nước vọt khắp toàn thân.

“Chạy mau a!”

đăng❤nhập https://tr u yencuatui.net/ để đọ

c truyện❤Hơn mười người nháy mắt hóa thành độn quang, tại không trung lóe lên, liền trình viên hình ra bên ngoài vọt tới.

“Phanh phanh phanh!”

Khiến người sợ hãi chuyện phát sinh, hơn mười người tất cả đều đâm vào vô hình không gian bên trên, nhục thân bị đụng lỏng lẻo, đại lượng máu tươi nổ bắn ra tới.

Nhưng những này nhục thân nguyên vốn cũng không phải là bọn hắn, vô số màu đỏ sợi tơ từ nhục thân bên trong - bắn - ra, hướng nơi xa đào tẩu. Tứ phía không gian tựa như là bị áp súc, xuất hiện vô số nếp gấp, những dây đỏ kia xuyên qua cực kì chậm chạp phí sức.

Trọng Anh đưa tay hướng nắm vào trong hư không một cái, “Ầm ầm” một tiếng nổ vang, bốn phương tám hướng nhấc lên vòng xoáy, nghiền ép người hết thảy vạn vật, hướng hắn lòng bàn tay hội tụ mà đi.

Tử Tâm cùng Diễm Đấu đều là mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, Tử Tâm càng đem chuyển pháp diêu quang huyễn hóa thành khải, che đắp lên trên người, chống cự cái kia đáng sợ cơn bão năng lượng.

Nhưng những này phong bạo cũng không có đả thương ý thức của nàng, bên trong truyền đến vô số tiếng kêu thảm thiết, chính là cái kia hơn mười tên Phệ Thần Cổ, trực tiếp bị phong bạo lực lượng diệt vỡ nát, hóa thành đầy trời huyết sắc sợi tơ, sau đó bay thấp tại Trọng Anh trên lòng bàn tay phương, không ngừng xoay tròn, ngưng tụ thành đoàn.

Diễm Đấu triệt để bị dại ra, đây chính là hơn mười vị cao giai Thiên Giới a, cũng không từng thấy đến đây người xuất thủ, liền toàn bộ đánh chết.

Ngay tại hắn hóa đá tại chỗ thời điểm, những huyết sắc kia sợi tơ bay vụt mà xuống, từng đạo bắn - nhập trong cơ thể hắn.

“A!.”

Diễm Đấu bị bắn thủng trăm ngàn lỗ, từng đạo huyết động nổ tung, mấy trăm đạo màu đỏ sợi tơ toàn bộ bắn - đi vào, khiến cho thân thể của hắn dị thường cồng kềnh, hoàn toàn biến hình.

Tử Tâm nhìn sắc mặt tái mét, kia từng cái đau nhức trong miệng, có thể gặp đến đại lượng tơ máu tại xê dịch, khiến người buồn nôn buồn nôn.

Trọng Anh nói: “Tư chất của ngươi dù chênh lệch, nhưng nhiều như vậy đồng loại ăn hết, hẳn là cũng có thể đột phá.” Hắn tay giơ lên, lòng bàn tay huyễn hóa ra một đạo hồng sắc lạc ấn, trực tiếp đánh ra, nói ra: “Lại thêm ta cái này một ấn, đột phá chín sao Thiên Giới không có áp lực chút nào. Từ đó về sau, ta này khắc ở thân, ngươi liền đời đời kiếp kiếp là ta nô tài, đây chính là bao nhiêu đời đã tu luyện phúc khí a.”

“Bành!”

Cái kia ấn ký giống như là có sinh mệnh, tại không trung kích - bắn xuyên qua, chui vào Diễm Đấu trong cơ thể.

“A!.” Diễm Đấu thống khổ tại không trung vặn vẹo dữ tợn, nhục thể tiến một bước bành trướng nổ tung, vô số tơ máu từ bên trong phun trào ra, đem hắn hoàn toàn bao lấy.

Tử Tâm cả kinh há to mồm, chính nàng cũng là chín sao Thiên Giới sơ giai, tự nhiên minh bạch tám sao đỉnh phong đột phá đến chín sao cần phải có bao lớn cố gắng cùng cơ duyên, tự mình tính là thiên phú dị bẩm, nhưng vì bây giờ Thần tộc đệ nhất thiên tài, lúc này mới may mắn phía dưới tiến vào chín sao Thiên Giới.

Mà người trước mắt này, lại có thể giơ tay nhấc chân tạo ra một tên chín sao Thiên Giới đến, cái này khiến nàng đạo tâm đều cơ hồ muốn dao động, kiềm chế không thể thở nổi.

“Lực lượng! Lực lượng a, ha ha ha ha!”

Diễm Đấu cuồng tiếu không thôi, mặc dù thống khổ không chịu nổi, nhưng cái kia cảm giác đau tại một chút xíu yếu bớt, tùy theo mà đến lại là lực lượng khổng lồ, để hắn mừng rỡ như điên!

Đột phá đại đạo quy tắc giáng lâm, chạm đến Tử Tâm trên thân, mới khiến cho nàng lấy lại tinh thần, nội tâm dâng lên cực độ lo nghĩ cùng bất an, Trọng Anh độ mạnh vượt xa nàng tưởng tượng, căn bản không phải bọn hắn có thể chống lại.

“Đa tạ chủ nhân! Từ nay về sau, Diễm Đấu chính là nô phó của chủ nhân, thề chết cũng đi theo chủ nhân!”

Diễm Đấu trên thân khó chịu toàn bộ bình phục, cái kia tàn tạ nhục thân cũng toàn bộ chữa trị, tinh thần sáng láng.

Trọng Anh nhẹ gật đầu, nói: “Đi thôi.”

Liền hướng cái kia chỗ hổng đi đến.

Diễm Đấu sắc mặt đại biến, hoảng sợ nói: “Chủ nhân, đi, đi đâu?”

Trọng Anh nhíu mày lại, nhàn nhạt sát khí tại trong mắt hiển hiện, lạnh giọng nói: “Ngươi mắt mù sao?”

Diễm Đấu vội vàng quỳ xuống, run giọng nói: “Chủ nhân, ta sai rồi! Ta không nên hỏi nhiều.”

Trọng Anh nói: “Lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa.”

Nói xong, cũng không quay đầu lại tiếp tục đi lên phía trước.

Diễm Đấu sắc mặt tái mét, giống như là lồng bao một tầng sương lạnh, nhìn xem cái kia đen như mực chỗ hổng, lặp đi lặp lại là có thể thôn phệ hết thảy ác ma, trên mặt hắn tràn đầy mồ hôi, chính mình không có chút nào phát giác, cắn răng một cái liền cùng sau lưng Trọng Anh đi vào.

Tử Tâm cho là mình muốn trốn qua một kiếp, đột nhiên Trọng Anh thanh âm truyền đến, “Còn không theo tới.” Nàng trái tim co quắp mấy lần, khó nói lên lời lực lượng liền trấn đè ở trên người, chỉ cần mình vừa phản kháng, liền nháy mắt sẽ bị đánh chết, trong kinh hoảng, chỉ có thể kiên trì đi vào theo.

…

Thời không giống như là trở nên bất động, liền liền quy tắc đều cảm giác không đến, đây là một chỗ tuyệt đối “Tĩnh” cùng “Không” chi địa.

Nguyên vốn cho rằng bên trong sẽ là tiểu thế giới, nghĩ không ra lại chỉ là đen kịt hư không, thậm chí liền “Đen” đều không phải, chỉ là tuyệt đối “Tĩnh” cùng “Không”.

Dương Huyền Tàng chẳng biết chính mình đi được bao lâu, nơi này giống như là không có bắt đầu, cũng không có có kết thúc, lại thế nào đi đều không thể đi đến cuối cùng.

“Chẳng lẽ cái này đã pháp bảo bên trong rồi?”

Dương Huyền Tàng nghĩ đến, trừ phi pháp bảo bên ngoài, hắn không cho rằng trên đời sẽ tồn tại loại địa phương này, có thể vây khốn một vị chín sao Thiên Giới trung giai.

Dương Huyền Tàng lấy ra chiến kích, cầm trong tay, biến được cẩn thận một chút, hắn thử nghiệm dùng chiến kích hướng hư không bên trong bổ tới.

Hư quang như lãnh nguyệt, từng đạo chém hướng về phía trước, chảy xuống sáng tỏ quỹ tích cùng huy quang, chiếu rọi ở đây vô tận “Không” thế giới bên trong.

“Mặc kệ là pháp bảo vẫn là thiên địa, ta liền không tin có thể áp chế ở cái này kích ánh sáng!”

Dương Huyền Tàng tại xác định chính mình khẳng định đi ra không được về sau, dọn xong tư thế, hai tay nắm kích, đem lực lượng cùng trạng thái tăng lên tới đỉnh phong, hét lớn một tiếng, liền hướng về phía trước bổ tới!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3150: Bình Bên Trong Thế Giới

“Ầm ầm!”

Cái kia “Không” địa phương, đột nhiên xuất hiện một vết nứt, “Lốp bốp” phá tan đến, bên trong lộ ra tia sáng.

Dương Huyền Tàng thân ảnh nhoáng một cái, liền bay vụt đi vào.

Khe hở rất nhanh liền khép lại, thế giới lần nữa “Tĩnh” cùng “Không” xuống tới, chỉ bất quá nhiều một đạo năng lượng to lớn sóng lăn tăn, trong hư không khuếch tán.

“Tốt xa xăm quy tắc cảm ứng... Nơi này là mới sinh thay mặt đại vũ trụ sao?” Dương Huyền Tàng tiến vào một mảnh thế giới mới bên trong, thiên địa vô ngần, cực độ trống trải, khắp nơi tràn ngập cổ xưa khí tức, dưới chân nham thạch cứng rắn như sắt, chẳng biết trải qua bao nhiêu năm tháng lắng đọng mà thành.

“Phạm Cao đại nhân lời nói bảo vật ở đâu? Ta có thể cảm ứng đến sao?”

Dương Huyền Tàng tay phải bắt lấy chiến kích, chỉ hướng về phía trước, sau đó hai mắt nhắm lại, tiến vào thiên nhân hợp nhất cảnh giới, vô ngã vô vật, chính mình phảng phất cùng chiến kích cùng nhau, hóa thành trong thiên địa này một bộ phận.

Đã có trọng bảo, lấy chính mình đối với đại đạo lĩnh ngộ, cần phải cảm ứng ra mới là.

Đột nhiên, Dương Huyền Tàng có chút nhăn hạ lông mày, hai mắt hơi mở, trong mắt bắn ra một tuyến hàn mang, chiến kích tại không trung lắc một cái, liền bổ ra một đạo hư quang.

Trảm kích tại không trung quấn giết tới, "A!." Một đạo tiếng kêu thảm thiết truyền đến, vô số màu đỏ sợi tơ tại kích quang bên ngoài nổ tung.

Đúng là một con Phệ Thần Cổ tiềm ẩn tại phụ cận, muốn đánh lén, bị Dương Huyền Tàng cảm ứng được, trực tiếp chém vỡ nát.

Những đứt gãy kia dây đỏ, giống như con giun tại không trung xê dịch, còn muốn hướng nơi xa đào tẩu.

"Là một cái khác."

Cái này Phệ Thần Cổ cũng không phải là Dương Huyền Tàng truy kích con kia, hắn đưa tay hướng không trung một trảo, sở hữu dây đỏ tất cả đều bị nhiếp trụ, rốt cuộc trốn bất động, chỉ có thể tại không trung liều mạng giãy dụa.

Dương Huyền Tàng Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn lại, phát hiện những này màu đỏ sợi tơ là từ vô số kỳ dị cá thể, lấy phức tạp phương thức liên tiếp, vô luận như thế nào chặt đứt, đều có thể sống sót.

Trong lòng của hắn thất kinh, loại vật này vốn là đao kiếm thần thông khó thương, hơn nữa còn có bất tử kết cấu tại, trên đời làm sao sẽ giống như này sinh vật nghịch thiên?

Hắn "Ba" đánh một cái chỉ vang, trên lòng bàn tay phương liền hóa ra một đám lửa, "Soạt" một tiếng liền hướng những màu đỏ kia sợi tơ nấu đi.

"Ầm ầm!"

Những sợi tơ kia giằng co, nhưng nháy mắt liền bị nhen nhóm, sau đó “Lốp bốp” một chút xíu sụp đổ, nồng đậm côn trùng khí tức khuếch tán ra tới.

Dương Huyền Tàng nhẹ nhàng thở ra, những vật này tại lục đạo huyễn diễm dưới, rất một trận liền một chút xíu bị đốt thành tro bụi.

Dương Huyền Tàng cầm trong tay chiến kích, chờ đợi hỏa diễm dập tắt, khóe miệng giơ lên một tia cười lạnh, quay người đem chiến kích chỉ hướng mặt khác một chỗ hư không, cười lạnh nói: “Đến phiên ngươi!”

Hư không bên trong yên tĩnh.

Dương Huyền Tàng xùy tiếng nói: “Nguyên bản ngươi giấu vô cùng tốt, nếu không phải vừa rồi con kia Phệ Thần Cổ đánh lén ta, để ngươi do dự một chút phải chăng cũng muốn xuất thủ, sơ qua phóng xuất ra một chút khí tức, ta còn thực sự không có cảm ứng được ngươi đây.”

“Sưu!”

Chỗ kia trong hư không, nháy mắt bắn ra một đạo hồng mang, lấy tốc độ cực nhanh hướng nơi xa bỏ chạy.

“Ta đã có thể truy ngươi đến nơi này, làm sao lại để ngươi trốn.”

Dương Huyền Tàng cười lạnh một tiếng, vung lên chiến kích, hư không “Ầm ầm” một tiếng liền bị chém đứt, hắn hướng phía trước phóng ra một bước, trực tiếp liền đến bỉ ngạn, xuất hiện tại cái kia dây đỏ phía trước, nhưng sau đó xoay người xoay tay lại chính là một kích.

“Phanh phanh!”

Những hồng mang kia bị chiến kích bổ trúng, một chút đứt gãy hơn phân nửa, thanh âm hoảng sợ truyền ra, “Đừng, đừng giết ta! Giết ta đối với ngươi không có chỗ tốt gì, mặc kệ yêu cầu gì ta đều có thể đáp ứng ngươi, chỉ cần ngươi thả qua ta!”

Những dây đỏ kia tại không trung thay đổi, chậm rãi đoàn tập hợp một chỗ, hóa ra lão giả thân ảnh, mặt mũi tràn đầy vẻ cầu khẩn, trên thân đã rách nát không chịu nổi.

Dương Huyền Tàng thu chiến kích, chắp tay sau lưng, nói: “Ta lại hỏi ngươi, đây là địa phương nào?”

Lão giả nói: “Nơi này là một cái pháp bảo càn khôn thiên địa, pháp bảo này gọi là Trang Thiên Quán, là một cái bình.”

Dương Huyền Tàng nói: “Có biện pháp nào có thể đạt được cái này bình? Cái này bình lại phải chăng có thể khắc chế các ngươi?”

Lão giả sửng sốt một chút, cười khổ nói: “Cái này bình cực kỳ đáng sợ, đừng nói khắc chế chúng ta, mạnh hơn đồ vật có thể khắc chế, cho tới làm thế nào chiếm được, ta đây cũng không rõ ràng.”

Dương Huyền Tàng cau mày nói: “Vậy các ngươi làm sao sẽ ở đây bình bên trong?”

Lão giả sắc mặt khó coi nói: “Cụ thể ta cũng không rõ ràng, nhưng tướng truyền cho chúng ta tiên tổ là bị người nuôi dưỡng ở cái này bình bên trong...” Hắn trầm tư dưới, nói: “Nhục thể của chúng ta cực kì cường hoành, đao thương khó thương, chính là muôn vàn khó khăn gặp một lần thiên tài địa bảo cùng linh vật, sẽ có người chăn nuôi cũng không kỳ quái, nhưng vô số năm qua, tựa hồ cũng chưa từng gặp qua cái kia chăn nuôi người, cũng không nghe nói có ai bị bắt đi.”

Dương Huyền Tàng đột nhiên đối với mấy cái này Phệ Thần Cổ đồng tình đứng lên, đảm nhiệm ai biết mình tình cảnh, lại cùng gà vịt không khác, cũng sẽ không dễ chịu, hắn hỏi: “Như thế nào mới có thể nhìn thấy cái này bình bản thể?”

Lão giả nói: “Cái này bình bản thể ta từng gặp hai lần, đều là trong tu luyện cảm ứng được, nháy mắt liền bị trấn áp trở về, kém chút không có đem ta thần thức đánh tan.” Trên mặt tràn ngập sợ hãi, lòng còn sợ hãi.

Dương Huyền Tàng lại hỏi: “Ngươi cũng đã biết Trọng Anh?”

Lão giả sắc mặt đại biến, hai mắt một chút trừng lão đại, thất thần kêu lên: “Đại nhân nhận ra người này?”

Dương Huyền Tàng nói: “Nhìn ngươi bộ dáng có lẽ vậy biết đến?”

Lão giả ngốc trệ dưới, thở hắt ra, thở dài: “Tự nhiên biết, nhưng cũng chưa gặp qua, tương truyền hắn là cái thứ nhất từ cái này Trang Thiên Quán bên trong đào tẩu Phệ Thần Cổ, cái này phương càn khôn thế giới bên trong thời đại tương truyền tin tức của hắn, chúng ta chỉ có một cái mục đích cùng phương hướng, chính là chạy khỏi nơi này, sở dĩ Trọng Anh chính là thần tượng một dạng tồn tại. Tương truyền hắn thôn phệ đại lượng Phệ Thần Cổ, tu vi thông thiên, vượt qua thập tinh cảnh giới, cái này mới rời khỏi đất này.”

Dương Huyền Tàng truy hỏi: “Vậy ngươi cũng biết, Trọng Anh có gì nhược điểm? Nếu ta muốn đối phó hắn lời nói, có thể có biện pháp nào?”

Lão giả cả kinh nói: “Đại nhân nguyên lai là muốn...” Hắn ngừng lại lời nói, ý thức được bảo vệ tính mạng quan trọng, kinh ngạc nói: “Đối phó Trọng Anh..., lấy đại nhân thủ đoạn tựa hồ còn kém một chút.”

Hắn lời nói này mười phần uyển chuyển.

Dương Huyền Tàng khẽ hừ một tiếng, nói: “Ta tự nhiên biết chênh lệch không nhỏ, vậy ngươi có thể có ý định gì?”

Lão giả trầm tư nói: “Cái này Trang Thiên Quán khẳng định là có thể áp chế Trọng Anh, chỉ là muốn thu lấy cái này bình quá khó, căn bản không biết người thế nào mới có thể làm đến. Tiếp theo, ta nhìn đại nhân binh khí, thật là đáng sợ, lại có thể đem chúng ta bản thể trực tiếp chặt đứt, đối với tộc ta khắc chế trình độ, sợ không ở đây Trang Thiên Quán phía dưới. Còn có đại nhân chưởng khống hỏa diễm, đối với ta cũng có nguy hiểm trí mạng.”

Dương Huyền Tàng cau mày nói: “Ta tu vi không đủ, vẻn vẹn dựa vào binh khí cùng hỏa diễm không đủ để đối phó Trọng Anh, nhìn đến nhất định phải nghĩ biện pháp đạt được cái này bình.”

Lão giả trong mắt tinh quang lóe lên, cũng không nói gì thêm, nhưng trong lòng thì một trận cười lạnh trào phúng, cái này bình cất đặt ở đây đã bao nhiêu năm, cho dù tại mới sinh thay mặt đại vũ trụ bên trong, cũng chưa từng bị người từng chiếm được, hắn dựa vào cái gì?

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3151: Kỳ Dị Thanh Âm

Dương Huyền Tàng đột nhiên chắp tay trước ngực, trực tiếp ở tại chỗ bàn ngồi xuống, cái kia thân thể khôi ngô chuyển hóa thành thuần bạch sắc, tản mát ra thánh khiết quang huy.

Lão giả cảm thấy hoảng sợ, cái này quang huy cho hắn một loại cực hạn vẻ đẹp, để hắn sinh lòng hướng tới, không khỏi thình thịch nhịp tim, tự nghĩ nói: “Đây là thần thông gì công pháp?”

Dương Huyền Tàng hai tay không ngừng kết ấn, chính là Phạm Cao cải tiến sau Vô Cực Chân Kinh, rất nhanh trước người hóa hiện ra một đóa màu trắng trong suốt hoa sen, giống như một phương thế giới chầm chậm nở rộ, lộng lẫy.

Hoa sen vừa xuất hiện, bốn phía không gian trở nên yên tĩnh cùng ôn hòa, lão giả nhìn ngốc trệ, liền liền trên người hắn lệ khí cùng trong cơ thể xao động cũng tại quang mang này hạ một chút xíu hóa giải.

“Cảm ngộ đại đạo!”

Lão giả mặt mũi tràn đầy kinh hãi, nguyên bản đang xoắn xuýt muốn hay không đào tẩu, giờ phút này toàn vẹn quên mất chính mình tình cảnh, chính mình tại Dương Huyền Tàng đối diện ngồi xếp bằng xuống, tắm rửa cái này đại đạo thanh huy, tiến vào định trạng thái bên trong.

Dương Huyền Tàng nghe xong lão giả nói Trang Thiên Quán tình cảnh, liền hiểu kia là như thế nào một loại trạng thái, lúc trước hắn tại Côn Hư bên trong lúc, cũng là cùng đại đạo cảm ứng về sau, mới tiến vào sáng thế Mẫu Liên bên trong, nhìn thấy phạm theo.

Quả nhiên, sau đó không lâu, khi thần thức dần dần dung nhập bốn phía, không ngừng cảm ngộ đến thế giới bản nguyên, tựa hồ chạm đến cái gì cứng rắn tồn tại.

Dương Huyền Tàng thầm nghĩ: “Đây chính là Trang Thiên Quán bản thể sao? Hoàn toàn chính xác có chút bình cảm giác.” Hắn thần thức thuận theo cái kia cứng rắn cảm ngộ hướng tứ phía khuếch tán, lại qua một trận, phát hiện cái này cứng rắn cũng không phải là liền thành một khối, mà là có biên giới, thần thức trực tiếp từ biên giới chỗ tản ra ngoài.

Dương Huyền Tàng sững sờ, nghĩ thầm: “Chẳng lẽ là cái vò mẻ?”

Nhưng nháy mắt liền loại bỏ ý nghĩ này, nếu là vò mẻ, không có khả năng khốn ở những này Phệ Thần Cổ, mà lại đã sớm cần phải bị Phạm Cao lấy đi.

Hắn bài trừ tạp niệm, tiếp tục hướng bốn phía cảm ứng, thần thức khuếch tán về sau, lại tiến vào khắp không bờ bến trong nhận thức.

Đột nhiên, lại lòng có cảm giác, tựa hồ chạm đến một chút lưu động đồ vật, lại không phải chất lỏng, cũng không phải khí thể, không nói được cảm giác, duy bừng tỉnh duy hốt, như thật như ảo, để hắn nhìn không thấu.

Chỉ là tiếp xúc thứ này, liền không nói ra được dễ chịu, phảng phất trực tiếp từ chỗ xa xa ảnh hưởng đến lập tức, để hắn tinh khí hiên ngang, có gan phiêu nhiên cảm giác.

Đột nhiên, vật kia bên trong truyền đến một đạo lạnh lùng thanh âm, mang theo một chút khinh thường, trực tiếp hóa thành vô hình sóng âm, đánh vào Dương Huyền Tàng trong thần thức, nổ vỡ ra đến!

“Người nào? Hừ, thần thức lại đến cái này, cũng coi như có mấy phần bản lĩnh, nhưng nơi này không phải ngươi tới địa phương, cút cho ta!”

Dương Huyền Tàng đối với đột nhiên xuất hiện biến cố, vội vàng không kịp chuẩn bị, chỉ cảm thấy ngũ giác lục thức đều muốn nổ tung, toàn thân ý thức một chút kịch liệt đau nhức, liền từ cái kia trạng thái bên trong ra, gương mặt sát trắng như tờ giấy, kêu lên một tiếng đau đớn về sau, khóe miệng tràn ra máu tươi.

Lão giả cũng đột nhiên co giật, mở hai mắt ra, kinh hỏi: “Đại nhân, thế nào?”

Dương Huyền Tàng nhìn chằm chằm hắn, trong mắt bắn ra hai hàng sát khí, lạnh giọng nói: “Cái này Trang Thiên Quán bên trong còn có người, ngươi vì cái gì không nhắc nhở ta?”

Lão giả bị hắn chằm chằm đến toàn thân run rẩy, lúc này mới hối hận không có thừa dịp vừa rồi cơ hội đào tẩu, vâng vâng dạ dạ nói: “Không rõ ràng đại nhân đang nói cái gì, cái này Trang Thiên Quán bên trong còn có không ít tộc ta người, đại nhân không phải biết đến a.”

Dương Huyền Tàng khẽ nói: “Ta nói không phải Phệ Thần Cổ, ngươi là thật không biết vẫn là giả ngu?” Lập tức liền đem chính mình thần thức cảm ứng nói ra.

Lão giả nghe được trợn mắt hốc mồm, thật lâu, mới hút ngụm khí lạnh, vô cùng tôn kính nói ra: “Đại nhân thật là bất thế thiên tài, ta ở đây bình bên trong tu luyện vô số tuế nguyệt, mới cảm ứng qua rải rác mấy lần bình bản thể, đại nhân chỉ là nhập định một chút liền cảm ứng được, đại nhân thiên phú thần thông, thực sự xa không phải ta có thể hiểu được.”

Dương Huyền Tàng nói: “Bớt nịnh hót, nói điểm chính!”

Lão giả khổ sở nói: “Không dối gạt đại nhân, cho dù là cái kia rải rác mấy lần cảm ứng, cũng chỉ là vận khí tốt có thể chạm đến bình bản thể bình chướng mà thôi, chỗ nào còn tiếp xúc qua duy bừng tỉnh duy hốt đồ vật, càng đừng đề cập bên trong truyền tới thanh âm.”

Dương Huyền Tàng hồ nghi không chừng, nhìn hắn chằm chằm một trận, mới xác thực tin hắn không có nói sai, lúc này nhíu mày trầm tư, tự lẩm bẩm: “Quái, vậy sẽ là ai.”

Lão giả hỏi: “Có phải hay không là khí linh?”

Dương Huyền Tàng nói: “Ta cũng nghĩ qua có thể là khí linh, nhưng lại không giống, khí linh có thể du đãng trong hư không này bất kỳ địa phương nào, tới vô ảnh đi vô tung, chúng ta tình huống hiện tại cũng sẽ tại khí linh cảm giác phía dưới, mà người kia tựa hồ cũng không phải là dạng này.” Hắn ngạc nhiên hỏi: “Cái này Trang Thiên Quán có khí linh sao?”

Lão giả nói: “Chẳng biết, không có phương diện này ghi chép, ta cũng chưa bao giờ từng gặp phải.”

Dương Huyền Tàng gật đầu nói: “Là, giống bảo vật như vậy, ngược lại sinh ra khí linh khả năng cực thấp, nhưng nếu là một khi xuất hiện khí linh, chính là dị thường đáng sợ tồn tại.” Hắn lại hỏi: “Cái này Trang Thiên Quán trừ thế giới này bên ngoài, có thể hay không còn có mặt khác không gian?”

Lão giả lắc đầu nói: “Chẳng biết.”

Dương Huyền Tàng sắc mặt âm trầm xuống, khẽ nói: “Cái này cũng không biết, cái kia cũng không biết, lưu ngươi làm gì dùng?”

Lão giả dọa đến sợ vỡ mật, vội vàng lui về sau vài chục bước, đem phòng ngự tăng lên tới cực hạn, run giọng nói: “Đại nhân, ta đích xác là chẳng biết a!"

Dương Huyền Tàng khoát tay nói: "Lại tin ngươi một lần, không cần khẩn trương, chỉ cần ngươi thành thành thật thật, không đùa nghịch tâm tư gì láu cá, liền không có việc gì."

Lão giả vội vàng nói: "Đa tạ đại nhân."

Dương Huyền Tàng nhìn xem hắn, khóe miệng giơ lên nụ cười quái dị, hắc tiếng nói: "Ta lại muốn tiến một lần chỗ kia, lần này không chỉ có thần thức quá khứ, tam hồn thất phách ta cũng sẽ phân một bộ phận ra, làm như vậy cực kì nguy hiểm, ta muốn ngươi thay ta hộ pháp."

Lão giả ngây ngẩn cả người, bình thường hộ pháp đều muốn cực độ tín nhiệm người, đối phương thế mà tuyển hắn? Là không có lựa chọn nào khác, vẫn là quá mức tự đại, liền khẳng định như vậy chính mình sẽ không hạ ám chiêu?

Lão giả tâm tư thay đổi thật nhanh, nhưng trên mặt một mảnh cung kính thần sắc, vội nói: "Đại nhân yên tâm, ở đây Trang Thiên Quán bên trong, chỉ cần ta còn sống sót, liền khẳng định không ai tổn thương đại nhân."

Dương Huyền Tàng lắc đầu nói: "Thực lực của ngươi ta là đồng ý, nhưng trung tâm cũng không đồng ý."

Lão giả vội nói: "Đại nhân đối với ta có ân không giết, tuyệt không dám phản bội đại nhân."

Dương Huyền Tàng cười lạnh nói: "So sánh lòng trung thành của ngươi, ta càng tin tưởng ta chú ấn."

"Chú ấn?" Lão giả song đồng nháy mắt phóng đại, tâm kinh đảm hàn, chỉ thấy Dương Huyền Tàng tay giơ lên, lòng bàn tay bắt đầu huyễn hóa các loại quỷ dị phù văn, từ mấy loại nhan sắc đan vào một chỗ, phức tạp không hiểu, hoảng sợ nói: "Đại nhân không cần a!” Gấp vội vàng hai tay bấm niệm pháp quyết, chuẩn bị đối kháng.

Dương Huyền Tàng lạnh lùng nhìn chằm chằm hắn, nói: “Có thể sống cơ hội chỉ có lần này, ngươi thật muốn ra tay với ta sao? Là thuận theo sống sót, vẫn là phản kháng đi chết đâu? Ngươi là người thông minh, chính mình làm lựa chọn đi.”

Lão giả đôi môi run rẩy, nói không ra lời, liền hơi do dự về sau, liền thả ra trong tay quyết âm, khổ sở nói: “Ta lựa chọn thuận theo đại nhân.”

Chương 3152: Không Người Có Thể Địch

Dương Huyền Tàng lúc này một chưởng vỗ xuống đi, ánh sáng màu trắng tại lòng bàn tay đại phóng, hình thành một cái phù văn lạc ấn, đánh vào lão giả ngực miệng, vô số bạch quang tứ tán, chui vào lão giả trong cơ thể.

Lão giả sắc mặt đại biến, một chút mặt xám như tro, tâm trực tiếp chìm xuống dưới.

Hắn nguyên bản ôm một tia may mắn, cho là mình nhục thân quỷ dị cường hoành, có thể lợi dùng thời gian đến ma diệt cái này lạc ấn, cũng không nghĩ dấu ấn kia đẳng cấp cực cao, lại mấy cùng đại đạo, cơ hồ vô pháp chống lại.

Trực tiếp in dấu ở trên người, liền khắc sâu vào cơ bắp xương cốt, huyết mạch tạng khí, càng là tiến vào tam hồn thất phách bên trong, lấy lực lượng nào đó đem những này nối thành một mảnh, hoàn toàn chế hành ở.

Sau đó bạch quang chậm rãi tại thể nội biến mất, lão giả vội vàng vận chuyển chân nguyên, có chút có thể cảm ứng được một chút dị thường, lại không rõ ràng, hắn mồ hôi lạnh trên trán chảy ròng, biết lần này thật cắm.

Nhưng so sánh mất đi tính mạng, còn tính là tốt.

Lão giả nghĩ thông suốt về sau, biết vô pháp phản kháng, chí ít tạm thời vô pháp phản kháng, liền thu liễm tâm tư, rất cung kính đứng ở một bên, lấy Dương Huyền Tàng vi tôn.

“Ngươi ngay tại cái này thay ta hộ pháp.”

Dương Huyền Tàng hạ xong lạc ấn về sau, phân phó một tiếng, liền lần nữa ngồi xếp bằng nhập định, đem bộ phận hồn lực phóng xuất ra, dung nhập hư không.

Lão giả đứng ở một bên, sắc mặt âm tình bất định, mấy lần dần hiện ra vẻ hung ác, nhưng giãy dụa phía dưới, vẫn là áp chế xuống.

Dương Huyền Tàng thần thức cùng hồn lực điên cuồng tràn vào hư không, lần này chạm đến Trang Thiên Quán bản thể thời gian thật dài, trọn vẹn qua ba bốn canh giờ, mới cảm ứng được bản thể, sau đó thuận theo bản thể hướng thẳng trước phương hướng khuếch tán.

Sau đó không lâu, lần nữa tiến vào cái kia duy bừng tỉnh duy hốt trạng thái bên trong.

Dương Huyền Tàng thần thức cùng hồn lực giao hòa vào nhau, hóa ra một đạo phân thân, Hỏa Nhãn Kim Tinh chớp động dưới, nhìn chằm chằm phía trước nhìn lại, mênh mông hư không bên trong, phiêu đãng tầng một năng lượng màu trắng, giống như dịch không phải dịch, giống như khí không phải khí, cũng không biết là loại trạng thái nào.

Dương Huyền Tàng tung hoành nơi đây vũ trụ, các loại quỷ dị kỳ quan đều gặp qua không ít, nhưng chưa từng thấy qua cảnh tượng như vậy.

Hắn thân ảnh nhoáng một cái, liền dậm chân đi thẳng về phía trước, trực tiếp tiến vào loại này năng lượng trạng thái bên trong.

Vừa mới đụng vào, liền có gan tim đập nhanh cảm giác, hắn toàn thân cự chiến, cuối cùng nghẹn ngào kêu lên: “Đại đạo lực lượng?!”

Bản thân hắn nắm giữ một tia đại đạo lực lượng, đồng thời có thể mỏng manh xuống tới, chuyển thành hùng hậu chân nguyên, lúc trước chỉ là thần thức tiếp xúc, chỉ là cảm thấy cái này năng lượng gần như đại đạo, không dám xác định.

Giờ phút này hồn phách cỗ tại, tiếp xúc phía dưới, lập tức phán đoán cái này năng lượng chính là đại đạo không thể nghi ngờ, bất quá cũng là mỏng manh rất nhiều.

“Cái này Trang Thiên Quán bên trong lại có đại đạo lực lượng, khó trách đáng sợ như thế, có thể nuôi dưỡng Phệ Thần Cổ!”

Dương Huyền Tàng nội tâm chấn kinh, nhưng lập tức cảnh giác lên, cái này đại đạo lực lượng bên trong cất giấu thanh âm kia đến cùng là người phương nào?

Đúng lúc này, thanh âm kia vang lên lần nữa, mang theo phẫn nộ cùng lăng lệ thanh âm, giống vòng xoáy giống nhau cuốn tới, phảng phất muốn đem thiên địa nổ tung, “Thế mà còn dám tới? Còn không mau cút đi!”

Dương Huyền Tàng bị chấn hồn phách run rẩy, cả người một trận hoảng hốt, hắn vội vàng vận chuyển Vô Cực Chân Kinh, ở đây sóng âm bên trong trấn định lại.

Sau một lúc, sóng âm năng lượng mới yên tĩnh.

“Hừ, thế mà được một tấc lại muốn tiến một thước, lần này liền hồn phách đều tiến đến rồi!”

Thanh âm kia trở nên vô cùng băng lãnh, sát khí tại đại đạo lực lượng bên trong tràn ngập.

Dương Huyền Tàng gấp vội vàng nói: “Tiền bối bớt giận, vãn bối cũng không ác ý.”

“Ta quản ngươi có không ác ý, đây không phải ngươi có tư cách tới địa phương, đã vòng qua ngươi một lần, lần này không có đường sống!”

Hàn khí bức thanh âm của người truyền đến, Dương Huyền Tàng chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, liền một bóng người xuất hiện, tiện tay một chưởng hướng hắn đánh tới.

Thấy không rõ người kia chân dung, chỉ cảm thấy giữa thiên địa chỉ còn lại một chưởng này, vô số phù văn tạo dựng ra to to nhỏ nhỏ trận pháp, như tinh thần giống nhau phân bố hư không.

Dương Huyền Tàng hoảng hốt, không dám khinh thường, lập tức đem Vô Cực Chân Kinh thi triển đi ra, một chiêu Bàn Nhược Thần Chưởng liền đánh tới.

“Ầm!”

Song chưởng uy năng chống đỡ, Bàn Nhược Thần Chưởng liền vỡ vụn ra, Dương Huyền Tàng toàn bộ cánh tay trực tiếp bị phản đánh nát bấy, vội vàng kinh hoảng mà đi.

“A?”

Đạo nhân ảnh kia kinh ngạc một chút, kêu lên: “Dừng lại!”

Dương Huyền Tàng vừa mới đào tẩu một nửa, dừng thân lại, sắc mặt khó coi, nói ra: “Tiền bối muốn chém tận giết tuyệt? Ta đây bất quá là phân thân mà thôi, coi như xóa đi, nhiều lắm là thương tích ta bản thể, không cần hai ba ngày ta liền có thể hoàn toàn phục hồi như cũ, tiền bối không cần làm này ác nhân.”

Bóng người kia nói: “Hừ, ta tự nhiên nhìn ra được ngươi chỉ là phân thân, nhưng chỉ cần ta thích, diệt ngươi lại như thế nào? Bất quá ta nhìn ngươi vừa rồi thi triển thần thông thật có ý tứ, ngươi là Phạm Cao truyền nhân?”

Dương Huyền Tàng giật mình, hỏi: “Tiền bối nhận biết Phạm

Cao đại nhân?”

Bóng người kia lộ ra vẻ do dự, nói: “Ngươi quả nhiên là Phạm Cao truyền nhân, đã như vậy, cái kia ngươi đi đi.”

Dương Huyền Tàng trong lòng hơi động, vội vàng ôm quyền cung kính nói: “Tiền bối đã nhận ra Phạm Cao đại nhân, còn xin xem ở Phạm Cao đại nhân trên mặt mũi, vãn bối có một ít nghi vấn muốn hỏi.”

Bóng người kia đang muốn tán đi, nghe vậy cười lạnh nói: “Xem ở Phạm Cao trên mặt mũi? Hừ, Phạm Cao thế nhưng là vãn bối của ta, gặp ta cũng là rất cung kính, có cái gì mặt mũi có thể nhìn? Bất quá..., ta cùng Phạm Cao ngược lại là hữu duyên, ở đây có thể gặp được ngươi cũng là hữu duyên, có nghi vấn gì hỏi đi.”

Dương Huyền Tàng kinh hãi, tự nghĩ nói: “Phạm Cao lại là vãn bối của hắn? Năm đó Phạm Cao tiến vào đất này lúc, thế nhưng là nửa bước cảnh giới chí tôn, võ tu bên trong, cho tới bây giờ đều là lấy thực lực luận bối phận, chẳng lẽ người trước mắt này là vạn cổ chí tôn? Như hắn là Trang Thiên Quán chủ nhân, nói không chừng thật có khả năng.” Nghĩ đến nơi này, lập tức trở nên cung kính vô cùng, thở dài hỏi: “Chẳng biết tiền bối cùng cái này Trang Thiên Quán là quan hệ như thế nào?”

Bóng người kia khẽ nói: “Cái này liên quan gì đến ngươi?”

Dương Huyền Tàng nói: “Trang Thiên Quán bên trong có Phệ Thần Cổ, trong đó một con Phệ Thần Cổ tiến vào ta chỗ vũ trụ thế giới, làm hại thế gian, vãn bối muốn trấn áp cái kia Phệ Thần Cổ, nhưng không được pháp, nghĩ đến cái kia Phệ Thần Cổ là từ Trang Thiên Quán bên trong đi ra, nếu là có thể đạt được cái này Trang Thiên Quán, có lẽ có thể trấn áp cái kia trùng.”

Bóng người kia cau mày nói: “Lại có Phệ Thần Cổ đi ra ngoài rồi? Đúng rồi, ngươi nếu là Phạm Cao truyền nhân, như vậy cùng

Phạm Cao là đến từ cùng một vũ trụ thế giới, chẳng lẽ là Phạm Cao năm đó không có xử lý tốt?”

Dương Huyền Tàng tựa hồ nghĩ đến cái gì, vội vàng hỏi: “Xin lắng tai nghe.”

Bóng người kia nói: “Năm đó Phạm Cao từng tới đất này, cũng như ngươi như vậy hỏi ta trấn áp Phệ Thần Cổ chi pháp, ta dạy hắn chế tạo ra thần binh Luyện Ngục Hồng Nguyệt, có thể chém giết Phệ Thần Cổ bản thể, chẳng lẽ hắn không có diệt trừ con kia Phệ Thần Cổ? Hay là lại mới Phệ Thần Cổ tiến vào ngươi chỗ vũ trụ thế giới?”

Dương Huyền Tàng kinh hỉ nói: “Nguyên lai Luyện Ngục Hồng Nguyệt luyện mới là xuất từ tiền bối tay! Con kia thi ngược ta chỗ vũ trụ Phệ Thần Cổ gọi là Trọng Anh, chính là năm đó Phạm Cao đại nhân trấn áp đồ vật. Phạm Cao đại nhân đem trấn áp ở thế giới nam, chưa thể trừ bỏ. Hiện tại này trùng phá phong mà ra, đã không người có thể địch.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3153: Đau Lòng Giao Dịch

Bóng người kia thấy không rõ diện mục, Dương Huyền Tàng cảm ứng được đối phương tựa hồ có chút trầm tư, đứng tại cái kia không nhúc nhích, hắn không dám lên tiếng, lẳng lặng chờ đợi.

Một hồi lâu, bóng người kia mới nói: “Năm đó Phạm Cao là nửa bước chí tôn, ta dạy hắn chế tạo Luyện Ngục Hồng Nguyệt, có thể chém giết Trọng Anh, mà ngươi bất quá chín sao Thiên Giới trung giai, coi như đem Trang Thiên Quán cho ngươi, cũng không có khả năng đối phó nửa bước chí tôn Trọng Anh. Huống chi Trọng Anh năm đó chưa chết, có thể thấy được thực lực của hắn còn tại ta dự đoán phía trên. Phạm Cao muốn chém giết nó, sợ là sẽ phải trọng thương tự thân, ảnh hưởng chính mình xung kích vạn cổ chí tôn. Đây chính là Phạm Cao không có chém giết nó nguyên nhân đi.”

Dương Huyền Tàng hỏi: “Cái kia bây giờ nên làm gì?”

Bóng người kia bày hạ thủ, nhàn nhạt nói ra: “Có cái gì làm sao bây giờ? Đánh không lại tự nhiên là chờ chết a, Trọng Anh cùng ta không hề quan hệ, các ngươi cùng ta cũng không hề quan hệ, loại này hao tâm tổn trí phí sức sự tình, đừng tới phiền ta, ngươi có thể đi.”

Dương Huyền Tàng không cam tâm, vội vàng nói: “Còn xin tiền bối chỉ điểm một con đường sáng!”

Bóng người kia nói: “Đường sáng còn nhiều, rất nhiều, nhưng ngươi thực lực quá thấp, liền chẳng khác nào một đầu đều không,

không cần tự tác phiền não rồi, ta khuyên ngươi vẫn là nghĩ biện pháp đột phá vũ trụ bình chướng, đi hướng mới sinh thay mặt đại vũ trụ hoặc là vị diện khác không gian tị nạn đi."

Dương Huyền Tàng nói: "Vãn bối tuyệt không lùi bước! Lại khó sự tình ta đều nguyện ý thử một lần, còn xin tiền bối chỉ điểm đường sáng!"

Bóng người kia trên mặt đột nhiên bắn ra hai đạo ánh sáng sắc bén, hai mắt trở lên rõ ràng, như tinh thần cố định ở trong hư không, trực tiếp nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng, giống hai thanh sắc bén kiếm, chằm chằm đến Dương Huyền Tàng toàn thân không thoải mái, như mang tại người.

Dương Huyền Tàng yết hầu "Ùng ục" xuống, toàn thân khẩn trương, không dám vọng động.

Bóng người kia nói ra: "Có một con đường sáng, liền chẳng biết ngươi là có hay không nguyện đi."

Dương Huyền Tàng nói: "Chỉ cần có thể trấn áp Trọng Anh, lại khó sự tình vãn bối cũng nguyện ý thử một lần!"

Bóng người kia nói: "Tốt, rất đơn giản, ngươi đem Trọng Anh dẫn tới đất này, ta thay ngươi đưa nó chém giết, bất quá ngươi muốn đem trong cơ thể cái kia tia đại đạo lực lượng độ cho ta, lấy này với tư cách thù lao."

"Cái gì?!" Dương Huyền Tàng tâm thần chấn động, nghĩ không ra sẽ là như vậy điều kiện.

Hắn một chút khó xử.

Bóng người kia nói ra: "Ngươi cần phải rất rõ ràng chín sao Thiên Giới trung giai cùng nửa bước chí tôn ở giữa chênh lệch, căn bản không phải biện pháp có thể để bù đắp, mà lại Phạm Cao lưu lại Trọng Anh chưa giết, thực lực sợ còn tại ta dự đoán phía trên, cho dù là ta xuất thủ, tất nhiên cũng muốn đánh đổi khá nhiều, chẳng lẽ ngươi nghĩ vô điều kiện để ta xuất thủ? Ha ha, có thể trên người ngươi, trừ cái kia tia đại đạo lực lượng bên ngoài, những vật khác ta còn thực sự chướng mắt. Cái gì Vô Cực Chân Kinh, Luyện Ngục Hồng Nguyệt, theo ta đều bất quá bình thường mà thôi."

Dương Huyền Tàng sắc mặt cực kỳ khó coi, hắn biết người này nói không giả, toàn bộ nơi đây vũ trụ bên trong, trừ phạm không phạm theo bên ngoài, sợ là lại không có người có thể khắc chế Trọng Anh.

Nội tâm của hắn đắng chát, toàn thân mình trừ đại đạo lực lượng cùng Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không bên ngoài, sợ là hoàn toàn chính xác không có đối phương để ý, nhưng nếu là mất đi đại đạo lực lượng, không chỉ có đối với thực lực bản thân ảnh hưởng to lớn, đối với tương lai tu luyện cũng đem sinh ra lớn lao ảnh hưởng, hắn trầm mặc xuống, quyết định dâng ra Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, dù sao binh khí chính là vật ngoài thân, mà lại tương lai còn có cơ hội muốn trở về, đại đạo lực lượng đã mất đi liền thật phiền toái.

Hắn hít một hơi thật sâu, trầm giọng nói: "Tiền bối, đại đạo lực lượng không thể cho, nhưng vãn bối còn có một vật, tiền bối có lẽ sẽ để ý."

Bóng người kia sơ nghe phía trước một câu, sắc mặt lập tức trầm xuống, trở nên vô cùng băng lãnh, sau khi nghe xong càng là mỉa mai cười to, "Ha ha ha ha, vô tri tiểu nhi, theo ngươi như cùng đến bảo giống nhau tồn tại, trong mắt ta bất quá là cặn bã, liền xem như Vô Cực Chân Kinh cùng Luyện Ngục Hồng Nguyệt cấp bậc, ta cũng không hiểu ý động, thậm chí mạnh hơn chúng bảo vật, ta cũng không phải là không có."

Dương Huyền Tàng nói: "Vật này còn tại Luyện Ngục Hồng Nguyệt phía trên."

Bóng người kia sững sờ, nói: “Luyện Ngục Hồng Nguyệt theo ta mặc dù bình thường, nhưng đối với ngươi mà nói, thế nhưng là muôn vàn khó khăn gặp một lần thần khí, ngươi thế mà có so với nó lợi hại hơn bảo vật, ngược lại là khơi gợi lên ta một chút hiếu kỳ, bất quá cũng chỉ là hiếu kì mà thôi, nghĩ muốn đả động ta, vẫn là không cần phí công.”

Dương Huyền Tàng nói: “Tiền bối có thể trước nhìn liếc mắt.”

Nói xong, năm ngón tay hư nắm, hướng phía trước một trảo, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không quang ảnh liền ngưng tụ ra, hình thành một đạo Khí Hồn, hiện ra ở phía trước.

Bóng người kia song đồng co rụt lại, trong mắt lộ ra một tia chấn kinh, hoảng sợ nói: “Cái này binh khí...”

Dương Huyền Tàng trên mặt tràn đầy đau lòng chi sắc, hỏi: “Tiền bối cảm thấy này binh khí như thế nào?”

Bóng người kia cả kinh nói: “Lại có thể tại lúc này hiển hóa ra Khí Hồn, cái này sao có thể? Ngươi là làm được bằng cách nào?”

Phải biết Dương Huyền Tàng chỉ là một tia hồn phách tiến vào đất này, vẫn chưa mang theo mang Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không bản thể, là vô pháp lấy ra binh khí, nhưng Dương Huyền Tàng cùng Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không tâm thần tương liên, trực tiếp rút một sợi Khí Hồn tới, chỉ nếu là có ánh mắt cường giả, tự nhiên có thể từ cái này một sợi Khí Hồn bên trong cảm ứng ra cái này binh khí đáng sợ.

Mà bóng người kia giật mình lại là rút ra Khí Hồn ở đây hiển hóa.

Nơi này là Trang Thiên Quán hạch tâm chỗ, phổ thông thần thức hồn phách căn bản không có khả năng tiến vào, Dương Huyền Tàng có thể hóa hình mà vào đã để hắn cực kì giật mình, về sau thử một lần phía dưới, phát hiện đối phương đúng là người mang một tia đại đạo lực lượng, như vậy cũng liền giải thích thông được. Có thể vạn vạn nghĩ không ra, cái này binh khí hồn thế mà cũng có thể tiến đến, cái này để trong lòng hắn nhấc lên cơn sóng thần.

Có thể ở đây hóa hình mà ra binh khí, đẳng cấp trình độ đã có thể so sánh Trang Thiên Quán bản thân!

Mà Trang Thiên Quán là loại nào pháp bảo, bóng người này nội tâm cực kì rõ ràng.

Hắn đã không cần phân biệt Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không cấp bậc, chỉ là có thể ở đây hóa hình, đã nói lên hết thảy.

Dương Huyền Tàng lần nữa hỏi: “Tiền bối cảm thấy này binh khí như thế nào?”

Bóng người kia nói ra: “Hoàn toàn chính xác vượt ra khỏi ta tưởng tượng, ta thu hồi trước đó khinh miệt cùng trào phúng, cái này binh khí đáng giá ta xuất thủ một lần, ta đối với nó khát vọng, còn tại ngươi cái kia một tia đại đạo lực lượng phía trên.”

Dương Huyền Tàng vừa thương xót lại thích, nói: “Này binh khí chính là là tại hạ bản mệnh thần binh, một khi mất đi, đối với tại hạ tu vi ảnh hưởng cực lớn, hi vọng có thể lấy này binh khí, xin tiền bối xuất thủ ba lần.”

Hắn định đem phạm không phạm theo cũng coi như đi vào, để người trước mắt này cùng nhau giải quyết, nếu là có thể giải quyết hai phạm, cái này binh khí không có ngược lại cũng đáng được.

“Ba lần?” Bóng người kia thanh âm nhấc lên, cười giận dữ nói: “Ha ha ha ha, ngươi cũng quá quá tham lam không biết chừng mực! Ngươi biết mình đang nói cái gì không? Nếu không phải ta tình huống bây giờ đặc thù, cho dù là kiện binh khí này, cũng không có khả năng để ta xuất thủ, xuất thủ một lần đã là ngươi thiên đại may mắn, lại muốn ta xuất thủ ba lần? Hừ! Coi như tăng thêm ngươi cái kia tia đại đạo lực lượng cũng không có khả năng!”

Hắn nộ khí phát tiết dưới, tâm tình bình tĩnh chút, nói ra: “Ta không thể rời đi đất này, ngươi đi đem Trọng Anh dẫn tới, chỉ có ở đây, ta mới có thể trấn áp hắn. Nếu là dẫn không đến, ta cũng không có biện pháp.”

Chương 3154: Bóng Người Chi Bí

Dương Huyền Tàng cau mày nói: “Dẫn tới đất này? Chính ta cũng chỉ có thể hồn thể đến, như thế nào đem Trọng Anh dẫn tới?”

Bóng người kia phất tay đánh ra một đoàn quang mang, kích - bắn đến Dương Huyền Tàng trước người, là một đoàn tinh không giống như năng lượng cầu, bên trong chớp động lên vô số điểm sáng, cẩn thận nhìn lại, đúng là từng cái số lượng, tiêu tan không chừng.

Bóng người kia nói: “Đây là đất này vị trí tọa độ, ngươi đưa nó bố trí đến, liền có thể tùy thời tiến vào đất này, nhưng chỉ có một lần hiệu quả.”

Cái này vị trí tọa độ kết cấu phức tạp, hoàn toàn vượt ra khỏi Dương Huyền Tàng lý giải, nội tâm kinh hãi dị thường, cái này đã không biết là nhiều ít chiều không gian không gian tồn tại.

Dương Huyền Tàng đem tọa độ kia nâng ở trong tay, tinh không năng lượng cầu lóe lên, liền dung nhập hắn lòng bàn tay, xuất hiện một cái tinh không phù.

Dương Huyền Tàng đem lòng bàn tay nắm chặt, nhìn qua bóng người kia, hỏi: “Ta nếu đem Trọng Anh dẫn tới, mà tiền bối chưa thể trấn áp hắn làm sao bây giờ?”

Bóng người kia lắc lư dưới, giận dữ nói: “Càn rỡ! Bản tọa là người phương nào, chỉ là nửa bước chí tôn chỗ nào để ở trong mắt? Hừ, nếu là hoài nghi năng lực của ta, liền cút ngay!”

Dương Huyền Tàng ôm quyền nói: “Không dám, vãn bối đã nguyện ý nỗ lực bản mệnh thần binh làm đại giá, tự nhiên hi vọng có một cái vòng tròn mãn kết cục. Mà lại hiện tại vãn bối cùng tiền bối là bình đẳng giao dịch, cũng không thiếu tiền bối ân tình cái gì, đương nhiên phải hỏi rõ ràng. Vãn bối chuyện xấu nói trước, nếu là không thể đem Trọng Anh chém giết, cái này bản mệnh thần binh, tha thứ vãn bối liền không cho.”

Bóng người kia nói: “Ngươi rất lớn mật, nếu không phải ta tình huống hiện tại tương đối đặc thù, chỉ bằng ngươi vừa mới cái kia lời nói, liền đã mất mạng.”

Dương Huyền Tàng nói: “Tại hạ cũng là bởi vì tình huống đặc thù, mới sẽ tìm tới tiền bối.”

Bóng người kia có chút im lặng, khoát tay nói: “Đi thôi, đem Trọng Anh dẫn tới, ta tự nhiên có thể giết hắn. Nếu là làm không được, bản tọa tự nhiên không mặt mũi muốn ngươi đồ vật.”

Dương Huyền Tàng nói: “Kia là không còn gì tốt hơn, vãn bối còn có một chuyện muốn hỏi, cái này Trang Thiên Quán bản thể, chẳng biết vãn bối phải chăng có thể thu lấy?”

“Thu lấy Trang Thiên Quán?”

Bóng người kia thanh âm trở nên quái dị, đột nhiên cười to nói: “Ha ha, nếu là ngươi có thể thu lấy đi cái này Trang Thiên Quán, bản tọa miễn phí giúp ngươi giết Trọng Anh, ha ha ha ha.”

“Ồ?” Dương Huyền Tàng không để ý tới cái kia mỉa mai, tiếp tục hỏi: “Nếu là bảo vật, liền cần phải có thể bị thu lấy, vãn bối cũng cảm thấy kỳ quái, lấy tiền bối lực lượng thần thông, chẳng lẽ còn sẽ thu lấy không được?”

Bóng người kia khẽ nói: “Ngươi cho rằng cái này Trang Thiên Quán là dùng làm gì? Nuôi Phệ Thần Cổ sao?”

Trong giọng nói không che giấu chút nào toát ra khinh miệt.

Dương Huyền Tàng bất động thanh sắc, thành thành thật thật nói ra: “Ta từ Phạm Cao đại nhân trong ghi chép biết được, nơi này thật là cái Phệ Thần Cổ trại chăn nuôi.”

Bóng người kia nói: “Phạm Cao lại biết cái gì? Không ngại nói cho ngươi, cái này Trang Thiên Quán ở đây, chính là vì trấn áp bản tọa, cho tới những Phệ Thần Cổ kia bất quá là mặt ngoài sương mù mà thôi. Cái này vò mẻ chủ nhân sợ bị người phát hiện bản tọa vây ở đất này, sở dĩ ở ngoại vi làm một chút Phệ Thần Cổ đến nuôi, che giấu tai mắt người.”

Dương Huyền Tàng trong lòng kinh hãi, nghĩ không ra lại hỏi ra như thế một bí mật lớn, như vậy người trước mắt này rốt cuộc là ai, nếu nói Phệ Thần Cổ chỉ là che giấu tai mắt người, cái kia hắn ở đây bị trấn áp bao lâu? Tất nhiên ở xa Trọng Anh trước đó.

Bóng người kia tiếp tục nói ra: “Ta muốn ngươi cái kia chiến kích, chính là muốn nhìn một chút có thể hay không phá vỡ cái này Trang Thiên Quán, trả vốn tòa tự do, hừ, nếu là ngươi có thể đem nó lấy đi, ta tự nhiên không cần ngươi chiến kích.”

Dương Huyền Tàng cả kinh nói: “Lấy tiền bối năng lực, bị vây ở này đều không thể ra ngoài sao? Ta dẫn Trọng Anh tới đây, sẽ hay không bị Trang Thiên Quán chủ nhân phát hiện?”

Bóng người kia nói: “Hừ, tên kia có hàng ngàn vạn năm không có xuất hiện qua.”

Dương Huyền Tàng giật mình nói: “Lâu như vậy? Có thể hay không nơi đây chủ nhân đã vẫn lạc?”

Bóng người kia cười nói: “Ha ha, hắn không có chết dễ dàng như vậy, nếu không bản tọa sao lại bị hắn trấn áp ở đây? Coi như tại mới sinh đời đại vũ trụ bên trong, có thể giết người của hắn thật là không nhiều. Cái này bình là hắn mười phần coi trọng pháp bảo, phía trên có hắn lạc ấn, ta cảm ứng ra, hắn cũng chưa chết. Nhưng vì sao nhiều năm như vậy không có xuất hiện, có lẽ trốn ở đâu tu luyện, có lẽ giống như ta bị cái gì khốn trụ cũng khó nói.”

Hắn trầm tư dưới, lời nói xoay chuyển, lạnh lùng nói ra: “Đừng hỏi nhiều như vậy, nhanh đi đem Trọng Anh dẫn tới, bản tọa rất chờ mong ngươi binh khí kia trợ ta phá vỡ cái này vò mẻ đâu!”

Nói xong, vung tay lên quay người, liền hóa thành quang huy, thời gian lập lòe biến mất không thấy gì nữa.

Dương Huyền Tàng lập tức cảm thấy một cỗ cực mạnh sức đẩy lan tràn tới, đem hắn rung ra đất này không gian.

...

“Đây không phải Quản Nguyên sao? Nghe nói ngươi đã ra khỏi Trang Thiên Quán, làm sao còn ở bên trong? A, võ giả nhục thân? Nhìn đến ngươi thật sự là từng đi ra ngoài, tại sao lại trở về rồi?”

Trang Thiên Quán trong thế giới, lão giả xếp bằng ở Dương Huyền Tàng phía trước, bấm niệm pháp quyết nhập định tu luyện, đột nhiên một thanh âm truyền đến, khiến hắn tâm thần chấn động, bỗng nhiên mở hai mắt ra, kêu lên: “Thổ Kỳ!” Lộ ra vẻ cảnh giác.

Tại lão giả cùng Dương Huyền Tàng cách đó không xa, không gian hoảng hốt phía dưới, liền xuất hiện mấy đạo thân ảnh, đều là sắc mặt tinh hồng, ánh mắt quỷ dị, lấy trong đó người cầm đầu khí tức mạnh nhất, cùng lão giả không khác nhau chút nào, là chín sao Thiên Giới trung giai.

Cái kia người cầm đầu ánh mắt trở nên lăng lệ, nhìn chằm chằm lão giả, giật mình nói: “Chín sao Thiên Giới trung giai? Quản

Nguyên, ngươi thật đáng giận vận không nhỏ a, đi ra ngoài một chuyến, thế mà đã đột phá tầng một.”

Người này sắc mặt trở nên âm trầm, hung quang tất hiện.

Bởi vì tại Trang Thiên Quán bên trong, đồng dạng cường giả vi tôn, đẳng cấp mười phần nghiêm minh, cường giả nắm giữ quyền sinh sát trong tay hết thảy đại quyền, nguyên bản Quản Nguyên thấp hắn cấp một, muốn cúi đầu xưng thần, hiện tại cùng cấp bậc, có thể bình đẳng nói chuyện, để hắn cực độ khó chịu.

Mà hắn bởi vì bế quan tu luyện, bỏ lỡ trước đó đi ra cơ hội, đồng thời lần này bế quan không có kết quả, hiện tại gặp một lần Quản Nguyên đột phá, càng là lên cơn giận dữ.

Quản Nguyên cảnh giác nói ra: “Thổ Kỳ, hiện tại ta giống như cảnh giới của ngươi, chính là ngang hàng, ngươi sát khí trên người cùng tâm tư mong rằng khiêm tốn một chút.”

“Ngang hàng? Ha ha ha ha!” Thổ Kỳ cười như điên, trên thân sát khí càng sâu, một đôi mắt giống như rắn độc nhìn chằm chằm Quản Nguyên, lạnh giọng nói: “Ta cách chín sao Thiên Giới hậu kỳ cũng chỉ là cách nhau một đường, ngươi bất quá vừa mới đột phá đến chín sao Thiên Giới trung giai, ngươi ta thực lực sai biệt giống như Thiên Uyên, lại dám nói với ta là ngang hàng!” Hắn xoay chuyển ánh mắt, chỉ vào Dương Huyền Tàng, uống hỏi: “Người này là ai?”

Dương Huyền Tàng tĩnh tọa tại cái kia, mảng lớn thần thức cùng hồn lực tiến vào Trang Thiên Quán bản thể bên trong, tu vi như ẩn như hiện, khiến người nhìn không thấu, nhưng cũng lộ ra không có mạnh như vậy.

Bất quá có thể tu luyện tới chín sao Thiên Giới trung giai cao thủ đều không phải người ngu, Thổ Kỳ cũng là cực kỳ cẩn thận cẩn thận người, sở dĩ vẫn chưa trực tiếp xuất thủ. Nếu chỉ có

Quản Nguyên một người ở đây, đã sớm xuất thủ đem chém giết.

Mà lại Dương Huyền Tàng khí tức trên thân để hắn cực kì hướng về, gần như đại đạo, cũng không cùng loại khí vị, có thể thấy được là một bộ chưa đoạt xá nhục thân, cái này tức để Thổ Kỳ sinh ra lòng kiêng kỵ, lại để cho hắn sinh lòng mừng rỡ.

Chương 3155: Đều Lừa Gạt Một Lần

Quản Nguyên bất động thanh sắc, nói ra: “Bằng hữu của ta.”

Trên mặt hắn không biểu lộ, nội tâm lại sinh ra kỳ quái ý nghĩ, nếu để cho Thổ Kỳ giết Dương Huyền Tàng sẽ như thế nào? Cái kia tự mình có phải hay không liền tự do? Ý nghĩ này cùng một chỗ, liền không ức chế được ở trong lòng lan tràn ra.

“Bằng hữu của ngươi?” Thổ Kỳ mặt mũi tràn đầy lãnh sắc, khẽ nói: “Đây cũng là cái nhân loại a? Ngươi chừng nào thì có nhân loại bằng hữu.”

Quản Nguyên nói ra: “Ta bằng hữu này đang nhập định tu luyện thời khắc mấu chốt, ngươi tốt nhất đừng quấy rầy hắn, nếu không ta là tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ!” Hắn lời lẽ nghiêm khắc tàn khốc, ánh mắt lại có chút lấp lóe.

Câu nói này trực tiếp liền đem Dương Huyền Tàng bán, nói cho Thổ Kỳ Dương Huyền Tàng trạng thái, chính là nghĩ dẫn Thổ Kỳ xuất thủ.

Nhưng nghe tại Thổ Kỳ trong tai, lại lên cảnh giác tâm, Quản Nguyên câu nói này nói quá ngu quá bạo - lộ, quả thực chính là nói cho hắn, hiện tại là xuất thủ tốt nhất cơ hội, ngược lại để Thổ Kỳ cảm thấy khẳng định có âm mưu, cười lạnh nói: “Sẽ không từ bỏ ý đồ? Chỉ bằng ngươi sao?”

Quản Nguyên khẽ nói: “Không tin ngươi có thể thử một chút, ngươi dám đụng đến ta bằng hữu một sợi lông, ta lập tức muốn ngươi đẹp mặt!”

Thổ Kỳ cười, Quản Nguyên không ngừng khích tướng hắn, để hắn càng thêm xác thực tin có âm mưu, lập tức cười gằn nói: “Hơi một tí bằng hữu của ngươi là một chuyện, ngươi làm sao để ta đẹp mắt là một chuyện khác, ta hiện tại chỉ muốn biết, ngươi có bản lĩnh gì để ta đẹp mắt!” Nói xong cũng tay giơ lên, lấy thế sét đánh không kịp bưng tai điểm hướng Quản Nguyên.

Một vòng gợn sóng từ đầu ngón tay hắn khuếch tán, hình thành vòng vòng tướng khảm quỹ tích.

Hắn giờ phút này kiên định nhận vì người này loại là cạm bẫy, trước hết bắt lại Quản Nguyên.

Thổ Kỳ vừa ra tay, sau lưng những cái kia thủ hạ lập tức hướng hai bên khuếch tán, đem Quản Nguyên đường lui đoạn đi, bọn hắn chỉ cần lược trận giữ vững liền có thể.

“Ngươi làm cái gì?!”

Quản Nguyên trong lòng giật mình, mắng: “Thổ Kỳ! Đừng cho là ta sợ ngươi, chờ bằng hữu của ta tu luyện được, giết ngươi như giết chó!”

Hắn vừa vội vừa giận, vừa mắng bên cạnh tiếp tục ám chỉ, tâm nghĩ: “Chuyện gì xảy ra? Đều ám chỉ rõ ràng như vậy, làm sao không công kích Dương Huyền Tàng, ngược lại đến công kích ta?” Hắn đột nhiên hiểu ra tới, thầm nghĩ: “Là, ám chỉ quá rõ ràng, lấy Thổ Kỳ trí thông minh, khẳng định cho rằng có trá, ai nha, vậy phải làm sao bây giờ?”

Quản Nguyên sắc mặt cực độ khó coi, Thổ Kỳ cái kia một chỉ cơ hồ là trí mạng thần thông, không lưu tình một chút nào, nhìn đến giết định chính mình, lập tức hai ngón khép lại, đồng dạng điểm ra ngoài.

Hắn một chỉ này là từ thôn phệ võ giả hồn phách bên trong học được, chỉ kình mới ra, bốn phía nhiệt độ bỗng nhiên hạ xuống, vô số băng tinh hiển hiện trên hư không.

“Ầm!”

Hai người một chỉ đụng nhau, cường đại khí tràng chấn khai.

Quản Nguyên tại không trung liền lùi mấy bước, rất nhiều màu đỏ sợi tơ từ trong cơ thể bị chấn ra, giống như là xúc giác một dạng phiêu ở trên người.

Mà Thổ Kỳ lại chỉ là lung lay mấy lần, lập tức phân cao thấp.

Quản Nguyên cả giận nói: “Ngươi dám đụng đến ta, bằng hữu của ta là sẽ không bỏ qua ngươi!”

Thổ Kỳ lườm Dương Huyền Tàng liếc mắt, cười lạnh nói: “Sẽ sẽ không bỏ qua ta, ngươi đã nhìn không thấy, trước đi chết đi!”

Sau khi nói xong, liền đưa tay hướng phía trước một trảo, một cỗ khống chế lực lượng kích - bắn mà đi, có thể thấy được đại lượng màu đỏ sợi tơ ở bên trong quấn quanh vặn vẹo, hình thành một cái lồng năng lượng, đem Quản Nguyên vây khốn.

Cùng lúc đó, chung quanh hơn mười người tâm hữu linh tê, toàn bộ xuất thủ hướng Quản Nguyên vỗ tới, từng đạo ngầm ánh sáng màu đỏ tràn vào lồng năng lượng bên trong, hình thành tường đồng vách sắt.

Quản Nguyên gặp một lần cái này năng lượng che đậy, sắc mặt đại biến, tức giận nói: “Thổ Kỳ ngươi điên rồi! Thế mà vọng tưởng thôn phệ một tên cùng giai, hơn nữa còn là chín sao phía trên cùng giai!”

“Cùng giai? Ta sớm đã nói qua, ngươi quá coi tự mình là một chuyện. Trong mắt ta, liền bất quá là một con lớn một chút sâu kiến mà thôi, vọng coi tự mình là ta cùng giai, có trải qua ta đồng ý không?”

Thổ Kỳ hướng phía trước đạp mạnh một bước, trực tiếp phân giải ra bản thể, đại lượng màu đỏ sợi tơ kích - bắn đi ra, tràn vào đến lồng năng lượng bên trong.

[tru y en cua tui đốt net]

Nháy mắt, Quản Nguyên bốn phía vô số sợi tơ xen lẫn quấn quanh, đem hắn trói buộc chặt.

Hắn hoảng hốt, đây là Phệ Thần Cổ lẫn nhau ở giữa lẫn nhau thôn phệ thường sử dụng thủ đoạn, bình thường là cao giai thôn phệ đê giai dùng, bởi vì cùng giai ở giữa, rất khó vây khốn đối phương. Nhưng Thổ Kỳ dựa vào chính mình lực lượng thắng qua một bậc, tăng thêm hơn mười tên thủ hạ hợp lực tương trợ, một chút liền đem Quản Nguyên khống chế được.

“Đáng chết! Cùng giai ở giữa không có khả năng thôn phệ thành công, còn không mau dừng tay!”

Quản Nguyên liều mạng gào thét, giãy dụa, cơ thể ông lão “Soạt” một chút liền vỡ vụn rơi, biến thành vô số màu đỏ sợi tơ ở bên trong lẫn nhau giao chiến, lẫn nhau đấu đá.

Bên trong hàng trăm cây dây đỏ đột nhiên xen lẫn đứng lên, hình thành một cỗ cực mạnh lực lượng, nháy mắt xông phá năng lượng bình chướng, kích - bắn về phía Dương Huyền Tàng, tại không trung huyễn hóa ra lão giả bộ dáng, hoảng sợ hét lớn: “Đại nhân, nhanh cứu ta!”

Quản Nguyên toàn thân trọng thương, toàn bộ hạ - nửa - thân cũng bị mất, bị Thổ Kỳ quất tới.

Quản Nguyên mặt mũi tràn đầy khủng bố, nguyên cho rằng bước vào chín sao Thiên Giới trung giai, đủ để cùng đối phương chống lại, có thể nghĩ không ra y nguyên chênh lệch to lớn, giao thủ một cái liền bị đối phương nuốt đại lượng bản thể.

Một mực lẳng lặng xếp bằng ở cái kia Dương Huyền Tàng đột nhiên mở hai mắt ra, nổ bắn ra một tia lãnh mang cùng sát khí.

Quản Nguyên đại hỉ, kích động nói: “Đại nhân...”

Còn chưa có nói xong, một cỗ cực mạnh uy áp liền lăng không mà đến, chỉ thấy Dương Huyền Tàng nháy mắt xuất thủ, hóa thành cối xay giống nhau chưởng ảnh, hung hăng chụp trên người Quản Nguyên.

“Bành!”

Một tiếng kinh thiên động địa bạo hưởng, Quản Nguyên trực tiếp bị đánh vào đại địa, nổ ra một cái hố sâu.

Thổ Kỳ ở phía xa huyễn hóa hồi chân thân, vô số màu đỏ sợi tơ ở trên người xê dịch, một chút xíu thôn phệ Quản Nguyên nửa cái bản thể, trong mắt chớp động lên tàn khốc, nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng, đồng thời lộ ra một tia không hiểu.

Quản Nguyên lớn miệng phun máu, hoảng sợ nói: “Đại nhân ngươi...”

Dương Huyền Tàng lạnh lùng nói: “Ngươi cho rằng chuyện vừa rồi ta hoàn toàn không có chỗ tra sao? Ngươi nói mỗi một câu ta đều nghe được rõ ràng.”

Quản Nguyên dọa đến tâm kinh đảm hàn, run rẩy nói: “Đại nhân tha mạng! Ta về sau cũng không dám nữa.”

“Thật sao?”

Dương Huyền Tàng nhìn xem hắn, chỉ hướng Thổ Kỳ, nói ra: “Ngươi đi lên giết hắn, ta liền tha cho ngươi lần này.”

Quản Nguyên nhẹ nhàng thở ra, cảm thấy mình mạng sống có hi vọng, gấp vội vàng nói: “Hồi bẩm đại nhân, người này gọi Thổ Kỳ, tại chín sao Thiên Giới trung giai dừng lại hơn triệu năm, thực lực cực kì hùng hồn, ta một người đánh không lại hắn.”

Dương Huyền Tàng nói: “Ngươi yên tâm, có ta liên thủ với ngươi, không cần sợ hãi. Bất quá vì đền bù ngươi phản bội, ngươi đến phía trước đi làm tiên phong đi.”

Quản Nguyên sắc mặt tái mét, nhìn xem Thổ Kỳ cái kia hung ác ánh mắt, nội tâm vô cùng đắng chát, tả hữu suy nghĩ phía dưới, cảm thấy còn là đối phó Thổ Kỳ có một tia đường sống, nếu không Thổ Kỳ thắng, tất nhiên muốn ăn rơi chính mình.

Lập tức lấy dũng khí, nói: “Mời đại nhân tùy thời chi viện ta!”

Liền đem lực lượng toàn thân bạo phát đi ra, hét lớn một tiếng hướng Thổ Kỳ phóng đi.

Nhưng bất quá quang huy lóe lên, Dương Huyền Tàng lại lần nữa tay giơ lên, vô số hỏa diễm hội tụ lòng bàn tay, trực tiếp từ phía sau lưng áp hướng Quản Nguyên, lạnh giọng nói: “Ngươi lừa ta một lần, ta cũng lừa ngươi một lần, hòa nhau!”

“Ầm ầm!”

Một chiêu Long Thần Hỏa Vũ, nháy mắt rơi trên người Quản Nguyên, nổ vỡ ra đến!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3156

“A! Đại nhân ngươi...”

Quản Nguyên kêu thảm một tiếng, thân thể liền nổ tung, hóa thành vô số sợi tơ, nhưng tất cả đều nhiễm lên lục đạo huyễn diễm, tại một chút xíu hỏa táng.

Dương Huyền Tàng cười lạnh nói: “Ta không cần ngươi dạng này nô tài, đã đã cho ngươi cơ hội, ngươi không trân quý, vậy chỉ có thể chết đi.”

Tại huyễn diễm bên trong, Quản Nguyên tiếng kêu thảm thiết chôn vùi xuống dưới, sở hữu màu đỏ sợi tơ bị đốt thành tro bụi.

Thổ Kỳ chờ hơn mười người sắc mặt đại biến, đều là lộ ra kinh hãi thần sắc.

Thổ Kỳ càng là sắc mặt âm trầm, một đôi hung ác nham hiểm hung ác ánh mắt nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng, lạnh giọng nói: “Ngươi là ai?!”

Vừa rồi Dương Huyền Tàng đánh giết Quản Nguyên một màn, cho cùng bọn hắn quá lớn rung động.

Phệ Thần Cổ nhục thân cực kì quỷ dị đặc thù, vạn binh khó thương, càng đừng đề cập phổ thông đạo pháp thần thông, Dương Huyền Tàng một chưởng chụp băng Quản Nguyên trong mắt bọn hắn không tính là gì, nhưng sau đó cái kia hỏa diễm đem Quản Nguyên đốt thành tro bụi cũng quá mức đáng sợ.

Dương Huyền Tàng lúc này mới nhìn về phía Thổ Kỳ mấy người, kinh ngạc nói: “Cái này Trang Thiên Quán bên trong Phệ Thần Cổ đều lợi hại như thế sao?”

Trừ Thổ Kỳ là chín sao Thiên Giới trung giai bên ngoài, còn lại hơn mười người cũng đều là cao giai Thiên Giới, đặt ở nam bộ vũ trụ, đủ để thành là chúa tể một phương, tại thánh tông tên trong tộc chiếm cứ một chỗ cắm dùi, có thể ở đây cũng bất quá là cái tiểu lâu la.

Thổ Kỳ khẽ nói: “Ngươi là từ bên ngoài tiến đến a? Chẳng lẽ bình hoàn toàn mở ra?”

Dương Huyền Tàng đánh giá một chút, lấy năng lực của mình, trấn áp cái này hơn mười người nên vấn đề không lớn, cái này gọi Thổ Kỳ không nhất định có thể lưu lại, nhưng trọng thương hắn, lại giết những người khác khẳng định không có vấn đề.

Hắn nói: “Ta không biết bình phải chăng mở ra, nhưng có mấy cái thông đạo có thể tiến đến.”

Thổ Kỳ cả kinh nói: “Mấy cái thông đạo? Ở đâu?”

Dương Huyền Tàng nói: “Nhìn ngươi bộ dáng tựa hồ rất muốn ra ngoài?”

Thổ Kỳ sắc mặt âm xuống tới, khẽ nói: “Cho dù ai ở chỗ này lâu, đều sẽ muốn đi ra ngoài. Mau đem thông đạo vị trí nói cho ta.”

Hắn kiêng kị Dương Huyền Tàng trong tay hỏa diễm, sở dĩ nhẫn nại tính tình giảng nhiều như vậy, như không phải Dương Huyền Tàng lộ cái kia một tay đánh giết Quản Nguyên, hắn đã sớm bão nổi xuất thủ.

Dương Huyền Tàng nói: “Nói cho các ngươi biết xuất khẩu có thể, bất quá ta hiện tại đang cần thủ hạ, các ngươi dồn dập thần phục với ta, cam khi thủ hạ ta, ta liền đem chỗ lối ra cáo tri các

ngươi.”

Thổ Kỳ giận quá thành cười, nói: “Ha ha, thật sự là chuyện cười lớn, ngươi xác định lời nói mới rồi không có nói sai sao?”

Dương Huyền Tàng hai tay ôm ngực, lạnh nhạt nói ra: “Xác định.”

Bầu không khí một chút túc giết, trở nên cực độ đè nén.

Thổ Kỳ ánh mắt như đao, từng chữ lạnh giọng nói: “Đã như vậy, vậy ngươi liền đi chết đi!”

Dương Huyền Tàng trước mắt quang huy lóe lên, Thổ Kỳ xuất thủ cùng thoại âm rơi xuống cơ hồ là cùng một thời gian, công kích đến trước mắt, cái kia bạo liệt thanh âm đang vang lên, cực kì lăng lệ tàn nhẫn.

Nhưng Dương Huyền Tàng đã sớm chuẩn bị, chỉ là tay giơ lên hướng phía trước một trảo, cái kia quang huy liền rơi vào trong tay.

“Bành!”

Năng lượng to lớn nổ tung, đúng là Thổ Kỳ một quyền, bị Dương Huyền Tàng một chưởng ngăn trở.

Chín sao Thiên Giới trung giai uy có thể không ngừng khuếch tán, Thổ Kỳ cái kia hơn mười tên thủ hạ cũng dự định tiến lên đây hỗ trợ, trực tiếp bị cỗ lực lượng này chấn khai, đều là kinh hãi vô cùng.

https:

//truyencuatui.net/ “Chín sao Thiên Giới trung giai!”

“Hắn thế mà cũng là!”

Cái kia hơn mười tên thủ hạ bị chấn nhiếp, đều là đứng tại chỗ, thậm chí còn lui lại mấy bước, nào dám tiến lên đây.

Thổ Kỳ mắt lộ ra hung quang, lạnh giọng nói: “Quả nhiên thật sự có tài, đây chính là ngươi thật thật thực lực sao? Khó trách có thể mấy chiêu đánh giết Quản Nguyên. Nhưng ngươi giết Quản Nguyên, chỉ là phế đi về sau Quản Nguyên, mà ta lại là có thể sinh sinh một chiêu đem hắn đánh phế người!”

Dương Huyền Tàng cười lạnh nói: “Ta quản ngươi đem ai đánh phế, liên quan gì đến ta? Đã hướng ta xuất thủ, liền an tâm nhận lấy cái chết chính là, đừng suy nghĩ quá nhiều.”

“Cuồng vọng!”

Thổ Kỳ lệ quát một tiếng, cái kia bị Dương Huyền Tàng nắm chặt nắm đấm một chút bộc phát ra to lớn hồng quang, toàn bộ nắm đấm giải phong ra, hóa thành vô số sợi tơ, nháy mắt kích - bắn mà ra, đem Dương Huyền Tàng bàn tay đâm xuyên!

“Ha ha! Qua với cuồng vọng, liền liền Quản Nguyên đều không bằng, hai chiêu đều gánh không được a!”

Thổ Kỳ thấy Dương Huyền Tàng cánh tay cùng nửa cái thân thể nháy mắt bị đâm xuyên về sau, nhịn không được cười như điên, nhưng ánh mắt thoáng nhìn Dương Huyền Tàng khóe miệng ngậm lấy mỉa mai, không hiểu trong lòng cảm giác nặng nề, thầm nghĩ: “Không được! Chẳng lẽ hắn không có sợ hãi?”

Ngay tại cùng một nháy mắt, Dương Huyền Tàng thân thể hóa thành vĩnh đốt thân thể, đem cái kia sở hữu dây đỏ toàn bộ thôn phệ, đồng thời một bước tiến lên, tay bấm quyết ấn, trong lòng bàn tay truyền đến tiếng long ngâm.

Thổ Kỳ dọa đến hồn phi phách tán, cả người vội vàng lui lại, một chiêu này chính là lúc trước chụp băng Quản Nguyên Long

Thần Hỏa Vũ, mà lại giờ phút này thi triển đi ra, giữa thiên địa đều chỉ còn lại hỏa long chi vũ, so lúc trước lợi hại mấy lần không thôi.

Hắn vội vàng phân giải ra đến, hóa thành đại lượng sợi tơ kích - bắn mà đi.

“Muốn đi? Muộn!”

“Ầm ầm!”

Một chưởng đập xuống, vô số hỏa diễm hóa rồng, ở trong thiên địa điên cuồng gào thét bay múa.

“A!.”

Thổ Kỳ kêu thảm một tiếng, đại lượng chân thân bị ngọn lửa vỗ trúng, lại bị hỏa long nuốt ăn.

Nhưng cũng may hắn thực lực mạnh mẽ, tái bút thời dự cảnh đến, mặc dù bị một kích thương tích, nhưng không đến mức bị thua, nháy mắt ngay tại ngoài mười dặm ngưng tụ chân thân, mặt mũi tràn đầy bị đốt cháy đen, gầm thét không thôi.

“Hừ, đừng chạy a.”

Dương Huyền Tàng khinh miệt vươn tay, ngoắc ngón tay, trên mặt không che giấu chút nào toát ra khinh miệt.

“Dám khinh thường ta! Ta sẽ để cho ngươi sống không bằng chết.” Thổ Kỳ gương mặt vặn vẹo, hắn chưa từng bị người dạng này tính kế cùng khinh bỉ qua, cho dù là cùng giai bên trong, hắn cũng tuyệt đối là bài danh phía trên tồn tại.

“Nói một vạn lần không bằng làm một lần, mau tới đi, ta đứng chờ ở tại đây ngươi đây.”

Dương Huyền Tàng trên mặt cười lạnh càng sâu, tay phải hướng nắm vào trong hư không một cái, đem chiến kích lấy ra cầm trong tay, đưa với bên cạnh thân.

Thổ Kỳ mặt âm trầm không lên tiếng, hai tay phi tốc bấm niệm pháp quyết, đem năng lượng trong thiên địa điều động.

Mấy hơi thở về sau, hắn mười ngón tay xòe ra, phía trước lóe ra lít nha lít nhít màu đỏ sợi tơ, xen lẫn thành một tấm to lớn lưới, phía trên chớp động lên lăng lệ sáng bóng.

Cái kia hơn mười tên thủ hạ đều hoàn toàn biến sắc, vội vàng thân ảnh lóe lên, liền biến mất ở tại chỗ, xa xa trốn đi.

“Thập Phương Thiết Cát!”

Thổ Kỳ mười ngón một trảo, hướng phía trước đẩy đi.

Vô số bén nhọn tiếng nổ đùng đoàng tranh nhau sợ sau truyền đến, đâm vào màng nhĩ bên trong.

Sau đó thiên địa vỡ vụn, bị chém thành vô số khối.

Thổ Kỳ cười gằn nói: “Nhìn ngươi như thế nào trốn ta chiêu này!”

Dương Huyền Tàng thân ảnh khẽ động, tay phải chấp kích trực tiếp nghênh đón tiếp lấy, cười nói: “Trốn? Như thế yếu một chiêu, sao là trốn, đầu óc ngươi có hố a?”

Thổ Kỳ sững sờ, liền gặp được để hắn vĩnh sinh vô pháp quên được một màn, chỉ thấy Dương Huyền Tàng thân ảnh nhoáng một cái, toàn thân hiện ra ánh sáng màu trắng, chỉ một cái xuyên thấu hắn Thập Phương Thiết Cát, toàn thân hoàn hảo không chút tổn hại!

“Cái gì?!”

Thổ Kỳ hoảng sợ trừng lớn hai mắt, chỉ là sát na thất thần, Dương Huyền Tàng liền đã đến bên cạnh thân, một kích trực tiếp chém xuống tới.

“Không!.”

Thổ Kỳ sợ hãi quát to một tiếng, vội vàng phòng ngự.

Nhưng cái kia chiến kích đáng sợ không cách nào tưởng tượng, liền giống như là cắt đậu phụ phá vỡ phòng ngự của hắn, trực tiếp chém ở trên người!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3157

“Ầm ầm!”

Thổ Kỳ thân thể bị bổ làm hai, hóa thành đại lượng sợi tơ tản vào không trung.

Những sợi tơ này liều mạng vặn vẹo, bên trong truyền đến cường đại oán giận cùng sát khí, trực tiếp tại không trung nhoáng một cái, cũng không trốn đi, mà là hướng Dương Huyền Tàng vọt tới.

“Hừ, hoàn chỉnh ta lại không sợ, huống chi hiện tại gãy thành hai khúc, có thể làm gì ta.”

Dương Huyền Tàng đưa tay lại là một chiêu chiến kích vung vẩy, trực tiếp phòng ngự trước người.

“Phanh phanh phanh!”

Sở hữu màu đỏ sợi tơ tất cả đều bị cản lại, không ít bị trực tiếp chấn trở về.

Dương Huyền Tàng ngăn trở một đợt công kích về sau, lại tìm chuẩn cơ hội, bỗng nhiên một kích lại bổ ra ngoài.

“Soạt!”

Kích quang xẹt qua trời cao, nháy mắt đem những dây đỏ kia chặt đứt hơn phân nửa.

Nơi xa hơn mười người nhìn trợn mắt hốc mồm, từng cái nội tâm phát lạnh.

Thổ Kỳ cũng cuối cùng sợ hãi, không còn dám công kích, vô số sợi tơ tại không trung nhoáng một cái, liền hướng nơi xa đào tẩu.

Dương Huyền Tàng lại vung ra một kích, trực tiếp đem hư không bổ ra, hướng phía trước bước ra một bước, liền đuổi kịp những màu đỏ kia sợi tơ, lạnh lùng nói: “Thần phục với ta, có thể bất tử.”

“Ngươi ta không oán không cừu, mong rằng không cần vào chỗ chết bức ta, nếu không cá chết lưới rách, ngươi cũng sẽ không có kết cục tốt!”

Thổ Kỳ liều mạng đào tẩu, không ngừng uy hiếp.

Dương Huyền Tàng nhẹ nhàng quơ chiến kích, không ngừng đem hư không bổ ra, cơ hồ không chút cất bước, liền theo đuổi không bỏ, cười lạnh nói: “Lúc này, ngươi còn uy hiếp ta? Đây là ta đưa cho ngươi một lần cuối cùng cơ hội, thần phục hoặc là chết, ba hơi bên trong không có trả lời chắc chắn, ta liền khi ngươi lựa chọn muốn chết đi.”

Thổ Kỳ cả kinh nói: “Ngươi vừa rồi lừa gạt lừa gạt Quản Nguyên, một chiêu đánh chết hắn, cho rằng ta sẽ còn mắc lừa sao?”

Dương Huyền Tàng khẽ nói: “Cái kia rác rưởi, ta vì sao muốn giết hắn, trong lòng ngươi so ta rõ ràng hơn, ta kiên nhẫn có hạn, thời gian lập tức sắp đến.”

Thổ Kỳ phát phát hiện mình làm sao trốn đều bị đuổi kịp, một trái tim thật lạnh thật lạnh, không ngừng chìm vào vực sâu, đạo tâm cuối cùng dao động, hỏi: “Ngươi quả thật không giết ta?”

Dương Huyền Tàng nói: “Giết ngươi đối với ta có chỗ tốt gì? Ta lại không phải Phệ Thần Cổ muốn nuốt ngươi, để cho mình thêm một cái chín sao Thiên Giới trung giai thủ hạ không tốt sao?"

Thổ Kỳ cả giận nói: "Nếu biết ta là chín sao Thiên Giới trung giai, ngươi sao dám để ta khi thủ hạ?!"

Dương Huyền Tàng lạnh lùng nói ra: "Nhìn đến đầu óc ngươi quả nhiên có hố a, khi thủ hạ hơn phân nửa cũng không đảm đương nổi, vẫn là đi chết đi!" Nói xong hai tay chấp kích, hướng phía trước bổ tới.

"Soạt!"

Lại là mảng lớn sợi tơ bị chém nát, đồng thời kích trên ánh sáng phụ lục đạo huyễn diễm, đối với Thổ Kỳ tạo thành to lớn tổn thương.

Thổ Kỳ não mạch kín nháy mắt liền làm theo, hoảng sợ kêu lên: "Đại nhân mau dừng tay! Ta đột nhiên suy nghĩ minh bạch, có thể tại đại nhân thủ hạ hiệu lực, trở thành đại nhân người hầu là vinh hạnh của ta!"

"Ồ?" Dương Huyền Tàng cười lạnh nói: "Thật nghĩ thông suốt? Ngươi thế nhưng là chín sao Thiên Giới trung giai cường giả a, khi thủ hạ ta chẳng lẽ không phải quá thật mất mặt rồi?"

Thổ Kỳ hoảng nói: "Không sẽ, có thể trở thành đại nhân thủ hạ, là ta to lớn vinh quang, có mặt mũi rất!"

Nói ra như thế xấu hổ giận dữ, Thổ Kỳ bên trong trái tim đều đang chảy máu, nhưng vì mạng sống cũng không có biện pháp.

Dương Huyền Tàng lúc này mới thu chiến kích, nói: "Vậy ngươi còn không nhanh dừng lại, quỳ ở trước mặt ta cầu xin tha thứ."

"Quỳ?!" Thổ Kỳ tại ngoài trăm dặm ngưng tụ ra chân thân, sắc mặt một chút tái mét.

Trở thành thủ hạ cũng còn tốt, quỳ xuống có thể so sánh giết hắn còn nghiêm trọng hơn.

Dương Huyền Tàng chấp kích mà đứng, lạnh lùng nói: “Thế nào, không cam tâm?”

Thổ Kỳ sầu thảm nói: “Quỳ xuống quá hại người, nếu là quỳ xuống, ta đạo tâm chẳng lẽ không phải muốn sụp đổ!”

Dương Huyền Tàng nói: “Nếu không quỳ với trước mặt ta, ta như thế nào tin ngươi thần phục? Đã ngươi hạ không được quyết tâm này, liền để cho ta tới giúp ngươi đi.”

Một bước liền từ hư không bên trong đạp đến, một chiêu ngục đấu hội tụ năng lượng to lớn, trực tiếp điểm xuống dưới.

Dương Huyền Tàng sớm đã đem ngày chém bảy thức tu luyện như hỏa thuần tình, đồng thời sớm đã không câu nệ với chiêu thức, tiện tay bóp đến chính là sát chiêu, cái này bảy thức thần thông, là hắn mấy chiêu đạo pháp phía dưới mạnh nhất thần thông.

Thổ Kỳ không nghĩ tới đối phương như thế sát phạt quả quyết, cái kia một kích điểm tới, cho hắn một loại khó mà chống lại cảm giác.

Trên thực tế Dương Huyền Tàng thực lực mạnh mẽ hơn hắn không có bao nhiêu, chỉ là Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không cùng lục đạo huyễn diễm vừa vặn khắc chế bọn hắn vẫn lấy làm kiêu ngạo bản thể, tăng thêm một chiêu đạo bước chế tạo ra ưu thế cự lớn, để hắn nháy mắt liền thua.

Giờ phút này đã lại không đối kháng Dương Huyền Tàng khả năng.

“Ầm ầm!”

Thổ Kỳ liều mạng xuất thủ, ngạnh kháng ngục đấu, bất quá mấy hơi thở, liền bị triệt để đánh, chấn bay ra ngoài.

Dương Huyền Tàng một bước tiến lên, lại là một kích bổ xuống.

“Đừng đánh nữa! Ta quỳ, ta quỳ xuống!”

Thổ Kỳ lớn miệng phun máu, tại thời khắc sinh tử, hắn chung quy là lựa chọn bảo vệ tính mạng, nội tâm vô cùng khó chịu, run rẩy trên trời cao quỳ xuống, phủ phục tại Dương Huyền Tàng chiến kích trước.

Dương Huyền Tàng lặng lẽ lóe lên, lúc này mới thu chiến kích, một dấu ấn đánh ra, ấn trên người Thổ Kỳ, nói ra: “Sớm biết như thế, không cần thụ nhiều như vậy tội.”

Thổ Kỳ toàn thân run rẩy, không dám lên tiếng, nội tâm bi phẫn cùng không cam lòng, cơ hồ đem cả người hắn thôn phệ, sống còn khó chịu hơn chết.

Dương Huyền Tàng hạ lạc ấn về sau, đứng chắp tay, nói ra: “Đứng lên mà nói đi.”

Thổ Kỳ lúc này mới đứng dậy, khom người, cúi đầu, dù sao cũng là cường giả tối đỉnh, cái quỳ này để hắn đạo tâm sụp đổ, cả người xấu hổ giận dữ khó khi, chỉ cảm thấy không mặt mũi gặp người, không dám ngẩng đầu.

Dương Huyền Tàng quét hắn liếc mắt, hỏi: “Cái này Trang Thiên Quán bên trong còn có bao nhiêu Phệ Thần Cổ?”

Thổ Kỳ hít một hơi thật sâu, sơ qua ổn định hạ chính mình tâm tính, cho mình một chút an ủi, tâm nghĩ trước vượt qua này kiếp, đại trượng phu co được dãn được, đem đến báo thù lại không muộn, suy nghĩ một chút, nhân tiện nói: “Cần phải tại năm sáu trăm, khả năng bất quá sáu trăm.”

Dương Huyền Tàng nói: “Cái này bình bịt kín nhiều năm như vậy, ngươi cũng không có biết rõ ràng số lượng?”

Thổ Kỳ nói: “Đại nhân đối với tộc ta không hiểu nhiều lắm, bởi vì Trang Thiên Quán là phong bế, sở dĩ mỗi một cái Phệ Thần Cổ sinh ra, đều là từ vẫn lạc Phệ Thần Cổ trên thân ra. Đại nhân cũng đã gặp chúng ta bản thể, mỗi một cây dây đỏ đều có thể sinh sôi thành một con Phệ Thần Cổ. Theo loại này sinh sôi tính, Phệ Thần Cổ bộ tộc hẳn là cực kỳ đáng sợ nhiều. Nhưng lại bởi vì chúng ta có thể lẫn nhau thôn phệ thiên tính, dẫn đến số lượng một mực tăng không đi lên. Bình bên trong Phệ Thần Cổ, nhiều thời điểm tại mấy ngàn con, ít thời điểm mười mấy con, chấn động có chút lớn. Mà ta bế quan một đoạn thời gian, sở dĩ cụ thể không rõ lắm.”

Dương Huyền Tàng cái này mới rõ ràng, nhân tiện nói: “Những này Phệ Thần Cổ bên trong, thực lực mạnh nhất có nào? Thực lực của ngươi có thể sắp xếp thứ mấy?”

Thổ Kỳ nói: “Thực lực mạnh nhất cũng chỉ là chín sao Thiên Giới trung giai, ta cần phải có thể đi vào trước ba, còn có hai vị ta đối phó bọn hắn không có cách, nhưng bọn hắn muốn giết ta cũng cơ hồ không thể nào.”

“Còn hai vị?” Dương Huyền Tàng cau mày nói: “Nhìn đến còn phải phiền phức một hai a, nếu là ta để ngươi thu phục sở hữu Phệ Thần Cổ, đồng thời đi theo ta, ngươi có bao nhiêu nắm chắc?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3158

Thổ Kỳ giật mình trong lòng, cẩn thận nói ra: "Nếu là có thể áp chế hai vị khác cùng giai, thu phục tất cả mọi người chỉ là cái vấn đề thời gian."

Dương Huyền Tàng nói: "Tốt, ngươi dẫn ta đi đi, tốc chiến tốc thắng."

Thổ Kỳ sắc mặt biến hóa, cả kinh nói: "Hiện tại?"

Dương Huyền Tàng nhàn nhạt nói ra: "Ta rất bận rộn."

Thổ Kỳ nội tâm khẽ run rẩy, vội nói: "Được."

Liền nhận ra phía dưới vị, lập tức hóa thành hồng quang mà đi.

Phệ Thần Cổ nhục thân không chỉ có cường hoành tại đao kiếm khó thương, chữa trị đứng lên cũng là cực nhanh, Thổ Kỳ một bên phi độn, trên thân đại lượng dây đỏ liền bắt đầu bản thân chữa trị, chậm rãi khép lại.

"Ta bế quan thời gian mấy năm, cũng không biết Cao Sâm cùng Kiều Thọ đột phá không, nhưng đều kẹt tại cảnh giới này mấy trăm ngàn năm, muốn đột phá nào có dễ dàng như vậy. Cái này nhân loại toàn thân lộ ra cổ quái khí tức, mặc dù quỳ xuống hạ mình là bộc thực sự không chịu nổi, nhưng có lẽ có thể trở thành ta một lần cơ duyên cũng khó nói."

Thổ Kỳ chậm rãi chữa trị trong lòng tự tôn thương tích, nghĩ đến Cao Sâm cùng Kiều Thọ cũng phải xui xẻo, sinh ra một loại trả thù thức khoái cảm.

…

Dãy núi trùng điệp bên trong, linh khí tràn ngập.

Đột nhiên mấy đạo hồng quang tại trong sương mù hiện lên, bắn - vào núi khe.

Một tòa trong động phủ, một đạo hồng mang kích - bắn mà ra, chém hướng về phía trước.

Những rơi xuống kia độn quang hóa thành mấy đạo thân ảnh, một người cầm đầu song đồng co rụt lại, nhìn chằm chằm cái kia trảm kích mà đến quang huy, đưa tay chộp một cái, liền đem bóp tắt, hừ nhẹ nói: “Cao Sâm, thần trí của ngươi vẫn là như thế nhạy cảm a, đang bế quan thế mà đều có thể cảm thấy được ta.”

“Ồ? Nguyên lai là Kiều Thọ, ta nói sao, ai sẽ chạy đến nơi này muốn chết. Vô sự không đăng tam bảo điện, ngọn gió nào đem ngươi cho ngươi thổi tới.” Trong động phủ truyền đến Cao Sâm thanh âm, không có bất luận cái gì tình cảm, giống như máy móc.

Kiều Thọ hừ một tiếng, nhìn chằm chằm cái kia tĩnh mịch động phủ, nói ra: “Cái này bình mở cái lỗ hổng, ngươi cũng đã biết?”

Cao Sâm nói: “Không phải sớm liền mở ra sao? Mà lại không chỉ một.”

Kiều Thọ nói: “Không sai, liền là năm đó người kia đi vào, nhưng hắn rút đi thời điểm, đem lỗ hổng tất cả đều phong bế, hiện tại có một đạo phong ấn giải khai, không ít đồng tộc đã đi ra.”

“Cái gì?!” Trong động truyền đến Cao Sâm khiếp sợ thanh âm, toàn bộ động phủ đều lắc lư mấy lần, “Ngươi không có lừa ta?”

Kiều Thọ nói: “Ta lừa ngươi làm cái gì? Không chỉ có đại lượng đồng tộc đi ra, Quản Nguyên ngươi biết a? Còn trực tiếp đột phá đến chín sao Thiên Giới trung giai.”

“Quản Nguyên đột phá đến chín sao Thiên Giới trung giai?” Cao Sâm lớn kinh, lần này vô pháp bình tĩnh.

Toàn bộ Trang Thiên Quán bên trong chỉ có ba người là chín sao Thiên Giới trung giai, tạo thành bây giờ cân bằng cục diện, nếu là lại nhiều một người, như vậy thế cục liền trực tiếp bị đánh vỡ. Như Quản Nguyên thật sự là sau khi rời khỏi đây đột phá, loại này dụ hoặc có thể nào để hắn không động tâm.

Ngoài động phủ quang mang lóe lên, liền xuất hiện một tôn nam tử, khuôn mặt quỷ dị hiện ra hồng mang, một đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm bên ngoài hơn mười người.

Trừ Kiều Thọ bên ngoài, những người còn lại bị ánh mắt của hắn quét qua, đều dọa đến vội vàng lui lại.

Cao Sâm cười lạnh nói: “Kiều Thọ, có lời gì ngươi cứ việc nói thẳng đi, như phong ấn thật mở, bên ngoài lại tốt như vậy, ngươi sẽ còn lưu ở đây? Sợ là cái thứ nhất liền đi ra ngoài đi.”

Kiều Thọ khẽ nói: “Ngươi cho rằng ta không muốn sao? Chờ ta biết tin tức thời điểm, chỗ hổng lại bị bên ngoài che lại. Nhưng sau đó không lâu, Quản Nguyên lại xuất quỷ nhập thần từ bên ngoài tiến đến, đồng thời mang vào một nhân loại.”

Cao Sâm nhíu mày lại, khẽ nói: “Nói tiếp, đừng đứt quãng.”

Kiều Thọ khóe miệng có chút giương lên, hai tay thả lỏng phía sau, tiếp tục nói ra: “Quản Nguyên sau khi trở về, tựa hồ bị kia nhân loại chế, hai người gặp được Thổ Kỳ, Quản Nguyên muốn mượn Thổ Kỳ lực lượng giết kia nhân loại, bị kia nhân loại phát giác, thế là trực tiếp chụp chết Quản Nguyên.”

Cao Sâm sắc mặt đại biến, hỏi: “Quản Nguyên chín sao Thiên Giới trung giai, bị kia nhân loại chụp chết? Kia nhân loại là gì thực lực?”

Kiều Thọ nói: “Quản Nguyên đầu tiên là bị Thổ Kỳ đả thương, lại bị kia nhân loại chụp chết. Nhưng kia nhân loại lại ra tay với Thổ Kỳ, Thổ Kỳ hoàn toàn không phải là đối thủ, bị kia nhân loại đả thương trốn, kia nhân loại cũng đuổi tới.”

Cao Sâm ánh mắt lộ ra vẻ kinh hãi, sắc mặt mấy lần, tức giận hừ nói: “Sau đó thì sao? Ta nói không thích nghe ngươi đứt quãng, ngươi nói liền tiếp tục, không nói liền lăn trứng!”

Kiều Thọ thở dài: “Đã nói xong, không có.”

Cao Sâm sững sờ, nói: “Không có?”

Kiều Thọ gật đầu nói: “Không có, Thổ Kỳ bị kia nhân loại truy sát về sau, thủ hạ của hắn liền trốn, một người trong đó là ta xếp vào tại Thổ Kỳ bên người, liền trực tiếp chạy về đến nói cho ta biết những thứ này.”

Cao Sâm sắc mặt tái xanh, nói: “Cái kia ngươi tìm đến ta là ý gì?”

Kiều Thọ nói: “Kia nhân loại mặc dù cũng là chín sao Thiên Giới trung giai, nhưng thực lực lại tại Thổ Kỳ phía trên, ngươi ta đều biết, Thổ Kỳ tồn tại tuế nguyệt không thể so ngươi ta ít, cùng giai bên trong rất khó có địch thủ, Quản Nguyên không địch lại hắn chính là chứng minh. Có thể Thổ Kỳ lại bại bởi kia nhân loại, mà lại nghe nói bại rất nhanh. Như vậy ngươi ta nếu là đơn độc gặp gỡ kia nhân loại, sợ cũng là đồng dạng hạ tràng.”

Cao Sâm hỏi: “Kia nhân loại xác định là chín sao Thiên Giới trung giai?”

Kiều Thọ quay người hướng hướng phía sau một người, người kia nơm nớp lo sợ nói ra: “Có lẽ vậy, Thổ Kỳ đại nhân là nói như vậy, nhưng tu vi trên ta xa, ta vô pháp xác nhận.”

Cao Sâm nói: “Ngươi đem bọn hắn chiến đấu trải qua nói một lần.”

Người kia lập tức sửa sang lại mạch suy nghĩ, đang muốn bắt đầu bài giảng, đột nhiên một thanh âm truyền đến, “Các ngươi muốn biết như vậy? Cái kia tự thân lên đến, để ta biểu thị cho các ngươi nhìn chẳng phải sẽ biết a.”

Theo thanh âm truyền vào, hư không bên trên xuất hiện một đạo hồng sắc vòng xoáy, hai đạo nhân ảnh một trước một sau đi ra.

Người kia hoảng sợ hét lớn: “Thổ Kỳ đại nhân! Còn có kia nhân loại!”

Hắn vốn là bị Kiều Thọ xếp vào tại Thổ Kỳ bên người gian tế, giờ phút này dọa cho phát sợ, vội vàng trốn sau lưng Kiều Thọ.

Thổ Kỳ mặt không thay đổi cùng sau lưng Dương Huyền Tàng, căn bản không thấy người kia liếc mắt.

Kiều Thọ cùng Cao Sâm đều là song đồng co rụt lại, cảnh giác nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng, từ khí tức chấn động bên trên nhìn, đích thật là chín sao Thiên Giới trung giai. Hai người sơ qua an tâm lại, dù sao chỉ cần liên thủ, đối phương không có khả năng có thể thắng.

Kiều Thọ cao giọng nói: “Các hạ người nào?”

Dương Huyền Tàng mỉm cười nói: “Nếu nói ta là các ngươi chủ nhân, các ngươi tin sao?”

Kiều Thọ giận dữ, quát: “Cuồng vọng! Từ đâu tới mao đầu tiểu tử, dám nói bừa coi chúng ta chủ nhân!”

Hắn khí không nhẹ, nếu không phải biết Dương Huyền Tàng thực lực, sớm liền trực tiếp ra tay giết người. Mà lại Dương Huyền Tàng cho tuổi của bọn hắn cảm giác, tuổi còn rất trẻ người, trừ mắng mao đầu tiểu tử bên ngoài, cũng không biết mắng cái gì tốt.

Dương Huyền Tàng nói: "Ta thời gian đang gấp, các ngươi ra tay đi."

Kiều Thọ cùng Cao Sâm đều hai mặt nhìn nhau, nghĩ không ra giống như này trực tiếp người.

Kiều Thọ ánh mắt hướng hướng phía sau Thổ Kỳ, nói ra: "Thổ Kỳ, ngươi là cùng chúng ta cùng một chỗ, vẫn là cùng hắn một đạo, vẫn là ai đều không giúp?"

Thổ Kỳ da mặt có chút rút - động dưới, lạnh lùng nói ra: "Ta tự nhiên là giúp chủ nhân."

Kiều Thọ cùng Cao Sâm một chút choáng tại chỗ, "Chủ nhân?..."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3159: Hai Canh Giờ

Hai người đều là chín sao Thiên Giới trung giai, tự nhiên minh bạch trên cảnh giới này vốn có tự tôn, gọi người chủ nhân căn bản là không thể nào sự tình, quả thực so giết bọn hắn còn khó chịu hơn.

Nhưng Thổ Kỳ một câu "Chủ nhân", lại đinh tai nhức óc, để bọn hắn cho là mình sinh ra ảo giác.

Bọn hắn đương nhiên phân rõ có phải là hay không ảo giác, đồng loạt nhìn xem Thổ Kỳ cái kia mặt không thay đổi mặt, hai người đồng thời che lại.

Kiều Thọ kinh ngạc nói: "Thổ Kỳ, ngươi đang nói cái gì?"

Thổ Kỳ đáy mắt chỗ sâu xẹt qua một tia vẻ lo lắng, lạnh lùng nói: "Ta tự nhiên là cùng chủ người kề vai chiến đấu, các ngươi nếu là thức thời lời nói, liền lập tức quỳ xuống nhận chủ, đây là các ngươi cơ duyên lớn lao, nếu không bỏ lỡ, hối hận thì đã muộn."

Cao Sâm cả giận nói: "Thật sự là xấu hổ với cùng ngươi cùng cảnh giới!"

Thổ Kỳ sắc mặt một chút liền khó nhìn lên, thật vất vả tự lành nội tâm cùng tự tôn, lần nữa băng liệt mở, cắn răng nói: "Chủ nhân, để ta giết hắn!"

Dương Huyền Tàng nói: "Tùy ngươi."

Thổ Kỳ "Sưu" một tiếng, liền biến mất ở tại chỗ, chỉ lưu lại một đạo tàn ảnh, vô pháp bắt giữ.

Cao Sâm lập tức cảm ứng được nguy hiểm, lệ quát một tiếng liền thân ảnh lóe lên, đồng dạng biến mất ở tại chỗ.

Sau một khắc, hư không bên trong liền truyền đến năng lượng to lớn chấn động, phá vỡ hủy thiên địa, cùng Cao Sâm nổi giận tiếng rống, "Thân làm nô tài ngươi, có tư cách gì khiêu chiến ta!"

Sau đó chính là kịch liệt hơn bạo tạc.

Kiều Thọ sắc mặt biến hóa, có chút lo lắng ngẩng đầu nhìn liếc mắt hư không, lập tức nhìn ra hai người thế cục.

Cao Sâm khí thế thẳng tới đỉnh phong, Thổ Kỳ có thương tích trong người, vốn là cục diện thật tốt, nhưng Cao Sâm cực độ kích thích Thổ Kỳ, để Thổ Kỳ lâm vào phát cuồng trạng thái, liều mạng điên cuồng tấn công, để cái này điểm ưu thế không còn sót lại chút gì.

Nhưng chỉ cần Cao Sâm gắt gao giữ vững, thời gian tiếp tục kéo dài, Thổ Kỳ thua không nghi ngờ.

Kiều Thọ chỉ là liếc mắt liền đem thế cục thấy rõ rõ ràng, sau đó ánh mắt đóng băng, cảnh giác dị thường nhìn chằm chằm phía trước Dương Huyền Tàng, có thể làm cho Thổ Kỳ biến thành nô bộc cái này danh nhân loại, mới là bọn hắn muốn đối phó đại địch.

Thấy Dương Huyền Tàng không xuất thủ, cũng thờ ơ, Kiều Thọ cũng lẳng lặng đứng tại cái kia, kéo dài thời gian.

Hi vọng tận lực kéo tới Cao Sâm thủ thắng, dạng này lấy hai địch một, liền không có thua đạo lý.

Dương Huyền Tàng đồng dạng ngẩng đầu nhìn liếc mắt, liền thu hồi ánh mắt, nhìn qua Kiều Thọ, mỉm cười nói: "Ngươi đang ngang ngửa bạn thủ thắng, sau đó cảm thấy lấy hai địch một, liền thắng chắc.”

Kiều Thọ con ngươi hơi co lại, khẽ nói: “Là lại như thế nào? Chẳng lẽ không đúng sao?”

Đến bọn hắn trình độ này, không có gì tâm kế tốt giấu diếm, mà lại trước mắt thế cục xem xét liền minh.

Dương Huyền Tàng nói: “Tốt, cái kia ta giống như ngươi mong muốn. Bất quá sự kiên nhẫn của ta có hạn, hai canh giờ.” Hắn dựng thẳng lên ngón tay, cười lạnh nói: “Cho ngươi hai cái canh giờ hi vọng, hai canh giờ thoáng qua một cái, ngươi cái kia tên đồng bạn còn không thể đánh giết thủ hạ ta, ta liền không đợi.”

Nói xong, liền đứng chắp tay, toàn thân nghiêm nghị khí tức một chút thu liễm.

Kiều Thọ trái tim “Phanh” nhảy lên kịch liệt một chút, bất an tâm tình tiêu cực bao phủ toàn thân, thời khắc này Dương Huyền Tàng lộ ra một cỗ tuyệt đối tự tin, để hắn lòng tin sinh ra dao động.

“Không thể nào! Lấy hai địch từng cái nhất định có thể thắng!” Kiều Thọ không ngừng cho mình tăng cường lòng tin, ám chỉ chính mình, “Hiện tại duy nhất mấu chốt, chính là Cao Sâm tranh thủ thời gian giết Thổ Kỳ.” Một đôi lăng lệ con ngươi xuyên thấu không gian, hướng hướng trong hư không cái kia khẩn trương thế cục.

Kiều Thọ nhìn ra ngoài một hồi, trong mắt không hề bận tâm, mặc dù lập tức nhìn Cao Sâm bị buộc luống cuống tay chân, nhưng hai canh giờ đầy đủ đè lại Thổ Kỳ.

Quả nhiên, sau nửa canh giờ, Thổ Kỳ liền bắt đầu yếu nhập xuống gió.

Hắn nguyên bản liền bị thương không nhẹ, còn chưa hồi phục, lại tăng thêm một phen liều mạng loạn đả, thể năng cũng tiêu hao cực kì kịch liệt, bị Cao Sâm bắt lấy cơ hội sau chính là đè lại, bắt đầu tiến vào phòng ngự trạng thái.

Kiều Thọ vụng trộm lườm Dương Huyền Tàng liếc mắt, phát hiện hắn y nguyên phong khinh vân đạm bộ dáng chắp tay tại cái kia, nội tâm xiết chặt, kêu lên một tiếng đau đớn, trong mắt lấp đầy hung ác nham hiểm.

“Ngươi không chỉ có là tự tôn rơi xuống, đạo tâm rơi xuống, liền liền tu vi cũng rơi xuống sao?”

Cao Sâm không ngừng đè ép Thổ Kỳ đánh, luân phiên quát lạnh, “Ngươi đã không đủ tư cách làm đối thủ của ta!”

Thổ Kỳ nổi giận hét lớn một tiếng, lần nữa bạo tẩu xông tới.

Yếu thế lần nữa xoay chuyển, Thổ Kỳ lại bắt đầu chiếm thượng phong.

Cao Sâm khóe miệng giơ lên một tia cười lạnh, thu liễm thế công, lần nữa tiến vào phòng thủ bên trong.

Kiều Thọ cùng Dương Huyền Tàng đều nhìn rõ ràng, Cao Sâm là không ngừng kích thích Thổ Kỳ, để hắn duy trì tại trạng thái bùng nổ, dạng này suy bại liền càng nhanh, Thổ Kỳ lần này bạo tẩu, đã so lần thứ nhất yếu không ít.

Kiều Thọ lại nhìn Dương Huyền Tàng liếc mắt, gặp hắn vẫn là bộ kia không mặn không nhạt dáng vẻ, trong lòng cười lạnh nói: “Hừ, nhìn ngươi còn có thể giả bao lâu, chờ Thổ Kỳ một chết, là tử kỳ của ngươi đến!”

Thổ Kỳ rất nhanh liền duy trì không được, lần nữa bị Cao Sâm phản đánh.

Cao Sâm cười lạnh nói: “Nô tài chính là nô tài, làm nô tài người, vĩnh viễn cũng không có khả năng đánh thắng ta.”

Hắn không ngừng trào phúng, kích thích đối phương, nhưng rất nhanh liền phát hiện, cho dù Thổ Kỳ tiêu hao rất lớn, muốn trực tiếp đem đối phương chém giết cũng cực kì khó khăn, đồng thời cảnh giới cấp độ bày ở cái kia, mà hai người lại là đồng tộc, thủ đoạn công kích cùng ưu khuyết thế cơ hồ nhất trí.

Đánh bại đối phương dễ dàng, nghĩ muốn chém giết lại là rất khó.

Mà lại coi như chém giết Thổ Kỳ, Cao Sâm cũng sẽ không còn lại nhiều ít lực lượng, liên thủ với Kiều Thọ cũng chỉ có thể đưa đến phụ trợ tác dụng.

Kiều Thọ hai tay nhéo một cái mồ hôi lạnh, lại nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng nhìn ra ngoài một hồi, thầm nghĩ: “Coi như chỉ là cái phụ trợ, cái kia cũng đủ rồi! Ta liền không tin ta còn sẽ bại bởi một cái cùng giai.”

Trong hư không to lớn chiến đấu năng lượng đã đem dãy núi thúc bình, nhàn nhạt mưa máu phiêu trong gió, thổi đám người có chút thanh lãnh.

Thổ Kỳ đã sớm bị đánh không thành hình người, đại lượng thân thể bị Cao Sâm thôn phệ, cơ hồ là sắp chết trạng thái. Cao Sâm sắc mặt cũng hơi có vẻ trắng bệch, nhưng nghĩ tới rất nhanh liền có thể toàn bộ nuốt mất Thổ Kỳ, cái kia lòng tham lam bạo rạp, liều mạng công kích chuyển vận.

“Đã đến giờ.”

Dương Huyền Tàng đột nhiên mở miệng nói ra.

Kiều Thọ trái tim mãnh liệt nhảy một cái, lập tức trở nên cảnh giác, một đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng, khí thế một chút xíu đi lên trèo thăng, lạnh giọng nói: “Ngươi thật đúng là tự phụ, thế mà thật đợi hai canh giờ! Ngươi sẽ vì ngươi tự phụ hối hận cả đời!”

Dương Huyền Tàng lạnh lùng nhìn hắn liếc mắt, như nhìn con kiến hôi, nói ra: “Ra tay đi, ta nói ta thời gian đang gấp.”

Kiều Thọ cười như điên nói: “Ha ha, tốt một cái thời gian đang gấp, vậy liền đi chết đi!”

Một cỗ nghiền ép hư không lực lượng nháy mắt thoát ly mà ra, Kiều Thọ toàn thân bị hồng mang bao phủ, cường đại sát ý trực tiếp khóa chặt Dương Huyền Tàng, vô số màu đỏ khí trụ kích - bắn mà ra, hình thành từng đạo mỹ lệ vầng sáng, tầng chồng lên nhau, cực kì lộng lẫy.

Đây là hắn tất sát kỹ một trong.

Đối mặt hào không biết rõ Dương Huyền Tàng, hắn không dám khinh thường, vừa ra tay chính là suốt đời sở học!

Dương Huyền Tàng đưa tay hướng bên cạnh thân một trảo, chiến kích nổi lên, ánh sáng màu trắng một chút bao phủ người cùng chiến kích, đối diện liền hướng cái kia hoa mỹ hồng mang đi đến.

Kiều Thọ nội tâm chấn động mãnh liệt, thầm nghĩ: “Làm sao có thể? Cái này cách hắn đã phòng ngự đã không kịp, thế mà còn không tách ra, muốn trực tiếp lấy nhục thân va chạm sao?”

Trong đầu chỉ là lóe lên ý nghĩ này, nháy mắt liền loại bỏ.

Bởi vì cho dù là cùng giai, cũng không có khả năng lấy nhục thân ngạnh kháng hắn một chiêu này.

Có thể một màn kế tiếp, lại làm cho hắn toàn thân đại chấn, tròng mắt kém chút không có đến rơi xuống.

Dương Huyền Tàng trực tiếp bước ra một bước, liền không chướng ngại chút nào xuyên qua hắn một chiêu kia, tay cầm chiến kích sát thần, nháy mắt liền đến trước mắt.

“Chi! Đây không có khả năng!”

Kiều Thọ một chút luống cuống, tâm tình thẳng rơi xuống đáy cốc.

Dương Huyền Tàng cười lạnh một tiếng, nói: “Ta nói thời gian của ta rất quý giá.” Nói xong, một kích liền vung xuống dưới.

Lúc trước hắn cùng Thổ Kỳ chiến đấu, vừa mới sử dụng đạo hoàn bước, chờ đợi hai canh giờ, bất quá là vì để cho kỹ năng làm lạnh mà thôi!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3160: Dần Dần Thu Phục

“Xùy!”

Chiến kích xẹt qua hư không, mang ra một vệt nhàn nhạt huyết sắc.

Kiều Thọ trên thân tuôn ra một đạo máu tổn thương, nửa cái thân thể trực tiếp phân giải ra ngoài, đại lượng màu đỏ sợi tơ bị một kích chặt đứt.

“Không có khả năng!.”

Kiều Thọ hoảng sợ nhìn xem thân thể của mình, không nói đến Dương Huyền Tàng một chiêu kia bộ pháp hắn không thể nào hiểu được, cái này một kích chặt đứt thân thể mình sự tình, cũng vượt ra khỏi hắn nhận biết phạm vi.

Phệ Thần Cổ thân thể vạn binh khó thương cơ hồ là chung nhận thức, sở dĩ Cao Sâm mặc dù chế trụ Thổ Kỳ, nhưng muốn đánh giết Thổ Kỳ lại là rất khó, cũng là bởi vì thân thể này thiên phú dị bẩm, rất khó đánh chết.

Nhưng đối phương chỉ là một kích, liền chặt đứt gần nửa bản thể sợi tơ.

Kiều Thọ luống cuống, to lớn sợ hãi một chút lan tràn toàn thân.

Mà lại Dương Huyền Tàng cái kia từ đầu đến cuối cái kia không mặn không nhạt dáng vẻ, để lộ ra khó có thể tưởng tượng cường đại tự tin, Kiều Thọ bắt đầu cho rằng đối phương chỉ là trang bức, nghĩ không ra dĩ nhiên thật đáng sợ như thế!

Cái kia chiến kích bên trên bám vào hỏa diễm, còn tại hắn cắt ra sợi tơ bên trên thiêu đốt, khiến hắn hoảng sợ muôn dạng, vội vàng vận chuyển năng lượng áp chế.

Dương Huyền Tàng trong mắt bắn ra lãnh sắc, dưới chân giẫm lên bộ pháp, dán Kiều Thọ thân thể dựa vào trước, trong tay chiến kích bay múa, lại là mấy chiêu chém xuống.

Bị hắn đạo hoàn bước đánh lén võ giả vô số kể, loại này chấn kinh vẻ mặt bối rối cũng thấy qua vô số, huống chi những này Phệ Thần Cổ thần thông đạo pháp đều cực kì đơn nhất, cùng Dương Huyền Tàng so sánh thật sự là khác nhau một trời một vực.

“A!.”

Lại là số kích bổ trên người Kiều Thọ, đem hắn chém bị thương.

Kiều Thọ hoảng sợ không thôi, còn lại thân thể vội vàng hướng nơi xa độn đi, nhưng độn quang vừa lên, Long Thần Hỏa Vũ liền đè ép xuống, “Ầm ầm” một tiếng tại không trung nổ tung, lục đạo huyễn diễm bắn ra bốn phía, đem thiên địa nhuộm thành một cái biển lửa.

Nơi xa chiến đấu Cao Sâm cũng toàn thân đại chấn, kinh ngạc đến ngây người đều quên xuất thủ.

Nguyên bản hắn liên tiếp thắng lợi, chiến thắng đang ở trước mắt, chỉ là mấy hơi thở công phu, Kiều Thọ làm sao lại thảm bại rồi?

Giờ này khắc này, Dương Huyền Tàng cảnh giới khí tức khuếch tán ra đến, đích thật là chín sao Thiên Giới trung giai a, cũng không cao bằng bọn họ, làm sao sẽ bại nhanh như vậy?

Cao Sâm nội tâm một trận hoảng hốt, chỉ cảm thấy trước mắt không chân thực, thầm nghĩ: “Chẳng lẽ đây hết thảy đều là Kiều Thọ cùng này nhân loại diễn xuất tới? Là vì đối phó ta?”

“Ha ha ha ha, ta nói qua, chủ nhân giết các ngươi như giết chó! Các ngươi liền chờ chết đi!”

Thổ Kỳ tiếng cuồng tiếu, để Cao Sâm từ loại kia hoảng hốt trạng thái bên trong lấy lại tinh thần, lúc này mới xác định không phải Kiều Thọ cùng Dương Huyền Tàng đang diễn trò.

Cao Sâm mặt âm trầm, quát lên: “Hắn rốt cuộc là ai? Không có khả năng mạnh như vậy!”

Thổ Kỳ mặt lộ vẻ mỉa mai, cười lạnh nói: “Không có khả năng? Ha ha ha ha, chúng ta những này Phệ Thần Cổ bị vây ở Trang Thiên Quán bên trong, cùng ếch ngồi đáy giếng có gì khác biệt? Thế giới bên ngoài lớn, như thế nào các ngươi có thể tưởng tượng!”

Cao Sâm tâm kinh đảm hàn, thấy Kiều Thọ bị Dương Huyền Tàng gắt gao vây khốn, từng đạo chiến kích bổ ở trên người, mỗi một kích xuống dưới, đều muốn chém đứt đại lượng tơ hồng, mà lại cái này khủng bố bản nguyên lửa, gặp vật liền đốt, không ít tơ hồng tại ngọn lửa này hạ đã hóa thành tro bụi.

Hắn quyết định thật nhanh, quay người liền muốn trốn.

“Muốn đi? Coi như ta chết, cũng sẽ không để ngươi trốn!”

Thổ Kỳ hét lớn một tiếng, liều mạng công tới, sức mạnh bùng lên so trước đó bạo tẩu còn cường đại hơn.

Cao Sâm đối với hắn kích thích thực sự quá mạnh, hận không thể nuốt sống thịt, mắt thấy Dương Huyền Tàng liền muốn chiến thắng, làm sao cũng không thể để Cao Sâm chạy trốn.

“Đáng chết!” Cao Sâm khẩn trương, một mặt ngăn cản Thổ Kỳ công kích, một mặt suy nghĩ lấy phương pháp thoát thân, mà đúng lúc này, hắn đột nhiên cảm ứng được Dương Huyền Tàng ánh mắt tựa hồ liếc qua một chút thân thể của hắn, dọa đến khắp cả người hàn ý, sắc mặt tái mét.

Dương Huyền Tàng chém ra trên trăm kích về sau, Kiều Thọ liền cơ bản tan tác, lại không lật bàn hi vọng.

Đây hết thảy nhìn như nước chảy mây trôi, giống như không có ý nghĩa giống như, nhưng mỗi một bước thời cơ cùng vị trí đều nắm giữ cực độ tinh chuẩn, đây đều là Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng từ thân kinh bách chiến bên trong luyện ra được.

Kiều Thọ đạo tâm đều cơ hồ muốn băng, hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, một vị cùng giai có thể đem hắn thương thành dạng này.

“Cho ngươi một lần cơ hội, giống như Thổ Kỳ, phụng ta làm chủ, liền có thể sống sót.”

Dương Huyền Tàng lạnh lùng nói ra, một đôi ánh mắt lạnh như băng bên trong, trừ sát khí sóng lăn tăn bên ngoài, lại vô tình cảm giác.

Kiều Thọ quát ầm lên: “Không có khả năng! Ta chính là chín sao Thiên Giới trung giai siêu cấp cường giả, đứng tại mảnh thế giới này đỉnh phong tồn tại, không có khả năng quỳ xuống cầu xin tha thứ, phụng người vì chủ!”

Dương Huyền Tàng một bên vung vẩy chiến kích, tiếp tục chém vỡ thân thể của hắn, một bên cười lạnh nói; “Ồ? Mảnh thế giới này đỉnh phong? Chẳng lẽ ta lấy được tin tức có sai? Theo ta được biết, các ngươi bất quá là một nhóm chăn nuôi côn trùng mà thôi, lại dám nói mình là thế giới đỉnh phong?”

Kiều Thọ một chút lạnh cả người, hoảng sợ nói: “Ngươi... Chẳng lẽ ngươi... Chính là cái kia chăn nuôi người?”

Dương Huyền Tàng nói: “Ta dù không phải chăn nuôi người, nhưng đối với các ngươi có đầy đủ nhận biết, ít ở trước mặt ta trang cái gì anh hùng, đã ngươi cốt khí cứng như vậy, cái kia ta liền thành toàn ngươi, đưa nó một chút xíu nghiền vỡ nát, để sinh mệnh của ngươi theo lòng can đảm của ngươi, hóa thành thế giới này bụi bặm, trở thành hoa cỏ chất dinh dưỡng đi.”

Trong tay chiến kích trầm xuống, trảm kích tốc độ chậm dần, một chiêu Sát Na Sinh Diệt liền bổ ra ngoài.

“A!”

Kiều Thọ bị trực tiếp chém thành hai nửa, thân thể chỉ còn lại một phần ba không đến, thống khổ nước mắt đều ra, liều mạng gào thét.

Dương Huyền Tàng trong mắt trừ lãnh sắc bên ngoài, lại không có bất luận cái gì tình cảm, chiến kích từng chiêu cắt đứt xuống đi, cũng không trực tiếp đem Kiều Thọ chém chết, mà là làm hao mòn ý chí của hắn cùng đạo tâm, để hắn thật sâu cảm thụ thống khổ cùng tử vong tuyệt vọng.

“Đừng đánh nữa, đừng đánh ta, ta thần phục, ta nguyện ý thần phục ngươi!”

Kiều Thọ đạo tâm cuối cùng sụp đổ.

Dương Huyền Tàng song đồng co rụt lại, bắn ra một đạo lạnh lùng hàn mang, quát: “Quỳ xuống!” Thuận thế lại là chiến kích một bổ.

“A!” Kiều Thọ kêu thảm một tiếng về sau, đem đổ vào không trung, phủ phục với Dương Huyền Tàng trước mặt, run lẩy bẩy, thống khổ, tuyệt vọng, xấu hổ giận dữ, bi thương một chút nước vọt khắp toàn thân.

Dương Huyền Tàng lạnh lùng nhìn xem, nội tâm không có thương xót, đến bọn hắn cảnh giới này, ai không phải đầy tay giết chóc, ai không phải tàn sát vô số sinh linh, mới có thể tu luyện tới bây giờ cảnh giới.

Nếu không phải mình thực lực đủ mạnh đủ hung ác, giờ phút này quỳ tại phía trước chính là mình, thậm chí liền liền quỳ cơ hội đều chưa hẳn sẽ có.

“Rất tốt, từ nay về sau, ngươi giống như Thổ Kỳ, đều là thủ hạ của ta.”

Dương Huyền Tàng thu hồi chiến kích, một chưởng vỗ xuống đi.

Vô số lạc ấn tại lòng bàn tay hình thành, từng đạo chui vào Kiều Thọ trong cơ thể, đem hắn trói buộc.

Kiều Thọ chỉ cảm thấy chết lặng, nội tâm một mảnh bi thương.

Nhưng cũng may hắn không là cái thứ nhất, nghĩ đến cái này trong lòng nhiều ít dễ chịu chút.

Dương Huyền Tàng thu phục Kiều Thọ về sau, hai tay thả lỏng phía sau, liền hướng Cao Sâm đi đến.

Cao Sâm sớm đã đem hết thảy để ở trong mắt, giờ phút này dọa đến hồn phi phách tán, gương mặt xanh xám cắn răng nói: “Ngươi lại dám để chín sao Thiên Giới trung giai cường giả làm nô, ngươi liền không sợ gặp trời phạt sao?!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3161: Cảm Ứng

“Trời phạt?” Dương Huyền Tàng cười nhạo nói: “Cường giả vi tôn, kẻ yếu là thịt cá, đây chính là ngày chi đạo, kẻ vi phạm mới sẽ phải gánh chịu trời phạt. Ngươi là muốn thuận theo thiên đạo, vì ta nô bộc đâu, vẫn là muốn ta xuất thủ, thay ngày này đến khiển ngươi đây?”

Cao Sâm toàn thân run rẩy, vô tận băng lãnh bao phủ toàn thân, hắn nhận biết bị Dương Huyền Tàng cưỡng ép đánh nát, mà lại đã không có đường có thể đi.

“Chết vẫn là thuận theo, tuyển đi.”

Dương Huyền Tàng mặt không biểu tình, lạnh lùng nhìn xem hắn, phun ra chữ như một khối cục đá to lớn, va chạm trên tâm linh của hắn, tan rã lấy đạo tâm của hắn.

Cao Sâm nhìn liếc mắt điên giống như Thổ Kỳ, lại nhìn liếc mắt chật vật không chịu nổi Kiều Thọ, nội tâm vạn phần xoắn xuýt.

Dương Huyền Tàng nói: “Ta thời gian rất gấp, đã ngươi chậm chạp không làm được lựa chọn, liền để cho ta tới giúp ngươi đi.” Tay phải hướng bên cạnh thân một trảo, chiến kích nổi lên, một vệt bạch quang nháy mắt bao phủ chiến kích cùng thân thể, năng lượng to lớn bạo phát đi ra.

Cao Sâm sắc mặt đại biến, kinh hãi tại không trung liên tiếp lui về phía sau, nhưng cái kia lăng lệ khí tức lan tràn mà lúc đến, hắn một trái tim chìm vào vực sâu không đáy.

“Ta… Nguyện ý thần phục…”

Cao Sâm sắc mặt xám trắng, cả người một chút trở nên ảm đạm, già nua vô số tuổi, tại không trung quỳ xuống thăm viếng, phủ phục tại Dương Huyền Tàng trước mặt nhận chủ.

Dương Huyền Tàng thu hồi chiến kích, trên người Cao Sâm gieo xuống đồng dạng lạc ấn.

“Các ngươi không cần nản lòng thoái chí, đợi ta bước vào vạn cổ chí tôn ngày, các ngươi trên thân lạc ấn cũng liền tự động giải trừ.” Dương Huyền Tàng lạnh nhạt nói.

“Bước vào vạn cổ chí tôn?”

Cao Sâm nội tâm “Phanh” nhảy lên dưới, liền liền Thổ Kỳ cùng Kiều Thọ trong lòng cũng có chút tràn lên cảm giác khác thường.

Như nói người khác bước vào vạn cổ chí tôn, bọn hắn tự nhiên là không tin, mặc dù là cao quý chín sao Thiên Giới trung giai, nhưng càng là tại đỉnh phong, liền càng có thể minh bạch cái kia gần trong gang tấc một bước, là vĩnh viễn cũng không vượt qua nổi hồng câu.

Nhưng người trước mắt này lại tựa hồ như không tầm thường, cái kia lưu lộ ra ngoài to lớn tự tin, cùng căn bản là không có cách lý giải cùng tưởng tượng sức chiến đấu, có lẽ thật có khả năng tiếp xúc đến tầng bình phong kia.

Dương Huyền Tàng nói: “Ta hiện tại cần muốn các ngươi làm một chuyện, lấy tốc độ nhanh nhất đem Phệ Thần Cổ bộ tộc chỉnh hợp, sau đó chờ đợi mệnh lệnh của ta, ta muốn giết một người.”

Cao Sâm sững sờ nói: “Giết một người? Chẳng lẽ lấy đại nhân thực lực đều không có cách nào đối phó sao?”

Dương Huyền Tàng nói: “Người này nghe nói có nửa bước chí tôn thực lực.”

“Chi!” Cao Sâm ba người đều là mặt xám như tro, Kiều Thọ hoảng sợ nói: “Nửa bước chí tôn? Coi như tập hợp toàn bộ Phệ Thần Cổ bộ tộc lực lượng, cũng là mạo xưng làm bia đỡ đạn a!”

Dương Huyền Tàng nói: “Yên tâm đi, không cần các ngươi chính diện ứng chiến, ta sẽ đem người kia dẫn vào một cái địa phương, tự có cường giả sẽ thu thập hắn. Ta sợ là vị cường giả kia cũng không trấn áp được người này, bị hắn trốn thoát, đến lúc đó các ngươi liền vây công đi lên bổ đao liền có thể.”

Cao Sâm ba người lúc này mới trấn định lại, nhưng nghĩ đến muốn đối phó chính là nửa bước chí tôn, vẫn là cảm thấy hãi được hoảng.

Kiều Thọ nói: “Vị kia muốn đối phó cái này nửa bước chí tôn người, chẳng lẽ là vạn cổ chí tôn? Nhất thấp cũng hẳn là là nửa bước chí tôn a?”

Dương Huyền Tàng ánh mắt lạnh lẽo, khẽ nói: “Cái này không phải là các ngươi phải quan tâm.”

Kiều Thọ vội vàng cúi đầu xuống, ngập ngừng nói: “Vâng, thuộc hạ sai.”

Dương Huyền Tàng nói: “Làm tốt chuyện của các ngươi đi.”

Nói xong, thân ảnh liền lắc động một cái, trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

Ba người yên lặng xuống tới, thân thể thật nhanh bản thân chữa trị.

Kiều Thọ đột nhiên nói với Thổ Kỳ: “Ngươi bị người này khống chế bao lâu? Nhưng có tránh thoát dấu ấn kia chi pháp?”

Thổ Kỳ chính đang nhắm mắt dưỡng thương, bỗng nhiên bạo mở hai mắt, bắn ra hai đạo lăng lệ quang huy, lạnh lùng nói ra: "Ta khuyên các ngươi đừng vọng tưởng tránh thoát, chúng ta mỗi tiếng nói cử động, tất cả đều tại đại nhân chưởng khống phía dưới, cẩn thận đừng hôi phi yên diệt!"

Kiều Thọ cùng Cao Sâm đều là trong lòng giật mình, lập tức ngậm miệng không nói.

Thổ Kỳ lạnh lùng nói: "Các ngươi trải qua, ta đều trải qua. Các ngươi suy nghĩ, ta đều nghĩ qua. Nhưng cuối cùng phát hiện, thuận theo mới là lựa chọn tốt nhất. Lấy đại nhân năng lực, đột phá vạn cổ chí tôn cũng là có hi vọng."

Kiều Thọ thở dài: "Việc đã đến nước này, nghĩ như thế nào đều không có ý nghĩa, Thổ Kỳ nói đúng, thuận theo mới là lập tức chính xác nhất, tương lai sự tình, lại đi lại trân quý."

Cao Sâm nói: "Như hắn thật có biện pháp đánh giết nửa bước chí tôn, đối với chúng ta mà nói, có lẽ thật sự là cơ duyên. Thời gian không nhiều lắm, chúng ta nhanh đi chỉnh hợp đồng tộc đi."

Hắn tình trạng tốt nhất, nhận khuất nhục cũng nhỏ nhất, thể xác tinh thần so hai người khác tốt không ít.

Ba người lúc này chia ra làm việc, hóa thành độn quang lóe lên, liền biến mất ở tại chỗ.

...

Mênh mông trong hư vô, ba đạo nhân ảnh lăng không dạo bước, cứ như vậy chẳng có mục đích đi tới.

Sau lưng hai người cùng lúc trước một người duy trì nhất định cự ly, lấp đầy kính sợ.

Nơi này là Vô Cực Chân Giới tiến vào Trang Thiên Quán màng không gian, đưa đến dính liền tác dụng.

Diễm Đấu mở miệng nhắc nhở hai lần, thấy Trọng Anh đều không có trả lời, liền không dám nói nữa, cẩn thận theo sau lưng.

Tử Tâm thỉnh thoảng đánh giá bốn phía, đồng thời để cho mình tỉnh táo lại, lấy tìm kiếm cơ hội ứng đối sắp phát sinh hết thảy.

Đột nhiên, đi ở phía trước Trọng Anh ngừng lại, nói ra: “Thì ra là thế.”

Diễm Đấu khẽ chau mày, nháy mắt liền thư giải khai, hắn không dám có nửa phần bất kính.

Tử Tâm thì sinh lòng nghi hoặc, nơi này là một chỗ màng không gian rõ ràng, lấy Trọng Anh năng lực, không có khả năng mới phát hiện.

Trọng Anh duỗi ra hai ngón như kiếm, hướng hư không vạch một cái.

Một đạo lăng lệ quang mang tại phía trước hiển hiện, nháy mắt đem màng không gian ngăn cách, lộ ra Trang Thiên Quán thế giới chân thật.

Hắn một bước đi ra ngoài.

Diễm Đấu cùng Tử Tâm vội vàng đuổi theo.

Trọng Anh híp hai mắt, tràn đầy hoài niệm chi sắc, sau đó vung tay lên, ba người bị độn quang bao lấy, nháy mắt liền biến mất ở tại chỗ.

Tử Tâm trong lòng căng thẳng, còn chưa kịp phản ứng, liền xuất hiện tại một mảnh hoang dã đại địa trên không, nàng định nhãn xem xét, nghẹn ngào kêu lên: “Dương Thanh Huyền!”

Tại phía trước trăm trượng chỗ, Dương Huyền Tàng ngồi xếp bằng hư không, một đôi ánh mắt nhìn về phía bọn hắn, nhìn chằm chằm Trọng Anh.

“Hắn chính là ngươi tại màng trong không gian lúc, vụng trộm đưa tin người sao?”

Trọng Anh nhìn Dương Huyền Tàng liếc mắt, hơi lộ ra kinh ngạc, đối với Tử Tâm hỏi.

Tử Tâm sắc mặt đại biến, mười ngón xiết chặt, bóp thành quả đấm, vốn cho rằng làm được thiên y vô phùng, nghĩ không ra vẫn là bị phát hiện. Đã như vậy, nàng dứt khoát dứt khoát thừa nhận, gật đầu nói: “Đúng vậy.”

Trọng Anh mỉm cười, nói: “Tại màng trong không gian thời điểm, ta một mực đang nghĩ, các ngươi đều chỉ là chút không đến thập tinh sâu kiến, không có khả năng đối với ta sinh ra uy hiếp. Cho dù là Vô Cực Chân Giới bên ngoài hai vị kia thập tinh Thiên Giới, cũng căn bản không phải đối thủ của ta, nhưng vì gì Trang Thiên Quán lại cho ta một loại cảm giác nguy hiểm. Cho đến nghĩ thông suốt về sau, ta mới dám đi vào.”

Diễm Đấu cùng Tử Tâm đều là thầm nghĩ: “Nguyên lai hắn nghĩ là cái này.” Nhưng lập tức vừa sợ giật mình không thôi, “Lấy năng lực của hắn, có người nào chuyện gì có thể đối với hắn sinh ra uy hiếp?”

“Chẳng lẽ là Dương Thanh Huyền?” Tử Tâm giật mình nhìn xem Dương Huyền Tàng, mặc dù Dương Thanh Huyền cho tới nay đều không thể ước đoán, nhưng muốn nói hắn có thể đối phó nửa bước chí tôn, nàng vẫn là không tin.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3162: Nghênh Chiến

Trọng Anh nói với Dương Huyền Tàng: "Chúng ta gặp qua."

Dương Huyền Tàng lạnh lùng nói: "Kém chút bị ngươi giết chết."

Trọng Anh mỉm cười, nói: "Lúc ấy Vô Cực Chân Giới mở ra, cho ta một loại cực độ cảm giác xấu, tựa hồ sẽ đối với ta tạo thành bối rối. Sở dĩ dự định tại chưa mở ra lúc, trực tiếp đánh giết ngươi. Lúc ấy bản thể của ta còn chưa tu luyện hoàn thành, không thể trực tiếp hoành không tới, để ngươi trốn qua một kiếp. Làm ta sắp tiến vào Trang Thiên Quán thời điểm, loại kia cảm giác xấu lần nữa xuất hiện. Nhìn đến ngươi đã chuẩn bị cho ta tốt một chút lễ vật."

Dương Huyền Tàng nhìn Tử Tâm liếc mắt, gặp nàng cũng không dị thường, lúc này mới yên tâm lại, sau đó hết sức chuyên chú đối với Trọng Anh nói ra: "Hoàn toàn chính xác chuẩn bị một chút, cũng không biết có đủ hay không."

Trọng Anh cười nói: "Đã như vậy, bày ra ta xem một chút đi, tháng năm dài đằng đẵng trôi qua bên trong, đã có chút nhàm chán đâu."

Dương Huyền Tàng nói: "Tốt, ngươi đi theo ta."

Trước người đưa tay phải ra, năm ngón tay chậm rãi mở ra, một đạo quang hoa nở rộ, hóa thành không gian kỳ dị hình cầu, bên trong lấp đầy số lượng.

Trọng Anh song đồng hơi co lại, nói: “Mười thứ nguyên không gian tọa độ.”

Dương Huyền Tàng trong lòng hơi động, cái danh từ này hắn là lần đầu tiên nghe nói, lạnh lùng nói: “Thế nào, không dám tới?”

Trọng Anh nói: “Yên tâm đi, không cần khích tướng. Cho dù ở đây mới sinh thay mặt đại vũ trụ bên trong, cũng chỉ có vạn cổ chí tôn mới có thể trấn áp ta. Mà nơi này là tuyệt sẽ không có vạn cổ chí tôn.” Hắn tự tin mãn mãn.

Dương Huyền Tàng trong lòng có chút kiềm chế, nghĩ đến nửa bước chí tôn khả năng uy năng, năm đó Thiên Thần bộ tộc Vũ chính là nửa bước chí tôn cường giả, từ thượng giới trực tiếp giết đến hạ giới, đáng sợ đến cực điểm, cái kia thần bí khó dò bóng người, thật có thể đối phó Trọng Anh sao?

Hắn ổn quyết tâm thần, nói: “Đã như vậy, liền theo ta đi thôi.”

Năm ngón tay vồ lấy, cái kia không gian thật lớn tọa độ một chút phóng xuất ra, bao phủ ngàn dặm phạm vi.

Vô số năng lượng ở bên trong lưu động, hạ một sát na, toàn bộ không gian nháy mắt liền biến mất, giống như trực tiếp đem không gian đào đi một khối hình cầu, sau đó bốn phương tám hướng không gian đè ép tới, khiến cho phiến khu vực này dị thường vặn vẹo quái dị.

Dương Huyền Tàng mấy người một chút liền xuất hiện tại cái kia trắng xoá không gian bên trong.

Tử Tâm một chút liền cảm ứng ra năng lượng màu trắng này là pha loãng sau đại đạo lực lượng, nội tâm chấn kinh dị thường.

Trọng Anh càng là sắc mặt đại biến, cả kinh nói: “Trang Thiên Quán tinh nguyên thế giới?!”

Dương Huyền Tàng thế mới biết, nguyên lai đất này là Trang Thiên Quán tinh nguyên thế giới, nhưng giả vờ như rất hiểu bộ dáng, hừ lạnh nói: “Nếu biết, còn không thúc thủ chịu trói.”

Trọng Anh mặt mũi tràn đầy vẻ kích động, nghe vậy nhịn không được cười như điên nói: “Ha ha ha ha, ngươi nói cái gì? Thúc thủ chịu trói? Ngươi ngốc sao? Năm đó ta phí hết tâm tư, chính là muốn vào nhập cái này tinh nguyên thế giới, thu lấy Trang Thiên Quán, có thể một mực chưa thể thành công. Lần này bản thể tu luyện hoàn thành, mục tiêu lớn nhất chính là tiến vào nơi này, thu lấy này bình a! Nghĩ không ra tự nhiên chui tới cửa, ta cần phải cảm tạ ngươi sao? Có thể nhìn trên ngươi công lao, tha chết cho ngươi.”

Dương Huyền Tàng cười lạnh nói: “Kẻ ngu là ngươi đi, nghĩ thu lấy Trang Thiên Quán, ngươi đủ tư cách sao? Sợ là ngươi liền đây là như thế nào một kiện bảo vật đều không rõ ràng.”

Trên thực tế hắn cũng không rõ ràng, chỉ là nghe người bí ẩn kia ảnh nói thần hồ kỳ thần, liền trái lại sáo lộ Trọng Anh.

Trọng Anh sầm mặt lại, nói: “Ta tự nhiên biết bảo vật này phi phàm, như là năm đó, ta có lẽ thu lấy không được nó, nhưng bây giờ...” Hắn lời nói xoay chuyển, lạnh lùng nói: “Ngươi không phải chỉ là để nghĩ dẫn ta tới này đơn giản như vậy a? Chuẩn bị đồ vật có thể thi triển ra.”

Dương Huyền Tàng đang muốn nói chuyện, đột nhiên cảm ứng được người bí ẩn kia ảnh khí tức, mừng lớn nói: “Đã tới, ngươi tốt tốt hưởng thụ đi!”

Nói xong thân ảnh nhoáng một cái, liền biến mất tại Trọng Anh phía trước.

Mênh mông màu trắng trong hư không, một bóng người nổi lên, lăng không đi tới.

Trọng Anh nghi nói: “Khí linh?”

Bóng người kia cười nhạo một tiếng, nói: “Loại bảo vật này nếu là có khí linh, còn đến mức nào? Ai có thể chưởng khống ở.”

Trọng Anh nói: “Đã không phải khí linh, liền cút ra đây đi, để bản tọa nhìn xem rốt cục là thần thánh phương nào.” Hắn không dám khinh thường, cho tới nay bất an cảm giác, tại lúc này lộ ra mãnh liệt hơn.

Nhưng loại cảm giác này chỉ là bất an, lại cũng không trí mạng.

“Lão phu Trung Thu Tử.”

Bóng người kia đi đến trước mặt, đứng chắp tay, chậm rãi nói.

“Nguyên lai hắn gọi Trung Thu Tử.” Dương Huyền Tàng ở phía xa hóa hình mà ra, tự lẩm bẩm, hắn cũng là vừa vặn nghe nói tên của ông lão, cực kì lạ lẫm, ánh mắt lườm liếc mắt Diễm Đấu, thầm nghĩ: “Chờ một chút đại chiến bắt đầu, trước liền đem người này chém giết.”

“Cái gì a miêu a cẩu, chưa từng nghe qua!”

Trọng Anh phất một cái ống tay áo, mặt mũi tràn đầy lãnh sắc, lộ ra khinh miệt vẻ khinh bỉ.

Trung Thu Tử cười nhạo nói: “Đáng thương côn trùng, chưa từng nghe qua lão phu chi danh chẳng có gì lạ.”

Trọng Anh lạnh lùng nói: “Ta chẳng cần biết ngươi là ai, chỉ hỏi ngươi một câu, thật muốn đứng tại ta mặt đối lập sao?”

Trung Thu Tử nói: “Bằng không thì đâu?”

Trọng Anh nói: “Ngươi ta cũng không khúc mắc, ta chỉ là nghĩ lấy đi cái này Trang Thiên Quán, cũng không muốn cùng ngươi là địch, nhưng ngươi nếu là muốn khăng khăng mà vì, ta liền không khách khí.”

Diễm Đấu cùng Tử Tâm đều là nội tâm chấn kinh, Trọng Anh một đi ngang qua đến, thần cản giết thần, lúc nào khách khí như vậy qua, có thể thấy được cái này Trung Thu Tử thật phi phàm, cho hắn nhất định áp lực, nói chuyện mới sẽ trở nên hoà hoãn lại.

“Ha ha, lấy đi Trang Thiên Quán?”

Trung Thu Tử phình bụng cười to, vỗ tay nói: “Ngươi lại kiềm chế nhìn, nếu là ngươi có thể đưa nó lấy đi, lão phu không chỉ có không giết ngươi, còn thiếu ngươi một cái nhân tình.”

Trọng Anh nhíu mày lại, lộ ra hồ nghi vẻ không hiểu.

Trung Thu Tử nói: “Cái này bình có thể chứa ngày, có thể chứa, cho dù là vạn cổ chí tôn gặp được, cũng đau đầu hơn đến cực điểm, không có cơ duyên lớn lao cùng thực lực, đừng nói thu lấy nó, liền liền bản thể của nó đụng đều không đụng tới. Ngươi chính mình là Phệ Thần Cổ, có thể nói không có gì không thôn phệ, liền liền vũ trụ bình chướng đều có thể gặm ăn quá khứ, nhưng đối với cái này bình nhưng có làm sao?”

Trọng Anh vội vàng hỏi: “Cái kia có biện pháp nào có thể thu lấy này bình?”

Trung Thu Tử đứng chắp tay, ngạo nghễ nói: “Nói ngươi không đủ tư cách.”

Trọng Anh mặt âm trầm, sát tâm nổi lên, lạnh giọng nói: “Lão thất phu, đây chính là ngươi di ngôn sao?”

Trung Thu Tử trên mặt giận dữ, quát: “Bậc thấp bò sát, muốn chết!”

Không nói hai lời, đưa tay liền một chỉ điểm qua.

Bốn phương tám hướng đại đạo lực lượng tụ đến, không ngừng tràn vào Trung Thu Tử trong ngón tay, hóa thành một đạo lớn lao uy áp, lăng không bắn - quá khứ.

“Sưu!”

Hư không bên trên xuất hiện một đạo chỉ sóng, bị tầng tầng trắng vòng bao lấy, mang theo đánh giết hết thảy khí thế áp hướng Trọng Anh.

Dương Huyền Tàng ba người đều chấn động trong lòng, cảm nhận được một chỉ này đáng sợ, riêng phần mình tâm tình khác biệt.

“Có hi vọng!”

Dương Huyền Tàng kinh hãi phía dưới đại hỉ, hắn trước kia còn lo lắng Trung Thu Tử thực lực, giờ phút này lập tức dâng lên lòng tin, mắt sáng lên, liền nhìn chằm chằm Diễm Đấu, sau đó lặng yên biến mất ở tại chỗ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3163: Khát Vọng Lực Lượng

Diễm Đấu đang cẩn thận quan chiến, Trung Thu Tử cái kia một chỉ kinh thiên động địa, trực tiếp chấn nhiếp hắn tâm thần, nhìn không chuyển mắt, chỗ nào cảm thấy được Dương Huyền Tàng lặng yên ra hiện sau lưng hắn.

Dương Huyền Tàng cẩn thận tới gần, chiến kích một chiêu chém tới.

Kích quang dán vào Diễm Đấu bên hông, mới bị hắn cảm giác được, kinh sợ hét lớn: “Thằng nhãi ranh! Lại dám đánh lén ta, a!”

Kêu thảm một tiếng, cả người trực tiếp bị chém thành hai nửa.

Dương Huyền Tàng lạnh lùng nói: “Chẳng lẽ lại còn muốn cùng ngươi bày cái lôi đài đánh?”

Thoại âm rơi xuống, lại là số kích chém qua.

Tử Tâm thấy thế, cũng đột nhiên xuất thủ, huyễn hóa ra chuyển pháp diêu quang, chém về phía Diễm Đấu tàn khu.

Nơi xa chiến đấu bên trong Trọng Anh sầm mặt lại, cắn răng mắng: “Đáng ghét!”

Nhưng hắn hoàn toàn không có cách nào phân tâm, toàn lực ứng đối trước mắt Trung Thu Tử, phát hiện lực lượng của đối phương thâm bất khả trắc, liền liền hắn nửa bước chí tôn đều có chút nhìn không xuyên.

“Vạn cổ chí tôn?!”

Trọng Anh bên trong bắt đầu lo lắng, nhưng nháy mắt bác bỏ ý nghĩ này, thật sự là vạn cổ chí tôn, đã sớm một chưởng đem chính mình chụp chết rồi, nhưng nếu không phải vạn cổ chí tôn, Trọng Anh lại cảm thấy cái này Trung Thu Tử thực lực muốn trên mình.

“Chỉ cần không phải vạn cổ chí tôn, ta liền không sợ ngươi!”

Trọng Anh hét lớn một tiếng, tay giơ lên, toàn bộ không gian đều tại hắn dưới lòng bàn tay bị áp súc, cường đại lực chấn động từng vòng từng vòng nhộn nhạo lên, không ngừng tăng cường.

Mấy hơi thở hạ liền chấn động đến nhất định tần suất, Trọng Anh trong mắt sát khí lóe lên, quát: “Đi chết đi!”

Bỗng nhiên một chưởng vỗ ra.

“Ầm ầm!”

Mảng lớn hư không vỡ vụn, màu trắng đại đạo khí tức như sóng biển cuồn cuộn.

Dương Huyền Tàng cũng bị chấn động đến, sắc mặt biến hóa, cả kinh nói: “Mạnh như vậy?!”

Tử Tâm lòng vẫn còn sợ hãi nói ra: “Toàn bộ Vĩnh Sinh Thành chính là bị hắn một chiêu này phá hủy.”

Dương Huyền Tàng trong lòng hoảng sợ, Vĩnh Sinh Thành bên trong cường giả số lượng nhiều, hơn xa La Phù chi cảnh, liền xem như thập tinh Thiên Giới quá khứ, cũng chưa chắc có thể đồ thành, Trọng Anh thế mà một chiêu diệt!

Dương Huyền Tàng trầm giọng nói: “Không phải hắn chết, chính là chúng ta vong!” Trong mắt nổ bắn ra cường đại tinh quang, một chiêu Long Thần Hỏa Vũ đánh ra đi, đem Diễm Đấu triệt để đánh chết.

Tử Tâm hỏi: “Cái này Trung Thu Tử là sao là lịch? Lại lợi hại như thế!”

Tại kiến thức Trọng Anh thực lực về sau, Tử Tâm cơ hồ là ở vào tuyệt vọng trạng thái, giờ phút này thấy Trung Thu Tử lại có thể chống lại, mà lại hoàn toàn không rơi vào hạ phong, nội tâm kinh hãi có thể nghĩ.

Dương Huyền Tàng nói: “Cụ thể ta cũng không biết, nhưng là cái nhân vật vô cùng lợi hại, cái này Trang Thiên Quán chính là vì khốn hắn mà cất đặt ở đây.”

Tử Tâm sững sờ, lập tức trong lòng hoảng sợ.

Dương Huyền Tàng nói: “Trận chiến đấu này chúng ta không xen tay vào được, đặc biệt là ngươi, thực lực còn kém ta tầng một, ngươi rời đi trước đất này, ta ở một bên lược trận. Nếu là có cơ hội, có thể xuất thủ đánh lén một hai lần, có lẽ có thể tạo được tác dụng.”

Tử Tâm không chịu, nói: “Hoặc là cùng đi, hoặc là cùng một chỗ lưu.”

Dương Huyền Tàng không vui nói: “Đến lúc nào rồi, ngươi làm sao càng ngày càng nữ nhân? Ta lại không ngươi Dương Thanh Huyền, ngươi hại không xấu hổ?”

Tử Tâm đỏ bừng cả khuôn mặt, lập tức nghĩ đến đối phương là hợp thể trạng thái, nổi giận trừng hắn liếc mắt, mắng: “Ma quỷ! Đi chết đi tốt!”

Chuyển pháp diêu quang hóa thành lợi kiếm, trực tiếp bổ xuống.

Dương Huyền Tàng vung tay lên, liền đem kiếm quang ngăn trở, Tử Tâm đã cũng không quay đầu lại liền đi.

Dương Huyền Tàng truyền âm qua, trong bóng tối trò chuyện nói ra: “Thông tri Nham Cốt bọn hắn, thủ ở bên ngoài, trận chiến này cho dù Trọng Anh có thể thắng, cũng tất nhiên thân chịu trọng thương, chờ hắn trốn tới, cùng một chỗ vây công bổ đao.”

Sâu trong hư không, Tử Tâm thân ảnh chớp động dưới, liền triệt để không thấy.

Dương Huyền Tàng lúc này mới hết sức chuyên chú quan sát hai người đại chiến, lấy hắn Hỏa Nhãn Kim Tinh trình độ, mới có thể miễn cưỡng thấy rõ hai người động tác chiêu thức, không khỏi là kinh thế hãi tục, những đáng sợ kia năng lượng truyền ra ngoài, chấn trong cơ thể hắn khí huyết kịch liệt cuồn cuộn.

“Đây chính là nửa bước chí tôn lực lượng sao?!”

Quỷ Tàng mặc dù từng là chín sao Thiên Giới đỉnh phong, nhưng liền liền thập tinh cũng không từng đạt được, đối với cái này nửa bước chí tôn lực lượng càng là xa không thể chạm, vô pháp chạm đến.

“Ta nhất định phải trở nên mạnh hơn!”

To lớn cảm giác cấp bách tại Dương Huyền Tàng nội tâm lan tràn.

Tại không có vạn cổ chí tôn vùng vũ trụ này bên trong, chỉ có nửa bước chí tôn mới có thể trấn áp hết thảy!

Trắng xoá đại đạo lực lượng bên trong, Trung Thu Tử cùng Trọng Anh thân ảnh không ngừng luân chuyển lấp lóe, mỗi một lần giao hội, đều bộc phát ra năng lượng to lớn.

Trung Thu Tử trong tay cầm một thanh hắc kim sắc lưỡi dao, thuần túy từ năng lượng ngưng tụ, phía trên tụ đầy phù văn, tản mát ra chém vỡ hết thảy đáng sợ khí tức, Trọng Anh bộ phận thân thể tại chạm đến này lưỡi đao tình huống dưới, vỡ vụn không ít.

Đây là Trung Thu Tử lợi dụng khoảng thời gian này luyện chế ra tới phù đao, chuyên môn khắc chế Phệ Thần Cổ thân thể.

Nhưng mặc dù là như thế, hắn cũng chưa chiếm cứ quá lớn thượng phong, chiến đấu một mực hiện ra giằng co trạng thái.

Trung Thu Tử sắc mặt càng ngày càng khó coi, cắn răng nói: "Không thể nào! Phệ Thần Cổ làm sao sẽ mạnh như vậy? Từ xưa đến nay, Phệ Thần Cổ bộ tộc liền chưa từng đi ra chí tôn, tiến vào thập tinh cảnh giới đều cực kì thưa thớt, mà lại không khỏi là tại hiểm ác chi địa, trải qua các loại sinh tử đại kiếp, mới có hi vọng thấy được thập tinh tồn tại, cho tới bây giờ chưa từng nghe qua có có thể bước vào nửa bước chí tôn."

Lúc trước hắn nghe Dương Huyền Tàng nói Trọng Anh đạt đến nửa bước chí tôn, nội tâm chỉ là thái độ hoài nghi, cho rằng Trọng Anh bất quá là thập tinh đỉnh phong, có thể thu hoạch được một chút xíu nửa bước lực lượng, nghĩ không ra dĩ nhiên là hàng thật giá thật nửa bước chí tôn.

Huống chi Trọng Anh là tại Trang Thiên Quán bên trong chăn nuôi ra Phệ Thần Cổ, xa so những hoang dại kia phải ôn hòa nhiều, thành tựu tự nhiên cũng muốn thấp một chút mới là.

"Ta không biết ngươi là ai, nhưng hiển nhiên suy nghĩ của ngươi đã già rồi, Phệ Thần Cổ bộ tộc tiềm năng há lại là ngươi có thể hiểu rõ cùng lường được? Cái này to lớn nhận biết thiếu hụt, liền tạo thành ngươi hôm nay chi thương!"

Trọng Anh thân ảnh xuyên qua trong hư không, không ngừng đánh ra các loại phù văn, trước người hình thành một tòa mô hình nhỏ trận pháp, vận chuyển phía dưới, một đạo cự đại chùm sáng kích - bắn mà đi.

Tốc độ nhanh chóng, thời cơ chuẩn, lại để Trung Thu Tử vô pháp né tránh.

“Nhận biết thiếu hụt? Hừ! Bậc thấp bò sát bộ tộc, có cái gì tiềm năng có thể đàm? Hơn phân nửa là cái kia đáng chết tại Trang Thiên Quán bên trong giở trò gì, để ngươi thu được được trời ưu ái cơ duyên, lúc này mới xuất hiện biến dị, đột phá chủng tộc bình chướng. Nhưng cái này lại như thế nào? Nửa bước chí tôn gặp gỡ ta, đồng dạng là chết!”

Trung Thu Tử tay trái tại phù trên đao phi tốc điểm xuống, đem bên trong phù văn từng đạo kích hoạt, hóa thành vô số chùm sáng quấn quanh ở thân thể bốn phía, cả người từ trường phi tốc đề thăng, sau đó một đao bổ ra ngoài.

“Ầm ầm!”

Đao quang cùng quang thúc kia va chạm phía dưới, nổ vỡ ra tới.

Dương Huyền Tàng chỉ cảm thấy hai mắt đau xót, nhịn không được liền muốn nhắm lại, nhưng y nguyên cố chống đỡ, không muốn bỏ lỡ bất luận cái gì hình tượng.

Chỉ thấy hai cỗ lực lượng mặc dù nổ tung, tựa hồ cân sức ngang tài, nhưng Trung Thu Tử phù đao y nguyên càng hơn một bậc, một cỗ vô hình đao khí chém đi lên, phá vỡ Trọng Anh toàn bộ phòng ngự!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3164: Trăng Non Giữa Trời

Trọng Anh hai tay kết ấn, hiện lên một con Thải Điệp hình, phi tốc hướng về phía trước vỗ tới.

“Ầm ầm!”

Cái kia đạo vô hình đao khí chém ở đĩa in lên, lúc này mới bị ngăn trở trừ khử.

Trung Thu Tử hừ một tiếng, mặc dù một chiêu chiếm thượng phong, nhưng sắc mặt cũng không dễ nhìn, Trọng Anh thực lực đã vượt xa hắn tưởng tượng.

Hắn nhìn chằm chằm Trọng Anh, đem phù đao hoàn toàn thu nhập trong cơ thể, lẳng lặng đứng trên hư không, hai tay phi tốc kết ấn, từng đạo quỷ dị phù văn tại trong tay huyễn hiện.

Dương Huyền Tàng trợn to hai mắt, cái kia phù văn chói mắt, con ngươi màu vàng óng rất nhanh liền hóa thành màu đỏ, hai mắt đẫm lệ đều muốn rơi xuống, cũng không dám nháy một chút, sợ bỏ lỡ một tấm hình tượng.

Mỗi một cái phù văn đều có thể điều động năng lượng thiên địa, thoáng hiện tiêu tan ở giữa, giống như là có lực lượng nào đó đang nhảy nhót, giống như là trái tim, để Dương Huyền Tàng trong cơ thể khí huyết theo chấn động.

Trọng Anh sắc mặt khó nhìn lên, hơi cảm ứng, lập tức sắc mặt đại biến, cả kinh kêu lên: “Trang Thiên Quán?! Ngươi có thể khống chế Trang Thiên Quán? Không! Không có khả năng!”

Hắn dung nhan thất sắc, nội tâm bất an cảm giác càng ngày càng mạnh, lập tức không dám tiếp tục lưu lại, mãnh xoay người muốn đi.

“Đi? Ngươi diễn buồn cười sao?”

Trung Thu Tử trong tay quyết ấn càng lúc càng nhanh, cười lạnh nói: “Ta dù không thể hoàn toàn chưởng khống cái này vò mẻ, nhưng điều động nó bộ phận năng lượng vẫn là dễ như trở bàn tay, giết ngươi một nửa bước chí tôn như giết chó!”

Trung Thu Tử bấm niệm pháp quyết hướng phía trước điểm tới, một từng chùm sáng từ hư không đánh rơi, điểm hướng Trọng Anh.

Mỗi một vệt sáng đánh rơi tại hư không, đều khuếch tán ra đại lượng bạch quang, tại phía trước lan tràn.

Trọng Anh né tránh mấy lần về sau, liền phát phát hiện mình bị cái này bạch quang khốn trụ.

Dương Huyền Tàng Hỏa Nhãn Kim Tinh thôi động đến cực hạn, thấy cái kia hư không bên trên, hiện ra một vật như núi, tối om thấy không rõ bản thể, liền áp phía trên Trọng Anh.

Nhưng vật kia trong cơ thể truyền ra khí tức, lại kinh hãi lòng người, chỉ là cảm ứng một chút, thần thức liền bị nghiền vỡ nát.

Dương Huyền Tàng hoảng hốt, không còn dám phóng thích thần thức, sợ mình bị cuốn vào, chỉ là dùng ánh mắt nhìn.

Đúng lúc này, trong tay chiến kích truyền đến kịch liệt năng lượng ba động, giống như là bị quấy rầy mà hình thành một cỗ chống cự.

Cỗ ba động này lực lượng thuận theo cánh tay truyền khắp toàn thân, Dương Huyền Tàng cùng chiến kích hình thành kỳ diệu cộng hưởng.

“Nguyên lai chỉ là điều động bộ phận năng lượng, ta còn cho rằng ngươi có thể khống chế cái này Trang Thiên Quán đâu, hại ta sợ bóng sợ gió một trận!”

Trọng Anh lập tức tỉnh táo lại, đứng tại cái kia đen sì hư ảnh dưới, cũng không muốn chạy trốn, bởi vì hắn phát hiện đã trốn không thoát.

“Sợ bóng sợ gió một trận? Hừ, các ngươi những này bậc thấp bò sát, dùng từ cũng sẽ không sao? Liền để cho ta tới dạy ngươi, hồn phi phách tán cùng sợ bóng sợ gió một trận khác nhau, kiếp sau đừng dùng linh tinh!”

Trung Thu Tử đằng tại không trung, hai tay không ngừng bấm niệm pháp quyết điểm xuống, cái kia tối om vật thể bên trong, một từng chùm sáng đánh rơi xuống tới, như ngôi sao thoáng hiện, không ngừng cho Trọng Anh tạo thành tổn thương, nhân hình nọ mặt ngoài, bị chùm sáng xung kích bố mãn vết rạn.

“Soạt”, Trọng Anh thân thể một chút vỡ vụn ra, hóa thành vô số màu đỏ sợi tơ, nháy mắt xen lẫn thành ba đầu màu đỏ trường long, trong hư không gào thét, phóng tới bốn phương tám hướng.

“Oanh! Oanh!”

Nửa bước chí tôn rồng xung kích, lập tức rung chuyển bảo vật này trấn áp.

Chùm sáng hư không bên trong, bắt đầu xuất hiện khe hở, liền liền kích - bắn xuống đến chùm sáng, đường đi đều phát sinh cải biến, không ngừng bị chiết xạ.

Trung Thu Tử sắc mặt đại biến, cả giận nói: “Không có khả năng!” Hai tay phi tốc bóp ra một cái quyết ấn, quát: “Trấn!”

Trên không cái kia đen sì to lớn vật thể hư ảnh, giống như là muốn trở nên giàu có, một chút xíu ép xuống xuống tới, hư không bên trong bộc phát ra đại lượng “Đôm đốp” thanh âm, ba đầu Hồng Long động tác lập tức nhận áp chế.

“Rống!” To lớn tiếng gầm gừ tại áp chế xuống bạo phát đi ra, ba đầu Hồng Long nháy mắt tan rã thành vô số sợi tơ, hội tụ vào một chỗ, hình thành một đầu to lớn mãnh thú, mở mồm ra, dùng sức một hút.

“Chi!”

Bốn phương tám hướng vô số quy tắc, thậm chí liền liền vật kia thể trấn áp lực lượng đều bị hút vào, mãnh thú cái bụng một chút bành trướng mấy lần, đồng thời bộc phát ra vàng óng ánh chói mắt cường quang.

Trung Thu Tử quát: “Không được!” Trong tay quyết ấn lại có sụp đổ chi thế, liều mạng ổn định, sau đó đè xuống.

Mãnh thú một miệng hấp lực tới cực điểm, liền liền trấn áp bên ngoài Dương Huyền Tàng đều cảm ứng được to lớn nguy hiểm, vội vàng quơ chiến kích, phòng ngự trước người.

Cuối cùng, mãnh thú há mồm phun một cái, một đạo mênh mông kim quang phun - bắn mà ra, cái kia trấn áp lực lượng dồn dập tan rã, trên hư không bong ra từng màng xuống tới.

Sau đó, vô số màu đỏ sợi tơ như quang mang bắn - ra, tựa như một đóa to lớn tươi hoa đua nở, từng đạo chui vào hư không trong cái khe, chạy ra cái này tinh nguyên không gian.

“Oa!” Trung Thu Tử nháy mắt mặt không có chút máu, kêu to ra một tiếng, phun ra một ngụm máu đến, bi phẫn áo não nói: “Để hắn chạy trốn!”

Dương Huyền Tàng trong lòng giật mình, nghĩ đến đáng sợ như vậy đối thủ trốn, hậu hoạn vô tận.

Hắn bỗng nhiên thân ảnh lóe lên, liền biến mất ở tại chỗ.

Sau một khắc, Hỏa Nhãn Kim Tinh vận chuyển tới cực hạn, trực tiếp xem thấu Trọng Anh đào tẩu lộ tuyến, toàn thân khí tức bộc phát tới cực điểm, hai tay vung vẩy chiến kích, thuận thế bổ tới.

Loại kia kỳ dị chấn động tần suất tại thể nội lan tràn, tác động đến toàn thân.

Chiến kích đột nhiên giống như là bạo phát, bên trong truyền đến trận trận gào thét, vượt qua Dương Huyền Tàng có thể chưởng khống lực lượng trực tiếp phá kích mà ra, nương theo lấy một chiêu kia chiến kích bổ ra ngoài.

Dương Huyền Tàng nội tâm vạn phần thanh minh, hắn cảm thấy mình giờ phút này chính là chiến kích một bộ phận, cùng chung vận mệnh, cùng hô hấp.

Cỗ lực lượng này vượt ra khỏi hắn chưởng khống, thậm chí là tiếp nhận, thân thể bắt đầu liên miên băng liệt thành huyết phù, nhưng lại tâm tĩnh như nước, không có nửa điểm bối rối cùng cái khác tình cảm.

Kích quang trước người hóa ra một đạo cự đại trăng non, lóe lên liền biến mất không thấy gì nữa.

Sau đó khí tức hủy diệt ở phía xa truyền đến, Trọng Anh hoảng sợ hét lớn: “Lực lượng này... Ngươi... Không có khả năng...”

“Ầm ầm!”

Toàn bộ hư không trực tiếp bị đánh chém ra tới.

Trung Thu Tử đứng tại tinh nguyên trong thế giới, một đôi con ngươi trừng to lớn, có chút há hốc mồm, đã là trợn mắt hốc mồm.

Tân Nguyệt Trảm kích xuyên thấu mấy cái thế giới không gian, đồng thời xuất hiện tại mới sinh thay mặt đại vũ trụ, Vô Cực Chân Giới, Vĩnh Sinh Thành trên không, cùng Trang Thiên Quán bên trong.

Trọng Anh nguyên bản bị Trang Thiên Quán lực lượng trấn áp trọng thương, giờ phút này bị cái này một kích chém xuống, trực tiếp bị đánh thành hai nửa, vô số màu đỏ sợi tơ tại không trung tản ra, phát ra tiếng kêu thảm một tiếng.

Thủ hộ tại Trang Thiên Quán bên trong Thổ Kỳ, Cao Sâm mấy người, cùng xông vào Vô Cực Chân Giới Hồng Lâm, Hồng Tiêu mấy người, đột nhiên nhìn thấy trăng non giữa trời, sau đó chính là đại lượng màu đỏ sợi tơ xuất hiện.

Tử Tâm phản ứng đầu tiên, quát to: “Là Trọng Anh! Mau ra tay!”

Phô thiên cái địa lực lượng lập tức phóng lên tận trời, hướng những màu đỏ kia sợi tơ vây quét quá khứ.

“Ầm ầm!.”

Thiên địa lâm vào chấn động, nguyên bản sáng tỏ vòm trời, một chút liền sụp đổ xuống tới, trở nên bóng đêm vô tận.

Hồng Lâm bọn người là hoảng hốt, phảng phất thế giới muốn hủy diệt.

Trung Thu Tử tự lẩm bẩm: “Bổ ra...”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3165: Cơ Duyên Đối Kháng

Dương Huyền Tàng tại một kích về sau, lực lượng toàn thân rơi xuống đến điểm đóng băng, chiến kích giống như là hao hết sinh mạng, biến thành phổ thông đồ sắt.

Mà toàn thân hắn cơ năng cùng sức sống, đều hiến tặng cho một chiêu kia, thân thể "Lốp bốp" sụp đổ ra, nổ tung ra từng đạo huyết khí, trực tiếp từ hợp thể trạng thái tách ra.

"Phốc!"

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng đều là lớn miệng phun máu, thụ thương không nhẹ.

Hai người nhìn nhau liếc mắt, đều là kinh hãi dị thường.

Dương Thanh Huyền đầy mắt sợ hãi nhìn trong tay chiến kích, làm sao đều không cách nào tưởng tượng cái kia một kích uy năng, đúng là từ trong tay mình chém đi ra.

Tại Trang Thiên Quán bên trong hư không bên trên, xuất hiện một cái lỗ đen thật lớn, không ngừng xoay tròn, hút vào bốn phương tám hướng hết thảy, thôn phệ đi vào.

Một chút thực lực hơi thấp Phệ Thần Cổ bị hút vào, triệt để mất đi bóng dáng.

Nham Cốt mấy người thực lực khá mạnh, đều chặn lại hấp lực, không ngừng lùi lại.

Nham Cốt kinh hãi nói: "Chết sao?"

Tất cả mọi người đều hai mặt nhìn nhau, trừ lỗ đen “Sưu sưu” kẻ thôn phệ bốn phương tám hướng hư không thanh âm bên ngoài, không người nói chuyện.

Đổi lại là bọn hắn, tiếp nhận dạng này phô thiên cái địa một kích về sau, hẳn phải chết vô cùng.

Nhưng vị kia lại là nửa bước chí tôn, trong truyền thuyết Phệ Thần Cổ, ai cũng không biết hắn lợi hại đến trình độ nào.

Tử Tâm nuốt xuống dưới, gian khó nói ra: “Phải chết đi...”

Âm thanh nhỏ bé yếu ớt, không có một chút lòng tin.

“Ai, vẫn là để hắn chạy trốn.” Trung Thu Tử đứng tại tinh nguyên trong không gian, thu hồi ánh mắt, thở dài, một mặt chán nản.

“Còn chạy trốn?”

Dương Thanh Huyền giật nảy mình, sắc mặt nói nhiều khó khăn nhìn liền có bao nhiêu khó coi.

Tiếp nhận Trung Thu Tử trọng đả kích nặng, lại bị Trang Thiên Quán đả thương nặng một chút, còn bị Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không chém thành hai đoạn, sau đó chịu đựng phô thiên cái địa chín sao Thiên Giới cường giả công kích, trong đó Hồng Lâm cùng Hồng Tiêu vẫn là thập tinh lực lượng, dưới tình huống như vậy còn chạy trốn?

Một loại to lớn sợ hãi lan tràn toàn thân.

Chờ ngày nào Trọng Anh khôi phục lại, trong thiên hạ ai có thể địch hắn?

Sợ là phạm không phạm theo cũng không thể.

Trung Thu Tử nói: “Đáng tiếc ngươi cái kia một kích uy lực quá mạnh, đem Trang Thiên Quán cũng chém ra một cái chỗ hổng, nếu không hắn trốn không thoát.”

Dương Thanh Huyền dở khóc dở cười, đúng là chính mình trợ hắn trốn.

Trung Thu Tử sắc mặt phức tạp nhìn hắn liếc mắt, lại nhìn liếc mắt cái kia chiến kích, thở thật dài một cái, “Ai...” Thần sắc lộ ra cực kì cô đơn.

Dương Thanh Huyền tiến lên, hai tay nắm chiến kích, cực kì không thôi dâng lên, nói: “Tiền bối, mặc dù Trọng Anh chạy trốn, nhưng lần này trọng thương, sợ là trong thời gian ngắn đều không thể khôi phục, cũng coi là tạm thời giải trừ một mối họa lớn. Chuôi này binh khí đúng hẹn hiến cho tiền bối, nhưng xin tiền bối đáp ứng tại hạ một cái yêu cầu, đãi hắn ngày Trọng Anh làm hại thế gian sự tình, tiền bối khi chấp này kích chém giết hắn.”

Trung Thu Tử khoát tay áo, nói: “Ít tại cái này làm bộ làm tịch, ngươi lòng dạ biết rõ, cái này chiến kích ta là sẽ không cần, đừng muốn ra vẻ hào phóng.”

Dương Thanh Huyền cười một tiếng, nói: “Tiền bối cớ gì nói ra lời ấy?”

Trung Thu Tử khẽ nói: “Ta cũng chưa hoàn thành cùng ngươi đổ ước, bản tọa nói ra như núi, cái kia còn có mặt mũi muốn cái này chiến kích. Tiếp theo, cái này chiến kích đã cùng ngươi tâm thần như một, trừ phi giết ngươi, nếu không ta rất khó lại đem luyện hóa. Nói thật, liền xem như giết ngươi, muốn luyện hóa hắn cũng không phải chuyện dễ. Cuối cùng, ta muốn cái này chiến kích mục đích, chỉ là vì bổ ra Trang Thiên Quán, ngươi bây giờ đã giúp ta bổ ra một đường vết rách.”

Dương Thanh Huyền cười cười, bị Trung Thu Tử xem thấu tâm tư, có chút thật không tiện, phất tay liền đem chiến kích thu vào, hỏi: “Lấy tiền bối ý kiến, cái kia Trọng Anh phải bao lâu mới có thể lần nữa làm hại?”

Trung Thu Tử trầm ngâm nói: “Hắn lần này bị thương, khẳng định so năm đó Phạm Cao đối với hắn tạo thành tổn thương còn muốn trọng, không chừng bế quan cái mấy triệu năm đi.”

Dương Thanh Huyền nỗi lòng lo lắng cuối cùng để xuống, nhẹ nhàng thở ra, nói: “Ta đây an tâm.”

Trung Thu Tử nói: “Nhưng ngươi cũng đừng quá bất cẩn, đầu này bò sát có không thể tưởng tượng nổi cơ duyên, không chừng lúc nào lại ra.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Tiền bối đừng dọa ta.”

Trung Thu Tử nghiêm túc nói ra: “Ta không có dọa ngươi, Phệ Thần Cổ chủng tộc hạn chế ngay tại chín sao Thiên Giới đỉnh phong, có thể bước vào thập tinh đều xem như cơ duyên nghịch thiên, thu hoạch được khó lường biến dị. Đầu này bò sát thế mà xông vào nửa bước chí tôn, cơ duyên lớn, quả thực có chút không thể tưởng tượng. Như loại này yêu nghiệt, cũng không thể theo lẽ thường đến suy đoán.”

Nói xong, hắn đầy mắt cổ quái nhìn xem Dương Thanh Huyền, lại liếc hạ thân sau Quỷ Tàng.

Dương Thanh Huyền toàn thân không được tự nhiên, lúng túng nói: “Tiền bối vì sao nhìn ta như vậy?”

Trung Thu Tử nói: “Trọng Anh mặc dù yêu nghiệt biến thái, nhưng gặp được càng thêm yêu nghiệt biến thái ngươi, cũng chỉ có bỏ chạy một đường.”

Dương Thanh Huyền buồn bực cười khổ nói: “Tiền bối đừng có nói đùa, Trọng Anh thế nhưng là tiền bối trọng thương, tại hạ bất quá bổ một đao mà thôi. Cho dù là một đao kia, vẫn là tại hợp thể trạng thái dưới chó ngáp phải ruồi bổ sung. Chân chính yêu nghiệt chính là tiền bối đi.”

“Ha ha.”

Trung Thu Tử cười to, hậm hực tâm tình tựa hồ tốt lên rất nhiều, vuốt râu nói ra: “Ngươi không cần lấy lòng ta, lão phu sống sót bao nhiêu năm tháng, xa so với ngươi biết còn muốn lâu, sự tình gì chưa từng gặp, tình huống như thế nào không hiểu rõ? Tiểu tử ngươi có cơ duyên so cái kia Trọng Anh lớn, mặt ngoài nhìn là lão phu trấn áp hắn, nhưng trên thực tế, lại là cơ duyên của hắn bại bởi cơ duyên của ngươi, coi như hắn lại đến tái xuất, cũng đem bị ngươi trấn áp gắt gao.”

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, khó hiểu nói: “Tiền bối lời nói này quá huyền ảo, Trọng Anh tái xuất, ta dùng cái gì đi trấn áp hắn?”

Trung Thu Tử cười nói: “Không cần sầu, sẽ có biện pháp, cũng tỷ như này nguy cơ lần này, ngươi làm sao dự đoán cũng không có khả năng dự báo lão phu tồn tại, có thể sự đáo lâm đầu, còn không phải giải quyết? Làm tốt lập tức, không cần quá nhiều lo lắng tương lai, cả ngày bối rối tại suy nghĩ bên trong, sẽ hoàn toàn ngược lại.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, tựa hồ từ trong lời nói lĩnh ngộ được cái gì, lại cũng không minh xác.

“Ở đây vò mẻ bên trong ở lâu, thế mà sinh ra một chút tình cảm tới, ta cũng thật sự là tiện cốt đầu a...”

Trung Thu Tử nhìn qua bốn phía mênh mông hư không, trên mặt lộ ra một tia không bỏ thần sắc, nhưng rất nhanh liền tán đi, trở nên bình tĩnh như nước.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Tiền bối sắp đi ra ngoài?”

Trung Thu Tử gật đầu nói: “Vò mẻ bị ngươi bổ ra một vết nứt, sau đó không lâu liền sẽ phục hồi như cũ, ta hiện tại không đi, chẳng lẽ muốn lại ở cái vô số năm sao?”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Chẳng biết tiền bối ra ngoài đi đâu? Đã nhiều năm như vậy, sợ cũng là vô thân vô cố đi? Không bằng đến tại hạ địa bàn bên trên đi nghỉ ngơi một trận, cũng có thể tạm thời tìm hiểu một chút tình huống bên ngoài.”

Trung Thu Tử cười thầm: “Đừng cho là ta không biết ngươi có chủ ý gì, hảo tâm của ngươi, là vì để ta đi làm tay chân a? Ta nhìn ngươi mệnh số bất phàm, nhưng cũng nhiều tai nạn, lão phu thoải mái thời gian bất quá, muốn đi theo ngươi chịu khổ?”

Dương Thanh Huyền trong lòng lo lắng, không ngừng suy tư như thế nào mới có thể lưu lại tôn đại thần này, lại nghe Trung Thu Tử cười một tiếng dài, “Không nói, xin từ biệt, chỉ cần ngươi bất tử, một đường đi tới, tương lai cuối cùng cũng có gặp lại ngày.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3166

“Tại sao lại là câu này?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, câu nói này hắn giống như nghe qua rất nhiều lần.

Phân thần sát na, Trung Thu Tử liền hóa thành quang mang lóe lên, biến mất không thấy, chỉ còn lại một thanh âm xa xa truyền đến, “Cái này chỗ hổng có thể thông hướng rất nhiều chỗ khác nhau vị diện, cùng mới sinh thay mặt đại vũ trụ, ngươi nếu là nguyện ý quên đi tất cả, hiện tại liền có thể tiến đến, để tránh tương lai phá vỡ vũ trụ bình chướng lúc, ăn nhiều rất nhiều khổ. Bất quá ngươi nếu là tiến đến, tương lai nghĩ lại về đến liền rất khó, ngươi chính mình nghĩ rõ ràng đi.”

Dương Thanh Huyền vội vàng kêu lên: “Tiền bối!”

Có thể lỗ đen sâu không thấy đáy, sớm đã không có Trung Thu Tử cái bóng.

“Dương Thanh Huyền!”

Tử Tâm mấy người đang Trang Thiên Quán trong thế giới, nhìn qua lỗ đen kia, toàn đều không biết làm sao.

Đột nhiên thấy Dương Thanh Huyền từ hư không bên trong lao ra, vui mừng, vội vàng gọi.

Dương Thanh Huyền thở dài, biết lưu không được Trung Thu Tử, huống hồ như vậy cái thế cường giả, hoàn toàn chính xác không phải hắn dăm ba câu liền có thể lưu lại.

Chỉ là hôm nay từ biệt, liền chẳng biết lúc nào mới có thể gặp lại.

“Ngươi không sao chứ?”

Tử Tâm cái thứ nhất thuấn di mà đến, quan tâm hỏi, gặp hắn sức cùng lực kiệt dáng vẻ, nhưng vẫn chưa thụ thương, lúc này mới yên lòng lại.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta không sao.” Hắn nhìn liếc mắt, nói: “Mọi người vất vả, đáng tiếc cờ kém một chiêu, vẫn là để Trọng Anh chạy trốn.”

“Cái gì?! Hắn lại còn không chết!”

Nham Cốt bọn người là mặt xám như tro, cảm nhận được to lớn sợ hãi.

Dương Thanh Huyền nói: “Việc này nói rất dài dòng.”

Lập tức, liền đem chính mình như thế nào tiến vào Trang Thiên Quán bên trong, như thế nào cảm ứng được bình bản thể, lại như thế nào gặp được Trung Thu Tử, như thế nào định ra đổ ước, như thế nào ước chiến Trọng Anh, đều giản lược nói một lần.

Nghe được đám người trợn mắt hốc mồm, thổn thức không thôi.

Hồng Tiêu thở dài: “Đáng tiếc! Nếu là vị này Trung Thu Tử tiền bối có thể gia nhập chúng ta, đối phó phạm không phạm theo liền không thành vấn đề.”

Dương Thanh Huyền nói: “Mỗi người đều có chính mình duyên phận, trên người hắn cũng lưng đeo không ít thứ, có hắn vận mệnh của mình, hắn đã không muốn, đây cũng là vô pháp cưỡng cầu sự tình.”

Nham Cốt mấy người nghe được Trọng Anh bị trọng thương, mặc dù không chết, nhưng muốn khôi phục, không có mấy triệu năm là không thể nào, tất cả đều nhẹ nhàng thở ra.

Kế Đô nói: “Liền chẳng biết cái này lỗ đen phía sau thông tới đâu, cái kia Trọng Anh lại chạy trốn tới địa phương nào.”

Dương Thanh Huyền nói: “Theo Trung Thu Tử tiền bối nói, cái này trong lỗ đen liên thông vô số vị diện, Trọng Anh hẳn là sẽ hướng thế năng hơi thấp vị diện đi, dạng này thích hợp hắn hơn chậm rãi khôi phục.”

Trong mắt của hắn lướt qua một tia gợn sóng, lập tức khôi phục lại bình tĩnh.

Hắn cũng không nói đến cái này lỗ đen thông hướng mới sinh thay mặt đại vũ trụ, hắn sợ Nham Cốt mấy người sinh lòng nghĩ khác, làm trái trước đó ước định, trực tiếp tiến về mới sinh thay mặt đại vũ trụ, tìm truy cảnh giới cao hơn.

Đến lúc đó chính mình cản cũng không được, không cản cũng không được.

Thành Hoàng nói: “Kể từ đó, Trọng Anh dù chưa chết, nhưng cũng cơ bản chấm dứt.”

Hắn cùng Nham Cốt, Kế Đô ba người nhìn nhau liếc mắt, đều lòng có cảm giác, Kế Đô nói: “Đáp ứng ban đầu Thanh Huyền công tử, một khi hóa giải Trọng Anh kiếp, liền tiến về công tử chỗ vũ trụ, thay công tử hiệu lực, phân ưu giải nạn, hiện tại là lúc này rồi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đa tạ ba vị.”

Nham Cốt cười nói: “Công tử khách khí, đây là chúng ta phải làm. Nếu là không có công tử tương trợ, nghĩ cái kia Trọng Anh lực lượng, chúng ta sợ là đã thành kiếp tro.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ba vị mong rằng chuẩn bị sẵn sàng, ta muốn đối phó địch nhân, không thể so Trọng Anh yếu bao nhiêu, hơn nữa còn là hai cái.”

Nham Cốt nói: “Đại nhân yên tâm, cái mạng này của chúng ta xem như nhặt về, cuộc sống về sau, nhiều sống một ngày đều là kiếm. Mà lại đi theo chư vị đại nhân, đối với chúng ta mà nói cũng là khởi đầu hoàn toàn mới.”

Kế Đô nói: “Không sai, chúng ta đều rất chờ mong tiến vào mới vũ trụ, cảm ngộ cái kia chí cao quy tắc.”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, nhìn xem ba người nghiêm túc nói ra: “Ta hi vọng không chỉ có là ba người các ngươi tới, còn có thể nhiều mang một chút lực lượng tới.”

Nham Cốt trầm ngâm xuống, nói: “Có thể, dù sao cái này Vô Cực Chân Giới bên trong linh khí tuy tốt, nhưng bước vào chín sao Thiên Giới về sau, liền rõ ràng cảm thấy không đủ. Chúng ta có thể đem chín sao phía trên thủ hạ toàn bộ mang đi.”

Tử Tâm mắt sáng lên, nói ra: “Dương Thanh Huyền ý tứ, không chỉ có là thủ hạ của các ngươi, thậm chí còn có những người khác, lực lượng càng nhiều càng tốt.”

Nham Cốt sững sờ nói: “Những người khác?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chính là, ta cảm thấy Vô Cực Chân Giới thế lực có thể thống nhất hạ.”

Nham Cốt ba người lập tức minh bạch hắn ý tứ, đều là lộ ra ánh mắt kỳ dị.

…

Sau ba tháng, một đám mây khí bên trong.

Hơn mười đạo to lớn quang huy kích - bắn mà đến, lóe lên liền biến mất không thấy gì nữa.

Cái kia hơn mười đạo độn quang bay thẳng nhập hư không, đi vào một mảnh mênh mông thế giới bên trong, bên trong có một tòa cự đại phù không đảo.

Hơn mười người đều là thần thái trước khi xuất phát vội vàng, thần sắc trên mặt cực kì ngưng trọng, lóe lên phía dưới, liền thuấn di đến hòn đảo bên trên.

“Trần Thiên đại nhân, các ngươi rốt cuộc đã đến, nhanh mời vào bên trong, đảo chủ chờ chư vị đã lâu.”

Hòn đảo bên trên bố trí to lớn trận pháp, nhưng liếc nhìn lại, lại hoang vu một mảnh, một tên áo xám nam tử trống rỗng xuất hiện ở phía trên, hướng cái kia người cầm đầu chắp tay thở dài.

Trần Thiên nói: “Nhanh mang chúng ta đi gặp đảo chủ.”

Người áo xám kia nhẹ gật đầu, không nói hai lời ngay ở phía trước mở đường.

Rất nhanh liền tiến vào một tòa cung điện bên trong, bên trong truyền đến các loại tiếng nghị luận, bầu không khí cực kì ngưng trọng.

Trần Thiên đi vào, ánh mắt quét qua, liền đem bên trong khuôn mặt nhìn rõ ràng, không khỏi vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, nói: “Mộc Nguyên tử, cổ xuyên tiên sinh, Lý Chân đại nhân, Rodney...”

Mỗi một cái đều là chấn kinh tên thiên hạ, tùy tiện một cái ra ngoài, đều có thể dẫn động thiên hạ, nhấc lên gió tanh mưa máu, giờ phút này lại toàn bộ hội tụ một đường.

Tại đại điện thượng thủ, ngồi một người đàn ông tuổi trung niên, cả cái đầu đều là màu đỏ, trên mặt bố mãn lục sắc điểm lấm tấm, chẳng biết là loại nào hung thú hóa hình thành người. Nam tử nói ra: “Trần Thiên đại nhân, ngươi đã đến.”

Đại điện bên trong thảo luận một chút an tĩnh lại, trên trăm đạo ánh mắt rơi trên người Trần Thiên, đều là lộ ra thần sắc kinh dị.

Trần Thiên cũng không phải hời hợt hạng người, tương truyền sớm đã bế quan không hỏi thế sự, một lòng truy cầu đại đạo, rất nhiều người đều cho rằng hắn sớm đã vẫn lạc, hoặc là phá không mà đi, nghĩ không ra có thể ở đây gặp phải, đều là thổn thức không thôi.

Trần Thiên ôm quyền nói: “Đảo chủ cho gọi, há có không đến lý lẽ.”

Nam tử lộ ra một nụ cười khổ thần sắc, nói: “Nhìn đến Trần Thiên đại nhân cũng nhận giấy viết thư.”

Trần Thiên biến sắc, lộ ra âm hàn chi sắc, khẽ nói: “Cái kia Vĩnh Sinh Thành khinh người quá đáng! Thật lấy vì anh hùng thiên hạ là có thể tùy ý nắm sao? Thế mà khuyên ta quy thuận, nếu không tự gánh lấy hậu quả. Lão phu liền muốn hảo hảo tự phụ một chút, hậu quả này là cái gì!”

Lời vừa nói ra, điện bên trong tất cả mọi người là hung ác nham hiểm nghiêm mặt, từng cái sắc mặt khó coi.

Bọn hắn tất cả đều là nhận được Vĩnh Sinh Thành giấy viết thư, yêu cầu quy thuận.

Nguyên bản bọn hắn chỉ là phẫn nộ, nhưng cũng không có coi là chuyện đáng kể, dù sao tất cả mọi người không phải dễ trêu chủ, huống chi Vĩnh Sinh Thành gia nghiệp to lớn, mà nơi này đa số người đều là tán tu, cũng không thể khắp thiên hạ đối phó bọn hắn đi.

Có thể trước đây không lâu, những nhận kia giấy viết thư mà không quy thuận người, bắt đầu từng cái biến mất.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3167

Lần này, sở hữu thu được giấy viết thư người đều luống cuống, bắt đầu bốn phía du tẩu cùng nghe ngóng tin tức.

Trong đó mấy vị tương đối đỉnh cấp tồn tại, lấy Bích Ba Đảo đảo chủ Trương Đào, trăm sâm vua Mộc Nguyên Tử, nổi danh tán tu Cổ Xuyên tiên sinh mấy người cầm đầu, liên danh mời các lộ nhận giấy viết thư cao thủ, tề tụ Bích Ba Đảo bên trên, cùng bàn như thế nào đối kháng Vĩnh Sinh Thành.

Trương Đào nói ra: “Chuyện này chân tướng Cổ Xuyên tiên sinh hẳn là rõ ràng nhất, hiện tại Trần Thiên đại nhân đến, có thể nói rõ chi tiết.”

Cổ Xuyên tiên sinh đứng dậy, hướng đám người chắp tay xuống, lại ngồi trở lại trên ghế, chầm chậm nói ra: “Chư vị ngồi ở đây có thể thu được giấy viết thư, đều là phi thường hạng người, hẳn là nghe nói qua Trọng Anh. Mấy tháng trước, Vĩnh Sinh Thành lấy Thành Hoàng làm đại biểu, rộng mời thiên hạ cường giả, cùng nhau đối kháng Trọng Anh. Cái này chính là thiên hạ đại sự, tại hạ mặc dù không tốt, nhưng thiên hạ hưng vong thất phu hữu trách, thế là nhận được mời về sau, liền trực tiếp đi hướng Vĩnh Sinh Thành, nghĩ tận một chút sức mọn. Ngay tại ba tháng trước, Trọng Anh xuất hiện, một chiêu liền đem Vĩnh Sinh Thành toàn bộ phá hủy, đồng thời đem Vô Cực Chân Giới nhập khẩu đánh xuyên. Lúc ấy tại hạ đang Vĩnh Sinh Thành bên trong, cả một đời đều không thể quên cái kia đáng sợ một màn, một chiêu đánh giết mười tỷ sinh linh, phá hủy hết thảy tồn tại, loại lực lượng kia đã không cách nào hình dung.”

Cổ Xuyên tiên sinh sắc mặt bạc trắng, toát ra hồi ức mang tới to lớn sợ hãi.

“Một chiêu phá hủy Vĩnh Sinh Thành? Ta cũng nghe đến một chút tin tức, nhưng một mực tưởng rằng cách nói khuếch đại, Cổ Xuyên tiên sinh kinh nghiệm bản thân việc này, có thể hay không nói cho rõ một chút xem, đến cùng chân tướng là cái gì?” Ngồi ở một bên dị tộc người La Đức Ni mở miệng hỏi nói.

“Chân tướng ta đã nói.” Cổ Xuyên tiên sinh mặt không thay đổi nói ra: “Chính là Trọng Anh xuất hiện, sau đó xuất một chiêu, toàn bộ Vĩnh Sinh Thành cùng mười tỷ sinh linh liền không có, Thiên Giới chi chủ trở xuống tu vi chết hết, những đê giai kia Thiên Giới cũng cơ hồ tử thương hầu như không còn.”

La Đức Ni sắc mặt đại biến, toàn thân tản mát ra sát khí, trầm giọng nói: “Như thế nào một chiêu sẽ có đáng sợ như thế? Khi thật không có khoa trương thành phần? Lúc ấy Vĩnh Sinh Thành Nham Cốt mấy người cần phải đều tại a? Có thể để cho Trọng Anh lớn lối như thế?”

“Phách lối?”

Cổ Xuyên tiên sinh gương mặt co quắp dưới, khóe miệng giơ lên một tia giọng mỉa mai, lập tức khôi phục bình thường, thở dài: “Nham Cốt mấy người căn bản không có sức chống cự, nếu không phải những người kia gấp trở về, sợ là không ra ba chiêu, Nham Cốt chờ người cùng ta liền triệt để hóa thành kiếp tro.”

“Những người kia?”

Tất cả mọi người là trong lòng run lên, biết giảng đến mấu chốt, đều là nín hơi.

Cổ Xuyên tiên sinh nhẹ gật đầu, nói: “Chính là đám người kia, bọn hắn số lượng cũng không nhiều, hết thảy chỉ có năm người, trong đó hai vị chín sao Thiên Giới sơ giai, một vị chỉ có tám sao Thiên Giới trung giai, nhưng tựa hồ toàn bộ đoàn đội, đều lấy vị này tám sao Thiên Giới trung giai thanh niên cầm đầu.”

Trương Đào mặt lộ vẻ nghi ngờ, nói: “Lấy tám sao Thiên Giới trung giai thanh niên cầm đầu? Cái này tựa hồ không hợp đạo lý đi.”

Trần Thiên cũng nói: “Từ xưa đến nay, không khỏi là cường giả vi tôn, thực lực nói chuyện, hẳn là thanh niên này là cái gì thế lực lớn công tử, bốn người khác là hắn tùy tùng?”

Trương Đào gật đầu nói: “Nói như vậy liền có khả năng, chỉ bất quá bước vào chín sao Thiên Giới, bình thường rất khó thành vì người khác tùy tùng, nhìn đến cái thế lực này cực kỳ đáng sợ a. Cổ Xuyên tiên sinh, ngươi vừa nói trong đó hai người chín sao Thiên Giới sơ giai, như vậy hai người khác đâu? Hẳn là cũng là chín sao Thiên Giới?”

Cổ Xuyên tiên sinh nói: “Như bốn người đều chỉ là chín sao Thiên Giới, chạy đến Vĩnh Sinh Thành để làm gì? Vĩnh Sinh Thành trên không chín sao Thiên Giới đã đủ nhiều.” Hắn sắc mặt nghiêm túc đứng lên, chậm rãi nói ra: “Hai người này đã vượt qua chín sao Thiên Giới bình chướng!”

“Cái gì?!”

Cái này lời nói không khác với kinh lôi, ở trong đại điện nổ vang, tất cả mọi người đều sắc mặt đại biến.

“Vượt qua chín sao Thiên Giới bình chướng? Chẳng lẽ là vạn cổ chí tôn?!”

Điện bên trong người từng cái mặt lộ vẻ kinh sợ, nếu thật là vạn cổ chí tôn, cái kia còn đánh cái gì, trực tiếp đầu hàng quy thuận.

Cổ Xuyên tiên sinh lắc đầu nói: “Đến vạn cổ chí tôn, liền không thể nào là người khác tùy tùng. Khoảng thời gian này tại Vĩnh Sinh Thành, ta học được không ít thứ, một trong số đó chính là cảnh giới phân chia. Nguyên lai tại chín sao Thiên Giới phía trên, cũng không phải là trực tiếp bước vào vạn cổ chí tôn, mà là có một cái thập tinh Thiên Giới, về sau mới là vạn cổ chí tôn. Cái này thực lực của hai người đã bước vào thập tinh Thiên Giới, có thể y nguyên không phải Trọng Anh đối thủ. Nghe nói Trọng Anh đã là nửa bước Chí Tôn cảnh.”

Hắn dừng lại, lại tiếp tục nói ra: “Hai người này đuổi tới Vĩnh Sinh Thành về sau, chúng ta mới có một tia mạng sống hi vọng, liên tay khẽ vẫy dưới, đem Trọng Anh đẩy vào Vô Cực Chân Giới. Giờ phút này Chân Giới nhập khẩu đã hủy, mặc dù không ổn định, nhưng muốn đi vào cũng không phải việc khó. Thế là chúng ta tại hai người này dẫn dắt dưới, đuổi đi vào. Sau đó không lâu, sở hữu cường giả, cùng Vô Cực Chân Giới bên trong một chút đáng sợ tồn tại, liền hội tụ vào một chỗ, đều là thụ thanh niên kia chỉ huy, dừng lại tại nhất định hư không phạm vi bên trong, chờ đợi xuất thủ đối phó Trọng Anh.”

“Chờ chút.” Trần Thiên đột nhiên nói ra: “Ngươi nói Vô Cực Chân Giới bên trong một chút đáng sợ tồn tại, đều thụ hắn chỉ huy?”

Cổ Xuyên tiên sinh cười khổ nói: “Những tồn tại đáng sợ kia cùng Trọng Anh là đồng tộc, tựa hồ bị thanh niên kia thu phục, phụng thanh niên kia làm chủ.”

Đám người tất cả giật mình, Trương Đào ngưng tiếng nói: “Bị thu phục cùng phụng làm chủ nhân là hai việc khác nhau.”

Cổ Xuyên tiên sinh lộ ra đắng chát thần sắc, thở dài: “Ta tự nhiên biết, ta dùng từ không có sai, những đáng sợ kia tồn tại, đều phụng vị kia gọi là Dương Thanh Huyền người vì chủ.”

Điện bên trong trở nên yên tĩnh như chết, đều cảm nhận được hoảng sợ cùng run sợ khí tức.

Trần Thiên hỏi: “Những đáng sợ kia tồn tại thực lực như thế nào?”

Cổ Xuyên tiên sinh nói: “Có ba vị đều là chín sao Thiên Giới trung giai.”

Lần này càng là lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người đều hai mặt nhìn nhau.

Mộc Nguyên Tử hung ác nham hiểm nghiêm mặt, lạnh giọng nói: “Gần nhất không ít bằng hữu đều bị Vĩnh Sinh Thành thu phục đi, trong đó cũng có chín sao Thiên Giới trung giai tồn tại. Nhưng chúng ta trải qua ngàn tân, mới có hôm nay thành tựu. Ngạo nghễ thiên địa, ngao du vũ trụ, loại nào khoái ý, há có thể trở thành người khác nô bộc?”

Tất cả mọi người là gật đầu không ngừng.

“Hì hì, chính là bởi vì trải qua ngàn tân, sở dĩ càng cần phải trân quý lập tức tính mạng a, nếu là tính mạng cũng bị mất, đàm gì khoái ý?”

Một đạo nữ tử vui cười âm thanh từ ngoài điện phiêu vào.

Trương Đào mấy người đều hoàn toàn biến sắc, đặc biệt là Trương Đào, cái này Bích Ba Đảo là địa bàn của hắn, lại có thể có người tùy ý tiến vào, lớn phẫn nộ quát: “Người đến người nào?”

Không đợi bọn hắn đứng dậy, đại điện trung ương liền thêm ra hai đạo nhân ảnh, một lão giả, áo bào đỏ trường sam, một nữ tử, tím thêu mây áo.

Lão giả ôm quyền chắp tay nói: “Tại hạ Hồng Tiêu, vị này là Tử Tâm, gặp qua chư vị đại nhân.”

Điện bên trong trên trăm đạo cường đại khí tức, một chút khóa chặt hai người này, đều là thầm nghĩ: “Hai người này cũng quá lớn mật, mặc hắn nhóm thực lực mạnh hơn, cũng đừng hòng đi.”

Trương Đào tỉnh táo lại, ánh mắt đảo qua hai người, nữ tử áo tím còn tốt, cái này áo đỏ lão giả thực lực lại là thâm bất khả trắc, giống như là như lỗ đen, bất luận cái gì quăng đi thần thức đều bị thôn phệ đi vào, nội tâm có chút khẩn trương, trộm nhìn lén Cổ Xuyên tiên sinh liếc mắt, chỉ thấy Cổ Xuyên tiên sinh mặt sắc mặt ngưng trọng, khẽ gật đầu, liền lập tức minh bạch tới, lão giả này là lúc trước được lời nói thập tinh cảnh giới người!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3168

Cổ Xuyên tiên sinh khi trước một bước, ôm quyền nói: “Hồng Tiêu đại nhân, Tử Tâm đại nhân.”

Hồng Tiêu nói: “Nguyên lai là Cổ Xuyên tiên sinh, nhanh như vậy lại gặp mặt.”

Cổ Xuyên tiên sinh nói: “Hai vị này đến, sợ là đã nghe được tin tức gì đi.”

Hồng Tiêu nói: “Đúng vậy.”

Trong điện bầu không khí một chút khẩn trương lên, cho dù là Hồng Tiêu, cũng không nhịn được có chút nhăn hạ lông mày, cảm nhận được cực không hữu hảo khí tức.

Trương Đào nói: “Chúng ta chính đang thương thảo Vĩnh Sinh Thành sự tình, hai vị nếu là đến khuyên chúng ta quy hàng, còn xin dẹp ý niệm này đi.”

La Đức Ni lớn tiếng nói: “Cái này Hồng Tiêu hẳn là cái gọi là thập tinh cảnh giới! Chúng ta liên thủ đem hắn bắt lại, như vậy đối kháng Vĩnh Sinh Thành liền phần thắng tăng nhiều!”

Trong điện rất nhiều người đều thấp giọng tán thành, cảm thấy phương pháp này có thể thực hiện.

Tử Tâm cười đùa nói: “Chư vị đều là đương thời hào kiệt, hẳn là muốn hợp nhau tấn công?”

Mộc Nguyên Tử lạnh lùng nói: “Ngươi nếu muốn đơn đả độc đấu, ta có thể cùng ngươi. Cho tới lão nhân này, ha ha, nhưng là không còn đãi ngộ tốt như vậy.”

Hồng Tiêu cười nói: “Lão hủ chỉ là phụng mệnh mà đến, cũng không nghĩ làm to chuyện, nhưng nếu là chư vị minh ngoan bất linh, động động tay cũng chưa hẳn không thể. Bất quá chư vị đều tu vi thông thiên, có thể cảm ứng thiên đạo, chẳng lẽ không nên thuận thế mà làm sao? Nhất định phải nghịch thiên hạ đại thế mà đi?”

Trần Thiên tức giận hừ nói: “Tốt một cái thuận thế mà làm, quy thuận kia cái gì Dương Thanh Huyền chính là thuận thế mà làm sao? Theo ta, các ngươi quy thuận chúng ta mới là thuận thế mà làm.”

“Đúng, đến cùng ai là thế, có thể không nhất định đâu!” Trong điện đám người lập tức ồn ào, thanh thế một chút mạnh.

Hồng Tiêu mỉm cười, nói: “Đã như vậy, cái kia ta trước hết giải thích một chút, cái gì là thế.”

“Giải thích một chút?”

Trương Đào hai mắt hơi co lại, mười ngón một chút xíu nắm chặt.

Trần Thiên, Mộc Nguyên Tử, Cổ Xuyên tiên sinh, Lý Chân mấy người, đều từ trên ghế đứng lên, mấy người đều là giới này bên trong lừng lẫy nổi danh cường giả, lẫn nhau nhìn liếc mắt, rất tự nhiên liền tách ra đứng thẳng, đem Hồng Tiêu cùng Tử Tâm vây quanh.

Hồng Tiêu gật đầu nói: “Giải thích một chút.”

Vừa mới nói xong, trong điện hư không rất nhỏ chập trùng xuống, Hồng Tiêu liền đã biến mất ở tại chỗ, chỉ còn lại một vệt hồng mang, hiện lên hình dạng xoắn ốc vặn vẹo, bởi vì tốc độ quá nhanh, mà lưu lại tàn ảnh.

“Không được!”

Trương Đào quát to: “Mọi người đừng có lo lắng, đồng loạt ra tay!”

Trần Thiên bọn người là cường giả tối đỉnh, biết trận chiến này đáng sợ cùng trọng yếu, nào dám lưu thủ, đã sớm vận sức chờ phát động, thấy Hồng Tiêu biến mất, thứ nhất thời gian liền công tới.

“Ầm ầm!”

Đại điện bốn phương tám hướng, trực tiếp bị khí thế tung bay, đánh nát bấy.

Cái kia một trăm người đều phi tốc lui về sau đi, sợ bị cái này đáng sợ chiến đấu tác động đến.

Mộc Nguyên Tử quát: “Cô gái nhỏ, mau cút đi! Chờ chút lan đến gần ngươi cũng đừng trách chúng ta!”

Tử Tâm cười nói: “Nghĩ không ra ngươi cái này mộc linh hóa hình còn rất thiện lương, không cần lo lắng cho ta, lo lắng hạ chính các ngươi đi.”

Mộc Nguyên Tử cả giận nói: “Đã không biết tốt xấu, đợi lát nữa chết cũng đừng oán!”

Tử Tâm nói: “Không cần đến chờ chút, bởi vì lập tức liền kết thúc.”

Mộc Nguyên Tử sắc mặt đại biến, chỉ cảm thấy một cỗ khó mà địch nổi lực lượng chạm mặt tới, hắn chưa thấy rõ Hồng Tiêu động tác, trực tiếp trước mặt liền xuất hiện một bàn tay cực kỳ lớn, phảng phất ngày xây giống như chụp lại.

Mộc Nguyên Tử hoảng hốt, toàn thân run run một hồi, thân thể nháy mắt trở nên to lớn, vô số cành lá diên triển khai, Mộc hệ nguyên bản lực lượng mờ mịt mà sinh, hướng bàn tay khổng lồ kia nghênh đón.

"Ầm ầm!"

Chưởng pháp phía dưới, Mộc hệ năng lượng không gian xuất hiện vô số khe hở.

Bàn tay khổng lồ kia lần nữa đè ép, toàn bộ không gian sụp đổ ra, Mộc Nguyên Tử kêu thảm một tiếng, phun ra máu bay ra ngoài.

Cơ hồ trong cùng một lúc, Trương Đào bọn người riêng phần mình nhận khác biệt thần thông công kích, giống như là Hồng Tiêu hóa thân chục triệu, tại thời gian không gian khác nhau đồng thời xuất thủ.

"Làm sao có thể?!"

Mấy người đều là trong lòng hoảng hốt, nhưng không lo được cái này rất nhiều, đem suốt đời năng lượng toàn bộ bạo phát đi ra, nghênh đón tiếp lấy.

Bởi vì trận chiến đấu này, căn bản không có đường lui!

Đối phương chỉ phái hai người tới, trong đó một nữ nhân vẫn là đánh xì dầu, nếu là lão nhân này đều lưu không được, như vậy lần này tổ chức đối kháng, chẳng lẽ không phải thành cười nhạo?!

Trương Đào hai tay bỗng nhiên hướng nắm vào trong hư không một cái, cái này Bích Ba Đảo là hắn sân nhà, ở đây tu luyện vô tận tuế nguyệt, mỗi một đạo thiên địa quy tắc, thậm chí mỗi một đạo khí tức lưu động, đều tại hắn cảm ứng phía dưới.

Một trảo này phía dưới, toàn bộ hòn đảo thế năng đều bị hắn bắt ra, hội tụ ở trên người, hình thành một cỗ khó mà địch nổi chi thế!

“Như ngươi mong muốn, liền để lẫn nhau mở mang kiến thức một chút, đến cùng như thế nào thế!”

Trương Đào hét lớn một tiếng, chín sao Thiên Giới đỉnh phong lực lượng nháy mắt bạo ra, lại thêm cái này Bích Ba Đảo chi thế có thể, hình thành sóng to gió lớn, hướng Hồng Tiêu phương hướng đánh tới.

Trần Thiên mở miệng liền phun ra một phương đại đỉnh, “Ầm ầm” xoay tròn ra, hai tay phi tốc bấm niệm pháp quyết, hướng chiếc đỉnh lớn kia điểm tới, vô số thanh quang kích - bắn mà ra, quấn tại đỉnh bốn phía lượn vòng.

La Đức Ni càng là tuôn ra dị tộc chân thân, như là Ma thần sừng sững trên hư không, trên lưng sinh ra bảy cái to lớn gai xương, như hình quạt tản ra, mười ngón trước người giao nhau, trực tiếp cắt hướng về phía trước.

Cổ Xuyên tiên sinh trong miệng niệm quyết, từng đạo phù văn màu vàng phân bố toàn thân, truyền ra từng tia từng tia lôi đình bắn nổ thanh âm, vô số kim sắc lôi cầu ở trên người càng tụ càng nhiều, hình thành mênh mông lôi hải, lạnh giọng nói: “Liền để tại hạ lần nữa lĩnh giáo Hồng Tiêu đại nhân thần thông tuyệt học đi!”

“Đi!” Hai tay của hắn hướng về phía trước đẩy, vô số lôi điện từ lòng bàn tay kích - bắn ra, liên tục không ngừng đánh nát trời cao.

Lý Chân hét lớn một tiếng, hóa thân thành Yêu Long, giương nanh múa vuốt nhào tới.

Mấy người kia không phải chín sao Thiên Giới đỉnh phong, liền là hậu kỳ tồn tại, liên thủ phía dưới, Bích Ba Đảo đều không thể thừa nhận cự lực, ngày bắt đầu vỡ nát.

Liền liền cái này vừa để xuống không gian, thậm chí là một giới, đều có bị đánh xuyên xu thế!

Bên ngoài hơn trăm người không khỏi hoảng sợ muôn dạng, nhưng cùng lúc mừng rỡ không thôi, có đáng sợ như vậy cường giả, còn sầu không thể đối kháng Vĩnh Sinh Thành sao?

Đúng lúc này, hồng quang như pháo hoa sát na nở rộ, tất cả mọi người đều thấy được cả đời khó quên một màn, vô số màu đỏ lông vũ tại như hoa tuyết bay xuống, tại không trung bay múa.

Sau đó một đôi to lớn cánh chim, ngang qua dài vạn dặm không.

Tại Mộc Nguyên Tử bị một chiêu đánh bay về sau, một đạo lạnh lùng thanh âm tại không trung vang lên, “Thiên Vũ thế giới, giết!”

“Ầm ầm!”

Tồi khô lạp hủ lực lượng lan tràn ra, cùng mấy vị cao thủ tuyệt thế đối oanh cùng một chỗ.

Liền liền Tử Tâm đều khí huyết chấn động, phất tay phía dưới tế ra chuyển pháp diêu quang, hóa thành quang áo che đắp lên trên người, ngăn cản cái kia khủng bố chấn động.

“Ầm ầm!”

Thế giới sụp đổ, hủy diệt lực lượng thôn phệ hết thảy.

Thi triển đại chiêu mấy người không khỏi hoảng sợ vạn phần, đều là trừng lớn hai mắt, mặt mũi tràn đầy khó mà tin tưởng, sau đó bị dư ba nuốt vào.

“Ầm ầm!”

Năng lượng như vỡ đê đập lớn, trong khoảnh khắc gột rửa trời cao, đem hết thảy đều chôn vùi xuống dưới.

“Oa! Phốc!” Cổ Xuyên tiên sinh toàn thân kịch liệt đau nhức, toàn thân kim sắc lôi phù toàn bộ phá diệt, một trái tim không ngừng chìm vào đáy cốc, diệt tuyệt hi vọng, “Làm sao sẽ mạnh như vậy...”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3169: Lại Đường Về, Ta Trở Về

Toàn bộ Bích Ba Đảo tại một chiêu này đụng nhau dưới, triệt để nổ vỡ nát.

Đáng sợ năng lượng gột rửa trời cao, trực tiếp đem hư không đánh xuyên, đem hòn đảo càn quét hư vô, vạn dặm trong không gian, bày biện ra một mảnh đen kịt, giống như là tận thế bao phủ.

Mỗi cái sống sót sau tai nạn võ giả, không khỏi là sắc mặt tái mét, hoảng sợ tới cực điểm.

Lúc trước Cổ Xuyên tiên sinh đàm luận Trọng Anh một chiêu phá hủy Vĩnh Sinh Thành thời điểm, mọi người mặc dù cảm thấy khó có thể lý giải được, nhưng cảm xúc bên trên cũng không có sâu như vậy.

Mà giờ khắc này một chiêu phá hủy Bích Ba Đảo, lại là cho tất cả mọi người diễn ra một trận cả đời khó quên rung động.

“Đây chính là thập tinh Thiên Giới lực lượng sao?”

“Cái kia Trọng Anh nửa bước chí tôn lại được cường đại tới trình độ nào?”

“Những này người đem nửa bước chí tôn Trọng Anh đều giết, chúng ta còn có thể chống đỡ sao?”

Các loại nghi vấn liên tiếp, tại trong lòng mỗi người dâng lên, chống cự lòng tin ở dưới một chiêu này bị triệt để tan rã.

“Khụ khụ.”

Trong bóng tối, truyền đến Trương Đào tiếng ho khan kịch liệt, mỗi một cái đều muốn ho ra vỡ vụn tạng phủ cùng máu tươi, đã là chật vật không chịu nổi, sầu thảm nói: “Hồng Tiêu đại nhân, chúng ta bại, cái này thế, chúng ta thấy được.”

Đen kịt trong hư không, một đạo hồng quang chợt hiện, sau đó lan tràn ra, trung ương chậm rãi hội tụ ra một bóng người, chính là Hồng Tiêu.

Sắc mặt có vẻ hơi trắng bệch.

Vừa rồi như thế một kích, đối với hắn mà nói cũng là không chịu nổi.

Hắn dưới sự chỉ điểm của Hồng Lâm, vừa mới có thể đột phá chín sao Thiên Giới không lâu, mà lại có thể dừng lại thời gian cực kì có hạn, thi triển ra vừa rồi như thế một kích, đã là hắn toàn bộ cực hạn.

Giờ phút này khí tức rơi xuống tới cực điểm, trong cơ thể cũng thụ nhất định tổn thương, sơ qua chậm dưới, mới nói: “Đã chư vị đã nhận thức đến đại thế không thể trái, vậy kế tiếp nên làm gì lựa chọn, cần phải rất rõ ràng.”

Trong bóng tối một mảnh yên tĩnh, mỗi người nội tâm đều là thật sâu bi thương.

Trần Thiên đã là toàn thân đẫm máu, mặt mũi tràn đầy máu thịt be bét, quát ầm lên: “Mọi người không cần sợ, hắn cũng đã là nỏ mạnh hết đà, ta liền không tin chúng ta chiến đấu tới cùng không giết được hắn!”

Hồng Tiêu cười nhạt nói: “Lão hủ cái này điểm ít ỏi thực lực thực sự không tính là gì, liền coi như các ngươi hôm nay có thể giết ta, cái kia lại như thế nào? Có thể ngày mai đâu?”

Tử Tâm cười lạnh nói: “Không nói đến các ngươi phải chăng giết Hồng Tiêu đại nhân, theo ta cái này đã là chuyện không có thể, lui mười nghìn bước coi như thành, các ngươi cũng không nhìn thấy ngày mai mặt trời.”

Tất cả mọi người là một mảnh trầm mặc, một trái tim lâm vào tuyệt vọng.

Chỉ là một vị thập tinh cường giả, liền đem toàn bộ Bích Ba Đảo hủy, nếu là Dương Thanh Huyền những người kia tức giận phía dưới quy mô giết tới, ai có thể đỡ nổi?

Trương Đào thở dài: “Đại thế không thể vì, ta đã hiểu, Bích Ba Đảo nguyện ý quy thuận đại nhân.”

Sau đó lại là mấy đạo quy thuận âm thanh âm vang lên, mười phần thưa thớt, mà lại ngữ khí trầm thấp, lấp đầy tuyệt vọng.

Tử Tâm “Hì hì” cười nói: “Mọi người hiện tại liền cùng chết cha mẹ, có thể đem đến đối với hôm nay quyết định, hoặc là sẽ vô cùng cảm kích cũng nói không chừng đấy chứ.”

“Hừ.” Trong bóng tối truyền đến một chút băng lãnh tức giận hừ âm thanh, nhưng giờ này khắc này, cũng không ai dám chính diện ra phản đối, liền liền Trần Thiên cũng không lên tiếng.

Hồng Tiêu nói: “Chư vị đã đều đã quy thuận, rất tốt, ngày mai liền đi Vĩnh Sinh Thành báo cáo đi, lão hủ đi trước một bước.”

Nói xong, liền ôm quyền chắp tay, hướng trong bóng tối vòng một vòng, lúc này mới mang theo Tử Tâm rời đi.

Trong bóng tối lúc này mới vang lên thưa thớt thanh âm.

Trần Thiên nói: “Chư vị, ngày mai thật muốn đi Vĩnh Sinh Thành báo cáo sao?”

Trong bóng tối trầm mặc hồi lâu, mới nghe thấy Lý Chân trả lời, “Bằng không thì đâu?”

La Đức Ni nghiến răng nghiến lợi nói: “Có thể dạng này sống không bằng chết! Không bằng chúng ta tất cả đều đào tẩu, ta liền không tin Vĩnh Sinh Thành có thể tóm đến ở chúng ta!”

Mộc Nguyên Tử nói: “Nếu là ôm thà có thể một chết quyết tâm, là có thể đào tẩu. Những cự kia không quy thuận người, hơn phân nửa đã chết, các hạ nếu là thà chết chứ không chịu khuất phục, có thể thử một chút.”

La Đức Ni mặt mũi tràn đầy âm trầm, không lên tiếng.

Trương Đào mở miệng hỏi nói: “Cổ Xuyên tiên sinh, ngươi thấy thế nào?”

Cổ Xuyên tiên sinh thở dài: “Bây giờ còn có những biện pháp khác sao? Hồng Tiêu đại nhân nói đúng, thuận thế mà làm, đại thế phía dưới, chúng ta nghịch thế mà đi, cũng chỉ có thể bị nghiền tan xương nát thịt.”

Một chút chán nản gương mặt trong bóng đêm thoáng hiện mà qua, mỗi người đều là mặt như khô héo tro, vô cùng tuyệt vọng cùng nặng nề.

...

Vạn dặm Vân Sơn trên không, năng lượng to lớn phun trào, vô số hào quang kích - bắn mà lên, hình thành mênh mông to lớn Vô Cực Năng Lượng Hải, không ngừng chấn động vòm trời.

Hơn vạn tên võ giả đứng tại Vân Sơn nơi xa, mắt thấy đây hết thảy, đều là thần sắc nghiêm nghị, sắc mặt phức tạp.

Cái kia trong mây thân ảnh, đi vào thế giới này mới ngắn ngủi mấy tháng, không đến thời gian một năm, lại trực tiếp đem cái này một thế giới sửa, mỗi một cái sinh linh đều sâu thu ảnh hưởng, lại không biết sẽ đem thế giới này mang hướng phương nào.

Nham Cốt, Kế Đô, Thành Hoàng mấy người đứng tại phía trước nhất, trong mắt trừ giật mình chi sắc bên ngoài, còn có một trận sôi trào mãnh liệt, cảm giác chính mình đang đứng tại vận mệnh góc rẽ, tức sẽ đi về phía càng đỉnh phong tương lai.

“Cửa xuất hiện.”

Tại Vô Cực Năng Lượng Hải bên trong Dương Thanh Huyền, đột nhiên mở mắt ra, nhìn xem cái kia trong vòm trời chậm rãi hiển hiện hỗn độn cánh cửa, lộ ra một tia nụ cười nhẹ nhõm.

Hắn thật đúng là sợ môn này vô pháp từ nội bộ mở ra, nhưng ở Phạm Cao lưu lại đại lượng trong ghi chép, có thật nhiều về hỗn độn cánh cửa tư tưởng, hắn cùng Hồng Lâm mấy người nghiên cứu về sau, xác định mở ra môn biện pháp, mặc dù có chút phí sức, nhưng chung quy là mở ra.

Hồng Lâm cũng lộ ra tiếu dung đến, nói: “Cuối cùng phải đi về.”

Hai người nhìn lại liếc mắt cái này vạn dặm Vân Sơn, cùng vô tận thương khung đại địa, tựa hồ có chút không bỏ, dù sao ở đây phát sinh quá nhiều chuyện.

Dương Thanh Huyền nói: “Đúng vậy a, lần này chuyến đi, mặc dù thời gian không nhiều, nhưng kinh lịch lại cực kì long đong, mà lại thu hoạch không nhỏ.”

Hồng Lâm cười khổ một tiếng, thầm nghĩ: “Không đến thời gian một năm, ngươi liên phá hai cấp, tự nhiên thu hoạch không nhỏ.”

Dương Thanh Huyền nhìn qua Nham Cốt mấy người, nói: “Các ngươi mấy vị lần này liền theo ta ra ngoài sao?”

Nham Cốt mấy người đứng chung một chỗ, trừ bọn hắn ba vị chín sao Thiên Giới đỉnh phong bên ngoài, còn có hơn mười tên chín sao Thiên Giới cường giả, cùng Dương Thanh Huyền mới đến thời nhận biết tê tê Tiểu Giả mấy người, đều là kiên định gật đầu, nói: “Nguyện theo công tử rời đi.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Nếu như các ngươi đều đi, vậy cái này nhất thống thiên hạ sự tình...”

Nham Cốt cười nói: “Công tử yên tâm đi, có Hồng Tiêu đại nhân tại, thập tinh Thiên Giới, tung hoành giới này vô địch.” Nói đến đây, trong mắt của hắn toát ra cực độ khát vọng chi tình.

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, vậy chúng ta rời đi trước, liền lưu Hồng Tiêu cùng Tử Tâm ở đây thu thập giải quyết tốt hậu quả, hết thảy thuận lợi, sau đó không lâu liền có thể lại về.”

Lập tức, Nham Cốt mấy người liền theo Dương Thanh Huyền cùng Hồng Lâm, tiến vào cái kia mênh mông năng lượng biển trung tâm, đi vào hỗn độn cánh cửa.

Một đoàn người tại trong môn ghé qua, là tầng một cực kì nhẹ nhàng màng không gian, Dương Thanh Huyền nhìn qua bỉ ngạn cái kia mơ hồ thoáng hiện u ám tinh mang, trong lòng thầm nghĩ: “Ta trở về, mọi người còn tốt chứ?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3170: Ai Chi Mộ!

Rất nhanh liền xuyên qua màng không gian, hồi đến nơi đây vũ trụ.

Hồng Lâm cùng Dương Thanh Huyền, thậm chí là Quỷ Tàng, đều có một loại đã lâu cảm giác.

Nham Cốt mấy người càng là mới mẻ cảm giác bạo rạp, không ngừng vận chuyển linh mục thần thông, đánh giá bốn phương thiên địa.

Tại thứ nhất thai thế giới bên trong, tuyệt chưa từng gặp qua nhiều như vậy lộng lẫy tinh vân, tràn đầy vô hạn năng lượng cùng sinh cơ.

Để bọn hắn cảm thấy khó chịu chính là năng lượng thể hệ, từ vô cực lực lượng chuyển thành tinh thần chi lực, đối bọn hắn mà nói, tu luyện đem giảm lớn.

Nhưng đến bọn hắn trình độ này, linh khí mạnh yếu đã không phải là tu luyện mấu chốt, quy tắc cùng đại đạo cảm ngộ mới là.

Linh khí sự tình Dương Thanh Huyền sớm có nhắc nhở, Nham Cốt bọn người mang theo đại lượng Vô Cực Thạch, tiến vào nơi đây vũ trụ về sau, đám người liền không kịp chờ đợi bắt đầu cảm ứng quy tắc, sau đó không lâu từng cái mừng rỡ không thôi, mặc dù còn chưa cảm ứng ra cái gì thực chất đồ vật, nhưng hoàn toàn chính xác so thứ nhất thai bên trong phải sâu thúy hơn nhiều.

Dương Thanh Huyền nói: “Mọi người tu luyện không nhất thời vội vã, chúng ta về trước hỗn độn đại lục, nơi đó là nơi đây vũ trụ thế năng cao nhất địa phương, trên đường ta lại cùng chư vị giảng giải một chút nơi đây vũ trụ một ít chuyện.”

Đám người đồng thanh nói tốt.

Dương Thanh Huyền nhận ra phía dưới vị, liền dẫn đám người hướng hỗn độn đại lục mà đi.

Nửa tháng sau, liền bắt đầu tiến vào tịch diệt thời không biển.

Mà Dương Thanh Huyền cũng đem trước mắt vũ trụ thế cục, hơi tường tận cùng đám người giảng giải một lần, nghe được đám người vừa buồn vừa vui.

Vui chính là thập tinh cảnh giới cùng nửa bước chí tôn tồn tại, để bọn hắn thấy được to lớn hi vọng, lo dĩ nhiên chính là, cái kia nửa bước chí tôn lại là địch nhân.

Ngày này, một đoàn người tại xuyên qua một mảnh tịch diệt tinh vân thời điểm, Dương Thanh Huyền đột nhiên lòng có cảm giác, ngừng lại, một tay bấm niệm pháp quyết suy tính, không khỏi nhíu mày lại, sau đó vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tinh, hướng bốn phương tám hướng nhìn lại.

Hồng Lâm hỏi: “Thế nào?”

Dương Thanh Huyền nghi nói: “Tựa hồ có biến.”

Hắn người mang đại đạo lực lượng, lại nắm giữ Hoàng Cực trải qua thế sách, đối với chuyện không biết cảm ứng cực mạnh, sau đó không lâu, ánh mắt rơi vào một viên tinh cầu khổng lồ bên trên, nói: “Đi xem một chút.”

Một đoàn người bay đi, xuyên qua thiên thạch khổng lồ tầng, một lát sau liền rơi trên tinh cầu kia, là một tòa không có chút nào sinh khí phế tử tinh cầu, chỉ là chất lượng cực lớn, liền liền tu vi của bọn hắn, đều có thể cảm ứng được bị trọng lực trận dẫn dắt.

Nham Cốt bọn người là vô cùng hiếu kỳ, bọn hắn chưa bao giờ thấy qua khổng lồ như thế chất lượng tinh cầu, không ngừng dùng chân nguyên áp hướng mặt đất, cảm ứng tinh cầu này năng lượng.

Dương Thanh Huyền xoay chuyển ánh mắt, nhìn chằm chằm phía trước một tòa ngọn núi to lớn, đột nhiên một cái thuấn di liền biến mất ở tại chỗ, sau một khắc đi thẳng đến sơn phong mặt sau, đột nhiên sắc mặt đại biến.

Chỉ thấy ngọn núi kia mặt sau bị cố ý san bằng, mấy ngàn trượng cao trên núi viết vài cái chữ to: Dương Thanh Huyền chi mộ!

Hồng Lâm trầm giọng nói: “Chuyện gì xảy ra?”

Dương Thanh Huyền ánh mắt chớp động, nhìn xem cái kia vài cái chữ to, khóe miệng giơ lên một tia lãnh sắc, nói: “Ta cũng rất tò mò đâu.”

Hồng Lâm nói: “Cảm ứng không ra sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Cảm ứng có chút kì lạ, nơi này ẩn chứa nguy hiểm to lớn, lại ẩn chứa cơ duyên, chết bên trong có sống, trong sinh có tử.”

Hồng Lâm cả kinh nói: “Nguy hiểm to lớn?” Sắc mặt không khỏi đại biến, tại phương vũ trụ này bên trong, có thể cho bọn hắn mang đến to lớn nguy hiểm, cũng chỉ có phạm không cùng phạm theo, nàng cả kinh nói: “Chẳng lẽ là hai người kia?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Hẳn không phải là.”

Hồng Lâm nghi ngờ nói: “Đó là ai, có thể cho ngươi một loại cảm giác nguy hiểm.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cũng rất muốn biết, cho nên mới tới xem một chút, nghĩ không ra thật có thành tựu, là người phương nào ở đây bố cục, chẳng lẽ là…”

Hắn tiếng nói chợt ngừng, trong mắt kim quang một chút tăng vọt, sau đó hóa thành hai đạo như lưỡi dao, nhìn chằm chằm cái kia ngọn núi bên trên, một người hai tay đút túi, chính tản mạn đứng tại cái kia.

Hồng Lâm cả kinh kêu lên: “Chưởng giáo!”

Người kia chính là chưởng giáo Phù Trăn, cùng dĩ vãng trang phục khác biệt, chỉ là mặc nhàn tản thường phục, sắc mặt lạnh nhạt nhìn phía dưới, trong mắt toát ra tia sáng kỳ dị, khóe miệng có chút giơ lên, cười nói: “Ha ha, lại gặp mặt, làm sao nhiều hơn rất nhiều khuôn mặt xa lạ a.”

Ánh mắt của hắn quét qua Nham Cốt mấy người, có chút kinh ngạc nói: “Từ chỗ nào đào móc ra nhiều cao thủ như vậy?”

Dương Thanh Huyền hừ lạnh nói: “Thế nào, ngươi sợ?”

Phù Trăn cười nói: “Trên đời này có thể để cho ta sợ đồ vật thật không nhiều.”

Dương Thanh Huyền ánh mắt rơi vào mấy cái kia chữ bên trên, nói ra: “Đây là ngươi viết?”

Phù Trăn nhẹ gật đầu.

Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Ngươi muốn giết ta?”

Phù Trăn nói: “Cũng không phải nghĩ như vậy, nhưng ta có thể muốn giết ngươi, cho nên vẫn là giết ngươi đi.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nói: “Nói lời người.”

Phù Trăn khẽ cười nói: “Dù sao ngươi là muốn chết, cũng không cần hiểu nhiều như vậy.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta muốn biết, ngươi mai phục nhiều ít người.”

Phù Trăn nói: “Liền ta một người.”

Dương Thanh Huyền song đồng co rụt lại, lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Tại trong cảm nhận của hắn, hoàn toàn chính xác chỉ có Phù Trăn một người, nhưng lại cảm thấy bất thường, lấy Phù Trăn cẩn thận tâm, không có khả năng đơn độc tới đây mạo hiểm, hắn một mình đến đây, ngược lại để Dương Thanh Huyền càng thêm kiêng kị.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi có nắm chắc?”

Phù Trăn gật đầu nói: “Tự nhiên, nếu không ta liền sẽ không tới.”

Dương Thanh Huyền nói: “Mục đích đâu? Liền ngươi cái kia vài câu hồ lộng lời nói?”

Phù Trăn cười nói: “Thật muốn giết một người, là có thể không cần mục đích, huống chi ta còn có một số mục đích. Tốt, không nhiều hàn huyên, nơi này cự ly hỗn độn đại lục cũng không xa, nếu là bị Hàng Trần những người kia cảm ứng được liền phiền toái. Nắm chặt thời gian đi, giết ngươi về sau, ta còn muốn về nhà ăn cơm đâu.”

Hồng Lâm quát: “Ăn cơm? Ăn -S đi thôi!”

Thân ảnh nhoáng một cái, liền một đạo màu đỏ thắm thương mang nổi lên, hướng Phù Trăn điểm tới.

Năng lượng thiên địa nháy mắt liền tụ trên một điểm này, trực tiếp đánh tan hư không, hóa ra một đạo thật dài đường vòng cung, đánh về phía Phù Trăn.

“Nghĩ không ra Hồng Lâm cũng tùy ngươi cùng một chỗ, hoàn toàn chính xác có chút khó giải quyết, bất quá những tình huống này ta sớm đã cân nhắc đến.”

Phù Trăn thân ảnh nhoáng một cái, liền biến mất trên đỉnh núi.

Nhưng cái kia màu đỏ thương mang xoay tròn một chút, thuận theo Phù Trăn khí tức truy tung mà đi, đúng là không chết không thôi.

Thương mang phía trước, Phù Trăn hư ảnh chớp động mấy lần, bị thương mang đâm rách số đạo tàn ảnh, cái này mới không thể không lộ ra chân thân, tay phải hướng nắm vào trong hư không một cái, màu xanh quang huy nổi lên, chính là quá làm Thiên Cơ ngọc biến thành chi kiếm, bổ vào cái kia thương mang bên trên, đem chém chết.

Phù Trăn nói với Hồng Lâm: “Một trận không gặp, thực lực của ngươi lại đề thăng không ít a.”

Hồng Lâm vung lên chiến thương, đưa với bên cạnh thân, lẫm nhiên nói: “Quá khen, đề thăng một chút xíu, vừa vặn đủ giết ngươi.”

Phù Trăn cười nói: “Ngươi ta giao thủ rất nhiều lần, ta đối với ngươi hiểu rất rõ, không bằng ngươi suy tính một chút, về sau cùng ta như thế nào? Ngươi có tư cách này.”

Hồng Lâm giận dữ, lạnh giọng nói: “Giết phụ thân ta dù không phải ngươi, nhưng ngươi cũng coi là có phân, để ta lâm vào phong ấn ngàn vạn năm dù không phải ngươi, nhưng ngươi cũng là kẻ sau màn. Hai cái này cừu hận cộng lại, đưa ngươi chém thành muôn mảnh đều làm lợi ngươi. Chịu chết đi!”

Nàng chiến thương vung lên, số đạo quang mang kích - bắn mà ra, đem ngọn núi kia đánh xuyên, Dương Thanh Huyền chi mộ mấy chữ, nháy mắt biến thành: Phù Trăn chi mộ!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3171: Thế Lực Ngang Nhau

“Ngây thơ đến cực điểm.”

Phù Trăn cầm kiếm mà đứng, trong mắt xẹt qua nhàn nhạt khinh miệt, khinh thường nói: “Nữ nhân đầu óc luôn luôn so nam nhân muốn hố một chút, ngươi nói những cái kia, sớm đã là qua lại. Không thể buông xuống quá khứ, như thế nào đối mặt tương lai?”

Hồng Lâm lạnh giọng nói: “Giết ngươi, liền để xuống trôi qua!”

Phù Trăn nói: “Nếu là giết không được đâu?”

Hồng Lâm nói: “Vậy liền vĩnh viễn không buông được! Sở dĩ, ngươi vẫn là sớm một chút đi chết đi!”

Thân ảnh lóe lên, liền thuấn di mà lên, trường thương tại không trung quét qua, trực tiếp đâm ra vạn điểm quang mang, xa xa nhìn lại, tựa như là một đạo lưu tinh.

“Đã không bỏ xuống được, cái kia ta liền dùng trong tay kiếm giúp ngươi nghỉ ngơi đi, dạng này chí ít sẽ không chấp nhất nữa.” Phù Trăn tay trái trên thân kiếm xẹt qua, từng đạo phù văn màu vàng ở trên không thoáng hiện, hội tụ đến trong thân kiếm, sau đó bổ ra ngoài.

“Xùy!”

Kiếm khí tại không trung nhoáng một cái, liền biến mất không thấy gì nữa.

“Ầm ầm!”

Hồng Lâm đánh ra cái kia một đạo cự đại lưu quang, nháy mắt bị chém thành hai nửa.

Phù Trăn cầm kiếm tiến lên, từng đạo kiếm khí quấn tại bốn phía.

Hồng Lâm trường thương múa, hai loại nhan sắc quang huy rất nhanh đụng vào nhau, hình thành hoa mỹ hào quang, chỉ thấy hai đạo nhân ảnh không ngừng chớp động, nhanh khó mà bắt giữ.

Nham Cốt bọn người là trong lòng chấn động mãnh liệt, theo bọn họ, Hồng Lâm đã là khó có thể tưởng tượng cường đại, mặc dù Dương Thanh Huyền có nói qua chưởng giáo sự tình, nhưng cũng chỉ là khi cố sự nghe, giờ phút này gặp một lần chưởng giáo thực lực, đều là rất là kinh hãi.

Kế Đô ngưng tiếng nói: “Hồng Lâm đại nhân có thể thắng sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Yên tâm đi, Hồng Lâm là thập tinh Thiên Giới, mà chưởng giáo một mực đang chín sao Thiên Giới đỉnh phong, năm đó chỉ so với Hàng Trần đại nhân mạnh một chút mà thôi. Nhưng bây giờ Hàng Trần đại nhân cũng thấy được bước vào thập tinh chi pháp, chưởng giáo thời đại đã thành trôi qua.”

“Đây chỉ là chín sao Thiên Giới đỉnh phong?!”

Nham Cốt ba người đều là lộ ra khó mà tin thần sắc, bọn hắn đều là chín sao Thiên Giới đỉnh phong, có thể chưởng giáo biểu hiện ra lực lượng, căn bản không phải bọn hắn có thể chống lại.

“Ách...”

Dương Thanh Huyền trong lòng cũng không có yên lòng, chưởng giáo biểu hiện ra lực lượng, hoàn toàn chính xác không phải phổ thông chín sao Thiên Giới đỉnh phong, nội tâm của hắn máy động, thầm nghĩ: “Hồng Lâm, Hàng Trần, Hồng Tiêu ba vị đại nhân đều lần lượt tiến vào thập tinh cảnh giới, hẳn là chưởng giáo...”

“Ầm! Ầm! Ầm!”

To lớn chấn động thanh âm không ngừng truyền đến, tồi khô lạp hủ hủy diệt hết thảy, tinh cầu bên trên xuất hiện từng đạo lạch trời khe hở, thậm chí tinh cầu quỹ đạo cũng vì đó cải biến.

Hồng Lâm nhìn chằm chằm chưởng giáo, ngưng tiếng nói: “Thập tinh!”

Dương Thanh Huyền mấy người trái tim thình thịch nhảy lên, thầm nghĩ: “Quả nhiên!” Sắc mặt đều trở nên ngưng trọng lên.

Thập tinh có thể tuỳ tiện nghiền ép chín sao, nhưng thập tinh cùng thập tinh ở giữa, lại tràn đầy to lớn biến số.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến chưởng giáo mưu lược cùng thủ đoạn, quả nhiên không phải loại kia lỗ mãng người, hắn đã dám ở đất này bố trí mai phục, hơn phân nửa liền có vạn toàn chuẩn bị.

Lại liên tưởng đến cái kia cảm giác bất an, nội tâm lại có chút khẩn trương, lúc này đối với Nham Cốt mấy người nói ra: “Ba vị đại nhân, tình huống bây giờ có biến, Hồng Lâm sợ là rất khó trong thời gian ngắn thủ thắng, ba vị đại nhân chính là thập tinh phía dưới đỉnh phong, còn xin ba vị đại nhân lược trận, nếu là có cơ hội, tận lực xuất thủ tương trợ.”

Lời nói này cực kì hàm súc, cái gọi là “Xuất thủ tương trợ”, kỳ thật chính là đánh lén, chỉ là đổi một loại có mặt mũi thuyết pháp.

Nham Cốt ba người tự nhiên minh bạch, gật đầu nói: “Tốt!”

Ba người đơn giản trao đổi dưới, liền trực tiếp ở tại chỗ biến mất, chui vào hư không.

Dương Thanh Huyền cái này mới thoáng yên tâm, có ba người này lược trận, tăng thêm Hồng Lâm bước vào thập tinh so Phù Trăn muốn sớm, sẽ không có vấn đề. Chỉ cần chưởng giáo tại Hồng Lâm cường công xuống xuất hiện chỗ sơ suất, lại bị ba người đánh lén một chiêu, liền cơ bản chết chắc.

“Các ngươi đều đã lần lượt bước vào thập tinh, nếu là ta còn dừng lại tại chín sao, chẳng lẽ không phải liền không dễ chơi?” Chưởng giáo một mặt lui lại, một mặt lạnh cười lấy nói ra: “Ngược lại là ngươi, tựa hồ lực lượng lại tinh tiến không ít. Cùng vì thập tinh, lại có thể một bên ngược lại áp chế ta, nhìn đến cái kia hỗn độn cánh cửa phía sau, hoàn toàn chính xác thu được không nhỏ cơ duyên a.”

Ánh mắt của hắn một vứt đi nơi xa, đem Nham Cốt ba người trốn vào hư không động tác nhìn ở trong mắt, giọng mỉa mai nói: “Những này sâu kiến cũng là từ hỗn độn cánh cửa bên trong mang ra tới a?”

Hồng Lâm nói: “Một kẻ hấp hối sắp chết, biết nhiều như vậy làm cái gì?”

Chưởng giáo nói: “Sáng nghe đạo, chiều tối có thể chết, đối với tri thức khao khát, thủy chung là nhân loại tiến bộ cội nguồn a.”

Hồng Lâm sầm mặt lại, quát: “Nói nhảm nhiều quá, chờ ngươi chết thật rồi nói sau!”

“A, nữ nhân ác độc, đã như vậy, cái kia ta cũng không có gì đáng nói, liền dùng một kiếm đáp lễ ngươi đi.”

Phù Trăn phất tay chém tới, đem Hồng Lâm thương mang chấn khai, sau đó phi thân trở ra, mấy cái tránh rơi phía dưới, liền cùng

Hồng Lâm tách rời ra nhất định cự ly, giơ kiếm mà đứng.

“Hay là dùng mạng của ngươi vừa đi vừa về kính đi!”

Hồng Lâm song đồng co rụt lại, sau lưng thể hiện ra Thiên Vũ thế giới, hồi linh thần quang không ngừng ở trên người lấp lóe, một vài bức đồ án hiện ra tại bốn phía hư không bên trên, chính là quá dễ quân đều phú Nguyên Đồ bản thể hiển hóa ra hình chiếu.

Tại thời khắc này, nàng đem chính mình đối với kiện thần khí này lý giải phát huy đến cực hạn.

Phù Trăn tán thán nói: “Tại năm vị nắm giữ Hỗn Độn Linh Bảo cường giả bên trong, ngươi đối với linh bảo lý giải trình độ, chí ít có thể đứng vào trước ba.”

Bảo kiếm ở trong tay nhoáng một cái, vô số kiếm ảnh khoảnh khắc mà ra, hình thành kiếm vòng xoáy quấn tại bốn phía.

Hai loại tiên thiên lực lượng trên hư không chống lại, lẫn nhau nghiền ép giằng co, hình thành khủng bố linh áp lực lượng.

Hồng Lâm sắc mặt biến hóa, trong hai mắt lộ ra kinh sợ.

Thực lực của nàng nguyên bản ngay tại chưởng giáo phía trên, đối với Hỗn Độn Linh Bảo lý giải cũng không kém chưởng giáo, mà lại lần này tiến vào hỗn độn cánh cửa, thu được Phạm Cao đề thăng bản Vô Cực Chân Kinh, thực lực đề thăng có thể nói to lớn.

Nguyên vốn cho rằng có thể tuỳ tiện chém giết Phù Trăn, lại vạn vạn không nghĩ tới một trận chiến phía dưới, lại là sàn sàn với nhau.

“Hai loại lực lượng...”

Nham Cốt mấy người không khỏi kinh hãi, cỗ này linh áp oai, trùng trùng điệp điệp, quả thực tựa như là hai cái vũ trụ tại va chạm.

Vũ trụ chưa từng có quá trình bên trong, tại vô cực về sau, diễn hóa ra năm cái giai đoạn, quá làm cùng quá dễ chính là thứ hai.

Mà Nham Cốt mấy người chỗ thứ nhất thai vũ trụ, còn ở vào vô cực giai đoạn, liền bị Phệ Thần Cổ gặm ăn phá hoại, triệt để đã mất đi trưởng thành cơ hội, sở dĩ cũng không rõ ràng tiên thiên ngũ thái.

Thập tinh lực lượng tăng thêm Hỗn Độn Linh Bảo, hai loại lực lượng chống lại, theo bọn họ, đã đã cường đại đến không thể nào hiểu được.

Cho dù bọn hắn hữu tâm đánh lén, đều đã không có thực lực kia.

Liền liền mảnh này linh áp khu vực đều không chen vào được, nếu là cưỡng ép đánh lén, vô cùng có khả năng đem chính mình nghiền thịt nát xương tan.

Ba người đều là một trận tâm kinh đảm hàn.

“Làm sao sẽ mạnh như vậy?!”

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng mấy người càng là trên tinh cầu vừa lui lại lui, để tránh bị tác động đến đi vào.

Tại Hồng Lâm cùng Phù Trăn chung quanh bày biện ra tới năng lượng dị tượng, đã không phải là bọn hắn có thể lý giải cùng chạm đến.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3172: Chính Tà Một Thể

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Vũ trụ hư không bên trên, đỏ cùng thanh hai loại năng lượng, không ngừng hóa thành chục triệu chùm sáng, từ hai người đánh trúng kích - bắn ra, chém vỡ trời cao.

Cho dù cái này đáng sợ chất lượng tinh cầu, cũng ở đây chùm sáng hạ trực tiếp bị đâm xuyên.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh đem hết thảy thấy rõ ràng, trầm giọng nói: "Quỷ Tàng, hợp thể!"

Quỷ Tàng cả kinh nói: "Ngươi không phải là muốn đi đánh lén a? Liền liền Nham Cốt bọn hắn đều làm không được, chúng ta hợp thể đi lên cũng là muốn chết."

Dương Thanh Huyền nói: "Phù Trăn cùng Hồng Lâm lực lượng còn có thể khống chế, nhưng tăng thêm quá làm Thiên Cơ ngọc cùng quá dễ phú Nguyên Đồ về sau, liền liền chính bọn hắn đều không cách nào khống chế. Nhưng ta có Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, kiện binh khí này lực lượng, không kém với tiên thiên ngũ thái, thậm chí còn trên."

Tại Trang Thiên Quán bên trong chém ra cái kia một đạo trăng non về sau, Dương Thanh Huyền đối với Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không dựng đứng lên trước nay chưa từng có lòng tin.

Quỷ Tàng khẽ nói: "Binh khí lợi hại, nhưng ngươi phát huy ra sao?"

Dương Thanh Huyền nói: “Mặc kệ như thế nào, cũng phải thử một lần, chỉ cần có thể giúp Hồng Lâm áp chế một hai, Phù Trăn liền sẽ tan tác, đến lúc đó cái này hai kiện tiên thiên linh bảo mất khống chế, Phù Trăn hẳn phải chết không nghi ngờ.”

Quỷ Tàng mắng: “Ta xem là ngươi hẳn phải chết không nghi ngờ đi!”

Dương Thanh Huyền nhìn xem hắn, nhếch miệng cười nói: “Có lẽ, là chúng ta hẳn phải chết không nghi ngờ.”

Mặc kệ Quỷ Tàng có đáp ứng hay không, trực tiếp hóa thành huyết phù mạnh vọt qua, đem Quỷ Tàng thôn phệ.

Quỷ Tàng tại ỡm ờ dưới, bị hợp thể thành Dương Huyền Tàng.

“Lên!”

Dương Huyền Tàng hét lớn một tiếng, dẫn theo chiến kích liền vọt tới.

Những quan chiến kia cường giả, cũng lâm trận mà đối đãi, chờ lấy Dương Huyền Tàng tín hiệu, chuẩn bị đồng loạt ra tay.

Nham Cốt ba người cũng khẩn trương nhìn xem Dương Huyền Tàng, đều là mười ngón xiết chặt.

Đột nhiên, một đạo sóng chấn động năng lượng kỳ dị tại vũ trụ bên trong truyền đến, “Phanh” một tiếng, giống như tim đập, vang vọng tại mỗi người trong tim.

Dương Huyền Tàng toàn thân đại chấn, tựa hồ nghĩ đến cái gì, cái kia trái tim nhảy lên âm thanh lần nữa “Phanh” một chút, trái tim của mỗi người đều tùy theo tần suất nhảy lên.

Lập tức lại không hoài nghi, nghẹn ngào kêu lên: “Thái Sơ Bồ Đề Tâm!”

Một cỗ trước nay chưa từng có nguy hiểm xông lên đầu, hét lớn: “Mau trốn!”

Ngay tại Phù Trăn cùng Hồng Lâm giằng co trung ương, cái kia đáng sợ tiếng tim đập truyền đến, “Phanh” một tiếng, Phù Trăn một quyền vung ra, đánh ra một đạo khó có thể tưởng tượng sóng năng lượng, tồi khô lạp hủ chấn động tới bốn phương tám hướng.

Hồng Lâm kinh hãi nói: “Ngươi!.”

Phù Trăn trên thân, lại có hai kiện Hỗn Độn Linh Bảo!

“Thái Sơ Bồ Đề Tâm không phải trên người Ma Luân sao? Chẳng lẽ Ma Luân bị hắn làm thịt?”

Dương Huyền Tàng sắc mặt cực kỳ khó coi.

Nghĩ đến lần trước đại chiến, tựa hồ Ma Luân thả Phù Trăn bồ câu, nhìn đến thật có khả năng bị hố.

Theo Thái Sơ Bồ Đề Tâm nhảy lên, một cỗ ma khí từ trên thân Phù Trăn hiện ra đến, Hồng Lâm lần nữa chống đỡ không nổi, bị đánh bay ra ngoài, tại không trung phun ra một ngụm máu tươi, bị thương.

Mà mai phục ở trong hư không Nham Cốt ba người, một chút bị cái kia quyền phong sóng năng lượng chấn ra, đều là liều mạng ngăn cản, lại y nguyên bị Thái Sơ Bồ Đề Tâm nhảy lên tần suất kích xuyên toàn thân, rống to không thôi, một miệng miệng thổ huyết.

Dương Huyền Tàng đem chiến kích trước người vung lên, chém ra một đạo hư quang, dù sao cách xa nhau quá xa, trực tiếp phòng ngự xuống tới, nhưng trên mặt lại không có chút huyết sắc nào, một trái tim chìm tới cực điểm.

“Ha ha ha ha!”

Phù Trăn cuồng tiếu không thôi, trong hai mắt đột nhiên bắn - ra quỷ dị quang mang, kim cùng đen nhan sắc xen lẫn thành tròn, ấn in dấu tại con ngươi bên trong, mười phần quỷ dị.

Giờ phút này trên người hắn, các loại năng lượng kỳ dị xen lẫn uốn lượn, phảng phất biến thành người khác giống như.

Dương Huyền Tàng hai mắt đột nhiên nhói nhói, liều mạng nháy mấy cái, đột nhiên kinh thấy sau lưng Phù Trăn, xuất hiện một tôn bốn đầu tám tay ma chi pháp tướng, khiến hắn toàn thân đại chấn chính là, cái này ma chi pháp tướng trên thân, hiện đầy từng mai từng mai Bàn Nhược Xá Lợi, hình thành năng lượng mắt.

Nhưng ở Xá Lợi ở giữa chảy xuôi năng lượng, trừ kim sắc Bàn Nhược lực lượng bên ngoài, còn có màu đen ma khí, tựa hồ hoàn mỹ dung hợp lại cùng nhau.

“Chính tà một thể!”

Dương Huyền Tàng trái tim nhảy lên kịch liệt.

Phù Trăn một đôi chính tà chi nhãn bắn thẳng đến xuống tới, còn không thèm chú ý Hồng Lâm, mà là tiếp cận Dương Huyền Tàng, lạnh lùng nói: “Hiện tại ngươi có thể minh bạch, ta vì sao muốn ở đây chờ ngươi rồi?”

Dương Huyền Tàng mơ hồ cảm ứng được cái gì, mặt âm trầm, khẽ nói: “Đầu óc ngươi bên trong tất cả đều là S, ta nào biết được ngươi đang suy nghĩ gì.”

Phù Trăn nhìn chằm chằm hắn, âm thanh lạnh lùng nói: “Năm đó ta đem Bàn Nhược bộ tộc toàn bộ chém giết, đào ra bọn hắn Xá Lợi Tử dung nhập vào trên người mình, chính là vì tu luyện như King Kong nếu không hủ thân, có thể từ đầu đến cuối vô pháp đột phá tầng bình phong kia, tu luyện ra Đại Niết bàn lực lượng.”

Dương Huyền Tàng nói: “Niết bàn lực lượng chính là vũ trụ bên trong tinh khiết nhất thánh khiết năng lượng, ngươi thủ đoạn ác độc, tâm ngoan thủ lạt, vĩnh viễn cũng không thể tu luyện ra được."

Phù Trăn trên mặt tàn khốc lóe lên, chính tà chi nhãn bên trong bắn - ra sát khí, nói: "Nhưng chỉ cần ta thu hoạch được một tia Đại Niết bàn lực lượng, liền có thể đẩy ngược trở về, đem tầng bình chướng này đánh vỡ."

Dương Huyền Tàng sắc mặt khó coi nói: "Ngươi không phải là muốn rút ra trên người ta Đại Niết bàn lực lượng a?"

Phù Trăn cười lạnh nói: "Ta tin tưởng cái vũ trụ này ở giữa, duy chỉ có trên người ngươi mới có cái kia Đại Niết bàn lực lượng, trừ tìm ngươi, ta có thể đi tìm ai? Nếu là ngươi có thể ngoan ngoãn nghe lời, mặc cho ta rút ra, ta ngược lại là có thể bỏ qua ngươi một mạng, nhưng ngươi khả năng nghe lời sao? Sở dĩ bắt đầu ta nói, không có cách nào đành phải giết ngươi."

Dương Huyền Tàng lạnh lùng nói: "Nói như vậy, ngươi vẫn là tốt với ta rồi?"

Phù Trăn gật đầu nói: "Xem như thế đi."

Dương Huyền Tàng nắm chặt chiến kích, một loại nguy cơ to lớn cảm giác ở trong lòng hiện lên, trào phúng nói: "Có thể ngươi bây giờ nuốt Ma Luân, bị hắn ma khí xâm nhiễm, đã là nửa ma người, coi như rút ta Đại Niết bàn lực lượng, cũng không có khả năng đả thông bình chướng, luyện đến bất hủ thân."

Phù Trăn trên mặt mãn là vẻ quái dị, nhíu mày lại, trầm ngâm một chút, nói: "Ta trước đó ý nghĩ giống như ngươi."

Dương Huyền Tàng nghe được lời nói bên trong có chuyện, phản hỏi: "Có ý tứ gì?"

Phù Trăn nói: "Ta bắt đầu đi tìm Ma Luân, thứ nhất là thăm dò

Thái Sơ Bồ Đề Tâm, thứ hai cũng là bởi vì lần trước hắn cho ta leo cây, vừa vặn có cái mượn cớ đi thu thập hắn. Một phen đại chiến về sau, ta mặc dù đánh chết hắn, đạt được Thái Sơ Bồ Đề Tâm, nhưng cũng bị hắn ma khí xâm nhiễm, trở thành hiện tại chính tà một thể. Ta nguyên bản cũng cho rằng, cũng không khả năng tu luyện ra bất hủ thân. Nhưng vạn vạn không nghĩ tới chính là, ta thế mà phát hiện chính tà một thể, hai cái này nguyên bản cũng chỉ là một ý niệm."

Hắn nói xong, trên mặt khí tà ác đột nhiên quét sạch sành sanh, đưa tay bấm niệm pháp quyết về sau, sau lưng pháp tướng tám tay đồng thời bấm niệm pháp quyết, kim đen song sắc pháp thể, đột nhiên trở nên kim quang đại phóng, như là mặt trời chói chang trên không, lấp đầy pháp tướng trang nghiêm, nghiêm nghị thánh khiết.

Liền liền Phù Trăn trên thân, đều tản mát ra không thể xâm phạm thần thánh khí tức.

"Cái gì?!"

Dương Huyền Tàng mấy người không không kinh hãi, Hồng Lâm cũng lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Phù Trăn mở mồm ra, phun ra một chữ phù, nói ra: "Chính tà một thể, bất quá một ý niệm."

Trong tay quyết ấn nhất biến, gương mặt lập tức trở nên dữ tợn tà ác, cái kia thánh khiết khí tức một chút hóa ma, ngập trời ma khí phóng xạ ra, pháp tướng như là trầm luân A Tỳ ác ma, khiến người sợ vỡ mật.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3173: Sao Là Tự Tin

“Thu hoạch được Ma Luân Ma Nguyên về sau, ta cảm giác được chính tà một thể, có thể đem hai loại sức mạnh không chướng ngại chút nào chuyển đổi, bây giờ ta Bàn Nhược lực lượng gần như đại thành, chỉ cần rút ra trên người ngươi Đại Niết bàn lực lượng, ta liền có thể đem bình chướng hoàn toàn đánh nát, tu luyện ra như King Kong nếu không hủ thân.”

Phù Trăn phóng ra một bước, hướng Dương Huyền Tàng đi tới.

Một bước kia rơi xuống, trái tim nhảy lên âm thanh lại “Phanh” nhưng vang lên, khiến cho mọi người chấn động toàn thân.

Thân thể mỗi một tổ chức kết cấu, bao quát trái tim, đều theo cái kia Thái Sơ Bồ Đề Tâm nhảy lên mà chấn.

Duy chỉ có Hồng Lâm có quá dễ quân đều phú Nguyên Đồ, sơ qua có thể chống cự một hai, không nhận ảnh hưởng.

“Coi như ngươi nuốt Ma Luân lại như thế nào? Coi như ngươi có hai kiện Hỗn Độn Linh Bảo lại như thế nào? Bất quá vẫn là thập tinh, có bản lĩnh vọt tới chí tôn đi a!”

Dương Huyền Tàng chấp kích với trước người, đem cái kia Thái Sơ Bồ Đề Tâm chập trùng ngăn trở, nội tâm chấn động không gì sánh nổi, không ngừng khuyên bảo chính mình phải tỉnh táo.

“Rút lấy ngươi Đại Niết bàn lực lượng, ta liền có thể xông vào chí tôn. Trên người ngươi còn có một tia thiên đạo lực lượng, nếu là có cơ duyên này, ta liền cùng nhau muốn."

Phù Trăn thân ảnh nhoáng một cái, liền thuấn di mà tới.

Dương Huyền Tàng hoảng hốt, cái kia đập vào mặt đáng sợ khí tức, khó mà ngăn cản.

Vội vàng chiến kích vung lên, mặc kệ phía trước là cái gì, một chiêu Sát Na Sinh Diệt liền chém qua.

"Xùy!"

Hư quang nhoáng một cái, đem vũ trụ bổ ra.

Phù Trăn tàn ảnh bị chém thành hai khúc, nhưng khóe miệng lại ngậm lấy cười lạnh, chân thân không thấy tăm hơi.

Dương Huyền Tàng toàn thân lỗ chân lông dựng thẳng, to lớn cảm giác sợ hãi ở trong lòng lan tràn, đối mặt thời khắc này Phù Trăn, hắn lại có loại hoàn toàn cảm giác vô lực.

"Sưu!" Một đạo thương mang xuyên qua mà đến, kích nhập hư không bên trong.

Hồng Lâm đột nhiên ra hiện tại hắn trước người, cảnh giác nhìn chằm chằm phía trước, trầm giọng nói: "Các ngươi đi trước, nơi này để ta chặn lại!"

"Ầm ầm!" Cái kia bị kích phá hư không bên trong, thương mang nổ tung, đem Phù Trăn đánh ra.

"Chậc chậc, không hổ là Hồng Lâm, bây giờ còn có thể hơi cùng ta giao thủ, cũng chỉ có ngươi." Phù Trăn khẽ cười một tiếng, cái kia bễ nghễ thiên hạ ánh mắt, giống như là ăn chắc bọn hắn tất cả mọi người.

Hồng Lâm thu hồi thương đến, trấn định nói: "Dương Huyền

Tàng nói rất đúng, ngươi mạnh hơn cũng bất quá là thập tinh cảnh giới, đồng thời chưởng khống hai kiện Hỗn Độn Linh Bảo, liền thật có thể so với ta mạnh hơn sao? Nói chính mình giống như đã bước vào chí tôn, ai cho ngươi tự tin?"

Phù Trăn nói: "Linh răng khéo mồm khéo miệng có thể cứu về mạng của các ngươi sao? Cho tới ai cho ta tự tin, các ngươi hãy mở mắt to ra mà xem nhìn kỹ, đây chính là các ngươi nhân sinh cuối cùng một màn!"

Phù Trăn sầm mặt lại, lập tức nở rộ kim quang, toàn thân quang mang đại thịnh, bày biện ra pháp tướng thánh khiết trang nghiêm, sau đó một chưởng với trước người đánh ra, hướng Hồng Lâm mấy người áp đi.

"Bàn Nhược Thần Chưởng!"

Dương Huyền Tàng hoảng sợ hét lớn: "Đi mau, không cần đón đỡ!"

Một chiêu này là đạo pháp thần thông, ẩn chứa như King Kong nếu không hủ thân mạnh nhất thần thông áo nghĩa, thời khắc này Phù Trăn thi triển đi ra, liền liền Dương Thanh Huyền đều cảm thấy theo không kịp.

Loại kia trấn áp hết thảy lực lượng cùng áo nghĩa, đã nằm ngoài khả năng nhận thức của hắn, là hắn hoàn toàn không cách nào với tới độ cao.

Hồng Lâm cũng là lòng tràn đầy hoảng sợ, cẩn thận nhìn lại, một chưởng này bên trong, ẩn chứa đáng sợ tiếng tim đập, Phù Trăn tất cả lực lượng nơi phát ra, đều hội tụ tại trái tim của hắn chỗ.

"Các ngươi đi mau!"

Hồng Lâm cắn răng hét lớn, chiến thương trước người xoay tròn, vạch ra từng đạo tinh ánh sáng màu đỏ, lấy song xoắn ốc quỹ tích đánh ra ngoài.

“Ầm ầm!”

Thương mang oanh trên Bàn Nhược Thần Chưởng, đem một chưởng uy thế ngăn trở hơn phân nửa.

Hồng Lâm vội kêu lên: “Các ngươi đi mau a!”

Dương Huyền Tàng do dự sát na, lúc này quát: “Đi!”

Hắn biết lưu lại chỉ có thể là liên lụy, nơi này cự ly hỗn độn đại lục cũng không xa xôi, chỉ cần Hồng Lâm có thể ngăn cản một hồi, bọn hắn chạy trở về căn bản không là vấn đề.

Cho tới Hồng Lâm, lấy thực lực của nàng cũng không đến mức bị giết.

Dương Huyền Tàng lập tức mang theo Nham Cốt mấy người, hóa thành từng đạo lưu quang, hướng nơi xa kích - bắn mà đi.

Phù Trăn ngưng tiếng nói: “Ta đã xuất thủ, há có để các ngươi đào tẩu lý lẽ?”

Tại Dương Huyền Tàng đám người phía trước, đột nhiên truyền đến đại lượng uy áp, từ đen kịt tinh vũ bên trong truyền đến, sau đó lần lượt từng thân ảnh dậm chân mà ra.

Mỗi người trên thân đều khắc mãn các loại phù văn, hai mắt băng lãnh, không có một tia tình cảm.

Tất cả đều là luyện chế vật thí nghiệm!

Dương Huyền Tàng sắc mặt biến hóa, những này luyện chế vật thí nghiệm phẩm cấp, thế mà đều tại bảy sao Thiên Giới trở lên, liền liền chín sao Thiên Giới đều có mấy vị, nhưng chỉ là dừng lại tại sơ giai.

Nhất khiến người hoảng sợ là, những này vật thí nghiệm số lượng cũng quá là nhiều, từ hư không bên trong từng đạo đi tới, lại có hơn hai trăm người!

“Phù Trăn, ngươi đáng chết a!”

Dương Huyền Tàng giận dữ hét.

Hắn kinh nghiệm bản thân qua luyện chế, biết những này vật thí nghiệm thành hình điều kiện hà khắc, muốn luyện chế hơn hai trăm vị bảy sao Thiên Giới trở lên vật thí nghiệm, thí nghiệm số lần nhiều đã khó có thể tưởng tượng.

Cái này hơn hai trăm người cho dù không nhận thí nghiệm, dựa vào tự mình tu luyện, cũng đều là muốn thành là chúa tể một phương tồn tại, mà giờ khắc này lại thành băng lãnh cỗ máy giết chóc, không có bất luận cái gì tình cảm.

Phù Trăn cười lạnh nói: “Ngươi không cảm thấy đây là một hạng to lớn tiên phong sao? Ta không chỉ có chế tạo ra chín sao Thiên Giới giết chóc binh khí, tại tương lai, thậm chí khả năng tiến thêm một bước, liền xem như thập tinh, hoặc là vạn cổ chí tôn, cũng có thể bị ta chế tạo ra.”

Mọi người ở đây đều trong lòng run rẩy, chế tạo ra vạn cổ cấp Chí Tôn giết chóc binh khí, cũng thật thua thiệt hắn dám nghĩ a, thật sự là một người điên a!

Dương Huyền Tàng lạnh giọng nói: “Tốc độ toàn giết!”

Những này giết chóc binh khí mặc dù đáng sợ, nhưng đa số là tại bảy sao Thiên Giới cùng tám sao Thiên Giới, chín sao Thiên Giới chỉ là phượng mao lân giác, dù là số lượng lại nhiều, đối bọn hắn mà nói cũng không uy hiếp.

Chính hắn đi đầu lóe lên, liền hướng phía phía trước nhất một tôn chín sao Thiên Giới giết chóc binh khí chém tới.

Đột nhiên, một đạo cảm giác hết sức nguy hiểm truyền đến.

Cái kia tên chín sao Thiên Giới giết chóc binh khí phía trước, hư không lóe lên, một cỗ mênh mông kiếm khí đổ xuống mà ra, hóa ra Ngân Hà giống như dị tượng, hướng hắn chém tới.

“Thu Thủy Kiếm ý!”

Dương Huyền Tàng bắt đầu lo lắng, lập tức biết người tới là người nào.

“Bành!”

Hai cỗ lực lượng va chạm phía dưới, hắn không địch lại, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, trên hư không vạch ra một đầu thật dài quỹ tích, lại dừng lại, giữ vững thân thể.

Tôn kia chín sao Thiên Giới giết chóc binh khí trước, không gian hoảng hốt dưới, xuất hiện một vị dung mạo cực đẹp nam tử, đứng chắp tay, khẽ cười nói: “Tôn này đồ chơi có thể đáng tiền, không có thể tuỳ tiện phá hoại.”

“Đông Cung Lệ!”

Dương Huyền Tàng sắc mặt cực độ âm hàn, gắt gao nhìn chằm chằm nam tử kia, hận không thể đạm thịt.

Đông Cung Lệ cười nói: “Đừng như vậy nhìn chằm chằm ta nhìn, quái dọa người, ta biết ngươi muốn giết ta, vậy liền bằng bản lĩnh ra tay đi, nhìn chằm chằm vào ta nhìn, dễ dàng bị ta hiểu nhầm.”

Dương Huyền Tàng nắm chặt chiến kích, hạ lệnh: “Giết!”

Liền đi đầu xông tới.

Nham Cốt ba người cũng lập tức xuất thủ, thẳng hướng Đông Cung Lệ.

Còn lại người, cùng Thổ Kỳ chờ đi theo Dương Thanh Huyền Phệ Thần Cổ, thì thẳng hướng những giết chóc binh khí kia.

Chương 3174: Thập Tinh Rau Cải Trắng

“Chín sao Thiên Giới trung giai, là cái gì tự tin để ngươi cho là mình có tư cách làm đối thủ của ta?”

Đông Cung Lệ ánh mắt ngưng lại, cái kia tuấn mỹ dung nhan chẳng biết muốn mê đảo nhiều ít muội tử, nhẹ nhàng tay giơ lên, nhìn như lơ đãng điểm ra ngoài.

Một chỉ phía dưới, trấn diệt tinh thần!

“Oanh!”

Dương Huyền Tàng liều mạng một chém, bị cái kia chỉ lực điểm trúng, chấn hai tay run lên, toàn thân kịch liệt đau nhức, hợp thể đều muốn bị xé rách, lần nữa hất bay ra ngoài.

“Làm sao sẽ mạnh như vậy?!”

Dương Huyền Tàng cảm thấy hoảng sợ, trong cơ thể tạng phủ vặn vẹo cùng một chỗ, ngụm lớn máu tươi hướng yết hầu tuôn, một cái ý nghĩ tại hiện lên trong đầu, “Chẳng lẽ người này cũng bước vào thập tinh rồi?”

Nghĩ đến Đông Cung Lệ thiên phú và kinh lịch, càng thêm xác thực tin ý nghĩ này, hắn liều mạng hét lớn: “Cẩn thận! Người này cũng là thập tinh!”

Nham Cốt ba người con dòng chính tay, hướng Đông Cung Lệ vây quét quá khứ.

Liền cảm ứng được một cỗ cực mạnh kiếm ý đem bọn hắn bao phủ, cái loại cảm giác này, đủ để đem bọn hắn diệt sát!

“Cái gì? Lại một vị thập tinh?!”

Ba người chỉ cảm thấy một trận hoảng hốt, chẳng lẽ thập tinh tại cái vũ trụ này vị diện là rau cải trắng?

Không đợi ba người nghĩ lại, kiếm ý kia lưu chuyển ra khó mà địch nổi huyền diệu áo nghĩa, thẳng chém ba người.

“Ầm ầm!”

Ba người kinh hãi phía dưới, đem hết toàn lực hành động, mới đưa kiếm ý này ngăn trở, nhưng cũng bị đánh bay ra ngoài, hoàn toàn không cách nào tới gần Đông Cung Lệ.

“Quả nhiên là chín sao Thiên Giới đỉnh phong a, hỗn độn cánh cửa phía sau đến cùng là cái gì? Thế mà giấu giếm nhiều như vậy cao thủ.”

Đông Cung Lệ trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, ánh mắt tại Nham Cốt mấy người cùng một nhóm Phệ Thần Cổ trên thân đảo qua.

Hồng Lâm thấy Dương Huyền Tàng mấy người bị ngăn trở, nội tâm khẩn trương.

Phù Trăn cười lạnh nói: “Chiêu thức của ngươi lộn xộn, là nghĩ sớm một bước lĩnh hộp cơm sao?”

Hồng Lâm lúc này mới trong lòng run lên, vội vàng trấn định lại, bình tĩnh ứng chiến, nhưng nội tâm sầu lo lại không cách nào tiêu trừ.

Dương Huyền Tàng mặt âm trầm, trào phúng nói: “Ta ly khai một năm, thập tinh quả thật thành rau cải trắng a, nhìn đến Côn Khư sụp đổ, đối với tất cả bóng người vang đều cực lớn a.”

Hắn nháy mắt liền nghĩ đến Phù Trăn cùng Đông Cung Lệ đột phá mấu chốt, hẳn là Côn Khư sụp đổ sau đưa đến vũ trụ thế năng đề thăng, tiếp tục âm thanh lạnh lùng nói: “Nhưng coi như ngươi có thể bước vào thập tinh lại như thế nào? Theo ta hiểu rõ, trong vũ trụ này cũng không có trường kỳ dừng lại tại thập tinh điều kiện, mỗi người bước vào thập tinh cảnh giới đều là có thời gian hạn chế, hiện tại hai kiện Hỗn Độn Linh Bảo đều tại Phù Trăn trong tay, chỉ bằng ngươi một người cũng muốn cản chúng ta?”

Đông Cung Lệ cười nói: “Phù Trăn nói đúng, linh răng khéo mồm khéo miệng có thể vãn hồi mạng của ngươi sao? Là ai ở đây bị đè lên đánh, thế mà còn cho là mình có thể thắng?”

Dương Huyền Tàng quát: “Có thể ngăn chặn một chiêu, hai chiêu, ba chiêu, còn có thể áp bốn chiêu, năm chiêu, sáu chiêu sao?” Hắn đối với Nham Cốt mấy người nói ra: “Cùng tiến lên!”

Nói xong, liền chấp kích xông tới.

“Oanh!”

Đông Cung Lệ lại là một chỉ điểm xuống, kích trên chiến kích, đem Dương Huyền Tàng đánh bay ra ngoài.

Nhưng chưa thể tựa hồ cũng không như trước đó Thiên Đế một chỉ.

Dương Huyền Tàng phân tích cũng không có sai, vô luận là Hồng Lâm, Phù Trăn vẫn là Đông Cung Lệ, dừng lại tại thập tinh cảnh giới thời gian đều là có hạn, sở dĩ Đông Cung Lệ thấy Dương Huyền Tàng tu vi chỉ là chín sao Thiên Giới trung giai, cho rằng không cần thiết dùng thập tinh lực lượng, chỉ là bình thường đỉnh phong một chiêu.

Thấy Dương Huyền Tàng chỉ là đánh bay ra ngoài, vẫn chưa bị thương gì, Đông Cung Lệ nhíu đôi chân mày, trên mặt bất động thanh sắc, nhưng nội tâm lại rất là giật mình.

Dù là hắn chỉ có thể phát huy ra chín sao Thiên Giới đỉnh phong lực lượng, cũng là có thể áp chế thậm chí chém giết Nham Cốt bọn hắn bất kỳ người nào, lại chỉ có thể đem trung giai Dương Huyền Tàng đánh lui?

“Tiểu tử này trên thân cơ duyên quá mức quỷ dị, nếu để cho hắn trưởng thành đến chín sao Thiên Giới đỉnh phong, thậm chí thập tinh, sợ là phạm không đại nhân đều không thể áp chế.”

Nghĩ đến nơi này, Đông Cung Lệ sát tâm nổi lên, trực tiếp cất bước hướng Dương Huyền Tàng đi đến.

Nham Cốt ba người lập tức xuất thủ.

Kế Đô sớm đã lấy ra trường cung kéo mãn, một chi kim sắc nhỏ mũi tên bắn - ra ngoài.

Nham Cốt cùng Thành Hoàng cũng các ra một chiêu, hình thành ba đạo cường đại công kích, lẫn nhau chiếu rọi.

Đông Cung Lệ khẽ nhíu mày, bắt đầu ba người này tiến công đều riêng phần mình làm chủ, có thể mỗi lần xuất thủ, lại lẫn nhau hình thành phối hợp chi thế, khiến cho uy lực một chút bạo tăng.

Hắn nhấc vung tay lên, một mảnh ngân sắc hào quang tuôn ra, trước người hình thành phòng ngự lạch trời.

“Ầm ầm!”

Ba người công kích lần lượt đánh vào cái kia hào quang bên trên, đem oanh vỡ nát.

Nham Cốt mừng lớn nói: “Có thể thắng!”

Bọn hắn một chiêu này tuy là liên thủ, lại rõ ràng chiếm thượng phong.

Kế Đô cùng Thành Hoàng cũng là nhẹ nhàng thở ra, lộ ra đã lâu tiếu dung, tự Phù Trăn xuất hiện lên, đến bây giờ một mực bị đả kích, giờ phút này thật vất vả vãn hồi một chút lòng tin.

“Thật sự là phiền phức a.”

Đột nhiên, Đông Cung Lệ thanh âm tại trong ba người ở giữa vang lên.

Ba người đều hoàn toàn biến sắc, vừa mới vẻ mặt nhẹ nhõm một chút mặt xám như tro, hoảng sợ muôn dạng.

“Thành Hoàng cẩn thận!” Dương Huyền Tàng bỗng nhiên hét lớn một tiếng, hắn hai mắt trợn trừng, Hỏa Nhãn Kim Tinh vận chuyển tới cực hạn, bắt được Đông Cung Lệ thân ảnh, vội vàng thuấn di tới, một kích chém xuống.

Nhưng tốc độ vẫn là quá chậm.

Thành Hoàng thân thể “Phanh” một tiếng liền nổ vỡ ra đến, một đạo cự đại chỉ mang kích - bắn mà ra, xông vào vũ trụ hư không.

Đông Cung Lệ đang đứng tại phía sau hắn, mặt mũi tràn đầy lãnh sắc, một chỉ đưa với trước người.

Tại chỉ mang bốn phía, có cường đại cương phong vòng xoáy, đem Thành Hoàng thi thể xé vỡ nát, sau đó giảo nhập trong hư vô.

Nham Cốt cùng Kế Đô thất thần sát na, liền mãnh giật mình tỉnh lại, giận dữ xuất thủ.

Hai người một trước một sau, trực tiếp cận thân bác kích, công tới.

Đông Cung Lệ nói: “Chín sao Thiên Giới đỉnh phong, ở trước mặt ta cũng bất quá là lớn một chút sâu kiến mà thôi, mỗi người dùng một chiêu, đưa các ngươi rời sân. Hiện tại đến phiên ngươi.”

Hắn xoay chuyển ánh mắt, liền nhìn chằm chằm Kế Đô, phất tay phía dưới, một chỉ điểm qua.

Ngay tại chỉ mang vừa lên sát na, bỗng nhiên một loại cảm giác không ổn tại nội tâm dâng lên.

“Đây là...”

Đông Cung Lệ sắc mặt biến hóa, chỉ thấy cái kia đã bị giảo vỡ nát hút đi Thành Hoàng, lần nữa lấy kim sắc Thần Hoàng tư thái xuất hiện trên hư không, huyễn hóa ra to lớn bản thể, nghiêm nghị quát một tiếng, móng vuốt liền đánh xuống tới.

“Dĩ nhiên là Thần Hoàng bản thể! Im lặng...”

Đông Cung Lệ sửng sốt một chút, lập tức minh bạch chính mình tính sai, tại cái kia to lớn Thần Hoàng một trảo dưới, Nham Cốt cùng Kế Đô càng đem lực lượng bộc phát đến đỉnh phong, đánh tung mà tới. Hai người bọn họ tự nhiên biết Thành Hoàng bản thể không có dễ dàng chết như vậy.

Mà Dương Huyền Tàng cũng trong khoảnh khắc thuấn di mà tới, lực lượng toàn thân đều rót vào kích bên trong, chém xuống một cái.

Ngay tại cái này liên thủ sát na, ba người một chim đều là trong lòng nghiêm nghị, cảm nhận được Đông Cung Lệ khí tức trên thân biến hóa, từ chín sao Thiên Giới đỉnh phong nháy mắt đột phá đến thập tinh!

Sau đó càn quét hết thảy lực lượng bạo phát đi ra, vô số kiếm ý huyễn hóa, như Ngân Hà lấp lánh, chém về phía bốn phương tám hướng.

“Ầm ầm!”

Dương Huyền Tàng cắn răng một chém, liều mạng ngăn trở kiếm ý kia bộc phát, không chịu lui lại nửa bước.

Thu Thủy Kiếm ý hắn đã lĩnh giáo qua nhiều hồi, giờ phút này khác biệt duy nhất, chính là lực lượng cảnh giới chênh lệch, cái này là lần đầu tiên lĩnh giáo thập tinh cảnh giới Thu Thủy Kiếm ý.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3175: Chuyển Bại Thành Thắng

Ngân Hà quang huy đánh tan hắn chiến kích cùng phòng ngự, từ trên thân xẹt qua.

Bị bạch quang bọc lấy đạo thể lập tức trở nên máu me đầm đìa, từng đạo huyết quang từ trên thân phun bắn ra.

Dương Huyền Tàng kêu lên một tiếng đau đớn, đại lượng máu tươi xông lên cổ họng, từ khóe miệng tràn ra. Nhưng y nguyên liều chết đỉnh lấy một chiêu này, vô tận ý chí không ngừng bạo phát đi ra.

Nham Cốt ba người thân thể run rẩy, nhưng thụ Dương Huyền Tàng ý chí lây nhiễm, liều mạng rống to, liều lĩnh hướng phía trước đỉnh.

Nhưng Đông Cung Lệ anh tư, tựa như là cao cao tại thượng thần linh, bất luận bọn hắn cố gắng như thế nào, đều từ đầu đến cuối vô pháp chạm đến.

Đông Cung Lệ lông mày nhăn dưới, hiển nhiên không nghĩ tới bọn hắn sẽ ngoan cường như vậy, khóe miệng giơ lên một tia cười lạnh, nói: “Vô dụng, tầng này chênh lệch cảnh giới, là nhiều ít lực lượng cũng vô pháp bổ khuyết.”

Dương Huyền Tàng quát lên: “Ngươi nói vô dụng liền vô dụng? Ngươi coi mình là người nào? Bất quá vừa vừa bước vào thập tinh, còn cho là mình là thập tinh vua hay sao? Ngươi nói vô dụng, ta hết lần này tới lần khác phải hữu dụng cho ngươi xem!”

Hét lớn một tiếng, đem Vô Cực Chân Kinh vận chuyển tới cực hạn, không để ý nhục thân tiếp nhận, điên cuồng đem lực lượng rót vào Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không bên trong.

Hắn biết mình phần thắng ngay tại chuôi này chiến kích bên trong, dựa vào chính mình là tuyệt đối vô pháp ngăn trở.

Từ khi tại Trang Thiên Quán bên trong, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không chém ra cái kia kinh thế hãi tục một kích về sau, liền lại chưa từng xuất hiện như thế sức mạnh đáng sợ.

Về sau Dương Huyền Tàng hợp thể tách ra, Dương Thanh Huyền một thân một mình tế luyện này kích, càng là không từng có qua.

Giờ phút này liều mạng phía dưới, chiến kích lực lượng lần nữa một chút xíu đi lên trèo thăng, bắt đầu cùng cái kia Thu Thủy Kiếm ý chống lại.

Nham Cốt, Kế Đô, Thành Hoàng cũng chưa từng lui bước một bước.

Bởi vì mỗi người đều biết, ai lui một bước này, mấy người khác nhất định phải chết, mấy người khác chết chắc lời nói, chính mình cũng nhất định phải chết.

Sở dĩ mặc kệ áp lực bao lớn, có thể hay không tiếp nhận, đều liều mạng đỉnh ở đây.

Đông Cung Lệ trong mắt sát khí đại thịnh, lạnh giọng nói: “Đã như vậy, vậy liền vỡ nát đi thôi!”

Mấy người ý chí để hắn có loại bất an cảm giác, lửa giận một chút dâng lên, lật tay lại là một chiêu kiếm ý đánh ra, mà lại chủ yếu nhằm vào Dương Huyền Tàng.

“Ầm ầm!”

Ngân Hà lượn vòng, vạn kiếm tàn phá bừa bãi, Nham Cốt mấy người đều là lớn miệng phun máu.

Dương Huyền Tàng càng là một cỗ lãnh ý thẳng vào đáy lòng, toàn thân muốn bị chém vỡ ra, hai mắt nháy mắt trừng lão đại, quát: “Ta không tin!”

Chiến kích bên trên tất cả đều là của hắn máu tươi, nhưng sau một khắc, lại trở nên sạch sẽ vô cùng, kích trên thân mỗi một đạo phù văn cùng lạc ấn, đều không nhuốm bụi trần, giống là vừa vặn luyện chế ra tới đồng dạng.

Dương Huyền Tàng giật mình trong lòng, thầm nghĩ: “Máu của ta bị nó hút rơi mất!”

Tâm niệm không kịp suy nghĩ nhiều, chiến kích nhẹ nhàng vung lên, một đạo lãnh nguyệt liền chém ra ngoài.

“Ầm ầm!”

Kích quang chém vào Ngân Hà bên trong, đại lượng Thu Thủy Kiếm ảnh vỡ vụn ra, lại bị một chiêu này đánh tan.

“Cái gì?!”

Đông Cung Lệ toàn thân đại chấn, toàn bộ dài vạn dặm trong không gian kiếm ý tất cả hắn chưởng khống cùng cảm giác dưới, cho dù là Nham Cốt ba người, cũng chỉ là đem kiếm ý của hắn ngăn trở, nhưng tại Dương Huyền Tàng phía trước, đặc biệt là cái kia chiến kích vung qua chỗ, kiếm ý lại bắt đầu vỡ vụn!

Cái này khiến hắn vạn phần kinh hãi, chính mình bước vào thập tinh về sau, liền minh bạch thập tinh rốt cuộc mạnh cỡ nào, chín sao Thiên Giới đỉnh phong căn bản ngăn không được.

Huống chi chỉ là một tên chín sao Thiên Giới trung giai tồn tại.

Hắn dưới khiếp sợ, lại nghe Dương Huyền Tàng hét lớn: “Mọi người mau ra tay! Hắn trong thập tinh dừng lại không được bao lâu!”, càng là giận không kềm được, quát: “Quản ta có thể ngừng bao lâu, ta trước hết là giết ngươi!”

Hai ngón tại hư không nhoáng một cái, đem Thu Thủy Kiếm ý hội tụ tới, hơn phân nửa hướng Dương Huyền Tàng bổ tới.

Nham Cốt mấy người lập tức cảm thấy áp lực buông lỏng, ba người loại nào thông minh, biết đây là ngàn năm một thuở cơ hội, đều không lo được toàn thân vỡ tan, nổi lên kình, đem lực lượng lần nữa tăng lên tới đỉnh phong, hướng Đông Cung Lệ công tới.

Dương Huyền Tàng một áp lực nén bạo tăng, hợp thể thuật lại duy trì không ngừng, “Soạt” vỡ vụn ra.

Cái kia chém đi ra một kích, tại không trung đột nhiên đình trệ, trăng non lực lượng trèo thăng bị áp chế lại, “Oanh” một tiếng bị nổ nứt.

Đầy trời huyết phù tại Ngân Hà quang huy bên trong sụp đổ.

Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không lắc lư phía dưới, “Hoa” bổ ra một cái thông đạo, vô số huyết phù phụ đi lên, khỏa trên người kích, “Sưu” một tiếng xông ra kiếm ý này công kích.

Cùng lúc đó, Nham Cốt ba người công kích cũng đến Đông Cung Lệ bên cạnh thân.

Đông Cung Lệ chấn kinh tại Dương Huyền Tàng tính bền dẻo phía dưới, phòng thủ lập tức chậm một bước, chỉ có thể chân đạp bộ pháp, thân ảnh lui về sau, lại hai tay bấm niệm pháp quyết, cho mình tranh thủ thời gian.

Nhưng Nham Cốt ba người đều là liều mạng tử chí, cái kia tha cho hắn như vậy đào thoát, ba người đều cơ hồ là dùng mạng xông đụng tới.

“Ba người điên!”

Đông Cung Lệ sắc mặt đại biến, thân thể ở tại chỗ nhất chuyển, áp dụng phân thân phương pháp, đồng thời hướng ba người đưa tay điểm tới, lấy công làm thủ.

“Oanh! Oanh! Oanh!”

Ba đạo đáng sợ năng lượng khuấy động, ngay tại Đông Cung Lệ bên cạnh thân đẩy ra, hình thành mênh mông linh áp.

Chỉ bất quá lần này Đông Cung Lệ xuất thủ vội vàng, một chút liền rơi hạ phong, sắc mặt nháy mắt tái mét, tràn đầy kinh sợ chi dung.

Chính như Dương Huyền Tàng lời nói, hắn vô pháp thời gian dài duy trì tại thập tinh cảnh giới, mấy lần xuất thủ về sau, thập tinh cảnh giới đã đến giờ cực hạn, ngay tại một tích tắc này cái kia, cảnh giới bỗng nhiên trở lại chín sao Thiên Giới đỉnh phong.

Nham Cốt ba người đồng dạng cảm ứng được, mừng rỡ không thôi, Thành Hoàng hét lớn: “Giết hắn!” Thần Hoàng bản thể tại hư không bạo phát đi ra, cơ hồ đến muốn binh giải tình trạng, toàn bộ lực lượng đều rót vào móng vuốt bên trong, liều mạng đánh xuống!

“Ầm ầm!”

Đông Cung Lệ cuối cùng không ngăn được, nhận ba người giáp công, “Oa” phun ra một ngụm máu lớn đến, thân ảnh chớp động phía dưới, tại năng lượng xung kích bên trong chạy ra ngoài, nhưng lại sắc mặt trắng bệch, không ngừng thổ huyết, thụ cực nặng tổn thương.

“Ách... Thật là khiến người bất ngờ một trận chiến a.”

Đang cùng Hồng Lâm giao chiến Phù Trăn lộ ra vẻ ngạc nhiên, hiển nhiên quan sát được chiến cuộc.

Hồng Lâm mặt âm trầm, nội tâm khẩn trương.

Dương Huyền Tàng thân ảnh đã biến mất tại vũ trụ hư không, chỉ còn lại cái kia Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, toàn thân bị huyết phù bao khỏa, lẳng lặng lơ lửng ở phía xa, cũng không rõ huống.

“Yên tâm đi, Dương Thanh Huyền không chết. Ta có thể so sánh ngươi quan tâm hơn hắn.”

Phù Trăn nhìn cái kia chiến kích liếc mắt, trở về ánh mắt đến xem Hồng Lâm, khẽ cười nói: “Vẫn là chuyên tâm đánh tốt ngươi cái này nhân sinh trận chiến cuối cùng đi.”

Nói xong một quyền đánh ra, lôi cuốn lấy Thái Sơ Bồ Đề Tâm nhịp tim lực lượng, hung hăng đánh vào Hồng Lâm trước người, đưa nàng đánh bay.

Hồng Lâm bị đánh bay thật dài một đoạn cự ly, trong cơ thể thất điên bát đảo, thể năng ngã rơi tới cực điểm, sắc mặt cực độ trắng bệch.

Phù Trăn dù không thể đem hai kiện Hỗn Độn Linh Bảo rất tốt dung hợp, một cộng một không có đưa đến hai hiệu quả, nhưng một cộng một chung quy là lớn với một, đưa nàng triệt để áp chế.

“Đông quân, ngươi có thể để ta có chút thất vọng a.”

Phù Trăn nhìn liếc mắt xa xa Đông Cung Lệ, khóe miệng ngậm lấy nhàn nhạt cười lạnh.

“Hừ, Dương Thanh Huyền tiểu tử kia không thể dùng lẽ thường đến suy đoán, ta quá bất cẩn.”

Đông Cung Lệ bị Phù Trăn mỉa mai, lên cơn giận dữ.

Chương 3176: Ngươi Chính Mình Tin Sao?

Phù Trăn nói: “Ngươi nghỉ ngơi cho tốt đi, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền đừng để hắn chạy trốn liền tốt, còn lại ta đến quét dọn.”

Hắn tay trái nắm tay, tay phải cầm kiếm, hướng Hồng Lâm đi đến.

Còn có mặt khác một chỗ trên chiến trường, Thổ Kỳ đám người cùng cùng giết chóc binh khí hỗn chiến với nhau, giết chóc binh khí thực sự quá nhiều, mà lại căn bản không có ý thức, không có cảm giác đau cùng sinh tử sợ hãi, có chỉ là vô tận giết chóc, sở dĩ giao chiến bắt đầu, vẫn ở vào thượng phong.

Cũng may Phệ Thần Cổ đều là nhục thân cường hoành, không dễ dàng chết, tăng thêm mặt khác cường giả cũng không phải hạng người bình thường, đánh sau một lúc, tổng thể ở vào hạ phong, nhưng cũng không có dễ dàng như vậy bị thua.

Nham Cốt ba người cũng là trọng thương không thôi, dồn dập nuốt chửng đan dược, điều dưỡng thương thế.

Bọn hắn tại thứ nhất thai bên trong quát tháo phong vân, góp nhặt đại lượng thiên tài địa bảo, ngày bình thường cũng không dùng tới, giờ phút này vừa vặn phát huy tác dụng.

Sở hữu người đều minh bạch, giờ phút này chân chính mấu chốt một trận chiến, ngay tại Hồng Lâm cùng Phù Trăn trên thân, cơ hồ quyết định toàn trường sinh tử.

Nhưng Hồng Lâm đã rơi vào tuyệt đối hạ phong, căn bản không nhìn thấy lật bàn hi vọng.

“Giết ngươi, đem quá dễ quân đều phú Nguyên Đồ mang tới, ta liền có ba kiện Hỗn Độn Linh Bảo, đến lúc đó liền xem như phạm không, cũng không làm gì được ta.”

Phù Trăn nhìn xem Hồng Lâm, trong mắt lộ ra một tia thượng vị giả phán quyết hạ vị giả ánh mắt, lạnh lùng vô tình, thậm chí lấp đầy một tia khinh miệt.

“Ồ? Nhìn đến ngươi đối với phạm không đã nổi lên dị tâm.” Hồng Lâm khẽ giật mình, lộ ra kinh ngạc chi tình.

“A, có dị tâm kỳ quái sao?” Phù Trăn ánh mắt ngưng lại, cười lạnh nói.

“Đối với ngươi mà nói hoàn toàn chính xác không kỳ quái. Năm đó phong ấn một trận chiến bên trong, hiệp trợ Đế Lộc đại nhân trấn áp phạm không, lập xuống bất thế công tích vĩ đại. Có thể nhưng không ngờ biến thành phạm không chó săn. Hiện tại lại làm phản, cũng liền chuyện thường ngày, không có gì kỳ quái.” Hồng Lâm lời nói bên trong trào phúng, trấn định tự nhiên nói.

“Hiệp trợ Đế Lộc cũng tốt, hiệp trợ phạm không cũng tốt, đều là ta căn cứ vào tự thân lợi ích làm ra lựa chọn. Tìm việc để hoạt động còn có đi ăn máng khác đâu, ta làm sao lại tuyển không chiếm được mình đạo đường?” Phù Trăn từ tốn nói, vẫn chưa tức giận.

“Tự nhiên chọn, chỉ là con đường của ngươi, không khỏi quá rắn chuột hai đầu, lòng tiểu nhân.” Hồng Lâm khinh miệt khinh thường nói.

“Con đường của ngươi liền vĩ quang chính, con đường của ta liền tiểu nhân, cái này bình phán tiêu chuẩn là từ ngươi định sao?”

Phù Trăn ánh mắt lạnh xuống.

“Tự nhiên không phải ta định, bình phán tự có thiên đạo.” Hồng Lâm trầm giọng nói.

“Nếu là thiên đạo định chính tà, vậy ngươi có thể đại biểu thiên đạo sao? Nếu là không thể, lại dựa vào cái gì ở đây bình phán ta đây?” Phù Trăn mấy bước phía dưới, liền đi tới.

“...” Hồng Lâm sửng sốt một cái, cảm thấy Phù Trăn nói có như vậy mấy phần đạo lý.

Đúng vậy a, chính mình lại không phải thiên đạo, dựa vào cái gì đi bình phán con đường của hắn lựa chọn?

“Nhỏ hẹp người, luôn luôn lấy chính mình nhỏ hẹp ánh mắt nhìn mảnh thế giới này, cuối cùng vô pháp tìm tới chính xác đường.”

Phù Trăn tay giơ lên, trực tiếp huy kiếm liền chém xuống.

“Xùy!”

Kiếm quang tại hư không lóe lên, liền đem Hồng Lâm chém thành hai khúc.

Nhưng đều chỉ là tàn ảnh, lắc lư phía dưới liền biến mất, Hồng Lâm chân thân sớm đã tránh đi, xuất hiện tại Phù Trăn bên trái bên ngoài mấy trăm dặm, cười lạnh nói: “Ta không biết cái gì là chính xác thực con đường, nhưng ta biết con đường của ngươi cũng không chính xác.”

“Ngươi lại bắt đầu, chính xác hay không, không phải ngươi có thể bình phán. Tranh luận đến đây là kết thúc, ta đã chán ghét cùng ngươi dạng này thành kiến người nói chuyện với nhau, mảnh thế giới này sân khấu, ngươi rời trận đi.”

Phù Trăn thân ảnh nhoáng một cái, liền biến mất ở tại chỗ.

Hồng Lâm sắc mặt biến hóa, một cỗ áp lực cực lớn trống rỗng mà đến, "Ầm ầm" một tiếng, hư không liền bị đánh xuyên, kim sắc quyền mang hủy thiên diệt địa, bao phủ nàng toàn thân.

Phù Trăn không cần bất kỳ hoa tiếu gì, chỉ cần cứng rắn phanh cứng rắn xuất thủ, liền có thể hoàn toàn đem Hồng Lâm nghiền ép đến chết.

Hồng Lâm sắc mặt kiên quyết, hai tay bấm niệm pháp quyết, chiến thương trước người huyễn hóa mở, biến ra quá dễ quân đều phú Nguyên Đồ bản thể, quay chung quanh tại bốn phía, hình thành kiên cố phòng ngự.

"Ầm ầm!"

Cái kia quyền mang đánh vào quá dễ quân đều phú Nguyên Đồ bên trên, trực tiếp đè xuống to lớn một khối, khiến cho toàn bộ không gian đều sinh ra vặn vẹo, phụ cận viên kia đáng sợ mật độ tinh cầu bên trên xuất hiện vô số khe hở, bị đè ép muốn vỡ vụn.

Phù Trăn một quyền về sau, lần nữa vung ra một kiếm.

Kiếm quang lạnh thấu xương, trực tiếp chém ở quá dễ quân đều phú Nguyên Đồ bên trên.

Hồng Lâm cuối cùng gánh không được, phun ra một ngụm máu lớn đến, lần nữa bị đánh bay ra ngoài, cái kia đồ xoay tròn tại Hồng Lâm quanh thân, giống như hộ giáp, y nguyên vô pháp ngăn cản hai kiện Hỗn Độn Linh Bảo công kích.

Đột nhiên một đạo tiếng gào thét truyền đến, "Hồng Lâm ngươi đi mau!"

Tất cả mọi người đều là trong lòng cuồng loạn, bỗng nhiên nhìn lại, chỉ thấy cái kia Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không bên người, vô số huyết quang phun trào, huyễn hóa ra Dương Huyền Tàng thân ảnh, đã hoàn toàn thành huyết ảnh chi thân, tay phải bắt lấy chiến kích, năng lượng đang nhanh chóng khôi phục, đồng thời đi lên đề thăng.

Đông Cung Lệ sắc mặt khó coi nhất, cắn răng mắng: “Đáng chết tiểu tử thối!”

Dương Huyền Tàng xem như vỡ nát sau trọng sinh, đang ở tại khôi phục giai đoạn, nhưng tự biết chạy không khỏi cái này một kiếp, cho nên phát ra tiếng rống to, để Hồng Lâm trốn.

Nơi này duy nhất có khả năng đào tẩu chính là Hồng Lâm.

Dương Huyền Tàng quát: “Ngươi đào tẩu, mà ta là sẽ không để cho hắn đạt được Đại Niết bàn lực lượng, dạng này kế hoạch của bọn hắn liền triệt để thất bại!”

Hồng Lâm sắc mặt bạc trắng, trầm giọng nói: “Đừng nói nữa, ta cũng sẽ không đi.”

Dương Huyền Tàng trừng lớn hai mắt, quát: “Đến lúc nào rồi, còn ngây thơ như vậy! Ta biết Hồng Lâm, làm sao biến ngu xuẩn!”

Hồng Lâm nhìn qua hắn, ánh mắt bình tĩnh nói ra: “Có lẽ vậy, ta đã không phải là ngươi nhận biết cái kia Hồng Lâm.”

Dương Huyền Tàng sững sờ, nói: “Ngươi nói cái gì?”

Hồng Lâm cười khổ một tiếng, khẽ lắc đầu, nói: “Không có gì, có lẽ là mệt không, đã không muốn chạy trốn.”

Dương Huyền Tàng vội la lên: “Nói cái gì lời nói ngu xuẩn đâu! Ngươi lưu lại một mạng, đối với Hàng Trần bọn hắn đều là lớn lao trợ lực, nếu là chúng ta không có một người đào thoát, tổn thất này cũng quá lớn á!”

Hồng Lâm bất vi sở động, lẳng lặng đứng tại cái kia, mặc cho Dương Huyền Tàng như thế nào mắng, đều không có tác dụng.

Phù Trăn đột nhiên nói ra: “Dương Thanh Huyền, ta có thể thả nàng đi, chỉ cần ngươi đem Đại Niết bàn lực lượng cho ta.”

Dương Huyền Tàng sửng sốt một chút, mặt mũi tràn đầy lãnh sắc, ánh mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm Phù Trăn, vẫn chưa trực tiếp trả lời hắn, mà là nội tâm đang bay nhanh suy tư.

Hồng Lâm vội vàng nói: “Không thể! Nếu là đem Đại Niết bàn lực lượng cho hắn, để hắn tu luyện tới nửa bước chí tôn thậm chí vạn cổ chí tôn lời nói, chúng ta liền càng không phần thắng rồi!”

Phù Trăn cười lạnh nói: “Nữ nhân ngu xuẩn! Ngươi cho rằng hắn không cho, ta liền lấy không được sao? Không nói đến ta có thể trực tiếp từ trên người hắn rút ra, lại không tốt ta chém ngươi, dùng tính mạng của ngươi đến áp chế hắn, ngươi cảm thấy hắn sẽ khuất phục sao?”

Hồng Lâm sắc mặt bạc trắng, cả giận nói: “Dương Thanh Huyền luôn luôn lấy đại cục làm trọng, tự nhiên sẽ không đáp ứng!”

Phù Trăn nhìn nàng liếc mắt, để Hồng Lâm không hiểu có chút tâm loạn, hắn khẽ cười nói: “Câu nói này, ngươi chính mình tin sao?”

Hồng Lâm nhất thời nghẹn lời, chẳng biết nói cái gì cho phải.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3177: Đại Bàn Nhược Niết Bàn Kinh

Phù Trăn nhìn qua Dương Huyền Tàng nói ra: “Dương Thanh Huyền, ngươi là người thông minh. Cái gì là tối ưu giải, ngươi cần phải rõ ràng nhất.”

Dương Huyền Tàng hai mắt đỏ như máu, toàn thân đều là phù văn lưu động, lạnh giọng nói: “Ta đem Đại Niết bàn lực lượng cho ngươi, thả tất cả chúng ta đi!”

Phù Trăn cười nói: “Ha ha, điều kiện này quá hà khắc rồi a?”

Dương Huyền Tàng nói: “Có đồng ý hay không chỉ ở ngươi một câu.”

Phù Trăn vung lên tay phải, thả lỏng phía sau, khinh miệt cười nói: “Hoàn toàn chính xác chỉ ở ta một câu, nhưng ngươi có tư cách gì để ta nói ra câu nói này? Đại Niết bàn lực lượng đổi lấy một người tính mạng, có thể là Hồng Lâm, cũng có thể là ngươi, còn có thể là những người khác, ngươi tự chọn đi.”

Dương Huyền Tàng nói: “Ngươi đưa ra điều kiện trao đổi, đơn giản là để bảo đảm thu hoạch được Đại Niết bàn lực lượng, đến với sinh tử của chúng ta, ngươi cũng không coi trọng. Hiện tại ta nguyện ý để ngươi bảo đảm thu hoạch được, ngươi còn muốn so đo mấy người sinh tử sao?”

Phù Trăn xùy tiếng nói: “Những người khác sinh tử ta có lẽ không coi trọng, nhưng ngươi, bất tử thật là khiến người khó mà an tâm a.”

Dương Huyền Tàng nói: "Cái kia ta dùng điều kiện này đổi lấy ta cá nhân tính mạng đâu?"

Phù Trăn sững sờ, lập tức cười nói: "Ồ? Vậy ngươi có thể thử một chút."

Dương Huyền Tàng đột nhiên thở dài, toàn thân huyết phù một chút tản ra, hóa thành Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng.

Dương Thanh Huyền bắt được chiến kích vung lên, liền thu nhập trong cơ thể.

Phù Trăn nói: "Ngươi thở dài cái gì? Sẽ không thật muốn đổi tính mạng mình a?"

Dương Thanh Huyền cười khổ một tiếng, nói: "Ngươi không phải đáp ứng sao?"

Phù Trăn hơi nhíu mày, trào phúng nói: "Đương nhiên."

Dương Thanh Huyền lại thở dài, toàn thân khí tức thu nhập trong cơ thể, trên thân không có nửa điểm năng lượng ba động, trở nên bình tĩnh vô cùng.

Chỉ là một thân máu tươi có chút chướng mắt, nói: "Mặc dù ngươi nói không muốn ta sống, nhưng lại ước gì ta tuyển chính mình mạng sống."

"Ồ?" Phù Trăn tò mò nhìn hắn, hỏi: "Cớ gì nói ra lời ấy?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ta như tuyển chính mình mạng sống, liền đã mất đi đạo tâm của mình, không còn là trước kia Dương Thanh Huyền, đối với ngươi mà nói, cũng liền đã mất đi uy hiếp tiềm chất. Huống chi, ta chỉ có thể tuyển một người, như vậy ngươi sẽ còn thuận tay giết Quỷ Tàng, ta đã mất đi có thể hợp thể đồng bạn, thực lực giảm lớn, lần sau lại giết ta như giết gà."

Phù Trăn ung dung nhưng nói ra: “Ngươi nói đúng phân nửa. Nếu ngươi lựa chọn chính mình mạng sống, ta càng không thể để ngươi sống. Bởi vì ngươi có thể quẳng đi đồng bạn, chính là biến hung ác bắt đầu. Một cái tự cho là đúng Dương Thanh Huyền cũng không đáng sợ, nhưng một cái diệt tuyệt nhân tính Dương Thanh Huyền, lại là phi thường đáng sợ, ta tuyệt không thể lưu lại tai hoạ. Cho tới Quỷ Tàng, ta đương nhiên là muốn giết.”

Dương Thanh Huyền buồn bực lại thở dài, nói: “Nói nhiều như vậy, chính là mặc kệ như thế nào, ta đều hẳn phải chết không nghi ngờ đúng không.”

Phù Trăn nói: “Cũng không phải, ngươi chỉ cần phế ở trước mặt ta, vẫn là có thể sống sót.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nói ra: “Ngươi đã phản bội phạm không, cuối cùng sẽ có cùng hắn đối đầu một ngày, vì sao không để chúng ta phát triển làm lớn, trước cùng phạm không liều cái lưỡng bại câu thương đâu?”

Phù Trăn nói: “Các ngươi quá ngây thơ, cảnh giới hồng câu là vô pháp vượt qua. Mặc cho các ngươi phát triển cho dù tốt, không có nửa bước chí tôn cường giả, cũng không thể chống đối phạm không. Tiếp theo, ta cho rằng lưu lại Hồng Lâm, tác dụng xa so với lưu lại ngươi lớn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu được, điều kiện kia rộng rãi đến đâu một chút, trừ ta ra, thả tất cả những người khác đi.”

Hắn bình tĩnh nhìn qua Phù Trăn, ánh mắt như nước, không có một chút sóng lăn tăn.

Không có cầu xin, không có uy hiếp, cũng không có xảo trá, chỉ là rất bình tĩnh nói.

Phù Trăn không hiểu bị loại này yên tĩnh xúc động, một chút do dự, nhân tiện nói: “Được.”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, nói: “Cái kia có thể bắt đầu.”

Nói xong, liền chắp tay trước ngực, ngồi xếp bằng hư không, chờ đợi Phù Trăn đến rút ra lực lượng.

Hồng Lâm vội kêu lên: “Dương Thanh Huyền!”

Quỷ Tàng trong hai con ngươi lục hỏa nhảy lên kịch liệt, cắn răng nói: “Thật không có cách nào sao?!”

To lớn xấu hổ giận dữ, bi ai cùng lửa giận nước vọt khắp toàn thân, cái kia thân thể khôi ngô trong hư không run lẩy bẩy, mười ngón đều bóp vào thịt bên trong.

Dương Thanh Huyền hai mắt nhắm lại, lạnh nhạt nói ra: “Tất cả mọi người đi thôi.”

Hồng Lâm nói: “Không! Ta muốn lưu ở đây. Đã Phù Trăn đáp ứng bỏ qua chúng ta, tự nhiên sẽ không nuốt lời, cái kia ta tại sao phải đi.”

Phù Trăn khẽ cười nói: “Cũng tốt, cái kia hãy mở mắt to ra mà xem xem thật kỹ một chút, Dương Thanh Huyền là chết như thế nào. Sau đó đem cỗ này bi phẫn hóa thành lực lượng, nhanh lên một chút trưởng thành đi.”

Hắn mở ra bộ pháp, hướng Dương Thanh Huyền đi đến.

Mấy bước phía dưới, liền đến đến Dương Thanh Huyền trước mặt.

Dương Thanh Huyền vận chuyển vô tướng Như Lai bản nguyện kinh, toàn thân kim mang đại phóng.

Phù Trăn cũng thả ra bốn đầu tám tay pháp tướng, kim quang xán lạn, tám tay các bấm niệm pháp quyết ấn, pháp tướng trang nghiêm.

“Ngươi muốn Đại Niết bàn lực lượng liền ở đây, cầm đi đi.”

Dương Thanh Huyền trên thân Bàn Nhược kim quang đại phóng, một cỗ kỳ dị lực lượng tại thể nội hiện lên, khắp chiếu thập phương pháp giới.

Phù Trăn trong lòng hơi động, có cảm ứng, cái kia tám tay pháp tướng bên trong, bát mục toàn bộ mở ra, nhìn hết thế gian hết thảy nhân duyên lên diệt.

Dương Thanh Huyền hai tay tách ra, một chút kim sắc quang mang tại song chưởng ở giữa không ngừng mở rộng, đem chính mình bao phủ đi vào, hình thành một cái cự đại kết giới, bình tĩnh nói ra: “Thụ chư nhân duyên cho nên, luân chuyển sinh tử bên trong, không nhận chư nhân duyên, là tên là niết bàn.”

Phù Trăn tứ phía pháp tướng động dung nói: “Không sinh thế gian không gặp, không sinh thế gian có gặp, diệt tận vô minh, tham yêu, sáu cái sáu cảnh lục thức. Hết thảy tồn tại đều không phải thực có vĩnh hằng, theo nhân duyên mà diệt, diệt tận không dậy nổi, không nguyên nhân duyên có thể nhớ.”

Nói xong, liền bước vào kết giới kia bên trong.

Đột nhiên, một mảnh to lớn ánh sáng màu vàng óng sáng lên, tại trong kết giới hình thành văn tự, như một mặt kinh văn tường, hiện ra tại trước mặt hai người.

“Đây là...”

Hai người đều là tâm thần chấn động, lập tức thấy rõ cái này văn tự hiển hiện, khúc dạo đầu mấy chữ giống như là ẩn chứa năng lượng to lớn, trực tiếp chấn động tại hai người trong lòng, “Đại Bàn Nhược Niết Bàn Kinh”!

Phù Trăn nghẹn ngào kêu lên: “Bàn Nhược bộ tộc tối cao bí pháp áo nghĩa!”

Hắn có Thái Sơ Bồ Đề Tâm hộ thể, cái này kinh văn uy năng chấn động, vẫn chưa để hắn thất thần, mà Dương Thanh Huyền lại là hoảng hốt một trận, bị Phù Trăn nghẹn ngào kêu sợ hãi tỉnh lại, bỗng nhiên mở hai mắt ra đến, nhìn chăm chú thiên kia kinh văn.

“Bàn Nhược bộ tộc tối cao bí pháp áo nghĩa?”

Dương Thanh Huyền cũng không biết bản kinh văn này là chuyện gì xảy ra, nhưng nghe Phù Trăn kiểu nói này, liền biết tuyệt không đơn giản.

Phù Trăn đối với Bàn Nhược bộ tộc có thể rõ như lòng bàn tay.

“Ha ha ha ha, nguyên lai Đại Bàn Nhược Niết Bàn Kinh liền giấu ở niết bàn lực lượng bên trong, khó trách bình thường vô pháp hiển hóa ra ngoài, ta giết hết Bàn Nhược bộ tộc cũng tìm không thấy kinh này văn, còn tưởng rằng là truyền thuyết vật không thật.”

Phù Trăn hai mắt tỏa ánh sáng, tám tay pháp tướng càng là trợn trừng bát mục, liều mạng trí nhớ trước mắt kinh văn bên trên nội dung.

Dương Thanh Huyền cũng không cam chịu lạc hậu, vội vàng tĩnh tâm xuống tới, liều mạng mạnh nhớ.

Nhưng phía trên văn tự, vừa mới ghi nhớ vài câu, rất nhanh lại quên hết, trong đầu không có để lại bất luận cái gì ấn tượng, tựa như chưa hề ghi chép đi vào.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3178: Chứng Được Niết Bàn

Dương Thanh Huyền trong lòng khẩn trương, nhìn lén liếc mắt bên cạnh Phù Trăn, thấy Phù Trăn sắc mặt bạc trắng, chau mày, trên trán càng là có tinh tế mồ hôi lạnh chảy ra, tám tay tứ phía pháp tướng đều lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, biết hắn khẳng định cũng là ký ức khó khăn, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

“Không biết hắn ký ức bao nhiêu.”

Lại một lần nữa ký ức thất bại, trong đầu khổ nhớ kinh văn chỉ còn lại mười cái chữ về sau, Dương Thanh Huyền kém chút không có thổ huyết, hắn lại nhìn liếc mắt Phù Trăn, phát hiện Phù Trăn sắc mặt đồng dạng khó coi rất nhiều.

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, đột nhiên mở miệng nói ra: “Thế đều không thường, khổ không không phải thân, không có kiên cố, như huyễn như hóa, như nóng thời viêm, như trăng trong nước.”

Phù Trăn sắc mặt đại biến, đột nhiên uống hỏi: “Ngươi nói cái gì?!”

Dương Thanh Huyền không nói, tiếp tục thì thầm: “Các ngươi đám người, đừng thấy này lửa, lợi dụng vì nóng, chư muốn chi hỏa, cực phục qua đây.”

“Chư muốn chi hỏa, cực phục qua đây… Có ý tứ gì? Ngươi đang nói cái gì?!”

Phù Trăn một chút trở nên táo bạo đứng lên, trên trán gân xanh từng chiếc bạo khởi, tứ phía pháp tướng cũng đột nhiên trở nên dữ tợn, ánh mắt tất cả đều nhìn chăm chú tới, như từng chuôi đao nhọn, đâm vào Dương Thanh Huyền.

“Ta tại nói Đại Bàn Nhược Niết Bàn Kinh a, thế nào?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh, hai mắt bên trong có chút tràn lên một tia sóng lăn tăn, tiếp tục nói ra: “Giới định tuệ giải thoát, ta như không nghe tiếng đã lâu, không thể tật được chứng, vô thượng chính chân đạo, các ngươi nghi tinh tiến, tu tập này bốn pháp, có thể đoạn sinh tử khổ, thiên nhân bên trên Phúc Điền.”

“Không thể tật được chứng, vô thượng chính chân đạo... Cái này lại là cái gì? Ngươi ở đâu ra Đại Bàn Nhược Niết Bàn Kinh, vì cái gì ta không biết?!”

Phù Trăn trên gương mặt hiển hiện tầng một hắc khí, tám tay bốn bề pháp tướng bắt đầu lộ ra răng nanh, mặt mũi tràn đầy vẻ thống khổ.

Dương Thanh Huyền chỉ vào kinh văn kia tường, nói: “Đại Bàn Nhược Niết Bàn Kinh ngay tại cái này, ngươi chính mình nhìn a.”

“Ngay tại cái này?”

Phù Trăn hai mắt trợn trừng, nhìn chằm chằm kinh văn kia tường nhìn lại, không tuyệt vọng nói: “Các ngươi nghi tinh tiến, tu tập này bốn pháp, có thể đoạn sinh tử khổ... Tại sao không có ngươi mới vừa nói? Không đúng, ta mới vừa nói cái gì, vì cái gì ta xem xét liền sẽ quên, hoàn toàn không nhớ rõ, ngươi vừa nói với ta cái gì rồi?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta nói chính là thân miệng ý nghiệp chỉ toàn, trí tuệ vui thấy nhiều biết rộng, này thì làm bên trên vui, tuệ người tác phong.”

“Này thì làm bên trên vui, tuệ người tác phong…”

Phù Trăn liều mạng trí nhớ, không ngừng lặp lại thì thầm: “Tuệ người tác phong… Tuệ người… Cái gì tới… Tuệ… Tuệ cái gì…”

Hắn liều mạng che lấy đầu của mình, sa vào đến trong điên cuồng.

Cái kia pháp tướng tứ phía cực độ thống khổ, không ngừng hóa ra Ma tướng, Phù Trăn hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm cái kia Đại Bàn Nhược Niết Bàn Kinh, trong cổ họng phát ra rống lên một tiếng.

Dương Thanh Huyền thấy thế vừa sợ lại thích, cái kia Đại Bàn Nhược Niết Bàn Kinh hắn là một mắt cũng không dám coi lại, nghĩ không ra chính mình tùy tiện đối với kinh văn niệm đọc vài câu, liền có thể đem Phù Trăn làm điên điên khùng khùng.

Tại bên ngoài kết giới Hồng Lâm mấy người, càng là trợn mắt hốc mồm.

Bọn hắn nghe không được nói chuyện bên trong, lại có thể đem tình huống nhìn rõ ràng, Hồng Lâm trước hết nhất kịp phản ứng, gặp một lần Phù Trăn đỉnh phong, lập tức ý thức được cơ hội, đưa tay chộp một cái, quá dễ quân đều phú Nguyên Đồ liền hóa thành chiến thương, trực tiếp hướng Đông Cung Lệ đánh tới.

Đông Cung Lệ sắc mặt đại biến, hắn chính tại khôi phục bên trong, chỗ nào là Hồng Lâm đối thủ, giận quát một tiếng, liền đem cảnh giới tăng lên tới thập tinh, một chiêu Thiên Đế chỉ đáp lễ.

“Ầm ầm!”

Đông Cung Lệ Thiên Đế chỉ nháy mắt bị chiến thương đánh nát bấy, hắn vốn là không nghĩ liều mạng, một chiêu phía dưới liền phi tốc lui lại. Nhưng cái kia màu đỏ thắm thương mang vẫn là cuốn tới, lần nữa chấn thương thân thể của hắn.

“Đến cùng chuyện gì xảy ra?” Hắn quay đầu nhìn liếc mắt trong kết giới Phù Trăn, còn ở bên trong phát cuồng, bên trong bắt đầu lo lắng, lại không lo được cái này rất nhiều, trực tiếp lách mình liền đi, biến mất tại vũ trụ mênh mông bên trong.

Hồng Lâm vẫn chưa truy kích, mà là đi vào bên ngoài kết giới, lo lắng nói ra: “Dương Thanh Huyền!”

Dương Thanh Huyền không dám lên tiếng, nhẹ nhàng cùng Hồng Lâm dùng tay ra hiệu, không ngừng khoa tay.

Hồng Lâm lập tức hiểu ý, đem tin tức truyền lại cho những người khác.

Cái kia mấy chục vị còn sót lại xuống tới giết chóc binh khí, bởi vì không người chỉ huy, lơ lửng tại vũ trụ hư không bên trên, đối với hết thảy đều mờ mịt chẳng biết.

Dương Thanh Huyền biết chỉ cần mình đi ra cái này Đại Niết bàn lực lượng kết giới, cái kia Đại Bàn Nhược Niết Bàn Kinh nháy mắt liền sẽ biến mất, mà Phù Trăn cũng sẽ tỉnh táo lại.

Sở dĩ cơ hội chỉ có một lần.

Hắn ổn định lại tâm thần, một mặt quan sát Phù Trăn tình huống, một mặt chú ý Hồng Lâm mấy người bố cục.

Quỷ Tàng, Nham Cốt, Thổ Kỳ bọn người lặng yên xúm lại tới, bắt đầu vận chuyển chân nguyên, chuẩn bị liều mạng một kích.

Sau khi chuẩn bị sẵn sàng, Hồng Lâm nhìn xem Dương Thanh Huyền, chờ đợi mệnh lệnh của hắn.

Dương Thanh Huyền khẩn trương nhìn chăm chú lên Phù Trăn, phát hiện Phù Trăn không chỉ có lâm vào điên cuồng, trong đầu hỗn loạn như bão táp, mà lại ma hóa thân thể ở đây Đại Niết bàn lực lượng dưới, không ngừng bị áp chế tiêu tán, tựa hồ sa vào đến cực lớn hao tổn bên trong.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền cảm nhận được một cỗ tim đập lực lượng, chính là Thái Sơ Bồ Đề Tâm.

Tại Thái Sơ Bồ Đề Tâm nhảy lên dưới, kỳ dị tần suất khuếch tán ra đến, Phù Trăn điên cuồng tựa hồ bị áp chế, đồng thời một chút xíu hướng bình thường khôi phục.

Dương Thanh Huyền thầm mắng một tiếng, chỉ được quay đầu hướng hướng cái kia Đại Bàn Nhược Niết Bàn Kinh, chiếu vào lại đọc một câu, “Lấy vô minh diệt cho nên, tâm không có lên, lấy không lên cho nên, cảnh giới theo diệt.”

“Lấy vô minh diệt cho nên, tâm không có lên...”

Phù Trăn vừa mới khôi phục một chút gương mặt, nháy mắt lại trở nên dữ tợn, mười ngón cơ hồ muốn cắm - nhập trong đầu, thống khổ hét lớn: “Có ý tứ gì? Có ý tứ gì?”

Dương Thanh Huyền trong lòng cười lạnh nói: “Ta làm sao biết có ý tứ gì, muốn chết ngươi đi.” Hắn tiếp tục hướng xuống niệm, “Lấy nhân duyên câu diệt cho nên, tâm tướng đều tận, tên được niết bàn.”

“Lấy nhân duyên câu diệt cho nên, tâm tướng đều tận, tên được niết bàn...”

Phù Trăn đi theo niệm, cả người cùng pháp tướng đều tại Đại Niết bàn lực lượng hạ run rẩy cùng dữ tợn, đột nhiên, Thái Sơ Bồ Đề Tâm lại hơi nhúc nhích một chút, Dương Thanh Huyền không hiểu toàn thân chấn động, tựa hồ có loại cảm giác không ổn tại nội tâm dâng lên.

“Lấy vô minh diệt cho nên, tâm không có lên; Lấy không lên cho nên, cảnh giới theo diệt; Lấy nhân duyên câu diệt cho nên, tâm tướng đều tận, tên được niết bàn!”

Phù Trăn tại yên tĩnh sát na về sau, đột nhiên đem câu này kinh văn phi tốc nói ra, cực kì ăn khớp, không có một chút dừng lại.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, loại kia bất an cảm giác trở nên mãnh liệt hơn.

Chính hắn vừa mới đọc câu này kinh văn, sau khi nói xong liền triệt để không nhớ rõ, làm sao Phù Trăn sẽ nhớ kỹ rõ ràng như thế?

“Không được!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên toàn thân chấn động, phát hiện Phù Trăn cái kia vẻ mặt thống khổ đã kinh biến đến mức bình tĩnh như nước, hai mắt bên trong bắn - ra hai tia chớp giống như kim quang, một loại hiểu rõ chứng ngộ trí tuệ chi quang ở trên người xuất hiện, bốn đầu tám tay pháp tướng cũng khôi phục thần thánh trang nghiêm.

Dương Thanh Huyền lập tức minh bạch chuyện gì xảy ra, bỗng nhiên từ trong kết giới bước ra, quát to: “Mau ra tay!”

Tại hắn đi ra kết giới sát na, Đại Bàn Nhược Niết Bàn Kinh nháy mắt biến mất trên hư không, Dương Thanh Huyền chính mình cũng hồi tay khẽ vẫy, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không thuận thế mà ra, hướng Phù Trăn chém tới!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3179: Phó Minh Chủ

“Hảo tâm kế a! Thật là một cái địch nhân đáng sợ, ta một mực khinh thường ngươi, Dương Thanh Huyền.”

Phù Trăn pháp tướng ánh mắt nhìn chăm chú tới, trong hai mắt một mảnh thanh minh, đối với cái này bài sơn đảo hải mà đến lực lượng, tựa hồ bất vi sở động.

“Quá khen, kiếp sau không cần lại làm ta địch nhân!”

Dương Thanh Huyền cắn chặt răng, đem một kích phát huy đến cực hạn.

Hắn biết mình lực lượng yếu ớt, nhưng chém ra tổn thương, có thể nhiều một chút là một chút.

“A, kiếp sau? Không cần chờ lâu như vậy. Ngươi mặc dù tính kế ta, để ta lâm vào cực hiểm chi cảnh, nhưng còn giết không được ta. Lần sau gặp lại thời điểm, chính là ngươi chân chính tử kỳ.”

Phù Trăn sắc mặt không thay đổi, nhưng bình tĩnh trong hai mắt, một chút bắn - ra hai đạo lăng liệt sát khí. Tám tay riêng phần mình bấm niệm pháp quyết, cường đại vô song lực lượng bạo phát đi ra, đem toàn thân bao phủ, hình thành to lớn phòng ngự.

Loại này đại lượng cường giả xuất thủ đánh lén thế cục, căn bản khó mà ngăn cản, huống chi hắn còn mất tiên cơ, chỉ có thể bị ép phòng ngự.

Tại chứng ngộ niết bàn sát na, nhìn thấy Dương Thanh Huyền đi ra kết giới xuất thủ, lập tức minh bạch ván này chính mình phải thua, nhưng sát na hiểu ra, cũng làm cho hắn cảm ứng được không có sinh tử nguy hiểm, nhiều nhất chỉ là bại trận. Mà chuyến này mai phục mục đích đã đạt đến, sở dĩ Phù Trăn nội tâm vô cùng bình tĩnh, nhưng đối với Dương Thanh Huyền sát ý lại chợt tăng mấy lần.

"Ầm ầm!"

Từng đạo cường đại công kích như mưa rơi đánh xuống, dồn dập đánh vào cái kia kim sắc quang cầu bên trên.

Dương Thanh Huyền nội tâm cuồng loạn, Phù Trăn trên thân khuếch tán ra tới kim quang, không chỉ có là thuần chính nhất Bàn Nhược lực lượng, còn mang theo Đại Niết bàn khí tức.

"Thật để hắn lĩnh ngộ."

Dương Thanh Huyền nội tâm nhiều cảm xúc xen lẫn, ngũ vị tạp trần.

"Ầm ầm!"

Lực lượng từng tầng từng tầng đánh vào cái kia kim sắc quang cầu bên trên, đặc biệt là Hồng Lâm đem hết toàn lực một thương, trực tiếp đâm rách kim quang kết giới.

Cuối cùng, mênh mông kim mang một chút sụp đổ bị nuốt hết.

Phù Trăn lập tức bạo - lộ tại đại lượng công kích đến, bị oanh ngửa mặt lên trời gào thét, thanh âm rất nhanh cũng bị thôn phệ xuống dưới.

Tất cả mọi người cũng không dám ngừng, không ngừng dùng mạnh nhất thần thông đập tới.

Sau một lúc, Hồng Lâm thu hồi chiến thương, nói: “Không cần đánh, hắn đi.”

Tất cả mọi người lộ ra vẻ kinh hãi, loại tình huống này làm sao trốn được? Nhưng biết Hồng Lâm phán đoán khẳng định không sai, từng cái ngừng tay tới.

Phía trước năng lượng tản ra, lộ ra một mảnh vỡ vụn không chịu nổi hư không, thủng trăm ngàn lỗ.

“Dương Thanh Huyền, ngươi không sao chứ?”

Hồng Lâm một bước tiến lên, thuấn di đến Dương Thanh Huyền bên cạnh thân, quan tâm hỏi.

Dương Thanh Huyền lắc đầu, nội tâm phức tạp, nói: “Chỉnh đốn một chút, trở về đi.”

Tâm tình của mọi người đều mười phần sa sút, cùng vừa tiến vào nơi đây giờ vũ trụ hưng phấn hoàn toàn tương phản.

Trên đường tùy tiện gặp được hai người, chính là thập tinh cảnh giới, chuyện này đối với Nham Cốt đám người đả kích cực kỳ to lớn.

Bất quá đây cũng là bởi vì bọn hắn đi theo Dương Thanh Huyền, mới có thể có như vậy “Vận khí”, nếu không chính mình tại vũ trụ ở giữa hành tẩu, đến chết đều chưa hẳn có thể gặp được một vị thập tinh.

Hồng Lâm chỉ vào những lơ lửng kia ở hư không giết chóc binh khí, nói: “Những này người xử trí như thế nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Mang về đi, Phù Trăn thật sự là bất thế thiên tài, trong chúng ta có lẽ cũng có người có thể phá giải ra loại này phương pháp luyện chế.” Hắn đột nhiên nghĩ đến sao Nam Đẩu tinh quân, còn có những luyện kim sư kia hiệp người biết.

Đám người sơ qua tu chỉnh về sau, liền thẳng đến hỗn độn đại lục mà đi.

Quãng đường còn lại trình lại không có gặp được địch nhân, mà lại cơ hồ một đường không nói gì, rất nhanh liền đến hỗn độn đại lục, thẳng hướng Thần cung mà đi.

“Cuối cùng trở về rồi.”

Dương Thanh Huyền đám người trở về, lập tức tại hỗn độn đại lục gây nên oanh động, Đế Ất chính đang bế quan, đều vội vàng xuất quan, dẫn dắt đám người ra nghênh tiếp.

Khi nhìn thấy Nham Cốt và rất nhiều lạ lẫm mà cao thủ cường đại lúc, đều là mừng rỡ không thôi, Đế Ất ánh mắt quét qua, có chút lo lắng mà hỏi: “Hồng Tiêu cùng Tử Tâm đâu?”

Dương Thanh Huyền nói: “Bọn hắn còn có chút sự tình phải xử lý, ta cùng Hồng Lâm trước một bước trở về.”

Đế Ất vui mừng cười nói: “Ta liền biết, ngươi chưa hề khiến ta thất vọng qua, nhanh mang đám người đi vào đi, hảo hảo nói với ta hạ một năm qua này sự tình.”

Lập tức có người bên trên tới đón tiếp, đem Nham Cốt mấy người từng cái an bài xong xuôi.

Dương Thanh Huyền cùng Hồng Lâm thì trực tiếp cùng Đế Ất tiến vào đại điện, rất nhanh Hàng Trần, Diệu Thượng, Hoa Sơn Phù mấy người cũng hỏi thăm mà tới.

Phàm là không có đang bế quan cao tầng, cơ hồ đến đông đủ.

Dương Thanh Huyền liền một chút xíu đem một năm qua này kinh lịch nói cùng mọi người nghe, còn đem trên đường trở về, bị

Phù Trăn mai phục ngắm bắn xuống, cũng dần dần nói ra.

Mọi người biết chắc là khúc chiết phức tạp, nhưng không nghĩ tới cư nhiên như thế phức tạp, trình độ vượt xa đám người tưởng tượng, tất cả đều nghe được trợn mắt hốc mồm.

Dương Thanh Huyền nói: “Nói chung chính là như vậy, còn có cái gì bỏ sót không? Hồng Lâm ngươi bổ sung xuống đi.”

Hồng Lâm nói: “Không có gì bỏ sót, so ta giảng muốn toàn diện rất nhiều.”

Đại điện bên trong hơn năm mươi người, đều là một trận trầm mặc, ai cũng không biết nói cái gì.

Dương Thanh Huyền mở miệng hỏi nói: “Một năm qua này, nơi đây vũ trụ có thể có chuyện gì phát sinh?”

Đế Ất nói: “Có một ít việc nhỏ, cũng không cái gì đại sự kinh thiên động địa.”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu.

Hắn trở lại hỗn độn đại lục, phát hiện Thần cung khôi phục hơn phân nửa, lường trước một năm qua này cần phải coi như bình tĩnh, quả là thế.

Đế Ất nói: “Ngươi này làm được hiệu quả, cư nhiên như thế to lớn, vượt xa chúng ta tưởng tượng. Không chỉ có thu được Phạm Cao đại nhân truyền thừa, còn trực tiếp đem thứ nhất thai vũ trụ bên trong tất cả cao thủ thu phục. Cứ như vậy, thực lực của chúng ta cơ hồ là tăng lên gấp bội.”

Dương Thanh Huyền bận bịu khiêm tốn nói: “Nham Cốt bọn hắn thực lực mặc dù không tệ, nhưng...”

Đế Ất khoát tay áo, trực tiếp đánh gãy hắn, ánh mắt đảo qua đám người, tiếp tục nói ra: “Dương Thanh Huyền này làm được công lao to lớn, ta tin tưởng không ai sẽ phủ nhận. Mà lại từ thứ nhất thai ra những võ giả này, sợ là trừ Dương Thanh Huyền cùng Hồng Lâm bên ngoài, lại không có người có thể chỉ huy điều động đến bọn hắn. Sở dĩ trước đó đề nghị kia, ta cho rằng hiện tại thông qua là không thể thích hợp hơn.”

Những người còn lại không ít gật đầu, có mấy người khẽ nhíu mày, nhưng cũng rất nhanh khôi phục, cũng không nói lời nào.

Đế Ất nhìn đám người liếc mắt, nói: “Đã không ai phản đối, vậy coi như là thông qua.”

Một tên Đế tộc lão giả mở miệng nói ra: “Dương Thanh Huyền đảm nhiệm phó minh chủ, ta cũng không phản đối, nhưng có phải hay không cần phải chờ nghị hội viện người đều đến đông đủ, lại thông qua đồng thời công bố?”

“Phó minh chủ?” Dương Thanh Huyền một chút trợn tròn mắt, không biết bọn hắn đang nói cái gì.

Đế Ất nói: “Tất cả mọi người rất bận rộn, cái này nghị hội viện thành lập tới nay, liền không có người đến đông đủ qua. Nếu là muốn mấy người đủ, sợ là cả một đời đều không mở được một lần hội. Chuyện này quyết định như vậy đi, không cần bàn lại.”

Cái kia tên Đế tộc lão giả mày nhăn lại, lại cũng không nói thêm cái gì.

Dương Thanh Huyền buồn bực nói: “Đến cùng chuyện gì xảy ra?”

Đế Ất thở dài, nói: “Ngươi rời đi một năm này, đại sự không có phát sinh cái gì, nhưng việc nhỏ ngược lại là phát sinh mấy món, một trong số đó chính là thành lập Hỗn Độn liên minh, cùng nghị hội viện.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3180: Chỉ Ra Địch Lấy Mạnh

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Thành lập liên minh cùng nghị hội viện nên là chuyện tốt, chỉ là cái này phó minh chủ...”

Đế Ất phất tay đánh gãy hắn, nói ra: “Ngươi an tĩnh lại, lại nghe ta nói. Đế chi nhất tộc mặc dù tọa trấn hỗn độn đại lục, chưởng ngự thiên hạ, nhưng cũng chỉ là bên ngoài, trên thực tế, rất nhiều thế lực cùng chủng tộc chưa chắc sẽ phục tùng quản thúc. Hàng Trần là nam bộ vũ trụ liên minh người chủ trì, nhưng cũng chỉ là chủ trì làm việc, cũng không thể quản lý thánh tông tên tộc, cái này điểm ngươi là rất rõ ràng đi.”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu.

Tại nam bộ vũ trụ, thậm chí rất nhiều thế lực cũng không biết có Hàng Trần tồn tại, đừng nói chi là là đế chi nhất tộc, nếu không phải thể hiện ra thực lực mạnh mẽ tuyệt đối đến, nhân gia đều chưa hẳn sẽ để ý đến ngươi.

Đế Ất nói: “Trước kia chúng ta thông qua tại bốn bộ vũ trụ thiết trí người chủ trì, để duy trì vũ trụ vận chuyển và cân bằng, nhưng bây giờ thế đạo hỗn loạn, đại lượng cường giả đều bị triệu tập đến hỗn độn đại lục, trong đó sinh ra ma sát cùng mâu thuẫn nhiều, là chúng ta lúc trước căn bản không tưởng tượng nổi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Võ tu người, đều tâm tính kiên cường, để nhiều như vậy người xa lạ ở chung cùng một chỗ, hoàn toàn chính xác khó khăn.”

Đế Ất nói: “Lúc trước có phạm không uy hiếp, mọi người đoàn kết một lòng, cùng chống chọi với ngoại địch, tạm thời không có vấn đề gì. Nhưng một năm qua này ở chung, các loại mâu thuẫn không ngừng, tất cả mọi người là tâm tính cao ngạo, thiên tư trác tuyệt hạng người, không ai phục ai, quản lý bên trên quá khó. Thế là chúng ta thương thảo phía dưới, liền quyết định thành lập cái này Hỗn Độn liên minh, thiết trí các loại chức vụ, đem toàn bộ liên minh hiệu suất cao quản lý đứng lên."

Dương Thanh Huyền nói: "Hoàn toàn chính xác có cần phải, nhưng ta..."

Đế Ất lần nữa đánh gãy hắn, nói ra: "Ngươi không cần tự coi nhẹ mình. Để ngươi đảm nhiệm phó minh chủ chức, ta cùng Hàng Trần bọn người có thương lượng qua, Hàng Trần đại nhân cũng là rất đồng ý. Ở trong đó ra với mấy cái cân nhắc, ngươi là thế hệ trẻ tuổi bên trong thiên phú tối cao, thực lực mạnh nhất thiên tài, cái này điểm không hề nghi ngờ, không người hoài nghi, tại thế hệ trẻ tuổi bên trong uy vọng tối cao. Tiếp theo, cũng là ta chủ yếu nhất cân nhắc, chính là cái này Hỗn Độn liên minh đối kháng phạm không, không biết muốn chiến tranh bao lâu, rất có thể tại trận chiến đấu tiếp theo bên trong, chúng ta những lão nhân này liền lần lượt vẫn lạc. Đến lúc đó liền cần muốn các ngươi người trẻ tuổi ra khiêng cái này phân đại nghiệp. Sớm một bước dựng nên ngươi uy vọng cùng địa vị, đối với tương lai lo trước khỏi hoạ."

Dương Thanh Huyền khẽ cười khổ nói: "Đại nhân quá lo lắng, nếu là chư vị đại nhân đều vẫn lạc, vậy cái này Hỗn Độn liên minh tự nhiên cũng liền vong, cũng không có ta chuyện gì."

"Ha ha." Đế Ất cười khan hai tiếng, có chút miễn cưỡng, nói ra: "Có chuẩn bị dù sao cũng so chưa chuẩn bị xong. Huống chi ngươi lần này mang đến thứ nhất thai vũ trụ bên trong vô số cường giả gia nhập liên minh, lúc trước có dị nghị người, giờ phút này cũng sẽ không lại phản đối. Ngươi đảm nhiệm một cái phó minh chủ vị trí, không có gì thích hợp bằng."

Dương Thanh Huyền nghiêm túc nói ra: “Ta tài sơ học thiển, không dám tùy tiện đáp ứng. Chẳng biết cái này Hỗn Độn liên minh toàn thân là như thế nào thiết trí?”

Đế Ất nói: “Thiết trí lấy đơn giản làm chủ, tránh qua với rườm rà. Đầu tiên là minh chủ, từ ta đảm nhiệm, trù tính chung sở hữu công việc, đồng thời trực tiếp chưởng quản Đế tộc cùng hỗn độn đại lục. Tiếp theo chính là năm vị phó minh chủ, Hàng Trần, Diệu Thượng, Ông Bạch, Hoa Sơn Phù phân công quản lý bốn bộ vũ trụ công việc, còn có ngươi, liền phân công quản lý những kia tuổi trẻ thiên tài, cùng ngươi chính mình Thương Huyền Tông, cùng thứ nhất thai vũ trụ bên trong những cường giả kia. Đối với chức trách của ngươi, ngươi cảm thấy như thế nào?”

Dương Thanh Huyền còn muốn chối từ, nhưng thấy Đế Ất cái kia ánh mắt mong chờ, không khỏi thầm thở dài, lại nghĩ tới lập tức hỗn độn đại lục nhân viên hỗn loạn vấn đề, đích thật là cái phiền toái lớn, mà lại thứ nhất thai vũ trụ bên trong những cái kia, sợ là trừ chính mình bên ngoài, hoàn toàn chính xác ngoại nhân chỉ huy bất động, chỉ được đáp ứng xuống, trả lời: “Không có vấn đề.”

Đế Ất cuối cùng lộ ra tiếu dung, luôn miệng nói: “Tốt, tốt. Tại năm vị phó minh chủ phía dưới, thiết lập bốn mươi chín vị ti chủ, chưởng quản các đại môn phái cùng cường giả. Cái này bốn mươi chín vị ti chủ, đều là chín sao Thiên Giới cảnh.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đi theo ta những cường giả này, không ít cũng là chín sao Thiên Giới phía trên.”

Đế Ất nói: “Ta minh bạch ngươi ý tứ, đối với ti chủ thiết lập, chỉ cần thỏa mãn ba điều kiện: Một, bản thân đạt được chín sao Thiên Giới cảnh, hoặc là có cực kì chỗ đặc biệt; Hai, cần minh chủ hoặc là một vị phó minh chủ đồng ý; Ba, trải qua nghị hội viện đồng ý. Trên thực tế, chỉ cần đạt được hai cái trước liền có thể. Bởi vì nghị hội viện nhân số luôn luôn không đạt được yêu cầu.”

Dương Thanh Huyền hỏi: "Nghị hội viện lại là cái gì?"

Đế Ất nói: "Trừ thiết lập minh chủ cùng ti chủ ngoại, vì trấn an cùng an bài tốt các đại cường giả, thiết lập nghị hội viện. Phàm là chín sao Thiên Giới trở lên cường giả, đều có thể đạt được nghị viên tư cách. Nghị viên có thể đối với các loại sự tình tiến hành biểu quyết, cùng phát biểu chính mình các loại ý kiến cái nhìn. Nhưng đa số nghị viên đều bận rộn bế quan tu luyện, cũng không để ý tới ngày thường các loại sự tình. Sở dĩ thông thường mà nói, toàn bộ liên minh đại sự liền từ minh chủ cùng ti chủ quyết sách liền có thể."

Dương Thanh Huyền nói: "Kể từ đó, liên minh cần phải ổn định không ít a?"

Đế Ất gật đầu nói: "Dạng này thiết trí một chút, liền cơ bản đem chín sao Thiên Giới cường giả toàn bộ ổn định, sau đó lại khiến cái này ti chủ môn đi quản lý những bảy sao kia, tám sao võ tu, đồng thời căn cứ người tu vi cảnh giới cùng chức vụ lớn nhỏ, tiến hành tài nguyên phối cấp. Cứ như vậy, xung đột sự cố liền ít hơn nhiều."

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: "Chẳng biết liên minh bây giờ nghị viên chung có bao nhiêu?"

Đế Ất trầm ngâm xuống, nói: "463 người."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Nhiều như vậy?"

Trong điện cũng là xuất hiện rối loạn tưng bừng cùng ồn ào, từng cái lộ ra vẻ giật mình.

Phải biết trở thành nghị viên, nhất định phải là chín sao Thiên Giới mới được, hơn bốn trăm vị chín sao Thiên Giới, đây là khái niệm gì.

Chỉ có Hàng Trần cùng Hoa Sơn Phù mấy người sắc mặt bình

tĩnh.

Mọi người đang ngồi người gặp bọn họ bình tĩnh tự nhiên, hơn phân nửa cũng liền tin, từng cái rất cảm thấy phấn chấn.

Đế Ất gật đầu nói: “May mắn mà có chư vị cộng đồng cố gắng phát triển, lại thêm ngươi mang tới những cường giả kia, liền có thể đột phá năm trăm.”

Lúc trước cái kia tên Đế tộc lão giả mở miệng nói ra: “Năm trăm vị chín sao Thiên Giới, hắc hắc, coi như phạm không phạm theo là vạn cổ chí tôn, dám tới cũng phải vẫn lạc.”

Dương Thanh Huyền đồng dạng mừng lớn nói: “Quá tốt rồi.”

Đế Ất mỉm cười, khua tay nói: “Chư vị trước rời đi thôi, ta có lời muốn nói với Dương Thanh Huyền, mấy vị phó minh chủ lưu lại, Hồng Lâm đại nhân cũng có thể lưu lại.”

Đám người dồn dập đứng dậy cáo từ, tựa hồ còn chấn kinh với nghị viên số lượng, đang nghị luận bên trong lặng yên thối lui. Rất nhanh liền chỉ còn lại Dương Thanh Huyền mấy người.

Dương Thanh Huyền trên mặt vẻ mừng rỡ, đột nhiên biến thành cười khổ, nói: “Đế Ất đại nhân, nghị viên số lượng đến cùng có bao nhiêu?”

“Ồ?” Đế Ất lông mày khẽ nhúc nhích, nói: “Vừa không phải nói bốn trăm sáu mươi sao? Làm sao, ngươi không tin?”

Dương Thanh Huyền thở dài: “Thật có bốn trăm sáu mươi lời nói, đại nhân hẳn là sẽ nói thành một trăm sáu mươi, bày ra địch lấy yếu. Nhưng bây giờ lại là bày ra địch lấy mạnh, sợ là chân thật số lượng bất quá hai trăm đi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3181

Đế Ất cười khổ nói: “Vẫn là bị ngươi xem thấu.”

Dương Thanh Huyền nghi tiếng nói: “Ta nhớ được một năm trước, liền có hơn một trăm người, chẳng lẽ hai trăm người còn không có góp đủ?”

Hàng Trần mấy người nghe vậy, đều là cười khổ lắc đầu.

Hoa Sơn Phù cười mắng: “Ngươi coi chín sao Thiên Giới thật sự là rau cải trắng sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Có thể thu thập phạm vi là toàn vũ trụ a.”

Hàng Trần thở dài: “Cho dù là toàn vũ trụ, chín sao Thiên Giới cũng không phải rau cải trắng. Liền cầm nam bộ vũ trụ đến nói, chân chính nắm giữ chín sao Thiên Giới thực lực có mấy người? Bên ngoài chỉ có hơn mười người, tăng thêm vụng trộm các loại lão quái vật, cũng sẽ không vượt qua năm mươi người. Nguyện ý rời núi được bao nhiêu? Mà lại trước đó mấy lần đại chiến, cũng tử thương to lớn, hiện tại toàn bộ vũ trụ bên trong, thật không có người nào.”

Đế Ất nói: “Cho đến trước mắt, nghị viên chân chính số lượng là 192 người, chỉ có chúng ta mấy vị minh chủ biết được. Chúng ta xem chừng toàn vũ trụ còn lại chín sao Thiên Giới, sẽ không vượt qua hai trăm người, có thể triệu tập đến, sợ là năm mươi người đều khó.”

Hồng Lâm đột nhiên mở miệng nói ra: “Cho dù là chín sao Thiên Giới, tại thập tinh đỉnh cấp chiến đấu bên trong, có thể đưa đến tác dụng cũng cực kỳ bé nhỏ.”

Đế Ất gật đầu nói: “Chính là, sở dĩ triệu tập lực lượng chỉ là một cái phương diện, trọng yếu nhất phương diện, vẫn là muốn tạo nên đỉnh phong lực lượng ra.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến cái gì, nói ra: “Ta cảm thấy sức chiến đấu phương diện, Phù Trăn luyện chế ra tới những giết chóc kia binh khí, có thể tiến hành xâm nhập nghiên cứu, có lẽ có thể thu hoạch được một chút đột phá.”

Đế Ất trong mắt hàn quang lóe lên, Hàng Trần đám người sắc mặt cũng không tốt lắm, dù sao thỏ tử hồ bi, những người kia đều là cái thế cường giả, tuyệt thế thiên tài a, thế mà bị luyện chế thành giết chóc binh khí, bất luận cái gì một tên võ tu đều sẽ lông măng dựng thẳng, giận không kềm được.

Đế Ất mặt âm trầm nói ra: “Phù Trăn cũng coi là một đời hào kiệt, năm đó thậm chí là cự đại công thần, thế nhưng trên đường tà đạo càng chạy càng xa.”

Dương Thanh Huyền nói: “Phù Trăn dã tâm mười phần to lớn, khi hắn dã tâm bành trướng tới trình độ nhất định thời điểm, liền lại khó khuất tại phạm không phía dưới. Đến lúc đó bọn hắn tất nhiên sẽ sinh ra mâu thuẫn, thậm chí liều cái sinh tử.”

Đế Ất gật đầu nói: “Đây đối với chúng ta mà nói là chuyện tốt, liền nhìn mâu thuẫn của bọn họ lúc nào bộc phát, cũng đừng nghĩ đến muốn giết sạch chúng ta sau lại bộc phát, vậy liền thật gặp quỷ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cũng không cho tới, Phù Trăn tốc độ tiến bộ cực lớn, hiện tại không chỉ có bước vào thập tinh Thiên Giới, còn nắm trong tay hai kiện Hỗn Độn Linh Bảo, đương kim trên đời, trừ phạm không phạm theo bên ngoài, cũng chỉ có Đế Ất đại nhân có thể trấn áp hắn.”

Đế Ất khẽ lắc đầu, thở dài: “Lần trước trọng thương, nhờ có ngươi mang đến cho ta linh dược, mặc dù từ binh giải trạng thái đem ta cứu được trở về, nhưng tu vi đã rất khó lại tinh tiến, cho dù gặp gỡ Phù Trăn, ta có lẽ có thể bất bại, nhưng muốn thắng hắn, sợ là rất khó.”

Không chỉ có Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình, Hàng Trần mấy người cũng đều sắc mặt đại biến, Đế Ất trạng thái liền liền bọn hắn cũng không biết.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đại nhân tổn thương còn chưa hoàn toàn khôi phục?”

Đế Ất lắc đầu nói: “Cơ bản khôi phục, ngươi mang về linh dược quá kinh người, có thể ta tổn thương thực sự quá nặng, chỉ có thể duy trì tại lập tức cảnh giới, rất khó càng đi về phía trước. Sở dĩ các ngươi phải nắm chặt thời gian đột phá tới thập tinh, thậm chí càng cao.”

Dương Thanh Huyền an ủi hắn nói ra: “Trên đời không có không giải quyết được sự tình, đại nhân vết thương tuy nhưng khó giải quyết, chưa hẳn không có khả năng khỏi hẳn.”

Đế Ất thở dài: “Chỉ mong đi.”

Ai đều nghe ra được trong giọng nói của hắn cũng không ôm hi vọng.

Đế Ất khoát tay áo, đám người liền đứng dậy, riêng phần mình cáo từ.

Dương Thanh Huyền xuất cung điện, nhìn về phía mênh mông vô biên thiên địa, nội tâm một trận phiền muộn, nhưng lại sinh ra một cỗ hào hùng.

Từ xưa đến nay, nhiều ít kinh tài tuyệt diễm nhân vật, tất cả đều mai táng ở đây trong lịch sử.

Ở đây vạn cổ dưới trời sao, lại có ai có thể vĩnh rủ xuống bất hủ?

Trước mắt làm đây hết thảy, vô luận vĩ đại cũng tốt, nhỏ bé cũng tốt, chí ít không thẹn với chính mình vị trí thời đại này.

Từ hỗn độn thời đại kết thúc bắt đầu, những dũng cảm kia đứng tại Phạm Vô Diện trước, ngăn cản một chút tà ác lực lượng đám võ giả, bọn hắn cũng không ngu xuẩn, chỉ là lựa chọn chính mình nên làm sự tình.

Nếu là không có những cái kia võ giả, vũ trụ này sớm đã tịch diệt, cũng sẽ không có nhìn thấy trước mắt mảnh này lồng lộng sơn hà.

Dương Thanh Huyền cười một tiếng dài, liền hướng Thương Huyền Tông phương hướng bay đi.

Hư không bên trong vô số ánh mắt nhìn chăm chú mà đến, cảm ứng được là hắn, cũng hơi giật mình không nhỏ.

Dương Thanh Huyền trở thành phó minh chủ tin tức, theo tầng cao nhất hội nghị kết thúc, nháy mắt truyền khắp toàn bộ hỗn độn đại lục, các loại ý nghĩ cùng ý nghĩ người đều có, không đồng nhất mà nói.

“Ngươi trở về rồi.”

Vừa bay thấp Thương Huyền Tông, liền nghe quen thuộc thanh âm. Dương Thanh Huyền ôn nhu nhìn lại, tại tông môn trước trên bậc thang, Vu Khinh Nguyệt chính mang theo Thi Ngọc Nhan, Tử Dạ Tử Diên, cùng đông đảo bằng hữu, đệ tử trong môn phái đón lấy.

“Cung nghênh tông chủ trở về!”

Đám người đồng thanh nói, thanh thế hạo đãng.

Dương Thanh Huyền vươn tay ra, một cỗ lực lượng ôn nhu tản ra, nói: “Mọi người vất vả.”

Tất cả mọi người không không ngạc nhiên, bọn hắn cảm ứng không ra Dương Thanh Huyền cảnh giới, nhưng có thể rõ ràng cảm ứng được, mạnh mẽ hơn một năm trước quá nhiều.

Thi Diễn bọn người là rất nhỏ cười khổ, cảm thấy mặc kệ chính mình cố gắng như thế nào, cùng vị này yêu nghiệt chênh lệch lại luôn không ngừng biến lớn, cho đến bóng lưng đều nhìn không thấy.

Trừ Vu Khinh Nguyệt cùng Tử Diên bên ngoài, những người còn lại tại Dương Thanh Huyền trước mặt đều cảm thấy một tia câu nệ.

Vu Khinh Nguyệt là chính thức thê tử, mà Tử Diên là hồng nhan tri kỷ thêm tinh tú, sở dĩ độ thân mật muốn hơn xa những người khác.

Dương Thanh Huyền nói với Vu Khinh Nguyệt: “Vất vả ngươi.”

Vu Khinh Nguyệt mặt mũi tràn đầy hạnh phúc chi sắc, lắc đầu nói: “Cũng không có vất vả, ta cùng bọn tỷ muội duy nhất có thể vì ngươi làm, chính là đem Thương Huyền Tông quản lý tốt, để ngươi không có có nỗi lo về sau.”

Dương Thanh Huyền ánh mắt đảo qua Tử Dạ cùng Thi Ngọc Nhan, hai nữ đều có vẻ hơi khẩn trương, có thể là cảnh giới bên trên chênh lệch thật lớn, cùng về thời gian xa lánh, đưa đến một vẻ bối rối.

Dương Thanh Huyền mỉm cười, nói: “Quay về tông môn rồi nói sau."

Thương Huyền Tông kiến trúc cũng đã rực rỡ hẳn lên, nghị sự đại điện bên trong đủ để dung nạp mấy ngàn người, Vu Khinh Nguyệt đem một năm qua này tình huống giản lược nói một lần.

Tại di chuyển đến hỗn độn đại lục đại lượng trong tông môn, Thương Huyền Tông xem như phát triển cực kì nhanh chóng một chi, ở trong đó cố nhiên có Đế Ất cùng Hàng Trần đám người chiếu cố.

Bây giờ tông môn bên trong Thiên Giới trở lên cường giả liền có hơn ba trăm người, mà bảy sao Thiên Giới trở lên cường giả cũng có hơn mười người, đủ để so sánh bất luận cái gì một phái thánh tông tên tộc.

Dương Thanh Huyền sau khi nghe xong, nói ra: "Ta này đi Hỗn Độn Chi Môn, mang về một nhóm cường giả, ta suy nghĩ một chút, dự định để bọn hắn cũng toàn bộ gia nhập Thương Huyền Tông."

Vu Khinh Nguyệt trong mắt lại cười nói: "Cái kia không còn gì tốt hơn, phu quân mang về rất nhiều cao thủ sự tình, ta cũng nghe nói, cũng không biết những này người thực lực như thế nào, so với hiện tại Thương Huyền Tông cao thấp như thế nào?"

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, nói: "Thực sự không thể so sánh."

Vu Khinh Nguyệt sửng sốt một chút, lập tức cười nói: "Không sao, có thể bị phu quân nhìn trúng, chí ít thiên phú sẽ không kém, tại tông môn bên trong có đan dược và tài nguyên tài bồi, rất nhanh liền có thể trưởng thành."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3182

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ta là nói Thương Huyền Tông thực lực bây giờ, tạm thời không thể cùng bọn hắn so.”

Vu Khinh Nguyệt lần nữa sửng sốt một chút, hai gò má ửng đỏ, sẵng giọng: “Tốt a, phu quân không có nói rõ ràng.”

Đối với Dương Thanh Huyền nói cái gì, nàng liền cho rằng là cái gì.

Nhưng Thương Huyền Tông một đám làm tầng, lại là khẽ nhíu mày, rất có thái độ không phục.

Đại lực Ma Ngưu Vương hừ nói: “Chẳng biết những này người thực lực như thế nào, chúng ta thế mà cũng không sánh bằng.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Chín sao Thiên Giới đỉnh phong có ba vị, còn lại chín sao Thiên Giới trở lên võ giả có bảy vị, tám sao Thiên Giới trở lên võ giả có hai mươi sáu vị.”

Trong điện yên tĩnh như chết.

Tất cả mọi người đều cho là mình nghe nhầm, đại lực Ma Ngưu Vương miệng há to lớn, ngốc ngốc nói: “Cái gì? Thiên Giới vẫn là Giới Vương?”

Dương Thanh Huyền nói: “Thiên Giới.”

“Chi!” Toàn bộ đại điện bên trong, một mảnh hơi lạnh rút hút âm thanh.

Tất cả mọi người đều biết tám sao Thiên Giới cùng chín sao Thiên Giới ý vị như thế nào, đặc biệt là chín sao Thiên Giới, toàn bộ Thương Huyền Tông đều không có một vị, Dương Thanh Huyền thế mà một chút liền mang đến mười vị? Mà lại trong đó ba người vẫn là chín sao Thiên Giới đỉnh phong.

"Ha ha, quá tốt rồi!" Tử Diên đột nhiên vỗ tay cười to nói: "Có chút tông môn thấy chúng ta bị đặc biệt chiếu cố, vẫn luôn bên dưới không phục, còn thường thường cho chúng ta bím tóc, chế tạo phiền toái nhỏ. Lần này xem bọn hắn còn có dám khi phụ chúng ta hay không."

Dương Thanh Huyền sắc mặt biến hóa, trong mắt hàn quang lóe lên, nói: "Có người bắt nạt chúng ta?"

Vu Khinh Nguyệt trừng Tử Diên liếc mắt, chuyển hướng Dương Thanh Huyền ôn nhu nói: "Chỉ là một chút ma sát nhỏ." Nàng thấy Dương Thanh Huyền sắc mặt không tốt, đành phải tiếp tục nói ra: "Chúng ta một mực nhận Đế Ất cùng Hàng Trần đại nhân chiếu cố, nhưng rất nhiều chuyện cần người phía dưới làm."

Nàng kiểu nói này, Dương Thanh Huyền há có không rõ ràng lý lẽ.

Tử Diên nói: "Giống Hóa Thần Đan, Hồi mệnh đan, cao phẩm lít máu đan chờ chút, những này cao cấp tài nguyên, Đế Ất đại nhân minh xác nói muốn cho chúng ta ưu đãi, nhưng ở quá trình áp dụng bên trong, đều bị đối phương dùng các loại lý do khắc giam lại. Chúng ta mấy lần tới cửa lý luận, nhưng ngại với thực lực đối phương cường đại, đều bị đẩy trở về."

Vu Khinh Nguyệt thở dài: "Mà lại những này cắt xén, là tầng tầng chụp, nhiều khi ngươi cũng không biết là trong tay ai trừ đi."

Tử Diên khẽ nói: "Còn có thể là ai, đều hướng chảy cùng Đế tộc đi gần mấy cái kia tông môn."

Dương Thanh Huyền có chút đóng lại hai mắt, nói: “Việc này ta đã biết.”

Vu Khinh Nguyệt gặp hắn bình tĩnh bộ dáng, biết hắn đã lên tâm động niệm, lo lắng nói: “Mặc dù bị cắt xén không ít, nhưng so sánh cái khác tông môn mà nói, chúng ta lấy được tài nguyên vẫn là lệch nhiều. Liên minh hiện tại vừa thành lập, mà phu quân lại là phó minh chủ, không nên cùng Đế tộc cùng những thế lực lớn siêu cấp kia lên xung đột.”

Thi Diễn nói: “Khinh Nguyệt nói đúng, ngươi ngồi trước ổn phó minh chủ vị trí, lại để cho những chín sao kia Thiên Giới cường giả gia nhập vào Thương Huyền Tông, chính chúng ta cường đại, người khác tự nhiên là không còn dám cắt xén cùng bắt nạt.”

Dương Thanh Huyền tựa hồ không nghe thấy, hỏi: “Trong một năm này, còn có chuyện gì khác sao?”

Vu Khinh Nguyệt suy nghĩ một chút, lắc đầu nói: “Hơi lớn một chút không có.”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, từ vương tọa bên trên đứng dậy, nói ra: “Đi thôi, những này khi dễ qua chúng ta người, nên dần dần thăm đáp lễ một chút, cho bọn hắn đưa chút ấm áp.”

…

Một tòa trong trạch viện, một lão giả chính đang nhắm mắt dưỡng thần, tu luyện tâm pháp.

Tại bốn phương tám hướng trong hư không, đều là trận pháp phiêu đãng, thỉnh thoảng có cường đại linh khí trào ra, bị hắn hấp thu đi vào.

Trong nhà này linh khí trình độ, là ngoại giới gấp mười không thôi.

Muốn bố trí dạng này một tòa tu luyện sân bãi, hao phí tài nguyên có thể nghĩ.

Lão giả thở sâu, đang muốn vận chuyển chân nguyên nhập đan điền, bỗng nhiên toàn thân run lên, bỗng nhiên bạo mở hai mắt, nhìn chằm chằm cửa sân trước quát: “Là ai? Thật lớn mật!”

Cái kia trước cửa hoảng hốt một chút, liền xuất hiện một đạo áo trắng trường sam bóng người, khuôn mặt lạnh lùng, lộ ra hết sức trẻ tuổi.

Lão giả này gặp một lần, dọa đến vội vàng đứng lên, rất cung kính đối với người tuổi trẻ kia cong xuống, “Gặp qua lão tổ tông.”

Người trẻ tuổi mặt không biểu tình, nhìn lão giả liếc mắt, nói ra: “Ta tới đây, chỉ là muốn nói cho ngươi một sự kiện. Dương Thanh Huyền trở về rồi, mà lại vừa mới triệu khai tầng cao nhất trong hội nghị, thông qua hắn đảm đương phó minh chủ đề nghị.”

“Cái gì?!” Lão giả giật nảy mình, cả kinh nói: “Cái kia Dương Thanh Huyền bất quá bảy sao Thiên Giới, sao có thể đảm nhiệm phó minh chủ, cái này không khỏi quá hoang đường đi, chẳng lẽ Đế Ất đại nhân có nỗi khổ khác hay sao?”

Người trẻ tuổi đứng chắp tay, ánh mắt lưu chuyển, nhàn nhạt nói ra: “Hắn đã không phải là bảy sao Thiên Giới, mà là tám sao Thiên Giới trung giai.”

Lão giả sắc mặt đại biến, dọa đến run rẩy nói: “Cái gì?! Hắn không là vừa vặn ra ngoài một năm sao? Làm sao lại từ bảy sao Thiên Giới lên tới tám sao Thiên Giới trung giai?”

Người trẻ tuổi mặt lộ vẻ thần sắc lo lắng, nói: “Đây mới là hắn chân chính địa phương đáng sợ a, Đế Ất đại nhân có lẽ chính là coi trọng hắn điểm này. Đừng nói chúng ta Đế tộc, chính là tại toàn bộ vũ trụ bên trong, cũng tìm không ra cái thứ hai đáng sợ như vậy yêu nghiệt.”

Lão giả sắc mặt khó coi.

Người trẻ tuổi ánh mắt trở nên lăng lệ, một chút đảo qua hắn, dọa đến lão giả toàn thân run rẩy, có chút không rõ ràng cho lắm, run giọng nói: “Lão tổ tông, thế nào?”

Người tuổi trẻ: “Ta biết ngươi tại tài nguyên phân phối bên trên, nhìn Thương Huyền Tông không vừa mắt, sáng tối làm qua không ít tay chân, một chút vốn nên là Thương Huyền Tông đồ vật, ngươi cũng làm tiểu thủ đoạn, phân cho tuyết kiếm sơn trang, Phong Vân Các, bất diệt đảo chờ quan hệ với ngươi đi gần thế lực. Trong đó không ít tài nguyên đều thông qua bọn hắn hồi chảy đến trong tay ngươi.”

Lão giả dọa đến mồ hôi lạnh lâm ly, “Phù phù” một chút liền hai đầu gối quỳ xuống đất, liều mạng dập đầu cầu khẩn nói: “Lão tổ tông tha mạng, lão tổ tông tha mạng a, ta về sau cũng không dám nữa.”

Người trẻ tuổi khẽ nói: “Chuyện trước kia coi như xong, nhưng từ hôm nay trở đi, nhất định phải kiềm chế một chút, tốt nhất đừng lại phát sinh chuyện như vậy.”

Lão giả trùng điệp nhẹ nhàng thở ra, một viên treo lên tâm buông xuống, kiên định nói: “Tuyệt không dám!” Nội tâm của hắn âm thầm may mắn không thôi, trước mắt lão tổ tông như thế khoan dung độ lượng, cũng không phải là thật đối với mình mình có quan tâm, mà là chính mình cấu kết cái kia mấy nhà thế lực, đều cùng trước mắt vị này “Lão tổ tông” có quan hệ.

Lão giả cẩn thận mà hỏi: “Chẳng lẽ lấy lão tổ tông năng lực, còn sợ cái kia Dương Thanh Huyền sao?”

Người trẻ tuổi khẽ nói: “Luận thực lực, ta tự nhiên không sợ, nhưng tiểu tử này tốc độ phát triển quá tà môn, thật là khiến người sợ hãi a. Mà lại hắn là Đế Ất đại nhân trước mặt hồng nhân, ta không đáng vì một chút tài nguyên cùng hắn lên xung đột.”

Lão giả thấp giọng nói: “Phải.”

Đúng lúc này, ngoài viện đột nhiên truyền đến to lớn tiếng ồn ào.

Lão giả giận hình vu sắc, thấp giọng nói: “Những này ranh con, không biết đang làm cái gì, ta dặn dò qua bọn hắn tuyệt không thể đến quấy rầy ta tu hành.”

Người trẻ tuổi nhíu mày, nói: “Ngươi đi xem một chút đi, có lẽ là đã xảy ra chuyện gì.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3183: Lễ Vật

Lão giả bấm niệm pháp quyết hướng hư không điểm tới, đem trong sân kết giới giải khai, hắn tâm muốn trả có thể xảy ra chuyện gì, trừ phi là phạm không đánh tới.

Kết giới tản ra về sau, thanh âm huyên náo càng lớn, lão giả chau mày, liền đi ra viện tử.

Chỉ thấy mấy người đứng ở bên ngoài xoay quanh, mặt mũi tràn đầy lo nghĩ.

Lão giả phẫn nộ quát: “Chuyện gì ầm ĩ!”

Đám người gặp một lần lão giả ra, như trút được gánh nặng, trong đó một vị quản gia người gấp vội vàng nói: “Đại lão gia, ngài cuối cùng ra. Là tuyết kiếm sơn trang, Phong Vân Các cùng bất diệt đảo chưởng môn, nói có khẩn cấp sự tình cầu kiến.”

Lão giả sững sờ, hồ nghi nói: “Bọn hắn có việc? Chuyện gì?”

Quản gia kia ấp úng nói ra: “Tựa như là có quan hệ Thương Huyền Tông...”

Lão giả trong lòng căng thẳng, trầm giọng nói: “Lập tức gọi bọn hắn đến tiền điện chờ ta!”

Một lát sau, lão giả đổi một bộ quần áo, hai tay giao tại sau lưng, nhanh chân đi vào điện bên trong.

Ba đạo thân ảnh lập tức đứng lên, ôm quyền chắp tay nói: “Đế Kiến đại nhân!”

Lão giả khoát tay nói: “Chuyện gì nói thẳng.”

Ba người kia đều là khí thế cường đại, nhưng ở lão giả Đế Kiến trước mặt, lại có vẻ yếu mấy phần, trong đó tuyết kiếm sơn trang chủ nhân Tuyết Tam Thiên trầm giọng nói: “Dương Thanh Huyền trở về rồi!”

Đế Kiến trầm ngâm xuống, nói: “Ta cũng vừa vừa đạt được biến mất, các ngươi không cần hoảng, chuyện lúc trước trôi qua cũng liền đi qua, tương lai lại không nhằm vào bọn họ là được rồi.”

Ba người nhìn nhau liếc mắt, đều là lộ ra cười khổ, Phong Vân Các các chủ Vi Hồng Phi nói: “Đại nhân khả năng còn không biết, hắn trực tiếp cho chúng ta ba phái phát phong thư, đồng thời bày ra một phân vật phẩm tài nguyên danh sách, để chúng ta hôm nay trước đó đưa đến Thương Huyền Tông đi, nếu không đạp diệt chúng ta ba phái tông môn.”

“Cái gì?!”

Đế Kiến sắc mặt đại biến, ánh mắt quét qua ba người, khó mà tin nói ra: “Thật có chuyện này ư?”

Ba phái chưởng môn đều là một mặt xanh xám.

Đế Kiến bỗng nhiên một chưởng chụp tại bên người, đem đại điện oanh ra một cái chỗ hổng, giận dữ nói: “Hắn ỷ vào Đế Ất đại nhân đối với hắn yêu thích, cũng quá vô pháp vô thiên đi!”

Tuyết Tam Thiên nói: “Ta vừa nghe nói hắn lần này trở về, Đế Ất đại nhân lực bài chúng nghị, trực tiếp đem hắn đẩy lên phó minh chủ vị trí. Thật sự là không nghĩ tới, Đế Ất đại nhân đối với hắn yêu thích, đến trình độ này. Hiện tại tiểu tử này tìm tới cửa, nếu chỉ là thực lực đụng nhau, chúng ta tự nhiên không sợ, tới là cái Thương Huyền Tông ta cũng đem hắn diệt. Liền sợ nháo đến

Đế Ất đại nhân cái kia, chúng ta không tiện bàn giao.”

Đế Kiến hừ lạnh nói: “Có cái gì không tiện bàn giao? Mỗi lần tài nguyên phân phối, lại không ít bọn hắn, mỗi lần đều phát so người khác nhiều, bọn hắn còn không biết dừng, còn có mặt mũi nháo đến Đế Ất đại nhân cái kia, chẳng lẽ liền không có một chút xấu hổ tâm sao?”

Vi Hồng Phi nói: “Đế Kiến đại nhân nói cực phải, nhưng bây giờ hắn trực tiếp phát hàm cho chúng ta, hiển nhiên là không có cái này xấu hổ tâm.”

Bất diệt đảo đảo chủ Gia Cát Sâm nói: “Ba người chúng ta hợp lại kế, không dám tùy tiện ứng đối, cho nên vội vàng tìm đến đại nhân thương nghị.”

Đế Kiến nói: “Không cần hoảng, phó minh chủ chỉ là cái hư chức mà thôi, hắn có thể quản hạt cũng chỉ có Thương Huyền Tông. Ta ngược lại muốn nhìn một chút hắn như thế nào san bằng các ngươi ba phái. Đến lúc đó hắn lấy trứng chọi đá, tự nhiên thức thời liền lui. Thậm chí đều thật không tiện nói ra, nếu không nhiều mất mặt a. Liền càng không khả năng nháo đến Đế Ất đại nhân vậy đi.”

Tuyết Tam Thiên cười nói: “Ha ha, đại nhân nói rất đúng. Nếu là hắn dám đến tuyết kiếm sơn trang nháo sự, ta nhất định muốn hảo hảo nhục nhã hắn một phen, cho hắn biết trời cao đất rộng.”

Đế Kiến suy nghĩ một chút, “Ừ” một tiếng, lại nói: “Bất quá cũng đừng quá mức, dù sao hắn hiện tại là Đế Ất đại nhân bên người hồng nhân. Một khi thật nháo đến Đế Ất đại nhân cái kia, mặc dù chúng ta cũng không cần sợ, nhưng chung quy không phải chuyện gì tốt.”

Tuyết Tam Thiên ôm quyền nói: “Ta minh bạch.”

“Đại nhân, đại nhân, không xong.”

Đột nhiên ngoài điện truyền đến thanh âm lo lắng, chính là trước kia Quản gia kia, một đường nhỏ chạy tới.

Đế Kiến trầm giọng phẫn nộ quát: “Cái gì không xong? Trấn định một chút! Không thấy có khách quý có đây không?!”

Quản gia hốt hoảng bộ dáng, để hắn cảm thấy một trận mất mặt, giận không kềm được.

Quản gia cúi đầu, nhỏ giọng nói: “Vâng, đại nhân.”

Đế Kiến sắc mặt lúc này mới sơ qua khá hơn chút, hừ một tiếng, nói: “Chuyện gì? Từ từ nói đến, không cần bối rối.”

Quản gia kia dạ hai tiếng, tựa hồ không có đầu mối, nửa ngày mới nói ra: “Có người đưa lễ vật tới.”

Đế Kiến không vui nói: “Cái này tính là cái gì không tốt sự tình?”

Quản gia kia nói: “Người kia dẫn một đám người, chúng ta gặp hắn lai giả bất thiện, muốn đem hắn quát lui, ai biết Từ quản gia cùng hai vị Võ gia cung phụng đều bị bọn hắn đánh cho tàn phế.”

Đế Kiến sắc mặt biến hóa, nói: “Võ Đại cùng Võ Nhị huynh đệ bị đánh cho tàn phế?”

Quản gia có chút sợ hãi run rẩy nói: “Thảm rồi, hiện tại chính quỳ gối phòng trước.”

Đế Kiến quát: “Đi theo ta!”

Thân ảnh nhoáng một cái, liền thuấn di mà đi, Vi Hồng Phi ba người nhìn nhau liếc mắt, cũng vội vàng đuổi theo.

Đế Kiến phủ đệ cực kì xa hoa hùng vĩ, phòng trước cùng bốn phía bố trí liền chiếm diện tích hơn ba mươi mẫu, thời khắc này đại địa bên trên tất cả đều là lít nha lít nhít vết rạn, từ sảnh bên trong khuếch tán ra tới.

Mà phòng trước kiến trúc y nguyên hoàn chỉnh sừng sững tại cái kia, chỉ là gốc rễ tất cả đều là vết rạn, hiển nhiên nhận cực mạnh năng lượng chấn động.

Đế Kiến mấy người đều là trong lòng hơi rung, liền liền phòng trước đều còn tại, chứng minh người kia ra tay khẽ vẫy liền trấn áp Võ thị huynh đệ cùng Từ quản gia.

Mấy người lướt vào phòng trước, thình lình nhìn thấy hai hàng quan tài, có hơn năm mươi khẩu.

“Chi!” Đều đến hút miệng hơi lạnh.

Tại quan tài trước, ba người đang cúi đầu quỳ gối cái kia, hai đầu gối thẳng vào đại địa, toàn bộ phòng trước phạm vi lớn chính là cái khe, tất cả đều là từ ba người đầu gối đóng lên lan tràn ra.

Đế Kiến mấy người đều là trong lòng trầm xuống, ba người tất cả đều là bị đánh gãy sau cái cổ, trực tiếp chụp quỳ trên mặt đất, toàn thân chỉ có sau cái cổ một chỗ miệng vết thương, xương cốt cơ bắp toàn nát.

Tuyết Tam Thiên trầm giọng nói: “Thật độc ác thủ đoạn!”

Đế Kiến sắc mặt âm trầm, nói một tiếng “Cẩn thận một chút”, thần thức liền nháy mắt khuếch tán.

Bởi vì Từ quản gia còn tốt, chỉ là sáu sao Thiên Giới, mà cái kia Võ thị huynh đệ cung phụng, thế nhưng là tám sao Thiên Giới trung giai cùng tám sao Thiên Giới sơ giai cường giả.

Có thể đem bọn hắn một chưởng chụp quỳ xuống, trực tiếp bạo chết, đồng thời không lan đến đến kiến trúc này vật, thực sự là cường hoành đáng sợ.

Có thể là tám sao Thiên Giới đỉnh phong, thậm chí chín sao Thiên Giới gây nên.

Mà chín sao Thiên Giới, đã có thể nhập nghị hội tịch.

Gia Cát Sâm ánh mắt rơi vào những trên quan tài kia, ngưng tiếng nói: “Trong này là...”

Trên quan tài khắc đầy phù văn, đem thần trí của bọn hắn ngăn trở, nhưng mơ hồ có thể thấy được bên trong thi thể cùng mùi máu tươi.

Đế Kiến lật tay vỗ tới một chưởng, trực tiếp đem sở hữu quan tài nắp quan tài tung bay.

“A! Tuyết Ninh! Ôn Nguyên! Chu Quan! Tuyết Thành!.”

Tuyết Tam Thiên bỗng nhiên bạo hống, một chút song mắt đỏ bừng, cả người nháy mắt da đầu nổ tung, cái này trong quan tài nằm tất cả đều là bọn hắn tuyết kiếm sơn trang người, mà lại không phải chí thân, chính là tâm phúc.

Cái này khiến trái tim của hắn một chút kịch liệt run rẩy, kém chút không có trực tiếp chân khí bạo tẩu, lâm vào điên.

Chương 3184: Không Cần Phải Lý Do

“Là ai? Đến cùng là ai?!”

Tuyết Tam Thiên ngửa mặt lên trời gào thét, gương mặt trực tiếp biến hình, cái này trong quan tài nằm, có hắn hai cái thân nhi tử, còn có mấy cái tuyệt đối trung thành cảnh cảnh tâm phúc, cơ hồ tất cả đều là hắn người tín nhiệm nhất.

Đúng lúc này, ngoài phủ đệ đi tới một đám người, một người trong đó cười lạnh nói: “Kiện thứ hai lễ vật đến.”

Một mảnh hồng mang trong hư không thoáng hiện, bay vào phòng trước bên trong, “Phanh phanh phanh” rơi trên mặt đất, dĩ nhiên lại là mấy chục cỗ quan tài, nhiều đến hơn tám mươi cỗ.

Đế Kiến song đồng co rụt lại, lập tức nhận ra trong nhóm người này cầm đầu người thanh niên kia nam tử, tức giận nói: “Dương Thanh Huyền!”

Tuyết Tam Thiên sắc mặt đại biến, gào thét một tiếng, phất tay liền đem cái này tám mươi cỗ quan tài nắp quan tài toàn bộ tung bay. Hắn định nhãn xem xét, sửng sốt một chút, cái này hơn tám mươi người tử trạng cực thảm, nhưng hắn cũng không nhận ra.

“A? Dương Nhi a! Hữu Nhi a! Tiểu Diêu, Tiểu Thanh, Xương Hồng...”

“Phốc!.”

Một bên Vi Hồng Phi, một ngụm máu tươi phun tới.

Cái này hơn tám mươi người, tất cả đều là Phong Vân Các, đều là hắn người thân tín, cùng một chút chí thân.

“Dương Thanh Huyền, ngươi thật là ác độc a!”

Vi Hồng Phi trong hai mắt tất cả đều là sát khí, thẳng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

Thương Huyền Tông cao tầng cơ hồ đều tại đây, tại Vi Hồng Phi cái kia kinh người dưới sát khí, có chút không chống đỡ được, đều là sắc mặt trắng bệch, nội tâm cực độ hoảng sợ.

Nhưng nghĩ đến Dương Thanh Huyền những thủ đoạn kia, lập tức cưỡng ép trấn định lại, xanh mặt đối cứng ở.

Dương Thanh Huyền lạnh nhạt nói: “Ta vốn là cho các ngươi một ngày thời gian, có thể thấy thời gian nhanh đến, các ngươi một điểm động tĩnh cũng không có. Ta suy nghĩ một chút, cảm giác được các ngươi là không sẽ trung thực đi vào khuôn khổ. Ta lúc nhỏ, có lão sư từng đã nói với ta, lãng phí một người một phút đồng hồ, sáu mươi người chính là sáu mươi phút. Ta suy nghĩ một chút, Thương Huyền Tông cùng các ngươi ba đại môn phái, chí ít cũng có mấy vạn người, tiếp tục chờ đi xuống, cái kia được lãng phí bao nhiêu năm tuế nguyệt a? Căn cứ lấy người vì bản, tiết kiệm sinh mạng nguyên tắc, ta vẫn là trực tiếp tới cửa đòi nợ đi, dạng này ngươi tốt ta tốt, đối với tất cả mọi người tốt.”

Đế Kiến giận dữ hét: “Đòi nợ? Ở đâu ra nợ gì? Nếu nói có, cũng là những người này nợ máu!” Hắn chỉ vào cái kia trên trăm cỗ quan tài.

Tuyết Tam Thiên run giọng nói: “Ngươi đến cùng giết ta Tuyết Kiếm sơn trang nhiều ít người?!”

Dương Thanh Huyền mỉm cười, nói: “Không nhiều, ngươi nhìn thấy những này chính là. Ta luôn luôn lấy người vì bản, chú trọng người vì quan tâm. Chỉ cần nguyện ý đầu nhập cùng gia nhập ta Thương Huyền Tông, hết thảy không cho truy cứu. Còn lại ngoan cố không thay đổi, dạ, liền tất cả tiền thính này bên trong nằm.”

“Cái gì?” Tuyết Tam Thiên sững sờ, kinh ngạc nói: “Đầu nhập gia nhập? Những người khác...”

Vu Khinh Nguyệt cao giọng nói: “Tuyết Kiếm sơn trang tại hỗn độn đại lục đệ tử, hết thảy 9,763 người, trừ cái này năm mươi sáu người bên ngoài, còn lại toàn bộ quy thuận ta Thương Huyền Tông, thề thần phục Dương Thanh Huyền chưởng môn.”

Tuyết Tam Thiên giống như sét đánh, đầu óc “Ông” một chút, liền đã mất đi năng lực suy tính, quát ầm lên: “Không có khả năng! Không thể nào!”

Vu Khinh Nguyệt thương hại nhìn xem hắn, nhàn nhạt nói ra: “Không có gì không thể nào, bao quát ngươi hơn một trăm cái tiểu thiếp, mười cái nhi tử, cũng đều quy thuận, tạm thời trở thành ta Thương Huyền Tông ngoại môn đệ tử. Tuy nói bọn hắn là quy thuận người, nhưng ta Thương Huyền Tông sẽ đối xử như nhau, chỉ cần biểu hiện tốt, liền có cơ hội tiến vào nội môn, đạt được trọng dụng.”

“Phốc!”

Tuyết Tam Thiên một ngụm máu phun tới, quát ầm lên: “Ta muốn giết các ngươi!”

Hắn thân ảnh nhoáng một cái, tựa như Dương Thanh Huyền cuồng kích mà đi.

Đế Kiến sắc mặt đại biến, vội vàng nói: “Tam Thiên huynh, trấn định!”

Một bước tiến lên, đưa tay chộp một cái, liền đem Tuyết Tam Thiên ngăn lại, thấp giọng nói: “Hắn hiện tại thân phận là phó minh chủ, một khi giết hắn, sự tình liền làm lớn chuyện!”

Tuyết Tam Thiên chờ ba phái chưởng môn, cùng Đế Kiến đều là chín sao Thiên Giới sơ giai cường giả, Hỗn Độn liên minh nghị hội thành viên.

Mà Dương Thanh Huyền chỉ là tám sao Thiên Giới trung giai, Đế Kiến sợ Tuyết Tam Thiên một cái thất thủ thật giết Dương Thanh Huyền, liền phiền phức lớn rồi.

Tuyết Tam Thiên bi phẫn nói: “Chẳng lẽ liền mặc cho hắn giết ta chí thân sao?!”

Đế Kiến trầm giọng nói: “Tự nhiên không thể dễ dàng như vậy. Chẳng lẽ ngươi không muốn lại muốn hồi Tuyết Kiếm sơn trang?”

Tuyết Tam Thiên hoảng hốt mấy lần, cuối cùng tỉnh táo lại.

Trước mắt Tuyết Kiếm sơn trang chỉ là bị đối phương thu nạp, hết thảy mới chết năm mươi sáu người, mặc dù đều là chính mình chí thân, nhưng toàn bộ thế lực tổn thương cực nhỏ, còn có thể lại triệu hồi tới.

Vi Hồng Phi từ lâu sát tâm nổi lên, cắn răng nói: “Chúng ta nên làm cái gì? Còn xin Đế Kiến đại nhân phân phó!”

Dương Thanh Huyền trong mắt lãnh sắc lóe lên, cười nhạo nói: “Như vậy vội vã chịu chết làm cái gì? Còn có một cái lễ vật đâu, đang đưa trên đường tới.”

“Cái gì?!”

Người cuối cùng Gia Cát Sâm toàn thân cự chiến, tiếng rống nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi dám!”

Cả cái đại sảnh đều tại tiếng hô của hắn hạ bị chấn nát, đột nhiên một cỗ âm trầm khủng bố khí tức hàng lâm xuống, hư không bên trên xuất hiện một cái cự đại quỷ vật, mở miệng “Hắc hắc” hai tiếng, liền phun ra số đạo hồng mang, rơi vào đại điện.

Đồng dạng là từng dãy quan tài, chỉ bất quá đều nghiêng cắm ở trên mặt đất, có trên trăm miệng nhiều, nhìn thấy mà giật mình.

Đầy trời quỷ khí vừa thu lại, liền hóa thành Quỷ Tàng thân ảnh, rơi vào Dương Thanh Huyền bên cạnh thân.

Dương Thanh Huyền trêu tức nói ra: “Gia Cát đại nhân, chúc mừng a, nhìn đến ngươi trung thành cảnh cảnh thủ hạ nhiều nhất.”

“A!.”

Gia Cát Sâm bi phẫn rống to không thôi, không dám đi mở ra những quan tài kia, nhưng vẫn là bỗng nhiên vung tay lên, sở hữu nắp quan tài vỡ nát.

Nhìn xem bên trong từng cỗ chí thân khuôn mặt, lập tức lệ rơi đầy mặt, khóc lớn không thôi.

Đế Kiến trong lòng cũng sinh ra thấy lạnh cả người, tiểu tử này thủ đoạn quá ác độc đáng sợ, hắn đột nhiên sợ hãi, cảm thấy mình bắt nạt sai người.

Nhưng cho tới bây giờ sinh ở Đế tộc, luôn luôn đều là cao cao tại thượng, chúa tể người khác vận mệnh, sở dĩ dưỡng thành không sợ trời không sợ đất, chuyện gì ở trước mặt hắn cũng không tính là sự tình cá tính.

Đế Kiến trong lòng chơi liều một chút liền thay thế sợ hãi, cắn răng nói: “Dương Thanh Huyền! Ngươi làm ra như thế ác độc sự tình, ta nhìn ngươi như thế nào hướng Đế Ất đại nhân bàn giao!”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ác độc? Vạn cổ đến nay, tính mạng như nước chảy, vô số tông môn sinh lại diệt, diệt lại sinh, đem một cái tông môn nhổ tận gốc, tại các ngươi Đế tộc cao tầng trong mắt tính là một chuyện sao? Mà ta bất quá là giết mấy cái ngoan cố phần tử mà thôi, giống như này ác độc? Ha ha. Mạng của các ngươi là mạng, những bị kia các ngươi chém giết người mạng cũng không phải là mạng rồi? Diệt cả nhà người ta sự tình, Đế Kiến đại nhân cùng ba vị chưởng môn cũng không thiếu làm đi."

Bốn người đều là chín sao Thiên Giới cường giả, sống sót mấy vạn năm tuế nguyệt, tự nhiên không ít giết người, tại Dương Thanh Huyền mấy câu nói dưới, tựa hồ không thể phản bác.

Đế Kiến gương mặt co quắp dưới, khẽ nói: "Giết người ít nhất phải có cái nguyên do a? Hiện tại tất cả mọi người là Hỗn Độn liên minh thành viên, ngươi càng là vừa mới nhậm chức phó minh chủ chức vụ, liền chém giết nghị viên thân tín, cái này như thế nào phục chúng? Chuyện này coi như nháo đến Đế Ất đại nhân cái kia, ta cũng muốn lấy một cái công đạo!"

Đế Kiến trong lòng thầm nghĩ, những bóc lột kia tài nguyên sự tình rất khó lấy được chứng cứ, mà Dương Thanh Huyền lại là thật sự giết ba phái thân tín, tẩy thoát không xong, chính mình lại làm chút tay chân, một khi nháo đến Đế Ất cái kia, Dương Thanh Huyền thua không nghi ngờ.

Đến lúc đó gây nên công phẫn, trực tiếp hủy bỏ hắn phó minh chủ chức vị cũng là có nhiều khả năng.

"Công đạo?"

Dương Thanh Huyền cười nhạo một tiếng, tựa hồ nhìn thấu tâm tư của hắn, nói ra: "Ngươi cho rằng ta là đến cùng ngươi lý luận, hoặc là đến tranh luận cái gì?"

Sắc mặt hắn rét lạnh xuống tới, từng chữ nói ra: "Ta cái gì cũng không muốn tranh luận, các ngươi có cắt xén Thương Huyền

Tông tài nguyên cũng tốt, không có cũng tốt, ta đều mặc kệ, cũng không quan trọng. Ta này đến, chỉ là đơn thuần giết các ngươi mà thôi. Ngươi liền coi ta là chơi vui, thích, biến thái đi.”

Chương 3185: Trí Thông Minh Đáng Lo

“A! Tô lão đệ!.”

Gia Cát Sâm nhìn xem cái kia trong quan tài khuôn mặt, cỗ thứ nhất chính là phó đảo chủ tô bằng, còn có mặt khác mấy vị phó đảo chủ, đều là tám sao Thiên Giới cường giả.

Còn lại người, cơ hồ tất cả đều là Bất Diệt Đảo cao tầng. Để hắn một trận mê muội, đứng đều có chút đứng không vững.

Bất Diệt Đảo, một khi ở giữa liền bị người diệt, toàn bộ cao tầng cơ hồ liền chỉ còn lại hắn một người.

Đế Kiến trong lòng không hiểu sinh ra thấy lạnh cả người, tiểu tử này thủ đoạn quá ác độc đáng sợ đi! Hắn đột nhiên hơi sợ, cảm thấy mình bắt nạt sai người.

Nhưng cho tới bây giờ sinh ở Đế tộc, luôn luôn đều là cao cao tại thượng, chúa tể người khác vận mệnh, sở dĩ dưỡng thành không sợ trời không sợ đất, chuyện gì ở trước mặt hắn cũng không tính là sự tình cá tính.

Đế Kiến trong lòng chơi liều một chút liền thay thế sợ hãi, cắn răng nói: “Dương Thanh Huyền! Ngươi làm ra như thế ác độc sự tình, ta nhìn ngươi như thế nào hướng Đế Ất đại nhân bàn giao!”

“Bàn giao? Ngươi mình làm cái gì, trong lòng mình rõ ràng. Cắt xén ta Thương Huyền Tông tài nguyên, thông qua cái này ba phái ghi khoản tiền mục, sẽ cùng nhau đem chỗ tốt chia đều. A, làm ta Thương Huyền Tông là Ninja rùa, có thể tùy ý nắm dễ bắt nạt a.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh không thôi.

“Cắt xén? Ha ha.”

Đế Kiến xấu xí cười hai tiếng, châm chọc nói: “Chứng cứ đâu? Dựa theo tài nguyên phân phối phương án, các ngươi Thương Huyền Tông chính là cái low bức tông môn, nên cho nhiều ít ta đều cho. Đế Ất đại nhân nói muốn chiếu cố, ta cũng chiếu cố. Hết thảy tài nguyên phân phối đều là có khoản có thể tra, coi như náo đến Đế Ất đại nhân cái kia, ta cũng đứng ở thế bất bại.”

“Thế bất bại? Ha ha ha ha.”

Dương Thanh Huyền cười ha hả, nhìn đồ đần giống như nhìn xem hắn, “Ngươi cảm thấy có một bản giả khoản, liền thắng?”

Đế Kiến khẽ nói: “Cái gì giả khoản, đó là thật không thể lại thật, nói chuyện có thể phải chú ý điểm.”

Dương Thanh Huyền khẽ lắc đầu, thở dài: “Khó trách ngươi dám đánh ta Thương Huyền Tông tài nguyên chủ ý, nguyên lai trí thông minh trình độ như thế thấp. Từ ngươi đến tiến hành tài nguyên phân phối, liên minh sớm muộn chơi xong.”

Đế Kiến mặt âm trầm, cả giận nói: “Thế nào, ngươi muốn làm rơi chức vụ của ta? Ha ha, chỉ tiếc, ngươi tuy là phó minh chủ, lại chỉ là cái xác không, căn bản không quản được ta!”

Hắn cười giận dữ vài tiếng, chẳng biết vì sao, Dương Thanh Huyền cái kia nhìn đồ đần giống như ánh mắt, để hắn cực độ không thoải mái, nội tâm muốn giết người.

Dương Thanh Huyền ánh mắt đột nhiên trở nên sắc bén đứng lên, thẳng nhìn chằm chằm hắn, lạnh giọng nói: “Thiểu năng! Ngươi cho rằng ta tới tìm ngươi tính sổ sách, bằng chính là khoản? Hay là thân phận của ta?”

Đế Kiến nhướng mày âm thanh lạnh lùng nói: “Chẳng lẽ không đúng sao?”

Quỷ Tàng ở một bên nhịn không được cười nói: “Ha ha, quả nhiên là cái thiểu năng! Liền vũ trụ này cơ bản pháp tắc sinh tồn đều không rõ ràng. Giết đi, không cần lại cùng bọn hắn nhiều lời.” Nói xong, duỗi ra thật dài đầu lưỡi liếm một cái đôi môi, lộ ra một bộ đói dáng vẻ.

Đế Kiến sắc mặt đại biến, cả giận nói: “Ngươi nói cái gì? Chúng ta bốn vị chín sao Thiên Giới, mà lại đều là nghị hội nghị viên, các ngươi lại dám nói thẳng nói giết!”

Dương Thanh Huyền một bộ không kiên nhẫn dáng vẻ, phất tay khiến nói: “Giết.”

Hắn lập tức tự giễu nói: “Nhìn đến ta tiết kiệm thời gian ý nghĩ là đúng, cùng thiểu năng không có gì có thể câu thông.”

Ở một bên Thẩm Xung cùng Từ Phong lập tức xuất thủ, thân ảnh nhoáng một cái liền biến mất ở tại chỗ.

Đế Kiến bốn người không không kinh hãi.

Cũng không phải bọn hắn sợ hãi, dù sao bọn hắn có bốn vị chín sao Thiên Giới, đối phương chỉ có ba vị, mà là loại này căn bản không cân nhắc hậu quả, nói giết liền giết thủ đoạn tàn nhẫn, để bọn hắn kinh hãi không thôi.

Đế Kiến cả giận nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi thật không cân nhắc hậu quả?!”

Dương Thanh Huyền nhịn không được cười to nói: “Ha ha, thiểu năng! Đầu óc của ngươi, vĩnh viễn không có khả năng cùng ta tại cùng một tần suất. Lão tử giết qua chín sao Thiên Giới, so ngươi thấy qua còn nhiều, giết bốn người các ngươi low bức, có hậu quả gì không? Ta chịu đến cùng các ngươi giảng đạo lý, là không muốn khi dễ các ngươi, cho các ngươi một cái cơ hội. Các ngươi thế mà cho rằng có cơ hội để lợi dụng được, ta còn có thể có cái gì có thể nói, trực tiếp tiêu diệt các ngươi chính là.”

Đế Kiến cả giận nói: “Dõng dạc! Đã như vậy, cái kia ta cũng không cần có cái gì lo lắng.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ha ha, lo lắng? Tuyệt đối không nên có lo lắng, có bất kỳ thủ đoạn nào đều tranh thủ thời gian xuất ra đi, nếu không liền không có cơ hội dùng.”

Đế Kiến phẫn nộ quát: “Lên! Bắt lại Dương Thanh Huyền, cho hắn một cái cả đời khó quên giáo huấn!”

Vi Hồng Phi ba ngàn sớm đã sát tâm bạo mãn, liền chờ cái này ra lệnh một tiếng, chín sao Thiên Giới sơ giai khí thế nháy mắt bạo phát đi ra, lại không lo lắng, trực tiếp thẳng hướng Dương Thanh Huyền.

Lúc này, Thẩm Xung cùng Từ Phong trực tiếp tại hư không hiện thân mà ra, Tuyết Tam Thiên cùng Vi Hồng Phi lập tức bay đi lên, đối đầu hai người.

Gia Cát Sâm gắt gao nhìn chằm chằm Quỷ Tàng, khí tức đem khóa chặt.

Đế Kiến đối với Dương Thanh Huyền, khinh miệt cười lạnh nói: “Hiện tại chỉ còn lại ta một người, các ngươi xuất thủ một lượt đi.”

“Đồng loạt ra tay? Ngươi coi mình là phạm không? Cần chúng ta đồng loạt ra tay?”

Dương Thanh Huyền giống như là nghe được cái gì buồn cười nhất sự tình.

Đế Kiến sắc mặt tái xanh, cả giận nói: “Đợi chút nữa quỳ ở trước mặt ta thời điểm, hi vọng ngươi còn có thể cười ra tiếng!"

Hắn bước ra một bước, liền trực tiếp hướng Dương Thanh Huyền đi tới.

Nội tâm không ngừng tính toán, nhất định phải tốc chiến tốc thắng, nếu không kinh động đến Đế Ất liền phiền toái, lấy Đế Ất đối với người này yêu thích, hơn phân nửa sẽ không trách phạt hắn.

"Chủ nhân, người này dám nói năng lỗ mãng, liền để ta xuất thủ đưa hắn đi chết đi."

Dương Thanh Huyền bên cạnh thân lại thêm ra một người, khuôn mặt đáng sợ, xem xét liền không phải nhân loại, toàn thân lộ ra khiến người hít thở không thông đáng sợ khí tức.

Chính là Phệ Thần Cổ ba lãnh tụ một trong Cao Sâm.

"Chủ nhân?!"

Đế Kiến trái tim nháy mắt co quắp xuống!

Người này khí tức trên thân hoàn toàn không yếu hơn mình, thậm chí mơ hồ còn cao hơn mình, làm sao sẽ gọi tiểu tử này chủ nhân?

Phải biết chín sao Thiên Giới chính là vũ trụ đỉnh phong, không có chỗ nào mà không phải là thiên phú dị bẩm, lòng dạ cực cao hạng người, chính là cho người cúi đầu đều rất khó, huống chi gọi là chủ nhân.

Ngay tại Đế Kiến thời điểm kinh nghi bất định, chỉ nghe Dương Thanh Huyền nhàn nhạt nói ra: "Bốn người này đều tốc độ giết, để tránh kinh động những người khác, nếu là bị Đế Ất đại nhân thấy, còn không dễ làm."

“Phải.”

Cao Sâm cung kính thở dài cong xuống, sau đó xoay người lại, đồng dạng nhìn thằng ngốc giống như nhìn Đế Kiến đồng dạng, liền thân ảnh lóe lên, hóa thành vô số hồng quang kích - bắn mà tới.

“Chi!”

Đế Kiến nghe hai người đàm lời đã nghe được trợn mắt hốc mồm, trong lòng run sợ.

Cho đến Cao Sâm xuất thủ, nháy mắt bị tử vong bao phủ, mới dọa đến sợ vỡ mật, trí thông minh một chút liền nói tới, rốt cuộc hiểu rõ chính mình lúc trước là bao nhiêu buồn cười, mà đắc tội Thương Huyền Tông lại là ngu xuẩn cỡ nào đến cực điểm.

Cao Sâm biến thành màu đỏ sợi tơ, tốc độ nhanh chóng căn bản là bắt giữ không đến.

Đế Kiến lập tức minh bạch, đối phương chí ít cũng là chín sao Thiên Giới trung giai tồn tại, mà lại nắm giữ đáng sợ như vậy thần thông, giết chính mình như giết gà, một chiêu đủ để!

Ngay tại hắn dọa đến hồn phi phách tán thời điểm, một thanh âm truyền đến, “Thủ hạ lưu tình!”

Cái kia vô số màu đỏ sợi tơ nháy mắt bị một cỗ lực lượng ngăn trở, tại không trung kịch liệt giãy dụa phía dưới, huyễn hóa ra Cao Sâm thân thể, mặt mũi tràn đầy sắc mặt giận dữ chằm chằm hướng về phía trước.

Đế Kiến thì như nhặt được lớn thích, kích động hướng hư không bái đi, lớn tiếng kêu lên: “Lão tổ tông! Lão tổ tông cứu ta!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3186

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu nhìn lại, cái kia ngăn chặn Cao Sâm lực lượng trước, chậm rãi xuất hiện một đạo nam tử trẻ tuổi thân ảnh, khuôn mặt bình tĩnh, một tay duỗi hướng về phía trước, đem Cao Sâm áp chế, một tay thả lỏng phía sau, ánh mắt nhìn hướng về phía trước, nhàn nhạt nói ra: “Việc này như vậy quên đi thôi.”

Dương Thanh Huyền nhận ra trước mắt nam tử này, là Đế tộc cường giả một trong, chín sao Thiên Giới hậu kỳ Đế Luân.

“Ngươi là đang nói chuyện với ta phải không?”

Dương Thanh Huyền song đồng hơi co rụt lại, không nhanh không chậm nói.

“Ngoại trừ ngươi, còn có thể là ai.”

Đế Luân thanh âm băng lãnh, một đôi mắt nhàn nhạt nhìn về phía trước, đều chẳng muốn nhìn xuống liếc mắt Dương Thanh Huyền, thậm chí đều chẳng muốn nhìn liếc mắt chiến trường này, phảng phất không đáng.

“Cái kia ánh mắt ngươi mù sao? Ta tại ngươi phía trước sao?”

Dương Thanh Huyền ánh mắt lạnh xuống, lộ ra cực mạnh sát khí.

“A”, Đế Luân cười nhạt một tiếng, ánh mắt lúc này mới nghễ nhìn thấy đến, lấy một loại thượng vị giả tư thái, nhìn xuống thương sinh con kiến hôi.

Dương Thanh Huyền nghênh xem quá khứ, nói ra: “Ngươi có mắt tật sao? Làm sao tròng mắt dáng dấp cùng người không tầm thường?”

Đế Luân ánh mắt ngưng lại, hóa thành hai đạo lăng lệ sát khí, bắn thẳng đến xuống tới, lạnh lùng nói: “Dương Thanh Huyền, ta biết ngươi bây giờ là Hỗn Độn liên minh phó minh chủ, nhưng bất quá là cái hư chức mà thôi, ngươi sẽ không thật coi tự mình là phó minh chủ xem đi? Cái kia thật là muốn cười đến rụng răng. Trừ bỏ cái này hư chức, ngươi, không có tư cách nói chuyện với ta.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười, nhìn qua hắn nói ra: “Ngươi cố ý chạy tới nơi này, chính là nói với ta cái này?”

Đế Luân một chỉ chiến trường, nói ra: “Chuyện này như vậy kết thúc.”

Dương Thanh Huyền nói: “Dựa vào cái gì?”

Đế Luân nói: “Chỉ bằng ta nói câu nói này.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên kỳ quái cười, “Ha ha.”

Đế Luân sầm mặt lại, nói: “Ngươi cười cái gì?”

Dương Thanh Huyền chỉ vào Đế Kiến, cười nói: “Hắn vừa rồi gọi ngươi lão tổ tông, ta mới phản ứng được, các ngươi trí thông minh là nhất mạch tương truyền, cha truyền con nối a, ha ha, đều là thiểu năng!”

Đế Luân giận dữ, khí thế trên người một chút liền nghiền ép xuống tới, quát: “Dương Thanh Huyền, ngươi thực có can đảm chọc ta?!”

Đế Kiến vội vàng nói: “Lão tổ tông, ngươi muốn cùng chúng ta làm chủ a. Người này không chỉ có giết tới ta nhà, còn giết Tuyết Kiếm sơn trang, Phong Vân Các cùng Bất Diệt Đảo hơn trăm người, thực sự là thủ đoạn ác độc tàn nhẫn, dạng này người căn bản không có tư cách đảm nhiệm phó minh chủ.”

Đế Luân sắc mặt sơ qua hòa hoãn điểm, lại nói: “Đừng cho là có Đế Ất đại nhân thưởng thức, liền có thể muốn làm gì thì làm. Phạm vào lớn sai, liền xem như Đế Ất đại nhân cũng không che được ngươi. Chỉ cần ngươi bây giờ biết sai có thể thay đổi, vẫn là có cơ hội.”

“Có cơ hội? Có cái gì cơ hội?”

Dương Thanh Huyền đã triệt để bó tay rồi, mở miệng mắng: “Khi cha ngươi cơ hội sao? Ta đối với ngươi cái này nhi tử ngốc không hứng thú, xéo đi!”

Đế Luân rốt cuộc không trầm được, quát: “Muốn chết!”

Phất tay phía dưới, một cỗ lực lượng hủy thiên diệt địa liền càn quét xuống tới.

“Chín sao Thiên Giới hậu kỳ sao? Ta hôm nay liền bắt ngươi làm ta bàn đạp!”

Dương Thanh Huyền đứng dậy, Quỷ Tàng một mực đang chú ý bên này, thấy Dương Thanh Huyền chiến ý dâng cao, lập tức minh bạch hắn ý tứ, thân ảnh lắc lư dưới, liền thuấn di hồi Dương Thanh Huyền bên cạnh thân, thấp giọng nói: “Muốn đích thân giết hắn?”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, nói: “Rất lâu không có thư sống gân cốt, mà lại ngươi không muốn lại tăng thêm một trận chiến tích sao?”

Quỷ Tàng nói: “Tốt, tùy ngươi nguyện.”

Thân ảnh nhoáng một cái, liền tràn vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể, hai người nháy mắt hoàn thành hợp thể.

Hắn cũng cần không ngừng cùng cao thủ chiến đấu, lấy này đến đề thăng mình thực lực cùng đột phá tỉ lệ.

Chín sao Thiên Giới trung giai lực lượng một chút bạo phát đi ra, hình thành năng lượng to lớn phong bạo, đem cái kia Đế Luân một kích ngăn trở.

"Ầm ầm!"

Đáng sợ khí tức nháy mắt hướng bốn phương tám hướng tán đi.

Thẩm Xung đám người chiến đấu cũng ngừng lại, vội vàng riêng phần mình tách ra.

Đế Kiến bọn bốn người đều sắc mặt đại biến, kinh hãi nhìn qua cái kia năng lượng vòng xoáy trung ương Dương Huyền Tàng, bọn hắn cũng mơ hồ từng nghe nói Dương Thanh Huyền có hợp thể thuật, nhưng có nằm mơ cũng chẳng ngờ, hợp thể phía dưới, lại có thể đạt được chín sao Thiên Giới trung giai thực lực.

Bốn người đều là toát ra mồ hôi lạnh, nội tâm một trận lộn xộn, cảm thấy sự tình càng náo càng lớn.

Đế Luân hai con ngươi nhìn chăm chú xuống tới, gật đầu nói: "Không sai, thế mà có thể đạt được trình độ này, ngươi có tư cách để ta nhìn thẳng vào một chút."

Dương Huyền Tàng thở dài: "Thật là làm cho ta không lời nào để nói, Đế Ất đại nhân dưới trướng, thống ngự chính là như thế nào một nhóm thiểu năng a, thật sự là khó xử Đế Ất đại nhân. Ta hôm nay liền đem đầu ngươi bổ ra, để ngươi mở một chút khiếu. Cũng cho hỗn độn đại lục ở bên trên tất cả mọi người một cái cảnh cáo, để bọn hắn biết ta Thương Huyền Tông là không chọc nổi.”

Đế Luân cười lạnh nói: “Thông qua tà pháp đem lực lượng tăng lên tới chín sao Thiên Giới trung giai, liền cuồng vọng đến tận đây rồi? Cũng được, ta hôm nay liền đem ngươi đánh về nguyên hình, cũng để cho Đế Ất đại nhân thấy rõ thực lực chân chính của ngươi, lại đem ngươi phó vị trí minh chủ trừ bỏ.”

Đế Luân thân ảnh nhoáng một cái, liền một đạo cự đại sáng tỏ kiếm khí từ trong cơ thể - bắn ra, tại không trung hóa ra một đạo kiếm quỹ, chém xuống tới!

Dương Huyền Tàng toàn thân kim quang lưu chuyển, vô số Bàn Nhược kinh văn tại trên người lưu động, đồng thời đem chiến kích cũng bọc vào, dung hợp thành một thể, sau đó vung kích chém ra ngoài.

“Ầm ầm!”

Hai đạo trảm kích tại không trung chạm vào nhau, nổ vỡ ra đến, năng lượng to lớn phong bạo càn quét mà xuống, oanh trên người Dương Huyền Tàng.

Một chiêu giao thủ, Dương Huyền Tàng trực tiếp rơi hạ phong.

Vu Khinh Nguyệt mấy người đã sớm bị Thẩm Xung cùng Từ Phong mang đi, bảo hộ ở to lớn trong kết giới, với nơi xa quan sát. Tất cả mọi người đều là Thương Huyền Tông cao tầng, đa số là đi theo Dương Thanh Huyền từ Huyền Dạ đại lục từng bước một đi tới bằng hữu cũ. Sớm đã không biết Dương Thanh Huyền thực lực đạt đến trình độ nào, giờ phút này gặp một lần, nội tâm đều dâng lên sóng to gió lớn, lúc này mới thật sự rõ ràng cảm nhận được chênh lệch đến cùng lớn đến bao nhiêu.

Vu Khinh Nguyệt lo lắng nói: “Không có sao chứ?”

Cao Sâm nhìn nàng liếc mắt, nói: “Yên tâm đi, chủ nhân thực lực, đủ để ứng phó người này!”

Hắn là chân chính được chứng kiến Dương Huyền Tàng thực lực người, căn bản không phải chín sao Thiên Giới trung giai có thể so, cho dù đối đầu chín sao Thiên Giới hậu kỳ, cũng không đến mức bị thua.

Nhưng có thể hay không thắng?

Cao Sâm nội tâm cũng không có yên lòng.

Tu vi càng lên cao, vượt cấp liền càng phát không có khả năng.

Dương Huyền Tàng chỉ là bị Đế Luân trảm kích dư ba oanh trúng, nguyên bản lấy thực lực của hắn, hoàn toàn có thể tái xuất một chiêu ngăn trở, nhưng hắn giống như cũng không có, mà là lâm vào tại một loại trong trầm tư, trong tay không ngừng biến hóa quyết ấn, giống như gặp vấn đề nan giải gì.

Đế Luân song đồng co rụt lại, nội tâm hoảng sợ vô cùng, nháy mắt cảm ứng được Dương Huyền Tàng phi phàm.

Không chỉ có là vừa rồi một chiêu cản như thế nhẹ nhõm, mà lại đối với dư uy không lùi không tránh, căn bản là không có để ở trong lòng dáng vẻ.

Đây không phải là giả vờ bộ dáng, mà là thật liền không có đem hắn để ở trong lòng!

Đế Luân nội tâm kinh hãi phía dưới, càng bị to lớn lửa giận bao khỏa, quát lên: “Muốn chết!”

Hai tay bấm niệm pháp quyết, vẽ ra trên không trung từng đạo bạch mang, tổ hợp thành một cái vòng tròn vòng giống như đồ án, chớp động phía dưới, liền biến mất ở tại chỗ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3187

Dương Huyền Tàng đang trầm tư bên trong, bỗng nhiên cảm thấy to lớn nguy hiểm, toàn thân kim quang ngưng lại, quay người liền phất tay một kích, trực tiếp đâm vào hư không.

“Ầm ầm!”

Cái kia to lớn đồ án từ hư không bên trong ra, như vòng xoay tròn, giống như là chiến xa giống nhau đẩy hướng Dương Huyền Tàng.

“Phanh phanh phanh!”

Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không không ngừng bị đồ án chấn khai, bạo khởi bạch kim song sắc quang mang, Dương Huyền Tàng bị buộc từng bước lui lại, không ngừng biến hóa pháp quyết hướng phía trước vỗ tới.

Hắn quyết ấn xuống, từng cái kỳ dị văn tự hiển hiện, đánh vào phía trước hư không, tản mát ra lực lượng làm người ta sợ hãi, trang nghiêm vĩ ngạn, cho người ta một loại yên tĩnh tịch diệt cảm giác.

“Quả nhiên thật sự có tài, nhưng cũng theo đó mà thôi, cảnh giới hồng câu không phải đạo pháp thần thông có thể vượt qua! Liền để ta đưa ngươi hồi nguyên hình đi!”

Đế Luân thân ảnh nhoáng một cái, liền lao xuống, hai tay trước người một nắm, một vệt sáng từ hai bàn tay tâm phát ra, hiện lên đại cung hình thái.

“Thiểu năng, vẫn là để ta đưa ngươi đánh rơi bụi bặm đi!”

Dương Huyền Tàng thân ảnh thối lui, liền lực lượng toàn thân bạo phát đi ra, hai tay chấp kích xông tới.

Loại kia trang nghiêm vĩ ngạn lực lượng lần nữa từ trong cơ thể phát ra, tràn ngập toàn thân cùng chiến kích, phảng phất vạn vật tịch diệt, lâm vào đình chỉ bên trong.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ lực lượng bổ cùng một chỗ, đáng sợ trảm kích vòng xoáy khuếch tán ra, phá hủy lấy bốn phương tám hướng hư không.

Dương Huyền Tàng chống đỡ một lát, toàn thân tịch diệt khí tức bị giảo vỡ nát, lúc này mới liều mạng lui lại, tan mất trên thân áp lực thật lớn.

Vu Khinh Nguyệt bọn người là một viên tim nhảy tới cổ rồi, tiếng kêu sợ hãi liên tục.

Thẩm Xung cùng Từ Phong ánh mắt đều cực kì phức tạp, Dương Thanh Huyền tiến vào thứ nhất thai thế giới thời điểm, hai người hợp thể cũng chỉ là chín sao Thiên Giới sơ giai. Không đến thời gian một năm bên trong, hai người lần lượt đột phá, Dương Thanh Huyền càng là không thể tưởng tượng liền thăng hai cấp, giờ phút này hợp thể hạ lực lượng, thế mà liền chín sao Thiên Giới hậu kỳ đều có thể chống lại.

Cao Sâm càng là khuôn mặt ngưng trọng, hắn đáy mắt nổi lên cực độ chấn kinh chi sắc, Dương Huyền Tàng toàn bộ thực lực hắn hiểu rõ, mặc dù chưa hẳn có thể thắng Đế Luân, nhưng tuyệt không đến mức dạng này bị đè lên đánh, mà Dương Huyền Tàng trên thân hiện ra tịch diệt đứng im lực lượng, hắn tuyệt không lạ lẫm, chính là Đại Niết bàn!

“Hắn đến cùng đang suy nghĩ gì? Chẳng lẽ hắn tại cầm đối phương luyện tập? Rèn luyện Đại Niết bàn lực lượng?”

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, lập tức liền bị chính mình phủ quyết đi, cùng một tên chín sao Thiên Giới hậu kỳ cường giả chiến đấu, tùy thời đều có vẫn lạc nguy hiểm, cho dù toàn lực ứng phó, cũng không nhất định có thể giữ được tính mạng, ai dám dùng loại này cao phong hiểm chiến đấu tới tu luyện.

Nhưng Dương Huyền Tàng thời khắc này đấu pháp...

Cao Sâm một trận choáng đầu cùng lòng buồn bực, lý trí bên trên không thể tin tưởng, nhưng hiện thực lại nói cho hắn cái này có thể là thật.

“Dương Thanh Huyền tại cùng Đế Luân đại nhân đại chiến, nhanh đi nhìn a!”

Ngay tại Dương Huyền Tàng cùng Đế Luân khai chiến một lát sau, tin tức liền giống như thủy triều nước vọt khắp hỗn độn đại lục, quay chung quanh tại Thần cung phụ cận các đại cường giả thứ nhất thời gian liền thuấn di mà đến, đem hai người đại chiến bên ngoài chen mãn.

“Thật là Dương Thanh Huyền cùng Đế Luân sao?”

Đại chiến liên lụy phạm vi quá lớn, bên trong lại là năng lượng phun trào, rất nhiều người nhìn không rõ ràng.

Cho dù có thể bắt được một chút cái bóng, cũng không nhận ra Dương Thanh Huyền cùng Đế Luân.

Nhưng Thương Huyền Tông cao tầng đều đang khẩn trương quan chiến, cái này làm cho tất cả mọi người đều xác thực trong thư là Dương Thanh Huyền cùng Đế Luân.

“Nghe nói Dương Thanh Huyền từ Hỗn Độn Chi Môn sau khi trở về liền thành phó minh chủ, ấn lý chức vị còn tại Đế Luân phía trên, làm sao lại náo mâu thuẫn đâu?"

"Ha ha, đức không xứng vị, tự nhiên là có người không phục."

"Ngươi là nói Đế Luân không phục Dương Thanh Huyền đảm nhiệm phó minh chủ, sở dĩ cố ý nổi lên?"

"Có khả năng, nhưng tựa hồ có ẩn tình khác. Các ngươi nhìn bên kia, là Đế Kiến cùng Tuyết Tam Thiên, Vi Hồng Phi, Gia Cát Sâm."

"Đế Kiến phụ trách tài nguyên cụ thể cấp cho, sớm có nghe đồn mấy người bọn hắn cấu kết cùng một chỗ, tạo giả khoản, nuốt ăn đại lượng tài nguyên, chẳng lẽ là bởi vì cái này sự tình?"

"Có khả năng, nơi này là Đế Kiến phủ đệ phạm vi, mà không phải Thương Huyền Tông địa bàn, chứng minh là Dương Thanh Huyền khiêu khích tới cửa."

"Bốn vị chín sao Thiên Giới cường giả, Dương Thanh Huyền thật đúng là dám a!"

"Hừ, hắn hiện tại liền liền Đế Luân cũng dám chiến, bốn vị chín sao Thiên Giới sơ giai tính cái gì."

Lời vừa nói ra, đám người đột nhiên co giật, Đế Luân thế nhưng là chín sao Thiên Giới hậu kỳ cường giả, tại Đế tộc bên trong đều được hưởng uy vọng, Dương Thanh Huyền thật có thực lực như thế cùng đảm lượng sao?

Một tên võ giả trầm giọng nói: "Mặc kệ tình huống như thế nào, hiện tại huyên náo to lớn như thế, sợ là rất khó thu tràng."

Một tên khác võ giả nói ra: "Đế Ất đại nhân sẽ ra ngoài ngăn lại đi."

Đế Luân đánh sau một lúc, sắc mặt càng ngày càng khó coi, hắn cũng nhìn ra Dương Thanh Huyền tựa hồ tại tu luyện loại kia thần thánh đứng im đáng sợ lực lượng. Nhưng giống như Cao Sâm đồng dạng, hắn cũng không tin mình con mắt thấy, không cho rằng có người sẽ làm như vậy, có thể càng đánh loại cảm giác này liền càng mãnh liệt, cuối cùng nhịn không được bạo phát đi ra, giận hỏi: “Dương Thanh Huyền, ngươi đang làm cái gì?!”

“A, bị ngươi phát hiện sao? Khó được gặp được ngươi như thế một cái cao năng thấp trí, đương nhiên phải hảo hảo chơi đùa.” Dương Huyền Tàng lộ ra nụ cười quỷ dị đến, thân thể này một nửa là Quỷ Tàng, vốn là lấp đầy âm trầm quỷ dị tà khí, cười lên càng là làm người rùng mình.

“Đáng chết a! Ta không đem ngươi chém thành muôn mảnh, thề không làm người!”

Đế Luân một chút liền xù lông, nổi giận tới cực điểm, hai mắt phiếm hồng, bắn - ra có như thực chất sát khí, liều mạng điên cuồng tấn công đi lên.

Dương Huyền Tàng cười lạnh hai tiếng, giơ lên chiến kích nghênh đón tiếp lấy, tại Đế Luân điên cuồng trạng thái, hắn không dám quá mức, nhưng nội tâm từ đầu tới cuối duy trì đối với Đại Niết bàn trải qua nghiên cứu cùng suy tư, một có cơ hội liền bày ra.

…

“Thật sự là đáng sợ thiên phú a.”

“Cùng nó nói là đáng sợ, không bằng nói là không biết trời cao đất rộng đi.”

“Ha ha, lấy Dương Thanh Huyền kinh lịch cùng thực lực, nói hắn không biết trời cao đất rộng có sai lầm thỏa đáng đi.”

Hồng Lâm bước vào đại điện thời điểm, bên trong truyền đến

Hàng Trần đám người tiếng nghị luận.

Đế Ất cùng Hàng Trần chờ bốn vị phó minh chủ, còn có một số cao tầng cường giả, đang vây quanh màn nước quan chiến.

Hoa Sơn Phù cùng Ông Bạch hiển nhiên cũng không coi trọng Dương Huyền Tàng, Diệu Thượng thì là không lên tiếng, hắn nếm qua Dương Thanh Huyền thua thiệt, mà tiểu tử này đã cho hắn quá nhiều chấn kinh, sở dĩ không dễ dàng hạ phán đoán, Hàng Trần thì rõ ràng nhất đứng tại Dương Thanh Huyền một bên.

Còn có mây võ ki, nguyên yêu mấy người Hỗn Độn liên minh cao tầng, đều đang lẳng lặng quan chiến.

“Hồng Lâm ngươi đã đến.”

Gặp một lần Hồng Lâm đến, Đế Ất lập tức nhiệt tình chào hỏi. Bởi vì nàng có tư cách này cùng địa vị.

Hồng Lâm gặp một lần trong điện cảnh tượng, lập tức liền hiểu, nói: “Động tĩnh lớn như vậy, ta nói tại sao không ai quản, chẳng lẽ là Đế Ất đại nhân cố ý an bài?”

Đế Ất nói: “Tuyệt không phải, đơn thuần trùng hợp. Bất quá các ngươi tất cả đều là ta triệu tập đến, chính là lo lắng các ngươi xuất thủ đi quản.”

Hồng Lâm cau mày nói: “Không rõ ràng.”

Đế Ất “Ha ha” cười một tiếng, vẫy gọi để Hồng Lâm nhập tọa, nhưng sau nói ra: “Ta nhận được tin tức so với các ngươi tất cả mọi người đều muốn sớm, nhưng ta không chỉ có mặc kệ nó, ngược lại muốn nhường nó thuận theo phát triển.” Hắn ánh mắt chớp động, nói: “Dương Thanh Huyền đảm nhiệm phó minh chủ, có quá nhiều chỉ trích, đây chính là hắn răn đe, triển phát hiện mình cơ hội!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3188

Hồng Lâm nhìn liếc mắt màn nước bên trong, song đồng có chút co rụt lại, lướt qua vẻ kinh ngạc.

Nàng tự nhiên nhìn ra được, Dương Huyền Tàng thi triển đi ra chính là Đại Niết bàn lực lượng, chỉ là cực không thành thục.

Từ khi gặp được Phù Trăn ngắm bắn, bị Phù Trăn lĩnh ngộ ra Đại Niết bàn lực lượng về sau, Dương Thanh Huyền vẫn tại môn tâm pháp này bên trong đắm chìm, để cầu đột phá.

Chỉ là cái này kinh văn quá mức quỷ dị cùng tối nghĩa, Hồng Lâm cũng tìm hiểu tới một trận, không có hiệu quả gì, cũng không cho được Dương Thanh Huyền bất luận cái gì đề nghị.

Nhưng không nghĩ tới chính là, từ màn nước chiến đấu trông được đến, Dương Thanh Huyền thế mà ngộ ra được một ít môn đạo, chỉ là cực không thành thục.

Hồng Lâm nội tâm chấn động, nàng còn nhìn ra được Dương Thanh Huyền là tại cầm Đế Luân làm luyện tập, thầm mắng một tiếng “Hoang đường”, quả thực chính là cầm mạng của mình nói đùa.

Hồng Lâm nhìn về phía Đế Ất, hỏi: “Ngươi biết bọn hắn bởi vì gì tranh đấu sao?”

Đế Ất mỉm cười, ánh mắt đảo qua đám người, nói: “Ta biết tất cả mọi người rất nghi hoặc, ta có một ít biến mất, thật giả không biết, nói là Đế Kiến cùng Tuyết Kiếm sơn trang ba phái cấu kết, ngầm làm giả sổ sách, nuốt riêng tài nguyên, cái này phía sau khả năng còn có Đế Luân cái bóng.”

Hàng Trần bọn người là khẽ nhíu mày, ánh mắt lóe lên điểm điểm tàn khốc.

Tại Hỗn Độn liên minh bên trong, xung đột căn bản trừ thiên tài bản thân võ giả tính tình bên ngoài, đa số đều là bởi vì tài nguyên.

Thân là liên minh người lãnh đạo, nhức đầu nhất liền sợ là tài nguyên phân phối không đều, dẫn phát mâu thuẫn.

Như Đế Ất lời nói là thật, như vậy Đế Kiến sở tác sở vi, chính là tội ác tày trời.

Trong điện còn có một số Đế tộc cường giả, đều dồn dập nhíu mày lại.

Hoa Sơn Phù nói: “Mong rằng minh chủ tra rõ việc này, quyết không thể nhân nhượng bất kỳ một cái nào sâu mọt.”

Diệu Thượng cũng gật đầu nói: “Tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, vốn nên nhất trí đối ngoại, bây giờ lại xuất hiện bên trong hao tổn tình huống, không thể không nghiêm trị, răn đe.”

Một tên Đế tộc lão giả sắc mặt khó coi, hừ một tiếng, nói: “Đế Kiến nuốt riêng tài nguyên chỉ là tin đồn thất thiệt, là thật hay không còn chưa nhất định, Dương Thanh Huyền thân là liên minh phó minh chủ, tại không có thông tri nghị hội tình huống dưới, liền trực tiếp đối với năm vị nghị viên xuất thủ, ta nhìn hoàn toàn chính xác muốn xen vào quản, răn đe!”

Hàng Trần cười lạnh nói: “Nói như vậy, nếu như là Đế Kiến gây nên, không chỉ có muốn nghiêm trị Đế Kiến bản nhân, là ai ở sau lưng nhân nhượng hắn, ai cầm qua hắn chỗ tốt, đều muốn cùng nhau bắt tới mới là.”

Trong điện mấy tên Đế tộc cường giả đều là đổi sắc mặt, lộ ra vẻ giận dữ.

Bọn hắn Đế tộc cao tầng ở giữa liên hệ chặt chẽ, đặc biệt là tại lập tức loại thời khắc mấu chốt này, càng là bện thành một sợi dây thừng, mà Đế Kiến lại mười phần biết làm người, bình thường không ít cho mọi người tốt chỗ.

Thậm chí không ít người đã sớm hoài nghi Đế Kiến trung gian kiếm lời túi tiền riêng, nhưng vừa đến là người một nhà, thứ hai bắt người nương tay, cũng liền không tiện nói gì.

Giờ phút này Hàng Trần nhấc lên phải sâu đào xuống đi, nhìn xem ai cầm Đế Kiến chỗ tốt, đây không phải đem đầu mâu trực tiếp nhằm vào hắn nhóm sao? Sở dĩ từng cái giận nhìn chằm chằm Hàng Trần, rất có vạch mặt dấu hiệu.

Đế Ất đem hết thảy để ở trong mắt, lập tức minh bạch, lúc này khua tay nói: “Đừng cãi cọ, đến lúc nào rồi, chính chúng ta nội bộ đều không đoàn kết, còn thế nào đối kháng phạm không? Chuyện lần này nghiêm trị không nghiêm trị đều không trọng yếu.”

“Không trọng yếu?”

Tất cả mọi người là sững sờ, tiếp tục nghe.

Đế Ất nói: “Các ngươi đều quên sao? Trong thế giới của chúng ta, cho tới bây giờ đều không phải dựa vào đạo lý gì nói chuyện, dựa vào là nắm đấm. Nắm tay người nào lớn, ai liền lời nói có trọng lượng. Lần này nếu như Dương Thanh Huyền bại, như vậy Đế Luân liền lời nói có trọng lượng, Đế Kiến làm hết thảy, liền không tồn tại, chính là Dương Thanh Huyền đuối lý. Như vậy hắn đem như thế nào khi tốt cái này phó minh chủ, chính là hắn tiếp xuống lớn nhất khiêu chiến. Nhưng nếu là Đế Luân thua, cái kia Đế Kiến cho dù không có làm những cái kia, Dương Thanh Huyền cho dù là cố tình gây sự, hắn cũng phải thụ lấy.”

Một tên Đế tộc lão giả trầm giọng nói: “Vậy dạng này đối với Đế Kiến chẳng lẽ không phải quá không công bằng?”

“Công bằng?”

Đế Ất cười cười, trong mắt lướt qua vẻ khinh miệt.

Tên lão giả kia đỏ mặt lên, xấu hổ giận dữ cúi đầu xuống, nói ra “Công bằng” hai chữ thời điểm, hắn liền ý thức được chính mình vờ ngớ ngẩn.

Thế giới này chưa từng có qua công bằng?

Mạnh được yếu thua, cường giả vi tôn, chính là lớn nhất công bằng, cũng là duy nhất pháp tắc.

Lại một tên khác Đế tộc cường giả nói: “Chúng ta thân là Đế tộc người, há có thể mắt thấy tộc nhân mình thụ bắt nạt?”

Đế Ất lặng lẽ nhìn hắn một chút, nói: “Các ngươi là Đế tộc người, liền nên có Đế tộc người đảm đương cùng trách nhiệm, vô số bụi điểm kiếp đến nay, lịch đại sinh linh đều đẩy ta nhóm cầm đầu, bằng vào chúng ta như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, giữ gìn cái vũ trụ này trật tự, các ngươi liền hẳn phải biết, Đế tộc không là bình thường tồn tại, mà trách nhiệm của các ngươi là giữ gìn vũ trụ tiếp tục tồn tại, mà không phải thay tộc nhân mình tìm về một chút ân oán tràng tử.”

Mấy tên Đế tộc cường giả đều là cúi đầu xuống, có chút hổ thẹn, còn có mấy người tựa hồ không phục, nhưng cũng không dám lại nói cái gì.

Đế Ất nói: “Các ngươi nếu là muốn thay Đế Luân Đế Kiến lấy lại danh dự, ta sẽ không phản đối, không sẽ giúp các ngươi, cũng sẽ không giúp Dương Thanh Huyền, nhưng hết thảy hậu quả trách nhiệm, chính các ngươi gánh chịu.”

Cái kia mấy tên người không phục, biết là nói cho mình nghe, kêu lên một tiếng đau đớn, một bộ tức giận dáng vẻ.

Hồng Lâm nói: “Đế Ất đại nhân khổ tâm, ta hiểu được. Đã Đế Ất đại nhân tán đồng có thể giúp bằng hữu lấy lại danh dự, cái kia cáo từ trước, Dương Thanh Huyền là bằng hữu ta, ta vậy thì đi lấy cái kia Đế Luân đầu lâu tới.”

Nàng cái này vừa nói, ở đây Đế tộc cường giả tất cả đều sắc mặt giận dữ, tức giận không thôi.

Nhưng Hồng Lâm thực lực rõ như ban ngày, tất cả mọi người đều được chứng kiến nàng bước vào thập tinh chiến lực, huống chi còn có quá dễ quân đều phú Nguyên Đồ tại người, có thể nói Hỗn Độn liên minh bên trong, trừ Đế Ất bên ngoài đệ nhất nhân.

Đế Ất buồn bực trừng cái kia mấy tên Đế tộc liếc mắt, ra hiệu bọn hắn, chính mình dẫn xuất sự tình, tự nghĩ biện pháp đi.

Một tên Đế tộc lão giả vội vàng nói: “Hồng Lâm đại nhân chậm đã, đây là chính bọn hắn ở giữa việc tư, liền để chính bọn hắn chấm dứt đi, vừa rồi Đế Ất đại nhân lời nói chúng ta đều rất tán đồng, thực sự không nên nhúng tay.”

Một người khác cũng nói ra: “Chính là, chuyện này đối với Dương Thanh Huyền cùng Đế Luân mà nói, đều là khảo nghiệm của bọn hắn, ai thông qua ai liền có thể tiến thêm một bước. Hồng Lâm đại nhân cũng không muốn Dương Thanh Huyền phó minh chủ vĩnh viễn bị nữ nhân bảo hộ đi. Dạng này truyền đi, Dương Thanh Huyền phó minh chủ rất khó phục chúng.”

Hồng Lâm cười lạnh, lúc này mới ngồi vào chỗ cũ, thầm nghĩ: “Các ngươi cái này nhóm ngu xuẩn vật, há có thể biết Dương Thanh Huyền giá trị. Toàn bộ Đế tộc nếu không phải còn có Đế Ất tại, chỉ bằng Dương Thanh Huyền từ thứ nhất thai vũ trụ bên trong mang về những cường giả kia, liền đầy đủ diệt các ngươi toàn bộ Đế tộc.”

Đế tộc cao tầng gặp nàng ngồi vào chỗ cũ, cẩn thận quan chiến, không tiếp tục đi giết người ý tứ, lúc này mới từng cái nhẹ nhàng thở ra.

Đế Ất thì là thầm than một tiếng, nhìn xem chính mình những này tộc nhân, trong lòng lấp đầy sầu lo.

Đại điện bên trong lại không có âm thanh, mà là toàn bộ nghiêm túc quan chiến, nhìn càng lâu, trong mọi người tâm chấn kinh liền càng sâu, cho dù là thực lực hơi yếu mây võ ki mấy người, cũng đã nhìn ra Dương Huyền Tàng trạng thái, đúng là đang mượn Đế Luân tu luyện!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3189

“Đáng chết, ngươi coi ta là ai vậy!”

Màn nước bên trong, Đế Luân diện mạo trở nên càng phát ra xấu xí, hắn đã xác thực tin không thể nghi ngờ, Dương Thanh Huyền tại bắt hắn thí luyện.

Loại này bị người miệt thị xấu hổ giận dữ cảm giác, là trước nay chưa từng có.

Tại Đế Luân một đời, xuất sinh với vũ trụ mạnh nhất Đế tộc, đồng thời một mực là trong tộc người nổi bật, vượt mọi chông gai đi tới lập tức vị trí bên trên, mặc dù cũng trải qua ngàn tân, nhưng cho tới bây giờ đều là đám người chú ý tiêu điểm, là vô số người trong lòng đuổi theo mục tiêu.

Chưa từng bị người như vậy khinh miệt qua?

Loại này miệt thị không phải giả vờ, mà là phát ra từ thực chất bên trong, chân chân chính chính không có đem hắn coi ra gì.

Đế Luân mỗi một chiêu đều là sức mạnh lớn nhất sát chiêu, hận không thể một chiêu đánh chết Dương Huyền Tàng, đem hắn nghiền xương thành tro.

“Ngươi cảm thấy ta coi ngươi là cái gì, chính là cái gì đi.”

Dương Huyền Tàng một mặt không quan trọng dáng vẻ, tất cả tâm thần đều thả trên đối địch, cùng đối với Đại Niết bàn trải qua lĩnh ngộ bên trong.

Thực chiến mới là tốt nhất tu luyện.

Trong đối chiến, hắn đem Đại Niết bàn trải qua bên trong các loại khả năng tính toàn bộ bày ra, dần dần bị Đế Luân đánh tan, bỏ đi giả giữ lại thực, rất nhanh liền lĩnh ngộ được chính pháp chân lý.

Tại Dương Huyền Tàng bốn phía ngưng tụ kim quang, càng ngày càng yên tĩnh an tường, càng ngày càng tròn tan quán thông, Đế Luân đánh tan bọn chúng độ khó tại không ngừng thêm lớn.

Đế Luân nội tâm vừa giận vừa vội, hai tay phi tốc ra chiêu, vô số lăng lệ quang nhận bao phủ tại trăm dặm phạm vi bên trong, như lít nha lít nhít, liên miên bất tuyệt sóng lớn, đem Dương Huyền Tàng vây chặt như nêm cối, chỉ cần một tia chủ quan, liền lập tức sẽ bị chém thành hai đoạn.

Nhưng Dương Huyền Tàng kích pháp sớm đã tới gần đại đạo, vung vẩy phía dưới liền thành một khối, không lưu nửa điểm vết tích, mặc kệ Đế Luân như thế nào phát cuồng, hắn đều chỉ là tử thủ, rèn luyện Đại Niết bàn lực lượng, mỗi một chiêu bổ kích, thậm chí mỗi thân thể một cái lắc lư, đều có đại lượng kinh văn thoáng hiện mà ra, lập tức lại diệt.

“Quả nhiên là Đại Niết bàn lực lượng!”

Đế Ất trên mặt vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, hắn nghi ngờ hồi lâu, cho đến Dương Huyền Tàng lực lượng càng ngày càng thành thạo, đồng thời những kinh văn kia bên trong lộ ra tới niết bàn khí tức liên miên bất tuyệt, đối với Đế Luân lực lượng dần dần hình thành khắc chế, mới dám xác thực tin.

“Truyền thuyết là Bàn Nhược bộ tộc mạnh nhất thần thông, nghĩ không ra, nghĩ không ra a…” Vân Võ Cơ tự lẩm bẩm, trong mắt dị sắc liên tục.

Nguyên Yêu nói: “Tiếp tục đánh đi xuống, chờ Dương Thanh Huyền đem công pháp này hoàn toàn dung hội quán thông, Đế Luân liền phải thua.”

Một tên Đế tộc lão giả hai đầu lông mày ẩn hiện sắc mặt giận dữ, khẽ nói: “Đế Luân hiện tại còn đại chiếm thượng phong, sao là phải thua? Không nói đến tiểu tử này cuối cùng có thể hay không hoàn toàn lĩnh ngộ, coi như thật lĩnh ngộ, cũng nhiều nhất cùng Đế Luân đánh cái ngang tay.”

“Ngang tay sao?”

Đế Ất mỉm cười, cũng không phát biểu cái nhìn.

Tại hiện trường vây xem đông đảo võ giả, nội tâm chấn kinh cũng là càng ngày càng sâu, mà lại lâu như vậy đều không ai ra ngăn lại, ai đều đã nhìn ra, có chút không quá bình thường.

“Thế đều không thường, khổ không không phải thân, không có kiên cố…”

Dương Huyền Tàng mặc dù tại Đế Luân điên cuồng tấn công hạ bị cảm giác áp lực, không dám có chút chủ quan, nhưng trong đầu không ngừng dần hiện ra kinh văn nội dung, đặc biệt là Phù Trăn cuối cùng khai ngộ trong nháy mắt kia, cho hắn một loại kỳ diệu cảm giác, thỉnh thoảng ở trong lòng hồi tưởng.

“Như huyễn như hóa…”

“Như nóng thời viêm…”

“Như trăng trong nước…”

Đế Luân nghe trong miệng hắn không tuyệt vọng lẩm bẩm, càng thêm tâm phiền ý loạn, gương mặt âm trầm muốn chảy ra nước.

“Lấy vô minh diệt cho nên, tâm không có lên…”

Dương Huyền Tàng trong đầu hiện lên kinh văn một câu, đột nhiên sửng sốt một chút, giống như là bị sét đánh bên trong, toàn thân có loại không hiểu cảm giác, tựa hồ một chút bắt đến cái gì.

Đế Luân song đồng co rụt lại, nội tâm bỗng nhiên mừng rỡ, hắn cũng cảm ứng được Dương Huyền Tàng động tác chậm chạp, mặc kệ đối phương là nguyên nhân gì, nhưng trong chớp nhoáng này cơ hội hắn há có thể bỏ qua!

“Chết đi!”

Đế Luân hét lớn một tiếng, hai tay bấm niệm pháp quyết, đầy trời màn sáng lập tức xoay tròn, một chút bạo đặt ở Dương Huyền Tàng trên đỉnh đầu, bỗng nhiên đánh rơi!

Một tích tắc này cái kia, vô số người đều là thân thể chấn động, song đồng trợn to lớn, sợ bỏ lỡ trong chớp nhoáng này tình hình chiến đấu.

Một chút Đế tộc cường giả càng lớn tiếng gọi tốt, liều mạng vỗ tay.

Đỉnh cấp cường giả đều nhìn ra Dương Huyền Tàng sai lầm, từng cái trong lòng thầm nghĩ: “Bại?” Không khỏi cảm thấy đáng tiếc.

Trận chiến đấu này để bọn hắn mở rộng tầm mắt, cũng cho rất nhiều người mới trầm tư, tựa hồ có thể lĩnh ngộ ra một chút trọng yếu đồ vật tới.

“Thế hệ trẻ tuổi đệ nhất thiên tài, hoàn toàn xứng đáng a.”

“Nhưng so sánh Đế Luân, vẫn là nộn chút.”

“Phó minh chủ vị trí đối với hắn mà nói hoàn toàn chính xác có chút sớm, ta tin tưởng tiếp qua năm trăm năm, một ngàn năm, hắn cần phải có thể chiến thắng Đế Luân, nhưng bây giờ nha...”

Các loại tiếc hận cùng thanh âm nghi ngờ vang lên.

Dương Thanh Huyền bị đẩy lên phó minh chủ vị trí, sớm đã tại trong liên minh gây nên sóng to gió lớn. Chỉ bất quá cái này nếu là thượng tầng quyết định, cũng không ai dám đứng ra phản đối, nhưng là nghị luận phía dưới không ngừng, người không phục có khối người.

Lần này cùng Đế Luân một trận chiến, đánh ra như thế kinh diễm thực lực, làm cho tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm. Những không phục kia tiếng nghị luận cũng nhỏ đi rất nhiều, cho dù thua, tại rất nhiều người trong lòng cũng là tuy bại nhưng vinh.

Dương Huyền Tàng một nháy mắt thất thần về sau, lập tức lấy lại tinh thần, cảm nhận được nguy hiểm to lớn, hắn toàn thân đại chấn, các loại tâm tình kỳ diệu tại thể nội hiện lên, có sống còn cấp bách, có hiểu ra rộng rãi hiểu rõ, có bản năng nguy cơ phản ứng, chờ chút, toàn bộ tuôn ra cùng một chỗ.

Đột nhiên, nội tâm của hắn vô cùng thanh minh, giờ khắc này thời gian phảng phất hoàn toàn đứng im, vạn vật quy tắc đều lâm vào một loại lại không lưu động trạng thái, thế gian hết thảy đều tiến vào đình chỉ bất động, lại không có lưu chuyển biến thiên.

Một tích tắc này cái kia, chính là vĩnh hằng!

“Ầm ầm!”

Sát na đứng im về sau, vạn vật khôi phục lưu động, quy tắc một chút bạo phát đi ra, Dương Huyền Tàng trên thân lực lượng tăng lên tới trước nay chưa từng có trình độ, Đại Niết bàn kim quang nháy mắt nở rộ, hoa mỹ không cách nào hình dung, phảng phất thu nạp thế gian hết thảy đẹp.

“Ầm ầm!”

Đế Luân quang chi trảm kích phong bạo bị Đại Niết bàn kim quang ngăn trở, to lớn chống lại lực lượng sinh ra, cả hai kịch liệt va chạm tiêu hao, hình thành đáng sợ quang chi hoa.

Khủng bố lực lượng càn quét dài vạn dặm không, bao phủ tại mỗi trên người một người cùng trong tim.

Liền liền ngồi ngay ngắn đại điện Đế Ất mấy người, đều từ xa xôi trên chiến trường cảm ứng được loại lực lượng này.

“Không có khả năng!”

Đại điện bên trong có Đế tộc cường giả nghẹn ngào kêu lên.

Đế Ất mấy người cũng là trong lòng chấn động mãnh liệt, từng cái lộ ra vẻ không thể tin được.

Tại cái kia quang chi hoa to lớn huyễn lệ bên trong, Dương Huyền Tàng lực lượng cuồn cuộn không dứt, phảng phất không có cuối cùng, tại khủng bố trèo thăng.

Đối kháng Đế Luân năng lượng, từ tuyệt đối yếu thế, bắt đầu mạnh lên, không ngừng ngoan cường sống sót!

“Lại là như thế này...”

Hàng Trần tại cực độ kinh hãi dưới, cười khổ không thôi.

Hắn nhìn ra được, Dương Huyền Tàng là muốn đột phá, loại này tại cực đoan áp lực hoàn cảnh dưới, tìm đường sống trong chỗ chết đột phá, hắn tại Dương Thanh Huyền trên thân gặp quá nhiều lần.

Nếu như nói lần một lần hai là vận khí, nhưng mỗi lần đều như vậy, cái này liền đã không phải là vận khí có thể giải thích.

“Đây là như thế nào một loại đạo tâm a!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3190: Một Vòng Trăng Tròn

Hàng Trần bị thật sâu chấn động, nội tâm phát sinh nhỏ bé biến hóa, trong cơ thể có một cỗ năng lượng kỳ dị lưu động. Hắn tâm bình tĩnh trở lại, trước mắt chiến đấu tựa hồ không thể lại xúc động nội tâm.

Hàng Trần tay giơ lên, bấm niệm pháp quyết trước người, bắt được cái kia một tia kỳ diệu rung động, tiến vào trong nhập định.

“Không có khả năng! Không thể nào, tại sao có thể như vậy!”

Đế Luân lâm vào to lớn điên cuồng bên trong, song mắt đỏ bừng, gào thét.

Trước mắt con kiến cỏ này giống như nhân vật, hắn chưa hề để ở trong lòng. Theo hắn, chính mình giữa lúc giơ tay nhấc chân liền có thể đem Dương Thanh Huyền nghiền vỡ nát.

Chính là như vậy một con giun dế, thế mà làm sao đều đánh bất tử, mà lại đang cùng mình quyết chiến bên trong lấy chính mình khi thí luyện, dạng này một loại to lớn miệt thị cùng nhục nhã, chính mình thế mà không có thể làm sao, sở hữu công kích đều bị đối phương đón lấy, đồng thời giờ phút này còn...

Đột phá!!

“Ầm ầm!”

Dương Huyền Tàng trên thân lực lượng cuối cùng tăng lên tới cực hạn, nháy mắt đã đột phá tầng kia chướng ngại.

Năng lượng to lớn chống cự đi lên, bắt đầu thu nhỏ cùng quang chi trảm kích phong bạo lực lượng chênh lệch, đi hướng cân bằng trạng thái.

“Không có khả năng!.”

Đế Luân nội tâm một trận bi phẫn cùng tuyệt vọng, mặc hắn cố gắng như thế nào, đều đã trải qua vô pháp ngăn cản Dương Thanh Huyền quật khởi.

“Đây là sự thực sao?!” Khi tất cả mọi người nhìn xem cái kia một vòng kim lớn quang hoa đua nở, đem Đế Luân trảm kích phong bạo chống đi tới thời điểm, mỗi người đều bị thật sâu chấn động, hóa đá tại chỗ.

“Một cái mới thời đại sinh ra sao?”

Mỗi người lấy lại tinh thần, nội tâm đều là kịch liệt chấn động, không thể nào tiếp thu được nhìn thấy trước mắt hết thảy.

“Chín sao Thiên Giới hậu kỳ... Đến cùng là ai đột phá...” Hồng Lâm nhìn xem cái kia màn nước bên trong cảnh tượng, cảm thụ được từ đằng xa truyền đến khí tức, ức chế không nổi nội tâm hoan hỉ, nghĩ thầm: “Hợp thể sau Dương Huyền Tàng là lấy Dương Thanh Huyền ý chí làm chủ đạo, lại là lấy Quỷ Tàng thân thể làm chủ thể, ấn lý hẳn là Quỷ Tàng đột phá, có thể Quỷ Tàng tại thứ nhất thai thế giới bên trong vừa mới đột phá tới chín sao Thiên Giới, không có lý do lập tức lại đột phá đến trung giai. Nhưng nếu là Dương Thanh Huyền đột phá, lại thế nào sẽ để hợp thể Dương Huyền Tàng đột phá cấp một?”

Nàng có chút muốn không rõ ràng.

“Đáng ghét sâu kiến a! Coi như ngươi đột phá, cũng không thể có thể đỡ nổi ông trời của ta phạt! Đi chết đi!”

Đế Luân phát cuồng công kích, hai tay trước người bấm niệm pháp quyết, vô số quang nhận tại bốn phương tám hướng hiển hiện, bỗng nhiên chém xuống đi!

“Ầm ầm!”

Những quang nhận kia tràn vào đến trảm kích trong gió lốc, bị cuốn vào đến trong cùng nhất, đặt ở Đại Niết bàn lực lượng bên trên, lóe ra vô số quang mang bắn ra bốn phía, đâm sở hữu người quan chiến con mắt kịch liệt đau nhức.

Dương Huyền Tàng sắc mặt bạc trắng, vừa mới sau khi đột phá, trong cơ thể năng lượng nhất thời cung ứng không đến, duy trì một chiêu này bất bại đã rất miễn cưỡng, tại Đế Luân phát cuồng dưới, cường thịnh đến cực hạn Đại Niết bàn kim quang bắt đầu co vào.

“Vẫn là muốn thua sao?!” Vu Khinh Nguyệt hoảng sợ trong mắt to, sớm đã lệ như suối trào, không dám nhìn.

Thương Huyền Tông tất cả mọi người là kìm nén một hơi, hận không thể chính mình xông lên phía trước, hận không thể đặt ở cái kia phong bạo hạ chính là mình, cả đám đều muốn rách cả mí mắt.

Tại hỗn độn trong thần cung, Đế Ất tay phải có chút rung động xuống, tựa hồ nghĩ làm những gì, con mắt không nháy một cái nhìn chằm chằm màn nước, cảm ứng đến xa xa khí tức, cuối cùng vẫn tỉnh táo lại, hai mắt có chút đóng lại, chỉ để lại một tuyến quang huy.

Đại điện bên trong yên tĩnh, tất cả mọi người đều nín hơi, như là bức tượng đá, bọn hắn đều là ở vào vũ trụ đỉnh phong cường giả, đối với một trận chiến này nhận biết xa tại võ giả bình thường phía trên.

Luận thực lực mà nói, Dương Huyền Tàng hoàn toàn chính xác không sánh bằng Đế Luân, có thể một trận chiến này đánh đến bây giờ, so đấu sớm đã vượt qua thực lực, mà là võ giả thiên phú, bản tính, đạo tâm, lĩnh ngộ hết thảy đồ vật.

Sở dĩ Dương Huyền Tàng mới sống đến bây giờ.

Sở dĩ Dương Huyền Tàng mới có thể tiếp tục đánh.

Không người nào dám xem thường thắng thua.

Đế Ất ánh mắt đột nhiên thoáng nhìn một bên Hàng Trần, y nguyên ngồi xếp bằng bấm niệm pháp quyết, nhắm mắt tu luyện, tựa hồ đối ngoại sự tình hoàn toàn không quan sát, Đế Ất có chút sửng sốt một chút, lập tức ánh mắt lóe lên chấn kinh cùng mừng như điên dị sắc, cái kia đỡ trên vương tọa cánh tay, lần nữa không tự chủ được rung động xuống.

“Đi chết? Ha ha, vừa rồi ngươi cũng giết không được ta, hiện tại còn muốn giết ta rồi?”

Dương Huyền Tàng gắt gao đứng vững cái kia áp lực, mặt mũi tràn đầy vẻ dữ tợn, hiển đến mức dị thường cuồng dã cùng kiệt ngạo bất tuần.

Đại Niết bàn kim quang thu nhỏ tới trình độ nhất định về sau, liền đình chỉ lại, duy trì nhất định lớn nhỏ không thay đổi.

Tùy ý Đế Luân như thế nào công kích, đều đè vào cái phạm vi này, giống như là bị áp súc đến cực hạn.

“Ta nói, hôm nay muốn đem ngươi đánh rơi bụi bặm, hiện tại, trợn to con mắt của ngươi, xem thật kỹ một chút kết quả của ngươi đi!”

Dương Huyền Tàng nói xong, đột nhiên hét lớn một tiếng, thân thể bỗng nhiên biến lớn hơn gấp trăm lần, Đại Niết bàn kim quang tùy theo phóng đại, trong tay chiến kích thừa cơ mà lên, tại không trung nhoáng một cái, một đạo kim sắc trăng non hiển hiện.

“Ầm ầm!”

Cái kia trăng non nháy mắt bổ ra chiến kích phong bạo, nhưng tự thân năng lượng cũng biến thành tán loạn, lại không có hoàn toàn trừ khử.

Dương Huyền Tàng lại là một kích đâm tới, cường đại lực lượng tràn vào trăng non bên trong, đem rót chắc nịch, hóa thành một vòng trăng tròn, xông mở hết thảy áp chế lực lượng, tại thiên không từ từ bay lên!

“Trăng tròn?”

Tất cả mọi người đều song đồng phóng đại, kinh hãi nhìn qua.

Đế Luân lực lượng tại một vòng này thủy nguyệt dưới, không ngừng bị phá ra, hắn chấn kinh cùng sợ hãi gầm thét, liều mạng đè xuống trong cơ thể cuối cùng lực lượng, đánh tung xuống dưới, muốn đem cái này một tháng đánh tan, lại hoàn toàn không làm nên chuyện gì.

“Ầm ầm!”

Trăng tròn giữa trời, đem Đế Luân chém vào trong đó, sức mạnh đáng sợ xé rách từng tầng từng tầng không gian, không ngừng phá hư thân thể của hắn.

“A!.” Đế Luân tại giữa tháng thống khổ kêu to.

Trảm kích quang mang phóng xạ ra, như thanh huy tung xuống, chiếu rọi toàn bộ hỗn độn đại lục bầu trời, ở đây rất có lực phá hoại một kích dưới, tất cả mọi người lại có vẻ vô cùng yên tĩnh, phảng phất vạn vật đình chỉ vận chuyển lưu động, nhưng loại cảm giác này chỉ là sát na, thời không lại lần nữa chuyển động.

Dương Huyền Tàng sắc mặt trắng bệch, gắt gao nhìn chằm chầm trên không, vừa rồi một kích kia dưới, hao phí hắn sau khi đột phá góp nhặt toàn bộ lực lượng.

Mà Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không cũng tại cảnh giới mới cùng lực lượng dưới, bộc phát ra càng mạnh một kích, dù không bằng lúc trước một chiêu bổ ra Trang Thiên Quán, nhưng lại so dĩ vãng đều tới mạnh rất nhiều.

Đế Luân tại một chiêu kia dưới, bị chém máu me be bét khắp người, đại lượng kinh lạc khiếu huyệt vỡ vụn, cả người máu thịt be bét, lơ lửng trên hư không không nhúc nhích, tựa như chết một nửa.

“A?!”

Đế Kiến phản ứng đầu tiên, hoảng sợ quát to một tiếng, to lớn sợ hãi nháy mắt bao phủ hắn, dọa đến “Ô ô” muốn khóc.

Tuyết Tam Thiên, Vi Hồng Phi cùng Gia Cát Sâm đồng dạng một trái tim rơi vào đáy cốc, cả người đều giống như bị bóng đêm vô tận thôn phệ giống như, lâm vào triệt để trong tuyệt vọng.

Bốn người đều là bị to lớn hối hận tràn ngập, sớm biết Dương Thanh Huyền đáng sợ như thế, đánh chết bọn hắn cũng không dám đánh Thương Huyền Tông chủ ý a.

Nhưng bây giờ hết thảy hối hận thì đã muộn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3191: Thu Thập Tàn Cuộc?

“Kết thúc.”

Hỗn độn trong thần cung, Đế Ất toàn thân trầm tĩnh lại, chậm rãi nói, trong mắt tinh quang chớp động, chẳng biết đang suy nghĩ gì.

Trong điện yên tĩnh không khí bắt đầu trở nên sinh động, chỉ là Đế tộc một phái người, từng cái mặt xám như tro, ngồi yên tại cái kia, như là nhận to lớn đả kích.

Diệu Thượng nói: “Tiếp xuống, nên do Đế Ất đại nhân ra mặt xử lý đi.”

Đế Ất khẽ cười nói: “Vì sao?”

Diệu Thượng nói: “Đế Ất đại nhân ra sân, phán quyết hết thảy, đồng thời đặt vững Dương Thanh Huyền phó môn chủ địa vị.”

Đế Ất ánh mắt sâu xa nhìn qua đại điện bên ngoài, chậm rãi nói ra: “Dương Thanh Huyền địa vị không cần ta đến đặt vững, hắn chỉ cần hiện ra cho tất cả mọi người nhìn thấy là được, kế tiếp kết thúc, nên do chính hắn tới.”

Một tên Đế tộc cường giả cả kinh nói: “Đế Ất đại nhân, vạn nhất Dương Thanh Huyền đối với Đế Luân làm độc thủ đâu?”

Đế Ất ngưng tiếng nói: “Đây là Đế Luân chính mình tìm, chẳng lẽ muốn ta cho hắn chùi đít?” Hắn băng lãnh quét mấy vị Đế tộc cường giả liếc mắt, nói: “Ta trước đó nói, muốn đi các ngươi có thể đi, ta không ngăn trở.”

Cái kia mấy tên Đế tộc cường giả hai mặt nhìn nhau, vụng trộm lườm hạ Hồng Lâm, nào dám đi.

Chỉ là Hồng Lâm một người là đủ chấn nhiếp bọn hắn, huống chi còn có Hàng Trần mấy người, cũng không biết sẽ sẽ không xuất thủ.

Đế Ất nhìn ra tâm tư của bọn hắn, cười nhạo một tiếng nói: “Các ngươi nếu là không phục, có thể đi, mà lại ta có thể giúp các ngươi áp chế Thương Huyền Tông bên ngoài lực lượng, để bọn hắn đều lưu tại này điện.”

Mấy tên Đế tộc cường giả đều ngây ngẩn cả người, không rõ ràng cho lắm, một người trong đó nghi ngờ nói: “Đại lão gia lời nói có thể là thật?”

Đế Ất cười lạnh nói: “Càn rỡ! Ta lúc nào nói không giữ lời?”

Người kia dọa đến khẽ run rẩy, vội vàng nói: “Không dám. Đã như vậy, cái kia Hồng Lâm...”

Đế Ất ánh mắt nhìn về phía Hồng Lâm, nói: “Ta tin tưởng, Hồng Lâm sẽ không xuất thủ.”

Hồng Lâm hơi hơi nhíu mày, cũng không biểu lộ thái độ, nhưng đem ánh mắt nhắm lại, tựa hồ chấp nhận.

Mấy tên Đế tộc cường giả hai mặt nhìn nhau, trao đổi lẫn nhau xuống ánh mắt, một người trong đó nói: “Đế Luân chính là tộc ta cường giả đỉnh cao, mặc dù làm việc có thiếu sót khi, nhưng dù sao cũng là một đời cường giả, không cho sơ thất. Đã Đế Ất đại nhân không can thiệp, vậy chúng ta đi trước một bước.”

Nói xong, mấy người ở tại chỗ lóe lên, liền biến mất không thấy gì nữa.

Còn lại Đế tộc cường giả thấy Đế Ất cũng không phản đối, mà lại Hồng Lâm cũng không có đuổi theo ra ngoài, cũng dần dần biến mất ở tại chỗ, bọn hắn cho dù không xuất thủ, cũng dự định đi xem một chút tình huống.

Rất nhanh, đại điện bên trong người liền thiếu đi non nửa.

Đế Ất thở dài, thần sắc có chút cô đơn, nói ra: “Từ nay về sau, Đế tộc lại khó khôi phục trước kia phong quang.”

...

Đế Kiến trên tòa phủ đệ không, trăng tròn chậm rãi khuếch tán, thanh huy vẩy tận.

Đế Luân toàn thân đẫm máu lơ lửng tại không trung, cúi đầu, tứ chi rủ xuống, chẳng biết sinh tử.

Nhìn qua giống là chết, nhưng chết khẳng định sẽ đến rơi xuống, sở dĩ đại gia đoán hắn hơn phân nửa còn có một hơi tại.

“Sưu”, thuấn di âm thanh âm vang lên, Dương Huyền Tàng đi thẳng đến Đế Luân trước người trăm trượng chỗ, giơ lên chiến kích đối với Đế Luân, nói: “Kết thúc.”

Chiến kích nhẹ nhàng nhoáng một cái, liền giơ lên.

“Chi!” Không ít người thở một hơi lãnh khí, hắn sẽ không thật muốn giết Đế Luân a?

“Ách, hẳn là làm dáng một chút a? Dù sao Đế Luân đại nhân thế nhưng là...”

Bốn phương tám hướng truyền đến khe khẽ bàn luận, nhưng bọn hắn còn chưa nói xong, liền nghe Dương Huyền Tàng nói ra: “Ta nói muốn đem ngươi đánh rơi bụi bặm, nhưng ngươi chấp niệm quá mạnh, thà chết cũng không chịu rơi xuống, cái kia ta liền cho ngươi đi chết, hóa thành bụi bặm vũ trụ đi!”

Nói xong, nâng tay lên cánh tay liền bổ xuống, chém ra một đạo hư quang, chém qua.

“Chi! Hắn, hắn thực có can đảm giết?!”

Tất cả mọi người nhìn xem cái kia một đạo hư quang, đều là tròng mắt bạo ra, từng cái kinh hãi không dám tin tưởng.

Đế Luân là Đế tộc cao tầng, quyền cao chức trọng, lại là chín sao Thiên Giới hậu kỳ cường giả, chính là đỉnh phong bên trong người, giờ phút này liên minh chính cần cao thủ, lại là chống lại phạm không chủ lực, sẽ không cứ thế mà chết đi a?!

Mỗi một cái đều nín hơi, không dám tin tưởng Đế Luân sẽ chết.

Đế Kiến bốn cái càng là dọa đến sợ vỡ mật, “Tiểu tử này điên rồi, là cái không gãy không chụp người điên a! Giết lão tổ tông, không chỉ có vô pháp hướng Đế Ất đại nhân bàn giao, cũng vô pháp hướng toàn bộ liên minh bàn giao a! Hắn muốn tự hủy tương lai sao?”

“Chẳng lẽ Thương Huyền Tông muốn đoạn tuyệt với Đế tộc rồi?”

“Nghe nói tiểu tử này rất được Đế Ất đại nhân thích, cái này một kích bổ đi xuống, Đế Ất đại nhân mặt mũi cũng toàn xé a?”

Các loại kinh hãi thanh âm nổi lên bốn phía, tất cả đều mở lớn hai mắt, nhìn xem cái này không cách nào tưởng tượng một màn.

Một chút người thông minh đều ý thức được cái gì, ngửi ra sắp biến thiên ý vị.

“Dừng tay!”

Một đạo quát chói tai âm thanh từ tại chỗ rất xa truyền đến, Đế Luân trước người nháy mắt xuất hiện một thân ảnh, đưa tay hướng phía trước một trảo, liền đem cái kia đạo chiến kích hút vào lòng bàn tay, bóp phía dưới “Phanh” vỡ nát.

“Đế trà đại nhân!”

“Đế tộc tầng cao nhất một trong, chín sao Thiên Giới trung giai cường giả!”

“Mau nhìn, đế đèn đại nhân, đế Bạch đại nhân, đế Phong đại nhân...”

Đế trà xuất hiện về sau, các loại tiếng kinh hô truyền đến, hơn mười tên Đế tộc cường giả lần lượt tại không trung xuất hiện, đều đứng tại Đế Luân trước mặt, ánh mắt phức tạp cùng âm lãnh nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng.

“Trời ạ! Đế tộc tầng cao nhất nhân vật toàn bộ đến rồi!”

“Đế Ất đại nhân còn chưa xuất hiện, đến cùng chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ Đế Ất đại nhân mặc kệ sao?”

“Lần này Thương Huyền Tông triệt để xong. Những này Đế tộc cường giả tối đỉnh xuất hiện, có lẽ chính là Đế Ất đại nhân ý tứ, để cho bọn họ tới thu thập tàn cuộc. Nếu không không có Đế Ất đại nhân cho phép, những này người không có khả năng ra.”

Đế trà nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng, nói: “Dương Thanh Huyền, đủ!”

Dương Huyền Tàng đem chiến kích đưa với bên cạnh thân, mắt lạnh nhìn cái này hơn mười người, nói: “Đủ rồi? Cái gì đủ rồi?”

Đế trà đạo: “Việc này đủ. Vô luận tiền căn là cái gì, hiện tại kết quả này liền đã đủ. Ngươi cùng Đế Luân, Đế Kiến ân oán, đến đây là kết thúc.” Hắn dừng lại, lại nói: “Nguyên do trong này còn không rõ ràng, lui mười nghìn bước, coi như Đế Kiến có chỗ nào không đúng, ngươi đem hắn phủ đệ toàn hủy, giết Tuyết Kiếm sơn trang, Phong Vân Các, Bất Diệt Đảo không ít người, còn đem Đế Luân đả thương đến tận đây, như thế nào đi nữa ân oán, cũng hẳn là triệt tiêu.”

Dương Huyền Tàng nói: “Phải chăng đủ rồi, phải chăng triệt tiêu, là từ ngươi để phán đoán sao?”

Đế trà chau mày, trầm giọng nói: “Vậy ngươi còn muốn như thế nào nữa?”

Còn lại Đế tộc cường giả cũng đều giận hình vu sắc, đều là một bộ Dương Thanh Huyền không biết tốt xấu dáng vẻ.

Dương Huyền Tàng xùy âm thanh cười một tiếng, lạnh lùng nói: “Ta muốn thế nào, ngươi mắt mù sao? Đương nhiên là muốn giết hắn.” Nói xong, một chỉ Đế Luân.

“Soạt”, bốn phương tám hướng đều sôi trào, các loại tiếng nghị luận nổi lên bốn phía, “Hắn thật đúng là muốn giết Đế Luân a!”, “Chẳng lẽ như vậy không biết thời thế sao? Một mình hắn mạnh hơn, chống đỡ được Đế tộc nhiều cường giả như vậy sao?”

Một lão giả nghiêm túc phân tích nói: “Đế tộc cao thủ đều xuất hiện, Đế Ất đại nhân cùng Thần tộc cao thủ cũng không xuất hiện, có thể thấy phía trên đã ngầm cho phép Đế tộc làm việc, mà Thương Huyền Tông lớn nhất chỗ dựa Thần tộc, cũng không dám ra mặt.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 3192: Toàn Diện Đối Kháng

Không ít người nghe vậy, đều cảm thấy có đạo lý.

Sự tình nháo đến trình độ này, Dương Thanh Huyền lớn nhất chỗ dựa Đế Ất cùng Thần tộc đều không có ra mặt, có thể nghĩ, cái này hai núi dựa lớn đã triệt để từ bỏ hắn.

Lão giả kia tiếp tục nói ra: “Đế Luân thực lực, tại Đế tộc bên trong có thể tiến trước năm, không chỉ có đại biểu cho tầng cao nhất đỉnh phong lực lượng, mà lại cũng đại biểu cho Đế tộc uy vọng, là không cho sơ thất. Một khi Đế Luân vẫn lạc, Đế tộc còn như thế nào lãnh tụ vạn linh, trở thành vũ trụ này ở giữa tối cao thống trị? Sở dĩ vô luận từ phương diện nào nhìn, Đế Luân cũng không thể có sự tình.”

Mặt khác một người đàn ông tuổi trung niên không ngừng gật đầu, nói ra: “Vị bằng hữu này phân tích có lý, chỉ tiếc a, Dương Thanh Huyền quá không biết thời thế. Đế Trà đại nhân nói xóa bỏ, hẳn là cho hắn một lần cuối cùng cơ hội. Lần này cơ hội, ta đoán khẳng định kiếm không dễ. Đế tộc hiện tại mới xuất hiện, trước đó khẳng định là tại cùng Đế Ất hoặc là Thần tộc tiến hành đánh cờ. Đế Ất đại nhân cùng Thần tộc bó tay đứng ngoài quan sát, cùng cái này chỉ có một lần cơ hội hẳn là đánh cờ kết quả.”

Tất cả mọi người cảm thấy mười phần có lý, đối với Dương Thanh Huyền cảm thấy mười phần tiếc hận.

Lấy hắn hôm nay biểu hiện ra lực lượng, đợi một thời gian, đừng nói Đế Luân, liền xem như Đế Ất cùng toàn bộ Đế tộc, cũng sẽ không tiếp tục là đối thủ của hắn.

Giấu tài, tương lai nhất phi trùng thiên, ai có thể cản?

Chỉ tiếc, không biết thời thế, tự hủy tiền đồ.

Tất cả mọi người lắc đầu không thôi.

Vu Khinh Nguyệt chờ Thương Huyền Tông cường giả cũng là khẩn trương, Vu Khinh Nguyệt gấp xoay quanh, lo nghĩ nói: “Làm sao bây giờ... Làm sao bây giờ...”

Thẩm Xung khẽ nhíu mày, lập tức sắc mặt khôi phục lại bình tĩnh, khẽ cười nói: “Đời chưởng môn không cần lo lắng, chút chuyện nhỏ này, chưởng môn đủ để ứng phó.”

Vu Khinh Nguyệt lắc đầu nói: “Các ngươi không biết, Đế tộc chính là vùng vũ trụ này mạnh nhất chủng tộc, thực lực mạnh, xa không phải chúng ta Thương Huyền Tông có thể chống lại.”

Từ Phong cười nói: “Thẩm Xung nói không sai, đời chưởng môn không cần lo lắng, ngươi nói Thương Huyền Tông lúc trước Thương Huyền Tông, mà bây giờ Thương Huyền Tông...” Hắn hai mắt lấp lóe, một cỗ hào khí nhét đầy lồng ngực, ngạo nghễ nói: “Cho dù là Đế tộc, cũng không sợ hãi!”

Vu Khinh Nguyệt mấy người sững sờ, đột nhiên vang lên Dương Thanh Huyền đã nói, nội tâm thoáng an tâm, nhưng vẫn là khẩn trương trong lòng bàn tay đổ mồ hôi.

Đế Trà thấy Dương Thanh Huyền không biết tốt xấu như thế, cả giận nói: “Dương Thanh Huyền, đừng muốn được voi đòi tiên!”

Dương Huyền Tàng nói: “Không phải ta được một tấc lại muốn tiến một thước, mà là các ngươi từ đầu đến cuối liền sai lầm, ta Thương Huyền Tông không phải bất luận kẻ nào có thể bắt nạt địa phương! Hôm nay ta chỉ là đến đòi lại bản thứ thuộc về chính ta, trừ bỏ bị Đế Kiến cắt xén vật tư bên ngoài, còn có ta Thương Huyền Tông uy nghiêm! Xem ở Đế Ất đại nhân một mực đối với ta chiếu cố cực kì phân thượng, ta có thể không giết Đế Luân, nhưng có ba cái điều kiện trao đổi.”

Đế Trà nội tâm lên cơn giận dữ, nếu không phải kiêng kị Đế Ất cùng Thần tộc, đã sớm ra tay giết người, hắn xanh mét người, lạnh giọng nói: “Nói!”

Dương Huyền Tàng nói: “Một, tha Đế Luân một tên, nhưng phạt hắn quỳ gối ta Thương Huyền Tông trước cửa ba tháng. Hai, Đế Kiến, Tuyết Tam Thiên, Vi Hồng Phi cùng Gia Cát Sâm hẳn phải chết. Ba, cắt xén ta Thương Huyền Tông tài nguyên, gấp trăm lần bổ hồi.”

Cái này ba điều kiện mới ra, tất cả mọi người không bất đại kinh.

Hơn mười tên Đế tộc cường giả càng là nổi trận lôi đình.

Đế Trà phẫn nộ quát: “Không có khả năng!”

Dương Huyền Tàng cười lạnh nói: “Đã như vậy, cái kia liền không có trò chuyện cần thiết.”

Đế Trà lạnh lùng nói: “Đế Ất đại nhân cùng Thần tộc đều đã từng nói không nhúng tay vào việc này, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi hôm nay có bản lĩnh gì giết Đế Luân.”

Dương Huyền Tàng nói: “Các ngươi quyết định dính vào thật sao?”

Đế Trà lãnh đạm nói: “Đương nhiên! Ngươi Thương Huyền Tông có uy nghiêm, chẳng lẽ ta Đế tộc liền không có?!”

Dương Huyền Tàng nói: “Đã như vậy, vậy liền đừng trách ta không cho Đế Ất đại nhân mặt mũi.”

Đế Trà cười nhạo nói: “Đến nha, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi làm sao cái không nể mặt mũi pháp, ha ha.”

“Ha ha ha ha!” Còn lại hơn mười người cũng đều là cười vang.

Đế Luân thảm bại, để bọn hắn nội tâm nhẫn nhịn đầy bụng tức giận, giờ phút này có thể nhục nhã một chút Dương Thanh Huyền, đều cảm giác đến vô cùng thoải mái.

Dương Huyền Tàng gật đầu nói: “Đã như vậy, cái kia Thương Huyền Tông người nghe lệnh, đem cái này hơn mười người đều giết!”

“Chi!” Mệnh lệnh này mới ra, tất cả mọi người đều giật mình, bao quát Đế Trà chờ hơn mười người, đều cho là mình nghe nhầm.

Giết chết hơn mười tên cường giả tối đỉnh?

Đế Trà cả giận nói: “Ngươi biết mình đang nói cái gì không?”

“Chưởng môn nói đem các ngươi đều giết a, chẳng lẽ các ngươi tất cả đều tai điếc?”

Hư không bên trong truyền đến một đạo băng lãnh thanh âm, lập tức một cỗ cường đại uy áp lăng không mà xuống, hung hăng trấn áp tại Đế tộc cường giả ở giữa, sau đó bạo xoáy ra.

Toàn bộ không gian đều kịch liệt chấn động.

Ở đây vô số người tất cả đều cảm nhận được cỗ lực lượng này cảm giác áp bách, đều sắc mặt đại biến.

Lúc trước phân tích tên lão giả kia cả kinh kêu lên: “Chín sao Thiên Giới đỉnh phong! Là chín sao Thiên Giới cường giả tối đỉnh.” Hắn cả kinh nói: “Làm sao có thể? Thương Huyền Tông bên trong có chín sao Thiên Giới cường giả tối đỉnh?”

Đế Trà bọn người là tâm thần rung mạnh, ngay trong bọn họ cũng không phải là không có chín sao Thiên Giới đỉnh phong, mà là cỗ lực lượng này cực kì lạ lẫm, cũng không phải là bọn hắn biết rõ chín sao Thiên Giới đỉnh phong.

Lúc này, lại một đường mỉa mai thanh âm truyền đến, “Bọn hắn cũng không phải là kẻ điếc, chỉ là giả ngu mà thôi, tại ta Thương Huyền Tông trước mặt giả ngu, cái kia liền đem bọn hắn đánh tới thông minh cho đến.”

Cùng thanh âm kia cùng nhau truyền đến, còn có cực mạnh uy áp, “Ầm ầm” như chiến xa ép qua trời cao, chấn mỗi người khí huyết khuấy động, nhịn không được liền muốn thổ huyết.

“Cái gì?! Lại là một vị chín sao Thiên Giới đỉnh phong!”

Cái kia danh phận tích lão giả tròng mắt lồi ra, muôn vàn khó khăn tin tưởng nhìn xem, cái kia cỗ mới tới khí tức cùng lúc trước cái kia đạo tương xứng, trực tiếp khuấy động Đế tộc cường giả chỗ không gian phi tốc vặn vẹo.

Lần này cuối cùng để cái kia hơn mười tên Đế tộc cường giả kinh hoảng.

Bọn hắn hết thảy cũng có hai vị chín sao Thiên Giới đỉnh phong, chỉ bất quá thuộc về phái trung gian, cũng không đồng ý đối kháng Dương Thanh Huyền, nhưng cũng không đồng ý để Đế Luân chết, chỉ là vì thu thập tàn cuộc, nhìn xem náo nhiệt sở dĩ cùng một chỗ theo tới.

Nằm mơ cũng không nghĩ tới, Thương Huyền Tông bên trong thế mà cũng có hai tên chín sao Thiên Giới đỉnh phong!

Lại thêm Dương Huyền Tàng, đã nơi xa xuất hiện Cao Sâm, Từ Phong, Thẩm Xung mấy người, Thương Huyền Tông đã có cùng bọn hắn một trận chiến thực lực.

Đế Trà kinh sợ phía dưới, trầm giọng nói: “Đừng hoảng hốt!

Có đế mãnh cùng đế đỏ hai vị đại nhân có thể áp chế cái này hai tên chín sao Thiên Giới đỉnh phong, còn lại Dương Thanh Huyền mấy người, chúng ta có thể tuỳ tiện thu thập.”

“A, thật sao? Vậy liền đến tuỳ tiện trừng trị ta nhìn xem.”

Âm thanh thứ ba trên trời cao vang lên, từ xa mà đến gần, nương theo lấy cực độ khinh miệt, “Chưởng môn nói rất đúng, những trong đầu kia có S người, là giảng không thông đạo lý, trước hết đem bọn hắn trong đầu S cùng nước toàn bộ gạt ra.”

“Chi! Lại là chín sao Thiên Giới đỉnh phong!”

“Ba vị! Vị thứ ba chín sao Thiên Giới cường giả tối đỉnh!”

Khi cái kia người thứ ba khí tức khuếch tán ra đến, tất cả mọi người đều choáng tại chỗ, triệt để mộng bức.

Chương 3193: Thực Lực Chân Chính

Ba đạo khí tức như rồng liệng cửu thiên, trấn áp ở đây vạn dặm lĩnh vực trên không, mỗi trên người một người đều giống như gánh vác cự sơn, bị áp không thở nổi.

Đế tộc hơn mười người càng là như lâm đại địch, khẩn trương mồ hôi lạnh lâm ly.

Ba đạo thân ảnh từ phương vị khác nhau đi ra, đem Đế tộc người vây quanh, chính là Nham Cốt, Kế Đô cùng Thành Hoàng.

Đế Trà toàn thân run lên, bắt đầu hắn còn hoài nghi này khí tức có trá, nhưng nhìn thấy ba người chân thân về sau, xác nhận không thể nghi ngờ, vội vàng ôm quyền lớn tiếng nói: “Ba vị đại nhân là ai? Làm gì cùng Thương Huyền Tông hỗn cùng một chỗ, trêu ra cái này cự phiền toái lớn!”

Nham Cốt cười lạnh nói: “Chúng ta là ai, ngươi còn chưa xứng hỏi. To lớn gì phiền phức? Giết các ngươi như giết chó, bất quá vẫy tay một cái sự tình, sao là phiền phức?”

Đế tộc cường giả đều là biệt khuất đỏ bừng cả khuôn mặt, giận không kềm được, cho tới nay đều là vạn linh đỉnh, bây giờ lại bị người trào phúng vì gà chó, tức giận đến da đầu đều muốn bốc khói, nhưng ba người khí tức thật sự rõ ràng là chín sao Thiên Giới đỉnh phong, đủ để trấn áp hết thảy cường đại tồn tại, bị làm nhục cũng không có biện pháp.

Đế Trà sắc mặt trắng bệch, ôm quyền chắp tay, cắn răng nói: “Ba vị đại nhân thế nhưng là đi theo Dương Thanh Huyền từ Hỗn

Độn Chi Môn tới? Dương Thanh Huyền cho các ngươi cái gì, ta cho ba lần!”

Kế Đô cười to nói: “Ha ha, các ngươi cho ba lần? Ha ha ha ha, chỉ bằng các ngươi những này rác rưởi? Ha ha, cười chết ta rồi.”

Không chỉ có là Kế Đô, Nham Cốt cùng Thành Hoàng cũng phình bụng cười to.

Đế Trà gương mặt đỏ bừng, nổi giận nói: “Cười cái gì?! Chúng ta Đế tộc quân lâm thiên hạ, chính là vùng vũ trụ này bên trong sớm nhất chủng tộc, ta liền không tin có cái gì là Dương Thanh Huyền có thể cho, mà chúng ta lại không cho được!”

Nham Cốt nhìn chằm chằm hắn, từng chữ nói: “Dương Thanh Huyền thay chúng ta diệt trừ một vị nửa bước chí tôn tồn tại, hẳn là ngươi muốn thay chúng ta giết chết ba cái?”

“A?!”

Lời vừa nói ra, vô số người đều là hút miệng hơi lạnh, chỉ cảm thấy lạnh cả người, mặt mũi tràn đầy thần sắc.

Có thể ở đây vây xem chiến đấu võ tu, cơ hồ đều là bảy sao trở lên Thiên Giới, lại không tốt cũng là bốn sao trở lên, lại thấp lời nói trừ phi có người thủ hộ, nếu không căn bản ngăn không được dư ba xung kích, sở dĩ những này người đều rất rõ ràng nửa bước chí tôn là khái niệm gì.

“Dương Thanh Huyền giết một vị nửa bước chí tôn? Cái này sao có thể?”

“Có thể cái này nói ra tự một vị chín sao Thiên Giới đỉnh phong, không đến mức là giả a? Nếu không nhân gia cũng sẽ không quy thuận Thương Huyền Tông.”

“Nếu là Dương Thanh Huyền có đánh giết nửa bước chí tôn thực lực, chẳng lẽ không phải có thể trực tiếp đối kháng phạm không? Tương truyền phạm không cũng chỉ là nửa bước chí tôn a!”

Vị kia phân tích lão giả đột nhiên lộ ra vẻ chợt hiểu, hoảng sợ run giọng nói: “Khó trách, khó trách Đế Ất đại nhân muốn đẩy hắn vì phó minh chủ, ta hiểu được! Đế Ất đại nhân cùng Thần tộc cũng không phải là từ bỏ Dương Thanh Huyền mà mặc kệ việc này, mà là bọn hắn căn bản không cần quản a! Bọn họ cũng đều biết Dương Thanh Huyền thực đủ sức để ứng phó những này Đế tộc cao tầng!”

Lão giả lời nói như như gió, truyền khắp mỗi người lỗ tai, dài vạn dặm không trong nháy mắt yên lặng như tờ, liền liền hô hấp thanh âm cũng bị mất.

Đế tộc hơn mười người, toàn bộ hóa đá tại chỗ, liền liền hai vị chín sao Thiên Giới đỉnh phong đế mãnh cùng đế đỏ, cũng chân khí có chút hỗn loạn, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

Bọn hắn tựa hồ minh bạch cái gì, chính như lão giả lời nói, khó trách Đế Ất bỏ mặc không quan tâm, chẳng lẽ Hồng Lâm trấn định tự nhiên..., nguyên lai đây hết thảy, bọn hắn đã sớm biết.

Đế Trà lau, chùi đi mồ hôi lạnh trên trán, nhỏ giọng hỏi: “Lấy Dương Thanh Huyền lực lượng, làm sao có thể giết nửa bước chí tôn?”

Nham Cốt khinh miệt nói: “Ngươi không có tư cách biết.”

Đúng lúc này, lại có mấy đạo cường đại khí tức lâm không truyền đến, hư không không ngừng vặn vẹo, xuất hiện từng cái vòng xoáy.

Rất nhiều khuôn mặt xa lạ từ vòng xoáy bên trong hiển hiện, mỗi người trên thân đều truyền đến chín sao Thiên Giới phía trên đáng sợ uy áp, lại cũng có hơn mười người nhiều!

Trong đó một vị tướng mạo quái dị khó coi, hình như con cóc lão giả ôm quyền nói: “Thần Thiềm Tử gặp qua Thanh Huyền chưởng môn! Chúng ta tới chậm, còn xin chưởng môn thứ tội!”

Mười mấy người này, đều là theo chân Dương Thanh Huyền thứ nhất phê từ Hỗn Độn Chi Môn bên trong ra cường giả, cũng là độ trung thành cao nhất một nhóm.

“Gặp qua Thanh Huyền chưởng môn!”

Mặt khác hơn mười người đều là xa xa ôm quyền chắp tay, tiếng gầm như đào, càn quét toàn bộ dài vạn dặm không, chấn đám người một trận ù tai “Ong ong”, đầu óc đều muốn tê.

Nhưng đại gia nội tâm chấn kinh, so lỗ tai cùng đầu óc chấn kinh còn muốn càng sâu!

“Mười sáu vị chín sao Thiên Giới...” Trong lòng mỗi người đều là chấn động không gì sánh nổi, còn có một số tám sao Thiên Giới tồn tại, đồng dạng là thiên hạ bá chủ cấp bậc, như Tiểu Giả dạng này, trực tiếp liền bị không đáng kể.

“Cỗ lực lượng này, đủ để cùng Đế tộc chống lại, nếu là không tính Đế Ất đại nhân, sợ là đã bao trùm tại Đế tộc phía trên!”

“Thương Huyền Tông lại đáng sợ như thế, chẳng lẽ muốn thành là thiên hạ đệ nhất tông sao?”

Dương Huyền Tàng chấp kích đứng trên hư không, vung tay lên, hướng mọi người nói: “Đều miễn lễ, ta trước kia cho rằng chỉ là một chuyện nhỏ, không nghĩ tới sẽ phát triển thành dạng này, sở dĩ không có gọi các ngươi. Việc này chậm trễ thời gian nhiều lắm, tranh thủ thời gian kết thúc đi.”

Hắn vung tay lên, làm cái giết tư thế.

“Chi!” Tất cả mọi người đều là toàn thân lạnh lẽo, phảng phất cái kia một giết thủ thế là chém trên người mình, đều là trong lòng run rẩy, thầm nghĩ: “Chẳng lẽ những này Đế tộc cao tầng muốn toàn bộ ngã xuống rồi? Đế Ất đại nhân sẽ không ngồi yên không để ý đến a?”

“Chậm đã!” Đế Trà hoảng sợ quát to một tiếng, trán thẳng đổ mồ hôi lạnh, cỗ lực lượng này đủ để giết hết bọn hắn, hắn còn ôm một chút hi vọng, nói với Dương Thanh Huyền: “Ngươi vừa nói ba điều kiện, sau hai cái chúng ta đều có thể đáp ứng, nhưng cái thứ nhất, quá hại người.”

Dương Huyền Tàng không thèm để ý, nói: “Còn chưa động thủ?”

Nham Cốt đám người đồng thanh nói: “Đúng!”

Hơn mười đạo chín sao Thiên Giới khí tức cường đại bạo phát đi ra, cùng một chỗ hướng Đế Trà mấy người dũng mãnh lao tới.

Ở đây uy áp hợp lực dưới, bầu trời vỡ vụn, đại địa da bị nẻ, toàn bộ càn khôn đều muốn vỡ nát.

Sở hữu vây xem võ giả, đều là hoảng sợ hướng nơi xa bỏ chạy, lại không đi, cho dù bọn hắn Thiên Giới tinh vị không thấp, cũng là muốn cuốn vào đi.

Đế Trà mấy người không khỏi là tâm kinh đảm hàn, đúng lúc này, lại là một cỗ cường đại khí tức phá không mà đến, trực tiếp khuếch tán đến vạn dặm, trấn áp toàn trường!

Hết sức căng thẳng đại chiến nháy mắt dừng lại hạ.

Vô số ánh mắt đột nhiên ngẩng đầu, chỉ thấy trời cao hóa thành huyết sắc giống như, bày biện ra hoa mỹ nghê hồng, như thần thánh không thể xâm phạm, bao phủ tại hết thảy sinh linh cùng vạn vật bên trên.

Đế tộc người từng cái mừng rỡ không thôi, cỗ lực lượng này đã vượt qua chín sao tồn tại, mà là toàn vũ trụ chỉ có mấy người có thể đạt tới thập tinh cảnh giới!

“Đế Ất đại nhân! Là Đế Ất đại nhân sao? Hắn rốt cục xuất thủ.” Đám người nghĩ như thế.

Đế tộc người càng là ôm to lớn hi vọng, chỉ cần Đế Ất xuất thủ, thập tinh cảnh giới nghiền ép hết thảy, những này chín sao Thiên Giới tuyệt không năng lực chống cự.

Đúng lúc này, cái kia hoa mỹ hồng mang bên trong, hóa hiện ra một đạo màu tím, kích - bắn mà xuống.

Sau đó, mấy trăm đạo cường đại khí tức phá không mà ra, như là cỗ sao chổi xẹt qua trời cao, tại cái kia đạo thân ảnh màu tím dẫn dắt dưới, bay vào chiến trường.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3194: Toàn Bộ Thỏa Hiệp

“A? Kia là...”

Có người trước hết nhất thấy rõ cái kia thân ảnh màu tím, cả kinh kêu lên: “Tử Tâm Thần Vương!”

Bốn chữ này mới ra, Đế tộc người nháy mắt mặt không có chút máu, mà cái kia đầy trời rực rỡ hồng mang càng là nháy mắt co vào, hóa thành một đạo vĩ ngạn dáng người, lâm không đi tới.

“Là Hồng Tiêu đại nhân!”

“Hắn làm sao cũng đạt được thập tinh cảnh giới rồi?”

“Trời ạ, bởi như vậy, Thần tộc chẳng lẽ không phải có hai vị thập tinh cảnh giới cường giả!”

Nghe bốn phương tám hướng khiếp sợ tiếng nghị luận, Đế tộc cái này hơn mười tên cao tầng toàn đều có chút hoảng hốt, phảng phất khó mà tiếp nhận.

Thần là vũ trụ ở giữa sớm nhất xuất hiện chủng tộc, quân lâm thiên hạ, thống ngự vạn linh, cho tới bây giờ đều là đứng tại đỉnh tiêm tồn tại, có thể bây giờ lại nhiều lần gặp khó.

Đầu tiên là bị Thương Huyền Tông nghiền ép, nhưng cũng còn có thể an ủi mình, Thương Huyền Tông dù sao không có thập tinh tồn tại, chỉ cần Đế Ất xuất thủ, còn là có thể trấn áp lại Thương Huyền Tông.

Nhưng bây giờ thập tinh Hồng Tiêu xuất hiện, nhưng lại làm cho bọn họ triệt để mặt xám như tro, có loại kia từ đám mây rơi xuống cảm giác, một chút ngã vào vực sâu không đáy.

Đế Trà hoảng sợ nói: “Hồng Lâm đại nhân đã đồng ý Thần tộc không tham dự việc này.”

Hồng Tiêu mặt không chút thay đổi nói: “A, thật sao? Ta mới từ Hỗn Độn Chi Môn bên kia tới, cũng không hiểu biết việc này.”

Tử Tâm “Hì hì” cười một tiếng, ánh mắt đảo qua toàn trường, lập tức thấy rõ rõ ràng, nói: “Không tham dự liền không tham dự.” Nàng quay người đối với cái kia mấy trăm người nói ra: “Thương Huyền Tông tông chủ liền ở đây, các ngươi có thể bái kiến.”

Cái kia mấy trăm người chính là Hồng Tiêu cùng Tử Tâm thu phục thứ nhất thai bên trong tứ phương cường giả, lấy Bích Ba Đảo đảo chủ Trương Đào, Cổ Xuyên tiên sinh mấy người cầm đầu, bọn hắn gặp một lần Dương Huyền Tàng, lập tức xa xa chắp tay cong xuống, đồng thanh nói: “Gặp qua chưởng môn!”

Lần này thanh thế so lúc trước còn lớn hơn, trực tiếp rung ra đại lượng sóng âm, lấy mắt trần có thể thấy hình thái tại không trung khuếch tán, không ít người trực tiếp khí huyết cuồn cuộn, khóe miệng tràn ra máu, không khỏi hoảng sợ vạn phần, “Những này người cũng là Thương Huyền Tông?!”

Mà lại thần thức đảo qua đi, cái này vài trăm người vậy mà đều là bảy sao trở lên Thiên Giới!

“Cái này, cái này..., bảy sao Thiên Giới thành rau cải trắng rồi?”

Tất cả mọi người đều mắt choáng váng.

Mặc dù hỗn độn đại lục bảy sao Thiên Giới là cái này gấp mười không ngừng, nhưng đột nhiên một chút trống rỗng xuất hiện nhiều như vậy, bên trong còn có hơn hai mươi vị chín sao

Thiên Giới, Trương Đào vẫn là chín sao Thiên Giới đỉnh phong, tăng thêm lúc trước mười sáu người, toàn bộ Thương Huyền Tông chín sao Thiên Giới là như thế nào một cái đáng sợ số lượng?

Giờ khắc này, tất cả mọi người đều hóa đá, đầu óc ở vào chập mạch trạng thái.

Đế tộc hơn mười người càng là một trái tim ngã vào đáy cốc, triệt để tuyệt vọng.

Đừng nói Thần tộc có hai vị thập tinh Thiên Giới, liền xem như Thương Huyền Tông cỗ lực lượng này, dù là không có thập tinh Thiên Giới, bọn hắn tăng thêm Đế Ất cũng không có khả năng ngăn trở.

Dương Huyền Tàng nói: “Chư vị vất vả.”

Trương Đào nhìn liếc mắt thế cục, khóe miệng có chút giơ lên, nói: “Chúng ta mới đến, đang lo không có lễ gặp mặt, liền để chúng ta dùng mười mấy người này đầu, trước cho chưởng môn, với tư cách lễ gặp mặt đi.”

Đế Trà kinh hoảng nói: “Thanh Huyền chưởng môn, xin dừng tay!” Hắn lần này là thật sợ, người nhu cầu có cấp độ phân chia, đầu tiên là sinh tồn nhu cầu, thỏa mãn mạng sống vì thứ nhất sự việc cần giải quyết, tiếp theo mới là uy nghiêm, tự tôn chờ chút.

Đế Trà run rẩy nói: “Ba cái kia điều kiện, chúng ta đều đáp ứng, mong rằng chưởng môn nể tình chúng ta vô tri, việc này như vậy coi như thôi.”

Đế tộc người từng cái sắc mặt bạc trắng, giờ phút này bọn hắn không có bất luận cái gì bi phẫn, cũng không có bất luận cái gì bất mãn, có chỉ là sợ hãi thật sâu.

Nhưng lực lượng của địch nhân vượt xa ngươi thời điểm, rốt cuộc sinh không nổi bất kỳ kháng cự nào tâm.

Toàn bộ Hỗn Độn liên minh hết thảy mới hai trăm vị tả hữu chín sao Thiên Giới, Thương Huyền Tông lần này liền xuất hiện hơn bốn mươi vị, chiếm một phần năm, lại thêm Thần tộc có hai vị thập tinh Thiên Giới cùng bọn hắn giao hảo, cùng Hàng Trần vị này thập tinh Thiên Giới cũng là che chở bọn hắn.

Lần tranh đấu này, bất luận nhìn thế nào, bọn hắn đều là thất bại thảm hại, lại không có bất luận cái gì vãn hồi hi vọng.

Đế Trà mấy người đột nhiên minh bạch Đế Ất ngay lúc đó cái loại ánh mắt này cùng thần sắc, đó là một loại thật sâu không làm sao cùng thất vọng, cùng tâm mệt mỏi, bọn hắn từng cái rất cảm thấy xấu hổ giận dữ, đều là cúi đầu xuống.

Dương Huyền Tàng nói: “Tốt, xem ở Đế Ất đại nhân phân thượng, việc này như vậy coi như thôi.”

Câu này hời hợt lời nói, liền đình chỉ một trận cực độ đáng sợ chiến đấu, trận chiến này nếu là thật sự đánh, hậu quả như thế nào thật sự là thiết tưởng không chịu nổi, tất cả mọi người đều là nhẹ nhàng thở ra, chỉ cảm thấy lòng bàn tay đã ướt đẫm.

Lúc này, tất cả mọi người đều đột nhiên phát giác, Dương Thanh Huyền đã không chỉ là thế hệ trẻ tuổi đệ nhất thiên tài, càng không phải là cái gì từ từ bay lên tân tinh, mà là đã trở thành chúa tể một phương, trở thành quân lâm thiên hạ nhân vật, cho dù là Đế tộc ở trước mặt hắn, cũng muốn nhượng bộ ba phần.

Loại cảm giác này để đám người có chút hoảng hốt, thực sự là bởi vì vì Dương Thanh Huyền tuổi còn rất trẻ, từ quật khởi đến bây giờ, chỉ có thời gian mấy chục năm, người bình thường tại khoảng thời gian này bên trong, liền xem như cấp một cảnh giới đều rất khó đề thăng, mà hắn lại đã trở thành Vũ Trụ Bá Chủ.

Cho tới cái kia phó minh chủ thân phận, lại không có ai nghi vấn hắn tư cách, thậm chí chất vấn ý niệm nghĩ cũng không dám lên.

Dương Huyền Tàng đưa tay hướng nắm vào trong hư không một cái, số đạo quang mang liền bị lâm không nhiếp lên, bay tới.

Chính là Đế Kiến, Tuyết Tam Thiên bốn người, sớm đã mặt xám như tro, một mảnh tuyệt vọng thần sắc, trên thực tế, khi Nham Cốt ba người xuất hiện thời điểm, Đế Trà sau khi đồng ý mặt hai điều kiện lúc, bọn hắn liền đã triệt để tuyệt vọng.

Đế Kiến sầu thảm nói: "Là ta sai rồi, ta không nên thừa dịp ngươi không có ở đây thời điểm, trắng trợn cắt xén Thương Huyền Tông tài nguyên, trách nhiệm từ ta một người đảm đương, hi vọng Thanh Huyền chưởng môn không cần lan đến gần người nhà của ta."

Dương Huyền Tàng lạnh lùng nói: "Hiện tại thừa nhận? Nhiều đơn giản một sự kiện, đền bù liền tốt, không phải muốn tìm chết đến bồi lên tính mạng mình, ta còn có thể nói cái gì cho phải đâu?" Năm ngón tay vồ lấy, Đế Kiến liền kêu thảm một tiếng, bạo cầm đồ bán đứt trận.

Tuyết Tam Thiên ba người mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, cho dù bọn hắn là thiên hạ bá chủ, nhưng ở tử vong trước mặt, ai có thể không sợ? Buổi sáng còn thư thư phục phục từ hương trong trướng ra, hưởng hết nhân gian phú quý, hiện tại mới thời gian nháy mắt liền phải chết, mà lại không có một chút hi vọng.

Vi Hồng Phi sầu thảm nói: "Là chúng ta sai, mong rằng Thanh Huyền chưởng môn không cần liên lụy thân nhân của chúng ta cùng môn nhân."

Dương Huyền Tàng nói: "Yên tâm đi, thân nhân của các ngươi cùng môn nhân đều đã gia nhập Thương Huyền Tông, từ nay về sau, lại không có Tuyết Kiếm sơn trang, Phong Vân Các cùng Bất Diệt Đảo, các ngươi an tâm đi thôi."

“Phanh phanh!”

Ba người lần lượt nổ vỡ ra đến, chết thảm không trung.

Tất cả mọi người lẳng lặng nhìn một màn này, trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Đế Kiến bốn người hành vi, đại gia sớm có nghe thấy, mà lại không ít tông môn đều nếm qua bọn hắn thua thiệt, nội tâm ngược lại có một tia báo thù khoái cảm, bốn người này xem như gieo gió gặt bão, làm bên trên một câu “Đáng đời”, nhưng cũng chính là bởi vì bốn người này đá vào Thương Huyền Tông khối này trên miếng sắt, mới gặp báo ứng, nếu không bốn người giờ phút này cần phải còn tại tiêu dao khoái hoạt, tiếp tục thu hết đại gia chất béo.

Chương 3195: Bế Quan Trước Bái Phỏng

Dương Huyền Tàng giết bốn người về sau, đưa tay hướng Đế tộc hơn mười người bên trong một chỉ.

Đế Trà bọn người là toàn thân chấn động, vội vàng tránh đi, không dám đứng tại hắn chỉ hướng phía trước.

Lúc này mọi người mới phát hiện, hắn chỉ hướng chính là Đế Luân.

Dương Huyền Tàng cong ngón búng ra, một đạo kim sắc hồ quang bắn - quá khứ, “Đôm đốp” một tiếng liền khuếch tán ra đến, đem Đế Luân bao lấy.

Đế Trà cả kinh nói: “Thanh Huyền chưởng môn, ngươi đáp ứng không...”

“Ồn ào!”

Dương Huyền Tàng đoạn quát một tiếng, Đế Trà dọa đến vội vàng ngậm miệng, không còn dám lên tiếng.

Dương Huyền Tàng lại cong ngón búng ra, bọc lấy Đế Luân kim quang liền bắn ra đi, như một đạo rực rỡ hoa mỹ hướng chảy, rơi hướng mặt đất bao la.

“Phương hướng kia là...”

Có người lập tức phát hiện, Đế Luân rơi hướng phương hướng chính là Thương Huyền Tông.

Lại vừa nghĩ tới Dương Huyền Tàng đưa ra ba điều kiện, không khỏi là ngậm miệng lại, cũng không dám lên tiếng.

“Bành!” Nơi xa truyền đến quang mang rơi vào đại địa thanh âm, chung quanh trong vòng trăm trượng tất cả đều bị cường quang thúc vì đất bằng.

Đế Luân máu me khắp người, bỏ mình không rõ quỳ ở trên mặt đất, mặt hướng Thương Huyền Tông tông môn.

Đế tộc người từng cái sắc mặt bạc trắng, không ai dám nói cái gì.

Dương Huyền Tàng sắc mặt băng lãnh, phất một cái ống tay áo, nói: “Tất cả giải tán đi, sau ba tháng đến lĩnh người.”

Chung quanh ăn dưa quần chúng đều là toàn thân chấn động, “Hoa” tranh nhau chen lấn rời đi, Dương Huyền Tàng một câu, ai cũng không dám ngỗ nghịch.

Trong bất tri bất giác, hắn trong lòng mọi người uy vọng, đã bao trùm với cái khác phó minh chủ phía trên, thậm chí so với Đế Ất cũng không thua kém bao nhiêu.

Đế tộc hơn mười người cũng không dám nhiều lời, đều là xấu hổ giận dữ cúi đầu, thuấn di mà đi. Lại không có mặt mũi lưu ở đây.

Đến tận đây, Dương Huyền Tàng mới giải khai hợp thể, biến trở về hai người.

“Hì hì, ngươi thật là uy phong a.” Tử Tâm nhìn qua Dương Thanh Huyền, khẽ cười nói.

Dương Thanh Huyền mặt mũi tràn đầy vẻ mệt mỏi, mặt mang cười khổ, nếu là có lựa chọn, hắn cũng không muốn náo thành dạng này, nhưng nếu là không giết gà dọa khỉ, răn đe, tương lai còn sẽ có người bắt nạt đến thân nhân mình bằng hữu trên thân.

Hồng Tiêu mắt sáng lên, ngạc nhiên nói: “Ngươi đột phá?”

Hắn vừa tới thời điểm, liền đã phát hiện Dương Huyền Tàng là chín sao Thiên Giới hậu kỳ thực lực, rất cảm thấy kỳ quái, tưởng rằng Quỷ Tàng đột phá, nhưng cảm giác lại không giống.

Hiện tại hợp thể tách ra, Quỷ Tàng vẫn là chín sao Thiên Giới sơ giai, nhưng Dương Thanh Huyền cũng đã bước vào tám sao Thiên Giới hậu kỳ.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Đột nhiên hiểu rõ Đại Niết Bàn lực lượng, sở dĩ đột phá.”

Tử Tâm cả kinh nói: “Thế nhưng là, các ngươi hợp thể thực lực bản thể là Quỷ Tàng, làm sao có thể xuất hiện hai tầng cảnh giới tăng phúc?”

Quỷ Tàng cũng là nhíu mày, cực kì không hiểu.

Dương Thanh Huyền cười khổ một tiếng, thở dài: “Cơ duyên xảo hợp đi, trước kia cũng xuất hiện qua đề thăng hai cấp tình huống, mà lại lần này đột phá Đại Niết Bàn lực lượng cực kì huyền diệu, cùng dĩ vãng cũng khác nhau. Nhưng lần sau hợp thể, chưa hẳn liền có thể may mắn như vậy.”

Hắn hướng Trương Đào mấy người chắp tay nói: “Đa tạ chư vị đến đây tương trợ, ta vừa đột phá cấp một, hiện tại muốn đi bế quan một chút, thực sự vô pháp nghênh đón.”

Trương Đào mấy người vội vàng ôm quyền đáp lễ nói: “Chưởng môn khách khí.”

Bọn hắn bị Hồng Tiêu thu phục về sau, một mực lòng có thấp thỏm, sợ cái kia Dương Thanh Huyền tính nết ác liệt, tâm địa ác độc, giờ phút này gặp một lần phía dưới, đúng là ôn tồn lễ độ, lễ phép có thừa, không khỏi yên lòng. Mà lại từ sự tình vừa rồi bên trên nhìn, cũng không phải tâm địa ác độc hạng người.

Dương Thanh Huyền lập tức gọi tới Vu Khinh Nguyệt, để nàng hảo hảo an bài cùng chiêu đãi Trương Đào mấy người, còn có đem Nham Cốt mấy người cũng dần dần dẫn tiến cho Thương Huyền Tông cao tầng, để đại gia nhận thức một chút.

Nham Cốt cùng Trương Đào mấy người đối với mấy cái này Thương Huyền Tông cao tầng cũng không ưa, nhưng cũng đều khách khách khí khí chắp tay thở dài, dần dần quen biết phiên.

Thi Diễn bọn người là thầm cười khổ, biết lẫn nhau chênh lệch quá lớn, đối phương mặc dù rất chân thành bộ dáng, nhưng nội tâm không cần phải nói, chắc chắn sẽ không coi ra gì.

Cái này khiến Thương Huyền Tông cao tầng đều cảm thấy áp lực thật lớn, thầm hạ quyết tâm muốn liều mạng tu luyện, tranh thủ sớm ngày đuổi kịp đi.

Dương Thanh Huyền lúc này cùng đám người cáo biệt, lóe lên liền biến mất trên trời cao.

Hắn vừa mới lĩnh ngộ ra Đại Niết Bàn lực lượng, cần phải thật tốt bế quan tiêu hóa một chút, đồng thời trong trận này tiêu hao lực lượng quá lớn, cũng cần thời gian nhất định đến khôi phục.

Lại có là trong trận này, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không phát huy ra lực lượng cường đại, cũng làm cho hắn kinh hỉ dị thường, đây là lần thứ hai phát huy ra vượt qua chính mình lực lượng trảm kích, nếu là có thể thăm dò trong đó huyền bí, tương lai vượt cấp giết người liền càng không đáng kể.

Dương Thanh Huyền trở lại Thương Huyền Tông bên trong, chính mình trong tu luyện mật thất.

Đây là toàn bộ Thương Huyền Tông linh mạch vị trí hạch tâm, lại trải qua các loại tinh diệu bố trí, đã trở thành toàn bộ vũ trụ ở giữa tốt nhất tu luyện nơi chốn một trong.

Dương Thanh Huyền mới vừa vào mật thất, đột nhiên một đạo quang mang lấp lóe mà đến, trực tiếp bắn - nhập trong mật thất, hiển hóa ra một thân ảnh, chính là Đế Ất.

Dương Thanh Huyền vội vàng ôm quyền thở dài, nói: “Gặp qua Đế Ất đại nhân.”

Đế Ất mỉm cười, đưa tay ra làm nắm nâng hình, nói: “Không cần khách khí.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hôm nay sự tình...”

Đế Ất ngắt lời nói: “Không cần nhiều lời, ngươi làm rất tốt.”

Dương Thanh Huyền trong lòng nhẹ nhàng thở ra, chuyện này hắn từ đầu đến cuối sợ Đế Ất sẽ sinh ra khúc mắc trong lòng, bây giờ nhìn đến, Đế Ất ý chí hoàn toàn chính xác hơn xa cái khác Đế tộc người.

Đế Ất hai tay thả lỏng phía sau, nhàn nhạt nói ra: “Đế Trà bọn hắn ở lâu Thần cung, dưỡng thành coi trời bằng vung, duy ngã độc tôn tư thái, nếu là tại lúc bình thường, dạng này thì cũng thôi đi, náo không ra cái đại sự gì tới. Nhưng giờ phút này thời kì phi thường, còn dạng này ngang tàng hống hách, sớm muộn rước lấy đại họa. Để bọn hắn thêm chút giáo huấn, là chuyện tốt.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Phải.”

Đế Ất nhìn qua hắn, trong mắt lộ ra vui mừng ý cười, khen: “Ngươi trưởng thành, vẫn luôn muốn vượt qua ta mong muốn, tám sao Thiên Giới hậu kỳ, chậc chậc, thật sự là giống như nằm mơ tốc độ phát triển.”

Dương Thanh Huyền khiêm tốn nói: “Phi thường thời khắc, vận khí mà thôi.”

Đế Ất cười vài tiếng, cũng không lại nói cái gì, chuyển mà nói ra: “Lần này ngươi thật sự là vì liên minh lập xuống đại công, Hồng Tiêu cùng Tử Tâm mang tới những cường giả này, tăng thêm Nham Cốt bọn hắn, để liên minh lực lượng chí ít tăng lên một phần tư trở lên, thực sự là quá để ta cao hứng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đây là đại gia công lao, ta sao dám một người tham công.”

“Ha ha, rất tốt, rất tốt!”

Đế Ất lại tán thưởng vài câu, nhân tiện nói: “Ngươi tốt tốt lĩnh ngộ Đại Niết Bàn lực lượng, củng cố tám sao Thiên Giới hậu kỳ cảnh giới, ta đi trước.”

Nói xong, quang ảnh ngay tại trong mật thất tán đi.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm một chút, liền muốn đóng lại mật thất, đột nhiên một đạo quen thuộc thanh âm truyền đến, “Thanh Huyền ca ca, ta có thể vào không?”

Dương Thanh Huyền nghe được thanh âm chủ nhân, vội vàng nói: “Đương nhiên có thể.”

Ngoài mật thất lập tức xuất hiện mấy người, từ hư không bên trong đi tới, đi đầu một người mặt như hoa đào, mãn chứa ý cười, chính là Lý Hồng Tụ.

Mà đi theo phía sau Vi Thanh, Xa Vưu cùng La Thanh Vân ba người.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, Vi Thanh cùng Xa Vưu một mực đi theo Lý Hồng Tụ, nhưng La Thanh Vân lại nhất quán độc lai độc vãng, mà lại quanh năm đang bế quan khổ tu bên trong, làm sao cũng sẽ theo tới?

Sợ là có chuyện.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3196: Thượng Giới Nguy Cơ

Mấy người đi vào trong mật thất, Lý Hồng Tụ nhìn chung quanh mật thất một vòng, thoải mái cười nói: “Thanh Huyền ca ca trận chiến kia thực sự quá đặc sắc.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười, nói: “Hợp thể mà thôi, lại không phải thực lực của chính ta.”

Ánh mắt của hắn ngưng lại, đột nhiên lộ ra ngạc nhiên thần sắc, kim quang tại đồng bên trong lóe lên, giật mình nói: “Bảy sao Thiên Giới đỉnh phong?! Hồng Tụ, ngươi, ngươi...” Hắn sợ nói không ra lời.

Lý Hồng Tụ thẹn thùng nói: “Thanh Huyền ca ca đều tám sao Thiên Giới hậu kỳ, ta vừa tới bảy sao Thiên Giới đỉnh phong, có kỳ quái như thế sao? Chẳng lẽ là giật mình ta tu luyện chậm?”

Dương Thanh Huyền mặt mo đỏ ửng, nói: “Tự nhiên không phải.”

Chính hắn kinh lịch vô số gian khổ, mấy lần từ sinh tử bên trong bồi hồi trở về, lại thêm các loại nghịch thiên cơ duyên, mới có thành tựu như thế. Lý Hồng Tụ giống như một mực đợi tại hỗn độn đại lục tu luyện, liền có thể như vậy nghịch thiên, đã cực kỳ đáng sợ.

Xa Vưu cười nhẹ hai tiếng, nói: “Tiểu tử ngươi thiên phú không tồi, nhưng Hồng Tụ tia không chút nào so ngươi chênh lệch. Bất quá chủ yếu vẫn là được lợi với Côn Khư sụp đổ, thế năng phi tốc dâng lên, khoảng thời gian này rất nhiều người đều đột phá.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới phát hiện, Vi Thanh cùng Xa Vưu tựa hồ cũng tinh tiến không ít, trên thân ngậm mà không phát khí tức, đã có chín sao Thiên Giới đỉnh phong.

Mà La Thanh Vân trước đó chính là thập tinh, hiện tại càng là nhìn không ra tu vi của hắn tình huống.

Hắn ôm quyền nói: “Chúc mừng các vị tiền bối.”

La Thanh Vân đột nhiên nói ra: “Ngươi đối với cái kia Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không chưởng khống như thế nào?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm xuống, trả lời: “Chỉ có thể nói còn có thể, cái này binh khí uy năng ta vô pháp toàn bộ phát huy ra, nhưng nhiều ít có thể siêu trình độ phát huy một chút.”

La Thanh Vân nói: “Là nhận hạn chế ngươi thực lực bản thân sao?”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, lại lâm vào trầm tư, nhưng sau nói ra: “Mà lại ta cảm giác cái này binh khí còn không hoàn thiện.”

Bốn người đều giật mình không nhỏ, Xa Vưu nói: “Ta nhìn binh khí kia cực kỳ đáng sợ, lúc trước chiến đấu bên trong ngươi chém ra một chiêu kia trăng tròn, thực sự là vượt qua bản thân ngươi cảnh giới.”

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, đem chiến kích lấy ra, toàn bộ mật thất nhiệt độ bỗng nhiên thấp xuống, mấy người đều cảm nhận được một cỗ lăng nhiên lãnh ý.

Mấy phần lưu quang trên người kích xẹt qua, như toái tinh điểm điểm rực rỡ.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm chiến kích nhìn ra ngoài một hồi, nói: “Ta cũng không thể hoàn toàn lý giải tình trạng của nó, nhưng ở Phạm Cao đại nhân lưu lại ý niệm bên trong, nói vật này có thể đem thứ nhất thai thế giới thôn phệ, liền có thể tiến vào hoàn thiện trạng thái."

Bốn người đều không rõ ràng thứ nhất thai thế giới là vì vật gì, Dương Thanh Huyền sơ qua giải thích một phen.

Xa Vưu cả kinh nói: "Đều đáng sợ như thế, thế mà còn có thể thôn phệ vũ trụ?"

Vi Thanh ánh mắt chuyển động, chậm rãi nói ra: "Lúc này mới bình thường, nếu không Lý Vân Tiêu không đến mức hao phí như thế lớn tâm lực, suy tính ra vật này thời chỗ trống."

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, hỏi: "Các vị tiền bối tới tìm ta, hẳn là chính là vì cái này binh khí?"

Xa Vưu gật đầu nói: "Chính là, nguyên bản nhiệm vụ của chúng ta là muốn đem hắn mang về mới sinh thay mặt đại vũ trụ, nhưng bây giờ nhìn đến, trừ ngươi ở ngoài, sợ là không người nào có thể thúc đẩy nó. Huống chi nó còn không hoàn thiện, hiện tại chúng ta cũng lưỡng nan."

Dương Thanh Huyền nói: "Mới sinh thay mặt đại vũ trụ đến cùng đã xảy ra chuyện gì?"

Vi Thanh cùng Xa Vưu nhìn nhau liếc mắt, tựa hồ có chút do dự.

Lý Hồng Tụ nói: "Kỳ thật cũng không có gì tốt giấu diếm, ta cha là sợ chúng ta hạ giới can thiệp quá nhiều, dính qua nhiều nhân quả, sở dĩ để chúng ta tìm tới kiện binh khí này liền lập tức trở về. Nhưng trong vũ trụ này đủ loại sự tình, chúng ta đã quấn thân trong đó, thoát ly không được rồi."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta tin tưởng cái này chiến kích là theo thời thế mà sinh, vì giải quyết nơi đây vũ trụ đại sự mà tồn tại, nếu là các vị tiền bối không thể thuyết phục ta, ta là tuyệt sẽ không đem trận chiến này kích ở thời điểm này dâng ra.”

Lý Hồng Tụ thở dài: “Chúng ta cũng biết, sở dĩ cũng không có làm khó Thanh Huyền ca ca, mà là hi vọng chờ Thanh Huyền ca ca trưởng thành, theo chúng ta cùng nhau tiến về mới sinh thay mặt đại vũ trụ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái này có thể. Chỉ cần tiêu diệt phạm không phạm theo, ta cũng rất muốn đi hướng cái kia hết thảy khởi nguyên địa phương a.”

Lý Hồng Tụ sắc mặt có chút khó coi, muốn nói lại thôi.

Dương Thanh Huyền nhìn ra hắn lúng túng, nói: “Hồng Tụ muội muội có việc cứ nói đừng ngại.”

Lý Hồng Tụ nói: “Tại mới sinh thay mặt đại vũ trụ bên trong, vô số vị diện giao hội, vạn linh cùng tồn tại, chính là đại đạo đản sinh ra cái thứ nhất vũ trụ, hoặc là nói là mẫu hệ vũ trụ. Tại lập tức cái vũ trụ này ở giữa, mặc dù cũng là bách tộc cùng tồn tại, nhưng Nhân tộc là chiếm cứ tuyệt đối thống trị địa vị. Nhưng tại mới sinh thay mặt đại vũ trụ bên trong lại không phải như thế. Nhân tộc phạm vi thế lực cực kì nhỏ, thậm chí có thể dùng nhỏ bé để hình dung.”

Dương Thanh Huyền song đồng co rụt lại, cả kinh nói: “Nhỏ bé?!”

Hắn lập tức có loại dự cảm xấu, bởi vì tại nhược nhục cường thực thế giới bên trong, ngươi nhỏ yếu liền muốn bị đánh a!

Lý Hồng Tụ thở dài, nói: “Mới sinh thay mặt đại vũ trụ đến cùng lớn bao nhiêu, ta cũng không rõ ràng lắm, thậm chí Xa Vưu thúc thúc bọn hắn cũng không rõ ràng, sợ là ta cha đều chưa hẳn biết. Mà Nhân tộc chiếm cứ địa phương, không khác với đề gạo tại lớn kho, một tí tại ngựa thể. Nhưng dù vậy, cũng là nhân tộc tiên tổ vượt mọi chông gai, mới có kích thước chi địa. Mà cái này điểm kích thước chi địa, cũng cho tới nay bị ngoại tộc thăm dò, chiến tranh chưa hề đình chỉ qua, lần này ngoại tộc tập kết khó có thể tưởng tượng lực lượng cường đại, binh lâm thành hạ, rất có đem nhân tộc triệt để diệt trừ chi thế."

Dương Thanh Huyền nghe được tâm kinh đảm hàn, hỏi: "Phụ thân ngươi không phải vạn cổ chí tôn sao? Chẳng lẽ vạn cổ chí tôn cũng vô pháp ứng đối ngoại tộc xâm lấn?"

Lý Hồng Tụ cười khổ nói: "Tộc ta có chí tôn, ngoại tộc đồng dạng có a."

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: "Nếu là vạn cổ chí tôn cũng không thể ứng phó, cho dù cái này Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không hoàn toàn trưởng thành, phát huy ra toàn bộ lực lượng, cũng không nhiều lắm tác dụng đi."

La Thanh Vân nói: "Phổ thông binh khí tại chí tôn trong tay hoàn toàn chính xác vô dụng, nhưng ngươi kiện binh khí này cường đại khiến người giật mình, cần phải có thể tăng cường chí tôn không ít lực lượng."

Xa Vưu nói: "Bây giờ vì ứng phó trận này đại chiến, cả Nhân tộc tất cả đều động viên, tìm kiếm khắp nơi cơ duyên chuẩn bị chiến đấu, mà ngươi luyện chế kiện binh khí này, chính là Lý Vân Tiêu suy tính ra cơ duyên một trong."

Dương Thanh Huyền hỏi: "Nếu là bại, sẽ có hậu quả gì không?"

Lý Hồng Tụ trong mắt lộ ra một tia vẻ sợ hãi, nói: "Nếu là bại, sợ là nhân tộc ức vạn năm tới nơi sống yên ổn liền bị nhổ tận gốc, từ đây phiêu không chỗ ở. Đại lượng tộc ta người muốn bị chộp tới làm nô lệ, hoặc là trực tiếp trở thành tế phẩm. Mà từ vô số vị diện phá không mà đến Nhân tộc, cũng tìm không thấy tổ chức, chỉ có thể tại mới sinh thay mặt đại vũ trụ trung lưu liền không nơi yên sống, rất dễ dàng liền trở thành dưới đao quỷ.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Nghiêm trọng như vậy?”

Vi Thanh gật đầu nói: “Tuyệt không khoa trương, chúng ta chỗ cái vũ trụ này, chỉ là vô số vị diện vũ trụ bên trong một cái mà thôi. Mới sinh thay mặt đại vũ trụ bên trong sinh linh chủng tộc đến hàng vạn mà tính, mỗi ngày đều có nhỏ yếu chủng tộc bị đào thải, có lẽ cái tiếp theo liền đến phiên chúng ta.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3197: Thời Không Ta Đợi, Niết Bàn Xá Lợi

La Thanh Vân trầm giọng nói: “Trận chiến này quan hệ quá lớn, cả Nhân tộc đều tại vì thế cố gắng, chúng ta đã không có bao nhiêu thời gian.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Đại khái còn có thể đợi bao lâu?”

Lý Hồng Tụ nói: “Cự ly ta cha suy tính thời gian càng ngày càng gần, nhưng đã đến giờ, hắn sẽ nghĩ biện pháp liên hệ chúng ta, đến lúc đó sẽ tại thượng giới trực tiếp dùng đại thần thông mở một cái thông đạo xuống tới, đem chúng ta tiếp dẫn đi lên.”

Nghĩ đến cái kia càng rộng lớn hơn mênh mông thế giới, Dương Thanh Huyền tim đập thình thịch, trong cơ thể nhiệt huyết đang cuộn trào, lại nghĩ tới Nhân tộc thế cục trước mắt, liền liền hắn cũng rất cảm thấy áp lực.

Vi Thanh nói: “Việc này ta chưa cùng Đế Ất nói rõ, sợ là chúng ta muốn nhanh chóng cùng Phạm Vô đánh một trận.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Có thể Phạm Vô lực lượng, chúng ta căn bản không chống lại được.”

Vi Thanh nhàn nhạt nhìn hắn liếc mắt, nói ra: “Phạm Vô mạnh hơn cũng chỉ là một người, lại thêm mấy cái Phù Trăn loại hình, mà chúng ta lại là đánh trúng gần phân nửa vũ trụ lực lượng, trừ phi hắn là vạn cổ chí tôn, nếu không thua khẳng định là hắn. Cho tới cái kia Phạm Y, sợ là ước gì Phạm Vô chết đi. Chỉ cần Phạm Y mục đích không phải hủy diệt vũ trụ, chúng ta có lẽ có thể liên thủ với Phạm Y.”

“Liên thủ Phạm Y?” Dương Thanh Huyền rơi vào trầm tư, cái này điểm hắn cũng không phải không có nghĩ qua, nhưng Phạm Y mang đến cho hắn một cảm giác, cũng không so Phạm Vô tốt, đồng dạng tràn ngập tà niệm.

Vi Thanh nói: “Thời không ta đợi, đây cũng là có chút bất đắc dĩ sự tình.”

Dương Thanh Huyền nói: “Việc này sợ còn cần Đế Ất đại nhân định đoạt.”

La Thanh Vân nói: “Chúng ta hiện tại liền đi tìm Đế Ất, nói tỉ mỉ việc này. Hi vọng ngươi có thể sớm ngày đem tu vi tăng lên, trọng yếu nhất chính là đem cái này chiến kích hoàn thiện, tương lai nó sẽ nắm giữ có thể đối kháng chí tôn lực lượng. Đây mới là Lý Vân Tiêu xem trọng. Nhưng bây giờ còn còn thiếu rất nhiều.”

Dương Thanh Huyền nghiêm nghị nói: “Ta minh bạch.”

Bốn người lại rảnh rỗi giật vài câu, trực tiếp thẳng rời đi.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến mấy người nói lời, chỉ cảm thấy lại phấn khởi lại kiềm chế, một mặt hướng tới cái kia đạo khởi nguyên địa phương, một mặt lại nội tâm đè ép khối cự thạch, vung đi không được.

Dương Thanh Huyền đem cửa mật thất đóng lại, quan sát Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không hồi lâu, nhớ lại luyện chế đến nay, cái này thần binh chủng loại tình huống, lại hồi tưởng lấy Phạm Y đã nói, cùng Phạm Cao đã nói.

Lúc trước Phạm Y giả mạo Mẫu Liên, để hắn đi tìm sáng thế hạt sen, thu nạp vào tới. Nhưng sáng thế hạt sen đã bị ân Võ Vương tiêu hao hết.

Mà Phạm Cao càng làm cho hắn trực tiếp đem thứ nhất thai vũ trụ thu nạp đến chiến kích bên trong, ý nghĩ này quá mức dọa người rồi, nếu là như vậy, cái này kích nội thế giới, chẳng lẽ không phải chính là một cái hoàn chỉnh vũ trụ?

“Thu nạp vũ trụ tiến đến, thật thua thiệt Phạm Cao đại nhân dám nghĩ a.”

Dương Thanh Huyền cảm khái không thôi cùng bất đắc dĩ cười khổ, tự nghĩ nói: “Chẳng biết Phạm Cao đại nhân phải chăng tại Nhân tộc lãnh địa, lại có hay không sẽ tham dự vào trận đại chiến này bên trong.”

Hắn có chút trầm tĩnh hạ cảm xúc, thu liễm tâm tư, bắt đầu tiến hành cảnh giới củng cố.

Từng vòng từng vòng kim sắc quang mang từ trong thân thể phóng xuất ra, chiếu sáng cả mật thất, Dương Thanh Huyền trở nên cực độ đứng im, giống như là hết thảy quy tắc đều đình chỉ vận chuyển, vạn vật sát na ở giữa vĩnh hằng.

Hắn cẩn thận cảm thụ được cái này Đại Niết Bàn lực lượng uy năng, nội tâm vô cùng bình tĩnh.

Toàn thân mỗi một tế bào đều thu được thư giãn, phóng xuất ra năng lượng đến, cùng cái này niết bàn lực lượng hòa làm một thể.

Vạn vật cứ như vậy yên tĩnh.

Không biết qua bao lâu.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền có chút động dưới, trong đầu tựa hồ nổi lên một cái ý niệm trong đầu, sát na ở giữa, cái này toàn thân quang huy không ngừng xoay tròn, hình thành vô số cái vòng xoáy tại trên thân chạy, trong mật thất quang mang trở nên cực độ sinh động, vô cùng sung mãn năng lượng.

“Đây là...”

Dương Thanh Huyền lập tức từ niết bàn trạng thái bên trong tỉnh táo lại, kinh hãi phía dưới, chỉ cảm thấy vô số lực lượng đều tràn vào trong đầu, áp súc thành một cái kim sắc phong bạo.

“Không thể nào?!”

Cái kia kim sắc phong bạo hình thành sát na, một cỗ lực lượng quen thuộc lan tràn ra, khiến hắn toàn thân đại chấn.

Toàn thân năng lượng đều muốn bị dành thời gian, điên cuồng giống cái kia vòng xoáy dũng mãnh lao tới, tiếp tục bị áp súc.

Như thác nước mồ hôi lạnh chảy xuôi xuống tới, Dương Thanh Huyền bắt đầu thể lực chống đỡ hết nổi, toàn thân run rẩy lợi hại, hắn không biết nếu là dừng lại lời nói sẽ có hậu quả gì không, liều mạng đứng vững, lấy ra đại lượng đan dược liền nuốt vào trong miệng, đồng thời thật nhanh dùng Vô Cực Thạch bày cái tiếp theo tụ linh trận, điên cuồng cho mình bổ sung năng lượng.

Tiêu hao trở nên chậm chạp, nhưng vẫn như cũ tại tiếp tục.

Kim sắc tuyền qua không có đình chỉ xu thế, vĩnh viễn không có điểm dừng rút ra lấy Dương Thanh Huyền năng lượng.

Một ngày, hai ngày, ba ngày...

Sau bảy ngày, Dương Thanh Huyền một điểm cuối cùng lực lượng bị dành thời gian rơi, cả người triệt để tê liệt xuống tới, liền liền ngồi xếp bằng tư thế đều lại không cách nào duy trì, trực tiếp “Phanh” một tiếng đổ vào mật thất trên mặt đất.

“Gánh không được...”

Đây là Dương Thanh Huyền cái cuối cùng ý niệm, tiếp xuống sẽ phát sinh cái gì, hắn hoàn toàn không biết.

Cái kia trong đầu kim sắc phong bạo như cũ tại xoay tròn, cũng không vì hắn năng lượng hao hết mà đình chỉ, Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy mình toàn thân tế bào đều co rút lại, tinh huyết cùng sinh cơ đều tại bị rút đi.

Trong lòng của hắn hiện ra hoảng sợ, chính mình sẽ không bị hút khô sau đó chết mất a?

Ý nghĩ thế này cùng một chỗ, sợ hãi càng là vô biên vô tận lan tràn.

Cũng may cũng không lâu lắm, cái kia kim sắc phong bạo giống như là hút mãn như vậy, đột nhiên ngừng lại, chỉ là một sát na, liền bỗng nhiên hướng vào phía trong đổ sụp co vào.

"Ầm ầm!"

Dương Thanh Huyền trong đầu một chút kịch liệt đau nhức, cảm giác đầu cùng toàn thân đều muốn nổ vỡ ra, "A!" Thảm kêu đi ra, thất khiếu chảy máu, toàn thân làn da đều nổi lên huyết hồng sắc.

Quá trình này đồng dạng chỉ là sát na, sau đó một cỗ ấm áp lực lượng, như mặt trời, cũng như biển rộng, ấm áp chiếu rọi toàn thân.

Kim sắc lực lượng giống cam tuyền, từ trong đầu bắt đầu hồi rót thân thể, thoải mái cái kia khô quắt tế bào, kinh lạc cùng khiếu huyệt, cùng toàn thân mỗi một nơi.

"Thật là thứ này."

Dương Thanh Huyền nằm trên mặt đất, cười khổ một tiếng, có chút khó mà tin bên trong quan chính mình não hải.

Lúc trước kim sắc tuyền qua địa phương, xuất hiện một cái kim quang lóng lánh năng lượng cầu, chính là thực thể trạng thái, tản mát ra Đại Niết Bàn lực lượng.

“Xá Lợi Tử!”

Dương Thanh Huyền tại lĩnh hội Đại Niết Bàn Kinh về sau, lại tu luyện ra Xá Lợi Tử.

Cái này mai Xá Lợi Tử đã bao hàm hắn lực lượng toàn thân, sở hữu các loại năng lượng đều bị thu nạp vào đi, toàn bộ bị niết bàn, sau đó chuyển thành Đại Niết Bàn lực lượng, lại khuếch tán ra tới.

Dương Thanh Huyền có chút không làm sao cùng không biết làm sao, hắn tu luyện công pháp quá nhiều quá tạp, mà là đều là kinh thiên động địa công pháp, hiện tại tu luyện thành cái dạng này, cũng không biết là họa hay phúc.

Nhưng ở miếng kia Xá Lợi Tử bên trên, lại có một cái màu trắng ấn ký, giống như là văn tự, lại giống là đơn giản ký hiệu, vô pháp nhận ra, không rõ ý nghĩa.

Ký hiệu này chính là Dương Thanh Huyền cái kia một tia đại đạo lực lượng chỗ ngưng, lực lượng toàn thân đều bị kim sắc phong bạo thu nạp vào đi, áp súc sau đổ sụp thành Xá Lợi Tử, duy chỉ có cái này một tia đại đạo lực lượng, Đại Niết Bàn Kinh cũng vô pháp thu nạp dung luyện nó.

Sở dĩ vẫn như cũ đơn độc tồn tại.

Chương 3198: Cảm Giác Kỳ Diệu, Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh

Dương Thanh Huyền lẳng lặng nằm tại mật thất bên trong, mặc cho cái này niết bàn Xá Lợi tẩm bổ toàn thân.

Mấy ngày về sau, cuối cùng hoàn toàn khôi phục.

Thời khắc này trạng thái thân thể đã đạt đỉnh phong, hắn cẩn thận kiểm tra một chút, không có bất cứ dị thường nào, hơn nữa là trước nay chưa từng có tốt.

Dương Thanh Huyền cẩn thận quan sát viên kia Xá Lợi Tử, phát hiện cùng trước đó chính mình lấy được, cùng trên người Phù Trăn thấy đều không giống. Trước kia Xá Lợi Tử bên trong tất cả đều là ẩn chứa Bàn Nhược lực lượng, mà chính mình cái này mai phát ra chính là niết bàn lực lượng.

Hắn trầm tư một trận, liền bắt đầu bên trong quan cái này mai Xá Lợi Tử, cảm ngộ nó.

Đột nhiên, Xá Lợi Tử tựa hồ rung động nhè nhẹ xuống, một vòng rất nhỏ sóng lăn tăn trong đầu khuếch tán ra tới.

Dương Thanh Huyền suy nghĩ trở nên có chút phiêu miểu, phảng phất theo cái kia một tia sóng lăn tăn, quan sát đến vô tận xa xa địa phương.

“Đây là...”

Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng sợ, giống như cái kia xa xôi chỗ, có đồng dạng lực lượng, cùng hắn niết bàn Xá Lợi xuất hiện cảm ứng.

Dương Thanh Huyền thuận theo cái kia cảm ứng mà đi, chỗ xa xa liên hệ càng ngày càng rõ ràng.

Hắn đột nhiên tâm thần đại chấn, nghẹn ngào kêu lên: “Phù Trăn!”

Tại cảm ứng bên trong, liền phảng phất phát sinh ở trước mắt hắn, là một vài bức quang cảnh tượng, trong đó một bóng người chính là Phù Trăn!

Mà tại Phù Trăn phía trước, một đạo thân ảnh màu đen, cảm ứng mơ mơ hồ hồ, lại càng thêm để Dương Thanh Huyền tâm thần chấn động, kia là Phạm Vô!

Dương Thanh Huyền có nằm mơ cũng chẳng ngờ, sẽ lấy phương thức như vậy lại “Thấy” Phạm Vô cùng Phù Trăn.

Hai người vị trí địa phương, tựa hồ là rách nát khắp chốn hoang cổ chi địa, bất tỉnh âm u bầu trời, cổ xưa trước đại địa, vạn vật không sinh, tất cả đều bị tịch diệt tử khí bao phủ.

Dương Thanh Huyền trong lòng hiếu kì, chẳng biết đây là địa phương nào.

Chỉ “Thấy” thân ảnh của hai người ở đây đại địa bên trên phiêu đãng tiến lên, sau đó không lâu liền ngừng lại.

Dương Thanh Huyền đột nhiên đại hỉ, hắn lại có thể “Nghe thấy” hai người nói chuyện.

Chỉ nghe Phạm Vô nói ra: “Chính là chỗ này sao?”

Phù Trăn nhẹ gật đầu, nói: “Ta cảm ứng được chính là chỗ này, tựa hồ bị tầng một quỷ dị mà to lớn kết giới ngăn lại cách, không cách nào lại tìm ra vị trí cụ thể.”

Phạm Vô nói: “Vất vả.”

Hắn vươn tay ra, mở ra năm ngón tay, cứ như vậy lẳng lặng đứng tại cái kia.

Qua một trận, Phạm Vô đi về phía trước ra một bước, hai người đột nhiên liền biến mất ở tại chỗ.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, cảm ứng lần nữa xuất hiện, chỉ “Thấy” hai người tới mặt khác một mảnh trống trải khu vực, mà Phạm Vô vẫn như cũ duy trì ban đầu tư thế, chỉ là năm ngón tay có chút nhúc nhích dưới, tựa hồ áp trên thứ gì.

Phù Trăn hơi mang kích động nói ra: “Tìm được?”

Phạm Vô nhẹ gật đầu, nhìn chăm chú phía trước, nói: “Chính là chỗ này, ta đã đụng chạm đến thời không kết giới. Giàu sang quyền thế chỗ ẩn thân, không tại chúng ta trong thời gian này.”

Phù Trăn thanh âm khôi phục bình tĩnh, nói: “Chúc mừng đại nhân.”

Phạm Vô đột nhiên nói ra: “Trên thực tế, ngươi đã sớm tìm được đi.”

Phù Trăn song đồng đột nhiên co lại, nháy mắt khôi phục như thường, bình tĩnh nói ra: “Không rõ ràng đại nhân ý tứ.”

Phạm Vô mỉm cười, xoay người lại nhìn qua hắn, kéo dài nói ra: “Phù Trăn a, ngươi là một kẻ đáng sợ, sự đáng sợ còn tại Đế Lộc cùng Đế Ất phía trên. Ta nguyên vốn cho rằng, ngươi trừ đáng sợ bên ngoài, vẫn là một người thông minh. Nhưng cuối cùng, ngươi thiểu năng cũng chỉ là so Đế Lộc bọn hắn cao một chút xíu mà thôi.”

Phù Trăn lẳng lặng đứng tại cái kia, cái này hoang vu đại địa gió, thổi hắn trường bào bay phất phới.

Hắn bình tĩnh nhìn qua phía trước, ánh mắt tựa hồ trở nên có chút hoảng hốt, nhìn thấy không chỉ là Phạm Vô, mà là toàn bộ vô tận thế giới.

Phạm Vô nói: “Ngươi vì truy cầu lực lượng mạnh hơn, sở dĩ đi theo Đế Lộc, có thể khi ngươi phát hiện cũng không thể đạt được chính mình cần thiết thời điểm, thế là ngươi lại theo đuổi ta. Hiện tại ngươi lần nữa phát hiện, đi theo ta đã không thể lại thỏa mãn ngươi.”

Phù Trăn bình tĩnh nói ra: “Đúng thế.”

Phạm Vô khóe miệng giơ lên một tia khinh miệt chế giễu, nói: “Là cái gì cho ngươi thần kỳ như thế ý nghĩ cùng dũng khí đâu? Là cái kia hai kiện Hỗn Độn Linh Bảo sao?”

Phù Trăn nói: “Có lẽ vậy.”

Phạm Vô phất một cái ống tay áo, cười lạnh nói: “Sở dĩ ta nói, ngươi chỉ là so Đế Lộc bọn hắn thông minh một chút xíu, bởi vì ngươi cũng không hiểu rõ lực lượng của ta, thậm chí vọng tưởng muốn vượt qua ta.”

Phù Trăn ánh mắt từ cái kia phiêu miểu bên trong thu rút về, nhìn chằm chằm Phạm Vô nói ra: “Ngươi cũng không phải là vạn cổ chí tôn. Sở dĩ, ngươi cũng không phải là không thể vượt qua.”

Phạm Vô sầm mặt lại, hai đầu lông mày ẩn hiện sắc mặt giận dữ, lạnh giọng nói: “Cho dù ta không phải vạn cổ chí tôn, nhưng giết ngươi vẫn là dễ như trở bàn tay!”

Phù Trăn ánh mắt trở nên băng lãnh, hỏi: “Đại nhân muốn giết ta sao?”

Phạm Vô nói: “Ta nghĩ cầm vạn vật đỉnh, mà ngươi cũng muốn cầm vạn vật đỉnh, vậy làm sao bây giờ đâu?”

Phù Trăn nói: “Ta không hiểu là, lấy đại nhân lực lượng, tựa hồ cũng không cần vạn vật đỉnh a?”

Phạm Vô ngạo nghễ nói: “Đương nhiên.”

Phù Trăn nói: “Vậy vì sao phải nhất định phải đỉnh này đâu?”

Phạm Vô nói: “Ngươi không cần thiết biết.”

Bầu không khí một chút trở nên túc giết.

Hai người cách xa nhau không xa, nhưng phảng phất lại là càng ngày càng xa, xa tới lại khó thân cận.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh hãi, nguyên lai hai người này là vì Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh mà đến, năm kiện Hỗn Độn Linh Bảo bên trong cuối cùng một kiện!

Mà lại hắn cũng hết sức tò mò, lấy Phạm Vô lực lượng tựa hồ cũng không cần Hỗn Độn Linh Bảo, bằng không mà nói, sớm liền có thể cướp đoạt Phù Trăn quá làm Thiên Cơ ngọc, cùng Ma Luân Thái Sơ Bồ Đề Tâm, cũng không đến mức hai kiện Hỗn Độn Linh Bảo đều rơi vào Phù Trăn trong tay.

Dương Thanh Huyền trừ kinh hãi bên ngoài, nội tâm mơ hồ còn có vẻ hưng phấn cùng cao hứng, xem ra Phù Trăn cùng Phạm Vô là muốn triệt để quyết liệt, tốt nhất hai người này đánh ngươi chết ta sống, lưỡng bại câu thương đồng quy vu tận là nhất tốt.

Chỉ “Nghe” Phạm Vô tiếp tục nói ra: “Ngươi sáng sớm tìm đến Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh hạ lạc, đồng thời phát hiện toà này thời không kết giới, chỉ là lấy mình lực lượng không cách nào phá đi, lúc này mới muốn mượn ta tay đến phá kết giới. Nhưng ngươi không nghĩ tới chính là, ta đối với Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh cũng là cực kì khát vọng đâu.”

Phù Trăn gật đầu nói: “Đại nhân lời nói một chút không kém, ta đã luyện hóa hai kiện Hỗn Độn Linh Bảo, lại luyện hóa một kiện, toàn bộ vũ trụ ở giữa, trừ đại nhân cùng Phạm Y bên ngoài, lại không người là ta địch thủ.”

Phạm Vô nói: “Nguyên bản ta chỉ đối với Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh có hứng thú, nhưng bây giờ đã ngươi muốn tìm chết, mặt khác hai kiện Hỗn Độn Linh Bảo cũng liền rơi vào trong tay ta. Đã như vậy, cái kia ta không ngại đem năm kiện linh bảo toàn bộ tập hợp đủ, có lẽ sẽ có không tưởng tượng nổi chuyện phát sinh cũng nói không chừng đấy chứ.”

Phù Trăn cười nói: “Thật sự là một cái khiến người bi thương chủ đề đâu.”

Phạm Vô cười lạnh nói: “Bi thương chỉ là ngắn ngủi, mà tử vong là vĩnh hằng.”

Hắn đột nhiên vươn tay ra, không có bất kỳ triệu chứng nào, liền trực tiếp hướng Phù Trăn đánh ra.

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động mãnh liệt, thầm nghĩ: “Cuối cùng động thủ!”

Phù Trăn sớm có đề phòng, khẽ cười một tiếng, nói: “Đại nhân thật sự là sát phạt quả quyết, một chút thể diện cũng không lưu lại đâu.”

Một mặt hướng sau lưng thối lui, một mặt hai tay bấm niệm pháp quyết, toàn thân kim quang đại phóng, sau đó một chiêu Bàn Nhược Thần Chưởng, đón lấy Phạm Vô.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3199: Vượt Quá Ngoài Ý Muốn Một Kiếm

To lớn kim quang lan ra mở, một chút đem Phạm Vô chưởng pháp bao phủ.

Phạm Vô chút ít nhíu mày, ánh mắt lóe lên vẻ kinh ngạc, nói: "Đại Niết Bàn lực lượng! Nguyên lai ngươi lĩnh ngộ Bàn Nhược bộ tộc niết bàn lực lượng, khó trách dám như thế càn rỡ. Nhưng ngươi có nghĩ tới không, vì sao chết chìm, đều là biết bơi?"

Phạm Vô chưởng pháp một biến, một vòng gợn sóng tản ra.

Bao phủ tại toàn thân hắn niết bàn kim quang nháy mắt ngưng lại, hóa thành vô số kim sắc quang hoa, hướng nơi xa lướt tới.

"Ầm ầm!"

Bàn Nhược Thần Chưởng giống như là bị một cỗ khí thế ngăn trở, tại không trung bỗng nhiên đình chỉ.

Phù Trăn song đồng co rụt lại, lập tức thu hồi đưa tới, ở tại chỗ quay người lại, một đạo cường hoành đến cực điểm kiếm khí liền kích - bắn mà đi.

"Oanh!"

Kiếm khí xuyên qua thần chưởng, bổ trên cỗ khí thế kia.

Thần chưởng lại dùng sức ép một chút, nháy mắt đem Phạm Vô lực lượng nghiền vỡ nát, hung hăng vỗ xuống đi.

"Hừ, ngây thơ!"

Phạm Vô cười lạnh một tiếng, thu tay lại đến, tại không trung nhất chuyển, liền một đóa hắc liên nâng trong lòng bàn tay bên trên, sau đó bay ra ngoài.

Hắc liên nháy mắt biến lớn, hình như pháp khí, trên hư không xoay tròn.

"Ầm ầm!"

Phù Trăn một chưởng một kiếm lực lượng, toàn bộ kích trên hắc liên, bị cản lại.

Phù Trăn ánh mắt ngưng lại, thấy hai chiêu mất đi hiệu lực, lòng cảnh giác nổi lên, bỗng nhiên tại không trung liền lùi lại cách xa mấy dặm, không dám dựa vào Phạm Vô quá gần.

Phạm Vô trông đi qua, cười lạnh nói: "Ngươi không phá nổi đỉnh kia tộc thời không kết giới, sở dĩ muốn mượn ta tay, chứng minh ngươi rất rõ ràng cùng ta ở giữa chênh lệch a, hiện tại trở mặt, không phải tự tìm đường chết sao?"

Phù Trăn nói: "Trở mặt chính là ngươi, không phải ta. Ta không trở mặt, ngươi có thể bỏ qua ta sao?"

Phạm Vô cười nói: "Nói cũng đúng, vùng vũ trụ này bên trong, ta không có ý định bỏ qua bất luận kẻ nào."

Nói xong, hai tay thả lỏng phía sau, bước ra một bước, hướng Phù Trăn đi đến.

Phù Trăn trái tim nhảy lên kịch liệt, Thái Sơ Bồ Đề Tâm năng lượng nước vọt khắp toàn thân, tại bốn phía trong không gian sinh ra tần suất chấn động, giờ khắc này, toàn bộ thế giới đều theo quả tim này nhảy lên mà nhảy lên.

Phù Trăn phảng phất hóa thân thần linh, chưởng khống tứ phương hết thảy.

Nhưng sắc mặt hắn lại là trước nay chưa từng có ngưng trọng, song đồng trợn lên, Phạm Vô thân ảnh tại hắn con ngươi bên trong không ngừng phóng đại, chỉ là mấy dặm cự ly, Phạm Vô lại giống như là đi mấy canh giờ, mấy ngày, thậm chí mấy năm.

Cái này thời gian dài dằng dặc bên trong, áp lực lại là tiếp tục không giảm, ngược lại càng ngày càng nặng.

Phạm Vô chưa cận thân, Phù Trăn liền cảm thấy mình muốn bị áp lực này ép vỡ.

“Phanh!”

Thái Sơ Bồ Đề Tâm bỗng nhiên kỳ dị hơi nhúc nhích một chút, đem vốn có tần suất đánh vỡ, một đạo mới tần suất khuếch tán ra.

Phù Trăn toàn thân chấn động, nháy mắt từ cái kia áp lực bên trong giật mình tỉnh lại.

Đột nhiên phát hiện Phạm Vô đã tới trước người!

Phạm Vô khóe miệng ngậm lấy một tia cười lạnh, trong ánh mắt tràn đầy trêu tức cùng hờ hững.

Phù Trăn kinh quát một tiếng, vội vàng thân ảnh nhoáng một cái, kim quang bỗng nhiên đại phóng, một cái thuấn di liền đến Phạm Vô sau lưng, phất tay phía dưới rút ra quá làm Thiên Cơ ngọc biến thành thần kiếm, quay người chém qua!

“Xùy!”

Thần kiếm bổ khai thiên địa, đem Không Gian Trảm vì hai đoạn.

Cùng một trong cùng phá vỡ chính là Phạm Vô tàn ảnh.

Một cỗ nguy hiểm to lớn nước vọt khắp toàn thân, Phù Trăn lần nữa lớn tiếng quát một tiếng, quay người lại là một kiếm bổ

tới.

Nhưng một cái to lớn hắc thủ sớm đã tại không trung hiển hiện, đè ép xuống.

“Ầm ầm!”

Bàn tay lớn màu đen bắt lấy cái kia niết bàn kim quang kết giới.

Kiếm khí chém trên ngón tay, trực tiếp phá vỡ một cây, nhưng bàn tay cùng mặt khác bốn ngón tay tựa như núi cao than sụp đổ xuống.

“Oanh!”

Phù Trăn lại liều mạng một chém, xông ra một con đường đến, kim quang kích - bắn mà ra.

“Biết bơi, ỷ vào chính mình sẽ du, cuối cùng liền ngâm nước.” Phạm Vô thân ảnh một chút xuất hiện ở phía trước, đưa tay chộp một cái, liền đem đạo kim quang kia định trụ.

Vô số hắc khí từ bốn phương tám hướng vọt tới, đem kim quang khóa trên hư không.

Kim quang bên trong Phù Trăn mặt mũi tràn đầy kinh hãi, phảng phất không thể tin tưởng chênh lệch lại to lớn như thế!

Dương Thanh Huyền cũng là tâm thần đại chấn, hắn thông qua niết bàn Xá Lợi cảm ứng, có thể rõ ràng cảm nhận được Phù Trăn cùng Phạm Vô lực lượng chênh lệch.

“Mười sao cùng nửa bước chí tôn ở giữa, căn bản chính là không thể vượt qua hồng câu a!”

Phạm Vô cười nhạo một tiếng, năm ngón tay chậm rãi bóp xuống dưới.

Hư không bên trong hắc mang không ngừng co vào, đem niết bàn kim quang khóa lại, một chút xíu tràn vào trong đó, muốn giết hết Phù Trăn.

Phù Trăn tự nhiên không cam lòng chờ chết, hét lớn một tiếng, toàn thân quang mang lần nữa đại phóng.

Trên người hắn rất nhiều Xá Lợi Tử đã không gặp, mà chỗ mi tâm lại xuất hiện một viên to lớn niết bàn Xá Lợi, đem hắn lực lượng nhảy lên tới cực hạn.

“Giết!” Phù Trăn bạo hống một tiếng, hai tay bấm niệm pháp quyết, quá làm Thiên Cơ ngọc lơ lửng tại phía trước, hắn đem tự thân lực lượng đều rót vào kiếm bên trong, trong đó còn có Thái Sơ Bồ Đề Tâm lực lượng.

Thần kiếm hơi run rẩy, phát ra “Ong ong” một tiếng, tuôn ra vô số lục sắc quang mang, tại Phù Trăn điều khiển, chém vụt mà đi!

“Bành!” Hào quang màu đen kia quấn quanh một chút thân kiếm, liền bị phá ra.

Kiếm mang giống như là trong đêm tối lưu tinh, kích - bắn mà đi.

“Hừ, buồn cười trình độ.”

Phạm Vô nói: “Đây chính là ngươi sau cùng vùng vẫy sao?” Hắn đưa tay chộp tới, liền đem thần kiếm nhiếp tại không trung.

Phù Trăn trong mắt lộ ra hoảng sợ cùng tuyệt vọng.

Phạm Vô khinh miệt cười lạnh một tiếng, năm ngón tay có chút một trảo, cái kia kiếm liền bay tới, rơi vào trong tay.

Nhưng ngay tại xúc tu sát na, kiếm chuyển hướng, hoàn toàn không nhận Phạm Vô khống chế đâm về phía Phạm Vô ngực.

“Cái gì?!”

Phạm Vô thân thể chấn động, sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

Vội vàng lui về sau, hai tay che ở trước ngực.

“Xùy!”

Kiếm lực lượng trở nên cường đại trước nay chưa từng có, trực tiếp cắm - nhập Phạm Vô hai tay, đâm vào trái tim, từ sau lưng của hắn xuyên thấu mà ra.

Dương Thanh Huyền cũng là kinh hãi tột đỉnh, biến cố này làm cho người rất ngoài ý muốn cùng chấn kinh.

Giữa thiên địa hóa thành yên tĩnh như chết.

“Bành!” Phù Trăn toàn thân kim quang đại phóng, đem màu đen trói buộc toàn bộ chấn khai, từ không trung đi xuống.

Phạm Vô Diện sắc trắng bệch, khó mà tin nhìn xem chính mình ngực, nhìn chầm chầm trước ngực thanh kiếm này, trong ánh mắt bắn - ra hai đạo lãnh sắc, tựa hồ minh bạch cái gì.

Phù Trăn lúc trước hoảng sợ cùng tuyệt vọng sớm đã không gặp, sắc mặt bình tĩnh như nước, tựa như là cái gì cũng không xảy ra.

Phạm Vô hai tay bị kiếm đâm xuyên, đinh ở trái tim vị trí, đại lượng máu tươi thuận theo miệng vết thương chảy xuôi xuống tới, nhuộm đỏ nửa cái trường bào.

Phạm Vô nói: “Nghĩ không ra hắn lại đầu nhập ngươi.”

Phù Trăn lạnh nhạt nói: “Đầu nhập? Đây chính là ngươi không phải, ta bắt ngươi khi đồng bạn, ngươi lại bắt ta khi thủ hạ. Năm đó cùng Đế Lộc là hợp tác, sau tới tìm ngươi cũng là hợp tác, không phải làm ngươi chó săn, hiện tại ta cùng Phạm Y đại nhân cũng là hợp tác.”

“Hì hì, lần trước tại Côn Khư, muội muội liền nói muốn dạy ca ca làm người như thế nào. Đáng tiếc ca ca đi được quá gấp, còn không có giáo hội đâu. Hiện tại giáo ngược lại cũng không muộn.”

Thần kiếm bên trong truyền đến tiếng cười như chuông bạc.

Thân kiếm hơi run rẩy dưới, một cái bóng mờ tại phía trước chậm rãi xuất hiện.

Dương Thanh Huyền toàn thân chấn động, không cần nhìn chân thân, nghe thanh âm kia nàng liền biết là người nào!

Phạm Vô nhìn chằm chằm phía trước nữ tử kia, nói: “Hảo tâm cơ! Mưu kế hay!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3200: Đế Võ Thần Phù, Đại Diệt Tuyệt Trận

“Luận thực lực, muội muội vẫn là so ca ca kém một chút, dù sao ca ca ra đời sớm cái mấy ngàn vạn năm, nhưng luận trí tuệ, ai bảo muội muội chăm chỉ hiếu học, chuyên cần về suy nghĩ, chuyên cần có thể bổ vụng đâu.”

Nữ tử kia thật sự là Phạm Y, mắt miệng cười khẽ, ánh mắt lại là băng lãnh nhập đao, tất cả tâm thần nhìn chằm chằm Phạm Vô, không dám thư giãn một chút.

Phạm Vô nói: “Ta hiểu được, lấy hai người các ngươi thực lực, đủ để phá vỡ đỉnh kia tộc kết giới, đạt được Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh. Cùng ta đến đây, chỉ là vì thiết kế giết ta.”

Phạm Y nhẹ khẽ cười nói: “Không sai, Phù Trăn vốn là nghĩ chờ ngươi phá kết giới thời điểm lại ra tay giết ngươi, mà ta thủy chung là giấu ở quá làm Thiên Cơ ngọc bên trong nhất đại sát chiêu, cũng là giết ngươi lớn nhất át chủ bài. Nếu không phải cái này Hỗn Độn Linh Bảo, còn vô pháp hoàn toàn che dấu ta khí tức đâu.”

Phù Trăn nói: “Vì có thể để ngươi tiêu hao nhiều hơn một điểm lực lượng, nhiều chia một ít thần, ta cùng Phạm Y đại nhân còn cố ý đem cái này thời không kết giới gia cố một phen, nghĩ không ra đúng là uổng phí sức lực.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt bạc trắng, hai tay đều bóp ra mồ hôi lạnh, thấy lạnh cả người từ sống lưng lưng tuôn ra, hắn đột nhiên cảm thấy cái này Phù Trăn cùng Phạm Y, tựa hồ so Phạm Vô còn còn đáng sợ hơn, còn muốn khó đối phó hơn.

Phạm Vô cả giận nói: “Ta thật là xem thường các ngươi!” Hai tay của hắn liều mạng hướng ra phía ngoài đẩy, đem quá làm Thiên Cơ ngọc một chút xíu đẩy ra.

Phạm Y nháy mắt liền một bước tiến lên, bắt lấy chuôi kiếm, đẩy trở về, giễu cợt nói: “Ca ca không phải nghĩ sưu tập đủ năm kiện Hỗn Độn Linh Bảo sao? Cái này ngọc thật vất vả cho ca ca, làm sao còn muốn còn trở về đâu.”

Phạm Vô đau kêu thảm không thôi.

Phạm Y trong mắt sát khí lóe lên, cổ tay rung lên, một đạo lăng lệ đến cực điểm kiếm khí từ quá làm Thiên Cơ ngọc bên trong bạo phát đi ra, phóng lên tận trời.

“A!”

Phạm Vô kêu thảm một tiếng, bị kiếm quang này chém thành hai khúc!

Dương Thanh Huyền cùng Phù Trăn đều là trong lòng run lên, “Chẳng lẽ cái này liền chết?”

Đột nhiên, Phạm Y sắc mặt đại biến, cả kinh kêu lên: “Không được!”

Một cỗ trấn áp càn khôn lực lượng từ trời rơi xuống, Phạm Y cùng Phù Trăn đồng thời rất cảm thấy áp lực, thân thể run lên, dưới chân đại địa không ngừng vỡ vụn da bị nẻ.

Phạm Y càng là dọa đến hồn phi phách tán, tử vong nguy hiểm bao phủ lên đến, nàng kinh hô một tiếng, liền vội vàng muốn chạy trốn.

“Không phải nói muốn dạy ca ca làm người như thế nào sao?

Ca ca còn không có học được đâu, muội muội làm sao muốn đi?" Phạm Vô băng lãnh thanh âm truyền đến, trực tiếp xuất hiện sau lưng Phạm Y.

Phạm Y một trái tim rơi vào hầm băng, kinh hãi phía dưới, vội vàng trở tay một kiếm.

Nhưng Phạm Vô càng nhanh, thân ảnh nhoáng một cái, liền một tay dò xét ra ngoài, kích xuyên Phạm Y thân thể, bắt lấy trái tim của nàng từ trước người xuyên ra ngoài.

"A!"

Phạm Y kêu thảm một tiếng, mãn miệng phun máu.

Phù Trăn bị biến hóa này sợ nói không ra lời, đột nhiên ý thức được không ổn, tung người liền chạy.

"Không cần chạy, nàng còn không có dễ dàng chết như vậy đâu."

Phạm Vô một mặt mỉa mai, một tay bẻ vụn Phạm Y trái tim, Phạm Y "Phanh" một tiếng liền sụp đổ, tính cả những máu tươi kia cùng nhau biến mất không thấy gì nữa.

Đúng lúc này, hư không bên trong một đạo lục mang lấp lóe xuống, nguyên bản muốn đánh lén, thấy bị phát hiện, chỉ được vội vàng xoay tròn một chút, liền biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, trực tiếp xuất hiện tại Phù Trăn bên cạnh thân, hóa ra Phạm Y chân thân, chỉ là sắc mặt trắng bệch, cực kỳ khó coi.

Phạm Vô nhìn chằm chằm nàng, cười lạnh nói: "Muội muội hoa sen hóa thân, tu luyện không tệ nha."

Phạm Y khẽ nói: "Có ca ca lợi hại như vậy, muội muội đương nhiên phải hăng hái tiến tới, không cam lòng rơi ở phía sau.”

Phạm Vô nói: “Ta đang lo đi nơi nào tìm ngươi ra, hiện tại ngược lại là tốt, cùng cái này phản đồ cùng nhau giải quyết.”

Nói xong, liền lấn người mà lên.

Phạm Y đem quá làm Thiên Cơ ngọc trả lại Phù Trăn, vội vàng nói: “Nhanh mở ra trận pháp, phối hợp đại trận giết hắn!”

Phù Trăn cầm qua kiếm, giữa trời vung lên, vô số Linh phù tại kiếm trên không xuất hiện, sau đó kích - bắn mà đi.

Những này Linh phù như tinh thần, trong hư không lấp lóe sau liền biến mất không gặp.

Sau đó to lớn “Ầm ầm” âm thanh truyền đến, giống như là lóe lên viễn cổ cánh cửa bị một chút xíu đẩy ra.

Đại lượng kỳ quái ký hiệu cùng chữ viết tại không trung đan dệt ra hiện, các loại nhan sắc năng lượng giống như đám mây lưu động, uốn lượn lấy toàn bộ thương khung đại địa.

Phạm Vô sửng sốt một chút, nói: “Đế Võ Thần Phù Đại Diệt Tuyệt Trận?”

Phù Trăn cầm trong tay thần kiếm, lấy kiếm làm dẫn, toàn bộ thiên địa đều sa vào đến thần phù này trong trận.

Lực lượng hùng hồn từ bốn phương tám hướng tuôn ra, xông vào đến trong trận tới.

Tại trận pháp tứ phía, phân biệt treo cao lấy một đạo kim sắc thần phù, như là bốn tòa vị diện, xoay tròn phía dưới, bộc phát ra cực mạnh lực lượng.

Phù Trăn nói: “Ngươi còn nhận ra đâu. Này trận nguyên bản dán tại giàu sang quyền thế thời không kết giới bên trên, nghĩ chờ ngươi phá kết giới thời điểm trước khởi động đại trận, sau đó lại aether làm Thiên Cơ ngọc đánh lén ngươi, dù là không thể giết ngươi, cũng tất nhiên để ngươi luống cuống tay chân. Lúc kia, giấu ở kiếm bên trong Phạm Y đại nhân liền có thể thuận thế xuất thủ, lấy tính mạng ngươi. Nhưng nghĩ không ra ngươi khám phá ta, còn như thế khó giết."

Phạm Vô nói: "Thật sự là hoài niệm đâu, năm đó ngươi lấy này trận trợ Đế Lộc giết ta, hôm nay lại lấy này trận trợ Phạm Y giết ta, ha ha, thật thú vị sự tình đâu."

Hắn cười một tiếng, lập tức tiếu dung trở nên băng lãnh, lạnh giọng nói: "Nhưng, lại không có lần sau!"

Phạm Vô thân ảnh nhoáng một cái, liền thuấn di mà tới.

Phạm Y quát: "Vây khốn hắn! Trợ ta!"

Cũng thân ảnh nhoáng một cái, trực tiếp xuất hiện tại Phù Trăn trước mặt, một chưởng đánh ra, đem Phạm Vô ngăn trở.

Phù Trăn vội vàng huy kiếm, khu động trận pháp, vô số kiếm khí kích - bắn mà ra, tại không trung hóa phù, bắn về phía Phạm Vô.

Hai người đều là đem hết toàn lực, biết chỉ có gắn bó tướng tồn, mới có sống sót khả năng tới.

Một khi bị Phạm Vô đánh chết một người, cái kia một người khác cũng liền đáng lo.

Phạm Vô thân ảnh nhất chuyển, liền ở trong trận lượn vòng, tránh né cái kia phù văn lực lượng, Phạm Y thì là kề sát thân, không ngừng xuất thủ công kích, một bước cũng không dám phạm sai lầm.

"Sưu! Sưu!"

Kiếm khí cùng Linh phù tại không trung xen lẫn, như lít nha lít nhít lưới ánh sáng, khốn Phạm Vô trong lòng lớn buồn bực, những này công kích dù không thể giết hắn, nhưng cũng là cực lớn quấy nhiễu, khiến cho hắn không thể toàn thân toàn ý ứng chiến Phạm Y.

“Chó săn, trước hết là giết ngươi!”

Phạm Vô giận quát một tiếng, một chưởng chấn khai Phạm Y, liền liều lĩnh hướng Phù Trăn vọt tới.

“Đế Võ Thần Phù, chấn thiên động địa phá càn khôn!”

Phù Trăn hét lớn một tiếng, giơ lên kiếm đến, cái kia tứ phía phù bên trong vô số lực lượng tuôn ra mà đến, uốn lượn tại kiếm chung quanh.

Phù Trăn toàn thân kim quang xán lạn, tay phải giơ kiếm liền bổ xuống, lôi cuốn lấy cả tòa đại trận lực lượng. Tay trái nắm tay cùng ngực, ngưng tụ Thái Sơ Bồ Đề Tâm lực lượng, đánh tung mà bên trên.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ lực lượng đan vào một chỗ, ngạnh kháng Phạm Vô một chiêu.

Năng lượng to lớn bạo phát đi ra, xông vào bốn phương tám hướng.

Phù Trăn “Oa” lớn miệng phun máu, trong hư không liên tiếp lui về phía sau, mặt mũi tràn đầy vẻ hoảng sợ, mượn nhờ Đế Võ Thần Phù đại diệt giết lực lượng, còn có hai kiện Hỗn Độn Linh Bảo, tăng thêm Đại Niết Bàn lực lượng, những này toàn bộ lấy thập tinh tu vi thi triển đi ra, thế mà đều gánh không được Phạm Vô một kích!

“Cẩu nam nữ, lần sau lại giết các ngươi!”

Năng lượng to lớn chấn động bên trong, truyền đến Phạm Vô tức giận, chẳng biết vì sao, hắn lại tại lúc này thối lui.

Chỉ thấy quang mang lóe lên, đại địa trên không xuất hiện một đóa hắc liên hư ảnh, lập tức làm nhạt xuống tới, cho đến biến mất không thấy gì nữa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3201: Đỉnh Tộc

“Đi rồi?”

Phù Trăn sững sờ, cảnh giác đem thần thức tản vào bốn phía.

Hắn không tin Phạm Vô sẽ ở thời điểm này rời đi.

Dương Thanh Huyền cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

“Đích thật là đi.”

Năng lượng khuấy động hư không bên trong, Phạm Y đi ra, mặt mũi tràn đầy vẻ lo lắng.

Phù Trăn nói: “Phạm Vô vẫn chưa bị thua, lấy ta đối với hắn hiểu rõ, không nên dạng này rời đi mới là.”

“Là có chút đường đột.”

Phạm Y trầm tư một trận, nói: “Có lẽ hắn cảm thấy tái chiến tiếp, cũng sẽ không có kết quả gì đi. Còn có một loại khả năng, chính là lần trước đại chiến thời lưu lại tổn thương còn chưa hồi phục, khả năng phát động thương thế của hắn.”

Phù Trăn suy nghĩ một chút, nói: “Có lẽ hai loại khả năng đều có. Làm sao bây giờ? Như thế tinh diệu một ván đều bị hắn tránh thoát, tương lai muốn lại giết hắn, sợ là rất khó.”

Phạm Y nói: “Chúng ta từ một nơi bí mật gần đó, ngược lại là không sợ. Chờ Phạm Vô thương lành, trước hết nhất muốn trả thù hẳn là Đế Ất những người kia. Chúng ta tùy thời mà động, chờ bọn hắn liều lưỡng bại câu thương, lại đi ra thu thập tàn cuộc.”

Phù Trăn nói: “Cũng chỉ có thể dạng này.”

Phạm Y nhìn liếc mắt lơ lửng trong hư không ngàn vạn phù văn, nói ra: “Khai trận đi, tiến vào kết giới, đem Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh lấy ra, đem tới đối phó Phạm Vô lại thêm một phần ỷ vào.”

Phù Trăn do dự một chút, nói ra: “Năm kiện Hỗn Độn Linh Bảo, Phạm Vô tựa hồ cũng không hứng thú, nhưng duy chỉ có đối với cái này Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh giống như tình hữu độc chung, chẳng biết là vì gì.”

Phạm Y nói: “Ta cũng không biết, nhưng như vậy, chúng ta liền càng có cần phải lấy được đỉnh kia.”

Phù Trăn lúc này lấy kiếm làm dẫn, bắt đầu phá trận.

Phạm Y đứng ở một bên quan sát, tùy thời chuẩn bị xuất thủ tương trợ.

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm mắng, “Chúng ta còn chờ các ngươi liều cái lưỡng bại câu thương đâu, các ngươi cũng muốn nhặt chúng ta ngư ông thủ lợi.”

Bất quá hắn quan gặp trận chiến này, như vậy tương lai liên hợp Phạm Y đối kháng Phạm Vô khả năng liền tăng nhiều, chưa nếm không là một chuyện tốt.

Đồng thời thông qua Phù Trăn trên thân Niết Bàn Xá Lợi cảm ứng, đối với ba người thực lực có hoàn toàn mới đánh giá.

Ước chừng hai sau ba canh giờ, Phù Trăn đem cái kia thời không kết giới phá vỡ.

Phạm Y cùng Phù Trăn kết bạn mà đi, lần lượt đi vào trong kết giới, biến mất không thấy gì nữa.

Mà Dương Thanh Huyền xa xa lấy được cảm ứng, cũng theo đó cắt ra, rốt cuộc không cảm ứng được bất luận cái gì tồn tại.

...

Một chỗ đen kịt hoàn cảnh bên trong.

Trừ như mực nặng nề đen bên ngoài, rốt cuộc không cảm ứng được bất kỳ vật gì.

Đột nhiên, tựa hồ có một đạo năng lượng trong bóng đêm rất nhỏ chập trùng, sau đó hình thành sóng lăn tăn tản ra.

“Phanh, phanh, phanh...”

Từng chiếc từng chiếc sáng tỏ đèn bị nhen nhóm, đem cái này che chẳng biết bao nhiêu năm tháng hắc ám khu trục rơi, dần dần hiện ra trong bóng tối chân dung.

Đúng là một tòa cổ xưa đại điện, hùng hồn mà uy nghiêm, tứ phía vách tường cùng cây cột, cùng mặt đất cùng mái vòm, đều tuyên khắc lấy đủ loại đồ án, có bách thú chạy, vạn chim huýt dài, chu thiên tinh đấu, trong ngoài càn khôn, giang hà đại địa, hoa cỏ cây cối, phảng phất thiên hạ vạn vật đều tuyên khắc trên đó.

Đại điện này trống rỗng không một người, chỉ ở trung ương thả đứng thẳng một tôn to lớn ba chân đỉnh đồng, thân đỉnh phương như đại địa, đỉnh xây tròn như bầu trời, trên có tám đạo rồng khắc, sinh động như thật, còn có đại lượng hào quẻ như ký hiệu giống như khắc trên thân đỉnh, lít nha lít nhít, khó mà nhận ra.

“Ai? Là ai mở ra cổ xưa kết giới, tiến vào thời không bên trong.”

Đại điện trung ương, phiêu đãng ra một đạo cổ xưa mà thanh âm khàn khàn, giống như là người sắp chết.

“Chẳng lẽ là diệt thế thời điểm tới rồi sao?” Một đạo khác âm thanh âm vang lên, kéo dài mà sâu xa.

Đại điện bên trong treo ở trên vách tường đèn đuốc, đột nhiên trở nên lóe lên, vô số cái bóng tại hỏa diễm nhảy vọt hạ bay múa, một sát na ở giữa, toàn bộ trong điện liền trở nên náo nhiệt, nhiều hơn không ít người, đứng thẳng tại cái kia cự đỉnh hai bên.

Cái kia vị trí cao nhất vương tọa bên trên, chẳng biết lúc nào cũng ngồi một người, toàn thân héo rũ dáng vẻ, hình như tiều tụy, không giống người sống.

Nhưng chính là người này, đột nhiên mở hai mắt ra, một ánh mắt như xẹt qua đêm tối thiểm điện, xuyên qua ở trong đại điện, chấn khiến người sợ hãi.

Một nháy mắt, sở hữu hỏa diễm đều giống như ngưng kết ở, tất cả bóng người toàn đều yên tĩnh trở lại, trong điện lần nữa trở về tĩnh mịch.

“Ta cảm ứng được khí tức quen thuộc.”

Vương tọa bên trên người ánh mắt nhìn về phía phiêu hốt phương xa, chậm rãi nói ra: “Là Thái Tố Thiên Cơ Ngọc cùng Thái Sơ Bồ Đề Tâm.”

“Khó trách có người có thể tìm được nơi này, nguyên lai là hai kiện Hỗn Độn Linh Bảo, hẳn là cảm ứng mà tới.” Điện hạ một tên nam tử giật mình nói.

Vương tọa bên trên người nhíu mày lại, lắc đầu nói: “Thời không kết giới lần nữa hiện thế, tuyệt không phải là nguyên nhân này, mà là cơ duyên đến.”

Trong điện hơn mười người lần nữa tất tiếng xột xoạt tốt khe khẽ bàn luận.

Lúc trước tên nam tử kia nói: “Tộc trưởng, nếu thật là cơ duyên đến, cái kia chứng minh vũ trụ này tiến vào xấu cùng không giai đoạn, chúng ta phải nhanh hành động.”

Vương tọa bên trên nhân đạo: “Người đến rất mạnh, người mang hai kiện Hỗn Độn Linh Bảo người thế mà không phải mạnh nhất.”

“Cái gì?” Trong điện người đều lộ ra vẻ giật mình.

Vương tọa bên trên người ánh mắt ngưng lại, lãnh đạm nói: “Có bằng hữu từ phương xa tới, chẳng mừng lắm sao...” Thanh âm hội tụ thành một tuyến, nháy mắt kích - bắn đi ra, truyền vào nơi xa xôi.

Trong điện đèn đuốc một chút mẫn diệt, mấy chục đạo thân ảnh tính cả cái kia cự đỉnh nháy mắt không gặp.

...

“Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh?!”

Đế Ất giật nảy cả mình, nói: “Thật chẳng lẽ bị Phù Trăn tìm đến...”

Dương Thanh Huyền từ cái kia cảm ứng bên trong sau khi ra ngoài, lập tức đi vào Đế Ất cái này, cáo tri tình huống.

Dương Thanh Huyền nói: “Nhìn Phù Trăn dạng như vậy, hẳn là thật, mà lại bọn hắn tiến vào kết giới về sau, ta cảm ứng liền biến mất. Sợ là kết giới kia cực kỳ cường đại, sinh sinh cắt đứt ta cảm ứng.”

Đế Ất nói: “Nghĩ không ra Niết Bàn Xá Lợi lại có như vậy thần kỳ. Bất quá niết bàn lực lượng vốn là vạn cổ chí tôn mới có lực lượng, ngươi cùng Phù Trăn đều xem như khoáng thế kỳ tài.” Hắn trầm ngâm một trận, hỏi: “Phạm Vô thật nâng lên Đỉnh tộc cái từ này?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đúng vậy, còn nói Đỉnh tộc chỗ ẩn thân, không tại chúng ta trong thời gian này.”

Đế Ất nói: “Khó trách.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Đỉnh tộc là cái gì chủng tộc, nghe danh tự giống như cùng Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh có quan hệ.”

Đế Ất lắc đầu nói: “Ta cũng không biết cái này là như thế nào một cái chủng tộc.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Đại nhân cũng không biết?”

Đế Ất cười khổ nói: “Đỉnh tộc cùng Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh đều dị thường thần bí, mọi người đều biết, ta Đế tộc chính là nơi đây vũ trụ sớm nhất xuất hiện chủng tộc. Nhưng sự thật cũng không phải là như thế, ta Đế tộc chỉ là hỗn độn thời đại xuất hiện sớm nhất chủng tộc.”

Dương Thanh Huyền kinh hãi nói: “Hỗn độn thời đại trước đó không phải Tiên Thiên Ngũ Thái thời kì sao? Cần phải vạn vật diễn hóa vẫn chưa hoàn toàn a?”

Đế Ất nhẹ gật đầu, nói: “Theo lý thuyết, Tiên Thiên Ngũ Thái cái cuối cùng thời đại, Thái Cực thời đại thời kì cuối, mới là vạn linh sinh ra bắt đầu. Ta Đế tộc chính là sinh ra tại ngũ thái cùng hỗn độn thời đại giao giới thời điểm. Sở dĩ trông coi cuối cùng một kiện Hỗn Độn Linh Bảo, Thái Cực Lưỡng Nghi Phù. Nhưng ở lịch đại Đế tộc tộc trưởng trong nghiên cứu, lại phát hiện tại ngũ thái thái thủy thời kì, đã từng xuất hiện một cái chủng tộc, chính là Đỉnh tộc.”

Chương 3202: Linh Bảo Thông Đạo, Mạnh Nhất Tập Hợp

Dương Thanh Huyền nói: “Thứ nhất thai thế giới bên trong một mực là vô cực giới, đồng dạng diễn hóa vạn linh, ngũ thái thời kì có sinh linh sinh ra cũng là không kỳ quái.”

Đế Ất trầm ngâm xuống, tiếp tục nói ra: “Nhưng xuyên qua toàn bộ Hỗn Độn thời đại đến nay, cái này Đỉnh tộc chưa hề xuất hiện qua.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ý là, bọn hắn tại Hỗn Độn thời đại trước đó, liền tiến vào cái kia Thời Không kết giới?”

Đế Ất nói: “Có lẽ vậy, nương theo lấy Đỉnh tộc biến mất, Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh cũng chưa từng xuất hiện qua.”

“A?” Lần này Dương Thanh Huyền có chút giật mình.

Năm kiện Hỗn Độn Linh Bảo, thứ tư đều đã đã tại đương đại xuất thế, đồng thời trong lịch sử đều lần lượt có lúc xuất thế, lại không nghĩ rằng vẫn luôn thiếu Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh.

Đế Ất ngưng tiếng nói: “Nhìn đến cái này Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh thật có chút kì lạ a, không chỉ có là Đỉnh tộc nguyên nhân. Phạm Vô tựa hồ cũng không thèm để ý Hỗn Độn Linh Bảo, lại duy chỉ có đối với cái này linh bảo có hứng thú.”

Dương Thanh Huyền nói: “Xem ra, cái này linh bảo nhiều nửa rơi vào Phạm Y cùng Phù Trăn trong tay, đối với chúng ta mà nói cũng không phải là chuyện xấu.”

Đế Ất nói: “Lời tuy như thế, nhưng chung quy chưởng khống tại trong tay chúng ta càng là thích hợp.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đại nhân ý tứ là, đi đoạt đỉnh?”

Đế Ất cười khổ nói: “Mấu chốt là không biết địa phương, nếu không cần phải đi một chuyến, vừa đến đoạt đỉnh, thứ hai cũng có thể cùng Phạm Y Phù Trăn trò chuyện một phen.”

Dương Thanh Huyền nói: “Phù Trăn dựa vào hai kiện Hỗn Độn Linh Bảo, tìm tìm ra Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh vị trí, chúng ta cũng có hai kiện, có lẽ...”

Đế Ất vỗ trán một cái, vội la lên: “Ai, ta làm sao không nghĩ tới! Nhanh, nhanh đi mời Hồng Lâm đại nhân!”

Một lát sau, Hồng Lâm đáp ứng lời mời mà đến, Đế Ất còn phái người mời đến Hàng Trần, Diệu Thượng, Hoa Sơn Phù cùng Ông Bạch bốn người.

Dương Thanh Huyền cũng khiến người đem Quỷ Tàng gọi tới, để phòng có đột phát tình huống.

Hồng Lâm minh bạch ý đồ đến về sau, liền tế ra Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ, Đế Ất tế ra Thái Cực Lưỡng Nghi Đồ, hai kiện Hỗn Độn Linh Bảo trong hư không lẫn nhau xoay tròn, thỉnh thoảng phát ra rất nhỏ va chạm.

Dương Thanh Huyền mấy người thì ngồi xếp bằng ở hư không bốn phía, lẳng lặng nhìn xem.

Đế Ất nói với Hồng Lâm: “Buông ra tạp niệm, lấy linh bảo làm dẫn, cảm giác vũ trụ.”

Hai người chậm rãi nhập định, tất cả tâm thần đều dung nhập vào linh bảo bên trong.

Rất nhanh, hư không bên trên liền tràn ngập ra một loại kỳ dị từ trường, hai kiện linh bảo lẫn nhau hình thành kết giới, sau đó rất nhỏ va chạm, thỉnh thoảng gạt ra cường đại linh áp đến, hướng tứ phía khuếch tán.

Đế Ất cùng Hồng Lâm đều hai mắt nhắm chặt, lấy thần thức cảm ứng, hai người sắc mặt bình tĩnh, nhưng Dương Thanh Huyền phát hiện hai kiện linh bảo va chạm tựa hồ một lần mạnh hơn một lần, đồng thời gạt ra linh áp, từ phân biệt rõ ràng song sắc, biến thành dung hợp xen lẫn.

Đột nhiên, hai người đồng thời đổi sắc mặt, lộ ra một tia kinh sợ, đồng loạt mở hai mắt ra.

Chỉ thấy hai kiện linh bảo giống như là không bị khống chế giống như, liều mạng đè ép cùng một chỗ, phát ra "Ầm ầm" thanh âm, chấn thiên động địa.

Cường hoành đến cực điểm quang mang phúc bắn ra, vượt qua thời không.

Dương Thanh Huyền mấy người đều cảm nhận được cực mạnh quy tắc biến hóa, mà hai kiện linh bảo va chạm chỗ, quang huy càng ngày càng mạnh, không ngừng kích thích mấy người kia hai mắt.

Đế Ất cả kinh kêu lên: "Có cảm ứng!"

Hồng Lâm cũng giật mình nhìn cái kia quang huy bên trong, tại linh bảo cực hạn áp bách dưới, toàn bộ trong mật thất thời không điên đảo, thậm chí hoàn toàn bị đánh nát, sau đó tại cái kia năng lượng biển xung kích dưới, một cái cự đại hình tròn vòng xoáy hiển hiện, đúng là một cái thời không thông đạo!

Hàng Trần cả kinh nói: "Thông đạo xuất hiện..."

Mấy người đều vận chuyển đại thần thông, hướng lối đi kia bên trong nhìn lại, nhưng ánh mắt cùng cảm ứng mạnh hơn, cũng vô pháp thấy được thông đạo bỉ ngạn ở đâu.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn chăm chú sau một lúc, trầm giọng nói: “Mặc dù thấy không rõ bỉ ngạn, nhưng loại cảm giác này cùng khí tức, tựa hồ chính là.”

Hắn là một cái duy nhất cảm thụ qua cái kia Đỉnh tộc Thời Không kết giới người.

Đế Ất mấy người nhìn nhau liếc mắt, lộ ra do dự cùng vẻ trầm tư.

Hồng Lâm ánh mắt chuyển động, hỏi: “Có hay không muốn đi qua?”

Đế Ất nói: “Nếu là vị trí không đúng, nhiều nhất một chuyến tay không, trong vũ trụ này cơ hồ không tồn tại có thể uy hiếp được chúng ta tự nhiên thiên tượng. Nhưng nếu là vị trí chính xác, chúng ta liền muốn trực diện Phạm Y cùng Phù Trăn, cùng cái kia thần bí khó dò Đỉnh tộc người.”

Diệu Thượng nói: “Nếu không triệu tập một chút đại gia, lấy ưu thế tuyệt đối lực lượng chui qua lại, như thật gặp gỡ cái kia lời của hai người, liền cùng nhau trấn áp.”

Đế Ất hỏi: “Dương Thanh Huyền, ngươi cảm thấy thế nào?”

Ánh mắt của mấy người đều nhìn về phía Dương Thanh Huyền, lúc trước đánh với Đế Luân một trận, đã để uy vọng của hắn tại Hỗn Độn đại lục đạt được đỉnh phong, vô luận là thực lực hay là công lao, vẫn là thiên phú và trí tuệ, đều lại không ai dám chất vấn.

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Lấy cảm giác của ta, cái kia Phạm Y tựa hồ cũng không phải là nửa bước chí tôn. Trừ Phạm Vô bên ngoài, ta còn gặp qua một vị khác nửa bước chí tôn Trọng

Anh, loại lực lượng kia hoàn toàn là vượt qua tính, làm lòng người sinh tuyệt vọng. Nhưng Phạm Y tựa hồ cũng không phải là, cự ly nửa bước chí tôn còn có khoảng cách.”

Đế Ất nói: “Đối với Phạm Y thực lực phỏng đoán, ta cũng đã sớm sinh lòng nghi ngờ. Thẳng đến lần này Phạm Y liên thủ với Phù Trăn bố cục, đều bị Phạm Vô phá hủy trấn áp, có thể thấy được nàng đích xác không phải nửa bước chí tôn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Sở dĩ ta cho rằng, chỉ chúng ta những này người quá khứ là đủ, hoặc là lại kêu lên Hồng Tiêu cùng La Thanh Vân đại nhân?”

Hồng Lâm nói: “Ta gần nhất vừa cùng Phù Trăn giao thủ, hơi thua một bậc, gần nhất khoảng thời gian này tu luyện, có lẽ có thể để bù đắp cái này điểm sai cách. Nhưng hắn đồng dạng lĩnh ngộ ra Đại Niết Bàn lực lượng, chỉ sợ ta cùng nàng chênh lệch lần nữa bị kéo lớn. Nếu là có Hồng Tiêu trợ ta, cho dù không thể thắng, nhưng cũng hẳn là không đến mức bại.”

Đế Ất nói: “Đã như vậy, vậy thì do ngươi ta, Hàng Trần cùng Hồng Tiêu, lại mời bên trên La Thanh Vân, năm người tiến đến.”

Năm người này đã là Hỗn Độn liên minh mạnh nhất năm người, toàn bộ bước vào thập tinh Thiên Giới cường giả.

Diệu Thượng nói: “Cũng tốt, không đi thì thôi, đã muốn đi, liền lấy tuyệt đối lực lượng trấn áp. Liên minh liền tạm từ chúng ta mấy người chủ trì.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cũng đi.”

Đế Ất bọn người hai mặt nhìn nhau, Dương Thanh Huyền thực lực thực sự chênh lệch quá lớn, cho dù hợp thể thành Dương Huyền Tàng, cũng mới chín sao Thiên Giới trung giai, vận khí tốt đạt được hậu kỳ, cũng hoàn toàn không đáng chú ý.

Tất cả mọi người đều lo lắng hắn an ủi.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Yên tâm đi, ta tùy tiện đánh nhau không được, nhưng chạy trốn vẫn là có thể. Mà lại ta ở đây, càng có thể thông qua niết bàn lực lượng chuẩn xác định vị Phù Trăn.”

Đế Ất suy nghĩ một chút, nói: “Tốt, cái kia liền mang theo ngươi hợp thể thân.”

Lúc này, hắn lập tức để Diệu Thượng cùng Hoa Sơn Phù phân biệt đi mời Hồng Tiêu cùng La Thanh Vân.

Dương Thanh Huyền trực tiếp tại trong mật thất cùng Quỷ Tàng hợp thể.

Hai người hợp thể về sau, thực lực quả nhiên vẫn là chín sao Thiên Giới trung giai.

Dương Huyền Tàng nhíu nhíu mày, lúc này tách ra đến, lần nữa hợp thể, vẫn là chín sao Thiên Giới trung giai.

Lại thử mấy lần, đều không thể đạt được ngày đó đối chiến Đế Luân trình độ.

Hồng Lâm nói: “Ngày đó ngươi cơ duyên xảo hợp, tại hợp thể trạng thái đột phá, tăng thêm Đại Niết Bàn lực lượng thần kỳ, mới đưa đến hợp thể sau đột phá tầng một. Hiện tại là phổ thông trạng thái dưới, sợ là rất khó tại Quỷ Tàng cơ sở bên trên đột phá tầng hai.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3203: Thành Ở Xấu Không

Dương Thanh Huyền thở dài, hợp thể bình cảnh từ đầu đến cuối trên người mình.

Đế Ất gặp hắn chán nản bộ dáng, cười an ủi: “Ngươi đã rất có thể.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Khả thi không ta đợi, cuối cùng vẫn là quá chậm a.”

Đế Ất cũng không biết nói cái gì, khách quan thế cục trước mắt mà nói là chậm một chút, nhưng từ một tên võ giả bình thường tốc độ tu luyện đến xem, Dương Thanh Huyền đã nhanh nghe rợn cả người.

Sau đó không lâu, La Thanh Vân cùng Hồng Tiêu lần lượt đến, Diệu Thượng cùng Hoa Sơn Phù đã trên đường đem chuyện tóm tắt nói ra.

Dương Huyền Tàng, La Thanh Vân, Hồng Tiêu, Hàng Trần trước một bước tiến vào cái kia linh bảo trong thông đạo, Hồng Lâm cùng Đế Ất riêng phần mình thu linh bảo, thấy lối đi kia đang nhanh chóng thu nhỏ, vội vàng hóa thành hai tia sáng, tuần tự kích - bắn mà vào.

…

Dương Huyền Tàng tiến vào thông đạo về sau, liền nhận lực lượng khổng lồ xé rách, không ngừng đột phá thời không chướng ngại.

Đại lượng quy tắc giống như bình chướng đụng vào trên thân, sau đó vỡ vụn tán đi, cứ như vậy xuyên qua chẳng biết bao lâu.

Cuối cùng phía trước truyền đến "Ầm ầm" vang vọng, giống như là có kinh thiên động địa đánh nhau, hắn mặc dù bị đụng khó chịu, nhưng vẫn chưa thụ thương, bị lối đi kia lực lượng hung hăng văng ra ngoài.

Một mảnh khoáng đạt thế giới lập tức xuất hiện ở trước mắt.

Mấy trăm người bay ở không trung, đại lượng hỗn loạn năng lượng tại không trung loạn lưu, hình thành các loại vòng xoáy.

Dương Huyền Tàng ánh mắt quét qua, liền đem tất cả mọi người nhìn ở trong mắt, tại thiên không một bên, quả nhiên là Phù Trăn cùng Phạm Y.

Trên thân hai người chảy xuôi kịch liệt năng lượng ba động, hiển nhiên vừa mới động thủ.

Mặt khác một bên thì là phục sức cổ quái, trên người lưu động lấy kỳ dị năng lượng đám người, thực lực đều cực kì không tầm thường, trong đó mấy người Dương Huyền Tàng ánh mắt quét qua, vội vàng phía dưới lại thấy không rõ tu vi.

"Là các ngươi?" Phạm Y sửng sốt một chút, hiển nhiên Dương Huyền Tàng đám người xuất hiện, để nàng cực kì kinh ngạc.

Phù Trăn cũng hơi hơi nhíu mày.

Dương Huyền Tàng mấy người xuất hiện về sau, Đế Ất cùng Hồng Lâm cuối cùng từ trong thông đạo ra, lối đi kia mới kịch liệt thu nhỏ, cho đến biến mất không thấy gì nữa.

Phù Trăn nhìn thấy Đế Ất cùng Hồng Lâm, lộ ra vẻ chợt hiểu, nói: "Ta hiểu được, các ngươi mượn nhờ Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ cùng Thái Cực Lưỡng Nghi Phù lực lượng tìm đến nơi này, nhưng ta hiếu kì chính là, các ngươi làm sao biết mặt khác ba kiện linh bảo ở đây? Chẳng lẽ là linh bảo ở giữa lẫn nhau cảm ứng?”

Hồng Lâm nói: “Ngươi duỗi quay đầu lại để ta đâm mấy phát, ta liền nói cho ngươi biết.”

Phù Trăn nói: “Hồng Lâm, ngươi đã là sống mấy triệu năm lão vu bà, làm sao nói còn giống như tiểu hài tử ngây thơ?”

Phạm Y cười nói: “Thú vị thú vị, năm kiện Hỗn Độn Linh Bảo thế mà đều đủ, sẽ toàn bộ đưa về một nhân thủ đâu, vẫn là thay phiên mấy cái chủ tử.”

“Toàn bộ hội tụ đủ?”

Cái kia Đỉnh tộc tộc trưởng giật mình, ánh mắt nhìn chăm chú về phía Dương Huyền Tàng mấy người, cuối cùng rơi vào Đế Ất cùng Hồng Lâm trên thân.

Không chỉ có là bởi vì bọn hắn hai người mạnh nhất, mà lại hoàn toàn chính xác trên người hai người bọn họ cảm ứng được linh bảo khí tức.

“Ha ha, quả nhiên là vũ trụ xấu giai đoạn, năm kiện linh bảo toàn bộ xuất thế, sau đó hội tụ cùng một chỗ, tiến vào sau cùng không giai đoạn.”

Đỉnh tộc tộc trưởng cười to lên.

Đế Ất nói: “Có ý tứ gì?”

Phạm Y cười lạnh nói: “Một người điên mà thôi, nói lời không cần quả thật.”

Dương Huyền Tàng ngưng tiếng nói: “Thành ở xấu không?”

Đỉnh tộc tộc trưởng đình chỉ cười, nghiêm túc nói ra: “Chính là thành ở xấu không, chúng ta Đỉnh tộc thức tỉnh ngày, chính là xấu giai đoạn hồi cuối, tiếp xuống liền đẩy vào đến không giai đoạn, sau đó toàn bộ vũ trụ liền triệt để tiêu vong.”

Dương Huyền Tàng giận không chỗ phát tiết, lại là một cái cao hứng bừng bừng muốn diệt thế người điên, hắn nổi giận mắng: “Ngươi nói xấu liền xấu, ngươi nói không liền không? Ngươi coi mình là người nào? Cái kia rễ hành?”

Đỉnh tộc tộc trưởng nói: “Tiểu tử thối, tin không tin tùy ngươi. Năm kiện linh bảo tụ họp, liền tượng trưng cho vũ trụ vận mệnh đi đến cuối cùng trước mắt.”

Đế Ất trong lòng hơi động, ôm quyền chắp tay hỏi: “Tại hạ Đế Ất, xin hỏi vị đại nhân này, cớ gì nói ra lời ấy?”

Đỉnh tộc tộc trưởng ánh mắt ngưng lại, nhìn chằm chằm Đế Ất nhìn mấy lần, nói: “Thái Cực Lưỡng Nghi Phù là ở trên thân thể ngươi a? Ta hi vọng ngươi có thể đưa nó giao ra, có thể đổi được một tia thiện duyên, sau đó vận mệnh quỹ tích bên trong, thu hoạch được một chút hi vọng sống.”

Đế Ất bất động thanh sắc hỏi: “Vì cái gì đem Thái Cực Lưỡng Nghi Phù cho các ngươi, chính là thiện duyên? Theo ta thấy, các ngươi đem Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh cho ta, đồng dạng là thiện duyên.”

Đỉnh tộc tộc trưởng trong mắt bắn - ra lãnh sắc, khẽ nói: “Nói như vậy, các ngươi dự định cùng bọn hắn cùng một chỗ, minh ngoan bất linh rồi?” Nói xong lấy tay chỉ một cái Phù Trăn cùng Phạm Y.

Đế Ất cau mày nói: “Ta chỉ là nghĩ minh bạch trong đó tiền căn hậu quả, cứ như vậy không rõ ràng bởi vì ngươi vài câu xấu không câu chuyện, liền giao ra Thái Cực Lưỡng Nghi Phù, mới là thật minh ngoan bất linh a?”

Đỉnh tộc tộc trưởng trầm ngâm xuống, nói: “Ngươi không cần biết quá nhiều, hoặc là chờ ta thu thập đủ năm kiện linh bảo sẽ nói cho ngươi biết, chỉ muốn mấy người các ngươi quy thuận với ta, liền có thể thu hoạch được cùng tộc nhân ta một dạng đãi ngộ.”

Dương Huyền Tàng mấy người đều là hai mặt nhìn nhau, những này Đỉnh tộc người từng cái thực lực mạnh mẽ, nhưng nhìn qua đều giống như đồ cổ, không chỉ có trang phục giống, đầu óc cũng giống, cảm giác có chút giao lưu không tới.

“Ha ha ha ha.” Phạm Y phình bụng cười to đứng lên, bọn hắn lúc trước cũng là như vậy, trao đổi vài câu, liền trực tiếp khai chiến.

Đế Ất nhẫn nại tính tình, hỏi: “Chẳng biết các hạ thu thập đủ năm kiện linh bảo về sau, chuẩn bị làm cái gì?”

Đỉnh tộc tộc trưởng nói: “Tự nhiên là gia tốc vũ trụ này hủy diệt.”

Đế Ất sắc mặt biến hóa, trầm giọng nói: “Vì sao?”

Đỉnh tộc tộc trưởng nói: “Chiều hướng phát triển, không thể tránh né, đã tiến vào xấu không chi cảnh, còn có cái gì có thể lưu luyến, sớm đi nhập không không phải càng tốt sao?”

Dương Huyền Tàng nhịn không được mắng: “Ngươi sớm tối đều phải chết, vì cái gì không hiện tại đi chết? Sớm đi đi chết không phải càng tốt sao?”

Đỉnh tộc tộc trưởng lạnh lùng nhìn xem Dương Thanh Huyền, trả lời: “Ngươi nói rất có lý, nhưng ta hiện tại cũng không muốn chết.”

Dương Huyền Tàng nói: “Đồng dạng, vũ trụ này cũng không muốn chết.”

Đỉnh tộc tộc trưởng nói: “Ta không cùng ngươi lời thừa, tóm lại mặt khác bốn kiện linh bảo ta tình thế bắt buộc.”

Dương Huyền Tàng cười lạnh nói: “Không khéo, chúng ta cũng là ý nghĩ này.”

Bầu không khí nháy mắt trở nên túc giết.

Lực lượng hùng hồn chậm rãi trong hư không lưu động, bất cứ lúc nào cũng sẽ bộc phát.

Phạm Y nói: “Những này đồ cổ có chút khó giải quyết, không bằng chúng ta cùng một chỗ liên thủ đưa bọn hắn quy thiên, sau đó lại đều bằng bản lĩnh cầm cái kia Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh.”

Đế Ất cũng có ý nghĩ này, nhưng Phạm Y cùng Phù Trăn cũng không phải người tốt lành gì, bất quá tương lai còn muốn lợi dụng cái này lực lượng của hai người đối phó Phạm Vô, ngược lại cũng không cần giờ phút này quyết liệt.

Phạm Y tựa hồ cũng có phương diện này mục đích, sở dĩ lấy lòng giống như trước đưa ra phương án.

Dương Huyền Tàng đột nhiên nói ra: “Đối phó những này chỉ là lão cổ đổng, lấy Phạm Y cùng Phù Trăn đại nhân thủ đoạn, cần phải như vậy đủ rồi a?”

Phạm Y ngâm ngâm cười nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi có thể thật biết nói chuyện, nhưng liền coi như chúng ta đầy đủ, cũng không thể để các ngươi ngư ông đắc lợi a.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3204: Trong Trận Thế Giới

“Hừ.” Dương Huyền Tàng sắc mặt khó coi nói: “Lúc trước Phạm Y đại nhân phân một sợi thần thức trên binh khí của ta, chờ lấy ngư ông đắc lợi tại sao không nói đâu?”

Phạm Y có chút lúng túng cười dưới, nói: “Nói đến, cái kia sợi phân thân nhưng có ta không nhỏ năng lượng, bằng trắng hao tổn rơi mất, đối với ta tu vi ảnh hưởng cực lớn.”

Dương Huyền Tàng nói: “Nói như vậy, ngươi còn bị thua thiệt?”

Phạm Y mặt dạn mày dày “Hì hì” cười nói: “Ăn chút thua thiệt nhỏ vẫn là có thể.”

Dương Huyền Tàng nói: “Vậy lần này hai vị đại nhân ăn thêm chút nữa thiệt thòi nhỏ như thế nào? Giết những này lão cổ đổng, Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh về chúng ta, còn lại bảo vật toàn về các ngươi. Đỉnh tộc chính là vũ trụ bên trong sớm nhất xuất hiện thần bí chủng tộc, không chỉ có nắm giữ Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh cái này loại Hỗn Độn Linh Bảo, cái khác bảo vật cũng là vô số kể.”

Phạm Y nói: “Cái này không thể được, cũng không thể mỗi lần đều để ta ăn thiệt thòi a?”

Dương Huyền Tàng nói: “Vậy lần này ta ăn chút thiệt thòi, chỉ cần Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh liền tốt, còn lại về các ngươi.”

Đỉnh tộc tộc trưởng nghe hai người lời thừa lải nhải, sớm đã không kiên nhẫn, phất tay quát: “Đều trấn áp!”

Một cỗ túc sát đến cực điểm khí thế đột nhiên khuếch tán, đem Dương Huyền Tàng cùng Phạm Y bọn người bao lấy, vô số sát khí ở bên trong cuồn cuộn, giảo sát trên người mỗi người.

Tất cả mọi người là lộ ra vẻ khó tin, những này Đỉnh tộc người không khỏi quá tự phụ, thế mà chủ động khai chiến.

Đế Ất thấp giọng truyền âm nói: “Trước khai chiến, lưu ý Phạm Y cùng Phù Trăn động tác, Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh quyết không thể rơi trong tay bọn hắn!”

Đám người lên tiếng, liền riêng phần mình tản ra, đón lấy những Đỉnh tộc kia người.

Nhưng những Đỉnh tộc kia người chỉ là khuếch tán thành một cái mười dặm đường kính vòng tròn, đem Đỉnh tộc tộc trưởng vây ở trung ương.

Mỗi người đều là bóp ra đồng dạng quyết ấn, nắm với trước người, một sát na ở giữa, lấy cái này tròn làm trung tâm, một cỗ mênh mông lực lượng hùng hồn mờ mịt mà lên, bao phủ toàn bộ ngàn dặm chi địa. Lực lượng như vỡ đê đập lớn, hướng Đế Ất mấy người phóng đi.

Đế Ất trầm giọng nói: “Là trận pháp! Cắt lớn lao ý.”

Tại Đỉnh tộc tộc trưởng trên không, bỗng nhiên xuất hiện một tòa thanh đồng đại đỉnh, phía trên khuếch tán ra cực hạn thải sắc quang huy, vừa nhìn xuống khiến người hoa mắt, thấy không rõ đỉnh hình dáng, chỉ có thể cảm nhận được cường đại khí tức trấn áp mà đến, khiến người thở không nổi.

Phạm Y quát: “Trận pháp này không phải tầm thường, mọi người cùng nhau xuất thủ phá trận!”

Đế Ất suy nghĩ một chút, nhân tiện nói: “Tốt!”

Hai phái người lập tức bộc phát ra đỉnh phong lực lượng, đồng loạt ra tay, hướng đại trận kia đánh tới.

Khi Phù Trăn, Đế Ất, Hồng Lâm lần lượt xuất thủ thời điểm, trong đại trận truyền đến kỳ dị thanh âm, sau đó Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ, Thái Cực Lưỡng Nghi Phù, Thái Tố Thiên Cơ Ngọc cùng Thái Sơ Bồ Đề Tâm dồn dập sinh ra cộng minh, tản mát ra từng đạo sóng âm, đánh nát hư không, ở đây trong trận ngoài trận năng lượng trong biển khuấy động, để trong lòng mỗi người sinh ra cảm giác kỳ dị.

“Ầm ầm!.”

Đám người xuất thủ phía dưới, sức mạnh đáng sợ đánh vào cùng một chỗ.

Nhưng cái kia năm đạo thanh âm phảng phất độc lập với bên ngoài, hoàn toàn không thụ lực lượng ảnh hưởng, khuấy động ở đây phiến viễn cổ giữa thiên địa, tại mỗi người bên tai cùng trong lòng vang lên.

Dương Huyền Tàng thầm nghĩ nói: “Sẽ không xảy ra trạng huống gì a?”

Ý niệm cùng một chỗ, liền đột nhiên phát giác không đúng, sở hữu lực lượng hoàn toàn tán đi, thanh âm cũng biến mất không thấy gì nữa, thậm chí một cái bóng người đã không còn.

Cái kia còn có cái gì Đế Ất, Phạm Y, Đỉnh tộc người, tại trước mắt hắn chính là một mảnh linh khí dư thừa dãy núi, khiến người cực độ thoải mái dễ chịu khí tức lan tràn ở trong thiên địa, hô hấp phía dưới, vừa mới tiêu hao chân nguyên liền được bổ sung.

“Vạn dặm Vân Sơn?”

Dương Huyền Tàng giật nảy cả mình, nơi này lại là thứ nhất thai thế giới bên trong vạn dặm Vân Sơn, khắp nơi đều là vô cực lực lượng.

“Tại sao có thể như vậy?”

Dương Huyền Tàng bản năng cảm thấy không đúng, vội vàng vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tinh, thần thức cũng khuếch tán đến lớn nhất.

Sau một lúc, sắc mặt của hắn trở nên vạn phần khó coi.

Mảnh thế giới này lại là thật!

Hoặc là nói lấy tu vi của hắn, còn không thể nhìn ra mảnh thế giới này là thật hay giả.

“Không có khả năng!”

Lý trí để Dương Huyền Tàng biết, nơi này tuyệt không phải vạn dặm Vân Sơn, nhưng vì gì trước mắt sẽ xuất hiện như vậy dị tượng, liền liền hắn Hỏa Nhãn Kim Tinh, còn có cái kia gần như thiên đạo cảm ngộ cũng không thể nhìn xuyên?

Dương Huyền Tàng tay giơ lên, đem chiến kích nắm trong tay, bỗng nhiên vung lên mà xuống, bổ về phía cái này vô tận đại địa.

Ngay tại một kích oanh ra ngoài thời điểm, một cỗ cảm giác hết sức nguy hiểm xông lên đầu, hai tên Đỉnh tộc người xuất hiện ở sau lưng hắn, đều là cầm trong tay chiến phủ, dù sao bổ tới.

“Quả nhiên là các ngươi giở trò quỷ!”

Dương Huyền Tàng càng thêm xác định trước mắt đây hết thảy là ảo giác, giờ phút này chính mình cần phải hãm sâu trong trận.

Cái kia dù sao một búa, vạch ra hai đạo trảm kích quang huy, giao nhau cùng một chỗ, nháy mắt đến Dương Huyền Tàng trên thân.

“Sưu!”

Dương Huyền Tàng Đạo Hoán Bộ lóe lên, liền tránh khỏi, đồng thời thân thể về sau ngược lại, trực tiếp trở mình, liền đến hai tên Đỉnh tộc nhân thân trước, chiến kích bổ tới!

“Cái gì?!”

Hai tên Đỉnh tộc người giật nảy cả mình, Dương Huyền Tàng lần này thân thủ cực kì nhanh nhẹn, nhưng cũng không có gì, mà là vừa vặn trực tiếp hiện lên bọn hắn công kích, quá mức quỷ dị cùng mơ hồ.

Một người trong đó đột nhiên nhớ tới cái gì, cả kinh kêu lên: “Là đạo bước! Có thể tránh né hết thảy đạo pháp hạ công kích.”

Mặt khác người kia hoảng sợ nói: “Không có khả năng! Hắn biết nói bước, thế thì còn đánh như thế nào?!”

Hai người trong kinh hoảng, trong tay chiến phủ cũng không có loạn, lần lượt bổ ra ngoài.

“Bành!”

Ba món binh khí oanh cùng một chỗ, bộc phát ra cường hoành sóng xung kích, trực tiếp đem ba người đều chấn khai.

Dương Huyền Tàng chấp kích mà đứng, nhìn chằm chằm phía trước hai người, phát hiện hai người này đều là chín sao Thiên Giới trung giai tu vi, cùng mình không khác nhau chút nào, hắn lập tức minh bạch tới, đối phương cho rằng hai cái cùng cảnh giới có thể chắc thắng chính mình, còn lại người đều sợ là đều phái đi đối phó Đế Ất cùng Phạm Y.

Dương Huyền Tàng hừ lạnh nói: “Nơi này là địa phương nào?”

Một tên Đỉnh tộc người quát: “Là ngươi nơi chôn xương!”

Nói xong hét lớn một tiếng, giơ lên chiến phủ liền lao đến, một người khác cũng ngửa mặt lên trời gào to, lực lượng toàn thân bộc phát đến cực hạn.

Dương Huyền Tàng phát hiện toàn thân bọn họ đều chảy xuôi màu vàng xanh nhạt quang huy, khiến cho nhục thân cực kì cường hoành, tại vừa rồi binh khí kia va chạm sóng xung kích dưới, thế mà lông tóc không tổn hao gì.

Nhưng hai tên Đỉnh tộc người dù sao chỉ là cùng giai, Dương Huyền Tàng tự nhiên không sợ, giơ lên chiến kích liền bổ đi lên.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Hư không bên trên không ngừng tuôn ra đại lượng cường quang, tất cả đều là cứng đối cứng đấu pháp.

Qua trong giây lát liền qua mấy trăm chiêu, hai tên Đỉnh tộc người bắt đầu có chút chống đỡ không nổi, đều là trong lòng kinh hãi, nhìn lẫn nhau liếc mắt, “Chuyện gì xảy ra?!”

Tại cảnh giới một dạng tình huống dưới, bọn hắn tự phụ nhục thân cường hoành, công kích lăng lệ, cho dù là đơn đấu cũng hẳn là có thể thắng mới đúng, làm sao liên thủ phía dưới ngược lại bị đối phương áp chế ở?

Không kịp suy nghĩ nhiều, Dương Huyền Tàng chiến kích múa kín không kẽ hở, giống một tấm thiên võng chụp xuống đến, để hắn kinh hãi vạn phần, chỉ còn ngăn cản lực lượng.

Dương Huyền Tàng âm thanh lạnh lùng nói: “Hiện tại thành thật trả lời vấn đề của ta, còn có thể sống sót.”

Chương 3205: Đỉnh Tộc Tiên Tổ, Sáng Tạo Người

“Mạng sống? Đừng làm cười! Ngươi hãm sâu tại Thái Thủy Vạn Vật Luân Chuyển Đại Trận bên trong, lại còn nói chúng ta còn có thể sống sót, ha ha...”

Một tên Đỉnh tộc người cuồng tiếu không thôi, đem lực lượng tăng lên tới cực điểm, một búa liều mạng chém tới, nhưng tiếng cười kia vừa tới một nửa, liền im bặt mà dừng.

Thanh đồng chiến phủ bổ trên Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, chỉ nghe thấy “Phanh” một tiếng bạo hưởng, rìu trực tiếp bị cắt đứt một nửa.

“A?!”

Hai tên Đỉnh tộc người đều là há to mồm, trực tiếp kinh ngốc tại chỗ.

“Cái này, cái này sao có thể?!”

Cái kia tên đoạn mất rìu Đỉnh tộc người, cảm nhận được Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không đâm tới khí tức, cả kinh hút miệng hơi lạnh, vội vàng lóe lên trở ra, nhìn trong tay đoạn búa, một cỗ ý lạnh nước vọt khắp toàn thân.

Cái này chiến phủ thế nhưng là dùng Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh còn thừa chất liệu chế tạo a!

Ở trong thiên địa, chưa từng nghe qua có có thể cắt đứt cái này chiến phủ lợi khí.

Dương Huyền Tàng chấp kích mà lên, cười lạnh nói: “Ngươi vừa rồi ý tứ, là không muốn sống mạng rồi?”

Hắn chiến tích vung lên, lại là một mảnh kích quang quét ngang qua.

Mặt khác cái kia tên Đỉnh tộc người vội vàng lách mình tới, giơ lên chiến phủ chặn lại, liền bị chấn khai. Hắn vội vàng kiểm tra chính mình búa, sợ cũng chém đứt, nhưng cũng còn tốt, hoàn hảo không chút tổn hại, chỉ bất quá phía trên khắp nơi là nhỏ bé vết thương, bắt đầu không có phát hiện.

Cái này tên Đỉnh tộc người sắc mặt cũng cực độ khó nhìn lên, nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng chiến kích nhìn, phát hiện cái kia chiến kích bên trên lông tóc không tổn hao gì, kinh hãi nói: “Ngươi đây rốt cuộc là cái gì binh khí?”

“Hỏi nhiều như vậy làm cái gì? Cầm đầu qua đến cho ta chặt.”

Dương Huyền Tàng giơ lên chiến kích, lại là một chiêu bổ tới.

“Ầm!”

Hai tên Đỉnh tộc người lại là giơ lên chiến phủ cản đi qua. Cái kia tên đoạn mất rìu, liền khi phổ thông trường binh sử dụng.

“Ầm! Ầm!.”

Lại là hơn mười chiêu cứng đối cứng về sau, lần nữa kịch liệt chấn động một chút, mặt khác cái kia tên Đỉnh tộc người chiến phủ cũng bị chém đứt a.

“A?!”

Mặt khác cái kia tên Đỉnh tộc người thống khổ quát to một tiếng.

Tại trong giao chiến, hắn thời khắc cẩn thận quan sát, nhìn xem rìu bên trên vết thương càng ngày càng nhiều, sớm đã đau lòng không thôi, nhưng không có cách, chỉ có thể kiên trì chiến đấu, cuối cùng đoạn mất.

“Chết đi!”

Dương Huyền Tàng lại là một kích vung tới.

“Phanh phanh” hai tiếng, hai tên Đỉnh tộc nhân thủ bên trong chiến phủ lần nữa bị gọt sạch một đoạn, thành đoản binh.

Trên thực tế, binh khí tổn hại về sau, linh khí mất hết, chỉ là thành phổ thông vật liệu, chỗ nào gánh vác được Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không.

“Đi mau!”

Hai người lần này thật luống cuống, một trước một sau liền muốn xuyên qua mà đi.

“Đi được rồi chứ?” Dương Huyền Tàng cười lạnh một tiếng, một bước tiến lên, chiến kích thẳng vỗ xuống.

“Ầm!” Hư không bị chém thành hai nửa, lưỡi kích vạch ra nửa vòng tròn, một đạo hư quang quét ngang chân trời.

“A!”

Hai người đều kêu thảm một tiếng, bị từ hư không bên trong bổ bay ra ngoài.

“Lại không thành thật, hạ một kích liền đưa các ngươi quy thiên.” Dương Huyền Tàng nâng lên chiến kích, khí thế bén nhọn nghiền ép trời cao, đem hai người toàn bộ khóa chặt.

“Đừng giết chúng ta, chúng ta trung thực.” Một tên Đỉnh tộc người cảm nhận được chết nguy hiểm, vội vàng run giọng nói.

Một người khác cũng là sợ hãi bộ dáng.

Dương Huyền Tàng dùng chiến kích chỉ vào bọn hắn, nói ra: “Nơi này là địa phương nào?”

Một tên Đỉnh tộc nhân đạo: “Là trong trận thế giới, Thái Thủy Vạn Vật Luân Chuyển Đại Trận trận lực biến thành.”

Dương Huyền Tàng híp mắt, sát khí chớp động, lạnh giọng nói: “Trận lực biến thành? Bản tọa Hỏa Nhãn Kim Tinh có thể nhìn xuyên tam giới, nếu là trận lực biến thành ta sẽ nhìn không xuyên? Mà lại nơi này tất cả đều là vô cực lực lượng, cực là chân thực, chỗ nào hư giả.”

Cái kia tên Đỉnh tộc người cười khổ nói: “Hẳn là năm kiện Hỗn Độn Linh Bảo hội tụ, sinh ra một chút chúng ta cũng không thể nào hiểu được biến hóa, tộc trưởng đại nhân nói là ngũ thái tụ họp, đem thời không kéo về tới vạn vật xuất hiện trước đó vô cực thế giới.”

Dương Huyền Tàng nói: “Nếu là vạn vật xuất hiện trước đó, ở đâu ra sơn xuyên đại địa, đầy rẫy rừng rậm?”

Cái kia tên Đỉnh tộc nhân đạo: “Ta cũng không rõ ràng, có thể là thời không rối loạn, nhưng đích thật là cùng trước đó Thái Thủy Vạn Vật Luân Chuyển Đại Trận khác biệt, phát sinh biến hóa không nhỏ.”

Dương Huyền Tàng trầm tư dưới, lại nói: “Lại coi ngươi nói là thật, các ngươi tộc trưởng nói Thành Trụ Phôi Không là chuyện gì xảy ra?”

Cái kia tên Đỉnh tộc người nói: “Thế giới có Thành Trụ Phôi Không, năm đó ở thái thủy thời điểm, vị đại nhân kia để chúng ta Đỉnh tộc tiến vào trong ngủ mê, cũng nói, làm chúng ta lần nữa thức tỉnh lúc, chính là vũ trụ tiến vào xấu không giai đoạn.”

Dương Huyền Tàng cau mày nói: “Vị đại nhân kia? Là ai?”

Cái kia tên Đỉnh tộc người lộ ra vẻ làm khó, muốn nói lại thôi.

Mặt khác người kia nói: “Nói cho hắn nghe đi, cũng không có cái gì, xấu không giai đoạn đã tới, vũ trụ tiến vào hủy diệt, ai cũng ngăn cản không được.”

Cái kia tên Đỉnh tộc người mới nói: “Là chế tạo ra Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh đại nhân, cũng là chúng ta Đỉnh tộc tiên tổ, là hắn sáng tạo ra chúng ta. Tên như vậy đại nhân gọi là Phạm Đỉnh.”

“Phạm Đỉnh?!”

Dương Huyền Tàng nheo mắt, trong lòng chấn động mãnh liệt, mặc dù không biết cái này Phạm Đỉnh là người phương nào, nhưng một cái “Phạm” chữ, liền để hắn ý thức được cái gì, “Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh là do con người tạo nên luyện chế ra tới? Không phải thiên địa tạo ra sao?”

Cái kia tên Đỉnh tộc nhân đạo: “Nói là thiên địa tạo ra cũng được, tại ngũ thái thế giới bên trong, đều tụ tập một giới tinh hoa xuất hiện linh bảo, tại thái thủy giai đoạn thế giới bên trong cũng không ngoại lệ, có linh bảo mờ mịt mà sinh, Phạm Đỉnh đại nhân bất quá là đem linh bảo sinh ra sơ qua cải tạo một chút, gia nhập một chút vật liệu, biến thành đỉnh hình dạng.”

Dương Huyền Tàng nội tâm lật lên cơn sóng thần, hắn cơ hồ có thể khẳng định, cái này Phạm Đỉnh nhất định là sáng thế Mẫu Liên mỗ đạo ý thức, nghe nói Phạm Vô là đạo thứ chín ý thức, Phạm Y là đạo thứ mười, như vậy trước lúc này còn có tám đạo ý thức, một vì Phạm Cao, hiện tại lại xuất cái Phạm Đỉnh, còn lại lục đạo ý thức phải chăng cũng còn tiềm ẩn trong vũ trụ này?

Lúc ấy hắn nghe thấy Đỉnh tộc tộc trưởng nói Thành Trụ Phôi Không thời điểm, còn lơ đễnh, giờ phút này nghe vậy đúng là

Phạm Đỉnh nói ra được, liền không thể coi thường, hắn hỏi: “Phạm Đỉnh đi đâu rồi?”

Cái kia tên Đỉnh tộc người sửng sốt một chút, cười nói: “Ai biết được, Phạm Đỉnh đại nhân là tại chúng ta ngủ say sau rời đi.”

Dương Huyền Tàng nói: “Cái kia hắn trừ nói Thành Trụ Phôi Không bên ngoài, còn có nói cái gì sao?”

Cái kia tên Đỉnh tộc nhân đạo: “Nói làm chúng ta Đỉnh tộc tỉnh lại thời điểm, vũ trụ lâm vào xấu không chi cảnh, kia là cực kỳ trọng yếu thời khắc, cũng là hắn sáng tạo ra mục đích của chúng ta.”

Dương Huyền Tàng nói: “Mục đích gì? Nói rõ một chút.”

Cái kia tên Đỉnh tộc người lắc đầu nói: “Cụ thể sợ là chỉ có tộc trưởng mới biết được.”

Dương Huyền Tàng nói: “Vậy các ngươi tộc trưởng tại đây?”

Cái kia tên Đỉnh tộc nhân nói: “Ngay tại đại trận này bên trong, hẳn là giết mặt khác những người đi kia.” Hắn nhìn Dương Huyền Tàng đồng dạng, ngạo nghễ nói: “Cho dù là những bằng hữu kia của ngươi, cũng khó thoát tộc trưởng xoá bỏ, khuyên ngươi vẫn là thức thời chút thả chúng ta đi, chúng ta có thể tại tộc trưởng trước mặt thay ngươi nói giúp, đến lúc đó có thể tha cho ngươi một mạng.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3206: Mục Đích Cuối Cùng Nhất

Dương Huyền Tàng cười nói: "Các ngươi mặc dù cùng người bên ngoài tạo hình không tầm thường, nhưng làm sao đầu óc đều như thế? Trong đầu nước có thể hiển hóa đại dương mênh mông đi?"

Hai người cảm nhận được Dương Huyền Tàng trên thân hàn ý, lần nữa ngậm miệng, không dám lên tiếng.

Dương Huyền Tàng nói: "Mang ta đi trận nhãn chỗ."

Hai tên Đỉnh tộc người đều là lớn kinh, một người trong đó nói: "Ngươi muốn đi phá trận?"

Dương Huyền Tàng nói: "Lời thừa, chẳng lẽ là đi ăn cơm sao?"

Hai người giữ im lặng, nội tâm cực độ giãy dụa.

Dương Huyền Tàng giơ lên chiến kích, hướng phía hai người cười lạnh nói: "Mang không dẫn đường tùy các ngươi, cho câu sảng khoái lời nói, ta cũng cho các ngươi một cái sảng khoái bàn giao."

Một người trong đó nói: "Tốt, chúng ta dẫn ngươi đi. Nhưng lấy tu vi của ngươi, đi cũng là chịu chết, chỉ đừng liên lụy chúng ta mới là."

Hai người riêng phần mình đưa tay bấm niệm pháp quyết, từng vòng từng vòng sóng năng lượng văn từ quyết ấn bên trong khuếch tán ra đến, để thời không chấn động.

Dương Huyền Tàng song đồng hơi co lại, trong mắt bắn - ra kim quang, cái này gợn sóng xuất hiện về sau, thế giới quy tắc bắt đầu tiến vào một loại run run trạng thái, hắn cái này mới nhìn rõ thế giới hư tượng, khí sơn hà đại địa đạt tới vạn vật trở nên hư ảo không thật.

Hai tên Đỉnh tộc người đột nhiên lui về sau một bước, liền tránh nhập hư không, hai người trên mặt lộ ra khẩn trương vẻ lo lắng, muốn chạy trốn.

Dương Huyền Tàng cười lạnh một tiếng, vung lên chiến kích, liền đi ra phía trước, đi theo bước vào hư không. Trên thực tế, hắn thấy rõ thế giới này quy tắc hư tượng về sau, liền không lại cần hai người.

Hai người cùng kêu lên cả kinh nói: “Ngươi...”

Dương Huyền Tàng nói: “Không muốn chết liền thiếu đi giở trò gian, dẫn đường đi.”

Hai người mặt xám như tro, chỉ được ở phía trước dẫn đường.

Không bao lâu, liền cảm nhận được hư không bên trong cực mạnh năng lượng, từ phía trước phiêu miểu chỗ chấn động mà tới.

Trong đó hùng hồn hữu lực, vô cùng mênh mông, tựa như là ngũ thái thời đại âm cổ, vang vọng ở thời điểm này.

Cái kia hai tên Đỉnh tộc người hoảng sợ đứng thẳng bất động, không dám càng đi về phía trước, khẩn cầu thương hại nhìn qua Dương Huyền Tàng.

Dương Huyền Tàng ánh mắt lóe lên, liền huy động chiến kích, một đạo hư quang hướng hai người bổ tới.

“Ngươi...!”

Hai người đều là vừa sợ vừa giận, nghĩ không ra người này thế mà nói mà không tin, chính muốn xuất thủ phản kháng, lại nghe Dương Huyền Tàng nói ra: “Ta chỉ là tạm thời phế bỏ lực chiến đấu của các ngươi, lưu các ngươi một mạng, nếu là phản kháng, liền không lưu.”

Hai người dưới sự kinh hãi, cảm nhận được cái kia hư quang trảm kích hoàn toàn chính xác không đến mức trí mạng, sát na do dự, liền bị kích quang trảm bên trong, kêu thảm một tiếng, bị hủy đi mảng lớn kinh mạch.

Dương Huyền Tàng khẽ nói: “Có thể cút.”

Liền chấp kích tiến lên, nhìn cũng không nhìn hai người liếc mắt, liền hướng cái kia ngũ thái thanh âm phiêu miểu chỗ đi đến.

“Ừm? Lại là ngươi!”

Cái kia phiêu miểu chỗ truyền đến thanh âm, chính là Đỉnh tộc tộc trưởng, cả giận nói: “Đỉnh khi cùng đỉnh sông hai người thật sự là phế vật, liền một cái yếu nhất đều không thu thập được!”

Dương Huyền Tàng nói: “Ngươi có thể thu thập, có thể ra đi thử một chút.”

Đỉnh tộc tộc trưởng cười lạnh nói: “Ngươi cho rằng ta ra không được?”

Dương Huyền Tàng khóe miệng hơi vểnh lên, khẽ cười nói: “Ai biết được.”

Ngũ thái âm cổ liền từ cái kia mờ mịt bên trong truyền ra, hắn phán đoán cái này Đỉnh tộc tộc trưởng tất nhiên muốn chủ trì đại trận, không có khả năng phân thân đối phó hắn. Trừ phi đối phương tự phụ tới cực điểm, có thể thuấn sát hắn, có lẽ liền sẽ mạo hiểm thử một lần.

Nhưng Đế Ất, Hồng Lâm cùng Phù Trăn đều là như thế nào tồn tại? Chỉ cần xuất hiện một tuyến cơ hội là có thể đem nắm chặt, phá vỡ này trận.

Đỉnh tộc tộc trưởng sắc mặt cực không dễ nhìn, mặt khác những người kia cường đại đều vượt qua hắn đoán trước, hiện tại dựa vào đại trận có thể trấn áp bọn hắn một khắc, Dương Huyền Tàng nghĩ tới, đúng là hắn lo lắng.

Dương Huyền Tàng lại nói: “Kỳ thật, chúng ta hoàn toàn không cần thiết liều cái ngươi chết ta, bất cứ chuyện gì đều có thể cố tìm cái chung, gác lại cái bất đồng, không bằng tọa hạ hảo hảo tâm sự.”

Đỉnh tộc tộc trưởng mặt âm trầm, nói: “Có cái gì tốt nói chuyện, các ngươi đem linh bảo giao ra trò chuyện tiếp!”

Dương Huyền Tàng nói: “Cũng tỷ như nói mục đích của các ngươi là cái gì?”

Đỉnh tộc tộc trưởng sắc mặt đại biến, cả giận nói: “Đỉnh khi cùng đỉnh sông hai tên phế vật kia nói cái gì?”

Dương Huyền Tàng mỉm cười, nói: “Không có quan hệ gì với bọn họ, bọn hắn không hề nói gì, dù sao bọn hắn biết đến cũng không nhiều.”

Đỉnh tộc tộc trưởng khẽ nói: “Nói cho ngươi cũng không sao, mục đích của chúng ta liền đem vũ trụ đẩy hướng cuối cùng tịch diệt.”

Dương Huyền Tàng cả kinh nói: “Vì cái gì? Đây chính là Phạm Đỉnh muốn làm sự tình sao?”

Đỉnh tộc tộc trưởng mắng: “Đáng chết hai cái phế vật! Nguyên lai cái gì đều nói.”

Dương Huyền Tàng trầm giọng nói: “Nói cho ta vì cái gì!”

Đỉnh tộc tộc trưởng cười lạnh nói: “Ngươi tính là cái gì, cái kia rễ hành? Có tư cách gì biết.”

Dương Huyền Tàng nói: “Đã như vậy, cái kia liền không có cách nào.”

Hắn hai tay nắm chắc chiến kích, không ngừng vận chuyển Đại Niết Bàn Kinh, vô số kim quang tràn vào đến kích thân bên trong, bộc phát ra lóa mắt cường quang, sau đó chậm rãi giơ lên, bỗng nhiên một kích hướng về phía trước bổ tới.

“Ầm ầm!”

Lưỡi kích xẹt qua hư không, gây nên như sấm sét bạo âm thanh.

Một cỗ chặt đứt tinh hà hư quang trực kích mà đi.

Hư không bên trên ngũ thái âm cổ gợn sóng lập tức bị quấy rầy, trở nên hỗn loạn không chịu nổi, thậm chí đại lượng gợn sóng bị trực tiếp một kích chém vỡ.

“Thằng nhãi ranh! Muốn chết ngươi!”

Đỉnh tộc tộc trưởng nổi giận gầm lên một tiếng, một cỗ cực mạnh năng lượng từ cái kia phiêu miểu bên trong vọt ra, “Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, đem Dương Huyền Tàng kích quang ngăn trở, sau đó lấy bài sơn đảo hải lực lượng phản chấn trở về.

Dương Huyền Tàng lần nữa vung kích bổ ra ngoài, đem cỗ lực lượng kia ngăn trở, vốn định chém nát nó, lại phát hiện hoàn toàn bị đón lấy.

Lực lượng kia hùng hồn vô cùng, bên trong truyền đến tiếng gầm gừ, sau đó một đạo thân thể khôi ngô hiển hiện mà ra, làn da màu đồng cổ, bộ mặt cứng ngắc, đầy mắt lửa giận.

Lúc trước Đỉnh tộc người bên trong, cũng chưa gặp qua người này.

Dương Huyền Tàng lập tức phán đoán, người trước mắt này không phải người, mà là thuần túy lực lượng biến thành, nhưng cùng hóa linh lại có khác nhau, tựa hồ tồn tại thực thể.

Người kia song quyền một nắm, hai đạo vòng xoáy nháy mắt hiển hiện, đem hư không áp vặn vẹo, sau đó cuồng kích mà ra.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ bài sơn đảo hải lực lượng cuốn tới, đồng thời tại không trung hợp hai làm một, đem Dương Huyền Tàng hoàn toàn bao phủ lại.

“Chín sao Thiên Giới hậu kỳ!”

Dương Huyền Tàng cảm nhận được người này năng lượng ba động, lập tức đánh giá ra tu vi của đối phương trình độ.

Nghĩ đến là Đỉnh tộc tộc trưởng thấy hai vị chín sao Thiên Giới trung giai không đủ để đối phó chính mình, mà không nguyện ý tiêu hao quá nhiều năng lượng, sở dĩ làm một cái chín sao Thiên Giới hậu kỳ quái nhân ra.

Dương Huyền Tàng tâm niệm vừa động, thân thể liền bỗng nhiên cuồng thiểm, tại cái kia quyền lực bao phủ thiên địa bên trong phi nước đại, muốn đào thoát một kích này.

“Vô dụng, cảnh giới nghiền ép dưới, chỉ có một con đường chết!” Quái nhân kia mở miệng nói ra, hai tay tại trên không trung múa động, đem quyền lực không gian kịch liệt thu nhỏ.

“Trong mắt ta, bất cứ lúc nào cũng sẽ không có tuyệt lộ!”

Dương Huyền Tàng thân ảnh dừng lại, sau đó bỗng nhiên bạo phát đi ra, hóa thành một đạo quang mang phóng lên tận trời, đồng thời hai tay nắm kích một chém.

“Ầm ầm”, hư quang bắn ra mà đi, chém vào cái kia quyền lực bên trong, đem chém đứt ra.

Dương Huyền Tàng thân ảnh nhoáng một cái, liền liền xông ra ngoài.

“Cái gì?!” Quái nhân kia nheo mắt, giật mình nhìn xem, giật mình nói: “Khó trách hai tên phế vật kia không làm gì được ngươi.”

Chương 3207: Tộc Trưởng Phân Thân

Dương Huyền Tàng cười lạnh nói: “Nói hình như ngươi tên phế vật này làm gì được ta giống như.” Thân ảnh tại không trung lóe lên, liền thuấn di đến quái nhân kia trước mặt, vào đầu liền một kích bổ xuống.

“Phải chăng làm gì được, ngươi lập tức liền sẽ biết!”

Quái nhân mặt mũi tràn đầy âm trầm, thấy Dương Huyền Tàng lại dám chủ động công kích hắn, giận không kềm được, đưa tay chính là một chưởng, vỗ tới.

“Bành!”

Bàn tay trực tiếp bổ trên chiến kích, đem một kích này lực lượng ngăn trở.

Nhưng quái nhân sắc mặt đại biến, song đồng một chút trợn trừng, khó mà tin nhìn xem bàn tay của mình bên trên, bị chiến kích chém trúng địa phương, nứt ra một đạo cự đại lỗ hổng, đồng thời hướng trên thân lan tràn.

Quái nhân cả kinh nói: “Cái này cái gì binh khí?”

Dương Huyền Tàng nói: “Giết ngươi binh khí!”

Hai tay dùng sức đẩy, “Phanh phanh phanh” phát ra kim loại tiếng va chạm, thuận theo quái cánh tay của người cắt chém đi lên.

Tựa như chém trên binh khí.

Dương Huyền Tàng có loại cảm giác kỳ dị, cái này quái người thân thể chất liệu, cùng trước đó đỉnh khi đỉnh sông chiến phủ đồng dạng.

“Đáng chết!”

Quái nhân nổi giận gầm lên một tiếng, cánh tay giương lên, liền đem chiến kích chấn khai, nhưng đã sụp đổ ra, xuất hiện đại lượng khe hở, nhưng không có bất luận cái gì máu tươi chảy ra.

“Quả nhiên chỉ là binh khí hình người.”

Dương Huyền Tàng ở tại chỗ nhoáng một cái, lại là một kích bổ tới.

“Ngươi mới binh khí hình người đâu!”

Quái nhân giận quát một tiếng, hai tay liền chụp vào chiến kích.

Hắn cùng Dương Huyền Tàng cách xa nhau từ đầu đến cuối không cao hơn trăm trượng, Dương Huyền Tàng ỷ vào thân pháp tại ngắn cự ly bên trong tiến hành xuyên qua cùng công kích, áp hắn cơ hồ không có sức hoàn thủ, khiến hắn nổi giận dị thường, sở dĩ muốn đem binh khí kia đoạt lấy.

Dương Huyền Tàng cười lạnh một tiếng, nói: “Ta hiểu được, ngươi bất quá là người ** vật, bị Đỉnh tộc tộc trưởng thần niệm điều khiển, lại thêm chẳng biết thế nào rót vào một cỗ sức mạnh đáng sợ, xem như ngắn ngủi phân thân, nhưng vô pháp trường kỳ tồn tại.”

Quái nhân kêu lên: “Ngắn ngủi liền đủ giết ngươi!”

Dương Huyền Tàng hừ nhẹ, toàn thân kim quang nháy mắt đại phóng, tận toàn lực một bổ.

“Bành!”

Lưỡi kích chém tại quái nhân giữa hai tay, bị quái nhân dùng một cái kỳ quái thủ ấn đón lấy, chỉ bất quá hai tay phía trên bị đánh ra một đạo cực sâu vết rách.

“Nghĩ đoạt ta binh khí, liền nhìn ngươi có không bản lĩnh này!”

Dương Huyền Tàng trên thân kim quang lưu động, đột nhiên toàn bộ tuôn hướng trên không, lần nữa ngưng tụ ra một cái kim thân nam tử, hai tay kết ấn một chưởng liền chụp lại.

Chính là chia ra nguyên thần thứ hai, chỉ bất quá tại hợp thể trạng thái dưới, nguyên thần thứ hai cũng có chút hứa biến hóa, nhận Quỷ Tàng hồn lực ảnh hưởng, trở nên có chút tà mị cùng yêu dị.

“Bành!”

Nguyên thần thứ hai thi triển ra Bàn Nhược Thần Chưởng, tứ phương hiển hiện phương pháp tướng trang nghiêm.

Quái nhân kinh sợ gấp vội rút ra tay phải, tại không trung một trảo, vô số linh khí tụ đến, dung nhập vào trong lòng bàn tay, nghênh đón tiếp lấy.

“Ầm ầm!”

Bàn Nhược Thần Chưởng bị đập tan, nguyên thần thứ hai cũng bị một chiêu đánh nát bấy.

Dương Huyền Tàng thừa cơ rút ra chiến kích, nguyên địa xoay người một cái, một chiêu ngục đấu đâm tới.

Quái nhân vội vàng trái tay vồ một cái, “Bành” lưỡi kích từ lòng bàn tay của hắn cắt đứt quá khứ, “Bành” một tiếng đâm ở trên người, cắm - đi vào.

"Ngươi!"

Quái nhân kinh sợ không thôi, hai tay nắm chiến kích, muốn rút ra, theo hắn, chính mình dù chưa bị thua, nhưng đã là to lớn sỉ nhục.

Dương Huyền Tàng cười lạnh một tiếng, hướng về phía trước bước đi, chiến kích gắt gao cắm trên người quái nhân, đồng thời càng ngày càng sâu, đem quái nhân đẩy không ngừng lùi lại.

"Đáng chết! Dừng tay a!"

Quái nhân vùng vẫy mấy lần, phát hiện cái kia chiến kích cắm trên người mình, làm sao nhổ đều nhổ không ra, ngược lại càng ngày càng sâu, chính mình toàn bộ thân thể đều bị quản chế với đối phương, liền giống bị xuyên lên, bị đối phương đẩy đi lên phía trước.

Quái nhân kinh sợ phía dưới, từ bỏ nhổ chiến kích, mười ngón liều mạng bấm niệm pháp quyết, bộc phát ra từng đạo cường đại chỉ mang, hướng Dương Huyền Tàng đánh tới, quát: "Chết đi!"

Dương Huyền Tàng khóe miệng ngậm lấy cười lạnh, tay phải chấp kích không thay đổi, tay trái lăng không bấm niệm pháp quyết, vô số kim quang tại bốn phương tám hướng hiển hóa.

Sau lưng hắn, không chỉ có pháp tướng trang nghiêm, càng có vô số kinh văn hiển hiện mà ra, tại tiêu tan ở giữa, chính là Đại Niết Bàn Kinh văn tự.

"Bàn Nhược Thần Chưởng!"

Dương Huyền Tàng một chưởng đánh ra, hình thành to lớn chưởng pháp kết giới, kim quang rực rỡ, ngón tay giữa lực toàn bộ cản lại, đồng thời áp hướng quái nhân.

“Không có khả năng! Không thể nào, ngươi rõ ràng chỉ là chín sao Thiên Giới trung giai, làm sao có thể thắng ta?!”

Quái nhân liều mạng kêu to, đã đã mất đi năng lực suy tính, hoàn toàn bị phẫn nộ chiếm đoạt mãn.

Dương Huyền Tàng nói: “Thời đại phát triển mấy cái kỷ nguyên, kinh lịch ngũ thái về sau, còn có Hỗn Độn thời đại, về sau lại qua ngàn vạn năm, ra đời vô số thần kỳ cùng vĩ vật lớn, ngươi cái này viễn cổ người, làm sao có thể minh bạch.”

“Ầm!”

Bàn Nhược Thần Chưởng hoàn toàn đè xuống đến, đem quái nhân từ chiến kích bên trên đánh ra.

Dương Huyền Tàng chấp kích trước người, theo bước vào cái kia phiêu miểu chi địa.

“Dám miệt thị ta, ngươi nhất định phải chết!”

Phía trước hư không bên trong truyền đến quái nhân kia tiếng kêu, một đạo tiếng oanh minh vang lên, màu đồng cổ lưu quang kích - bắn mà đến, nháy mắt đến Dương Huyền Tàng trước mặt.

Chính là cái kia bị đánh bay quái nhân, hướng về phía Dương Huyền Tàng hét lớn một tiếng, từ tứ phía trong hư không tuôn ra vô số cổ quái văn tự, bị hút vào trong cơ thể.

Những văn tự kia liên tục không ngừng, bị quái nhân hút vào về sau, nguyên bản bị đánh vết rách từng đống thân thể, liền bị một chút xíu chữa trị.

Không chỉ có như thế, quái nhân tiêu hao hết lực lượng cũng tại một chút xíu trở về.

Mấy hơi thở dưới, liền trở về tới được đỉnh phong cảnh giới.

Quái nhân quát: “Lần này ta định giết ngươi!”

Đối với trời cao gào thét một trận, những văn tự kia càng là phi tốc tràn vào trong cơ thể hắn, hét lớn một tiếng về sau, trên thân cảnh giới bị cưỡng ép đề đi lên, thẳng tới chín sao Thiên Giới đỉnh phong.

Dương Huyền Tàng sắc mặt biến hóa, chín sao Thiên Giới đỉnh phong uy áp như núi nhạc rung động mà rơi xuống, hắn đem chiến kích che ở trước người, lui về sau mấy trăm trượng xa.

“Bành! Bành!”

Quái nhân toàn thân lưu động bành trướng lực lượng, từng bước một hướng Dương Huyền Tàng đi tới, chấn hư không run rẩy.

Dương Huyền Tàng cười lạnh nói: “Chín sao Thiên Giới đỉnh phong, thật là khiến người hướng tới cảnh giới đâu.”

Quái nhân lạnh giọng nói: “Hướng tới sao? Vậy liền để ngươi chết tại cảnh giới này dưới, vĩnh viễn khát vọng đi thôi!”

Dương Huyền Tàng vung lên chiến kích, làm xong ứng chiến chuẩn bị, cười lạnh nói: “Ngươi thật khi chính mình có thể giết ta?”

Quái nhân nói: “Ngươi có thể càng cấp một chiến, hẳn là còn có thể càng cấp hai chiến?”

Dương Huyền Tàng nói: “Ta không cần vượt hai cấp chiến, đại trận này bên trong lại không ngừng ta một người, ngươi tách ra một cái chín sao Thiên Giới đỉnh phong hóa thân tới đối phó ta, còn có mấy phần lực lượng duy trì đại trận? Hẳn là ngươi coi mình là nửa bước chí tôn thậm chí trực tiếp liền chí tôn rồi?”

Quái nhân biến sắc, tựa hồ bị Dương Huyền Tàng nói trúng tâm tư, hét lớn một tiếng liền lao đến, “Hiện tại giết ngươi, chỉ là mấy hơi thở, cái này chút thời gian ta đầy đủ chống đỡ!”

Dương Huyền Tàng cười lạnh nói: “Ồ? Có đúng không, vậy liền để ta nhìn xem, ngươi mấy hơi thở dài bao nhiêu, một hô một hút liền một thế kỷ sao?”

Hắn lần nữa đem lực lượng bộc phát đến đỉnh phong, một kích bổ tới!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3208: Phiêu Miểu Chi Cảnh, Linh Bảo Mất Khống Chế

"Ầm ầm!"

Chiến kích bổ tại quái nhân phía trước, bị cản lại.

Dương Huyền Tàng đem lực lượng tăng lên tới đỉnh phong, muốn đột phá cảnh giới bình chướng, xông vào chín sao Thiên Giới hậu kỳ, nhưng vô luận cố gắng như thế nào, từ đầu đến cuối kẹt tại trung kỳ vị trí bên trên.

"Oanh!"

Cái kia lực lượng mạnh mẽ bị quái nhân đẩy trở về, oanh trên người Dương Huyền Tàng.

Đại Niết Bàn kim quang nháy mắt vỡ nát, toàn thân khó chịu không nói ra được, muốn bị xé nứt.

Dương Huyền Tàng vội vàng vung vẩy chiến kích, phòng ngự trước người, đồng thời phi tốc lui lại.

"Bây giờ nghĩ đi, không thể nào, đi chết đi!"

Quái nhân hét lớn một tiếng, toàn thân vết rạn toàn bộ phục hồi như cũ, từ cái kia bên trong cơn bão năng lượng đi tới, rực rỡ hẳn lên.

Đưa tay hướng nắm vào trong hư không một cái, liền đem Dương Huyền Tàng nhiếp trụ, vô số năng lượng từ bốn phương tám hướng tràn vào đến cái kia một chút phía trên, đều oanh trên người Dương Huyền Tàng.

“Phanh phanh phanh!”

Dương Huyền Tàng liều mạng giãy dụa, vung lên chiến kích, liền bổ ra một đạo trăng tròn quang huy che ở trước người, nhưng bất quá sát na liền sụp đổ.

“A!.”

Dương Huyền Tàng thống khổ kêu to, vô số kinh lạc khiếu huyệt bị nổ mở, nháy mắt máu me đầm đìa.

Quái nhân nhíu mày, tại hắn lý giải dưới, cái này mấy chiêu xuống tới, Dương Huyền Tàng mạnh hơn cũng phải chết, làm sao còn có thể gọi lớn tiếng như vậy?

“Muốn ta chết, không có khả năng!”

Dương Huyền Tàng thất khiếu chảy máu, diện mục dữ tợn, giống như là từ trong địa ngục bò ra tới ác quỷ, liều mạng quơ chiến kích, chống cự cái này oanh kích lực lượng.

Trên người hắn kim quang một chút xíu lần nữa sáng lên, trong đầu Xá Lợi Tử lóe lên, phảng phất đem toàn bộ niết bàn lực lượng đều hút vào, hóa thành một viên kim quang lóng lánh bộ dáng.

Cùng một nháy mắt, Dương Huyền Tàng lực lượng toàn thân trèo thăng đến đỉnh phong, một chiêu Sát Na Sinh Diệt bổ tới.

“Ầm ầm!”

Cái kia oanh kích lực lượng bị rung chuyển, quái nhân năm ngón tay không ngừng run rẩy, lại có cầm không được xu thế.

Dương Huyền Tàng hét lớn một tiếng, lần nữa huy động một kích đánh xuống, “Hóa đạo cùng ngày ba ngàn Ngũ Hành Kiếm ấn!”

“Ầm ầm!”

Năm loại bản nguyên nguyên tố thứ tư ngăn đều bạo phát đi ra, uốn lượn tại lưỡi kích bốn phía, không ngừng bổ ra cái này oanh kích ràng buộc.

Năng lượng thiên địa biến đến mức dị thường hỗn loạn, thời không điên đảo, tinh thần lệch vị trí, hết thảy đều quy tắc đều sát na sụp đổ.

“Không có khả năng!”

Quái nhân sợ hãi rống một tiếng, tay trái bấm niệm pháp quyết, cũng vồ tới.

Lập tức hai cỗ oanh kích lực lượng dung hợp lại cùng nhau, liều mạng áp chế Dương Huyền Tàng biến hóa trên người.

Quái nhân nội tâm nhấc lên sóng to gió lớn, “Hắn bất quá là chín sao Thiên Giới trung giai, làm sao có thể làm được trình độ này?”

Đúng lúc này, quái nhân quát to một tiếng “Không được!”, trên mặt lộ ra vạn phần lo nghĩ biểu lộ, không lo được đối phó Dương Huyền Tàng, lóe lên liền xông về cái kia phiêu miểu bên trong.

Dương Huyền Tàng lập tức áp lực một giảm, ánh sáng năm màu nương theo lấy chiến kích oanh kích ra, đem sở hữu ràng buộc toàn bộ chém vỡ nát.

Hắn giờ phút này đã là máu me đầm đìa, ngực kịch liệt phập phồng, một đôi giương mắt lạnh lẽo cái kia phiêu miểu bên trong, biết chắc là đại trận xảy ra vấn đề.

Hắn đem cái kia Đỉnh tộc tộc trưởng phân thân vây ở đất này một trận, liền cho Đế Ất mấy người chế tạo to lớn cơ hội.

Dương Huyền Tàng nuốt mấy viên thuốc, hơi điều tức một hai, liền hóa thành lưu quang xông vào đến phiêu miểu bên trong. Vừa vừa bước vào đi vào, chỉ nghe thấy quái nhân kia kinh sợ âm thanh, “Đi chết đi!”

Nhưng thanh âm này cũng không phải là hướng về phía hắn mà đến, Dương Huyền Tàng định nhãn xem xét, tại cực xa chỗ, quái nhân kia đang cùng Hồng Lâm đánh tới cùng một chỗ.

Chỉ bất quá mấy chiêu phía dưới, liền bị Hồng Lâm chế trụ.

Dương Huyền Tàng vội vàng thuấn di quá khứ, kêu lên: “Hắn là Đỉnh tộc tộc trưởng phân thân.”

Hồng Lâm nghe xong, lập tức minh bạch tới, sau lưng cánh chim lóe lên, hóa ra đại lượng hồi linh thần quang, như là thác nước kích - bắn đi ra.

“Ầm ầm!”

Thần quang như sấm trời cuồn cuộn, từng đạo rơi trên người quái nhân kia, trực tiếp đem hắn kích xuyên, đánh thủng trăm ngàn lỗ, chỉ còn còn lại một hơi.

Dương Huyền Tàng cười lạnh nói: “Muốn giết ta, hiện tại chính mình chết a?”

Quái nhân giận dữ hét: “Các ngươi một cái cũng trốn không thoát, đều phải chết!”

Hồng Lâm nói: “Ta rất hiếu kì, ngươi ở đâu ra như vậy tự tin, tại chúng ta những này người liên thủ, đừng nói là ngươi, liền xem như nửa bước chí tôn cũng không chiếm được chỗ tốt.”

Quái nhân nói: “Nửa bước chí tôn là rất mạnh, nhưng ta Thái Thủy Vạn Vật Luân Chuyển Đại Trận, đủ để vây khốn nửa bước chí tôn! Nếu không phải tiểu tử này quấy rối, ngươi căn bản không có khả năng ra!”

Quái nhân phẫn nộ nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng, rất không thể đem hắn chém thành muôn mảnh.

“Hì hì, nói như vậy, có thể phá trận công thần, lại là Dương Thanh Huyền?”

Hư không bên trong đột nhiên rung mạnh một chút, một đạo nhân đạp ra, chính là Phạm Y, mặt mang vui cười.

Sau đó Phù Trăn, Đế Ất mấy người cũng lần lượt mà ra.

Đế Ất nhìn về phía Dương Huyền Tàng, quan tâm nói: “Vất vả.”

Dương Huyền Tàng khẽ lắc đầu.

Quái nhân nói: “Các ngươi cho rằng đến vậy thì thắng?”

Đế Ất khẽ nói: “Ngươi những tộc nhân kia tất cả đều chết thì chết, trốn thì trốn, ngươi còn có bản lĩnh gì xuất ra đi, chúng ta toàn bộ tiếp nhận.”

Quái người cười nói: “Ha ha, đón lấy? Chỉ bằng ngươi? Vậy liền đi thử một chút đi!”

Quái gương mặt của người một chút trở nên dữ tợn, sức mạnh đáng sợ từ trong cơ thể truyền ra.

Đế Ất cả kinh nói: “Không tốt, hắn muốn tự bạo!”

Hồng Lâm sớm có phát giác, chỉ là phất tay chính là một vệt thần quang đánh ra ngoài, đem quái nhân kia tại chỗ đánh chết, thân thể nổ vỡ ra đến, hình thành một cỗ đáng sợ phong bạo, nhưng cũng không thể thương tới đám người.

Đế Ất nói: “Cái kia Đỉnh tộc tộc trưởng nhất định ngay tại cái này phiêu miểu hoàn cảnh bên trong, chúng ta đi vào đi.”

Mấy người cùng nhau đi thẳng về phía trước.

Đột nhiên cái kia đình chỉ ngũ thái âm cổ vang lên lần nữa, trên bầu trời gió nổi mây vần, không ngừng có khủng bố quang mang nuốt phun ra, giống như là rồng tại hư không ghé qua.

Đế Ất, Hồng Lâm cùng Phù Trăn ba người đồng thời đổi sắc mặt, đồng loạt hướng không trung ngóng nhìn đi.

Đột nhiên không trung hào quang tỏa sáng, một chút kim quang nháy mắt phóng đại, diên triển khai, chính là Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ.

Hồng Lâm mặt mũi tràn đầy kinh hãi chi sắc, thời khắc này Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ không chỉ có lực lượng phóng thích đến đỉnh phong, mà lại không nhận nàng khống chế.

Đồ bên trong sơn hà lưu chuyển, muôn hình vạn trạng, đột nhiên mấy chục đạo hồng mang từ cái kia đồ bên trong kích - bắn ra, tại không trung xen lẫn mà xuống, bắn về phía mấy người.

Hồng Lâm quát to: “Tránh mau! Cái này đồ không nhận ta khống chế!”

Những người khác đã sớm nhìn ra, đều là một nháy mắt liền lệch vị trí đi.

Nhưng sau một khắc, một cỗ mênh mông vĩ lực hoành không mà đến, ra hiện phía trên đỉnh đầu bọn họ, lập tức thiên địa xoay tròn, vạn vật vạch phân âm dương, mấy người đồng thời bị trấn áp lại.

Trên bầu trời đỉnh đầu bọn họ, xuất hiện một cái Thái Cực Đồ, sinh sôi không ngừng.

Đế Ất vội vàng bấm niệm pháp quyết, hướng cái kia Thái Cực Đồ điểm tới, nhưng thử mấy lần cũng vô hiệu, sắc mặt tái xanh nói: “Thái Cực Lưỡng Nghi Đồ cũng bị khống.”

Lúc này, mấy người dưới khiếp sợ, đem ánh mắt nhìn về phía Phù Trăn.

Phù Trăn sắc mặt hơi có vẻ trắng bệch, kêu lên một tiếng đau đớn, phất một cái ống tay áo, quay mặt đi, dĩ nhiên cũng là đã mất đi hai kiện linh bảo.

Phạm Y cả kinh nói: “Tại sao có thể như vậy? Các ngươi đều là linh bảo chủ nhân, hắn bất quá mới vừa từ trong ngủ mê tỉnh lại, làm sao có thể khống chế tính mạng các ngươi tương tu bảo vật?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 3209: Đỉnh Tộc Chân Chính Thân Phận

Mấy người đối với Hỗn Độn Linh Bảo khống chế, mặc dù cử thế vô song, nhưng không thể hoàn toàn chưởng khống linh bảo.

Dù sao cái này ngưng tụ năm cái thời đại đặc thù cùng lực lượng bảo vật, chỉ có thể bị khu động, là sẽ không chân chính nhận chủ.

Đám người dưới khiếp sợ, đột nhiên phát hiện tứ phía hư không bắt đầu ngưng đọng, giống đông lại, đồng thời hiện ra xanh lục bát ngát kết tinh sắc.

“Thái Tố Thiên Cơ Ngọc!”

Đám người lần nữa nội tâm xiết chặt, đều lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Dương Huyền Tàng nói: “Những này Đỉnh tộc người là Phạm Đỉnh sáng tạo ra, bọn hắn có lực lượng, cũng đều là ý thức bản nguyên, liền cùng Phạm Vô Phạm Y đồng dạng.”

“Cái gì?” Ánh mắt của mấy người tất cả đều nhìn về phía Phạm Y.

“Khó trách, khó trách, nguyên lai là dạng này…”

Phạm Y tự lẩm bẩm, ánh mắt nhìn chăm chú phía trước, sắc mặt cũng không quá biến hóa lớn, hiển nhiên nàng sớm có suy đoán, Dương Huyền Tàng lời nói chỉ là ấn chứng suy đoán của nàng.

Đế Ất hỏi: “Phạm Đỉnh cũng là Phạm tộc người?”

Dương Huyền Tàng nói: “Ta đoán có lẽ vậy.” Hắn cũng nhìn về phía Phạm Y.

“Đều nhìn chằm chằm ta làm cái gì? Ta là gần nhất mới đản sinh ra a Ma La thức thể, đối với trước đó những tồn tại kia, cũng không hiểu rõ.”

Phạm Y thấy mọi người toàn đều nhìn nàng, nhẹ hừ một tiếng, hững hờ nói.

Đế Ất nói: “Mặc kệ như thế nào, Phạm Y đại nhân là chúng ta trong mấy người thực lực mạnh nhất, mà lại lại là a Ma La thức thể, chúng ta đi theo Phạm Y đại nhân tóm lại không sai.”

Phạm Y có chút dương hạ lông mày, cười lạnh nói: “Lão thất phu, muốn đem trách nhiệm cùng gánh ném cho ta?”

Đế Ất nhàn nhạt nói ra: “Năng lực càng lớn, trách nhiệm tự nhiên là càng lớn, chúng ta đều lấy Phạm Y đại nhân như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.”

Phạm Y đang muốn oán trở về, đột nhiên giữa thiên địa “Phanh” nhảy động một cái, trái tim tất cả mọi người tùy theo kịch liệt co vào, toàn thân huyết mạch sôi trào, đều là quá sợ hãi.

Phạm Y quát: “Đi!”

Cũng không còn có thể chậm trễ, nàng thân ảnh lóe lên, liền hướng về phía trước phóng đi.

Đế Ất, Dương Huyền Tàng mấy người lần lượt đuổi theo.

Xông vào một mảnh kết giới giống như năng lượng khu vực, trước mắt rộng mở trong sáng, một tòa cự đại tế đàn sừng sững phía trước hư không, phía trên lơ lửng một người, chính là Đỉnh tộc tộc trưởng, hai tay bấm niệm pháp quyết, thân thể không ngừng xoay tròn, bốn kiện Hỗn Độn Linh Bảo phiêu phù ở hắn bốn phía, bị khống chế.

“Các ngươi có thể đi đến nơi đây, thật sự là vượt quá dự liệu của ta.”

Đỉnh tộc tộc trưởng nhìn chằm chằm mấy người, trong mắt tuôn ra lăng liệt sát khí, còn có hận ý, cùng trước đó quái nhân giống nhau như đúc, quái nhân kia chính là thần trí của hắn chỗ phụ phân thân.

Đế Ất nói: “Ngươi có thể cản chúng ta đến bây giờ, cũng là vượt quá dự liệu của ta đâu.”

Phạm Y nhìn chằm chằm cái kia bốn kiện linh bảo nhìn liếc mắt, ánh mắt liền rơi trên tế đàn kia, ngưng tiếng nói: “Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh?”

Đỉnh tộc tộc trưởng cũng nhìn chằm chằm nàng, trong mắt lộ ra nồng đậm chấn kinh chi sắc, phản hỏi: “Đời thứ nhất a Ma La thức thể?”

Cái gọi là đời thứ nhất, chính là từ sáng lập là Mẫu Liên trực tiếp đản sinh ra ý thức, cũng chính là a Ma La thức, cũng xưng vũ trụ thứ nhất thức.

Phạm Y cười cười, nói: “Đã nhận ra ta, như vậy ngươi là lựa chọn quy thuận đâu, vẫn là nhận lấy cái chết đâu?”

Đỉnh tộc tộc trưởng sắc mặt biến hóa, khẽ nói: “Đời thứ nhất a Ma La thức thể lại như thế nào? Ta lại không phải chưa từng gặp, ta còn thấy tận mắt đời thứ nhất a Ma La thức thể vẫn lạc đâu.”

“Cái gì?!”

Đám người tất cả giật mình, trong những lời này ẩn chứa lượng tin tức tựa hồ cực lớn, dù sao đời thứ nhất a Ma La thức hết thảy mới mười người.

Phạm Y lớn tiếng nói: “Là ai vẫn lạc? Phạm Đỉnh?”

Đỉnh tộc tộc trưởng phẫn nộ quát: “Nói bừa cái gì! Phạm Đỉnh đại nhân là nhân vật bậc nào, há có thể vẫn lạc? Năm đó có vị đời thứ nhất a Ma La thức đối kháng Phạm Đỉnh đại nhân, bị đại nhân chém giết. Hôm nay ta liền mượn cái này ngũ thái lực lượng, chém giết cái thứ hai đời thứ nhất a Ma La thức!”

Hắn tựa hồ không muốn lại cùng đám người lời thừa, trong tay quyết ấn một biến, lơ lửng tại bốn bề bốn kiện Hỗn Độn Linh Bảo riêng phần mình hào quang tỏa sáng, hướng đám người đánh tới.

Phạm Y thân ảnh lóe lên, không chỉ có không lùi, ngược lại xông về phía trước, quát: “Khống ở cái này bốn kiện bảo vật, ta đi giết người!”

Một đạo hồng quang trong hư không đại phóng, chính là Hồng Lâm, trực tiếp đem lực lượng nhảy lên tới trạng thái đỉnh phong, thập tinh Thiên Giới, hai tay quyết ấn, vô biên hỏa diễm cùng hồi linh thần quang hỗn cùng một chỗ, hướng phía trước một quyển, lập tức đem Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ vây khốn.

Nhưng bất quá nháy mắt, Hồng Lâm sắc mặt liền đại biến, lộ ra gian nan chi sắc, “Ta không trấn áp được nó quá lâu!”

Một bên khác, Đế Ất cũng là hai tay kết ấn, chỗ mi tâm kim quang chuyển động, bên trong có Thái Cực đồ án, mà Thái Cực Lưỡng Nghi Phù chính huyễn hóa tại trước người hắn, không ngừng xung kích thân thể của hắn.

Phù Trăn thân ảnh nhoáng một cái, liền phân giải ra đến, biến thành vô số Linh phù tại hư không cuồn cuộn, nháy mắt đem Thái

Tố Thiên Cơ Ngọc bao lấy, để ngọc thân biến kim quang xán lạn, tạm thời đã mất đi năng lực.

"Phanh", Thái Sơ Bồ Đề Tâm tại không trung nhảy động một cái, một cỗ bài sơn đảo hải lực lượng đánh thẳng tới, muốn đem mọi người toàn bộ phá hủy.

Hàng Trần quát: "Chúng ta lên!" Hai mắt một chút trợn trừng, bắn ra to lớn quang huy.

La Thanh Vân, Hồng Tiêu cũng lần lượt xuất thủ, ba cỗ lực lượng hình thành bình chướng, đem cái kia tim đập lực lượng hoàn toàn ngăn trở.

"Ầm ầm!"

Các loại tiếng nổ đùng đoàng không ngừng ở đây phiêu miểu hoàn cảnh bên trong vừa đi vừa về chấn động, điên đảo càn khôn.

Phạm Y ngay lập tức liền xông lên tế đàn, phất tay một chém, liền hướng Đỉnh tộc tộc trưởng bổ tới.

"Muốn giết ta, không có dễ dàng như vậy!"

Đỉnh tộc tộc trưởng hét lớn một tiếng, hai tay trước người hợp lại, sau đó đánh ra.

"Ầm ầm!"

Phạm Y một kích bị cản lại, nhưng trảm kích lực lượng bổ ra hắn chưởng thế, oanh trước người, kêu thảm một tiếng, liên tiếp lui về phía sau.

Phạm Y cười lạnh nói: "Thật sự có tài, thế mà tiếp ta một chiêu bất tử."

Nói xong, liền lấn người mà lên, toàn thân sát khí đại phóng.

“Đừng muốn càn rỡ! Ở đây Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh bên trên, ta là sẽ không thua!”

Đỉnh tộc tộc trưởng hét lớn một tiếng, hai tay kết ấn, dưới chân tế đàn “Ầm ầm” chấn động, vô số ánh sáng màu xanh lục tại tứ phía hư không hiển hiện, đều là từ đằng xa kích - bắn mà đến, tràn vào đến trong thân thể của hắn.

Phạm Y lấy làm kinh hãi, nói: “Ngươi...”

Cái kia từng đạo ánh sáng màu xanh lục, lại là trước kia bị bọn hắn chém giết Đỉnh tộc người, giờ phút này hóa thành thuần túy năng lượng cùng vật liệu, bị Đỉnh tộc tộc trưởng hút vào trong cơ thể, khiến cho lực lượng tăng vọt.

Mà dưới chân Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh bên trong phát ra khí tức, cùng cái này Đỉnh tộc tộc trưởng khí tức trên thân hoàn toàn nhất trí, cả hai hòa làm một thể.

Dương Huyền Tàng đột nhiên nghĩ đến cái gì, lớn tiếng kêu lên: “Ta hiểu được! Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh là Phạm Đỉnh luyện chế ra tới, những này Đỉnh tộc người cũng là! Thân thể của bọn hắn vật liệu, cùng Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh vật liệu cũng giống như nhau!”

“Luyện chế người?”

Tất cả mọi người đều tâm thần chấn động, đặc biệt là Phù Trăn, cái kia bọc lấy Thái Tố Thiên Cơ Ngọc phù văn không ngừng chuyển động, lớn có tâm thần thất thủ dáng vẻ.

Hắn vẫn luôn tại luyện chế binh khí hình người, khai phát thân thể tiềm năng, nhưng tạo ra binh khí hình người hiển nhiên so những này Đỉnh tộc người chênh lệch quá nhiều.

Đỉnh tộc tộc trưởng cười như điên nói: “Ha ha, ngươi thật thông minh, thế mà bị ngươi nhìn ra. Nói không sai, chúng ta Đỉnh tộc người chính là cùng Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh cùng nhau đản sinh tồn tại! Chúng ta không chỉ có là sinh mạng, mà lại bản thân liền là Hỗn Độn Linh Bảo!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3210: Mấu Chốt Phản Bội

“Hình người Hỗn Độn Linh Bảo?”

Phạm Y giật mình, cái kia Đỉnh tộc tộc trưởng năng lượng nháy mắt tụ tập tới được đỉnh phong, cuồng hống một tiếng, một chưởng liền chụp tới.

Hai người dưới chân tế đàn nháy mắt quang mang nổi lên bốn phía, vô số phù văn từ trong đó phiêu đãng ra. Phạm Y vẻ kinh ngạc, nội tâm không hiểu trầm xuống, chính nàng cũng bị tâm cảnh của mình hù dọa, cái kia loại đột nhiên xuất hiện nặng nề cảm giác, làm nàng cảm thấy một trận bất an, lập tức không kịp nghĩ kĩ, trực tiếp một chưởng toàn lực hành động, liền hướng Đỉnh tộc tộc trưởng vỗ tới, muốn đánh giết đối phương, sớm cho kịp kết thúc.

“Hây!”

“Ầm ầm!”

Song chưởng tại không trung đối oanh, đụng vào nhau, đáng sợ năng lượng bạo tạc, từ tế đàn bên trên chấn động tới bốn phương tám hướng.

Dương Huyền Tàng mấy người đều thụ ảnh hưởng.

“Không có khả năng!” Từ tế đàn bên trên, vang lên Phạm Y khiếp sợ thanh âm, đám người đưa mắt nhìn lại, chỉ thấy vô số quang huy trung ương, hai người song chưởng chống đỡ, từng đạo linh áp từ hai người trong lòng bàn tay ương kích - bắn ra, bày biện ra trạng thái thăng bằng.

Dương Huyền Tàng cũng là lấy làm kinh hãi, “Đỉnh tộc tộc trưởng có thể chống lại Phạm Y?” Phạm Y thế nhưng là đương kim vũ trụ bên trong, trừ Phạm Vô bên ngoài đệ nhất nhân.

“Hừ, không hổ là đời thứ nhất A Ma La Thức Thể!”

Đỉnh tộc tộc trưởng trên mặt lộ ra vẻ miệt thị, phảng phất Phạm Y có thể tiếp được hắn một chiêu, còn khiến hắn cảm thấy ngoài ý muốn.

Phạm Y cả giận nói: “Một cái bị đời thứ nhất A Ma La Thức Thể sáng tạo ra ngu xuẩn đồ vật, cũng dám bình luận ta!”

Đỉnh tộc tộc trưởng khinh thường cười lạnh nói: “Thiên địa vạn vật, ai không là được sáng tạo ra? Ngươi sinh ra với sáng thế tiên liên, bọn hắn sinh ra với chính mình mẫu thai, chẳng lẽ liền so cái khác sinh linh cao quý sao? Nhưng cho dù là sáng thế tiên liên, cũng tất nhiên là sinh ra với vật gì đó, mà cái kia vật gì đó, lại là sinh ra với mặt khác một vật, nói cho cùng, đều là đại đạo diễn hóa mà đến, ở đâu ra cảm giác ưu việt này?”

Không chỉ có Phạm Y ngây ngẩn cả người, Dương Huyền Tàng mấy người cũng ngây ngẩn cả người, cảm thấy cái này Đỉnh tộc tộc trưởng nói tốt có đạo lý, người này đầu óc minh ngoan bất linh, không giống như là có thể nói ra cái này loại đạo lý người.

Đỉnh tộc tộc trưởng lại nói: “Ta hiện tại càng có thể cảm nhận được Phạm Đỉnh đại nhân lời nói, có các ngươi dạng này thiểu năng tồn tại, vũ trụ này diệt cũng chẳng có gì đáng tiếc.”

Đám người thầm nghĩ: “Nguyên lai là Phạm Đỉnh nói.”

Phạm Y cười giận dữ nói: “Ha ha, thiểu năng? Chờ chút ngươi chết, trí lực về không, nhìn xem ai mới là thiểu năng!”

Nàng trong cơn giận dữ, hai tay trước người kết ấn, vô số quang huy từ trên thân lưu chuyển ra đến, bốn phía hiện ra hoa sen pháp tướng, lực lượng nháy mắt trèo thăng đến đỉnh phong.

Hai người song chưởng ở giữa cân bằng bị đánh vỡ, không ngừng hướng Đỉnh tộc tộc trưởng áp đi.

Đỉnh tộc tộc trưởng sắc mặt đại biến, trong mắt toát ra vẻ kinh hoảng, hiển nhiên Phạm Y cường đại vượt ra khỏi dự đoán của hắn, lập tức hét lớn một tiếng, đồng dạng hai tay quyết ấn biến hóa, hai dưới thân người tế đàn phi tốc xoay tròn, không ngừng cải biến ngoại hình, rất nhanh liền huyễn hóa thành một tôn ba chân cự đỉnh.

“Đi xuống cho ta đi!”

Đỉnh tộc tộc trưởng hét lớn một tiếng, hai tay hướng xuống lật một cái, một cỗ vô pháp chống lại cự lực trấn áp xuống, Phạm Y cùng bản thân hắn đều là nhoáng một cái, liền rơi vào chiếc đỉnh lớn kia bên trong.

“Cái gì?!” Phạm Y khẩn trương, phi tốc bấm niệm pháp quyết, điều động thiên địa quy tắc, hướng bốn phương tám hướng đánh tới, muốn đánh nát cái này cự đỉnh ràng buộc.

Hoa sen pháp thân uốn lượn tại nàng bốn phía, không ngừng kéo lấy thân thể của nàng, một chút xíu lưới đi lên bay lên, muốn thoát ly khỏi đi.

Đỉnh tộc tộc trưởng khẩn trương, màu đồng cổ gương mặt trở nên trắng bệch vô cùng, hắn đã điều động toàn bộ lực lượng, nếu là lại không cách nào trấn áp Phạm Y, bị nàng đào tẩu, chính mình liền phiền toái.

Đỉnh tộc tộc trưởng thân thể tiêu hao rất lớn, một chút xíu hòa tan đứng lên, hóa thành từng giọt một kim loại thể lỏng, rơi vào trong đỉnh, chính là tiêu hao vượt qua cực hạn tiêu chí.

Phạm Y cười gằn nói: “Một chiêu này không có trấn áp lại ta, ngươi liền chờ chết đi.”

Đột nhiên, cách đó không xa truyền đến một tiếng vang thật lớn, vô số phù văn nổ tung, bay về phía bốn phương tám hướng, bị quấn ở Thái Tố Thiên Cơ Ngọc nháy mắt lóe lên, liền xuất hiện tại Phạm Y đỉnh đầu, trực tiếp đánh hạ.

“A!”

Phạm Y vội vàng không kịp chuẩn bị, trực tiếp bị ngọc đánh trúng đỉnh đầu, liền rơi vào đỉnh bên trong.

Đỉnh tộc tộc trưởng mừng rỡ, nhịn không được cười to, “Ha ha!”

Hai tay phi tốc bấm niệm pháp quyết, không ngừng đem lực lượng đánh vào đỉnh bên trong, thực hiện phong ấn, mà khối kia Thái Tố Thiên Cơ Ngọc lần nữa chớp động phía dưới, bay ở hắn quanh thân, không ngừng cung cấp năng lượng.

Dương Huyền Tàng sầm mặt lại, nhìn chằm chằm nơi xa sắc mặt trắng bệch, tựa hồ bị trọng thương Phù Trăn, nói ra: “Ngươi là cố ý!”

Phù Trăn khẽ chau mày, khẽ nói: “Không thể nói lung tung được.” Khóe miệng của hắn tràn ra máu tươi, đúng là bị thương.

Đế Ất mấy người kinh nghi bất định, bọn hắn trấn áp Hỗn Độn Linh Bảo hoàn toàn chính xác tiêu hao rất lớn, đều sắp không chống đỡ nổi nữa.

Thái Tố Thiên Cơ Ngọc thoát khốn mà ra, bọn hắn đều tưởng rằng Phù Trăn gánh không được, nhưng nghe Dương Huyền Tàng nói chuyện, đều là nội tâm sinh nghi.

Dương Huyền Tàng cười lạnh nói: “Ngươi cái này chân chó, phản bội Đế Lộc, lại phản bội Phạm Vô, hiện tại lại phản bội Phạm Y, đừng muốn cãi lại, ngươi mắt sáng lên, ta liền biết ngươi tâm lý đang suy nghĩ gì. Lấy năng lực của ngươi không có khả năng khống chế không nổi Thái Tố Thiên Cơ Ngọc, mà lại sớm không mất khống chế, muộn không mất khống chế, hết lần này tới lần khác lúc này mất khống chế, ha ha, Phù Trăn đại nhân, không hổ là làm đủ trò xấu chưởng giáo.”

Phù Trăn đang muốn phản bác hai câu, bị Dương Huyền Tàng oán á khẩu không trả lời được, hừ một tiếng, lau đi khóe miệng máu tươi, hai mắt băng lãnh như đao, không biết trong lòng nghĩ gì.

“Ha ha! Đời thứ nhất A Ma La Thức Thể, để ngươi nếm thử sự lợi hại của ta!” Đỉnh tộc tộc trưởng mừng rỡ phía dưới, hai tay bấm niệm pháp quyết, Thái Tố Thiên Cơ Ngọc một chút bay vào đầu óc hắn, xuất hiện trên ấn đường. Cả người bàn hư mà ngồi, trôi nổi trên bầu trời đại đỉnh.

Nhưng cho người cảm giác, hắn cùng đỉnh kia chính là liền thành một khối, không có khác nhau.

Đế Ất cả kinh nói: “Hắn muốn luyện hóa Phạm Y!”

Nếu là trước kia, Phạm Y chết mọi người tự nhiên cao hứng, nhưng bây giờ có kết minh khả năng, liền không thể ngồi nhìn Phạm Y chết rồi, mà lại nếu là Phạm Y đều có thể treo, bọn hắn cũng đều nguy hiểm.

Dương Huyền Tàng không nói hai lời, lấy ra chiến kích, liền phóng tới Đỉnh tộc tộc trưởng, một chiêu Sát Na Sinh Diệt vào đầu bổ xuống.

“Oanh!”

Lưỡi kích chém ở Đỉnh tộc tộc trưởng phía trước mười trượng chỗ, liền bị cản lại, lại không cách nào tới gần.

Nhưng Đỉnh tộc tộc trưởng thân thể hơi rung nhẹ xuống, hiển nhiên vẫn là nhận lấy xung kích, mặt âm trầm, lạnh giọng nói: "Đáng chết, không cần phải gấp gáp, cái tiếp theo liền giết ngươi!"

Hắn đối với Dương Huyền Tàng hận ý, sợ là so với ai đều sâu.

Dương Huyền Tàng hét lớn: "Phạm Y, mau ra tay, ta ở bên ngoài quấy nhiễu hắn!"

Trong đỉnh lập tức truyền đến ầm ầm thanh âm, không ngừng có năng lượng khuấy động ra, Đỉnh tộc tộc trưởng bốn phía năng lượng nháy mắt hỗn loạn, huyễn hóa thành các loại nhan sắc quang mang, không ngừng khuếch tán ra.

"Đáng chết a! Đợi chút nữa ta nhất định đưa ngươi nghiền xương thành tro!" Đỉnh tộc tộc trưởng giận dữ, đồng thời mở mồm ra, phun ra một đạo năng lượng màu xanh, tựa như tia chớp đánh về phía Dương Huyền Tàng.

"Bành!" Dương Huyền Tàng vung kích một bổ, đem cái kia thiểm điện cản lại, nhưng lại bị đánh bay ra ngoài, toàn thân "Lốp bốp" lưu chuyển lên hồ quang điện, đau nhe răng trợn mắt.

Hàng Trần đối với La Thanh Vân cùng Hồng Tiêu quát: "Các ngươi nhanh đi hỗ trợ, nơi này ta một người có thể đứng vững!"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3211: Mười Tám Trấn Ngục Phù

Hàng Trần cùng Hồng Tiêu một chút do dự, chỉ thấy La Thanh Vân trên thân bạo khởi một đạo Long khí, gầm thét phóng tới cái kia Thái Sơ Bồ Đề Tâm, hai người tâm hung ác, thân ảnh nhoáng một cái, đồng thời xuất hiện tại Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh phía trên, riêng phần mình bấm niệm pháp quyết, lấy mạnh nhất thần thông đánh về phía Đỉnh tộc tộc trưởng.

“Đều chạy đi đầu thai sao? Như vậy tất cả đều đi chết đi!”

Đỉnh tộc tộc trưởng hai tay bay múa, riêng phần mình chụp về phía Hàng Trần cùng Hồng Tiêu, hình thành một đạo cự đại linh áp bình chướng.

Hàng Trần cùng Hồng Tiêu hai người toàn thân đại chấn, gợn sóng chấn bọn hắn nhục thân run run, cắn răng liều mạng đứng vững.

Lúc này, Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh bên trong truyền đến kịch liệt năng lượng ba động, thậm chí xuyên thấu thân đỉnh khuếch tán ra đến, là Phạm Y đang liều chết giãy dụa.

Mặc dù chẳng biết bị nhốt bên trong sẽ như thế nào, nhưng hơn phân nửa muốn lành lạnh.

“Phù Trăn, ngươi làm cái gì?!”

Dương Huyền Tàng đột nhiên kinh hô một tiếng.

Phù Trăn chẳng biết lúc nào, sớm đã biến mất ở tại chỗ.

Hàng Trần cùng Hồng Tiêu trong lòng cảm giác nặng nề, lập tức có dự cảm không tốt. Dương Huyền Tàng mãnh nắm chặt chiến kích, hướng phía trước thuấn di ngàn trượng, một chiêu lưỡi kích bổ tới.

“Xùy!”

Hư không giống như thủy nguyệt bị chém mở.

Phù Trăn chân thân bày ra, kinh ngạc nói: “Ngươi thế mà có thể bắt được động tác của ta, thật là khiến người giật mình trưởng thành đâu.”

Hai tay của hắn bấm niệm pháp quyết, sau đó hướng nắm vào trong hư không một cái, tay trái tay phải bên trên riêng phần mình xuất hiện một đạo Linh phù, hướng Hàng Trần cùng Hồng Tiêu kích - bắn mà đi.

Dương Huyền Tàng vội vàng vung vẩy chiến kích, bổ về phía trong đó một đạo Linh phù, quát lên: “Ngươi còn muốn giảo biện sự phản bội của mình, hiện tại còn có lời gì có thể nói!”

Phù Trăn mặt không thay đổi nói ra: “Ta cũng không có giảo biện a, ngươi nói đều đúng, nhưng cái kia lại như thế nào?”

Phù Trăn thân ảnh lóe lên, liền hướng Dương Huyền Tàng lấn người mà đến, đồng thời hướng nắm vào trong hư không một cái, nháy mắt đem Dương Huyền Tàng nhiếp trụ, để cái kia chiến kích vô pháp đánh rơi.

Hàng Trần cùng Hồng Tiêu lớn kinh, không lo được đối kháng Đỉnh tộc tộc trưởng, vội vàng riêng phần mình lách mình, tránh thoát cái kia hai đạo Linh phù công kích.

“Phanh phanh phanh!”

Hư không bị các loại năng lượng chấn nổ tung, Hàng Trần cùng Hồng Tiêu bay thẳng lui ngàn dặm xa, nhưng hóa giải Đỉnh tộc tộc trưởng linh áp bình chương.

Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh bên trong truyền đến Phạm Y tiếng rống giận dữ, “Phù Trăn! Ta như ra, nhất định giết ngươi!”

Phù Trăn ánh mắt lộ ra lười biếng ánh mắt, nhàn nhạt nói ra: “Phạm Y đại nhân, làm người muốn làm đến nơi đến chốn, an với trước mắt lập tức, không cần quá nhiều ảo tưởng tương lai, ngươi vẫn là suy nghĩ thật kỹ như thế nào thoát khốn đi.”

Đỉnh tộc tộc trưởng đánh bay Hàng Trần cùng Hồng Tiêu về sau, lần nữa hai tay bấm niệm pháp quyết, toàn bộ lực lượng hướng xuống trấn áp, “Ầm ầm” đại đỉnh xoay tròn, truyền ra cổ xưa nặng nề thanh âm, Phạm Y giãy dụa tựa hồ suy yếu xuống dưới.

Đỉnh tộc tộc trưởng nhìn xem Phù Trăn, gật đầu nói: “Ngươi không sai, chỉ cần ngươi quy thuận ta, ta mang theo ngươi cùng đi hướng đỉnh phong.”

“Ha ha.” Dương Huyền Tàng cười to nói: “Chân chó này liên tiếp phản bội ba giới chủ nhân, ngươi tin hắn?”

Phù Trăn trong ánh mắt sát khí lóe lên, nhiếp trụ Dương Huyền Tàng tay phải năm ngón tay mãnh lực một nắm.

“Bành!”

“A!”

Dương Huyền Tàng trên thân nổ vỡ ra đến, bạo thành vô số huyết phù, liều mạng hướng nơi xa bỏ chạy.

Đế Ất mấy người không bất đại kinh, tâm loạn phía dưới, lập tức luống cuống tay chân, lại khó áp chế Hỗn Độn Linh Bảo.

“Bành!”

“Bành!”

Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ cùng Thái Cực Lưỡng Nghi Phù lần lượt chấn khai Hồng Lâm cùng Đế Ất, tại không trung xoay tròn phía dưới, liền bay trở về đến Đỉnh tộc tộc trưởng trên thân, bị hắn hút vào trong cơ thể.

Đỉnh tộc tộc trưởng ngửa mặt lên trời cuồng tiếu, lại trở tay một chụp, “Phanh” một tiếng, chưởng lực theo trái tim nhảy lên sóng âm đẩy ra đến, chấn động tới La Thanh Vân.

“Bành!”

La Thanh Vân quanh thân long ảnh bị oanh vỡ nát, đại thổ một ngụm máu, đánh bay ra ngoài.

Bên ngoài mấy trăm dặm, vô số huyết sắc tại không trung lượn vòng, chậm rãi lần nữa ngưng tụ ra Dương Huyền Tàng thân thể, bất quá sắc mặt trắng bệch, thấp rơi tới cực điểm.

Trong mấy người tâm tất cả đều thật lạnh thật lạnh.

Một trận chiến phía dưới, đều thụ trọng thương, chỉ còn lại Phù Trăn tựa hồ hoàn hảo không chút tổn hại, mà Đỉnh tộc tộc trưởng một người hội tụ năm kiện linh bảo tại người, Phạm Y lại bị trấn áp, đã đứng ở thế bất bại.

Đế Ất cùng Hồng Lâm mấy người không ngừng trao đổi thần niệm, đang suy tư như thế nào cho phải.

Phù Trăn đột nhiên hỏi: “Ngươi là muốn đem Phạm Y luyện hóa trở về sao?”

Đỉnh tộc tộc trưởng nhíu mày lại, kêu lên một tiếng đau đớn, tựa hồ có chút không vui.

Theo hắn, Phù Trăn tóm lại là đầu hàng người, cần phải cung cung kính kính mới là, nhưng biểu hiện ra một bộ không kiêu ngạo không tự ti thần sắc, để hắn rất có khó chịu, nhưng lại nghĩ tới hiện tại tình thế phức tạp, mặc dù nắm trong tay mình tuyệt đối chủ động, nhưng Phù Trăn công lao không nhỏ, mà lại thực lực cũng không tệ, lúc này mới hơi mang không kiên nhẫn nói ra: "Trước đem nàng luyện chết, nữ nhân này là đời thứ nhất A Ma La Thức Thể, không phải bình thường, không thể khinh địch, trước chơi chết nàng lại nói."

Phù Trăn nhẹ gật đầu, lại hỏi: "Chẳng biết Phạm Đỉnh đại nhân ở đâu?"

Đỉnh tộc tộc trưởng sắc mặt đại biến, quát lên: "Ngươi hỏi cái này làm cái gì? Càn rỡ! Đây là ngươi nên hỏi sao?!"

Phù Trăn nói: "Ta chỉ rất là hiếu kỳ đâu. Đại nhân không nói cũng không quan hệ, liền để cho ta tới trợ đại nhân một chút sức lực, trước đem Phạm Y luyện hóa đi."

Nói xong, tay giơ lên, trong lòng bàn tay hóa hiện ra vạn đạo quang hoa, hướng phía trước một chụp, liền một đạo kim sắc ấn phù xuất hiện, "Bành" một tiếng rơi trên Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh.

Đỉnh tộc tộc trưởng mí mắt kịch liệt nhảy một cái, nhìn chằm chằm thân đỉnh bên trên cái kia đạo kim ấn, khiếp sợ há to mồm.

Đây chính là Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh, phía trên một hào một tia đồ án, đều là Phạm Đỉnh tự mình luyện chế ra đến, không không có được lớn lao uy nghiêm, ngoại lực căn bản không có khả năng ở phía trên lưu lại lạc ấn.

Nhưng Phù Trăn xuất thủ về sau, lại là một ấn xuống đi.

"Phanh phanh phanh!"

Liên tục xuất thủ mấy lần, đem đại đỉnh trên thân minh lên mười tám cái phù văn.

Đỉnh tộc tộc trưởng hít sâu khẩu hơi lạnh, tức giận nói: “Ngươi làm cái gì?!”

Phù Trăn nói: “Giúp đại nhân luyện hóa Phạm Y a, đại nhân không phải nói nàng là A Ma La Thức Thể, không phải bình thường sao? Kia dĩ nhiên phải cẩn thận đối đãi. Mà lại Phạm Y nếu là bất tử, ta liền thảm nha.”

Đỉnh tộc tộc trưởng cả giận nói: “Ta một người đủ để luyện hóa nàng, ngươi đừng muốn nhúng tay, mau mau đem cái này mười tám cái ấn phù xóa đi!”

Phù Trăn đột nhiên khóe miệng giơ lên, khẽ cười nói: “Đại nhân làm sao không nói sớm? Hiện tại trễ rồi, ta cái này mười tám Trấn Ngục Phù, một khi thiếp lên, liền xé không xong.”

“Mười tám Trấn Ngục Phù?”

Đỉnh tộc tộc trưởng sửng sốt một chút.

Đúng lúc này, Phù Trăn tay nâng quyết ấn, song đồng đột nhiên co lại, toàn thân Đại Niết Bàn kim quang bộc phát đến cực hạn, quát: “Trấn!”

“Ầm ầm!”

Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh đột nhiên trầm xuống, truyền đến “Ầm ầm” tiếng vang, vô số đen kịt dây sắt từ hư không bên trong xuyên qua mà đến, nháy mắt đem đại đỉnh cùng Đỉnh tộc tộc trưởng toàn bộ khóa lại.

Cái kia dây sắt hư hư thật thật, đan vào một chỗ, vô số khí tà ác từ dây sắt hư không bên trong truyền ra, bên trong có ác quỷ kêu rên, không ngừng lắc lư xiềng xích.

Dương Huyền Tàng trong đầu lóe lên, đột nhiên nhớ ra cái gì đó, cả kinh kêu lên: “Mười tám Trấn Ngục Phù!”

Cái kia vô số ác quỷ từ dây sắt không gian bên trong ra, rất nhanh liền bò mãn đại đỉnh cùng Đỉnh tộc tộc trưởng trên thân, đồng thời xuất hiện từng đạo cầu vồng hư quang, chung mười tám đạo điệp gia lên, trấn áp ở trên không.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3212: Lẫn Nhau Chân Tướng

“Ngươi đang làm cái gì?!”

Đỉnh tộc tộc trưởng kinh sợ không thôi.

Phù Trăn nói: “Không có gì, giúp đại nhân đem Phạm Y luyện hóa a, đại nhân đã cùng cái này Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh là một thể, như vậy luyện chế quá trình bên trong, tự nhiên sẽ nhận một chút xíu ảnh hưởng, bất quá không quan hệ, nhịn một chút cũng liền đi qua.”

Phù Trăn trong tay quyết ấn một biến.

Cái kia mười tám Trấn Ngục Phù ầm vang đè xuống, Đỉnh tộc tộc trưởng cùng Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh bên trên đều truyền đến tiếng oanh minh, muốn đổ sụp.

Vô số ác quỷ trực tiếp đi vào đại đỉnh cùng Đỉnh tộc tộc trưởng trong cơ thể.

Dương Huyền Tàng trầm giọng nói: “Ngươi đi qua Quỷ Giới!”

Phù Trăn lườm hắn liếc mắt, tiếp tục đem tất cả tâm thần đặt ở mười tám Trấn Ngục Phù bên trên, lạnh lùng nói ra: “Quỷ Giới lại không phải cái gì tuyệt mật chi địa, đi qua kỳ quái sao?”

Dương Huyền Tàng hừ một tiếng, không nói thêm gì nữa.

Hồng Lâm mấy người nhìn nhau liếc mắt, vội vàng bấm niệm pháp quyết điều tức, thừa dịp cái này cơ hội chỉnh đốn một chút, yên lặng theo dõi kỳ biến.

“Tiểu tử, ngươi đang chơi lửa a!”

Đỉnh tộc tộc trưởng gương mặt trở nên cực độ vặn vẹo, bắn - ra âm hàn ánh mắt, liều mạng ngăn cản linh phù kia lực lượng.

Đột nhiên, Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh bên trong truyền đến một đạo tiếng quát, lập tức cường đại năng lượng kích - bắn ra, vô số ác quỷ bị chấn ra, tại không trung hôi phi yên diệt, kêu thảm liên miên.

Tất cả mọi người đều là chấn động trong lòng, bởi vì cái kia một đạo tiếng quát cũng không phải là Phạm Y, đúng là một vị nam tử!

“Mười tám Trấn Ngục Phù? Giới này thế mà xuất hiện loại vật này.”

Cái kia nam tử thanh âm vang lên lần nữa, mười phần kinh ngạc nói: “A, cư nhiên như thế nhiều cường giả?”

Đỉnh tộc tộc trưởng toàn thân như si trấu giống như run rẩy, gương mặt bởi vì quá độ hưng phấn mà bắt đầu vặn vẹo, kích động nói: “Đại nhân, Phạm Đỉnh đại nhân, ngài cuối cùng trở về rồi!”

Tất cả mọi người trái tim run rẩy một chút, đều là khó mà tin kêu lên: “Phạm Đỉnh?!”

Thanh âm kia nói: “Đỉnh Kỳ, ngươi vất vả.”

Đỉnh tộc tộc trưởng kích động lưu lại nước mắt, nghẹn ngào nói: “Thuộc hạ không khổ cực, chỉ cần đại nhân có thể trở về, thuộc hạ muôn lần chết không chối từ!”

Thanh âm kia nói: “Không nghĩ tới ta còn sẽ có thức tỉnh một ngày, ngươi làm không tệ. Chuyện kế tiếp, liền giao cho ta đi.”

Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh trên không, đột nhiên xuất hiện đại lượng điểm sáng màu trắng, lông xù tựa như là bồ công anh, ở trên đỉnh không xoay tròn.

Cẩn thận nhìn lại, mỗi một đoàn bạch quang đều là một đóa sáng lấp lánh quang hoa, mở hai ba cánh hoa, như ngôi sao, tô điểm tại mười tám Trấn Ngục Phù không gian bên trong.

Sát na ở giữa, cái này sở hữu màu trắng quang hoa tụ lại, hóa thành một đạo thon dài thân ảnh, không ngừng kéo dài, là một tên tóc bạc áo choàng tuyệt mỹ nam tử.

Phù Trăn sắc mặt đại biến, lệ quát một tiếng, hai tay hướng nắm vào trong hư không một cái, Đỉnh tộc tộc trưởng thân thể một chút run rẩy, "Phanh phanh" hai tiếng, bị hắn hút vào trong cơ thể Thái Tố Thiên Cơ Ngọc cùng Thái Sơ Bồ Đề Tâm phá thể mà ra, bay vào Phù Trăn trong tay, hóa thành một thanh một lam hai thanh thần kiếm, giao nhau phía dưới, bộc phát ra cường đại song sắc quang huy, liền hướng nam tử tóc bạc kia chém tới!

"A, bản tọa đã thức tỉnh, ngươi nơi nào còn có nửa điểm cơ hội?" Phạm Đỉnh cười nhạo một tiếng, tại Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh trên không dậm chân.

Bốn phương tám hướng ác quỷ không ngừng ngưng tụ, hóa thành mười tám tôn to lớn quỷ vật, cầm trong tay dây sắt, đem Phạm Đỉnh trói lại, chờ đợi cặp kia kiếm oai giáng lâm.

"Sinh ra tại Quỷ Giới đáng thương đồ vật a, có lẽ vĩnh viễn đều không thể thưởng thức được dạng này tuyệt đồ vật đẹp a?"

Phạm Đỉnh tay phải khẽ động, liền chấn vỡ mảng lớn dây sắt, giơ lên, một đóa lộng lẫy đến cực hạn hoa tươi, liền xuất hiện tại lòng bàn tay.

Dương Huyền Tàng chấn động trong lòng, đóa hoa này cực kỳ giống hắn lúc trước thấy qua Sáng Thế Mẫu Liên, nhưng so Mẫu Liên quang huy vẫn là muốn kém rất nhiều, nhưng dù cho như thế, cũng là đẹp khiến người kinh tâm động phách.

Đóa này hoa tươi mới ra, vô số trong suốt quang huy từ bên trong kích - bắn ra, lọt vào mười tám tôn quỷ vật trong cơ thể.

“A!.”

Mười tám tôn quỷ vật giống như là bị khắc chế, thân thể dừng lại tại cái kia, một chút xíu hòa tan sụp đổ, mặt lộ vẻ cực độ vẻ thống khổ.

Phạm Đỉnh lại xoay tay phải lại, cái kia đóa hoa tươi bộc phát ra cường đại quang mang, theo hắn chưởng pháp thúc đẩy, hướng cái kia hai đạo kiếm khí vỗ tới, lạnh nhạt nói ra: “Hết thảy, đều kết thúc.”

“Ầm ầm!”

Hai đạo kiếm khí đan vào một chỗ, bị cái này quang hoa chặn lại, duy trì sát tiếng hít thở kia, liền vỡ nát ra.

Sau đó cường đại quang huy trùng thiên triệt để, một chút đem Phù Trăn bao phủ đi vào.

“A!” Phù Trăn trên thân nổ ra máu, Đại Niết Bàn lực lượng liều mạng hộ thể, nhưng y nguyên vô pháp ngăn trở quang mang này.

Dương Huyền Tàng bọn người bị biến cố bất thình lình này kinh hãi trợn mắt hốc mồm, ngay tại Phù Trăn sắp sụp đổ thời điểm, đột nhiên một đạo hắc mang xé rách hư không, chém vào cái kia quang huy bên trong.

“Ầm ầm!”

Hắc mang tiến vào, trực tiếp hóa thành to lớn màu đen phong bạo, thời gian nháy mắt liền đem quang huy xé rách, bỗng nhiên đánh về phía Phạm Đỉnh.

“Cái gì?!”

Phạm Đỉnh chỗ kia sự tình không sợ hãi khuôn mặt bên trên, cuối cùng lộ ra một tia kinh hãi, thậm chí là kinh hoảng.

Mà theo quang huy lực lượng vỡ nát, mười tám tôn quỷ vật dồn dập gào thét cùng đi, nắm chặt trong tay dây sắt, ghìm chặt Phạm Đỉnh.

“Bành!.”

Phạm Đỉnh hai tay vung lên, liền đem sở hữu dây sắt toàn bộ chấn vỡ, nhưng cái kia màu đen phong bạo đã đến trước mặt, bên trong duỗi ra một đôi trắng nõn tay đến, trực tiếp chụp về phía hắn.

Cái kia tay bình thường, tối đa cũng chính là đẹp mắt một chút mà thôi, nhưng ở trong mắt Phạm Đỉnh, lại là thế gian tồn tại đáng sợ nhất.

Phạm Đỉnh vội vàng huy chưởng đẩy đi lên.

“Bành!”

Bốn chưởng chạm nhau, hắc mang nháy mắt đánh tan Phạm Đỉnh trên thân năng lượng, đem đánh bay ra ngoài.

“Phốc!”

Phạm Đỉnh phun ra một ngụm máu đến, toàn thân quang mang trở nên ảm đạm xen lẫn, tựa như tùy thời muốn dập tắt giống như.

“Phạm Đỉnh đại nhân!”

Đỉnh Kỳ hoảng sợ quát to một tiếng, vội vàng xông lên phía trước.

Dương Huyền Tàng mấy người còn chưa lấy lại tinh thần, lại lập tức sa vào đến càng lớn trong lúc khiếp sợ, từng cái há to mồm nói không ra lời.

Năng lượng màu đen kia xoay tròn phía dưới, liền hướng vào phía trong đổ sụp, ngưng tụ ra một thân ảnh, đúng là Phạm Vô!

“Đời thứ nhất A Ma La Thức Thể!”

Phạm Đỉnh sắc mặt dị thường khó coi, nhìn xem Phạm Vô, trên mặt khó mà che giấu lộ ra hoảng sợ.

“Tứ ca, ngươi quả nhiên giấu ở Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh bên trong.”

Phạm Vô cười lạnh một tiếng, nhàn nhạt nói ra: “Bất quá tứ ca xác thực có dự kiến trước, biết hết thảy đều kết thúc.”

Phạm Đỉnh sắc mặt khó coi lần nữa âm trầm mấy phần, cái này lời nói quá đánh mặt, giận không kềm được, cắn răng nói: “Ngươi lại là hàng?”

Phạm Vô nói: “Cửu đệ Phạm Vô, mới vừa rồi bị ngươi nô tài chấn nhập đỉnh bên trong là thập muội. Vốn là đồng căn sinh, tương tiên hà thái cấp, ta thấy các ngươi như vậy ngược đãi tiểu muội, bây giờ nhìn không nổi nữa, bất đắc dĩ ra ngăn lại, như có chỗ đắc tội, mong rằng tứ ca thứ lỗi.”

Nhưng hắn một mặt băng lãnh cùng bất thiện, nơi nào có nửa điểm áy náy bộ dáng.

Phù Trăn thân ảnh lóe lên, liền đến đến Phạm Vô sau lưng, ôm quyền thở dài nói: “Gặp qua đại nhân.”

Phạm Vô tán dương nhẹ gật đầu, nói: "Không sai, lần này ngươi lập xuống như thế đại công, ta đáp ứng cho ngươi nửa cái đời thứ nhất A Ma La Thức Thể."

Phù Trăn trong mắt thả ra kim mang, phấn chấn nói: "Đa tạ đại nhân!"

Dương Huyền Tàng bọn người là tay chân lạnh buốt, nguyên lai hết thảy đều tại Phạm Vô cùng Phù Trăn tính toán cùng mưu đồ bên trong.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 3213: Phạm Đỉnh Cái Chết

“Nửa cái đời thứ nhất A Ma La Thức Thể!” Phạm Đỉnh cả giận nói: “Cửu đệ là muốn đem chính mình bổ ra, xả thân cho ăn nô tài sao?”

Phạm Vô cười nói: “Huynh đệ chúng ta lần đầu gặp nhau, tứ ca dù sao cũng phải cho chút lễ gặp mặt a? Nơi này có hai cái đời thứ nhất A Ma La Thức Thể có thể dùng, không cần tiểu đệ cái này bất tài thân thể đâu.”

Phạm Đỉnh mặt âm trầm nói: “Nguyên lai ngươi đem thập muội chủ ý cũng đánh vào đi, ta còn nghĩ đến đám các ngươi thật sự là huynh muội tình thâm đâu.”

Phạm Vô nói: “Huynh muội tình thâm là không thể nghi ngờ, chỉ là thập muội trí thông minh không cao, cả ngày chạy ở bên ngoài dễ dàng dẫn xuất sự tình đến, chính mình chết ngược lại không quan trọng, liền sợ làm mất mặt Mẫu Liên, cửu đệ ta nghĩ nghĩ, vẫn là đưa nàng thu hồi lại tương đối tốt, dạng này mới là đối với nàng lớn nhất yêu mến.”

Phạm Đỉnh lạnh giọng nói: “Ngươi cho rằng ngươi giết được ta sao?”

Phạm Vô nói: “Theo ta được biết, tứ ca lúc trước tựa như là giết ngũ ca, đồng thời dùng ngũ ca A Ma La Thức Thể luyện chế được Đỉnh tộc những nô tài này. Đã tứ ca có thể giết ngũ ca, cái kia ta vì sao không thể giết tứ ca đâu? Bất quá ta vẫn nghĩ không thông chính là, tứ ca tại sao lại bỏ qua ngũ ca bản thể, đem dùng để luyện chế những này không thực dụng nô tài?”

Phạm Đỉnh quát: “Không nghĩ ra là được rồi, ngươi vĩnh viễn cũng sẽ không, cũng không cần nghĩ thông suốt.”

Hai tay của hắn bỗng nhiên một trảo, Đỉnh tộc tộc trưởng trong cơ thể Thái Cực Lưỡng Nghi Phù cùng Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ bay ra, dưới chân lại giẫm mạnh, Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh đằng không mà lên.

Ba kiện Hỗn Độn Linh Bảo tại hắn chi phối dưới, phóng tới Phạm Vô.

Chính hắn thì là lóe lên, bắt lấy Đỉnh tộc tộc trưởng, nói: “Đi!”

Hai người liền biến mất ở tại chỗ.

Nhưng sau một khắc, hai người kinh hoảng từ hư không bên trong ra, theo sát phía sau là một đóa hắc liên, áp hướng hai người, chính là Phạm Vô bản thể biến thành.

Mà đổi thành bên ngoài một bên, Phù Trăn hai tay bấm niệm pháp quyết, đem cái kia ba kiện Hỗn Độn Linh Bảo đứng vững, nhưng lại bị áp bay ngược, trên thân Đại Niết Bàn kim quang bộc phát tới cực điểm, chống lại dị thường gian khổ.

Dương Huyền Tàng bỗng nhiên quát: “Giết Phù Trăn!”

Không lo được thân thể của mình trọng thương, dẫn theo chiến kích nhoáng một cái, liền biến mất ở tại chỗ, sau một khắc trực tiếp xuất hiện sau lưng Phù Trăn, chấp kích liền bổ tới.

Hồng Lâm năm người cũng đều kịp phản ứng, riêng phần mình xuất thủ hướng Phù Trăn vỗ tới.

Phù Trăn gấp vội vàng nắm được thanh lam hai thanh thần kiếm, hướng phía trước một chém, sau đó liền phi tốc trốn đi.

Nhưng Hồng Lâm sớm đã trước thời hạn một bước, ngăn tại hắn đường lui bên trên, cười lạnh song chưởng đập xuống, vô số hồi Linh Thần quang kích - bắn xuống tới.

La Thanh Vân, Đế Ất mấy người cũng đều liên thủ mà bên trên.

Phù Trăn cả giận nói: “Muốn mặt sao?”

Đế Ất cười lạnh nói: “Đây cũng không phải là đơn đả độc đấu.”

Phù Trăn khẽ nói: “Không phải đơn đả độc đấu liền có thể không cần mặt?”

Đế Ất trong tay không có chút nào dừng lại, hóa thành một vệt kim quang liền đánh ra, nói: “Tùy ngươi làm sao nói đi, dù sao ngươi lập tức liền nói không ra lời.”

Phù Trăn hai tay cầm kiếm, giao nhau trước người, toàn thân Đại Niết Bàn kim quang bộc phát, nhưng thân thể lại xuất hiện đại lượng vết rạn, dĩ nhiên phân giải thành từng đạo Linh phù, tung bay theo gió.

“Bành! Bành! Bành!”

Năm đại cường giả liên thủ một kích, dồn dập oanh trên người Phù Trăn.

Cái kia hai thanh thần kiếm phòng ngự nháy mắt bị kích phá, Phù Trăn toàn thân nổ tung ra, từng đạo Linh phù hướng bốn phương tám hướng mà đi.

“Là Thần Phù Chi Thể!”

Đế Ất cả kinh nói: “Phù tộc ức vạn năm khó gặp Thần Phù Chi Thể! Nhanh toàn bộ ngăn lại!”

Trong đó hai đạo Linh phù, phân biệt bám vào hai thanh thần kiếm bên trên, chém ra hư không mà đi. Trong đó một đạo, chính chém về phía Dương Huyền Tàng.

Bởi vì Dương Huyền Tàng là trong mấy người yếu nhất một vị.

Tại sinh tử nháy mắt, Phù Trăn tỉnh táo dị thường, quả quyết quyết tuyệt, trực tiếp bỏ qua một kiện Hỗn Độn Linh Bảo, dùng để công kích Dương Huyền Tàng.

Hắn ngờ tới Đế Ất mấy người khẳng định sẽ xuất thủ cứu giúp, chỉ cần sơ qua phân tâm một chút, chính mình bám vào một món khác linh bảo bên trên, liền có cơ hội đào thoát.

Quả nhiên, Đế Ất bọn người là hoảng hốt, vội vàng xuất thủ cứu giúp.

Nhưng kiếm thế kia quá nhanh, đồng thời nương theo lấy nhịp tim thanh âm, cơ hồ là lóe lên phía dưới liền đến Dương Huyền Tàng trước mặt.

"Phải chết?"

Dương Huyền Tàng trong lòng cự chiến, sợ hãi cực độ nước vọt khắp toàn thân, bỗng nhiên vung vẩy chiến kích ngăn cản đi lên.

"Bành!"

Cái kia thanh thần kiếm chém trên chiến kích, bộc phát ra chói mắt cường quang.

Dương Huyền Tàng lập tức nhận xung kích, "Oa" phun ra lớn khẩu máu đến, lần nữa bị trọng thương.

Nhưng cầm chiến kích tay, đang liều mạng run rẩy, chỉ thấy chiến kích phía trước, cái kia thần kiếm một chút xíu bị nuốt vào kích thân trúng.

“Hấp thu?!”

Không chỉ có là Dương Huyền Tàng, Đế Ất bọn người sợ ngây người.

Đây chính là Hỗn Độn Linh Bảo a, cũng có thể thôn phệ?!

Ngay tại năm người trợn mắt hốc mồm thời khắc, thần kiếm không có chút nào bảo lưu hoàn toàn bị nuốt lấy, chiến kích bên trên xuất hiện một cái hình trái tim lạc ấn, mấy người cùng một thời gian cảm nhận được “Phanh” một chút nhảy lên, là đến từ cái kia chiến kích.

“Không thể nào?”

Dương Huyền Tàng vừa sợ lại thích, cho đến giờ phút này đều có chút không dám tin tưởng.

Cái này chiến kích thật đem Thái Sơ Bồ Đề Tâm nuốt lấy.

Hồng Lâm nói: “Đừng lo lắng, nhanh thu hồi chính mình linh bảo!”

Nói xong, liền hướng cái kia Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ bắt lấy.

Đế Ất cũng vội vàng xuất thủ, thu hồi chính mình Thái Cực Lưỡng Nghi Phù.

Còn lại Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh lơ lửng hư không, La Thanh Vân nói: “Chúng ta mấy người thử một chút, có lẽ có thể đem vật này bắt lại.”

La Thanh Vân, Hàng Trần cùng Hồng Tiêu ba người lập tức xuất thủ, thử nghiệm thu lấy Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh.

Mặt khác một bên, Phạm Vô đang cùng Phạm Đỉnh, Đỉnh Kỳ đại chiến, lấy ưu thế tuyệt đối đè ép hai người đánh, nhưng muốn đánh giết Phạm Đỉnh, tựa hồ còn muốn một đoạn thời gian.

Dương Huyền Tàng cẩn thận cảm ngộ một chút chiến kích, rõ ràng cảm thấy lực lượng tăng cường rất nhiều, hắn đột nhiên nói ra: “Cái kia trong đỉnh có Phạm Y, không biết chết không có.”

La Thanh Vân ba người đều là sững sờ.

Đột nhiên một đạo nhẹ nhàng tiếng cười lạnh từ trong đỉnh truyền ra, “Ngươi cũng chưa chết, ta làm sao sẽ chết?”

La Thanh Vân sắc mặt đại biến, kêu lên: “Không được!”

Liền bỗng nhiên lui lại.

Hàng Trần cùng Hồng Tiêu chậm một bước, trực tiếp bị một cỗ lực lượng chấn khai, lớn miệng phun máu.

Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh bên trong - bắn ra một đạo cường quang, lấy vô pháp bắt giữ tốc độ xẹt qua chân trời.

Đúng lúc này, nơi xa đang kịch chiến Phạm Đỉnh kêu thảm một tiếng, bộ ngực của hắn lại bị một đạo quang mang phá vỡ, xuyên thấu mà qua.

Sau một khắc, Phạm Đỉnh thân thể trực tiếp nổ vỡ ra đến, lồng ngực cùng phần eo hoàn toàn vỡ nát thành huyết nhục.

Mọi người còn phản ứng không kịp, liền phát hiện chiến đấu đã kết thúc, chỉ còn lại Đỉnh Kỳ há to mồm, ngây người như phỗng đứng tại chỗ.

Mà nơi xa Phạm Vô Phạm Y các đứng một bên, hai người mang theo Phạm Đỉnh thân thể, Phạm Y bắt lấy Phạm Đỉnh tóc, mang theo nửa người trên, mà Phạm Vô thì là nắm lấy nửa người dưới.

Luyện chế ra Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh đời thứ nhất A Ma La Thức Thể, cứ như vậy trực tiếp bị hai người bọn họ phân thây.

“Đại nhân a!”

Đỉnh Kỳ kịp phản ứng, bi phẫn hét lớn một tiếng, mắt hổ bên trong tuôn ra nước mắt.

Cái kia bị Phạm Y mang theo Phạm Đỉnh nửa người trên, tựa hồ còn chưa chết, tuyệt vọng nhìn chằm chằm Phạm Y, nói ra: “Ngươi không phải đời thứ nhất a Ma La thức, ngươi đến cùng là ai?”

Phạm Y mắt lạnh nhìn hắn, nói: “Ngươi phát hiện?”

Phạm Đỉnh nháy mắt lộ ra cực độ hoảng sợ thần sắc, hét lớn: “Không có khả năng! Không thể nào.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3214: Ngươi Là Ai?

“Hừ.”

Phạm Y chỉ là nhẹ hừ một tiếng, liền không nói, trong mắt thần sắc cực kì phiêu miểu, tựa hồ cùng lúc trước biến thành người khác.

“Ừm?”

Phạm Vô nhíu mày lại, ánh mắt nhìn chăm chú Phạm Y, trong mắt đột nhiên tuôn ra chấn kinh chi sắc, nghẹn ngào kêu lên: “Ngươi...!”

“Hừ, ngươi cũng nhận ra?”

Phạm Y khóe miệng ngậm lấy một tia cười lạnh, hai ngón trên tóc mai nhẹ nhàng lướt qua, trên thân toát ra một cỗ thánh khiết chi khí.

“Không có khả năng! Không thể nào.”

Phạm Vô gọi ra cùng Phạm Đỉnh giống nhau, trong mắt tràn đầy hoảng sợ, dĩ nhiên trực tiếp tại không trung lui lại mấy bước.

Dương Huyền Tàng mấy người không rõ ràng cho lắm, đều cảm thấy vạn phần kỳ quái, trước mắt cái này Phạm Y mặc dù khí chất bên trên có một chút biến hóa, nhưng vẫn là Phạm Y, cũng không có quá khác nhiều.

Dương Huyền Tàng vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn lại, trong mắt vẻ nghi hoặc dần dần dày.

Phạm Y thản nhiên nói: “Không có cái gì không có khả năng, chỉ là các ngươi không tin tưởng mà thôi.”

Nàng mang theo Phạm Đỉnh trên tay phải, bạo khởi mảng lớn cường quang, một chút xíu dung nhập vào Phạm Đỉnh thân trên bên trong.

Phạm Đỉnh thân thể bắt đầu trở nên nhu hòa, sau đó một điểm điểm tại không trung phân giải, hòa tan, hóa thành bồ công anh giống như ánh sáng màu trắng, bị Phạm Y hút vào trong cơ thể.

Phạm Đỉnh trên mặt thống khổ không thấy, an tường xuống tới, cái kia con ngươi sáng ngời bên trong không có chút nào hận ý, phản mà chảy xuống hai hàng nhiệt lệ, nức nở nói: “Mẫu Liên...”

Phạm Đỉnh trên thân một điểm cuối cùng năng lượng bị phân giải, hóa thành thuần túy nhất quang huy, bị Phạm Y đều hấp thu.

Dương Huyền Tàng song đồng co rụt lại, trong lòng chấn động mãnh liệt nói: “Mẫu Liên?! Ngươi là sáng thế tiên liên!”

Phạm Y ánh mắt ngưng lại, lộ ra mỉm cười, nói: “Ngươi một mực nói ta lừa ngươi, bây giờ mới biết ta căn bản không có lừa gạt, bởi vì ta đích đích xác xác chính là Sáng Thế Mẫu Liên.”

Đế Ất mấy người không khỏi kinh hãi, biến hóa này quá mức đường đột, để bọn hắn căn bản chuyển không đến.

Dương Huyền Tàng sắc mặt âm trầm, ngưng tiếng nói: “Đã là Mẫu Liên, vì sao muốn lợi dụng ta? Ngươi có chém giết Phạm Vô lực lượng, làm hết thảy lại là vì sao?”

Phạm Y cười nói: “Ta chưa từng lợi dụng qua ngươi? Để ngươi tìm kiếm tiên liên tử, cùng một mực giúp ngươi hoàn thiện chiến kích, không đều muốn tốt cho ngươi sao? Cho tới nói đúng giao Phạm Vô, năng lực của ta vừa mới còn chưa đủ, bất quá bây giờ nha...”

Ánh mắt của nàng bỗng nhiên trở nên băng lãnh, một cái nhìn chằm chằm Phạm Vô, giống như là hai đạo hàn quang sắc bén, bắn - nhập Phạm Vô trong cơ thể, khiến Phạm Vô trong lòng đại loạn, kêu lên: “Ta không tin! Ta không tin ngươi là Mẫu Liên!”

Phạm Y nói: “Tin không tin, đều không trọng yếu!”

Nàng tay giơ lên, vô số ánh sáng màu trắng từ lòng bàn tay tràn ra, hóa thành một đóa hoa mỹ thải liên, bốn phía tràn đầy sắc thái lộng lẫy, một nắm phía dưới, lập tức bộc phát ra đầy trời tinh thần, một cỗ sáng thế lực lượng tỏ khắp ra ngoài, cuốn thẳng Phạm Vô.

“Không được! Đi mau.”

Phạm Vô sắc mặt đại biến, còn vô pháp từ Phạm Y thân phận bên trong lấy lại tinh thần, phất tay phía dưới, đem Phù Trăn cuốn lên, lóe lên liền biến mất ở tại chỗ. Sau đó không trung xuất hiện một đạo hắc liên, xuyên qua phía dưới, liền vô tung vô ảnh.

Dương Huyền Tàng mấy người đứng tại chỗ, một cái chẳng biết như thế nào cho phải.

Đỉnh Kỳ bi phẫn quát to một tiếng, “Ngươi giết đại nhân! Ta muốn giết ngươi.” Liền xông về phía trước.

“Ngươi vậy đại nhân vốn là ta sở sinh, ta hiện tại bất quá thu hồi tính mạng của hắn mà thôi, cho tới ngươi, đã như thế thích hắn, như vậy tùy hắn đi thôi.”

Phạm Y trong mắt tràn đầy vẻ lạnh lùng, đưa tay chộp một cái, liền đem Đỉnh Kỳ nhiếp trụ, vô số lục sắc quang mang từ Đỉnh Kỳ trong cơ thể chảy ra, bị hút vào đến Phạm Y trong lòng bàn tay.

Mấy hơi thở về sau, Đỉnh Kỳ thân thể “Bành” một tiếng nổ tung, thành vì một số nguyên liệu mảnh vỡ, cũng bởi vì hút không bên trong năng lượng, trực tiếp hóa thành kiếp tro, tản vào hư vô.

Dương Huyền Tàng trong lòng căng thẳng, mãnh nắm chặt chiến kích, hiện tại Phạm Đỉnh treo, Phạm Vô chạy trốn, sợ là muốn đến phiên bọn hắn.

Đế Ất ôm quyền hỏi: “Đại nhân thật sự là sáng thế tiên liên?”

Phạm Y ánh mắt lạnh như băng quay lại, nói: “Đương nhiên.”

Đế Ất nói: “Cái kia thật sự là quá tốt, có tiên liên ở đây, Phạm Vô nghĩ muốn diệt thế kế hoạch liền không có khả năng thực hiện, chúng ta cuối cùng có thể thả lỏng trong lòng.”

Phạm Y mỉm cười, nói: “Các ngươi yên tâm đi, ta là sẽ không để cho Phạm Vô đem vũ trụ này hủy. Thực lực các ngươi đều không yếu, toàn bộ làm thủ hạ ta đi. Đặc biệt là ngươi, ta rất thưởng thức ngươi, Dương Thanh Huyền.”

Dương Huyền Tàng bị Phạm Y ánh mắt nhìn một cái, huyết dịch khắp người trì trệ, chỉ cảm thấy cái này Phạm Y cũng không phải là người lương thiện, trầm giọng khẽ nói: “Ngươi nói mình là sáng thế tiên liên chính là sáng thế tiên liên rồi? Chứng cứ đâu.”

Phạm Y cười nói: “Ha ha, ta chính mình là chính mình, cần gì chứng cứ? Phạm Đỉnh trước khi chết lời nói, cùng Phạm Vô rút đi, chính là tốt nhất chứng cứ.”

Đế Ất nói: “Thanh Huyền, Phạm Y đại nhân hẳn là Sáng Thế Mẫu Liên, không được vô lễ.”

Hàng Trần cùng Hồng Tiêu cũng là nhẹ nhàng gật đầu, tựa hồ cũng công nhận.

Hồng Lâm nhíu mày không nói, chỉ là bấm niệm pháp quyết chữa thương, dứt khoát trực tiếp hai mắt nhắm lại.

La Thanh Vân cũng là vẻ trầm tư.

Dương Huyền Tàng suy nghĩ một chút, nói ra: “Tốt, cái kia ta liền tin ngươi.” Hắn ôm quyền chắp tay, nói: “Gặp qua Mẫu Liên đại nhân.”

Phạm Y cười nói: “Không cần đa lễ, ở đây loạn thế thời khắc, có thể có các ngươi những này người đứng ra, vì thủ hộ trật tự mà chiến, ta rất vui mừng.”

Đế Ất nói: “Đây là chúng ta phải làm. Chẳng biết Mẫu Liên tiếp xuống định làm như thế nào?”

Phạm Y nói: “Hiện tại địch nhân lớn nhất chính là Phạm Vô, chỉ cần tìm ra Phạm Vô, đem hắn tiêu diệt, thế giới liền hòa bình.” Trên mặt nàng lộ ra một vẻ lo âu, nói: “Phạm Vô cướp đi Phạm Đỉnh một nửa, nếu là bị hắn hấp thu hết, chúng ta liền phiền toái.”

Dương Huyền Tàng nói: “Chẳng lẽ lấy Mẫu Liên lực lượng cũng vô pháp chống lại?”

Phạm Y lật ra bạch nhãn, khẽ nói: “Nếu là có thể chống lại, ta sáng sớm liền tiêu diệt hắn, không cần làm đến bây giờ? Còn kém chút bị hắn thiết kế giết chết. Cái kia Phù Trăn cũng thật là một cái kiểu người đâu.” Phạm Y trong mắt nhấp nhô sát khí.

Dương Huyền Tàng nói: “Cái kia Mẫu Liên ý tứ, là hiện tại toàn lực lục soát Phạm Vô hạ lạc, chỉ cần tìm được, Mẫu Liên liền có thể đi tiêu diệt hắn?”

Phạm Y nói: “Ừm, tìm tới hắn về sau, ta mang theo các ngươi cùng đi, dựa vào ta một người còn thiếu một chút điểm, huống chi còn có Phù Trăn giúp hắn, mà ta có các ngươi, liền không sợ.”

Dương Huyền Tàng cùng Đế Ất mấy người trao đổi hạ ánh mắt, không có lại nói cái gì. Đế Ất nói: “Như thế rất tốt, cái kia mời Mẫu Liên theo chúng ta cùng nhau về trước Hỗn Độn đại lục, lại bàn bạc kỹ hơn.”

Phạm Y suy nghĩ một chút, gật đầu nói: “Được.”

Lập tức, đám người làm sơ nghỉ ngơi, liền hướng Hỗn Độn đại lục mà đi. Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh thì bị Phạm Y thu vào.

Này đi biến cố quá lớn, không chỉ có xuất hiện một cái Phạm Đỉnh, thoáng qua lại chết, còn bạo xuất Phạm Y thân phận, khiến cho mọi người vội vàng không kịp chuẩn bị.

Nhưng tổng thể mà nói vẫn là rất có thu hoạch, không chỉ có nhiều Phạm Y dạng này một vị cường giả tương trợ, Dương Thanh Huyền Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không còn hút vào Thái Sơ Bồ Đề Tâm, đem Phù Trăn thực lực suy yếu xuống tới.

Mấy ngày về sau, một đoàn người liền trở lại Hỗn Độn đại lục.

Sáng Thế Mẫu Liên xuất hiện cùng trở về, làm cho tất cả mọi người dưới khiếp sợ, đều mừng rỡ như điên, sĩ khí đại chấn.

Sau đó không lâu, liên minh liền phái ra đại lượng cường giả, bắt đầu thiên la địa võng giống như tìm kiếm Phạm Vô tung tích.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3215: Phạm Y Mục Đích

Hỗn Độn Thần Cung bên trong, nguyên bản Đế tộc vị trí tộc trưởng bên trên, đang ngồi lấy một tên nữ tử áo trắng, đỉnh đầu bạch ngọc quan, chính là Phạm Y, cùng lúc trước bình thường nữ tử khí chất khác biệt quá nhiều, nắm giữ một loại cường đại, trang nghiêm, mỹ lệ khí chất, cũng như nàng thời khắc này thân phận, sáng thế tiên liên.

Cung điện trung ương, đứng La Thanh Vân, Vi Thanh, Xa Vưu cùng Lý Hồng Tụ.

Tại trải qua một phen trò chuyện về sau, Phạm Y nói ra: “Ta đối với Lý Vân Tiêu như thế nào bước vào vạn cổ chí tôn quá trình cảm thấy rất hứng thú, có thể hay không kỹ càng kể rõ một hai?”

Vi Thanh nhàn nhạt nói ra: “Cái này đại nhân đã hỏi rất nhiều lần rồi, chúng ta cũng mà biết bất tường.”

Phạm Y xoay chuyển ánh mắt, nhìn qua Lý Hồng Tụ, gặp nàng cũng là không hiểu bộ dáng, lúc này mới cười một tiếng, nói: “Dù sao cũng là chuyện rất trọng yếu, khó tránh khỏi khiến người mơ màng, các ngươi dự định lúc nào trở về?”

Vi Thanh nói: “Chờ lấy được Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không liền đi, nguyên bản còn lo lắng Phạm Vô diệt thế, hiện tại có Mẫu Liên tọa trấn nơi đây, hết thảy lo lắng đều là quá lo lắng, nhìn đến rất nhanh liền có thể đi về.”

Phạm Y nói: “Chỉ muốn tiêu diệt Phạm Vô, cùng Dương Thanh Huyền đồng ý liền có thể.”

Lý Hồng Tụ nói: “Phạm Y tỷ tỷ thực lực lợi hại như vậy, không bằng theo chúng ta cùng một chỗ hồi thượng giới, tất nhiên có thể giải trừ Nhân tộc nguy cơ.”

Phạm Y che miệng cười một tiếng, hì hì nói: “Phụ thân ngươi là vạn cổ chí tôn, bù đắp được một trăm cái ta, ta đi lên cũng chỉ có thể là làm bia đỡ đạn. Huống chi ta bản thể là tiên liên, nghiêm chỉnh mà nói cũng tính là Linh tộc người, cuốn vào đến các ngươi phân tranh bên trong cũng không tốt lắm.”

Lý Hồng Tụ còn không chịu từ bỏ, nói ra: “Lần này đại chiến, tộc ta cũng mời rất nhiều giúp đỡ, trong đó cũng có linh tộc cường giả, tỷ tỷ có yêu cầu gì, ta đều có thể thay mặt chuyển đạt.”

Phạm Y cười nói: “Tạ ơn muội tử hảo ý, tạm thời không có ý nghĩ này, đến lúc đó muốn, nhất định mời ngươi thay mặt chuyển đạt.”

Lý Hồng Tụ nghiêm túc nói ra: “Được rồi, đến lúc đó nhớ kỹ nhất định muốn tìm ta nha.”

Phạm Y nói: “Nhất định.” Liền khoát tay áo, nói: “Ta hơi mệt chút, cứ như vậy đi.”

Lý Hồng Tụ mấy người lúc này cáo từ, quay người xuất đại điện.

Phạm Y nhìn qua bóng lưng của bọn hắn, trầm tư một trận, liền biến mất ở vương tọa bên trên.

Xuất đại điện, bốn người lóe lên, liền trở lại chính mình ở lại Linh Sơn bên trong, Xa Vưu nhịn không được hỏi: “Các ngươi thật tin người này là sáng thế tiên liên sao?”

Vi Thanh khóe miệng giơ lên, cười nhạo một tiếng, nói: “Là hoặc là không phải, có ý nghĩa gì sao?”

Xa Vưu sửng sốt một chút, nói: “Chỉ giáo cho?”

Vi Thanh nói: “Hồng Tụ, ngươi cứ nói đi?”

Lý Hồng Tụ kéo lấy cái cằm, trầm tư nói: “Vi Thanh thúc thúc có ý tứ là nói, Phạm Y tỷ tỷ có phải hay không sáng thế tiên liên cũng không trọng yếu, trọng yếu chính là nàng đối với chúng ta có lợi.”

Xa Vưu lộ ra kinh dị ánh mắt, kêu lên: “Hồng Tụ, ngươi chừng nào thì biến thông minh?”

Lý Hồng Tụ hai gò má đỏ lên, sẵng giọng: “Đây là Vi Thanh thúc thúc nói, không là rất dễ lý giải sao?”

Xa Vưu lại đối Vi Thanh kêu lên: “Tốt a, Hồng Tụ đi theo ngươi học xấu, đến lúc đó nhìn ngươi làm sao cùng Lý Vân Tiêu bàn giao.”

La Thanh Vân nhìn qua mênh mông vòm trời, tự lẩm bẩm: “Vạn cổ chí tôn, thật khiến cho người ta tâm huyết bành trướng a!”

…

Trong một gian mật thất, Dương Thanh Huyền bấm niệm pháp quyết mà ngồi, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không liền đỡ trên hai cánh tay, không nhúc nhích, duy trì cái tư thế này đã có mấy tháng lâu.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền lòng có cảm giác, trái tim “Phanh” nhảy lên một tiếng, chiến kích trên có loại kỳ dị tần suất đi theo chấn động ra đến, tại trong mật thất khuếch tán.

Dương Thanh Huyền mở hai mắt ra, thấy Phạm Y chẳng biết lúc nào đứng tại phía trước, ánh mắt mỉm cười nhìn qua hắn.

Dương Thanh Huyền đem chiến kích thu nhập trong cơ thể, thu liễm toàn thân khí tức, đứng dậy, ôm quyền nói ra: “Gặp qua Mẫu Liên đại nhân.”

Phạm Y khoát tay nói: “Ngươi ta ở giữa không cần đa lễ? Liền gọi ta Phạm Y đi, quá cung kính ta không quen.”

Dương Thanh Huyền nói: “Được rồi, Phạm Y đại nhân.”

Phạm Y lần nữa cười một tiếng, đôi mắt to sáng ngời nhìn chăm chú Dương Thanh Huyền, nói ra: “Ngươi có phải hay không còn không tin tưởng ta?”

Dương Thanh Huyền mày kiếm giương lên, nói: “Làm sao sẽ.”

Phạm Y cười nói: “Nhìn ngươi tâm không thành thật dáng vẻ, bất quá không quan hệ, tương lai ngươi liền sẽ rõ ràng. Ta nghĩ để ngươi theo ta đi một cái địa phương.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Chỗ nào?”

Phạm Y ngưng tiếng nói: “Quỷ Giới.”

Dương Thanh Huyền giật mình nói: “Vì cái gì?”

Phạm Y nói: “Viên kia hạt sen, ta muốn thu hồi lại.”

Dương Thanh Huyền toàn thân run lên, cả kinh nói: “Cái kia hạt sen đã bị đánh mở, hóa thành vũ trụ.”

Phạm Y cười nói: “Hóa thành vũ trụ lại như thế nào? Chỉ là một cái không thành thục tiểu Vũ trụ, so ngươi trước đó thấy qua thứ nhất thai kém xa, ta chỉ cần hao tổn một chút thời gian, liền có thể đem năng lượng của nó thu sạch hồi.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói không ra lời, hóa thành vũ trụ còn có thể thu hồi? Hắn hỏi: “Ngươi đã có biện pháp thu hồi hạt sen, như vậy thứ nhất thai thế giới...”

Phạm Y nói: “Thứ nhất thai thế giới năng lượng quá mạnh, ta tạm thời vô pháp thu hồi, bất quá chờ ta thu hồi viên kia hạt sen không gian vũ trụ về sau, thu hồi lại thứ nhất thai cũng liền thuận nước đẩy thuyền.”

Nàng nhìn Dương Thanh Huyền liếc mắt, nói: “Đến lúc đó giết Phạm Vô như là giết chó, mà ngươi cũng có thể thu được chỗ tốt to lớn, ta là chắc chắn sẽ không bạc đãi ngươi.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Hiện tại tất cả mọi người đang tìm kiếm Phạm Vô hạ lạc, chúng ta rời đi như thế không khỏi không tốt lắm đâu?”

Phạm Y nói: “Dựa vào những này sâu kiến khả năng tìm được Phạm Vô sao? Cuối cùng vẫn được dựa vào chúng ta, mà thu hồi hạt sen cực kỳ trọng yếu, ngươi có đi hay là không?” Nàng thấy Dương Thanh Huyền mặt mũi tràn đầy do dự, lại nói: “Ta biết ngươi đối với ta vẫn là không yên lòng, như vậy đi, ta trước cho ngươi chỗ tốt nhất định, ngươi liền sẽ từ từ minh bạch chân thành của ta.”

Nói xong, nàng đưa tay hướng nắm vào trong hư không một cái, vô số lục sắc chi khí ngưng tụ đến, rất nhanh hóa thành một viên hạt châu màu bích lục, tản mát ra quang huy rực rỡ, giống là một trái, khiến người thèm nhỏ dãi muốn tích.

Phạm Y nhìn chăm chú hạt châu này, khẽ cười nói: “Đây chính là đời thứ nhất A Ma La Thức Thể bộ phận chỗ ngưng.”

Dương Thanh Huyền tự nhiên biết đời thứ nhất A Ma La Thức Thể là cái gì, cả kinh nói: “Phạm Đỉnh?!”

Phạm Y lắc đầu nói: “Phạm Đỉnh một nửa bị ta thôn phệ, một nửa kia bị Phạm Vô mang đi, hơn phân nửa cũng bị thôn phệ. Đây là một cái khác, bị Phạm Đỉnh giết chết vị thứ tư đời thứ nhất A Ma La Thức Thể phạm cảm giác. Phạm Đỉnh giết phạm cảm giác về sau, tự thân cũng chỗ tại bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ, không cách nào lại thôn phệ phạm cảm giác, rơi vào đường cùng, chỉ có thể đem phạm cảm giác chia mấy bộ phận, một rót vào đến Đỉnh tộc thân thể bên trong, thứ hai luyện chế ra mấy viên hạt châu, giấu ở Thái Thủy Vạn Vật Đỉnh bên trong, thứ ba chính hắn nuốt một bộ phận, lâm vào an nghỉ. Lúc ấy ta bị Phù Trăn phản bội, đánh vào đỉnh bên trong lúc, cơ duyên phía dưới phát hiện ba viên hạt châu, nuốt trong đó hai viên về sau, lực lượng khôi phục đến đỉnh phong. Chưa kịp nuốt viên thứ ba, hiện tại tiện nghi ngươi."

Hạt châu kia tại không trung bay tới, trực tiếp lơ lửng tại Dương Thanh Huyền trước mặt.

Bên trong bành trướng mênh mông lực lượng, khiến Dương Thanh Huyền huyết dịch khắp người khuấy động, có loại cực mạnh xung động muốn đi thôn phệ nó.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3216: Nháy Mắt Thời Gian Ba Năm

Phạm Y cười nói: “Thế nào, không dám muốn, sợ ta ăn ngươi?”

Dương Thanh Huyền tự nhiên cảm ứng ra, hạt châu này bên trong tinh khiết a Ma La thức năng lượng, không có pha tạp bất kỳ vật gì, là lúc trước hắn lấy được a Ma La thức đọc hơn trăm lần nhiều, lập tức nhân tiện nói: “Vậy xin đa tạ rồi.”

Không khách khí đưa tay chộp một cái, liền đem hạt châu kia hút tới.

Hắn mặc kệ Phạm Y thân phận cùng mục đích là cái gì, đã có chỗ tốt cực lớn ở trước mắt, lấy được trước lại nói.

Phạm Y nói: “Có hạt châu này, ngươi rất nhanh liền có thể bước vào chín sao Thiên Giới, chuẩn bị kỹ càng theo ta đi một chuyến Quỷ Giới đi.” Nói xong, quay người lại, liền biến mất tại trong mật thất.

Dương Thanh Huyền ánh mắt chớp động, trầm tư một lát, liền đem tâm tư thả trên hạt châu này, năm ngón tay một nắm, liền một chút xíu thông qua lòng bàn tay hút vào trong cơ thể.

Cái kia loại thuần túy năng lượng lập tức đối với hắn tiến hành phạt mao tẩy tủy, toàn thân tiến vào cực độ thoải mái dễ chịu trạng thái bên trong, mỗi một cái lỗ chân lông cùng tế bào đều bị kích hoạt, phảng phất về tới cái kia tiên thiên mẫu thể bên trong, vô cùng ấm áp.

Dương Thanh Huyền liền lẳng lặng đứng tại cái kia, phóng không suy nghĩ của mình, khi chính mình đã không tồn tại, mặc cho năng lượng tại thể nội chảy xuôi.

Chẳng biết kinh lịch bao lâu, năng lượng sớm đã tan rã một thể, Dương Thanh Huyền y nguyên còn bảo trì cái kia đứng thẳng tư thế, sắc mặt ngưng trệ, trên thân không có bất luận cái gì năng lượng khí tức, cũng không có ánh sáng, giống thạch điêu.

Cuối cùng tại ngày nào đó, Dương Thanh Huyền rất nhỏ nhúc nhích dưới, một cỗ toàn lực lượng mới phá kén mà ra, kim sắc Đại Niết Bàn quang huy nháy mắt bao phủ toàn thân, trở nên pháp tướng trang nghiêm.

Suy nghĩ một chút xíu trở về, Dương Thanh Huyền thanh tịnh trong hai con ngươi, lướt qua một sợi tinh mang, hắn một tay bấm niệm pháp quyết, lập tức kiểm tra một chút thân thể, trên mặt lộ ra vẻ mừng như điên.

Tám sao Thiên Giới hậu kỳ bình chướng đã tan rã, tiến vào tám sao Thiên Giới đỉnh phong!

“Làm sao lại nhanh như vậy?!”

Dương Thanh Huyền kích động không thôi, có chút khó mà tin tưởng, hắn bỗng nhiên nắm chặt song quyền, Đại Niết Bàn kim quang ở trên người vừa đi vừa về lưu chuyển, không ngừng xung kích mỗi một cái thân thể tổ chức, tiến hành toàn diện kiểm tra.

Một lát sau, kim quang đều thu liễm tiến trong cơ thể, không có phát hiện vấn đề gì, thân thể cường đại trước nay chưa từng có.

Lần trước đột phá là tại cùng Đế Luân một trận chiến bên trong, cùng Quỷ Tàng hợp thể trạng thái dưới tiến hành, về sau chính là Đỉnh tộc chiến, nằm mơ cũng không nghĩ tới liền đột phá đến đỉnh phong.

“Không hổ là đời thứ nhất A Ma La Thức Thể, thật sự là đáng sợ năng lượng a.”

Dương Thanh Huyền sợ hãi than một phen, sau đó bấm ngón tay tính toán, sửng sốt một chút, thời gian dĩ nhiên trôi qua ba năm.

Hắn giật nảy cả mình, nghĩ không ra chính mình hấp thu hạt châu kia dùng thời gian lâu như vậy, tựa như chỉ là ngủ một giấc.

Đúng lúc này, Phạm Y thanh âm truyền đến, “Cần phải đi.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nhìn qua trống rỗng mật thất, nói ra: “Bánh xe phụ xoay chuyển trời đất cung đi sao?”

Phạm Y nói: “Tùy ngươi, tóm lại đem ta đưa đến cái kia hạt sen không gian liền có thể.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nhưng muốn đi vào luân hồi thiên cung, lấy sức một mình ta không đủ.”

Phạm Y nói: “Ta biết, lần trước ngươi là cùng Huyền Thiên cơ cùng đi, nhưng Huyền Thiên cơ xa ngút ngàn dặm không tin tức đã lâu, Tử Tâm cũng tu luyện chí tôn luân hồi công, có nàng phụ trợ ngươi, nên vấn đề không lớn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tử Tâm Thần Vương chưa chắc sẽ đồng ý đi.”

Phạm Y cười nói: “Yên tâm đi, lấy ngươi cùng Tử Tâm quan hệ, chỉ cần thông báo nàng một tiếng, nàng khẳng định sẽ đi. Còn có ta thay hai người các ngươi hộ pháp, thuận lợi tiến vào luân hồi thiên cung nên vấn đề không lớn.”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, nói: “Được.”

Hắn nghĩ tới Huyền Thiên cơ, cũng là nên đi luân hồi thiên cung nhìn một chút, cũng không biết tiểu tử này trở về không, hay là chết tại thiên đạo trường hà bên trong.

Dương Thanh Huyền nội tâm không hiểu hơi khẩn trương lên, như Huyền Thiên cơ không trở về, thật chết làm sao bây giờ?

Hắn trước kia chưa hề nghĩ tới vấn đề này, mà lại lấy Huyền Thiên cơ nhất quán thủ đoạn, thế gian thật không có mấy người giết hắn, nhưng hắn đi chính là đại đạo trường hà, lần này thật sự rất khó nói.

Dương Thanh Huyền sắc mặt có chút khó coi, trở nên có chút bức thiết đi đến.

Hắn rời đi mật thất về sau, tại Hỗn Độn đại lục nhỏ dạo qua một vòng, hội kiến vài bằng hữu.

Ba năm qua tất cả mọi người đang liều mạng bế quan, được lợi với Côn Khư sụp đổ cùng Hỗn Độn đại lục bản thân tài nguyên, đều lấy được không nhỏ đột phá.

Mấy vị minh chủ trừ Hoa Sơn Phù bên ngoài, tất cả đều tại bế quan tu luyện bên trong.

Mà ba năm này không có bất luận cái gì Phạm Vô tin tức, cái này cũng tại Dương Thanh Huyền trong dự liệu, thậm chí Dương Thanh Huyền cho rằng, dạng này chẳng có mục đích tìm kiếm, căn bản không có khả năng tìm đến Phạm Vô.

Nhưng toàn bộ Hỗn Độn đại lục đều một phái vui vẻ phồn vinh cảnh tượng, đều cảm giác Phạm Vô cùng đường mạt lộ, chỉ còn một con đường chết, toàn bộ vũ trụ nguy cơ sắp giải trừ.

Tử Tâm cũng đang bế quan, Dương Thanh Huyền trực tiếp đưa tin đi vào, nửa ngày sau Tử Tâm liền ra, nghe nói ý đồ đến về sau, vui vẻ sẽ đồng ý.

Chuẩn bị nửa tháng, hai người thử mấy lần phối hợp, cuối cùng lòng tin đầy đủ, thi triển ra nhân quả cùng luân hồi lực lượng, hình thành một đạo vòng xoáy khổng lồ, phá tan không trung mà đi.

Tại to lớn quang huy bên trong, Dương Thanh Huyền, Quỷ Tàng, Tử Tâm cùng Phạm Y làm thành một vòng, Dương Thanh Huyền cùng Tử Tâm ngồi đối diện nhau, chủ trì cái này năng lượng to lớn vòng xoáy, Phạm Y thay hai người hộ pháp, duy trì vòng xoáy ổn định, Quỷ Tàng thì là nhắm mắt tu luyện, phảng phất ngoại giới hết thảy đều không có quan hệ gì với hắn.

Qua hồi lâu, Dương Thanh Huyền lần nữa trông thấy cái kia hùng vĩ mỹ lệ cảnh tượng, màu xanh sẫm luân hồi đại trận tại nơi sâu xa trong vũ trụ xoay tròn, cực kỳ giống một tòa không thể sánh ngang tinh vân, thế gian hết thảy từ ngữ cũng khó khăn hình dung vạn nhất.

Phạm Y cùng Tử Tâm đều là lần đầu tiên thấy cảnh tượng này, hai người đều là bị rung động thật sâu đến.

Tử Tâm tự lẩm bẩm: “Nghĩ không ra sau khi chết tiến vào khủng bố không gian, đúng là như thế xinh đẹp.”

Dương Thanh Huyền nhớ tới Huyền Thiên cơ đã nói, giải thích nói: “Trước mắt tòa đại trận này, vẫn chỉ là chân chính luân hồi đại trận bên trong một cái trận phù diễn hóa. Luân hồi đại trận bản thể là lớn đạo một bộ phận, là vô pháp thấy được toàn cảnh.”

Tử Tâm càng là cả kinh há to mồm, Phạm Y nhíu chặt lông mày, lâm vào trong trầm tư.

Bốn người tại luân hồi đại trận trên không phiêu đãng, cố gắng duy trì lấy cân bằng, Dương Thanh Huyền không ngừng nhớ lại lúc trước con đường, sau đó bốn người tề lực, thúc giục quang huy hướng một cái phương hướng phi tốc chạy tới, lấy vùng thoát khỏi luân hồi đại trận lực hút.

“Ầm ầm!”

Tại một trận rung mạnh về sau, quang huy xông vào đến một mảnh huyền bí không gian bên trong, vô số vân khí phiêu đãng mà đến, đại trận lực hút cũng không cảm ứng được.

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Chính là cái này.” Hắn cùng Tử Tâm nhìn nhau liếc mắt, nói: “Rút lui lực.”

Hai người đồng thời đem lực lượng rút về, quang huy một cái tán đi, đem bốn người toàn bộ rất nhỏ chấn khai.

Dương Thanh Huyền nhận ra phương hướng, chỉ về đằng trước nói ra: “Đi theo ta.”

Vân khí bên trong yên tĩnh, lần trước đến thời điểm, còn có Quỷ Giới đồ vật tồn tại, về sau bị hai người giết sạch, nhìn đến khoảng thời gian này lại không có quỷ vật tiến vào bên trong.

Sau đó không lâu, một tòa nguy nga cung điện, phiêu miểu như tiên, liếc nhìn lại, tựa như là lơ lửng ở thế giới cuối cùng.

Dương Thanh Huyền không khỏi hơi khẩn trương lên.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3217: Kim Cổ Mấy Luân Hồi, Phạm Y Mê Hoặc

“Có âm thanh.”

Phạm Y đột nhiên dừng bước, dõi mắt nhìn về nơi xa, chỉ thấy cái kia Tiên cung bên trong họa tòa nhà Phi Vân, rèm châu quyển mưa, cột sắt Lăng Tiêu.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Là tiểu hài tử thanh âm.”

Thanh âm kia chầm chậm truyền đến, “Núi non trùng điệp run rẩy, bên trên ra cửu trùng, phi các lưu đan, nhìn xuống không. Kim cổ mấy luân hồi, y nguyên trời cao đất xa, đông nam một khi huy, chính là cầu vồng tiêu mưa tễ.”

Tử Tâm nói: “Nói hình như là Luân Hồi Thiên Cung?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đi.”

Thân ảnh lóe lên, liền hướng lên trời cung lao đi.

Cơ hồ là nháy mắt, liền rơi vào thiên cung trước trong đình viện, hai bên vô số cổ thụ che trời tại vân khí phun trào bên trong chập chờn, phản chiếu ra đại lượng cái bóng.

Tử Tâm nói: “Thanh âm không có.”

Bốn người thần thức nháy mắt khuếch tán, đem toàn bộ Luân Hồi Thiên Cung toàn bộ bao phủ, dò xét đến mỗi một cái chỗ rất nhỏ, nào có cái gì tiểu hài, không có bất kỳ phát hiện nào.

Phạm Y nhăn đầu lông mày, hướng tứ phía nhìn lại.

Dương Thanh Huyền lớn tiếng kêu lên: “Huyền Thiên cơ!”

Thanh âm truyền đến cực điểm xa, không có bất luận cái gì tiếng vang.

Dương Thanh Huyền lại lớn tiếng nói ra: “Ngươi sẽ không chết thật đi?”

Vẫn không có tiếng vang.

Tử Tâm cười nói: “Giống hắn nam nhân như vậy, là sẽ không chết, an tâm nha.”

Dương Thanh Huyền trầm mặc không nói, dậm chân đi vào trong Thiên Cung.

Phạm Y thân thể động dưới, cùng sau lưng Dương Thanh Huyền, mặt mũi tràn đầy mờ mịt bộ dáng, lông mày nhíu chặt hơn.

Bốn người đi một trận, Tiên cung bên trong hoàn toàn chính xác không ai, nhưng vừa rồi đích đích xác xác đều nghe được tiểu hài tử thanh âm.

Phạm Y đột nhiên nói ra: “Nơi này ta giống như đến qua.”

Ba người đều là sững sờ, Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi đã tới?”

Phạm Y nhíu mày lắc đầu, mặt mũi tràn đầy nghi hoặc, nói: “Ta cũng không rõ ràng, trên thực tế cũng chưa từng tới, nhưng chẳng biết vì sao, lại luôn cảm thấy đến qua.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nhìn xem nàng, nói ra: “Nếu ngươi thật sự là sáng lập là Mẫu Liên, đến qua cũng không có gì kỳ quái.”

Phạm Y lật ra bạch nhãn, biết Dương Thanh Huyền một mực đang hoài nghi nàng, cũng lười cãi lại cái gì, tiếp tục tại Tiên cung bên trong quan sát đứng lên, nàng chỉ về đằng trước một cái nhập khẩu, nói ra: “Bên trong là một cái bát quái trận liệt tiểu viện, trồng lấy tám chủng loại tính thần thụ, ở giữa là một gốc lên mười tỷ năm đạo quả cây ăn quả.”

Mấy người xuyên qua cái kia nhập khẩu, lập tức sợ ngây người, quả nhiên như Phạm Y lời nói giống nhau như đúc, trong đó kinh hãi nhất chính là Phạm Y chính mình, đã là trợn mắt hốc mồm, nói không ra lời.

Ở giữa viên kia đạo quả cây ăn quả, phiêu phiêu miểu miểu, hư hư thật thật, đứng sững tại cái kia, nhưng lại giống như là không tồn tại.

Dương Thanh Huyền đưa tay đi sờ, lập tức bị một cỗ nhu hòa lực lượng ngăn trở.

Phạm Y nói: “Đạo quả cây ăn quả chính là đại đạo chỗ ngưng, vô pháp mạnh đến mức, nếu là cưỡng ép cướp đoạt, cây ăn quả sẽ lập tức tan rã tán đi, không còn tồn tại.”

Tử Tâm nhịn không được nói ra: “Ngươi khẳng định đến qua cái này.”

Phạm Y nhẹ gật đầu, nhưng trên mặt mờ mịt lại là càng sâu.

Dương Thanh Huyền nói: “Huyền Thiên cơ không ở đây, vừa rồi đứa bé kia thanh âm cũng không biết là chuyện gì xảy ra, chúng ta đi trước hạt sen không gian đi.”

Tử Tâm nói: “Cũng tốt, luân hồi Tiên cung sợ là giữa thiên địa kỳ diệu nhất thế lực một trong, đã chủ nhân không tại, không cần lưu thêm.”

Phạm Y đứng tại cái kia, y nguyên không giải được lông mày, thật lâu mới thở dài, tự lẩm bẩm: “Đến cùng là chuyện gì xảy ra? Mà thôi, đi trước đi.”

Nội tâm của nàng không hiểu có chút phiền muộn cùng thật sâu không hiểu.

Bốn người từ Luân Hồi Thiên Cung ra, liền hóa thành lưu quang, hướng Quỷ Giới phương hướng bay đi.

Mới vừa tiến vào thông đạo phạm vi, đứa bé kia thanh âm lại loáng thoáng từ Tiên cung bên trong truyền đến, “Thân cư khảm vị, ngọc tướng lẫm liệt uy vũ trụ...”

Phạm Y toàn thân đại chấn, tự lẩm bẩm: “Mặt hướng Ly cung, bảo kiếm huy huy trấn càn khôn...”

Mấy người lần nữa quay đầu, tiểu hài tử kia thanh âm lại không thấy.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Đây là cái gì?”

Phạm Y lắc đầu, nói: “Không biết, tựa như là một phần thần thông gì khẩu quyết.”

Dương Thanh Huyền mấy người nhìn nhau liếc mắt, đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Quỷ Tàng nói: “Có lẽ ngươi kiếp trước cùng luân hồi Tiên cung có quan hệ, nhưng đã ngươi thân là Sáng Thế Mẫu Liên, tự nhiên không tồn tại cái gì kiếp trước, cũng là kì quái.”

Phạm Y sắc mặt trầm xuống, khẽ nói: “Cái kia Tiên cung bên trong khẳng định có người, chính là đứa bé kia, đã không chịu hiện thân, thì cũng thôi đi, sẽ chỉ làm hư làm quỷ, chúng ta mau chóng rời đi cái này.”

Bốn người cũng không quay đầu, trực tiếp tiến vào trong thông đạo, hướng Quỷ Giới phương hướng bay nhanh mà đi.

Không biết qua bao lâu, cuối cùng đến hạt sen không gian bên ngoài, bốn người trú dừng lại.

Phía trước một mảnh huy hoàng thế giới, tản mát ra rực rỡ kim quang cùng hà huy, ở đây mỹ luân mỹ hoán cảnh tượng dưới, là một loại đáng sợ năng lượng phun trào, có thể đập vỡ vị diện, áp sập vũ trụ.

Phạm Y mặt mũi tràn đầy kinh nghi bất định, “Làm sao sẽ mạnh như vậy?!”

Dương Thanh Huyền nói: “Năm đó chẳng biết là ai đem cái này hạt sen ném ở đất này, đem Tiên cung cùng Quỷ Giới ở giữa bình chướng nổ nát vụn, đồng thời lan đến gần cái khác vũ trụ, khiến cho nơi này trở thành năng lượng giao hội chỗ, cũng không biết có mấy cái không gian vũ trụ ở đây tụ hợp.”

Nghĩ đến chính mình lúc trước nhìn thấy cái kia cảnh tượng cùng người kia, Dương Thanh Huyền khóe miệng có chút co quắp dưới, trong lòng nghĩ thầm: “Ân Võ Vương rời đi Thương Khung Tinh Vực về sau, đến cùng kinh lịch cái gì, làm sao thực lực tăng vọt đến đáng sợ như vậy trình độ?”

Ân Võ Vương thần bí trình độ cơ hồ không tại Huyền Thiên cơ phía dưới, mà chính mình thật sự là ân Võ Vương chuyển thế sao?

Nhưng nghĩ lại, ân Võ Vương rời đi Thương Khung Tinh Vực sau có mấy trăm vạn năm khoảng chừng, đủ để trưởng thành là đáng sợ tồn tại.

Cho mình mấy triệu năm, liền xem như vạn cổ chí tôn, cũng dám thăm dò một hai.

Nghĩ đến nơi này, Dương Thanh Huyền trong lòng sơ qua trấn định chút.

Phạm Y vươn tay ra, hai mắt nhắm lại, đứng yên bất động, sau một lúc chậm rãi nói ra: “Ta có thể cảm ứng được hạt sen năng lượng, mặc dù đã bị cọ rửa thất linh bát lạc, nhưng y nguyên cực mạnh, xen lẫn trong cái này trong hỗn loạn.”

Nói xong, liền mở hai mắt ra đi thẳng về phía trước, mấy bước phía dưới, liền vượt qua thật dài cự ly, trực tiếp tiến vào hạt sen không gian bên trong.

“Ầm ầm”, Phạm Y quanh thân không ngừng truyền đến oanh minh cùng tiếng nổ tung, các loại năng lượng chấn động ở trên người nàng, nhưng tia không có chút nào tổn thương, kính đi thẳng về phía trước đi, rất nhanh liền biến mất tại mấy người trước mặt.

Dương Thanh Huyền nói: “Chúng ta cũng đi.”

Ba người lần lượt đi vào hạt sen không gian, Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng còn tốt, đã từng trải qua cái này loại xung kích, Tử Tâm luống cuống tay chân mấy lần, cũng rất nhanh thích ứng xuống tới, vừa sợ lại thích, “Ở loại địa phương này tu luyện, so Hỗn Độn đại lục còn mạnh quá nhiều!”

Dương Thanh Huyền nói: “Nơi này trừ năng lượng giao hội bên ngoài, còn có vũ trụ quy tắc giao hội, đối với tại chúng ta trình độ này võ giả mà nói, đích thật là tốt nhất chỗ tu luyện, bất quá nhất thiết phải cẩn thận chút, vẫn lạc tại cái này chín sao Thiên Giới có thể không phải là không có.”

Hắn thậm chí có chút hối hận, không có mang Đế Ất cùng Hàng Trần mấy người cùng nhau đến đây, dạng này tất cả mọi người có thể thu hoạch được to lớn đề thăng, mà lại bão đoàn tổ đội cùng một chỗ, hệ số an toàn cũng lớn hơn nhiều, chỉ là Phạm Y chưa chắc sẽ đồng ý.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3218: Đáng Sợ Không Gian, Giết Chóc Tiến Đến

Hạt sen không gian bên trong nơi nào đó, “Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, cường đại trường năng lượng khuếch tán ra tới.

Một đoàn ánh sáng rực rỡ đoàn bên trong, chớp động lên mấy đạo nhân ảnh, đều đang liều mạng bấm niệm pháp quyết, tựa hồ muốn đem cái này thải sắc năng lượng ổn định lại.

Trong đó một tên lão giả toàn thân run rẩy, sợi râu ở trên mặt loạn phiêu, là mấy người thủ lĩnh, trong tay quyết ấn hướng không trung giơ lên, quát: “Thu!”

Mấy người khác riêng phần mình thay đổi pháp quyết, từng đạo trói buộc lực lượng khuếch tán ra đến, cái kia thải sắc quang đoàn xoay tròn phía dưới phi tốc thu nhỏ, trực tiếp hóa thành ba thước tả hữu đường kính, áp súc tại mấy người quyết ấn phía dưới.

Lão giả kia mừng rỡ không thôi, hét lớn: “Ha ha, ngàn hà thải thụy cuối cùng bị ta chiếm được.” Bỗng nhiên hét lớn một tiếng, lực lượng toàn thân bạo phát đi ra, lại biến thành trong suốt thân thể, chớp động lên thải sắc phù văn.

Cái kia ngàn hà thải thụy bị hắn song chưởng một hút phía dưới, đều hút vào trong cơ thể, thân thể của ông lão lập tức bành trướng, cuồng tiếu không thôi.

Mấy hơi thở công phu, lão giả đánh ra bảy đạo quyết ấn, đem cái kia ngàn hà thải thụy phong ấn ở trong cơ thể mình, lập tức trở về hình dáng ban đầu.

Bốn phía người rối rít nói chúc, “Chúc mừng Sở Vân huynh.”

Lão giả kia vui vô cùng, liên tục chắp tay, nói: “Đa tạ chư vị xuất thủ tương trợ, càng phải cảm kích Liễu Thương huynh cung cấp manh mối. Nơi này thật sự là tuyệt diệu tu cảnh a.”

Cái kia tên là Liễu Thương nam tử ôm quyền nói: “Ta cũng là cực độ tình cờ cơ hội, mới phát hiện nơi đây diệu cảnh, vũ trụ lớn, thật sự là không thiếu cái lạ. Theo ta dò xét, nơi này hẳn là mấy cái vũ trụ giao hội chỗ.”

“Cái gì?” Mấy người đều là lấy làm kinh hãi.

Liễu Thương cười khổ nói: “Bắt đầu ta cũng không dám tin tưởng, nhưng đúng là như thế. Ở đây cái rộng lớn không gian bên trong, không chỉ có lấy chúng ta vũ trụ bên trong không tồn tại quy tắc, còn xuất hiện đại lượng ta chưa từng thấy qua vật liệu.”

Hắn lấy ra một vài thứ đến, mười phần rải rác, có thần binh lợi khí mảnh vỡ, cũng có thiên tài địa bảo nguyên liệu, còn có một số lại là sinh vật hài cốt, tướng mạo hết sức kỳ lạ.

Mấy người đều là lấy làm kỳ không thôi, Sở Vân trầm giọng nói: “Nhìn đến đích thật là thật, như vậy chỗ này không gian giá trị lớn, vô pháp đánh giá. Chư vị nhưng có biện pháp gì, để chỗ này không gian về chúng ta độc hữu.”

Liễu Thương thở dài: “Sợ là rất khó, ta trước mắt đã biết, chỗ này không gian chí ít thông hướng mười cái trở lên vũ trụ, hơn nữa còn khả năng thông hướng cái khác một chút huyền diệu chi địa. Mà lại từ những này hài cốt nhìn đến, sớm đã không chỉ chúng ta tiến vào đất này.”

Sở Vân ánh mắt ngưng lại, nói: “Như thế nói đến, sợ là không tránh khỏi có một phen giết chóc.”

Liễu Thương nói: “Như thật sẽ khiến giết chóc, liền cực kỳ đáng sợ.”

Có thể tiến vào cái không gian này, đều là riêng phần mình vũ trụ đỉnh người, một khi xông nổi lên, hậu quả khó mà lường được.

Sở Vân trầm tư một trận, nói ra: “Ta ngược lại là có một kế, đã xung đột không thể tránh né, không bằng chúng ta tiên hạ thủ vi cường, đem vũ trụ bên trong cường giả đứng đầu đều triệu tập tới, đóng quân đất này, hình thành phạm vi thế lực của mình. Vừa đến tất cả mọi người rất tình nguyện, thứ hai đối với cái khác vũ trụ cường giả hình thành chấn nhiếp, có thể mức độ lớn nhất giữ gìn chúng ta tự thân lợi ích, chẳng biết chư vị định như thế nào?”

Mấy người khe khẽ bàn luận đứng lên, đột nhiên một người nói: “Chủ ý là ý kiến hay, cứ như vậy ta liền có thể luyện chế càng nhiều Thiên Thi, chỉ là ta không chờ được nữa.”

Sở Vân sắc mặt đại biến, quát: “Là ai?!”

Thanh âm kia dĩ nhiên không phải ngay trong bọn họ bất kỳ người nào.

“Hắc hắc, hiện tại không biết ta không quan hệ, đợi chút nữa liền quen biết, rất nhanh, ta liền đem là các ngươi vĩnh viễn chủ nhân.”

Hư không bên trong, một viên thiên thạch khổng lồ bay nhanh mà đến, thiên thạch mặt ngoài tại năng lượng to lớn đè xuống, mở ra vô số khe hở, “Ầm ầm” một tiếng nổ nát vụn, hình thành mưa sao băng kích - bắn mà xuống.

Một đạo thân ảnh khôi ngô từ đó đi ra.

Sở Vân mấy người phất tay đem những mưa sao băng kia đánh tan, cảnh giác chằm chằm lấy người trước mắt, toàn thân dài mãn lông trắng, chợt nhìn không giống như là nhân loại, cẩn thận chu đáo phía dưới, vẫn là có mấy phần nhân dạng.

Liễu Thương trùng điệp hừ một tiếng, sát khí bạo khởi, lạnh giọng nói: “Nghĩ làm chúng ta đời đời kiếp kiếp chủ nhân, sau khi chết đến Hoàng Tuyền nằm mơ đi thôi!”

Người kia nhếch miệng lặng lẽ cười một tiếng, lộ ra hai viên nhọn răng nanh, hai tay tại hai bên triển khai, mảng lớn màu trắng huỳnh quang từ hắn lòng bàn tay bay ra ngoài, tỏa ra tại bốn phía.

Người này thu tay lại đến, trước người bấm niệm pháp quyết, quát: “Vãi đậu thành binh!”

Lập tức vô số huỳnh quang lấp lóe, bộc phát ra quang mang chói mắt, mỗi một đạo bạch quang đều biến thành một thân ảnh, nháy mắt liền lít nha lít nhít có ba, bốn trăm người, đem Sở Vân mấy người đều vây quanh.

truyen� cu❤atuinet

Những này người tất cả đều trên thân dài mãn lông trắng, mười ngón thành kim sắc lợi trảo, diện mục cứng ngắc, hai con ngươi tinh hồng, từng cái lộ ra răng nanh tới.

Liễu Thương cả kinh nói: “Thiên Thi?!”

Hắn cuối cùng minh bạch nam tử này trước đó nói “Thiên Thi” là có ý gì, tất cả đều là luyện thi chi thuật, cái này ba bốn trăm cỗ thi thể, phục sức không đồng nhất, nhưng khí thế trên người đều cực kỳ đáng sợ, khi còn sống đều là không tầm thường cao thủ.

Nam tử kia cười nói: “Thật sự là, ta nguyên bản chỉ có hơn hai trăm cỗ phổ thông Thiên Thi, từ khi đi vào cái không gian này về sau, liền để bảo bối của ta tăng lên ba trăm hai mươi bảy cỗ, đồng thời trong đó có sáu cỗ cửu phẩm Thiên Thi, mười chín cỗ bát phẩm Thiên Thi, ba mươi bảy cỗ thất phẩm Thiên Thi a! Các ngươi nói không sai, chỗ này thật là tuyệt diệu chi cảnh.”

Sở Vân cả kinh nói: “Phẩm cấp có ý tứ là?”

Nam tử kia nói: “Thiên Thi chính là Thiên Giới sau khi chết luyện chế mà thành, cho tới phẩm cấp, đối ứng chính là Thiên Giới Tinh cấp a!”

Sở Vân mấy người sắc mặt hoàn toàn thay đổi, hoảng sợ nhìn về phía bốn phương tám hướng, chẳng lẽ không phải là nói có sáu vị chín sao Thiên Giới, mười chín vị tám sao Thiên Giới?!

Người kia nói: “Kỳ thật rất chờ mong các ngươi đem những cường giả khác cũng kêu đến, nói không chừng bảo bối của ta có thể tăng gấp đôi, chỉ tiếc ta không có quá nhiều thời gian, bởi vì tiến vào chỗ này không gian cường giả càng ngày càng nhiều, trong đó có không ít khiến ta cũng cực kì kiêng kị đâu. Cho nên vẫn là không cần ham hố, một chút xíu phát dục đi.”

Hắn vung tay lên, cái kia hơn ba trăm cỗ Thiên Thi lập tức cuồng hống không thôi, nháy mắt xông tới.

…

“Đây là...”

Dương Thanh Huyền ba người tại không gian bên trong dạo bước, nghĩ muốn tìm một chỗ tuyệt hảo chi địa tu luyện, bỗng nhiên phía trước bay tới một kiện đồ vật, mang theo nồng đậm gay mũi hương vị.

Quỷ Tàng sắc mặt biến hóa, nói: “Tựa như là mới đồ vật!” Hắn đưa tay chộp một cái, vật kia trực tiếp bị nhiếp đi qua, bị hắn nắm trong tay, đúng là một cái liên tiếp nửa người trên đầu!

Cái kia đầu bộ dáng mười phần dữ tợn, cũng phi nhân loại, song đồng hung tợn nhìn chằm chằm phía trước, mặc dù đã chết, nhưng trên thân sát khí kéo dài không tán, cực kì nồng đậm.

Người này là bị ngang eo chặt đứt, vậy đao khí cực kỳ đáng sợ, trực tiếp đem người này nửa người trên kinh lạc cùng khiếu huyệt đều chấn vỡ, thậm chí thương tổn tới não hải.

Quỷ Tàng trầm giọng nói: “Cần phải mới chết hai ba tháng!”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Nơi này giao hội lấy cái khác vị diện vũ trụ, sẽ có vật mới mẻ bay vào đến cũng chẳng có gì lạ, sợ là sợ...”

Ba người nhìn nhau liếc mắt, đều đã nghĩ đến một chỗ, sợ là sợ người này là ở đây bị giết!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3219: Liên Thủ Trấn Áp, Thực Lực Nói Chuyện

Nương theo lấy cái kia nửa cái thân thể, còn có một số các loại mảnh vỡ phiêu đãng ra.

Dương Thanh Huyền nói: “Cẩn thận một chút.”

Lúc trước hắn xuyên qua mảnh không gian này thời điểm, cũng gặp phải các loại hài cốt, nhưng vẫn chưa đụng phải người sống.

Tử Tâm nói: “Phạm Y chẳng biết đi đâu rồi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không cần phải để ý đến nàng, lấy thực lực của nàng, trừ phi nửa bước chí tôn, nếu không không ai tổn thương nàng, ngược lại là chính chúng ta muốn nhiều chú ý một cái. Phạm Y nghĩ thu lấy mảnh không gian này trở về, sợ là có chút si nhân nằm mơ. Dạng này cũng tốt, có thể cho chúng ta nhiều một chút thời gian tu luyện.”

Đối với mảnh không gian này hiểu rõ càng sâu, thì càng khó tưởng tượng thu lấy là như thế nào một kiện không thể nào sự tình.

“Hắc hắc, lại tới ba đầu tạp ngư a, hai cái chín sao sơ giai, một cái tám sao đỉnh phong.”

Thanh âm từ phía trước truyền đến, nương theo lấy một đạo cực kỳ hoa mỹ kiếm khí, chém vào hư không.

Cường đại kiếm uy thay đổi không gian quy tắc, tựa như từ vòm trời chém xuống, muốn phá vỡ nhân gian nhất thiết vạn vật.

“Thật mạnh!”

Ba người đều là kinh hô một tiếng, muốn né tránh, lại phát hiện căn bản không chỗ tránh được.

“Ta đến!”

Quỷ Tàng đưa tay chộp một cái, đại lượng lục sắc huỳnh quang từ cánh tay bên trong tuôn ra, hóa thành bách quỷ dạ hành, toàn thân ác ma quỷ tướng hiển hiện, trở nên dữ tợn vô cùng, một kiếm liền hướng cái kia kiếm huy bổ tới.

“Ầm ầm!”

Hai đạo kiếm mang va chạm phía dưới, chém vỡ tứ phía hư không.

Vẫn là kiếm của đối phương thế muốn mạnh hơn một bậc, đánh nát quỷ kiếm kiếm khí về sau, còn có thể bao phủ ba người, chém xuống tới.

Tử Tâm tay giơ lên, chuyển pháp diêu quang bay ra ngoài, trực tiếp quang mang phóng đại, huyễn hóa thành to lớn bình chướng, đem một kiếm kia dư uy đều ngăn trở.

“Phanh phanh phanh!”

Bình chướng bên trên như nhăn mưa xuân, trở nên ầm ầm sóng dậy, rất nhanh đưa về bình tĩnh.

Phía trước hư không bên trong, có đạo quang mang lấp lóe mà đến, là một thân ảnh, tay cầm trường kiếm, thân pháp hư thực không chừng, mấy cái biến hóa ở giữa, liền đến ba người trước mặt, trực tiếp nói ra: “Đi chết đi!”

Lại là một kiếm bổ ra, thẳng chém ba người.

Quỷ Tàng cả giận nói: “Ở đâu ra ngốc -D, ai chết còn chưa nhất định đâu!” Hắn phi tốc nhìn về phía Dương Thanh Huyền, muốn hợp thể.

Dương Thanh Huyền khẽ lắc đầu, tựa hồ khác có ý tưởng, nói: “Ba người liên thủ giết hắn!” Trực tiếp lấy ra chiến kích, vung vẩy phía dưới liền nghênh đón tiếp lấy.

Quỷ Tàng thấy Dương Thanh Huyền không cân nhắc hợp thể, cũng lần nữa chém ra một kiếm. Tử Tâm lần lượt xuất thủ. Ba người liên thủ phía dưới, hình thành một mảnh cường đại lực cản, ngăn tại người kia kiếm khí trước đó.

“Ầm ầm!”

Lần này ngăn cản, hoàn toàn chiếm thượng phong, đem kiếm khí đánh nát, sau đó hình thành cơn bão năng lượng hướng rút kiếm người cuồn cuộn cuốn tới.

“Cái gì?”

Người kia sửng sốt một chút, mặt mũi tràn đầy vẻ kinh ngạc, dưới chân thân pháp giẫm mạnh, liền lui về sau, tự lẩm bẩm: “Có thể tới đây, quả nhiên đều không phải hạng người bình thường.” Hắn đưa tay hướng phía trước một chụp, liền đem cái kia cơn bão năng lượng đánh nát bấy, tản vào bốn phương tám hướng hư không.

Hắn nhìn chằm chằm ba người, hỏi: “Các ngươi là từ cái nào vũ trụ tới, tới đây có mục đích gì?”

Dương Thanh Huyền không thèm để ý, đề kích tiến lên, nói: “Ta không thích dạng này đối thoại tư thái, trước đem ngươi đánh cho tàn phế mới hảo hảo trò chuyện một cái.”

Người kia cười giận dữ nói: “Ha ha! Cuồng vọng, cuồng vọng đến cực điểm! Một cái chỉ là tám sao, có thể đón lấy ta một chiêu sao?”

Thân ảnh nhoáng một cái, trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

Dương Thanh Huyền bên trong bắt đầu lo lắng, lập tức cảm giác được không ổn, chiến kích bên trên truyền đến rất nhỏ chập trùng âm thanh, tựa như là trái tim đang nhảy nhót.

Theo cái này một cái chấn động, hắn lòng có cảm giác, hoặc là nói chiến kích có cảm giác, tại không trung nhoáng một cái, liền hướng nơi nào đó bổ tới.

“Ầm ầm!”

Hư quang đem không gian xé ra, trực tiếp chém đi vào.

“Cái gì?” Thân ảnh của người nọ nháy mắt bạo - lộ ra, mặt mũi tràn đầy giật mình, không tin tưởng Dương Thanh Huyền có thể nhìn xuyên hắn, vội vàng giơ kiếm hướng cái kia hư quang bổ tới.

Đúng lúc này, Quỷ Tàng cùng Tử Tâm phân đừng xuất hiện ở người kia tả hữu, tại Dương Thanh Huyền chiến kích huy động nháy mắt, bọn hắn liền đã xuất thủ.

“Quỷ Vương Trảm!”

“Thiên Chi Thần Dụ!”

Cái kia người thất kinh, vội vàng kiếm thế thay đổi, vẽ ra trên không trung một đạo hình tròn kiếm mang, liền phòng ngự trước người.

“Ầm ầm!”

Ba cỗ lực lượng lần nữa liên hợp, hung hăng đánh vào cái kia phòng ngự bên trên, đem toàn bộ đánh nát.

“A!” Người kia hoảng sợ kêu to, thần kiếm y nguyên đưa ngang trước người, nhưng trảm kích lực lượng không ngừng xung kích nhục thể của hắn, nháy mắt liền biến thành một cái huyết nhân.

Ba người không có chút nào dừng lại, lần nữa huy động binh khí công tới.

Người kia vừa kinh vừa sợ, nội tâm mơ hồ cảm thấy được một chút bất an, vội vàng huy kiếm đón lấy.

Vết thương trên người hắn cũng không có biểu hiện ra đáng sợ như vậy, đều chỉ là một chút bị thương ngoài da, cùng kỳ quái lực lượng bị chém nhập thể bên trong, bắt đầu một chút xíu phá hoại nhục thân. Nhưng cái này trong thời gian ngắn cũng biểu hiện không ra.

Bốn người trong hư không không ngừng giao chiến, binh khí tiếng va chạm liên tiếp, rung ra từng đạo quang huy.

“Không có khả năng!”

Người kia càng đánh càng kinh hãi, hoàn toàn bị ba người này áp chế, mặc dù nhất thời ở giữa không có nguy hiểm tính mạng, nhưng tiếp tục kéo dài, làm không tốt liền vẫn lạc.

“Mau dừng tay, dạng này đánh xuống, tất nhiên là lưỡng bại câu thương! Mà lại các ngươi vẫn lạc xác suất lớn hơn.” Người kia vội vàng kêu lên.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Cám ơn ngươi hảo ý, chúng ta liền thích lưỡng bại câu thương, chúng ta liền thích vẫn lạc.”

Người kia xạm mặt lại, không biết nói cái gì cho phải, suy nghĩ một trận mới nói: “Chúng ta không cừu không oán, cần gì chứ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta thích.”

Tử Tâm “Khanh khách” cười nói: “Nói rất đúng, ngàn vàng khó mua ta thích.”

Người kia khiếp sợ trong lòng càng sâu, nguyên cho rằng cái kia diện mục dữ tợn quỷ tu khẳng định là ba người thủ lĩnh, bây giờ nhìn đến, dĩ nhiên là vị này thực lực yếu nhất tám sao Thiên Giới.

Mà lại vị này tám sao Thiên Giới đỉnh phong, biểu hiện ra lực lượng, hoàn toàn có thể cùng chín sao Thiên Giới chống lại.

Người kia nội tâm biệt khuất, vừa đánh vừa lui, muốn tùy thời đào tẩu. Nhưng Dương Thanh Huyền ba người làm sao có thể cho hắn cơ hội, đem vây chật như nêm cối, chiêu chiêu trí mạng.

“Dừng tay dừng tay! Mau dừng tay! Là ta sai rồi, ta không nên trêu chọc các ngươi, cho các ngươi chịu nhận lỗi.”

Người kia bắt đầu có chút hoảng, thực lực của ba người này, mỗi một vị đều vượt ra khỏi vốn có trình độ, trấn áp hắn hít thở không thông, to như hạt đậu mồ hôi lạnh từ hai tóc mai lăn xuống, toàn thân đều bị mồ hôi dính được ẩm ướt hồ hồ.

“Nếu là xin lỗi có thể có tác dụng, trên đời này liền sẽ không có người chết chuyện phát sinh.”

Dương Thanh Huyền đánh thẳng được nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, chỗ nào chịu dừng tay, hắn vừa mới đột phá đến tám sao Thiên Giới đỉnh phong, vừa vặn lấy trước mắt vị này chín sao Thiên Giới trung giai luyện tập, còn có thể quan sát một cái cái khác vũ trụ đạo pháp thần thông.

“Các ngươi thật muốn bức ta? Ép, cùng lắm thì cá chết lưới rách!”

Người kia thật sợ, trên mặt bắt đầu lộ ra liều mạng vẻ ngoan lệ, tiến vào sắp bạo tẩu trạng thái.

Tử Tâm lườm Dương Thanh Huyền liếc mắt, gặp hắn căn bản không có dừng tay bộ dáng, liền cũng đem lực lượng toàn bộ bạo phát đi ra, ngươi mạnh ta càng mạnh, lần nữa trấn áp người kia một đầu.

Quỷ Tàng cùng với Dương Thanh Huyền lâu, rất rõ ràng hắn tâm tư, vừa đến khó được gặp được phù hợp luyện tập, thứ hai thế giới này quy tắc chính là dựa vào nắm đấm nói chuyện, chỉ có trước đem đối phương trấn áp, để hắn triệt để không dám phản kháng, mới tốt tiến bộ một trò chuyện.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3220: Thần Điện Truyền Thuyết

Cũng không lâu lắm, người kia liền gánh không được, cảm nhận được tử vong nguy hiểm, sợ hãi liều mạng hô to, “Nơi này cường địch vô số, các ngươi cùng ta liều cái lưỡng bại câu thương, vô cùng có khả năng hoàng tước tại hậu, sau một khắc chính là tử kỳ của các ngươi.”

Dương Thanh Huyền ba người vẫn như cũ không để ý tới, chỉ lo liều mạng xuất thủ, đối với hắn đánh cho đến chết.

Người này vốn là chín sao Thiên Giới trung giai võ tu, bắt lại hai tên chín sao Thiên Giới sơ giai cùng một tên tám sao Thiên Giới đỉnh phong, vốn là chuyện dễ như trở bàn tay, lòng tin đầy đủ, nằm mơ cũng không nghĩ tới, thế mà đạp một cái đại lỗ thủng.

Nội tâm của hắn vạn phần lo lắng, còn tiếp tục như vậy liền thật chết chắc, hắn hét lớn: “Các ngươi muốn như thế nào mới bằng lòng dừng tay? Trên người ta bảo vật tất cả đều cho các ngươi, đồng thời đáp ứng các ngươi rốt cuộc không tiến vào cái không gian này!”

Dương Thanh Huyền chiến kích vừa thu lại, liền dừng lại công kích, đưa tay đòi hỏi nói: “Tốt, trước đem trên người ngươi bảo vật lấy ra.”

Người kia xạm mặt lại, nhưng việc đã đến nước này, chỉ được đi vào khuôn khổ, đem toàn thân trữ vật nguyên khí toàn bộ lấy xuống, ném cho Dương Thanh Huyền, nói: “Đều ở nơi này.”

Dương Thanh Huyền cười tủm tỉm tiếp nhận đồ vật, đem phía trên thần thức lạc ấn toàn bộ bài trừ, kiểm tra một cái, quả nhiên không ít đồ tốt, cười nói: “Đã các hạ như thế hữu tâm, cái kia ta cũng liền không khách khí thu nhận.”

Người kia tức giận nói: “Hiện tại ta có thể đi được chưa?”

Dương Thanh Huyền nói: “Gấp cái gì, còn có một số sự tình muốn hỏi ngươi. Bên trong không gian này vì sao có nhiều như vậy võ tu? Ta nhớ được lần trước tới thời điểm tựa hồ cũng không có người.”

Người kia sững sờ nói: “Lần trước là lúc nào? Nơi này một mực cũng rất nhiều người. Đất này là mấy cái vũ trụ giao hội chỗ, tạo thành một mảnh ổn định mà kỳ diệu trường năng lượng, là bất luận cái gì vũ trụ bên trong đều không có tu luyện thánh địa.”

Hắn hai mắt tỏa ánh sáng, trong mắt bắn ra ước ao chi sắc, khen: “Tại bên trong vùng không gian này lưu truyền một cái khiến người khiếp sợ quan điểm, mảnh không gian này tựa hồ là người vì khai sáng ra tới, cũng không biết là vị nào nghịch thiên cường giả, có thể đánh nát mấy cái vị diện vũ trụ bình chướng, khai sáng ra như thế tuyệt diệu một mảnh thiên địa đến, là vạn cổ chí tôn sao? Nhưng ta cảm thấy cho dù là vạn cổ chí tôn, cũng rất khó làm được đi.”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, hỏi: “Vậy ngươi cảm thấy mảnh không gian này có khả năng bị thu lấy rồi chứ?”

Người kia sửng sốt một chút, lập tức cười ha hả, “Ha ha, cái chuyện cười này tuyệt không buồn cười, không nói đến như thế nào thu lấy, một khi lấy đi, mấy cái vị diện vũ trụ đem phát sinh va chạm, đưa tới tai nạn tính hậu quả căn bản là không có cách tưởng tượng. Mà cái kia thu lấy người, trừ phi là vạn cổ chí tôn, nếu không khẳng định tại chỗ thịt nát xương tan.”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, nói: “Còn có một vấn đề, ngươi tới đây bao lâu? Đánh giá bên trong vùng không gian này đại khái có bao nhiêu người?"

Người kia khẽ nói: "Đây không phải hai vấn đề sao?" Nhưng nhìn Dương Thanh Huyền ánh mắt lạnh lẽo, lập tức đàng hoàng nói ra: "Ước chừng có mười hai năm đi, bên trong vùng không gian này nói không rõ có bao nhiêu người, chí ít tại trăm người trở lên."

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: "Ngươi có thể đi."

Người kia đại hỉ, ôm quyền chắp tay, sau đó một chút xíu lui lại, lòng cảnh giác tăng lên tới cực điểm, sợ mấy người giở trò lừa bịp, chờ lui mấy ngàn trượng về sau, lúc này mới hóa thành lưu quang lóe lên, liền biến mất không thấy gì nữa.

Dương Thanh Huyền thu hồi ánh mắt, nói ra: "Cùng ta phán đoán không sai biệt lắm, Phạm Y muốn thu lấy mảnh không gian này, sợ là nghĩ quá đơn giản. Ta hiện tại ngược lại có chút bận tâm, nàng gây nên cái này hơn trăm người truy sát, trực tiếp chết ở đây."

Tử Tâm khẽ nói: "Ngươi ngược lại là rất quan tâm nàng."

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Cái này không phải là vì đối kháng Phạm Vô a."

Đột nhiên, ba người đều là thần sắc trì trệ, bỗng nhiên hướng lúc trước người kia rời đi phương hướng nhìn lại, một đạo cực mạnh năng lượng ba động từ cái hướng kia truyền đến, tựa hồ nương theo lấy rất nhỏ sóng âm, lập tức bị phân biệt ra được, là trước khi chết kêu thảm.

Tử Tâm cả kinh nói: "Vừa rồi cái kia người chết rồi?!"

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: "Người kia thể năng tiêu hao bảy tám phần mười, nếu là có cùng giai cường giả nấp trong bóng tối đánh lén, vẫn lạc khả năng cực lớn. Nhìn đến bên trong không gian này đích thật là hổ lang chi địa a, chúng ta rời khỏi nơi này trước, vừa rồi đánh nhau chấn động, có lẽ sẽ đem một số người dẫn tới.”

Ba người lúc này hóa thành lưu quang mà đi.

Mấy hơi thở về sau, một viên lơ lửng tại bốn phía thiên thạch đột nhiên nổ tung, bên trong xuất hiện một tên toàn thân bọc lấy áo bào xám võ tu, một đôi ánh mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền mấy người rời đi phương hướng, khẽ nói: “Để bọn hắn chạy.”

Người này nhíu mày, tự lẩm bẩm: “Bất quá nói cũng kỳ quái, ba người này rõ ràng thể năng tiêu hao hơn phân nửa, ta nếu là đánh lén một chiêu, có thể tại chỗ chém giết một người, còn lại hai người tiện tay liền có thể thu thập. Có thể tại sao lại có một loại cảm giác nguy hiểm? Tựa hồ một khi động thủ, liền sẽ lâm vào vạn kiếp bất phục. Ta tu luyện thái thượng cảm ứng thiên, gần như với nói, ứng nên chưa làm gì sai, ba người này cần phải còn có lợi hại hơn sát chiêu.”

Trong mắt của hắn lộ ra vẻ kiêng dè, lẩm bẩm: “Quả nhiên, có thể đến mảnh không gian này, liền không có hạng người bình thường a, chính ta cũng phải cẩn thận nhiều hơn mới là, tuyệt đối không nên liền thần điện kia đều không thấy, liền trực tiếp chết rồi.” Nói xong, thân ảnh tại không trung lấp lóe mấy lần, liền biến mất không thấy gì nữa.

Dương Thanh Huyền ba người rời đi về sau, tìm được một chỗ tương đối bình tĩnh địa phương. Dương Thanh Huyền kiểm lại lúc trước người kia giao ra chiến lợi phẩm, không khỏi là kỳ trân dị bảo, trong đó không ít thứ hắn đều chưa từng thấy qua, còn có một số tu luyện công pháp, cũng đều là cấp cao nhất.

Trong đó còn có không ít linh đan diệu dược cùng thiên tài địa bảo, Dương Thanh Huyền cũng đều lấy thân thí nghiệm thuốc, dần

dần nhấm nháp, phát hiện dược hiệu đều cực cao, hoàn toàn có thể so sánh Hỗn Độn Thần Cung Đế tộc trân tàng.

Dương Thanh Huyền nói: “Chúng ta ngay tại cái này tu luyện đi, tận lực không cần cùng những người khác sinh ra xung đột, nhưng nếu là có người chủ động tìm phiền toái, cũng tuyệt không buông tha.”

Quỷ Tàng cùng Tử Tâm cũng đều đồng ý, ba người đều tự tìm một khối địa phương liền bắt đầu tu luyện, cự ly không dài không ngắn, một khi gặp được tình huống, có thể nháy mắt chiếu ứng.

Thời gian qua rất nhanh mấy tháng, trong thời gian này gặp được hai lần tập kích, một lần là một vị chín sao Thiên Giới trung giai võ tu, còn có một lần ba vị chín sao Thiên Giới sơ giai võ tu, vị kia chín sao Thiên Giới trung giai võ tu có mấy phần thủ đoạn, để hắn chạy thoát rồi, cho tới cái kia ba vị chín sao Thiên Giới sơ giai, liền không có như thế vận khí tốt, đều bị chém giết.

Mà lại ở đây hai lần tập kích bên trong, ba người đạt được một tin tức, bên trong vùng không gian này tựa hồ ẩn giấu đi một tòa thần điện, không chỉ một người đã từng có người nhìn thấy qua, lại không nghe nói có ai đi vào qua, tất cả mọi người suy đoán, ngôi thần điện này có lẽ chính là mảnh không gian này hạch tâm, có thể là sáng tạo mảnh không gian này vị kia cái thế cường giả lưu lại, bên trong là có phải có trân tàng, gây nên vô số cường giả vô hạn mơ màng.

Cái này khiến Dương Thanh Huyền có chút không hiểu, bởi vì hắn thấy tận mắt mảnh không gian này khai sáng quá trình, bất quá chỉ là ân Võ Vương dẫn nổ một viên sáng thế hạt sen, đem Quỷ Giới thông đạo vỡ nát, cho tới dẫn phát vũ trụ bình chướng vỡ tan, vị diện giao hội, đều chỉ là tác dụng phụ mà thôi.

Toàn bộ quá trình đơn giản thô bạo, ở đâu ra cái gì thần điện?

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3221: Kỳ Diệu Cảm Ứng

Tử Tâm nói ra: “Sẽ có hay không có cái kia vị diện vũ trụ cường giả, ở đây thành lập nên thế lực của mình? Cái kia phiêu miểu bất định thần điện, chỉ là bọn hắn theo chút thôi.”

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói ra: “Mảnh không gian này so ta dự đoán còn muốn lớn, mà lại hiện tại hoàn cảnh cực kì phức tạp, chúng ta không cần phải để ý đến phải chăng có Thần Điện, an tâm tu luyện liền có thể.”

Ở đây một đoạn thời gian, cùng từng cái vị diện vũ trụ cường giả tiếp xúc về sau, Dương Thanh Huyền đối với mình thực lực có một cái rõ ràng nhận biết, không mạnh cũng không yếu, ở vào đỉnh phong giai tầng ở giữa trình độ.

Trước đó bị Phạm Vô Phạm Y, Phù Trăn Đông Cung Lệ, còn có Trọng Anh, áp chế quá lợi hại, chính mình chút thực lực ấy liền cùng thái điểu, cực kì biệt khuất, thậm chí hoài nghi năng lực của mình, hiện tại có rõ ràng nhận biết về sau, một là nhặt lại lòng tin, hai cũng nhận thức được thiên địa lớn, nhân ngoại hữu nhân, không đến vạn cổ chí tôn, ai cũng không dám buông lỏng một khắc.

Cho dù là Phạm Vô, Trọng Anh dạng này nửa bước chí tôn, cũng không giờ khắc nào không tại đề cao mình.

Dương Thanh Huyền hiện tại chỉ muốn mượn cái này khó được hoàn cảnh chuyên tâm tu luyện, hèn mọn phát dục, tận lực ít gây chuyện. Sớm ngày đột phá tới chín sao Thiên Giới, như thế mới có thể tại lập tức loạn cục bên trong, cống hiến một chút mình lực lượng, thôi động lịch sử tiến lên.

Lại qua hai tháng, hạt sen không gian bên trong võ tu tựa hồ hoạt động được thường xuyên, Dương Thanh Huyền cảm giác được chín lần võ giả xuyên qua vết tích, trong đó có sáu lần đối phương đều thả ra khí tức đến dò xét Dương Thanh Huyền ba người, hơi tiếp xúc một cái, liền thu về, sau đó biến mất vô tung vô ảnh.

“Chẳng lẽ là đã xảy ra chuyện gì?” Quỷ Tàng vừa vặn từ một lần trong nhập định ra, có vẻ hơi tâm phiền ý loạn, chín sao Thiên Giới trung giai bình chướng từ đầu đến cuối không có thể đột phá, mặc dù hắn cũng biết không vội vàng được, trùng tu một đời hắn cũng minh bạch tốc độ của mình rất nhanh, nhưng cùng Dương Thanh Huyền so sánh, liền khó tránh khỏi có chút nôn nóng.

Quỷ Tàng trong hai con ngươi lục hỏa đột nhiên nhảy lên một cái, khuếch tán ra u lục sắc gợn sóng, một đạo đen kịt cái bóng, liền đổ chiếu vào quỷ hỏa bên trong.

Hắn cười lạnh một tiếng, gằn giọng nói: “Đã tới, lén lút nhìn cái gì? Trực tiếp ra nhìn cái đủ đi.” Thân thể khôi ngô lóe lên, liền biến mất ở tại chỗ.

Sau một khắc, nơi xa truyền đến kịch liệt năng lượng ba động, một thân ảnh phi tốc hướng phương xa bỏ chạy, nhưng to lớn quỷ màn khuếch tán ra đến, đem đạo thân ảnh kia bao lại.

Thân ảnh kia hoảng hốt, hoảng sợ kêu lên: “Đại nhân tha mạng, ta tuyệt không ác ý, chỉ là...”

Lời còn chưa dứt, yết hầu liền giống bị thứ gì giữ lại, toàn bộ gương mặt biến đến đỏ bừng vặn vẹo, sau đó thân thể bị nhiếp quá khứ, một tôn cao ngàn trượng to lớn quỷ ảnh, đem hắn nắm ở trong tay, dọa đến hắn mặt xám như tro, liều mạng truyền ra cầu xin tha thứ thần niệm.

Quỷ Tàng trong hai con ngươi lục hỏa co lại thành một đoàn, nhìn chằm chằm hắn, đang suy nghĩ xử trí như thế nào, Dương Thanh Huyền thanh âm truyền đến, “Buông hắn ra.”

Quỷ Tàng kêu lên một tiếng đau đớn, tiện tay hất lên, đem hắn ném tới Dương Thanh Huyền phía trước, quỷ phương pháp thể liền thu vào, biến trở về bình thường lớn nhỏ, xuất hiện sau lưng Dương Thanh Huyền.

Người kia kinh nghi bất định, liên tục hướng Dương Thanh Huyền nói lời cảm tạ cùng cầu xin tha thứ, không ngừng phóng thích thiện ý.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Cái này hạt sen không gian bên trong, có phải là đã xảy ra chuyện gì hay không?”

Người kia sững sờ, phản hỏi: “Hạt sen không gian? Là chỉ hiện tại cái không gian này sao?”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu.

Người kia chẳng biết người trước mắt này vì sao muốn gọi đất này hạt sen không gian, nhưng xem ra hắn hẳn là ba người thủ lĩnh, vội vàng ôm quyền cung kính nói: “Hồi bẩm đại nhân, nghe nói bên trong không gian này thần điện xuất hiện, hiện tại tất cả mọi người đều tại tìm khắp tứ phía, muốn thử thời vận.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Thần điện xuất hiện? Là có ai nhìn thấy qua sao? Vẫn là nói ngươi cũng nhìn thấy qua?”

Người kia nói: “Tại hạ chưa từng thấy qua, nhưng đích thật là có người từng thấy, tương truyền bên trong toát ra to lớn đạo pháp quy tắc, tất cả mọi người đều không thể tới gần, đều phán đoán bên trong cần phải có bất thế chi cự bảo, thậm chí đều suy đoán thần điện này cùng chỗ này huyền diệu không gian có nhất định liên hệ, có thể là mảnh không gian này người sáng tạo lưu lại."

Dương Thanh Huyền cười nói: "Đều tại suy đoán lung tung, bản này không gian người sáng tạo bất quá là cái ngốc -D, sáng tạo xong liền đi, căn bản cái gì cũng không có lưu lại."

Cái kia người thất kinh nói: "Chẳng lẽ đại nhân nhận biết mảnh không gian này người sáng tạo?"

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Ta biết hắn, nhưng hắn cũng không nhận biết ta." Suy nghĩ một chút, cảm thấy nói như vậy tựa hồ không chính xác, lại sửa chữa nói: "Ta cũng không biết hắn là phủ nhận thức ta."

Người kia cả kinh nói không ra lời, kinh ngạc nói: "Nói như vậy, mảnh không gian này người sáng tạo, cùng đại nhân là đến từ với cùng một vũ trụ? Vậy vị này truyền kỳ cường giả thế nhưng là vạn cổ chí tôn?"

Dương Thanh Huyền khẽ nói: "Trên đời cái kia có nhiều như vậy vạn cổ chí tôn? Đừng loạn tưởng, vẫn là trở về an tâm tu luyện đi."

Hắn khoát tay áo, không muốn nói thêm gì nữa, tiếp tục trở lại vị trí thích hợp, nhắm mắt bấm niệm pháp quyết tu luyện.

Người kia ngốc trệ dưới, cảm ứng được Quỷ Tàng hung ác ánh mắt, dọa đến vội vàng ôm quyền chắp tay, liền bay chạy mất.

Quỷ Tàng nói một tiếng, "Bực bội, như thế một cái thuốc bổ liền đem thả."

Tử Tâm cười nói: "Tám sao Thiên Giới đỉnh phong, còn chưa đủ ngươi nhét kẽ răng."

Quỷ Tàng nói: "Con muỗi lại nhỏ cũng là khối thịt a." Hắn suy nghĩ một chút, nói ra: “Ta hiện tại tĩnh không nổi tâm, không bằng bốn phía đi dạo, nói không chừng thật có cái gì thần điện, hoặc là cái khác cơ duyên.”

Thấy Dương Thanh Huyền không lên tiếng, hắn càng là tức giận, lớn tiếng nói: “Tiểu tử, ngươi ngược lại là nói một câu a!”

Dương Thanh Huyền song mi cau chặt, thành một cái chữ “Xuyên”, sau đó chậm rãi mở hai mắt ra, bắn - ra hai đạo tinh mang, như thiểm điện xẹt qua đêm đen.

Quỷ Tàng giật mình, nói: “Ta bất quá nói một chút mà thôi, nếu là ngươi cảm thấy ta ra ngoài du đãng không ổn, quên đi.”

Dương Thanh Huyền thả ra trong tay quyết ấn, đứng dậy, nói: “Cùng đi đi.”

Quỷ Tàng sững sờ nói: “Ngươi cũng kẹp lại rồi?”

Dương Thanh Huyền mặt sắc mặt ngưng trọng nhìn chằm chằm phương xa, chậm rãi nói ra: “Có lẽ cái này hạt sen không gian bên trong thật có Thần Điện cũng khó nói, vừa mới ta giống như cảm ứng được cái gì.”

“Cảm ứng được cái gì?”

Quỷ Tàng cùng Tử Tâm gần như đồng thời hỏi, bọn hắn biết Dương Thanh Huyền người mang ba chiêu đạo pháp thần thông, còn nắm giữ Hoàng Cực kinh thế sách, bản thân lại nắm giữ đại đạo chi lực, đối với “Cảm ứng” đồng dạng đều là mười phần chắc chín, huống chi cái này hạt sen không gian vẫn là ân Võ Vương sáng tạo, cùng Dương Thanh Huyền ở giữa liên hệ không hề tầm thường.

Dương Thanh Huyền cười khổ một cái, chậm rãi nói ra: “Thần điện!”

Quỷ Tàng sững sờ, bỗng nhiên lớn tiếng cười nói: “Ha ha, vậy còn chờ gì, còn không mau đi!”

Dương Thanh Huyền trong lòng có một loại cực mạnh cảm hoá, ngay tại vừa rồi đột nhiên xuất hiện, phảng phất là bằng hữu đã lâu đang triệu hoán hắn.

Dương Thanh Huyền ngăn chặn nội tâm rung động, nhẹ nhàng lẩm bẩm: “Ân Võ Vương, ngươi đến cùng đang giở trò quỷ gì?” Trong mắt tinh mang lóe lên, liền hóa thành lưu quang, hướng cái kia cảm ứng phương hướng mà đi.

Tử Tâm cùng Quỷ Tàng vội vàng đuổi theo.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3222: Gặp Lại Ân Võ Điện

Huyền diệu chi cảnh, năng lượng màu vàng óng như thái dương giữa trời, tản mát ra to lớn mà thâm thúy lực lượng, hướng bốn phương tám hướng phóng xạ.

“Nơi này thế năng coi như không phải toàn bộ không gian tối cao, cũng là sắp xếp trước mấy, cái này loại đáng sợ kim hệ nguyên tố, chính là Kim Chi Bản Nguyên thứ tư ngăn Lăng Thần Chiếu Kim, trong đó còn có đại đạo vĩ lực cảm giác.”

Một tên râu dài lão giả sáng ngời có thần nhìn chằm chằm đoàn kia to lớn kim hệ năng lượng, nghiêm túc phân tích nói.

Tại kim hệ năng lượng trung ương, mơ hồ có thể thấy được một tòa thần điện cái bóng, bị ánh sáng màu trắng bao phủ, phải có cực mạnh linh mục thần thông mới có thể trông thấy, kim hệ bản nguyên chính là từ thần điện kia bên trong phúc bắn ra.

“Ta dám đánh cược, thần điện này nhất định là mảnh không gian này người khai sáng ở lại, liền chẳng biết bên trong là còn có hay không người?” Một tên võ giả trầm giọng nói, tiếng như hồng chung, mỗi một cái âm tiết đều mang cực mạnh thanh âm rung động. Trên người người này giống như là mặc vào một kiện giáp trụ, đen kịt sáng ngời, lại giống là bản thân giáp xác, đầu lâu cực nhỏ, cũng phi nhân loại, giống như là côn trùng biến dị thể.

Lời vừa nói ra, lập tức gây nên một trận ồn ào, lo lắng cảm xúc bắt đầu lan tràn, tất cả mọi người chưa từng nghĩ tới thần điện bên trong khả năng còn có người, chỉ muốn xông đi vào thu hoạch được bảo vật. Nếu là bên trong có người, đã có thể mở ra đáng sợ như vậy không gian, như vậy đối phó bọn hắn cũng liền một bữa ăn sáng.

Một nữ tử cười nói: “Không cần chính mình dọa chính mình, các ngươi tại không gian này bên trong làm càn bao lâu? Đả thương nhiều ít người? Chưa từng thấy có người ra quản. Nếu là thần điện này bên trong có người, mọi người sớm đã bị dạy dỗ.”

Đám người nghe xong, cũng đều cảm thấy có lý, không ngừng gật đầu.

Bọn hắn đều là các lớn vị diện vũ trụ đỉnh cao cường giả, sớm đã đến không cách nào đột phá bình cảnh, coi như thần điện bên trong thực sự có người, cũng muốn kiên trì thử một lần, đoạt cái kia một tuyến cơ duyên.

Nữ tử kia lấy ra một kiện binh khí đến, hai tay nắm ở, giống như là một kiện chiến qua, phía trước lại là giống như liêm đao móc câu cong, nói ra: “Một bọn đàn ông ở đây bó tay bó chân, còn không bằng ta một vị nữ tử, muốn cầm bảo vật, liền theo ta phá vỡ cái này năng lượng uy áp!”

Lệ quát một tiếng, trên người nữ tử áo choàng lập tức phồng lên đứng lên, “Phần phật” phiêu tại sau lưng, có chút quay người, mượn lực hướng phía trước một bổ!

“Ầm ầm!”

Hư không nháy mắt bị xé nứt ra, một đạo khe nứt to lớn hướng phía trước chém tới.

“Chi!” Bốn phương tám hướng võ giả giật nảy mình, nữ tử này tu vi dĩ nhiên đạt đến chín sao Thiên Giới đỉnh phong!

Mặc dù mọi người đều là đến từ từng cái vị diện vũ trụ đỉnh cao cường giả, nhưng đa số người thực lực vẫn là ở vào tám sao

Thiên Giới, chín sao cùng bảy sao đều là số ít, giờ phút này nhìn thấy một vị chín sao Thiên Giới đỉnh phong, đều nội tâm dâng lên một tia kiêng kị. Có dạng này tồn tại cường đại ở đây, mặc dù hệ số an toàn đề cao không ít, chỉ khi nào phát hiện bảo vật, chính mình cũng chỉ có thể ăn canh.

“Tốt!” Lúc trước vị kia râu dài lão giả hét lớn một tiếng, hai mắt bên trong tinh quang rạng rỡ, đưa tay hướng nắm vào trong hư không một cái, toàn bộ không gian không ngừng hướng hắn trên nắm tay sụp đổ xuống, phân giải thành một vòng đen kịt năng lượng, đem hắn nắm đấm hoàn toàn bao lấy.

“Uống!” Lão giả một quyền trực kích ra ngoài, như một đạo cự đại lưu tinh, quyền mang những nơi đi qua, chấn lên song xoắn ốc giống như khí lãng, không gian xoay tròn không chừng, bốn phía võ giả đều cảm thấy trời đất quay cuồng, muốn bị cuốn vào.

Dọa đến không ít người vội vàng bấm niệm pháp quyết định trụ chính mình, mặt mũi tràn đầy kinh hãi, “Lại là một vị chín sao Thiên Giới đỉnh phong!”

“Nghĩ không ra thần điện này lực hấp dẫn to lớn như thế, chín sao Thiên Giới đỉnh phong lão quái đều tới hai vị.”

“Hừ, ai biết là hai vị vẫn là mấy vị đâu? Có lẽ còn có lão quái vật ẩn nấp lấy không có xuất thủ.”

“Dù sao cũng là mảnh không gian này người chế tạo lưu lại nha, có thể là vạn cổ chí tôn bí tàng.”

Các loại tiếng than thở vang lên.

Cái kia chiến kích khe hở cùng xoắn ốc quyền mang nháy mắt liền oanh trên năng lượng màu vàng óng, không ngừng đem năng lượng kết giới oanh mở, nhưng xâm nhập đến năng lượng bên trong mấy trăm dặm về sau, liền bị triệt để làm hao mòn hầu như không còn, cái kia oanh mở thông đạo cũng lần nữa khép lại.

Lão giả cùng nữ tử đều hoàn toàn biến sắc, bọn hắn hết sức rõ ràng chính mình một chiêu kia mạnh bao nhiêu, thế mà không phá nổi bình phong này. Dưới khiếp sợ, nội tâm ngược lại là càng nhiều mừng rỡ, chứng minh bên trong rất có thể sẽ có vật mình muốn.

Lão giả hướng nữ tử kia chắp tay, hỏi: “Làm sao bây giờ?” Nữ tử cũng nhíu mày, chẳng biết làm sao bây giờ tốt. Giống như cũng chỉ có hai người bọn họ, những người khác không tồn tại giống như.

Tất cả mọi người hơi hơi tức giận, nhưng cũng biết chính mình không có tác dụng, coi như toàn bộ liên thủ lại, cũng chống đỡ không được một vị chín sao Thiên Giới đỉnh phong, nhưng từ vừa rồi chênh lệch tính ra, sợ là còn muốn hai ba vị chín sao Thiên Giới đỉnh phong xuất thủ mới được.

Nữ tử nhìn chung quanh một vòng, nói ra: “Trước chờ chút, bên trong vùng không gian này ngọa hổ tàng long, chờ lại đến mấy vị cao thủ lại phá giới.”

Cũng chỉ có thể dạng này, đám người tiếp tục kiên nhẫn chờ đợi.

Mấy ngày về sau, Dương Thanh Huyền ba người tiến vào phiến khu vực này, không ít người quay đầu nhìn liếc mắt, lại quay lại đến, lộ ra vẻ thất vọng. Mà tại khu vực phía trước nhất những người kia, liền liền mí mắt đều không có nhấc một cái.

Ba người nháy mắt liền bị cái kia to lớn kim quang hấp dẫn lấy, lộ ra vẻ chấn động, đặc biệt là Dương Thanh Huyền, Hỏa Nhãn Kim Tinh bên trong tràn đầy khó mà tin rung động, hắn linh mục thần thông trực tiếp xuyên thấu cái này kim hệ năng lượng kết giới, đem bên trong thần điện thấy nhất thanh nhị sở, cả người trực tiếp hóa đá tại chỗ.

Quỷ Tàng cũng là hút khẩu hơi lạnh, sợ hãi nói: “Ân Võ Điện?!”

Lúc trước Quỷ Tàng chính là bị vây ở Ân Võ Điện bên trong, tự nhiên đối với rất tinh tường, mà Dương Thanh Huyền lại càng không cần phải nói, chỉ có Tử Tâm cảm thấy lạ lẫm, nàng nhỏ giọng hỏi: “Các ngươi nhận ra?”

Dương Thanh Huyền nửa ngày lấy lại tinh thần, nhẹ gật đầu, nhưng trong mắt vẫn là vẻ mờ mịt. Hắn ổn định quyết tâm thần, hai mắt nhắm lại, sau đó lại lần mở ra, quan sát một hồi lâu, từ ngoại hình bên trên nhìn, đích đích xác xác là Ân Võ Điện.

Dương Thanh Huyền nhìn chung quanh một vòng, giống phụ cận một tên võ giả ôm quyền hỏi: “Những này người làm sao toàn bộ tụ ở bên ngoài? Chẳng lẽ vào không được?”

Người võ giả kia chỉ có tám sao Thiên Giới trung giai tu vi, bị ba người khí tràng chấn nhiếp, không dám thất lễ, ôm quyền đáp lễ nói: “Phía trước những cái kia chín sao Thiên Giới đại nhân thử qua mấy lần, đều không thể phá vỡ năng lượng màu vàng óng này vòng bảo hộ, sở dĩ đành phải chờ ở nơi này.” Hắn lại vụng trộm chỉ hướng trong tràng mấy người, nhỏ giọng nói ra: “Có ít người không biết tự lượng sức mình, cứng rắn xông vào, trực tiếp rơi phải trọng thương bị chấn bay ra ngoài, còn có một vị chín sao Thiên Giới sơ giai võ tu, ở bên trong tan xương nát thịt.”

Tử Tâm cả kinh nói: “Thảm như vậy?” Chính nàng cũng là chín sao Thiên Giới sơ giai, sở dĩ thỏ tử hồ bi.

Quỷ Tàng nhìn Dương Thanh Huyền liếc mắt, trong mắt lấp đầy tha thiết cùng lo lắng mâu thuẫn ánh mắt.

Nhưng Dương Thanh Huyền lại có thể hiểu ý, nơi này cao thủ quá nhiều, nếu là đem năng lượng màu vàng óng che đậy mở ra, ba người bọn họ sợ là không kịp ăn thịt, mà chính mình cùng ân Võ Vương có nói không rõ ràng quan hệ, Quỷ Tàng muốn nhìn một chút chính mình có không có cách nào làm ra một cái khách quý thông đạo tới.

Chương 3223: Trong Điện Tiếng Đàn, Nhỏ Bé Cống Hiến

Dương Thanh Huyền nói: “Đừng ôm hi vọng quá lớn, ta cùng Ân Võ Vương không quen.”

Vừa nói xong, toàn thân hắn liền cứng đờ, song đồng một cái phóng đại, tràn đầy chấn kinh chi sắc.

Cái kia kim sắc quang huy bên trong, bên trong thần điện, phảng phất linh động, tựa hồ có thân ảnh dựa bàn mà ngồi, trên bàn đặt vào một thanh Bàn Long cổ cầm, huyền âm từ mười ngón ở giữa chảy ra, như trăng sáng sóng trong vắt, thấm vào ruột gan, thẳng vào hồn phách.

Bóng người kia hình dáng tự nhiên cùng mình có chút tương tự, toàn bộ khuôn mặt nhìn không rõ ràng, nhưng Dương Thanh Huyền đã có thể khẳng định, chính là Ân Võ Vương.

Huyền âm phiêu phiêu miểu miểu, uốn lượn mà đến, mỗi một cái âm phù đều chứa năng lượng, khắc sâu vào trong cơ thể hắn, toàn thân huyết dịch tùy theo lưu chuyển, trầm bồng du dương.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Thật mạnh sức cuốn hút!”

Quỷ Tàng “Ừm?” Một tiếng, “Cái gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta nói cái này âm nhạc, các ngươi nghe qua cái này từ khúc sao?”

Quỷ Tàng sững sờ nói: “Cái gì âm nhạc?” Tử Tâm cũng mặt mũi tràn đầy mờ mịt.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, cả kinh nói: “Các ngươi đều nghe không được?”

Thanh âm một cái biến lớn, dẫn tới không ít nhìn chăm chú, khu vực phía trước một chút nhắm mắt tu hành cường giả, cũng có chút mở hai mắt ra, quăng tới hồ nghi ánh mắt.

Dương Thanh Huyền lập tức bị hơn mười vị cường giả tối đỉnh tiếp cận, một áp lực nén to lớn. Hắn chậm qua sắc mặt, giả vờ như điềm nhiên như không có việc gì dáng vẻ, hừ hai thủ khúc, liền khi chuyện gì đều không có phát sinh.

Những cường giả kia đánh giá hắn vài lần, lại hướng thần điện kia nhìn lại, sau đó tiếp tục thu hồi ánh mắt, nhắm mắt tu luyện.

Sau một lúc, lại không có người chú ý chính mình, Dương Thanh Huyền mới vụng trộm hướng Quỷ Tàng cùng Tử Tâm truyền âm, “Các ngươi nghe không được Ân Võ Điện bên trong truyền đến tiếng đàn?”

Quỷ Tàng kêu lên: “Ta liền biết ngươi có khách quý thông đạo, đừng nói tiếng đàn, liền cái P âm thanh đều không! Nhanh nghĩ biện pháp mang bọn ta đi vào.”

Tử Tâm cũng là khẽ lắc đầu, lộ ra tha thiết ánh mắt.

“Kháo!” Dương Thanh Huyền thầm mắng một tiếng, lại hỏi: “Cái kia ngồi ngay ngắn thần điện bên trong đánh đàn Ân Võ Vương, các ngươi có thể thấy được?”

Quỷ Tàng cùng Tử Tâm đều là trợn to hai mắt, đem linh mục thần thông vận chuyển tới cực hạn, trừ chướng mắt bên ngoài, lại không có cái khác.

Quỷ Tàng hưng phấn nói: “Nhanh mang bọn ta đi vào.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thần điện bên trong phát ra kim hệ bản nguyên, là lấy một loại kỳ diệu hình thức tồn tại, ở trong chứa đạo pháp thần thông, một khi tiến vào, có thể sẽ nhận trí mạng thương hại.”

Quỷ Tàng nói: “Sợ cái gì? Ngươi có khách quý thông đạo.”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một trận, tiếp tục đợi chút nữa đi cũng không được biện pháp, như năng lượng màu vàng óng này kết giới bị phá, chính mình mấy người liền thật chỉ có thể uống canh, không bằng mạo hiểm thử một lần, đã chỉ có chính mình mới có thể nghe thấy thanh âm, trông thấy Ân Võ Vương, hơn phân nửa có huyền diệu ở bên trong.

Hắn lấy dũng khí đang muốn đi lên phía trước, đột nhiên một thanh âm truyền đến, “Ngươi có thể vào?”

Dương Thanh Huyền giật nảy mình, người nói chuyện chính là Phạm Y, xoay người lại, Phạm Y đã tại sau lưng, chính nhìn xem hắn.

“Ta cũng chỉ là thử một chút mà thôi.” Dương Thanh Huyền nói.

Phạm Y nhìn chằm chằm hắn liếc mắt, nói: “Tốt, ngươi đi thử xem.”

Dương Thanh Huyền ngược lại một cái khó xử, thử cũng không phải, không thử cũng không phải.

Phạm Y tựa hồ có tâm sự dáng vẻ, đột nhiên nói ra: “Các ngươi nhưng có nhìn thấy một đứa bé?”

“Tiểu hài?” Ba người đều là lắc đầu.

Mà lại trong khu vực này, hiển nhiên cũng không có tiểu hài.

Dương Thanh Huyền nói: "Ở đâu ra tiểu hài, ngươi chính mình sinh?"

Nháy mắt liền cảm ứng được Phạm Y cái kia ánh mắt giết người, lập tức ngậm miệng lại.

Phạm Y thần sắc có chút cổ quái, nói ra: "Rất có thể là Luân Hồi Thiên Cung bên trong đứa trẻ kia."

Dương Thanh Huyền lập tức nhớ tới tiểu hài thanh âm, cả kinh nói: "Ngươi nhìn thấy đứa bé kia rồi?"

Phạm Y do dự một chút, nói: "Thấy được một cái cái bóng, tại ta phía trước lướt qua, còn có tiểu hài tử thanh âm, cùng lúc trước nghe được giống nhau như đúc."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Tại ngươi phía trước lướt qua, ngươi nhưng không có đuổi kịp?!"

Phạm Y không có trả lời, nhưng sắc mặt hung ác nham hiểm mấy phần.

Quỷ Tàng cùng Tử Tâm cũng cực kì giật mình, lúc này mới ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề.

Phạm Y là thực lực gì? Đã tiếp cận với nửa bước chí tôn, thế mà có tiểu hài tử ở trước mặt hắn chạy mất!

Phạm Y nói: "Không gian này cực kì quỷ dị, không nói đứa bé kia, ngươi tiên tiến thần điện này thử một chút."

Dương Thanh Huyền nhìn liếc mắt thần điện bên trong đánh đàn Ân Võ Vương, lại nhìn liếc mắt Phạm Y, liền minh bạch cho dù là Phạm Y cũng nhìn không thấy Ân Võ Vương, nghe không được tiếng đàn.

Hắn lại cẩn thận nghe một trận tiếng đàn, âm luật mười phần bình ổn, chậm rãi chảy ra, tựa như là thủy triều vuốt bờ biển, mười phần bình tĩnh tự nhiên.

Hắn mở rộng bước chân, hướng năng lượng màu vàng óng kia kết giới đi đến, từ khu vực bên ngoài đi đến phía trước, lập tức hấp dẫn rất nhiều người chú ý.

“Ngươi muốn làm gì?”

Bên cạnh một tên hắc giáp người hung ác nhìn chằm chằm hắn, chính là cái kia tên tướng mạo giống côn trùng võ tu, xác ngoài giáp trụ trên có một đạo đáng sợ vết rách, bên trong lấp đầy năng lượng, đang một chút xíu chữa trị.

Dương Thanh Huyền biết hắn là lúc trước xông đi vào một trong mấy người, bị trọng sáng tạo ra, có chín sao Thiên Giới trung giai tu vi.

Người này cười lạnh nói: “Bằng ngươi chút thực lực ấy, không ra trăm bước liền phải chết. Cút về, ít tại cái này mất mặt.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền chắp tay nói: “Đa tạ nhắc nhở.” Nói xong, tiếp tục đi đến phía trước.

Người kia sắc mặt một biến, lạnh giọng nói: “Ta để ngươi cút về nghe không được sao? Cho dù muốn tiến, ít nhất cũng phải chín sao Thiên Giới, chín sao phía dưới không có tư cách.”

Dương Thanh Huyền mặt không đổi sắc nói ra: “Đa tạ các hạ hảo ý nhắc nhở, cho tới phải chăng có tư cách, cũng không phải là các hạ định đoạt sự tình.”

“Hừ, biết rõ muốn chết còn đi, thật sự là ngoan cố không thay đổi.” Một vị khác bị thương võ giả, tràn đầy mỉa mai cười nhạo.

“Ai bảo tất cả mọi người là riêng phần mình trong vũ trụ đỉnh phong tồn tại đâu, đều là ức vạn vạn bên trong khó đưa ra một siêu cấp thiên tài, không ai phục ai, đều cho là mình làm cái gì đều được, chưa thấy quan tài là sẽ không rơi lệ." Một người khác lắc đầu thở dài, sắc mặt trắng bệch, hiển nhiên cũng là có thương tích trong người.

Bên cạnh một người cười nói: "Ngươi ta không cũng giống vậy sao?" Hắn có chút chán nản nói: "Ba tháng trước, ta ở đây gặp qua một vị người mang lớn hư không bước cường giả, chín sao Thiên Giới hậu kỳ tu vi, có lẽ chỉ có hắn mới có thể tiến nhập thần điện này."

Phía trước một tên lão giả áo xám mở mắt ra, quỷ dị quang mang tại trong hai con ngươi chớp động, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền gằn giọng nói: "Có chí khí là chuyện tốt, nhưng cái này giáp xác trùng nói rất đúng, không có chín sao Thiên Giới, đến gần tư cách đều không có. Tiến đi chịu chết ta không phản đối, nhưng ở đây thêm phiền ta liền nhìn không được. Dù sao ngươi là muốn chết, không bằng liền chết trong tay ta, đem lực lượng toàn thân cho ta bổ một chút, cũng coi là làm một chút nhỏ bé cống hiến."

Thân ảnh lóe lên, liền không chút kiêng kỵ hướng Dương Thanh Huyền chộp tới. Đồng thời, gương mặt của người này trở nên cực kỳ đáng sợ, mở ra bồn máu miệng rộng, lộ ra răng cưa giống như răng.

Chung quanh võ giả không bất đại kinh, người này trước đó xuất thủ công kích qua năng lượng màu vàng óng kết giới, chính là chín sao Thiên Giới hậu kỳ cảnh giới, sợ là thể năng tiêu hao rất lớn, bây giờ nghĩ tìm mượn cớ, ăn người bổ sung một cái.

Tất cả mọi người đều lộ ra vẻ thương hại, còn có một số cười trên nỗi đau của người khác ánh mắt, biết vị này tám sao Thiên Giới đỉnh phong nam tử chết chắc.

Mọi người đối với cái kia tên lão giả áo xám đều nhiều tầng một kiêng kị, nghĩ không ra hắn thế mà sẽ còn ăn người.

“Ta cũng muốn làm một chút nhỏ bé cống hiến đâu.” Phạm Y cười lạnh tiến về phía trước một bước, liền đến Dương Thanh Huyền bên cạnh thân, “Không bằng đem ta cũng ăn đi?”

Chương 3224: Ngồi Đầy Thần Phục, Trác Văn Quân

Lão giả áo xám động tác trì trệ, trong mắt lướt qua một tia kinh ngạc cùng kiêng kị, nữ tử này đột nhiên xuất hiện, hắn thế mà không có bất luận cái gì cảm thấy. Nhưng cái này trên người nữ tử toát ra nhàn nhạt khí tức, cũng không có để nàng cảm thấy có bao nhiêu lợi hại. Nghĩ lại, nhất định là chính mình quá mức với chuyên chú trước mắt nam tử này, sở dĩ không có cảm thấy. Lập tức cười lạnh một tiếng, quát: "Đã ngươi cũng muốn làm cống hiến, vậy liền cùng đi đi."

Đầu một cái biến thành to lớn hình tròn, miệng lần nữa trương lớn gấp đôi, hình răng cưa sắp xếp giữa hàm răng chảy xuôi màu xanh sẫm tiên dịch, phát ra ăn mòn khí tức.

Hai tay hướng phía trước ôm một cái, lớn phiến không gian bị ôm vỡ nát, hắn vây quanh bên trong giống như là một cái cự đại máy trộn bê tông, hết thảy năng lượng cùng quy tắc đều ở bên trong trở nên vỡ nát.

Dương Thanh Huyền lấy ra chiến kích vung lên, hình thành một cái hình tròn kết giới bảo hộ ở quanh thân.

Phạm Y cười lạnh một tiếng, thân ảnh nhoáng một cái liền biến mất ở tại chỗ.

"Cái gì?!"

Cái kia lão giả áo xám kinh hô một tiếng, to lớn trên mặt tròn trở nên tràn đầy kinh hãi, rất đến toát ra một chút sợ hãi, hắn lúc này mới minh bạch, lúc trước không có phát hiện nữ tử này, cũng không phải là chính mình quá chuyên chú, mà là nữ tử này thực lực, căn bản không phải mình có thể cảm thấy được.

“Không có khả năng! Liền xem như chín sao Thiên Giới đỉnh phong, cũng không có khả năng dạng này lặng yên không tiếng động tại ta khảm núi ôm bên trong biến mất!”

Bốn phía những quan chiến kia cường đại võ giả, từng cái đột nhiên chợt trợn hai mắt, bắn - ra ánh mắt kinh hãi, đặc biệt là những chín sao kia Thiên Giới đỉnh phong cường giả, càng là trong lòng chấn động mãnh liệt, “Không có khả năng!”

Cái kia lão giả áo xám vội vàng lui lại, đồng thời thu hồi hai tay trước người bấm niệm pháp quyết, mở ra phòng ngự thần thông, đem các loại áo nghĩa, thủ đoạn, cùng trang bị toàn bộ biến hóa ra.

Phạm Y cái kia như quỷ mị thân ảnh, lần nữa ra hiện tại hắn phía trước, từ đầu đến cuối cùng hắn bảo trì trăm trượng cự ly, bất luận lão giả áo xám như thế nào lui lại, cự ly không tăng không giảm.

Phạm Y nhìn đối phương khuôn mặt tái nhợt, cười lạnh một tiếng, tay giơ lên, lộ ra mỡ đông giống như trắng tinh cánh tay, hướng về phía trước một chụp.

“Ầm ầm!”

Thiên địa chấn động, năng lượng to lớn trong hư không gào thét, cái kia tên lão giả áo xám thi triển đi ra thủ đoạn thần thông đều sụp đổ, trên thân một kiện hình tròn áo giáp vậy “kẽo kẹt kẽo kẹt” bố mãn vết rạn, sau đó “Bành” vỡ vụn mở.

“A!”

Lão giả áo xám kêu thảm một tiếng, bị cỗ này to lớn chưởng pháp phong bạo bọc hẹp, xông thẳng nhập năng lượng màu vàng óng kia trong kết giới.

Dương Thanh Huyền song đồng co rụt lại, lập tức phát hiện cái kia kim sắc trong kết giới xảy ra biến hóa, kim hệ bản nguyên nguyên tố lưu chuyển phía dưới, trống rỗng huyễn hóa ra mấy đạo trảm kích, toàn bộ đánh vào cái kia lão giả áo xám trên thân, đem thân thể của hắn chém rách ra.

Lão giả áo xám lập tức bị đánh thành mấy khối, sau đó tại năng lượng trong kết giới bị oanh vỡ nát, triệt để không còn sót lại chút gì.

“Chi!” Sở hữu võ giả đều là lạnh buốt thấu thể, nhìn xem cái kia đạo trôi lơ lửng trên không trung tịnh lệ thân ảnh, nội tâm lấp đầy to lớn sợ hãi.

Đây chính là chín sao Thiên Giới hậu kỳ siêu cấp đại cao thủ a, tại phòng ngự toàn bộ triển khai trạng thái, thế mà bị một chưởng đánh cho vỡ nát.

Cái kia tên chín sao Thiên Giới đỉnh phong nữ tử cùng lão giả, đều là thân thể run nhè nhẹ, bọn hắn tự nghĩ đổi lại chính mình, cũng tuyệt không thể nào làm được, nữ tử này thực lực nhất định trên mình.

Dương Thanh Huyền nội tâm so tất cả mọi người đều càng thêm rung động, bởi vì năng lượng màu vàng óng kia ngưng tụ chiến kích, theo hắn cực kì nhìn quen mắt.

“Thập tinh Thiên Giới! Nàng là thập tinh Thiên Giới a!”

Cái kia tên chín sao Thiên Giới đỉnh phong nữ tử run giọng nói, nhưng rất nhanh liền trấn định lại, vội vàng ôm quyền thở dài, cung kính nói: “Tại hạ thẩm cúng thất tuần, gặp qua đại nhân.”

Cái kia tên chín sao Thiên Giới đỉnh phong lão giả cũng vội vàng ôm quyền thở dài, cung kính nói: “Tại hạ Hàn Sâm, gặp qua đại nhân.”

“Tại hạ Khố Lý, gặp qua đại nhân.” Cái kia tên toàn thân trùng giáp nam tử cũng hoảng sợ tiến lên thở dài.

“Tại hạ Hán Tư, gặp qua đại nhân.”

“Tại hạ Đặng Lâm, gặp qua đại nhân.”

“...”

“...”

Nhất thời ở giữa, bốn phía võ giả dồn dập lấy lại tinh thần, lần lượt thở dài hành lễ, đều ôm quyền cúi đầu, không dám ngẩng đầu.

Giữa thiên địa tĩnh chỉ còn lại dòng năng lượng trôi thanh âm.

“Còn có cần hay không ta làm nhỏ bé cống hiến?”

Phạm Y ánh mắt băng lãnh nhìn về phía trước, trong mắt trừ lạnh lùng bên ngoài, còn có cái kia loại coi trời bằng vung ngạo nghễ, xen lẫn từng tia từng tia trào phúng.

Tất cả mọi người đều câm như hến, không dám lên tiếng.

Phạm Y lại nói: “Vậy còn có người nào hoài nghi Dương Thanh Huyền tư cách?”

Đám người thầm nghĩ: “Nguyên lai nam tử này gọi Dương Thanh Huyền.” Bọn hắn đến tự khác biệt vũ trụ, đa số người lẫn nhau cũng không nhận ra.

“Ta hoài nghi.”

Nơi xa truyền đến một thanh âm, tất cả mọi người giật nảy mình, là cái kia không biết sống chết?

Thanh âm kia lần nữa truyền đến, vừa phun ra mấy chữ, liền một đạo áo trắng thân ảnh xuất hiện ở trước mặt mọi người, “Các hạ thực lực mạnh mẽ, chính là thập tinh Thiên Giới, cũng không có nghĩa là cái này Dương Thanh Huyền cũng thực lực mạnh mẽ, ta tự nhiên có lý do hoài nghi.” Nói xong, liền ôm quyền hướng Phạm Y thở dài cong xuống.

Phạm Y nói: “Có thể.”

Trong mắt sát khí lóe lên, lần nữa đưa tay đánh ra.

Người kia sắc mặt đại biến, nghĩ không ra đối phương một lời không hợp liền giết người, vội vàng chân đạp bộ pháp, toàn thân phun trào ra một sức mạnh kỳ dị.

“Ầm ầm!” Một chưởng này năng lượng oanh ở trên người hắn, xuyên thấu mà qua, tựa như trải qua không có gì chỗ.

Dương Thanh Huyền toàn thân chấn động, cả kinh nói: “Đạo bước?”

Nam tử kia thân pháp cùng chính mình Đạo Hoán Bộ rất giống, nhưng lại tồn tại chênh lệch, cũng không phải là Đạo Hoán Bộ, cũng hẳn là nắm giữ cực mạnh quy tắc áo nghĩa một loại đạo bước.

“Lớn hư không bước!” Có người la hoảng lên.

Dương Thanh Huyền lập tức nghĩ đến trước đó không lâu vừa mới nghe thấy nghị luận, con mắt lườm quá khứ, kêu sợ hãi người chính là lúc trước nghị luận người kia, mà nam tử này thực lực cũng đích thật là chín sao Thiên Giới hậu kỳ, nhìn đến hẳn là cùng một người.

“Đại nhân, hiện tại việc khẩn cấp trước mắt là tiến vào thần điện, mà không phải so tài ai thực lực càng mạnh, như muốn tỷ thí, nếu là đại nhân hoàn toàn xứng đáng thứ nhất.”

Người kia sắc mặt trắng bệch, tại vừa mới né tránh bên trong, lui ra cách xa mấy chục dặm, xa xa nói. Hắn sợ Phạm Y xuất thủ lần nữa, chính mình cũng chỉ có thể chạy trốn.

Phạm Y ánh mắt chớp động, hỏi: “Ngươi tên là gì?”

Người kia nói: “Trác Văn Quân.”

Phạm Y gật đầu nói: “Tốt, ta liền ban cho ngươi tiến vào kết giới tư cách. Ngươi cùng Dương Thanh Huyền đi vào chung, nhìn xem ai có thể tiến vào thần điện. Nếu là ta phỏng đoán không sai, cái này năng lượng kết giới khống chế trung tâm cần phải tại thần điện bên trong. Các ngươi tiến vào sau thứ nhất thời gian, chính là tìm tới cái kia trung tâm, đồng thời đem hủy đi. Nếu là dám có cái gì tiểu tâm tư, hậu quả cũng không cần ta nói đi.”

Trác Văn Quân tâm nghĩ: “Cái này Dương Thanh Huyền khẳng định là không vào được, tất nhiên sẽ chết trên đường, ta trở ra có hay không tiểu tâm tư, các ngươi lại không biết.” Nhân tiện nói: “Được rồi.”

Hướng Phạm Y chắp tay, khinh miệt nhìn Dương Thanh Huyền liếc mắt, liền mở rộng bước chân hướng năng lượng màu vàng óng kia kết giới đi đến.

Dương Thanh Huyền thu tâm thần, thấy cái kia Ân Võ Vương còn tại thần điện bên trong đánh đàn, cũng cầm trong tay chiến kích, đi vào năng lượng màu vàng óng kết giới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3225: Thiên Trảm Thất Thức, Cao Hơn Lĩnh Ngộ

Toàn bộ kết giới bán kính nhìn ra trăm dặm cự ly, nhưng trong đó năng lượng phức tạp, quy tắc hỗn loạn, chân thực cự ly có bao nhiêu liền không được biết rồi.

Dương Thanh Huyền bước vào trong đó, lập tức cảm nhận được kim hệ năng lượng áp chế, bốn phương tám hướng cắt đứt lực lượng của thân thể, đích thật là kim hệ bản nguyên thứ tư ngăn. Lăng Thần Chiếu Kim, hắn vận chuyển ngự hỏa Tiên quyết, toàn thân dấy lên lục đạo huyễn diễm, đem Kim Chi Bản Nguyên nguyên tố cô lập ra.

Năm loại bản nguyên nguyên tố hắn đều có chưởng khống, nhưng duy chỉ có với hỏa hệ là đăng phong tạo cực, vừa vặn Nam Hỏa khắc Tây Kim, để hắn cỗ có nhất định ưu thế.

Trác Văn Quân trực tiếp tại quanh thân thả ra tầng một hộ thể thần quang, tựa hồ cũng nghĩ đến ngũ hành khắc chế phương pháp, một quyền hỏa diễm từ trong cơ thể tuôn ra, dung nhập vào hộ thể thần quang bên trong, làm quang mang kia càng thêm đỏ như ánh bình minh, vượt khó tiến lên.

Dương Thanh Huyền nhìn hắn liếc mắt, lập tức nhận ra cái kia hỏa diễm cũng là bản nguyên chi hỏa, bất quá chỉ là thứ nhất ngăn mà thôi, cùng hắn lục đạo huyễn diễm có thể nói là khác nhau một trời một vực.

Dương Thanh Huyền càng đi về phía trước, ngọn lửa trên người liền thiêu đốt càng thêm kịch liệt, đi vào gần một nửa về sau, trực tiếp liền hóa thành vĩnh đốt thân thể, biến thành hỏa nhân đi về phía trước.

“Nhanh đến một nửa.” Ngoại giới, cái kia toàn thân đen bóng trùng giáp nam tử Khố Lý đôi môi khẽ nhúc nhích, phát ra tự lầm bầm thanh âm, con mắt không nháy một cái nhìn chằm chằm.

Cái này năng lượng màu vàng óng kết giới có thể đơn giản chia làm nội ngoại hai bộ phận, bên ngoài một nửa cơ hồ chỉ là kim hệ nguyên tố trợ lực cùng uy áp, mà bên trong một nửa thì là có khủng bố quy tắc, còn có thể diễn hóa thần thông áo nghĩa.

Chỗ có thụ thương bị rung ra tới võ tu, tất cả đều là ở bên trong một nửa bị thương. Lúc trước cái kia tên lão giả áo xám, cũng là bị Phạm Y một chưởng chấn nhập bên trong, bị thần thông áo nghĩa chém giết.

Theo không ngừng tới gần, ánh vào Dương Thanh Huyền trong hai con ngươi Ân Võ Vương không ngừng rõ ràng, sắc mặt như trăng trong sáng, chuyên chú đạn lấy cổ cầm, phảng phất dung nhập trong đó.

“Dương Thanh Huyền có thể quá khứ sao?”

Phạm Y đột nhiên hỏi.

Mọi người ở đây cơ hồ cũng không nhận ra Dương Thanh Huyền, đều là hai mặt nhìn nhau, cái này lời nói hiển nhiên không phải hỏi bọn hắn.

Quỷ Tàng hai tay ôm ngực, khẳng định nói ra: “Có thể.”

“Ồ? Ngươi ở đâu ra tự tin?” Phạm Y lại hỏi nói.

Những người khác cũng đều vểnh tai, hiếu kì nghe, dù sao Phạm Y có thể coi trọng Dương Thanh Huyền, nhiều ít có thể nói rõ tiểu tử này có chút bản lĩnh. Mà lại hiện tại đi đến một nửa, tiểu tử này hóa thân vĩnh đốt thân thể, cũng là để đám người mở rộng tầm mắt.

Quỷ Tàng “Hắc hắc” cười một tiếng, lộ ra vẻ mặt nhẹ nhõm, nói ra: “Tự tin từ lấy ở đâu, không có tất phải nói cho ngươi. Nhưng có thể nói cho ngươi là, như hắn không qua được, đương kim thế giới, vô số vị diện, chỉ có nửa bước chí tôn, hoặc là vạn cổ chí tôn mới có thể trôi qua.”

Trong mọi người tâm đều là cực độ không phục, nhưng Phạm Y lại là nhẹ gật đầu, tựa hồ tin tưởng.

Trác Văn Quân đi thẳng tại Dương Thanh Huyền phía trước, sợ lạc hậu với hắn ngã mặt mũi, cứ như vậy ngược lại thành mở đường, gánh chịu nguy hiểm to lớn.

Vừa tiến vào đến kết giới phần sau trình, năng lượng màu vàng óng liền nổi lên gào thét chi phong, hóa thành mấy đạo trảm kích bổ tới.

Trác Văn Quân giật mình, vội vàng thân pháp vừa hiện, tránh khỏi.

Dương Thanh Huyền phát hiện hắn lớn hư không bước so chính mình Đạo Hoán Bộ muốn càng huyền diệu hơn một chút, tựa hồ có thể duy trì dài đạo pháp thời gian, nhưng cũng chỉ là càng dài một chút mà thôi, vẫn là không cách nào bền bỉ.

Dù sao tất cả mọi người chỉ là Thiên Giới, vô pháp thời gian hơi dài dung nhập đại đạo.

Mấy bước về sau, Dương Thanh Huyền cũng bước vào phần sau trình, hư không bên trong hóa hiện ra từng đạo chiến kích, lăng không đánh xuống.

Dương Thanh Huyền đã sớm chuẩn bị, nhìn chằm chằm những chiến kích kia, nội tâm rung động càng là tột đỉnh. Hắn vẫn chưa giống Trác Văn Quân như thế né tránh, mà là lấy ra chiến kích, đối diện bổ tới.

“Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu!”

“Cứu Cánh Niết Bàn!”

“Hồn Chi Vũ!”

“Ngục Đấu!”

“Chiếu Lâm Uyên!”

“Liệt Không Vạn Quân!”

“Đọa Diệt!”

Hết thảy bảy thức, chính là Thiên Trảm chiêu, lần lượt thi triển đi ra, cùng cái kia hư không bên trong huyễn hóa chiến kích đánh vào cùng một chỗ, rung ra vô số lăng lệ gợn sóng, hướng bốn phương tám hướng phóng xạ.

Trác Văn Quân ngay tại nơi không xa, dọa đến vội vàng né tránh, cả giận nói: “Ngươi đang làm cái gì? Muốn chết sao? Muốn chết đi chết đi, đừng liên lụy ta!”

Hắn mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ, nhưng ở bên ngoài kết giới trên trăm tên võ tu tất cả đều trợn mắt hốc mồm, từng cái trợn to hai mắt, lộ ra vẻ không thể tin được.

Dương Thanh Huyền thi triển đi ra Thiên Trảm Thất Thức, thế mà cùng cái kia hư không trảm kích cực kì tương tự, thậm chí khả năng căn bản chính là một bộ thần thông.

Dương Thanh Huyền cũng là không còn gì để nói, trước đó thấy cái kia trảm kích huyễn hóa, đánh chết lão giả áo xám thời điểm, đã cảm thấy những này trảm kích cực kỳ giống Thiên Trảm Thất Thức. Hiện tại chính mình tự mình thử một lần, quả nhiên chính là Thiên Trảm Thất Thức không thể nghi ngờ. Nhưng cái này huyễn hóa ra tới Thiên Trảm Thất Thức, so với mình thi triển ra đi còn muốn lăng lệ mấy phần.

“Là bởi vì vì cảnh giới chênh lệch sao?”

Dương Thanh Huyền âm thầm nghĩ ngợi nói, nhưng lại liều mạng mấy chiêu về sau, hắn kinh hãi phát hiện, chính mình Thiên Trảm Thất Thức hoàn toàn bị áp chế, cũng không phải là cảnh giới bên trên nguyên do, mà là tại đạo pháp lĩnh ngộ cấp độ phía trên.

“Tại sao có thể như vậy?!”

Phát hiện này để hắn vừa sợ lại thích, kinh chính là đạo pháp của mình lĩnh ngộ vượt xa phổ thông Thiên Giới, đã không tại những chín sao kia Thiên Giới phía dưới, nhưng trước mắt này chút Thiên Trảm Thất Thức, rõ ràng so với mình phải sâu uyên ảo diệu, vui chính là, chứng minh trên Thiên Trảm Thất Thức, hắn còn có to lớn đề thăng không gian.

“Ân Võ Vương hắn là làm sao làm được?”

Dương Thanh Huyền một mặt nghênh kích những trảm kích kia, một mặt suy nghĩ sâu xa những này trảm kích bên trên áo nghĩa cùng chênh lệch, cho dù là bất kỳ một cái nào cực kỳ nhỏ bé chênh lệch, đều tại quan sát của hắn cùng suy nghĩ sâu xa phía dưới.

“Chẳng lẽ là đạo pháp?!”

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên toàn thân chấn động, nghĩ đến một cái đáng sợ mà phấn chấn ý niệm, “Chẳng lẽ Ân Võ Vương đối với Thiên Trảm Thất Thức cải tiến, đã đạt đến đạo pháp trình độ?”

Ý nghĩ này lập tức để hắn toàn thân lửa nóng.

“Đến cùng chuyện gì xảy ra? Tiểu tử này là người nào?” Bên ngoài kết giới võ tu đã sôi trào, nghị luận ầm ĩ: “Hắn thi triển đi ra thần thông áo nghĩa, thế mà cùng thần điện bên trong huyễn hóa nhất trí.”

Ai cũng không biết Dương Thanh Huyền thân phận, thế là ánh mắt mọi người đều nhìn về phía Quỷ Tàng cùng Tử Tâm, nghĩ từ trên người bọn họ tìm kiếm đáp án.

Phạm Y nhìn về phía Quỷ Tàng, hỏi: “Ngươi có phải hay không biết chút ít cái gì?”

Quỷ Tàng nhàn nhạt nói ra: “Không biết.”

Phạm Y ánh mắt trở nên hung ác nham hiểm đứng lên, nhưng nháy mắt lại khôi phục thanh minh, đổi lại trước kia, đã một chưởng chụp chết Quỷ Tàng, nhưng bây giờ cũng không vội với cái này nhất thời, bất quá Quỷ Tàng đã chiếm hữu nàng trong lòng hẳn phải chết danh sách.

Trác Văn Quân đang chuyên tâm tiến lên, hắn biết Dương Thanh Huyền đang đối kháng với trảm kích, lại cũng không biết Dương Thanh Huyền thi triển trảm kích cùng hư không huyễn hóa giống nhau như đúc. Đồng thời cũng chú ý tới ngoại giới đông đảo võ giả nghị luận, lại nghe không rõ ràng bọn hắn đang nói cái gì, còn tưởng rằng là đang nghị luận chính mình.

Thế là càng căng thẳng hơn đứng lên, nội tâm bản thân khích lệ nói: “Chịu đựng, nhất định muốn chịu đựng, nơi này vô cùng nguy hiểm, đi nhầm một bước liền có thể vạn kiếp bất phục. Tuyệt đối không nên giống như thằng ngốc kia tóc rối bời bão tố, kiên trì đến cuối cùng, ta nhất định có thể đi qua.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3226: Đến Thần Điện, Lại Xuất Hiện Tiểu Hài

Trác Văn Quân nín thở ngưng thần, tất cả tâm thần đều đặt ở đối phó hư không trảm kích bên trên, hắn lớn hư không bước có thể tránh bộ phận trảm kích uy năng, còn lại bộ phận thì phải tự mình tiếp nhận. Bắt đầu mấy dặm đường còn tốt, nhưng càng đi về phía sau, cái kia trảm kích uy năng càng là lớn đến đáng sợ, mỗi ứng phó một chiêu đều cực kì phí sức.

Đi hơn nửa canh giờ về sau, cự ly thần điện còn có hai ba mươi dặm con đường, Dương Thanh Huyền đánh nhau chết sống hư không trảm kích thanh âm cùng sóng năng lượng còn đang không ngừng vang vọng, Trác Văn Quân trong lòng cả kinh nói: “Liền liền ta đều có chút gánh không được, tiểu tử kia làm sao còn chưa có chết?”

Hắn nhưng là chín sao Thiên Giới hậu kỳ tu vi, cố gắng gạt ra một tia khe hở quay đầu lại, phát hiện Dương Thanh Huyền đang cùng cái kia hư không trảm kích đấu hoan, căn bản không có đi mấy bước, trong lòng một trận cười lạnh: “Quả nhiên là cái nhóc con.” Không quan tâm Dương Thanh Huyền tình huống, cố gắng đi về phía trước cuối cùng này mấy chục dặm.

Đột nhiên, cái kia hư không trảm kích xảy ra biến hóa, cho tới nay đều chỉ là bảy loại áo nghĩa, nhưng lần này lại sinh ra toàn tân áo nghĩa, một đạo hư quang lặng yên không tiếng động đánh tới, như nước mùa xuân đẩy ra gợn sóng.

Kích quang những nơi đi qua, như phù dung sớm nở tối tàn.

Mở gặp người sinh vô thường, phù đồ một đời, đều tại Sát Na Sinh Diệt, bất quá nhất niệm mà thôi.

Trác Văn Quân hoảng hốt, thi triển lớn hư không bước, đồng thời tay trái ngưng chỉ trước người không ngừng họa vòng.

Đầu ngón tay phía dưới hiện ra một mặt màu lam hình tròn tiểu thuẫn, phía trên là một tấm vui cười mặt người bộ dáng.

“Bành!”

Chiêu kia áo nghĩa chém trên khiên tròn, nguyên bản vui sướng khuôn mặt tươi cười nhíu mày, lập tức lộ ra vẻ thống khổ, biến thành khóc mặt. Lại sau đó chính là hoảng sợ há to mồm, lại là “Bành” một tiếng sụp đổ, khiên tròn bốn băng nát thành năm mảnh, mơ hồ còn có tiếng kêu thảm thiết truyền ra.

Trác Văn Quân thân thể run nhè nhẹ một cái, bị chém kích dư ba xẹt qua, mặc dù bộ phận lực lượng bị lớn hư không bước tránh thoát, nhưng còn lại vẫn là để hắn tiếp nhận cực kì thống khổ.

Trác Văn Quân trong mắt lộ ra vẻ hoảng sợ, còn thừa lại trong vòng hơn mười dặm, hắn đã sợ. Đang tiến thối lưỡng nan thời khắc, sau lưng năng lượng tiếng va đập càng ngày càng gần, không ít trực tiếp lan đến gần trên người hắn, quay đầu nhìn lại, đúng là Dương Thanh Huyền đi tới.

“Đáng chết! Muốn vượt qua ta, nằm mơ đi!”

Trác Văn Quân sắc mặt xanh lét, cắn răng tiếp tục đi lên phía trước.

Dương Thanh Huyền trạng thái so Trác Văn Quân muốn tốt, hắn thậm chí quên đi đường chuyện này, tất cả tâm thần đều dùng tới đối phó hư không trảm kích. Hư không bên trong ngưng tụ một chiêu Ngục Đấu, hắn cũng ra một chiêu Ngục Đấu. Hư không bên trong ra một chiêu Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu, hắn cũng ra một chiêu

Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu. Hoàn toàn cùng hư không chiêu pháp giống nhau như đúc.

Mấy trăm chiêu bổ xuống, Dương Thanh Huyền Thiên Trảm Thất Thức cũng bắt đầu chậm rãi phát sinh biến hóa, chỉ bất quá hắn chính mình tạm thời vẫn chưa cảm thấy.

“Tiếng đàn! Là tiếng đàn!”

Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng giật mình, hắn mãnh phát hiện những này hư không trảm kích, tất cả đều là nhận những tiếng đàn kia ảnh hưởng, liền ngay cả mình mỗi bổ ra một chiêu, tuy là chính mình ý thức chủ quan, lại cũng nhận tiếng đàn ảnh hưởng to lớn.

Lúc này, Dương Thanh Huyền mới phát hiện chiêu thức của mình lên biến hóa vi diệu, càng ngày càng cùng hư không bên trong áo nghĩa tới gần nhất trí.

Bên ngoài kết giới, đều là các đại vũ trụ đỉnh tiêm cao thủ, sớm liền phát hiện điểm này, trừ khiếp sợ ra, còn có không nói ra được ao ước.

Quỷ Tàng tự lẩm bẩm: “Quả nhiên là khách quý thông đạo a.”

“Cái kia Trác Văn Quân sợ là muốn xong.” Thẩm cúng thất tuần đột nhiên nói.

Trác Văn Quân mặc dù đi tại Dương Thanh Huyền phía trước, nhưng đã là đi lại duy gian, mỗi đi một bước đều có không nói ra được nặng nề, đặc biệt là cái kia hư không trảm kích, một đạo mạnh hơn một đạo, chém Trác Văn Quân máu me khắp người, đã muốn duy trì không được.

“Không có khả năng! Không có khả năng!” Trác Văn Quân đột nhiên phát hiện Dương Thanh Huyền đã chạy tới, đồng thời mấy bước phía dưới liền vượt qua hắn, kinh sợ phi thường, “Ta người mang lớn hư không bước, lại là chín sao Thiên Giới hậu kỳ cường giả, ngươi bất quá tám sao Thiên Giới, làm sao có thể vượt qua ta?!”

Dương Thanh Huyền đi tới trước mặt hắn, lúc này mới phát hiện Dương Thanh Huyền dị thường, thi triển ra thần thông, lại cùng cái này hư không trảm kích giống nhau như đúc.

Trác Văn Quân trợn tròn mắt, “Đây là có chuyện gì?”

Lại là một đạo hư không trảm kích bổ tới, Trác Văn Quân phấn khởi chống cự, “Bành” một tiếng, cái kia trảm kích trực tiếp đánh nát phòng ngự của hắn, ở trên người hắn chém ra một đạo cực sâu huyết tuyến.

“A!.”

Trác Văn Quân kêu thảm một tiếng, nôn ra máu, kinh sợ kêu lên: “Ta không cam tâm a!” Nhưng hư không bên trong lần nữa ngưng tụ ra trảm kích thời điểm, hắn sợ hãi do dự một chút, cắn răng liền hướng triệt thoái phía sau.

Một người lại như thế nào phách lối cuồng vọng, lại như thế nào sĩ diện, đến sống chết trước mắt vẫn là rất rõ ràng, biết tính mạng quan trọng hơn. Chờ hắn xông ra năng lượng kết giới thời điểm, cơ hồ thành thoi thóp.

Dương Thanh Huyền cũng chú ý tới Trác Văn Quân tình trạng, trong lòng cổ quái, nhưng tỉ mỉ nghĩ lại liền minh bạch tới, chính mình có thể đi đến một bước này, hơn phân nửa cùng cái kia tiếng đàn có quan hệ.

“Có thể đi qua sao?” Bên ngoài kết giới tất cả mọi người khẩn trương lên, con mắt mở tròn trịa, sợ bỏ lỡ bất luận cái gì một màn.

Phạm Y nội tâm xuất hiện từng tia từng tia dự cảm không tốt, nếu là Trác Văn Quân trôi qua, nàng có lòng tin Trác Văn Quân không dám phản bội, nhưng Dương Thanh Huyền... Sắc mặt nàng có chút khó coi.

Phạm Y lườm Quỷ Tàng cùng Tử Tâm liếc mắt, lúc này mới trấn định lại, thật gặp được chuyện gì, có thể cầm hai người này làm con tin, bức cái kia Dương Thanh Huyền đi vào khuôn khổ.

“Cái này Ân Võ Vương thật đúng là cho mình mặt mũi.”

Dương Thanh Huyền nghĩ đến, lại đi về phía trước trong vòng hơn mười dặm, trừ đem Thiên Trảm Thất Thức luyện được lô hỏa thuần thanh bên ngoài, không có gặp được bất luận cái gì cái khác khó khăn. Cái thông đạo này tựa như là chuyên môn vì hắn thiết trí.

“Đã dạng này, có vật gì tốt trực tiếp toàn bộ cho ta chính là, làm gì còn muốn làm ra nhiều như vậy yêu thiêu thân?” Dương Thanh Huyền bổ ra mấy trăm đạo Sát Na Sinh Diệt về sau, cuối cùng một cước đạp đến thần điện trước trên bậc thang.

Một tích tắc này cái kia, Ân Võ Vương dưới ngón tay dây đàn bỗng nhiên đình chỉ, sau đó ngồi ngay ngắn ở cái kia, không nhúc nhích.

Phạm Y lớn tiếng nói ra: “Dương Thanh Huyền, mau tìm đến năng lượng trung tâm, đem hủy đi!”

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm phía trước Ân Võ Vương, đột nhiên một đạo “Y a y a” non nớt thanh âm truyền đến, “Vạn cảnh câu tịch, biết không ta; Một lòng không hướng, chiếu rõ giai không.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, cả kinh kêu lên: “Tiểu hài?!”

Thanh âm này cùng cái kia Luân Hồi Thiên Cung nghe được gặp tiểu hài âm thanh giống nhau như đúc.

Lần này không chỉ có là hắn nghe thấy được, tất cả mọi người đều nghe thấy được.

Phạm Y cả kinh kêu lên: “Ngươi là ai? Ra! Mau ra đây!”

Thần thức nháy mắt như mênh mông biển lớn, hướng bốn phương tám hướng phủ tới.

Dương Thanh Huyền đột nhiên giật mình, ngay tại hắn phân tâm tìm kiếm đứa bé kia thời điểm, phía trước Ân Võ Vương thân ảnh đã không thấy.

Phạm Y ánh mắt trầm xuống, quát: “Cút ra đây cho ta!” Trong hai con ngươi lập tức hiện ra hình hoa sen thái, màu trắng quang mang phóng xuất ra. Bảo sen lưu chuyển, tựa hồ cảm ứng được cái gì.

Phạm Y phất tay một chém, màu trắng bảo sen quang huy đem hư không bổ ra, bắn thẳng đến phía trước.

Một đôi chuông đồng lớn con mắt, từ cái kia phá vỡ hư không bên trong hiển hiện ra.

Đôi mắt này toàn cảnh hiển hiện, là một đầu diện mục đáng sợ ma ngưu, hai cái óng ánh sừng trâu thanh bên trong trong suốt. Tại ma ngưu trên lưng, ngồi một đứa bé.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3227: Vĩnh Hằng Con Đường, Không Có Phía Trước

Đứa bé kia trơn bóng trắng nõn gương mặt bên trên, lộ ra góc cạnh rõ ràng lạnh lùng, dài mà hơi cuộn lông mi phía dưới, lộ ra một đôi u ám thâm thúy băng con ngươi, đang tay cầm một quyển kim sắc sách cổ, ngồi tại trâu trên lưng đọc sách.

Tựa hồ bị người quấy rầy, tiểu hài buông xuống kim thư, khóe miệng có chút mỉm cười, mắt thấy đám người nói ra: "Đều nhìn chằm chằm ta làm cái gì? Chẳng lẽ một đứa bé, các ngươi cũng có ý nghĩ xấu?"

Phạm Y cười lạnh nói: "Ta thích nhất đối với tiểu hài tử có ý nghĩ xấu." Nàng vẫy vẫy tay, nói: "Mau tới đây, cho tỷ tỷ hôn hôn."

"Tỷ tỷ?" Tiểu hài cười, nói: "Tuổi tác quá lớn, không làm được tỷ tỷ của ta. Ta sợ bị ngươi hôn về sau, sẽ buồn nôn ăn không ngon."

"Muốn chết!"

Phạm Y trong mắt sát khí lóe lên, hắn đã sớm nghĩ bắt được tiểu hài này, xem hắn phía sau chân diện mục, giờ phút này vẻ giận dữ vừa hiện, liền đưa tay bắt tới, nháy mắt liền đến cái kia Thanh Ngưu trước mặt.

Tiểu hài không chút hoang mang, dùng trong tay kim thư nhẹ nhàng gõ một cái Thanh Ngưu cái trán. Cặp kia như chuông đồng ngưu nhãn, lập tức trợn trừng, bắn - ra hai đạo đáng sợ hàn quang.

“Bò... Ò...!” Thanh Ngưu cuồng hống một tiếng, trực tiếp biến lớn hơn gấp trăm lần, cái này giống như núi cao thân thể run run một cái, làm cái nguyên địa nhảy vọt động tác, bốn cái móng trâu tử tổ hợp lại với nhau, hình thành một cái kim sắc ấn phù, bỗng nhiên hướng Phạm Y ấn đi.

“Ầm ầm!”

Phạm Y một chưởng đập vào cái kia bốn vó in lên, hiện ra một đóa màu trắng hoa sen, cùng cái kia dấu móng đối kháng sát na, liền đem dấu móng oanh vỡ nát. Hoa sen cũng phân giải ra đến, hình thành một cỗ cơn bão năng lượng, oanh trên người Thanh Ngưu.

Thanh Ngưu ngửa mặt lên trời gào to, phát ra trận trận không cam lòng tiếng gầm gừ, thân thể to lớn bên trên xuất hiện vô số khe hở, sau đó “Bành” một tiếng, giữa trời nổ vỡ ra tới.

Tiểu hài vẫn chưa cảm thấy ngoài ý muốn, chỉ là cười nói: “Chúng ta không phải nàng đối thủ, vẫn là đi đi.”

Thanh Ngưu nổ tung ra vô số thanh khí vẫn chưa tiêu tán, mà là ở trong hư không hình thành từng đạo phong bạo, sau đó lẫn nhau kết hợp với nhau, lần nữa hóa thành thân bò. Cái này trâu cực nghe đứa bé kia, lại không ham chiến, quay đầu liền trở lại tiểu hài bên người.

“Đi thôi? Tiểu hài tử nói chuyện chính là phấn nộn phấn nộn, khiến đại nhân bật cười.”

Phạm Y cười lạnh một tiếng, liền lấn người mà lên, theo nàng, cái này một người một trâu đã là vật trong bàn tay, tuyệt không khả năng đào tẩu.

Tiểu hài mỉm cười không nói, cầm trong tay kim sắc cổ thư ném ra ngoài, lập tức kim quang đại phóng, vô số tối nghĩa khó hiểu văn tự, từ cái kia trong sách xưa tuôn ra, huyễn hóa thành một phiến thế giới.

“Không được!”

Phạm Y sắc mặt biến hóa, cái này kim sắc văn tự thế giới, nàng tựa hồ có loại cảm giác quen thuộc, nhưng không lo được suy nghĩ nhiều, lần nữa một chưởng đánh ra, hung hăng đánh vào những văn tự kia bên trên, lập tức văn tự biến mất, nổ tung thành mịt mờ vàng rực, bay lả tả trong hư không.

Ở đây vàng rực bến bờ, tiểu hài đã cưỡi trâu đi xa, chỉ lưu lại một đạo bóng lưng, cùng thanh âm non nớt truyền đến, “Sẽ bật cười là bởi vì vì ít đọc sách, kiến thức ngắn, hảo tâm cho ngươi một bản cổ kim thư, liền bị ngươi hủy, đau lòng.”

Phạm Y giận không kềm được, tức đến xanh mét cả mặt mày, nhưng đứa bé kia đã cưỡi trâu đi xa, căn bản không đuổi kịp. Nàng căm tức nhìn đám người, quát: “Các ngươi vì cái gì không ngăn cản hắn!”

Đám người dồn dập cúi đầu xuống, không dám nhìn thẳng ánh mắt của nàng, biết nàng đang nổi nóng, làm không tốt liền cầm ai xuất khí, vận khí lưng, khả năng mạng liền không có.

Bất quá đám người cảm thấy đều là hoảng sợ, quả nhiên là sơn ngoại hữu sơn, nhân ngoại hữu nhân, tùy tiện đến một cái không hiểu thấu tiểu hài, liền có thể từ cái này đáng sợ nữ tử trong tay đào thoát, đứa bé kia thân phận nhất định không đơn giản.

Bị tiểu hài như thế nháo trò về sau, mọi người lần nữa đem ánh mắt tụ tập trên thần điện.

Dương Thanh Huyền cũng đem vừa rồi một màn hoàn chỉnh để ở trong mắt, ánh mắt của hắn ngưng lại, chẳng biết đang suy nghĩ gì. Đến tiểu hài đi xa về sau, mới dần dần lấy lại tinh thần, sau đó tiếp tục leo lên bậc thềm, đi vào thần điện.

Bên trong quả nhiên cùng lúc trước trải qua không giống nhau, cung điện cực kì hùng vĩ, cũng không biết bao nhiêu năm không có người tiến đến, đứng ở trong đó, giống như là tiến vào một mảnh hoang vu thế giới.

Trước không thấy cổ nhân, sau không thấy lai giả.

“Ân Võ Vương đến cùng chết hay không, chết, lúc trước bày biện ra tới lại là cái gì? Tàn niệm sao? Nếu là không có chết, cái kia ta lại tính là cái gì?”

Dương Thanh Huyền trong lòng mê mang, đứng tại bên trong tòa đại điện này, tìm không thấy đường về nhà.

Đột nhiên, phía trước xuất hiện một chút to như hạt đậu thanh quang, hốt hoảng, giống như là chỉ đường hải đăng.

Dương Thanh Huyền thân ảnh lóe lên, liền thuấn di quá khứ.

Nhưng cái kia thanh quang nhìn như tại cách đó không xa, lại bay vút một hồi lâu mới đến, đúng là hơn mười ngọn cổ đăng, đặt song song tại hai bên, chỉ là cách xa nhau khá xa, sở dĩ liền coi trọng ở cùng một chỗ.

Những này đèn chẳng biết kinh lịch bao nhiêu năm tháng, phía trên có cực sâu tuế nguyệt vết khắc.

Dương Thanh Huyền nhìn kỹ lại, phát hiện những này cổ đăng không có dầu thắp bấc đèn, liền dựa vào lấy trên đèn mấy cái phù văn, ngưng tụ ra giữa thiên địa hỏa hệ nguyên tố, tại chụp đèn bên trong hình thành một cái cỡ nhỏ Hỏa hệ tuần hoàn pháp trận, vòng đi vòng lại, sinh sôi không ngừng.

Cổ đăng có trên trăm ngọn, nhưng đa số đã hỏng, y nguyên sáng liền cái này hơn mười ngọn.

Dương Thanh Huyền dọc theo hai hàng cổ đăng ở giữa con đường đi lên phía trước, dưới chân phát ra “Cót két” vỡ vụn âm thanh, đúng là con đường đã không thể thừa trọng, mỗi đi một bước đều vỡ vụn mảng lớn.

“Con đường này đến cùng là cái quỷ gì?”

Dương Thanh Huyền nội tâm rung động, hắn mơ hồ cảm thấy con đường này mười phần trọng yếu, trong lòng giống như có một thanh âm đang kêu gọi chính mình, đi xuống, đi thẳng xuống dưới.

Dương Thanh Huyền đi nửa ngày, ngừng lại, ánh mắt nhìn chằm chằm phía trước, đường thế mà đoạn mất.

Bên trong là một chút vỡ vụn cung điện, sớm đã biến thành hoang vu.

Mà dưới chân con đường này ngạnh sinh sinh gãy mất, không có phía trước.

Dương Thanh Huyền lập tức trở về đầu, lại một lần nữa đi tới lui mấy lần, hắn phát hiện con đường này hết sức kỳ lạ, không giống như là đất này vốn có con đường, thật giống như không gian đảo lộn sau xuất hiện ở đây.

“Nói như vậy, con đường này phía trước cũng không ở đây.”

“Ân Võ Vương a, ngươi đến cùng đang làm cái gì yêu thiêu thân?”

“Điện này bên trong đến cùng còn có hay không bảo vật, nếu như không có ta liền về nhà ăn cơm a, không uổng phí ở đây tốn thời gian.”

Dương Thanh Huyền chính tâm nghĩ bách chuyển, nghĩ đến tiếp xuống nên làm cái gì, đột nhiên một thanh âm truyền đến, “Đây là vĩnh hằng con đường.”

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động mãnh liệt, thanh âm này quá quen thuộc, quá dễ phân biệt, hắn bỗng nhiên ngẩng đầu, thấy phía trước quả nhiên xuất hiện một đầu Thanh Ngưu, chậm rãi hướng hắn đi tới, mà lúc trước đứa bé kia đang ngồi ở trâu trên lưng.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm đứa bé kia nhìn ra ngoài một hồi, nội tâm có vô số nghi hoặc. Hắn biết tiểu hài này cực không đơn giản, liên tiếp mà hỏi: “Ngươi là ai? Vào bằng cách nào? Vĩnh hằng con đường lại là cái gì?”

Tiểu hài trong tay bưng lấy một bản kim thư sách cổ, cũng không biết phải chăng là lúc trước kia bản, nói ra: “Ngươi dạng này rất không lễ phép.”

Hắn nãi thanh nãi khí, nhưng lời nói bên trong lại lộ ra một loại uy nghiêm, Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Là tại hạ đường đột, còn xin đại nhân thay ta giải khai rất nhiều nghi hoặc.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3228: Đạo Khởi Nguyên, Đổi Thần Đường, Được Vĩnh Sinh

“Nghi hoặc quá nhiều, giải phiền phức, chậm trễ ta đọc sách học tập, bất quá có thể cho ngươi hiểu một chút, chính là về cái này vĩnh hằng con đường.”

Tiểu hài từ trâu trên lưng nhảy xuống, tay cầm kim thư, chỉ vào Dương Thanh Huyền dưới chân tàn phá chặn đường cướp của.

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Chậm trễ ngươi đọc sách học tập, vậy ngươi chạy tới đây làm gì? Chết giả -B phạm.” Nhưng tâm nghĩ không nên đắc tội người này, thế là ôm quyền cung kính hỏi: “Còn xin đại nhân giải hoặc.”

Tiểu hài ông cụ non nhẹ gật đầu, nói ra: “Đầu này vĩnh hằng con đường, là thông hướng vĩnh hằng chi địa đường.” Hắn phản hỏi: “Như thế nào vĩnh hằng chi địa?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Cái gọi là vĩnh hằng, hẳn là vĩnh sinh bất diệt ý tứ, nhưng vật có Thành Trụ Phôi Không, pháp có thành tựu ở dị diệt, trên đời này sao là chân chính vĩnh hằng.”

Tiểu hài nháy nháy mắt, cười nói: “Thật không có vĩnh hằng sao?”

Dương Thanh Huyền nhìn hắn một bộ đại nhân giả -B bộ dáng, vừa bực mình vừa buồn cười, tâm nghĩ tiểu hài này thể xác dưới, không biết ẩn giấu đi như thế nào một lão quái vật, hắn suy nghĩ một trận, đột nhiên toàn thân chấn động, cả kinh nói: “Đại đạo vĩnh hằng!”

Tiểu hài nhìn xem hắn, đột nhiên hỏi: “Trong lòng ngươi có phải hay không đang mắng ta giả -B?”

Dương Thanh Huyền mặt mo đỏ ửng, vội vàng nói: “Không có sự tình.”

Tiểu hài nói: “Nguyên lai trong lòng ngươi thật đang mắng ta giả -B a, cái kia ta không nói, đi, gặp lại.”

Phất phất tay, liền nhảy lên trâu lưng, quay đầu muốn đi.

Dương Thanh Huyền vội vàng ngăn lại hắn, nói: “Thật không có mắng ngươi.” Tâm muốn làm sao thật là một cái tiểu hài tính cách.

Tiểu hài nói: “Thật không có mắng ta?”

Dương Thanh Huyền nói: “Thật không có.”

Tiểu hài nói: “Vậy ngươi phát thề độc.”

Dương Thanh Huyền: “Ta...”

Tiểu hài cười lạnh nói: “Không dám đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không phải không dám, chỉ là không cần thiết đi.” Tiểu hài lạnh lùng nhìn xem hắn, Dương Thanh Huyền vô lực nói: “Tốt a tốt a, ta thừa nhận, ta là ở trong lòng mắng ngươi, ta nhận sai.”

Tiểu hài lúc này mới mỉm cười, nói: “Nhìn xem ngươi nhận sai sảng khoái phân thượng, liền không cùng ngươi truy cứu.”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Trả ta sảng khoái, nếu không phải có cầu ngươi, ta nhất định thay nhà ai gia trưởng hảo hảo giáo huấn một cái tiểu hài này.”

Tiểu hài tiếp tục nói ra: “Ngươi đoán không lầm, đại đạo vĩnh hằng. Cái này vĩnh hằng con đường, chính là thông hướng đạo khởi nguyên địa phương.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Như thế nào thông hướng đạo khởi nguyên?”

Tiểu hài nhìn đồ đần giống như nhìn xem hắn, nói ra: “Đường chẳng phải đang chân ngươi hạ sao? Thuận theo con đường này đi lên phía trước là được rồi, bất quá bây giờ đã đứt, cũng không biết lúc nào mới có thể khôi phục.”

Dương Thanh Huyền ngốc trệ nói: “Còn có thể khôi phục?”

Tiểu hài nói: “Ngươi gãy mất một cánh tay cũng có thể khôi phục, vì cái gì đường này lại không được? Nó có thể so sánh ngươi lợi hại hơn nhiều.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ý là chờ con đường này khôi phục, thuận theo nó đi, liền có thể đến tới đạo khởi nguyên?”

Tiểu hài nhẹ gật đầu.

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy nó lúc nào có thể khôi phục?”

Tiểu hài lắc đầu, nói: “Không biết.”

Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Vậy cái này Ân Võ Điện bên trong có thể còn có bảo vật gì?”

Tiểu hài cười nói: “Nơi này chỉ là cái phế điện mà thôi, lại không phải Tàng Bảo Các, đừng nói bảo vật, chính là linh thạch cũng đào không ra mấy khối.” Hắn nhìn một cái sắc trời, nói: “Không nhiều lời với ngươi, ngươi tiến vào này điện bên trong, đã đổi mới đổi ngoại giới có thể máy đo thì, bọn hắn chẳng mấy chốc sẽ tiến đến, ta trước rời đi.”

Nói xong, Thanh Ngưu liền xoay người bước đi.

Dương Thanh Huyền vội vàng nói: "Chờ chút! Ta còn có một vấn đề, ngươi rốt cuộc là ai? Có thể là đến từ Luân Hồi Thiên Cung, có thể lại nhận ra Huyền Thiên Cơ?"

Tiểu hài thanh âm xa xa truyền đến, "Đây chính là ba cái vấn đề nha, các ngươi những này không đi học cho giỏi, liền số không thể đếm hết được sao?"

Dương Thanh Huyền lớn tiếng nói: "Tùy tiện đi, có thể trả lời mấy cái là mấy cái."

Tiểu hài cũng không trả lời, mà là vài câu nhạc thiếu nhi truyền đến, "Nhân quả tụ, chuyển Thiên Đô, đổi thần đường, được vĩnh sinh."

Dương Thanh Huyền nghe xong, toàn thân đại chấn, trực tiếp mắt trợn tròn tại cái kia, chờ lấy lại tinh thần thời điểm, phát hiện đứa bé kia đã đi xa.

Cái này mười hai cái chữ hắn không thể quen thuộc hơn được, lúc trước điêu khắc ở Thiên Bồng Thủy Thần cung trên lệnh bài, giờ phút này bị người một lần nữa nhấc lên, có loại dường như đã có mấy đời cảm giác.

"Chẳng lẽ tiểu hài này cùng Thiên Bồng Thủy Thần cung có quan hệ? Không biết a, hắn có thể trực tiếp từ Phạm Y trong tay đào thoát, chí ít cũng là chín sao Thiên Giới cường giả, Thủy Thần cung trời trong muộn chiếu hiện tại cũng mới hai sao Thiên Giới, hay là hắn là vị kia từ Thủy Thần cung đi ra Thiên Bồng nguyên soái?"

Dương Thanh Huyền suy tư một trận, lại nghĩ tới Thủy Thần trong cung không đế pho tượng, "Cái kia Thiên Bồng nguyên soái phải cùng vạn cổ trời cao có quan hệ, vạn cổ trời cao sớm đã đi hướng mới sinh thay mặt đại vũ trụ, cái này Thiên Bồng nguyên soái nếu là không có chết, cũng không phải hạng người bình thường.”

Dương Thanh Huyền có chút đau đầu, “Ân Võ Vương, Huyền Thiên Cơ, Luân Hồi Thiên Cung, vạn cổ trời cao, Thiên Bồng nguyên soái, những này tại sao lại dắt lôi kéo cùng nhau, Thương Khung Tinh Vực thật đúng là cái khó lường địa phương a, thế mà tụ tập nhiều như vậy cái thế cường giả, còn có trước đó nửa bước chí tôn Vũ, cũng là giấu ở Thương Khung Tinh Vực. Còn có, đứa trẻ này rốt cuộc là ai? Hắn lại có thể tùy ý xuất nhập Luân Hồi Thiên Cung, còn có thể tùy ý xuất nhập Ân Võ Điện, nơi này chính là Phạm Y đều không thể tiến đến địa phương.”

Đang muốn đau đầu, nơi xa truyền đến kêu to thanh âm, “Dương Thanh Huyền!”

Là Tử Tâm, sau đó đại lượng quang ảnh xuất hiện, thoáng qua liền đến Dương Thanh Huyền trước mặt.

“Ngươi không sao chứ?” Tử Tâm quan tâm hỏi.

Dương Thanh Huyền lắc đầu, nói: “Ta không sao.”

Bên ngoài trên trăm tên võ giả tất cả đều tiến đến, Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Nhìn đến năng lượng màu vàng óng kia kết giới thật tan hết.”

Phạm Y ánh mắt từ tứ phía thu hồi, nhìn Dương Thanh Huyền liếc mắt, nói: “Ngươi rất tốt, không có ngỗ nghịch ta.”

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, tự nhiên cũng lười giải thích, cười nói: “Phạm Y đại nhân có lệnh, ai dám làm trái?”

Phạm Y nhìn chằm chằm hắn, nói: “Nơi này như thế nào là một mảnh hoang vu? Ngươi cần phải cầm không ít đồ tốt a?”

Dương Thanh Huyền giơ tay lên, kêu lên: “Oan uổng a, thiên địa lương tâm, ta một khối linh thạch đều không có cầm, có thể phát thề độc.”

Phạm Y cười lạnh nói: “Ngươi cho rằng ta sẽ tin ngươi sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi không tin ta cũng không có cách nào.”

Tử Tâm sợ Dương Thanh Huyền ăn thiệt thòi, đuổi vội vàng nói: “Nơi này xem xét chính là bị tuế nguyệt vứt bỏ địa phương, mảng lớn hoang vu cũng không phải Dương Thanh Huyền tạo thành, chắc hẳn thật không có có đồ vật gì.”

Phạm Y giống như tin không phải tin, nói với đám người: “Mọi người bốn phía tìm xem.”

Dương Thanh Huyền nhớ tới đứa bé kia, nói nơi này một khối linh thạch cũng không có, cũng liền lười tìm, nói: “Phạm Y đại nhân, lúc trước đứa bé kia... Ngươi có thể nhận ra?”

Phạm Y sắc mặt biến hóa, nói: “Ta làm sao có thể nhận biết, hẳn là ngươi biết?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Không biết, ta chỉ là đang nghĩ, tiểu hài này lần thứ nhất xuất hiện là tại Luân Hồi Thiên Cung, có thể hay không cùng Huyền Thiên Cơ có quan hệ?”

Phạm Y song đồng co rụt lại, ngưng tiếng nói: “Ngươi hoài nghi hắn là Huyền Thiên Cơ?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3229: Thuận Ta Thì Sống, Nghịch Ta Thì Chết

Dương Thanh Huyền trong lòng giật mình, hắn cũng không có nghĩ tới phương diện này, bây giờ bị Phạm Y một nhắc nhở, đột nhiên cảm thấy có khả năng này. Đứa bé kia biểu hiện ra loại loại không thể tưởng tượng nổi cùng quái dị, hoàn toàn chính xác cùng Huyền Thiên Cơ giống nhau đến mấy phần.

Phạm Y nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nói ra: “Ngươi cùng Huyền Thiên Cơ quen biết, nên biết so ta càng nhiều a? Hắn cùng Luân Hồi Thiên Cung là quan hệ như thế nào? Cùng ngươi lại là quan hệ như thế nào? Hắn không ngừng xuất hiện ở chỗ này vũ trụ, lại có mục đích gì?”

Dương Thanh Huyền thở dài: “Ta cùng hắn mặc dù nhận biết, nhưng thật không hiểu rõ. Ta chỉ biết hắn là Luân Hồi Thiên Cung chủ nhân, chuyển thế trên Thương Khung Tinh Vực, cho nên mới sẽ quen biết. Về phần hắn ở chỗ này vũ trụ mục đích, ta liền càng không biết. Bất quá Phạm Vô giờ phút này có chân thân, chính là đoạt xá hắn.”

“Ồ? Nói như vậy, hắn cùng Phạm Vô ở giữa là không chết không thôi rồi?”

Phạm Y trong mắt sáng lên, tựa hồ có mấy phần vui sướng.

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Ta đây cũng không biết, có lẽ đi. Nhưng tiểu hài này có phải là hay không Huyền Thiên Cơ, vô pháp kết luận a.”

Phạm Y sắc mặt bất thiện, khẽ nói: “Nên tới trước sau sẽ tới, muốn xuất hiện cuối cùng sẽ xuất hiện. Ta ngay tại cái này lẳng lặng chờ lấy, nhìn hắn có thể làm ra hoa dạng gì.” Nàng xoay chuyển ánh mắt, hỏi: “Ngươi quả thật không có phát hiện bảo vật gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Lại tới, đã nói không có ngươi chính là không tin. Ngươi hỏi một chút tất cả mọi người, xem bọn hắn có thể hay không tìm ra thứ gì.”

Phạm Y thần thức sớm đã bao phủ bốn phương tám hướng, tất cả mọi người đều tại cẩn thận tìm kiếm, lại cái gì cũng không có phát hiện, nàng nói: “Tốt a, ta tin ngươi. Đã như vậy, liền đem ngươi chiến kích cho ta đi, cứ như vậy, ta cũng tính không có trắng đi một chuyến.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, cả giận nói: “Ngươi không có trắng đi một chuyến, cái kia ta không chỉ có uổng công, còn ném đi một kiện bảo vật.”

Phạm Y cười nói: “Kia là ngươi sự tình, không liên quan gì đến ta.” Thoại âm rơi xuống, đưa tay năm ngón tay liền hướng Dương Thanh Huyền chộp tới.

“Dừng tay!”

Quỷ Tàng cùng Tử Tâm đều là lệ quát một tiếng, hai người đồng thời xuất thủ hướng Phạm Y công tới. Dương Thanh Huyền cũng vung ra một chưởng, vô số kim quang xán lạn, chính là Đại Niết Bàn chi lực Bàn Nhược Thần Chưởng.

“Một nhóm tôm tép nhãi nhép!”

Phạm Y cười nhạo một tiếng, trên thân khí thế chấn động ra đến, lực lượng của ba người nháy mắt bị ngăn trở, sau đó tan thành mây khói. Quỷ Tàng cùng Tử Tâm đều bị khủng bố lực lượng đánh bay ra ngoài, Dương Thanh Huyền thì là thân ảnh nhoáng một cái, liền bị Phạm Y chộp vào không trung.

“Ngươi cái này lão vu bà, tiện nữ nhân, ta đã sớm biết ngươi không phải người tốt lành gì!”

Dương Thanh Huyền liều mạng giãy dụa, chửi ầm lên.

Phạm Y cười lạnh nói: “Mắng đủ chưa? Mắng đủ có thể đi chết rồi. Bất quá không phải hiện tại, mà là đợi chút nữa, ngươi bây giờ đối với ta còn có một chút điểm giá trị.”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy lồng ngực muốn nứt mở, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không lực lượng bị cưỡng ép từ trong cơ thể rút ra, một chút xíu rời hắn mà đi.

“Ngươi muốn làm gì?!”

Dương Thanh Huyền liều mạng giãy dụa, nghĩ phải bắt được chiến kích, nhưng Phạm Y lực lượng chỗ nào là hắn chống lại, rất nhanh liền triệt để đã mất đi khống chế.

Dương Thanh Huyền cảm thấy mình bị dành thời gian, toàn thân khó chịu không nói ra được.

Phạm Y nói: “Làm cái gì ngươi nhìn không thấy sao? Ở chỗ này mấy tháng, cái không gian này diễn hóa đã vượt ra khỏi tưởng tượng của ta, bằng lực lượng của ta vô pháp thu lấy nó. Nhưng có kiện thần khí này, liền không giống nhau.” Nàng đem Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không nắm trong tay, trong mắt bắn ra rạng rỡ tinh quang.

“Mà ngươi...”

Phạm Y lại nhìn xem Dương Thanh Huyền, trong mắt tràn đầy trêu tức mỉa mai, nói: “Từ vừa mới bắt đầu, ngươi liền nhìn ta không vừa mắt, ta cũng như thế, liền không có nhìn ngươi thuận mắt qua. Ngươi cho rằng ta đồ vật là tốt như vậy cầm sao? Nuốt ta đưa cho ngươi đời thứ nhất A Ma La Thức Thể, sớm muộn là nếu còn hồi cho ta.”

Dương Thanh Huyền cả giận nói: “Ngươi cái này cái đồ biến thái, không phải là muốn đem ta ăn đi?”

“Ha ha.” Phạm Y cười ha hả, “Nếu không phải trên người ngươi có đời thứ nhất a Ma La thức lực lượng, ngươi cho rằng ta muốn ăn ngươi? Trước cho ta ngoan ngoãn đợi ở một bên, xem thật kỹ ta thu lấy mảnh này hạt sen không gian đi.”

Nàng năm ngón tay vồ lấy, Dương Thanh Huyền tứ chi cùng toàn thân lập tức bị một cỗ lực lượng phong tỏa ngăn cản, cả người hung hăng quẳng xuống đất, khó mà động đậy.

Phạm Y cầm trong tay chiến kích, cường đại lực lượng tràn vào kích thân bên trong, không ngừng đem chiến kích linh tính áp chế, sau một lúc, chiến kích rung động rốt cục cũng ngừng lại, bị hoa sen bạch quang bao phủ, thành trong tay nàng thần khí.

Phạm Y mặt lộ vẻ vui mừng, giơ lên chiến kích, ánh mắt quét qua, cao giọng nói: “Tất cả mọi người nghe.”

Tất cả mọi người tại bốn phía tìm kiếm bảo vật, không ít người cũng phát hiện Phạm Y cùng Dương Thanh Huyền xung đột, nhưng không ai dám xen vào chuyện bao đồng, đều là đoạt được xa xa. Giờ phút này Phạm Y nói chuyện, thanh âm thẳng tới vô cùng xa, sở hữu ở trong thần điện người đều nghe được nhất thanh nhị sở, không khỏi quay người trông lại.

Phạm Y nói: “Mảnh này hạt sen không gian dù không phải ta khai sáng, lại là thuộc về ta, hiện tại ta đem đem nó thu hồi đến cái này chiến kích bên trong. Cho tới các ngươi, có thể cùng ta quen biết cũng coi là một trận duyên phận, như vậy ta liền cho chư vị một lần lớn cơ hội, hảo hảo thần phục cùng quy thuận với ta, chư vị cảm giác đắc ý đi như thế nào?”

“Hạt sen không gian là cái gì?” Không ít người cả kinh nói: “Hẳn là chính là mảnh này giao hội đại lượng vũ trụ không gian? Ngươi nói là của ngươi chính là của ngươi rồi? Nào có loại sự tình này.”

Phạm Y cười lạnh nói: “Các ngươi tính là thứ gì? Ta cần phải lừa các ngươi sao? Yêu tin liền tin, không tin thì thôi, hiện tại ta chỉ hỏi chư vị một câu, có nguyện ý hay không quy thuận?”

Hơn trăm người đều mặt âm trầm, đã không người nào nguyện ý quy thuận.

Bọn hắn tại riêng phần mình vũ trụ bên trong, đều là hô mưa gọi gió, quát tháo phong vân đỉnh phong nhân vật, há cam tâm chịu làm kẻ dưới.

Dương Thanh Huyền giãy dụa lấy đứng lên, lớn tiếng nói ra: “Mọi người đừng nghe nàng nói bừa, cái này hạt sen không gian căn bản không phải nàng, nàng chỉ là muốn độc chiếm mà thôi. Mọi người nếu là phản kháng, còn có một đầu sinh lộ, nếu là quy thuận, liền thật một con đường chết.”

“Ồn ào!”

Phạm Y tiện tay vỗ tới một chưởng, “Bành” một tiếng, Dương Thanh Huyền lần nữa bị đánh bay, hung hăng quẳng xuống đất, toàn thân tan ra thành từng mảnh, đau đến nhe răng trợn mắt. Nếu không phải Phạm Y còn muốn ăn hắn, sợ là một chưởng này đối với trực tiếp liền muốn hắn mạng.

Cái kia tên chín sao Thiên Giới đỉnh phong lão giả Hàn Sâm ôm quyền chắp tay nói: “Chúng ta riêng phần mình đều có tông môn của mình, thực sự không tiện đầu nhập các hạ.”

“Đúng đúng, thực sự không tiện.” Tất cả mọi người tán thành đứng lên.

Phạm Y nói: “Đã như vậy, cái kia giữ lại các ngươi cũng không còn tác dụng gì nữa?”

Đám người nghe vậy, đều là đáy lòng phát lạnh, Thẩm Thất Thất trầm giọng nói: “Quy thuận như thế nào? Không quy thuận lại như thế nào?”

Phạm Y cười nói: “Quy thuận, tự nhiên là ngoan ngoãn khi thủ hạ ta, nghe ta điều khiển, trung tâm không hai. Không quy thuận, hậu quả cũng không cần ta nói đi, tất cả mọi người là minh bạch người, có thể tu luyện tới lập tức cảnh giới, hẳn là cũng không ít giết người.”

Hàn Sâm cả kinh nói: “Nếu là chúng ta không quy thuận, chẳng lẽ ngươi muốn đem chúng ta đều giết?!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3230: Địa Ngục Hỏa, Bách Thú Gào Thét

Phạm Y nháy nháy mắt, nói: “Đem các ngươi đều giết, có vấn đề sao? Một bầy kiến hôi mà thôi, hẳn là đem chính mình nhìn đến rất nặng?”

Hàn Sâm cả giận nói: “Các hạ đừng muốn khinh người quá đáng! Nghĩ đem chúng ta toàn bộ ăn, hẳn là cho là mình là vạn cổ chí tôn!”

Phạm Y cười đến ngã trái ngã phải, “Ha ha, coi mình là người nào? Giết các ngươi không cần chí tôn? Đã không nhìn rõ hiện thực, vậy liền để các ngươi cố gắng biết rõ ràng hiện trạng đi.”

Đối với những người trước mắt này, có thể thu vì thủ hạ tự nhiên tốt nhất, nhưng nếu không thể thu lấy cũng cũng không sao.

Dù sao chí hướng của nàng là vạn cổ chí tôn, có hay không thủ hạ đều không trọng yếu.

Chiến kích tại trong tay vung lên, liền hóa ra vạn đạo hào quang, hướng sở hữu võ giả chém tới, không một cái rơi mất.

Dương Thanh Huyền chấn kinh vạn phần, nàng thật đúng là dám cùng tất cả mọi người khai chiến, đồng thời cái kia chiến kích tại Phạm Y trong tay phát huy ra uy lực, rõ ràng so với mình phải cường đại quá nhiều.

Cái này vạn đạo hào quang đem Quỷ Tàng cùng Tử Tâm cũng bao phủ đi vào, duy chỉ có tránh đi Dương Thanh Huyền.

“Cuồng vọng đến cực điểm, sĩ khả sát bất khả nhục, mọi người liều mạng với ngươi!”

Hàn Sâm nổi giận gầm lên một tiếng, lực lượng toàn thân bạo phát đi ra, một quyền liền hướng cái kia hào quang đánh tới.

Thẩm Thất Thất mấy người cũng riêng phần mình xuất thủ, tất cả đều là trong lòng nhẫn nhịn một cơn lửa giận.

Coi tự mình là làm sâu kiến, đây là bao nhiêu năm trước xa không thể chạm sự tình.

“Oanh! Oanh!”

Các loại bắn nổ thanh âm, ở trên mặt đất không ngừng bạo hưởng.

Cái này hoang vu thần điện bị đánh thủng trăm ngàn lỗ, sức mạnh đáng sợ đem đại địa cùng bầu trời, trên trăm đạo thân ảnh không ngừng xuyên qua, một chút khá xa người phi tốc hướng nơi xa bỏ chạy.

Phạm Y cười lạnh không thôi, thân ảnh nhoáng một cái, trực tiếp thuấn di đến tại chỗ rất xa, liền xuất hiện tại những chạy trốn kia võ giả phía trước.

“Không được!”

Những cái kia võ giả từng cái quá sợ hãi.

Còn chưa kịp phản ứng, cường đại kích quang liền quét ngang mà đến, đem bọn hắn chém thành hai đoạn, điệp Huyết Trường Không.

“Nàng đến cùng là thực lực gì tồn tại?!”

Hàn Sâm kinh sợ không thôi, mãnh xoay người nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền quát hỏi nói.

Dương Thanh Huyền sắc mặt khó coi, nói: “Cự ly nửa bước chí tôn không xa, nhưng còn chưa tới đạt.”

Thẩm Thất Thất cả kinh nói: “Cự ly nửa bước chí tôn cách xa một bước, chẳng lẽ là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong?”

Dương Thanh Huyền nói: “Có lẽ vậy.”

Hắn không biết là có hay không có thập tinh Thiên Giới đỉnh phong cảnh giới này, nhưng Phạm Y cự ly Phạm Vô, Trọng Anh hoàn toàn chính xác chênh lệch một tuyến, mà so Đế Lộc mấy người cường đại quá nhiều, sợ là thập tinh cảnh giới bên trong, cũng chia mấy cấp độ. Hắn lúc trước liền có hoài nghi, hiện tại nghe Thẩm Thất Thất nói chuyện, hơn phân nửa chính là không thể nghi ngờ.

Hàn Sâm run giọng nói: “Đáng chết a! Lại là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, đáng sợ như vậy tồn đang vì sao a còn lưu tại hạ giới?”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Lưu tại hạ giới không được sao?”

Hàn Sâm nhìn hắn liếc mắt, tràn đầy bực bội, nhưng vẫn là hồi đáp: “Hạ giới quy tắc quá yếu, muốn trở thành vạn cổ chí tôn gần như không có khả năng, rất nhiều người bước vào Thiên Giới chi chủ về sau, chỉ cần cảnh giới dừng bước không tiến, đều sẽ thử nghiệm đột phá vũ trụ bình chướng, tiến về thượng giới, tranh thủ cái kia một tuyến cơ hội. Nhưng nếu là còn có cơ hội tiến bộ, liền sẽ không mạo hiểm đi thượng giới. Hẳn là nàng có tự tin bước vào vạn cổ chí tôn?” Nghĩ đến nơi này, Hàn Sâm càng là kinh nghi bất định.

Thẩm Thất Thất nói: “Đừng phân tích, nhanh nghênh chiến! Nếu là không địch lại, tất cả mọi người muốn xong đời!”

Tất cả mọi người đều cảm nhận được nguy cơ trước đó chưa từng có, từng cái xuất ra át chủ bài, vùi đầu vào đại chiến bên trong. Bọn hắn đều là lịch kinh vô số sinh tử, từ trong cùng nhất từng bước một đi tới cường giả.

Mỗi người tại riêng phần mình vũ trụ bên trong, đều là quát tháo phong vân đỉnh tiêm tồn tại, nắm giữ to lớn tự tin và tôn nghiêm, thà chết cũng không tiếc một trận chiến!

Dương Thanh Huyền đem Quỷ Tàng hô đi qua, nháy mắt tiến hành hợp thể, vết thương trên người lập tức tốt hơn hơn nửa, thân ảnh nhoáng một cái, liền hướng Phạm Y phóng đi.

“Một bầy kiến hôi, giết các ngươi, vừa vặn với tư cách tuyệt thế thần binh sinh ra trước huyết tế!” Phạm Y đứng thẳng không trung bất động, quơ chiến kích, chém về phía bốn phương tám hướng.

Hơn một trăm người tất cả đều tại phạm vi công kích của nàng bên trong, không vừa rơi xuống. Mà lại những muốn chạy trốn kia, tất cả đều bị đi đầu chém giết, dọa đến càng không có người dám trốn.

“Đại nhân mau dừng tay, ta nguyện ý quy thuận!”

Có một tên võ giả ngăn cản không nổi, hoảng sợ kêu to cầu xin tha thứ.

Phạm Y cười lạnh nói: “Không cần.” Chiến kích một bổ, ngược lại tăng lên công kích người kia lực lượng, hư quang như lôi điện rơi xuống, trực tiếp đem người kia chém thành hai đoạn.

Dương Huyền Tàng khiếp sợ không thôi, cái kia chiến kích hắn luyện hóa đã lâu, còn có thể cảm ứng được một chút khí tức, tại Phạm Y điều khiển dưới, lại nhiễm nhiều như vậy cường giả chi huyết, rất có rời hắn mà đi dấu hiệu.

Dương Huyền Tàng trong lòng lo lắng, lấy ra rồng quyền sắt giản đánh qua.

“Bành!”

Một đạo hư quang rơi vào sắt giản bên trên, chấn cánh tay hắn run lên.

“Hừ, hợp thể về sau vẫn là rác rưởi.” Phạm Y thoáng nhìn Dương Huyền Tàng, chiến kích hoành đâm mà đến, tựa hồ có khiêu khích hương vị, trực tiếp đem lưỡi kích cắm - nhập Dương Huyền Tàng cánh tay, chém vỡ hắn một mảnh kinh mạch.

“Đáng chết! Thật chẳng lẽ không có biện pháp?”

Dương Huyền Tàng khẩn trương, nếu là đám người bị giết, hắn cũng trốn không thoát bị nuốt vận mệnh.

Thần điện ở đây đại chiến lực lượng hạ bị đánh phá thành mảnh nhỏ, ngay lúc sắp sụp đổ. Dương Huyền Tàng đột nhiên phát hiện một chi tiết, cái kia vĩnh hằng trên đường cổ đăng, một cái đều dập tắt.

Chi tiết này cực kì nhỏ bé, ở đây bát ngát trong chiến trường, mấy ngọn đèn biến mất căn bản khó mà cảm thấy, nhưng Dương Thanh Huyền đúng lúc trông thấy, nội tâm không hiểu xúc động hạ.

“Ừm?”

Phạm Y vung vẩy chiến kích tay, đột nhiên ngừng lại, kinh ngạc ngẩng đầu nhìn trời, lại mãnh mà cúi thấp đầu đến, nhìn chăm chú vỡ vụn đại địa.

“Phanh”, cái kia cắt ra vĩnh hằng trên đường, liên tiếp tiếng nổ tung vang lên, xuất hiện mạng nhện giống nhau khe hở, cũng lan tràn hướng bốn phương tám hướng, toàn bộ chặn đường cướp của toàn bộ vỡ vụn ra.

Một mảnh màu đỏ tươi, từ cái kia trong cái khe tuôn ra, rất nhanh lan tràn hướng lên bầu trời.

Là sáng loáng hỏa diễm, hóa thành các loại dữ tợn hình thái, giương nanh múa vuốt, rất nhanh liền đem thế giới nhen nhóm.

Dương Huyền Tàng cả kinh nói: “Lục đạo huyễn diễm?” Trước mắt ngọn lửa này rõ ràng chính là lục đạo huyễn diễm, có thể tựa hồ so hắn chưởng khống lục đạo huyễn diễm còn muốn lợi hại hơn mấy phần, “Đây rốt cuộc là cái gì lửa? Chẳng lẽ là bản nguyên chi hỏa thứ năm ngăn?”

Ý nghĩ này cùng một chỗ, lập tức chính mình giật nảy mình, lập tức loại ra ngoài. Cái này lửa cùng lục đạo huyễn diễm cực kì tương tự, cần phải chỉ là lục đạo huyễn diễm thăng cấp bản, vẫn chưa sinh ra biến hóa về chất.

Đầy trời người, Phạm Y cùng tất cả mọi người đều bị ngọn lửa này vây quanh, đặt mình vào với biển lửa bên trong.

Phạm Y song đồng co rụt lại, nhìn chằm chằm cái kia hỏa diễm ngưng tiếng nói: “Địa Ngục Hỏa? Nơi này làm sao sẽ có Địa Ngục chi hỏa?”

Đúng lúc này, một đạo cự đại tiếng gầm gừ, xé Liệt Hỏa diễm mà tới. Sau đó càng có bách thú gào thét, từng đạo thanh âm dồn dập, đem hư không áp vỡ vụn, chấn tất cả mọi người khí huyết khuấy động, hai lỗ tai vỡ tan.

Dương Huyền Tàng gấp bận bịu bịt lấy lỗ tai, hoảng sợ nhìn qua nơi xa, vô số nhận biết cùng không quen biết quái thú hư ảnh cuồn cuộn mà tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3231: Lục Đạo Đại Trận, Tượng Thần Là Ai?

Có người cả kinh kêu lên: “Có phải hay không xúc động cái gì cấm chế?”

Bốn phương tám hướng tất cả đều là hỏa diễm cùng thú rống bên trong, Dương Huyền Tàng một đôi Hỏa Nhãn Kim Tinh bắn về phía chỗ sâu.

Cái kia trong ngọn lửa, vô số ác quỷ chậm rãi bò lên ra, trong hai mắt toát ra lục mang.

Dương Huyền Tàng cả kinh nói: “Là ba ác đạo!”

Hàn Sâm sắc mặt đại biến, giật mình tiếng nói: “Lục đạo bên trong ba ác đạo?”

Tương truyền thế gian chúng sinh, bởi vì nghiệp lực khác biệt mà sinh ra quả báo, cái này quả báo có sáu cái chỗ, được xưng là lục đạo.

Trong đó địa ngục đạo, ngạ quỷ đạo cùng súc sinh đạo là vì ba ác đạo, chính là nhất niệm lên buồn nôn, tức đọa ác đạo, nhân quả rõ ràng.

Dương Huyền Tàng nhớ tới năm đó toà kia Ân Võ Điện, cũng là bị lục đạo đại trận chỗ vây, chẳng lẽ nơi này cũng là?

Phạm Y tựa hồ cũng phát giác cái gì, ngưng tiếng nói: “Lục đạo đại trận?”

Địa Ngục Hỏa, bách thú, quỷ đói, giống hồng thủy giống nhau vọt tới.

Nhưng không thấy mặt khác ba đạo lực lượng.

Cái này ba ác đạo chi lực gặp người liền giết, không cho phân chia, đám người vội vàng hướng ở giữa dựa vào, nhưng Phạm Y đứng ở chính giữa, lại không dám áp sát quá gần.

Rất nhanh liền tạo thành hai cái vòng tròn, Phạm Y một người một vòng tròn, đơn đả độc đấu. Còn lại hơn trăm người một vòng tròn, lẫn nhau hỗ trợ, cộng đồng đối kháng cái này ba ác đạo lực lượng.

Phạm Y một tay chấp kích, nhìn như tùy ý hướng phía trước vung đi, kích quang như trăng tròn xẹt qua trời cao, lại giống là nở rộ hoa sen, trực tiếp đem ba ác đạo hiển hóa ra ngoài sinh linh oanh vỡ nát.

Nhìn qua nàng không chút phí sức, nhưng trên mặt thần sắc lại không ngừng trở nên ngưng trọng.

Cái kia ba ác đạo linh, phảng phất vô cùng vô tận, không ngừng từ hư không bên trong xuất hiện, giết không hết.

“Ta ngược lại muốn xem xem là ai ở sau lưng giở trò quỷ!” Phạm Y khẽ quát một tiếng, chiến kích trước người xoay tròn một cái, liền bổ ra ba ác đạo linh, chém về phía vô tận xa phía trước.

“Ầm ầm!” Toàn bộ Địa Ngục Hỏa hư không hoàn toàn bị bổ ra, đột nhiên phía trước quang ảnh lóe lên, một cỗ cực độ tà ác đáng sợ lực lượng cuồng áp mà đến, đánh vào cái kia kích trên ánh sáng, đem đánh nát bấy.

Phạm Y cả kinh nói: “Đây là...”

Tại cái kia hư không bị bổ ra sát na, phía trước lấp lóe bên trong, hiện ra một cái tượng thần, cái này cực ác chi lực, chính là từ cái kia tượng thần bên trong tuôn ra.

Mặt khác cái vòng kia bên trong không ít người cũng gặp được, đều chấn kinh phi thường, trong đó Dương Huyền Tàng càng là Hỏa Nhãn Kim Tinh lấp lóe mấy lần, kém chút không có hù đến, lúc này, hắn phát hiện Phạm Y ánh mắt, tựa hồ nhìn về phía mình.

Tử Tâm một mực đang Dương Huyền Tàng bên cạnh thân, thấp giọng hỏi nói: “Chuyện gì xảy ra? Cái kia tượng thần làm sao có điểm giống ngươi?”

Dương Huyền Tàng nói: “Đừng nói lung tung, trong thiên hạ này có ức vạn vạn chúng sinh, dáng dấp có chút giống có gì đáng kinh ngạc.”

Tử Tâm hồ nghi nói: “Thật sao? Vậy làm sao ngươi sắc mặt hơi trắng, mười phần dáng vẻ khẩn trương?”

Dương Huyền Tàng tức giận nói: “Có sao? Ta tại đối phó những này ba ác đạo linh, sắc mặt đương nhiên là có chút trắng.”

Tử Tâm luôn cảm thấy Dương Huyền Tàng không thích hợp, nhưng đối phương lại chết không thừa nhận, mà lại nơi này cực kì quỷ dị, ngược lại cũng không nên cùng hắn có quan hệ gì.

Dương Huyền Tàng thì là càng phát không được tự nhiên, nơi xa Phạm Y ánh mắt liền giống một con dao, chằm chằm hắn cực không thoải mái.

Cái kia tượng thần hắn cũng nhìn thấy, mặc dù chỉ là nhìn liếc qua một chút, lại dám trăm phần trăm khẳng định chính là Ân Võ Vương.

“Cái kia tượng thần là ai?”

Phạm Y thanh âm truyền đến, đồng thời nàng trực tiếp bổ ra thông đạo, hướng Dương Huyền Tàng bên này đi tới.

Tất cả mọi người là hoảng hốt, vội vàng bày trận, chuẩn bị đối phó Phạm Y.

Dương Huyền Tàng sắc mặt khó coi, khẽ nói: “Ngươi đang nói chuyện với ta phải không? Ta lại không phải bách khoa toàn thư, nào biết được ai là ai.”

Phạm Y cười lạnh nói: “Bắt đầu Quỷ Tàng nói nơi này chỉ có Dương Thanh Huyền có thể đi vào, ta còn không quá tin, hiện tại ngươi còn muốn phủ nhận sao?”

Dương Huyền Tàng cả giận nói: “Ngươi chẳng lẽ cho rằng cái kia tượng thần là ta đi?”

Bốn phía người đều là lớn kinh, bọn hắn chỉ có một số nhỏ người nhìn thấy tượng thần, mà giờ khắc này Dương Thanh Huyền là hợp thể trạng thái, diện mục phát sinh nhất định cải biến, sở dĩ cũng không xác định tượng thần có phải là hắn.

Phạm Y trầm ngâm xuống, nói: “Hẳn không phải là. Mặc dù các ngươi dáng dấp rất giống, nhưng hắn càng nặng ổn, càng thâm thúy, lực lượng rõ ràng càng mạnh, chẳng lẽ... Hắn là cha ngươi?”

Dương Huyền Tàng kém chút phun ra một ngụm máu đến, cả giận nói: “Là cha ngươi!”

Phạm Y cười lạnh nói: “Đã ngươi không chịu nói, ta như thường có thể đem đáp án giải khai. Chậc chậc, ta đối với ngươi càng ngày càng cảm thấy hứng thú đâu, đến lúc đó sẽ không không nỡ ăn đi.”

Nói xong, tay giơ lên, lại là một kích bổ ra, chém về phía đối lại trước vị trí đó.

“Ầm ầm!” Kích quang những nơi đi qua, vô số ba ác đạo linh dồn dập nổ tung.

Tất cả mọi người dõi mắt nhìn lại, mượn cái kia kích ánh sáng quang huy, quả nhiên nhìn thấy u ám hư không phía trước, tựa hồ có một tôn hùng vĩ thân ảnh.

Đột nhiên, thân ảnh kia động.

Kích chiếu sáng nhập u ám bên trong, đám người trợn to hai mắt, thấy rõ cái kia tượng thần dung nhan, quả nhiên cùng Dương Huyền Tàng giống nhau đến mấy phần, suy nghĩ lại một chút Dương Thanh Huyền bộ dáng, đích thật là cực kỳ giống.

Nhưng lại cùng Phạm Y nói đồng dạng, chỉ là cực giống mà thôi, cho người cảm giác rõ ràng không phải Dương Thanh Huyền.

Cái này tượng thần trừ anh tư vĩ ngạn, khuôn mặt tuấn nhã bên ngoài, còn có một đôi thâm thúy con ngươi, lộ ra làm người sợ hãi tà ác.

Tượng thần tay giơ lên, lật tay liền hướng về phía trước vỗ tới.

“Ầm ầm!” Cái kia kích quang lần nữa bị một chiêu áp chế nhập diệt.

Phạm Y cười lạnh một tiếng, chấp kích tiến lên, nói: “Ta chẳng cần biết ngươi là ai, mặc kệ ngươi cho nên làm cái gì mê hoặc, chỉ cần không phải vạn cổ chí tôn, liền thúc thủ chịu trói đi.”

Cái kia tượng thần nhấc tay vồ một cái, “Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, phảng phất hư không bạo tạc, từ bên trong tuôn ra vô số Địa Ngục Hỏa, hình thành đáng sợ đúng sóng lửa, cuồn cuộn xông về phía trước.

“Vô dụng, nếu là thần thông của ngươi giới hạn ở đây, như vậy liền đi chết đi.”

Phạm Y một kích vung ra, bổ ra Địa Ngục Hỏa, dậm chân hướng về phía trước.

Biển lửa kia hung mãnh, lại hoàn toàn ngăn không được bước tiến của nàng.

Đúng lúc này, cái kia vô số hung mãnh dị thú đột nhiên cuồng kêu lên, từng cái giống như là biến dị, điên cuồng phóng tới Phạm Y. Đồng thời hư không bên trong không ngừng xuất hiện đại lượng khe hở, đáng sợ hơn súc sinh xé rách không gian xuất hiện, tất cả đều thẳng hướng Phạm Y.

Dương Huyền Tàng không hiểu chấn động trong lòng, bỗng nhiên đem ánh mắt nhìn về phía một phương hướng khác, Hỏa Nhãn Kim Tinh xuyên thấu cái này hỗn loạn trường năng lượng, tại cực xa chỗ, thình lình xuất hiện một tôn giống nhau như đúc Ân Võ Vương tượng thần!

Dương Huyền Tàng kinh hãi nói: “Chẳng lẽ...”

Cái này vô số hung mãnh dị thú chính là tại mới xuất hiện cái kia tôn thần tượng khống chế bên trong, không ngừng vỡ vụn hư không mà đến, không có chút nào sợ hãi phóng tới Phạm Y, một nhóm phê bị Phạm Y chém giết, máu tươi trời cao.

Ở đây không khỏi là hạng người thông minh tuyệt đỉnh, tựa hồ minh bạch cái gì, ánh mắt nhìn về phía mặt khác một chỗ phương hướng, quả nhiên, vị trí đó bên trên truyền đến lăng lệ tiếng gào thét, vô số quỷ đói xuất hiện, đồng thời lẫn nhau gặm ăn, xuất hiện ác mộng giống nhau tràng cảnh. Sau đó không lâu những này quỷ đói tại lẫn nhau thôn phệ dưới, biến thành mấy chục cái cực kì tồn tại cường đại, giống như là vĩnh viễn ăn không đủ no, hướng Phạm Y phóng đi.

Mà ở đây chút quỷ đói về sau, mơ hồ có thể thấy được một tòa vĩ ngạn tượng thần, hai tay nắm quyết với trước người.

Chương 3232: Lục Đạo Bất Phôi Tướng

“Mỗi một ác đạo bên trong đều có một cái tượng thần!”

Ba tòa tượng thần liên thủ phía dưới, đại trận vận chuyển, ba loại cực ác chi lực hướng Phạm Y trấn áp xuống.

“Oanh! Oanh!.”

Phạm Y đường đi bị ngăn trở, huy động chiến kích, tiến vào phòng ngự trạng thái.

Hàn Sâm cả kinh nói: “Dĩ nhiên là Lục Đạo Đại Trận, vì sao chỉ có ba ác đạo? Còn có ba đạo đâu?”

Thẩm Thất Thất sắc mặt bạc trắng nói: “Nếu là nữ nhân này một chết, chúng ta cũng trốn không thoát đại trận này a?”

Mỗi người đều là trong lòng nặng nề, Phạm Y thắng, bọn hắn phiền phức, Phạm Y chết, bọn hắn cũng phiền phức.

Dương Huyền Tàng trong hai mắt bắn - ra sát khí, lạnh giọng nói: “Chờ đợi cơ hội, chờ nữ nhân này cùng cái này ba ác đạo đánh nhau chết sống thời điểm, chúng ta lại ra tay giết nàng phá trận.”

Đám người nghe xong đều cảm thấy có lý, bắt đầu trận địa sẵn sàng, trong bóng tối điều tức chính mình, khôi phục thể năng.

Ba tòa tượng thần chi lực tại không trung xen lẫn, rất mau đem Phạm Y khốn nhập trong đó, nhưng bất quá một lát, bên trong liền truyền đến Phạm Y tiếng cười lạnh, “Nếu là Lục Đạo Đại Trận, chỉ còn ba đạo, dựa vào cái gì chống đối với ta? Nếu là đại trận không được đầy đủ, liền hủy đi đi!”

Thân ảnh của nàng tại không trung phi tốc xoay tròn, cầm chiến kích địa phương, bắt đầu có bạch liên xuất hiện, một đạo chiến kích vỗ xuống, như mới tháng tấm lụa, hung hăng đem ba loại ác lực chém ra.

Phạm Y ánh mắt nhìn chằm chằm cái kia địa ngục đạo phía trước tượng thần, lạnh lùng nói: “Ta biết ngươi là ai, chính là ngươi trộm lấy ta hạt sen, ở đây mở ra mảnh không gian này. Ra lẫn vào, sớm muộn nếu còn. Hôm nay phá ngươi đại trận, thu hồi hạt sen không gian, cũng coi là cho chuyện này vẽ lên một cái vòng tròn mãn dấu chấm tròn.”

Phạm Y lực lượng bộc phát đến đỉnh phong, mỗi một kích bổ ra, đều đem đại lượng ba ác đạo linh chém vỡ nát, ba loại sức mạnh không ngừng biến mất. Phạm Y chấp kích tiến lên, liền muốn chém cái kia ba tòa tượng thần.

Đúng lúc này, một cỗ mênh mông vĩ lực bát vân kiến nhật, chiếu rọi mà tới.

Đem ba ác đạo lực lượng bài xích mở, hình thành một cỗ lực lượng đặc biệt.

Phạm Y khẽ nói: “Mặt khác ba đạo chi lực, cuối cùng xuất hiện sao?”

Tại mặt khác ba phương hướng bên trên, bỗng nhiên cũng hiện ra ba tòa tượng thần, riêng phần mình tay bấm quyết ấn, khuôn mặt tất cả đều là Ân Võ Vương, nhưng trên thân lực lượng cùng ba ác đạo hoàn toàn khác biệt, tràn ngập chính diện lực lượng, chính là thiên đạo, nhân đạo, tu la đạo chi lực.

Ba ác đạo tượng thần cũng hoàn toàn rõ ràng bày ra, lại không ẩn nấp trong hư không.

Sáu tòa tượng thần giống như đúc, đều là cùng một người pho tượng, nhưng trên thân khí tức lại hoàn toàn khác biệt, chính bày biện ra lục đạo chi lực.

Dương Huyền Tàng giật mình phát hiện, cái này sáu tòa tượng thần trong tay quyết ấn không giống nhau, đều là tối nghĩa khó hiểu, toàn bộ pho tượng toàn thân năng lượng, tựa hồ cũng là từ cái kia quyết ấn bên trong truyền ra.

Sáu tòa tượng thần vừa xuất hiện, trong trận cảm giác áp bách nháy mắt đạt tới cực điểm.

Không ít người đều mồ hôi đầm đìa, có loại gánh không được cảm giác.

Tử Tâm cả kinh nói: “Dương Thanh Huyền, cái này tượng thần dáng dấp giống như vậy ngươi, thật không có quan hệ gì với ngươi sao?”

Dương Huyền Tàng mặt đen lại nói: “Đây đều là bao nhiêu năm trước nhân vật? Làm sao sẽ cùng ta có quan hệ?”

Tử Tâm cả kinh nói: “Hắn thật không là cha ngươi?” Nói xong cũng cảm ứng được Dương Huyền Tàng cái kia ánh mắt giết người, lập tức ngậm miệng.

Thẩm Thất Thất trầm giọng nói: “Dương Thanh Huyền tiểu hữu, giờ này khắc này, tuyệt đối không nên có cái gì giấu nắm vuốt. Mọi người đồng tâm hiệp lực, cùng chung cửa ải khó.”

Dương Huyền Tàng lạnh hừ một tiếng, không tiếp tục để ý, những này người rõ ràng không tin được hắn.

Bắt đầu cẩn thận quan sát cái kia sáu tòa tượng thần trong tay quyết ấn, phảng phất ẩn chứa vô thượng diệu pháp, xem xét liền muốn trầm mê đi vào.

Dương Huyền Tàng kinh hãi một cái, cái này mới đứng vững tâm thần.

Đột nhiên lục đạo bên trong hào quang tỏa sáng, sáu tòa tượng thần trong tay quyết ấn hóa làm sáu loại phù văn, xuất hiện ở trên không.

Sáu loại phù văn theo đại trận vận chuyển, một cỗ vô cùng cường hoành uy thế nghiền ép xuống tới.

Trong trận không gian lập tức dồn dập nổ tung.

Cho dù đám người là cường giả tối đỉnh, cũng không chịu nổi uy thế này trấn áp, chật vật kêu rên lên, ngăn cản không nổi.

Dương Huyền Tàng vội vàng bấm niệm pháp quyết, vận chuyển đại đạo pháp thân, toàn thân bị đạo quang hộ thể, lúc này mới không nhận cái kia uy áp ảnh hưởng. Tử Tâm đem chuyển pháp diêu quang phóng xuất ra, huyễn hóa thành sa y, kịch liệt phiêu đãng tại bốn phía, mới đưa cái kia uy áp ngăn trở.

Tám sao Thiên Giới mới có thể duy trì bất tử. Những bảy sao kia Thiên Giới võ tu đều mặt lộ vẻ vẻ tuyệt vọng, trên thân mảng lớn nổ tung, máu tươi trời cao. Ở đây loại gần như đại đạo vĩ lực dưới, bọn hắn không có bất luận cái gì giãy dụa phản kháng chỗ trống, chỉ có thể mặc cho vận mệnh xâm lược.

Lúc này, cái kia sáu tòa tượng thần cũng ly khai tại chỗ, đột nhiên xuất hiện trên bầu trời đám người, thân thể dung hợp lại cùng nhau, biến thành một tôn sáu đầu mười hai cánh tay quái vật. Nhưng mỗi cái gương mặt vẫn là Ân Võ Vương, chỉ là khí thế khác biệt, phân thuộc lục đạo.

Quái vật mười hai cánh tay bên trong các kết pháp quyết, đánh ra từng đạo quỷ dị phù văn, áp hướng cái kia Phạm Y.

Tựa hồ nó đã nhìn ra, Phạm Y là trong nhóm người này khó giải quyết nhất.

Phạm Y nhìn chằm chằm quái vật kia, giật mình nói: “Lục Đạo Bất Phôi Tướng?!”

Dương Huyền Tàng toàn thân chấn động, giật nảy cả mình, trong hai con ngươi kim quang đại phóng, gắt gao nhìn chằm chằm quái vật kia.

Người mang ba đại chí tôn thần thể hắn, tự nhiên nghe nói qua Lục Đạo Bất Phôi Tướng, chính là bốn đại chí tôn thần thể bên trong thần bí nhất một loại, ghi chép cực ít.

Hắn tại Hỗn Độn Thần Cung thời điểm, tìm tới qua lẻ tẻ một ít tài liệu, ghi chép Lục Đạo Bất Phôi Tướng chính là tám thức sở sinh tướng, vô tướng không thể, duy tâm vọng hiện.

Dương Huyền Tàng tự lẩm bẩm: “Chẳng lẽ quái vật này bộ dáng, chính là Lục Đạo Bất Phôi Tướng.”

Hàn Sâm ngưng tiếng nói: “Hơn phân nửa là! Ta nghe nói không xấu tướng là vọng tâm chỗ hiện tám thức giả tướng, nhưng lại nội hàm không chỗ ở chân tướng, cho nên bất động không xấu.”

Thẩm Thất Thất cả kinh nói: “Chí tôn thần thể đều xuất hiện, lần này làm sao bây giờ?”

Dương Huyền Tàng nói: “Chí tôn thần thể chẳng có gì ghê gớm, lại không phải chí tôn xuất hiện. Trước nhìn Phạm Y đỡ hay không được. Chịu không được lời nói chúng ta lại đến. Chịu nổi lời nói chúng ta cũng tới.”

Đám người lập tức hiểu ý, chịu không được mọi người cùng nhau xông lên giết Lục Đạo Bất Phôi Tướng, chịu nổi, mọi người cùng nhau xông lên giết Phạm Y, lập tức chỉ có thể bình tĩnh lại, thời khắc chuẩn bị ứng đối biến hóa.

Thẩm Thất Thất nói: “Ta nhìn tất cả mọi người gánh không được, ta có một món pháp bảo, gọi là Siêu Tinh Hoàn. Chính là dùng bảy đạo siêu cấp Ngân Hà luyện chế mà thành, nội hàm tám trăm triệu nhiều sao cầu, có thể tụ tập chúng nhân chi lực, hình thành tinh hà kết giới. Có lẽ có thể cản cái này lục đạo một trận.”

Hàn Sâm vui vẻ nói: “Mau mau tế ra.”

Thẩm Thất Thất khoát tay, liền ném ra một đạo Ngân Hà, nháy mắt không trung tan rã mở, hình thành một mảnh Ngân Hà kết giới. Mỗi người võ tu trên thân, đều là ngân quang điểm điểm, giống như là choàng tầng một ráng mây bạc.

Thẩm Thất Thất lớn tiếng nói: “Mọi người đem lực lượng rót vào pháp bảo này bên trong.”

Cái này Siêu Tinh Hoàn bao phủ sát na, tất cả mọi người đều cảm thấy áp lực nhẹ đi, cảm giác lục đạo chi lực bị chặn, đều mừng rỡ như điên. Đặc biệt là những bảy sao kia Thiên Giới võ tu, càng là liều mạng đem lực lượng rót vào tứ phía hư không.

Toàn bộ Siêu Tinh Hoàn lập tức bành trướng, bên trong tám trăm triệu tinh cầu hóa làm ngân quang điểm điểm, trở nên rực rỡ chói mắt, như mộng huyễn không gian.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3233: Số Phong Lưu Nhân Vật

Siêu Tinh Hoàn trên hư không chuyển động, cùng Lục Đạo Đại Trận lực lượng chống lại, phát ra “Ù ù” tiếng vang, đinh tai nhức óc. Vòng bên trong võ tu đều là trùng điệp nhẹ nhàng thở ra, xem như tạm thời an toàn.

Một mặt khác, Phạm Y cùng cái kia lục đạo không xấu chiến đấu, tiến vào gay cấn trình độ.

Lục đạo chi lực tại quái vật trong tay hoàn mỹ dung hợp lại cùng nhau, đem Phạm Y áp chế không hề có lực hoàn thủ, nhưng Phạm Y cầm trong tay chiến kích, đem phạm vi ba trượng bên trong thủ kín không kẽ hở, các loại công kích hoàn toàn bị nàng cắt đứt, mặc dù ở vào hạ phong, lại không có chút nào bại tướng.

“Bành bành bành!”

Năng lượng cuồn cuộn, hai người kịch chiến phía dưới, toàn bộ thần điện không gian sớm đã đổ sụp hủy đi, cái kia vĩnh hằng con đường cùng những cổ đăng kia cũng hóa làm kiếp tro, triệt để biến mất không thấy gì nữa.

Tại mọi người bốn phương tám hướng, bày biện ra Lục Đạo Đại Trận nguyên hình, sáu mặt không gian kết nối lấy vô tận nơi xa, liên tục không ngừng lực lượng nghiền ép lên đến, phảng phất không có cuối cùng.

Tại đại trận này lực lượng dưới, toàn bộ hạt sen không gian cũng bị liên lụy, bắt đầu có băng liệt dấu hiệu.

Trừ Phạm Y bên ngoài, tất cả mọi người đều sắc mặt bạc trắng, hoảng sợ ngừng thở.

Không có ai biết, nếu là hạt sen không gian đổ sụp, sẽ phát sinh cái gì?

Hư không bạo tạc? Vị diện vũ trụ chấn động?

Nơi này là rất nhiều vũ trụ giao hội chỗ, một khi đổ sụp, các đại vũ trụ vị diện lực lượng nháy mắt liền sẽ tràn ngập đầy trời ở giữa, hình thành đáng sợ va chạm cùng bạo tạc, uy năng không á với sáng thế cùng diệt thế.

Cho dù là chín sao Thiên Giới, cũng không có nắm chắc có thể tại như thế xung kích hạ sống sót.

Dương Huyền Tàng ánh mắt ngưng lại, lập tức phát hiện quái vật vị trí, chính là đại trận này hạch tâm trung tâm, lục đạo chi lực hội tụ địa phương, cho nên mới có thể liên tục không ngừng thi triển ra quyết ấn trấn áp Phạm Y.

Chỉ cần đem quái vật này đánh chếch đi vị trí, liền có thể phá vỡ đại trận, mức thấp nhất độ có thể đem quái vật lực lượng áp chế lại, hắn chẳng biết những người khác phải chăng nhìn ra cái này điểm.

Nhưng bây giờ tình huống này dưới, hiển nhiên không thể đi trợ Phạm Y. Quái vật thắng, bọn hắn có lẽ còn có thể sống, Phạm Y thắng, tất cả mọi người được chết rồi.

“Thật là xảo diệu trận pháp nha, ta nói một bộ tượng đá làm sao sẽ giống như này lớn uy năng, nguyên lai là cái năng lượng trung chuyển khí, trộm ta hạt sen tặc, đi chết đi!”

Phạm Y hét lớn một tiếng, hai tay nắm kích, sau lưng một đóa sen hoa đua nở, hình thành mười trượng tả hữu kết giới, đem toàn thân mình bảo vệ.

Chiến kích tại nàng lực lượng gia trì dưới, gột rửa ra rực rỡ quang huy, phảng phất đã mất đi thực thể, toàn thân hóa làm quy tắc chỗ ngưng, từ ngàn tỉ nhỏ bé phù văn màu vàng tạo thành.

Tại hai người đối kháng dưới, hạt sen không gian nhận ảnh hưởng to lớn, bắt đầu liên miên vỡ nát.

Siêu Tinh Hoàn cũng rung chuyển bất an, bên trong tám Ức Ngân bụi nhảy lên kịch liệt.

Thẩm Thất Thất sắc mặt tái mét, kinh hãi nói: "Không gian thật muốn sụp đổ... Đây chính là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong lực lượng sao?"

Hàn Sâm trong ánh mắt lấp đầy vẻ phấn khởi, tự lẩm bẩm: "Thập tinh đỉnh phong còn như vậy, như vậy nửa bước chí tôn đâu, vạn cổ chí tôn đâu, không cách nào tưởng tượng a..."

Dương Huyền Tàng gắt gao nhìn chằm chằm Phạm Y trong tay chiến kích, nội tâm không ngừng có rung động truyền đến, cái kia chiến kích là hắn tự tay luyện chế, phía trên mỗi một cái phù văn đều là hắn tự tay in dấu lên đi, về sau thôn thiên phệ địa, mỗi một lần trưởng thành đều nương theo lấy sinh tử của hắn lịch luyện, sớm đã đem coi là chính mình một phần.

Tượng thần quái vật mười hai cánh tay bấm niệm pháp quyết, phân biệt từ sáu cái vị diện bên trong hấp thu lực lượng, trước người huyễn hóa ra một cái tiểu nhân Lục Đạo Đại Trận.

Tử Tâm lóe lên đi vào Dương Huyền Tàng bên người, ngưng tiếng nói: "Đợi chút nữa không gian sụp đổ, chúng ta thứ nhất thời gian đào tẩu."

Dương Huyền Tàng sửng sốt một chút, nói: "Đào tẩu? Đi đâu?"

Hắn lúc này mới phát hiện, mỗi người đều thần sắc cực độ khẩn trương, không ít người bắt đầu đem binh khí pháp bảo lấy ra, còn có đem đan dược nuốt vào cùng ngậm vào trong miệng, chuẩn bị tại sắp đến hạo kiếp bên trong cầu một chút hi vọng sống.

Dương Huyền Tàng trầm giọng nói: “Đợi chút nữa ngươi đi trước!”

Tử Tâm cả kinh nói: “Vậy ngươi…”

Dương Huyền Tàng nói: “Ta muốn lấy lượt chiến đấu kích.”

Tử Tâm vội la lên: “Đừng a, quá nguy hiểm!”

Dương Huyền Tàng nói: “Trên đời này nào có không chuyện nguy hiểm?” Hắn nắm lấy Tử Tâm bả vai, nhìn chằm chằm nàng ngưng tiếng nói: “Hiện ở thời điểm này, mở không được trò đùa, càng thêm già mồm không được!”

Tử Tâm nhoáng một cái bả vai, tay phải đem Dương Huyền Tàng tay đẩy ra, tức giận nói: “Ta lúc nào làm kiêu? Muốn đưa chết ngươi chính mình đi!” Nói xong, cả người mặt không có chút máu.

Dương Huyền Tàng nhẹ gật đầu, tiếp tục nhìn chằm chằm Phạm Y cùng Lục Đạo Bất Phôi Tướng quái vật.

Cuối cùng, Phạm Y xuất thủ, hai tay bấm niệm pháp quyết, chiến kích trước người nhoáng một cái, hóa làm một đạo kim sắc lưu quang, hướng về phía trước kích - bắn mà đi.

Quái vật sáu cái khuôn mặt đều hai mắt trợn trừng, mười hai thủ quyết ấn một biến, cái kia vi hình Lục Đạo Đại Trận xoay tròn xuống tới.

“Ầm ầm!”

Kim sắc chiến kích chém vào đại trận, hạt sen không gian chấn động, các loại năng lượng cùng quy tắc lần lượt nổ tung, đáng sợ năng lượng hóa làm kim sắc sóng lăn tăn, càn quét toàn bộ không gian.

“Rầm rầm”, Siêu Tinh Hoàn bên trong tám Ức Ngân bụi lần lượt nổ tung, không ít bảy sao Thiên Giới đều thổ huyết mà chết, sau đó nổ thành bụi bặm vũ trụ.

Thẩm Thất Thất gấp bận bịu đưa tay chộp một cái, vô số bạc bụi bị hút tới, hóa làm một vệt ánh sáng bạc màu mang, khoác lên người, sau đó độn quang nở rộ, xông vào hư vô không gian.

Hàn Sâm, Khố Lý mấy người cũng đều thi triển thần thông, ở đây đáng sợ không gian phong bạo bên trong tìm kiếm đào mệnh cơ hội.

Tử Tâm nhìn Dương Huyền Tàng liếc mắt, thấy hai tay của hắn phi tốc bấm niệm pháp quyết, tựa hồ muốn làm gì, Dương Huyền Tàng ánh mắt liếc đi qua, quát lên: “Đi mau!”

Tử Tâm mãnh vừa quay đầu, chuyển pháp diêu quang bổ ra con đường, liền phi thân mà đi.

Dương Huyền Tàng toàn thân bạch quang đại phóng, đem đạo thể vận chuyển tới cực hạn, nhìn chằm chằm cái kia to lớn sóng xung kích dậm chân tiến lên, rống to nói: “Phạm Y! Ngươi mới là tặc, mau đem ta chiến kích còn tới!”

Trên bầu trời đỉnh đầu hắn, đạo quang ngưng tụ, hóa làm một cái to lớn tay, hướng cái kia chiến kích chộp tới.

Phạm Y sắc mặt đại biến, phẫn nộ quát: “Dương Thanh Huyền ngươi làm cái gì? Mau dừng tay!”

Cái kia chiến kích bên trong hội tụ nàng toàn bộ lực lượng, liền trông cậy vào một kích này chém vỡ Lục Đạo Bất Phôi Tướng, phá vỡ đại trận, giờ phút này đang cùng Lục Đạo Đại Trận tương xứng, nếu là bị Dương Huyền Tàng như thế một pha trộn, hậu quả không chịu nổi thiết nghĩ.

Mà lại nếu chỉ là phổ thông tám sao Thiên Giới cường giả tối đỉnh pha trộn, thậm chí là chín sao Thiên Giới đỉnh phong, nàng đều sẽ không như vậy khẩn trương, Dương Thanh Huyền là Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không chân chính luyện chế người, một khi pha trộn, có trời mới biết sẽ xuất hiện tình huống như thế nào.

“Ầm ầm!”

Đại thủ đặt ở chiến kích bên ngoài kim quang sóng lăn tăn bên trên, liều mạng hướng xuống bắt.

Dương Huyền Tàng toàn thân nổi gân xanh, đem lực lượng vận chuyển tới cực hạn, lần nữa hét lớn một tiếng, trong tay quyết ấn một biến.

Tia sáng kia huyễn hóa bàn tay lớn màu trắng lâm không bấm niệm pháp quyết, ngón cái cùng ngón trỏ dính hợp, lập tức hiện ra một cái đạo văn tại đầu ngón tay, đặt ở kim quang sóng lăn tăn bên trên.

Một chỉ này đạo văn điểm rơi, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không run nhè nhẹ xuống.

“Trở về đi!”

Dương Huyền Tàng triệu hoán một tiếng, “Con của ta a!”

Hắn nghênh đón cái kia quang huy đi ra phía trước, “Đều qua rồi, số phong lưu nhân vật, còn nhìn hôm nay!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3234: Tượng Thần Sụp Đổ, Truyền Thừa Hiện

Chiến kích lắc lư dưới, liền hướng Dương Huyền Tàng phương hướng chếch đi.

“Không!.”

Phạm Y kinh hoảng quát to một tiếng, “Dương Thanh Huyền mau dừng tay! Dạng này chúng ta đều sẽ chết!”

Dương Huyền Tàng cười lạnh nói: “Sẽ chết là ngươi đi?”

Đạo quang chỗ ngưng đại thủ đè xuống, hai ngón đẩy vào kim sắc sóng lăn tăn bên trong.

Chiến kích cuối cùng đã mất đi cân bằng, “Bành” một tiếng sụp đổ ra, hóa làm điểm điểm kim sắc bột phấn, tản vào hư không.

Vi hình Lục Đạo Đại Trận nháy mắt đè xuống, trong hư không kịch liệt phóng đại bành trướng, một cái càn quét thiên địa vạn vật.

Phạm Y, Dương Huyền Tàng, cùng các loại có thể máy đo thì, tất cả đều bị đại trận này bao phủ đi vào, trở thành một cái cự đại vỡ nát cơ.

Liền liền cái kia sáu mặt mười hai cánh tay tượng thần bản thân, cũng thụ Lục Đạo Đại Trận xung kích, lắc lư phía dưới liền lệch vị trí, sau đó tượng thần bên trên một chút xíu phá tan, tiến vào vỡ nát trạng thái.

Dương Huyền Tàng bị đại trận lực lượng xung kích một cái, liền làm vỡ nát đạo thể phòng ngự, “Oa” phun lớn một ngụm máu ra, hắn trong hai con ngươi kim quang rạng rỡ không giảm, hai tay trước người họa vòng, xuất hiện một cái Thái Cực đồ án, hét lớn: “Trở về đi!”

Vô số kim sắc bột phấn ở đây hỗn loạn chi lực bên trong bị chảy ra, điểm điểm trôi hướng Dương Huyền Tàng.

Cẩn thận nhìn lại, cái này sở hữu kim phấn tất cả đều là nhỏ bé quy tắc, tại cái kia Thái Cực Đồ bên trong lưu chuyển, rất nhanh ngưng tụ cùng một chỗ, một lần nữa tạo thành chiến kích.

Dương Huyền Tàng song tay vồ một cái chiến kích, lập tức có loại an tâm cảm giác.

Đồng thời, cũng không chịu được nữa cái kia chấn động xung kích, cả người nháy mắt mất cân bằng, bị cuốn vào cái này to lớn trong gió lốc.

Tại không gian mấy cái khác địa phương, lần lượt truyền ra tiếng kêu thảm thiết, những bỏ chạy kia chạy trốn võ tu, từng cái bị chấn ra, đều là thụ thương thảm trọng.

Thẩm Thất Thất, Hàn Sâm, Khố Lý, thậm chí là Tử Tâm, lại không một người chạy thoát, toàn bộ bị chấn hồi cái này đáng sợ không gian phong bạo bên trong.

“Dương Thanh Huyền!”

Hai đạo nữ tử thanh âm đồng thời vang lên.

Một là Tử Tâm, bị không gian phong bạo chấn sau khi ra ngoài, bị thương không nhẹ, nhưng tạm thời còn có thể gánh vác, vừa vặn nhìn thấy Dương Huyền Tàng bị phong bạo cuốn vào, không gặp tung tích, lo lắng vạn phần.

Một người khác thì là Phạm Y, nghiêm nghị nói: “Ta nhất định muốn giết ngươi!”

Nàng toàn thân đẫm máu, nắm quyết với trước người, một mặt ngăn cản cái kia không gian phong bạo, một mặt áp chế trong cơ thể thương thế.

Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không bị Dương Huyền Tàng rung chuyển về sau, Tiểu Lục đạo đại trận lực lượng trực tiếp oanh ở trên người nàng, là đứng mũi chịu sào bị đả thương nặng. Cho dù nàng là thập tinh đỉnh phong, cũng gánh không được cái này loại đáng sợ xung kích, một ngụm máu phun tới. Sau đó lục đạo chi lực tràn vào trong cơ thể, trắng trợn phá hoại nàng hoa sen hóa thân.

Phạm Y trong hai con ngươi có bạch liên thoáng hiện, nhìn chằm chằm không gian phong bạo, muốn đem Dương Huyền Tàng tìm ra giết để tiết phẫn. Còn có một nguyên nhân, chính là hiện tại giết Dương Thanh Huyền sau đó thôn phệ, liền có thể dùng Dương Thanh Huyền trong cơ thể a Ma La thức lực lượng bổ sung chính mình. Từ đó cấp tốc khôi phục thương thế, trấn áp đất này tình thế.

Dương Huyền Tàng bị cuốn vào phong bạo về sau, vội vàng dùng chiến kích bảo vệ chính mình, mặc cho thân thể tại trong gió lốc phiêu linh. Vết thương trên người hắn đồng dạng không nhẹ, căn bản không có chống cự phong bạo lực lượng, chỉ cầu thương thế lại không tăng thêm, chờ phong bạo tiêu tán một chút thời điểm, lại nghĩ biện pháp đào thoát.

Đột nhiên, một chút kim quang từ phía trước kích - bắn mà đến, không có từ trước đến nay trực tiếp rơi hắn hộ thể quang mang trên, ẩn vào đi vào, càng là dung nhập trong cơ thể.

Dương Huyền Tàng chỉ cảm thấy kim quang kia nhập thể địa phương, có một chút lạnh buốt, sau đó, một cỗ nóng bỏng cảm giác lan tràn đến toàn thân, giống như là muốn đốt. Dù là hắn có vĩnh đốt thân thể, đều cảm thấy ngọn lửa này cực kỳ đáng sợ.

“Là Địa Ngục Hỏa!”

Một loại biến dị lục đạo huyễn diễm, hoặc là nói lục đạo huyễn diễm trạng thái đỉnh phong.

Đợi cái kia nóng diễm đốt tới mi tâm thời điểm, một vạch kim quang tại cái trán hiển hiện, lấp lóe một cái, Dương Huyền Tàng trong đầu lập tức trở nên thanh minh vô cùng.

Càng làm cho hắn kinh hãi chính là, tại thức hải bên trong xuất hiện một tôn sáu đầu mười hai cánh tay tượng thần, chính là mới vừa rồi cùng Phạm Y đại chiến, về sau hỏng mất Ân Võ Vương quái vật.

Cái kia tượng thần không còn là thạch điêu, mà là mạ vàng chi thân, quang mang vạn trượng.

Mười hai trên cánh tay quyết ấn phức tạp, rõ ràng là cố định bất động, có thể mỗi một lần nhìn lại, đều giống như cùng lúc trước không giống nhau.

“Đây là cái quỷ gì? Lục Đạo Bất Phôi Tướng công pháp vẫn là cái gì?”

Dương Huyền Tàng đối với cái này công pháp cũng không có hứng thú, hắn đã người mang ba loại chí tôn thần thể, đồng thời dung hợp xuất đạo thể, mà lại cái này Lục Đạo Bất Phôi Tướng bản thể chân thân cư nhiên như thế xấu xí quái dị, để hắn càng không muốn học.

Có thể thân bất do kỷ là, cái kia mười hai trên cánh tay quyết ấn cứ như vậy rõ ràng ấn trong đầu, không ngừng biến hóa, hắn không muốn học cũng trốn không thoát. Không lâu sau đó, toàn bộ pháp ấn đều trong đầu dung hội quán thông.

Dương Huyền Tàng trong lòng chấn kinh, những này quyết ấn rành rành như thế phức tạp, chính mình chưa hề tiếp xúc qua, vì cái gì liền có một loại nắm giữ cảm giác?

Hắn trầm tư nói: “Cái kia ta thật nắm giữ Lục Đạo Bất Phôi Tướng, phải chăng liền có thể điều động lục đạo chi lực, trấn áp thời khắc này hoàn cảnh?”

Hắn nghĩ tới liền lập tức đi thử, tay trái chấp kích, ổn định hộ thể thần quang, tay phải bấm niệm pháp quyết, bắt đầu thi triển vừa mới học được pháp ấn, nhưng thi triển ra lại là nước chảy mây trôi, không trở ngại chút nào, tựa như đã tu luyện qua trăm ngàn lần.

Rất nhanh liền có sáu loại sức mạnh tại thể nội sinh ra, xoay tròn, lan tràn, thân thể liền giống như là muốn vỡ ra, sau đó liền xuất hiện sáu đầu mười hai cánh tay lục đạo pháp tướng chân thân.

Trong hư không võ tu toàn đều có cảm ứng, dồn dập nhìn qua, lộ ra sắc mặt đại kinh..

Phạm Y song đồng co rụt lại, rốt cuộc tìm được Dương Thanh Huyền, quát lên: “Pho tượng kia quả nhiên cùng ngươi có quan hệ! Ta hiểu được, lúc trước trộm cắp hạt sen cái kia tặc, chính là phân thân của ngươi hoặc là quá khứ thân, hoặc là cái khác tồn tại hình thức, tóm lại cùng ngươi là chặt chẽ không thể tách rời!”

Dương Huyền Tàng hiện ra lục đạo pháp tướng chân thân về sau, lập tức cảm thấy thực lực tăng nhiều, liền liền tầm mắt cảm giác chờ, đều làm lớn ra vô số lần.

“Nói chuyện nhưng phải coi chừng, ai là tặc rồi? Ngươi con mắt nào nhìn thấy người kia trộm hạt sen? Có muốn hay không ta cho ngươi trị một chút bệnh mắt?”

Dương Huyền Tàng băng lãnh nói.

Phạm Y giận quá thành cười, nói: “Ha ha, tốt, tốt, ngươi đã biết chính mình sống không được, sở dĩ vò đã mẻ không sợ rơi đúng không? Nếu không phải người kia trộm hạt sen, sao tới cái này dị độ không gian? Chẳng lẽ lại là ta cho hắn, chính ta làm sao cũng không biết đâu?”

Dương Huyền Tàng vung lên chiến kích, đưa ngang trước người, hừ lạnh nói: “Ngươi không biết, bởi vì ngươi căn bản cũng không phải là Sáng Thế Mẫu Liên a! Ngươi cho rằng Đế Ất đại nhân bọn hắn thật tin ngươi? Bất quá là xem ở có địch nhân chung phân thượng, đùa giả làm thật mà thôi. Trình diễn lâu, ngươi ngay cả mình là ai đều không nhận ra rồi? Hay là nói, ngươi rõ ràng chính mình hèn mọn, sở dĩ ngay cả mình cũng lừa gạt, liền coi mình là Mẫu Liên rồi?”

Phạm Y cả giận nói: “Đáng chết! Ta chính là sáng thế tiên liên, ai dám nói ta không phải? Đời ta làm sai lầm lớn nhất sự tình, chính là đã sáng tạo ra các ngươi những này thiểu năng, rác rưởi, sâu kiến, làm hại ta không thể không từng cái tự tay thu thập trở về!”

Dương Huyền Tàng vẫn chưa tức giận, chỉ là mày kiếm giương lên, hỏi: “Phạm Y, ta chẳng cần biết ngươi là ai, chỉ muốn hỏi ngươi một câu, ngươi mục đích chỉ là giết Phạm Vô đơn giản như vậy sao?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3235: Ai Đáng Chết? Quá Khứ Thân

Phạm Y cười lạnh nói: “Cái này liên quan gì đến ngươi? Ngươi cho là mình là thế giới chúa cứu thế sao? Phiền nhất các ngươi cái này một gương mặt tự cho là đúng đại cứu tinh bộ dáng. Ta thế nhưng là sáng thế tiên liên, thế giới này từ ta sáng tạo, nên như thế nào cũng hẳn là để ta tới quyết định, các ngươi tính là thứ gì!”

Dương Huyền Tàng đối chọi gay gắt, lạnh lùng nói: “Còn đang làm bộ sáng thế tiên liên, mặt của ngươi đâu? Đã ngươi chính mình cũng không muốn mặt, cái kia ta tự nhiên cũng không cần cho ngươi lưu cái gì mặt mũi. Cái này mai hạt sen chính là tiên liên trong bóng tối đưa cho Ân Võ Vương, vì chính là sợ rơi vào các ngươi huynh muội trong tay. Sáng thế tiên liên nhất muốn đối phó cùng áp chế, chính là các ngươi huynh muội đi.”

Phạm Y mặt âm trầm nói: “Những này đều chỉ là ngươi mong muốn đơn phương suy đoán, chứng cứ đâu?”

Dương Huyền Tàng cười nói: “Có chứng cớ hay không có trọng yếu không? Lại không phải thưa kiện. Ngươi biết ta biết liền có thể, ngươi có thừa nhận hay không đều không có quan hệ.”

Phạm Y lạnh giọng nói: “Nguyên lai nam nhân kia gọi Ân Võ Vương, ngươi cùng hắn là một thể. Nguyên nhân chính là đây, sở dĩ chỉ có ngươi mới có thể tiến nhập thần điện. Cũng nguyên nhân chính là như thế, ngươi mới có thể nháy mắt thu hoạch được lục đạo bất diệt tướng. Bởi vì ngươi vốn chính là Ân Võ Vương, mà Ân Võ Vương chính là ngươi. Khai sáng cái này hạt sen không gian, bố cục đây hết thảy yếu hại tất cả mọi người, chính là ngươi a.”

Đám người nghe vậy, đều là lớn kinh, tất cả đều sợ hãi nhìn xem Dương Huyền Tàng, lộ ra kiêng kị cùng vẻ phẫn nộ.

Dương Huyền Tàng nhướng mày nói: “Đừng muốn châm ngòi ta cùng đám người quan hệ, chỉ cần giết ngươi, tất cả mọi người đều có thể bình yên rời đi.”

Phạm Y cười nói: “Cái này lời nói nhìn xem mọi người tin không tin.”

Dương Huyền Tàng giờ phút này hiển hóa Lục Đạo Bất Phôi Tướng, chưởng khống lục đạo chi lực, trấn áp đất này không gian, cùng lúc trước thần giống như như đúc, hoàn toàn chính xác dẫn tới đám người ngờ vực vô căn cứ.

Tử Tâm kêu lên: “Ta tin!”

Phạm Y mắng: “Ngươi thì tính là cái gì? Rắn chuột một ổ, cút!”

“Hì hì, không cần tranh chấp, hai vị nói đều đúng.”

Hư không bên trong truyền đến non nớt vui cười âm thanh, một cơn lốc xoáy hiển hiện, Thanh Ngưu từ bên trong chậm rãi đi ra.

Dương Huyền Tàng cùng Phạm Y đồng thời giật mình.

Tiểu hài ngồi tại trâu trên lưng, chỉ chỉ Phạm Y, vừa chỉ chỉ Dương Thanh Huyền, lại cười nói: “Ngươi không phải sáng thế tiên liên, thật sự là hắn chính là Ân Võ Vương.”

Phạm Y cả giận nói: “Ngươi là Huyền Thiên Cơ?”

Tiểu hài nói: “Cái này cùng ngươi có quan hệ sao? Thứ mười mai hạt sen, Phạm Y đại nhân.”

Phạm Y mặt lộ vẻ vẻ khinh thường, phản trào phúng: “Nói tốt, vậy xin hỏi, ta có hay không sáng thế tiên liên, cùng ngươi lại có quan hệ hệ sao?”

Tiểu hài nghiêm túc điểm nói: “Có.”

Phạm Y nhíu mày lại, chẳng biết hắn tại làm cái gì mê hoặc, không lên tiếng, tiếp tục nghe tiếp.

Tiểu hài hỏi: “Ngươi cũng biết sáng thế tiên liên từ đâu mà đến?”

Phạm Y sững sờ, Dương Huyền Tàng cũng vểnh tai, còn lại đám người tuy biết không liên quan việc của mình, nhưng cũng nín thở ngưng thần.

Tiểu hài cười nói: “Đã ngươi không biết, cái kia ta cũng liền không có ý định nói.”

Phạm Y cùng Dương Huyền Tàng đều trên mặt hiện lên thanh khí, muốn giết người, nhưng nghe tiểu hài tiếp tục nói ra: “Tiên liên lực lượng, cùng cấp với chí tôn chi lực, có thể khai sáng thế giới về sau, ngay tại một chút xíu diễn hóa, tan rã, càng ngày càng yếu. Sở dĩ ở chỗ này vũ trụ, muốn thành tựu vạn cổ chí tôn là càng ngày càng khó. Sở dĩ từ một thời đại nào đó bắt đầu, một chút người xấu liền muốn một lần nữa tụ lại toàn bộ vũ trụ lực lượng để bản thân sử dụng, xung kích cảnh giới chí tôn.”

Tiểu hài nhìn qua Phạm Y, khẽ cười nói: “Mà những người xấu này nhóm, chính là tiên liên những con kia.”

Dương Huyền Tàng cả kinh nói: “Diệt thế?”

Tiểu hài gật đầu nói: “Chính là diệt thế, ngươi cho rằng đây là Phạm Vô mới có ý nghĩ sao?”

Dương Huyền Tàng toàn thân chấn động, lập tức nghĩ đến Phạm Đỉnh cùng Đỉnh tộc người, đều đang đợi ngũ suy diệt thế, sau đó một lần nữa xuất thế, hắn cả kinh nói: “Chẳng lẽ Phạm Y ý nghĩ cũng thế...”

Phạm Y lạnh lùng hừ một tiếng, cũng không cãi lại.

Dương Huyền Tàng sắc mặt âm trầm xuống, lạnh giọng nói: “Quả nhiên rắn chuột một ổ, tha không được ngươi!”

“Ha ha, tha không được ta? Bằng ngươi sao?” Phạm Y cười khẩy nói: “Nếu không phải ngươi nuốt chửng bộ phận a Ma La thức lực lượng, lại là cái này chiến kích người sáng tạo, ngươi cho rằng ta sẽ để ngươi sống đến bây giờ sao? Nói đến, các ngươi thật đúng là lòng tham không đáy a. Mẫu Liên sáng tạo thế giới, bằng trắng vô tội đưa cho các ngươi sinh mệnh. Có thể đến trên đời này đi một lần, sống ở đợ ngắn đều là sống, các ngươi liền cần phải cảm động đến rơi nước mắt, hiện tại thế mà không biết đủ, còn nghĩ dựa vào Mẫu Liên lực lượng tiếp tục sống sót, không muốn đem lực lượng giao về, thật sự là lang tâm cẩu phế. Chỉ bằng điểm này, các ngươi tất cả mọi người đều đáng chết.”

Dương Huyền Tàng nghe được trợn mắt hốc mồm, kinh ngạc nói: “Đầu óc ngươi tiến -S sao? Liền tính tính mạng của chúng ta là Mẫu Liên cho, cùng ngươi có quan hệ gì? Ngươi có thể không hết lần này đến lần khác coi mình là Mẫu Liên sao? Mẫu Liên giết cả nhà ngươi a, ngươi muốn như vậy đen nàng? Nếu là ta không có đoán sai, Mẫu Liên hài cốt hẳn là bị ngươi nuốt, ở trên thân thể ngươi mới có Mẫu Liên khí tức, Phạm Vô cũng là bởi vì này mà kinh sợ thối lui. Đến cùng là ai tại ngươi ỷ vào Mẫu Liên lực lượng? Là ai đáng chết?”

“Ngươi đáng chết!”

Phạm Y lệ quát một tiếng, liền vọt lên, toàn thân tuôn ra đáng sợ bạch quang, trực tiếp đem hỗn loạn hư không bổ ra, thập tinh đỉnh phong lực lượng áp hướng Dương Huyền Tàng.

"Thật sao? Cùng một cái đầu óc tiến -S người nói lâu như vậy, nhìn đến ta cũng bị ngươi lây bệnh nhược trí, liền nhìn xem ai chết đi!"

Dương Huyền Tàng đem chiến kích thả trên hai tay, mười hai thủ ấn bấm niệm pháp quyết, thuần thục quyết ấn tượng kế thi triển đi ra, hoàn toàn không giống là lần đầu tiên sử dụng dáng vẻ.

Dương Huyền Tàng chính mình cũng thầm giật mình, nhìn đến mới vừa tiến vào trong đầu của mình kim thân tượng thần, không chỉ là công pháp truyền thừa đơn giản như vậy, nhất định còn ẩn chứa có Ân Võ Vương những vật khác.

"Là quá khứ thân."

Tiểu hài tựa hồ nhìn ra hắn lo nghĩ, nói: "Toà này Ân Võ Điện bên trong giấu là Võ Vương quá khứ thân, giờ phút này đã dung hợp đến trong cơ thể ngươi, trong tương lai một đoạn thời gian bên trong, lại không ngừng đề thăng cảnh giới của ngươi. Nhưng ngươi bây giờ muốn đối kháng Phạm Y, tựa hồ có chút hơi sớm."

Dương Huyền Tàng khiếp sợ không thôi, quát: "Không còn kịp rồi, ta đối với cái này người điên đã dung nhịn không được nửa khắc, không phải nàng chết, là chính là ta vong!"

Mười hai đạo quyết ấn hợp nhất, nháy mắt xuất hiện Tiểu Lục đạo đại trận, mênh mông đáng sợ lực lượng bị điều động mà đến, nghiền ép lên đi.

"Ầm ầm!"

Hai cỗ lực lượng tại không trung chạm vào nhau, hình thành năng lượng to lớn trận, đối kháng với nhau.

Hạt sen không gian bên trong võ giả từng cái hoảng sợ muôn dạng, riêng phần mình thi triển thần thông phòng ngự. Cái không gian này quy tắc đã triệt để hỗn loạn, tạm thời ai cũng không trốn thoát được, chỉ có thể nghĩ hết biện pháp bảo vệ tính mạng.

Dương Huyền Tàng rất nhanh liền rơi xuống hạ phong, bị Phạm Y năng lượng áp chế không ngừng thu nhỏ.

“Ha ha, mở to hai mắt nhìn xem, là ai chết đâu?” Phạm Y cuồng tiếu không thôi.

Dương Huyền Tàng cắn răng quát: “Mọi người nhanh đồng loạt ra tay giết cái nữ nhân điên này! Nếu ta thắng, tất cả mọi người đều có thể sống, nếu là cái nữ nhân điên này thắng, hậu quả cũng không cần ta nói a? Mọi người nghĩ nghĩ vừa rồi!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 3236: Tiểu Hài Thân Phận, Tiên Liên Nhân Quả

Tất cả mọi người là toàn thân chấn động, lập tức nghĩ đến Phạm Y là muốn giết tất cả mọi người.

Tử Tâm bổ ra gột rửa mà đến sóng năng lượng, lớn tiếng nói: “Mau theo ta đồng loạt ra tay giết nữ nhân này!”

Chuyển pháp diêu quang trước người nhoáng một cái, hóa làm chúng tướng không vòng bộ dáng, phi tốc xoay tròn mà đi.

Hàn Sâm quát: “Xuất thủ!”

Tại thời khắc mấu chốt này, bọn hắn lựa chọn tin tưởng Dương Huyền Tàng.

Thẩm Thất Thất, Khố Lý mấy người không khỏi là thi triển ra áo nghĩa thần thông, từng cái cường đại năng lượng ở đây hỗn loạn không gian bên trong hiện lên.

Tất cả mọi người người đều minh bạch, có thể hay không mạng sống liền nhìn cái này một cái.

“Giết!” Một người trong đó biến hóa ra cự hình dạng người, hét lớn một tiếng, liền một cỗ tinh thần lực lượng hủy diệt càn quét mà đi.

Cái kia mấy chục đạo cường đại trường năng lượng, đều xông mở riêng phần mình trói buộc áp chế, đánh phía Phạm Y trường năng lượng.

“Oanh! Oanh!”

Mỗi một đạo năng lượng đều hình thành chính mình kết giới từ trường, đè ép tại Phạm Y năng lượng bốn phía, hình thành đối kháng chi thế.

Nháy mắt, Dương Huyền Tàng lục đạo chi lực thôi động đến cực hạn, hư không bên trên xuất hiện rõ ràng lục đạo khí tức, từ nơi xa xôi bị từng hấp thu đến, cho mình sử dụng.

Nhỏ Lục Đạo Đại Trận hào quang tỏa sáng, đem Phạm Y lực lượng đứng vững, đồng thời một chút xíu đẩy trở về.

“Chính nghĩa thì được ủng hộ, thất đạo không người giúp. Phạm Y, ngươi hôm nay chết chắc.”

Dương Huyền Tàng ánh mắt bình tĩnh, nhìn chăm chú phía trước.

Từ Thương Khung Tinh Vực đến bây giờ, cùng nhau đi tới chẳng biết giết nhiều ít người. Có vạn ác bất xá, cũng có vô tội, có cố ý, cũng có vô tình, trên thân gánh vác tính mạng sợ là có ức vạn vạn không chỉ.

Đến bọn hắn cảnh giới này, giết người đã sẽ không còn có bất luận cái gì nội tâm gợn sóng.

Cho dù giết người này là thập tinh đỉnh phong.

“Không! Không có khả năng, ngươi không có khả năng giết chết được của ta! Ta là Sáng Thế Mẫu Liên, ta là hết thảy chi bản nguyên, lực lượng của các ngươi đều là của ta, nhanh trả lại cho ta!”

Phạm Y phẫn nộ gào thét, bộ dáng trở nên dữ tợn đáng sợ, như một tóc tai bù xù nữ quỷ.

Dương Huyền Tàng cười lạnh nói: “Hiện tại chính trả lại ngươi nha, ngươi kháng cự cái gì đâu? Không chỉ có nơi đây vũ trụ lực lượng, liền liền lục đạo lực lượng, còn có đến tự cái khác vũ trụ các cường giả, bọn hắn lực lượng cũng đều tại cho ngươi, tranh thủ thời gian muốn a!"

Phạm Y điên cuồng nói: "Các ngươi cho rằng liên thủ liền có thể giết ta? Ha ha, thật sự là một nhóm ngây thơ sâu kiến. Ta được đến Mẫu Liên hài cốt, nắm giữ chân chính bất tử bất diệt thân, liền xem như nửa bước chí tôn Phạm Vô cũng không làm gì được ta, các ngươi lại đáng là gì! Coi như liên thủ phía dưới lực lượng có thể áp chế ta, nhưng cái không gian này chẳng mấy chốc sẽ nổ tung, ta ngược lại muốn xem xem, trừ ta ra còn có ai có thể sống!"

Dương Huyền Tàng nói: "Không gian nổ tung cũng là tại sau khi ngươi chết, ai có thể sống ngươi đã không thấy được!"

Tiểu hài cưỡi trên Thanh Ngưu, hướng bốn phương tám hướng nhìn một vòng, nói ra: "Nàng nói là thật, ta không xác định nàng có thể hay không chết, bởi vì Mẫu Liên bản thể ở trên người nàng, đủ để ứng phó không gian này bạo tạc, nhưng các ngươi liền chưa hẳn ứng phó được."

Dương Huyền Tàng cả kinh nói: "Vậy ngươi còn cưỡi trên trâu làm cái gì? Còn không mau tới hỗ trợ, trước đem cái này nữ nhân điên giết, cho tới có thể hay không ứng phó bạo tạc, đã không quản được nhiều như vậy!"

Tiểu hài kinh ngạc nói: "Ta tại sao muốn giết nàng? Ta cùng với nàng không cừu không oán, nói đến, nàng dung hợp sáng thế tiên liên hài cốt, thu nạp tiên liên loại loại, là đương kim trên đời, tiếp cận nhất tiên liên người, cùng ta còn có một đoạn nhân quả duyên phận đâu."

Dương Huyền Tàng sắc mặt khó coi nói: "Ngươi rốt cuộc là ai? Có phải hay không Huyền Thiên Cơ? Đều lúc này, còn lằng nhà lằng nhằng, liền không thể khẩn trương một chút sao? Hiện tại đến cùng phải làm gì?"

Tiểu hài suy nghĩ một chút, nói ra: “Dạng này, để ta mang nàng đi thôi.”

Dương Huyền Tàng cả giận nói: “Mang nàng đi? Ngươi cũng đầu óc cái rảnh dài sao? Ngươi cảm thấy nàng sẽ đi theo ngươi sao?”

Tiểu hài nói: “Sẽ không.” Hắn cười nói: “Sở dĩ ta quyết định, đưa nàng đánh cho tàn phế sau lại mang đi sẽ tương đối phù hợp.”

Tiểu hài vươn tay ra, trước người họa vòng, hết thảy hai đạo. Cái kia vòng tròn lấp lóe phía dưới, lập tức hình thành hai đạo cự đại quang huy, phóng xạ hướng bốn phương tám hướng, cùng lục đạo chi lực đồng dạng, đem toàn bộ hư không hoàn toàn chiếm cứ.

Tử Tâm cả kinh kêu lên: “Chúng Tương Không Luân!”

Cái kia hai cái mâm tròn, chính là Chúng Tương Không Luân, một thực một hư, kết hợp phía dưới, tản mát ra chấn nhân tâm phách luân hồi vĩ lực.

Dương Huyền Tàng cả kinh nói: “Ngươi quả nhiên là Huyền Thiên Cơ! Ngươi không chết!” Nội tâm một cái cực độ vui sướng.

Tiểu hài nhìn hắn liếc mắt, nói: “Ta là Điệp Mộng sinh, Huyền Thiên Cơ tại thiên đạo trường hà bên trong, bị đánh về tới hài đồng thời đại, cũng chính là ta.”

Dương Huyền Tàng nói: “Ta mặc kệ ngươi là Điệp Mộng sinh hay là Huyền Thiên Cơ, không chết liền tốt, về sau ít giả thần giả quỷ, mau mau cùng một chỗ trấn áp Phạm Y!”

Chúng Tương Không Luân mới ra, hư thực song luân kết hợp, luân hồi vĩ lực xoay tròn xuống tới, dung nhập vào cái này đáng sợ đối kháng bên trong.

Phạm Y lực lượng nháy mắt sụp đổ, binh như núi đổ.

Phạm Y phẫn nộ gầm thét lên: “Các ngươi lại dám dạng này đối với ta, ta tuyệt sẽ không bỏ qua cho các ngươi!”

“Ồn ào! Đi chết đi!”

Dương Huyền Tàng lực lượng toàn thân đề thăng đến đỉnh phong, trên hai tay Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không cũng cảm ứng mà lên, bị thoát thể mà ra nguyên thần thứ hai bắt lấy, hướng phía trước một bổ.

Một vòng trăng tròn phá sóng mà đi.

“Ầm ầm!”

Phạm Y lập tức bị bốn phương tám hướng lực lượng oanh trúng, tiếng kêu thảm thiết thê lương mang theo vô cùng oán hận vang lên. Thân thể của nàng trở nên khiết bạch vô hà, giống như là băng thanh ngọc khiết thánh y che đắp lên trên người.

Dương Huyền Tàng song đồng co rụt lại, thầm nghĩ: “Mẫu Liên hài cốt!”

Cái kia thánh y tỏa ra ánh sáng lung linh, phảng phất hội tụ thế gian hết thảy vẻ đẹp, vạn kiếp bất diệt.

Cái này sở hữu lực lượng đánh vào cái kia thánh y bên trên, đều bị ngăn trở.

Nhưng Phạm Y bản thân nhận xung kích lại không điểm không ít, một khẩu ngụm máu tươi phun ra, diện mục dữ tợn.

“Đi theo ta đi.” Huyền Thiên Cơ trong mắt dị sắc hiển hiện, hoàn toàn không có tiểu hài tử cái kia loại thanh tịnh như nước, phảng phất sâu như vũ trụ.

Phạm Y mặc dù bảo vệ bất tử, nhưng lại ngất đi.

Huyền Thiên Cơ nhảy xuống Thanh Ngưu, đưa nàng đặt ở trâu trên lưng, nắm hướng nơi xa đi đến.

Dương Huyền Tàng cả kinh nói: “Ngươi muốn mang nàng đi đâu? Lần này không giết nàng, ta sợ hậu hoạn vô tận.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Luân Hồi Thiên Cung. Sáng thế tiên liên cùng Luân Hồi Thiên Cung từng có một đoạn nhân duyên, ta thân là thiên cung chi chủ, không thể không cứu nàng. Tại nàng khôi phục tiên liên bản tính trước đó, ta sẽ đem nàng cầm tù tại trong Thiên Cung, không cho nàng nguy hại thế gian.”

Dương Huyền Tàng nhíu mày lại, không biết nói cái gì cho phải, hắn là quyết ý muốn giết Phạm Y, nhưng nếu là có thể hạn chế lại Phạm Y, không giết cũng không có gì. Hắn hỏi: “Ngươi liền lưu tại Luân Hồi Thiên Cung sao? Tốt hơn theo ta cùng một chỗ trở về?”

Huyền Thiên Cơ quay đầu cười nói: “Trước quản tốt ngươi chính mình đi, cái này hạt sen không gian lập tức sẽ nổ tung, các ngươi có thể sống sót hay không còn không biết, còn có tâm tư quản chuyện của ta?”

Trong lúc nói chuyện, liền mang theo Thanh Ngưu đi qua vô số không gian, lập tức liền muốn thoát ly đất này.

Dương Huyền Tàng lập tức cảm ứng được nguy hiểm, cả kinh nói: “Chậm đã đi! Có thể có biện pháp nào cứu mọi người?”

Nhưng Huyền Thiên Cơ cùng Thanh Ngưu, đã biến mất không thấy gì nữa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3237: Màng Không Gian, Nhận Gánh Trách Nhiệm

“Đáng chết! Mỗi lần đều như vậy!” Dương Huyền Tàng giận dữ, nhưng lại không có thể làm sao. Hắn hướng Huyền Thiên Cơ rời đi phương hướng bổ ra một đạo chiến kích, thử nghiệm có thể hay không mở ra một con đường, kích quang đánh ra không xa, liền bị hỗn loạn lực lượng hoàn toàn tiêu mài đi mất. Công kích đều không thể xuyên thấu bốn phía lớp năng lượng, huống chi là thân thể.

Tử Tâm nói: “Là cái kia Thanh Ngưu! Cái kia trên thân Thanh Ngưu có đột phá không gian hạn chế thiên phú thần thông, thế nhưng là...” Nàng ngơ ngác nhìn nơi xa, “Vì cái gì Chúng Tương Không Luân lưu lại?”

Hỗn loạn năng lượng hư không bên trong, một thực một hư song luân xoay tròn, đem năng lượng to lớn cắt đứt mở.

Dương Huyền Tàng nói: “Chẳng lẽ là quên mất?” Ý nghĩ này chính hắn cũng không tin.

Hư không bên trong võ tu nhóm tại vừa rồi một kích kia dưới, đều bị năng lượng cuốn đi, tùy theo phiêu đãng. Giờ phút này sơ qua ổn định dưới, đều phát hiện không gian bị hoàn toàn phong kín ở, bốn phía đều là bạo loạn năng lượng, không gian lúc nào cũng có thể nổ tung, không không thất kinh.

Tử Tâm đột nhiên kêu lên: “Ta hiểu được, đây là đường hầm chạy trốn!”

Dương Huyền Tàng hai mắt sáng lên, hắn cũng phát hiện, Chúng Tương Không Luân bốn phía năng lượng tương đối ổn định, không ngừng bị luân hồi chi lực bài xích mở.

Hư thực song luân ở giữa, giống như là có một cái cự đại vô hình vòng xoáy, bị Tử Tâm một nhắc nhở như vậy, hoàn toàn chính xác giống như là thông đạo.

“Lấy ngựa chết làm ngựa sống, qua đi thử xem!”

Dương Huyền Tàng thu chiến kích, cùng Tử Tâm vội vàng bay qua.

Vừa tiến vào song luân bên trong, liền cảm nhận được to lớn hấp lực. Hai người nhìn nhau liếc mắt, riêng phần mình thi triển ra hộ thể thần thông, sau đó bay vào đi vào.

Hàn Sâm bọn người tại lưu ý Dương Huyền Tàng động tác, thấy hắn cùng Tử Tâm bay vào không gặp về sau, từng cái nâng lên tinh thần đều bay tới, tới gần cái kia Chúng Tương Không Luân, lại lại không dám tiến vào.

Mỗi người đều không lên tiếng, không gian bên trong hoàn cảnh càng ngày càng hỏng bét, cuối cùng, Thẩm Thất Thất nói ra: “Đi vào đi, nếu là bọn họ gặp phải nguy hiểm, nhiều ít sẽ có một ít chấn động truyền ra. Hiện ở bên trong bình tĩnh như vậy, hẳn là an toàn.”

Tất cả mọi người đồng ý, bởi vì không đồng ý cũng không có cách nào, cái này hạt sen không gian không biết lúc nào liền muốn bạo.

Lập tức, tại Hàn Sâm cùng Thẩm Thất Thất dẫn đầu dưới, may mắn còn sống sót cái này hơn bảy mươi người, dồn dập bay vào Chúng Tương Không Luân ở giữa trong vòng xoáy, biến mất không thấy gì nữa.

“Nơi này là...”

Đám người trở ra, toàn đều ngây dại, một mảnh mênh mông hư không, không có bất luận cái gì quang mang, cảm giác phía dưới, trừ vô số đá vụn trong hư không phiêu đãng bên ngoài, liền liền có thể máy đo thì đều cực ít.

Dương Huyền Tàng cùng Tử Tâm vẫn chưa đi xa, liền tại phía trước cách đó không xa.

Hàn Sâm hỏi: “Hai vị, nơi này là?”

Dương Huyền Tàng quay đầu, thở dài: “Có thể là một chỗ vũ trụ kẽ hở.”

“Vũ trụ kẽ hở?”

Đám người sửng sốt một chút, lập tức đều minh bạch tới, Thẩm Thất Thất cả kinh nói: “Màng không gian?”

Dương Huyền Tàng nói: “Vô cùng có khả năng, nhưng không xác định.”

Thẩm Thất Thất sắc mặt khó coi, bốn phía quan sát, nói ra: “Hoàn toàn chính xác giống như là vũ trụ bên ngoài màng không gian, lần này phiền toái.”

Vũ trụ bên ngoài, là to lớn màng không gian, quy tắc không còn, không có bất luận cái gì phương hướng, tiến vào bên trong người đa số đều sẽ bị lạc, chỉ có một ít vận khí vô cùng tốt hoặc là đại nghị lực người có thể đi ra ngoài.

Tử Tâm nói: “Còn có thể trở về đầu.”

Sau lưng bọn họ cách đó không xa, nhập khẩu vòng xoáy còn đang lưu động, từ cái kia đi trở về, cần phải có thể trở lại hạt sen không gian.

Thẩm Thất Thất nói: “Bây giờ đi về đây không phải là muốn chết sao?”

Dương Huyền Tàng nói: “Mọi người vẫn là trước dưỡng thương đi, chỉ cần đem trạng thái khôi phục, cuối cùng có thể tìm tới rời đi biện pháp.”

Không ít người gật đầu đồng ý, mặc dù màng không gian cực kì phiền phức, nhưng còn không đến mức trí mạng, cũng bắt đầu lấy ra đủ loại tài nguyên chữa thương.

Đột nhiên có người nói ra: “Chữa thương không vội, nhưng ta cảm thấy tại chữa thương trước đó, còn cần phải trước xử lý một sự kiện.”

Đám người trông đi qua, là một tên chín sao Thiên Giới hậu kỳ nam tử, gọi Đặng Lâm, tại mọi người ở trong thực lực cũng cực kì cường hoành.

Đặng Lâm nhìn về phía Dương Huyền Tàng, ánh mắt lạnh lùng, chậm rãi nói ra: “Thiết lập thần điện này, đồng thời lưu lại Lục Đạo Bất Phôi Tướng người, nghe nói là quá khứ của ngươi thân? Như vậy để mọi người lâm vào hiểm cảnh, kém chút đều ngỏm củ tỏi trách nhiệm, có phải hay không cần phải từ ngươi đến gánh chịu đâu?”

Dương Huyền Tàng lông mày nhíu lại, vốn là tâm tình không tốt, giờ phút này càng là lửa giận tăng lên, nhìn chằm chằm hắn lạnh giọng nói: “Ngươi muốn chết?”

Đặng Lâm cười nhạo một tiếng, khẽ nói: “Muốn chết?” Hắn nhìn về phía đám người, lớn tiếng nói ra: “Vừa rồi cái kia Lục Đạo Bất Phôi Tướng thế nhưng là kém chút muốn mọi người mạng, ta nghĩ tất cả mọi người không có nhanh như vậy quên a? Ta cảm thấy bút trướng này cần phải tính quên đi.”

Tử Tâm cả giận nói: “Ngươi cái này lang tâm cẩu phế đồ vật, nếu không phải Dương Huyền Tàng đánh bại Phạm Y, ngươi bây giờ đã hóa làm bụi bặm vũ trụ!”

Đặng Lâm quát: “Ngậm miệng! Lung tung nói cái gì? Hai người bọn họ bất quá là chó cắn chó mà thôi, lại nói, đánh bại Phạm Y là mọi người đồng tâm hiệp lực cống hiến, lại không phải một mình hắn.”

Dương Huyền Tàng lạnh lùng nói: “Vậy ngươi cảm thấy, ta cần phải làm sao tới gánh vác trách nhiệm này đâu?”

Đặng Lâm nói: “Ta cũng không nhiều lời thừa, đem Lục Đạo Bất Phôi Tướng cùng chiến kích giao ra, chuyện lúc trước liền xóa bỏ.”

Đám người nghe vậy, đều là tim đập nhanh hơn, đem trước tượng thần sở tác sở vi áp đặt đến Dương Huyền Tàng trên thân, tựa hồ cũng không thỏa đáng, có thể nghe xong nghe Lục Đạo Bất Phôi Tướng, tất cả mọi người đều trầm mặc.

Đây chính là bốn đại chí tôn thần thể một trong, có được liền có thể tu luyện tới vạn cổ chí tôn, ai có thể không tâm động?

Tuy nói nơi này cường giả đều là riêng phần mình vũ trụ đỉnh phong, đa số người đều nắm giữ chí tôn công pháp, có thể tu luyện thần thể cùng tâm pháp một chút không xung đột, có thể cực lớn tăng cường xung kích đến vạn cổ chí tôn khả năng.

Mà lại công pháp không thể so binh khí, mỗi người cũng có thể thu hoạch được một phần.

Trong lòng mọi người lập tức lửa nóng.

“Hắc hắc, Đặng Lâm huynh nói có lý, ta lá người hồng hai tay đồng ý.” Một tên toàn thân lông trắng, hình dung cương thi nam tử quái tiếu, trong mắt chớp động lên hung ác lục mang, cũng là chín sao Thiên Giới hậu kỳ cường giả.

Tử Tâm một cái khẩn trương lên, nếu chỉ là một vị chín sao Thiên Giới hậu kỳ, nàng liên thủ với Dương Huyền Tàng, có lẽ còn có thể chống đỡ một hai, nhưng bây giờ lại có hai vị trực tiếp tỏ thái độ, để nàng cảm thấy lớn lao áp lực.

Dương Huyền Tàng sắc mặt âm trầm, ánh mắt nhìn về phía những người khác, đặc biệt là Hàn Sâm cùng Thẩm Thất Thất, nói ra: “Các ngươi cũng cho rằng như vậy sao?”

Mọi người trong lòng đều như thế ý nghĩ, chiến kích chỉ có một kiện, hơn phân nửa chính mình không chiếm được, quên đi, nhưng Lục Đạo Bất Phôi Tướng, ai đều nghĩ kiếm một chén canh.

Hàn Sâm nói: “Tiểu huynh đệ, trong tay ngươi chiến kích, đích thật là bất thế bảo vật, giữ ở bên người, dễ dàng đưa tới họa sát thân a, không bằng giao để ta tới đảm bảo đi.” Hắn thân là hai vị chín sao Thiên Giới đỉnh phong một trong, không chỉ có muốn Lục Đạo Bất Phôi Tướng, đối với chiến kích cũng lên tham niệm, mà lại hắn tự phụ có thực lực tranh đoạt một hai.

Thẩm Thất Thất ra vẻ tiếc hận bộ dáng, thở dài nói: “Ai, nguyên bản ta là không muốn tranh đoạt. Nhưng đã Hàn Sâm nhúng tay, ta không có lý do không nhúng tay vào. Cũng không thể liền dễ dàng như vậy hắn đi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3238: Lợi Ích Bố Trí, Các Vì Chính Mình

“Ha ha, tốt, tốt!” Dương Huyền Tàng giận quá mà cười, lạnh lùng nói: “Đã các ngươi đối với công pháp của ta cùng binh khí như thế có hứng thú, vậy thì tới đây cầm nha.”

Hắn lấy ra chiến kích, đưa với bên cạnh thân, một mặt sát khí nhìn chằm chằm phía trước.

Không gian bên trong yên lặng lại.

Không người nào dám tiến lên, ai đều không muốn đi đánh cái này trận đầu.

Dương Huyền Tàng mặc dù chỉ là chín sao Thiên Giới sơ giai, có thể tại vừa rồi đại chiến Phạm Y quá trình bên trong biểu hiện ra lực lượng, lại là chấn nhân tâm phách cường đại.

Mặc dù mọi người liên thủ, nhất định có thể giết hắn. Nhưng nếu là hắn khởi xướng cuồng đến, kéo mấy cái đệm lưng, căn bản không là vấn đề.

“Khụ khụ, tiểu huynh đệ, cần gì chứ.” Hàn Sâm một mặt khó xử nói ra: “Lấy tiểu huynh đệ thiên phú và tuổi tác, lại tu luyện cái mấy vạn năm, bước vào thập tinh cũng không thành vấn đề. Tội gì vì một chút vật ngoài thân, đem tính mạng cùng tốt đẹp tiền đồ cho ném đi.”

Dương Huyền Tàng lạnh lùng nói: “Có thể hay không bước vào thập tinh, có hay không tốt đẹp tiền đồ ta không biết, nhưng ta biết, nếu như tại các ngươi những này sâu kiến trước mặt đều rút lui, cái kia ta còn mặt mũi nào cùng đạo tâm tiếp tục tu luyện xuống dưới, lại đàm gì thập tinh, đàm gì vạn cổ chí tôn.”

“Ha ha, tốt một con kiến hôi, tốt một cái vạn cổ chí tôn!” Diệp Nhân Hồng quái tiếu, nói: “Tiểu tử này coi chúng ta là thành sâu kiến, đem mình làm vạn cổ chí tôn, thật sự là chết chưa hết tội. Đã không ai xung phong, vậy thì do ta tới đi. Bất quá chiến lợi phẩm cần phải phân phối theo lao động, cái kia Lục Đạo Bất Phôi Tướng có thể nhân thủ một phần, chiến kích ta cũng có tự mình hiểu lấy, không tới phiên ta, có thể tiểu tử này trên thân đồ còn dư lại, liền toàn thuộc về ta, chư vị định như thế nào?”

Đám người thoáng có chút do dự, giống Dương Huyền Tàng dạng này siêu cấp thiên tài, thân phận cùng quan hệ đều cực không đơn giản, trên thân bảo vật chắc chắn sẽ không ít. Nhưng có thể vượt qua cái kia chiến kích, sợ là hẳn không có. Hàn Sâm cùng Thẩm Thất Thất nhìn nhau liếc mắt, tựa hồ ngầm cho phép.

Diệp Nhân Hồng cuồng tiếu một tiếng, vô số âm hàn đáng sợ thi khí liền từ trong cơ thể bộc phát ra đi, hóa làm từng đạo thi quang kích - bắn mà đi. Hắn chỉ cần Hàn Sâm cùng Thẩm Thất Thất ngầm đồng ý liền có thể, cho tới những người khác, căn bản không cần để ý tới.

Dương Huyền Tàng đề kích tiến lên, lạnh giọng nói: “Đến hay lắm, ta liền trước hết là giết ngươi dọa khỉ!”

Chiến kích tại trong tay nhoáng một cái, liền bổ ra ngoài.

Ánh sáng màu vàng óng ở không trung lóe lên, cơ hồ hóa làm có như thực chất kim sắc lệ khí, chém ở những thi kia trên ánh sáng, “Ầm ầm” một tiếng, đều chém đứt.

Tất cả mọi người đều nhận ra, đây chính là bản nguyên kim thứ tư ngăn. Lăng Thần Chiếu Kim, đều thầm nghĩ nói: “Khó trách chỉ có hắn có thể thông qua thần điện.”

“Ngươi cùng thần điện kia chủ nhân quả nhiên là cùng một bọn, thậm chí chính là một người, vì chính mình lúc trước làm những chuyện như vậy phụ trách đi!”

Diệp Nhân Hồng cười quái dị một tiếng, trực tiếp lăng không bay lên. Vô số thân ảnh từ phía sau huyễn hóa mà ra, tất cả đều là tái mét thi thể, từ bốn phương tám hướng hướng Dương Huyền Tàng đánh tới, “Thiên Sát vạn thi trận!”

“Ta vì mới vừa rồi không có giết ngươi mà phụ trách.”

Dương Huyền Tàng chiến kích vung lên, một đạo bạch sắc kích - bắn mà ra, hóa làm Ngũ Hành Hoàn, chém về phía bốn phương tám hướng Thiên Thi.

Ngũ Hành Hoàn bên trong nguyên tố chi lực bạo ngược, lẫn nhau sinh sôi không ngừng, nháy mắt tăng vọt gấp trăm lần, không chỉ có đem sở hữu Thiên Thi hoàn toàn bao phủ, mà lại một đạo kích quang phá không mà ra, trực tiếp chém về phía Diệp Nhân Hồng.

Diệp Nhân Hồng lớn kinh, nói: “Ngươi lực lượng này...”

Vừa rồi tại hạt sen không gian bên trong, Dương Huyền Tàng nắm giữ Lục Đạo Bất Phôi Tướng, mượn nhờ Lục Đạo Đại Trận lực lượng đối kháng Phạm Y, mặc dù kinh thiên động địa, nhưng là mưu lợi. Giờ khắc này ở màng không gian bên trong, không có bất kỳ lực lượng nào thích hợp, thuần túy chỉ có thể dựa vào thực lực bản thân, Diệp Nhân Hồng cho rằng có thể tuỳ tiện nghiền ép, không nghĩ tới đối phương vậy mà như thế lăng lệ, thực lực hoàn toàn vượt ra khỏi chín sao Thiên Giới sơ giai phạm trù.

Nhưng hắn dù sao cũng là chín sao Thiên Giới hậu kỳ, so Dương Huyền Tàng cao hơn chừng hai cái cấp bậc, tự nhiên không e ngại. Đưa tay chộp một cái, liền một đoàn thi khí huyễn hóa mà ra, biến thành một thanh khí nhận tại trong tay, hướng cái kia kích quang bổ tới.

“Bành!”

Khí nhận cùng kích quang đồng thời vỡ nát, nhưng Diệp Nhân Hồng lại bị chấn lui lại mấy bước. Không chỉ có kích ánh sáng lực lượng, còn có cái kia Ngũ Hành Hoàn, trấn áp Thiên Sát vạn thi trận sinh ra xung kích.

“Đáng chết! Ta đã xung phong, mọi người cùng nhau xông lên a!”

Diệp Nhân Hồng hét lớn một tiếng, không chịu tiến lên nữa mạo hiểm. Hắn cũng không phải sợ Dương Huyền Tàng, chỉ là không chịu ăn nhiều thua thiệt.

Đám người thấy Dương Huyền Tàng mạnh mẽ như thế, đều là giẫm chân tại chỗ, sợ bên trên đi làm pháo hôi.

Hàn Sâm thấy tình thế, chỉ được đứng dậy, nói ra: “Tiểu huynh đệ, đã ngươi cố chấp như vậy, ta cũng liền không có biện pháp, đừng muốn oán ta.”

Dương Huyền Tàng cười lạnh nói: “Tốt, đã ngươi cũng xuất thủ, cái kia chiến kích cho ngươi.”

Nói xong đem chiến kích vung lên, hóa làm lưu quang bắn về phía Hàn Sâm.

Hàn Sâm sững sờ, đại hỉ đưa tay đi bắt, đột nhiên bên người truyền đến một cỗ lăng lệ đến cực điểm lực lượng, liền bổ về phía tay hắn phía trước.

Hàn Sâm sắc mặt đại biến, chỉ có thể thu hồi tay tới. Người xuất thủ chính là Thẩm Thất Thất.

Hàn Sâm giận dữ, quát: “Đừng muốn bên trong tiểu tử này châm ngòi kế ly gián!”

Thẩm Thất Thất cười lạnh nói: “Nói đúng lắm, ngươi có thể tuyệt đối đừng trúng kế, tuyệt đối đừng ra tay với ta.” Tung người lóe lên, liền hướng chiến kích chộp tới.

Hàn Sâm giận không kềm được, mắng: “Tiện nhân, vậy liền đừng trách ta không khách khí!”

Trực tiếp một chiêu liền công hướng Thẩm Thất Thất, không lo được trên người mình thương thế, chín sao Thiên Giới đỉnh phong lực lượng một cái liền phát huy đến cực hạn.

“Lão cẩu, dám mắng ta!” Thẩm Thất Thất giận dữ, trở lại ngăn cản, đồng dạng là chín sao Thiên Giới đỉnh phong lực lượng bạo phát đi ra, đối diện bổ về phía Hàn Sâm.

Hai người đều không dám khinh thường, đều biết đối phương cường đại, sở dĩ vừa ra tay đều là đỉnh phong kỹ.

Tất cả mọi người là trợn mắt hốc mồm, nghĩ không ra hai vị cường đại nhất đồng bạn chính mình trước đánh tới. Bọn hắn cho rằng, làm sao cũng muốn trước trấn áp Dương Huyền Tàng về sau mới có thể nổi tranh chấp. Lại nghĩ không ra lợi ích tâm cường đại như thế, gặp một lần chiến kích liền không quan tâm đến bất cứ gì khác nữa.

Đây cũng là Dương Huyền Tàng đối với tình người thấy rõ, thứ nhất thời gian liền bỏ qua trong ngực bích.

Diệp Nhân Hồng kinh sợ không thôi, nói với Dương Huyền Tàng: “Ngươi được lắm đấy!” Ánh mắt của hắn quét qua những người khác, quát: “Đều cùng ta cùng tiến lên, phàm là không xuất thủ, toàn bộ hủy bỏ tư cách.”

“Còn hủy bỏ tư cách, ta trước hủy bỏ mạng của ngươi!”

Dương Huyền Tàng bổ ra hư không, thoáng hiện mà trước, toàn thân kim quang đại phóng, Đại Niết Bàn chi lực hội tụ tại lòng bàn tay, đánh ra, “Bàn Nhược Thần Chưởng!”

To lớn kim sắc chưởng ấn, như một tòa kim sơn lướt ngang.

Diệp Nhân Hồng sắc mặt tái xanh, vốn nên nên chuyện dễ như trở bàn tay, hiện tại cảm giác liền thừa tự mình một người tại ương ngạnh chống cự, những người khác tại sống chết mặc bây, hoặc là vì chính mình lợi ích tranh đoạt. Hắn vung tay lên, vô số thi thể từ bốn phương tám hướng vọt tới, trước người kết trận, sau đó đồng loạt ra tay, hình thành một cỗ to lớn chưởng phong, cùng cái kia Bàn Nhược Thần Chưởng đối oanh cùng một chỗ.

“Bành!.”

Năng lượng to lớn nổ vỡ ra đến, phóng tới bốn phương tám hướng. Đánh nhau kịch liệt trình độ, hoàn toàn không tại Hàn Sâm cùng Thẩm Thất Thất phía dưới.

Chương 3239: Cùng Đồ Mạt Lộ, Sau Cùng Giãy Dụa

Đặng Lâm ở một bên cười lạnh, hắc tiếng nói: “Người hồng huynh, ta nhìn ngươi cầm tiểu tử này có chút phí sức a, có muốn hay không ta tới người giúp đỡ?”

Diệp Nhân Hồng giận dữ hét: “Nguyên bản là mọi người lợi ích, đã sớm nên đồng loạt ra tay.”

Đặng Lâm khẽ nói: “Nếu là mọi người lợi ích, dựa vào cái gì tiểu tử này trên người gì đó muốn về ngươi? Đã đồ vật về ngươi, ngươi đương nhiên phải thêm ra thêm chút sức.” Nói xong, hắn quấn có hào hứng hai tay ôm ngực, sống chết mặc bây.

Những người khác thực lực đều không bằng Diệp Nhân Hồng, không dám ngỗ nghịch hắn, cho dù không phải thật tâm đối kháng Dương Huyền Tàng, chí ít cũng làm dáng một chút, xông tới.

Nhưng Đặng Lâm thực lực không thua với Diệp Nhân Hồng, đã sớm đối với hắn muốn nuốt một mình Dương Huyền Tàng đồ vật bất mãn, giờ phút này ước gì Diệp Nhân Hồng bị Dương Huyền Tàng đánh chết, chính mình tốt ngư ông đắc lợi, làm sao có thể bên trên đến giúp đỡ.

Diệp Nhân Hồng tức đến phát run, cả giận nói: “Lúc trước liền nói tốt, ta xung phong, tiểu tử này trên người gì đó là cho ta đền bù.”

Đặng Lâm uể oải nói ra: “Ta lại không có phản đối, cái này trận đầu ngươi tiếp tục đánh nha, tại sao phải đem chúng ta đều gọi? Chúng ta lại không đánh với ngươi cái này trận đầu.”

Diệp Nhân Hồng khí không lời nào để nói, hận nghiến răng, đối với Đặng Lâm sát tâm nổi lên, thầm nghĩ nếu là có cơ hội, nhất định giết cái này cẩu tặc, nhưng bây giờ thực sự không nên cùng hắn trở mặt, thế là nói ra: "Nữ nhân kia trên thân cũng không ít đồ tốt, toàn bộ về ngươi như thế nào? Chí ít trong tay nàng kiện pháp bảo kia liền tuyệt không phải phàm vật." Hắn một chỉ Tử Tâm.

Đặng Lâm trong mắt hơi sáng, nhưng những người này đều là sống ngàn vạn năm lão hoạt đầu, cũng không trực tiếp đáp ứng, chỉ là cười nói: "Ta xem trước một chút."

Tử Tâm một mực ngốc ở phía xa điều tức nội thương, mặc dù nội tâm lo lắng, nhưng cũng biết chính mình đi lên không giúp được Dương Huyền Tàng cái gì bận bịu, sở dĩ một mực lẳng lặng khôi phục thân thể. Bỗng nhiên, liền cảm ứng được một cỗ nguy hiểm to lớn, bị Đặng Lâm thần thức khóa chặt, Đặng Lâm khóe miệng ngậm lấy cười lạnh, từng bước một đi tới.

"Súc sinh! Ngươi dám!" Dương Huyền Tàng đang cùng đám người giao chiến, vẫn luôn có lưu ý Diệp Nhân Hồng cùng Đặng Lâm đối thoại, kinh sợ phía dưới, bỗng nhiên oanh mở vây công đám người, một chưởng hướng Đặng Lâm bổ tới.

"Sự đáo lâm đầu, ốc còn không mang nổi mình ốc, còn có công phu quản người khác, hẳn là nữ nhân này là ngươi nhân tình?"

Đặng Lâm nhíu mày lại, cười lạnh một tiếng, năm ngón tay vồ lấy, hư không kịch liệt chấn động một cái, ngay tại nắm đấm bốn phía hiển hiện khe hở, sau đó đánh ra.

"Bành!"

Một quyền một chưởng oanh cùng một chỗ, Dương Huyền Tàng "Oa" phun ra một ngụm máu đến, bị đánh bay ra ngoài.

Hắn vốn là so Đặng Lâm thấp hai cái cảnh giới, lại cùng Diệp

Nhân Hồng chờ hỗn chiến một trận, Đặng Lâm thì là điều tức nửa ngày, cứ kéo dài tình huống như thế, căn bản không phải một chiêu địch.

Tử Tâm vội vàng bay qua, đem Dương Huyền Tàng tiếp được.

Dương Huyền Tàng máu me khắp người, hai mắt vẩn đục, trầm giọng nói: “Đi mau!”

Nơi này là màng không gian, chỉ cần tốc độ bọn họ rất nhanh, liều mạng trốn chạy, những này người nhất thời bán hội cũng đuổi không kịp. Tử Tâm “Ừ” một tiếng, gật đầu một cái, liền hóa ra độn quang, kích - bắn mà đi.

“Muốn chạy trốn? Ha ha, hai cái châu chấu, nhìn các ngươi có thể trốn đi nơi nào!”

Đặng Lâm cuồng tiếu một tiếng, trực tiếp súc địa thành thốn, mười phần nhẹ nhõm bộ dáng, mỗi đi một bước liền vượt qua cực xa cự ly, đi theo Tử Tâm cùng Dương Huyền Tàng sau lưng.

Diệp Nhân Hồng cùng những người khác cũng không cam chịu lạc hậu, đuổi sát theo.

Hàn Sâm cùng Thẩm Thất Thất đánh một trận, chiến kích rơi vào Hàn Sâm trong tay, bị Thẩm Thất Thất bức lên cơn giận dữ, thấy Dương Huyền Tàng đào tẩu, lạnh hừ một tiếng, cũng không muốn lại đánh, vứt bỏ chiến mà đuổi theo.

Thẩm Thất Thất cả giận nói: “Mau đưa chiến kích lấy ra!” Cũng liều mạng đuổi tới.

Cái này chiến kích thế nhưng là liền thập tinh đỉnh phong cường giả đều cực kì ngấp nghé, ở trong mắt hai người bọn họ giá trị, so Lục Đạo Bất Phôi Tướng còn lớn hơn.

“Chó nhà có tang, dừng lại!”

Diệp Nhân Hồng mấy bước phía dưới, liền đuổi theo, mặt mũi tràn đầy trêu tức cười lạnh, một quyền đánh tới.

Tử Tâm vội vàng dừng lại, quay người chính là một chưởng.

Dương Huyền Tàng cũng đồng dạng đứng vững thân thể, một chiêu Bàn Nhược Thần Chưởng nghênh đón tiếp lấy.

Hai người liên thủ phía dưới, hình thành một đạo vòng xoáy khổng lồ, đánh vào Diệp Nhân Hồng quyền kình bên trên.

“Ầm ầm!”

Lực lượng nổ vỡ ra đến, phóng tới bốn phương tám hướng.

Những truy kích kia võ giả đều bị xung kích một cái, rất nhiều đứng không vững thân thể. Tử Tâm cùng Dương Huyền Tàng càng là khí huyết cuồn cuộn, khóe miệng tràn ra máu, bị thương lần nữa.

Mà Diệp Nhân Hồng bất quá thân thể lung lay mấy lần, liền ổn định, một mặt băng lãnh nhìn chằm chằm hai người, khóe miệng ngậm lấy tàn nhẫn mỉm cười.

Dương Huyền Tàng bi phẫn nói: “Huyền Thiên Cơ hại người chết.”

Tử Tâm trong lòng hơi động, nói ra: “Chúng ta lần nữa nếm thử dưới, có lẽ có thể có hi vọng.”

Dương Huyền Tàng suy nghĩ một chút, nói: “Được.” Hắn biết Tử Tâm nói là luân hồi chi lực cùng nhân quả chi lực tạo thành, hình thành Thái Cực hai mặt, cũng có thể trực tiếp đột phá không gian này hạn chế, tiến vào địa phương khác.

Hai người phi tốc bấm niệm pháp quyết, từng đạo lực lượng từ trong cơ thể hiện ra đến, hình thành một cỗ mênh mông cơn bão năng lượng không ngừng khuếch tán.

Đặng Lâm sắc mặt biến hóa, mặc dù không biết bọn hắn muốn làm gì, nhưng biết chắc không phải chuyện tốt, vội vàng quát: “Bọn hắn muốn đi! Nhanh cản bọn họ lại.”

Diệp Nhân Hồng trước thời hạn một bước liền vọt lên, vô số thi thể lơ lửng tại bốn phía, bị hắn dành thời gian thi khí, áp súc tại nắm đấm tứ phương không gian bên trong, trực tiếp đối với hai người liền đánh tới.

Đặng Lâm cũng thân ảnh lóe lên, biến mất ở tại chỗ. Sau một khắc liền xuất hiện tại Dương Huyền Tàng cùng Tử Tâm phụ cận, quát: “Đi chết đi!” Song chưởng bỗng nhiên đẩy ra.

“Ầm ầm!”

Hai người liên thủ phía dưới, cái kia nhân quả cùng luân hồi lực lượng ngưng tụ thành Thái Cực vòng nháy mắt vỡ nát.

Đáng sợ phong bạo càn quét ra.

Dương Huyền Tàng cùng Tử Tâm đều là lớn miệng phun máu, bị phản chấn toàn thân trọng thương, cơ hồ đứng không vững.

Hàn Sâm thanh âm xa xa truyền đến, “Đừng giết hắn!”

Diệp Nhân Hồng bị còn muốn xuất thủ, trực tiếp kết hai người, cái này mới phản ứng được chính mình sơ tâm, lập tức dừng tay, chỉ là lạnh lùng nhìn xem.

Khủng bố cơn bão năng lượng rất nhanh tán đi, lộ ra hai người trọng thương cùng chán nản thân ảnh.

Hơn bảy mươi người đều xông tới.

Hàn Sâm nói: “Tiểu huynh đệ, đem Lục Đạo Bất Phôi Tướng giao ra đi, tội gì làm sau cùng giãy dụa, có thể đi đến một bước này đúng là không dễ, mọi người cũng sẽ cho ngươi một cái cường giả vốn có tôn nghiêm.”

Hắn lời nói này rất rõ ràng, giờ này khắc này, ngươi phải chết, chỉ là kiểu chết tốt xấu.

Dù sao bọn hắn đem Dương Huyền Tàng dồn đến cái này hoàn cảnh, không giết hắn hậu hoạn vô tận.

Thẩm Thất Thất cũng tạm thời đình chỉ cùng Hàn Sâm tranh đấu, ở một bên bình tĩnh nhìn.

“Cường giả vốn có tôn nghiêm sao?”

Dương Huyền Tàng ngẩng đầu lên, nhìn qua vô tận mênh mông, cái kia tán đi nhân quả cùng luân hồi hai lực, vẫn chưa như vậy tiêu tán, mà là hình thành bị đánh tan thành trên trăm cái tiểu nhân Thái Cực Đồ, trên hư không tiêu tan lấp lóe.

Tử Tâm cũng lòng có cảm giác, giật mình nhìn lại, “Đây là có chuyện gì?” Kia từng cái Thái Cực đồ án cũng không ổn định, nhưng lại từ bên trong truyền đến cường đại lực lượng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3240: Nháy Mắt Đảo Ngược, Nhân Sinh Như Mộng

Dương Huyền Tàng biểu tình kinh hãi một cái hóa làm ngốc trệ, lập tức lộ ra mỉm cười.

Những vòng xoáy kia bên trong, đi ra từng đạo cường đại thân ảnh.

Tử Tâm ngốc trệ phía dưới cũng cười, nói: “Nguyên lai cái này màng vũ trụ trực tiếp thông hướng Hỗn Độn đại lục.”

Dương Huyền Tàng nói: “Nói cho đúng đến, sợ là thông hướng Thương Huyền Tông.”

Từ kia từng cái vòng xoáy bên trong đi ra võ giả, tất cả đều là Thương Huyền Tông đệ tử, Nham Cốt, Kế Đô, Thành Hoàng mấy người, cùng thủ hạ của bọn hắn, còn có Phệ Thần Cổ ba lãnh tụ Cao Sâm, Kiều Thọ cùng Thổ Kỳ, cùng đại lượng huyễn hóa thành hình người Phệ Thần Cổ, cùng về sau chỉnh hợp thu phục Trương Đào, Cổ Xuyên, Trần Thiên mấy người, đều là lấy chín sao Thiên Giới cầm đầu, còn có đại lượng tám sao, bảy sao tồn tại.

Dương Huyền Tàng mỉm cười nói: “Các ngươi đã tới.”

Nham Cốt sắc mặt ngưng lại, lập tức thấy rõ tình thế trước mắt, ôm quyền cao giọng nói: “Gặp qua tông chủ!”

Mặt khác hơn trăm người cũng đồng loạt cao giọng nói: “Gặp qua tông chủ!”

Thanh thế chấn thiên, toàn bộ màng không gian vũ trụ cũng vì đó run lên.

Hàn Sâm, Thẩm Thất Thất mấy người nháy mắt trợn tròn mắt, một cái ngốc tại chỗ phản ứng không kịp, nhưng một giây sau bọn hắn liền minh bạch phiền phức lớn rồi, từng cái mặt lộ vẻ vẻ hoảng sợ.

Tiểu tử này lại là như thế đại tông phái tông chủ?

Đây là cái gì không gian vũ trụ a? Lại có đáng sợ như vậy tông môn! Hơn năm mươi vị chín sao Thiên Giới...

Trong đó chín sao Thiên Giới đỉnh phong năm người!

Thẩm Thất Thất cái thứ nhất quay đầu liền chạy, chín sao Thiên Giới đỉnh phong lực lượng bộc phát đến cực hạn, có bao nhanh chạy bao nhanh!

Hàn Sâm, Đặng Lâm bọn người là như rơi vào hầm băng, sợ hãi quát to một tiếng, quay đầu liền chạy.

Còn lại mấy chục người cảm thấy quá mức hoảng hốt, cảm thấy có chút không chân thực, cảm thấy thế giới này biến hóa nhanh, nhanh đến bọn hắn những này đỉnh phong võ giả đều không thể thích ứng, trước một khắc còn giống như chó nhà có tang chạy trốn thịt cá, sát na ở giữa liền trái lại thành là dao thớt.

Cái này hơn một trăm người bên trong, có mấy chục người Dương Huyền Tàng cũng không nhận ra, hẳn là đằng sau từ thứ nhất thai thế giới bên trong chỉnh hợp tới. Lần trước Hỗn Độn đại lục trấn áp Đế Luân thời điểm, chín sao Thiên Giới mới bốn mươi ba người, lần này thế mà đột phá đến năm mươi mốt người.

Dương Huyền Tàng ôm quyền nói: “Chư vị vất vả, nơi này thế cục, phiền phức chư vị xử lý một cái.”

Nham Cốt trong ánh mắt bắn ra nồng đậm sát khí, lạnh giọng nói: “Tông chủ là muốn sống vẫn là chết?”

Dương Huyền Tàng nói: “Tiên phụ lo sống a, nhưng chết cũng không quan trọng.”

“Tốt!” Nham Cốt trầm giọng đáp lời, gương mặt âm trầm đối với những đào tẩu kia người, phất tay quát: “Toàn bộ bắt lại! Có thể bắt sống liền sống, bắt không được liền giết!”

Hắn quy thuận Dương Thanh Huyền sớm nhất, thực lực lại là chín sao Thiên Giới đỉnh phong, cùng Kế Đô, Thành Hoàng hai người cùng nhau, trong lòng mọi người uy vọng tối cao, cơ hồ chính là thứ nhất thai thế giới chúng võ giả lãnh tụ.

“Đúng!” Sở hữu Thương Huyền Tông đệ tử cùng kêu lên quát một tiếng, liền phóng tới cái kia đào tẩu hơn mười người.

Toàn bộ màng không gian vũ trụ bên trong không có tọa độ, quy tắc hỗn loạn, không có bất luận cái gì phương hướng tính có thể nói, hoặc là trốn về hạt sen không gian, hoặc là chỉ có thể thúc thủ chịu trói, hoặc là mê thất tại vũ trụ mịt mờ này bên trong.

Một phen ngắn ngủi hỗn loạn chiến đấu về sau, không gian bình tĩnh lại.

Cơ hồ tất cả mọi người trực tiếp đầu hàng, có chút trốn xa, còn chưa kịp đầu hàng, liền bị đuổi kịp trực tiếp đánh nổ.

Còn lại hơn bốn mươi người, từng cái mặt không có chút máu, trong ánh mắt tất cả đều là tuyệt vọng.

Dương Huyền Tàng lạnh lùng nhìn xem đám người, nói: “Nhân sinh thật thú vị đâu.”

Tất cả mọi người sắc mặt xám ngoét, không ai dám lên tiếng.

Hàn Sâm máu me khắp người, cùng Nham Cốt mấy người giao thủ mấy chiêu về sau, xác định đối phương đích đích xác xác là chín sao Thiên Giới đỉnh phong, mỗi một người sức chiến đấu đều không kém chính mình, trong tuyệt vọng liền đầu hàng, giờ phút này run giọng nói: “Tiểu huynh đệ, lúc trước là ta không đúng, là ta lợi ích huân tâm. Chiến kích giao về, trên người ta toàn bộ bảo vật đều dâng hiến cho ngươi, mong rằng tiểu huynh đệ mở một mặt lưới, lưu tính mạng của ta.”

Hắn thành thành thật thật lấy ra chiến kích, đem toàn thân trữ vật nguyên khí đều giao ra, không dám có nửa điểm hoa văn.

Dương Huyền Tàng đem chiến kích thu hồi, đem Hàn Sâm đồ vật cầm trong tay ước lượng, nhàn nhạt nói ra: “Ngươi bị ta bắt lấy, những vật này liền mang tính mạng đều là của ta. Ngươi dùng ta đồ vật, đến đổi về tính mạng của ngươi? Đây là cái đạo lí gì?”

Hàn Sâm một cái nghẹn lời.

Dương Huyền Tàng ánh mắt từ trên mặt mọi người từng cái đảo qua, cuối cùng rơi trên người Diệp Nhân Hồng, nói: “Ngươi không phải mới vừa rất D sao? D bay lên, lại D mấy lần ta nhìn xem nha.”

Diệp Nhân Hồng vốn là toàn thân thi khí, giờ phút này càng lộ vẻ trắng bệch, nhưng tự biết sống sót khả năng không lớn, giận dữ hét: “Có gan đến cùng ta đơn đấu, nếu là có thể thắng ta, ta chết mà không oán! Lấy nhiều thắng ít có gì tài ba, ta không phục!”

“Ba!”

Dương Huyền Tàng một bàn tay phiến tại trên mặt hắn, đánh ra một ngụm máu đến, trào phúng nói: “Ta có muốn ngươi phục sao? Không phục tốt nhất. Ta có muốn nhường ngươi chết mà không oán sao? Ngươi chết mà oán là tốt nhất.” Hắn nói với Thổ Kỳ: “Đem hắn nuốt.”

Thổ Kỳ trong mắt nhất hỉ, cười thầm: “Đa tạ chủ nhân.” Toàn thân hồng quang lóe lên, liền kích - bắn tới Diệp Nhân Hồng trong cơ thể.

“A!.” Diệp Nhân Hồng tại giữa tiếng kêu gào thê thảm, bị vô số màu đỏ sợi tơ tan rã, sau đó triệt để bị thôn phệ.

Những màu đỏ kia sợi tơ kích - bắn phía dưới, mấy hơi thở liền đem Diệp Nhân Hồng nuốt ăn sạch sẽ, trở về đến một bên, biến trở về Thổ Kỳ chi thân, hồng quang đầy mặt, liếm một cái môi lưỡi, lấy ra một chút trữ vật nguyên khí, giao cho Dương Huyền Tàng, nói: “Chủ nhân, đây là hắn trên người gì đó.”

Tất cả mọi người là mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, một tên chín sao Thiên Giới hậu kỳ đại cao thủ, cứ như vậy lặng yên không tiếng động chết đi, mà lại là không có bất kỳ tôn nghiêm nào, cùng một cái chó đất không khác.

Bọn hắn đều là riêng phần mình trong vũ trụ đỉnh phong cường giả, thậm chí không ít đều cũng không sợ hãi cái chết, nhưng lại e ngại dạng này uất ức, không có tôn nghiêm chết.

Dương Huyền Tàng cầm đồ vật, lại nhìn hướng Đặng Lâm.

Đặng Lâm toàn thân run lên, quát ầm lên: “Ngươi tên súc sinh này, ta liều mạng với ngươi!” Lại cũng không nghĩ ngợi nhiều được, tuyệt đáy lòng hi vọng cuối cùng, lực lượng toàn thân bạo phát đi ra.

Nhưng hắn còn chưa xuất thủ, liền bị Thành Hoàng, Kế Đô mấy người bổ tới, “Ầm ầm” một tiếng vỗ nát bấy, tại chỗ bạo chết.

Trong lòng mọi người đều nghĩ, cho dù là chết, cũng muốn chết dạng này oanh oanh liệt liệt, quyết không thể giống Diệp Nhân Hồng như thế nhận hết vũ nhục, bị chết không bằng một cái chó đất.

Dương Huyền Tàng đột nhiên há to mồm, bỗng nhiên một hút. Đặng Lâm cùng Diệp Nhân Hồng hồn phách trực tiếp bị từ hư không bên trong rút ra, hoảng sợ liều mạng giãy dụa, lại không làm nên chuyện gì, bị Dương Huyền Tàng hút vào trong miệng nuốt vào.

“Hắc hắc, hai cái chín sao Thiên Giới hậu kỳ hồn phách, bổ dưỡng hiệu quả cũng không tệ lắm.” Dương Huyền Tàng mở mồm ra, thở hắt ra, lộ ra thỏa mãn dáng vẻ.

“Chi!” Tất cả mọi người đều thở một hơi lãnh khí, dọa cho phát sợ.

Lần này bọn hắn thật luống cuống, sau khi chết còn bị nuốt ăn hồn phách, xem như triệt để chết không có chỗ chôn, xa so với chết không như đất chó còn còn đáng sợ hơn.

Hàn Sâm hoảng sợ nói: “Đại nhân bất kể tiểu nhân qua, chỉ cần có thể bỏ qua chúng ta, hết thảy đều nguyện ý nghe theo đại nhân phân phó.” Hai tay ôm quyền, khom người cong xuống.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3241: Sau Cùng Nếm Thử, Thái Thanh Thánh Điện

“Hết thảy nguyện ý nghe đại nhân phân phó, chỉ cầu mạng sống.”

Đám người tất cả đều hoảng sợ ôm quyền cong xuống.

Chết mặc dù không đều, nhưng có thể bất tử đương nhiên là tốt nhất, huống chi là đáng sợ như vậy kiểu chết.

Dương Huyền Tàng chậm rãi nói ra: “Chư vị muốn bảo vệ tính mạng ý nghĩ, ta đều có thể đủ lý giải. Dù sao chỉ có sống sót mới nắm giữ hết thảy, chết cái gì cũng bị mất. Nói đến, chư vị cũng đều là vạn người không được một siêu cấp thiên tài, giết hoàn toàn chính xác đáng tiếc. Các ngươi trung tâm quy thuận với ta, ngược lại không phải là không thể được tha các ngươi, chỉ là ta như thế nào phán đoán lòng trung thành của các ngươi đâu?”

Đám người nghe xong có thể sống sót, đều là vui mừng quá đỗi, bắt đầu nghĩ các loại chủ ý, tốt gọi Dương Huyền Tàng yên tâm.

“Chúng ta có thể phát thề độc, dạng này một khi vi phạm, tu vi lại khó tinh tiến.”

“Ta có một loại bí pháp, có thể trực tiếp lạc ấn tại võ giả hồn phách bên trong, đảm bảo gọi chúng ta không dám phản kháng.”

“Ta cái này mất tâm đan một khi nuốt vào, liền cả đời chỉ có thể nghe lệnh với đại nhân, tuyệt không dám có hai lòng.”

"..."

Đủ loại chủ ý cùng phương pháp nói ra, đủ loại, để Dương Huyền Tàng bọn người là mở rộng tầm mắt, thầm thở dài nói pháp nhiều, thần thông rộng, thật sự là không có thể đánh giá.

Dương Huyền Tàng đối với Nham Cốt mấy người nói ra: "Các ngươi đem những này người hợp nhất một cái, nhất định muốn một mực chưởng khống ở trong tay chính mình, quyết không thể để bọn hắn có phản bội khả năng, nếu không thà có thể giết."

Nham Cốt nói: "Tông chủ xin yên tâm, chuyện này liền giao cho ta tốt."

Lập tức, lập tức làm cho tất cả mọi người phát hạ thề độc, sau đó Nham Cốt mấy người thương thảo một cái, lấy bọn hắn mấy vị chín sao Thiên Giới đỉnh phong làm chủ, riêng phần mình trên người đám người gieo xuống lạc ấn cùng bí pháp, trừ phi là mấy người đồng thời xuất thủ bài trừ, nếu không cơ hồ khó giải.

Hàn Sâm bọn người là trong lòng bi ai. Nhưng việc đã đến nước này, không có biện pháp, chỉ có thể hướng chỗ tốt nghĩ, lưu lại tính mạng, xem như vạn hạnh. Cho tới tương lai, chỉ có thể đi một bước nhìn một bước.

Dương Huyền Tàng đem Nham Cốt chờ hạch tâm nhân viên kéo đến một chỗ, thấp giọng nói ra: "Những này người đến từ khác biệt vũ trụ, đem bọn hắn ngăn cách ra quản hạt, tuyệt đối đừng để bọn hắn bão đoàn cùng một chỗ, miễn cho xuất hiện không thể khống phiền phức. Đem tới đối phó Phạm Vô thời điểm, liền phái bọn hắn trước bên trên."

Nham Cốt cười thầm: "Minh bạch."

Dương Huyền Tàng nhẹ gật đầu, nói: "Những người này thiên phú và thực lực đều không yếu, nếu là thật sự có trung thành cảnh

cảnh, liền cất nhắc lên, gia nhập chúng ta hạch tâm thành viên.”

Nham Cốt nói: “Vâng.” Hắn nhìn liếc mắt trên không, nói ra: “Thông đạo giống như phải biến mất, chúng ta nhanh đi về đi.”

Dương Huyền Tàng lúc này mới hỏi: “Các ngươi là thế nào tới?”

Nham Cốt nói: “Mấy ngày trước, một vị cưỡi Thanh Ngưu tiểu hài xuất hiện tại Thương Huyền Tông, nói ngươi gặp phải nguy hiểm, đến lúc đó sẽ có thông đạo thẳng vào Thương Huyền Tông hạch tâm khu vực, để chúng ta tùy thời chuẩn bị trước tới cứu viện.”

Dương Huyền Tàng cả kinh nói: “Mấy ngày trước?”

Nham Cốt suy nghĩ một chút, nói: “Ước chừng ba ngày trước đi. Đứa bé kia thông tri hạ liền biến mất. Lúc ấy chúng ta đều do dự muốn hay không bẩm báo Đế Ất đại nhân. Về sau quyết định vẫn là trước chờ chút. Không nghĩ tới hôm nay quả nhiên xuất hiện thông đạo. Đồng thời cùng Vu Khinh Nguyệt đại nhân ước định, nếu là một ngày chúng ta còn không quay về, liền lập tức đi thông tri Đế Ất đại nhân.”

Dương Huyền Tàng cùng Tử Tâm cả kinh nói không ra lời, ba ngày trước bọn hắn còn tại thần điện bên ngoài, liền liền thần điện cũng không vào. Huyền Thiên Cơ thế mà liền ngờ tới cục diện hôm nay.

Nhưng nghĩ lại một nghĩ, hắn có lẽ không có dự liệu như thế tinh vi, chỉ là có chừng cái suy tính, sở dĩ chỉ là để Nham Cốt mấy người chuẩn bị sẵn sàng. Thẳng đến chính mình liên thủ với Tử Tâm, thông đạo mới đánh xuyên ra tới, Nham Cốt bọn người mới chân chính phát huy được tác dụng. Cứ như vậy, ngược lại là lộ ra hắn cực kì thần hồ.

Dương Huyền Tàng nội tâm một trận khó chịu cùng không phục, trùng điệp hừ lạnh một tiếng.

Nham Cốt nhắc nhở: “Đại nhân, đi nhanh đi.”

Dương Huyền Tàng suy nghĩ một chút, nói ra: “Các ngươi đi trước, mang theo Tử Tâm về trước đi. Ta dự định lại về cái kia hạt sen không gian nhìn xem.”

Tử Tâm sắc mặt đại biến, mang theo nộ khí nói ra: “Ngươi điên rồi sao? Không gian kia cũng nhanh muốn nổ tung, chúng ta thật vất vả còn sống, ngươi hồi đi tìm chết?”

Dương Huyền Tàng nói: “Không là muốn chết, ta muốn đem cái kia chiến kích hoàn chỉnh hình thái luyện chế ra tới.”

Tử Tâm cả giận nói: “Có thể hay không đem hoàn chỉnh hình thái luyện chế ra đến ta không biết, nhưng ta biết ngươi trở về chính là chết.”

Dương Huyền Tàng nói: “Cái này có lẽ là duy nhất cơ hội.” Nói xong, liền xoay người bay về phía cái kia hạt sen không gian vòng xoáy.

Tử Tâm sắc mặt tái mét, đối với Dương Huyền Tàng bóng lưng mắng to: “Ngươi đi chết đi! Cuồng vọng vô tri, chuyên quyền độc đoán, hữu dũng vô mưu gia hỏa, ngươi sớm muộn muốn chết ở bên trong!”

Dương Huyền Tàng đã lóe lên tiến vào cái kia vòng xoáy, có lẽ căn bản là không có nghe được.

Nham Cốt cười khổ nói: “Chính là bởi vì tông chủ thường nhân không thể bằng, có thể thành to lớn.”

Kế Đô nói: “Nếu là hắn giống như chúng ta, cũng cũng không phải là Dương Thanh Huyền. Tử Tâm đại nhân, chúng ta trở về đi.

Nghe theo tông chủ phân phó, chính là đối với tông chủ trợ giúp lớn nhất.”

Dương Huyền Tàng trở lại hạt sen không gian về sau, phát hiện bên trong bạo loạn nghiêm trọng hơn, lúc nào cũng có thể nổ tung. Cường đại năng lượng hướng hắn đánh thẳng tới, tất cả đều bị đạo thể thần quang ngăn trở, không thương tổn mảy may.

Hắn là nghĩ đến Phạm Y có thể thu lấy mảnh không gian này, như vậy chính mình khẳng định cũng có thể.

Dương Huyền Tàng lấy ra chiến kích, khí thế toàn thân lập tức bạo phát đi ra, đạo quang trực tiếp dung nhập vào chiến kích bên trong, thân thể cùng binh khí sinh ra cộng minh.

Dương Huyền Tàng nói với chiến kích: “Tiểu tử, có thể hay không mạng sống liền nhờ vào ngươi, tuyệt đối đừng cho ta mất mặt a!”

Chiến kích phảng phất có thể minh bạch hắn ý tứ, bộc phát ra cường đại khí uẩn thanh âm, như gợn sóng giống nhau hướng bốn phương tám hướng đẩy đi.

Kích trên thân đạo phù từng cái huyễn hóa ra đến, bắt đầu dung nhập vào không gian bên trong.

...

Mênh mông thiên địa, như một vũng thủy nguyệt, dung thành một tuyến.

Đại địa giống như mặt kính, kéo dài hướng vô tận nơi xa, phản chiếu lấy thế gian hết thảy.

Một tòa cổ xưa Thánh Điện lẳng lặng đứng tại Thủy kính bên trong, giống như là từ xưa tới nay ngay tại cái kia, không cấu không sạch, không tăng không giảm, không sinh bất diệt.

Hư không bên trên đột nhiên có chút dập dờn, một chân đạp ra, “Đạp” một tiếng rơi vào trong nước, sau đó lộ ra toàn bộ thân thể, là một đầu to lớn Thanh Ngưu, bốn vó giẫm trên Thủy kính, hướng cái kia Thánh Điện đi đến.

Trâu trên lưng ngồi tiểu hài, ánh mắt thanh tịnh như hoàn vũ bên trong tinh thần, tại tiểu hài phía sau nằm sấp một nữ tử, hiển nhiên ngất đi.

Đột nhiên, cái kia Thánh Điện đỉnh, phóng xạ hạ một vệt kim quang, mấy cái xán lạn chói mắt chữ lớn sinh động như thật, tản mát ra lớn lao uy năng, đem Thanh Ngưu ngăn trở.

Sóng nước tại trâu dưới chân lan tràn tản ra.

Tiểu hài ánh mắt ngưng lại, thấy rõ mấy cái kia chữ to màu vàng, “Thái Thanh Thánh Điện”, mỉm cười, ôm quyền cao giọng nói: “Luân Hồi Thiên Cung chi chủ Huyền Thiên Cơ, bái kiến Nhân tộc Đạo Tôn.”

Kim quang “Soạt” một cái tán đi, Thánh Điện uy năng biến mất không còn tăm tích, sóng nước không việc gì, mọi âm thanh yên tĩnh.

Thanh Ngưu “Đạp đạp” giẫm lên nước, đi vào bên trong thánh điện.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3242: Nhân Tộc Đại Sự, Diệu Pháp Liên Hoa

Trong điện là một mảnh trống trải tịch liêu không gian, tràn ngập thuần khiết linh khí, tựa như là mênh mang biển mây, chỉ có mấy cây màu trắng cây cột sừng sững ở trong mây.

Đột nhiên, một đạo kim sắc quang mang từ vân hải chỗ sâu dâng lên, trong khoảnh khắc khắp chiếu thập phương. Kim quang bên trong linh tính chớp động, một cái tối nghĩa khó hiểu phù văn ở bên trong lưu chuyển, chìm chìm nổi nổi.

Một đạo già nua thanh âm hùng hồn từ cái kia phù văn bên trong truyền ra, ung dung nói ra: “Chuông gõ trên ánh trăng, hinh hơi thở mây về, không phải Thánh Điện hẳn là Thánh Điện. Chim đưa xuân tới, gió thổi tiêu xài, là nhân gian không phải nhân gian.”

Huyền Thiên Cơ ôm quyền thở dài nói: “Luân Hồi Thiên Cung chi chủ Huyền Thiên Cơ, bái kiến Nhân tộc Đạo Tôn.”

Kim quang kia phù văn bên trong thanh âm nói ra: “Ngày xưa từng thấy giản cung chủ phong thái, đàm kinh luận đạo năm ngàn nói, không nghĩ đã là bụi điểm kiếp.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Gia sư cũng nhiều lời Đạo Tôn phong thái.”

Thanh âm kia nói: “Ta có việc trong người, không tiện chân thân gặp nhau, mong được tha thứ.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Không sao. Ta này đến, là là nhân tộc một kiện đại sự.”

Thanh âm kia sững sờ nói: “Huyền cung chủ lời nói chẳng lẽ là tộc ta trước mắt đại sự?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Vâng, nhưng lại không phải.”

Thanh âm kia nói: “Xin lắng tai nghe.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ba vạn năm trước, Nhân tộc đại kiếp đem đến, lại bởi vì một nhân duyên cho nên, mà đem đại kiếp trì hoãn. Nếu là có đồng dạng nhân duyên xuất hiện, lần này đại kiếp không chỉ có thể trì hoãn, thậm chí còn có thể hóa giải.”

Thanh âm kia nói: “Cung chủ nói là ba vạn năm trước, Lý Vân Tiêu tấn thăng chí tôn vị, thiên hạ chấn kinh, để thâm không dị tộc hủy bỏ nhằm vào tộc ta tiến công kế hoạch.”

Huyền Thiên Cơ nhẹ gật đầu, nói ra: “Cái này ban đầu chi địa, vị diện giao hội, vạn tộc san sát. Nhân tộc chỉ là cực kì nhỏ yếu một chi. Tại lịch đại tiên hiền cố gắng dưới, mở cương rộng thổ ương ngạnh sinh tồn, nhưng cũng chiếm cứ một tấc vuông, thật là không dễ. Nhưng cùng ở tại một cái vị diện tiết điểm bên trên thâm không dị tộc, nhưng thủy chung muốn cướp đoạt Nhân tộc địa bàn, tranh đấu lan tràn trên trăm cái bụi điểm kiếp. Cứ việc thâm không dị tộc thực lực mạnh mẽ, nhưng Nhân tộc cuối cùng ngoan cường mà còn sống. Có thể theo ta được biết, lần này thâm không dị tộc bạo động, nhưng không có đơn giản như vậy.”

Thanh âm kia nói: “Nghĩ không ra Huyền cung chủ đối với Nhân tộc ta sự tình biết quá tường tận. Hẳn là Huyền cung chủ nguyện ý trợ tộc ta đánh lui đại địch.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Trên người ta xác thực có nhân tộc huyết mạch, nhưng cũng không phải là thuần loại Nhân tộc. Huống chi ta sớm đã ra cách tam giới, không hỏi trong ngũ hành sự tình, đối với ban đầu chi địa chủng tộc vị diện phân tranh không có bất cứ hứng thú gì. Hôm nay đến đây, là là nhân tộc chỉ điểm một con đường sáng, đồng thời cũng là ta một chút tư tâm.”

Thanh âm kia nói: “Đường sáng là?”

Huyền Thiên Cơ ánh mắt ngưng tụ, từng chữ nói ra: “Tiểu thần kiếp.”

Thanh âm kia hồ nghi nói: “Tiểu thần kiếp tại ba vạn năm trước vừa mới xuất hiện, cự ly lần sau còn có 1677 vạn năm đi.”

Huyền Thiên Cơ gật đầu nói: “Bình thường đến nói đúng thế. 1,680 vạn năm vì một lần tiểu thần kiếp, hai mươi cái tiểu thần kiếp vì một trong đó thần kiếp, bốn trong đó thần kiếp vì một cái đại thần kiếp. Mỗi lần tiểu thần kiếp có lại chỉ có một vị chí tôn sinh ra. Lý Vân Tiêu chính là tại ba vạn năm trước tiểu thần kiếp vừa ý bên ngoài trổ hết tài năng, trấn áp lục hợp bát hoang, đoạt được chí tôn chính quả. Như là nhân tộc có thể tái xuất hiện một vị chí tôn, cùng thâm không dị tộc ở giữa liền có thể hình thành bốn cặp sáu cục diện, đến lúc đó thâm không dị tộc muốn toàn diện xâm chiếm, liền phải lại cân nhắc một ít.”

Thanh âm kia nói: “Cung chủ lời nói ta tự nhiên minh bạch, nhưng tiểu thần kiếp đã qua, như thế nào tái tạo một vị chí tôn?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Đây chính là ta này tới mục đích.”

Hắn đem để tay tại Thanh Ngưu chở đi Phạm Y trên lưng, một cỗ tinh khiết lực lượng phát tán ra. Phạm Y toàn thân bốc lên điểm điểm bạch quang, chậm rãi trở nên trong suốt. Cuối cùng áp súc một cái, hóa làm một đóa thuần trắng hoa sen, bay vào Huyền Thiên Cơ trong tay.

“Đạo Tôn có thể nhận ra vật này?” Huyền Thiên Cơ trong mắt mỉm cười, hỏi.

Cái kia ánh sáng màu vàng óng bên trong, phù văn chuyển động, một sợi thần quang bắn xuống tới, rơi trên bạch liên, tựa hồ đang dò xét cái gì, đột nhiên cả kinh nói: “Sinh sạch sẽ thổ thế giới Diệu Pháp Liên Hoa!”

Huyền Thiên Cơ nói: “Chính là Diệu Pháp Liên Hoa, nhưng lại không phải sinh sạch sẽ thổ thế giới, mà là thai nơi cất giấu hóa.”

Thanh âm kia nói: “Tương truyền Diệu Pháp Liên Hoa, có 84,000 mạch, 84,000 quang, 84,000 lá, trong đó ngậm hàng trăm ngàn tỷ Tu Di sơn, chính là không thể tưởng tượng nổi đồ vật, nắm giữ chí tôn chi lực. Nhưng cái này thai giấu là là ý gì? Lại chưa từng nghe nói.”

Huyền Thiên Cơ nhìn xem cái kia đóa bạch liên, thở dài, nói: “Đóa này Diệu Pháp Liên Hoa, chính là một vị chí tôn cường giả chính quả hiển hiện.”

Cái kia phù văn màu vàng có chút rung động xuống, lộ ra một tia kinh nghi, nói: “Chí tôn vẫn lạc?”

Huyền Thiên Cơ nhẹ gật đầu, nói: “Cái này tên chí tôn cường giả cùng Luân Hồi Thiên Cung còn có một đoạn nhân duyên, sau khi tọa hóa, hết thảy trí, lực, quả, cảm giác bao gồm nghĩa, hóa này Diệu Pháp Liên Hoa. Lại lịch kinh đại đạo dòng lũ cọ rửa, cuối cùng tự khai linh trí, sáng tạo vũ trụ. Nhân tộc chí tôn cường giả Lý Vân Tiêu, liền là đến từ trong vũ trụ này. Này hoa sen mặc dù khó khăn, lại ở trong chứa một vị chí tôn chư pháp thực nghĩa, đủ để đổi lấy một lần kiếp ba.”

Thanh âm kia trầm mặc thật lâu, mới nói ra: “Coi như ngươi nói có thể thực hiện, có thể lần nữa mở ra tiểu thần kiếp. Nhưng cái này ban đầu chi địa bên trong vạn tộc san sát, đáng sợ thiên tài nhiều như cá diếc sang sông, xếp tại Nhân tộc trước mặt chẳng biết phàm số, Nhân tộc lại có cái gì nhân duyên có thể lại được chí tôn chính quả.”

Huyền Thiên Cơ ánh mắt ngưng lại, nghiêm mặt nói: “Ta tiến cử hiền tài một người, nên có này nhân duyên.”

Thanh âm kia nói: “Người kia là bằng hữu của ngươi?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Đúng thế.”

Thanh âm kia nói: “Ngươi ý nghĩ ta đã hiểu. Nhưng việc này trọng đại, ta một người không làm chủ được. Tuy nói có kiếp ba liền có thể mở ra thần kiếp, có thể thần kiếp liên quan đến chí tôn chính quả, chính là tác động đến toàn bộ ban đầu chi địa đại sự. Ta nhất định phải cực kỳ thận trọng, ít nhất phải cùng tộc ta ba đại thánh địa cường giả, đặc biệt hai vị khác chí tôn tiến hành thảo luận. Nhưng ta cảm giác việc này khả thi quá thấp, dù sao ức vạn năm đến, từng có quá nhiều lần tiểu thần kiếp, có thể lấy thành tựu này chí tôn người, tộc ta duy Lý Vân Tiêu một người mà thôi. Nếu là càng hỏng bét tình huống phát sinh, để thâm không dị tộc bên trong lại đản sinh ra một vị chí tôn, cái kia tộc ta liền thật là tai hoạ ngập đầu.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Dạng này sự tình là sẽ không phát sinh.”

Thanh âm kia nói: “Ta không thể bởi vì ngươi lời từ một phía, liền đem việc này đánh cược đi.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Vậy các ngươi có thể nghiêm túc cân nhắc một cái.”

Nói xong, liền cầm trong tay bạch liên thả lại Thanh Ngưu trên lưng, lần nữa hóa thành Phạm Y thân thể, vẫn hôn mê bất tỉnh.

Huyền Thiên Cơ ôm quyền chắp tay nói: “Cáo từ.”

Liền nắm Thanh Ngưu mà đi.

Cái kia đạo phù văn màu vàng trong hư không toả ra ánh sáng chói lọi, tự lẩm bẩm: “Này cũng vẫn có thể xem là một cái biện pháp, có thể chí tôn cường giả nào có dễ dàng như vậy sinh ra, nếu không tộc ta ức vạn năm đến cũng không đến mức bị nhốt một góc nhỏ.”

“Ai...”, một tiếng thật dài thở dài về sau, cái kia phù văn màu vàng liền chìm vào mênh mông linh khí trong mây.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 3243: Cuối Cùng Hình Thái, Chân Chính Đỉnh Phong

Hạt sen không gian bên trong, vị diện giao hội, lẫn nhau áp chế, hình thành một cái cân bằng.

Vô số có thể máy đo thì ở bên trong lưu động, đụng vào nhau, đản sinh ra lực lượng mới, sau đó lại hủy diệt, lặp đi lặp lại tuần hoàn.

Bây giờ cái này cân bằng chẳng mấy chốc sẽ bị đánh vỡ, đại lượng vết nứt không gian tại mấy cái vị diện vũ trụ đồng thời xuất hiện.

“Oanh! Ầm ầm!”

Tiếng vang ầm ầm tại không gian chỗ sâu truyền đến, đáng sợ năng lượng còn ở bên trong khuấy động. Bên ngoài hình thành một vòng xoáy khổng lồ, nghiền nát cùng thôn phệ lấy hết thảy.

Tại vòng xoáy nội bộ, thỉnh thoảng có bạch quang phun ra nuốt vào mà ra, cùng chói mắt phù văn màu vàng.

Dương Huyền Tàng chắp tay trước ngực, miệng niệm chú văn, chiến kích liền đưa ngang trước người, không ngừng xoay tròn, hút vào bốn phương tám hướng lực lượng. Người cùng chiến kích sớm đã tần suất nhất trí, không phân khác biệt.

Những cuồng bạo kia năng lượng tràn vào tới, đều ở chung quanh bị phân giải thành có thứ tự bộ phận, hút vào đến một người một kích bên trong. Nhìn như muốn hủy thiên diệt địa không gian, cực sâu chỗ đúng là bình tĩnh như vậy.

“Ngươi quả nhiên không có khiến ta thất vọng!”

Dương Huyền Tàng mở hai mắt ra, nhìn chăm chú cái kia chiến kích, trong ánh mắt toát ra tâm tình vui sướng.

Tại mấy tháng rèn luyện bên trong, chiến kích đem không gian bên trong cuồng bạo năng lượng đều hấp thu, không chỉ có không có để không gian nổ tung, ngược lại năng lượng kịch liệt yếu bớt, rất có ổn định chi thế.

Có thể Dương Huyền Tàng hết sức rõ ràng, nơi này là mấy cái vị diện vũ trụ chỗ giao hội, một khi năng lượng mất đi cân bằng, nháy mắt liền sẽ bị mấy đại vũ trụ nghiền ép vỡ nát. Đến lúc đó sinh ra va chạm chi lực, đừng nói là hắn, liền xem như thập tinh Thiên Giới đều chưa hẳn gánh được xuống tới.

“Coong!.” Đột nhiên một đạo thanh thúy khí uẩn thanh âm tại phía trước vang lên.

Chiến kích nháy mắt trở nên sáng lên, thả ra vô số quang mang, hiện lên loại loại nhan sắc, tại Dương Huyền Tàng trước mặt phảng phất không còn là chiến kích, mà là thế gian hết thảy, gần như với nói.

Dương Huyền Tàng nháy mắt tâm thần xúc động, theo chiến kích cái này bỗng nhiên đột phá, phảng phất chính mình cũng một cái tiến vào càng cao giai vị, thậm chí muốn chạm đến thiên đạo.

“Thành công!”

Dương Huyền Tàng nội tâm mừng rỡ, không ức chế được tâm tình kích động.

Hắn toàn thân tùy theo sáng rõ, tản mát ra như mưa quang huy, phiêu tán trong hư không.

“Đây chính là hoàn toàn thể sao?”

Dương Huyền Tàng đứng dậy, đưa tay đi bắt cái kia chiến kích.

Đột nhiên "Ầm ầm" một tiếng, một cỗ cường tuyệt vô cùng lực lượng, giống như là đánh nát tầng tầng bình chướng, trong khoảnh khắc đi vào trước mặt hắn, quát: "Tuyệt thế bảo vật! Có người tài có được, cút cho ta!"

Lực lượng kia cực kì cường hoành, bản tôn chưa đến, nhưng lại huyễn hóa ra năng lượng thể, một chưởng hung hăng đánh phía Dương Huyền Tàng, một cái tay khác thì chụp vào chiến kích.

"Ở đâu ra a miêu a cẩu, muốn cút người là ngươi!"

Dương Huyền Tàng song đồng co rụt lại, cũng không rõ ràng người này là từ đâu xuất hiện, toàn thân đạo thể đại phóng quang huy, một chiêu Bàn Nhược Thần Chưởng liền đánh đi lên.

Cho tới chiến kích, đã cùng hắn tâm thần tương liên, căn bản không cần phải để ý đến.

"Ầm ầm!"

Người kia một chưởng, nháy mắt bị Bàn Nhược Thần Chưởng ngăn trở, lại khó tinh tiến nửa phần.

Lực lượng của hai người đều là chín sao Thiên Giới trung giai.

Người kia gằn giọng nói: "Tiểu tử, ngươi dám đối kháng ta? Bản tọa chân thân cảnh giới chính là chín sao Thiên Giới đỉnh phong, thức thời lời nói đem binh khí từ bỏ, cút sang một bên, nếu không..."

"Ồn ào!"

Không đợi hắn nói xong, Dương Huyền Tàng liền một bước tiến lên, lực lượng bỗng nhiên bộc phát đến đỉnh phong, đạo thể thần quang xán lạn huy hoàng.

“Ầm ầm!”

Đối phương đại thủ ấn tại Dương Huyền Tàng Bàn Nhược Thần Chưởng dưới, bắt đầu một chút xíu lui lại vỡ nát.

Dương Huyền Tàng lực lượng tăng lên tới chín sao Thiên Giới trung giai cực điểm về sau, y nguyên chưa từng đình chỉ, còn trên hướng trèo thăng.

Người kia cả kinh nói: “Ngươi...”

“Ầm ầm!” Dương Huyền Tàng lực lượng cuối cùng tại thăng cấp một, đột phá đến chín sao Thiên Giới hậu kỳ.

Một chưởng của đối phương nháy mắt vỡ nát, đổ sụp trở về, người kia sắc mặt đại biến, nhưng lập tức biến thành mừng rỡ, cười to nói: “Tiểu tặc, đột phá lại như thế nào? Còn không phải so ta bản thể thấp hơn nhất giai? Thúc thủ chịu trói đi!”

Thanh âm vừa dứt, một tôn to lớn thân ảnh liền phá không mà tới.

Nương theo lấy người này sau lưng, là vô số vòi rồng giống như vòng xoáy năng lượng, hình thành một đầu thật dài thông đạo.

Đúng là bị chiến kích quang huy hấp dẫn, từ một cái vị diện vũ trụ cưỡng ép phá khai bình chướng mà đến, trên thân còn tràn đầy phá chướng lưu lại hỗn loạn năng lượng.

Dương Huyền Tàng chỉ là nhàn nhạt lườm liếc mắt, ánh mắt liền rơi trên Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, hai tay một nắm chiến kích, nháy mắt có loại đồng sinh cộng tử cộng minh, hai mắt hơi đỏ lên, lại lệ nóng doanh tròng.

Hai tay của hắn múa kích, cường đại quy tắc áo nghĩa trong đầu hiển hiện, chính là tại Ân Võ Điện bên ngoài sau khi tăng lên Thiên Trảm Thất Thức, thu hoạch được Ân Võ Vương kiếp trước thân truyền thừa về sau, cái này bảy thức kích pháp, đã hoàn toàn đến đạo pháp trình độ.

“Sát Na Sinh Diệt!”

Dương Huyền Tàng trong đầu linh quang một tuyến, đại đạo quy tắc nổi lên, chiến kích phát ra thanh thúy nổ đùng, hư quang lóe lên, liền bổ ra ngoài.

Phía trước người kia chân thân vừa mới đến, cuồng vọng còn không có cười hai câu, liền một cỗ nguy hiểm trí mạng lăng không mà đến, dọa đến hắn toàn thân run lên, hai mắt trừng giống như chuông đồng, nghẹn ngào kêu lên: “Một chiêu này...”

Cường đại vượt quá tưởng tượng của hắn!

“Không có khả năng!” Hắn sợ hãi rống một tiếng, thân bên trên truyền đến chém vỡ hư không thanh âm, vô số quang nhận nổi lên, dồn dập hướng cái kia một kích chém tới.

“Ầm!.”

Sở hữu chống cự, đều ở đây một kích phía dưới vỡ vụn, vô luận quy tắc vẫn là lực lượng, đều bị chém chôn vùi.

“Không. Có thể. Có thể.”

Lần nữa phun ra ba chữ, lộ ra cứng ngắc lạnh nhạt, người kia ngơ ngác đứng tại cái kia, ánh mắt từ chấn kinh trở nên ảm đạm, lại trở nên ngốc trệ, cuối cùng quang mang tan rã.

“Bành!”

Chín sao Thiên Giới đỉnh phong chân thân, nháy mắt nổ tung lên, đúng là bị một kích chém thành hai nửa!

Dương Huyền Tàng song đồng co rụt lại, nội tâm tràn ngập to lớn vui sướng.

Tại chín sao Thiên Giới cái này tinh vị bên trên, vượt cấp giết người thế mà chỉ là một kích sự tình!

“Ha ha, quá mạnh!”

Hắn không ức chế được mừng rỡ, mặc dù đối phương có khinh địch cùng chủ quan thành phần, nhưng một chiêu chém chết chín sao Thiên Giới đỉnh phong, lại là không gãy không chụp sự thật.

Có thể chém giết chín sao Thiên Giới đỉnh phong, mang ý nghĩa hắn chân chính bước vào vũ trụ đỉnh phong.

Giờ phút này, hạt sen không gian cuối cùng không chịu nổi mấy cái vị diện vũ trụ áp lực, bắt đầu từ ra phía ngoài bên trong đổ sụp, mà cùng lúc đó, tại khác biệt vị diện vũ trụ bên trong, truyền đến các loại cường đại khí tức, tựa hồ cũng là bị hỗn loạn năng lượng, hoặc là chiến kích khí tức hấp dẫn mà tới.

Đại lượng thần thức chẳng có mục tiêu tiến vào không gian bên trong, bốn phía tìm kiếm.

Dương Huyền Tàng nhẹ hừ một tiếng, một kích chém qua, sở hữu thần thức nháy mắt bị chém đứt, đại lượng thần thức chủ nhân đều là kinh hãi không thôi, không còn dám dò xét. Dương Huyền Tàng lần nữa thân ảnh nhoáng một cái, bổ ra một cái thông đạo, hướng cái kia Chúng Tương Không Luân vị trí bay đi.

Hơn nửa canh giờ về sau, mấy cái vị diện vũ trụ cuối cùng áp bách xuống, hình thành khủng bố va chạm, phá hủy lấy hết thảy, hạt sen không gian triệt để không còn tồn tại.

Cái kia Chúng Tương Không Luân tại vũ trụ vĩ lực xung kích dưới, vậy “bành” một tiếng nổ nát vụn ra, hóa làm bụi bặm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 3244: Ngàn Năm Một Mắt, Đỉnh Phong Trở Về

“Cuối cùng phải đi về.”

Dương Huyền Tàng tại cái kia vô tận trong thông đạo hành tẩu, sau lưng truyền đến sụp đổ hủy diệt thanh âm, chẳng mấy chốc sẽ cuốn tới.

Hắn không chút hoang mang, lấy hắn hiện tại khí thế cùng lực lượng, đủ để ứng đối bất kỳ nguy hiểm nào.

Đột nhiên, cước bộ của hắn ngừng lại, tựa hồ lòng có cảm giác, dĩ nhiên xoay người sang chỗ khác, nhìn hướng phía sau.

Tại cái kia to lớn hủy diệt bên trong, vô số năng lượng cùng quang ảnh giao thoa phía dưới, hắn đột nhiên nhìn thấy một đôi con ngươi sáng ngời, tản mát ra thần vận giống như quang huy.

Cái kia con ngươi thanh tịnh như ngọc, hội tụ thế giới hết thảy đẹp đồ tốt, thuần túy, thông thấu, thanh minh, không có một tia rảnh uế.

Dương Huyền Tàng cả kinh nói: “Tử Diên?!”

Cái kia con ngươi cực kỳ giống Tử Diên, cũng giống là Tử Dạ, nhưng lại càng thêm chói lọi hào quang, phảng phất dung hợp hai người mỹ hảo.

Dương Huyền Tàng bị dại ra, hắn đột nhiên nhớ ra cái gì đó, mặt mũi tràn đầy khó mà tin tưởng.

Tương truyền Vi Lạp hồn phách chia ra làm ba, một hóa làm

Tử Dạ, một hóa làm Tử Diên, còn có một đạo rơi vào Quỷ Giới, chẳng biết tung tích.

Chẳng lẽ đôi mắt này là...

“Ngươi là... Vi Lạp?” Dương Huyền Tàng chật vật hỏi.

Cặp mắt kia không nói gì, tại hủy diệt lực lượng bên trong một chút xíu biến mất, thẳng đến vỡ vụn.

Dương Huyền Tàng toàn thân chấn động, sắc mặt có chút bạc trắng, phảng phất nội tâm bị đào ra cái gì, muốn truy hồi đi, nhưng cái kia đáng sợ lực lượng hủy diệt khuấy động mà đến, bắt đầu xung kích cùng phá hủy thông đạo.

“Chẳng cần biết ngươi là ai, ta nhất định sẽ tìm về ngươi!”

Dương Huyền Tàng âm thầm thề, lại nhìn lại liếc mắt, liền hóa làm một đạo lưu quang, phi tốc rời đi.

...

Hỗn Độn đại lục, Thương Huyền Tông địa giới bên trong.

Trên bầu trời có năng lượng to lớn vòng xoáy phun trào, bên trong lộ ra đáng sợ khí tức hủy diệt, giống như là một cái dị thứ nguyên không gian treo trên mặt đất giới đỉnh, chèn ép sở hữu Thương Huyền Tông đệ tử nơm nớp lo sợ, cả ngày tâm thần có chút không tập trung.

Có hơn một trăm người lơ lửng trên hư không, tĩnh tâm đả tọa, mượn nhờ cỗ này khí tức hủy diệt tu luyện tự thân. Đồng thời vì lấy phòng ngừa vạn nhất, mượn chúng nhân chi lực bày ra trận pháp kết giới, thủ hộ phía dưới Thương Huyền Tông.

“Đã năm tháng, còn chưa có trở lại.”

Vu Khinh Nguyệt ngẩng đầu nhìn về phía cái kia vòng xoáy khổng lồ lưu, nội tâm lấp đầy lo lắng.

Tự Tử Tâm mấy người trở về về sau, nàng vẫn nơm nớp lo sợ, năm tháng đến hoàn toàn không cách nào tĩnh hạ tâm tu luyện.

“Yên tâm đi, hắn sẽ trở lại.”

Tử Tâm mở hai mắt ra, khóe miệng giơ lên vẻ mỉm cười, nhìn qua cái kia thiên không bên trên vòng xoáy, nói ra: “Năm tháng đến, năng lượng một mực tương đối bình ổn, hạt sen không gian cần phải vẫn còn ở đó. Lui mười nghìn bước, nếu là hắn chết...” Tử Tâm ánh mắt lóe lên một tia tức giận, nghĩ đến hắn mạo hiểm như vậy, hoàn toàn đến tính mạng mình với không để ý, khẽ nói: “Đó cũng là hắn đáng đời!”

Vu Khinh Nguyệt sắc mặt có chút bạc trắng, cười khổ nói: “Tử Tâm Thần Vương kiểu nói này, ta lại không cách nào an tâm.”

Đột nhiên, tất cả mọi người đều là tâm thần chấn động, dồn dập ngẩng đầu lên.

Cái kia nguyên bản coi như bình tĩnh vòng xoáy, một cái liền móp méo đi vào, trên bầu trời xuất hiện đại lượng khe hở, đồng thời hướng bốn phía lan tràn. Không chỉ có Thương Huyền Tông khu vực chịu ảnh hưởng, toàn bộ Hỗn Độn đại lục cường giả đều có cảm ứng.

“Chẳng lẽ là...”

Hỗn Độn Thần Cung bên trong, Đế Ất đang lúc bế quan bên trong, đột nhiên mở hai mắt ra, kinh nghi bất định, bấm ngón tay hơi vừa suy tính, liền thân ảnh lóe lên, biến mất ở tại chỗ.

Mặt khác mấy đạo cường đại quang huy, cũng từ Hỗn Độn Thần Cung cùng bốn phía kích - bắn mà ra, hướng Thương Huyền Tông phương hướng bay đi.

Vòng xoáy khổng lồ phun trào phía dưới, Nham Cốt quát lớn: “Nhanh mở ra trận pháp, thủ hộ tông môn!”

Trên trăm vị cường giả tối đỉnh đồng loạt ra tay, nháy mắt hào quang tỏa sáng, đem toàn bộ Thương Huyền Tông địa giới chiếu rọi giống như ban ngày.

Cái kia cường hoành lực lượng hủy diệt tại vòng xoáy bên trong bạo loạn sau một lúc, cuối cùng đột phá thời không bình chướng, hướng phía dưới oanh kích mà tới.

“Ầm ầm!.”

Toàn bộ thiên địa hủy diệt, sức mạnh đáng sợ xông vào Hỗn Độn đại lục, nhưng bất quá mấy cái sát na, liền bị phòng ngự kết giới ngăn trở.

“Ầm ầm!!”

Năng lượng to lớn cùng thanh âm, phía trên kết giới không ngừng chấn động, tiếng vọng, cơ hồ mỗi người đều cảm nhận được huyết mạch căng phồng, khí tức xung kích tới cực điểm.

Một chút bảy sao, tám sao Thiên Giới võ tu đều bị rung ra bị thương nhẹ, khóe miệng tràn ra máu tươi. Nhưng đa số người cùng tổng thể đều bình yên vô sự.

Cơ hồ cùng một thời gian, Hỗn Độn đại lục ở bên trên đỉnh cao cường giả, đều quan sát đến cái này kinh thiên động địa to lớn một màn, không không rung động thật sâu.

Phía dưới Thương Huyền Tông đệ tử càng là từng cái hoảng sợ muôn dạng, mặt không có chút máu, cảm thụ được vũ trụ này uy lực, bị chấn động choáng váng, chẳng biết nay chiều tối gì chiều tối, ta là ai? Ở đâu?

Cái kia xung kích chỉ là trong nháy mắt, liền đình trệ xuống tới, nhưng sinh ra năng lượng, lại bị phòng ngự kết giới chấn động đến hướng bốn phương tám hướng dũng mãnh lao tới.

“Nhanh vòng vây! Nhanh chặn lấy năng lượng dòng lũ!”

Nham Cốt hét lớn: “Rút lui trận! Sở hữu chín sao trở lên Thiên Giới vòng vây năng lượng dòng lũ, còn lại người lưu thủ nguyên địa, tiếp tục phòng ngự, tránh năng lượng trực kích tại tông môn bên trong!”

Trên bầu trời đại lượng quang mang chớp động, từng đạo cường tuyệt thân ảnh phóng tới tứ phía, đem cái kia tán loạn năng lượng dòng lũ khai thông.

“Thật có lỗi, nghĩ không ra cho mọi người mang đến phiền toái nhiều như vậy, ta trở về.”

Một thanh âm trong lúc hỗn loạn vang lên, sau đó hiện ra một đạo thon dài thân ảnh, mặt ngậm mỉm cười.

“Phu quân!”

“Dương Thanh Huyền!”

“Tông chủ!”

Liên tiếp ngạc nhiên âm thanh âm vang lên, người người đều là lộ ra cực thích tiếu dung, hơn mười người lập tức vây lại.

Xuất hiện chính là Dương Huyền Tàng, thân ảnh lóe lên phía dưới, liền từ hợp thể trạng thái tách ra.

Dương Thanh Huyền hoạt động hạ hai tay, đem chạm mặt tới Vu Khinh Nguyệt ôm lấy, cười nói: “Khinh Nguyệt vất vả.”

Tử Dạ Tử Diên chờ hồng nhan đều theo sát phía sau, tất cả mọi người lo lắng đều tan thành mây khói, chỉ cần Dương Thanh Huyền có thể còn sống trở về, hết thảy đều không trọng yếu.

Tử Tâm khẽ nói: “Làm sao hạt sen không trung bạo tạc, đều không có nổ chết ngươi.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Để Thần Vương lo lắng.”

Tử Tâm gượng cười, “Ha ha, lo lắng? Nói cái gì cười nhạo.” Nói xong, liền phẩy tay áo bỏ đi.

Dương Thanh Huyền thấy ánh mắt mọi người có dị, có chút xấu hổ, vừa vặn nhìn thấy Đế Ất, vội vàng gạt ra đám người vây quanh, hướng Đế Ất ôm quyền thở dài nói: “Gặp qua Đế Ất đại nhân.”

Đế Ất sớm đã là ánh mắt rạng rỡ, động dung nói: “Chín sao Thiên Giới! Tiểu tử ngươi thật bước vào chín sao Thiên Giới!”

Lời vừa nói ra, ở đây cường giả không không động dung, có gần trăm vị chín sao Thiên Giới ở đây, tự nhiên minh bạch cái này một cảnh giới ý vị như thế nào, vô cùng rõ ràng bước vào cái này một cảnh giới khó khăn. Nhưng Dương Thanh Huyền tốc độ lên cấp đã vượt ra khỏi bọn hắn phạm vi hiểu biết, cũng chỉ có thể xem như dị loại tới đón thụ.

Đế Ất thở dài: “Ta nghe Tử Tâm Thần Vương hồi báo, đối với ngươi lo lắng ròng rã năm tháng. Hạt sen không gian sự tình ta cũng biết được hơn phân nửa. Trên đời này nào có cái gì tuyệt thế thiên tài? Có chỉ là thẳng tiến không lùi, có chí thì nên, cùng xả thân lấy nghĩa đạo tâm a.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đa tạ đại nhân quan tâm.”

Trải qua chuyện này, Dương Thanh Huyền thuận lợi trở về, Thương Huyền Tông mọi người không khỏi hân hoan nhảy cẫng, Hỗn Độn đại lục mọi người tại mỗi người có tâm tư riêng phía dưới, cũng đều nhẹ nhàng thở ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3245: Thế Lực Cực Lớn, Lo Nghĩ Trùng Điệp

Đế Ất nói: “Ngươi đi theo ta.”

Hai người một trước một sau, liền trên bầu trời Thương Huyền Tông biến mất.

Một lát sau, liền đến Hỗn Độn Thần Cung đại điện, Đế Ất truyền lệnh xuống, triệu tập một chút cường giả đến đây nghị sự.

Đế Ất nói với Dương Thanh Huyền: “Hạt sen không gian sự tình, ta nghe Tử Tâm nói hơn phân nửa, chẳng biết đằng sau một nửa như thế nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tử Tâm bọn hắn rời đi về sau, cũng không có gì chuyện phát sinh.” Lập tức liền đem chính mình thu nạp hạt sen không gian năng lượng, cùng như thế nào đột phá chờ chút, đơn giản giảng thuật một lần.

Cuối cùng chiến kích tiến giai đến hoàn chỉnh hình thái, Dương Huyền Tàng thể xác tinh thần đều có cảm ứng, cùng một sát na tiến giai. Dương Thanh Huyền đột phá đến chín sao Thiên Giới, mà Quỷ Tàng cũng đột phá đến chín sao Thiên Giới trung giai. Này mới khiến hai người hợp thể trạng thái sau khi đến kỳ.

Đế Ất nghe nói hắn một kích đánh chết chín sao Thiên Giới cường giả tối đỉnh, sắc mặt thay đổi, nói: “Cái kia chiến kích lại mạnh mẽ như thế?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đối phương tuy có sơ ý chủ quan, nhưng giết hắn như giết sâu kiến, thật là không có vấn đề gì.”

Đế Ất nói: “Có thể tuỳ tiện đánh giết chín sao Thiên Giới đỉnh phong, tất nhiên muốn sẽ vượt qua chín sao Thiên Giới đỉnh phong lực lượng, đó chính là thập tinh! Bởi vậy có thể thấy được, ngươi đã nắm giữ thập tinh chi lực.” Lời nói này ra, liền chính hắn cũng cảm giác có chút hoảng hốt, nhưng lại không thể không tin.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Thập tinh chi lực quá khoa trương, thập tinh phía dưới vô địch thủ có lẽ càng thích hợp một chút.”

Tại cái kia loại hợp thể trạng thái bên trong, cầm trong tay Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không Dương Huyền Tàng, thật có loại thập tinh phía dưới vô địch thủ tự tin. Không chỉ có đến tự với chiến kích cường đại dị thường, cũng bởi vì hắn cùng Quỷ Tàng bản thân, đều không phải phổ thông chín sao Thiên Giới, nguyên bản cũng có thể vượt cấp giết người tồn tại. Hợp thể về sau chín sao Thiên Giới hậu kỳ, cho dù không có chiến kích, cũng có thể chọi cứng chín sao Thiên Giới đỉnh phong, thậm chí chiến thắng.

“Ha ha.” Đế Ất cười to nói: “Ngươi mỗi lần trở về, đều có thể mang cho ta tin tức tốt.”

Không nhiều lâu, Đế Ất triệu tập người dồn dập tiến vào thần điện.

Có Hàng Trần, Diệu Thượng mấy vị phó minh chủ, còn có Hồng Tiêu, Tử Tâm mấy vị Thần Vương, cùng Đế tộc hai vị trung lập Lý trưởng lão, còn có La Thanh Vân, Lý Hồng Tụ mấy người, sau đó còn có một số cường đại chủng tộc, tông môn đại biểu, hết thảy mới hơn ba mươi người.

Dương Thanh Huyền lưu ý dưới, phát hiện những này người đều là cùng chính mình quan hệ tốt hơn, chí ít còn không có trở ngại, không có cái gì ân oán. Cũng không biết là trùng hợp, vẫn là Đế Ất cố ý an bài như vậy.

“Người đều đến đông đủ.” Đế Ất ánh mắt quét qua đại điện, liền mở miệng nói ra: “Lần này triệu tập mọi người đến đây, mục đích cần phải đều rõ ràng.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nhìn xem đám người gật đầu dáng vẻ, giống như liền tự mình không rõ ràng.

Đế Ất nói với hắn: “Tự Tử Tâm Thần Vương từ hạt sen không gian trở về về sau, chúng ta vẫn tại thương nghị, phải chăng muốn đối với Phạm Vô tiến hành quyết chiến. Ý của mọi người nghĩ là trước chờ sau khi ngươi trở lại lại đi thương thảo, hiện tại ngươi trở về rồi, việc này có thể nâng lên chương trình hội nghị.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đối với Phạm Vô quyết chiến?” Sắc mặt hắn có chút ngưng trọng, trầm giọng nói: “Có nắm chắc không?”

Đế Ất mỉm cười, nhìn qua hắn, nói ra: “Ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Thanh Huyền song mi nhíu chặt, lập tức rơi vào trầm tư.

Đế Ất nói: “Hàng Trần, ngươi đem chúng ta trước đó phân tích thế cục nói xuống đi.”

Hàng Trần gật đầu, đứng ra khỏi hàng đến, phân tích nói: “Nếu là tại mấy năm trước, quả quyết không có cái này nắm chắc. Có thể Dương Thanh Huyền tiến một chuyến thứ nhất thai về sau, cho chúng ta tăng lên năm mươi ba vị chín sao Thiên Giới cường giả, một trăm chín mươi hai vị tám sao Thiên Giới cường giả, ta cùng Nham Cốt đại nhân trao đổi một cái, nếu là muốn khởi xướng quyết chiến, chín sao Thiên Giới số lượng còn có thể trèo thăng mười vị tả hữu, tám sao Thiên Giới còn có thể trèo thăng gần trăm vị.”

Dương Thanh Huyền bị số liệu này giật nảy mình, hắn thân là Thương Huyền Tông tông chủ, đối với tông môn của mình sự tình cơ hồ hoàn toàn không biết gì cả.

Hàng Trần giải thích nói: "Thứ nhất thai thế giới bên trong còn có không ít cường giả, liền lưu tại thứ nhất thai bên trong tu luyện, nhưng nếu là có chiến tranh triệu hoán, Nham Cốt đại nhân có nắm chắc lại triệu hoán một nhóm ra."

Đế Ất cười nói: "Nguyên bản thực lực này, vô luận đối phó Phạm Vô vẫn là Phạm Y, đều là đầy đủ. Nhưng nếu là muốn đồng thời đối phó bọn hắn hai người, tựa hồ còn kém một chút. Nhưng không có nghĩ tới là, hạt sen không gian một chuyến, Dương Thanh Huyền ngươi không chỉ có lại cho liên minh tăng thêm mười lăm vị chín sao Thiên Giới, ba mươi sáu vị tám sao Thiên Giới, còn đem Phạm Y trực tiếp đưa đi lĩnh hộp cơm, ha ha. Kể từ đó, chúng ta cỗ lực lượng này đối phó Phạm Vô như vậy đủ rồi."

Hàng Trần nói: "Tăng thêm từ hạt sen không gian tới những này chín sao Thiên Giới, liên minh trước mắt hết thảy có hai trăm bốn mươi hai tên chín sao Thiên Giới, nếu là Nham Cốt lại triệu tập mười người, chúng ta lại triệu tập mấy người, số lượng này có lẽ có thể đạt được 260 người."

Mọi người ở đây nghe vậy, không không động dung. 260 tên chín sao Thiên Giới, đoàn chiến lời nói có thể phá hủy vũ trụ, thậm chí mọi người có chút hoảng hốt, mãnh liệt như vậy lực lượng, đồng loạt ra tay, Phạm Vô hẳn là bị giây a.

Đế Ất nói với Dương Thanh Huyền: "Ngươi là tất cả chúng ta bên trong, cùng hai vị nửa bước chí tôn giao thủ qua, đối với nửa bước chí tôn lý giải cần phải so với chúng ta càng sâu, lấy ngươi góc nhìn, có thể hay không quyết chiến?"

Dương Thanh Huyền trầm ngâm xuống, nói: "Có thể! Nhưng thương vong sợ là sẽ phải to lớn. Nửa bước chí tôn thực lực, đã vượt xa thập tinh. Chín sao Thiên Giới đối với thương tổn của hắn cực thấp, nếu là có có thể nói, tận lực tinh diệu bố cục, để thập tinh cùng chín sao Thiên Giới đỉnh phong cường giả xuất thủ, có thể mức độ lớn nhất tránh thương vong.”

Đế Ất hỏi: “Lấy ngươi ý kiến, nếu là toàn bộ xuất thủ, sẽ chết bao nhiêu người?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Rất khó nói, dù sao chiến trường thay đổi trong nháy mắt, Phạm Vô sẽ không đứng tại cái kia tùy ý chúng ta công kích, mà lại nhân số quá nhiều, chiến trường tất nhiên hỗn loạn, làm không cẩn thận hoàn toàn ngược lại. Chúng ta nhất định phải đối với nhân số tiến hành bố trí, ba năm người một tổ, ba mươi, năm mươi người một đại tổ, mỗi một tổ hoặc là một đại tổ đều nhất định muốn có đối kháng Phạm Vô năng lực, không thể lên đến liền bị diệt, nhưng muốn làm đến những này rất khó.”

Hắn suy nghĩ một chút, lại nói: “Nếu là chiến cuộc bố trí được tốt, có lẽ chết một nửa người là đủ rồi. Nếu là bố trí không tốt, có thể hay không chiến thắng vẫn là hai chuyện.”

Hoa Sơn Phù cả kinh nói: “Theo ngươi, Phạm Vô lại cường hoành đến tận đây? Chúng ta coi như toàn bộ xuất thủ, cũng có không thắng khả năng?” Nàng mặt mũi tràn đầy không tin.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Nửa bước chí tôn, thật không phải chúng ta có thể nghĩ. Lúc trước đối phó Trọng Anh, nếu không phải có Trung Thu Tử tiền bối xuất thủ, chúng ta căn bản không có khả năng thắng. Toàn bộ quá trình, tất cả đều là Trung Thu Tử tiền bối đang đối kháng với, chúng ta bất quá là chạy cái diễn viên quần chúng, đánh cái xì dầu mà thôi.”

Diệu Thượng nói ra: “Nếu là như vậy, vậy chúng ta liền càng cần phải sớm cho kịp động thủ. Nếu như bị cái kia Phạm Vô xông vào đến chí tôn, cái kia hẳn là phải chết không thể nghi ngờ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu là chí tôn, chúng ta hẳn phải chết không nghi ngờ.”

Hắn trầm tư dưới, đột nhiên nói ra: “Chư vị nhưng có phát hiện, trên thực tế ta cảm thấy Phạm Vô vẫn luôn có nghiền ép tiêu diệt năng lực của chúng ta, có thể hắn tựa hồ cũng không có làm như thế.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3246: Càng Mạnh Thôi Diễn Thuật, Đại Đạo Uy Áp

Đế Ất sắc mặt biến hóa, nói ra: “Ngươi ý là, Phạm Vô có chỗ lo lắng?”

Hàng Trần nói: “Ta còn cho rằng chỉ có ta một người có loại cảm giác này.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đế Lộc đại nhân vẫn lạc lần kia, mặc dù có hai đạo chí tôn chi lực đả thương nặng Phạm Vô, nhưng đối với Phạm Vô thương tích xa so với chúng ta tưởng tượng muốn nhỏ, tại về sau nhiều lần trong lúc giao thủ đều có thể chứng minh.”

Hoa Sơn Phù nói: “Như đúng như ngươi lời nói, cái kia hắn vì sao muốn đối với chúng ta thủ hạ lưu tình?”

Dương Thanh Huyền nói: “Cũng không phải là đối với chúng ta thủ hạ lưu tình, mà là lo lắng lấy cái gì. Có lẽ toàn diệt chúng ta đối với hắn công thể tổn thương quá lớn, cũng là có khả năng. Nhưng tất cả những thứ này đều chỉ là suy đoán, cụ thể chân tướng là cái gì, liền để chúng ta đến thân chứng đi.”

Đế Ất nói: “Ta liền thích ngươi bộ này lòng tin tràn đầy bộ dáng.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Không tin tưởng đầy đủ lại có thể làm sao? Ai cũng không có nắm chắc có thể trong cuộc chiến tranh này sống sót. Sở dĩ, vẫn là tận lực cao hứng một chút đi.”

Đế Ất nói: “Tốt, cái kia ta phát động toàn lực, tìm kiếm Phạm Vô hạ lạc.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không cần.”

Hắn đứng dậy, chậm rãi nói ra: “Phạm Vô hạ lạc, liền giao cho ta đi.”

Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không thu nạp hạt sen chi lực về sau, hắn cũng có thể mượn cái này đời thứ nhất A Ma La Thức Thể lực lượng, có lẽ cùng bản thân hắn nắm giữ a Ma La thức chi lực có quan hệ, tóm lại đúng a Ma La thức lý giải cùng cảm ngộ, đạt đến một cái độ cao mới.

Cũng chính vì vậy, hắn mới càng có thể hiểu được đời thứ nhất A Ma La Thức Thể lợi hại, mới có thể nói ra lúc trước những lời kia.

Đồng thời hắn dự cảm, chỉ cần mình mượn nhờ cái này A Ma La Thức Thể, lại thêm Hoàng Cực kinh thế sách thôi diễn phương pháp, liền có thể chính xác tìm tới Phạm Vô hạ lạc.

Dương Thanh Huyền tiến vào Hỗn Độn Thần Cung đài chiêm tinh bên trong, bắt đầu tại trận pháp bên trong vận chuyển Thiên Diễn chi thuật, tiến hành suy tính xem bói.

Các loại huyền bí phù văn tại quanh người hắn khuếch tán ra, tản mát ra quy tắc chi lực.

Dương Thanh Huyền trên thân đạo quang lưu chuyển, những phù văn kia tụ hợp tiêu tan, mỗi một sát na đều có ngàn tỉ tổ hợp xuất hiện.

Hoàng Cực kinh thế sách vở là ngày thần quyết bên trong một phần, vận dụng Thiên Thần chi lực thôi diễn độ chính xác cực cao, nhưng Dương Thanh Huyền giờ phút này người mang tứ đại thần thể, trực tiếp tiến vào đạo thân cấp độ, cái kia thôi diễn độ chuẩn xác còn tại Thiên Thần lực lượng phía trên.

Mấy canh giờ về sau, vạn tinh đột nhiên tiêu ẩn, toàn bộ bầu trời yên tĩnh lại, phảng phất lâm vào bên trong một cái hắc động lớn, vô tận đại lục ở bên trên, tầng một khó nói lên lời lực lượng che phủ xuống tới, sở hữu tu luyện người, không không cảm thấy tâm thần có chút không tập trung, khó mà nhập định.

“Thiên đạo quy tắc!” Thần cung bên trong, không ít chín sao Thiên Giới cường giả từng cái toàn thân đại chấn, giật mình ngẩng đầu nhìn trời, lộ ra vẻ không thể tin được.

“Chẳng lẽ là Phạm Vô tới?!”

Rất nhiều lòng người đầu chấn động mãnh liệt, bởi vì Phạm Vô là vùng vũ trụ này bên trong, tiếp cận nhất thiên đạo người.

“Không phải thiên đạo quy tắc, có chút giống, nhưng yếu nhược nhiều lắm, hẳn là thiên đạo quy tắc cái bóng.”

Một tên Đế tộc chín sao Thiên Giới hậu kỳ trưởng lão chậm rãi nói, ánh mắt phiêu hốt nhìn về phía chiêm tinh lâu phương hướng, “Có lẽ là đại lão gia tại thôi diễn số trời.”

Sau lưng một tên Đế tộc cường giả hừ lạnh nói: “Đại lão gia triệu tập một chút hạch tâm nhân viên họp, thế mà tất cả đều là thân cận Dương Thanh Huyền người, cái này Hỗn Độn đại lục sớm tối muốn rơi vào Dương Thanh Huyền trong tay!”

Cái kia tên Đế tộc trưởng lão sắc mặt đại biến, nghiêm nghị quát: “Ngậm miệng! Trước đó ăn giáo huấn còn chưa đủ à? Dương Thanh Huyền là thời đại này nắm dựa theo thiên đạo người, thuận người xương, nghịch người vong, hết thảy muốn trấn áp hắn lực lượng, đều bị hắn trấn áp, đại lão gia sớm liền nhìn ra trong đó mấu chốt, liền các ngươi cái này nhóm ngu xuẩn vật còn ngây thơ chẳng biết!”

Cái này tên Đế tộc trưởng lão ánh mắt ngưng trọng, chậm rãi nói ra: “Liền liền Phạm Vô cái này loại từ xưa tới nay tuyệt đại nhân vật, đều có lẽ muốn bị Dương Thanh Huyền khí vận trấn áp.” Hắn lần nữa ngẩng đầu nhìn trời, lại nói: “Ta đối với đại lão gia lực lượng có nhất định hiểu rõ, lấy đại lão gia đối thiên đạo lý giải, chưa hẳn có thể để cho thiên đạo hiển hiện uy áp, cái này thôi diễn người sợ là Dương Thanh Huyền.”

Cái kia tên Đế tộc cường giả giật nảy cả mình, làm sao cũng không thể tin tưởng, liên tục kêu lên: “Không có khả năng! Tuyệt đối không thể, ta không tin!”

Nhưng sau một khắc, hắn liền nháy mắt sắc mặt trắng bệch, lại không huyết sắc, bởi vì cái kia to lớn hư không bên trên, đột nhiên hình chiếu ra chiêm tinh lâu ảnh hưởng, vô số tối nghĩa khó hiểu phù văn, tất cả đều tại Dương Thanh Huyền quanh thân huyễn hiện, mà cỗ này thiên đạo uy áp, chính là từ những phù văn kia bên trong ra.

Nhất thời ở giữa, không chỉ có là Đế tộc cường giả, sở hữu Hỗn Độn đại lục võ tu, toàn đều nhìn một màn này, trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Tại một chỗ hiểm ác tu luyện bí cảnh bên trong, mười mấy tên võ tu dồn dập ngẩng đầu, kinh hãi nhìn xem cái thân ảnh kia, nửa ngày nói không ra lời.

Trong đó một tên nữ tử, chính là Tần Tiểu Vũ, cười khổ nói: “Tiểu tử này... Vốn cho rằng không ngừng đột phá chính mình, mỗi ngày mỗi đêm khổ tu, không ngừng trên đường sinh tử giãy dụa, không ngừng đề cao cực hạn của mình, là có thể vượt qua hắn...”

Mặt khác hơn mười người, tất cả đều là cùng một chỗ tu luyện bốn bộ vũ trụ thiên tài, nguyệt kha, Lý Tứ, cửu nguyên Già Lam, Tử Xa hồn, kim không thiếu sót mấy người, từng cái im lặng không nói. Đột nhiên, tất cả mọi người đều cảm thấy vô cùng mỏi mệt, tựa như là tinh khí thần không, muốn ngã trên mặt đất thiếp đi.

Dương Thanh Huyền một mực là bọn hắn liều mạng đuổi theo mục tiêu, luôn cảm giác mình cách cách mục tiêu chỉ kém một đường, chỉ cần sơ qua cố gắng một cái, liền có thể bắt lấy. Có thể mỗi lần kết quả, quả thật làm cho bọn hắn bị đả kích, chênh lệch càng lúc càng lớn, thẳng đến hiện tại, nhìn qua tia sáng kia uốn lượn, thôi diễn số trời, bị đại đạo uy áp bao phủ thiếu niên, tựa hồ mãi mãi cũng vô pháp đuổi kịp.

Nội tâm cái kia một sợi chấp nhất, trực tiếp vỡ nát.

Tần Tiểu Vũ cười khổ nói: “Mọi người giữ vững tinh thần đến, tiếp tục tu luyện, không cho phép lười biếng! Ai để chúng ta ở thời đại này gặp phải dạng này quái vật đâu, đây là vận may của chúng ta, cũng là cái bất hạnh của chúng ta. Nhưng tu luyện cũng không phải là vì đuổi theo cái gì, mà là vì truy cầu vĩnh hằng chi đạo. Mặc kệ có hay không Dương Thanh Huyền người này, chúng ta đều cần phải trên con đường của mình, quyết chí tiến lên, vĩnh viễn không thôi.”

Nguyệt kha đánh lên điểm tinh thần, nói ra: “Mưa nhỏ nói rất đúng, tại bất cứ lúc nào đều không thể buông lỏng chính mình, tất cả đứng lên tiếp tục liều mạng!”

Mười mấy người nhìn nhau cười khổ, chậm rãi giữ vững tinh thần, một lần nữa dựng nên lòng tin.

Bỗng nhiên, trên bầu trời Dương Thanh Huyền hình ảnh biến mất, sở hữu đại đạo uy áp giống như thủy triều thối lui, chiêm tinh trên lầu, Dương Thanh Huyền phía trước, sở hữu phù văn hội tụ, hiển hóa ra một chút mơ hồ cái bóng.

Bên trong tựa hồ có người, trong đó một bóng người màu đen, dù thấy không rõ chân dung, nhưng tất cả mọi người đều nhận ra là Phạm Vô, Phù Trăn ngay tại ngoài trăm trượng địa phương, mà Phạm Vô trước người, lại là một đạo thấp bé thân ảnh, mơ mơ hồ hồ, cực kì lạ lẫm, hai người tựa hồ tại trò chuyện.

Đế Ất cau mày nói: “Tiểu hài?”

Thân ảnh kia cẩn thận nhìn lại, hoàn toàn chính xác giống như là một đứa bé.

Dương Thanh Huyền trong lòng “Phanh phanh” nhảy dưới, nhìn về phía Tử Tâm, mà Tử Tâm ánh mắt cũng đúng lúc đón, hai người một cái ngầm hiểu lẫn nhau.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3247: Năng Lượng Bảo Toàn, Vũ Trụ Bí Mật

Đế Ất trầm giọng nói: “Mặc kệ tình huống như thế nào, hiện tại quá khứ! Mấy vị phó minh chủ, nhanh chóng triệu tập sở hữu chín sao Thiên Giới cường giả tới đây tụ hợp!” Hắn đối với La Thanh Vân nói: “Mây xanh đại nhân, trợ ta một chút sức lực!”

La Thanh Vân biết hắn muốn mở ra thông đạo, trực tiếp kết nối Phạm Vô nơi chỗ, nhẹ gật đầu, liền đứng ra khỏi hàng đến, trên thân khí thế không ngừng đi lên trèo thăng, rất nhanh liền xông vào đến thập tinh chi cảnh.

Những người còn lại lập tức tránh ra, đem Chiêm Tinh Lâu không gian nhường lại, Đế Ất cùng La Thanh Vân hai người các ra một chưởng, dùng chân khí đè ép ra một cái năng lượng to lớn tiểu cầu, sức mạnh đáng sợ từ bên trong phát ra, xé rách hư không.

Đế Ất con ngươi hơi co lại, quát: “Cảm ứng được tọa độ! Mở!” Bàn tay bỗng nhiên đẩy.

La Thanh Vân cũng đồng thời quát một tiếng, cái kia tiểu cầu nháy mắt nổ vỡ ra đến, vô cùng vô tận năng lượng sụp đổ xuống, lập tức trên trời cao đánh ra một cái thông đạo, kéo dài hướng vô tận nơi xa.

Các lộ chín sao Thiên Giới cường giả đều là tùy thời chờ lệnh trạng thái, một kinh triệu hoán, liền từ bốn phương tám hướng vọt tới.

Chiêm Tinh Lâu bị thông đạo chi lực trực tiếp nổ vỡ nát, không còn tồn tại. Một vòng xoáy khổng lồ thông đạo xuất hiện tại Hỗn

Độn Thần Cung trên không.

Đế Ất quát lớn: “Tìm tới Phạm Vô! Tất cả mọi người theo ta đi.”

Lập tức liền bay vào trong thông đạo.

Dương Thanh Huyền mấy người theo sát phía sau.

Từng đạo cường đại lực lượng, như trong đêm tối lưu tinh, vạch hướng cái kia miểu tương lai chưa thể biết.

...

Rộng lớn màn trời vô cùng vô tận, bao phủ tại thương khung khắp nơi, vô số tinh thần lóe sáng chói mắt, tại cổ xưa tinh huy vẩy hướng vô biên đại địa.

Phạm Vô đột nhiên ngẩng đầu lên, hai con ngươi ngưng lại, nói ra: “Bị bọn hắn phát hiện.”

Phù Trăn sững sờ nói: “Bọn hắn làm sao phát hiện đúng không?”

Phạm Vô Diện không biểu lộ nói ra: “Cần phải trực tiếp dùng thôi diễn thuật đi.”

Phù Trăn nói: “Vậy chúng ta muốn hay không đi, tránh trước một cái phong mang?”

Phạm Vô nói: “Một bầy kiến hôi mà thôi, vì sao muốn tránh?” Ánh mắt của hắn nhìn hướng về phía trước, cách đó không xa một cái hố sâu to lớn, đáng sợ năng lượng ở bên trong tàn phá bừa bãi, chính là mới vừa rồi đánh nhau oanh kích ra.

Phạm Vô nói ra: “Khó giải quyết nhất chính là cái kia Huyền Thiên Cơ, ta một đã sớm biết hắn thân phận phi phàm, nhưng nghĩ không ra người này đúng là Luân Hồi Thiên Cung chi chủ, hơn nữa còn nói ra một chút qua lại nhân duyên.”

Phù Trăn nói: “Hiện tại Phạm Y cùng Mẫu Liên hài cốt đều trong tay hắn, nếu là bị hắn luyện hóa, đối với chúng ta cực kì bất lợi.”

Phạm Vô nói: “Mẫu Liên lúc trước cùng Luân Hồi Thiên Cung có không cạn nhân duyên, ta nhìn Huyền Thiên Cơ dáng vẻ, tựa hồ cũng không muốn đem Mẫu Liên luyện hóa, mà là có ý định khác. Phạm Y xảy ra chuyện, đích thật là tại ta ngoài ý liệu, bất quá cái này cũng thành liền mặt khác một đoạn nhân duyên, Phạm Y cùng Mẫu Liên hài cốt rời đi, ta những ca ca kia còn có khả năng chịu được sao?”

Đúng lúc này, bầu trời đen nhánh bị áp biến hình, vô số rực rỡ tinh thần đều bộc phát ra cực hạn cường quang, sau đó “Bành” một tiếng, tại vũ trụ bên trong nổ tung.

Hàng ngàn hàng vạn tinh thần nổ tung về sau, một cỗ kinh khủng lực lượng phá không mà đến, “Ầm ầm” rơi hướng Phạm Vô chỗ đại địa.

“Ầm ầm!”

Đại địa giống như bụi đất bị xé nứt mở, cơn bão năng lượng tàn phá bừa bãi hư không, không ngừng vỡ nát bốn phương tám hướng vạn vật.

Phạm Vô cùng Phù Trăn trực tiếp bị lan đến gần, hai người nhẹ nhàng nhảy lên một cái, liền lui lại mấy trăm dặm, sau đó lơ lửng không trung, lẳng lặng nhìn, tựa hồ cũng lơ đễnh.

“Phạm Vô! Rốt cuộc tìm được ngươi!”

Đế Ất cường đại thân thể đem cái kia xuyên qua phong bạo xé mở, hóa làm trăm trượng người khổng lồ, từng bước một từ bên trong bước ra.

Dương Thanh Huyền mấy người theo sát phía sau.

Phạm Vô ánh mắt quét qua đám người, lộ ra có chút thần sắc kinh ngạc, hắn nghĩ không ra liên minh lực lượng, thế mà phát triển đến trình độ như vậy. Cuối cùng ánh mắt rơi trên người Dương Thanh Huyền, hơi dừng lại hạ.

Hơn hai trăm người rất mau đem hai người vây quanh.

Giữa thiên địa trừ gào thét cương phong bên ngoài, lại không có bất kỳ thanh âm gì.

Ai cũng biết, nơi này rất nhanh liền lại biến thành nhân gian luyện ngục, vũ trụ bên trong đáng sợ nhất chiến trường, có lẽ là khai thiên tịch địa vũ trụ hình thành ỷ lại, đáng sợ nhất một trận chiến, sợ là một nửa người đều không thể sống sót ra ngoài.

Đế Ất nói: “Phạm Vô, hết thảy đều nên kết thúc.”

Phạm Vô khóe miệng có chút giương lên, khinh miệt cười nói: “Ngu xuẩn vật, câu nói này không phải cần phải ta đến nói sao? Mà lại ta chỉ hết thảy, trừ mạng chó của các ngươi bên ngoài, còn có cái này như vậy đại vũ trụ bên trong sinh mệnh, không phải sinh mệnh, quy tắc, không phải quy tắc, năng lượng, không phải năng lượng, hết thảy sở hữu.”

Đế Ất nói: “Ta nói hết thảy, chỉ chính là ngươi nói những này vọng nghĩ a, đem theo tính mạng ngươi kết thúc, toàn bộ tuyên bố kết thúc.”

Phạm Vô cười nói: “Ngu xuẩn vật chính là ngu xuẩn vật, vũ trụ hủy diệt là không thể ngăn cản, vật có Thành Trụ Phôi Không, ngươi còn có thể trái với đại đạo quy tắc hay sao?”

Đế Ất nói: “Tự nhiên không thể! Nhưng đã là đại đạo quy tắc, liền cần phải từ đại đạo phán quyết, mà không phải ngươi trước thời gian để nó kết thúc. Người cũng có sinh lão bệnh tử, ngươi làm sao không sớm một chút đi chết đâu?”

Phạm Vô nói: “Ta sẽ nói cho các ngươi biết một sự kiện, vũ trụ này cho dù không bị ta tiêu diệt, cũng tất nhiên bị những người khác tiêu diệt. Bởi vì theo thời gian trôi qua, năng lượng của nó tiêu hao rất nhiều, càng ngày càng không có khả năng sinh ra vạn cổ chí tôn. Tại bất kỳ một cái nào diễn sinh thay mặt đại vũ trụ bên trong, đây đều là vấn đề trí mạng.”

Tất cả mọi người là trong lòng run lên, những bí ẩn này bọn hắn chưa từng nghe nói qua, bởi vì cảnh giới có hạn, còn chạm không tới tầng này.

Phạm Vô tiếp tục nói ra: “Sở hữu diễn sinh thay mặt đại vũ trụ, đều là bởi vì loại loại nhân duyên, thoát ly mới sinh thay mặt đại vũ trụ mà tồn tại, bọn chúng phiêu phù ở mới sinh thay mặt đại vũ trụ bốn phía, hình thành từng cái cự đại thế giới. Có thể tại những thế giới này bên trong, năng lượng lại là không ngừng giảm dần.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Cái này điểm không đúng sao? Năng lượng đã không biến mất, cũng sẽ không tiêu vong, sẽ chỉ từ một loại hình thức chuyển hóa thành mặt khác một loại hình thức, đây là vũ trụ cơ bản định luật, chẳng lẽ ngươi không hiểu sao?”

Phạm Vô nhẹ hừ một tiếng, ánh mắt lóe lên vẻ khinh miệt, cười nhạo nói: “Cùng ta đàm vũ trụ định luật, ngươi xứng sao? Ta chính là đời thứ nhất A Ma La Thức Thể, vùng vũ trụ này bên trong hết thảy thần thông chủ trì, hết thảy quy tắc đều chạy không thoát ta lý giải. Ngươi nói định luật là không có sai, có thể ngươi có nghĩ tới không, ức vạn năm đến, nhiều ít người trở thành tuyệt đại cường giả, sau đó thoát ly vũ trụ này mà đi. Bọn hắn mang đi những năng lượng này, chính là chân thật hao tổn, là không cách nào tái sinh. Theo dạng này cường giả càng ngày càng nhiều, nơi đây vũ trụ năng lượng sẽ chỉ càng ngày càng thấp. Đến bây giờ, chỉ có sắp hiện ra có trật tự quy tắc hủy diệt, đem sở hữu năng lượng lần nữa tụ tập lại, mới có thể đản sinh ra vạn cổ chí tôn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đã thành tựu không được vạn cổ chí tôn, như vậy đến cảnh giới nhất định sau liền tiến về mới sinh thay mặt đại vũ trụ liền tốt. Năm đó phụ thân của Hồng Tụ Lý Vân Tiêu, cũng không phải như thế a?”

Phạm Vô nói: “Người ngông cuồng, vạn cổ đến nay, có mấy cái Lý Vân Tiêu? Ngươi cho rằng tại mới sinh thay mặt đại vũ trụ bên trong, đối với tài nguyên tranh đoạt sẽ so nơi này dễ dàng? Ở đây, các ngươi đụng tới chỉ có ta vị này nửa bước chí tôn, mà tại thượng giới, ha ha, đứng ở trước mặt các ngươi, liền là chân chính chí tôn!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3248: Đã Không Có Đường Lui, Mạnh Nhất Một Trận Chiến

Tất cả mọi người là tâm thần chấn động, thần sắc im lặng.

Bọn hắn trừ số người cực ít sinh ra đã có cực kỳ ưu dị tài nguyên, hoàn toàn không cần phát sầu bên ngoài, đa số người đều là từ từng bậc sinh tử lịch luyện bên trong giãy dụa đi lên.

Nhiều khi vì một chút xíu tài nguyên, huynh đệ bất hoà, đồng môn thành thù, không từ thủ đoạn, dùng bất cứ thủ đoạn nào. Sở dĩ rất có thể minh bạch Phạm Vô lời nói ý nghĩa.

Phạm Vô cười lạnh nói: “Cho nên nói tầm mắt của các ngươi, liền cùng trên đất con kiến một dạng ngắn, mà căn cứ cái này loại tầm mắt chỗ làm ra sự tình, là cực kỳ khiến người bật cười.”

Dương Thanh Huyền nói: “Coi như ngươi nói có đạo lý, hiện tại ngươi muốn diệt vong toàn bộ vũ trụ, trực tiếp nguy hiểm đến chúng ta tự thân, cùng thân nhân bằng hữu an nguy, chẳng lẽ lại bỏ mặc, liền để ngươi dạng này diệt? Chính như ngươi lời nói, chúng ta đều nắm giữ đột phá vũ trụ bình chướng, tiến vào mới sinh thay mặt đại vũ trụ khả năng. Nhưng cũng đúng như ngươi lời nói, ở đây, chúng ta chỉ cần đối kháng một vị nửa bước chí tôn, mà ở phía trên, có lẽ liền muốn đối kháng chân chính chí tôn. Huống chi thân nhân của chúng ta bằng hữu đều không có đi lên khả năng. Sở dĩ coi như ngươi có một ngàn cái đạo lý, mười nghìn cái lý do, chúng ta cũng nhất định phải ngăn cản ngươi.”

Phạm Vô nói: “Có thể các ngươi ngăn cản được sao? Coi như ngăn cản ta, còn có những người khác đâu?”

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu như kết cục đều là chết, cũng không có cái gì tốt nghĩ, cố gắng đối kháng tiếp, còn có thể nhìn thấy sống hi vọng.”

Phạm Vô nói: “Các ngươi chống lại, liền như là giun dế, thương tiếc tính mạng của mình, ta có thể hiểu được. Nhưng thật đáng buồn chính là, cũng như là giun dế, căn bản không có lựa chọn chính mình vận mệnh quyền lợi, chỉ có thể mặc cho xâm lược.”

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Quá khứ có lẽ là, nhưng bây giờ đã không giống nhau.” Hắn lấy ra chiến kích đến, cầm trong tay.

Phạm Vô ánh mắt ngưng lại, nhìn chằm chằm cái kia chiến kích, lộ ra giật mình thần sắc, nói: “Khó trách các ngươi có thể thôi diễn ra vị trí của ta, nguyên lai ngươi đã thu được viên kia hạt sen, không hổ là người kia chuyển thế thân a, cái này mai hạt sen năm đó bị lấy đi, hẳn là chính là vì bố cục hôm nay?” Hắn nghĩ lại lại một nghĩ, lắc đầu nói: “Không có khả năng, lại như thế nào thôi diễn, cũng không có khả năng như thế tinh diệu, cần phải chỉ là một cái đại khái phương hướng đi.”

“Không có cái gì là không thể nào, chỉ là ngươi không muốn tin tưởng mà thôi. Ngươi không phải vạn cổ chí tôn, liền xem như, cũng không phải đại đạo, dựa vào cái gì vọng nghĩ chính mình hiểu rõ hết thảy? Hôm nay, chúng ta liền cho ngươi hảo hảo học một khóa, nhìn xem là ai tầm mắt thấp, nhìn xem ai lại là sâu kiến!”

Dương Thanh Huyền trên thân khí thế ngưng lại, sau đó nháy mắt bạo phát, cả người cùng chiến kích hòa làm một thể, đạo quang bắn ra bốn phía, thông thiên quán địa.

Hắn một bạo khởi, Đế Ất mấy người, hơn hai trăm vị chín sao Thiên Giới tất cả đều bộc phát mà lên.

Cường đại khí thế có như thùng sắt, hướng bốn phương tám hướng khuếch tán, xoắn nát hết thảy nguyên tố.

Phạm Vô cùng Phù Trăn thân thể ở đây uy áp dưới, ẩn ẩn có chút lắc lư, nhưng hai người thần sắc như cũ, không có bất kỳ biến hóa nào.

Phạm Vô hừ nhẹ nói: "Lên cho ta bài học? Cái này loại khoác lác là ngươi nên nói sao?"

Hắn thân ảnh nhoáng một cái, liền biến mất ở tại chỗ, sau một khắc liền xuất hiện tại Dương Thanh Huyền bên cạnh thân, trực tiếp một quyền đánh tới, muốn trước hết giết Dương Thanh Huyền, răn đe.

"Càn rỡ!"

Đế Ất mấy người đã sớm chuẩn bị, tại Phạm Vô nói chuyện nháy mắt, liền bắt được hắn đối với Dương Thanh Huyền to lớn sát ý, riêng phần mình xuất thủ, đánh phía Dương Thanh Huyền bốn phương tám hướng hư không.

"Ầm ầm!"

Cường đại năng lượng ba động ra, Đế Ất đám người liên thủ một kích, trực tiếp bị Phạm Vô oanh mở. Cường hoành sóng xung kích chấn động trên người mỗi người.

Dương Thanh Huyền đứng mũi chịu sào, "Oa" phun ra một ngụm máu đến, liền bay ra ngoài, sau đó cùng Quỷ Tàng nháy mắt hợp thể, khí huyết lập tức đạt được khôi phục.

Hắn khẽ múa chiến kích, lần nữa đem năng lượng bộc phát đến đỉnh phong, liền giữa trời chém qua.

Đế Ất, Hồng Lâm, La Thanh Vân, Hàng Trần chờ thập tinh Thiên Giới đều như lâm đại địch là, đem năng lượng tăng lên tới cực điểm, không dám có chút bảo lưu.

Những chín sao kia Thiên Giới đỉnh phong, hậu kỳ cường giả, đều như ong vỡ tổ hướng Phạm Vô đánh tới.

Những người này ở đây riêng phần mình lãnh địa bên trong, không thể nghi ngờ đều là trấn áp một phương tồn tại, nhưng tại lúc này lại nhỏ bé như kiến, lẫn trong đám người, một chút tồn tại cảm đều không có.

“Để các ngươi biết, cái gì là không thể chiến thắng!”

Phạm Vô song đồng co rụt lại, lập tức hiện ra hoa sen pháp tướng, trên thân bốc lên lá sen giống như áo giáp, che phủ tại quanh thân, sen sinh năm lá, như là trận pháp.

Hắn năm ngón tay một nắm, đơn giản một quyền liền hướng đám người nhiều nhất địa phương đánh tới.

Đến hắn trình độ này, trừ phi là Hỗn Độn Linh Bảo hoặc là Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không dạng này tuyệt đỉnh binh khí, nếu không bất luận cái gì binh khí đều không bằng nhục thân của mình.

“Mau ra tay! Ngăn trở một quyền này.”

Trong đám người truyền đến hốt hoảng thanh âm, những này người mặc dù lộn xộn, nhưng không có chỗ nào mà không phải là thiên phú siêu tuyệt tồn tại, có thể tại trong thời gian ngắn ngủi bình tĩnh tỉnh táo lại, đồng thời đối với sinh tử đều có chính mình giác ngộ.

“Oanh! Oanh!.”

Từng đạo rải rác công kích, từ trong đám người đánh ra, đối với tại Phạm Vô quyền phong bên trên, tuôn ra từng đạo vòng xoáy cùng xung kích, đánh hoàn vũ băng liệt.

Một mặt khác, những chín sao kia Thiên Giới sơ giai cùng trung giai võ tu, chung hơn một trăm người, toàn bộ tuôn hướng Phù Trăn, nhưng cũng không thoải mái, mấy cái đối mặt liền tử thương không ít.

Cũng may tất cả mọi người đều nghiêm chỉnh huấn luyện, mô phỏng hơn trăm lần đoàn đội tác chiến, có tiểu tổ, trung tổ cùng đại tổ phân chia, có thể lẫn nhau chiếu ứng, lẫn nhau cứu viện, mức độ lớn nhất đem thương vong xuống đến nhất thấp.

“Liều mạng!”

Dương Huyền Tàng cắn răng một cái, hai tay nắm kích lần nữa xông tới, giữa trời liền chém xuống.

Bởi vì cái này thời điểm không có bất luận cái gì mưu lợi, chỉ có thể khai thác chiến thuật biển người cứng đối cứng, mà tại Phạm Vô công kích đến, trừ phi lớn diện tích liên thủ, nếu không phổ thông võ tu căn bản ngăn không được một kích. Bọn hắn những này thập tinh Thiên Giới có trách nhiệm cùng nghĩa vụ xông lên phía trước nhất, ngạnh kháng Phạm Vô tổn thương, cho đại lượng chín sao Thiên Giới chế tạo phi cơ tấn công hội.

“Bành!”

Phạm Vô một quyền oanh kích ra ngoài, đem Dương Huyền Tàng, Hồng Lâm, Hàng Trần ba người đánh bay, đều là giữa trời thổ huyết, bị thương không nhẹ.

Nhưng trên trăm đạo công kích hoa mắt hạ xuống tới, không ít chân thực oanh trên người Phạm Vô, mặc dù đều bị hắc liên chiến y ngăn trở, khi không ít vẫn là thương tổn tới bản thể của hắn.

“Sâu kiến mạng! Chỗ nào có thể ngăn cản bánh xe lịch sử.”

Phạm Vô toàn thân hắc khí phun trào, không ngừng hướng bốn phương tám hướng oanh quyền.

Mỗi một quyền xuống dưới, đều đem hư không đánh nổ, vô số lít nha lít nhít giống mạng nhện khe hở liên tiếp, tương hỗ kết nối, để hư không chỉnh thể nhìn lên đi, tựa như là bị vô số tầng lưới tơ bao phủ, lại sau đó chính là từng cấp vỡ nát.

“Thật mạnh!”

Tất cả mọi người đều là trong lòng kinh hãi, vô luận là chính diện nghênh kích, vẫn là mặt bên bị liên lụy, đều cảm nhận được cái kia loại khó mà chống cự lực lượng, tâm thần đều chấn.

Tại ngắn ngủi hơn mười chiêu về sau, liền có vài chục người vẫn lạc, tất cả đều là bị giữa trời đánh nổ, hài cốt không còn.

Gay mũi mùi máu tươi tại không trung lan tràn, nhưng rất nhanh lại bị cơn bão năng lượng quét sạch sành sanh!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3249: Ổn Định, Chúng Ta Có Thể Thắng!

Dương Huyền Tàng nỗi lòng lo lắng, một cái liền giết đỏ cả mắt, toàn thân đều là phù văn phun trào, đạo quang bắn ra bốn phía, hắn hét lớn: “Ổn định! Chúng ta có thể thắng!” Chính mình lại xung phong đi đầu, xông tới.

Lúc này, tín niệm so cái gì đều trọng yếu.

Dương Huyền Tàng không ngừng an ủi mình, chỉ cần tin chắc, liền nhất định có thể có thể thắng.

“Ầm ầm!”

Lại là một quyền oanh trên người mình, sở hữu phòng ngự nháy mắt vỡ nát, toàn thân đang đau nhức phía dưới, ngắn ngủi đã mất đi tri giác, phảng phất thân thể đều bị đánh nát, chỉ lưu lại một đạo ý thức. Nhưng sau đó một khắc, như tê tâm liệt phế đau đớn nước vọt khắp toàn thân, “A” thảm kêu đi ra.

Theo người đứng xem, Phạm Vô một quyền kia cơ hồ là chính diện trong số mệnh Dương Huyền Tàng, nhưng cũng may Phạm Vô đại chiến một trận, khí thế không có lúc trước như thế đỉnh phong, mà lại Dương Huyền Tàng hai bên đều có người, đồng thời cùng lúc xuất thủ, thay hắn chia sẻ không ít đả kích.

Bất quá một quyền này dưới, trừ Dương Huyền Tàng bên ngoài, hai bên người xuất thủ, tất cả đều bị oanh vỡ nát.

Đột nhiên, một cỗ cực hàn khí tức xuất hiện, tất cả mọi người đều không ức chế được run run hạ.

Một tên toàn thân trạng thái đỉnh phong võ tu, đến tự đông bộ vũ trụ, cùng Ông Bạch, lá không cấu, thương cách, đình hùng ưng cùng nhau liệt vào vạn lưu ngũ tuyệt phong một trong thôi sừng lạnh, toàn thân trở nên cực độ trong suốt đứng lên, cơ hồ đã mất đi trạng thái cố định nhục thân, duy bừng tỉnh duy hốt, cũng không biết là trạng thái gì.

Cái này cực hàn chi khí chính là từ trên người hắn tuôn ra, lan tràn hướng tứ phương.

Thôi sừng mặt lạnh lùng sắc ngưng trọng dị thường, hai tay kết ấn, đối diện lấy Phạm Vô, hét lớn: “Mau ra tay! Phá cực băng sương tuyết!”

Phạm Vô sắc mặt biến hóa, tựa hồ cảm ứng được một chiêu này phi phàm, thân thể hơi động một chút, hắc liên chiến y bên trên lại hiện ra màu trắng băng sương, mà lại rất nhanh lan tràn đến toàn thân.

Tất cả mọi người đều sắc mặt đại biến, chấn kinh với một chiêu lợi hại này, dĩ nhiên đem Phạm Vô đông lại.

Ông Bạch hét lớn: “Mau ra tay!”

Bỗng nhiên vừa khua múa, không lo được bất luận cái gì bảo lưu, toàn bộ lực lượng hóa kiếm mà đi.

Tất cả mọi người biết cơ hội kiếm không dễ, liều mạng xuất thủ.

Thôi sừng lạnh thân thể tại băng sương chi khí bên trong một chút xíu hòa tan, đúng là lấy mệnh thôi phát một chiêu, nhưng hắn ánh mắt kiên định, cũng như cái này vạn năm hàn băng không thay đổi.

Dương Huyền Tàng vừa mới khôi phục một chút tri giác, thấy có cơ hội, trong lòng khẩn trương, không lo được thương thế bắn ra, liền tóm lấy chiến kích bổ tới.

“Bành!”

Phạm Y hắc liên chiến y ở đây phá cực băng sương tuyết áp chế xuống, lại bị đám người liên thủ oanh một cái, nháy mắt sụp đổ. Mà lại đại lượng đáng sợ năng lượng, lần lượt oanh ở trên người hắn, cuối cùng đối với hắn tạo thành tổn thương, tiếng gầm gừ phẫn nộ vọt ra, “Đáng ghét a!.”

Sóng âm trực tiếp hình thành bình chướng, nhưng sở hữu công kích ngăn trở một cái, liền thuấn di mà đi, biến mất ở tại chỗ.

Thôi sừng lạnh lực lượng cuối cùng tiêu hao sạch sẽ, cả người không bụi dơ bẩn, liền hóa làm băng lãnh không khí, tản vào hư không.

Ông Bạch bi thương nói: “Thôi sừng lạnh đại nhân phá cực băng sương tuyết chính là phá vỡ độ không tuyệt đối đạo pháp thần thông, có thể đem nhiệt độ xuống đến so độ không tuyệt đối còn muốn thấp một trận, nhưng thi triển chiêu này hậu quả cũng mười phần nghiêm trọng, chính là tự thân cũng không thể tiếp nhận, chỉ có thể cùng địch nhân đồng quy vu tận.”

Tại chiến đấu mới vừa rồi bên trong, thôi sừng lạnh truyền âm cho Ông Bạch, nói chiêu này chiến lược, vừa vặn Dương Huyền Tàng ngạnh kháng Phạm Vô một chiêu, cho hắn chế tạo cơ hội.

“Thật là khiến người giật mình, sâu kiến bên trong thế mà còn có thể có để ta thụ thương.”

Trong chiến trường, hắc liên lóe lên, liền hiện ra Phạm Vô thân ảnh, sắc mặt hơi có vẻ trắng bệch, trong hai con ngươi tràn đầy lăng lệ sắc mặt giận dữ.

Cho dù hắn là nửa bước chí tôn, tiếp nhận nhiều như vậy cường giả tuyệt đỉnh công kích, cũng cực không dễ chịu, hắc liên chiến y hủy đi, nhục thân lại tiếp nhận phá cực độ không tuyệt đối tổn thương, lại thêm mọi người điên cuồng xuất thủ, chân thân thụ thương không nhẹ.

Phạm Vô trong mắt lóe lên một chút do dự, đối với nơi xa còn tại kịch chiến Phù Trăn quát: “Chúng ta đi trước!”

Hắn huyễn hóa hắc liên, lóe lên liền nghĩ rời đi.

Đế Ất quát: “Bây giờ nói đi, có dễ dàng như vậy sao?!” Thái Cực Đồ nháy mắt ném ra ngoài, kim quang đại phóng, trấn áp cái kia hắc liên.

Lần này xuất kích, đã bỏ ra to lớn như vậy đại giới, lại không có khả năng tổ chức lần thứ hai, nhất định phải đập nồi dìm thuyền, một trận chiến đến cùng. Vì trận này cuối cùng dài dằng dặc hạo kiếp vẽ lên một cái dấu chấm tròn.

Hoặc là Phạm Vô chết, vũ trụ sinh. Hoặc là bọn hắn chết, vũ trụ diệt.

Hồng Lâm nhấc lên chân khí, đem Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ cũng tế ra ngoài.

Hai kiện Hỗn Độn Linh Bảo vừa ra tay, còn lại còn có sức mạnh võ tu lần nữa dồn dập đi theo, phô thiên cái địa lực lượng như mưa đánh rơi, mỗi một đạo lực lượng cũng có thể tuỳ tiện đánh nát tinh thần, chặt đứt Ngân Hà.

Hội tụ vào một chỗ, đủ để đánh nát vũ trụ.

“Ầm ầm!”

Phạm Vô thuấn di thuật lập tức bị phá vỡ, hắc liên lần nữa huyễn hóa ra chân thân, kinh sợ phía dưới, phất tay vỗ tới. A Ma La Thức chi lực phát huy tới cực điểm.

"Ầm ầm!"

Giao chiến đến bây giờ, đây là đáng sợ nhất một lần ngạnh bính.

Nửa bước chí tôn lực lượng tăng lên tới cực điểm, vô số trăm triệu năm ánh sáng thời không đều nhận chấn động, phụ cận mấy cái tinh hệ bên trong phổ thông sinh linh cơ hồ toàn bộ đánh chết.

Dương Huyền Tàng bọn người là liều lĩnh, liều mạng ra chiêu.

Cái này loại quyết đấu là bọn hắn hi vọng kết quả, có thể tụ tập chúng nhân chi lực với một chút, đối với Phạm Vô tiến hành đả kích trí mạng.

Cuối cùng, đám người liên thủ phía dưới vẫn là lực áp nửa bước chí tôn, đem Phạm Vô lực lượng toàn bộ oanh vỡ nát.

Phù Trăn ở phía xa trông thấy, cả kinh nói: "Đại nhân!" Nhưng hắn ốc còn không mang nổi mình ốc, càng thêm không có có sức mạnh cứu người, bị niết bàn kim quang bao phủ trên gương mặt, tràn đầy vẻ mặt ngưng trọng.

"Ầm ầm!"

Hoàn vũ vỡ nát, toàn bộ giờ vũ trụ không bị đánh ra một cái cự đại lỗ thủng, đáng sợ sóng xung kích gột rửa hướng bốn phương tám hướng, phá hủy trải qua hết thảy.

Dương Huyền Tàng mấy người cũng nhận xung kích ảnh hưởng, từng cái lớn miệng phun máu, có một ít nguyên bản liền trọng thương trong người võ tu, trực tiếp tại chỗ chết đi.

"Chết sao?"

Mỗi người trong đầu đều hiện lên ra vấn đề này, không lo được thương thế, đều thi triển linh mục thần thông, cùng cường đại thần thức che phủ bốn phương tám hướng, tìm kiếm Phạm Vô tung tích, hoặc là thi thể.

Phù Trăn chỗ chiến trường cũng nhận cái này năng lượng tác động đến, riêng phần mình thối lui.

Phù Trăn nhìn qua cái kia to lớn hư không vực sâu, tự lẩm bẩm: “A Ma La Thức sẽ hủy diệt sao?”

“Ha ha ha ha!”

Đột nhiên một đạo tiếng cuồng tiếu tự cái kia trong thâm uyên truyền ra.

Tất cả mọi người đều là đổi sắc mặt, kinh nghi bất định, cùng một chỗ nhìn về phía tiếng cười kia nơi phát ra.

Chỉ thấy quang mang lóe lên, giống một đạo lưu tinh xẹt qua chân trời, một thân ảnh nháy mắt xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Người này sắc mặt tuấn nhã, lộ ra trang nghiêm khí chất cao quý, ánh mắt rực rỡ, toàn thân chảy xuôi lực lượng làm người ta sợ hãi, khóe miệng khẽ cong cung cười, lại lộ ra từng tia từng tia tà khí.

Dương Huyền Tàng bọn người bị dại ra, cái này không hiểu thấu đột nhiên xuất hiện người là ai?

Mà bọn hắn vấn đề quan tâm nhất, Phạm Vô đâu?

Người kia ánh mắt đảo qua đám người, khẽ cười nói: “Chư vị không cần chấn kinh kinh ngạc, ta tự giới thiệu một cái, các ngươi có thể gọi ta Phạm Thanh.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3250: Mặt Khác Đời Thứ Nhất, Tái Chiến Cường Địch

Dương Huyền Tàng sắc mặt khó coi nói: “Đời thứ nhất A Ma La Thức Thể?”

Phạm Thanh cười nói: “Nhìn đến các ngươi hiểu rất nhiều a. Chậc chậc, tất cả đều là chín sao Thiên Giới tồn tại, chẳng lẽ toàn bộ vũ trụ cường giả đều tụ tập ở đây sao?”

Tất cả mọi người trầm mặc không nói, nhớ tới trước đó Phạm Vô nói lời, cũng không biết người này là địch hay bạn.

Dương Huyền Tàng nhìn xem Phạm Thanh sau lưng cái kia vực sâu khổng lồ, nói ra: “Phạm Vô đâu?”

“Ách, ngươi nói cửu đệ sao?” Phạm Thanh cười nhạt một tiếng, nói: “Bị các ngươi truy sát, cũng không biết chết không có đâu.”

Đế Ất trầm giọng nói: “Phạm Vô tội ác ngập trời, nhất định phải chém giết, còn xin các hạ tránh ra.”

“Ồ? Thật sao?” Phạm Thanh sắc mặt lạnh nhạt, nhẹ nhàng phất tay, liền đưa ở sau lưng, tựa hồ không muốn tham dự đám người sự tình.

Đế Ất cùng Hàng Trần mấy người trao đổi hạ ánh mắt, liền có bốn năm cái tiểu đội, hơn ba mươi người bay ra ngoài, phóng tới cái kia mênh mông vực sâu.

Phạm Vô tại vừa rồi một kích kia hạ tất nhiên bị trọng thương, đây là ngàn năm một thuở đánh giết cơ hội, tuyệt không thể bỏ qua.

Phạm Thanh y nguyên đứng chắp tay, Đế Ất bọn người sơ qua yên lòng, nghe nói phía trước chín đạo A Ma La Thức đều là thiện niệm thức, có lẽ là thật.

Đột nhiên, mấy đạo tiếng kêu thảm thiết từ cái kia trong thâm uyên truyền ra, nương theo lấy năng lượng to lớn bạo tạc.

Xông đi vào hơn ba mươi người đều bị trọng thương, chỉ có mười mấy người liều mạng chạy ra, đều là mặt mũi tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Một đạo mỉa mai thanh âm tự trong vực sâu truyền đến, “Liền các ngươi những này a miêu a cẩu sâu kiến, cũng muốn đánh giết A Ma La Thức Thể? Quả thực chính là si vọng cười nhạo.”

Một đạo thân thể khôi ngô ở bên trong hiển hiện, một bước bước ra ngoài, tay phải một nắm phía dưới, bóng tối vô tận liền bị thu nạp quá khứ, dung nhập vào hắn quyền phong bên trong, hướng cái kia đào tẩu hơn mười người đánh tới.

“Dừng tay!”

Đế Ất hét lớn một tiếng, vội vàng thuấn di mà bên trên.

Hồng Lâm, Hồng Tiêu, Hàng Trần, La Thanh Vân mấy người đều là đồng thời xuất thủ, đem cái kia hơn mười vị chạy ra người hộ tại sau lưng, hết thảy bảy đạo cường hoành công kích xẹt qua chân trời, hướng cái kia khôi ngô người đánh tới.

“Ầm ầm!”

Cường đại năng lượng bạo phát đi ra, Hồng Lâm bảy người đều bị đẩy lui, đều là khí huyết chấn động, toàn thân khó chịu không nói ra được.

Tại cùng Phạm Vô một trận chiến bên trong, bọn hắn đều đã thụ thương không nhẹ, giờ phút này càng là thương thế tăng thêm, tâm tình cực độ phức tạp.

Cái kia khôi ngô người kêu lên một tiếng đau đớn, nghênh đón cái kia bắn nổ năng lượng xung kích đi tới, không bị ảnh hưởng chút nào, rất nhanh liền xuất hiện ở trước mặt mọi người. Chỉ thấy hắn khuôn mặt kiên cường, toàn thân giống như kim loại, tản mát ra băng lãnh khí tức.

“Ngươi là ai?” Đế Ất kinh sợ không thôi.

Người trước mắt này mặc dù không có Phạm Vô đáng sợ như vậy, nhưng cũng là thập tinh Thiên Giới tồn tại, mà lại ít nhất là thập tinh Thiên Giới hậu kỳ hoặc là đỉnh phong.

“Chậc chậc, nguyên lai là nhị ca a.” Phạm Thanh ánh mắt lưu động, từ tốn nói.

Người kia nói: “Mặc dù cửu đệ chết chưa hết tội, nhưng dù sao cũng là chúng ta đời thứ nhất A Ma La Thức Thể, há có thể bị những này sâu kiến tùy ý giết? Lục đệ, ngươi cũng quá không tử tế.”

Đám người khiếp sợ trong lòng khó mà khó nói lên lời, đây là có chuyện gì? Chẳng lẽ đời thứ nhất A Ma La Thức Thể tất cả đều muốn ra rồi?

Sáng thế tiên liên hết thảy đã đản sinh ra mười một đạo ý thức, trong đó đạo thứ chín vì Phạm Vô, đạo thứ mười vì Phạm Y, đạo thứ mười một chính là dung nhập Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không hạt sen, lại có đạo thứ tám hóa thành Phạm Cao, bước vào vạn cổ chí tôn đột phá mà đi, đạo thứ tư Phạm Đỉnh đã chết, nghe đồn Phạm Đỉnh còn đánh giết thôn phệ đạo thứ năm đời thứ nhất A Ma La Thức Thể.

Tính như vậy xuống tới, còn có năm đạo đời thứ nhất A Ma La Thức Thể ở bên ngoài, theo thứ tự là đệ nhất, thứ hai, thứ ba, thứ sáu cùng đạo thứ bảy.

Hai người này một vị được xưng “Lục đệ”, một vị được xưng “Nhị ca”, hẳn là đạo thứ hai cùng đạo thứ ba.

Tất cả mọi người đều đầu óc chập mạch, có chút khó mà suy tư, chẳng lẽ những này đời thứ nhất A Ma La Thức Thể đều còn chưa có chết? Không phải nói tất cả đều đã hóa làm tinh thần đại địa, diễn biến thành vũ trụ năng lượng cùng quy tắc sao?

Phạm Thanh cười nói: “Dù sao đều là chết, làm gì chấp nhất với tướng đâu?”

Cái kia nhị ca ánh mắt lạnh lẽo, bắn - ra hai đạo sát khí, thấu hồn phách người, đảo qua Đế Ất mấy người, lạnh giọng nói: “Thức thời lời nói tất cả đều bản thân kết thúc, còn có thể lưu một võ giả tôn nghiêm, nếu không cũng chỉ có thể khi vũ trụ rác rưởi.”

Đám người tức giận sôi lên.

Dương Huyền Tàng cả giận nói: “Ở đâu ra rác rưởi? Phạm Vô cái chết cũng chen không xong ngươi trong đầu nước sao? Dù sao Phạm Vô cũng giết, lại giết một cái cùng loại ngốc -D cũng không để ý!”

Nhị ca sắc mặt đại biến, cả giận nói: “Hèn mọn sinh linh, lại dám đối với ta nói năng lỗ mãng!”

Cũng không thấy hắn động tác, trực tiếp liền xuất hiện tại Dương Huyền Tàng trước mặt, một chưởng như đao bổ xuống.

Dương Huyền Tàng ra sức dùng chiến kích chặn lại, hóa làm Sát Na Sinh Diệt chiêu, nghênh kích mà bên trên.

“A?”

Nhị ca kinh ngạc dưới, hai mắt bên trong nổ bắn ra - ra kinh dị quang huy, nhìn chằm chằm cái kia chiến kích, lộ ra vẻ không thể tin được.

Phạm Thanh cũng là sắc mặt biến hóa, lại không cái kia phong khinh vân đạm bộ dáng, một đôi ánh mắt nhìn chằm chặp Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không.

“Bành!”

Dương Huyền Tàng một kích phía dưới, lập tức bị nhị ca áp chế, toàn thân đạo quang cơ hồ vỡ nát, bị cái kia đáng sợ một kích chấn động trên thân thể, kinh lạc khiếu huyệt không ngừng vỡ nát, “Oa” đại thổ một ngụm máu tươi.

Đế Ất mấy người ngay lập tức liền xuất thủ vây quét đi lên.

Tại Dương Huyền Tàng mở miệng oán lúc trở về, bọn hắn liền đã hạ tử chiến quyết tâm.

Cái kia Phạm Thanh là thái độ gì không rõ ràng, nhưng cái này nhị ca chắc chắn sẽ không là mặt hàng nào tốt, thậm chí so Phạm Vô còn bết bát hơn, không bằng như vậy thuận thế giải quyết.

Cùng lúc đó, trên trăm vị chín sao Thiên Giới lần lượt xuất thủ, đều vây công tới.

Nhị ca một kích về sau, sửng sốt một chút, theo hắn, Dương Huyền Tàng tất nhiên đã bị chính mình chém nát, tuyệt không sống sót khả năng, nhưng bây giờ nhìn đến lại sống thật tốt, chỉ là thương thế tăng thêm mà thôi.

Hắn sầm mặt lại, tựa hồ cực kì không vui, đưa tay liền hướng Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không chộp tới.

Mà Đế Ất đám người công kích đã đến, đại lượng sức mạnh đáng sợ bao phủ tới, để hắn tín niệm lưu động, lại có loại không địch lại cảm giác, dưới khiếp sợ không thể không thu tay lại, quay người liền hướng đám người vỗ tới.

“Ầm ầm!”

Hai phái lực lượng oanh cùng một chỗ, đám người liên thủ cường đại, vượt xa nhị ca đoán trước, sắc mặt đại biến phía dưới, kinh hãi phát phát hiện mình đã lâm vào nguy cơ to lớn, dĩ nhiên không thoát thân được.

Hắn giận dữ hét: “Kiến càng lay cây, bọ ngựa đấu xe!”

Thân ảnh nhoáng một cái, toàn thân “Lốp bốp” lưu động to lớn kim quang, như lôi điện, lại hai tay bấm niệm pháp quyết, cả người co rụt lại, liền biến thành một viên kim cầu, “Ầm ầm” phá vỡ năng lượng phong ấn.

Hồng Lâm chiến thương khẽ múa, liền xông lên phía trước, đem lực lượng phát huy đến đỉnh phong, hướng cái kia kim sắc cầu đâm xuống.

Bởi vì nàng biết rõ, nếu là không thể một lần là xong, để cái này tiểu cầu trốn đi ra ngoài, muốn lại vây khốn nó liền rất khó.

Đế Ất bọn người là đồng dạng tâm tư, lần nữa liều lĩnh đào ra chính mình tiềm năng, liều chết cũng muốn lưu lại cái này nhị ca.

“Ầm ầm!”

Chiến thương chạm tới cái kia kim cầu, nháy mắt vỡ nát ra, biến trở về Thái Dịch Quân Đô Phú Nguyên Đồ bộ dáng. Vô số kim quang đem đồ cùng Hồng Lâm cùng nhau bao phủ, muốn đem vỡ nát ở bên trong!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3251: Thiện Một Trong Niệm

“Hồng Lâm!”

Dương Huyền Tàng mấy người khẩn trương, đặc biệt là Thần tộc người, Hồng Tiêu liều lĩnh vọt tới, lực lượng toàn thân hội tụ tại trong lòng bàn tay, hung hăng chụp về phía kim quang kia.

“Ầm ầm!”

Nguyên bản hỗn loạn có thể lượng biến được càng thêm bạo ngược vô tự, chấn động tới mỗi người.

“Phốc!.”

Tại hư không nơi xa, Hồng Lâm hiện thân ra, lớn miệng phun máu. Hồng Tiêu cũng là thân chịu trọng thương, khí tức có loại sụp đổ chi thế, Tử Tâm chờ Thần tộc người vội vàng tiến lên, hiệp trợ hai người chữa thương.

Cùng một thời gian, cái kia nhị ca cũng xuất hiện tại Phạm Thanh cách đó không xa, kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, hoàn toàn mất hết trước đó cao cao tại thượng cùng ngạo khí, đổi chính là lửa giận cùng sát khí.

Trên người hắn dòng năng lượng động đồng dạng cực kì hỗn loạn, trong cơ thể bị thương, lại bởi vì mặt mũi mà cưỡng ép đè xuống, dùng bên ngoài nhìn không ra, kể từ đó thương thế liền nặng hơn.

Nhị ca nói ra: “Lục đệ, ngươi ta cùng một chỗ liên thủ giết những này sâu kiến!”

Phạm Thanh nhàn nhạt nói ra: “Ta cùng bọn hắn không oán không cừu, dạng này không tốt lắm đâu?”

Nhị ca xanh mặt, cả giận nói: “Những người này năng lượng, đều là Mẫu Liên một bộ phận, chẳng lẽ ngươi sẽ bỏ qua bọn hắn sao?”

Phạm Thanh mỉm cười, tựa hồ cũng không muốn đàm luận cái đề tài này, nói ra: “Vạn vật đều có duyên phận, đã đến giờ, mặc kệ ta có hay không bỏ qua bọn hắn, bọn hắn đều phải chết. Nhưng nếu là thời gian không tới, cũng mặc kệ ta có hay không bỏ qua bọn hắn, bọn hắn cũng sẽ không chết.”

Nhị ca nổi giận nói: “Ít cùng ta nói những này biện cơ, ta chỉ hỏi ngươi một câu, giết là không giết?”

Phạm Thanh nói: “Không giết.”

Nhị ca tức giận cổ đau nhức đỏ, nghiến răng, run rẩy nói: “Tốt, tốt! Ngươi nhớ kỹ cho ta.”

Phạm Thanh nói: “Cái này lại không là trò trẻ con, nhị ca tâm tính làm sao như thế non nớt? Ta trải qua sự tình tự nhiên nhớ kỹ, trí nhớ không đến mức kém đến quên.”

Nhị ca cặp kia ánh mắt giết người cơ hồ muốn thực chất hóa, nhưng hắn giờ phút này có thương tích trong người, hơn phân nửa không phải Phạm Thanh đối thủ. Mà đối phó Dương Huyền Tàng mấy người lại không có nắm chắc, làm đứng tại cái kia cực kì xấu hổ cùng xấu hổ giận dữ.

Đột nhiên Phạm Thanh hơi biến sắc mặt, một đôi thanh tịnh con mắt, nhìn chằm chằm cái kia thâm thúy đen kịt không gian, thân ảnh nhoáng một cái liền biến mất ở tại chỗ.

Nhị ca đầu tiên là sửng sốt một chút, sau đó cũng cảm ứng được cái gì, vội vàng đuổi theo.

Dương Huyền Tàng kêu lên: “Không tốt, là Phạm Vô, hắn còn chưa có chết!” Giật mình phía dưới, cũng không lo được vết thương trên người, giống cái kia vực sâu bay đi.

Đế Ất trầm giọng nói: “Đuổi theo!”

Hơn một trăm người, bao quát cùng Phù Trăn đại chiến những chín sao kia Thiên Giới, cũng tất cả đều theo sát sau lưng Dương Huyền Tàng, đem Phù Trăn vứt bỏ ở bên ngoài, không ai quản.

Dù sao lúc này, Phạm Vô sinh tử mới là cực kỳ trọng yếu đại sự.

Mỗi người trong lòng đều giống như đè ép một cục đá to lớn, sự tình phát triển đến bây giờ đã vượt xa khỏi đoán trước, không cách nào khống chế.

Nhưng hạch tâm chiến, Phạm Vô nhất định phải đánh giết, nếu không lần này hành động liền triệt để uổng phí, sở hữu vẫn lạc võ giả cũng toàn bộ uổng phí hy sinh, đây là bọn hắn không thể tiếp nhận.

Duy nhất để đám người dễ chịu chút là, mới xuất hiện hai vị đời thứ nhất A Ma La Thức Thể, đều chỉ là thập tinh Thiên Giới thực lực, không có đạt được nửa bước chí tôn. Coi như hai người này ngày sau có cái gì việc ác, muốn đối phó cũng dễ dàng hơn nhiều.

Tiến vào vực sâu về sau, tất cả mọi người là dị thường giật mình, bên trong dĩ nhiên không phải hư không, mà là một mảnh âm u đầy tử khí, không có bất kỳ quy tắc nào khác lục địa.

Giẫm trên đất bằng, không cảm giác được bất kỳ năng lượng cùng quy tắc lưu động, phảng phất hết thảy đều là “Không”.

Hoa Sơn Phù thấp giọng nói: “Đây là nơi nào?”

Không ai có thể trả lời vấn đề này.

Dương Huyền Tàng đi theo tự thân cảm ứng, không ngừng đi thẳng về phía trước, đám người liền theo ở phía sau.

Không bao lâu về sau, tại một tòa gò núi phía trước, gặp được Phạm Thanh cùng cái kia nhị ca, phía trước còn có một thân ảnh, dựa vào trên gò núi, chính là Phạm Vô, tựa hồ tại giao nói chuyện gì.

Dương Huyền Tàng lập tức làm thủ thế, hơn một trăm người lập tức vây lại, từ bốn phương tám hướng đem ba người vây quanh.

Chỉ nghe Phạm Vô cười lấy nói ra: “Nhất niệm buồn nôn lên, liền đọa khăng khít ngục, ha ha ha ha.”

Phạm Thanh nói: “Muốn đọa khăng khít ngục chính là ngươi, ngươi vốn là ác niệm biến thành, ra đời sát na, liền đã quyết định ngươi nơi hội tụ, mà chúng ta lại không giống nhau.”

Phạm Vô mặt mũi tràn đầy vẻ khinh miệt, khẽ nói: “Nhất niệm chỉ là nguyên nhân, thiện ác tất cả tự tâm, cho dù các ngươi là nguồn gốc từ thiện niệm, nhưng còn bây giờ thì sao? Cùng ta có gì khác biệt.”

Phạm Thanh nói: “Khác nhau lớn đâu, theo ta, bản không có thiện ác chi phân, có chỉ là lực lượng mạnh yếu có khác. Nếu là ngươi thật có thể bước vào vạn cổ chí tôn, ai lại có lực lượng này để ngươi rơi vào khăng khít đâu? Cuối cùng, còn là bởi vì ngươi quá yếu nha.”

Phạm Vô nói: “Đại đạo phía dưới đều sâu kiến, vạn cổ chí tôn lại như thế nào? Còn không phải chạy không thoát đạo pháp quy tắc, chỉ là so ngươi ta lớn hơn một chút sâu kiến mà thôi.”

Phạm Thanh nói: “Chúng ta tại rất nhiều năm trước liền lĩnh ngộ được chuyện này, ai cũng không muốn chết đi như thế, ai đều muốn hoàn chỉnh kế thừa Mẫu Liên lực lượng, trở về vạn cổ chí tôn, tiến vào càng lớn vũ trụ bên trong, thậm chí là đạo khởi nguyên. Mà chúng ta cũng minh bạch, thời cơ chưa tới, cái này Mẫu Liên khai sáng vũ trụ cự ly xấu không chi cảnh còn rất xa, bằng vào chúng ta mình lực lượng, là không cách nào làm cho nó hủy diệt. Thế là chúng ta đem chính mình còn sót lại lực lượng phong tồn, tiến vào cái này mảnh hư vô chi địa, về với không trạng thái, chính là vì chờ đợi thời gian trôi qua, chờ đợi một ngày này đến.”

Hắn nhìn bốn phía liếc mắt, lạnh nhạt nói ra: “Nhiều năm như vậy ta đều đợi, tự nhiên cũng không thèm để ý nhiều và rất nhiều năm. Chỉ muốn toàn bộ các ngươi lưu ở chỗ này vũ trụ, ta có thể không giết các ngươi, để các ngươi tự nhiên sinh diệt.”

Dương Huyền Tàng mấy người trong lòng run lên, biết hắn để ý là chân thật hao tổn, cũng chính là mang theo cường đại lực lượng rời đi nơi đây vũ trụ. Mà chỉ cần không rời đi, nhóm người mình sinh diệt về sau, lực lượng quay về hư không, cũng không có sinh ra chân thực hao tổn.

Phạm Thanh lại nói: “Đây chính là ta thiện niệm.”

“Ha ha, cười chết người.” Phạm Vô phình bụng cười to nói: “Ngươi có thể tha qua bọn hắn, là bởi vì bọn hắn nắm giữ lực lượng khổng lồ, ngươi cân nhắc đến tiêu diệt bọn hắn chi phí không thấp, cho nên mới làm ra thỏa hiệp. Có thể ngươi có cân nhắc nơi đây vũ trụ ức vạn vạn sinh linh sao? Chẳng lẽ những người này mạng là mạng, cái kia ức vạn vạn sinh linh mạng cũng không phải là mạng rồi?”

Phạm Thanh nói: “Ngươi không cần nói móc hoặc là khích tướng ta, lực lượng mạnh bao nhiêu, liền có thể thu được bao lớn tôn trọng. Những này người đạt đến chín sao Thiên Giới một bước này, ta tự nhiên sẽ cho bọn hắn chín sao Thiên Giới vốn có tôn trọng. Mà sâu kiến chung quy là sâu kiến, ta lấy cái gì đi tôn trọng bọn chúng?”

Phạm Vô nói: “Nói cho cùng, ngươi cái gọi là thiện niệm, bất quá là chính mình mong muốn đơn phương chấp nhất chi niệm, phiến diện chi niệm, yêu thích chi niệm, cùng thiện niệm hoàn toàn không dính dáng. Nói trắng ra là, vẫn là muốn làm gì thì làm, muốn làm gì liền làm gì.”

Phạm Thanh cười, nói ra: “Có sức mạnh, nguyên bản là muốn làm gì, liền có thể làm gì nha.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3252: Cá Mè Một Lứa, Nhìn Xem Thành Ý

Phạm Thanh lại nói: “Cửu đệ, ngươi đối với thiện ác quá mức ta chấp, khó trách từ đầu đến cuối không thể thành sự a.”

Phạm Vô nói: “Có lẽ vậy, ta làm không được ngươi dạng này dối trá.”

Phạm Thanh vừa cười nói: “Kẻ thất bại luôn yêu thích tìm cho mình lý do.”

Nói xong liền đi ra phía trước, đưa tay bấm niệm pháp quyết, hai ngón ở giữa bóp ra một đạo hoa sen pháp ấn, chậm rãi tới gần Phạm Vô, Phạm Thanh sắc mặt trở nên cực kì ngưng trọng cùng cảnh giác, hết sức chăm chú.

Phạm Vô cau mày nói: “Ngươi muốn hút thu ta?”

Phạm Thanh nói: “Ngươi đã trọng thương, cuối cùng rồi sẽ không còn sống lâu trên đời, chẳng lẽ một thân pháp lực cứ như vậy lãng phí sao? Ca ca đến thay ngươi nhặt xác, cũng là huynh đệ chúng ta ở giữa một phen tình ý.”

“Chậm đã!” Nhị ca đột nhiên nói ra: “Theo trưởng ấu tôn ti, muốn nhặt xác, cũng hẳn là là ta cái này nhị ca tới.” Một bước đạp tiến lên, phất tay đánh ra, muốn đánh rụng Phạm Thanh trong tay pháp ấn.

Hắn nhìn chằm chằm vào hai người, đã sớm đối với Phạm Vô pháp thể thèm nhỏ dãi muốn tích, nhưng lại không tốt xuất thủ trước, nhẫn nại lấy nghe hai người dông dài lâu như vậy, thấy

Phạm Thanh động, vội vàng xuất thủ.

Phạm Thanh cười lạnh một tiếng, tựa hồ sớm có đoán trước, trong tay pháp ấn nhất chuyển, hóa làm một đạo quang mang che phủ với lòng bàn tay, trực tiếp hướng nhị ca bổ tới.

“Bành!”

Hai người một chiêu giao thủ, đều chỉ là thăm dò tính động tác, một vệt sáng khuếch tán ra đến, riêng phần mình lui một bước.

“Ha ha ha ha”, Phạm Vô mỉa mai cười to nói: “Liền các ngươi bộ dạng này, còn muốn hút thu ta, cũng không sợ ngoại nhân chế giễu. Chúng ta đời thứ nhất A Ma La Thức mặt, đều bị hai người các ngươi vứt sạch.”

Nhị ca ác hung hăng nói ra: “Mất hết mặt chính là ngươi cùng thập muội a? Một cái sắp chết, một cái đã bị đánh về nguyên hình.”

Phạm Vô khinh miệt nói: “Các ngươi có bản lĩnh, cái kia biểu diễn cho ta xem một chút nha, ta ngay tại cái này, nhìn các ngươi ai có thể hấp thu ta.”

Phạm Thanh nói: “Cái này châm ngòi phương pháp, thực sự ngây thơ buồn cười.”

Phạm Vô nói: “Lục ca ngươi thiểu năng sao? Liền các ngươi bộ dạng này, còn cần ta châm ngòi sao? Hai cái ngốc -D.”

Phạm Thanh cùng nhị ca sắc mặt rất khó coi, nhưng hai người đều là không ai nhường nhịn, bởi vì cái này lợi ích thực sự là quá lớn. Phạm Vô là nửa bước chí tôn, mặc dù bị trọng thương, xói mòn không ít năng lượng. Nhưng chỉ cần bị bọn hắn hấp thu, tự thân cảnh giới nháy mắt liền có thể bước vào nửa bước chí tôn, thậm chí còn tại Phạm Vô phía trên.

Dương Huyền Tàng nói: “Hai vị trước tạm tỉnh táo một cái, dù sao Phạm Vô là muốn chết, chỉ là chết với tay người nào mà thôi, không bằng trước hết giết Phạm Vô lại tranh đoạt tốt, để tránh không cẩn thận bị Phạm Vô chui chỗ trống, lợi dụng cơ duyên.”

Phạm Vô mắng: “Dương Thanh Huyền, ngươi thật đúng là khắc tinh của ta a, ta cần phải sáng sớm liền trước hết là giết ngươi. Đừng quên ngươi chiến kích, bên trong có thể hoàn chỉnh đã dung nạp người thứ mười một đời thứ nhất A Ma La Thức Thể lực lượng, còn có ngươi tự thân, lại thu nạp nhiều ít A Ma La Thức chi lực, ngươi cho rằng ngươi trốn được cởi bị thôn phệ vận mệnh sao?”

Phạm Thanh cùng nhị ca đều là chấn động trong lòng, bọn hắn sáng sớm liền cảm giác được Dương Huyền Tàng trên thân có cường đại A Ma La Thức chi lực, nhưng cũng không biết vì sao lại dạng này. Giờ phút này nghe vậy, đều là trong lòng lửa nóng, hưng phấn không thôi.

Dương Huyền Tàng cười nói: “Vừa rồi Phạm Thanh đại nhân không phải nói a, có thể để chúng ta hảo hảo sống sót kết thúc yên lành. Ta tin tưởng Phạm Thanh đại nhân.”

Phạm Thanh lập tức nói ra: “Ngươi nói đúng, ta vừa mới nói, toàn bộ có thể thực hiện. Mà Phạm Du lại rõ ràng nhất muốn giết các ngươi, vừa rồi chư vị cần phải đều cảm nhận được. Ai là địch ai là bạn, liếc qua thấy ngay.”

Phạm Du chính là cái này nhị ca, sắc mặt biến hóa, thầm nghĩ không tốt.

Phạm Thanh tiếp tục nói ra: “Ngươi gọi Dương Thanh Huyền đúng không, các ngươi giúp ta áp chế xuống Phạm Du, ta đến kết thúc Phạm Vô, như thế nào? Từ đây chúng ta nước giếng không phạm nước sông, bình an vô sự, mọi người vui vẻ qua đời này.”

Dương Huyền Tàng nói: “Đại nhân chủ ý rất tốt, chỉ là chúng ta lực lượng nông cạn, lại tất cả đều bị thương, sợ là không có năng lực lại áp chế Phạm Du. Không bằng chúng ta đổi một cái, liền để chúng ta đến giết Phạm Vô đi.”

Không đợi Phạm Thanh đồng ý, liền vung tay lên, mang theo đám người hướng Phạm Vô đánh tới.

Phạm Thanh ánh mắt ngưng lại, hiện lên hung ác nham hiểm vẻ không vui, nhưng cũng không nói gì. Chỉ là lạnh lùng nhìn Phạm Du liếc mắt, sau đó chú ý Dương Huyền Tàng đám người động tác.

Phạm Vô nhìn xem Dương Huyền Tàng mấy người tới gần, đột nhiên nói ra: “Các ngươi cho rằng giết ta, liền kết thúc hết thảy chuyện sao? Đời thứ nhất A Ma La Thức Thể hết thảy có mười một đạo, trừ bỏ rời đi Phạm Cao, ta, Phạm Y, Phạm Thanh, Phạm Du, Phạm Đỉnh, cùng bị Phạm Đỉnh giết chết phạm yêu, cùng sáng thế hạt sen, còn có ba đạo tiềm ẩn tại cái này trong vũ trụ. Mục đích của bọn hắn cùng ta, cùng Phạm Thanh Phạm Du là không có khác nhau, các ngươi giết ta lại có ích lợi gì? Bằng các ngươi những lực lượng này, còn có thể đối kháng được mấy người bọn hắn sao?”

Dương Huyền Tàng nói: “Có thể hay không đối kháng, ngươi đã không thấy được, cũng đừng có lại thao lòng này.”

Phạm Vô cười lạnh một tiếng, dựa vào trên gò núi thân thể đột nhiên một cái đứng thẳng, nắm chặt hai nắm đấm, cường đại năng lượng ba động liền từ trong lòng bàn tay khuếch tán ra đến, xung kích hướng bốn phương tám hướng.

Dương Huyền Tàng cả kinh nói: “Ngươi...” Vội vàng vung lên chiến kích, liền cản trước người.

Những người còn lại chờ đều là dọa cho phát sợ, dồn dập xuất thủ phòng ngự.

“Ầm ầm”, chỉ là một vòng khí thế khuếch tán, vẫn chưa gây nên bao lớn chấn động, nhưng tất cả mọi người đều cảm nhận được Phạm Vô trên thân cái kia cường hãn khí tức.

Dương Huyền Tàng ngưng tiếng nói: “Nỏ mạnh hết đà, ra vẻ cứng chắc, có thể gạt được ta sao?”

Phạm Vô khẽ cười nói: “Ta đích xác không có đỉnh phong lực lượng, nhưng giết các ngươi một nửa người vẫn là không đáng kể. Ta chỉ là muốn nói, ngươi vì sao liền chấp nhất với muốn giết ta đâu? Lưu lại ta chưa chắc là chuyện xấu. Chí ít ta có thể thay các ngươi đem ta những này bất thành khí ca ca nhóm thu sạch nhặt. Ta cảm thấy các ngươi có thể cược một cái, hiện tại chúng ta liên thủ đem Phạm Thanh Phạm Du thu thập như thế nào? Giết bọn hắn hai cái về sau, có lẽ các ngươi còn có sức mạnh tiếp tục giết ta đây.”

Phạm Thanh sắc mặt đại biến, quát: “Đừng muốn nghe hắn nói bậy nói bạ. Hắn bất quá là vì bảo vệ tính mạng, cố ý lừa gạt các ngươi.”

Phạm Vô cười to nói: “Ha ha, lục ca, ngươi luống cuống a, vậy liền từ ngươi bắt đầu đi.” Thân ảnh lóe lên, cường đại khí thế cuốn sạch lấy bành trướng năng lượng, nháy mắt liền đến Phạm Thanh trước mặt. Cái kia mang theo mỉa mai gương mặt, tại Phạm Thanh trước mặt hiện lên, một trảo liền đánh tới.

Phạm Thanh kinh sợ phía dưới, vội vàng phòng ngự, tay phải trước người họa vòng, dần hiện ra một đạo cự đại ấn sen, liền nghênh đón tiếp lấy.

“Ầm ầm!”

Hai người song chưởng tấn công phía dưới, đều là thân thể lung lay nhoáng một cái, nhưng Phạm Vô hiển nhiên yếu tại hạ phong, liền lùi mấy bước, khóe miệng tràn ra máu tươi. Hắn còn thừa lực lượng quả nhiên không nhiều lắm. Mà lại thông qua một kích này, Dương Huyền Tàng cũng nhìn ra Phạm Thanh thực lực, cùng Phạm Du không kém nhiều, nhưng muốn tựa hồ hơn một chút.

Đế Ất một cái cũng không có chủ ý, thấp giọng hỏi nói: “Chúng ta làm thế nào?”

Dương Huyền Tàng nói: “Không vội, đã Phạm Vô lựa chọn hợp tác với chúng ta, liền lại chờ chút, nhìn xem thành ý của hắn như thế nào.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3253: Ngươi Lừa Ta Gạt, Khó Phân Thật Giả

Cái này lời nói trực tiếp liền truyền đến Phạm Vô trong tai, mắng to: “Dương Thanh Huyền, ngươi đừng quá xảo trá, ta thành ý này còn chưa đủ à?!”

Hắn một chưởng về sau, lần nữa lấn người mà lên, cùng Phạm Thanh đánh làm một đoàn. Tứ phương không gian cùng đại địa tại bọn hắn đánh nhau hạ không ngừng băng liệt. Mà Phạm Vô trên thân thỉnh thoảng tuôn ra máu tươi, sái nhập hư không, thực sự là thương thế quá nặng đi.

Phạm Vô phẫn nộ quát: “Dương Thanh Huyền, còn không nhanh xuất thủ, quá tính toán, sớm muộn muốn chính mình ăn thiệt thòi.”

Hắn bộ dáng dị thường dữ tợn, liều lĩnh nhào về phía Phạm Thanh, hoàn toàn liền là sinh tử chi chiến.

Mấy vị này đời thứ nhất A Ma La Thức Thể lẫn nhau ở giữa đều rất rõ ràng, bọn hắn mục đích cuối cùng nhất là thu nạp toàn bộ vũ trụ năng lượng, tự nhiên sẽ không bỏ qua lẫn nhau.

Mà nhất niệm giận khuể lên, sở hữu thiện niệm không, bọn hắn tồn tại liền đã phát sinh bản chất biến hóa.

Tại sinh ra muốn diệt thế ý nghĩ này về sau, giữa bọn hắn cũng đã là không chết không thôi cục diện.

Sở dĩ Phạm Vô cùng Phạm Thanh ở giữa chiến đấu dị thường kịch liệt.

Dương Huyền Tàng cũng nháy mắt minh bạch đạo lý này, nhìn ra Phạm Vô là thật tâm hợp tác về sau, hắn hơi suy tư một cái, cảm thấy phương pháp này có thể thực hiện, nhân tiện nói: “Chúng ta trước hết giết Phạm Du!”

Hắn cơ hồ là lấy mệnh khiến hình thức nói ra câu nói này, cũng không cần che lấp cái gì, sở dĩ Phạm Du một cái chỉ nghe thấy, phẫn nộ quát: “Một nhóm ti tiện sâu kiến, bản nghĩ tạm thời bỏ qua các ngươi, đã không biết tốt xấu, trước hết đem các ngươi toàn chém!”

Hắn lửa giận ngút trời, đặc biệt là phẫn hận Dương Huyền Tàng, hét lớn một tiếng liền chủ giết Dương Huyền Tàng, lao đến.

Dương Huyền Tàng cười lạnh nói: “Ai là sâu kiến, hiện tại hạ phán đoán suy luận còn quá sớm, theo ta, chết cái kia mới là sâu kiến.”

Hắn đề một hơi, đem tứ đại thần thể vận chuyển tới cực hạn, chiến kích bộc phát ra quang huy rực rỡ, cùng tự thân hòa làm một thể.

Hắn nhất định phải ngạnh kháng Phạm Du một chiêu này, mới có thể cho những người khác tranh thủ ra cơ hội. Nếu là tránh khỏi, Phạm Du cũng tất nhiên sẽ né tránh, dạng này chém giết, chính mình cái này phương hy sinh đại giới cũng quá lớn.

Sở dĩ hắn nhất định phải phục vụ cái kia ở phía trước gánh tổn thương khiên thịt.

Cũng may nhục thể của hắn cường độ, cơ hồ đã là nơi đây vũ trụ đệ nhất, cho dù là phạm chi nhất tộc hoa sen hóa thân, cũng không thể so với hắn mạnh bao nhiêu.

Mà Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, cũng là nơi đây vũ trụ đệ nhất công kích binh khí. Cả hai kết hợp lại, để hắn không phải thập tinh thắng thập tinh.

Dương Huyền Tàng không lùi không tránh, hai tay chấp kích, một chiêu Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu liền bổ tới, hoàn toàn là lấy công làm thủ.

Hồng Lâm quát: “Dương Thanh Huyền, ta đến giúp ngươi!”

Liền đứng tại Dương Huyền Tàng bên cạnh thân, một thương huyễn hóa mà ra, đâm tiến lên.

Hàng Trần chờ thập tinh Thiên Giới hoặc là chín sao Thiên Giới đỉnh phong, cũng sợ Dương Huyền Tàng gánh không được, dồn dập xuất thủ.

Bọn hắn tại đại chiến Phạm Vô sau đều đã là trọng thương tại người, có thể thực sự không có cách, những phổ thông kia chín sao Thiên Giới, căn bản không thể có thể đỡ nổi Phạm Du một kích.

“Ầm ầm!”

Mấy người liên thủ phía dưới hình thành công kích, nháy mắt bị Phạm Du đánh nát, đều là lớn miệng phun máu bị đánh bay ra ngoài. Trong đó Hoa Sơn Phù tâm thần rung động, kinh mạch toàn thân nháy mắt ngưng kết, sau đó vỡ nát, sắc mặt nàng từ thống khổ bình tĩnh lại, sau đó song đồng tan rã, bay vào trong vũ trụ, hóa thành bụi bặm.

Mấy người khác cũng cũng không dễ chịu, hoàn toàn không rảnh bận tâm người khác trạng thái, chính mình cũng trên đường sinh tử giãy dụa.

Dương Huyền Tàng toàn thân tuôn ra huyết phù, hợp thể trực tiếp bị tách ra, Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng đều là chân thân bất ổn, rất có binh giải chi thế.

Mà Phạm Du tại một quyền chiến thắng dưới, phải đối mặt lại là hơn một trăm vị chín sao Thiên Giới liên thủ công kích, lít nha lít nhít năng lượng cùng thần thông hình thành bao phủ, nháy mắt đè ép xuống.

“Một bầy kiến hôi, muốn giết ta, không có khả năng!”

Phạm Du hét lớn một tiếng, thập tinh lực lượng toàn bộ bộc phát, sắc bén quang mang như từng đạo lưỡi dao, chém về phía bốn phương tám hướng, nghênh chiến cái này hơn một trăm người!

“Bành bành bành!”

Lít nha lít nhít tiếng nổ tung, hình thành to lớn cộng hưởng, ở trên bầu trời khuếch tán, phảng phất một cái cự đại thái dương tại bành trướng.

Phạm Vô cùng Phạm Thanh đánh thẳng kịch liệt, hai người đều là hơi giật mình lườm liếc mắt, lại tiếp tục chém giết.

“Thắng sao?”

Dương Thanh Huyền ý thức dần dần có chút hoảng hốt, đem có thể nuốt ăn đan dược, một mạch toàn bộ ăn, cầm trong tay chiến kích, đứng trên hư không nhìn qua phía trước.

Hơn một trăm người còn đang liều mạng công kích, cái kia to lớn thái dương đang không ngừng bành trướng, Phạm Du ở bên trong cũng cực không dễ chịu, hoa sen hóa thân bên trên không ngừng tuôn ra máu tươi, sa vào đến nguy hiểm to lớn bên trong.

Cuối cùng, năng lượng áp chế đến cực hạn, cái kia quang huy rực rỡ nổ vỡ ra đến, cọ rửa thế gian hết thảy.

Bên trong truyền đến Phạm Du kêu thảm, cực kỳ yếu ớt, chỉ là sát na liền bị ầm ầm vùi lấp.

Dương Thanh Huyền lần nữa bị dư ba xung kích một cái, lại là phun ra một ngụm máu, bay ra chẳng biết bao xa.

Hơn một trăm vị chín sao Thiên Giới toàn bộ bị liên lụy, cuốn vào cái này to lớn sóng xung kích bên trong, sau đó bị bỏ rơi ra ngoài.

Một bên khác, Phạm Thanh cùng Phạm Vô cũng bị liên lụy, hai người đồng thời dừng tay, khiếp sợ nhìn qua. Đột nhiên Phạm Thanh thân thể run lên, mãnh phát hiện Phạm Vô không thấy, hắn cả kinh kêu lên: “Không được!” Cũng thân ảnh lóe lên, biến mất ở tại chỗ.

Chỉ thấy cái kia to lớn quang huy va chạm bên trong, hai thân ảnh một trước một sau, phi tốc hướng trung tâm kích - bắn mà đi.

Ở phía trước chính là một đóa hắc liên, thứ nhất thời gian liền đến đến bạo tạc trung tâm, hóa ra Phạm Vô chân thân, trong hai con ngươi tinh mang như cự, nói: “Thật đáng buồn buồn cười nhị ca a, làm con rùa đen rút đầu nhiều năm như vậy, thật vất vả ló đầu ra đến, liền chết tại một nhóm chính mình khinh bỉ sâu kiến trong tay, ngươi có thể thật sự là mấy huynh đệ chúng ta bên trong lớn nhất một chuyện cười nha. Dạng này trí thông minh nắm giữ đời thứ nhất A Ma La Thức chi lực, thực sự là không xứng, cửu đệ liền thay ngươi thu nhận.”

Tại Phạm Vô Diện trước, là Phạm Du cái kia run rẩy thân thể, tựa hồ lực lượng đã hao tổn không, gương mặt giống như thân thể trở nên trong suốt, trong cơ thể trong mơ hồ có một đóa hoa sen pháp ấn.

Phạm Vô đưa tay chộp một cái, Phạm Du liền kêu thảm một tiếng, toàn thân quang mang vừa thu lại, liền hóa làm một đóa bạch liên, rơi vào Phạm Vô lòng bàn tay. Cái kia bạch liên huyền diệu vô cùng, phía trên lạc ấn đại lượng phù văn màu vàng.

Phạm Thanh khẩn trương, một cái lao đến, quát: “Cho ta!” Liều lĩnh liền bắt tới.

Phạm Vô cười lạnh một tiếng, lật tay liền đem hoa sen thu hồi, sau đó một chưởng bổ ngang mà đi.

Một chưởng kia mau lẹ vô cùng, mang theo khó mà địch nổi chi thế, đánh vào Phạm Thanh trước mặt, đem chấn khai.

Phạm Thanh sắc mặt đại biến, cả kinh nói: “Thực lực của ngươi...”

Trước đó Phạm Vô đều là bị hắn áp chế treo lên đánh, giờ phút này một chiêu lại hoàn toàn không kém hắn.

Phạm Vô cười lạnh nói: “Lục ca, ta nói ngươi là thiểu năng, ngươi lại không tin tưởng. Lấy ta nửa bước chí tôn thực lực, lại thế nào rơi xuống, cũng không đến mức tại ngươi phía dưới nha. Ngươi thật cho rằng ta liền ngươi cũng đánh không lại sao?”

Phạm Thanh sắc mặt tái mét, nháy mắt chỉ cảm thấy toàn thân băng lãnh, Phạm Vô cái kia giọng mỉa mai bên trong mang theo ánh mắt tham lam, để hắn có loại như rơi vào hầm băng cực kỳ nguy hiểm cảm giác.

Phạm Vô nói: “Ngủ say có thể bảo tồn lực lượng không tán, nhưng lại có cái thiếu hụt trí mệnh, chính là trí thông minh sẽ thoái hóa a. Để nguyên bản trí thông minh liền không cao các ngươi, trở nên càng thêm nhược trí.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3254: Đại Đạo Phân Biệt, Pháp Thân Chi Tranh

Phạm Thanh trong kinh hoảng vừa lui, liền thuấn di ra mấy trăm bên trong, cùng Phạm Vô bảo trì nhất định cự ly.

Nhưng Phạm Vô vẫn chưa truy kích, mà là một chút xíu thu nạp Phạm Du biến thành hoa sen, hữu quyền của hắn bên trên, bị tầng một hoa mỹ ánh sáng màu trắng bao phủ, hóa làm điểm điểm năng lượng tràn vào đến trong cơ thể.

Phạm Vô nhìn xem quân lính tan rã Hỗn Độn liên minh, lạnh lùng nói: “Không nghĩ tới a?”

Đế Ất khí cấp công tâm, thật vất vả ổn định thương thế sụp đổ, “Oa” một ngụm máu phun tới.

Tất cả mọi người đều sĩ khí sa sút, như xong việc ngày.

Dương Thanh Huyền sầu thảm nói: “Vẫn là bị ngươi tính kế.”

Phạm Vô nói: “Các ngươi một kích kia xác thực cho ta tạo thành trọng thương, nhưng nửa bước chí tôn cùng thập tinh cũng không giống nhau, là hai cái hoàn toàn khác biệt cấp độ. Phạm Du bị các ngươi liên thủ một kích liền chết, mà ta lại còn có thể duy trì thập tinh chiến lực. Hiện tại ta hấp thu Phạm Du cái này rác rưởi, rất nhanh liền có thể khôi phục nửa bước chí tôn, đồng thời lại tiến tầng một.”

Hắn nhìn chằm chằm tay phải của mình, cảm thụ được cái kia năng lượng to lớn, nội tâm không nói ra được kích động cùng vui sướng, cười như điên nói: “Nếu không phải các ngươi những này thiểu năng, ta còn không có cách nào đả thông cái này Hư Vô Chi Giới, khiến cái này ngu xuẩn ca ca nhóm hiện thân nhận lấy cái chết đâu, ha ha ha ha."

Tử Tâm không hiểu trong lòng chua chua, khổ sở rơi lệ, nói: "Thiên mệnh cuối cùng không thể đổi sao? Chết nhiều người như vậy, hy sinh to lớn như thế, cuối cùng vẫn hết thảy uổng phí sao?"

Dương Thanh Huyền nói: "Sẽ không uổng phí, tất cả mọi người làm ra hết thảy cố gắng, loại loại phấn đấu, không cam lòng, quật cường, phản kháng, đều sẽ vĩnh viễn xuống dưới. Cho dù chúng ta hôm nay toàn bộ chết rồi, cũng đem hóa làm tinh hỏa, chiếu sáng người đến đường."

Phạm Vô khẽ nói: "Nói cái gì lời nói ngu xuẩn đâu, các ngươi sau khi chết, ta rất nhanh liền sẽ đem vũ trụ này diệt vong, hấp thu nó toàn bộ lực lượng, sở hữu người đều phải chết, cái kia còn có cái gì người đến."

Đột nhiên một thanh âm truyền đến, "Ngàn vạn vũ trụ, vô số vị diện, có vô số qua lại, vô số hiện tại, vô số tương lai, ngươi diệt tận sao?"

Một đạo thanh sắc quang huy thoáng hiện mà ra, hóa làm một thân ảnh, giẫm trên hư không, mấy bước phía dưới, liền đến trước mặt mọi người. Cái kia màu xanh quang huy khuếch tán ra đến, hóa làm thuần trắng chi sắc, đem cái này bóng đêm vô tận khu trục.

Phạm Vô song đồng co rụt lại, nhìn chằm chằm cái kia quang huy bên trong Thanh Ngưu trên lưng tiểu hài, lạnh giọng nói: "Huyền Thiên Cơ!"

Huyền Thiên Cơ cười nói: "Mới phân biệt không lâu, đảo mắt lại gặp mặt."

Phạm Vô nói: “Chỉ cần ta có đầy đủ lực lượng, vô tận quá khứ, hiện tại, tương lai lại như thế nào, ta như thường diệt.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Chiếu ngươi nói như vậy, giữa thiên địa chỉ cần có đạo tồn tại liền có thể, đại đạo phía dưới đều có thể diệt?”

Phạm Vô sửng sốt một chút, cau mày nói: “Tự nhiên.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ngươi cũng là đại đạo phía dưới sâu kiến, tại sao không đi chết đâu?”

Phạm Vô nói: “Bởi vì ta nắm giữ mạnh hơn người khác lực lượng, sở dĩ chết là người khác, mà không phải ta. Nhưng nếu là có một ngày, ta gặp càng mạnh người, chết tại trong tay đối phương cũng không một câu oán hận.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Đã như vậy, cái kia ta an tâm.”

Phạm Vô trong lòng không hiểu khẩn trương một cái, cảnh giác lên, âm thầm nghĩ ngợi nói: “Yên tâm là cái quỷ gì?”

Tự dĩ vãng vô số năm tuế nguyệt đến, hắn trải qua đủ loại địch thủ, có thực lực siêu tuyệt người, có thiên phú siêu tuyệt người, có trí tuệ siêu tuyệt người, nhưng không có chỗ nào mà không phải là hao tổn trong tay hắn. Cho dù là Dương Thanh Huyền tiền thân Ân Võ Vương, cũng bị hắn giết chết.

Lại duy chỉ có đối với người trước mắt, có loại nhìn không thấu không mò ra cảm giác.

Đột nhiên một loại cảm giác kỳ dị truyền đến, Huyền Thiên Cơ trên thân bạch quang đại phóng, tựa như một đóa to lớn sen hoa đua nở, chiếu bên cạnh thập phương hư không pháp giới, rực rỡ chói mắt.

“Đây là...”

Tất cả mọi người đều lấy làm kinh hãi.

Tại Huyền Thiên Cơ mi tâm, thình lình nhiều hơn một đóa hoa mỹ hoa sen.

Cỗ lực lượng này cùng Phạm Vô, Phạm Thanh nhất trí, không hai phân biệt.

Dương Thanh Huyền lập tức minh bạch tới, hắn nuốt ăn Mẫu Liên hài cốt cùng Phạm Y.

Huyền Thiên Cơ hai mắt hơi khép, trong tay kết ấn, trong miệng rất nhỏ niệm chú ngữ, từng đoá từng đoá Kim Liên trong hư không hiển hiện, hóa làm từng đạo trang nghiêm túc mục kim sắc pháp thân, như mưa rơi xuống, trấn áp hư không.

Dương Thanh Huyền tự lẩm bẩm: “Một trăm nghìn Phạn âm biển...”

Chiêu này thần thông hắn thấy qua vài lần, Huyền Thiên Cơ mỗi lần thi triển đi ra, đều tựa hồ mạnh mẽ hơn trước đó rất nhiều.

Lần này Phạn âm trong biển dung nhập Sáng Thế Mẫu Liên cùng Phạm Y lực lượng, càng là sẽ khi lên đỉnh cao nhất, đăng phong tạo cực.

Phạm Vô hét lớn một tiếng, khí thế toàn thân bạo phát đi ra, từ thập tinh xông vào đến nửa bước chí tôn, cắn răng nói: “Ngươi cho rằng bằng ngươi, liền có thể trấn áp ta sao?”

Hắn đem hữu quyền giơ lên, một đóa hoa sen hiển hiện trên đầu quyền, bộc phát ra vô tận uy lực, chấn động tới bốn phương tám hướng, cùng cái này Phạn âm biển chống lại.

Thiên địa rung mạnh, phảng phất hết thảy đều tại hủy diệt bên trong, tất cả mọi người chỉ cảm thấy càn khôn điên đảo, đứng không vững.

Huyền Thiên Cơ thân ảnh cũng biến thành hoảng hốt, đột nhiên trong tay quyết ấn một biến, miệng phun một chữ, giữa thiên địa vang lên nói âm Phật xướng, vô số kim quang ở sau lưng hắn ngưng tụ thành, hóa làm vô số kim sắc văn tự, tản mát ra rộng lớn uy lực, hiển hóa đại đạo.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy hai mắt nhói nhói, chỉ nhìn thấy mấy cái đơn giản ký tự, “Ta nghe”, “Sáu sờ”, “Hết thảy trí”...

Sau đó liền thức hải căng đau, vội vàng hai mắt nhắm lại, không dám dùng mắt thường quan sát, chỉ có thể thần thức cảm giác.

Phạm Vô thân thể chấn động kịch liệt, hai mắt một cái trợn lên, mặt lộ vẻ vẻ hoảng sợ, kêu lên: “Làm sao có thể?!”

Thân thể của hắn lắc lư lợi hại, gương mặt cực độ trắng bệch, tràn đầy gian nan chi sắc, đồng thời mi tâm bên trên lưu quang lấp lóe, dần dần ngưng tụ thành một đạo phù văn.

Cùng giống nhau chính là, Huyền Thiên Cơ mi tâm bên trên, cũng xuất hiện đồng dạng phù văn, cả hai giống nhau như đúc, lẫn nhau tương hỗ chiếu rọi.

“Đáng chết! Ngươi, ngươi...”

Phạm Vô kinh sợ hét lớn: “Ngươi tại ta pháp thể chân thân bên trên động tay chân!”

Huyền Thiên Cơ nhàn nhạt nói ra: “Cái gì ngươi pháp thể chân thân? Muốn mặt sao? Cỗ này rõ ràng là ta pháp thân a!”

Phạm Vô chỗ mi tâm phù văn hào quang tỏa sáng, tựa như một cái có sinh mệnh lực linh hồn, phảng phất muốn thoát thể mà ra, toàn thân hắn kịch liệt run rẩy, không cam lòng gào thét, muốn dùng năm ngón tay đi bắt cái kia phù văn, nhưng thân thể lại không bị khống chế, chật vật trước người kết ấn, động tác cùng Huyền Thiên Cơ hoàn toàn tương tự, chỉ là cực chậm cực mệt mỏi.

Dương Thanh Huyền trong lòng kinh hãi, Huyền Thiên Cơ một trăm nghìn Phạn âm trong biển lưu lộ ra ngoài chính là đại đạo chi lực, hai người chỗ mi tâm phù văn, mênh mông to lớn, trang nghiêm thánh khiết, chính là đại đạo chi lực chỗ ngưng đạo phù, lẫn nhau cộng minh.

Phạm Vô phát phát hiện mình dần dần đối với thân thể đã mất đi năng lực chưởng khống, hoàn toàn bị đối phương đạo phù chỗ chi phối, kinh hoảng nói: “Cái này cỗ pháp thân trả lại ngươi, để ta đi.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Câu nói này chậm ba ngàn bụi điểm kiếp.” Hắn nửa khép hai mắt mở ra, nói: “Trở về.”

Phạm Vô thân thể nhoáng một cái, liền hóa làm lưu quang, trực tiếp bắn - nhập trong cơ thể hắn.

Huyền Thiên Cơ toàn thân quang mang nháy mắt đại phóng, chiếu sáng cả hư không vũ trụ.

Mà bốn phương tám hướng vô số Phạn âm cùng phù văn màu vàng, đều trở về đến pháp thể bên trong.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3255: Cuối Cùng Ba Người

Huyền Thiên Cơ trên mặt lộ ra một tia thống khổ, liều mạng cưỡng ép chịu đựng, từ trong cơ thể toát ra đại đạo vĩ lực, tại từng lần một cọ rửa thân thể của hắn, tiểu hài tử thân thể nháy mắt thu hoạch được trưởng thành, hóa làm mười bảy mười tám tuổi thiếu niên bộ dáng.

Lúc này, cái kia đau đớn mới biến mất, hết thảy năng lượng trở về bình tĩnh.

Một màn này thấy tất cả mọi người đều trợn mắt hốc mồm, từ hắn đăng tràng đến bây giờ, bất quá một lát giây lát công phu, đều còn chưa minh bạch xảy ra chuyện gì, Phạm Vô liền không có.

Một người run giọng nói: “Phạm Vô chết sao?”

Mọi âm thanh yên tĩnh, không ai có thể trả lời.

Hư không bên trong, trừ thánh khiết ánh sáng màu trắng bên ngoài, liền chỉ còn lại cái này thổi khắp từ xưa đến nay bất hủ cương phong, tại lạnh rung rung động.

“Chi!” Dương Thanh Huyền hút khẩu hơi lạnh, lấy lại tinh thần, hỏi: “Ngươi đem Phạm Vô toàn bộ hấp thu?”

Huyền Thiên Cơ nhìn hắn liếc mắt, nhàn nhạt nói ra: “Ta chỉ là muốn về chính mình pháp thân mà thôi, còn lại coi như tiền lãi.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Năm đó ngươi bị hắn đoạt pháp thân thời điểm, liền đã bày ra sau ngày hôm nay tay?!”

Huyền Thiên Cơ nói: “Hoàn toàn chính xác làm một chút tay chân, cũng đúng lúc dùng tới, nhưng lúc đó há lại biết hôm nay sự tình.”

Tất cả mọi người chỉ cảm thấy tay chân băng lãnh, sự bố trí này sâu xa, không khỏi khiến người không rét mà run. Nhưng cũng may đoạt xá người là Phạm Vô, Huyền Thiên Cơ cũng chỉ là người bị hại, Phạm Vô là gieo gió gặt bão, nếu không liền làm cho người rất sợ hãi.

Phạm Thanh mãnh kêu lên: “Không có khả năng! Ngươi không có khả năng trên pháp thân động tay chân, Phạm Vô chính là đời thứ nhất A Ma La Thức Thể, lại là nửa bước chí tôn, chủ trì nơi đây vũ trụ hết thảy quy tắc thần thông, nếu là động tay chân, không có khả năng ngàn vạn năm đều không phát hiện được, nói bậy nói bạ!”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ngươi kích động cái gì a? Là không là chuyện gì để ngươi cảm thấy sợ hãi cùng sợ hãi? Không khéo chính là, sáng thế tiên liên tại ức vạn vạn năm trước bản thể, cùng ta Luân Hồi Thiên Cung từng có một đoạn nguồn gốc, mà ta đối với các ngươi đạo pháp thần thông, đều có rất nhiều hiểu rõ. Nhưng các ngươi đối với ta, lại là biết rất ít. Ta muốn tại pháp thân ở bên trong lưu lại chút gì, không cho Phạm Vô phát giác, cũng không phải việc khó. Trên thực tế ta cũng làm được, mà ngươi cũng gặp được, chỉ là ngươi không muốn tin tưởng mà thôi.”

Phạm Thanh cắn răng nói: “Cái kia Phạm Du đâu? Cũng bị ngươi cùng nhau hấp thu?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Không phải mới vừa đã nói qua sao? Tiền lãi.”

Phạm Thanh mặt mũi tràn đầy phẫn hận, quay người lại liền hóa làm độn quang muốn đi.

Người này hấp thu Mẫu Liên hài cốt, Phạm Y, Phạm Vô, Phạm Du, đã là tồn tại đáng sợ nhất, hắn tuyệt không phải địch thủ. Mặc dù hắn nhìn ra Huyền Thiên Cơ cũng chưa hoàn toàn hấp thu Phạm Vô, còn cần thời gian nhất định, có thể hắn đã chiếm không được tiện nghi, càng không thể đem đời thứ nhất A Ma La Thức Thể đoạt ra, lưu lại chỉ có thể là tự rước phiền não cùng nguy hiểm.

“Không cần phải gấp gáp, ta sẽ không mưu hại ngươi, lưu lại còn có thể tiếp tục xem kịch, sự tình còn chưa hạ màn đâu.” Huyền Thiên Cơ nhẹ nhàng cười một tiếng, liền không tiếp tục để ý Phạm Thanh, bấm niệm pháp quyết tu luyện, đem chính mình cùng cái này mới pháp thân dung hợp.

Phạm Thanh sửng sốt một chút, mặc dù không biết vì sao, nhưng vẫn là ngừng lại.

Dương Thanh Huyền nói: “Còn không có kết thúc sao? Huyền Thiên Cơ, có ý tứ gì?”

Huyền Thiên Cơ không nói, tiếp tục tu luyện, tựa hồ lười trả lời.

Đột nhiên, một đạo thanh âm hùng hồn từ trong hư không truyền đến, “Vạn pháp giai không về tính biển, không nhuốm bụi trần chứng tâm sen.”

Thanh âm truyền đến địa phương không gian vặn vẹo, hiện lên hình dạng xoắn ốc tan ra, một đóa kim sắc hoa sen từ bên trong hiển hiện, tản mát ra vạn trượng quang mang.

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, nói: “Lại là đời thứ nhất A Ma La Thức Thể?!”

Bất quá tại kinh lịch Phạm Thanh, Phạm Du về sau, hắn đã kinh biến đến mức rất bình tĩnh. Chưa đăng tràng đời thứ nhất A

Ma La Thức Thể hết thảy có ba, cái này không biết là vị thứ mấy.

Phạm Thanh nghẹn ngào kêu lên: “Đại ca?!” Mặt mũi tràn đầy kinh hãi cùng khó mà tin tưởng, phảng phất như là gặp ma.

Huyền Thiên Cơ nói: “Chính chủ rốt cuộc đã đến.”

Cái kia hoa sen vàng nói ra: “Ngươi biết ta?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Không biết, nhưng ta luyện hóa các ngươi Mẫu Liên, đạt được một chút đứt quãng tin tức. Mà lại cái khác đời thứ nhất A Ma La Thức Thể đều lần lượt xuất thế, ngươi không có đạo lý sáng sớm tiêu vong. Huống hồ cái này mảnh hư vô thế giới cực kì cổ quái, tràn ngập cực mạnh cùng tiên liên một dạng khí tức. Ta liền đoán đến khu này không gian, hẳn là mỗ đạo A Ma La Thức Thể biến thành.”

Cái kia hoa sen vàng nói: “Ngươi thật sự là thông minh vô cùng.”

Phạm Thanh cùng Dương Thanh Huyền đám người đã kinh sợ không nói ra lời. Trước mắt đóa này Kim Liên, lại chính là vùng vũ trụ này bên trong đạo thứ nhất ý thức phạm tâm.

Huyền Thiên Cơ nói: “Còn có hai vị đâu, hẳn là cũng không có tiêu vong đi, không bằng cùng một chỗ ra.”

Phạm Thanh cả kinh nói: “Cái gì?”

Hắn ở đây hư vô khắp mặt đất yên lặng ức vạn năm, xưa nay không biết trừ chính mình cùng Phạm Vô bên ngoài, lại còn có ba vị huynh đệ tiềm ẩn tại đây.

Phạm thầm nghĩ: “Thế nào, ngươi nghĩ đem chúng ta một mẻ hốt gọn, toàn bộ hấp thu?”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ta cũng nghĩ đâu, nhưng rất hiển nhiên, ta cũng không phải là ngươi đối thủ.”

Phạm thầm nghĩ: “Ngươi quá khiêm tốn, từ ngươi vừa rồi triển lộ ra thực lực cùng trí tuệ nhìn đến, nếu là ta không cẩn thận, thật có khả năng cũng bước Phạm Vô theo gót.”

Lúc này, một đạo nữ tử thanh âm truyền đến, “Đã bị nhìn xuyên qua mức này, hoàn toàn chính xác không có gì tốt ẩn tàng, tam ca, cùng đi ra đi.”

Mặt khác thanh âm của một nam tử nói ra: “Thôi được, sự tình đã đã phát triển đến một bước này, người này là tuyệt không thể để hắn đi.”

Sau đó xanh đỏ song sắc quang huy chớp động, một đóa Thanh Liên, một đóa hồng liên, riêng phần mình huyễn hóa mà ra. Hai người một nam một nữ, đều là mi thanh mục tú, tuấn mỹ dị thường, lặng lẽ nhìn qua đám người.

Nam tử mở miệng nói ra: “Trời sắp Nguyên Môn, bên trên cực đấu chiến chi khí.” Chính là đạo thứ ba đời thứ nhất A Ma La Thức Thể phạm chiến.

Nữ tử ngâm nói: “Mây mở hoàng đạo, vĩnh theo nhật nguyệt ánh sáng.” Chính là đạo thứ bảy A Ma La Thức Thể Phạm Nguyệt.

Hai người đi đến phạm cơ thể và đầu óc bên cạnh, ôm quyền cung kính nói: “Đại ca.”

Kim Liên chuyển động, tỏa ra ánh sáng lung linh, lấy đó đáp lại.

Huyền Thiên Cơ nói: “Hôm nay tụ lại, mọi người xem như đoàn viên.”

Phạm chiến nói: “Đại ca, trên người người này dung hợp quá nhiều đời thứ nhất A Ma La Thức Thể, nhất định không thể thả hắn đi.”

Phạm Nguyệt xoay chuyển ánh mắt, chỉ vào Dương Thanh Huyền nói ra: “Còn có hắn, cũng phải lưu lại.”

Dương Thanh Huyền một trái tim thật lạnh thật lạnh, giờ phút này Hỗn Độn liên minh sức chiến đấu cơ hồ toàn phế, tại trước mặt xuất hiện bốn cái đời thứ nhất A Ma La Thức Thể, thực lực không biết, nội tâm có loại tuyệt vọng cảm giác, thầm nghĩ: “Mà thôi mà thôi, chết thì chết đi, chết đi vạn sự không, cũng lười quản những thứ này.” To lớn mỏi mệt xông lên đầu.

Mặt khác những liên minh kia người, cùng hắn gần như giống nhau tâm tư.

Mỗi người đều làm xong tử chiến chuẩn bị, dù sao cũng là một đời đỉnh phong, chết cũng muốn chết oanh liệt một chút, giống một tên chân chính võ giả chết như vậy đi.

Phạm Thanh sắc mặt âm trầm không chừng, các loại ý niệm ở trong lòng va chạm, lại muốn chạy trốn đi, lại muốn để lại nhìn xuống nhìn có thể hay không nhặt chút lợi lộc.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3256: Tuỳ Tiện Áp Chế, Cảm Mến Trò Chuyện Với Nhau

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ta muốn thắng các ngươi khó, nhưng muốn đi lại dễ.”

Phạm Chiến hừ lạnh nói: “Ta không tin ngươi có thể nhanh như vậy dung hợp Phạm Vô, nếu là không thể, cũng chỉ là thập tinh Thiên Giới, mới vừa rồi cùng Phạm Vô đánh một trận, hiện tại lấy cái gì lại cùng chúng ta đánh một trận?” Hắn trong mắt lộ ra khát chiến chi sắc, nắm chặt hai nắm đấm, trên thân dòng năng lượng động, thần thức càng là hóa làm lít nha lít nhít thiên la địa võng, đem Huyền Thiên Cơ bao lại.

Huyền Thiên Cơ nói: “Coi như ta không có dung hợp Phạm Vô, đối phó ngươi hay là đi, đều vẫn là dư sức có thừa.” Hắn dừng lại lại nói: “Ta nhìn ngươi tựa hồ rất xem thường, không tin có thể thử một chút.”

Phạm Chiến nói: “Ta còn thực sự không tin.” Hắn liếc Phạm Tâm liếc mắt, thấy hắn vẫn chưa phản đối, liền to gan đứng dậy, một bước hướng Huyền Thiên Cơ vượt đi.

Chỗ có khí thế cùng quy tắc, theo hắn một bước này, toàn bộ gào thét mà lên, tầng tầng trấn áp trên người Huyền Thiên Cơ, gây nên “Ầm ầm” không gian đè ép chấn động.

Huyền Thiên Cơ nhẹ nhàng vung tay lên, cái kia giống như thiên thạch to lớn uy áp liền tiêu tán hoàn toàn không có, hết thảy trở về bình tĩnh.

Phạm Chiến sửng sốt một chút, bỗng nhiên sắc mặt đại biến, chỉ thấy Huyền Thiên Cơ vươn tay ra, hướng phía trước một trảo, trên mu bàn tay phù văn lập tức hiển hiện ra, biến thành Chúng Tương Không Luân, vờn quanh nơi cổ tay, với là đồng thời, Huyền Thiên Cơ chỗ mi tâm dần hiện ra màu trắng hoa sen, quang mang vạn trượng, soi sáng muôn phương pháp giới.

Phạm Chiến nháy mắt liền cảm nhận được to lớn nguy hiểm, còn chưa kịp phản ứng, Huyền Thiên Cơ liền một chưởng chụp đi qua.

“Ầm ầm!”

Cái kia chưởng pháp phía dưới, xen lẫn luân hồi chi lực cùng đời thứ nhất A Ma La Thức lực lượng, Chúng Tương Không Luân phi tốc xoay tròn, phảng phất thế gian hết thảy quy tắc đều tùy theo mà chuyển.

Phạm Chiến hoảng hốt, nội tâm nhấc lên sóng lớn sóng lớn, biết chính mình nhỏ nhìn đối phương, vội vàng hét lớn một tiếng, thân thể bốn phía hiện ra từng hạt màu vàng quang huy, tại hai tay của hắn khống chế hạ liều mạng rung động, một cỗ kỳ dị lực lượng liền từ những này hạt bên trong khuếch tán ra đến, sau đó liên miên bất tuyệt, hóa thành hải dương.

Phạm Nguyệt cả kinh nói: “Cái này...”

Phạm Chiến giờ phút này thi triển đi ra thủ đoạn, là hắn lĩnh ngộ mạnh nhất thần thông áo nghĩa.

Mặc dù Phạm Nguyệt cũng cảm nhận được Huyền Thiên Cơ phi phàm, nhưng không nghĩ tới Phạm Chiến vừa lên đến liền vén ra át chủ bài, có thể thấy được Phạm Chiến cảm giác được cùng đối mặt, xa so với mình còn đáng sợ hơn hơn nhiều.

Phạm Chiến hai tay một nắm, quát to: “Hạt cơ bản lớn oanh tạc! Đi chết đi!”

Cái kia chục triệu ánh sáng màu vàng hạt năng lượng biển, nháy mắt kích - bắn mà đi, mỗi một đạo hạt bên trong nổ tung ra lực lượng, đều như thiên thạch bạo phá, tinh thần nổ tung.

Vô số năng lượng như vậy hội tụ vào một chỗ, đủ để hủy diệt vị diện, đánh xuyên vũ trụ!

“Ầm ầm!”

Hai cỗ lực lượng đánh vào cùng một chỗ, hạt cơ bản hình thành năng lượng tựa như một phiến hải dương, nhưng giữ lẫn nhau mấy hơi thở, liền bị luân hồi chi lực chuyển động, nổ tung ra một cái cự đại phong bạo mắt, trực tiếp than lún xuống dưới.

“Cái gì?!” Phạm Chiến mặt mũi tràn đầy lo lắng cùng hoảng sợ.

Cái kia phong bạo trong mắt, luân hồi chi lực xoay tròn, mà ở giữa đúng là một đóa màu trắng hoa sen, xuyên thấu đả kích xuống tới.

Dương Thanh Huyền cũng bị trước mắt một màn này rung động thật sâu, nghĩ không ra Huyền Thiên Cơ lực lượng lại đáng sợ như thế, ngày đó tại hạt sen không gian bên trong, cái kia Chúng Tương Không Luân rõ ràng hủy đi, nhìn đến cần phải chỉ là hư vòng, hơn nữa còn có thể tái sinh.

Đúng lúc này, Phạm Tâm biến thành Kim Liên bên trên, bộc phát ra chói mắt cường quang, đem Huyền Thiên Cơ ánh sáng màu trắng ngăn cản trở về, trong hư không hình thành phân biệt rõ ràng song sắc thế giới.

“Ầm ầm!”

Ba cỗ lực lượng lập tức trở nên hỗn loạn, bầu trời đột nhiên sinh ra to lớn vặn vẹo, mỗi người đều cảm thấy mình chỗ không gian, tính cả chính mình bản thể cùng một chỗ biến hình. Đây là một loại khó mà ngăn cản lực lượng, hoàn toàn đã vượt ra phổ thông không gian quy tắc.

“Bành!”

Khi không gian này biến hình đạt đến cực hạn thời điểm, sinh ra một đạo cự đại bạo hưởng, hư vô chi địa tựa như là một cái lấp đầy năng lượng khí cầu, đột nhiên bị đuổi cái lỗ hổng, vô số lực lượng tiết ra ngoài.

Mỗi người đều cảm giác được thân thể của mình tại bị xé rách, áp chế, cũng may quá trình này không hề dài, chờ cái kia đáng sợ năng lượng tiết quang về sau, không gian lần nữa gảy trở về, hết thảy khôi phục bình thường.

Huyền Thiên Cơ y nguyên bình tĩnh đứng thẳng tại cái kia, trên thân có luân hồi chi lực, tại nhẹ nhàng lưu chuyển, sắc mặt lạnh nhạt, đứng chắp tay, liền giống cái gì cũng không xảy ra.

Phạm Chiến cũng đã mặt mũi tràn đầy trắng bệch, mặt không có chút máu, cắn răng đứng tại cái kia không nói một lời.

Hoa sen vàng bên trong truyền đến Phạm Tâm thanh âm, “Các hạ thần thông đạo pháp, quả nhiên huyền diệu được, Phạm Vô gãy tại các hạ trong tay, cũng không oan uổng.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Hiện tại còn muốn giữ lại ta sao?”

Phạm Tâm nói: “Ta từ đầu đến cuối liền không có muốn lưu các hạ, đây chỉ là Phạm Chiến một người lời nói mà thôi.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Thì ra là thế, hi vọng các ngươi lần sau nói chuyện trước đó, có thể lẫn nhau thương lượng một cái, không cần lại sinh ra hiểu lầm gì đó.”

Phạm Tâm nói: “Chẳng biết các hạ tiếp xuống muốn làm cái gì?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Muốn ta làm cái gì cũng không trọng yếu, trọng yếu chính là bọn ngươi tiếp xuống muốn làm cái gì.”

Phạm Tâm trầm mặc một hồi, nói ra: “Chúng ta chờ đợi nhiều năm như vậy, chính là muốn chờ vũ trụ này Thành Trụ Phôi Không, để cho năng lượng một lần nữa quy nhất. Hiện tại đã tiến vào xấu giai đoạn, tự nhiên không thể từ bỏ. Các hạ đã hấp thu Phạm Vô, Phạm Du, Phạm Y, còn có Mẫu Liên hài cốt, ta hi vọng các hạ có thể lập tức rời khỏi nơi đây vũ trụ, vĩnh viễn không quay về.”

Phạm Chiến cùng Phạm Nguyệt đều là lộ ra vẻ lo lắng, tựa hồ cực không tình nguyện, nhưng hai người lại nhiếp với Phạm Tâm uy nghiêm, không dám nói gì, chỉ có thể hung ác nham hiểm giương mắt nhìn, sắc mặt khó coi.

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ta minh bạch, ý của ngươi là, đã mất đi thịt liền mặc kệ, còn lại những này thịt không cần lại cùng ngươi đoạt.”

Phạm Tâm nói: “Đúng là như thế.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Vậy còn dư lại những này thịt, có thể để ngươi thành tựu vạn cổ chí tôn sao?”

Phạm Tâm nói: “Ngươi cần phải so ta rõ ràng hơn, ngươi mặc dù mang đi Phạm Vô bọn hắn, nhưng mấy triệu năm trước, có một vị nửa bước chí tôn tiến vào nơi đây vũ trụ, đồng thời vẫn lạc. Tại trước đây không lâu, còn có đại lượng chín sao Thiên Giới tiến vào nơi đây vũ trụ. Năng lượng dù không thể hoàn toàn đối chờ, nhưng tổng thể mà nói, tổn thất cũng không có nghiêm trọng như vậy.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt bạc trắng, giận hình vu sắc, Phạm Tâm lời nói nửa bước chí tôn, hẳn là ngày Thần tộc Vũ, mà trước đó không lâu đại lượng chín sao Thiên Giới, hẳn là từ thứ nhất thai vũ trụ cùng hạt sen không gian bên trong tới những người kia. Những này người giờ phút này toàn là bằng hữu của hắn cùng thủ hạ, nhìn đến Phạm Tâm là không có ý định bỏ qua bọn hắn.

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Cho dù ngươi hấp thu trong vũ trụ này toàn bộ lực lượng, có thể thành tựu vạn cổ chí tôn tỉ lệ lớn bao nhiêu?”

Phạm Tâm suy nghĩ một chút, nói: “Rất lớn, chí ít so từ xưa đến nay, tất cả mọi người thành tựu tỉ lệ đều lớn.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Cái kia so sánh Lý Vân Tiêu đâu?”

La Thanh Vân bọn người là đổi sắc mặt, thần sắc nghiêm một chút.

Tất cả mọi người trong lòng khẽ nhúc nhích, vễnh tai lắng nghe, tại rất nhiều lòng người bên trong, Lý Vân Tiêu chính là vạn cổ đến nay, có khả năng nhất thành tựu vạn cổ chí tôn cường giả.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 3257: Tiểu Thần Kiếp, Pháp Tắc Mảnh Vỡ

Phạm Tâm nói: “Ba vạn năm trước, chính là tiểu thần kiếp xuất hiện thời điểm, mà Lý Vân Tiêu cũng chính là khi đó bước vào vạn cổ chí tôn, hẳn hẳn là ở đây kiếp bên trong lấy được cơ duyên. Thần kiếp chính là đại đạo chấn động, mặc dù nguy hiểm trùng điệp, nhưng là có khả năng nhất thành tựu vạn cổ chí tôn cơ hội. Tự nhiên không so được.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Cái kia ta nói cho ngươi, tiểu thần kiếp lại lập tức phải xuất hiện, ngươi có nguyện ý hay không đi vào?”

Hoa sen vàng khẽ run lên, có kim sắc ba quang nhộn nhạo lên, Phạm Tâm cả kinh nói: “Không có khả năng! Tiểu thần kiếp 1,680 vạn năm một lần, lần trước mới trôi qua vừa mới ba vạn năm, làm sao có thể lại sẽ xuất hiện.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Việc này ta dám xác định, ngươi không cần hoài nghi.”

Phạm Tâm nói: “Cho dù có tiểu thần kiếp, cũng phải có đạo khiến mới có thể tiến nhập, hẳn là ngươi có thể cho ta đạo khiến hay sao?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ta chính là Luân Hồi Thiên Cung chi chủ, cho dù là đại đạo trường hà cũng có thể vào, mang ngươi tiến tiểu thần kiếp cũng không khó.”

Hoa sen vàng chuyển động, ba quang lấy nhất định tần suất ôn hòa tản ra, chứng minh Phạm Tâm chính đang suy nghĩ, sau một lúc mới truyền đến thanh âm, “Tương truyền thần kiếp chính là đại đạo chấn động, dẫn phát ra một tuyến thành tựu chí tôn cơ hội, sẽ có đến tự mới sinh thay mặt đại vũ trụ vô số chủng tộc cùng thiên tài tranh đoạt, trình độ kịch liệt khó có thể tưởng tượng. Ta sợ chính mình không có cái kia mạng đi đoạt cái này một tia tạo hóa. Vẫn là an an ổn ổn thu nạp nơi đây năng lượng vũ trụ, càng thêm đáng tin cậy."

Huyền Thiên Cơ nói: "Ngươi muốn đem nơi đây vũ trụ năng lượng toàn bộ hấp thu, hỏi qua bọn hắn sao?" Tay một chỉ Dương Thanh Huyền mấy người, cười cười, lại nói: "Coi như ngươi trải qua ngàn tân, đem Hỗn Độn liên minh cùng toàn bộ vũ trụ sinh linh toàn bộ chém giết, hút sạch nơi đây vũ trụ năng lượng, cũng chưa chắc có thể đột phá chí tôn, mà tiểu thần kiếp thật là có khẳng định cơ hội. Cuối cùng, lần này tiểu thần kiếp, sợ là từ trước tới nay thoải mái nhất một lần."

Phạm Tâm hiếu kỳ nói: "Thoải mái nhất một lần?"

Huyền Thiên Cơ nói: "Chính là, tiểu thần kiếp mỗi 1,680 vạn năm một lần, ở đây một chu kỳ bên trong trưởng thành cái thế cường giả, đều sẽ đi vào tranh đoạt cơ hội, sau đó vẫn lạc vô số. Nhưng cái này 1,680 đã qua vạn năm, sở hữu quật khởi cường giả, đều tại ba vạn năm trước chết không sai biệt lắm."

Phạm Tâm nghe xong, lập tức minh bạch, kim sắc ba quang có chút rung động xuống, sau đó trở nên táo bạo đứng lên, chấn động tần suất có chút hỗn loạn, hiển nhiên hắn động tâm.

Huyền Thiên Cơ cười nói: "Cái này loại cơ hội, chính là đạo sinh nhất đến nay, đều cực kì hiếm thấy."

Phạm Tâm nói: "Ngươi có biện pháp nào đem ta dẫn vào tiểu thần kiếp bên trong?"

Huyền Thiên Cơ nói: "Ngươi cũng biết sáng thế tiên liên tồn tại?"

Phạm Tâm nói: “Chẳng biết.”

Phạm Chiến, Phạm Nguyệt, Phạm Thanh đều là tâm thần chấn động, vểnh tai lắng nghe.

Huyền Thiên Cơ nói: “Rất xa xưa trước kia có một vị đại Tôn giả, sau khi chết một thân pháp tắc áo nghĩa hóa làm thai giấu hoa sen, chính là các ngươi Mẫu Liên.”

Mấy vị đời thứ nhất A Ma La Thức Thể đều là dị thường giật mình, Phạm Tâm khó mà tin tưởng mà hỏi: “Mẫu Liên là Đại Tôn pháp tắc áo nghĩa biến thành? Ngươi không có lừa ta chứ.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ta lừa ngươi có gì động cơ? Vị này đại Tôn giả cùng Luân Hồi Thiên Cung mỗ đảm nhiệm cung chủ có không ít giao tình, sở dĩ cùng Luân Hồi Thiên Cung cũng có nhất định nguồn gốc. Mặc dù các ngươi là Mẫu Liên biến thành, nhưng chỉ cần phù hợp đại đạo, đến tâm định chi cảnh lúc, hơn phân nửa còn có thể cảm thụ ra một chút trí nhớ kiếp trước đi.”

Phạm Tâm bọn người im lặng không nói, nhìn đến đúng là như thế.

Huyền Thiên Cơ nói: “Sở dĩ các ngươi trên thân vốn là có Đại Tôn chính quả lạc ấn, chỉ cần ta hơi thi thủ đoạn, liền có thể để các ngươi tiến vào tiểu thần kiếp bên trong.”

Phạm Chiến cả kinh nói: “Chúng ta đều có thể đi vào?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Có thể, nhưng điều kiện tiên quyết là ta nguyện ý giúp ngươi.”

Phạm Chiến không nói.

Phạm Tâm nói: “Ngươi nói đích thật rất mê người, nhưng ngươi vì sao phải làm như vậy? Ngươi mục đích là cái gì? Điều kiện lại là cái gì?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Điều kiện rất đơn giản, chính là tất cả mọi người đều chỉ can qua, cả ngày đánh tới đánh lui có ý tứ sao? Không phải ngươi giết ta, chính là ta giết ngươi, tất cả đều chết cùng con chó đồng dạng, các ngươi cùng những bị kia các ngươi tiện tay đồ sát ức vạn vạn sinh linh có gì khác biệt, thậm chí còn không bằng người khác.”

Phạm Tâm nói: “Nghe ngươi nói như vậy, còn giống như là vì chúng ta tựa như?”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Tự nhiên.”

Phạm Chiến nói: “Chúng ta vì sao muốn tin ngươi?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ngươi có thể lựa chọn không tin, tiếp tục theo ngươi muốn đi đường đi, nhưng nói không chừng ngày mai ngươi liền xuất hiện tại trong cơ thể ta.”

Phạm Chiến sắc mặt đột nhiên giận dữ, trong mắt bắn - ra hai đạo sát khí.

Bầu không khí có chút kiềm chế, Kim Liên bên trong truyền đến Phạm Tâm thanh âm, hỏi: “Ngươi thật không có bất kỳ yêu cầu gì?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ta không có bất kỳ yêu cầu gì, nhưng ta mặc dù thu được Phạm Vô đám người lực lượng, lại còn chưa đủ khởi động tiểu thần kiếp. Ta cần muốn các ngươi cùng một chỗ trợ ta, hoàn thành tiểu thần kiếp nghi thức.”

Phạm Tâm hồ nghi nói: “Nghi thức?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Dùng Đại Tôn chư pháp thực nghĩa mảnh vỡ hiến tế, để tiểu thần kiếp lần nữa xuất hiện.”

Phạm Tâm ngưng tiếng nói: “Hiến tế?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Các ngươi yên tâm, cái này nghi thức sẽ chỉ tiêu hao lực lượng của các ngươi, rút ra ra các ngươi trên thân sụp đổ Đại Tôn pháp tắc mảnh vỡ, cũng sẽ không ảnh hưởng đến cảnh giới của các ngươi cùng tính mạng.”

Phạm Tâm nói: “Ngươi nói cái khác, ta đều có thể lựa chọn tin tưởng, nhưng cái này quan hệ đến tính mạng của chúng ta, làm sao có thể tuỳ tiện đem chính mình phó thác cho ngươi.”

Phạm Nguyệt đột nhiên nói ra: “Nếu là chúng ta trên thân có Đại Tôn pháp tắc mảnh vỡ, đối với chúng ta tu luyện hẳn là có chỗ tốt cực lớn a, trống rỗng bị ngươi rút đi, chẳng lẽ không phải có hại thiên phú của chúng ta.”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Cái kia pháp tắc mảnh vỡ trừ phân bố mấy người các ngươi trên thân, còn tán tại cái này trong vũ trụ mịt mờ, cho dù các ngươi đem vũ trụ này thôn phệ, cũng không có khả năng khôi phục hoàn chỉnh áo nghĩa. Cho dù là các ngươi mười người cùng một chỗ, có mảnh vỡ cũng sẽ không vượt qua một phần ba, ta mặt khác còn cần chuẩn bị trân quý đồ vật, mới có thể thi triển hiến tế. Cho tới ngươi nói có hại thiên phú, liền buồn cười, mặc kệ thiên phú là có phải có tổn hại, các ngươi đều rất khó bước vào vạn cổ chí tôn. Đã nhiều năm như vậy, tu vi nhưng có một tia tinh tiến? Chỉ khi nào xuất hiện tiểu thần kiếp, mà lại ba vạn năm trước vừa mới xuất hiện qua một lần, các ngươi cơ hội liền lớn hơn nhiều.”

Phạm Tâm nói: “Ngươi nói đích thật để ta có chút tâm động, nhưng giữa lẫn nhau tín nhiệm thành lập, sợ là muốn một chút thời gian.”

Huyền Thiên Cơ đưa tay trái ra, Chúng Tương Không Luân một cái bay ra, tại không trung phóng đại, hình thành một cái hình tròn không gian, bên trong ngồi xếp bằng ba người, chính là Phạm Vô, Phạm Y cùng Phạm Du.

Phạm Chiến cả kinh nói: “Bọn hắn...”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ta cũng không có giết bọn hắn, liền liền Phạm Du đều bị ta từ Phạm Vô trong thân thể tách rời ra.”

Phạm Nguyệt nói: “Ta không tin ngươi có thể như vậy tốt, thôn phệ bọn hắn, ngươi lại càng dễ bước vào vạn cổ chí tôn a? Cho dù là tại tiểu thần kiếp bên trong, cũng có càng lớn cơ hội thu hoạch được cơ duyên.”

Huyền Thiên Cơ lạnh nhạt nói: “Bước vào vạn cổ chí tôn, bằng chính ta là đủ rồi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3258: Ước Hẹn Ba Năm, Chuyện Chưa Dứt

Tất cả mọi người đều là chấn động trong lòng, lộ ra khó mà tin kinh hãi chi tình.

Đại thiên vũ trụ, vô số vị diện, ai dám nói mình có nắm chắc bước vào vạn cổ chí tôn?

Phạm Thanh cười to nói: “Ha ha ha ha, người ngông cuồng! Nói nhiều như vậy, nguyên lai bất quá là người ngông cuồng.”

Nhưng toàn trường yên tĩnh, không có bất kỳ thanh âm gì, hắn cười vài câu về sau, phát hiện chỉ một mình hắn đang cười, cảm thấy đặc biệt xấu hổ, lập tức ngừng lại.

Yên tĩnh một hồi lâu, Phạm Tâm mới thận trọng nói ra: “Ngươi lời nói sự tình, ta cần thời gian cân nhắc.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ba năm, ta có tối đa nhất thời gian ba năm cho ngươi cân nhắc. Trong ba năm các ngươi chỉ can qua, nghỉ ngơi lấy lại sức.”

Phạm Tâm nói: “Ba năm hẳn là đủ, ta muốn biết, nếu là cuối cùng ta không đáp ứng, sẽ như thế nào?”

Huyền Thiên Cơ cười, nhàn nhạt nói ra: “Các ngươi trên thân pháp tắc mảnh vỡ, ta vẫn còn muốn.”

Phạm Tâm bọn người là thần sắc cứng lại, hai đầu lông mày ẩn hiện sắc mặt giận dữ. Ý là nếu bọn họ không đáp ứng, hắn liền muốn mạnh mẽ bắt lấy.

Huyền Thiên Cơ nói: “Chư vị có thể ẩn nhẫn nhiều năm như vậy, đều là người thông minh, ta không hi vọng nhất một mặt xấu xuất hiện.”

Nói xong, liền thu liễm toàn thân khí tức, phất một cái ống tay áo, quay người mà đi.

Toàn bộ hư không đều yên tĩnh vô cùng, sở hữu toàn bộ ánh mắt hội tụ tại Huyền Thiên Cơ bối cảnh bên trên, nhìn xem hắn càng chạy càng xa, thẳng đến biến mất không thấy gì nữa.

Phạm Chiến nói: “Đại ca, cứ như vậy để hắn đi rồi?”

Phạm Tâm nói: “Chúng ta lưu không được hắn.”

Phạm Chiến sắc mặt tái mét, một câu nói kia bên trong bao hàm nhiều ít không làm sao.

Phạm Tâm nói: “Đi thôi.”

Phạm Nguyệt ánh mắt lưu chuyển, như sóng xanh giống nhau đảo qua Dương Thanh Huyền mấy người, nói ra: “Vậy bọn họ đâu, cũng bỏ qua sao?”

Phạm Tâm nói: “Bọn hắn không là mấu chốt của vấn đề, trong vòng ba năm chỉ can qua. Bất quá lục đệ theo chúng ta cùng đi đi.”

Phạm Thanh sắc mặt một cái khó nhìn lên, song quyền run nhè nhẹ, cũng không dám đào tẩu.

Phạm Nguyệt thu hồi ánh mắt, vô tình hay cố ý nhìn nhiều Dương Thanh Huyền vài lần, nói: “Tiện nghi bọn hắn.”

Hai người một sen hóa làm to lớn quang mang, lóe lên liền biến mất tại trong hư không vũ trụ. Phạm Thanh thân ảnh lắc lư dưới, tựa hồ cực không tình nguyện, bị một cỗ lực lượng rút ra mà đi, cũng đồng thời biến mất.

Mọi âm thanh khôi phục yên tĩnh, to lớn bóng tối bao trùm xuống tới, khôi phục thành vạn cổ không đổi bộ dáng. Không có quy tắc, không có thời gian, không có nguyên tố, một mảnh hư vô.

Dương Thanh Huyền mấy người tựa như làm một giấc mộng, “Đều đi rồi sao?”

Đế Ất nói: “Kết thúc, hoặc là nói tạm thời kết thúc.”

Mỗi người đều chỉ cảm thấy to lớn mỏi mệt phun lên thân thể cùng nội tâm, có chút ngự không bất ổn.

Nhìn quanh phía dưới, chỉ còn một nửa người, có hơn một trăm vị chín sao Thiên Giới, trong trận chiến này hôi phi yên diệt. Tổn thất lớn, so chục triệu năm trước Đế Lộc dẫn dắt bách tộc phong ấn chiến, chỉ có hơn chứ không kém.

Hồng Lâm đột nhiên nói ra: “Còn có một người không chết!”

Trong lòng mọi người khẽ động, Dương Thanh Huyền cũng có cảm ứng, đưa mắt nhìn lại, Hỏa Nhãn Kim Tinh xuyên qua tầng tầng hư không, trông thấy một vệt kim quang bao phủ thân ảnh, dần dần từng bước đi đến, chính là Phù Trăn.

Dương Thanh Huyền hữu tâm đuổi theo, nhưng không có lực lượng. Ở đây tất cả mọi người không khỏi là dầu hết đèn tắt, hoặc trọng thương tại người, mấy cái sát na ở giữa, Phù Trăn liền đã biến mất không thấy gì nữa.

Đế Ất nói: “Người này mặc dù lợi hại khó chơi, nhưng đã không phải đại địch số một, cũng không phải áp chế không nổi, đi về trước đi.”

Mấy ngày về sau, Hỗn Độn đại lục, Thương Huyền Tông địa giới, một đạo lục sắc quang huy xẹt qua trời cao, bắn về phía một tòa cung điện hùng vĩ bên trong.

Dương Thanh Huyền chính đoan ngồi cung điện, đặt mình vào hư không, lấy đại trận làm dẫn, điều động thiên địa thế năng cùng linh khí chuyển vào trong cơ thể, chữa trị thương thế.

Bỗng nhiên mở hai mắt ra, trông thấy cái kia đạo từ bên ngoài mà đến lục quang, hóa làm Quỷ Tàng thân ảnh, rơi vào đại trận bên ngoài.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Thế nào?”

Cự ly đại chiến đã kết thúc mấy ngày, sở hữu cường giả đều tại bế quan dưỡng thương, cao tầng tất cả đều một mảnh thần sắc ảm đạm, mà trung tầng cùng tầng dưới chót bắt đầu tràn ngập vui sướng cảm xúc, phảng phất hết thảy đều đã kết thúc.

Những chết đi kia đã hóa làm bụi bặm, chỉ tồn tại với mọi người trong bi thống, chờ buồn sau cơn đau, ký ức cũng sẽ từ từ tán đi, liền triệt để không tồn tại.

Dù vậy, tại đối mặt tà ác lan tràn lúc, bọn hắn y nguyên đứng ra, không có người lùi bước, lấy huyết nhục chi khu, thiêu thân lao đầu vào lửa giống như ngăn cản địch nhân.

Quỷ Tàng nói: “Ta nên trở về Quỷ Giới.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Ngươi muốn đi? Cái kia còn sẽ trở lại sao? Ba năm về sau tiểu thần kiếp ngươi không có ý định cùng ta đi sao?”

Bọn hắn đã từ Lý Hồng Tụ cái kia biết được tiểu thần kiếp một chút tình huống, rất nhiều cường giả đều đang xắn tay áo lên làm chuẩn bị, tranh thủ thu hoạch được một tuyến cơ hội.

Quỷ Tàng nhìn hắn liếc mắt, nói ra: “Ta chính là sợ tiểu thần kiếp bên trong ta sẽ chết, sở dĩ ta nghĩ về trước Quỷ Giới một chuyến.”

Dương Thanh Huyền lập tức minh bạch, nói ra: “Ta cùng ngươi đi.”

Quỷ Tàng tại Quỷ Giới còn có chuyện chưa dứt, hắn không phải là không.

Quỷ Tàng nói: “Như thế rất tốt.” Trong mắt lóe lên vui sướng chi sắc, có Dương Thanh Huyền cùng đi hắn, hai người hợp thể thập tinh phía dưới vô địch.

Quỷ Tàng lại nói: “Cho dù lấy thiên phú của ngươi, lưu tại Hỗn Độn đại lục, nghĩ tại trong ba năm tiếp qua nhất giai, cơ hồ không có khả năng. Nhưng đi Quỷ Giới lời nói liền không nhất định. Ta biết có một cái địa phương, có lẽ có thể để ngươi tại trong ba năm lại phá nhất giai.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không thể nào? Bước vào chín sao sau ta đã cảm nhận được to lớn quy tắc trở ngại, đừng nói ba năm, coi như cho ta ba mươi năm, ba trăm năm, ta cũng không có nắm chắc.”

“Ha ha.” Quỷ Tàng cười to nói: “Lời này của ngươi nói ra, thế nhân đều sẽ cho rằng ngươi giả -B, nhưng ta biết ngươi không có. Phổ thông chín sao Thiên Giới, đừng nói ba trăm năm, chính là ba triệu năm, cũng không dám nói mình có thể tấn cấp.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy ngươi nói ba năm? Trừ phi là tại đại đạo trường hà bên trong thấm - âm ba năm.”

Quỷ Tàng cũng không nhiều giải thích, nói: “Đến lúc đó ngươi sẽ biết, lúc nào xuất phát?”

Dương Thanh Huyền nói: “Thời gian ba năm rất nhanh liền quá khứ, hiện tại liền đi đi thôi.”

Dương Thanh Huyền từ trong đại trận ra, lóe lên liền biến mất trong điện, đi tìm Vu Khinh Nguyệt cùng Đế Ất bàn giao một cái.

Rời đi hạt sen không gian lúc, ngoái nhìn nhìn thấy cái kia một trương khuôn mặt, hiển hiện trong đầu, thật lâu khó quên.

Mà lại Quỷ Tàng nói lại phá nhất giai, đối với hắn lực hấp dẫn to lớn.

Từ Lý Hồng Tụ cái kia biết được một chút tiểu thần kiếp loại loại tình huống, mỗi một lần tiểu thần kiếp mở ra, đều sẽ có một viên chí tôn chính quả xuất hiện, đoạt được người, cuối cùng rồi sẽ thành tựu chí tôn.

Mà đại thiên vũ trụ, vô số vị diện, chủng tộc, tông môn siêu cấp đệ tử đều sẽ tiến vào, tranh đoạt cái kia một tuyến cơ hội.

Nhân tộc, chỉ là cái này trong vạn tộc lệch với nhỏ yếu một chi. Lý Vân Tiêu đoạt được lần trước tiểu thần kiếp chí tôn chính quả, tại Nhân tộc có sử ghi lại bên trong, còn thuộc lần đầu.

Quá trình của nó thảm liệt trình độ, có thể thấy được chút ít.

Nhưng lần này, lại là ngàn năm một thuở cơ hội. Bởi vì các đại vị diện, chủng tộc, tông môn siêu cấp các đệ tử, tại ba vạn năm trước đã chết một sóng lớn, tân sinh lực lượng vẫn chưa khôi phục lại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3259: Quỷ Nhãn Hồ, Mèo Hoang

Tại lịch đại tiến vào tiểu thần kiếp võ giả bên trong, mặc dù cũng có bảy sao cùng tám sao tồn tại, nhưng những thuần túy là kia không sợ chết tiến đi lịch luyện.

Bọn hắn chỉ là nghĩ tại thần kiếp bên trong tiếp lễ rửa tội, rèn luyện tự thân, căn bản là liền tranh đoạt chí tôn chính quả ý niệm cũng không dám có.

Kia là một cái thập tinh khắp nơi trên đất đi, chín sao nhiều như chó địa phương.

Nhưng cùng lúc, tiểu thần kiếp quy tắc lại hạn chế lại nửa bước chí tôn, đạt được nửa bước chí tôn võ tu vô pháp bước vào trong đó.

Có thể tại tiểu thần kiếp bên trong y nguyên sẽ có một ít nửa bước chí tôn tồn tại, hoặc là ở bên trong đột phá, hoặc là ở bên ngoài dùng bí pháp áp chế tu vi.

Chuyện này đối với Dương Thanh Huyền mà nói, lại thêm lớn thêm không ít cơ hội.

“Bước vào vạn cổ chí tôn, dựa vào ngươi chính mình lực lượng một người như vậy đủ rồi sao?”

Dương Thanh Huyền trong đầu hiện ra đạo thân ảnh kia, lập tức lại tiêu tan, lẩm bẩm: “Cuối cùng cũng có một ngày, ta nhất định sẽ vượt qua ngươi.”

…

Nơi nào đó không gian bên trong, một mảnh mênh mông vô bờ hồ nước, u ám quang huy vẩy xuống ở trên mặt hồ, tản mát ra màu xanh sẫm đá lởm chởm ba quang.

Từng đạo thân ảnh gầy yếu trong hồ tìm tòi, chậm rãi di chuyển, chìm chìm nổi nổi.

Đây là Quỷ Nhãn Hồ, tụ tập thiên địa linh khí, liền sẽ trong hồ đản sinh ra một loại con mắt giống như tảng đá, tản mát ra yếu ớt quỷ khí, là một loại trân quý vật liệu.

Hơn vạn tên quỷ nô mỗi ngày ngâm tại trong hồ nước, chính là vì vớt cái này loại tảng đá.

Nước hồ có cực mạnh tính ăn mòn, có thể tan rã quỷ thân, không ít quỷ nô trở ra, liền hòa tan thành hồ một bộ phận, lại cũng không về được.

Tiểu Kiều là đông đảo quỷ nô bên trong một tên, đã là thứ năm mươi nhiều lần xuống hồ, lúc ban đầu cùng với nàng cùng một chỗ đồng bạn, vượt qua một phần ba đều tan rã tại trong hồ, triệt để không tồn tại.

Nhưng cũng có một phần ba quỷ nô mò tới đầy đủ quỷ nhãn thạch, thay mình chuộc thân, trở thành một cái tự do quỷ phách, hoan ngày vùng đất mới rời khỏi nơi này, đi hướng gần nhất Quỷ thành sinh hoạt tu luyện.

Tiểu Kiều mục tiêu là kiếm đủ hai trăm cái quỷ nhãn thạch, dạng này nàng liền có thể thay mình chuộc thân. Nàng hiện tại còn kém hai mươi ba, nhất định phải mỗi lần xuống hồ đều sờ đến năm cái tảng đá, dạng này liền có thể tại lần thứ năm thời điểm góp đủ hai trăm cái. Nước hồ đối với nàng ăn mòn càng ngày càng mạnh, nàng cho là mình nhiều nhất lại kiên trì năm lần, lần thứ sáu khẳng định phải chết.

“Ùng ục ùng ục”, tại tiểu Kiều cách đó không xa một cái gầy còm xấu xí quỷ, chìm xuống sau toát ra liên tiếp bong bóng, sau đó nước hồ bình tĩnh lại.

Tiểu Kiều nhỏ nhắn xinh xắn thân thể run lên, nhịn không được muốn khóc, cái này gầy còm xấu xí quỷ chính là lúc ban đầu cùng nàng một đạo, mỗi ngày cùng một chỗ xuống hồ, bên trên hồ, chính mình liền tên của hắn cũng không biết. Mỗi một lần đồng bạn chìm xuống, phát ra “Ùng ục ùng ục” thanh âm thời điểm, liền không còn có đi lên qua.

Đồng dạng, cái này gầy còm xấu xí quỷ cũng lại không có đi lên.

“Đều cho ta sờ cẩn thận, hồ này đoạn thời gian trước tựa hồ xuất dị thường, hiện tại cũng còn không có phát hiện nguyên nhân, các ngươi cẩn thận tìm xem, trừ quỷ nhãn thạch bên ngoài, nói không chừng còn có thể tìm ra điểm cái khác thứ gì. Một có phát hiện, liền có thể chuộc về tự thân.”

Tại Quỷ Nhãn Hồ trên không, một tên màu đen quỷ vật bàn hư ngồi, mặt không thay đổi nhìn phía dưới, sở hữu những này quỷ nô trong mắt hắn đều chỉ là đồ vật.

Tiểu Kiều nội tâm một trận lo lắng, lần trước xuống hồ là mười ngày trước, không có tốn bao nhiêu thời gian liền mò tới năm khối quỷ nhãn thạch, nhưng hôm nay trong hồ hao hơn bốn canh giờ, mới sờ đến một khối. Nghe cái khác quỷ nô giảng, cái này Quỷ Nhãn Hồ tựa hồ mười ngày trước xảy ra điều gì dị trạng, đã dẫn phát âm thanh lớn cùng gợn sóng, về sau quỷ nhãn thạch sản lượng liền kịch liệt giảm bớt, phía trên còn phái người tới dò xét mấy ngày, cũng không thu hoạch được gì.

Cứ theo đà này, trù đủ hai trăm khối quỷ nhãn thạch ít nhất phải tại hạ hồ hai mươi lần, chính mình khẳng định sẽ chết. Nghĩ đến nơi này, tiểu Kiều buồn từ trong lòng tới.

“Ùng ục ùng ục”, lại là một trận nổi lên thanh âm, mấy cái quỷ nô chìm xuống về sau, triệt để tiêu vong.

Hư không bên trong quang mang lóe lên, lại là một cái quỷ phách xuất hiện, đối với vị kia ngồi xếp bằng hư không quỷ phách nói ra: “Jeff, đều mười ngày, không hề phát hiện thứ gì, nghe nói Quỷ Đế đại nhân đều hơi không kiên nhẫn, nếu là lại tìm không ra nguyên nhân, sợ là sẽ phải có quỷ tôn đại nhân tự mình xuống tới.”

Cái kia ngồi xếp bằng quỷ hai vai run một cái, hung ác nham hiểm nghiêm mặt, khẽ nói: “Ngươi ta bất quá quỷ tướng, hạ cái này Quỷ Nhãn Hồ cũng là cực kì nguy hiểm, như là đụng phải trong hồ vật kia, vừa đối mặt liền phải chết. Nếu là quỷ tôn đại nhân chịu tự mình đến đây, tự nhiên không còn gì tốt hơn.”

Mặt khác con quỷ kia phách gọi Nara, thở dài: “Lời tuy như thế, nhưng nếu là quỷ tôn đại nhân thân đến, ngươi ta liền bị trọng phạt.”

Jeff nhíu mày lại, nhìn chằm chằm cái kia hồ nói ra: “Cũng là kỳ quái, Quỷ Nhãn Hồ vạn năm qua đều mười phần bình ổn, trừ vật kia thỉnh thoảng ra gây sóng gió bên ngoài, cũng không chuyện khác. Làm sao đột nhiên tảng đá liền kịch liệt giảm sản lượng rồi?”

Tiểu Kiều không ngừng hướng về phía trước sờ lấy tảng đá, nội tâm lo nghĩ, trên này vạn con quỷ nô bên trong, nàng xem như lão nhân, rất nhanh liền đi tới mặt trước đội ngũ, không ngừng chìm vào trong nước, đi sờ chỗ càng sâu tảng đá, dạng này đối với thân thể nàng ăn mòn càng mạnh, thế nhưng là không có cách nào, một lần sờ không tới năm khối, cuối cùng vẫn là sẽ chết.

Nàng mạo hiểm hướng chỗ sâu lặn xuống, cái kia nước hồ tựa như bôi quét trên làn da lưu toan, như dao cắt làn da của nàng, nhưng nàng không thể hô đau, nếu không nước hồ rót vào trong miệng, liền càng thêm vạn kiếp bất phục.

Khi chìm vào nhất định thời điểm, nàng đột nhiên nhìn thấy một đôi u con mắt màu xanh lục, là một cái quỷ phách hai mắt, giống mèo hoang, lăng lệ mà có thần.

Tiểu Kiều giật nảy mình, tâm nghĩ trong hồ này làm sao sẽ có quỷ phách? Nàng đột nhiên nghĩ đến cái gì, dọa đến toàn thân run rẩy, liều mạng hướng thượng du. Tương truyền cái này quỷ trong hồ chiếm cứ một cái quái vật to lớn, thực lực đã đánh đồng với quỷ tôn tồn tại, mỗi cách một đoạn thời gian đều sẽ trong hồ gây sóng gió. Có mấy lần giám sát đại nhân gặp phải quái vật kia, vừa đối mặt liền bị giết, sau đó thôn phệ hết.

Tiểu Kiều chưa từng gặp qua quái vật kia, nhưng nghe qua không ít liên quan tới nó truyền thuyết, hình thể mười phần to lớn, hai tay dũng mãnh hữu lực, cao tới trăm trượng, con mắt tựa như là bàn quay đồng dạng.

Nhưng vừa mới gặp được cặp mắt kia, lại như hai viên bảo thạch, cực kỳ giống mèo hoang.

Tiểu Kiều nội tâm sơ qua trấn định dưới, quay đầu nhìn lại, phát hiện cặp mắt kia vẫn còn, đang nhìn hắn chầm chầm, trong mắt trừ lăng lệ chi sắc bên ngoài, còn có một tia mê mang, tựa như là song đồng tan rã ngớ ngẩn.

Nàng định lên đồng, thấy rõ ràng vật kia, hoàn toàn chính xác giống như là một con mèo hoang, chính mình cũng có thể đem nó ôm vào lòng.

Tiểu Kiều nhịn không được cười khổ, chính mình thế mà bị một con mèo hoang dọa sợ, nhưng nghĩ lại lại một nghĩ, nơi này làm sao sẽ có mèo hoang đâu?

Tại Quỷ Giới sinh linh, hết thảy đều là quỷ khí chỗ ngưng, cho dù là mèo hoang cũng không ngoại lệ.

“Xem ra là một cái linh trí chưa mở ra mèo hoang a.”

Tiểu Kiều nhìn xem cái kia mèo hoang mê mang tan rã ánh mắt, không khỏi tự nghĩ nói, đồng thời nội tâm sinh ra một chút thương hại.

Chính mình cũng là từ cấp thấp quỷ phách chậm rãi ngưng tụ đi lên, sau đó đản sinh ra linh trí, xuất hiện người hình thái, liền bị bắt tới thành quỷ nô.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3260: Trong Hồ Dị Tượng, Ta Nhớ Ra Rồi

“Nếu là nó tiếp tục ngốc trong hồ, cũng sẽ bị ăn mòn tan rã đi.” Tiểu Kiều hướng cái kia mèo hoang vẫy vẫy tay, mèo hoang mê mang nhìn xem nàng, theo bản năng bơi tới.

Tiểu Kiều một tay lấy nó ôm lấy, liền hướng trên mặt hồ bơi đi.

Đột nhiên có loại cảm giác xấu ở sau lưng truyền đến, chẳng biết vì sao liền toàn thân run lẩy bẩy, lông tơ dựng thẳng, Tiểu Kiều vội vàng chuyển người qua, phát hiện hai cái to lớn quang mang đưa nàng bao lại, giống như là hai cái sáng tỏ mặt trăng, lại giống là hai cái bàn quay.

Vầng trăng kia bên trong, sinh ra một đạo dây nhỏ, đột nhiên mở ra, đúng là song đồng!

“Quái vật?!”

Tiểu Kiều sợ quá khóc, liều mạng hướng trên mặt hồ bơi đi, trong miệng không ngừng phát ra “Ô ô” sợ hãi thanh âm.

“Ừm, nơi đó giống như có dị.”

Kiệt Phu trên hư không có cảm ứng, ánh mắt nhìn xuống đến, nhìn về phía mặt hồ chỗ sâu. Nại Lương thần sắc cũng biến thành nghiêm túc lên. Một cỗ to lớn uy thế từ trong hồ nước lộ ra, khiến bọn họ hai vị chín sao quỷ tướng cũng tâm thần khuấy động.

“Bành!”

Nước hồ phá vỡ, một cột nước hoá thành rồng mà ra, xông vào mênh mông thiên địa.

Cột nước bên trên là bị đụng cơ hồ bất tỉnh khuyết Tiểu Kiều, trong ngực liều mạng ôm lấy cái kia con mèo hoang, nàng lần thứ nhất bay lên cao như vậy bầu trời, dọa đến hai mắt nhắm lại không dám nhìn, nước mắt chảy ròng.

Một cái quái vật to lớn vỡ vụn mà ra, đầu giống như là một ngọn núi, thân đạt trăm trượng, lông xù hai tay hướng Tiểu Kiều bắt lấy, bàn quay một dạng mắt to gắt gao nhìn chằm chằm con kia mộng -B bộ dáng mèo hoang, toàn thân lông tơ dựng thẳng lên, như lâm đại địch.

“A? Đây là!.”

Kiệt Phu cùng Nại Lương hoảng sợ kêu một tiếng, hai người ngầm hiểu lẫn nhau, lóe lên liền hóa làm độn quang đào tẩu.

Tại Quỷ Nhãn Hồ nơi xa hư không bên trên, có tám con khôi ngô quỷ phách nhấc lên một tòa cự đại cỗ kiệu phi hành trên không trung, hướng Quỷ Nhãn Hồ phương hướng mà đi. Cỗ kiệu đằng sau đi theo trên trăm tên quỷ vật, thực lực đều tại quỷ tôn trở lên, nhưng tất cả đều cung cung kính kính, chỉnh chỉnh tề tề.

Trong kiệu ngồi xếp bằng một tên nam tử áo trắng, tay bấm quyết ấn tu luyện.

Nam tử một mực tâm thần có chút không tập trung, chậm rãi mở hai mắt ra, lộ ra vẻ ngờ vực.

Bảy ngày trước hắn vừa mới đột phá đến bảy sao Quỷ Đế, gia chủ liền phái hắn đến đây đất này, nói là Đại Diễn số lượng suy tính, hắn sẽ tại đất này thu hoạch được cơ duyên.

Nơi này là sơ Giang Thành bắc bộ, quỷ khí cực kì yếu kém địa phương, trừ có cái Quỷ Nhãn Hồ bên ngoài, lại không có gì chỗ kỳ lạ. Cho dù là Quỷ Nhãn Hồ, cũng chỉ là sản xuất một chút quỷ nhãn thạch, tại hắn cái này cấp bậc nhìn đến, cái này loại tảng đá cùng rác rưởi không khác.

Tại cái kia Quỷ Nhãn Hồ bên trong, có một đầu sắp đột phá đến quỷ đế cự hình quỷ phách, linh trí còn tại mịt mờ bên trong. Nhưng cho dù đột phá đến Quỷ Đế, cũng mới một sao mà thôi, ở trước mặt hắn đồng dạng cùng rác rưởi không khác.

Nam tử thực sự không nghĩ ra, cái này loại địa phương cứt chim cũng không có, làm sao sẽ có cơ duyên của mình.

Nhưng đã gia chủ nói như vậy, hắn tự nhiên không dám làm trái, chỉ có đến đây nhất quan.

“Phía trước người nào, dừng lại!”

Nhấc lên cỗ kiệu phía trước một cái quỷ phách đột nhiên nghiêm nghị hét lớn, toàn bộ đội ngũ liền ngừng lại.

Phía trước hai vệt độn quang bay nhanh mà đến, chính là Kiệt Phu cùng Nại Lương, hai người gặp một lần cái kia cỗ kiệu lấy cùng bên trên huy hiệu, lập tức giật nảy mình, vội vàng dừng thân, cung kính cong xuống, đồng thanh nói: “Chúng ta là Quỷ Nhãn Hồ giám sát, Quỷ Nhãn Hồ xảy ra chuyện.”

Cái kia nhấc kiệu quỷ phách cau mày nói: “Xảy ra chuyện các ngươi không đi xử lý sự tình, chạy khắp nơi cái gì?”

Hai người một trận nói quanh co, chẳng biết trả lời như thế nào, Kiệt Phu trên đầu mồ hôi lạnh lâm ly, thấp giọng nói: “Quỷ Nhãn Hồ bên trong chín sao đỉnh phong quỷ tôn xuất hiện, thực lực chúng ta không đủ.”

Vừa mới dứt lời, liền chỉ cảm thấy cái kia màn kiệu nhoáng một cái, một đạo thân ảnh màu trắng đi ra.

Hai người vội vàng cúi đầu xuống không dám quan sát, nhưng khí thế kia lại thật sự rõ ràng cảm nhận được, giống như núi đè ở trên người, hô hấp đều cực kì khó khăn.

Trong hai người tâm đều đang gầm thét, “Quỷ Đế! Cái này là Quỷ Đế đại nhân, mà lại không là bình thường Quỷ Đế. Tổ chức bên trên không phải nói lại phái quỷ tôn xuống tới sao? Tới lại là một vị không tầm thường Quỷ Đế đại nhân!”

Nam tử áo trắng đưa mắt nhìn lại, liền nhìn thấy Quỷ Nhãn Hồ bên trong tình cảnh, kinh ngạc “A” một tiếng, lóe lên liền biến mất ở tại chỗ.

Nhấc kiệu quỷ phách vội vàng kêu lên: “Đi mau!”

Toàn bộ đội ngũ tính cả Kiệt Phu cùng Nại Lương, đều lóe lên liền biến mất tại không trung.

Trên mặt hồ, tôn kia quái vật to lớn hai tay giống quạt hương bồ, chụp vào Tiểu Kiều, năng lượng to lớn gây nên phong bạo, trực tiếp oanh trên người Tiểu Kiều, “Bành” một tiếng liền đem nàng vỗ ra.

Tiểu Kiều chỉ cảm thấy mình bị cái gì năng lượng bao lấy, vẫn chưa bị quái vật đập nát, nhưng lại bị trùng điệp đụng bay, bị đau kêu một tiếng, lập tức nghe thấy trong ngực mèo hoang kêu một câu, “Meo.”

“Ầm ầm!”

Khiến người khó mà tin một màn xuất hiện, trong hồ quái vật một chiêu về sau, thân thể liền cứng ngắc bất động, sau đó “Soạt” sụp đổ xuống tới, tay chân đầu toàn bộ cắt ra, rơi vào đến trong hồ.

Những bốn phía kia đào mệnh quỷ nô, nhìn thấy trước mắt một màn này, đều kinh ngạc đến ngây người há to mồm, quên chạy trốn, sau đó từng cái bị quái vật rơi vào trong hồ tạo nên gợn sóng vọt lên bờ bên cạnh.

Tiểu Kiều bị đụng bay về sau, cơ hồ mất đi tri giác, sau đó lại cảm thấy bị hung hăng đụng một cái, hướng trái ngược hướng bắn tới, nhưng lần này không có bay bao xa, liền trực tiếp quẳng xuống đất, đau hé miệng, rên rỉ không thôi.

“Tiện nhân! Lại dám đâm vào Quỷ Đế đại nhân trên thân, tội đáng chết vạn lần!”

Một đạo nổi giận thanh âm truyền đến.

Tiểu Kiều bên trong tâm run một cái, thân thể bắt đầu run rẩy. Thanh âm này nàng không thể quen thuộc hơn được, chính là Quỷ Nhãn Hồ giám sát Kiệt Phu. Ngày bình thường nàng liền liền nhìn chính mắt cũng không dám nhìn Kiệt Phu, giờ phút này càng là dọa đến nói không ra lời, “Quỷ Đế?” Quỷ Đế là cái gì? Cự ly nàng quá xa xôi, căn bản không rõ ràng, nhưng đã Kiệt Phu đều khẩn trương như vậy, xem ra là cực kỳ lợi hại đại nhân.

Tiểu Kiều run rẩy lợi hại, “Ô ô” khóc, biết chính mình chết chắc.

Nam tử áo trắng xuất hiện ở trước mặt nàng, vừa rồi chính là bị trong hồ quỷ phách đánh bay, kém chút đụng trên người nam tử áo trắng, bị nam tử áo trắng một chưởng chụp hồi, trực tiếp ngã ở địa phương.

Sau lưng cái kia cỗ kiệu cùng đội ngũ cũng chạy tới, Kiệt Phu vội vàng xông lên trước, trong tay huyễn hóa ra một cây roi, liền hướng Tiểu Kiều trên thân đánh tới, muốn đem nàng đánh hồn phi phách tán, biến trở về nguyên thủy nhất quỷ linh khí.

Nam tử áo trắng đứng chắp tay, ánh mắt lườm trong hồ liếc mắt, nhìn xem quái vật kia vỡ nát rơi xuống địa phương, tràn đầy nghi hoặc, sau đó ánh mắt lại rơi trên người Tiểu Kiều, mặt không biểu tình, chờ lấy nhìn nàng bị đánh vỡ nát.

Một tên quỷ nô liền liền cận thấy tư cách của mình đều không có, thế mà còn kém chút đụng trên người mình, đích thật là tội đáng chết vạn lần, thậm chí muôn lần chết cũng khó khăn từ tội lỗi.

Đột nhiên Kiệt Phu giơ lên roi cứng đờ, giống như bị định thân, không nhúc nhích, mặt kia bên trên lộ ra to lớn hoảng sợ, cơ hồ đều bóp méo.

Tiểu Kiều trong ngực nhảy ra một con mèo hoang, phấn chấn xuống đầu, vứt bỏ trên thân nước, sau đó ngẩng đầu lên, mắt mèo từ ngây thơ mê hoặc, chậm rãi trở nên có thần đứng lên, giống như là linh trí tại một chút xíu ngưng tụ, lại giống là tinh phách tại một chút xíu trở về, nó nhìn chằm chằm nam tử áo trắng kia, đột nhiên nôn nhân khẩu nói, nói ra: “Ta nhớ ra rồi, ngươi là Ngũ Vân.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3261: Hôm Nay Thời Tiết Thật Tốt

Tại nam tử áo trắng mấy người ánh mắt kinh hãi bên trong, mèo hoang lắc lắc đầu, vặn vẹo thân thể một cái, liền bỗng nhiên bành trướng, sau đó phi tốc biến lớn, trực tiếp hóa ăn ở thân. Mênh mông to lớn khí tức từ cái này nhân thân bên trên lưu chuyển ra đến, cả kinh tất cả mọi người đều không ngừng lui lại.

Nam tử áo trắng chính là hóa đá tại chỗ, miệng há được có thể tắc hạ dưa hấu, triệt để mộng -B.

Người kia đứng dậy, khóe miệng cong lên một tia cung cười, nói: “Đã lâu không gặp, Ngũ Vân huynh, không nhận ra ta sao?”

“Ba!” Ngũ Vân hung hăng tát chính mình một bạt tai, nói với mình đây không phải đang nằm mơ, để mộng -B đầu tỉnh táo lại.

Hắn coi như quên chính mình, quên phụ mẫu tướng mạo, cũng sẽ không quên người trước mắt.

Chính là bởi vì người trước mắt, để cho mình thu được cự đại cơ duyên, gia tộc ban thưởng các loại tài nguyên, mới có thể để cho thiên tư bài vị giống nhau chính mình, vượt qua trong tộc cùng thế hệ, xông vào đến bảy sao Quỷ Đế.

“Thanh... Thanh... Thanh Huyền đại nhân!”

Ngũ Vân một chút xíu lấy lại tinh thần, cuối cùng tin tưởng chính mình gặp được đây hết thảy, vội vàng khom người cong xuống. Cái kia cung kính chi tình, có ý tôn trọng, liền chênh lệch không có trực tiếp quỳ xuống.

Sau lưng trên trăm tên quỷ bộc, đều dọa cho phát sợ, bọn hắn cũng không dám khinh thường, cả đám đều quỳ xuống, quỳ chỉnh chỉnh tề tề một mảnh.

Kiệt Phu cùng Nại Lương càng là dọa đến khẽ run rẩy, cũng liều mạng quỳ xuống, nằm sấp trên mặt đất không dám ngẩng đầu.

Trước mắt nam tử này chính là Dương Thanh Huyền, bởi vì tiến vào Quỷ Giới thông đạo tức hạt sen không gian hủy, hắn cùng Quỷ Tàng không thể không thay biện pháp, tự cao kẻ tài cao gan cũng lớn, trực tiếp bánh xe phụ hồi đại trận bên trong bay xuống, dùng phổ thông quỷ phách tiến vào Quỷ Giới con đường.

Ai ngờ cái kia trận pháp lực lượng quá mạnh, đồng thời tại rơi vào Quỷ Giới quá trình bên trong, nhận các loại quỷ dị quy tắc cùng năng lượng xung kích, không gần như chỉ ở rơi vào quá trình bên trong hai người phát sinh hợp thể phân giải, còn bị cọ rửa linh trí tạm mất, biến thành một cái mèo hình thái, rơi vào trong hồ này.

Mấy ngày đến quỷ nhãn thạch đại lượng giảm bớt, chính là bị Dương Thanh Huyền không tự chủ hút không năng lượng, đồng thời dẫn tới trong hồ ngủ say to lớn quỷ phách bất mãn, trước thời hạn thức tỉnh muốn giết hắn, phản cũng thuộc về đầu một nơi thân một nẻo kết cục.

Dương Thanh Huyền linh trí khôi phục về sau, nháy mắt liền biến trở về hình người, mỉm cười nhìn qua Ngũ Vân, nói: “Chúc mừng Ngũ Vân huynh bước vào bảy sao Thiên Giới, thật đáng mừng.”

Ngũ Vân run rẩy nói: “Toàn bộ nhờ Thanh Huyền huynh đề huề.” Hắn cảm thụ không ra Dương Thanh Huyền tu vi cảnh giới, lại có thể cảm nhận được loại trí mạng đó cảm giác áp bách, xa không phải mình có thể thăm dò.

Nội tâm của hắn rung động khó nói lên lời, Dương Thanh Huyền lần trước tại Quỷ Giới thời điểm bất quá bảy sao, hiện tại chính mình cũng bảy sao, làm sao cảnh giới uy áp chênh lệch sẽ to lớn như thế? Loại cảm giác này, tựa như là mặt đối với gia chủ cùng ngũ Mục đại nhân thời đồng dạng.

Nghĩ đến nơi này, Ngũ Vân nội tâm chấn động mãnh liệt, "Chẳng lẽ hắn đã là chín sao Quỷ Đế? Không có khả năng, tuyệt đối không thể!" Bởi vì thời gian quá ngắn, thực sự không thể tin được. Chính hắn có thể bước vào bảy sao Thiên Giới, cũng đã là cực kỳ bé nhỏ xa vời xác suất, vẫn cảm thấy chính mình là nhất người may mắn, làm sao có thể trong thời gian ngắn ngủi như thế, trực tiếp từ bảy sao xông lên chín sao.

Nhưng uy thế như vậy thật sự rõ ràng, liền cùng gia chủ cùng ngũ Mục đại nhân đồng dạng, để hắn không thể không tin.

Dương Thanh Huyền nói: "Thật sự là đúng dịp, lần trước đến Quỷ Giới chính là rơi vào Sơ Giang Thành, lần này lại là."

Ngũ Vân nói: "Đại nhân đến qua một lần Quỷ Giới, trên thân có Sơ Giang Thành lạc ấn, sở dĩ lần này lại đến, rơi vào Sơ Giang Thành là rất bình thường."

Hắn bắt đầu còn hoài nghi Dương Thanh Huyền có phải hay không không có trở về, một mực lưu lại Quỷ Giới tu luyện, dù sao muốn đi tới đi lui lưỡng giới, là kiện cực kì khó khăn sự tình, không có khả năng muốn tới thì tới, muốn đi thì đi. Bây giờ nhìn đến thật sự là chính mình suy nghĩ nhiều. Rất nhiều hơn mình làm không được sự tình, cũng không có nghĩa là người khác làm không được.

Nghĩ đến nơi này, hắn ngôn ngữ, thần sắc, hành vi trở nên càng thêm cung kính.

Ngũ Vân nói: "Ta đoạn thời gian trước nghe gia chủ nói, thông hướng luân hồi không gian thông đạo tựa hồ xảy ra vấn đề, liền liền trấn thủ thông đạo không gian tả hữu Song Thánh, đều bị trong thông đạo cuốn tới năng lượng chấn thương. Đến tận đây về sau, thông đạo tựa hồ liền phong bế. Chẳng biết đại nhân là như thế nào tiến vào Quỷ Giới?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đơn giản, như là người chết.”

Ngũ Vân toàn thân run lên, lập tức minh bạch câu nói này phía sau trải qua phong hiểm, lưng đều chảy ra có chút mồ hôi lạnh, thân thể cung thấp hơn.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta rơi vào Sơ Giang Thành, cái kia bằng hữu của ta hẳn là cũng rơi vào Sơ Giang Thành đi?”

Ngũ Vân nói: “Theo lý có lẽ vậy. Bất quá...” Hắn cau mày nói: “Đại nhân bằng hữu thế nhưng là lần trước vị kia Quỷ Tàng đại nhân?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đúng là hắn.”

Ngũ Vân nói: “Quỷ Tàng đại nhân trừ có Sơ Giang Thành lạc ấn bên ngoài, còn có hắn bản thân mình Tần Quảng thành lạc ấn, rơi vào tại cái kia liền không nói được rồi, cả hai đều có khả năng.”

Dương Thanh Huyền nâng cằm lên suy nghĩ một chút, trầm ngâm nói: “Dạng này a, dù sao chúng ta đều muốn đi Tần Quảng thành, chủ thành truyền tống đại trận lúc nào mở ra? Ta liền chờ hắn đến đại trận mở ra, chờ không được ta liền đi trước.”

Ngũ Vân nói: “Còn có hai tháng mở ra.”

Dương Thanh Huyền nói: “Rất tốt, không cần ta chờ quá lâu.”

Ngũ Vân nói: “Nơi này dã ngoại hoang vu, thực sự lười biếng chậm đại nhân, không bằng trước theo ta hồi sơ sông chủ thành, để tổ chức thượng hạng tốt khoản đãi đại nhân. Gia chủ nếu là nhìn thấy đại nhân, tất nhiên sẽ mừng rỡ như điên.”

Tiểu Kiều ở một bên mơ màng tỉnh lại, toàn thân bị đau, rên rỉ một tiếng, nhìn thấy trước mắt một màn này, đầu óc đã hoàn toàn chập mạch, chết lặng ở tại cái kia.

Dương Thanh Huyền nhìn nàng liếc mắt, nói với Ngũ Vân: “Nàng là bằng hữu ta.”

Ngũ Vân nào có không hiểu đạo lý, vội vàng đối thủ hạ nói: “Còn không nhanh mời Thanh Huyền đại nhân bằng hữu lên kiệu.” Sau đó một mặt âm trầm, hung ác nham hiểm nhìn chằm chằm Kiệt Phu cùng Nại Lương, lạnh giọng nói: “Thanh Huyền đại nhân bằng hữu các ngươi cũng dám thúc đẩy, còn dám dùng roi tương hướng, thật sự là chết không có gì đáng tiếc.”

Nói xong đưa tay chộp một cái, Kiệt Phu cùng Nại Lương một câu cũng không kịp nói, liền kêu thảm một tiếng, bị giữa trời bắt vỡ nát, triệt để bạo thành quỷ linh khí, tản vào hư không.

Tại Quỷ Giới cái này loại tàn khốc hoàn cảnh hạ trưởng thành người, không khỏi là quyết định thật nhanh, giết phạt quả quyết.

Ngũ Vân khom người đối với Dương Thanh Huyền cùng Tiểu Kiều nói: “Thanh Huyền đại nhân, còn có vị bằng hữu này, mời.”

Dương Thanh Huyền rất tự nhiên lên cỗ kiệu, Tiểu Kiều một mặt mê mang ngốc trệ, cơ hồ là bị người dìu lấy lên kiệu, sau đó một đoàn người rất nhanh hướng sơ sông chủ thành mà đi.

Quỷ Nhãn Hồ cũng rất nhanh khôi phục yên lặng như cũ, chỉ bất quá trong hồ cự hình quỷ phách không có, đồng thời quỷ phách biến thành quỷ linh khí rót vào đến trong hồ, khiến cho trong vòng mấy năm trong hồ quỷ nhãn thạch sản lượng bạo tăng, không ít quỷ nô đều chuộc về tự do.

Dương Thanh Huyền hỏi thăm một cái Ngũ Vân gần nhất Quỷ Giới tình huống, đặc biệt là hắn rời đi về sau, Tần Quảng thành tình huống.

Ngũ Vân đều là từng cái chi tiết cáo tri, đồng thời cẩn thận mà hỏi: “Chẳng biết Thanh Huyền huynh này đến Quỷ Giới chuyện gì? Chỉ cần chúng ta Ngũ gia giúp được một tay địa phương, nhất định toàn lực ứng phó.”

Dương Thanh Huyền lặng lẽ cười một tiếng, nhìn qua hắn nói ra: “Các ngươi có thể tự mình đoán, nhưng vẫn là không phải rõ ràng biết đến tốt, nếu không các ngươi tổ chức sẽ đâm lao phải theo lao, rất khó làm.”

Ngũ Vân sắc mặt đại biến, lập tức đoán được mấy phần, hai tóc mai chảy xuống mồ hôi lạnh đến, gượng cười hai tiếng, vội vàng nói: “Ha ha, hôm nay thời tiết coi như không tệ.” Không còn dám hỏi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3262: Không Tiện Tham Dự, Vậy Liền Động Cước Đi

Tự Dương Thanh Huyền sau khi đi, cung không có vua phái rất nhiều nhân lực đến Sơ Giang Thành điều tra. Nhưng cũng may tổ chức tại Sơ Giang Thành thâm canh đã lâu, nhất thời bán hội tra không ra thứ gì. Mà cung không có vua vượt thành động tác đưa tới Sơ Giang Thành phía sau màn người cầm quyền bất mãn, xuất thủ ngăn chặn, khiến cho điều tra vô tật mà chấm dứt.

Dương Thanh Huyền san bằng Quỷ Hỏa Thánh thành về sau, cáo tri Ngũ Thái dưới thành linh mạch chưa từng tổn thương, để Ngũ Thái có vào trước là chủ cơ hội, quy mô tại Quỷ Hỏa Thánh thành khuếch trương địa bàn cùng thế lực. Nhưng dù sao cũng là ngoại lai tông môn, rất nhanh liền chiêu đến Tần Quảng thành địa giới thế lực phản công, nhưng đại thế đã thành, không thể lay động, Ngũ gia trở thành Quỷ Hỏa Thánh thành bá chủ một trong.

Ngũ Vân cũng chính là bởi vì đây, ghi một cái công lớn, bị gia tộc ban cho đại lượng tài nguyên, từ đó đột phá đến bảy sao Quỷ Đế.

Ngũ gia thế lực mở rộng về sau, cùng tổ chức nhiệt tình ở giữa mâu thuẫn liền ngày càng bén nhọn. Đặc biệt là Quỷ Hỏa Thánh thành, toàn bộ từ Ngũ gia người chưởng quản. Tổ chức nhiều lần phái người tới cầm quyền, muốn phân hoá ngũ nhà thế lực, đều bị Ngũ Thái tiến hành xử lý lạnh, cho cái chức quan nhàn tản treo ở Quỷ Hỏa Thánh thành, đồng thời nghiêm ngặt bị giám thị.

Cái này một cái triệt để chọc giận trong tổ chức cái khác cao tầng, xung đột mâu thuẫn không ngừng bộc phát, rất có phân liệt chi thế.

Ngũ Vân tự nhiên biết Ngũ gia hiện tại tình trạng, nơi nào còn dám phức tạp, đi gây Dương Thanh Huyền sự tình. Huống hồ Quỷ Hỏa Thánh thành hiện tại là Ngũ gia thế lực lớn nhất địa bàn, cũng là Ngũ gia trọng yếu nhất ỷ vào, ngay tại cung không có vua ngay dưới mắt, càng là không dám loạn động.

Ngũ Vân nói: “Khó được Thanh Huyền đại nhân lại đến Sơ Giang Thành, đại nhân vô luận đi đâu, hết thảy phí tổn đều từ ta Ngũ gia gánh chịu, lấy tận địa chủ nghi.”

Ý là ngươi sự tình chúng ta không dám trêu chọc, nhưng ngươi muốn đi đâu, ta cho điểm lộ phí phí vẫn là có thể. Dù sao thập đại chủ thành ở giữa truyền tống phí tổn cực kì khổng lồ, giúp ngươi ra những này lộ phí cũng coi là tận tâm tận lực.

Dương Thanh Huyền sao có thể không biết hắn ý tứ, lúc trước chỉ là thăm dò một cái đối phương thành ý, không nghĩ tới đối phương quả nhiên liền phân rõ giới hạn, hắn cười lạnh, nhàn nhạt nói ra: “Lộ phí chính ta vẫn là xuất ra nổi.”

Lấy hắn hiện tại thân phận địa vị, cơ hồ có được vũ trụ ở giữa hết thảy tài nguyên, đâu còn sẽ quan tâm cái này điểm lộ phí.

Ngũ Vân: “Ách...”

Bầu không khí thoáng có chút xấu hổ.

Bỗng nhiên, một đạo rất nhỏ không gian ba động truyền đến, cỗ kiệu có chút rung động hạ.

Mặc dù năng lượng cực nhẹ, nhưng Dương Thanh Huyền cùng Ngũ Vân đều có cảm ứng.

Ngũ Vân quát: “Không được! Thanh Huyền đại nhân cẩn thận!” Bỗng nhiên lóe lên, liền từ trong kiệu liền xông ra ngoài.

Một đạo cự đại trảm kích từ trời rơi xuống, giống như là trên chín tầng trời mặt trăng trút xuống xuống tới, ánh trăng bị kéo dài, trở nên có chút giống liêm đao, đem cái này u ám hư không bổ làm hai.

Trảm kích đối diện lấy cỗ kiệu, toàn bộ đội ngũ đều tại hắn phạm vi bao phủ bên trong, chém nát thương khung thời khắc, cỗ kiệu tính cả đại lượng quỷ phách bị đánh mở.

“A!.” Đại lượng tiếng kêu thảm thiết trong hư không vang lên, rất nhiều quỷ phách lắc lư một cái, liền vỡ thành hai mảnh. Có trực tiếp hóa làm quỷ linh khí tiêu tán, có thì phân thành hai cái tiểu quỷ.

“Ngũ Vân cấu kết ngoại địch, bán tổ chức lợi ích, cho tội chết xử lý, lập tức chấp hành! Phàm có kẻ đồng mưu, hết thảy cùng tội.”

Hư không bên trong truyền đến một đạo thanh âm hùng hồn, lập tức năm thân ảnh bồng bềnh mà tới.

Ngũ Vân nhìn xem năm người này, sắc mặt cực kỳ khó coi, đúng là một vị tám sao Quỷ Đế, bốn vị bảy sao Quỷ Đế, năm người này hắn đều nhận ra, tất cả đều là tổ chức bên trên người, hắn lạnh giọng nói: “Cao Mộc, ngươi lại dám tự mình mang người sát hại tổ chức thành viên, ngươi mới là tử tội, kẻ đồng mưu hết thảy cùng tội.”

Cái kia tên tám sao Quỷ Đế lấy ra một khối ngọc bài, ở trước mặt mọi người nhoáng một cái, cười lạnh nói: “Đây là vũ Tá đại nhân lệnh bài, phụng mấy vị đại nhân thủ dụ, bắt lại Ngũ Vân, còn có ai dám nói ta là tự mình hành động sao?”

Ngũ Vân cả kinh nói: “Vũ tá lại dám trực tiếp công kích ta Ngũ gia người, gia chủ đại nhân sẽ không bỏ qua cho hắn!”

Cao Mộc nói: “Mù bận tâm cái gì? Vẫn là quản tốt ngươi chính mình đi.” Hắn làm cái chém thủ thế, quát: “Bắt lại! Ai dám phản kháng, giết không tha!”

Sau lưng bốn tên bảy sao Quỷ Đế đều lộ ra vẻ dữ tợn, lóe lên liền vọt ra, hướng Ngũ Vân đánh tới.

Nguyên bản bốn người liền đầy đủ bắt lại Ngũ Vân, nhưng vũ tá vì vạn vô nhất thất, vẫn là để Cao Mộc tự mình mang người xuất thủ.

Ngũ Vân là Ngũ gia gần nhất tấn thăng đến bảy sao quỷ đế tuổi trẻ tài tuấn, không chỉ có Ngũ gia coi trọng, tổ chức bên trên đối với hắn cũng cực kỳ trọng thị, bắt lại Ngũ Vân là đả kích Ngũ gia trọng yếu một vòng, sở dĩ không cho sơ thất.

Tại bốn vị bảy sao quỷ đế vây công dưới, mấy cái đối mặt Ngũ Vân liền gánh không được, liên tục gặp nạn, vội vàng kêu lên: “Thanh Huyền đại nhân cứu ta!”

Dương Thanh Huyền sớm đã từ trong kiệu ra, xa xa đứng, Tiểu Kiều liền cùng sau lưng hắn, bị một vệt sáng bảo vệ, Dương Thanh Huyền nói ra: “Đây là các ngươi tổ chức ở giữa sự tình, ta không tiện tham dự a?”

Ngũ Vân khẩn trương, biết Dương Thanh Huyền không cao hứng chính mình lúc trước tỏ thái độ, nội tâm âm thầm kêu khổ, tâm nghĩ hiện thế báo tới thật nhanh a.

Dương Thanh Huyền nói: “Bất quá ta cùng Ngũ Vân huynh dù sao quen biết một trận, cũng không đành lòng Ngũ Vân huynh cứ như vậy phơi thây hoang dã...” Ngũ Vân nghe vậy đại hỉ, cho rằng hắn muốn xuất thủ, ai ngờ lại nghe hắn nói ra: “Chờ Ngũ Vân huynh chết rồi, ta sẽ mua một bức tốt quan tài hậu táng huynh.”

“Ha ha.” Cao Mộc mấy người đều là cuồng tiếu không thôi.

Bọn hắn chém nát cỗ kiệu sau liền phát hiện Dương Thanh Huyền tồn tại, chính kinh hãi không thôi, lấy ở đâu như thế một hàng đơn vị hoàn toàn nhìn không thấu cao thủ, còn cho rằng tình báo sai lầm, xem ra là mình cả nghĩ quá rồi.

Ngũ Vân xấu hổ giận dữ không thôi, thầm nghĩ đều tự trách mình miệng tiện nói lung tung, báo ứng tới thật nhanh, nhưng hắn chỗ nào cam tâm như vậy chết mất, gấp vội vàng nói: “Thanh Huyền đại nhân muốn làm sự tình, chúng ta Ngũ gia nhất định sẽ tận tâm hiệp trợ.”

Cao Mộc nói với Dương Thanh Huyền: “Bằng hữu, ngươi rất có tự mình hiểu lấy, hi vọng một mực có thể có.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi đang cảnh cáo ta?”

Cao Mộc nói: “Xem như thế đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi để ta khó chịu.”

Cao Mộc phình bụng cười to nói: “Cười chết ta rồi, khó chịu lại như thế nào? Chẳng lẽ lại ngươi còn có thể cùng tổ chức chúng ta chống lại? Ha ha ha ha.”

Bốn người khác cũng lộ ra “Hắc hắc” tiếng cười, tràn đầy vẻ khinh miệt.

Ngũ Vân quát to: “Không cho phép các ngươi chế giễu bằng hữu của ta!” Mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ, đem lực lượng vận chuyển tới cực điểm, liều mạng công quá khứ.

Dương Thanh Huyền làm sao sẽ nhìn không ra Ngũ Vân đang làm dáng, biểu trung tâm, khẽ nói: “Ngũ Vân ngươi nếu là không muốn chết, liền ngậm miệng.”

“Vâng.” Ngũ Vân vội vàng ngậm miệng.

Cao Mộc cau mày nói: "Thế nào, ngươi thật đúng là muốn động thủ?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi không cho ta động thủ, cái kia ta liền động cước tốt." Nói xong thân ảnh nhoáng một cái, liền biến mất ở tại chỗ.

Cao Mộc sắc mặt đại biến, toàn thân lông tơ dựng thẳng, quát to: "Đều cẩn thận!"

Tại Dương Thanh Huyền biến mất sát na, hắn liền cảm nhận được to lớn nguy hiểm, vừa mới dứt lời, liền chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm lại, thứ gì ngăn tại trước mặt, sau đó chính là trên mặt rất nặng một cái, cái mũi cùng ngũ quan cơ hồ toàn bộ nổ tung.

"Bành!"

Một chân giẫm tại trên mặt hắn, đem hắn đá bay ra ngoài.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3263: Thập Tinh Phía Dưới Vô Địch Thủ

Hư không bên trên một mảnh lặng ngắt như tờ, liền liền vây công Ngũ Vân bốn người đều ngừng lại, từng cái lộ ra ngốc trệ thần sắc.

Dương Thanh Huyền đứng chắp tay, đi ra phía trước nói ra: “Dùng chân cảm giác thoải mái không?”

“Ta muốn giết ngươi a!”

Cao Mộc phát cuồng gào thét, trên mặt một cái cực sâu dấu giày lõm xuống dưới, máu thịt be bét, trừ lỗ tai bên ngoài, không gặp ngũ quan.

Cái gọi là đánh người không đánh mặt, huống chi là dùng chân đạp. Cao Mộc ở lâu thượng vị, chưa từng nhận qua như vậy vũ nhục, tám sao Quỷ Đế trung giai thực lực bạo phát đi ra, giơ lên cao cao tay phải, một nắm liền hướng chém xuống.

“Ầm ầm!”

Một đạo cự đại ánh trăng bổ xuống, chính là trước kia chém nát cỗ kiệu thần thông, chỉ bất quá mạnh gấp mười không chỉ.

Dương Thanh Huyền nói: “Nhìn đến một cước không có giẫm thoải mái nha, vậy liền lại đến một cước.”

Hắn giơ chân lên đá ra ngoài.

“Bành!”

Toàn bộ hư không trực tiếp vặn vẹo, sau đó bị đánh xuyên, hung hăng đánh vào cái kia đạo trảm kích bên trên.

“Ầm ầm!”

Ánh trăng nháy mắt phá vỡ, vỡ nát thành vô số điểm điểm ánh sáng chói lọi, sái nhập vũ trụ. Một cước này chi lực thế đi không giảm, lần nữa đá vào Cao Mộc trên mặt.

“A! ---”

Cao Mộc kêu thảm một tiếng, gương mặt vặn vẹo lõm xuống dưới, “Bành” nổ tung.

“XÌ...!” Cái kia bốn tên vây công Ngũ Vân bảy sao Quỷ Đế tất cả đều hít vào một ngụm khí lạnh, dọa đến câm như hến.

Ngũ Vân kích động mừng rỡ không thôi, thân thể run nhè nhẹ, nội tâm gầm thét lên: “Chín sao Quỷ Đế! Thật là chín sao Quỷ Đế a! Một cước này cũng không phải là cái gì kỹ pháp, mà là lực lượng tuyệt đối mang tới áp chế!” Nhìn qua Dương Thanh Huyền ánh mắt, lấp đầy cuồng nhiệt sùng kính.

Dương Thanh Huyền thu hồi chân đến, nói: “Lần này sướng rồi a?”

“Ba”, Cao Mộc trên cổ, linh quang lóe lên, tựa như là bong bóng bạo diệt âm thanh, không ngờ xuất hiện một cái đầu, cùng lúc trước giống nhau như đúc, chỉ là sắc mặt tái mét, kinh sợ.

Cái này cái đầu run giọng nói: “Nguyên lai đại nhân là chín sao Quỷ Đế, tại hạ mạo phạm bất kính, tội đáng chết vạn lần.”

Sướng hay không? Không biết, nhưng khẳng định là phục, đầu óc thanh tỉnh, nội tâm đem tổ chức tổ chức tình báo cuồng mắng một lần, nếu là có thể còn sống trở về, nhất định đi tổ chức tình báo giết mấy người, để tiết trong lòng phẫn.

Dương Thanh Huyền nói với Ngũ Vân: “Những này người xử lý như thế nào?”

Ngũ Vân trên mặt sát khí lóe lên, nói: “Tốt nhất toàn giết!”

Cao Mộc giật nảy mình, gấp vội vàng nói: “Hiểu nhầm, chỉ là một đợt hiểu lầm. Các ngươi Ngũ gia thật muốn cùng tổ chức triệt để quyết liệt sao?”

Ngũ Vân nghe vậy, nhíu mày do dự bất định, hắn còn không có dũng khí này cùng tổ chức triệt để quyết liệt.

Dương Thanh Huyền nói: “Toàn mang về đi, các ngươi nghĩ xử trí như thế nào liền xử trí như thế nào.” Hắn quét liếc mắt Cao Mộc năm người, nói: “Chính các ngươi phong ấn lực lượng, không cần ta ra tay đi?”

Cao Mộc vội vàng nói: “Không cần không cần, chính chúng ta phong ấn là được.”

Lập tức hai tay bấm niệm pháp quyết, đem toàn thân chủ yếu kinh lạc cùng huyệt vị toàn bộ cắt đứt, phong ấn.

Mặt khác bốn người kia còn có do dự cùng giãy dụa, bị Cao Mộc hung ác ánh mắt trừng một cái, cũng không tình nguyện tiến hành bản thân phong ấn. Cách chín sao càng gần, liền càng có thể minh bạch chín sao đáng sợ, tuyệt không dám có nửa điểm tiểu động tác.

Ngũ Vân mừng rỡ không thôi, liên tục hướng Dương Thanh Huyền nói lời cảm tạ, có thể bắt sống Cao Mộc bọn hắn tự nhiên so giết càng tốt hơn. Không chỉ có thể moi ra rất nhiều tư liệu, còn có thể với tư cách đàm phán thẻ đánh bạc.

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: “Đi thôi.”

Trên thực tế ngay từ đầu, hắn liền không có khả năng đối với

Ngũ Vân thấy chết không cứu, vừa đến giữa hai người nguồn gốc, thứ hai lần này Quỷ Giới chuyến đi, còn muốn ỷ vào Ngũ gia lực lượng.

Bắt đầu chỉ là thái độ đối với Ngũ Vân tiến hành một cái phản tỏ thái độ.

Tiểu Kiều ở phía xa sớm đã thấy choáng, từ Quỷ Nhãn Hồ liền bắt đầu tỉnh tỉnh mê mê, đến bây giờ còn không bình tĩnh nổi, cũng không biết vận mệnh của mình sẽ đi hướng phương nào, chỉ có thể máy móc thức đi theo.

Nhưng để nàng cao hứng là, vị này tồn tại cường đại tựa hồ rất chiếu cố chính mình. Tính mạng tạm thời bảo vệ. Cho dù không thể thu được được tự do, có thể đi theo dạng này một vị tồn tại cường đại, cũng là tha thiết ước mơ vạn hạnh sự tình.

Trải qua Cao Mộc kiếp giết một chuyện về sau, lại không có phát sinh khó khăn trắc trở, đám người rất mau trở lại đến Ngũ gia.

Ngũ Mục lần nữa nhìn thấy Dương Thanh Huyền thời điểm, thật lâu chưa tỉnh hồn lại, có loại dường như đã có mấy đời cảm giác.

Từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể nghĩ đến Quỷ Giới liền đến, muốn đi thì đi, lại nghĩ đến lại lại đến, lại muốn đi lại lại đi...

Nhưng trước mắt này người chính là như vậy.

Ngũ Mục cười khổ ôm quyền nói: “Thanh Huyền công tử, đã lâu không gặp.”

Dương Thanh Huyền tu vi cảnh giới càng làm cho hắn một trận hoảng hốt, như là trong mộng.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ngũ Mục đại nhân, đã lâu không gặp.”

Ngũ Mục lập tức thiết yến khoản đãi, vì sợ làm cho tổ chức bên trên chú ý, để Ngũ Vân tự mình xuất thủ xử lý, ngay tại một gian bí mật trong lầu các, tiểu tụ một phen vì Dương Thanh Huyền bày tiệc mời khách.

Tán gẫu qua về sau, Ngũ Mục lập tức minh bạch Dương Thanh Huyền này tới ý nghĩa, mặt lộ vẻ vẻ mặt ngưng trọng.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta biết việc này khiến đại nhân khó xử, nhưng yêu cầu của ta cũng không cao, đại nhân chỉ muốn giúp ta thu thập một chút tình báo liền có thể.”

Ngũ Mục nói: “Thực không dám giấu giếm, chúng ta Ngũ gia đã cùng tổ chức đến thủy hỏa bất dung tình trạng, sợ là không lâu liền sẽ quyết liệt. Nguyên bản còn muốn đem thế lực toàn bộ dời đến Tần Quảng thành địa giới Quỷ Hỏa Thánh thành, lấy tránh né cùng tổ chức đối kháng. Nhưng nếu là điều tra cung không có vua, đây không phải muốn chết sao? Quỷ Hỏa Thánh thành thế nhưng là cung không có vua trực thuộc phạm vi.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Gia chủ đại nhân lo lắng nhiều lắm, ta này đến chính là muốn giết cung không có vua, hắn một chết, chẳng phải chuyện gì cũng bị mất sao?”

Ngũ Mục cùng Ngũ Vân đều là sắc mặt cổ quái, cung không có vua chính là Tần Quảng thành người cầm quyền một trong, danh vọng toàn bộ Quỷ Giới cự phách tồn tại, người bình thường nâng lên cái tên này đều muốn run rẩy mấy lần, làm sao tại Dương Thanh Huyền trong miệng liền cùng một con giun dế.

Ngũ Mục nói: “Tha thứ ta thẳng hỏi, Thanh Huyền công tử có mấy phần chắc chắn?”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy phải xem cung không có vua lực lượng rốt cuộc mạnh cỡ nào rồi? Mà hiểu rõ những này, chính là ta cần gia chủ đại nhân giúp ta địa phương.”

Ngũ Mục nhíu mày trầm ngâm một trận, lại hỏi: “Chẳng biết Thanh Huyền công tử cùng Quỷ Tàng đại nhân hợp thể về sau, bây giờ có thể đạt được thực lực gì?”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, trả lời: “Thập tinh phía dưới vô địch thủ.”

“Bành!”

Ngũ Mục cốc rượu trong tay một cái bị bóp vỡ nát, mặt mũi tràn đầy kinh hãi.

Ngũ Vân cầm cốc rượu tay cũng không ngừng run rẩy, rượu hắt vẫy ra làm thế nào cũng không nắm vững.

Tiểu Kiều tại Ngũ gia tắm rửa thay quần áo, đổi một thân trang phục, lại cũng xinh đẹp động lòng người, tĩnh tọa tại Dương Thanh Huyền bên người châm trà rót rượu. Mặc dù không biết thập tinh là cái gì, nhưng “Vô địch” hai chữ lọt vào tai, vẫn là thân thể mềm mại chấn động, cảm nhận được Dương Thanh Huyền trên thân cái kia tung hoành cổ kim, trấn áp một phương bá khí, ánh mắt lộ ra mê ly hướng về chi sắc.

Dương Thanh Huyền giờ phút này làm sao cũng sẽ không nghĩ tới, hắn tiện tay cứu Tiểu Kiều, chỉ là một đạo thiện niệm nguyên nhân, lại chuyển động toàn bộ Quỷ Giới Vòng Quay Vận Mệnh, thành tựu tương lai trấn áp mười thành, nhất thống Quỷ Giới một đời Nữ Đế.

Tại về sau ngàn vạn năm thời gian bên trong, Tiểu Kiều gặp qua vô số thiên kiêu, bá chủ, nhân kiệt, lại không kịp người trước mắt này vạn nhất.

Chỉ là khi đó Dương Thanh Huyền, sớm đã biến mất tại mới sinh thay mặt đại vũ trụ bên trong, rốt cuộc tìm không được tung tích.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3264: Truyền Thụ Quỷ Quyết

“Làm sao?”

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, nói: “Không tin?”

Ngũ Mục đích thật là không thể tin được, nhưng hắn nhìn ra được, Dương Thanh Huyền cũng không hề nói dối, chỉ là cái này quá để người khó có thể tin.

Ngũ Mục cười khổ nói: “Thanh Huyền công tử trên thân chuyện phát sinh, ta đã không thể nào hiểu được.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta lại ở chỗ này nhóm bằng hữu, thẳng đến truyền tống đại trận mở ra, gia chủ đại nhân có thể lo lắng nhiều một hai, không cần phải gấp gáp trả lời chắc chắn ta. Nếu là cuối cùng không thể được thì cũng thôi đi, ta sẽ nghĩ biện pháp khác.”

Ngũ Mục vội vàng ôm quyền nói: “Đa tạ Thanh Huyền công tử thông cảm.”

Lập tức, Dương Thanh Huyền liền cùng hai người cáo biệt, tiến vào Ngũ Vân thay hắn an bài căn phòng. Là một gian độc đáo tiểu viện, tại Ngũ gia phạm vi bên trong nhưng lại tương đối ẩn nấp.

Trong tiểu viện có chủ cư cùng lần cư. Lần cư cũng thu thập được sạch sẽ, kèm thêm nhàn nhạt hương hoa, hiển nhiên là chuẩn bị cho Tiểu Kiều.

Dương Thanh Huyền nghĩ đến Tiểu Kiều tổng đi theo chính mình, cũng không phải cái biện pháp, liền hỏi: “Ngươi tên là gì? Nhà ở chỗ nào? Muốn hay không trở về?”

Tiểu Kiều cực kì khẩn trương, khiếp nhược nói ra: “Ta gọi Tiểu Kiều, không có nhà, không quay về. Ta là vừa vặn đản sinh ra mới quỷ, khai linh trí còn chưa tới nửa năm.”

Dương Thanh Huyền cái này mới phản ứng được, Quỷ Giới cùng Nhân Gian Giới không giống nhau, hắn nói: “Ngươi đi theo ta cũng không phải chút chuyện, mà lại ta cũng không thể luôn mang theo ngươi, không bằng ngươi liền lưu tại Ngũ gia đi, ta sẽ cùng bọn hắn chào hỏi, để bọn hắn hảo hảo chiếu cố ngươi.”

Tiểu Kiều kinh hoảng nói: “Đại nhân là không cần ta nữa sao?”

Nàng vừa khai linh trí không bao lâu liền bị bắt đi làm quỷ nô, cho đến bây giờ người quen biết cũng không nhiều, mà Dương Thanh Huyền là đối hắn tốt nhất một cái.

Giờ phút này nghe Dương Thanh Huyền nói không có ý định đem nàng mang theo bên người, một cái liền hoảng loạn rồi, chẳng biết nên làm thế nào cho phải, nhịn không được liền rơi xuống hai hàng nước mắt tới.

Dương Thanh Huyền gặp nàng đáng thương, lại nghĩ tới Quỷ Giới tàn khốc sinh tồn hoàn cảnh, nhân tiện nói: “Ngươi đừng khóc, lưu tại Ngũ gia đối với ngươi mà nói là thích hợp nhất, ta dạy cho ngươi một bộ tu luyện công pháp đi, dạng này về sau người khác cũng liền không dễ dàng bắt nạt ngươi.”

Tiểu Kiều lau, chùi đi nước mắt, nói: “Công pháp là cái gì? Chính là có thể trở nên rất thứ lợi hại sao?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ngươi rất thông minh, đúng, chính là có thể trở nên rất thứ lợi hại.”

Tiểu Kiều trong lòng một trận hướng về, nghĩ đến trở nên cùng Thanh Huyền công tử một dạng lợi hại, liền lại không ai có thể bắt nạt ta, mà lại thiên địa lớn, muốn đi cái kia đều có thể, vui vẻ nói "Tạ ơn Thanh Huyền công tử, ta muốn học."

Lập tức, ngay tại tiểu viện trong mật thất, Dương Thanh Huyền đem một bộ «Ngũ Linh Quỷ Quyết» truyền cho Tiểu Kiều.

Bộ công pháp này là hắn mới vào Quỷ Giới thời điểm, trên đấu giá hội đập xuống. Mục đích là vì để tự mình tu luyện ra một tia quỷ khí lấy che dấu chính mình chân thực thân phận.

Này vốn «Ngũ Linh Quỷ Quyết» đẳng cấp cực cao, vốn là thích hợp quỷ đế phương pháp tu luyện. Dương Thanh Huyền sợ quá thâm ảo, Tiểu Kiều sẽ lĩnh ngộ không được, sở dĩ đem bên trong áo nghĩa giảng giải mười phần kỹ càng thấu triệt, chữ chữ rõ ràng.

Tiểu Kiều cũng mười phần chịu học, có không hiểu liền hỏi, mấy canh giờ liền đem này vốn «Ngũ Linh Quỷ Quyết» toàn bộ ghi xuống.

Dương Thanh Huyền hơi kinh ngạc nói: "Trí nhớ của ngươi rất tốt, đây đều là tối nghĩa khó hiểu chi ý, khó được ngươi toàn bộ nhớ kỹ."

Tiểu Kiều cười nói: "Rất nhiều ta đều không rõ ràng, nhưng công tử giảng thấu triệt, ta cái hiểu cái không, thế là trước hết ghi lại đến, cuối cùng cũng có một ngày sẽ toàn bộ minh bạch."

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Ngươi rất tốt, cố lên cố gắng."

Tiểu Kiều đột nhiên hỏi: "Công tử, tương lai của ta có thể giống như ngươi lợi hại sao?"

Dương Thanh Huyền cười cười, nói: "Chỉ cần ngươi chịu cố gắng, sẽ."

Tiểu Kiều rụt rè lại nói ra: “Cái kia ta biến thành giống như công tử lợi hại về sau, có thể đi tìm công tử sao?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đương nhiên có thể, chỉ bất quá nghĩ tới tìm ta, cần phải trở nên vô cùng vô cùng lợi hại, so Ngũ Mục đại nhân còn muốn lợi hại hơn mới được.”

Tiểu Kiều nghiêm túc nhẹ gật đầu, nói: “Ta sẽ cố gắng.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, một tích tắc này gian kia, hắn tựa hồ có chút hoảng hốt, lại cho Tiểu Kiều một thanh kiếm khi binh khí, liền lại không nhiều nghĩ cái gì, lưu Tiểu Kiều ở đây tu luyện, chính mình đi mặt khác một gian mật thất.

Dương Thanh Huyền phát hiện lần này tiến vào Quỷ Giới, sẽ không đi bị quỷ khí chỗ nhiễu, tựa hồ là bởi vì Lục Đạo Bất Phôi Tướng nguyên nhân, để trên người hắn có thể sinh ra giống như quỷ khí tần suất, khiến người phân biệt không ra hắn thân phận.

Trong đầu hắn hiện ra Lục Đạo Bất Phôi Tướng pháp quyết, lập tức tại trong mật thất bắt đầu tu luyện.

...

Tại một tòa toàn bộ từ cự thạch tạo dựng cung điện dưới đất bên trong, toàn bộ từ quỷ hỏa chiếu sáng, hơn mười người tụ tập một đường.

Chính là nhiệt tình tổ chức cao tầng, trong đó một vị mang theo mặt nạ nam tử, chính là tổ chức ông chủ Vũ Tá, nghe xong thủ hạ báo cáo về sau, mặt nạ bên trong bắn - ra ánh mắt giết người, lạnh giọng nói: “Ngũ Vân thuận lợi về nhà? Nói như vậy, Cao Mộc thất bại, người cũng không thấy, chẳng lẽ là chết rồi?”

Trong điện tĩnh có thể nghe trận, không ai dám nói một câu, chỉ có quỷ hỏa đang không ngừng nhảy vọt, để Vũ Tá mặt nạ càng lộ vẻ dữ tợn.

Vũ Tá nói: “Tá gia đã không nắm được, hoặc là tổ chức đem bọn hắn đè xuống, hoặc là bọn hắn bạo lên đến đem tổ chức nuốt mất.” Ánh mắt của hắn đảo mắt một vòng, lạnh lùng nói ra: “Các ngươi đều là tổ chức bên trong cao tầng, nếu là cái sau, vậy các ngươi tất cả đều muốn muốn trở thành tù nhân, trở thành Ngũ gia nô tài, ngày bình thường cao cao tại thượng các ngươi nhưng có cái này chuẩn bị tâm lý, cúi đầu trước Ngũ gia quỳ xuống.”

Một tên khô gầy lão giả trầm giọng nói: “Ông chủ yên tâm, chúng ta tuyệt sẽ không để Ngũ gia thôn phệ chúng ta. Nhất định tận tâm tận lực hiệp trợ ông chủ, đem Ngũ gia đè xuống.”

Những người khác cũng đều dồn dập tỏ thái độ, tuyên bố muốn chèn ép Ngũ gia phách lối khí diễm.

Vũ Tá hài lòng nhẹ gật đầu, nói: “Ngũ gia những năm gần đây ngang ngược càn rỡ, sớm đã không đem tổ chức để ở trong mắt, có thể ta lại đối bọn hắn một nhẫn lại nhẫn, các ngươi cũng biết vì sao?”

Tất cả mọi người thầm nghĩ: “Còn không phải là bởi vì đánh không lại.” Nhưng không dám biểu lộ ra ý tứ này, tất cả đều lộ ra vẻ mờ mịt, lắc đầu cẩn thận lắng nghe.

Vũ Tá nói: “Bởi vì ta khuyết thiếu một cơ hội, một cái đem Ngũ gia triệt để đánh cho vĩnh không vươn mình thời cơ, hiện tại cái này cơ hội đến.” Ánh mắt của hắn ngưng lại, trở nên cực kì lóe sáng, “Ngay tại vừa rồi, ta nhận được lục trưởng lão đưa tin, hắn đã triệt để tu luyện thành Chuyển Luân Hóa Sinh Diệu Pháp Đại Trận! Đang đuổi trên đường trở về.”

Lúc trước cái kia tên khô gầy lão giả cả kinh nói: “Từ mười hai vị cường đại Quỷ Đế phách tạo thành Chuyển Luân Hóa Sinh Diệu Pháp Đại Trận?!”

Vũ Tá khóe miệng giơ lên, lộ ra dữ tợn nói: “Ngũ gia tử kỳ đến rồi!”

Cái kia tên khô gầy lão giả mặt mũi tràn đầy vui mừng, vội vàng ôm quyền khom người nói: “Chúc mừng ông chủ, mà lại Ngũ gia thế lực tại một nhóm phê hướng Quỷ Hỏa Thánh thành chuyển vận, trước mắt lưu tại Sơ Giang Thành không đến một nửa, chính là tận gốc diệt trừ bọn hắn tốt cơ hội!”

…

Dương Thanh Huyền trở về về sau, Ngũ Mục liền bắt đầu tâm thần có chút không tập trung, đầu tiên là đem Cao Mộc năm người nghiêm thẩm một phen, tin tức gì đều không được đến, dưới cơn nóng giận đem năm người toàn bộ đánh chết sưu hồn, lại luyện thành quỷ tinh thạch.

Sau đó liền nghĩ đến Dương Thanh Huyền sự tình, lại nghĩ tới Ngũ gia tình cảnh trước mắt, nhất thời ở giữa tâm phiền ý loạn, khó mà tĩnh tâm.

Đột nhiên, cửa bị đẩy ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3265: Triệt Để Quyết Liệt, Đầu Của Ai

Ngũ Mục giật mình, nhận ra tiến đến người, càng là sắc mặt đại biến, nhưng lập tức bình tĩnh lại, bất động thanh sắc ôm quyền nói: “Ông chủ. Chẳng biết chuyện gì giá lâm, mà ngay cả thông tri cũng không có.”

Hắn động tác thanh âm đều cực kì lễ phép, nhưng nội dung lại là cực không khách khí. Lẫn nhau ở giữa minh ngầm đều giao phong qua rất nhiều lần.

Người đến chính là Vũ Tá, “Ha ha” cười một tiếng, nói: “Làm sao nơi này là ngươi Ngũ gia địa bàn, nhưng cũng là tổ chức địa bàn, không có thông tri, ta người đại đương gia này lại không thể tới sao?”

Ngũ Mục nói: “Tự nhiên có thể, chẳng biết ông chủ một mình đến đây, cần làm chuyện gì?”

Vũ Tá chậm ung dung đi đến trước thính đường, trực tiếp tọa hạ, một đôi mắt nhìn trần nhà, chậm rãi nói ra: “Tổ chức truyền đến trong tay của ta, đã là thứ bốn mươi hai đời, trải qua chín triệu năm tuế nguyệt, nói dài cũng không dài, nói ngắn cũng không ngắn. Các ngươi Ngũ gia gia nhập tổ chức, cũng có hơn ba triệu năm a? Từ một cái tiểu gia tộc làm đến bây giờ, tổ chức bên trên cũng coi là đối đãi các ngươi không tệ.”

Ngũ Mục nói: “Kia là tự nhiên, ba triệu năm qua, Ngũ gia trải qua đời thứ mười hai, mỗi đại gia chủ đều là vì tổ chức ném đầu lâu, vẩy nhiệt huyết chết ở bên ngoài, đối với tổ chức cũng là tận trung hết sức.”

Vũ Tá nói: “Không sai, tổ chức có thể có hôm nay địa vị cùng quy mô, các ngươi Ngũ gia cũng là trọng đại công thần.”

Ngũ Mục nói: “Ông chủ hôm nay giá lâm hàn xá, chính là vì cùng ta nói mấy cái này sao?”

Vũ Tá cười nói: “Tự nhiên không phải, Ngũ gia lịch đại đều là tổ chức công thần, càng là trung thần, vì tổ chức xông pha khói lửa. Bây giờ tổ chức bên trên lại gặp phải khó khăn, liền chẳng biết Ngũ Mục đại nhân phải chăng cũng giống như tiền bối? Nguyện ý vì tổ chức làm một số việc đâu?”

Ngũ Mục nói: “Có ông chủ tại, tổ chức làm sao có khó khăn.”

Vũ Tá cười cười, nói ra: “Ta bất quá là phổ thông chín sao Quỷ Đế mà thôi, nào có cái gì năng lực. Nếu như Ngũ Mục đại nhân không chịu hỗ trợ, lần này khó khăn liền thật không bước qua được.”

Ngũ Mục cau mày nói: “Hỗ trợ cái gì?”

Vũ Tá nói: “Đem đại nhân đầu cho ta.”

Ngũ Mục sững sờ, dù cảm giác có chút đường đột, nhưng cũng đã sớm chuẩn bị, cười to nói: “Nghĩ không ra đầu của ta còn như thế có tác dụng. Bất quá ta lại cho rằng có mặt khác một loại biện pháp có thể giúp tổ chức vượt qua cửa ải khó.”

Vũ Tá cũng cười, nói: “Ngươi chỉ là đầu của ta sao?”

Ngũ Mục nói: “Đúng vậy.”

Vũ Tá “Hắc hắc” cười khan hai tiếng, đứng dậy, đưa tay làm cái “Mời” thủ thế.

Ngũ Mục song đồng co rụt lại, ngưng tiếng nói: “Ông chủ đã quyết định sao?”

Vũ Tá nói: “Quyết định.”

Ngũ Mục mặt sắc mặt ngưng trọng, hai tay ôm quyền cung kính cong xuống, cất cao giọng nói: “Những năm gần đây, đa tạ tổ chức chiếu cố.”

Nói xong, ôm quyền hai tay bỗng nhiên một nắm, cường đại lực lượng từ trong cơ thể bạo phát đi ra, toàn thân tuôn ra một mảnh kim quang, cả người như đao, trực tiếp bổ hướng về phía trước.

Vũ Tá cười khinh bỉ, tay trái thả lỏng phía sau, tay phải hướng nắm vào trong hư không một cái, một bộ quyền nón trụ che lại toàn bộ cánh tay phải, đối với Ngũ Mục nghênh đón tiếp lấy.

Hai người đã biết này biết kia, đem đối phương mò được nhất thanh nhị sở.

“Ầm ầm!”

Kình khí cường đại bạo phát đi ra, Ngũ Mục căn phòng này nháy mắt hóa làm bột mịn.

Cùng một thời gian, đại lượng tiếng la giết từ bốn phương tám hướng truyền đến, xông vào Ngũ gia địa bàn.

Ngũ Mục sắc mặt cực kỳ khó coi, Vũ Tá hiển nhiên đến có chuẩn bị, giết hắn một trở tay không kịp. Nội tâm của hắn có một tia hối hận, không có trước thời gian động thủ.

Vũ Tá cười lạnh nói: “Ngũ gia đời đời trung liệt, lại thêm Ngũ Mục đại nhân đầu, liền hết thảy hoàn mỹ.”

Ngũ Mục nói: “Kẻ hèn này đầu, làm sao có thể bằng ông chủ đầu phân lượng đâu, phải giải quyết tổ chức lập tức khó khăn, còn phải ông chủ đầu mới được a.”

Hắn đem lực lượng liều mạng rót vào quyền bên trong, bỗng nhiên hướng về phía trước áp chế.

Đối phương có chuẩn bị mà đến, hiển nhiên các loại chuẩn bị đều làm, chính mình vội vàng ứng chiến, đã không còn đường lui, chỉ có thể nghĩ biện pháp đem ông chủ áp chế, như vậy mọi chuyện đều tốt xử lý.

Vũ Tá gương mặt bóp méo dưới, Ngũ Mục thực lực quả nhiên ở trên hắn, chống lại một trận, liền ngăn cản không nổi, bắt đầu bước nhỏ lui lại. Ngũ Mục chân khí trầm xuống, một khắc cũng không muộn chậm trấn áp lên đi.

Vũ Tá gằn giọng nói: “Ngươi cho rằng ta là đến liều mạng với ngươi sinh tử sao? Ngũ Mục, không thể không nói, thực lực của ngươi giấu giếm rất sâu, thế mà đã sớm vượt qua ta. Nhưng nếu là không có vạn toàn chuẩn bị, ta sao lại hiện tại nổi lên?” Hắn lớn tiếng nói: “Lục trưởng lão, đến lượt ngươi xuất thủ!”

Ngũ Mục biến sắc, đặc biệt là nghe được “Lục trưởng lão” ba chữ thời điểm, càng là toàn thân như giống như bị chạm điện, kém chút trực tiếp tâm cảnh mất cân bằng, mặt mũi tràn đầy kinh sợ.

Tại cách đó không xa, một đạo còng xuống thân thể gầy ốm xuất hiện, sau đó nghênh đón hai người đối kháng sóng xung kích, tập tễnh đi tới. Là một tên tóc trắng lão ông, hai mắt nửa khép, tựa như không mở ra được, từng bước một giẫm lên gợn sóng tiến lên.

Ngũ Mục cả kinh nói: “Lục trưởng lão! Ngươi còn chưa có chết?”

Lục trưởng lão song đồng mở ra một tuyến sáng ngời, hiện lên sát khí lạnh lẽo, còn có trào phúng, lạnh giọng nói: “Không có đem các ngươi giết hết, ta làm sao sẽ chết đâu.”

Ngũ Mục kinh sợ nhìn chằm chằm Vũ Tá, cắn răng phẫn nộ nói: “Nguyên lai sớm vào lúc đó, ngươi liền vì đối phó chúng ta Ngũ gia lưu lại chuẩn bị ở sau, đáng hận chúng ta Ngũ gia một mực đối với tổ chức tận trung hết sức! Giết được thỏ, mổ chó săn, chim bay tận, lương cung giấu!”

Lục trưởng lão là trong tổ chức mặt khác một đại thế gia Trương gia đệ tử, năm đó cái kia đại thế gia phản ra tổ chức, đối địch với tổ chức, ở đời trước ông chủ trấn áp xuống, triệt để hôi phi yên diệt. Mà trong đó xuất lực nhiều nhất chính là Ngũ gia, phụ thân của Ngũ Mục cũng là tại một trận chiến kia bên trong vẫn lạc.

Lúc ấy Vũ Tá vẫn chỉ là tổ chức nhị đương gia, nghĩ không ra trong bóng tối thế mà đem lục trưởng lão cứu lại.

Vũ Tá cười gằn nói: “Nếu là không có một chút thủ đoạn phi thường, làm sao áp chế được các ngươi những thế gia này đâu? Ngươi cho rằng trương gia năm đó là chính mình phản đi ra sao? Hắc hắc, cũng là bị đại đương gia bức phản a!”

Ngũ Mục giật mình, liền cảm nhận được đáng sợ khí tức trấn áp mà đến, lục trưởng lão hai mắt toàn bộ mở ra, quát to: “Để ngươi cũng nếm thử chúng ta Trương gia cửa nát nhà tan tư vị!”

“Ầm ầm!”

Một đạo cự đại chùm sáng màu xanh lục, từ trời rơi xuống, đem Ngũ Mục khóa chặt.

Chùm sáng bên trong xen lẫn khí tức hủy diệt, cẩn thận nhìn lại, lại có từng tôn to lớn quỷ phách, diện mục dữ tợn, hai tay ôm ngực, huyễn hóa tại chùm sáng bên trong.

Ngũ Mục hút khẩu hơi lạnh, tâm cảnh kịch liệt dao động, phía trước là Vũ Tá sát chiêu áp bách, đỉnh đầu lại là lục trưởng lão trấn áp, lo lắng phía dưới, lệ quát một tiếng, từng đạo sáng loáng màu lam tinh quang từ trong cơ thể tuôn ra, tại quanh thân lưu động xoay tròn, từ Ngũ Mục trên lưng gạt ra một cái diện mục dữ tợn đầu, giống như là một cái khác thân thể muốn thoát thể mà ra, nhưng y nguyên nửa người hãm tại Ngũ Mục lưng bên trong, ngửa mặt lên trời gào to một tiếng.

Sau đó một đạo thiên băng địa liệt vang vọng, Ngũ Mục cùng cái kia nửa người đều là liều mạng chấn động, một cỗ mịt mờ quang huy cùng kim sắc quyền ảnh gào thét mà ra, cùng cái kia hai cỗ lực lượng đụng vào nhau, hình thành một đạo xé rách vạn dặm cự đại phong bạo.

“Ầm ầm!.”

Toàn bộ Sơ Giang Thành vì thế mà chấn động.

Tất cả quỷ tu đều bị chấn động, nhìn về phía cái kia sóng xung kích phương hướng, tựa hồ tâm có điều ngộ ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3266: Chuyển Luân Hóa Sinh Diệu Pháp Đại Trận

“Ha ha, tuyệt vọng tư vị không dễ chịu a? Chúng ta ba mươi năm, mới chờ đến hôm nay cơ hội. Ngũ Mục, tương đương ngươi sống lâu ba mươi năm, cũng nên thỏa mãn.” Trong vụ nổ, Vũ Tá kiên định đi ra, mặt mũi tràn đầy băng lãnh thần sắc, hai mắt bởi vì nhìn thấy thắng lợi trong tầm mắt, mà có vẻ hơi hưng phấn.

“Các ngươi vui vẻ quá sớm đi, ta còn cho rằng lục trưởng lão đột phá đến chín sao Thiên Giới đỉnh phong, nghĩ không ra y nguyên vẫn là hậu kỳ. Cùng là hậu kỳ, liền tính hai người các ngươi liên thủ, ta đánh không lại còn có thể thong dong trở ra.” Ngũ Mục toàn thân lam quang chớp động, cảnh giác tới cực điểm, vừa rồi cái kia một cái mặc dù tiêu hao hắn năng lượng cực lớn, nhưng lại rõ ràng hai người cảnh giới, ngược lại yên tâm không ít.

Cho tới bốn phương tám hướng vang lên giết chóc cùng chiến đấu âm thanh, hắn đã không quản được cái này rất nhiều, chỉ cần mình có thể đào tẩu, Ngũ gia liền dài lập bất bại.

“Ha ha, ngươi có thể nghĩ tới, chúng ta sẽ không nghĩ tới sao? Lục trưởng lão, để tên nhà quê này mở mang tầm mắt đi.” Vũ Tá khinh miệt cười nhạo.

Đột nhiên liên tiếp tiếng kêu thảm thiết, từ xa mà đến gần mà tới.

Đại lượng máu tươi tại không trung vẩy ra, đều là ngắn ngủi mà gấp rút.

Rất nhanh liền hai thân ảnh đi vào ba người trước mặt, phía trước người kia nhập nhèm nói ra: “Đây là tổ chức bên trên đang huấn luyện sao?”

Ngũ Mục mừng lớn nói: “Thanh Huyền công tử nhanh trợ ta một chút sức lực.”

Người đến chính là Dương Thanh Huyền, đi theo phía sau người là Tiểu Kiều, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ sợ hãi cuộn rút sau lưng Dương Thanh Huyền, bị Dương Thanh Huyền bảo hộ lấy.

Ngũ Vân từ đằng xa lao đến, lớn tiếng nói: “Thanh Huyền công tử, là nhiệt tình muốn diệt ta Ngũ gia, khẩn cầu tương trợ!” Hắn mặt mũi tràn đầy lo lắng, mở ra một con đường máu, tình thế đã mười phần nguy cấp.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Nguyên lai không phải huấn luyện, là thực chiến, ta nói sao, làm sao chết rất nhiều người.”

Ngũ Mục trầm giọng nói: “Chỉ muốn công tử trợ ta Ngũ gia vượt qua trước mắt cửa ải khó, công tử hết thảy điều kiện, ta Ngũ Mục không không tuân theo.”

Dương Thanh Huyền hai mắt sáng lên, cả cười.

Vũ Tá sắc mặt trầm xuống, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền lạnh giọng nói: “Tiểu tử, ngươi vừa giết không ít người của ta, nể tình ngươi người không biết vô tội, cứ thế mà đi đi, ta không cùng người so đo. Nhưng nếu nếu không thức thời, liền ai cũng không thể nào cứu được ngươi.”

Hắn liếc mắt liền nhìn ra Dương Thanh Huyền tu vi cảnh giới, mặc dù chín sao Quỷ Đế sơ giai trong mắt hắn không đáng mỉm cười một cái, nhưng dù sao cũng là chín sao Quỷ Đế, đặt ở bình thường, giết tổ chức người, tự nhiên không thể để cho hắn mạng sống. Nhưng trước mắt việc khẩn cấp trước mắt là diệt trừ Ngũ gia, đánh giết Ngũ Mục, không nghĩ dẫn xuất khó khăn trắc trở phiền phức.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Có thể ta trời sinh chính là cái không quá người thức thời. Nếu không các ngươi dạy một chút ta, làm sao mới xem như thức thời?”

Vũ Tá quát: “Vậy ngươi liền học tốt được, kiếp sau lại đến!” Toàn thân hắn sát khí bộc phát, tại thân thể bốn phía hóa làm gió bão, sau đó thân thể khẽ động, cái này sát khí liền hóa rồng mà đi.

Trong mắt hắn, Dương Thanh Huyền cũng chỉ là một chiêu địch.

Sở dĩ toàn lực hành động, để cầu một chiêu tất thắng, sau đó chuyên tâm đối phó Ngũ Mục.

Dương Thanh Huyền tự nhiên biết Vũ Tá lợi hại, thân ảnh lóe lên, liền bay lên không, đối với Ngũ Vân hét lớn: “Bảo vệ tốt nàng.” Chỉ tự nhiên là Tiểu Kiều.

Ngũ Vân vội vàng nói: “Công tử yên tâm!”

Vội vàng phóng tới Tiểu Kiều, đem hắn hộ ở sau lưng mình. Hắn cũng không xông vào chiến trường, liền thủ hộ lấy Tiểu Kiều trốn ở địa phương an toàn. Hắn biết mình lực lượng có hạn, thậm chí có cũng được mà không có cũng không sao, mà Dương Thanh Huyền cùng Ngũ Mục chiến trường mới là tính quyết định nhân tố.

Cái kia mấy đạo sát khí hóa rồng một cái thất bại, tất cả đều đằng không mà lên, hướng Dương Thanh Huyền đuổi theo.

“Đến hay lắm!”

Dương Thanh Huyền đến trống trải địa phương, trực tiếp hồi xoay người lại, lấy ra chiến kích, vô số rực rỡ quang huy trên lưỡi kích hiển hiện, tựa như một vòng sáng tỏ thái dương, chiếu rọi dài vạn dặm không đều chướng mắt.

Quỷ Giới hoàn cảnh đều thuộc về tương đối u ám, chưa từng bị cái này ánh sáng chiếu qua, sở hữu chiến đấu bên trong, không phải chiến đấu bên trong, đều cảm thấy hai mắt nhói nhói, vội vàng nhắm mắt lại, thất kinh nói: “Đây là cái gì binh khí?”

“Xùy!”

Chiến kích tại không trung nhoáng một cái, liền bổ ra một đạo bạch sắc quang mang, đem cái kia mấy đạo sát khí hóa rồng vì toàn bộ chặt đứt.

Vũ Tá sầm mặt lại, cắn răng nói: “Phiền phức!”

Lục trưởng lão nói: “Ngươi đi giết tiểu tử kia đi, Ngũ Mục giao cho ta một người là được rồi. Ta chính tốt tốt tốt cùng hắn chơi đùa, để hắn trải nghiệm một cái sống không bằng chết cảm giác, sau đó để hắn tại trong tuyệt vọng chậm rãi chết đi.”

Ngũ Mục cả giận nói: “Cho dù các ngươi Trương gia là bị buộc mà phản, đó cũng là đời trước ông chủ sự tình, làm sao chỉ trách tại ta Ngũ gia trên đầu?”

Lục trưởng lão nói: “Tên cẩu tặc kia đã sớm chết, lửa giận tự nhiên cho các ngươi đến thụ!”

Hai tay của hắn vận chưởng, tại không trung không ngừng thay đổi, hướng Ngũ Mục cuồng chụp mà đến, mỗi một dưới lòng bàn tay, đều phảng phất có linh tính, bộc phát ra chấn nhân tâm phách lực lượng cường đại.

Ngũ Mục không dám cứng rắn địch, giẫm lên bộ pháp lui lại, nhưng những chưởng phong kia bất diệt, càng tụ càng nhiều, ép tới hắn đáp ứng không xuể. Chẳng biết lúc nào, dưới chân hư không bỗng nhiên hiện ra một tòa trận pháp, tại không có chút nào cảm thấy tình huống dưới, hắn đã vào trận.

“Chuyển Luân Hóa Sinh!”

Lục trưởng lão lệ quát một tiếng, đại trận lập tức khởi động, hóa làm mênh mông thiên địa, tự thành thế giới.

Ngũ Mục chỉ cảm thấy càn khôn một biến, liền đã không tại Sơ Giang Thành, mà là lơ lửng tại một tòa nhìn không thấy bờ trên trận pháp, bốn phương tám hướng đều truyền đến làm người sợ hãi khí tức cường đại.

Hắn bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó, cả kinh nói: “Chuyển Luân Hóa Sinh Diệu Pháp Đại Trận?!” Sắc mặt một cái liền dị thường khó coi.

Lục trưởng lão cười như điên nói: “Ha ha, chính là này trận, từ mười hai vị chín sao Quỷ Đế tổ hợp mà thành, để bảo đảm có thể tiêu diệt ngươi Ngũ gia, cái này mười hai vị chín sao Quỷ Đế, tất cả đều là trung giai tu vi a!”

Ngũ Mục cảm thấy hoảng sợ, mười hai vị chín sao Quỷ Đế trung giai hắn liền đã không phải là đối thủ, huống chi là bị luyện hóa về sau tạo thành đại trận.

Sát na ở giữa, mười hai vị bộ dáng khác nhau Quỷ Đế, liền xuất hiện tại bốn phương tám hướng, trong đó còn có một tôn lại không phải hình người, chỉ là một đầu chín sao Quỷ Đế trung giai hung Hồn thú.

Ngũ Mục song đồng co rụt lại, nhìn chằm chằm một người trong đó, bi thống nghẹn ngào kêu lên: “Long đệ!”

Tôn kia quỷ phách mặt không biểu tình, trong hai con ngươi trừ hung sát chi khí bên ngoài, lại không bất luận cái gì tình cảm.

Lục trưởng lão cười to nói: “Ha ha, ta đều suýt nữa quên mất, tôn này quỷ phách hoàn toàn chính xác chính là ngươi thân đệ đệ, ngũ rồng, ha ha, năm đó Vũ Tá có thể phái hắn ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, mục đích đúng là vì luyện hóa cho ta dùng, ha ha. Bất quá ba chiêu, liền đem hắn bắt lại, trực tiếp luyện vào trong trận."

Ngũ Mục quát ầm lên: "Ta giết ngươi!"

Phẫn nộ mặc dù nhét đầy đại não, nhưng hắn dù sao cũng là nhất gia chi chủ, các loại sóng to gió lớn đều gặp, vẫn là không có mất đi tỉnh táo, trong đầu không ngừng phi tốc suy tư thoát thân biện pháp, nhưng nội tâm lại là càng ngày càng nặng.

Đại trận bên ngoài, Sơ Giang Thành trên bầu trời, Dương Thanh Huyền cùng Vũ Tá đại chiến vừa mới bắt đầu, nguyên bản tất cả mọi người đều tưởng rằng một hiệp sự tình, lại giết hơn mười chiêu, còn đang dây dưa bên trong.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3267: Thế Lực Ngang Nhau, Cưỡng Ép Phá Trận

“Tiểu tử, có gan chớ né.” Vũ Tá càng đánh càng phiền muộn, đối phương thân pháp cực kì quỷ dị, vừa đánh bên cạnh trốn, chính mình thế mà nhất thời ở giữa không làm gì được hắn. Nội tâm cũng rất cảm thấy chấn kinh, trừ thân pháp bên ngoài, Dương Thanh Huyền biểu hiện ra sức chiến đấu, nơi xa không phải chín sao Quỷ Đế sơ giai đơn giản như vậy.

“Muốn đánh cứ đánh, mù bức bức cái gì? Đánh nhau còn không cho tránh? Vậy ngươi đứng yên đừng nhúc nhích, để ta chặt mấy đao thử một chút. Tu luyện thế nào lâu như vậy, càng tu càng thiểu năng.” Dương Thanh Huyền vừa đánh vừa mắng.

“Hừ, hiện lên miệng lưỡi nhanh chóng, đợi chút nữa ta liền đem miệng của ngươi xé!” Vũ Tá mặt mũi tràn đầy âm trầm cả giận nói, hắn mặc dù tức giận vạn phần, nhưng mình từ đầu đến cuối chiếm cứ ưu thế, chỉ cần tiếp tục đánh xuống, đánh giết đối phương chỉ là cái vấn đề thời gian. Cho tới Ngũ Mục phía kia, có lục trưởng lão như vậy đủ rồi.

Vũ Tá nhìn liếc mắt phía dưới, thấy Chuyển Luân Hóa Sinh Diệu Pháp Đại Trận khởi động, một trái tim liền để xuống.

Dương Thanh Huyền cũng chú ý tới tình huống phía dưới, hắn bắt đầu còn nghĩ chờ Ngũ Mục chiến thắng lục trưởng lão sau tới giúp mình, bây giờ nhìn đến hoàn toàn dựa vào không ngừng, đừng chờ lục trưởng lão giết hắn lại tới giết chính mình liền cám ơn trời đất, chỉ có thể dựa vào tự nghĩ biện pháp giải quyết.

Nhưng đối phương là chín sao Quỷ Đế hậu kỳ, mà lại tại hậu kỳ cảnh giới chẳng biết dừng lại bao nhiêu năm tháng, sớm đã thân kinh bách chiến.

"Liều mạng!" Dương Thanh Huyền ý niệm cùng một chỗ, chơi liều liền đi lên, toàn thân trở nên kim quang xán lạn, lại không lập loè tránh một chút, mà là hai tay chấp kích, trực tiếp hướng Vũ Tá bổ tới.

"Đến hay lắm!" Vũ Tá trong mắt lóe lên vẻ mừng như điên, mặc dù Dương Thanh Huyền trên thân kim quang để hắn cực kì khó chịu, nhưng chỉ cần đối phương chịu chiến, chính mình liền thắng chắc. Hắn không có cái gì binh khí, trực tiếp nắm tay tụ lại quỷ khí, liền hướng cái kia chiến kích đánh tới.

"Ầm ầm!"

Hai cỗ sức mạnh đáng sợ đối oanh cùng một chỗ, kích quang trực tiếp mở ra đối phương quyền kình, chém xuống đi.

"Cái gì?!" Vũ Tá tròng mắt đều rơi ra tới, chính mình thế nhưng là chín sao Quỷ Đế hậu kỳ a! Thế mà bị đối phương một chiêu bổ ra quyền kình! Kim quang kia như thế loá mắt chói mắt, đối với hắn liền chém xuống đến, cực kì khó chịu.

Dương Thanh Huyền cũng bị quyền kình lực lượng oanh trúng, đánh bay ra ngoài.

Cường đại quỷ linh khí ở trên người hắn không ngừng nổ tung, chấn động thân thể của hắn, mặc dù cực kì khó chịu, nhưng lại hoàn toàn chịu đựng được, chỉ là bị một chút bị thương nhẹ, khóe miệng có chút tràn ra máu tươi.

"Có thể ngăn cản!" Hắn mừng rỡ không thôi.

Cái này dung hợp Lục Đạo Bất Phôi Tướng đạo thể, so trước kia càng cường đại hơn, cơ hồ đạt đến hòa hợp chi cảnh, vạn pháp khó thương.

Vũ Tá phất tay một bổ, đem kim quang kia trảm kích triệt để chém chết, kinh sợ nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, phảng phất không thể tin tưởng mình con mắt, hắn cả giận nói: “Ngươi rốt cuộc là ai?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không thức thời không thú vị người.”

Vũ Tá tức nghiến răng ngứa, lạnh giọng nói: “Ngươi không phải Quỷ Giới người, vừa rồi kia là Đại Niết Bàn kim quang! Ta hiểu được, ngươi là mấy năm trước từng tiến vào Quỷ Giới, sau đó rời đi nhân tộc. Năm đó Quỷ Hỏa Thánh thành bị san bằng lúc, rất nhiều người cũng gặp được Đại Niết Bàn kim quang. Nhìn đến Quỷ Hỏa Thánh thành hủy diệt, ngày xấu bị giết, cùng ngươi cùng Ngũ gia thoát không được quan hệ a.”

Hắn một cái mừng rỡ đứng lên, cười to nói: “Ha ha, buồn cười Ngũ gia di chuyển đến Quỷ Hỏa Thánh thành, ta chỉ cần đem chuyện này truyền đến Tần Quảng thành, toàn bộ Ngũ gia tại Tần Quảng thành địa giới thế lực liền muốn hôi phi yên diệt, ha ha ha ha, thật sự là đạp phá sắt giày không chỗ tìm, tự nhiên chui tới cửa, Ngũ gia lần này triệt để chết chắc!”

Dương Thanh Huyền nói: “Thật sự là buồn cười đến cực điểm, mình lập tức liền phải chết nhìn không thấy, lại đàm luận người khác chết sống.”

Vũ Tá khẽ nói: “Coi như ngươi có Đại Niết Bàn kim quang, cũng nhiều nhất cùng ta thế lực ngang nhau, muốn giết ta nằm mơ đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Có phải là nằm mơ hay không ngươi rất nhanh liền đã biết rồi.”

Hai tay của hắn chấp kích, đem Đại Niết Bàn chi lực liều mạng rót vào kích bên trong, đạt đến cực hạn sau tung người nhảy lên, bỏ qua Vũ Tá, hướng phía dưới bổ xuống. Tựa như một đạo kim sắc lưu tinh xẹt qua trời cao, đem thiên địa này xé rách.

Vũ Tá sắc mặt đại biến, cả giận nói: “Không được!”

Dương Thanh Huyền mục tiêu đúng là cái kia luân chuyển đại trận, hắn nổi giận gầm lên một tiếng, đột nhiên bay xuống, chặn đường Dương Thanh Huyền.

“Ầm ầm!”

Hai người cứng đối cứng va chạm một cái, năng lượng to lớn tác động đến ra, đem càn khôn đánh nát, thiên địa điên đảo.

Toàn bộ Sơ Giang Thành đều nhận không nhỏ tác động đến, cơ hồ sở hữu Quỷ Đế toàn bộ đằng không mà đến, ở phía xa quan sát.

“Người kia là chín sao sơ giai? Ta không có hoa mắt a? Lại có thể cùng Vũ Tá đại nhân liều mạng?”

“Thật là chín sao sơ giai, cái này sao có thể, kim quang kia là chuyện gì xảy ra, tựa hồ cực kì khắc chế quỷ linh khí.”

“Toàn bộ Sơ Giang Thành chín sao Quỷ Đế mặc dù không ít, nhưng cũng không nhiều, tựa hồ cũng không cái này một hào nhân vật.”

“Có thể là Ngũ gia mời tới giúp đỡ đi, dù sao hai phái phân liệt đã lâu, một trận chiến này không thể tránh được, nghĩ không ra ngay tại hôm nay. Sơ Giang Thành thế lực cát cứ, muốn phát sinh biến hóa.”

Xa xa rất nhiều Quỷ Đế, đều là việc không liên quan đến mình, treo lên thật cao, đều đang tính toán lấy kết quả của trận chiến này cùng ích lợi của mình.

Dương Thanh Huyền cùng Vũ Tá không ngừng liều mạng, đều là Dương Thanh Huyền cố ý gây nên, mượn hai người đụng nhau lực lượng đến xung kích đại trận, vừa đánh bên cạnh hạ chìm, hướng đại trận phương hướng tới gần.

Mà lại phía dưới hỗn chiến người bên trong, tổ chức lực lượng chiếm thượng phong, người cũng nhiều hơn, dạng này bị đánh nhau sóng xung kích cùng tiến đến, cũng là tổ chức nhân viên tử thương lớn hơn.

Vũ Tá mặc dù xem thấu hắn cái này một mục đích, lại không có biện pháp, chỉ có thể tức giận đến nghiến răng.

Ngũ Vân liều mạng bảo vệ Tiểu Kiều, mang theo Tiểu Kiều trốn đông trốn tây, lấy hắn bảy sao quỷ đế thực lực, chỉ là trốn chạy, vẫn là không chút phí sức. Ngũ Vân thà có thể chính mình thụ thương cũng phải che chở Tiểu Kiều, nếu không đợi chút nữa Dương Thanh Huyền đuổi theo trách xuống tới, chính mình nhưng ăn không tiêu.

“Ngươi cho rằng đem đại trận oanh mở, Ngũ Mục liền có thể sống sao? Nếu là lục trưởng lão ra, chỉ có thể ngươi chính mình chết càng nhanh.” Vũ Tá bình tĩnh phẫn nộ quát.

“Tốt a tốt a, chính ta chết càng nhanh, cái này cũng ai cần ngươi lo? Mà lại chính ta chết càng nhanh không phải càng tốt sao? Ngươi dông dài nhiều như vậy làm gì? Chẳng lẽ là phải cứu ta, không muốn giết ta càng nhanh?” Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói.

Vũ Tá không còn gì để nói.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ta liền thích vác đá ghè chân mình, càng nện càng dễ chịu, thoải mái.”

Nói xong, lại là một kích bổ tới.

Vũ Tá không có bị tức chết, Dương Thanh Huyền mỗi một chiêu hắn đều phải đi cản, nếu không liền chém trên trận pháp, một khi trận pháp bị phá, Ngũ Mục trốn thoát, hậu quả liền không nói được rồi.

Nhưng cho dù chính mình đi đón đỡ kích quang, y nguyên vô pháp hoàn toàn ngăn trở, sóng xung kích vẫn là sẽ lan đến gần trên trận pháp, dùng mắt tình hình trước mắt nhìn, chẳng biết đại trận còn có thể chống đỡ bao lâu. Nội tâm của hắn lo lắng, cũng không biết Ngũ Mục chết không có.

“Ầm ầm!”

Vũ Tá đem cái này một kích hoàn toàn ngăn trở, sóng xung kích hướng hai bên tàn phá bừa bãi, hóa làm đáng sợ phong bạo, không ngừng xung kích càn khôn cùng đại trận kia.

Cuối cùng, một đạo kinh thiên động địa tiếng vang từ phía dưới truyền đến, ổ quay đại trận cuối cùng bị từ bên ngoài phá vỡ, cường đại trận lực vỡ nát mà ra, cuốn vào cái kia trong gió lốc, càng là xông phá thiên địa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3268: Là Thời Điểm Phản Kích

“Không được! Đại trận phá.”

Vũ Tá sắc mặt bạc trắng, tức giận đến râu tóc loạn chiến, hắn chờ đợi ngày này đợi mấy chục năm, nếu để cho Ngũ Mục chạy trốn, liền thật muốn gặp trở ngại chết rồi.

Bất quá tốt ở bên trong truyền đến hỗn loạn mà cường đại lực lượng va chạm, Ngũ Mục cực kì chật vật vọt ra, toàn thân đẫm máu, tựa hồ bị trọng thương.

“Ra lại như thế nào, còn không phải muốn chết!”

Lục trưởng lão thanh âm lập tức mà tới.

Ngũ Mục mặt mũi tràn đầy tuyệt vọng, một cái thấy rõ cục thế bên ngoài, cả cái tổ chức địa bàn cơ hồ toàn hủy, to lớn hư không tại Sơ Giang Thành bên trong lan tràn, có thể chạy người đều chạy, không chạy nổi đều chết rồi.

Hắn liếc mắt liền thấy Dương Thanh Huyền cùng Vũ Tá, có chút sửng sốt một chút, mặc dù không biết Dương Thanh Huyền vì sao không bị tổn thương, nhưng dưới tình thế cấp bách không quản được rất nhiều, trực tiếp thuấn di đến Dương Thanh Huyền bên cạnh thân, quát: “Ngươi đi mau! Nghĩ biện pháp đi Quỷ Hỏa Thánh thành, nói cho Ngũ Thái nơi này chuyện phát sinh, để bọn hắn có chỗ đề phòng, tương lai báo thù cho chúng ta.”

Dương Thanh Huyền nhìn liếc mắt lục trưởng lão, cùng phía sau hắn mười hai vị Quỷ Đế hồn, nói ra: “Cùng đi, bọn hắn lưu không được chúng ta.” Ánh mắt của hắn hướng hư không nhìn lại, tìm kiếm Ngũ Vân cùng Tiểu Kiều tung tích.

Lục trưởng lão cười như điên nói: “Ha ha, lưu không được các ngươi? Ngươi coi mình là rễ hành rồi?”

Hắn vung tay lên, mười hai vị Quỷ Đế hồn liền vọt lên, đem hai người bọn họ vây quanh.

Lục trưởng lão nhíu mày lại, đối với Vũ Tá chất hỏi: “Ngươi vì sao không xuất thủ?”

Vũ Tá sắc mặt bạc trắng, cả giận nói: “Ta làm sao không có xuất thủ? Mảnh này hư không không phải ta đánh nổ, chẳng lẽ là mình nổ sao?”

Lục trưởng lão chỉ vào Dương Thanh Huyền nói ra: “Vậy làm sao hắn còn sống sót?”

Vũ Tá vừa tức vừa giận vừa thẹn phẫn, chẳng biết làm sao mở miệng, cũng không thể nói mình đánh không lại hắn a? Coi như nói ra, lục trưởng lão cũng sẽ không tin tưởng.

Lục trưởng lão hừ lạnh nói: “Vũ Tá, ta mặc kệ trong lòng ngươi đang giở trò quỷ gì, Ngũ Mục ta hôm nay là giết định, tiểu tử này ta cũng giết định, ngươi tốt nhất đừng tại sau lưng ta đùa nghịch hoa chiêu gì.”

Vũ Tá tức ngất đi, hít một hơi thật sâu, ôm quyền nói: “Lục trưởng lão yên tâm, hai người này ta cũng là nhất định muốn giết.”

Lục trưởng lão khoát tay nói: “Ngươi đi sang một bên, đừng làm trở ngại ta.”

Vũ Tá mặt mũi tràn đầy sắc mặt giận dữ, nhưng suy nghĩ một chút, vẫn là lui qua một bên.

Lục trưởng lão có chút kiêng kị nhìn hắn liếc mắt, xác định hắn sẽ không ra vẻ về sau, lúc này mới người chỉ huy Quỷ Đế hồn công kích Ngũ Mục cùng Dương Thanh Huyền.

Luân chuyển đại trận phá vỡ về sau, những này Quỷ Đế hồn thực lực giảm lớn, mà lại không ít đã bị Ngũ Mục kích thương, nhưng dù sao số lượng đông đảo, cho dù không có đại trận phụ trợ, cũng đủ để đánh giết Dương Thanh Huyền cùng Ngũ Mục, huống chi còn có lục trưởng lão vị này chín sao Quỷ Đế hậu kỳ tại, càng còn có Vũ Tá ở phía xa mặt âm trầm quan chiến, sợ là bất cứ lúc nào cũng sẽ xuất thủ tham chiến.

Ngũ Mục lo lắng nói: “Ta cản một trận ngươi đi trước, nếu không hai người đều đi không nổi.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, hắn cũng có chút tâm động, chính mình chỉ là qua đến giúp đỡ, có thể giúp thì giúp, không giúp được cũng không thể đem mạng dựng ở đây.

Lúc này, tôn kia to lớn Quỷ Đế cấp hung Hồn thú gào thét một tiếng, liền vọt lên, trực tiếp nhào về phía hai người.

Cái khác Quỷ Đế hồn cũng lần lượt xuất thủ, bắt đầu công kích.

Dương Thanh Huyền không hiểu liền sửng sốt một chút, nhìn xem cái kia đánh tới hung Hồn thú, song mi trực tiếp nhăn thành chữ Xuyên, hắn bỗng nhiên hóa ra Đại Niết Bàn kim thân, biến thành trăm trượng to lớn, năm ngón tay liền bắt tới.

“Oanh” một tiếng, hung Hồn thú bị hắn tại Đại Niết Bàn kim quang bên ngoài, không ngừng gào thét, muốn xông vào đến nhưng không được.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Không có trùng hợp như vậy chứ?” Hắn nhìn xem cái kia hung Hồn thú, năm ngón tay vồ lấy, quát: “Trấn định!” Sau đó miệng phun chú ngữ, niệm tụng kinh văn.

Hung Hồn thú gầm thét mấy lần, tựa hồ bị Đại Niết Bàn kim quang trấn trụ, sau đó kinh văn lọt vào tai, trên thân hung sát chi khí một chút xíu trôi qua, con mắt cũng biến thành sáng lên, chậm rãi xuất hiện thần thái.

Lúc này lục trưởng lão cũng phát hiện không đúng, hai tay bấm niệm pháp quyết, hướng cái kia hung Hồn thú điểm tới, miệng phun chú ngữ, quát: “Đại Hoàng, nhanh lên!”

“Phốc!.” Dương Thanh Huyền một ngụm máu cười phun tới, liều mạng ôm bụng, cười như điên nói: “Ha ha, Đại Hoàng? Đại Hoàng, ha ha ha ha!”

Cái kia hung Hồn thú biểu lộ muốn nhiều buồn cười liền có bao nhiêu buồn cười.

Dương Thanh Huyền chỉ vào nó cười điên nói: “Ha ha, Đại Hoàng, Đại Hoàng.”

Hung Hồn thú đột nhiên miệng nói tiếng người, phẫn nộ quát: “Ngậm miệng!”

Thân thể khổng lồ nhoáng một cái, liền chậm rãi hóa ăn ở hình, đúng là Quỷ Tàng!

Nguyên lai hắn rơi vào Quỷ Giới về sau, cũng rơi vào Sơ Giang Thành, biến thành hung Hồn thú bộ dáng, ngắn ngủi mất đi ký ức, tại Sơ Giang Thành địa giới bên trong khắp du, bị tìm kiếm khắp nơi Quỷ Đế hồn lục trưởng lão gặp phải đồng thời tóm lấy, tùy tiện lấy tên cái cẩu, thuần hóa đến trận pháp bên trong.

Ngũ Mục nhận ra Quỷ Tàng, gặp một lần phía dưới càng là mừng rỡ không thôi, nội tâm sinh ra sống sót hi vọng.

Mười hai Quỷ Đế hồn thiếu một cái, đại trận liền không có khả năng hợp thành, mà hắn là biết Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng hợp thể lợi hại, Ngũ Mục trong đầu đột nhiên hiện lên lúc trước Dương Thanh Huyền lời nói, hợp thể về sau, thập tinh phía dưới vô địch thủ, càng là hai mắt tỏa ánh sáng, lộ ra tha thiết khát vọng chi tình.

Lục trưởng lão kinh ngạc đứng tại cái kia, còn không rõ ràng chuyện gì xảy ra.

Dương Thanh Huyền nói: “Đại Hoàng, là thời điểm cho bọn hắn một chút nhan sắc nhìn.”

Quỷ Tàng mặt âm trầm, cả giận nói: “Không cho phép nhắc đến cái tên này!”

Dương Thanh Huyền liều mạng bụm mặt, nín cười nhẫn cực kì thống khổ, rốt cục vẫn là nhịn không được, “Ha ha ha ha...”

Quỷ Tàng một trận choáng khuyết, đột nhiên cảm thấy chuyện này sẽ bị tiểu tử này trào phúng cả một đời, có loại muốn đập đầu vào tường chết cảm giác, một cái sát tâm nổi lên, chỉ vào lục trưởng lão giận dữ hét: “Hôm nay không nuốt sống ngươi, ta thề không vì quỷ!”

Mười một vị Quỷ Đế hồn còn đang liều mạng công kích Ngũ Mục, tình thế mười phần nguy cấp, Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng lập tức vận chuyển hợp thể chi thuật, nháy mắt dung hợp lại cùng nhau.

Lục trưởng lão cùng Vũ Tá đều là song đồng co rụt lại, khó mà tin tưởng nhìn trước mắt một màn này, hai người hợp thể về sau, tuy là lấy Dương Thanh Huyền làm chủ thể, nhưng cũng ngoại hình đại biến, mang theo Quỷ Tàng âm lãnh tà ác thần sắc, cười nhẹ hai tiếng.

Mà lại hai người hợp thể về sau, thực lực trực tiếp xông vào chín sao Thiên Giới hậu kỳ, trên thân năng lượng bạo phát đi ra, chen áp thiên địa, trấn áp tại lục hợp bát hoang mỗi một vị người quan chiến trên thân.

“Chi! Làm sao có thể?!”

Lục trưởng lão nghẹn ngào kêu lên.

Vũ Tá càng là sắc mặt đại biến, nội tâm dâng lên cực độ bất an, Dương Thanh Huyền là chín sao Quỷ Đế sơ giai đều có thể cùng hắn chiến cái ngang tay, hiện tại cái này chín sao Quỷ Đế hậu kỳ sẽ là thực lực gì?

Nơi xa quan chiến đông đảo Quỷ Đế, càng là gây nên rối loạn tưng bừng.

Dương Huyền Tàng cầm chiến kích, dậm chân tiến lên, lạnh giọng nói: “Từng cái tất cả đều đi lên nhận lấy cái chết.”

Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không hướng hư không một bổ, một đạo hư quang xẹt qua, những vây công kia Ngũ Mục mười một vị Quỷ Đế hồn, lập tức bị chém đứt một cái, vỡ nát thành năng lượng.

Hắn lại là một bổ, “Bành” một tiếng, lại là một tên Quỷ Đế hồn bị chém giết.

“Chi!” Lục trưởng lão nháy mắt sắc mặt đại biến, lộ ra vẻ hoảng sợ, phát hiện thế cục không đúng, bỗng nhiên hét lớn: “Vũ Tá, mau tới trợ ta!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3269: Tuỳ Tiện Nghiền Ép

Vũ Tá cũng dọa cho phát sợ, những Quỷ Đế kia hồn đều là chín sao Thiên Giới trung giai, hắn toàn lực xuất thủ phía dưới có thể làm được một chiêu miểu sát một cái, nhưng Dương Huyền Tàng thời khắc này bộ dáng quá mức dễ dàng, tựa như chặt củ cải đồng dạng, ào ào ào liền chặt rơi mất bảy tám cái.

“Thập tinh phía dưới vô địch thủ!”

Ngũ Mục kích động tự lẩm bẩm, hắn lúc trước còn đối với câu nói này có hoài nghi, hiện tại lại không nghi ngờ.

“Giết a!”

Lục trưởng lão hét lớn một tiếng liền xông tới.

Vũ Tá không lo được nhiều nghĩ, thân ảnh lóe lên, cùng lục trưởng lão một trái một phải hình thành giáp công chi thế, liên thủ đại chiến Dương Huyền Tàng.

Ngũ Mục đề thở ra một hơi cũng xông đi lên, lại bị Dương Huyền Tàng quát bảo ngưng lại ở nói: “Ngươi đi thu thập cục diện.”

Toàn bộ đại cục bên trên, Ngũ gia người trừ trốn đi Ngũ Vân bên ngoài, cơ hồ bị diệt sạch.

Ngũ Mục đã tức đến run rẩy cả người, trong những người này có con cái của hắn, các lão bà, thuộc hạ chiến hữu, trầm giọng nói: “Tốt, Thanh Huyền công tử cẩn thận!”

Liền lóe lên, biến mất ở tại chỗ.

Nơi xa nhiệt tình tổ chức người toàn đều đổi sắc mặt, một loại nguy hiểm trí mạng trong lòng bọn họ tự nhiên sinh ra, tựa như là có mãnh thú nấp trong bóng tối nhìn chằm chằm mỗi một người bọn hắn.

Nhiệt tình người tất cả đều toàn thân run rẩy, sắc mặt muốn nhiều khó khăn nhìn có bao nhiêu khó coi. Đây chính là chín sao Quỷ Đế hậu kỳ siêu cấp đại cao thủ a! So mãnh thú đáng sợ gấp một vạn lần.

“A!” Đám người chính câm như hến, liền một đạo tiếng kêu thảm thiết đâm phá chân trời, một tên nam tử từ giữa đó nổ vỡ ra đến, hóa làm thiên địa bụi bặm.

Ngũ Mục cái kia hung ác đáng sợ thân ảnh phụ nổi lên, dữ tợn nói: “Bọn lâu la, hiện tại ác mộng bắt đầu!”

Nơi xa quan chiến đông đảo Quỷ Đế đều là trợn mắt hốc mồm, “Ngũ gia sẽ không lật bàn đi?”

Ánh mắt mọi người đều tụ tập tại Dương Huyền Tàng một trận chiến bên trong, Ngũ Mục bên kia chỉ là đơn thuần đồ sát, cũng không phải là trọng điểm, Dương Huyền Tàng một trận chiến mới là quyết định thắng bại mấu chốt.

Lục trưởng lão cùng Vũ Tá đều là càng đánh sắc mặt càng khó nhìn, bọn hắn liên thủ phía dưới Dương Huyền Tàng còn có thể không chút phí sức, không chỉ có bộ pháp quỷ dị, cơ hồ khó mà chạm đến góc áo, coi như ngẫu nhiên liều mạng mấy chiêu, cũng là chính mình không địch lại, bị chiến kích đẩy lui.

Hai người càng đánh càng kinh hãi, tiếp tục như thế lời nói chỉ có một con đường chết.

Vũ Tá đột nhiên thông suốt, đột nhiên lớn tiếng nói ra: “Vị bằng hữu này, hết thảy đều là hiểu nhầm. Có chuyện gì chúng ta có thể ngồi xuống hảo hảo nói chuyện, Ngũ Mục hắn có thể đưa cho ngươi, ta đều có thể gấp đôi thậm chí ba lần cho ngươi.”

Trên đời này biện pháp giải quyết vấn đề, trừ lực lượng bên ngoài còn có lợi ích. Hắn thân là tổ chức ông chủ tự nhiên minh bạch đạo lý này.

Dương Huyền Tàng nói: “Không cần.”

Vũ Tá ngượng ngập chê cười nói: “Thiên hạ dồn dập, đều là lợi đến, thiên hạ nhốn nháo, đều là lợi hướng, bằng hữu nguyện ý giúp Ngũ Mục, không ở ngoài cũng chỉ là cái chữ lợi, ta chỗ này có thể cho lợi, tuyệt sẽ không so Ngũ Mục ít.”

Dương Huyền Tàng không kiên nhẫn nói ra: “Còn xin nghiêm túc chiến đấu, không cần lải nhải, nếu là ngươi không muốn đánh, cái kia ta liền trước thời gian đưa ngươi đi lĩnh hộp cơm.” Nói xong, toàn thân Đại Niết Bàn kim quang bộc phát đến cực hạn, nhẹ nhàng vung vẩy chiến kích, liền đem lục trưởng lão chấn khai, sau đó toàn bộ năng lượng đều khóa chặt Vũ Tá.

Vũ Tá sắc mặt đại biến, hắn cảm nhận được trước nay chưa từng có to lớn nguy hiểm, có loại trực giác, chính mình đem phải bỏ mạng ở đây, vội vàng quát: “Vì cái gì? Vì cái gì liền không thể hảo hảo nói chuyện?!”

Dương Huyền Tàng nói: “Đàm đến đàm đi quá phiền toái, Ngũ Mục đại nhân cho điều kiện của ta, ta đã rất thỏa mãn.”

“Ầm ầm!” Chiến kích đánh xuống, toàn bộ thiên địa chém thành hai đoạn.

Nơi xa quan chiến không ít Quỷ Đế, đều bạo phát ra tiếng kêu thảm âm thanh, chết dưới một kích này.

Vũ Tá thân thể lung lay, trực tiếp phân thành hai đoạn, nhưng vẫn chưa triệt để chết đi, cái này hai đoạn thân thể lại biến thành hai cái hoàn toàn mới cá thể, hướng đồ vật tương phản hai cái phương hướng phi tốc đào tẩu.

Nhưng chỗ nào đi được rơi, Dương Huyền Tàng mấy cái tránh rơi phía dưới, liền đem hai cái này hoàn toàn mới cá thể đánh nát, đồng thời thôn phệ đến bụng, bổ sung tự thân năng lượng.

Lục trưởng lão nhìn mộng, thấy Vũ Tá bị bổ ra sát na, liền vội vàng đào tẩu, nhưng vừa vừa quay người, liền bị Ngũ Mục ngăn trở, đánh nhau chết sống mấy chiêu, liền đã mất đi chạy trốn thời gian, trực diện bên trên Dương Huyền Tàng.

“Chỉ cần ngươi thả qua ta, ta cái gì đều đáp ứng ngươi, làm ngươi quỷ nô đều được.”

Lục trưởng lão giờ phút này chỉ cầu mạng sống, không quan tâm đến bất cứ gì khác nữa.

Dương Huyền Tàng liếm một cái đôi môi, hắc tiếng nói: “Làm quỷ nô quá xấu, cả ngày ở trước mặt ta lúc ẩn lúc hiện, ta sẽ ăn không ngon. Vẫn là biến thành thuần túy năng lượng, làm ta chất dinh dưỡng đi.”

Lục trưởng lão giận dữ hét: “Ta liền là chết cũng sẽ không bỏ qua ngươi!”

Dương Huyền Tàng kinh ngạc nói: “Chết cũng đã chết rồi, còn thế nào không buông tha? Các ngươi những này thiểu năng nói chuyện lại không thể có điểm logic sao?”

Mấy chiêu bổ tới, đem lục trưởng lão chém thành mấy đoạn, sau đó đều hút vào trong cơ thể.

Đến tận đây, nhiệt tình tổ chức xung đột toàn bộ bị trấn áp xuống dưới.

Quỷ Đế cấp bậc cao tầng cơ hồ toàn bộ ngã xuống, mà Ngũ gia lưu tại Sơ Giang Thành lực lượng, trừ Ngũ Mục cùng Ngũ Vân bên ngoài, cũng toàn bộ bị chém giết, có thể nói toàn bộ nhiệt tình bên trong cao tầng thực lực bị lột bảy tám phần mười, chỉ còn lại Quỷ Hỏa Thánh thành Ngũ gia người.

Toàn bộ Sơ Giang Thành Quỷ Đế cường giả cũng còn chưa tỉnh hồn lại, trận này xung đột tới quá nhanh, kết thúc cũng quá nhanh, không cho bất luận kẻ nào phản ứng thời gian. Mà Dương Thanh Huyền cái kia thực lực đáng sợ, càng là xâm nhập đến mỗi người trong đầu, đều nghĩ đến, nhất định muốn đem người này thân phận điều tra rõ ràng. Dạng này một vị lai lịch không rõ cường giả, thực sự quá nguy hiểm. Tuỳ tiện liền cải biến một tổ chức lớn lịch sử đi hướng, thậm chí cải biến toàn bộ Sơ Giang Thành tông môn thế lực phân bố.

Đám người lần lượt lấy lại tinh thần, bắt đầu suy nghĩ nhiệt tình tổ chức biến đổi lớn về sau Sơ Giang Thành thế lực biến hóa, không ít người thấy không có nhìn thật là náo nhiệt, đều quay người dẹp đường hồi phủ.

Hư không bên trên rất nhanh liền tán đi trống không.

Ngũ Mục thuấn di đến Dương Huyền Tàng trước mặt, hai tay ôm quyền thật sâu cong xuống, trầm giọng nói: “Cảm tạ Thanh Huyền công tử trượng nghĩa tương trợ, đại ân đại đức suốt đời khó quên.”

Dương Huyền Tàng phân giải ra đến, Dương Thanh Huyền cười nói: “Giúp đỡ cho nhau, không cần khách khí.”

Ngũ Mục nói: “Chúng ta Ngũ gia nhất định toàn tâm toàn ý hiệp trợ công tử.”

Ngũ Vân cũng mang theo Tiểu Kiều bay ra, hướng Dương Thanh Huyền cong xuống gửi tới lời cảm ơn, Tiểu Kiều bình yên vô sự.

Ngũ Mục nói: “Tổ chức đại biến, chuyện nơi đây ta muốn bàn bạc kỹ hơn một phen, trước kia dự định đem Ngũ gia di chuyển đến Quỷ Hỏa Thánh thành, bây giờ nhìn đến không chỉ có không thể di chuyển, còn muốn từ Quỷ Hỏa Thánh thành triệu tập một chút lực lượng tới, trước tiên đem Sơ Giang Thành thế cục ổn định.”

Ngũ Vân nói: “Tốt, ta vậy thì đi liên hệ bên kia.”

Ngũ Mục nhẹ gật đầu, nghĩ đến cả nhà ở đây trận biến cố bên trong hôi phi yên diệt, rất lo lắng đau nhức, tinh thần chán nản, giống như là đột nhiên già rồi.

Nhưng giải quyết Vũ Tá cái này họa lớn, chỉ cần cho Ngũ gia thời gian, liền có thể tốt hơn phát triển.

Dương Thanh Huyền biết Ngũ Mục có bận rộn, cũng không tiện quấy rầy hắn, ôm quyền khách khí mấy lần, liền mang theo Quỷ Tàng cùng Tiểu Kiều nên rời đi trước, để bọn hắn đi giải quyết tốt hậu quả việc này.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3270: Giang Hà Lưu Chuyển, Vạn Cổ Không Thôi

Mấy ngày sau, nhiệt tình chuyện của tổ chức liền bình phục xuống tới.

Chết mất Vũ Tá cùng một chút đầu lĩnh, còn lại đều chỉ là đám ô hợp, rất nhanh liền toàn bộ đầu hàng quy thuận.

Sơ Giang Thành thế lực khác muốn sinh trưởng tới, nuốt ăn một chút nhiệt tình địa bàn, đều bị Ngũ Mục cường ngạnh đỉnh trở về, tăng thêm Dương Thanh Huyền tồn tại, cũng làm cho thế lực khác sợ ném chuột vỡ bình.

Càng làm cho thế lực khác giật mình là, vô luận như thế nào nghe ngóng, đều tra không ra Dương Thanh Huyền lai lịch cùng nội tình.

Cái này khiến thế lực khác càng thêm kiêng kị, bắt đầu suy đoán Dương Thanh Huyền cũng không phải là Quỷ Giới người.

Nhưng những này đều không có quan hệ gì với Dương Thanh Huyền, tiếp xuống thời gian mấy tháng bên trong, hắn đều tại mới trong tiểu viện bế quan tu luyện, đồng thời chỉ điểm Tiểu Kiều tu luyện «Ngũ Quỷ Linh Quyết».

Để Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng đều giật mình là, Tiểu Kiều tốc độ tu luyện cực kỳ đáng sợ, rất nhanh liền đem «Ngũ Quỷ Linh Quyết» dung hội quán thông, đồng thời bắt đầu xung kích quỷ binh cảnh giới.

Dương Thanh Huyền còn tốt, dù sao mình chính là tuyệt thế thiên tài, đối với các loại tốc độ tu luyện đều không cảm thấy kinh ngạc. Nhưng Quỷ Tàng lại là từ Quỷ Giới một bước một cái dấu chân đi tới, đối với Tiểu Kiều tốc độ tu luyện chỉ có thể dùng "Sợ hãi" hai chữ để hình dung.

"Nữ quỷ này tương lai nhất định bất phàm, nhưng điều kiện tiên quyết là nàng có thể sống đến tương lai." Quỷ Tàng có chút ít cảm thán nói ra: "Vì cái gì tại người bên cạnh ngươi, tất cả đều là cái này loại đáng sợ yêu nghiệt?"

"Ngươi là đang khen thưởng chính mình sao?" Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng.

Quỷ Tàng nhìn qua nơi xa chính tại đột phá quan khẩu, cố gắng tĩnh tọa Tiểu Kiều, thở dài: "Nếu không phải muốn tùy ngươi đi mới sinh thay mặt đại vũ trụ, ta liền lưu tại Quỷ Giới thu nàng làm đồ."

Dương Thanh Huyền cười nói: "Cái gì gọi là theo ta? Nói hình như ngươi chính mình không muốn đi."

Quỷ Tàng mắt trợn trắng nói: "Mới sinh thay mặt đại vũ trụ tuy tốt, nhưng ta dù sao chỉ là một cái quỷ, lưu tại Quỷ Giới mới là lựa chọn tốt nhất nha."

Dương Thanh Huyền nói: "Đối với phổ thông quỷ mà nói có lẽ là, như lưu tại Quỷ Giới là quỷ phách kết cục, như vậy những tiên thiên kia quỷ đi đâu rồi?"

Quỷ Tàng sửng sốt một chút, trầm mặc không nói, ở đây Quỷ Giới phía trên, tựa hồ còn có càng cường đại hơn quy tắc, những đột phá kia chín sao Thiên Giới đỉnh phong, hoặc là thập tinh Thiên Giới cường đại tồn tại, tựa hồ cũng đã không tại Quỷ Giới, liền cùng vô số vũ trụ, vô tận vị diện đồng dạng.

Dương Thanh Huyền nói: "Có lẽ những cái kia quỷ phách, cũng đều đi mới sinh thay mặt đại vũ trụ?”

Quỷ Tàng nói: “Có khả năng, ta vô pháp xác định.”

Dương Thanh Huyền thở dài: “Suy nghĩ nhiều vô ích, cố gắng tu luyện đi. Chỉ cần thực lực đầy đủ, hết thảy đều đem đến, thực lực không đủ nghĩ nhiều hơn nữa cũng vô ích.”

Hai người đều ổn định lại tâm thần, bắt đầu bấm niệm pháp quyết tu luyện, đúng lúc này, nơi xa truyền đến rất nhỏ quỷ khí chấn động, hai người đều là ánh mắt hơi động một chút, nhìn nhau liếc mắt, xa xa Tiểu Kiều sắc mặt trắng bệch, nhưng lại khó nén cái kia trên mặt vui mừng, nàng tại tu luyện một tháng sau, cuối cùng đột phá đến quỷ binh cảnh giới, trở thành một cái võ quỷ.

Thời gian trôi qua rất nhanh, một năm một lần thông hướng Tần Quảng thành vượt qua vực siêu cấp truyền tống đại trận cuối cùng mở ra, Dương Thanh Huyền quyết định đem Tiểu Kiều lưu tại Sơ Giang Thành. Nhiệt tình thực lực mặc dù bị hao tổn, nhưng lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa béo, Ngũ gia ở đây thâm canh mấy triệu năm, tính an toàn vẫn là có bảo hộ.

Tiểu Kiều thần sắc có chút ngốc trệ, lôi kéo Dương Thanh Huyền tay muốn khóc, Dương Thanh Huyền cười nói: “Ngươi lưu ở đây xa so với đi theo chúng ta an toàn, đối với ngươi tự thân phát triển cũng càng tốt hơn. Đừng khóc, ngươi bây giờ đã không phải là khiếp nhược quỷ nô a, mà là một cái cường đại quỷ binh.”

Ngũ Mục cùng Ngũ Vân đều là toàn thân run lên, lúc này bọn hắn mới phát hiện, Tiểu Kiều thế mà đã bước vào quỷ binh cảnh giới. Hai người đều là hoảng sợ nhìn nhau liếc mắt, lộ ra vẻ không thể tin được.

Cái này trong thời gian thật ngắn, bọn hắn đã đối với Tiểu Kiều lai lịch làm cái úp sấp điều tra, biết Tiểu Kiều chỉ là Dương

Thanh Huyền ngẫu nhiên gặp một cái nữ quỷ nô, khai linh trí cũng bất quá mới thời gian nửa năm, coi như lại tu luyện thế nào, cũng không có khả năng liền bước vào quỷ binh a?

Bọn hắn nghĩ đến Dương Thanh Huyền thủ đoạn, thầm nghĩ nhất định là Dương Thanh Huyền động bí pháp gì, cũng liền bình thường trở lại.

Tiểu Kiều càng là nhịn không được, nước mắt rơi như mưa, khóc ròng nói: “Tốt, ta nghe công tử, ta không khóc.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười, sờ lên mái tóc của nàng, liền xoay người cùng Quỷ Tàng một đạo đi vào đại trận bên trong, Ngũ Vân cũng vội vàng đuổi theo, hắn bị Ngũ Mục an bài một đường chiếu cố Dương Thanh Huyền hai người.

Nhìn xem trận quang dâng lên, đem Dương Thanh Huyền mấy người đưa tiễn, Tiểu Kiều càng là “Oa” lên tiếng khóc lên.

Ngũ Mục an ủi nàng nói: “Đừng khổ sở thương tâm, nếu là Thanh Huyền công tử hết thảy thuận lợi, các ngươi rất nhanh lại có thể gặp lại.”

Tiểu Kiều khóc ròng nói: “Sẽ không lại gặp, ta sẽ không còn được gặp lại công tử.”

Ngũ Mục ngạc nhiên, chẳng biết vì sao nàng có thể như vậy nói, lại nghe Tiểu Kiều nói ra: “Ta nhất định muốn cố gắng tu luyện, chờ ta giống như công tử cường đại, ta liền có thể đi tìm công tử.”

Ngũ Mục kinh ngạc bật cười, thầm nghĩ: “Sơ khai linh trí quỷ phách trên tình cảm đều có chỗ khiếm khuyết, muốn nắm giữ hoàn chỉnh tình cảm, còn cần thời gian nhất định tiến hóa. Nhưng cái này nữ quỷ tại sơ khai linh trí thời điểm, tình cảm liền đã hoàn thiện.”

…

Tần Quảng thành địa giới, Quỷ Hỏa Thánh thành.

Cùng lần trước Dương Thanh Huyền đến thời điểm, thay đổi hoàn toàn bộ dáng.

Dương Thanh Huyền đều có chút không nhận ra được.

Ngũ Vân cười nói: “Công tử lần trước đem Quỷ Hỏa Thánh thành hoàn toàn san thành bình địa, trùng kiến về sau Thánh thành, khẳng định cùng lúc trước khác biệt quá nhiều, đều là các thế lực lớn dựa theo chính mình ý nguyện đến xây. Ta đã thông tri Ngũ Thái thúc phụ, hắn nhìn thấy công tử nhất định sẽ phá lệ vui vẻ.”

Ba người giao nộp nhất định quỷ linh thạch sau liền vào thành, bên trong lui tới, đủ loại quỷ phách, hết sức phồn hoa náo nhiệt, hơn xa lúc trước bộ dáng.

Các loại cửa hàng san sát, quỷ tu vãng lai, thậm chí còn có Quỷ Đế cảnh giới cường giả, xuyên qua nhộn nhịp thành phố bên trong.

Ngũ Vân giải thích nói: “Quỷ Giới sinh tồn tài nguyên mười phần ác liệt, cạnh tranh áp lực dị thường to lớn, Quỷ Hỏa Thánh thành hủy diệt về sau, như thế đẳng cấp cao cự đại linh mạch mang, dẫn động vô số thế lực chú ý. Không chỉ có Tần Quảng thành bản thân thế lực, cái khác chín thành rất nhiều thế lực cũng nhìn chằm chằm.”

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi không phải liền là cái khác chín thành thế lực sao?”

Ngũ Vân cười nói: “Nhờ có Thanh Huyền công tử tương trợ, để chúng ta trước thời gian một bước bước vào phế tích, thành lập thế lực của mình, liền ở vào bất bại chi địa, tính là chân chính ăn vào thịt, những kẻ đến sau kia đa số đều chỉ có thể ăn canh.”

Rất nhanh, ba người liền đến Ngũ gia cứ điểm, một tòa cự đại đền thờ đứng ở thành trì trung ương, bên trên khắc “Giang Lưu Tông” ba chữ, chính là Ngũ gia sáng lập tông môn.

Ngũ Vân nói: “Cái này chữ Giang là vì kỷ niệm Sơ Giang Thành, lại có giang hà lưu chuyển, vạn cổ không thôi chi ý.”

Đền thờ trước sớm có một vị Quỷ Đế cấp bậc xinh đẹp nữ tử chờ đã lâu, nhìn thấy Ngũ Vân vội vàng tiến lên đón đến, bái kiến nói: “Thuộc hạ phượng sồ, gặp qua Ngũ Vân đại nhân.” Lại chuyển hướng Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng cong xuống, “Gặp qua Thanh Huyền công tử, Quỷ Tàng đại nhân.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3271: Lại Cược Một Lần

Ngũ Vân một bộ thượng vị giả tư thái, gật đầu nói: “Dẫn đường đi.”

Phượng Sồ vội vàng nhượng bộ một bên, mang theo ba người tiến về Giang Lưu Tông. Ngũ Vân đơn giản hỏi một chút tông môn giờ phút này tình huống, Phượng Sồ đều đơn giản đáp lại, đại ý là Ngũ Thái một mực bề bộn nhiều việc, muốn ứng đối thế lực khắp nơi động tác, ổn định tông môn, khuếch trương đại lực lượng, cơ hồ không có một khắc là nhàn. Nhưng các đại tông môn “Động tác” cũng tất cả đều là một chút tiểu động tác, cũng không có lớn xung đột. Dù sao Ngũ Thái chín sao Quỷ Đế trung giai thực lực bày ở cái kia, đủ để trấn trụ thế lực khắp nơi.

Ngũ Vân nghe vậy cũng không nói lời nào, chỉ là sắc mặt trầm ngưng, như có điều suy nghĩ.

Bốn người rất nhanh liền đi vào một tòa tinh sảo xinh đẹp kiến trúc trước, Quỷ Giới kiến trúc cùng Nhân Gian Giới cực kì khác biệt, đều là lấy âm trầm, hùng vĩ, kỳ phách, thậm chí dữ tợn làm chủ, xem xét liền có loại chấn khiến người sợ hãi cảm giác.

Phượng Sồ nói: “Ba vị đại nhân mời vào bên trong, phó tông chủ sớm đã chờ đã lâu.”

Phó tông chủ chính là Ngũ Thái, ba người nhập trong đó, thấy Ngũ Thái sớm đã ngồi tại đầu trên chờ, gặp một lần Dương Thanh Huyền, vội vàng nhiệt tình tiến lên đón đến, “Ha ha, Thanh Huyền công tử, đã lâu không gặp, thật sự là đã lâu không gặp. Sợ làm cho người khác chú ý, cho nên không ai tự mình nghênh đón, mà là để Phượng Sồ làm thay, mong được tha thứ.” Nhiệt tình nắm lấy Dương Thanh Huyền tay, đem hắn dẫn tới thượng tọa.

Trước đó hắn liền đã thu được Ngũ Vân tin tức, đối với Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng tình huống, cùng lập tức Sơ Giang Thành thế cục đều rõ như lòng bàn tay, đối với Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng càng là không dám có nửa phần lãnh đạm.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ngũ Thái đại nhân thần thái vẫn như cũ.”

Ngũ Thái cười khổ nói: “Câu nói này ta có thể không có thể hiểu thành, Thanh Huyền công tử tại nói ta một chút tiến bộ đều không có. Luận thiên phú tu vi, giữa thiên địa thật không có mấy người có thể cùng công tử cùng Quỷ Tàng đại nhân so sánh.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đại nhân quá khiêm tốn.”

Mấy người ôn chuyện nhàn hàn huyên một hồi, Ngũ Thái mới nghiêm túc nói ra: “Đại nhân này đến Quỷ Hỏa Thánh thành sự tình, ta đã rõ ràng, đã gia chủ đại nhân quyết định muốn giúp công tử, ta Ngũ gia tự nhiên là toàn lực ứng phó, sẽ không tiếc. Trước đó, ta cũng đã bắt đầu bắt đầu điều tra cung không có vua tin tức.”

Quỷ Tàng nghe thấy ba chữ này, song đồng co rụt lại, khí thế trên người nghiêm nghị, nhưng nháy mắt khôi phục lại bình tĩnh.

Ngũ Thái lườm hắn liếc mắt, tiếp tục nói ra: “Công tử nghĩ muốn đối phó cung không có vua, sợ là còn phải chờ thêm một thời gian. Theo ta hiểu rõ, khoảng thời gian này Tần Quảng Thành năm đại chấp chưởng giả đều tại thành bên trong, tựa hồ tại thương nghị sự tình gì. Công tử tốt nhất chờ cung không có vua một người thời điểm lại động thủ.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Năm người này đều là tu vi gì?”

Ngũ Thái sửng sốt một chút, trầm ngâm nói: “Trong đó mạnh nhất một vị hẳn là dài cốc thích đại nhân, hắn từng là Tần Quảng Thành thành chủ tùy tùng, tại Tần Quảng Thành thành chủ rời đi về sau, hắn liền thành vị thứ nhất chấp chưởng giả, tại trong năm người tư lịch cùng thực lực đều là cao nhất, ta đánh giá ít nhất là thập tinh, cho tới tại thập tinh cái kia cấp độ cũng không rõ ràng, mấy triệu năm qua đều không có người thấy hắn động thủ. Cung không có vua lời nói chúng ta làm qua trọng điểm điều tra, vô cùng có khả năng tại chín sao đỉnh trên đỉnh, phải chăng bước vào thập tinh không được biết, không bài trừ khả năng này.”

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng sắc mặt đều có chút ngưng trọng, chín sao đỉnh trên đỉnh cùng thập tinh chính là hai khái niệm, nếu chỉ là chín sao đỉnh trên đỉnh, bọn hắn hoàn toàn chắc chắn có thể đánh giết đối phương, nhưng nếu như là thập tinh, liền không có dễ dàng như vậy.

Quỷ Tàng lạnh giọng nói: “Cuối cùng để hắn xông qua tầng này sao?”

Ngũ Thái nói: “Mặc dù không có xác thực chứng cứ, nhưng tốt nhất làm như là chuẩn bị.”

Dương Thanh Huyền nói: “Làm phiền đại nhân, làm phiền đại nhân tiếp tục nghe ngóng, lúc nào là tốt nhất động thủ thời cơ.”

Ngũ Thái vội nói: “Yên tâm đi, khoảng thời gian này ta sẽ đem toàn bộ tinh lực thả trên việc này, một khi xuất hiện thời cơ, nhất định thứ nhất thời gian nói cho công tử. Chẳng biết công tử cùng Quỷ Tàng đại nhân là lưu tại Quỷ Hỏa Thánh thành, vẫn là đi Tần Quảng Thành chủ thành?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đã muốn làm việc, vẫn là đi chủ thành đi, để tránh bỏ lỡ thời cơ.”

Ngũ Thái nói: “Đại nhân ý nghĩ cùng ta nhất trí, ta đã tại Tần

Quảng Thành chủ thành đưa làm xong bí mật cứ điểm, vậy thì để Phượng Sồ mang hai vị quá khứ. Ta bởi vì thân phận không tiện, vô pháp thời khắc lưu tại hai vị đại nhân bên người, có bất cứ chuyện gì, tùy thời hướng Phượng Sồ hoặc là Ngũ Vân bàn giao."

Ngắn ngủi gặp gỡ về sau, hai người liền trực tiếp cáo từ, Phượng Sồ một mực tại ngoài điện chờ, đi đầu mang Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng đi hướng chủ thành, mà Ngũ Vân thì lưu lại cùng Ngũ Thái kết nối một chút Ngũ gia công việc.

Nhìn xem Dương Thanh Huyền bóng lưng rời đi, Ngũ Thái dài thở dài, nói: "Cũng không biết lần này quyết định là đúng hay sai, một khi xảy ra bất trắc, chính là vạn kiếp bất phục."

Ngũ Vân sắc mặt khó coi nói: "Cái này là gia chủ quyết định, mà lại nếu không phải Dương Thanh Huyền tương trợ, Ngũ gia hiện tại có lẽ đã vạn kiếp bất phục."

Ngũ Thái gật đầu nói: "Ta minh bạch, nhưng khó tránh sẽ có lo lắng lo lắng a."

Ngũ Vân thấp giọng nói: "Thúc phụ, gia chủ để chúng ta mưu đồ một cái, nếu là cung không có vua chết, chúng ta phải chăng có thể lại đục nước béo cò một lần, thừa cơ đem Ngũ gia triệt để làm lớn?"

Ngũ Thái giật mình, nói: "Gia chủ liền có nắm chắc như vậy cung không có vua sẽ chết?"

Ngũ Vân nói: "Gia chủ tựa hồ hạ quyết tâm, muốn cược Dương Thanh Huyền thắng."

Ngũ Thái sững sờ một lát, lập tức nói: "Thôi được, nếu là Dương Thanh Huyền thất bại, chúng ta cũng khó thoát một kiếp, khẳng định cũng bị cung không có vua nhổ tận gốc, coi như Sơ Giang Thành cũng không tiếp tục chờ được nữa, vậy liền lại cược một lần đi!”

…

Các đại chủ thành địa giới bên trong thành trì truyền tống trận mỗi ngày đều có, Dương Thanh Huyền theo Phượng Sồ đi vào Tần Quảng Thành chủ thành về sau, được an trí tại thành bắc một cái không đáng chú ý trong kiến trúc. Nhưng bên trong bố trí lại một chút cũng nghiêm túc, có cực mạnh ngăn cách bí thuật, vách tường trực tiếp dùng ba tầng đổ vào mà thành, bên trong bố trí đại lượng quỷ linh thạch cùng trận pháp, lấy ngăn cản thần thức nhìn trộm cùng đòn công kích bình thường.

Tại kiến trúc dưới mặt đất, còn có chín gian tu luyện mật thất, tất cả đều là lấy tối cao quy cách bố trí.

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng riêng phần mình chọn lựa một gian tu luyện, Phượng Sồ cũng tại hai người bên cạnh mật thất tuyển một gian, đồng thời lưu lại đưa tin ngọc bội, có bất luận cái gì nhu cầu có thể trực tiếp liên hệ nàng.

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu tu luyện Lục Đạo Bất Phôi Tướng, bốn đại chí tôn thần thể bên trong, duy chỉ có này thần thể được đến huyền diệu vô cùng, không thể tưởng tượng nổi, nhưng cũng là hắn tu luyện ít nhất một loại.

Lục đạo pháp tướng xuất hiện tại sau lưng, huyễn hóa ra mười hai cánh tay, riêng phần mình bấm niệm pháp quyết.

Mặc dù bốn đại chí tôn thần thể có thể dung hợp vì đạo thể, nhưng tu luyện vẫn là riêng phần mình tách ra, kề vai sát cánh.

Dương Thanh Huyền tu luyện một trận, trong đầu hiện lên cái kia một đạo nữ tử cái bóng, tâm thần hơi chấn động một chút, liền lại khó tập trung tinh thần, tư duy bắt đầu có chút tan rã, “Lần này Quỷ Giới chuyến đi, có thể nhìn thấy nàng sao?”

Dương Thanh Huyền trầm tư dưới, chỉ cần thời gian đầy đủ, giết cung không có vua sau liền lưu tại Quỷ Giới tu luyện, vừa đến đi Quỷ Tàng nói nói chi địa, nếm thử lại đột phá tầng một, thứ hai chính là toàn lực tìm kiếm tung tích của nàng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3272: Một Cái Danh Ngạch

“Tìm tới Vi Lạp Quỷ Giới chi thể về sau, có lẽ liền có thể giải khai Ân Võ Vương hết thảy bí mật.” Dương Thanh Huyền tự nghĩ, “Còn có cái kia Huyền Thiên Cơ... Tựa hồ vạn cổ đến nay, hai người này liền siêu thoát tam giới bên ngoài, yên lặng nhìn chăm chú lên nơi đây vũ trụ hết thảy vận chuyển...”

...

Tần Quảng Thành bên trong, một chỗ không gian độc lập, mênh mông vạn dặm.

Một tòa cung điện to lớn sừng sững trong đó, giống như là từ mà tuôn ra, lại giống là trực tiếp khảm nạm ở trong hư không, nguy nga kỳ phách, hai cái to lớn quỷ phách pho tượng mặt lộ vẻ dữ tợn, đứng ở trước cung điện tả hữu.

Tương truyền cái này hai cái quỷ phách hình tượng chính là Tần Quảng Thành lúc ban đầu hai vị tiên thiên quỷ.

Một đạo yếu ớt quỷ hỏa đột nhiên từ đằng xa tuôn ra, hừng hực nấu qua đầy trời, hóa làm một đạo cự đại quang huy, trực tiếp bắn - vào cung điện bên trong, rơi vào một chỗ trên bình đài.

Hỏa diễm toàn bộ thu liễm, hóa làm một cái thân hình nhỏ gầy quỷ vật, ánh mắt hướng tứ phía quét qua, nhìn về phía trước một người, hắc tiếng nói: “Ta còn cho là mình là cái thứ nhất đến, nghĩ không ra có người so ta càng tích cực a.”

Người kia hai tay ôm ngực, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía trước, lười nhìn người này liếc mắt, nhàn nhạt nói ra: “Trường Cốc Hỉ đại nhân cuối cùng muốn xuất quan, đương nhiên phải tích cực một chút. Dù sao Trường Cốc Hỉ đại nhân mới là Tần Quảng Thành thứ nhất chấp chính ti, hẳn là có người cho là mình là đệ nhất?”

Cái kia tên nhỏ gầy quỷ cả giận nói: “Cung Vô Quân, lời này của ngươi là có ý gì? Muốn tại Trường Cốc Hỉ đại nhân trước mặt tạo tin đồn thất thiệt phỉ báng ta?”

Người kia khinh miệt cười lạnh một tiếng, liền không nói thêm gì nữa.

Không nhiều lâu, lại có hai đạo quang mang kích - bắn mà đến, lần lượt rơi trên bình đài, một tên nam tử gọi An Bộ Đạt, một nữ tử gọi Giang Xuyên Lan, còn có lúc trước cái kia tên nhỏ gầy nam tử gọi Bắc Đảo Chân Thụ, tăng thêm Cung Vô Quân, chính là Tần Quảng Thành lập tức bốn vị chấp chính ti, toàn bộ đến đông đủ.

Bốn người có ăn ý, đều không lên tiếng, đợi sau một lúc, riêng phần mình đi lên phía trước. Xuyên qua một đầu thật dài hành lang, đi vào trong một gian mật thất.

Trong mật thất trống rỗng, chỉ có mấy cây cột đá, u ám kiềm chế, trên mặt đất ném ra thật dài cái bóng.

Đột nhiên một đạo ánh sáng màu xanh lục tại mật thất phía trước sáng lên, sau đó biến lớn, hóa làm một cái hình tròn trận pháp. Từ trong trận chậm rãi dâng lên một tấm vương tọa, không ngừng xoay tròn. Tại chuyển động ba lần về sau, phía trên xuất hiện một vị quỷ phách thân ảnh, khuôn mặt cổ quái, thần sắc bình tĩnh, dựa vào trên ghế ngồi, tay phải chống đỡ cái cằm, tựa hồ đang suy tư điều gì.

Bốn người vội vàng tiến lên, đồng thời ôm quyền cong xuống, đồng thanh nói: “Gặp qua Trường Cốc Hỉ đại nhân.”

Bọn hắn mặc dù đều là Tần Quảng Thành chấp chính ti, nhưng lại lấy Trường Cốc Hỉ vi tôn.

Trường Cốc Hỉ ánh mắt mới từ trong trầm tư trở về, nhàn nhạt nhìn xem bốn người, nói ra: “Ba vạn năm tuế nguyệt, nhanh như vậy liền đi qua, chỉ là nháy mắt thời gian sát na, Tần Quảng Thành có phát sinh cái đại sự gì sao?”

An Bộ Đạt là vị thứ hai chấp chính ti, bốn người lấy hắn cầm đầu, báo cáo: “Hết thảy mạnh khỏe, chính là Quỷ Hỏa Thánh thành mấy năm trước bị người triệt để san bằng, ngày xấu vẫn lạc, bây giờ cũng bị trùng kiến, thế lực khắp nơi vào ở trong đó, hình thành tranh bá cục diện.”

Trường Cốc Hỉ “A” một tiếng, tựa hồ cũng không hứng thú lắm, nói ra: “Những tông môn này tới tới đi đi, những này quỷ tu sinh sinh tử tử, đều là lại chuyện không quá bình thường. Lần này để các ngươi bốn người đến đây, là muốn nói một kiện đại sự. Ba vạn năm tuế nguyệt, trên người ta tổn thương còn chưa dưỡng tốt, nhưng lần tiếp theo tiểu thần kiếp lại muốn xuất hiện.”

“Cái gì?!” Bốn người đều là giật nảy cả mình, Cung Vô Quân nói: “Tiểu thần kiếp không phải mười sáu triệu tám trăm nghìn năm hiện thế một lần sao?”

Trường Cốc Hỉ nói: “Mười sáu triệu tám trăm nghìn năm là thiên đạo kiếp ba chu kỳ, nhưng vạn cổ đến nay, không ít đại năng người lấy các loại nghịch thiên thủ đoạn thần thông, từ đại đạo bên trong kích phát ra kiếp ba, cũng không phải số ít. Gần nhất ta tĩnh tâm tu dưỡng, đối với đại đạo có cảm ứng, tựa hồ lần tiếp theo kiếp ba đang ở trước mắt.”

Bắc Đảo Chân Thụ nói: “Vậy đại nhân còn muốn tham gia sao?”

Trường Cốc Hỉ lắc đầu nói: “Ba vạn năm trước tổn thương còn chưa tốt, ta đã không có năng lực tham gia lần sau, các ngươi ngược lại là có thể chuẩn bị sẵn sàng, bất quá ta trong tay danh ngạch chỉ có một cái...” Ánh mắt của hắn đảo qua bốn người, nói: “Quả thực để ta khó làm đâu.”

Bốn người đều là thần tình nghiêm túc, lộ ra khát vọng ánh mắt.

Bọn hắn đều đã vượt qua chín sao Thiên Giới đỉnh phong, tại thập tinh đối với cảnh giới bên trên bao lấy không tiến, cho dù lại tu luyện một triệu năm, mười triệu năm, thậm chí là một trăm triệu năm, đều chưa hẳn có thể tinh tiến.

Mà chỉ cần tu vi đình trệ xuống tới, chờ đợi bọn hắn liền đem là Thiên Nhân ngũ suy.

Đến cảnh giới này, ai cũng không cam chịu tâm về với bụi bặm, đều hi vọng có thể xung kích cái kia vô thượng chí tôn chính quả, dù là chỉ có một tia hi vọng.

Bắc Đảo Chân Thụ nói: “Muốn tham gia tiểu thần kiếp, theo ta thấy, mức thấp nhất độ cũng muốn thập tinh Thiên Giới mới được. Cung Vô Quân bất quá chín sao Thiên Giới đỉnh phong, có thể bài xích bên ngoài, chỉ cần từ trên thân ba người chúng ta cân nhắc liền có thể.”

Cung Vô Quân sắc mặt đại biến, quát: “Bắc Đảo Chân Thụ, mở ra mắt chó của ngươi!”

Gầm thét phía dưới, toàn thân khí tức bạo phát đi ra, trực tiếp xuyên qua chín sao Thiên Giới đỉnh phong, nháy mắt bước vào thập tinh chi cảnh.

Bắc Đảo Chân Thụ có chút đổi sắc mặt, hai người khác cũng đều song đồng vì híp mắt, thần sắc có chút nghiêm túc, chẳng biết đang suy nghĩ gì.

Bắc Đảo Chân Thụ hắc tiếng nói: “Nghĩ không ra ngươi thế mà bước vào thập tinh, thật đáng mừng.”

Cung Vô Quân phất một cái ống tay áo, liền thu toàn thân khí tức, một mặt lãnh sắc cùng giết chóc.

Trường Cốc Hỉ nói: “Không có vua hoàn toàn chính xác thiên phú cực mạnh, có thể bước vào thập tinh, tương lai không chừng có thể lại đến tầng lầu. Cự ly tiểu thần kiếp mở ra ta xem chừng còn có thời gian hai, ba năm, khoảng thời gian này ta suy nghĩ thật kỹ dưới, cái này danh ngạch cho các ngươi ai. Hi vọng các ngươi riêng phần mình cố gắng, tu vi cảnh giới không nên lười biếng.”

Bốn người đồng thanh nói: “Vâng.” Đều là cung kính thở dài cong xuống.

Trường Cốc Hỉ thân ảnh cùng cái kia vương tọa, trận quang, cùng nhau biến mất tại trong mật thất, tựa như chưa hề xuất hiện qua.

Bốn người chậm rãi đứng người lên, đều không nói lời nào, trong mật thất không khí dần dần có chút kiềm chế.

Bắc Đảo Chân Thụ đột nhiên cười nói: “Ha ha, mọi người thả lỏng điểm, tiểu thần kiếp bất quá là có một tuyến cơ duyên mà thôi, có thể thu hoạch được cái này tia cơ duyên bước vào vạn cổ chí tôn, cũng là cực kỳ xa vời sự tình nha.”

Giang Xuyên Lan nói: “Cho dù xa vời, chung quy có hi vọng, mà tiếp tục như vậy tu luyện, một tia hi vọng đều không có. Bắc Đảo Chân Thụ đại nhân nếu như cảm thấy cơ hội xa vời, vậy liền chủ động từ bỏ đi.”

“Khụ khụ.” Bắc Đảo Chân Thụ lúng túng ho khan hai lần, nói ra: “Ta chỉ là phân tích một cái cơ hội xa vời mà thôi, cũng không có nghĩa là ta không tham dự, trên thực tế, ta đối với cái này một cái danh ngạch rất quan tâm đâu.”

Ba người khác đều là lộ ra ánh mắt khinh bỉ, nhẹ hừ một tiếng, sau đó các tự rời đi.

Bắc Đảo Chân Thụ kêu lên: “Đừng đi a, không bằng chúng ta hảo hảo thương thảo một cái, các ngươi nói cái này danh ngạch Trường Cốc Hỉ đại nhân sẽ cho ai đây?”

Ba người đã hóa làm độn quang biến mất, không có người để ý tới hắn.

Bắc Đảo Chân Thụ lạnh hừ một tiếng, bất cần đời thần sắc biến mất, trở nên hung ác nham hiểm rét lạnh, nhìn chằm chằm ba người biến mất phương hướng, lóe lên cũng biến mất không thấy gì nữa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3273: To Lớn Sự Kiện

Sau mấy tháng, Tần Quảng Thành bên trong phát sinh một kiện đại sự kinh thiên động địa.

Đáng sợ năng lượng trực tiếp tác động đến nửa cái thành trì, tạo thành vô số quỷ phách mất mạng, một cái lỗ đen thật lớn xuất hiện ở trong thành. Thậm chí không có ai biết cái lỗ đen này là như thế nào xuất hiện, cùng chuyện gì xảy ra.

Sau đó các loại tin tức ở trong thành bay loạn, truyền khắp phố lớn ngõ nhỏ.

“Nghe nói là hai vị chấp chính ti đại nhân lên xung đột, tranh chấp, tạo thành chủ thành cảnh nội một phần ba tông môn cùng quỷ phách hôi phi yên diệt, liền liền mấy nhà siêu cấp tông môn đều toàn bộ ngã xuống.”

“Ta còn nghe nói Bắc Đảo Chân Thụ đại nhân vẫn lạc.”

“Không đến mức đi, lấy Bắc Đảo Chân Thụ đại nhân năng lực, tục truyền sớm đã vượt qua chín sao Thiên Giới phạm trù, bước vào cái kia hư vô mờ ảo thập tinh chi cảnh, coi như đánh không thắng, muốn trốn tổng không là vấn đề đi.”

“Đến cảnh giới này cấp độ, ai kéo đến hạ mặt mũi đào tẩu a, đánh không thắng cũng phải chết đánh.”

“Vậy phe thắng là ai? Có thể đánh giết Bắc Đảo Chân Thụ đại nhân, tất nhiên cũng là mặt khác mấy vị chấp chính ti.”

“Không rõ ràng, chiến đấu quá nhanh, chỉ là đột nhiên xuất hiện lỗ đen, hết thảy liền kết thúc. Tục truyền nói Cung Vô Quân đại nhân, mấy vị chấp chính ti bên trong, chỉ có hắn cùng Bắc Đảo Chân Thụ quan hệ một mực rất kém cỏi.”

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng đứng tại hư không nơi nào đó, đem thành nội các loại truyền ngôn dồn dập nghe lọt vào trong tai, sau đó nhìn qua nơi xa cái kia to lớn lỗ đen, đều là mặt sắc mặt ngưng trọng.

Quỷ Tàng nói: “Quá nhanh, thật chỉ là trong nháy mắt. Chúng ta cảm nhận được năng lượng ba động thời điểm, chiến đấu liền đã kết thúc. Làm sao lại nhanh như vậy?”

Dương Thanh Huyền hai mắt ngưng lại, nói: “Từ cái này năng lượng ba động nhìn đến, nếu thật là Cung Vô Quân gây nên, chúng ta có thể thắng sao?”

Quỷ Tàng sắc mặt khó coi: “Lực lượng này sợ là có thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, mức thấp nhất độ cũng là hậu kỳ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Từ những tin đồn này nhìn đến, xuất thủ không nhất định là Cung Vô Quân, chỉ là hắn hiềm nghi lớn nhất mà thôi. Nhìn đến Tần Quảng Thành muốn loạn, chỉ là cái này phía sau bởi vì là cái gì? Nếu là chúng ta có thể biết, có lẽ có thể tiến hành lợi dụng.”

Quỷ Tàng nói: “Chờ tiến một bước tin tức đi, phát sinh đáng sợ như vậy sự tình, khẳng định sẽ có một kết quả, mặc kệ kết quả này có chính xác không, đều sẽ có.”

Đột nhiên, Quỷ Tàng bỗng nhiên thân thể chấn động, Dương Thanh Huyền cảm giác được, hỏi: “Thế nào?”

Quỷ Tàng sắc mặt tái mét, ngưng tiếng nói: “Ta cảm ứng được Cung Vô Quân khí tức, vừa mới đảo qua chúng ta mảnh không gian này, trên người ngươi ta dừng lại một lát.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi xác định?”

Giờ phút này thành nội hỗn loạn, đại lượng cường giả khí tức cùng thần thức quét tới quét lui, căn bản khó mà nhận ra.

Quỷ Tàng nói: “Xác định, khí tức của hắn ta vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên.”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, nói: “Vậy là tốt rồi, dạng này liền có thể chứng minh, giết Bắc Đảo Chân Thụ không phải hắn.”

Quỷ Tàng sửng sốt một chút, lập tức liền hiểu, nếu là Cung Vô Quân ra tay, một sẽ không ở đất này lắc lư, hơn hai nửa cũng tiêu hao rất nhiều, thậm chí bị thương, càng sẽ không ở đây phóng thích thần thức, tra tìm các loại.

Quỷ Tàng cau mày nói: “Kia là mặt khác ba vị chấp chính ti?”

Dương Thanh Huyền nói: “Bất kể là ai, đối với chúng ta chỉ có chỗ tốt cũng không chỗ xấu, Tần Quảng Thành vũng nước đục này càng loạn càng tốt, chúng ta tiếp tục chờ tin tức đi.”

Trừ hai người bọn họ bên ngoài, thế lực khắp nơi, cơ hồ sở hữu Quỷ Đế, đều kinh hoảng không thôi, tại bốn phía tìm hiểu tin tức.

Một tòa cung điện bên trong, Cung Vô Quân sắc mặt khó coi, đồng dạng nhìn chằm chằm nơi xa to lớn lỗ đen, tự lẩm bẩm: “Rốt cuộc là người nào? Thuần túy quỷ linh khí hơi thở, đem dấu vết của mình che đậy trốn đi, nhất kích tất sát, vô luận là ai đều không thể nào làm được, trăm phần trăm là đánh lén.”

Hắn đối với quỳ ở một bên Ảnh Sát nói ra: “Tra, nhất định muốn tra ra kết quả.”

Ảnh Sát ngờ vực vô căn cứ nói: “Có phải hay không là cái khác chủ thành đại nhân?”

Cung Vô Quân lắc đầu nói: “Không có khả năng, người này nhất định là Bắc Đảo Chân Thụ tín nhiệm người, mới có thể bị đánh lén nhất kích tất sát.” Hắn ánh mắt lóe lên điểm điểm lãnh sắc, “Vì danh ngạch, thật sự là không quan tâm đến bất cứ gì khác nữa sao?”

Một đạo trào phúng thanh âm đột nhiên truyền đến, “Cung Vô Quân, trang cái gì trang? Biết ta tới, cố ý diễn kịch cho ta nhìn sao?”

Giang Xuyên Lan nháy mắt xuất hiện tại Cung Vô Quân trước mặt, mặt mũi tràn đầy băng sương lãnh sắc.

Cung Vô Quân lãnh đạm nói: “Làm sao? Ngươi tưởng rằng ta làm?”

Giang Xuyên Lan nói: “Chẳng lẽ lại là ta?”

Cung Vô Quân nói: "Theo ta, An Bộ Đạt hiềm nghi lớn nhất, hắn là vị thứ hai chấp chính ti, tu vi cũng nhất cao thâm mạt trắc, vô luận động cơ cùng thực lực, hắn khả năng đều lớn nhất.

Giang Xuyên Lan nói: “Thật không phải ngươi?”

Cung Vô Quân nói: “Thật không phải, ngươi thật sự là coi trọng ta.”

Giang Xuyên Lan trong điện đi qua đi lại, yếu ớt nói ra: “Nói như vậy, chính là An Bộ Đạt rồi?”

Cung Vô Quân ánh mắt chớp lên, cũng không nói chuyện.

Giang Xuyên Lan nói: “Chính như ngươi lời nói, An Bộ Đạt tu vi cao nhất sâu khó lường, khó mà đánh giá. Ta sợ cái tiếp theo liền sẽ đến phiên ta ngươi.”

Cung Vô Quân nói: “Ngươi muốn nói cái gì? Duy nhất một lần nói xong đi.”

Giang Xuyên Lan mỉm cười, nói: “Ta muốn nói, không bằng ngươi ta liên thủ, trước đem An Bộ Đạt...”

Cung Vô Quân nói: “Ta làm sao biết giết Bắc Đảo Chân Thụ không phải ngươi?”

Giang Xuyên Lan lạnh lùng nói: “Ta còn muốn nói là ngươi đây, lại bất luận có phải là hay không trong chúng ta một vị, thế cục trước mắt dưới, ngươi ta liên thủ cùng nhau đối kháng An Bộ Đạt là sự chọn lựa tốt nhất.”

Cung Vô Quân trầm ngâm nói: “Ta cân nhắc một hai.”

Giang Xuyên Lan nói: “Tốt, ta chờ ngươi tin tức.” Nói xong, trực tiếp thẳng rời đi.

Cung Vô Quân ánh mắt băng lãnh xuống tới, trong hai con ngươi tinh quang lấp lóe, đối với quỳ ở một bên Ảnh Sát nói ra: “Tình cảnh mới vừa rồi, đều lưu lại sao?”

Ảnh Sát toàn thân chấn động, nói: “Trong điện có Ảnh Tượng Thạch, hết thảy đều ghi chép lại.”

Cung Vô Quân gật đầu nói: “Đem Ảnh Tượng Thạch đưa một phần đi cho An Bộ Đạt.”

Ảnh Sát vội vàng nói: “Vâng.” Không dám hỏi nhiều, cũng không dám lưu thêm, vội vàng lách mình mà đi.

...

Tần Quảng Thành một chuyện, ảnh hưởng to lớn, lan đến gần toàn bộ địa giới phạm vi, vô số tông môn thế lực.

Bắc Đảo Chân Thụ một chết, hắn lưu lại lực lượng cùng quyền lực chân không, lập tức muốn bị thế lực khác bổ khuyết tiến đến, toàn bộ Tần Quảng Thành địa giới lại bắt đầu sa vào đến to lớn hỗn loạn bên trong.

Cho dù cái khác chín thành, cũng bắt đầu đem ánh mắt quăng nhìn sang.

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng liền ngày đó xuất hiện một lần về sau, tiếp tục vững vàng, tiếng trầm tu luyện, chờ đợi cơ hội.

Lại qua nửa tháng, không có bất kỳ kết quả gì xuất hiện, ngược lại các loại lời đồn càng thêm điên cuồng.

Bỗng nhiên một ngày, Ngũ Thái tìm tới cửa, cáo tri Dương Thanh Huyền một cái có quan hệ Cung Vô Quân tin tức.

Sau ba ngày, Cung Vô Quân muốn rời khỏi chủ thành, tiến về một cái gọi lam phong cấp hai thành trì, nghe nói nơi đó trước kia là Bắc Đảo Chân Thụ quản hạt, hiện tại loạn không được, hắn đi lắng lại phân tranh.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngũ Thái đại nhân ý tứ, là ở đây cái Lam Phong Thành động thủ?”

Ngũ Thái nói: “Hiện tại chủ thành bỗng nhiên hỗn loạn, Cung Vô Quân ngày bình thường thấy đầu không thấy đuôi, mà lại chết một vị chấp chính ti, hắn tất nhiên là chặt chẽ mà đối đãi, lòng cảnh giác cực cao, rất khó ở trong thành động thủ. Ta cho rằng Lam Phong Thành là một cái cơ hội.”

Dương Thanh Huyền đối với Quỷ Tàng hỏi: “Ngươi cảm thấy như thế nào?”

Quỷ Tàng thần sắc có chút hoảng hốt, tự lẩm bẩm: “Chẳng lẽ đều là thiên ý sao? Lam Phong Thành, vì sao lại là Lam Phong

Thành đâu.”

Tại mấy chục triệu năm trước, nơi đó đúng là hắn cư địa a, lúc ấy còn không gọi Lam Phong Thành.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3274: Mượn Đao Giết Người

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Trùng hợp như vậy?”

Quỷ Tàng nhẹ gật đầu.

Dương Thanh Huyền nói: “Không khỏi quá mức đúng dịp, sẽ có hay không có vấn đề?”

Quỷ Tàng lắc đầu nói: “Hẳn là sẽ không, trừ phi Cung Vô Quân tra ra thân phận của chúng ta, có thể nếu là chúng ta thân phận bại lộ, không cần thiết dẫn chúng ta đi Lam Phong Thành, trực tiếp ở đây đánh chết chúng ta không còn gì tốt hơn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Kia có phải hay không ở đây động thủ, dễ dàng gây nên mặt khác mấy vị chấp chính ti chú ý?”

Quỷ Tàng nói: “Ta cảm thấy ngươi quá lo lắng.”

Ngũ Thái cười nói: “Cái khác ta không dám nói, nhưng hai vị đại nhân thân phận khẳng định không có khả năng bại lộ, nếu không chúng ta Giang Lưu Tông cùng Ngũ gia cũng xong đời rồi.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Vậy liền đi một chuyến Lam Phong Thành, thà có thể đi không được gì cũng không thể bỏ qua, chọn cơ làm việc, nếu là tình huống không đúng, kịp thời rời khỏi.”

Lập tức Ngũ Thái đem Lam Phong Thành đủ loại tài liệu cặn kẽ đều cho Dương Thanh Huyền, bao quát các thế lực lớn trước mắt hiện trạng, xung đột tiền căn hậu quả chờ chút.

Đồng thời chỉ ra trong đó một chút lợi hại quan hệ, cùng khả năng mượn dùng cơ hội chờ chút.

Sau hai ngày, tại Cung Vô Quân tiến về Lam Phong Thành một ngày trước, Dương Thanh Huyền, Quỷ Tàng cùng Ngũ Thái mấy người trước hết được đến.

Thành người trong nghề vội vàng, có loại gió thổi báo giông bão sắp đến cảm giác, quỷ phách vốn là thiên địa chỗ ngưng, dự cảm so sống sót sinh linh mạnh hơn rất nhiều.

To lớn trên đường phố không nhìn thấy nhiều ít bóng người, đều tận khả năng đóng cửa không ra.

Toàn bộ cự thành đều ở một loại nhàn nhạt trong sự ngột ngạt.

Dương Thanh Huyền mấy người bay một trận, phát hiện thành nội có không ít dấu vết hư hại, cũng không có tu sửa, hiển nhiên là khoảng thời gian này mới xuất hiện.

Phía trước đột nhiên xuất hiện đại lượng điểm sáng, là một nhóm tuần tra quỷ tu, rất nhanh liền đem ba người vây quanh.

Cầm đầu một tên quỷ phách xa xa liền phát hiện ba người không đơn giản, không dám lỗ mãng, tiến lên bái kiến nói: “Chúng ta là Ngọc đỉnh đường hộ pháp đội, mấy vị đại nhân là?”

Ngũ Thái lạnh lùng nói ra: “Chúng ta là ai còn muốn hướng ngươi hồi báo sao?”

Cái kia tên quỷ phách gấp vội vàng cúi đầu nói: “Không dám, nhưng nơi này là Ngọc Đỉnh Tông địa bàn, chúng ta cũng là chỗ chức trách, mong rằng đại nhân thứ lỗi.”

Ngũ Thái nói: “Ta muốn gặp các ngươi tông chủ Thôn Ma Tử.”

Cái kia quỷ phách sững sờ, nhưng thấy Ngũ Thái cái kia sắc bén ánh mắt, toàn thân liền giống bị nhiếp trụ, sát na ở giữa một cái thanh minh, lập tức tỉnh ngộ lại, không dám phản kháng, “Đại nhân xin mời đi theo ta!”

Cái kia đáng sợ ánh mắt, lập tức để tên này quỷ phách rõ ràng, người trước mắt này là như thế nào đáng sợ tu vi, có chút không theo lời nói, sau một khắc khả năng chính là hôi phi yên diệt.

Ngọc Đỉnh Tông bên trong, một mảnh yên tĩnh, cơ hồ không có bất kỳ thanh âm gì.

Nhưng ở mảnh này yên tĩnh phía dưới, lại ẩn giấu đi sóng ngầm phun trào, rất nhiều trong tông cường giả đều vụng trộm chạy trốn, mấy ngày trước đây còn tình thế tốt đẹp, bất quá một tin tức, liền đem Ngọc Đỉnh Tông cơ hồ đè sập, biến ai ai cảm thấy bất an.

Đó chính là Cung Vô Quân muốn lỵ Lâm Lam Phong Thành.

Ngọc Đỉnh Tông cũng là quy thuận Bắc Đảo Trung Thụ thế lực, tại Bắc Đảo Trung Thụ sau khi chết, đột nhiên nổi lên, đem thành nội cái khác Bắc Đảo Trung Thụ thế lực quét sạch sành sanh, toàn bộ đặt vào đến tông môn của mình bên trong, trong khoảng thời gian ngắn, liền nhất thời danh tiếng không hai.

Nhưng thành bên trong một cổ thế lực khác mất hồn lâu cũng thừa cơ quật khởi, cùng Ngọc Đỉnh Tông hình thành song cường cục diện, bất phân thắng bại. Cái kia mất hồn lâu cũng là ăn hết không ít thế lực nhỏ lên.

Tại Quỷ Giới rất nhiều thế lực bên trong, trừ chính mình hiếu thắng muốn hung ác bên ngoài, còn muốn tìm một cái núi dựa cường đại, cái này càng nó trọng yếu. Mất hồn lâu vốn chính là Cung Vô Quân thế lực, Ngọc Đỉnh Tông chỗ dựa Bắc Đảo Trung Thụ chết rồi, tìm Giang Xuyên Lan.

Ai ngờ Cung Vô Quân lại muốn hôn Lâm Lam Phong Thành điều đình tranh chấp, kết quả có thể nghĩ.

Ngọc Đỉnh Tông trên dưới lòng người lưu động, nguyên bản là vừa mới ngưng tụ mới cự đầu, một cái liền tan rã rất nhiều, đều đầu nhập mất hồn lâu đi.

Ngọc Đỉnh Tông tông chủ Thôn Ma Tử vội vàng đưa tin Giang Xuyên Lan, lại xa ngút ngàn dặm không trả lời, càng làm cho Ngọc Đỉnh Tông người đứng ngồi không yên, Thôn Ma Tử gấp tựa như là kiến bò trên chảo nóng.

Dương Thanh Huyền mấy người tiến vào Ngọc Đỉnh Tông về sau, bị trực tiếp đưa đến Thôn Ma Tử trước mặt.

Ba người đều ẩn giấu đi khí tức của mình, Thôn Ma Tử một cái liền cảnh giác lên, “Các ngươi là?”

Ba người giấu mà không lọt, nhưng khí thế trên người lại làm cho Thôn Ma Tử rất cảm thấy kiềm chế.

Ngũ Thái nói: “Chúng ta là tới giúp ngươi.”

Thôn Ma Tử mừng lớn nói: “Chẳng lẽ là...”

Ngũ Thái gật đầu nói: “Chúng ta đến từ chủ thành, là một vị đại nhân nào đó phái chúng ta tới.”

Thôn Ma Tử mừng rỡ không thôi, hắn vẫn luôn tại chờ đợi lo lắng Giang Xuyên Lan tin tức, giờ phút này gặp một lần Ngũ Thái ba người, thực lực ẩn mà không tuyên, cực kỳ cường đại, lập tức liền tin, vội vàng cung nghênh ba người.

Thôn Ma Tử thấp giọng nói: “Giang Xuyên Lan đại nhân có thể có đối sách gì?”

Ngũ Thái lấy ra một cái ngọc giản, đưa cho Thôn Ma Tử nói:

“Ngươi chính mình nhìn.”

Thôn Ma Tử hai tay nâng qua ngọc giản, kiểm tra một chút, phía trên đích thật là Tần Quảng Thành chấp chính ti mới có thể có lạc ấn, lập tức đối với ba người thân phận càng là xác thực tin không thể nghi ngờ, sử dụng bí pháp đem lạc ấn xóa đi, thần thức dung nhập trong ngọc giản.

Một lát sau, Thôn Ma Tử sắc mặt đại biến, hai tay run rẩy có chút bắt không được ngọc giản, hoảng sợ nói: “Tin tức này... Tin tức này...”

Ngũ Thái trực tiếp bắt hắn lại tay, để hắn trấn định, “Tin tức ta đã đưa đến, đại nhân chuẩn bị cẩn thận đi.”

Thôn Ma Tử mặt xám như tro, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, bên trong ngọc giản tin tức đúng là muốn hắn phối hợp chém giết Cung Vô Quân!

Giết một vị chấp chính ti, không nói đến độ khó lớn đến mức nào, coi như thành công, đưa tới hậu quả đều không cách nào tưởng tượng.

Ngũ Thái nhìn ra hắn tâm tư, nói ra: “Yên tâm đi, Bắc Đảo Trung Thụ không phải cũng chết thì chết sao? Chuyện này nếu là làm thành, tiền đồ của ngươi cùng tại Giang Xuyên Lan đại nhân trước mặt địa vị, cũng không cần nói ta đi?”

Thôn Ma Tử chật vật nuốt, vô pháp bình phục áp lực to lớn trong lòng.

Ngũ Thái nói: “Nếu là ngươi lòng có do dự, liền làm ta chưa có tới, ngươi cùng mất hồn lâu ân oán, Cung Vô Quân sẽ như thế nào đối phó ngươi, ngươi chính mình nhìn xem xử lý. Mà lại Giang Xuyên Lan đại nhân phân công sự tình ngươi không muốn làm, tương lai Giang Xuyên Lan đại nhân vậy ngươi cũng chính mình nhìn xem xử lý.”

Thôn Ma Tử mặt mũi tràn đầy đắng chát, hắn biết chính mình không đường có thể lui, vừa lui, liền muốn trực diện hai vị chấp chính ti, hậu quả trừ chết không có chỗ chôn bên ngoài, cơ hồ không có cái khác.

Thôn Ma Tử ánh mắt lóe lên vẻ hung ác, nói: “Tốt, liền theo Giang Xuyên Lan đại nhân ý tứ xử lý!”

Hắn có thể một đường hỗn cho tới hôm nay, tự nhiên cũng là tâm ngoan thủ lạt kiểu người, một khi quyết định liền sẽ không còn có nửa phần do dự.

Ngũ Thái cười nói: “Cái này là được rồi nha, mà lại ngươi yên tâm, chỉ cần thời cơ chín muồi, đại nhân sẽ đích thân xuất thủ.”

Thôn Ma Tử trên mặt nhất hỉ, “Thật chứ?!” Có Giang Xuyên Lan tự mình xuất thủ, bọn hắn lại mưu đồ một cái, phần thắng liền cực lớn.

Ngũ Thái nói: “Đương nhiên! Nếu không chỉ bằng ngươi ta mấy người, làm sao cùng Cung Vô Quân đấu, lại thêm một cái mất hồn lâu đấu?”

Thôn Ma Tử nói: “Mất hồn lâu đều không cần để vào mắt, ta Ngọc Đỉnh Tông đầy đủ đối phó nó, mấu chốt cái kia Cung Vô Quân, Giang Xuyên Lan đại nhân nhưng có phương án đối sách?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3275: Dẫn Bạo Linh Mạch, Không Gì So Sánh Nổi Bạo Tạc

Ngũ Thái nói: “Tự nhiên có.” Lập tức tại Thôn Ma Tử bên tai nói nhỏ.

Thôn Ma Tử sắc mặt đại biến, tay đều run run dưới, có chút bất ổn, kinh hãi nói: “Cứ như vậy, Lam Phong Thành chẳng lẽ không phải...”

Ngũ Thái nói: “Có Giang Xuyên Lan đại nhân giải quyết tốt hậu quả, ngươi sợ cái gì?”

Thôn Ma Tử dần dần tỉnh táo lại, mặt mũi tràn đầy hung ác nham hiểm thần sắc, hắn vốn cũng không phải là người lương thiện, quả quyết nói: “Tốt! Ta Thôn Ma Tử liền đánh cược cái mạng này, đi theo Giang Xuyên Lan đại nhân cạn nào!”

Ngũ Thái cười, chụp chụp bờ vai của hắn, nói: “Yên tâm đi, lần này chúng ta nắm chắc cực lớn. Chỉ cần thắng, ngươi chính là Giang Xuyên Lan đại nhân bên người hồng nhân, đến lúc đó toàn bộ Tần Quảng Thành còn không đi ngang?”

Thôn Ma Tử lặng lẽ cười hai tiếng, trong lòng một khối đá xem như buông xuống.

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng nhìn nhau liếc mắt, đều là tâm nghĩ, cái này Ngũ Thái một mặt trung hậu bộ dáng, nghĩ không ra lắc lư người bản lĩnh so với mình còn lợi hại hơn.

Song phương lại khách khí vài câu về sau, Thôn Ma Tử lập tức để người an bài xong xuôi, đem tốt nhất tu luyện mật thất đưa ra ba gian, cho ba người tu luyện.

Dương Thanh Huyền vừa mới vừa ngồi vững, đang muốn bấm niệm pháp quyết, trong mật thất không gian dâng lên chấn động, chậm rãi bị xé mở, Quỷ Tàng vượt qua mà tới.

Dương Thanh Huyền nói: "Thế nào, tĩnh không nổi tâm? Nhìn đến ngươi so Thôn Ma Tử còn muốn sốt sắng."

Quỷ Tàng tiện tay ném ra một khối ngọc bài cho hắn, "Trong này ghi chép có thể để ngươi lên một tầng nữa chỗ tu luyện, nếu là ngày mai ta chết, ngươi liền tự mình đi thôi."

Dương Thanh Huyền tiếp nhận ngọc bội, cười nói: "Ta cùng ngươi hợp thể, nếu là ngươi chết rồi, chẳng lẽ không phải ta cũng đại khái suất chết rồi, ngươi cái miệng quạ đen này."

Quỷ Tàng nói: "Nếu là đánh không thắng, ngươi liền chạy đi."

Nói xong, liền độn hồi hư không, biến mất tại trong mật thất.

Dương Thanh Huyền cầm khối ngọc bội kia nhìn ra ngoài một hồi, lắc đầu, liền thu vào.

Đêm đó, đại lượng võ giả ở trong thành hoạt động, đều là Ngọc Đỉnh Tông phái đi ra tâm phúc cường giả.

Ngày thứ hai, Cung Vô Quân lỵ Lâm Lam Phong Thành tin tức lan truyền nhanh chóng, truyền khắp toàn bộ Lam Phong Thành. Tất cả mọi người đều đem ánh mắt tụ tập tại Ngọc Đỉnh Tông cùng mất hồn lâu hai đại cự đầu bên trên, đều cảm nhận được cái kia mưa gió sắp đến to lớn cảm giác áp bách.

Rất nhanh liền có tin tức truyền ra, Cung Vô Quân đã đến mất hồn lâu tổng bộ, đồng thời truyền hạ lệnh đến, triệu tập các đại tông môn thế lực lãnh tụ tiến về trao đổi.

Mất hồn lâu rộng lớn đại điện bên trong, rất nhanh liền chen đầy hơn trăm người, những này người không khỏi là một phương kiêu hùng quỷ kiệt, giờ phút này ngồi ngay ngắn điện bên trong, tất cả đều thành thành thật thật, không ai dám lên tiếng.

Mất hồn lâu lâu chủ trần Kiền Lương đứng dậy, đối với Cung Vô Quân nói: "Đại nhân, cái kia Thôn Ma Tử còn chưa tới, xem bộ dáng là sẽ không tới. Thôn Ma Tử lại dám miệt thị đại nhân quyền uy, theo ý kiến của thuộc hạ, lúc này lấy tội chết mà nói."

Cung Vô Quân nói: "Trừ Thôn Ma Tử bên ngoài, còn có người nào không tới sao?"

Kiền Lương nói: "Còn có mười ba cái tông môn tông chủ, những tông môn này tất cả đều là phụ thuộc với Ngọc Đỉnh Tông."

Cung Vô Quân nói: "Cái kia mười ba tông môn?"

Kiền Lương nói: "Trắng Quỷ Tông, phổ cách tông..." Hắn đem mười ba tông môn đếm kỹ một lần.

Cung Vô Quân gật đầu nói: "Đã bọn hắn cũng không tới, vậy liền mãi mãi cũng không cần tới."

Kiền Lương đại hỉ, hỏi "Cái kia Ngọc Đỉnh Tông đâu?"

Cung Vô Quân trong mắt hiện ra hàn ý, "Ngươi cảm thấy thế nào?"

Kiền Lương vội vàng nói: "Kia dĩ nhiên cũng là không cần trở lại!"

Cung Vô Quân nói: "Ta nguyên cho rằng đất này tranh chấp phiền phức, sẽ còn chậm trễ ta một chút quý giá thời gian, nghĩ không ra xử lý lại là đơn giản như thế. Ngươi theo ta đi một chuyến Ngọc Đỉnh Tông, ta lấy Thôn Ma Tử đầu liền trở về."

Trong điện mấy trăm người đều là kinh dị, đều âm thầm may mắn chính mình tới, nghĩ nghĩ một trận hoảng sợ.

Kiền Lương đại hỉ, trước kia còn lo lắng Thôn Ma Tử quỳ -T Cung Vô Quân, sẽ để Cung Vô Quân lưu lại song tông, tại Lam Phong Thành hình thành song cường tranh bá cục diện. Nghĩ không ra Thôn Ma Tử thế mà nhát gan đều không dám tới, ha ha, hoàn toàn là chính mình muốn chết.

Hắn lập tức tổ chức nhân thủ, mang theo Cung Vô Quân liền hướng Ngọc Đỉnh Tông phương hướng mà đi.

Cung Vô Quân mấy người đến thời điểm, Ngọc Đỉnh Tông bên trong một mảnh yên tĩnh.

Kiền Lương cười nói: “Không sẽ trực tiếp chạy trốn a?”

Cung Vô Quân song đồng hơi co lại, nhìn chằm chằm phía dưới lạnh lùng nói: “Thế mà bố trí trận pháp kết giới.”

Hắn ánh mắt lóe lên vẻ khinh miệt, phất một cái ống tay áo liền bay hạ xuống.

Một chuyến hơn trăm người, hai chân vừa mới tiếp xúc mặt đất sát na, liền cảm nhận được trận pháp chi lực. Đều là sắc mặt biến hóa, cảm thấy không ổn. Nhưng Cung Vô Quân ở đây, có chấp chính ti tại, bọn hắn có gì phải sợ, thế là đều an tâm.

Cung Vô Quân nhìn về phía trước, sắc mặt đột nhiên đại biến, tại Ngọc Đỉnh Tông trước đại điện dựng thẳng một khối to lớn ngọc bia, thượng thư bảy cái nhìn thấy mà giật mình chữ lớn: Cung Vô Quân táng thân nơi này!

“Thằng nhãi ranh tiểu nhi, muốn chết!”

Cung Vô Quân nổi giận gầm lên một tiếng liền phất một cái ống tay áo, một cỗ lực lượng mạnh mẽ vén toái địa mặt, hung hăng đánh vào khối kia ngọc trên tấm bia.

“Bành!” Ngọc bia nổ tung, xuất hiện một đoàn năng lượng to lớn cầu, tản mát ra lít nha lít nhít chùm sáng, trùng thiên quán địa, đem toàn bộ Ngọc Đỉnh Tông địa giới bao phủ.

Cung Vô Quân sắc mặt băng lãnh, hắn không có sợ hãi, muốn nhìn một chút Thôn Ma Tử có thể làm ra hoa dạng gì tới.

Đoàn kia quang cầu bên trong vô số năng lượng phun trào, giống như núi lửa phun trào, giống như bách thú lao nhanh, giống như phi long tại thiên, tại lấy một loại cực kỳ đáng sợ tốc độ phát tiết ra.

Cung Vô Quân sắc mặt thay đổi, tựa hồ phát hiện cái gì.

Kiền Lương cả kinh nói: “Đây là! Thôn Ma Tử ngươi lại dám! ---”

Lời còn chưa dứt, đáng sợ tiếng vang liền che giấu hết thảy. Toàn bộ Lam Phong Thành đều vì thế mà chấn động. Vô số đại địa bị lật tung, bầu trời vỡ vụn. Lam Phong Thành nháy mắt lâm vào một mảnh hủy diệt cảnh tượng.

Liền liền cự ly Lam Phong Thành gần nhất một chút cấp hai thành trì, đều hứng chịu tới mãnh liệt chấn cảm. Thành nội quỷ tu liền lại càng không cần phải nói, đều là hoảng sợ hướng bốn phương tám hướng bỏ chạy.

Tiếng nổ mạnh to lớn liên tục không ngừng, vỡ vụn thiên địa cùng thời không. Theo lý thuyết cái này loại đáng sợ bạo tạc đều chỉ là trong nháy mắt, mà lần này lại tiếp tục thời gian thật dài. Năng lượng sóng xung kích cơ hồ đem toàn bộ Lam Phong Thành quét ngang hơn ngàn lần, thành nội trên mười tỷ phổ thông quỷ phách hôi phi yên diệt.

“Thật sự là sức mạnh đáng sợ a.”

To lớn phế tích bên trên không, Thôn Ma Tử nổi lên, mặt âm trầm nhìn phía dưới.

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng đã hợp thể vì Dương Huyền Tàng, còn có Ngũ Thái, Ngọc Đỉnh Tông cao tầng cốt cán chờ, hết thảy hơn một trăm người, đều là mặt sắc mặt ngưng trọng mà nhìn xem trận này bạo tạc, trong cơ thể khí huyết cuồn cuộn.

Không chỉ có là thân thể nhận sức nổ chấn động, còn có cái kia loại đối với lực lượng cảm thụ cùng chấp nhất, đều là nhiệt huyết sôi trào.

“Chết sao?” Một tên quỷ tu khó khăn nuốt nói.

“Kiền Lương không biết chết không, Cung Vô Quân khẳng định không chết.” Thôn Ma Tử mười phần có nắm chắc nói ra: “Tất cả mọi người cẩn thận.”

“Ngươi còn thật sự là ngoan độc nha, là ai cho ngươi như thế lớn dũng khí, càng đem Lam Phong Thành dưới mặt đất linh mạch toàn bộ dẫn bạo! Kể từ đó, không chỉ có Lam Phong Thành triệt để bỏ phế, mà lại đầu này linh mạch lan đến gần mặt đất bao la, cùng phụ cận trên trăm thành trì, tất cả đều bởi vì ngươi cái này một cái mà hủy diệt, ngươi thật sự là tội đáng chết vạn lần a!”

Phía trước mông lung chấn động bên trong, hiện ra Cung Vô Quân thân ảnh.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3276: Vây Quét Cung Vô Quân, Người Sau Lưng?

Thôn Ma Tử hơn một trăm người lập tức khẩn trương lên, tất cả đều độ cao đề phòng, nhìn chằm chằm phía trước cái kia đạo mông lung thân ảnh, đây chính là đại biểu cho Tần Quảng Thành đỉnh phong lực lượng tồn tại.

Thôn Ma Tử nói: “Cái này còn không phải bị ngươi bức! Nếu không phải ngươi nghĩ vào chỗ chết chơi ta, ta như thế nào lại cá chết lưới rách.”

Cung Vô Quân nói: “Ta vào chỗ chết chỉnh ngươi, hừ, sợ là phía sau có người tại quấy phá đi. Là Giang Xuyên Lan sao? Gọi hắn ra đi!”

Thôn Ma Tử mấy người nghe được Giang Xuyên Lan ba chữ, đều trấn định không ít, Thôn Ma Tử lạnh lùng nói: “Giang Xuyên Lan đại nhân có thể đám nhân vật, há có thời gian rỗi gặp ngươi.”

Cung Vô Quân một cái liền tức nổ tung, quát: “Vậy các ngươi liền toàn bộ đi chết đi!”

Một cỗ cực mạnh lực lượng từ trong cơn mông lung khuấy động ra, quét ngang trời cao. Như một vũng sông dương, trùng trùng điệp điệp nháy mắt đem tất cả mọi người bao phủ.

Mỗi người đều phảng phất đặt mình vào với tử vong chi hải bên trong, bất cứ lúc nào cũng sẽ chìm xuống, chết không có chỗ chôn.

Dương Huyền Tàng quát: “Giết!”

Giơ lên chiến kích liền xông lên trước, đem lấy năng lượng biển bổ ra.

Tại đối mặt Cung Vô Quân thời điểm, hắn so tất cả mọi người đều càng có dũng khí. Những người còn lại dù sao còn tại Cung Vô Quân âm- uy phía dưới, lòng còn sợ hãi.

Có Dương Huyền Tàng xuất thủ, những người còn lại cũng đều quả quyết xuất thủ, lúc này đã không có đường lui.

“Ầm ầm!”

Trên trăm đạo công kích, oanh giận cái này tử vong chi hải, quấy đến long trời lở đất.

Dương Huyền Tàng một tay chấp kích, trước liền xông vào mông lung chấn động bên trong, một kích hướng Cung Vô Quân bổ tới.

“Bành!” Cung Vô Quân nhấc tay chặn lại, đem chiến kích chấn khai, mặt mũi tràn đầy vẻ kinh hãi, “Ngươi là?”

Cái kia một kích thế mà thương tổn tới nắm đấm của hắn, Đại Niết Bàn chi lực nương theo lấy cực kích quang mở ra da của hắn, trên mu bàn tay một trận đau đớn, “Đại Niết Bàn chi lực?”

Dương Huyền Tàng lạnh lùng nói: “Sắp chết đến nơi, ta cũng không ngại để ngươi làm minh bạch quỷ, ta chính là Giang Xuyên Lan đại nhân phái tới giết ngươi.”

Nói xong lại là một kích công tới.

Cung Vô Quân mặt âm trầm, nội tâm kinh nghi bất định, hắn đối với đối phương thân phận sinh ra hoài nghi, nhưng mình lại hố qua Giang Xuyên Lan, Giang Xuyên Lan hoàn toàn chính xác có giết động cơ của mình.

Không kịp tế nghĩ, nhấc tay vận công, đem thiên địa chi thế đều hội tụ với lòng bàn tay, đánh ra.

“Ầm ầm!”

Hai người liều mạng một chiêu, Dương Huyền Tàng lập tức bị đánh bay, toàn thân làn da vỡ ra, bị cái kia đáng sợ chưởng phong năng lượng ăn mòn.

Mà lại ngũ tạng lục phủ đều vặn thành một đoàn, lồng ngực sắp nổ tung giống như.

“Thập tinh Thiên Giới! Quả nhiên là thập tinh Thiên Giới!” Dương Huyền Tàng một viên lòng trầm xuống.

Vội vàng vận chuyển Bàn Nhược bất hủ thân, đem ăn mòn thân thể quỷ khí gột rửa sạch sẽ.

Cung Vô Quân thân ảnh từ cái kia ánh sáng mông lung huy bên trong hoàn toàn hiển hiện ra, thân mang một kiện chiến giáp, phía trên xuất hiện đại lượng vết rạn, có vẻ hơi chật vật. Cái kia linh mạch nổ tung đối với hắn tạo thành nhất định tổn thương, nhưng không nghiêm trọng lắm.

Cung Vô Quân nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng nói: “Ngươi không phải Quỷ Giới người, là ngươi giết ngày xấu, ngươi đến cùng là ai?”

Có thể chưởng khống Đại Niết Bàn kim quang, nhất định không phải Quỷ Giới người, dạng này người vạn người không được một, không có khả năng cùng một thời gian xuất hiện hai vị. Sở dĩ Cung Vô Quân một cái liền minh bạch tới.

Dương Huyền Tàng cười lạnh nói: “Ta tự nhiên là Giang Xuyên Lan đại nhân phái tới giết ngươi.”

Cung Vô Quân nói: “Ngươi cho rằng ta sẽ tin sao? Nếu nàng thật muốn giết ta, cũng sẽ không đối với ngày xấu hạ thủ, nếu không mục tiêu quá rõ ràng. Mà lại giờ này khắc này, nàng liền cần phải chính mình đăng tràng."

Dương Huyền Tàng nói: "Tùy ngươi làm sao nghĩ, dù sao là muốn chết, làm gì làm cho rõ ràng như vậy minh bạch đâu?"

Cung Vô Quân nói: "Đã ngươi không chịu nói thì cũng thôi đi, ta một đời giết người vô số, kết thù cũng vô số, có như vậy mấy ngàn vạn cái cừu nhân, cái này cừu nhân bên trong lại có mấy cái có thể vọt tới chín sao Quỷ Đế tới tìm ta báo thù, không thể bình thường hơn được. Cơ hồ hàng năm đều muốn giết như thế mấy cái cừu gia." Thần sắc hắn lạnh nhạt.

Dương Huyền Tàng hơi hơi nhíu mày, nói: "Đã ngươi có giác ngộ, liền không thể tốt hơn, miễn cho chết không nhắm mắt."

Bốn đại thần thể quang huy một cái bạo phát đi ra, hóa làm đạo quang, sau đó uốn lượn tại chiến kích phía trên, người kích hợp nhất, lại chém đi lên.

Cung Vô Quân mày nhíu lại được càng sâu, mặc dù hắn hàng năm đều muốn giết nhiều như vậy cừu nhân, có người tìm hắn báo thù, sớm đã không thấy kinh ngạc. Nhưng người trước mắt này không chỉ có thực lực mạnh mẽ, mà lại tu vi cổ quái, tuyệt không phải bình thường cừu nhân.

Hắn tay giơ lên nắm thành quả đấm, liền đối oanh đi lên, "Hôm nay nếu như chỉ là ngươi đơn thuần báo thù, phía sau không có có người, liền chết ở đây đi."

"Ầm ầm!"

Quyền phong đè xuống, chiến kích quang huy hoàn toàn bị ngăn trở, hình thành một cái vòng xoáy khổng lồ, phảng phất Ngân Hà phun trào, từ đầu đến cuối không thể gần Cung Vô Quân thân.

Nhưng Cung Vô Quân trong lòng cuồng loạn, tu vi của đối phương là chín sao Thiên Giới hậu kỳ không thể nghi ngờ, làm sao có thể chống lại chính mình? Nhưng giao thủ hai chiêu, mặc dù rơi vào hạ phong, nhưng không có rõ ràng bại thế, cực kì cổ quái, không hợp với lẽ thường.

Lúc này, đại lượng thân ảnh từ mông lung hư quang quang huy bên trong vọt ra, đều là không chết mất hồn lâu đệ tử, vừa vừa xuất hiện, liền lọt vào Thôn Ma Tử đám người vây công, lập tức tử thương không ít.

Kiền Lương cũng không chết trốn qua một kiếp, giờ phút này bị vây công phía dưới, giận dữ hét: “Thôn Ma Tử, ngươi can đảm dám đối với chấp chính ti đại nhân xuất thủ, tội chết khó thoát, toàn bộ Quỷ Giới đều không còn chỗ nào cho ngươi dung thân nữa!”

Thôn Ma Tử chỉ là một vị cười lạnh, mặc kệ hắn, xuất thủ càng phát ra ngoan lệ, hận không thể xé xác bọn hắn.

Ngũ Thái cũng gia nhập vào chiến đấu bên trong, đem hai tên trốn tới chín sao Quỷ Đế chém giết, thấp giọng quát nói: “Nhanh lên một chút kích giết bọn hắn, đi giúp Dương Huyền Tàng!”

Thôn Ma Tử cũng tại chú ý Dương Huyền Tàng cùng Cung Vô Quân chiến, đối với Dương Huyền Tàng thực lực lớn vì chấn kinh, nguyên bản còn lo lắng có thể sống sót hay không, bây giờ nhìn tới là chính mình quá lo lắng, thầm nghĩ vẫn là Giang Xuyên Lan đại nhân cân nhắc chu đáo, mời đến như thế một vị không có danh tiếng gì cao thủ, lại có thể trực tiếp cùng cung vô hậu chống lại, lại thêm Giang Xuyên Lan đại nhân tự mình xuất thủ, cung vô hậu mọc cánh khó thoát.

Nghĩ đến nơi này, hắn cảm thấy mình càng cần hơn tại Giang Xuyên Lan đại nhân trước mặt biểu hiện một cái, càng thêm dũng mãnh, hét lớn: “Tất cả mọi người ra sức giết địch! Lại giết Cung

Vô Quân!”

Kiền Lương vốn là bị cái kia linh mạch bạo tạc nổ vết thương chằng chịt, mới vừa ra tới lại bị Thôn Ma Tử đánh lén, giờ phút này chỗ nào còn là đối thủ, mấy cái vô ý, liền bị Thôn Ma Tử đè lên đánh, không có mấy lần liền vẫn lạc.

Còn lại cường giả cũng đều tranh nhau biểu hiện, giết sạch kết thúc hồn lầu cao tầng về sau, tất cả đều hướng Cung Vô Quân xúm lại quá khứ, hình thành vây quét chi thế.

Cung Vô Quân sắc mặt âm trầm, thỉnh thoảng đề phòng tứ phía hư không.

Trước mắt những địch nhân này hắn cũng không e ngại, trừ Dương Huyền Tàng cần phải cẩn thận một hai bên ngoài, còn lại theo hắn đều chỉ là thu được về châu chấu, nhảy nhót không được mấy lần.

Hắn chân chính lo lắng chính là tiềm phục tại trong bóng tối cao thủ.

“Thật là Giang Xuyên Lan sao? Vẫn là An Bộ Đạt? Hay là...”

Cung Vô Quân nghĩ đến cái kia người sau lưng, liền không hiểu khẩn trương, trong lòng bàn tay rỉ ra mồ hôi.

Dương Huyền Tàng cũng nhìn ra hắn tâm không tại chỗ nào, đoán được hắn tâm tư, chỗ nào chịu lãng phí cơ hội, quát to: “Đem hắn đẩy vào tuyệt cảnh! Giang Xuyên Lan đại nhân cũng nhanh muốn xuất thủ.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3277: Truy Sát Vạn Dặm, Chân Tướng Sự Tình

Thôn Ma Tử mấy người thân thể chấn động, đều là có thụ cổ vũ, ra sức công kích. Cung Vô Quân thân hãm khốn cảnh, trong cơn giận dữ liền ra ngoan chiêu, cuồng giết hơn mười người.

Thôn Ma Tử mấy người lớn kinh, không còn dám quá phận tiến lên.

Dương Huyền Tàng bình tĩnh ứng chiến, chỉ có hắn biết không có cái gì viện binh, toàn bộ nhờ chính mình.

Cung Vô Quân càng đánh càng kinh hãi, coi như cái kia người sau lưng không xuất hiện, chính mình cũng ứng đối cực kì phí sức, nếu là còn có người sau lưng, chính mình liền thật sự là không nơi táng thân, hắn kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, cảm thấy hôm nay đại hung, lại phấn khởi liên sát mấy người, hướng một phương hướng nào đó bỏ chạy.

Ngũ Thái trầm giọng nói: “Đuổi theo!”

Thôn Ma Tử nói: “Đại nhân, Giang Xuyên Lan đại nhân nên xuất thủ a?”

Ngũ Thái quay người cười lạnh nói: “Đại nhân lúc nào xuất thủ, há lại là ngươi ta có thể quản? Ngươi ta làm tốt chính mình bản phận sự tình liền có thể, mau đuổi theo đi.”

Thôn Ma Tử bọn người có chút buồn bực, nhưng cảm giác được Ngũ Thái nói cũng có đạo lý, đành phải cắm đầu đuổi theo.

Hư không bên trong mấy chục người chớp mắt vạn dặm. Đánh một chút ngừng ngừng, lại bị Cung Vô Quân giết mấy chục người. Rất nhanh xông vào mặt khác một tòa thành trì bên trong, tác động đến ngàn tỉ quỷ phách, phần lớn hôi phi yên diệt.

Thôn Ma Tử mấy người bắt đầu có chút dao động. Cung Vô Quân bị bọn hắn tiêu hao hơn phân nửa, ấn lý Giang Xuyên Lan cần phải xuất thủ, mà lại ẩn thân hư không đột nhiên đánh lén, vô cùng có khả năng nhất kích tất sát Cung Vô Quân. Nhưng lại chậm chạp không gặp động thủ.

Không ít người thụ thương sau không muốn lại đuổi theo, nửa đường rời sân hoặc là trốn đi. Rất nhanh liền chỉ còn lại hơn mười người, mà lại đều tinh thần lười biếng, không muốn lại đánh.

Dương Huyền Tàng đột nhiên nói ra: “Chư vị, nói cho các ngươi biết một cái xin lỗi tin tức, Giang Xuyên Lan đại nhân sẽ không tới.”

“Cái gì?!”

Thôn Ma Tử bọn người là toàn thân đại chấn, trên mặt huyết sắc một cái bị rút sạch, trở nên sát trắng như tờ giấy.

Bọn hắn mặc dù mơ hồ có chút dự cảm, nhưng khi Dương Huyền Tàng nói ra được thời điểm, vẫn là trực tiếp đánh nát đạo tâm của bọn họ, cơ hồ ngã vào vực sâu không đáy, “Vì cái gì?! Chẳng lẽ Giang Xuyên Lan đại nhân đang đùa chúng ta?”

Dương Huyền Tàng lạnh nhạt nói: “Giang Xuyên Lan phải chăng đùa nghịch các ngươi ta không rõ ràng, bởi vì ta căn bản cũng không biết hắn. Ta chỉ là muốn mượn chư vị đại nhân tay giết Cung Vô Quân mà thôi.”

Thôn Ma Tử một cái hoảng sợ muôn dạng, mãnh nhìn về phía Ngũ Thái, Ngũ Thái cũng nhẹ gật đầu, dọa đến hắn toàn thân run rẩy, đằng sau dĩ nhiên không có chấp chính ti chỗ dựa, bọn hắn lại vọng muốn giết một vị chấp chính ti?!

Tất cả mọi người đều một cái như rơi vào hầm băng, đột nhiên ý thức được chính mình đang làm cái gì, phạm vào đáng sợ đến bực nào tội lớn ngập trời.

Thôn Ma Tử chỉ vào Dương Huyền Tàng cùng Ngũ Thái quát ầm lên: “Các ngươi hai súc sinh này! Hại thảm chúng ta, ta muốn giết các ngươi!”

Hắn muốn rách cả mí mắt, còn lại hơn mười người cũng bi phẫn khó điền.

Dương Huyền Tàng nói: “Việc đã đến nước này, phẫn nộ không phải biện pháp giải quyết vấn đề. Chư vị đại nhân vẫn là tỉnh táo một cái, là tranh thủ thời gian giết Cung Vô Quân đâu? Vẫn là cùng chúng ta trở mặt mặt.”

Thôn Ma Tử mấy người từng cái ngây ra như phỗng, lập tức ý thức được chính mình đâm lao phải theo lao, nếu để cho Cung Vô Quân trốn đi, không có bất kỳ huyền niệm gì, nhóm người mình tất nhiên là không nơi táng thân.

Dương Huyền Tàng nói: “Giang Xuyên Lan cũng không biết hôm nay sự tình, nhưng hắn cùng Cung Vô Quân vẫn luôn bất thường, chúng ta giết Cung Vô Quân lại đi tìm nơi nương tựa Giang Xuyên Lan, tất nhiên có thể thụ che chở, thu hoạch được trọng dụng.”

Cung Vô Quân đứng ở đằng xa, đem đối thoại của bọn họ nghe được nhất thanh nhị sở, âm mặt lạnh giọng nói: “Ghê gớm, thật sự là ghê gớm mưu đồ! Thế mà có thể đem cái này nhóm đồ đần lừa xoay quanh, đem ta đẩy vào trong vũng bùn. Ta còn thật không nhớ rõ lúc nào có ngươi như thế một vị đáng sợ cừu nhân, có thể hay không nói cho ta ngươi chân thực thân phận đâu?”

Dương Huyền Tàng hắc tiếng nói: “Ta cũng rất muốn nói, nhưng nghĩ đến để ngươi chết không nhắm mắt, tựa hồ càng thú vị.”

Cung Vô Quân nói: “Đã ngươi không nói, cái kia ta không hỏi chính là, đợi sẽ trực tiếp bắt ngươi sưu hồn. Đã Giang Xuyên Lan sẽ không tới, vậy các ngươi còn có cái gì sống sót bình chướng? Có thể truy sát bản tọa ngàn vạn dặm, các ngươi đời này đủ để làm ngạo.”

Cung Vô Quân giờ phút này tâm cảnh đại định, trong cơ thể năng lượng cấp tốc phóng xuất ra, cùng thiên địa quy tắc hình thành cộng hưởng, trong phạm vi mấy triệu dặm, đều thành lĩnh vực của hắn.

Vô số đánh xì dầu cùng đi ngang qua quỷ phách, tất cả đều bị cỗ uy áp này kích thịt nát xương tan. Đại lượng kiến trúc hôi phi yên diệt, chung quanh một chút nhỏ bé thành trì đều nhận nghiêm trọng phá hoại.

Thôn Ma Tử mấy người cũng lập tức từ trong hầm băng trấn định lại, minh bạch tình cảnh của mình, trừ tử chiến đến cùng bên ngoài lại không hắn đường. Tất cả đều đem lực lượng bộc phát đến cực điểm, trận địa sẵn sàng.

Cung Vô Quân nói: “Nhìn đến các ngươi đều đã chuẩn bị kỹ càng để đón nhận cái chết.”

Dương Huyền Tàng cười lạnh nói: “Vừa mới còn giống như chó nhà có tang chạy trốn hơn chục triệu bên trong, hiện tại tại sao lại oai phong lẫm liệt rồi?”

Cung Vô Quân kém chút tức giận đến thổ huyết, bị đối phương đùa nghịch, đây là hắn đời này sỉ nhục lớn lao, phẫn nộ quát: “Tất cả đều đi chết đi!”

Cái kia cỗ cùng thiên địa cộng minh lực lượng trong khoảnh khắc bạo phát đi ra, mênh mông như biển, lại ngưng trọng như núi, trấn áp trên người mỗi người.

Một cái to lớn vô cùng vòng xoáy phía trên hư không hình thành, phi tốc đè ép xuống, muốn xé nát phạm vi bên trong hết thảy sinh linh vạn vật.

Thôn Ma Tử mấy người đều là mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, ra sức ngăn cản.

Dương Huyền Tàng quát: "Muốn dùng loại chiêu thức này giết ta, không có khả năng!"

Dương Huyền Tàng chung quanh một trận không gian ba động, chiến kích khoảnh khắc chém ra, bổ ra một đạo cự đại trăng tròn, như một khối ngọc giống như pháp khí, tại vòng xoáy này phía dưới bị đè ép, sau đó "Oanh" một tiếng, hóa làm vô biên ánh trăng chi hà, cuồn cuộn hướng về phía trước.

Thôn Ma Tử mấy người cũng mượn cơ hội xuất thủ, bổ ra chính mình một chiêu mạnh nhất, to lớn phong bạo nháy mắt bị xé nứt.

Ánh trăng sông dài, như tấm lụa hoành không.

Cung Vô Quân sắc mặt đại biến, vừa sợ vừa giận, trở bàn tay ngưng chỉ, liền điểm hạ đi, "Trấn!"

"Ầm ầm!"

Ánh trăng chi hà bị trấn áp biến hình, ầm vang vỡ vụn.

Dương Huyền Tàng thân ảnh nhoáng một cái, liền xông ra lĩnh vực, đi thẳng đến Cung Vô Quân trước mặt, cầm kích đánh xuống!

"Chỉ là chín sao hậu kỳ liền muốn cùng ta đấu, ngươi tại sao không đi lật trời ạ!”

Cung Vô Quân nổi giận gầm lên một tiếng, năm ngón tay vồ lấy, vô số năng lượng từ lòng bàn tay bạo phát đi ra, hình thành đáng sợ năng lượng thúc, liền đánh đi lên.

Một trận chiến này hắn đánh cho thực sự biệt khuất phiền muộn.

“Bành! ---”

Quyền phong đánh vào kích quang bên trong, ép tới không gian thật lớn biến hình. Dương Huyền Tàng thân thể cũng bắt đầu vặn vẹo, nhưng lại hoàn chỉnh tiếp nhận hắn một chiêu này.

Cung Vô Quân trong lòng giật mình, tròng mắt trợn to lớn, hai mắt bên trong đều là vẻ kinh ngạc.

Liền xem như chín sao Quỷ Đế đỉnh phong cũng không có khả năng đón lấy hắn một chiêu này.

Thôn Ma Tử Ngũ Thái mấy người có thụ cổ vũ, cũng đều gào thét lớn vây công tới.

Cung Vô Quân cảm thấy lo lắng, đột nhiên ý thức được, đối phương khẳng định là có nắm chắc mới có thể thiết hạ lần này mưu kế, có lẽ hết thảy sớm đã tại đối phương tính toán bên trong, mà chính mình lại cái gì cũng không biết, vậy thì đã rơi hạ phong.

Thôn Ma Tử đám người thực lực cũng không yếu, vây công phía dưới, lập tức để Cung Vô Quân cảm thấy nguy hiểm to lớn, một trái tim không ngừng chìm xuống dưới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3278: Chém Cửu Long, Một Chiêu Cuối Cùng

“Muốn giết ta, không có đơn giản như vậy!”

Cung Vô Quân nổi giận gầm lên một tiếng, trên cánh tay hào quang tỏa sáng, vô số chùm sáng từ lòng bàn tay kích - bắn ra, muốn chấn khai Dương Huyền Tàng cái này một kích, lại giết Thôn Ma Tử.

Nhưng chiến kích cùng Dương Huyền Tàng thân thể chỉ là tiến một bước vặn vẹo, hình thành một cái cự đại giương cung hình cung, vẫn chưa giống hắn dự nghĩ như vậy bị đánh bay.

“Cái gì?!” Cung Vô Quân lần nữa trong lòng hoảng hốt.

Thôn Ma Tử đám người công kích đã rơi ở trên người hắn.

“A! ---”

Kinh thiên động địa bạo tạc phía dưới, Cung Vô Quân nổi giận gầm lên một tiếng, Dương Huyền Tàng trăng tròn thuận thế kích hạ xuống.

“Bành!” Cung Vô Quân bị đánh bay.

Dương Huyền Tàng cùng chiến kích nháy mắt kéo căng thẳng tắp, hắn gương mặt dữ tợn, dẫn theo chiến kích đi ra phía trước, “Tử kỳ của ngươi đến!”

Thôn Ma Tử bọn người là được cổ vũ thêm mấy lần, có chút không dám tin tưởng mình, dĩ nhiên thật đem Cung Vô Quân đánh lui đồng thời đả thương.

Bọn hắn nhìn xem Dương Huyền Tàng bộ dáng, đều có chút tim đập nhanh, trừ Ngũ Thái bên ngoài, cũng không biết cái này kẻ đáng sợ đến cùng là ai, cùng Cung Vô Quân lại có như thế nào ân oán khúc mắc.

Cung Vô Quân đứng dậy, tràn đầy chật vật, nhìn chằm chặp hắn, “Ngươi đến cùng là ai?”

Dương Huyền Tàng cười gằn một cái, nói: “Ngươi thật chưa cần thiết phải biết, bất quá có lẽ đợi chút nữa ta tâm tình tốt, sẽ nói cho ngươi biết cũng nói không chừng đấy chứ.”

Cung Vô Quân âm trầm nói: “Chín sao giết thập tinh, ngươi cảm thấy khả năng sao? Bất quá là dựa vào một loạt thủ đoạn, hơi chiếm thượng phong mà thôi, liền vọng muốn lấy vì có thể giết ta rồi?”

Dương Huyền Tàng nói: “Trên đời này không có cái gì là không thể nào, chờ ngươi thời điểm chết liền sẽ minh bạch đạo lý này, bất quá hết thảy đều muộn.”

“Nói khoác mà không biết ngượng!”

Cung Vô Quân lệ quát một tiếng, một đầu liên miên bất tuyệt quỷ chi khí lưu xé rách hư không, hướng Dương Huyền Tàng điên cuồng chém mà đi.

Dương Huyền Tàng thở sâu, chiến kích trước người vung lên, hình thành công phòng nhất thể tư thế, bổ vào cái kia quỷ chi khí lưu lên!

“Ầm ầm!”

Cường đại khí tràng lần nữa bộc phát lan tràn, như vỡ đê đập lớn tuôn hướng bốn phương tám hướng, hình thành một mảnh mênh mông biển.

Thôn Ma Tử mấy người toàn bộ bị ngăn cản mở, từng cái chấn cực xa, ốc còn không mang nổi mình ốc. Bọn hắn đều liều mạng công kích, muốn giúp Dương Huyền Tàng đem chiêu này phá vỡ, nếu không Dương Huyền Tàng chết, bọn hắn cũng chỉ có một con đường chết. Đây chính là chung vận mệnh, chung hô hấp.

Cung Vô Quân hai tay trước người kết ấn, mảnh này xông thông trời đất mênh mông biển cơ hồ cùng hắn hòa làm một thể, từng đạo năng lượng to lớn buộc từ hư không bên trong tuôn ra, uốn lượn tại quanh người hắn, như quỷ rồng múa.

Dương Huyền Tàng lập tức cảm nhận được áp lực thật lớn, "Thiên Quỷ Phi Long!"

Cung Vô Quân ngưng tiếng nói: "Ngươi quả nhiên đối với ta hiểu rất rõ, một chiêu này ta có mấy vạn năm không có trước mặt người khác hiển lộ qua."

Cái kia từng đạo quỷ khí chỗ ngưng Phi Long xoay quanh trên bầu trời hắn, không ngừng theo hai tay của hắn múa, "Năng lượng thiên địa, đều bị ta ngưng tụ ở đây chín đạo Phi Long bên trong, giết ngươi chỉ cần một đạo là đủ rồi!"

"Ầm ầm!" Cái kia Phi Long điên cuồng gào thét mà bên trên.

Dương Huyền Tàng lạnh hừ một tiếng, hai tay chấp kích múa, hướng ngày một chỉ.

Một đạo cự đại quang huy xông vào mây xanh, hình thành cực mạnh khí tràng, phảng phất nạp đại đạo vĩ lực cùng cái này một kích bên trong.

"Chém!"

Chiến kích đánh xuống, một đạo thiên long bị chém vỡ nát.

Dương Huyền Tàng chấp kích tiến lên, bước ra một bước.

“Chém!” Lại là một kích bổ ra, đem đạo thứ hai thiên long chém vỡ.

Hắn bốn đạo thần thể hợp nhất, cơ hồ là mạnh nhất pháp thân, thập tinh phía dưới vô địch cảnh giới, thần cản giết thần, quỷ cản chém quỷ.

“Đạo thứ ba, chém!”

Lại là một kích đánh xuống, đem đạo thứ ba quỷ khí thiên long chém vỡ, lại hướng Cung Vô Quân tới gần một bước.

Thôn Ma Tử cùng Ngũ Thái mấy người đều là trong lòng hoảng hốt, bị hắn cái này khí thế đáng sợ chấn nhiếp, dồn dập lui lại.

Dương Huyền Tàng người kích hợp nhất, uy chấn thiên địa, sở hữu quỷ khí cùng lĩnh vực quy tắc đều thối lui, khó mà cận kề thân.

“Đạo thứ tư, chém!”

“Đạo thứ năm, chém!”

Mỗi một kích vung xuống, đều không chút huyền niệm đem thiên long chém vỡ, bạo tạc ra to lớn xung kích, đều bị khí thế của hắn ngăn trở.

Cung Vô Quân mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, lại không trung liên tiếp lui về phía sau.

Dương Huyền Tàng lại là số kích vung ra, đem chín đạo Phi Long toàn bộ chém tới, thế không thể đỡ xuất hiện tại Cung Vô Quân trước mặt.

Mặt mũi tràn đầy âm trầm, trong hai mắt đều là vẻ phức tạp, lạnh giọng nói: “Kết thúc!”

Cung Vô Quân song đồng co rụt lại, nổ bắn ra sát cơ mãnh liệt, “Thật sao?”

Hắn mặt mũi tràn đầy vẻ kinh ngạc đột nhiên tiêu không, hóa làm to lớn sát khí, cái kia lĩnh vực bên trong vô số lực lượng, cùng vỡ vụn thiên long đều bị tụ lại mà đến, từng cơn sóng gợn dung nhập trong cơ thể.

“Ngươi đã biết Thiên Quỷ Phi Long, lại không biết Phi Long chỉ là biểu tượng, mạnh nhất áo nghĩa chính là cuối cùng chiêu này cửu long hợp nhất chi thức a! Lúc này mới ta chân chính thần thông áo nghĩa, cửu quỷ hóa rồng quyền!”

Cung Vô Quân lực lượng nháy mắt trèo đến đỉnh phong, toàn bộ cánh tay hóa làm quỷ rồng, cuồng kích mà đi.

Thiên địa đều tại thời khắc này ngưng trệ lại, dung nhập vào một quyền này bên trong, muốn đập vụn Dương Huyền Tàng.

Dương Huyền Tàng thân thể không ngừng biến hình, gương mặt vặn vẹo dị thường, cắn răng nói: “Thật sao?” Trong mắt của hắn hiện lên vẻ trêu tức, nói làm vinh dự thả, lập tức toàn thân trở nên trong suốt đứng lên, hướng phía trước bước ra một bước, liền trực tiếp xuyên qua một quyền này.

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người đều là trợn mắt hốc mồm, hoảng sợ nhìn xem một màn này.

Dương Huyền Tàng bước ra một bước về sau, trực tiếp liền đến Cung Vô Quân trước mặt, thân thể hai người cơ hồ dính vào cùng nhau.

“Ngươi làm sao...”

Cung Vô Quân hoảng sợ muôn dạng, lần này mới thật luống cuống.

Dương Huyền Tàng nói: “Ta chờ ngươi một chiêu này, đã rất lâu rồi.”

Hai tay chấp kích, nháy mắt liền đánh xuống.

Vạn vật tàn lụi, vô thủy vô chung, đều ở cái này Sát Na Sinh Diệt bên trong.

“Không!.”

“Bành!”

Cung Vô Quân bị chiến kích bổ trúng, kích chỉ từ đỉnh đầu hắn chém xuống, một phân thành hai.

Dương Huyền Tàng khuôn mặt biến hóa, xấu xí, dữ tợn, trong hai mắt thiêu đốt quỷ hỏa, lục sắc giáp trụ phân bố toàn thân.

Cung Vô Quân song đồng phóng đại, kinh hãi nói: “Ngươi, ngươi là... Ta hiểu được, ngày xấu thời điểm chết, ta liền cần phải minh bạch...”

Dương Huyền Tàng nói: “Chậm, đi chết đi. Ta sẽ đem ngươi hút vào trong cơ thể, thành tựu tu vi của ta, với tư cách cái này mấy ngàn vạn năm tới tiền lãi, cái này đã lợi cho ngươi quá rồi.”

Chiến kích lại là bổ tới.

“Khó trách, khó trách ngươi có thể thức ta một chiêu cuối cùng này! Nhưng cho dù là chết, ta cũng muốn nắm ngươi cùng đi! Vạn quỷ binh giải!”

Cung Vô Quân lớn tiếng gào thét, hai mắt bên trong bắn ra kinh người quang mang, là đồng quy vu tận kiên quyết.

Một đời bá chủ, chết cũng muốn chết tại lựa chọn của mình phía dưới.

Ngũ Thái kinh hãi nói: “Đi mau a!”

Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không bị Cung Vô Quân song chưởng kẹp lấy, Dương Huyền Tàng làm sao đều rút ra không được, muốn vứt bỏ binh khí mà đi, tựa hồ bị Cung Vô Quân xem thấu, cười lạnh một cái, dậm chân đi lên, lực lượng kinh khủng kia giống như núi cao đảo hướng Dương Huyền Tàng.

Thôn Ma Tử mấy người vội vàng đào tẩu.

Đây chính là thập tinh cảnh giới cường giả hao hết sinh mệnh một kích, dù là chỉ là dư ba, cũng không phải bọn hắn có thể gánh vác.

Đúng lúc này, một đạo ánh sáng màu trắng xuất hiện tại chiến trường trên không, hư không bị người lấy lớn lao lực lượng trực tiếp xé mở, một đạo lãnh khốc thân ảnh đạp ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3279: Hết Thảy Tiền Căn Hậu Quả

Cung Vô Quân cùng Dương Huyền Tàng đều là toàn thân chấn động, lúc này, lại có thể có người lực lượng có thể trực tiếp trấn áp hai người bọn họ.

Đặc biệt là Cung Vô Quân, khi nhìn thấy người tới về sau vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, hét lớn: “Trường Cốc Hỉ đại nhân, nhanh cứu ta!”

Thân ảnh kia đúng là năm vị chấp chính trong Ti vị thứ nhất Trường Cốc Hỉ.

Dương Huyền Tàng sắc mặt đại biến, một trái tim trực tiếp chìm xuống dưới, bỗng nhiên thúc đẩy chiến kích, nghĩ phải nhanh một chút chém giết Cung Vô Quân, lại bị Cung Vô Quân áp chế được thực thật, hắn muốn kéo dài thời gian.

Trường Cốc Hỉ xoay chuyển ánh mắt, liền thuấn di tới, không có bất luận cái gì tình cảm nói ra: “Cung Vô Quân, ngươi thật là khiến ta thất vọng.”

Cung Vô Quân sắc mặt tái mét, vội la lên: “Đại nhân...”

Trường Cốc Hỉ duỗi ra ngón tay lắc lắc, nói ra: “Không cần lên tiếng.”

Sau đó vươn tay ra, trực tiếp đặt ở Cung Vô Quân trên đỉnh đầu.

Cung Vô Quân sắc mặt đại biến, kinh hãi nói: “Đại nhân, ngươi đây là muốn làm gì?!"

Trường Cốc Hỉ nói: "Dù sao ngươi là muốn chết, cái này một thân năng lượng, còn không bằng cho ta bổ dưỡng một cái."

"Cái gì?!"

Cung Vô Quân một cái như rơi vào hầm băng, hoảng sợ nói: "Đại nhân, đại nhân ngươi..."

Trường Cốc Hỉ bí pháp đã thi triển ở trên người hắn, sức mạnh đáng sợ nháy mắt từ toàn thân tràn vào đỉnh đầu, lại phá thể mà ra, bị Trường Cốc Hỉ hút vào lòng bàn tay.

Dương Huyền Tàng cũng kinh hãi nhìn xem một màn này, nhưng ở Quỷ Giới bên trong, lẫn nhau thôn phệ là lại chuyện không quá bình thường. Cho dù là thập tinh về sau, cũng không ngoại lệ.

Cung Vô Quân toàn thân run rẩy, tựa hồ đã dự cảm thấy mình xong đời, bỗng nhiên tỉnh ngộ lại, nghẹn ngào kêu lên: "Ta hiểu được! Đây hết thảy phía sau không phải Giang Xuyên Lan, mà là ngươi!"

Trường Cốc Hỉ hết sức chuyên chú hấp thu năng lượng, có chút liếc hạ tròng mắt, lại nhìn Dương Huyền Tàng liếc mắt, khẽ nói: "Không sai, Giang Lưu Tông Ngũ Thái là người của ta."

Dương Huyền Tàng đồng dạng sắc mặt đại biến, thấy lạnh cả người nước vọt khắp toàn thân.

Hắn rốt cuộc hiểu rõ, vì sao Ngũ Thái dễ dàng như vậy liền lắc lư đến Thôn Ma Tử, bởi vì Ngũ Thái xuất ra đủ loại vật, cùng chấp chính ti lạc ấn, toàn đều là thật. Chỉ bất quá người sau lưng không phải Giang Xuyên Lan, mà là Trường Cốc Hỉ.

Ngũ Thái đứng ở đằng xa, xa xa cong xuống, nói: "Gặp qua đại nhân.”

Thôn Ma Tử mấy người choáng tại chỗ, có loại cực lớn hoảng hốt cảm giác, cảm thấy không chân thực. Nhưng mấy người rất nhanh liền mừng rỡ tới, nếu là Trường Cốc Hỉ an bài, như vậy bọn hắn chẳng lẽ không phải tìm được càng núi dựa lớn? Đều là hưng phấn không thôi, vội vàng đi theo Ngũ Thái cùng một chỗ cong xuống.

Dương Huyền Tàng tràn đầy đắng chát, cùng Cung Vô Quân một trận chiến đã là dầu hết đèn tắt, tiếp xuống đợi chờ mình, không biết là cái gì vận mệnh.

Ngũ Thái thở dài: “Thanh Huyền công tử, Quỷ Tàng đại nhân, ta cũng không phải cố ý giấu ngươi. Nếu là không có Trường Cốc Hỉ đại nhân chỗ dựa, ta nào dám cùng một vị chấp chính ti đối kháng? Cho dù ta hữu tâm giúp ngươi, ta cũng không thể đem toàn bộ Ngũ gia cùng Giang Lưu Tông đánh cược a. Huống chi ngươi muốn ta làm sự tình, ta tất cả đều làm được, ngươi đại thù cũng đã được báo.”

Dương Huyền Tàng nói: “Vậy kế tiếp các ngươi dự định làm sao đối phó ta?”

Ngũ Thái nói: “Đây cũng không phải là ta có thể làm chủ.”

Cung Vô Quân toàn thân run rẩy, năng lượng bị một chút xíu dành thời gian, run giọng nói: “Vì cái gì? Tại sao muốn dạng này đối với ta?”

Trường Cốc Hỉ khinh miệt nhìn xem hắn, nói ra: “Ngươi cảm thấy thế nào? Lấy ngươi như vậy thông tuệ trí thông minh, chẳng lẽ sẽ nghĩ không rõ ràng sao?”

Cung Vô Quân tâm niệm thay đổi thật nhanh, toàn thân run lên, run rẩy nói: “Chẳng lẽ Bắc Đảo Trung Thụ...”

Trường Cốc Hỉ gật đầu nói: “Cũng là ta giết. Trừ ta ra, ba người các ngươi ai có thực lực như vậy, có thể thuấn sát Bắc Đảo Trung Thụ? Cho dù là ta, cũng là dựa vào hắn đối với ta to lớn tín nhiệm, trực tiếp đánh lén hoàn thành.”

Cung Vô Quân một trái tim chìm đáy cốc, “Nói như vậy, cả kiện sự tình đều là âm mưu của ngươi, liền liền cái kia tiểu thần kiếp danh ngạch cũng là giả?”

Trường Cốc Hỉ lắc đầu nói: “Danh ngạch không giả, nhưng muốn đi vào tiểu thần kiếp, cũng không phải gì đó việc khó, mấy người các ngươi đều có thể đi vào.”

Cung Vô Quân cả giận nói: “Vậy vì sao phải bố trí để chúng ta tự giết lẫn nhau?”

Trường Cốc Hỉ thở dài: “Nếu là tiểu thần kiếp lại chờ mười tám triệu năm, liền cũng không có chuyện gì. Có thể hết lần này tới lần khác lần tiếp theo lại chỉ còn ba năm, mà trên người ta tổn thương..., ngươi hiểu được.”

Cung Vô Quân nháy mắt minh bạch, nguyên lai Trường Cốc Hỉ ném ra ngoài một cái danh ngạch, chính là vì để bọn hắn tự giết lẫn nhau, sau đó trực tiếp rút ra thôn phệ năng lượng của bọn hắn, thay mình chữa thương.

Trường Cốc Hỉ nói: “Dù sao vạn cổ chí tôn dụ hoặc quá lớn.”

Dương Huyền Tàng ở một bên nghe được trợn mắt hốc mồm, lấy sự thông tuệ của hắn, tự đúng vậy minh bạch chuyện gì xảy ra, chỉ là có nằm mơ cũng chẳng ngờ, chính mình chính tại chuẩn bị tiểu thần kiếp, Quỷ Giới người cũng tại chuẩn bị, mà lại không hiểu liền tạo thành trước mắt trận này nhân quả.

Trường Cốc Hỉ nói: “Các ngươi đều là ta thủ hạ đắc lực, nếu không phải vạn bất đắc dĩ, ta cũng không nghĩ hy sinh. Nhưng việc đã đến nước này, hy sinh cũng muốn hy sinh, không có biện pháp gì tốt.”

Cung Vô Quân sầu thảm nói: “Nghĩ không ra ta tung hoành một đời, thế mà lại rơi vào ngươi loại này tính toán bên trong, mà chết với một vị cũ địch tay, thật sự là thiên lý tuần hoàn, báo ứng xác đáng.”

Trường Cốc Hỉ nói: “Lần này ngươi có thể an tâm đi đi. Tại ngươi trước đó, liền vừa mới không lâu, ta đã đem Giang Xuyên Lan hấp thu. Lại hấp thu rơi ngươi, thương thế của ta liền có thể khỏi hẳn. Các ngươi ba cái một chết, An Đạt bộ liền sẽ minh bạch xảy ra chuyện gì, sở dĩ hắn cũng không thể lưu. Bốn người các ngươi hợp tác cộng sự lâu như vậy, giờ phút này cùng lên đường, cũng coi là đến nơi đến chốn.”

Cung Vô Quân bi phẫn đến cực điểm, lại không có bất kỳ biện pháp nào, chỉ có thể bị Trường Cốc Hỉ một chút xíu dành thời gian lực lượng, sau đó hồn phi phách tán, hóa làm giữa thiên địa bụi bặm tán đi.

Dương Huyền Tàng thu hồi chiến kích, đứng ở một bên, liều mạng điều tức chân nguyên, chẳng biết tiếp xuống sẽ là cái gì vận mệnh.

Trường Cốc Hỉ nhìn xem hắn nói ra: “Không sai, ngươi biết chạy trốn là không có ích lợi gì.”

Dương Huyền Tàng nói: “Mặc kệ tình huống như thế nào, ta cũng coi là giúp lớn một điểm nhỏ bận bịu, mà lại ta cũng không phải là quỷ tộc, đại nhân cũng không tiện hấp thu ta đi, không bằng như vậy để ta rời đi.”

Trường Cốc Hỉ nhíu nhíu mày, trầm ngâm nói: “Ngươi tình huống Ngũ Thái đã nói với ta rất rõ ràng, đích thật là có chút khó làm đâu, đến cùng giết hay không ngươi đây?”

Như trước lúc này, hắn khẳng định đã xuất thủ đánh giết Dương Huyền Tàng, quất hắn hồn phách ra hấp thu, tu bổ mình lực lượng.

Nhưng trước đó hấp thu Bắc Đảo Trung Thụ còn không có tiêu hóa xong, hiện tại lại hấp thu Giang Xuyên Lan, Cung Vô Quân, đợi lát nữa còn có một cái An Đạt bộ, sợ là đầy đủ chính mình tiêu hóa mấy năm, trước mắt cái này Dương Huyền Tàng hoàn toàn chính là một cái gân gà.

Hắn nhìn nói với Ngũ Thái: “Cái này người là bằng hữu của ngươi, ngươi đến quyết định đi, là giết là lưu?”

Ngũ Thái có chút đổi sắc mặt, có chút khó coi.

Dương Huyền Tàng ánh mắt cũng nhìn sang, hắn lại có chút né tránh, không dám nghênh đón, nội tâm nháy mắt lâm vào to lớn giãy dụa bên trong.

Đến cùng là giết vẫn là lưu?

Nếu là lưu lại, chính mình hôm nay lừa gạt hắn, tương lai có thể hay không báo thù? Lấy Dương Huyền Tàng thực lực, nếu là muốn đối với mình mình báo thù, vậy sẽ là hủy diệt tính tai nạn. Trước mắt cái này Cung Vô Quân chính là ví dụ tốt nhất.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3280: Sau Cùng Kết Cục

Ngũ Thái chóp mũi chảy ra mồ hôi lạnh, phảng phất áp lực cực lớn đè ở trên người, khó mà lựa chọn.

Trường Cốc Hỉ cười nhạt một tiếng nói ra: “Thế nào, rất khó đâu? Nếu là làm ngươi khó xử, cái kia liền giết hắn tốt.”

Ngũ Thái toàn thân chấn động, một cái giật mình, vội vàng ôm quyền khom người nói: “Vị này là bằng hữu ta, còn xin đại nhân bỏ qua hắn.”

Trường Cốc Hỉ nửa khép lấy ánh mắt, “A” một tiếng, nhìn không ra biểu lộ.

Dương Huyền Tàng từ đầu đến cuối sắc mặt bình tĩnh, tay cầm chiến kích, cảnh giác tới cực điểm.

Thiên địa một nháy mắt yên lặng lại, tất cả mọi người đều đang đợi Trường Cốc Hỉ phán quyết.

Trường Cốc Hỉ nói: “Đem ngươi binh khí trong tay cho ta, liền có thể đi.”

Dương Huyền Tàng thần sắc khẽ nhúc nhích, nói ra: “Thật có lỗi, cái này binh khí cùng ta song tu hợp nhất, vô pháp cho đại nhân.”

Trường Cốc Hỉ sầm mặt lại, “Ngươi không sợ chết?”

Dương Huyền Tàng cười khổ nói: “Sợ, đương nhiên sợ, nhưng ta cũng tương tự sợ binh khí không có.”

Trường Cốc Hỉ khua tay nói: “Ngươi đi đi.”

Dương Huyền Tàng sững sờ, cho là mình nghe nhầm, nhưng thấy Trường Cốc Hỉ không kiên nhẫn dáng vẻ, “Thế nào, không muốn đi?”

Vội vàng ôm quyền nói: “Đa tạ đại nhân.”

Đồng thời xa xa hướng Ngũ Thái ôm quyền chắp tay, ý là hôm nay sự tình đa tạ, chứng minh hắn không chỉ có không mang thù, ngược lại ghi ân.

Ngũ Thái lập tức nhẹ nhàng thở ra, lộ ra vẻ mặt nhẹ nhõm, ôm quyền đáp lễ.

Dương Huyền Tàng không dám quay người, trực tiếp đối mặt lấy Trường Cốc Hỉ, một chút xíu lui lại, mỗi lui một bước, đều vượt qua mảng lớn cự ly, thẳng đến xác thực tin chính mình an toàn, mới mãnh quay người lại hóa làm độn quang mà đi.

Trường Cốc Hỉ từ đầu đến cuối không nhúc nhích, bấm niệm pháp quyết với hư không bên trong, đang tiêu hóa hấp thu Cung Vô Quân lực lượng.

Thẳng đến Dương Huyền Tàng đi xa về sau, mới mở hai mắt ra, đối với hư không nói ra: “Ra đi.”

Ngũ Thái cùng Thôn Ma Tử mấy người đều thất kinh, bọn hắn một mực tại bên cạnh lẳng lặng chờ, lại không biết có người giấu với hư không bên trong, thực lực của người này hoàn toàn không thua bọn họ.

Không gian có chút có năng lượng dập dờn, phảng phất một mảnh quỷ ảnh thổi qua, liền xuất hiện một vị tuyệt mỹ nữ tử, khuôn mặt trắng như tuyết, thanh lãnh, ngũ quan tinh xảo, gần như hoàn mỹ.

Trường Cốc Hỉ cũng sửng sốt một chút, Quỷ Giới người mặc dù có thể tùy ý huyễn hóa dung mạo, nhưng nháy mắt liền sẽ bị người nhìn xuyên, sở dĩ đồng dạng đều lấy bản tôn gặp người, giống như thế tuyệt mỹ nữ tử, cực kì hiếm thấy.

Trường Cốc Hỉ ánh mắt ngưng lại, hỏi: “Ngươi là?”

Nữ tử chậm rãi nói ra: “Vi Lạp.”

Nàng lấy ra một mặt lệnh bài, trước người rất nhỏ nhoáng một cái.

Trường Cốc Hỉ toàn thân đại chấn, như là giống như gặp quỷ, lại lộ ra cực kì cung kính tư thái, ôm quyền cúi đầu nói: “Gặp qua Thánh sứ đại nhân!”

Vi Lạp nói ra: “Còn tốt ngươi mới vừa rồi không có xuất thủ, nếu không không chỉ có lần này tiểu thần kiếp không có quan hệ gì với ngươi, bằng ngươi thời khắc này sở tác sở vi, chính là một chữ” chết “.”

Trường Cốc Hỉ kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, nhưng nghe vậy, biết chính mình tạm thời không có chuyện làm, vội vàng nói: “Đa tạ Thánh sứ đại nhân khai ân.” Hắn thăm dò tính mà hỏi: “Vừa rồi người kia... Là Thánh sứ đại nhân bằng hữu?”

Vi Lạp nhìn hắn liếc mắt, nói ra: “Hỏi ít hơn là sống được lâu bí quyết, ta không hi vọng hắn tại Quỷ Giới xảy ra chuyện.”

Trường Cốc Hỉ vội vàng nói: “Thuộc hạ minh bạch, thuộc hạ nhất định sẽ tự mình bảo vệ tốt hắn.”

Vi Lạp nói: “Ta cũng không hi vọng hắn phát giác cái gì.”

Trường Cốc Hỉ nói: “Cái kia có thuộc hạ trong bóng tối bảo hộ.”

Vi Lạp nói: “Ngươi rất thông minh, tin tưởng ngươi có thể sống thật lâu, đồng thời tại tiểu thần kiếp bên trong lấy được không ít thành tích.”

Nói xong, thân ảnh liền ảm đạm đi, sau đó hóa làm một làn khói xanh, tiêu tán hư không, tựa như xưa nay chưa từng tới bao giờ.

Trường Cốc Hỉ lập tức cảm thấy áp lực nhẹ đi, phát phát hiện mình sớm đã mồ hôi chảy tiếp lưng, hai tóc mai tất cả đều là mồ hôi lạnh.

Hắn xoay chuyển ánh mắt, nhìn về phía Ngũ Thái, trầm giọng nói: “Vừa rồi người kia thân phận, ngươi còn có bao nhiêu giấu diếm ta sao? Đem ngươi biết toàn bộ nói ra.”

Ngũ Thái dọa cho phát sợ, vội vàng nói: “Thuộc hạ biết đến, đã rõ ràng mười mươi toàn bộ cáo tri đại nhân, tuyệt không bất kỳ giấu giếm nào, mong rằng đại nhân minh giám.”

Trường Cốc Hỉ trầm ngâm không chừng, hắn suy nghĩ nghĩ, cảm thấy Ngũ Thái hẳn là cũng không dám có giấu diếm.

Ngũ Thái cẩn thận hỏi: “Vừa rồi người kia là...”

Trường Cốc Hỉ trừng hắn liếc mắt, “Hỏi ít hơn là sống được lâu bí quyết.”

Ngũ Thái lập tức ngậm miệng, không còn dám hỏi, đồng thời nội tâm dâng lên to lớn sợ hãi, một trận hoảng sợ, tâm nghĩ chung quy là làm ra quyết định chính xác, nếu không hiện tại sợ đã hóa làm bụi bặm, liền liền Ngũ gia cùng Giang Lưu Tông sợ là đều muốn hôi phi yên diệt, ý niệm tới đây, một trận run rẩy.

Trường Cốc Hỉ nói: “Chuyện vừa rồi các ngươi cũng gặp được, người này an toàn, liền toàn giao với hai người các ngươi bảo hộ, nếu là hắn có mảy may sai lầm, các ngươi cùng cùng các ngươi tương quan hết thảy, liền không cần thiết lại còn sống a?”

Ngũ Thái cùng Thôn Ma Tử đều là hoảng sợ muôn dạng, vội vàng nói: “Vâng, thuộc hạ minh bạch!”

Trường Cốc Hỉ khua tay nói: “Các ngươi đi xuống đi, nhớ kỹ toàn lực phụ trách người này an nguy, bất luận cái gì có quan hệ hắn an toàn bên trên sự tình, đều là đại sự, nếu có không giải quyết được vấn đề, thứ nhất thời gian hướng ta báo cáo, cho tới cái khác các loại việc nhỏ, cũng không cần đến quấy rầy ta.”

Nói xong, cho Ngũ Thái một tấm lệnh bài, đúng là chấp chính ti thủ dụ.

Ngũ Thái vừa sợ lại thích, có cái này tấm lệnh bài tại, đủ để hiệu lệnh Tần Quảng Thành sở hữu bá chủ, tương đương khắp cả Tần Quảng Thành đều từ hắn người quản lý.

Mà Trường Cốc Hỉ là sẽ không bỏ qua cho An Bộ Đạt, chờ An Bộ Đạt một chết, hắn liền muốn bắt đầu bế quan, như vậy Ngũ Thái liền trở thành Tần Quảng Thành thực tế chưởng khống giả.

Thôn Ma Tử một mặt hâm mộ nhìn xem hắn, nịnh nọt nói: “Ngũ Thái huynh, về sau mong rằng nhiều quan tâm.”

Ngũ Thái cười nói: “Khách khí khách khí, dễ nói dễ nói, đừng quên Trường Cốc Hỉ đại nhân lời nhắn nhủ sự tình, còn cần ngươi ta dốc hết toàn lực hoàn thành. Nếu là sự tình có kém ao, ha ha.”

Thôn Ma Tử nếu biết mức độ nghiêm trọng của sự việc, vội vàng nói: “Tuyệt sẽ không có kém ao, đại nhân thả mười nghìn cái tâm.”

Hắn cũng coi là nhân họa đắc phúc, giờ phút này cười không ngậm mồm vào được.

Ngũ Thái cũng nhẹ gật đầu, theo hắn, bảo hộ Dương Huyền

Tàng là một kiện hết sức dễ dàng sự tình. Không nói đến Dương Huyền Tàng tự thân tu vi thông thiên, liền liền thập tinh cảnh giới Cung Vô Quân đều có thể giết, toàn bộ Quỷ Giới có bao nhiêu người có thể tổn thương được hắn?

Hiện tại lại thêm chính mình có Trường Cốc Hỉ thủ dụ lệnh bài, cơ hồ có thể điều động toàn bộ Tần Quảng Thành lực lượng, Dương Huyền Tàng chỉ cần không đi gây những trong truyền thuyết kia tiên thiên quỷ, liền hoàn toàn có thể bình yên vô sự.

Mấy ngày về sau, Tần Quảng Thành chủ thành, lại liên tiếp mấy chuyện lớn phi tốc truyền ra, oanh động toàn bộ chủ thành địa giới, thậm chí lan đến gần cái khác chín thành, trở thành ảnh hưởng toàn bộ Quỷ Giới đại sự kiện.

Bên kia là kế Bắc Đảo Trung Thụ về sau, Cung Vô Quân, Giang Xuyên Lan, An Bộ Đạt lần lượt vẫn lạc.

Tần Quảng Thành năm đại chấp chính ti nháy mắt biến thành một cái.

Sự kiện phía sau nguyên nhân không được biết, nhưng từ kết quả nhìn đến, Trường Cốc Hỉ thành nhất người thắng lớn, không ít người đều trong lòng sáng tỏ, nhưng ai cũng không dám nói lung tung.

Từ chủ thành truyền ra quan phương tin tức là: Cung Vô Quân tính cả Giang Xuyên Lan giết bắc trong đảo số, sau đó lại mưu hại An Bộ Đạt thời điểm bị Trường Cốc Hỉ phát hiện, thế là bốn vị chấp chính ti tại Lam Phong Thành một trận chiến, cuối cùng tru sát đầu đảng tội ác Cung Vô Quân cùng Giang Xuyên Lan, An Bộ Đạt bị trọng thương, cũng tại một trận chiến sau vẫn lạc, chỉ còn lại Trường Cốc Hỉ trọng thương tại người, bắt đầu bế quan dưỡng thương, Tần Quảng Thành sự vụ từ Giang Lưu Tông Ngũ Thái, toàn quyền người quản lý.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3281: Tiến Về Quỷ Tinh Thiên Đường

Toàn bộ Quỷ Giới đều ồ lên, Ngũ Thái là ai?

Một cái không có danh tiếng gì nhân vật, nháy mắt trở thành Quỷ Giới thứ nhất đại đứng đầu.

Tin tức truyền về Sơ Giang Thành về sau, Ngũ Mục hoàn toàn phản ứng không kịp, chờ sau khi lấy lại tinh thần, tựa như phát điên cuồng tiếu không thôi, lập tức tổ chức gia tộc đại hội, đem tộc trưởng chi vị cùng Giang Lưu Tông vị trí tông chủ truyền cho Ngũ Thái.

Ngũ gia tại sông lưu thành cũng thình lình quật khởi, trở thành đỉnh phong nhất thế lực một trong.

Nhưng Ngũ Thái lại giống như là ở trước mặt mọi người biến mất, hoàn toàn không thấy bóng dáng, sở hữu sự vật toàn từ Thôn Ma Tử thay mặt quản lý.

Tần Quảng Thành chủ thành, chấp chính ti chỗ ở to lớn lãnh địa bên trong, Quỷ Giới thứ nhất lôi cuốn nhân vật Ngũ Thái, chính mang theo một nhóm hậu lễ, tới gặp Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng.

Đây đã là trong năm ngày lần thứ ba.

Dương Thanh Huyền bắt đầu cho rằng Ngũ Thái là bởi vì vì lừa gạt sự tình mà nội tâm áy náy, nhưng chỗ tặng lễ vật quý giá, phong phú, kinh diễm, hoàn toàn vượt ra khỏi giống nhau trình độ, lập tức để hắn ý thức được còn có những chuyện khác.

“Không có việc gì không có việc gì, thật không có chuyện gì khác. Chỉ là tiểu đệ ta sơ vì đại diện chấp chính ti, nắm quyền lớn, trong bốn biển phong phú vật tư tiện tay thích hợp, tự nhiên không thể bạc đãi huynh đệ mình.”

Ngũ Thái tự nhiên không dám nói ra Vi Lạp sự tình, mà lại nịnh nọt lấy tiểu đệ tự cho mình là.

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, nhưng đã đối phương làm sao cũng không chịu nói, thì cũng thôi đi, mà những vật này thế nhưng là thật sự, không có chỗ nào mà không phải là Quỷ Giới đỉnh tiêm tồn tại, hắn cũng liền không khách khí thu nhận, vui tươi hớn hở nói: “Cái kia liền đa tạ Ngũ Thái huynh.”

Ngũ Thái vội vàng nói: “Không dám xưng huynh, không dám xưng huynh, Thanh Huyền huynh gọi ta một tiếng tiểu đệ liền có thể.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, lúng túng cười hai tiếng.

Ngũ Thái hỏi: “Thanh Huyền huynh tiếp xuống chẳng biết có tính toán gì?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm xuống, nói: “Ta muốn đi một nơi, chẳng biết Ngũ Thái huynh có thể từng nghe qua Quỷ Tinh Thiên?”

“Quỷ Tinh Thiên?”

Ngũ Thái nghĩ chỉ chốc lát, cả kinh nói: “Trong truyền thuyết quỷ Tinh đại nhân chỗ linh thiên chi?!”

Dương Thanh Huyền nói: “Đúng vậy.”

Ngũ Thái nội tâm âm thầm kêu khổ, tâm nghĩ chỉ cần Dương Thanh Huyền không tìm đường chết, tại Quỷ Giới làm sao đều không có việc gì, hiện tại thế mà muốn đi Quỷ Tinh Thiên loại địa phương này, đây quả thực là tự mình tìm đường chết a.

Hắn vội vàng nói: “Chỗ kia là Quỷ Giới cực hung chi địa, tiến về người cửu tử nhất sinh, Thanh Huyền huynh mong rằng nghĩ lại.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Chúng ta võ tu người, lúc nào không phải cửu tử nhất sinh rồi?”

Ngũ Thái cơ hồ muốn khóc, “Sống sót không tốt sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi tựa hồ rất không nghĩ ta đi?”

Ngũ Thái nói: “Quỷ Tàng đại nhân vừa mới đại thù được báo, Thanh Huyền huynh cũng thụ thương không nhẹ, không bằng trước tiên nghỉ ngơi nuôi mấy tháng, hoặc là trước hồi Nhân Gian Giới, về sau suy nghĩ thêm Quỷ Tinh Thiên sự tình.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ý ta đã quyết.”

Hắn nhìn xem Ngũ Thái mặt ủ mày chau dáng vẻ, nội tâm càng là cười lạnh, “Để ngươi có việc giấu diếm ta, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi có thể giấu ta bao lâu.” Nguyên bản hắn liền muốn đi Quỷ Tinh Thiên, giờ phút này thấy Ngũ Thái như cha mẹ chết, càng thêm kiên định muốn đi trái tim.

…

Quỷ Tinh Thiên, Quỷ Giới bên trong một chỗ kì lạ tồn tại, nghiêm ngặt trên ý nghĩa đến nói, cũng không thuộc về mười thành bên trong bất luận cái gì một thành, là phiêu phù ở mênh mông Quỷ Giới bên trong không gian độc lập.

Sở dĩ hưởng dự toàn bộ Quỷ Giới, là bởi vì vì nó người khai sáng quỷ tinh, sớm nhất một nhóm tiên thiên quỷ.

Tương truyền Quỷ Tinh Thiên bên trong, còn giữ hoàn hảo tiên thiên quỷ khí.

Không chỉ có như thế, Quỷ Tinh Thiên không gian bản thân ẩn chứa đại đạo pháp tắc, là một chỗ thế năng cực lớn, gần như với đạo địa phương, không ít tiến về Quỷ Tinh Thiên tu luyện quỷ tu, nhiều ít đều có thể thu được đột phá.

Như thế nổi tiếng địa phương, Ngũ Thái tự nhiên là nghe nói qua, nhưng Ngũ Thái chưa hề đi qua, bởi vì nơi này cũng là Quỷ Giới mấy chỗ đáng sợ nhất hung hiểm cực ác địa chi một, đi người cửu tử nhất sinh, sống sót một cái kia mới có cơ hội thu hoạch được cơ duyên.

Một ngày này, trùng trùng điệp điệp bên trên bách nhân đội ngũ, từ Tần Quảng Thành xuất phát.

Ngũ Thái không ngăn cản được Dương Thanh Huyền quyết định, chỉ có thể lập tức tay ứng phó, tổ chức hơn trăm người hộ vệ đội, từ chính mình cùng Thôn Ma Tử tự mình dẫn đội, bảo hộ lấy Dương Thanh Huyền hướng Quỷ Tinh Thiên mà đi.

Quỷ Giới, mười thành bên ngoài thần bí hư không bên trong, thỉnh thoảng có đạo đường tại không trung hiển hiện, dài tới trăm vạn dặm thậm chí khó mà trông thấy điểm cuối cùng. Con đường như vậy mỗi lần đều có thể xuất hiện trên trăm đầu, chỉ phương hướng hoàn toàn khác biệt, giao nhau tung hoành, xen vào nhau tinh tế trên hư không, đại lượng thân ảnh ở đây chút trên đường cấp tốc chạy, đều là lóe lên một cái rồi biến mất.

Không được bao lâu, những này con đường liền sẽ từng đầu biến mất, sau đó có con đường mới xuất hiện.

Theo con đường biến mất, phía trên chạy quỷ phách cũng cùng nhau tùy theo không gặp.

Dương Thanh Huyền nói: “Những này biến mất quỷ phách, sẽ không là hồn phi phách tán a?”

Hắn Hỏa Nhãn Kim Tinh chớp động, nhìn chăm chú lên mỗi một con đường tình huống, phát hiện theo con đường biến mất về sau, phía trên quỷ phách hoàn toàn mất đi bóng dáng, một chút khí tức đều không có để lại.

Ngũ Thái sắc mặt khó coi nói: “Chính là hồn phi phách tán. Những này con đường mặc dù chỉ hướng khác biệt, nhưng tất cả đều là thông hướng Quỷ Tinh Thiên, mặc kệ ngươi thuận theo đầu nào đạo đi, cuối cùng rồi sẽ có thể đến tới. Chỉ là mỗi một con đường ổn định thời gian không giống nhau, một khi bước vào trên đó, liền cùng con đường chung vận mệnh. Đường tại người tại, đường vong người vong.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái này khó tránh khỏi có chút không rời đầu a? Muốn giết chết một tên quỷ tu, tất nhiên muốn nắm giữ so với hắn càng cường đại hơn lực lượng. Con đường này nghĩ muốn giết chết chúng ta, liền muốn nắm giữ so chín sao Quỷ Đế lực lượng mạnh hơn, lấy ta đối với quan sát của bọn nó, chưa chắc có.”

Ngũ Thái nói: “Ta cũng không muốn đánh cược.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Vậy ngươi cùng mọi người liền lưu ở đây đi.” Hắn nói với Quỷ Tàng: “Đi.”

Hai người chợt lách người, liền hướng phía gần nhất một con đường kích - bắn mà đi.

Ngũ Thái mấy người hoảng hốt, vội vàng nói: “Hai vị đại nhân đừng nóng vội, mưu định lại sau động.”

Nhưng lời còn chưa dứt, Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng liền rơi vào một con đường bên trên, phi tốc chạy về phía trước.

Ngũ Thái mấy người một cái mặt không có chút máu.

Thôn Ma Tử run giọng nói: “Làm sao bây giờ?”

Ngũ Thái sầm mặt lại, quát: “Còn có thể làm sao? Mau đuổi theo!”

Lập tức mang theo hơn trăm người đội ngũ, trùng trùng điệp điệp chạy về phía cái kia con đường.

Mảnh này hư không bên trong có đến từ bốn phương tám hướng quỷ phách, vẫn luôn ở vào cực kì náo nhiệt trạng thái, đều là ôm cùng một mục đích Quỷ Tinh Thiên mà đến, giống Ngũ Thái cái này loại hơn trăm người đội ngũ, mà lại thực lực đều cực kỳ đáng sợ, vẫn là cực kì hiếm thấy, sở dĩ một cái hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Không ít người cược vận khí, cũng lập tức đi theo đội ngũ đằng sau, cùng hắn nhóm đi cùng một cái nói.

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng ở phía trước dẫn đường, chạy một trận, hai người đồng thời đổi sắc mặt, dưới chân con đường bắt đầu trở nên mờ đi, nhìn kỹ lại, là tầng một mịt mờ quang huy bên trong, vô số phù văn nối liền cùng một chỗ thông đạo.

Ngũ Thái nghẹn ngào kêu lên: “Hỏng bét, đường nhanh nếu không có!”

Lúc này vài trăm người đều hoảng sợ muôn dạng, biết đi lầm đường liền chỉ có một con đường chết, đều là nháy mắt sụp đổ, khóc lớn đại náo. Một số người ý đồ từ trên đường lao ra, toàn đều không công mà lui, bị khóa gắt gao. Thân thể bắt đầu theo dưới chân con đường một chút xíu biến mất.

Chương 3282: Bổ Ra Thông Đạo

Dương Thanh Huyền chạy ở trước nhất đầu, phát hiện bốn phương tám hướng Hư Không Thế Giới, theo con đường sụp đổ mà cùng một chỗ sụp đổ.

“Thật mạnh thế giới quy tắc!”

Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng hốt, trên thân nhiều hơn một cỗ to lớn xé rách chi lực, vô số quang huy trên thân thể hiển hiện, cùng lực lượng kia chống lại.

Quỷ Tàng trầm giọng nói: “Thế nào, chống đỡ được sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tạm thời không có vấn đề!” Hắn lớn tiếng nói: “Nơi này thụ thế giới chi lực ảnh hưởng, thời khắc này hủy diệt đánh đồng tại thế giới đổ sụp, chỉ muốn mọi người không hoảng loạn, đồng tâm hiệp lực liền có thể không sự tình.”

Hắn giơ lên chiến kích, một đạo ánh sáng màu trắng xông ra lưỡi kích phía trước, phóng hướng chân trời. Lực lượng khổng lồ nổ vỡ ra đến, hình thành một cỗ thế giới chi lực, đem tất cả mọi người cùng con đường đô hộ ở.

Nháy mắt, dưới chân thông đạo vững chắc, đã nứt ra bộ phận lần nữa khép lại, dính liền bên trên.

Tất cả mọi người là hoảng sợ muôn dạng, giống như mộng cảnh, chậm bất quá thần.

Dương Thanh Huyền quát: “Đều đừng rời ta quá xa, nếu không

không che được các ngươi.”

Nói xong, lần nữa dẫn theo chiến kích hướng về phía trước chạy đi.

Trên thân mấy trăm tên quỷ tu kinh hãi phía dưới mừng rỡ, đều là vô cùng cảm kích, “Đa tạ đại nhân!” Từng cái vội vàng đuổi theo, không dám lạc hậu quá nhiều.

Một hình ảnh kỳ quái trong hư không hình thành, bạch quang bao phủ chỗ, nói đường vô tuyến lan tràn ra ngoài, vươn vào đến miểu không thể biết phía trước, mà bạch quang những nơi đi qua, đại lượng không gian vỡ nát, hình thành đổ sụp hủy diệt cảnh tượng.

Tất cả mọi người đều nhìn trợn mắt hốc mồm, “Dĩ nhiên có thể dạng này?”

Những không có kia lên đường đều là hối tiếc không thôi.

Ngũ Thái cùng Thôn Ma Tử theo sát sau lưng Dương Thanh Huyền, đều là âm thầm kinh hãi, mặc dù tu vi của bọn hắn cảnh giới hoàn toàn không kém với Dương Thanh Huyền, nhưng cái kia loại đỉnh thiên lập địa, khí thế một đi không trở lại, lại hoàn toàn không so được.

Hai người đuổi theo tại sau lưng, lại có loại cảm giác tự ti mặc cảm, âm thầm xấu hổ một phen, trong cơ thể nhiệt huyết một chút xíu ấm áp, gấp rút bộ pháp đuổi theo.

Thôn Ma Tử nói: “Tương truyền Quỷ Tinh đại nhân tại Quỷ Tinh Thiên bên trong tu hành năm triệu năm, toàn bộ không gian đều là Quỷ Tinh đại nhân võ đạo lĩnh ngộ chỗ ngưng, một ngọn cây cọng cỏ, một núi một thạch, một gió một nước, đều là cái này năm triệu năm qua đạo ý biến thành. Sở dĩ cái này Quỷ Tinh Thiên là quỷ tu tranh nhau đi hướng chỗ, tùy tiện đi vào đả tọa, liền có thể lĩnh ngộ ra đồ vật. Nhưng mấu chốt là phải có thể đi vào đi, hắc hắc.”

Dương Thanh Huyền chạy nhanh, một đôi Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn chằm chằm phía trước, nói ra: “Trông thấy cuối cùng.”

Tất cả mọi người là trong lòng run lên, mừng rỡ không thôi.

Nguyên bản đi Quỷ Tinh Thiên là cửu tử nhất sinh sự tình, bây giờ đi theo vị đại nhân này, hữu kinh vô hiểm, đều là sinh lòng cảm kích vạn phần.

Dương Thanh Huyền song đồng co rụt lại, bắn ra hai đạo tinh mang, “Phía trước thật mạnh năng lượng kết giới, có thể là bởi vì con đường sụp đổ nguyên nhân, đi vào thông đạo đã chắn chết rồi. Nếu là từ nơi này dừng lại lời nói, liền sẽ theo không gian cùng nhau vỡ vụn rơi. Mọi người cùng ta đồng loạt ra tay, đem thông đạo oanh mở!”

Đám người hoảng sợ, oanh mở Quỷ Tinh Thiên thông đạo?

Loại sự tình này chưa từng nghe thấy.

Nhưng một đường đến cái này, đối với Dương Thanh Huyền đều là lòng tin mười phần, mà lại không mở đường liền phải chết, nặng nhẹ ai đều rõ ràng.

Vài trăm người lần nữa khẩn trương lên.

Quỷ Tàng hắc tiếng nói: “Đều thả lỏng điểm, lấy chúng ta chúng nhân chi lực, liền xem như vạn cổ chí tôn đều phải oanh sát, huống chi chỉ là vạn cổ chí tôn lưu lại một chỗ không gian.”

Rất nhiều người chấn động trong lòng, thầm nghĩ: “Quỷ Tinh là vạn cổ chí tôn sao?”

Về Quỷ Tinh cảnh giới có thật nhiều nghe đồn, nhưng dù ai cũng không cách nào xác định được, dù sao thời đại quá mức xa xôi.

Dương Thanh Huyền nắm chặt chiến kích, ngưng tiếng nói: “Đều chuẩn bị sẵn sàng, muốn xuất thủ!”

To lớn bạch quang lóe lên, toàn bộ bao phủ đám người quang huy một cái thu nhập đến kích bên trong, tất cả mọi người chỉ cảm thấy thân thể bị xé rách một cái, sau đó áp lực cực lớn liền chấn động mãnh liệt xuống tới.

Mỗi người đều sắc mặt đại biến, biết những này là nguyên bản không gian lực lượng hủy diệt, vẫn luôn là Dương Thanh Huyền tại giúp hắn nhóm khiêng. Giờ phút này Dương Thanh Huyền thu liễm lực lượng, cái này phần áp lực liền trực diện mà tới.

“Xuất thủ!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, một chiêu Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu, liền hướng phía trước bổ tới.

Bọn họ cái này mấy trăm người toàn là Quỷ Đế cấp bậc, bảy sao trở lên cũng không phải số ít, liên thủ phía dưới, lập tức hình thành xé rách hết thảy phong bạo.

“Ầm ầm!”

Phía trước hư không bị cỗ lực lượng này chấn động, xuất hiện vô số mạng nhện giống nhau vỡ vụn.

Sau đó toàn bộ thiên địa biến được yếu ớt, “Lốp bốp” đáng sợ vỡ tan âm thanh không ngừng bạo hưởng.

Mọi người tại oanh ra một kích về sau, đều là kinh hoảng cùng đợi, để bọn họ mừng như điên là, cái kia trí mạng áp lực theo vỡ vụn âm thanh một chút xíu giảm bớt, cuối cùng hoàn toàn tán đi.

Thiên địa giây lát biến, tử vong giống nhau cảnh tượng tan thành mây khói, trước mắt là tinh không vạn lý, một mảnh rộng lớn vô ngần sơn hà đại địa.

“Ha ha, tiến đến rồi!” Ngũ Thái mừng rỡ nói.

Còn lại quỷ tu cũng đều vui mừng hớn hở.

Dương Thanh Huyền hướng bốn phía nhìn mấy lần, thu hồi chiến kích nói ra: “Nơi này hẳn là Quỷ Tinh Thiên, đất này quy tắc xác thực rất kì lạ, cũng không phải là thiên địa tạo ra.”

Quỷ Tàng vui vẻ nói: “Hẳn là Quỷ Tinh đại nhân lưu lại động thiên phúc địa.” Trên mặt hắn tâm tình kích động, so bất luận kẻ nào đều muốn rất.

Ngũ Thái hỏi: “Chúng ta liền ở đây tu luyện?”

Quỷ Tàng nói: “Tùy ngươi nhóm, bất quá…” Hắn cười giả dối, hắc tiếng nói: “Các ngươi đừng cùng lấy ta liền được.”

Nói xong, liền thân ảnh lóe lên, hướng nơi xa bỏ chạy, đồng thời hét lớn: “Dương Thanh Huyền, đi theo ta!”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, lập tức đi theo.

Ngũ Thái mấy người cũng muốn đi, lại nghe thấy Quỷ Tàng sóng âm khuếch tán ra đến, “Đừng cùng đến!” Cực không hữu hảo, còn mang theo một tia cảnh cáo ý vị.

Ngũ Thái sắc mặt âm trầm, mắng: “Cái này Quỷ Tàng, nhất định là biết chút ít cái gì, tỉ như hang bảo tàng, hoặc là động thiên phúc địa loại hình!”

Thôn Ma Tử cười khổ nói: “Đừng suy nghĩ nhiều, chúng ta có thể sống lấy tiến đến, liền đã cám ơn trời đất. Tiếp xuống có thể sống lấy ra ngoài, liền hoàn thành nhiệm vụ. Ngoài ra có thể thu hoạch được một hai cơ duyên, cũng đã là kiếm lời, quá tham lam sẽ xảy ra chuyện.”

Ngũ Thái suy nghĩ một chút cảm thấy cũng thế, nhân tiện nói: “Cái kia chúng ta liền tùy tiện tìm một chỗ tu luyện đi.”

Bọn họ mang theo Tần Quảng Thành hơn một trăm người, bắt đầu bốn phía tìm tìm địa phương.

Những theo vào kia tới quỷ tu nhóm cũng đều ai đi đường nấy.

...

Dương Thanh Huyền đuổi kịp Quỷ Tàng về sau, hai người tại không trung bay thật nhanh.

Bát ngát Quỷ Tinh Thiên thế giới ở trong mắt hai người không ngừng bày ra.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Ngươi đã tới nơi này?”

Quỷ Tàng lắc đầu.

Dương Thanh Huyền nói: “Trang cái gì trang, nhìn ngươi bộ dáng này khẳng định có vấn đề, trong lòng ẩn giấu cái gì, nói hết ra đi, đừng để ta mắng ngươi.”

Quỷ Tàng “Hắc hắc” cười hai câu, mới nói: “Nghiêm chỉnh mà nói, Quỷ Tinh đại nhân là ân sư của ta, sau đó không có nghiêm khắc danh phận, nhưng thật sự là hắn dạy bảo qua ta.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, nói: “Vậy ngươi đều chưa từng tới nơi này?”

Quỷ Tàng nói: “Nơi này là Quỷ Tinh đại nhân hồi lâu trước kia một chỗ đạo trường, sớm đã rời đi không cần, ta cũng chỉ là nghe hắn đã từng nói chỗ này đạo trường ảo diệu, rất nhiều lần nghĩ đến, đều bị chuyện khác chậm trễ.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3283: Đạo Pháp Thôi Diễn, Cự Phách Quỷ Sơn

Dương Thanh Huyền hỏi: "Đất này có gì ảo diệu?"

Quỷ Tàng nói: "Nơi này mặc dù là Quỷ Tinh đại nhân võ ý chỗ ngưng không gian, nhưng nó nguyên bản là Quỷ Giới một chỗ điểm xuất phát, là Quỷ Giới khởi nguyên một trong."

Dương Thanh Huyền nói: "Khởi nguyên chính là khởi nguyên, cái gì gọi là khởi nguyên một trong?"

Quỷ Tàng nói: "Quỷ Giới cùng cái khác không gian vũ trụ không giống nhau, có bao nhiêu cái khởi nguyên điểm, cũng không phải là từ một cái điểm đản sinh ra, mà là đại lượng điểm xuất phát bắt đầu, mà lại điểm xuất phát xuất hiện cực kì kỳ quái, tại Quỷ Giới có các loại mỗi người nói một kiểu thuyết pháp, không có thống nhất đáp án. Duy nhất có thể để xác định chính là, những này điểm xuất phát đều nắm giữ lớn lao năng lượng, trừ mở Quỷ Giới bên ngoài, còn trở thành Quỷ Giới bên trong thế năng cao nhất điểm."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta đích xác cảm nhận được không tầm thường thế năng, nhưng tựa hồ cũng không gì hơn cái này, mà lại cho dù ở đây tu luyện, cũng không có khả năng để ta tại thời gian ba năm bên trong đột phá tầng một đi."

Quỷ Tàng nói: "Nếu như chỉ là đơn thuần tu luyện, tự nhiên không có khả năng, nếu là có thể tìm tới nguyên quả, liền hoàn toàn có thể." Hắn tham lam nói ra: "Nếu là tìm tới nguyên quả, cũng không thể một mình ngươi nuốt vào. Chúng ta hợp thể về sau lại nuốt, dạng này ai đột phá liền xem thiên ý.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nguyên quả lại là cái gì? Ngươi nói chuyện liền không thể duy nhất một lần toàn bộ nói rõ? Huyên thuyên, sống quá lâu thời mãn kinh đến rồi?”

Quỷ Tàng nói: “Quỷ Tinh Thiên tại Quỷ Giới thanh danh hiển hách, ngươi cũng biết vì cái gì không có cường đại quỷ tu chiếm lĩnh nó?” Hắn trông thấy Dương Thanh Huyền cái kia ánh mắt giết người, lặng lẽ cười hai tiếng, tiếp tục nói ra: “Bởi vì tại Quỷ Giới trong mắt cường giả, đều cho rằng Quỷ Tinh Thiên là một chỗ sụp đổ điểm xuất phát, chính là nói lên điểm lực lượng đang khuếch tán, theo thời gian trôi qua biết một chút điểm biến mất. Mà trên thực tế cũng đúng là như thế, ngươi cảm giác đất này thế năng chỉ thường thôi, thậm chí không sánh bằng nơi đây vũ trụ Côn Khư. Nhưng thế năng tiêu tán nguyên nhân cũng không phải là điểm xuất phát sụp đổ, mà là điểm xuất phát hóa thành nguyên quả. Ẩn chứa vô thượng thế năng bảo vật. Ngươi nghĩ nghĩ, một chỗ khởi nguyên chi địa trực tiếp hóa quả, hắc hắc...”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại, như thật có lợi hại như vậy, Quỷ Tinh vì sao không chính mình chiếm cứ?”

Quỷ Tàng nói: “Năm đó nguyên quả còn chưa thành thục, mà sau đó Quỷ Tinh đại nhân lại biến mất tại Quỷ Giới, người biết cái bí mật này sợ là chỉ có ta một cái.”

Dương Thanh Huyền trong lòng nóng lên, như thật có như thế sinh động, như vậy để cho mình đột phá cấp một khả năng liền không nhỏ.

Quỷ Tàng nói: “Trước mắt Quỷ Giới đã đến điểm xuất phát có mười ba nơi, trong đó bảy chỗ đều bị đáng sợ tồn tại chiếm cứ lấy, mà lại mặt khác năm nơi đều là ở vào sụp đổ trạng thái, thừa chỗ tiếp theo chính là Quỷ Tinh Thiên.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy ngươi biết làm sao đem cái kia nguyên quả tìm ra sao?”

Quỷ Tàng lắc đầu nói: “Chẳng biết, nhưng ta biết ngươi khẳng định có thể, bởi vì ngươi người mang đại đạo chi lực, còn có huyền diệu vô cùng đạo thể, nếu là liền ngươi cũng cảm ứng không ra, cái này Quỷ Giới sợ là lại không ai có thể tìm được cái này nguyên quả.”

Hai người lập tức lơ lửng trên hư không, bốn phía trong vạn dặm đều mênh mông không bóng người, chỉ có một ít kém thông minh quỷ phách tại đại địa cùng hư không bên trong cẩu thả sinh tồn.

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng xuống, vận chuyển đạo thể, lập tức quang mang vạn trượng, chiếu xạ vạn dặm hư không, trở nên một mảnh mênh mông màu trắng, hắn bắt đầu cảm giác hư không quy tắc, đồng thời tay bấm quyết ấn, từng đạo kỳ dị số lượng trước người hiển hóa, không ngừng biến hóa hình thái.

Chính là Hoàng Cực kinh thế sách thôi diễn phương pháp.

Cảm giác thế giới quy tắc, lại lấy cái này Quỷ Tinh Thiên ngoại tượng suy luận ra bên trong tượng, lại suy luận ra nguyên quả vị trí chỗ.

Nắm giữ đại đạo chi lực cùng Hoàng Cực kinh thế sách Dương Thanh Huyền, thôi diễn chi lực ở chỗ này vũ trụ, vô năng xuất kỳ hữu giả.

Quỷ Tàng tại cách đó không xa hộ pháp, cảm ứng được rất cường đại thần thức đều xa xa quăng bắn tới điều tra, nhưng tất cả đều bị hắn kinh trả lại, thậm chí có mấy đạo thần thức quá cấp tiến, bị Quỷ Tàng thuận theo lai lịch phản chấn trở về, chấn thương bản thể, dọa đến những người kia không dám tiếp tục mạo muội nhìn trộm.

Mấy canh giờ về sau, Dương Thanh Huyền thu liễm toàn thân quang mang, đứng lên.

Quỷ Tàng kích động nói: “Như thế nào?”

Dương Thanh Huyền chỉ vào nơi nào đó phương vị, nói ra: “Bên này có một ít kỳ quái cảm ứng, như thật sự có cái kia nguyên quả tồn tại, liền cần phải tại bên này.”

Hai người lập tức hóa làm lưu quang mà đi.

Nửa ngày sau, hai người xuất hiện trên bầu trời một đỉnh núi, quan sát sơn hà đại địa.

Cái này núi thẳng nhập hư không, chẳng biết cao nhiều ít trượng, đồng thời bị cường đại quỷ khí quay chung quanh, ở trong núi vô số các loại quỷ phách sinh linh, cường đại nhỏ yếu, không đồng nhất mà nói, đều tại gian khổ tu hành.

Trên đỉnh núi, chiếm cứ mấy vị cường đại quỷ tu, riêng phần mình tu luyện, không xâm phạm lẫn nhau.

Quỷ Tàng nói: “Ngay tại ngọn núi này bên trong?”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu.

Hai người lập tức cảm thấy có chút khó giải quyết, ngọn núi này là toàn bộ Quỷ Tinh Thiên hạch tâm, chín sao Thiên Giới liền có sáu vị, còn có đại lượng vô số quỷ tu, lực lượng mạnh mẽ, sợ là không kém với một tòa cấp hai chủ thành.

Như cưỡng ép muốn xâm chiếm này núi, lấy hai người hợp thể lực lượng, tự nhiên có thể làm được, nhưng dẫn động giết chóc lớn, lại là khó mà đánh giá. Mà lại sẽ sẽ không khiến cho cái khác phản ứng, còn hai chuyện.

Quỷ Tàng nói: “Làm sao bây giờ? Cái kia sáu vị chín sao Quỷ

Đế đã tiếp cận chúng ta.”

Dương Thanh Huyền nói: “Muốn tìm cái kia nguyên quả, sợ là muốn đi vào này núi chỗ sâu, hoặc là đem này núi bổ ra. Vô luận cái kia một loại, đều nhất định muốn cùng những này người liên hệ. Tiên lễ hậu binh đi.”

Hai người lập tức bay hạ xuống.

Một đạo thanh âm hùng hồn từ đỉnh núi bên trong truyền đến, “Hai vị là mới tới bằng hữu?”

Sau đó lục đạo khí tức gần như đồng thời xuất hiện, hóa làm sáu vị cường đại Quỷ Đế, cùng một chỗ đứng lơ lửng trên không, xa xa đối mặt hai người, xem như một loại nghênh đón, cũng coi là một loại đối mặt.

Toà này Quỷ Sơn tài nguyên cực kì khổng lồ, lại nhiều gia tăng mấy người cũng không quan hệ, nhưng điều kiện tiên quyết là ngươi phải có có thể chiếm cứ đỉnh núi tư cách.

Sáu người xuất hiện cùng khí tức phóng thích, chính là một loại tư cách khảo nghiệm.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, sáu người này mạnh nhất cũng chỉ là một vị chín sao Thiên Giới hậu kỳ, dù là sáu người liên thủ cũng không phải hắn cùng Quỷ Tàng hợp thể sau đối thủ.

Quỷ Tàng nói: “Chúng ta sẽ không ngốc thật lâu, nhưng cần muốn đi vào cái này trong Quỷ Sơn.”

Cái kia người cầm đầu, chính là cái kia tên chín sao Thiên Giới hậu kỳ, cau mày nói: “Tiến vào Quỷ Sơn?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Chúng ta muốn tìm một loại đồ vật, tựa hồ ngay tại cái này Quỷ Sơn bên trong, mong rằng sáu vị tạo thuận lợi, tìm tới lập tức rời đi.”

Cái kia tên chín sao Thiên Giới hậu kỳ nói ra: “Có thể cáo tri là... Gì? Chúng ta sáu người ở đây tu luyện mấy trăm ngàn năm, có lẽ gặp qua cũng khó nói. Cho dù chúng ta chưa từng gặp qua, thật có ngàn tỉ quỷ tu, bọn họ bên trong khẳng định có người từng thấy.”

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng đều lấy làm kinh hãi, lại có ngàn tỉ nhiều như thế.

Dương Thanh Huyền nói: “Vật này cực kì kì lạ, mà lại không dễ gây nên phát giác, cho dù nhìn thấy cũng không nhận ra, chúng ta vẫn là chính mình đi tìm đi.”

Sáu người nhìn nhau liếc mắt, bọn họ cũng không phải không chịu, mà là thấy có bảo vật, nhịn không được nghĩ kiếm một chén canh.

Cái kia tên chín sao Thiên Giới hậu kỳ Quỷ Đế tự kiềm chế tu vi cao cường, thẳng thắn cười nói: “Hai vị muốn tìm tự nhiên có thể, nhưng chúng ta sáu người đối với cái kia bảo vật cũng rất tò mò, hoặc là nói thích đâu.”

Mặt khác năm người cũng là hắc âm thanh nở nụ cười, lộ ra lấp lóe ánh mắt.

Chương 3284: Núi Bên Trong Thế Giới, Huyễn Diễm Quả Thực

Quỷ Tàng tiến lên muốn động thủ, bị Dương Thanh Huyền ngăn cản.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Kỳ vật chung thưởng thức, đáng nghi sống chung tích, có đồ tốt tự nhiên cần phải mọi người chia sẻ, ta rất đồng ý sáu vị đại nhân theo chúng ta cùng nhau.”

Cái kia tên chín sao Quỷ Đế hậu kỳ quỷ tu cười nói: “A, thật sao? Nhìn đến hai vị rất bên trên đạo nha.”

Còn lại năm người cũng nở nụ cười, một bộ các ngươi rất hiểu chuyện bộ dáng.

Quỷ Tàng trong lòng cười lạnh, “Đến lúc đó liền biết ai càng hiểu chuyện.”

Cái này tên chín sao Quỷ Đế hậu kỳ quỷ tu gọi Phiến Sơn, ở đây Quỷ Tinh Thiên bên trong là giống như hoàng đế giống nhau tồn tại, thấy Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng, cảm giác chính mình lại thêm hai người thủ hạ, tâm tình vô cùng thoải mái, “Vật kia hình dạng thế nào? Là cái gì đặc tính? Hoặc là nói gọi là gì, ta để cho thủ hạ người đi tìm là được.”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Chúng ta cũng không biết đồ vật hình dạng thế nào, là một loại pháp tắc trái cây, cần muốn gặp được mới biết được.”

Phiến Sơn sáu người đều ngưng trọng lên, “Pháp tắc trái cây?”

Phàm là pháp tắc ngưng tụ trái cây, đều không có đơn giản, sáu người càng là trong ánh mắt lấp lóe hưng phấn.

Phiến Sơn nói: “Ngươi xác định ngay tại toà này cự sơn bên trong?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đại khái suất đúng vậy, nếu là cái này cự sơn bên trong đều không có, vậy liền cần phải không tồn tại.”

Phiến Sơn lạnh lùng nói: “Đại khái suất? Hừ, quấy rầy chúng ta nghỉ ngơi, nếu là không có, hậu quả hai vị chính mình nghĩ nghĩ đi.”

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng cười một tiếng, đương nhiên lơ đễnh.

Người còn lại nói: “Cái này cự sơn bên trong quỷ khí tung hoành, ngọn núi bên trong càng là từng cái tiểu thế giới, liên tiếp thành vòng, nếu nói có pháp tắc trái cây cũng là thật có khả năng.”

Phiến Sơn trầm ngâm nói: “Đã như vậy, cái kia đi xem một chút.” Hắn nhìn chằm chằm Quỷ Tàng nói: “Các hạ đi trước đi.”

Quỷ Tàng biểu hiện ra thực lực còn mạnh hơn Dương Thanh Huyền, dáng dấp cũng càng giống Quỷ Giới người, sở dĩ Phiến Sơn cho rằng hai người hẳn là lấy Quỷ Tàng cầm đầu.

Có Phiến Sơn đám người chỉ dẫn, rất nhanh liền tìm tới cự sơn đường khẩu, lần lượt tiến vào trong đó.

Bên trong quả nhiên như cái kia tên võ tu lời nói, là một mảnh mênh mông quỷ khí thế giới, phảng phất thiên địa vừa mở, liếc nhìn lại, tất cả đều là đỏ sậm đại địa cùng hư không, lẫn nhau tương liên, thậm chí vô cùng vô tận.

Cái kia tên võ tu nói ra: “Ta trước kia trong này tu luyện qua một trận, nhưng thỉnh thoảng sẽ xuất hiện thiên tượng kỳ dị, quấy nhiễu tu hành, vô pháp thời gian dài nhập định đả tọa.”

Phảng phất để ấn chứng người này lời nói, một đạo cực quang bắn xuyên hư không mà đến, trực tiếp oanh đến trước mọi người phương.

Phiến Sơn khinh miệt vung tay lên, một cỗ vô hình chi lực khuếch tán, đem cái kia cực quang ngăn trở.

Dương Thanh Huyền nói: “Đi thôi.”

Hắn đạo thể vận chuyển ra, sát na ở giữa quang mang vạn trượng, đem không gian xung quanh toàn bộ chiếu rọi một mảnh trắng xóa.

Phiến Sơn mấy người thất kinh, “Đây là...”

Bọn họ nội tâm chấn động mãnh liệt không thôi, ở đây ánh sáng màu trắng dưới, tựa hồ cảm ngộ đến đại đạo, từng cái lộ ra khó mà tin ánh mắt.

Phiến Sơn đột nhiên cảm thấy trước mắt hai người này, tựa hồ không hề giống hắn trong tưởng tượng đơn giản như vậy, bên trong bắt đầu lo lắng, thu hồi cuồng vọng tâm, biến được chú ý cẩn thận.

Dương Thanh Huyền vận chuyển đạo thể, hai tay bấm niệm pháp quyết, vừa dùng Hoàng Cực kinh thế sách suy tính, có thể mức độ lớn nhất cảm giác pháp tắc.

Bay một trận, Dương Thanh Huyền rơi vào một mảnh đại địa bên trên, đột nhiên trong tay quyết ấn một chút, phía trước trong đất đá ngưng tụ ra một đoàn ngọn lửa xanh lục, bay ra.

Hỏa diễm hiện lên màu xanh biếc, óng ánh sáng long lanh, bên trong phảng phất có một viên quả bộ dáng.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Đây là cái gì?”

Phiến Sơn cả kinh kêu lên: “Huyễn Diễm Quả!”

Một tên khác quỷ tu cũng kích động vạn phần, “Là lục đạo huyễn diễm lực lượng ngưng tụ pháp tắc trái cây! Ha ha, bên trong thật sự có pháp tắc trái cây!”

Sáu người nhìn chằm chằm cái kia Huyễn Diễm Quả, đều là nhìn chằm chằm.

Phiến Sơn tiến lên một bước, đem trên người mình khí thế phóng xuất ra, sau đó lãnh ngạo quét đám người liếc mắt, dụng ý không cần nói cũng biết.

Mặt khác năm người đều là đổi sắc mặt, có chút lui lại một bước.

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, nói: “Cái này loại Huyễn Diễm Quả có rất nhiều, không cần đoạt.”

Hai tay của hắn bấm niệm pháp quyết, hướng hai bên mở rộng quá khứ, cường đại hỏa diễm từ trong cơ thể lan tràn, nháy mắt đem phiến đại địa này che phủ, sau đó hai tay quyết ấn không ngừng biến hóa.

Từng mai từng mai xanh biếc quả từ hỏa diễm bên trong dâng lên, lơ lửng trong hư không, lại có mấy trăm mai nhiều!

Phiến Sơn sáu người nhìn trợn mắt hốc mồm, hóa đá tại chỗ.

Dương Thanh Huyền thu thần thông, nói: “Các ngươi muốn đều cầm đi đi.”

Phiến Sơn kinh ngạc nói: “Cái này, cái này không tốt lắm đâu, vậy ngươi, ngươi..., ngươi không phải là vì pháp tắc trái cây mà đến a?”

Dương Thanh Huyền nói: “Loại trình độ này pháp tắc trái cây, ta không cần.”

Phiến Sơn sáu người đều là kinh hãi không thôi, nhưng trái cây trước mắt, cũng không nghĩ quá nhiều, lập tức đằng không mà lên, bắt đầu bắt lấy trái cây.

Mặc dù trái cây có trên trăm nhiều, nhưng mỗi người đều tâm như gương sáng, biết dựa vào mình thực lực cần phải cầm bao nhiêu. Phiến Sơn trực tiếp bắt đi một nửa, còn lại đồng dạng mặt khác năm người phân. Thực lực thấp nhất người kia cầm ít nhất, nhưng cũng không có câu oán hận nào, mặt lộ vẻ vẻ hài lòng. Hắn minh bạch chính mình cầm ít nhất là cần phải, cái này đã so dự tính muốn tốt rất nhiều, nếu là cầm vượt qua bản thân thực lực có thể thừa nhận được đồ vật, chắc chắn có tai hoạ.

Dương Thanh Huyền âm thầm gật đầu, cảm thấy sáu người này thật thú vị, mặc dù không có danh tiếng gì, quanh năm chiếm cứ ở chỗ này tiềm tu, nhưng lại thể ngộ đại đạo, so bên ngoài rất nhiều người đều càng hiểu đạo lý, tự nhiên cũng liền sống được càng lâu.

Dẹp xong trái cây về sau, bảy người tiếp tục hướng phía trước được.

Như cũ tại Dương Thanh Huyền ở phía trước dẫn đường, sáu người theo sát, nửa đường còn phát hiện không ít đồ tốt, nhưng Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng đều không lấy một xu, đều thuộc về sáu người.

Tại lúc này Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng trước mặt, trừ nguyên quả loại này nghịch thiên chi vật bên ngoài, những vật khác hoàn toàn chính xác đề không nổi bọn họ bất kỳ hứng thú gì. Thu hoạch được nguyên quả, tăng cao tu vi, sau đó tiến vào tiểu thần kiếp, mới là việc cấp bách.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền thân thể ngừng lại, Hỏa Nhãn Kim Tinh hướng bốn phương tám hướng đảo qua, tốc độ cực chậm, mỗi một chỗ không gian đều cẩn thận nhìn chăm chú, đồng thời trong tay quyết ấn chậm rãi biến hóa, cách mỗi thật lâu mới bóp ra một cái ấn phù, sau đó lại tản vào không trung.

Nơi này là một mảnh hư không, tứ phía lơ lửng mười mấy nơi lục địa, xem toàn thể đi không có có cái gì đặc biệt.

Nhưng Dương Thanh Huyền lại dừng lại cực lâu, mà lại sắc mặt không ngừng trở nên ngưng trọng.

Quỷ Tàng kiên nhẫn biến mất dần, hỏi: “Tình huống như thế nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia nguyên quả khả năng liền giấu ở kề bên này, nhưng nó so ta càng tới gần với đại đạo, ta phỏng đoán không ra.”

Quỷ Tàng mừng rỡ, kích động vạn phần, “Thật chứ?! Đã không tìm ra được, liền để trong này từng tấc từng tấc hủy đi, cuối cùng sắp xuất hiện mà ra.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta thử lại lần nữa, nếu là còn không được, cũng chỉ có thể dạng này.”

Phiến Sơn sững sờ nói: “Nguyên quả? Cái gì nguyên quả?”

Không ai để ý đến hắn, Phiến Sơn hai đầu lông mày hiện lên vẻ tức giận, trong mắt thần sắc băng lãnh.

Đột nhiên một đạo không có bất luận cái gì tình cảm lạnh lùng thanh âm truyền đến, “Các ngươi đang tìm ta?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3285: Nguyên Quả Hóa Linh, Một Trận Sinh Tử

Phía trước một mảnh hư không trở nên hoảng hốt, xuất hiện đủ loại hình thái, như là đám mây, khói nhẹ, hào quang, tùy ý thay đổi.

Bốn phương tám hướng quy tắc đều hướng cái kia hư không dũng mãnh lao tới, ngưng tụ thành thân thể của hắn.

Một tên tóc xanh biếc tuyệt sắc nam tử, toàn thân bao phủ tại quang huy bên trong, xuất hiện tại bảy người trước mặt.

Nam tử cơ hồ ngưng tụ thế gian hết thảy hào quang, tại thực lực này chí thượng thế giới bên trong, mặc dù sở hữu người đều không tại ngoài ý muốn hình, nhưng nhìn thấy nam tử này về sau, đều tránh không được sinh lòng ghen ghét.

Dương Thanh Huyền bảy người liền ghen ghét.

Nam tử khóe miệng ngậm lấy một tia khinh miệt, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi lại có thể cảm ứng được ta tồn tại, thật đúng là có ý tứ đâu.”

Dương Thanh Huyền nhướng mày nói: “Có ý tứ sự tình chỉ sợ còn ở phía sau.”

Hắn phát phát hiện mình hoàn toàn thấy không rõ nam tử này tu vi.

Đối phương so với mình càng tiếp cận cùng đại đạo, sở dĩ hết thảy cảm ứng đều rơi vào khoảng không.

Quỷ Tàng cùng Phiến Sơn mấy người cũng đều lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, cảm giác được nam tử này cực không đơn giản.

Nam tử cười khẩy, nói: “Ngươi đã là tới tìm ta, tự nhiên biết ta là loại nào tồn tại, nhưng cũng có đảm lượng ở trước mặt ta đại phóng lời nói sơ nhầm.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đã ngươi xuất hiện, ta tự nhiên biết ngươi là loại nào tồn tại, nhưng ngươi sẽ sẽ không thái quá với đánh giá cao chính mình?”

Nam tử nói: “Đánh giá cao? Ta sợ chờ chút ngươi liền muốn khóc cũng khóc không được.”

Dương Thanh Huyền cười, nói: “Nhìn thấy ngươi thật cao hứng, chứng minh ta chuyến đi này không tệ, vì sao muốn khóc?”

Nam tử nói: “Ta nghe nói người đều là sợ chết, bất kể là ai, trước khi chết đều rất dễ dàng khóc.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy ngươi biết sao?”

Nam tử nói: “Ta sẽ không. Bởi vì trên đời này có thể để cho ta chết người, tạm thời còn không có gặp được.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hiện tại gặp.”

Nam tử nói: “Đủ rồi! Bắt đầu ta còn cảm thấy ngươi thú vị, hiện tại phát hiện không thú vị đến cực điểm, rốt cuộc không muốn nói cho ngươi một câu, trực tiếp đi chết đi!”

Một bước tiến lên, phất tay liền chém xuống tới.

Một mảnh hào quang trong tay hắn ngưng tụ, thiên địa quy tắc phảng phất hạ bút thành văn, muốn giết ai thì giết.

Dương Thanh Huyền sắc mặt biến hóa, lúc này mới phát hiện ra nam tử đáng sợ, đối phương thế nhưng là nguyên quả, vốn là cái này Quỷ Tinh Thiên hạch tâm tinh hoa biến thành, cái này Quỷ Tinh Thiên bên trong hết thảy quy tắc đều ở hắn chưởng khống bên trong.

Quỷ Tàng nói: “Ta đi thử một chút!”

Hai tay bấm niệm pháp quyết, bách quỷ dạ hành gào thét mà ra, tại không trung biến thành to lớn, liền chém qua.

“Ầm ầm!”

Cự kiếm cùng cái kia hào quang va chạm, sát na ở giữa liền vỡ nát ra.

Hào quang uy năng không giảm, trực tiếp càn quét bảy người.

Quỷ Tàng kinh quát nói: “Đi!”

Bảy người đều là thân ảnh lóe lên, trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

“Hừ, ngây thơ! Đi rồi chứ?”

Nam tử mặt lộ vẻ vẻ nhạo báng, tay giơ lên, quát: “Giết!”

Tát một chụp, lại có bảy đạo kim sắc quang mang từ lòng bàn tay kích - bắn mà ra, chém về phía bốn phương tám hướng hư không.

Mỗi đạo kim quang khóa chặt một người, lại không kém chút nào.

Bảy người tất cả đều bị bách hiện thân, xuất thủ ngăn cản.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Hắn là toàn bộ Quỷ Tinh Thiên tinh hoa chỗ ngưng, chưởng khống nơi này hết thảy quy tắc, trừ tử chiến chém giết hắn bên ngoài, đừng không mạng sống phương pháp.”

Phiến Sơn kinh hãi nói: “Hắn rốt cuộc là ai?”

Dương Thanh Huyền nói: “Nguyên điểm quy tắc hóa thân, nguyên quả hóa linh.”

Phiến Sơn mấy người nháy mắt liền minh bạch tới, tất cả đều là quá sợ hãi, “Không có khả năng! Mảnh này hư không khởi nguyên chi lực, không phải đã tán loạn sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Có hay không tán loạn, ngươi chính mình phán đoán đi.”

Nam tử kia cười lạnh một tiếng, “Nếu biết, còn dám đắc tội ta, tự tìm đường chết không thể sống.” Hai tay ngưng chỉ, trực tiếp điểm đi qua.

Dương Thanh Huyền sắc mặt biến hóa, dưới chân bộ pháp giẫm mạnh, thân ảnh chớp động phía dưới lại biến mất ở tại chỗ.

Nam tử một chiêu thất bại, sắc mặt âm trầm xuống.

Đối với Phiến Sơn mấy người tựa hồ làm như không thấy, đem Dương Thanh Huyền xem như đại địch số một.

Bởi vì tại cảm giác của hắn bên trong, trong mấy người Dương Thanh Huyền cự ly thiên đạo gần nhất, sở dĩ đối hắn uy hiếp cũng liền lớn nhất. Cho tới những người khác, mặc dù cũng khó giải quyết, nhưng tính không được cái gì.

Mà lại xuất thủ hai chiêu về sau, càng thêm kiên định nội tâm của hắn ý nghĩ.

Đổi lại những người khác, căn bản không có khả năng tránh thoát công kích của hắn, bởi vì là tất cả quy tắc, bao quát đất này thời không đều tại hắn chưởng khống bên trong. Nhưng Dương Thanh Huyền liên tiếp hai chiêu đều né tránh, đồng thời cái kia quỷ dị bộ pháp, trực tiếp trốn qua cảm giác của hắn. Kia là một loại tới gần với đạo bộ pháp.

“Hừ, ngươi cho rằng sẽ né tránh, ta liền bắt ngươi không có biện pháp sao? Đừng nói này núi, chính là toàn bộ Quỷ Tinh Thiên đều tại ta chưởng khống phía dưới. Trừ phi ngươi một bước có thể trực tiếp rời đi cái không gian này.”

Nam tử mặt âm trầm, mắt thấy nơi xa hiện thân Dương Thanh Huyền, sát ý nồng đậm.

Phiến Sơn tựa hồ nhớ ra cái gì đó, cả kinh nói: “Ngươi vẫn luôn chiếm cứ tại cự sơn bên trong? Cái kia trải qua thời gian dài, thường xuyên sẽ có quỷ tu biến mất, có phải hay không cùng ngươi có quan hệ?”

Nam tử cười lạnh nói: “Có chút là tự động rời đi, có chút là các ngươi lẫn nhau ở giữa tranh đấu chết mất, đương nhiên, còn có càng lớn một phần là bị ta thôn phệ.”

Phiến Sơn toàn thân đại chấn, giống như sét đánh.

Nam tử tiếp tục nói ra: “Sáu triệu năm trước, ba triệu năm trước, sư phụ của ngươi, ngươi sư huynh, đều là bị ta ăn hết.”

Phiến Sơn gương mặt dị thường khó coi, phẫn nộ tới cực điểm.

Nam tử cười nhạo nói: “Tốt như vậy nguyên liệu nấu ăn, vì cái gì không ăn đâu? Các ngươi cho rằng Quỷ Tinh Thiên tài nguyên là miễn phí mở ra sao? Hừ, nơi này hết thảy đều là của ta, trên đời nào có trắng cầm đạo lý. Các ngươi nhìn chằm chằm Quỷ Tinh Thiên tài nguyên, mà ta lại là nhìn chằm chằm tính mạng của các ngươi a. Thỉnh thoảng thả một chút sau khi đột phá đẳng cấp thấp quỷ tu rời đi, gia tăng Quỷ Tinh Thiên danh khí, dẫn tới một chút đẳng cấp cao quỷ tu với tư cách ta nguyên liệu nấu ăn, chính là ta mỗi ngày chủ yếu làm làm việc.”

Phiến Sơn giận dữ hét: “Ngươi ác ma này, giết nhiều ít người?!”

Nam tử cười to nói: “Ha ha, nói ra như thế ngây thơ, ngươi không thay mình đỏ mặt a? Các ngươi mỗi người trên tay nhuộm máu, sẽ so ta ít sao? Nơi này vốn là là của ta, các ngươi đến bắt ta tài nguyên, nỗ lực tính mạng làm đại giá, không phải bình thường đến cực điểm sao?”

Hắn khinh miệt nhìn xem Phiến Sơn, “Ta nguyên bản liền năm nay dự định ăn hết ngươi, ngươi chính mình tiến đến, cũng tiết kiệm ta phiền phức.” Hắn lại đối mặt khác năm người nói: “Cho tới các ngươi năm cái, ta vốn đang nghĩ nuôi chờ ngươi nhóm đột phá đến hậu kỳ đâu, nhìn đến cũng phải trước thời gian ăn.”

Hắn có chút cảm thán nói: “Đem ngươi nhóm cái này mấy cái nửa quen nửa lạ ăn hết về sau, muốn một đoạn thời gian rất dài đều không có ăn nha.”

Phiến Sơn giận dữ hét: “Muốn ăn chúng ta, ăn -S đi thôi!”

To lớn phẫn nộ nước vọt khắp toàn thân, chín sao Quỷ Đế hậu kỳ khí thế toàn bộ bạo phát đi ra.

Nguyên vốn cho là mình chính là Quỷ Tinh Thiên chủ nhân, hoàng đế, nghĩ không ra thế mà chỉ là nhân gia nuôi nhốt đồ ăn, các loại xấu hổ giận dữ xông lên đầu, đồng thời minh bạch đối phương chân chính thân phận, nội tâm cũng là dấy lên một cỗ lửa nóng, hai mắt bên trong bắn ra tham lam tinh quang.

Mặt khác năm người cũng đều minh bạch đây là quan hệ đến tính mạng mình vận mệnh chiến, thắng được chưa chắc có chỗ tốt đến phiên chính mình, nhưng bại lời nói hẳn phải chết không nghi ngờ, đều là vừa sợ vừa giận, một cái khí thế nhảy lên tới cực điểm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3286: Thiên Địa Nhất Thể, Dựa Thế Trấn Áp

“Hừ, một nhóm đồ ăn, còn có thể lật trời không thành.”

Nam tử tràn đầy vẻ khinh miệt, đưa tay chỉ là một chút, năm tên chín sao Quỷ Đế bên trong thực lực yếu nhất người kia kêu thảm một tiếng, liền nổ thành phấn vụn.

“Chi!” Mấy người khác đều là giật mình, hoảng sợ muôn dạng.

Nam tử lại đưa tay chộp một cái, cái kia tên chín sao Quỷ Đế sụp đổ rơi năng lượng giống như xoáy như gió mạnh vọt qua, bị nam tử hút vào trong cơ thể.

Phiến Sơn mấy người dọa đến toàn thân run rẩy, quát ầm lên: “Mau giết hắn!”

Năm người vội vàng tiến lên, xuất thủ chính là mạnh nhất thần thông.

“Hừ”, nam tử khinh miệt một tiếng, phất tay phía dưới, lại là một mảnh kim quang kích - bắn đi ra, cùng những thần thông kia đụng vào nhau.

“Phanh phanh phanh”, hư không mảng lớn nổ tung, lơ lửng tại bốn phía đại địa cũng dồn dập vỡ nát, cả ngọn núi bên trong không gian lâm vào hỗn loạn, thậm chí có luồng khí xoáy xông ra ngọn núi, ảnh hưởng đến bên ngoài bên trên trăm triệu quỷ tu, đều là dồn dập phân ly cự sơn, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ cùng vẻ mờ mịt.

Nam tử một chiêu về sau, liền trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Phiến Sơn hét lớn: “Đều đề cao cảnh giác, cẩn thận đánh lén!”

Thoại âm rơi xuống, lại một vị chín sao Quỷ Đế kêu thảm, lại bị một chùm kim quang từ đỉnh đầu bổ xuống, dựng thẳng chém thành hai đoạn.

Sau đó bên này không gian đột nhiên đổ sụp, “Bành” một tiếng bạo tạc thành tinh khiết nhất năng lượng, bị trực tiếp hút đi.

“Chi!”

Còn lại mấy người dọa đến toàn thân xù lông, một người trong đó hét lớn: “Không đánh!” Quay đầu liền chạy.

Nhưng vừa bay ra mấy trăm bên trong, ngay tại không trung nổ vỡ ra tới.

Mà nam tử liền xuất hiện tại hắn phía trước, mặt mũi tràn đầy nụ cười âm lãnh, đem hắn nổ ra năng lượng đều hấp thu.

“Chi!” Phiến Sơn mấy người càng là như rơi vào hầm băng, mới vừa vặn giao thủ, liền chết một nửa người, ba người đều cảm thấy mình tử kỳ đến rồi.

Một người trong đó sợ hãi rống nói: “Hai người kia đâu, hai người kia đi đâu rồi?”

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng tại ngay từ đầu xuất thủ hai chiêu về sau, liền lại không nhìn thấy.

Chẳng lẽ đã trốn?

Phiến Sơn ba người đều là sắc mặt tái mét, thầm nghĩ khẳng định chạy trốn, từng cái giận mắng không thôi, “Hại khổ chúng ta!”

Nam tử khẽ nói: “Yên tâm đi, bọn họ mới không có ngươi nhóm như thế uất ức, hai người này ẩn nấp trong hư không, đang chờ đánh lén ta đây. Cắt, nhưng đây cũng là mơ mộng hão huyền.”

Hư không bên trên, một đạo thân ảnh khôi ngô dần dần nổi lên, là hợp thể sau Dương Huyền Tàng, sắc mặt bình tĩnh nói ra: “Ngươi thật sự rất mạnh, mà lại cùng phiến thiên địa này hòa làm một thể, muốn giết ngươi xác thực rất khó giải quyết đâu.”

Nam tử sững sờ nói: “Ngươi là... Hợp thể rồi?”

Dương Huyền Tàng cũng không giấu diếm, nhẹ gật đầu.

Phiến Sơn ngạc nhiên về sau, mừng rỡ nói: “Nguyên lai hai vị đại nhân còn có thần thông như thế, liên hợp chúng ta bốn người chi lực, nhất định có thể chém giết người này. Đồng thời giết hắn sau lấy được nguyên quả, chúng ta có thể một chút không cần, toàn bộ Quy đại nhân.”

Dương Huyền Tàng nói: “Nguyên bản liền không có ý định phân ngươi nhóm nửa điểm.”

Phiến Sơn lên cơn giận dữ, nhưng trên mặt vẫn là cười làm lành.

Dương Huyền Tàng nói: “Các ngươi lui qua một bên, nhưng không cần trốn đi cái này ngọn núi nội bộ.”

Thấy ba người mê hoặc thần sắc, lại giải thích nói: “Các ngươi lưu ở đây cũng chỉ có thể phục vụ hắn đồ ăn, cho hắn bổ sung thể lực, vì ta chế tạo khó khăn. Sở dĩ các ngươi thật nghĩ giúp ta mà nói, liền bảo trụ tính mạng của mình. Nhưng các ngươi một khi muốn chạy trốn cách đây ngọn núi nội bộ, tất nhiên sẽ phải gánh chịu hắn truy tung chặn giết, để hắn cũng chạy ra cái này ngọn núi, cho ta đánh giết hắn chế tạo khó khăn.”

Phiến Sơn ba người nghe được trợn mắt hốc mồm.

Nam tử cả giận nói: “Ngươi thật đúng là lấy chính mình làm rễ hành! Ta hiện tại liền giết ngươi, xé rách cái miệng thối của ngươi!”

Hai tay hắn vồ lấy, hư không bên trong xuất hiện vô số lít nha lít nhít, như châm nhỏ giống nhau quang huy, khuynh khắc ở giữa liền phân bố tại Dương Thanh Huyền bốn phương tám hướng, mênh mông vô bờ.

Nam tử cười gằn nói: “Lần này nhìn ngươi còn thế nào trốn!”

Những châm nhỏ kia nháy mắt kích - bắn mà tới.

Phiến Sơn ba người đều là nhìn cả người xù lông, hoảng sợ tột đỉnh, những này không khác biệt công kích nếu là phóng tới bọn hắn, hẳn phải chết không nghi ngờ.

“Điêu trùng tiểu kỹ, vì sao muốn trốn?”

Dương Huyền Tàng cười nhạo một tiếng, vung giơ tay lên, nhấc lên vô số bụi bặm.

Những này bụi bặm không tán, trực tiếp lơ lửng tại tứ phía, tản mát ra thần thánh khí tức.

Sở hữu như lông trâu giống nhau châm huy, đều bắn tại những này bụi bặm bên trên, hoàn toàn bị chặn.

Nam tử song đồng co rụt lại, cả kinh nói: “Cực Lạc Tịnh Thổ?!”

Dương Huyền Tàng nói: “Nghĩ không ra ngươi chỉ là hóa linh, lại cũng có chút kiến thức.”

Nam tử cả giận nói: “Muốn chết! Ngươi hết lần này đến lần khác khiêu khích ta ranh giới cuối cùng, thế gian này lại không ngươi chỗ dung thân!”

Dương Huyền Tàng lộ ra vẻ dữ tợn, cười nói: “Nói nhiều như vậy, ngươi ngược lại là đánh nha!”

Hắn lần nữa phất tay, những Cực Lạc Tịnh Thổ kia tại không trung ngưng tụ, hóa làm từng chuôi trường qua, hướng nam tử vọt tới, như vô số lưu tinh xẹt qua trời cao, lại như mưa to rót vào đại địa, cực kì hùng vĩ.

Nam tử nói: “Đến cùng ai mới là điêu trùng tiểu kỹ, có ngon thì đừng chạy!”

Hắn hướng phía trước một bước, liền biến mất ở tại chỗ, lại trực tiếp vượt qua cái này luân phiên công kích, xuất hiện sau lưng Dương Huyền Tàng, lấy thủ làm đao bổ tới.

Hắn vốn là nguyên quả chỗ ngưng, hết thảy quy tắc hóa thân, lại không có so thân thể của hắn càng cường đại hơn binh khí.

Dương Huyền Tàng trở lại một kích, nghênh đón tiếp lấy.

“Bành!”

Hai đạo công kích oanh cùng một chỗ, lập tức quang mang bắn ra bốn phía, chiếu rọi cái này vạn dặm hư không.

Dương Huyền Tàng không lùi không tránh, hoàn toàn chịu đựng được.

Phiến Sơn ba người đều là trong lòng chấn động mãnh liệt, hoảng sợ phía dưới lộ ra vẻ mừng như điên, chỉ cần Dương Huyền Tàng có thể thắng, bọn họ liền được cứu rồi.

Nam tử hoảng hốt nói: “Không có khả năng!” Tròng mắt đều lồi ra, chính mình thế nhưng là chín sao Quỷ Đế đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa liền có thể bước vào thập tinh tồn tại.

Không chỉ có như thế, cái này Quỷ Tinh Thiên chính là mình mẫu thể, ở đây Quỷ Tinh Thiên bên trong, hết thảy quy tắc để bản thân sử dụng, cho dù là vượt qua một cảnh giới cường địch, đều có thể đem trấn áp, huống chi Dương Huyền Tàng còn thấp chính mình một cảnh giới!

Dương Huyền Tàng nói: “Không nghĩ tới sao?”

Nam tử giận dữ hét: “Không có khả năng! Đi chết đi!”

Thân thể của hắn lấy trình độ nhất định vặn vẹo, bốn phương tám hướng quy tắc đều tụ đến, gằn giọng nói: “Ta chẳng cần biết ngươi là ai, cũng mặc kệ ngươi có như thế nào thần thông, dám tiếp ta một chiêu này, vận mệnh của ngươi liền đã chú định.”

Dương Huyền Tàng sắc mặt biến hóa, phát hiện chiến kích bị áp gắt gao, mình muốn rời tay né tránh, lại hoàn toàn không được.

Bốn phương tám hướng không gian quy tắc, bị hoàn toàn cố định xuống, đem chính mình trấn trụ.

Mà nam tử trên cánh tay lực lượng, lại tại lấy dãy số nhân trèo thăng.

Phiến Sơn cảm ứng được cái gì, hoảng sợ hét lớn: “Không được! Hắn tại mượn nhờ toàn bộ Quỷ Tinh Thiên lực lượng!”

“Hừ, hiện tại mới phản ứng được, không cảm thấy chậm sao?”

Nam tử cười lạnh không thôi, hắn chính là mượn nhờ toàn bộ một vực chi lực trấn áp Dương Huyền Tàng, muốn đem triệt để nghiền nát.

Dương Huyền Tàng nhíu mày lại, nói: “Quản ngươi mượn nhờ cái gì lực, cũng không thể trấn áp ta, thập tinh phía dưới ta là vô địch!”

To lớn lòng tin bạo rạp đứng lên, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ

Trường Không bên trên không ngừng có lưu quang xẹt qua, hình thành từng cái đạo phù, không gian chi lực áp trên chiến kích, đột nhiên giống như là sụp đổ, muốn bị chiến kích thu nạp vào đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3287: Hoàn Toàn Hấp Thu, Ba Năm Về Sau

“Cái gì?!”

Nam tử đột nhiên quá sợ hãi, một hai tròng mắt đều lồi ra.

Toàn bộ không gian tính cả thân thể của hắn, đều muốn bị chiến kích xé rách đi vào, vô tận quy tắc cùng năng lượng không ngừng rót vào chiến kích bên trong, nguyên bản chiếm cứ ưu thế cự lớn, nháy mắt đảo ngược.

“Không có khả năng, không thể nào!”

Nam tử mặt lộ vẻ vẻ sợ hãi, bắt đầu hắn lợi dụng quy tắc trấn áp lại Dương Huyền Tàng, sợ đối phương đào tẩu, bây giờ lại phát hiện mua dây buộc mình, mình muốn thoát khỏi cái này lực hấp dẫn cực lớn, đã không thể nào!

“Đáng chết! Đáng chết a, ngươi rốt cuộc là ai?”

Nam tử hoảng sợ muôn dạng, hắn không muốn chết, không có người muốn chết.

Dương Huyền Tàng nói: “Ta là người như thế nào, đối với ngươi mà nói có ý nghĩa sao? Ý nghĩa sự tồn tại của ngươi, chính là hôm nay vì ta chỗ nuốt.”

Nam tử hoảng sợ nói: “Ta còn không muốn chết, ngươi bỏ qua cho ta đi.”

Dương Huyền Tàng cau mày nói: “Ngươi không muốn chết, những người khác liền nghĩ chết sao? Ngươi nuốt ăn những người khác thời điểm, nhưng có muốn buông tha bọn họ?”

Nam tử thân thể bắt đầu biến hình, gương mặt cũng vặn vẹo khó coi, “Vật cạnh thiên trạch, ta muốn tiến bộ liền nhất định phải ăn bọn họ, nhưng ta hi vọng ngươi có thể bỏ qua ta, dù sao ta là chín sao Quỷ Đế đỉnh phong cường giả, cùng những sâu kiến kia không giống nhau. Chỉ cần ngươi tha ta một mạng, ta nguyện ý làm nô là bộc, vĩnh viễn đi theo ngươi, trung thành ngươi, nghe ngươi hiệu lệnh.”

Dương Huyền Tàng nói: “Theo ta, các ngươi đều là giống nhau.”

Hắn đạo thể thần quang phát huy đến cực hạn, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không lực lượng vô cùng vô tận bộc phát, sơn mạch to lớn “Ầm ầm” một tiếng bị chấn động đến vỡ nát, cái này loại hỗn hợp đại đạo chi lực đáng sợ quang mang chiếu rọi vạn dặm, cơ hồ toàn bộ Quỷ Tinh Thiên đều cảm ứng được.

“Đây là cái gì lực lượng? Thật đáng sợ nha!”

“Quá cường đại, ta cảm giác thân thể của ta đều muốn hòa tan.”

“Sơn mạch to lớn dĩ nhiên bạo hủy, là bên trong xảy ra chuyện gì sao?!”

Những từ kia sơn mạch to lớn bên trong đào tẩu quỷ tu, giờ phút này tất cả đều quay chung quanh tại mấy chục vạn dặm bên ngoài hư không bên trên, hoảng sợ nhìn một màn trước mắt, bị ánh sáng màu trắng chiếu rọi, từng cái sợ hãi vô cùng.

“Quang mang này bên trong, ta lại cảm nhận được đại đạo chi lực! Trời ạ, là cỡ nào cường đại tồn tại?”

Quỷ Tinh Thiên bên trong địa phương khác, không ít cường đại quỷ tu đều là đổi sắc mặt, dồn dập nhìn về phía quang mang tới phương hướng, sau đó thân ảnh lóe lên, liền thuận theo bay đi.

“Quang mang này là...”

Ngũ Thái mấy người đồng dạng cảm ứng được cường quang, cả kinh nói: “Là Dương Thanh Huyền!”

Bọn họ hơn trăm người vẫn chưa phân tán, giờ phút này càng là tại Ngũ Thái cùng Thôn Ma Tử dẫn dắt dưới, vội vàng thuận theo quang mang kia bay đi.

To lớn như vậy quang mang bạo phát đi ra, chứng minh Dương Thanh Huyền đã đem lực lượng phát huy đến cực hạn, hơn phân nửa là xảy ra vấn đề gì. Ngũ Thái cùng Thôn Ma Tử nghĩ đến một khi Dương Thanh Huyền xảy ra chuyện, chính mình sợ là đầu khó giữ được, đều lòng nóng như lửa đốt, liều mạng độn đi.

Phiến Sơn ba người càng là sớm đã cả kinh nói không ra lời, nghĩ đến chính mình lúc trước nghĩ đối với Dương Huyền Tàng động thủ, càng là kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, giờ phút này không nhịn được nghĩ mà sợ.

“A! Ngươi thế mà thật nghĩ muốn giết ta, ta chính là khởi nguyên quy tắc hóa linh, là trời sinh linh vật, ngươi giết ta sẽ chết không yên lành!” Nam tử mặt lộ vẻ vẻ thống khổ, hung hãn nói.

Dương Huyền Tàng nói: “Mỗi một cái mạng đều là trời sinh linh vật, ngươi cùng những ngươi kia xem thường ti tiện sinh linh, không cũng không khác biệt gì. Giết ngươi, đối với ta mà nói cũng chỉ là một kiện không có ý nghĩa sự tình. Tại ngươi trước đó, ta giết qua vô số sinh linh. Tại ngươi về sau, ta đồng dạng sẽ còn giết vô số sinh linh. Ngươi, thật không có gì đặc biệt.”

Nam tử tại trong tuyệt vọng, thân thể bị trực tiếp hút vào chiến kích, sau đó toàn bộ Quỷ Tinh Thiên bắt đầu sụp đổ, đại lượng quy tắc cùng năng lượng từng khúc phá diệt, đều hướng chiến kích bên trong dũng mãnh lao tới, giống là thế nào đều điền bất mãn.

Dương Huyền Tàng cảm nhận được mênh mông như biển lực lượng tự chiến kích bên trong truyền vào hai tay, sau đó điên cuồng tràn vào trong cơ thể.

Chính là nguyên quả chi lực!

Hắn lập tức ngồi xếp bằng xuống, hai tay chấp kích đưa ngang trước người, cứ như vậy ngồi ngay ngắn hư không, hai mắt hơi khép, tiến vào “Định” trạng thái.

Mà toàn bộ Quỷ Tinh Thiên bắt đầu hủy diệt, tiến vào vặn vẹo sụp đổ bên trong, hết thảy quy tắc cùng lực lượng, đều tuôn hướng chiến kích.

Dương Huyền Tàng lại không coi ai ra gì, hoàn toàn siêu nhiên với thế giới này.

Phiến Sơn hoảng sợ nói: “Quỷ Tinh Thiên muốn sụp đổ, mau trốn a!”

Vô số quỷ tu tranh nhau chen lấn, đoạt mệnh trốn đi, một đạo độn quang trong hư không xuyên qua, liếc nhìn lại, đầy trời đều là, đếm mãi không hết.

“Thanh Huyền đại nhân!”

Ngũ Thái cùng Thôn Ma Tử mấy người chạy tới, cự ly Dương Huyền Tàng cách xa mấy trăm dặm, không dám áp sát quá gần, để tránh bị cái kia chiến kích chi lực hút vào.

Ngũ Thái vội vàng kêu lên: “Thanh Huyền đại nhân, ngươi không sao chứ?”

Dương Huyền Tàng tiến vào “Định” bên trong tu luyện, với bên ngoài chẳng quan tâm.

Ngũ Thái lo lắng, không chiếm được khẳng định trả lời, nhưng nhìn Dương Huyền Tàng dáng vẻ sẽ không có chuyện gì, hắn đối với Thôn Ma Tử mấy người nói ra: “Chúng ta rời đi trước mảnh không gian này, nhưng không cần đi xa.”

Thôn Ma Tử bọn người là ước gì, vội vàng đồng ý.

Hơn trăm người cũng hóa làm độn quang lóe lên, đều phá không mà đi.

Quỷ Tinh Thiên trải qua hỗn loạn rung chuyển về sau, chậm rãi bình phục lại, hết thảy quy tắc đều chậm rãi biến mất, đều chảy vào chiến kích bên trong.

Rất nhanh, Dương Huyền Tàng cùng chiến kích hoàn toàn thu nạp cái này Quỷ Tinh Thiên không gian, lóe lên liền biến mất không thấy gì nữa, giống là hoàn toàn từ Quỷ Giới bên trong bị xóa đi.

Ngũ Thái đám người đang ngoại giới một chờ, chính là ba năm.

Ba năm qua, cái này hơn một trăm người lo lắng bất an, cũng không biết Dương Thanh Huyền chết sống, cũng không dám hồi Tần Quảng Thành.

Chỉ có thể chẳng có mục đích chờ đợi.

Có thể tu luyện không tuế nguyệt, nếu là Dương Thanh Huyền không có chết, có trời mới biết hắn muốn tu luyện bao lâu?

Một trăm năm? Một vạn năm? Một triệu năm? Thậm chí là mười triệu năm?

Ngũ Thái cùng Thôn Ma Tử tâm đều là tuyệt vọng.

Nhưng nghĩ tới Trường Cốc Hỉ bên kia, nào dám trở về, chỉ có thể tuyệt vọng đợi ba năm.

Cuối cùng tại ba năm sau ngày nào đó, giữa thiên địa truyền đến một tiếng rung mạnh, hiện ra một đạo cường đại cực quang, bày biện ra màu trắng, chiếu rọi càn khôn đại địa.

Cái này bạch quang rất tinh tường.

Ngũ Thái mừng như điên nhảy dựng lên, “Dương Thanh Huyền?!”

“Ầm ầm!” Cực quang bên trong, sức mạnh đáng sợ tác động đến ra, một đạo khôi ngô anh tư, dậm chân mà ra.

Ngũ Thái cùng Thôn Ma Tử mấy người kích động muốn khóc, “Cuối cùng có thể đi về.”

Cái kia quang huy bên trong, đi ra chính là Dương Huyền Tàng, chân thân xuất hiện về sau, vạn dặm hư không bên trong quang huy cùng năng lượng, một cái thu liễm trở về, trở nên không hề bận tâm.

Ngũ Thái lúc này mới phát hiện ra Dương Huyền Tàng tu vi, kinh hãi nói: “Đại nhân ngươi, ngài... Đột phá?!”

Thôn Ma Tử mấy người cũng đều trái tim co quắp hạ.

Chín sao phía trên muốn đột phá có bao nhiêu khó, bọn họ đều là thấm sâu trong người, cơ hồ khó đến người người tuyệt vọng trình độ. Mỗi một tầng đột phá đều cần có cửu tử nhất sinh mạc đại khí vận.

Mà Dương Huyền Tàng lúc này mới bao lâu?

Cho dù là Thôn Ma Tử mấy người, cũng đã sớm biết Dương Huyền Tàng chân tướng, tại mấy năm trước gia hỏa này mới tám sao mà thôi a!

Giờ phút này đã chín sao đỉnh phong!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3288: Nói Đùa

Dương Huyền Tàng mặt không biểu tình, trên mặt cũng không có bao nhiêu vui mừng, “Ừ” một tiếng, nói: “Trở về đi.”

Ngũ Thái cẩn thận mà hỏi: “Trở về? Là Tần Quảng Thành sao?”

Dương Huyền Tàng nói: “Ta ngược lại là nghĩ trực tiếp hồi Nhân Gian Giới, ngươi có biện pháp không?”

Ngũ Thái cười khổ nói: “Không có.”

Một đoàn người lập tức dẹp đường hồi phủ, hướng Tần Quảng Thành mà đi.

Thời gian ba năm đối với Quỷ Giới mà nói, bất quá nháy mắt thời gian một cái chớp mắt, năm đó bốn lớn chấp chính ti vẫn lạc sự tình, còn tại Tần Quảng Thành phát sinh chấn động. Thậm chí Ngũ Thái ba năm chưa xuất hiện, Tần Quảng Thành bên trong lại xuất hiện các loại về Ngũ Thái lời đồn, không ít thanh âm nói Ngũ Thái cùng Thôn Ma Tử tại tranh quyền bên trong, song song vẫn lạc.

Nhưng cái này hết thảy tất cả lời đồn, đều theo Ngũ Thái cùng Thôn Ma Tử trở về mà tuyên bố kết thúc.

Những ngo ngoe muốn động kia thế lực tất cả đều nháy mắt an tĩnh lại, Tần Quảng Thành lần nữa khôi phục yên tĩnh.

Trường Cốc Hỉ biết được Dương Thanh Huyền về thành về sau, lập tức từ bế quan bên trong ra, nhìn thấy Dương Thanh Huyền sau càng là chấn kinh dị thường, ôm quyền nói: “Chúc mừng Thanh Huyền công tử, gậy dài trăm thước tiến thêm một bước.”

Thời khắc này Dương Thanh Huyền nghiễm nhiên đã là chín sao Thiên Giới trung giai, cùng Quỷ Tàng cảnh giới đồng dạng.

Quỷ Tàng sắc mặt có chút âm trầm, hai người hợp thể sau thu nạp nguyên quả, trực tiếp đột phá đến chín sao Thiên Giới đỉnh phong, có thể sau khi tách ra, thế mà chỉ là Dương Thanh Huyền thăng lên cấp một, chính mình còn dừng lại ở tại chỗ.

Nghĩ đến chính mình vừa cùng Dương Thanh Huyền nhận biết thời điểm, giữa hai người thực lực sai biệt, giống như thiên địa, trời vực, thời điểm đó Dương Thanh Huyền thật chính là sâu kiến, chính mình vẫn là sống qua một đời người, hiện tại thế mà bị đuổi kịp ngang hàng.

Nhưng cái kia nguyên quả lực lượng cũng cho hắn cực lớn gia trì, mặc dù không có đột phá đi lên, nhưng cảnh giới bình cảnh cảm thấy rõ ràng buông lỏng, chỉ cần mình chăm chỉ bế quan tu luyện, cuối cùng cũng có đột phá một ngày.

Dương Thanh Huyền không nghĩ tới Trường Cốc Hỉ sẽ đích thân ra nghênh tiếp, vội vàng ôm quyền nói: “Đại nhân có lòng, đại nhân thương thế trên người như thế nào?”

Trường Cốc Hỉ cười nói: “Đã tốt lắm rồi.”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, tâm nghĩ đây chính là bốn vị thập tinh Thiên Giới lực lượng a, nếu là cái này cũng còn không tốt, cái kia sớm đáng chết rơi mất.

Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Chẳng biết cái kia tiểu thần kiếp thời gian...”

Trường Cốc Hỉ ánh mắt có chút ngưng lại, lập tức liền tản ra, cười nói: “Còn không thời gian cụ thể, nhưng nghĩ đến cũng nhanh. Làm sao, công tử cũng chuẩn bị tham dự?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta nghe có chút tâm động, bất quá việc cấp bách vẫn là trước hồi Nhân Gian Giới. Đại nhân chấp chưởng Tần Quảng Thành nhiều năm, nhưng có hồi Nhân Gian Giới phương pháp?”

Trường Cốc Hỉ kinh ngạc nói: “Công tử cái này liền phải trở về rồi? Trên thực tế, như đại nhân đối với cái kia tiểu thần kiếp có hứng thú, có thể theo ta cùng nhau đi tới.”

Ngũ Thái cùng Thôn Ma Tử đứng ở một bên, đều là toàn thân hơi rung, lộ ra cực độ khát vọng thần sắc, nhưng Trường Cốc Hỉ căn bản là khi bọn họ không tồn tại.

Dương Thanh Huyền trong lòng vi kinh, không rõ ràng Trường Cốc Hỉ làm sao đối với hắn tốt như vậy, hắn tựa hồ có chút hiểu ra, nhìn đến Ngũ Thái cùng Thôn Ma Tử thái độ đối với chính mình, cũng là bởi vì Trường Cốc Hỉ, mà Trường Cốc Hỉ lại là bởi vì cái gì đâu?

Không có đạo lý a.

Dương Thanh Huyền lâm vào trầm tư, mà lại hắn nào dám cùng Trường Cốc Hỉ hỗn cùng một chỗ, nghĩ đến mặt khác bốn vị chấp chính ti hạ tràng, người này tâm kế sâu, thủ đoạn độc ác, chính mình cuộc đời đều thấy không nhiều, vẫn là tận lực tị nhi viễn chi tốt.

Dương Thanh Huyền cười làm lành nói: “Ta đối với tiểu thần kiếp có hứng thú, nhưng hồi Nhân Gian Giới quan trọng hơn, chỉ cần có biện pháp trở về, ta nghĩ chính mình có thể từ Nhân Gian Giới đi hướng tiểu thần kiếp.”

Trường Cốc Hỉ nói: “Thì ra là thế.” Hắn trầm ngâm xuống, “Từ Quỷ Giới tiến vào Nhân Gian Giới rất khó, ta tạm thời cũng không nghĩ ra biện pháp gì tốt. Bất quá công tử yên tâm, biện pháp hẳn là sẽ có. Chờ ta mấy ngày, để ta hảo hảo nghĩ nghĩ.”

Dương Thanh Huyền trong lòng giật mình, nếu là liền Trường Cốc Hỉ cũng không biết biện pháp, liền thật phiền phức lớn rồi.

Trường Cốc Hỉ tiếp tục để Ngũ Thái chiêu đãi tốt Dương Thanh Huyền, trực tiếp thẳng rời đi.

Đêm đó, Dương Thanh Huyền tại trong mật thất tu luyện.

Đột nhiên tâm niệm hiển hiện, thể năng năng lượng cuồn cuộn, thân thể một trận run rẩy, lại có muốn dấu hiệu bùng nổ.

Quỷ Tàng cảm ứng được, thuấn di mà đến, trầm giọng nói: “Chuyện gì xảy ra? Còn không có dung hợp sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Nguyên quả chi lực quá mạnh, ta chỉ có thể tạm thời mượn chiến kích áp chế, muốn hoàn toàn hấp thu dung hợp, chẳng biết phải bao lâu tuế nguyệt.”

Quỷ Tàng nói: “Cái kia cũng khó trách, dù sao cũng là khởi nguyên chi pháp tắc, hừ, đại bộ phận lực lượng đều bị ngươi lấy được, đáng đời.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ta ngược lại là muốn cho ngươi nhiều cầm chút, có thể ngươi cầm nha.”

Lúc trước toàn bộ một giới đều bị Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không thu nạp vào đi, mà Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không cùng Dương Thanh Huyền tâm thần tương liên, sở dĩ đại bộ phận lực lượng đều cho Dương Thanh Huyền, dẫn đến Dương Thanh Huyền trực tiếp đột phá, mà Quỷ Tàng còn dừng lại ở tại chỗ.

Quỷ Tàng nói: “Muốn hay không hợp thể áp chế?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt thống khổ, lắc đầu nói: “Không cần, chính ta chậm rãi tiếp nhận đi.”

Quỷ Tàng nhìn hắn liếc mắt, nói ra: “Lấy thiên phú của ngươi, cái gì lực lượng đều có thể thụ, vốn không nên như thế, có tâm sự?”

Dương Thanh Huyền cười mắng: “Đã đoán được, còn trang cái gì tỏi.”

Quỷ Tàng nói: “Quả nhiên. Nữ tử kia đã tại Quỷ Giới bên trong, lại biểu hiện ra bất phàm lực lượng, chắc chắn sẽ có dấu vết mà lần theo. Gì không tá trợ Trường Cốc Hỉ lực lượng tìm kiếm.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta bắt đầu cũng muốn mượn bọn hắn lực lượng, nhưng ngươi nhìn Trường Cốc Hỉ mấy người thái độ đối với ta, ta thực sự không nắm chắc được bọn họ phía sau mục đích. Muốn ta nói bọn họ như vậy đối với ta, là không có mục đích vô tư kính dâng, ha ha...”

Quỷ Tàng cũng không tin.

Nhưng Trường Cốc Hỉ đám người thái độ cùng mục đích, thực sự vô pháp phỏng đoán a.

Trên người mình có cái gì đáng được bọn họ như vậy lấy lòng sao?

Liền xem như muốn ăn rơi chính mình, trực tiếp xuất thủ là được rồi.

Quỷ Tàng đột nhiên nói ra: “Ngươi nói Trường Cốc Hỉ thái độ đối với chúng ta, có thể hay không cùng nữ nhân kia có quan hệ?”

Dương Thanh Huyền giật mình, đột nhiên có loại giật mình cảm giác, chính mình cùng Quỷ Tàng mặc dù thực lực không ít, giá trị bản thân không tầm thường, nhưng còn không đáng được Trường Cốc Hỉ như vậy nịnh bợ, chính mình lại từ không nghĩ tới phía sau có người.

"Đi!"

Hắn khẽ quát một tiếng, lóe lên liền biến mất tại trong mật thất.

"Công tử, chẳng biết đến đây có chuyện gì? Có chuyện gì trực tiếp phân phó một tiếng hạ nhân liền, không cần công tử tự mình đến đây." Tại một tòa lộng lẫy trong tiểu viện, Ngũ Thái tính cả mấy tên võ giả, rất cung kính tiến lên đón tới.

Bọn họ chính đang thương thảo Tần Quảng Thành sự tình, liền xa xa nghe nói đến Dương Thanh Huyền thanh âm, vội vàng ra nghênh tiếp.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm Ngũ Thái, nhàn nhạt nói ra: "Ngũ Thái huynh, ngươi thành thật nói cho ta, Trường Cốc Hỉ đại nhân cùng các ngươi như vậy tốt với ta, là không phải là bởi vì một nữ tử?"

Ngũ Thái trong lòng giật mình, nào dám nói, vội vàng cười làm lành nói: "Công tử nói cái gì đó? Ta nghe không hiểu."

Dương Thanh Huyền ánh mắt lạnh lẽo, lạnh giọng nói: "Nghe không hiểu là sẽ chết người đấy."

Ngũ Thái nội tâm "Lộp bộp" một cái, cái trán toát ra mồ hôi lạnh đến, ngượng ngùng nói: "Công tử thật biết nói đùa."

Chương 3289: Trở Về Phương Pháp

“Hoa”, ánh trăng như nước, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không vạch ra một đạo kinh diễm quang huy, rơi vào Ngũ Thái trước mặt, cái kia băng lãnh kích phong đối diện lấy Ngũ Thái mệnh giá, Dương Thanh Huyền nói: “Nếu như ngươi cho rằng đây là nói đùa, cái kia ta liền mở cho ngươi xem.”

Mặt khác những quỷ tu kia đều dọa cho phát sợ, vội vàng tránh ra, nhưng không ai dám bên trên đến giúp đỡ.

Dương Thanh Huyền giờ phút này cũng là chín sao Thiên Giới, cùng Ngũ Thái giống nhau cảnh giới, tăng thêm Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, muốn giết Ngũ Thái, thật chính là một chiêu sự tình.

Ngũ Thái hoảng sợ nói: “Công tử tội gì khó xử ta đây? Ta cũng chỉ là một cái làm việc hạ nhân mà thôi.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Đường đường chín sao trung giai Quỷ Đế, thế mà cũng chỉ là một cái làm việc hạ nhân, cái kia ta hiện tại chính nhàm chán đâu, liền giết một cái hạ nhân, tốt thật vui vẻ một cái.”

Ngũ Thái cảm nhận được cái kia phong mang thẳng chém chính mình mệnh giá, dọa đến run rẩy nói: “Công tử tha mạng a, nể tình quen biết một trận, công tử tha cho ta đi!”

Dương Thanh Huyền nói: “Tự biết quen biết một trận đều không muốn đối với ta thẳng thắn, cái kia ta dựa vào cái gì nể tình quen biết một trận tha tính mạng ngươi?”

Chiến kích nhẹ nhàng run run một cái, liền chém qua, vạn đạo quang hoa từ tiểu viện bên trong phóng lên tận trời.

Ngũ Thái cảm nhận được một loại tử vong nguy hiểm, hoảng sợ muôn dạng, quát to một tiếng liền hóa làm độn quang mà chạy.

Hắn mặc dù biết Dương Thanh Huyền lợi hại, cũng biết chính mình không phải Dương Thanh Huyền địch, lại tuyệt đối không ngờ rằng chênh lệch to lớn như thế, liền liền một chiêu đều tránh không khỏi.

Ngũ Thái hét lớn: “Trường Cốc Hỉ đại nhân cứu ta!”

Nơi này ngay tại Tần Quảng Thành trung tâm địa giới, Trường Cốc Hỉ cũng tại phụ cận tu luyện, to lớn như vậy chấn động, tất nhiên sẽ dẫn xuất Trường Cốc Hỉ.

Ngũ Thái gương mặt âm trầm, tâm nghĩ nếu là Trường Cốc Hỉ không ra, cái kia chính mình cũng chỉ có thể đem biết đến toàn bộ nói ra, trước giữ được tính mạng lại nói.

“Công tử dừng tay.”

Quả nhiên truyền đến Trường Cốc Hỉ thanh âm, sau đó chính là một cỗ lực lượng trống rỗng xuất hiện, đem Dương Thanh Huyền chiến kích ngăn trở.

Một đạo bạch bào thân ảnh xuất hiện tại không trung.

Ngũ Thái vội vàng tiến lên bái kiến, toàn thân còn không nhịn được run rẩy.

Mặc dù lấy hắn nhận biết, cảm thấy Dương Thanh Huyền sẽ không thật giết chính mình, có thể cái kia loại cảm giác tử vong lại là thật sự rõ ràng, không ức chế được run rẩy.

Trường Cốc Hỉ mặt hướng Dương Thanh Huyền, sắc mặt bình tĩnh nói ra: “Công tử đây là vì sao?”

Dương Thanh Huyền thu chiến kích, cười nói: “Không có gì, chỉ là Ngũ Thái đại nhân nói ta nói đùa hắn, thế là ta liền không nhịn được thật mở cái trò đùa, đúng không, Ngũ Thái đại nhân.”

Ngũ Thái sắc mặt tái mét, run rẩy nói: “Đúng đúng, đúng thế.”

Trường Cốc Hỉ nói: “Nói đùa là chuyện tốt, hữu ích thân thể khỏe mạnh, nhưng nếu là quá trớn, là sẽ chết người đấy.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Ngũ Thái đại nhân nói mình chỉ là một cái hạ nhân, ta tâm nghĩ chết một cái hạ nhân không có gì lớn, chết thì đã chết, ngươi nói đúng đi, Trường Cốc Hỉ đại nhân.”

Trường Cốc Hỉ trên mặt có khí hiển hiện, chậm rãi thư giãn ra, nói ra: “Người chết cuối cùng không phải chuyện tốt, cái này loại trò đùa có thể không mở vẫn là không cần mở tốt.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Được rồi, cái kia ta trước hết không mở. Đại nhân nếu là không có chuyện, trước hết mời trở về đi, ta lại cùng Ngũ Thái đại nhân hảo hảo tâm sự, tự ôn chuyện, dù sao muốn rời khỏi Quỷ Giới, lần sau gặp lại liền chẳng biết là năm nào tháng nào.”

Ngũ Thái lúng túng nói: “Bây giờ sắc trời đã muộn, chúng ta vẫn là hôm nào trò chuyện tiếp đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không không, ta hiện trên thích thú đâu.”

Trường Cốc Hỉ có chút nhíu mày, nhưng rất nhanh liền thư giãn ra, nói ra: “Thanh Huyền công tử, ngươi muốn rời khỏi Quỷ Giới, ta tìm tới biện pháp.”

Dương Thanh Huyền giật mình, nói: “Nhanh như vậy?”

Trường Cốc Hỉ nói: “Làm sao? Nhanh không phải càng tốt sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt thì tốt, nhưng để ta một chút tâm lý cũng không có chuẩn bị. Trường Cốc Hỉ đại nhân đối với ta tốt như vậy, tại hạ thực sự là không thể báo đáp.”

Trường Cốc Hỉ mỉm cười nói: “Không cần hồi báo, coi như kết giao bằng hữu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Bằng hữu này hai chữ giá trị thật là lớn nha.”

Trường Cốc Hỉ cười nói: “Tùy tiện công tử làm sao nghĩ.”

Hai người đứng trên trời cao, lẫn nhau nhìn qua, trong mắt đều là tinh mang chớp động, muốn xem xuyên đối phương lại không thể được.

Dương Thanh Huyền mặt mũi tràn đầy đều là cười lạnh, Trường Cốc Hỉ lại là một bộ không quan trọng dáng vẻ, thầm nghĩ: “Tùy ngươi thế nào, dù sao ta chính là không nói, ngươi còn có thể giết ta hay sao?”

Dương Thanh Huyền đột nhiên nói ra: “Nàng còn tốt chứ?”

Trường Cốc Hỉ lông mày có chút lắc một cái, nói ra: “Nàng? Là ai?”

Dương Thanh Huyền khẽ nói: “Lớn trong lòng người rõ ràng.”

Trường Cốc Hỉ nói: “Ta không rõ ràng công tử đang nói cái gì.”

Dương Thanh Huyền giận tím mặt, mặt âm trầm lạnh giọng nói: “Ngươi thật cái gì cũng không chịu nói?”

Trường Cốc Hỉ suy nghĩ một chút, nói: “Ta tự nhiên là biết gì nói nấy, đáng tiếc là ta cái gì cũng không biết.”

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên một cái nắm chặt chiến kích, sát khí trên người bạo phát đi ra, rất có động thủ chi thế.

Trường Cốc Hỉ y nguyên ôm ngực mà đứng, lẳng lặng đứng tại cái kia, bất vi sở động. Hắn cũng không phải Ngũ Thái, Dương Thanh Huyền coi như cùng Quỷ Tàng hợp thể, cũng không phải đối thủ của hắn.

Dương Thanh Huyền đột nhiên toàn thân khí tức thu liễm, xoay người rời đi, “Đã nàng không muốn gặp ta, quên đi đi.”

Trường Cốc Hỉ đột nhiên nói ra: “Nàng không phải không muốn gặp ngươi, chỉ là hiện tại còn không phải lúc.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên dừng bước, quay người hỏi: “Lúc nào mới là thời điểm? Được chờ sau khi ta chết sao?”

Trường Cốc Hỉ nói: “Nàng nói cho ta nói, nhanh.”

Dương Thanh Huyền trầm mặc xuống, nói: “Tốt, ngươi giúp ta chuyển cáo nàng, chúng ta. Nhưng chờ không được bao lâu, ta liền muốn hồi nhân gian giới.”

Trường Cốc Hỉ hơi biến sắc mặt, tựa hồ tại lắng nghe, sau đó thần sắc cổ quái nói ra: “Tại ngươi rời đi trước đó, nàng sẽ cùng ngươi gặp một lần.”

Dương Thanh Huyền mừng lớn nói: “Tốt!”

Trường Cốc Hỉ nhìn xem hắn, sắc mặt phức tạp nói ra: “Ta cùng công tử đàm một cái rời đi phương pháp đi.”

Một trường phong ba cứ như vậy bình tĩnh hóa đi.

Mấy người đều là nhẹ nhàng thở ra.

Dương Thanh Huyền giải khai một lớn nghi hoặc, Ngũ Thái cũng triệt để yên tâm lại, chỉ có Trường Cốc Hỉ từ đầu đến cuối không kiêu ngạo không tự ti. Bởi vì hắn biết rõ vị trí của mình, chỉ là cái truyền lời ống. Như vậy chính mình làm tốt một cái truyền lời ống là đủ rồi, còn lại không có quan hệ gì với hắn.

Trường Cốc Hỉ mang theo Dương Thanh Huyền, Quỷ Tàng, Ngũ Thái mấy người trở lại đại điện bên trong, sau đó nhìn qua đám người nói ra: “Tại đại đạo trưởng tồn đến nay, Quỷ Giới liền xuất hiện tại thế, trải qua bao nhiêu năm tháng, không ai nói rõ được. Cho dù là hiện tại mười thành, đều là đằng sau mới hình thành thế cục. Các ngươi có thể nghĩ tới một vấn đề, Quỷ Giới như thế kéo dài tuế nguyệt đến nay, khẳng định là từng sinh ra không ít vạn cổ chí tôn, những này chí tôn đều đi nơi nào?”

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ giật mình, vấn đề này hắn cũng nghĩ qua, thậm chí hỏi qua Quỷ Tàng, đều không có đáp án, chỉ biết ly khai.

Quỷ Tàng hồ nghi nói: “Đạo khởi nguyên địa phương?”

Trường Cốc Hỉ hai mắt bên trong tinh mang lóe lên, khẽ gật đầu, nói: “Chính là đạo khởi nguyên địa phương. Vũ trụ mịt mờ, vô số vị diện, cái này đạo khởi nguyên địa phương, đến cùng ở nơi nào? Các ngươi lại có ai biết?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3290: La Phong Sơn

Dương Thanh Huyền nói: “Cần phải tại đời sơ sinh đại vũ trụ nơi nào đó a?”

Trường Cốc Hỉ cười nhạt một tiếng, nói: “Đời sơ sinh đại vũ trụ cùng với diễn sinh ra vô số diễn sinh đời đại vũ trụ, đều chỉ là Quỷ Giới một mặt khác, âm dương dương thể.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Cái kia đạo khởi nguyên địa phương, không tại đời sơ sinh đại vũ trụ bên trong?”

Trường Cốc Hỉ nói: “Vấn đề này ta cũng không có làm cho rất rõ ràng, có lẽ là bởi vì vì cảnh giới của ta tu vi không đủ, không cảm ứng được khởi nguyên chi địa.”

Tất cả mọi người lộ ra vẻ mờ mịt, cũng không biết Trường Cốc Hỉ vì sao nói về việc này, chẳng lẽ cùng Dương Thanh Huyền trở về có quan hệ?

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, hỏi: “Chẳng lẽ những rời đi kia vạn cổ chí tôn, cũng không có trở lại nữa?”

Trường Cốc Hỉ nói: “Quỷ Giới thời gian là cực kì xa xăm khắp dài, dù là mười triệu năm cũng chỉ là chớp mắt sát na, ở giữa tự nhiên có chí tôn trở lại qua, nhưng thời gian đều rất ngắn, không người biết đến. Mặc dù chúng ta đều không cảm ứng được khởi nguyên chi địa, nhưng chỉ cần đi vào thập tinh cảnh giới về sau, lại có thể cảm ứng được một nơi. Mỗi một vị thành tựu vạn cổ chí tôn cường đại tồn tại, đều là đi hướng cái chỗ kia, lại thông qua nơi đó, đi khởi nguyên chi địa.”

Quỷ Tàng cùng Ngũ Thái chờ Quỷ Giới cường giả, đều là lộ ra chấn kinh chi sắc, bọn họ không có thập tinh cảnh giới, tự nhiên không biết, cũng không nghĩ ra Quỷ Giới còn có chỗ như vậy.

Trường Cốc Hỉ nói: "Chỗ kia gọi La Phong Sơn."

Tất cả mọi người là nhíu mày, quả nhiên chưa từng nghe nghe.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Chẳng lẽ ta trở về phương pháp ngay tại cái này La Phong Sơn bên trong?"

Trường Cốc Hỉ nhìn xem hắn, tràn đầy phức tạp thần sắc, gật đầu nói: "Đúng vậy."

Dương Thanh Huyền nói: "Nếu là thập tinh cảnh giới cảm ứng mới địa phương có thể đi, ta tùy tiện tiến đến, có thể hay không chết trong núi?"

Trường Cốc Hỉ cười nói: "Ha ha, nếu là không người chỉ dẫn, ngươi căn bản là không đi được, như là có người chỉ dẫn, tự nhiên cũng sẽ không chết ở bên trong."

Dương Thanh Huyền nói: "Chỉ dẫn người là đại nhân ngươi?"

Trường Cốc Hỉ nói: "Ta ngược lại là muốn đi La Phong Sơn nhìn xem, nhưng đáng tiếc không phải ta, mà là khác có người khác. Ngươi cũng không cần hỏi nhiều, chuẩn bị cẩn thận một cái đi, ba ngày sau xuất phát."

Dương Thanh Huyền bản nghĩ hỏi lại kỹ càng một chút, nhưng đã Trường Cốc Hỉ nói như vậy, cũng liền không tốt hỏi lại, đem các loại nghi hoặc nuốt hồi trong bụng.

Mà lại hắn cũng nghĩ đến, cái này phía sau đủ loại hơn phân nửa cùng Vi Lạp có quan hệ, đã Vi Lạp không muốn lộ ra, chính mình cũng liền không hỏi nhiều. Mà lại nàng đáp ứng chính mình, trước khi đi sẽ cùng mình gặp một lần. Đến lúc đó đủ loại tiền căn hậu quả liền cần phải có thể lần lượt giải khai.

Dương Thanh Huyền lúc này cùng Trường Cốc Hỉ, Ngũ Thái mấy người cáo từ, hồi mật thất an tâm tu luyện.

Cái kia ngày thu nạp nguyên quả quy tắc xác thực đối với thân thể của hắn tạo thành nhất định xung kích, đầu tiên là lực lượng quá khổng lồ, tiếp theo là năng lượng thuộc tính cực không ăn khớp, nhưng Dương Thanh Huyền cái gì lực lượng không tiếp xúc qua? Sở dĩ sẽ tâm thần có chút không tập trung, đối với thân thể tạo thành xung kích, vẫn là như Quỷ Tàng đoán như thế, bên trong có tâm tư.

Giờ phút này yên lòng, lại tâm vô bàng vụ, rất nhanh liền tiến vào “Định” bên trong, tu vi tiến bộ dũng mãnh, một ngày ngàn dặm.

Sau ba ngày, tại Trường Cốc Hỉ dẫn dắt dưới, Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng, còn có Ngũ Thái cùng Thôn Ma Tử, năm người hóa làm một đạo độn quang mà đi, sát na ở giữa biến mất trên bầu trời Tần Quảng Thành.

Quỷ Giới mênh mông bát ngát, mênh mông vô biên, cho dù là thập tinh Quỷ Đế cường giả, cũng không dám nói mình có thể vượt ngang Quỷ Giới, đi khắp mỗi một nơi.

Năm người đều là đương thời cường giả tối đỉnh, độn thuật nhanh khiến người khó có thể tưởng tượng, đồng thời không ngừng vượt qua thời không, cho dù dạng này cũng là vừa đi vừa nghỉ, cuối cùng tại sau hai ngày, tiến vào một chỗ kỳ diệu chi cảnh, Trường Cốc Hỉ cái này mới ngừng lại được.

Quỷ Tàng nói: “Chúng ta còn bao lâu nữa mới đến?”

Trường Cốc Hỉ nhìn xem bốn phương tám hướng, nói ra: “Đã đến.”

Quỷ Tàng sững sờ nói: “Cái gì? Ngươi không phải nói một ngọn núi sao?”

Trường Cốc Hỉ nói: “La Phong Sơn, nơi này chính là. La Phong Sơn mênh mông vô biên, vô cùng vô tận, bên trên không gặp đỉnh, hạ không thấy đáy, nơi này chính là La Phong Sơn không gian.”

Quỷ Tàng nói: “Cái kia tiếp dẫn người đâu?”

Trường Cốc Hỉ nói: “Các ngươi đi theo ta.”

Hắn mặt sắc mặt ngưng trọng, tại không gian này bên trong nhắm mắt theo đuôi, mỗi một hạ đều đi được cực kỳ cẩn thận.

Dương Thanh Huyền lưu ý bốn phía, phát hiện hoàn cảnh nơi này, quy tắc, năng lượng, hoàn toàn chính xác cùng Quỷ Giới có một chút khác biệt, hắn thậm chí dâng lên một cái ý niệm trong đầu, có phải hay không đã rời đi Quỷ Giới rồi?

Đột nhiên, Trường Cốc Hỉ dừng bước lại, mấy người đều cảm nhận được phía trước một cỗ cực mạnh lực lượng khuấy động mà tới.

Trường Cốc Hỉ vươn tay cản tại phía trước, “Ầm ầm” một tiếng, cỗ lực lượng kia trực tiếp đâm vào Trường Cốc Hỉ phòng ngự bên trên, giống như là bị cản lại hồng thủy, một cái sụp đổ.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh, thấy chính năng lượng vẫn chưa tiêu tán, mà là ngưng tụ, hóa làm một cái quái vật to lớn, tại phía trước hư không bên trên xoay quanh, lần nữa đối với năm người đáp xuống.

Ngũ Thái bọn người đổi sắc mặt, hoảng sợ nói: “Chín sao Quỷ Đế?!”

Cái này tùy tiện xuất hiện một chích quái điểu, vậy mà liền có chế bá một phương tu vi cảnh giới.

Trường Cốc Hỉ sắc mặt trầm xuống, hắn dĩ nhiên nhìn ra cái này quái điểu linh trí cực thấp, chỉ là thuần túy năng lượng chỗ ngưng, lập tức liền không khách khí, lấy chưởng làm đao, liền bình thẳng hướng phía trước bổ tới.

“Ầm ầm!”

Hư không bị chém mở, quái điểu nổ vỡ ra đến, lần này mới cuối cùng tiêu tán.

Trường Cốc Hỉ nói: “Cẩn thận một chút, nơi này năng lượng trạng thái cực không ổn định.”

Mấy người đều phát hiện, thầm nghĩ: “Chúng ta cẩn thận một chút có ý nghĩa gì, đều là đi theo phía sau ngươi, ngươi chính mình cẩn thận một chút mới là chính sự.”

Năm người tiếp tục tại Trường Cốc Hỉ dẫn đạo hạ hướng phía trước được, càng nhiều cổ quái quái vật xuất hiện, hình thái ngàn vạn, nhưng tất cả đều là hỗn loạn năng lượng chỗ ngưng, thực lực đều tại Quỷ Đế cảnh giới không giống nhau, trước đó bọn họ gặp được con kia chín sao Quỷ Đế xem như tương đối cao cấp.

Đến đằng sau, năm người đều trở nên cảnh giác lên, bởi vì bọn họ phát hiện, chỗ này không gian bên trong trừ bọn họ bên ngoài, còn có những người khác, mà lại đều là thập tinh cảnh giới, hoặc là chín sao Quỷ Đế tồn tại.

Những người xa lạ này cùng bọn họ gặp nhau, đều là sắc mặt biến hóa, toát ra đề phòng thần thái, sau đó lẫn nhau vội vàng mà qua. Nhưng càng nhiều người đều là đi hướng cùng một phương hướng.

Trường Cốc Hỉ nói: “Những này người hẳn là đến tự với Quỷ

Giới địa phương khác, có mấy cái gương mặt ta tựa hồ có chút ấn tượng, tựa như là cái khác thành chấp chính ti.”

Quỷ Tàng cả kinh nói: “Có phải hay không thập tinh về sau, đều sẽ tới nơi này.”

Trường Cốc Hỉ lắc đầu nói: “Không nhất định, nhìn người lựa chọn đi. Chỉ bất quá thập tinh về sau liền có thể cảm ứng được La Phong Sơn. Có thể tu luyện tới thập tinh cảnh giới, nhiều ít cũng tiếp xúc đến Quỷ Giới tầng cao nhất cơ mật, biết La Phong Sơn là như thế nào một nơi. Sở dĩ có tới hay không, tất cả đều quyết định bởi với chính mình.”

Quỷ Tàng nói: “Nếu là tới đây không có gì ảnh hưởng, phàm là thập tinh Quỷ Đế cần phải đều sẽ tới a? Hẳn là đất này có cái gì chỗ kỳ lạ, khiến không ít thập tinh Quỷ Đế trong lòng có e dè?”

Trường Cốc Hỉ cười nói: “Ngươi ngược lại là thông minh. Tại Quỷ Giới trong truyền thuyết, La Phong Sơn là một chỗ có đi không về chi địa. Phàm là đi qua người, liền không ai có thể đủ trở về. Đương nhiên, cái này truyền thuyết có chút khoa trương, có thể sau khi đến lại về đi quỷ đế xác thực cực ít, ít cơ hồ chính là phượng mao lân giác.”

Chương 3291: Chúng Diệu Chi Môn

Mấy người đều là lớn kinh, Dương Thanh Huyền hỏi: “Sao lại biết như thế?”

Trường Cốc Hỉ lắc đầu nói: “Ta nào biết được, ta cái này cũng là lần đầu tiên đến La Phong Sơn.”

Chỉ có thể hai mặt nhìn nhau, bỗng nhiên có loại nội tâm run rẩy cảm giác, Ngũ Thái cùng Thôn Ma Tử càng là hối hận cùng đi qua.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Nàng cũng ở đây sao?”

Trường Cốc Hỉ nói: “Ta không có cách nào trả lời ngươi.”

Năm người tiếp tục hướng phía trước đi, trên đường gặp được người cũng không ngừng tăng nhiều, sau đó không lâu, liền gặp được một khối to lớn lục địa, trôi nổi trong hư không, tựa hồ là tất cả mọi người điểm cuối cùng.

Bọn họ độn bay qua, lập tức cảm ứng được khối đại lục này không tầm thường lực lượng, trực tiếp rơi vào ở giữa, không khỏi sợ ngây người, tại lục địa trung ương, lại là một tòa mênh mông thành trì, tọa lạc tại trong dãy núi.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Cái này... Thế mà có nguyên sinh cư dân...”

Tại vùng núi này bên trong, trừ từ Quỷ Giới các nơi đến thập tinh Quỷ Đế bên ngoài, còn có không ít thực lực tu vi bình thường thổ dân, những này thổ dân cùng quỷ tu tựa hồ có một chút khác nhau, bọn họ mặc dù cũng là linh thể cấu thành, nhưng thân thể muốn càng thêm giàu có một chút, càng tiếp cận với thực thể, tựa hồ là cấu thành nguyên tố nguyên do.

Quỷ Tàng cũng ngây ngẩn cả người, nhưng rất nhanh kịp phản ứng, "Dạng này kì lạ địa phương sẽ có sinh mệnh sinh ra, không thể bình thường hơn được đi, ngược lại là không có sinh mệnh mới kỳ quái đâu."

Lời tuy như thế, nhưng trong mấy người tâm vẫn là là lạ.

Dương Thanh Huyền nói: "Chúng ta muốn vào thành sao?"

Trường Cốc Hỉ lấy ra một cái vòng tay giống như đồ vật nắm ở lòng bàn tay, phía trên treo một đứa bé lớn nhỏ cỡ nắm tay bảo châu, óng ánh sáng long lanh, bên trong lơ lửng một cây lăng hình kim đồng hồ, nhẹ nhàng đong đưa một cái về sau, chính chỉ hướng thành trì phương hướng.

Trường Cốc Hỉ nói: "Đi thôi." Liền trực tiếp ngón tay giữa châm nâng ở lòng bàn tay, thuận theo phía trên phương hướng tiến lên.

Thành trì mặc dù to lớn, nhưng mười phần đơn sơ, mà lại tọa lạc tại quần sơn trong, cùng núi cơ hồ hòa làm một thể. Vãng lai người tuy nhiều, nhưng khách quan một tòa thành trì mà nói, lại hiển nhiên cực ít, thành nội giăng khắp nơi con đường bên trên, thưa thớt không có mấy người.

Năm người đi đến tường thành dưới chân, phía trên dùng quỷ dị chữ viết lấy "La Phong Thành" ba chữ, dùng con mắt nhìn lại, lập tức cảm thấy hai mắt bị đâm, cực độ đau đớn.

Năm người đều nháy nháy mắt, không nghĩ lại nhiều nhìn, trực tiếp vào thành.

Cửa thành là mở rộng ra, một đầu thẳng tắp tiền đồ tươi sáng trực tiếp thông hướng về phía trước, thành trì trung ương quảng trường bên trên, liếc mắt liền có thể nhìn thấy, một cái to lớn môn tọa lạc tại cái kia.

Không ít cùng Dương Thanh Huyền mấy người đồng dạng, đều là từ Quỷ Giới tới cường giả, giờ phút này cũng đồng thời tiến thành, mỗi người đều là cẩn thận mà ánh mắt mong chờ, hướng cái kia cửa lớn bay đi.

Trường Cốc Hỉ nhìn liếc mắt trong tay kim đồng hồ, cũng là chỉ hướng cái kia cửa lớn, lập tức cũng liền bay đi.

“Đây là cái gì?”

Không ít tiếng nghị luận từ quảng trường bốn phía truyền đến, đều vây quanh cái này cửa lớn xì xào bàn tán.

Có nơi đó thổ dân, đối với môn này sớm đã không thấy kinh ngạc. Mà từ Quỷ Giới tới cường giả, không khỏi sợ hãi than với môn này lực lượng, vẻn vẹn đứng ở phía dưới, liền cảm ứng được mình bị trấn áp.

Dương Thanh Huyền trong cơ thể đột nhiên run sợ một hồi, đúng là Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không bên trên truyền đến rất nhỏ chấn động, này binh khí cùng hắn tâm thần tương liên, Dương Thanh Huyền nháy mắt liền cảm ứng được một loại run rẩy, là phấn khởi, là khẩn trương, còn mang theo một tia sợ hãi.

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động mãnh liệt, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không từ khi sinh ra đến nay, chưa hề xuất hiện qua tình như vậy tự, phảng phất như gặp phải so với mình còn muốn tồn tại cường đại. Hắn ngẩng đầu, nhìn chằm chằm cái kia cánh cửa, chính là cánh cửa này mang cho Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không trấn áp cảm giác.

Môn hùng vĩ khí phách, như một ngọn núi đứng vững ở trong thiên địa, vô số quỷ dị tối nghĩa khó hiểu văn tự từ bên trên tự dưới, sắp xếp xuống tới, mỗi một chữ đều ẩn chứa sâu vô cùng đạo lý, lại khó có thể lý giải được. Tinh tế cảm ứng phía dưới, tâm thần của mình cũng giống như bị thu hút trong đó, tiến vào vô cùng vô tận không gian.

Dương Thanh Huyền kinh hãi phía dưới, vội vàng thu hồi chính mình thần thức, không còn dám nhìn.

Trường Cốc Hỉ mấy người cũng là như thế, từng cái lộ ra trước nay chưa từng có vẻ mặt ngưng trọng, đối với cánh cửa này tồn tại cùng thần bí, lên cực mạnh lòng hiếu kỳ.

Dương Thanh Huyền đột nhiên hai mắt đau xót, Hỏa Nhãn Kim Tinh lấp lóe xuống, lập tức liền cảm ứng được cả cái đầu đều muốn nổ tung, hắn bị đau rất nhỏ kêu một cái, hai tay che lấy đầu lâu, kêu lên: “Chúng Diệu Chi Môn!”

Sau đó hai mắt liền lâm vào hắc ám, rốt cuộc thấy không rõ bất kỳ vật gì.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, vội vàng vận chuyển đạo thể cùng Hỏa Nhãn Kim Tinh, kiểm tra một cái hai mắt, biết chỉ là tính tạm thời mù, nửa bên đầu đều là tê dại, cần chính mình một chút xíu khôi phục.

Quỷ Tàng quan tâm nói: “Ngươi không sao chứ?”

Dương Thanh Huyền lắc đầu, nhưng sắc mặt lại dị thường trắng bệch, hai mắt nhắm nghiền, hai hàng máu tươi chảy xuống, “Không có việc gì, chỉ là đâm một cái mắt, ta vừa rồi giống như nhìn thấy bốn chữ, gọi Chúng Diệu Chi Môn.”

“Chúng Diệu Chi Môn?”

Trường Cốc Hỉ bốn người đều nhíu mày lại, bọn họ cũng nhìn chằm chằm liền có thể nhìn hồi lâu, lại cái gì cũng không có.

Chung quanh không ít cường giả, đều dồn dập nghị luận.

Một người thẳng tiếp đi tới, khiếp sợ nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, trầm giọng nói: "Ngươi thật nhìn thấy Chúng Diệu Chi Môn cái này bốn chữ?!"

Cái này người một thân áo bào đen, mặt mũi tràn đầy hung ác tướng, nhưng lưu lộ ra ngoài cảnh giới lại cũng là thập tinh.

Trường Cốc Hỉ sợ Dương Thanh Huyền xảy ra chuyện, một bước hộ ở trước mặt hắn, đối với người kia lạnh lùng nói: "Thế nào, có không nhìn thấy, quan các hạ chuyện gì?"

Người kia giận tím mặt, chính muốn phát tác, đã thấy Trường Cốc Hỉ tu vi cũng không tầm thường, hoàn toàn không kém hắn, cái này mới tỉnh ngộ lại, nơi này không phải nơi ở của hắn, mà là La Phong Sơn, chính mình vẫn là được kiềm chế một chút, thế là ôm quyền chắp tay, khẽ nói: "Tại hạ Giác Nhất Bình, xin hỏi các hạ tôn tính đại danh."

Trường Cốc Hỉ suy nghĩ một chút, nói: "Danh tự này tựa hồ nghe qua, nhưng không quá nghĩ phải đứng dậy. Cho tới danh hào của ta, các hạ hơn phân nửa cũng không nhận ra. Ta tin tưởng lại tới đây bằng hữu, không khỏi là chúa tể một phương, quỷ bên trong hào kiệt, nhưng nơi này là La Phong Sơn, không phải Quỷ Giới, hi vọng mọi người lẫn nhau ở giữa còn là có thể thân mật chút, nơi này bất kỳ người nào, đều không phải hạng người bình thường."

Không ít người đều nhẹ nhàng gật đầu, tán đồng Trường Cốc Hỉ lời nói.

Giác Nhất Bình trầm mặt nói: "Ta cũng không có không thân thiện, chỉ là muốn hỏi một chút vị bằng hữu này, quả thật từ môn này bên trong thấy được Chúng Diệu Chi Môn bốn chữ?”

Tựa hồ vì hiện ra thân mật cùng thành ý, hắn lại từ trên thân lấy ra một cái dương chi ngọc bình, đưa ra ngoài, nói ra: “Ta cái này Lưu Kim Huyền Thủy, chính là giữa thiên địa nhất đẳng thánh dược chữa thương, cho dù là thập tinh Quỷ Đế cũng có thể tạo được tác dụng không nhỏ. Vị bằng hữu này đem này Huyền Thủy các tích hai nhỏ đến trong hai mắt, không bao lâu nữa liền có thể khôi phục thanh minh.”

“Lưu Kim Huyền Thủy?!”

Bốn phía truyền đến sợ hãi than thanh âm, từng đôi mắt đều là nhìn chằm chằm cái kia dương chi ngọc bình, lộ ra khao khát chi sắc.

Giác Nhất Bình khóe miệng có chút giơ lên, lộ ra đắc ý thần sắc.

Trường Cốc Hỉ trong mắt sáng lên, hắn cũng nghe qua này loại thần dược, lập tức liền nhận lấy, ôm quyền nói: “Cái kia ta liền thay ta vị bằng hữu này đa tạ các hạ rồi. Cho tới Chúng Diệu Chi Môn bốn chữ, chúng ta ngược lại nghĩ hỏi trước một chút, cái này bốn chữ là ý gì? Các hạ lại khẩn trương như vậy.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3292: Uy Hiếp Ta?

Chung quanh người cũng đều nhìn chằm chằm Giác Nhất Bình, muốn biết có quan hệ cái này Chúng Diệu Chi Môn lai lịch.

Giác Nhất Bình cười dưới, nói ra: “Tại một bản cổ xưa trên điển tịch gặp qua, lảng tai thấy tên này, cực kì kinh ngạc, sở dĩ nhịn không được chất vấn.”

Tất cả mọi người biết hắn lòng có giấu diếm, đều là trong lòng cười lạnh, có thể đi vào đất này, nào có hạng người bình thường? Đã hắn không muốn nói, tạm thời thì cũng thôi đi, đem hắn nhìn chằm chằm liền tốt.

Trường Cốc Hỉ đem Lưu Kim Huyền Thủy xóa một chút tại Dương Thanh Huyền trên hai mắt, quả nhiên, rất nhanh liền bị hai mắt hấp thu, khôi phục thị lực.

Dương Thanh Huyền lòng vẫn còn sợ hãi nhìn cái kia môn liếc mắt, không còn dám vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tinh, Trường Cốc Hỉ cùng Giác Nhất Bình đối thoại hắn nghe được nhất thanh nhị sở, nhàn nhạt nói ra: “Ta cũng là tại một bản cổ tịch bên trên gặp qua cái này bốn chữ, vừa rồi môn bên trong hoảng hốt hiện lên bốn chữ, cũng không biết có phải hay không cái này bốn chữ, có lẽ không phải đâu. A, làm sao chư vị đều không có nhìn thấy sao? Cái kia có lẽ là ảo giác của ta.”

Chung quanh người đều là trong nội tâm đau buồn, thầm nghĩ: “Đây cũng là một cái khó chơi kiểu người.”

Giác Nhất Bình càng là giống ăn đại tiện, khó chịu không nói ra được, chính mình còn tổn thất một bình Lưu Kim Huyền Thủy, hắn trầm giọng nói: “Tiểu huynh đệ, ngươi lại cẩn thận nghĩ nghĩ, đến cùng phải hay không thấy rõ ràng, chuyện này mười phần trọng yếu, thậm chí quan hệ tới đây mỗi người. Mọi người cũng đều không hi vọng đều ở cái này không chờ đợi đi.”

Hắn thấy Dương Thanh Huyền chỉ là chín sao Quỷ Đế trung giai, sở dĩ nói tới nói lui, có hay không đối với Trường Cốc Hỉ khách khí như vậy, có vẻ hơi thô bạo.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Vậy tại sao bốn chữ này mười phần trọng yếu đâu? Đại nhân dù sao cũng phải nói ra một cái đạo lý đến, nếu không ta thực sự không có tâm tư này trở về nghĩ, đến cùng phải hay không ảo giác.”

Giác Nhất Bình biết chính mình giấu không nổi nữa, nguyên bản còn nghĩ cất một chút tri thức của mình mình quý, ở đây địa phương xa lạ, có lẽ có cơ hội thu hoạch được lớn nhất lợi ích, nhưng nơi này người ai không phải nhân tinh, chính mình hiển lộ một chút, liền đã bị để mắt tới.

Hắn trầm tư dưới, chậm rãi nói ra: “Tương truyền Chúng Diệu Chi Môn thông hướng đạo khởi nguyên, bên trong có thế gian hết thảy diệu pháp diệu tướng, phàm là tiến vào người, đều có thể đạt được đại đạo, thành tựu vĩnh sinh.”

“Vĩnh sinh?”

Chung quanh người đều là chấn động, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Vĩnh sinh theo bọn họ, không khỏi quá mức phiêu miểu không đáng tin cậy, nếu nói tiến vào trong đó có thể thành tựu vạn cổ chí tôn, bọn họ rung động có lẽ còn lớn hơn.

Dương Thanh Huyền thì là trong lòng chấn động mãnh liệt, đây là hắn lần thứ ba tiếp xúc đến có quan hệ vĩnh sinh một chuyện, “Đổi thần đường, được vĩnh sinh”, còn có Ân Võ Điện bên trong vĩnh hằng con đường, giờ phút này lại xuất hiện cái này Chúng Diệu Chi Môn.

Chẳng lẽ thế gian thật có vĩnh sinh bất tử?

Hắn nhớ tới Huyền Thiên Cơ, khí có Thành Trụ Phôi Không, pháp có thành tựu ở dị diệt, mà duy đạo vĩnh hằng, chỉ có chân chính dung nhập đại đạo, mới có thể là vĩnh sinh bất tử.

Hắn đột nhiên nghĩ đến La Phong Sơn sự tình, không phải là Quỷ Giới chúng nhiều cường giả đi hướng đạo khởi nguyên con đường a? Chẳng lẽ cái này Chúng Diệu Chi Môn phía sau, chính là đạo khởi nguyên?

Một tên thập tinh quỷ tu khinh miệt cười nói: “Vạn cổ chí tôn đều có ngũ suy kiếp, trên đời này lấy ở đâu vĩnh sinh? Đều chỉ là một chút gạt người đồ chơi. Bản tọa sở cầu, cực kì đơn giản, chỉ cần chứng được vạn cổ chí tôn liền có thể. Cho tới cái này cái gì vĩnh sinh, liền cho các ngươi tốt.”

Giác Nhất Bình hắc âm thanh cười nói: “Có phải là thật hay không có vĩnh sinh? Cũng không phải chúng ta cấp độ này có thể tiếp xúc đến, chứng vạn cổ chí tôn tự nhiên là bước đầu tiên, cũng là lập tức trọng yếu nhất một bước. Như môn này thật sự là Chúng Diệu Chi Môn, cho dù không thể thu được được vĩnh sinh, nhưng đối với chúng ta hướng phía trước lại đi một bước, cũng tất nhiên có chỗ tốt cực lớn.”

Tất cả ánh mắt đồng loạt tất cả đều rơi trên người Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Giác Nhất Bình đại nhân nói như vậy, cái kia ta vừa rồi cẩn thận suy nghĩ nghĩ, lúc trước đích thật là thấy được Chúng Diệu Chi Môn bốn chữ, chân thật bất hư.”

Tất cả mọi người là xạm mặt lại, tâm muốn ở chỗ này không có chỗ nào mà không phải là nhân tinh, nghĩ bộ một điểm hữu dụng tin tức ra, thật sự là quá khó nha.

Đột nhiên một đạo thanh thúy nữ tử thanh âm truyền đến, “Cái này đích xác là Chúng Diệu Chi Môn, tiến vào bên trong, không chỉ có thể thu hoạch được tốt nhất tu luyện hoàn cảnh, mà lại hoàn toàn chính xác có thể thông hướng đạo khởi nguyên.”

Theo âm thanh âm vang lên, trên cửa xuất hiện kim sắc lưu quang, hóa làm từng cái ký tự, từ bên trong trào ra, nhưng sau khi ngưng tụ thành một tôn lục y nữ tử thân ảnh, đẹp như tiên nữ.

Tất cả mọi người là mở to hai mắt, gặp nàng từ trong môn ra, không dám thất lễ, vội vàng ôm quyền chắp tay.

Giác Nhất Bình kích động nói: “Cái này Chúng Diệu Chi Môn, chúng ta có thể vào không?”

Lục y nữ tử nói ra: “Có chút có thể, có chút không được.”

Giác Nhất Bình sửng sốt một chút, hỏi: “Như thế nào điều kiện mới có thể?”

Lục y nữ tử cười nhạt một tiếng, nói ra: “Ta nói có thể liền có thể, ta nói không được thì không được.”

Tất cả mọi người mặt xạm lại, cái này cũng quá bá đạo đi.

Nhưng nơi này dù sao cũng là địa bàn của người ta, tại không hiểu rõ ràng tình huống trước đó, không tiện lên tiếng, miễn cho làm chim đầu đàn bị đánh rụng.

Giác Nhất Bình lập tức đổi thành một bộ khuôn mặt tươi cười, thở dài nói: “Tại hạ Giác Nhất Bình, thập tinh Quỷ Đế trung giai, khẩn cầu cô nương để ta đi vào.”

Lục y nữ tử lườm hắn liếc mắt, khoát tay nói: "Thối lui." Sau đó ánh mắt rơi vào Dương Thanh Huyền mấy người trên thân, dùng tay chỉ nói ra: "Ngươi, ngươi, còn có ngươi..."

Nàng đem Trường Cốc Hỉ, Dương Thanh Huyền, Quỷ Tàng, Ngũ Thái cùng Thôn Ma Tử đều chỉ một lần, nói: "Các ngươi năm cái, cùng ta vào đi."

Tất cả mọi người là sắc mặt biến hóa, một cái xúm lại tới.

Giác Nhất Bình trầm giọng nói: "Thế nào, chỉ có bọn họ năm người có thể đi vào?"

Lục y nữ tử nói: "Đúng thế."

Mọi người đều xôn xao, đều là lộ ra bất thiện ánh mắt.

Bọn họ dù ở xa tới là khách, có chút câu nệ, nhưng vị nào không phải danh chấn một phương, trấn áp vạn cổ cái thế tồn tại, tại không có biết rõ ràng tình huống trước đó, đều có chút bó tay bó chân. Giờ phút này trực tiếp quan hệ đến chính mình lợi ích, liền không thể từ bỏ ý đồ.

Trong đó một tên lão giả cười lạnh nói: "Tiểu tỷ tỷ, cái này lời nói có phải hay không đem tất cả đều đắc tội rồi?"

Lục y nữ tử lườm hắn liếc mắt, xùy tiếng nói: "Ta đắc tội nhiều người đi, cũng lại không nhiều mấy người các ngươi."

Lão giả khẽ nói: "Có ít người, đắc tội lấy mười nghìn cái một trăm triệu cái cũng không quan hệ, mà có ít người đắc tội một cái, liền sẽ vạn kiếp bất phục."

Lục y nữ tử cười lạnh nói: "Ngươi chẳng lẽ tự cho rằng ngươi chính là một cái kia a?"

Lão giả hai tay ôm ngực, một cái tản mát ra cường đại khí tức, hướng bốn phương tám hướng ép tới, lại cũng là thập tinh Quỷ Đế, hừ lạnh nói: “Ta có phải hay không một cái kia, tiểu tỷ tỷ có thể thử một chút. Nhưng ta liền sợ tiểu tỷ tỷ thử về sau, lại không có thuốc hối hận ăn.”

Lục y nữ tử nói: “Đã ngươi nói như vậy, cái kia ta liền coi như sợ ngươi tốt, ngươi cũng theo ta tiến vào đi.”

Đám người một trận ngã xỉu, còn có thể dạng này?

Thế là từng cái phóng xuất ra cường đại năng lượng, hướng bốn phương tám hướng áp bách tới.

Giác Nhất Bình cũng không cam chịu lạc hậu, phóng xuất ra thập tinh Quỷ Đế khả năng.

Lục y nữ tử lạnh lùng nhìn xem đám người, nói: “Các ngươi đây đều là đang uy hiếp ta rồi? Tốt, đã như vậy, vậy tất cả vào đi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3293: Đại Đạo Văn Tự

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, cảm thấy họa phong có chút không đúng, nhưng mình mấy người khẳng định có Vi Lạp chiếu cố, cũng không cho tới có việc.

Cho tới những người khác cũng không rõ ràng.

Theo lý mà nói, dám uy hiếp Chúng Diệu Chi Môn người, sang năm lúc này mộ phần thảo cần phải có cao vài thước. Nhưng những người trước mắt này không có chỗ nào mà không phải là thiên hạ bá chủ, trấn áp vạn cổ tồn tại, cho dù là cái này lục y nữ tử, hẳn là cũng không có biện pháp gì a?

Nghĩ như vậy, ngay tại lục y nữ tử dẫn dắt dưới, dần dần bước vào Chúng Diệu Chi Môn.

Lão giả kia cùng Giác Nhất Bình mấy người cũng vội vàng đuổi theo.

Rất nhanh, hết thảy hơn ba mươi người, tất cả đều nối đuôi nhau mà vào.

Bên trong là một vùng thung lũng, cùng Quỷ Giới hoàn cảnh hoàn toàn khác biệt, xanh um tươi tốt, khắp nơi lấp đầy sinh cơ, còn có hồ nước tô điểm tại đại địa phía trên, cỏ cây sinh trưởng, muôn hoa đua thắm khoe hồng.

“Đây là…”

Tất cả mọi người đều lấy làm kinh hãi.

Cơ hồ đều là đến từ Quỷ Giới, đối với loại hoàn cảnh này cũng không thích ứng, nhưng cũng không lâu lắm, tất cả đều vui vô cùng. Tại bên trong vùng thế giới này, lại có đại đạo chi lực chảy xuôi.

Dương Thanh Huyền cũng là giật nảy cả mình, từ Thương Khung Tinh Vực đến nay, trừ lần kia tiến vào đại đạo trường hà, lại không có gặp qua đại đạo năng lượng so cái này hiếu thắng địa phương.

Quỷ Giới người mặc dù đối với sinh cơ cũng không thích ứng, nhưng đạo hóa ngàn vạn, ngàn vạn lại về với một, càng tu luyện đến đỉnh phong, đối với đạo trường thích ứng tính liền càng mạnh, không bao lâu, mỗi người liền đã thích ứng xuống tới.

Lục y nữ tử nói ra: “Chúng Diệu Chi Môn, đích thật là giữa thiên địa huyền diệu nhất địa phương một trong. Tương truyền nơi này cùng khởi nguyên chi địa là tương thông, bên trong đại đạo khí tràng, cũng đều là từ khởi nguyên chi địa truyền đến. Có thể ở đây tu luyện, là các ngươi đời này đỉnh phong.”

Mỗi người đều kích động không thôi, ở trong môi trường này, bọn họ có cực lớn lòng tin, có thể gậy dài trăm thước tiến thêm một bước.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Tiểu tỷ tỷ, ngươi vừa nói tương truyền? Chẳng lẽ tiểu tỷ tỷ cũng không xác định sao?”

Lục y nữ tử nhìn hắn liếc mắt, cười nói: “Không xác định, cho dù là ta, đối với cái này Chúng Diệu Chi Môn lý giải cũng cực kì có hạn.”

Nàng nụ cười này cười đến nhìn rất đẹp, như là xuân về hoa nở, để người hai mắt tỏa sáng.

Mọi người trong lòng thầm nghĩ, nguyên lai nữ tử này cũng không phải như vậy băng băng, chỉ bất quá phải xem là đối ai. Mọi người đều đem ánh mắt nhìn về phía Dương Thanh Huyền, lộ ra phiền muộn cùng căm thù ánh mắt.

Lục y nữ tử nói: “Đi theo ta đi, đợi chút nữa ngươi đều sẽ rõ. Bất quá chú ý dưới chân, chục triệu muốn theo sát bước tiến của ta. Nơi này tùy tiện đi nhầm một bước, đều là sẽ chết người đấy.”

Nói xong, lục y nữ tử liền mở ra bộ pháp, hướng phía trước đi đến.

Nàng mỗi một bước đều kiên cố giẫm ở trên mặt đất, lưu lại nhàn nhạt dấu.

Những dấu chân kia trên có ánh sáng nhạt lưu chuyển, nhưng rất nhanh liền tán đi không gặp, tựa hồ là ám chỉ cái gì.

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, liền trực tiếp giẫm tại lục y nữ tử dấu chân bên trên, một bước một ấn, hoàn hoàn chỉnh chỉnh đi theo tiến lên, không dám có chút sai lầm.

Đồng thời ám chỉ Quỷ Tàng mấy người.

Thôn Ma Tử nhịn không được cười nói: “Công tử không khỏi quá nhỏ nói thành to đi.” Nhưng lập tức cảm ứng được Trường Cốc Hỉ ánh mắt, dọa đến run một cái, không dám nói nữa, thành thành thật thật y dạng họa hồ lô theo ở phía sau.

Giác Nhất Bình mấy người cũng đều cùng lên đến, đi chưa được mấy bước, bỗng nhiên một người hoảng sợ quát to một tiếng, dưới chân hắn tách ra hào quang rực rỡ, một vòng kim quang phù dưới chân hắn, đồng thời hướng tứ phía khuếch tán, hình thành một cái mười trượng đường kính hình tròn trận pháp.

Người kia dù kinh, nhưng cũng chưa sợ hãi, dù sao chín sao Quỷ Đế đỉnh phong thực lực bày ở cái kia.

Khẽ quát một tiếng, liền vận chuyển lực lượng, muốn nhảy lên đột phá không gian, lại đột nhiên phát phát hiện mình hoàn toàn bị định trụ, vô luận như thế nào vận chuyển lực lượng, đều không thể tránh thoát đại trận này trói buộc.

“Không được!”

Đây là hắn mới ý thức tới tình huống không ổn, đối với đám người kêu lên: “Cứu ta!”

Có thể mỗi người đều là bo bo giữ mình, ai sẽ mạo hiểm tiến lên?

Người kia dưới chân kim quang thuận theo chân của hắn đi lên nước vọt khắp toàn thân, đem hắn hoàn toàn bọc thành một cái kim nhân, sau đó liền hóa làm chất lỏng màu vàng rơi xuống, vung đầy đất.

Màu đen trên mặt đất trở nên kim quang điểm điểm, nhưng những này dịch Thể Châu tử một chút xíu liền bị đại địa hút vào đi vào, sau đó triệt để biến mất không thấy gì nữa.

Đám người tựa hồ có loại ảo tưởng, giống như bốn phía cỏ cây hoa tươi mở càng tươi đẹp hơn.

Trước mắt cái này bức cảnh tượng, là xuân noãn thời tiết, tất cả mọi người đều không cảm giác được một tia ấm áp, toàn thân như rơi vào vạn cổ hàn băng, thẳng đông lạnh thấu xương tủy, khó nói lên lời lạnh, linh hồn cũng giống như đông cứng.

“Chi!” Sau nửa ngày, mới có người hút ngụm hơi lạnh, toát ra to lớn sợ hãi cùng sợ hãi.

Vừa rồi người kia thế nhưng là hàng thật giá thật chín sao Quỷ Đế đỉnh phong a!

Cứ như vậy không nói một tiếng, a, không đúng, hô một câu

"Cứu ta", sau đó liền hôi phi yên diệt, thành cái này xuân noãn đại địa phân bón.

Đám người còn có chút phản ứng không kịp, "Chín sao Quỷ Đế đỉnh phong... Chín sao Quỷ Đế đỉnh phong...", trong đầu không ngừng chiếu lại cái từ ngữ này, từng cái hóa đá tại chỗ, giống như là bị pháp thuật định trụ.

Lục y nữ tử dừng bước lại, quay đầu nở nụ cười xinh đẹp, "Mọi người không cần nhìn, đi nhanh đi. Hắn đã hóa làm sơn hà này đại địa, hóa làm cái này một ngọn cây cọng cỏ, hóa làm trong thiên địa này thuần chính nhất năng lượng, vĩnh sinh."

"Chi!"

Mấy chục người đều là toàn thân run rẩy, lạnh đến phát run, răng run lên.

Lục y nữ tử lần này cũng cười hết sức xinh đẹp, nhưng trong mắt của mọi người, lại phảng phất là thế gian ác nhất ma, là một vệt vung đi không được ác mộng.

Vừa mới một màn này, sợ là bọn họ tại sau này tuế nguyệt bên trong, đều khó mà quên, nếu như bọn họ còn có sau này tuế nguyệt...

Dương Thanh Huyền trong lòng cũng sinh ra vô cùng sợ hãi, run giọng nói: "Tiểu tỷ tỷ, vừa rồi cái kia là chuyện gì xảy ra? Người kia giống như dẫm lên cái gì liền..."

Lục y nữ tử cười nói: "Là dẫm lên đại đạo văn tự. Tương truyền nơi này cùng đạo khởi nguyên là tương thông, trừ sẽ có đại đạo khí tức phiêu dật tới, đồng thời cũng sẽ có một ít đại đạo văn tự xuất hiện tại đây. Một khi đụng phải, ha ha, vậy liền chúc mừng ngươi, trực tiếp hóa đạo vĩnh sinh nha."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Đại đạo văn tự?" Hắn dùng

Hỏa Nhãn Kim Tinh hướng bốn phương tám hướng nhìn lại, lại cái gì cũng không có phát hiện.

Lục y nữ tử nói: “Đại đạo văn tự, kỳ thật chính là đại đạo một loại biểu hiện hình thức. Đạo có thể dùng thực thể, như nhật nguyệt tinh thần, giang hà lớn biểu hiện ra ngoài, cũng có thể dùng hư thể, như đạo pháp thần thông, hội họa văn tự biểu hiện ra ngoài. Vừa rồi người kia dẫm lên văn tự, chính là đại đạo biến thành. Hì hì, nơi này mặc dù có đại đạo văn tự, nhưng lại cũng không nhiều a, vừa rồi người kia vận khí thật là tốt.”

Giác Nhất Bình vội vàng hỏi: “Cái kia như thế nào mới có thể tránh đi đâu?”

Lục y nữ tử nói: Vậy thì muốn xem vận khí nha.."

Đám người: “...”

Thôn Ma Tử càng là sắc mặt bạc trắng, lúc này mới minh bạch Dương Thanh Huyền truyền âm ý nghĩa, nội tâm dâng lên to lớn sợ hãi cùng cảm kích, thầm mắng mình thiểu năng, kém chút tìm đường chết không thể sống.

Lục y nữ tử cười nói: “Đi thôi, chính mình cẩn thận một chút.”

Nói xong liền xoay người, tiếp tục đi đến phía trước.

Chương 3294: Lần Này Thảm Rồi

Lần này tất cả mọi người đều nơm nớp lo sợ, theo sát phía sau, không người nào dám vượt qua một bước.

Nhưng dù vậy, đi không bao lâu, lại một người xảy ra trạng huống, lần nữa đạp trúng đại đạo văn tự, kêu thảm một tiếng.

Lần này không phải kim quang, mà là đại địa bên trên xuất hiện một cái đen kịt động, chậm chậm một chút điểm tướng người kia thôn phệ đi vào. Vô luận người kia như thế nào giãy dụa, như như vũng bùn, căn bản không thoát khỏi được.

Người kia hoảng sợ hét lớn: “Cứu ta, tiểu tỷ tỷ cứu ta! Chỉ cần có thể cứu ta một mạng, ta cái gì đều nguyện ý nỗ lực!”

Lục y nữ tử thở dài: “Vừa nói xong muốn chính các ngươi cẩn thận, làm sao lại trúng chiêu? Có phải hay không coi lời ta nói là gió bên tai? Ta bất quá chỉ là một vị cô gái yếu đuối, có năng lực gì có thể từ đại đạo chi lực bên trong đem ngươi cứu trở về? Lại nói, ngươi cũng chỉ là một tên chín sao Quỷ Đế, có thể có cái gì nỗ lực là có thể đả động ta? Tuyệt đối đừng nói với ta dung mạo ngươi đẹp trai.”

Người kia lo lắng vạn phần, liều mạng quơ tay, “Ta đích xác dáng dấp đẹp trai...”

Lục y nữ tử ném ra một khối đá lớn, đem hắn trực tiếp nện vào trong động, nói: “Một chút tự mình hiểu lấy đều không có.” Sau đó nói với đám người: “Đi thôi, ta nhắc lại các ngươi một lần, chính mình cẩn thận một chút.”

Trong mọi người tâm đều có mười nghìn dê đầu đàn lạc đà chạy qua, “Cái này khiến chúng ta làm sao cẩn thận a?” Khóc tâm đều có.

Dương Thanh Huyền cũng xạm mặt lại, càng thêm một tia không kém giẫm lên lục y nữ tử dấu chân, không dám có mảy may lệch cách.

Trường Cốc Hỉ mấy người cẩn thận theo ở phía sau, nhắm mắt theo đuôi.

Sau đó không lâu, liền bị người hữu tâm phát hiện quy luật của bọn họ, vội vàng đi theo Dương Thanh Huyền mấy người đằng sau, hình thành một đầu đội ngũ thật dài, những phản ứng kia hơi chậm, lại ngỏm rồi mấy cái.

Đi thành một đường thẳng về sau, quả nhiên đều bình an vô sự, mọi người nội tâm lần nữa chạy qua mười nghìn dê đầu đàn lạc đà, mắng to lục y nữ tử.

Về sau lên đường bình an, đi đến một chỗ khoáng đạt bình nguyên, phía trên có đại lượng kiến trúc nhóm, đều mười phần đơn sơ, tất cả đều là đơn giản mật thất bộ dáng, giống như có không ít người nhóm ở nơi này.

Kiến trúc rải rác phân bố trên bình nguyên, không có bất kỳ quy tắc nào khác, đều giống như chính mình tiện tay dựng. Lẫn nhau ở giữa cũng nhìn không ra cái gì con đường, muốn nói là một tòa thành nhỏ cũng không giống. Dù sao đều là cường đại võ tu, muốn đi đâu tất cả đều thuấn di liền có thể, không cần có đạo đường.

Chỉ có linh tinh mấy người tại kiến trúc nhóm bên trong lẫn nhau trò chuyện, đều là mặt sắc mặt ngưng trọng, tại xâm nhập suy nghĩ.

Dương Thanh Huyền phát hiện có thật nhiều tổn hại hòn đá, tản mát trên bình nguyên, tất cả đều là ẩn chứa năng lượng cực lớn Tinh Thần thạch, có chút còn đơn giản chồng chất cùng một chỗ, còn có thể nhìn ra mật thất hình thức ban đầu. Lúc trước mật thất tàn phá bỏ phế, hậu nhân lại lúc trước cơ sở bên trên tu kiến mật thất. Dạng này dẫn đến tầng tầng lớp lớp, liếc nhìn lại cực bất quy tắc.

Cái này cũng rất có thể nói rõ đất này chỗ kỳ lạ.

Lục y nữ tử vừa xuất hiện, lập tức hấp dẫn những trò chuyện kia người ánh mắt.

“Là Lục Hoàng! Lục Hoàng tiểu tỷ tỷ đến rồi!” Một người trong đó lộ ra vẻ mừng như điên, thân ảnh chớp động phía dưới liền tới nghênh đón.

Những người khác cũng đều từ bỏ trò chuyện, suy nghĩ, thuấn di mà đến, nghênh đón lục y nữ tử.

Dương Thanh Huyền bọn người là trong lòng chấn động mãnh liệt, mấy người kia không khỏi là thập tinh Quỷ Đế, trong đó ba người mơ hồ còn có thập tinh đỉnh phong tu vi, để đám người thần thức quét qua về sau, liền tâm can run rẩy.

“Lục Hoàng tiểu tỷ tỷ, làm sao có rảnh đến xem chúng ta? Hì hì, đây đều là mới tới cư dân sao? Làm sao thực lực giống như có chút xoa nha.”

Trong đó một tên nam tử áo xanh nhàn nhạt ánh mắt đảo qua đám người, một bộ băng lãnh bộ dáng, nhưng mặt hướng lục y nữ tử thời điểm, lập tức trở nên vô cùng nhiệt tình, thậm chí còn có vẻ nịnh hót.

“Chẳng lẽ Quỷ Giới xảy ra đại sự gì? Thế mà xuất hiện cường giả đứt gãy.” Một tên khác dáng lùn đầu quỷ mập giật mình nói:

“Cái này một nhóm cư dân thực lực, hoàn toàn chính xác không đáng chú ý nha.”

Giác Nhất Bình mấy người đều là xạm mặt lại, bọn họ không khỏi là quát tháo Quỷ Giới tồn tại, phổ thông quỷ tu muốn thấy bọn họ liếc mắt, đều muôn vàn khó khăn, có thể cùng bọn họ nói câu nói trước, đều đã là suốt đời lớn lao vinh hạnh. Không nghĩ tới ở đây, lại bị quở trách không còn gì khác.

[truyen cua tui ʘʘ vn]❊ Có mấy người sắc mặt lập tức không xong, cực kỳ khó coi.

Một tên hất lên tóc lão giả cười nói: “Ha ha, những này tiểu bằng hữu giống như lòng có không phục đâu. Rất lâu chưa từng gặp cái này loại áp chế bức, thật muốn đem chúng nó chà đạp một phen.”

Cái kia tên quỷ mập cười nói: “Cẩn thận Lục Hoàng tiểu tỷ tỷ đánh ngươi.”

Lão giả hai mắt lộ ra tinh quang, mang theo tham lam cùng nịnh nọt thần sắc, lấy lòng giống như nói với lục y nữ tử: “Lục Hoàng tiểu tỷ tỷ mang quả tới rồi sao?”

Mấy người khác vừa nghe đến “Quả” hai chữ, đều trở nên khẩn trương cùng phấn khởi, từng cái toát ra ánh mắt tham lam, nhìn chằm chằm lục y nữ tử, sợ nàng chạy như vậy.

Lục y nữ tử cười nói: “Ta chỉ dẫn theo một chút, nhưng lại không nhiều. Lần này tới không phải cho các ngươi phát quả, là có chuyện quan trọng khác. Bất quá các ngươi đều đoán sai, những này người cũng không phải là ta mang tới cư dân. Mà là ta đi đón dẫn bằng hữu thời điểm, tại Chúng Diệu Chi Môn bên ngoài, bọn họ từng cái uy hiếp ta, nếu là ta không dẫn hắn nhóm tiến đến, bọn họ sẽ phải đem ta giết.”

“Cái gì? Không phải Lục Hoàng tiểu tỷ tỷ mang vào cư dân?”

“Hắn, bọn họ còn uy hiếp muốn giết Lục Hoàng tiểu tỷ tỷ?”

Những người kia đều trợn mắt hốc mồm, giống như là gặp cực kì khó tin sự tình, nửa ngày đều phản ứng không kịp.

Lục y nữ tử vẻ mặt đau khổ nói: “Đúng vậy a, ta thật đáng thương a, bọn họ cả đám đều bắt nạt ta. Các ngươi có hay không ai nguyện ý giúp ta một chút? Giúp ta đánh hắn nhóm. Đánh chết một cái, ta nguyện ý cho một viên quả.”

“A?!” Những người kia giống như là nghe được cái gì kinh nổ tin tức, sau khi khiếp sợ, hóa làm vô tận mừng rỡ.

“Ha ha ha ha! Một mạng đổi một quả, phát, phát đạt!” Tên lão giả kia đột nhiên nuốt nuốt trôi, kêu lên: “Tất cả mọi người đều là của ta, đừng giành với ta!”

Nói xong cũng trực tiếp xông tới, một cỗ sức mạnh đáng sợ ở trên người hắn ấp ủ, nháy mắt liền nhảy lên tới đỉnh phong. Vô số vỡ vụn không gian chi lực, tại thân thể của hắn bốn phía bộc phát cùng lan tràn. Khủng bố uy áp bao phủ tại mỗi người trên đầu.

“Thập tinh đỉnh phong! Là thập tinh đỉnh phong Quỷ Đế a!”

Lục y nữ tử sau lưng mấy người, đều hoảng sợ lộ ra vẻ bối rối, vội vàng tản ra, chuẩn bị nghênh chiến.

“Tư Đồ lão quỷ, đừng muốn nuốt một mình!”

Cái kia nam tử áo xanh trên mặt lộ ra vẻ lo lắng, sợ Tư Đồ vượt lên trước, hai tay vận quyết, một mảnh mênh mông quỷ khí bành trướng mà ra, sát na ở giữa sấm sét vang dội, đại địa rạn nứt. Phiến bình nguyên này giống như là muốn nháy mắt lật úp, hóa làm kiếp tro.

“Thập tinh đỉnh phong! Lại là một vị thập tinh đỉnh phong!”

Giác Nhất Bình mấy người càng thêm tuyệt vọng.

Còn lại mấy người không khỏi là tranh nhau chen lấn xuất thủ, sức mạnh bùng lên bên trong, tu vi thấp nhất một vị cũng là thập tinh Quỷ Đế trung giai.

Dương Thanh Huyền mấy người đồng dạng trong lòng rung động, cái này Chúng Diệu Chi Môn bên trong, là như thế nào một nơi a? Thế mà thập tinh Thiên Giới nhiều như chó! Sợ là tại đời sơ sinh đại vũ trụ bên trong, đều không có loại tình cảnh đáng sợ này.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3295: Thánh Sứ

Lục y nữ tử vội vàng kêu lên: “Chậm đã! Không nên thương tổn đến bằng hữu của ta.”

Nếu là nàng muộn nói sát na, Dương Thanh Huyền mấy người sợ là đã hôi phi yên diệt.

Mấy đạo cường đại lực lượng đình trệ trong hư không, bất cứ lúc nào cũng sẽ trấn áp xuống, hủy diệt nơi này hết thảy.

Giác Nhất Bình bọn người là khóc không ra nước mắt, muốn chạy trốn cũng không được, hư không đã sớm bị ràng buộc ở, vô luận là độn bay vẫn là thuấn di vẫn là xuyên qua, đều hoàn toàn bị trấn áp.

Ở trong mắt những cư dân này, mỗi người bọn họ liền là một cái quả, tùy tiện trốn đi một cái, chính là đào tẩu một viên quả, là bọn họ tuyệt không thể chịu đựng.

Tư Đồ lão quỷ vội vàng nói: “Vị nào là Lục Hoàng tiểu tỷ tỷ bằng hữu? Còn xin chỉ ra, để phòng ngộ thương.”

Lục y nữ tử theo ngón tay hạ Dương Thanh Huyền chờ năm người.

Giác Nhất Bình cuối cùng hỏng mất, kêu khóc nói: “Lục Hoàng tiểu tỷ tỷ tha mạng a, chúng ta tuyệt không phải cố ý uy hiếp, nhưng cầu tha ta nhóm một mạng. Ngày sau làm trâu làm ngựa chúng ta đều nguyện ý.”

Nam tử áo xanh cười lạnh nói: “Chỉ bằng các ngươi, cũng muốn cho Lục Hoàng tiểu tỷ tỷ làm trâu làm ngựa, các ngươi xứng sao?”

Tư Đồ Đạo: “Đúng đấy, loại này với tha cho ngươi nhóm một mạng, còn muốn cho các ngươi tốt chỗ, các ngươi nghĩ đến thật đẹp a.”

Mấy người khí thế trên người lập tức làm điều chỉnh rất nhỏ, đem Dương Thanh Huyền năm người phóng xuất ra, sau đó như mưa to lưu tinh hướng mặt khác mấy chục người đánh tới.

Đúng lúc này, vài đạo kiếm khí hoành không mà đến, vượt lên trước tại mấy người kia xuất thủ trước đó, chém vào đại địa, nháy mắt thu hoạch được mấy người tính mạng.

Lại có vô số ma thủ từ khắp mặt đất tuôn ra, chụp vào những này người, trực tiếp bóp nát rất nhiều.

Còn có quỷ dị cực quang trống rỗng xuất hiện, lặng yên không tiếng động thu hoạch tính mạng.

Là những còn tại kia trong mật thất cường giả xuất thủ.

Tư Đồ hai mắt bạo khởi, hét lớn: “Không cần cướp ta quả!” Liều mạng đem thần thông nện hạ xuống.

Dương Thanh Huyền mấy người chỉ cảm thấy thiên địa sụp đổ, hoàn vũ vỡ vụn, cái này đáng sợ năng lượng chấn động bên trong, căn bản cái gì đều phân không phân rõ được, khủng bố như vậy lực lượng hủy diệt dưới, liền xem như vạn cổ chí tôn cũng phải bỏ mạng a!

Đúng lúc này, một đạo thanh lãnh thanh âm truyền đến, “Đều dừng tay.”

Sát na ở giữa, thời không giống như là trở nên bất động, hết thảy động thái sự vật đều bị đọng lại, những này cái thế cường giả đem chính mình thi triển ra đi thần thông đều định tại cái kia, phảng phất câu nói kia có vô thượng uy năng, ai cũng không dám chống lại. Cho dù là không có có ý thức năng lượng, quy tắc, thời không, đều muốn tại câu nói kia hạ thần phục.

Dương Thanh Huyền toàn thân chấn động, hắn chưa từng nghe qua đạo thanh âm này, nhưng lại giống như là nghe qua rất nhiều năm.

Cái này sát na thời gian trôi qua bên trong, trong đầu hiện ra vô số hình tượng, kim sắc quang huy, đại dương vô tận, mênh mông vòm trời...

“Tướng hận không như nước thủy triều có tin.”

“Tương tư bắt đầu cảm giác biển không phải sâu.”

Dương Thanh Huyền mở ra một tia con mắt, thuận theo thanh âm kia nhìn lại, nhưng năng lượng trong thiên địa quá mức hỗn loạn, đồng thời cường đại đến khiến người khủng bố cùng run sợ trình độ, căn bản là cái gì cũng nhìn không thấy.

Nhưng rất nhanh, sở hữu năng lượng đều tan thành mây khói, phảng phất bị mảnh này hư không hấp thu hết.

Chậm rãi, hết thảy đều trở lên rõ ràng, khôi phục lại cái kia xuân về hoa nở bình nguyên, ánh nắng tươi sáng, xanh như mới rửa, vạn dặm không mây.

[truyen cua tui đốt net] Trong tràng nhiều hơn rất nhiều người, lại ít đi rất nhiều.

Nhiều chính là đất này cư dân, từ trong mật thất ra không ít, lại có bốn mươi, năm mươi người nhiều.

Thiếu đi chính là Giác Nhất Bình mấy người, nguyên bản có ba mươi, bốn mươi người, hiện tại liền biến thành năm người, hơn nữa còn trọng thương tại người, nằm rạp trên mặt đất thoi thóp, rên thống khổ.

Năm người này đều là thập tinh quỷ đế tồn tại, trong khoảnh khắc đó thi triển ra suốt đời phòng ngự cường đại nhất, lại cũng chỉ là thoáng qua sụp đổ. Còn tại nữ tử kia thanh âm kịp thời, lúc này mới bảo trụ một cái mạng, lại cũng không biết tiếp xuống vận mệnh, nội tâm một trận tuyệt vọng.

Dương Thanh Huyền ngơ ngác nhìn trong tràng một thân ảnh, hoàn mỹ trên gương mặt không có có mảy may tì vết, cả người tựa như là một khối mỹ ngọc điêu thành, mỗi một phần đường cong đều như thế tinh xảo hoàn mỹ, tựa như trời sinh đạo nuôi, tự nhiên mà thành.

Hắn nuốt xuống dưới, gương mặt này cùng Tử Dạ Tử Diên rất giống, nhưng vô luận là khí chất vẫn là hình tượng, đều ở xa Tử Dạ Tử Diên phía trên, cũng trong đầu vị kia Vi Lạp phía trên.

Dương Thanh Huyền duy nhất khẳng định là, trước mắt nữ tử này chính là Vi Lạp đạo thứ ba hồn phách, chỉ là chẳng biết trải qua cái gì, trở nên dạng này xu thế với hoàn mỹ.

Lục Hoàng sớm đã tại nữ tử kia trước mặt, cung kính cong xuống, “Thánh sứ.”

Có mặt bốn năm mươi vị nguyên tác cư dân đều là dồn dập cong xuống, “Thánh sứ.”

Trường Cốc Hỉ cũng trong kinh hoảng, vội vàng cong xuống, cung kính nói: “Gặp qua Thánh sứ.”

Ngũ Thái cùng Thôn Ma Tử thấy Trường Cốc Hỉ như vậy, tự nhiên không dám thất lễ, đi theo cong xuống, “Thánh sứ.”

Toàn trường chỉ có Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng hai người, lẻ loi độc lập, có vẻ hơi hạc lập đàn gà.

Cô gái kia nói: “Lục Hoàng, ta chỉ là để cho ngươi kêu người mang vào, làm sao dẫn xuất phong ba lớn như vậy?”

Lục Hoàng cúi đầu nói: “Thánh sứ, những người này ở đây ngoài cửa uy hiếp ta, nói ta không dẫn hắn nhóm tiến đến liền muốn giết ta.”

Cô gái kia nói: “Thế là ngươi liền đem hắn nhóm đưa vào đến nhận lấy cái chết?”

Lục Hoàng làm cái mặt quỷ, hoạt bát nói ra: “Dù sao Tư Đồ bọn họ nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, nơi này cũng đều hủy qua vô số lần, liền cho bọn họ tìm một chút chuyện làm nha.”

Tư Đồ vội vàng cười làm lành nói: “Lục Hoàng tiểu tỷ tỷ nói rất đúng, chúng ta thực sự nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi.”

Hắn cúi đầu, trên mặt khuôn mặt tươi cười biến mất, hướng còn lại mấy cái bên kia người trừng đi, lộ ra hung ác tướng, giống như tại nói lại dám cướp ta quả. Những người khác tất cả đều quay sang, giả vờ như không nhìn thấy.

Nữ tử khoát tay nói: “Tốt, hồ nháo cũng náo qua, đáng chết người cũng đều chết rồi, cứ như vậy đi. Năm người này tại vừa rồi trong nháy mắt đó còn có thể sống sót, chứng minh thực lực không ít, cũng liền lưu tại trong môn đi.”

Lục Hoàng cùng mọi người đồng thanh nói: “Vâng.”

Giác Nhất Bình cùng bốn người khác nằm trên mặt đất, phảng phất nghe được thế giới bên trên tuyệt vời nhất thanh âm, kích động lệ rơi đầy mặt, không ngừng dập đầu bái tạ.

Nữ tử đối với Trường Cốc Hỉ nói: “Các ngươi bốn người nếu là nguyện ý, cũng có thể lưu lại.” Sau đó ánh mắt phức tạp nhìn qua

Dương Thanh Huyền, phảng phất khe khẽ thở dài, nói: “Ngươi đi theo ta đi.”

Dương Thanh Huyền lập tức thành mục tiêu công kích, mấy chục đạo ánh mắt cổ quái rơi ở trên người hắn, đều tại nghĩ tiểu tử này là ai? Tiểu tử này có có tài đức gì, lại có thể đạt được Thánh sứ tự mình triệu kiến.

Dương Thanh Huyền bị đám người chằm chằm có chút xấu hổ, da mặt cười khan hai lần, nói với nữ tử kia: “Chào ngươi.”

Nữ tử nhẹ gật đầu, liền xoay người, trực tiếp hướng nơi xa đi đến.

Dương Thanh Huyền tại trước mắt bao người, cùng sau lưng nữ tử, nhắm mắt theo đuôi, giẫm lên nữ tử dấu chân, không dám bước ra nửa bước.

Quỷ Tàng nhíu mày lại, vẫn là dừng lại ở tại chỗ, không có đi theo.

Rất nhanh, hai người liền rời đi kiến trúc nhóm, mơ hồ còn có thể nghe được sau lưng truyền đến tiếng cãi vã, “Ta giết mười hai cái!”, “Đánh rắm! Trong đó có hai cái là trúng ông trời của ta độc quỷ thủ chết!”, “Đừng ồn ào, dù sao có sáu cái là của ta.”...

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3296: Quá Khứ Tâm Không Thể Được

Chẳng biết đi bao xa, sau lưng thanh âm lại nghe không được.

Trên đường đi, Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy quy tắc ở trên người trôi qua, không ngừng lui về sau đi, có đại lượng đáng sợ thần thức chưa từng cũng biết địa phương dò xét qua đến, nhưng vừa tiếp xúc với chính mình cùng phía trước vị nữ tử này, liền nhanh chóng rụt trở về.

Bọn họ đi chẳng biết bao xa, đi thẳng tới một biển mây phía trên.

Phía trước nữ tử dừng bước.

Kim sắc quang huy rơi ở trong mây, để đám mây trở nên huy hoàng, thân ở trong đó, có một loại phiêu nhiên mà cảm giác ấm áp.

Dương Thanh Huyền đợi đã lâu, cũng không thấy nữ tử kia nói chuyện, đành phải chính mình hỏi: “Ngươi là Vi Lạp sao?”

Nữ tử kia xoay người lại, phản hỏi: “Ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta không biết, ngươi là Vi Lạp, lại không phải Vi Lạp.”

Nữ tử nhẹ gật đầu, nói: “Ngươi nói rất đúng, ngươi có thể gọi ta Vi Nhĩ.”

Dương Thanh Huyền: “Vi Nhĩ...”

Vi Nhĩ mỉm cười nói: “Ta kế thừa Vi Lạp bộ phận hồn phách, nhưng lại có chuyện xưa của mình, ngươi là Võ Vương sao?”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, nói: “Không phải.”

Vi Nhĩ nói: “Đúng, Võ Vương là Võ Vương, ngươi là ngươi. Cho dù ngươi là từ hắn mà đến, nhưng ngươi đã không phải là hắn, mà ta cũng không còn là Vi Lạp.”

Hai người lặng im đứng lặng, lẫn nhau ở giữa có một loại rất gần cảm giác, nhưng lại phảng phất cách nhau rất xa.

Dương Thanh Huyền cười, nói: “Ta hiểu được.”

Vi Nhĩ nói: “Ngươi có thể minh bạch liền tốt.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đã qua không luyến, quá khứ mãi mãi cũng tại quá khứ, chúng ta làm tốt hiện tại hướng về phía trước nhìn. Cái này Chúng Diệu Chi Môn là địa phương nào? Ta có thể trở về Nhân Gian Giới sao?”

Vi Nhĩ kéo một cái mái tóc, tươi đẹp cười một tiếng, nói: “Nói đơn giản đến, nơi này chính là một chỗ đại đạo diễn hóa chi địa, bên trong có một chỗ hư không vực sâu, nắm giữ giữa thiên địa hỗn loạn nhất có thể máy đo thì, một khi ngã vào trong đó, khả năng thông hướng toàn bộ đại đạo phía dưới bất kỳ địa phương nào. Nhưng trên người ngươi mang theo trước kia vũ trụ lạc ấn, trở về lúc trước vũ trụ là đại khái suất sự kiện.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu là không có thể trở về đi đâu?”

Vi Nhĩ nói: “Vậy thì phiền toái, khả năng rơi xuống dưới con đường lớn bất kỳ địa phương nào, cái kia ngươi cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp chính mình phá vỡ không gian, không ngừng tìm kiếm đường về.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Cái kia cái này cũng thật là đáng sợ a?”

Vi Nhĩ cười nói: “Nếu là rơi xuống tại địa phương khác, hoàn toàn chính xác rất phiền phức, nhưng ngươi có thể không ngừng đi lên, nghĩ biện pháp đi hướng đời sơ sinh đại vũ trụ, đến cái kia, cuối cùng vẫn có thể trở về. Chỉ bất quá trong đó trải qua tuế nguyệt, cũng không biết muốn bao nhiêu vạn năm đâu.”

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: “Ngươi biết tiểu thần kiếp sự tình sao?”

Vi Nhĩ nói: “Biết, đã có không ít đại năng người suy đoán ra, lần tiếp theo tiểu thần kiếp liền tại phụ cận, hiện tại các đại vũ trụ, các đại vị diện cường giả đều tại làm chuẩn bị.” Nàng dừng lại, lại nói: “Ngươi vừa rồi nhìn thấy những cư dân kia, bọn họ cũng sẽ đi.”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Bọn họ cũng đi?”

Vi Nhĩ nói: “Thần kiếp chính là dễ dàng nhất thành tựu chí tôn một đầu con đường, hiện hữu vạn cổ chí tôn bên trong, lớn nhiều hơn phân nửa đều là thông qua thần kiếp chứng được. Mặc dù xác suất thành công y nguyên không cao, nhưng so sánh cách khác, lại tốt hơn không ít.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Nguyên bản ta còn muốn đi cái này thần kiếp bên trong thử một chút, đột nhiên một cái cảm thấy hi vọng mong manh.”

Những cư dân kia thực lực hắn đều là nhìn ở trong mắt, mà lại loại tồn tại này, mênh mông đại thiên vũ trụ bên trong có trời mới biết có bao nhiêu. Đến lúc đó toàn bộ tiểu thần kiếp bên trong sợ là thập tinh nhiều như chó, chính mình không cẩn thận liền phải bỏ mạng.

Vi Nhĩ nói: “Cho dù không giành được cái kia một tuyến duyên phận chứng được chính quả, chí ít cũng có thể lịch luyện một cái chính mình. Phàm là đi tham gia thần kiếp võ tu, có ai dám nói mình nhất định có thể thu được chính quả? Phần lớn là ôm lịch luyện thái độ, cho tới chứng được chính quả, có tự nhiên tốt, không có cái kia cũng không có cách, không cưỡng cầu được."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta hiểu được, ta sẽ cố gắng."

Vi Nhĩ cười dưới, nói ra: "Ngươi cùng hắn vẫn là rất giống, chỉ là thiếu đi cái kia loại bễ nghễ thiên hạ oai hùng thái độ."

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Oai hùng bá khí là phải có thực lực để chống đỡ, ta hiện tại đi đến chỗ nào đều bị đánh, để ta làm sao oai hùng đứng lên."

Vi Nhĩ cười khẽ, "Cố lên nha, ta chờ mong ngươi bước vào chí tôn, tái nhập thiên hạ một khắc này."

Dương Thanh Huyền trong lòng một trận hướng về, "Ngươi đây? Ngươi sẽ đi hay không tiểu thần kiếp? Vẫn là liền lưu đất này tu luyện?"

Vi Nhĩ nói: "Ta không đi, ta là Chúng Diệu Chi Môn Thánh sứ, không thể thời gian dài rời đi đất này, càng không thể chết ở bên ngoài, nếu không đất này liền muốn loạn."

Dương Thanh Huyền hiếu kỳ nói: "Thánh sứ lại là cái gì nghề nghiệp?"

Vi Nhĩ nói: "Nói đơn giản đến, chính là quản lý Chúng Diệu Chi Môn, tiếp dẫn Quỷ Giới các lớn cường giả tối đỉnh đi vào đất này tu luyện."

Dương Thanh Huyền nói: "Nghe hắn nhóm nói, phàm là đến La Phong Sơn cường giả, hãn hữu trở về?"

Vi Nhĩ nói: "Ừm, ở đây tốt bao nhiêu, cũng không phải là La

Phong Sơn trói buộc bọn họ, mà là bọn họ đều đã không ai muốn đi trở về. Nơi này là Quỷ Giới mở không mấy năm sau, có hi vọng nhất càng đi về phía trước một bước địa phương. Nếu là ngươi không vội mà hồi đi tu luyện, cũng có thể tiếp tục lưu lại cái này."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta vẫn là trở về đi, cũng không biết cái kia tiểu thần kiếp chừng nào thì bắt đầu, ta suy nghĩ nhiều làm một chút chuẩn bị."

Vi Nhĩ nói: "Căn cứ các phương đại nhân phỏng đoán, cần phải ngay tại gần đây, nhưng việc quan hệ thiên đạo, vô pháp đẩy ra tinh chuẩn thời gian. Nhưng chỉ cần vừa mở ra, tất nhiên sẽ bị bắt đến."

Dương Thanh Huyền tâm nghĩ, đã đều đã bị người đoán ra được, như vậy Phạm Tâm tất nhiên là đáp ứng Huyền Thiên Cơ điều kiện, mà Huyền Thiên Cơ dùng cái kia Đại Tôn lạc ấn tế tự, cũng hẳn là thành công kết quả.

Hắn nói: "Đã như vậy, vậy liền không nhiều quấy rầy, ngày khác hữu duyên gặp lại."

Vi Nhĩ đưa mắt nhìn hắn một trận, nhẹ nhàng cười một tiếng, chỉ là cười có chút ngượng ngùng, có chút ngại ngùng, thật giống như về tới thời mưa sườn núi, trận mưa kia bên trong mới gặp.

Quá khứ tâm không thể được.

Nàng trả lời: "Đi thôi."

Hai người trực tiếp tiến về hư không vực sâu, đến sau không bao lâu, Lục Hoàng cũng mang theo Quỷ Tàng tới.

Dương Thanh Huyền vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tinh, nhìn phía mênh mông vực sâu, tựa như một cái cự thú khẩu, hiển hiện ở trong thiên địa, sâu không thấy đáy, bên trong quy tắc hỗn loạn, năng lượng chảy ngang, một điểm quy luật. Đều sờ không tới.

Vi Nhĩ nói: “Các ngươi không cần hợp thể, để Quỷ Tàng tiến vào lính của ngươi khí không gian, trên người hắn Quỷ Giới lạc ấn, liền sẽ không ảnh hưởng đến trên người ngươi Nhân Gian Giới lạc ấn, dạng này trở lại trước kia vũ trụ xác suất lớn hơn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu được.”

Hắn lập tức lấy ra Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, đem Quỷ Tàng hút vào, đem binh khí nắm trong tay, đến cái này mênh mông vực sâu.

Dương Thanh Huyền đột nhiên quay đầu, nhìn qua Vi Nhĩ hỏi: “Chúng ta còn có thể gặp lại sao?”

Vi Nhĩ sững sờ, chợt cười nói: “Thiên đạo tự có vận chuyển quy luật, ai biết được.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vậy ngươi muốn gặp lại sao?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3297: Quay Về Nhân Gian Giới

Vi Nhĩ nháy nháy mắt, cười nói: “Có lẽ nghĩ, có lẽ không muốn, có lẽ không có nghĩ, có lẽ cũng không có không nghĩ.”

Dương Thanh Huyền cười lớn một tiếng, “Ha ha, ta hiểu được.”

Nói xong, đem chiến kích chấp với bên cạnh thân, lăng không nhảy lên, hóa làm một đạo lưu quang.

Áo bào trong bóng đêm phần phật tung bay, tựa như một cái hùng ưng, thiêu đốt ra quang hoa chói mắt, phá vỡ vực sâu.

Lục Hoàng đầy mắt đều là ngôi sao nhỏ, “Oa, hắn oai hùng chi tư rất đẹp trai nha.”

Vi Nhĩ lấy lại tinh thần, nhìn nàng liếc mắt, cười mắng: “Đẹp trai cái đầu của ngươi, trở về đi.”

...

Trong vực sâu, Dương Thanh Huyền để chiến kích phóng xuất ra năng lượng đến, đem chính mình hộ tại trong đó. Không thêm bất kỳ kháng cự nào tùy ý các loại sức mạnh va chạm chính mình, như một mảnh lá rụng tại trong cuồng phong bạo vũ phiêu diêu.

Hắn nhớ kỹ Vi Nhĩ, đừng có bất kỳ kháng cự nào, để trên người mình vũ trụ lạc ấn phát huy tác dụng, cỗ này vực sâu chi lực tự sẽ đem mình xông về chỗ cũ.

Chỉ cần một mực bảo vệ tốt chính mình, đừng để thân thể bị xông nát liền có thể.

Hồi lâu sau, nơi nào đó không gian vũ trụ phát sinh to lớn vặn vẹo, không gian quy tắc lấy hình dạng xoắn ốc sắp xếp, trong hư không chậm rãi xê dịch.

Đột nhiên “Ầm ầm” một tiếng, không gian vũ trụ bị đánh nát, một đạo cực mạnh chùm sáng lưu kích - bắn mà ra.

“Chi!”

Quang thúc kia lưu cực kỳ đáng sợ, nháy mắt kích xuyên tầng tầng không gian, cuối cùng đánh vào một viên to lớn tinh thể bên trong, sinh ra khủng bố lực chấn động, đem cái này tinh thể tầng ngoài hoàn toàn đánh tan.

Tinh thể thậm chí sinh ra lệch vị trí, từ lúc đầu quỹ tích vận hành bên trên lệch cách ra ngoài.

Mà lại cũng không lâu lắm, to lớn vết rạn từ tinh thể nội bộ bắt đầu khuếch tán, rất nhanh liền phân bố toàn bộ hình cầu, sinh ra một đạo khó mà hình dung tiếng vang, liền vỡ ra.

Đáng sợ năng lượng từ tinh thể nội bộ đổ xuống mà ra.

Một đạo nhỏ xíu quang mang thuận theo cái kia năng lượng phương hướng kích - bắn ra, mấy cái xuyên qua phía dưới, liền rơi ở phía xa một viên thiên thạch khổng lồ bên trên, ném ra một cái hố trời.

“Trở về rồi sao?”

Trong hố chính là Dương Thanh Huyền, sắc mặt cực độ trắng bệch, tay cầm chiến kích, có vẻ hơi chật vật.

Cái kia hư không trong thâm uyên năng lượng thật là đáng sợ, mới vào trong đó thời điểm còn không cảm giác nhiều lắm, có thể phiêu diêu mấy canh giờ sau, liền các loại không thích hợp. Nếu không phải có chiến kích hộ thể, dựa vào hắn tự thân cảnh giới, sớm đã bị đánh cho vỡ nát.

Dù vậy, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không năng lượng cũng hao hết trống không. Giờ phút này kích trên thân không có bất luận cái gì sáng bóng, tựa như phổ thông sắt tây cũng giống vậy.

Dương Thanh Huyền cảm ứng một cái tứ phía khí tức, nội tâm lại thích thú lại thấp thỏm, có thể khẳng định là, nơi này đã không phải là Quỷ Giới, mà là nơi nào đó vũ trụ. Cho tới có phải hay không chính mình lúc trước vũ trụ, sẽ rất khó nói.

Hắn lấy ra đại lượng linh thạch, trực tiếp tại trên hòn thiên thạch này bố trí trận pháp, bắt đầu ngồi xếp bằng tu luyện.

Thiên thạch chẳng có mục đích tại vũ trụ bên trong ghé qua, nhưng thời gian dài bên trong còn bảo trì an toàn, cũng không có đụng tại cái khác thiên thạch hoặc là tinh thể bên trên.

Dương Thanh Huyền liền một chút như vậy điểm khôi phục thể năng.

Qua mấy ngày lâu, hắn chậm rãi mở hai mắt ra, một vệt kim quang từ trong con ngươi bắn - ra ngoài. Toàn bộ bốn phương tám hướng, vô số tinh không cảnh tượng, nháy mắt tiến vào trong óc.

Đây là Hỏa Nhãn Kim Tinh phối hợp hắn cường đại thần thức, lấy ra bốn phương tám hướng hết thảy tin tức.

Dương Thanh Huyền một bên tu luyện, một bên cảm ứng bốn phía tình huống.

Cuối cùng tại một ngày, hắn hai con ngươi lóe lên, thân ảnh lắc lư phía dưới, liền biến mất trên thiên thạch, hóa làm một đạo lưu quang, hướng một viên to lớn tinh thể bên trên thẳng đến mà

đi.

Cảm giác của hắn phía dưới, tinh thể bên trên không chỉ có sinh linh, hơn nữa còn có võ tu.

“Ầm ầm!” Dương Thanh Huyền chung quanh hình thành năng lượng to lớn, không ngừng đánh nát không gian trở ngại, rất nhanh hóa làm một đạo chói mắt cực quang, rơi vào cái kia tinh thể phía trên.

Cùng lúc đó, khủng bố lực lượng như là nước chảy, từ trên người hắn tuôn ra, khuynh khắc ở giữa đem cái này tinh thể che phủ.

“Đây là? Chi! Người nào lại cường đại như thế?”

“Cái này đạo khí tức...”

“Không được! Đây là có chuyện gì?”

Nhất thời ở giữa, cả cái hành tinh chấn động, phàm là tu luyện tới cảnh giới nhất định võ giả, tất cả đều lộ ra ánh mắt kinh hãi, nhìn về phía cùng một phương hướng.

Mà lại chỉ cần là Giới Vương phía trên cường giả, đều nhận được đồng dạng tin tức, chỉ có ngắn ngủi ba chữ, “Tới gặp ta.”

Giới Vương phía trên, tất cả đều hoảng sợ muôn dạng, như lâm đại địch.

Nhưng không người nào dám phản kháng ba chữ này, lần lượt từng khí thế mạnh mẽ phóng lên tận trời, đều hướng phía kia hướng bay nhanh mà đi.

Còn có một số đang lúc bế quan võ tu, cũng cưỡng ép phá quan, được triệu hoán quá khứ.

Tại tinh cầu này một đỉnh núi phía trên, mấy vạn dặm trong cao không, Dương Thanh Huyền bàn hư mà ngồi, hai tay nắm hai viên Tinh Thần thạch, còn đang thu nạp năng lượng khôi phục thể năng.

Không bao lâu, liền có năm mươi, sáu mươi người đến, tất cả đều tụ tập ở phía xa, cùng hắn xa xa giằng co, không dám tới.

Dương Thanh Huyền lúc này mới mở hai mắt ra, đối với đám người kia nói ra: “Đều tới sao?”

Đám người kia bên trong, một tên bạch bào nam tử trung niên đứng tại mọi người trước nhất đầu, xa xa ôm quyền thở dài nói: “Tại hạ cực gió tử gặp qua đại nhân, này tinh phía trên Giới Vương cường giả, cần phải đều không khác mấy tới.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tốt, cái này mai tinh cầu là ở nơi nào?”

Cực gió tử sửng sốt một chút, tựa hồ không biết trả lời thế nào.

Dương Thanh Huyền nói: “Thực lực của ngươi tại trong mọi người là mạnh nhất, có một sao Thiên Giới đỉnh phong, ứng nên rời đi qua cái tinh cầu này, đến qua địa phương khác a?”

Cực gió tử vội nói: “Hoàn toàn chính xác, vãn bối đi qua một cái gọi đan hà vực địa phương, nơi đó có không ít Thiên Giới phía trên võ tu, thường xuyên sẽ giao lưu một chút đỉnh cấp vật tư cùng công pháp chờ chút.”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, đối với nơi này không có ấn tượng, lại hỏi: “Cái kia ngươi có vũ trụ tinh đồ sao?”

Cực gió tử nói: “Lần trước vật chất giao lưu đại hội thời điểm, thu mua một khối, giống như rất thô ráp.” Hắn vội vàng tiến lên đến, lấy ra một cái ngọc giản, hai tay dâng, giơ cao khỏi đỉnh đầu, rất cung kính đặt ở Dương Thanh Huyền trước mặt.

Dương Thanh Huyền vẫn chưa mang tới, chỉ là thần thức quét qua, lập tức ngây ngẩn cả người.

Bên trong chỗ huyễn hóa vũ trụ tinh không cùng đường đi, chính mình thế mà hết sức quen thuộc, hơi hơi trầm tư, lập tức nhớ lại, không khỏi yên lặng, ngẩn ở tại chỗ, nhưng nháy mắt liền bị to lớn vui sướng lấp đầy, nhịn không được cười to.

Cực gió tử bọn người là nơm nớp lo sợ, tại loại này cường đại võ tu trước mặt, bọn họ một chút năng lực phản kháng đều không có, chỉ có thể vô điều kiện hoàn toàn thuận theo.

Đặc biệt là cực gió tử, hắn từng đột phá tinh thể không gian ràng buộc, ngao du bên ngoài vũ trụ vũ trụ vị diện, cùng không ít đồng dạng tồn tại cường đại kết giao qua, ở đây một số người ở trong xem như có cực kỳ cao kiến thức, lại cũng chưa từng gặp đáng sợ như vậy tồn tại, chỉ là khí tức cảm ứng một cái, liền để cho mình sợ vỡ mật.

Người trước mắt này cảnh giới tu vi, sợ là đã hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của mình trình độ, hắn giờ phút này nội tâm chỉ có một thanh âm, “Chính mình cho tới nay, ếch ngồi đáy giếng.”

Dương Thanh Huyền cười một trận, nói với hắn: “Rất tốt, cái này trương tinh đồ ta rất hài lòng, đối với ta rất có tác dụng.” Hắn suy nghĩ một chút, nói: “Ta cũng không thể lấy không ngươi đồ vật, ngươi có cái gì muốn sao?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3298: Thương Nam Quốc Hồi Tưởng (1)

Cực Phong Tử vừa sợ lại thích, nội tâm trùng điệp nhẹ nhàng thở ra, thầm nghĩ: “Chỉ cần không vô duyên vô cớ đại họa giáng lâm liền tốt, chính mình nào dám có chỗ tốt gì.” Hắn càng phát ra cung kính nói ra: “Đại nhân thích liền tốt, cái này tinh đồ liền coi như đưa cho đại nhân làm lễ gặp mặt, không dám yêu cầu xa vời hồi báo.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ta là cái kia loại phí công cầm đồ vật người sao? Ta nhìn ngươi bây giờ đang ở tại một sao Thiên Giới đỉnh phong, như vậy đi, ta cho ngươi hai lựa chọn. Một, cho ngươi một viên thuốc, để ngươi trực tiếp đột phá cái này đạo bình cảnh, bước vào hai sao Thiên Giới. Hai, cho ngươi một bản công pháp, mãi cho đến bảy sao Thiên Giới cũng còn có thể sử dụng. Ngươi chọn một đi.”

Cực Phong Tử kinh hãi há to mồm, kích động run rẩy, “Cái này, cái này...”

Hai món đồ này hắn đều muốn a, cái này có thể làm sao chọn tốt?

Dương Thanh Huyền mỉm cười, năm ngón tay vừa để xuống, bay ra hai đạo quang hoa, trong hư không truy đuổi.

Cực Phong Tử vội vàng dùng thần thức dò xét qua đi, phát hiện không thu hoạch được gì, căn bản không dò ra bên trong đến tột cùng, hắn chợt cắn răng một cái, liền trực tiếp bay lên, tiện tay bắt lên trong đó một viên.

Cực Phong Tử mở bàn tay xem xét, là một cái ngân sắc cái hộp nhỏ, bên trong nằm một viên tròn vo màu ngà sữa đan dược, hắn nhẹ nhàng cảm ứng, liền toàn thân rung mạnh, mừng rỡ không thôi, kích động đến không thể tự chủ, liên tục hướng Dương Thanh Huyền nói lời cảm tạ.

Dương Thanh Huyền nói: "Đây là ngươi nên được." Nói xong, liền đem mặt khác một viên quang huy thu hồi lại.

Cực Phong Tử ánh mắt nhìn chằm chằm vào viên kia quang huy, lộ ra cực độ không thôi thần sắc, tâm muốn là Dương Thanh Huyền tất cả đều đưa cho mình thì tốt biết bao a. Thẳng đến Dương Thanh Huyền đem viên kia quang huy thu hồi, mới đoạn mất cái này tham niệm, nội tâm thở dài không thôi.

Hắn biết vô luận lựa chọn cái nào, đối với một cái khác đều sẽ khó mà buông xuống.

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi đem viên đan dược này nuốt vào về sau, liền có thể trực tiếp đột phá đến hai sao Thiên Giới. Ta sẽ tại cái này mai tinh cầu bên trên bế quan một thời gian, các ngươi đều tán đi đi, đừng tới quấy rầy ta."

Cực Phong Tử mấy người ngay ngắn trật tự cáo lui.

Dương Thanh Huyền lập tức lấy ra các loại Tinh Thần thạch, bày xuống linh khí đại trận, liền trên tinh cầu này ngồi xếp bằng tu luyện.

Sau mười ngày, thương thế trên người cùng hao tổn hoàn toàn khôi phục, liền lặng lẽ mà đi, không có để lại bất luận cái gì động tĩnh.

Tại Cực Phong Tử cho tinh đồ bên trên, Dương Thanh Huyền thình lình phát hiện mảnh này tinh vực lại là nam bộ vũ trụ thứ bảy mươi Tam vực giới, cũng chính là Thương Khung Tinh Vực chỗ Vực Giới.

Dương Thanh Huyền là sinh ra ở mảnh này Vực Giới, sở dĩ trên thân không gian lạc ấn mạnh nhất, trực tiếp từ Chúng Diệu Chi Môn thời không vực sâu rơi vào đây.

Hắn tâm nghĩ đã về tới Thương Khung Tinh Vực, không bằng trở về đi một vòng, lại thông qua viễn cổ tinh thần đại trận đi Mục Hải Vực Giới, lại về Hỗn Độn đại lục.

Lấy tốc độ của hắn, không bao lâu liền đạt tới Thương Khung Tinh Vực, nhìn kỹ liếc mắt, liền bay thấp tại Huyền Dạ đại lục ở bên trên, một cái thuấn di, liền đạt tới bắc bộ, hắn trưởng thành qua Thương Nam Quốc.

Từ Huyền Dạ đại lục cách mở đến bây giờ, không hơn trăm dư năm khoảng chừng, chỉ là Dương Thanh Huyền tốc độ tu luyện quá nhanh, trải qua sự tình quá nhiều, có loại thời gian qua nhanh cảm giác tang thương, trước mắt quốc đô biến hóa ngược lại là không lớn.

Đá xanh cổ nhai ngang qua quốc đô nam bắc, các loại cửa hàng san sát, rực rỡ muôn màu, ngựa xe như nước, một mảnh phồn hoa.

Dương Thanh Huyền đột nhiên lộ ra vẻ kinh ngạc, thân ảnh lóe lên, liền biến mất ở tại chỗ.

Sau một khắc, liền xuất hiện ở ngoài thành một căn phòng hư bên trong.

Phòng bốn phía cỏ xanh xanh biếc, phồn hoa thấp thoáng, thành một chỗ phong cảnh xinh đẹp địa phương, năm đó đi học về nhà cổ lộ đã sớm bị vùi lấp không gặp, nhưng phòng lại vẫn còn đang.

Dương Thanh Huyền đi vào trong đó, nhịn không được trong mắt vị chua, bên trong hết thảy bài trí cùng đồ vật đều tại, đều theo chiếu trước kia vị trí đặt vào, chút nào chưa từng di động.

Hắn thần sắc có chút phiêu hốt, phảng phất trông thấy cái kia ngày tông học viện trước, chơi đùa đùa giỡn đần độn thiếu niên, cùng một vị theo sau lưng còng xuống lão giả.

“Hơn trăm năm, còn bảo tồn được như thế hoàn hảo, hẳn là hoàng thất một mực có phái người tại chăm sóc, bọn họ cũng coi là có lòng.”

Dương Thanh Huyền tại bên cạnh bàn lẳng lặng ngồi một hồi, đột nhiên phòng môn “Phanh” một cái bị đẩy ra, Dương Thanh Huyền trực tiếp ẩn vào hư không.

Đi vào là một tên thân mang hoa lệ thanh niên, toàn thân lộ ra thượng vị giả quý khí. Thanh niên khuôn mặt anh tuấn, nhưng lại mang theo một tia vẻ âm lệ, thần sắc có chút bối rối, trực tiếp tiến đến liền lục tung, phá hoại trong phòng đồ vật.

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, nháy mắt sát tâm nổi lên, thanh niên này là Chân Vũ cảnh trung giai tu vi, giết hắn so nghiền chết con kiến còn muốn dễ dàng, nhưng Dương Thanh Huyền hiếu kì chính là, người này là ai? Hắn tiến đến lại là làm cái gì?

Thanh niên xoay loạn một trận, trên mặt lo nghĩ càng sâu.

Bên ngoài lại xông tới bảy tám người, tất cả đều là thân mang áo giáp võ giả, người cầm đầu toàn thân kim giáp, trước ngực là hoàng thất tộc huy. Chỉ có hoàng tộc đỉnh cấp thị vệ mới có thể thân mặc như thế giáp trụ, mà lại đồng dạng đều là hoàng tộc chi thứ.

Tám người đem thanh niên kia vây quanh, kim giáp tướng lĩnh giận dữ hét: “Tô Thái, ngươi lại dám phản bội Thánh Hoàng thái hậu!”

Thanh niên sắc mặt biến hóa, chợt lộ ra nụ cười chế nhạo, “Tô

Kim, phản bội hai chữ có thể hay không quá nghiêm trọng rồi? Ta chỉ là vì chính mình bố trí một đầu đường lui mà thôi. Thương Nam Quốc Tô gia dù lớn, nhưng toàn bộ nhờ Thánh Hoàng thái hậu một người chèo chống, nhưng Thánh Hoàng thái hậu hậm hực thành tật, vẫn luôn là bệnh lâu quấn thân, tu vi hơn ba mươi năm không tiến ngược lại thụt lùi, ta sợ nàng không chỉ có đột phá không đến Toái Niết cảnh, liền liền hiện tại tam hoa đỉnh phong đều chưa hẳn giữ được. Coi như không có Cổ Ma Tông, không ngoài mười năm, nàng liền muốn công thể sụp đổ, nói tiêu bỏ mình."

Mấy tên thị vệ tất cả đều lớn kinh, Tô Kim càng là quát lên: "Đừng muốn hồ ngôn loạn ngữ! Ngươi cái này lang tâm cẩu phế, thua thiệt Thánh Hoàng thái hậu một mực khi ngươi vì trực hệ, dốc lòng tài bồi, tự mình dạy ngươi tu luyện, nghĩ không ra lại nuôi một cái xem thường sói!"

Tô Thái ánh mắt phát lạnh, lạnh lùng nói: "Như thật coi ta là trực hệ, liền sẽ không phái tô sáng đi ngày tông học viện cầu viện, mà phái ta đi Cổ Ma Tông đàm phán! Hừ, ngươi cũng không phải không biết Cổ Ma Tông đám người kia, đều là giết người không chớp mắt ma đầu, ta quá khứ, không khác với cửu tử nhất sinh. Mà tô sáng đi ngày tông học viện, không chỉ có không có gặp nguy hiểm, nói không chừng còn có thể thu được chỗ tốt to lớn, bị vị đại nhân kia coi trọng, hoặc là chỉ điểm một hai. Ngươi nói, lão thái bà này là thật làm ta vì trực hệ sao? Tô sáng mới là nàng trực hệ đi! Mà lại ta nói cho ngươi, chính là bởi vì lão thái bà này tự mình chỉ điểm ta, sở dĩ ta đối với tình trạng cơ thể của hắn mới có thể nhất thanh nhị sở. Tô Kim, ta cũng khuyên ngươi thả thông minh một chút, vẫn là bỏ gian tà theo chính nghĩa đi."

Tô Kim biến sắc, cả kinh nói: "Bỏ gian tà theo chính nghĩa là có ý gì? Chẳng lẽ ngươi đã..."

Tô Thái nói: "Chính là, ta đã đầu nhập Cổ Ma Tông, lấy ta cái này bất thế thiên phú, tông chủ Hàn Chuẩn trực tiếp thu ta làm nghĩa tử. Ta bây giờ gọi Hàn quá, không còn là Tô Thái. Ta lại nói cho một cái để ngươi tuyệt vọng tin tức, tô sáng đi ngày tông học viện cầu viện sự tình, ta đã nói cho nghĩa phụ, bọn họ sẽ phái người trên đường chặn giết, nếu là ta suy đoán không sai, tô sáng hiện tại đã lĩnh hộp cơm."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3299: Thương Nam Quốc Hồi Tưởng (2)

Tô Kim toàn thân đại chấn, bi phẫn cả giận nói: “Ngươi tên súc sinh này! Ta nhất định muốn bắt ngươi đi thấy Thánh Hoàng thái hậu.”

Tô Thái cười nhạo nói: “Ha ha, bắt ta? Bản tọa chính là Chân Vũ cảnh trung giai, nơi này chỉ có ngươi là Chân Vũ cảnh sơ giai, mặt khác mấy cái này sâu kiến chỉ là Linh Vũ Cảnh giới, dựa vào cái gì bắt ta?”

Hắn ngữ trọng tâm trường nói ra: “Tô Kim, ta nhìn ngươi cũng là nhân tài, cho ngươi chỉ điểm một con đường sáng, đưa về đến dưới trướng của ta, không cần cùng Tô gia chiếc thuyền này cùng một chỗ chìm. Tô gia mặc dù không xử bạc với ngươi, nhưng ngươi cũng muốn vì tương lai của mình làm dự tính tốt. Ta nói thực cho ngươi đi, lão thái bà kia lần nữa xung kích Toái Niết kính thất bại, hiện tại đã là trọng thương tại người. Mà những tin tức này, nghĩa phụ ta đã toàn bộ biết được. Không ra thập nhật, Thương Nam Quốc liền sắp biến thiên.”

Tô Kim cả giận nói: “Không có khả năng! Thánh Hoàng thái hậu có một viên cửu chuyển linh đan, là ngày tông học viện trưởng lão cho nàng. Dựa vào cái này viên linh đan, coi như vô pháp xông qua Toái Niết cảnh, cũng không đến mức thụ thương.”

Tô Thái khẽ nói: “Ta mỗi ngày đi theo lão thái bà kia bên người, có chuyện gì ta không biết, ngươi cho rằng ta bây giờ tại đất này là vì cái gì?”

Tô Kim sững sờ, cả kinh nói: “Cửu chuyển linh đan?!”

Tô Thái nhẹ gật đầu, nói: “Theo ta được biết, lão thái bà kia tự biết xông không qua Toái Niết cảnh, sở dĩ không nghĩ lãng phí cái kia viên linh đan, cũng không có nuốt.”

Hắn nuốt hạ đôi môi, khát vọng nói: “Đây chính là cửu chuyển linh đan a! Nếu là ta có thể được đến, lấy ta tuyệt thế thiên tư, ắt có niềm tin tại trong vòng mười năm xông vào đến nguyên võ cảnh, trong vòng ba mươi năm xông vào địa giai Luân Hải cảnh, trong một trăm năm xông vào tam hoa cảnh, đạt được giống như lão thái bà cảnh giới thành tựu. Nếu là cơ duyên lại tốt một chút, nói không chừng còn có thể xông qua Toái Niết, đến lúc đó, toàn bộ Huyền Dạ đại lục bắc bộ, còn không đều là ta Tô Thái, a không, Hàn quá thiên hạ! Mà ta cũng tất sẽ thành Huyền Dạ đại lục vạn năm đến nay vĩ đại nhất bá chủ.”

Tô Kim ngốc trệ nửa ngày, thần sắc trở nên tỉnh táo lại, châm chọc nói: “Ngươi cho rằng Toái Niết cảnh liền có thể lật trời sao? Ngày tông học viện những đại nhân kia, vị kia không phải Toái Niết cảnh trở lên cao thủ? Thánh Hoàng thái hậu năm đó những bạn học kia, tu vi cực cao, sớm đã vượt xa tưởng tượng của ngươi, thậm chí đã đạt đến ngươi liền lý giải đều lý giải không được trình độ. Chỉ cần Thánh Hoàng thái hậu vẫn còn, Cổ Ma Tông cũng không dám đụng đến ta nhóm Tô gia nửa cọng lông măng.”

Tô Thái xùy tiếng nói: “Ngươi cho rằng ngươi biết những này, ta sẽ không biết sao? Nói thực cho ngươi đi, lão thái bà năm đó những đồng môn kia, sớm đã không tại Thương Khung Tinh Vực. Hiện tại lưu tại Thương Khung Tinh Vực những học viện kia chấp chưởng giả, cùng lão thái bà không có chút quan hệ nào. Mà lão thái bà tốt nhất đồng học, Trần gia Trần Chân đại nhân, cũng tại trước đây không lâu ly khai Thương Khung Tinh Vực. Lần này lão thái bà chính là để tô sáng đi tìm Trần Chân hậu nhân cầu viện, không nói đến tô sáng đã đến không được ngày tông học viện, coi như có thể tới, Trần Chân hậu nhân có thể hay không bán lão thái bà mặt mũi cũng là vấn đề.”

Tô Kim sắc mặt trở nên cực kì ngưng trọng, thậm chí tại run nhè nhẹ.

Tô Thái nhìn chằm chằm hắn nói ra: “Ngươi là Tô gia hộ quốc giáp sĩ, lão thái bà thân tín, mà lại thứ nhất thời gian liền phát hiện ta ở đây, ngươi có phải hay không biết viên kia cửu chuyển linh đan hạ lạc? Mau nói cho ta biết, cái kia viên linh đan có phải hay không ở đây? Không thể thiếu chỗ tốt của ngươi.”

Tô Kim lắc đầu nói: “Ta không biết viên kia cửu chuyển linh đan hạ lạc, nhưng khẳng định không ở đây. Nơi này chỉ là năm đó Thánh Hoàng thái hậu một vị cố nhân chỗ ở, sở dĩ Thánh Hoàng thái hậu mới có thể thỉnh thoảng đến đây quét dọn.”

Tô Thái mặt mũi tràn đầy vẻ hoài nghi, “Ta đã từng kinh từng nghe nói, tựa như là nói căn phòng này chủ nhân, là lão thái bà kia tình nhân cũ? Cuối cùng lão thái bà kia bị quăng rồi? Lão thái bà trải qua thời gian dài hậm hực thành tật, nghe nói cũng là cùng người này có quan hệ.”

Tô Kim cả giận nói: “Tên súc sinh này, miệng cho ta tôn trọng một chút!”

Tô Thái cười lạnh nói: “Đã ngươi cái gì cũng không biết, lại không nghĩ quy thuận với ta, cái kia ngươi cũng không có giá trị tồn tại, lĩnh hộp cơm đi thôi!”

Hắn thân ảnh nhoáng một cái, nháy mắt liền hướng Tô Kim xuất thủ.

Đột nhiên phòng chấn động nhè nhẹ xuống, Tô Thái thân thể ngưng lại, ngừng lại.

Trong phòng mấy người tất cả đều là sắc mặt đại biến, bọn họ cảm thấy chấn động nơi phát ra, Tô Kim hét lớn: “Không tốt, là hoàng cung phương hướng, mau trở về cứu giá!”

Không lo được cùng Tô Thái đánh, mang theo bảy người kia bay giống như chạy ra ngoài, hướng hoàng cung mà đi.

Tô Thái cũng không có đuổi theo, chỉ là nhìn chằm chằm hoàng cung phương hướng, thần tình trên mặt kinh nghi bất định, tự lẩm bẩm: “Làm sao lại xuất thủ? So ta dự tính thời gian nhanh, chẳng lẽ nghĩa phụ... Cái kia Hàn Chuẩn...” Sắc mặt hắn âm trầm không chừng, tràn đầy ngoan lệ, giậm chân một cái, cũng hướng về hoàng cung phương hướng chạy đi.

Trong phòng Dương Thanh Huyền nổi lên, nhìn xem bị phá hỏng phòng nhỏ, lại nhớ tới lúc trước hai người đối thoại, có một loại vật đổi sao dời, lười lại đi thu thập cảm giác.

Vật có Thành Trụ Phôi Không, pháp có thành tựu ở dị diệt, bất cứ chuyện gì đều là sẽ thay đổi.

Năm đó hữu nghị cũng ở đây tuế nguyệt trôi qua bên trong một chút xíu hóa đi, chính như cái này phòng nhỏ, một chút xíu mục nát, bị phá hỏng, thẳng đến cuối cùng biến mất.

Hắn thở dài, quay người lại liền biến mất ở tại chỗ.

...

Thương Nam Quốc quốc đô, trong hoàng cung.

Một mảnh màu đen ma khí lan tràn, những nơi đi qua vạn vật tàn lụi, mục nát không còn.

Khí tức quỷ dị cùng quang mang, tại trong cung điện lúc ẩn lúc hiện, đại lượng cường giả tràn vào trong cung, đều là thần sắc vội vàng, khuôn mặt trước nay chưa từng có ngưng trọng.

“Hộ giá! Nhanh hộ giá!”

Sau đó không lâu liền bộc phát ra huyên náo cùng đại lượng hoảng sợ âm thanh.

Thiết giáp hộ vệ liên miên chết đi, từng đội từng đội cường đại võ tu xông vào ma khí bên trong, đều là kêu thảm vài tiếng, liền toàn bộ ngã trên mặt đất bỏ mình.

Hoàng đế Tô Tự tại đại lượng cường giả hộ vệ dưới, không ngừng hướng phía sau thối lui.

“Là Cổ Ma Tông! Cổ Ma Tông đột kích!”

“Đáng chết Cổ Ma Tông, thật sự là lấn ta Tô gia không người sao? Mọi người theo ta nghênh địch.”

“Bệ hạ không cần sợ, chúng ta tới cứu giá!”

Mấy đạo thân ảnh từ đằng xa chạy như bay đến, chớp mắt đã tới Tô Tự trước mặt, hết thảy tám người, đủ tề bái hạ.

Tô Tự sắc mặt dễ nhìn chút, vui vẻ nói: “Có tám vị đại nhân, hoàng cung không lo đã.”

Tám người kia là Tô gia cường giả đỉnh cao, có năm người là Tô gia người thân, quanh năm cầm hoàng thất cung phụng, liền trong hoàng cung tu hành, nhiệm vụ chính là bảo đảm hoàng thất an ủi.

Người cầm đầu vẫn là Tô Tự thúc bối Tô Khiêm, nói ra: “Bệ hạ vì bảo đảm an nguy, vẫn là trước tiên lui đến hậu viện, nơi đó có Thánh Hoàng thái hậu tại, mới là vạn vô nhất thất.”

Tô Tự nói: “Ta tự nhiên biết Thánh Hoàng thái hậu có thể đánh lui ngoại địch, nhưng giờ phút này Thánh Hoàng thái hậu tựa hồ đang bế quan, nếu là có thể không quấy rầy, vẫn là tận lực tốt hơn không nên quấy rầy, chẳng biết tám vị đại nhân có chắc chắn hay không lui địch?”

Tô Khiêm cau mày nói: “Có thể thử một lần, chúng ta tám người đã đem ngày tông học viện lưu truyền xuống bát âm dây cung chỉ trận tu luyện đến viên mãn cảnh giới, tám người kết trận, khi có thể đánh lui Hàn Chuẩn. Liền sợ Hàn Chuẩn ma đầu kia không thủ thông thường, không chịu cùng chúng ta tám người đối chiến.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3300: Thương Nam Quốc Hồi Tưởng (3)

Tô Tự nói: “Đã như vậy, vậy ta vẫn tới trước Thánh Hoàng thái hậu vậy đi tránh một chút, chờ tám vị đại nhân lui địch về sau ta trở ra.”

Tô Khiêm nói: “Đúng là nên như thế.”

Tô Tự lập tức cùng một đám hộ vệ hướng phía sau thối lui.

Đúng lúc này, cái kia cỗ lan tràn ma khí ăn mòn tới, chung quanh một mảnh đen nghịt thấy không rõ, Tô Khiêm quát: “Đến rồi! Chuẩn bị nghênh chiến.”

Hắn đi đầu tay giơ lên, hai ngón khép lại, liền hướng ma khí bên trong, một đạo mơ hồ thân ảnh điểm tới.

Chính là bát âm dây cung trong ngón tay cường đại nhất một chiêu mời trăng một chỉ.

Năm đó Thiên Tông Thất lão vì đối phó Tô Tinh, mỗi người các tu một chỉ, mà tu vi mạnh nhất Khanh Bất Ly tu luyện hai chỉ, góp đủ tám chỉ, bày ra trận pháp. Hiện tại Tô Khiêm tám người thi triển Bát Âm Huyền Chỉ Trận, chính là từ khi đó diễn hóa cùng lưu truyền xuống.

“Ha ha ha ha, Bát Âm Huyền Chỉ Trận sao? Đã sớm tương truyền, Thương Nam Quốc hoàng thất có trận pháp này, nhưng thủy chung không được gặp, hôm nay liền để bản tọa đến chiếu cố!”

Ma khí trở nên bắt đầu cuồng bạo, một tôn to lớn thân ảnh đang chậm rãi ngưng tụ.

Hoàng cung bên trong tất cả mọi người đều nhìn cái này ma khí phun trào, tất cả đều dọa đến run rẩy.

Mặt khác bảy người kia không dám thất lễ, lập tức các vận chỉ quyết, phóng tới ma ảnh kia. Nhất thời ở giữa, ma khí bên trong chỉ kình tung hoành.

Ngoài hoàng cung, đại lượng Ma tông đệ tử tràn vào, cùng hộ quốc vệ sĩ chém giết cùng một chỗ. Thương Nam Quốc cái này phương liên tục bại lui, không ngừng hướng phía sau triệt hồi.

Tại một gian mật thất trước, Tô Tự quỳ xuống lạy, dập đầu nói: “Thánh Hoàng thái hậu việc lớn không tốt, Cổ Ma Tông giết tiến đến.”

Bên trong truyền đến nữ tử thanh âm, “Tô Lượng thay ta mang lời nhắn đi Thiên Tông học viện, có tin tức sao?”

Tô Tự nói: “Còn không có tin tức.”

Nữ tử kia thanh âm nói: “Thật chẳng lẽ là trời muốn diệt ta Tô gia?”

Tô Tự toàn thân run lên, cả kinh nói: “Chẳng lẽ liền liền Thánh Hoàng thái hậu cũng không có nắm chắc có thể lui địch?”

Thanh âm bên trong thở thật dài, nói: “Nếu là tại ta đỉnh phong thời điểm, còn có thể đánh với Hàn Chuẩn một trận, nhưng những năm gần đây, tu vi của ta không tiến ngược lại thụt lùi, Hàn Chuẩn cũng đang không ngừng tiến bộ. Hiện tại giao thủ, bại nhiều thắng ít.”

Tô Tự kinh hãi nói: “Vậy làm sao bây giờ?”

Cô gái kia nói: “Trước để Tô Khiêm bọn họ cản một trận, nếu là Bát Âm Huyền Chỉ Trận lực lượng có thể hoàn toàn phát huy ra, có lẽ có thể đem Hàn Chuẩn đánh lui cũng khó nói.”

Tô Tự kinh nghi bất định, cẩn thận mà hỏi: “Thánh Hoàng thái hậu còn có thể xuất chiến sao? Nếu là giờ phút này tương trợ Tô Khiêm, có thể hay không phần thắng càng lớn?” Hắn chính là là đương triều hoàng đế, đã không cam lòng Tô gia như vậy suy tàn.

Nữ tử nói: “Bát Âm Huyền Chỉ Trận cần muốn thân mật khăng khít phối hợp, ta chỉ sợ tùy tiện tham chiến, chỉ có thể vẽ rắn thêm chân. Chờ ta một lát, ta thêm chút thi triển bí pháp, để tu vi tại thời gian ngắn tăng lên. Coi như ta chết, cũng nhất định kéo lấy Hàn Chuẩn cùng đi.”

Tô Tự tuy là vua của một nước, nhưng giờ phút này cũng kinh hoảng không thôi, nếu là Thánh Hoàng thái hậu thật vẫn lạc, Thương Nam Quốc Tô gia tương lai liền không chịu nổi tưởng tượng. Nhưng nghĩ đến Thánh Hoàng thái hậu nếu có thể đánh giết Hàn Chuẩn, có lẽ cục diện còn có thể chống đỡ xuống dưới.

Nhưng vào lúc này, nơi xa truyền đến Hàn Chuẩn tiếng cuồng tiếu, “Ha ha ha ha, một đám người ô hợp, cái gì phá trận pháp, để ta trắng chờ mong một trận, thật sự là làm trò hề cho thiên hạ.”

Ma khí ở phía xa điên cuồng phun trào, sau đó lấy tốc độ cực nhanh tiến tới gần.

Tô Tự kinh hãi nói: “Chẳng lẽ Tô Khiêm bọn họ liền bại?”

Chỉ thấy mấy thân ảnh lảo đảo lui đến, chính là Tô Khiêm tám người, từng cái thân chịu trọng thương, thổ huyết không thôi, quỳ gối Tô Tự trước mặt, lại đối lấy cái kia mật thất dập đầu, “Thủ hạ vô năng, ngăn không được Hàn Chuẩn, có phụ Thánh Hoàng thái hậu cùng hoàng thượng kỳ vọng cao.”

Trong mật thất nữ tử thanh âm nói ra: “Các ngươi tám người liên thủ, cho dù là tam hoa đỉnh phong cũng có thể một trận chiến, chẳng lẽ Hàn Chuẩn đã...”

Tô Khiêm bi phẫn nói: “Cái này đại ma đầu sợ là đã bước vào Toái Niết cảnh!”

Vừa dứt lời, trong viện dâng lên vô số ma khí, điên cuồng xoay tròn phía dưới, huyễn hóa ra một tôn thân ảnh khôi ngô, mặt mũi tràn đầy dữ tợn cùng vẻ châm chọc, “Hắc hắc, Tô Anh, hết thảy đều kết thúc. Là ngươi ra cúi đầu xưng thần, vẫn là ta đem các ngươi Tô gia toàn bộ chém giết? Nể tình ngươi cũng là tam hoa đỉnh phong cường giả, cho ngươi hai chọn một cơ hội.”

Tô Anh nói: “Ta như cúi đầu xưng thần, ngươi có thể bỏ qua chúng ta Tô gia sao?”

Hàn Chuẩn cười to nói: “Ha ha, đương nhiên có thể. Bất quá điều kiện tiên quyết là, ta muốn ngươi trở thành ta ma nô.” Trong mắt của hắn lóe ra tia sáng yêu dị.

Tô Tự mấy người đều toàn thân đại chấn.

Bọn họ cùng Cổ Ma Tông giao chiến nhiều năm, nếu biết ma nô ý vị như thế nào, tương đương với đem chính mình hết thảy đều dâng hiến cho chủ nhân, sinh mệnh, thân thể, nghĩ nghĩ, linh hồn, hết thảy cũng sẽ không tiếp tục thuộc sở hữu của mình, hết thảy đều lấy chủ nhân ý chí làm chuẩn, mà chủ nhân ý chí, là ma nô sinh tồn tiếp duy nhất ký thác.

Tô Anh run giọng cả giận nói: “Hàn Chuẩn, khinh người quá đáng!”

Hàn Chuẩn cười lạnh nói: “Ta khinh người quá đáng? Hừ, thế gian này cường giả là vua, nếu không phải ngươi còn có giá trị lợi dụng, ta căn bản liền quyền lựa chọn cũng sẽ không cho ngươi.

Hiện tại ngươi chỉ cần hi sinh chính mình, liền có thể bảo tồn các ngươi Tô gia huyết mạch. Bằng không mà nói, Thương Nam Quốc họ Tô người, hết thảy chết!"

Bên trong mật thất truyền đến Tô Anh tiếng ho khan kịch liệt, hiển nhiên bị tức được không nhẹ.

Hàn Chuẩn cười thầm: "Ngươi không cần lo lắng cho ta sẽ tra tấn ngươi, ngươi cũng coi là đỉnh cấp mỹ nữ một viên, làm ta ma nô về sau, ta sẽ hảo hảo hưởng dụng ngươi, hắc hắc."

Trong mật thất Tô Anh một ngụm máu tươi phun ra, tức giận đến toàn thân run rẩy, "Đáng chết!"

Lúc này, bốn phương tám hướng ma chúng đệ tử cùng hộ vệ, cũng đều tràn vào mảnh khu vực này, nhét chung một chỗ.

Tô Thái vội vàng tiến lên đến, cong xuống nói: "Nghĩa phụ."

Hàn Chuẩn đối với hắn gật đầu nói: "Ngươi làm rất tốt, lần này lập công lớn. Chỉ cần Tô Anh trở thành ta ma nô, Thương Nam Quốc những này Tô gia người liền toàn bộ giao cho ngươi quản lý. Nhưng nếu là Tô Anh không theo lời nói, những này người ngươi cũng liền..." Trên mặt hắn hiện ra nồng đậm sát khí.

Tô Thái minh bạch, vội vàng cung kính nói: "Vâng, nghĩa phụ!"

Nội tâm của hắn cũng cực kì thấp thỏm, mặc dù phản bội Tô gia, nhưng nếu là để hắn tự tay giết chết sở hữu người Tô gia, vẫn còn có chút không hạ thủ được.

Tô Thái đối với cái kia mật thất nói ra: "Thánh Hoàng thái hậu, ngươi vẫn là theo ta nghĩa phụ đi, dạng này đối với tất cả mọi người có chỗ tốt, mà lại với nước với dân, đều là một kiện đại hạnh sự tình."

Tô Anh cả giận nói: "Ngươi tên tiểu súc sinh này, phản bội ta, lưng phán Tô gia!”

Tô Thái cười nói: “Người thường đi chỗ cao, ta cũng là thân bất do kỷ a, còn xin Thánh Hoàng thái hậu minh giám.”

Đợi một trận, trong mật thất truyền đến Tô Anh thanh âm bình tĩnh, nói: “Tốt, Hàn Chuẩn, ta đáp ứng ngươi.”

Mật thất cánh cửa chầm chậm mở ra, từ bên trong đi ra một tên cung trang nữ tử, sắc mặt trắng bệch, khóe miệng còn lưu lại vết máu, chính là mới vừa rồi bị tức giận thổ huyết lưu lại.

Tô gia người đều ngao ngao khóc lớn, quỳ trên mặt đất liều mạng dập đầu, “Thánh Hoàng thái hậu... Chúng ta thề sống chết cũng không muốn Thánh Hoàng thái hậu chịu nhục...”

Tô Khiêm càng là bi phẫn khóc lớn nói: “Ta liều mạng với bọn hắn!”

Đứng dậy nhảy lên, suốt đời công lực đều hội tụ tại một chỉ bên trong, hướng cái kia Hàn Chuẩn điểm tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3301: Thương Nam Quốc Hồi Tưởng (4)

“Hừ, còn không có ăn đủ đau khổ sao?”

Hàn Chuẩn cười lạnh một tiếng, đưa tay chộp một cái, liền đem Yêu Nguyệt Nhất Chỉ chụp diệt.

Mặt khác bảy người lần nữa ra sức mà lên, công hướng Hàn Chuẩn.

Hàn Chuẩn quát: “Tất cả lui ra, ta nguyên bản nể tình mấy người kia có chút thực lực, cũng nghĩ thu làm thủ hạ trọng dụng, không nghĩ tới tất cả đều là minh ngoan bất linh, đã như vậy, vậy liền toàn bộ đi lĩnh hộp cơm đi.”

Ngập trời ma khí từ trong cơ thể hắn tuôn ra, trong hư không huyễn hóa thành chưởng, cuồng chụp về phía tám người.

Ma chưởng như hồ điệp đồng dạng tại không trung xuyên qua, tám người ra sức ngăn cản, đồng thời dưới chân phi tốc lệch vị trí, cùng triền đấu.

“Ừm?”

Hàn Chuẩn lộ ra hơi vẻ kinh ngạc, nguyên bản hắn cho rằng dựa vào một chưởng này liền có thể đưa tám người đều đi lĩnh hộp cơm, không nghĩ tới bị bọn họ xảo diệu tránh đi, mà lại lợi dụng trận pháp lực lượng, chuyển thủ làm công, thế mà để trống khoảng cách đến, hướng mình đánh ra hai ngón tay.

“Hừ, đây chính là các ngươi trước khi chết không cam lòng sao? Vô dụng, tại thực lực tuyệt đối trước mặt, bất luận cái gì kỹ pháp đều chỉ là sức tưởng tượng thằng hề.”

Hàn Chuẩn cười nhạo một tiếng, thân ảnh nhoáng một cái, liền đem cái kia hai đạo chỉ pháp bóp tắt, sau đó trở tay hướng một người vỗ tới, hắn dự định trước đánh giết một cái, phá vỡ trận pháp, lại sau đó dần dần đánh giết.

Đúng lúc này, lại là ba đạo chỉ mang phá không mà đến, xuyên qua tại người kia hai bên, đánh về phía Hàn Chuẩn. Người kia cũng cuống quít phía dưới, chính mình ra một chỉ, chính là bát âm dây cung chỉ một trong Cú Mang chỉ pháp, tính cả cái kia ba chỉ hợp lại cùng nhau.

Bốn chỉ tề xuất, cho dù Hàn Chuẩn cũng khẽ nhíu mày, không có chọi cứng, mà là dưới chân thân pháp nhất chuyển, liền tránh khỏi.

Nhưng một nháy mắt, ba người khác lại liên tiếp ra chỉ, bức bách tới.

“Cái gì?!”

Hàn Chuẩn sắc mặt biến hóa, tám người liên thủ phía dưới, lại có áp chế hắn xu thế, để hắn rất cảm thấy giật mình.

Nếu là một chiêu hai chiêu áp chế chính mình, còn có thể nói là trùng hợp, nhưng bây giờ liên tiếp bốn năm chiêu, đều đem chính mình áp chế, liền tuyệt không có khả năng là trùng hợp.

Mà lại tám người này còn tại vừa rồi một trận chiến bên trong bị thương, luận thực lực kém xa vừa rồi.

Hàn Chuẩn đem ánh mắt liếc nhìn Tô Anh, nội tâm tức giận, thầm nghĩ: “Bát Âm Huyền Chỉ Trận khẳng định là Tô Anh truyền cho tám người này, giờ phút này Tô Anh ở một bên quan chiến, tất nhiên trong bóng tối chỉ điểm. Nàng ở bên cạnh đem hết thảy thấy rõ ràng rõ ràng, chỉ điểm phía dưới, trận pháp thế mà có uy lực như thế, có thể áp chế ta Toái Niết cảnh lực lượng.”

Nội tâm của hắn vừa sợ vừa giận, đồng thời đối với cái này Bát Âm Huyền Chỉ Trận cũng dâng lên chờ mong, nếu là có thể đem trận pháp này thu hoạch được, bọn họ Cổ Ma Tông lại thêm một hạng ỷ vào.

“Điêu trùng tiểu kỹ, bất quá là một nhóm tôm tép nhãi nhép, nhìn ta đưa các ngươi đi lĩnh hộp cơm!”

Hàn Chuẩn hét lớn một tiếng, liền đằng không vọt lên, vô số sức mạnh đáng sợ từ trong cơ thể tuôn ra, bốn phương tám hướng võ tu tất cả đều bị cỗ uy áp này chấn nhiếp.

“Toái Niết cảnh... Thật là Toái Niết cảnh...”

Tô Anh sắc mặt trắng bệch, đôi môi tự lẩm bẩm, mặt mũi tràn đầy đều là vẻ tuyệt vọng.

Thân là Tam Hoa cảnh đỉnh phong nàng, tự nhiên minh bạch Toái Niết cảnh đáng sợ, loại cảnh giới này chênh lệch, tuyệt không phải là nhân số có thể bổ khuyết.

Tô Khiêm tám người đồng dạng lớn kinh, nhưng rất nhanh liền trấn định lại, riêng phần mình theo trận pháp tẩu vị, đồng thời tay bấm quyết ấn, nhất thời ở giữa, cái này cuồn cuộn ma khí bên trong, phảng phất có âm luật sinh ra, chấn động lòng của mỗi người dây cung.

“Đây là cái gì?”

Tô Anh lớn kinh, tại cái kia tiếng đàn phía dưới, tiếng lòng chấn động.

Tất cả mọi người đều hoảng hốt giật mình, cũng không có đàn tồn tại, có thể Tô Khiêm tám người kết trận về sau, đích đích xác

xác có đàn âm xuất hiện, cũng không phải là ảo giác, tất cả mọi người nghe thấy được.

Hàn Chuẩn đồng dạng kinh hãi, có loại không hiểu bất an cảm giác, phảng phất chính mình muốn đưa tại tám người này trong tay, “Không có khả năng, tuyệt không có khả năng.” Hắn vội vàng an ủi mình, đem tạp niệm trong đầu bài trừ, hét lớn một tiếng, song chưởng trực tiếp đẩy ra.

“Ma Ảnh Tung Hoành!”

“Ầm ầm!”

Vô số ma khí hóa tác phong bạo, tàn phá bừa bãi trong hoàng cung, phân biệt đánh về phía tám người.

Tô Khiêm khí tức trầm xuống, quát to: “Xuất thủ!”

Tám người đều ra một chỉ, “Sưu sưu sưu” tiếng xé gió lên, chỉ thấy mấy đạo chỉ mang tại không trung xuyên qua, sau đó thiên địa ở giữa không hiểu thấu hiện ra dây đàn dáng vẻ, đỏ cam vàng lục lam chàm tím, hết thảy bảy cái.

“Coong!”

Tiếng đàn một vang, liền có một đạo quang mang kích - bắn ra.

“Bành!”

Chém ở ma khí tung hoành phía trên.

Hàn Chuẩn sắc mặt đại biến, tiếng đàn chi lực trực tiếp xuyên thấu ma khí, chấn nhập trong cơ thể hắn.

“Phốc!.”

Hàn Chuẩn một ngụm máu tươi phun tới, liền lùi mấy bước, lại là bị tổn thương.

Tô Khiêm tám người cũng là lớn miệng phun máu, trong cơ thể khí huyết khuấy động cực không dễ chịu, "Bạch bạch bạch" không ngừng lùi lại, có ba người càng là trực tiếp quẳng xuống đất.

Song phương giao thủ phía dưới, vẫn là Hàn Chuẩn thắng được nửa bậc.

Nhưng tám người biểu hiện đã để người lau mắt mà nhìn, Tô Anh càng là kích động không thôi, Tô Khiêm tám người trên Bát Âm Huyền Chỉ biểu hiện ra lĩnh ngộ chi lực, đã phía trên nàng, "Các ngươi rất tốt, biểu hiện rất tốt!"

Tô Khiêm cũng là cực kì phấn khởi, mặc dù trọng thương tại người, nhưng vẫn là cưỡng ép đứng lên, hướng hư không bên trong ôm quyền cong xuống, cao giọng nói: "Đa tạ tiền bối chỉ điểm!"

Lời vừa nói ra, mọi người đều xôn xao.

Tô Anh giật mình, khó trách tám người này toàn cũng thay đổi, có thể lấy yếu địch mạnh, đánh ra hoàn mỹ như vậy một trận chiến, nguyên lai là trong bóng tối có người chỉ điểm, nghĩ nghĩ cũng hoàn toàn chính xác phải như vậy, nàng vội vàng ôm quyền, hướng hư không bên trong thở dài nói: "Chẳng biết là vị kia đồng môn đến Thương Nam Quốc, Tô Anh không có từ xa tiếp đón."

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người đều là toàn thân đại chấn, một nửa hoan hỉ một nửa sầu. Tô Anh "Đồng môn" là ai? Đây chính là đến tại Thương Khung Tinh Vực đỉnh cao nhất thế lực. Thiên Tông học viện, như thật có Thiên Tông học viện nhúng tay này chuyện, chính là cho Cổ Ma Tông một trăm cái lá gan, bọn họ cũng không dám thăm dò Thương Nam Quốc nửa phần.

Nhưng Tô Anh liền hô mấy lần, cũng không có bất kỳ đáp lại nào.

Hàn Chuẩn sắc mặt âm trầm không chừng, cũng không biết Tô Anh những này người là đang diễn trò, hay là thật trong bóng tối có người. Hắn đem thần thức thả ra ngoài, lại cái gì cũng không có cảm giác được, thầm nghĩ: “Lấy ta Toái Niết cảnh tu vi, coi như đối phương là Thiên Vị cường giả, cũng ít nhiều sẽ lưu lại dấu vết để lại. Thương Nam Tông những này người nhất định là cố lộng huyền hư, muốn đem ta kinh sợ thối lui.”

Hắn nhìn về phía Tô Thái, Tô Thái cũng một mặt mộng bức, khẽ lắc đầu, ra hiệu chính mình cái gì cũng không biết.

Lần này Hàn Chuẩn càng thêm nhận định đối phương là đang cố lộng huyền hư, khẽ nói: “Một nhóm tôm tép nhãi nhép, sắp chết đến nơi còn dám ra vẻ.” Hắn phất tay quát: “Lên!”

Cổ Ma Tông đám người lập tức vây công đi lên, đại chiến lập lên, hoàng cung thị vệ trong kinh hoảng, liều mạng chống cự. Nhưng không làm sao đối phương người đông thế mạnh, vòng chiến đang không ngừng thu nhỏ.

Tô Khiêm quát to: “Bắt giặc trước bắt vua, trước hết giết Hàn Chuẩn, cùng ta cùng tiến lên.”

Bọn họ tám người đằng không mà lên, hướng Hàn Chuẩn đánh tới.

“Hừ!” Hàn Chuẩn sắc mặt khó coi, vừa mới mấy chiêu phía dưới, cảm giác tựa như gặp quỷ, đối với tám người này trong lòng dâng lên một tia kiêng kị. Nhưng nghĩ tới tám người này thực lực, cũng chỉ có chính mình trấn được, sát khí vừa hiện, liền xông tới, đấu cùng một chỗ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3302: Thương Nam Quốc Hồi Tưởng (5)

Song phương giao thủ một cái, Hàn Chuẩn tựa như ăn phân, một cái liền hãm vào trong trận, bị tám người áp chế gắt gao.

“Tại sao có thể như vậy?” Hắn thậm chí có chút hoảng hốt cảm giác, cảm thấy thân trong mộng, hoàn toàn chuyện không thể nào liền phát sinh trên người mình. Một vị Toái Niết cảnh cường giả, cứ như vậy bị tám vị Luân Hải, tam hoa chi lưu vây khốn.

Tô Anh bên ngoài nhìn trong lòng khẩn trương, Tô Khiêm tám người mặc dù có thể ngăn chặn Hàn Chuẩn, nhưng cảnh giới chênh lệch quá lớn, muốn thủ thắng gần như không có khả năng. Nàng cũng đem thần thức phóng xuất ra, hi vọng thật có Thiên Tông học viện đồng môn tại, cái kia Tô gia liền được cứu rồi.

Có thể thần thức quét một vòng, chẳng phát hiện bất cứ thứ gì.

Nàng không khỏi thất vọng, thần sắc ảm đạm, hít một hơi thật sâu, liền trong bóng tối vận chuyển lực lượng, nghĩ muốn đích thân xuất thủ, chờ đợi thời cơ đánh giết Hàn Chuẩn.

Nàng thời khắc này trạng thái cực kì hỏng bét, một chút xíu thi triển bí pháp, nghĩ đem công lực tăng lên tới cực hạn, cho Hàn Chuẩn một kích trí mạng.

Đáng sợ khí tức từ trên người nàng một chút xíu khuếch tán ra tới.

Tô Tự tựa hồ phát hiện không đúng, run giọng nói: “Thánh

Hoàng thái hậu, chúng ta có thể thắng sao? Ta không muốn chết a.”

Tô Anh không để ý đến hắn, tiếp tục yên lặng vận công.

Lúc này một tên tiểu nữ hài chạy tới, đến Tô Anh trước mặt, non nớt nói ra: “Thánh tổ Hoàng thái hậu, Tiểu Trạch cũng không muốn chết, chúng ta sẽ chết sao?”

Tô Anh cúi đầu xuống, nhìn xem cái này đáng yêu tiểu nữ hài, đây là Tô gia sở hữu trong hậu bối, nàng thích nhất một vị hậu bối, chính nàng cũng không biết vì cái gì, có lẽ tên tiểu nữ hài này, giống như cha mình.

Nàng thân thể khom xuống, nắm vuốt Tô Trạch khuôn mặt, khẽ cười nói: “Yên tâm đi, Tô Trạch sẽ không chết, Tô Trạch sẽ kiện kiện khang khang lớn lên, sau đó thành làm một đời cường giả.”

Tô Trạch cái hiểu cái không “Ừ” một tiếng.

Tô Anh chụp chụp Tô Trạch đỉnh đầu, nói: “Tô Trạch, nhanh đến mụ mụ vậy đi, Thánh tổ Hoàng thái hậu muốn giết địch nhân.”

Tô Trạch nói: “Ta nhìn Thánh tổ Hoàng thái hậu sắc mặt không tốt lắm, muốn hay không nghỉ ngơi trước một cái?”

Tô Anh kém chút cười, nói: “Thánh tổ Hoàng thái hậu lợi hại đâu, không cần nghỉ ngơi.”

Tô Trạch có chút khó khăn đứng tại cái kia, nhìn một chút Tô Tự, lại nhìn một chút Tô Anh.

Lúc này, một thanh âm truyền đến, “Liền liền tiểu hài tử đều nhìn ra ngươi trạng thái không tốt, để ngươi nghỉ ngơi, ngươi liền nghỉ ngơi một hồi đi.”

Tô Anh toàn thân run lên, liền cứng đờ.

Tô Trạch nói: “Thánh tổ Hoàng thái hậu, ngươi thế nào?” Nàng bỗng nhiên xoay người, nhìn xem một tên đi tới thanh niên, vội vàng bảo hộ ở Tô Anh phía trước, xông thanh niên kia kêu lên: “Ngươi là ai? Mau tránh ra, không cho phép tổn thương chúng ta.”

Bốn phía bảo vệ Tô Tự võ giả cũng đều cảnh giác lên, vội vàng bảo hộ ở Tô Trạch cùng Tô Anh trước mặt, rút ra binh khí đối với người kia quát: “Dừng lại, ngươi là người phương nào? Lại không đứng ở, đừng trách chúng ta không khách khí!”

“Ô ô!.”

Tô Anh đột nhiên không ức chế được khóc lớn, nàng vị này Thương Nam Quốc Thánh Hoàng thái hậu, một nước trụ cột, vô số võ giả trong suy nghĩ sùng kính đỉnh cấp cường giả, thủ hộ quốc vận trên trăm năm tôn quý tồn tại, thế mà giống như tiểu hài tử khóc lớn lên, mà lại càng khóc càng thương tâm, thẳng đến khóc đến sụp đổ.

Tất cả mọi người đều ngây ngẩn cả người, một cái không biết làm sao.

Song phương giao chiến ngừng lại, riêng phần mình tách ra, chỉ còn lại Hàn Chuẩn cùng tám người đánh nhau vẫn còn tiếp tục. Nhưng song phương giao thủ lần nữa hai chiêu, cũng riêng phần mình thối lui, sau đó cùng một chỗ nhìn xem khóc sụp đổ Tô Anh, đều là ngạc nhiên.

Thương Nam Quốc bên này càng là cùng nhau quỳ xuống, không dám ngẩng đầu.

Tô Trạch cũng sợ hãi, lôi kéo Tô Anh hỏi: “Thánh tổ Hoàng thái hậu, ngươi thế nào?”

Tô Anh “Ô ô” khóc một trận, hai tay ôm chặt lấy Tô Trạch, "Chúng ta không sao, chúng ta không cần chết."

Tô Trạch hiểu chuyện nhìn thanh niên kia liếc mắt, hỏi: "Là bởi vì vì hắn sao?"

Tô Anh trùng điệp gật gật đầu, lấy thủ che mặt, càng là khóc đến thương tâm gần chết. Nàng nghĩ tới vô số lần hai người lần nữa trùng phùng dáng vẻ, lại nghĩ không ra chính mình chật vật như vậy. Nàng liều mạng lau sạch lấy nước mắt trên mặt, để cho mình lộ ra càng xinh đẹp đoan trang một chút.

Tô Trạch nói: "Thánh tổ Hoàng thái hậu, hắn là ai nha?"

Tô Anh chảy nước mắt cười nói: "Nàng là Thánh tộc Hoàng thái hậu đồng học, có hắn ở đây, từ xưa đến nay, thiên thượng thiên hạ, lại không ai có thể tổn thương được chúng ta."

Tô gia người đều là lớn kinh, đồng loạt nhìn về phía thanh niên kia, chỉ cảm thấy người này. Thường thường không có gì lạ. Bọn họ dù không biết người này, nhưng biết Thánh Hoàng thái hậu tuyệt sẽ không nói dối, đều là mừng rỡ không thôi.

Tô Khiêm tám người càng là kịp phản ứng, chính là người này trong bóng tối chỉ điểm mình, vội vàng tiến lên cong xuống, đồng thanh nói: "Đa tạ tiền bối."

Hàn Chuẩn trong lòng giật mình, cũng là đánh giá thanh niên kia, nhưng bất kể thế nào nhìn, thanh niên này vẫn là thường thường không có gì lạ, trên thân không có bất kỳ nguyên lực ba động nào. Cho dù là ngày vị cao thủ, hắn cũng có thể nhìn ra một chút dấu vết để lại, nhưng người này hoàn toàn liền một người bình thường bộ dáng.

Hàn Chuẩn trong lòng kinh nghi không chừng.

Tô Tự tiến lên bái kiến nói: "Ta chính là Thương Nam Quốc quốc vương, gặp qua vị đại nhân này, chẳng biết các hạ thế nhưng là Thiên Tông học viện đại nhân?”

Thanh niên nói: “Thiên Tông học viện? Trước kia là, hiện tại không biết còn tính hay không là.”

Tô Tự sững sờ, chẳng biết làm sao nói tiếp, như đối phương nói là, liền vạn sự đại cát, Cổ Ma Tông tất nhiên sẽ thức thời trở ra. Nhưng câu trả lời của hắn lại lúc trước là. Tô Tự quay người nhìn về phía Tô Anh, Tô Anh chỉ là một vị cười ngây ngô, cái kia phó thiên chân vô tà dáng vẻ, treo mãn nước mắt mặt, tựa như là một cái làm sai sự tình tiểu nữ hài, vừa mới nhận trách phạt, lại bị người chọc cười.

Tô Tự cực độ hoảng hốt, đây là uy nghiêm tại bên trên Thánh Hoàng thái hậu sao?

Hàn Chuẩn trầm giọng nói: “Vị bằng hữu này, chẳng biết là tên gì hào lai lịch? Tại hạ Cổ Ma Tông tông chủ Hàn Chuẩn, mong rằng các hạ cho mấy phần mặt mũi, không nên nhúng tay ta cùng Thương Nam Quốc ở giữa sự tình.”

Thanh niên ngoảnh mặt làm ngơ, trực tiếp đi đến Tô Anh trước mặt, vươn tay ra thay nàng lau nước mắt, “Ngươi chịu ủy khuất.”

Tô Anh cắn chặt đôi môi, “Oa” một tiếng lại là khóc lớn, vừa mới ổn định cảm xúc lần nữa sụp đổ, mà lại liều lĩnh nhào vào thanh niên trong ngực, ngao gào khóc lớn.

Một màn này càng là làm cho tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm.

Hàn Chuẩn sắc mặt càng thêm khó coi, ôm quyền chắp tay, lớn tiếng nói ra: “Bằng hữu, mong rằng không nên nhúng tay ta cùng Thương Nam Quốc ở giữa sự tình. Ta cùng Thiên Tông học viện Lư Tam Kiếm Lư hộ pháp cũng có mấy phần giao tình, còn cùng

Phong Tuyết Lâu Hoàng lâu chủ giao tình không tệ, còn có Nguyên Thủy Tông phó tông chủ Lạc đại nhân tương giao thật vui.”

Hắn liên tiếp báo ra ba cái mạng lưới quan hệ, lấy biểu hiện các mối quan hệ của mình rộng khắp. Phong Tuyết Lâu cùng Nguyên Thủy Tông dù không bằng Thiên Tông học viện như mặt trời ban trưa, nhưng tại Trung Ương đại thế giới cũng là số một số hai cự phách tông môn. Cho dù là Thiên Tông học viện, hắn cũng nhận biết hộ pháp cấp một Lư Tam Kiếm, còn đưa qua mấy lần lễ.

Thanh niên cái này mới nhìn hắn liếc mắt, nói ra: “Coi như cái này Thương Khung Tinh Vực bên trên tất cả mọi người đều là cha ngươi, cũng không thể nào cứu được ngươi.”

Tô Anh “Phốc phốc” một cái liền bị chọc phát cười, hai gò má ửng hồng, nói: “Ngươi nói chuyện vẫn là như vậy một bộ bất chính kinh.”

Chương 3303: Thương Nam Quốc Hồi Tưởng (6)

Thanh niên nghiêm túc nói ra: “Ta là rất nghiêm chỉnh đang nói chuyện cùng hắn.”

Tô Anh lại không nhịn được rơi lệ, cái này trăm năm qua, chính mình một người đau khổ chèo chống Thương Nam Quốc, bao nhiêu lần trời tối người yên thời điểm, nhớ lại quá khứ, cũng khát vọng có thể có dạng này một vị nam nhân bảo hộ lấy chính mình.

Có thể hết thảy đều đã kinh biến đến mức như thế xa xôi, chính mình tự làm tự chịu, nhưng hối hận thời điểm sớm đã chậm, nàng vô số lần nghĩ tới muốn đi vãn hồi, có thể không biết mình nên làm như thế nào.

Hàn Chuẩn sắc mặt đại biến, quát: “Các hạ cái này lời nói không khỏi quá càn rỡ đi, không chỉ có vũ nhục ta, càng vũ nhục trên cái tinh cầu này sở hữu cường giả. Nếu là cái này lời nói truyền đi, sợ là thiên thượng thiên hạ, đều lại không có các hạ nơi sống yên ổn.”

Thanh niên này chính là Dương Thanh Huyền, muốn phất tay phía dưới diệt đi những này ngốc -D, nhưng lại cảm thấy lợi cho bọn họ quá rồi, không biết như thế nào xử lý là tốt, đứng tại cái kia nghĩ đến nên làm cái gì.

Hàn Chuẩn thấy hắn không lên tiếng, cho rằng hắn sợ, cười lạnh nói: “Không ngại nói cho ngươi, ta chính là ra tự Nguyên Thủy Tông môn hạ, phó tông chủ Lạc đại nhân càng là chưởng khống toàn bộ Huyền Dạ đại lục, ta muốn lấy Thương Nam Quốc sự tình, thế nhưng là Lạc đại nhân tự mình cho phép."

Thương Nam Quốc Tô Anh dù sao cùng Thiên Tông học viện có nhất định liên hệ, Hàn Chuẩn cho tới nay cũng tràn đầy kiêng kị, nhưng từ khi nịnh bợ bên trên Nguyên Thủy Tông phó tông chủ Lạc Binh về sau, lúc này mới dám buông tay buông chân làm việc.

Lúc này một tên Ma tông đệ tử chạy tiến lên đây, tại Hàn Chuẩn bên tai nói nhỏ, Hàn Chuẩn biến sắc, lập tức mừng rỡ, đối với Dương Thanh Huyền cười to nói: "Ha ha ha ha, tiểu tử, lần này thiên thượng thiên hạ, lại không ai cứu được ngươi. Lạc Binh đại nhân lập tức sắp đến, chỉ bằng ngươi vừa mới miệng phun cuồng ngôn, liền đợi đến vì mình khuyết điểm trả tiền đi!"

Tô gia người tất cả đều sắc mặt đại biến, lộ ra cực độ vẻ hoảng sợ.

Lạc Binh là ai? Siêu cấp thế lực Nguyên Thủy Tông phó tông chủ, tại toàn bộ Thương Khung Tinh Vực đều là xếp hàng đầu nhân vật. Đừng nói bọn họ không có liên hệ với Thiên Tông học viện, coi như có liên lạc học viện, lấy hiện tại học viện những người nắm quyền kia, cùng Tô Anh sớm đã không có bao nhiêu quan hệ, tất nhiên sẽ không vì Tô Anh mà đắc tội Nguyên Thủy Tông Lạc Binh.

Cái này một cái, toàn bộ Tô gia đều bị to lớn sợ hãi bao phủ, Tô Tự càng là "Bịch" một tiếng co quắp trên mặt đất, ngao ngao khóc lớn, cho là mình chết chắc.

Trước trước sau sau hơn trăm người, đều đắm chìm trong to lớn trong tuyệt vọng, một mảnh khóc sướt mướt âm thanh, không ít người bắt đầu trực tiếp làm phản, hướng Cổ Ma Tông người đầu hàng.

Chỉ có Tô Anh thần sắc như thường, ẩn ý đưa tình, ủy khuất ba ba nhìn xem Dương Thanh Huyền. Nàng là Thương Nam Quốc đỉnh cấp tồn tại, là cả quốc gia trụ cột tinh thần, là Huyền Dạ đại lục bắc bộ nắm chắc cường giả, có thể ở trước mặt hắn, nàng mãi mãi cũng chỉ là một cái tiểu nữ hài.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi theo ta cùng đi Hỗn Độn đại lục đi, lão sư bọn họ đều ở đó.”

Tô Anh liều mạng gật đầu, nói: “Ngươi để ta đi đâu ta liền đi đâu, chân trời góc biển, trên dưới cổ kim, mặc kệ chỗ nào ta đều đi theo ngươi.”

Dương Thanh Huyền khe khẽ thở dài, Tô Anh tâm hắn như thế nào sẽ không rõ ràng? Chỉ là chính mình rốt cuộc đề không nổi nửa phần tình cảm.

Tô Anh nín khóc mỉm cười, nói: “Ta biết trong lòng ngươi nghĩ, ngươi sợ ta quấn lấy ngươi, yên tâm đi, ta sẽ không. Thích một người cũng không nhất định muốn lấy được hắn, chỉ cần có thể ngẫu nhiên có thể nhìn thấy hắn, thường xuyên có thể biết hắn tin tức, biết hắn trôi qua tốt, chính là hạnh phúc.”

Dương Thanh Huyền không biết nói cái gì cho phải, “Ngươi trước nghỉ ngơi thật tốt một cái, ta nhìn trạng huống thân thể của ngươi cực kì hỏng bét, đợi chút nữa ngươi liền cùng ta cùng đi đi.”

Tô Anh trọng trọng nhẹ gật đầu.

Hàn Chuẩn cười lạnh nói: “Đi? Ngươi cho rằng ngươi còn đi được rồi chứ?” Ma tông người, cùng những làm phản kia Tô gia võ tu, lập tức đem bọn họ vây chật như nêm cối.

Đặc biệt là những làm phản kia người, khát vọng làm một chút công tích đến làm vì mình nhập đội, càng là gắt gao nhìn chằm chằm chính mình lão đông gia, một cái cũng không chịu buông tha.

Tô gia người cũng cho rằng Dương Thanh Huyền muốn mang theo Tô Anh đơn độc phá vây đào tẩu, càng là một mảnh tuyệt vọng, Tô Tự dắt Dương Thanh Huyền quần áo, khóc ròng nói: “Đại nhân đừng bỏ lại ta nhóm, mau cứu chúng ta Tô gia đi!”

Tô Khiêm mấy người nội tâm một mảnh tuyệt vọng, như chỉ là Cổ Ma Tông muốn đối với phương bọn họ, bọn họ còn có thể phản kháng một hai, nhưng nếu là Nguyên Thủy Tông, liền liền một chút phản kháng khả năng cũng không có.

Lúc này bỗng nhiên ngày lên dị tượng, vạn dặm không mây trời trong, trở nên mây đen dày đặc, sau đó sấm sét vang dội, hư không trở nên cực kỳ đáng sợ, theo một đạo cự đại lôi điện đánh rơi xuống tới, “Ầm ầm” một tiếng, xé rách thương khung.

Một nhóm cường đại võ tu từ hư không bên trong xuất hiện, xếp thành một hàng bay xuống, có hơn hai trăm người.

“Ngự không phi hành! Cái này hơn hai trăm người đều có thể ngự không phi hành.”

Cổ Ma Tông có đệ tử cả kinh kêu lên, lộ ra kinh hãi chi sắc.

Ngự không phi hành liền đại biểu tu vi cảnh giới đạt đến nguyên võ cảnh, cái này một cái liền xuất hiện hơn hai trăm vị nguyên võ cảnh cường giả, làm cho tất cả mọi người đều chấn kinh tại chỗ.

Phải biết tại một trăm năm trước, toàn bộ Huyền Dạ đại lục bắc năm nước bên trong, chỉ có Thiên Tông học viện viện Trường Khanh không cách một người là nguyên võ cảnh.

Hàn Chuẩn mừng rỡ nói: “Ha ha, không hổ là Nguyên Thủy Tông, mảnh này tinh vực bên trong siêu cấp tồn tại a!”

Kia hàng đội phía trước, một người lười biếng ngồi tại một cái hình tròn trên ghế, thần sắc lười biếng, giống như là không có tỉnh ngủ, hai con ngươi nửa khép, trong mơ hồ có tinh quang bắn ra.

“Lạc Binh đại nhân!”

Hàn Chuẩn vội vàng nghênh đón tiến lên, cung kính hèn mọn bái ở một bên.

Hơn hai trăm người cũng bay rơi hoàng cung, toàn bộ trong cung hoàn toàn tĩnh mịch, liền liền Tô Tự đều dọa đến không dám khóc, cái kia khổng lồ rung động khí tức, làm cho tất cả mọi người đều từ bỏ chống cự ý niệm, chờ đợi lấy tùy ý xâm lược.

Lạc Binh chậm rãi mở mắt ra, nói: “Thế nào, lâu như vậy còn không có bắt lại?”

Hàn Chuẩn đầu đổ mồ hôi lạnh, giải thích nói: “Lập tức liền muốn lấy, lâm thời xảy ra chút nhỏ tình trạng, còn xin đại nhân kiên nhẫn.”

Lạc Binh nói: “Nhanh lên một chút, ngươi làm sao thu thập những này người ta mặc kệ, nhưng ngươi nói viên kia cửu chuyển linh đan, ta là tình thế bắt buộc.”

Hàn Chuẩn vội vàng nói: “Nhất định nhất định.”

Lạc Binh sau lưng một tên yêu dị thanh niên nam tử, trong mắt bốc lên ra ánh mắt kỳ dị, liếm một cái đôi môi, hắn là Lạc Binh con riêng, tu vi kẹt tại Toái Niết đỉnh phong một mực vô pháp tinh tiến, lần trước nghe Hàn Chuẩn nói Thương Nam Quốc có một viên cửu chuyển linh đan, vậy thì nghĩ về nhớ ở trong lòng, nghĩ đến mình lập tức liền có thể thu được linh đan, nội tâm một trận lửa nóng.

Tô Thái nghe vậy, sắc mặt tái mét, đối với linh đan trực tiếp liền tuyệt vọng.

Hàn Chuẩn đối với Tô Anh nói: “Ngươi cũng nghe thấy được đi, thức thời mau đưa linh đan giao ra, có lẽ còn có thể sống, nếu không liền thật sự là một con đường chết.”

Tô Anh lắc đầu nói: “Linh đan đã dùng hết.”

Hàn Chuẩn sắc mặt đại biến, phẫn nộ quát: “Đừng hòng lừa ta, ngươi cho tới bây giờ liền không có dùng qua linh đan, nếu không cho dù không có thể đột phá Toái Niết cảnh, cũng không đến mức để tu vi lui lại.”

Tô Anh cười lạnh nói: “Ngươi thì tính là cái gì? Quá lấy chính mình coi ra gì đi? Ta có cần phải lừa ngươi sao?”

Chương 3304: Thương Nam Quốc Hồi Tưởng (7)

Hàn Chuẩn lập tức quay người nhìn chằm chằm Tô Thái, trong mắt bắn ra hai đạo lợi mang, tin tức đều là từ Tô Thái cái này cần tới, như là linh đan thật không có, lần này phiền phức liền lớn, nghĩ đến Lạc Binh thân đến, hắn có loại toàn thân xù lông cảm giác, thầm nghĩ: “Nếu là thật sự tìm không ra linh đan, liền đem Tô Thái tiểu tử này đẩy đi ra làm lá chắn.”

Tô Thái vội vàng nói: “Nghĩa phụ đại nhân, ta có thể bảo đảm lão thái bà này tuyệt không có nuốt ăn linh đan.”

Tô Anh nghe hắn gọi “Nghĩa phụ”, kém chút không có tức đến ngất đi, “Ngươi...”

Tô Thái lạnh lùng nói: “Lão thái bà, đừng sắp chết đến nơi còn không tự biết, mau đem linh đan giao ra!”

Tô Anh toàn thân sát khí phun trào, so Tô Thái phản bội gọi địch nhân nghĩa phụ còn muốn cho nàng càng không thể chịu đựng chính là, hắn dĩ nhiên ngay trước mặt Dương Thanh Huyền gọi mình lão thái bà, xé nát Tô Thái tâm đều có.

Co quắp trên mặt đất Tô Tự đột nhiên nói ra: “Ta biết linh đan đi đâu rồi, Tiểu Trạch một mực thân thể yếu đuối, từ khi Thánh Hoàng thái hậu cho nàng xem qua về sau, liền trở nên thân nhẹ thể doanh, căn cốt cùng thiên phú đều kỳ giai, có lẽ chính là ăn cái kia linh đan.”

“Xoát!” Tất cả ánh mắt đều nhìn về phía Tô Trạch.

Lạc Binh cúi người đến, nhìn chằm chằm nhìn ra ngoài một hồi, nói: “Cô gái nhỏ này trong cơ thể hoàn toàn chính xác linh khí dồi dào, căn cốt kì lạ, thiên phú cực cao, nhìn đến linh đan thật là bị nàng ăn. Nhưng nàng tuổi còn nhỏ còn không thể xong toàn bộ tiêu hóa, Mã Thao, ngươi liền đem cô bé này ăn đi, cũng còn có thể điểm xuất phát tác dụng.”

Mã Thao chính là hắn con riêng, đã tức giận đến không đi nổi, “Oa oa” kêu to, dọa đến Tô Trạch liều mạng khóc.

“Nhao nhao chết! Ăn ta đan dược, đi chết đi!”

Mã Thao giận quát một tiếng, liền hóa làm một đạo ma quang vọt tới, tại không trung biến thành một cái cự đại ma đầu, mở ra miệng lớn như chậu máu, đối với Tô Trạch liền cắn xuống.

“Con kiến hôi đồ vật, cũng dám ở trước mặt ta la to, tội không thể tha.” Dương Thanh Huyền vung tay lên, Mã Thao miệng đột nhiên trở nên vô hạn mở lớn, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, “Bành” một tiếng, đầu liền vỡ mất.

Sau đó thân thể cũng nổ tung, một đoàn thịt nát cùng máu vẩy ra.

Toàn trường yên tĩnh như chết.

Không có bất kỳ thanh âm gì.

“Cái này, cái này...”

Hàn Chuẩn há hốc mồm, triệt để choáng tại chỗ, Mã Thao thế nhưng là Toái Niết đỉnh phong cường giả a, hắn chỉ là vừa mới đột phá đến Toái Niết nhỏ thịt tươi, tại Mã Thao trước mặt chính là một con giun dế, nhưng bây giờ Mã Thao liền biểu hiện cũng không kịp, liền hôi phi yên diệt.

Hắn hoảng sợ nhìn xem Dương Thanh Huyền, tâm can đều đang run rẩy, chính mình vừa rồi thế mà kém chút chọc dạng này một vị kẻ đáng sợ, cái này người đến cùng là tu vi gì cảnh giới?

Bất quá hắn rất nhanh liền trấn định lại, Nguyên Thủy Tông phó tông chủ Lạc Binh thế nhưng là ở đây, cho dù có ngày đại sự, cũng có Lạc Binh đỉnh lấy.

Lạc Binh thế nhưng là hàng thật giá thật đỉnh cao cường giả a, tương truyền đã vượt qua bỉ ngạn, tại toàn bộ Thương Khung Tinh Vực đều sắp xếp bên trên tên.

Thật tình không biết Lạc Binh thời khắc này nhịp tim so Hàn Chuẩn còn muốn lợi hại hơn, hắn là một sao Giới Vương, nhưng mới rồi chút nào đều không có cảm nhận được Dương Thanh Huyền trên thân có năng lượng ba động, điều này nói rõ cái gì?

Nói rõ Dương Thanh Huyền hoặc là người bình thường, hoặc là tu vi xa ở trên hắn, mà bên trên không phải một điểm nửa điểm...

Lạc Binh kinh quát nói: “Ngươi là ai?”

Dương Thanh Huyền nhìn xem Lạc Binh, một tay chỉ hướng Hàn Chuẩn, “Ngươi chính là núi dựa của hắn?”

Lạc Binh “Ùng ục” nuốt xuống dưới, không biết nên trả lời như thế nào. Nói là, người trước mắt này sợ là không dễ chọc, nếu nói không phải lời nói, chính mình chẳng lẽ không phải thật mất mặt.

Hắn suy nghĩ một chút, nhất định là vừa rồi chính mình sơ ý chủ quan, mà người trước mắt này lại xuất thủ quá nhanh, cho nên mới không có cảm giác được năng lượng ba động. Nếu không lấy chính mình Giới Vương Cảnh tu vi, đối phương dù là mạnh hơn, cũng không có khả năng lặng yên không một tiếng động. Nghĩ đến nơi này, hắn trấn định không ít, khẽ nói: “Là lại như thế nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Là, ngươi có thể đi chết rồi.”

Hắn một bước tiến lên, trên thân uy áp lập tức bạo phát đi ra, như trận trận sóng to gió lớn, liên miên bất tuyệt.

Lạc Binh sắc mặt đại biến, lập tức ý thức được chính mình sai lợi hại, đối phương thật là cao hơn chính mình minh không biết bao nhiêu lần tồn tại, sau lưng những nguyên kia võ cảnh thủ hạ, càng là từng cái kêu thảm, tại chỗ nổ thịt nát xương tan.

Hàn Chuẩn đã triệt để mất đi năng lực suy tính, liều mạng dùng hết toàn lực ngăn cản cỗ uy áp này. Chỉ là khí tức liền có thể nghiền nát sơn hà, áp sập vạn cổ, giết nguyên võ cảnh như giết kiến, người trước mắt này tồn tại, đã hoàn toàn vượt ra khỏi chính mình lý giải.

Hắn chợt nhớ tới câu nói mới vừa rồi kia, “Coi như cái này Thương Khung Tinh Vực bên trên tất cả mọi người đều là cha ngươi, cũng không thể nào cứu được ngươi.” Một cỗ to lớn run rẩy cảm giác nước vọt khắp toàn thân.

Thương Nam Quốc tất cả mọi người phản ứng không kịp, bọn họ thậm chí không thể minh bạch trước mắt đến cùng chuyện gì xảy ra.

“Dừng tay, các hạ mau dừng tay!”

Lạc Binh hoảng sợ hét lớn: “Các hạ có thể là đến từ những tinh vực khác? Dạng này tùy tiện xâm nhập Thương Khung Tinh Vực, giết người đầy đồng, phải chăng phạm vào tinh vực công ước tối kỵ?”

“Ồ? Ngươi cũng biết tinh vực công ước?”

Dương Thanh Huyền một mặt cười lạnh, “Cái này công ước chính là ta ký phát.”

Lạc Binh mấy người đầu óc một mộng, không rõ ràng hắn đang nói cái gì.

Từ khi Hỗn Độn liên minh thành lập về sau, vì để tránh cho các đại tông môn, thế lực, tinh vực ở giữa cường giả lẫn nhau chém giết, hình thành bên trong hao tổn, Hỗn Độn liên minh ký phát thống nhất tinh vực công ước, chính là vì ước thúc cường giả nhập cảnh, loạn giết vô tội.

Dương Thanh Huyền nói: “Công ước bên trong nói tới, muốn nhập cảnh những tinh vực khác giết người, nhất định phải trải qua này tinh vực đa số đỉnh cấp thế lực đồng ý. Thương Khung Tinh Vực bên trên, hiện tại đỉnh cấp thế lực có nào?”

Lạc Binh vội la lên: “Thiên Tông học viện, Nguyên Thủy Tông, lôi đình cổ vực, Phong Tuyết Lâu, khôn ha thần điện, thôn thiên thành...” Hắn liên tiếp báo ra mười cái tông môn.

Trong đó có một nửa là Dương Thanh Huyền biết đến, còn có một nửa Dương Thanh Huyền cũng không biết, xem ra chính mình rời đi cái này hơn trăm năm ở giữa, Thương Khung Tinh Vực cũng phát xảy ra không ít chuyện, lại có nhiều như vậy thế lực thay đổi.

Hắn nhẹ gật đầu, nói: “Tốt, ta liền đem bọn họ đều gọi qua, hỏi một chút bọn họ, có thể hay không giết ngươi.”

Lạc Binh sững sờ, người trẻ tuổi kia nói lời, chính mình luôn luôn không thể hiểu rất dễ, hắn cái này lời nói là có ý gì? Đem bọn họ đều gọi qua? Chính mình mới vừa nói những tông môn này, cơ hồ chiếm cứ toàn bộ Thương Khung Tinh Vực lớn nhiều hơn phân nửa cường giả, mà lại là cấp cao nhất cái kia hơn phân nửa, đừng nói toàn bộ gọi qua, chính là ngày bình thường nghĩ muốn gặp gỡ một hai vị cũng là rất khó.

Hàn Chuẩn cùng Tô gia người, càng là như lọt vào trong sương mù, “Ta là ai? Ta tại đây? Ta đang làm cái gì?” Mỗi một cái đều là mộng bức mặt.

Dương Thanh Huyền đưa tay bấm niệm pháp quyết, một đạo thần niệm tự chỗ mi tâm khuếch tán, lấy cực mạnh tốc độ, lọt vào hư không, che phủ ba mươi ba ngày, cùng toàn bộ Trung Ương đại thế giới.

Tất cả Giới Vương trở lên cường giả, không khỏi bị cái này đạo thần niệm chỗ nhiễu, từng cái Kinh Trập mà động, từ trong linh hồn cảm nhận được một cỗ vô pháp kháng cự run rẩy, vội vàng nhìn về phía Huyền Dạ đại lục bắc bộ.

Trung Ương đại thế giới trên trời sao, một tên nam tử kinh hãi nhìn qua phía dưới, “Sư muội, là Huyền Dạ đại lục bắc bộ, chuyện gì xảy ra?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3305: Thương Nam Quốc Hồi Tưởng (8)

Một tên khác thanh tú đoan trang nữ tử đồng dạng cảm nhận được run rẩy cùng sợ hãi, “Ta không biết, nơi đó là học viện điềm lành chi địa, cái này đạo thần thức đang triệu hoán chúng ta, đi mau! Để tránh gặp bất trắc.”

Hai người là đương nhiệm Thiên Tông học viện viện trưởng cùng phó viện trưởng, song song nhấc tay vồ một cái, liền phá vỡ hư không, thân ảnh lóe lên liền xông vào trong đó, biến mất không thấy gì nữa.

Tình huống tương tự, tại mặt khác mười mấy đại tông môn bên trong lần lượt phát sinh.

Cho dù là đỉnh cấp tông môn bên ngoài, sở hữu tu luyện tới Giới Vương trở lên cường giả, đều là hoảng sợ muôn dạng, dồn dập xé rách hư không mà đi.

Huyền Dạ đại lục bắc bộ, Thương Nam Quốc trên không, trời đều đè ép xuống, khí tức cực thấp, mỗi một cái trong nước người đều có loại hô hấp khó khăn cảm giác.

Những võ giả là kia vạn phần hoảng sợ hướng bầu trời nhìn lại, tất cả đều ý thức được xảy ra đại sự.

Quá cường đại cỡ nào mà hỗn loạn lực lượng, cùng một thời gian chen chúc đến, yếu kém bầu trời liền không chịu nổi trước, xuất hiện mảng lớn vết rạn, bắt đầu có dấu hiệu hỏng mất.

Các loại phong lôi, băng sương, mưa máu, thiểm điện, Thiên

Hỏa chờ chút dị tượng, cùng một thời gian toàn bộ xuất hiện, ở trên không múa, sinh ra lộng lẫy mà khó có thể tưởng tượng đáng sợ cảnh tượng.

Vô luận là Lạc Binh, vẫn là Hàn Chuẩn, vẫn là Tô gia người, đời này cả một đời, đều chưa từng thấy qua cái này loại kỳ cảnh.

Sau đó, to lớn sợ hãi nước vọt khắp toàn thân bọn họ.

Ở đây nguyên tố loạn tượng bên trong, từng tôn đáng sợ cường đại thân ảnh, xé rách hư không mà đến, mỗi một người khí tức trên thân, đều chấn động đến bọn họ khí huyết khuấy động, chậm bất quá thần.

Hàn Chuẩn đầu óc đều là choáng, mà Lạc Binh lại là toàn thân run rẩy, trên mặt không có một tia huyết sắc, tới những này người, hắn toàn đều biết. Mà lại tất cả đều là hắn ngưỡng vọng mà không thể được tồn tại, trong đó còn có bọn họ Nguyên Thủy Tông tông chủ Trương Hạo.

Rất nhanh, không trung liền xuất hiện trên trăm đạo thân ảnh, ánh mắt đồng loạt rơi trên người Dương Thanh Huyền, có mấy người càng là toàn thân chấn động, hoảng sợ mở lớn con ngươi, tựa hồ không thể tin được chính mình thấy.

Trương Hạo ánh mắt rơi trên người Lạc Binh, trầm giọng hỏi: “Lạc Binh, chuyện gì xảy ra?!”

Lạc Binh răng “Khanh khách” run lên, toàn thân mỗi một tấc đều đang run rẩy, căn bản nói không ra lời, vạt áo đều bị mồ hôi lạnh thẩm thấu, giống một cái ướt sũng, tại cái kia run lẩy bẩy.

Dương Thanh Huyền nhàn nhạt ánh mắt quét qua, hắn cũng phát hiện mấy vị người quen, “Ta mạo muội hô chư vị đến đây, là bởi vì vì tinh vực công ước sự tình, dù sao cái này công ước là ta tự mình ký phát, chính mình cũng không thể dẫn đầu làm trái a?

Nghe nói chư vị là hiện tại Thương Khung Tinh Vực người mạnh nhất, sở dĩ gọi ngươi nhóm tới hỏi một chút, ta muốn ở chỗ này giết người, có thể hay không?”

“Chi!”

Tất cả mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh, Lạc Binh cái này cấp bậc chỉ biết tinh vực công ước tồn tại, làm sao biết là ai ký phát loại sự tình này, mà Hàn Chuẩn cái này cấp bậc càng là cái gì cũng không biết.

Nhưng những người trước mắt này cũng không đồng dạng, bọn họ một mặt có thể rõ ràng cảm nhận được Dương Thanh Huyền đáng sợ, mặt khác tự nhiên minh bạch ký phát tinh vực công ước là khái niệm gì.

Mà cái kia mấy khuôn mặt quen thuộc, càng là toàn thân đại chấn, xác nhận bọn hắn ý nghĩ, cũng không có nhận nhầm người.

Thiên Tông học viện phó viện trưởng, nữ tử kia kinh ngạc nhìn Dương Thanh Huyền, đột nhiên cả kinh kêu lên: “Ngươi, ngươi, ngài, ngài là học trưởng đại nhân!”

Người viện trưởng kia nhíu mày lại, lộ ra vẻ trầm tư, hơi mang trưng cầu nhìn qua nữ tử.

Dương Thanh Huyền mỉm cười, nói: “Ngươi cũng đã trưởng thành.”

Nữ tử này gọi Dữu Ninh, là học viện đằng sau thu nữ đệ tử, năm đó còn cùng Dương Thanh Huyền từng có một đoạn giao thủ.

Dữu Ninh tự nhiên biết Dương Thanh Huyền thân phận địa vị chờ chút, kích động nói: “Thật là học trưởng đại nhân ngài!” Nàng vội vàng tiến lên đến cong xuống, “Dữu Ninh bái kiến học trưởng!”

Người viện trưởng kia là Dữu Ninh sư huynh, chân mày nhíu càng sâu, có chút trách cứ chi ý nhìn xem Dữu Ninh, thế mà không cùng chính mình giải thích người trước mắt này thân phận, nhưng thấy Dữu Ninh cong xuống, mà lại Dương Thanh Huyền mang đến cho hắn một cảm giác đích thật là dị thường đáng sợ, chính mình cũng chỉ đành kiên trì, giả vờ như nhận biết dáng vẻ, tiến lên bái kiến nói: “Ô liền bái kiến học trưởng.”

Lúc này, lôi đình cổ vực, khôn ha thần điện, thôn thiên thành nhóm thế lực cao thủ, tất cả đều từ trong đám người ép ra ngoài, cùng nhau ôm quyền cong xuống, “Chúng ta gặp qua Thanh Huyền đại nhân!”

“Thanh Huyền đại nhân?”

Tất cả mọi người là trong lòng khẽ giật mình, suy nghĩ tỉ mỉ cái tên này, sau đó não hải “Ầm ầm” một tiếng nổ tung giống như, khiếp sợ ngũ giác lục thức đều đã mất đi, một trận đầu óc choáng váng.

Đến bọn họ cái này tầng cấp, có thể không biết Thương Khung Tinh Vực đệ nhất cao thủ là ai, thậm chí có thể không biết mình phụ mẫu lão bà là ai, cũng có thể không biết mình là ai, nhưng tuyệt không ai không biết Dương Thanh Huyền là ai!

Một trận to lớn khủng hoảng nước vọt khắp mỗi cái người thân thể, Thiên Tông học viện viện trưởng ô liền cũng toàn thân run rẩy, cuối cùng nhớ lại trong trí nhớ gương mặt kia, thân thể cùng thần thái trở nên càng phát ra cung kính.

Lạc Binh ngốc trệ nửa ngày, cũng cuối cùng lấy lại tinh thần, “Thanh Huyền đại nhân” bốn chữ, không khác với một quả bom tại trong đầu hắn nổ tung, “A.”

Thiên thượng thiên hạ, lại không có người cứu được hắn.

Hàn Chuẩn vẫn là một mặt mờ mịt, trước mắt cái này trên trăm tên cường giả, hắn gặp qua mấy người. Nhưng kia cũng là cách cực xa cự ly, vụng trộm thoáng nhìn, trong đó bất luận một vị nào, có thể tiến lên nói mấy câu, đều đầy đủ chính mình nói khoác nửa đời người. Mà giờ khắc này cái này tất cả mọi người, tất cả đều đối với cái này tên thanh niên nam tử tất cung tất kính, không dám có nửa phần vượt qua.

Hàn Chuẩn vang lên lần nữa thanh niên nam tử này nói qua câu nói kia, coi như những này người tất cả đều là chính mình cha, cũng cứu không được chính mình, sơ nghe vào là hoang đường như vậy, có nằm mơ cũng chẳng ngờ nguyên lai là thật...

Hắn chỉ cảm thấy trán biến thành màu đen, liền muốn ngất đi. Lại bị Lạc Binh một phát bắt được, đè xuống đất, Lạc Binh sụp đổ giống như khóc lớn nói: “Đều là hắn, đều là hắn hại, không liên quan gì đến ta, hết thảy đều không liên quan gì đến ta a!”

Nguyên Thủy Tông tông chủ Trương Hạo sợ hãi vạn phần, lập tức minh bạch là chính mình môn nhân gặp rắc rối, hắn một thanh chụp chết Lạc Binh tâm đều có, hiện tại đã không phải là giết Lạc Binh vấn đề, mà là như thế nào mới có thể để tông môn thoát thân, hắn gấp đến độ mồ hôi lạnh chảy ròng.

Tô gia người càng là từng cái hóa đá tại cái kia, trong đầu một điểm gì đó khái niệm đều không có, tất cả đều là trống không. Tô Thái cùng những phản bội kia người, càng là ngây ra như phỗng, bọn họ cũng không biết chuyện gì xảy ra, nhưng có một loại cảm giác mãnh liệt chính là, chính mình phải xong đời.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hỏi các ngươi vẫn chưa trả lời đâu. Ta muốn ở đây khai sát giới, có thể hay không?”

“Có thể!”

Cơ hồ là trăm miệng một lời, trên trăm tên Giới Vương cường giả cùng kêu lên đáp. Mỗi người đều là nghĩa chính ngôn từ, không có nửa điểm do dự.

Dương Thanh Huyền nhìn về phía Lạc Binh, “Hiện tại giết ngươi, không thành vấn đề a?”

Lạc Binh triệt để tuyệt vọng, kêu thảm một tiếng, co quắp ngã trên mặt đất, mình rốt cuộc là làm cái gì nghiệt a? Thế mà lại tao ngộ đáng sợ như vậy báo ứng, chỉ là coi trọng một viên cửu chuyển linh đan, muốn cho mình con riêng để thăng một cái cảnh giới, thế mà liền gặp được đồng thời đắc tội cái kia thần thoại một dạng nam nhân.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3306: Thương Nam Quốc Hồi Tưởng (9)

Dương Thanh Huyền nói: “Hiện tại giết ngươi, không thành vấn đề a?”

Lạc Binh liều mạng dập đầu cầu xin tha thứ, khóc cả người đều hỏng mất, “Ta trên có cao tuổi lão mẫu, dưới có gào khóc đòi ăn hài nhi, còn có mười mấy cái muốn nuôi lão bà, mong rằng đại nhân...”

Dương Thanh Huyền không kiên nhẫn, vung tay lên, Lạc Binh liền đau thương nổ tung, trực tiếp bạo thành kiếp tro, biến mất ở trên mặt đất.

“Chi!”

Hoàng cung bên trong những này Cổ Ma Tông đệ tử, Tô gia đám người, tất cả đều toàn thân run rẩy, bọn họ không biết Dương Thanh Huyền là ai, nhưng Lạc Binh là ai bọn họ rất rõ ràng.

Cái này người thế mà vẫy tay một cái liền miểu sát Lạc Binh, khó trách trên bầu trời nhiều cường giả như vậy sẽ cúi đầu xưng thần, đây là như thế nào một thứ đáng sợ nha? Căn bản liền nghĩ cũng không dám nghĩ.

Dương Thanh Huyền nói: “Có ai không phục hoặc là muốn báo thù, tranh thủ thời gian đứng ra đi.”

“Chi!” Tất cả mọi người đều là hít một hơi khí lạnh, nơm nớp lo sợ, ai dám có không phục hoặc là ý niệm báo thù? Đây không phải là nói đùa, sống được không kiên nhẫn sao?

Nguyên Thủy Tông càng là chính mình bảo vệ tính mạng cũng không kịp, chỉ cần Dương Thanh Huyền không trách tội đến bọn họ trên đầu, liền cám ơn trời đất.

Dương Thanh Huyền nói: “Thương Nam Quốc là ta ra đời địa phương, hôm nay sự tình, ta cũng không nghĩ lại tiếp tục truy đến cùng, liền dừng ở đây. Nhưng từ nay về sau, bất kỳ thế lực nào không có cho phép, không được bước vào đất này nửa bước.”

Đám người tâm thần run lên, đồng thanh nói: “Đúng!”

Đặc biệt là Nguyên Thủy Tông Trương Hạo, càng là một trái tim rơi xuống đất, kém chút không có khẩn trương chết.

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: “Các ngươi đều đi thôi.”

Tất cả mọi người như trút được gánh nặng, nhưng ai cũng không dám đi đầu, cẩn thận đứng tại cái kia, thậm chí không dám nhúc nhích đạn một cái.

Dương Thanh Huyền đối với Tô Anh nói: “Thương Nam Quốc sự tình, ngươi xử lý như thế nào một cái đi? Sau đó theo ta đi Hỗn Độn đại lục.”

Tô Anh thích thú vạn phần, lắc đầu nói: “Chuyện nơi đây, ta một khắc cũng không nghĩ lây dính.” Hắn đối với Tô Tự nói: “Ngươi toàn quyền phụ trách xử lý.”

Tô Tự sớm đã đem các loại nghe được nhất thanh nhị sở, nội tâm vừa sợ lại thích lại là thấp thỏm, vội vàng nói: “Vâng! Thánh Hoàng thái hậu.”

Hàn Chuẩn cùng Tô Thái, cùng Cổ Ma Tông đệ tử, còn có những phản bội kia người, tất cả đều mặt xám như tro, một chút càng là vô lực tê liệt trên mặt đất, như bùn nhão, khóc thét cầu xin tha thứ.

Dương Thanh Huyền đối với Tô Anh nói: “Chúng ta đi thôi.”

Dữu Ninh kêu một tiếng, “Học trưởng.” Trên mặt lộ ra vội vàng cùng vẻ khát vọng, tựa hồ cũng muốn cùng được.

Dương Thanh Huyền nói: “Học viện đệ tử, chỉ cần tu luyện tới trình độ nhất định, đều có thể tiến về Hỗn Độn đại lục, ngươi trực tiếp chờ học viện an bài thuận tiện.”

Nói xong, liền không tiếp tục để ý đám người, phất tay tế ra một đạo độn quang, đem chính mình cùng Tô Anh bao lại, một cái biến mất ở tại chỗ.

Cái kia cỗ khiếp người áp lực lập tức biến mất, trên bầu trời một mảnh xả hơi thanh âm.

Dữu Ninh mặt mũi tràn đầy thất vọng.

Nàng nhìn ra được, Dương Thanh Huyền cũng không cao hứng, hơn phân nửa là bởi vì Thương Nam Quốc nguyên nhân, sở dĩ cũng liền vô tâm mang chính mình tiến lên.

Lập tức một đôi giương mắt lạnh lẽo Nguyên Thủy Tông, lại nhìn chằm chằm Hàn Chuẩn mấy người.

Trương Hạo vừa mới nhẹ nhàng thở ra, thấy Dữu Ninh ánh mắt, nội tâm đoán được mấy phần, lặng lẽ cười một tiếng nói: “Dữu Ninh đại nhân không cần nóng vội, lấy đại nhân thiên tư, đi cái kia Hỗn Độn đại lục chỉ là sớm muộn sự tình. Đã học viện có làm từng bước quy củ, đại nhân thuận theo quy củ đến liền tốt, đi sớm ngược lại chưa chắc là chuyện tốt.”

Dữu Ninh trùng điệp hừ một tiếng, đã Trương Hạo một khuôn mặt tươi cười, nàng cũng không tiện phát tác cái gì, nói với Tô Tự: “Từ nay về sau, các ngươi có chuyện gì, trực tiếp tới Thiên Tông học viện tìm ta.”

Nói xong lấy khối tiếp theo ngọc bội cho hắn, nói bổ sung: “Cầm khối ngọc bài này có thể trực tiếp đi học viện tìm ta, thực sự không được đưa nó bóp nát, ta cũng có thể cảm ứng được, sẽ thứ nhất thời gian tới gặp ngươi.”

Tô Tự kích động hai tay run rẩy, đem ngọc bài tiếp nhận, sau đó liều mạng dập đầu gửi tới lời cảm ơn.

Dữu Ninh nói: “Tô Anh tỷ là ta học trưởng, các ngươi cũng coi là ta hậu bối, cứ như vậy đi.”

Ô liền trước khi đi cong ngón búng ra, một đạo hồ quang bắn ra, thẳng vào Hàn Chuẩn trong cơ thể, “Bành” một tiếng đem hắn nổ vỡ nát.

Vừa rồi Dương Thanh Huyền vung tay áo dưới, không chỉ có đánh chết Lạc Binh, còn đem Hàn Chuẩn mấy người công thể chấn phế, nhưng Hàn Chuẩn dù sao cũng là Toái Niết cảnh cao thủ, ô liền sợ hắn còn có thể xảy ra chuyện gì đến, gọn gàng mà linh hoạt trực tiếp giúp Thương Nam Quốc Tô gia giết.

Sau đó ô liền cùng Dữu Ninh hai người liền biến mất trên hư không.

Còn lại tông môn cường giả có chút chưa tỉnh hồn, sau đó đều là dần dần rời sân.

Rất nhanh, trên bầu trời đi một người không dư thừa.

Tô Tự nhìn chằm chằm những Cổ Ma Tông kia đệ tử cùng Tô Thái chờ làm phản người, lạnh giọng nói: “Tô Khiêm đại nhân, đem bọn họ tất cả đều bắt lại!”

Những này nhiều người mấy sớm đã dọa co quắp trên mặt đất, nào dám phản kháng, bị dần dần nắm lên.

…

Mấy ngày sau, Dương Thanh Huyền liền cùng Tô Anh về tới Hỗn Độn đại lục.

Tô Anh bị thích đáng an bài đến Thiên Tông học viện, Dương Thanh Huyền lập tức cùng Đế Ất chờ cao tầng gặp mặt, tiến hành một phen trò chuyện.

Quả nhiên như Quỷ Giới đạt được tin tức như vậy, Phạm Tâm đã đáp ứng Huyền Thiên Cơ điều kiện, sẽ trợ Huyền Thiên Cơ mở ra tế tự, mở ra tiểu thần kiếp.

Thời gian kế tiếp, chỉ phải kiên nhẫn chờ đợi liền có thể.

Một ngày này, bỗng nhiên nhận được tin tức, Đế Ất khẩn cấp triệu hoán hắn.

Dương Thanh Huyền từ trong tu luyện ra, mấy cái thuấn di phía dưới, liền đến đến Hỗn Độn Thần Cung.

Tụ họp người không nhiều, rải rác mười mấy người, tất cả đều là một chút quan hệ cùng hắn tốt hơn, trong đó còn có Lý Hồng Tụ mấy người.

Đế Ất nói: “Thanh Huyền tới, Hồng Tụ ngươi đem tình huống nói với hắn một cái đi.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, chẳng lẽ là có liên quan đời sơ sinh đại vũ trụ sự tình?

Lý Hồng Tụ “Ừ” một tiếng, liền bắt đầu giảng, quả nhiên là nàng gần nhất đạt được đời sơ sinh đại vũ trụ tin tức truyền đến, sau ba ngày thượng giới liền sẽ đả thông thông đạo, tiếp dẫn bọn họ trở về, mà lần này tiếp dẫn rất không tầm thường, trừ ba người bọn họ bên ngoài, còn muốn cầu bọn họ tận khả năng nhiều mang theo Nhân tộc cường giả trở về.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Nhân tộc nguy cơ?”

Lý Hồng Tụ gật đầu nói: "Có lẽ vậy, vì ứng phó lần này nguy cơ, cả Nhân tộc cơ hồ là đem hết toàn lực. Liền liền hạ giới đỉnh cao cường giả, cũng đều tận khả năng nhiều tiếp dẫn đi lên. Phải biết Nhân tộc tại đời sơ sinh đại vũ trụ bên trong vị trí cực kì xấu hổ, mà vô số diễn sinh thay mặt vũ trụ bên trong Nhân tộc, mới là nhân tộc căn cơ chân chính chỗ. Lần này tiếp dẫn, cơ hồ đem các đại vị diện Nhân tộc thực lực rút ra không còn, một khi chiến bại, hậu quả không chịu nổi tưởng tượng."

Đế Ất nói: "Ta xem ra đến, một khi chiến bại, như vậy Nhân tộc đem phải đối mặt, chính là vô số năm thời đại hắc ám."

Lý Hồng Tụ nói: "Đế Ất đại nhân lời nói, một chút cũng không khoa trương."

Dương Thanh Huyền nói: "Cái kia chúng ta nơi này có ai sẽ đi sao?"

Lý Hồng Tụ nói: "Ta cùng Vi Thanh thúc thúc, Xa Vưu thúc thúc, còn có La Thanh Vân thúc thúc bốn người khẳng định là muốn lên đi. Còn có Thanh Huyền ca ca cũng muốn theo chúng ta một đạo, đây là đưa tin bên trong minh xác nói tới, phía trên tựa hồ đối với Thanh Huyền ca ca cực kỳ trọng thị. Ta hi vọng Đế Ất đại nhân, Hồng Lâm đại nhân, Hàng Trần đại nhân chờ chút, đều có thể theo chúng ta một đạo tiến đến."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 3307: Tiếp Dẫn Sự Tình

Dương Thanh Huyền nói: “Nhiều như vậy cường giả cùng đi, đường nối vị diện có thể gánh vác sao?”

Lý Hồng Tụ nói: “Như đổi tại bình thường tự nhiên không được. Nhưng lần này lại là nhân tộc lớn quy mô triệu hoán hạ vị diện cường giả, đem dùng toàn tộc chi lực thi triển đại trận, đem mấy chỗ Nhân tộc cường thịnh vị diện vũ trụ đánh xuyên, áp dụng lớn quy mô tiếp dẫn.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Thật sự là được ăn cả ngã về không a.”

Lý Hồng Tụ nói: “Chính là, nhưng cũng không hẳn vậy. Lần này đại chiến bên trong, tộc ta thiếu khuyết chính là cường giả tối đỉnh, phổ thông cường giả căn bản không quản dùng. Suy nghĩ thêm đến đường nối vị diện đè ép chi lực, tận khả năng từ trên hướng xuống tiếp dẫn, mà chín sao phía dưới liền không suy tính.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ý là, mức thấp nhất độ cũng cần chín sao Thiên Giới?”

Lý Hồng Tụ nói: “Đúng vậy, nếu không hao phí lực lượng tiếp dẫn đi lên làm pháo hôi, ngược lại được không bù mất. Đồng thời cứ như vậy, vạn nhất thật chiến bại, còn có thể bảo lưu các lớn vị diện vũ trụ bên trong Nhân tộc lửa loại.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đại chiến còn bao lâu sẽ mở ra?”

Lý Hồng Tụ lắc đầu nói: “Chẳng biết, tóm lại là rất cấp bách, tiểu thần kiếp khẳng định sẽ đuổi tại trước khi đại chiến.”

Dương Thanh Huyền trầm mặc không nói, hắn là khẳng định phải đi, liền chẳng biết những người khác.

Đế Ất cười khổ nói: “Thật là khiến người xoắn xuýt đâu.”

Hồng Lâm nói: “Tiểu thần kiếp ta đi, cho tới kia cái gì đại chiến...” Nàng khẽ cau mày, tựa hồ cũng không có hứng thú.

Thượng giới Nhân tộc hưng vong, mặc dù cũng là đại sự, nhưng dù sao không phải nơi đây vũ trụ, cố hương của mình, tựa hồ không đáng dùng tính mạng đi liều.

Có thể bảo trụ tự nhiên tốt nhất, không giữ được lời nói, vậy cũng không thể đem chính mình mạng mất.

Lý Hồng Tụ nói: “Nhân tộc tiên tổ vượt mọi chông gai, mới có kích thước chi địa, vì vô số về sau tộc nhân mở ra con đường, một khi mất đi, lại nghĩ đặt chân với đời sơ sinh đại vũ trụ, liền chẳng biết là bao nhiêu năm tháng sau chuyện.”

Đế Ất thở dài, nói: “Tốt, dù sao ta đã là tàn phá chi thân, tiếp tục lưu lại nơi này cũng không nhiều lắm ý nghĩa, liền tái phát vung một chút nhiệt lượng thừa đi.”

Những người còn lại đều là rất khó lựa chọn.

Hồng Lâm suy nghĩ trận, nói: “Ta cũng đi đi.”

Hồng Tiêu nói: “Đã Hồng Lâm tiên tổ đi, cái kia ta cũng tới kiến thức một cái tốt, dù sao ở chỗ này vũ trụ đã rất khó lại tiến bộ.”

Hàng Trần nói: “Cái kia ta cũng đi.”

Vân Võ Cơ nói: “Nếu là tất cả mọi người đi, vạn nhất Phạm Tâm lại ngóc đầu trở lại làm sao bây giờ?”

Đế Ất nói: “Việc này không cần lo lắng, Huyền Thiên Cơ có lời, nếu là Phạm Tâm bội ước, hắn tự nhiên sẽ không ngồi yên không để ý đến. Có người này tại, chúng ta cứ yên tâm đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu là Huyền Thiên Cơ cũng có thể tham dự thượng giới chiến, chúng ta phần thắng cần phải có thể rất nhiều.”

Lý Hồng Tụ nói: “Người này độc lai độc vãng, tựa hồ không thuộc về bất luận cái gì hệ phái, chủng tộc, nếu là có thể lôi kéo hắn tự nhiên tốt nhất, nhưng ta có dự cảm phần thắng không lớn. Tóm lại, chúng ta sẽ hết tất cả lực lượng chuẩn bị chiến đấu. Bất quá có một việc, ta cần cùng chư vị nói rõ trước, liền là có liên quan tiểu thần kiếp một chuyện. Nguyên bản chỉ cần có vị diện lạc ấn, liền có thể tiến vào tiểu thần kiếp, mà cái này lạc ấn đối với tán tu võ giả mà nói, là rất khó lấy được. Nhưng đối với tông môn cùng chủng tộc mà nói, lại không phải việc khó. Nhưng lần này Nhân tộc cũng không tính mở ra danh ngạch, nghe nói tạm thời chỉ cân nhắc thả ra mười cái danh ngạch tiến vào tiểu thần kiếp. Sở dĩ chư vị cho dù đều đi lên, nhưng chưa hẳn có thể thu được danh ngạch. Bất quá Thanh Huyền ca ca danh ngạch là cố định, tựa hồ là Huyền Thiên Cơ cùng phía trên đại nhân từng có trò chuyện.”

Đế Ất sững sờ nói: “Vì cái gì chỉ mở ra mười cái? Lúc này không phải mở ra càng nhiều càng được không? Như vậy ta liền thu hoạch được chí tôn chính quả xác suất lại càng lớn.”

Lý Hồng Tụ nói: “Nếu là trước kia, tự nhiên là vô hạn lượng mở ra, chỉ cần ngươi có cái ý này nguyện cùng thực lực, liền có thể lĩnh một viên vị diện lạc ấn bài đi vào. Nhưng lần này không giống nhau, chúng ta nhất định phải mức độ lớn nhất bảo tồn hiện hữu thực lực. Nghĩ tại tiểu thần kiếp bên trong thu hoạch được chí tôn chính quả, xác suất quá thấp. Đừng nói cầm chí tôn chính quả, chính là tỉ lệ còn sống cũng chưa tới một thành, mà lại đều là cửu tử nhất sinh, sau khi ra ngoài cần thời gian dài bế quan dưỡng thương. Nếu là mở ra danh ngạch quá nhiều, liền căn bản là không có cách nghênh chiến."

"Thì ra là thế."

Tất cả mọi người là một trận giật mình, nội tâm có chút thất vọng.

Nguyên vốn cho rằng đều có thể cầm cái danh ngạch đi vào lịch luyện.

Dương Thanh Huyền nghĩ thầm: "Huyền Thiên Cơ thế mà cùng thượng giới Nhân tộc trò chuyện qua, bất quá cũng thế, lần này tiểu thần kiếp đều là hắn làm ra, đến cùng còn lớn bao nhiêu bản lĩnh? Một đường đến nay đều nhìn không thấu, bất quá bây giờ đã không có tất yếu đi nhìn thấu. Tại tiền phương của ta, chính là vạn cổ chí tôn con đường. Chỉ đạp lên chí tôn, liền nắm giữ biết được hết thảy lực lượng."

Hắn lại nghĩ tới Quỷ Giới những người kia, nghĩ đến hơi ngươi, Trường Cốc Hỉ hẳn là cũng sẽ đi tiểu thần kiếp đi, liền chẳng biết có thể hay không sẽ gặp phải.

Vi Thanh cười lạnh nói: "Các ngươi không cần chán nản, đi vào cũng là cửu tử nhất sinh, cho tới nói lực lượng, còn có thể có so tràng nguy cơ này đại chiến tới tốt hơn lịch luyện trận sao? Nếu là ở đây trận sinh tử đại chiến bên trong cũng không thể thu hoạch được cơ duyên, tiến vào tiểu thần kiếp hơn phân nửa cũng là công dã tràng."

Mọi người nghe xong, cảm thấy cũng có mấy phần đạo lý, thế là thoải mái nhiều.

Đế Ất nói: "Tình huống ta đều rõ ràng, ta sẽ đem tin tức truyền cho mỗi một vị chín sao trở lên Thiên Giới cường giả, tôn trọng bọn họ ý nguyện của mình."

Lý Hồng Tụ ôm quyền nói: “Đế Ất đại nhân làm phiền.”

Dương Thanh Huyền từ Hỗn Độn Thần Cung sau khi ra ngoài, liền lập tức tiến về Thương Huyền Tông, tổ chức tầng cao nhất đại hội, cáo tri chúng nhân tình huống.

Vu Khinh Nguyệt mấy người hồng nhan tri kỷ đều là cái mũi chua chua, không nhịn được nước mắt chạy, lần này đi trải qua nhiều năm, chẳng biết năm nào tháng nào mới có thể gặp lại.

Dương Thanh Huyền phía dưới mấy câu nói, để các nàng cảm xúc ổn định không ít, “Ta lần này đi tất nhiên muốn thành liền chí tôn, đến lúc đó liền có năng lực cưỡng ép mở ra thông đạo, đem ngươi nhóm đều tiếp dẫn đi lên.”

Mặc dù ai cũng biết trở thành chí tôn hi vọng xa vời, xác suất cơ hồ có thể thấp đến không đáng kể, nhưng nghĩ đến cái này người là Dương Thanh Huyền, liền không hiểu sinh ra lòng tin đến, tựa hồ bất luận cái gì tại chuyện không thể nào, chỉ cần một đến trên người hắn đều lại biến thành khả năng.

Vu Khinh Nguyệt nói: “Phu quân sau khi đi, Thương Huyền Tông ai là tông chủ?”

Dương Thanh Huyền trầm tư dưới, nói ra: “Vị trí tông chủ không tiện, vẫn là ta, Khinh Nguyệt ngươi y nguyên thay mặt chưởng Thương Huyền Tông.”

Vu Khinh Nguyệt sửng sốt một chút, lập tức minh bạch Dương Thanh Huyền ý nghĩ.

Những người còn lại cũng tựa hồ có chỗ hiểu ra.

Thương Huyền Tông cấu thành cực kì phức tạp, đứng đầu nhất một chút cường giả đều là đến từ với ngoại bộ, Dương Thanh Huyền chính mình hạch tâm thành viên thực lực quá kém, một khi hắn rời đi nơi đây vũ trụ, khác chỉ định tông chủ, cực dễ dàng sinh ra to lớn khác nhau.

Cho dù lập Vu Khinh Nguyệt vì tông chủ, tại thực lực này vi tôn thế giới bên trong, đồng dạng sẽ khiến đại lượng không phục.

Mà vị trí tông chủ y nguyên là mình, Vu Khinh Nguyệt liền có thể tiếp tục chấp nhất xuống dưới, đám người cũng sẽ không có hai lòng.

Có thể nói nghĩ đến mười phần chu toàn.

Vu Khinh Nguyệt nói: “Phu quân yên tâm đi thôi, ta nhất định đem hết khả năng, thay mặt phu quân chưởng quản tốt Thương Huyền Tông.”

Những người còn lại đều đồng thanh nói: “Chúng ta nhất định dốc hết toàn lực phụ tá phó tông chủ.”

Lúc này, không ai dám không biểu trung tâm.

Chương 3308: Sáu Độ Thời Không

Dương Thanh Huyền lại nói: “Trong các ngươi có thực lực đạt được chín sao Thiên Giới, nguyện ý tiến về đời sơ sinh đại vũ trụ, đều có thể cùng ta đồng hành, nhưng điều kiện tiên quyết là nhất định phải tham đánh với Nhân tộc một trận.”

Đang ngồi rất nhiều chín sao Thiên Giới cũng là vì lợi ích mà tụ tập tại Dương Thanh Huyền bên người, nghe nói có thể đi hướng đời sơ sinh đại vũ trụ, đều là tim đập thình thịch. Nhưng lại nghe nói nhất định phải tham đánh với Nhân tộc một trận, lại trở nên do dự.

Đi nơi tốt hơn tất cả mọi người nguyện ý, nhưng điều kiện tiên quyết là không thể đem mạng mất.

Nham Cốt hỏi: “Chiến thắng này tính hình học?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chẳng biết, nhưng cũng không cao.”

Tất cả mọi người trầm mặc, một chút cường giả thấp giọng nói nhỏ, đang suy nghĩ được mất chi phí.

Dương Thanh Huyền nói: “Chuyện này đối với mọi người mà nói, đích thật là một cái rất tốt tiến vào đời sơ sinh đại vũ trụ cơ hội. Mà lại chỉ cần chư vị tham cùng Nhân tộc chiến, liền có thể dừng lại tại Nhân tộc chỗ ở tu luyện, cũng coi là có một cái rất tốt cứ điểm cùng chỗ dựa, điểm này tại thượng giới là vô cùng trọng yếu. Dù sao thượng giới là một cái chín sao nhiều như chó, thập tinh đi đầy đất trạng thái, lấy chúng ta tu vi như vậy cấp độ, ở trong mắt người ta bất quá là một đĩa chút thức ăn, không có có chỗ dựa, là mười phần nguy hiểm.”

Trên thực tế, hắn hoàn toàn không biết thượng giới trạng thái, chỉ bất quá vì giật dây mọi người, cố ý nói mơ hồ một chút.

Những này chín sao Thiên Giới chủ yếu đến tự ba cái phương diện.

Một là thứ nhất vị trí bào thai mặt bên trong, lấy Nham Cốt, Kế Đô mấy người làm đại biểu.

Hai là Dương Thanh Huyền thu phục Phệ Thần Cổ, lấy Cao Sâm mấy người làm đại biểu, những này Phệ Thần Cổ phụng hắn làm chủ, tự nhiên sẽ theo hắn tiến vào thượng giới.

Ba chính là một chút cái khác vũ trụ vị diện cường giả, lúc trước từ hạt sen không gian bên trong thu phục tới, những người này ở đây Hỗn Độn đại lục đều chiếm được lớn nhất tài nguyên tu luyện, được ích lợi không nhỏ, gần đây trước đó dự đoán muốn tốt quá nhiều, nhưng bọn họ cũng không muốn trường kỳ đợi ở chỗ này vũ trụ, mà trở lại lại đã không có đường, giờ phút này có cơ hội tiến vào thượng giới, đều là có chút tâm động.

Hắn hi vọng mức độ lớn nhất đem những này chín sao Thiên Giới mang đi thượng giới, thứ nhất có thể gia tăng thượng giới lực lượng, tại Nhân tộc chiến bên trong phát huy tác dụng, thứ hai có thể tiêu trừ một chút tai hoạ ngầm, một khi chính mình rời đi, những này người sợ đều không bị khống chế, không chỉ có đối với Thương Huyền Tông là to lớn tai hoạ ngầm, đối với toàn bộ nơi đây vũ trụ cũng giống như thế.

Dương Thanh Huyền nói: “Còn có một chút thời gian cho mọi người cân nhắc, nghĩ thông suốt tùy thời nói cho ta. Một khi xác định, liền không thể sửa đổi. Ta lại nói cho chư vị một tin tức tốt, bởi vì lần này đại chiến tầm quan trọng, tộc ta đem nghiêng dùng hết khả năng, đem sở hữu tồn kho tài nguyên toàn bộ lấy ra, phân phát cho sở hữu tham chiến cường giả. Đây chính là thượng giới bộ tộc tư chất nguyên, dựa vào các vị tu vi, định có thể phân đến không ít. Mọi người chính mình thận trọng cân nhắc đi.”

Đám người đồng thanh nói: “Vâng.”

Dương Thanh Huyền không lại nói cái gì, trực tiếp tan họp.

Hai ngày về sau, tại Hỗn Độn Thần Cung trên không, tụ tập đại lượng cường giả. Đây là tự ba năm trước đây, đánh với Phạm Vô một trận sau lần thứ nhất đỉnh phong tụ tập.

Hơn một trăm vị chín sao Thiên Giới toàn bộ trình diện. Bảy sao trở lên Thiên Giới đại bộ phận đều trình diện. Còn có vô số đếm không hết Thiên Giới chi chủ cùng Giới Vương, đều lơ lửng ở phía xa vây xem.

Đây là một lần khó được thịnh sự, cho dù bọn họ không đi, cũng có thể quan sát một lần thượng hạ giới vũ trụ xuyên qua, loại chuyện này, tại một cái vũ trụ một kiếp Thành Trụ Phôi Không bên trong, đều là không thường gặp, không người nào nguyện ý bỏ lỡ.

Đế Ất phân chia ra một khối ngàn trượng đường kính hình tròn trận, nguyện ý đi theo mà chín sao Thiên Giới đều có thể tiến đến.

Dương Thanh Huyền, Lý Hồng Tụ mấy người, sớm đã sừng sững trong đó.

Tại đánh với Phạm Vô một trận bên trong, bốn bộ vũ trụ người chủ trì bên trong Hoa Sơn Phù vẫn lạc, Hàng Trần, Diệu Thượng đều tiến vào trong vòng, nguyện ý tiến về thượng giới. Đế Ất đem liên minh người chủ trì chi vị, truyền cho Ông Bạch, cũng từ hai vị Đế tộc cường giả phụ trợ.

Liên minh nghị hội ghế cũng đem theo đám người rời đi, mà phát sinh cự biến hóa lớn, nhưng kia cũng là chuyện sau đó.

Giờ phút này theo nhập vòng, còn có Thương Huyền Tông Cao Sâm, Thổ Kỳ chờ chín sao Phệ Thần Cổ, Nham Cốt chờ thứ nhất thai vũ trụ bên trong cường giả cũng tiến vào hơn mười người, cái khác vị diện vũ trụ những chín sao kia Thiên Giới tất cả đều vào vòng.

Chậm rãi, trong vòng người gia tăng đến bảy mươi, tám mươi người.

Lý Hồng Tụ hai mắt tỏa ánh sáng, kích động không thôi, số người này vượt xa quá tưởng tượng của nàng.

Mặc dù lần này đi lên cực kì nguy hiểm, nhưng lợi ích cũng là cự mọi, mọi người tại cân đối cân nhắc về sau, không ít người đều nguyện ý mạo hiểm thử một lần.

Còn có nguyên bản liền đến tự thượng giới không hoa, mặt không thay đổi đứng tại trong vòng.

Lý Hồng Tụ hai tay nâng một cái khay ngọc, lơ lửng tại trước người hắn, phía trên từng cái văn tự chớp động, với hư không bên trong tiêu tan, phảng phất đang tụ tập năng lượng.

Khay ngọc rất nhỏ lưu chuyển, thỉnh thoảng có cường đại quang huy rọi sáng ra đến, ôn nhuận mềm mại, cho người ta một loại cảm giác yên lặng.

Lý Hồng Tụ phát hiện Dương Thanh Huyền đang quan sát cái này khay ngọc, khẽ cười một tiếng, giải thích nói: “Này bàn tên là sáu độ thời không, có thể cảm ứng các lớn vị diện vũ trụ vị trí. Bởi vì ta là từ thượng giới xuống tới, cái này bàn bên trong sớm có thượng giới thai ấn, hiện tại chính là tại cảm ứng thượng giới vị trí. Tại lúc này trong nhân tộc, đồng dạng có người dùng đại trận cảm ứng xuống giới, bọn họ chỉ cần cảm ứng được ta cái này sáu độ thời không bên trong thai ấn, liền có thể đây là tuyến, dùng quảng đại thần thông kích xuyên một cái thông đạo.”

Dương Thanh Huyền hỏi: "Đại khái phải bao lâu? Sẽ gặp nguy hiểm tính sao?"

Lý Hồng Tụ chính cần hồi đáp, Vi Thanh đoạt trước nói ra: "Hồng Tụ ngươi chuyên tâm cảm ứng."

Hắn lườm liếc mắt Dương Thanh Huyền, nói: "Có cái gì trực tiếp hỏi ta. Cảm ứng thời gian muốn xem vận khí, nhanh thì hai ba canh giờ, chậm thì hai ba tháng cũng có thể. Cho tới tính nguy hiểm, bình thường đến nói rất thấp, đây là có thượng giới đại năng lực lượng thủ hộ thông đạo. Tướng so với mình đi lên cửu tử nhất sinh, cái này có thể nói là bình an vượt qua. Bất quá lần này đi lên người có chút nhiều, năng lượng có lẽ sẽ vượt qua phía trên tưởng tượng, nửa đường sẽ sẽ không phát sinh cái gì ngoài ý muốn, sẽ rất khó nói. Bất quá Hồng Tụ phía trên cùng kết nối cảm ứng thời điểm, sẽ tận lực đem đất này tình huống truyền đạt đi lên."

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: "Sáu độ thời không còn có thể truyền đạt tin tức?"

Vi Thanh nói: "Có đôi khi có thể, có đôi khi không thể, xem vận khí. Nhưng nếu là tại cùng một vị diện vũ trụ không gian, là khẳng định có thể."

Dương Thanh Huyền lập tức minh bạch, nói trắng ra là chính là cách xa nhau quá xa, tín hiệu không tốt.

Rất nhanh, tiến vào trong vòng người liền đình chỉ, hết thảy bảy mươi chín người.

Tất cả mọi người yên lặng cùng đợi, ánh mắt tất cả đều nhìn về phía cái kia sáu độ thời không, nội tâm hơi khẩn trương.

Thời gian từng giờ trôi qua, đợi chừng hai ngày, đột nhiên sáu độ thời không bên trên quang huy đại phóng, sở hữu ký tự tất cả đều lơ lửng trong hư không, trở nên sáng tỏ như gương, lại không có diệt đi.

Mà khay ngọc trung ương, thì hiện ra một cái cổ quái ký hiệu đến, vừa nhìn xuống, trong đầu liền có loại mê muội cảm giác.

Vi Thanh quát: “Phù hiệu kia là đời sơ sinh đại vũ trụ vị diện bớt, đều nhắm mắt lại không nên nhìn!”

Đám người giật mình, vội vàng hai mắt nhắm lại.

Lý Hồng Tụ vui vẻ nói: “Cảm ứng được phía trên, mọi người chuẩn bị sẵn sàng!” Nàng toàn thân chân khí lưu động, hai gò má ửng đỏ, tóc dài khinh vũ, đồng dạng lộ ra mười phần khẩn trương.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3309: Nguy Cơ To Lớn

Vào thời khắc này, vạn dặm tinh không một cái tối xuống, sở hữu tinh thần như là biến mất, toàn bộ vũ trụ đều đen.

Hỗn Độn Thần Cung bốn phía hơn vạn tên võ tu cường giả, đều nín hơi, mở to hai mắt, một cái khẩn trương lên.

Một mảnh đen kịt bên trong, phảng phất có Hỗn Độn năng lượng tại cuồn cuộn, to lớn cảm giác đè nén xuất hiện trên người mỗi người.

Vi Thanh trầm giọng nói: “Đều bảo vệ tốt chính mình, tuyệt đối đừng chết rồi.”

Trong vòng cường giả dồn dập đưa tay bấm niệm pháp quyết, thi triển ra các loại hộ thể thần công.

Đúng lúc này, cái kia ngầm đến cực điểm vòm trời, truyền đến một tiếng kinh lôi, “Ầm ầm” một tiếng dưới, một đạo đáng sợ cực quang thoáng hiện, xé rách trường không bổ xuống dưới.

Cỗ lực lượng kia như là diệt thế, giống như là muốn kích xuyên toàn bộ vũ trụ.

Dương Thanh Huyền mấy người không khỏi kinh hãi, loại lực lượng này uy áp cảm giác, so Phạm Vô còn cường đại hơn, căn bản cũng không phải là người đủ khả năng.

Tại cỗ lực lượng này bao phủ xuống, đám người chỉ cảm thấy toàn thân kinh mạch bành trướng, chân khí trong cơ thể muốn nổ tung ra.

May mắn bọn họ đều là chín sao Thiên Giới, từng cái vận chuyển công thể vững như Thái Sơn, chỉ là sắc mặt cực độ ngưng trọng.

Lý Hồng Tụ toàn thân bị sáu độ thời không quang mang bao trùm, cái kia quang bỗng nhiên một nháy mắt phóng đại, nháy mắt khuếch tán đến ngàn dặm.

Lý Hồng Tụ vội vàng phạm vi khống chế, quang mang lại một chút xíu thu nhỏ, bao phủ tại phạm vi trăm trượng bên trong, vừa vặn đem tất cả mọi người bao lấy.

Vi Thanh trầm giọng nói: “Hồng Tụ, cảm giác thế nào?”

Lý Hồng Tụ nói: “Ta không có vấn đề, có thể chịu đựng lấy, mọi người chú ý, muốn đi lên!”

Sau đó quang mang kia run rẩy, mọi người tại sáu độ thời không dẫn đạo dưới, một chút xíu đi lên lên không. Tốc độ không ngừng tăng tốc, thẳng đến nhanh như thiểm điện, sau đó một tiếng ầm vang tiếng vang, liền phá vỡ thế giới này vị diện, biến mất tại mênh mông bên trong.

Nương theo lấy bọn họ rời đi, một cỗ cực mạnh dư uy từ cái kia vỡ vụn chỗ khuếch tán, dập dờn ra màu đen sóng lăn tăn, thẳng đến vô tận nơi xa.

Những người vây quanh kia, đều từng cái tâm thần khuấy động, không ít càng là bị nội thương, phun ra một ngụm máu đến, đầy mắt thần sắc.

“Đây chính là phá giới lực lượng sao? Tại cỗ uy áp này dưới, ta mà ngay cả một chút ý niệm phản kháng đều sinh không nổi, chỉ còn lại vô tận run rẩy.”

“Nói thật, có chút hối hận không có lựa chọn đồng hành nha, tương lai chính ta tiến về thượng giới thời điểm, có thể an toàn đến sao?”

“Đều đi rồi sao? Đây là sự kết thúc của một thời đại a!”

“Từ xưa đến nay vĩ đại nhất thời đại, trong vũ trụ này sẽ vĩnh viễn lưu truyền bọn họ truyền thuyết.”

Đám người nhìn chăm chú thật lâu, thẳng đến giữa bầu trời đêm đen kịt, vạn tinh lại một chút xíu dần hiện ra đến, mọi người mới dần dần rời đi.

Dương Thanh Huyền đám người đang quang huy bên trong, lấy tốc độ cực nhanh xuyên qua, thỉnh thoảng có cường đại năng lượng từ bốn phương tám hướng tóe bắn vào, không khác biệt oanh kích trên người mỗi người, chấn động đến mọi người khí huyết cuồn cuộn.

Vi Thanh cả kinh nói: “Hồng Tụ, làm sao như thế không ổn định?”

Lý Hồng Tụ vội la lên: “Chúng ta mang theo năng lượng quá lớn, đại trận này chi lực không che được.”

Đế Ất cả kinh nói: “Vậy làm sao bây giờ?”

Vi Thanh xanh mặt nói: “Còn có thể làm sao? Tự cầu phúc đi.”

Đám người cả đám đều mặt đen lại.

Lý Hồng Tụ vội nói: “Mọi người không cần lo lắng, cái này điểm chấn động sẽ không đả thương đến chúng ta, nhất định có thể bình an đến.”

…

Mênh mông bên trong, sóng biếc vạn dặm.

Trong mây vô số cung điện ẩn hiện, tại một tòa cự đại bạch ngọc xây thành trên bình đài, một đạo ngàn trượng đường kính quang huy không ngừng tuôn hướng vòm trời.

Bành trướng năng lượng từ quang mang này bên trong phát ra, huy sái tiến trong mây trắng, cũng chiếu sáng vạn dặm vòm trời.

Tại bình đài bốn phương tám hướng ngồi xếp bằng chín chín tám mươi mốt vị võ giả, đều là tay bấm quyết ấn, liều mạng duy trì đại trận vận chuyển.

Trên không một tên kim bào lão giả bàn hư mà ngồi, chắp tay trước ngực, tay áo cổ động, màu trắng sợi râu ở trên mặt loạn phiêu, lực lượng toàn thân chính đến trạng thái đỉnh phong.

Lão giả bỗng nhiên bạo mở hai mắt, lớn tiếng nói: “Lần này có bao nhiêu người tới, làm sao sẽ đáng sợ như thế?”

Tại bình đài một phía khác, một người đàn ông tuổi trung niên trong tay nâng một cái đường kính ba thước viên cầu, phía trên chớp động lên lít nha lít nhít điểm sáng màu bạc, hai tóc mai lưu lại mồ hôi lạnh, “Hồi bẩm Thiên Thanh thượng nhân, tạm thời cảm ứng không ra, nhưng cần phải rất nhiều...”

Thân thể của ông lão đang run rẩy, mắng: “Chí ít so sánh với một nhóm nhiều gấp đôi, không, tối thiểu nhiều hai lần, các ngươi công tác tình báo là làm sao làm?! Lần này phiền phức lớn rồi, nếu là truyền tống thất bại, những này người chắc chắn sẽ bị vị diện chi lực đánh chết, nhanh khởi động khẩn cấp dự án.”

Trung niên nam tử kia run giọng nói: “Không, không có khẩn cấp dự án.”

“Cái gì?!”

Thiên Thanh thượng nhân giật mình, giận dữ hét: “Ngươi vừa nói cái gì?”

Nam tử trung niên kiên trì, run rẩy nói: "Không có khẩn cấp dự án. Khoảng thời gian này mọi người thực sự bận quá, tất cả nhân thủ đều phân phối ra, nguyên bản thứ hai bộ chi viện phương án nhân thủ, tất cả đều phân phái đi ra."

"A..." Thiên Thanh thượng nhân hai mắt trừng được chuông đồng một dạng lớn, mắng: "Đáng chết a! Các ngươi làm thế nào sự tình? Những này người như là chết, ta đem ngươi nhóm toàn bộ ngành tình báo toàn phá hủy!"

Nam tử trung niên toàn thân đổ mồ hôi lạnh, trước mắt lão giả này thật đúng là làm ra được.

Thiên Thanh thượng nhân lại nói: "Nhanh đi chuẩn bị Pháp Lan Đan, có bao nhiêu chuẩn bị bao nhiêu."

Nam tử trung niên lập tức minh bạch, chuyện tới bây giờ chỉ có thể dựa vào đan dược để duy trì, hắn thân ảnh lóe lên, liền biến mất ở tại chỗ.

Thiên Thanh thượng nhân lớn tiếng nói: "Tất cả mọi người đều chuẩn bị tâm lý thật tốt, lần này tiếp dẫn người năng lượng mạnh, sợ là bên trên một nhóm ba lần trở lên."

Thiên Thanh thượng nhân cùng nam tử trung niên đối thoại, tám mươi mốt người đã nghe được nhất thanh nhị sở, đều là sắc mặt bạc trắng, từng cái chửi ầm lên ngành tình báo.

Dương Thanh Huyền đám người đang truyền tống bên trong, nhận đè ép lực lượng càng ngày càng mạnh, sáu độ thời không bàn bên trong phóng xuất ra lực lượng, lại không cách nào bảo vệ bọn họ, cơ hồ có tán loạn xu thế.

Liền liền Lý Hồng Tụ đều toàn thân run rẩy, trên mặt lộ ra hoảng sợ thần sắc.

Vi Thanh trầm giọng nói: "Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ chúng ta truyền thâu tín hiệu phía trên không có thu được?”

Lý Hồng Tụ nói: “Vô cùng có khả năng, cái này thủ hộ chi lực quá yếu.” Nàng lo lắng nói: “Làm sao bây giờ?”

Vi Thanh sầm mặt lại, lộ hiện ra vẻ dữ tợn, hắc tiếng nói: “Chư vị đều nghĩ đến đi đời sơ sinh đại vũ trụ lịch luyện, bây giờ tốt nhất lịch luyện đã xuất hiện, liền nhìn mọi người có thể hay không gánh vác được.”

Tất cả mọi người là đổi sắc mặt, “Có ý tứ gì? Đừng nói với chúng ta truyền tống sẽ ra vấn đề.”

Vi Thanh nói: “Không phải sẽ ra vấn đề, mà là đã xảy ra vấn đề.”

Đám người: “...”

Vi Thanh nói: “Phía trên đối với lực lượng của chúng ta dự đoán không đủ, tiếp dẫn thông đạo chi lực quá yếu, chúng ta đem đối kháng chính diện đời sơ sinh đại vũ trụ áp lực, là tiến lên vẫn là thịt nát xương tan, chính là đối với chư vị tốt nhất khảo nghiệm, đều chuẩn bị sẵn sàng đi.”

Không ít người giận không kềm được, một tên võ giả cả giận nói: “Ngươi đây không phải đang nói đùa sao? Đời sơ sinh đại vũ trụ vị diện áp lực, nếu là chính chúng ta gánh vác được, cùng các ngươi cùng tiến lên tới làm cái gì? Còn không phải là vì chiếm chút lợi lộc, bây giờ lại tiện nghi gì cũng không có.”

Chương 3310: Vị Diện Bình Chướng

Vi Thanh lạnh lùng nói: “Trách ta rồi?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đừng ồn ào, càng là lúc này càng cần phải tỉnh táo, tranh chấp vô ý, nghĩ một chút biện pháp làm sao vượt qua cửa ải khó mới là chính sự.”

Những phẫn nộ kia võ tu, lúc này mới ngăn chặn nộ khí, không lên tiếng nữa.

Vi Thanh ánh mắt khó mà cảm thấy lấp lóe một cái, hắn phát hiện Dương Thanh Huyền nghiễm nhiên đã vượt qua Đế Ất, thành vì mọi người lãnh tụ, chỉ là chính hắn cùng tất cả mọi người còn không tự biết. Như vậy lần này tiến vào đời sơ sinh đại vũ trụ, có thể quản hạt cùng thống lĩnh những người này, trừ Dương Thanh Huyền ra không còn có thể là ai khác.

Vi Thanh nói: “Sở hữu vị diện uy áp đều như thế, không có cái gì mưu lợi biện pháp, chỉ có thể cứng ngắc lấy khiêng qua đi. Khác biệt chính là, đây là đời sơ sinh đại vũ trụ vị diện uy áp, sự đáng sợ xa không phải diễn sinh thay mặt vũ trụ có thể so sánh. Tất cả mọi người muốn chuẩn bị tâm lý thật tốt.”

Lúc trước người võ giả kia tức giận hừ nói: “Vẫn lạc chuẩn bị?”

Vi Thanh nhìn hắn liếc mắt, nghiêm túc gật đầu nói ra: “Đúng vậy, không riêng gì các ngươi, bao quát ta cũng là.”

Bầu không khí một cái trở nên nghiêm túc lên, lại không lo được tức giận, toàn cũng bắt đầu chuẩn bị sẵn sàng, nghênh đón cái kia vị diện xung kích.

Tại thượng giới cái kia mấy chục người, đồng dạng khẩn trương không thôi.

Nam tử trung niên phi tốc sau khi rời đi, rất nhanh liền trở về rồi, không chỉ có mang theo Pháp Lan Đan, còn mang đến hơn mười tên những người còn lại tay với tư cách dự bị.

Thiên Thanh thượng nhân sắc mặt trầm ngưng, từng giọt một mồ hôi lạnh tại hắn cái trán, chóp mũi, gương mặt chảy ra, lăn xuống tới.

Hắn thậm chí không dám tưởng tượng, những này người nếu là cúp, nói tổ sẽ phát loại nào lửa giận, trọng yếu hơn là, bên trong còn có hai vị cực kỳ trọng yếu nhân vật.

Một là Thánh Vương chi nữ, một là Đạo Tổ chỉ định người, hai người này là vô luận như thế nào cũng không thể đi công tác ao.

Hắn thậm chí đã nghĩ kỹ, đợi chút nữa xuất hiện vị diện xung kích thời điểm, nếu là gánh không được, hắn liều mạng chính mình trọng thương, cũng muốn mạnh mẽ xông vào vị diện chấn động bên trong, đem hai người này dẫn tới.

Thiên Thanh thượng nhân trực tiếp hạ đạt tử mệnh lệnh, trầm giọng nói: “Liều chết cũng muốn đứng vững!”

...

Màu trắng chùm sáng bên trong, tất cả mọi người đều lắc lư lợi hại, bên ngoài chấn động có một đợt không có một đợt trùng kích vào đến, không có bất luận cái gì quy luật.

Lúc bắt đầu, đám người ngăn cản không có bất cứ vấn đề gì, nhưng càng đi về phía sau, cái này loại chấn động càng ngày càng mạnh, mỗi người đều là mặt sắc mặt ngưng trọng, đại khí không dám thở.

Dương Thanh Huyền nói: “Mọi người có cái gì hộ giáp, hoặc là đan dược, hoặc là binh khí loại hình, đều lấy ra đi, đáng sợ nhất chấn động nhanh muốn tới.”

Nói xong, chính hắn lấy ra một chút đan dược, trực tiếp ngậm vào trong miệng, để phòng bất trắc thời điểm liền nuốt vào. Sau đó lại xuất ra Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, nháy mắt cùng Quỷ Tàng hợp thể, tiến vào trạng thái đỉnh phong.

Không ít người sớm đã là trạng thái đỉnh phong, còn có một số người thấy hắn như vậy thận trọng, cũng không dám khinh thường nữa, gấp vội vàng lấy ra đồ vật bảo mệnh nắm ở trong tay.

Xa Vưu cùng Vi Thanh phân biệt đứng tại Lý Hồng Tụ hai bên, là một mặt kiên quyết, nếu là phát sinh cái gì ngoài ý muốn, bọn họ chính là bỏ tính mạng, cũng nhất định muốn bảo trụ Lý Hồng Tụ an toàn.

Nhưng Lý Hồng Tụ ở vào sáu độ thời không trung tâm, là toàn bộ tiếp dẫn đại trận lực lượng điểm trung tâm, bình thường mà nói sẽ không xảy ra vấn đề, một khi Lý Hồng Tụ ra vấn đề, chứng minh toàn bộ tiếp dẫn chi lực hủy sạch, cái kia những người khác liền càng không đường sống.

Ngay tại Dương Thanh Huyền nói dứt lời không lâu, tất cả mọi người đều cảm nhận được một cỗ càng thêm sức mạnh đáng sợ.

Một chút chín sao Thiên Giới sơ giai võ tu bắt đầu run rẩy lợi hại.

Dương Huyền Tàng nói: “Tất cả mọi người đều hướng trung tâm dựa vào, sơ giai tận khả năng đợi tại Hồng Tụ đằng sau, trung giai thứ hai, hậu kỳ thứ ba, đỉnh phong thứ ba. Mấy vị thập tinh

Thiên Giới đứng đến phía ngoài cùng, tận khả năng giúp mọi người ngăn cản.”

Hắn nguyên bản đứng tại Lý Hồng Tụ cách đó không xa, sau khi nói xong liền trực tiếp hướng quang mang nơi xa đi ra.

Đám người một trận kinh ngạc kinh ngạc, nhưng rất nhanh liền hành động, lúc này ai cũng sẽ không đi chống lại mệnh lệnh, dù là lòng có bất mãn, cũng chỉ có thể áp chế. Nhưng đối với tuyệt đại đa số võ tu mà nói, chính mình tại bảo vệ người khác đồng thời, cũng bị người khác bảo hộ lấy, nội tâm không hiểu cảm nhận được một loại trước nay chưa từng có ấm áp. Tại thời khắc này, phảng phất tất cả mọi người là một trái tim, không phân khác biệt, cùng chung cửa ải khó.

Đứng bên ngoài có Đế Ất, Hồng Lâm, Hồng Tiêu, Hàng Trần, La Thanh Vân, vừa vặn thủ hộ tại quang mang năm nơi hẻo lánh, Dương Thanh Huyền tiến lên về sau, lại bảo vệ một góc, hình thành lục mang tinh trạng thái.

Toàn bộ bạch quang bên trong lập tức ổn định rất nhiều.

Liền liền Lý Hồng Tụ đều cảm thấy áp lực chợt giảm, hướng Dương Thanh Huyền quăng đi lòng cảm kích.

Vi Thanh trầm giọng nói: “Hồng Tụ chuyên tâm!”

Lý Hồng Tụ run run dưới, lập tức thu hồi tâm thần, toàn lực nghênh đón cái kia tiếp dẫn chi lực.

Dương Huyền Tàng một mực dùng Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn chăm chú lên phía trước, đột nhiên song đồng co rụt lại, quát to: “Mọi người cẩn thận!”

Hai tay chấp kích, cắm ngược mặt đất phương hướng, một cỗ lớn lao uy năng từ trên người hắn khuếch tán ra tới.

Đế Ất đám người cũng không cảm ứng, nhưng bọn họ cũng đều biết Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh lợi hại, cùng đối thiên đạo cảm ngộ tại tất cả mọi người phía trên. Dương Thanh Huyền đã như vậy hô, khẳng định là cảm ứng được cái gì, không dám thất lễ, vội vàng riêng phần mình bấm niệm pháp quyết, đem lực lượng tăng lên tới thập tinh cảnh giới.

Không bao lâu, bọn họ đều cảm ứng được không tầm thường uy áp, thần thức khuếch tán quá khứ, lập tức sa vào đến mênh mông vô biên trường năng lượng bên trong, chính mình cũng chỉ là trận này có thể trúng một con giun dế, cũng không biết phải chăng là có thể đến bỉ ngạn.

Đế Ất cả kinh nói: “Đây là...”

Dương Huyền Tàng trầm giọng nói: “Hẳn là vị diện bình chướng!”

Tất cả mọi người đều hút khẩu hơi lạnh, có chút võ tu càng là run nhè nhẹ, cho dù tại đối mặt Phạm Vô thời điểm, cũng chưa từng từng có cái này loại cảm giác sợ hãi. Đây là một loại khó nói lên lời chấn nhiếp cảm giác, tại cỗ lực lượng này trước mặt, hết thảy đều lộ ra như thế nhỏ bé, như thế không có ý nghĩa, thậm chí là buồn cười.

Cho dù Dương Huyền Tàng mấy người, cũng là sinh ra đồng dạng tâm tình.

Đạo vĩ ngạn, vô cùng vô tận, không thể sờ đạt.

“Ầm ầm!” Ánh sáng màu trắng nháy mắt xông vào cái kia bình chướng bên trên, rất nhiều võ giả “Oa” liền phun ra một ngụm máu đến, chỉ là tiếp xúc một cái, liền trực tiếp trọng thương.

Lý Hồng Tụ kinh hãi nói: “Mọi người nhanh ổn định!”

Hai tay của nàng cũng là liều mạng run rẩy, liều chết bắt lấy sáu độ thời không, nếu là cái này khay ngọc rời tay hoặc là đánh bay, cái kia mọi người liền thật chơi xong.

Dương Huyền Tàng cũng cảm thấy trong cơ thể khí huyết cuồn cuộn lợi hại, nói thể quang huy liều mạng phóng xuất ra, một phương diện vì chính mình hộ thể, thứ hai cũng tận khả năng nhiều bảo hộ những người khác.

Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không tuôn ra khí minh thanh âm, ngân sắc quang mang không ngừng trùng kích ra, cùng cái kia bình chướng chống lại.

“Ta không được!”

Một tên võ tu hoảng sợ kêu to, mặt mũi tràn đầy vẻ tuyệt vọng. Hắn nguyên bản ngay tại cùng Phạm Vô một trận chiến bên trong trọng thương, giờ phút này thương thế còn chưa dưỡng tốt, liền theo đến đây, tại cùng bình chướng không ngừng xung kích bên trong, thương thế khó mà phục hồi như cũ bạo phát đi ra, trong khoảnh khắc liền biến thành một cái huyết nhân.

“Thương tiên sinh!” Bên cạnh một vị nhận biết bằng hữu của hắn bi thương kêu to.

Thương tiên sinh đau thương cười một tiếng, nói: “Quá đáng tiếc, cuối cùng chênh lệch một bước, không thể cùng với mọi người, vĩnh biệt.”

Chương 3311: Một Cái Cũng Không Thể Ít

“Nói bậy bạ gì đó? Nhanh ổn định!”

Bỗng nhiên một thanh âm vang lên, Dương Huyền Tàng chẳng biết lúc nào liền xuất hiện tại bên cạnh hắn, một thanh đan dược trực tiếp hướng trong miệng hắn nhét, sau đó hai tay áp trên hai vai của hắn, một cỗ lực lượng liền tràn vào trong cơ thể.

Thương tiên sinh chỉ cảm thấy áp lực suy giảm, cả kinh nói: “Phó minh chủ!”

Dương Huyền Tàng nói: “Đừng nói chuyện, ổn định!”

Thương tiên sinh kích động toàn thân run rẩy, gấp vội vàng hai tay bấm niệm pháp quyết, lấy một cái thân như đại địa tư thế ổn định, toàn thân khí tức bỗng nhiên quay lại thông suốt, từ đan điền tuôn hướng toàn thân, hình thành một cái đại chu thiên tuần hoàn.

Dương Huyền Tàng thấy hắn trạng thái ổn định, lúc này mới rút về tay đến, lóe lên trở lại trên vị trí của mình.

Tất cả mọi người đều nhìn một màn này, càng thêm cố gắng ngăn cản chấn động, cố gắng sống sót.

Sau đó không lâu lại có mấy người chống đỡ không nổi, Đế Ất mấy người cũng học Dương Huyền Tàng xuất thủ, dồn dập ra trận cứu người. Trên thực tế đối với bọn họ sáu người mà nói, áp lực so tất cả mọi người đều lớn. Nhưng cái này loại giúp đỡ cho nhau, vĩnh không tuyệt vọng tín niệm, cho tất cả mọi người lực lượng cùng hi vọng.

Chấn động còn tại tăng lên, không ít người đã hóa làm huyết nhân, nhưng không có thốt một tiếng, toàn bằng một cỗ ý niệm ủng hộ.

Dương Huyền Tàng cắn răng nói: “Mọi người đứng vững, nhanh đến!”

Hắn đối với đại đạo cảm ứng chi lực mạnh nhất, mà lại người người tin phục, lời vừa nói ra, càng làm cho đám người tín niệm kiên định, liều chết chống cự.

Mà đúng lúc này, cơ hồ tất cả mọi người đều cảm ứng được phía trước quang mang, tựa như là trong sa mạc đào giếng, đã nhìn thấy ẩm ướt.

“Ầm!”

Bỗng nhiên một tiếng thanh thúy bạo hưởng, tất cả mọi người não thần kinh đều là kịch liệt run lên, dồn dập trợn to hai mắt. Sau đó một cỗ ý lạnh từ lưng tuôn ra trên trán, toàn thân như rơi vào hầm băng.

Tại cái này mấu chốt cuối cùng thời khắc, cái kia sáu độ thời không dĩ nhiên vỡ vụn!

Dẫn dắt chi lực nháy mắt tán đi, bốn phương tám hướng vô cùng vô tận vị diện uy áp nghiền ép mà đến, mà Lý Hồng Tụ cũng bởi vì vì lực lượng mất cân bằng, trực tiếp bị rút ra ngoài.

“Hồng Tụ!”

Vi Thanh cùng Xa Vưu đồng thời lớn kinh, đột nhiên xông ra quang huy bên trong, phải bắt được Lý Hồng Tụ.

Nhưng nháy mắt liền bị song song chấn thương, lớn miệng phun máu.

“Không!.”

Xa Vưu muốn rách cả mí mắt, hóa làm chân long thân thể, gào thét mà bên trên.

Vi Thanh cũng toàn thân phóng xuất ra ma khí, hét lớn một tiếng, đỉnh lấy áp lực không ngừng tiến lên.

Nhưng Lý Hồng Tụ bị rút tốc độ chạy quá nhanh, hai người cho dù đem lực lượng phát huy đến cực hạn, cũng vô pháp chống lại cuối cùng này vị diện chấn động.

Xa Vưu phát cuồng rống to, song mắt đỏ bừng.

Lý Hồng Tụ bất quá là bảy sao Thiên Giới tu vi, ở đây loại chấn động dưới, cơ hồ là nháy mắt liền chết.

Đúng lúc này, một thân ảnh bay lượn mà lên, hóa làm cường hoành vô cùng kích quang, một kích hướng về phía trước bổ tới, chém vỡ tầng này tầng chấn động, đồng thời hét lớn: “Mọi người nhanh xông lên a, chỉ cần qua nơi này liền có thể sống!”

Vi Thanh gấp hét lớn: “Dương Thanh Huyền!”

Hắn đang muốn mở miệng hướng Dương Huyền Tàng cầu cứu, nhưng lời nói còn chưa ra, Dương Huyền Tàng tại một bổ về sau, toàn thân đạo thể toả hào quang rực rỡ, bỗng nhiên hướng Lý Hồng Tụ thuấn di mà đi.

“Cho ta bảo vệ!”

Dương Huyền Tàng hét lớn một tiếng, đem chiến kích hướng phía trước ném một cái, liền một đạo lưu quang xuyên qua mà đi, nháy mắt đến Lý Hồng Tụ bên cạnh thân, cường đại khí vận chi lực khuếch tán ra đến, xen lẫn thành lít nha lít nhít năng lượng, đem Lý Hồng Tụ bọc thành một cái kén.

"Ầm ầm!" Một tiếng tiếng vang kinh thiên động địa truyền đến, phía trước có ánh sáng màu trắng địa phương, giống như là nổ tung, một cỗ khó có thể tưởng tượng bài sơn đảo hải chi lực, tràn vào mảnh này vị diện chấn động hư không.

Một tiếng lão giả tiếng gầm gừ tràn vào, "Mau tới đây!"

Đám người mừng rỡ không thôi, lão giả kia cực kì lạ lẫm, nhưng trên người tán phát ra năng lượng, lại không kém Phạm Vô.

"Nửa bước chí tôn!" Tất cả mọi người cũng giống như gặp được cứu tinh, liều mạng hướng lão giả kia chạy đi.

Lão giả đỏ bừng cả khuôn mặt, nhưng rất nhanh liền trắng bệch, hét lớn: "Dương Thanh Huyền cùng Lý Hồng Tụ ở đâu?!"

Dương Huyền Tàng nói: "Chúng ta ở đây, đại nhân mau tới cứu Hồng Tụ!" Hắn mấy bước phía dưới, liền đến năng lượng màu bạc kia kén trước, cảm nhận được bên trong yếu ớt sinh mệnh khí tức, một trái tim cuồng loạn không thôi.

Lão giả kia chính là thanh thiên thượng nhân, hai mắt trừng một cái, xen lẫn một cỗ cuồng bạo vô cùng lực lượng, thuấn di liền đến hai người bên cạnh thân.

"Nhanh theo ta đi!"

Thanh thiên thượng nhân cũng cảm ứng được cái kia bạc kén bên trong sinh mệnh, dọa cho phát sợ, phất tay tuôn ra một mảnh lục sắc sinh cơ, đem cái kia bạc kén bao lấy, liền muốn mang theo hai người ra ngoài.

Dương Huyền Tàng nói: "Đại nhân đi trước, ta sau đó liền đến!"

Không đợi thanh thiên thượng nhân đáp lại, hắn lóe lên liền biến mất ở tại chỗ, sau một khắc, đi vào một vị chống đỡ không nổi võ tu bên cạnh thân, bắt đầu cứu người.

Thanh thiên thượng nhân vội la lên: “Nơi này còn tại vị diện chấn động bên trong, ngươi chỉ là một tên chín sao Thiên Giới, cầm cự không được bao lâu.”

Dương Huyền Tàng nói: “Có thể kiên trì bao lâu là bao lâu, trong lòng ta biết rõ, đại nhân vẫn là nhanh mang Hồng Tụ ra ngoài đi, chậm thêm, sợ sẽ gặp nguy hiểm.”

Thanh thiên thượng nhân nội tâm vùng vẫy dưới, quay người lại liền mang theo Lý Hồng Tụ hướng cái kia chính mình đánh ra xuất khẩu chạy đi.

Theo hắn ban đầu ý nghĩ, là liều chết cũng muốn mang hai người đi, những người khác có thể cứu thì cứu, không thể cứu thì cũng thôi đi.

Nhưng không nghĩ tới Dương Huyền Tàng cố chấp như vậy, hơn nữa nhìn bộ dáng trạng thái còn tốt, mà Lý Hồng Tụ liền thật không thể đợi thêm nữa, hắn có thể cảm ứng được cái kia sinh mệnh phi tốc trôi qua, nếu là Lý Hồng Tụ thật chết rồi, hậu quả không dám tưởng tượng, đành phải chính mình đi ra ngoài trước cứu người, đồng thời hét lớn: “Dương Thanh Huyền! Ngươi có thể tuyệt đối đừng chết rồi, nhất định muốn ra a!” Liền biến mất tại phía trước lối vào.

Dương Thanh Huyền cười khổ một tiếng, hắn đương nhiên sẽ sống lấy ra ngoài, không có người sẽ cầm tính mạng mình nói đùa. Chỉ là những này người theo tới mình, liền nhất định phải viên viên tràn đầy tiến vào đời sơ sinh đại vũ trụ, một cái không thể thiếu!

Hắn đối với Đế Ất mấy người nói: “Cứu người!”

Nguyên vốn đã chạy trốn tới đường khẩu một chút cường giả cũng đều dừng lại, bắt đầu gia nhập vào cứu người trong đội ngũ.

Những thực sự kia trọng thương chống đỡ hết nổi mới từng cái từ lối vào lao ra, bên ngoài sớm có tiếp ứng người, mỗi một cái xông ra người, đều bị thích đáng cứu chữa.

Bất quá thời gian uống cạn chung trà, tất cả mọi người liền không còn một mống được cứu ra ngoài.

Từ Hồng Lâm bọc hậu, cái cuối cùng rời đi.

Cái kia bị oanh mở thông đạo, mới chậm rãi một chút xíu khép kín.

Hơn bảy mươi người, tất cả đều mặt không có chút máu ngồi xếp bằng trên mặt đất, an tâm đả tọa tu luyện.

Mỗi người đều tĩnh không nổi tâm, một mực chăm chú nhìn chằm chằm thông đạo, thẳng đến Dương Huyền Tàng cùng Hồng Lâm sau khi ra ngoài, mới yên lòng, lòng mang vui sướng, bắt đầu nhập định.

Nguyên bản ở đây trên bình đài phụ trách tiếp dẫn sự tình hơn chín mươi tên cường giả, cũng đều thể năng tiêu hao, từng cái sắc mặt bạc trắng, ngồi xếp bằng tu luyện.

Phụ trách điều hành vị trung niên nam tử kia giờ phút này mới thở phào nhẹ nhõm, ôm quyền hướng chúng nhân nói: “Tại hạ tha nghị, gặp qua chư vị bằng hữu, chúc mừng mọi người tiến vào đời sơ sinh đại vũ trụ, từ đây nơi này chính là chư vị nhà mới.”

Đế Ất mấy người nhìn nhau liếc mắt, ánh mắt cuối cùng rơi trên người Dương Huyền Tàng.

Dương Huyền Tàng thân ảnh nhoáng một cái, liền đem hợp thể tách ra, Quỷ Tàng một thân một mình bắt đầu tu luyện điều tức, Dương Thanh Huyền thì là hướng tha nghị ôm quyền nói: “Đa tạ đại nhân tiếp dẫn, vất vả đại nhân.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3312: Nhân Tộc Cách Cục

Nhiêu Nghị sửng sốt một chút, cái này hợp thể chi thuật ngược lại có chút mới mẻ, nhưng hắn cũng không phải không có nghe thấy, cười nói: “Không khổ cực, nghĩ không ra các ngươi một lần tới nhiều người như vậy, chúng ta chuẩn bị không đủ đầy đủ, kém chút ra sai lầm lớn, thực sự hổ thẹn.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Tất cả mọi người bình yên vô sự, đây đã là kết quả tốt nhất, cũng là chư vị đại nhân công lao.”

Nhiêu Nghị lúng túng cười hai tiếng, thầm nghĩ: “Tiểu tử này thật biết làm người, kém chút không có gây thành đại họa, chính mình dọa đều hù chết, nhưng đối phương không chỉ có không trách tội, còn nói mình có công, biết làm người, không sai không sai.” Lập tức đối với Dương Thanh Huyền tăng lên không ít hảo cảm.

Hắn nói: “Các chư vị đại nhân nghỉ ngơi một hồi, ta liền để người mang chư vị đại nhân an ở lại. Chư vị đại nhân đều có thể yên tâm, nơi này tài nguyên tu luyện tự nhiên mạnh hơn hạ giới quá nhiều. Mà lại đối với mỗi vị phá giới mà đến võ tu, đều sẽ có kếch xù tài nguyên khen thưởng.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Dĩ vãng đều sẽ có như vậy khen thưởng sao?”

Nhiêu Nghị cười nói: “Dĩ vãng phi thăng võ tu, sẽ có các đại tông môn thế lực tranh đoạt, muốn cho khen thưởng cũng là các thế lực lớn chính mình cho, nhưng tình huống lần này không giống nhau, là từ Nhân Hoàng đại nhân tự mình cho khen thưởng.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Nhân Hoàng? Tại thượng giới cũng có Nhân Hoàng?” Hắn lập tức ý thức được thất lễ, bận bịu ôm quyền nói: “Ta đối với thượng giới tình huống không quá rõ ràng, còn hướng Nhiêu Nghị huynh có thể nhiều hơn nói rõ một hai.”

Nhiêu Nghị cười nói: “Không sao, những tin tức này tại chuẩn bị cho chư vị tài nguyên bên trong đều sẽ có một phần, đã Thanh Huyền đại nhân hiện tại có hứng thú biết, cái kia ta liền thay mặt nói chuyện.”

Hắn suy nghĩ một chút, nhân tiện nói: “Tại đời sơ sinh đại vũ trụ bên trong Nhân tộc, chủ yếu có hai bộ phận tạo thành, một là xuất sinh liền ở đây Nhân tộc, xem như nguyên địa cư dân, còn có một bộ phận chính là như Thanh Huyền công tử mấy người, từ dưới giới phi thăng mà tới. Tổng thể mà nói, nguyên địa cư dân là chiếm cứ đại đa số. Bởi vì phi thăng Nhân tộc sau khi hạ xuống, sinh sôi hậu đại cũng coi là nguyên địa cư dân.”

“Thông thường mà nói, phi thăng võ tu thiên phú và sức chiến đấu, đều muốn cao với nguyên địa cư dân cùng giai, bởi vì tại điều kiện tương đối ác liệt tình huống dưới, có thể tu luyện tới đồng đẳng giai vị, bản thân liền là một loại thực lực càng mạnh biểu hiện, sở dĩ phi thăng võ tu tại thượng giới đều lẫn vào cũng không tệ lắm.”

“Thượng giới mặc dù cũng có to to nhỏ nhỏ tông môn, nhiều khó mà tính toán, nhưng chủ yếu vẫn là lấy lãnh địa làm đơn vị tiến hành quản lý. Cả Nhân tộc chiếm cứ khu vực, tổng cộng có hai mươi ba thành, mỗi một tòa đều là cực kì to và nhiều to lớn, quyền lực lớn nhất chính là thành chủ, tiếp theo là phó thành chủ, trưởng lão, hộ pháp, chấp sự, bởi vì thành trì đủ lớn, sở dĩ mỗi một vị chấp sự quyền lợi đều là cực kỳ to lớn. Sở hữu cư dân cùng tông môn, đều tại một bộ này quản lý hệ thống phía dưới.”

“Mọi người đi lên trước đó, chắc hẳn đều nghe nói qua, Nhân tộc hết thảy có ba vị vạn cổ chí tôn cường giả. Trong đó Nhân Hoàng quản lý hai mươi ba thành, mỗi một vị Nhân tộc đều phải nghe lệnh với Nhân Hoàng đại nhân. Đạo Tổ chấp chưởng thượng thanh Thánh Điện, là nhân tộc bên trong lớn nhất tông môn, phân li tại thành chủ quản hạt bên ngoài, nhưng tương tự nghe người ta hoàng điều khiển. Vị cuối cùng là Thánh Vương, là gần nhất ba vạn năm trước mới tấn thăng vạn cổ chí tôn tồn tại.”

Hắn nhìn Dương Thanh Huyền liếc mắt, cười nói: “Tương truyền Thánh Vương đại nhân chính là cùng chư vị đại nhân đến tự cùng một vũ trụ.”

Sở hữu phi thăng lên tới võ tu, tất cả đều mở hai mắt ra, lộ ra rạng rỡ tinh quang, có một loại mãnh liệt cảm giác tự hào.

Ngàn vạn vũ trụ, vô số vị diện, càng có vô số đếm không hết Nhân tộc võ tu, nhưng mà thành tựu vạn cổ chí tôn hết thảy mới ba vị, trong đó có một vị chính là cùng bọn họ đến tự cùng một địa phương.

Nghĩ đến nơi này, đám người không khỏi đều có chút nhiệt huyết.

Dương Thanh Huyền biết Thánh Vương chính là Lý Vân Tiêu.

Nhiêu Nghị trên mặt lộ ra sùng kính quang huy, “Thánh Vương đại nhân vạn sự mặc kệ, hành tung phiêu miểu, một lòng chỉ cầu tu luyện võ đạo. Chính là bởi vì có ba vị chí tôn tồn tại, mới có thể bảo đảm Nhân tộc ta cơ nghiệp thiên thu vạn tái.” Hắn rất có thâm ý nhìn Dương Thanh Huyền liếc mắt, nói: “Lần này tiểu thần kiếp mở ra, tục truyền chính là Nhân tộc ta cố tình làm, hi vọng có thể tái tạo liền một vị chí tôn.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Tiểu thần kiếp có thể nhân tạo sao? Nhân tộc thức yếu, còn có thể tạo, như vậy đời sơ sinh đại vũ trụ bên trong những đại tộc kia, chẳng lẽ không phải tiện tay có thể tạo?”

Nhiêu Nghị cười nói: “Đối với tộc ta mà nói, tiểu thần kiếp mặc dù khó khăn, nhưng cũng không phải tuyệt không có khả năng, nâng toàn tộc chi lực là khẳng định có thể. Cho tới những đại tộc kia, chế tạo tiểu thần kiếp liền dễ dàng hơn nhiều, chỉ là như vậy làm ý nghĩa không lớn. Bởi vì thần kiếp là thiên đạo chấn động, sở hữu đại năng người đều có thể dùng Thiên Diễn chi thuật suy đoán ra đến, cuối cùng ai có thể thu được chí tôn chính quả, thật sự muốn xem vận khí. Sở dĩ dưới tình huống bình thường, không có chủng tộc sẽ đi tận lực chế tạo tiểu thần kiếp, tộc ta lần này cũng là vạn bất đắc dĩ.”

Dương Thanh Huyền trầm tư một trận, lại nói: “Thâm không dị tộc đến cùng là như thế nào tồn tại? Lại là như thế nào cùng tộc ta sinh ra ân oán gút mắc?”

Nhiêu Nghị nói: “Việc này nói đến liền lời nói lớn, Thanh Huyền công tử nếu là thuận tiện, có thể theo ta đi một chuyến Thái Thanh Thánh Điện, trên đường ta lại cùng công tử dần dần nói tỉ mỉ.”

Cùng nhau phi thăng mà đến không hoa động dung nói: “Ta cũng muốn đi.”

Nhiêu Nghị nói: “Ngươi vốn là Thái Thanh Thánh Điện người, tự đi trước liền có thể. Thanh Huyền công tử lại là Đạo Tổ chỉ định muốn gặp người, khi từ ta mang đến.”

Không hoa có chút đổi sắc mặt, hắn cùng Dương Thanh Huyền thân phận chênh lệch, lập tức lập phán, nhưng chỉ là trong mắt hung ác nham hiểm lóe lên, cũng sẽ không nói cái gì.

Dương Thanh Huyền nhìn mọi người một cái, Nhiêu Nghị nói: “Công tử yên tâm, tất cả mọi người đều sẽ có người chuyên chiếu khán, chờ bọn họ sơ qua khôi phục về sau, liền sẽ có người dẫn hắn nhóm tiến về Nhân Hoàng đại nhân chỗ Lăng Tiêu Thánh thành.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Cái này Lăng Tiêu Thánh thành cũng là hai mươi ba thành một trong sao? Về sau chúng ta liền đợi tại Lăng Tiêu Thánh thành sao?”

Nhiêu Nghị nói: “Lăng Tiêu Thánh thành cũng là hai mươi ba thành một trong, chư vị đại nhân an bài để cho Nhân Hoàng đại nhân tự mình điều phối, tình huống cặn kẽ ta không biết được. Bất quá chư vị yên tâm chính là, nhất định sẽ là tốt nhất an bài. Mà lại Thanh Huyền công tử ngươi theo ta gặp qua Đạo Tổ về sau, cũng là muốn đi Thánh thành gặp người hoàng.”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, đối với đám người ôm quyền nói: “Đã như vậy, chư vị, ta đi trước một bước.”

Đám người vội vàng ôm quyền chắp tay, bọn họ giờ phút này đối với Dương Thanh Huyền đều ôm ấp cảm ân không hết tâm tình, đưa mắt nhìn hai người rời đi.

Rời đi cái kia to lớn tiếp dẫn bình đài về sau, liền tiến vào rộng lớn thế giới, nhìn một cái vô tận vòm trời, rộng lớn Linh Sơn vùng bỏ hoang, một loại hoàn toàn vui sướng cảm giác tại thể nội tự nhiên sinh ra, không ức chế được muốn đối với thiên địa này hò hét.

Đương nhiên, Dương Thanh Huyền vẫn là kềm chế.

Nhiêu Nghị bắt đầu giảng giải cặn kẽ một chút đời sơ sinh đại vũ trụ cùng thâm không dị tộc sự tình.

Nguyên lai hai tộc ở giữa cũng không có người nào vì bên trên ân oán, thuần túy là tạo hóa trêu ngươi, thâm không dị tộc chỗ vũ trụ thâm không, cùng đời sơ sinh đại vũ trụ Nhân tộc chỗ không gian, thường xuyên sẽ phát sinh va chạm, thậm chí là giao nhau trùng điệp.

Chương 3313: Hai Tộc Nguồn Gốc, Cự Khuyết Thành

Vậy thì sinh ra to lớn vấn đề, sở hữu vị diện cũng không phải là đứng im bất động, mà là tại chậm rãi xoay tròn, như vậy hai cái không gian ở giữa, cách mỗi thời gian nhất định chu kỳ liền sẽ phát sinh va chạm.

Nhưng theo thời gian trôi qua, mỗi một lần va chạm đều sẽ thôi động hai cái không gian lẫn nhau tách ra, chậm rãi liền tạo thành một cái ổn định cục diện, khi vị diện vận chuyển tới dính nhau thời điểm, va chạm trình độ liền trở nên cực thấp.

Thậm chí có đôi khi trực tiếp xoay tròn mà qua, sẽ không lại phát sinh va chạm, nhưng hai tộc ở giữa lại vì vậy kết huyết hải thâm cừu, vô pháp chặt đứt.

Đồng thời đột phá thâm không vị diện vũ trụ hạn chế, tiến vào đời sơ sinh đại vũ trụ cũng là thâm không dị tộc mục tiêu, mà Nhân tộc chiếm cứ chi địa chính là mục tiêu tốt nhất.

Vừa đến cách gần đó, thuận tiện đắc thủ; Thứ hai Nhân tộc thức yếu, tùy tiện đoạt cái khác đại tộc địa bàn, thâm không dị tộc cũng không dám; Ba là đánh nhiều năm như vậy đối nhân tộc có cực sâu hiểu rõ; Bốn chính là cho tới nay huyết hải thâm cừu.

Theo Nhân tộc đạt được tình báo, lần này dị tộc xâm lấn quy mô, sợ là từ trước tới nay số một.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Đời sơ sinh đại vũ trụ địa bàn hẳn là rộng lớn vô biên mới đúng, cứ như vậy khan hiếm không gian sao?”

Nhiêu Nghị nói: “Khan hiếm không phải không gian mà là tài nguyên, đương nhiên, không gian cũng là tài nguyên một loại. Chiếm cứ tài nguyên trừ có tự thân phát triển nhu cầu bên ngoài, còn có áp chế cái khác chủng tộc phát triển nhu cầu. Sở dĩ trên thế giới này, tài nguyên là khan hiếm, đồng thời càng là phát triển không cân bằng.”

Kiểu nói này, Dương Thanh Huyền liền toàn minh bạch.

Hắn mặt sắc mặt ngưng trọng, “Như thế nhìn đến, cừu hận rất khó trong khoảng thời gian ngắn giải quyết, trừ phi có một phương hoàn toàn bị đánh.”

Nhiêu Nghị thở dài: “Không phải sao, mà lại chúng ta Nhân tộc từ đầu đến cuối ở ngoài sáng, mà thâm không bộ tộc lại từ một nơi bí mật gần đó. Bọn họ vị trí thâm không vị diện cực kì kì lạ, cũng không phải là một cái diễn sinh vũ trụ, thuộc về đời sơ sinh đại vũ trụ phạm vi, nhưng lại không phải nghiêm ngặt trên ý nghĩa đời sơ sinh đại vũ trụ. Như là trên mặt phẳng một cái hố, lõm xuống dưới hình thành một chỗ kì lạ không gian. Sở dĩ chúng ta một mực xưng hô bọ họ là thâm không bộ tộc. Làm người khác đau đầu nhất chính là, cái này hố sẽ còn không ngừng xoay tròn, thỉnh thoảng cùng chúng ta phát sinh va chạm, đồng thời không có có nhất định quy luật. Nhưng thời gian dài tiếp xúc xuống tới, mặc dù chúng ta vô pháp dự đoán va chạm thời gian, lại có thể tại va chạm trước đó mấy tháng tinh vi bắt được vết tích.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Đã bắt được muốn va chạm vết tích sao?”

Nhiêu Nghị gật đầu nói: “Chính là, ngay tại tiếp dẫn các ngươi một tuần trước, đã bắt được cái này loại vết tích, đồng thời đối với dấu vết phân tích nhìn đến, lần này thâm không vị diện vận chuyển cực kì chậm chạp, nhanh thì ba bốn tháng, chậm thì một hai năm liền sẽ va chạm.”

Dương Thanh Huyền nói: "Thời gian phạm vi chênh lệch như thế lớn?"

Nhiêu Nghị cười khổ nói: "Đây chính là vị diện vận chuyển, nắm giữ to lớn đáng sợ năng lượng, cho dù là vạn cổ chí tôn, cũng rất khó suy đoán ra quỹ tích vận hành của nó. Nhưng có thể không tuyệt tự theo mới nhất vết tích tiến hành mới nhất phỏng đoán, trên thực tế chúng ta cũng một mực là làm như vậy."

Dương Thanh Huyền nói: "Phần thắng của chúng ta hình học?"

Nhiêu Nghị sửng sốt một chút, lặng lẽ cười một tiếng, cũng không trả lời.

Nhưng thái độ của hắn đã nói rõ vấn đề.

Nhiêu Nghị nói: "Vẫn là nói chuyện tiểu thần kiếp sự tình đi, nhanh thì mấy ngày, chậm thì một tháng liền sẽ mở ra. Trên thực tế, phía trên đối với chuyện này đa số là cầm phản đối thái độ, nhưng khiến người kinh ngạc là, ba vị chí tôn đại nhân lại nhất trí đồng ý, lúc này mới khiến cho chuyện này thật nhanh thúc đẩy, cơ hồ không có bất kỳ trở ngại nào."

"Ồ?" Dương Thanh Huyền hỏi: "Vì cái gì?"

Nhiêu Nghị cười khổ một tiếng, lắc đầu nói: "Ta cũng không biết."

Dương Thanh Huyền nói: "Cái kia lấy ngươi ý kiến, mở ra tiểu thần kiếp là có thích hợp hay không?"

Nhiêu Nghị trầm mặc xuống, nói: "Ta vị ty chức thấp, không dám nói bừa."

Dương Thanh Huyền khẽ nhíu mày, nhìn đến chuyện này là hồ không đơn giản như vậy, đã Nhiêu Nghị không chịu nói, hắn cũng không tiện lại tiếp tục hỏi.

Sau đó Nhiêu Nghị lại giảng giải rất nhiều có quan hệ đời sơ sinh đại vũ trụ sự tình, không chỉ có bao quát Nhân tộc, còn có cái khác chủng tộc, nghe được Dương Thanh Huyền say sưa ngon lành, đắm chìm trong đó.

Trong đó bao quát rất nhiều chí tôn truyền thuyết, nguyên lai tại Nhân tộc bên trong, có thật nhiều chín sao Thiên Giới đỉnh phong, hoặc là thập tinh cảnh giới, thậm chí nửa bước chí tôn võ tu, vì tìm kiếm cái kia một tuyến cơ duyên, đều xâm nhập đến đại vũ trụ thế giới nội bộ đi, đồng thời rất nhiều một đi không trở lại, không có bất luận cái gì tin tức, cũng không biết kết quả như thế nào.

Có lẽ tuyệt đại đa số đều đã vẫn lạc, cũng có lẽ còn có những người khác bước vào chí tôn chính quả, những này đều đã không được biết.

Tại lập tức ba vị chí tôn bên trong, nói tổ được công nhận sớm nhất một vị, tương truyền tại Đạo Tổ trước đó còn có cái khác chí tôn, chỉ bất quá đều đã biến mất không thấy gì nữa.

Hai người tán gẫu, rất nhanh liền tiến vào trong thành, nơi này là phân công quản lý một lần tiếp dẫn bình đài thành lớn, gọi cự khuyết.

Nhiêu Nghị là Lăng Tiêu Thánh thành chấp sự, Thánh thành quản lý hai mươi ba thành, bao trùm với sở hữu thành trì phía trên, mà lại Thánh thành trưởng lão, hộ pháp, chấp sự, có thể tại bất kỳ cái gì thành trì trung hành dùng quyền lợi của mình, cái này là độc nhất vô nhị.

Dương Thanh Huyền phát hiện cái này cự thành cực kì to lớn, từ to lớn kim loại bình chướng thủ hộ mà thành, tường thành bên trên tán phát ra năng lượng khổng lồ sáng bóng, Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn lại, giao thoa phức tạp trận pháp ẩn hiện trong đó, khó phân hỗn loạn không thể đều.

Mấy tên thân mang áo giáp hộ vệ thủ ở cửa thành khẩu, kiểm tra vãng lai người đi đường thân phận, mười phần nghiêm cẩn bộ dáng.

Đây chỉ là Cự Khuyết Thành đông đảo cửa bên trong một cái.

Những thủ vệ này tu vi, đều tại Giới Vương phía dưới, chỉ phía trên cửa thành, mơ hồ cảm ứng được một vị Giới Vương khí tức.

Vị kia Giới Vương hẳn là thủ vệ thống lĩnh.

Nhiêu Nghị lấy ra lệnh bài của mình, làm thủ môn lời nói sắc mặt đại biến, lập tức cung kính hành lễ, để hai người bọn họ vào thành.

Nhiêu Nghị nói ra: “Hiện tại là thời kì phi thường, tất cả Nhân tộc lãnh địa đều đã tiến vào trạng thái khẩn cấp, nghiêm tra vãng lai người đi đường, để phòng có thâm không dị tộc người.”

Tại hai cái không gian tương hỗ hấp dẫn đến gần quá trình bên trong, có chút thâm không dị tộc người có thể dựa vào năng lực của mình hoặc là thiên phú thần thông, đơn giản xé mở vị diện, trước thời hạn tiến vào đời sơ sinh đại vũ trụ bên trong tới.

Hiện tại vào thành ra khỏi thành người, thủ vệ đều sẽ trên người bọn hắn gieo xuống lạc ấn, lấy phòng ngừa vạn nhất.

Nhiêu Nghị nói: “Chúng ta trực tiếp đi truyền tống khu vực đi, cũng không cùng thành nội người chào hỏi, để tránh phức tạp.”

Lập tức liền dẫn Dương Thanh Huyền hướng truyền tống khu vực chạy đi, Nhiêu Nghị thi triển ra độn quang, bao lấy hai người, lấy một cái tầng trời thấp độ cao phi hành, nói ra: “Ở trong thành phi hành độ cao có quy định nghiêm chỉnh, dạng này cũng là vì liền với quản lý, đợi chút nữa ngươi đi Lăng Tiêu Thánh thành về sau, sẽ nhận lấy đến tư nguyên của mình cùng tư liệu, đến lúc đó liền hết thảy đều rõ ràng.”

Cự Khuyết Thành chỉ là đi ngang qua, nhưng Dương Thanh Huyền đối nhân tộc nơi tụ tập có sơ bộ ấn tượng, cùng mình chỗ vũ trụ thành trì không có khác biệt quá lớn, chỉ là đẳng cấp quy cách càng cao, vật phẩm phong phú hơn, vãng lai đám người thực lực càng cường đại hơn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3314: Đại Nghĩa Trước Mắt, Cúc Cung Tận Tụy

Tầm nửa ngày sau, liền đến Cự Khuyết Thành truyền tống khu vực, Nhiêu Nghị đưa ra lệnh bài về sau, liền nhận lấy khách quý cấp đãi ngộ, được mời vào đến một gian tinh xảo trong đại sảnh.

Bên trong có chuyên môn truyền tống trận, cả cái đại sảnh đều là từ linh khí cực cao Tinh Thần thạch cấu thành, trận pháp khảm nhập trong đó, liền thành một khối.

Nhiêu Nghị nói: “Đạo Tổ chỗ Thái Thanh Thánh Điện, phân li với hai mươi ba thành bên ngoài, là một chỗ cực kì kỳ diệu không gian đặc thù. Mà lại cũng không phải là mỗi một tòa thành trì, đều có thể truyền tống đến Thái Thanh Thánh Điện.”

Hai người đi vào trong đó.

Dương Thanh Huyền cẩn thận quan sát bốn phương tám hướng trận phù, đối với trận pháp cũng có nhất định tạo nghệ, giờ phút này liền tạm thời cho là học tập.

Lập tức có cường đại võ tu từ trên xuống dưới bận rộn, chuyên môn vì hắn nhóm truyền tống làm chuẩn bị.

Sau đó không lâu, một tên trường bào lão giả đi vào đại sảnh, trực tiếp đi đến Nhiêu Nghị trước mặt, ôm quyền chắp tay nói: “Chấp sự đại nhân, không có từ xa tiếp đón.”

Nhiêu Nghị cười khổ nói: “Nghĩ không ra vẫn là đem ngươi kinh động đến.”

Trước mắt lão giả này là này truyền tống khu vực người phụ trách Tăng Nhạc Tuấn, tám sao Thiên Giới đỉnh phong cường giả, luận tu vi cảnh giới cùng thân phận địa vị, đều tại Nhiêu Nghị phía dưới, mặc dù Nhiêu Nghị nghĩ giản lược, nhưng đối phương biết được chính mình tới về sau, vẫn là bận bịu không ngã ra nghênh tiếp.

Tăng Nhạc Tuấn nói: “Cần phải.” Hắn nhìn Dương Thanh Huyền vài lần, lộ ra vẻ kinh nghi.

Nhiêu Nghị nói: “Vị này Dương Thanh Huyền công tử chính là hạ giới phi thăng mà đến, là Đạo Tổ chỉ định muốn gặp người.”

Tăng Nhạc Tuấn lập tức đổi sắc mặt, vội vàng hướng Dương Thanh Huyền ôm quyền thở dài.

Dương Thanh Huyền chắp tay nói: “Đại nhân khách khí.”

Hai người nói chuyện phiếm vài câu, mới biết được cái này Tăng Nhạc Tuấn lại cũng là phi thăng người, chỉ bất quá tại bốn sao Thiên Giới thời điểm liền đi lên, tu luyện hơn sáu vạn năm đến tám sao Thiên Giới đỉnh phong, từ đây lại không tiến triển, thế là treo cái chức quan nhàn tản, bình thường lĩnh một chút bổng lộc.

Tăng Nhạc Tuấn nói: “Công tử đã là Đạo Tổ chỉ định muốn gặp người, tất nhiên có không giống bình thường địa phương, tương lai nhất định tiền đồ vô lượng.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Nhận đại nhân cát ngôn.”

Nhiêu Nghị nói: “Chúng ta còn vội vàng đi gặp Đạo Tổ đâu, nếu là không chuyện khác lời nói xin từ biệt.”

Tăng Nhạc Tuấn nhíu mày lại, trầm ngâm nói: “Tại hạ tới gặp đại nhân, hoàn toàn chính xác có một ít sự tình muốn hỏi thăm, chẳng biết cái kia tiểu thần kiếp còn bao lâu mở ra?”

Nhiêu Nghị sắc mặt biến hóa, nói: “Đại nhân hỏi cái này làm cái gì?”

Tăng Nhạc Tuấn nói: “Thực không dám giấu giếm, ta trên cảnh giới bây giờ đã ngây người quá lâu, từ khi từ bỏ tu luyện về sau, đã cảm thấy không thú vị vị.”

Nhiêu Nghị nói: “Ngươi muốn vào tiểu thần kiếp? Không thể, mặc dù ta không biết tiểu thần kiếp mở ra thời gian, nhưng có thể khẳng định là, nhất định sẽ hạn chế đi vào nhân số.”

Tăng Nhạc Tuấn nói: “Liền giống như lần trước sao?”

Nhiêu Nghị nhẹ gật đầu.

Tăng Nhạc Tuấn trên mặt hiện lên vẻ không cam lòng, nhìn một cái Dương Thanh Huyền, hỏi: “Cái kia Thanh Huyền công tử đâu?”

Nhiêu Nghị nói: “Hắn là Đạo Tổ chỉ định người, theo ta được biết, hắn là nhất định sẽ đi vào.”

Tăng Nhạc Tuấn đau thương cười một tiếng, nói: “Nhân Hoàng cùng Đạo Tổ như vậy quy định, đối với chúng ta mà nói, không khỏi quá không công bằng a?”

Nhiêu Nghị quát lên: “Càn rỡ! Đại chiến trước mắt, Nhân Hoàng cùng Đạo Tổ tự có lo nghĩ của bọn hắn, há cho phép ngươi hồ ngôn loạn ngữ!”

Tăng Nhạc Tuấn mặt không biểu tình, ôm quyền khom người nói: “Là ta lỡ lời.”

Nhiêu Nghị nói: “Đại nghĩa trước mắt, mong rằng đại nhân hết thảy lấy thế cục làm trọng.”

Tăng Nhạc Tuấn nói: “Ta minh bạch.”

Lập tức, hai người lại rảnh rỗi trò chuyện một chút cái khác, truyền tống đại trận liền đã chuẩn bị kỹ càng, Nhiêu Nghị cùng Dương Thanh Huyền liền cùng hắn cáo từ.

Dương Thanh Huyền nhìn ra, Tăng Nhạc Tuấn đối với chuyện khác căn bản cũng không quan tâm, mà lại hắn cũng có thể cảm đồng thân thụ, một vị suốt đời truy cầu đại đạo võ giả, khi cảnh giới dừng bước không tiến, không còn có đột phá hi vọng thời điểm, sẽ là như thế nào một loại tâm tình.

Hai người ly khai Cự Khuyết Thành, đến một mảnh trống trải Thủy kính chi địa, trời cùng đất phảng phất dính hợp lại cùng nhau, có một loại kéo dài, xa xăm, vô tận ý cảnh.

Nhiêu Nghị nói: “Đi thôi.”

Liền hướng về phía trước mơ hồ điểm đen chạy đi, là một mảnh kiến trúc nhóm, chỉ là tại ánh mắt hai người hạ lộ ra cực nhỏ.

Nhiêu Nghị đột nhiên dừng bước, quay người hỏi: “Ngươi còn nghĩ đến vừa rồi sự tình?”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu.

Nhiêu Nghị nghiêm mặt nói: “Tăng Nhạc Tuấn tâm tình rất nhiều người đều từng có qua, những này người có an với bản tộc, yên lặng vì tộc nhân làm lấy sự tình, phát huy chính mình vốn có lực lượng, có chút thì không cam tâm, chạy vào đời sơ sinh lớn nơi sâu xa trong vũ trụ, từ đây không còn tin tức. Mỗi người lựa chọn không giống nhau, ta cũng vô ý với chỉ trích cái gì hoặc là ca ngợi cái gì, chỉ là nguy cơ trước mắt, mỗi người đều cần phải có trách nhiệm tại người, cúc cung tận tụy, chết thì mới dừng.”

Dương Thanh Huyền một cỗ nhiệt huyết tại thể nội lưu động, gật đầu nói: “Đại nhân lời nói ta minh bạch.”

Nhiêu Nghị suy nghĩ một chút, lại nói: “Ngươi trước đó hỏi ta về tiểu thần kiếp cách nhìn, ta cũng không có nói cho ngươi biết. Trên thực tế ta căn bản cũng không xem trọng. Bởi vì muốn bằng này tái xuất một vị chí tôn, theo ta căn bản chính là không thể nào sự tình. Ngược lại sẽ hoàn toàn ngược lại, ở đây nguy cơ trước mắt, gây nên mọi người xao động tâm, tạo thành nhân tâm bất ổn, cục diện bất ổn.”

Hắn trong mắt lộ ra một tia giãy dụa, lóe lên một cái rồi biến mất, lại nói: “Nhưng Nhân Hoàng cùng Đạo Tổ tài trí thắng ta gấp trăm lần, tầm mắt cũng thắng ta gấp trăm lần, tu vi càng là thắng ta gấp trăm lần, quyết định của bọn hắn tự nhiên có đạo lý của bọn hắn, ta không có tư cách nghị luận cái gì.”

Dương Thanh Huyền thở dài: “Nguyên bản ta đối với tiểu thần kiếp lý giải, chỉ là một lần lịch luyện mà thôi, hiện đang nghe ngươi kiểu nói này, ta cũng cảm thấy hiện tại mở ra cũng không thỏa đáng.”

Nhiêu Nghị trong mắt tinh mang lóe lên, nghiêm túc nói: “Ngươi là Dương Thanh Huyền, là chỉ định muốn tiến tiểu thần kiếp người, có thể chục triệu không thể như thế nghĩ. Ngươi có lẽ không biết, trên người ngươi gánh chịu nhiều ít người kỳ vọng, lại có bao nhiêu người hi vọng có thể thu hoạch được một cái danh ngạch.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Vừa rồi nghe ngươi vừa nói như vậy, ta liền đã rất minh bạch chuyện này phân lượng. Yên tâm đi, ta sẽ dốc hết toàn lực, chết thì mới dừng.”

Nhiêu Nghị cười dưới, nhẹ gật đầu.

Hai người rất nhanh chạy đến cái kia nhóm kiến trúc trước đó, Dương Thanh Huyền xa xa đã nhìn thấy ở giữa một tòa cự hình cung điện, trên đó viết “Thái Thanh Thánh Điện” bốn chữ, có một loại xa xăm hỏi chi ý.

Nhiêu Nghị sắc mặt biến được cung kính, đi đến đại điện trước, ôm quyền cao giọng nói: “Lăng Tiêu Thánh thành chấp sự Nhiêu Nghị, mang theo Dương Thanh Huyền đến đây bái kiến Đạo Tổ.”

Phía trước hư không bên trong, dâng lên sóng nước một dạng đường vân, hướng bốn phương tám hướng tán đi.

Dương Thanh Huyền rõ ràng cảm ứng được một cỗ năng lượng ba động.

Sau đó, hư không bên trong hiện ra một tên kim giáp người, hai mắt phóng xuống đến, nói ra: “Dương Thanh Huyền vào đi, Nhiêu Nghị ngươi có thể đi về.”

Nhiêu Nghị nói: “Ta còn muốn mang người này đi gặp mặt Nhân Hoàng.”

Kim giáp người nói: “Vậy ngươi liền ở bên ngoài chờ xem.”

Nhiêu Nghị không có bất luận cái gì không vui, khom người lui ra, liền trực tiếp tại cách đó không xa hư không bên trên ngồi xếp bằng, sau đó cho Dương Thanh Huyền một cái khẳng định ánh mắt.

Dương Thanh Huyền đối với hắn nhẹ gật đầu, liền thuận theo cung điện kia đường một đi thẳng về phía trước.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3315: Chờ Đợi Kết Quả

Bên trong đại điện cùng hắn trong tưởng tượng hoàn toàn không giống, không có rộng lớn khí thế cách cục, chỉ là một chút rừng đình tiểu viện, còn có đơn giản nhất đường đá, xuyên qua trong đó.

Tại dưới chân bờ ruộng dọc ngang, không lúc ra mấy đầu nói tới, Dương Thanh Huyền cũng không biết nên đi như thế nào, hắn quan sát, tâm nghĩ vẫn là ổn thỏa điểm, đừng phóng túng, “Tại hạ Dương Thanh Huyền, đáp ứng lời mời đến đây bái kiến Đạo Tổ đại nhân.”

Một đạo thanh âm nhàn nhạt truyền đến, “Đi theo cảm giác đi.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, tâm nghĩ đây là muốn khảo nghiệm mình cảm giác sao?

Hắn người nói chuyện vô cùng có khả năng chính là Đạo Tổ, hắn không tốt phản bác, lập tức hai mắt nhắm lại, bắt đầu tinh tế cảm thụ những này con đường.

Rất nhanh, liền có cảm giác kỳ quái, những cục đá này đường, mỗi một đầu đều chỉ hướng khác biệt năng lượng khu ở giữa, có thanh tịnh, hỗn loạn, hài hòa, táo bạo, quỷ dị chờ chút, không hoàn toàn giống nhau.

Hắn tuyển một đầu nhất là thanh tịnh, dọc theo con đường đi thẳng, mỗi khi có khác nhau địa phương, đều lựa chọn đầu kia thanh tĩnh con đường.

Đợi sau một lúc, đi vào một tòa đình uyển bên trong, một lão giả cầm quạt hương bồ, đang nấu nước pha trà. Bộ dáng hòa ái dễ gần, tựa như là một tên phổ thông nông thôn lão nhân.

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, không dám thất lễ, đây chính là hắn từ trước tới nay, lần thứ nhất chân chính đối mặt một vị vạn cổ chí tôn, không dám chậm trễ chút nào, vội vàng tiến lên bái kiến nói: “Gặp qua Đạo Tổ đại nhân.”

Lão nhân cười cười, lắc lắc quạt hương bồ, nói: “Ngươi có phải hay không cảm thấy mình rất may mắn, bị ngươi tìm được chính xác đường?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, tế suy nghĩ một trận, trả lời: “Cũng không có.”

Lão nhân nói: “Ồ? Đây là ngươi lời thật lòng sao? Ta cũng không thích trang bức người.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hoàn toàn chính xác không có, bởi vì mỗi một con đường đều là chính xác con đường, mặc kệ ta làm thế nào, cuối cùng đều sẽ gặp được ngài.”

Lão nhân trong mắt chợt lóe sáng, hỏi: “Làm sao mà biết?”

Dương Thanh Huyền nói: “Theo ta, những này con đường lựa chọn, bất quá là khảo sát ta đối với năng lượng thuộc tính lựa chọn mà thôi, mà năng lượng bản thân không có chia cao thấp, chính là nói mặc kệ ta đi con đường nào, đều là đúng. Còn nữa, ta là ngài triệu kiến người, ta đi như thế nào, ngài đều sẽ xuất hiện ở trước mặt ta.”

“Ha ha”, lão nhân cười to nói: “Có ý tứ.”

Dùng quạt hương bồ chỉ chỉ trước mặt băng ghế đá, nói: “Làm.”

Sau đó nhấc lên sắt ấm trà, dùng đơn giản đồ uống trà xông rót một chén màu xanh nhạt nước trà, đặt ở Dương Thanh Huyền trước mặt.

Dương Thanh Huyền cũng không khách khí, bưng lên liền chậm rãi nhấm nháp, thẳng đến toàn bộ uống sạch.

Lão nhân hỏi: “Như thế nào?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ngài trừ muốn nghe đến rất tốt bên ngoài, còn nghĩ nghe ta nói cái gì?”

Lão nhân nói: “Ta muốn nghe xem ngươi càng tỉ mỉ cảm thụ.”

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Trà cố nhiên tốt, nhưng ta không có cái kia tâm tình, trà cùng tâm tình không hợp, chính là không ổn, không nói cũng được.”

Lão nhân nói: “Cái kia ngươi giờ phút này là tâm tình gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Sầu lo.”

Lão nhân cười nói: “Ngươi quả nhiên có chút đặc biệt, không có để ta quá thất vọng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Quá? Ý là, vẫn là có bộ phận thất vọng rồi?”

Lão nhân nói: “Không phải, là có hay không chính thất vọng, được thấy kết quả. Ngươi coi như hiện tại chặt ta ba rìu, ta cũng chỉ là đối với ngươi bộ phận thất vọng.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngài chỉ kết quả, là chí tôn chính quả?”

Lão nhân nhẹ gật đầu, chăm chú nhìn hắn.

Dương Thanh Huyền bật cười khanh khách: “Vậy ngài vẫn là hiện tại liền toàn bộ thất vọng đi, ta có thể thu được chí tôn quốc hội xác suất, ngài so ta rõ ràng hơn.”

Lão nhân thở dài, nói: “Ta làm sao không biết, nhưng thiên đạo mịt mờ, cho dù là chí tôn, cũng không lường được. Cũng tỷ như ba vạn năm trước, Thánh Vương Lý Vân Tiêu muốn thu hoạch được chí tôn chính quả, xác suất so ngươi bây giờ còn thấp.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta đi thử xem có thể, nhưng nếu là đem hi vọng áp trên người ta, không khỏi liền quá trò đùa.”

Lão nhân nói: “Nếu không phải Huyền Thiên Cơ tiến cử, ta tự nhiên sẽ không đối với ngươi ôm bất cứ hi vọng nào.”

Dương Thanh Huyền giật mình, khó trách Đạo Tổ muốn thấy mình, hắn cười khổ nói: “Huyền Thiên Cơ chính là một không hiểu thấu người, lời hắn nói, rất không cần phải tin tưởng.”

Lão nhân nhìn hắn liếc mắt, “Ồ?” Liền tự rót tự uống đứng lên.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta biết hắn đã lâu, hắn luôn luôn lấy các loại không hiểu thấu thân phận xuất hiện, làm lấy một chút không hiểu thấu sự tình, thẳng đến hiện tại, ta đối với hắn vẫn là hoàn toàn vô tri.”

Lão nhân uống một ngụm trà, chậm rãi nói ra: “Luân Hồi Thiên Cung, cái kia có thể không là bình thường địa phương. Có lẽ chính là bởi vì là hắn không hiểu thấu, ngược lại làm cho ta càng thêm tin tưởng mấy phần. Lần này tiểu thần kiếp chuyến đi, không cần có bất luận cái gì gánh nặng trong lòng. Tranh đoạt chính quả tự nhiên tùy duyên, tiếp theo chính là bảo vệ tính mạng làm chủ. Lấy không được chính quả, giữ lại tính mạng trở về, cũng có thể là nhân tộc phát huy một chút nhiệt lượng thừa, giết nhiều mấy cái dị tộc người.”

Dương Thanh Huyền nghĩ không ra vị này Đạo Tổ nói chuyện như thế trực tiếp, chính mình cũng không biết nói cái gì cho phải, liền trả lời: “Vâng.”

Lão nhân dùng tay quạt hương bồ hướng hư không một cái, lập tức cuồng phong gào thét, lượn vòng phía dưới, một kiện dày đặc áo giáp xuất hiện trong đó, nhấp nhô nặng nề kim loại sáng bóng.

Áo giáp đột nhiên “Két” một tiếng, toàn bộ phân giải ra đến, sau đó tổ hợp thành một cái kỳ quái hình tròn, liền kịch liệt thu nhỏ, bay đến Dương Thanh Huyền trước mặt.

“Ta cũng không có gì tốt tặng cho ngươi, cái này thiên địa khải coi như đưa cho ngươi lễ gặp mặt, cũng có thể gia tăng mấy điểm ngươi bảo vệ tính mạng xác suất, khoảng thời gian này chào ngươi tốt đưa nó luyện hóa một cái đi.”

Dương Thanh Huyền có thể cảm nhận được quả cầu này bên trong phát ra mãnh liệt năng lượng, hai tay nâng, vui vẻ nói: “Đa tạ Đạo Tổ đại nhân.”

Lão nhân quơ quơ cây quạt, nói: “Ngươi đi gặp Nhân Hoàng đi.”

Nói xong, liền trực tiếp nằm trên ghế, dùng quạt hương bồ đóng mặt, tựa hồ muốn đi ngủ.

Dương Thanh Huyền không còn dám quấy rầy, khom người trở ra.

Trên đường trở về, đường đá chỉ có một đầu, lại không phân nhánh.

Dương Thanh Huyền rất nhanh liền xuất cung điện.

Nhiêu Nghị giật mình nhìn xem hắn, “Nhanh như vậy?”

Dương Thanh Huyền “Ừ” một tiếng, chính muốn nói gì, Nhiêu Nghị vội vàng nói: “Rời đi trước lại nói.”

Hai người hóa làm một đạo hồng quang, lóe lên liền bay cách đại điện.

Đình uyển bên trong lão giả, cầm lấy quạt hương bồ lại rung mấy lần, một đôi mắt bên trong hiện ra vẩn đục chi sắc, tựa hồ đang trầm tư cái gì.

Một đạo thân ảnh màu trắng từ hư không bên trong đi ra, chính là Huyền Thiên Cơ, trực tiếp ngồi ở trước mặt hắn, mặt khác lấy một cái chén trà, ngược lại mãn sau uống một hơi cạn sạch.

Huyền Thiên Cơ cười nhìn qua lão nhân, hỏi: “Như thế nào?”

Lão nhân trầm tư dưới, đột nhiên cười nói: “Ngài trừ muốn nghe đến rất tốt bên ngoài, còn nghĩ nghe ta nói cái gì?”

Huyền Thiên Cơ cũng là cười một tiếng, nói: “Ta muốn nghe xem ngươi càng tỉ mỉ cảm thụ.”

Lão nhân nói: “Người không sai, nhưng ta tâm tình không tốt, cảm thụ liền rất hỗn loạn, không nói cũng được.”

Huyền Thiên Cơ cười cười, cất kỹ chén trà, đứng dậy liền muốn ly khai.

Lão nhân nói: “Ngươi cứ đi như thế?”

Huyền Thiên Cơ từ trên thân lấy ra mấy đồng tiền, thả trên mặt bàn, xem như tiền trà nước.

Chương 3316: Nhân Hoàng Chân Thân

"Ai", lão nhân nhìn xem khối bạc, mặt đen lại, sau đó nghiêm mặt nói: "Người đích thật là không sai, toàn thân tản mát ra một cỗ đại đạo tự nhiên khí tức, ta thậm chí có nghĩ thu hắn làm đồ xung động."

Huyền Thiên Cơ nói: "Ngươi có thể thu hắn làm đồ, chỉ cần hắn nguyện ý."

Lão nhân lắc đầu nói: "Đại chiến sắp đến, nào có cái tâm tình này? Chờ này kiếp bình yên vượt qua sau rồi nói sau. Huống hồ ta thu đồ, trừ thiên phú bên ngoài, cũng phải nhìn tâm tính, ta nhìn hắn bình hòa bề ngoài phía dưới, mang theo từng tia từng tia kiệt ngạo bất tuần."

Huyền Thiên Cơ nói: "Nói cũng đúng, ta xem ra cái này thu đồ sự tình là làm không được. Nếu là hắn thành tựu chí tôn chính quả, tự nhiên không cần bái ngươi làm thầy. Nếu là hắn không có có thành tựu, ngươi hoặc là hắn, một người hoặc là hai người, đại khái cũng sẽ chết nơi này chiến bên trong, tự nhiên cũng không có chuyện bái sư."

Lão nhân song đồng co rụt lại, nhìn chằm chằm hắn nói: "Ngươi thật có nắm chắc, hắn có thể thu được chí tôn chính quả?"

Huyền Thiên Cơ nói: "Việc này thật đúng là rất khó nói đâu."

Lão nhân cau mày nói: "Ngươi khi đó nói lời thề son sắt?"

Huyền Thiên Cơ cười nói: "Có thể ngươi y nguyên rất hoài nghi.”

Lão nhân nói: “Loại sự tình này, để ta có thể nào không nghi ngờ?”

Huyền Thiên Cơ cười nói: “Ta bất kể nói thế nào ngươi cũng hoài nghi, sở dĩ ta mới khiến cho ngươi chờ nha, trừ cái đó ra, ngươi còn có cái gì biện pháp khác sao?”

Lão nhân mặt mũi tràn đầy phiền muộn, lượn quanh một vòng, lại bị hắn quấn trở về, những tình huống này chính mình như thế nào không rõ ràng, nhìn đến đại chiến tới gần, lòng của mình cũng loạn nha.

Lão nhân nói: “Việc này liền toàn quyền nghe ngươi a, ta cũng liền không nhiều quan tâm, dù sao cũng không có cái khác biện pháp gì tốt, nguyên bản lần này đại chiến, cũng không có trông cậy vào hắn. Nếu là có thể cho tộc nhân một cái kinh hỉ tự nhiên là tốt, không cho được, cũng chỉ là trở lại lúc ban đầu kết quả.”

Lão nhân tiện tay trống rỗng một trảo, cái này tiểu xảo hồ lô xuất hiện trong tay hắn, nhẹ nhàng đẩy liền bay về phía Huyền Thiên Cơ, “Trong này là thứ ngươi muốn, vì cái này tiểu thần kiếp, tộc ta cũng là bỏ hết cả tiền vốn, nếu là không thành, liền thành cười nhạo.”

Huyền Thiên Cơ tiếp nhận hồ lô, thần thức quét qua, lộ ra vẻ mặt hài lòng, “Ở đây sinh tử tồn vong thu, biện pháp gì cũng phải là, mạng đem khó giữ được, thì sợ gì cười nhạo?”

Hắn khẽ cười một tiếng, cầm hồ lô liền xoay người mà đi.

…

Dương Thanh Huyền cùng Nhiêu Nghị thông qua Thái Thanh Thánh Điện truyền tống đại trận, trực tiếp đi hướng Lăng Tiêu Thánh thành.

Thành này gọi tên với thành nội một tòa Lăng Tiêu núi, tương truyền này núi cũng không phải là ngay từ đầu liền tồn tại, mà là hồi lâu trước kia, từ Nhân tộc đại năng từ địa phương khác na di tới.

Này núi quanh năm tuyết đọng không thay đổi, linh khí kinh người, quay chung quanh tại Lăng Tiêu núi bốn phía thổ địa, đều thành vạn năm không thay đổi cực hàn đất đông cứng.

Cái này riêng biệt hoàn cảnh, tạo thành thiên nhiên tu luyện bảo địa, nhưng cực ít có võ tu có thể ở đây lâu dài ở lại, Băng hệ thủy hệ võ giả sơ qua tốt một chút.

Loại hoàn cảnh này đối với Dương Thanh Huyền cùng Nhiêu Nghị tự nhiên không tạo thành ảnh hưởng, hai người bay thẳng nhập Lăng Tiêu núi đỉnh, một nhóm nguy nga cung điện xuất hiện tại trước mặt.

Lăng Tiêu trên núi, khắp nơi là mặc hắc giáp võ tu, khí tức bị quấn được nghiêm nghiêm.

Dương Thanh Huyền hơi đảo qua mấy người, kinh hãi phát hiện, nhất thấp đều là Thiên Giới cấp tồn tại.

Tại Nhiêu Nghị dẫn dắt dưới, một đường thông suốt, rất nhanh liền đến một gian tinh xảo trong phòng khách chờ đợi.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Ta những bằng hữu kia đã ở nơi này?”

Nhiêu Nghị nói: “Tốc độ nhanh hơn chúng ta, cần phải đã có ở đó rồi.”

Không nhiều lâu, hư không truyền đến rất nhỏ chấn động, một bóng người đi ra, là một người đàn ông tuổi trung niên, tư thế hiên ngang, thần thái sáng láng, tướng mạo phi phàm.

Nhiêu Nghị vội vàng tiến lên, khom người bái nói: “Gặp qua Nhân Hoàng đại nhân.”

Dương Thanh Huyền nheo mắt, có chút có tinh quang lướt qua, lập tức hiện lên một vẻ kinh ngạc thần sắc, đồng dạng đi theo Nhiêu Nghị cong xuống.

Nam tử dùng nhẹ tay nhẹ nâng lên một chút, hai người liền cảm nhận được một cỗ mềm mại lực lượng, đứng thẳng người. Nam tử nhìn Dương Thanh Huyền liếc mắt, cười nói: “Thật là lợi hại linh mục thần thông.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc cười một tiếng, chẳng biết nói cái gì cho phải.

Nhiêu Nghị lại là nhíu mày, không rõ ràng Nhân Hoàng chỉ.

truy cập⁜https://truyencuatui . net/ để đọc truyện Nhân Hoàng nói: “Sơ lần gặp gỡ, có thể liếc thấy xuyên ta, quả thực không nhiều.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ta còn cho là mình nhìn nhầm, nghĩ không ra Nhân Hoàng đại nhân chân thân quả nhiên là... Là...” Muốn nói lại thôi.

Nhân Hoàng cười nói: “Ha ha, là tiểu hài tử.”

Cái kia vĩ ngạn anh tuấn dáng người, bỗng nhiên chớp động phía dưới, liền biến thành một cái mười một mười hai tuổi tiểu hài bộ dáng, mang trên mặt hì hì tiếu dung.

“A?!”

Nhiêu Nghị mắt choáng váng.

Nhân Hoàng nhàn nhạt nói ra: “Không có chín sao Thiên Giới đỉnh phong tu vi, nhìn không xuyên ta chân thân chẳng có gì lạ.”

Nhiêu Nghị triệt để choáng tại chỗ, tiểu hài này là Nhân Hoàng đại nhân chân thân, vẫn là đang chơi ta?

Nhân Hoàng cười nhìn qua Dương Thanh Huyền, nói: "Không sai, quả nhiên hậu sinh khả uý. Ngươi cùng Thánh Vương đều là đến từ cùng một vũ trụ, khó trách."

Dương Thanh Huyền không biết hắn câu này "Khó trách" là cái gì ý thức, mà lại một đứa bé chân thân, nói tới nói lui ông cụ non, để hắn cảm thấy có chút quái dị.

Nhân Hoàng nói: "Ta để ngươi qua đây, cũng không việc khác, chỉ là gặp nhau một cái đi. Hiện tại thấy cũng đã gặp, các ngươi đi xuống đi. Nhiêu Nghị, Dương Thanh Huyền hết thảy công việc, từ ngươi phụ trách. Đúng rồi, lại cho hắn một khối chấp sự lệnh bài, đem hắn đề vì chấp sự."

Nhân Hoàng khoát tay áo, nói với hắn: "Ngươi đi xuống đi."

"Đúng!"

Nhiêu Nghị ôm quyền khom người nói, cái này phần uy nghi, đích thật là Nhân Hoàng đại nhân không giả.

Lần này đến phiên Dương Thanh Huyền có chút mộng bức, gọi mình tới chính là vì thấy một cái? Đạo Tổ chí ít trả lại cho một kiện áo giáp, này nhân hoàng liền đồ vật đều không cho, liền cho cái chấp sự hư danh đầu.

Đợi có thể hay không Thánh Vương cũng muốn gặp ta đi?

Nhân Hoàng đột nhiên cười lấy nói ra: "Ngươi yên tâm, Thánh Vương đại nhân đang làm một kiện đại sự, hắn là không có thời gian thấy ngươi."

Dương Thanh Huyền toàn thân khẽ run rẩy, vội vàng vứt bỏ các loại ý nghĩ, ngượng ngùng cười một tiếng.

Nhân Hoàng phảng phất có thể nhìn xuyên hắn tâm tư, nói ra: “Ta cùng Đạo Tổ lực bài chúng nghị, đồng ý Luân Hồi Thiên Cung chủ nhân yêu cầu cùng điều kiện, nỗ lực là rất lớn, như vậy chúng ta đặt cược thẻ đánh bạc, liền không nói hiểu rõ, ít nhất phải nhìn một cái đi.”

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, biết cái này cái gọi là “Thẻ đánh bạc” chính là chính mình, hắn nói: “Tiểu thần kiếp sự tình Nhân Hoàng đại nhân cần phải so ta rõ ràng hơn, vẫn là không cần ôm kỳ vọng gì tốt.”

Nhân Hoàng cười nói: “Ha ha, ta nguyên bản liền không có ôm kỳ vọng gì, bất quá ngươi không giống như là đoản mệnh dáng vẻ, coi như lấy không được vạn cổ chí tôn chính quả, chí ít có thể giữ được tính mạng ra. Nhân tộc ta làm sao nói cũng nhiều một vị mãnh nhân. Nói lên việc này, các ngươi lần này hết thảy phi thăng hơn tám mươi người thượng giới, thực sự vượt quá dự liệu của ta, ngươi lập công không cạn. Sau trận chiến này, chỉ cần ngươi có thể đột phá đến thập tinh Thiên Giới, ta có thể để ngươi đảm nhiệm đứng đầu một thành.”

Nhiêu Nghị giật nảy mình, không nói đến chức thành chủ cực cao, hiện tại hai mươi ba thành chức thành chủ đều mãn, ở đâu ra đứng đầu một thành vị trí?

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3317: Thanh Đồng Cái Rương

Nhân Hoàng lườm hắn liếc mắt, nói: “Ta nói chính là đại chiến về sau.”

Hai người nháy mắt liền hiểu, đều là sắc mặt khó coi.

Nhân Hoàng nói: “Tốt, thẻ đánh bạc ta xem qua, các ngươi đi xuống đi.” Nói xong, thân ảnh nhoáng một cái liền biến mất ở tại chỗ.

Hai người lập tức rời khỏi cung điện, Nhiêu Nghị nói: “Đi theo ta.”

Liền tiến vào bên cạnh một tòa thiên điện, bên trong là một chỗ cao trăm trượng rộng lớn cự đại không gian, bên trong bài trí cực kì đơn giản, chỉ có mấy cái bệ đá. Một chút hắc giáp võ tu đứng tại bệ đá hai bên.

Nhiêu Nghị thẳng tiếp đi tới, đối với bệ đá sau một lão giả nói ra: “Nhận lấy phi thăng võ giả tài nguyên, chữ thiên số một.”

Lão giả vẩn đục hai mắt bên trong một cái bắn ra tinh mang, nhìn Dương Thanh Huyền vài lần, lại nhìn kỹ hạ Nhiêu Nghị chấp sự lệnh bài, sau đó từ dưới bệ đá mặt lấy ra một cái thanh đồng cái rương, thanh âm khàn khàn nói ra: “Ở nơi này.”

Nhiêu Nghị chụp chụp cái rương, liền giao cho Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền cảm thấy toàn thân mất tự nhiên, không chỉ có là lão giả này, sau lưng những hắc giáp kia võ giả ánh mắt cũng tất cả đều rơi trên người mình, như mang tại lưng.

Mà lại những trong ánh mắt này, nhiều bất thiện chi ý.

Hắn biết hơn phân nửa là bởi vì tiểu thần kiếp sự tình, nội tâm cảm thán một cái, chính mình vừa mới lên đến, tựa hồ thành toàn dân công địch.

Nhiêu Nghị nói: “Nhân Hoàng đại nhân có lệnh, cho Dương Thanh Huyền trực thuộc một cái chấp sự thân phận, lệnh bài này chẳng biết ở nơi nào nhận lấy?”

Lão giả song đồng co rụt lại, nhàn nhạt nói ra: “Chấp sự thân phận không phải tầm thường, ta nhất định phải sau khi xác nhận mới có thể cho hắn làm.”

Nhiêu Nghị cau mày nói: “Nói gì vậy? Chẳng lẽ ta còn có thể giả truyền Nhân Hoàng chi lệnh?”

Lão giả lười biếng nói ra: “Ngươi là có hay không giả truyền Nhân Hoàng chi lệnh không liên quan chuyện ta, ta muốn làm chính là xác nhận việc này.”

Nhiêu Nghị trong lòng có lửa, nói: “Vậy phải bao lâu mới có thể xác nhận?”

Lão giả nói: “Cái này chuyện không liên quan ngươi.”

Nhiêu Nghị: “...”

Dương Thanh Huyền sợ bọn họ ầm ĩ lên, vội nói: “Không vội, dù sao ta hiện tại lại không cần chấp sự này lệnh bài.”

Lão giả nhìn xem hắn, lạnh lùng nói ra: “Đầu tiên là xác nhận việc này, sau đó còn có lệnh bài chế tác. Mỗi một mặt chấp sự lệnh bài đều là trân quý dị thường, cũng không có hàng tồn, cần lâm thời tới làm, mà lệnh bài này vật liệu, còn phải tỉ mỉ chọn lựa thu thập.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không sao, đại nhân chậm rãi làm chính là, nói không chừng có vật liệu còn không có, cần đến đời sơ sinh lớn nơi sâu xa trong vũ trụ hoặc là hạ giới nơi nào đó đi đào móc, ha ha, tóm lại ta rất minh bạch chế tác mặt này lệnh bài độ khó, không có vội hay không.”

Dương Thanh Huyền cầm thu thanh đồng cái rương, lôi kéo Nhiêu Nghị liền đi.

Lão giả ánh mắt lạnh xuống, không có gì hảo sắc mặt.

Xuất đại điện, Nhiêu Nghị phẫn nộ nói: “Tại sao muốn kéo ta đi? Không cho ta hảo hảo thu thập hắn dừng lại! Những này hậu cần ti người, suốt ngày chỉ biết cắt xén yêu cầu, cần phải đem hắn kéo tới Nhân Hoàng đại nhân vậy đi, để hắn hảo hảo chứng thực một cái.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nhìn ra được, bọn họ đối với ta đều là tràn đầy địch ý, ta không muốn đem sự tình náo lớn. Dù sao tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, cùng chung cửa ải khó mới là hàng đầu sự tình.”

Nhiêu Nghị khẽ nói: “Chuyện này ta nhớ kỹ, chờ đại chiến về sau, nếu là ta không chết, lại tìm bọn họ tính sổ sách.”

Tức giận một trận, lại nói: “Ngươi mau đem cái kia thanh đồng mở rương ra, nhìn xem bên trong là an bài thế nào.”

Thanh đồng rương chỉ có dài một thước, nửa thước rộng, phía trên quấn mãn các loại hoa văn kỳ dị, Dương Thanh Huyền dùng tay vuốt ve một lần, cảm thấy cái rương này bên trong lấp đầy năng lượng.

Nhiêu Nghị nói: “Kỳ quái, phổ thông phi thăng võ giả vật tư đều chỉ là một cái túi đựng đồ, ngươi lại là một cái rương.”

Dương Thanh Huyền thử mấy lần, phát hiện thế mà mở không ra.

Cái rương này bên trên lại có cấm chế, khó trách muốn làm cái rương, sợ là túi trữ vật bên trên không tốt bố thủ đoạn lợi hại.

Dương Thanh Huyền vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tinh, cẩn thận quan sát đến cái rương, đồng thời một chút xíu phân tích cái kia phù văn, hắn tùy ý dùng đại đạo chi lực hướng mấy chỗ địa phương điểm hạ đi, đều xúc động một trận cường quang, đem ngón tay của hắn gảy trở về.

Nhiêu Nghị cũng phát hiện không đúng, cẩn thận cùng một chỗ quan sát, nhưng hắn tu vi còn thấp, nhìn ra ngoài một hồi về sau, liền cảm thấy đầu váng mắt hoa, lập tức không còn dám nhìn, liền ở một bên đả tọa điều tức.

Dương Thanh Huyền đảo cổ nửa ngày, phát hiện cái rương này liền thành một khối, không có bất luận cái gì phá giải chỗ.

Đình uyển bên trong, lão nhân nhẹ lay động quạt hương bồ, tự lẩm bẩm: “Hắn sẽ mở thế nào đâu? Vẫn là nói cuối cùng cũng không thể mở? Phía trên có Nhân Hoàng bày ra cấm chế ma trận, cần phải có gần như với đạo ngộ tính, mới có khả năng tại thời gian nhất định bên trong mở ra.”

Trong cung điện, tiểu hài bàn hư mà ngồi, ánh mắt sáng rực, “Cả Nhân tộc lãnh địa bên trong, có thể mở ra cái rương này cũng không nhiều, cái này đạo đề có thể hay không quá khó một chút? Cũng được, nếu là trong vòng ba ngày hắn đều không mở được, ta liền phái người đi cho hắn giải khai tốt, chỉ là như vậy vừa đến, hắn liền càng rơi lời người chuôi.”

Không gần như chỉ ở Thái Thanh Thánh Điện cùng Nhân

Hoàng Cung, Nhân tộc lãnh địa địa phương khác, cũng có không ít người ngắm mục nhìn về nơi xa, tựa hồ tại nhìn chăm chú Dương Thanh Huyền nhất cử nhất động.

“Nhân Hoàng muốn dùng phương pháp này hướng chúng ta chứng minh tiểu tử này tiềm chất, sợ là muốn hoàn toàn ngược lại.”

“Cấm chế này chính là từ thâm không dị tộc cái kia học được cổ cấm, cả Nhân tộc bên trong đều không có có bao nhiêu người có thể phá.”

“Nếu là tiểu tử này có thể mở khải cái rương này, như vậy vì mở ra tiểu thần kiếp nỗ lực những đại giới kia, ngược lại cũng đáng được, chí ít chứng minh hắn có còn sống trở về tiền vốn, không đến mức hết thảy đều trôi theo dòng nước.”

“Nghĩ thoáng cổ cấm, nằm mơ đi.”

“Để hắn triệt để mất mặt cũng tốt.”

Rất nhiều đại năng người, đều lòng có cảm giác, cùng một thời gian đem ánh mắt nhìn về phía Lăng Tiêu núi Nhân Hoàng Cung bên trên.

Đột nhiên, Nhân Hoàng Cung bên trong, tiểu hài song đồng lóe lên, một đạo tinh mang bắn ra.

Tại Lăng Tiêu trên núi, Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không liền nổi lên, trực tiếp dùng lưỡi kích đỉnh lấy cái kia thanh đồng cái rương.

Nhiêu Nghị lớn kinh, “Ngươi muốn mạnh mẽ bổ ra? Không thể, không nói đến phía trên có Nhân Hoàng đại nhân khảo nghiệm đối với ngươi, mà lại cấm chế này khẳng định là vượt qua ngươi lực lượng tồn tại, bổ không mở.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái gì khảo nghiệm? Không ai nói với ta, ta liền coi như không biết. Tóm lại có thể mở ra cái rương này liền có thể.”

Hắn dùng lưỡi kích trên cái rương nhẹ nhàng xẹt qua, sau đó tại không trung vung vẩy một cái, một đạo ngân nguyệt sắc quang huy hiển hiện, sau đó rơi trên cái rương, phát ra một tiếng thanh thúy kim loại tiếng va chạm.

“Coong!” Cái rương cũng không có bị đánh mở, nhưng một cỗ to lớn lực hấp dẫn, trên Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không hiển hiện, cái rương bắt đầu phát sinh chấn động, phía trên phù văn từng đạo xuất hiện, đối chiến kích lực lượng tiến hành chống cự.

Bỗng nhiên, một cỗ cực mạnh cấm chế chi lực nháy mắt khuếch tán, đem Dương Thanh Huyền cùng Nhiêu Nghị đều bao phủ đi vào.

Nhiêu Nghị hoảng sợ quát to một tiếng.

Nhân Hoàng Cung bên trong, tiểu hài đưa tay chộp một cái, Nhiêu Nghị kêu thảm phía dưới, liền bị cách không hút tới, nháy mắt sau đó, liền xuất hiện tại tiểu hài trước mặt, vội vàng quỳ lạy ở một bên.

Dương Thanh Huyền hoàn toàn cảnh giác, nói thể quang huy đại phóng, không ngừng đem lực lượng rót vào chiến kích bên trong, trảm kích cái kia cái rương, hắn ý thức được lại không phá ra, chính mình tại cấm chế này bên trong bị nhốt càng lâu liền càng hỏng bét.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3318: Phá Rương Lấy Vật

Cái rương cùng chiến kích phát sinh tần số cao va chạm, nhỏ vụn tiếng kim loại không ngừng khuấy động ra, giống như là bén nhọn âm ba công kích, cắt Dương Thanh Huyền hai lỗ tai đau đớn.

Đạo thể quang mang bám vào mặt ngoài, như là tầng một thật mỏng lụa mỏng xanh, theo cái này sóng âm mà phiêu đãng.

Ở đây cổ cấm chế bao phủ xuống, thân hình của hắn hoảng hốt lợi hại, phảng phất sắp không kiên trì được nữa, lúc nào cũng có thể vỡ nát, nhưng tất cả những thứ này bất quá đều là biểu tượng.

Dương Thanh Huyền trong cơ thể chân nguyên, như giang hà trào lên, nhật nguyệt được ngày, cực kì bành trướng, cùng cái kia chiến kích nối liền thành một thể, hình thành không thể phá vỡ lực lượng cùng trên cái rương cổ cấm chi lực chống lại.

Tại nơi nào đó hư không bên trong, hai thân ảnh bàn hư mà ngồi.

“Nguyên lai chỉ là cái man tử, muốn làm trò hề cho thiên hạ.”

“Nếu là hắn man lực có thể phá mất cổ cấm ngược lại cũng thôi, buồn cười là bất quá kiến càng lay cây, một trận mất mặt xấu hổ.”

“Dị tộc nhân sinh tồn không gian hoàn cảnh cùng chúng ta khác biệt, tu luyện thuật pháp cực kì quỷ dị, lợi hại, cái này cổ cấm chế tại dị tộc bên trong đều xem như có thể xếp vào trước năm.”

“Tiến vào tiểu thần kiếp có thể so sánh mở cái rương này khó nhiều.”

Hai người nói chuyện với nhau vài câu, lại tiến vào trạng thái nhập định, tiếp tục tu luyện, tựa hồ đối ngoại sự tình chẳng quan tâm.

Dương Thanh Huyền kéo dài một trận thời gian về sau, trên thân đạo quang bắt đầu bị cổ cấm chi lực tan rã, đồng thời thuận theo Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không chảy vào tới tay cánh tay, lại chảy vào trong kinh mạch, đối với thân thể của hắn tạo thành tổn thương.

Sau đó không lâu, máu tươi bắt đầu từ thất khổng bên trong một chút xíu chảy ra, chiến kích cùng cái rương tần suất chấn động mạnh hơn, hắn mặt ngoài thân thể cũng bắt đầu hiện ra gợn sóng một dạng đường vân, trong cơ thể khí tức trở nên hỗn loạn vô cùng.

“Nói đùa cái gì? Một cái rương đều bổ không mở, đây coi là cái gì!”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, lập tức hai tay nắm kích, lần nữa bổ xuống.

“Bành!”

Một chém.

“Bành!”

Hai chém.

“Bành!”

Từng chiêu chém trên cái rương, thân thể bốn phía cấm chế không ngừng bị đánh mở, không gian cùng quỷ dị quy tắc vặn vẹo, trên chém ngàn chiêu về sau, tình huống tựa hồ có chút không đúng.

Dương Thanh Huyền mỗi bổ một kích xuống dưới, trên cái rương phù văn tựa hồ liền phá diệt một cái, mặc dù mới phù văn còn đang không ngừng sinh ra, nhưng Dương Thanh Huyền tốc độ cũng đang không ngừng tăng tốc.

Liên tiếp phù văn màu vàng trên cái rương liên tiếp tiêu tan.

Cái kia loại cảm giác quỷ dị tựa hồ đã đến cực hạn, cuối cùng tại cuối cùng một kích đánh xuống thời điểm, "Ầm ầm" một tiếng vang thật lớn nổ vỡ ra tới.

Sở hữu cổ cấm chế nháy mắt biến mất.

Thanh đồng cái rương vậy "phanh" một tiếng, nổ tung thành bột mịn, bị gió thổi tán.

Dương Thanh Huyền một bước tiến lên, đem hiển lộ ra một cái vòng tay trữ vật cầm trong tay.

Giờ khắc này, toàn bộ Lăng Tiêu trên núi đều yên tĩnh trở lại.

Rất nhiều hư không, cùng xa xôi cự thành bên trong, đại lượng trong con ngươi bắn ra kinh hãi quang mang.

"Cái này..."

"Thế mà bị hắn bổ ra, không có gian lận sao?"

"Toàn bộ quá trình đều tại mọi người nhìn chăm chú phía dưới, cũng không cho tới gian lận, nhưng cái này sao có thể?"

Các loại sau khi hết khiếp sợ, lại chuyển thành khinh thường cùng trào phúng.

“Bổ ra lại như thế nào? Bất quá là một cái sẽ chỉ dựa vào võ lực man tử.”

“Hừ, chín sao Thiên Giới trung giai, qua loa lực lượng, tiến vào tiểu thần kiếp bên trong lịch luyện một cái còn có thể, nghĩ trông cậy vào hắn đi cầm chí tôn chính quả, si nhân nằm mơ.”

“Hí xem hết, nhưng càng lớn trò hay còn ở phía sau đâu.”

Vô số nhìn chăm chú ánh mắt cùng thần thức, giống như thủy triều thối lui.

Dương Thanh Huyền đứng thẳng tại Lăng Tiêu trên núi, cảm ứng đến các loại cảm xúc, không có bất kỳ biểu lộ gì, sắc mặt bình tĩnh nói với Nhiêu Nghị: “Đi thôi.”

Hắn biết vẻn vẹn bổ ra một cái rương, là không thể nào thu hoạch được đám người đồng ý. Nhưng hắn Dương Thanh Huyền như thế nào, là tốt hay xấu, không cần bất luận kẻ nào đến bình luận.

Nhiêu Nghị đã cả kinh trợn mắt hốc mồm, máy móc thức nhẹ gật đầu, “Ừm.”

Hai người chính muốn ly khai, bỗng nhiên một thân ảnh bay lượn mà đến, đúng là cái kia tên hậu cần ti lão giả, lộ ra vẻ nịnh hót tiếu dung, hai tay dâng lên một khối ngọc bài, “Thanh Huyền đại nhân, lệnh bài chế tác tốt.”

Dương Thanh Huyền nhàn nhạt nói ra: “Nhanh như vậy sao?”

Lão giả hắc tiếng nói: “Tại hạ vừa chỉnh lý nhà kho thời điểm, chợt phát hiện còn có một khối bại hoại, chỉ cần đơn giản gia công xử lý một cái liền có thể, thế là vội vàng chế xong, liền cho đại nhân đưa tới.”

Nhiêu Nghị giễu cợt nói: “Các ngươi hậu cần ti hiệu suất thật là cao.”

Lão giả không có nửa điểm xấu hổ, trên mặt tràn đầy tiếu dung, “Nhiêu Nghị chấp sự quá khen.”

Nhiêu Nghị giận không chỗ phát tiết, đánh chết cái này trái tim của ông lão đều có.

Dương Thanh Huyền thu lệnh bài, bình tĩnh nói ra: “Đại nhân vất vả.” Liền ném lão giả, cùng Nhiêu Nghị cùng một chỗ xuống núi.

Hai người từ Lăng Tiêu núi bên trong xuống tới, trực tiếp chạy vào trong thành.

Nhiêu Nghị nói: “Tính tình của ngươi thật đúng là tốt.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đại sự trước mắt, cái kia có tâm tư đi so đo loại sự tình này.”

Nhiêu Nghị nói: “Nói cũng đúng, ngươi mau đem cái kia vòng tay mở ra, nhìn xem bên trong tài nguyên cùng tư liệu.”

Dương Thanh Huyền lấy ra vòng tay, phía trên từng vòng từng vòng màu đồng quang huy lưu động, giống như trên trời tinh thần, vòng quanh cố định quỹ tích xoay tròn, mười phần tinh xảo.

Cái này vòng tay cũng là một kiện uy lực pháp khí mạnh mẽ.

Dương Thanh Huyền đem thần thức dò vào trong đó, phát hiện không có bất kỳ cấm chế gì, bên trong là một cái bình thường không gian, chỉnh chỉnh tề tề trưng bày mười cái giá đỡ, phía trên tất cả đều là một chút bình bình lọ lọ, các loại ngọc giản, còn có chồng chất như núi linh thạch.

Những linh thạch này là một loại thu nạp đời sơ sinh đại vũ trụ thế năng trân quý vật liệu đá, cho dù ở đây cũng là cực kì trân quý tài nguyên tu luyện.

Có một cái thẻ ngọc màu vàng óng trôi nổi ở trong hư không.

Dương Thanh Huyền đem hắn lấy ra ngoài, thần thức quét vào đi vào. Bên trong ghi chép đại lượng tin tức.

Hắn trọn vẹn xem mấy canh giờ, mới toàn bộ nghiêm túc đọc xong.

Nhiêu Nghị kiên nhẫn ở bên chờ, thẳng đến hắn lấy lại tinh thần, mới hỏi: “Như thế nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Bên trong tin tức bao hàm toàn diện, cơ hồ không chỗ không chứa, sau khi xem xong, ta đối với cái này đời sơ sinh đại vũ trụ cùng Nhân tộc đã có hiểu rõ nhất định. Nhân Hoàng đại nhân để ta tạm theo quang âm ngày bên trong, cái này quang âm ngày tựa hồ tại chỉ dương ngoài thành.”

Nhiêu Nghị giật mình, nói: “Chính là, quang âm ngày thế nhưng là Nhân Hoàng đại nhân thường đi mấy chỗ tu luyện thánh địa một trong, chỉ có thiên phú cực mạnh hoặc là lập xuống đại công cường giả, mới có khả năng bị ban thưởng đi quang âm ngày tu luyện cơ hội.” Hắn mặt mũi tràn đầy vẻ hâm mộ.

Dương Thanh Huyền nói: “Đi thôi, cũng không có bao nhiêu thời gian tu luyện. Ta muốn đem vừa rồi đạt được tin tức kỹ càng tiêu hóa. Đồng thời cái này vòng tay bên trong còn có một số pháp khí, hi vọng mấy ngày nay có thể đơn giản luyện hóa một hai.”

Nhiêu Nghị nói: “Đi theo ta đi.”

Hai người liền hóa làm lưu quang mà đi.

…

Tại một vùng không gian kỳ lạ bên trong, quang huy cùng hắc ám giằng co xoay tròn, như một cái bàn trên mặt hai cây kim đồng hồ, để không gian này trở nên đêm ngày không chừng, lúc sáng lúc tối.

Không gian bên trong lơ lửng các loại bánh răng, tinh quỹ, kì lạ pháp khí, còn có các loại la bàn, phía trên đánh dấu lấy khác biệt số lượng.

Một tên toàn thân tản mát ra bạc hào quang màu xám nam tử, đang không gian này bên trong không ngừng thôi động các loại pháp khí, khiến cho hắn nhóm dựa theo một định quy tắc sắp xếp.

Chương 3319: Lĩnh Giáo Một Hai

Hồi lâu sau, nam tử dừng tay lại bên trong động tác.

Một thanh âm tại bên trong không gian này vang lên, “Rồng diệu huynh, thời gian nhưng có suy tính ra?”

Nam tử nói: “Chính xác không có, phạm vi cần phải tại trong vòng năm tháng.”

“Năm tháng?” Thanh âm kia nói: “Nhưng so với ta nhóm dự đoán muốn muộn một chút.”

Nam tử ngẩng đầu lên, ánh mắt lấp lóe, “Không sao, chính dễ dàng chuẩn bị thêm một chút. Nhân tộc tình huống bên kia nghe được sao?”

Thanh âm kia nói: “Đã thăm dò được, nghe nói bọn họ nhiều nhất chỉ phái mười người tiến tiểu thần kiếp.”

Nam tử cười nói: “Là sợ tử thương quá nhiều, vô pháp ứng phó đại chiến sao?”

Thanh âm kia nói: “Đúng là như thế.”

Nam tử nói: “Mười người này tình huống cặn kẽ có sao?”

Thanh âm kia nói: “Nhân tộc bên kia trước mắt chỉ đã định sáu người, còn có bốn cái danh ngạch còn không xác định, bất quá trong đó có một người cực kì kì lạ.”

Hư không bên trong một đạo tia sáng màu vàng hiện lên.

Nam tử đưa tay hướng phía trước một trảo, quang mang kia liền rơi vào lòng bàn tay, hắn giơ tay lên cất đặt cái trán, trực tiếp hút vào trong mi tâm.

Sau một lúc, nam tử cười to nói: “Ha ha, những này nhân tộc thật sự là bệnh cấp tính loạn chạy chữa, thế mà nghĩ ra hoang đường như vậy phương pháp. Ba vạn năm trước, dưới cơ duyên xảo hợp, để Lý Vân Tiêu bước vào vạn cổ chí tôn, khiến cho tộc ta đại kế phí công nhọc sức, cái này vừa lui chính là ba vạn năm. Bọn họ thế mà còn vọng nghĩ tiểu thần kiếp bên trong sinh ra một vị chí tôn ra, chính là những viễn cổ kia đại tộc cũng không dám như thế nghĩ a.”

Thanh âm kia nói: “Việc này hoàn toàn chính xác có chút kỳ quặc, lấy Nhân Hoàng cùng Đạo Tổ trí thông minh, không đến mức thấp đến nỗi đây, trong đó sợ còn có chúng ta không biết ẩn tình.”

Nam tử nói: “Đoạn quân huynh, ngươi nói có lý, việc này nhất định phải lại tiếp tục tra. Nhiều tính nhiều thắng, ít tính ít thắng, không tính không thắng.”

Thanh âm kia nói: “Còn có một việc muốn cùng rồng diệu huynh thương lượng, chính là thánh địa giáng lâm trước đó phương án hành động. Một là tiến vào tiểu thần kiếp nhân tuyển, hai là trước thời hạn giáng lâm Nhân tộc lãnh địa thời gian cùng nhân tuyển. Còn cần cậy vào rồng diệu huynh thuật tính toán.”

Nam tử nói: “Đã Nhân tộc chỉ phái mười người tiến vào tiểu thần kiếp, cái kia chúng ta cũng không cần hao tổn quá nhiều nhân lực. Liền để túc lâu mang chín người đi vào đã đủ. Trước thời hạn giáng lâm nhân tuyển có thể để có hoa bộ người đi. Cho tới thời gian, ngay tại tiểu thần kiếp mở ra về sau đi.”

Thanh âm kia nói: “Như thế rất tốt. Túc lâu cự ly nửa bước chí tôn cách nhau một đường, ta để hắn lại đem cảnh giới áp chế một đoạn thời gian, đến lúc đó tuyệt sát Nhân tộc dễ như trở bàn tay.

Thậm chí nói không chừng chí tôn chính quả bị chúng ta thu hoạch được, vậy liền thật muốn cười chết người. Có hoa bộ trước thời hạn giáng lâm tiên phong, hoàn toàn chính xác không thể tốt hơn.”

Sau đó, thanh âm kia lại không có vang lên.

...

Một chỗ thanh thiên bên ngoài, Nhiêu Nghị chỉ về đằng trước nói ra: “Hướng nơi này quá khứ chính là quang âm ngày, chính là cấm địa, ta không thể vào, ngươi chính mình đi qua đi.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Đa tạ đại nhân một đường tương trợ, cái kia ta đi trước.”

Nhiêu Nghị ôm quyền chắp tay, nói: “Chính mình cẩn thận một chút.”

Dương Thanh Huyền lập tức dậm chân mà đi, mây trôi ở bên người không ngừng bay qua, trời cùng đất hòa hợp một tuyến, phảng phất đều không tồn tại nữa, chỉ có mảnh này vĩnh hằng thanh tĩnh không gian.

Mỗi đi một bước, hoàn cảnh đều tại phát sinh biến hóa, chỉ cảm thấy mình càng chạy càng xa, càng chạy vượt không, dần dần dĩ nhiên đạt đến vạn cảnh giai không chi cảnh.

“Thật kỳ diệu một mảnh thiên địa.”

Dương Thanh Huyền biết chính mình đã đến quang âm ngày, bốn phương tám hướng đều không có biên giới, hắn trực tiếp lăng không ngồi xếp bằng, bắt đầu tu luyện.

Đầu tiên là từ trong vòng tay trữ vật lấy ra mấy cái dương chi ngọc bình, phân biệt đổ ra một chút đan dược, tinh tế ngửi mấy lần, Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, liền nuốt vào trong bụng.

Tại phá mở rương quá trình bên trong, hắn bị cái kia cực kỳ đáng sợ tần suất chấn thương, toàn bộ thân thể đều ở sắp vỡ vụn trạng thái, việc cấp bách liền đem tổn thương dưỡng tốt.

Vòng tay bên trong tất cả vật phẩm, tại kim sắc bên trong ngọc giản đều có kỹ càng ghi chép, bao quát cái này mấy trăm loại đan dược dược hiệu cùng cách dùng.

Đan dược vào trong bụng, vận chuyển chân nguyên hòa tan, chậm rãi bị thân thể hấp thu, một trận về sau mới cảm giác có dòng nước ấm ở trong kinh mạch du tẩu, vận chuyển chu thiên.

Đến hắn trình độ này cảnh giới, có rất ít đan dược có thể có tác dụng, có thể đưa đến nhất định hiệu quả, không khỏi là đỉnh cấp bảo vật.

Chữa thương mấu chốt vẫn là muốn dựa vào chính mình điều dưỡng.

Nơi này thiên địa linh khí cũng không nồng hậu dày đặc, nhưng lại tràn ngập một loại vạn cảnh giai không quy tắc cảm ứng, để Dương Thanh Huyền vô cùng thoải mái dễ chịu, sở dĩ hắn lại lấy ra đại lượng linh thạch, tạo dựng một cái tụ linh trận, chậm rãi thu nạp linh khí.

Trong đầu thì đang từ từ tiêu hóa bên trong ngọc giản chỗ ghi lại các loại tri thức.

Thiên địa tiếp cận, vạn vật một thể.

Thời gian bóng mặt trời tại một chút xíu đi lên phía trước.

Mấy ngày sau, một chút rất nhỏ ồn ào chấn động từ đằng xa truyền đến, đem cái này phần thiên địa yên tĩnh phá vỡ.

Dương Thanh Huyền vết thương trên người tốt một nửa, có chút nhíu mày, mở hai mắt ra, một chùm kim quang tại con ngươi bên trong ngưng tụ, nhìn chăm chú về phía phương xa.

Đại lượng tiếng ồn ào truyền đến, đồng thời càng ngày càng nhiều.

Còn có tranh chấp, thậm chí là tiếng đánh nhau.

Không bao lâu, rất nhiều điểm đen liền xuất hiện ở phía xa, qua trong giây lát, liền tuần tự đi vào trước mặt mình.

Những này người tất cả đều sắc mặt băng lãnh, trên thân mang theo một cỗ kiệt ngạo bất tuần khí tức, mà lại thực lực tu vi đều cực kỳ cường đại, nhìn xem ánh mắt của mình cực kì bất thiện.

Trong đó một tên cẩm y nam tử nói ra: “Ngươi chính là Dương Thanh Huyền?”

Còn có một thân ảnh bay lượn mà đến, mặt mũi tràn đầy vẻ kinh nộ, trên người lưu động lấy hỗn loạn khí tức, chính là Nhiêu Nghị, vừa rồi người xuất thủ cũng là hắn, quát lên: “Các ngươi tự tiện xông vào quang âm ngày, đã là vượt qua tội, cùng đại bất kính tội, nếu là còn dám ở đây động tay, chính là tội càng thêm tội, ai cũng không bảo vệ được ngươi nhóm!”

Cái kia tên cẩm y nam tử quay đầu, cười lạnh nói: “Tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, tất cả mọi người đều đang ra sức chuẩn bị chiến đấu, Nhiêu Nghị chấp sự là rảnh đến hoảng sao? Mong rằng chấp sự đại nhân quản tốt chính mình.”

Nhiêu Nghị xanh mặt, cả giận nói: “Nhiệm vụ của ta một trong, chính là thủ hộ Dương Thanh Huyền.”

Cái kia tên cẩm y nam tử nhíu mày nói: “Hiện tại chính là là phi thường thời điểm, coi như chúng ta hơi có vượt qua tội, Nhân Hoàng đại nhân cũng sẽ không trách tội chúng ta.”

Nhiêu Nghị cười lạnh nói: "Ta nhìn ngươi là ỷ vào nhiều người, cho rằng pháp không trách chúng."

Cái kia cẩm y nam tử nói ra: "Là lại như thế nào?"

Nhiêu Nghị nói: "Tựa như lời nói liền đừng trách ta không khách khí!"

Lúc này, bên cạnh lại một tên nam tử cười lạnh nói: "Nhiêu Nghị, ta khuyên ngươi vẫn là không nên quá coi tự mình là rễ hành, nơi này mỗi người ngươi cũng không thể trêu vào."

Nhiêu Nghị sắc mặt tái xanh, giận dữ nói: "Ta thẳng về Nhân Hoàng đại nhân quản hạt, mặc kệ các ngươi là ai, địa vị thân phận cao bao nhiêu? Đừng hòng áp trên đầu ta!"

Dương Thanh Huyền thấy bọn họ tranh chấp lợi hại, cắm khẩu hỏi: "Nhiêu Nghị huynh, những này người là ai? Chạy tới đây ngoại ô du sao?"

Nhiêu Nghị nói: "Những này người..."

Không đợi hắn nói xong, cái kia tên cẩm y nam tử liền không nhìn hắn tồn tại, trực tiếp đoạt trước nói ra: "Ta là Nam Viêm thế gia Nam Viêm Địch, muốn hướng Thanh Huyền công tử lĩnh giáo một hai."

Cái kia tên cười lạnh nam tử nói ra: "Huyền Băng Cung Lãnh Thanh, lĩnh giáo một hai."

Chương 3320: Hỏa Quyền, Một Chiêu Miểu

“Thương Hùng Vũ, lĩnh giáo một hai.”

“Lê Hân, lĩnh giáo một hai.”

“Chu Kim Bằng, lĩnh giáo một hai.”

“Bắc Minh Cương Nghị, lĩnh giáo một hai.”

“Lục Bắc Năng, lĩnh giáo một hai.”

“…”

Hơn mười người dần dần báo ra chính mình danh tự, tất cả đều là đến lĩnh giáo, Dương Thanh Huyền trong lòng một trận sáng tỏ.

Từ tư liệu bên trong biết được, Nhân tộc thế lực dù chia làm hai mươi ba thành, nhưng trong đó có tứ đại thế gia, tám tiểu thế gia, mà những này người cơ hồ đều là cái này mười hai thế gia cùng một chút đỉnh cấp tông môn đệ tử.

Nhìn đến tất cả đều là bởi vì tiểu thần kiếp một chuyện mà tới.

Nghĩ không ra việc này xúc động nhiều người như vậy thần kinh, chính mình thật là vừa mới vừa đến, liền gây thù hằn vô số.

Dương Thanh Huyền mỉm cười ôm quyền trả lời: “Nguyên lai là chư vị thiên tài, tại hạ lúc ở hạ giới liền kính đã lâu chư vị đại danh, kính đã lâu, ngưỡng mộ đã lâu.”

Đám người sững sờ, lập tức từng cái tâm hoa nộ phóng, nghĩ không ra chính mình danh khí lại to lớn như thế, thế mà trực tiếp truyền đến hạ giới.

Nam Viêm Địch ngạo nghễ nói: “Xem ở ngươi còn thức thời, biết tên của chúng ta, nghe nói lần này tiểu thần kiếp là chuyên vì ngươi mở ra, chúng ta những này người rất muốn biết, ngươi đến cùng có bản lĩnh gì?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ta người này không có bản lĩnh gì, bình thường liền là ưa thích nịnh nọt, lấy lòng phía trên. Lần này cũng là bởi vì cho Nhân Hoàng đại nhân không ít chỗ tốt, sở dĩ Nhân Hoàng đại nhân mới phá lệ vì ta mở ra tiểu thần kiếp. Chư vị mới có thể thắng ta gấp trăm lần, cũng có thể đi thử xem chụp Nhân Hoàng đại nhân mông ngựa, nhất định có thể lấy được so với ta càng lớn chỗ tốt.”

Nhiêu Nghị ở bên nghe hắn khoe khoang loạn kéo, xạm mặt lại, đây đã là đối với Nhân Hoàng đại nhân cực đại bất kính, vội vàng nói: “Dương Thanh Huyền, ngươi đừng muốn nói lung tung!”

Dương Thanh Huyền ha ha cười vài tiếng.

Nam Viêm Địch cả giận nói: “Dám trêu đùa chúng ta, có bản lĩnh lấy xuống nói tới, để chúng ta tốt tốt kiến thức một phen!”

Đám người mỗi một cái đều là trừng mắt mắt dọc, muốn cùng hắn quyết nhất tử chiến dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền nói: “Thật có lỗi, ta không có bản lĩnh.”

Nam Viêm Địch nói: “Ngươi còn có phải là nam nhân hay không?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không phải cũng không phải là, làm nam nhân có gì tốt?”

Nam Viêm Địch mấy người vừa tức vừa giận, tựa hồ cái gì khích tướng đều vô dụng.

Lãnh Thanh nói: “Đã không có bản lĩnh, lại không là nam nhân, liền lăn ra Nhân tộc địa bàn, đừng muốn ở đây mất mặt xấu hổ!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta ở đây ăn ngon uống sướng tốt tu luyện, lại có Nhân Hoàng đại nhân bảo bọc ta, ta tại sao muốn cút?”

“Ngươi... Thật sự là mặt dày vô sỉ!”

Đám người mồm năm miệng mười mắng lấy.

Dương Thanh Huyền cười cười, “Ta liền mặt dày vô sỉ thế nào? Ta liền thích cái này loại, các ngươi vạn phần nhìn ta không vừa mắt, lại lại không thể làm gì ta biểu lộ, cắn ta nha, đến cắn ta nha, ai dám cắn ta một khẩu, ta hiện tại liền đi Nhân Hoàng đại nhân cái kia cáo trạng.”

Tất cả mọi người là một trận choáng đầu im lặng, chưa từng gặp như vậy người.

Nhiêu Nghị cũng là xạm mặt lại, cái này nói chuyện cũng quá vô lại đi.

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: “Đã không ai dám đi lên cắn, vậy liền tất cả cút đi, đừng lưu ở đây ném đi các ngươi thế gia mặt.”

Một người trong đó phẫn nộ quát: “Nói khoác mà không biết ngượng, ta coi như liều mạng Nhân Hoàng đại nhân trách phạt, cũng phải thật tốt giáo huấn ngươi một trận!”

“Bành!” Người kia hướng phía trước giẫm ra một bước, hư không bên trên liền hiện ra to lớn trận pháp, vô số hung sát chi khí từ bên trong xông ra, lan tràn ngàn dặm.

“Tương truyền Chu Kim Bằng có trận nguyên chi thể! Quả nhiên danh bất hư truyền.”

“Trắng thủy thành Chu gia luôn luôn lấy trận pháp nghe tiếng, Nhân tộc hai mươi ba thành nội, có mười một tòa thành trì đại trận là bọn họ bố trí.”

“Trận này nguyên sát khí quá mạnh, mau tránh ra, không nên bị tác động đến đi vào!”

Đám người thấy thế, đều hướng bốn phương tám hướng bay vút đi.

Nhiêu Nghị nghĩ muốn xuất thủ ngăn cản, nhưng lúc này đã muộn.

Chu Kim Bằng toàn thân đều dần hiện ra trận phù, cả người trở nên đêm ngày không chừng, từ các loại phù văn cùng quy tắc tạo thành, cơ hồ không có thực thể.

Tay phải hắn nhẹ nhàng nhất chuyển, cái này trấn áp ngàn dặm đại trận lắc lư một cái, toàn bộ lực lượng đều nghiêng trên một chút, hướng về Dương Thanh Huyền.

Chu Kim Bằng cũng là chín sao Thiên Giới trung giai tu vi.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Nghĩ không ra thật là có chó dại lao ra cắn người, đã ngươi người không làm muốn làm chó, cái kia ta cũng không để ý đánh một lần chó!”

Hắn song đồng lóe lên, hóa ra Hỏa Nhãn Kim Tinh, toàn thân hỏa diễm bắt đầu bay vòng vòng, thi triển ra vĩnh đốt thân thể, sau đó tay phải nắm tay, trực tiếp hướng đại trận kia tiết điểm đánh tới.

Một đạo cự đại hỏa chi vòng xoáy như rồng tại không trung xuất hiện.

“Ha ha, muốn ngạnh kháng trận thể, tiểu tử này điên rồi đi!”

“Hạ giới tới nhiều không kiến thức, rất bình thường. Không nói đến Chu Kim Bằng cùng hắn cùng giai, coi như không thi triển trận nguyên chi thể, dựa vào lực lượng cũng có thể nghiền ép hắn. Huống chi trận nguyên chi thể chính là các loại thần thể bên trong đáng sợ nhất mấy loại một trong. Không chỉ có thể đem tự thân lực lượng phát huy đến đỉnh phong, còn có thể điều động đất trời bốn phía năng lượng tạo thành trận pháp, khiến cho sức mạnh công kích gấp đôi đề thăng.”

“Đại thành trận nguyên chi thể có thể chống lại hai tên thậm chí nhiều hơn cùng giai, lấy lực lượng chọi cứng, thua không nghi ngờ.”

“Tiểu tử này là cái hữu dũng vô mưu man tử, trước đó hắn phá trên cái rương cổ cấm, không phải liền là dùng man lực a.”

“Còn cho rằng có thể có một trận trò hay nhìn, nghĩ không ra còn chưa bắt đầu, liền phải kết thúc.”

Tại Dương Thanh Huyền lửa cháy thời điểm, các loại mỉa mai tiếng nghị luận không ngừng xuất hiện.

Cái kia hỏa long tại không trung hóa thành một cái to lớn nắm đấm, hung hăng đánh vào trận pháp tiết điểm bên trên.

“Ầm ầm!”

To lớn hỏa diễm nổ tung, lập tức thuận theo trận pháp lan tràn hướng bốn phương tám hướng, che phủ ngàn dặm chi cảnh.

Quang Âm Thiên nhiệt độ một cái nhảy lên tới cực kỳ đáng sợ số độ.

Vạn dặm vòm trời bị chiếu rọi một mảnh đỏ tươi.

Tất cả mọi người một nháy mắt liền cảm giác thiên địa biến thành lò lửa, chính mình muốn bị thiêu đốt quá trình đốt cháy rơi.

“Đây là lửa gì? Làm sao sẽ kinh khủng như vậy!”

Thiên địa đều bị thiêu đốt thành đỏ một màu.

Một cái cự đại hình tròn kính lúp lơ lửng trong hư không, là cái kia trận pháp toàn bộ bị thiêu đốt, mỗi một cái trận phù đều hóa làm hỏa diễm.

Dạng này mỹ lệ cảnh tượng, chỉ là xuất hiện sát na liền ầm vang vỡ vụn.

Hỏa quyền oai trực tiếp đánh nát trận nguyên, kích trên người Chu Kim Bằng.

Chu Kim Bằng cả người đều choáng tại chỗ, tại cùng giai bên trong, hắn mặc dù không phải đệ nhất tồn tại, nhưng cũng hãn hữu địch thủ, dù là gặp được cao hơn tự mình cảnh giới cường giả, cũng có thể dựa vào trận pháp chống lại một hai.

Lúc nào dạng này bị cùng giai trực tiếp giây qua?

Trận nguyên vỡ vụn nháy mắt, hắn căn bản không bình tĩnh nổi, liền bị hỏa quyền thôn phệ.

“Oanh!”

Quang Âm Thiên đều bị một quyền này đánh xuyên.

Chu Kim Bằng thân ảnh biến mất vô tung vô ảnh.

Vô số hỏa diễm dồn dập tuôn hướng cái kia bị đánh xuyên chỗ trống bên trong, bầu trời bắt đầu chậm rãi khôi phục nhan sắc, một lát sau hết thảy trở về bình tĩnh.

Chỉ là trong không khí tràn ngập khô nóng nguyên tố, cùng đại địa bên trên xuất hiện một cái đen kịt chỗ trống, còn có chính là thiếu mất một người.

“Chi!”

Bốn phương tám hướng thế gia con cháu, không không hít một hơi lạnh, nửa ngày chưa tỉnh hồn lại.

Nhiêu Nghị cũng trợn mắt hốc mồm, hắn biết Dương Thanh Huyền nhất định rất mạnh, nhưng không nghĩ tới lại mạnh như thế.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3321: Không Phục Đến Chiến

Dương Thanh Huyền thu vĩnh đốt thân thể, “Còn có nào nghĩ lĩnh giáo cùng nhau lên đây đi, để ta một chiêu giải quyết, tránh khỏi phân phê giây, lãng phí mọi người thời gian.”

Chúng thế gia con cháu sắc mặt đều cực không dễ nhìn.

Nam Viêm Địch lạnh giọng nói: “Dương Thanh Huyền, bất quá là đánh bại một tên cùng giai mà thôi, đừng muốn phách lối. Nguyên bản ta cao hơn ngươi nhất giai, là không có ý định động thủ. Nhưng đã ngươi như thế không biết trời cao đất rộng, thì trách ta lấy lớn hiếp nhỏ, lấy mạnh hiếp yếu.”

Nhiêu Nghị xanh mặt, cả giận nói: “Ngươi nào chỉ là lấy mạnh hiếp yếu, Dương Thanh Huyền thế nhưng là có thương tích trong người, ngươi còn muốn mặt sao?”

Nam Viêm Địch nói: “Yên tâm đi, thủ hạ ta có chừng mực, chỉ là cho hắn một cái cả đời khó quên giáo huấn mà thôi. Tại hạ giới có thể đi ngang, đến thượng giới không thể được. Cái này cũng là vì tốt cho hắn, để tránh hắn ngang qua, ngày nào không cẩn thận ở bên ngoài mất mạng, thậm chí là làm mất mặt Nhân tộc ta.”

Dương Thanh Huyền nói: “BB hết à? Xong liền đến nhận lấy cái chết.”

Nam Viêm Địch giận dữ nói: “Ngươi trông thấy đi, cái này có thể không oán ta được!”

Hắn hét lớn một tiếng, toàn bộ thân thể liền bắt đầu bành trướng, hóa làm một tôn cự viên, cường đại sóng âm cùng man hoang sát khí từ trong cơ thể tuôn ra, xung kích hướng về phía trước.

“Nam Viêm nhà biến thể thuật! Nam Viêm tộc tiên tổ đã từng luyện hóa viễn cổ cự viên huyết mạch, khiến cho hậu thế đệ tử bên trong có nhất định xác suất có thể thức tỉnh huyết mạch này. Nam Viêm Địch huyết mạch đã phản tổ đến chín thành chín, cơ hồ chính là một tôn viễn cổ cự viên tại thế.”

“Lần này Dương Thanh Huyền chết chắc.”

“Viễn cổ huyết mạch mặc dù e ngại hỏa diễm, nhưng cảnh giới áp chế ở đây, hỏa diễm không hề có tác dụng. Cho dù tiểu tử này còn có át chủ bài, tối đa cũng liền ba chiêu.”

Hai tên thế gia con cháu nhàn nhạt đàm luận, trong mắt toát ra cười trên nỗi đau của người khác chi sắc.

Nhiều ít hạ giới thiên chi kiêu tử, bá chủ nhân kiệt, đến thượng giới về sau cũng phải rụt lại nằm sấp, không phục liền đánh tới ngươi phục.

Mà Dương Thanh Huyền lần này lấy được vượt qua hết thảy đãi ngộ, càng là khiến những thế gia tử đệ này lên cơn giận dữ, khó mà chịu đựng.

Nam Viêm Địch sau khi biến thân, hai cái to lớn lông tay hướng phía trước một trảo, hét lớn một tiếng, bầu trời trực tiếp bị sóng âm chấn vỡ, sức mạnh đáng sợ hướng Dương Thanh Huyền đánh tới.

Viễn cổ cự viên thân thể lại nháy mắt lóe lên liền biến mất ở tại chỗ, đúng là đuổi theo sóng âm kia mà đi.

Hắn đoán chắc một chiêu này sóng âm có thể đem Dương Thanh Huyền kích thương, nhưng còn không đến mức để hắn khuất phục, chính mình dự định nháy mắt lại bù một chiêu, trực tiếp đem hắn đánh quỳ xuống.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không liền rơi vào trong tay, bộc phát ra nóng bỏng ngân mang, giống như là một loại quang huy hỏa diễm, cực kì loá mắt.

Sở hữu thế gia con cháu đều sắc mặt cứng lại, nhìn chằm chằm cái kia chiến kích.

Bọn họ mặc dù không có trông thấy Dương Thanh Huyền phá vỡ thanh đồng cái rương, nhưng cũng có nghe thấy, biết cái này chiến kích lợi hại.

Giờ phút này gặp một lần quả nhiên không phải tầm thường, cái này chiến kích trên có một cỗ có thể chém giết hết thảy khủng bố sắc bén.

Nam Viêm Địch song đồng co rụt lại, cũng để ý.

Nhưng Dương Thanh Huyền nghênh đón sóng âm kia mà bên trên không lùi không tránh, thậm chí không có nửa điểm động tác, để hắn kinh hãi không thôi, “Chuyện gì xảy ra?”

Đối phương cũng là thiên kiêu, tuyệt không có khả năng dạng này kém thông minh chào đón nhận lấy cái chết.

Ngay tại hắn kinh ngạc thời điểm, Dương Thanh Huyền một bước tiến lên, thân thể trực tiếp dán tại cái kia âm ba công kích bên trên, sau đó thân ảnh hoảng hốt một cái, liền xuyên thẳng qua.

“Chi! Chuyện gì xảy ra? Đạo bước!”

Nam Viêm Địch rung động phía dưới, nháy mắt liền kịp phản ứng, nhưng đáng sợ chiến kích đã đối diện bổ tới.

“Sát Na Sinh Diệt!”

Giữa thiên địa hiện ra một loại tiêu điều chi ý, vạn sự vạn vật duyên tới duyên đi, bất quá trong nháy mắt.

Giờ khắc này, phảng phất đã trải qua vĩnh hằng.

Đám người còn chưa từ cái kia đạo bước bên trong kịp phản ứng, lại là một chiêu đạo pháp xuất hiện.

Cuối cùng có người lấy lại tinh thần, hoảng sợ nói: “Đạo pháp! Là đạo pháp!”

“Đây chính là hai chiêu đạo pháp a!”

Nam Viêm Địch toàn thân đổ mồ hôi lạnh, chỉ cảm thấy cái kia phong duệ chi khí đã áp vào chính mình chóp mũi, Dương Thanh Huyền tại xuyên qua âm ba công kích nháy mắt, làm cho đạo thể nổi lên, quang mang vạn trượng.

Đồng thời trực tiếp bành trướng thành to lớn, so viễn cổ cự viên còn phải cao hơn nửa người, dị thường uy mãnh.

“Không!.”

Nam Viêm Địch dọa cho phát sợ, liều mạng hét lớn một tiếng, song quyền phía trên hiện ra vạn trượng kim mang, xuất hiện từng cái đồng thau sắc vòng tròn, quấn quanh trên cánh tay, vội vàng cản trước người.

“Bành!”

Kim loại đứt gãy thanh âm vang vọng đất trời.

Cự viên song trên vách mười cái đồng thau toàn bộ bị chém đứt, máu tươi trời cao.

Sau đó đám người liền gặp được một màn kinh khủng, cự viên hai cái cánh tay cũng bị bổ xuống. Sau đó là trên thân thể, từ trên xuống dưới, bắn mạnh ra một đầu tơ máu.

Thiên địa yên tĩnh, không một tiếng động.

Cái kia cự viên thẳng tắp ngã về phía sau, từ đỉnh đầu đến phía dưới, một đầu đáng sợ vết rách.

“Chết... Chết sao?!”

“Nam Viêm Địch... Chết rồi?!”

Chúng thế gia con cháu chưa tỉnh hồn lại, từng cái hoảng sợ muôn dạng, giờ khắc này, bọn họ cuối cùng cảm nhận được sợ hãi.

Lãnh Thanh kinh hoảng nói: “Ngươi dám giết Nam Viêm Địch, Nam Viêm thế gia người là sẽ không bỏ qua ngươi!”

Dương Thanh Huyền nói: “Bọn họ thả hay là không thả qua ta, liên quan gì đến ngươi? Muốn ngươi đến thay ta quan tâm?”

Nhiêu Nghị nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, giật mình tiếng nói: “Ngươi thật giết hắn?”

Dương Thanh Huyền nói: “Yên tâm đi, hắn cùng trận kia nguyên người cũng chưa chết, ta chỉ là cho chư vị một chút lễ gặp mặt, chư vị nếu là ngại ít, còn có thể tới hỏi ta muốn.”

Tất cả mọi người là giận không kềm được.

Dương Thanh Huyền lại nói: “Mọi người cùng là bộ tộc, vốn nên cùng chung mối thù, chung gánh vác đại sự. Chư vị lại là thế gia con trai, càng cần phải gánh vác lên tộc ta hưng suy tồn vong trách nhiệm, có thể ta nhìn thấy, lại là một nhóm ngang bướng chi đồ, chỉ biết tranh giành tình nhân, tranh đoạt tài nguyên. Nói thật, nếu là ngươi nhóm được, Nhân Hoàng đại nhân tự nhiên là để các ngươi lên. Ta ngay từ đầu còn cảm thấy kỳ quái, vì cái gì Nhân

Hoàng đại nhân lại chọn ta một vị người hạ giới, hiện tại rốt cuộc hiểu rõ. Rất đơn giản, là các ngươi đều không chịu nổi dùng a. Sở dĩ hiện tại cái này loại an bài, các ngươi ai đều không cần đi quái, chỉ có thể trách chính các ngươi quá xoa."

Hắn mấy câu nói nói đến đám người xấu hổ giận dữ không thôi, hận không thể có cái địa động chui vào, từng cái mặt đỏ tới mang tai.

Dương Thanh Huyền thu hồi ánh mắt lạnh như băng, "Nhìn các ngươi từng cái đỏ mặt, nhìn tới vẫn là có xấu hổ tâm. Không phục ta có thể, ta tùy thời chờ ngươi nhóm đến chiến. Đừng nói cao ta nhất giai thực lực, coi như cao hơn nhị giai, tam giai, tứ giai, chỉ cần ngươi đến, ta liền chiến."

Trên thực tế, cao hắn tam giai lời nói liền trực tiếp thập tinh, là kéo không xuống mặt mũi này đến cùng hắn một trận chiến.

Dù sao Dương Thanh Huyền danh tiếng chính thịnh, bất luận cái gì mọi cử động bị đại lượng người nhìn chằm chằm, coi như thập tinh đánh thắng hắn, cũng không có nửa điểm mặt mũi, ngược lại ngã phần.

"Ha ha, nói hay lắm. Không hổ là ba vị chí tôn chọn trúng người, tại hạ bội phục."

Nơi xa hư không bên trong truyền đến một đạo cởi mở tiếng cười, làm một thanh âm hiển hiện, giẫm lên sóng xanh mà đến, mấy bước phía dưới liền đến trước mặt mọi người, hướng Dương Thanh Huyền chắp tay nói: "Lam Hiểu gặp qua Thanh Huyền công tử."

Chương 3322: Đồ Vật Toàn Lưu Lại

Thấy Dương Thanh Huyền mặt mang nghi hoặc, Nhiêu Nghị bước lên phía trước giải thích nói: “Lam Hiểu đại nhân lần này sẽ cùng công tử cùng một chỗ tiến vào tiểu thần kiếp.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới minh bạch, quan sát tỉ mỉ một cái Lam Hiểu, dù sao cũng là muốn trở thành đồng bạn người, hắn vẫn là mười phần chú ý.

Lam Hiểu tu vi cảnh giới là chín sao Thiên Giới đỉnh phong, toàn thân trên dưới đều toát ra một loại thượng vị giả khí chất, mà Lam gia cũng đích thật là một trong tứ đại thế gia, chỉ bất quá loại khí chất này bên trong xen lẫn một tia khiêm tốn.

Người này nhìn như không tệ.

Dương Thanh Huyền ôm quyền chắp tay, xem như đáp lễ.

Lam Hiểu nói: “Vừa rồi kiến thức công tử thực lực tu vi, lại nghe công tử một phen ngôn luận, thật sự là xấu hổ khó khi. Lần này tiến vào tiểu thần kiếp, lấy công tử cầm đầu, ta là tâm phục khẩu phục.”

Dương Thanh mây kinh ngạc nói: “Lấy ta cầm đầu?”

Lam Hiểu gật đầu nói: “Đúng vậy.”

Nhiêu Nghị ở bên giải thích, “Lần này tiểu thần kiếp mở ra, công tử hẳn phải biết phía sau nguyên nhân, sở dĩ Nhân Hoàng đại nhân yêu cầu hết thảy lấy công tử cầm đầu. Trước mắt tạm định mười cái danh ngạch, mặt khác chín người đều phải nghe theo công tử mệnh lệnh, phụ Tá công tử.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Mặt khác tám người là ai?”

Lam Hiểu nói: “Danh ngạch chưa ra toàn, hiện tại các đại thế gia đều tại tranh đoạt, bất quá lấy trước mắt đến xem, thập tinh phía dưới sợ sẽ chỉ là hai người chúng ta.”

Dương Thanh Huyền trở nên đau đầu, ở đây cái lấy võ vi tôn thế giới bên trong, thực lực chí thượng, không có người sẽ nguyện ý thần phục với so với mình nhỏ yếu, một khi làm không cẩn thận, mặt khác tám người vô cùng có khả năng biến thành bao phục.

Lãnh Thanh cả giận nói: “Lam Hiểu, ngươi thân là thế gia con cháu, chín sao Thiên Giới đỉnh phong, lại thần phục với một vị chín sao Thiên Giới trung giai, thân phận của ngươi ở đâu? Mặt mũi ở đâu?”

Lam Hiểu cười nhạt một tiếng, nhìn xem Lãnh Thanh mấy người, “Dương Thanh Huyền nói rất đúng, thân là thế gia con cháu, đầu tiên muốn làm chính là hăng hái tinh tiến, cố gắng tu luyện, tiếp theo chính là đoàn kết nhất trí, cùng chống chọi với sự xâm lược. Các ngươi làm được cái kia điểm? Nhìn xem các ngươi bộ dạng này, từng cái ô yên chướng khí, ta xấu hổ với cùng các ngươi làm bạn. Khó trách đông đảo thế gia con cháu bên trong, các ngươi cả đám đều không được tuyển, đích thật là có nguyên nhân.”

Tất cả mọi người là giận dữ, một người đứng ra quát: “Nếu không phải ngươi có tứ đại thế gia gia thế cùng bối cảnh, ngươi cho rằng ngươi có thể được tuyển sao?”

Lam Hiểu nhìn hắn liếc mắt, là cùng là tứ đại thế gia đệ tử, cười lạnh nói: “Lời của ta mới vừa rồi ngươi nghe không hiểu sao? Ta xấu hổ với cùng các ngươi làm bạn, toàn bộ xéo ngay cho ta!”

Một cỗ lạnh thấu xương túc sát chi khí tại Quang Âm Thiên bên trong xuất hiện, nháy mắt lan tràn trên người mỗi người, hàn ý lạnh lẽo thấm vào cốt tủy, mỗi người cũng nhịn không được run.

Lãnh Thanh run giọng nói: “Ngươi muốn cùng tất cả chúng ta động thủ?”

Lam Hiểu cười lạnh nói: “Động thủ lại như thế nào? Nơi này là Quang Âm Thiên, bất quá ta khuyên các ngươi, vẫn là trước nghĩ nghĩ chính các ngươi phạm vào tội nghiệt đi, đợi chút nữa Nhân Hoàng đại nhân sẽ xử trí như thế nào các ngươi.”

Chúng thế gia con cháu cái này mới đột nhiên co giật, từng cái sắc mặt đại biến.

Bọn họ lúc trước thành đoàn tới, là bởi vì làm người nhiều lực lượng lớn, nghĩ đến pháp không trách chúng. Còn nữa, có việc mọi người cùng nhau gánh. Hiện tại trực tiếp bị Dương Thanh Huyền giết đi khí diễm, lại bị Lam Hiểu điểm ra tự tiện xông vào Quang Âm Thiên tội, đều là từng cái nội tâm run rẩy, bắt đầu sợ lên.

Lãnh Thanh nói: “Dương Thanh Huyền, đây chỉ là chúng ta tự mình một chút luận bàn hoạt động, ngươi sẽ không đi Nhân Hoàng đại nhân cái kia cáo trạng a?”

Dương Thanh Huyền nhìn xem bọn họ cái kia sợ hãi dáng vẻ, nhịn không được cười lên, “Ngươi cảm thấy thế nào, ta bị các ngươi bắt nạt, không tìm người hoàng tìm ai? Ta chỉ nhận thức Nhân Hoàng cùng Đạo Tổ, ta không chỉ có muốn đi Nhân Hoàng cái kia cáo trạng, mà lại muốn đi Đạo Tổ vậy đem cái này trạng cũng cáo.”

Đám người càng là dọa cho phát sợ, từng cái nơm nớp lo sợ.

Bọn họ vốn là thế gia con cháu bên trong, lệch hoàn khố một đám người. Nếu là bởi thế là bị cáo đến Nhân Hoàng cùng Đạo Tổ cái kia, không nói đến hai vị chí tôn sẽ làm sao trừng phạt bọn họ, chỉ là thế gia liền muốn đối với bọn họ tiến hành trọng trách.

Lãnh Thanh run rẩy nói: “Chúng ta lại không là tiểu hài tử, đánh cái trận còn muốn đi cáo gia trưởng. Mà lại việc này đích thật là chúng ta lỗ mãng trước đây, ngay ở chỗ này cùng công tử nhận cái sai, mong rằng công tử không cần so đo.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Nhận sai liền xong việc? Cái kia không khỏi cũng quá tiện nghi đi.”

Lãnh Thanh nói: “Chỉ muốn công tử cam đoan không đi cáo trạng, các loại điều kiện đều dễ nói.”

Dương Thanh Huyền cười, “Các ngươi muốn san bằng chuyện này cũng được, rất đơn giản, ta người này rất thực sự, các ngươi có vật gì tốt toàn diện lấy ra cho ta xem một chút, nếu là ta hài lòng, việc này như vậy coi như thôi. Nếu là ta không hài lòng, chúng ta liền Nhân Hoàng cùng Đạo Tổ trước mặt thấy.”

Tất cả mọi người nhẹ nhàng thở ra, nguyên lai là đòi tiền, mặc dù có chút thịt đau, nhưng chung quy còn tốt.

Nhưng không bao lâu về sau, bọn họ từng cái sắc mặt so gan lợn còn khó nhìn hơn, các loại bảo vật cùng linh thạch chồng chất như núi, Dương Thanh Huyền lại y nguyên không hài lòng.

Lãnh Thanh cả giận nói: “Ngươi rốt cuộc muốn doạ dẫm chúng ta bao nhiêu thứ? Cho cái đúng số!”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta vừa tới thượng giới, các loại đồ vật cũng đều không hiểu, những này đến cùng có đáng tiền hay không ta cũng không rõ ràng, các ngươi không nên gạt ta. Như vậy đi, các ngươi đem trên thân tất cả mọi thứ đều lưu lại liền có thể đi, việc này như vậy coi như thôi.”

“Chi!” Những thế gia tử đệ này từng cái hút khẩu hơi lạnh.

Toàn bộ đồ vật?

Đây là toàn bộ của bọn họ tài sản, đều mang theo mang ở trên người.

Bị doạ dẫm sạch sẽ, không chỉ có thực lực giảm lớn, mà lại tương lai gần trăm năm tu luyện cũng thành vấn đề.

Liền liền Lam Hiểu cùng Nhiêu Nghị đều có chút nhìn không được, cảm thấy Dương Thanh Huyền làm được qua, Nhiêu Nghị nói: "Thanh Huyền công tử, những vật này đã có giá trị không nhỏ, không bằng như vậy mà thôi đi."

Dương Thanh Huyền nhàn nhạt nói ra: "Đại nhân ngăn cản bọn họ thời điểm, bọn họ nhưng có nghe một câu nửa câu?"

Nhiêu Nghị sững sờ, lập tức không nói gì nữa.

Lãnh Thanh cả giận nói: "Toàn bộ đồ vật xác thực quá mức, chúng ta những này người trên người gì đó cộng lại đủ để bù đắp được một cái môn phái nhỏ toàn bộ tư sản! Ngươi cũng không sợ bị nghẹn chết."

Dương Thanh Huyền nói: "Lam Hiểu huynh, chúng ta đổi chỗ khác nói chuyện đi, ta không muốn nhìn thấy cái này nhóm ngốc -D, cùng hắn nhóm tại Nhân Hoàng trước mặt gặp lại."

Chúng cái gia đình này đệ đều là một trận mê muội, để bọn họ đi Nhân Hoàng trước mặt là vạn vạn không dám.

Lam Hiểu cười to nói: "Ha ha, đi một chút."

Lãnh Thanh cơ hồ muốn tức đến ngất đi, kêu rên nói: "Lại ít một chút đi, chúng ta thật không thể toàn bộ lấy ra, nếu không đều không có tài nguyên tu luyện."

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: "Các ngươi tất cả đều là muốn tới thu thập ta, muốn làm cho ta vào chỗ chết, hiện tại muốn ta cho các ngươi lưu tài nguyên tu luyện? Ngươi là tại khôi hài?"

Chúng thế gia con cháu đều xấu hổ giận dữ khó khi, cân nhắc phía dưới, cả đám đều đem toàn bộ tài nguyên lưu lại, xám xịt đi.

Nhiêu Nghị sắc mặt khó coi nói: "Công tử một cái đem bọn họ đều đắc tội, tương lai sợ là sẽ phải gặp được không ít phiền phức. Những này người minh tự nhiên không dám cùng công tử chọi cứng, nhưng trong bóng tối sợ sẽ dùng không ít ngáng chân."

Dương Thanh Huyền nghiêm mặt nói: "Nhiêu Nghị, hiện tại tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, chúng ta Nhân tộc nội bộ ở giữa còn không thể ý kiến thống nhất, đây mới là lập tức hàng đầu đại sự, ta nhất định phải giải quyết dứt khoát, đem những này người một lưới quét hết. Cho tới tương lai, chờ có tương lai rồi nói sau."

Nhiêu Nghị toàn thân chấn động, thầm nghĩ: "Đúng vậy a, nếu là tương lai cũng không có, còn nói gì tương lai."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3323: Mưa Gió Sắp Đến

Lam Hiểu nghiêm nghị nói: "Nghe Thanh Huyền công tử một lời, để tại hạ cũng được ích lợi không nhỏ. Trước lúc này, ta giống như bọn họ nông cạn vô tri, còn đang vì danh ngạch cùng thân phận sự tình tranh chấp, thực sự xấu hổ giận dữ khó khi. Lần này tiểu thần kiếp chuyến đi, tại hạ thỏa đáng dốc hết toàn lực phụ trợ công tử."

Dương Thanh Huyền ôm quyền chắp tay, nói: "Mọi người hết sức là được."

Lập tức Lam Hiểu liền lập tức cáo từ, hồi thế gia khắc khổ tu luyện đi, không có Nhân Hoàng cho phép, hắn đây cũng là tự tiện xông vào tội. Vốn là muốn cùng đến xem Dương Thanh Huyền cười nhạo, không nghĩ tới thể hồ quán đỉnh, lập tức hiểu ra.

Nhiêu Nghị từ Thánh thành điều tập một chút tâm phúc thủ hạ, trấn thủ Quang Âm Thiên bên ngoài, để tránh những chuyện tương tự lần nữa phát sinh.

...

Lăng Tiêu Sơn bên trên, Nhân Hoàng cùng một lão giả đứng chắp tay, nhìn qua mênh mông biển mây, chính là Quang Âm Thiên phương hướng.

Nhân Hoàng lộ ra vẻ tươi cười, "Lớn chừng cái đấu người, Dương Thanh Huyền xử lý như thế nào?"

Lão giả là Nam Viêm thế gia gia chủ Nam Viêm Đấu, hai người đứng trên Lăng Tiêu Sơn, đem Quang Âm Thiên bên trong hết thảy đều thu vào trong mắt.

Nam Viêm Đấu nói: “Phi thường tốt.”

Nhân Hoàng nói: “Kẻ này tại hạ giới lúc, chính là bá chủ nhân kiệt, quả nhiên là có một ít thủ đoạn. Khó được nhất là hắn cái này một phần bình tĩnh tỉnh táo tâm tư, đại sự trước mặt không hồ đồ.”

Nam Viêm Đấu thanh âm có chút thấp, “Vâng.”

Nhân Hoàng lại nói: “Các ngươi ngày bình thường làm sao nội đấu, hồ nháo, ta đều mặc kệ, nhưng bây giờ là thời kì phi thường, liền liền một vị hạ giới tới tiểu bằng hữu, đều so các ngươi thấy rõ ràng, cái này để các ngươi làm sao chịu nổi?”

Nam Viêm Đấu không dám phản bác, thanh âm lại nhỏ chút, “Vâng.”

Nhân Hoàng duỗi lưng một cái, giãn ra xuống gân cốt, nhàn nhạt nói ra: “Nhìn đến ta ngày bình thường quá tản mạn, cơ hồ mặc kệ các ngươi, kết quả bây giờ nói chuyện đều không ai nghe. Tìm cái thời gian, ta đến các ngươi mười hai thế gia cùng hai mươi ba thành bái phỏng một cái.”

Thấy lạnh cả người tại Nam Viêm Đấu trong nội tâm lan tràn, sắc mặt trở nên có chút trắng bệch, vội vàng ôm quyền nói: “Nam Viêm thế gia cẩn tuân Nhân Hoàng đại nhân pháp chỉ.”

…

Sau ba ngày, một tin tức thật nhanh truyền khắp Nhân tộc lĩnh vực, Nhân Hoàng muốn thị sát hai mươi ba thành, mười hai thế gia.

Sau một tháng, bạo phát số thì to lớn tin tức, chấn động cả

Nhân tộc.

Hai mươi ba thành bên trong, có nhị vị thành chủ bị thay thế đi, mười hai thế gia cũng càng đổi ba vị gia chủ.

Đồng thời có ba vị thập tinh Thiên Giới, bị Nhân hoàng trực tiếp đánh chết.

Gây nên toàn tộc to lớn xôn xao.

Thậm chí là một trận nhân tâm bất ổn.

Ở đây tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt trọng yếu quan khẩu, thế mà trước hết giết chủ lực.

Tựa hồ có loại ẩn tàng lực lượng ở trong tối sóng triều động, mấy tên chín sao Thiên Giới trực tiếp tại Nhân tộc lãnh địa biến mất.

Nhân Hoàng Cung lập tức ban phát pháp lệnh, truy nã cùng truy sát trên trăm tên võ giả, trong đó còn có một tên thập tinh Thiên Giới.

Cả một tộc bên trong đều bao phủ tại một cỗ bầu không khí ngột ngạt bên trong, có loại gió thổi báo giông bão sắp đến dấu hiệu.

Nhưng sau đó, loại bất an này nhân tố rất nhanh liền bị trừ khử.

Thượng thanh Thánh Điện điều động đại lượng đệ tử tiến vào hai mươi ba thành, phụ trợ thành chủ quản lý thành nội sự vật.

Đồng thời ban phát đạo lệnh, phụ trợ Nhân Hoàng truy nã cùng truy sát cái kia trên trăm tên võ giả.

Hai đại chí tôn đồng loạt ra tay, lập tức để lòng người ổn định lại.

Hai vị này có thể là nhân tộc Bắc Đẩu Thái Sơn, như huy hoàng nhật nguyệt, treo cao với Nhân tộc vạn Cổ Thương Khung.

Cái kia hơn trăm người rất nhanh liền lần lượt sa lưới, hoặc là bị bắt giết.

Tại chuyện này còn cũng không lâu lắm, Nhân Hoàng Cung lại tiến một bước ban phát mấy đạo pháp lệnh: Đối với hai mươi ba thành bên trong cường giả tiến hành trình độ nhất định điều chỉnh, suy yếu nội thành lực lượng, mà tăng cường cự khuyết, sơn hải, tứ linh, thanh nguyên, Tử Cấm năm thành lực lượng.

Đồng thời cho năm thành thành chủ lớn nhất quyền lợi, cho phép bọn họ không hạn lượng tự mình mời chào lực lượng.

Đám người một cái đều trong lòng nghiêm nghị, có loại đại chiến sắp nổi dấu hiệu.

Cái này năm thành lại được xưng là bên ngoài năm thành, chính là đối mặt dị tộc thời điểm đạo thứ nhất phòng tuyến.

Tại cùng thâm không dị tộc vô số năm đại chiến bên trong, bên ngoài năm thành chỉ có hiếm thấy mấy lần bị phá, nhưng cuối cùng đều bị thu phục trở về.

Tại chiến lược địa vị, cái này năm thành một khi bị phá, cả Nhân tộc rộng rãi nội thành, liền hoàn toàn bại lộ tại thâm không dị tộc trước mặt, Nhân tộc cũng liền đến thời khắc sống còn.

Sóng ngầm trừ khử sau một lúc, Nhân tộc quay về bình tĩnh.

Nhưng đại chiến bầu không khí lại đặt ở mỗi người trong lòng, nhất thời ở giữa người người chăm chỉ tinh tiến, cố gắng chuẩn bị chiến đấu.

Đồng thời, không ít người đem ánh mắt nhìn về phía về Vân Thành.

Hai đại chí tôn cũng bắt đầu động tác, cùng nhật nguyệt sóng vai tề huy vị kia Thánh Vương đại nhân, làm thế nào một chút tin tức cũng không có.

…

Về Vân Thành, trong phủ thành chủ.

“Cái gì? Ta cha ly khai lãnh địa, chuyện khi nào?”

Lý Hồng Tụ nghe được tin tức sau giật nảy cả mình, lộ ra vẻ lo lắng.

Trong phòng có hơn mười người, đều là về Vân Thành cao tầng, còn có Vi Thanh cùng Xa Vưu.

Thiên Thanh thượng nhân mang theo Lý Hồng Tụ thứ nhất thời gian liền chạy đến về Vân Thành, tìm thành chủ Ngọc Thương Lãng tiến hành cứu chữa.

Tại mọi người hợp lực phía dưới, trải qua hơn hai tháng cứu giúp, cuối cùng đem Lý Hồng Tụ từ đường ranh sinh tử cứu được trở về.

Mỗi người đều là trùng điệp nhẹ nhàng thở ra.

Ngọc Thương Lãng nói: “Nắm chắc tháng, việc này cực kì cơ mật, chỉ có số ít người biết.”

Thiên Thanh thượng nhân nói: “Yên tâm đi, Thánh Vương thực lực không thể nghi ngờ, cho dù vượt ngang toàn bộ vũ trụ hư không, đều không có việc gì.”

Lý Hồng Tụ lo lắng nói: “Ngươi đừng an ủi ta, Thương Lãng thành chủ, ngươi chi tiết nói cho ta, ta cha có phải hay không đi thâm không vị diện?”

Ngọc Thương Lãng sững sờ, lập tức cười nói: “Ngươi yên tâm đi, cái này còn không đến mức. Thánh Vương là tộc ta ba đại lãnh tụ một trong, há có thể mạo hiểm xâm nhập dị tộc? Hắn bất quá là đi lĩnh vực bên ngoài, nhìn xem có thể hay không tìm tới một chút cứu viện.”

Lý Hồng Tụ suy nghĩ một trận, nói: “Như vậy ta an tâm.” Nàng hướng đám người cáo từ nói: “Ta đã khỏi hẳn, về nhà trước nha. Rất lâu không có nhìn thấy mẹ, nàng khẳng định lo lắng chết ta rồi.”

Ngọc Thương Lãng cười nói: “May mắn mẹ ngươi đang bế quan, ngươi trọng thương ở đây, chúng ta cũng không dám nói cho nàng.”

Lý Vân Tiêu năm đó phá không mà đến, trực tiếp định cư trả lại Vân Thành, về sau thành tựu chí tôn, luyện chế ra một kiện pháp khí, gọi chúng thánh điện, lơ lửng vu quy Vân Thành hư không bên trên.

Này điện không ngừng thu nạp thiên địa vũ trụ, nhật nguyệt tinh thần tinh hoa, thành là nhân tộc lãnh địa bên trong mấy lớn đỉnh cấp tu luyện địa chi một.

Lý Hồng Tụ lập tức bái biệt đám người, hướng Thánh Điện mà đi.

Nàng sau khi đi, chúng người nụ cười trên mặt dần dần biến mất, Thiên Thanh thượng nhân thở dài: “Thánh Vương này được cũng không biết phải chăng là có thể thành công.”

Ngọc Thương Lãng sắc mặt nghiêm túc nói: “Lấy Thánh Vương lực lượng, cũng không cho tới xảy ra chuyện.”

“Chỉ mong đi.”

Thiên Thanh thượng nhân hướng đám người chắp tay, nói: “Hồng Tụ thương lành, ta cũng nên hồi Lăng Tiêu Sơn, chư vị cáo từ.”

Liền trực tiếp quay người mà đi.

…

Mấy tháng qua một mực tại Quang Âm Thiên bên trong bế quan Dương Thanh Huyền, với bên ngoài chuyện phát sinh hoàn toàn không biết gì cả.

Hắn vị này mới vừa tới đến thượng giới người, liền bị ký thác lớn lao hi vọng, hấp dẫn toàn tộc cường giả ánh mắt, trở thành không gãy không chụp tiêu điểm.

Nhưng ánh mắt của mọi người rất nhanh liền theo Nhân Hoàng cùng Đạo Tổ động tác, mà chuyển dời đến chuẩn bị chiến đấu phía trên.

Dù sao không có người đối với hắn ôm cái gì hi vọng.

Trong mấy tháng này, Nhiêu Nghị cũng chỉ ghé qua một lần, còn có chính là Quỷ Tàng cũng tới đến đất này, cùng Dương Thanh Huyền cùng một chỗ tu luyện, đồng thời phối hợp thi triển một chút chiến pháp chiến thuật loại hình.

Chương 3324: Bị Tập Kích

Một ngày này Dương Thanh Huyền đang tu luyện, trong cơ thể nguyên bản bình tĩnh lực lượng, không hiểu bắt đầu trở nên táo động, tựa như là sở hữu nguyên tố đột nhiên sống.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, cái này cực kỳ giống muốn triệu chứng đột phá.

Quỷ Tàng cũng cảm ứng được dị thường của hắn, mở mắt ra, giật mình nói: “Ngươi sẽ không lại sắp đột phá rồi a?”

Dương Thanh Huyền nói: “Có khả năng.”

Quỷ Tàng giống như là yết hầu chặn lại một khối đá lớn, không biết nói cái gì cho phải.

Dương Thanh Huyền lại đột phá tầng một, cảnh giới liền cùng hắn đánh đồng.

Bất quá cái kia loại dị thường xao động cũng không có gắn bó quá lâu, liền tiêu ngừng lại. Dương Thanh Huyền năng lượng trong cơ thể tạm thời khôi phục lại bình tĩnh.

“Nhìn đến còn thiếu một chút hoả hầu.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Nếu là tiến vào tiểu thần kiếp trước đó, có thể lại đột phá tầng một thì tốt biết bao.”

Quỷ Tàng nói: “Đừng không biết đủ, lấy ta ý kiến, ra thời điểm có thể đột phá tầng một liền đã rất khá.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cũng biết, có thể đại chiến sắp đến, trong lòng tránh không được có áp lực.”

Quỷ Tàng cười lạnh nói: “Ngươi thật coi mình là rễ hành rồi? Cái này đủ loại tộc đại chiến, vị diện đại chiến, ngươi một chín sao Thiên Giới đáng là gì? Hẳn là muốn lấy lực lượng một người, cứu cả Nhân tộc với tồn vong thu?”

Dương Thanh Huyền nói: “Nhiều tăng thêm một chút thực lực chung quy là tốt.”

Quỷ Tàng nói: “Nếu là ta có thể lại đột phá tầng một, chúng ta hợp thể liền có thể đạt được chín sao Thiên Giới đỉnh phong, đến lúc đó cho dù là thập tinh cường giả cũng có thể một trận chiến.”

Giữa thiên địa đột nhiên túc yên tĩnh trở lại.

Hai người tựa hồ đồng thời cảm ứng được cái gì.

Một loại vô hình từ trường trong hư không lưu động, cái này thanh tịnh như gương thế giới bên trong, nổi lên một tia gợn sóng.

Dương Thanh Huyền nói: “Lại có tạp ngư đến đây, lần này không biết có phải hay không là gây chuyện.”

Quỷ Tàng nói: “Bên ngoài bố trí không ít cao thủ, có thể dạng này lặng yên không tiếng động tiến đến, sợ là thực lực không tầm thường.”

Hai người đang khi nói chuyện, mấy đạo thân ảnh liền rơi ở phía xa, lại sau đó liền xuất hiện tại hai người bên cạnh thân.

Hết thảy chín người, đều là mặt mũi lãnh khốc, toàn thân mang theo cực sát khí mãnh liệt.

Mà lại một người trong đó đúng là thập tinh Thiên Giới!

Dương Thanh Huyền ánh mắt quét qua, nói: “Chư vị đây là...”

Cái kia tên thập tinh Thiên Giới quát: “Đến giết ngươi!”

Lúc nói chuyện, một đến lãnh nguyệt giống như quang mang liền từ hắn lòng bàn tay chảy ra, huyễn hóa thành một thanh lưỡi dao, trực tiếp hướng Dương Thanh Huyền bổ tới.

“Chém!”

“Xùy!”

Quang Âm Thiên sát na ở giữa bị chém thành hai khúc.

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng tàn ảnh đồng thời vỡ vụn.

Hai người đều ngay lập tức tránh thoát công kích, biến mất ở tại chỗ.

Lần nữa xuất hiện thời điểm cũng đã là hợp thể trạng thái, chiến kích tại tay, một chiêu chấn động cửu tiêu hướng cái kia thập tinh Thiên Giới bổ tới.

“Hợp Thể Thuật?”

Thập tinh Thiên Giới song đồng co rụt lại, lập tức minh bạch, lãnh đạm nói: “Quả nhiên có chút bản lĩnh, nhưng bất quá là một chút mạt mánh khoé.”

Hắn thân ảnh nhoáng một cái, ngân quang trong hư không chớp động, sau đó một lưỡi đao lại bổ tới.

“Bành!”

Hai kiện binh khí va chạm vào nhau phía dưới, cái kia bạc lưỡi đao lại trực tiếp vỡ vụn ra.

Cái này tên thập tinh Thiên Giới sắc mặt đại biến, bỗng nhiên lui mấy bước, nhìn lấy tay mình tâm, có đạo đạo vết máu, “Quả nhiên là ghê gớm thần binh lợi khí, có thể bổ ra cổ cấm, liền liền Lý Vân Tiêu cũng ngấp nghé.”

Dương Huyền Tàng quát: “Các ngươi đến cùng là ai?”

Hắn nhìn ra được, những này người là thật muốn giết hắn, cùng Nam Viêm Địch những người kia hoàn toàn khác biệt.

Cái này tên thập tinh Thiên Giới cười lạnh nói: “Người sắp chết, chưa cần thiết phải biết! Bên trên.”

Hắn tay phải vồ một cái, lần nữa ngưng tụ ra một thanh bạc lưỡi đao, cường công mà bên trên.

Mặt khác tám người phi tốc vị trí chạy, quay chung quanh tại Dương Huyền Tàng bốn phía, riêng phần mình thi triển thần thông, muốn đem vây khốn.

“Ngươi có còn hay không là Nhân tộc người?”

Dương Huyền Tàng quơ chiến kích, lấy thủ làm công, nháy mắt cùng chín người này hoà mình.

Cái kia tên thập tinh Thiên Giới quát: “Ngươi chưa cần thiết phải biết.”

Dương Huyền Tàng nhíu mày lại, nhìn đến đối phương là sẽ không nói, chính mình cũng liền lười hỏi lại, toàn tâm toàn ý nghênh địch.

Trên người hắn đạo thể quang mang thôi động đến cực hạn, vừa đánh vừa lui, chín người kia trong lúc nhất thời còn không làm gì được hắn.

Cái kia tên thập tinh Thiên Giới sắc mặt đại biến, quát: “Mau giết! Nơi này sợ có Nhân Hoàng lưu lại cấm chế, một khi bị Nhân hoàng phát giác, chúng ta liền xong đời.”

Chín người sắc mặt đều cực kỳ khó coi, tại bọn họ nghĩ đến một tên chín sao Thiên Giới trung giai võ tu, bất quá là dễ như trở bàn tay, làm sao cũng sẽ không nghĩ tới muốn đánh lâu như thế, hơn nữa còn đánh mãi không xong.

Chuyện gì xảy ra? Tiểu tử này rõ ràng chỉ là chín sao Thiên Giới hậu kỳ mà thôi a!

Chính mình trong chín người, không chỉ có thập tinh Thiên Giới sơ giai, còn có một vị chín sao Thiên Giới đỉnh phong, một vị hậu kỳ, nhị vị sơ kỳ, còn có bốn vị tám sao Thiên Giới.

Thấy thế nào cũng hẳn là đem hắn giây mới đúng, làm sao sẽ đánh mãi không xong?

Chín người càng đánh càng nóng vội.

Rất nhanh liền phát hiện, Dương Huyền Tàng căn bản không là bình thường chín sao Thiên Giới hậu kỳ, không chỉ có thần thể cường hoành doạ người, mà lại lực công kích thậm chí đạt đến thập tinh trình độ.

“A!” Ngay tại chín người lo lắng thời điểm, một đạo tiếng kêu thảm thiết truyền đến.

Một tên tám sao Thiên Giới bị Dương Huyền Tàng trực tiếp chém thành hai nửa.

Còn lại tám người, kinh sợ phía dưới càng là đỏ mắt, phát cuồng vây công.

Dương Huyền Tàng không vội, trầm ổn ứng đối, vừa đánh vừa lui.

Trên thực tế lấy kinh nghiệm chiến đấu của hắn, ở xa tám người này phía trên, chỉ cần vững vàng, không nói đem tám người dần dần đánh bại, chí ít mình có thể đứng ở thế bất bại.

Cũng không lâu lắm, lại một tên tám sao Thiên Giới bị hắn đánh chết.

Cái này một cái, còn lại hai tên tám sao Thiên Giới đều luống cuống, cái kia bị đánh chết hai người thực lực cùng bọn họ không kém bao nhiêu, đều không có kịp phản ứng liền trực tiếp chết rồi.

Hai người một cái kinh hồn táng đảm, chậm rãi rời khỏi vòng chiến, đứng ở đằng xa phóng thích công kích từ xa, không dám áp sát quá gần. Nhưng bọn họ công kích liền Dương Thanh Huyền vòng phòng ngự đều vào không được.

Còn lại năm người trong lòng đều là một trận hoảng sợ, tiểu tử này đến cùng là tu luyện thế nào?

Cái kia tên thập tinh Thiên Giới càng là gấp đến độ đầu não ngất đi, mắng to: “Không cần làm vô vị chống cự! Thúc thủ chịu trói đi, chúng ta có thể cho ngươi một cái toàn thây.”

Vừa dứt lời, một đạo kích quang như mới tháng, xẹt qua đỉnh đầu của hắn, kém chút bổ vào trên mặt hắn, dọa đến hắn khẽ run rẩy, toàn thân mồ hôi lạnh.

Không còn dám phân tâm nói lung tung.

Cái kia tên chín sao Thiên Giới đỉnh phong cường giả vội la lên: “Đại nhân, lại giết không được hắn, sợ sẽ kinh động chỉ dương thành người, đến lúc đó phiền phức liền lớn, không bằng chúng ta trước tiên lui?”

Cái kia tên thập tinh Thiên Giới do dự, thấy Dương Huyền Tàng vững như Thái Sơn, cuối cùng cắn răng một cái, quát: “Lui!”

Cơ hồ tất cả mọi người đều có loại như trút được gánh nặng cảm giác, quay người liền hướng nơi xa bay vút đi.

“Muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, coi ta là mới tới thượng giới dễ bắt nạt sao?” Dương Huyền Tàng thân ảnh lóe lên, chiến kích trực tiếp bổ về phía đi được chậm nhất cái kia một người.

Là một tên chín sao Thiên Giới sơ giai cường giả, hoảng sợ cảm giác được khí tức tử vong giáng lâm, đột nhiên quay đầu một chiêu đánh tới.

Kịch liệt va chạm phía dưới, chiêu thức của hắn liền bị kích quang chém nát, cả người cũng bị một bổ hai nửa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 3325: Phát Huy Một Chút Nhiệt Lượng Thừa

Dương Huyền Tàng thân ảnh lắc lư dưới, lại đến một tên khác chín sao Thiên Giới sau lưng, một kích liền bổ xuống.

Cái kia tên chín sao Thiên Giới ra sức chống cự, nhưng y nguyên như cọc gỗ, bị một bổ hai nửa.

“Chi!” Còn lại mấy người, trừ cái kia tên thập tinh Thiên Giới bên ngoài, đều là bị hù hồn bất phụ thể.

Dương Huyền Tàng tựa như là tử thần, như bóng với hình.

Bọn họ còn chưa chạy ra Quang Âm Thiên, cái kia hai tên tám sao Thiên Giới cũng bị bổ chết rồi.

Chỉ còn lại hai người, chín sao Thiên Giới đỉnh phong cùng thập tinh Thiên Giới sơ giai.

Khi Dương Huyền Tàng đuổi kịp cái này tên chín sao Thiên Giới đỉnh phong võ tu thời điểm, cái kia tên thập tinh Thiên Giới sơ giai cũng ngừng lại.

Bọn họ biết đã không có cách nào chạy, căn bản là chạy không thoát.

Trong hai người tâm một trận sợ hãi, từ Dương Huyền Tàng hiện tại biểu hiện ra tính bền dẻo bên trên nhìn, trước đó động thủ, hắn căn bản cũng không có tận toàn lực a.

Đây là chín sao Thiên Giới hậu kỳ sao?

Cái kia tên chín sao Thiên Giới đỉnh phong võ tu khiêng một thanh to lớn đồng chùy, sắc mặt dị thường khó coi, “Khó trách Nhân tộc sẽ vì ngươi mở ra tiểu thần kiếp, quả nhiên có phi phàm chỗ.”

Dương Huyền Tàng mặt mang nghi ngờ, “Lời nói này, giống như ngươi không phải nhân tộc?”

Cái này tên chín sao Thiên Giới đỉnh phong võ tu quát lên: “Lên! Không phải hắn chết, chính là chúng ta vong!”

Đồng chùy lập tức vung vẩy xuống tới, hướng Dương Huyền Tàng đập tới.

Một mảnh to lớn quang huy trên chùy nở rộ, bao phủ toàn bộ phạm vi chi địa. Bầu trời cùng đại địa tại một chùy này phía dưới, đều vỡ nát phân ly.

Cái kia tên thập tinh Thiên Giới cũng nháy mắt xuất thủ, phối hợp cái này tên chín sao Thiên Giới đỉnh phong võ tu, một vệt ánh sáng lưỡi đao chém vỡ hư không.

Dương Huyền Tàng sắc mặt biến hóa, hai người này ôm hẳn phải chết ý chí, phát huy được sức chiến đấu liền không giống lúc trước.

Cái này hai chiêu phối hợp phía dưới, lại để hắn không có thể ngăn cản.

“Đạo Hoán Bộ!”

Dương Huyền Tàng thân ảnh một cái lắc lư, trực tiếp hiện lên tia sáng kia lưỡi đao, liền xuất hiện ở tên này thập tinh Thiên Giới võ tu trước mặt, một chiêu Sát Na Sinh Diệt bổ xuống.

Thiên Trảm Thất Thức cùng Sát Na Sinh Diệt tại hắn kế thừa Ân Võ Vương Lục Đạo Bất Phôi Tướng về sau, cũng dần vào đạo cảnh giới.

Toàn lực thi triển đi ra, cùng đạo pháp không khác.

Hắn liên tiếp hai chiêu đạo pháp, trực tiếp làm cho đối phương mắt choáng váng.

Nhưng võ tu bản năng ý thức được tử vong giáng lâm, suốt đời tiềm năng nháy mắt bạo phát đi ra, liều chết tránh chuyển động thân thể, nhưng vẫn là chậm một bước, bị cái kia chiến kích gọt trên vai phải, liền mang cánh tay cùng mảng lớn thịt toàn bộ gọt sạch.

“A!”

Cái này tên thập tinh Thiên Giới võ tu lộ ra vẻ thống khổ.

Đại lượng lực lượng cùng huyết khí xói mòn, sắc mặt nháy mắt trắng bệch.

Dương Huyền Tàng rèn sắt khi còn nóng, lại là một bộ Thiên Trảm Thất Thức tiếp liền thi triển, hóa làm lít nha lít nhít kích ảnh bao phủ lên đi, bức cái này tên thập tinh Thiên Giới không ngừng né tránh, lâm vào nguy hiểm chi cảnh.

Cái kia tên chín sao Thiên Giới đỉnh phong hét lớn một tiếng, đáng sợ khí kình từ trong cơ thể tán phát ra, thân thể bành trướng một lần, hai tay vung lên đại chùy, liền đánh tới hướng Dương Huyền Tàng.

“Hừ, quả nhiên nổi danh đường.”

Dương Huyền Tàng cười lạnh một tiếng, cái này tên võ tu khuôn mặt, cùng trên thân khí kình, đều phát sinh biến hóa vi diệu.

Đặc biệt là cỗ lực lượng này, hắn đã từng cảm ứng qua.

Chính là tại con kia thanh đồng trên cái rương.

Hắn hoàn toàn không tránh, hai tay chấp kích, một chiêu Nhất Khí Chấn Cửu Tiêu, đối diện đối với vỗ tới.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ lực lượng tại không trung chạm vào nhau, một đạo có thể áp sập sơn hà, chấn vỡ vạn cổ, một đạo có thể chém chết hết thảy, bổ ra tinh thần.

Giữ lẫn nhau bất quá sát na.

Đồng chùy chi lực liền ầm vang bị đánh mở.

“A!.” Cái kia tên chín sao Thiên Giới kêu thảm một tiếng, cả người bị đánh bay ra ngoài.

Dương Huyền Tàng một khi đắc thủ, cũng không truy kích, mà là quay người tiếp tục bổ về phía cái kia tên thập tinh Thiên Giới võ tu.

Có thể là đạo tâm băng, chỉ là mấy chiêu, liền đem cái này tên võ tu tay trái cũng chém tới, mấy đạo kích quang đánh vào trong cơ thể, đem hắn kinh mạch triệt để đánh phế.

Đến tận đây, vây giết Dương Huyền Tàng chín người, bảy chết hai phế.

Dương Huyền Tàng đem hai người ném cùng một chỗ, “Nói đi, tại sao muốn giết ta? Là ai phái các ngươi tới?”

Hai người đều là sắc mặt trắng bệch, trong mắt một mảnh tro tàn chi sắc.

Dương Huyền Tàng nói: “Thật muốn ta động thủ lục soát các ngươi hồn phách?”

Cái kia tên chín sao Thiên Giới đỉnh phong võ tu run run dưới, hung tợn nhìn hắn chằm chằm, “Nói cho ngươi cũng không sao.”

Hắn lấy ra một cái hình tròn tiểu cầu đến, kéo tại lòng bàn tay, óng ánh sáng long lanh, phảng phất trong suốt, chỉ là bên trong thỉnh thoảng hiện lên mấy đạo quang màu.

Dương Huyền Tàng kinh ngạc phía dưới, hắn liền đem cái này tiểu cầu trực tiếp bóp nát, “Phanh” một tiếng vang nhỏ, liền hóa làm vô số thải sắc óng ánh mang tán đi, mười phần lộng lẫy.

Dương Huyền Tàng cau mày nói: “Đây là cái gì?”

“Ha ha.”

Cái kia tên chín sao Thiên Giới đỉnh phong võ tu cười như điên, tựa hồ thập phần vui vẻ, “Đây là ẩn chứa vị diện chi lực hình ảnh cầu, vừa rồi ta chỗ chiến đấu hết thảy, ngươi biểu hiện ra hết thảy, tất cả đều bị truyền tống về đi.”

Dương Huyền Tàng sắc mặt đại biến, đột nhiên nói: “Ngươi quả nhiên không phải nhân tộc người, thâm không dị tộc!”

Hắn vừa rồi từ trên người người này cảm nhận được lực lượng, chính là thanh đồng trên cái rương cổ cấm chi lực, đến tự với thâm không dị tộc.

Cái kia võ tu cười lạnh nói: “Dù sao sớm muộn sẽ bị ngươi phát hiện, ta liền đường đường chính chính thừa nhận.”

Dương Huyền Tàng đối với cái kia tên thập tinh Thiên Giới võ tu hỏi: “Ngươi cũng vậy sao?”

Cái kia tên chín sao Thiên Giới võ tu châm chọc nói: “Hắn là các ngươi Nhân tộc người, thiên trì thành trưởng lão, làm sao ngươi không biết?”

Dương Huyền Tàng sắc mặt rét lạnh xuống tới, “Đã là tộc ta, vì sao muốn phản bội?”

Cái này tên thập tinh Thiên Giới sắc mặt dị thường khó coi, cả giận nói: “Muốn giết cứ giết, hỏi nhiều như vậy làm cái gì?”

“Ai nha, một tên phản đồ còn như thế lẽ thẳng khí hùng.”

Dương Huyền Tàng cũng là bó tay rồi.

Cái kia tên chín sao Thiên Giới võ tu cười nói: “Ha ha, hỏi ngu xuẩn như vậy, còn không phải bởi vì lợi ích. Lần này đại chiến các ngươi thua không nghi ngờ, chử trưởng lão bất quá là kẻ thức thời mới là tuấn kiệt.”

Dương Huyền Tàng thở dài: “Ai, ta hiểu được.”

Hắn nhẹ nhàng vung lên chiến kích, một đạo quang mang bổ trên người hai người, đem bọn họ sau cùng một điểm lực lượng cũng chém tới, nhưng vẫn chưa lấy tính mệnh của bọn hắn.

Hai người đều là ngạc nhiên, cái kia tên chín sao Thiên Giới võ tu nói: “Ngươi không giết chúng ta?”

Dương Huyền Tàng nói: “Hai người các ngươi tu được như vậy cảnh giới cũng không dễ dàng.”

Cái kia tên chín sao Thiên Giới nghe vậy, tâm hoa nộ phóng, “Ngươi đối với chúng ta động lòng trắc ẩn? Chỉ cần ngươi có thể bỏ qua ta, ta có thể bảo đảm ngươi tại trong trận này bình an vô sự, thậm chí gia nhập chúng ta Thánh tộc.”

Dương Huyền Tàng lắc đầu nói: “Ngươi hiểu nhầm ta ý tứ. Hai người các ngươi tu được như vậy cảnh giới không dễ dàng, trong tộc ta cần phải có không ít luyện thi đại nhân, đem ngươi nhóm đưa qua luyện thành lợi hại thi thể, cũng có thể ở sau đó đại chiến bên trong phát huy một chút nhiệt lượng thừa, so như vậy vô duyên vô cớ chết mất tốt.”

Hai người nghe vậy, kinh dị phía dưới cũng bắt đầu chửi ầm lên, “Ngươi chết không yên lành!”, “Chưa từng gặp ngươi như vậy ác độc người.”, “Thiện hữu thiện báo, ác hữu ác báo, ngươi không được chết tử tế!”, “Cẩn thận sinh nhi tử không có P- mắt!”

Dương Huyền Tàng đem hai người trực tiếp đánh bất tỉnh, thu vào trong túi trữ vật, sau đó hóa làm một đạo quang mang mà đi, ly khai Quang Âm Thiên.

Chương 3326: Chọn Lựa Danh Sách, Khôi Lỗi Quân Đoàn

Quang Âm Thiên bên ngoài thủ vệ quả nhiên đã chết hết.

Dương Thanh Huyền tìm tới Nhiêu Nghị về sau, mới biết được trong khoảng thời gian này chuyện phát sinh.

Mà vây giết hắn chín người, chính là gần nhất truy nã trên danh sách bài danh phía trên chín người.

Nhiêu Nghị nghe xong Dương Thanh Huyền giảng thuật về sau, trợn mắt hốc mồm, kinh ngạc nói: “Ngươi ý nghĩ quả nhiên không sai, ta biết mấy vị luyện thi đại năng, hai cái này thân thể bọn họ nhất định sẽ thích. Lập tức trọng yếu nhất chính là, thân phận của ngươi đã tại thâm không dị tộc bên trong bại lộ, việc này vạn phần trọng đại, ta hiện tại lập tức đi bẩm báo Nhân Hoàng, ngươi nếu không theo ta cùng đi?”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, liền cùng nhau đi theo.

Sau đó không lâu, liền nhìn thấy Nhân Hoàng, đem Quang Âm Thiên một chuyện báo cáo.

Nhân Hoàng cười nói: “Ta đã sớm biết được có thâm không dị tộc thám tử tại lãnh địa bên trong, lần này tuần sát lãnh địa, đánh giết thám tử cùng phản đồ vì đó một, chấn nhiếp quần hùng vì đó hai, động viên chuẩn bị chiến đấu vì đó ba. Những chỗ kia truy nã người tất cả đều là cá lọt lưới, nghĩ không ra tại ngươi cái này bị một mẻ hốt gọn.”

Nhiêu Nghị nói: “Chính là, tiêu trừ một cọc to lớn tai hoạ ngầm. Nhưng Dương Thanh Huyền tin tức đã bị dị tộc toàn bộ được biết, này quá mức nguy hiểm.”

Nhân Hoàng trầm tư một cái, khoát tay áo, ra hiệu Nhiêu Nghị lui ra.

Nhiêu Nghị sau khi đi, chỉ còn lại Nhân Hoàng cùng Dương Thanh Huyền hai người.

Nhân Hoàng cái này mới nói ra: “Thâm không dị tộc sẽ có chủ ý với ngươi, đích thật là ta cân nhắc không chu đáo. Nơi này có một phần danh sách, ngươi trước nhìn một cái.”

Phất tay phía dưới, một đạo ngọc giản bay đi.

Dương Thanh Huyền tiếp nhận, thần thức quét qua, lấy làm kinh hãi, nói: “Trong này là...”

Nhân Hoàng nói: “Cái này năm mươi người là tinh chọn lựa ra, ta dự định từ bên trong tuyển ra chín vị, cùng ngươi cùng một chỗ tiến vào tiểu thần kiếp. Nguyên bản danh sách ta không sai biệt lắm định, nhưng đột nhiên xuất hiện chuyện này, ta nghĩ để ngươi đến tuyển mặt khác chín người.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta đối với những người này tất cả đều không quen, Nhân Hoàng đại nhân định đoạt liền có thể.”

Nhân Hoàng cười nói: “Tất cả đều là làm trợ thủ của ngươi, đương nhiên phải hợp ngươi tâm ý mới được. Trong này có toàn bộ của bọn họ tin tức, bao quát tu vi, tính cách, thần thông võ kỹ chờ chút, tương đối toàn diện. Ngươi không cần có bất kỳ băn khoăn nào, tuyển ra ngươi nhận là thích hợp liền có thể.”

Dương Thanh Huyền có chút khó xử, nhưng Nhân Hoàng khăng khăng để hắn tuyển, cũng chỉ được đáp ứng, nói ra: “Không nói phần danh sách này, ta có thể từ trong bằng hữu chọn lựa?”

Nhân Hoàng nói: “Cùng ngươi cùng một chỗ phi thăng lên tới những người kia? Hoàn toàn chính xác từng cái thực lực đều không tầm thường, nếu là có ngươi cảm thấy tốt, có thể cùng nhau mang đến, nhưng nhân số không cần vượt qua năm người. Cái này phần danh sách bên trong cũng tuyển chín người ra, nếu không bọn họ sẽ nháo lật trời.”

Dương Thanh Huyền đại hỉ, vội vàng nói tạ.

Nhân Hoàng lại nói: “Không cần cám ơn, ta lần này tiểu thần kiếp mở ra, nguyên bản là vì ngươi chuẩn bị. Hiện tại lá bài tẩy của ngươi toàn bộ bại lộ tại thâm không dị tộc trong tay, đích thật là một kiện vô cùng nguy hiểm sự tình. Nhưng trong thời gian ngắn muốn làm ra to lớn cải biến, đã là không thể nào. Ngươi có tiếp không sờ qua khôi lỗi chi thuật?”

Dương Thanh Huyền nói: “Hiểu sơ một hai, nhưng cũng không tinh thâm.”

Nhân Hoàng nói: “Năm đó ta tại Bất Chu sơn tu luyện, đã từng luyện chế qua một bộ uy lực to lớn khôi lỗi, về sau đạt được chí tôn chính quả về sau, lại đem bọn họ tăng lên một lần. Nhưng những năm gần đây, lại không có tìm được xuất thủ cơ hội, những này trở về cũng liền để đó không dùng tại trong tay, hiện tại ta đem bọn họ ban cho ngươi, có thể trong khoảng thời gian ngắn đề thăng lực chiến đấu của ngươi.”

Dương Thanh Huyền lòng đầy nghi hoặc, khôi lỗi lực lượng đều cực kì có hạn, đặc biệt là đến hắn trình độ này, căn bản không phát huy được cái tác dụng gì.

Nhưng ý nghĩ về ý nghĩ, vẫn là không có nói ra, ôm quyền nói: “Đa tạ Nhân Hoàng đại nhân.”

Nhân Hoàng lấy ra một cái vòng tay, hoài niệm giống như nhìn liếc mắt, liền ném cho Dương Thanh Huyền, “Đoạn này thời gian ngươi liền hảo hảo lĩnh hội nó đi, còn có trước đó cho ngươi tài nguyên, bên trong cũng không ít đồ tốt, sẽ đối với ngươi trợ giúp cực lớn.”

Dương Thanh Huyền nói lời cảm tạ về sau, liền rời đi Nhân Hoàng Cung, hồi Quang Âm Thiên.

Hắn lấy ra cái kia danh ngạch ngọc giản, cẩn thận tra nhìn.

Bên trong năm mươi người, hơn phân nửa đều tại thập tinh Thiên Giới phía trên.

Không khỏi khiến hắn líu lưỡi.

Nhìn đến đời sơ sinh đại vũ trụ bên trong, quả nhiên thập tinh nhiều như chó, nhưng nhiều như vậy thập tinh Thiên Giới, chí tôn cũng chỉ có ba vị.

Có thể thấy được cái này đạo thiên hố vượt qua độ khó, sợ đã là không thể tưởng tượng.

Hắn nhìn kỹ hạ cái này năm mươi người tư liệu, đều là dị thường ưu tú, mà lại thực lực mạnh mẽ, Lam Hiểu cũng tại trong đó.

Nếu là cái này năm mươi người biết mình quyền quyết định rơi vào Dương Thanh Huyền trong tay, sợ là sớm đã chen vỡ Quang Âm Thiên môn.

Hắn nhìn kỹ mấy canh giờ, thông qua các loại so sánh, cuối cùng tuyển định chín người.

Trong đó có nhị vị thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, Nam Viêm thế gia Nam Viêm Chân Đao cùng Thương gia Thương Bắc Đấu.

Còn lại sáu người đều là thập tinh Thiên Giới các loại giai đoạn.

Còn có chính là Lam Hiểu chín sao Thiên Giới đỉnh phong.

Bên trong có sáu cái danh sách là đã vạch ra tới, Dương Thanh Huyền cũng không có sửa đổi, chỉ là trên cơ sở này tăng lên ba người.

Sau đó hắn lại bắt đầu suy nghĩ chính mình năm cái danh ngạch, Hồng Lâm cùng Hồng Tiêu có thể đi theo, Đế Ất cùng Hàng Trần có thể đi theo, còn một người...

Hắn cân nhắc đến La Thanh Vân, nhưng La Thanh Vân theo Vi Thanh mấy người đi hướng chúng thánh điện, cũng không biết phải chăng là nguyện nhập tiểu thần kiếp, hay là có những an bài khác.

Chỉ có thể đến lúc đó lại xác định.

Dương Thanh Huyền lấy ra Nhân Hoàng cho vòng tay của hắn, giải khai phía trên yếu ớt cấm chế, thần thức dò vào trong đó, không khỏi sửng sốt một chút.

Bên trong dĩ nhiên là lít nha lít nhít khôi lỗi, có hơn vạn nhiều!

Mỗi một cái đều cuốn rúc vào một đoàn nhỏ kim quang bên trong, hắn thần niệm khẽ động, liền có mấy đạo kim quang bay ra, trực tiếp tại phía trước hóa làm khôi lỗi.

Là ba cái binh hình người, thân thể không đồng nhất, còn có hai cái mãnh hổ giống nhau kim loại khôi lỗi thú, mặt khác thì là một chiếc chiến xa hình thái đồ vật.

Chẳng lẽ những khôi lỗi này là một cái quân đoàn?

Dương Thanh Huyền lại phóng xuất ra trên trăm đạo kim quang, toàn bộ hiển hóa ra ngoài, quả nhiên là hình thái khác nhau, nhưng lấy binh hình làm chủ, mà binh hình lại chia làm sáu bảy chủng loại hình, có hình thể to lớn, có dáng người mảnh khảnh, có cầm trong tay lưỡi dao, cũng có vai gánh chùy.

Ngoài ra còn có đại lượng mãnh thú hình thái khôi lỗi, hai chân, ba chân, bay, không đồng nhất mà nói.

Hiện tại hắn cơ bản có thể xác định, đích thật là một cái quân đoàn.

Mà lại những khôi lỗi này chất liệu mười phần thật thà chất phác.

Dương Thanh Huyền tiện tay điểm ra một vệt kim quang bắn ra ngoài, “Phanh” một tiếng đánh vào một tên binh trên bờ vai, đem cái kia tên binh đánh bay ra ngoài.

Nhưng trên bờ vai chỉ là xuất hiện một cái thiêu đốt hố sâu, cũng không có kích xuyên.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, hắn vừa rồi một kích kia có bao nhiêu sức lực, chính mình nội tâm hết sức rõ ràng, sợ là tám sao Thiên Giới cũng phải bị đánh xuyên trọng thương.

Mà cái này binh chỉ là bị đẩy lui!

Đồng thời khôi lỗi cùng người không giống nhau, có thể không hạn chế gia nhập chiến đấu, thẳng đến mình bị triệt để đánh phế phẩm.

Hắn không khỏi hút khẩu hơi lạnh, thấy lạnh cả người từ lưng phun lên não đỉnh, nếu là cái này hơn vạn khôi lỗi đồng thời tác chiến...

Hắn toàn thân run run một cái, biết chính mình đại phát, lần này thật là đạt được bảo vật.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3327: Tiên Liên Chi Chủ

Hắn đem còn lại khôi lỗi toàn bộ phóng xuất ra, lập tức lan tràn ra ngoài, ở đây mênh mông Quang Âm Thiên bên trong, lít nha lít nhít đứng một mảnh.

Đếm, hết thảy 12623 cái.

Trong đó còn có chút khôi lỗi hình thể to lớn, dùng chất liệu cũng cùng phổ thông khôi lỗi không giống nhau, còn có một số đúng là sâu kiến khôi lỗi, chỉ có lớn chừng bằng móng tay, dùng trong suốt vật liệu chế thành, lơ lửng trong hư không.

Dương Thanh Huyền có loại dự cảm, nếu là cái này hơn một vạn cái khôi lỗi hắn đều có thể tùy tâm sở dục thao tác, cho dù là nửa bước chí tôn, cũng phải bị đánh thành cặn bã.

Dương Thanh Huyền dùng Hỏa Nhãn Kim Tinh cẩn thận nhìn lại, phát hiện những khôi lỗi này trừ thân thể chất liệu chờ khác biệt ra, mỗi một cái đều là tựa hồ lấy danh tự, mà lại nhiều lấy một chữ cùng hai chữ làm chủ.

Tỉ như cao nhất tôn kia khôi lỗi, tại thể nội nơi trái tim trung tâm có một cái “Thái” chữ, một tàu chiến hạm giống như khôi lỗi, tại nhỏ xíu địa phương có “Lên xe” hai chữ, mà một con ong mật giống như khôi lỗi, một cái trong mắt có cái “Tất” chữ, chờ chút không đồng nhất mà nói.

Khôi lỗi xuất tẫn về sau, vòng tay bên trong còn có một vệt kim quang, là một cái ngọc giản.

Dương Thanh Huyền lấy ra, dùng thần thức quét qua, bên trong lít nha lít nhít tin tức, tất cả đều là về những khôi lỗi này.

Mà lại kỹ càng đến mỗi một cái khôi lỗi luyện chế cùng vật liệu, cùng ưu hơi dài ngắn, còn có điều khiển phương pháp.

Dương Thanh Huyền một cái liền tê cả da đầu, cái này hơn một vạn khôi lỗi điều khiển phương pháp thế mà không giống nhau, mồ hôi lạnh ướt đẫm lưng hắn, "Chẳng lẽ Nhân Hoàng thi triển những khôi lỗi này thời điểm, mỗi một bộ khôi lỗi đều là tinh vi thao tác?"

Dương Thanh Huyền tiếp tục thuận theo ngọc giản xem tiếp đi, rất nhanh liền xác nhận nội tâm của hắn chỗ nghĩ, một cỗ không chịu thua kình xông tới, tự nghĩ nói: "Đã Nhân Hoàng có thể làm được, cái kia ta cũng có thể."

Hắn lập tức chìm xuống tâm, chuyên tâm tu luyện trong ngọc giản ghi lại khôi lỗi điều khiển thuật.

...

Luân Hồi Thiên Cung.

Một tòa bạch ngọc xây thành tế đàn, trong suốt bóng loáng, liền thành một khối, không có bất luận cái gì hoa văn trang sức.

Có tám người ngồi xếp bằng với tế đàn vòng 1 thành một vòng, đã nắm chắc tháng thời gian, cũng chưa hề đụng tới.

Mỗi người trên tay bóp lấy đồng dạng quyết ấn, chỉ có một người riêng biệt khác biệt.

Chính là Huyền Thiên Cơ cùng bảy vị Phạm tộc người.

Phạm Tâm, Phạm Vô, Phạm Y, Phạm Thanh, Phạm Du, Phạm Chiến, Phạm Nguyệt.

Tại bảy người ở giữa, là hai đạo âm dương quang huy, tại tương hỗ vờn quanh, hình thành sinh sôi không ngừng đồ án.

Bên trong có một bộ ám chi vật, yểu yểu tối tăm, chẳng biết là gì.

Bỗng nhiên, nơi xa hư không bên trong quang mang chớp động, một bóng người đi tới, mấy cái chớp động dưới, liền đến tế đàn bên trên.

Người này áo trắng phần phật, mặt ngậm mỉm cười, chỉ là Huyền Thiên Cơ một đạo phân thân, đi thẳng tới Huyền Thiên Cơ trước mặt, liền trở về bản thể.

Huyền Thiên Cơ hai mắt đột nhiên sáng lên, nói: “Thời gian không sai biệt lắm.”

Bảy người đều là mở hai mắt ra, mặt lộ vẻ vẻ mặt ngưng trọng.

Huyền Thiên Cơ nói: “Từ giờ trở đi, về sau mấy mảnh tháng thời gian, đều là thiên đạo tương giao dễ dàng khuấy động thời điểm, chúng ta bắt đầu đi.”

Bảy người lẫn nhau nhìn liếc mắt, bọn họ nằm mơ có nghĩ đến hay không, sẽ có một ngày như vậy, bảy người bàn ngồi cùng một chỗ cộng sự.

Huyền Thiên Cơ lên cái thủ ấn, bảy người lần lượt kết ấn.

Ở giữa đoàn kia quang huy một cái trở nên sáng lên, bên trong u ám đồ vật, đúng là một đóa không có chút nào linh khí, héo tàn về sau đĩa tuyến, mỗi một tấc đều khô héo, sinh khí không chút nào tồn.

Nhưng theo tám người kết ấn, xoay quanh ở chung quanh cái kia hai đạo âm dương quang huy một cái bị hút vào.

Đĩa tuyến bắt đầu xuất hiện nhất định sáng bóng.

Phạm Tâm bảy người đều là tâm thần chấn động, trong mắt các loại phức tạp thần sắc.

Một cỗ kỳ dị lạc ấn lực lượng trên người bảy người hiển hiện, sau đó đĩa tuyến bên trên dần hiện ra các loại phù văn, phảng phất muốn khôi phục sinh cơ.

Trong bảy người tâm hiện ra cảm giác cổ quái, giống như là có loại đồ vật từ trong cơ thể bị rút lấy ra ngoài, hút vào đĩa tuyến bên trong, nhưng muốn nói cụ thể là cái gì, nhưng lại cảm ứng không ra.

Lúc này, Phạm Y chấn động trong lòng, kinh hãi nói: “Đây là...”

Tại cái kia đĩa tuyến bên trên, mơ hồ hiện ra một thân ảnh hùng vĩ, ngồi xếp bằng trên đó, hai tay nắm ở đan điền chỗ, chậm chạp xoay tròn.

Thân ảnh này chỉ là một đạo tàn ảnh, lại cho người ta một loại nguy nga như núi cảm giác, càng có rung động lòng người khí tức truyền ra.

Bảy người đều trong lòng chấn động mãnh liệt.

Thân ảnh này bên trong có một loại sức mạnh tựa hồ cùng bọn họ cùng một nhịp thở, thậm chí là vận mệnh tương liên.

Huyền Thiên Cơ trong ánh mắt tinh mang chớp động, nhìn xem đạo thân ảnh kia, im lặng không nói.

Phạm Tâm trầm giọng nói: “Người này chính là Mẫu Liên chủ nhân?”

Huyền Thiên Cơ nhẹ gật đầu, nói: “Hắn đã từng là một vị là nhân vật có tiếng tăm lừng lẫy, sau khi ngã xuống, một thân tu vi cùng đạo pháp, võ lực cùng áo nghĩa, đều bị trái tim thu nạp, sau hóa làm Diệu Pháp Liên Hoa, cũng chính là các ngươi Sáng Thế Mẫu Liên.”

Bảy người đều ngừng thở, người này vô luận là khí tức vẫn là thân phận, đều cho bọn họ mang đến một loại nặng nề uy áp cảm giác.

Tựa như bành trướng biển rộng, mênh mông tinh thần, không thể vượt qua vòm trời.

Huyền Thiên Cơ nói: “Cái này tàn ảnh chỉ là hắn khi còn sống chính quả lạc ấn biến thành, cũng là tiềm ẩn tại thân thể các ngươi bên trong một loại từ trường.”

Phạm Vô cau mày nói: “Nhưng vì cái gì chúng ta từ chưa phát hiện qua?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Bởi vì đây là vượt qua các ngươi nhận biết lực lượng, thậm chí vượt qua các ngươi Mẫu Liên.”

Bảy người đều là im lặng không nói, Phạm Thanh thậm chí muốn hỏi dựa vào cái gì ngươi liền biết?

Nhưng hiển nhiên, Huyền Thiên Cơ thân phận cùng thần bí, vượt qua tưởng tượng của bọn hắn.

Phạm Tâm nói: “Việc này không nên chậm trễ, bắt đầu hiến tế đi.”

Bảy người tiếp tục quyết ấn, đem lực lượng đưa vào cái này Mẫu Liên hài cốt bên trong, cái kia ảm đạm mặt ngoài bắt đầu có quang trạch lưu động, sinh cơ đang từng chút từng chút khôi phục.

Mấy canh giờ về sau, bảy người đều là mồ hôi chảy tiếp lưng, chân nguyên hao tổn to lớn.

Phạm Tâm sắc mặt bạc trắng, trầm giọng nói: “Đều chống đỡ!”

Sáu người khác giữ im lặng, cắn răng chèo chống.

Duy chỉ có Huyền Thiên Cơ thanh thản mà ngồi, hai mắt nhắm nghiền, phảng phất không có bất luận cái gì tiêu hao.

Phạm Vô lạnh hừ một tiếng, mặc dù lòng có không nhanh, nhưng vẫn là cố gắng kết ấn.

Nơi này chỉ có hắn cùng Phạm Tâm là nửa bước chí tôn, mấy người khác đều có thể tiến vào tiểu thần kiếp.

Mà Phạm Tâm vừa vừa bước vào nửa bước chí tôn không lâu, Huyền Thiên Cơ cho hắn điều kiện trao đổi, liền đem cảnh giới của hắn ngắn ngủi áp chế trở về, khiến cho hắn có thể đi vào tiểu thần kiếp.

Nhưng Phạm Vô tại nửa bước chí tôn chờ quá lâu, đã không có biện pháp trở về.

Thời gian một chút xíu trôi qua, Luân Hồi Thiên Cung phía trên, cái kia loại đại đạo như ẩn như hiện cảm giác, mấy người đều có cảm ứng.

Phạm Y chờ tu vi yếu kém mấy người, bắt đầu có chút hoảng hốt, thân thể ngã trái ngã phải, tựa hồ muốn duy trì không được.

Phạm Tâm vội la lên: “Còn chưa tốt sao?”

Huyền Thiên Cơ mở mắt ra, nhìn liếc mắt cái kia Sáng Thế Mẫu Liên, tại mấy người lực lượng tẩm bổ dưới, đã kinh biến đến mức lấp đầy sinh cơ, bên trong ẩn chứa năng lượng to lớn.

Hắn nói: “Tốt tốt, sớm liền tốt, năng lượng đã sớm vượt qua.”

“Cái gì?!”

Bảy người tất cả giật mình, lập tức giận dữ.

Phạm Tâm ánh mắt lóe lên tàn khốc, cả giận nói: “Ngươi đây là ý gì? Đã sớm vượt qua, không nói cho chúng ta?”

Mấy người khác càng là cảnh giác lên, sợ hắn đột hạ sát thủ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3328: Kiếp Ba Xuất Hiện

Huyền Thiên Cơ kinh ngạc nói: “Các ngươi vừa mới hỏi ta nha, trước đó không hỏi đi?”

Phạm Tâm:

Bảy người đều là một bộ biểu lộ, cái này còn phải hỏi?

Huyền Thiên Cơ nói: “Các ngươi không hỏi ta làm sao biết các ngươi muốn làm gì? Ta lại không phải các ngươi con giun trong bụng. Từng cái như thế trừng mắt ta làm gì? Không hiểu thấu.”

Phạm Y mấy người nguyên bản liền thể năng hao hết, dầu hết đèn tắt, giờ phút này càng là tức giận đến một ngụm máu phun tới, ngất đi tại chỗ.

Huyền Thiên Cơ lẩm bẩm: “Quả nhiên là một nhóm quái nhân, hiến tế một cái mà thôi, hai canh giờ trước đó liền tốt, không phải muốn mạnh mẽ rót như vậy nhiều lực lượng, đem chính mình làm cho nửa chết nửa sống.”

“Phốc!.”

Lại một người thổ huyết ngất đi.

Phạm Tâm khóe miệng mang máu, bi phẫn nói: “Hiến tế không phải còn phải lượng lớn trân quý vật liệu sao? Ta nhìn ngươi từ Nhân tộc bên trong giao đổi lấy rất nhiều bảo vật, đều không có sử dụng, làm sao lại tốt?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Là cần đại lượng trân quý vật liệu, bởi vì ta tiêu hao sẽ rất lớn, những tài liệu kia không phải đầu nhập tế đàn, mà là chờ sau đó đầu nhập trong cơ thể ta, hảo hảo cho ta bổ dưỡng một cái.”

Phạm Tâm cuối cùng nhịn không được, lại là một khẩu lão huyết phun ra.

Huyền Thiên Cơ trên mặt thần sắc bắt đầu trở nên nghiêm trọng, hai tay kết ấn, không ngừng điều động thiên địa lực lượng.

Diệu Pháp Liên Hoa bên trên vĩ ngạn thân ảnh bỗng nhiên trở nên ảm đạm xuống, bắt đầu một chút xíu biến mất.

Cái kia trụi lủi đĩa tuyến bên trên, bắt đầu có ánh sáng rực rỡ mang tuôn ra, hóa làm chục triệu cánh hoa, bay lả tả tại bốn phía.

Huyền Thiên Cơ nói: “Các ngươi nhìn xem, chỉ có thể giúp không được gì, đây đều là các ngươi rót nhiều lực lượng, ta còn muốn đem nó thanh lý ra.”

Còn lại không có hôn mê mấy người, hận không thể xông lên bóp chết hắn.

Đúng lúc này, hoa sen bên trong một cỗ thuần bạch sắc lực lượng vọt ra, hóa làm một đạo cự đại chùm sáng, tràn vào vòm trời, thẳng vào cái kia mênh mông đại đạo trường hà.

“Ầm ầm”, to lớn chấn động âm thanh truyền tới.

Mấy người thân thể đều là lắc động không ngừng.

Huyền Thiên Cơ bấm niệm pháp quyết mà đứng, ở đây cỗ mênh mông vĩ lực va chạm dưới, vững như sơn nhạc.

Phạm Tâm mấy người vội vàng bấm niệm pháp quyết ngăn cản cỗ này chấn động, đây là muốn phá vỡ đại đạo trường hà, rung ra sóng lăn tăn đáng sợ lực lượng, căn bản không phải người bình thường cảm giác nghĩ.

“Người điên! Cái này người quả nhiên là cái đáng sợ người điên!”

Giờ phút này trong mắt bọn hắn, Huyền Thiên Cơ trực tiếp bị yêu ma hóa.

Bọn họ ra sức bấm niệm pháp quyết chống cự chấn động, có thể trước đó lực lượng cơ hồ toàn bộ hao tổn sạch sẽ, từng cái bị chấn lớn miệng phun máu, còn không bằng những ngất đi kia.

Nhưng vào lúc này, cơ hồ cùng một thời gian, đời sơ sinh đại vũ trụ mỗi một cái loại trong tộc đàn, vô số Thiên Giới trở lên cường giả đều lòng có cảm giác, toàn bộ mở mắt ra, đưa mắt nhìn trời.

“A, Tiểu Nhàn ngươi đang nhìn cái gì? Trên trời trống rỗng, cái gì cũng không có nha.”

“Không biết a, ta nhìn tất cả mọi người đang nhìn ngày, ta cũng liền theo nhìn nha.”

Nhân tộc lĩnh vực.

Lăng Tiêu Sơn bên trên, Nhân Hoàng toàn thân chấn động, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn trời, “Cuối cùng bắt đầu rồi?”

Quang Âm Thiên bên trong Dương Thanh Huyền, còn đang thao luyện khôi lỗi quân đoàn, đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn qua vô tận vòm trời, có loại cảm giác kỳ dị, “Đây là...”

Đột nhiên bên tai liền truyền đến một thanh âm, trầm ổn mà gấp rút, “Nhanh đến Lăng Tiêu Sơn đi lên!”

Là Nhân Hoàng thanh âm.

Hắn vung tay lên, đem lên vạn khôi lỗi thu sạch vào tay vòng tay, lóe lên liền biến mất tại Quang Âm Thiên.

Cùng một thời gian, đại lượng thân ảnh từ hai mươi ba thành nội bay lên, hướng Lăng Tiêu Sơn mà đi.

Dương Thanh Huyền đạt tới thời điểm, Nhân Hoàng đã tại Lăng Tiêu Sơn gió Vân Đài bên trên.

Đồng thời đã có vài chục tên cường giả tới trước.

Những người kia nhìn Dương Thanh Huyền liếc mắt về sau, liền tiếp tục nhắm mắt ngồi xếp bằng, tựa hồ tại tu luyện.

Nhân Hoàng mỉm cười nói: “Nơi này là cả Nhân tộc lãnh địa bên trong, dễ dàng nhất cảm ứng được đại đạo địa phương. Ngoài ra còn có đạo tổ Thái Thanh Thánh Điện cùng Thánh Vương chúng sinh điện. Nhưng cái kia hai vật đều là luyện chế ra tới, bằng vào cũng là đất này từ trường.”

Dương Thanh Huyền bay hạ xuống, phát hiện đối với đại đạo cảm ứng quả nhiên so tại Quang Âm Thiên bên trong hiếu thắng, mà những này chạy tới võ giả, là muốn mượn đại đạo chi lực tu luyện.

Nhân Hoàng đột nhiên hỏi: “Ngươi cũng biết đời sơ sinh đại vũ trụ mênh mông vô biên, lại vì gì y nguyên có tài nguyên cùng lĩnh vực chi tranh?”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, nói: “Chẳng biết, mong rằng Nhân Hoàng đại nhân giải hoặc.”

Nhân Hoàng nói: “Cũng không phải là chỗ có địa phương đều có thể cảm ứng được đại đạo.”

Dương Thanh Huyền trong lòng run lên, lập tức minh bạch.

Nếu là vô pháp cảm ứng nói, dù là tư nguyên linh khí mạnh hơn, cũng vô pháp xuất hiện cường giả tối đỉnh, cuối cùng khuyết thiếu thành đỉnh cấp chủng tộc cơ sở.

Đại đạo mịt mờ, vạn vật hướng tới.

Nhân Hoàng thở dài: “Tộc ta tiên tổ tìm ra dạng này một nơi, đồng thời đứng vững gót chân, là cực kì không dễ sự tình, chúng ta hậu bối bất tài, chỉ mong tử thủ.”

Những nhắm mắt kia tu luyện người, mỗi cái đều là tâm thần chấn động, trong cơ thể nhiệt huyết phun trào.

Có mấy người rất chí nhiệt nước mắt doanh tròng.

Dương Thanh Huyền ổn định lại tâm thần, chỉ cảm thấy toàn thân ấm áp, giống như là trở về mẫu thể ôm ấp.

Liên tục không ngừng cường giả từ hai mươi ba thành bên trong bay tới, tu vi thấp nhất đều phải là Thiên Giới chi chủ.

Đây là lúc trước Nhân Hoàng ban xuống pháp lệnh, một khi tiểu thần kiếp mở ra, sở hữu Thiên Giới chi chủ đều có thể đến gió Vân Đài tu luyện.

Tự nhiên không người nào nguyện ý bỏ lỡ cái này cơ hội.

Có mấy thân ảnh chớp động phía dưới, liền đến đến Dương Thanh Huyền trước mặt, hướng hắn khẽ gật đầu lấy lòng.

Chính là trong danh sách mặt khác chín người.

Còn có Hồng Lâm, Hồng Tiêu, Đế Ất cùng Hàng Trần, cũng tại chạy tới đầu tiên.

Mười mấy người này đều lộ ra có chút hưng phấn.

Lúc này, Dương Thanh Huyền đột nhiên phát hiện, một chút xíu gợn sóng tại thương khung chỗ sâu hiển hiện, sau đó khuếch tán ra tới.

Một loại kỳ dị từ trường theo loại ba động này mà lan tràn.

Sau đó, loại ba động này bắt đầu trở nên tấp nập, đồng thời kèm thêm ánh sáng rực rỡ mang hiển hiện, lóe lên một cái rồi biến mất.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, phát hiện cái kia đại đạo chấn động bên trong, bắt đầu có thật nhiều thân ảnh hiển hiện, như từng cái điểm đen tràn vào trong đó.

Hắn cả kinh nói: “Lại bắt đầu sao?”

Nhân Hoàng nói: “Không cần phải gấp gáp, hiện tại chỉ là một chút sóng lăn tăn, quá trình này muốn tiếp tục nửa tháng lâu, bất luận cái gì thời gian đi vào đều không muộn.”

“Không sai, những này người đều là đuổi đi đầu thai.”

Nam Viêm Chân Đao mỉm cười, hướng Dương Thanh Huyền quăng đi một cái hữu hảo ánh mắt.

Dù sao trước đó Nam Viêm Địch khó xử Dương Thanh Huyền trước đây, mà Dương Thanh Huyền bất kể hiềm khích lúc trước, còn tại trong danh sách lựa chọn chính mình, để hắn vô cùng cảm kích.

Dù sao thập tinh Thiên Giới đỉnh phong có thể không chỉ chính mình cùng Thương Bắc Đấu hai người, trúng tuyển năm mươi tên người đơn liền có hơn sáu người.

Vòm trời phía trên chấn động đột nhiên liên hồi.

Đám người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một đạo cự đại gợn sóng, tần suất trở nên cực lớn, ảnh hưởng đến bốn phía các nơi gợn sóng nhỏ, đều trở nên không ổn định đứng lên.

Nhân Hoàng sắc mặt biến hóa, “Đây là…”

Đột nhiên đại lượng thân ảnh trong hư không hiển hiện.

Mặc dù cách xa nhau cực kì xa xôi, nhưng ở bọn họ linh mục thần thông hạ lại thấy nhất thanh nhị sở.

Là một nhóm kỳ phục quái sức người, xếp thành hàng dài, có hơn hai trăm người.

Những này người tất cả đều là màu nâu đỏ làn da, cái trán ở giữa mọc ra độc giác.

Tại đội ngũ trung ương, có mười sáu người khiêng một đỉnh kim sắc cỗ kiệu, trên hư không phi hành.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3329: Linh Hầu Bộ Tộc, Khúc Hồng Nhan

Thương Bắc Đấu nói: “Kiếp ba mới vừa vặn xuất hiện, còn không thể thừa nhận quá mức năng lượng khổng lồ, bọn họ một chuyến này hơn hai trăm người, mà lại từng cái thực lực bất phàm, sợ là rất khó đi vào đi.”

Dương Thanh Huyền nhìn qua một trận, nói ra: “Nào chỉ là thực lực bất phàm, cái kia trong kiệu người sợ là sử dụng bí pháp, áp chế tu vi.”

Đám người tất cả giật mình, “Ý của ngươi là...”

Nhân Hoàng tán dương nhìn Dương Thanh Huyền liếc mắt, nói ra: “Không sai, ta cũng cảm giác được. Trong kiệu người có một loại núi lửa áp chế cảm giác, ở đây thập tinh Thiên Giới đỉnh phong tu vi phía dưới, sợ là ẩn giấu đi quá nhiều lực lượng.”

Tất cả mọi người là giật mình nhìn xem Dương Thanh Huyền.

Bọn họ mặc dù mục có thể bằng, có thể thấy rõ trên bầu trời cảnh tượng, tất cả đều là dựa vào lấy cực mạnh linh mục thần thông cùng thần thức.

Nhưng lẫn nhau ở giữa cách xa nhau cự ly, sợ là Thiên Uyên. Lấy tu vi của bọn hắn muốn đến, cũng muốn mấy canh giờ, thậm chí không chỉ.

Nhân Hoàng có thể cảm ứng được đối phương áp chế tu vi, cái này không có gì lạ. Nhưng Dương Thanh Huyền cũng có thể cảm ứng được, liền không thể tưởng tượng nổi.

Lam Hiểu nói: “Mỗi lần tiểu thần kiếp đều sẽ có người áp chế lực lượng đi vào, cũng tịnh không kỳ quái, đây là Xích Dung bộ tộc người.”

Dương Thanh Huyền tại trong tư liệu đọc được qua, Xích Dung tộc là đời sơ sinh đại vũ trụ bên trong đại tộc một trong, nhưng lại còn không phải cấp cao nhất.

Đúng lúc này, Xích Dung tộc phía trước, bỗng nhiên xuất hiện một cái to lớn tay, thăm dò vào đến cái kia chấn động bên trong, trực tiếp đem kiếp ba vỡ ra tới.

Lập tức sinh ra một cỗ cực kỳ đáng sợ phong bạo, càn quét bốn phương tám hướng.

Những Xích Dung tộc kia người cũng sơ qua dừng lại một cái, liền tiếp tục tiến lên, nối đuôi nhau mà vào cái kia trong sóng gió phong ba, hơn hai trăm người biến mất không thấy gì nữa.

Nhân tộc người đều là nhìn trợn mắt hốc mồm.

Tay không xé rách đại đạo kiếp ba?

Không ít người đều vụng trộm nhìn về phía Nhân Hoàng, sợ là chỉ có vạn cổ chí tôn mới có thể làm đến đi.

Nhân Hoàng cười khổ nói: “Đây chính là đại tộc oai.”

Dương Thanh Huyền nội tâm đồng dạng chấn động không ngừng, cái này Xích Dung tộc còn không phải đỉnh cấp tồn tại, những chân chính kia đỉnh cấp đại tộc, chính là đáng sợ đến bực nào, thật không cách nào tưởng tượng.

Khó trách Nhân tộc suy nhược, có thể thấy được chút ít.

Lúc này, lại có mấy mười đạo thân ảnh hấp dẫn Dương Thanh Huyền ánh mắt, một mảnh hào quang màu xanh lục hiện lên, có hai mươi ba mai chuối tây lớn lá xanh, mỗi cái lá cây bên trên đều đứng một con khỉ, ánh mắt linh xảo, nhìn thẳng phía trước.

Những này hầu tử không chỉ có mặc trên người quần áo, còn có chút mặc áo giáp.

Dương Thanh Huyền đồng quang chớp động, trong đầu phi tốc nghĩ đến một số việc.

“Những này là Linh Hầu tộc người.”

Nhân Hoàng phảng phất có nhìn xuyên người tâm tư lực lượng, “Linh Hầu bộ tộc cũng coi là thượng tầng chủng tộc, ở cấp trên bên trong thực lực hơi chếch xuống dưới.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tộc trưởng của bọn họ, thế nhưng là gọi vạn cổ trời cao?”

Nhân Hoàng nhìn hắn liếc mắt, nói: “Vạn cổ không vạn cổ ta không biết, nhưng hoàn toàn chính xác có cái danh hiệu gọi: Không. Kỳ quái, ngươi vừa từ hạ giới đi lên, như thế nào biết được việc này?”

Dương Thanh Huyền chi tiết đáp: “Ta tại hạ giới cùng không đại nhân từng có một đoạn nguồn gốc.”

“Ồ?”

Nhân Hoàng hiếm thấy lộ ra vẻ giật mình, nhưng chỉ là một cái thoáng mà qua, lập tức cười nói: “Ngươi quả nhiên là phúc phận không cạn.”

Gió Vân Đài trên không, một đạo cực quang kích xạ mà đến, nháy mắt đình trệ ở, năng lượng hướng bốn phía bạo, giống như một vòng sáng tỏ thái dương.

Đế Ất nói: “Tới.”

Cái kia năng lượng quang huy ảm đạm xuống, bên trong xuất hiện mấy đạo thân ảnh.

Chính là La Thanh Vân mấy người.

Còn có Lý Hồng Tụ, Xa Vưu, cùng một chút khuôn mặt xa lạ.

Đứng tại phía trước nhất, là một tên dung nhan tuyệt thế nữ tử, giống như thân ở trong mây mù, bị tầng một hào quang bao phủ.

Dương Thanh Huyền trong lòng giật mình, nàng này cùng Lý Hồng Tụ giống nhau đến mấy phần, lập tức minh bạch thân phận.

Nữ tử kia mang theo đám người tiến lên đây, “Gặp qua Nhân Hoàng đại nhân.”

Nhân Hoàng cười nói: “Hồng nhan xuất quan.”

Nữ tử chính là Lý Vân Tiêu vợ Khúc Hồng Nhan, lại cười nói: “Đúng lúc gặp phải.”

Nàng lại nhìn phía Đế Ất nói: “Nhiều năm không gặp, Đế Ất đại nhân phong thái vẫn như cũ.”

Đế Ất ôm quyền chắp tay, khách khí nói: “Lý phu nhân từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ.”

Khúc Hồng Nhan lại nhìn phía Hồng Lâm mấy người.

Đế Ất trục vừa giới thiệu.

Cuối cùng giới thiệu đến Dương Thanh Huyền thời điểm, Khúc Hồng Nhan ánh mắt chuyển động, trên dưới quan sát tỉ mỉ xuống Dương Thanh Huyền, cười nói: “Thanh Huyền công tử sự tình, ta đã nghe tiểu nữ cùng Vi Thanh bọn họ nói. Đa tạ công tử tại hạ giới thời đối với tiểu nữ chiếu cố.”

Nói xong, liền hạ thấp người hành lễ.

Dương Thanh Huyền không dám khinh thường, vội vàng ôm quyền đáp lễ.

Khúc Hồng Nhan nói: “Lần này tiểu thần kiếp mở ra, có thể hay không thu hoạch được chí tôn chính quả, toàn bằng vận khí. Công tử không cần có áp lực quá lớn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đa tạ phu nhân chỉ giáo.”

Đúng lúc này, từ phía chân trời xa xôi bên trên, quăng tới hơn mười đạo ánh mắt lạnh như băng, nhìn chăm chú gió Vân Đài.

Không chỉ có Dương Thanh Huyền mấy người cảm ứng được, gió Vân Đài bên trên mấy ngàn người đều có cảm ứng, từng cái ngẩng đầu tương vọng.

Nam Viêm Chân Đao trầm giọng nói: “Là thâm không dị tộc!”

Mười năm thân ảnh lâm lập trên trời cao, đều là khuôn mặt túc sát, thấu hơn vạn dặm trời cao, cùng Dương Thanh Huyền mấy người ánh mắt kết nối.

Nhân Hoàng song đồng hơi co lại, nói: “Không ổn.”

Dương Thanh Huyền cũng phát hiện, cái kia người cầm đầu là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong tồn tại, mà lại chắc nịch khí tức bên trong hiển nhiên áp chế rất nhiều.

Nam Viêm Chân Đao cùng Thương Bắc Đấu đều là thần sắc nghiêm nghị, hai người hoảng sợ nhìn nhau liếc mắt, đều ấn chứng lẫn nhau nội tâm suy đoán.

Nửa bước chí tôn!

Thâm không dị tộc bên trong thế mà có một vị nửa bước chí tôn.

Lam Hiểu sắc mặt khó coi nói: “Nhân Hoàng đại nhân...”

Nhân Hoàng nhìn xem Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền nói: “Trừ vị kia nửa bước chí tôn bên ngoài, còn lại đều là thập tinh Thiên Giới, hoàn toàn chính xác có chút khó giải quyết. Nhưng chúng ta lần này tiến vào tiểu thần kiếp, mục đích không phải cùng bọn họ khai chiến. Nếu là thật sự có gặp nhau, đánh thắng được liền đánh, đánh không lại liền chạy, không có gì lớn.”

Khúc Hồng Nhan nói: “Bọn họ cũng đúng lúc mười lăm người, hiển nhiên là đạt được tin tức xác thật, nhằm vào chúng ta tới. Có lẽ bọn họ tiến vào tiểu thần kiếp sau, cái gì cũng không làm, liền chuyên môn vây giết chúng ta, vậy thì phiền toái.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Không sao, đánh không lại liền chạy, huống chi tiểu thần kiếp bên trong mênh mông vô biên, có thể hay không gặp gỡ đều là cái vấn đề. Các loại biến số quá lớn, không dùng qua với lo lắng.”

Khúc Hồng Nhan nói: “Ngươi nói như vậy ta an tâm.”

Dương Thanh Huyền hơi kinh ngạc, tựa hồ cái này Lý phu nhân cực kì quan tâm chính mình, hắn ôm quyền nói: “Đa tạ phu nhân quan tâm.”

Khúc Hồng Nhan cười nói: “Ta cũng không hi vọng đại chiến còn chưa mở ra, tộc ta liền tổn thất mười lăm vị đỉnh lương chi trụ.”

Cái kia mười lăm tên thâm không dị tộc người nhìn chằm chằm gió Vân Đài nhìn ra ngoài một hồi, làm ra khiêu khích tư thái về sau, liền quay người lóe lên, tùy tiện tìm cái đại đạo chấn động, tiến vào trong đó biến mất không thấy gì nữa.

Nhân Hoàng nói: “Các ngươi lúc nào xuất phát?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta tùy thời có thể, chẳng biết chư vị trạng thái?”

Mặt khác mười bốn người đồng thanh nói: “Không có vấn đề.”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Vậy liền hiện tại đi đi.”

Tất cả mọi người lộ ra có chút phấn khởi, khẩn trương, kích động.

Nhân Hoàng nói: “Ta lập lại một lần, lần này hành động hết thảy lấy Dương Thanh Huyền làm chủ, nếu có kẻ trái lệnh, các ngươi cũng không cần trở về rồi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3330: Gặp Được Phiền Phức, Kéo Cừu Hận

“Đúng!”

Trong lòng mọi người run lên, cùng kêu lên đáp.

Lúc này trên bầu trời các loại kỳ dị cảnh tượng khó phân xuất hiện.

Có mang hình to lớn độc nhãn nhân, toàn thân lân phiến chim bay người, đầu trâu thân rắn người, tám tay tam nhãn người.

Các loại hình thù kỳ quái chủng tộc, cũng tuần tự hiện ra.

Những này tất cả đều là viễn cổ chủng tộc, là sớm nhất sinh ra với đời sơ sinh đại vũ trụ tồn tại, bây giờ cũng chiếm cứ lấy thượng tầng tài nguyên cùng địa vị.

Dương Thanh Huyền cùng mọi người chậm rãi bay lên không, giữa lẫn nhau năng lượng tần suất hòa hợp nhất trí, sau đó hóa làm một đạo cự đại quang huy, xông lên trời.

Lý Hồng Tụ hướng phía không trung hô lớn: “Thanh Huyền ca ca, nhất định phải sống trở về nha.”

Khúc Hồng Nhan nói: “Lời của ngươi nói, Thanh Huyền ca ca đã nghe không được.”

Lý Hồng Tụ lo lắng nói: “Mẹ, ngươi nói bọn họ đều có thể bình an trở về sao?”

Khúc Hồng Nhan nghiêm nghị nói: “Tại lựa chọn võ đạo một đường thời điểm, cũng đã là nghịch thiên mà đi, truy cầu cái kia xa không thể chạm vô thượng đại đạo, liền đã cùng bình an hai chữ không dính dáng. Cha ngươi cùng mẹ ngươi cũng đều là từ vô số sắp chết biên giới giãy dụa lấy trở về. Nếu là ngươi tương lai nghĩ muốn lấy được nhất định thành tựu, đồng dạng sẽ như thế.”

Lý Hồng Tụ liếc mắt nói: “Cái kia ta đi bốc lên như thế lớn nguy hiểm, các ngươi yên tâm sao?”

Khúc Hồng Nhan sờ lấy mái tóc của nàng, cười nói: “Không yên lòng, sở dĩ ngươi vẫn là ngoan ngoãn lưu tại chúng thánh điện hảo hảo tu luyện đi, dạng này liền có thể bình an cả một đời.”

Lý Hồng Tụ nói: “Mẹ mới vừa rồi còn nói muốn được ra một phen thành tích, tất nhiên cần trải qua vô số sinh tử giãy dụa.”

Khúc Hồng Nhan nhìn xem nàng, thâm tình nói ra: “Mẹ không cần ngươi đạt được một phen thành tích, chỉ cần ngươi bình an liền tốt.”

Lý Hồng Tụ sửng sốt một chút, thì thào nói ra: “Đúng vậy a, thành tích không thành tích, nào có trọng yếu như vậy, tất cả mọi người bình an liền tốt.”

Dương Thanh Huyền mang theo hơn mười người, hóa làm lưu quang, như một viên quét qua bầu trời sao chổi, phóng tới cái kia đại đạo trường hà bên trong, một chỗ to lớn chấn động.

Cái gọi là thần kiếp, chính là đại đạo vận chuyển quỹ tích bên trong, dập dờn ra sóng lăn tăn.

Sóng lăn tăn càng lớn, chỗ bày biện ra cơ hội lại càng lớn, cho nên có đại, trung, tiểu ba loại thần kiếp.

Mà càng nhỏ thần kiếp, có thể dung nạp lực lượng liền càng thấp.

Hiện tại hư không sóng lăn tăn cũng là như vậy.

Trước đó Xích Dung tộc năng lượng quá lớn, cái kia vừa mới nổi lên nhỏ bé chấn động căn bản là không có cách tiến vào. Cho nên có đại năng người trực tiếp tay không xé rách kiếp ba, sinh ra càng lớn chấn động, làm cho cả bộ tộc hơn hai trăm người bình yên tiến vào.

Giờ phút này Dương Thanh Huyền liền lựa chọn một chỗ khá lớn sóng lăn tăn, dạng này đi vào thời điểm gặp được lực cản cũng sẽ nhỏ nhất.

Bọn họ chính muốn đi vào thời điểm, bỗng nhiên một cỗ cuồng bạo khí tức truyền đến, "Tránh ra!"

Hét lớn một tiếng dưới, mấy đạo thân ảnh tại mọi người phía trước hiển hiện, đều bọc lấy một dạng áo đen áo choàng, hết thảy hơn hai mươi người, vượt lên trước tại bọn họ một bước.

Những này người hai mắt xanh biếc, trên mặt dài mãn u cục, cũng không biết là cái gì chủng tộc.

Nam Viêm Chân Đao trầm giọng nói: "Không gian như thế lớn, kiếp ba nhiều như vậy, không cần thiết cùng chúng ta đoạt a?"

Đối diện người cười lạnh nói: "Ai cùng ai đoạt đâu? Cái thông đạo này là chúng ta sớm đã chọn tốt, các ngươi tránh ra liền có thể."

Nam Viêm Chân Đao giận dữ.

Dương Thanh Huyền đưa tay đem hắn ngăn lại, sợ mâu thuẫn kích thích, ôm quyền chắp tay nói: "Chẳng biết chư vị là cái kia tộc đại nhân?"

Đối diện người ánh mắt trầm xuống, khẽ nói: "Một nhóm không có mắt đồ vật, liền chúng ta thần ruồi tộc cũng không nhận ra sao?”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, tựa hồ chưa từng nghe qua cái này đủ loại tộc, nhưng nháy mắt liền hoảng nhiên.

Những người trước mắt này là đen ruồi bộ tộc, “Thần ruồi” là bọn họ tự xưng.

Đen ruồi tộc cùng Nhân tộc ở vào cùng một mảnh to lớn trên lục địa, nhưng cách xa nhau rất xa, cơ hồ không có vãng lai.

Mà lại đen ruồi tộc danh tiếng cũng không tốt, thậm chí là cực kém, là cái hung thần chủng tộc, bốn phía gây chuyện, giết người đầy đồng tính chuyện thường ngày.

Nam Viêm Chân Đao bản thân đều có chút tê cả da đầu, thầm nghĩ như thế nào là cái này nhóm Sát Thần.

Dương Thanh Huyền nắm lỗ mũi, khoát tay áo, nói: “Chư vị đại nhân trước hết mời đi.”

Đen ruồi tộc nhân sắc mặt rét lạnh xuống tới, “Ngươi nắm lỗ mũi là có ý gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đây là tộc ta đối đãi bằng hữu tối cao lễ nghi. Vừa rồi chúng ta có mắt không biết Thái Sơn, không nhận ra chư vị đại nhân, sở dĩ dùng tối cao lễ nghi bồi tội.”

Lam Hiểu bọn người là cười nói: “Không sai không sai, chính là tối cao lễ nghi.”

Nói xong, từng cái cười hì hì nắm lỗ mũi.

Đen ruồi tộc người hỏi: “Chúng ta làm sao chưa từng nghe qua cái này loại tối cao lễ nghi? Các ngươi là cái kia tộc người?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chúng ta là đến từ thâm không vị diện chủng tộc, đại nhân chưa từng nghe qua không thể bình thường hơn được.”

Đen ruồi tộc nhân hơi trầm tư hạ, nói: “Phiến đại lục này đầu nam kỳ dị thâm không?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đại nhân quả nhiên kiến thức rộng rãi.”

Đen ruồi tộc nhân nói: “Chúng ta cũng có nghe qua, nguyên lai là một nhóm ổ bên trong động nhà quê.”

Đen ruồi tộc nhân lặng lẽ cười không thôi, đều là lộ ra khinh miệt cùng tự ngạo thần sắc.

Dương Thanh Huyền mấy người tự nhiên sẽ không tức giận.

Đen ruồi tộc nhân nói: “Cút sang một bên đi.”

Dương Thanh Huyền mang theo đám người thối lui, cho bọn họ nhường đường.

Đen ruồi tộc nhân nghênh ngang tại chính giữa ghé qua, lần lượt tiến vào kiếp ba.

Dương Thanh Huyền ánh mắt lạnh xuống, nhìn chằm chằm đám người này, đợi đi vào hai mươi mấy người, liền chỉ còn lại hai người thời điểm, hắn đột nhiên thân ảnh khẽ động, liền thuấn di tiến lên, lấy ra chiến kích từ phía sau lưng đánh lén bổ xuống.

Hai người kia lập tức kịp phản ứng, bỗng nhiên quay đầu, quát lên: “Các ngươi làm cái gì?”

Tiếng nói vừa ra, kích quang liền xuất hiện tại hai người bọn họ trên đầu.

Dương Thanh Huyền nghiêm nghị nói: “Dám vũ nhục ta thâm không bộ tộc, chết!”

Hai người kia vội vàng không kịp chuẩn bị, bối rối phía dưới vội vàng xuất thủ, bị một kích chém trúng mặc dù không chết, nhưng cũng bị phách hơn phân nửa thân thể, trực tiếp rơi vào cái kia kiếp ba bên trong.

"Tốt ngươi cái thâm không bộ tộc, chúng ta thần ruồi tộc tuyệt sẽ không bỏ qua cho các ngươi!"

Kiếp ba bên trong truyền đến tiếng gầm gừ phẫn nộ.

Dương Thanh Huyền lớn tiếng đáp lại nói: "Cái gì thần ruồi, một nhóm buồn nôn con ruồi! Vừa rồi nắm lỗ mũi chính là chê ngươi nhóm thật là buồn nôn. Đợi ta tộc từ thâm không bên trong ra, cuối cùng muốn đem các ngươi những này buồn nôn con ruồi quét ngang ra đại lục, toàn bộ giết hết."

"Đáng chết nhà quê nhóm! Các ngươi chờ lấy!"

Kiếp ba bên trong truyền đến sau cùng thanh âm, sau đó chậm rãi bình tĩnh lại.

Lam Hiểu cười nói: "Hay lắm, cứ như vậy, trực tiếp cho thâm không chủng tộc kéo lên cừu hận."

Thương Bắc Đấu có chút lo lắng nói: "Nếu là thân phận của chúng ta bại lộ, có thể hay không hoàn toàn ngược lại?"

Dương Thanh Huyền nói: "Yên tâm đi, những này ngu xuẩn vật xem xét chính là không có đầu óc. Mà lại Nhân tộc rộng lớn to lớn, có ức vạn vạn tộc nhân, bọn họ muốn tìm ra chúng ta mười lăm người xác nhận thân phận, căn bản chính là không thể nào sự tình."

Đế Ất cười nói: "Nếu là hai tộc bọn họ đại chiến liền có ý tứ."

Dương Thanh Huyền nói: "Chủng tộc đại chiến liên quan đến quá lớn, nếu không phải có minh xác to lớn lợi ích, nếu không rất khó xuất hiện, nhưng cho thâm không dị tộc bốc lên một chút phiền toái nhỏ vẫn là có thể.”

Chương 3331: Thành Chủ Đừng Làm Nữa, Mặt Ta Mù

Lam Hiểu nói: “Cái kia chúng ta còn từ nơi này đi vào sao?”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đương nhiên không, mặc dù đụng tới xác suất không lớn, nhưng vẫn là cẩn thận một chút tốt, thay cái sóng lăn tăn chấn động đi.”

Một đoàn người tại dưới sự hướng dẫn của hắn, ở phía xa tuyển cái nhỏ bé chấn động, tiến vào trong đó biến mất không thấy gì nữa.

Gió Vân Đài bên trên, ánh mắt của mọi người mới thu hồi lại.

Một người trong đó sắc mặt cực kỳ khó coi, “Cái này Dương Thanh Huyền không khỏi quá không đáng tin cậy, vừa rồi bọn họ gặp gỡ chính là đen ruồi bộ tộc, tránh đi về sau thế mà xuất thủ đánh lén, cái này chủng tộc là nổi danh hung thần khó chơi, tại đại chiến trước mắt lại xuất chuyện này, không cho ta tộc làm ra bất luận cái gì cống hiến, liền trực tiếp chọc một cái lớn đối đầu, đây không phải đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương sao?”

Người này là hai mươi ba thành bên trong, Ngọc Minh Thành thành chủ Liễu Công Long.

Lý Hồng Tụ nói: “Nhất định có nguyên nhân, khẳng định là cái kia đen ruồi tộc khinh người quá đáng, nếu không lấy Thanh Huyền ca ca tính tình, không có khả năng tự dưng đánh lén.”

Liễu Công Long nhẹ hừ một tiếng, nói: “Như hắn chính diện chọi cứng, ta còn kính hắn có mấy phần bản lĩnh cùng cốt khí, chính diện chịu thua, phía sau đánh lén, thật là khiến người trơ trẽn.”

Nhân Hoàng đột nhiên nói ra: “Rồng đực đại nhân, ngươi đảm nhiệm Ngọc Minh Thành thành chủ bao lâu?”

Liễu Công Long sững sờ, bỗng nhiên có loại dự cảm xấu, vội nói: “Hơn ba vạn năm, năm đó Thánh Vương đại nhân vừa mới phi thăng thời điểm, ta mới đảm nhiệm bốn ngàn năm.”

Nhân Hoàng gật đầu nói: “Cũng coi là Nhân tộc nguyên già rồi. Bất quá thế sự biến thiên, thương hải tang điền, chúng ta đều đã theo không kịp thời đại biến hóa a, tương lai thế giới này đều là bọn họ người tuổi trẻ.”

Nhân Hoàng bản thể là một hài đồng, ông cụ non nói ra lời nói này, có chút khiến người không biết nên khóc hay cười.

Nhưng không ai dám cười, đặc biệt là Liễu Công Long, thậm chí cảm thấy có thấy lạnh cả người nước vọt khắp toàn thân, “Vâng, Nhân Hoàng đại nhân nói cực phải.”

Nhân Hoàng nói: “Đã ngươi cũng đồng ý, không bằng dạng này, Ngọc Minh Thành chức thành chủ, liền giao cho người trẻ tuổi đi quản lý đi, ngươi ngay tại thành bên trong treo cái trưởng lão danh phận, an tâm tu luyện, chuẩn bị đại chiến.”

Liễu Công Long toàn thân chấn động, nội tâm vô cùng ủy khuất cùng không cam lòng, lại lại không dám phản kháng, “Vâng, lại không biết cái này chức thành chủ người nào tiếp nhận?”

Nhân Hoàng nói: “Phó thành chủ chưa hết thay.”

Chưa hết giờ phút này cũng trên phong vân đài, còn có một số Ngọc Minh Thành trưởng lão chấp sự chờ, đều là hoảng vội vàng đứng dậy, được Chí Nhân hoàng trước mặt, cong xuống đồng thanh nói: “Vâng.”

Liễu Công Long vạn phần biệt khuất, cuối cùng nhịn không được kiên trì nói ra: “Chẳng biết ta sai lầm chỗ nào, mong rằng Nhân Hoàng đại nhân chỉ rõ, nếu không rồng đực tâm cảnh khó bình, khó mà tu luyện.”

Nhân Hoàng sắc mặt lạnh nhạt, “chưa hết, ngươi cảm thấy thế nào?”

Chưa hết suy nghĩ một chút, trả lời: “Lấy Thanh Huyền đại nhân đám người thực lực, không phải những đen kia ruồi tộc nhân địch thủ, cho nên chính diện đánh không lại, liền từ phía sau lưng đánh lén, đây là thủ thắng chi đạo, dù sao không phải người sống mái với nhau, mà là quan hệ hai tộc sinh tử tồn vong đại sự, sở dĩ Thanh Huyền đại nhân tiến hành, là không sai.”

Liễu Công Long cãi lại nói: “Nếu là vì hai tộc lợi ích lấy nghĩ, liền không nên lên xung đột, nếu biết chính mình yếu, yếu thế thối lui thuận tiện, vì sao lại muốn xuất thủ đánh lén? Dạng này không chỉ có bội bạc, cũng không có khí khái tiết tháo, càng là thay hai tộc ở giữa kết xuống không hiểu mối thù. Người như thế, sao làm được việc lớn?”

Nhân Hoàng nói: “Ngươi muốn biết vì cái gì, một, thân là đứng đầu một thành, thân kinh bách chiến, lại nói ra cái gì chính diện chọi cứng cái này loại ngây thơ lời nói đến; Hai, thân là đứng đầu một thành, không có nhìn mặt mà nói chuyện, thống ôm đại cục năng lực, mặc dù ta cũng không biết xảy ra chuyện gì, nhưng cái này mười lăm người từng cái hớn hở ra mặt, cũng giống như chiếm cái gì đại tiện nghi, hiển nhiên không phải như ngươi nghĩ, chỉ bằng một cái chủ quan ước đoán, liền cho sự tình có kết luận, thật là làm ta thất vọng đến cực điểm.”

Không ít người đều lộ ra vẻ chợt hiểu, tinh tế hồi ức tình cảnh mới vừa rồi.

Hoàn toàn chính xác, cái kia mười mấy người đều là mặt mang tâm tình vui sướng, sự tình khẳng định không phải Liễu Công Long nghĩ như vậy hỏng bét, xem ra còn giống như là chuyện gì tốt.

“Cái này…”

Liễu Công Long á khẩu không trả lời được, mà lại Nhân Hoàng thân bên trên truyền đến băng lãnh khí tức, càng là khiến hắn nơm nớp lo sợ, không dám phản bác.

Nhân Hoàng nói: “Chào ngươi tốt tu luyện đi, đại đạo cảm ứng kiếm không dễ, Nhân tộc ta cũng vì này nỗ lực rất nhiều trân quý tài vật, chư vị tranh thủ có thể có đột phá, để chúng ta hồi điểm bản.”

“Vâng.” Đám người đồng thanh nói.

…

Luân Hồi Thiên Cung.

Phạm Tâm bọn người ngồi xếp bằng trên mặt đất, khiếp sợ nhìn xem cái kia tiên liên hài cốt hóa làm nhất là năng lượng tinh thuần, một chút xíu biến mất, nội tâm trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Phạm Y mấy bất tỉnh khuyết người cũng dần dần tỉnh lại, kinh ngạc nhìn trước mắt một màn này, nội tâm không nói ra được tình cảm.

Đây chính là đã đản sinh ra mấy người bọn họ Mẫu Liên, cũng là sáng tạo một phương cự đại vũ trụ tồn tại.

Giờ phút này liền một chút như vậy điểm tiêu tán, khiến mấy người buồn từ tâm đến, liền liền Phạm Vô cũng sắc mặt thay đổi.

Huyền Thiên Cơ nói: “Các ngươi cũng có thể đi, lấy tốc độ này, ước chừng tiên liên hài cốt có thể chèo chống thập nhật quang cảnh, kiếp ba ước chừng có thể chèo chống mười lăm ngày quang cảnh.”

Phạm Vô nói: “Đi? Bọn họ có thể đi tiểu thần kiếp, ta đi đâu?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Vũ trụ lớn, chẳng lẽ còn không có ngươi có thể đi địa phương? Chỉ cần ngươi đừng trở về làm phá hủy liền được.”

Phạm Vô trầm tư dưới, “Đã như vậy, cái kia ta liền đi đời sơ sinh đại vũ trụ đi.”

Hắn đứng dậy, nhìn Phạm Tâm mấy người liếc mắt, không nói một lời, hóa làm một đạo lưu quang mà đi.

Phạm Tâm cũng đứng dậy, hướng Huyền Thiên Cơ chắp tay nói: “Đa tạ, vừa đến cám ơn ngươi mở ra tiểu thần kiếp, thứ hai cám ơn ngươi thay ta áp chế tu vi.”

Huyền Thiên Cơ khoát tay nói: “Hỗ trợ cùng có lợi đi.”

Phạm Tâm mang theo Phạm Chiến cùng Phạm Nguyệt, ba người hóa làm quang huy, hướng cái kia đại đạo kiếp ba bay đi.

Phạm Thanh đối với Phạm Y nói: “Thập muội, nếu là ngươi cô đơn chiếc bóng, không bằng cùng hai người chúng ta một đạo đi.”

Phạm Y suy nghĩ một chút, cười nói: “Hai vị ca ca vẫn là tự tiện đi, chính ta một người an toàn hơn.”

Phạm Du lạnh hừ một tiếng.

Phạm Thanh cười nhạt một tiếng, lơ đễnh, “Đã như vậy, cái kia xin từ biệt.”

Phạm Thanh Phạm Du cùng nhau phóng lên tận trời, cùng Phạm Tâm ba người phương hướng khác biệt, tìm kiếm thích hợp sóng lăn tăn đi.

Luân Hồi Thiên Cung bên trên trở nên an tĩnh lại.

Trừ cái kia to lớn tiên liên ánh sáng chiếu rọi toàn bộ phạm vi một mảnh sáng trưng bên ngoài, không có bất kỳ thanh âm gì.

Huyền Thiên Cơ đợi một trận, nói: “Ngươi không đi?”

Phạm Y vũ mị cười một tiếng, đứng dậy, dán Huyền Thiên Cơ tọa hạ, “Ngươi nhìn ta xinh đẹp không?”

Huyền Thiên Cơ nói: “Mặt ta mù, không biết ngươi có xinh đẹp hay không.”

Phạm Y nói: “Chán ghét.” Thân thể thiếp được càng gần, thổ khí như lan, “Chỉ cần ngươi nguyện ý, ta chính là ngươi.”

Huyền Thiên Cơ nói: “Ha ha, ta không nguyện ý.”

Phạm Y sắc mặt một cái biến trắng, mắng: “Ngươi không là nam nhân.”

Huyền Thiên Cơ nhàn nhạt nói ra: “Ngươi như thế muốn nam nhân, nếu không ta đem ngươi ném tới một cái toàn là nam nhân tinh cầu bên trên đi, để ngươi tốt thật thoải mái một cái?”

Phạm Y sắc mặt đại biến, nói: “Không cần!” Liền hóa làm một đạo lưu quang mà đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3332: Chiếu Cố Nhân Tộc, Chính Quả Suy Tính

Tám vị Phạm tộc người lần lượt rời đi, to lớn trên tế đài, bỗng nhiên quang ảnh lóe lên, một người nổi lên, trực tiếp đi đến Huyền Thiên Cơ trước mặt.

Đúng là Phù Trăn.

Hai tay ôm quyền, hướng Huyền Thiên Cơ hành lễ.

Huyền Thiên Cơ khoát tay nói: “Ngươi cũng đi đi, cẩn thận một chút đừng chết rồi, ta thật vất vả thu một cái thủ hạ, không nghĩ uổng phí liền dựng rơi.”

Phù Trăn mỉm cười, nói: “Vâng.”

Liền hóa làm lưu quang mà đi.

...

Quỷ Giới, La Phong Sơn.

Chúng Diệu Chi Môn.

Vô số cường giả trong cùng một lúc đều cảm ứng được, đồng loạt nhìn về phía vòm trời.

La Phong Sơn bên trong là toàn bộ Quỷ Giới đối với đại đạo cảm ứng nhất là nhạy cảm địa phương.

“Quả nhiên xuất hiện, mới cách ba vạn năm, chẳng biết là cái kia tộc vận dụng tài nguyên, mạnh lên tiểu thần kiếp.”

“Lại là một trận giết chóc bắt đầu a, lần này sẽ là ai cười đến cuối cùng đâu?”

“Ba vạn năm trước lần kia ta vừa lúc ở bế quan, lần này thật sự là trời cũng giúp ta.”

Các lộ Quỷ Giới hung thần chi đồ, đều lộ ra dữ tợn cùng ánh mắt tham lam.

Nhất thời ở giữa, Chúng Diệu Chi Môn bên trong cường đại khí tức nổi lên bốn phía, đều xao động bất an.

Vi Nhĩ lẳng lặng đứng trên đỉnh núi, hai mắt nhắm nghiền, nghênh đón mênh mông gió, cảm ứng cái kia lớn vệt sóng gợn.

Sau một lúc, nàng từ từ mở mắt, nói ra: “Lục Hoàng, ngươi thông tri một chút đi, chỉ cần nguyện ý, trong môn người đều có thể tiến tiểu thần kiếp.”

Lục Hoàng nói: “Vâng.”

Liền quay người truyền lệnh đi.

Vi Nhĩ đột nhiên kêu lên: “Chậm rãi, còn có một chuyện, vô luận là ai, gặp được Nhân tộc người đều không có thể gia hại, nếu là có thể giúp, muốn hết sức tương trợ.”

Lục Hoàng lộ ra một tia “Đã hiểu” tiếu dung, hì hì hai tiếng, liền lách mình mà đi.

…

Dương Thanh Huyền mấy người tiến vào lớn vệt sóng gợn về sau, giống như là phổ thông không gian xuyên toa, tầng tầng chấn động, nhưng đều tại có thể nhịn thụ phạm vi.

Không bao lâu liền tiến vào một mảnh rộng lớn mênh mông thiên địa bên trong.

Nơi này Chung Linh mẫn tú, hoàn cảnh lịch sự tao nhã.

Nơi xa dãy núi liên miên, đất cát liên miên, mặt biển bao la hùng vĩ, bình nguyên như dã.

Càng có hư không mênh mông vô tận, tinh thần la bố.

Mười sáu người đều là lòng tràn đầy hoan hỉ.

Bọn họ biết cảnh tượng trước mắt, tất cả đều là lớn vệt sóng gợn chế tạo ra huyễn tượng.

“Huyết Linh quả! Ha ha, nghĩ không ra vừa tiến đến liền phát hiện, tự nhiên chui tới cửa.”

Mười sáu người bên trong, nổi danh nổi bật nữ tử, liếc mắt nhìn thấy phía trước trên đỉnh núi, điểm xuyết lấy một chút xích hồng quả, không khỏi đại hỉ như điên.

Nữ tử này gọi Hàn Phi, thập tinh Thiên Giới trung giai tu vi.

Thân ảnh chớp động phía dưới, liền đến đối diện trên đỉnh núi, lấy ra một cái dương chi ngọc bình, bắt đầu ngắt lấy quả.

Lam Hiểu ngạc nhiên nói: “Không phải nói thế giới này, đều là đại đạo biến thành huyễn ảnh sao?”

Hàn Phi cười nói: “Đại đạo biến thành, đều là huyễn ảnh, ngươi cho rằng ngươi sinh hoạt địa phương liền là sự thật? Chân chân thật thật, hư hư ảo ảo, lại có mấy người chân chính có thể phân rõ đâu?”

Nam Viêm Chân Đao nói: “Không sai, Hàn Phi nói tốt, đại đạo biến thành, đều là hư ảo. Nơi này cho dù là huyễn kính, biến thành đồ vật cũng so bên ngoài muốn chân thực hơn nhiều.”

Lam Hiểu lâm vào trầm tư, lộ ra cái hiểu cái không bộ dáng.

Dương Thanh Huyền đồng dạng có lĩnh ngộ.

Hàn Phi rất mau đem Huyết Linh quả hái xong, giả tràn đầy ba bình, đưa cho Dương Thanh Huyền một bình, nói: “Cái này Huyết Linh quả phẩm chất so bên ngoài mạnh hơn nhiều lắm. Đội trưởng cầm một bình, có thể mỗi ngày phục dụng mười cái, có thể chậm chạp tăng trưởng công lực, còn có thể chữa thương điều khí.”

Đến bọn họ cảnh giới này, có thể tăng trưởng công lực thiên tài địa bảo, đúng như phượng mao lân giác.

Dương Thanh Huyền liền không khách khí, nói tạ một phen, thu một bình.

Còn lại mười mấy người đều không ngừng hâm mộ.

Hàn Phi nói: “Mọi người nhìn thấy vật gì tốt liền cứ việc cầm, thế giới này là đại đạo ngắn ngủi huyễn hóa, một khi kiếp ba quá khứ, thế giới này cũng liền tan thành mây khói, không cầm đều đáng tiếc, có có thể nói, ta thật muốn đem thế giới này trực tiếp giả đi.”

Dương Thanh Huyền cảm ứng một cái, nơi này vạn vật đều nhiễm đại đạo khí tức, tùy tiện một gốc hoa dại cỏ dại, đặt ở đời sơ sinh lớn vũ trụ, đều là đỉnh cấp linh dược.

Đặt ở Thương Khung Tinh Vực, liền càng thêm không thể tưởng tượng.

Thương Bắc Đấu nói: “Tiểu thần kiếp thời gian không xác định, nhưng bình thường đều có thể duy trì nửa năm trở lên, chúng ta coi như không chiếm được chí tôn chính quả, mọi người tranh thủ dũng với tinh tiến, tranh thủ đột phá tầng một ra ngoài.”

Đế Ất khen: “Tại bên trong thế giới này, trên người ta cái kia không thể nghịch chuyển tổn thương tựa hồ cũng tại chuyển tốt.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tu luyện tự nhiên trọng yếu, nhưng đừng quên chúng ta lần này nhiệm vụ thiết yếu, cả một tộc người, cũng không chênh lệch các ngươi tầng kia lực lượng.”

Tất cả mọi người là hai mặt nhìn nhau, thần sắc cổ quái.

Theo bọn họ, căn bản cũng không có đem thu hoạch được chí tôn chính quả coi là chuyện đáng kể.

Bởi vì bọn họ căn bản cũng không tin Dương Thanh Huyền có thể thu được.

Sở dĩ nội tâm đem lần này tiến vào tiểu thần kiếp mục tiêu, định đang cố gắng đột phá tầng một bên trên.

Dương Thanh Huyền kiểu nói này, bầu không khí liền có chút lúng túng.

Bất quá bọn họ vẫn chưa biểu lộ ra bất mãn loại hình, bởi vì bọn họ cũng đều biết, chính mình danh ngạch là Dương Thanh Huyền cho, nội tâm vẫn là cảm kích làm chủ.

Đây cũng là Nhân Hoàng để Dương Thanh Huyền định danh ngạch nguyên do chỗ.

Nếu không một nhóm thập tinh Thiên Giới, rất khó nghe hắn quản thúc.

Lam Hiểu lập tức hòa hoãn không khí, cười nói: “Đúng đúng, đội trưởng nói cực phải, mọi người tuyệt đối không nên quên này làm được trọng yếu mục đích.”

Tất cả mọi người nhẹ nhàng cười một tiếng, lần lượt xưng là.

Dương Thanh Huyền cũng nhìn ra được, bọn họ đều là khẩu thị tâm phi, cũng không nói ra cái gì.

Đế Ất nói: “Chí tôn chính quả tư liệu ta cũng nhìn qua, ở đây kiếp ba phun trào quá trình bên trong, là ngẫu nhiên xuất hiện, không có bất luận cái gì quy luật mà theo, Thanh Huyền, ngươi muốn như thế nào tìm kiếm?”

Hàn Phi nói: “Theo chúng sinh điện trung quan với Thánh Vương đại nhân thu hoạch được chính quả ghi chép, cái này chính quả không màu vô hình, thuần túy là một loại từ trường hình thức, mà biến hóa khó lường, có thể là một cây cỏ, một đóa hoa, căn bản là không có cách hạ thủ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không quy luật bản thân liền là quy luật, chúng ta cũng không cần làm cái gì đặc biệt sự tình, nên tu luyện liền tu luyện, nên hái quả liền hái quả, chờ cái kia chính quả xuất hiện liền có thể. Nhưng thế giới này khó được tiến tới một lần, đời này sợ rất khó có lần thứ hai, chúng ta không hảo hảo đi một vòng, mới thật sự là lãng phí.”

Đám người cũng cảm thấy là, nhưng bốn phía loạn chuyển lời nói, lại sợ chậm trễ tu luyện, dù sao thời gian quá mức quý giá.

Dương Thanh Huyền nói: “Chư vị phát hiện không có? Lịch đại đến nay, tiểu thần kiếp bên trong chính quả thuộc về, phần lớn là những đỉnh cấp kia hoặc là thượng tầng đại tộc, sẽ rất ít có rơi vào trung tầng cùng tầng dưới chủng tộc bên trong, đây là vì sao?”

Nam Viêm Chân Đao nói: “Thượng tầng cùng tầng cao nhất thực lực càng mạnh, nhân số càng nhiều, thu hoạch được chính quả xác suất tự nhiên lớn hơn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đây là một nguyên nhân, nhưng ta cẩn thận tính toán bao năm qua tới tình huống, không đơn thuần là tiểu thần kiếp, bên trong thần kiếp cùng đại thần kiếp đều có suy tính, phát hiện thượng tầng cùng tầng cao nhất thu hoạch được chính quả số lần, đã lệch rời xác suất phân bố.”

Đế Ất nói: “Có ý tứ gì? Nói chi tiết một chút.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chính là ta cảm giác, những này chủng tộc bên trong nắm giữ tìm kiếm hoặc là thu hoạch được chính quả biện pháp, ít nhất là đại khái suất thu hoạch được chính quả biện pháp.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3333: Những Dị Tộc Khác

“Không có khả năng!”

Một tên nam tử phủ định nói: “Nếu là thật sự có loại biện pháp này, dựa vào những đại tộc kia chi lực, có thể tấp nập chế tạo kiếp ba, chẳng lẽ không phải có thể đại lượng sinh ra chí tôn.”

Người này là thập tinh Thiên Giới hậu kỳ cường giả, tên là Liệt Diễm Thiên.

Chính là một tên tán tu, thụ cung phụng với Cự Khuyết Thành, gánh vác Nhâm trưởng lão.

Thương Bắc Đấu trầm ngâm nói: “Ngược lại cũng không phải không có khả năng, đầu tiên chế tạo kiếp ba liền cần muốn khổng lồ tài nguyên.”

“Lần này chế tạo kiếp ba, không nói cái gì dốc hết toàn tộc chi lực, chí ít cũng là để tộc ta mười phần đau lòng, dù là phóng tới đại tộc, cũng là một bút không nhỏ tài nguyên.”

“Tiếp theo cho dù tại trong đại tộc, cũng tồn đang kịch liệt cạnh tranh cùng tranh đoạt.”

“Nếu là đại tộc đều nắm giữ đại khái suất thu hoạch được chính quả biện pháp, như vậy ai đi mở ra ai liền ăn thiệt thòi.”

“Cứ như vậy, liền không có người sẽ nguyện ý đi chủ động mở ra. Nhưng chỉ cần kiếp ba xuất hiện, liền sẽ toàn bộ nô nức tấp nập tham dự.”

Liệt Diễm Thiên sửng sốt một chút, suy nghĩ kỹ một cái tựa hồ cũng là như thế cái đạo lý.

Dương Thanh Huyền nói: “Phía sau đến cùng là nguyên nhân gì ta không rõ ràng, nhưng đạo sinh vạn vật, vạn vật bình đẳng bình quyền, đại tộc thắng được số lần đã vượt qua bình thường xác suất phân bố, nếu nói bọn họ không có hữu hiệu phương pháp, ta là không tin.”

Đế Ất nói: “Cái kia ngươi nghĩ làm sao bây giờ?”

Dương Thanh Huyền nói: “Bốn phía đi dạo, một mặt chờ đợi chính quả xuất hiện, một mặt tìm kiếm những đại tộc kia tung tích.”

Tất cả mọi người là đổi sắc mặt.

Nam Viêm Chân Đao trầm giọng nói: “Cái này có thể mở không được trò đùa, đời sơ sinh đại vũ trụ bên trong, những đại tộc kia thực lực đã cường đại đến không thể tưởng tượng trình độ, một khi trêu chọc bọn họ, trong khoảnh khắc chính là diệt tộc nguy hiểm.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Chư vị yên tâm, một, nơi này là kiếp ba bên trong, không giới hạn cũng chính là nửa bước Chí Tôn cảnh, không có gì phải sợ. Hai, mọi người không nên quên chính mình thân phận, chúng ta hiện tại là thâm không dị tộc người.”

Mọi người sắc mặt một cái trở nên cổ quái, dạng này thật được không?

Hàn Phi cười ngây ngô nói: “Ta chưa từng gặp ngươi người xấu xa như vậy. Chúng ta ra vẻ thâm không dị tộc người, nếu là thật sự chọc cái gì đại tộc, có thể hay không đại chiến đều không cần, toàn bộ thâm không trực tiếp bị những đại tộc kia san bằng?”

Dương Thanh Huyền nói: "Khoảng thời gian này ta lật ra rất nhiều tư liệu, trừ bản tộc các loại tin tức bên ngoài, còn có đại lượng về đời sơ sinh đại vũ trụ bên trong, bao quát cái khác có ghi lại các tộc. Chủng tộc phân tranh rất nhiều, nhưng chân chính hủy diệt bộ tộc đại chiến vẫn là không thấy nhiều."

Lam Hiểu nói: "Đúng, dù là tiến vào đất này đại tộc đệ tử hủy diệt không còn, đối với đại tộc mà nói cũng cũng không tính là gì. Cho dù là chúng ta cái này mười lăm người hủy diệt, đối nhân tộc mà nói cũng không phải cái đại sự gì. Càng không khả năng vì báo thù cho chúng ta, mà khởi xướng chủng tộc đại chiến. Nhiều nhất sinh ra một chút phân tranh, xung đột nhỏ."

Nam Viêm Chân Đao nói: "Sở dĩ các ngươi đều cho rằng đội trưởng lời nói có thể thực hiện?"

Thương Bắc Đấu nói: "Ta cho rằng có thể thực hiện. Thâm không dị tộc cũng không có chân chính xâm nhập đến đời sơ sinh đại vũ trụ, cái khác các loại đối với bọn họ không ăn ý, nhưng chúng ta lại hiểu rõ cực sâu, muốn giả mạo cũng không khó. Tiếp theo, theo dõi đại tộc ý nghĩ, ta cũng cho rằng là có thể nếm thử."

Nam Viêm Chân Đao nói: "Đã các ngươi đều đồng ý, ta tự nhiên cũng không có ý kiến."

Hàn Phi cười nhạt nói: "Đừng quên chúng ta tiến đến trước đó, Nhân Hoàng đại nhân liên tục dặn dò, hết thảy nghe theo đội trưởng an bài."

Trong lòng mọi người run lên, lập tức nhớ tới, cho dù chính mình phản đối cũng là vô dụng.

Dương Thanh Huyền nói: "Đã như vậy, vậy liền bốn phía thử thời vận đi."

Hắn hơi cảm ứng, liền tùy tiện tuyển cái phương hướng bay

đi.

Loại chuyện này nguyên bản là xem vận khí.

Mà lại vận khí xa so với cố gắng trọng yếu.

Dương Thanh Huyền cũng không biết mình vận khí tốt hay là không tốt, không có bay bao lâu, liền gặp được không ít người.

Những người kia tất cả đều sau lưng mọc lên gai xương, như lợi kiếm, cũng không biết là cái kia chủng tộc.

Đối phương nhìn thấy bọn họ cũng mười phần cảnh giác.

Lẫn nhau cách xa nhau nhất định cự ly, sau đó rất nhanh liền dịch ra.

Những sau lưng mọc lên kia gai xương người nhìn xem Dương Thanh Huyền mấy người đi xa về sau, lúc này mới tụ lại đến cùng một chỗ, tựa hồ tại thương nghị cái gì.

Trong đó người đầu lĩnh lấy ra một cái la bàn giống như pháp khí, cầm trong tay cảm ứng.

Trên la bàn các loại khắc độ cùng kim đồng hồ, cực kì phức tạp, nhẹ nhàng chuyển động dưới, rất nhanh liền chỉ hướng một cái phương vị.

Một người khác nói: “Là vừa rồi những người kia quá khứ phương hướng.”

Lại một người nói: “Chẳng lẽ bọn họ cùng chúng ta là giống nhau mục đích?”

Người đầu lĩnh nói: “Không có khả năng, nhất định là trùng hợp. Cái này ửng đỏ ngọc khảo sát phương pháp trừ chúng ta Thiết Cốt tộc bên ngoài, chỉ có một ít đại tộc biết. Vừa mới trôi qua những người kia, cùng những tiếng tăm lừng lẫy kia đại tộc hình tượng hoàn toàn không hợp."

Hắn trầm ngâm một cái, nói: "Cẩn thận theo sau, chỉ cần mục tiêu của đối phương không phải ửng đỏ ngọc, liền tận lực không cần lên xung đột."

Thiết Cốt tộc đám người cùng một chỗ gật đầu, liền hóa làm lưu quang, hướng Dương Thanh Huyền đám người phương hướng bay đi.

Cũng không lâu lắm, La Thanh Vân liền cảm ứng được, "Vừa rồi những dị tộc kia đang theo dõi chúng ta."

Mười mấy người một cái hơi khẩn trương lên.

Nơi này có thể là cường giả vô số, tùy tiện kéo một hai cái ra đều là thập tinh, không cẩn thận liền có vẫn lạc khả năng.

Hàn Phi nói: "Làm sao bây giờ?"

Dương Thanh Huyền nói: "Mặc kệ bọn họ, tiếp tục hướng phía trước bay. Nếu thật là nhằm vào chúng ta, cũng không cần sợ."

Vừa rồi gặp gỡ bất ngờ thời điểm, liền đem thực lực của đối phương quan sát nhất thanh nhị sở.

Mặc dù nhân số bên trên bọn họ chiếm ưu thế, có thể thật muốn đánh lên, thắng bại còn rất khó nói.

Đồng thời Dương Thanh Huyền tự nghĩ bọn họ không có gì là đối phương ngấp nghé, trừ phi là chuyên môn giết người biến thái, nếu không không có lý do để mắt tới bọn họ.

Quả nhiên, sau đó không lâu, La Thanh Vân lại nói: "Bọn họ không có lại theo dõi."

Dương Thanh Huyền nói: "Nhìn đến chỉ là trùng hợp."

Hàn Phi nói: “Chúng ta không phải muốn tìm cái khác đại tộc vết tích sao? Những này người nhìn qua thực lực cũng không yếu, có lẽ chính là mỗ chi đại tộc.”

Dương Thanh Huyền nhìn nàng liếc mắt, nói ra: “Đời sơ sinh đại vũ trụ bên trong, xếp hạng trước một trăm chủng tộc ta đều ghi tạc trong đầu, hoàn toàn không có bộ tộc này đặc thù.”

Hàn Phi bọn người là thầm nghĩ hổ thẹn, những này công cộng tư liệu khắp nơi đều là, tiện tay liền có thể mua được một phần, nhưng bọn họ quanh năm đợi tại Nhân tộc trong lĩnh vực tu luyện, cực ít đi ra ngoài.

Cho dù ra ngoài, cũng chỉ là tại Nhân tộc lãnh địa phụ cận vài chỗ, tiếp xúc chủng tộc cũng cứ như vậy mười mấy.

Sở dĩ đối với cái khác chủng tộc sự tình cũng không có hứng thú, trừ những cực kia phụ nổi danh đại tộc bên ngoài, trước một trăm bên trong cũng không biết có ai.

Liệt Diễm Thiên mấy người vụng trộm lấy ra một chút ngọc giản, bắt đầu hiện tại học tập.

Dương Thanh Huyền trong mắt tinh quang chớp động, “Đặc biệt là có một ít chủng tộc, tại tiểu thần kiếp bên trong lấy được chí tôn chính quả số lần hoàn toàn vượt ra khỏi xác suất phân bố, nếu là có thể tìm tới mấy cái này chủng tộc, liền có truy tung tất yếu.”

Bỗng nhiên, La Thanh Vân lại nói: “Vừa rồi những người kia lại đuổi tới.”

Tất cả mọi người là trong lòng run lên, biến mất về sau lại đuổi theo, sợ không phải trùng hợp đơn giản như vậy.

Chương 3334: Điên Cuồng Chạy Thoát Thân, Xin Lỗi

Lam Hiểu nói: “Những là kia Thiết Cốt tộc người, ta vừa mới tra được tư liệu của bọn hắn. Tại mặt khác một tòa đại lục ở bên trên, cự ly chúng ta Nhân tộc cực xa. Chủng tộc thực lực bất tường, nhưng không có tiến trước một trăm.”

Tại đời sơ sinh đại vũ trụ bên trong, có đại tộc cường giả sẽ đối với các lớn chủng tộc tiến hành xếp hạng, nhưng thứ tự giới hạn trước trăm.

Bởi vì chủng tộc quá nhiều, đồng thời đổi mới biến mất cũng nhanh.

Còn nữa, đến một trăm về sau, những đại tộc kia người đều không có hứng thú, tự nhiên cũng sẽ không tốn tinh lực đi đẩy.

Sở dĩ trăm tên về sau chủng tộc tin tức, tại đời sơ sinh đại vũ trụ bên trong lưu truyền ít, đồng thời không thành hệ thống.

Tại Nhân tộc lĩnh vực bên trong, có một bản «Vạn Tộc Phổ» tư liệu, nhưng đó là trăm vạn năm trước một vị du lịch không gian vũ trụ đại năng người biên soạn.

Bên trong chủng tộc tình huống, rất nhiều đã cùng hiện tại khác nhau rất lớn.

Phía sau biên soạn đều chỉ là tại quyển sách này cơ sở tiến tới được sửa đổi cùng sửa đổi.

Mà tại đời sơ sinh đại vũ trụ bên trong lưu truyền rộng rãi chính là «Bách Tộc Phổ», cách mỗi một trăm năm liền sẽ chỉnh sửa một lần.

Tương truyền là những xếp hạng kia cực trước đỉnh cấp chủng tộc chế ra.

Dương Thanh Huyền đem cái này mấy vạn năm tới «Bách Tộc Phổ» đều xem xuống, phát hiện mỗi một trăm năm biến hóa là cực kỳ nhỏ bé, chỉ có phần đuôi năm cái tả hữu danh ngạch sẽ tiến hành thay đổi.

Cho dù lấy vạn năm là thời gian khoảng cách nhìn, cái này thay đổi danh ngạch cũng mới mười cái tả hữu, biến động đồng dạng là phát sinh ở phần đuôi.

Thiết Cốt tộc giống như Nhân tộc, đều là cho tới bây giờ không có trải qua bảng tiểu tộc.

Lam Hiểu lật ra mấy cái ngọc giản, mới tìm được lẻ tẻ nửa điểm về bọn họ ghi chép.

Cấp tốc đem ngọc giản nâng ở trong tay, cung cấp đám người dùng thần thức xem, tận khả năng hiểu rõ một cái Thiết Cốt tộc tư liệu, tốt ứng đối.

Vừa xem xong không lâu, hơn mười đạo trước người liền xuất hiện ở phía trước, quả nhiên là vừa rồi những người kia.

Chỉ bất quá từng cái mặt lộ vẻ vẻ hoảng sợ, “Bằng hữu, nhanh mau cứu chúng ta!”

Cầu viện?

Dương Thanh Huyền mấy người sửng sốt một chút, lập tức cấp tốc kịp phản ứng.

Ở đây chút Thiết Cốt tộc người hậu phương, phun trào lấy một mảnh sát khí, trong khoảnh khắc liền che phủ vòm trời, cuồng tuôn đi qua.

Tại những sát khí này bên trong, truyền đến đại lượng đáng sợ khí tức.

Mấy tôn to lớn thân ảnh ở bên trong như ẩn như hiện.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, quát: “Mau trốn!”

Hắn chỗ nào quản được những này Thiết Cốt tộc người.

Vừa rồi hai tộc gặp nhau gặp gỡ bất ngờ thời điểm, Dương Thanh Huyền đối với thực lực của đối phương liền có một cái đại khái phán đoán, thật muốn đánh lên, cần phải tại sàn sàn với nhau.

Hiện tại mới thời gian qua một lát, Thiết Cốt tộc người liền bị đánh, chạy trối chết.

Lực lượng như vậy cũng không phải bọn họ mười sáu người có thể gánh được hạ.

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng càng là nháy mắt hợp thể, để phòng bất trắc.

Mười lăm người tạo thành to lớn độn quang, liều mạng hướng phía trước chạy tới.

Thế là tạo thành một đạo kỳ dị cảnh tượng, một đạo cự đại quang huy ở phía trước mở đường, đằng sau là mười một đạo nhỏ quang huy, lại đằng sau là ngày áp tuôn ra sát khí.

Mà lại sát khí tốc độ cực nhanh, nhỏ quang huy tốc độ cũng cực nhanh, đều nhanh muốn đuổi kịp trước mặt.

Thương Bắc Đấu cả kinh nói: “Ta nhận ra, những này là La Sát tộc người!”

Cái kia sát khí nội ẩn hẹn xuất hiện người khổng lồ, toàn thân lân giáp, mắt lộ ra hung quang, trên trán ba cái ngón cái giống như nhô lên, cùng La Sát tộc miêu tả giống nhau như đúc.

Đám người càng là sắc mặt đại biến, La Sát tộc tại mới nhất «Bách Tộc Phổ» bên trong xếp hạng thứ bảy mươi ba vị.

Mặc dù tiến vào tiểu thần kiếp có cảnh giới cánh cửa, nhưng những này truyền thừa trong đại tộc, thủ đoạn cùng thần thông đều so phổ thông tiểu tộc lợi hại hơn, thường thường cùng giai bên trong có thể quét ngang.

Mười lăm người bắt đầu khẩn trương lên, khó trách Thiết Cốt tộc không chịu nổi một kích, đụng một cái bên trên liền sụp đổ tan rã, nếu là bị La Sát tộc đuổi theo lên, bọn họ cũng phải xong đời.

Dương Huyền Tàng quay đầu, ánh mắt băng lãnh, “Thiết Cốt tộc bằng hữu, xin lỗi.”

Hắn tay giơ lên, đầu ngón tay xuất hiện mấy đạo Linh phù, trực tiếp về sau kích bắn đi ra.

“Sưu sưu.”

Linh phù mới ra, lập tức ở phía sau quang mang hào phóng, hình thành ba đạo cự đại tấm thuẫn, sừng sững giữa thiên địa.

Thiết Cốt tộc mười một người “Bành” một cái, liền đâm vào Linh phù cự thuẫn bên trên, bị chặn.

Sau đó cái kia sát khí liền tuôn ra mà tới.

“Không!.”

Thiết Cốt tộc người dẫn đầu kinh sợ rống to, “Phía trước đáng chết, lại dám hại chúng ta!”

Mười một người liều mạng xuất thủ công kích, sát na ở giữa liền đem ba đạo Linh phù cự thuẫn đánh nát bấy.

Nhưng sát khí đã đến, một cái đem đằng sau mấy người bao phủ đi vào.

“A!”

Cơ hồ là vừa mới nhiễm đến sát khí, liền truyền đến kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng.

Phía trước bốn người liều mạng tu vi trọng thương, thi triển bí pháp lần nữa thuấn di một đoạn cự ly, mới tính tạm thời chạy ra ma trảo.

Liều mạng hướng Dương Thanh Huyền phương hướng của bọn hắn chạy đi, từng cái song mắt đỏ bừng, hận ý ngập trời.

Trải qua cái này chặn lại, La Sát tộc giết mấy tên Thiết Cốt tộc người, chậm trễ một chút thời gian, cho Dương Huyền Tàng mấy người kéo ra cự ly, tiến vào an toàn cự ly trong phạm vi.

Dương Huyền Tàng đối với sau lưng thở dài: “Chúng ta cũng là hành động bất đắc dĩ, bằng hữu đem những này La Sát tộc người dẫn tới, làm sao lại không phải đang hại chúng ta? Nếu là lòng có không phục, chúng ta thâm không vũ trụ bộ tộc tùy thời hoan nghênh Thiết Cốt tộc đến chỉ giáo.”

Hàn Phi bọn người là thầm nghĩ: “Cái này người quá xảo trá, không chỉ có hố Thiết Cốt tộc người, lúc này còn có thể lại đem thâm không dị tộc hố một cái, như vậy tâm kế, thật là đáng sợ, may mắn hắn là bằng hữu, không là địch nhân.”

“Thâm không bộ tộc! Ta nhớ kỹ. Tộc nhân ta tính mạng, nhất định muốn tìm ngươi nhóm nợ máu trả bằng máu!”

Cái kia người đầu lĩnh muốn rách cả mí mắt, gào thét gào thét, tựa hồ muốn đem trong cơ thể phẫn nộ đều phát tiết ra ngoài.

Dương Huyền Tàng cười lạnh nói: “Tùy thời hoan nghênh, nhưng liền sợ các ngươi sống không được nửa canh giờ, cũng sẽ không có người biết là chúng ta hố các ngươi, lại đàm gì báo thù? Ha ha ha ha.”

Hắn không chút kiêng kỵ cười to, cực kì phách lối.

Nhưng trên thực tế chính là đang nhắc nhở Thiết Cốt tộc người, muốn kết thù được để các ngươi tộc nhân biết a.

Cái kia người đầu lĩnh quả nhiên sững sờ, lập tức giận dữ hét: “Nếu muốn người không biết, trừ phi mình đừng làm! Ngươi ngược lại là nhắc nhở ta, bản tọa chính là liều mạng một chết, cũng phải đem cừu hận của các ngươi truyền về trong tộc, các ngươi liền đợi đến ta Thiết Cốt tộc giết đến tận cửa đi!”

Hắn lấy ra một khối màu ửng đỏ ngọc bài, liều mạng thi triển bí pháp, sau đó một ngụm tinh huyết phun lên.

Cái kia ngọc bài lập tức hào quang tỏa sáng.

Cái kia người đầu lĩnh một bên liều mạng chạy trốn, một bên thôi động bí thuật, trong miệng nói lẩm bẩm.

Sau đó ngọc bài “Bành” một cái sụp đổ ra, huyễn hóa ra mấy cái phù văn, lóe lên liền biến mất tại không trung.

Chính vì hắn như vậy thao tác, chậm trễ xuống, lập tức bị sát khí đuổi kịp, cuốn vào.

“Đội trưởng!”

Ba người khác bi phẫn rống to.

Cái kia người đầu lĩnh tại sát khí bên trong liều mạng xuất thủ, cùng La Sát tộc nhân chém giết cùng một chỗ.

Đồng thời quay đầu đối với Dương Huyền Tàng quát ầm lên:

“Ta đã đem tin tức truyền về trong tộc, các ngươi liền đợi đến nợ máu trả bằng máu đi!”

Nói xong, liền bị La Sát tộc người đánh bại, chết thảm tại sát khí bên trong.

Ba người khác vừa kinh vừa sợ, cũng bị La Sát tộc đuổi kịp, từng cái đánh giết.

Dương Huyền Tàng thở dài: “Chỉ mong đi, chỉ mong tin tức của các ngươi truyền ra ngoài.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3335: Lục Giáp Huyễn Chân Bàn

Nơi này là tiểu thần kiếp bên trong, muốn truyền tin tức ra ngoài cực kì khó khăn.

Bởi vì muốn đột phá lớn vệt sóng gợn hạn chế, trên cơ bản đều thuộc về liều mạng thao tác.

Nhưng Thiết Cốt tộc người đầu lĩnh khi đó đã không muốn sống nữa, có lẽ có một tuyến cơ hội đem tin tức truyền đi.

Trải qua cái này giày vò, đặc biệt là đằng sau Thiết Cốt tộc lĩnh đội người tại sát khí bên trong chém giết, đem La Sát tộc ngăn cản một trận, để Dương Huyền Tàng mấy người triệt để đào thoát.

Nếu là Thiết Cốt tộc người biết đây hết thảy, sợ là chết cũng sẽ không nhắm mắt đi.

Dương Huyền Tàng mấy người bay một trận, triệt để thoát khỏi La Sát tộc truy tung.

Đoạn đường này đi qua, bọn họ còn cảm ứng được không ít cường đại khí tức, đối phương cũng là phóng thích thần thức dò xét qua đến, nhưng giữa lẫn nhau đều bảo trì nhất định cảnh giác, vẫn chưa phát sinh bất kỳ xung đột nào.

Dương Huyền Tàng nói: “Nhìn đến tiểu thần kiếp bên trong hỗn loạn cùng mức độ nguy hiểm còn tại ta dự tính phía trên, chúng ta trước đừng phóng túng, tìm một chỗ hảo hảo phát dục một cái.”

Thương Bắc Đấu nói: “Đúng là nên như thế.”

Lam Hiểu nói: “La Sát tộc không biết là cái quỷ gì, gặp người liền giết. Bất quá trong đại vũ trụ cái này loại biến thái chủng tộc không phải số ít.”

Dương Huyền Tàng nói: “Ta ngược lại là có một kế, có thể nhất cử lưỡng tiện. Chúng ta thuận theo đại đạo cảm ứng mạnh phương hướng đi, vừa đến thích hợp tu luyện phát dục, thứ hai dễ dàng truy tung đến đại tộc.”

Hàn Phi nói: “Ý nghĩ không sai, những đại tộc kia hẳn là cũng sẽ thuận theo đại đạo cảm ứng mạnh phương hướng đi.”

Hơn mười người lập tức bàn hư mà ngồi, cảm ứng tứ phía dòng năng lượng động.

Sau đó không lâu, liền lựa chọn một chỗ phương hướng, bay nhanh mà đi.

Thuận theo cái phương hướng này, đám người quả nhiên phát hiện hoàn cảnh hơi hơi biến hóa.

Thiên địa linh khí, không gian thế năng, vạn vật sinh trưởng đều là hiện ra dần dần tăng cường xu thế.

Mặc dù biến hóa cũng không phải là rất rõ ràng, nhưng bọn họ còn là có thể rõ ràng cảm ứng được.

Mười lăm người đột nhiên khẽ giật mình, phát hiện phía trước trong sơn cốc, hiện ra vạn cái thải hà, hình chiếu trên trời cao, như đại đạo tường thụy, làm người say mê.

Nam Viêm Chân Đao mừng rỡ nói: “Tường thụy chi khí, có trọng bảo xuất thế.”

Lam Hiểu nói: “Bốn phía giống như không ai, kiếp ba vừa mới bắt đầu không bao lâu, bảo vật này hẳn là vừa mới hiện thế, chúng ta thừa dịp hiện tại không ai, tranh thủ thời gian thu.”

Một đoàn người đều có chút kích động, cảm thấy mình vận khí không tệ.

Dương Huyền Tàng nhíu mày lại, hơi cảm thấy không ổn, nhưng cũng không nói gì, dù sao lần này cảnh tượng, hoàn toàn chính xác giống như là trọng bảo xuất thế.

Sơn cốc kia bị tầng một vân khí bao phủ, đám người lần lượt tiến vào trong đó.

Điểm điểm băng lãnh hàn khí trong cốc dâng lên, khiến người toàn thân lành lạnh.

Rất nhanh liền phát hiện một cái đầm nước, bởi vì hàn khí mà kết tầng một miếng băng mỏng. Vạn đạo hào quang chính là từ đầm nước này bên trong tuôn ra, phun về phía trời cao.

Một đoàn người vây quá khứ, đều thi triển ra linh mục thần thông, nhìn chằm chằm cái kia mặt băng nhìn xuống, muốn gặp một cái là loại nào trọng bảo, tách ra cái này thật lớn tường thụy quang huy.

Dương Huyền Tàng song đồng không ngừng lấp lóe, kim quang ngưng tụ lại tán, tầng này miếng băng mỏng bên trên tựa hồ có cấm chế, đem linh mục cùng thần thức chặn.

Hắn liều mạng thôi động lực lượng, rót vào đến trong hai mắt, phảng phất có xuất hiện ở trước mắt lấp lóe một cái.

Dương Huyền Tàng sắc mặt đại biến, quát: “Không được!”

Một phất ống tay áo, một đạo độn quang thả ra ngoài, đem tất cả mọi người bao lại, không nói lời gì liền phóng lên tận trời.

Nam Viêm Chân Đao bọn người là kinh ngạc một cái, không rõ ràng cho lắm. Đế Ất cùng Hồng Lâm đám người cùng Dương Huyền Tàng lâu kinh chiến trường, nháy mắt liền kịp phản ứng.

“A, lại có thể có người có thể nhìn xuyên cái này Lục Giáp Huyễn Chân Bàn bố trí.”

Hư không bên trong truyền đến một thanh âm, có chút kinh ngạc bộ dáng.

Sau đó cả cái hoàn cảnh đều phát sinh biến hóa, cái kia vạn đạo tường thụy tất cả đều biến mất không thấy gì nữa, sáng tỏ bầu trời trở nên âm lãnh xuống tới.

Cho dù tại độn quang bên trong đám người, cũng nhịn không được lạnh rung lắc một cái.

Hư không bên trên hiện ra hơn ba mươi người, từng cái sau lưng mọc lên màu đen hai cánh, đầu có xúc giác, làn da màu đen như giáp trụ.

Lam Hiểu toàn thân run rẩy, hoảng sợ nói: “Hắc giáp Trùng tộc!”

Những người này đặc thù quá mức rõ ràng, mà lại quá mức nổi danh, chính là Bách Tộc Phổ bên trên xếp hạng thứ mười lăm vị hắc giáp Trùng tộc.

Là Trùng tộc loại lớn hạ một chi.

Bọn họ tự xưng “Hắc giáp Thánh tộc”.

Phía dưới nơi nào còn có cái gì sơn cốc, tất cả đều là mấp mô đại địa, vô cùng thê thảm, hiển nhiên vừa mới trải qua một trận đại chiến.

Còn có một số tàn phá tứ chi vẩy vào các nơi. Trong không khí tràn ngập mùi máu tanh.

Một người trong đó vẫy tay, phía dưới một đạo lưu quang kích - bắn lên, rơi vào trong tay hắn.

Một mặt gương đồng giống như mâm tròn, phía trên các loại phức tạp quỷ dị văn tự, người này lật tay một cái, liền thu nhập trong cơ thể, nhàn nhạt nói ra: “Thế giới lớn không thiếu cái lạ, có ít người có chút kỳ dị cũng không có gì.”

Ánh mắt của hắn vô tình hay cố ý vứt đi qua Dương Huyền Tàng, lóe ra một tia lạnh thấu xương sát khí.

Dương Huyền Tàng sắc mặt bạc trắng, có loại cực độ cảm giác xấu, đôi môi khẽ nhúc nhích, cho đám người truyền âm nói: “Chờ một chút nếu là xuất thủ, toàn lực hướng mặt phía bắc phá vây, liều mạng trốn, có thể trốn bao xa là bao xa.”

Truyền âm xong, hắn liền lên trước ôm quyền nói: “Chư vị đại nhân, mọi người không quen nhau...”

Một tên hắc giáp Trùng tộc ngắt lời nói: “Dông dài cái gì? Giết.”

Dương Huyền Tàng mấy người đều hoàn toàn biến sắc, đây cũng quá ngang ngược vô lý đi, cái gì cũng không nói liền khai chiến, thuần túy là vì giết người mà giết người.

Người kia vừa dứt lời, mặt khác hơn ba mươi người nháy mắt xuất thủ, phô thiên cái địa công kích rơi xuống.

Hiển nhiên đã giết quen thuộc.

Dương Huyền Tàng mấy người cũng cũng không phải là bình thường, vẫn luôn tại cảnh giác, giờ phút này toàn bộ bạo phát đi ra, đồng loạt hướng bắc mặt xuất thủ.

“Ầm ầm!”

Thiên địa rúng động, đáng sợ năng lượng cuồn cuộn.

Vòng vây liền trực tiếp bị oanh mở một đường vết rách, mười lăm người nháy mắt hướng bắc mặt phá vây.

Cái kia trấn thủ mặt phía bắc mấy tên hắc giáp Trùng tộc người, ba người bị thuấn sát, bốn người bị trọng thương.

“Cái gì?!”

Cái kia người đầu lĩnh quát lên: “Truy sát!”

Hơn ba mươi người đều là lửa giận ngút trời.

Cho tới bây giờ chỉ có bọn họ giết người khác phần, lúc nào bị người khác dạng này giết qua?

Hơn nữa còn là một nhóm không có danh tiếng gì tiểu tốt tử.

“Những này người tựa như là Nhân tộc.”

Hắc giáp Trùng tộc bên trong, có một người bác học thấy nhiều biết rộng, nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng đám người bóng lưng, nhận ra được.

“Nhân tộc? Ta nghe nói qua, là khuất tại tại cái nào đó cái lĩnh vực nơi hẻo lánh mạt lưu chủng tộc.”

Cái kia người đầu lĩnh sắc mặt âm trầm, toàn thân sát khí nói.

“Đúng vậy.” Cái kia bác học thấy nhiều biết rộng hắc giáp Trùng tộc nhân đạo: “Cái này loại tiểu tộc bên trong, nhiều nhất liền một lượng tên chí tôn.”

Người đầu lĩnh lạnh giọng nói: “Cái kia càng không thể bỏ qua bọn họ! Giết.”

Một đám người khí diễm ngập trời truy sát mà đi.

Dương Huyền Tàng bọn người là sắc mặt cực kỳ khó coi, liều mạng ở phía trước trốn.

Bọn họ hợp lực hình thành một cái cự đại độn quang, dạng này liền sẽ không có người rơi xuống, nhưng chỉnh thể tốc độ cũng chịu ảnh hưởng.

Đột nhiên phía trước hư không bên trên xuất hiện đại lượng lôi điện, “Lốp bốp” lan tràn ra.

Bên trong mảng lớn lôi quang nổ tung, một cái năm tên hắc giáp Trùng tộc người.

Bọn họ trực tiếp thi triển ra lôi độn thuấn di thuật, trực tiếp liền đến Dương Huyền Tàng mấy người phía trước, hình thành tiền hậu giáp kích.

Năm người đồng thời xuất thủ, một mặt to lớn bình chướng tại phía trước hình thành, bao phủ thiên địa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3336: Lấy Yếu Thắng Mạnh

“Thật muốn đuổi tận giết tuyệt nha!”

Nam Viêm Chân Đao sắc mặt tái xanh, mặt mũi tràn đầy vẻ phẫn nộ.

Dương Huyền Tàng trong mắt hàn quang lóe lên, quát: “Đừng ngừng! Trước tập trung lực lượng đánh nát bình chướng, lại giết ở giữa ba người! Nam Viêm Chân Đao cùng Thương Bắc Đấu, các ngươi phụ trách theo dõi bên cạnh hai người!”

Tất cả mọi người là trong lòng run lên, lập tức tỉnh táo lại, đồng thanh nói: “Tốt!”

Đến bọn họ cảnh giới này, sớm đã là tâm hữu linh tê, không cần nhiều lời cái gì.

Phía trước năm người thi triển ra bình chướng, lấy phòng ngự là chính, muốn đoạn tuyệt bọn họ đường chạy.

Chỉ cần Dương Huyền Tàng mấy người dừng lại một cái, lập tức liền sẽ bị phía sau hắc giáp Trùng tộc đuổi kịp, sau đó tiền hậu giáp kích, một con đường chết.

Nhưng không có nghĩ tới những người này không ngừng, ngược lại tăng nhanh xung kích tốc độ, đồng thời từng cái bộc phát ra đỉnh phong lực lượng, hoa mắt công kích bạo phát đi ra.

“Ầm ầm!”

Năm người kia bình chướng bất quá chèo chống một sát, liền bị mười lăm người liên thủ đánh nát.

Dương Huyền Tàng đi đầu một kích, bổ về phía ở giữa ba người.

Đằng sau mười bốn người cũng tập trung lực lượng, toàn bộ hướng ở giữa ba người đánh tới.

“Chi!” Ba người kia nháy mắt cảm ứng được tử vong nguy hiểm, đều là dọa đến mặt không có chút máu, liều mạng xuất thủ ngăn cản.

“Ầm ầm!”

Các loại công kích như giang hà được ngày, dòng sông quá khứ.

Ba người kia ngăn cản một lát, trên thân phòng ngự mảng lớn nổ tung, kêu thảm phía dưới liền bạo cầm đồ bán đứt trận.

Hai người khác thứ nhất thời gian kịp phản ứng, cũng liều mạng xuất thủ. Một người trong đó trong cơ thể bay ra một cây búa to, hóa làm một đạo Lưu Quang Trảm nhập vòng chiến.

Nam Viêm Chân Đao một mực tại lưu tâm hắn, tại cự phủ hiển hiện sát na, liền lập tức phân ra một tay, hai tay khép lại giơ lên trời, hướng xuống vạch một cái.

Trên đầu ngón tay xuất hiện một vòng quang huy, “Phanh” một tiếng đánh ra, cùng cái kia chiến phủ đụng vào nhau.

“Ầm ầm!”

Nhìn như hời hợt một chỉ, lại là tại lúc ban đầu liền đã mưu đồ tốt.

Hai người đều là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, nhưng hắc giáp Trùng tộc người kia là bị động xuất thủ, Nam Viêm Chân Đao sớm có dự mưu, ngược lại là đem chiến phủ bị kích xuyên, người kia bị đẩy lui một đoạn cự ly.

Một bên khác, cái kia tên hắc giáp Trùng tộc người hai tay bấm niệm pháp quyết, vô số phi kiếm tại sau lưng xuất hiện, đều chém vào trong vòng chiến.

Thương Bắc Đấu đưa tay chộp một cái, một thanh màu đỏ ô hiển hiện, lăng không mở ra bay ra ngoài.

Ô tại không trung nhất chuyển, cái kia ngàn vạn kiếm quang liền bị hút vào.

Nhưng bất quá sát na, đỏ ô liền duy trì không được, “Bành” một tiếng nổ vỡ ra đến, kiếm khí bắn ra mà ra, bị Thương Bắc Đấu đưa tay bắt diệt.

Toàn bộ quá trình không tệ sát công phu kia.

Năm vị thập tinh Thiên Giới cường giả tối đỉnh liền vẫn lạc thứ ba.

Mà Dương Huyền Tàng mười lăm người thì là lông tóc không thương.

Cái này chiến quả liền liền Nhân tộc mười mấy người này cũng không dám tin tưởng, thoáng như trong mộng.

Cái kia sau lưng truy kích hơn ba mươi tên hắc giáp Trùng tộc người cũng đến, trực tiếp hướng mười mấy người đánh tới.

Bọn họ còn chưa phát hiện chính mình cái này phương đã vẫn lạc ba vị đỉnh phong, một mạch xông tới.

Dương Huyền Tàng quát: “Giết!”

Hắn một tay chấp kích, toàn thân sát khí bạo phát đi ra, một đôi giương mắt lạnh lẽo phía trước hắc giáp Trùng tộc lĩnh đội, như đao, phảng phất muốn đem đối phương trực tiếp xé nát.

Cái kia lĩnh đội không hiểu một cái khích lệ, lúc này mới phát hiện ra chính mình cái này phương ba vị cường giả tối đỉnh treo, “Cái gì? Cái này, cái này, không có khả năng!”

Ngốc trệ một cái, Dương Huyền Tàng trên thân tuôn ra mảng lớn kim quang, hướng hắc giáp Trùng tộc kích - bắn mà đi.

Mỗi một vệt kim quang bên trong đều là một bộ thân ảnh.

Có mãnh thú, có người khổng lồ, có chiến xa, có phi cầm, càng nhiều thì là binh sĩ.

“Khôi lỗi quân đoàn?”

Đối phương sửng sốt một chút, lập tức đều cười lạnh không thôi.

Đến Thiên Giới đỉnh phong cấp độ, bất luận cái gì khôi lỗi cũng đỡ không nổi một kích.

Chỉ là cái này khôi lỗi... Không khỏi quá nhiều một chút a?

“Giết!”

Dương Huyền Tàng lại quát một tiếng, mỗi một bộ khôi lỗi bên trên đều bộc phát ra sát khí lạnh lẽo, như che phủ thiên địa luồng không khí lạnh, một cái đem hắc giáp Trùng tộc người nuốt hết.

Nam Viêm Chân Đao mấy người cũng tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm. Nhưng bất quá nháy mắt, bọn họ liền kịp phản ứng, xung phong liều chết ra chiến trường.

Nam Viêm Chân Đao cùng Thương Bắc Đấu tiếp tục cùng cái kia hai tên thập tinh Thiên Giới đỉnh phong người đấu.

Còn lại người đều né tránh tại khôi lỗi phía sau, thẳng hướng phe địch hơn ba mươi người.

“Bành! Bành!”

Những khôi lỗi này xông đi lên, cơ hồ đều là bị một kích đánh nổ.

Nhưng số lượng thực sự quá nhiều, mấy cái hội hợp phía dưới, mới vỡ mất trên trăm cỗ.

Mà Hồng Lâm mấy người tiềm ẩn tại những khôi lỗi này ở giữa, không ngừng công kích hắc giáp Trùng tộc người, cho bọn họ tạo thành áp lực cực lớn cùng phiền phức.

Có mấy tên thực lực yếu kém hắc giáp Trùng tộc người một khi vô ý liền vẫn lạc.

Lúc này cái kia lĩnh đội cuối cùng nhìn ra tình thế không đúng, hét lớn: “Trước hết giết cái kia tên khôi lỗi sư!”

Hắc giáp Trùng tộc người lập tức như ong vỡ tổ hướng Dương Huyền Tàng dũng mãnh lao tới.

Nhưng vô số khôi lỗi lít nha lít nhít giáng lâm mà đến, cản tại phía trước. Nháy mắt liền đem thế công của bọn hắn xung kích rơi.

Dương Huyền Tàng hai tay bấm niệm pháp quyết, toàn bộ tâm thần đều tại khôi lỗi thao túng bên trong, phân không được nửa điểm tâm.

Dù vậy, nó hồn lực cũng tại lấy đáng sợ tốc độ tiêu hao, không quá nửa khắc liền cơ hồ thấy đáy, cả người màu da biến đến mức dị thường trắng bệch, nhìn lại mười phần đáng sợ.

Đây là hắn tu luyện đạo thể, thân, hồn, ý đều vượt xa cùng giai.

Hắc giáp Trùng tộc tại những khôi lỗi này quấy nhiễu dưới, lập tức lâm vào khốn cảnh, đồng thời rơi xuống hạ phong.

Cái kia người đầu lĩnh phát cuồng công kích, mặc dù có thể không ngại, nhưng không nhìn thấy vãn hồi bại cục hi vọng, càng không nói đến đánh giết đối phương.

“Đi! Đi!”

Cái kia người đầu lĩnh gào thét rống to vài tiếng, hạ lệnh rút lui.

Trực tiếp hướng sau lưng bổ ra một con đường máu tới.

Hắc giáp Trùng tộc lập tức lui lại, nhưng ba mươi mấy người đội ngũ, giờ phút này đã tử thương hơn phân nửa, không đủ mười lăm người.

Liền liền thập tinh Thiên Giới đỉnh phong đều tổn thất ba người.

Mới vừa tiến vào tiểu thần kiếp một ngày không đến, thực lực liền trực tiếp đánh gãy đôi.

Người dẫn đầu kia nuốt sống Dương Huyền Tàng tâm đều có, một bên rút đi, một bên bộc phát ra phẫn nộ tiếng rống, chấn động trời cao.

Không ít bốn phương tám hướng chạy tới chủng tộc, vốn là muốn quan chiến hoặc là nhặt cái tiện nghi, nghe thấy cái này tiếng rống về sau, đều xa xa không dám tới, để tránh rước họa vào thân.

Hắc giáp Trùng tộc thối lui về sau, Nam Viêm Chân Đao mấy người vẫn là toàn thân khí tức ở vào nổ tung trạng thái, cảnh giác mà nhìn chằm chằm vào bốn phương tám hướng, đồng thời không dám tin tưởng mình thắng.

Hàn Phi sắc mặt tái mét, nàng nửa người bị đánh đi, giờ phút này khí tức cực kì sa sút: “Chúng ta thật thắng?”

Dương Huyền Tàng sắc mặt tái mét, trực lăng lăng nhìn chằm chằm phía trước, đột nhiên “Oa” phun ra một ngụm máu đến, khí tức nháy mắt sa sút tới cực điểm.

“Dương Thanh Huyền!”

“Thanh Huyền công tử!”

“Thanh Huyền đại nhân!”

“Đội trưởng!”

Mười mấy người vội vàng xúm lại tới.

Dương Huyền Tàng khẽ lắc đầu: “Ta không sao, chỉ là hồn lực hao phí sạch sẽ, đầu như nổ tung.”

Đám người lập tức lật ra đại lượng bổ dưỡng cùng tăng trưởng hồn lực đan dược, Dương Huyền Tàng cũng không khách khí, thu sạch lấy ra nuốt xuống.

Đám người lúc này mới dám tin tưởng, chính mình thật thắng. Nhìn xem bốn phương tám hướng lít nha lít nhít khôi lỗi, có hơn ngàn nhiều, trận chiến này có như giống như mộng ảo.

Đế Ất mấy người càng là kỳ quái, bọn họ biết Dương Huyền Tàng Khôi Lỗi thuật khẳng định là mới học, nội tâm đối với thiên phú của hắn càng là cảm thấy một trận sợ hãi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3337: Tập Thể Chữa Thương

Dương Huyền Tàng khí tức yếu ớt: “Tìm địa phương an toàn chỉnh đốn, Thương Bắc Đấu, ngươi đến dẫn đội.”

Bọn họ mười lăm người, một nhiều hơn phân nửa trọng thương, Thương Bắc Đấu là trước mắt trạng thái tốt nhất một cái.

Thương Bắc Đấu trầm giọng nói: “Đúng!”

Lập tức cảm thấy mình trên vai trách nhiệm trọng đại.

Nơi này thực sự là quá nguy hiểm, chính mình những này người cái gì cũng không làm, thiếu chút nữa thảm tao tiêu diệt tai ương.

Mà chung quanh đều là nguy cơ tứ phía.

Có thể thỉnh thoảng cảm giác được có cường đại thần kỳ dò xét qua đến, chỉ bất quá lẫn nhau kiêng kị, lại tương hỗ ở giữa chế hành, cái khác chủng tộc người đều nấp trong bóng tối, không có xuất hiện.

Thương Bắc Đấu nhận ra phương hướng, ngưng tiếng nói: “Đi.”

Liền tế ra một đạo độn quang, đem mọi người toàn bộ bao phủ, hướng nơi nào đó phương hướng bay nhanh mà đi.

Cho dù tại độn quang bên trong đám người, cũng không dám an tâm điều tức dưỡng thương, chỉ là nuốt một chút đan dược về sau, có chút nhắm hai mắt, đơn giản vận chuyển chữa thương tâm pháp. Tùy thời muốn phòng bị đột nhiên giáng lâm nguy hiểm.

Thương Bắc Đấu cũng là lâu kinh chiến trường, túc trí đa mưu hạng người, hắn trực tiếp hướng thiên địa thế năng suy yếu phương hướng đi, dạng này liền an toàn rất nhiều.

Nhưng bây giờ vẫn là tiểu thần kiếp mở ra giai đoạn, mười mấy ngày nay bên trong đều sẽ có đại lượng chủng tộc tràn vào tiến đến, thời gian cùng không gian đều ngẫu nhiên, vô luận đến đâu, nguy hiểm hệ số đều cực cao.

Độn quang bay mấy canh giờ, tiến vào một mảnh Linh Sơn đầm lầy bên trong.

Một tên thập tinh Thiên Giới hậu kỳ võ tu, Đồ Kim Cương đột nhiên nói ra: “Đất này có thể ẩn nấp thân, ta có một kiện pháp khí, vừa vặn có thể dùng.”

Thương Bắc Đấu vui vẻ nói: “Ồ? Cái kia nhanh thử một chút.”

Đồ Kim Cương nhẹ gật đầu, lấy ra một cái hình mũi khoan pháp khí đến, nâng trong lòng bàn tay, nháy mắt phóng đại.

Từng tầng từng tầng quang huy khuếch tán ra đến, đem mọi người toàn bộ bao phủ, hình thành một chỗ không gian thật lớn, sau đó hướng phía dưới rơi xuống.

Pháp khí tại thiếp tới mặt đất sát na, liền chợt lóe lên rồi biến mất, thẳng nhập sâu trong lòng đất.

Đây là một kiện không gian kỳ diệu phòng ngự pháp khí, bên trong rộng lớn vô cùng, mà lại linh khí mười phần, thậm chí còn có từng gian mật thất, đều bên trong khắc các loại tu luyện trận pháp, đồng thời chất đầy tài nguyên tu luyện.

Đồ Kim Cương cười nói: “Đây là sư tôn ta năm đó du lịch giờ vũ trụ, từ mỗ đại tộc chỗ trao đổi một kiện huyền diệu pháp bảo.

Phi thường thích hợp bên ngoài du lịch võ tu sử dụng, sư tôn truyền cho ta về sau, ta ở lâu Nhân tộc lĩnh vực bên trong, cơ hồ chưa từng dùng tới, thực sự đáng tiếc."

Thương Bắc Đấu nói: "Khó trách pháp khí này bên trên huyền diệu có chút lạ lẫm, nguyên lai là dị tộc đồ vật."

Đồ Kim Cương nói: "Kiện pháp khí này tại che giấu khí tức cùng phòng ngự trên có chỗ độc đáo, khi có thể tạm lánh phong hiểm. Nhưng bên trong thế giới này cường giả cùng dị thuật quá nhiều, cũng không biết có thể tránh bao lâu."

Dương Huyền Tàng hợp thể tách ra, Dương Thanh Huyền nói: "Ta nhìn có thể. Bên trong thế giới này cường tộc tuy nhiều, nhưng đều lẫn nhau kiêng kị, giống La Sát tộc dạng này người điên, tuy có lại ít. Dù là có người cảm thấy được chúng ta, hẳn là cũng sẽ không làm cái gì. Lần này chúng ta vẫn là quá bất cẩn, đằng sau tính cảnh giác muốn cao hơn một chút."

Tất cả mọi người cảm thấy một trận xấu hổ, lần này nếu không phải Dương Thanh Huyền chỉ huy thích đáng, đồng thời thi triển ra cường đại khôi lỗi quân đoàn, bọn họ cho dù không đoàn diệt, cũng hẳn phải chết không còn mấy cái.

Đối với Dương Thanh Huyền phục tùng, bắt đầu từ mệnh khiến chuyển thành kính nể cùng xuất phát từ nội tâm.

Dương Thanh Huyền lại lấy ra một chút nhỏ bé khôi lỗi đến, đi ra mảnh không gian này, tiến vào khắp mặt đất, phân bố bốn phương tám hướng, che giấu.

Còn có một số càng là chui ra mặt đất, tại phạm vi so sánh địa phương xa giấu kín, với tư cách quan sát ngoại giới, cùng phòng ngự thủ đoạn.

Thương Bắc Đấu cảm thán nói: "Dạng này liền vạn vô nhất thất.”

Dương Thanh Huyền nói: “Vạn vô nhất thất không đến mức, nhưng tính an toàn lớn hơn nhiều, tuyệt đối không nên phớt lờ.”

Đám người gật đầu, liền bắt đầu tiến vào trong mật thất chữa thương.

Thương Bắc Đấu cùng mấy tên thương thế kém cỏi người, liền trực tiếp tại không gian trên bình đài ngồi xếp bằng dưỡng thương, xem như thay đám người hộ pháp.

Đến bọn họ cảnh giới này, ngoại thương rất dễ dàng nuôi, chỉ cần bất tử, dù là gãy tay gãy chân cũng có thể rất nhanh khôi phục.

Nhưng nội thương muốn khỏi hẳn lại là rất khó, tỉ như Trường Cốc Hỉ, tại lần trước tiểu thần kiếp bên trong bị thương, ba vạn năm đều không có dưỡng tốt.

Dương Thanh Huyền cũng không có thụ tính thực chất tổn thương, chỉ là tinh thần lực to lớn hao tổn, để hắn cơ hồ hôn mê.

Chắp tay trước ngực về sau, bắt đầu vận chuyển đạo thể cùng Vô Cực Chân Kinh, một chút xíu bổ sung tinh thần lực.

Quỷ Tàng cũng là như là.

Nhưng hắn vốn là quỷ tộc, trên linh tính so Dương Thanh Huyền không hề yếu, đồng thời khôi phục cũng cực nhanh.

Mặt khác trong mật thất, tất cả mọi người là thi triển ra riêng phần mình bản lĩnh giữ nhà, có mấy người thân thể đều mục nát hơn phân nửa, thậm chí bị chém đứt tay chân, cũng tại một chút xíu tẩm bổ bên trong khôi phục.

Mấy ngày về sau, trong mật thất.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên lòng có cảm giác, mở mắt ra, phát hiện cách đó không xa Quỷ Tàng trên thân tần suất chấn động trở nên cực nhanh, trước đó đều chỉ là tia nước nhỏ, hiện tại cũng đang không ngừng gia tốc, lộ ra cực kì gấp rút.

Hắn trong lòng hơi động, lập tức ý thức được Quỷ Tàng muốn đột phá.

Hai người cũng không nói chuyện, chỉ là thần thức sơ qua tiếp xúc, lập tức liền xác nhận trong lòng chỗ nghĩ.

Dương Thanh Huyền ổn định lại tâm thần, đem khí tức của mình toàn bộ thu liễm, để tránh ảnh hưởng đến đối phương đột phá.

Quỷ Tàng khoảng cách lần trước đột phá đã qua đã lâu, đương nhiên, cái này "Hồi lâu" là tương đối Dương Thanh Huyền mà nói, trên thực tế vẫn là vô cùng ngắn ngủi.

Nhưng đáng tiếc, cái này loại tần suất biến động duy trì mấy canh giờ, cuối cùng một chút xíu tiêu tán.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: "Thất bại rồi?"

Quỷ Tàng toàn thân là mồ hôi, dầu hết đèn tắt, vô lực nói: "Thất bại."

Tại hai người một đường đến nay quá trình bên trong, cơ hồ liền chưa bao giờ gặp thất bại tình huống, nhưng giờ phút này đều là xung kích chín sao Thiên Giới hậu kỳ, đều là song song thất bại.

Nhưng Quỷ Tàng thần sắc cũng không không ổn, hắn hai lần tu luyện hồi cảnh giới này, tự nhiên biết trong đó độ khó, coi như thất bại nữa mấy lần, cũng là bình thường.

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, lấy ra một chút bình bình lọ lọ ném cho Quỷ Tàng: "Đều nuốt vào đi."

Sau đó liền tiếp tục bấm niệm pháp quyết tu luyện.

Quỷ Tàng không nói một lời, đem đan dược cùng ngược lại hạt đậu giống như ăn hết, đem chai lọ ném đi, cũng tiếp tục tu luyện.

Đối với Quỷ Tàng mà nói, tiến vào tiểu thần kiếp bên trong, có thể dẫn động trong cơ thể hắn năng lượng xung kích cảnh giới, đã là ngoài ý muốn vui mừng.

Chứng minh hắn có xung kích cảnh giới kế tiếp tiềm lực, chỉ là thời gian cùng cơ duyên vấn đề.

Đối với tuyệt đại đa số người mà nói, đối với cảnh giới kế tiếp đều là xa không thể chạm tuyệt vọng.

Lại qua nửa tháng.

Dương Thanh Huyền tinh thần lực sớm đã hoàn toàn khôi phục, đồng thời ổn bên trong có tiến.

Hắn thần thức khuếch tán ra, truyền vào đến mỗi người cái kia, hỏi thăm chúng nhân tình huống.

Đa số người đều đã khôi phục bảy tám phần, thậm chí khỏi hẳn. Còn có ba người thương thế nặng hơn, chỉ khôi phục một nửa không đến.

Thương Bắc Đấu thần thức truyền đến: “Tìm kiếm chí tôn chính quả nguyên bản liền dựa vào vận khí, không bằng chúng ta liền tiềm phục tại đất này tu luyện, chờ các lớn chủng tộc lẫn nhau lẫn nhau tiêu hao về sau, chúng ta lại đi ra được ngư ông thủ lợi?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi có ý tưởng như vậy, những người khác cũng là ý tưởng như vậy. Một vị chờ đợi khẳng định không phải đạo lý, cho dù dựa vào vận khí, cũng lớn hơn xác suất rơi đang nỗ lực nhân thân bên trên.”

Hắn trầm ngâm xuống, nói: “Ba người kia liền tiếp tục lưu lại đất này tu dưỡng, không cần lại ra tay tới. Chờ tiểu thần kiếp kết thúc về sau, tự nhiên sẽ từ lối vào rung ra đi. Chúng ta ra ngoài.”

Chương 3338: Nguy Cơ Trùng Trùng

Dương Thanh Huyền thần thức truyền cho đến mỗi người, ba người kia hơi hơi nhíu mày, sắc mặt có chút u ám, nhưng vẫn chưa nói cái gì.

Bọn họ đi theo đội ngũ, đích thật là thành liên lụy. Liền lưu tại đất này tu luyện, mặc dù thiên địa linh khí không bằng bên ngoài, nhưng hệ số an toàn lớn hơn nhiều, có lẽ còn có thể nhân họa đắc phúc cũng khó nói.

Mười ba người thân ảnh nhoáng một cái, liền trực tiếp thuấn di ra ngoài, rơi vào sông núi đầm lầy bên trong.

Dương Thanh Huyền vẫy tay, bốn phương tám hướng mai phục khôi lỗi đều nổi lên, bay vào trong thân thể của hắn.

Thương Bắc Đấu hỏi: “Chúng ta hiện tại đi đâu?”

Dương Thanh Huyền nói: “Tiếp tục hướng thế năng cao phương hướng đi.”

Một đoàn người lần nữa hướng rút về phương hướng bay đi.

Không có bay bao lâu, sắc mặt của mọi người liền trở nên cực kì ngưng trọng.

Khắp nơi sơn xuyên đại địa cùng hư không, đều bày biện ra vỡ vụn dáng vẻ, cẩn thận cảm thấy phía dưới, nhưng cũng tại một chút xíu tự hành khôi phục.

Nam Viêm Chân Đao nói: “Thật sự là một cái Tu La sát tràng a!"

Dương Thanh Huyền nói: "Đều là đứng ở đỉnh phong cường giả, ngày bình thường cao cao tại thượng, không ai phục ai. Giờ phút này toàn bộ tụ tập cùng một chỗ, không đánh mới là lạ chứ."

Dương Thanh Huyền thi triển ra Hỏa Nhãn Kim Tinh, hướng bốn phía cẩn thận quan sát, bỗng nhiên đưa tay hướng phía dưới một trảo, đại lượng đồ vật liền bị hắn lăng không hút tới.

Là một chút thi thể gãy chi hài cốt.

Tất cả mọi người cau mày, không rõ ràng hắn thu thập cái này làm cái gì?

Tại những thi thể này hài cốt bên trong, chủ yếu có hai loại cấu thành. Một là phổ thông màu nâu xám, một là vôi giống như màu trắng. Cái trước chiếm đa số, cái sau ít.

Lam Hiểu sắc mặt biến hóa, cả kinh nói: "Máu kiêu tộc!"

Tất cả mọi người là chấn động trong lòng, nhìn chằm chằm những màu trắng kia hài cốt, trong đầu hiện ra một cái chủng tộc hình thái bộ dáng.

Nam Viêm Chân Đao trầm giọng nói: "Thật sự là máu kiêu tộc! Tại bái gia phả bên trên xếp hạng trước mười."

Thương Bắc Đấu nói: "Mặt khác những này có thể cùng máu kiêu tộc liều mạng, còn đánh giết mấy người bọn hắn, chắc hẳn cũng là đáng sợ tồn tại. Trước đó tại ẩn nấp không gian bên trong, ta liền cảm giác được bên ngoài tựa hồ có năng lượng ba động, giống như là đại chiến, nhưng không dám ra đây dò xét, sợ sẽ là trận đại chiến này."

Dương Thanh Huyền hỏi: "Bao lâu trước sự tình?"

Thương Bắc Đấu nói: “Ba ngày tả hữu.”

Dương Thanh Huyền nhìn liếc mắt hoàn cảnh chung quanh: “Nếu thật là cái này loại đại tộc chiến, như vậy thiên địa tất nhiên phá hoại lợi hại, ba ngày thời gian liền chữa trị cái này rất nhiều.”

Hắn lại hỏi: “Các ngươi ai có bí pháp? Có thể lục soát những thi thể này bên trong tin tức?”

Đám người sửng sốt một chút, đều lâm vào trầm tư.

Đồ Kim Cương nói: “Như còn có hồn phách tại, có lẽ có thể lục soát một hai, nhưng những này thi hài bên trong hồn lực sớm tán, chỉ còn lại thi thể, sợ là vô pháp lục soát.”

Dương Thanh Huyền lại nhìn phía Quỷ Tàng.

Quỷ Tàng nhíu mày lại, biết hắn có ý riêng.

Sưu hồn chi thuật, cho dù là đời sơ sinh đại vũ trụ bên trong những cường tộc kia, cũng sẽ không mạnh hơn Quỷ Giới người lợi hại bao nhiêu.

https:// T ruyencuatui.net/ Mà Quỷ Tàng một mực lấy thôn phệ hồn phách làm chủ, tự nhiên là trong cái này cao thủ.

Hắn nói: “Những này thi hài bên trên hồn lực quá ít, ta thử một chút đi.”

Dương Thanh Huyền gật đầu, lập tức cùng hắn hợp thể, tăng cường tự thân lực lượng.

Dương Huyền Tàng bắt đầu tại phía trước hư không cắn câu siết trận pháp kết cấu, mượn nhờ năng lượng thiên địa.

Rất nhanh, một cái đơn giản lục sắc trận pháp liền kết thành, những thi hài kia toàn bộ tràn vào.

Dương Huyền Tàng bàn hư mà ngồi, hai tay kết ấn, từng đạo hư quang từ lòng bàn tay kích - bắn ra, đánh vào trong trận.

Thi thể hài cốt không ngừng nhấp nhô, như một cái máy trộn bê tông, bên trong hồn lực còn sót lại cùng ý chí đều bị một chút xíu rút ra, tiến vào Dương Huyền Tàng thức hải bên trong.

Nam Viêm Chân Đao bọn người là sắc mặt biến hóa, lập tức khôi phục bình thường.

Loại này tà pháp không khỏi quá đáng sợ, nhưng đại thiên thế giới, nói pháp ngàn vạn, có tác dụng liền tốt, còn lại mặc kệ.

Những hài cốt kia tại trận pháp áp chế xuống, rất nhanh liền toàn bộ hóa làm kiếp tro, bị gió thổi tán đi.

Dương Huyền Tàng sắc mặt trắng bệch, đầu đầy mồ hôi lạnh.

Lại là một lần tinh thần lực to lớn tiêu hao.

Hàn Phi nhịn không được hỏi: “Tìm ra cái gì không?”

Dương Huyền Tàng chậm lên đồng, trầm ngâm nói: “Các loại vụn vặt đoạn ngắn tin tức, không toàn diện. Nhưng muốn nói gì đều không có tìm ra đến, nhưng cũng không phải.”

La Thanh Vân cau mày nói: “Đến cùng lục soát xảy ra điều gì? Nói chuyện khó hiểu như vậy.”

Dương Huyền Tàng cười nói: “Tin tức quá mức đoạn ngắn vụn vặt, nhưng ta hơi thêm chỉnh hợp, lại trải qua chính mình suy nghĩ một cái, tựa hồ có thể đoán ra một vài thứ. Những này đại tộc ở giữa tiến hành chém giết, giống như cũng không phải là bởi vì điên cuồng hoặc là thị sát, mà là có nguyên nhân, tựa hồ còn mười phần trọng yếu.”

“Giết chóc có vô cùng trọng yếu nguyên nhân?” Tất cả mọi người là không hiểu.

Dương Huyền Tàng nói: "Tất cả đều là đoạn ngắn, mà lại cực ít, vô pháp đạt được hoàn chỉnh tin tức. Nhưng nếu nói giết chóc là có cần phải, sự tình liền phiền toái."

Nam Viêm Chân Đao nói: "Có phải hay không là những này chủng tộc ở giữa, lẫn nhau tiêu hao, với tư cách một loại làm hao mòn cái khác chủng tộc thực lực phương thức? Tỉ như nói đại tộc chiến tranh rất khó xuất hiện, thế là đem cái này loại xung đột nhỏ với tư cách một loại tiêu hao thực lực đối phương thường dùng biện pháp?"

Dương Huyền Tàng nói: "Ngươi lời nói cũng có khả năng, cụ thể là cái gì còn không biết được. Chúng ta trước tiếp tục đi lên phía trước, mọi người tận khả năng đề cao cảnh giác."

...

Tại nơi nào đó trên không bình nguyên, hơn hai mươi người sắc mặt hung thần võ tu tụ tập cùng một chỗ.

Cảnh vật chung quanh tất cả đều là vỡ vụn, thiên địa điên đảo, vô số đen kịt cái hố hiển hiện trên hư không.

Khả năng năng lượng khắp nơi xuyên loạn, không ngừng rơi ở trong thiên địa, dẫn phát nổ tung.

Cái này hơn hai mươi người mặt như mãng xà, thân thể khổng lồ, trên da chớp động lên sáng bóng.

Lĩnh đội người cầm một cái hình tròn thủy tinh cầu, bên trong là hỗn loạn màu đỏ nhạt.

Tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm cái này thủy tinh cầu.

Cái kia lĩnh đội ánh mắt lạnh lẽo, lạnh giọng nói: "Không đủ, còn kém một chút, chí ít còn muốn mười tên thập tinh Thiên Giới điền vào đi.”

Một người khác nói: “Không cần phải gấp gáp, chúng ta còn có thời gian. Mười tên thập tinh Thiên Giới, tùy tiện diệt một cái tiểu tộc là được rồi.”

Cái kia lĩnh đội gật đầu nói: “Tận lực tìm nhỏ bé chủng tộc, không cần lại đi đụng đại tộc, miễn cho được không bù mất.”

Hắn đột nhiên song đồng co rụt lại, hiện lên một đường thẳng, đưa tay trên hư không điểm mấy lần, sau đó rơi vào cái kia màu đỏ thủy tinh cầu bên trên.

Cầu bên trong màu đỏ chi khí tựa hồ trở thành nhạt một chút, nhưng trở nên trong suốt, bắt đầu hiện ra cảnh tượng.

Có mười ba đạo nhân ảnh chính hướng bọn họ phương hướng phi tốc mà tới.

Cái kia lĩnh đội cau mày nói: “Vừa vặn mười tên thập tinh, nếu là không có lần này suy tính, vốn nên là đủ, nhưng bây giờ nho nhỏ suy tính một cái, lại hao tổn một chút năng lượng, cái này mười ba người bổ tiến đến, sợ là có chút không đủ.”

Một người khác cười nói: “Có đủ hay không chờ bổ tiến đến lại nói, trước lặn giấu đi.”

Hơn hai mươi người lập tức có hơn phân nửa trốn vào hư không.

Chỉ để lại năm tên thập tinh Thiên Giới, cùng hai tên chín sao Thiên Giới bên ngoài, đồng thời ngồi xếp bằng hư không, điều dưỡng sinh tức.

Đây là bọn họ cố ý.

Nếu là toàn bộ trốn đi, sợ đối phương phát giác cái gì đem lòng sinh nghi, không dám tới.

Nếu là không tránh, đối phương liền lại không dám đến đây.

Cái kia mười ba người tựa hồ cực kỳ cẩn thận cẩn thận, tiến vào mảnh này chiến đấu qua khu vực bên ngoài, liền bắt đầu hãm lại tốc độ, một chút xíu hướng bên trong thăm dò.

Chương 3339: Tương Kế Tựu Kế

“Đều cẩn thận một chút, nơi này tựa hồ trải qua một trận đại chiến.”

Dương Thanh Huyền căn dặn chúng nhân nói.

Sau đó nháy mắt cùng Quỷ Tàng hợp thể.

Không cần hắn nói, mặt khác mười một người sớm đã đem cảnh giác nâng lên tối cao.

“Ừm? Làm sao đột nhiên thiếu một người?” Tại mảnh khu vực này trung ương, những hình rắn kia không ít người nhíu mày.

Người đầu lĩnh nói: “Đều cẩn thận một chút, những này người sợ là có chút môn đạo.”

Dương Huyền Tàng mấy người đi cực chậm, sau đó không lâu càng là trực tiếp ngừng lại.

Dương Huyền Tàng đưa tay chộp một cái, đem bốn phương tám hướng hư không bên trong gãy chi hài cốt toàn bộ hút tới, sau đó trong hư không gây dựng lại, kết hợp thành một chút tương đối hoàn chỉnh thi thể.

Lam Hiểu cả kinh nói; “Là khuê Xà tộc cùng đông Dực Tộc. Mà lại từ những này hài cốt bên trên nhìn, đông Dực Tộc sợ là tổn thất nặng nề.”

Đám người sắc mặt đều có chút khó coi, cái này hai lớn chủng tộc đều là xếp hạng trước trăm đại tộc, nghĩ không ra trực tiếp liền sống mái với nhau.

Dương Huyền Tàng nhìn ra ngoài một hồi, nói: “Là khuê Xà tộc thắng.”

Đông Dực Tộc thi thể có hơn bốn mươi cỗ, khuê Xà tộc chỉ có hơn mười cỗ.

Hắn con ngươi đột nhiên hơi co lại, bỗng nhiên một trảo, đem những này hài cốt toàn bộ hút vào lòng bàn tay, biến mất không thấy gì nữa, sau đó quát: “Mau bỏ đi!”

Đám người không rõ ràng cho lắm, nhưng tất cả đều thứ nhất thời gian đi theo lui ra ngoài.

Trong khoảnh khắc liền rời đi vùng lĩnh vực này.

“Đáng chết! Chuyện gì xảy ra, là nơi nào lộ ra chân tướng?”

Khuê Xà tộc người đều từ hư không bên trong ra, từng đôi mắt dọc nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng mấy người rời đi phương hướng, bắn - ra lăng liệt mà phẫn nộ ánh mắt.

Cái kia lĩnh đội người bỗng nhiên vỗ đầu một cái, kinh sợ quát: “Ta biết chuyện gì xảy ra! Đáng chết a, lần này thua thiệt lớn! Các ngươi có thể nhớ kỹ những người này bộ dáng? Lần sau gặp gỡ, nhất định muốn đem bọn họ chém tận giết tuyệt!”

Trong mắt của hắn trừ phẫn nộ bên ngoài, còn có một trận to lớn thịt đau.

Dương Huyền Tàng mấy người chạy một trận, tại một chỗ hoàn cảnh ưu mỹ, chưa bị phá chỗ xấu ngừng lại.

La Thanh Vân nhịn không được hỏi: “Vừa rồi chuyện gì xảy ra? Ngươi phát hiện cái gì?”

Dương Huyền Tàng vung tay lên, những hài cốt kia toàn bộ nổi lên, lơ lửng trên hư không.

“Chính các ngươi nhìn.”

Đám người nhíu mày, nhìn chằm chằm những hài cốt kia nhìn ra ngoài một hồi, cũng chưa phát hiện cái gì.

Đột nhiên Hồng Lâm nói ra: “Là trữ vật nguyên khí?”

Dương Huyền Tàng gật đầu nói: “Đúng vậy.”

Đám người lúc này mới phát hiện, mỗi một bộ hài cốt bên trên trữ vật nguyên khí đều tại, vẫn chưa bị người lấy đi.

Lam Hiểu có chút giật mình dáng vẻ: “Ngươi là nói, đại chiến vừa mới đánh xong, khuê Xà tộc người còn chưa đi?”

Dương Huyền Tàng nói: “Hơn phân nửa là. Cái này hai lớn chủng tộc đều là xếp hạng trước trăm, trên thực lực chênh lệch sẽ không quá lớn, nếu không khuê Xà tộc cũng sẽ không tổn thất mười mấy người. Coi như những này người hào phóng đến đâu có tiền nữa, cũng không có khả năng không thu thập chiến trường. Cái này nhưng đều là chín sao thập tinh đỉnh cao cường giả a, mỗi một cái vật phẩm trên người, giá trị đều không có thể đánh giá.”

Tất cả mọi người là tim đập nhanh hơn, Dương Huyền Tàng lời nói không sai, nơi này chính là có hơn năm mươi tên cường giả tối đỉnh hài cốt a.

Từng cái tròng mắt phóng đại, lộ ra khát vọng cùng thần sắc kích động.

Nhưng lập tức liền rất tốt che đậy trốn đi.

Dù sao những này hài cốt không phải mình lấy được, theo lý mà nói, cần phải đều thuộc về với Dương Huyền Tàng.

Dương Huyền Tàng làm sao chẳng biết đám người tâm tư, mỉm cười nói: “Cho dù có lại nhiều bảo vật, giờ phút này cũng không có thời gian đi lựa chọn, ta trước cùng nhau thu, chờ có mạng rời đi cái này tiểu thần kiếp sau, chúng ta lại đi phân phối.”

Thương Bắc Đấu nói: “Thanh Huyền đại nhân khách khí, những này hài cốt tất cả đều là đại nhân đoạt được, bảo vật tự nhiên cũng hẳn là toàn Quy đại nhân, chúng ta nào dám có nửa phần ngấp nghé.”

Những người còn lại cũng đều dồn dập xưng phải, không dám vọng nghĩ phân phối.

Dương Huyền Tàng cười nói: “Mọi người không cần phải khách khí, đều là cùng một chỗ ra, tự nhiên người gặp có phần. Huống hồ giá trị của những thứ này lớn, ta cũng không dám có như thế lớn vị khẩu nuốt vào.”

Đám người nhìn nhau vài lần, lập tức minh bạch Dương Thanh Huyền ý nghĩ. Hắn là muốn dùng những bảo vật này đến kết giao nhóm người mình.

Dù là hắn thiên phú lại cao, lại như thế nào nhận Nhân Hoàng coi trọng, chung quy là mới vừa từ hạ giới phi thăng lên đến, không có có bất kỳ thế lực cùng địa vị.

Muốn tại Nhân tộc trong lĩnh vực đứng vững gót chân, còn có một quãng đường rất dài muốn đi.

Mà nhóm người mình đều là ra tự với các đại tông môn thế gia, giờ phút này lại cùng nhau trải qua sinh tử, có thể kết xuống một đoạn khắc sâu hữu nghị, đối với hắn đem đến giúp đỡ không ít.

Mà mọi người tại kiến thức Dương Thanh Huyền thực lực cùng thao lược về sau, cũng là đối với hắn tâm phục khẩu phục, sớm đã có lòng kết giao, giờ phút này càng là thích thú quá đỗi, từng cái cung kính chắp tay nói tạ.

Dương Huyền Tàng lập tức đem những thi hài kia toàn bộ thiêu hủy, sở hữu trữ vật nguyên khí đều bỏ vào trong túi.

Đúng lúc này, hắn tựa hồ trong lòng có cảm ứng, sắc mặt nghiêm túc bấm ngón tay suy tính.

Cái này tiểu thần kiếp bên trong, khắp nơi đều có thể cảm ứng được đại đạo vĩ lực, đối với hắn đạo thể cực kì tư vị, từ đó đối với vạn sự vạn vật cảm ứng cũng cực mạnh.

Suy tính sau một lúc, sắc mặt biến hóa, nói: “Có phiền toái, chúng ta giống như bị người để mắt tới.”

Hồng Lâm cả kinh nói: “Khuê Xà tộc?”

Dương Huyền Tàng lắc đầu, nói: “Không phải bọn họ. Cái này loại để mắt tới, là bị người dùng bí pháp tiến hành suy tính, là có người đang suy tính chúng ta.”

Tất cả mọi người kinh ngạc, bọn họ bất quá là một tiểu tộc, ai như thế ăn không có việc gì suy tính bọn họ?

Ân

Nhưng rất nhanh, mỗi người đều là khuôn mặt cổ quái, tựa hồ đoán được cái gì, đồng thanh nói: “Thâm không dị tộc?”

Dương Huyền Tàng trầm ngâm nói: “Có khả năng.”

Ánh mắt của hắn ngưng lại, suy nghĩ một chút nhân tiện nói: “Ta có đạo thể tại người, ở đây tiểu thần kiếp hoàn cảnh bên trong như cá gặp nước, bọn họ nghĩ muốn tính toán ta, tất nhiên sẽ bị thiên đạo áp chế, cần phải bỏ ra so bình thường hơn lần đại giới, mà lại suy tính ra kết quả chưa hẳn chuẩn xác.”

“Ta có một kế, có lẽ có thể sử dụng. Các ngươi tìm một chỗ trốn đi, không có mệnh lệnh của ta tuyệt đối không nên xuất hiện, tận khả năng che giấu mình khí tức, không nên bị phát hiện.”

“Ta nghĩ biện pháp đem những này thâm không dị tộc người dẫn tới nơi vừa nãy đi. Những rắn cạp nong kia tộc có lẽ còn chưa đi...”

Đám người nghe xong, đều là lớn kinh: “Cái này tại sao có thể? Quá nguy hiểm!”

Lam Hiểu trầm giọng nói: “Ngươi là đội trưởng, không thể thân mạo hiểm. Thật muốn đi, cũng hẳn là từ trong chúng ta tuyển một người.”

Mặt khác mười mấy người đều là nghiêm túc nhẹ gật đầu, tán đồng Lam Hiểu.

Dương Huyền Tàng cười nói: “Cũng không phải là ta tự thổi, nếu bàn về một cái chạy trốn năng lực, ta có thể mạnh hơn các ngươi không ít. Không cần tính nhiều lời, tranh thủ thời gian trốn đi đi, đây là mệnh lệnh. Thâm không dị tộc người sợ là liền muốn tới.”

Tất cả mọi người là mặt lộ vẻ vẻ làm khó, bọn họ đầu tiên đương nhiên không muốn chết, nhưng thật muốn vì đại nghĩa khẳng khái phó chết, thật cũng không sợ.

Hồng Lâm nói: “Mọi người vẫn là nghe theo Dương Thanh Huyền an bài đi.”

Nàng cùng Đế Ất mấy người đi đầu tản ra ngoài, thân ảnh mấy cái chớp động dưới, liền biến mất tại phía trước không gặp.

Nam Viêm Chân Đao mấy người cũng không biết nói cái gì cho phải, chỉ có thể hướng Dương Huyền Tàng ôm quyền chắp tay, để chính hắn cẩn thận, liền lần lượt biến mất trên hư không.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3340: Gậy Ông Đập Lưng Ông

Dương Huyền Tàng hai tay bấm niệm pháp quyết, từng đạo phù văn màu vàng từ ngón tay bay ra ngoài, tại không trung vẽ cái vòng, lóe lên biến mất không thấy gì nữa.

Hắn mới chậm ung dung hướng lúc trước Khuê Xà tộc vị trí bay đi.

Vừa rồi cái kia phù văn vòng, là một loại đối với đại đạo thôi diễn tiến hành quấy nhiễu bí thuật.

Tiến vào tiểu thần kiếp cường giả tuy nhiều, nhưng ở đối với đại đạo lĩnh ngộ, cùng đối với cái này hoàn cảnh phù hợp bên trên, có thể vượt qua Dương Thanh Huyền người có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Hắn chậm ung dung ở phía trước bay, Hồng Lâm mấy người tiềm ẩn tại khá xa phương diện, cũng là một chút xíu đuổi theo.

Qua một trận, quả nhiên cảm ứng được không ít cường đại khí tức phá không mà đến, đuổi theo Dương Huyền Tàng phương hướng đi.

Thương Bắc Đấu bọn người tương đối khẩn trương, bọn họ đã nhận ra những này người, quả nhiên chính là thâm không dị tộc cái kia mười lăm người.

Một người cầm đầu chính là nửa bước chí tôn cường giả.

Cứ như vậy tại Hồng Lâm mấy người trước mặt bay qua, có thể là đuổi theo người quá gấp, cũng không có cảm thấy được bọn họ tồn tại.

Dương Huyền Tàng ở phía trước cũng cảm ứng được, tăng nhanh tốc độ, rất nhanh liền đến cái kia phiến bị đánh vỡ vụn thiên địa bên trong.

Mà lại hắn thân ảnh lóe lên, cả người bề ngoài hoàn toàn phát sinh biến hóa, toàn thân là trắng như tuyết làn da, trên mặt hiện ra rất nhỏ màu tím, trên đầu có một đôi ngân sắc sừng nhỏ.

Chính là máu kiêu tộc người.

Lúc trước tại thanh lý thi thể hài cốt thời điểm, Dương Thanh Huyền làm một chút các tộc huyết dịch, hiện tại tuỳ tiện liền có thể tùy tiện biến hóa.

Biến thành máu kiêu tộc nhân về sau, càng là tăng nhanh tốc độ, trực tiếp xông vào ngày đó vỡ vụn thiên địa.

Sau lưng thâm không dị tộc người rất nhanh liền đuổi vào: “Sắp chết đến nơi, còn nghĩ chạy đi đâu?!”

Mấy hơi thở, Dương Huyền Tàng liền bị những này thâm không dị tộc người bao bọc vây quanh.

Bọn họ đều là sững sờ, nhìn từ trên xuống dưới Dương Huyền Tàng, đồng thời thi triển linh mục thần thông điều tra, phát hiện thật không phải là người tộc người.

Thâm không dị tộc mười lăm người lập tức sắc mặt cực kỳ khó coi.

Dương Huyền Tàng kinh ngạc nói: “Chư vị là người phương nào? Chặn đường ta là có ý gì? Hẳn là nghĩ bắt nạt ta máu kiêu tộc nhân?”

“Máu kiêu tộc?”

Thâm không dị tộc người từng cái sắc mặt đại biến.

Bọn họ mặc dù nghiêm ngặt trên ý nghĩa không thuộc về đời sơ sinh đại vũ trụ, nhưng Bách Tộc Phổ nên cũng biết.

Máu kiêu tộc thế nhưng là một mực xếp tại trước mười đại tộc a!

Người cầm đầu gọi Túc Lâu, trên mặt lộ ra vẻ giãy dụa, trầm tư dưới, mới nói: “Thật có lỗi, chúng ta nhận lầm người.”

Bọn họ mục đích của chuyến này chính là vì chặn giết Nhân tộc, cho tới cái khác sự tình một mực mặc kệ, để tránh cho bản tộc gây phiền toái.

Mặc dù người trước mắt này lạc đàn, đánh giết cũng chỉ là tát ở giữa sự tình, nhưng đối phương là chân chính đại tộc, vạn nhất có bí pháp gì truy tra tới, liền thật phiền phức lớn rồi.

Cân nhắc phía dưới, liền lựa chọn từ bỏ đánh giết, mà lại khách khách khí khí ôm quyền chắp tay.

Dương Huyền Tàng nói: “Đã nhận nhầm, cái kia xin cứ tự nhiên đi.”

Hắn một mặt thần sắc tự nhiên, một mặt cảnh giác quan sát hoàn cảnh chung quanh.

Nếu là đất này không người lời nói, hắn liền truyền âm Hồng Lâm đám người đang phía trước bố trí mai phục, đem thâm không dị tộc một mẻ hốt gọn.

Túc Lâu vung tay lên, liền dẫn đám người muốn ly khai.

Đột nhiên một đạo tiếng cười quái dị truyền đến: “Hắc hắc, vừa bay một nhóm gầy gà, lại chạy tới một nhóm vịt béo, lần này huyết khí đầy đủ.”

Túc Lâu mấy người đều hoàn toàn biến sắc, quát: “Là ai?!”

Bọn họ trước đó đuổi theo quá gấp, lúc này mới phát hiện đất này hoàn cảnh không đúng, tràn ngập một cỗ tử vong cùng túc sát không khí.

Hư không bên trong dần hiện ra hơn hai mươi người, đem bọn họ toàn bộ vây quanh.

Dương Huyền Tàng ánh mắt quét dưới, khẽ gật đầu, cùng hắn tính toán nhân số không sai biệt lắm.

Mặc dù hắn không biết Khuê Xà tộc người vì gì lung tung giết người, nhưng tựa hồ cùng cái kia chuyện trọng yếu có quan hệ, sở dĩ có loại cảm giác mãnh liệt, thâm không dị tộc một trận chiến này là trốn không thoát.

Hắn hiện tại muốn nghĩ là, chính mình như thế nào đào thoát, cũng không biết máu kiêu tộc cái này thân phận có quản hay không dùng.

Khuê Xà tộc đầu lĩnh nói: “Chúng ta là ai không quan hệ, các ngươi trực tiếp đi chết là được rồi.”

Túc Lâu vừa sợ vừa giận, quát: “Làm ta thâm không bộ tộc dễ bắt nạt sao?!”

Trên người hắn nửa bước chí tôn khí tức bạo phát đi ra, dù sao hình thành cường đại lĩnh vực khuếch tán ra.

Khuê Xà tộc đều là sắc mặt biến hóa.

Nhưng bọn họ vẫn chưa kinh hoảng, bởi vì cái kia lĩnh đội cũng là nửa bước chí tôn, trong khoảnh khắc phóng thích năng lượng của mình, cùng Túc Lâu đối kháng.

Những người còn lại đều là sắc mặt đại biến, một cái phân tán ra đến, tùy thời chuẩn bị sinh tử đại chiến.

Túc Lâu trầm giọng nói: “Muốn đánh không phải là không thể được, chí ít cho chúng ta một cái lý do a? Chúng ta cùng các hạ không cừu không oán, thậm chí là vốn không quen biết, cần gì phải đánh nhau chết sống đâu?”

Đầu lĩnh kia cười lạnh nói: “Nói cho ngươi lý do ngươi liền có thể an tâm nhận lấy cái chết sao?”

Túc Lâu nói: “Lẫn nhau ở giữa có lẽ có cái gì nhầm, nói ra nói không chừng có thể hóa giải.”

Đầu lĩnh kia cười như điên nói: “Ha ha, đừng có nằm mơ, đi chết đi!”

Chính muốn xuất thủ, đột nhiên Dương Huyền Tàng vội vàng nói: “Hai vị chậm đã! Ta càng là cùng các ngươi không oán không cừu, còn xin chờ sau khi ta rời đi các ngươi lại đánh.”

Đầu lĩnh kia con ngươi dọc nhìn chằm chằm hắn: “Quả thật là máu kiêu tộc! Máu của các ngươi tế đã hoàn thành sao?”

“Huyết tế?” Dương Huyền Tàng trong lòng hơi động, tựa hồ nghĩ đến cái gì, trả lời: “Đã hoàn thành.”

Đầu lĩnh kia biến sắc, quát: “Đã như vậy, ngươi cũng sẽ không cần đi, cùng nhau trở thành huyết tế một phần tử đi!”

Cái kia đáng sợ nửa bước chí tôn chi lực nháy mắt nổ vỡ ra đến, phô thiên cái địa đánh phía thâm không dị tộc cùng Dương Huyền Tàng.

Dương Huyền Tàng nội tâm mắng to, “Một nhóm biến thái!” Nhưng mơ hồ trong đó tựa hồ đoán được chân tướng.

Hắn tự nhiên sẽ không cùng Khuê Xà tộc ngạnh kháng, chỉ có thể tận khả năng tại đại chiến người trung gian toàn tính mạng.

Túc Lâu cũng nháy mắt bộc phát ra đỉnh phong lực lượng, hướng đối phương dẫn đầu áp đi.

“Ầm ầm!”

Hai tên nửa bước chí tôn lực lượng uy áp va chạm vào nhau, hình thành đáng sợ năng lượng nổ tung, trực tiếp liền che phủ ngàn dặm.

Dương Huyền Tàng đem phòng ngự mở ra, người khoác một kiện màu đồng cổ giáp trụ, chính là Đạo Tổ đưa cho hắn món kia, bị năng lượng ba động chấn cực xa.

Trong lòng của hắn nhất hỉ, muốn mượn cơ hội chạy đi, lại cảm ứng được chung quanh một cỗ sức mạnh đáng sợ du tẩu, xuyên qua phía dưới, liền trực tiếp đến trước mặt hắn, hóa làm một tên Khuê Xà tộc người, nhe răng cười một tiếng, một chiêu liền công đi qua.

Dương Huyền Tàng gấp vội vàng lấy ra chiến kích, hướng phía đối phương liền bổ tới.

Hắn giờ phút này là chín sao Thiên Giới hậu kỳ tu vi, đối phương trước khi động thủ liền đã cho mỗi người phân phối xong đối thủ của mình.

Dương Huyền Tàng đối thủ chính là một tên chín sao Thiên Giới đỉnh phong Khuê Xà tộc người.

“Ầm! Ầm!”

Dương Huyền Tàng cùng đối phương liều mạng mấy chiêu về sau, lập tức hiểu rõ thực lực đối phương.

Hắn lập tức giả vờ như không địch lại dáng vẻ, phát huy ra chín sao Thiên Giới hậu kỳ nên có bộ dáng, vừa đánh vừa lui, còn một bên chửi ầm lên.

“Ngoan ngoãn dâng ra một thân tinh huyết, có thể miễn bị rắn cắn nỗi khổ.” Cái kia Khuê Xà tộc người mặt mũi tràn đầy dữ tợn, càng lớn càng hoan, hoàn toàn chiếm cứ quyền chủ động, đem Dương Huyền Tàng áp chế không còn sức đánh trả.

“Ta thế nhưng là máu kiêu tộc nhân! Ngươi dám giết ta, chúng ta trong tộc có truy tung bí thuật, nhất định sẽ không bỏ qua cho các ngươi.” Dương Huyền Tàng hung hãn nói.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3341: Vạn Dặm Truy Sát

“Hừ.” Cái kia tên Khuê Xà tộc người cười lạnh nói: “Nơi này là tiểu thần kiếp bên trong, mỗi một lần suy tính đều muốn hao phí đại lượng đạo ấn năng lượng, ngươi bất quá là chín sao Thiên Giới, yên tâm đi, ngươi tại máu kiêu trong tộc không có trọng yếu như vậy.”

Dương Huyền Tàng hỏi: “Đạo ấn năng lượng là cái gì?”

Khuê Xà tộc người sững sờ, chợt cười to nói: “Ha ha, quả nhiên là lâu la, liền đạo ấn năng lượng cũng không biết sao? Cũng không quan trọng, dù sao ngươi lập tức liền phải chết.”

Lật tay chính là mấy đạo công kích đánh ra.

Cái này Khuê Xà tộc người lòng bàn tay cầm một cái trận pháp, liên tiếp tự thân cùng thiên địa, thi triển thần thông thời điểm nước chảy mây trôi, không có chút nào bất kỳ trở ngại nào.

Đồng thời thân thể của hắn cực kì mềm dẻo nhanh nhẹn, có được thiên nhiên chiến đấu ưu thế.

Dương Huyền Tàng chớp liên tục mấy lần, mới tránh khỏi, nói ra: “Ta đích xác chẳng biết, đồng bạn thật khiến cho người ta tức giận a, trọng yếu như vậy sự tình thế mà không nói cho ta. Các ngươi Khuê Xà tộc còn thu người không? Không bằng ta gia nhập các ngươi tộc a?”

Cái kia Khuê Xà tộc người sững sờ, còn có thể dạng này? “Hừ, ngươi cái này loại phản đồ, chúng ta Khuê Xà tộc cũng không cần.”

Dương Huyền Tàng nói: “Vậy ngươi xem ta thảm như vậy phân thượng, chí ít nói cho ta biết một chút đạo ấn là cái gì sao?”

Cái kia Khuê Xà tộc người chẳng biết vì sao, lại nói: “Đạo ấn chính là tiến vào tiểu thần kiếp sau, mỗi người nhận đại đạo kiếp ba ảnh hưởng, trên thân lấy được lớn đạo ấn ký. Cái này ấn ký sẽ theo rời sân mà biến mất, nhưng ở tiểu thần kiếp bên trong lại là kéo dài không thay đổi. Mà đem cái này loại đạo ấn thu thập lại, có thể tiến hành thiên đạo thôi diễn. Nếu không ở đây kiếp ba bên trong, muốn dựa vào sức một mình thôi diễn không biết, căn bản chính là không thể nào.”

Dương Huyền Tàng đột nhiên thông suốt, tựa hồ đem sở hữu tin tức ăn khớp đi lên: “Sở dĩ các ngươi giết người lấy máu, chính là vì cái này đạo ấn?”

Cái kia Khuê Xà tộc nhân đạo: “Đạo ấn giấu ở thân thể con người mỗi một nơi, mà trong máu đạo ấn chi lực mạnh nhất. Đem đám người chi huyết thu thập lại tiến hành huyết tế, chính là lợi dụng đạo ấn năng lượng tiến hành thôi diễn.”

Hắn đột nhiên sửng sốt một chút, nghiêm nghị nói: “Ngươi rốt cuộc là ai? Máu kiêu tộc thế nhưng là phương diện này tay thiện nghệ, coi như ngươi không biết đạo ấn, tổng không đến nỗi ngay cả huyết tế cũng không biết a?”

Dương Huyền Tàng cười nói: “Ngươi nhìn ta là người như thế nào? Chẳng lẽ lại ta còn có thể là giả máu kiêu tộc?”

Đối phương híp mắt, mắt dọc bên trong - bắn - ra tinh quang, nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng nhìn ra ngoài một hồi, đích thật là thật máu kiêu tộc không giả, lạnh hừ một tiếng: “Cái kia ngươi tại trong tộc thật là lẫn vào quá thảm rồi.”

Hắn có bao nhiêu đại chiêu bổ tới.

Dương Huyền Tàng trực tiếp hiện lên, tiếp tục cùng đối phương dây dưa.

Hắn nhìn như một bộ hi hi ha ha bộ dáng, nhưng nội tâm lại cảnh giác tới cực điểm, tuyệt không dám buông lỏng, tùy thời chú ý trên sân thế cục.

Cái kia Khuê Xà tộc người đánh mấy trăm chiêu bên trong, nội tâm nghi hoặc càng ngày càng nặng, chính mình rõ ràng cao hơn đối phương ra một cảnh giới, không có lý do lâu không hạ được.

Bắt đầu trở nên có chút nóng nảy đứng lên.

Mà tại toàn bộ trong cuộc chiến, thâm không dị tộc bị Khuê Xà tộc hoàn toàn áp chế, vừa đánh vừa lui, tử thương thảm trọng.

Túc Lâu song mắt đỏ bừng, hét lớn: “Ta liều mạng với các ngươi!”

Tại hắn liều mạng phản công dưới, Khuê Xà tộc lại bị áp chế một hai, đánh lui không ít.

Nhưng thâm không dị tộc lại không biết đào tẩu, ngược lại bị kích phát tử chiến ý chí, đối với Khuê Xà tộc người một trận loạn đả loạn giết.

Bọn họ ở lâu thâm không bên trong, hoàn cảnh muốn so đời sơ sinh đại vũ trụ ác liệt nhiều, rất nhiều người tranh đoạt tài nguyên, dựa vào đều là một cỗ không sợ chết chơi liều.

Sở dĩ bọn họ tin tưởng dũng giả tất thắng, thời điểm chiến đấu đều là liều mạng việc nghĩa chẳng từ nan.

Mà Khuê Xà tộc tại đời sơ sinh đại vũ trụ bên trong cũng thuộc về với thượng tầng chủng tộc, ngày bình thường tiếp xúc đến chủng tộc cùng sự vật rất nhiều, sở dĩ làm người làm việc liền muốn khéo đưa đẩy không ít.

Gặp một lần đối phương liều mạng, lập tức lui xuống tới, nhưng cũng không trốn đi, tiếp tục chết cắn đối phương, một chút xíu cọ xát lấy.

Dương Huyền Tàng thấy tình thế, hét lớn: "Chư vị bằng hữu, mau theo ta hướng mặt phía bắc lui, ba triệu dặm bên ngoài, ta máu kiêu bộ tộc cường giả ngay tại cái kia. Chỉ cần lui vào cái phạm vi này, chúng ta liền an toàn."

Thâm không dị tộc tất cả mọi người là nhíu mày, ba triệu dặm phạm vi, nói xa thì không xa, nói gần thì không gần, nếu là bình thường liều mạng thi triển độn thuật, tự nhiên rất nhanh liền có thể đến nơi.

Nhưng bị những này Khuê Xà tộc người cắn, sợ là rất khó an toàn thối lui ba triệu dặm.

Dương Huyền Tàng quát: "Còn chờ cái gì? Mọi người mau theo ta lui nha!"

Nói xong một kích chấn khai trước mắt Khuê Xà tộc người, đồng thời chiến kích tại không trung xoay tròn, lấy một cái cực kì xảo trá quái dị góc độ bổ tới.

Cái kia Khuê Xà tộc người vừa bị Dương Huyền Tàng biểu hiện ra lực lượng giật nảy mình, chuyện gì xảy ra?

Sau đó cái kia chiến kích liền đến trước chân, trong kinh hoảng liều mạng lóe lên, vẫn là bị phách gần nửa người, may mắn là mạng bảo vệ.

Dương Huyền Tàng một bổ về sau, đi đầu liền hướng bắc trốn.

Túc Lâu mấy người cắn răng một cái, cũng vội vàng đi theo.

Khuê Xà tộc lĩnh đội quát: "Mau đuổi theo! Nhất định không thể để cho bọn họ chạy trốn, càng không thể để bọn họ cùng máu kiêu tộc tụ hợp!”

Hư không bên trong, hơn mười người thi triển ra khác biệt độn quang, liều mạng hướng phương bắc bỏ chạy.

Túc Lâu tại Dương Huyền Tàng bên người, trầm giọng nói: “Bằng hữu, thật không tiện, lần này đem ngươi cũng liên lụy tiến đến.”

Dương Huyền Tàng vội vàng nói: “Quá khách khí. Cái này nhóm Khuê Xà tộc người chính là một đám người điên, cho dù không có các ngươi, bọn họ hơn phân nửa cũng là muốn giết ta.”

Túc Lâu “Ừ” một tiếng, liền không nói thêm gì nữa.

Thâm không dị tộc đều là giết chóc cực mạnh ngoan nhân, nhưng trên đạo lí đối nhân xử thế, lại cực kì không rành.

Dương Huyền Tàng nội tâm một trận cười lạnh, hắn cố ý nói cái ba triệu dặm cự ly, tính toán chạy đến thời điểm, thâm không dị tộc liền bị Khuê Xà tộc giết không sai biệt lắm.

Mà lại vừa rồi hắn cố ý lớn tiếng nói, chính là vì cho đồng bạn của mình thông gió báo tin, để bọn họ tại mặt phía bắc phía trước tốt tiếp ứng.

Như thật chạy trốn tới ba triệu dặm cự ly, Khuê Xà tộc e ngại máu kiêu tộc, tất nhiên không còn dám đuổi theo.

Mà thâm không dị tộc cũng không còn sót lại mấy người, chính dễ dàng bị nhóm người mình một mẻ hốt gọn.

Nếu là không có chạy trốn tới, thâm không dị tộc tự nhiên toàn bộ chơi xong, rắn cạp nong bộ tộc cũng tất nhiên tổn thất không nhỏ, lúc này đồng bạn nhóm trở ra tiếp ứng, rắn cạp nong bộ tộc cũng muốn ước lượng một hai.

Dương Huyền Tàng đánh lấy mỹ mỹ bàn tính, đồng thời cẩn thận quan sát thâm không dị tộc tính cách cùng chiến đấu kỹ năng chờ chút.

Hai nhóm người cứ như vậy tại không trung bên cạnh đuổi theo vừa đánh, không ngừng lẫn nhau tiêu hao.

Nhưng rắn cạp nong bộ tộc vẫn là chiếm thượng phong, rất nhanh liền đem thâm không dị tộc giết chỉ còn lại bốn người, tăng thêm Dương Huyền Tàng năm người.

Hồng Lâm mấy người đã sớm tại phía trước mai phục, đồng thời không ngừng bắc thượng, cùng bọn họ bảo trì cự ly.

Đồng thời để Thương Bắc Đấu, Nam Viêm Chân Đao mấy người tới gần chiến trường quan sát, thấy mấy người hãi hùng khiếp vía, thay Dương Huyền Tàng nhéo một cái mồ hôi lạnh.

Bởi vì chiến đấu chấn động quá lớn, mà chiến tuyến lại cực mạnh, nửa đường không ngừng có cái khác chủng tộc người gặp phải, đều là vội vàng tránh đi, đồng thời ở phía xa quan sát.

Sở dĩ Thương Bắc Đấu đám người cũng không bị phát giác, mà lại hết sức an toàn.

Sau đó không lâu, Túc Lâu mấy người lại bị Khuê Xà tộc người vây công tới, tiến hành một đợt giảo sát.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3342: Song Kích 666

Túc Lâu giận dữ hét: “Ta hận a!”

Khuê Xà tộc lĩnh đội cười lạnh nói: “Hận cái gì? Nhỏ yếu tự nhiên là bị đánh, có cái gì tốt hận?”

Túc Lâu cả giận nói: “Ta cùng các ngươi không oán không cừu, vô duyên vô cớ liền giết tộc nhân ta, ta há có thể không hận!”

Khuê Xà tộc lĩnh đội nói: “Ngươi cũng giết ta không ít tộc nhân a? Nhưng ta không có bất luận cái gì hận ý, chỉ có thể chỉ trách bọn họ học nghệ không tinh, tu vi không đủ mà thôi.”

Mặt khác Khuê Xà tộc người trên mặt, cũng đều lộ ra đồng dạng lạnh lùng biểu lộ, để Dương Huyền Tàng nội tâm trở nên lạnh lẽo, cái này loại đối với đồng bạn sinh mệnh coi thường, là một loại thẩm thấu đến tận xương tủy lãnh khốc, cực kỳ đáng sợ.

Nếu là tương lai cùng những này người tiếp xúc, nhất định phải cực độ cẩn thận.

Khuê Xà tộc hết thảy tổn thất sáu người, chỉ có thâm không dị tộc một nửa, mà cái kia tên cùng Dương Huyền Tàng giao chiến Khuê Xà tộc người, cũng đang truy kích triền đấu quá trình bên trong, bị Dương Huyền Tàng một kích bổ chết rồi.

Bởi vì hai người giao thủ quá nhiều, đối phương hoài nghi đối với mình cực lớn, sở dĩ hơi hạ điểm nặng tay, trực tiếp đưa đối phương quy thiên, để tránh kế hoạch của mình ra chỗ sơ suất.

Túc Lâu cả giận nói: “Còn không phải các ngươi động thủ trước!”

Đội trưởng kia cười lạnh nói: “Cái này cùng tuần tự động thủ có quan hệ gì? Ít nhiều lời, nhanh lên đem tinh huyết hiến ra đi!”

Hắn vung tay lên, Khuê Xà tộc người lại khởi xướng một vòng công kích mãnh liệt.

Túc Lâu một người đi đầu, đem đại lượng công kích toàn bộ cản lại.

Dương Huyền Tàng cùng ba người khác thì vây quanh ở Túc Lâu bên cạnh thân, thay hắn hơi ngăn cản một hai.

Dương Huyền Tàng thầm nghĩ, cái này người ngược lại là đầu hảo hán, đáng tiếc cùng tộc ta bất lưỡng lập, cũng chỉ có thể dạng này chơi chết hắn.

Túc Lâu liều mạng rống to, mỗi một đạo sóng âm đều chấn không gian run rẩy, tất cả mọi người khí huyết khuấy động, sau đó chính là đấm ra một quyền.

Phảng phất quyền lực nhận cái này sóng âm ảnh hưởng, đang không ngừng tăng cường.

Khuê Xà tộc người từng lớp từng lớp bị bức lui.

Cái kia tên cùng là nửa bước chí tôn đội trưởng thì là đứng ở đằng xa thả ám tiễn, không muốn lấy thân mạo hiểm, liều mạng Túc Lâu, trước để cho thủ hạ tiêu hao hắn khẽ đảo.

“Đi!”

Túc Lâu liền ra mấy chiêu, đánh lui Khuê Xà tộc người về sau, vung tay lên tế ra độn quang, bao lại Dương Huyền Tàng mấy người lần nữa lẩn trốn.

Hắn dạng này mỗi lần đều thôi động bí thuật cường công, đối với tự thân tổn hại cực lớn, chỉ là thời kì phi thường, đâu còn quan tâm được những thứ này.

Khuê Xà tộc đội trưởng kia đột nhiên thét dài một tiếng: “Muốn đi, nằm mơ!”

Hư không bên trên quang mang lóe lên, một đạo hồng quang như hà, xuyên qua mà đến, phảng phất một đạo chân long.

Túc Lâu nháy mắt cảm ứng được to lớn nguy hiểm, đối với Dương Huyền Tàng bốn người quát: “Các ngươi mau trốn!” Liền trực tiếp quay người, hóa ra trạng thái mạnh nhất, nắm đấm cùng tiếng rống cùng nhau đánh tới.

“Bành!”

Cái kia hồng quang hóa ra Khuê Xà tộc đội trưởng bộ dáng, cũng là đồng dạng một quyền oanh kích xuống.

Khuê Xà tộc tộc trưởng trên cánh tay phủ lấy ngân sắc quyền nón trụ, trực tiếp vỡ vụn ra.

Đáng sợ kình khí hướng hai bên bắn ra mà đi.

Tạo thành kinh thiên động địa tiếng vang.

Càn khôn bên trong, một trận đất rung núi chuyển, cho dù nơi xa thăm dò quan chiến cái khác chủng tộc, cũng đều dồn dập đứng không vững.

Đây chính là nửa bước chí tôn lực lượng a!

Vượt qua cái không gian này quy định lực lượng, chỉ có sử dụng gian lận thủ đoạn mới có thể đi vào đáng sợ hơn tồn tại.

Nửa bước chí tôn, chính là cái này tiểu thần kiếp bên trong đỉnh phong!

Dương Huyền Tàng mấy người cũng bị chấn khai.

“Đội trưởng!” Mặt khác ba tên thâm không dị tộc cường giả đều là bi phẫn rống to, liều mạng xông về phía trước, không chịu một mình chạy trốn.

Dương Huyền Tàng nhìn xem Túc Lâu cùng cái kia Khuê Xà tộc đội trưởng kịch chiến tràng diện, bên trong lòng có cảm giác, cảm thấy cái này Túc Lâu cách cái chết không xa.

Túc Lâu đối với ba người kia hét lớn: “Đi mau a! Ta cho dù chết ở đây, các ngươi cũng phải nỗ lực sống sót, đừng quên chúng ta này làm được nhiệm vụ, nhất định muốn đem nhân tộc người chém giết tại đây!”

Dương Huyền Tàng nghe hắn lúc trước lời nói, còn có chút không đành lòng, dù sao cũng là một đời cường giả, nửa bước chí tôn tồn tại, đáng giá các loại tôn kính.

Có thể nghe phía sau, trong lòng cười lạnh không thôi, quả nhiên là chết đáng đời.

Thương Bắc Đấu mấy người ở phía xa dòm chiến, càng là khẩn trương nói không ra lời, con mắt cũng không dám nháy một cái.

Chính mình những này người một mực lo lắng thâm không dị tộc, cứ như vậy không uổng phí một binh một tốt, bị Dương Thanh Huyền toàn bộ kéo đi tống táng.

Sớm nhất nghe thấy vì Dương Thanh Huyền mở ra tiểu thần kiếp thời điểm, cả Nhân tộc nhân viên cao tầng đều là phản đối.

Chỉ có ba vị chí tôn ủng hộ, dẫn đến cái này nhất trí phản đối thanh âm cũng bị đè ép xuống.

Nhưng mỗi người nội tâm đều là cực độ bất mãn, đối với cái này chưa phi thăng Dương Thanh Huyền sinh ra chán ghét thậm chí là đối địch chi ý.

Cho dù là lần này bọn họ bị Dương Thanh Huyền chọn trúng, cũng biết là Nhân Hoàng vì hòa hoãn lẫn nhau quan hệ giữa, lúc này mới đem danh ngạch cho Dương Thanh Huyền.

Mặc dù đối với Dương Thanh Huyền có nhất định cảm kích, nhưng nội tâm vẫn là mâu thuẫn, thậm chí có một tia xem thường.

Thẳng đến Dương Thanh Huyền bắt đầu dẫn dắt bọn họ tiến vào tiểu thần kiếp, đầu tiên là giả mạo thâm không dị tộc đối với các lớn chủng tộc kéo cừu hận, sau đó dẫn mọi người từ hắc giáp Trùng tộc trong tay đào thoát, lại tránh đi rắn cạp nong bộ tộc cạm bẫy, giờ phút này càng là trực tiếp đem toàn bộ thâm không dị tộc hố đi vào chôn vùi, đây là loại nào kinh thiên động địa đáng sợ thủ đoạn a!

Bọn họ trong đầu một trận chập mạch, trừ không ngừng hô “666” bên ngoài, lại cũng không biết nói cái gì.

Hiện tại bọn họ đối với Dương Thanh Huyền kính ý cùng khâm phục, sợ là đã vượt qua nhà mình gia chủ, đứng sau với ba đại chí tôn phía dưới.

“Không cần la to, các ngươi ai cũng đi không được!”

Cái kia tên Khuê Xà tộc đội trưởng trong ánh mắt chớp động lên tàn khốc, còn lại hơn mười tên Khuê Xà tộc người xúm lại tới, đối với bọn họ tiến hành bắt rùa trong hũ.

Dương Huyền Tàng cả kinh nói: “Ta cảnh cáo ngươi lần nữa nhóm, ta chính là Huyết Kiêu tộc nhân! Cái này bốn phương tám hướng có chí ít trên trăm tên dòm chiến người, nếu là ngươi nhóm giết ta, tin tức này rất nhanh liền sẽ truyền đến tộc ta trong tai. Đến lúc đó trời đất tuy lớn, các ngươi tất nhiên phải gặp tộc ta chân trời góc biển truy sát!”

Đội trưởng kia nhíu mày lại, khẽ nói: “Tính ngươi mạng lớn.” Đối với những người khác nói: “Buông ra vòng chiến, để hắn đi.”

Cái kia nhóm xúm lại người, lập tức tại Dương Huyền Tàng vị trí, nhường ra một con đường.

Thương Bắc Đấu mấy người càng là “666” gọi thẳng không ngừng, lông tóc không thương, hố bộ tộc người, còn có một vị nửa bước chí tôn ở bên trong.

Đây là bọn họ lần thứ nhất cảm nhận được trí thông minh lực lượng, ở xa tu vi phía trên.

Dương Huyền Tàng nhẹ nhàng thở ra, cười đối với Khuê Xà tộc lĩnh đội nói ra: “Đa tạ các hạ khai ân, hôm nay sự tình liền khi không có phát sinh, ta tuyệt sẽ không mang thù.”

Cái kia lĩnh đội “Hừ” một tiếng, liền không tiếp tục để ý, mà là hết sức chuyên chú đối kháng Túc Lâu.

Thả đi Dương Huyền Tàng không quan trọng gì, mấu chốt đem cái này thâm không dị tộc toàn bộ luyện hóa liền có thể, đặc biệt là vị này nửa bước chí tôn, quyết không thể để hắn chạy trốn.

Mà lại hắn cũng thật sợ Huyết Kiêu tộc đến báo thù, vậy liền thật được không bù mất.

Mà lại đoạn đường này tới, Khuê Xà tộc cũng đã chết mấy người, đều bị hắn luyện hóa tiến trong thủy tinh cầu, đồng dạng bổ sung tinh huyết cùng đạo ấn, lại giết cái này mấy tên thâm không dị tộc người, là đủ rồi lực lượng, có thể tiến hành huyết tế thôi diễn, tìm kiếm chí tôn đạo quả.

Chương 3343: Khách Khí Một Cái, Một Nhóm Yếu Gà

Dương Huyền Tàng đối với Túc Lâu cùng mặt khác ba vị thâm không dị tộc ôm quyền nói: “Ta đi trước một bước, bằng hữu chính các ngươi khá bảo trọng.”

Một người trong đó hai mắt rưng rưng, bi phẫn nói: “Chúng ta đều sắp chết, đàm gì bảo trọng? Còn xin tìm tộc nhân của ngươi tới cứu ta nhóm.”

Dương Huyền Tàng cười nói: “Ta nói bảo trọng chỉ là lời khách sáo, bằng hữu làm gì quả thật, làm cho lẫn nhau xấu hổ. Cáo từ trước, các ngươi tiếp tục làm việc.”

Hắn chắp tay, liền nghênh ngang hướng bên ngoài vòng chiến đi đến.

Đột nhiên, bước chân hắn dừng lại, một loại cảm giác kỳ dị truyền đến, trên bầu trời chợt một đạo cường quang bắn xuống, cơ hồ bao phủ phạm vi bên trong tất cả mọi người.

“A!.”

Trong tràng truyền đến thống khổ tiếng kêu thảm thiết.

Dương Huyền Tàng vội vàng chuyển người qua đi, Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, nhìn chằm chằm cái này cực độ quang mang chói mắt, thấy rõ trong vòng chiến đột nhiên nhiều một người.

Người kia sau lưng mọc lên hai cánh, hình như người chim, cầm trong tay một cây trường mâu, đánh xuyên Túc Lâu thân thể.

“Là Quang Dực tộc nhân!”

Khuê Xà tộc người lập tức kịp phản ứng, đều là giật mình không thôi.

Chung quanh bắt đầu có đại lượng quang mang phun trào, đều là từng đoàn từng đoàn, mấy cái trong chớp mắt, liền có hơn năm mươi đạo quang xuất hiện, hóa làm từng người từng người dực nhân.

Khuê Xà tộc người tất cả đều bị vây quanh, Dương Huyền Tàng đường đi cũng bị phá hỏng.

Cầm đầu cái kia tên Quang Dực nhân thân bên trên, tản mát ra đáng sợ khí tức, trấn áp toàn trường.

“Nửa bước chí tôn! Lại là một tên nửa bước chí tôn.”

Dương Huyền Tàng trong lòng cuồng loạn, thầm mắng mình làm sao lại lắm mồm như vậy, có đào mệnh cơ hội, không biết tranh thủ thời gian chạy, lưu tại cái kia đắc chí, hiện tại tốt đi? Lại không biết có chạy hay không được rơi mất.

Khuê Xà tộc lĩnh đội sắc mặt khó coi nói: “Các ngươi đây là làm cái gì?”

Cái kia tên kích xuyên Túc Lâu Quang Dực tộc nhân, tay phải nắm mâu, trong tay trái một cái quang phương pháp ấn, chụp trên người Túc Lâu, đem hắn ngăn chặn.

Túc Lâu toàn thân run rẩy, không ngừng chấn động cái này pháp ấn, nhưng thủy chung vô pháp đào thoát.

Cái này tên Quang Dực tộc lĩnh đội “Chậc chậc” tán dương: “Đây chính là nửa bước chí tôn đâu, cứ như vậy dùng để luyện hóa hết, không khỏi quá đáng tiếc.” Ánh mắt của hắn quét qua, nói ra: “Cái này nửa bước chí tôn ta muốn, còn lại người các ngươi có thể lấy đi.”

Khuê Xà tộc lĩnh đội giận dữ nói: “Chúng ta ngàn dặm truy sát, chết không ít tộc nhân, mới đưa bọn họ đẩy vào tuyệt cảnh, ngươi bây giờ nói với ta ngươi muốn tới hái quả?”

Quang Dực tộc lĩnh đội cười lạnh nói: “Ngươi cái thí dụ này thật đúng là thích hợp, ta chính là đến hái quả, thế nào? Không vui sao? Trên đời này, giải quyết không vui biện pháp có rất nhiều, tỉ như biến thành người chết.”

Khuê Xà tộc lĩnh đội sắc mặt đại biến, trợn mắt nhìn. Trước mắt lần này tình cảnh, tộc nhân mình khẳng định không chiếm được chỗ tốt. Bất quá bây giờ người vây xem đông đảo, Quang Dực tộc nhân cũng không dám quang minh chính đại giết chính mình bộ tộc.

Hắn hơi trầm tư dưới, nhân tiện nói: “Đã các ngươi muốn hoành nhúng một tay, ta đã không còn gì để nói. Nhưng chúng ta liền thiếu cái này điểm đạo ấn, liền có thể thi triển huyết tế. Các ngươi bắt hắn mục đích, không có gì hơn cũng là huyết tế, không bằng hai chúng ta tộc liên thủ thi triển như thế nào?”

Quang Dực tộc nhân cười nhạo nói: “Ha ha, huyết tế? Các ngươi cho rằng ta đối với đạo quả có hứng thú sao? Ta cũng không phải cái kia loại không có tự biết rõ người, tìm đạo quả, không bằng tìm thêm mấy cỗ nửa bước chí tôn thân thể, càng bây giờ tới.”

Khuê Xà tộc lĩnh đội sắc mặt đại biến, cả kinh nói: “Ngươi là muốn...”

Quang Dực tộc lĩnh đội nhẹ hừ một tiếng, gằn giọng nói: “Đạo khác biệt, liền không cần đi cùng nhau. Cỗ này nửa bước chí tôn ta cầm đi.”

Toàn thân quang mang nhoáng một cái, đem Túc Lâu hoàn toàn bao phủ đi vào, sau đó lóe lên, liền phá không mà đi.

Mặt khác những Quang Dực kia tộc nhân đều là một trận đắc ý cuồng tiếu, đồng dạng hóa làm lưu quang, lóe lên một cái rồi biến mất.

Giữa thiên địa tức thời ảm đạm xuống.

Tất cả mọi người đều cảm thấy có chút hoảng hốt, cứ như vậy, một tên nửa bước chí tôn liền trực tiếp bị người cướp đi.

Chỉ còn lại ba tên thâm không dị tộc người còn kinh ngạc đứng tại chỗ, hoàn toàn trợn tròn mắt.

Khuê Xà tộc lĩnh đội càng là sắc mặt tái xanh khó coi, không chỉ có ném đi huyết tế vật liệu, còn để bọn họ tại các lớn chủng tộc trước mặt bị mất mặt.

"Quang Dực tộc! Bút trướng này chúng ta nhớ kỹ."

Khuê Xà tộc lĩnh đội mặt mũi tràn đầy sát khí, vung tay lên, một cỗ lực lượng cuồng bạo biến điên cuồng gào thét mà đến, trực tiếp đem cái kia ba tên thâm không dị tộc người bao lấy, mấy tiếng kêu thảm thiết tiếng vang lên, ba người kia liền biến thành thịt nát, toàn thân tinh huyết bị rút ra ngoài.

Khuê Xà tộc người làm xong đây hết thảy, lần lượt chớp động phía dưới, liền biến mất ở tại chỗ.

Nơi này người vây xem quá nhiều, không thích hợp bọn họ động tác kế tiếp.

Dương Huyền Tàng kinh ngạc đứng tại chỗ, cứ như vậy kết thúc?

Hắn giờ phút này mới một trái tim để xuống.

Sau đó tiếp tục hướng bắc đi, không bao lâu liền trốn vào hư không.

Cuối cùng, tại một chỗ tiểu sơn cốc bên trong, cùng Nam Viêm Chân Đao mấy người tụ hợp.

“Đại nhân thật là cái thế anh tài!”

“Hôm nay nếu không phải tận mắt nhìn thấy, thực sự không dám tin tưởng đại nhân thủ đoạn lại như vậy cao minh.”

“Chúng ta đối với đại nhân kính nể đầu rạp xuống đất.”

Nam Viêm Chân Đao mấy người gặp một lần Dương Huyền Tàng, liền lập tức tiến lên đây các loại kính nể tán thưởng.

Dương Huyền Tàng cười khổ nói: “Vận khí mà thôi.” Mặc dù giải quyết thâm không dị tộc, nhưng tựa hồ có chút nhụt chí, thở dài: “Cái này trong vạn tộc, cường giả không khỏi nhiều lắm, một vị nửa bước chí tôn thế mà bị người đánh lén một cái, liền không có nửa điểm phản kháng khả năng, trực tiếp bị bắt đi.”

Đế Ất mấy người đồng dạng thổn thức không thôi, một nửa bước chí tôn Phạm Vô liền đem bọn họ vũ trụ làm long trời lở đất, chết chẳng biết nhiều ít người.

Nơi này một nửa bước chí tôn liền cùng đánh xì dầu giống như.

Hàn Phi nói: “Cái này loại bắt giữ cường giả thân thể sự tình, hơn phân nửa là muốn cầm đi luyện chế khôi lỗi, tại đời sơ sinh đại vũ trụ bên trong quá thường gặp. Bất quá bắt giữ nửa bước chí tôn, hoàn toàn chính xác tương đối hiếm thấy.”

Dương Huyền Tàng nói: “Này được còn có một cái thu hoạch, chính là ta biết những này đại tộc tra như thế nào dò xét chí tôn đạo quả.”

Hắn lập tức đem đạo ấn cùng huyết tế một chuyện nói ra.

Mọi người đều kinh.

Đồng thời cảm thấy một trận thấu thể lạnh buốt.

Giống bọn họ cái này loại yếu gà tồn tại, hoàn toàn chính là các trong đại tộc huyết tế vật liệu a.

Lam Hiểu sắc mặt bạc trắng: "Khó trách thần kiếp bên trong tỉ lệ tử vong như thế cao. Nhân tộc từ khai sáng đến nay, cũng chỉ có lần trước tiểu thần kiếp bên trong, Thánh Vương từng thu được đạo quả. Dĩ vãng vô số lần, có thể còn sống trở về liền vạn hạnh."

Dương Huyền Tàng nói: "Tình thế hoàn toàn chính xác so với ta nghĩ muốn ác liệt, đã thâm không dị tộc đã toàn diệt, chúng ta cũng là không vội mà truy tung đạo quả, trước hảo hảo giữ được tính mạng, tìm một chỗ tu luyện một hai, lại kiến cơ hành sự."

Thương Bắc Đấu nói: "Đại nhân nói cực phải, ta cực kì đồng ý."

Những người còn lại cũng đều đồng ý.

Lập tức, mười mấy người mưu đồ một cái, liền dự định tiếp tục dọc theo thế năng khá mạnh phương hướng phi hành, chỉ bất quá lệch cách chủ tuyến, tận khả năng từ đằng xa đi vòng, lấy lẩn tránh nguy hiểm.

Cái này ngày, đám người bay đến một chỗ bình nguyên phía trên, phía dưới đột nhiên xuất hiện huy hoàng kim quang, chớp động phía dưới liền biến mất không thấy gì nữa.

Kim quang phạm vi không lớn, mà lại không phải rất mạnh, giấu ở bình nguyên linh khí lưu bên trong, dùng linh mục thần thông nhìn lại, phảng phất có dị bảo xuất thế.

Tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau, nghĩ đến trước đó “Dị bảo xuất thế”, đều cảm thấy cực kì xấu hổ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3344: Kiếm Đài, Lĩnh Hội

Thương Bắc Đấu nói: “Chúng ta vẫn là tranh thủ thời gian đi đường đi, không nên bị lừa.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm xuống, nói: “Khả năng thật có dị bảo xuất thế, ta trước đi xuống xem một chút, các ngươi đoạn hậu, có thể trước sau tiếp ứng, để phòng bất trắc.”

Hàn Phi nói: “Vẫn là cẩn thận là hơn, trên thực tế, đến chúng ta cảnh giới này cấp độ, các loại bảo vật nhiều không phát huy được tác dụng, mà lại thông qua gia tộc tông môn thế lực cũng có thể thu được các loại tài nguyên, ta nhìn không cần thiết đi mạo hiểm như vậy.”

Hồng Lâm nói: “Ta ủng hộ Dương Thanh Huyền, như là vì an toàn mà tránh né mạo hiểm, cái kia sao là cơ duyên?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ý ta đã quyết, các ngươi đoạn hậu.”

Nói xong, cả người liền hướng đại địa bay đi, chỉ bất quá cực kì chậm chạp.

Thương Bắc Đấu mấy người chỉ được đi theo phía sau.

Không bao lâu liền rơi trên bình nguyên, cách mặt đất trăm trượng tả hữu độ cao, có thể đem phía dưới thấy nhất thanh nhị sở.

Tại ngàn trượng đường kính phạm vi bên trong, có một cỗ cường đại lực lượng, sắc bén bức người, thỉnh thoảng từ khắp mặt đất thấu bắn ra.

Liệt Diễm Thiên cả kinh nói: “Kiếm khí?”

Tất cả mọi người đều cảm ứng ra tới, cỗ lực lượng này là kiếm khí.

Hàn Phi nói: “Chẳng lẽ là thần kiếm xuất thế?”

Dương Thanh Huyền thi triển Hỏa Nhãn Kim Tinh, nhìn chằm chằm phía dưới nhìn ra ngoài một hồi, hắn sáng sớm liền phát hiện đến giống như là kiếm khí: “Sợ không chỉ là thần kiếm đơn giản như vậy.”

Năm đó hắn có được quá huyền ảo mộ kiếm, đối với kiếm đạo có cực sâu lĩnh ngộ.

Dương Thanh Huyền hai tay tại không trung xẹt qua, một cỗ lực lượng đến lòng bàn tay lưu động ra ngoài, phân biệt đánh về phía đại địa các phương.

“Phanh phanh!”

Mấy đạo nổ tung thanh âm bạo khởi, sau đó vạn đạo kiếm mang thoáng hiện mà ra, trực tiếp đem mọi người toàn bộ bao phủ.

Tất cả mọi người kinh hãi phía dưới, liền phát hiện người đã ở một chỗ trên bệ đá.

Chính là một chỗ đường kính ngàn trượng hình tròn bệ đá, chẳng biết là chất liệt gì, trơn nhẵn sạch sẽ, không có bất luận cái gì tì vết cùng tạo hình, nhưng ở bệ đá trung ương, lại minh lấy một thanh tiểu kiếm ký hiệu.

“Kiếm phù?”

Dương Thanh Huyền đầu tiên là đem bốn phương tám hướng quan sát một lần, cũng chưa phát hiện bất cứ dị thường nào, sau đó đem ánh mắt tụ tập tại cái kia đạo tiểu kiếm ký hiệu bên trên, hai mắt ngưng lại, bắn ra hai đạo kim quang.

Phù hiệu kia tựa hồ có cực mạnh năng lượng, trực tiếp đem hắn Hỏa Nhãn Kim Tinh che đậy lại, thậm chí bắn ngược ra một cỗ sắc bén kiếm khí, dọa đến Dương Thanh Huyền vội vàng hai mắt nhắm lại tránh ra, kém chút không có đem tròng mắt đâm rách.

Những người còn lại cũng đang dò xét dưới, lĩnh giáo đến cái này đạo kiếm phù uy lực, dọa đến dồn dập thối lui, có một người hơi chậm một chút, lập tức nhẹ hừ một tiếng, một con mắt vội vàng nhắm lại, nhưng đã chậm, có máu tươi chảy ra.

Thương Bắc Đấu cả kinh nói: “Thật là lợi hại kiếm uy! Chẳng lẽ là đại đạo chi kiếm?”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái này toàn bộ thế giới đều là đạo lực biến thành, mà cái này kiếm phù thiên địa tạo ra, sợ là sẽ không đơn giản. Cái này kiếm đài ngăn cách thiên địa, cũng không biết phải chăng là có thể thuận lợi ra ngoài.”

Thương Bắc Đấu nói: “Tụ tập chúng ta toàn bộ chi lực, liên thủ phía dưới phá đài ra ngoài nên vấn đề không lớn.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi hiểu nhầm ta ý tứ, cái này kiếm phù giá trị sợ là cực lớn, ta cảm thấy có thể coi đây là cơ sở, tiến hành tham tu, xa so với tại bên trong thế giới này đi loạn hiếu thắng.”

Tham tu kiếm phù?

Tất cả mọi người là hiểu ra tới, lộ ra vẻ mừng rỡ, cái này kiếm phù uy lực bọn họ là tự mình cảm thụ qua, mà lại vì “Đạo” biến thành, nếu là có thể hiểu thấu đáo nó, đối với tu vi của mình tất nhiên có chỗ tốt cực lớn.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cho rằng đây chính là cơ duyên của chúng ta, lại bất kể có hay không những người khác có thể tiến đến, chúng ta trước tham tu đi.”

Tất cả mọi người là dồn dập gật đầu, kỳ thật coi như bọn họ không gật đầu, cũng không thể chống lại Dương Thanh Huyền mệnh lệnh.

Lập tức mười mấy người, liền vây quanh cái kia đạo nhàn nhạt kiếm phù, cẩn thận chu đáo suy nghĩ.

Lam Hiểu mấy người càng là ngồi xếp bằng kết ấn, nhắm mắt dưỡng thần, trước điều tiết chính mình, lại đi cảm ứng cái kia kiếm phù oai.

Dương Thanh Huyền tiếp tục nhìn chằm chằm cái kia kiếm phù nhìn, chậm rãi tâm thần liền bị thu hút trong đó.

Bỗng nhiên cả người hoảng hốt một cái, thầm nghĩ: “Không ổn!”

Liền bỗng nhiên phát phát hiện mình đã không trên bệ đá.

“Chuyện gì xảy ra?”

Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng sợ, thần thức tìm tòi phía dưới, căn bản tìm không thấy Thương Bắc Đấu đám người tung tích, mênh mông hư không bên trong, liền chỉ còn lại chính mình một người.

Hắn tuy có chút hoảng, nhưng rất nhanh liền tỉnh táo lại, loại tình huống này hẳn là kiếm phù tạo thành, đem tâm thần mình thu hút đến một chỗ kì lạ không gian bên trong.

Liền chẳng biết xuất hiện loại tình huống này chính là chỉ có chính mình, vẫn là mọi người đều như thế.

Nhưng nơi này muốn làm sao ra ngoài đâu?

Dương Thanh Huyền thần thức dò vào bốn phía, rất nhanh liền giật mình đứng lên, ở trong hư vô, có từng đạo cường đại kiếm khí tồn tại, thần thức tìm tòi phía dưới, lập tức bị kiếm khí kia chém vỡ, vô pháp xâm nhập.

“Mặc kệ tình huống như thế nào, nguyên bản mục đích đúng là vì tham tu kiếm phù, hiện tại chính vừa vặn rất tốt tốt lĩnh hội một cái, lấy tìm kiếm rời đi phương pháp.”

Dương Thanh Huyền tay giơ lên, lấy chỉ vì kiếm, điểm ra ngoài.

“Xùy!”

Kiếm khí phá không, bắn - vào đến luồng kiếm khí này lâm lập địa phương.

Lập tức truyền đến “Phanh” một tiếng kiếm minh.

Lập tức phía trước hư không lắc lư một cái, một thanh sáng loáng bảo kiếm hiển hiện, nhưng thoáng qua lại biến mất không thấy gì nữa.

“Đây rốt cuộc là Hư Kiếm vẫn là thực kiếm?”

Dương Thanh Huyền sắc mặt có chút khó coi.

Hắn vung tay lên, lập tức vạn kiếm trước người hóa ra, đều chém vào hư không.

“Phanh phanh phanh!”

Các loại kiếm minh thanh âm không ngừng bạo khởi.

Tại phía trước hư không bên trên, lít nha lít nhít hiện ra đại lượng bảo kiếm, đều là treo ngược hư không, mỗi một chuôi xuất hiện đều ngăn trở hắn một đạo kiếm khí.

Một trận giống như huyễn ảnh hiện thân về sau, sở hữu bảo kiếm lại biến mất không thấy gì nữa.

“Nhìn đến đất này kiếm áo nghĩa còn tại ta lĩnh ngộ phía trên, ta ngược lại là có chút nóng nảy, không bằng ổn định lại tâm thần cảm ngộ một phen.”

Hắn đột nhiên nghĩ đến chính mình có Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không tại tay, muốn phá vỡ đất này ràng buộc không khó lắm.

Lập tức liền chìm xuống tâm, ngồi xếp bằng hư không, tiếp tục cảm ứng những kiếm khí kia.

Mỗi một đạo kiếm khí đều cực kì khác biệt, có riêng biệt khí chất cùng huyền diệu, tựa như là từng tôn người sống, hoặc là nói linh hồn.

Bọn họ không phải chết, mà là sống sót kiếm khí.

Dương Thanh Huyền thận trọng cùng bọn họ tiếp xúc, thần thức nát một đạo lại một đạo, chậm rãi cuối cùng có thần thức còn sống, nhẹ nhàng rơi trên kiếm khí, vẫn chưa đoạn đi.

Sau đó một đạo, hai đạo, đại lượng kiếm khí bị Dương Thanh Huyền thần thức phụ thuộc, cảm giác trong đó linh hồn cùng áo nghĩa, thậm chí là tình cảm.

Thời gian từng giờ trôi qua.

Tu luyện không năm tháng, Dương Thanh Huyền cũng không biết trải qua bao lâu, thậm chí sớm đã quên mất thời gian tồn tại, cứ như vậy đắm chìm trong kiếm khí trong hải dương mà không biết.

Đột nhiên “Xùy” một tiếng.

Một đạo thần thức đứt gãy ra, giống như tóc xanh bị hư hao hai đoạn, sau đó tiêu tán.

Dương Thanh Huyền khẽ chau mày, ngay tại một tích tắc này cái kia, sở hữu thần thức nháy mắt toàn đoạn.

Tinh thần của hắn một cái bị kiếm khí giảo vỡ nát.

Sau đó vô số kiếm khí phá không mà đến, “Xuy xuy” bắn vào trong đầu của hắn.

Vạn kiếm xuyên đầu qua.

“A!”

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy đầu muốn nổ tung.

Thức hải của hắn linh đài bản cường đại dị thường, có thể ở đây vạn đạo kiếm khí phía dưới, y nguyên không thể thừa nhận, “Ầm ầm” nhấc lên sóng lớn cùng mưa to gió lớn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3345: Chân Khí Biến Hóa

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên phun ra một ngụm máu đến, giống như là bị chém nát tinh thần, cả người sắc mặt tái mét, trực tiếp hướng về sau ngã xuống.

Cùng một nháy mắt, kiếm trên đài đám người, đều là dồn dập lớn miệng phun máu, kêu thảm ngã về phía sau.

Bọn họ giống như Dương Thanh Huyền, tâm thần bị hút vào đến cái kia không gian kỳ diệu bên trong, đều đang cố gắng tránh thoát kiếm khí trói buộc, thử vô số loại biện pháp đều không thể ra.

Có chút thậm chí đã bỏ đi.

Có thể ngay tại vừa rồi một sát na, sở hữu kiếm khí đồng thời bộc phát, một cái đối với bọn họ vạn kiếm xuyên tim, đem bọn họ tại không gian bên trong tâm thần giảo sát vỡ nát.

Lập tức từng cái lớn miệng phun máu, trọng thương mà ra.

“Vừa rồi là chuyện gì xảy ra?”

Tất cả mọi người đều trong lòng còn nghi vấn, cũng không biết là tự mình một người bị nhốt, vẫn là tất cả mọi người đều bị nhốt, giờ phút này thấy tất cả mọi người bị thương nặng mới minh bạch.

“Không biết, thật là đáng sợ không gian.”

Có mấy người là kiếm đạo cường giả, đều là sắc mặt tái mét, liều mạng thổ huyết, tựa hồ so những người khác thụ thương càng nặng.

“Dương Thanh Huyền!”

Đột nhiên Hồng Lâm kêu một tiếng, thân ảnh lóe lên, liền đến Dương Thanh Huyền bên cạnh thân.

Những người khác ngã trên mặt đất, đều sẽ giãy dụa hai lần, liền hắn một người không nhúc nhích, lập tức đưa tới Hồng Lâm cảnh giác.

Dương Thanh Huyền giờ phút này sắc mặt tái mét, trực lăng lăng nằm trên mặt đất, hai mắt mở thật lớn, trống rỗng nhìn lên bầu trời, không có bất kỳ gợn sóng tâm tình gì.

“Không tốt, hắn bị chấn thương thức hải!”

Đế Ất cả kinh nói, vội vàng đem Dương Thanh Huyền đỡ dậy, người kiểm tra tình trạng cơ thể của hắn.

Trên thực tế, mọi người hoặc nhiều hoặc ít đều có bị chấn thương thức hải, nhưng Dương Thanh Huyền hai mắt trống rỗng vô thần, hiển nhiên bị chấn thương cực kỳ lợi hại.

“Làm sao bây giờ?”

Hồng Lâm có một vẻ bối rối.

Đế Ất lấy ra đại lượng đan dược, nhét vào Dương Thanh Huyền trong miệng, sau đó đem chân khí rót vào trong cơ thể, giúp hắn tiêu hóa dược lực.

Nửa canh giờ qua đi, Dương Thanh Huyền y nguyên hai mắt trống rỗng, mà lại thần sắc bắt đầu trở nên ngốc trệ.

Tất cả mọi người là một trận hoảng hốt, cái này dấu hiệu hiển nhiên là thần thức tan rã, muốn biến thành đồ đần.

Thương Bắc Đấu lấy ra một cái hộp ngọc, nói: “Ta cái này có viên thuốc, có lẽ có thể cứu hắn.”

Hắn mặt mũi tràn đầy đau lòng cùng không bỏ: “Cái này mai long phách trong nội đan ngậm ba mươi sáu đầu chân long phách, là ta Thương gia chấn tộc bảo vật một trong.”

Hàn Phi cả kinh nói: “Ta cũng từng nghe nói đan này, nguyên lai ở trên thân thể ngươi.”

Nam Viêm Chân Đao thúc giục nói: “Đến lúc nào rồi, đừng giày vò khốn khổ, có thể cứu cũng nhanh thử một chút.”

Thương Bắc Đấu nhẹ gật đầu, đem hộp ngọc mở ra, lập tức có một cỗ cực mạnh uy áp phóng xuất ra, nương theo lấy chân long ngâm, khuấy động tại mỗi người bên tai.

Chỉ là cỗ này long phách uy áp, liền để đám người tâm thần bành trướng, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Đế Ất vui vẻ nói: “Thật mạnh hồn đan, tất nhiên hữu dụng.”

Trong hộp ngọc nằm một viên tròn vo màu xanh nhạt đan, Thương Bắc Đấu không dám lấy tay sờ, dùng chân khí đem ngăn chặn, chậm rãi để vào Dương Thanh Huyền trong miệng.

Lập tức có long ảnh tại Dương Thanh Huyền chung quanh xoay nhanh, phát ra từng đạo trường ngâm, hội tụ nhập Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Cái kia nguyên bản trống rỗng cặp mắt vô thần, đột nhiên trợn trừng, bắn - ra hai đạo hung ác quang mang, như mãnh thú.

Thương Bắc Đấu vội vàng nói: “Long phách Đan Đan lực quá mạnh, chính tại khống chế thân thể của hắn, nhanh áp chế.”

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, vô số Long khí từ trong cơ thể bạo phát đi ra, đem một bên Đế Ất mấy người vội vàng không kịp chuẩn bị đánh bay.

Hắn gương mặt biến đến mức dị thường vặn vẹo, như ác long, hung ác ánh mắt nhìn chằm chằm đám người, muốn phá không rời đi.

Quỷ Tàng tại một bên, thân ảnh bỗng nhiên lóe lên, liền trực tiếp xông vào đến Dương Thanh Huyền trong cơ thể, thử nghiệm hợp thể.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, liều mạng giãy dụa.

Đúng lúc này, Thương Bắc Đấu mấy người dồn dập xuất thủ, dùng hồn lực đem Dương Thanh Huyền trấn áp.

“A.” Thanh âm quái dị từ Dương Thanh Huyền trong miệng truyền ra, liều mạng vặn vẹo trên thân thể, bắt đầu tuôn ra đại lượng vảy màu vàng kim.

Tựa như một đầu bị vây ác long, tại mọi người áp chế xuống liều chết giãy dụa.

Khuôn mặt của hắn không ngừng vặn vẹo, phản ứng ra bên trong thân thể năng lượng cùng thần thức biến hóa, đột nhiên “Oanh” một tiếng, trong cơ thể một đạo quang mang kích - bắn - ra, chính là Quỷ Tàng bị rung ra.

Nhưng cái này cũng cơ hồ hao tổn không hắn lực lượng, cả người uể oải xuống tới, bị chúng nhân chi lực áp chế vô pháp động đậy.

Chậm rãi liền hai mắt nhắm lại, đã ngủ mê man rồi.

Không biết qua bao lâu, ý thức một chút xíu khôi phục.

Dương Thanh Huyền cảm thấy mình đặt mình vào tại chúng kiếm chi hải bên trong, giống như quá huyền ảo mộ kiếm, nhưng lại rất khác nhau.

Lại cảm thấy mình trở nên cực kỳ cường đại, phảng phất có một trăm nghìn phân thân.

Lại cảm thấy mình toàn thân lấp đầy ngang ngược chi khí, giống như là một đầu thậm chí mấy trên đầu cổ thần thú.

Lại cảm thấy mình là một dòng sông, như nước chảy tại vô tận trong hư không.

Lại cảm thấy...

Ý thức một chút xíu trở lên rõ ràng, bên tai đột nhiên truyền đến Hồng Lâm thanh âm: “Hắn tỉnh!”

Sau đó chính là một số người vây quanh, bắt đầu thấp giọng nghị luận.

Dương Thanh Huyền mở hai mắt ra, lộ ra mê vẻ nghi hoặc, nhưng rất nhanh liền khôi phục thanh tỉnh, nhớ tới trước đó đủ loại.

Hắn tứ phía nhìn xuống: “Còn tại kiếm trên đài?”

“Ngươi khôi phục rồi?” Hồng Lâm đại hỉ, nhẹ nhàng thở ra.

Có thể biết chính mình còn tại kiếm trên đài, chứng minh liền đã tỉnh táo lại.

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, ôm quyền hướng đám người chắp tay nói: “Đa tạ chư vị cứu giúp.”

Hồng Lâm nói: “Nhờ có Thương Bắc Đấu đại nhân long phách đan.”

Đám người gấp vội hoàn lễ, Thương Bắc Đấu đồng dạng không dám khinh thường, ôm quyền hoàn lễ, khách khí vài câu.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Ta bất tỉnh trải qua bao lâu?”

Hồng Lâm nói: “Bảy ngày.”

Cái này chút thời gian cũng không tính là gì, rất nhiều người bất tỉnh bảy năm, thậm chí bảy mươi nghìn năm cũng bình thường.

Đế Ất nói: “Cái này bảy ngày chúng ta không có tìm được bất luận cái gì phương pháp phá giải, sợ là muốn vây ở cái này không ra được.”

Nam Viêm Chân Đao nói: “Bết bát nhất khả năng, chính là trực tiếp khốn đến tiểu thần kiếp kết thúc, còn là có thể đi ra, chỉ là như vậy vừa đến, lần này liền trắng tiến đến.”

Hàn Phi nói: “Đao thật đại nhân lời nói không dám gật bừa, lần này chuyến đi, diệt sát thâm không dị tộc mười lăm người, trong đó còn có một vị nửa bước chí tôn, đã là thành tích nổi bật. Mà lại lại tu luyện cái này kiếm phù, mặc dù mọi người đều có thụ thương, nhưng tu vi lĩnh ngộ cũng đều có tinh tiến đi. Ngoài ra, ta còn phải mấy bình linh quả, như thế nào là trắng tiến đến rồi?”

Tất cả mọi người là gật đầu, bọn họ nguyên bản đối với chí tôn kia chính quả cũng không có cái gì huyễn tưởng, huống chi tiểu thần kiếp bên trong nguy hiểm như thế, có thể được lợi một hai, lại toàn thân trở ra, liền chuyến đi này không tệ.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Thu hoạch so mọi người nghĩ phải lớn, đừng quên, ta chỗ này còn có đại lượng trữ vật nguyên khí.”

Tất cả mọi người là lộ ra tiếu dung, thậm chí đã bắt đầu huyễn tưởng thu hoạch lớn tràng cảnh.

Dương Thanh Huyền điều chỉnh một cái chân nguyên cùng hồn lực, chậm rãi ổn định lại, phát giác chân khí trong cơ thể bên trong, phảng phất nhiều hơn mấy phần lăng lệ, quấn chu thiên vận chuyển.

Nội tâm của hắn chấn kinh: “Kiếm khí?”

Lực lượng này hiển nhiên không phải kiếm khí, nhưng lại phảng phất dung nhập kiếm khí thuộc tính.

Dương Thanh Huyền kinh nghi bất định, đem toàn thân kiểm tra một lần, cũng chưa phát hiện dị thường, sau đó lại lần thận trọng hướng ở giữa cái kia kiếm phù nhìn lại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3346: Kiếm Khí Đột Phá

Hắn cái này một động tác, làm cho tất cả mọi người đều khẩn trương lên.

Dương Thanh Huyền cẩn thận vươn tay, hướng cái kia kiếm phù bên trên xóa đi.

Tất cả mọi người đều một trái tim nhấc đến cổ họng, hoảng sợ trợn to hai mắt. Chỉ là thần thức đụng vào, liền làm cho tất cả mọi người trọng thương. Như thế sờ một cái lời nói, có trời mới biết sẽ xảy ra tình huống gì.

Ngay tại Dương Thanh Huyền ngón tay đụng chạm lấy kiếm phù sát na, tất cả mọi người đều là một cái run rẩy.

Nhưng tốt giống chẳng có chuyện gì phát sinh.

Thương Bắc Đấu nói: "Có lẽ chạm đến liền không sao..."

Vừa mới dứt lời, vạn đạo kiếm quang từ cái kia kiếm phù bên trong bắn ra, không kịp đám người phản ứng, liền toàn bộ bị kiếm quang bao phủ, sau đó vạn kiếm xuyên tim.

"A!."

Các loại tiếng kêu thảm thiết lần lượt vang lên.

Sau đó toàn bộ thế giới liền thanh tịnh.

Dương Thanh Huyền toàn thân lạnh run, kiểm tra một cái thân thể của mình, phát hiện cũng chưa chết, mà lại lại xuất hiện tại một chỗ kỳ diệu địa phương.

Đã chính mình không chết, như vậy những người khác cũng hẳn là không việc gì chứ?

Dương Thanh Huyền mở mắt hướng bốn phương tám hướng nhìn lại, giật nảy cả mình: “Quá huyền ảo mộ kiếm?”

Tứ phương đại địa bên trên, lít nha lít nhít cắm đầy kiếm, tạo hình khác lạ, các có sự khác biệt.

Hắn vội vàng bay vào không trung, thi triển ra Hỏa Nhãn Kim Tinh.

Nơi này cùng quá huyền ảo mộ kiếm không giống nhau, đầu tiên cảm giác liền khác biệt, Dương Thanh Huyền nắm giữ quá huyền ảo mộ kiếm nhiều năm, đã sớm đối với bên trong khí tức rõ như lòng bàn tay.

Tiếp theo, những này kiếm mang đến cho hắn một cảm giác cũng không giống nhau.

Quá huyền ảo mộ kiếm bên trong đều là kiếm hồn.

Mà đất này...

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, một thanh kiếm bay tới, rơi vào trong tay, cực kỳ nặng nề.

Tùy ý huy động mấy lần, liền có đáng sợ kiếm khí chém ra.

“Là thật kiếm...”

Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng sợ, trước mắt lít nha lít nhít, vô cùng vô tận bảo kiếm, dĩ nhiên toàn là thật.

“Đây đều là cái kia kiếm phù huyễn hóa mà ra sao?”

Dương Thanh Huyền đại khí không dám thở, ở đây trong rừng kiếm phi hành, thần thức mặc kệ rơi vào cái kia một thanh bên trên, đều có thể cảm nhận được bên trong đáng sợ kiếm ý.

Đạo sinh vạn vật, một đạo kiếm phù liền sinh ra vạn kiếm.

“Thế giới này dù là hư ảo, nhưng đối với chúng ta mà nói, lại vì thực tướng, vậy những này kiếm cũng đều là thật, không bằng thu sạch đi.”

Dương Thanh Huyền tim đập thình thịch, đây là loại nào to lớn một bút tài phú a.

Nghĩ đến liền lập tức làm, dù sao nơi này cũng không biết làm sao ra ngoài.

Hắn vung tay lên, vô số bảo kiếm phát ra rung động, bị hắn lực lượng dẫn dắt, hướng hư không bên trên vọt tới.

Dương Thanh Huyền lấy ra một cái vòng tay, trước người huyễn hóa ra, thu nạp những này bảo kiếm.

Ngàn vạn kiếm lên, hóa làm kiếm khí tranh nhau tràn vào trong đó.

Nhưng bất quá một lát, Dương Thanh Huyền sắc mặt biến hóa, thầm nghĩ: “Không ổn!”

Những này bảo kiếm kiếm khí quá mạnh, cái này vòng tay thu nạp mấy ngàn chuôi về sau, liền hoàn toàn không chịu nổi.

Hắn vội vàng đem vòng tay không gian đóng lại.

Nhưng cái kia vòng tay phảng phất không bị khống chế, nháy mắt biến lớn mấy lần, kịch liệt rung động, cực không ổn định.

Dương Thanh Huyền hai tay bấm niệm pháp quyết, không ngừng đánh vào vòng tay bên trong.

“Ầm ầm!”

Vòng tay vẫn là không chịu nổi, nổ vỡ ra tới.

Nháy mắt ngàn vạn kiếm khí tiết ra, hóa làm một đạo kiếm khí chi đạo đường, tuôn hướng Dương Thanh Huyền.

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền dọa đến sắc mặt tái mét, cái này ngàn thanh thần kiếm đồng loạt chém tới, chính mình đâu còn có mạng tại.

Vội vàng thân ảnh lóe lên, liền thi triển Đạo Hoán Bộ muốn đi.

“Ầm ầm!”

Kiếm khí nháy mắt kích xuyên hắn, cho dù tránh thoát sát na, y nguyên bị kiếm thế giảo đi vào, tại chỗ vỡ nát.

“Phốc!”

Một ngụm máu tươi bỗng nhiên phun ra, Dương Thanh Huyền toàn thân hoảng sợ, phát phát hiện mình vẫn còn đang kiếm trên đài.

Nhưng bốn phương tám hướng tất cả đều không ai.

Hắn một trái tim để xuống, lại là số ngụm máu tươi phun ra, về sau khẽ đảo, quẳng trên mặt đất.

Lúc trước bị trọng thương thần thức, bây giờ bị trọng thương nhục thân.

Đây rốt cuộc là nơi quái quỷ gì, thật không ra được sao?

Đối với những người khác, hắn ngược lại là không chút lo lắng.

Đã chính mình không chết, những người khác hơn phân nửa cũng chỉ là bị nhốt.

Hắn nằm nghỉ ngơi một hồi, ánh mắt đờ đẫn nhìn xem cái này kiếm đài vòm trời, sau một lúc sơ qua khôi phục chút, liền cố chống đỡ lấy thân thể ngồi xuống.

Sau đó nuốt đại lượng đan dược, vận chuyển Vô Cực Chân Kinh.

Bắt đầu điều tức thương thế.

Cái kia ngàn vạn kiếm khí thật là đáng sợ, thật là đem hắn nhục thân giảo vỡ nát, không chút nào tồn.

May mắn chỉ là trong ảo cảnh.

Nhưng hồi tưởng lại, vẫn là một trận hoảng sợ.

Không bao lâu, kiếm trên đài lại xuất hiện một người, đồng dạng là kêu thảm một tiếng, lớn miệng phun máu, trực tiếp quẳng trên đài, toàn thân run rẩy.

Là Đồ Kim Cương.

Hắn mặt mũi tràn đầy vẻ sợ hãi, ánh mắt đánh giá bốn phía, nhìn thấy Dương Thanh Huyền, mới minh bạch tình cảnh của mình.

Đồng dạng là một hơi trùng điệp nới lỏng.

Dương Thanh Huyền đang vận công chữa thương, cũng không tiện hỗ trợ, cho một cái tha thứ ánh mắt.

Đồ Kim Cương tự nhiên minh bạch, chính mình nằm nghỉ ngơi một trận, cũng giãy dụa lấy đứng lên, bắt đầu dưỡng thương.

Hai người cứ như vậy ngồi yên lặng, một câu cũng không nói.

Sau đó không lâu, liền lần lượt có người từ hư không bên trong ra, không có chỗ nào mà không phải là bị kiếm khí trọng thương, chật vật không chịu nổi.

Mấy ngày về sau, mười ba người toàn bộ xuất hiện tại kiếm trên đài.

Đều là nhắm mắt chữa thương.

Cái này ngày, Dương Thanh Huyền đột nhiên lòng có cảm giác, có chút mở mắt ra, một cỗ nhẹ nhàng cảm giác tại toàn thân hiển hiện.

Cái kia vận chuyển tới cực hạn chân nguyên, phóng tới toàn thân kinh lạc cùng khiếu huyệt.

Bộ này bị vạn kiếm xuyên qua trong thân thể, phảng phất cảnh giới trở ngại cũng bị một đạo vỡ vụn.

Thương thế vừa mới khôi phục không lâu, vậy mà liền bắt đầu đột phá.

Mừng rỡ phía dưới, rất nhanh liền khôi phục lại bình tĩnh.

Những người khác có cảm ứng, đều là lộ ra vẻ hâm mộ.

Đến cảnh giới này cấp độ, muốn đột phá tầng một đừng đề cập có bao nhiêu khó khăn.

Dương Thanh Huyền đột nhiên có cái ý niệm kỳ quái, mỗi lần đột phá thời điểm, đều sẽ có đại đạo cảm ứng giáng lâm, giờ khắc này ở trên Kiếm đài, còn sẽ có sao?

Chính đang nghi ngờ lúc, nháy mắt liền có đáp án.

Một cỗ đại đạo cảm ứng giáng lâm, từ trên người hắn nổi lên, bao phủ toàn bộ kiếm đài.

Đám người cũng cũng hơi cảm thấy kỳ quái.

Đột nhiên, cái kia kiếm giữa đài ương kiếm phù, một chút xíu trở thành nhạt, nháy mắt liền biến mất không thấy gì nữa.

Dương Thanh Huyền trong lòng không hiểu có một loại cảm ứng, cẩn thận cảm thấy phía dưới, dọa đến không có dọa chết, cái kia đạo kiếm phù trực tiếp xuất hiện tại hắn linh đài phía trên.

“Chi!” Toàn thân run run một trận, sắc mặt biến đến vô cùng trắng bệch.

Đây chính là tuỳ tiện liền giảo sát đám người thức hải cùng nhục thân đáng sợ đồ vật a.

Đế Ất nói: “Ngươi không sao chứ?”

Thấy Dương Thanh Huyền sắc mặt bạc trắng, lại không ngừng run rẩy, cho rằng hắn gặp phải khó khăn.

Tất cả mọi người quăng tới ánh mắt quan tâm.

Dương Thanh Huyền lắc đầu, nói: “Ta không sao.”

Trên thực tế đây coi như là có việc, nhưng hắn không biết làm sao nói tốt.

Mà lại nói ra tựa hồ cũng không có ý nghĩa.

Đột nhiên Thương Bắc Đấu kêu lên: “Mau nhìn, kiếm phù không có!”

Cái kia kiếm phù một mực tại kiếm giữa đài ương, chỉ là đám người e ngại nó, cũng không dám giương mắt nhìn.

Vừa rồi Thương Bắc Đấu thoáng nhìn phía dưới, tựa hồ cảm giác được có cái gì không đúng, một nghĩ mới phát hiện là kiếm phù không có, bỗng nhiên trợn to hai mắt, sợ hãi kêu lên.

Hàn Phi vui vẻ nói: “Kiếm phù không có, vậy cái này vây khốn chúng ta kiếm đài...”

Quả nhiên, toàn bộ kiếm đài không gian cũng tại một chút xíu trở thành nhạt, chậm rãi rời khỏi tầm mắt mọi người.

Mấy hơi thở về sau, mười ba người liền toàn bộ trở lại cái kia rộng lớn bình nguyên bên trên.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 3347: Huyết Tế Thành Công

“Thật ra đến rồi!”

Tất cả mọi người là một trận mừng rỡ, có loại lại thấy ánh mặt trời cảm giác.

Hàn Phi cười khổ nói; “Cái này đại đạo kiếp ba bên trong, quả nhiên đáng sợ. Lần sau lại có cái này loại dị bảo xuất thế hiện tượng, tuyệt đối không nên lại đi qua, hai lần đều kém chút chôn vùi ở bên trong.”

Lam Hiểu nói: “Hàn Phi lời ấy sai rồi, lần này mặc dù có kinh lại không hiểm, mọi người mặc dù đều bị thương, nhưng cũng đều có thu hoạch, tính là phi thường đáng giá.”

Tất cả mọi người là cảm khái không thôi, muốn gậy dài trăm thước tiến thêm một bước, không khỏi là như vậy gian khổ.

Dương Thanh Huyền một mực tại cảm thấy trong cơ thể kiếm phù, vẫn chưa nghe mọi người nói cái gì, thẳng đến Thương Bắc Đấu kêu to hắn, mới hồi phục tinh thần lại.

“Thanh Huyền đại nhân, tiếp xuống nên làm cái gì?”

“Tiếp tục dọc theo cố định lộ tuyến đi thôi, chúng ta bị vây ở kiếm giữa đài, cũng không biết trải qua bao lâu thời gian.” Dương Thanh Huyền trầm tư hạ liền nói.

Thương Bắc Đấu nói: “Được. Đoạn đường này tới, mọi người đi theo Thanh Huyền đại nhân, hữu kinh vô hiểm, mà lại thu lợi rất nhiều. Tại hạ là tâm phục khẩu phục.”

Bỗng nhiên phía trước tại chỗ rất xa, bầu trời một cái trở nên u ám, tựa như xuất hiện đêm tối, đồng thời lấy tốc độ cực nhanh lan tràn.

Đế Ất cả kinh nói: “Có tình trạng!”

Cái này tiểu thần kiếp bên trong, ngày đêm không rõ, bốn mùa không rõ, cũng không có bình thường thời tự.

Mà lại phía trước cái kia to lớn hắc ám, cho người ta một loại cực độ cảm giác đè nén, phảng phất có cái gì đáng sợ sự tình ở bên trong phát sinh.

Dương Thanh Huyền thi triển ra Hỏa Nhãn Kim Tinh, nháy mắt đem cái kia cảnh tượng ấn vào mí mắt, không khỏi sắc mặt đại biến.

Vậy nơi nào là cái gì hắc ám, nửa bên bầu trời tất cả đều bị huyết dịch đỏ thắm phủ lên, bởi vì cực xa, sở dĩ liếc nhìn lại, tựa như là đêm tối.

“Máu... Là máu...”

Những người khác cũng đều phát hiện, la hoảng lên.

Đồng thời tại huyết sắc trên bầu trời, không ngừng hiện ra quỷ dị phù văn, đều nắm chắc mẫu lớn, thu nạp vô số tinh huyết mà sinh, lập tức lại tán đi.

Dương Thanh Huyền rung động trong lòng nói: “Chẳng lẽ là huyết tế?”

Còn lại mười mấy người cũng đều tâm thần run lên, cảm thấy có nhiều khả năng.

Đế Ất hỏi: “Chúng ta là tránh đi vẫn là tiến lên?”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Tiến lên xem một chút đi, vừa đến kiến thức một cái cái này huyết tế oai, thứ hai mục đích của chúng ta, không phải liền là muốn theo dõi thi triển huyết tế đại tộc a.”

Nam Viêm Chân Đao nói: “Thanh Huyền đại nhân nói có lý, tất cả mọi người cẩn thận một chút.”

Lập tức hơn mười người, phi tốc hướng cái kia máu nhuốm đỏ trường không phương hướng độn đi.

Cách càng gần, cái kia loại quỷ dị uy áp cảm giác liền càng mạnh.

Mỗi người đều cảm thấy cực độ khẩn trương.

Dương Thanh Huyền an ủi: “Không cần lo lắng cái gì, đừng quên mạnh nhất cũng liền nửa bước chí tôn, chỉ cần đối phương nhân số không phải chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, chúng ta cũng không cần sợ.”

Lam Hiểu cười nói: “Coi như đối phương nhân số có ưu thế tuyệt đối, hơn phân nửa cũng sẽ bị Thanh Huyền đại nhân hố.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Đừng lạc quan đoán chừng thực lực của ta.”

Ngay tại bọn họ hướng cái kia phương hướng bay đi thời điểm, trên những phương hướng khác, cũng không ít chủng tộc cảm ứng được cỗ này huyết tế uy áp, đều hoàn toàn biến sắc, tại hơi trầm ngâm về sau, đều bay nhanh mà đi.

Một lát sau, liền tiến vào cái này loại huyết sắc dưới bầu trời.

Bốn phương tám hướng tất cả đều là máu tươi cuồn cuộn, đen đỏ một mảnh, mắt không thể thấy, liền liền thần thức cũng bị ngăn cản lợi hại.

Rất nhiều người đều cảm thấy nghiêm trọng khó chịu, nín hơi.

Dương Thanh Huyền tại sắc trời này hạ bay một trận, cũng chưa phát hiện cái gì: “Sợ là đã huyết tế xong.”

Những người khác cũng tìm một trận, tại toàn bộ hư không trung ương, có một cái rườm rà trận pháp vết tích, trận quang đang một chút xíu biến mất.

Dương Thanh Huyền mấy người phát hiện thời điểm, dù sao có cái khác chủng tộc cũng đi theo vào, nhìn thấy cái kia trận pháp, đều là đổi sắc mặt.

Những này dị tộc nhân đều là thấp giọng truyền âm, đang nghị luận cái gì.

Mà lại cùng cái khác chủng tộc bảo trì nhất định cự ly, lẫn nhau cảnh giác kiêng kị.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền ngạc nhiên một cái, từ huyết sắc bên ngoài xông vào một đám người đến, nhung lông mỏ nhọn, đúng là Linh Hầu tộc người.

Cầm đầu là một cái Hắc Hầu, thân thể to béo, so cái khác hầu tử muốn cao hơn một cái đầu, trên đầu vây quanh một cây bện dây gai.

Hắc Hầu cũng nói thầm vài tiếng, ánh mắt quét qua toàn trường, sau đó cùng tộc nhân truyền âm nghị luận lên.

Lúc này, một vị thân thể tinh hồng dị tộc người mở miệng nói ra: “Chư vị, đã đều tới, không bằng phát biểu một cái nhìn. Mọi người tâm tư chắc hẳn đều là giống nhau.”

Cái kia Hắc Hầu nói: “Nguyên lai là Hồng Khuyển tộc người, các ngươi trời sinh linh mục, nhưng có nhìn ra thứ gì?”

Dương Thanh Huyền lộ ra vẻ chợt hiểu, hắn bắt đầu đã cảm thấy những này dị tộc người có chút quen mắt, cực kỳ giống từng tại Thương Khung Tinh Vực hắc hải thời gặp phải Hồng Khuyển, chỉ bất quá ngoại hình cùng khí thế vẫn là có cực biến hóa lớn, sở dĩ bắt đầu cũng không dám xác nhận.

Cái kia Hồng Khuyển tộc lĩnh đội trên trán mắt sáng lên, lập tức hiện ra một tia chớp vòng xoáy, bên trong truyền đến “Đôm đốp” thanh âm, phảng phất vạn vật đều muốn bị hút đi vào.

Mấy lớn chủng tộc người đều lộ ra vẻ kiêng dè, một cái thối lui không ít.

Cái kia lĩnh đội cái trán lôi quang chỉ là vừa hiện, liền tán đi không gặp, nhưng sau nói ra: “Huyết tế hẳn là hoàn thành.”

Tất cả mọi người là sắc mặt biến hóa.

Hắc Hầu nói: “Có thể nhìn ra được, là cái kia chủng tộc làm?”

Hồng Khuyển đội trưởng trầm ngâm nói: “Ta có mấy cái hiềm nghi suy đoán, nhưng không dám khẳng định, mà lại cái này cũng không trọng yếu.”

Hắc Hầu nói: “Hoàn toàn chính xác, có thể hoàn thành huyết tế chủng tộc, đều là Bách Tộc Phổ bên trong đại tộc. Là ai làm cũng không trọng yếu, chết là nào chủng tộc cũng không trọng yếu, trọng yếu chính là hắn nhóm đi đâu? Nói ra thật xấu hổ, chúng ta Linh Hầu bộ tộc nguyên bản cực kì am hiểu cách truy tung, nhưng lại hoàn toàn tìm không ra bọn họ rời đi vết tích.”

Còn lại chủng tộc người cũng đều nhẹ nhàng lắc đầu, hiển nhiên cũng không rõ ràng.

“Cũng không thể trống rỗng biến mất a? Mọi người lại cẩn thận tìm xem.” Một cái khác chủng tộc người, toàn thân màu xám, giống như là bọc tầng một áo tử, có vẻ hơi to béo, đội trưởng kia trầm giọng nói.

Trong lời nói lộ ra một tia lo lắng.

Dương Thanh Huyền cẩn thận suy nghĩ một chút, từng tại tư liệu bên trong gặp qua, tựa như là gọi bạc béo bộ tộc.

Hồng Khuyển đội trưởng nói: “Đúng, đều tản ra tìm xem, nhiều người lực lượng lớn, ta liền không tin hắn nhóm một chút vết tích cũng không để lại hạ.”

Hắc Hầu nói: “Thực sự là những này tinh máu quá nặng, vừa đến ảnh hưởng chúng ta điều tra, thứ hai ẩn giấu đi các loại vết tích. Chẳng biết vị bằng hữu kia nắm giữ lợi hại hỏa diễm, có thể đem những này tinh máu toàn bộ thiêu hủy.”

Một tên dị tộc người đứng ra, đưa tay chộp một cái, một đoàn màu lam hỏa diễm nổi lên: “Ta có băng sát Địa Diễm, chính là bản nguyên lửa một loại biến dị, đã tiếp cận bản nguyên chi hỏa, cho dù nung không chảy những này tinh máu, chí ít có thể xua tan rất nhiều.”

Dương Thanh Huyền nhìn lại, thần thức hơi cảm ứng, nhẹ nhàng lắc đầu, ngọn lửa này quá yếu, liền liền bản nguyên lửa đều không phải, so với hắn lục đạo huyễn diễm, liền trò trẻ con đều không được xưng.

Nhưng những người còn lại trong mắt, cũng hơi thả ra ánh sáng tới.

Dương Thanh Huyền nói: “Cái này điểm hỏa diễm sợ là không đủ, ta có biện pháp tốt hơn có thể thanh trừ những này tinh vết máu chướng.”

Cái kia tên dị tộc người sắc mặt trầm xuống, khẽ nói: “Thế nào, ngươi cảm thấy ta hỏa diễm không được?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3348: Mang Ngọc Có Tội

Dương Thanh Huyền lười lý được loại người này, ôm quyền nói: “Chỗ nào, không dám. Các hạ hỏa diễm khí thế khinh người, thực sự ghê gớm. Ta chẳng qua là cảm thấy dùng lửa xua tan cũng không phải là thượng sách, dù sao các hạ hỏa diễm chi lực quá mạnh, vạn nhất đem vết tích cũng đốt rụi, chẳng lẽ không phải được không bù mất?”

Người kia suy nghĩ một chút, cau mày nói: “Ngươi nói cũng là có lý.” Vung tay lên liền đem băng sát Địa Diễm thu vào: “Cái kia ngươi có biện pháp gì tốt?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta từng tu luyện một môn máu pháp thần thông, có thể đem cái này đầy trời tinh huyết toàn bộ hút hết. Dạng này tức có thể thanh trừ vết máu, lại không đến mức đả thương vết tích.”

Cái kia Hồng Khuyển tộc lĩnh đội nói: “Như thế rất tốt, mau mau thi triển.”

Quỷ Tàng cũng mặt lộ vẻ vui mừng.

Hắn tiến vào mảnh khu vực này về sau, liền cảm ứng được cực mạnh tinh huyết phun trào, sớm liền muốn động thủ thu nạp, chỉ là một mực cảnh giác, không có có cơ hội.

Nghĩ không ra hiện tại có cái lý do quang minh chính đại.

Hắn cùng Dương Thanh Huyền lập tức thi triển ra Huyết tu phương pháp, đều là hóa ra Pháp Thiên Tượng Địa, huyết ảnh chân thân.

Bốn phương tám hướng tinh huyết lập tức hóa làm vòng xoáy lưu chuyển, điên cuồng hướng hai người tràn vào quá khứ.

“Huyết ảnh chân thân!”

Lập tức có người nhận ra cái này thần thông, lộ ra vẻ giật mình.

Không ít người đều là sắc mặt ngưng lại, hai mắt bên trong bắn ra thần quang, nhìn chằm chằm hai người nhìn, thần sắc biến ảo không chừng.

Thương Bắc Đấu thấp giọng truyền âm nói: “Nghĩ không ra đúng là huyết ảnh chân thân! Bốn đại thần thể một trong. Cái gọi là tài không lộ ra ngoài, Thanh Huyền đại nhân như thế quang minh chính đại vừa thi triển, sợ là muốn rước lấy phiền phức.”

Bọn họ đều cảm ứng được những dị tộc kia trong mắt ánh mắt kỳ dị, bắt đầu lo âu và cảnh giác lên.

Dương Thanh Huyền người mang áo nghĩa thực sự nhiều lắm, có thể được xuất thủ lợi hại thần thông một cái tiếp một cái, sở dĩ vẫn chưa cảm thấy huyết ảnh chân thân như thế nào.

Có thể theo ngoại nhân, đây chính là bốn đại thần thể một trong, có thể trực tiếp tu luyện tới chí tôn tuyệt đỉnh công pháp.

Cho dù là tại trong đại tộc, cũng là không tầm thường tài nguyên.

Cái kia Hắc Hầu cũng là trong mắt kim quang chớp động, tựa hồ như có điều suy nghĩ.

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng cũng không rõ ràng động tĩnh bên ngoài, toàn thân toàn ý trầm tĩnh trong tu luyện, liều mạng rút ra tứ phương tinh huyết.

Giống như là hai tôn to lớn máu khôi, đứng thẳng ở trong thiên địa.

Một hô một hút, đều đản sinh ra trên trăm cái huyết tuyền cơn xoáy.

Cái kia bạc béo tộc lĩnh đội đột nhiên dùng thấp giọng thanh âm hỏi: “Các ngươi là nhân tộc?”

Thương Bắc Đấu mấy người một mực tại lưu ý mọi người vẻ mặt, nghe vậy, Thương Bắc Đấu trả lời: “Đúng vậy.”

Cái kia lĩnh đội “Ừ” một tiếng, gật đầu, liền không có lại nói cái gì.

Mấy đạo ánh mắt lướt qua đến, rất nhanh liền dời.

Nhưng Thương Bắc Đấu bọn người là trong lòng càng nặng nề.

Cũng không lâu lắm, đầy trời huyết sắc liền bị hút không hơn phân nửa, giữa thiên địa trở nên sáng lên.

Đột nhiên, một đạo tiếng cuồng tiếu vang lên: “Ha ha ha ha!”

Đúng là Quỷ Tàng biến thành tôn kia huyết ảnh, toàn thân huyết quang phi tốc lưu động, đại đạo cảm ứng lập tức hàng lâm xuống.

“Đột phá!”

Thương Bắc Đấu mấy người vừa sợ lại thích.

Cái khác chủng tộc người mặt không thay đổi nhìn xem, bất quá là một tên chín sao Thiên Giới trung giai đột phá đến hậu kỳ, theo bọn họ chỉ thế thôi.

Trọng yếu chính là cái kia huyết ảnh chân thân...

Quỷ Tàng phi tốc thu nạp còn lại tàn huyết, Dương Thanh Huyền thấy hắn đột phá, lập tức một tay bấm niệm pháp quyết, chính mình đình chỉ hấp thu, đem còn lại tài nguyên toàn bộ tặng cho Quỷ Tàng.

Dương Thanh Huyền vừa mới đột phá đến hậu kỳ, muốn lại đột phá, sợ chẳng biết là năm nào tháng nào sự tình.

Quỷ Tàng mấy lần đều có đột phá rung động, nhưng tất cả đều là thất bại. Tại kiếm giữa đài mặc dù thu hoạch được nhất định đề thăng, cuối cùng có hạn, vẫn là chưa thể đạp phá tầng kia.

Giờ khắc này ở điên cuồng tinh huyết chi lực dưới, cuối cùng bước quá khứ.

Quỷ Tàng chính mình cũng là trăm mối cảm xúc ngổn ngang, điên cuồng hút vào còn lại tinh huyết, cho tới nay đều là hắn dẫn trước với Dương Thanh Huyền, thẳng đến trước đó hai người cảnh giới đánh ngang về sau, bắt đầu biến phải tự mình đuổi theo Dương Thanh Huyền.

Mà lại hắn biết rõ, lần này có thể đuổi kịp, về sau liền không nhất định, giữa hai người chênh lệch sẽ càng lúc càng lớn.

Nội tâm của hắn thở dài, ở đây đột phá đại hỉ thời khắc, nội tâm lại là có chút đắng chát, nhưng cũng cảm thấy vui mừng.

Dương Thanh Huyền trong lòng nghĩ lại là một chuyện khác.

Trước đó hai người hợp thể, đều là tại mạnh nhất người kia cơ sở nâng lên thăng cấp một, nhưng cũng xuất hiện qua đề thăng hai cấp thời điểm, cần phải có cơ duyên nhất định, lần số cực ít.

Chính mình vừa mới đột phá đến chín sao Thiên Giới hậu kỳ, hai người nếu là hợp thể, cần phải tại chín sao Thiên Giới đỉnh

phong.

Hiện tại Quỷ Tàng cũng đột phá đi lên, lại hợp thể, chẳng biết có thể vượt vượt hai cấp, trực tiếp bên trên thập tinh.

Chính suy nghĩ lấy, Quỷ Tàng rất nhanh liền hút không còn lại tinh huyết, triệt hồi huyết ảnh chân thân, trở về đến trạng thái bình thường.

Những bành trướng kia năng lượng hắn đều đè ép tại thể nội, chuẩn bị chậm rãi tiêu hóa. Dù sao nơi này vẫn là nơi thị phi, không nên quá lâu tu luyện, tất cả mọi người cũng còn nhìn chằm chằm hắn đâu.

“Chúc mừng vị bằng hữu này, thế mà thu hoạch được cơ duyên đột phá tầng một, thật sự là tiện sát chúng ta.”

Vị kia Hồng Khuyển tộc lĩnh đội nhìn chằm chằm Quỷ Tàng nói ra: “Chẳng biết các hạ vừa mới thi triển đi ra, thế nhưng là huyết ảnh chân thân?”

Quỷ Tàng sắc mặt biến hóa, lại xem xét Thương Bắc Đấu đám người sắc mặt, lập tức minh bạch cái gì.

Hắn là từ Quỷ Giới lớn lên, tự nhiên rõ ràng tài nguyên tranh đoạt đáng sợ.

Mà Dương Thanh Huyền lại là nhẹ nhàng nhíu mày lại, cảm thấy nơi này là đời sơ sinh đại vũ trụ, những này người sẽ không coi trọng chính mình cái này điểm công pháp thần thông a?

Quỷ Tàng nhẹ hừ một tiếng, ôm quyền trả lời: “Chính là, bất quá cự ly đại thành còn kém cực xa.”

Cái kia Hồng Khuyển tộc lĩnh đội gật đầu nói: “Đây chính là chí tôn công pháp, tiếp tục tu luyện, là có cơ hội trực tiếp bước vào chí tôn. Nhân tộc thế mà có tốt như vậy vận khí, có thể thu được như thế áo nghĩa.”

Lần này Dương Thanh Huyền đâu còn có không rõ ràng.

Hắn đột nhiên vang lên huyết ảnh bất tử thân cùng Thiên Thần Bất Diệt Thể cùng là bốn đại thần thể, mà Thiên Thần Bất Diệt Thể là Thiên Thần bộ tộc trấn tộc chi bảo, như vậy huyết ảnh bất tử thân giá trị lớn, sợ cũng là dẫn họa đồ vật.

Hắn nhìn thấy Thương Bắc Đấu đám người ánh mắt, càng là trong lòng sáng tỏ.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, vội vàng thở dài: “Chỉ tiếc cái này công pháp không được đầy đủ, hai ta người tu luyện xuống tới, đã cảm thấy nghiêm trọng vấn đề, cũng không biết con đường này còn có thể đi bao xa. Chẳng biết chư vị bằng hữu nhưng đối với cái này thần thể có lẽ có hiểu rõ? Có thể hay không cung cấp một chút tài nguyên hoặc là manh mối, để hai ta người an toàn tu luyện.”

“Ồ?” Hồng Khuyển tộc lĩnh đội ánh mắt ngưng lại, nhìn chằm chằm hắn, tựa hồ muốn Dương Thanh Huyền nhìn xuyên: “Hừ, công pháp không được đầy đủ? Ta nhìn hai vị thi triển ra nước chảy mây trôi, khí thế bàng bạc, không có nửa điểm không hoàn toàn bộ dáng a.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đây chẳng qua là mặt ngoài hiện tượng mà thôi, trong đó nguy hại bằng hữu tạm nhìn không ra.”

Hắc Hầu đột nhiên ngắt lời nói: “Đừng kéo những thứ vô dụng này, mọi người tranh thủ thời gian tìm kiếm vết tích đi.”

Còn lại chủng tộc người lúc này mới buông xuống việc này, bắt đầu trong hư không dò xét manh mối.

Dương Thanh Huyền thấp giọng truyền âm cho đám người, nhắc nhở mọi người chú ý.

Chính hắn cũng thi triển Hỏa Nhãn Kim Tinh, hướng hư không bên trong cẩn thận nhìn chăm chú.

Cái kia Hắc Hầu lòng có cảm giác, bỗng nhiên song đồng co rụt lại, khó mà tin nhìn xem Dương Thanh Huyền cái kia kim sắc linh mục, kém chút nghẹn ngào kêu đi ra.

Chương 3349: Một Trăm Nghìn Phân Thân, Tìm Ra Vết Tích

Dương Thanh Huyền lòng có cảm giác, lập tức thu hồi Hỏa Nhãn Kim Tinh.

Hắc Hầu thân ảnh lóe lên, liền xuất hiện tại Dương Thanh Huyền phía trước, một đôi con mắt màu vàng kim trừng lão Viên, gắt gao nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

Hai người đưa mắt nhìn một trận, Dương Thanh Huyền mới mở miệng nói: “Bằng hữu, chẳng biết chuyện gì?”

Hắc Hầu nói: “Trên người ngươi có ta nhà đại vương máu.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, nghĩ không ra đối phương như thế thẳng thắn, một cái liền cho thấy ra, mà lại tựa hồ hắn đều biết.

Hắc Hầu nhếch miệng cười một tiếng: “Ta nhà đại vương tại thập phương vô số thế giới bên trong có một trăm nghìn phân thân, mỗi một đạo phân thân bên trong đều ẩn chứa đại vương võ ý hạt giống, ngươi cũng coi là cùng nhà ta đại vương người hữu duyên.”

Thấy Dương Thanh Huyền thần sắc biến ảo, Hắc Hầu lại nói: “Ngươi cũng không cần phủ nhận, nếu là không có đạt được ta nhà đại vương tinh huyết, là không thể nào tu luyện ra Hỏa Nhãn Kim Tinh.”

Hắc Hầu song đồng lóe lên, bày biện ra một cỗ kim sắc quang mang, trong con ngươi có cái vòng tròn đồng tâm hình dạng, đồng thời màu sắc bên trên muốn ảm đạm một chút.

Hắn nói: “Chỉ là tu luyện tâm pháp lời nói, chỉ có thể đến ta trình độ này. Ta nhà đại vương cũng là tại một lần đáng sợ cơ duyên dưới, mới đưa Hỏa Nhãn Kim Tinh tiến hóa đến vượt qua cực hạn tồn tại. Chỉ có thu hoạch được máu tươi của hắn, mới có thể nắm giữ dạng này một đôi mắt.”

Hắc Hầu mặt mũi tràn đầy vẻ hâm mộ.

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Thì ra là thế, đã đại nhân nói như thế rõ ràng, ta cũng liền không che giấu. Ta cùng không đế đại nhân hoàn toàn chính xác bạn tri kỷ qua mấy lần, đồng thời không đế đại nhân lưu lại cơ duyên đối với ta trợ giúp cực lớn, tại hạ cảm kích vạn phần.”

Hắc Hầu cười nói: “Nếu là lần này tiểu thần kiếp ngươi có thể còn sống, tương lai có lẽ có hi vọng có thể nhìn thấy ta nhà đại vương.”

Dương Thanh Huyền nói: “Mong rằng đại nhân dẫn tiến.”

Hắc Hầu khoát tay nói: “Không cần phải khách khí, ngươi gọi ta nhỏ Viên Vương liền có thể, trong cơ thể ngươi đã có đại vương máu, vậy cũng là ta Linh Hầu bộ tộc bằng hữu, không cần như vậy xa lạ.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Cái kia ta liền cầm đại nhân khi người một nhà, không khách khí.”

Nhỏ Viên Vương “Hắc hắc” cười hai tiếng, kim sắc linh mục quét qua toàn trường, hạ giọng nói ra: “Ngươi vừa rồi triển lộ ra huyết ảnh bất tử thân, đã trêu ra phiền toái, đằng sau đi theo chúng ta tốt, có thể bảo đảm ngươi an toàn.”

Dương Thanh Huyền huyết dịch ấm áp, cảm kích nói: “Đa tạ.”

Nhỏ Viên Vương chụp chụp Dương Thanh Huyền bả vai, ha ha nói: “Lại khách khí.”

Cách đó không xa, đột nhiên truyền đến rất nhỏ chấn động, một đạo thanh sắc quang mang nổi lên, hóa làm hình tròn, giống như là một cái đơn giản trận pháp.

Bên trong đột nhiên tuôn ra một cỗ lực lượng khổng lồ, trực tiếp hóa làm chùm sáng xông vào vòm trời.

Sau đó, tại mặt khác địa phương, cũng lần lượt xuất hiện cái này loại quang mang.

Bạc béo tộc lĩnh đội kêu lên: “Tìm đến!”

Mọi người bắt đầu quan sát trận này quang, lập tức phân biệt ra được là một loại truyền tống đại trận, lúc trước bị máu đen áp chế khí tức.

“Khó trách không có bất cứ dấu vết gì, nguyên lai đều là trực tiếp truyền tống đi.” Hồng Khuyển tộc lĩnh đội chỗ mi tâm hiện ra mắt dọc, bắn ra một tia chớp, kích xuyên hư không.

“Phanh”, nơi xa một cái nổ tung, lại là một đạo thanh quang xông vào chân trời.

Mỗi đạo quang huy ở giữa, tồn tại nhất định quy tắc liên hệ.

Nhỏ Viên Vương đột nhiên nói ra: “Là gấu nhỏ chòm sao.”

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, lập tức minh bạch tới, là nói trận này quang dựa theo gấu nhỏ chòm sao trật tự sắp xếp.

Những cường giả khác bắt đầu dồn dập xuất thủ, hướng gấu nhỏ chòm sao tinh vị bên trên tìm kiếm, quả nhiên lại tìm ra hơn mười đạo quang huy, đều là năng lượng to lớn xông vào chân trời.

Theo những ánh sáng này xuất hiện, một tòa đại trận lập tức nổi lên, tản mát ra rộng lớn vĩ lực.

Mỗi một vệt sáng đều là trận nhãn, chẳng biết là dùng cái gì cung cấp năng lượng, chấn khiến người sợ hãi.

Hồng Khuyển lĩnh đội nói: “Thật cường đại xảo diệu trận pháp. Có thể tại huyết tế hoàn thành nháy mắt, liền trực tiếp bày trận mà đi, đồng thời đem vết tích che giấu, như vậy thủ đoạn, chẳng biết là cái kia tộc gây nên.”

Mọi người sắc mặt đều có chút ngưng trọng, cảm nhận được từng tia từng tia áp lực.

Bạc béo tộc lĩnh đội nói: “Mục đích của chúng ta lại không phải chí tôn chính quả, huống hồ huyết tế đã hoàn thành, cho dù gặp được cái gì ghê gớm đại tộc, cũng không có nhất định xuống tay với chúng ta. Huống chi nơi này cảnh giới tối cao cũng liền nửa bước chí tôn, mọi người sợ cái gì.”

Dương Thanh Huyền thấp giọng hỏi nói: “Mục đích không phải chí tôn chính quả?”

Nhỏ Viên Vương nhìn xem hắn cười nói: “Ngươi sẽ không là hướng về phía chí tôn chính quả tiến đến a? Ha ha, loại sự tình này quá mức phiêu miểu, a, ta nhớ ra rồi.”

Hắn sắc mặt biến hóa, lộ ra chấn kinh chi sắc: “Lần trước tiểu thần kiếp, giống như chính là các ngươi Nhân tộc người thu được chính quả.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chính là tộc ta Thánh Vương đại nhân.”

Nhỏ Viên Vương giật mình về sau, chợt cười nói: “Thứ này toàn bằng vận khí, trừ những nắm chắc kia đại tộc, ai sẽ ôm hi vọng tiến đến? Cũng là vì lịch luyện một cái mà thôi. Tại chính quả xuất hiện phương hướng bên trên, sẽ có các loại đại đạo cơ duyên, chúng ta đều là hướng về phía cơ duyên tới."

Dương Thanh Huyền bất động thanh sắc nói ra: "Thì ra là thế."

Cái kia gấu nhỏ chòm sao trận pháp dần dần xu thế với ổn định về sau, trung ương trận pháp có quang mang phun trào, trở nên cực kì nhu hòa.

Hồng Khuyển tộc lĩnh đội nói: "Thông đạo đã hiện, mọi người đi sao?"

Nhỏ Viên Vương nói: "Đương nhiên muốn đi, bằng không đến cái này làm cái gì? Chỉ là, ai dẫn đầu?"

Hồng Khuyển tộc lĩnh đội nói: "Nghe nói Linh Hầu bộ tộc nắm giữ thượng cổ Linh Hầu cùng đại địa Thần Viên huyết mạch, nhục thân cơ hồ bất tử bất diệt, các hạ nếu là có thể mở đường, tự nhiên là không thể tốt hơn."

Nhỏ Viên Vương cười lạnh nói: "Không nói đến chúng ta có phải thật vậy hay không bất tử bất diệt, liền xem như, dựa vào cái gì cho các ngươi mở đường? Ngươi tính là cái gì?"

Linh Hầu bộ tộc đều là xúm lại tới, từng đôi mắt như điện, gắt gao nhìn chằm chằm Hồng Khuyển, lộ ra to lớn địch ý.

Hồng Khuyển lĩnh đội cười ha ha một tiếng, liền không lên tiếng nữa.

Cái này truyền tống đại trận mặc dù xuất hiện, nhưng ở trận không khỏi là cáo già, cẩn thận từng li từng tí, ai cũng không nghĩ đi ở phía trước.

Lúc này cái kia bạc béo tộc lĩnh đội nói: "Mọi người chẳng lẽ quên rồi? Nơi này chính là có hai vị tu luyện chí cường thần thể tồn tại, đây chính là thật bất tử thân a, để bọn họ xung phong là không còn gì tốt hơn."

Một nháy mắt, sở hữu ánh mắt tất cả đều rơi vào Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng trên thân.

Nhân tộc mười ba người đều là sắc mặt đại biến.

Nhỏ Viên Vương cũng nhíu mày.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, hướng đám người ôm quyền nói: “Chư vị, xin lỗi, tại hạ trời sinh sợ chết. Nếu là nhất định phải ta xung phong, ta không đi được rồi đi? Cáo từ, chính các ngươi chơi đi.”

Nói xong, liền muốn mang theo đám người rời đi.

Hắn dĩ nhiên không phải thật đi, chỉ là nghĩ giả thoáng một cái.

Mấy chục đạo quang mang chớp động, một cái liền ngăn tại bọn họ hậu phương, ngăn chặn bọn họ rời đi đường.

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi đây là ý gì?”

Bạc béo tộc lĩnh đội cười nói: “Ha ha, không có ý gì, chính là ý tứ ý tứ.”

Hồng Khuyển tộc lĩnh đội nói ra: “Bằng hữu, lúc này, cũng liền đừng lại giả ngốc, dạng này đối với tất cả mọi người không tốt.”

Dương Thanh Huyền mặt âm trầm: “Đối với tất cả mọi người không tốt, dù sao cũng so chỉ đối với chúng ta không tốt muốn tốt đi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3350: Chặt Đầu Tái Sinh

Ngân Phì tộc lĩnh đội cười nói: “Cái này có thể không phải do ngươi.”

Tiểu Viên Vương đi lên phía trước, nói ra: “Lúc này, mọi người cần phải đoàn kết nhất trí, mà không phải lẫn nhau lợi dụng. Theo ta thấy, không bằng mỗi tộc ra một người, bão đoàn xung phong. Dạng này dây dưa tiếp, không chỉ có tổn thương hòa khí, còn chậm trễ thời gian.”

Ngân Phì tộc lĩnh đội cau mày nói: “Hắc Viên, ngươi nói như vậy là muốn giữ gìn Nhân tộc này rồi? Vừa rồi ta thấy các ngươi nói thầm một hồi lâu, chẳng lẽ là đàm phán thành công giao dịch gì?”

Tiểu Viên Vương giận dữ nói: “Ngươi đây là ý gì? Không nói đến ta có hay không đàm thành giao dễ, liền xem như thật, cùng ngươi lại có quan hệ gì? Bạc béo bộ tộc không khỏi cũng quá thích xen vào chuyện của người khác đi?”

Hồng Khuyển tộc lĩnh đội nói: “Linh Hầu tộc, các ngươi thật muốn giữ gìn những này nhân tộc?”

Tiểu Viên Vương cười lạnh nói: “Nguyên bản cũng chỉ là ra nói lời công đạo, nhưng đã ngươi muốn nói như vậy, cái kia ta liền giữ gìn tốt.”

Những Linh Hầu kia tộc nhân lập tức tụ lại tới, cùng Dương Thanh Huyền mấy người đứng chung một chỗ.

Bầu không khí một cái trở nên khẩn trương.

Hồng Khuyển tộc lĩnh đội khoát tay nói: “Mà thôi, chỉ là truy tung huyết tế đại tộc mà thôi, làm gì làm cho dạng này giương cung bạt kiếm, xác thực bất lợi với lẫn nhau đoàn kết. Giống như ngươi lời nói, mỗi tộc ra một người, thành đoàn đánh trận đầu đi.”

Ngân Phì tộc lĩnh đội sắc mặt khó coi, nhưng Hồng Khuyển tộc tộc trưởng thấp giọng nói vài câu, lúc này mới làm dịu ra, lạnh hừ một tiếng.

Còn có một số cái khác chủng tộc, từ đầu đến cuối liền không nói gì, ôm một bộ theo đại lưu thái độ.

Giờ phút này thấy mọi người thỏa đàm, cũng liền bắt đầu thương nghị ra ai.

Nhân tộc bên trong, Đồ Kim Cương nói: “Để ta đi. Ta tu luyện kim cương pháp thân. Mặc dù không sánh bằng huyết ảnh bất tử thân, nhưng cũng là từ cùng là bốn đại thần thể một như King Kong nếu không hủ thân trúng diễn hóa tới.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Bất hủ thân diễn hóa?”

Đồ Kim Cương gật đầu nói: “Ừm, bốn đại thần thể không khỏi là đăng phong tạo cực luyện thể chi thuật, được một người liền có thể khai tông lập phái, Nhân tộc bên trong lưu truyền không ít phiên bản luyện thể thuật, đều là từ cái này bốn đại thần trong cơ thể biến hóa ra.”

Hắn tự giễu nói: “Nói trắng ra là, chính là bản thiếu hoặc là biến hóa bản, sau đó trải qua hậu nhân sửa đổi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nơi này chính là đời sơ sinh đại vũ trụ, chí tôn công pháp cần phải rất nhiều a? Làm sao ta vừa vừa lộ ra bất tử thân, những này người tựa như là sói đói gặp thịt giống như.”

Đồ Kim Cương cười khổ nói: “Làm sao sẽ rất nhiều? Mỗi một loại chí tôn công pháp, đều là bảo vật vô giá. Huống chi là luyện thể thuật chí tôn công pháp? Bốn đại thần thể bản đầy đủ, tại Nhân tộc cơ hồ là tuyệt tích. Cái khác chủng tộc bên trong cũng không nhiều thấy.”

“Thì ra là thế.”

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng gật đầu.

Đế Ất cùng Quỷ Tàng bọn người quăng tới ánh mắt quái dị.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi kim cương pháp thân chỉ là bản thiếu, vẫn là ta lên đi.”

Đồ Kim Cương vội vàng nói: “Không thể. Công pháp của ta tuy là bản thiếu, nhưng tại hạ cảnh giới còn có thể, gặp được nguy hiểm cũng có thể kịp thời đào thoát. Đại nhân là chúng ta đội trưởng lãnh tụ, tuyệt không thể lấy thân mạo hiểm.”

Thương Bắc Đấu mấy người cũng là giống nhau thái độ, không chịu để Dương Thanh Huyền ra ngoài, Dương Thanh Huyền chỉ có thể coi như thôi.

Rất nhanh, các tộc nhân tuyển đều ra.

Hết thảy bảy người, cảnh giới đều tại thập tinh Thiên Giới trung giai trên dưới, vừa đến đủ để ứng phó các loại nguy hiểm, thứ hai vạn nhất phía trước có chỗ tốt gì, tranh đoạt phía dưới cũng không đến mức ăn thiệt thòi.

Bảy người lẫn nhau nhìn liếc mắt, tương hỗ quen thuộc dưới, liền hóa làm từng đạo lưu quang, trực tiếp xông vào trận ánh sáng kia bên trong.

Tất cả mọi người đều nghiêm túc nhìn chằm chằm, thẳng đến bảy người kia lóe lên một cái rồi biến mất.

Sau một lúc lâu, Ngân Phì tộc lĩnh đội nói ra: “Không sai biệt lắm, có thể đi vào.”

Dương Thanh Huyền thấp giọng truyền âm nói: “Cái này không khỏi quá cẩn thận a? Nơi này chính là thiên địa tạo ra, phía trước chẳng lẽ còn sẽ có cạm bẫy hay sao?”

Tiểu Viên Vương nhếch miệng cười nói: “Cạm bẫy? Coi như trực tiếp truyền tống đến chết, cũng là thường có sự tình. Thiên địa bất nhân dĩ vạn vật vi sô cẩu, ôm âm mà phụ dương, phàm là có một mặt tốt, cũng liền có một mặt xấu. Thiên đạo là trung hoà không lệch.”

Dương Thanh Huyền lập tức minh bạch tới, nơi này có đại cơ duyên, tự nhiên cũng có đại phong hiểm, có linh khí thăng thiên chi địa, cũng liền có tử khí trầm luân chỗ.

Hắn lại nghĩ tới trước đó kiếm phù, không khỏi sinh ra một cỗ sợ hãi.

Tiểu Viên Vương nói: “Đi thôi.”

Liền dẫn tộc nhân bay vào cái kia truyền tống trận.

Dương Thanh Huyền cũng cùng Nhân tộc người lần lượt tiến vào.

Ánh sáng màu xanh lóe lên, bọn họ liền bị trận lực hấp dẫn, đột phá tầng tầng trở ngại, tiến về bỉ ngạn.

Chỉ chốc lát, liền bị thông đạo văng ra ngoài, tiến vào một chỗ to lớn kỳ cảnh bên trong.

Giữa thiên địa đều là một mảnh đỏ tươi nham tương, phảng phất như thác nước tại bốn phía chảy ngang, có hơn ngàn đạo nhiều.

Toàn bộ không gian tất cả đều bị chiếu rọi màu đỏ bừng, mà lại nhiệt độ kia cực cao, không kém với tại trong lửa thiêu đốt.

Mênh mông vô bờ đều là như vậy thế giới, chẳng biết xuất khẩu tại đâu.

Đồ Kim Cương bảy người phân biệt đứng thẳng tại bảy cái phương vị bên trên, vừa đến tiến hành các loại dò xét, thứ hai lẫn nhau kết trận, để phòng phát sinh cái gì ngoài ý muốn.

Thẳng đến thấy mọi người đến đây, mới trầm tĩnh lại.

Ngân Phì tộc lĩnh đội sắc mặt biến hóa, hỏi: “Đây là địa phương nào?”

Cái kia Ngân Phì tộc người nói ra: “Tất cả đều là nham tương, không có phát hiện bất luận cái gì chỗ kỳ lạ.” Hắn dừng lại, lại nói: “Trong phạm vi trăm dặm, không có sinh mệnh vết tích.”

Ngân Phì tộc lĩnh đội trầm ngâm xuống: “Cái kia bày trận đại tộc khẳng định là tiến vào đất này. Mà lại về thời gian không thể so với chúng ta sớm quá nhiều, bốn phía tìm kiếm, nhìn xem có không lưu lại cái gì dấu chân.”

Tiểu Viên Vương nói: “Cái kia đại tộc là truy tung đạo quả tới, có lẽ đạo quả liền sinh ra ở loại địa phương này, khả năng vẫn là cực lớn.”

Đám người nghe vậy, nghĩ đến nói không chừng có cơ hội thu hoạch được đạo quả, đều là huyết dịch nóng lên.

Dương Thanh Huyền làm hạ thủ thế, ra hiệu mọi người phân tán điều tra, nhưng không cần cách xa nhau quá xa.

Chỗ này không gian trừ bỏ nham tương bên ngoài, nguyên vốn phải là một mảnh đen kịt, vạn vật không còn, phía dưới cũng không có đại địa, mà là vô tận vực sâu.

Những này nham tương không ngừng hướng phía dưới chảy tới, cũng không biết hội tụ đến đâu.

Tiểu Viên Vương thi triển ra kim sắc đồng mâu, muốn xem xuyên đất này quy tắc. Đột nhiên hắn "A" kêu một tiếng, vội vàng hai mắt nhắm lại.

"Thế nào?"

Dương Thanh Huyền thân ảnh lóe lên, liền xuất hiện tại Tiểu Viên Vương bên cạnh thân, chỉ thấy hắn đóng chặt hai mắt bên trong, có dòng máu màu đỏ chảy ra.

Nhìn kỹ, đó cũng không phải huyết dịch, mà là nham tương.

Dương Thanh Huyền lớn kinh: "Chuyện gì xảy ra?"

Tiểu Viên Vương nói: "Cái này hư không quy tắc hảo hảo lợi hại, trực tiếp phản phệ ta linh mục."

Dương Thanh Huyền dùng Hỏa Nhãn Kim Tinh xem xét, Tiểu Viên Vương trong hai mắt bị rót đầy nham tương, không ngừng phun trào ra, thiêu đốt lấy toàn bộ gương mặt.

Dương Thanh Huyền chính muốn giúp đỡ cứu chữa, đột nhiên Tiểu Viên Vương nói ra: "Không cần." Đưa tay hóa làm một thanh đao, trực tiếp "Hoa" một tiếng, đem đầu mình bổ xuống.

"A?"

Tất cả mọi người đều thất kinh.

Ngược lại là Linh Hầu tộc nhân mười phần trấn định, mấy người còn phát ra "Hì hì" tiếng cười.

Cái kia đã mất đi đầu Tiểu Viên Vương đưa tay chộp một cái, đem đầu mình bắt trên tay, một cái tay khác bấm niệm pháp quyết ấn, trên cổ lập tức lại mọc ra một cái đầu tới.

Chương 3351: Thiên Địa Dung Lô, Quỷ Điệp Tộc

Dương Thanh Huyền nhìn trợn mắt hốc mồm.

Tiểu Viên Vương chuyển xuống mới đầu, sau đó trong miệng thốt ra lửa đến, đem cái kia ban đầu đầu thiêu hủy, tựa như không có việc gì.

Hắn cười hắc hắc: “Điêu trùng tiểu kỹ.”

Dương Thanh Huyền đi theo ngượng ngùng cười hai lần, tâm nghĩ cái này Tiểu Viên Vương sợ là xa so với mặt ngoài nhìn thấy lợi hại hơn hơn nhiều.

Tiểu Viên Vương nói: “Đất này quy tắc hết sức lợi hại, muốn tìm được manh mối, vẫn là muốn trước phá cấm mới được.”

Hồng Khuyển tộc lĩnh đội nói ra: “Ngươi cảm thấy phải làm gì?”

Tiểu Viên Vương nói: “Không ở ngoài lấy pháp phá cấm, lấy lực phá cấm, ta cảm thấy cần phải dùng cái sau.”

Hồng Khuyển tộc lĩnh đội cau mày nói: “Lấy lực phá cấm, có thể hay không kinh động trước mặt đại tộc?”

Tiểu Viên Vương sắc mặt lạnh lẽo, khẽ nói: “Kinh động liền kinh động, sợ cái gì. Làm không cẩn thận, đất này quy tắc chính là bọn họ bày ra.” Hắn còn đang vì vừa rồi nấu mắt sự tình sinh khí.

Mấy tên dị tộc lĩnh đội thấp giọng thương nghị dưới, tựa hồ có chỗ khác nhau, nhưng lại tranh chấp sau một lúc, khác nhau chậm rãi biến mất, đều đồng ý lấy lực phá cấm.

Chuyện kế tiếp liền đơn giản, mỗi tộc các ra một người, cảnh giới tại thập tinh Thiên Giới hậu kỳ, sau đó đối với chỗ này hư không xuất thủ, mục đích là muốn đánh vỡ đất này quy tắc.

Nhân tộc liền phái Đồ Kim Cương tiến lên, hai tay của hắn bấm niệm pháp quyết, toàn thân liền kim quang đại phóng, thân hình biến lớn gấp mười nhiều, uy phong lẫm liệt.

Dương Thanh Huyền nhìn kỹ hắn pháp thân, hoàn toàn chính xác cùng như King Kong nếu không hủ thân có chỗ tương tự, nhưng khác biệt vẫn là thật lớn.

Đồ Kim Cương không có bất luận cái gì hoa sao, trực tiếp một quyền đánh ra.

Cùng lúc đó, sáu người khác cũng riêng phần mình xuất thủ.

Bảy đạo cường hoành đến cực điểm khí tức nổ vỡ ra đến, đánh phía phiến thiên địa này.

“Ầm ầm!”

Một trận đất rung núi chuyển.

Toàn bộ nham tương không gian trở nên bắt đầu vặn vẹo, sau đó một tiếng càng lớn bạo hưởng xuất hiện, thiên địa đều hóa thành nham tương, tất cả mọi người đều bị cuốn vào.

“Chuyện gì xảy ra?”

Các loại thanh âm hoảng sợ bốn phía vang lên.

Vừa rồi bảy người kia một kích, không chỉ có không có thể đem thế giới này đánh xuyên, ngược lại đã dẫn phát càng lớn quy tắc.

Dương Thanh Huyền song quyền một nắm, một cỗ hỏa nguyên tố chi lực từ trong cơ thể bạo phát đi ra, hình thành đường kính trăm trượng kết giới, đem tất cả Nhân tộc toàn bộ bao phủ đi vào.

“Ầm ầm!”

Đáng sợ nham tương oanh kích trên kết giới, nổ vỡ ra tới.

Dương Thanh Huyền sắc mặt khó coi, cái này lực trùng kích thật là đáng sợ, không kém với một vị tám sao Thiên Giới công kích.

Mà lại Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn lại, thiên địa đều hóa làm lò luyện, vô số nham tương tại bốn phương tám hướng lượn vòng, phảng phất muốn đem bọn họ tất cả mọi người luyện hóa.

Hồng Khuyển tộc đội ngũ bên trong, một tên tộc nhân đột nhiên hét lớn một tiếng, vô số lục quang tại bốn phía hiển hiện, hình thành một cái lĩnh vực, hắn chỗ mi tâm đột nhiên mở ra ba con mắt, đều bắn ra một đạo quang mang, lọt vào hư không bên trong.

Hồng Khuyển tộc đội trưởng cả kinh nói: “Bát Mộc...”

Người này là Hồng Khuyển bộ tộc bên trong cái thế thiên tài, nắm giữ bọn họ trong tộc truyền thuyết Thánh thể. Tam mục pháp thân.

Có thể nhìn thấy phổ thông Hồng Khuyển pháp thân không thể nhìn thấy đồ vật.

“A!” Đột nhiên Bát Mộc kêu thảm một tiếng, trên trán ba con mắt tất cả đều bạo ra máu, liền liền nguyên bản hai con mắt cũng cũng bắt đầu chảy ra nóng hổi nham tương.

Hồng Khuyển tộc tộc trưởng lớn kinh: “Bát Mộc, thế nào?”

Bát Mộc một tay bụm mặt, một tay chỉ về đằng trước: “Có người! Có người đang tính kế chúng ta!”

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người đều hoàn toàn biến sắc, đồng thời lộ ra vẻ phẫn nộ.

Nếu nói không gian này là thiên địa tạo ra, bọn họ bị sỉ nhục cũng không có cách, cũng không thể tìm thiên địa báo thù đi, nhưng nếu là có người bố trí, vậy liền không giống nhau.

Bát Mộc thống khổ hét lớn: “Là Quỷ Điệp tộc!”

Hồng Khuyển tộc lĩnh đội cả kinh nói: “Ngươi không nhìn nhầm?”

Bát Mộc nhắm ngũ nhãn: “Tuyệt không có khả năng nhìn nhầm!”

Sắc mặt của mọi người đều cực kỳ khó coi, Quỷ Điệp chính là Bách Tộc Phổ bên trên xếp hạng vị trí thứ tám tồn tại. Trừ bản thân thực lực cường hoành bên ngoài, còn lấy trận pháp cùng huyễn thuật trứ danh, tinh thông các loại thời cổ truyền xuống đáng sợ bí pháp.

Tiểu Viên Vương cắn răng nói: “Mặc kệ là ai, đã tính toán đến trên đầu chúng ta, liền tuyệt không tha cho hắn! Mà lại hiện tại bộ dáng này, rõ ràng là muốn đẩy chúng ta vào chỗ chết, mọi người theo ta giết ra ngoài!”

Hắn hét lớn một tiếng, thân thể cấp tốc bành trướng, hóa làm một tôn to lớn Hắc Viên, sau đó hướng nắm vào trong hư không một cái, vô số khe hở từ lòng bàn tay phun ra ngoài, một thanh dài chiến đao phá để trống, cầm trong tay hướng phía trước một chém.

“Ầm ầm!”

Một đạo ánh sáng chói lòa bay ra ngoài, chính là chém về phía Bát Mộc chỉ phương hướng.

Dương Thanh Huyền thi triển ra Hỏa Nhãn Kim Tinh, thuận theo cái kia trảm kích nhìn lại, vô số quy tắc tại cái kia một lưỡi đao hạ phá diệt, mơ hồ ở giữa, hắn tựa hồ nhìn thấy hư không bên trong có một bóng người, thân hình gầy gò, trên mặt có các loại màu văn.

Cái này cảnh tượng lóe lên một cái rồi biến mất.

Sau đó to lớn đau đớn từ trong hai mắt truyền đến, giống như là bị thiêu đốt, có nham tương muốn cuồn cuộn mà ra.

Dương Thanh Huyền lệ quát một tiếng, trực tiếp hóa làm vĩnh đốt thân thể, đưa tay chộp một cái, lục đạo huyễn diễm nháy mắt huyễn hóa ra đến, hình thành một mảnh bạch sắc hỏa diễm, hướng bóng người kia chỗ phương hướng đánh tới.

“Long Thần Hỏa Vũ!”

“A.”

Trong hư không truyền đến kinh ngạc thanh âm: “Lục đạo huyễn diễm?”

Lập tức tại Long Thần Hỏa Vũ phía trước, lúc trước thấy ẩn hiện nam tử kia nổi lên, mặt không biểu tình: “Chỉ tiếc, cảnh giới quá thấp.”

Nam tử đưa tay chộp một cái, vô số nham tương từ bốn phương tám hướng hội tụ tới, hình thành một cái ưng trảo, chộp vào Long Thần Hỏa Vũ bên trên, đem lục đạo huyễn diễm bóp nát.

Hắn chỉ là hiện thân sát na, liền lóe lên một cái rồi biến mất.

Cùng một thời gian, hơn mười đạo thân ảnh liền vây lại, hình thành vây quanh, chỉ cần muộn đi một khắc, liền tất nhiên muốn lưu lại.

Ngân Phì tộc lĩnh đội phẫn nộ quát: “Quỷ Điệp bộ tộc đã huyết tế thành công, vì sao còn muốn vây giết chúng ta?”

Trong hư không truyền đến cái kia nam tử thanh âm: “Nhàm chán người, các ngươi nếu là không theo tới, sao lại có này kiếp? Ngược lại quái tại trên đầu chúng ta.”

Ngân Phì tộc lĩnh đội khẽ nói: “Các ngươi cầm đạo quả, chúng ta được một chút cơ duyên, có sao không có thể?”

Người kia nói: “Lười cùng các ngươi lời thừa, phiền nhất các ngươi cái này loại côn trùng.”

Tiểu Viên Vương cả giận nói: “Chính mình là côn trùng, còn có mặt mũi nói chúng ta, đã không thể đồng ý, vậy cũng không cần nói chuyện. Ta ngược lại muốn lĩnh giáo một cái, Quỷ Điệp tộc đến cùng có bản lĩnh gì!”

Trên người hắn khí thế lại trướng ba phần, lại là một đao thuận theo cái kia phương hướng của thanh âm bổ ra ngoài.

Những người khác cũng đều dồn dập thi triển ra thần thông của mình, bắt giữ cái kia Quỷ Điệp tộc nhân tung tích.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không lập tức rơi vào trong tay, đột nhiên từ chiến kích bên trong truyền đến rất nhỏ khí minh thanh.

Hắn sửng sốt một chút, lập tức minh bạch tới, lớn tiếng nói: “Nơi này không phải trống rỗng bố trí đại trận, chúng ta bị vây ở pháp khí bên trong!”

Hắn đồng thời nghĩ đến một chuyện khác, lúc trước từ thứ nhất thai trong thế giới đánh xuyên qua trại chăn nuôi thông đạo, cái kia trại chăn nuôi chính là một kiện đáng sợ đến cực điểm giả ngày pháp khí.

Trước mắt kiện pháp khí này, có thể gây nên chiến kích chấn minh, sợ là cùng cái kia Trang Thiên Quán có so sánh.

Tiểu Viên Vương cười to nói: “Ha ha, pháp khí? Cái kia không thể tốt hơn, ta còn sợ không có thực thể, không biết đánh như thế nào đâu, mọi người cùng nhau xuất thủ, đánh nát pháp khí này!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3352: Binh Khí Đối Kháng

Chỉ cần có thực thể tồn tại, như vậy liền nhất định có biên giới, liền tồn tại “Đánh vỡ”.

Hư không bên trong cái kia Quỷ Điệp tộc nhân thoáng hiện mà ra, y nguyên mặt không biểu tình, hai tay kết ấn dưới, một cỗ cực thô nham tương trước người xuất hiện, bên trên thông thiên tế, hạ đạt Hoàng Tuyền, không ngừng xoay tròn.

Quỷ Điệp tộc nhân hai tay biến ảo quyết ấn, lần nữa xuất hiện cỗ thứ hai, bốn cỗ, tám cỗ, mười sáu cỗ, ba mươi hai cỗ, sáu mươi bốn cỗ.

Nháy mắt, toàn bộ không gian đều bao phủ ở đây chút nham tương điên cuồng phun trào bên trong, hư không chấn động sụp đổ.

Quỷ Điệp tộc nhân hai tay hợp lại, quát: “Buộc!”

Sáu mươi bốn cỗ nham tương cuồng vũ phía dưới, mang lấy trùng điệp uy áp hướng đám người phi tốc dời đi.

Thiên địa quy tắc tùy theo phát sinh biến hóa, hư không run không ngừng, mỗi người đều cảm thấy thân thể trầm xuống, giống như là trọng lực đột ngột tăng vạn lần.

Ngân Phì tộc lĩnh đội quát: “Muốn một địch mười, cuồng vọng!”

Thân thể của hắn “Bành” phát ra một tiếng vang nhỏ, liền bành trướng, xuất hiện ba đạo ánh sáng màu bạc vòng quanh thân thể không ngừng xoay tròn, cả người lóe lên phía dưới liền biến mất ở tại chỗ.

Sau một khắc liền xuất hiện tại cái kia Quỷ Điệp tộc nhân phía trước, ngắn nhỏ mà béo tay một chụp mà đi.

Toàn thân quang huy đều bị một chưởng này hút đi, cái kia ba đạo quang mang càng là tạo thành một cái đồ án hiện lên ở trong tay.

“Bành.”

Hư không bị đánh xuyên, cái kia Quỷ Điệp tộc nhân lại biến mất không thấy gì nữa, nguyên địa xuất hiện cái kia to lớn một chưởng đồ án, trở nên cực vì vặn vẹo.

Ngân Phì tộc lĩnh đội hai mắt trừng một cái: “Không được!”

Một cỗ uy thế nháy mắt xuất hiện, đem hắn cuốn vào, chính là trong đó một đạo vòi rồng, phảng phất không có không gian chướng ngại, trực tiếp liền thôn phệ hết hắn.

“Không được!”

Các loại tiếng kêu sợ hãi nổi lên bốn phía, cơ hồ không có thời gian khoảng cách, mỗi người đều nháy mắt bị nham tương đụng vào, sau đó một cái bị hút vào đi vào.

Dương Thanh Huyền vội vàng đem chiến giáp tế ra, hộ trên thân thể, sau đó chiến kích hướng tứ phương quét qua, kích quang như trăng, bổ ra ngoài.

“Bành!”

Nham tương bị hắn ngang tàng chém vì hai đoạn, nhưng bất quá nháy mắt liền khép kín.

Vô số nham tương tuôn đi qua, đem Dương Thanh Huyền bao lấy, "Cuồn cuộn" lưu động bốc lên bọt khí, tại ăn mòn chiến giáp.

Dương Thanh Huyền lần nữa một kích bổ ra, lại đem nham tương chém thành hai đoạn, đồng thời tại cái kia khép kín nháy mắt, thân ảnh lóe lên, liền liền xông ra ngoài.

Toàn bộ các-txơ không gian bên trong, chỉ có cái kia sáu mươi bốn đạo nham tương cây cột cuồng vũ, không gặp một người.

Trong lòng của hắn vi kinh, chính mình lại là cái thứ nhất lao ra?

Chú ý không kịp nhiều nghĩ, hắn cảm ứng những người khác vị trí, lập tức tiến lên bổ ra nham tương cây cột cứu người.

Lam Hiểu, Hàn Phi, Hồng Lâm các loại, từng cái tuần tự bị hắn cứu ra, đều là mặt mang hoảng sợ, cực vì chật vật.

"Bành! Bành!"

Đại lượng nham tương lần lượt nổ tung, Tiểu Viên Vương mấy người cũng đều vọt ra, đều là mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ.

Còn có một số nham tương cây cột trực tiếp hướng vào phía trong đổ sụp, "Ầm ầm" hóa làm trường hà, tràn vào đến vực sâu đi, bên trong mơ hồ có thể thấy được một cỗ thi thể, chính đang từ từ bị ăn mòn sạch sẽ.

Đột nhiên, còn lại nham tương cây cột toàn bộ nổ tung, đại lượng võ tu bị đánh ra, đồng thời hình thành khủng bố dung nham phong bạo càn quét đám người.

Dương Thanh Huyền giật mình nhìn lại, những nham tương kia tại không trung cũng không phải là hỗn loạn vô chương, mà là lấy nhất định trật tự sắp xếp, cấu trúc thành từng đạo màu đỏ xiềng xích.

Hắn quát to: “Kết trận!”

Những này nham tương xiềng xích uy lực to lớn, một chiêu vô ý liền có thể bị đánh trúng.

Mà Lam Hiểu cùng Hàn Phi chờ thực lực yếu kém người đều lộ ra cực vì chật vật, liền liền Quỷ Tàng cũng là sắc mặt bạc trắng.

Nội tâm của hắn mơ hồ có chút kỳ quái, tốt như chính mình phá trụ mà ra mười phần nhẹ nhõm, những người khác lại hao phí cực lớn tinh lực, thậm chí mệnh tang trong đó.

Nhân tộc mười ba người lập tức bày xuống trận pháp, đây là bọn họ lúc trước liền tập luyện tốt, một cỗ phòng ngự kết giới tầng tầng khuếch tán ra tới.

“Phanh phanh phanh!”

Bốn phương tám hướng tất cả đều là đánh nổ thanh âm.

Cái khác chủng tộc người cũng đang ra sức oanh kích những này xiềng xích, làm cho không ngừng nổ vỡ ra.

Nhưng sụp đổ xiềng xích lập tức lại có thể ngưng kết đứng lên, tạo thành mới xiềng xích, kéo dài không dứt vãi xuống tới.

Hồng Khuyển tộc Bát Mộc năm mục chợt trợn, hét lớn: “Đây đều là pháp khí quy tắc, công kích cái kia khống chế người thực thể!”

Xiềng xích vô cùng vô tận, làm sao đều oanh không hết.

Nhân tộc đại trận đang ủng hộ một lát sau, cũng bị áp chế sụp đổ, một số người kêu thảm phía dưới, trực tiếp bị tỏa liên xuyên thể mà qua, sau đó kết thành một tấm màu hồng mạng nhện, treo trên hư không.

Cái này người đều thống khổ không chịu nổi, xiềng xích này không chỉ có thiêu đốt thân thể của bọn hắn, còn điên cuồng rút ra năng lượng của bọn hắn.

Quỷ Tàng cũng chống đỡ không nổi, lập tức hợp thể đến Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Chiến kích không ngừng bổ đi ra, mỗi một đạo kích quang đều có thể chém vỡ một đầu thậm chí mấy cái xiềng xích, xa không có những người khác ngăn cản khó khăn như vậy.

Dương Huyền Tàng đột nhiên toàn thân chấn động, phảng phất cảm ứng được hư không bên trong có người đang ngó chừng hắn, bỗng nhiên bắt được cái kia thần thức, hét lớn: “Ra đi!”

Một kích nháy mắt bổ ra ngoài.

Không gian thay đổi, vạn vật khô vinh, Sát Na Sinh Diệt.

Đỏ bừng thế giới bên trong, phảng phất xuất hiện một đạo bạch quang khe hở.

Quỷ Điệp tộc nhân nháy mắt nổi lên, trong hai mắt hiện lên vẻ kinh sợ thần sắc. Hắn bối rối phía dưới, thân ảnh lóe lên, liền tránh khỏi.

Nhưng Tiểu Viên Vương mấy người sao lại bỏ lỡ cái này tuyệt hảo cơ hội. Đều là thuấn di mà lên, liều mạng hướng cái kia Quỷ Điệp tộc nhân đánh tới.

Giờ phút này tuyệt đại đa số người đều bị tỏa liên trói buộc chặt, chỉ còn hơn mười người, nhưng liên thủ phía dưới cũng là hủy thiên diệt địa.

Cái kia Quỷ Điệp tộc nhân bối rối một nháy mắt sau liền khôi phục trấn định, hai tay kết ấn, quát: “Trấn!”

Tại trước người hắn xuất hiện một đạo đồng hồ cát hình dạng.

“Ầm ầm!”

Hơn mười đạo công kích đều oanh ở phía trên.

Lại không thể phá!

Lấy cái này đồng hồ cát làm trung tâm, vô số lít nha lít nhít khe hở hướng bốn phương tám hướng lan tràn, là gạt ra linh áp, xé rách hư không.

Tất cả mọi người là hoảng sợ tê cả da đầu, đây là như thế nào pháp khí đáng sợ a! Lại có thể ngăn lại bọn họ liên thủ một kích.

Lúc này Dương Huyền Tàng Hỏa Nhãn Kim Tinh phát hiện, hư không bên trong còn có vô số nhỏ bé màu đỏ sợi tơ, chính là rút lấy những bị kia buộc người lực lượng, chuyển vào đến đồng hồ cát bình chướng bên trong.

Tiểu Viên Vương liều mạng hét lớn: “Dương Thanh Huyền, ngươi cái kia chiến kích!”

Dương Huyền Tàng sững sờ, lập tức minh bạch tới, chính mình chiến kích là duy nhất có thể chống cự pháp khí này lực lượng binh khí.

Tất cả công kích tất cả đều là cái này Quỷ Điệp tộc nhân điều động pháp khí lực lượng chỗ vì, mà Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không lại có thể cùng đối kháng.

Dương Thanh Huyền lập tức nhớ tới Trang Thiên Quán bên trong, chính là cái này chiến kích bổ ra thiên địa, lại nghĩ tới Lý Vân Tiêu đối với cái này chiến kích coi trọng.

Thẳng đến tận đây khắc, hắn mới bắt đầu dần dần minh bạch cái này chiến kích lực lượng.

“Oanh” một tiếng, Dương Huyền Tàng đem lực lượng bộc phát đến đỉnh phong, đồng thời còn đang không ngừng đề thăng.

“Mạnh hơn một chút.”

“Mạnh hơn một chút!”

“Mạnh hơn một chút!!”

Dương Huyền Tàng nội tâm liều mạng hò hét, trong chớp nhoáng này, hắn lại cảm nhận được thập tinh cái kia to lớn bình chướng, nghĩ cũng không nghĩ liền đem trong cơ thể đại lượng khiếu huyệt nổ tung, một cỗ kinh khủng tự hủy chi lực trùng kích ra, trực tiếp bước vào thập tinh cảnh giới!

Không kịp đám người phản ứng, liền một kích bổ tới.

“Sát Na Sinh Diệt!”

Kích quang như trăng tròn, đánh vào cái kia đồng hồ cát bình chướng bên trên, “Lốp bốp...”, lại là vô số khe hở lan tràn ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3353: Đánh Nát Pháp Khí, Vô Năng Đến

Quỷ Điệp tộc người kia sắc mặt cuồng biến, hai mắt bên trong bắn ra ánh sáng khiếp sợ.

"Ầm ầm!"

Cái kia đồng hồ cát bình chướng vỡ vụn.

Khó có thể tưởng tượng đáng sợ phong bạo bị kích phát ra đến, nháy mắt càn quét toàn bộ hư không.

Dương Huyền Tàng mấy người tất cả đều bị đánh bay ra ngoài.

Nhưng cỗ lực lượng này vẫn chưa tiếp tục quá lâu, chỉ là trong nháy mắt bộc phát, tất cả mọi người đều bị chấn tâm thần khuấy động.

Dương Huyền Tàng đứng mũi chịu sào, một ngụm lớn máu tươi phun tới.

"Hảo tiểu tử! Dĩ nhiên phá ta thạch cát."

Sụp đổ hư không ở giữa, cái kia Quỷ Điệp tộc nhân khóe miệng tất cả đều là máu tươi, một mặt băng lãnh nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng, trên tay phải phương kéo lấy một cái đồng hồ cát thức pháp khí, bên trong có cuồn cuộn nham tương, không ngừng toát ra nhiệt khí.

Pháp khí vỡ vụn thành hơn mười khối, bị lực lượng duy trì lấy, nhưng bên trong nham tương cùng năng lượng vẫn là đang nhanh chóng trôi qua.

Quỷ Điệp tộc nhân sắc mặt dị thường khó coi, năm ngón tay vồ lấy, liền đem pháp khí này thu vào.

Sau đó một đôi đằng đằng sát khí con mắt, nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng, đặc biệt là trong tay hắn chiến kích.

Tiểu Viên Vương mấy người nháy mắt liền đem hắn vây quanh, đều là một bộ đằng đằng sát khí dáng vẻ.

Quỷ Điệp tộc nhân ánh mắt quét qua, cười nhạo một tiếng: “Thế nào, chẳng lẽ lại các ngươi muốn giết ta?”

Tiểu Viên Vương quát: “Ngươi giết chúng ta hơn hai mươi người, giết ngươi lại như thế nào?”

Quỷ Điệp tộc nhân hai tay thả lỏng phía sau, một bộ lãnh ngạo bộ dáng: “Vậy ngươi đến giết thử một chút.”

Tiểu Viên Vương mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ, nhưng vẫn là tỉnh táo nhìn những người khác liếc mắt, tất cả đều là ánh mắt hơi ngầm, dù giận cũng không dám hạ sát thủ.

Quỷ Điệp tộc nhân châm chọc nói: “Đã không dám giết, liền tất cả đều thối lui.” Hắn vung tay lên, một cỗ khí thế tự nhiên sinh ra.

Đây là ở lâu thượng vị mới có thể có bá giả khí tức.

Tiểu Viên Vương bọn người là tức đến phát run, thối cũng không xong, không thối cũng không xong.

Bọn họ không dám đắc tội Quỷ Điệp tộc, huống chi người này nắm giữ như vậy pháp khí đáng sợ, tại Quỷ Điệp trong tộc địa vị kiên quyết không thấp, một khi mở tội, hậu hoạn vô tận.

Ngân Phì tộc lĩnh đội nói ra: “Chúng ta bất quá là nghĩ theo ở phía sau húp chút nước, các hạ làm như vậy không khỏi quá mức.”

Quỷ Điệp tộc nhân nói: “Thực lực không đủ uống gì canh? Để các ngươi cút ngay, không nghe thấy sao?”

Ngân Phì tộc lĩnh đội khí đỏ bừng cả khuôn mặt, nghiến răng.

Quỷ Điệp tộc nhân cười khinh bỉ, ánh mắt nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng, ngoắc nói: “Tới.”

Tất cả mọi người đều nhìn Dương Huyền Tàng, đồng thời nội tâm vô cùng biệt khuất, thật vất vả liều mạng sinh tử thắng trận chiến này, kết quả lại y nguyên thụ đối phương bày bố.

Quả thực sống còn khó chịu hơn chết.

Nhưng đắc tội đối phương hậu quả, có thể sẽ so chết còn nghiêm trọng hơn, trực tiếp lan đến gần bản tộc an nguy.

Dương Huyền Tàng thấy mọi người bộ dáng này, lập tức cũng đoán được trong đó quan hệ, hắn thu hồi chiến kích, nuốt một chút đan dược, không chút hoang mang nói ra: “Ngươi thì tính là cái gì? Gọi ta tới ta liền đi qua?”

Quỷ Điệp tộc nhân cười lạnh nói: “Có cốt khí, ta ngược lại muốn biết, ngươi là thuộc về cái kia chủng tộc?”

Nam Viêm Chân Đao bọn người đổi sắc mặt, ánh mắt lộ ra kinh hoảng.

Dương Huyền Tàng cười nhạo nói: “Bọn họ sợ ngươi, ta cũng không sợ. Bản tọa đến tự thâm không bộ tộc, cũng không tại đời sơ sinh lớn vị diện vũ trụ bên trong, có bản lĩnh phá giới tới giết ta nha.”

Quỷ Điệp tộc nhân cười lạnh nói: “Vô tri ngu muội nhà quê, lấy ta Quỷ Điệp bộ tộc bản lĩnh, lơ lửng tại đời sơ sinh đại vũ trụ bên trong hơn ngàn cái thâm không vị diện, đều có thể tuỳ tiện dò xét, đắc tội ta, các ngươi bộ tộc đều chết chắc.”

Dương Huyền Tàng sắc mặt trở nên dữ tợn: “Bây giờ nhìn xem rốt cục là ai chết!”

Hắn lấy ra chiến kích, lâm không từng bước một đi ra phía trước, trên thân sát khí không ngừng bạo phát đi ra.

Quỷ Điệp tộc nhân đổi sắc mặt, quát lên: “Tiểu tử, không cần vờ ngớ ngẩn! Ngươi xem một chút những này người, cái kia không phải tới từ so với ngươi còn mạnh hơn nhiều chủng tộc, nhìn xem có ai dám động ta!”

Dương Huyền Tàng bất vi sở động, mỗi đi một bước, khí thế trên người liền phát sinh nhất định biến hóa.

Liền liền ngoại hình cũng theo đó cải biến, còn có khí tức, cùng lúc trước hoàn toàn không giống.

Tiểu Viên Vương bọn người dị thường chấn kinh, một là kinh ngạc Dương Huyền Tàng khí tức biến hóa, cảm giác hoàn toàn tựa như biến thành người khác, hai là chấn kinh hắn thật dám giết sao?

Tiểu Viên Vương không kịp nhiều nghĩ: “Tuyệt đối không nên xung động!”

Dương Huyền Tàng thời khắc này biến hóa, chính là bảy mươi hai biến, trước đó lấy được một chút thâm không bộ tộc tinh huyết, hiện tại biến thành thâm không dị tộc bộ dáng giết Quỷ Điệp tộc nhân, chính là đánh cược một lần.

Như thắng, đến lúc đó Quỷ Điệp bộ tộc tiến vào thâm không, Nhân tộc thiên nhiên đại địch liền triệt để bị càn quét rơi mất.

Có thể nguy hiểm trong đó cũng là không cần nói cũng biết.

Nam Viêm Chân Đao bọn người minh bạch Dương Huyền Tàng tâm tư, tất cả đều là khẩn trương song quyền run nhè nhẹ, không dám lên tiếng.

Một khi bị đối phương nhìn thấu hoặc là điều tra ra, đối nhân tộc mà nói cũng là tai hoạ ngập đầu.

“Quản ngươi cái gì Quỷ Điệp tộc, Ma Điệp tộc, Sỏa Điệp tộc, từ xưa tới nay chưa từng có ai dám đứng tại ta thâm không bộ tộc trên đầu kéo -S, phạm tộc ta người, tất sát!”

Dương Huyền Tàng lệ quát một tiếng, hai tay chấp kích, nháy mắt xông tới, kích quang bổ ra một đạo trăng non, liền hướng cái kia Quỷ Điệp tộc nhân trên đầu rơi xuống.

“Chi!”

Người kia hút khẩu hơi lạnh, dọa cho phát sợ. Vội vàng thân ảnh nhoáng một cái, liền thuấn di mà đi.

Kích quang bổ ra hư không.

Dương Huyền Tàng một chiêu thất bại, lập tức tái xuất một chiêu, truy kích mà đi.

Cái kia Quỷ Điệp tộc người thân ảnh trên hư không lấp lóe mấy lần, liền đã đi xa, thanh âm tức giận truyền đến: “Thâm không bộ tộc tiểu tử, ta ghi nhớ ngươi, chờ lấy bị diệt tộc đi!”

Dương Huyền Tàng sắc mặt âm lãnh, thẳng đến cái kia Quỷ Điệp tộc nhân triệt để biến mất không thấy gì nữa, mới biến trở về nguyên hình, đồng thời từ hợp thể trạng thái phân giải ra tới.

Tiểu Viên Vương nhìn hắn chằm chằm một trận, giật mình nói: “Mới vừa rồi là...”

Dương Thanh Huyền vội nói: “Mong rằng đại nhân đừng bảo là phá.”

Tiểu Viên Vương cười to nói: “Ha ha, ngươi được lắm đấy, ta hiểu được.” Trong mắt chớp động lên giảo hoạt quang huy.

Dương Thanh Huyền thở dài: “Có chút bất đắc dĩ, chỉ mong không sẽ sai lầm.”

Tiểu Viên Vương cười nói: “Yên tâm đi, ta đối với cái này thuật cực là có lòng tin.”

Những người còn lại trừ Nhân tộc bên ngoài, đều không hiểu nhìn xem hai người nói chuyện, không biết bọn họ đang nói cái gì.

Dương Thanh Huyền đột nhiên biến sắc, thân ảnh lóe lên, thi triển ra Đạo Hoán Bộ, trực tiếp từ nguyên địa biến mất.

Nháy mắt, chỗ hắn đứng, liền nổ vỡ ra đến, bị chia cắt thành vô số khối.

Một đạo to mọng thân ảnh từ hư không bên trong đi ra, chính là Ngân Phì tộc cái kia tên lĩnh đội, mặt mũi tràn đầy sát khí.

Tiểu Viên Vương quát: “Ngươi đây là làm cái gì?”

Ngân Phì tộc lĩnh đội lạnh giọng nói: “Tiểu tử này đắc tội Quỷ Điệp tộc nhân, làm không tốt sẽ đem chúng ta cũng liền luỹ tiến đi. Lập tức biện pháp tốt nhất, chính là giết hắn, lại đem thi thể của hắn đưa đi cho Quỷ Điệp tộc, dạng này mới sẽ không liên lụy đến mọi người.”

Tiểu Viên Vương cả giận nói: “Ngươi đang nói chê cười a? Vô năng thành ngươi cái dạng này, thế mà cũng có thể là Ngân Phì tộc lĩnh đội, thật sự là đổi mới ta đối với ngươi nhóm bộ tộc tam quan.”

Ngân Phì tộc khẽ nói: “Các ngươi có vị kia Đại Tôn tại, có thể để Quỷ Điệp tộc hơi kiêng kị một hai, có thể ta Ngân Phì tộc lại không có bản lĩnh đó cản Quỷ Điệp tộc phong mang. Chư vị nói đúng không?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3354: Hồn Chủng Tranh Đoạt, Gặp Phải Người Quen

Còn lại chủng tộc người đều là im lặng không nói, Ngân Phì tộc cái này người nói có đạo lý.

Nhưng vừa rồi tại Quỷ Điệp tộc y- uy dưới, tất cả mọi người cũng không dám lên tiếng, duy chỉ có Dương Thanh Huyền đứng ra giết đối phương nhuệ khí, để mọi người nội tâm một trận thống khoái.

Giờ phút này thấy hắn bắt nạt Dương Thanh Huyền, mọi người trong lòng đều không phải thư thái như vậy.

Một người trong đó trào phúng nói: “Vừa rồi làm sao không gặp ngươi uy phong như vậy?”

“Ha ha ha ha.” Không ít người đều trực tiếp trào cười lên.

Ngân Phì tộc lĩnh đội xấu hổ phẫn nộ quát: “Ta làm như vậy cũng đều là vì mọi người tốt.”

Hồng Khuyển tộc lĩnh đội lạnh lùng nói: “Bạc béo, ta tin tưởng ngươi không phải như vậy không có cốt khí hàng, tất cả mọi người là thông minh, ngươi muốn giết hắn, sợ là có mục đích khác đi.”

Ngân Phì tộc lĩnh đội sắc mặt biến hóa, cười lạnh mấy lần, liền không lên tiếng.

Lúc này, Dương Thanh Huyền cảm giác được đại lượng ánh mắt rơi ở trên người hắn, đều mang vẻ tham lam.

Ngân Phì tộc lĩnh đội nói: “Thất phu vô tội hoài bích kỳ tội, đã

Hồng Khuyển như thế thẳng thắn nói ra, như vậy ta cũng không che đậy. Chỉ cần hắn giao ra huyết ảnh bất tử thân pháp môn tu luyện cùng cái kia chiến kích, liền có thể còn sống rời đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Các ngươi nhiều người như vậy, đồ vật chỉ có hai kiện, các ngươi ngược lại là muốn làm sao phân?”

Ngân Phì tộc lĩnh đội cười nói: “Ha ha, thấp kém châm ngòi lời nói, chúng ta phân không cần ngươi quan tâm, ngươi giao ra là được.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ta liền Quỷ Điệp tộc nhân đều dám giết, ngươi thì tính là cái gì? Đồ hèn nhát, ngươi cảm thấy ta sẽ giao sao?”

Ngân Phì tộc lĩnh đội trầm giọng nói: “Đã dạng này, vậy liền đừng trách ta không khách khí.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi vừa rồi cái kia một cái, cũng không có khách khí cái gì đi.”

Hai người nháy mắt giương cung bạt kiếm, hai tộc người cũng vội vàng đứng sau lưng hai người, hình thành đối lập cục diện.

Tiểu Viên Vương nói: “Bạc béo, ngươi quá mức.”

Nói xong, liền dẫn Linh Hầu tộc nhân đứng sau lưng Dương Thanh Huyền.

Ngân Phì tộc lĩnh đội cả giận nói: “Linh Hầu, các ngươi đây là đối địch với tất cả mọi người!”

Tiểu Viên Vương cười lạnh nói: “Tất cả mọi người? Ngươi đại biểu nha? Bọn họ tuyển ngươi làm đại biểu? Vẫn là ngươi chính mình cưỡng ép muốn đại biểu.”

Hồng Khuyển tộc lĩnh đội thở dài: “Nhất mã quy nhất mã, cái kia huyết ảnh bất tử thân cùng chiến kích chúng ta cũng muốn.”

Nói xong, liền dẫn tộc nhân đứng tại Ngân Phì tộc một bên.

Nam Viêm Chân Đao cả giận nói: “Vừa rồi nếu không phải chúng ta lĩnh đội, sợ là hiện tại các ngươi tất cả mọi người đều nói tiêu bỏ mình đi? Vong ân phụ nghĩa, vô sỉ đến cực điểm.”

Hồng Khuyển tộc lĩnh đội có chút nhăn hạ lông mày, than nhẹ một tiếng, nhưng y nguyên lập trường kiên định đứng tại đối diện.

Cái khác chủng tộc người thấp giọng nghị luận dưới, không ít người cũng đi tới, đứng tại Ngân Phì tộc một bên, duy chỉ có một cái chủng tộc, mang theo mười mấy người đứng ở Dương Thanh Huyền sau lưng.

Còn có hơn hai mươi người liền đứng tại chỗ, xem bộ dáng là bên nào đều không giúp, hoặc là nghĩ chờ cơ hội nhặt ngư ông đắc lợi.

Ngân Phì tộc lĩnh đội cười to nói: “Ha ha, lòng người chỗ hướng, chính là nhiều người địa phương, các ngươi muốn ngang bướng chống cự sao?”

Dương Thanh Huyền lần nữa cùng Quỷ Tàng hợp thể, nhìn chằm chằm Ngân Phì tộc lĩnh đội lạnh giọng nói: “Tất cả mọi người nghe lệnh, đợi lát nữa một khi khai chiến, trước hết giết người này, liều lĩnh đại giới, bị người khác giết cũng tốt, dù sao trước tiên đem người này giết.”

Nhân tộc người đều đồng thanh nói: “Đúng!”

Ngân Phì tộc lĩnh đội sắc mặt đại biến, một cái liền trắng bệch như tờ giấy, lui một bước, cả giận nói: “Tuyệt thế chi vật, tự nhiên là có người có tài mới chiếm được, vô luận là ai gặp hai món đồ này, đều sẽ lên tâm tư, các hạ làm gì như vậy nhằm vào ta đây?”

Dương Huyền Tàng mắng: “Mặt đâu?”

Hắn nắm chặt chiến kích, liền nhìn kỹ người này, trên thân hàn khí không ngừng phun trào ra.

Đột nhiên, nơi xa truyền đến kịch liệt năng lượng ba động, chính là cái kia Quỷ Điệp tộc nhân rời đi phương hướng.

Tất cả mọi người đều khẽ nhíu mày, phân ra một đạo thần thức hướng vị trí đó nhìn lại.

Tựa hồ có đại chiến phát sinh.

Tiểu Viên Vương cười nói: “Xem ra tựa hồ đánh không thành nha.”

Dương Huyền Tàng thu khí thế, khẽ nói: “Ngu xuẩn vật, tạm thời trước tha chết cho ngươi.”

Ngân Phì tộc lĩnh đội giận dữ, quát: “Đến cùng là ai quấn ai!”

Hồng Khuyển tộc lĩnh đội có chút lo lắng nhìn về phía vị trí đó: “Nếu là Quỷ Điệp bộ tộc tại cái kia, ai dám đại chiến?”

Tất cả mọi người là trong lòng run lên, nghĩ đến đáng sợ tình huống, dám đối với Quỷ Điệp bộ tộc xuất thủ, hơn phân nửa là không kém bao nhiêu đại tộc.

Dương Huyền Tàng nói: “Đi.”

Liền cùng Tiểu Viên Vương cùng một chỗ, mang theo tộc nhân hướng cái hướng kia bay đi.

Còn lại người hơi trầm ngâm hạ.

Hai đại tộc va chạm, tất nhiên kinh thiên động địa, sẽ dẫn tới đại lượng cái khác chủng tộc quan chiến, thậm chí là tham dự.

Cứ như vậy bọn họ liền đánh không thành, nếu là tiêu hao lợi hại, vô cùng có khả năng bị cái khác chủng tộc nhặt được tiện nghi.

Sở dĩ đều thu hồi khai chiến tâm tư, phi tốc đuổi theo.

Vừa bay ra không bao xa, Tiểu Viên Vương đột nhiên cả kinh kêu lên: “Đây là…”

Phía trước hư không bên trong, tràn ngập một loại nhàn nhạt năng lượng, như ẩn như hiện, như có như không, hốt hoảng, là tồn không phải tồn.

Dương Thanh Huyền rất nhỏ đụng vào một cái: “Hồn lực?”

Tiểu Viên Vương nói: “Chính là hồn lực. Nơi này làm sao sẽ giống như này nồng đậm hồn lực?”

Cỗ này hồn lực hoàn toàn chính xác cực mạnh, mà lại cực là tinh thuần, thậm chí vượt xa Quỷ Giới.

Tiểu Viên Vương nhìn hướng về phía trước: “Chẳng lẽ là…”

Một cái khác Lão hầu tử nói ra: “Chẳng lẽ là Hồn Chủng?”

Tiểu Viên Vương nói: “Ta chính muốn nói vật này. Hồn Chủng chính là hồn lực cội nguồn, tương truyền hồn phách chi lực, đều là từ Hồn Chủng bên trong tới. Khó trách Quỷ Điệp bộ tộc muốn phong tỏa thông đạo, bày ra trận pháp chặn đường truy tung, nếu như là Hồn Chủng lời nói liền nói còn nghe được.”

Dương Thanh Huyền cũng biết Quỷ Điệp bộ tộc là tu luyện hồn lực, lấy thu nạp Hồn thạch hoặc là sinh linh hồn tới tu luyện, cho nên danh tự trên có cái “Quỷ” chữ.

Dạng này chủng tộc cường đại lại tà ác, sở dĩ mọi người cũng không nguyện ý đối địch với bọn hắn, cũng không muốn cùng bọn họ làm bằng hữu, đều là trốn tránh.

Dương Thanh Huyền nói: “Nói như vậy, phía trước đại chiến vô cùng có khả năng chính là Quỷ Điệp bộ tộc, liền chẳng biết xuất thủ một phương khác là gì tộc?”

Tiểu Viên Vương nói: “Đi, đi lên xem một chút là được.”

Bọn họ mặc dù e ngại đại tộc, nhưng nơi này tất cả mọi người thực lực đều không khác mấy, chỉ là quan chiến lời nói không có gì đáng sợ.

Dương Thanh Huyền mấy người rất nhanh liền bay đi, phía trước quả nhiên là một mảnh to lớn hỗn loạn khu vực, hư không tất cả đều bị đánh nổ, đại địa từng mảnh từng mảnh mấp mô.

Đại chiến còn tại tiếp tục, thỉnh thoảng có khủng bố năng lượng khuếch tán ra đến, gột rửa càn khôn.

Dương Thanh Huyền thi triển Hỏa Nhãn Kim Tinh, đột nhiên mặt mũi tràn đầy chấn kinh chi sắc: “Là bọn họ!”

Tại cái kia vô tận hư không bên trong cùng Quỷ Điệp tộc nhân đại chiến một phương, hắn thế mà nhận ra mấy cái!

Là đến từ Chúng Diệu Chi Môn bên trong Quỷ Giới cư dân!

Tiểu Viên Vương hỏi: “Ngươi biết bọn họ?”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Đã từng thấy qua, những này người đến từ Quỷ Giới.”

Tất cả mọi người là sững sờ, Nam Viêm Chân Đao bọn hắn cũng đều lộ ra ánh mắt kỳ dị.

Tiểu Viên Vương ngược lại sắc mặt bình tĩnh: “Khó trách, lại là Quỷ Giới người, như thế nhìn đến, nơi này đản sinh bảo vật chính là Hồn Chủng không thể nghi ngờ.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3355: Đám Ô Hợp, Xích Dung Tộc

Những này cùng Quỷ Điệp tộc khai chiến Quỷ Giới người, có ngày đó đánh giết võ tu lấy lòng Lục Hoàng Tư Đồ lão giả, nam tử áo xanh, còn có cùng hắn cùng nhau tiến vào Chúng Diệu Chi Môn Giác Nhất Bình.

Trường Cốc Hỉ, Ngũ Thái cùng Thôn Ma Tử cũng thình lình ở bên trong.

“Liền chẳng biết Vi Nhĩ tới không, hẳn không có tới đi.” Dương Thanh Huyền suy nghĩ có chút bay xa.

Quỷ Điệp tộc có hơn năm mươi người, kết thành đại trận. Lúc trước dùng pháp khí vây khốn bọn họ người kia cũng ở trong đó, chỉ bất quá sắc mặt tái nhợt gần như trong suốt.

Mà Quỷ Giới người lại có hơn tám mươi người, trên số lượng hơn xa bọn họ. Chỉ bất quá Quỷ Giới người tản mạn vô chương, từng người tự chiến.

Sở dĩ nhất thời ở giữa giằng co không xong, khó phân thắng bại.

Tại Quỷ Điệp tộc nhân vây quanh trung ương, là một khối óng ánh sáng long lanh bảo thạch, giống như trái tim, tại rất nhỏ xoay tròn, mỗi một hạ đều chấn động ra cường đại hồn lực.

Mặc dù có trận pháp quấy nhiễu, nhưng mỗi người đều có thể rõ ràng cảm ứng được.

Đặc biệt là Quỷ Tàng, trong hai con ngươi lộ ra chấn kinh cùng vẻ khát vọng.

Nếu như có thể lấy được được cái này Hồn Chủng, hắn có lẽ có nắm chắc lần nữa vượt lên trước Dương Thanh Huyền một bước hướng phía trước tiến giai.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn về phía địa phương khác: “Người càng ngày càng nhiều.”

Tiểu Viên Vương cũng phát hiện, hai phái người đại chiến, thực sự là quá kinh thiên động địa, lan đến gần phạm vi to lớn, cực dễ dàng liền bị cái khác chủng tộc bắt được.

Hắn cười thầm: “Càng ngày càng có ý tứ.”

Dương Thanh Huyền cảm ứng được Tiểu Viên Vương trên thân, cùng cái khác Linh Hầu tộc nhân trên thân, có một loại mãnh liệt chiến đấu chấn động, tựa hồ cực là phấn khởi.

Cái này Linh Hầu bộ tộc, xem ra là không chịu nổi tịch mịch hiếu chiến tộc.

Trong tràng Quỷ Điệp tộc hơn năm mươi người, làm thành hai cái vòng tròn đồng tâm, vòng ngoài người xuất thủ đối địch, bên trong vòng người duy trì đại trận, đồng thời cũng sẽ thỉnh thoảng xuất thủ, chi viện vòng ngoài.

Là một loại cực là đơn giản, lại cực là hiệu suất cao lớn diện tích phòng ngự trận pháp.

Cả công lẫn thủ, tiến thối có thứ tự.

Quỷ Giới người tuy nhiều lại mạnh, nhưng nhất thời ở giữa không làm gì được bọn họ, chỉ có thể tại bên ngoài vòng chiến đối oanh mấy chiêu, không có cái gì tính thực chất tiến triển.

Tư Đồ lão giả cảm giác được nơi xa người quan chiến càng ngày càng nhiều, sắc mặt càng phát ra khó coi: “Dạng này đánh muốn đánh tới khi nào? Mọi người lại không bện thành một sợi dây thừng, cái kia Hồn Chủng sợ là ai cũng đừng muốn lấy được.”

Nam tử áo xanh nói: “Vậy ngươi nói nên làm cái gì?”

Tư Đồ lão giả nói: “Các ngươi tất cả đều buông xuống bướng bỉnh, nghe ta chỉ huy, ta cam đoan nửa nén hương bên trong phá trận pháp này.”

Một tên khác mập mạp lão quỷ cười lạnh nói: “Nghe ngươi chỉ huy? Lão phu năm đó thống soái tam quân thời điểm, không biết tại khối kia Quỷ thạch bên trong dựng dục đâu.”

Tư Đồ lão giả cả giận nói: “Bàn Đôn, ngươi muốn cảm thấy ngươi có bản lĩnh, cái kia một mình ngươi chiến tốt.”

Hắn vung tay lên, liền giận lui vòng chiến, ôm ngực mà đứng, lạnh lùng nhìn xem cái kia Bàn Đôn.

truye❤ncuatuinet Nam tử áo xanh nói: “Đều đừng ồn ào, ngày bình thường mọi người không ai phục ai, nhưng lúc này vẫn là phải đoàn kết một lòng. Nếu không dẫn tới người càng ngày càng nhiều, thật liền phiền toái.”

Bàn Đôn hừ một tiếng, lườm Tư Đồ lão giả liếc mắt: “Liền tạm thời nghe ngươi chỉ huy đi.”

Còn lại Quỷ Giới người đều không lên tiếng, cũng coi như là chấp nhận.

Tư Đồ lão giả cái này mới lộ ra đắc ý cùng nụ cười dữ tợn: “Đối phó những này tiểu oa nhi, chỉ cần phát huy ra ta một phần trăm chỉ huy thiên phú là đủ rồi.”

Quỷ Điệp tộc nhân đại trận bên trong, bên trong vòng đột nhiên dâng lên một đạo bạch mang, giống như là hơi nước phun ra đến, trên bầu trời đại trận hóa làm đám mây.

Bên trong phảng phất có vật, nhẹ nhàng lắc lư một cái.

Một đạo dài trăm trượng quang mang phun ra mà ra, nháy mắt kích xuyên trời cao, chính là hướng Tư Đồ lão giả mà đi.

Bọn họ trò chuyện đều là lớn tiếng gọi, không có nửa điểm che giấu, đều bị Quỷ Điệp tộc nhân nghe thấy được.

Thấy bọn họ muốn đoàn kết ứng chiến, vội vàng dưới sự chỉ huy của lĩnh đội, tế ra pháp khí mạnh mẽ, kết hợp với trận pháp uy năng, trực tiếp nhắm ngay Tư Đồ lão giả chém giết tới.

Tư Đồ lão giả sắc mặt đại biến, mặt lộ vẻ vẻ hoảng sợ, cái này đạo công kích cường đại hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của hắn, nhất thấp cũng đạt tới nửa bước chí tôn trình độ, thậm chí còn trên.

Hắn vội vàng thân ảnh khẽ động, phát hiện đã không trốn mất, đột nhiên cổ tay rung lên, một đạo cực mạnh kình khí liền vỗ ra.

Một chiêu này tựa hồ dành thời gian hắn lực lượng, liền liên thể hình đều phảng phất suy yếu mấy phần.

“Ầm ầm!”

Bạch quang trực tiếp chém nát kình khí, hung hăng chém ở Tư Đồ lão giả trên thân, đem hắn chém thành hai khúc.

“A!.”

Tư Đồ lão giả kêu thảm một tiếng, nhưng bị bổ ra nháy mắt, lại lần nữa hợp làm một thể.

Chỉ bất quá khí thế thấp rơi tới cực điểm, đột nhiên lui lại trốn ra.

“Ha ha ha ha.” Một trận cười to truyền đến, cũng không phải là Quỷ Điệp tộc nhân, mà là cái kia Bàn Đôn lão quỷ, nhìn xem Tư Đồ lão giả chật vật không chịu nổi dáng vẻ, nhịn không được thoải mái cười to.

Dương Thanh Huyền bụm mặt, quả thực liền không đành lòng nhìn thẳng, tâm nghĩ cái này nhóm đám ô hợp, lại như thế nào cường đại cũng đánh không lại Quỷ Điệp tộc nhân.

Tiểu Viên Vương cả kinh nói: “Dĩ nhiên là tử vong che chở! Lão quỷ này là ai?”

Dương Thanh Huyền hiếu kì hỏi: “Đây là bí pháp gì? Rất mạnh sao?”

Tiểu Viên Vương nói: “Không phải mạnh không mạnh, mà là rất thần kỳ. Có thể tại tử vong nháy mắt phục sinh một lần, nhưng trạng thái không đến lúc trước một phần mười, xem như cực kỳ lợi hại thủ đoạn bảo mệnh.”

Dương Thanh Huyền trợn mắt hốc mồm, thế mà còn có loại thủ đoạn này? Thật sự là thiên hạ lớn, không thiếu cái lạ.

Nhưng hắn biết Chúng Diệu Chi Môn bên trong những này quỷ, mỗi một vị đều có kinh thiên động địa lai lịch.

Tư Đồ lão giả bị đánh lui ra phía sau, Quỷ Giới người lần nữa lâm vào hỗn loạn chiến đấu bên trong, không có kết cấu gì, bị Quỷ Điệp tộc đại trận cản ở bên ngoài, công lâu không thể phá.

Món kia bổ lui Tư Đồ lão giả pháp khí, cũng tại sau một kích hạ xuống đi, thu nhập một người trong đó trong tay.

Dương Thanh Huyền bắt đầu có thể cảm nhận được đại tộc cùng tộc yếu ở giữa khác nhau, không chỉ là đỉnh phong lực lượng chênh lệch, đỉnh phong nhân số chênh lệch, cho dù tại pháp khí phía trên cũng có chênh lệch thật lớn.

Đúng lúc này, đột nhiên một đạo thanh âm nhàn nhạt truyền đến: “Hồn Chủng chính là đại đạo tạo ra thánh vật, người có duyên có được. Sở hữu thấy người, đều có duyên. Các ngươi hai phái người như vậy tranh đoạt, tựa hồ không ổn.”

Sau đó hư không bên trên hiện ra đại lượng thân ảnh, một hàng đội ngũ chỉnh tề đi ra, khoảng chừng hơn hai trăm người.

Tại đội ngũ ở giữa, là một tấm kim sắc tinh mỹ cỗ kiệu, bị mười sáu người nhấc lên phi hành.

Quỷ Điệp tộc nhân sắc mặt đại biến: “Xích Dung tộc!”

Xích Dung tộc xuất hiện, gây nên không ít người quan chiến thấp giọng ồn ào đàm phán hoà bình luận.

“Xích Dung tộc tương truyền cùng Quỷ Điệp tộc một mực có thù, hai tộc minh tranh ám đấu tháng năm dài đằng đẵng.”

“Xích Dung tộc tại Bách Tộc Phổ bên trong xếp hạng thứ mười ba, Quỷ Điệp tộc xếp hạng thứ tám, đều là khủng bố đại tộc, mặc dù tranh đấu không ngừng, nhưng cũng đều áp chế ở trong phạm vi nhỏ, không người nào dám đem chiến đấu khuếch đại.”

“Xích Dung tộc đã xuất hiện, liền tuyệt sẽ không để Quỷ Điệp tộc thu hoạch được Hồn Chủng, lần này có trò hay để nhìn.”

Dương Thanh Huyền mấy người cũng đều tập trung tinh thần nhìn xem, bọn họ tiến vào kiếp ba trước, liền thấy được Xích Dung tộc cái kia kinh thiên động địa thủ đoạn, mà lại ngang ngược càn rỡ, không coi ai ra gì.

Chương 3356: Ba Thành Tỉ Lệ, Mượn Đao Giết Người

Kim sắc trong kiệu truyền xuất ra thanh âm: “Các ngươi Quỷ Điệp tộc luôn luôn cuồng vọng tự đại, kiêu xa ương ngạnh, chưa từng đem ngoại nhân để ở trong mắt. Thiên địa này tạo ra kỳ bảo thánh vật, trước mắt bao người, thế mà cũng muốn nuốt một mình, quả nhiên là không biết trời cao đất rộng, không đem người trong thiên hạ để vào mắt.”

Quỷ Điệp tộc lĩnh đội lạnh giọng nói: “Đất nung, muốn ngăn cản chúng ta cầm Hồn Chủng liền nói rõ, sao phải nói dạng này đường hoàng, không cảm thấy không có phẩm sao?”

Bên cạnh một tên Quỷ Điệp tộc người cười nói: “Hắn biết chính mình không ngăn cản được chúng ta, sở dĩ đem cái gọi là người trong thiên hạ khung tiến đến, muốn mượn chúng nhân chi lực tới đối phó chúng ta, thật sự là ngu xuẩn hèn nhát.”

“Ha ha ha ha.” Cái khác Quỷ Điệp tộc nhân cũng là một trận trào phúng.

“Càn rỡ!”

Kim sắc trong kiệu người giận quát một tiếng, một vệt kim quang kích - bắn ra, bắn về phía đại trận.

“Oanh!”

Nổ tung phía dưới, hóa làm sóng ánh sáng tán đi.

Quỷ Điệp tộc nhân không hề động một chút nào, đều là mặt mang vẻ châm chọc, nhưng cũng không dám tái xuất nói chế giễu.

Nếu là Xích Dung tộc cùng Quỷ Giới người liên thủ lại, bọn họ coi như lợi hại hơn nữa cũng thủ không được.

Đất nung cao giọng nói: “Hồn Chủng chính là đại địa biến thành vạn hồn hạt giống, vô luận là đối với hồn tu, vẫn là Quỷ Giới người, hay là vạn vật sinh linh, đều có chỗ tốt cực lớn.”

“Loại này trời sinh kỳ bảo, vốn là nên người hữu duyên tổng cộng có. Hiện tại Quỷ Điệp tộc tham thiên địa đồ vật, tổn hại mọi người lợi.”

“Ta Xích Dung tộc bây giờ nhìn không nổi nữa, nguyện mang mọi người thảo phạt, cùng chia hưởng cái kia Hồn Chủng lợi.”

“Đồng loạt ra tay, đều là người hữu duyên.”

Hắn nói cho hết lời, tất cả mọi người đều do dự, đất nung ý tứ rất rõ ràng, xuất thủ mới có duyên, không xuất thủ tự nhiên vô duyên.

Hồn Chủng mặc dù đối với Xích Dung tộc cũng có chỗ tốt, nhưng chỉ hạn với phổ thông tác dụng, mà đối với Quỷ Điệp tộc lại là hạch tâm tác dụng, cả hai thái độ đối với vật này hoàn toàn khác biệt.

Xích Dung tộc mặc dù trên nhân số chiếm cứ ưu thế, nhưng muốn hoàn toàn nghiền ép Quỷ Điệp tộc, tất nhiên cũng sẽ tổn thương không ít.

Ném ra ngoài Hồn Chủng dụ hoặc, để mọi người cùng nhau xuất thủ thảo phạt, đích thật là thượng sách.

Quỷ Giới người đều là nhíu mày, kinh sợ không chừng. Bọn họ là muốn nuốt một mình Hồn Chủng, có thể bằng mình, chưa hẳn ăn được Quỷ Điệp tộc.

Dương Huyền Tàng trực tiếp biến thành thâm không dị tộc bộ dáng nhảy ra ngoài, quát to: “Xích Dung tộc bằng hữu nói cực phải, Hồn Chủng chính là thiên địa đồ vật, người có duyên đều có phần, dựa vào cái gì bọn họ Quỷ Điệp tộc có thể độc chiếm, ta liền không phục!”

Hắn lại nói: “Mà lại ta nghe ta tộc chí tôn tiền bối nói, đột phá vạn cổ chí tôn mấu chốt, ngay tại với tự thân hồn lực ràng buộc, nếu là có Hồn Chủng tương trợ, có thể đề cao ba thành tỉ lệ.”

“Hoa”, toàn trường đều ồ lên.

Ba thành đột phá chí tôn tỉ lệ?

Tất cả mọi người không không há hốc mồm, chấn kinh.

Ba thành tỉ lệ là khái niệm gì? Coi như từ xưa đến nay vạn người không được một cái thế thiên tài, cũng không dám nói mình có ba tầng đột phá tỉ lệ.

“Ba thành có chút khoa trương đi, làm sao ta chưa từng nghe qua?”

“Khó trách Quỷ Điệp tộc như thế liều chết thủ hộ vật này, đúng là có huyền diệu như thế.”

“Đã những này đại tộc đều muốn tranh đoạt, dù là không có ba thành tỉ lệ, nhiều ít khẳng định là có thể gia tăng một chút.”

“A, đừng nói ba thành, liền xem như ba phần trăm, thậm chí ba phần ngàn, cũng có xuất thủ cần thiết.”

Nhất thời ở giữa lòng người chấn động, bốn phương tám hướng võ tu toàn đều nổi lên, dồn dập hiện thân mà tới.

Vô số ánh mắt hội tụ ở trung ương đại trận, cái kia trái tim giống như bảo thạch bên trên.

Quỷ Điệp tộc nhân đều là sắc mặt đại biến.

“Lại là hắn!” Cái kia chưởng thạch đồng hồ cát người hai mắt phun lửa, cắn răng nói: “Không tiêu diệt các ngươi tiểu tộc, thề không làm người!”

“Thạch quỷ, ngươi biết người này?” Quỷ Điệp tộc lĩnh đội đối với người kia hỏi nói.

Thạch quỷ phẫn hận gật đầu, sau đó phi tốc đem trước trải qua nói một lần.

Cái kia lĩnh đội đồng dạng giận tím mặt: “Trở về sau nhất định muốn tra rõ, đến cùng là cái kia thâm không bên trong chủng tộc, không diệt trừ bọn họ, khó tiêu mối hận trong lòng!”

“Ba thành? Thật hay giả...”

Tiểu Viên Vương cũng ngây dại mắt.

Một tên khác Linh Hầu nói: “Khẳng định giả, đội trưởng ngươi quên hắn vừa mới liền cái gì là Hồn Chủng cũng không biết sao?”

Tiểu Viên Vương cái này mới phản ứng được, cười nói: “Ha ha, nguyên lai là mượn đao giết người, hay lắm.”

Nam Viêm Chân Đao bọn người là nhéo một cái mồ hôi lạnh, ẩn nấp trong hư không không dám ra đây.

Để tránh bị Quỷ Điệp tộc nhân nhìn ra mình nhân tộc thân phận, hỏng đại sự.

Tiểu Viên Vương lấy là Dương Thanh Huyền mượn đám người đao giết Quỷ Điệp tộc, lại không biết Dương Thanh Huyền mục đích thực sự là mượn Quỷ Điệp tộc đao giết thâm không dị tộc.

Liền liền đất nung cũng sửng sốt một chút, tự nghĩ nói: “Ba thành?”

Hắn lườm Dương Huyền Tàng liếc mắt, nhíu mày lại, cảm thấy người này ngoại hình cực là lạ lẫm, chẳng biết là cái kia chủng tộc, hơn phân nửa là không biết tên tiểu tộc.

Giống như vậy tiểu tộc tại đời sơ sinh đại vũ trụ bên trong có hàng ngàn hàng vạn, mà lại mỗi ngày đều có sinh diệt.

Đối với ba thành hắn là không tin, nhưng vạn nhất đâu?

Ai cũng không dám nói mình đối với mỗi một loại bảo vật đều rõ như lòng bàn tay.

Đây chính là nhân tính tham niệm.

Dù là có vạn nhất khả năng, cũng sẽ dẫn tới vô số lực lượng thăm dò.

Ai đều không muốn bỏ lỡ cái này một tuyến cơ hội.

Đất nung cao giọng nói: “Nguyên lai giống như này lớn cơ duyên, khó trách Quỷ Điệp tộc như vậy ác tha, hạn các ngươi ba hơi bên trong đem Hồn Chủng giao ra, nếu không đừng trách chúng ta không khách khí.”

Quỷ Điệp tộc lĩnh đội cả giận nói: “Đừng muốn nghe tiểu tử này nói bậy, bên trong vùng thế giới này, trừ đạo quả bên ngoài, nào có khả năng gia tăng như thế lớn đột phá tỉ lệ.”

Đất nung cười lạnh nói: “Để các ngươi giao ra Hồn Chủng, các ngươi liền lời thừa hết bài này đến bài khác, đông kéo tây kéo, xem ra là hoàn toàn không đem tất cả để vào mắt, muốn ngoan cố chống lại đến cùng.”

“Mọi người theo ta đồng loạt ra tay, đoạt Hồn Chủng, tiến chí tôn. Chỉ có người xuất thủ, mới là người hữu duyên.”

Nói xong cũng một chụp tay vịn, từ kim sắc trong kiệu vọt ra, một tôn to lớn thân ảnh xuất hiện, một chưởng liền đánh phía Quỷ Điệp tộc nhân đại trận.

Còn lại chủng tộc người đều là tinh thần chấn động, vội vàng đi theo xuất thủ.

“Đoạt Hồn Chủng, tiến chí tôn” câu nói này dụ hoặc quá lớn, lại thêm “Xuất thủ mới là người hữu duyên”, mọi người không dám không xuất thủ, nếu không liền đi một chuyến uổng công.

Dương Huyền Tàng nhìn cái kia đất nung đồng dạng, trong lòng một mảnh tán thưởng, không nghĩ cái này hán tử khôi ngô, đầu như thế linh quang, tâm tư như vậy kín đáo.

Căn bản không cho đám người suy nghĩ cơ hội, liền trực tiếp đem đám người đưa vào đường.

Liền liền những Quỷ Giới kia người, cũng dồn dập xuất thủ, sợ mình bị bài xích tại “Người hữu duyên” bên ngoài.

Quỷ Điệp tộc người thất kinh, vội vàng đem trận pháp lực lượng thôi động đến cực hạn.

Từng vòng từng vòng hồng sắc quang mang kích bắn ra, bên trong pha tạp lấy các loại phức tạp lực lượng, hình thành đáng sợ vòng xoáy.

Đất nung dữ tợn cười lạnh một tiếng, liên tục mấy chưởng đánh ra.

Quỷ Điệp tộc đại trận mặc dù lợi hại, nhưng làm sao có thể chống đỡ được đám người vây công?

Cái kia màu đỏ trận quang bất quá chống đỡ mấy hơi thở, liền từng tầng từng tầng vỡ nát, hướng vào phía trong đổ sụp mà đi.

“Ầm ầm!”

Toàn bộ đại trận hoàn toàn sụp đổ, hơn năm mươi Quỷ Điệp tộc nhân toàn bộ bị đánh bay ra ngoài, từng cái lớn miệng phun máu.

Hồn Chủng hoàn toàn bạo lộ ra, đã mất đi trận pháp trở ngại, cái kia đáng sợ linh hồn chi lực nháy mắt gột rửa trời cao.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3357: Hồn Lực Bổ Dưỡng, Giương Cung Bạt Kiếm

Tất cả mọi người đều tham lam nhìn chằm chằm cái kia Hồn Chủng, có thể cảm nhận được trong đó hồn lực bành trướng cùng rung động.

Quỷ Điệp tộc nhân từng cái bị oanh trọng thương, ở phía xa phẫn nộ nhìn chằm chằm đám người, đặc biệt là Xích Thổ cùng Dương Huyền Tàng, hận không thể xé xác hai người này.

Tại to lớn nổ tung về sau, toàn bộ thế giới đều yên tĩnh trở lại.

Hồn Chủng lực lượng như tia nước nhỏ, gột rửa tại mỗi trên người một người, trong tim, làm cho tất cả mọi người đều tâm tình bình tĩnh.

Mỗi người đều toàn bộ tinh thần đề phòng, Hồn Chủng chỉ có một cái, nên phân chia như thế nào?

Quỷ Điệp tộc lĩnh đội cười lạnh nói: “Thế nào, Hồn Chủng ngay tại trước mắt các ngươi, các ngươi không phải muốn sao? Hiện tại cầm nha.”

Xích Thổ nói: “Muốn tự nhiên là muốn, ta mới vừa nói, người có duyên đều có phần. Như thế việc nhỏ, há có thể chẳng lẽ chúng ta. Trực tiếp đem cái này Hồn Chủng bổ ra chính là, có bao nhiêu người, liền chém thành nhiều ít phần.”

“Ha ha.” Quỷ Điệp tộc lĩnh đội cười như điên nói: “Vô tri tiểu nhi. Vật này liền thành một khối, nếu là bổ ra, bên trong hồn lực sắp hết số xói mòn, trở nên không đáng một đồng.”

Xích Thổ song đồng hơi co lại, hắn biết Quỷ Điệp tộc cũng không hề nói dối, nếu là không thể phân, liền đích thật là phiền toái.

Dương Huyền Tàng nói: “Đừng muốn nghe hắn nói bậy, cái này Hồn Chủng là có thể phân, mặc dù sẽ có một chút lực lượng xói mòn, nhưng cũng không ảnh hưởng cái gì.”

Quỷ Điệp tộc lĩnh đội giận dữ nói: “Ngươi thì tính là cái gì? Đối với Hồn Chủng hiểu rõ, toàn bộ đời sơ sinh đại vũ trụ bên trong, có mấy người mạnh hơn chúng ta?”

Dương Huyền Tàng cười lạnh nói: “Ta là cái gì, vừa rồi đã nói, ngươi trí nhớ kém như vậy sao? Lại há có thể tin tưởng ngươi nhớ kỹ cái này Hồn Chủng công dụng?”

Hắn cao giọng nói với đám người: “Ta hướng chư vị cam đoan, đem bổ ra, mỗi người đều có thể được lợi, nếu không độc nhất phần, mọi người ai có nắm chắc có thể được đến hắn? Quỷ Điệp tộc mánh khoé liền là muốn cho chúng ta tự giết lẫn nhau, tuyệt đối không nên bên trong bọn họ mà tính toán.”

Xích Thổ nói: “Vị bằng hữu này nói cực phải.” Nói xong hắn liền trực tiếp tay giơ lên, một đạo màu đỏ quang huy hóa làm trảm kích, bổ tới.

Hồn Chủng bổ ra sau có hay không dùng không quan hệ, dù là hoàn toàn bạo hủy cũng không quan hệ, mấu chốt là không thể để cho Quỷ Điệp tộc nhân thu hoạch được.

Vật này một khi rơi vào Quỷ Điệp tộc trong tay, chí ít có thể giúp hắn nhóm sinh ra một tên tuyệt đỉnh cao thủ, thậm chí là nửa bước chí tôn tồn tại, đây cũng không phải là bọn họ Xích Dung tộc nguyện ý nhìn thấy.

“Không thể!.”

Quỷ Điệp tộc lĩnh đội hoảng sợ quát to một tiếng, nhưng lúc này đã muộn, tia sáng kia huy trực tiếp rơi trên Hồn Chủng, thời không đều phảng phất tĩnh mịch xuống tới.

Tất cả mọi người ánh mắt ngưng lại.

“Ầm ầm!”

Hồn Chủng nháy mắt nổ vỡ ra, tuôn ra rực rỡ quang hoa chói mắt, một cỗ khó có thể tưởng tượng hồn lực hiện lên song hình dạng xoắn ốc khuếch tán.

Mỗi người chấn động trong lòng, liền bị bao phủ đi vào.

Dương Huyền Tàng vừa sợ lại thích, cỗ này quang hoa rơi trên thân thể, trực tiếp bị hút vào nhục thân, bổ dưỡng hồn phách.

“Thật mạnh tẩm bổ chi lực a!”

“Tu bổ hồn phách! Dĩ nhiên có thể trực tiếp tu bổ hồn phách.”

“Quá tốt rồi, thật sự là chuyến đi này không tệ!”

Mọi người không khỏi đại hỉ, vội vàng bấm niệm pháp quyết vận công, liều mạng hấp thu cỗ lực lượng này.

Quỷ Điệp tộc nhân đều là hóa đá tại chỗ, từng cái như cha mẹ chết, hận nghiến răng, hai mắt phun lửa. Nhưng bọn họ rất nhanh cũng tỉnh táo lại, vội vàng kết ấn thu nạp hồn lực.

Đây là muôn vàn khó khăn vừa được tu luyện linh hồn cơ duyên.

Quỷ Giới người cũng vội vàng vận công, có người thậm chí hóa ra Pháp Thiên Tượng Địa, thôn tính cỗ này tài nguyên.

Linh Hầu, bạc béo chờ chủng tộc người cũng đều từ hư không bên trong lao ra, bắt đầu thu nạp những lực lượng này.

Xích Thổ mở hai mắt ra, một đạo hàn quang đảo qua bọn họ, sau đó lại tiếp tục nhắm mắt tu luyện.

Nam Viêm Chân Đao mấy người còn giấu trong hư không không dám hiện thân, lẳng lặng nhìn thế cục biến hóa.

Qua mấy canh giờ, tỏ khắp ở trong thiên địa hồn lực bị đám người hút không còn, cơ hồ một chút không dư thừa.

Dương Huyền Tàng rõ ràng cảm nhận được chính mình hồn lực đạt được tăng cường, nhường đường thể trở nên càng là mạnh mẽ một chút.

Lúc này, hắn đột nhiên lòng có cảm giác, đột nhiên thân ảnh lóe lên, thi triển Đạo Hoán Bộ tránh đi.

“Ầm ầm!”

Nguyên địa chỗ hư không bạo thành mảnh vỡ.

Dương Huyền Tàng một cái đem chiến kích nắm trong tay, ánh mắt băng lãnh nhìn chằm chằm phía trước.

Xuất thủ chính là Quỷ Điệp tộc, mà lại là lúc trước cái kia tên bày trận Thạch Quỷ, chính mặt mũi tràn đầy sát khí nhìn chằm chằm hắn.

Dương Huyền Tàng cười lạnh nói: “Thế nào, không phục?”

Thạch Quỷ lạnh giọng nói: “Ngươi phá ta pháp khí, hủy ta Hồn Chủng, thù này không đội trời chung!”

Dương Huyền Tàng nói: “Ngươi lời nói này, phá ngươi pháp khí, hủy ngươi Hồn Chủng, chí ít có mấy chục người, làm sao lại duy chỉ có để mắt tới ta rồi? Là nhìn ta dễ bắt nạt đúng không? Chậc chậc, không hổ là đại tộc, lấn yếu sợ mạnh.”

Xích Thổ nói: “Không sai, trước mắt bao người, phá các ngươi đại trận, hủy cái này Hồn Chủng, là có mặt mấy trăm người, các ngươi làm sao có mang tính lựa chọn nhằm vào? Chậc chậc, không hổ là Quỷ Điệp tộc, quả nhiên không có nhận nhầm người.”

Quỷ Điệp tộc lĩnh đội giọng căm hận nói: “Ta Quỷ Điệp tộc tuy mạnh, nhưng cũng không thể cùng tất cả mọi người là địch, đương nhiên phải lựa chọn một chút đại biểu ra đánh.”

Xích Thổ cười nói: “Nếu là muốn tuyển đại biểu lời nói, ta tự đề cử mình, tất cả mọi người không có ý kiến a?”

Tất cả mọi người vội vàng nói: “Không có ý kiến.”

Bọn họ ước gì có người gánh trách nhiệm.

Xích Thổ đối với Quỷ Điệp tộc cười nói: “Ha ha, đại biểu đã chọn được, đến, để ta nhìn ngươi nhóm Quỷ Điệp bộ tộc đến cùng có bản lĩnh gì.”

Sau lưng hơn hai trăm tên Xích Dung tộc người nháy mắt lách mình tách ra, hình thành một cái vòng vây to lớn, đem hơn năm mươi tên Quỷ Điệp tộc nhân bao bọc vây quanh.

Kiềm chế không khí nháy mắt xuất hiện.

Còn lại quan chiến người, chỗ tốt đã cầm, tự nhiên không muốn chuyến cái này tranh vào vũng nước đục, vội vàng hướng nơi xa độn đi, tiếp tục quan chiến xem kịch vui.

Quỷ Điệp tộc lĩnh đội sắc mặt tái xanh, cả giận nói: “Xích Thổ, ngươi sẽ không nghĩ ở đây cùng chúng ta đại chiến a?”

Xích Thổ cười lạnh nói: “Đại chiến lại như thế nào? Hiện tại ta người đông thế mạnh, chính là giết các ngươi tốt cơ hội.”

Quỷ Điệp tộc lĩnh đội nói: “Ngươi nếu là giết chúng ta, hai tộc đại chiến sợ là hết sức căng thẳng, ngươi có can đảm này gánh chịu cái này hậu quả sao?”

Xích Thổ ánh mắt ngưng lại, lập tức cười nói: “Nha, nói ta rất sợ đó, muốn thả các ngươi đi cũng được, đem trên thân tất cả mọi thứ đều lưu lại, liền có thể cút.”

Quỷ Điệp tộc nhân đều là giận không kềm được, bọn họ không có chỗ nào mà không phải là trong tộc tinh anh, trên người gì đó giá trị lớn không thể đo lường.

Huống chi là lần này tiểu thần kiếp, mấy món trong tộc chí bảo đều đem ra, nếu là mất đi, hậu quả cực là nghiêm trọng, huống chi là nhét vào Xích Thổ tộc trong tay, hậu quả kia càng là muốn tăng gấp đôi.

Ngủ cũng đảm đương không nổi trách nhiệm này.

Quỷ Điệp tộc lĩnh đội cắn răng nói: “Đồ vật cho các ngươi một nửa, thả chúng ta đi. Lần này tiểu thần kiếp bên trong, nếu là gặp lại các ngươi, chúng ta trực tiếp đi đường vòng.”

Xích Thổ cười lạnh nói: “Một nửa? Cũng được, cái kia đi một nửa người.”

Quỷ Điệp tộc lĩnh đội cả giận nói: “Ngươi nếu là đem chúng ta vào chỗ chết bức, cùng lắm thì không thèm đếm xỉa một trận chiến. Coi như chúng ta toàn diệt, cũng muốn kéo ngươi nhóm một nửa người hạng chót.”

Xích Thổ nhẹ nhàng đánh cái chỉ hướng: “Đến nha, liền chờ ngươi câu nói này, không xuất thủ chính là cháu trai.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 3358: Đám Người Gặp Nhau, Nghiền Ép Chi Thế

Quỷ Điệp tộc lĩnh đội gương mặt âm trầm muốn chảy ra nước.

Hắn biết Xích Thổ đang buộc hắn nhóm xuất thủ.

Chỉ cần mình mấy người xuất thủ, đối phương tiêu diệt chính mình cũng liền có lý do.

Đến lúc đó cho dù hai tộc đại chiến, đối phương cũng là đứng lý.

Ai nấy đều thấy được đây là dương mưu, liền nhìn nhóm người mình có nguyện ý không bị lừa rồi.

Bốn phương tám hướng đều là một bộ xem kịch vui dáng vẻ, mang theo giọng mỉa mai chi sắc, để hắn rất cảm thấy khó xử.

“Tốt, tính ngươi nhóm hung ác!”

Quỷ Điệp tộc lĩnh đội run rẩy thanh âm: “Đem đồ vật toàn bộ lưu lại, cho bọn họ!”

Những người còn lại đều hoàn toàn biến sắc, cả kinh nói: “Đội trưởng!”

Đội trưởng kia chán nản nói: “Nếu là đánh, chúng ta hẳn phải chết không nghi ngờ, đến lúc đó đồ vật vẫn là bọn họ.”

Quỷ Điệp tộc nhân hận đến nghiến răng, lại không có bất kỳ biện pháp nào.

Rất nhanh, bọn họ đem riêng phần mình trên thân bảo vật cùng trữ vật nguyên khí toàn bộ giải khai, ném đi ra.

Xích Thổ ánh mắt sáng rực, lóe ra vui mừng, hiển nhiên khoản tài phú này không nhỏ. Ánh mắt của hắn tại Quỷ Điệp tộc nhân trên thân đi dạo, xác nhận bọn họ đem vật tư toàn bộ lưu lại, mới thả hắn nhóm rời đi.

Quỷ Điệp tộc lĩnh đội lạnh giọng nói: “Xích Thổ, nếu có ngày khác, ta nhất định lột da của ngươi ra.” Lại chỉ vào Dương Huyền Tàng nói: “Còn có ngươi, thâm không bên trong tiểu tử, chờ lấy bị diệt tộc đi!”

Ném ngoan thoại về sau, liền mang theo tộc nhân rời đi.

“Hừ.” Xích Thổ nhẹ hừ một tiếng, phất tay liền đem những vật tư kia thu sạch dưới, sau đó nhẹ nhàng ném đi, mấy cái trữ vật vòng tay bay đến Dương Huyền Tàng trước mặt: “Đây là đưa cho ngươi.”

Dương Huyền Tàng trầm tư một chút, liền thu xuống tới, cười đùa nói: “Đa tạ đại nhân.”

Xích Thổ rất có thâm ý nhìn hắn liếc mắt: “Ngươi rất có đảm lược, nhưng cẩn thận chơi lửa thân trên. Bất quá lần này nhằm vào Quỷ Điệp tộc, ta rất thưởng thức ngươi.”

Nói xong, cũng lười lại nói cái gì, thân ảnh lóe lên liền trở lại kim sắc trong kiệu.

Xích Dung tộc chỉnh tề xếp hàng, hướng phía Quỷ Điệp tộc rời đi phương hướng đi đến, rất nhanh cũng biến mất không thấy gì nữa.

Đám người chuyển biến tốt xử lý xong, cũng đều ai đi đường nấy, có ít người thoáng có chút lo lắng, sợ Quỷ Điệp tộc trả thù, nhưng nghĩ đến nhiều người như vậy, cũng liền không có gì đáng sợ.

Dương Huyền Tàng phát hiện không ít ánh mắt đang theo dõi hắn, thần thức đem hắn khóa lại, chính là bạc béo, Hồng Khuyển chờ tộc người, còn mơ ước hắn chiến kích.

Tiểu Viên Vương cũng phát hiện: “Thế nào, các ngươi còn nghĩ có ý đồ với hắn?”

Ngân Phì tộc lĩnh đội nói: “Vừa rồi cái kia Xích Thổ nói không sai, bảo vật người có duyên đều có phần.”

Dương Huyền Tàng mắng: “Ngươi cái não tàn! Kia là chỉ vật vô chủ.”

Ngân Phì tộc lĩnh đội cười lạnh nói: “Các ngươi chỉ là tiểu tộc, lấy ở đâu loại bảo vật này? Hơn phân nửa cũng là từ cái kia trộm được giành được.”

Dương Huyền Tàng nói: “Nói như vậy, một trận chiến là không thể tránh được rồi?”

Ngân Phì tộc lĩnh đội nhíu mày, khinh miệt nói: “Ngươi quyết định muốn chiến?”

Trong ánh mắt lộ ra cực độ trêu tức chi tình.

Lúc trước đứng đội các phương người, lần nữa đứng thành hai đội, không có bất kỳ biến hóa nào, giương cung bạt kiếm.

Nam Viêm Chân Đao mấy người cũng từ hư không bên trong vọt ra, vây quanh ở Dương Huyền Tàng mấy người bên cạnh thân.

Dương Huyền Tàng đột nhiên cao giọng nói: “Trường Cốc Hỉ đại nhân, mong rằng tương trợ ta một hai.”

Nguyên vốn đã tán đi Quỷ Giới người, bỗng nhiên hơn phân nửa dừng bước, đặc biệt là Trường Cốc Hỉ, còn có Ngũ Thái cùng

Thôn Ma Tử.

Trường Cốc Hỉ nghe thấy thanh âm kia, toàn thân chấn động: “Ngươi, ngươi, ngài là…”

Dương Huyền Tàng mỉm cười ôm quyền nói: “Chúng Diệu Chi Môn một đừng, đừng đến không việc gì.”

Trường Cốc Hỉ cả kinh nói: “Quả nhiên là đại nhân ngài!”

Ngũ Thái cùng Thôn Ma Tử cũng rất cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, nhưng đều vội vàng đi theo Trường Cốc Hỉ ôm quyền thở dài, rất cung kính không dám chậm trễ chút nào.

Mặt khác những Quỷ Giới kia người cũng đều kinh ngạc.

Trường Cốc Hỉ vội vàng hướng đám người giải thích, Dương Huyền Tàng lập tức khôi phục diện mục thật sự, không ít Quỷ Giới người đều nhận ra được: “Là Thánh sứ đại nhân bằng hữu!”

Bọn họ cũng nghe được qua một chút Thánh sứ cùng người này tin đồn, mà lại này được tiểu thần kiếp trước, Lục Hoàng còn cố ý bắt chuyện qua.

Lập tức mấy chục người đều tiến lên đây thở dài hành lễ.

Dương Huyền Tàng cũng cùng đám người dần dần đáp lễ, khách sáo một phen.

Lần này tất cả mọi người đều nhìn trợn tròn mắt.

Nam Viêm Chân Đao mấy người càng là trợn mắt hốc mồm, hắn không là vừa vặn từ hạ giới phi thăng lên tới sao? Tại sao biết nhiều như vậy Quỷ Giới cường giả tối đỉnh?

Dương Huyền Tàng nói: “Ta ở đây gặp được một chút phiền toái, những này người muốn giết ta cướp bảo, còn hi vọng chư vị tương trợ ta một hai, vô cùng cảm kích.” Nói xong, một chỉ Ngân

Phì tộc mấy người.

Ngân Phì tộc mấy người đều hoàn toàn biến sắc, lập tức cảm nhận được từng cơn ớn lạnh xâm nhập mà tới.

Mấy chục đạo thần thức trực tiếp đem bọn họ đều bao phủ lại.

Tư Đồ lão giả cũng từ hư không bên trong ra: “Đại nhân khách khí, cái này chút ít bận bịu không tính là gì.”

Hắn bị Quỷ Điệp tộc bảo vật đả thương về sau, tại Hồn Chủng lực lượng hạ tẩm bổ một trận, hiện tại tốt lên rất nhiều.

Ngân Phì tộc lĩnh đội gấp đầu đầy mồ hôi, cuống quít ôm quyền, chắp tay vòng một vòng: “Chư vị chậm đã, ta cùng người này là ân oán cá nhân, hắn cho chư vị chỗ tốt gì? Chỉ cần chư vị không nhúng tay vào việc này, ta nguyện ý gấp đôi cho.”

Trường Cốc Hỉ cười lạnh nói: “Không cần, giết các ngươi, chỗ tốt gì không đều là chúng ta sao?”

Hồng Khuyển tộc lĩnh đội sắc mặt trắng bệch nói: “Chúng ta đều là đời sơ sinh vũ trụ bên trong đại tộc, các ngươi đừng muốn làm ẩu, để tránh rước họa vào thân!”

“Ha ha ha ha.”

Quỷ Giới người tất cả đều phình bụng cười to.

Giác Nhất Bình châm chọc nói: “Chờ giết các ngươi về sau, nếu là ngươi nhóm có cơ duyên tiến vào Quỷ Giới, chúng ta lại giết các ngươi một lần.”

Những người còn lại cũng đều gật đầu, mặt mũi tràn đầy trào phúng.

Hồng Khuyển tộc lĩnh đội bỗng nhiên quát: “Đi mau!”

Nháy mắt bộc phát ra lực lượng toàn thân, hóa làm một đạo lưu quang liền hướng nơi xa phóng đi.

Cơ hồ là cùng một nháy mắt, cái khác Hồng Khuyển tộc nhân cũng đều hóa làm lưu quang, hướng bốn phương tám hướng chạy trốn.

Tại Giác Nhất Bình mở miệng mỉa mai nhau về sau, bọn họ liền biết phiền phức lớn rồi, sở dĩ lập tức truyền âm, quyết định thật nhanh đào tẩu.

Còn lại chủng tộc người phản ứng chậm nửa chụp, nhưng cũng đều nháy mắt chạy trốn, từng cái bộc phát ra cường đại rực rỡ quang huy, liều mạng trốn.

Lúc này ai đều minh bạch đến đây, lưu lại chỉ có một con đường chết.

Liền liền Ngân Phì tộc lĩnh đội cũng nổi giận gầm lên một tiếng, liền liều mạng phá không mà đi.

“Hiện đang còn muốn chạy, không cảm thấy chậm sao?”

Dương Huyền Tàng sầm mặt lại, sát khí bạo phát đi ra, chấp kích tiến lên.

Tại lúc trước hắn, những Quỷ Giới kia người sớm đã động thủ, vô số đáng sợ quang mang hướng đám người không khác biệt oanh kích tới.

Những này người đoàn thể năng lực tác chiến cực kém, bởi vì là không ai phục ai, rất khó phối hợp. Nhưng cá thể chém giết năng lực siêu cường, còn xa tại cùng giai phía trên.

Đồng loạt ra tay phía dưới, qua trong giây lát liền giết địch hơn phân nửa.

Nam Viêm Chân Đao đám người đang dưới khiếp sợ, lại lộ ra thật sâu vẻ lo lắng, lấy Nhân tộc hiện tại tình trạng, thực sự không nên gây thù hằn.

Hồng Lâm nhìn đám người liếc mắt, cũng lấy ra chiến thương: "Không nên gây thù hằn, không có nghĩa là ở đâu đều muốn kẹp lấy cái đuôi làm người." Nói xong, cũng xông vào trong vòng chiến.

Tiểu Viên Vương cười to nói: "Ha ha, nói rất hay. Khắp nơi bị quản chế, còn có ý gì?" Khổng lồ khí kình từ trong cơ thể hắn bạo phát đi ra, một cái liền hóa làm cự viên, từ hư không bên trong cầm ra chiến đao, hướng phía trước bổ tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3359: Kéo Dài Một Chút

Nam Viêm Chân Đao mấy người lại không chần chờ, đều là lấy ra binh khí giết tới.

Căn bản chính là thiên về một bên tàn sát.

Nếu là đối phương chịu liều đánh một trận tử chiến lời nói, có lẽ còn có thể tranh đấu nửa canh giờ, kéo một chút đệm lưng.

Mà giờ khắc này một trốn, sĩ khí liền triệt để băng.

Cái kia Ngân Phì tộc mọi người thân thể khổng lồ, nhưng trốn lên mạng đến lại người mang tuyệt kỹ, đều là liều mạng bấm niệm pháp quyết, trực tiếp thi triển không gian na di, không ngừng lấp lóe mà đi, ngược lại trốn tại phía trước nhất, tử thương nhỏ nhất.

Dương Huyền Tàng theo đuổi không bỏ, những này người hạ quyết tâm muốn đoạt chính mình binh khí, liền một cái cũng không thể bỏ qua.

Thực lực của hắn tương đối dựa vào sau, nhưng truy kích đứng lên lại sắp xếp ở phía trước.

Những này người vì phân tán truy kích, đều là hướng bốn phương tám hướng chạy trốn, để truy kích người cũng đều riêng phần mình tản ra.

Dương Huyền Tàng đuổi theo cái kia Ngân Phì tộc lĩnh đội mà đi.

Tiểu Viên Vương, Trường Cốc Hỉ chờ cùng hắn người quen, sợ hắn xảy ra chuyện, cũng đều đi theo hắn tả hữu, truy cái kia Ngân Phì tộc lĩnh đội.

Chạy ra chẳng biết nhiều ít vạn dặm, cái kia Ngân Phì tộc lĩnh đội bỗng nhiên ngừng lại, quay người quát: “Tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, làm gì đuổi tận giết tuyệt!”

Dương Huyền Tàng nói: “Cái này lời nói ngươi nên nói cho mình nghe đi? Nếu là vừa rồi ngươi có lần này giác ngộ, sao lại rơi đến bây giờ loại kết cục này?”

Ngân Phì tộc cũng chỉ có bốn người, Dương Huyền Tàng, Tiểu Viên Vương, Trường Cốc Hỉ, Ngũ Thái, Thôn Ma Tử, Nam Viêm Chân Đao, Hồng Lâm hết thảy bảy người, hình thành vây quanh thế cục, chậm rãi xúm lại quá khứ.

Ngân Phì tộc lĩnh đội cắn răng nói: “Ta biết sai, hiện tại hướng ngươi nhận sai, đồng thời nguyện ý đánh đổi khá nhiều. Chúng ta trên người gì đó cho hết ngươi như thế nào?”

Trường Cốc Hỉ cười lạnh nói: “Vừa rồi ta không phải đã nói rất rõ ràng sao? Giết các ngươi, đồ vật tự nhiên là chúng ta.”

Dương Huyền Tàng nói: “Đúng đấy, ngươi cầm nguyên bản liền thứ thuộc về chúng ta, đến thay ngươi chính mình chuộc mạng? Thần thao tác.”

Ngân Phì tộc lĩnh đội khí không nhẹ, cắn răng nói: “Thật muốn một trận chiến, các ngươi cho là mình thắng chắc hay sao?”

Đám người lập tức cảnh giác lên, đối phương bốn người đều là thập tinh Thiên Giới, Ngân Phì tộc lĩnh đội càng là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong.

Mà chính mình cái này phương chỉ có Tiểu Viên Vương cùng Nam Viêm Chân Đao là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, Dương Huyền Tàng, Ngũ Thái cùng Thôn Ma Tử càng là chỉ có chín sao

Thiên Giới, mặc dù trên thực lực ổn chiếm ưu thế, nhưng chiến đấu bên trong biến số quá lớn, một khi vô ý bị trấn áp cũng chẳng có gì lạ.

Dương Huyền Tàng lộ ra trầm tư bộ dáng: “Dạng này nha, vậy các ngươi trước đem đồ vật ném qua đến, chúng ta nhìn một chút có đáng giá hay không.”

Ngân Phì tộc lĩnh đội cả giận nói: “Khinh người quá đáng, nào có cái dạng này!”

Dương Huyền Tàng cười lạnh nói: “Nếu là đồ vật giá trị cực thấp, chúng ta chẳng lẽ không phải thiệt thòi lớn rồi?”

Ngân Phì tộc lĩnh đội lạnh giọng nói: “Ta bọn bốn người đều là trong tộc tinh anh, xà nhà trụ cột, trên người gì đó sao lại chênh lệch?”

Hắn suy nghĩ một chút, theo miệng báo mấy cái ý tứ.

Tiểu Viên Vương cùng Nam Viêm Chân Đao đều là khuôn mặt có chút động, hiển nhiên có giá trị không nhỏ.

Dương Huyền Tàng nói: “Trước cầm tới xem một chút.”

Ngân Phì tộc lĩnh đội do dự một chút, vẫn là lấy ra vật phẩm, đặt ở một cái trong vòng tay chứa đồ ném tới.

Dương Huyền Tàng sau khi nhận lấy, thần thức quét qua, quả nhiên tận tại trong đó, không có nửa điểm hư giả. Hơn nữa còn nhiều một chút vật phẩm khác.

Dương Huyền Tàng cười nói: “Không sai không sai, đồ vật không giả, nhưng những này không đủ để mua tính mạng của các ngươi.”

Ngân Phì tộc lĩnh đội dị thường ủy khuất cùng xấu hổ giận dữ:

“Cái này chỉ là chúng ta tất cả vật phẩm một bộ phận.”

Dương Huyền Tàng nói: “Vậy đem còn lại bộ phận cũng lấy tới.”

Ngân Phì tộc lĩnh đội nói: “Ngươi đáp ứng trước thả người.”

Dương Huyền Tàng lắc đầu nói: “Đồ vật còn không có nhìn, há có thả người đạo lý?”

Ngân Phì tộc lĩnh đội cả giận nói: “Nếu là đồ vật cho, các ngươi còn không thả người, vậy làm sao bây giờ?”

Dương Huyền Tàng cười nói: “Không thả người chính là tử chiến, liền coi như các ngươi không cho đồ vật, còn không phải tử chiến?”

Ngân Phì tộc lĩnh đội sững sờ, cảm thấy cũng có lý, trầm tư phía dưới, liền gỡ xuống các loại vật phẩm. Ba người khác cũng cảm thấy vạn phần biệt khuất, nhưng tình thế còn mạnh hơn người, không có biện pháp.

Rất nhanh, đại lượng trữ vật nguyên khí liền rơi vào Dương Huyền Tàng trong tay.

Hắn hài lòng gật đầu, nói: “Ta đến giám định một chút giá trị.”

Thần thức từng cái đảo qua đi, trong mắt không ngừng toát ra dị sắc, hiển nhiên đồ vật so hắn tưởng tượng còn tốt hơn.

Ngân Phì tộc lĩnh đội hơi không kiên nhẫn: “Tốt chưa?”

Dương Huyền Tàng mỉm cười nói: “Nhanh tốt, dù sao giá trị quý giá, không qua loa được, đối ngươi như vậy đối với ta đều là chịu trách nhiệm thái độ.”

Đám người không còn gì để nói.

Đột nhiên, Ngân Phì tộc lĩnh đội sắc mặt đại biến, kêu lên: “Không được! Ngươi, ngươi...”

Hắn gương mặt nháy mắt trở nên so gan lợn còn khó nhìn hơn, hai mắt bên trong phun ra vô tận lửa giận.

Nhưng không nghĩ ngợi nhiều được, hét lớn: “Đi mau!”

Lần nữa thôi động thân pháp, liền muốn hướng nơi xa bỏ chạy.

Hư không bên trong số đạo quang mang lấp lóe mà đến, mấy cái thuấn di phía dưới, liền đến Ngân Phì tộc bốn người sau lưng, đem bọn hắn đường đi ngăn chặn.

Hết thảy ba người, có Thương Bắc Đấu, La Thanh Vân, còn có Quỷ Giới Giác Nhất Bình.

Bọn hắn truy tung những người khác đánh giết về sau, liền lập tức tìm kiếm Dương Huyền Tàng vị trí, cảm ứng được về sau vội vàng đuổi theo.

Dương Huyền Tàng ôm quyền chắp tay nói: “Để bốn vị đại nhân đợi lâu, giá trị của những thứ này giám định ra tới, không đủ để mua bốn vị đại nhân tính mạng, cứ như vậy đi.”

Nói xong, hắn đem tất cả mọi thứ toàn bộ bỏ vào trong túi, một bên nói ra: “Đợi chút nữa bốn vị chết về sau, những vật này ta vẫn còn muốn cầm, sở dĩ hiện tại lấy trước cũng không có gì không đúng.”

Ngân Phì tộc lĩnh đội khí toàn thân phát run: “Nguyên lai ngươi vẫn luôn đang trì hoãn thời gian!”

Dương Huyền Tàng gật đầu nói: “Vốn là không muốn kéo dài, có thể nhận được nhắc nhở, nếu là bốn vị khởi xướng cuồng đến, chúng ta bảy người còn chưa hẳn bắt được. Sở dĩ đành phải kéo dài một hai. Hiện tại có ba người bọn họ gia nhập, ăn chắc bốn vị không vấn đề. Bốn vị yên tâm lên đường đi."

Ngân Phì tộc lĩnh đội giận dữ hét: "Tốt gian trá tiểu nhân! Ta chính là làm quỷ cũng sẽ không bỏ qua ngươi!"

Lực lượng toàn thân nháy mắt phóng xuất ra, nương theo lấy nổi giận cảm xúc, một chút liền vọt tới thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, liều lĩnh hướng Dương Huyền Tàng vọt tới, muốn giết hắn cho hả giận.

"Hừ, quỷ há lại là ai cũng có thể làm? Ngươi thì tính là cái gì, còn xem thường chúng ta Quỷ Giới người giống như?"

Trường Cốc Hỉ sắc mặt trầm xuống, liền phất tay hướng nắm vào trong hư không một cái, vô số năng lượng tuôn ra mà đến, tại hắn lòng bàn tay hóa thành một đạo trường long, gào thét mà đi.

Trường Cốc Hỉ chỉ có thập tinh Thiên Giới hậu kỳ tu vi, không địch lại Ngân Phì tộc lĩnh đội.

Nam Viêm Chân Đao lập tức xuất thủ, toàn thân một chút bị quang mang bao phủ, sau đó ánh sáng màu đỏ thẫm phóng lên tận trời, liền hướng phía trước bổ tới.

Mặt khác ba tên Ngân Phì tộc người xấu hổ giận dữ phía dưới, cũng là tiến vào trạng thái bùng nổ, gào thét lớn phóng tới đám người, muốn đồng quy vu tận.

Dương Huyền Tàng nắm chặt chiến kích, lực lượng toàn thân hội tụ trong đó, hung hăng bổ tới.

"Ầm ầm!"

Đám người liên thủ phía dưới, hình thành to lớn linh áp, đem vạn dặm sơn hà đều xông vỡ nát.

Ngân Phì tộc lĩnh đội cái kia đáng sợ một kích, hoàn toàn bị ngăn cản dưới, trong hư không tứ tán, phá hủy thiên địa này.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3360: Chờ Không Chờ?

Thập tinh Thiên Giới phía dưới người, Ngũ Thái, Thôn Ma Tử trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, cho dù là Dương Huyền Tàng chín sao Thiên Giới đỉnh phong, cũng bị chấn toàn thân run lên, cơ hồ mất đi cảm giác.

“Thập tinh Thiên Giới đỉnh phong!”

“Thật mạnh!”

Dương Huyền Tàng sắc mặt tái mét, trong cơ thể khí huyết cuồn cuộn.

Nửa bước chí tôn hắn cũng được chứng kiến, xác thực so trước mắt cái này Ngân Phì tộc lĩnh đội hiếu thắng, nhưng Ngân Phì tộc lĩnh đội bị chính mình chọc giận bạo tẩu, cũng rất khó thu thập.

Hắn đối với Ngũ Thái cùng Thôn Ma Tử quát: “Các ngươi lui ra, lược trận!”

Hai người chính làm khó, đến cùng muốn hay không xông đi lên? Xông lời nói khả năng liền chết, không xông, đến lúc đó Trường Cốc Hỉ trách tội xuống, hoặc là Dương Huyền Tàng lòng mang bất mãn, chính mình phiền phức liền lớn.

Giờ phút này nghe vậy, như nhặt được đại xá, vội vàng nói: “Tuân lệnh!” Liền né qua một bên, khẩn trương quan chiến, chỉ là làm một chút vòng vây hoặc là đánh lén sự tình.

Trong tràng tám người lập tức hỗn chiến với nhau.

Trừ Dương Huyền Tàng bên ngoài, tất cả đều là thập tinh Thiên Giới.

Tiểu Viên Vương, Nam Viêm Chân Đao đem cái này Ngân Phì tộc lĩnh đội vây quanh, hai người liên thủ phía dưới, đủ để áp chế đối phương, nhưng muốn thủ thắng cũng nhất thời bán hội không có khả năng.

Một bên khác, Thương Bắc Đấu xuất thủ áp chế một vị thập tinh Thiên Giới hậu kỳ tồn tại.

Trường Cốc Hỉ cũng cùng một vị thập tinh Thiên Giới hậu kỳ đơn đả độc đấu.

Còn lại Dương Huyền Tàng, Hồng Lâm, La Thanh Vân cùng Giác Nhất Bình, thì là vây công còn lại hai người, đều là thập tinh Thiên Giới trung giai.

Ngân Phì tộc bốn người càng đánh càng biệt khuất, hối hận, vừa rồi nếu là không cầu hoà, trực tiếp thề đánh một trận tử chiến lời nói, hiện tại có lẽ đã chạy ra thăng thiên.

Có thể trên đời cái kia có nhiều như vậy nếu như.

Hiện tại không chỉ có đối phương viện binh đến, càng làm bọn hắn hơn tức đến muốn phun máu ra chính là, trên người mình trang bị cùng đan dược cũng đều cho Dương Huyền Tàng, để sức chiến đấu giảm lớn.

Thật sự là một tử sai đầy bàn thua.

Đúng lúc này, đột nhiên có chỗ người đều có gan cảm giác kỳ dị, đột nhiên cảm thấy được có người tới gần, mà lại không chỉ một người, thực lực cực mạnh, hẳn là một cái chủng tộc.

Tiểu Viên Vương quát: “Mọi người cẩn thận!”

Vừa dứt lời, hư không bên trong liền truyền đến tiếng cười khẽ: “Chậc chậc, rất nhiều bổng bổng tiêu bản đâu.”

Lập tức vô số quang huy hiển hiện, ngưng tụ thành đoàn, lơ lửng trong hư không, có vài chục đạo nhiều.

Dương Huyền Tàng gặp qua quang mang này, sắc mặt đại biến.

Nam Viêm Chân Đao mấy người cũng đều là đổi sắc mặt, bọn hắn đồng dạng nhận ra người tới.

Tiểu Viên Vương trong tay chiến đấu cũng chậm lại, ngưng tiếng nói: “Quang Dực tộc?”

“Ha ha, coi như các ngươi có chút kiến thức, có thể nhận ra chúng ta.”

Trong đó một vệt ánh sáng đoàn lấp lóe phía dưới, liền hóa thành một tên nam tử, phía sau sinh ra quang cánh chim, mặt mang giọng mỉa mai.

Mặt khác chùm sáng cũng từng cái hiển hóa ra ngoài, biến thành Quang Dực tộc nhân.

Ngân Phì tộc lĩnh đội mừng rỡ nói: “Bằng hữu cứu chúng ta! Chỉ cần bằng hữu có thể cứu ta, điều kiện gì ta đều đáp ứng!”

Quang Dực tộc lĩnh đội “A” một tiếng, cười quái dị nói: “Điều kiện gì đều đáp ứng?”

Ngân Phì tộc lĩnh đội sửng sốt một chút, lập tức kiên định gật đầu nói: “Điều kiện gì đều đáp ứng!”

Tiểu Viên Vương cười lạnh nói: “Nếu như ta đoán không lầm, Quang Dực tộc là muốn thân thể của ngươi luyện chế khôi lỗi.”

Ngân Phì tộc lĩnh đội một chút mặt không có chút máu.

Phảng phất đột nhiên trông thấy hi vọng, nháy mắt lại hóa thành ảo ảnh trong mơ, càng thêm ngã vào vực sâu tuyệt cảnh.

Quang Dực tộc lĩnh đội cười nói: "Các ngươi những này hầu tử đối với chúng ta ngược lại là có nhất định hiểu rõ."

Tiểu Viên Vương xanh mặt lạnh giọng nói: "Tộc ta Kim trưởng lão chính là bị các ngươi người bắt đi, tung tích không rõ, sợ là đã sớm bị luyện chế ra đi!"

Quang Dực tộc lĩnh đội nói: "A, thế mà có việc này? Ha ha, tộc ta bắt khôi lỗi nhiều lắm, chỗ nào sẽ nhớ kỹ một con khỉ?"

"Đáng chết!"

Tiểu Viên Vương giận dữ, gắt gao nắm lấy chiến đao, răng cắn được "Khanh khách" rung động.

Nhưng hắn cũng biết lập tức tình thế, không thể phát tác.

Ngân Phì tộc lĩnh đội đột nhiên lớn tiếng nói: "Chỉ cần bằng hữu giúp ta giết những người đó, lại thả ta đồng tộc rời đi, cho dù là luyện chế thành khôi lỗi, ta cũng cam tâm tình nguyện."

"Ồ?"

Quang Dực tộc lĩnh đội nói: "Nếu ngươi thật có thể cam tâm tình nguyện, ta ngược lại là nguyện giúp các ngươi. Bởi vì tộc ta có một loại khôi lỗi phương pháp luyện chế, cần hàng mẫu toàn thân toàn ý phối hợp, nếu không không cách nào luyện thành. Chỉ là ta làm sao tin tưởng ngươi sẽ cam tâm tình nguyện đâu?"

Ngân Phì tộc lĩnh đội nói: "Ta có thể chỉ thiên thề!"

Quang Dực tộc lĩnh đội lắc đầu nói: "Chỉ thiên thề ác độc nhất cũng bất quá một chết, đối với rất nhiều người mà nói lại tốt qua làm khôi lỗi. Nếu là ngươi nguyện ý, hiện tại liền phối hợp ta, để ta tại trong cơ thể ngươi hạ khôi loại, hoàn toàn khống chế ngươi thể xác tinh thần, dạng này ta mới có thể tin ngươi.”

Ngân Phì tộc lĩnh đội run rẩy lợi hại, sắc mặt tái mét.

Hắn cũng từng nghe nói “Khôi loại”, là một loại cắm vào linh hồn bên trong đáng sợ bí chú, có thể trực tiếp mọc rễ nảy mầm, cần bị người thi thuật chính mình phối hợp mới có thể thành công.

Một khi trồng vào trong cơ thể, liền vĩnh thế không được siêu sinh, vĩnh viễn làm nô là bộc, không có bất luận cái gì phản kháng.

Chuyện này đối với với hắn dạng này một vị võ giả đến nói, là căn bản là không có cách tiếp nhận sự tình.

Quang Dực tộc lĩnh đội cười lạnh nói: “Xem một chút đi, ta liền biết ngươi nghĩ trêu đùa ta, giúp ngươi về sau, đến lúc đó ngươi cái chết.”

Ngân Phì tộc lĩnh đội quay đầu nhìn liếc mắt đồng bạn, đặc biệt là trong đó một tên tộc nhân, hai người ánh mắt đối mặt một chút, người kia cực kì khiếp nhược, mang theo lấp lóe cùng tránh né, Ngân Phì tộc lĩnh đội nháy mắt trở nên kiên định, nói: “Tốt, ta nguyện ý!”

Dương Huyền Tàng bọn người là nhíu mày lại.

Quang Dực tộc lĩnh đội tựa hồ có chút không dám tin tưởng: “Ngươi thật nguyện ý?”

Ngân Phì tộc lĩnh đội gật đầu nói: “Đúng vậy, chỉ cần ta đồng ý, các ngươi liền giúp ta giết những người đó, lại cứu tộc nhân của ta rời đi.”

Quang Dực tộc lĩnh đội nhìn về phía ba người khác, có chút hiểu được: “Tốt, ta đáp ứng ngươi. Hiện tại buông ra tinh thần của ngươi, sau đó cùng ta cùng một chỗ kết ấn, ta sẽ đem khôi trồng trọt nhập hồn phách của ngươi.”

Ngân Phì tộc lĩnh đội run rẩy lợi hại, nhưng vẫn là cắn chặt răng quan, bắt đầu đi theo Quang Dực tộc nhân kết ấn.

Rất nhanh, trên thân hai người đồng thời sáng lên bạch quang, khí tức cùng tần suất càng ngày càng tới gần.

Quang Dực tộc lĩnh đội trong mi tâm tuôn ra một viên hạt châu, tại không trung run rẩy phía dưới, lóe lên một cái rồi biến mất.

Dương Huyền Tàng Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, thấy rõ hạt châu kia là tiến vào Ngân Phì tộc lĩnh đội trong cơ thể.

Quang Dực tộc lĩnh đội quát: “Giữ vững khôi loại nửa nén hương thời gian, hắn mới có thể tại ngươi hồn phách nội sinh cọng mầm, ta mới tin được ngươi.”

Ngân Phì tộc lĩnh đội toàn thân thịt mỡ run lên, hai tay kết ấn không dám động, che chở cái kia khôi loại, không cho hắn thoát thể mà đi.

Đột nhiên, Dương Huyền Tàng bên tai truyền đến Tiểu Viên Vương thanh âm: “Làm sao bây giờ? Phá vây đi sao? Hiện tại là thời cơ tốt nhất. Nếu là chờ khôi trồng trọt nhập hoàn thành, chúng ta cơ hội liền nhỏ.”

Dương Huyền Tàng trả lời: “Quỷ Giới người đều là bằng hữu ta, còn có đại lượng người truy kích những người khác đi, cũng không đến. Nếu là có thể tới, chúng ta liền không cần trốn.”

Tiểu Viên Vương nói: “Chỉ có thời gian nửa nén hương, chờ sao?”

Lúc này, tựa hồ tất cả mọi người đều ý thức được cơ hội, tất cả đều nhìn về phía Dương Huyền Tàng, chờ đợi chỉ thị của hắn.

Chương 3361: Hữu Kinh Vô Hiểm, Chân Tiểu Nhân

Dương Huyền Tàng nói: “Đều vững vàng! Một khi bắt đầu trốn, sĩ khí liền băng, bọn hắn lại truy giết tới, hậu quả khó mà lường được.”

Mọi người nghĩ đến trước đó Ngân Phì tộc mấy người chính là như thế, nếu là nguyên địa một trận chiến, cho dù thất bại, cũng sẽ không như vậy triệt để.

Tiểu Viên Vương nói: “Có lý. Chúng ta tộc nhân hơn phân nửa cũng nhanh chạy về.”

Dương Huyền Tàng nói: “Không cần phớt lờ. Ta từng gặp bọn họ bộ tộc có hơn năm mươi người, hiện tại mới hơn ba mươi người, sợ là có hơn hai mươi người phân tán thu khôi lỗi đi.”

Tất cả mọi người trong lòng căng thẳng, chậm rãi tỉnh táo lại, bắt đầu điều tức dưỡng thương, đồng thời quan sát Quang Dực tộc động tĩnh.

Ngân Phì tộc lĩnh đội khí tức trên thân càng ngày càng quái dị, rất nhanh liền bị cường quang tràn ngập, mặt lộ vẻ vẻ thống khổ.

Tiểu Viên Vương truyền âm nói: “Đều cẩn thận! Cái này khôi loại có hiệu lực, từ đây thế gian lại không người này. Có chỉ có một cỗ khôi lỗi, mang theo linh hồn, hoàn toàn thần phục khôi lỗi.”

Trong lòng mọi người đều là một trận sợ hãi, đây chính là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong tồn tại, nói mất liền mất.

Ngân Phì tộc ba người cũng là khẩn trương nhìn xem, mặt mũi tràn đầy bi thương chi sắc, đặc biệt là cái kia tên cùng lĩnh đội trao đổi qua ánh mắt Ngân Phì tộc người, càng là mặt mũi tràn đầy phức tạp.

Hắn là Ngân Phì tộc bộ tộc vương thất huyết mạch, thân phận trân quý, tiến tiểu thần kiếp đến thuần túy là vì lịch luyện.

Vừa rồi lĩnh đội cùng hắn trao đổi ánh mắt, cũng là tiếp thu mệnh lệnh của hắn, tại thu hoạch được đồng ý của hắn về sau, vì bảo toàn tính mạng hắn, mới việc nghĩa chẳng từ nan đáp ứng trở thành khôi lỗi.

Rất nhanh, Ngân Phì tộc lĩnh đội trên mặt thống khổ thần sắc biến mất, chậm rãi trở nên bình tĩnh trở lại.

Đột nhiên hai con ngươi bỗng nhiên mở ra, nổ bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, nháy mắt lại thu nạp trở về, trong mắt một mảnh thần thái sáng láng.

Nhưng tất cả mọi người đều cảm ứng được ra, hoàn toàn biến thành người khác giống như.

“Ha ha ha ha, thành công, thành công!”

Cái kia Quang Dực tộc lĩnh đội hưng phấn cuồng tiếu không thôi.

Bọn hắn mặc dù góp nhặt rất nhiều khôi lỗi hàng mẫu, nhưng đến trình độ này cường giả, là không có người sẽ cam tâm tình nguyện làm khôi lỗi, sở dĩ loại này khôi loại chi thuật chỉ ở đẳng cấp thấp võ tu trên thân thi triển qua.

Nắm giữ một bộ thập tinh Thiên Giới đỉnh phong khôi loại, là có nằm mơ cũng chẳng ngờ, có thể ngộ nhưng không thể cầu.

“Chúc mừng Mục Tư đại nhân.”

Cái khác Quang Dực tộc nhân lộ ra ao ước chi tình, vội vàng nói thích.

Mục Tư mỉm cười gật đầu, nhìn xem Ngân Phì tộc cỗ này khôi loại, cực kì hài lòng. Hắn dần dần thu nạp ánh mắt, nhìn về phía Dương Huyền Tàng mấy người: “Các ngươi thế mà không có trốn.”

Dương Huyền Tàng cười nhạt nói: “Vì sao phải trốn?”

Mục Tư ánh mắt bên trong hiện lên sát khí, nháy mắt khôi phục lại bình tĩnh: “Hừ, quả nhiên có chút dũng khí. Đã như vậy, ta cũng không làm khó các ngươi, các ngươi đi thôi.”

“Cái gì?” Dương Huyền Tàng mấy người tất cả đều ngây ngẩn cả người.

“Thả chúng ta đi?”

“Ngươi không phải muốn đối phó chúng ta sao?”

Tiểu Viên Vương cũng mặt mũi tràn đầy ngạc nhiên, cổ quái nói.

Mục Tư cười nói: “Ha ha, đối phó các ngươi? Vì cái gì, chúng ta có thể không oán không cừu, huống chi ta hiện tại tâm tình tốt đẹp.”

Ngân Phì tộc cái kia vương thất thành viên cả giận nói: “Đại nhân, ngài không phải đáp ứng chúng ta lĩnh đội, muốn tru sát những này người sao?”

Mục Tư khinh miệt lườm hắn liếc mắt: “Không có đầu óc đồ vật, không nhìn thấy bọn hắn có mười mấy người sao? Chúng ta mới hơn ba mươi người, cho dù có thể tiêu diệt bọn hắn, chính mình thụ thương cũng sẽ không nhỏ, làm gì làm loại này tự thương hại tám trăm sự tình đâu?”

Hắn vung tay lên, hào phóng nói với tộc nhân: “Cái này ba cỗ khôi lỗi, các ngươi thu đi.”

Còn lại những Quang Dực kia tộc nhân mừng lớn nói: “Đa tạ Mục Tư đại nhân.”

Ngân Phì tộc cái kia vương thất thành viên kinh sợ quát ầm lên: “Nói mà không tin, tiểu nhân hèn hạ! Ngươi đáp ứng đội trưởng bỏ qua chúng ta!”

Mục Tư trong mắt sát khí nổ bắn ra, cười lạnh nói: “Ta nói mà không tin? Đã nói như vậy, ta liền thực tiễn chính mình chấp thuận, xem ở cái này khôi loại phân thượng bỏ qua các ngươi.”

Ba người vừa lộ ra nét mừng, Mục Tư lại nói: “Ta thả các ngươi, là đối khôi loại chấp thuận, chuyện này xem như xóa bỏ. Nhưng vừa vặn các ngươi mắng ta là tiểu nhân hèn hạ, đây cũng là một chuyện khác.”

Hắn cười lạnh nói: “Phàm là dám mắng ta, chỉ có một con đường chết.”

Ba người khí đầu đều “Ong ong” rung động, trên đời nào có vô sỉ như vậy người, nhưng không đợi bọn hắn suy nghĩ nhiều, Quang Dực tộc nhân liền vây công tới.

Hơn ba mươi người đối phó ba cái, cơ hồ là qua trong giây lát sự tình, liền đem ba người đánh trọng thương, sau đó ba vị thập tinh Thiên Giới đỉnh phong cường giả riêng phần mình phân một cái.

Dương Huyền Tàng bọn người là mặt đen lên, tâm nghĩ cái này Quang Dực tộc nhân cũng quá vô sỉ, về sau gặp gỡ nhất định phải lần càng cẩn thận.

Đúng lúc này, nơi xa truyền đến mấy đạo năng lượng ba động, lấy cực nhanh độn thuật hướng cái phương hướng này bay tới.

Dương Huyền Tàng nháy mắt cảm ứng được nguy hiểm, đúng là Mục Tư chờ Quang Dực tộc nhân lặng yên đem thần thức phóng thích, đem bọn hắn bao vây.

Hắn lớn kinh, vội vàng truyền âm nói: “Đều cẩn thận!”

Tất cả mọi người lập tức cảnh giác, đều là vạn phần cẩn thận đề phòng.

Nơi xa cái kia độn quang không lâu liền đến, đúng là Đế Ất, Đồ Kim Cương cùng Hàng Trần ba người, còn có hai tên Quỷ Giới người.

Nguyên lai là người một nhà.

Dương Huyền Tàng đại hỉ, mà liền trong cùng một lúc, vây quanh thần trí của bọn hắn giống như thủy triều thối lui.

Quang Dực tộc nhân từng cái lộ ra mỉm cười.

Mục Tư nói: “Đã đáp ứng thả các ngươi đi, còn đứng ở cái này làm cái gì?”

Dương Huyền Tàng bọn người là sắc mặt khó coi, như tới không phải Đế Ất bọn hắn, là Quang Dực tộc nhân, hiện đang sợ là đại chiến đã mở ra.

Đám người này thế nhưng là đa mưu túc trí chân tiểu nhân a!

Dương Huyền Tàng mấy người một khắc đồng hồ cũng không muốn chờ đợi, lập tức cho Đế Ất năm người nháy mắt, liền hóa thành một đoàn lưu quang mà đi.

Quang Dực tộc nhân sắc mặt mới từng cái lạnh xuống.

Một người trong đó nói: “Đội trưởng, cứ như vậy bỏ qua bọn hắn? Đây chính là một nhóm khó được tốt lắm bản a.”

Mục Tư nói: “Trước đó vì cướp đoạt cái kia nửa bước chí tôn hàng mẫu, ta bí quá hoá liều, tử thương hơn mười vị tộc nhân, cuối cùng vẫn thất bại trong gang tấc. Như thế bản tại cuối cùng một nháy mắt bản thân kết thúc. Cự ly tiểu thần kiếp kết thúc chẳng biết còn bao lâu, chúng ta chịu không được lớn quy mô tổn hao.”

Một người khác nói: “Đội trưởng nói cực phải, những này hàng mẫu bình thường, nhưng đều là cực xương khó gặm. Cái kia tên chín sao Thiên Giới tựa hồ vận khí không tệ, trước đó cùng Khuê Xà tộc giao đấu, hiện tại cùng Ngân Phì tộc giao đấu, đều y nguyên hảo hảo sống sót. Theo lý hắn cảnh giới này, cần phải cũng chỉ là pháo hôi mà thôi.”

Mục Tư nhíu mày lại: “Người này chẳng biết là gì chủng tộc?”

Còn lại Quang Dực tộc nhân cũng đều là lắc đầu, không người nhận ra.

Mục Tư trầm ngâm nói: “Vận khí quá tốt rồi, liền dễ dàng ra yêu nghiệt, lần trước thu hoạch được cái kia gọi Túc Lâu nửa bước chí tôn hàng mẫu, cũng là cùng người này có quan hệ.”

Một người khác nói: “Hiện tại một chút đại tộc đều tiến hành huyết tế, thôi diễn ra một vài thứ. Đạo quả xuất hiện chẳng biết còn bao lâu, chúng ta không bằng đi theo người này tốt, có lẽ có có thể được càng thật tốt hơn đồ vật.”

Mục Tư nói: “Ta cũng là nghĩ như vậy.”

Hắn đối với người còn lại nói: “Ngươi lưu tại đất này mấy người tụ hợp, chúng ta trước đuổi theo.”

Nói xong, liền dẫn đám người hướng Dương Huyền Tàng rời đi phương hướng bay đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3362: Dò Xét Kiếm Phù

Dương Huyền Tàng mấy người trở lại truy kích nguyên địa, liền nguyên ngồi xếp bằng chờ đợi.

Truy kích người lần lượt trở về.

Đều là đại hoạch toàn thắng, thu hoạch không cạn, nhưng cũng có rất nhỏ tử thương.

Nhân tộc liền có một người chết tại đối phương phản kích trung, hài cốt không còn.

Nhưng đến bọn hắn như vậy cảnh giới, sớm đã coi nhẹ bên người sinh tử, chỉ là thở dài một tiếng cũng là phải.

Dương Huyền Tàng nói: “Mọi người nghỉ ngơi cho tốt một chút, điều dưỡng thương thế, càng thêm gian tân đại chiến khả năng còn ở phía sau.”

Có không ít người tiến lên đây ôm quyền chắp tay, lựa chọn rời đi, đơn độc hành động.

Cũng không ít Quỷ Giới người, không muốn thụ ước thúc, giúp Dương Thanh Huyền là ân tình, nhưng muốn bọn hắn đi theo Dương Thanh Huyền cùng một chỗ hành động, cũng là không vui.

Đại lượng người sau khi rời đi, liền chỉ còn lại Nhân tộc mười hai người, còn có Linh Hầu tộc cùng Quỷ Giới rải rác mấy người.

Tiểu Viên Vương cũng nói: “Quá nhiều người hoàn toàn chính xác không tiện làm việc, như vậy cáo từ. Nếu là có mạng rời đi cái này, hoan nghênh đến Linh Hầu tộc lãnh địa đến, chúng ta tốt sum vầy.”

Không chờ Dương Thanh Huyền giữ lại, liền dẫn một nhóm Linh Hầu hóa thành quang mang đi.

Nam Viêm Chân Đao nói: “Lần này chuyến đi, may mắn mà có bọn hắn tương trợ, nếu không sớm đã dữ nhiều lành ít.”

Hàn Phi nhìn qua Dương Thanh Huyền: “Bọn hắn tựa hồ cùng lĩnh đội sáng sớm liền nhận biết?”

Những người khác tộc người đều là lộ ra cổ quái thần sắc.

Phát hiện cái này lĩnh đội càng ngày càng để người nhìn không thấu.

Hắn rõ ràng vừa phi thăng lên đến không lâu, làm sao lại sẽ nhận biết Linh Hầu tộc người?

Còn có cái này một nhóm Quỷ Giới người...

Phảng phất đi đến đâu, đều có thể mọi việc đều thuận lợi.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Làm sao có thể sáng sớm liền nhận biết, ta không là vừa vặn phi thăng giới này sao? Các ngươi cũng không phải không biết.”

Tất cả mọi người là mặt mũi tràn đầy cười khổ, tâm nghĩ chúng ta chính là biết a, cho nên mới kì quái...

Dương Thanh Huyền không nói gì nữa, tiếp tục ngồi xếp bằng tu luyện.

Lưu lại Quỷ Giới người trừ Trường Cốc Hỉ, Ngũ Thái cùng Thôn Ma Tử bên ngoài, còn có Giác Nhất Bình, cùng mặt khác hai tên cùng Dương Thanh Huyền cùng một chỗ tiến vào Chúng Diệu Chi Môn.

Còn có sáu vị tương đối xa lạ tồn tại, nhưng khí tức không khỏi là cực kì hung hãn, cảnh giới đều tại thập tinh phía trên.

Dương Thanh Huyền tự tại kiếm phù trong không gian sau khi đột phá, đả thương nhục thể cùng thần hồn, tại vừa mới thu nạp Hồn Chủng trong tu luyện, đem thần hồn toàn bộ tu sửa hoàn chỉnh, khiến cho đạo thể càng chắc chắn hơn hoàn thiện.

Giờ phút này tu sửa nhục thân, so sánh với nhau liền dễ dàng hơn nhiều, nuốt không ít thiên tài địa bảo tẩm bổ, liền một tia bị bổ sung viên mãn.

Chờ thần hồn ý cùng nhục thân hoàn toàn khôi phục đỉnh phong về sau, Dương Thanh Huyền bắt đầu điều tra thần hải bên trong cái kia một đạo kiếm phù.

Liền giống như một cái ấn ký, trực tiếp in dấu tại chính mình thần hải bên trong.

Trước đó thử qua dò xét, nhưng sở hữu thần thức chỉ cần tràn vào quá khứ, liền giống như sợi tóc, đều bị chặt đứt.

Chuyện này đối với Dương Thanh Huyền mà nói, quả thực chính là một cái cự đại tai hoạ ngầm, có trời mới biết lúc nào sẽ xảy ra vấn đề.

Không đem nó biết rõ ràng, thực sự ăn ngủ không yên.

Hai tay của hắn bấm niệm pháp quyết, huyễn hóa ra đạo thể, vô số thần thức cùng lực lượng tràn vào thần hải bên trong quan, hướng cái kia kiếm phù quá khứ.

Một chút liền chạm đến cái kia kiếm phù lực lượng, sở hữu những này thần thức lần nữa đứt gãy, đều không ngoại lệ, đều không thể tiến vào cái kia một tấc vuông.

Nhưng đạo thể năng lượng lại không có gì không thay đổi, cùng cái kia kiếm phù lực lượng giữ lẫn nhau sát na về sau, liền chậm rãi lưu quẹo vào.

Dương Thanh Huyền một chút thích thú, không dám thất lễ, cẩn thận ổn định cỗ năng lượng này, lần nữa ngưng tụ ra thần thức, chui vào đến đạo thể quang huy bên trong, đối với cái kia một tấc vuông tiến hành điều tra.

Rất nhanh, lần nữa gặp được cái kia khiến người sợ hãi kiếm phù.

Dương Thanh Huyền thần thức chậm rãi theo đạo thể quang huy trào lên đi, chạm đến kiếm phù sát na, toàn thân khẽ run rẩy, lập tức cảm thấy tâm mạch vỡ vụn mảng lớn, không chỉ có như thế, kinh mạch toàn thân một chút bị cắt đứt hơn phân nửa.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên mở hai mắt ra, tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Khóe miệng trực tiếp chảy xuống máu tươi, đem quần áo thấm ướt.

Cũng may tất cả mọi người đang chuyên tâm tu luyện, không ai phát hiện dị thường của hắn.

Lần này đụng vào, mặc dù phản ứng dọa người, nhưng để hắn rất cảm thấy phấn chấn chính là, chính mình có mấy đạo thần thức rơi vào kiếm phù bên trên, cũng không có bị cắt đứt.

Nhưng đây cũng là quy công với đạo thể quang huy, nếu là quang huy tản ra, cái này thần thức vẫn là sẽ lập tức tiêu vong.

Dương Thanh Huyền thận trọng đối với cái kia kiếm phù dò xét, tiến vào cảm ứng bên trong.

Sát na ở giữa, thiên địa phát sinh biến hóa, hắn lần nữa tiến vào cái kia vạn kiếm hư không bên trong.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, lần nữa mở hai mắt ra, lại về tới lập tức.

Chỉ bất quá tâm tình chập chờn phía dưới, để cái kia đạo thể quang huy khẽ run lên, kiếm phù bên trên hào quang tỏa sáng, đem đạo thể quang huy cùng cái kia mấy sợi thần thức toàn bộ chém vỡ nát.

“Phốc!”

Dương Thanh Huyền lại là toàn thân chấn động, cũng nhịn không được nữa, một ngụm lớn máu tươi phun tới.

“Chuyện gì xảy ra?”

Đám người lập tức phát hiện dị thường của hắn, vội vàng xúm lại tới, quan tâm hỏi.

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: “Không có việc gì, vừa mới tu luyện qua với cấp tiến, một chút chấn thương tâm mạch.”

Thương Bắc Đấu nói: “Thực địa tu luyện hoàn cảnh hoàn toàn chính xác hơn xa trong tộc, nhưng nhớ lấy ham hố, chỉ có thể hoàn toàn ngược lại.”

Đế Ất mấy người cũng đều biết Dương Thanh Huyền tiến bộ dũng mãnh, cười khổ lắc đầu, dặn dò vài câu, để chính hắn cẩn thận một chút.

Chỉ có Quỷ Tàng lộ ra vẻ nghi hoặc.

Dương Thanh Huyền cũng không hiểu thích, tiếp tục ngồi xếp bằng tu luyện, lần nữa chữa thương.

Tốt lần này kiếm thương chỉ là cắt đả thương kinh mạch cùng một chút khiếu huyệt, thuộc về tổn thương trên thân thể, chỉ cần dùng thời gian cùng đan dược chồng chất liền có thể một tia dưỡng tốt, sẽ không lưu lại bệnh hoạn.

Dương Thanh Huyền lấy ra một chút bình bình lọ lọ, là dị tộc người, còn có trước đó Xích Dung tộc Xích Thổ cho hắn một chút.

Đối với mấy cái này dị tộc đan dược lấp đầy lòng hiếu kỳ, mở ra một chút bình cùng hộp, lấy ra các loại hình thù kỳ quái đan dược và thiên tài địa bảo.

Muốn nhận ra những vật này là không thể nào.

Chỉ có thể thông qua thần thức quan sát, đến xác định thuộc về cái kia loại đan dược.

Cũng may hắn đạo thể ăn cái gì cũng sẽ không có sự tình.

Dương Thanh Huyền phân lấy xuất hơn một trăm loại chữa thương đan dược, xác định không sai về sau, một viên tiếp một viên để vào trong miệng nuốt vào.

Những đan dược này đối với thập tinh Thiên Giới đều hữu hiệu, đặt ở hạ giới, mỗi một mai đều đủ để dẫn động gió tanh mưa máu, nhưng giờ phút này trong tay hắn, toàn như hạt đậu, không có bất kỳ biểu lộ gì ăn.

Nhưng tâm tư lại đang nhanh chóng chuyển động, cái kia kiếm phù đến cùng là cái quỷ gì, lại là lấy như thế nào hình thức tồn tại với chính mình thần hải bên trong?

Đến cùng là lợi là tệ?

Chính mình lại nên như thế nào đi tìm tòi nó?

Nếu là mỗi lần đều giống như bây giờ, dò xét một lần liền trọng thương một lần, vậy coi như tứ đại thần thể đại thành cũng không chịu đựng nổi a.

Dương Thanh Huyền đang lúc ăn hạt đậu, đột nhiên một tên

Quỷ Giới người đi tới, đi vào trước mặt hắn: “Đại nhân, có thể hay không mượn một bước nói chuyện?”

Hắn cái này một động tác, lập tức hấp dẫn tất cả mọi người ánh mắt.

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Ngươi là?” Nhưng chợt cười nói: “Tự nhiên có thể.”

Người kia nói: “Ta gọi Nại Lương.”

Dương Thanh Huyền đình chỉ ăn hạt đậu, tại vạn chúng nhìn trừng trừng dưới, cùng cái này quỷ đi tới khá xa chỗ.

Nại Lương vung tay lên, một mảnh bình chướng hiển hiện, đem hai người hoàn toàn bao lại.

Trường Cốc Hỉ bọn người là cau mày, cái này Nại Lương cùng bọn hắn cùng nhau từ Chúng Diệu Chi Môn bên trong tới, thực lực là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, là một vị phi thường đáng sợ tồn tại, nhưng ngày bình thường trầm mặc ít nói, cực kỳ ít nói, làm sao sẽ có chuyện tìm bên trên Dương Thanh Huyền?

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3363: Kiếp Trước Tâm Pháp, Đại Đạo Cảm Ứng

“Đại nhân vừa rồi thi triển đi ra thế nhưng là đạo thể?”

Nại Hà đi thẳng vào vấn đề trực tiếp hỏi nói.

Dương Thanh Huyền giật mình, nhưng nháy mắt khôi phục tự nhiên, hào phóng thừa nhận: “Chính là đạo thể.”

Nại Hà trong mắt lóe lên dị sắc, còn có mấy điểm ước ao ánh mắt, khen: “Truyền thuyết tại tứ đại thần thể phía trên chung cực thần thể, đại đạo hóa thân đáng sợ tồn tại, lại có thể may mắn mắt thấy.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Các hạ đối với đạo thể tựa hồ hiểu rõ không ít?”

Nại Hà gật đầu nói: “Hoàn toàn chính xác hiểu rõ một chút, bởi vì ta cũng tu luyện qua huyết ảnh bất tử thân cùng Lục Đạo Bất Phôi Tướng.”

“Cái gì?!” Dương Thanh Huyền lớn kinh, quan sát lần nữa một chút Nại Hà, nhìn hắn bộ dáng, không hề giống là có có đại thần thể bộ dáng.

Nại Hà cười khổ nói: “Kia là xa xưa chuyện lúc trước, đừng quên ta là từ Quỷ Giới tới.”

Dương Thanh Huyền nói: “Các tự động là, kiếp trước?”

Nại Hà nói: “Chính là kiếp trước của ta.”

Ánh mắt của hắn có chút bay xa: “Ta rơi vào Quỷ Giới về sau, liền đã mất đi ký ức, tu vi té ngã quỷ tướng trình độ. Sau đó một chút xíu đi lên tu trở về. Trong tháng năm dài đằng đẵng, ta đều cho là mình là nguyên giới nguyên tác cư dân, cho đến bước vào bảy sao Quỷ Đế về sau, mới bắt đầu một chút xíu khôi phục một đoạn ký ức. Đến bây giờ, dù không nói tìm về hoàn chỉnh ký ức, nhưng đối với kiếp trước đủ loại vẫn là hết sức rõ ràng.”

Dương Thanh Huyền im lặng không nói, hắn biết Chúng Diệu Chi Môn bên trong tồn tại, đều có kinh thiên động địa lai lịch.

Hắn cũng biết Nại Hà tìm hắn sẽ không là vẻn vẹn tâm sự đơn giản như vậy.

Nại Hà nói: “Kiếp trước của ta là Đấu Khôi tộc nhân, hai đại thần thể cơ hồ đại thành, tại bước vào một bước cuối cùng thời điểm thất bại, bị cường địch liên thủ đánh giết.”

Dương Thanh Huyền kinh hãi nói: “Sau đó thì sao?”

Đấu Khôi tộc là Bách Tộc Phổ bên trên xếp hạng thứ tư đáng sợ đại tộc.

Nại Hà nói: “Sở dĩ ta đối với đạo thể nhận biết, ở xa người bình thường phía trên, có thể nói cho ta ngươi là tu luyện thế nào xuất đạo thể sao?”

Dương Thanh Huyền có chút do dự.

Nại Hà cười nói: “Ta cùng ngươi không thân chẳng quen, tự nhiên cũng không oán không cừu, càng không tồn tại cái gì xung đột lợi ích. Ta giờ phút này tu luyện là quỷ đạo, mà lại đã đạt thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, lại không khả năng chuyển tu thần thể, huống chi ngươi là Thánh sứ bằng hữu, là Thánh sứ điểm danh muốn chiếu cố người, ta làm sao cũng không có khả năng gia hại ngươi.”

Dương Thanh Huyền lúc này mới ôm quyền thở dài, có chút áy náy nói ra: “Dù sao việc quan hệ ta thần thông áo nghĩa, không thể không cẩn thận một chút. Ta tứ đại thần thể đều có tu luyện.”

Nại Hà vẫn chưa biểu lộ ra như thế nào giật mình thần sắc, chỉ là “A” một tiếng: “Nghĩ muốn lĩnh ngộ xuất đạo thể, tất nhiên muốn kiêm tu hai loại hoặc hai loại trở lên thần thể, mới có thể lấy thừa bù thiếu, lẫn nhau xác minh lĩnh hội. Ngươi đồng tu bốn loại, cũng là không kỳ quái. Chỉ là cơ duyên như thế, thật khiến cho người ta tiện sát. Ta lúc đầu nếu là có bốn loại thần thể, cái kia một bước cuối cùng tất nhiên liền đi qua.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nén bi thương.”

Nại Hà cười nói: “Sớm đã chẳng biết bao nhiêu năm tháng trước chuyện, cái kia còn có cái gì ai, cừu nhân phải chăng còn tại cũng không biết, cho dù vẫn còn, ta cũng mất ý niệm báo thù. Ta muốn cùng đại nhân đơn độc nói chuyện, là muốn cho đại nhân một phần huyền diệu tâm pháp, có thể phối hợp nói thể thi triển, ảo diệu vô tận.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ồ?” Lộ ra trưng cầu ý kiến ánh mắt.

Một là hiếu kì là gì tâm pháp, dù sao hắn sinh mang thần thông cũng không ít; Hai là hiếu kì đối phương có mục đích gì.

Nại Hà nghe được hắn ý tứ, giải thích nói: “Nếu là phổ thông tâm pháp, tự nhiên không dám ở đại nhân trước mặt khoe khoang. Phương pháp này là ta khôi phục ký ức về sau, một chút xíu hồi ức ra, gọi là Đại Đạo Cảm Ứng Thiên, chẳng biết người nào làm ra. Ta thậm chí hoài nghi này thiên chương không phải sức người gây nên, chính là thiên địa tạo ra. Ở kiếp trước thời điểm, ta nắm giữ hoàn toàn tâm pháp, nhưng bây giờ thực đang nhớ lại không ra, chỉ có hơn phân nửa bộ phận.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Không trọn vẹn?”

Loại công pháp này càng là thâm ảo, không trọn vẹn vấn đề lại càng lớn.

Nại Hà nói: “Đại nhân yên tâm, cho dù là không trọn vẹn, cũng vô cùng an toàn. Chính ta liền tu luyện hơn ngàn năm, đồng thời căn cứ kinh nghiệm tu bổ một chút, nhưng cuối cùng không đạt được kiếp trước trình độ. Đại nhân luyện được đạo thể, cuối cùng cũng có đưa nó bù đắp thời điểm.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chẳng biết đại nhân vì sao như vậy trợ ta?”

Nại Hà cười nói: “Thứ nhất là tu luyện đạo thể người cực kì hiếm thấy, cái này Đại Đạo Cảm Ứng Thiên trên người đạo thể sẽ có chỗ kỳ diệu. Thứ hai ta hi vọng đại nhân tương lai bước vào Chí Tôn cảnh về sau, có thể thay ta hộ pháp đột phá.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Đại nhân nghĩ không khỏi cũng quá xa đi? Không nói đến ngươi cảnh giới tại trên ta, hẳn là sẽ đuổi tại phía trước ta đột phá. Mà lại ta có thể hay không bước vào Chí Tôn cảnh, vẫn là một cái cự đại dấu chấm hỏi đâu.”

Nại Hà lắc đầu nói: “Ta đối với tình huống của mình rất rõ ràng, Quỷ Giới người muốn bước vào chí tôn, so Nhân Gian Giới khó quá nhiều. Mà lại đại nhân nắm giữ đạo thể, lại thêm ta cái này cảm ứng thiên, đột phá đến chí tôn tỉ lệ cũng không thấp. Ta cái này cảm ứng thiên lưu ở ta nơi này cũng là lưu, còn không bằng cùng đại nhân kết cái nhân duyên. Mức thấp nhất độ, đại nhân là Thánh sứ bằng hữu, cái này phân nhân duyên ta cũng sẽ không thua thiệt đi nơi nào.”

Dương Thanh Huyền cười, nguyên lai là có Vi Nhĩ quan hệ đặt cơ sở, từ tình huống trước nhìn, Vi Nhĩ tại Quỷ Giới địa vị thật sự là không phải bình thường.

Nếu không những này người cũng sẽ không như vậy ra sức giúp mình.

Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Đại nhân xung kích Chí Tôn cảnh, chẳng lẽ còn sợ có người giở trò xấu? Quỷ Giới mênh mông vô biên, muốn tìm một cái không ai địa phương đột phá không khó lắm a?”

Nại Hà nói: “Ta cũng không phải sợ có người giở trò xấu, mà là có đến Tôn hộ pháp, có thể đề thăng đột phá tỉ lệ.”

Dương Thanh Huyền kinh hãi nói: “Ta sao chưa từng nghe qua thuyết pháp như vậy?”

Nại Hà nói: “Đây cũng là ta trong trí nhớ nhớ tới, là Đấu Khôi tộc hạch tâm bí mật, cụ thể công việc tạm không tiện nói rõ. Hộ pháp chí tôn càng nhiều, đột phá tỉ lệ liền càng cao. Nhưng tối đa cũng sẽ không vượt qua hai thành. Nếu là đại nhân cho ta hộ pháp, ta xem chừng có thể đề cao ta 5% tả hữu tỉ lệ.”

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động mãnh liệt, hai thành hoặc là 5% đều là cực kỳ đáng sợ xác suất, khó trách những này đại tộc có thể trường kỳ thịnh vượng xuống dưới, mỗi một cái chủng tộc đều có chính mình hạch tâm bí mật.

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu là như vậy, ta đáp ứng đại nhân.”

Nại Hà lộ ra tiếu dung.

Lập tức hai người liền bàn hư mà ngồi, Nại Hà đem “Đại Đạo Cảm Ứng Thiên” tâm pháp yếu quyết, cùng chính mình tu luyện cảm ngộ, một chút xíu truyền thụ cho Dương Thanh Huyền.

Nại Hà nói: “Có này thiên yếu quyết, nếu là đại nhân có thể mau chóng nắm giữ, thậm chí có thể nhiều mấy phần thu hoạch được đạo quả tỉ lệ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đạo quả không dám nghĩ, lại nhiều mấy phần xác suất cũng bằng không.”

Nam Viêm Chân Đao mấy người thấy hai bọn họ trò chuyện một chút, liền trực tiếp tu luyện, đều là lộ ra ánh mắt quái dị.

Mấy ngày sau.

Một cỗ mênh mông thần thức từ trên thân Dương Thanh Huyền khuếch tán ra đến, dung nhập vào bốn phương tám hướng hư không bên trong.

Cả người hắn phảng phất dung nhập cái này mênh mông kiếp ba bên trong, cảm thụ được trong đó hết thảy.

Vạn vật vạn tượng ở đây loại quan tưởng dưới, một chút xíu huyễn hóa trở về, biến trở về nguyên thủy nhất hình thái, tức năng lượng, trong hư không phun trào.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3364: Khí Chất Biến Hóa

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, toàn thân một cái giật mình, lập tức lấy lại tinh thần.

Vạn sự vạn vật nháy mắt lần nữa hiển hiện.

Hắn trong hai mắt hiện lên vẻ kinh sợ, tại cái kia Đại Đạo Cảm Ứng Thiên quan tưởng dưới, thế mà khám phá vạn pháp bản không, liền đại đạo huyễn tượng đều đã nhìn ra.

Chảy ròng ròng mồ hôi lạnh từ hắn hai tóc mai lăn xuống đến, thẩm thấu y phục.

Nại Hà cảm thấy được dị thường của hắn, hỏi: “Thế nào?”

Dương Thanh Huyền trầm mặc một chút, phản hỏi: “Cái này Đại Đạo Cảm Ứng Thiên đến cùng là từ gì mà đến?”

Nại Hà kinh ngạc nói: “Là một kiện kỳ quái truyền thừa pháp khí ở bên trong lấy được, không hiện văn tự, ta cũng là bởi vì người mang hai đại thần thể, mới cảm ứng ra tới. Về sau ta tra duyệt đại lượng tư liệu, đều không có đóng với cái này tâm pháp ghi chép.”

Hắn đột nhiên sắc mặt biến hóa, cả kinh nói: “Ngươi hẳn là nhìn thấy cái gì?”

Dương Thanh Huyền cũng không giấu diếm: “Chư pháp không tướng.”

Nại Hà “Ha ha” cười một tiếng, nhưng trong ánh mắt cũng lướt qua chấn kinh: “Chư pháp bản không, là ai cũng biết. Nhưng có thể khám phá chư pháp không tướng người, lác đác không có mấy. Thiên phú của ngươi thật tốt a, thế mà nhanh như vậy liền nắm giữ đại đạo cảm ứng thuật.”

Dương Thanh Huyền nói: “Có lẽ là bởi vì tứ đại thần thể nguyên do.”

Nại Hà gật đầu nói: “Ngươi đạo thể khẳng định so năm đó ta hiếu thắng, chậc chậc, thật khiến cho người ta ao ước. Đáng tiếc ta khôi phục ký ức thời điểm, đã trên Quỷ đạo đi xa, lại không cách nào quay đầu.”

Dương Thanh Huyền đứng dậy, ôm quyền nói cám ơn: “Đa tạ các hạ truyền nghề chi ân, tương lai nếu là bước vào chí tôn, định đến phó ước.”

Nại Hà vui vẻ nói: “Có ngươi câu nói này, ta là đủ rồi, vừa rồi nhìn xuyên chư pháp không tướng, nhưng có trông thấy cái gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Một chút liền giật mình tỉnh lại, vẫn chưa chú ý, đại nhân ý tứ là...”

Nại Hà nói: “Ngươi có thể thử thăm dò đạo quả.”

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, lập tức tim đập thình thịch.

Có thể đem kiếp ba bên trong huyễn tượng nhìn xuyên, thật sự là hắn có so những người khác càng lớn tỉ lệ thu hoạch được đạo quả.

Nhịn xuống nội tâm trở nên kích động, nói: “Ta thử lại lần nữa.”

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu vận chuyển đạo thể, sau đó nội tâm sinh ra quan tưởng, cảm ứng đại đạo.

Đám người vẫn luôn chú ý động tác của bọn hắn, gặp bọn họ hàn huyên vài câu, lại tiếp tục tọa hạ tu luyện, cũng không biết đang làm cái gì, nhưng cũng chỉ có thể nhẫn nại tính tình chờ.

Cũng may mọi người nhiều ít đều có chút thu hoạch, vừa đến thu được Hồn Chủng lực lượng, thứ hai truy kích giết địch quá trình bên trong, cũng mò được không ít chỗ tốt.

Có thể đến nơi này, không có chỗ nào mà không phải là đỉnh phong tồn tại, mỗi trên người một người tài phú, đều là một bút to lớn tài nguyên.

Dương Thanh Huyền bắt đầu cảm ứng về sau, nhất thời ở giữa rất khó ổn định lại tâm thần, chậm rãi loại cảm ứng này lực lượng hướng bên trong tụ lại, dứt khoát trước tiến hành bên trong quan, thẩm tra chính mình đạo thể trạng thái.

Hắn trong lòng hơi động, lập tức dùng cỗ này cảm ứng lực lượng hướng thần thức chi hải bên trong dũng mãnh lao tới, tiến vào cái kia chỗ sâu.

Lần này rất thuận lợi sẽ xuyên qua kiếm phù hình thành phòng ngự không gian, trực tiếp gặp được kiếm phù chỗ.

Hắn mừng rỡ không thôi, tinh tế cảm ứng đến kiếm phù.

Rất nhanh liền có thể cảm ứng được kiếm phù lực lượng, mà lại đối với hắn cảm ứng không có bất luận cái gì bài xích, tựa hồ cả hai nguyên bản là một thể.

“Cái này Đại Đạo Cảm Ứng Thiên, thật đúng là có thể là thiên địa tạo ra, đại đạo sở sinh.”

Dương Thanh Huyền đem cảm ứng của mình xuyên vào đến kiếm phù bên trong, chậm rãi đắm chìm trong đó, tựa như là nước nhỏ vào biển, trực tiếp đã mất đi ý thức của mình, cùng kiếm phù dung hợp làm một.

Tại Dương Thanh Huyền trên thân thể, đạo quang rực rỡ sinh huy, tự phát hình thành một cái hình tròn kết giới, đem hắn bao lại.

Nại Hà lấy làm kinh hãi, này khí tức cùng lúc trước hoàn toàn khác biệt, mà lại có cực kì lăng lệ bài xích tính, liền liền hắn đều cảm thấy một trận sợ hãi.

Dưới khiếp sợ, lập tức lui về sau, cùng Dương Thanh Huyền ngăn cách một đoạn cự ly.

Sau đó, hắn liền nhìn thấy Dương Thanh Huyền chỗ mi tâm chớp động lên một cỗ lăng lệ khí tức, hai mắt đột nhiên đau xót, lại không thể nhìn thẳng.

“Chi!”

Nại Hà hút miệng hơi lạnh, bỗng nhiên lui lại.

Hai mắt bên trong tựa như là bị kiếm cắt, lại có tơ máu hiển hiện.

Nội tâm của hắn nhấc lên cơn sóng thần, hắn nhưng là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong tồn tại a, thế mà nhìn liếc mắt liền bị đâm đả thương con mắt?

Cách xa nhau một đoạn cự ly về sau, lần nữa mở mắt ngưng trông đi qua, trước đó không có phòng bị, lần này đem lực lượng rót vào trong hai mắt, đồng thời thi triển linh mục thần thông, lập tức có tầng tầng vầng sáng hiển hiện trên đồng tử, đem tròng mắt bảo vệ.

Lúc này mới ngăn trở cái kia cỗ nhuệ khí, Nại Hà kinh hãi phát hiện, Dương Thanh Huyền cả người toàn vẹn như một thanh kiếm bàn, nhẹ nhàng trôi nổi tại cái kia, phảng phất chỉ cần khẽ động, liền có thể chém nứt thiên địa.

Hắn cảm thấy hoảng sợ, chẳng biết tại sao lại xuất hiện loại tình huống này.

Nhưng nhìn Dương Thanh Huyền bộ dáng, tĩnh như xử nữ, sắc mặt hồng nhuận, không chỉ có không có chuyện, ngược lại trạng thái vô cùng tốt.

Nại Hà cũng chỉ có thể ổn định lại tâm thần, tiếp tục quan sát Dương Thanh Huyền tình huống.

Nhưng Dương Thanh Huyền cái này vừa nhập định, chính là nửa tháng thời gian.

Đối với võ tu nhập định mà nói, nửa tháng quá bình thường bất quá, nhưng bây giờ thời cơ không đúng, Nam Viêm Chân Đao bọn người vội vã không nhịn nổi, hoàn toàn không tĩnh tâm được, thỉnh thoảng ngắm vài lần.

Quỷ Giới bên trong người cũng có không ngồi yên, lần lượt ly khai mấy vị.

Mà lại trong khoảng thời gian này, có đại lượng chủng tộc tại phụ cận xuất hiện qua, đồng thời không ít quăng tới điều tra thần thức, thấy thực lực bọn hắn cũng không tầm thường, liền trực tiếp ly khai, cũng không có sinh ra cái gì xung đột.

Một ngày này, Dương Thanh Huyền trên thân kiếm ý đột nhiên hoàn toàn tán đi, bảo hộ ở quanh thân kết giới cũng mất, hắn mở mắt ra.

Lập tức tất cả mọi người đều cảm ứng được, ánh mắt toàn trông đi qua.

Dương Thanh Huyền chớp mắt mấy cái, linh mục quét qua toàn trường, từ trong mơ hồ trở về thanh tỉnh.

Nại Hà vội vàng hỏi: “Như thế nào?”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Lại không có tiến vào lúc trước trạng thái, vô pháp nhìn ra cái này kiếp ba huyễn tượng. Ngược lại là chính ta bên trong quan, thu được một chút cơ duyên.”

Nại Hà thở dài: “Đích thật là có thể ngộ nhưng không thể cầu.”

Dương Thanh Huyền đứng dậy, nhìn ra xa xa, chỉ vào một cái phương hướng nói ra: “Ta cảm giác hướng bên này đi, cần phải có thể có càng lớn cơ duyên.”

Nại Hà nói: “Vừa rồi có không ít chủng tộc đều hướng cái phương hướng này đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia chứng minh cảm ứng không sai, chúng ta cũng đi.”

Cảm ứng kiếm phù về sau, trong bất tri bất giác toàn thân khí chất đều phát sinh một chút cải biến, như một thanh tức đem bảo kiếm ra khỏi vỏ, cho người ta một loại thâm bất khả trắc lăng lệ cảm giác.

Mà Dương Thanh Huyền cũng tự tin tăng nhiều, phảng phất thu được lực lượng khổng lồ.

Nam Viêm Chân Đao mấy người không rõ ràng xảy ra chuyện gì, nhưng bọn hắn cũng đều cảm giác được Dương Thanh Huyền biến hóa trên người, đều là kinh nghi bất định.

Nhưng loại biến hóa này khẳng định là hướng tốt.

Thấy Dương Thanh Huyền hướng phía trước mà đi, tất cả mọi người vội vàng đứng dậy đuổi theo.

Tại to lớn độn quang bên trong, loại kia biến hóa cảm giác càng thêm rõ ràng, liền liền Trường Cốc Hỉ những này Quỷ Giới người đều cảm ứng được.

Quỷ Tàng đột nhiên trong lòng giật mình: “Chẳng lẽ là…”

Tựa hồ cùng một nháy mắt, Nam Viêm Chân Đao mấy người cũng lòng có cảm giác, bọn hắn đều là từ kiếm phù bên trong ra, từng cái sắc mặt đại biến, lộ ra không thể tin được thần sắc.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3365: Phong Tuyết Đại Trận, Băng Phách Tinh Linh

Sau hai ngày.

Một đoàn người tiến vào một mảnh băng thiên tuyết địa bên trong.

Vạn dặm đóng băng, tại mênh mông ở giữa điểm xuyết lấy từng tòa băng sơn, trên bầu trời đè ép thật dày mây đen.

Hàn phong thấu xương.

Liền liền bọn hắn cái này tu vi cấp độ, đều cảm nhận được từng cơn ớn lạnh.

Lam Hiểu cười khổ nói: “Vừa mới vượt qua một mảnh hỏa diễm biển, liền đến đến đóng băng thế giới, nơi này sơn hà cảnh tượng thật sự là một ngày nhất biến.”

Thương Bắc Đấu nói: “Chư pháp không tướng, nhưng vô pháp khám phá, đối với chúng ta mà nói chính là thực tướng. Đại đạo ẩn chứa hết thảy quy tắc, mặc kệ huyễn hóa ra cái gì tràng cảnh đến, đều chẳng có gì lạ.”

Hơn hai mươi người liền như là một nhóm điểm đen, tại gió tuyết này giữa thiên địa cấp tốc tiến lên.

Mấy canh giờ về sau, Dương Thanh Huyền đột nhiên tại vài toà đóng băng cự sơn trước ngừng lại.

Nơi này giống như là một mảnh bị đóng băng dãy núi, lẻ tẻ có thể gặp đến một chút đỉnh núi đứng vững, lại toàn bị đông cứng ở.

Toàn bộ thiên địa hoàn toàn giống một thể, giống như là quỷ phủ thần công băng điêu.

Dương Thanh Huyền tự lẩm bẩm: “Kỳ quái, làm sao một bóng người đều không thấy.”

Hàn Phi nói: “Có thể hay không chúng ta đi sai rồi?”

Trường Cốc Hỉ nói: “Không cho tới, nửa tháng này đến, rất nhiều loại tộc đều là hướng cái phương hướng này đi, trừ phi trong bọn họ đường lại gạt.”

Nại Hà nói: “Hẳn là không sai, trước đó hỏa diễm trong biển, ta còn ngửi được đại lượng chủng tộc trải qua khí vị.”

Tất cả mọi người lấy làm kinh hãi, cái này cũng có thể ngửi ra đến? Nhịn không được nhiều đánh giá hắn mấy lần.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta cũng cảm ứng được cần phải ngay ở chỗ này, cũng không biết vì sao lại tìm không thấy.”

Giác Nhất Bình đột nhiên nói ra: “Là trận pháp.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi ý là chúng ta bị đại trận khốn trụ?”

Giác Nhất Bình nói: “Có loại khả năng này.”

Trường Cốc Hỉ nói: “Nếu thật là đại trận, cái kia được đáng sợ đến bực nào trận pháp? Mới có thể như vậy bất tri bất giác đem chúng ta vây khốn.”

Giác Nhất Bình nói: “Đừng quên, nơi này chính là đại đạo huyễn hóa thế giới, chúng ta đã nhìn không ra thế giới này thực tướng, như vậy nhìn không xuyên trận pháp lại có gì đáng kinh ngạc? Mà lại trận pháp cùng thiên địa đồng nguyên, vốn là đại đạo quy tắc một loại. Mà lại nếu là ta đoán không lầm, cái này toàn bộ đóng băng thế giới chính là một tòa đại trận, trước đó hỏa diễm biển cũng thế.”

Dương Thanh Huyền có chút đổi sắc mặt, nói: “Cái kia trước đó người đi đâu rồi? Liền coi như chúng ta nhìn không ra trận pháp, không cho tới phía trước những chủng tộc kia đều có thể khám phá a?”

Vừa nói xong, mỗi người đều tựa hồ nghĩ đến cái gì, tất cả đều thần sắc khẩn trương.

Giữa thiên địa mênh mông vô bờ, trừ bọn hắn bên ngoài không có một bóng người.

Như vậy chỉ có hai loại khả năng, phá trận mà đi, hoặc là khốn ở trong trận chết mất.

Nếu là cái sau, tử vong tốc độ cần phải còn rất nhanh.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: “Đều cẩn thận!”

Bọn hắn nội tâm từng cái run rẩy, nếu là cái khác chủng tộc muốn giết ngươi, còn có thể phản kháng giãy dụa dưới, nhưng nếu là đại đạo quy tắc muốn giết ngươi, giống như sâu kiến.

Cái này vài tòa đóng băng cự sơn ở giữa, như là một cái cự đại gió miệng, vô số hàn phong thẳng thổi qua đến, giống như là lạnh thấu xương đao, cắt tại mỗi người hộ thể cương khí bên trên.

Lấy cái này tổn thương cường độ nhìn, sợ là bảy sao trở xuống Thiên Giới bị quét qua liền phải bỏ mạng.

Bông tuyết cũng biến thành nặng nề khó phân, mỗi một phiến bên trên đều giống như có ngàn cân áp lực, thổi trên hộ thể cương khí phát ra “Nhào nhào” thanh âm.

Lam Hiểu cả kinh nói: “Muốn tới sao?”

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, đột nhiên trực tiếp liền xông ra ngoài, chiến kích hướng phía trước vung lên, bổ về phía hư không nơi nào đó.

“Xùy!”

Kích quang như trăng sắc, vạch ra một đạo quang hoa.

“A...!” Cái kia trong hư không truyền đến một đạo tiếng kêu thống khổ, mười phần thê lương đồng thời quái dị.

Lập tức một thân ảnh hiển hiện, toàn thân lam tinh sắc, trong hai mắt có một vòng phấn hồng, kéo lấy thật dài lỗ tai.

Kêu thảm phía dưới, lộ ra hai cái thật dài tới cửa răng, có chút giống con thỏ.

“Phanh.” Thân ảnh này bị Dương Thanh Huyền một kích bổ về sau, trực tiếp vỡ thành hai mảnh, sau đó nổ tung thành băng tinh, liền nát tại không trung.

Bị lạnh gió thổi qua, chẳng biết tung tích.

Một tên Quỷ Giới người kêu lên: “Là Băng Phách Tinh Linh!”

Tất cả mọi người từng nghe nói, tại nơi cực hàn đản sinh linh tộc, khác biệt địa phương Băng Phách Tinh Linh không hoàn toàn giống nhau.

Nhưng đều có cộng đồng đặc thù, chính là băng phách tinh hoa sở sinh, có băng phách hết thảy thuộc tính.

“A... Nha nha” thanh âm tại bốn phương tám hướng vang lên.

Hàn phong cùng trong bông tuyết, phảng phất không ngừng có thân ảnh xuyên qua, giống như là từng cái đứng thẳng hành tẩu thỏ tuyết tử.

Nhưng thân ảnh đều là thoáng qua liền mất, liền dung nhập cái này băng tuyết bên trong, căn bản bắt giữ không đến.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh chớp động, thấy rõ đại lượng Băng Phách Tinh Linh tại không ngừng đi vòng vèo, hướng bọn hắn tới gần.

Hắn nói: “Xuất thủ! Trước dọn dẹp sạch sẽ.”

Lúc này lách mình mà ra, chiến kích lần nữa hóa ra hư quang, hướng trong gió tuyết bổ tới.

Hắn thần thức cảm ứng một chút, những này Băng Phách Tinh Linh thực lực không mạnh, cũng đều là tại bảy sao Thiên Giới, hoặc là tám sao Thiên Giới dáng vẻ.

Bằng mượn bọn hắn thực lực, cơ hồ có thể một chiêu đánh chết một mảnh.

Mà lại Dương Thanh Huyền thi triển ra hỏa diễm phụ trên chiến kích, càng là uy lực đại tăng, đi đầu liền đánh chết ba cái, đẩy lui bốn cái.

“A... Nha nha.” Những Băng Phách Tinh Linh kia một chút nóng nảy, vành mắt bên trong màu hồng phấn trở nên càng sâu, cắn xé nhào lên.

Những người còn lại riêng phần mình tản ra, xông vào cái này băng thiên tuyết địa bên trong.

Dương Thanh Huyền phát hiện hắn bổ ra mấy cái kia Băng Phách Tinh Linh, sụp đổ sau lưu lại hai cái băng phách hạt châu, thuận tay vồ một cái, rơi vào lòng bàn tay.

Băng lạnh buốt thấm vào trong cơ thể, mang theo một cỗ băng chi linh khí, để người toàn thân thanh tỉnh, ý niệm chuyên chú.

“Đồ tốt!”

Dương Thanh Huyền trong lòng nhất hỉ, phàm là có thể để bọn hắn cảnh giới này sinh ra hiệu quả đồ vật, đều là đồ tốt.

Những người khác cũng đều phát hiện hạt châu này, bắt đầu thu thập.

Có Băng Phách Tinh Linh sẽ bạo, có sẽ không, tỉ lệ rơi đồ không cao, đại khái bảy tám cái có thể bạo một cái.

Nhưng Băng Phách Tinh Linh số lượng rất nhiều, đám người bổ sau một lúc, vẫn là thu hoạch không nhỏ.

Đột nhiên Hàn Phi hét lên một tiếng, một đạo tiếng vang to lớn nổ tung.

Chỉ thấy nàng toàn thân bị băng sương che phủ, đã đóng băng, duy trì lấy một bộ muốn chạy trốn dáng vẻ, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, giống như đúc.

Dương Thanh Huyền vội vàng vung tay lên, một cỗ hỏa diễm chi lực phun gửi tới.

“Ầm ầm.”

Những nơi đi qua, ngàn dặm băng tan.

Hàn Phi trực tiếp làm tan ra, tránh dưới khuôn mặt, liền thuấn di rời đi nguyên địa. Sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, tại tử vong trước cửa đi một chuyến trở về.

Nàng hướng Dương Thanh Huyền quăng đi một cái vẻ cảm kích.

Dương Thanh Huyền rất cảm thấy kỳ quái, những này Băng Phách Tinh Linh cũng không mạnh mẽ, Hàn Phi làm sao sẽ bị đông cứng?

Chính muốn hỏi thăm, đột nhiên lại có người kinh hô một tiếng: “Không được! Đây là...”

Hàn Phi hoảng sợ nói: “Mau tránh ra! Là Băng Lôi.”

Chỉ thấy tuyết lớn lộn xộn giương bên trong, xuất hiện sợi tóc một dạng tế khe hở, bên trong có lôi quang bắn ra đến, chỉ bất quá lẫn vào băng tuyết bên trong, rất khó nhận ra.

“Ầm!” Một đạo Băng Lôi trực tiếp đánh vào Quỷ Tàng trước người, bị hắn dùng đại kiếm chặn lại.

Bách Quỷ Dạ Hành bên trên nhảy cẫng lấy bách quỷ toàn bộ bị đông cứng ở, Quỷ Tàng cầm kiếm tay phải cùng nửa cái thân thể, cũng tất cả đều ngưng kết.

Chương 3366: Khủng Bố Khí Tức, Diệt Thế Một Kích

Dương Thanh Huyền thuấn di đi qua, hóa thành to lớn hỏa diễm lóe lên, giúp Quỷ Tàng đem trên thân băng tan ra.

Hắn trực tiếp bày biện ra vĩnh đốt thân thể hình thái, hai tay bấm niệm pháp quyết, vô số hỏa diễm từ trong cơ thể phun ra đến, hình thành một cái cự đại vòng lửa khuếch tán: “Mọi người mau vào!”

Hơn hai mươi người nháy mắt nhập vòng.

Thương Bắc Đấu cả kinh nói: “Lục đạo huyễn diễm?”

Cùng Dương Thanh Huyền tiếp xúc càng lâu, đối với hắn thì càng giật mình, rõ ràng là hạ giới tới, làm sao sẽ có nhiều như vậy đáng sợ thần thông?

Tứ đại thần thể, lục đạo huyễn diễm vĩnh đốt chi thân, cho dù tại thượng giới, đều là muốn dẫn phát gió tanh mưa máu cường đại áo nghĩa.

Giờ phút này lại toàn bộ hội tụ tại một vị hạ giới nhân thủ bên trong.

Hỏa diễm khuếch tán về sau, những Băng Phách Tinh Linh kia cũng không dám đi vào, đều bị buộc tại ngoài vòng tròn.

Nhưng hư không bên trong khe hở tại không ngừng tăng nhiều, đồng thời sẽ còn du tẩu.

Mỗi một lần xé rách, đều sẽ có Băng Lôi bắn ra đến, kích trên hỏa diễm, có thể đem mảnh nhỏ lục đạo huyễn diễm cũng đóng băng một sát na.

Dương Thanh Huyền mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, đây chính là bản nguyên chi hỏa thứ tư ngăn a? Thế mà cũng sẽ bị đông lại?

Thương Bắc Đấu mấy người tựa hồ cảm thấy không có gì, nhưng đối với lục đạo huyễn diễm lý giải cực sâu Dương Thanh Huyền, lại sâu sâu cảm nhận được cái này Băng Lôi khủng bố.

Nại Hà trầm giọng nói: “Phải nghĩ biện pháp rời đi đất này, không chỉ là Băng Lôi đơn giản như vậy!”

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: “Đại nhân cớ gì nói ra lời ấy?”

Nại Hà hai mắt ngưng tụ: “Ngươi cẩn thận cảm thụ một chút phóng thích những này Băng Lôi khe hở.”

Dương Thanh Huyền hai tay kết ấn, đem vòng lửa ổn định lại, sau đó thi triển ra Hỏa Nhãn Kim Tinh, đồng thời vận chuyển đại đạo cảm ứng chi thuật.

Nháy mắt song đồng co rụt lại, lập tức cảm ứng được trong cái khe đáng sợ khí tức, chỉ là thần thức tiếp xúc một chút, liền phảng phất linh hồn của mình bị đông cứng ở, chỉ còn lại vô tận hủy diệt.

“Không được!”

Dương Thanh Huyền rùng mình một cái, vạn phần hoảng sợ.

Chẳng lẽ trước đó những đại tộc kia chết hết ở cái này?

Tuy là đại tộc, nhưng bởi vì kiếp ba bên trong cảnh giới áp chế, sở dĩ những cái kia đại tộc thực lực cũng sẽ không mạnh hơn bọn họ bao nhiêu.

Như thật gặp cái kia khe hở bên trong đáng sợ năng lượng, sợ là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong cũng không sống nổi.

Dương Thanh Huyền quyết định thật nhanh: “Nhanh vãng lai phương hướng lui! Tất cả mọi người theo sát ta!”

Nói xong, trong tay quyết ấn nhất biến, cái kia to lớn vòng lửa gào thét xoay tròn, không ngừng thu nhỏ. Rất nhanh liền hóa thành năm mươi trượng tả hữu hỏa cầu, đem mọi người hoàn toàn bao lấy, hình thành một cái ngọn lửa sáng ngời không gian.

Đồng thời lục đạo huyễn diễm năng lượng kịch liệt đề thăng.

Tất cả mọi người đều cảm ứng được Dương Thanh Huyền cấp bách cảm giác, tựa hồ nếu không tiếc bất cứ giá nào xông ra đất này.

Hỏa cầu hóa thành một đạo độn quang, gào thét lên tại băng thiên tuyết địa bên trong bay nhanh.

Không ngừng có Băng Phách Tinh Linh nhào tới, bão tuyết đánh ở phía trên, đều chỉ là rung ra đại lượng hỏa văn, mà không thể đánh tan.

Đúng lúc này, hư không bên trong một chút xuất hiện đại lượng khe hở, từ mấy đạo biến thành mấy chục đạo, sau đó trên trăm đạo.

Tất cả mọi người đều cảm ứng được một cỗ cực độ khí tức nguy hiểm, kinh hãi phía dưới tất cả đều ngẩng đầu nhìn lại.

Nguyên bản kiềm chế trên bầu trời, giống như là tầng một màu lam tinh bích, giờ khắc này ở không ngừng bị khe hở phá vỡ, làm người sợ hãi khí tức từ bên trong truyền ra, hóa thành từng đạo Băng Lôi, “Lốp bốp” trong hư không xuyên qua, tựa như rắn trườn, đem bầu trời chiếu sáng có chút chướng mắt.

Đế Ất sợ hãi nói: “Những năng lượng này sẽ không là chuyên môn nhằm vào chúng ta tới a?”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Ngươi cảm thấy thế nào? Chẳng lẽ là qua đường đánh xì dầu?”

Hơn hai mươi người đều bên trong bắt đầu lo lắng, bọn hắn cuối cùng minh bạch Dương Thanh Huyền tại sao muốn chạy.

Dương Thanh Huyền đột nhiên kêu lên: “Trốn không thoát! Mọi người chuẩn bị nghênh kích.”

Hỏa cầu bỗng nhiên ngừng lại, “Soạt” một tiếng lần nữa khuếch tán, hình thành trăm trượng vòng lửa.

Đem băng sương cùng các loại phong tuyết năng lượng bài xích bên ngoài.

Trải qua cái này thời gian dài phòng ngự, chân khí của hắn cũng có chút cung ứng không đủ, bắt đầu mãnh liệt nuốt đại lượng đan dược.

Đồng thời lo lắng nhìn qua trời cao bên trên.

Vòng lửa bên ngoài lần nữa xuất hiện đại lượng Băng Phách Tinh Linh, không ngừng đánh thẳng vào vòng lửa, tiêu tốn năng lượng.

Trường Cốc Hỉ mặt âm trầm, hung ác tiếng nói: “Mặc kệ đây là vật gì, ta cũng không tin, còn có thể đem chúng ta diệt sạch không thành!”

Trên người hắn ngang ngược sát khí tản ra, không ngừng đem năng lượng đề thăng đến đỉnh phong.

Những người khác cũng đều chiến ý tăng vọt, cùng nhau đi tới có thể cho tới hôm nay, dạng gì tình trạng chưa từng gặp qua.

Huống chi bọn hắn cũng không cho rằng, cái này Băng Lôi có thể đem bọn hắn diệt sát. Nếu không chết chẳng lẽ không phải quá hoang đường, cái gì cũng không biết liền treo, nội tâm đều không thể nào tiếp thu được.

Nại Hà nói: “Mọi người đem chỗ có át chủ bài toàn bộ lấy ra đi, không cần trong lòng còn có nửa điểm may mắn, nơi này là đại đạo bên trong, chúng ta muốn chống lại không phải cái gì đáng sợ tồn tại, mà là đại đạo lực lượng. Một khi vô ý, lần này thật có khả năng hóa thành kiếp tro.”

Dương Thanh Huyền nháy mắt cùng Quỷ Tàng hợp thể, lại đem chiến giáp mặc lên người, một tay chấp kích, thúc giục đạo thể đến cực hạn.

Hư không bên trên Băng Lôi càng ngày càng nhiều, chậm rãi hội tụ thành phiến, phảng phất đang chờ đợi cái gì.

Hai mươi mấy người sắc mặt càng ngày càng khó coi, chậm rãi hóa thành khiếp sợ không gì sánh nổi, những Băng Lôi kia lại một tia tụ lại, hình thành một con trăm mẫu to lớn vuốt rồng!

Tất cả mọi người đều là há to mồm, trợn mắt hốc mồm.

Cái này Băng Lôi chỉ cần một tia liền có thể đem người đóng băng, cái này trăm mẫu to lớn một mảnh...

“Chi!”

Mỗi người đều chỉ cảm thấy sợ hãi xông vào linh hồn, bị đông cứng đầu run lên, không còn có bất luận cái gì ảo tưởng.

Trường Cốc Hỉ hét lớn: “Nhanh trước đem bảo vật tế ra đi cản một chút! Sở hữu bảo vật toàn bộ tế ra đi!”

Nháy mắt, vô số pháp khí đằng không mà lên, hóa thành từng đạo quang huy, lộng lẫy chói mắt.

Nhưng tâm tình của mỗi người lại là trước nay chưa từng có nặng nề.

Trên bầu trời cái kia đạo vuốt rồng cuối cùng ngưng tụ thành hình, "Ầm ầm" một tiếng, xen lẫn vô tận thiên uy, đè ép xuống.

"Bành!"

Vuốt rồng phía dưới, vô số băng chi lôi quang lấp lánh.

Cái kia trên trăm kiện pháp khí không khỏi bị chấn vỡ vụn hoặc là bay ra ngoài.

Đây đều là mọi người ngày bình thường hao tốn sức lực hoặc là tài nguyên thu thập lại, trong khoảnh khắc liền toàn hủy.

Nhưng căn bản cũng không có thời gian đau lòng.

Long uy đã hạ xuống tới.

Mảng lớn Băng Lôi đi đầu một bước rơi vào vòng lửa, đem lục đạo huyễn diễm đánh hôi phi yên diệt.

Mỗi người trong tay đều chỉ để lại bản mệnh nguyên khí cùng hộ thể áo giáp, giờ phút này dùng hết lực lượng hướng cái kia to lớn vuốt rồng đánh tới.

"Ầm ầm!"

Hơn hai mươi đạo đáng sợ quang huy bay lên không.

Trực tiếp đâm vào cái kia Băng Lôi chi long trên vuốt.

Đáng sợ năng lượng quang huy lấp lóe phía dưới, phảng phất thế giới đều biến hình hoặc là hủy diệt.

Bốn phương tám hướng tất cả đều hóa thành hắc bạch song sắc, chợt lóe chợt tắt, bọn hắn hơn hai mươi người tựa như là cái này diệt thế bên trong sâu kiến, tại ngoan cường phản kháng lấy vận mệnh.

“Ầm ầm!”

Vuốt rồng hình thái cuối cùng bạo liệt ra, hóa thành đầy trời Băng Lôi, như cửu tiêu phía trên thần thủy, trút xuống.

“Phanh phanh!.”

Giữa thiên địa không ngừng nổ tung, mỗi một cái nổ tung, đều hủy diệt hư không, sau đó lại đông lại, biến thành tái mét sương giá không gian.

Dương Huyền Tàng bọn người là lớn miệng phun máu.

Những Băng Lôi kia không chỉ có đánh nát phòng ngự của bọn hắn công kích, đồng thời phản chấn trở về, nổ vào thịt thể, đóng băng linh hồn.

Trong đó thực lực yếu kém Ngũ Thái, Thôn Ma Tử, Lam Hiểu cùng Hàn Phi, tại chống đỡ một lát sau, liền bạo thể mà chết, nổ tung một nháy mắt, toàn bộ bị đông cứng ở, hình thành đáng sợ “Nổ tung hình dạng”, khiến người toàn thân lông tóc.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3367: Chém Ra Thế Giới, Tử Thương Thảm Trọng

“Mau trốn a!”

Nam Viêm Chân Đao toàn thân toát ra hơi lạnh, đã biến thành băng nhân, còn tại nâng đao ngăn cản Băng Lôi, đồng thời ra sức hướng Dương Thanh Huyền phương hướng dựa vào, muốn cứu hắn rời đi.

Dương Huyền Tàng hét lớn: “Trốn không thoát! Chém nát cái này Băng Lôi mới có đường sống!”

Hắn là vĩnh đốt thân thể, nhưng cũng hơn phân nửa bị đông cứng ở, hình thành đáng sợ diễm băng hình dạng, không lo được thân thể vỡ vụn, liều mạng hai tay bấm niệm pháp quyết, huy động chiến kích, không ngừng chém ra hư quang, bổ về phía cái kia lôi đình bên trong.

Lại giống như hạt cát trong sa mạc, bọ ngựa đấu xe.

Bên người lần lượt có người nổ tung, bạo thành vụn băng, cũng không biết là ai chết rồi, lúc này liền liền tròng mắt đều chuyển bất động.

Động tác càng ngày càng chậm, năng lượng trong cơ thể càng ngày càng ít.

“Muốn chết ở nơi này sao?”

Cảm giác tử vong lại một lần nữa nổi lên trong tim.

Bao nhiêu lần kinh lịch giống nhau tràng cảnh, nhưng chung quy có một lần sẽ chết thật đi.

Ý thức của hắn chậm rãi mất đi, máy móc thức quơ chiến kích, thân thể cũng tại một chút xíu vỡ nát.

Phảng phất ở giữa, tựa hồ thấy được cái kia vô số khe hở bên trong, là một thế giới khác.

Đúng lúc này, hắn thức hải khẽ động, một cỗ mênh mông năng lượng phá thể mà ra, tại không trung hiển hóa ra một đạo kiếm ảnh.

“Ầm ầm!”

Hỗn loạn Băng Lôi năng lượng bị một chút chém ra, xuất hiện một đạo khe nứt to lớn.

Dương Huyền Tàng một chút tỉnh táo lại, song đồng trợn trừng, hét lớn: “Nhanh đi vào!”

Lập tức liền hướng cái kia khe hở phóng đi.

“Sưu sưu.”

Mấy đạo nhân ảnh chớp động, tuần tự xông vào khe hở.

Bất quá sát na, cái kia khe hở lần nữa khép kín, có một người tốc độ hơi chậm, chưa có thể vào, đâm vào Băng Lôi trong không gian, “Phanh” một chút liền nổ tung.

Mênh mông khủng bố đóng băng thế giới bên trong, lại không thấy bóng dáng.

“A... Nha nha” tất cả đều là Băng Phách Tinh Linh thanh âm, cũng chầm chậm biến mất không thấy gì nữa.

Băng Lôi chậm rãi hóa giải, dung nhập vào giữa thiên địa.

Rất nhanh liền tuyết lớn bay lả tả, đem hết thảy vết tích che phủ, tựa như chưa hề có người đến qua.

…

Dương Huyền Tàng mấy người xông vào khe hở về sau, trực tiếp tiến vào một phương khác thiên địa bên trong.

Lại không có băng lãnh hàn khí, cũng không có áp bách lòng người Băng Lôi.

Là một chỗ nhìn một cái vô tận bình nguyên.

Mà trên bình nguyên, ngồi xếp bằng mấy trăm người.

“Nơi này là…”

Khác biệt chủng tộc người, riêng phần mình thành nhóm bàn ngồi cùng một chỗ, đều nhắm hai mắt, tay bấm quyết ấn.

Các loại năng lượng trên người bọn hắn chảy xuôi.

Trong đó còn có một số Dương Huyền Tàng nhận biết, Quỷ Điệp tộc, Quang Dực tộc, Xích Dung tộc chờ.

Thần thức quét qua dưới,, đúng là toàn bộ bị thương.

Dương Huyền Tàng giật mình tới, những này nhiều người nửa cũng giống như mình, cũng là từ cái kia vạn dặm đóng băng bên trong chạy đến tới.

Hắn nhìn một chút bên người người, chấn động trong lòng, run giọng nói: “Hồng Tiêu đại nhân đâu?!”

Một đoàn người tử thương cực lớn, Quỷ Giới người liền chỉ còn lại Nại Hà, Trường Cốc Hỉ, Giác Nhất Bình, còn có một tên gọi “Duensing”.

Mà Nhân tộc cũng vẫn lạc bốn người, trừ thực lực yếu nhất Hàn Phi, Lam Hiểu bên ngoài, Hồng Tiêu cùng Đồ Kim Cương cũng đều không thấy.

Hồng Lâm sắc mặt bạc trắng, toàn thân còn bao trùm lấy băng sương, lạnh phát run: “Chết... Chết rồi...”

Nói xong câu đó, nàng “Oa” một tiếng, phun ra một miệng hợp lấy vụn băng máu đến, nước mắt đổ rào rào lăn xuống: “Vì cứu ta mà chết!”

Cái kia khủng bố một kích phía dưới, tất cả mọi người đều ốc còn không mang nổi mình ốc, ai cũng không biết bên người xảy ra chuyện gì. Mà Hồng Tiêu lại là thay Hồng Lâm chặn một kích trí mạng, giữa trời nổ tung mà chết.

Dương Huyền Tàng run lên trong lòng, cũng cực kì khó chịu, hô hấp đều có chút khó khăn. Một cỗ mãnh liệt bi thống chi tình xông lên đầu.

Đế Ất an ủi hắn nói: “Chết sống có số, đừng quá khó chịu.”

Dương Huyền Tàng nhẹ gật đầu, nhưng vẫn là không nhịn được khó chịu, trong hốc mắt lệ quang chớp động.

Khó quên Mục Hải Vực Giới bên trong, Hồng Tiêu đối với hắn các loại chiếu cố.

Hắn hít một hơi thật sâu, biết bây giờ không phải là bi thống thời điểm. Mọi người trạng thái đều cực hỏng bét, nơi này không phải đất lành.

Nhưng xếp bằng ở cái này mấy trăm người, chỉ có một ít có chút mở mắt ra nhìn bọn hắn, lập tức lại nhắm lại, lười nhìn nhiều liếc mắt.

Dương Huyền Tàng nói: “Chúng ta cũng tìm một chỗ ngồi xuống.”

Mười mấy người lẫn nhau chiếu ứng, đến một chỗ khá lệch địa phương, ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu riêng phần mình chữa thương.

Dương Huyền Tàng thả ra mười cái kim sắc khôi lỗi đến, đem bọn hắn làm thành một vòng, với tư cách phòng ngự.

Nguyên vốn muốn cho khôi lỗi ẩn vào hư không, nhưng nơi này không khỏi là cường giả tối đỉnh, ẩn cùng không biến mất khác nhau, chỉ là đưa đến một cái nhắc nhở tác dụng.

Không bao lâu về sau, vết thương trên người hắn mới vững chắc xuống, những Hàn Băng chi khí kia không có tiến một bước khuếch tán.

Dương Huyền Tàng lập tức từ hợp thể trạng thái phân ly.

Dương Thanh Huyền thi triển ngự hỏa Tiên quyết, ở trên không hóa ra mười cái hỏa cầu, treo trên bầu trời đỉnh đầu của mỗi người, phóng thích ra lục đạo huyễn diễm ấm áp, thay đám người khu trục hàn khí.

Lần này gây nên không ít người chú mục, đều lộ ra kinh ngạc thậm chí giật mình ánh mắt.

Dương Thanh Huyền đem hàn khí một chút xíu bức ra bên trong thân thể, một tia từ trên thân tràn ra, bay vào phía trước mười trượng sở hữu địa phương, ngưng tụ thành một cái hàn băng tiểu cầu.

Những người khác cũng đều cùng loại, bọn hắn phạm vi trong vòng trăm trượng, lập tức bị tầng một hàn băng che phủ, không có một ngọn cỏ.

Ở phía xa, một tôn con rối người khổng lồ đột nhiên chuyển động xuống, trên thân phóng ra quang mang, bàn tay khổng lồ từ không trung rơi xuống, hoành trên mặt đất, ngăn trở một thân ảnh tiến lên.

Dương Thanh Huyền lập tức cảnh giác, bỗng nhiên mở hai mắt ra, nhìn chăm chú quá khứ.

Là một tên thêu lên trường bào màu xanh biếc nam tử, thân bên trên tán phát ra khiến Dương Thanh Huyền khí tức quen thuộc.

Nam tử kia nhẹ nhàng cười một tiếng: “Các ngươi là từ đóng băng thế giới bên trong chạy đến tới a?”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, vung tay lên, cái kia con rối người khổng lồ liền nắm tay giơ lên trở về.

Nam tử kia hai chân sát mặt đất, trực tiếp phiêu đi qua.

Loại kia cảm giác quen thuộc càng thêm gần sát.

Dương Thanh Huyền nói: “Tiên Côn tộc?”

Nam tử gật đầu nói: “Chính là, ta gọi Già Lâm.”

Hắn vô tình hay cố ý phóng thích trên người mình khí tức, thập tinh Thiên Giới đỉnh phong.

Tiên côn tại Bách Tộc Phổ bên trong xếp hạng thứ mười vị, cũng là cực kỳ đáng sợ đại tộc.

Dương Thanh Huyền ôm quyền chắp tay, lấy đó kính ý.

Già Lâm khoát tay áo, nhẹ nhàng cười một tiếng, lấy ra một viên hạt châu: “Các ngươi cần phải có không ít cái này đi.”

Thấy lạnh cả người bách tản ra tới.

Dương Thanh Huyền toàn thân một cái lạnh run, lập tức có tầng một hỏa diễm bao lấy toàn thân, mới đưa cái kia hàn ý ngăn trở.

Thực sự là đối cái này băng lãnh đồ vật sợ.

Hắn song đồng hơi co lại, hạt châu này chính là đánh giết Băng Phách Tinh Linh sau tuôn ra tới băng châu.

Hắn nói: “Từ đóng băng thế giới bên trong tới người, cần phải đều sẽ có mấy cái đi.”

Già Lâm cười nói: “Cũng không phải là tất cả mọi người đều là từ đóng băng thế giới tới.”

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: “Có ý tứ gì?” Hắn lập tức minh bạch tới, kinh ngạc nói: “Có rất nhiều thông đạo thông hướng nơi này?”

Già Lâm gật đầu nói: “Chính là, đóng băng thế giới chỉ là nhập khẩu một trong.” Hắn mặt mũi tràn đầy vẻ hâm mộ: “Chúng ta làm sao lại không có vận khí tốt như vậy.”

Dương Thanh Huyền trên mặt lướt qua một vệt âm trầm, còn vận khí tốt?

Nếu không phải kiêng kị đối phương cường đại, hắn đều muốn trực tiếp mắng chửi người.

Thương vong hơn phân nửa mới thoát ra đến, nếu không phải cái kia kiếm phù tại thời khắc mấu chốt phát huy tác dụng không tưởng tượng nổi, bọn hắn liền muốn toàn quân bị diệt.

Già Lâm thở dài: “Chúng ta thật là xui xẻo, đi tới đi tới liền tới đây, cái gì đều không có gặp được.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 3368: Tiên Côn, Giao Dịch Điều Kiện

Dương Thanh Huyền sắc mặt có chút khó coi: “Ngươi đến cùng muốn nói cái gì?”

Già Lâm tựa hồ ý thức được chính mình trong lời nói không ổn, ngượng ngùng cười một tiếng: “Bởi vì chúng ta Tiên Côn bộ tộc phần lớn là tu luyện Thủy thuộc tính thần thông, mà ta tu luyện chính là Băng hệ, sở dĩ muốn hướng chư vị thu thập một chút hạt châu này.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hạt châu này chúng ta cũng không có nhiều, đồng thời không có ý định muốn đổi, mời trở về đi.”

Già Lâm cười nói: “Các hạ có thể suy nghĩ thêm một hai, trong tay chúng ta tài nguyên có thể là phi thường nhiều.”

Dương Thanh Huyền bi thống Hồng Tiêu vẫn lạc, không có có tâm tư cùng hắn nhiều kéo, khoát tay nói: “Không đổi.”

Cái kia con rối người khổng lồ lại đưa tay chưởng thả rơi xuống đến, ra hiệu tiễn khách.

Già Lâm suy nghĩ một chút, nói ra: “Ta nhìn chư vị bị thương không nhẹ, ta chỗ này có một bình có thể nhanh chóng hồi máu thuốc, vừa vặn có thể trị liệu đông thương.”

Hắn lấy ra một cái hộp ngọc, mở ra sau khi một mùi thơm chạm mặt tới, mười mấy người đều ngửi được, không cảm thấy mở to mắt.

Cỗ này mùi thơm chỉ là nghe một chút, liền biết là đồ tốt. Mà lại trong cơ thể lạnh đông lạnh chi khí thật có làm dịu.

Đều là tâm nghĩ: “Đại tộc trong tay tài nguyên quả nhiên không phải bình thường.”

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: “Ta không đổi, những người khác phải chăng trao đổi, ngươi tự mình hỏi bọn hắn sao đi.”

Nhân tộc đều lấy Dương Thanh Huyền cầm đầu, gặp hắn không đổi, dù là có tâm tư này, cũng không tốt đứng ra trao đổi.

Quỷ Giới mấy người trầm tư dưới, Nại Hà cùng cái kia Duensing hai người đứng dậy, biểu hiện muốn giao dịch.

Trường Cốc Hỉ cùng Giác Nhất Bình cũng là cùng Dương Thanh Huyền cùng một chỗ, tiếp tục nhắm mắt lại tu luyện.

Sau đó chỉ nghe thấy ba người giao dịch thanh âm, mười phần yếu ớt, mà lại dùng cách âm chi pháp, nghe được không quá rõ ràng.

Rất nhanh, Nại Hà cùng Duensing liền đi trở về, tiếp tục ngồi xếp bằng dưới, trong tay liền nhiều một chút cái kia loại linh dược, để vào trong miệng nuốt vào.

Già Lâm tựa hồ còn chưa đủ hài lòng, nói với Dương Thanh Huyền: “Bằng hữu có thể suy nghĩ thêm một hai, ta chỗ này trừ thuốc trị thương bên ngoài, còn có cái khác các loại đồ tốt, cái gì cần có đều có. Ta liền không tin bằng hữu như vậy giàu có, cái gì cũng không thiếu?”

Dương Thanh Huyền nhìn xem hắn nói ra: “Thiếu, thiếu giúp đỡ. Ta có một đại địch người, nếu là rời đi đất này về sau, các hạ có thể triệu tập một đám người thay ta giết người, ta liền đổi.”

Già Lâm ngây người dưới, hỏi: “Địch nhân kia mạnh cỡ nào thực lực?”

Dương Thanh Huyền nói: “Thực lực không rõ, nhưng dưới tay hắn đông đảo, cơ hồ có thể điều động bộ tộc lực lượng. Bất quá là không biết tên tiểu tộc.”

Già Lâm tốt khí cười nói: “Ngươi muốn hố lừa ta đi giúp ngươi đối phó bộ tộc? Ngươi nói người kia, sẽ không phải là cái kia tộc tộc trưởng đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta chỉ có như thế một cái nhu cầu, ngươi không thể thỏa mãn, cái kia ta cũng không có cách nào, những vật khác ta không cần.”

Thương Bắc Đấu mấy người toát ra kính ý, nghĩ không ra giờ này khắc này, Dương Thanh Huyền còn tâm niệm bản tộc an nguy.

Già Lâm trầm ngâm xuống, thấp giọng nói ra: “Chúng ta là sẽ không tham dự chủng tộc xung đột, loại sự tình này liên lụy quá lớn. Bất quá ta có thể cho ngươi chiêu mộ một chút tử sĩ.”

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, trả lời: “Tử sĩ? Tu vi gì, đáng tin sao?”

Già Lâm nói: “Yên tâm đi, tuyệt đối đáng tin. Thế giới này, có tiền chuyện gì đều có thể xử lý.”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Không phải thực lực mạnh mẽ mới chuyện gì đều có thể xử lý sao? Làm sao biến thành có tiền?”

Già Lâm cười nói: “Tiền này đương nhiên không là bình thường tiền, đều là tuyệt đỉnh tài nguyên. Đại lượng đỉnh cao cường giả kẹt tại riêng phần mình cảnh giới bên trên không thể đột phá, trong những tháng năm dài đằng đẵng đã qua tu luyện không có chút nào tiến triển, sống không bằng chết. Như vậy chỉ cần cho bọn hắn một chút đột phá hi vọng, đều nguyện ý bán mạng. Giống dạng này tử sĩ còn không ít."

Dương Thanh Huyền nói: "Như thế nào mới có thể tìm được dạng này tử sĩ, cần bao nhiêu tài nguyên?"

Già Lâm nói: "Được nhìn nhu cầu của ngươi."

Dương Thanh Huyền nói: "Thập tinh Thiên Giới, càng nhiều càng tốt."

Già Lâm nói: "Cái này đều là đỉnh cấp tử sĩ, ngươi cầm mười cái băng phách hạt châu cho ta, ta có thể giúp ngươi triệu tập một vị, xuất thủ một lần."

Dương Thanh Huyền nói: "Mười cái hạt châu mới đổi lấy một người xuất thủ một lần?"

Hắn lập tức không có hứng thú, khoát tay nói: "Mà thôi, không đổi."

Già Lâm bất mãn kêu lên: "Ngươi khi thập tinh Thiên Giới là rau cải trắng rồi? Đây chính là xuất sinh nhập tử."

Dương Thanh Huyền nói: "Lượng giao dịch quá nhỏ, không hứng thú. Ngươi đem triệu tập tử sĩ môn đạo cho ta, ta cho ngươi một viên băng phách hạt châu."

Già Lâm suy nghĩ một chút, đưa tay hai tay ngón tay: "Mười cái."

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Loại sự tình này hẳn không phải là cái gì bí mật a? Ta tin tưởng chỉ cần ta thêm chút hỏi thăm một chút, liền có thể nghe ngóng ra. Sở dĩ nguyện ý dùng một viên hạt châu đổi, bất quá là vì kết một thiện duyên mà thôi, ngươi lại trực tiếp lấy ra ngay tại chỗ lên giá. Tiên Côn tộc người ta cũng đã gặp, còn từng có không cạn nguồn gốc, cũng không có ngươi như thế xảo quyệt.”

Già Lâm “Ha ha” cười hai tiếng, thấp giọng nói: “Ngươi có thể nghe ngóng đến con đường, lại không triệu tập được đỉnh phong tử sĩ, chỉ có mấy cái đặc thù con đường tài năng, mà những này con đường không không nắm giữ tại đại tộc trong tay. Rất đơn giản, bởi vì chỉ có đại tộc, mới có những này tử sĩ cần tài nguyên.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Khả năng triệu tập đến một trăm vị trở lên thập tinh Thiên Giới? Giá cả có thể đàm.”

Già Lâm giật nảy mình, sắc mặt biến hóa, tả hữu cảnh giác nhìn xuống, phất tay liền bố hạ một đạo bình chướng, truyền âm hỏi: “Thật sự là chủng tộc chiến?”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu.

Già Lâm nhíu mày lại, trầm ngâm nói: “Thực không dám giấu giếm, nếu là chủng tộc chiến, tử sĩ cũng không muốn tham dự, dù là có nguyện ý, giá cả cũng cao hơn rất nhiều.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta liền hỏi ngươi có không có cách nào triệu tập một trăm vị?”

Già Lâm nói: “Khó.”

Dương Thanh Huyền lại sắc mặt nhất hỉ: “Nói như vậy thật là có biện pháp?”

Già Lâm nói: “Phải xem ngươi cho ra tài nguyên, tỉ như nói chí tôn đạo quả, nếu là ngươi có thể cầm một viên ra, đừng nói một trăm vị, một ngàn vị đều có thể. Đổi lại cái khác tài nguyên, liền khó khăn. Tử sĩ cộng đồng đặc điểm, chính là vì tìm kiếm đột phá. Ngươi nghĩ triệu tập cảnh giới gì tử sĩ, liền muốn có có thể để cho hắn đột phá tài nguyên.”

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, mặc dù hắn không biết Nhân tộc nội tình, nhưng xem chừng cũng chỉ có thể cung ứng chừng trăm vị thập tinh Thiên Giới, không có quá nhiều tài nguyên cho ngoại nhân, xem ra chiêu mộ tử sĩ đầu này không quá đi được thông.

Già Lâm nói: “Chúng ta vẫn là đàm một chút thực sự điểm a, ta nhìn bằng hữu cái này khôi lỗi thao túng chi thuật không sai, ta chỗ này có một bản khôi lỗi bí thuật, chính là thượng cổ còn sót lại, giá trị mười phần to lớn, đổi lấy ngươi năm mươi mai hạt châu.”

Dương Thanh Huyền phản hỏi: “Thần thông công pháp như vậy đáng tiền?”

Già Lâm nói: “Phải xem tình huống.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tứ đại thần thể tâm pháp, có thể hay không đổi lấy thập tinh tử sĩ?”

Già Lâm trên mặt lướt qua kinh sợ: “Bất hủ thân, bất tử thân, bất diệt thể, không xấu tướng? Ngươi có?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không có, chỉ là hỏi một chút.”

Già Lâm lộ ra vẻ hoài nghi, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền mặt trái xem phải xem.

Dương Thanh Huyền không kiên nhẫn khoát tay áo: “Nhìn cái gì, ta lại không phải nữ.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3369: Thứ Sáu Ngăn

Già Lâm hỏi: “Ngươi có phải hay không thật có?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đương nhiên không có.”

Dừng lại, hắn lại nói: “Ta có người bằng hữu có tứ đại thần thể manh mối, ta liền suy nghĩ, phải chăng có thể hối đoái một chút tài nguyên.”

Già Lâm lộ ra “Hắc hắc” tiếu dung: “Rất nhiều người đều thích dùng bằng hữu của ta, ta thân thích, ta biết một người, đến nói chuyện xưa của mình.”

Dương Thanh Huyền nói: “Thật không...”

Già Lâm trực tiếp khoát khoát tay, ngắt lời nói: “Không trọng yếu, là ngươi vẫn là ngươi bằng hữu hay là ngươi thân thích đều không trọng yếu, trọng yếu chính là thật có thể làm ra tứ đại thần thể?”

Dương Thanh Huyền trầm mặc xuống, nói: “Không nhất định có thể thành, nhưng nắm chắc vẫn phải có.”

Già Lâm nói: “Ngươi thay ta đem hoàn chỉnh tứ đại thần thể công pháp làm ra, ta cho ngươi một trăm vị thập tinh Thiên Giới tử sĩ, có thể thay ngươi xuất thủ bốn lần.”

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động mãnh liệt, một trận nỗi lòng phun trào.

Tứ đại thần thể cố nhiên trân quý, có thể tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, một trăm vị thập tinh Thiên Giới xuất thủ bốn lần có thể nói là to lớn viện trợ.

Hắn tim đập thình thịch, giữ im lặng.

Già Lâm nhếch miệng cười nói: “Có phải hay không động tâm? Tứ đại thần thể tại mới sinh thay mặt đại vũ trụ bên trong lưu truyền rộng rãi, nhưng cơ bản đều là không trọn vẹn bản sao, chỉ có tại một chút trong đại tộc mới có cả bộ, nhưng cũng nhiều nhất một loại.”

“Có thể tập hợp đủ bốn loại, ta còn chưa từng nghe nói qua. Nếu là ngươi có thể đem bốn loại hoàn toàn bản lấy ra, cái giá này giá trị là giá trị.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hiểu được, quay đầu ta cùng bằng hữu kia thương nghị một chút, chúng ta giữ liên lạc.”

Nói xong, liền cùng Già Lâm trao đổi một chút lạc ấn chính mình khí tức ngọc bài, chỉ cần bóp nát ngọc bài liền có thể rất nhanh liên hệ với đối phương.

Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Già Lâm huynh, đây là địa phương nào?”

Trong lời nói khách khí cùng thân cận rất nhiều.

Già Lâm nói: “Nơi này nha, không rõ ràng.” Hắn lắc đầu.

Thấy Dương Thanh Huyền mặt lộ vẻ nghi ngờ, giải thích nói: “Nơi này đại khái suất sẽ sinh ra đạo quả. Các đại tộc huyết tế về sau phương vị chỉ hướng, tất cả đều là phiến khu vực này. Mà các ngươi cũng là trải qua gian khổ mới tới chỗ này, càng thêm ấn chứng huyết tế chính xác. Kỳ trước đạo quả xuất hiện, không khỏi là tại chỗ nguy hiểm nhất.”

Dương Thanh Huyền nói: “Già Lâm huynh đến tự đại tộc, đối với cái kia đạo quả tư liệu cần phải rất nhiều a?"

Già Lâm nhìn hắn liếc mắt, cười hắc hắc nói: "Tự nhiên biết một chút, nhưng đều là trong tộc chi bí, không tiện tuỳ tiện lộ ra."

Hắn cố ý tại "Tuỳ tiện" hai chữ bên trên tăng thêm giọng nói, ý thức rất rõ ràng, "Không dễ dàng" liền có thể tiết lộ.

Dương Thanh Huyền nào có không hiểu đạo lý, mỉm cười: "Đã như vậy, vậy tại hạ cũng không nhiều hỏi."

Nói xong, liền làm thủ thế tiễn khách, quay người liền quay về chính mình nguyên địa.

Già Lâm vội vàng kêu lên: "Ai nha, ngươi người này làm sao dạng này, mọi thứ đều dễ thương lượng, thứ gì một chút đàm không ổn liền không nói, cái kia thiên hạ ở giữa liền vô sự có thể đàm."

Dương Thanh Huyền mỉm cười xoay người lại, dựng thẳng lên một ngón tay: "Một viên băng phách hạt châu. Bởi vì đạo quả tin tức có cùng không có, đều không có khác biệt quá lớn, đối với mỗi cá nhân mà nói, lấy được xác suất cơ bản đều tới gần bằng không."

Già Lâm suy nghĩ một chút, nói: "Lời này của ngươi đích thật là có đạo lý, vậy liền một viên, thành giao."

Dương Thanh Huyền nghĩ không ra đối phương sảng khoái như vậy, một chút do dự, liền lấy ra một viên băng phách hạt châu ném tới.

Già Lâm như nhặt được chí bảo, nâng ở lòng bàn tay, mặt lộ vẻ vui mừng, sau đó lấy ra một cái màu lam hộp ngọc, thận trọng đặt đi vào, đồng thời trên hộp ngọc lâm không vẽ bùa, đem phong ấn, để tránh bên trong linh khí xói mòn.

Dương Thanh Huyền thấy hắn như thế thận trọng, xem ra hắn đối với cái này băng phách hạt châu hoàn toàn chính xác phi thường cần, chính mình cần phải hảo hảo đánh giá hạ giá tiền.

Già Lâm nằm mơ cũng không nghĩ tới, chính mình lần này động tác, trực tiếp để Dương Thanh Huyền đem hạt châu giá cả trong bóng tối độ cao mấy lần.

Già Lâm thu hồi băng phách hạt châu sau nói ra: “Cái này đạo quả xuất hiện, mặc dù rất ngẫu nhiên, nhưng cũng không phải là hoàn toàn không có dấu vết mà tìm kiếm.”

“Bởi vì sinh ra chi địa, tất nhiên sẽ sinh ra cường đại lực lượng, dẫn đến các loại đáng sợ dị tượng xuất hiện.”

“Tỉ như các ngươi vừa mới kinh lịch đóng băng thế giới, còn có những người khác kinh lịch núi đao biển lửa chờ chút, đều là đạo quả sinh ra trước đó điềm báo trước.”

“Sở dĩ trong đại tộc người tìm kiếm đạo quả, đầu tiên là dùng huyết tế chi thuật suy tính cái đại khái, sau đó thuận theo phương hướng đi, chỉ cần bắt đầu xuất hiện đại lượng dị tượng, cùng không thể khống thiên uy đạo pháp, chính là đạo quả sắp xuất thế điềm báo trước.”

Dương Thanh Huyền “Ừ” một tiếng, nói: “Sau đó thì sao?”

“Sau đó?” Già Lâm sững sờ: “Không có a, chỉ những thứ này, tất cả đều nói cho ngươi biết.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt một đen: “Những này ta tại trước đó cũng đã biết tốt a.”

Già Lâm nói: “Thật sao? Ta lại không biết ngươi biết.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi lừa ta.”

Già Lâm vội la lên: “Ngươi, ngươi, ngươi lời nói này..., cái kia ta sẽ nói cho ngươi biết một chút ta kinh nghiệm của mình tốt. Phàm là đạo quả xuất thế trước, đều nương theo lấy nguy hiểm to lớn, sẽ có đại lượng võ tu vẫn lạc, các ngươi có thể được cẩn thận một chút.”

Dương Thanh Huyền thần sắc có chút ảm đạm, đều đã tử thương khổng lồ như thế, hắn hỏi: “Những người này ở đây cái này chính là vì chờ đạo quả xuất thế sao?”

Già Lâm nói: “Đúng vậy, chí ít chúng ta là.”

Đúng lúc này, không trên bầu trời xa xa một tiếng vang thật lớn, như là sấm sét giữa trời quang.

Một đạo cự đại thiên lôi hiển hiện, lấp lóe phía dưới, “Soạt” đánh rơi xuống.

Những nơi đi qua, dài vạn dặm không đều bị chiếu sáng một mảnh xanh thẳm.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, hắn đối với cái này lôi quang một chút cũng không xa lạ gì, chính là cái kia giết hắn bằng hữu băng chi lôi đình!

Bình nguyên bên trên tất cả mọi người đều bị bừng tỉnh, từng cái trợn trừng hai mắt, hoảng sợ nhìn về phía nơi xa.

Sau đó thấy lạnh cả người khuếch tán mà tới.

Nháy mắt vạn dặm đóng băng, hóa thành một mảnh băng sắc.

Già Lâm nghẹn ngào kêu lên: “Thứ sáu ngăn! Cực hàn băng phách lôi!”

Dương Thanh Huyền đầu óc một chút sung huyết, hắn dù không nhận ra cái này lôi đình, nhưng “Thứ sáu ngăn” ba chữ lại giống như lôi đình tại thức hải bên trong nổ tung.

“Thứ sáu ngăn là cái quỷ gì?!”

Hắn kềm chế nội tâm chấn kinh, biết rõ còn cố hỏi nói.

Già Lâm mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, lại mang theo từng tia từng tia hưng phấn: “Thứ sáu ngăn! Thứ sáu ngăn đáng sợ nguyên tố lực lượng a! Đây là từ thứ năm ngăn băng chi bản nguyên nguyên tố cùng Mộc Chi Bản Nguyên nguyên tố dung hợp mà thành thứ sáu ngăn đáng sợ tồn tại, phổ thông võ tu đụng chết ngay lập tức!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt bạc trắng: “Nguyên tố bản nguyên hết thảy có mấy ngăn?”

Thoại âm rơi xuống, liền phát hiện Già Lâm đã biến mất không thấy.

Bình nguyên bên trên đại lượng võ tu phóng lên tận trời, liền hướng cái kia Băng Lôi xuất hiện phương hướng bay nhanh mà đi.

Hủy thiên diệt địa lực lượng đằng sau, nương theo chính là đạo quả xuất hiện.

Cái này ngàn năm một thuở cơ hội, ai cũng không muốn lạc hậu một điểm.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh chớp động, phát hiện Già Lâm cũng xông trong đám người, còn có cái khác Tiên Côn tộc người, huyễn hóa ra bản thể, tranh nhau chen lấn.

Hồng Lâm mấy người cũng đều mở hai mắt ra, ở tại chỗ không động, chờ đợi Dương Thanh Huyền mệnh lệnh.

Còn có trên trăm vị cái khác chủng tộc người cũng lưu ở tại chỗ, khẩn trương nhìn chăm chú lên.

Chương 3370: Băng Thế Giới, Dị Biến

Dương Thanh Huyền nhìn ra ngoài một hồi, nói ra: “Tiếp tục dưỡng thương.”

Đám người sững sờ, không ít đều nhíu mày lại.

Nam Viêm Chân Đao đột nhiên nói ra: “Đội trưởng, mục đích của chúng ta chuyến này chính là vì đạo quả, trải qua gian khổ mới đi đến một bước này, nếu là hiện tại từ bỏ...”

Dương Thanh Huyền ngắt lời nói: “Ta hạ lệnh, tiếp tục dưỡng thương.”

Liệt Diễm Thiên nói: “Chúng ta chết không có gì đáng tiếc, nhưng nếu là từ bỏ, sẽ hối hận cả đời.”

Dương Thanh Huyền nói: “Tiếp tục dưỡng thương.”

Mấy người lông mày càng nhăn càng chặt.

Hồng Lâm mấy người lẫn nhau nhìn liếc mắt, liền tiếp tục hai mắt nhắm lại dưỡng thương.

Mấy tên Quỷ Giới người thì là đứng lên, nhìn ra xa xa, nóng lòng muốn động.

Thương Bắc Đấu thở dài, đối với Nam Viêm Chân Đao cùng Liệt Diễm Thiên đưa mắt liếc ra ý qua một cái, an ủi: “Lấy tình trạng của chúng ta bây giờ, đi lên cũng là chịu chết, vẫn là hảo hảo nghe đội trưởng an bài đi.”

Phía trước hư không bên trên, lít nha lít nhít xuất hiện đại lượng vết rạn, tất cả đều là màu lam Băng Lôi, giống như sợi tóc thác nước tản ra.

“Lốp bốp.”

Toàn bộ trên bầu trời đều là lam quang lấp lóe.

Cách xa nhau cách xa mấy vạn dặm địa phương, đều trở nên hàn khí trận trận, đại địa đóng băng.

Những tiến lên kia võ tu, từng cái sắc mặt đại biến, đem hộ thể chân khí phóng xuất ra, cùng hàn khí này chống lại.

“Ha ha, cực hàn băng phách lôi! Tất cả đều là của ta.” Già Lâm mừng rỡ không thôi, hắn đúng là Tiên Côn bộ tộc tộc trưởng, mang theo hơn ba mươi tên tộc nhân trực tiếp xông vào lôi bên trong, hóa ra Tiên Côn bản thể, mở ra lớn miệng liền hướng những Băng Lôi kia nuốt đi.

Mấy trăm tên võ tu đều là trợn mắt hốc mồm, vội vàng tản ra.

Dương Thanh Huyền lông mày khẽ nhúc nhích, thầm nghĩ: “Tiên Côn bản thể lại có uy năng như thế.”

Nhưng thôn phệ Băng Lôi nguy hiểm cũng là cực lớn, một chút yếu kém Tiên Côn bị sét đánh toàn thân che băng, thối lui đến khá xa chỗ.

Cái khác chủng tộc người đều ở một bên vây xem, mừng rỡ nhìn Tiên Côn đem này đáng sợ dị tượng tiêu trừ.

Có thể càng nuốt tựa hồ càng không thích hợp, hàn khí càng để lâu càng nhiều, thế giới bắt đầu trở nên đóng băng một mảnh.

Đột nhiên một đầu to lớn Tiên Côn giống như là bị đông lại, sau đó toàn thân trở nên xanh thẳm, một cỗ đáng sợ uy năng trên thân thể của hắn lưu chuyển.

Già Lâm hét lớn: “Không tốt, chạy mau!”

Đi đầu to lớn thân ảnh nhoáng một cái, liền biến thành hình người, lấp lóe phía dưới, lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ thuấn di ra ngoài.

Cái khác Tiên Côn cũng sớm có cảm ứng, từng cái biến trở về hình người, đều tranh nhau chen lấn thuấn di đào tẩu.

Những vây xem kia võ tu tất cả giật mình sững sờ, lập tức một cỗ khí tức tử vong bao phủ tất cả mọi người.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, quát: “Đi mau!”

Chiến kích một bổ, hóa ra một đạo hư quang, đem tất cả mọi người bao lại.

Đúng lúc này, cái kia hủy thiên diệt địa năng lượng bạo phát đi ra, bị đông cứng Tiên Côn “Ầm ầm” một tiếng nổ tung.

Vô tận hàn băng cùng kinh lôi khoảnh khắc mà ra, nổ hướng bốn phương tám hướng.

Thế giới một chút liền bị đông lại.

Những vây xem kia chủng tộc toàn bộ bị xung kích đi vào.

Dương Thanh Huyền kích quang như trăng, vậy “cách cách” một chút bị đông cứng vỡ vụn.

Nhưng trong chớp nhoáng này tranh thủ, cho những người khác cơ hội, đều là liều mạng thi triển độn thuật, thoáng qua ngàn dặm đào mệnh.

“Ầm ầm.”

Âm thanh lớn không ngừng bạo hưởng truyền đến.

Trước đó Tiên Côn vị trí, xuất hiện một cái cự đại băng cầu, phảng phất mặt trời đồng dạng, tại không ngừng lan tràn, thôn thiên phệ địa.

“Chuyện gì xảy ra?!”

“Cái này đáng sợ năng lượng đến cùng là cái gì?”

“Đạo quả đâu, đạo quả xuất hiện không?”

Các loại thanh âm huyên náo ở trong thiên địa vang lên, đều bị cái kia to lớn băng thế giới oanh minh bao phủ lại.

Đại lượng thân ảnh không ngừng lấp lóe, đào mệnh, cứu người, tìm kiếm, bận bịu thành một đoàn con ruồi.

Nơi xa Già Lâm các Tiên Côn đều nổi lên, mỗi người đều là sắc mặt trắng bệch, miệng phun hàn khí, liền liền bọn hắn tu luyện nước, Băng Tâm pháp đỉnh cao cường giả, cũng ngăn cản không nổi cái này hàn băng khí tức.

“Phốc!”

Một tên Tiên Côn đột nhiên phun ra một ngụm máu sắc hàn băng đến, thân thể liền “Ba” một tiếng nổ tung.

Còn lại Tiên Côn bi phẫn kêu một tiếng, đều là muốn rách cả mí mắt, cực kì thương tâm.

Già Lâm trầm giọng nói: “Đều ổn định!” Một đôi màu xanh thẳm ánh mắt nhìn về phía cái kia không ngừng biến lớn băng cầu thế giới, tự lẩm bẩm: “Đây rốt cuộc là như thế nào sức mạnh đáng sợ a, chỉ là tiểu thần kiếp mà thôi, vì sao lại xuất hiện khủng bố như vậy đồ vật?”

Tiên Côn tộc người hiển hiện hơn mười đạo quang ảnh chớp động, Dương Thanh Huyền mấy người tật độn mà tới.

Dương Thanh Huyền quan tâm nói: “Không có sao chứ?”

Già Lâm lắc đầu, hỏi: “Trước đó các ngươi gặp được đóng băng thế giới nhưng có cái gì dị thường?”

Dương Thanh Huyền nói: “Không có gì dị thường, cũng là loại này lôi đình, đánh chết ta rất nhiều đồng bạn.”

Già Lâm sắc mặt đại biến, tựa như nhìn quái vật nhìn xem hắn: “Cũng là loại này lôi đình? Không có khả năng.”

Một tên khác Tiên Côn cũng nói: “Nếu như các ngươi trước đó cũng gặp gỡ cực hàn băng phách lôi, làm sao có thể sống sót.”

Dương Thanh Huyền nói: “Chính là loại này lôi, uy năng không sai biệt lắm, hơn nữa còn hoá thành rồng mà ra.” Hắn hừ lạnh nói: “Ngươi trước đó không phải nói tự mình xui xẻo, cái gì đều không có gặp gỡ sao? Hiện tại có thể may mắn.”

Già Lâm sững sờ tại cái kia, lần nữa hỏi: “Ta nghĩ đến đám các ngươi chỉ là gặp gỡ Băng Phách Tinh Linh, vậy các ngươi là thế nào chạy đến tới? Tha thứ ta nói thẳng, cũng không phải là xem thường chư vị, mà là lấy chư vị lực lượng, căn bản không thể có thể đỡ nổi này lôi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hoàn toàn chính xác ngăn không được, sở dĩ hi sinh cực lớn. Tại ngăn cản thời điểm, cái này lôi đình trực tiếp xé rách hư không, chúng ta nhìn thấy hư không bên ngoài cảnh tượng, liền liều lĩnh lao đến, lúc này mới trốn qua một kiếp.”

Hắn đem chính mình dùng kiếm phù bổ ra thế giới một chuyện ẩn quá khứ.

Già Lâm ngốc trệ dưới, tựa hồ vẫn là khó mà tin tưởng, nhưng

Dương Thanh Huyền bọn họ đích xác sống sờ sờ ở trước mắt, cũng liền không thể không tin.

Dương Thanh Huyền nói: “Làm sao bây giờ? Liền liền các ngươi cũng không đối phó được cái này Băng Lôi sao?”

Già Lâm trầm giọng nói: “Khả năng phiền phức lớn rồi. Nếu chỉ là đơn giản Băng Lôi, cho dù là bản nguyên chi lực thứ sáu ngăn, chúng ta cũng có thể chậm rãi hấp thu tiêu hóa, dù sao loại vật này muôn vàn khó khăn thu hoạch được, mỗi lần xuất hiện chắc chắn sẽ không nhiều, có nằm mơ cũng chẳng ngờ, sẽ có một cái thế giới như thế lớn cực hàn băng phách lôi xuất hiện.”

Hắn trong hai mắt tràn đầy vẻ sợ hãi: “Liền xem như vạn cổ chí tôn ở bên trong, cũng phải bị nổ chết a!”

Nại Hà đột nhiên nói ra: “Chẳng lẽ là dị biến rồi?”

Già Lâm nhìn hắn liếc mắt, đánh giá mấy lần: “Nghĩ không ra Quỷ Giới bên trong người cũng biết dị biến.”

Nại Hà nhăn hạ lông mày, lộ ra một tia khinh thường thần sắc, liền tiếp tục xem phía trước, lười nói thêm cái gì.

Dương Thanh Huyền gặp bọn họ làm trò bí hiểm, nhẫn nại tính tình hỏi: “Cái gì là dị biến?”

Già Lâm nói: “Tại thần kiếp bên trong, có chút đạo quả xuất hiện thời điểm sẽ sinh ra dị biến.”

“Tỉ như còn chưa hình thành quá trình bên trong, liền đã bị thiên địa linh vật nuốt chửng, hoặc là hình thành về sau đản sinh ra bản thân linh trí chờ chút, đều sẽ hình thành phiền toái cực lớn.”

“Bởi vì đạo quả mang ý nghĩa chí tôn lực lượng, mà cái này phiền phức lớn, giống như chí tôn đích thân tới.”

Hắn song trong mắt lộ ra sợ hãi đến, nhìn qua phía trước cái kia băng chi cự cầu: “Mỗi một lần dị biến xuất hiện, đều nương theo lấy to lớn hủy diệt.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3371: Nổ Lớn, Sinh Tử Chống Cự

Dương Thanh Huyền hỏi: “Chúng ta sẽ chết sao? Vẫn là nói kiếp ba bên trong tất cả mọi người đều sẽ chết?”

Già Lâm nói: “Đều chết không cho tới, nhưng đa số người chạy không khỏi này kiếp.”

Dương Thanh Huyền nói: “Hiện tại chạy còn kịp sao?”

Già Lâm cười khổ nói: “Sợ là không còn kịp rồi.”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu: “Cái này an tâm.”

“Yên tâm?”

Tất cả mọi người là không hiểu.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Không kịp, liền không có lựa chọn, cũng không cần cân nhắc có chạy hay không sự tình, ở đây tử chiến chính là.”

Đám người một trận giật mình, lập tức đều là lộ ra mỉm cười.

Sinh tử sớm đã coi nhẹ, đã không có lựa chọn khác, như vậy hướng về một phương hướng toàn lực ứng phó liền có thể.

Già Lâm nói với Dương Thanh Huyền: “Nếu là lần này bất tử, ngươi phiền phức ta thỏa đáng hết sức giúp đỡ.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia ta liền cám ơn trước. Hai vị đều là xuất từ đại tộc, biết được dị biến sự tình, như vậy phát sinh loại tình huống này sau cần phải như thế nào giải quyết?”

Hắn nhìn về phía Nại Hà cùng Già Lâm mấy người.

Nại Hà lắc đầu nói: “Chẳng biết, dị biến phía dưới, cực ít có người có thể đào thoát.”

Thương Bắc Đấu đột nhiên hỏi: “Cái kia dị biến về sau, phải chăng còn có người có thể thành tựu chí tôn?”

Nại Hà sững sờ nói: “Vậy thì càng không biết, dị biến tình huống cực ít. Ta suy nghĩ nhiều nửa không thể a? Coi như không có có dị biến, cũng không phải mỗi lần đều có người có thể thành chí tôn. Tại tranh đoạt kịch liệt dưới, đạo quả hủy hết tình huống cũng không hiếm thấy.”

Già Lâm nói: “Đừng nghĩ trước lấy chí tôn chuyện, cái này băng cầu vô hạn bành trướng đi xuống, toàn bộ kiếp ba cũng có thể bị nổ tung, thế giới này hủy hoại chỉ trong chốc lát. Hiện tại duy nhất biện pháp giải quyết, chính là ngăn cản hắn bành trướng, cũng đem hủy diệt.”

Dương Thanh Huyền nói: “Này làm sao ngăn cản? Trừ phi đem tất cả mọi người triệu tập lại, đồng loạt ra tay công kích, có lẽ có khả năng. Nhưng nếu như thứ này nổ tung lời nói, hắc hắc...”

Tất cả mọi người đều là một trận sợ hãi, quả cầu này một khi nổ tung, vậy bọn hắn liền hẳn phải chết không nghi ngờ.

Thương Bắc Đấu nói: “Vậy thì rất phiền toái, tất cả mọi người đều ý thức được điểm này, liền không có người sẽ xuất thủ.”

Nơi xa lẻ tẻ bóng người tại không ngừng lấp lóe, đều là tránh né băng cầu bành trướng, không có người sẽ muốn đi ngăn cản nó, cái kia thuần túy là mất mạng.

Sở dĩ còn không có đào tẩu, đều là ôm một tia cướp đoạt đạo quả kỳ vọng.

Theo băng cầu càng lúc càng lớn, Dương Thanh Huyền mấy người vừa lui lại lui, nhưng cái kia khủng bố hàn khí lại xâm nhập nhập thể, cảm thấy càng ngày càng nguy hiểm.

Đột nhiên một đạo cực nhỏ Băng Lôi từ quả bóng kia bên trong kích - bắn mà ra, bắn về phía bọn hắn.

Già Lâm tay giơ lên, hướng phía trước một trảo, liền trực tiếp đem hút vào trong cơ thể.

Trên cánh tay hiện ra tầng một băng sương, nhưng lập tức tan ra, sắc mặt cũng từ ngưng trọng biến thành kinh ngạc.

Một tên khác Tiên Côn tộc người thất kinh nói: “Không được! Tại phóng thích mạnh lôi!”

Dương Thanh Huyền song đồng co rụt lại, chỉ thấy cái kia băng cầu bên trên phân bố lít nha lít nhít lôi quang, không ngừng “Đôm đốp” nhảy vọt, tựa như cầu mặt ngoài thân thể đường vân, lại như sóng lớn du tẩu.

Đại lượng lít nha lít nhít lôi sợi tơ trước thời hạn khuếch tán ra đến, như sợi tóc, hư không không ngừng xuất hiện vết rách.

Nơi xa đại lượng thân ảnh phi tốc đào tẩu, đều phát hiện cái này một dị biến, không còn dám lưu lại.

Già Lâm hoảng sợ nói: “Trốn không thoát, muộn!”

Hắn mặt lộ vẻ vẻ tuyệt vọng.

Cái kia băng cầu bên trên bắt đầu hiện lên to lớn phù văn, tối nghĩa khó hiểu, hóa thành đơn giản một chút dấu hiệu chữ viết, tại mặt ngoài lấp lóe.

Những ký hiệu này mỗi chuyển động một cái, liền có bành trướng khí tức ngột ngạt như sóng biển lật cút ra đây, rung động tại mỗi người trong lòng.

“Chí tôn lực lượng! Quả nhiên là dị biến.”

Nại Hà sắc mặt khó coi nói: “Đạo quả sợ sẽ ở đây băng cầu bên trong. Mà lại vô cùng có khả năng bị tiêu hóa.”

Già Lâm hét lớn: “Đừng nhiều lời, nhanh bày trận!”

Tiên Côn tộc người nháy mắt tản ra, từng cái hóa ra bản thể, lơ lửng hư không.

Thân thể lớn như vậy bên trên dần hiện ra các loại đường vân, có cường đại thủy nguyên tố khí tức khuếch tán ra đến, đem không trung hàn băng chấn vỡ.

Trong khoảnh khắc liền lũ lụt ngập trời, hình thành một phương thuỷ vực.

Những này Tiên Côn tất cả đều há to mồm, phun ra đại lượng pháp khí đến, đao kiếm kích côn, cầm kỳ thư họa, bát đũa cái chén, chờ chút không đồng nhất mà nói, mỗi một kiện đều có cường đại uy năng.

Già Lâm đối với Dương Thanh Huyền chờ người quát lớn nói: “Các ngươi có bảo vật gì, cũng toàn bộ xuất ra.”

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: “Chúng ta bảo vật tại trước đó một trận chiến bên trong liền hủy hết, chỉ còn lại một chút bản mệnh nguyên khí. Ta như thế còn có vạn cỗ khôi lỗi.”

Hắn đưa tay hướng hư không ném đi, vô số kim quang kích - bắn mà ra, rơi vào những trong thủy vực kia, tùy theo dòng nước xiết dũng tiến.

Già Lâm quát: “Tốt!”

Côn trên trán hiện ra một cái cự đại ký hiệu, thủy vực này đột nhiên một chút bị đông cứng, hình thành băng cứng.

Mặc dù đồng dạng là băng, nhưng cấp độ rõ ràng so cái kia băng cầu chênh lệch rất nhiều.

Dương Thanh Huyền quát: “Chúng ta cũng kết Kim Cương trận!” Hắn cùng Quỷ Tàng lần nữa hợp thể.

Đây là một loại cực kì đơn giản hiệu suất cao trận pháp, là rất nhiều đại trận cơ sở.

Mặc dù đơn giản, lại bao hàm trận pháp nguồn gốc áo nghĩa.

Mà lại vô luận nhiều ít người đều có thể tham dự vào.

Nhân tộc cùng Quỷ Giới người lần lượt xuất thủ, đem toàn bộ lực lượng tràn vào phía trước.

Nháy mắt một cỗ năng lượng to lớn hội tụ thành kim cương, lơ lửng tại cái kia băng vực trận pháp phía trên.

Dương Huyền Tàng tay cầm chiến kích, đem lực lượng đề thăng đến đỉnh phong, đạo thể quang mang bắn ra bốn phía, chói mắt sinh huy.

Những phương hướng khác bên trên không ít người cũng phát hiện trốn không thoát, thứ này một khi nổ tung, khả năng toàn bộ tiểu thần kiếp thế giới đều phải hủy diệt, chạy trốn hẳn phải chết không nghi ngờ.

Hiện tại duy nhất sống sót thủ đoạn, khả năng chính là ngăn cản được bạo tạc, chỉ cần sống qua phía trước mấy đợt xung kích, sống sót tỉ lệ liền phi thường lớn.

Từng cái trận pháp tại rộng lớn hư không bên trên xuất hiện, đều là trận địa sẵn sàng.

Mỗi người đều mặt âm trầm, lẳng lặng chờ đợi vận mệnh giáng lâm.

Già Lâm trong lòng khẽ động, quát: “Đến rồi!”

Hội tụ thế gian hết thảy mỹ lệ lóa mắt hào quang, tại cái kia to lớn băng cầu nổi lên hiện, sau đó trắng bóng thế giới, đâm đám người hai mắt khó trợn.

Sau đó chính là hủy diệt hết thảy băng hàn cùng lôi điện, tùy ý phá hủy vạn vật.

Rất nhiều người nháy mắt liền đã mất đi tri giác, bị Băng Lôi một chút đánh vào trong cơ thể, biến thành “Bạo tạc trạng thái” băng điêu, lại sau đó nát đi, đông lạnh nhập cái này vô cùng vô tận thế giới bên trong.

“Soạt”, Tiên Côn tộc bày ra đại trận trực tiếp bị đông lại.

Bọn hắn vốn là băng chi đại trận, lại bị cái này băng cầu hàn khí đông cứng, sau đó vô số lôi điện chảy xuôi ở phía trên, phát ra “Lốp bốp” thanh âm, không ngừng phá vỡ kiếm băng.

Dương Huyền Tàng mấy người kết thành kim cương pháp thân ngồi xếp bằng hư không, chắp tay trước ngực, năng lượng to lớn kết giới khuếch tán ra tới.

Trợ giúp Tiên Côn tộc hàn băng đại trận ngăn cản Băng Lôi.

Phức tạp mà kinh khủng năng lượng tại không trung xen lẫn va chạm, không ngừng phá hủy đối phương.

Hai loại băng nát lại kết, kết lại nát, đã biến đổi đếm không hết hình dạng.

Trong trận người tất cả đều khí huyết khuấy động, toàn thân làn da phiếm hồng, một là thể năng tiêu hao rất lớn, hai là bị đông cứng.

“Ầm ầm.”

Cuối cùng mạnh nhất một đợt công kích đến, trực tiếp đánh vào kim cương pháp thân bên trên.

Bất quá ngăn cản sát na, liền ầm vang nổ tung, xen lẫn vô tận băng khí tứ tán.

Nhưng càng nhiều hàn băng thế không thể đỡ xung kích xuống tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3372: Kiếp Sau Thế Giới

"Soạt!"

Tiên Côn bộ tộc đại trận nháy mắt vỡ vụn.

Tất cả mọi người đều là một ngụm máu bị rung ra, nhưng vừa tới yết hầu liền trực tiếp kết băng.

"Ngăn trở a!"

Già Lâm gào thét một tiếng, to lớn vẫy đuôi một cái, vô số gợn sóng chấn động ra, phóng tới những cực hàn kia băng phách lôi.

"Oanh! Oanh!"

Từng đạo gợn sóng nổ tung.

Tiên Côn bộ tộc vốn là tu luyện Thủy thuộc tính công pháp, kháng băng năng lực cũng khá mạnh.

Ở đây Băng Lôi bên trong bị oanh vô cùng thê thảm, nhưng đa số còn không cho tới trí mạng.

Dương Huyền Tàng mấy người liền thảm nhiều, trước đó liền bị Băng Lôi oanh trọng thương, đều còn chưa tốt, giờ phút này lại thụ xung kích phía dưới, đâu còn chống đỡ được.

Đột nhiên một cỗ sóng nhiệt khuếch tán ra đến, mặc dù đối với hóa băng không hiệu quả gì, lại khiến lòng người ấm áp.

Chỉ thấy một đạo hỏa nhân tại không trung xuất hiện, đồng thời hỏa diễm từng vòng từng vòng khuếch tán, không ngừng giúp mọi người ngăn cản hàn băng.

Thương Bắc Đấu giật mình nói: “Liệt Diễm Thiên!”

Người kia chính là tu luyện Hỏa thuộc tính thần thông Liệt Diễm Thiên, thập tinh Thiên Giới mới xuất hiện cường giả.

Liệt Diễm Thiên sắc mặt bình tĩnh, đúng là đang thiêu đốt sinh mạng, lấy binh giải chính mình làm đại giá, thay đám người ngăn cản Băng Lôi phong tuyết.

Đám người bỗng cảm giác áp lực nhẹ đi.

Đặc biệt là Hàng Trần chờ thực lực yếu kém người, càng là trực tiếp từ kề cận cái chết vùng vẫy trở về.

Nhưng nhìn Liệt Diễm Thiên như thế, đều là trong lòng vô cùng nặng nề, bi thống.

Liệt Diễm Thiên nói: “Lam Hiểu bọn hắn đều chết rồi, ta tiếp tục sống sót chẳng lẽ không phải sỉ nhục? Dù sao là muốn chết, tranh thủ sống lâu một người là một người. Dương Thanh Huyền, ngươi nhất định muốn sống sót! Mặc kệ ngươi là có hay không có thể được đến đạo quả, ngươi cũng nhất định muốn sống sót. Bởi vì ta tin tưởng ngươi, tin tưởng ngươi có thể dẫn dắt tộc ta đi hướng tương lai.”

Dương Huyền Tàng trong lòng đau xót, Liệt Diễm Thiên trạng thái đã vô pháp vãn hồi, mà lại từ binh giải trình độ nhìn, hẳn là băng cầu nổ tung trước đó, hắn đã bắt đầu làm chuẩn bị.

“Có thể kiến thức thiên địa này oai, chết cũng không tiếc!”

Liệt Diễm Thiên hét lớn một tiếng, ngọn lửa trên người càng đốt càng lớn, không ngừng xoay tròn, hình thành một đạo hỏa chi bình chướng hướng phía trước đẩy đi.

Nhưng toàn bộ quá trình bất quá mấy giây, hỏa diễm liền thiêu đốt không còn, bị đông cứng thành một đóa hỏa chi tường băng, “Phanh” một tiếng sụp đổ.

Dương Huyền Tàng bi phẫn vô cùng, hét lớn: “Đều cố gắng sống sót a!”

Mỗi người song mắt đỏ bừng, nghĩ đến không thể để cho Liệt Diễm Thiên uổng phí vì chính mình hi sinh, đều là mạnh cắn răng kiên trì.

Nhục thể bị đông cứng, liền toàn bộ nhờ ý chí chống đỡ.

Chỉ cần ý chí không tán, liền bất tử bất diệt.

Tiên Côn tộc người cũng đang cố gắng giãy dụa, nghênh kích cái này bão tuyết cùng Băng Lôi.

Chúng sinh dù làm kiến hôi, lại cũng không chịu cúi đầu vận mệnh.

…

Lăng Tiêu Sơn bên trên.

Nhân Hoàng chính kết ấn tu luyện, đột nhiên một loại cảm giác kỳ dị tại trong lòng dâng lên, lại khó trấn định.

Hắn giương mắt hướng vòm trời nhìn lại, lộ ra vẻ lo lắng, chỉ thấy cái kia vũ trụ mênh mông, đại đạo trường hà bên trong, mơ hồ có một đạo bạch quang lấp lóe, giống như bông tuyết mỹ lệ.

“Dị biến?”

Nhân Hoàng trong lòng cảm giác nặng nề, trong ánh mắt tạo nên sóng lăn tăn.

…

“Thế mà xuất hiện dị biến?”

Luân Hồi Thiên Cung bên trong, Huyền Thiên cơ nhìn qua cái kia mênh mông trường hà, thở dài: “Thiên đạo mịt mờ, cuối cùng không lường được, hắn có thể còn sống sót sao?”

Huyền Thiên cơ cúi đầu, lâm vào trầm tư.

…

Cùng một thời gian, tại vô số lĩnh vực, tinh không, vị diện, đều có cường giả tối đỉnh cảm ứng đại đạo, đồng thời ngưỡng vọng trường hà, lộ ra vẻ giật mình.

Ngóng nhìn sau một lúc, cái kia tuyết như hoa bạch quang chậm rãi tán đi, cũng chỉ là dậy sóng vạn cổ bên trong, trường hà bên trong một đóa không đáng chú ý bọt nước.

Vô số âm thanh thở dài lần lượt vang lên, tựa hồ tại vì cái kia kiếp ba bên trong sở hữu cường giả mặc niệm.

…

Một mảnh mênh mông cánh đồng tuyết, mênh mông vô tận, thiên địa im ắng, vạn vật không còn.

Mênh mông ở giữa liền chỉ còn lại “Trắng”, trừ cái này chói mắt “Trắng” bên ngoài, rốt cuộc không tồn tại cái gì.

Thời gian phảng phất đều đứng tại nơi này, thế giới gần như quỷ dị “Tĩnh”.

Không biết qua bao lâu, bắt đầu có băng tuyết buông lỏng, sau đó một tiếng nổ tung, có bóng người từ hàn băng bên trong vọt ra, nhưng lập tức lại rơi ở trên mặt đất, ngực nhạt hơi phập phồng, hiển nhiên còn có khí tức.

Thanh âm như vậy bắt đầu biến hơn nhiều, đều là cố gắng từ cứng rắn hàn băng bên trong giãy dụa ra.

Mỗi một cái leo ra người, không khỏi là mặt mang vui mừng, chính mình thế mà còn sống sót.

“Không chết sao?”

Dương Huyền Tàng đau đầu muốn nứt, bị đông cứng lợi hại, một chút chân hỏa trong đan điền nhen nhóm, sau đó lan tràn đến toàn thân, đem rét lạnh khu trục.

Chậm rãi toàn thân ấm lên, khôi phục tri giác.

Một đạo hỏa diễm phóng lên tận trời, tại không trung “Soạt” thiêu đốt, sau đó thu nạp trở lại, hóa thành Dương Huyền Tàng bộ dáng, mặt mũi tràn đầy kinh hãi nhìn qua mặt đất bao la.

“Hồng Lâm! Đế Ất đại nhân!”

Dương Huyền Tàng sắc mặt đại biến, một trái tim nhảy lên kịch liệt, vội vàng thi triển Hỏa Nhãn Kim Tinh, quên xuyên cánh đồng tuyết, tìm kiếm đám người tung tích.

Sau đó không lâu, lập tức phát hiện bị chôn ở tầng băng hạ đám người, hắn lấy thủ hóa thành hỏa kiếm, bổ ra đại địa, đem nhân viên từng cái cứu tới.

Nhưng không có chỗ nào mà không phải là bị đông cứng thành hàn băng, mặc dù tan ra tầng ngoài băng sương, vẫn hôn mê bất tỉnh.

Dương Huyền Tàng toàn bộ kiểm tra một lần, phát hiện còn có sinh mệnh dấu hiệu, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Hắn vội vàng cho mọi người trị liệu, đả thông trong cơ thể của bọn họ bị đóng băng kinh lạc, đem chân khí đưa vào, cho ăn đồng thời phục các loại dược vật.

Chậm rãi, La Thanh Vân, Nam Viêm Chân Đao mấy người lần lượt từng cái tỉnh lại, đều là lớn miệng phun ra đỏ tươi khối băng, sang không được.

Hàng Trần tổn thương cực kì nghiêm trọng, cơ hồ là mạng sống như treo trên sợi tóc.

Dương Huyền Tàng muốn đem hắn thu nhập pháp khí, chờ sau khi rời khỏi đây lại nghĩ biện pháp cứu chữa, có thể thử mấy lần, không không thất bại.

Lúc này mới minh bạch nơi này thiên địa quy tắc không tầm thường, pháp khí sợ là vô pháp thu nhập sinh mạng vật thể.

Thế là hắn dùng hỏa nguyên tố trong hư không hiện lên một tầng, đem Hàng Trần chờ chưa thanh tỉnh người để lên, lại dùng từng vòng từng vòng hỏa diễm quay chung quanh, xua tan bốn phía hàn ý.

Làm xong đây hết thảy về sau, hắn bắt đầu tìm kiếm những Tiên Côn tộc kia người.

Tại tầng băng phía dưới, chôn lấy từng cỗ thân thể to lớn, Tiên Côn tộc người đều là bản thể hình thái bị đóng băng, sau đó ép vào khắp mặt đất.

Mỗi một vị thân thể đều có dài mấy trăm trượng, có hiện ra pháp hình thể thái, càng là thẳng tới vạn trượng.

Dương Huyền Tàng dùng đồng dạng biện pháp, hòa tan đại địa, sau đó đem từng tôn thân thể kéo lên, thăng nhập không trung, dùng hỏa diễm cho bọn hắn nhiệt lượng.

Sau đó không lâu, liền có Tiên Côn tộc người tỉnh lại, trực tiếp bản thể nhất biến, liền trở lại hình người hình thái, đều là khí tức cực độ yếu ớt, từng cái sắp gặp tử vong.

Nhưng cũng may bọn hắn tự thân cường hoành, trên thân linh dược cũng nhiều, một phen các loại tự cứu về sau, đều áp chế thương thế, chậm rãi chuyển tốt.

Già Lâm cũng sống lại, hướng Dương Huyền Tàng quăng đi thần sắc cảm kích.

Hắn cười khổ nói: “Chúng ta tu luyện vốn là thủy nguyên tố tâm pháp, dùng lửa truyền nhiệt ngược lại hoàn toàn ngược lại. Trực tiếp đem bọn hắn thả ở trên mặt đất, khôi phục sẽ nhanh hơn.”

Dương Thanh Huyền im lặng, ngượng ngùng cười một tiếng, phất tay đã thu hỏa diễm, để Tiên Côn tộc từng cái nằm rạp trên mặt đất, rất nhanh lại bị miếng băng mỏng lật đóng.

Già Lâm nói: “Trên thực tế, chúng ta bị đóng băng ở, chỉ cần không chết, liền có thể hấp thu băng bên trong hàn khí cùng thủy khí, chậm rãi tẩm bổ chữa trị nhục thân, khôi phục lại chỉ là vấn đề thời gian. Nhưng đất này cực kì nguy hiểm, ngươi kịp thời tỉnh lại bọn hắn cũng là đúng, vô cùng cảm kích.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3373: Đáng Sợ Cảm Ứng, Đạo Quả Băng Long

“Nguy hiểm?”

Dương Huyền Tàng nói: “Nguy hiểm không phải đã giải trừ sao?”

Già Lâm nói: “Cái này có thể không nhất định.”

Hắn mắt thấy bốn phương tám hướng, trầm giọng nói: “Vùng thế giới băng tuyết này năng lượng như thế nào?”

Dương Huyền Tàng nói: “Rất mạnh, mạnh đến cơ hồ không cảm ứng được biên giới, không cảm ứng được tiết điểm, trừ phi chờ kiếp ba biến mất, nếu không sợ là không phá nổi đất này.”

Già Lâm nói: “Nếu là đạo quả lực lượng tán đi, là không có mạnh như vậy năng lượng chồng chất, ta cảm thấy còn gặp nguy hiểm ở phía sau.”

Dương Huyền Tàng sắc mặt đại biến, cả giận nói: “Nguy hiểm còn ở phía sau? Đây là ông trời chơi chúng ta sao?!”

Già Lâm cười khổ nói: “Đừng nổi giận, cẩn thận một chút, trước giúp mọi người khôi phục đi.”

Lần này xung kích dưới, cái khác loại tộc nhân đều tử thương thảm trọng.

Bọn hắn bởi vì phòng ngự kịp thời, xem như mười phần may mắn. Chỉ có nhân tộc Liệt Diễm Thiên, còn có một vị Tiên Côn tộc người vẫn lạc. Còn lại đều chỉ là trọng thương.

Già Lâm lấy ra một chút Tiên Côn tộc đan dược tài nguyên đến, phân phát cho Nhân tộc cùng quỷ tộc.

Thời gian từng giờ trôi qua.

Từ tầng băng phía dưới tỉnh lại võ tu không ngừng tăng nhiều, đều là phá băng mà ra.

Tất cả mọi người là đặc biệt yên tĩnh, chỉ là dò xét một chút hoàn cảnh, liền bắt đầu tự trị thương cho mình, không có bất kỳ xung đột nào phát sinh.

Có lẽ là đều không có tinh lực giày vò.

Dương Huyền Tàng hóa xuất đạo thể, hút vào bốn phương tám hướng Hàn Băng chi khí, tại thể nội du tẩu, chìm vào đan điền, chuyển hóa thành chính mình cần thiết năng lượng.

Vô luận là gì loại năng lượng, đều có thể bị đạo thể thu nạp, mà lại chính như Già Lâm lời nói, cái này băng thế giới bên trong ẩn chứa đạo quả lực lượng, hút vào trong cơ thể cực kì bổ dưỡng.

Nhưng những người khác liền không có tốt như vậy mạng, một mặt muốn chống cự hàn băng, một mặt cần nhờ các loại Tinh Thần thạch tới tu luyện chữa thương.

Cũng may Dương Huyền Tàng bày ra Lục Đạo Huyễn Diễm Đại Trận thay bọn hắn cản trở hàn khí, nhưng năng lượng thiên địa còn tại thế giới bên trong chảy xuôi, có thể đều hấp thu.

Tiên Côn tộc người rất nhanh từng cái từ tầng băng phía trên tỉnh lại, tại tộc nhân khác dẫn đạo dưới, tiến vào trạng thái tu luyện.

Đối với mấy cái này Tiên Côn mà nói, hoàn cảnh nơi này không thể nghi ngờ là như cá gặp nước, mỗi hút một miệng đều cảm giác trong cơ thể thương thế tốt hơn hơn nửa.

Nơi xa còn có một số cái khác tu luyện Thủy thuộc tính tâm pháp cường giả, cũng đều có đồng dạng cảm giác, hưng phấn không thôi.

Dương Huyền Tàng một mặt dưỡng thương, một mặt thi triển Đại Đạo Cảm Ứng Thiên, thần thức dung nhập thiên địa, vô hạn vô ngần khuếch tán.

Rất nhanh liền cùng thế giới này hòa làm một thể.

Một loại kỳ diệu cảm giác tại nội tâm tạo ra, hắn cảm ứng phảng phất chạm tới thế giới này hạch tâm, một mảnh lạnh băng chi lực.

Dương Huyền Tàng trong lòng cuồng loạn, “Chẳng lẽ đây chính là còn lại đạo quả lực lượng, Già Lâm lời nói nguy hiểm?”

Cái kia lạnh băng chi lực phảng phất phiêu phù ở không biết tên trong hư không, tại hắn cảm ứng xuống không ngừng phân giải, hóa thành nguyên thủy nhất ký hiệu, lóe ra tới.

Những ký hiệu này hình như văn tự, nhìn quen mắt, nhưng trên thực tế lại một cái cũng không nhận ra.

Dương Huyền Tàng biết đây là đại đạo một loại thuyết minh, hắn xem nhẹ những ký hiệu này, tiếp tục cảm ứng cái kia hạch tâm.

Bỗng nhiên nhịp tim không thôi.

Hắn lại cảm ứng được sinh mệnh khí tức!

“Đạo quả sống?”

Dương Huyền Tàng sắc mặt đại biến, một nháy mắt, cái kia sinh mạng tựa hồ rung động xuống, Dương Huyền Tàng cảm ứng nháy mắt đoạn đi, cảm ứng thiên tâm pháp bị phá gián đoạn.

Hắn thần thức trở lại trong cơ thể, hoảng sợ mở hai mắt ra, nội tâm một trận sóng to gió lớn.

Vừa rồi cái kia sinh mệnh khí tức hắn thế mà không xa lạ gì, suy nghĩ kỹ một chút, cùng lúc trước cái kia xuất hiện qua vuốt rồng giống nhau như đúc!

Dương Huyền Tàng đè nén nội tâm chấn kinh, cắt tỉa một chút đầu mối, “Hẳn là nguyên tố hóa linh, sau đó ngưng kết thành rồng, lại thôn phệ đạo quả, hoặc là dung hợp đạo quả, sở dĩ sinh ra cái kia to lớn băng cầu.”

Hắn đột nhiên hiểu ra đứng lên, nhớ lại cái kia băng cầu hình dạng, giật mình không thôi, cái kia rõ ràng chính là một cái trứng rồng!

Lúc trước bạo tạc, bất quá là trứng rồng vỡ tan.

Mà cái kia Băng Long dung hợp đạo quả lực lượng, hiện tại còn không biết giấu ở hư không địa phương nào.

Nếu là tỉnh lại...

Dương Huyền Tàng toàn thân mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, một loại thật phải xong đời cảm giác truyền khắp toàn thân.

Hắn truyền âm cho Già Lâm, đem vừa rồi cảm ứng được cùng suy đoán của mình nói một lần.

Già Lâm đồng dạng khiếp sợ tột đỉnh, đồng thời lộ ra nghi hoặc thần sắc: “Lão đệ, không phải ta hoài nghi ngươi năng lực, ngươi nói thực sự quá mức huyền ảo, dù sao cũng phải để ta sơ qua tin phục một chút a?”

Dương Huyền Tàng nói: “Đều lúc này, chẳng lẽ ta muốn hố ngươi không thành.”

Già Lâm nói: “Lời tuy như thế…” Hắn đột nhiên cả kinh nói: “Ngươi người mang đạo thể?”

Cái kia một đôi linh mục nháy mắt co vào, nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng thời khắc này chói mắt pháp thân, trong mắt chấn kinh liên tục.

Dương Huyền Tàng nói: “Lão ca đã phát hiện, ta cũng không giấu diếm cái gì, đích thật là đạo thể, chỉ bất quá vẫn chưa đại thành.”

Già Lâm cười khổ nói: “Ta đã nói rồi, bằng hữu gì, thân thích, tất cả đều là chính mình. Ngươi thế mà tứ đại thần thể kiêm tu, còn tu ra đạo thể, thật sự là thiên cổ kỳ tài. Đặt ở cái này kỳ quái lạ lùng, thiên tài như cải trắng đại thế giới bên trong, cũng coi là người nổi bật.”

Dương Huyền Tàng nói: “Bây giờ không phải là lúc nói chuyện này, cái kia Băng Long làm sao bây giờ?”

Già Lâm tim đập thình thịch nói: “Như cái kia Băng Long thật tồn tại, có thể là vạn cổ Chí Tôn cảnh, thừa dịp hắn còn chưa tỉnh lại, chúng ta có thể tiên hạ thủ vi cường, ngươi có thể cảm ứng được phương hướng?”

Dương Huyền Tàng giật nảy mình: “Đi giết một vị vạn cổ chí tôn?”

Già Lâm lạnh lùng nói: “Chúng ta không giết hắn, ngươi cảm thấy hắn sau khi tỉnh lại sẽ không giết chúng ta sao?”

Dương Huyền Tàng hút miệng hơi lạnh, trầm giọng nói: “Vừa rồi kích bỗng nhúc nhích, cảm ứng liền biến mất, ta lại cẩn thận cảm ứng xuống tọa độ.”

Già Lâm nhẹ gật đầu, nói: “Ngươi trước cảm ứng, việc này lớn, ta sợ lực lượng của chúng ta không đủ, ta đi tìm chút bằng hữu đến giúp đỡ.”

Dương Huyền Tàng sững sờ nói: “Bằng hữu?”

Già Lâm một chỉ nơi xa nói: “Chính là bọn hắn, bọn hắn hẳn là cũng phát hiện khốn cảnh, hiện tại mọi người bị vây ở cùng một địa phương, tin tưởng có thể đồng tâm hiệp lực.”

Dương Huyền Tàng nói: “Lão ca tuyệt đối đừng tiết lộ ta có đạo thể sự tình.”

Già Lâm liếm môi một cái, cười hắc hắc nói: “Yên tâm đi, ta còn muốn cùng ngươi giao dịch đâu, một khi tiết lộ, đối với ta cũng không có nửa phần chỗ tốt.”

Hắn nói xong cũng hóa thành một đạo lam quang, hướng nơi xa những dưỡng thương kia võ tu bay đi.

Dương Huyền Tàng tĩnh tâm xuống tới, tiếp tục bấm niệm pháp quyết vận chuyển Đại Đạo Cảm Ứng Thiên.

Thần thức lần nữa phóng thích, dung nhập thế giới.

Chỉ bất quá lần này không có lúc trước thuận lợi, cảm ứng được đồ vật cực kì có hạn, tất cả đều là thiên địa quy tắc cùng năng lượng, đã mất đi cái kia hạch tâm cảm ứng.

Hắn cũng không nóng lòng, cái kia Băng Long nhất thời bán hội còn sẽ không thức tỉnh.

Mà lại coi như tìm được, lấy hiện tại mọi người lực lượng, sợ là cũng vô pháp xuất thủ.

Điều dưỡng thương thế thuộc về vị thứ nhất.

Già Lâm cùng những người khác trò chuyện tựa hồ mười phần thuận lợi, không ít chủng tộc người tại trò chuyện sau đều bay tới, hướng phương hướng của bọn hắn tụ tập.

Trước đó bình nguyên trên có năm sáu trăm người, trải qua nổ lớn về sau, trực tiếp biến mất một nửa.

Còn có một số chôn ở trong tầng băng cũng không biết sống chết.

Mặt đất liền hơn trăm người, không đến hai trăm, bị Già Lâm dần dần du thuyết về sau, đều tụ lại tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 3374: Cách Xa Vạn Dặm

Hơn hai trăm người làm thành vài vòng, riêng phần mình bấm niệm pháp quyết tu luyện, đồng thời giữa lẫn nhau đơn giản giao lưu.

Không ít chủng tộc ở giữa từng có khoảng cách, ma sát thậm chí là cừu hận, giờ phút này đều giữ im lặng, chung khắc thời gian.

Nhưng không có người nào quấy rầy Dương Thanh Huyền, đều đang chờ hắn cảm ứng Băng Long vị trí.

Mặc dù không ít người trong lòng còn có nghi hoặc, nhưng cũng không nói gì, chỉ là lẳng lặng chờ đợi.

Thương Bắc Đấu mấy người lộ ra vẻ lo âu, Dương Thanh Huyền tại trước mắt bao người thi triển đạo thể, sợ là sẽ rước họa vào thân.

Có thể trước khác nay khác, cũng không chiếu cố được cái này rất nhiều.

“Lần trước đạo quả dị biến vẫn là hai triệu năm trước, đạo quả tại tranh đoạt bên trong, bị Khuê Xà tộc một cường giả nuốt sống, nguyên bản nhanh dầu hết đèn tắt hắn, căn bản ngăn không được đạo quả lực lượng, bị phản phệ hút không lực lượng toàn thân, khiến cho đạo quả huyễn hóa thành linh.”

“Ta cũng nghe nói, gây thành tai họa thật lớn, một lần kia tiến vào tiểu thần kiếp võ tu, thương vong tại bảy thành trở lên.”

“Dị biến là kinh khủng nhất sự tình, ta làm sao lại xui xẻo như vậy gặp được.”

“Tiểu tử này tu luyện chính là thần thông gì, lại có thể cảm ứng đạo quả hóa linh?”

“Trong truyền thuyết có mấy loại công pháp nghịch thiên, đều có công hiệu này, nhưng trừ những trong đại tộc kia lão quái vật bên ngoài, chưa từng nghe qua có cái gì người mới học được.”

“Người này ngoại hình nhìn, không phải người không phải quỷ, chẳng biết là gì chủng tộc?”

Các loại tiếng nghị luận tự mình vang lên, Nhân tộc mấy người đều là nghe được một trận lo lắng, cũng may Dương Huyền Tàng giờ phút này là nhân quỷ hợp nhất, bề ngoài bên trên rất có mê hoặc tính, khó phân chủng tộc.

Hơn mười ngày về sau, mọi âm thanh yên tĩnh, tất cả mọi người đều tại nhập định dưỡng thương.

Đột nhiên Dương Huyền Tàng mở hai mắt ra, một vòng kim quang tại con ngươi bốn phía xoay tròn, không ngừng có phù văn tối nghĩa thoáng hiện mà ra.

Một lát sau, chỗ có thần quang đều thu liễm vừa mắt bên trong, khôi phục một mảnh thanh minh.

Hắn đưa tay hướng phía trước một chỉ, nói: “Phía trước ba vạn dặm, lại hướng xuống dò xét cách xa vạn dặm, chính là Băng Long nơi chỗ.”

Hơn hai trăm người dồn dập mở hai mắt ra, thuận theo ngón tay của hắn nhìn lại.

Riêng phần mình thi triển linh mục thần thông, nhưng trước mắt một mảnh trắng xoá, dưới mặt đất tầng băng trừ một chút vẫn lạc thi thể bên ngoài, đều là tầng tầng hàn băng, căn bản nhìn không thấy cái gì.

Một người châm chọc nói: “Cách xa vạn dặm tầng băng? Chẳng biết các hạ liếc mắt có thể nhìn bao xa?”

Dương Huyền Tàng nhàn nhạt nói ra: “Nếu là không tin, ngươi tới làm cái gì?”

Người kia cười nói: “Ha ha, thật là phách lối a, bất quá là chín sao Thiên Giới đỉnh phong, làm sao sống được cũng là kỳ tích, lại dám tại trước mặt chúng ta trang bức.”

Già Lâm quát: “Còn xin các hạ mở miệng chút tôn trọng. Chúng ta đều là tin tưởng Thanh Huyền đại nhân cảm ứng chi thuật, lúc này mới tụ tập mà đến, cùng một chỗ trực đảo hoàng long. Xác thực, nếu là các hạ không tin có thể đi.”

Người kia nói: “Già Lâm, ta là tin ngươi cho nên mới tới. Không nghĩ tới ngươi cũng bị tiểu tử này lừa, một vị chín sao Thiên Giới đỉnh phong, có bản lĩnh gì nhìn trộm đến đạo quả hóa linh? Ngươi còn gọi hắn là đại nhân, thật sự là cười nhạo. Cái này cách xa vạn dặm câu chuyện, bất quá là lắc lư từ.”

Trường Cốc Hỉ cười lạnh nói: “Ngươi không tin không có nghĩa là người khác cũng không tin, chí ít lão phu là tin.”

Người kia nhướng mày nói: “Các ngươi tin, chẳng lẽ ta liền không thể chất vấn?”

Trường Cốc Hỉ nói: “Ngươi có thể chất vấn, chất vấn xéo đi chính là, đợi ở đây làm cái gì? Nguyện ý lưu lại lưu, không muốn lưu cút.”

Hắn nói chuyện cực không khách khí, người kia sắc mặt đại biến, cả giận nói: “Càn rỡ!”

Trên thân khí thế một chút bạo phát đi ra, không ngừng đem bốn phía tầng băng ép tới vỡ nát, như ngập trời nước ép hướng Trường Cốc Hỉ.

"Hừ." Trường Cốc Hỉ đồng dạng phóng xuất ra trong cơ thể quỷ khí, hóa thành như núi cao bình chướng cản tại phía trước.

"Ầm ầm!"

Hai người khí thế va chạm phía dưới, hình thành to lớn linh áp, giống như là đao một dạng cắt đứt đại địa trời cao, lan tràn hướng cực xa chỗ.

Người kia sắc mặt đại biến, lại bị buộc liền lùi mấy bước, hoảng sợ nói: "Hậu kỳ!"

Hắn bất quá là thập tinh Thiên Giới trung kỳ, lập tức trên mặt một trận xanh một trận trắng.

Lại có mấy người đứng dậy, đứng đến phía sau hắn, chính là là đồng tộc người, thấy đồng bạn xuất thủ, vô pháp khoanh tay đứng nhìn.

Trường Cốc Hỉ khẽ nói: "Trung kỳ thực lực cũng dám ở cái này mất mặt xấu hổ. Lão phu đã nói rất rõ ràng, tin người lưu lại, không tin người xéo đi. Như thật có Băng Long, tự nhiên cùng xéo đi người không quan hệ."

Già Lâm cũng gật đầu nói: "Chúng ta Tiên Côn bộ tộc đều là tin."

Người kia gương mặt bóp méo mấy lần, trùng điệp hừ một tiếng, liền mang theo đồng bạn bay cách mà đi.

Lại có mấy đạo thân ảnh đứng dậy, không nói hai lời liền đi, hiển nhiên cũng đối Dương Huyền Tàng sinh ra hoài nghi.

Lục tục ngo ngoe ly khai hơn ba mươi người, trong tràng còn có hơn hai trăm mười người, đều là tĩnh tọa bất động.

Già Lâm nói: “Chúng ta đã lựa chọn tin tưởng, vậy liền tin chắc đến cùng đi. Cách xa vạn dặm tầng băng mặc dù phá đứng lên có chút phiền phức, nhưng không cho tới làm khó mọi người, hiện tại liền đi đi thôi.”

Hơn hai trăm người lập tức đi theo Dương Huyền Tàng hướng phía trước bay đi.

Rất mau tới đến mặt khác một chỗ băng nguyên bên trên.

Nơi này đều là cái kia vỏ trứng nổ lớn hình thành thiên địa, khắp nơi là cực hàn chi khí.

Tầng băng cường ngạnh trình độ có thể so với pháp khí.

Một tên toàn thân màu lam ác long tộc nhân tay giơ lên, bỗng nhiên hướng mặt đất đánh tới.

“Soạt” một tiếng, trực tiếp bị oanh ra một cái động lớn. Khe hở hướng bốn phía lan tràn hơn mười trượng liền ngừng lại.

Cái này tên ác long tộc nhân sắc mặt đột biến: “Nơi này quả nhiên có quỷ dị!”

Đám người dồn dập quăng đi ánh mắt.

Hắn tiếp tục nói ra: “Ta vừa rồi một quyền kia, lúc trước tầng băng bên trên có thể oanh ra mười trượng sâu, xa năm mươi trượng, mà ở đây hiệu quả lại giảm bớt bốn phần năm.”

Đám người hoảng hốt, bốn phần năm thế nhưng là một cái cực kỳ đáng sợ số lượng.

“Phanh phanh phanh.”

Không ít người đều xuất thủ nếm thử, lập tức từng cái sắc mặt đại biến, đều là cực kỳ khó coi.

Già Lâm ánh mắt lấp lóe nói: “Quả nhiên khác nhau! Mọi người cần phải vui vẻ mới là, chứng minh Thanh Huyền đại nhân không sai.”

Nhất thời ở giữa, Dương Huyền Tàng cảm ứng được đại lượng ánh mắt liếc nhìn tới, lấp đầy các loại thần tình phức tạp.

Nội tâm của hắn than nhẹ một tiếng, biết tuyệt không phải chuyện tốt, tài không lộ ra ngoài, hiện tại ngược lại tốt, trực tiếp hướng khắp thiên hạ cường tộc triển lộ.

Nhưng trên mặt y nguyên bình tĩnh, giữ im lặng, một bộ nhìn không thấu bộ dáng.

Già Lâm nói: “Việc này không nên chậm trễ, chúng ta động thủ đi.”

Cái kia ác long tộc nhân nói: “Trước không vội, mọi người hoạch định một chút, dù sao cách xa vạn dặm tầng băng, cũng không phải đơn giản sự tình. Chúng ta đào nhiều phạm vi lớn? Vẫn là vẻn vẹn đánh một cái lối đi xuống dưới?”

Già Lâm nói: “Đả thông đạo đi, muốn đem cái này cách xa vạn dặm tầng băng sấy khô, quả thực chính là không thể tưởng tượng.”

“Chúng ta Tiên Côn bộ tộc có thể phối hợp mọi người đi đầu mở đường.”

“Tất cả mọi người chia mấy phê, chủ yếu là phá băng, cùng diệt trừ vụn băng. Ta đề nghị nước, Hỏa thuộc tính võ giả phụ trách hấp thu cùng hòa tan vụn băng, cái khác người phụ trách phá băng, dạng này có thể tăng thêm tốc độ.”

Cái kia ác long gật đầu nói: “Đúng là nên như thế, đã chậm trễ hơn mười ngày. Nếu là chờ cái kia Băng Long tỉnh lại, hắc hắc...”

Tiếng cười kia cực kì dữ tợn, nghe được đám người một trận rùng mình.

Nghĩ đến cái kia Băng Long nếu là khôi phục, xem như vạn cổ chí tôn xuất thế, đều là một trận run rẩy hoảng sợ.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3375: Không Có Thương Lượng

Tình huống trước mắt, rốt cuộc dung không được mọi người có cái khác suy tính.

Đám người rất nhanh liền phân công, sau đó bắt đầu đục một cái đường kính trăm trượng tả hữu hố to.

Hơn trăm người lơ lửng trên hư không, không ngừng thi triển các loại thần thông hướng xuống oanh kích.

Một trận “Phanh phanh phanh” tiếng vang về sau, vô số vụn băng nổ lên, sau đó bị hỏa nguyên tố thiêu đốt dưới, liền hóa thành hơi nước bốc hơi.

Đại lượng thủy nguyên tố võ tu thi triển thần thông, phân biệt đem những này thủy khí thu nạp đi lên, ném đến nơi xa hoặc là tự hành hút vào trong cơ thể.

Hừng hực khí thế mở làm về sau, hố sâu lấy tốc độ cực nhanh chìm xuống dưới, rất nhanh liền khai thông đến hơn ngàn trượng.

Bởi vì tầng băng cực kỳ kiên cố, hoàn toàn không cần lo lắng sụp đổ.

Không biết ngày đêm đào vài ngày sau, một đầu đường hầm tựa như là khắp mặt đất sinh ra lỗ sâu, lan tràn đến dưới đất thật dài.

Hơn hai trăm tên đỉnh phong võ tu lẫn nhau thay phiên lấy làm việc.

Dương Huyền Tàng thì một mực ngồi xếp bằng hư không, vẫn chưa tham dự vào đào hang bên trong, hắn không ngừng thi triển Đại Đạo Cảm Ứng Thiên, đối với Băng Long vị trí tiến hành định vị.

Nhưng hơn mười ngày trôi qua, chỉ có một lần cảm ứng được, mà lại thần thức tiếp xúc, liền lập tức bị chém đứt, rốt cuộc không cảm ứng được mảy may.

Lối đi này phương hướng là không sai.

Để Dương Huyền Tàng lo lắng chính là cái kia Băng Long trạng thái, cảm ứng hắn càng ngày càng khó, mà lại đối phương tựa hồ có cảm giác, sở dĩ tiếp xúc dưới, liền bị đối phương cắt đứt cảm ứng.

Hắn đem lo lắng sự tình cáo tri Già Lâm, đám người cũng đều lo lắng, bắt đầu càng thêm ra sức mở địa động.

Có thể càng đến phía dưới, cái này băng trình độ cứng cáp liền càng trở nên khủng bố, liền liền thập tinh Thiên Giới một chiêu đánh xuống đi, cũng không phá nổi bao nhiêu.

Mà lại bắt đầu xuất hiện đại lượng Băng Phách Tinh Linh, thỉnh thoảng từ băng cứng bên trong lao ra thẳng hướng đám người.

Dương Huyền Tàng lại nghĩ tới một chuyện khác, bị vây ở cái này băng thiên tuyết địa bên trong chủng tộc kỳ thật cũng không có bao nhiêu, còn có đại lượng cái khác chủng tộc người đâu?

Tỉ như Linh Hầu tộc, Xích Dung tộc, đen ruồi tộc, Khuê Xà tộc chờ chút, đều là đã từng gặp qua.

Già Lâm nói: “Hơn phân nửa bị ngăn tại đóng băng thế giới bên ngoài. Đạo quả lực lượng một dị biến, liền sinh ra tự ta bảo vệ. Tình huống hiện tại là người bên ngoài vào không được, người ở bên trong ra không được.”

Dương Huyền Tàng nói: “Có không thể nào trong ngoài hợp lực, phá vỡ thế giới này?”

Già Lâm cười khổ nói: “Cái này đóng băng thế giới quy tắc ngươi so với chúng ta đều rõ ràng, có không khả năng đưa tin ra ngoài, hình thành trong ngoài oanh kích? Mà lại muốn đối với lấy một mảnh cố định tiết điểm tiến hành.”

Dương Huyền Tàng lập tức từ bỏ cái này ngu xuẩn ý niệm, tiếp tục nhập định cảm ứng Băng Long.

Lại một ngày, tại thanh tịnh hoàn mỹ cảm ứng trạng thái bên trong, thấy lạnh cả người chậm rãi xuất hiện mà tới.

Dương Huyền Tàng trong lòng hơi thích, nhưng nháy mắt đem cái này vui sướng bóc tách, để tránh ảnh hưởng đến chính mình tâm tính cùng cảm ứng trạng thái.

Hắn biết cái kia hạch tâm lại bị chính mình chạm tới.

Lạnh lẽo thấu xương chậm rãi rót vào trong cơ thể, linh hồn đều giống như muốn đông cứng.

Một mảnh to lớn tầng băng hiển hiện, ở bên trong mơ hồ có một đạo băng trụ, bảy tám người ôm hết thô, băng trụ bên trong có long ảnh, giống như đúc, lẳng lặng bất động.

Hắn cảm ứng chậm rãi trào lên đi, tiếp xúc đến cái kia băng trụ, sau đó một chút xíu cảm ứng bên trong, rồng ngoại hình cùng trạng thái chậm rãi bày biện ra tới.

Đây là cảm ứng rõ ràng nhất một lần.

Dĩ vãng chỉ cần chạm tới băng trụ, cơ hồ cảm ứng liền đoạn mất, tối đa cũng liền duy trì mấy hơi thở.

Nhưng lần này thời gian từng giờ trôi qua, cảm ứng y nguyên không gãy.

Rất nhanh, Băng Long ngoại hình liền hoàn toàn hiện ra tại cảm ứng bên trong, toàn thân màu xanh thẳm, sau lưng mọc lên hai cánh, từng khối chói mắt mỹ lệ lân phiến che phủ toàn thân, như rắn xoay quanh.

Dương Huyền Tàng cảm ứng rơi ở trong đó một con vuốt rồng bên trên, lập tức giật mình trong lòng, cái này vuốt rồng hoàn toàn chính xác liền là ngày đó phá không mà xuống, đánh chết Hồng Tiêu cùng Đồ Kim Cương đám người móng vuốt.

Hình thái cùng khí tức bên trên hoàn toàn nhất trí, chỉ là khí tức bây giờ tăng cường mấy lần không thôi.

Đột nhiên hắn toàn thân run lên, chỉ thấy cái kia rồng có chút mở hai mắt ra, trong ánh mắt một tuyến tinh mang bắn ra, cơ hồ như đao, không trở ngại chút nào xuyên thấu hắn cảm ứng.

Cách nhau rất xa cự ly tiếp cận bản thể của hắn, cơ hồ muốn đem hắn liếc mắt chằm chằm chết.

Dương Huyền Tàng dọa đến kém chút không có đem cảm ứng đoạn mất, nhưng sơ qua dao động quyết tâm thần, liền vững chắc xuống, tiếp tục cảm ứng cái kia Băng Long.

Cảm giác kia tựa như là một người một rồng tại xa xa tương đối, lẫn nhau ngóng nhìn.

Dương Huyền Tàng cảm thấy cái này rồng tựa như là tỉnh, hắn thử nghiệm tiến hành câu thông: “Tỉnh?”

Cái kia rồng không có trả lời, giữa lúc hắn thư giãn thời điểm, đột nhiên trả lời một câu: “Tỉnh”, dọa đến hắn lại là một trận run rẩy.

Mấu chốt là rồng khí thế trên người cùng băng hàn chi khí, để hắn đông lạnh tận xương tủy, nói không hết lạnh.

Dương Huyền Tàng cả kinh nói: “Ngươi có thể cảm ứng được thần niệm của ta, cùng ta giao lưu?”

Băng Long hai mắt càng mở càng lớn, chầm chậm bắt đầu lấp đầy thần thái cùng tinh quang, mang theo một tia trêu tức thần sắc, xa nghiêng nhìn Dương Huyền Tàng, phảng phất nhìn thằng hề giống như.

Dương Huyền Tàng thầm nghĩ: “Treo cái gì treo, bất quá là thôn phệ đạo quả mà thôi, nếu là lão tử thôn phệ đạo quả, còn không đồng nhất chưởng đập chết ngươi.”

Nghĩ là như vậy nghĩ, nhưng nào dám nói, cẩn thận mà hỏi: “Các hạ đã đã thành tựu chí tôn, thật đáng mừng, không biết phải chăng là có thể giải khai cái này đóng băng thế giới, thả chúng ta rời đi.”

Băng Long ánh mắt lóe lên một cái, trực tiếp miệng nói tiếng người nói ra: “Không thể.”

Dương Huyền Tàng hút miệng hơi lạnh, hỏi: “Vì cái gì?”

Băng Long vẫn chưa trả lời, thậm chí lười lại nhìn hắn, ánh mắt kia rực rỡ đến cực hạn về sau, bắt đầu ảm đạm xuống, một chút xíu khép kín, tựa hồ lại phải ngủ say.

Dương Huyền Tàng vội vàng nói: “Mọi người không oán không cừu, chúng ta cũng không phải dễ bắt nạt, nếu là đem chúng ta ép, liều cái đồng quy vu tận sợ không phải việc khó a? Chúng ta có bao nhiêu người, thực lực nghĩ như thế nào tất ngươi cũng rõ ràng.”

Băng Long trong hai mắt lần nữa chớp động dị sắc, giễu giễu nói: “Các ngươi trên thân trừ nguyên bản tinh huyết thực lực bên ngoài, còn có đạo ấn tại người, vừa vặn cho ta thôn phệ, vững chắc ta chí tôn lực lượng.”

Dương Huyền Tàng cả kinh nói: “Ngươi muốn nuốt ăn chúng ta? Nhưng có chừa chỗ thương lượng, mọi thứ đều tốt...”

Cái kia Băng Long không đợi hắn nói xong, trực tiếp ngắt lời nói: “Không có.”

Nói xong, liền trực tiếp hai mắt nhắm lại, không tiếp tục để ý.

Mà Dương Huyền Tàng cảm ứng lập tức từ băng trụ gián đoạn nứt, rốt cuộc không cảm ứng được cái gì.

Dương Huyền Tàng bản thể mở hai mắt ra, sắc mặt cực kỳ khó coi, hắn thân ảnh lóe lên liền biến mất không thấy gì nữa.

Mấy cái thuấn di về sau, đi thẳng đến thông đạo tuyến ngoài cùng.

Hơn mười người còn đang liều mạng mở, có tám người vây ở phía sau, một mặt hòa tan vụn băng, một mặt hấp thu thủy nguyên tố, trong đó có bốn tên Tiên Côn, Già Lâm cũng thình lình ở bên trong.

Già Lâm gặp một lần Dương Huyền Tàng, kinh ngạc nói: “Sao ngươi lại tới đây?” Hắn cười khổ phàn nàn nói: “Cái này hàn băng càng ngày càng kinh khủng, ta thử nghiệm dùng pháp khí giả đi, tích lũy tới trình độ nhất định về sau, pháp khí trực tiếp sụp đổ.”

Tại mặt đất đông lạnh tầng bên trong, tỏa ra lấy không ít pháp khí mảnh vỡ, xem ra hắn cùng những người khác thử không chỉ một lần.

Dương Huyền Tàng trầm giọng nói: “Phiền phức lớn rồi.”

Già Lâm sắc mặt biến hóa: “Chuyện gì xảy ra?”

Chương 3376: Điên Đảo Vị Diện Đại Trận

Dương Huyền Tàng cùng Già Lâm rời đi đường hầm, đi vào tầng băng phía trên, sau đó bố cái tiếp theo nhàn nhạt ngăn cách bình chướng.

Liền đem cảm ứng bên trong hết thảy đều cáo tri Già Lâm, cùng cùng Băng Long trò chuyện.

Già Lâm đồng dạng sắc mặt cực kỳ khó coi: “Ngươi xác định hắn là vạn cổ chí tôn rồi?”

Dương Huyền Tàng trầm tư dưới, nói: “Ta đối với vạn cổ chí tôn không hiểu nhiều, nhưng hắn khí tức trên thân dù không bằng tộc ta hoàng, nhưng cũng không kém bao nhiêu.”

Già Lâm lo lắng nói: “Cái này liền phiền toái.”

Dương Huyền Tàng nói: “Coi như hắn là vạn cổ chí tôn, cũng không thể có thể đỡ nổi chúng ta nhiều người như vậy a?”

Tại bọn hắn trong nhóm người này, còn có ba vị nửa bước chí tôn tồn tại.

Già Lâm cười khổ nói: “Ngươi làm sao biết chí tôn khủng bố, chênh lệch nửa cấp, lại là chỉ xích thiên nhai a. Huống chi nơi này là đóng băng thế giới, quả thực chính là cái kia Băng Long sân nhà. Một khi đánh nhau, chúng ta không có chút nào phần thắng.”

Dương Huyền Tàng một chút cũng không có chủ ý: “Cái kia bây giờ nên làm gì?”

Già Lâm nói: “Ngươi cảm thấy cái kia rồng bao lâu có thể ra?”

Dương Huyền Tàng khổ sở nói: “Ta cảm giác hắn tùy thời đều có thể ra, chỉ là có nguyện ý hay không vấn đề.”

Già Lâm sửng sốt một chút, liền lâm vào trầm tư, chậm rãi nói ra: “Ngươi ý là, hắn bởi vì nguyên nhân nào đó, tạm thời không muốn ra?”

Dương Huyền Tàng nói: “Có lẽ là cảnh giới bất ổn, có lẽ là còn muốn lại ngủ một chút..., dù sao trời lạnh như vậy, ai cũng không nghĩ tới.”

Già Lâm nói: “Lấy hiện tại mở tốc độ, muốn đến cái kia băng trụ, còn muốn mười ngày tả hữu, sợ là chờ không lâu như vậy.”

Trong mắt của hắn hàn khí lóe lên: “Không bằng chúng ta trước tổ chức mấy người, mở một cái càng nhỏ hơn thông đạo đi vào, nghĩ biện pháp đánh giết cái kia Băng Long.”

Dương Huyền Tàng cả kinh nói: “Ngươi xác định giết?”

Già Lâm nói: “Băng Long tỉnh lại không ra, hiển nhiên là muốn kéo dài thời gian, mặc kệ là nguyên nhân gì chứng minh, hắn hiện tại cũng không muốn cùng chúng ta một trận chiến, chúng ta há có thể để hắn toại nguyện?”

Dương Huyền Tàng trầm tư nói: “Mở nhỏ thông đạo phải bao lâu?”

Già Lâm nói: “Nhanh tam thiên tả hữu.”

Dương Huyền Tàng nói: “Tốt, thử một chút đi, dù sao cũng so ngồi tại cái này làm chờ mạnh.”

Già Lâm lập tức rời đi, triệu tập một số người thương thảo một hai, lập tức tổ chức một cái mười người đội ngũ nhỏ.

Trừ Dương Huyền Tàng bên ngoài, còn lại chín người tất cả đều là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong.

Mở đường giao thông lớn tiến độ vẫn như cũ không ngừng, bọn hắn mười người lúc trước cơ sở bên trên đục ra một cái nhỏ thông đạo, chui vào trước.

Lúc này Dương Huyền Tàng mới cảm ứng được cái này tầng băng kiên cố, đã đến cực kỳ đáng sợ trình độ.

Trong đội có một người người mang lửa cùng lôi song thuộc tính thần thông, đều là bản nguyên chi lực thứ ba ngăn, tổ hợp phía dưới hình thành hỏa lôi pháo, uy lực vô tận.

Đánh ra vụn băng bị Già Lâm trực tiếp thôn phệ hết, chuyển hóa thành trong cơ thể năng lượng.

Mười người thay phiên oanh băng, không biết qua bao lâu, đột nhiên có một ngày, một người trong đó dùng đao vỗ xuống, "Ầm ầm" một tiếng, phảng phất đem toàn bộ tầng băng toàn bộ chém vỡ, đao mang xuyên thấu mà đi.

Mười người đều là tâm thần chấn động, lập tức thấy được cuối cùng, mừng rỡ phía dưới lập tức xuất thủ, đem cái này khe hở lại oanh mở, đồng thời vọt ra ngoài.

Tiến vào một cái cự đại trong hầm băng, có dài vạn trượng rộng, đầy rẫy tất cả đều là băng trụ, khắp nơi óng ánh chói mắt, rực rỡ sinh huy.

Bức người màu lam băng khí tại không trung không ngừng cuồn cuộn, gặp được một chút nhiệt độ liền nháy mắt ngưng kết, tạo thành thiên tư vạn thái tuyệt diệu hình dạng.

Cho dù biết nơi này là cực độ địa phương nguy hiểm, mười người cũng bị cảnh đẹp trước mắt hung hăng chấn kinh ngạc một chút.

Dương Huyền Tàng Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, đã nhìn thấy cái này hầm băng trung ương cây kia to lớn băng trụ, cùng cảm ứng bên trong giống nhau như đúc, lại so cảm ứng được còn hùng vĩ hơn mỹ lệ nhiều, phảng phất một cây kình thiên trụ lớn, chống đỡ lấy cái này toàn bộ băng thế giới trọng lượng.

Những người khác cũng rất nhanh gặp được cái này cây cột, dưới khiếp sợ đều bay nhanh mà đi, rơi vào băng trụ cách đó không xa một chút hàn băng bên trên, cảnh giác nhìn chằm chằm.

Mười người riêng phần mình thi triển linh mục thần thông, đều có thể thấy rõ bên trong Băng Long hình thái, nội tâm khiếp sợ tột đỉnh.

Một người trong đó nói: “Làm sao bây giờ? Đồng loạt ra tay diệt hắn?”

Một người khác nói: “Diệt sao? Liền sợ đem hắn bừng tỉnh, ngược lại đại họa lâm đầu.”

Lúc trước người kia cười lạnh nói: “Ngươi quên Thanh Huyền đại nhân cùng hắn câu thông qua sao? Cái này rồng tử sau khi ra ngoài, là muốn giết sạch chúng ta. Chờ hắn cảnh giới vững chắc xuống, chúng ta đều phiền toái hơn.”

Già Lâm trầm giọng nói: “Không tệ! Mục đích của chúng ta chuyến này, chính là muốn đem hắn chém giết với trong tã lót. Mọi người làm tốt xuất thủ chuẩn bị đi, phải một kích tận toàn lực, nếu không hậu hoạn vô tận.”

Chín người đều mặt sắc mặt ngưng trọng nhẹ gật đầu.

Bọn hắn bắt đầu riêng phần mình vận chuyển công pháp, đem lực lượng một chút xíu tăng lên tới đỉnh phong, chuẩn bị một kích trí mạng.

Không gian này dù lớn, nhưng tướng so với bọn hắn mười người năng lượng mà nói, thực sự không có ý nghĩa.

Một kích này thả ra ngoài về sau, không gian này tất nhiên nổ nát, toàn bộ tầng băng vô cùng có khả năng than sụp đổ xuống.

Đến lúc đó là tình huống như thế nào không ai nói rõ được.

Có thể đã không có đường lui.

Già Lâm toàn thân bao phủ tại tầng một thủy lam sắc băng tinh dưới, trong tay nâng một cái chạm rỗng hạt châu pháp khí, khủng bố Thủy nguyên làm năng lượng từ bên trong khuếch tán ra đến, hình thành từng vòng từng vòng sóng năng lượng, tùy thời đều có thể nổ tung thế giới.

Già Lâm khẩn trương cao độ, song đồng đột nhiên co lại: “Đều nghe ta chỉ huy!”

“Một.”

“Hai.”

“Ba” chữ còn vừa xuất khẩu, đột nhiên Dương Huyền Tàng bỗng nhiên quát: “Ngừng! Cây cột bên trong là trống không!”

Nhưng đã có sáu người lần lượt xuất thủ.

Già Lâm chính mình cũng là năm ngón tay một nắm, hạt châu kia bên trong mênh mông thủy khí càn quét mà ra, hóa thành từng tòa đại dương mênh mông, hướng hạt châu kia đánh tới.

Theo Dương Huyền Tàng quát một tiếng, mặt khác chín người đều là tâm thần chấn động, một cỗ cảm giác khủng bố tại nội tâm tạo ra.

Sau đó liền là tử vong giáng lâm.

“A!.”

Một đạo tiếng kêu thảm thiết vang lên, xuất thủ một người thân thể trực tiếp hóa thành băng điêu nổ vỡ ra tới.

Một đạo màu lam băng khí tại không trung xuyên qua.

Còn lại người đều vừa sợ vừa giận, đặc biệt là cái kia chưa xuất thủ bốn người, vội vàng đem năng lượng ở bên người phóng thích, hình thành to lớn phòng ngự kết giới.

Nhưng cái kia màu lam băng khí cũng không công kích bốn người này, mặt khác xuất thủ sáu người căn bản vội vàng không kịp chuẩn bị, lại là một đạo tiếng kêu thảm thiết vang lên, một người nổ thành vụn băng.

Khiến người sợ hãi khí tức tràn ngập mỗi người nội tâm, đây chính là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong tồn tại a, cho dù đặt ở đại thế giới bên trong, cũng là tầng cao nhất đỉnh cao cường giả.

Ở đây thế mà giống như củ cải trắng, vừa gảy một cái hố.

Liền trong cùng một lúc, trong hầm băng ở giữa cự cây cột lớn "Ầm ầm" một tiếng, liền bị lục đạo diệt thế lực lượng oanh trúng.

Nhưng khiến người bất ngờ chính là, cũng không có phát sinh hủy diệt tính đổ sụp, mà là cái kia sáu cỗ lực lượng phảng phất bị cây cột hút vào.

Sau đó các loại quang mang phát ra, từng nét bùa chú trên cây cột thoáng hiện tiêu tan.

Sau đó chính là nổ thật to âm thanh, toàn bộ cây cột liền mang cái kia sáu cỗ lực lượng cùng nhau biến mất không thấy gì nữa.

"Điên đảo vị diện đại trận!"

Một người trong đó la hoảng lên.

Toàn bộ trong động quật quang huy, theo vừa rồi đại thịnh về sau, kịch liệt chuyển tối.

Trừ chẳng biết nơi nào đường nối vị diện còn mơ hồ có “Ầm ầm” âm thanh truyền đến bên ngoài, trong động biến đến vô cùng tĩnh mịch.

Trong chớp mắt liền chỉ còn lại tám người, không khỏi là toàn thân băng hàn, lạnh tận xương tủy.

Cây cột biến mất về sau, trong động để trống không gian thật lớn đến, vệt kia quỷ dị Hàn Băng chi khí chậm rãi hiển hiện, hóa ra một đầu Băng Long hình thái.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3377: Đoạt Mệnh Mà Chạy

Trong động bầu không khí biến đến vô cùng kiềm chế.

Băng Long khóe miệng có chút giương lên, trêu tức nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng nói: “Mấy lần bạn tri kỷ, cuối cùng gặp mặt.”

Dương Huyền Tàng lòng tràn đầy đắng chát: “Vẫn là cờ kém một chiêu, nghĩ không ra ngươi lại như thế xảo trá.”

Băng Long cười như điên nói: “Ha ha, ta trí tuệ siêu tuyệt, sao lại ngồi chờ chết chờ các ngươi tới giết ta.”

“Các ngươi tất cả động tác tất cả ta cảm ứng phía dưới. Hừ, thật sự là nghĩ không ra, lại có thể có người có thể cảm ứng ra ta tồn tại.”

“Bất quá không quan trọng, hết thảy đều đem biến mất, bao quát tính mạng của các ngươi, còn có bên ngoài những tính mạng con người kia. Tiểu thần kiếp kết thúc.”

Dương Huyền Tàng ôm một chút hi vọng, cười khổ nói: “Liền không thể không cần chém chém giết giết, mọi người tốt tốt nói một chút sao? Dù sao thiên đạo từ bi.”

Băng Long lắc đầu, phun ra một miệng băng khí “Không, thiên đạo bất chính không tà, không từ không ác.”

Dương Huyền Tàng nói: “Cái kia thượng thiên có đức hiếu sinh.”

Băng Long song đồng co rụt lại, không vui nói: “Ngươi nói nhảm nhiều quá, liền trước hết là giết ngươi đi!”

Thân ảnh nhoáng một cái, liền biến mất ở tại chỗ.

Dương Huyền Tàng sắc mặt đại biến, to lớn hoảng sợ bao phủ toàn thân.

Đối phương thế nhưng là vạn cổ Chí Tôn cảnh, là từ chính mình xuất đạo đến nay, gặp phải tuyệt vô cận hữu đệ nhất cường giả!

Hắn bỗng nhiên đem đạo thể thôi động đến cực hạn, sau đó chiến kích hướng quanh thân một bổ, chẳng có mục đích, toàn phương vị công kích qua.

Nhưng chiến kích vừa vung đến một nửa, thân hình liền đọng lại.

“A, cái này chiến kích cũng không tệ.”

Trong hư không truyền đến Băng Long thanh âm.

Dương Huyền Tàng cứ như vậy đóng băng tại cái kia, vẫn chưa nổ tung.

Bởi vì cùng một thời gian, mặt khác bảy người cũng động. Không người nào nguyện ý thúc thủ chịu trói.

Tại Băng Long xuất thủ nháy mắt, bọn hắn bảy người cũng lập tức xuất thủ.

Chỉ cần chết nhiều một người, chính mình liền chết nhiều một điểm. Lưu thêm một người, chính mình liền lưu thêm một điểm.

Hiện tại bảy người cơ hồ cùng một tâm tư, trước nay chưa từng có đoàn kết cùng dũng mãnh.

Một đạo hỏa lôi nháy mắt rơi vào Dương Huyền Tàng phía trước, bỗng nhiên nổ vỡ ra tới.

Hỏa diễm cùng lôi điện chi lực bắn ra bốn phía.

Không chỉ có như thế, tại hỏa diễm trên không, xuất hiện một con to lớn bọ cánh vàng hư ảnh, hai bên có thiên thủ, liều mạng vung vẩy.

Mỗi một cánh tay bên trong đều cầm một cây sợi tóc, nhìn kỹ lại, vô số sợi tóc tại hư không bay loạn, đem Không Gian Cát Liệt thành vô số tế khối.

Dương Huyền Tàng chỉ cảm thấy bên ngoài một trận ấm áp, tự thân tâm thần khẽ động, liền hóa thành vĩnh đốt thân thể, chấp kích thuấn di mà đi.

“Hừ.” Một đạo băng lãnh khinh miệt âm thanh từ trong hư không truyền đến.

Những hỏa lôi kia cùng bọ cánh vàng đột nhiên một chút bị đông cứng ở.

Bọ cánh vàng tràn đầy vẻ hoảng sợ, bị đông cứng thành hàng mỹ nghệ.

Dương Huyền Tàng vừa mới thuấn di, liền cảm ứng được cái gì, vội vàng xoay tay lại một kích bổ tới.

Đột nhiên tại bọ cánh vàng phía trước, hiện ra thải sắc màn hình, một biến hai, biến ba, biến bốn, huyễn hóa ra chín đạo, đem côn trùng hộ ở bên ngoài.

“Phanh phanh phanh.”

Những này thải sắc màn hình đều nổ tung.

Nhưng cái kia bọ cánh vàng cũng một sát na ở giữa thuấn di mà đi.

Dương Huyền Tàng trở lại trong đám người, tám người đều là các bấm niệm pháp quyết ấn, trên mặt chưa bao giờ có vẻ mặt ngưng trọng, nghiêm chỉnh mà đối đãi.

Phía trước vỡ vụn không gian bên trong, hiện ra Băng Long thân ảnh, một mặt âm hàn.

Vừa rồi hai tay giao thủ phía dưới, thế mà không có chiếm được tiện nghi gì, để hắn rất là tức giận.

Già Lâm nói: “Ta hiểu được! Hắn hiện tại cảnh giới bất ổn, mặc dù thu được chí tôn chính quả, nắm giữ chí tôn lực lượng, nhưng vô pháp hoàn toàn phát huy ra.”

Mấy người còn lại cũng đều sơ qua nhẹ nhàng thở ra.

“Chí tôn” hai chữ, tựa như núi cao áp căn bản thở không nổi.

Bọn hắn so Dương Huyền Tàng sơ qua khá hơn chút, cơ bản đến tự các đại tộc nhóm, đối với chí tôn cũng không phải không biết đến, thậm chí bảy người đều cơ bản lĩnh giáo qua chí tôn lực lượng.

Giờ phút này nghe nói Băng Long còn chưa hoàn toàn nắm giữ, mới phát giác được có một tia hô hấp không gian.

“Nói nhảm nhiều quá!”

Băng Long hiển nhiên không cao hứng, chỉ tay một cái, một đạo lôi quang tại đầu ngón tay lấp lánh, “Bành” liền kích - bắn mà ra.

Già Lâm vội vàng thân ảnh nhoáng một cái, muốn tránh quá khứ, nhưng cái kia trong ngón tay Băng Lôi quá nhanh, vẫn là đánh vào hắn đầu vai, gọt đi một miếng thịt.

Bất quá chỉ là bị thương ngoài da, không có liên quan quá nhiều.

Miệng vết thương nháy mắt đóng băng, cường đại lôi quang muốn chui vào trong cơ thể, bị trên người hắn hàn khí bài xích bên ngoài, phát ra rất nhỏ “Đôm đốp” âm thanh.

Già Lâm chưa thở phào, liền nhìn thấy mảng lớn trong ngón tay lôi kích - bắn mà tới.

Từng đạo không khác biệt công kích đánh phía bọn hắn.

Tám người đều là trong lòng run rẩy, liều mạng thi triển thân pháp né tránh, loạn thành một bầy.

Băng Long cười như điên nói: “Ha ha, một bầy kiến hôi, con ruồi, thật cho rằng có thể chống đỡ ta? Giết các ngươi bất quá phất tay, nhưng dạng này chơi đùa một chút rất có niềm vui thú.”

Tám người vừa thẹn vừa giận, lại không có biện pháp.

Già Lâm quát: “Nhanh tiến vào thông đạo ra ngoài!”

Chỉ cần ra đến bên ngoài, đầu này còn chưa hoàn toàn nắm giữ chí tôn lực lượng Băng Long tại mọi người vây đánh dưới, hơn phân nửa muốn chết.

Già Lâm mấy cái chớp động dưới, sau lưng hóa ra từng đạo băng khí, liền đã đến thông đạo miệng, nháy mắt xông vào đi vào.

“Há có thể để ngươi toại nguyện.”

Băng Long cười nhạo một tiếng, một đạo trong ngón tay lôi bắn tới.

“Xùy!”

Lôi quang hóa ra một đầu thật dài quỹ tích, lộng lẫy chói mắt.

Trực tiếp đánh vào trong thông đạo.

“Ầm ầm.”

Trong thông đạo truyền đến tiếng nổ tung, sau đó chính là tầng băng đổ sụp, trực tiếp đem thông đạo đè chết.

Dương Huyền Tàng cả kinh nói: “Già Lâm...” Cũng không biết hắn chạy đi không có.

Băng Long thì là khẽ nhíu mày: “A...”

Đột nhiên bốn phương tám hướng tất cả đều là thủy nguyên tố, từng vòng từng vòng tại chung quanh hắn hình thành.

Trên đỉnh đầu thì là một tôn to lớn Tiên Côn pháp thân, tại sóng lớn bên trong gào thét cuồn cuộn.

Thủy nguyên tố lực lượng rút nhanh chóng mà xuống.

Già Lâm đúng là hư bừng tỉnh một chiêu, kì thực xuất thủ đánh lén.

Mấy người khác phát hiện thủy nguyên tố nháy mắt, đều minh bạch tới, liều mạng xuất thủ hướng Băng Long đánh tới.

Lúc này một thanh âm tại Dương Huyền Tàng bên tai nổ vang, chính là Già Lâm: “Nhanh bổ ra thông đạo!”

Dương Huyền Tàng nháy mắt khẽ động, hóa ra vĩnh đốt thân thể, Pháp Thiên Tượng Địa, tay cầm chiến kích, phụ mang lên vô tận lục đạo huyễn diễm, hướng cái kia đổ sụp thông đạo chém tới.

“Ầm ầm!”

Thông đạo trực tiếp bị đánh mở, hỏa diễm bọc lấy hư quang, hóa rồng gào thét mà lên, không ngừng đem thông đạo mở ra, đồng thời làm lớn ra gấp mười không thôi.

Đây là dốc hết Dương Huyền Tàng lực lượng một kích.

Mặt khác bên kia, bảy người xuất thủ về sau, Băng Long giận dữ, quát: “Muốn chết!”

Lật tay vồ một cái, giữa năm ngón tay vô số hàn băng khí tức phun trào, liền hướng hư không bên trong cái kia Tiên Côn pháp thân vỗ tới.

“Bành!”

Tiên Côn bị một chưởng đánh trúng, nháy mắt pháp thể bị đánh xuyên, sau đó đông lại.

Nhưng pháp thân lại run rẩy lắc lư mấy lần, phảng phất đem những tổn thương này hấp thu vào.

Chớp động phía dưới liền hóa thành Già Lâm, cũng không quay đầu lại hướng thông đạo bỏ chạy.

Mấy người khác xuất thủ, đem Băng Long bức lui sát na, cho Già Lâm chế tạo cơ hội.

Sau đó cũng từng cái ngầm hiểu lẫn nhau, liều mạng bỏ chạy.

Dương Huyền Tàng bổ ra thông đạo, sơ qua do dự phía dưới, đều đã rơi ở phía sau, cũng vội vàng thi triển độn thuật đuổi theo.

“Muốn đi? Chí ít lưu lại cho ta mấy cái!”

Băng Long lệ quát một tiếng, vuốt rồng hướng hư không tìm tòi.

Vô số hư ảnh nháy mắt xông vào thông đạo, bắt hướng phía sau mấy người.

Chương 3378: Bố Trí Chuẩn Bị Ở Sau

Dương Huyền Tàng toàn thân lạnh lẽo, liền cảm thấy muốn chơi xong.

Vuốt rồng như kình thiên chi trụ bao phủ xuống, trực tiếp vây khốn bọn hắn cuối cùng bốn người, căn bản thoát thân vô vọng.

Dương Huyền Tàng chợt cắn răng một cái, phun ra một ngụm máu đến, lấy thiêu đốt tinh huyết làm đại giá, nháy mắt đem chín sao Thiên Giới đỉnh phong tu vi xông vào thập tinh.

Ba người khác đều mặt lộ vẻ vẻ tuyệt vọng, nhìn xem Dương Huyền Tàng xông vào thập tinh, cũng là trong lòng đau thương, bọn hắn thập tinh Thiên Giới đỉnh phong đều vô dụng, xông vào thập tinh còn không phải như vậy kết quả.

Đúng lúc này, Dương Huyền Tàng thân ảnh hoảng hốt một chút, lưu lại đạo đạo tàn ảnh, lại trực tiếp xuyên qua vuốt rồng, rơi vào thông đạo phía trước.

“Cái gì?!”

Mấy người đều là nheo mắt, mặt mũi tràn đầy rung động.

Băng Long cắn răng nói: “Dĩ nhiên là Đạo Bộ!”

“Đáng hận! Ta đối với chí tôn lực lượng nắm giữ còn thiếu hỏa hầu, nếu không cho dù là Đạo Bộ, cũng đừng hòng đào thoát!”

Băng Long thấy một tên chín sao Thiên Giới đều chạy thoát rồi, phẫn nộ chi tình bạo tăng, năm ngón tay bỗng nhiên bóp.

Cái kia ba tên bị nhốt thập tinh Thiên Giới đỉnh phong nháy mắt bạo liệt, kêu thảm cũng không kịp phát ra, liền hóa thành vụn băng tán đi.

Dương Huyền Tàng liều mạng toàn lực thi triển Đạo Bộ về sau, quả nhiên xuyên thấu vuốt rồng, để hắn vui mừng quá đỗi, càng là không lo được trọng thương, không gián đoạn thiêu đốt tinh huyết, hướng trong thông đạo chạy vội.

Không bao lâu, liền cuối cùng liền xông ra ngoài.

Tất cả mọi người đều đã đình chỉ mở thông đạo, phía dưới đánh nhau chấn động thực sự quá lớn, xa xa liền bị cảm ứng được, tất cả đều sớm đã lui tới mặt đất.

Gặp một lần năm người trở về, mà lại tất cả đều sức cùng lực kiệt, giống như là sống sót sau tai nạn giống như, đều đổi sắc mặt, xúm lại tới hỏi: “Băng Long xuất thế?”

Nhân tộc người thấy có người trốn tới, sớm đã một trái tim treo cổ họng, thấy Dương Huyền Tàng bình yên ra, lúc này mới một trái tim rơi xuống trở về.

Mà lại nội tâm càng thêm khiếp sợ là, mặt khác năm vị thập tinh Thiên Giới đỉnh phong đều không có ra, hắn một chín sao Thiên Giới còn có thể đào thoát?

Không khỏi đối với Dương Thanh Huyền lại bội phục mấy phần.

Già Lâm mặt mũi tràn đầy vẻ lo lắng: “Xuất thế! Vạn cổ chí tôn!”

“Chi!”

Tất cả mọi người như rơi vào hầm băng.

Cái này băng thiên tuyết địa bên trong, hàn khí cực thịnh, lại không như thế khắc trong mọi người tâm vạn nhất.

“Vạn cổ chí tôn” bốn chữ, là đủ trấn áp thương khung, áp bọn hắn không thở nổi.

Già Lâm hoảng sợ nhìn xem lối đi kia miệng, Băng Long tựa hồ không có đuổi theo, hắn ổn ổn nỗi lòng, nói ra: “Còn chưa hoàn toàn nắm giữ chí tôn lực lượng, nhưng cảnh giới chí tôn không giả. Mọi người có thể sống sót hay không, liền đều xem lão thiên gia.”

Một người nói: “Làm sao bây giờ? Là phòng ngự vẫn là dứt khoát xông đi vào, thừa dịp hắn chưa nắm giữ chí tôn lực lượng thời điểm đánh giết hắn!”

Già Lâm nói: “Phía dưới quá chật, vô pháp thi triển tay chân. Nếu là có thể đem hắn dẫn ra liền tốt.”

Tất cả mọi người là vô kế khả thi.

Ai có biện pháp đem một vị vạn cổ chí tôn dẫn xuất đến trong động?

Dương Huyền Tàng đột nhiên nói ra: “Dẫn ra không khó, nhưng chư vị có thể làm xong một trận chiến nắm chắc?”

“A” Già Lâm kinh ngạc nói: “Ngươi làm sao dẫn?”

Dương Huyền Tàng nói: “Hắn trốn ở bên trong, chính là vì tiếp tục ẩn nấp, chờ hoàn toàn nắm giữ chí tôn lực lượng, toàn bộ đánh chết chúng ta mới có nắm chắc. Chúng ta chỉ cần phá hoại hắn tu luyện liền đi, tỉ như không ngừng cây đuốc bỏ vào, phá hoại phía dưới linh khí hoàn cảnh, hắn tức đến nổ phổi phía dưới tự nhiên là ra.”

Già Lâm cười to nói: “Tuyệt diệu! Lại đơn giản như vậy.”

Có đôi khi tổng hội đem vấn đề nghĩ phức tạp.

Vừa nghĩ tới đối phương là vạn cổ chí tôn, liền toàn sợ cảm giác.

Dương Huyền Tàng nói: “Mấu chốt của vấn đề còn tại tại chúng ta phải chăng có nắm chắc đối phó hắn?”

Một người khác nói: “Có thể bố trí một phen, ta liền không tin bằng vào chúng ta hơn hai trăm người, bày ra thiên la địa võng, còn giết không được một tên chí tôn.”

Dương Huyền Tàng nói: “Cái này thế giới băng tuyết tất cả đều là của hắn hàn băng lực lượng biến thành, nhất cử nhất động của chúng ta đều tại hắn cảm giác phía dưới. Muốn bày trận cũng chỉ có thể bố minh trận, đùa nghịch không được bất luận cái gì ám chiêu.”

Người kia nói: “Liền bố minh trận, mà lại có thể thông qua trận pháp quấy nhiễu phía dưới linh khí, để hắn vô pháp tu luyện vững chắc cảnh giới. Coi như hắn biết lại có thể như thế nào? Chỉ có thể ra cùng chúng ta liều mạng.”

Tất cả mọi người phụ họa đồng ý, lúc này, cũng không có càng nhiều cái gì khác biện pháp.

Liều liền là thực lực tuyệt đối, lại thêm một chút trí thông minh.

Việc này không nên chậm trễ, đám người liền bắt đầu thương thảo bày trận cùng nghênh địch sự tình.

Đồng thời điều động mấy vị cảm ứng cùng linh mục thần thông khá mạnh người, tại thông đạo nơi cửa quan sát, vừa có động tĩnh liền lập tức nhắc nhở mọi người.

Có thể tu luyện tới thập tinh đỉnh phong, cơ bản đều tinh thông các đi các đạo, rất nhanh liền chế định xuất một hệ liệt đối sách, chân chọn lựa mấy cái đại trận, bắt đầu bố trí cùng diễn luyện.

Dương Huyền Tàng đem thương thế sơ qua ổn một chút, liền vận chuyển ngự hỏa Tiên quyết.

Tại không trung huyễn hóa ra từng cái hỏa cầu, sau đó dung hợp lại cùng nhau, “Sưu” một tiếng liền xông vào thông đạo, hướng tầng băng phía dưới mà đi.

“Ầm ầm.”

Rất nhanh phía dưới liền truyền đến rất nhỏ chấn động âm thanh.

Mặc dù cách xa nhau cách xa vạn dặm, nhưng chỉ cần tầng băng đánh mặc vào, loại kia lục đạo huyễn diễm năng lượng ba động, tất cả mọi người vẫn là có thể tuỳ tiện bắt được.

Già Lâm đối với Dương Huyền Tàng cười hắc hắc nói: “Cái kia Băng Long chờ chút xông lên, sợ là cái thứ nhất muốn giết chính là ngươi.”

Dương Huyền Tàng nói: “Dù sao đều là chết, ta chết sớm một bước cũng không có gì.”

Già Lâm cười nói: “Ha ha, ta dù sao cũng không muốn chết.”

Dương Huyền Tàng cười nhạt một tiếng, không lại nói cái gì, trực tiếp hai tay bấm niệm pháp quyết, nhắm mắt tu luyện.

Hắn đình chỉ quấy rối Băng Long, là bởi vì vì mọi người còn chưa bố trí tốt, cũng không phải là thật sợ chết.

Đồng thời hắn cũng nghĩ đến, khó trách Nhân tộc không tiếc to lớn tài nguyên mở ra tiểu thần kiếp, chính là vì tạo nên một vị vạn cổ chí tôn.

Chí tôn lực lượng lại kinh khủng như vậy, đối phó thập tinh Thiên Giới đỉnh phong tồn tại, đều có thể lấy một địch trăm.

Vừa nghĩ tới thâm không dị tộc chí tôn lại có sáu vị, liền tê cả da đầu.

Cho dù đại chiến trước còn có người bước vào chí tôn, cũng mới bốn so sáu, muốn san bằng cái này hai chênh lệch, được bồi lên nhiều ít tính mạng, giá lớn bao nhiêu?

Bất quá nghĩ đến hiện tại đại nạn trước mắt, có thể hay không chạy ra này kiếp đều là ẩn số, cũng cân nhắc không đến nhiều như vậy.

Hắn ổn định lại tâm thần, chuyên tâm dưỡng thương.

Ước chừng sau hai ngày, thứ một đạo phòng ngự chuẩn bị không sai biệt lắm.

Già Lâm bắt đầu tổ chức nhân thủ đối với trong thông đạo linh khí tiến hành quấy rối cùng can thiệp.

Không ngừng đem các loại có thể ảnh hưởng Băng hệ năng lượng cùng quy tắc đồ vật đưa vào đến trong thông đạo, thẳng tới mười vạn dặm bên ngoài.

Tầng băng phía trên, từng đạo đại trận tại mọi người bố trí hoàn thành, sau đó ẩn vào hư không, hình thành tầng tầng lớp lớp năng lượng trạng thái.

Mọi người cũng căn cứ tự thân năng lực, bị bố trí đến từng cái trong tiểu đội.

Mỗi đội ba người, tiến hành lẫn nhau chiếu ứng.

Dương Huyền Tàng vốn muốn cùng Hồng Lâm mấy người tập kết một đội, lại bị Thương Bắc Đấu cùng Nam Viêm Chân Đao mãnh liệt phản đối, hai người khăng khăng muốn cùng hắn một đội.

Từ hai người ánh mắt kiên nghị nhìn ra được, cho dù bọn hắn thịt nát xương tan, cũng nhất định muốn bảo hộ Dương Huyền Tàng an toàn.

Hồng Lâm mấy người cũng là cái ý này nguyện.

Dương Huyền Tàng không có cách, đành phải thuận theo đám người an bài.

Già Lâm nghiễm nhiên thành tất cả mọi người lãnh tụ, có bốn vị nửa bước chí tôn tồn tại, tạo thành một đội, trở thành trọng yếu nhất lực lượng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3379: Gặp Nhau Lần Nữa, Đại Chiến Bộc Phát

Vạn trượng băng nguyên phía trên, Dương Huyền Tàng bàn hư mà ngồi, toàn thân bị một cái màu trắng nguyên hình kết giới bao phủ, tản mát ra thánh khiết quang huy.

Mấy ngày qua hắn không ngừng đắm chìm trong Đại Đạo Cảm Ứng Thiên bên trong, cảm thấy tự thân đạo thể, để nhục thân lực lượng cùng chân nguyên, thần hồn hoàn toàn dung hợp một thể, đạt được toàn vẹn một cảnh, không hai phân biệt.

Mặc dù cảnh giới không có đề thăng, nhưng đối với thiên địa cảm ngộ lại tăng lên rất nhiều.

Một ngày này, hắn cảm ứng lần nữa chạm tới thần hải bên trong kiếm phù, chỉ là rất nhỏ cản trở xuống, liền tràn vào đến phù bên trong, cảm ứng phù lực lượng.

Chậm rãi, hắn có thể đem tự thân cùng cái kia kiếm phù gần sát, thử nghiệm tại một loại nào đó tần suất cùng năng lượng bên trên hình thành cân bằng hòa hợp.

Đột nhiên, một cỗ cực độ hàn ý lạnh lẽo tại nội tâm hiển hiện, phảng phất hư không bên trong có một đôi lặng lẽ, nhìn chăm chú mà đến, đem hắn hết thảy bí mật nhìn xuyên.

Cặp kia lặng lẽ xuyên thấu hết thảy quy tắc trở ngại, nháy mắt rơi trên kiếm phù.

“Ông”, kiếm phù bên trong truyền đến rất nhỏ chiến minh.

Dương Huyền Tàng toàn thân run lên, lập tức từ cái kia cực độ lãnh ý trong sự sợ hãi giải thoát ra, cảm thấy kiếm khí lan tràn toàn thân, xua tan hàn ý.

Hắn hoảng sợ trợn to hai mắt, cùng trong hư không cái kia con ngươi đối mặt quá khứ, đúng là Băng Long con mắt!

Đối phương trong đôi mắt lấp đầy sát khí, như thủy triều gào thét mà tới.

Dương Huyền Tàng thần thức một trận lắc lư run rẩy, đạo thể quang huy nháy mắt phóng đại, sau đó lại co vào tiến trong cơ thể, bảo vệ thức hải.

Hai người lần nữa xa xa tương đối.

Dương Huyền Tàng ổn quyết tâm thần, dù sao không thèm đếm xỉa, đối phương là vạn cổ chí tôn lại như thế nào.

Hắn cũng gắt gao nhìn chằm chằm cái kia Băng Long, khí thế liền chậm rãi đi lên.

“Hừ.”

Băng Long lạnh hừ một tiếng, sát khí càng cường liệt mấy phần.

Dương Huyền Tàng nói: “Tu luyện của ngươi kết thúc? Còn có thời gian đến trong thức hải của ta đi dạo?”

Băng Long khuôn mặt giận dữ, quát: “Ngươi không khỏi quá coi tự mình là một chuyện, bản tọa quan tưởng thiên địa, cảm ứng thế giới, ngươi thì tính là cái gì, cút!”

Dương Huyền Tàng cũng không tức giận, cười lạnh nói: “Ta ngay tại cái này, không muốn cút, ngươi đến cắn ta nha.”

Băng Long tức đến phát run, lấy hắn chí tôn chi tôn, thế mà bị người như thế khiêu khích, giờ phút này lại không có biện pháp.

Hắn cắn răng nói: “Ngươi nghĩ dẫn ta ra, ta há có thể mắc lừa!”

Dương Huyền Tàng giọng mỉa mai nói: “Có bản lĩnh liền trốn cả một đời.”

Băng Long cả giận nói: “Chờ ta ra lúc, cái thứ nhất liền giết ngươi!”

Dương Huyền Tàng nói: “Quân tử nhất ngôn tứ mã nan truy, nếu là ngươi người thứ nhất giết không phải ta, ngươi cũng không phải là rồng là chó.”

Băng Long nóng nảy rống to vài tiếng.

Hai người cảm ứng trong nháy mắt đoạn.

Dương Huyền Tàng lấy lại tinh thần, bỗng nhiên cảm ứng được lớn phía dưới chấn động, kịch liệt hàn khí từ tầng băng bên trên truyền đến.

Tất cả mọi người đều tâm thần chấn động, vội vàng cảnh giác lên.

Dương Huyền Tàng thi triển ra Hỏa Nhãn Kim Tinh, nhìn chằm chằm lối đi kia nhìn ra ngoài một hồi, chỉ là đại lượng hàn khí tuôn ra, rất nhanh liền không có động tĩnh, khôi phục lại bình tĩnh.

Hắn song đồng hơi co lại, rơi vào trầm tư.

Cái kia Băng Long bị khích tướng thành dạng này đều không hiện thân, sợ là vấn đề lớn còn tại chính mình cùng Già Lâm dự đoán phía trên.

Đều đã đạt được vạn cổ Chí Tôn cảnh, toàn diện nắm giữ chí tôn lực lượng giống như này khó khăn sao?

Hoặc là nguyên nhân khác?

Dương Huyền Tàng không nghĩ ra, nhớ lại trước đó Băng Long đủ loại thần sắc, cử động cùng lời nói, nghĩ từ đó tìm ra sơ hở.

Hắn đột nhiên tâm tư khẽ động, thần niệm trở lại thức hải bên trong, chậm rãi tới gần cái kia kiếm phù.

Tựa hồ trước đó Băng Long cảm ứng được kiếm phù thời điểm, thần sắc có chút ngưng trọng.

“Cái này kiếm phù lợi hại dọa người, cũng không biết là như thế nào một loại tồn tại, chẳng lẽ liền liền vạn cổ chí tôn đều kiêng kị?”

Dương Huyền Tàng thần thức dung nhập quá khứ.

Từ khi Đại Đạo Cảm Ứng Thiên tâm pháp có thể tiếp xúc cái này kiếm phù về sau, hắn chậm rãi có thể dựa vào tự thân tần suất sờ đạt kiếm phù.

Loại kia mênh mông sức mạnh đáng sợ, lập tức tại thần thức cảm ứng phía dưới. Phảng phất phù văn này bên trong, ẩn chứa kiếm điểm cuối cực áo nghĩa, chỉ cần sờ chạm thử, liền sẽ thịt nát xương tan.

Dương Huyền Tàng đột nhiên nghĩ đến, lúc trước cái này Băng Long còn chưa tiến hóa đến chí tôn thời điểm, tại đóng băng trong thế giới xuất thủ đối phó chính mình, chính là cái này kiếm phù lực lượng phá vỡ hư không, chạy trốn tới đất này.

Nếu là có thể nắm giữ cái này kiếm phù lực lượng, có lẽ có thể liền đối phó cái kia Băng Long.

Dương Huyền Tàng hơi phấn khởi một chút, nhưng nội tâm rất rõ ràng, nắm giữ cái này kiếm phù độ khó, bản thân liền không thể so đánh giết Băng Long nhỏ.

Nhưng hi vọng luôn luôn phải có a.

Hắn lập tức chìm ổn định lại tâm thần, lần nữa vận chuyển Đại Đạo Cảm Ứng Thiên, cảm ứng cái kia kiếm phù.

Lại qua mấy ngày.

Đột nhiên, một đạo đâm rách trời cao bén nhọn âm thanh âm vang lên, mang theo to lớn gấp rút cùng hoảng sợ: “Không được!”

Dương Huyền Tàng tâm thần chấn động, lập tức lấy lại tinh thần, bỗng nhiên bạo mở hai mắt, Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn chăm chú quá khứ.

Chỉ thấy lớn phía dưới, vô số băng khí bốc lên mà lên, có hai cái tiểu đội người một mực trấn thủ tại thông đạo miệng giám sát bên trong tình huống, giờ phút này đã hóa thành băng nhân, trực tiếp ầm ầm vỡ vụn.

Hàn băng đại địa như là sôi trào lên, vô số hàn khí hóa thành lợi kiếm, trực tiếp hướng hư không kích - bắn, tiến hành không khác biệt công kích.

Còn có đại lượng thân ảnh tại băng khí bên trong phun trào, tất cả đều là hàn băng hóa hình, ngàn ngàn vạn vạn, số lượng hơn xa bọn hắn, đều là ra sức vọt lên, giết tới đây.

Biến cố này quá nhanh, thậm chí giám sát hai cái tiểu đội đều là bị thuấn sát, phản ứng đều không có.

Đám người kịp phản ứng, những băng kia mũi tên đã kích - bắn tới trước mắt.

Các loại hàn băng hóa hình cũng lần lượt bộc phát.

Đúng lúc này, một mặt to lớn trận pháp từ hư không bên trong hiển hiện, giống như Thủy kính đem thế giới chia làm trên dưới hai tầng.

“Phanh phanh phanh”, đại lượng hàn băng hóa hình cùng băng mũi tên đụng vào cái kia trận pháp bên trên, tất cả đều bị cản lại.

Tất cả mọi người là hít sâu một miệng hơi lạnh, phương mới lấy lại tinh thần, sát na ở giữa liền tiến vào trạng thái, dồn dập xuất thủ.

Mấy vị chủ trận người hai tay bấm niệm pháp quyết hướng trong trận điểm tới, cái kia trận pháp rất nhỏ xoay tròn một chút, giống như là mặt bàn trực tiếp lật lên.

Thoáng chốc như là ngày đóng lật úp, không gì so sánh nổi khủng bố lực lượng liền ép xuống.

Những cái kia xông trên trận pháp hàn băng hóa linh cùng băng mũi tên đều “Phanh phanh” sụp đổ, hóa thành vụn băng bị rơi hồi phía dưới.

Sau đó hư không bên trên vô số kiếm quang lấp lóe, ba vị ngự kiếm cường giả bốn phía, hiện ra vạn đạo kiếm mang, hóa thành một đầu kiếm thông đạo, chém vụt mà xuống.

“Phanh phanh phanh.”

Kiếm thế như mưa, không ngừng chém vào khắp mặt đất.

Ba người hoàn toàn dựa vào thần niệm, cảm giác ứng năng lượng trong thiên địa lưu động cùng sinh linh khí tức.

Mỗi một chuôi kiếm nhìn như lộn xộn, kì thực cực kì tinh chuẩn.

Mưa kiếm rơi xuống về sau, hàn băng hóa linh cơ hồ giảm mạnh hơn phân nửa.

Đột nhiên một người trong đó ngón tay kiếm ấn run lên, bỗng nhiên bạo mở hai mắt, quát: “Đến rồi!”

Ngón tay nhẹ nhàng nhất câu, ngàn vạn kiếm ảnh nháy mắt tụ đến, tại phía trước hình thành một tòa cự đại kiếm trận, xông vào băng tiêu bên trong.

“Phanh phanh phanh.”

Những này kiếm vừa chạm vào kịp thời phương, lập tức bị lực vô hình cản lại, sau đó liền toàn bộ bị đông cứng, sau đó từng chuỗi giữa trời sụp đổ.

Đáng sợ hàn khí phản chấn trở về.

Ba người đều là sắc mặt đại biến, dưới chân giẫm lên trận pháp phương vị, có trật tự lui lại.

Già Lâm con ngươi co rụt lại, quát: “Xuất thủ!”

Ba người bị đánh lui, lập tức bại lộ Băng Long vị trí, cái khác bài sơn đảo hải lực lượng lập tức tuôn ra quá khứ, đánh vào cái kia phiến hư không.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3380: Lần Nữa Không Chết, Tìm Kiếm Sơ Hở

Vô số hàn băng nổ tung ra, nháy mắt bị bốc hơi tan rã.

Toàn bộ trong hư không năng lượng tụ tập, đủ để hủy diệt một cái vũ trụ, sấy khô sở hữu thủy nguyên tố.

Tất cả mọi người là mặt mang mừng rỡ, “Thắng sao?”

Dạng này cường công xuống, liền xem như vạn cổ chí tôn cũng phải chết.

Dương Huyền Tàng nhìn chằm chằm cái kia như là mặt trời chói chang chói mắt quang huy, đột nhiên một loại cực độ cảm giác xấu tại nội tâm xuất hiện.

Cả người hắn tâm thần trì trệ, trái tim nháy mắt ngừng đập, tựa như là chết đi giống như, nhưng cái tiếp theo sát na liền bộc phát ra toàn bộ lực lượng hét lớn: “Đều cẩn thận!”

“Ầm ầm!”

Thân thể của hắn một chút nổ vỡ ra tới.

Hắn trước kia vị trí bên trên xuất hiện một đóa bạo tạc kết tinh.

Tất cả mọi người nháy mắt sắc mặt đại biến.

Nhân tộc người càng là kém chút choáng lại quá khứ, từng cái khí huyết xông vào trán, kém chút không có nước mắt vọt ra tới.

Nhưng qua trong giây lát, tại băng hoa cách đó không xa, ngọn lửa lóe lên, “Phanh” bốc cháy lên, hóa ra Dương Huyền Tàng vĩnh đốt thân thể.

Đám người nheo mắt, đều lộ ra kinh sợ, không có người thấy rõ hắn là thế nào trốn, đều cho rằng một kích kia hạ khẳng định chết chắc.

Nhân tộc mấy người lại cực buồn chuyển hóa đến cực thích, to lớn cảm xúc chênh lệch để thân thể trở nên có chút cứng ngắc, đầu chết lặng.

“Hừ, quả nhiên thật sự có tài. Có thể trốn qua ta một kích, có thể trốn qua ta kích thứ hai sao?”

Cái kia băng hoa một chút xíu tàn lụi, phía sau lộ ra một tấm to lớn khuôn mặt, chính là Băng Long đầu, như một ngọn núi lớn hoành trên trời cao, là đèn lồng con mắt nhìn chầm chầm tất cả mọi người, đặc biệt là Dương Huyền Tàng.

Già Lâm cổ họng khô khát, khó nhọc nói: “Thân ngoại hóa thân...”

Băng Long khóe miệng giơ lên cười lạnh: “Cái này toàn bộ đóng băng thế giới đều là ta thân ngoại hóa thân, các ngươi muốn giết ta, không cảm thấy buồn cười không?”

Thoại âm rơi xuống, hư không bên trong truyền đến vô số ngưng kết đóng băng thanh âm, “Soạt” phía dưới, từng đạo Băng Long thân ảnh nổi lên, có mấy trăm đạo nhiều, đem tất cả mọi người đều vây quanh, quan sát bọn hắn.

Mỗi đầu Băng Long trong mắt, đều là khinh miệt thần sắc.

Dương Huyền Tàng nói: “Trang cái gì lão sói vẫy đuôi? Nếu là có bản lĩnh đánh chết chúng ta, ngươi sẽ còn giống như rùa đen co đầu rút cổ lâu như vậy?”

Băng Long sầm mặt lại, nguyên bản trêu tức gương mặt nháy mắt trở nên xanh xám, quát: “Đi chết đi!”

Vuốt rồng hướng hư không tìm tòi, trực tiếp hướng Dương Huyền Tàng đánh ra.

Bốn phương tám hướng hư không bên trong Băng Long cũng đồng loạt ra tay, đều là thẳng hướng Dương Huyền Tàng phương hướng.

Giống như muốn thực hiện lời hứa của hắn, người thứ nhất giết Dương Huyền Tàng.

Nam Viêm Chân Đao hét lớn: “Mau ra tay a!” Hắn lực lượng toàn thân nháy mắt bộc phát tới cực điểm, bỗng nhiên hướng bốn phương tám hướng Băng Long chém tới.

Những người khác đã sớm chuẩn bị, từng cái thi triển ra át chủ bài đến, đánh phía những Băng Long kia.

Đến bọn hắn cấp độ này, thắng bại chỉ cần một cái chớp mắt liền có thể.

Tất cả mọi người là tâm nghĩ: Nếu là Dương Huyền Tàng có thể thu nạp cái này Băng Long hỏa lực một cái chớp mắt, bọn hắn liền có hi vọng thắng lợi.

Dương Huyền Tàng nháy mắt cảm thấy toàn thân bị đông cứng, liền liền tư duy đều đông lại, nhưng đạo thể quang huy nhoáng một cái, liền làm tan ra, nháy mắt đem cảnh giới xông vào thập tinh, hai tay chấp kích liền hướng cái kia Băng Long bản tôn bổ tới: “Muốn giết ta, vạn cổ chí tôn cũng không thể!”

Chiến kích bên trên tuôn ra đồng dạng hào quang sáng chói, cùng đạo thể dung hợp lại cùng nhau, kích xuyên vô số hàn băng.

“Ầm ầm!”

Kích quang chạm đến Băng Long lực lượng, nháy mắt bị ngăn trở, lập tức vỡ nát ra.

Hư không đóng băng kết xuất một đạo hoa mỹ sông băng, trực tiếp đem Dương Huyền Tàng ra chiêu tư thế cũng đông lại.

Sau đó không ngừng vỡ nát quá khứ.

Già Lâm mấy người khẩn trương, nháy mắt đến nghĩ cách cứu viện, đều là hướng Băng Long bản thể xuất thủ.

Hồng Lâm càng là hóa thành một đạo hồng quang, cơ hồ thiêu đốt sinh mạng, hung hăng đánh vào cái kia sông băng phía trước, muốn đem cỗ này vỡ vụn lực lượng ngăn trở.

Khi một nháy mắt, toàn bộ sông băng liền toàn bộ vỡ vụn.

Dương Huyền Tàng trên thân thể cũng nứt ra đại lượng nát văn.

Hồng Lâm bi phẫn nói: “Đừng a!”

“Phanh.”

Nhẹ nhàng bạo hưởng một chút, Dương Huyền Tàng trên thân băng bị đánh nứt ra đến, nhưng không có vỡ nát.

Còn duy trì chấp kích tư thế, chiến kích bên trên tràn đầy lít nha lít nhít vỡ vụn, một chút nổ tung, phía trên băng toàn bộ nát đi, chiến kích rực rỡ hẳn lên hiển hiện ra.

Là chiến kích cường hoành cứu được hắn một mạng.

Đem vỡ vụn lực lượng hoàn toàn chặn.

Chỉ bất quá dưới một kích này, chiến kích trở nên nặng nề vô cùng, phía trên linh quang cơ hồ mất hết.

Dương Huyền Tàng vậy “oa” phun ra một ngụm máu đến, xen lẫn rất nhiều máu thịt vụn băng.

Toàn thân hắn đều bị đông cứng đã mất đi tri giác, chỉ còn lại trong đan điền một chút chân hỏa bất diệt.

Vội vàng thần niệm nhất chuyển, hỏa văn nháy mắt tại thể nội hiển hiện, đốt khắp toàn thân.

Vĩnh đốt thân thể tại hư không lóe lên, lúc này mới từ nguyên địa thoát ly mà đi.

Cái kia bị vây công Băng Long bản thể, tại mọi người phát cuồng công kích đến, cũng có chút gánh không được, vừa đánh vừa lui, xem xét Dương Huyền Tàng thế mà còn chưa có chết, tròng mắt đều muốn rơi ra tới, sợ hãi rống nói: “Không có khả năng!”

Đừng nói hắn, liền liền Già Lâm bọn người rất cảm thấy chấn kinh, cảm thấy không có khả năng.

Thương Bắc Đấu hét lớn: “Bảo hộ Dương Thanh Huyền!”

Chính mình liền cùng Nam Viêm Chân Đao thoát ly chiến trường, hướng Dương Huyền Tàng phương hướng mà đi, một trái một phải thủ hộ tại hắn bốn phía.

Thương Bắc Đấu ân cần nói: “Thế nào?”

Dương Huyền Tàng còn duy trì lấy hỏa diễm trạng thái, nhưng hoảng hốt không chừng, lắc đầu nói: “Tạm thời sẽ không chết, nhưng chúng ta phiền phức lớn rồi.”

Nam Viêm Chân Đao nói: “Có phiền toái gì? Cái này rồng chân thân hiển hiện ra, ta liền không tin chúng ta nhiều người như vậy đều chơi không lại hắn!”

Dương Huyền Tàng nói: “Cái kia Băng Long vừa mới nói không giả, toàn bộ đóng băng thế giới đều là hắn hóa thân, trừ phi có thể phá vỡ thế giới này. Có thể thế giới này là chí tôn lực lượng dùng đạo ấn biến thành, căn bản là không có cách phá vỡ.”

Thương Bắc Đấu cả kinh nói: “Vậy chúng ta hẳn là phải chết không thể nghi ngờ?”

Dương Huyền Tàng nói: “Sợ là chỉ có thể nhịn đến tiểu thần kiếp kết thúc. Hoặc là để Băng Long chính mình phá vỡ.”

Nam Viêm Chân Đao nói: “Chính mình phá vỡ? Ngươi là nói dẫn phát hắn chí tôn lực lượng, chém vỡ thế giới này?”

Dương Huyền Tàng gật đầu nói: “Chỉ có thể dạng này.”

Nam Viêm Chân Đao nói: “Dạng này quá bị động. Trước đó chúng ta trốn đến nơi này, tựa hồ là ngươi...”

Dương Huyền Tàng trong lòng hơi động, lập tức cười khổ nói: “Đích thật là cái kia kiếm phù lực lượng, nhưng ta căn bản không biết làm sao dẫn động. Mà lại lấy ta hiện tại trạng thái, liền càng thêm không thể nào.”

“Bất quá có lẽ sẽ có biến hóa mới cũng khó nói. Dù sao vạn vật năng lượng bảo toàn, ta liền không tin cái này Băng Long có thể một mực đánh xuống.”

“Như hắn thật có thể khốn giết chúng ta, cần phải đã sớm xuất thủ. Vì sao kéo đến bây giờ nguyên nhân, có lẽ chính là chúng ta thủ thắng chi đạo.”

Nam Viêm Chân Đao hỏi: “Ngươi đoán nguyên nhân là cái gì?”

Dương Huyền Tàng lắc đầu nói: “Không biết! Nhưng khẳng định là có nguyên nhân, tiếp tục đánh xuống, tổng sẽ lộ ra sơ hở bị chúng ta bắt lấy. Hắc hắc, ở đây, vị nào là đèn đã cạn dầu? Vị nào không phải thân kinh bách chiến ra? Vị nào không phải có thể tại sinh tử nháy mắt nghịch chuyển đại cục?”

Thương Bắc Đấu cười khổ nói: “Ngươi đừng đánh giá quá cao mọi người, ta cũng không phải là.”

Nam Viêm Chân Đao quát: “Đừng nói ủ rũ lời nói, hảo hảo bảo hộ đội trưởng!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3381: Dần Dần Đánh Giết, Cách Không Một Quyền

Thương Bắc Đấu “Ừ” một tiếng, không nói thêm gì nữa, cùng Nam Viêm Chân Đao hai người vây quanh ở Dương Huyền Tàng bên cạnh thân, thay hắn hộ pháp.

Ba người thoát ly bên ngoài chiến trường, để tránh bị lan đến gần.

Giờ phút này bên trong chiến trường tình thế cực kì hỗn loạn, các loại hoa mắt công kích xuyên qua.

Băng Long đánh một trận, phát hiện không thể cùng những này người ngạnh kháng, hét lớn một tiếng, liền hóa thành một đạo hàn băng quang huy, tại không trung lóe lên liền biến mất không thấy gì nữa.

Già Lâm mấy người sửng sốt một chút, đột nhiên truyền đến tiếng kêu thảm thiết, nơi xa một tên võ giả trực tiếp bị đông cứng ở, sau đó sụp đổ ra.

Cùng người kia tổ đội hai người khác trong kinh hoảng, vội vàng xuất thủ.

Nhưng người võ giả kia nổ tung ra hàn băng bên trong, hiện ra Băng Long cái bóng, hai tay thành trảo, phân biệt chụp vào hai người.

“Ầm! Ầm!”

Hai người kia chỗ nào gánh vác được, nháy mắt liền bị chí tôn lực lượng đánh vào trong cơ thể, lần lượt nổ tung.

Băng Long lộ ra dữ tợn gương mặt, khóe miệng giơ lên giọng mỉa mai thần sắc, ánh mắt quét qua toàn trường.

Tất cả mọi người đều là nội tâm phát lạnh, chỉ cảm thấy ánh mắt của hắn so cái này hoàn cảnh còn lạnh hơn.

Băng Long một chiêu đắc thủ về sau, tại không trung lắc người một cái thể, hóa thành một tên nam tử áo trắng hình thái, sau đó trở thành nhạt xuống dưới, lần nữa biến mất không thấy gì nữa.

Già Lâm sắc mặt đại biến, hoảng sợ nói: “Cẩn thận! Hắn muốn đánh lén mọi người.”

Thoại âm rơi xuống, cách đó không xa lại là ba người gặp tập kích.

Ba người kia vừa mới cảm ứng được nguy hiểm, liền có hàng trăm cây băng trụ hiển hiện, nháy mắt đánh về phía bọn hắn.

“Phanh phanh phanh!”

Liên tiếp băng trụ nổ tung, nhưng càng nhiều thì là kích xuyên phòng ngự của bọn hắn, đem ba người đâm xuyên.

Băng trụ xuyên thể về sau, liền ngưng kết trên thân thể.

Ba người duy trì lấy hoảng sợ cùng tuyệt vọng thần sắc, trong tay bóp lấy quyết ấn, nhưng đã sẽ không động.

Mấy chục cây băng trụ liền cắm trên người bọn hắn, hình thành một tổ băng điêu.

Mỗi người nội tâm đều hiện lên ra to lớn hàn ý cùng sợ hãi.

Nếu là cứng đối cứng, bọn hắn có lòng tin cùng chí tôn một trận chiến, vừa rồi mấy lần giao thủ cũng nói có thể thắng.

Nhưng nếu là cái này chí tôn biến thành du kích, căn bản không cùng bọn hắn so chiêu, chỉ là bốn phía đánh lén, ai có thể thoát khỏi bị giết?

Hoảng sợ phía dưới, Băng Long “Hắc” cười một tiếng, liền biến mất ở tại chỗ.

Một cỗ đông lạnh triệt linh hồn lãnh ý trong hư không lan tràn.

Già Lâm hét lớn: “Bắt giữ vị trí của hắn!”

Đám người vội vàng đem các loại pháp bảo ném vào không trung, có bắt giữ, phòng ngự, công kích, nhất thời ở giữa người người sợ hãi.

Một người trong đó vừa mới tế ra một mặt bảo kính, liền phát ra “Ông” khí uẩn âm thanh, sau đó toàn bộ tấm gương bị đông cứng ở.

Cơ hồ là cùng một sát na, tấm gương sụp đổ, bên trong duỗi ra một con vuốt rồng, bóp chặt người này yết hầu.

“Phanh” một tiếng, lại là một cái băng điêu sụp đổ.

Mặt khác cùng đội hai người dọa đến quát to một tiếng, nơi nào còn dám công kích, liều mạng bỏ chạy.

Già Lâm hoảng sợ hét lớn: “Ngươi thân là vạn cổ chí tôn, thế mà đi đánh lén sự tình, ngươi còn muốn mặt sao?!”

Băng Long giọng mỉa mai nói: “Ha ha, các ngươi hơn hai trăm người vây công ta, còn hỏi ta muốn mặt sao? Đến cùng cái gì mới là mặt, ngươi trong lòng mình không rõ ràng sao?”

Già Lâm sắc mặt âm trầm, cả giận nói: “Nếu không phải ngươi lấy chí tôn lực lượng cùng chúng ta là địch, chúng ta há lại sẽ ở đây vây công ngươi. Nói cho cùng, ngươi mặc dù bước vào Chí

Tôn cảnh, lại không có một chút chí tôn tôn nghiêm cùng cốt khí.”

Băng Long quát: “Cười nhạo! Nói hình như các ngươi chưa từng giết thấp cảnh giới sâu kiến giống như? Lời của ngươi nhiều lắm, ta rất phiền chán!”

Hắn thân ảnh hóa thành một đạo băng khí, trực tiếp bắn về phía Già Lâm.

“Xuất thủ!”

Đại lượng cường giả tối đỉnh bắt lấy cái này cơ hội, liều mạng hướng Già Lâm phương hướng ra chiêu, toàn bộ rơi vào Già Lâm trước người trăm trượng tả hữu địa phương.

Tại mấy đạo cường đại công kích đến, Băng Long thân hình hiển hiện ra, giương mắt nhìn lấy hư không bên trên rơi xuống thần thông, hét lớn một tiếng, lần nữa hóa thành long hình, một chiêu vẫy đuôi đánh tới.

“Bành!”

Chỉ là tiếp xúc một chút, thân rồng liền nổ vỡ ra tới.

Già Lâm mặt mũi tràn đầy mừng rỡ một chút ngưng kết, lập tức to lớn sợ hãi lan tràn toàn thân.

Bỗng nhiên một cắn đầu lưỡi, phun ra một ngụm tinh huyết, toàn thân hồng quang tăng vọt, khủng bố lực lượng nháy mắt trèo thăng lên.

Thân thể của hắn bành trướng nhiều gấp đôi, từng khối to lớn chằng chịt cơ bắp bạo khởi.

Sau lưng hiện ra Tiên Côn pháp thân.

“A?” Khinh miệt thanh âm từ trong hư không truyền đến: “Nửa bước chí tôn.”

Băng Long thân thể nổi lên, đã tại Già Lâm hướng trên đỉnh đầu, năm ngón tay hướng xuống chộp tới, cười lạnh nói: “Ta chán ghét cái danh từ này, cái gọi là nửa bước chí tôn, cùng chân chính chí tôn không có chút quan hệ nào, căn bản chính là Thiên Uyên.”

Năm đạo Hàn Băng chi khí phảng phất ngưng tụ thành Thiên Châu, đâm vào Già Lâm hộ thể chân khí bên trong, phát ra “Cót két” thanh âm.

Già Lâm toàn thân bạo ra máu, muốn rách cả mí mắt, hét lớn: “Đừng muốn coi thường chúng ta!”

Hắn tay trái lăng không vẽ bùa, tay phải nắm tay, đồng thời đi lên không đánh tới.

“Ầm ầm!”

Năm đạo băng trụ chấn động một cái, lại tia không có chút nào tổn hại.

Già Lâm phun ra một ngụm máu đến, trong mắt lộ ra tuyệt vọng chi tình.

Đúng lúc này, cái khác Tiên Côn tộc người cùng cường giả khắp nơi tư giết tới, vô số thần thông quét vào cái kia băng trụ bên trên.

Già Lâm cảm thấy được không gian buông lỏng, lần nữa một phù một quyền đánh ra.

Đem băng trụ không gian đánh ra một vết nứt, mừng rỡ phía dưới hóa thành độn quang xuyên qua ra ngoài.

“Oanh!”

Nhưng vẫn là chậm một bước, trong đó một đạo băng trụ hung hăng cắm ở trên vai hắn, thẳng vào trong cơ thể.

“Oa!” Già Lâm phun ra một ngụm máu tươi, cả người tinh khí thần triệt để uể oải, mấy cái chớp động dưới, trốn hướng phương xa.

Nơi này không gian hoàn toàn bế tắc, đào tẩu cũng chỉ là tránh đi chiến trường, chỗ nào thật trốn được.

Dương Huyền Tàng vội vàng tiến lên nghênh đón Già Lâm, sau đó đối với Thương Bắc Đấu cùng Nam Viêm Chân Đao nói ra: “Các ngươi cũng ra tay đi.”

Hai người một chút do dự, nhìn nhau liếc mắt, sau đó nhẹ gật đầu, một giọng nói “Ngươi chính mình cẩn thận”, liền hóa thành quang huy xông vào chiến trường.

Tình thế bây giờ cực kỳ đáng sợ, không không cần biết ngươi là cái gì tu vi, cơ hồ đều là một chiêu liền chết.

Băng Long song đồng hơi co lại, hừ lạnh một tiếng, Già Lâm là hắn xuất thủ phía dưới, cái thứ hai trốn tính mạng.

Đặc biệt là khi hắn trông thấy Già Lâm cùng Dương Huyền Tàng tập hợp một chỗ thời điểm, càng là trên mặt sát ý tăng nhiều.

Trực tiếp cách không một quyền, liền hướng cái hướng kia đánh tới.

Một đạo đáng sợ băng ánh sáng tại hắn đầu quyền bên trên bộc phát, đánh vào trăm trượng về sau, nháy mắt nổ vỡ ra đến, như tiên nữ tán hoa giống như không khác biệt công kích.

Thương Bắc Đấu cùng Nam Viêm Chân Đao vừa mới lên trước, liền bị trước mắt một quyền này giật nảy mình, vội vàng bảo hộ ở Dương Huyền Tàng cùng Già Lâm phía trước.

“Phanh phanh phanh!”

Hai người riêng phần mình xuất thủ, đánh ra đầy trời quyền ảnh đao mang, mới đưa cái này băng khí chống đỡ đỡ được.

Nhưng bọn hắn cũng bị bức lui mấy vạn trượng xa, toàn thân bốc lên hàn khí cùng miếng băng mỏng, liều mạng thở hào hển, trong mắt đều là vẻ hoảng sợ.

Cách xa nhau xa như thế cự ly, mà lại chỉ là một quyền bên trong tuôn ra bộ phận công kích, liền có thể đem bọn hắn bức đến tình cảnh như thế.

Lòng của hai người trầm xuống, không chỉ có là trước mắt chiến đấu, cũng nghĩ đến Nhân tộc đại nạn trước mắt sự tình, một vị chí tôn tồn tại, là đáng sợ đến bực nào a.

Thương Bắc Đấu sầu thảm nói: “Bên trong chiến trường nhiều hai người chúng ta không nhiều, liền lưu ở đây bảo hộ đội trưởng. Dù là trái lệnh, cũng sẽ không tiếc.”

Chương 3382: Băng Long Nhược Điểm, Truyền Tống Đại Trận

Nam Viêm Chân Đao cũng kiên định quyết ý lưu lại.

Dương Huyền Tàng thở dài một tiếng, cũng không có cách nào.

“Oa!” Già Lâm lại phun ra một ngụm máu tươi vụn băng đến, sau đó kịch liệt hô hấp, trong ánh mắt một mảnh phun trào màu xanh thẳm: “Không đúng, cỗ lực lượng này không đúng, trên người hắn nhất định có vấn đề!”

Dương Huyền Tàng trong lòng hơi động, hỏi: “Vấn đề gì?”

Già Lâm sắc mặt vô cùng trắng bệch, cắn răng nói: “Cái này Băng Long tuy là chí tôn, nhưng nhưng thật giống như thiếu đi cái gì, cũng không phải là mới vừa vào chí tôn, vô pháp chưởng khống chí tôn lực lượng đơn giản như vậy.”

Dương Huyền Tàng trầm ngâm xuống, nói: “Ta cũng có loại cảm giác này, nhưng lại nói không ra nơi nào có vấn đề.”

Già Lâm nhìn hắn liếc mắt, biết hắn năng lực cảm ứng, lo lắng nói: “Có thể hay không lại cảm ứng cảm ứng?”

Dương Huyền Tàng lắc đầu nói: “Cảm ứng không được, thời gian quá vội vàng.”

Hắn nhìn về phía cái kia Băng Long, chậm rãi nói ra: “Duy nhất có thể cảm ứng được, chính là hắn lực lượng tại không ngừng suy yếu. Nếu là có thể dài thời gian kiên trì, có lẽ chúng ta có thể thắng.”

Già Lâm nói: “Không thể nào, ngươi nhìn tình thế bây giờ, sợ là không cần nửa canh giờ, chúng ta liền phải chết hết!”

Dương Huyền Tàng cau mày nói: “Nếu là giết chúng ta dễ dàng như vậy, hắn vì sao không còn sớm xuất thủ?”

Già Lâm sửng sốt một chút, hung hăng vỗ đầu mình: “Hẳn là mấu chốt của vấn đề, đến cùng hắn có vấn đề gì? Ngươi cùng hắn cảm ứng qua vài lần, nhưng có cảm thấy được cái gì?”

Dương Huyền Tàng đột nhiên hỏi: “Ngươi là nói hắn đã hoàn toàn nắm trong tay chí tôn lực lượng?”

Già Lâm gật đầu nói: “Phải! Vừa rồi đánh giết ta cái kia băng trụ, là hoàn toàn chí tôn lực lượng, nếu không phải lấy ta nửa bước chí tôn trạng thái, còn có nhiều người như vậy xuất thủ cứu giúp, tuyệt không có khả năng làm bị thương ta. Chưa chưởng khống chí tôn lực lượng hẳn là hắn lý do.”

Dương Huyền Tàng nói: “Cái kia có lẽ ta biết là nguyên nhân gì.”

Già Lâm sững sờ, Thương Bắc Đấu cùng Nam Viêm Chân Đao cũng là lộ ra khó mà tin thần sắc, đồng loạt nhìn.

Già Lâm vội vàng nói: “Nguyên nhân gì?”

Dương Huyền Tàng nói: “Kỳ thật rất đơn giản, đổi thành ta nhóm bất kỳ người nào, vô pháp toàn lực xuất thủ, hoặc là không muốn toàn lực xuất thủ, không ở ngoài mấy loại tình huống, nếu là ta đoán không lầm, cái này Băng Long hẳn là có thương tích trong người, mà lại một mực không có phục hồi như cũ.”

“Có tổn thương?”

Già Lâm sửng sốt một chút, lắc đầu nói: “Không có khả năng, hắn vừa vừa bước vào chí tôn, cho dù có tổn thương cũng hẳn là tốt. Mà lại ai có năng lực này tổn thương hắn?”

Dương Huyền Tàng nói: “Nhưng nếu là hắn bước vào chí tôn trước đó bị thương đâu? Hoặc là đang bước vào quá trình bên trong bị thương.”

Già Lâm trầm tư nói: “Như là như thế này, cũng có khả năng, nhưng cho dù bước vào chí tôn trước đó, này rồng cũng là cường hoành vô song, ở đây kiếp ba bên trong tuyệt vô địch thủ tồn tại, thử hỏi ai có thể tổn thương hắn?”

Dương Huyền Tàng sắc mặt có chút cổ quái.

Thương Bắc Đấu cùng Nam Viêm Chân Đao càng là nhìn nhau liếc mắt, hai người đồng dạng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Già Lâm cảm ứng được cái gì, chỉ vào Dương Huyền Tàng kinh ngạc nói: “Ngươi không phải là ngươi chứ?”

Dương Huyền Tàng gật đầu nói: “Không khéo, khả năng thật chính là ta.”

Già Lâm ngốc trệ nói: “Ngươi làm sao làm được?”

Dương Huyền Tàng nói: “Ngươi còn nhớ được...”

Lập tức, hắn liền đem chính mình mấy người như thế nào trốn tới đây kỹ càng quá trình, bao khỏa kiếm phù chém vỡ hư không, cùng kiếm phù lai lịch đều nói một lần.

Nghe được Già Lâm ngây ra như phỗng.

Hắn đột nhiên hét lớn: “Có thể chém bị thương đâm rồng, khẳng định là đại đạo pháp tắc biến thành! Huynh đệ, ngươi vận khí thật tốt, ngươi phát đạt!”

Dương Huyền Tàng một mặt mộng bức dáng vẻ.

Già Lâm kích động nói: "Nếu là ta đoán không lầm, cái kia kiếm phù trân quý trình độ không kém đạo quả. Thậm chí đối với rất nhiều kiếm tu mà nói, chỉ có hơn chứ không kém."

Dương Huyền Tàng giật nảy mình, nói: "Cái này khoa trương a?"

Già Lâm nói: "Tuyệt không khoa trương, khả năng này là kiếm bản nguyên chi lực. Hoặc là nói đại đạo chi kiếm. Ngươi chỉ phải không ngừng lĩnh hội nó, đối với Kiếm chi nhất đạo lĩnh ngộ, trong thiên hạ sẽ không còn người vượt qua ngươi. Không chỉ có như thế, lĩnh ngộ cái này đại đạo chi kiếm, có thể bạo tăng xông vào chí tôn tỉ lệ, thực sự là không á với đạo quả tồn tại a."

Hắn mặt mũi tràn đầy ước ao ghen tị, nước bọt đều chảy ra.

Dương Huyền Tàng nói: "Nói như vậy, vận khí ta coi như có thể."

Già Lâm muốn chết: "Như đây cũng chỉ là có thể, cái kia vận khí của chúng ta tất cả đều là cứt chó."

Dương Huyền Tàng cười nói: "Cho dù tốt để làm gì? Trước nghĩ biện pháp sống sót đi."

Già Lâm vừa đưa ra lòng tin, nói ra: "Đại đạo chi kiếm đã có thể tổn thương hắn một lần, liền có thể tổn thương hắn hai lần, ba lần, thậm chí trực tiếp chém giết hắn. Ngươi tốt tốt lĩnh ngộ một chút sử dụng chi pháp."

Dương Huyền Tàng nói: "Cái kia kiếm phù sờ chạm thử, liền cơ hồ muốn mạng, nơi nào còn có cái gì lĩnh ngộ? Không có hơn trăm hơn nghìn năm thời gian, sợ là lĩnh ngộ không được."

Già Lâm cười hắc hắc nói: "Trăm thời gian ngàn năm không có, nửa canh giờ vẫn phải có, cố lên, ta tin tưởng ngươi."

Dương Huyền Tàng nói: “Chính ta đều không tin.”

Già Lâm thở dài: “Không có biện pháp khác, mặc dù chúng ta còn có một lá bài tẩy, nhưng ta cũng không ôm cái gì phần thắng.”

Dương Huyền Tàng trong lòng hơi động, biết hắn lời nói át chủ bài, chính là mạnh nhất cái kia một tổ võ tu.

Chiến trường bên trong, Băng Long đại sát tứ phương, vô số pháp bảo bị hắn oanh một cái phía dưới không khỏi nghiền nát.

Bố trí ở trong hư không mấy tòa đại trận toàn bộ động dùng đến, cũng chỉ là hơi vây khốn hắn một hai, ngay sau đó cũng dần dần nổ tung.

Sau đó một tòa đại trận vỡ vụn nháy mắt, trận lực hóa thành vô số hồng quang lưu chuyển.

Sở hữu cường giả nháy mắt hướng bốn phương tám hướng chạy trốn.

Băng Long song đồng co rụt lại, đảo mắt bốn phía.

Cái này hồng mang bên trong ẩn chứa cực mạnh không gian quy tắc lực lượng, nhưng trình độ chỉ thường thôi, xa không đủ để đối phó hắn.

Huống chi nơi này là đóng băng thế giới, không gian quy tắc cường đại hơn nữa, trừ phi đến vạn cổ chí tôn, nếu không cũng không có khả năng phá không mà đi.

Đúng lúc này, toàn bộ ngàn dặm hư không bên trên lắc động một cái, sở hữu hồng mang nháy mắt cực tốc lấp lóe.

Băng Long sắc mặt biến hóa, hắn một thân tuyết trắng, giờ phút này cũng bị chiếu rọi màu đỏ bừng.

Chỉ là trong nháy mắt, hắn liền biến mất ở tại chỗ.

Sau một khắc, liền xuất hiện tại ngoài trăm trượng nơi nào đó.

Đúng là một tòa truyền tống đại trận.

Cường đại không gian quy tắc lực lượng, cưỡng ép đem thân thể của hắn lướt ngang trăm trượng.

Ngay tại xuất hiện trong nháy mắt, phía đông một đạo cường đại lực lượng đem hắn khóa chặt, trấn áp mà tới.

Sau đó phương tây cũng xuất hiện đồng dạng sức mạnh đáng sợ.

Sau đó mặt phía nam, mặt phía bắc.

Đồng thời tuôn hướng cái kia tọa độ không gian.

Băng Long nháy mắt giật mình, cuối cùng này một tòa đại trận mục đích, không phải muốn công kích hắn, mà là muốn bắt giữ hắn vị trí chính xác.

Lợi dùng cường đại không gian năng lượng khiến cho hắn tiến hành xác định tính chuyển vị, cái này điểm rơi là bách tộc võ tu sớm đã tính toán tốt.

Chỉ cần Băng Long mỗi lần bị truyền tống đi, ngay trong bọn họ mạnh nhất bốn người liền nháy mắt xuất thủ, tiến hành chém giết.

“Kiến càng lay cây!”

Băng Long hét lớn một tiếng, mặt mũi tràn đầy phẫn nộ, hiển nhiên cái này bốn cỗ lực lượng liên thủ phía dưới, đã để hắn không thể coi thường.

Trước hết nhất xuất hiện chính là phía đông một thanh thiêu đốt lên to lớn hỏa diễm rìu, phảng phất có một tôn Cự Linh trong hư không cầm búa.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3383: Bốn Người Chết Hết

Cự phủ bên trong một cái phù văn màu vàng lấp lóe mà ra, có trăm mẫu lớn, trực tiếp lơ lửng tại rìu phía trên.

Phía tây là một đạo chói mắt chói mắt cực quang, vừa nhìn xuống, hai mắt đau nhức.

Cái kia cực quang chỉ là một cái thoáng, tại không trung phóng xạ mở, hình thành một đạo Thập Tự Trảm kích, giống như là rực rỡ sao chổi đánh rơi mà tới.

Phía đông toàn bộ thế giới tối sầm lại, vô số khủng bố lực lượng hiển hiện, hóa thành một cái vòi rồng, trong thiên địa tất cả đều bị hút vào đi vào, hình thành một cái lỗ đen.

Toàn bộ không gian đều hướng phía đông đổ sụp, băng chi quy tắc đều tan rã.

Băng Long thân thể cũng bóp méo một chút, “Ba” một tiếng, có lôi tại mặt ngoài thân thể lấp lóe, đem cái kia sức hút chấn khai.

Nhưng sau một khắc, một con to lớn nắm đấm ra hiện ở trên đỉnh đầu hắn, năm ngón tay mở ra.

Lỗ đen liền xuất hiện tại lòng bàn tay, điên cuồng đè ép xuống.

Băng Long sắc mặt hoàn toàn thay đổi, toàn bộ thân thể nháy mắt bị bóp méo lợi hại, cơ hồ không thành hình người.

Hai tay của hắn bấm niệm pháp quyết, đi lên nhất cử.

Vô số lực lượng nháy mắt đóng băng, ám sắc thiên địa một chút đọng lại.

Lỗ đen đã mất đi nhan sắc.

Đúng lúc này, Băng Long song đồng đột nhiên co lại, hoảng sợ phát hiện thân thể của mình trở nên cực độ chậm chạp, giống như là đông cứng.

Nhưng trong thiên hạ làm sao có thể có sức mạnh có thể đóng băng hắn?

“Thời gian quy tắc!”

Băng Long trong mắt lóe lên lăng lệ chi sắc.

Ngay tại mặt phía bắc, hiện ra to lớn bóng mặt trời, thoáng qua liền rơi vào dưới chân hắn.

Không trung xuất hiện thời gian dài bánh răng, một đầu toàn thân lông tóc cự thú trợn mắt tròn xoe, hai tay trước người nhờ quyết, trong miệng phi tốc niệm chú ngữ.

Hắn đột nhiên minh bạch, lỗ đen kia cùng này thời gian, toàn là vì định trụ hắn, chân chính sát chiêu vẫn là chiến phủ cùng Thập tự cực quang.

Trong miệng hắn bộc phát ra long ngâm gào thét, hình người thân thể lần nữa hóa thành ngũ trảo Băng Long, nhoáng lên, vô số long ảnh khoảnh khắc mà ra, đánh phía bốn phương tám hướng.

Cái này bốn đại sát chiêu liên thủ phía dưới, để hắn lại không có thể có bất luận cái gì lưu thủ, toàn bộ lực lượng một nháy mắt bạo phát đi ra.

“Ầm ầm!”

Chiến phủ chém vào ngàn vạn long ảnh bên trong, không ngừng đem cái bóng chém nát. Cái kia hỏa diễm lan tràn ra, đem nửa cái bầu trời đốt thành màu đỏ, cùng Hàn Băng chi khí đối kháng.

Cùng một thời gian, Thập tự cực quang đánh rơi, “Phanh” một tiếng bạo hưởng, nháy mắt kích xuyên Băng Long toàn bộ đại chiêu.

Sau đó chương mắt quang hoa nở rộ ra, không ngừng xé rách long ảnh.

Trong đó truyền đến Băng Long tiếng gầm gừ phẫn nộ.

Một đóa băng hoa nổi lên, không ngừng phóng đại, hướng bốn phía khuếch tán.

Cùng lỗ đen kia đụng vào nhau, nháy mắt đem lỗ đen ngưng kết.

Hư không bên trong xuất hiện vô số lít nha lít nhít băng chi vết rạn, cũng không biết là thiên địa khe hở, vẫn là băng chi vết rách.

Băng Long thân ảnh hoàn toàn mất đi, bị đóa này băng hoa khỏa ở bên trong.

Dương Huyền Tàng sắc mặt đại biến, đóa hoa này hắn cũng không xa lạ gì, ngoại hình cùng cái kia Diệu Pháp Liên Hoa giống nhau như đúc, chính là Phạm Vô mấy người trên thân hoa sen lạc ấn.

Chỉ bất quá hình thái, quy tắc cùng năng lượng hoàn toàn không thể so sánh nổi.

“Thắng sao?”

Tất cả mọi người đều hoảng sợ tương vọng, nội tâm hiện ra một cái dấu hỏi.

Dương Huyền Tàng lớn tiếng nói: “Hắn bị thương, tiến vào tự ta bảo vệ trạng thái! Mau ra tay oanh mở cái này Băng Liên!”

Già Lâm sững sờ nói: “Ngươi xác định?”

Dương Huyền Tàng nói: “Nếu là hắn treo, thế giới này chẳng phải vỡ vụn sao?”

Cái này trái ngược hỏi, tất cả mọi người đều hiểu ra tới, cái này băng thế giới chính là Băng Long lực lượng biến thành, thế giới vẫn còn, chứng minh Băng Long chưa chết.

“Xuất thủ!”

Giữa thiên địa truyền đến uy mãnh thanh âm.

Từ phía đông đi ra một tên râu quai nón xồm xoàm đại hán, cánh tay cùng trên thân đều là nhung lông, trong tay phải cầm một đoàn mặt trời giống như quang huy, nháy mắt ngưng hình, lần nữa hóa thành chiến phủ, liền hướng hoa sen kia bổ tới.

“Ầm ầm!”

Hoa sen nháy mắt sụp đổ, vô số cánh hoa bay tán loạn, hóa thành từng đoá từng đoá tiểu nhân Băng Liên, vạn vạn ngàn ngàn, bay lả tả ở trong thiên địa.

Bên trong hàn quang lóe lên, một đạo vuốt rồng khoảnh khắc nhô ra, hướng đại hán kia đánh tới.

“Cẩn thận!”

Mấy cái khác phương vị bên trên đều truyền đến tiếng kêu sợ hãi.

Cái kia tên điều khiển bóng mặt trời cự thú liều mạng hống một tiếng, hai tay nắm chắc, sở hữu bánh răng đều bị hắn kéo tới dừng lại.

Nhưng chỉ là nháy mắt, những bánh răng kia liền nhận hủy diệt tính đả kích, liên miên nổ vỡ ra tới.

Cự thú trong hai con ngươi một mảnh thần sắc, phảng phất không thể tin được.

Râu quai nón đại hán vội vàng đem chiến phủ thu hồi, hoành cản trước người.

“Bành!”

Vuốt rồng kích trên lưỡi búa, đem đóng băng nháy mắt, liền xuyên thấu qua.

Phảng phất một đạo màu lam quang huy xông vào vòm trời, râu quai nón đại hán đang sợ hãi dưới, trực tiếp bị vuốt rồng kích xuyên thân thể.

Sở hữu cường giả đều là chấn động trong lòng.

Cái kia miệng vết thương chính là lồng ngực chỗ, một cỗ Hàn Băng chi khí khuếch tán ra đến, nháy mắt đem râu quai nón đại hán đóng băng.

Một cái bóng rồng xuất hiện sau lưng đại hán, chậm rãi hóa ra Băng Long bộ dáng, hai mắt bên trong lấp đầy sát khí cùng phẫn nộ.

Bị ánh mắt của hắn quét qua cường giả, đều giống như máu trong cơ thể ngưng kết ở, rơi vào hầm băng.

“Liền dùng ngươi tiện mạng, đến lấp đầy ta nội tâm phẫn nộ đi!”

Băng Long hét lớn một tiếng, vuốt rồng một chụp, cái kia râu quai nón đại hán trực tiếp vỡ nát ra.

Sau đó thân rồng lóe lên, đi về phía nam mặt chộp tới.

Một đạo thân ảnh màu đen trong lúc bối rối lấp lóe, to to nhỏ nhỏ mấy chục cái vòng xoáy màu đen xuất hiện tại người ảnh tứ phía, đồng thời lần lượt nổ tung.

Nhưng Băng Long không lọt vào mắt công kích này, nháy mắt liền đến bóng đen kia phía trước, một chưởng chụp lại.

Bóng đen là tên sau lưng mọc lên hai cánh lão giả, hất lên một bộ trường bào, mặt mũi tràn đầy có màu đỏ vằn, gầm thét phía dưới, hai tay kết ấn.

Toàn thân hắn đột nhiên hóa thành lỗ đen, đem cái kia vuốt rồng hút vào.

Băng Long song đồng co rụt lại, bắn ra ánh mắt giết người.

Lão giả dữ tợn nói: “Muốn giết ta, liền xem như chí tôn cũng muốn trả giá đắt!”

Hắn hét lớn một tiếng, thân thể vô hạn bành trướng, trực tiếp hóa thành một cái lỗ đen, đem Băng Long thôn phệ đi vào.

Cùng lúc đó, phương tây phương vị bên trên, xuất hiện một tên độc giác đại hán, gào thét một tiếng, thân trên lõa- lộ ra, chỗ ngực một cái trận văn phun trào, bắn ra một đạo bạch sắc chí cực quang huy.

Trong hư không lóe lên, lần nữa hóa thành Thập tự tuyến, bắn vào trong lỗ đen.

“Ầm ầm!”

Lỗ đen kia bỗng nhiên nổ tung.

Vô số đáng sợ khí tức điên cuồng gào thét mà ra.

Cái kia tên khống chế thời gian cự thú, hai tay trên mu bàn tay hiện ra bánh răng, liều mạng hướng phía trước oanh kích nắm đấm.

Lít nha lít nhít quyền ảnh kích nhập cái kia trong lúc nổ tung, càng là từng vòng từng vòng gợn sóng tản ra.

Mọi người ở đây tâm thần đại định thời điểm, cái kia bạo tạc trung tâm kích - bắn ra một đạo hàn khí.

Tất cả mọi người trái tim cứng lại.

Liền thấy cái kia độc giác đại hán kêu thảm một tiếng, trước bộ ngực trận pháp bị vuốt rồng đánh nát.

Toàn bộ thân hình nổ vỡ ra tới.

“Chi!”

Tất cả mọi người nháy mắt lâm vào trong tuyệt vọng, đều mặt mũi tràn đầy sợ hãi.

Bốn vị nửa bước chí tôn cường giả liên thủ, đồng thời sớm có bố trí, thiết tốt cạm bẫy mai phục.

Đều một sát na ở giữa chết ba cái.

Cuối cùng vị kia cự thú hoảng sợ muôn dạng, hét lớn một tiếng liền hướng nơi xa bỏ chạy.

Vô số bánh răng ở trên bầu trời phi tốc xoay tròn, tượng trưng cho thời gian gia tốc.

Nhưng sau một khắc, thân thể của hắn liền chậm lại, một chút xíu trở nên cực kì chậm chạp.

Sau đó lấy hắn làm trung tâm, hàn khí nháy mắt khuếch tán, vạn dặm vòm trời bị đông cứng thành băng đại lục.

“Chi!”

Bốn người toàn bộ ngã xuống!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3384: Phỏng Đoán

Già Lâm mấy người cũng triệt để hóa đá, phảng phất băng điêu.

Cái này Băng Long cường hãn, hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của bọn hắn.

Nơi này có thật nhiều đại tộc, trong tộc đều là tồn tại không ít chí tôn, cũng chưa bao giờ thấy qua đáng sợ như vậy.

Đây là vừa vừa bước vào chí tôn dáng vẻ sao?

Giờ phút này đóng băng trong thế giới chỉ còn lại một trăm người tả hữu, tất cả đều sa vào đến thật sâu tuyệt vọng.

Bọn hắn thân là cường giả tối đỉnh, nhưng giờ phút này tự tin lại là toàn bộ bị đánh, sinh không nổi nửa điểm lòng phản kháng.

Giữa thiên địa một mảnh yên tĩnh.

Băng Long đánh giết bốn người về sau, chẳng biết tung tích.

Càng như vậy, càng làm người ta kinh ngạc sợ hãi, không biết lúc nào tử vong giáng lâm đến trên đầu mình.

“Mẹ kiếp, ra a! Nhanh cút ra đây cho ta, lão tử liều mạng với ngươi!”

Một tên thập tinh Thiên Giới nổi điên, ở đây loại cực độ sợ hãi kiềm chế dưới, bỗng nhiên phát tiết ra, quát ầm lên: “Chí tôn lại như thế nào? Cùng lắm thì một chết, đến a, tới giết ta a!”

Trong lòng mọi người nghĩ đến, xác thực, cùng lắm thì một chết, không có gì đáng sợ.

“Xùy!”

Một đạo hàn quang tại không trung kích - bắn.

Cái kia tên thập tinh Thiên Giới chưa kịp phản ứng, liền trực tiếp bị kích xuyên trán.

Nửa cái thân trên đều bị đông lại, trán chỗ một cái đầu ngón tay lớn động nhỏ, không có một giọt máu tươi, cứ như vậy đâm xuyên, trước sau có thể tương vọng.

Người này thẳng tắp đổ xuống, “Phanh” một tiếng ngã nát trên mặt đất.

“Chi!” Đám người vừa mới không thèm đếm xỉa tâm, lần nữa co vào đứng lên, lại tiến vào to lớn trong sự sợ hãi.

“Hắn thụ thương.”

Dương Huyền Tàng mặt không thay đổi nói.

Lúc này, hắn ngược lại bình tĩnh lại, nội tâm không có bất luận cái gì tình cảm.

Bởi vì bất kỳ gợn sóng tâm tình gì, đều sẽ chỉ có thể gia tăng tử vong xác suất.

Già Lâm khổ sở nói: “Ngươi không phải mới vừa nói sao?”

Dương Huyền Tàng nói: “Kia là lúc trước tổn thương, hiện tại lại thụ thương, mà lại không nhẹ.”

Già Lâm sầu thảm nói: “Cái kia lại như thế nào? Thực lực chênh lệch quá lớn, chỉ có một chết.”

Hắn triệt để chán chường.

Tại kiến thức cái kia cơ hồ lực lượng vô địch về sau, vị này Tiên Côn tộc lĩnh đội, bản thân cũng là nửa chân đạp đến nhập nửa bước chí tôn cường giả, cũng nản lòng thoái chí, một lòng chờ chết.

Dương Huyền Tàng nhíu mày lại, nói ra: "Trước đó huyễn hóa ra hoa sen thời điểm, hắn liền đã tiến vào tự ta bảo vệ trạng thái. Bị đại hán kia cưỡng ép đánh giết ra, trong cơn giận dữ lại mạnh mẽ vận dụng chí tôn lực lượng giết ba người. Giờ phút này sợ là thương thế tăng thêm, không có có thời gian nhất định là khôi phục không được nữa."

Già Lâm nói: "Cái kia lại như thế nào?"

Dương Huyền Tàng nói: "Sở dĩ hắn một mực không động, chính là đang từ từ khôi phục thương thế. Hiện tại mỗi vận dụng một điểm lực lượng, thương thế khả năng liền tăng thêm một điểm."

Già Lâm nói: "Đây chẳng qua là ngươi mong muốn đơn phương phỏng đoán mà thôi."

Dương Huyền Tàng nói: "Là phỏng đoán, còn có cảm ứng."

Già Lâm sững sờ nói: "Ngươi có thể cảm ứng được hắn tình trạng?"

Dương Huyền Tàng nói: "Có thể cảm ứng được một chút, nhưng không nhiều."

Hai người đối thoại không có bất kỳ che dấu nào, mặc dù đám người cách xa nhau khá xa, nhưng vào giờ phút này, tất cả đều nghe được rõ ràng.

Nhất thời ở giữa đều rơi vào trầm tư.

Thương Bắc Đấu sắc mặt khó coi, liên tục cho Dương Huyền Tàng nháy mắt, ra hiệu hắn đừng nói nữa, miễn cho thẩm tao họa sát thân.

Hắn cùng Nam Viêm Chân Đao hai người đều cực độ khẩn trương vây quanh ở Dương Huyền Tàng bên cạnh thân, tùy thời chuẩn bị lấy cái chết thủ hộ.

Dương Huyền Tàng cười nói: “Chết sống có số, thật đến muốn thời điểm chết, làm sao cũng ngăn không được. Ta đã dám dạng này suy đoán, chính là có niềm tin chắc chắn.”

Hắn dừng lại, lại nói: “Ta hiện tại không chết, chính là chứng minh tốt nhất.”

Thoại âm rơi xuống, giữa thiên địa một đạo hàn khí phun trào.

Thương Bắc Đấu cùng Nam Viêm Chân Đao đều hoàn toàn biến sắc, đồng loạt ra tay.

Hai người sớm đã vận sức chờ phát động, thập tinh Thiên Giới đỉnh phong lực lượng bạo phát đi ra, hình thành hai cỗ uy áp, tại phía trước bỗng nhiên tụ hợp, hướng cái kia hàn khí ngăn trở.

“Ầm ầm!”

Hư không bên trong nổ ra to lớn băng hoa.

Thương Bắc Đấu cùng Nam Viêm Chân Đao đều là bị chấn liên tiếp lui về phía sau, trên thân che phủ từng tầng từng tầng băng, lập tức liền chấn vỡ, chân khí cường đại tuôn ra, đem thân thể bảo vệ.

Hai người kinh hãi nhìn nhau liếc mắt, đồng thời không che giấu được trên mặt mừng rỡ.

Bọn hắn thế mà chặn cái kia hàn khí một kích.

Ở đây hơn một trăm người, tất cả đều nhãn tình sáng lên, đồng dạng không ức chế được mừng rỡ, nội tâm dâng lên một tia sống sót hi vọng.

Dương Huyền Tàng cười nói: “Băng Long, ngươi dưới sự phẫn nộ xuất thủ, cuối cùng bại lộ ngươi chân thực trạng thái, cũng ấn chứng suy đoán của ta.”

Thoại âm rơi xuống, đột nhiên trong tràng một tên võ giả gào thét một tiếng: “Không!.”

Hắn thân ảnh bỗng nhiên lóe lên.

Trực tiếp liền “Phanh” nổ vỡ ra tới.

Chính là một tên thập tinh Thiên Giới đỉnh phong võ giả.

“Chi!” Đám người lần nữa giật nảy mình, vừa mới dâng lên lòng tin, lại rơi xuống dưới.

Dương Huyền Tàng cười to nói: “Ha ha, thật sự là ngây thơ, đây là vì chứng minh ngươi còn có thể giết thập tinh Thiên Giới đỉnh phong sao?”

“Ngươi bất quá là còn có thể đánh lén mà thôi, làm trò hề cho thiên hạ.”

“Ta hiện tại liền đứng tại cái này khiến ngươi giết, nếu là ngươi không thể giết ta, liền chứng minh ngươi là hèn nhát, là một đầu băng chó.”

Hư không bên trong truyền đến thanh âm tức giận, sau đó một cỗ cuồng bạo năng lượng hiển hiện, hóa thành từng đạo băng trụ cuồng tập mà tới.

Già Lâm bỗng nhiên hét lớn: “Mọi người xuất thủ!”

Không ít người đã sớm đang dò xét Băng Long vị trí.

Có người tín tâm sụp đổ, nhưng y nguyên có người tín tâm kiên cố, thà chết chứ không chịu khuất phục.

Bọn hắn cho rằng Dương Huyền Tàng chọc giận Băng Long mục đích, chính là vì để Băng Long hiện thân.

Sở dĩ trong chớp nhoáng này, liền có vài chục đạo thân ảnh xông vào hư không bên trong, đồng loạt hướng cái kia Băng Long phương hướng đánh tới.

Nam Viêm Chân Đao cùng Thương Bắc Đấu càng là song song rống to, thi triển ra Pháp Thiên Tượng Địa, hóa thân hai tôn người khổng lồ ngăn tại Dương Huyền Tàng phía trước.

Một người tay bấm quyết ấn, vô số gợn sóng hiện lên hình dạng xoắn ốc khuếch tán ra tới.

Một người khác chấp tay hành lễ, từ chỗ mi tâm bắt đầu hiện ra sáng ngời, sau đó phân bố toàn thân.

Sau đó tại phía trước hiện ra một tôn Linh Ảnh, vô số vòng tròn tại bốn phía xuất hiện, giống như là một cái trên mặt phẳng mấp mô.

“Ầm ầm!”

Băng trụ đánh vào cái này hai cỗ lực lượng phòng ngự.

Cản trở sát na, nháy mắt liền đem nó đánh nát.

Nam Viêm Chân Đao cùng Thương Bắc Đấu trên thân hiện ra chiến giáp, bốn mắt chợt trợn, trực tiếp lấy nhục thân lực lượng khiêng đi lên.

Dương Huyền Tàng trong mắt nổi lên sóng lăn tăn, nhưng trên mặt vẫn không có bất kỳ biểu lộ gì.

Hắn biết tại hiện ở trong môi trường này, bất kỳ người nào chết đi đều là bình thường.

Cho dù Nam Viêm Chân Đao cùng Thương Bắc Đấu vẫn lạc, ý nghĩa cũng so đa số người phải lớn.

Chí ít bọn hắn chứng minh chính mình suy đoán, đem cho người phía sau lưu lại hi vọng.

Hai đạo to lớn thân ảnh bị đánh bay ra ngoài, trực tiếp quẳng ở phía xa, thân thể đều bị đông lại.

Một ném phía dưới, lớn diện tích vỡ vụn.

Nhưng hai người vẫn chưa nháy mắt chết đi, vội vàng dùng còn lại lực lượng bảo vệ đan điền, lại sau đó đem toàn thân hàn băng tan ra.

Tại Dương Huyền Tàng phía trước, lần nữa xuất hiện mấy thân ảnh, chặn lại phía dưới, càng bị đánh bay ra ngoài, đồng dạng là bị trọng thương trên mặt đất, liều mạng với đường ranh sinh tử giãy dụa.

Dương Huyền Tàng lần này cuối cùng đổi sắc mặt, “Các ngươi...”

Chính là Đế Ất, Hồng Lâm, Hàng Trần cùng La Thanh Vân bốn người.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3385: Vỡ Vụn Tiết Điểm

Đế Ất nuốt vào đại lượng đan dược, nói ra: “Ngươi yên tâm, chúng ta không có việc gì!”

Ba người khác cũng quật cường giằng co, ngồi xếp bằng trên mặt đất điều tức.

Dương Huyền Tàng nhẹ gật đầu, lần nữa nhìn hướng về phía trước, cười như điên nói: “Chiêu thứ hai, ngươi vẫn là giết không được ta! Cái gì vạn cổ chí tôn, liền ta một vị chín sao Thiên Giới đều giết không được, buồn cười chí cực!”

“Đúng rồi, ngươi đã sớm là băng chó. Trước đó liền nói trong mọi người trước hết giết ta, có thể lâu như vậy, giết nhiều người như vậy, ta vẫn như cũ bình yên vô sự, ngươi còn có mặt mũi sống sót sao?”

Bạo loạn bên trong, truyền đến Băng Long tiếng gầm gừ phẫn nộ.

Nhưng vây công cường giả quá nhiều, hắn nhất thời ở giữa cũng thoát thân không ra, ngược lại bị đánh cực kì bị động.

Già Lâm hưng phấn nói: “Tốt! Giết đến tốt, mọi người nhất định muốn đứng vững a!”

Những người còn lại trông thấy hi vọng, càng là phấn đấu quên mình xông đi lên, dán cái kia Băng Long đánh.

Cực hàn băng khí không ngừng bị đánh vỡ, Băng Long thân thể cũng bắt đầu băng liệt, bất quá nháy mắt lại ngưng tụ.

Nhưng cái này lại cho mọi người cực lớn tín niệm: Chí tôn cũng không phải không thể chiến thắng!

Đại lượng vụn băng từ trên bầu trời lộn xộn rơi xuống đến, có chút là Băng Long công kích sụp đổ, có chút thì là võ giả thi thể sụp đổ, hoa mắt, để người không phân biệt được.

Già Lâm khẩn trương nói: “Vẫn chưa được a, quá mạnh! Dạng này đánh xuống, coi như cuối cùng có thể thắng, chúng ta cũng chết gần hết rồi.”

Hắn phát hiện không ai đáp lại, quay đầu nhìn lại, phát hiện Dương Huyền Tàng bàn hư mà ngồi, tựa hồ tại trạng thái nhập định, nhưng toàn thân đạo thể quang mang rực rỡ, chỉ chốc lát, liền từ trong nhập định ra.

Già Lâm vội vàng hỏi: “Như thế nào?”

Dương Huyền Tàng nói: “Cái gì như thế nào?”

Già Lâm nói: “Ngươi không phải tại nếm thử câu thông kiếm phù?”

Dương Huyền Tàng nói: “Cái kia kiếm phù uy năng ngươi không có thử qua, không biết đáng sợ, căn bản không có khả năng trong thời gian ngắn hiểu rõ. Ta đang quan sát cái này đóng băng thế giới, vừa rồi cảm ứng một chút, phát hiện Băng Long thụ thương về sau, thế giới này tiết điểm bắt đầu bày biện ra tới. Ngay tại chúng ta bốn phía ngàn dặm phạm vi bên trong, chí ít có hơn ba mươi tọa độ không gian.”

Già Lâm sửng sốt một chút, nói: “Ngươi ý là, hiện tại oanh mở tiết điểm rời đi?”

Dương Huyền Tàng nói: “Ta không có bất kỳ ý tứ gì, ngươi là tổng chỉ huy.”

Già Lâm rơi vào trầm tư.

Nhìn liếc mắt chiến đấu phía trước, nếu là tập hợp chúng nhân chi lực, tự nhiên có thể oanh mở tiết điểm.

Có thể Băng Long không có khả năng ngồi yên không để ý đến, trực tiếp để ngươi đứng oanh kích.

Mà lại...

Nội tâm của hắn cùng mọi người giống nhau, trừ bản năng cầu sinh bên ngoài, còn ôm một tia may mắn, nếu là có thể đem cái này Băng Long đánh giết...

Liền có thể rút ra ra trong cơ thể hắn đạo quả lực lượng, mặc dù không hoàn toàn, lại không gì so nổi chí bảo.

Già Lâm hỏi: “Ngươi cảm thấy như thế nào tốt?”

Dương Huyền Tàng nói: “Hai tay chuẩn bị, cần phải phái một số người đi oanh tiết điểm. Chí ít xem trước một chút cái này tiết điểm mạnh yếu. Chỉ cần oanh mở đóng băng thế giới, người bên ngoài liền có thể đi vào, cái này Băng Long nhất định phải chết.”

Già Lâm cười khổ nói: “Chí tôn kia lực lượng cũng cơ bản không có duyên với chúng ta.”

Dương Huyền Tàng thở dài: “Mạng sống thứ nhất.”

Già Lâm nhẹ gật đầu, lập tức bí mật truyền âm phía trước võ giả, điều tập năm người tới, đều là tại vòng ngoài bổ đao thập tinh Thiên Giới sơ giai, mà lại ba người còn bị thương không nhẹ.

Những người khác thực sự không tiện điều cách.

Già Lâm nói: “Các ngươi năm người đi theo Thanh Huyền đại nhân, hết thảy nghe hắn chỉ huy.”

Năm người nghi ngờ nhìn nhau liếc mắt, nhưng không có chất vấn, lập tức đi theo Dương Huyền Tàng hướng nơi xa bay đi.

Cái kia chiến đấu bên trong Băng Long, thoáng nhìn Dương Huyền Tàng rời đi, càng là điên cuồng gào thét không thôi, nội tâm lửa giận khoảnh khắc phun ra đến, liên tục chém giết mấy người.

Nhưng hắn cưỡng ép vận chuyển lực lượng, khiến cho trong cơ thể thương thế tăng thêm, bộc phát mấy hơi thở về sau, lập tức suy kiệt xuống dưới, càng thêm không bằng lúc trước.

Dương Huyền Tàng mang theo năm người bay mấy trăm dặm, đi vào một chỗ hư không bên trên, hắn đưa tay vẽ cái vòng.

Trên trời lập tức bày biện ra một đoàn màu lam băng cầu, vây quanh một phương khu vực.

Dương Huyền Tàng nói: “Nơi này có cái tọa độ không gian, các ngươi dùng toàn lực oanh kích nó.”

Năm người giật mình, lập tức mừng rỡ.

Một người trong đó kích động nói: “Oanh mở liền có thể đi ra sao?”

Dương Huyền Tàng nói: “Trên lý luận đúng thế.”

Năm người không dài dòng nữa, lúc này vận chuyển thần thông, đem lực lượng một chút xíu trèo thăng lên, đến cực hạn.

Cái kia thụ thương mấy người càng là nuốt một miệng đan dược, cưỡng ép đề thăng chân khí.

Năm người đứng một cái đơn giản trận pháp, riêng phần mình xuất thủ, lập tức năm đạo lực lượng tại không trung bay đi.

Băng cầu nháy mắt bị hòa tan, năm đạo lực lượng ở bên trong hội tụ thành một chút, hình thành một cái năng lượng cầu, không ngừng biến lớn.

Rất nhỏ chấn động từ bên trong truyền ra.

Là không gian chấn động thanh âm.

Dương Huyền Tàng cùng năm người đều là rất cảm thấy phấn chấn, tìm đúng địa phương!

Đúng lúc này, nơi xa chiến đấu chấn động trở nên kịch liệt hơn, mãnh liệt chấn động trực tiếp truyền tới bọn hắn cái này.

Dương Huyền Tàng sắc mặt biến hóa, nói: "Cái kia Băng Long cảm giác được tiết điểm bị phát hiện, mau mau oanh kích!"

Năm người vội vàng biến ảo quyết ấn, tiếp liền xuất thủ đánh vào năng lượng cầu bên trong.

Lóa mắt cường quang bạo phát đi ra, sinh ra nổ thật to cùng xung kích.

Cơ hồ cùng một nháy mắt, một cỗ kinh khủng lực lượng lâm không mà rơi, muốn áp chế cái kia năng lượng.

Năm người nháy mắt bị đông cứng ở.

Dương Huyền Tàng càng là trước thời gian một sát cảm thấy được, chỉ là không kịp mở miệng nhắc nhở, chính mình lo lắng phía dưới lấy ra chiến kích, tại hư không lóe lên liền bỏ chạy vạn trượng.

Băng Long thực thể ở trên không hiển hiện.

Mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ cùng gào thét.

Trên thân băng vảy vỡ vụn mảng lớn, liền liền sừng rồng đều bị chém đi một đoạn, toàn cũng không kịp chữa trị.

Có thể thấy được hắn đối với cái này tiết điểm giữ gìn, thậm chí đều vượt ra khỏi muốn giết Dương Huyền Tàng quyết tâm.

Những vây công hắn kia võ giả sao lại dừng tay, tất cả đều thuấn di mà đến, lần nữa giết đi lên.

Đây là bọn hắn sống sót duy nhất trông cậy vào.

Không chết không thôi.

Băng Long phẫn nộ gầm thét, từng vòng từng vòng băng chi gợn sóng từ trong cơ thể khuếch tán, bảo vệ thân thể.

Hắn bộ phận năng lượng dùng để trấn áp xuống mặt tiết điểm vỡ tan, làm phải tự mình càng thêm bị động.

Già Lâm quát to: “Nơi này là tọa độ không gian, chỉ cần đánh nát, tất cả mọi người có thể đi ra!”

Lời vừa nói ra, những lược trận kia bổ đao võ tu, cũng từng cái điên cuồng công kích.

Cuối cùng, Băng Long cũng không chịu được nữa.

Hộ thể băng khí toàn bộ sụp đổ.

Trấn áp tiết điểm năng lượng cũng xông phá áp chế, nổ tung ra.

“Ầm ầm!”

Cường đại năng lượng quang bắn ra bốn phía.

Toàn bộ đóng băng thế giới một chút bị chiếu tái mét.

Sau đó khó có thể tưởng tượng lực lượng lan tràn ra ngoài.

Tất cả mọi người đều bị càn quét.

Dương Huyền Tàng chỉ cảm thấy toàn thân nhận kịch liệt xung kích, liều mạng nắm chặt chiến kích ngăn cản.

Nhưng lực lượng kia vẫn là quá mạnh, vòng quanh thân thể của hắn bốn phía cuồn cuộn, toàn thân đều muốn vỡ vụn.

Không biết qua bao lâu, Dương Huyền Tàng chỉ cảm thấy bốn phía cảnh tượng không ngừng biến hóa, thời không quy tắc hỗn loạn lợi hại.

Chính mình ở trong quá trình này liều mạng thổ huyết, cuối cùng chậm rãi ổn định lại.

“Ầm ầm!”

Thân thể của hắn rơi vào một mảnh thuỷ vực.

Sau đó “Ùng ục ục” hạ chìm.

Cái này nước có chút kì lạ, cực độ nặng nề, đè ở trên người vạn phần khó chịu.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3386: Bất Tử Thiên Trì

Dương Huyền Tàng cảm ứng ra, đây là một loại biến dị thủy nguyên tố.

Nếu là đặt ở bình thường, tự nhiên không tính là gì.

Nhưng giờ phút này hắn cơ hồ tan xương nát thịt, nguyên bản liền trọng thương lợi hại, lại bị cái này Thủy nguyên đè ép, xương cốt đều “Kẽo kẹt kẽo kẹt” vang.

Đột nhiên, trong nước hiện ra một cỗ vòng xoáy.

Hắn lại bị cuốn vào, theo vòng xoáy không ngừng xoay tròn, một trận choáng đầu não bất tỉnh, cơ hồ muốn chết mất.

“Ầm!”

Cỗ này vòng xoáy bỗng nhiên đi lên xông lên, nổ tung xuất thủy mặt.

Dương Huyền Tàng theo bị thả vào không trung.

“A, làm sao có người?”

Hư không bên trong truyền đến thanh âm, là nữ tử.

Dương Huyền Tàng thân thể rơi xuống, bị Thủy nguyên ngăn chặn, không có rơi nước đọng bên trong.

Hắn có chút mở hai mắt ra, chỉ thấy mình bị quấn tại một đoàn trong nước, phía trước ánh mặt trời chiếu chói mắt, mơ hồ nhìn thấy một nữ tử thân ảnh.

Xinh đẹp động lòng người, như gợn sóng tóc tại sau lưng phiêu đãng.

Chỉ bất quá..., hắn chấn động trong lòng, nữ tử này nửa người dưới tất cả đều là đuôi cá.

“Mỹ nhân ngư?”

Tại trong vạn tộc, hoàn toàn chính xác có người cá tộc tồn tại, nhưng tồn tại cảm cùng Nhân tộc không sai biệt lắm, chỉ là cao hơn Nhân tộc một chút xíu.

“Ngươi là ai?”

Mỹ nhân kia cá nhìn xem hắn, cảnh giác đánh giá một phen, cảm thấy được toàn thân hắn trọng thương, lúc này mới xin hỏi.

Dương Huyền Tàng khí tức cực yếu, nằm ở trong nước yếu ớt nói ra: “Tại hạ Dương Thanh Huyền, còn xin cứu ta.”

Mỹ nhân ngư nhíu mày lại, lại hỏi: “Ngươi là Huyền Điểu tộc người?”

Dương Huyền Tàng suy nghĩ một chút, nói: “Ta chỉ là nghe qua cái này chủng tộc, cô nương thấy ta giống chứ?”

Mỹ nhân ngư nói: “Không giống. Đã không phải, cái kia ta có thể cứu ngươi.”

Nói xong vung tay lên, cái kia Thủy nguyên liền vọt tới.

Mỹ nhân ngư lấy ra một chiếc thuyền con, tại không trung phóng đại, trở nên kim quang xán lạn.

Chính mình nhảy lên đi lên, đồng thời đem Dương Huyền Tàng đưa vào trong đò.

Mỹ nhân ngư thân thể lắc lư dưới, đã thu ngư nhân cái đuôi, sinh ra hai cước, cùng Nhân tộc tương tự.

Nàng nhẹ nhàng rơi vào thuyền con bên trong, vươn tay ra, đặt ở Dương Huyền Tàng cái trán.

Dương Huyền Tàng chỉ cảm thấy một cỗ Thủy Nguyên Lực tràn vào chính mình mi tâm, sau đó chảy khắp toàn thân.

Cỗ lực lượng này cực kì ôn nhu.

Rất nhanh, liền thu về.

Mỹ nhân ngư cau mày nói: “Ngươi thương thật nặng, thế mà còn sống sót.”

Dương Huyền Tàng cười khổ nói: “Đa tạ cô nương thay ta chẩn bệnh, đích thật là tổn thương có chút trọng. Nhưng chỉ cần ta còn có một hơi bất tử, liền có thể sống sót.”

Mỹ nhân ngư nói: “Ta nhìn sợ là rất khó. Tối thiểu muốn bế quan cái mấy trăm ngàn năm có lẽ có khả năng.”

Dương Huyền Tàng đột nhiên song đồng hơi co lại, đáy mắt lướt qua một tia kim mang, hỏi: “Đây là địa phương nào?”

Mỹ nhân ngư nói: “Nơi này là Bất Tử Thiên Trì, là chúng ta Ngư Nhân tộc cấm địa một trong.”

“Ngư Nhân tộc cấm địa?”

Dương Huyền Tàng cả kinh nói: “Cái này, nơi này không phải kiếp ba bên trong?”

Mỹ nhân ngư hỏi: “Cái gì kiếp ba?”

Dương Huyền Tàng nội tâm mơ hồ có một chút cảm giác, vừa rồi hắn chính là nhìn cái ngư nhân này thực lực chỉ có bốn sao

Thiên Giới, sở dĩ vạn phần kinh ngạc, mới hỏi hạ.

Hắn lại hỏi: “Tiểu thần kiếp kết thúc rồi à?”

Mỹ nhân ngư lắc đầu nói: “Ta không biết cái gì tiểu thần kiếp.”

Nàng dừng lại, lại nói: “A, ta nhớ ra rồi, mấy tháng trước nghe qua, tựa như là cơ duyên gì. Nhưng bởi vì trong tộc đại sự tấp nập, sở dĩ ta Ngư Nhân tộc cũng không có phái người đi tham dự.”

Nàng quan sát lần nữa hạ Dương Huyền Tàng, hỏi: “Ngươi là từ cái kia tiểu thần kiếp bên trong tới?”

Dương Huyền Tàng sợ ngây người.

Hắn thế mà từ kiếp ba bên trong chấn ra.

Thời gian trôi qua bao lâu?

Lại xuyên qua nhiều ít không gian?

Băng Long chết không?

Mọi người thế nào?

Trong đầu vô số vấn đề.

Hắn giương mắt nhìn xuống vòm trời, yên tĩnh vạn dặm trời trong, nơi nào có cái gì đại đạo kiếp ba?

Mà lại cho dù có, cũng nhất định phải tại đặc biệt mới có thể cảm ứng được.

Tăng thêm hắn thời khắc này trạng thái, càng là không thể nào có phát hiện.

Mỹ nhân ngư hỏi: “Ngươi tại sao không nói chuyện?”

Dương Huyền Tàng nói: “Ta có chút tâm phiền ý loạn, ta đích xác là từ nhỏ thần kiếp bên trong ra. Bị người đánh thành trọng thương, ai, cũng không biết lúc nào mới có thể khôi phục, đồng thời trở về.”

Mỹ nhân ngư nói: “Ngươi là cái gì chủng tộc?”

Dương Huyền Tàng nói: “Nhân tộc, có thể từng nghe qua?”

Mỹ nhân ngư nói: “Nghe qua, cách nơi này có hơn hai mươi cái chủng tộc lĩnh vực, muốn vượt qua hơn mười vị diện, xem như khá xa. Bất quá chỉ cần ngươi khôi phục thương thế, rất nhanh liền có thể trở về.”

Dương Huyền Tàng cả kinh nói: “Ngươi cái này cũng biết?”

Mỹ nhân ngư ngạo kiều nói: “Trong tộc các loại có quan hệ bách tộc tư liệu, ta đều là nhớ kỹ trong lòng.”

Dương Huyền Tàng nói: “Thì ra là thế.”

Hắn sơ qua trấn định dưới, như là đã từ kiếp ba bên trong ra, vậy chỉ có thể tiếp nhận hiện thực này.

Hiện tại lại về đi là không thể nào.

Chỉ có thể chờ trở lại Nhân tộc về sau, lại đi nghe ngóng chuyện phát sinh phía sau.

Hắn hỏi: “Cô nương, có thể có chỗ nào thích hợp tu luyện, ta dự định bế quan một trận.”

Mỹ nhân ngư nói: “Cái này Bất Tử Thiên Trì chính là ta Ngư Nhân tộc tu luyện thánh địa. Nếu không phải có cấm địa lệnh bài, là không thể nào tiến đến. Mặc dù ta chẳng biết ngươi là thế nào đến đất này, nhưng đây đúng là cơ duyên của ngươi. Ở đây tu luyện một ngày, bù đắp được bên ngoài nửa tháng.”

Dương Huyền Tàng nói: “Cái kia rất tốt, đa tạ cô nương.”

Mỹ nhân ngư nói: “Ngươi gọi ta đóa đóa đi. Ta để cái này lơ lửng thuyền dừng ở cái này, ngươi tự mình tu luyện tốt. Ta muốn xuống dưới cô đọng bốn nguyên trọng thủy.”

Dương Huyền Tàng thế mới biết, nguyên lai trong hồ này nước gọi bốn nguyên trọng thủy, quả nhiên không phải bình thường.

Đóa đóa thân ảnh lóe lên, liền rời đi thuyền con.

Sau một khắc xuất hiện trên bầu trời mặt nước.

Hai tay không ngừng bấm niệm pháp quyết, lặp đi lặp lại kết xuất các loại ấn ký.

Từng vòng từng vòng Thủy nguyên gợn sóng từ trên người nàng phóng xuất ra.

Phía dưới mặt hồ lập tức sóng cả phun trào, hóa ra từng cái lớn nhỏ khác biệt vòng xoáy.

Dương Huyền Tàng gặp nàng không có chút nào lo lắng tu luyện, thầm nghĩ: “Thật là một cái đơn thuần muội tử, không chỉ có đối với ta không có chút nào đề phòng đề phòng, liền liền bản tộc thần thông áo nghĩa cũng không che giấu liền ở trước mặt ta bày ra.”

Hơn nữa nhìn cái này nhiều hơn thiên phú, tại bốn sao Thiên Giới có thành tựu này, so chính mình năm đó cũng không kém nhiều lắm.

Dương Huyền Tàng cố chống đỡ khởi thân thể, kiểm tra một chút trên người gì đó, các loại trữ vật nguyên khí đều tại, trước đó góp nhặt đại lượng dị tộc, có trên trăm cái tất cả đều ở trên người.

Tâm nghĩ lần này mặc dù không có thu hoạch được chí tôn đạo quả, nhưng thu hoạch cũng coi là không nhỏ.

Hắn bắt đầu dần dần kiểm tra những này trữ vật nguyên khí, pháp khí cùng ngọc giản loại hình trước mặc kệ, trước tra tìm đan dược và tiên thảo, chỉ cần là đan dược tiên thảo, cũng đặt ở dưới mũi ngửi một chút, sau đó nuốt vào đi.

Một chút như vậy điểm khôi phục lực lượng.

Đột nhiên, đóa đóa ở bên ngoài kêu lên một tiếng sợ hãi.

Dương Huyền Tàng lập tức cảnh giác, vung tay lên thu hồi tất cả mọi thứ, quay người nhìn qua, nháy mắt sắc mặt đại biến.

Chỉ thấy cái kia Bất Tử Thiên Trì bên trong, đáng sợ hàn khí trận trận toát ra.

Nguyên bản bị đóa đóa làm cho sóng cả mãnh liệt mặt hồ, bắt đầu một chút xíu bị đông.

Dương Huyền Tàng kinh hỏi: “Chuyện gì xảy ra?”

Đóa đóa có chút mơ hồ, lắc đầu nói: “Không biết, chưa từng nghe qua Bất Tử Thiên Trì sẽ đóng băng.”

Chương 3387: Thần Thú Chi Tranh

Dưới mặt hồ phương truyền đến “Kẽo kẹt kẽo kẹt” phá băng thanh âm.

Mặt hồ bắt đầu chấn động, vô số khe hở xuất hiện.

“Ầm!”

Một cỗ thủy nguyên lực lượng từ phía dưới xung kích đi lên, đem mặt hồ phá vỡ một cái động lớn.

Vô số sóng nước ở bên trong xoay tròn.

Bỗng nhiên trên mặt hồ nhiều hơn một đạo cự đại hư ảnh, giống như là núi cái bóng, bao phủ tại toàn bộ nước hồ trên không.

Đóa đóa cả kinh kêu lên: “Là Bố Lạp!”

Dương Huyền Tàng bận bịu hỏi: “Bố Lạp là cái gì?”

Đóa đóa mặt mũi tràn đầy chấn kinh: “Bố Lạp là Bất Tử Thiên Trì thủ hộ thần thú, nhưng đã mấy ngàn năm chưa từng xuất hiện. Ta chỉ là tại trong điển tịch gặp qua hắn ghi chép.”

Dương Huyền Tàng Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, phát hiện núi nhỏ kia một dạng hư ảnh bên trong, quả nhiên là một đầu bốn chân cự thú, mọc ra con nai một dạng sừng hươu, toàn thân chớp động lên hào quang màu xanh lục lân phiến.

Giờ phút này chính trợn mắt tròn xoe, một đôi mắt trở nên tinh hồng, gắt gao nhìn chằm chằm cái kia Bất Tử Thiên Trì.

Dương Huyền Tàng trong lòng hoảng sợ, chật vật nuốt xuống dưới, Hỏa Nhãn Kim Tinh lại hướng Bất Tử Thiên Trì bên trong nhìn lại.

Trận này trận bốc lên hàn khí, đem cái kia phá vỡ mặt hồ lần nữa đóng băng, thần thức cùng ánh mắt bị cực lớn chặn.

Nhưng hàn khí này tuyệt không lạ lẫm, mặc dù không có lúc trước cường hoành, nhưng lại cơ hồ giống nhau như đúc...

Dương Huyền Tàng sắc mặt bạc trắng, thầm nghĩ: “Không có trùng hợp như vậy chứ?”

Cái kia Bố Lạp đột nhiên phát ra rít lên một tiếng, toàn thân lân phiến lấp lóe, liền một đạo lục quang bắn xuống.

“Oanh!”

Mặt hồ lần nữa bị nổ mở.

Lục mang thẳng vào đáy hồ chỗ sâu, liên tiếp vỡ tan âm thanh ở phía dưới vang lên.

Bất quá mấy hơi thở, toàn bộ mặt hồ lần nữa bị đông lại, rắn như thép khối, liền giống cái gì đều không có phát sinh đồng dạng.

Dương Huyền Tàng đột nhiên toàn thân lạnh lẽo, phát hiện cái kia Bố Lạp nhìn chằm chằm hắn, vội vàng lắc đầu, lộ ra vẻ mặt vô tội.

Mà lại lần này đối mặt, để hắn phát hiện Bố Lạp tu vi cảnh giới, là nửa bước chí tôn.

Hiện tại hắn cơ hồ có thể khẳng định dưới mặt hồ chính là cái kia Băng Long, liền chẳng biết cái này Bố Lạp có phải là hay không đối thủ.

Bố Lạp nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng nhìn ra ngoài một hồi, lại nhìn một chút đóa đóa, lúc này mới dời ánh mắt.

Thân ảnh tại không trung lóe lên, rơi ở trên mặt hồ.

Bốn cái móng giẫm trên mặt băng, “Đạp đạp” nhảy nhót mấy lần, muốn thử xem cái này băng trình độ.

Đột nhiên “Soạt” một tiếng, hàn khí xuất hiện, trực tiếp đem tứ chi của hắn đông cứng.

Bố Lạp nổi giận gầm lên một tiếng, lục quang lóe lên, những tầng băng kia toàn bộ vỡ vụn.

Đồng thời lấy hắn làm trung tâm, vô số Thủy nguyên kích - bắn, hình thành cường đại vòng xoáy trận.

Đóa đóa hoảng hốt thét lên, lập tức bay lên không trung, rơi trên thuyền con, đồng thời hai tay bấm niệm pháp quyết, khống chế lấy thuyền con bay về phía chỗ càng cao hơn.

Dương Huyền Tàng từ đầu đến cuối nhìn chằm chằm trên mặt hồ.

Cái kia Thủy nguyên vòng xoáy nhìn như sôi trào mãnh liệt, nhưng năng lượng lại là càng ngày càng yếu, phía dưới bắt đầu lớn diện tích đóng băng.

Rất nhanh liền biểu hiện ở trên mặt hồ, vòng xoáy bên trong pha tạp lấy đại lượng băng nổi.

Bố Lạp một cái gật đầu, thân thể liền xông vào trong nước.

Sau đó phía dưới bộc phát ra mãnh liệt chiến đấu âm thanh, từng đạo băng trùy từ trong mặt hồ bắn ra, đem bầu trời đều đông lại.

Thuyền con bên trên hiện ra tầng một miếng băng mỏng, đóa đóa cóng đến toàn thân phát run, liều mạng ngự quyết, chống cự hàn khí này.

Dương Huyền Tàng vung tay lên, một mảnh hỏa diễm liền phóng xuất ra, đem bốn phía băng hóa giải.

Đóa đóa cái này mới khôi phục nhiệt độ, giật mình nhìn xem Dương Huyền Tàng: “Thương thế của ngươi tốt?”

Dương Huyền Tàng cười khổ nói: “Nào có nhanh như vậy, tối thiểu được mười năm tám năm. Các ngươi cái này Thần thú sợ là gặp được phiền toái, ngươi tốt nhất thông tri tộc nhân tới.”

Đóa đóa nhìn phía dưới, không tin nói ra: “Bố Lạp thế nhưng là thủ hộ Bất Tử Thiên Trì mấy triệu năm Thần thú, tương truyền cảnh giới đã vượt ra khỏi Thiên Giới, làm sao có thể bại.”

Dương Huyền Tàng thử thăm dò hỏi: “Ngươi thật không có ý định gọi tộc nhân?”

Đóa đóa nói: “Nơi này là cấm địa, một khi bước vào Bất Tử Thiên Trì, tạo hóa cơ duyên toàn theo chính mình, sở dĩ căn bản không liên lạc được ngoại giới, trừ phi đi ra ngoài.”

Dương Huyền Tàng nói: “Vậy chỉ có thể cầu nguyện.”

Hắn một mặt quan sát phía dưới tình huống, một mặt tiếp tục lấy ra các loại đan dược, sơ qua phân lấy một chút liền nuốt vào đi.

Mỗi loại đan dược, vô luận là tăng tiến công lực, vẫn là chữa thương tẩm bổ, thậm chí là độc dược, đều có thể cung cấp năng lượng nhất định, tại thể nội bị hóa giải, sau đó hút vào đan điền.

Khôi phục mặc dù không nhanh, nhưng trên thực tế đã là tốc độ kinh người.

Cũng chỉ có hắn mới vừa từ tiểu thần kiếp bên trong thu hoạch lớn ra, mới có thể có này phúc lợi.

Trong mặt hồ băng phá lại ngưng, ngưng lại phá, lặp đi lặp lại vài chục lần, phía dưới đánh túi bụi, cường đại năng lượng mấy lần lao ra, kém chút đánh trúng thuyền con.

Dọa đến đóa đóa lại khống chế lấy thuyền con bay xa chút.

Những đáng sợ kia năng lượng, nàng đánh giá sờ chạm thử liền phải chết.

Đột nhiên, mặt hồ lớn diện tích nổ tung, bên trong truyền đến thú rống cùng tiếng long ngâm.

Sau đó một đoàn quang mang xông vào chân trời, tản mát ra áp bách lòng người đáng sợ năng lượng, tại không trung từng vòng từng vòng khuếch tán, hình thành vô số cái vòng tròn đồng tâm.

Dương Huyền Tàng giật mình nhìn xem, mặc dù đã sớm đoán được, có thể lần nữa trông thấy cái kia Băng Long thân ảnh thời điểm, vẫn là cảm thấy một trận sợ hãi cùng không được tự nhiên.

Vòng tròn đồng tâm trung ương, băng cùng nước không ngừng chuyển hóa, như Thái Cực sinh sôi không ngừng xoay tròn.

Một rồng một hươu tại trong đó kịch liệt giao chiến.

Hóa thành vô số băng cùng nước va chạm, rung động thiên địa.

Đóa đóa dọa cho phát sợ, trốn ở thuyền con bên trong run lẩy bẩy, lấy nàng bốn sao Thiên Giới tu vi muốn ngăn cản uy thế như vậy, đúng là không dễ.

Dương Huyền Tàng đem chiến kích lấy ra, để ở một bên, sắc mặt bình tĩnh tiếp tục ăn lấy đan dược, nhưng hai mắt không hề nháy nhìn chằm chằm không trung đại chiến, tùy thời chuẩn bị xuất thủ.

Cái này Bố Lạp vốn cũng là thủy hệ Thần thú, tại Bất Tử Thiên Trì tu luyện hàng ngàn vạn năm, một mực kẹt tại nửa bước chí tôn vô pháp đột phá.

Bản đã tuyệt vọng, liền định ở đây ao bên trong dưỡng lão, di hưởng tuổi thọ, chậm rãi chờ đợi ngũ suy kiếp, sau đó hóa thành năng lượng thiên địa, quay về bản nguyên.

Không nghĩ tới đột nhiên xông tới một đầu Băng Long, trực tiếp phá vỡ hắn tĩnh tu.

Càng làm cho hắn khiếp sợ là, cái này Băng Long trên thân có được hắn một mực tha thiết ước mơ cảnh giới, chí tôn lực lượng!

Bố Lạp đang khiếp sợ, sợ hãi về sau, rất nhanh liền trở nên tham lam, phấn khởi.

Hắn phát hiện đầu này Băng Long thụ trọng thương, không nhất định có thể đánh thắng chính mình, thế là thi triển ra tất cả vốn liếng, muốn lấy cái này Băng Long.

Nếu là có thể nuốt chửng đối phương, chính mình tại sinh thời còn có hi vọng xung kích chí tôn, từ đó kéo dài chục triệu tuế nguyệt thọ nguyên.

Cái này lực hấp dẫn là vô pháp kháng cự.

Sở dĩ Bố Lạp công kích so Băng Long còn hung, một bộ không chết không thôi bộ dáng.

Băng Long càng đánh càng nóng nảy, nguyên bản còn miệt thị đối phương, không chút khách khí khiêu khích mấy lần, ai biết lập tức bị chết cắn.

Hắn cũng nhìn ra cái kia con nai trong mắt tham lam, càng làm cho hắn giận không kềm được, cảm thấy bị mạo phạm tôn nghiêm, liều lĩnh phản công.

Dương Huyền Tàng thấy tâm kinh đảm hàn, thầm giật mình nói: “Thật hung ác a.”

Hai đầu Thần thú đấu nửa ngày, từ trên trời đánh tới trong nước, lại đánh tới trên trời.

Bất Tử Thiên Trì đều bị đánh hỏng mất, sở hữu bốn nguyên trọng thủy toàn bộ bị hút tới trên bầu trời, thành vì bọn họ kia đòn công kích này nguyên tố binh khí.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3388: Ngư Ông Đắc Lợi

Dương Huyền Tàng bỗng nhiên lòng có cảm giác, phát hiện cái này hai đầu Thần thú đấu, mặc dù hung bạo vô cùng, nhưng một chiêu một thức ở giữa, đều cực kì phù hợp thiên đạo.

Dĩ vãng hắn chưa hẳn có thể phát hiện, nhưng tu luyện đại đạo cảm ứng về sau, có thể từ nhật nguyệt đi ngày, giang hà đi bên trong nhìn thấy thiên đạo vận chuyển cái bóng.

Hắn đưa tay ra, năm ngón tay thành trảo, chính là Băng Long hình thái, bắt chước hắn xuất thủ.

Rất nhanh lại đứng người lên, giãy dụa thân thể, chính là con nai động tác.

Đóa đóa gặp hắn nhảy nhảy nhót nhót, cho rằng hắn nổi điên, nhưng rất nhanh liền phát hiện trong đó huyền bí, giật mình nói: “Nguyên lai hắn tại học Thần thú đánh nhau.”

Không khỏi cảm thấy thật có ý tứ, một hồi nhìn xem Thần thú tranh đấu, một hồi nhìn xem Dương Huyền Tàng.

Đột nhiên một đạo vụn băng đánh tới, đóa đóa một cái không chú ý, liền bị đánh trên bờ vai, “A” kêu thảm một tiếng, bị đánh bay ra ngoài.

Dương Huyền Tàng cái này mới dừng lại động tác, lớn kinh, lập tức vọt tới, đem đóa đóa tiếp được.

Chỉ thấy bả vai nàng trực tiếp bị đánh vỡ một mảnh, nửa cái thân thể đều đông lại, sinh cơ bắt đầu trôi qua.

Nửa người dưới huyễn hóa ra to lớn đuôi cá.

“Nghiêm trọng như vậy?”

Dương Huyền Tàng song đồng co rụt lại, chỉ là một khối nhỏ vụn băng mà thôi, không nghĩ tới đối với bốn sao Thiên Giới mà nói, lại là vết thương trí mạng.

Trên thực tế đóa đóa thiên phú cực mạnh, mà lại tu luyện vốn là Thủy thuộc tính công pháp, lúc này mới bị đánh một chút gần chết, đổi lại cái khác phổ thông bốn sao Thiên Giới, đã chết.

Dương Huyền Tàng bốn phía tràn ra hỏa diễm, làm thành một vòng, đầu tiên là dùng nhiệt lượng giúp đóa đóa đem hàn khí hóa giải, sau đó dùng phổ thông băng nguyên tố phong bế trong cơ thể nàng thương thế, để tránh khuếch tán.

Lúc này, cái kia Băng Long một chút liền nhìn thấy Dương Huyền Tàng, bộc phát ra kinh thiên gầm thét.

Hắn một mực đang cùng con nai chém giết, vẫn chưa lưu ý hoàn cảnh chung quanh, tăng thêm Dương Huyền Tàng thân thể suy yếu, khí tức bất ổn, lại trốn ở thuyền con bên trong.

Giờ phút này vừa xuất hiện đồng thời phóng thích hỏa diễm, liền bị Băng Long bắt được, tâm nghĩ nếu không là người này, chính mình như thế nào rơi vào tình trạng như thế?

Tiền căn hậu quả, sở hữu phẫn nộ cùng cảm xúc tất cả đều tính tại Dương Huyền Tàng trên đầu, hét lớn một tiếng liền muốn vọt qua tới giết hắn.

Cái này một nổi giận, lập tức lộ ra sơ hở, con nai mừng rỡ, gào thét một tiếng, hóa thành nửa hình người thái, trực tiếp một chưởng vồ xuống.

“Bành!”

Đại lượng hàn băng bị bóp vỡ nát.

Một chưởng kia hung hăng từ phía sau bóp lấy Băng Long thân thể, sau đó toàn thân lân phiến bạo khởi, hóa thành quang nhận chém xuống.

Băng Long cảm giác được tử vong nguy hiểm, vội vàng uốn éo thân thể, cường đại lực lượng tập trung trên đuôi rồng, trực tiếp đem con nai quấn lấy.

Hai đầu Thần thú hung hăng đụng vào nhau, tựa như là hai cái vô lại du côn xoay đánh nhau, nhưng chiêu chiêu đều là trí mạng, liều lĩnh điên cuồng công kích đối phương.

Băng Long càng đem con nai đầu lâu cắn, nghĩ nuốt mất đối phương.

Mà con nai liều mạng giãy dụa, giật xuống trên thân rồng bó lớn lân phiến.

Dương Huyền Tàng đem đóa đóa để ở một bên, tay phải bắt lấy chiến kích, lóe lên liền biến mất ở tại chỗ.

Sau một khắc, một vòng trăng tròn hiển hiện, “Sưu” một tiếng, hóa thành trảm kích, đột nhiên xuất hiện tại cái kia Băng Long sau lưng.

“Soạt!”

Kích cây gai ánh sáng phá Băng Long trên thân lân phiến, thẳng vào trong cơ thể hắn, xuyên thẳng qua.

Dương Huyền Tàng trong lòng run lên, hắn nháy mắt liền cần phải đến, chính mình cái này một kích, muốn Băng Long mạng!

Nằm mơ đều không nghĩ tới, lại dễ dàng như vậy?

Nguyên bản còn ôm chết trận ý chí.

Cái này rồng lại thâm hụt lợi hại như thế rồi?

Giữa thiên địa phảng phất yên tĩnh trở lại, rồng băng không nhúc nhích, thân thể bắt đầu trở nên mềm mại.

Con nai nửa người bị hắn cắn lấy trong đầu, thân thể kịch liệt co quắp, nhưng chậm rãi cũng ngừng lại, bị đóng băng ở.

Dương Huyền Tàng song đồng co rụt lại, lập tức thuấn di ra xa vạn trượng, cảnh giác nhìn xem.

Hắn cảm thấy được hai đầu Thần thú đều chết rồi.

Con nai là thật ngỏm củ tỏi, Băng Long chỉ là bị vết thương trí mạng, mạng mất hơn phân nửa, nhưng còn chưa chết thấu.

Đột nhiên cái kia Băng Long “Soạt” một tiếng nổ tung, hóa thành vô số vụn băng vỡ vụn, phiêu tán nhập không bên trong, cực kì huyễn đẹp.

Tại Băng Long biến mất địa phương, lưu lại một viên hình tròn băng hạt châu, ngũ quang thập sắc, óng ánh sáng long lanh, ẩn chứa khó có thể tưởng tượng năng lượng.

Con nai toàn thân cứng ngắc, còn bị băng bao trùm, phiêu phù ở hạt châu kia bên cạnh.

Dương Huyền Tàng tại sửng sốt nửa giây sau, một cái lắc mình, liền thuấn di quá khứ, đem hạt châu kia cùng con nai thi thể toàn bộ thu vào.

Giữa thiên địa hàn khí lập tức đã mất đi đầu nguồn, một chút xíu tản vào hư không.

Vô số thủy nguyên tố “Rầm rầm” hóa thành mưa to, mưa như trút nước mà xuống, đánh vào trong hồ.

Dương Huyền Tàng nhìn liếc mắt bốn phía, to lớn như vậy động tĩnh, cho dù Bất Tử Thiên Trì cùng ngoại giới ngăn cách, hơn phân nửa cũng sẽ bị cảm thấy được dị thường.

Sợ là Ngư Nhân tộc rất nhanh liền sẽ đến đây.

Hắn đem đóa đóa cất đặt trên thuyền con, sau đó đơn giản khắc ra một cái trận pháp, đem bảo vệ.

Chính mình thân ảnh lóe lên, liền biến mất không thấy gì nữa.

Không lâu sau đó, có hơn mười đạo thân ảnh từ đằng xa kích - bắn mà tới.

Nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, toàn đều thất kinh.

Bốn nguyên trọng thủy hóa thành mưa còn tại tí tách tí tách rơi xuống.

Bất Tử Thiên Trì bên trong nước chỉ còn lại ba phần mười.

Một người trong đó nhìn thấy thuyền con, cả kinh kêu lên: “Đóa đóa.” Liền vọt tới.

Một vị trưởng giả bộ dáng ngư nhân sắc mặt tái xanh, quát: “Tra! Nhất định muốn điều tra ra chuyện gì xảy ra.”

Một tên khác cường tráng ngư nhân nói ra: “Có phải hay không là Huyền Điểu tộc...”

Người trưởng giả kia lạnh giọng nói: “Có khả năng! Nhưng Huyền Điểu tộc làm sao lẫn vào tiến chúng ta thánh địa? Lại như thế nào sẽ lưu đóa đóa một mạng?”

Cái kia cường tráng ngư nhân nói: “Hiện tại hai tộc xung đột liên tiếp phát sinh, bất cứ chuyện gì cũng có thể phát sinh, chúng ta phải tăng cường phòng ngự.”

Người trưởng giả kia quát: “Truyền ta ra lệnh đi, phong tỏa lĩnh vực biên giới, không được để bất luận kẻ nào tiến đến, cũng không thể để bất luận kẻ nào rời đi, toàn tộc tiến vào chuẩn bị chiến đấu trạng thái!”

“Rõ!”

Mấy tên khác ngư nhân lập tức lĩnh mệnh, vội vàng bay lui xuống đi.

Sau mấy tháng.

Tại Ngư Nhân tộc lãnh địa biên giới, một trận quy mô hùng vĩ chiến tranh bạo phát đi ra.

Trên bầu trời xuất hiện lít nha lít nhít cái bóng, có hơn vạn nhiều, tất cả đều là sau lưng mọc lên hai cánh Huyền Điểu tộc nhân, đỉnh đầu có một túm màu vàng nhung lông, xòe hai cánh, thẳng tới ngàn trượng.

Vô số Huyền Điểu tại không trung bay lượn, trực tiếp che khuất bầu trời, đem ánh sáng mang ngăn trở.

Đại địa nháy mắt lâm vào hắc ám.

Biên giới phòng ngự trong thành trì, đột nhiên phun trào ra một cỗ lam quang, hướng tứ phía khuếch tán, sau đó hướng lên không hội tụ mà đi.

Hình thành một tòa mênh mông thủy nguyên tố kết giới.

Trong hư không, một tên áo bào màu vàng nam tử trong mắt ngậm lấy cười lạnh, nhìn chằm chằm phía dưới kết giới, xùy tiếng nói: “Thứ chín thành truyện tống thông đạo toàn bộ khép kín, linh mạch đều chặt đứt. Ta coi như vây mà không công, cái này hộ thành đại trận cũng cầm cự không được bao lâu.”

Bên cạnh một lão giả cung kính nói: “Theo thiên sư suy đoán, thành nội tài nguyên có thể duy trì đại trận nửa tháng dáng vẻ, nếu chúng ta phái ra một chút cấp thấp thiên thú quấy rầy lời nói, có thể giảm bớt đến mười ngày trong vòng. Mười ngày không sai biệt lắm là Ngư Nhân tộc có thể chạy đến cứu viện thời gian.”

Cái kia áo bào màu vàng nam tử là Huyền Điểu tộc thượng tầng một trong, trận chiến này tổng chỉ huy, khoát tay nói: “Bọn hắn không dám cứu viện, Bạch Hà cùng bảo kỳ người áp trận tại bọn hắn thứ ba thành, chỉ cần Ngư Nhân tộc dám phân ra nhân thủ, bọn hắn bên trong bụng liền muốn luân hãm. Hắc hắc, nếu là không phân nhân thủ, mười ngày sau tòa thành thứ nhất ao ta liền lấy trước.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3389: Liều Chết Một Trận Chiến

“Chúc mừng Hoàng Minh đại nhân, chỉ muốn nắm lấy số một tòa thành trì, tương lai luận công hành thưởng, nên được công đầu.” Lão giả kia mặt mũi tràn đầy lấy lòng nói.

Người áo vàng cười lạnh một tiếng: “Công lao tự nhiên không thể thiếu chư vị.”

Tại to lớn thủy nguyên tố kết giới trên không, đi ra năm tên ông lão mặc áo bào tím, cũng là Huyền Điểu tộc nhân, dung mạo tướng mạo cực kì tương tự.

Năm người đều là trong tay mang theo một cái tê dại túi da, giữa trời giải khai.

Lập tức có đại lượng hắc khí từ bên trong tuôn ra, trút xuống xuống dưới.

Trong hắc khí truyền đến các loại giãy dụa gào thét, thỉnh thoảng có linh vật thân ảnh xê dịch, tướng mạo tất cả đều cực kì quỷ dị, tựa như là các giống thú nhào nặn đến cùng một chỗ, tiến hành một lần nữa tổ hợp.

Những này linh vật khỏa ở trong hắc khí, rơi vào cái kia thủy nguyên tố kết giới bên trên, lập tức dính ở phía trên, không ngừng cắn xé.

Hắc khí dọc theo nguyên tố kết giới mặt khuếch tán, rất nhanh liền đem lam quang toàn bộ che đóng.

Các loại linh vật chậm rãi theo hắc khí thẩm thấu đến trong nước.

Không bao lâu, thủy nguyên tố kết giới tầng ngoài liền đều bị loại này linh vật rót mãn, lít nha lít nhít đi đến bò, cực kì buồn nôn.

Thành nội cư dân hoảng sợ bốn phía chạy trốn, nhưng chạy sau một lúc mới minh bạch tới, bọn hắn cũng là chạy không thoát.

Thành bên trong nơi nào đó trong hư không, một tên toàn thân kim giáp nam tử sắc mặt tái xanh, lạnh giọng nói: “Bọn hắn muốn ăn mòn hộ thành đại trận, lập tức phái Thanh Lân đội ra ngoài quét dọn!”

“Rõ!”

Một lát sau, từ thành nội bay ra đại lượng thân ảnh, xông vào đến thủy nguyên tố đại trận bên trong.

Trận pháp này có thể ngăn cản bên ngoài, lại có thể từ bên trong tuỳ tiện xuyên thấu ra ngoài.

Hết thảy hơn ba trăm người, đều là trên thân chớp động lên thanh quang, hướng những linh vật kia đánh tới.

Một tên Thanh Lân đội viên phất tay phía dưới, trên cánh tay liền hiện ra một mảnh lưỡi dao, đem một đầu nhảy vọt con rết giống như màu đen linh vật chặt đứt.

Cái kia linh vật rít gào trầm trầm vài tiếng, trong cơ thể liền tuôn ra đại lượng chất lỏng màu đen, dung nhập vào Thủy nguyên bên trong, đem thủy linh khí ăn mòn.

Cái này tên đội viên nhíu mày, tình huống như vậy phát sinh ở toàn bộ trong kết giới, cứ theo đà này, không bao lâu nữa toàn bộ kết giới đại trận liền bị ăn mòn mặc vào.

Đột nhiên bên ngoài kết giới một đạo bạch sắc sáng ngời kích - bắn mà đến, trực tiếp lọt vào đại trận bên trong, chỉ là một đạo sáng tỏ bạch tuyến.

Trực tiếp đem cái này tên Thanh Lân đội viên thúc trụ.

Cái này tên Thanh Lân hoảng hốt, kinh hô một tiếng, liền bị cái kia sợi tơ giật ra ngoài, “Hoa” một tiếng thoát ly đại trận, bị kéo vào mấy vạn trượng không trung.

“Ha ha.”

Một trận tiếng cuồng tiếu ở phía trên vang lên, mười mấy tên Huyền Điểu tộc nhân vọt xuống tới.

Mấy cái chớp động phía dưới, liền đem cái kia tên Thanh Lân thịt nát xương tan.

Đồng dạng một màn lần lượt phát sinh ở trong đại trận, không ngừng có Thanh Lân bị sợi tơ trói ra ngoài, chỉ cần cởi một cái cách đại trận, lập tức chính là thịt nát xương tan hạ tràng.

“Đá trắng đại nhân một chiêu này Lâm Uyên thả câu, vô cùng có thú vị a.”

Hư không bên trên, một trận cương gió thổi qua, hóa hiện ra một tên đầu chim nhân thân nam tử, trong hai mắt lóe ra hoàng quang.

Phía trước hư không bên trong truyền đến nhàn nhạt chấn động: “Bất quá là nhàm chán trong khi chờ đợi, tìm kiếm điểm việc vui mà thôi.”

Cẩn thận nhìn lại, cái kia màu trắng sợi tơ chính là từ phiến khu vực này bên trong bắn ra, tiến vào Thủy nguyên đại trận sau mới có thể mơ hồ nhìn thấy một điểm quang mang, nếu không cơ hồ khó mà nhận ra.

Mà lại ra vào tốc độ cực nhanh, bó Thanh Lân liền nháy mắt kéo ra tới.

Thanh Lân vệ đội lập tức phân tấc đại loạn, vội vàng hướng trong trận chạy tới.

Cái kia sợi tơ tựa hồ vô pháp lọt vào quá nhiều, dần dần liền bắt không được người.

Nhưng đại trận lại tại linh vật ăn mòn dưới, một chút xíu tinh thần sa sút.

Thành nội đại điện bên trong, một nhóm Ngư Nhân tộc đều lo lắng vạn phần.

Lúc này một tên ngư nhân vội vội vàng vàng chạy vào, trực tiếp vọt tới phía trước nhất một người trước mặt, trực tiếp quỳ xuống, hai tay nâng một tờ kim sổ, run giọng nói: “Thanh Đồng đại nhân, có tin tức.”

Người kia vội vàng cầm lấy kim sách triển khai.

Ánh mắt quét qua về sau, nháy mắt mặt xám như tro.

Điện bên trong những người còn lại đều là sắc mặt cực kỳ khó coi, đã từ Thanh Đồng trên nét mặt đọc lên nội dung.

Thanh Đồng phất tay đem kim sách đánh nát bấy, lạnh giọng nói: “Đã xác định không có cứu viện. Lần này Huyền Điểu tộc quy mô tiến công, chí ít xúc động hai phần ba lực lượng, đây là muốn triệt để đem ta Ngư Nhân tộc diệt trừ a!”

Bên cạnh một nữ tử, trên mặt bọc lấy hai mảnh màu đỏ vảy cá, cả kinh kêu lên: “Hai phần ba? Bọn hắn liền không sợ phụ cận thanh Sư tộc thừa cơ mà vào sao?”

Thanh Đồng nói: “Mời báo lên phỏng đoán, Huyền Điểu tộc đã cùng thanh sư, thạch huyễn tộc đạt thành hiệp nghị bí mật. Lúc này mới dám đem lực lượng đại bộ phận đặt ở chúng ta biên cảnh. Hiện tại nội địa mấy thành đều đứng trước áp lực thật lớn, phía trên yêu cầu chúng ta tử thủ thành trì. Nếu là thủ không được, liền để Thiên Giới trở lên tộc nhân phá vây ra ngoài, đuổi đi cứu viện nội thành."

Nữ tử cả giận nói: "Nội thành cố nhiên trọng yếu, nhưng nếu là cái này thứ chín thành mất đi, chúng ta liền đã mất đi mạnh nhất phòng ngự hàng rào. Từ đó thành về sau, vùng đất bằng phẳng, lại không có bất luận cái gì phòng ngự bình chướng. Tầm quan trọng hoàn toàn không á vào trong thành."

Thanh Đồng thở dài: "Ngươi nói ta đều rõ ràng, có thể đây là nguyên lão hội quyết nghị."

Một gã nam tử khác phẫn nộ vung quyền đầu, đem hư không đánh ra "Ù ù" thanh âm, cả giận nói: "Nguyên lão hội những lão bất tử kia!"

Thanh Đồng nhíu mày lại, quát: "Không được càn rỡ!"

Nữ tử nói: "Bây giờ nên làm gì? Vứt xuống thành nội bên trên trăm triệu tộc nhân trực tiếp đào tẩu?"

Nói ra câu nói này thời điểm, nàng thanh âm đều mang run rẩy.

Thanh Đồng nói: "Phía trên yêu cầu là tử thủ, nếu là thủ không được, liền lui mà giữ lại thực lực, đi gia tăng nội thành lực lượng."

Nữ tử nói: "Vậy liền chết trận ở đây tốt, để ta ném cái này bên trên trăm triệu tộc nhân, ta làm không được."

Thanh Đồng trên mặt hiện lên vẻ do dự, chậm rãi nói ra: "Đã như vậy, không bằng..."

Một lát sau.

Cái kia Thủy nguyên đại trận tại linh vật ăn mòn dưới, một chút xíu biến mỏng.

Đột nhiên, toàn bộ kết giới trở nên quang sáng lên, lại toàn bộ kết thành hàn băng.

“Soạt”, sở hữu linh vật đều ở bên trong bị đông cứng ở.

Sau đó “Bành” một tiếng, kết giới sụp đổ, đem những linh vật kia đều đánh chết, đồng thời vụn băng hóa thành lưỡi dao, hướng trên bầu trời kích - bắn mà đi.

Biến cố này để Huyền Điểu tộc nhân đều sửng sốt một chút, sau đó cái kia lít nha lít nhít kích - bắn mà đến băng nhận, để bọn hắn đều lấy lại tinh thần, đều là chớp động hai cánh.

Vô số cương phong ở trong thiên địa hình thành, lập tức hóa thành tầng một bình chướng, đem sở hữu công kích đều ép xuống.

Nhưng một nháy mắt, mấy đạo thân ảnh cưỡng ép xuyên qua tầng này “Gió bình chướng”, xông vào đến Huyền Điểu trong đại quân.

Mấy người kia thực lực mạnh mẽ, xuất thủ phía dưới, lập tức có đại lượng Huyền Điểu tộc nhân vẫn lạc.

“Không được! Là thập tinh Thiên Giới cường giả! Mau lui lại.”

Mấy vạn trượng trên bầu trời, truyền đến đại lượng thanh âm hoảng sợ.

Huyền Điểu tộc nhân lập tức loạn trận cước, toàn bộ luống cuống tay chân, bị cái kia mấy tên cường giả tối đỉnh cắt vào đến nội bộ, tiến hành trắng trợn đồ sát.

Cùng một thời gian, đại lượng ngư nhân xông ra thành nội, thẳng hướng Huyền Điểu tộc đại quân.

“Ách, thú vị, lại là lựa chọn liều chết một trận chiến. Chậc chậc, là ai cho các ngươi dạng này dũng khí?”

Huyền Điểu trong tộc, Hoàng Minh khóe miệng giơ lên một tia tàn nhẫn nhe răng cười, phất tay quát: “Giết! Một tên cũng không để lại!”

Quanh người hắn nổi lên cương phong, toàn bộ thân thể trực tiếp đằng không mà lên, liền hướng về phía trước phóng đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3390: Giả Thần Giả Quỷ

“Tình huống bên ngoài giống như không ổn a.”

Trong thành trì, một gian trong mật thất dưới đất.

Vận chuyển tụ linh đại trận, tụ tập kinh người linh khí.

Một thân ảnh ở trong trận ngồi xếp bằng, linh khí không ngừng từ hắn toàn thân hút vào trong cơ thể, lại nuốt phun ra, cùng ngoại giới tiến hành trao đổi.

Hắn trong tu luyện, nhưng ngoài thành đại chiến toàn bộ cảnh tượng, tất cả đều tại cảm ứng bên trong.

Tự Hoàng Minh các Huyền Điểu tộc cao tầng xông ra về sau, toàn bộ chiến cuộc liền thay đổi đột ngột, Ngư Nhân tộc cao tầng không ngừng bị chém giết, tình hình chiến đấu dị thường thảm liệt.

Dạng này đánh xuống, không cần hai canh giờ, toàn bộ thành trì đều muốn thất thủ.

Thành nội Ngư Nhân tộc cư dân bắt đầu hướng bốn phương tám hướng chạy trốn, đây cũng là cao tầng ý tứ, để bọn hắn tận khả năng trốn, có thể trốn bao xa là bao xa, có thể sống một cái là một cái.

“Bên trên trăm triệu người cự thành, cứ như vậy muốn hủy sao?”

Người này chính là Dương Huyền Tàng, sắc mặt thay đổi dưới, hai mắt bên trong bắn ra hai đạo kim quang, xuyên thấu tầng này tầng mật thất, nhìn về phía vòm trời.

Đây là hắn lần thứ nhất nhìn thấy mới sinh thay mặt đại vũ trụ chủng tộc chiến.

Thảm liệt trình độ thắng qua dĩ vãng bất luận cái gì chiến tranh, bởi vì đây là không chết không thôi đại chiến, bất kỳ bên nào chiến thắng, vì ngăn chặn hậu hoạn, đều sẽ tiến hành đồ thành.

Đại lượng Huyền Điểu tộc nhân bay ra mở, hướng những chạy trốn kia Ngư Nhân tộc người đánh tới, là hoàn toàn thiên về một bên tàn sát.

Huyền Điểu tộc vốn là chưởng khống Phong hệ thần thông, là Ngư Nhân tộc thiên địch, ngự phong đứng lên tốc độ cực nhanh, khó mà tính toán ngư nhân bị chém giết tại phong nhận hạ.

Không ít Thiên Giới cường giả bắt đầu ra tay với thành nội, từng đạo to lớn cột sáng đánh rơi tại thành bên trong, sau đó phi tốc khuếch tán ra.

Đại lượng phổ thông ngư nhân xa xa liền bị đánh chết.

Dương Huyền Tàng thở dài một tiếng, tự lẩm bẩm: “Tóm lại là thiếu đóa đóa một cái nhân tình, liền lần này trả lại cho nàng đi.”

Hắn đứng dậy, nhoáng một cái liền biến mất tại trong mật thất.

…

“Thanh Đồng, ta nguyên cho rằng ngươi còn có chút mưu lược, nghĩ không ra cũng là mãng phu một cái, chọn lựa lại là ngu xuẩn nhất biện pháp.”

Hư không bên trên, Hoàng Minh toàn thân nổi lên màu vàng gió bão, hình thành từng đạo vòi rồng, xoay quanh ở trên bầu trời, toàn bộ thụ hắn khống chế.

Phía trước chính là Ngư Nhân tộc cao tầng Thanh Đồng, máu me đầy mặt, bị từng tầng từng tầng Thủy nguyên bao lấy, hình thành một cái cự đại màu lam thủy cầu.

Trong chớp mắt liền giao đấu hơn trăm hiệp, vô số hai tộc người tại bọn hắn chiến đấu bên trong bị đánh chết.

Giờ phút này toàn bộ thối lui đến nơi xa, hình thành từng cái to to nhỏ nhỏ chiến trường.

Thanh Đồng sắc mặt bạc trắng, hắn không ngừng trong hư không mạnh mẽ đâm tới, tận lực để chiến đấu dư ba khuếch tán, có thể giảo sát càng nhiều Huyền Điểu tộc nhân.

Hoàng Minh cười nhạo nói: “Cổ ngữ có nói: Từ không nắm giữ binh. Cái này thứ chín thành để ngươi chấp chưởng, thật sự là Ngư Nhân tộc lớn nhất sai lầm. Cái này ngàn tỉ sâu kiến có gì có thể thương hại? Không bằng dùng bọn hắn đổi lấy một chút hi vọng sống, mà lại ngươi lại làm ra tương phản lựa chọn. Cứ như vậy, không chỉ có cái này ngàn tỉ sâu kiến như thường muốn chết, ngươi cũng muốn chết.”

Thanh Đồng lạnh giọng nói: “Bớt nói nhiều lời! Đánh đi!”

Thủy cầu phi tốc xoay tròn, từng đạo nước mũi tên kích - bắn đi ra.

Hoàng Minh song tay vồ một cái, những phong bạo kia lập tức trước người tụ hợp, sẽ có chỗ nước mũi tên toàn bộ cản lại.

Trên bầu trời lập tức hình thành nước cùng gió kết giới, không ngừng đè ép đối phương.

Hai người đều là nửa bước chí tôn cường giả.

Nhưng Hoàng Minh sớm mấy vạn năm bước vào, đồng thời tu luyện công pháp thần thông vừa vặn khắc chế Thanh Đồng, tăng thêm Thanh Đồng một lòng tử chiến, nghĩ chỉ có thể là là tộc nhân tranh thủ cơ hội.

Lòng có lo lắng, mà đối phương giết phạt quả quyết.

Hai người giao thủ một cái, lập tức rơi vào hạ phong.

Thủy chi kết giới không ngừng bị áp chế thu nhỏ, cuồng phong tàn phá bừa bãi trời cao, đại lượng phong nhận đánh tan Thủy Nguyên Lực, bắt đầu chém vào đến Thanh Đồng chung quanh phạm vi trăm trượng.

Hoàng Minh hai mắt toát ra tinh mang: “Giết ngươi, lấy ngươi một thân tinh nguyên, là ta làm tạo hóa. Gậy dài trăm thước, ta còn có thể tiến thêm một bước!”

“Đừng khinh người quá đáng.”

Hư không bên trong một thanh âm truyền đến.

Lại không phải Thanh Đồng.

Hoàng Minh song đồng co rụt lại, quát: “Ai?”

Cái kia trong cuồng phong, chậm rãi ngưng tụ ra một tôn lửa thân thể, ở bên cạnh cách đó không xa, lại ngưng tụ ra một tôn lửa thân thể.

Hai người chớp động phía dưới, lưu lại hai cái hỏa nguyên tố vòng, liền biến mất không thấy gì nữa.

Thanh Đồng sửng sốt một chút, hai người này là ai?

Hắn hoàn toàn không biết.

“Giả thần giả quỷ!”

Hoàng Minh khẽ quát một tiếng, song tay vồ một cái, “Phong bạo!”

“Bành! Bành!”

Tả hữu hư không đều bị đánh nát, hai đạo nguyên tố thân thể hiển hiện ra, tại cuồng phong quét qua dưới, đều vỡ vụn, hóa thành kiếp tro.

Hoàng Minh sắc mặt biến hóa: “Thân ngoại hóa thân?”

Hắn đột nhiên nội tâm sinh ra một loại không ổn cảm giác.

Người này là thế nào tiến vào chính mình cuồng phong trong lĩnh vực? Đang chủ động xuất hiện trước chính mình thế mà không có chút nào cảm thấy.

Thanh Đồng cũng là cực kì thông minh người, hét lớn một tiếng, đem lực lượng bộc phát đến đỉnh phong, vô số Thủy nguyên tại sau lưng hóa thành người khổng lồ, bỗng nhiên một chưởng đánh ra.

“Ầm ầm!”

Người khổng lồ chưởng đánh vào cuồng phong kết giới bên trên, không ngừng đem đại lượng phong bạo áp vỡ nát.

Hoàng Minh gương mặt âm trầm, liều mạng ngăn trở một chưởng này, đồng thời cảnh giác bốn phía quan sát, quát to: “Người nào, lén lén lút lút, có bản lĩnh ra!”

“A, thật có lỗi, cũng là bởi vì không có bản lĩnh, cho nên mới muốn đánh lén như vậy a.”

Một đạo hỏa nguyên tố lần nữa ngưng tụ mà ra, lộ ra một tấm thiên chân vô tà mặt, đối với Hoàng Minh cười một tiếng.

Đồng thời hai tay bấm niệm pháp quyết, một đạo hỏa diễm chém bổ tới.

“Thập tinh sơ giai Thiên Giới, muốn chết!”

Hoàng Minh ánh mắt quét qua, lập tức xem thấu người này thực lực, không khỏi lên cơn giận dữ, phảng phất bị khiêu khích.

Mà Thanh Đồng thì là tương phản, bên trong lòng trầm xuống, nhẹ nhàng thở dài một tiếng.

Thực lực như vậy tại Hoàng Minh trước mặt, căn bản là ngăn không được một chiêu.

“Thật sao? Cái kia ta thử một chút lại đề thăng tầng một!”

Người kia ánh mắt thanh tịnh như nước, song quyền một nắm, toàn thân hỏa diễm bỗng nhiên trèo thăng, cảnh giới một chút đột phá đi lên, xông vào đến thập tinh Thiên Giới trung giai.

“Cái gì?”

Hoàng Minh sửng sốt một chút, mặc dù cảm thấy có chút quái dị, nhưng vẫn chưa quá để ý.

Thập tinh Thiên Giới trung giai cùng sơ giai ở trước mặt hắn là giống nhau, không có khác biệt quá lớn.

Hoàng Minh cười lạnh nói: “Ngươi cũng chỉ là đến khôi hài sao?” Hắn liếc xéo liếc mắt Thanh Đồng, châm chọc nói: “Các ngươi từ chỗ nào mời đến như thế một vị đùa bức?”

Thanh Đồng hừ một tiếng, tiếp tục liều mạng áp chế cuồng phong.

Hắn mặc dù đối với cái này đột nhiên xuất hiện người không ôm cái gì hi vọng, nhưng chỉ cần hắn có thể quấy rầy một chút Hoàng Minh, chính mình có lẽ liền có thể có một tuyến cơ hội.

Người kia chính là Dương Huyền Tàng, vĩnh đốt thân thể lóe lên, liền hóa thành một đám lửa, cầm trong tay chiến kích, trực tiếp chính diện phóng tới Hoàng Minh.

Hoàng Minh nội tâm bỗng nhiên sinh ra một tia không ổn, đối phương mặc dù chỉ là thập tinh Thiên Giới trung giai, lại cho hắn một loại cực kì hài hòa cảm giác, phảng phất cùng vạn vật hòa hợp, nhất cử nhất động không không phù hợp đạo pháp.

Cũng nguyên nhân chính là như thế, chỗ lấy người này ẩn nấp đến bên cạnh mình mới bị phát hiện.

“Ta chẳng cần biết ngươi là ai, nhưng đã đứng ở ta mặt đối lập, liền muốn tiếp nhận lựa chọn mang đến hắc ám vận mệnh, vĩnh trốn A Tỳ đi thôi!”

Hoàng Minh hai tay phi tốc kết ấn, vô số cuồng phong như rồng, từng đạo phóng lên tận trời.

Hình thành to lớn gió kết giới, không ngừng đem Thanh Đồng Thủy nguyên ngăn trở, đồng thời đẩy trở về, đồng thời mấy đạo phong long tại không trung đan vào một chỗ, hình thành càn quét thiên địa chi thế.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3391: Này Ân Đã Còn

Dương Huyền Tàng vĩnh đốt thân thể một chút bị uy thế này ngăn trở.

Hắn huy động chiến kích, bổ ra một đạo hư quang, đem cuồng long kia chém ra.

Đồng thời trước người thời không xuất hiện ngưng kết trạng thái, phong long tốc độ tựa hồ dừng lại hạ.

Dương Huyền Tàng hướng phía trước bước ra một bước, liền thuấn di quá khứ, nhẹ giọng nói một câu: “Đủ rồi.”

Hoàng Minh mặt mũi tràn đầy chấn kinh, tại hắn gió lĩnh vực bên trong, nhiệt độ thế mà nháy mắt hàng đến cực hạn, không chỉ có là năng lượng, liền liền thời không cùng pháp tắc, đều phảng phất bị đông cứng.

“Đây là cái gì hàn băng?”

Hắn hoảng sợ kêu một tiếng, liền thấy Dương Huyền Tàng lại lấp lóe một chút, đi thẳng đến trước mặt hắn, y nguyên nhìn qua hắn cười.

Sau đó giơ lên chiến kích.

“Càn rỡ!”

Hoàng Minh lửa giận một tiếng, nửa cái thân thể trực tiếp phân giải ra, hóa thành gió nguyên tố, ngưng tụ thành một thanh to lớn chiến đao, đối diện phách lên.

Trên đao kia vô số phong lực lượng, đem hết thảy đều cắt đứt vỡ nát.

“Xùy!”

Dương Huyền Tàng thân thể tại cái kia áp lực dưới, trực tiếp bị tan rã, nhưng băng tán nháy mắt, lần nữa thân ảnh nhoáng một cái, giẫm ra Đạo Hoán Bộ vọt tới.

Cơ hồ muốn cùng Hoàng Minh dính vào cùng nhau, chiến kích bổ ngang mà ra.

“Chuyện gì xảy ra?!”

Hoàng Minh dọa đến toàn thân run lên.

Cái này mới cảm nhận được to lớn sợ hãi.

Cái này chiến kích dĩ nhiên cho hắn một loại có thể diệt sát hắn cảm giác.

Mà lại loại tình huống này, coi như bất tử, cũng sẽ bị Thanh Đồng nháy mắt đi lên bổ đao.

Hắn vội vàng đem lực lượng toàn thân hội tụ trước người, hoàn toàn từ bỏ áp chế Thanh Đồng, một đạo hình tròn phong độn nháy mắt hiển hiện, thu nạp giữa thiên địa phong lực.

Hình thành to lớn khí tràng, cản tại phía trước.

“Ầm ầm!”

Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không chém vào cái này phong độn bên trong, phát ra vô số “Xuy xuy” thanh âm, nhưng nguyên vốn vô hình thuẫn, chậm rãi hóa thành hữu hình, lại bị đông lại.

Hoàng Minh song đồng đột nhiên co lại, cái kia phong độn đang bị đông cứng kết nháy mắt, vừa chạm tới chiến kích, liền bắt đầu phá tan.

“Ầm ầm!”

Kích quang như trăng, quét ngang mà đi.

“Không có khả năng!”

Hoàng Minh kinh hãi phía dưới, vội vàng lui lại, đồng thời toàn bộ thân hình đều hóa thành gió nguyên tố, cưỡng ép tránh đi cái kia một kích.

Hắn dù sao cũng là nửa bước chí tôn, mà lại dừng lại thật dài tuế nguyệt đỉnh phong tồn tại.

Cho dù bị Dương Huyền Tàng xuất kỳ bất ý công kích, cũng có thể thong dong lui lại.

Nhưng tránh đi chiến kích một nháy mắt, một cỗ sức mạnh càng đáng sợ hơn từ ngày rơi xuống, cái kia thủy nguyên tố Cự Linh năm ngón tay vồ xuống, trực tiếp đem Hoàng Minh bắt.

Trong lòng bàn tay một tòa Thủy nguyên đại trận nổi lên.

Đại lượng pháp tắc dây chuyền lượn vòng, không ngừng xông vào Hoàng Minh trong cơ thể, đem hắn thúc trụ.

Biến cố này, để sở hữu đại chiến bên trong hai tộc nhân đều kinh hãi ngừng lại, vô số ánh mắt nhìn chăm chú tới, tất cả đều chấn kinh dị thường.

Bọn hắn cũng không một người phát hiện làm sao trong tràng có thêm một cái người.

Thanh Đồng hét lớn: “Còn xin bằng hữu lần nữa tương trợ! Ta khốn không được hắn quá lâu.”

Thanh Đồng sắc mặt cực độ tái mét, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng lăn xuống.

Hoàng Minh tại Thủy nguyên đại trận bên trong gào thét, thân thể lắc động một cái, đại lượng pháp tắc dây chuyền liền bị toàn phong trảm đoạn. Hắn mạnh mẽ đâm tới, cái kia nước Linh Chi Thủ không ngừng lắc lư, mặt ngoài có đại lượng phong nhận vỡ vụn ra, chẳng biết còn có thể duy trì bao lâu.

Giờ phút này Thanh Đồng cũng nhìn ra Dương Huyền Tàng tuyệt không phải bình thường thập tinh Thiên Giới trung giai, vừa rồi như thế chỉ chiến kích lực lượng nếu là có thể phách lên Hoàng Minh mấy đao, không chết cũng muốn trọng thương.

Không cần hắn nói, Dương Huyền Tàng liền đã dẫn theo chiến kích lần nữa xông tới, trực tiếp một kích chém vào Thủy nguyên bên trong.

“Ầm ầm!”

Màu trắng kích quang trảm nhập Hoàng Minh trong cơ thể, không ngừng bị sức gió làm hao mòn ăn mòn.

Sau đó lại là thứ hai kích, thứ ba kích, từng chiêu bổ đi vào.

Hoàng Minh ở bên trong phẫn nộ gào thét, hắn phát hiện cái này chiến kích chuyển vận cực kỳ lợi hại, bên trong chẳng biết ẩn chứa nhiều ít quỷ dị năng lượng, mỗi một chiêu đều để hắn cực kì khó chịu.

Thanh Đồng cũng là trong lòng kinh hãi, cái kia chiến kích chém vào Thủy nguyên trong trận, hắn cũng có thể cảm giác một hai, hoàn toàn không rõ ràng đây là cái gì thuộc tính lực lượng.

Còn lại Huyền Điểu tộc nhân lúc này mới phản ứng được, tất cả đều rống giận phóng tới Dương Huyền Tàng, muốn cứu Hoàng Minh.

Trong thời gian thật ngắn, Dương Huyền Tàng liền đánh ra hơn mười kích, nhìn xem những vọt tới kia người, khẽ cười nói: “Không cần tới a, kết thúc.”

Trong mắt của hắn sát khí lóe lên, nhìn xem trong trận hoảng sợ muôn dạng Hoàng Minh, lại là một kích bổ đi vào.

Cùng lúc đó, Thanh Đồng trên mặt hàn khí lóe lên, hai tay quyết ấn nhất biến, cái kia bàn tay khổng lồ bỗng nhiên nắm hạ.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ lực lượng xông vào Hoàng Minh trong cơ thể, đem hắn oanh vỡ nát.

Đáng sợ Thủy Nguyên Lực đánh tan đến, hóa thành vòng xoáy khổng lồ, càn quét thiên địa.

Dương Huyền Tàng đã sớm chuẩn bị, tại bổ ra chiến kích nháy mắt, trên thân liền hiện ra một kiện kim quang xán lạn chiến giáp, đồng thời một mặt màu đen đại thuẫn từ hư không bên trong xuất hiện, cản tại phía trước.

Cái này hai kiện phòng ngự trang bị đều là từ nhỏ thần kiếp bên trong lấy được.

Bị hắn tế luyện một phen về sau, vừa vặn phát huy được tác dụng.

“Giết! Giết sạch những này hoàng mao điểu nhân!”

Thanh Đồng đánh chết Hoàng Minh, một chút hào khí tăng nhiều, sở hữu hậm hực cảm xúc quét sạch sành sanh, phảng phất có thể trực tiếp san bằng Huyền Điểu tộc giống như, cực độ phấn khởi.

Nửa bước chí tôn lực lượng nháy mắt hóa thành Thủy chi lĩnh vực, hướng bốn phương tám hướng phúc bắn xuyên qua.

Những Huyền Điểu kia tộc nhân lập tức sĩ khí lớn rơi, càng thêm vạn phần hoảng sợ.

Tại một nhóm cao tầng lung tung chỉ huy dưới, vội vàng rút lui.

Sở hữu Ngư Nhân tộc người cũng không dám tin tưởng thế cục cứ như vậy đảo lộn, tại ngốc trệ một lát sau, mới kích động đuổi theo giết.

Bất quá nửa canh giờ, Huyền Điểu tộc liền tất cả trốn đi không còn, lưu lại lít nha lít nhít đếm không hết thi thể, toàn bộ vạn dặm hư không bên trên, đều nổi lơ lửng tơ máu, nhìn thấy mà giật mình.

Lúc này, Thanh Đồng mới thẳng qua đến, ánh mắt quét qua, liền gặp được ở trong thành ngồi xếp bằng tu luyện Dương Huyền Tàng, vội vàng thuấn di tiến lên, ôm quyền chắp tay cong xuống: “Đa tạ đại nhân cứu viện, nếu không tộc ta hậu quả khó mà lường được.”

Cái khác Ngư Nhân tộc cao tầng cũng đều tụ tập tới, tất cả đều hướng Dương Huyền Tàng hành lễ cong xuống.

Dương Huyền Tàng khoát tay nói: “Không cần đa lễ, ta cũng thụ ân qua một vị Ngư Nhân tộc người, lần này xuất thủ bất quá là còn ân mà thôi. Đến tận đây, ta cũng liền không nợ nàng cái gì.”

Thanh Đồng sững sờ, kinh ngạc nói: “Đại nhân lời nói ân tình, chẳng biết là vị đại nhân kia?”

Dương Huyền Tàng suy nghĩ một chút, nói: “Là một vị bốn sao Thiên Giới muội tử, nàng nói nàng gọi đóa đóa.”

Thấy mọi người đều là vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, lại bổ sung:

“Mấy tháng trước từng đi qua Bất Tử Thiên Trì.”

“A! Thật sự là đóa đóa?”

Thanh Đồng sau lưng một nữ tử, chính là lúc trước quyết ý muốn tử chiến cái kia tên cao tầng, mặt mũi tràn đầy kích động cùng khó mà tin tưởng.

Thanh Đồng hỏi: “Mai đại nhân nhận ra muội tử kia? Có thể đi Bất Tử Thiên Trì, cũng là trong tộc đỉnh tiêm tinh anh.”

Nữ tử kia vội vàng ôm quyền nói: “Chính là, đóa đóa cùng ta có nhất định huyết thống liên hệ, nói đến ta xem như nàng tổ bà bà. Ta cũng là trước đó không lâu mới biết được trong gia tộc xuất như thế một vị ưu tú hậu bối, đi Bất Tử Thiên Trì. Vừa rồi vị đại nhân này nói bốn sao Thiên Giới cùng đóa đóa thời điểm, ta còn không dám tin tưởng, thẳng đến nói ra Bất Tử Thiên Trì, mới dám xác nhận.”

Thanh Đồng nói: “Vậy liền phải rất khá. Vị này hậu bối nhất định phải hảo hảo tài bồi, đồng thời thay ta đưa đi ý cảm kích.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3392: Hoàng Minh Đồ Vật

Nữ tử vội nói: “Ta thay mặt Đóa Đóa đa tạ đại nhân.”

Thanh Đồng suy nghĩ một chút, lại nói: “Đưa gấp mười chín sao Thiên Giới đỉnh phong niên kỉ bổng, cộng thêm một trăm mai Lục Thủy Chân Đan.”

Nữ tử giật mình, chung quanh người đều lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Cái kia gấp mười chín sao Thiên Giới đỉnh phong niên kỉ bổng còn có thể hiểu được, nhưng cái kia một trăm mai Lục Thủy Chân Đan giá trị, còn tại cái trước phía trên.

Nữ tử mừng lớn nói: “Đa tạ đại nhân!”

Thanh Đồng khoát tay áo, mỉm cười nói: “Ngươi đi đi, chuyện này lập tức đi làm.”

Nữ tử nháy mắt liền hiểu, Thanh Đồng đây là cố ý làm cho trước mắt vị này ân nhân cứu mạng nhìn, lập tức nói: “Rõ!” Liền quay người xuống dưới.

Dương Huyền Tàng nói: “Ta cũng thay Đóa Đóa cô nương đa tạ đại nhân, đây cũng là ta một cọc tâm sự.”

Thanh Đồng cười nói: “Đại nhân khách khí, nhìn đại nhân bộ dáng, chẳng biết là cái kia tộc người?”

Dương Huyền Tàng nói: “Sự tình ra có nhân, tạm thời không tiện bẩm báo, mong rằng đại nhân thứ lỗi.”

Thanh Đồng mặc dù kinh ngạc, nhưng cũng không nói gì.

Dù sao mỗi người đều có tình huống của mình, đối phương chửng cứu mình một thành, phần ân tình này đã lớn hơn trời.

Sau đó hai người lại rảnh rỗi hàn huyên một hồi, Dương Huyền Tàng hỏi truyền tống sự tình.

Thanh Đồng đáp: “Vượt chủng tộc ở giữa cực ít có có thể trực tiếp truyền tống, đại nhân muốn hướng mặt phía bắc đi thẳng, ta chỉ có thể đem đại nhân truyền tống đến Ngư Nhân tộc lãnh địa bắc bộ biên thành, lại từ cái kia tiến vào hạ bộ tộc bên trong. Như thế lặp lại, một đi ngang qua đi.”

Dương Huyền Tàng cau mày nói: “Bởi như vậy, muốn thực hiện xa khoảng cách truyền tống, chẳng lẽ không phải cực kì phiền phức?”

Thanh Đồng sững sờ nói: “Đều là như vậy nha, trừ phi tương giao cực tốt chủng tộc, nếu không cũng không thể thiết một cái khác người truyền tống trận đến lãnh địa mình a?”

Hắn cổ quái nhìn xem Dương Huyền Tàng, tựa hồ đối với hắn thân phân lên lòng nghi ngờ.

Dương Huyền Tàng nói: “Thì ra là thế, vậy làm phiền đại nhân mở ra truyền tống trận, đưa ta đoạn đường.”

Thanh Đồng vội vàng nói: “Đại nhân khách khí, chỉ là phụ cận phạm vi không gian thông đạo đều bị những người chim kia phong ngăn chặn, cần thời gian nhất định mở ra.”

Dương Huyền Tàng nói: “Ta không vội, nhưng tận khả năng mau mau.”

Thanh Đồng lập tức để người an bài xong xuôi.

Thành trì tại trong trận này tổn thương cực lớn, đồng thời đại lượng cư dân chạy, giờ phút này thành nội hỗn loạn tưng bừng.

Không chết thành phòng võ giả bắt đầu bốn phía vòng vây, nhường ra trốn cư dân trở về.

Nhưng cũng còn bảo lưu lại đại lượng trọng yếu kiến trúc còn chưa bị hủy.

Dương Huyền Tàng bị một tên ngư nhân mang đi tốt nhất tu luyện mật thất, trở ra liền trực tiếp bế quan, tĩnh tâm chờ đợi thông đạo mở ra.

Hắn thận trọng bố hạ một đạo kết giới, để phòng thăm dò, sau đó xếp bằng ở trong mật thất ương, trầm tư một trận, liền lấy ra một chút đồ vật tới.

Mấy cái vòng tay trữ vật cùng nhẫn, còn có mấy cái túi.

Đều là Hoàng Minh sau khi chết lưu lại, bị Dương Huyền Tàng thuận tay vớt đi qua.

Hắn đem đồ vật bên trên cấm chế toàn bộ cưỡng ép bài trừ, sau đó thần thức quét đi vào.

To lớn trong không gian, lít nha lít nhít chất đống các loại đồ vật, không có nửa phần thu thập, xem ra cũng là cực kì tản mạn người.

Dương Huyền Tàng đơn giản phân hạ loại, bình bình lọ lọ loại hình đan dược, cùng một chút nhìn qua có thể nuốt thiên tài địa bảo ném ở một loại, các loại ngọc giản cùng kim sách bạc sách ném ở một loại, pháp bảo binh khí ném ở một loại...

Đơn giản sửa sang một chút về sau, lại dùng đại đạo cảm ứng chi thuật đi cảm ứng những vật này, sau đó cảm thấy được không ít đồ vật, liền lấy ra ngoài, cẩn thận xem xét, còn lại liền thu sạch nhập chính mình trữ vật nguyên khí bên trong.

Trong đó có mấy cái ngọc giản, tại cảm ứng bên trong đều có dị động.

Dương Huyền Tàng dần dần đem thần thức quét vào đi, phát hiện là mấy thiên công pháp: «Tuyệt đối gió vực», «cuồng bạo thuật», «mây hộc gió quyết».

Cẩn thận xem quá khứ, tất cả đều là Phong hệ thần thông bên trong đỉnh cấp áo nghĩa.

Những vật này có giá trị không nhỏ, nhưng đối với Dương Huyền Tàng mà nói cũng không bao lớn ý nghĩa.

Hắn toàn bộ thu vào, sau đó nhìn về phía mấy cái hộp ngọc, đều là cảm ứng bên trong từng có chấn động.

Mở ra trong đó một cái hộp, bên trong nằm một viên mã não giống như quả, nhẹ nhàng nghe một chút, liền toàn thân nhẹ nhàng khoan khoái, sở hữu tế bào giống như là thức tỉnh.

Dương Huyền Tàng sắc mặt lộ ra sắc mặt khác thường, tự lẩm bẩm: “Đối với đạo của ta thể đều có thể có tác dụng, hẳn là tu luyện hoặc là chữa thương thánh dược.”

Hắn đem hộp đóng trở về, sau đó lại tăng thêm mấy đạo phong ấn đi lên, lúc này mới cẩn thận cất kỹ.

Còn lại ba cái hộp ngọc, cũng đều là kỳ trân dị quả, trong đó có hai viên lục sắc quả, tản mát ra hùng hậu thổ hệ nguyên tố lực lượng.

Đồng thời hộp đóng vừa mới mở ra, liền có một trận cuồng phong hiển hiện, cái kia quả giống như là muốn phá không mà đi.

Dương Huyền Tàng giật mình phía dưới, lập tức đem hộp ngọc che lại.

Hắn đột nhiên trong lòng có cảm ứng, cái kia Hoàng Minh là Huyền Điểu tộc thống lĩnh một trong, đồng thời tại nửa bước Chí Tôn cảnh đã nhiều năm như vậy, những này trân quý vật phẩm, có thể là hắn vì chính mình đột phá tới tôn mà chuẩn bị.

Như đúng như đây, cái kia giá trị lớn liền càng thêm khó mà cân nhắc.

Cái cuối cùng trong hộp ngọc, mở ra sau khi, toàn bộ mật thất nhiệt độ đều chậm lại, là một khối nhỏ băng tinh.

Dương Huyền Tàng sửng sốt một chút, cái mũi nhẹ nhàng khẽ ngửi.

Đột nhiên một đạo kinh ngạc âm thanh âm vang lên: “Lại là xương cách băng.”

Dương Huyền Tàng nói ra: “Xương cách băng là cái gì?”

Hắn cứ như vậy xếp bằng ở cái kia, trong mật thất liền hắn một người, giống như là tại lẩm bà lẩm bẩm.

Thanh âm kia nói: “Một loại rất huyền diệu băng chi nguyên tố, từ cái nào đó chủng tộc hoặc là tu luyện một loại nào đó công pháp nhân thân bên trên bóc xuống. Cần đem người kia bóc lột đến tận xương tuỷ, mới có thể có đến như thế một khối nhỏ.”

Dương Huyền Tàng hút miệng hơi lạnh, sợ hãi nói: “Đây cũng quá tà ác đi?”

Thanh âm kia nói: “Người có chính tà phân chia, vật nào có phân? Khối này xương cách băng cho ta.”

Dương Huyền Tàng không nói hai lời, đem hộp ngọc hướng hư không bên trong quăng ra, liền biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, phía trước một đạo bóng trắng hiển hiện, vô số băng tinh chớp động, huyễn hóa ra hình người, đem hộp ngọc kia cầm trong tay.

Người này đoan trang mỹ mạo, khí chất cao tuyệt.

Nếu là bị người thấy, tất nhiên giật nảy cả mình, chính là tiểu thần kiếp bên trong cái kia Băng Long biến thành người.

Hắn dùng ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, liền đem xương cách băng dính tại đầu ngón tay, sau đó một chút xíu hút vào.

Một lát sau, mới thở dài ra một hơi ra, trên mặt lộ ra hài lòng thần sắc: “Thật không hổ là băng bên trong tinh phách, nếu là lại có cái chừng trăm khối, trên người ta tổn thương liền có thể toàn bộ tốt.”

Dương Huyền Tàng nheo mắt, lật một chút bạch nhãn: “Chừng trăm khối? Ngươi tưởng rằng ven đường tảng đá?”

Băng Long lặng lẽ cười một tiếng, nói: “Ta hiện tại đã là đồng bạn của ngươi, ta tốt chính là ngươi tốt, Nhân tộc tuy nhỏ, nhưng nghiêng bộ tộc lực lượng, tìm chừng một trăm loại tương đương với xương cách băng thánh dược cũng không phải là việc khó a?”

Dương Huyền Tàng nói: “Trước làm tốt bổn phận của ngươi, không cần bản phận sự tình còn chưa làm, liền nghĩ làm sao được chỗ tốt. Chỉ cần ngươi toàn tâm trợ ta, tự nhiên sẽ hết sức giúp ngươi phục hồi như cũ.”

Băng Long nhẹ gật đầu, liền không nói thêm gì nữa, mà là ngồi xếp bằng hư không, cũng tiến vào trạng thái tu luyện, nhưng bất quá một lát, lại mở mắt ra, nói ra: “Ta khuyên ngươi vẫn là sớm một chút rời đi Ngư Nhân tộc, ngươi giết bọn hắn thánh linh con nai, bọn hắn sớm muộn sẽ phát hiện, coi như ngươi có ân cùng thành này, cũng sẽ không bỏ qua ngươi.”

Chương 3393: Tự Hành Rời Đi

Dương Huyền Tàng nói: “Cái kia con nai tuy là chết tại ta chiến kích dưới, nhưng bất quá là ngộ thương, coi như ta không có ra cái kia một kích, hắn cũng là muốn bị ngươi giết. Mà lại có Đóa Đóa làm chứng, bút trướng này khẳng định là ghi tạc trên đầu ngươi.”

Băng Long khẽ cười nói: “Nhớ trên đầu ta không quan trọng, ta giết nửa bước chí tôn còn thiếu sao? Không nhiều cái này một cái. Ngược lại là ngươi, bất kể có hay không ngươi gây nên, hiện tại ngươi bại lộ thân phận, chỉ cần bọn hắn liên hệ với cái kia Ngư Nhân tộc muội tử, tất nhiên sẽ tìm ngươi điều tra con nai sự tình. Đến lúc đó ngươi muốn đi, sợ là không có dễ dàng như vậy.”

Dương Huyền Tàng hơi hơi nhíu mày, cảm thấy cái này Băng Long lời nói cực kì có lý.

Này rồng không chỉ có nắm giữ Chí Tôn cảnh thực lực, mà lại giảo hoạt đa dạng, tâm cơ cực sâu. Hắn có thể nghe, nhưng lại không thể toàn nghe.

Chính mình giờ phút này cùng cái này Băng Long ở vào một loại cực kì vi diệu trạng thái bên trong, hợp tác cùng có lợi, phân thì hai bại.

Nguyên lai ngày đó Băng Long cùng thánh linh con nai ở vào sinh tử chiến thời điểm, bị Dương Huyền Tàng đánh lén một chút, một kích đem Băng Long bổ trở về trạng thái hôn mê, con nai cũng bị kích quang ngộ thương, trực tiếp ngỏm củ tỏi.

Dương Huyền Tàng đem cả hai đều lấy đi, thi triển ra không gian Đại Na Di công pháp, trốn xa vạn dặm, liền đi tới cái này thứ chín thành, ẩn nấp hạ tới tu luyện.

Hắn thứ nhất thời gian khôi phục một chút thương thế, liền bắt đầu luyện hóa cái kia băng hạt châu, nghĩ luyện cho mình dùng.

Nhưng nghĩ không ra bên trong còn có Băng Long hồn phách bất tử, tại trong quá trình luyện hóa bị Băng Long phản phệ, Dương Huyền Tàng thân thể tiến vào cực đông trạng thái bên trong, mà linh hồn thì cùng Băng Long giao chiến cùng một chỗ.

Dương Huyền Tàng nhục thân là hợp hai làm một, nhưng linh hồn vẫn là hai cái độc lập linh hồn, Dương Thanh Huyền hồn lực đã sớm hơn xa cùng giai, Quỷ Tàng càng là hồn thể chi thân.

Giao chiến mấy ngày mấy đêm, phát hiện ai cũng không thắng được ai.

Tiếp tục đánh đi xuống, có thể là ba người đồng quy vu tận hạ tràng.

Ai cũng không muốn chết, thế là chỉ có thể ngưng chiến coi như thôi.

Nhưng đối với cái kia băng hạt châu, song phương ai cũng không nhường nhịn.

Đối với Băng Long mà nói, đây chính là bản thể của hắn, tự nhiên không thể ném, mà đối với Dương Huyền Tàng mà nói, đây chính là chí tôn lực lượng, đồng dạng không thể từ bỏ.

Thế là Băng Long đưa ra sống chung hòa bình phương thức, ba người cùng một chỗ cùng hưởng cái kia băng châu, cho đến ba người đều bước vào chí tôn về sau, lại đi tách ra.

Trước đó, ba người đồng tâm, không được lẫn nhau gia hại.

Đồng thời vì phòng ngừa có người nuốt lời trái với điều ước, đều lấy linh hồn là cấm phát hạ thiên đạo lời thề, lúc này mới kết thúc tranh chấp.

Mặc dù như thế, nhưng Dương Huyền Tàng đối với cái này rồng vẫn là có nhất định kiêng kị cùng cảnh giác, vô pháp hoàn toàn tin tưởng hắn.

Dương Huyền Tàng nói: “Ý của ngươi là, không cần Thanh Đồng truyền tống đại trận, chính mình rời đi?”

Băng Long nhẹ gật đầu: “Đúng vậy. Một vực dù lớn, nhưng ta nhìn cái này Ngư Nhân tộc lĩnh vực hẳn là nhỏ vực, chính chúng ta rời đi, cũng không tốn bao nhiêu thời gian.”

Dương Huyền Tàng nói: “Tốt, giống như ngươi lời nói.”

Hắn lấy ra một cái ngọc giản, lưu lại thư tín, nhẹ để nhẹ trên bầu trời tụ linh trận, mặc kệ lơ lửng.

Chính mình thân ảnh lóe lên, liền biến mất tại trong mật thất.

Lấy hắn giờ phút này đối thiên đạo cảm ngộ, còn có đạo thể tu luyện trình độ, về sau thu hoạch được băng hạt châu về sau, càng là nhìn thấy chí tôn lực lượng, lòng có cảm giác, liền liền Hoàng Minh tại đại chiến bên trong đều không thể phát giác được chỗ dựa của hắn gần.

Những người khác liền càng thêm vô pháp cảm ứng được hành tích của hắn.

Sau một khắc, Dương Huyền Tàng liền xuất hiện ở trong thành, nhìn chung quanh dưới, trực tiếp đi thẳng nhập một gian cửa hàng bên trong.

Tại bước vào cửa hàng sát na, toàn thân hắn lặng yên xảy ra biến hóa, trên mặt, cổ, hai tay chờ lộ ở bên ngoài bộ phận, đều sinh ra vảy cá, biến cùng Ngư Nhân tộc không khác nhau chút nào.

Cửa hàng vẫn chưa gặp nghiêm trọng tác động đến, chỉ là các loại hàng hóa bị chấn lộn xộn, chạy hơn phân nửa tiểu nhị, giờ phút này đang đang sửa lại.

“Hiện tại không có mở cửa, qua mấy ngày lại đến.”

Chưởng quỹ phát hiện trong tiệm đột nhiên nhiều một người, trực tiếp trục khách nói.

Nhưng khi hắn trông thấy Dương Huyền Tàng cặp mắt kia thời điểm, toàn thân run lên, vội vàng cẩn thận hỏi: “Đại nhân muốn chút gì?”

Dương Huyền Tàng nói: “Cho ta một phân Ngư Nhân tộc lĩnh vực địa đồ, càng kỹ càng càng tốt.”

Chưởng quỹ sửng sốt một chút, mặc dù lòng đầy nghi hoặc, nhưng vẫn là trên kệ hàng lật lên, có ba cái dài hơn mười trượng kệ hàng, thượng trung hạ ba tầng, tất cả đều là cất đặt ngọc giản.

Nguyên bản chỉnh chỉnh tề tề, giờ phút này loạn hơn phân nửa.

Chưởng quỹ ở bên trong lật ra một trận, lấy ra bốn năm cái đến, “Đây đều là địa đồ, khác biệt phiên bản cùng tiêu ký phương thức.”

Dương Huyền Tàng thần thức quét qua, liền thu vào, nói một tiếng “Đa tạ”, liền biến mất không thấy gì nữa.

Chưởng quỹ toàn thân một cái giật mình, cảm thấy trong đầu có chút chấn động, tựa hồ mơ mơ hồ hồ, đối với vừa rồi chuyện phát sinh, tựa như là trận ảo giác, lại hình như là thật.

…

Sau mấy tháng.

Tại một mảnh hoang mạc trên không, mấy trăm đạo độn quang phi tốc tiến lên.

Những này người tất cả đều bị giáp trụ bọc lấy, thân thể bày biện ra khác biệt hình thái, nhưng đều tản ra cùng một loại lực lượng, thuộc về một cái chủng tộc.

Đột nhiên phía trước lĩnh đội người quát: “Dừng lại!”

Nguyên bản xanh như mới rửa bầu trời, phảng phất có chút phát sinh vặn vẹo, có cường đại không gian chi lực đè ép mà tới.

Cái này mấy trăm người đều hơi hơi đổi sắc mặt.

Không gian quy tắc sẽ không vô duyên vô cớ cải biến.

Tại đè ép lực lượng nháy mắt liền bạo tăng đến khó có thể tưởng tượng trình độ, sau đó “Ầm ầm” một tiếng, trực tiếp đem hư không áp đổ sụp.

Một cái lỗ đen bỗng nhiên hiện lên ở phía trước.

Mấy trăm người đều là cả kinh vội vàng lui lại, để tránh bị cái này lỗ đen tác động đến đi vào.

Nhưng lỗ đen chỉ là xuất hiện mấy hơi thở, liền chậm rãi bị không gian vốn là lực lượng dẹp yên, một chút xíu biến mất không thấy gì nữa.

Những này người chính đang hồ nghi thời điểm, bỗng nhiên phát hiện phía trước nhiều một người.

Người kia đầu sinh tam giác, còn có dài nhỏ cái đuôi quăn xoắn ở trên người, làn da tựa như là cây lựu da một dạng thô ráp khó coi, một đôi tinh hồng con mắt ngưng nhìn sang, khiến bọn hắn toàn thân run lên.

“Đây là nơi nào?”

Quái nhân kia nhìn chằm chằm cái này mấy trăm người, trong mắt lướt qua một tia hồng mang, chậm rãi hỏi.

Cái kia lĩnh đội nhìn chung quanh dưới, cẩn thận ôm quyền trả lời: “Hồi bẩm đại nhân, nơi này là hoang cán cân nguyên.”

Quái nhân kia hai mắt có chút sáng lên, phảng phất có sóng lăn tăn chập trùng, bình tĩnh nói ra: “Các ngươi là ai, lại là muốn đi đâu?”

Cái kia lĩnh đội sửng sốt một chút, cảnh giác nói: “Tha thứ tại hạ vô pháp trả lời.”

Quái nhân nói: “Ta nhớ được hoang cán cân nguyên lại đi qua, chính là một cái gọi Nhân tộc tiểu tộc, các ngươi nhưng là muốn đi cái kia?”

Lĩnh đội sắc mặt biến hóa, trầm giọng nói: “Đây là chuyện riêng của chúng ta, còn xin đại nhân không cần quản.”

Lúc này, một người khác tiến tới góp mặt, tại lĩnh đội bên tai nói nhỏ vài câu.

Lĩnh đội lộ ra vẻ chợt hiểu, còn mang theo vẻ vui sướng, khách khí chắp tay nói ra: “Nguyên lai đại nhân là yết thương tộc người. Yết thương tộc lãnh địa cự ly đất này không xa, mà lại... Tộc ta tiền bối cùng quý tộc tiền bối ở giữa đã có ước định.”

Quái nhân cau mày nói: “Cái gì ước định?”

Lĩnh đội “Hắc hắc” Cười hai tiếng, thần bí nói ra: “Chúng ta là đến từ cái này lĩnh vực phụ cận thâm không vị diện, đại nhân cần phải có nghe thấy đi.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3394: Bình Nguyên Gặp Nhau

Quái nhân lộ ra suy tư dáng vẻ, bất động thanh sắc nói ra: “Tựa như là nghe qua, nhưng không quá nhớ được. Dù sao trên phiến đại lục này thâm không vị diện cũng không ít.”

Lĩnh đội nhẫn nại tính tình nhắc nhở nói ra: “Tộc ta dự định từ thâm không bên trong di chuyển đến đây, vì để tránh cho gây nên hiểu nhầm, đã cùng phụ cận vị diện một chút chủng tộc đều câu thông qua, sẽ không nhúng tay tộc ta sự tình.”

Quái nhân giật mình nói: “Ta nhớ ra rồi, các ngươi là muốn chiếm lấy Nhân tộc địa bàn.”

Lĩnh đội cũng lộ ra mỉm cười, nhẹ nhàng thở ra, nói: “Chính là, đại nhân nhớ lại liền tốt. Tộc ta chỗ thâm không vị diện, cùng Nhân tộc lĩnh vực có nhiều xung đột, mỗi cách một đoạn thời gian liền sẽ có không gian trùng điệp giao hội, thực sự là không chết không thôi cục diện. Nhưng mục đích của chúng ta giới hạn với chiếm cứ Nhân tộc chi địa, tuyệt sẽ không ra bên ngoài nhiều diên nửa phần.”

Quái nhân nói: “Ta bế quan hơn hai trăm năm, vừa ra không lâu, đối với chuyện của các ngươi cũng chỉ là có nghe thấy, các ngươi hai tộc đại chiến đã bắt đầu sao?”

Lĩnh đội nói: “Đã bắt đầu hơn bốn tháng.”

Quái nhân lông mày hơi nhíu xuống: “Hiện tại tình hình chiến đấu như thế nào?”

“Ách...”

Cái kia lĩnh đội tựa hồ chẳng biết trả lời như thế nào, suy nghĩ một chút đáp: “Đang vững bước thúc đẩy.”

Quái nhân lại hỏi: “Nhưng có bắt lại Nhân tộc mấy cái thành trì?”

Lĩnh đội cười khổ nói: “Nhân tộc ngoại thành phòng ngự cực mạnh, tộc ta đại lượng cường giả còn tại thâm không vị diện, tạm chưa tiến vào chiến trường. Sở dĩ tạm chưa bắt lại một thành.”

Quái nhân nhẹ gật đầu, hỏi: “Vậy các ngươi đây là đi làm cái gì?”

Lĩnh đội sắc mặt khó nhìn lên: “Đại nhân yêu cầu những này, tựa hồ có chút nhiều? Cũng không phải là chúng ta phải ẩn giấu cái gì, thực sự có nhiều thứ không tiện trả lời.”

Quái nhân cười cười, nói: “Là ta đường đột. Chủng tộc chiến hoàn toàn chính xác rất khó, chư vị đi qua đi.”

Lĩnh đội lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, ôm quyền nói: “Đa tạ đại nhân.”

Liền phất phất tay, mang theo đám người cấp tốc hướng về phía trước bay đi, muốn sớm cho kịp rời đi người này.

Mặc dù người này khẳng định là yết thương tộc nhân không thể nghi ngờ, nhưng đều khiến hắn có chút tâm thần bất an, lại nói không nên lời chỗ nào không đúng.

Đột nhiên một cỗ cảm giác hết sức nguy hiểm truyền đến.

Cái này lĩnh đội song đồng co rụt lại, hoảng sợ phát hiện một đạo ánh sáng màu trắng lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ cùng lực lượng, phi tốc hướng mình chém tới.

Mà lại một kích này hoàn toàn khóa chặt chính mình, căn bản tránh cũng không thể tránh.

“Không!.”

Cái này tên lĩnh đội tiếng kêu thảm kinh khủng một tiếng, lập tức bị cái kia quang huy bổ ra, tại chỗ vỡ thành hai đoạn.

Cái kia tuyệt vọng mà ánh mắt hoảng sợ bên trong, nhìn thấy cái kia yết thương tộc quái nhân, chấp kích xuất hiện trên trời cao, chính phi tốc thẳng hướng trợ thủ của hắn.

Cái này mấy trăm người bên trong, cái này tên lĩnh đội cùng hai tên phụ tá thực lực mạnh nhất, theo thứ tự là chín sao Thiên Giới hậu kỳ cùng chín sao Thiên Giới sơ giai.

Quái nhân kia không nói một lời liền đánh lén, cơ hồ là miểu sát ba người.

Toàn bộ đội ngũ nháy mắt liền hoảng loạn lên.

Nhưng bất quá một lát, liền kêu rên khắp nơi, trời cao bên trên tất cả đều là đẫm máu tiếng kêu thảm thiết, vài trăm người đội ngũ, tại lấy bay tốc độ nhanh tiêu vong.

Sau đó không lâu, liền bị tàn sát trống không.

Quái nhân kia phất tay đem sở hữu túi trữ vật đều thu vào, đồng thời hai tay kết ấn, một đạo mênh mông đại trận lấy hắn làm trung tâm khuếch tán ra tới.

Trong trận âm trầm đáng sợ, khiến người rùng mình.

Sau đó bắt đầu có tiếng kêu rên xuất hiện, từng đạo hồn quang dần hiện ra đến, chính là vừa rồi người bị giết. Những hồn phách này tại trận ánh sáng chiếu rọi xuống hiển hiện mà ra, không ngừng đi lên không bay đi, nhưng lại nhận trận pháp hấp dẫn, đại lượng đình trệ xuống tới.

Quái nhân này há to mồm, niệm động chú ngữ, sau lưng hiện ra một tôn cự quỷ bộ dáng tồn tại, đồng dạng là há mồm một hút, những hồn phách kia đều bay đi.

Ngay tại muốn đi vào cự quỷ trong miệng lúc, đột nhiên trì trệ, giống như là bị định trụ.

Quái nhân sắc mặt biến hóa, trong hai con ngươi hồng mang biến mất, hóa thành kim quang lóe lên, chỉ thấy hư không phía trên, xuất hiện một tòa càng hùng vĩ hơn mênh mông đại trận, nghiền ép xuống tới.

Hắn hai tóc mai bên trên lập tức chảy xuống mồ hôi lạnh, đại trận này hắn cũng không xa lạ gì, chính là tam giới lục đạo bên trong, vận chuyển luân hồi sinh tử Lục Đạo Luân Hồi Đại Trận.

Mặc dù đây chỉ là một đạo hình chiếu, lại vẫn cho cho hắn lớn lao áp lực.

Người này chính là Dương Huyền Tàng, tại từ Ngư Nhân tộc lĩnh vực trở về trên đường, mỗi đi ngang qua một cái chủng tộc, liền lấy một chút tinh huyết, sau đó biến thành cái này chủng tộc người, lấy thuận tiện qua cửa ải.

Cuối cùng đi ngang qua bộ tộc chính là yết thương tộc.

Không muốn lại tại cái này hoang cán cân nguyên bên trên gặp thâm không bộ tộc, đương nhiên phải dò xét một chút tin tức, sau đó toàn bộ xoá bỏ.

Chỉ là những tin tức này hắn thấy còn chưa đủ, sở dĩ đồ sát sau liền nghĩ đến sưu hồn, nhưng cái này mới sinh thay mặt trong đại vũ trụ quy tắc cực kì phức tạp.

Phàm là chết đi người, nháy mắt liền sẽ trốn Lục Đạo Luân

Hồi.

Hắn thi triển đại trận cưỡng ép tìm ra hồn phách, cơ hồ là lấy ngày là địch.

Cái kia cự quỷ vội vàng đem miệng khép lại, trước tiên đem ăn vào nuốt vào, để tránh toàn bộ bay đi.

Dương Huyền Tàng lại tách ra trong tay quyết ấn, để cái này sưu hồn đại trận trực tiếp tán đi.

Mấy trăm đạo hồn phách nháy mắt ẩn vào hư không, cái kia Lục Đạo Luân Hồi Đại Trận hình chiếu cũng biến mất không thấy gì nữa.

Cự quỷ nhai nhai nhấm nuốt mấy lần, liền lóe lên trở về đến Dương Huyền Tàng trong cơ thể.

Những hồn phách kia bên trong ký ức, tất cả đều bị nhấm nuốt ra, mặc dù lộn xộn không chịu nổi, nhưng cũng đại khái chắp vá lại với nhau.

Nguyên lai cái này đội người là muốn một vài thứ mang đến một cái gọi “Số ba” cứ điểm.

Mà bọn hắn tới địa phương, gọi là “Số năm” cứ điểm.

Thâm không dị tộc đến cùng tiến đến nhiều ít người, lại có bao nhiêu cứ điểm, tại những người này trong trí nhớ đều hoàn toàn vô tri.

Bọn hắn chỉ là riêng phần mình nghe theo mệnh lệnh.

Nếu không phải chấp hành nhiệm vụ lần này, liền liền bọn hắn cũng không biết “Số năm” cứ điểm tồn tại.

Dương Huyền Tàng lật ra một cái trữ vật vòng tay, đem lên cấm chế cưỡng ép xóa đi, thần thức dò vào trong đó.

Phát hiện bên trong đều là một chút trân quý vật liệu, còn có một số các loại hình dạng pháp khí, tỉ như đèn hình, bát hình, đồng hình trụ chờ chút.

Nhìn qua giống như là bày trận đồ vật.

Dương Huyền Tàng nuốt ăn hồn phách bên trong, thiếu thốn cái kia lĩnh đội, nhưng lại có một tên phụ tá, lại cũng chỉ biết đem những vật này đưa đến “Số năm” cứ điểm, cho tới là làm cái gì, hắn cũng hoàn toàn không biết gì cả.

Dương Huyền Tàng không hiểu cảm nhận được một trận hàn ý, ở đây thâm không dị tộc phía sau chỉ huy bên trong, phảng phất có được một vị cao tuyệt trí tuệ, tinh diệu tỉ mỉ thao túng hết thảy.

Trận đại chiến này, bọn hắn quả nhiên đến có chuẩn bị, đồng thời tỉ mỉ chuẩn bị.

“Binh đến tướng chắn, nước đến đất chặn, Nhân tộc ta còn chả lẽ lại sợ ngươi?”

Dương Huyền Tàng mặt âm trầm, hừ một tiếng, thoáng qua liền biến mất trên trời cao.

…

Nơi nào đó hư không bên trong, lơ lửng từng tòa hòn đảo.

Mỗi tòa ở trên đảo đều tản mát ra cường đại trận lực, bốn phương tám hướng linh khí như rồng giống nhau xuyên qua hư không, có hơn ngàn đầu, trực tiếp chuyển vào đến những này trong đảo, vì bọn họ cung cấp năng lượng.

Ở trong đó một tòa chủ ở trên đảo.

Cung điện to lớn bên trong, một tên nam tử chính đang ngồi xếp bằng tu luyện, đột nhiên sắc mặt đại biến, song đồng một chút trợn trừng, đãng xuất từng vòng từng vòng sóng lăn tăn, tức giận nói: “Đồ vật bị kiếp! Đến cùng là ai làm?”

Hắn dưới cơn nóng giận, khí tức trên thân liền khuếch tán ra ngoài.

Cả tòa trong cung điện vô số võ tu, tất cả đều kinh hoảng dừng lại trong tay sự tình, nhìn về phía cùng một phương hướng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3395: Gặp Lại Nhân Tộc

Trong cung điện, cái kia chấn nộ nam tử trước mặt, chậm rãi xuất hiện một cái bóng mờ: “Hoang cán cân nguyên bản liền không yên ổn, không chỉ có là mấy tộc giao giới chi địa, đại lượng cường giả xuyên qua, bản thân còn có các loại đáng sợ dị thú. Ngươi thế mà cũng chỉ phái một tên chín sao Thiên Giới hậu kỳ quá khứ, thất bại cũng liền không khó tưởng tượng.”

Nam tử nhìn chằm chằm cái kia hư ảnh, cả giận nói: “Nói cái gì hoang vu lời nói? Trước đó ngươi tại sao không nói, hiện tại xảy ra chuyện nhảy ra mù bức bức.”

Hư ảnh nhíu mày lại, sắc mặt rét lạnh xuống tới: “Huy trái, ta mặc kệ ngươi nói cái gì, bát môn đại trận tầm quan trọng ngươi cần phải rõ ràng, nếu là có sai lầm, hậu quả cũng không cần ta nói a?”

Nam tử sắc mặt hiện lên một tia sợ hãi, rất nhanh liền khôi phục trấn định, ngưng tiếng nói: “Chỉ là bị kiếp một phê vật liệu mà thôi, không ảnh hưởng toàn cục. Mà lại bọn hắn đang thi hành quá trình bên trong, cũng không biết cái này phê tài liệu công dụng. Chúng ta làm xấu nhất dự định, cho dù là bị Nhân tộc kiếp, cũng không có gì lớn. Huống chi bị Nhân tộc kiếp xác suất cực thấp.”

Hư ảnh nói: “Ừm, theo ta được biết, Nhân tộc bên ngoài ba thành đều bị chắn chết rồi, đã gãy mất thông hướng hoang cán cân nguyên đường. Sở dĩ rất không có khả năng là nhân tộc làm, hơn phân nửa là những người khác thuận đi.”

Nam tử nói: “Thôi được, mặc dù ta bên này cũng rút không ra nhân thủ, nhưng bát môn đại trận quan trọng. Ta phái thạch dã một lần nữa đưa một phân tới.”

Hư ảnh nói: “Thạch dã, cần phải liền vô ngại.”

Nói xong, quay người lại, liền biến mất trong hư không.

Nam tử trầm tư một lát, lấy ra một cái ngọc giản, lăng không vẽ mấy cái phù văn đi vào, trực tiếp đánh vào hư không, biến mất không thấy gì nữa.

...

Mấy ngày sau, Dương Huyền Tàng bay ra hoang cán cân nguyên.

Hắn chỉ ở Nhân tộc bên trong ngọc giản xem qua vùng bình nguyên này tin tức, nghe nói bên trong vùng bình nguyên có đại lượng Thiên Giới cảnh hung thú tồn tại, phổ thông võ tu căn bản không dám vào nhập bình nguyên chỗ sâu.

Lần này kinh nghiệm bản thân mới tin tưởng, nào chỉ là phổ thông Thiên Giới cảnh, hắn xuyên qua toàn bộ bình nguyên quá trình bên trong, chí ít cảm giác được ba đầu chín sao Thiên Giới cấp tồn tại.

Còn có đếm không hết các loại khí tức, thần thức, đều đối với hắn tiến hành thăm dò, chỉ là tiếp xúc dưới, liền kinh hoảng thu hồi khí tức thần thức, sau đó triệt để che giấu.

Giờ phút này, Dương Huyền Tàng phía trước xuất hiện một mảnh khổng lồ rừng rậm, liếc nhìn lại, tất cả đều bao phủ tại một lớp bụi mịt mờ linh khí hạ.

Hắn đưa tay chộp một cái, một đoàn linh khí liền hút tới, hội tụ tại trong tay không ngừng xoay tròn.

Chậm rãi linh khí tan hết, một chút mai giống như vật chất hiển lộ ra, ngưng kết thành khối.

Đây là hoang cán cân nguyên phụ cận mai chi sâm lâm.

Loại này mai cực kỳ lợi hại, ở bên trong ở lâu, có thể ngăn chặn võ tu kinh lạc khiếu huyệt, một chút thịt thân yếu kém võ tu đi vào, thậm chí khả năng bị mai ăn mòn nhục thân, trực tiếp chết ở bên trong.

Thông qua mảnh này mai chi sâm lâm, liền tiến vào Nhân tộc lãnh địa.

Sau đó lại qua nửa ngày bộ dáng, liền có thể đến tòa thứ nhất ngoại thành tinh Nguyên Thành.

Dương Huyền Tàng thi triển ra một cái phong nguyên tố kết giới, uốn lượn tại thân thể bốn phía, trực tiếp bay vào rừng rậm, đem sương mù mai hoàn toàn bài xích ra.

Hắn hai tay cầm linh thạch, hoàn toàn bóp nát phía dưới, linh khí lập tức tràn ngập cái này tiểu không gian, cùng thân thể của hắn nối thành một mảnh, phi tốc hướng về phía trước độn đi.

Trong rừng rậm ẩn nấp hung thú tuyệt không so bình nguyên ít, đều cảm ứng được độn quang. Đại lượng thần thức từng điều tra đến, nhưng đều dồn dập thất bại.

Bởi vì cái kia độn tốc độ ánh sáng quá nhanh, bọn hắn hoàn toàn không cách nào bắt giữ.

Có một ít cường đại tồn tại, bắt được Dương Huyền Tàng tung tích về sau, ngược lại kinh nghi bất định, hãi hùng khiếp vía, tựa hồ Dương Huyền Tàng trên thân ẩn giấu một cỗ khiến bọn hắn sợ hãi lực lượng, tất cả đều sợ rụt trở về.

“A?”

Tại độn bay sau hai canh giờ, đột nhiên cảm ứng được mãnh liệt năng lượng ba động.

Có người đang đánh nhau.

Dương Huyền Tàng thu liễm toàn thân khí tức, đưa tay bấm niệm pháp quyết: “Biến.”

Trực tiếp biến thành một con mèo đen, tại không trung “Sưu” xuyên qua một chút, liền vượt qua đại lượng rừng cây, rơi vào một gốc cổ thụ che trời bên trên.

Phát hiện phía trước tạo thành một khối to lớn chân không, mấy đạo thân ảnh không ngừng du tẩu, tại cùng một đầu cự hùng triền đấu.

Dương Huyền Tàng song đồng co rụt lại, lộ ra kinh hỉ thần sắc, những này người đều là nhân tộc.

Cái kia cự hùng toàn thân đen kịt, hai mắt bên trong chớp động lên hồng quang, trên thân thể không ngừng có trận quang nổi lên, hình thành áo giáp.

Một đôi tay gấu không ngừng hướng phía trước đánh ra, lập tức hình thành đầy trời chưởng ảnh, đem tất cả Nhân tộc toàn bộ bao lại, căn bản vào không được hắn thân.

“Là sừng bi loại hung thú, đã mở linh trí.”

Dương Huyền Tàng Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn lại, cái kia cự hùng trời sinh trận thể, cơ hồ đao kiếm khó thương, mà lại gấu trong lòng bàn tay ẩn chứa mãnh liệt không gian quy tắc, mỗi lần đánh ra một chút liền đem hư không đánh nổ.

Thực lực đã đạt đến thập tinh Thiên Giới sơ giai.

Mà những này nhân tộc, hết thảy bảy người, đều là chín sao

Thiên Giới tu vi, mạnh nhất một người cũng liền chín sao Thiên Giới đỉnh phong, tại cự hùng áp chế xuống, đã tràn ngập nguy hiểm.

Dương Huyền Tàng nội tâm kinh ngạc, hắn biết Nhân tộc chiến lược biên đội, dạng này bảy người tiểu đội chính là trong đó một loại, sở dĩ bọn hắn tuyệt không có khả năng là tự mình hành động, mà là được phái ra chấp hành nhiệm vụ.

Mà lại cái này phân đội toàn bộ từ chín sao Thiên Giới tạo thành, hoàn toàn xứng đáng là nhân tộc hạch tâm lực lượng, chẳng biết tại sao lại tiến vào mai chi sâm lâm.

“Ha ha, một chút nhỏ tạp mao, cũng dám đánh kỳ nhân sâm chủ ý, tất cả đều lưu lại làm phân bón đi!” Cự hùng uy phong lẫm liệt, cuồng tiếu không thôi.

Hắn đã đem chiến trường chủ động hoàn toàn nắm giữ, chém giết bảy người này bất quá là vấn đề thời gian.

Cái kia bảy tên Nhân tộc có nỗi khổ không nói được, trước đó liền muốn rút lui khỏi, do dự phía dưới, liền hoàn toàn bị cự hùng áp chế, bây giờ nghĩ đi cũng đã chậm.

Cự hùng khóe miệng giơ lên một tia nụ cười tàn nhẫn, cái kia âm trầm răng chậm rãi lộ ra, tựa hồ còn mang theo máu tanh.

Bỗng nhiên, cự hùng thân thể trì trệ, trên mặt không hiểu liền lộ ra hoảng sợ thần sắc, chẳng biết vì sao liền ra sức gào thét một tiếng, sau đó thân ảnh lóe lên, “Sưu” liền xông vào nơi xa rừng rậm, biến mất không thấy gì nữa.

“Chuyện gì xảy ra?”

Lưu lại chân không mang lên bảy tên Nhân tộc, tất cả đều một mặt mộng bức.

Cái kia lĩnh đội người gọi Mạt Tinh Ba, trầm giọng nói: “Không thể chủ quan, sự tình ra khác thường, tất có yêu dị, chúng ta cũng đi trước!”

Bảy người đã là sức cùng lực kiệt, giờ phút này như nhặt được đại xá, vội vàng hướng cự hùng đào tẩu trái ngược hướng chạy đi.

Đột nhiên phía dưới đại địa “Ầm ầm” một tiếng, một đạo cự đại Thổ hệ cây cột phá địa mà ra, tại bọn hắn phía trước xông vào vòm trời.

Sau đó cái thứ hai, cái thứ ba...

Trong chớp mắt, liền hàng trăm cây cây cột giống như măng vọt ra.

Mỗi cây cột bên trên đều tuyên khắc lấy minh văn trận pháp, tản mát ra hùng hậu Thổ hệ lực lượng.

Bảy người lập tức cảm thấy toàn thân trầm xuống, phảng phất có một trăm nghìn lần trọng lực gia thân, kém chút liền không có ngự không ở, muốn ngã xuống.

Trong đó một cây Thổ hệ trên cây cột, chậm rãi xuất hiện một đạo gương mặt của người cùng thân thể, nhìn qua bảy người nói ra: “Còn cho rằng cái kia đần gấu có thể giết chết các ngươi, không nghĩ tới thế mà chạy. Đã như vậy, liền để ta tới tự mình động thủ đi.”

Mạt Tinh Ba cả giận nói: “Thâm không dị tộc?”

"

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3396: Lấy Một Địch Hai

Trên cây cột bóng người cười lạnh một tiếng, hai tay bấm niệm pháp quyết.

Vô số thổ hệ nguyên tố từ khắp mặt đất lật cút ra đây, hóa thành từng nhánh lợi tiễn hướng bảy người vọt tới.

Toàn bộ đại trận bên trong bụi đất bay lên, những này thổ hệ nguyên tố nội uẩn chứa kỳ dị lực lượng, không chỉ có thể ngăn trở ánh mắt, còn có thể che đậy thần thức, tạo thành bối rối mê thất hiệu quả.

Mạt Tinh Ba quát: “Xuất thủ!”

Tay phải vung lên dưới, liền một đạo kiếm quang bổ ra ngoài.

Sáu người khác vội vàng quay chung quanh ở bên cạnh hắn, riêng phần mình xuất thủ, tại phía trước huyễn hóa ra các loại phòng ngự, ngăn cản thổ mũi tên.

Đột nhiên bầu trời tối sầm lại, một bàn tay cực kỳ lớn rơi xuống, trống rỗng đem một kiếm kia quang bắt diệt.

Mạt Tinh Ba sắc mặt đại biến, phát hiện những cây cột kia tất cả đều hóa thành Thổ hệ người khổng lồ, riêng phần mình bấm niệm pháp quyết bóp chưởng, từ trên không trung đập xuống.

“Ầm ầm!”

Vô số Thổ hệ quang huy ở đây chút cự bàn tay người hạ hội tụ thành một vùng biển mênh mông biển rộng, đem bảy người chỗ không gian xong toàn trấn trụ. Mênh mông đại địa lực lượng liên tiếp, tại không trung không ngừng xung kích.

Bảy người đều là khí huyết cuồn cuộn, gương mặt từ tái mét hóa thành đỏ bừng, từng cái liều mạng vận công ngăn cản. Nhưng không làm sao Thổ hệ quy tắc quá mạnh, không bao lâu nữa bọn hắn liền sẽ bị sinh sinh đánh chết.

“Phốc!”

Mạt Tinh Ba trước hết nhất gánh không được, một ngụm máu phun tới, mặt mũi tràn đầy tuyệt vọng.

Bọn hắn đã nhìn ra cái này tên Thổ hệ dị tộc cảnh giới đã vượt qua chín sao.

Nếu là bọn họ bảy người lúc toàn thịnh, công bằng một trận chiến có lẽ còn có thể có hai phân phần thắng, giờ phút này phần thắng là không.

Hắn đau thương cười một tiếng, thậm chí từ bỏ chống cự.

Đột nhiên một vệt sáng tại không trung lóng lánh một chút, nhiệt độ bỗng nhiên hạ xuống, thẳng đến cực hạn mà đi.

Vô số bụi đất nháy mắt bị đông cứng ở.

Không gian cùng sở hữu quy tắc đều ngưng kết, lấy Thổ hệ đại trận làm trung tâm, một mảnh đóng băng lực lượng khuếch tán.

“Là ai?!”

Cái kia trụ bên trong dị tộc sắc mặt đại biến, lệ quát một tiếng.

Sau đó bấm niệm pháp quyết hướng hư không một chút, “Soạt” một chút, đóng băng thế giới bị nổ mở, vô số thổ hệ nguyên tố cuồn cuộn phía dưới, hóa thành một đạo Thổ hệ trường long, gầm thét xông hướng một chỗ.

Cái kia trong hư không đi ra một đạo hắc ảnh, đúng là một con tiểu hắc miêu, hai mắt giống như bảo thạch xanh thẳm.

Mèo đen giơ tay lên trảo, hướng phía trước một chụp.

Một cỗ cực kỳ đáng sợ Hàn Băng chi khí khuếch tán.

Khí diễm phách lối Thổ Long gào thét một tiếng, nhưng vừa mới chạm đến cái kia hàn băng, liền trực tiếp đông lại, ngưng kết tại không trung.

Cái này mèo đen chính là Dương Huyền Tàng, hắn luyện hóa rồng băng thân thể về sau, nắm giữ cái này lạnh băng chi lực, gần đây một mực đang nghiên cứu sử dụng chi pháp, càng ngày càng thành thục.

“Các hạ là người nào?!”

Cái kia dị tộc mặt mũi tràn đầy chấn kinh, nhưng nhìn ra được là chỉ mèo đen, cũng không phải nhân tộc, một trái tim liền để xuống.

Mèo đen không nói hai lời, lại dùng móng vuốt một trảo, Thổ Long liền “Soạt” một chút vỡ nát rơi.

Đồng thời hàn khí lần nữa khuếch tán, đem toàn bộ chân không mang toàn bộ đông lại.

Nhưng Mạt Tinh Ba bảy người chỗ không gian ngoại lệ, vẫn là bình thường nhiệt độ, hiển nhiên là tại bảo vệ bọn hắn.

Cái kia dị tộc trầm giọng quát: “Các hạ nắm giữ thập tinh Thiên Giới lực lượng, không có khả năng không có mở linh trí. Ta cùng các hạ làm không ân oán, còn mời không nên nhúng tay chuyện của ta.”

Mèo đen miệng nói tiếng người, nói: “Cút!”

Cái kia dị tộc giận tím mặt, kém chút liền bạo tẩu, nhưng vẫn là nghĩ đến nhiệm vụ tại người, nhất định phải nhẫn nại một chút, lúc này mới nghiến răng nghiến lợi nói: “Các hạ thật muốn đối địch với ta?”

Mèo mun nói: “Ngươi cùng trốn ở phía sau cái kia đồng bạn, không cút liền vĩnh viễn lưu lại đi.”

Cái kia dị tộc trong lòng giật mình, kinh phẫn nộ quát: “Giết!”

Hai tay của hắn một nắm, hư không bên trong bị đông lại Thổ hệ người khổng lồ từng cái phá băng mà ra, lần nữa bấm niệm pháp quyết ngưng chưởng, bàn tay lớn đập xuống xuống tới.

Mèo đen song đồng co rụt lại, nguyên bản trạm con mắt màu xanh lam bên trong, tản mát ra lập loè kim quang, chỉ thấy trong hư không có một đạo cái bóng tại không ngừng xuyên qua. Mặc dù cực kì ẩn nấp, nhưng sao thoát khỏi cảm giác của hắn cùng ánh mắt?

Mèo đen khóe miệng giơ lên một tia cười lạnh.

Bỗng nhiên “Xùy” một tiếng, thân thể của hắn nháy mắt bị chém thành hai đoạn.

“A!” Mạt Tinh Ba bảy người đều là kinh hô một tiếng.

Bọn hắn mặc dù không biết nơi nào chạy tới một con mèo đen, nhưng nhìn ra cái này mèo đen là muốn cứu bọn hắn. Nội tâm vừa mới dâng lên một chút hi vọng, liền nháy mắt phá diệt.

Cái kia bị chém nát hư không bên cạnh, xuất hiện một đạo thân ảnh màu đỏ, mặt mũi tràn đầy dữ tợn âm hiểm chi sắc, nhếch miệng “Hắc hắc” cười hai tiếng.

Nhưng bất quá nháy mắt, cái kia thân ảnh màu đỏ liền sắc mặt đại biến, song đồng bỗng nhiên trợn trừng, hoảng sợ nói: “Không thể…”

Còn chưa có nói xong, sau lưng liền dâng lên to lớn cái bóng.

Mèo đen thẳng đứng lên, thân cao hơn mười trượng, một con vuốt mèo chụp về phía hắn.

Không trung hiện ra một cái trảo ấn, “Phanh” một chút đánh vào người kia sau lưng.

Người kia kêu thảm một tiếng, toàn thân hơi rung nhẹ, trên mặt lộ ra cực độ thần tình thống khổ, nhưng nguy hiểm to lớn để hắn không lo được suy nghĩ nhiều, vội vàng lóe lên, liền thi triển thân pháp bỏ chạy.

Cái kia Thổ hệ dị tộc đồng dạng kinh hãi không thôi, hắn biết rõ đồng bạn tiềm ẩn thuật đương thời vô song, làm sao có thể bị phát giác? Kinh hãi phía dưới, Thổ hệ người khổng lồ giống như núi cao chưởng pháp, giống như mưa to mưa lớn rơi xuống.

“Phanh phanh phanh!”

Hư không bên trên tất cả đều là chưởng ảnh, không ngừng đem mèo đen chỗ không gian đánh nổ, bao phủ tới.

Mèo đen cười lạnh một tiếng, hướng nắm vào trong hư không một cái, vô số thiểm điện “Lốp bốp” nổi lên, hóa thành một cái tia chớp hình cầu, không ngừng có kiếm mang giống như quang huy bắn ra, sau đó ném tới.

Thiểm điện một chút phóng xuất ra, vô số điện lực kích xuyên thật dày tầng đất, tách ra đếm không hết tiếng nổ tung, phảng phất Lôi Thần hàng thế, đại địa hủy hết.

Mạt Tinh Ba bảy người kinh hãi nói không ra lời, bọn hắn chỉ có thể xác định, chính mình nhất định không biết cái này mèo đen.

Cái kia Thổ hệ dị tộc sợ hãi nói: “Các hạ rốt cuộc là ai? Chuyện gì cũng từ từ, làm gì vừa đến đã binh khí gặp nhau? Nếu là chúng ta có cái gì làm được không đúng, có thể trực tiếp trao đổi.”

Hắn rõ ràng cảm ứng được, cái này lôi điện chính là bản nguyên chi lực, mà lại đẳng cấp cực cao, không chỉ có phá vỡ hắn đại địa thổ, mà lại trực tiếp đem thổ hệ nguyên tố đều áp chế xuống.

Hiện tại phạm vi bên trong có thể khống chế thổ hệ nguyên tố lực lượng, chợt giảm bảy tám phần.

Đây là hắn suốt đời tu luyện đến nay, chuyện chưa bao giờ có.

Đồng thời cũng cảm ứng được mới sinh thay mặt đại vũ trụ bên trong, quả nhiên cường giả vô số, chính mình trước kia ếch ngồi đáy giếng.

Cái kia tên thân ảnh màu đỏ đồng bạn, cũng lóe lên phía dưới, ra hiện tại hắn bên người, gương mặt cực độ trắng bệch. Mặc dù chỉ là chịu một chưởng, lại kích xuyên phòng ngự của hắn, đem nội tạng đều đánh nát một chỗ.

Mèo mun nói: “Dạng này nha, vậy nói một chút các ngươi tới đây mục đích.”

Thổ hệ dị tộc sắc mặt khó coi nói: “Đây là tộc ta tư mật sự tình, thực sự khó mà lộ ra.”

Mèo mun nói: “Cái kia nói P a? Đi chết đi.”

Nói xong khoát tay, vô số thiểm điện lần nữa ngưng tụ đến, “Rầm rầm” đem phạm vi không gian toàn bộ chiếu rọi sáng trưng.

Thổ hệ dị tộc cả kinh nói: “Khoan động thủ đã! Chúng ta này đi là vì chấp hành nhiệm vụ, một đến cướp đoạt hoặc là phá hoại kỳ nhân sâm, thứ hai là vì đánh giết cái này bảy tên Nhân tộc.”

Mèo mun nói: “Ồ? Kỳ nhân sâm là cái gì? Lại vì sao muốn giết bọn hắn bảy người?”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3397: Năm Sao Trân Quả

Thổ hệ dị tộc nói: “Một loại tại mới sinh thay mặt đại vũ trụ bên trong cũng có thể bình bên trên năm sao côi bảo. Chúng ta cùng Nhân tộc là tử địch. Trước đây không lâu nhận được tin tức, Nhân tộc có người muốn xông ra nửa bước chí tôn, cần cái này mai kỳ trân quả, đồng thời lại phái tiểu đội tới lấy. Thế là chúng ta liền thiết hạ mai phục, ở đây ôm cây đợi thỏ.”

Mạt Tinh Ba bảy người đều là nội tâm một trận hoảng sợ, nghĩ không ra như thế tuyệt mật sự tình, thế mà cứ như vậy bị tiết lộ cho đối phương, xem ra Nhân tộc bên trong còn có phản đồ tồn tại, mà lại chức vị không thấp.

Mèo đen trong lòng khẽ nhúc nhích, hắn biết mới sinh thay mặt đại vũ trụ bên trong đối với thiên tài địa bảo đều có phẩm cấp phân loại. Chí tôn đạo quả cũng mới bảy sao Tinh cấp, năm sao đã là phi thường khó lường tồn tại.

Hắn hỏi: “Cái này kỳ nhân sâm ngay tại kề bên này?”

Thổ hệ dị tộc nói: “Có lẽ vậy, mới vừa rồi còn có một con cự hùng ở đây, hẳn là thủ hộ cái kia kỳ nhân sâm thú linh. Đại nhân nếu là đối cái kia kỳ nhân sâm có ý tưởng, hai người chúng ta nguyện trợ đại nhân một chút sức lực.”

Hắn vốn là muốn giết bảy người về sau, chính mình lấy quả.

Dù sao một viên cấp năm sao trân quả, đối với bất kỳ người nào đều là có cực lớn lực hấp dẫn.

Nhưng giờ phút này không thể không nhịn đau nhức nhường lại.

Mèo đen nói ra: “Thật sao? Vậy các ngươi ở phía trước dẫn đường đi, mang ta đi tìm trái cây kia.”

Thổ hệ dị tộc người chắp tay nói: “Phải.”

Ánh mắt quét hạ nhân tộc bảy người, đáy mắt lướt qua một tia tàn khốc, tâm nghĩ chỉ cần mình tìm tới kỳ nhân sâm đồng thời kính dâng ra, cái này mèo đen cần phải liền sẽ không ngăn cản chính mình giết bảy người này.

Mạt Tinh Ba bị hắn chầm chầm bên trong tâm hoảng hoảng.

Mèo đen nói với bọn họ: “Các ngươi cũng tới.”

Mạt Tinh Ba bảy người không có cách, chỉ được đuổi theo.

Đi sau một lúc, Dương Huyền Tàng đem đại đạo cảm ứng thuật phóng xuất ra, giống như thần thức khuếch tán.

Cả cái khu vực bên trong hết thảy tồn tại, đều ở cảm giác bên trong.

Hắn trạm con mắt màu xanh lam bên trong, dao động một từng vệt sóng gợn lăn tăn, phảng phất cảm ứng được cái gì, nhìn chầm chầm một cái cái phương vị nói: “Bên này đi.”

Thổ hệ dị tộc sửng sốt một chút, hắn là thuận theo cự hùng thoát đi phương đi về phía trước, mà mèo đen chỉ lại là một phương khác hướng, hắn không dám chống lại: “Phải.”

Liền lập tức thay đổi tuyến đường, hướng về Dương Huyền Tàng lời nói phương vị đi đến.

Xuyên qua tầng tầng sương mù mai, không bao lâu về sau, liền đến đến một chỗ đầm nước, mấy người trực tiếp giẫm ở trên mặt nước tiến lên.

Lúc này cơ hồ tất cả mọi người, đều cảm ứng được làm người sợ hãi năng lượng ba động, trong cơ thể một trận thèm nhỏ dãi cảm giác.

“Năm sao trân quả!”

Mấy người đều là chật vật nuốt nước bọt.

Mèo đen nói ra: “Che dấu khí tức.”

Thổ hệ dị tộc nói: “Đúng.”

Hắn giờ phút này càng là không dám có chút chống lại, mèo đen một chút liền có thể tìm tới trân chính quả đưa, chứng minh mèo này năng lực nhận biết hơn mình xa.

Lại liên tưởng đến trước đó chiến đấu, càng là lưng chảy ra mồ hôi lạnh, nào dám có nửa điểm ngỗ nghịch.

Mấy người đem khí tức toàn bộ thu liễm nhập thể bên trong, lặng yên không tiếng động trên đầm nước đi tới, sau đó không lâu liền gặp được một cái vũng nước, chung quanh ba mươi bốn mươi trượng đều không có một ngọn cỏ, chỉ có một gốc kỳ dị thực vật sinh trưởng ở chính giữa.

Sáu cánh hoa kéo lấy một viên màu đỏ trân quả, treo ở thật dài rễ cây bên trên.

Có đỏ tươi sáng bóng từ cái quả này bên trên phát ra, như một ngọn đèn sáng.

Mèo đen song đồng co rụt lại, hóa thành kim sắc, thấy cái kia quả bên trong lại có phù văn hiển hiện, lưu chuyển không ngừng.

Nhưng những khí tức này xem ra, tựa hồ còn chưa thành thục.

Thổ hệ dị tộc chật vật nuốt xuống dưới, ngăn chặn mặt mũi tràn đầy tham lam thần sắc, nói ra: “Đại nhân, hẳn là cái này. Xem ra lập tức liền sắp chín rồi, ta phán đoán nhanh thì bảy ngày, chậm thì nửa tháng.”

Mèo đen nhẹ gật đầu, nói ra: “Ngươi đi đem giấu dưới đất Hùng Bi thanh lý mất đi.”

Thổ hệ dị tộc toàn thân run lên, vội nói: “Rõ!”

Cái trán chảy ra mồ hôi lạnh tới.

Hắn là Thổ hệ võ giả, vừa đến đã cảm giác được cái này kỳ nhân sâm phía dưới, có Hùng Bi tiềm ẩn, mà lại từ khí tức bên trên nhìn hẳn là trước đó đầu kia.

Hắn động tâm tư, nghĩ đến mèo đen đi lên lấy quả, nói không chừng sẽ bị Hùng Bi đánh lén, sau đó lưỡng bại câu thương.

Cho đến mèo đen nói ra câu nói này, nháy mắt tuyệt nội tâm ý nghĩ.

Mèo đen lại bổ sung một câu: “Nếu là đả thương cái quả này, hai người các ngươi cũng liền ở đây làm phân bón đi.”

Thổ hệ dị tộc không nói hai lời, hai tay bấm niệm pháp quyết.

Phía trước bùn đất lập tức lật cút ra đây, từng vòng từng vòng thổ hệ nguyên tố hiện lên xoắn ốc tăng lên, trực tiếp hình thành một cái cự đại lồng phòng ngự, đem cái kia kỳ nhân sâm bảo vệ.

Mặt khác cái kia tên áo đỏ dị tộc thì là lóe lên, liền biến mất ở tại chỗ.

Sau một khắc, khắp mặt đất truyền đến chấn nộ tiếng gầm gừ, cái kia cuồn cuộn đại địa bên trong duỗi ra một con to lớn tay, trực tiếp hướng kỳ nhân sâm chộp tới.

Nhưng vô số bùn đất xông ra, không ngừng đem cánh tay kia bao lấy.

“Oanh!”

Cự hùng phá địa mà ra, chính là trước kia cùng Mạt Tinh Ba bảy người đánh nhau đầu kia, mặt mũi tràn đầy phẫn nộ gào thét, trực tiếp phóng tới đám người, trương miệng liền phun ra một vệt sáng.

Thổ hệ dị tộc thân ảnh lóe lên, liền bay lên không trung, vô số bụi đất tại phía trước ngưng tụ, hóa thành một mặt to lớn thổ cánh cửa.

“Bành!”

Sóng ánh sáng đánh vào thổ trên cửa, tướng môn hoàn toàn nổ rơi.

Đúng lúc này, cự hùng truyền đến một tiếng hét thảm, trong miệng phun ra đại lượng máu tươi, còn có các loại lăng lệ quang huy bắn ra.

Đúng là cái kia áo đỏ dị tộc, trực tiếp giấu đến cự hùng sau lưng, thừa dịp hắn miệng phun sóng ánh sáng lúc, một chiêu đánh lén cự hùng sau gáy, đem cự hùng đầu đánh xuyên.

Cự hùng thống khổ nói không ra lời, đầu đều băng, vùng vẫy mấy lần liền ngã lăn trên đất, tứ chi còn đang không ngừng run rẩy.

Mạt Tinh Ba bảy người đều là dọa cho phát sợ, một đầu trấn áp bọn hắn cự hùng, hai chiêu liền bị hai người này giết.

Nghĩ đến lúc trước đều là một trận hoảng sợ, nếu không phải cái này kỳ quái mèo đen xuất hiện, sợ là chính mình bảy người đã hóa thành bùn đất.

Cái kia che chở kỳ nhân sâm thổ hệ nguyên tố, dồn dập ngói cởi xuống, quay về đại địa.

Kỳ nhân sâm lại chưa nhận bất luận cái gì quấy nhiễu, y nguyên thèm nhỏ dãi muốn tích, rực rỡ mười phần.

Thổ hệ dị tộc lộ ra vẻ tươi cười: “Không phụ đại nhân nhờ vả.”

Mèo đen nói ra: “Không sai, chuyện này đủ để cho ta thả các ngươi tính mạng.”

Hai tên dị tộc đều là đại hỉ: “Đa tạ đại nhân.”

Mèo đen gật đầu nói: “Nhưng chỉ là thả tính mạng các ngươi, cũng không thể tiện nghi các ngươi.”

Thổ hệ dị tộc sững sờ nói: “Đại nhân có ý tứ gì?”

“Ý tứ chính là…” Mèo đen vung tay lên, một đạo hàn băng liền đánh tới, sau lưng mèo đen, bỗng nhiên hiện ra một đầu Băng Long hư ảnh, đáng sợ uy áp khuếch tán ra tới.

“Ngươi!” Người kia hoảng hốt, không nghĩ tới đối phương nói xuất thủ liền xuất thủ, thân ảnh nhoáng lên liền muốn trốn.

Nhưng cách xa nhau quá gần, lại có Băng Long chi khí trấn áp xuống, căn bản không thể trốn đi đâu được.

“Ầm!”

Hàn Băng kình khí kích ở trên người hắn, trực tiếp đem thổ hệ nguyên tố đánh xuyên.

Vô số hàn băng tràn vào trong cơ thể, đóng băng kinh lạc cùng khiếu huyệt.

Cái kia áo đỏ dị tộc thứ nhất thời gian liền phi tốc đào tẩu.

Mèo đen lạnh hừ một tiếng, hắn trực tiếp thi triển hàn băng chân khí, đồng thời hóa ra Băng Long hư ảnh, chính là vì xác thực bảo lưu lại hai người.

Khủng bố băng khí nháy mắt đóng băng trăm dặm, mai chi sâm lâm tựa như là ngưng kết ở.

Mèo đen một chưởng kích thương Thổ hệ dị tộc về sau, liền biến mất ở tại chỗ.

Sau một khắc, hư không bên trên xuất hiện một con to lớn vuốt mèo, hướng phía dưới vỗ tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3398: Cũng Không Dám Động

Vuốt mèo chính phía dưới, xuất hiện một vệt hồng quang, chính là cái kia am hiểu ẩn nấp người đánh lén, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, vội vàng đem lực lượng toàn thân bạo phát đi ra, hình thành một cỗ hồng sắc quang trụ, xông lên trời.

Muốn đối với kháng cái kia vuốt mèo.

Nhưng chỉ là sờ chạm thử, hồng sắc quang trụ liền bị tan rã, vuốt mèo không thể địch nổi rơi xuống.

“Ầm ầm!”

Đại địa bên trên xuất hiện một cái cự đại vuốt mèo ấn ký.

Áo đỏ dị tộc bị hung hăng đánh vào bên trong, toàn thân đóng băng.

Mèo đen lại chợt lách người, xuất hiện trong hư không, đem áo đỏ dị tộc nhiếp ra, ném ở cái kia Thổ hệ dị tộc một bên.

Thổ hệ dị tộc cóng đến toàn thân phát run, ôm hận cả giận nói: “Ngươi nói mà không tin!”

Mèo đen cười lạnh nói: “Ta chỉ nói bỏ qua tính mạng các ngươi, cũng không có nói muốn tiện nghi thả các ngươi.”

Hai tên dị tộc đều là đông không nhẹ, đều là dùng ánh mắt giết người nhìn xem mèo đen, một người trong đó hỏi: “Ngươi rốt cuộc là ai?”

Mèo đen cười lạnh một tiếng, nâng lên tay phải đến, vô số quang huy hội tụ tại lòng bàn tay, trực tiếp đánh ra mà đi.

“Ầm!”

Quang huy trên người hai người nổ tung, lần nữa đem hai người đánh trọng thương gần chết.

Mèo đen đối với Mạt Tinh Ba bảy người nói: “Ta nói mà có tin, nói thả hắn nhóm liền thả hắn nhóm, các ngươi cũng cùng bọn hắn cùng đi đi.”

Mạt Tinh Ba vừa sợ lại thích, hắn dù là có ngu đi nữa, đâu còn không rõ ràng mèo đen ý tứ, chẳng khác gì là trực tiếp đem hai người giao cho bọn hắn.

Mạt Tinh Ba thận trọng hỏi: “Chẳng biết tiền bối cao tính đại danh?”

Mèo mun nói: “Trở về đi, ta muốn chờ cái này kỳ nhân sâm thành thục sau lại về đi.”

Mạt Tinh Ba trong lòng run lên, “Trở về” hai chữ, tựa hồ chiêu kỳ đối phương thân phận, mừng như điên ôm quyền thở dài nói: “Vãn bối tại tinh Nguyên Thành chờ tiền bối đại giá quang lâm!”

Lúc này cùng sáu người khác bay người lên trước, đem cái kia hai tên gần chết dị tộc bắt lấy, phong ấn đan điền của bọn hắn.

Mèo đen đột nhiên nói ra: “Cái này cự Hùng Bi thân thể cũng có chút giá trị, các ngươi cũng mang đi đi.”

Mạt Tinh Ba vội vàng nói tạ, thu Hùng Bi, cùng sáu người cùng một chỗ lần nữa hướng mèo đen cúi đầu nói lời cảm tạ, liền hóa thành từng đạo quang huy mà đi.

Mèo đen nhìn xem bọn hắn rời đi về sau, mới đem ánh mắt nhìn về phía kỳ nhân sâm, tử tế suy nghĩ.

Hắn đến mới sinh thay mặt đại vũ trụ thời gian không dài, mà lại hoặc là tại Quang Âm Thiên bên trong bế quan, hoặc là tại tiểu thần kiếp bên trong lịch luyện, đối với thế giới này hiểu rõ đều là từ bên trong ngọc giản biết được.

Tại mới sinh thay mặt đại vũ trụ bên trong, đem ẩn chứa đại đạo lực lượng thiên tài địa bảo, gọi chung là Tinh cấp côi bảo. Từng tại hạ giới nhìn thấy một chút đỉnh cấp bảo vật, ấn thế giới này phân chia nhìn, tối đa cũng liền một sao, hai sao.

Tiến vào thượng giới về sau, Nhân Hoàng cho hắn đại lượng vật tư bên trong, liền có không ít một sao, hai sao côi bảo, thậm chí còn có ba sao côi bảo.

Nhưng bốn sao liền chưa từng thấy qua.

Chí tôn đạo quả mặc dù là bảy sao, nhưng đã sớm bị Băng Long thôn phệ, chính mình cũng chưa gặp qua thực thể.

Sở dĩ trước mắt cái này gốc kỳ nhân sâm, là hắn thấy qua đẳng cấp cao nhất linh quả.

Mèo đen tại gốc này linh quả trước ngồi xếp bằng xuống, lẳng lặng tu luyện.

Trực tiếp thu nạp cái này linh quả linh lực tiến vào trong cơ thể, liền cảm nhận được trăm mạch thông suốt.

Nhưng cũng không lâu lắm, mèo đen liền cau mày đứng lên.

Bởi vì cái này linh quả khí tức cùng từ trường quá mạnh, theo không ngừng thành thục, toàn bộ mai chi sâm lâm bên trong dị thú đều cảm ứng được, bắt đầu hướng cái phương hướng này dựa sát vào.

Còn có không ít trải qua mai chi sâm lâm võ tu, nháy mắt liền cảm ứng được linh quả khí tức, đều độn bay mà tới.

Mèo đen mặt sắc mặt ngưng trọng.

Giờ phút này trong rừng rậm tựa như mai khí không hiểu thấu tán đi hơn phân nửa.

Chín tầng đỏ tươi màu sắc quang mang trên bầu trời rừng rậm hiển hiện, trực tiếp bao phủ toàn bộ rừng rậm, sặc sỡ loá mắt.

“Muốn giấu đi cũng không thể nào a.”

Mèo đen tràn đầy phiền muộn.

Hiện tại mười dặm phạm vi bên trong tất cả đều là chân không mang, cũng chỉ có cái này gốc kỳ nhân sâm cùng hắn, đứng cô đơn ở đại địa bên trên.

Nhưng nhìn chằm chằm thần trí của bọn hắn cùng khí tức, nói ít điểm cũng tối thiểu hơn ngàn.

Đây là đại lượng thần thức thăm dò về sau, cảm thấy mình không đùa, bảo vệ tính mạng quan trọng trốn.

Mèo đen ngầm thở dài, đợi lát nữa tất nhiên là kinh thiên động địa một trận chiến, mình liệu có thể cầm tới kỳ nhân sâm thật hai chuyện.

Hắn bình tĩnh lại, tiếp tục tiến vào trong tu luyện.

Hắn biết chỉ cần cái quả này một ngày không quen, liền sẽ không có người động thủ.

Thành thục quả linh tính mới là hoàn mỹ, dù là chỉ có một tia không quen, hiệu quả cũng sẽ giảm lớn. Ai dám tại còn chưa chín thời điểm xuất thủ, chính là coi trời bằng vung.

Sau ba ngày.

Mèo đen đang trong nhập định, đột nhiên lòng có cảm giác, chậm rãi mở hai mắt ra, lướt qua một tia kim mang.

Cái kia kỳ nhân sâm nội bộ, vô số phù văn cuồn cuộn lợi hại, giống như là một cái không gian kỳ dị, ẩn chứa lớn lao đạo pháp uy năng.

Sau một khắc, đây hết thảy lưu động đều hóa thành đứng im.

Bao phủ tại mai chi sâm lâm trên không chín màu hào quang, nháy mắt ngưng tụ thành to lớn chùm sáng phóng lên tận trời, đồng thời hướng bốn phương tám hướng lan tràn.

Mèo đen trong lòng hoảng sợ, cái này dị tượng thật là quá lớn a?

Vô số ánh mắt cùng thần thức dồn dập nhìn chăm chú tới.

Mèo đen càng là cảm thấy như mang tại lưng, hắn cự ly cái kia kỳ nhân sâm gần nhất, nếu là mình động một cái, nghênh đón chính mình tất nhiên là bài sơn đảo hải chi thế.

Đại chiến có tĩnh khí.

Mèo đen chậm rãi điều tiết hảo tâm thái, một hô một hút xu thế với bình tĩnh, thi triển ra đại đạo cảm ứng thuật, đem phạm vi trong vạn dặm hết thảy đều cảm ứng ra tới.

Thiên Giới trở lên cường giả có mười ngàn 6,323 vị, đa số không đáng để lo, chỉ là pháo hôi.

Chín sao Thiên Giới trở lên có hai trăm ba mươi bảy vị, thập tinh Thiên Giới trở lên có hai mươi mốt vị.

Trong đó thập tinh Thiên Giới đỉnh phong bảy người, hậu kỳ hai người, trung kỳ ba người, sơ kỳ chín người.

Còn có đại lượng Thiên Giới phía dưới, liền càng không đáng mỉm cười một cái.

Mèo đen đem cảm ứng khóa chặt cái kia hai mươi mốt vị thập tinh Thiên Giới, đặc biệt là cái kia bảy vị Thiên Giới đỉnh phong.

Mạt Tinh Ba bảy người ra khỏi thành chấp hành nhiệm vụ, nghe nói chính là trong tộc có thập tinh Thiên Giới đỉnh phong muốn xung kích chí tôn.

Có thể thấy được này quả đối với Thiên Giới đỉnh phong võ tu mà nói, cơ hồ có trí mạng lực hấp dẫn.

Mặc dù nhiều mấy người không có khả năng xông vào chí tôn, nhưng bằng mượn này quả tăng thêm, chí ít có thể gia tăng bước vào nửa bước chí tôn xác suất.

Giờ phút này hư không bên trong đám người, cũng đều một mặt nhìn chằm chằm kỳ nhân sâm, một mặt tại cân nhắc cái này phương viên trong vạn dặm lực lượng.

Đặc biệt là cái kia bảy vị thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, đều ôm nhất định được tín niệm.

Thời gian từng giờ trôi qua.

Y nguyên không có bất cứ động tĩnh gì.

Ai cũng không dám động đậy một chút, đặc biệt là mèo đen, dứt khoát tiếp tục tĩnh tọa, lấy chờ đợi biến hóa.

Cái này vạn dặm hư không tựa như là thời gian đọng lại.

Liền phong thanh cũng không có, trùng chim âm thanh cũng không có, hoàn toàn tĩnh mịch trạng thái.

Kỳ nhân sâm dị tượng tại tiếp tục chén trà nhỏ thời gian về sau, liền toàn bộ thu liễm tiến quả bên trong, trở nên càng thêm thèm nhỏ dãi muốn tích.

Mèo đen ngửi ngửi mùi trái cây, trực tiếp mượn quả hương khí tu luyện, thỉnh thoảng phát ra “Meo” hoan mau gọi tiếng, mười phần thư sướng.

Hư không bên trong hơn vạn người đều là nhíu mày tới.

Nếu là cái này mèo hoang dám cầm quả, chỉ cần sơ qua đưa tay, lập tức liền lại biến thành bia ngắm, trực tiếp bị đánh không còn sót lại một chút cặn.

Có thể hắn chỉ là hấp thu mùi thơm, mừng thầm không thôi, đám người cảm thấy động thủ cũng không phải, không động thủ cũng không phải.

Ai cũng không dám động trước.

Động trước người, không thể nghi ngờ nhảy vào hố lửa, nháy mắt liền sẽ hôi phi yên diệt.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3399: Mượn Cơ Hội Mà Đi

Mọi người đợi một trận, vẫn là yên tĩnh.

Mèo mun kia tựa hồ không có ý định động.

“Mèo này xem ra không ngốc.” Rất nhiều trong đám người tâm đều thầm nghĩ.

Trong đám người đột nhiên truyền đến một thanh âm, “Ngươi, đi đem cái kia quả lấy đến cho ta.”

Hơn vạn ánh mắt đồng loạt nhìn qua.

Chỉ thấy một chỗ trong hư không, một lão giả chỉ huy cách đó không xa cất giấu một tên nam tử.

Hai hình người khác lạ, hiển nhiên cũng không phải là cùng một loại tộc.

Nam tử sắc mặt khó coi, trợn lên giận dữ nhìn lão giả nói: “Ngươi là ai? Ta tại sao muốn nghe ngươi.”

Lão giả trên mặt hiện lên một tia trào phúng, đưa tay chộp một cái, cái kia hư không lập tức bị thay đổi, nam tử trong kinh hoảng, trực tiếp bị nhiếp quá khứ.

“Phanh.”

Lão giả một chưởng đập vào nam tử ngực miệng, lại lăng không bấm niệm pháp quyết, không ngừng đánh vào nam tử trong cơ thể, cho hắn bố hạ một đạo cấm chế.

Sau đó liền ném ra ngoài, lạnh lùng nói: “Đi lấy quả đến đổi mạng, hoặc là nửa khắc đồng hồ bên trong liền phải chết.”

Toàn bộ quá trình nam tử đều không có chút nào năng lực phản kháng, giống như đồ chơi bị người nắm, nội tâm sinh ra một mảnh tuyệt vọng, đồng thời mọi loại hối hận chính mình vì sao muốn tự đại lưu lại, hiện tại cách cái chết không xa.

Lão giả quát: “Còn không nhanh đi? Lại giày vò khốn khổ hiện tại liền giết ngươi!”

Nam tử run run dưới, kéo lấy thụ thương thân thể, run rẩy bay về phía mèo đen.

Hơn vạn ánh mắt đều nhìn hắn chằm chằm.

Nam tử bay đến mèo đen trước mặt, tựa hồ có chút thấp thỏm, nhưng nghĩ đến chính mình mạng tại sáng chiều tối, liền chợt cắn răng một cái dậm chân tiến lên, đưa tay liền chụp vào cái kia kỳ nhân sâm.

Mèo đen thét lên một chút, toàn thân lông tóc dựng lên, liền nhào về phía nam tử.

“Hừ, súc sinh chết tiệt!”

Nam tử nghiêm nghị quát một tiếng, trở tay chụp về phía mèo đen. Một mảnh quang mang tại lòng bàn tay hiển hiện, bao phủ xuống đi.

Mèo đen liều mạng giãy dụa, lộ ra vẻ tuyệt vọng, hai tay ra sức một trảo, đem quang mang kia xé rách, hung hăng đụng trên người nam tử.

Một mèo một người giống như đạn pháo, nháy mắt vọt tới kỳ nhân sâm.

Hơn vạn trái tim đồng thời “Bịch” nhảy xuống tới, cơ hồ muốn hô lên.

Nam tử kia sắp chạm đến kỳ nhân sâm sát na, bỗng nhiên “Phanh” một tiếng nổ vỡ ra đến, vô số huyết khí cùng thịt nát tung bay.

Biến cố này làm cho tất cả mọi người đều là sững sờ.

Sau một khắc, lập tức có người cả kinh kêu lên: “Không được!”

Tại cái kia tung bay huyết nhục bên trong, kỳ nhân sâm cùng mèo đen đồng thời không thấy.

Nguyên lai vừa rồi mèo đen động tác, thuần túy là vì mê hoặc mọi người, mục đích đúng là đem nam tử kia tới gần kỳ nhân sâm, sau đó đem nổ chết.

Lấy cái này bạo tạc năng lượng cùng huyết nhục lực lượng đến che đậy, thừa dịp cái này sát na công phu đánh cắp kỳ nhân sâm.

Cái kia thật là con mèo sao?

Tất cả mọi người đều kinh hãi không thôi, một trái tim lạnh một nửa.

Thông minh của mình liền một con mèo đều không bằng?

Cái kia thúc đẩy nam tử lão giả càng là nháy mắt bị các loại sức mạnh nhìn chằm chằm, một chút thành mục tiêu công kích.

Lão giả mặc dù cường hoành, nhưng làm sao có thể đối địch với đám người, kinh hoảng nói: “Không liên quan chuyện ta, ta hoàn toàn không biết mèo mun kia, càng không khả năng trợ hắn đào thoát.”

Thoại âm rơi xuống, liền có một tôn thân ảnh khôi ngô ra hiện sau lưng hắn, một chưởng vỗ xuống đi, quát lên: “Đi chết đi!”

Lão giả trong kinh hoảng, ra sức đào tẩu, nhưng độn quang vừa lên, liền trực tiếp viết bị đập nát rơi, hóa thành cùng nam tử kia một dạng thịt nát, tản vào hư không.

Khôi ngô thân ảnh chính là bảy vị thập tinh Thiên Giới đỉnh phong một trong, gọi là Cương Nghị, quát lên: “Mèo mun kia nhất định không có trốn xa, tất cả mọi người đợi ở tại chỗ, không cần tự loạn trận cước, cho mèo mun kia cơ hội!”

Nguyên bản rối loạn đám người, bị hắn kiểu nói này về sau, lập tức an tĩnh lại.

“Không sai, ta liền không tin chỉ là một con mèo hoang, có thể tại trước mắt bao người đào tẩu.”

Một đạo quang mang nổi lên, hóa thành một tên còng xuống lão giả, một đôi xanh mơn mởn con mắt giống như quỷ vật, toàn thân tản mát ra đáng sợ khí tức.

Chính là một tên khác thập tinh Thiên Giới cường giả tối đỉnh Hắc Tá.

Kỳ nhân sâm biến mất, bọn hắn mấy vị thập tinh Thiên Giới đỉnh phong nhất là nổi nóng cùng phẫn nộ.

Hắc Tá thân ảnh lóe lên, liền đến đến kỳ nhân sâm biến mất địa phương, đưa tay hướng hư không bên trong một bổ, “Soạt” một tiếng, đại địa liền vỡ ra.

Chỉ thấy quả rễ cây phía dưới, bùn đất mấy vị xốp.

Hắc Tá song đồng co rụt lại, lạnh giọng nói: “Là hóa thành Thổ hệ linh bỏ chạy.”

Cương Nghị nói: “Không có khả năng! Liền xem như Thổ hệ hóa linh, cũng tuyệt đối không thể tại chúng ta vạn chúng nhìn trừng trừng hạ đào tẩu. Mèo mun kia nhất định còn ở nơi này.”

Hắc Tá nhẹ gật đầu, nói: “Ta cũng đồng ý các hạ lời nói. Việc cấp bách, là muốn phong tỏa nơi này vạn dặm không gian, chư vị đều không có ý kiến a?”

Đám người tự nhiên không có ý kiến.

Hắc Tá tay giơ lên, một chút lục quang tự đầu ngón tay hắn bắn về phía vòm trời, sau đó giống như pháo hoa phóng đại, nháy mắt hóa thành một tấm võng lớn, hướng bốn phương tám hướng lan tràn.

Cuối cùng hình thành một cái mênh mông lưới ánh sáng, thẳng vào nơi xa đại địa, đem vạn dặm không gian toàn bộ giam cầm lại.

Tất cả mọi người mặc dù cảm thấy có chút khó chịu, nhưng cũng không nói gì.

Cương Nghị nói: “Vừa rồi kỳ nhân sâm biến mất nháy mắt, mọi người tao động một trận, mèo mun kia cần phải mượn cơ hội rời đi hạch tâm phạm vi, liền chẳng biết ẩn thân nơi nào. Nhưng ta dám khẳng định, nhất định còn tại trong chúng ta.”

“Bản cung cũng đồng ý vị bằng hữu này quan điểm.”

Trong đám người đi ra một nữ tử, toàn thân tung bay như hỏa diễm màu đỏ lông tơ, sau lưng bãi động chín cái đuôi, cực kì kinh diễm.

Nữ tử nói: “Ta tu luyện một loại cảm ứng thần thông, là Đại Diễn chi thuật bên trong bàng chi, mặc dù không thể cảm ứng mèo mun kia vị trí cụ thể, lại có thể rõ ràng cảm ứng được hắn không có đi xa.”

Cương Nghị cùng Hắc Tá đều là nhíu nhíu mày, nhìn về phía nơi này hơn vạn võ tu.

Đến tự khác biệt chủng tộc, loại hình khác nhau, thậm chí không ít là linh trí còn thấp hung thú.

Nữ tử nói: “Có ai biết mèo mun kia lai lịch sao?”

Có người nhỏ giọng nói: “Có phải hay không là Long Miêu bộ tộc?”

Lập tức bị người phủ quyết đi: “Long Miêu bộ tộc đều hình thể to béo, cái này mèo đen rõ ràng mảnh mai nhiều, mà lại khí chất hoàn toàn không đúng.”

“Kia có phải hay không là minh Miêu Tộc?”

Các loại tiếng nghị luận nổi lên bốn phía, thảo luận hồi lâu, tựa hồ cũng vô pháp xác định mèo mun kia lai lịch.

Một đạo thanh âm hùng hồn truyền đến, hư không bên trong đi ra một tôn sư mặt người, trầm giọng nói: “Mèo mun kia không phải Mai Chi Sâm Lâm.”

Cái này sư mặt không ít người người nhận ra, chính là cái này Mai Chi Sâm Lâm bá chủ một trong.

Nữ tử nói: “Vậy liền kì quái, chư vị đều là đến từ phạm vi vị diện, thế mà đều không nhận ra, một chút manh mối cũng không có. Chẳng lẽ là một con qua đường mèo đen, chỉ là đánh xì dầu trùng hợp gặp được?”

Hắc Tá cười lạnh nói: “Mặc kệ nó, chỉ cần hắn còn ở lại chỗ này trong lồng giam, chẳng lẽ còn có thể bay lên trời hay sao? Chúng ta riêng phần mình thi triển thần thông lục soát một chút, ta liền không tin lục soát không ra tới.”

Cương Nghị nói: “Đây là cái biện pháp.”

Nữ tử nói: “Cũng tốt, mèo mun kia tất cả mọi người gặp qua, chăm chú nhìn lâu như vậy, tuyệt sẽ không tính sai.”

Lập tức, mấy người liền ngồi xếp bằng hư không, bắt đầu đem thần thức ngoại phóng.

Rất nhiều võ tu đều dồn dập như thường, ngoại phóng thần thức, ở đây to lớn trong lồng giam tìm tòi.

Liền trong đám người, một tên Yết Thương tộc nhân mặt không biểu tình, cũng đi theo mọi người cùng nhau, thi triển thần thức ngoại phóng, làm bộ tìm kiếm.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3400: Đại Đồ Sát

Thời gian từng giờ trôi qua.

Sắc mặt của mọi người càng phát ra khó coi.

Đặc biệt là cái kia mấy tên thập tinh Thiên Giới đỉnh phong võ tu, trên mặt giống như là bao phủ sương lạnh, ánh mắt cùng thần thức lo nghĩ tại vạn dặm hư không bên trong tìm kiếm, vô luận là ai vừa tiếp xúc với cái này thần thức, đều dọa đến không dám nhúc nhích.

Hắc Tá nói với nữ tử kia: “Vị bằng hữu này, ngươi cảm ứng chi thuật thật không có sai sao?”

Nữ tử trầm giọng nói: “Liền ngay cả chính ta đều có chút hoài nghi, vừa lại cảm ứng một trận, xác định mèo mun kia cần phải liền ở đây, liền chẳng biết vì sao có thể tránh thoát chúng ta tìm kiếm.”

Hắc Tá nói: “Đại thiên thế giới, đạo pháp ngàn vạn, người này tất nhiên người mang dị thuật, chẳng biết chư vị nhưng có cái gì phương pháp phá giải?”

Không ít người nhỏ giọng nghị luận, đàm luận các loại giấu kín chi thuật.

Trong đó có mấy loại cực kỳ lợi hại thần thông, đều là truyền thuyết chi pháp, nhưng cũng vô pháp làm được tránh né nhiều người như vậy thần thức truy tra.

“Nếu là thật sự không tìm ra được, còn có một biện pháp cuối cùng.”

Trong hư không bạch quang lóe lên, chậm rãi xuất hiện một tôn to lớn khô lâu, toàn thân tản mát ra khí tức âm lãnh.

Người này cũng là bảy vị thập tinh Thiên Giới đỉnh phong một trong, tên là Cốt Độc thượng nhân, tung hoành tại vùng này, không ít người đều nhận ra.

Cương Nghị hỏi: “Biện pháp gì?”

Cốt Độc thượng nhân lạnh giọng nói: “Toàn giết!”

Trong tràng nháy mắt tĩnh mịch.

Tất cả mọi người đều trong lòng run lên, lập tức cảm thấy quá hoang đường, nơi này có hơn vạn người, cường giả vô số, lực lượng có thể so sánh một tòa thành trì.

Cốt Độc thượng nhân cười lạnh nói: “Đem thập tinh Thiên Giới trở xuống toàn giết, cứ như vậy không còn mấy người, mèo mun kia nghĩ không hiện thân cũng không có khả năng.”

Thập tinh Thiên Giới trở lên có hơn hai mươi người, đều không lên tiếng.

Mặc dù trắng trợn đồ sát có chút hoang đường, nhưng ở bên trong thế giới này, vì bảo vật đồ thành diệt tộc sự tình, cơ hồ mỗi ngày đều tại trình diễn.

Cốt Độc thượng nhân nói: “Những này người thập tinh Thiên Giới cũng không có, lại dám lưu lại, thuần túy là cho chúng ta thêm phiền, chết chưa hết tội. Ta gần nhất đang chuẩn bị luyện chế một viên vạn máu độc đan, cần đại lượng cường giả tinh huyết. Giết những này thêm phiền người, máu tươi của bọn hắn cho ta, ta rời khỏi kỳ nhân sâm tranh đoạt.”

Không ít người thập tinh Thiên Giới cũng hơi động tâm.

Đặc biệt là mặt khác sáu vị đỉnh phong tồn tại, bọn hắn cơ hồ đều đem kỳ nhân sâm xem là chính mình vật trong bàn tay. Hiện tại thứ nhất có thể bắt lấy mèo đen, thứ hai thiếu một cái đối thủ cạnh tranh.

Cho tới cái này hơn một vạn người mạng, căn bản không đang suy nghĩ phạm vi.

Hắc Tá nói: “Ta nhìn có thể thực hiện.”

Cốt Độc bên trên người cười nói: “Vậy liền động thủ đi.”

Tiếng nói mới ra, thân thể hơi rung nhẹ xuống, liền một chưởng tiện tay vỗ ra.

Cái kia khô lâu thân một chút trở nên rực rỡ ngân sắc, lòng bàn tay quang mang loá mắt sinh huy, nổ tung thành vô số chùm sáng màu bạc, bao phủ đại lượng võ giả.

“Khinh người quá đáng!”

Một tên chín sao Thiên Giới đỉnh phong lão giả phẫn nộ gầm thét.

Sở hữu võ tu đều giận không kềm được, thật coi bọn họ là cỏ rác.

Đều là dồn dập vận chuyển thần thông, xuất ra pháp bảo để ngăn cản.

Tên lão giả kia hút mạnh khẩu khí, thân thể bành trướng mấy lần, hóa thành một cái viên cầu, vô số phù văn quấn tại bốn phía lấp lóe, hét lớn một tiếng, trong tay một kiện pháp khí giống như rắn kích - bắn đi ra.

“Bành!”

Pháp khí oanh trên một vệt sáng, nháy mắt bị nổ vỡ nát.

Chùm sáng chỉ là bị trở ngại sát na, liền đem thân thể của lão giả kích xuyên.

“A!”

Lão giả kêu thảm một tiếng, hình tròn thân thể “Phanh” nổ vỡ ra đến, hóa thành huyết nhục phiêu tán.

Cốt Độc thượng nhân cười lạnh nói: “Sâu kiến, không biết tự lượng sức mình.”

Còn lại võ tu đều là quá sợ hãi, chín sao Thiên Giới đỉnh phong cũng khó khăn cản một kích? Hơn nữa còn chỉ là vừa đánh trúng một phần trăm lực lượng.

Chùm sáng màu bạc tại không ngừng phá không bắn ra, phàm là khóa chặt người, căn bản không có đào thoát người, tất cả đều bị một kích mà chết.

Hắc Tá nói: “Đây chính là cảnh giới ở giữa chân thực chênh lệch. Chín sao cùng thập tinh căn bản là hai loại tồn tại, một cái trên trời một xuống dưới đất. Huống chi Cốt Độc là thập tinh đỉnh phong, các ngươi căn bản không có phản kháng khả năng.”

Cốt Độc thượng nhân khẽ nói: “Ít nhiều lời, ta đã giải quyết xong một phần trăm, đều ra tay đi!”

Hai tay của hắn ngón trỏ cùng ngón cái trước người tướng dính, hình thành một cái hình tròn, mặt khác bốn ngón tay mở ra, một cỗ to lớn hấp lực hiển hiện.

Những bị kia chùm sáng màu bạc kích xuyên bắn nổ võ giả cốt nhục bị phi tốc hút tới, tại cái kia hình tròn bên trong không ngừng bị đọng lại áp súc, cuối cùng hóa thành một chút tinh hồng sắc.

Lúc này, cái khác thập tinh Thiên Giới cũng bắt đầu lần lượt xuất thủ, đại lượng võ tu bị giết, cốt nhục đều đều bị hắn hút tới.

Cốt Độc bên trên gương mặt của người bên trên, chớp động lên yêu dị sáng bóng, phấn khởi không thôi.

Trong đám người, cái kia tên Yết Thương tộc nhân trong mắt chớp động lên tinh quang, khuôn mặt bình tĩnh, thỉnh thoảng xuyên qua trong đám người. Hắn cũng không ra tay giết người, mà là từ những sụp đổ kia cốt nhục bên trong rút ra trữ vật nguyên khí cùng binh khí, toàn bộ bỏ vào trong túi.

Cái này rất nhanh liền đưa tới cái khác thập tinh Thiên Giới bất mãn, đối với hắn sinh ra địch ý. Nhưng cái này tên Yết Thương tộc nhân y nguyên làm theo ý mình, du tẩu trong hư không vớt chỗ tốt.

Nhưng hắn cũng không phải cái gì đều đoạt, sẽ tránh đi thập tinh Thiên Giới đỉnh phong cùng hậu kỳ võ tu.

Đại lượng võ giả tự biết không địch lại, liều mạng hướng nơi xa đào tẩu.

Vạn dặm hư không bên ngoài, đại lượng tiếng kêu thảm thiết truyền đến, vô số võ giả xung kích cái kia tia sáng xanh lá lưới, hoặc là bị chấn trở về, hoặc là trực tiếp chấn thịt nát xương tan.

Hắc Tá lơ lửng trong hư không, hai tay bấm niệm pháp quyết, những lục sắc kia lưới ánh sáng, tất cả đều là từ trên người hắn phát tán ra, lại lấy lực lượng một người, trấn áp toàn trường.

“Bằng hữu, quá phận đi?”

Nơi nào đó bên trong chiến trường, số đạo quang mang chớp động phía dưới.

Cái kia tên Yết Thương tộc nhân lập tức bị hai tên thập tinh

Thiên Giới sơ giai võ giả vây quanh.

Cái kia tên Yết Thương tộc nhân “Hắc hắc” cười một tiếng, đem tới tay các loại pháp khí cùng trữ vật nguyên khí đều bỏ vào trong túi, nói ra: “Vật vô chủ, ai cầm về ai.”

Một người trong đó cả giận nói: “Ai nói là vật vô chủ? Những này người là chúng ta giết, đồ vật chính là chúng ta!”

Cái kia Yết Thương tộc nhân nói: “Chỉ có thu hoạch được thuộc về, chưa từng nghe qua giết người thuộc về, các ngươi đây là cái đạo lí gì?”

Một người khác mặt âm trầm, khẽ nói: “Các hạ đoạt nhiều ít người đồ vật, trong lòng mình rõ ràng. Ta nhìn mọi người đối với ngươi cũng có oán giận, thức thời lời nói đem đồ vật đều phun ra, nếu không chờ chút mất mạng hưởng dụng.”

Cái kia Yết Thương tộc mắt người hơi chớp, thấp giọng nói ra: “Mất mạng hưởng dụng, đến lúc đó sợ không ngừng ta một người đi.”

Hai người đều hơi hơi đổi sắc mặt, đồng thanh nói: “Có ý tứ gì?”

Cái kia Yết Thương tộc nhân thấp giọng truyền âm nói: “Các ngươi cho rằng tàn sát sạch sẽ những này người, sẽ không đến phiên chúng ta sao?”

Hai người đều là sắc mặt khó coi, trên thực tế bọn hắn cũng có lo lắng.

Mặc dù đều là thập tinh Thiên Giới, nhưng bọn hắn chỉ là sơ giai, cự ly cái kia đỉnh phong còn chênh lệch xa xôi, đỉnh phong cảnh giới giết bọn hắn không tốn sức chút nào.

Một người trong đó khẽ nói: “Chỉ cần có thể tìm ra mèo mun kia, tự nhiên không có chúng ta chuyện gì.”

Cái kia Yết Thương tộc nhân cười lạnh nói: “Nếu là tìm không ra mèo đen đâu? Còn nữa, lần này đồ sát, cũng không phải cái gì hào quang sự tình, tự nhiên biết người càng ít càng tốt, mà lại mọi người hiện tại có thể mập đây.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3401: Phá Cấm Mà Đi

Hai người kia thần sắc càng thêm khó coi, trao đổi một ánh mắt về sau, một người trong đó nói: “Ngươi cảm thấy cần phải như thế nào?”

Cái kia Yết Thương tộc nhân nói: “Nghĩ biện pháp phá vỡ cái này lồng giam, thừa dịp tất cả mọi người còn không có bị giết sạch, thừa dịp loạn đào tẩu.”

Người kia nói: “Cái này lồng giam ẩn chứa cực mạnh quy tắc chi lực, giống như vị diện ngăn chặn giống như mạnh, ít nhất cũng phải thập tinh Thiên Giới hậu kỳ lực lượng mới có thể phá vỡ.”

Cái kia Yết Thương tộc người cười nói: “Các hạ quan sát như thế cẩn thận, xem ra cũng là cân nhắc đến chuẩn bị ở sau a.”

Người kia nhẹ hừ một tiếng.

Yết Thương tộc nhân nói ra: “Lấy bọn hắn như vậy hung tàn cách làm, đợi sau đó giết chúng ta cơ hồ là nhất định sự tình. Hiện tại chúng ta đã lợi ích tối đại hóa, thừa dịp hiện trường hỗn loạn, chính là rời đi thời cơ tốt nhất.”

Người kia nói: “Bằng hữu có thể có biện pháp?”

Yết Thương tộc nhân gật đầu nói: “Đã ngươi ta có thể nghĩ đến cái này một tầng, những người khác tự nhiên cũng sẽ nghĩ tới, chỉ cần chém ra cái này lồng giam, lập tức liền sẽ trở nên càng thêm hỗn loạn, chính là chúng ta đào tẩu lúc.”

Người kia khinh thường nói: “Nói nhiều như vậy, tổng đàm không đến trọng điểm, mấu chốt là cái này lồng giam như thế nào chém ra?”

Cái kia Yết Thương tộc nhân trong mắt hàn quang lóe lên, chậm rãi nói ra: “Ta có một chiêu cực kỳ lợi hại thần thông, có thể thi triển một lần, có thể chém vỡ vạn vật.”

Hai người đều là sững sờ, một mặt không tin bộ dáng.

Cái kia Yết Thương tộc nhân nói: “Các ngươi yên tâm đi, ta không dám khuếch đại, cái này lồng giam chặt đứt một cây vẫn là không có vấn đề.”

Một người nói: “Chặt đứt một cây sẽ cùng với phá đi quy tắc của nó, lấy thực lực của ngươi mà nói, căn bản không thực tế.”

Yết Thương tộc nhân cười lạnh nói: “Các hạ đã không tin, vậy liền không bàn nữa, riêng phần mình nghĩ biện pháp tốt.”

Một người khác vội nói: “Chúng ta lại tin ngươi một lần, chẳng biết bằng hữu muốn như thế nào thao tác?”

Cái kia Yết Thương tộc nhân nói: “Các ngươi tận khả năng đem đám người chạy tới cái hướng kia, tùy thời lưu ý động tác của ta. Chỉ cần ta vừa ra tay, các ngươi liền làm tốt chạy trốn chuẩn bị.”

Hai người nhìn nhau liếc mắt, một người trong đó hỏi: “Còn có một vấn đề, các hạ đã nắm giữ chặt đứt lồng giam thần thông, chính mình một người đào tẩu liền có thể, vì sao muốn giúp chúng ta?”

Cái kia Yết Thương tộc người cười nói: “Ta một người trốn đi, mục tiêu quá lớn.”

Một người cười nói: “Thì ra là thế.”

Ba người đều là “Hắc hắc” cười vài tiếng, một bức ngầm hiểu lẫn nhau bộ dáng.

Cái kia Yết Thương tộc nhân nhẹ nhàng ra hiệu xuống, liền biến mất ở tại chỗ.

Hai người khác đều là sắc mặt âm trầm xuống, một người trong đó nói: “Ngươi cảm thấy lời hắn nói có mấy phần là thật?”

Một người khác trầm ngâm nói: “Nhìn qua đều giống như thật, nhưng lại luôn cảm thấy chỗ nào không đúng. Mấu chốt tại với hắn là có hay không có thể phá vỡ lồng giam, nếu như có thể mà nói, vậy chúng ta chuẩn bị mấy chiêu chuẩn bị ở sau liền có thể không cần.”

Người kia cười lạnh nói: “Chưa hẳn không cần, liền nhìn dùng trên người ai, vị bằng hữu này thế nhưng là thu hoạch to lớn a.”

Mặt khác người kia cười nói: “Ha ha, kia là, bất quá kia cũng là đào thoát về sau nói sau, xem trước một chút hắn hành động như thế nào đi.”

Hai người lúc này biến mất ở tại chỗ, bắt đầu xông vào đến sát lục tràng bên trong, đem những thập tinh kia phía dưới võ giả đuổi hướng cái nào đó phương vị.

Ba người giao lưu bất quá mấy hơi thở, vẫn chưa gây nên quá lớn chú ý.

Bởi vì thập tinh Thiên Giới phía trên xung đột giằng co cũng thường có phát sinh, cho dù có người lưu ý đến, cũng cho rằng bất quá là trận phổ thông xung đột.

“Lấy ngươi cái kia kiếm phù lực lượng, đủ để chặt đứt toàn bộ lồng giam, ngươi thật đúng là một cái thận trọng người, khó trách ta sẽ cắm trong tay ngươi.” Băng Long cái kia không mặn không nhạt thanh âm truyền đến.

“Trên đời này, không phải thực lực có thể giải quyết hết thảy. Mà lại thực lực bại lộ càng nhiều, sợ là bị chết càng sớm. Coi như ta không chặt đứt lồng giam, ngươi cho rằng hai người kia thật sự không có cách nào đào tẩu sao? Giờ này khắc này, tất cả mọi người đều là ngầm hiểu lẫn nhau mà thôi.” Cái kia Yết Thương tộc nhân từ tốn nói, hắn chính là Dương Huyền Tàng biến thành.

Băng Long khinh thường lười nhác nói: “Cho nên sẽ có âm mưu quỷ kế, còn không phải là bởi vì thực lực không đủ?”

Dương Huyền Tàng sững sờ, cảm thấy cái này lời nói tốt có đạo lý, thế mà không có thể cãi lại, chỉ có thể hậm hực nói ra: “Âm mưu quỷ kế cũng là thực lực một bộ phận.”

Lần này đến phiên Băng Long sửng sốt một chút, cảm thấy cũng tốt có đạo lý, tựa hồ vô pháp cãi lại.

Băng Long nói: “Ngươi chính mình cẩn thận một chút, ta vừa rồi nghe thấy hai người kia tựa hồ còn dự định hại ngươi.”

Dương Huyền Tàng trong mắt tinh mang lóe lên, không ra tiếng, bắt đầu tiếp tục ở đây bên trong du đãng đứng lên.

Lập tức muốn đi, tự nhiên không khách khí buông tay buông chân đến đoạt, lúc này càng loạn càng tốt, thậm chí một vị thập tinh Thiên Giới hậu kỳ võ giả chiến lợi phẩm hắn cũng trực tiếp xuống tay trước cầm.

Cái kia tên thập tinh Thiên Giới hậu kỳ giận tím mặt, trên mặt sát khí hiện lên về sau, trầm tư một chút, hừ một tiếng, không có cùng hắn kế tương đối, nhưng nội tâm đã đem hắn xếp vào tất sát danh sách.

Trong lồng giam một mảnh kêu rên cùng tiếng kêu thảm thiết, trở nên cực kỳ máu me cùng hỗn loạn.

Đột nhiên, lơ lửng tại chính giữa Hắc Tá sắc mặt đại biến, bỗng nhiên bạo mở hai mắt, nhìn chằm chằm nơi nào đó phương hướng quát lên: “Là ai?!”

Chỉ thấy bạch quang lóe lên, tại hỗn loạn như thế tràng diện bên trong hoàn toàn không có ý nghĩa.

Nhưng hạ một sát, liền xuất hiện kinh thiên động địa lay động.

Toàn bộ lồng giam đều run một cái.

Sở hữu cường giả đều có chỗ cảnh giác, dồn dập quăng đi ánh mắt.

Tại một chỗ cực kì lộn xộn nhiều người địa phương, lồng giam thế mà đoạn mất một cây, giống như dây đàn hướng hai bên bắn ra, lộ ra một cái chân không thông đạo.

Một tên Yết Thương tộc nhân thân ảnh lung lay dưới, sắc mặt trở nên cực độ trắng bệch, phảng phất hao hết toàn bộ lực lượng của mình.

Nhưng nháy mắt, người này liền bước ra lồng giam, hóa thành độn quang mà đi.

Trừ cái kia hai tên sớm người có chuẩn bị bên ngoài, những người còn lại một chút chậm không đến.

Hai người kia cũng là chấn kinh sau khi, mừng rỡ không thôi, không lo được lại giết người, vội vàng hóa thành độn quang liền đi.

Hắc Tá kinh quát nói: “Không được! Có người phá vỡ ta thuật, mau đuổi theo!”

Nội tâm của hắn vô cùng kinh hãi, vừa mới cái kia vung ra bạch quang người, rõ ràng chỉ là thập tinh Thiên Giới sơ giai, làm sao có thể đoạn chính mình một cây lồng tuyến?

Lúc này tất cả mọi người đều kịp phản ứng, đặc biệt là những thập tinh kia Thiên Giới phía dưới võ tu, càng là như điên hướng cái phương hướng này trốn tới.

Đột nhiên tại lồng giam phá vỡ địa phương, hiện ra từng mảnh từng mảnh băng tinh, giống như bông tuyết tung bay ở không trung, không chút nào thu hút.

Cái kia hai tên thập tinh Thiên Giới sơ giai võ tu vừa mới bước ra một bước, liền cảm thấy nhiệt độ không đúng.

Một cỗ xâm nhập cốt tủy hàn ý chạm mặt tới.

“Soạt”, toàn bộ hư không bày biện ra mảng lớn đóng băng trạng thái, lồng giam bên ngoài nháy mắt hóa thành băng thiên thiên địa, liền liền toàn bộ chỗ hổng đều trực tiếp đông cứng.

“Cái này...”

“Không được! Chúng ta bị gài bẫy!”

Hai người kia dưới khiếp sợ, một người trong đó bỗng nhiên kịp phản ứng, lớn tiếng rống giận.

Sau đó đại lượng võ tu đánh thẳng tới, cũng tất cả đều bị hàn băng chậm lại tốc độ, nhưng y nguyên liều lĩnh xông về phía trước.

Đúng lúc này, đỉnh đầu của mọi người trên không, bỗng nhiên hiện ra từng mảnh từng mảnh dựng ngược cốt mâu, bỗng nhiên đâm xuống tới.

Đồng thời một đạo cực nhanh thân ảnh, nháy mắt hiện lên tất cả mọi người, đi vào lồng giam bên ngoài, lấy thân thể khôi ngô đem cái kia chỗ hổng ngăn trở, chính là Cương Nghị, ánh mắt lóe lên vẻ châm chọc, vung lên nắm đấm, liền hướng đám người đánh tới.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy

dtv-ebook.com

Chương 3402: Ngươi Lừa Ta Gạt

“Ầm ầm!”

Vô số quy tắc cùng hư không tại nắm đấm kia hạ vỡ nát.

Hàn Băng chi khí tan theo mây khói.

Tụ tập tại chỗ lỗ hổng võ tu, thân thể từng cái biến hình, bị quyền phong lực đè ép, sau đó hoảng sợ muôn dạng nổ vỡ ra tới.

Hơn mười người trực tiếp hôi phi yên diệt.

Cái kia hai tên thập tinh Thiên Giới sơ giai võ tu kinh hoảng không thôi, lập tức hướng trong lồng giam lui, nhưng vừa quay người lại, trên không liền vô số cốt mâu rơi xuống, đem bọn hắn đâm xuyên.

Cốt Độc thượng nhân bỗng nhiên lớn hít một hơi, đem vô số tinh huyết thịt đều hút vào trong miệng, lớn tiếng nói: “Không có tìm ra mèo đen trước đó, ai dám đào tẩu, đều giết không tha!”

Hắc Tá tay phải bấm niệm pháp quyết, nhẹ nhàng bắn ra, cái kia tia đứt gãy lồng tuyến lần nữa ngưng tụ.

Chỗ lỗ hổng tụ tập đám người tuyệt vọng tản ra.

Đặc biệt là những thập tinh kia Thiên Giới sơ giai võ tu, bên trong lòng thấp thỏm kinh hoảng, không còn có tâm tư đồ sát, mà là bắt đầu lo lắng tìm kiếm đường ra.

Nữ tử kia hơi hơi nhíu mày, nhìn chằm chằm Dương Huyền

Tàng thoát đi phương hướng, trong mắt hiện ra một tia mê cách.

“Vừa rồi người kia là sao là lịch? Có ai nhận ra?”

Nữ tử kia mở miệng hỏi nói.

Mấy tên thập tinh Thiên Giới võ tu đều là lắc đầu, một người trong đó nói: “Tựa hồ là Yết Thương tộc nhân.”

Người còn lại nói: “Yết Thương tộc cự ly đất này không xa, sẽ có người xuất hiện cùng này cũng nói còn nghe được, bất quá hắn thoát đi phương hướng, tựa hồ cũng không phải là Yết Thương tộc nhân phương hướng.”

Hắc Tá cũng nhìn sang, trầm giọng nói: “Người kia trên thân có một ít lợi hại thần thông, lại có thể chặt đứt ta một cây lồng tuyến, phổ thông thập tinh Thiên Giới hậu kỳ đều không thể nào làm được.”

“Cái gì?”

Những người còn lại đều thất kinh.

Chẳng khác gì là nói người kia trực tiếp vượt ra khỏi vượt hai cấp lực lượng.

Cái này tại thập tinh Thiên Giới trong phạm vi, căn bản là không thể nào.

Nữ tử kia hai tay phi tốc bấm niệm pháp quyết, một tầng thải sắc quang huy từ thân trên tuôn ra, tại bốn phía lưu động. Không ngừng có phù văn tại nàng mi tâm thoáng hiện.

Đột nhiên nàng bỗng nhiên bạo mở hai mắt, trong con ngươi lướt qua một tia chấn kinh, sau đó tinh mang lóe lên, vung tay lên, liền hóa thành độn quang, nháy mắt biến mất ở tại chỗ.

“Ừm? Nguyên Hương đại nhân, làm sao lại đi rồi?”

Hắc Tá sửng sốt một chút, nhìn chằm chằm Nguyên Hương rời đi phương vị, chính là truy cái kia Yết Thương tộc nhân đi.

Sắc mặt hắn âm trầm không chừng: “Chẳng lẽ...”

Trầm tư một chút, Hắc Tá ánh mắt đảo qua toàn trường, thần tình trên mặt vùng vẫy mấy lần, bóng người lóe lên, cũng biến mất không thấy gì nữa.

Theo hắn rời đi, cái kia trấn trụ đám người lồng giam lập tức tùng động, sở hữu lồng tuyến bắt đầu từng cây sụp đổ.

Sở hữu bị tàn sát võ tu cùng những thập tinh kia Thiên Giới sơ giai võ tu, đều thấy được sống sót hi vọng, mừng rỡ phía dưới hướng bốn phương tám hướng bỏ chạy.

Tràng diện biến đến mức dị thường hỗn loạn.

...

Giờ phút này, Dương Huyền Tàng đã ở ngoài vạn dặm.

Xuất Mai Chi Sâm Lâm, lại hướng phía trước phương vượt qua mấy cái vị diện không gian, liền tiến vào Nhân tộc lãnh địa.

Bỗng nhiên thân ảnh của hắn ngừng lại, giật mình về sau nhìn lại, Hỏa Nhãn Kim Tinh chớp động dưới, vạn dặm trong hư không không thấy bóng dáng.

“Chẳng lẽ là ta cảm giác biết sai rồi?”

Hắn hơi nghi hoặc một chút tự lẩm bẩm.

“Sẽ không sai, ngươi đối thiên đạo cảm ứng cực kì nhạy cảm, ít có có thể vượt qua ngươi, nếu không ta cũng sẽ không bị ngươi phát hiện.” Băng Long thanh âm truyền đến, “Bọn hắn đã phát hiện là ngươi.”

Dương Huyền Tàng nói: “Từ đầu đến cuối, ta đều không có lộ ra bất luận cái gì sơ hở. Thực sự có người truy tới, khẳng định là cái kia tên đồng dạng nắm giữ cảm ứng chi thuật nữ tử.”

Băng Long nói: “Nữ tử kia hoàn toàn chính xác có chút khó giải quyết, nhưng ngươi ta liên thủ phía dưới, muốn áp chế nàng vẫn là không khó.”

Băng Long cùng con nai một trận chiến về sau, lại cùng Dương Huyền Tàng tranh đoạt đạo quả lực lượng, sớm đã nguyên khí đại thương, thực lực gần như chỉ ở thập tinh Thiên Giới đỉnh phong dáng vẻ.

Dương Huyền Tàng thân ảnh nhoáng một cái, liền biến thành Tiên Côn tộc người dáng vẻ, toàn thân chảy xuôi màu lam nhạt quang huy, màu trắng vằn trên làn da thỉnh thoảng hiển hiện, bốn phía Thủy nguyên làm lực lượng tụ đến, phiêu phù ở bốn phía.

Sau đó liền tiếp tục đi đường.

Rất mau tiến vào đến một mảnh kim sa mạc màu vàng bên trong, trên bầu trời treo một vòng chói mắt mặt trời, cũng không biết là cái gì vật phát sáng, đem đại địa chiếu một mảnh tái mét, chói cực kì chướng mắt.

Đột nhiên một đạo tinh tế nhu nhu thanh âm phiêu lọt vào trong tai, cực làm êm tai: “Bằng hữu, thiếp thân hỏi thăm một chút, có thể có từng thấy một vị Yết Thương tộc nhân.”

Dương Huyền Tàng ngừng lại, lộ ra vẻ giật mình, mờ mịt nhìn bốn phía, cả kinh nói: “Là ai?”

“Bằng hữu không cần bối rối, thiếp thân chỉ là hỏi một chút đường mà thôi.”

Hư không bên trong quang huy chớp động mấy lần, liền đi ra một nữ tử, chính là Nguyên Hương, trên mặt mang ý cười nhợt nhạt.

Nếu không phải Dương Huyền Tàng biết người này đồng dạng giết người không chớp mắt, mới nhìn phía dưới, sẽ còn bị cái này dung nhan lừa gạt ở, tưởng rằng cái gì nhân từ hạng người.

Dương Huyền Tàng lộ ra khẩn trương biểu lộ, vội vàng ôm quyền nói: “Xin ra mắt tiền bối. Vẫn chưa nhìn thấy cái gì Yết Thương tộc nhân.”

“Ồ?”

Nguyên Hương nhíu mày lại, tựa hồ có chút hoài nghi.

Một đôi mắt bên trong tinh quang lấp lóe, phảng phất muốn đem Dương Huyền Tàng trong ngoài nhìn xuyên.

Dương Huyền Tàng trấn định tự nhiên, duy trì ôm quyền thở dài tư thế, trong mắt bình tĩnh như nước.

Nguyên Hương nhìn hắn chằm chằm một trận, hỏi: “Ngươi là Tiên Côn tộc?”

Dương Huyền Tàng nói: “Đúng vậy.”

Nguyên Hương trầm ngâm xuống, nói ra: “Ta cùng quý tộc có quang trưởng lão từng có một chút giao tình, chẳng biết có quang trưởng lão nhưng có đột phá Thiên Giới đỉnh phong?”

Dương Huyền Tàng nói: “Vãn bối trong ấn tượng không có, nhưng cái kia đã là ba năm trước đây chuyện, ba năm này phải chăng có đột phá, vãn bối cũng không rõ ràng.”

Nguyên Hương nhẹ gật đầu, thở dài: “Thiên Giới đỉnh phong quá khó.”

Nàng vung tay lên nói: “Ngươi đi đi.”

Nói xong, thân ảnh lóe lên, liền biến mất không thấy gì nữa.

Dương Huyền Tàng nhẹ nhàng thở ra, nghĩ không ra thế mà lừa dối qua cửa ải, hắn buông xuống ôm quyền hai tay, chính muốn tiếp tục đi đường, bỗng nhiên một cỗ nguy hiểm trí mạng cảm giác xông lên đầu, ở đây sát na nháy mắt, Dương Huyền Tàng sắc mặt đại biến, cả kinh kêu lên: “Không được!”

Đồng thời bỗng nhiên quay người lại thân, cưỡng ép thi triển chuyển vị.

Nhưng không gian bị một cỗ lớn lao lực lượng trấn áp lại, để hắn nửa bước cũng khó dời đi.

Một cỗ cảm giác lạnh như băng từ phía sau lưng truyền đến, là bị lợi khí phá thể.

Sinh tử nháy mắt, Dương Huyền Tàng đem lặn có thể phát huy đến cực hạn, hét lớn một tiếng, đạo thể quang mang vạn trượng, đồng thời từng tầng từng tầng áo giáp phù trên người bây giờ.

Sau đó bỗng nhiên một quyền hướng phía sau đánh tới.

Nhưng cái kia lợi khí cực mạnh, xuyên thấu hắn toàn bộ phòng ngự, một chút đâm vào hắn thân thể.

“Bành!”

Quyền phong bị ngăn trở, Dương Huyền Tàng cũng một chút chấn khai.

Nhưng phần lưng truyền đến kịch liệt đau nhức, máu tươi rất nhanh lan tràn toàn bộ sau lưng.

Chính là Nguyên Hương cầm trong tay lợi kiếm, lạnh lùng nhìn xem hắn, trong mắt một tia băng lãnh mỉa mai.

Cái kia kiếm hiện lên lăng hình, giống một thanh dao ba cạnh đao, phía trên có quỷ dị hoa văn.

Dương Huyền Tàng sắc mặt tái mét, cái kia lưỡi lê không phải bình thường, nếu là phổ thông binh khí, hắn sớm đã hóa thành nguyên tố chi thân tránh né, nhưng cái kia lưỡi lê tiếp xúc thân thể sát na, một thân thần thông liền bị áp chế hơn phân nửa.

Cho dù giờ này khắc này, phía sau miệng vết thương còn đang không ngừng mở rộng, giống như là có ác ma phụ ở sau lưng mình, không ngừng xé rách nhục thân.

Liền liền hắn đạo thể cũng không thể để miệng vết thương khép lại, chỉ có thể làm dịu mở rộng, nhưng lập tức một cỗ hàn băng khí tại thể nội vận chuyển, trực tiếp đem phía sau tổn thương đông cứng.

Mấy loại sức mạnh cộng đồng tác dụng dưới, mới ổn định lại.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3403: Toàn Lực Một Trận Chiến

Dương Huyền Tàng nội tâm một trận hoảng sợ, vừa mới nếu là có chút trệ chậm, chính mình giờ phút này đã mệnh tang hoàng tuyền.

Thật sự là độc nhất là lòng dạ đàn bà a.

Hắn nhìn chằm chằm Nguyên Hương, cắn răng cả giận nói: “Ta cùng các hạ không oán không cừu, đây là ý gì?”

Nguyên Hương mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, sửng sốt nửa ngày sau mới nói: “Ngươi thế mà tránh thoát rồi?”

Dương Huyền Tàng khí ngất đi, cả giận nói: “Lấy các hạ tu vi cảnh giới, coi như muốn ra tay với ta, cũng hẳn là quang minh chính đại mới đúng chứ!”

Nguyên Hương “Ăn một chút” cười nói: “Ha ha, ta lại không phải cái gì chính nhân quân tử, cũng không có ý định cùng ngươi đơn đấu luận võ, tại sao muốn quang minh chính đại? Có biện pháp tốt hơn không cần, lại muốn đi dùng đần biện pháp, chẳng lẽ ta ngu xuẩn?”

Dương Huyền Tàng khí không lời nào để nói.

Nguyên Hương lại nói: “Quả nhiên ghê gớm, khó trách có thể tại trước mắt bao người đánh cắp kỳ nhân sâm, lại tại mọi người tìm kiếm phía dưới phá khốn mà ra, chậc chậc, ngươi cái này biến hóa thần thông thật sự là lợi hại. Nếu là ta không có đoán sai, ngươi tu luyện hoàn chỉnh Thiên Thần Bất Diệt Thể.”

Dương Huyền Tàng nói: “Ta không rõ ràng ngươi đang nói cái gì. Cái gì kỳ nhân sâm, cái gì phá khốn mà ra, các hạ là nhận lầm người a?”

Nguyên Hương cười nói: “Ngươi không cần lại trang cái gì, Tiên Côn tộc căn bản cũng không có một cái gọi có quang trưởng lão, là ta lâm thời biên.”

Dương Huyền Tàng: “...”

Hắn một đời mưu kế đa dạng, nghĩ không ra bị một nữ nhân cho lừa gạt.

Nguyên Hương nói: “Đem kỳ nhân sâm giao ra, ta có thể tha cho ngươi một mạng.”

Dương Huyền Tàng lạnh lùng nói: “Ngươi cho rằng ta sẽ tin ngươi sao?”

Nguyên Hương mỉm cười nói: “Ngươi không có lựa chọn khác. Giao ra chí ít có cơ hội, không giao ra, thế nhưng là một chút cơ hội đều không có.”

Dương Huyền Tàng nói: “Sợ là giao ra đồng dạng không có có cơ hội đi.”

Nguyên Hương nói: “Đã ngươi không giao, vậy tự ta tới lấy, ngươi điểm tiểu tâm tư kia như thế nào giấu giếm được ta? Bất quá là muốn kéo dài thời gian, một tới áp chế thương thế, hai chờ những người khác đuổi theo, để cục diện trở nên hỗn loạn, ngươi liền có thể đục nước béo cò.”

Nói xong cũng lấn người mà lên, trực tiếp lấy cái kia lưỡi lê làm binh khí, tựa như tia chớp đối với Dương Huyền Tàng đánh xuống.

Không có bất kỳ hoa tiếu gì, chính là bình thường nhất chiêu thức.

Dương Huyền Tàng lấy ra chiến kích đang muốn nghênh đón, bỗng nhiên nội tâm phát lạnh, một cỗ cảm giác nguy hiểm nước vọt khắp toàn thân, cảm thấy được sau lưng đồng dạng xuất hiện một bóng người, cùng Nguyên Hương giống nhau như đúc, cũng là giơ lưỡi lê đánh rơi.

Một trước một sau, phảng phất mặt kính.

Hắn chính kẹp ở tấm gương này trung ương, bị hoàn toàn khóa chặt.

“Cái quỷ gì?!”

Dương Huyền Tàng giật mình, nháy mắt liền hóa thành vĩnh đốt thân thể, đồng thời một tầng hàn băng khí che phủ trên hỏa diễm, băng hỏa tương hỗ uốn lượn chuyển động, “Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, ở tại chỗ nổ vỡ ra tới.

Chói mắt quang huy nháy mắt truyền khắp hư không.

“Ầm!”

Thanh thúy binh khí tương giao âm thanh tại nổ tung bên trong truyền tới.

Hai cái Nguyên Hương một kích đụng nhau, bổ ra một đạo cực mạnh quang mang, nương theo lấy Băng cùng Hỏa khuấy động trời cao.

Trong đó một cái Nguyên Hương lóe lên phía dưới, liền trở về bản thể.

Mặt khác cái kia Nguyên Hương giật mình há to mồm, lần này là hoàn toàn bị kinh trụ, khó mà tin nhìn xem nguyên tố, vô số hỏa diễm ngưng tụ, hóa ra Dương Huyền Tàng thân ảnh.

“Ngươi... Ngươi làm sao tránh khỏi?”

Nguyên Hương kinh ngạc hỏi, mặt mũi tràn đầy ngốc trệ, trong đầu không ngừng chiếu lại lấy tình cảnh vừa nãy.

Dương Huyền Tàng sắc mặt tái xanh, tay phải vồ một cái, chiến kích liền rơi vào trong tay, ngực miệng kịch liệt chập trùng, hiển nhiên tiêu hao rất lớn, thể năng sắp không chống đỡ được nữa.

“Ta hiểu được, vừa rồi cái kia một chút là hai loại nguyên tố hóa thân lại thêm Đạo Bộ.”

Nguyên Hương đờ đẫn trong ánh mắt, phóng ra quang mang, một chút liền suy nghĩ tỉ mỉ minh bạch.

Nàng giật mình nói: “Ngươi rốt cuộc là ai?”

Người mang Thiên Thần Bất Diệt Thể cùng Đạo Bộ, hai loại đáng sợ nguyên tố thân thể, còn có thể chặt đứt Hắc Tá lồng tuyến, giờ phút này giao thủ phía dưới, phảng phất còn có sức mạnh thần bí ở trên người hắn cũng không hề hoàn toàn bày ra.

Dạng này một vị đối thủ, để nàng không thể coi thường.

Liền xem như thập tinh Thiên Giới hậu kỳ, tại nàng vừa rồi đánh lén cùng kính tượng công kích đến, cũng không thể có thể còn sống sót.

Bây giờ đối phương chỉ là hơi bị thương nhẹ, một chút vấn đề đều không có.

Dương Huyền Tàng xanh mặt, lạnh giọng nói: “Ngươi thật muốn động thủ với ta?”

Cái kia một đôi ánh mắt lạnh như băng, như vạn năm hàn băng, một chầm chầm phía dưới liền muốn đem Nguyên Hương đông cứng giống như.

Nguyên Hương giật nảy mình, nội tâm lại có một vẻ bối rối.

Tựa hồ chính mình khả năng không địch lại?

Không có khả năng!

Nàng nháy mắt liền loại bỏ loại ý nghĩ này, đối phương lại thế nào lợi hại, cũng chỉ là thập tinh Thiên Giới sơ giai, tuyệt đối không thể nào vượt qua đến cùng nàng ngang nhau cấp độ.

Nàng nói: “Ngươi đem kỳ nhân sâm giao ra, ta xoay người rời đi.”

Lần này nàng nói cực kì thành khẩn.

Dương Huyền Tàng quát: “Vậy liền đi chết đi!”

To lớn hỏa diễm một chút từ trong cơ thể hắn toát ra, đem thiên địa hóa thành biển lửa, nháy mắt đem Nguyên Hương vây quanh.

“Á Tư!”

Dương Huyền Tàng lại quát một tiếng, chính là Băng Long chi danh.

Hỏa diễm bên trong toát ra một chút bạch quang, một chút trở nên chói lọi vạn trượng, toàn bộ thiên địa thậm chí là hỏa diễm đều đông lại.

Một đầu ngũ trảo Băng Long nháy mắt xuất hiện, toàn thân trên lân phiến lưu chuyển lên cường đại Hàn Băng chi khí, hai mắt bên trong hung mang lóe lên, liền gầm thét hướng Nguyên Hương chộp tới.

Băng Long trên lưng hỏa diễm lóe lên, hóa thành Dương Huyền

Tàng, một tay chấp kích, vô số đạo quang tại thân thể cùng chiến kích bên trong lưu chuyển, hội tụ lực lượng.

Á Tư truyền âm cả giận nói: "Ngươi con mẹ nó xuống tới, đừng cưỡi tại ta trên lưng, người khác còn cho rằng ta là sủng vật của ngươi!"

Dương Huyền Tàng nói: "Đều lúc này, còn nghĩ chút lộn xộn cái gì, tranh thủ thời gian giết tiện nhân kia mới là chính sự!"

Á Tư cực độ bất mãn, vặn vẹo hạ thân thân, nhưng Dương Huyền Tàng chính là không xuống, vững như Thái Sơn đứng tại hắn sau lưng, để hắn cực độ phẫn nộ, bộc phát ra một đạo đánh tan cửu tiêu long ngâm.

Á Tư hai mắt một chút liền đỏ bừng, sở hữu lửa giận tất cả đều hướng về phía Nguyên Hương phát đi, long ngâm cửu thiên, một trảo bỗng nhiên đánh xuống, phảng phất thiên địa đều đặt vào một trảo này bên trong.

Tại Nguyên Hương bốn phương tám hướng, vạn dặm trong hư không, vô số hàn băng phá không mà ra, hướng trung ương hội tụ tới, hình thành một cái to lớn vuốt rồng hình dạng.

Nguyên Hương đã sớm bị trước mắt một màn này cả kinh chất phác, cực độ không chân thực.

Nhưng nàng dù sao tu luyện cảm ứng chi thuật, nháy mắt liền lấy lại tinh thần, nội tâm loại kia bất an cảm giác càng ngày càng mạnh, đặc biệt là Á Tư vừa ra tay, liền để nàng biết chính mình phiền phức lớn rồi!

Cái này đúng là một đầu thập tinh Thiên Giới đỉnh phong rồng!

Nguyên Hương vội vàng khẽ quát một tiếng, tay phải huy động lưỡi lê, tay trái cùng trước người bấm niệm pháp quyết, không tuyệt vọng lấy cái gì.

Từng đạo tàn ảnh từ trên người nàng phóng xuất ra, hóa thân ngàn vạn, đều là cầm trong tay lưỡi lê, hướng bốn phương tám hướng bổ tới.

Mỗi một đao đánh xuống, đều có như thiểm điện, đánh vào cái kia hàn băng bên trên.

Nháy mắt, đầy trời đao quang hình bóng, hình thành một mảnh thiểm điện chi hải, đem cái kia Băng Long chi trảo ngăn trở.

Vô số Hàn Băng chi khí hình thành công kích, đều ở đây đao quang hạ bị đánh mở.

Nguyên Hương sắc mặt cực kỳ khó coi, mặc dù miễn cưỡng chặn một kích, nhưng rồng chính là vạn linh đứng đầu, là thiên đạo dễ dàng nhất hiện ra hình thái.

Tại đồng đẳng cảnh giới phía dưới, rồng sức chiến đấu hơn xa những sinh linh khác.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3404: Tự Cho Là Đúng

Á Tư thấy công kích của mình bị chặn, càng là giận không kềm được, từng đạo long ngữ từ trong miệng thốt ra.

Nguyên Hương chỗ ở hư không phía trên, nửa mẫu phạm vi chi địa, vô số nhạt hào quang màu xanh lục hiển hiện, hóa thành từng đạo cực quang đánh rơi xuống.

Quang mang kia là một loại băng biến dị, như sao chổi, tốc độ cũng không nhanh, rơi vào đao quang điện hải bên trên, toàn bộ thế giới đều trở nên chậm lại.

Nguyên Hương hoảng sợ không thôi, cái này hàn băng đem thời không cùng vạn vật quy tắc đều đông lại, liền liền nàng bổ đi ra đao mang cùng thiểm điện, đều trở nên cực chậm.

Đúng lúc này, Dương Huyền Tàng một kích bổ ra, bạch sắc quang mang nhẹ nhàng lấp lóe một chút, liền biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, hư không trực tiếp vỡ ra, bị chém thành hai khúc.

Cái kia khe hở lấy đáng sợ tốc độ lan tràn, xông vào đến Nguyên Hương không gian chung quanh bên trong, đem công kích của nàng chém nát hơn phân nửa.

Nguyên Hương thân ảnh nhoáng một cái, người cùng lưỡi lê hợp nhất, vội vàng bổ ra một cái khe liền muốn chạy trốn.

Á Tư lạnh hừ một tiếng, vô hình long ngữ từ trong miệng thốt ra, thiên địa vạn vật cũng bắt đầu đóng băng.

Nguyên Hương chật vật tại không trung xuyên qua, nhưng tốc độ cực chậm, mà lại toàn thân bị hàn băng bao phủ, bước đi liên tục khó khăn, cái kia kiều khuôn mặt đẹp lỗ bên trên tràn đầy thất kinh.

“Tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, là ta sai rồi, mong rằng các hạ giơ cao đánh khẽ.”

Nguyên Hương vội vàng nói, giờ này khắc này, không thể không phục mềm.

“Nếu là ta sai rồi, ngươi sẽ tha ta sao?”

Dương Huyền Tàng lạnh hừ một tiếng, sát khí lẫm liệt xuất hiện tại Nguyên Hương phía trước, một kích liền bổ tới.

Cái kia kích phong bên trên bao phủ một tầng bạch quang, vạch ra đường vòng cung, khiến người nhìn mà phát khiếp.

Nguyên Hương trong tay lưỡi lê lắc lư phía dưới, trở nên cực kì mềm mại, phảng phất rắn, lại không thụ hàn băng áp chế, phi tốc hướng về phía trước vọt tới.

“Ầm!”

Dương Huyền Tàng một kích chém ở cái kia lưỡi lê bên trên, bị chấn trở về, hai tay run lên.

Hắn song đồng co rụt lại, phát hiện lưỡi lê quăn xoắn trên chiến kích, không ngừng uốn lượn mà lên, một cỗ cực độ khí tức nguy hiểm truyền đến.

Nguyên Hương hai tay bấm niệm pháp quyết, thần sắc cực kì ngưng trọng.

Kiện binh khí này lai lịch cực lớn, là nàng áp đáy hòm bảo vật một trong, ngũ hành bất xâm, sở dĩ không thụ hàn băng áp chế.

Dương Huyền Tàng tự tiện truy kích đi lên, vừa vặn cho nàng rất tốt phản chế cơ hội.

Nàng nhìn ra được, Băng Long dù lợi hại, nhưng trước mắt nam tử này mới là chủ đạo, chỉ cần có thể đem hắn bắt lại, liền có thể phản chế Băng Long, chuyển bại thành thắng.

Dương Huyền Tàng lắc một cái chiến kích, hai tay thu hồi bấm niệm pháp quyết, chiến kích trước người xoay tròn, một tầng bạch quang nổi lên, hóa thành bản thân phong bế kết giới.

Lưỡi lê lan tràn đến đầu chuôi, muốn bay cách ra chém giết Dương Huyền Tàng, nhưng toàn bộ thân hình đột nhiên rung động động, giống như là bị chiến kích hút vào, vô pháp phân ly.

Lưỡi lê bén nhọn run run dưới, biến thành một cái đầu thú, diện mục dữ tợn, lộ ra răng nanh, ngửa mặt lên trời gào thét vài tiếng, đối với Dương Huyền Tàng hung tợn nhìn chằm chằm dưới, liền hé miệng đến, trực tiếp cắn chiến kích.

“Ầm! Ầm!”

Một miệng miệng cắn, tựa hồ muốn chiến kích ăn hết.

Dương Huyền Tàng bấm niệm pháp quyết với trước người, ánh mắt lộ ra một tia khinh miệt lãnh sắc.

Đột nhiên cái kia lưỡi lê kịch liệt giằng co, không ngừng nắm chặt, muốn đem chiến kích cắt đứt.

Hai kiện binh khí tại không trung triền đấu, Nguyên Hương sắc mặt đột nhiên trở nên tái mét, hoảng sợ kêu lên: “Không có khả năng!”

Chỉ thấy cái kia lưỡi lê phi tốc uể oải xuống tới, giống như là bị hút không rắn, chỉ còn lại một lớp da thiếp trên người kích, sau đó cũng một chút xíu bị chiến kích thôn phệ đi vào, không còn sót lại một chút cặn.

Nguyên Hương hoảng sợ phía dưới, hét lên một tiếng, càng là mất mạng đào tẩu.

Á Tư hừ lạnh phía dưới, lần nữa một chưởng đánh tới.

Vô số băng sơn trong hư không di động, hóa thành băng bào lớn nhỏ, như mưa đánh rơi.

Dương Huyền Tàng cảm ứng được chiến kích hô hấp, tại thôn phệ lưỡi lê về sau, trở nên phấn khởi vô cùng, một loại tà dị khí tức từ bên trong truyền ra, nhưng rất nhanh liền bị chỉ toàn xóa đi.

Hắn đưa tay chộp một cái, chiến kích phát ra một tiếng huýt dài, liền hồi tới trong tay, quang mang vạn trượng.

“Đều qua rồi, số phong lưu nhân vật, còn nhìn hôm nay.”

Dương Huyền Tàng một kích tiến lên, đối với Nguyên Hương liền bổ tới.

“Ầm ầm!”

Vô số băng bào việc tang của mẹ khó chống cự Nguyên Hương, chỗ nào còn chống đỡ được một kích, trực tiếp bị chém nhập thể bên trong, máu phun phè phè bay ra ngoài.

Cái kia nhỏ nhắn xinh xắn thân thể không ngừng đụng trên tầng băng, liền nôn mười mấy ngụm máu tươi, cuối cùng bị đông cứng thành một cây băng trụ, treo trên bầu trời.

Nguyên Hương mặt mũi tràn đầy khủng hoảng cùng cầu khẩn, con kia xin tha mạng, cam nguyện kính dâng hết thảy thần sắc từ trong mắt lộ ra tới.

Dương Huyền Tàng từng bước một đạp trên tầng băng đi tới.

Tay phải nâng lên chiến kích, bỗng nhiên vung hạ xuống.

“Soạt”, đại lượng tầng băng bị chém nát, kích quang như một đạo bạch hồng, thẳng vào hư không bên trong.

Nhưng lại không phải Nguyên Hương phương hướng.

Nguyên Hương dọa đến hồn phi phách tán, kém chút không có khóc lên.

Cho dù là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, thật là khi tử vong tiến đến thời điểm, vẫn là khó có thể chịu đựng cái này hủy diệt tính áp lực tâm lý.

“Bành!”

Cái kia hư quang chỗ chém chỗ, một cỗ lực lượng mạnh mẽ phá để trống, trực tiếp đem quang mang kia chấn diệt.

Lực lượng kia uy thế không giảm, gào thét phía dưới, chấn vỡ mảng lớn đóng băng không gian, hóa thành một quyền điên cuồng gào thét mà tới.

Dương Huyền Tàng nội tâm thở dài một tiếng, mình lực lượng vẫn là quá yếu.

Tại gặp được những này thập tinh Thiên Giới đỉnh phong lão quái thời điểm, căn bản không có đơn đả độc đấu năng lực.

Hắn thân ảnh lóe lên, liền biến mất ở tại chỗ.

“Oanh”, quyền kình đánh tới, đem hư không nổ tung, lập tức hình thành một cái lỗ đen thật lớn, một chút xíu thôn phệ lấy tứ phía hàn băng.

Dương Huyền Tàng cùng Á Tư đều nhìn qua, nơi xa chậm rãi đi ra một bóng người, khôi ngô to lớn tráng, chính là Cương Nghị, từng bước một đi tới.

“Còn có không biết sống chết, nữ nhân này hạ tràng ngươi không thấy sao?”

Dương Huyền Tàng chấp kích mà đứng, từ tốn nói.

Cương Nghị ánh mắt lườm hạ Nguyên Hương, lại thu hồi lại, rơi vào Dương Huyền Tàng cùng Á Tư trên thân, “Quan chiến các ngươi nửa tràng, tự nhận là có thể đem các ngươi bắt lại.”

Dương Huyền Tàng cùng Á Tư đều là song đồng co rụt lại, lộ ra lạnh lùng sát khí.

Dương Huyền Tàng cười lạnh nói: “Ngươi cũng biết đánh giá cao kết quả của mình.” Dùng ngón tay hạ Nguyên Hương.

Cương Nghị nói: “Nàng bắt đầu cũng không biết thực lực của ngươi, dưới sự khinh thường bị đánh bại rất bình thường.”

Nguyên Hương một mặt đắng chát, lộ ra lo lắng biểu lộ, muốn cho Cương Nghị nhắc nhở, chính mình không chỉ có không có chủ quan, ngược lại ngay từ đầu liền mưu kế thủ đoạn áp đáy hòm công phu trực tiếp dùng đến, nhưng vẫn là thua.

Có thể nàng bị đông tại trong tầng băng, vô pháp động đậy, mặc dù còn có sức mạnh có thể phá băng mà ra, nhưng nàng không dám, sợ chính mình vừa vỡ băng, liền trực tiếp gặp đả kích trí mạng.

Nàng không ngừng cho Cương Nghị nháy mắt, nhưng Cương Nghị chăm chú nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng cùng Á Tư, toàn bộ thể xác tinh thần đều tại nghênh địch trạng thái, căn bản lại lười nhìn nàng liếc mắt.

Cương Nghị nói: "Chỉ cần có thể chính xác nhận biết đến thực lực của các ngươi, muốn thắng cũng không khó. Huống chi các ngươi vừa mới đại chiến một trận, thể năng tiêu hao rất lớn, căn bản cũng không phải là ta địch thủ. Ta không muốn cùng các ngươi lâm vào tử chiến, mặc dù ta xác thực tin ta có thể thắng, nhưng cũng phải bỏ ra cái giá không nhỏ. Sở dĩ, nếu như các ngươi có thể đem kỳ nhân sâm giao ra, ta có thể thả các ngươi rời đi."

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3405: Bị Trấn Áp

Dương Huyền Tàng nói: “Nói nhiều như vậy lời thừa, có ý tứ sao?”

Cương Nghị lắc đầu nói: “Không có ý nghĩa.”

Không khí nháy mắt trở nên ngưng đọng, bầu không khí ngột ngạt lan tràn toàn trường, đại lượng hàn băng tại này khí tức giằng co dưới, phát ra “Kẽo kẹt kẽo kẹt” thanh âm, đồng thời càng ngày càng nhanh nóng nảy.

Đột nhiên Cương Nghị thân thể nhoáng một cái, vô số quang mang từ trong cơ thể tuôn ra, hắn đưa tay bấm niệm pháp quyết, lại hóa ra bốn đầu tám tay tướng, đều cầm binh khí, từng cái diện mục dữ tợn.

Tám tay đồng thời vung lên, một mảnh lồng ánh sáng tại phía trước hư không bên trên xuất hiện, lít nha lít nhít phảng phất lôi điện.

Dương Huyền Tàng giật mình: “Lục Đạo Bất Phôi Tướng?!”

Cương Nghị thi triển đi ra pháp tướng đích thật là Lục Đạo Bất Phôi Tướng, nhưng cũng không hoàn thiện.

Dương Huyền Tàng cũng cảm ứng ra tới, đối phương tu luyện cũng không phải là hoàn chỉnh công pháp.

“Hừ, ngươi cũng có chút kiến thức. Lục Đạo Bất Phôi Tướng là tứ đại thần thể bên trong thần bí nhất, cũng khó tu luyện nhất một loại. Chỉ khi nào luyện thành, chiến lực cũng tại mặt khác ba loại phía trên!”

Cương Nghị lệ quát một tiếng, những lôi điện kia giống như lực lượng liền dồn dập nổ xuống, bên trong truyền đến các loại khí tức quỷ dị, đan vào một chỗ.

Dương Huyền Tàng giật mình, khó trách loại lực lượng này có chút quen thuộc, nhưng lại chỉ tốt ở bề ngoài, đúng là lục đạo lực lượng.

“Tôm tép nhãi nhép, tại trước mặt bản tọa làm trò hề cho thiên hạ!”

Á Tư cười lạnh một tiếng, trong mắt hàn quang lóe lên, miệng phun long ngữ.

Phía trước hiện ra đại lượng lục sắc huỳnh quang, giống như sao chổi hướng những lục đạo kia lôi đình đánh tới.

“Oanh! Oanh! Oanh!”

Hàn Băng chi khí ở bên trong nổ vỡ ra đến, đóng băng thời không cùng quy tắc.

Hai người riêng phần mình xuất thủ, nhìn như cờ trống tương đương, nhưng Cương Nghị một chiêu lại là hoàn toàn bị áp chế lại.

Hắn sắc mặt biến hóa, trong mắt cái này mới lộ ra ngưng trọng kinh hãi, tựa hồ Á Tư khả năng tại hắn dự phán phía trên.

“Tiểu tử, ngươi trốn ở một bên, chúng ta sớm liền phát hiện. Nguyên bản có chút chút đầu óc, đều biết muốn chạy trốn, ngươi thế mà não tàn dám cùng chúng ta đánh, chết không oan.”

Á Tư cười quái dị một tiếng, hóa thành hình người, vô số hàn băng ngưng tụ tới, tại dưới chân hắn ngưng tụ thành một đầu to lớn Băng Long, trực tiếp hướng Cương Nghị bay đi.

“Sinh tử há từ ngươi nói tính, coi mình là vạn cổ chí tôn hay sao?”

Cương Nghị giận quát một tiếng, tám tay bấm niệm pháp quyết, bốn cái đầu đều dữ tợn vô cùng, đồng thời trên trán toàn đều hiện lên ra con mắt thứ ba, bắn ra kim sắc quang mang.

Lập tức một tôn to lớn pháp tướng xuất hiện tại sau lưng, hai tay đẩy ngang, tại phía trước hình thành một mảnh bình chướng, đem Băng Long ngăn lại.

“Oanh!”

Băng Long xông trên bình chướng, chấn lên to lớn gợn sóng, toàn bộ hư không đều lắc lư không ngừng.

Bình chướng bên trên xuất hiện vô số nếp uốn, rung động lợi hại.

Cương Nghị hoảng hốt, vội vàng vận chuyển toàn bộ lực lượng, lần nữa đẩy hướng về phía trước.

“Kẽo kẹt kẽo kẹt”, to lớn đóng băng âm thanh âm vang lên, lấy cái kia Băng Long xung kích địa phương làm trung tâm, khủng bố hàn khí trực tiếp đem lan tràn ra, đem bình chướng hoàn toàn đông cứng.

Liền liền Lục Đạo Bất Phôi Tướng pháp tướng hai tay, cũng bắt đầu bị hàn băng che phủ, không ngừng hướng trên thân thể lan tràn quá khứ.

“Đây là cái gì nguyên tố lực lượng?”

Cương Nghị dọa cho phát sợ, bản thể tại không trung liên tiếp lui về phía sau, sáu tay bên trong bay ra một chiếc gương, nháy mắt phóng đại vạn lần, phảng phất một vòng mặt trời, bắn ra một đạo hỏa tuyến, phóng tới Băng Long.

Dương Huyền Tàng nhẹ hừ một tiếng, hai tay ôm ngực lập trên hư không, lẳng lặng nhìn.

Cái kia lửa bất quá là bản nguyên thứ ba ngăn. Chỉ toàn nghiệp Thiên Hỏa, đối phó phổ thông hàn băng tự nhiên mọi việc đều thuận lợi, nhưng Á Tư hàn băng, đã vượt ra khỏi phạm vi hiểu biết, liền liền năm đại bản nguyên nguyên tố đều có đọc lướt qua Dương Huyền Tàng, cũng lý giải không được.

Xa xa băng trụ bên trong Nguyên Hương một mặt lo lắng nhìn xem, một mặt âm thầm vận chuyển chân nguyên, đột nhiên bên tai truyền đến một thanh âm, “Không muốn chết ngay bây giờ, ta khuyên ngươi vẫn là thành thật một chút.”

Nguyên Hương vội vàng quay mặt lại, nhìn xem Dương Huyền Tàng, cười cười xấu hổ: “Ta đàng hoàng lời nói, ngươi có thể bỏ qua ta sao?”

Dương Huyền Tàng nhàn nhạt nói ra: “Nhìn ngươi thành thật trình độ. Trăm phần trăm nghe lời, là có thể sống sót.”

Nguyên Hương “Khanh khách” cười: “Trăm phần trăm nghe lời? Ngươi muốn cho ta làm cái gì?” Trên mặt lộ ra thẹn thùng thần sắc, vô cùng vũ mị.

Dương Huyền Tàng sầm mặt lại, quát: “Xem ra ngươi là không muốn sống.”

Trong tay bạch quang lóe lên, chiến kích liền xuất hiện, chậm rãi giơ lên.

Nguyên Hương hoảng sợ nói: “Thật xin lỗi, ta sai rồi. Ta không nên nói đùa, ta nhất định thành thành thật thật, trăm phần trăm nghe ngươi lời nói. Ngươi nói cái gì ta thì làm cái đó.”

Dương Huyền Tàng hừ một tiếng, lúc này mới buông xuống chiến kích, tiếp tục quan chiến.

Cái kia chỉ toàn nghiệp Thiên Hỏa vừa vặn đánh vào Băng Long phía trước, Á Tư một tay bấm niệm pháp quyết, hướng phía trước một chút, toàn bộ hỏa tuyến trực tiếp bị đông cứng ở, liền liền tấm gương kia giống như pháp khí, cũng một chút biến thành khối băng.

“Cái gì?!”

Cương Nghị lần nữa hoảng hốt, nội tâm không hiểu có chút sợ hãi.

“Bành”, toàn bộ hỏa tuyến cùng tấm gương nháy mắt sụp đổ.

Cái kia Băng Long một chút liền xuất hiện phía trên Cương Nghị, vuốt rồng trực tiếp hướng xuống đánh rơi.

“Không có khả năng!”

Cương Nghị mặc dù nội tâm có chút hoảng, nhưng chung quy không tin tà, cắn răng huy động tám tay, vô số quyền ảnh tại hư không hiển hiện, lít nha lít nhít đánh tới.

“Phanh phanh phanh!”

Quyền ảnh hình thành một đạo công kích bình chướng, nhưng vô số hàn khí ngăn trở.

Vuốt rồng nhận kịch liệt xung kích, run rẩy lợi hại, từ đầu đến cuối áp không đi xuống.

Á Tư đứng trên long đầu, sắc mặt âm hàn, nội tâm bốc lên một cỗ vô danh lửa.

Giống như vậy thập tinh Thiên Giới đỉnh phong sâu kiến, lúc trước hắn một cái đầu ngón tay liền có thể tuỳ tiện diệt sát, hiện tại thế mà đánh lâu như vậy, thực sự là biệt khuất.

Á Tư sắc mặt khó coi, lệ quát một tiếng, phun ra một đạo hàn khí.

Dương Huyền Tàng con ngươi đột nhiên co lại, thấy cái kia hàn khí tại không trung phiêu đãng mấy lần, liền bị phía dưới Băng Long hút vào trong cơ thể.

Một nháy mắt, toàn bộ Băng Long trên thân lân phiến từng khúc bạo khởi, giống như là trọng sinh, thu hồi vuốt rồng đến, trực tiếp một cái xoay quanh, liền lao xuống muốn đi, lấy thân rồng đối kháng quyền phong.

“Ầm ầm!”

Cự long xông rơi xuống đến, đối oanh trên quyền mang.

Khó có thể tưởng tượng lực lượng ầm vang tán loạn, hàn băng hóa thành vụn băng càn quét thiên địa.

Dương Huyền Tàng lấy làm kinh hãi, hướng phía trước vung lên, liền hình thành một cái bình chướng, đem vô số vụn băng cản lại.

Nhưng mấy vạn dặm hư không bên trong, đều bị đông cứng ở.

“Ầm ầm” tiếng vang tiếp tục không ngừng, nhưng càng ngày càng yếu.

Rất nhanh thiên địa liền trở nên im ắng.

Dương Huyền Tàng bốn phương tám hướng đều thành khối băng, trừ hắn chỗ mười trượng trong kết giới là chân không.

Hắn vung lên chiến kích, liền bổ ra cái này hàn băng, xông lên thiên không.

Chỉ thấy Á Tư một người ngự không tại cái kia, giữa thiên địa trừ tái mét hàn băng quang mang bên ngoài, chính là yên tĩnh.

Dương Huyền Tàng hỏi: “Thắng?”

Á Tư cau mày nói: “Cái này cần hỏi?”

Dương Huyền Tàng lại hỏi: “Chết sao?”

Á Tư sắc mặt có chút khó coi.

Dương Huyền Tàng lập tức minh bạch, Cương Nghị còn chưa có chết, cái này lời nói tựa hồ đả thương Á Tư tự tôn, hắn lặng lẽ cười một tiếng, quan tâm nói: “Ngươi không sao chứ?”

Á Tư nói: “Vận dụng một chút chí tôn lực lượng, tạm thời không có chuyện làm. Chỉ bất quá ta trở về chí tôn thời gian lại muốn về sau diên đã lâu.”

Nói đến đây, một cỗ vô danh hỏa khí, hắn nhìn chằm chằm phía dưới: “Ta đi giết cái kia ngốc -D!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3406: Thanh Nguyên Thành

Dương Huyền Tàng một tay lấy hắn ngăn lại: “Trước giữ lại, có lẽ còn hữu dụng.”

Hai mắt lóe lên, liền thấy rõ Cương Nghị chỗ không gian, đưa tay vồ xuống dưới.

“Oanh”, mảng lớn tầng băng phá vỡ, một thân thể bị nhiếp tới.

Dương Huyền Tàng lại nhìn liếc mắt băng trụ bên trong Nguyên Hương: “Ngươi cũng tới đi.”

Đưa tay chộp một cái, Nguyên Hương phá băng mà đi.

Dương Huyền Tàng đem hai người trực tiếp phong ấn, sau đó ném vào đến chiến kích trong không gian trấn áp.

“Trận chiến đấu này chấn động quá lớn, sợ có những người khác sẽ cảm ứng mà đến, chúng ta rời đi trước đất này.”

Á Tư trực tiếp hóa thành một đạo hàn khí, tiến vào Dương Huyền Tàng trong cơ thể.

Dương Huyền Tàng hướng phía trong binh khí hư không nói ra: “Các ngươi liền đàng hoàng ở bên trong đi, nếu là có dị tâm, ta tùy thời để các ngươi thịt nát xương tan, bắt hồn phách của các ngươi ra nuốt mất, để các ngươi vĩnh viễn không siêu sinh.”

Nguyên Hương dọa đến không dám loạn động, quỳ nằm sấp trong hư không, run giọng nói: “Không dám.”

Cương Nghị đã thoi thóp, vô pháp nói chuyện.

Dương Huyền Tàng cong ngón búng ra, một điểm hỏa diễm kích - bắn đi ra, "Phanh" một tiếng nổ tung.

Lửa cháy bừng bừng đốt cháy thiên địa, đem sở hữu băng cùng hàn khí đều càn quét.

Dương Huyền Tàng thân ảnh nhoáng một cái, liền hóa thành một đạo độn quang mà đi.

Sau đó không lâu, lại có mấy đạo thân ảnh kích - bắn mà đến, xuất hiện ở giữa phiến thiên địa này.

Trên thân đều tản mát ra cường đại năng lượng.

Chính là Hắc Tá mấy người.

"Chúng ta tới muộn!"

Hắc Tá sắc mặt khó coi: "Quy tắc của nơi này gần như vỡ nát, nhất định là bọn hắn động thủ!"

Một người khác cả kinh nói: "Nhưng có lưu lại dấu vết gì?"

Cốt Độc thượng nhân cũng tại trong đó, toàn thân toát ra mùi máu tươi nồng nặc, có trời mới biết hắn thôn phệ nhiều ít huyết nhục, trên mặt một bộ không nhanh không chậm dáng vẻ, tựa hồ đối với cái kia kỳ nhân sâm đã không quan trọng.

Hắn lấy được chỗ tốt xác thực không thể so kỳ nhân sâm ít hơn bao nhiêu.

Hắc Tá trầm giọng nói: "Nơi này bị đại lượng Hỏa hệ cùng thủy hệ nguyên tố gột rửa qua, ẩn chứa hai loại lực lượng nguyên tố cực kỳ đáng sợ, cũng không biết là chiến đấu bên trong thi triển đi ra, vẫn là cuối cùng rửa sạch thời điểm dùng."

Lại một người nói: “Mọi người cẩn thận tìm dưới, hủy diệt lại triệt để, cũng nhất định sẽ có manh mối lưu lại. Ta quả thực không cam tâm a!”

Mấy người khác cũng đều dồn dập gật đầu, bắt đầu bốn phía tìm kiếm manh mối.

Lúc này, Dương Huyền Tàng sớm đã tại mấy vạn dặm xa, rất nhanh liền vượt qua mấy cái vị diện, tiến vào Nhân tộc trong lĩnh vực.

Trên đường đi cảm thấy được các loại khí tức quỷ dị.

Rất nhiều cũng không phải nhân tộc lãnh địa hung thú thỉnh thoảng xuất hiện, mà lại thực lực mạnh mẽ, tại trắng trợn phá hư lãnh địa bên trong hoàn cảnh.

Dương Huyền Tàng tiện tay thu thập một chút.

Lại qua hai ngày, cuối cùng đi vào thanh Nguyên Thành bên ngoài.

Xa xa nhìn lại, một tòa mênh mông cự thành tọa lạc ở trên mặt đất, như là ẩn nấp mãnh thú.

Thành này trực tiếp tu kiến trên bình nguyên, hiện lên hình khuyên lách qua, các loại kiến trúc vòng vòng tương chụp, hợp thành ngoại thành cùng nội thành phân chia, ở giữa bị to lớn nội hà ngăn chặn, vô số thuyền cùng phi hành khí ở phía trên khó phân vãng lai.

Dương Huyền Tàng thu ánh mắt, đột nhiên một đạo lăng lệ thần thức dò xét mà đến, đem hắn khóa chặt.

Cái kia thần thức chủ nhân tu vi không yếu, tại thập tinh Thiên Giới hậu kỳ tả hữu.

Một thanh âm xa xa truyền đến, “Các hạ người nào? Đến thanh Nguyên Thành có gì muốn làm?”

Mỗi một chữ đều mang cường đại tiếng nổ, hơn nữa là từ phương hướng khác nhau truyền đến, lấy che giấu vị trí của mình.

Dương Huyền Tàng sớm đã đem vị trí của hắn cảm ứng rõ ràng, mỉm cười, lấy ra một mặt lệnh bài, cách không liền đưa qua.

Hư không bên trong bỗng nhiên xuất hiện một thân ảnh, toàn thân quấn tại màu xanh áo choàng bên trong, đưa tay chộp một cái, liền đem lệnh bài nhiếp tại trên lòng bàn tay, dùng một đoàn năng lượng bao lấy, để phòng có trá.

Người kia chăm chú nhìn Dương Huyền Tàng, như lâm đại địch.

Chậm rãi đem ánh mắt dời về đến phía trước trên lệnh bài, đột nhiên con ngươi hơi co lại, cả kinh kêu lên: “Chấp sự?!”

Cái kia không chỉ có là khối chấp sự lệnh bài, mà lại là đến tự Lăng Tiêu Thánh thành chấp sự.

Không dám khinh thường, vội vàng đem lệnh bài lấy tại trong tay, cẩn thận lật xem, sau đó lại nhìn xem Dương Huyền Tàng, phảng phất vẫn là khó mà tin tưởng.

Dương Huyền Tàng cười nói: “Thế nào, lệnh bài có giả?”

Người kia nói: “Lệnh bài không giả, nhưng thanh Nguyên Thành bế quan mấy tháng, chưa từng nghe qua có Thánh thành chấp sự từng đi ra ngoài. Đại nhân là tên gì hào, ta muốn cùng Thánh thành bên kia thẩm tra đối chiếu một chút, trước đó, còn xin ủy khuất đại nhân một hai.”

Hắn dừng lại, lại bổ sung: “Hiện tại thời kì phi thường, mong rằng đại nhân thứ lỗi.”

Dương Huyền Tàng nói: “Không sao, xin vui lòng thẩm tra đối chiếu.”

Người kia ôm quyền chắp tay: “Đại nhân nếu là muốn vào thành, nhất định phải để ta phong ấn lại, nếu không cũng chỉ có thể ở ngoài thành chờ đợi. Nhưng ngoài thành dị thường nguy hiểm, thường xuyên sẽ có thâm không dị tộc cường giả xuất hiện. Ta đề nghị đại nhân lựa chọn cái trước.”

Dương Huyền Tàng nhíu mày lại, lộ ra một tia không vui.

Người kia cười khổ nói: “Đây là thành chủ đại nhân mệnh lệnh.”

Dương Huyền Tàng hỏi: “Hiện tại tình hình chiến đấu như thế nào?”

Người kia nói: “Thâm không dị tộc cường giả bắt đầu đại lượng xuất hiện, có mấy lần công thành, nhưng cường độ cũng không lớn, bị chúng ta tuỳ tiện đánh lui. Bất quá theo quan sát, phụ cận thâm không dị tộc bên trong, đã có không ít thập tinh Thiên Giới trở lên cao thủ.”

Dương Huyền Tàng gật đầu nói: “Vậy thì tốt, ta tùy ngươi vào thành đi.”

Người kia lộ ra tiếu dung, nhẹ nhàng thở ra: “Cái kia đắc tội.”

Hắn rất sợ Dương Huyền Tàng có trá, đã đối phương nguyện ý bị chính mình phong ấn, có vấn đề khả năng liền không lớn.

Hắn đưa tay chộp một cái, đầu ngón tay liền hiện ra một đóa hoa mai trạng quang huy, giương lên phía dưới, liền đánh vào Dương Huyền Tàng trong cơ thể, hết thảy xuất thủ mười ba lần.

Dương Huyền Tàng chỉ cảm thấy cực kì lực lượng bá đạo nhập thể, xâm nhập khiếu huyệt bên trong.

Đồng thời cái này mười ba nơi địa phương lẫn nhau hô ứng, hợp thành một thể.

Trong cơ thể hắn chân nguyên bắt đầu chậm rãi khô kiệt, một chút xíu bị áp chế xuống.

Dương Huyền Tàng thử nghiệm vận chuyển đan điền, quả nhiên trở nên cực kì khó khăn.

Hắn không kiêu ngạo không tự ti nói ra: “Có thể vào thành a?”

Người kia nói: “Tự nhiên có thể, đại nhân đi theo ta. Đã bị ta phong ấn, như vậy tại xác minh đại nhân thân phận trong khoảng thời gian này, hết thảy từ ta an bài.”

Hắn cực kì tự tin, xuất thủ về sau liền mặt mang tiếu dung, đều chẳng muốn kiểm tra một chút.

Dù sao hắn cao hơn Dương Huyền Tàng ra cấp hai tầng cấp, tiện tay phong ấn đối phương hoàn toàn hợp tình hợp lí.

Người kia vung tay lên, lập tức một tầng độn quang đem Dương Huyền Tàng bao lấy, hai người thân ảnh lóe lên, liền biến mất ở tại chỗ, không nhiều lâu về sau, liền xuất hiện tại thanh Nguyên Thành ngoài cửa lớn.

Từ chỗ gần nhìn, càng có thể cảm nhận được tòa thành trì này to lớn to lớn.

Trước cửa trống rỗng, sớm đã nghiêm cấm xuất nhập, chỉ có người mang ra khỏi thành khiến người, tài năng cho qua.

Hai người vừa xuất hiện, thủ vệ hơn mười tên võ tu lập tức khẩn trương lên, như lâm đại địch.

Đợi thấy rõ cái kia nam tử áo bào xanh về sau, mới thở phào nhẹ nhõm, tiến lên hành lễ, đồng thanh nói: “Gặp qua La Thụy đại nhân.”

La Thụy khoát tay áo, đám người lập tức thối lui, hắn mang theo Dương Huyền Tàng trực tiếp đi vào, đồng thời giải thích nói: “Hiện tại vô luận bất luận kẻ nào, đều không cho phép bay thẳng đi vào, nhất định muốn trải qua mấy thành lớn môn.”

Vào trong thành, tựa hồ giải khai phi hành hạn chế, La Thụy trực tiếp mang theo Dương Huyền Tàng hướng phủ thành chủ phương hướng bay đi.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3407: Cấm Túc Chi Địa

Ở trong thành cực kì rộng lớn, mặc dù các loại kiến trúc san sát nối tiếp nhau, nhưng tuyệt không hiển chen chúc.

Thành trì chiếm đoạt diện tích lớn bao nhiêu, cơ hồ khó mà đánh giá.

Trên bầu trời khắp nơi là võ tu phi hành xuyên qua, thậm chí còn có phi hành khí không ngừng vãng lai.

Dương Huyền Tàng chú ý tới, mỗi cái cảnh giới võ giả phi hành độ cao là không tầm thường.

La Thụy đột nhiên nói ra: “Đại nhân là lần đầu tiên đến Thanh Nguyên Thành?”

Hắn hết nhìn đông tới nhìn tây thần sắc bị La Thụy bắt được, đáy mắt lướt qua một vẻ kinh ngạc cùng cảnh giác.

Dương Huyền Tàng không có gì có thể giấu giếm, gật đầu nói; “Đúng vậy.”

La Thụy sửng sốt một chút, quay đầu nhìn hắn liếc mắt.

Nếu nói người này là gian tế, làm sao sẽ như vậy sảng khoái để cho mình phong ấn, nhưng nếu nói thật sự là Thánh thành chấp sự, lại làm sao có thể lần đầu tiên tới Thanh Nguyên Thành?

Hắn càng là đối với Dương Huyền Tàng thân phận vạn phần hiếu kì.

La Thụy hướng Dương Huyền Tàng giới thiệu nói: “Thanh Nguyên Thành phòng ngự kết giới từ cao tám trăm dặm độ bắt đầu, ra bên ngoài kéo dài hai trăm dặm, hình thành to lớn phòng ngự năng lượng mang. Thành bên trong võ giả phi hành độ cao căn cứ cảnh giới đến phân, thập tinh Thiên Giới phía trên có thể tại năm trăm dặm đến sáu trăm dặm độ cao khu ở giữa bay. Bất luận kẻ nào đều không được qua cao sáu trăm dặm không, thập tinh Thiên Giới phía dưới, không từng chiếm được năm trăm dặm.”

Dương Huyền Tàng lấy làm kinh hãi, ngẩng đầu nhìn liếc mắt, loáng thoáng có thể gặp đến có năng lượng ánh sáng, ẩn nấp tại ngàn dặm không trung bên trong, hình thành thật dày lớp năng lượng.

Nghĩ không ra lại lan tràn hai trăm dặm, có thể thấy được che phủ thành trì lớn. Muốn duy trì cái này thành trì năng lượng kết giới, tiêu hao chi cự chính là thiên văn sổ tự.

La Thụy lại nói: “Đây là lớn phòng ngự kết giới, cho dù bị phá, cũng còn có thật nhiều nhỏ phòng ngự kết giới. Dị tộc người muốn một chút đánh vào tiến đến, khó như lên trời.”

Hắn rất có thâm ý nhìn Dương Huyền Tàng liếc mắt.

Dương Huyền Tàng đã nhận ra, nhẹ nhàng cười một tiếng, hỏi: “Thành nội thập tinh Thiên Giới trở lên có bao nhiêu người?”

La Thụy hơi biến sắc mặt, trầm ngâm nói: “Đây là cơ mật tối cao, ta chỉ phụ trách ngoài thành tuần tra cùng trấn thủ, còn chưa có tư cách biết.”

Dương Huyền Tàng biết hắn nói không giả, cũng liền không lại hỏi cái gì.

Chính mình phóng thích thần thức cùng cảm ứng thuật, bao phủ mảng lớn thành nội khu vực, hiểu rõ cảm giác thành nội tình huống.

La Thụy khống chế độn quang trên nhất tầng phi hành, tốc độ cực nhanh, không lâu liền tới đến một mảnh đen kịt kiến trúc phía trước.

Từng tòa như đen sắt chế tạo phòng ốc đặt song song cùng một chỗ, trở thành một cái phiến khu.

Dương Huyền Tàng khẽ nhíu mày, nơi này cực kì vắng vẻ, bốn phía không người, mà lại cái kia hắc thiết giống như phòng ở bên trên tán phát ra một loại để hắn cảm thấy kiềm chế lực lượng, tựa như là lao tù.

La Thụy nói: “Trước ủy khuất một chút đại nhân, ngay ở chỗ này ở vài ngày. Chờ ta xác nhận đại nhân thân phận về sau, tất định tự mình đến đây mang đại nhân rời đi.”

Dương Huyền Tàng nói: “Đây là lao tù?”

La Thụy có chút xấu hổ, vội vàng giải thích nói: “Dĩ nhiên không phải, nơi này là một mảnh đặc thù tu luyện mật thất, đối với chân khí có cực mạnh áp chế tác dụng. Không ít người vắt hết vắt óc suy nghĩ đều nghĩ đến đất này tu luyện. Về sau hoạch xuất ra một chút khu vực, dùng để chiêu đãi đặc thù khách nhân.”

Dương Huyền Tàng nói: “Ta hiểu được.”

Cái này đặc thù khách nhân, dĩ nhiên chính là hắn loại này thân phận không rõ người.

Bị phong ấn chân khí, lại thêm đất này áp chế lực lượng, hư không bên trong tất nhiên còn có người trấn giữ, chính là một mảnh riêng biệt cấm túc chi địa.

Hiện tại là thời kì phi thường, hắn tự nhiên không muốn cho thành nội thêm phiền phức, liền theo chính quy quá trình đi thuận tiện.

La Thụy mang theo hắn bay vào cao nhất cái kia tòa nhà hắc thiết kiến trúc, bên trong là một cái trống trải đại sảnh, có số ít người viên ra vào.

Dương Huyền Tàng cẩn thận lắng nghe xuống, đúng là đang làm lý tu luyện vào ở thủ tục.

Xem ra La Thụy không có lừa hắn, lần này trừ là cấm túc chi địa bên ngoài, cũng mở ra bộ phận cho thành nội võ giả tu luyện.

La Thụy đến sớm đã kinh động đất này người phụ trách, là một tên diện mục thanh tuyển nam tử, mười phần tiêu sái, nhưng Dương Huyền Tàng cảm ứng ra, là cái không đơn giản lão hồ ly, chỉ là dừng lại tại mỹ mạo bề ngoài bên trên.

Nam tử cùng La Thụy đơn giản trò chuyện vài câu về sau, rất có thâm ý nhìn Dương Huyền Tàng liếc mắt, liền cho bọn hắn làm xong thủ tục.

La Thụy lúc này ôm quyền cáo từ, nói: “Đại nhân lại an ở mấy ngày, một có tin tức, ta lập tức tới.”

Dương Huyền Tàng khoát tay nói: “Không vội, ta vừa vặn tu luyện mấy ngày, nơi này tài nguyên rất không tệ.”

La Thụy nhẹ gật đầu, liền quay người mà đi.

Nam tử kia trực tiếp mang theo Dương Huyền Tàng xuyên qua đại sảnh, đi qua một đầu hẹp dài hành lang, đi vào một tòa đen phòng trước: “Đại nhân, chính là cái này. Bên trong các loại tài nguyên tu luyện đều có, nếu là có bất luận cái gì cần, tùy thời tìm ta. Đợi chút nữa ta sẽ khiến người canh giữ ở ngoài phòng, trực tiếp nói với hắn là được.”

Dương Huyền Tàng nói: “Vất vả.”

Liền bước vào cái kia đen trong phòng.

Nam tử hai tay bấm niệm pháp quyết, đánh ra liên tiếp pháp ấn, trong hư không tạo thành một mảnh xiềng xích, ngưng kết tại cửa, sau đó biến mất không gặp.

Dương Huyền Tàng bước vào trong phòng, lập tức cảm nhận được cực mạnh áp chế, phảng phất sơn nhạc từ bốn phương tám hướng chen đến, trọng lực cũng tăng lên vạn lần trở lên.

Hắn hoạt động hạ gân cốt, đơn giản đảo qua trong phòng, là một cái phức tạp tu luyện không gian.

Hư không bên trong giăng đầy các loại trận pháp, tất cả đều tại trạng thái ngủ đông, chỉ cần mình nguyện ý, có thể tùy tiện kích hoạt bất luận cái gì một tòa.

Dương Huyền Tàng từ Nhẫn Trữ Vật bên trong lấy ra một thanh màu đen ô đến, trong hư không chống ra, lập tức có không gian năng lượng khuếch tán, đem tứ phương bao phủ.

Vô số phù văn ma trận tại tứ phía như mưa rơi xuống.

Đây là hắn từ nhỏ thần kiếp bên trong lấy được một thanh không gian ô, có không gian thật lớn ngăn cản năng lực, dùng tới nghênh địch tác dụng không lớn, nhưng dùng để bố trí không gian riêng tư lại là không còn gì tốt hơn.

Dương Huyền Tàng đi vào trong đó, trực tiếp dưới dù ngồi xếp bằng tu luyện.

Nơi này là giám sát đặc thù đám người địa phương, tứ phía vô số trận pháp bên trong, như nói không có giám sát đại trận, hắn là không tin.

Hắn nguyện ý tiếp nhận chính quy quá trình xét duyệt, không cho thành nội thêm phiền phức, cũng không có nghĩa là hắn nguyện ý thời khắc bị người ta nhòm ngó.

Làm tốt đây hết thảy về sau, hắn lập tức từ hợp thể trạng thái phân giải ra ngoài.

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng ngồi đối diện nhau, riêng phần mình bấm niệm pháp quyết.

Hai người giờ phút này đều là chín sao Thiên Giới trạng thái đỉnh phong.

Tại Á Tư cùng con nai đánh thành lưỡng bại câu thương về sau, Dương Thanh Huyền trực tiếp tại Ngư Nhân tộc lãnh địa ẩn nấp xuống tới chữa thương, mấy tháng thời gian không chỉ có thương thế khỏi hẳn, còn tại chí tôn lực lượng ảnh hưởng dưới, đột phá đến chín sao Thiên Giới đỉnh phong.

Giờ phút này ba người cùng hưởng chí tôn kia lực lượng, Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng đột phá tới thập tinh chỉ là vấn đề thời gian.

Nhưng bây giờ thiếu nhất chính là thời gian.

Dương Thanh Huyền lấy ra chiến kích, cầm trong tay cảm ứng một trận, cái này chiến kích tại thôn phệ Nguyên Hương lưỡi lê về sau, tựa hồ có một ít rất nhỏ biến hóa, thậm chí còn bị đâm đao tà khí ô nhiễm một chút, nhưng lập tức liền bị chỉ toàn xóa đi.

Hắn thần thức trực tiếp tiến vào kích bên trong, hóa ra hình thái, đáp xuống Nguyên Hương cùng Cương Nghị trước mặt.

Hai người sớm đã ổn định thương thế, đang ngồi xếp bằng tu luyện.

Đồng thời cảm ứng được Dương Thanh Huyền đến, đều là giật mình mở hai mắt ra.

“Ngươi là…”

Hai người đồng thời sửng sốt một chút, Dương Thanh Huyền khí tức trên thân cùng Dương Huyền Tàng cực kì tương tự, nhưng cuối cùng vẫn là có bản chất khác biệt, tại hai người loại cảnh giới này dưới, rất dễ dàng liền phát hiện ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3408: Thu Phục Hai Người

Dương Thanh Huyền lười giải thích, trực tiếp nói ra: “Hai vị nhìn qua tinh thần chắc nịch, khí sắc không tệ, không bằng đứng lên hoạt động hạ gân cốt.”

Nguyên Hương hỏi: “Ngươi là ai?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta là không gian này chủ nhân.”

Hai người lần nữa sửng sốt một chút, nhìn nhau liếc mắt, từ khí tức cảm ứng bên trên nhìn, người này cho dù không là trước kia người kia, cũng tất nhiên có cực mạnh quan hệ.

Mà Nguyên Hương tu luyện cảm ứng thuật, càng là biết Dương Thanh Huyền không nói gì, nhưng cảm ứng nói cho hắn, người này tức là trước kia người kia, lại không là trước kia người kia, để nàng một trận mộng bức.

Cương Nghị nói: “Ngươi dự định xử trí chúng ta như thế nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Bởi vì cái gọi là không đánh nhau thì không quen biết, hiện tại có thể quen biết, tại hạ Dương Thanh Huyền.” Nói xong, khách khách khí khí ôm quyền chắp tay.

Nguyên Hương cùng Cương Nghị hai người có chút không nghĩ ra, bị bắt lúc tiến vào, cho là mình chết chắc, nói không chừng muốn bị làm thành khôi lỗi, Thiên Thi loại hình tồn tại, thậm chí là bị rút lấy tinh huyết cùng hồn phách.

Dù sao thập tinh Thiên Giới đỉnh phong võ tu, toàn thân cao thấp đều là bảo vật.

Nhưng trước mắt họa phong để bọn hắn có chút mê cách.

Hai người cũng riêng phần mình báo tính danh.

Dương Thanh Huyền lại hỏi một chút hai người gia thế loại hình, hai người cũng đều thành thật trả lời.

Nguyên Hương nhẹ giọng hỏi nói: “Cùng đại nhân giao thủ, thực sự là đợt hiểu lầm, cũng là chúng ta có mắt không biết Thái Sơn, gieo gió gặt bão. Hiện tại ăn vào dạy dỗ, chẳng biết đại nhân dự định xử trí như thế nào chúng ta.”

Dương Thanh Huyền nói: “Rất đơn giản, thần phục với ta.”

Sắc mặt hai người khẽ biến, nhìn nhau liếc mắt, nhưng nháy mắt liền khôi phục lại bình tĩnh.

Trên thực tế có thể tới cấp độ này, đều là sống chẳng biết bao nhiêu năm tháng lão quái vật, từ Dương Thanh Huyền xuất hiện bắt đầu, một mực khách khách khí khí, bọn hắn liền đã đoán được.

Cương Nghị trầm giọng nói: “Lấy tu vi của chúng ta cảnh giới, muốn thần phục với một vị yếu... Thấp... Thấp cảnh giới, thực làm khó.”

Nguyên Hương nói: “Cương Nghị đại nhân lời nói chính là, như là ngày đó đánh bại chúng ta đầu kia Băng Long, thần phục với hắn chúng ta cũng là còn có thể tiếp nhận một chút xíu.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Hai vị có thể hảo hảo suy nghĩ thêm dưới, ta tới đây không phải cùng hai vị cò kè mặc cả, là cho hai vị một lựa chọn. Hai vị chỉ cần trả lời ta, nguyện là không muốn liền có thể.”

Cương Nghị cau mày nói: “Không muốn sẽ như thế nào?”

Dương Thanh Huyền nói: “Chết là khẳng định, cho tới chết như thế nào, ta tạm thời còn chưa nghĩ ra. Nhưng khẳng định phải lợi nhuận tối đại hóa. Tỉ như đại nhân tu luyện Lục Đạo Bất Phôi Tướng, mặc dù có chút biến dạng, nhưng chung quy là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong đáng sợ nhục thân. Lại tỉ như Nguyên Hương đại nhân sức cảm ứng cực mạnh, hẳn là có luyện hồn chi pháp, đồng thời đẳng cấp không thấp. Đây đều là đầy đủ trân quý bảo bối, ta tự nhiên sẽ không lãng phí.”

Hai người đều là sắc mặt trắng bệch, phẫn hận không thôi.

Cái này so trực tiếp giết bọn hắn còn kinh khủng hơn gấp trăm lần.

Dương Thanh Huyền nói: “Hai vị không vội, ta tạm thời còn có thời gian chờ.”

Cương Nghị trầm giọng nói: “Thông thường mà nói, muốn để cường giả quy thuận, nhất định phải cấp cho đầy đủ tôn trọng. Có thể ta tại đại nhân cái này, hoàn toàn không cảm giác được bất kỳ kính ý. Cho dù là quy thuận, cũng phải để chúng ta tâm phục khẩu phục hoặc là cam tâm tình nguyện mới được, nếu không cuối cùng không phải kế lâu dài, đối với đại nhân chưa chắc có chỗ tốt.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái này ta tự nhiên nghĩ tới, đã ta tới tìm các ngươi, đương nhiên cũng nguyện ý gánh chịu một chút nỗ lực. Đầu tiên là hai người các ngươi tính mạng của mình, cái này đầy đủ đáng tiền đi? Cương Nghị ngươi nếu là quy thuận với ta, ta có thể cho ngươi quan sát hoàn chỉnh Lục Đạo Bất Phôi Tướng. Nguyên Hương, điều kiện ngươi có thể mở, nhưng đối với cảm ứng chi thuật, ta tạo nghệ cũng tại ngươi phía trên, có thể cho ngươi một hai chỉ điểm.”

Hai người đồng thời lấy làm kinh hãi, lộ ra không tin biểu lộ.

Hai loại thần thông đều là bọn hắn bản mệnh thần thông, áp đáy hòm áo nghĩa.

Nếu là mới sinh thay mặt đại vũ trụ bên trong có người mạnh hơn bọn họ, tự nhiên là tin, nhưng muốn nói trước mắt vị này chín sao Thiên Giới liền mạnh hơn bọn họ, làm sao đều không tin.

Dương Thanh Huyền mỉm cười, hai tay bấm niệm pháp quyết, toàn thân lập tức phun trào ra kỳ dị lực lượng.

Từng cái cổ quái phù văn trên làn da hiển hiện, sau đó khẽ quát một tiếng, liền hóa ra bốn đầu tám tay pháp tướng, tám tay lại riêng phần mình bấm niệm pháp quyết, trên thân lục đạo lực lượng cuồng bạo mà ra, hư không bên trên lập tức xuất hiện một tôn sáu đầu mười hai cánh tay hoàn chỉnh pháp tướng.

Cương Nghị tròng mắt đều muốn rơi ra tới.

Hắn vô số năm qua đều thấm - âm ở đây Lục Đạo Bất Phôi Tướng bên trong, tự nhiên rõ ràng trước mắt cái này pháp tướng là bản đầy đủ, một chút không trọn vẹn đều không có tứ đại thần thể thuật.

Dương Thanh Huyền quanh thân mười hai cánh tay tay bấm quyết ấn, trong miệng niệm niệm tự nói, một tia sáng trắng từ mi tâm bắn - ra, hiện lên hình quạt khuếch tán ra, một chút đem Nguyên Hương bao phủ.

Nguyên Hương toàn thân chấn động, lập tức cảm ứng được một cỗ càng thêm mênh mông bao la năng lượng, so với nàng cảm ứng càng tới gần với thiên đạo.

“Cái này... Cái này...”

Nguyên Hương thân thể mềm mại cự chiến, mọi loại tư vị khó tả ở trong lòng.

“Ta nguyện ý đi theo đại nhân!”

Cương Nghị từ ngốc trệ bên trong lấy lại tinh thần, vội vàng tiến lên cong xuống.

“Ta cũng nguyện ý đi theo đại nhân.” Nguyên Hương vội vàng quỳ một chân trên đất hành lễ.

Dương Thanh Huyền mỉm cười, lập tức thu cảm ứng chi thuật cùng pháp tướng, trở về đến nhẹ nhàng như ngọc quân tử bộ dáng, “Ta biết các ngươi sẽ đáp ứng. Bởi vì đi theo ta trăm lợi mà không có một hại. Nhưng nếu là không đáp ứng, trăm hại mà không một lợi. Hai vị đều là tu luyện ngàn vạn năm nhân tinh, đơn giản như vậy lựa chọn khi sẽ không làm sai.”

Hai người quỳ một chân trên đất, còn có chút chưa tỉnh hồn lại.

Đối với mình mình quy thuận một tên chín sao Thiên Giới cảm thấy cực kì hoảng hốt, thậm chí cảm thấy được vừa rồi một màn kia không chân thực.

Dương Thanh Huyền nói: “Ta mặc dù cảnh giới tu luyện không bằng các ngươi, nhưng nếu bàn về thần thông áo nghĩa, toàn bộ mới sinh thay mặt đại vũ trụ bên trong so với ta mạnh hơn, cũng là rất khó tìm. Tứ đại thần thể bên trong, ta không chỉ có nắm giữ hoàn chỉnh Lục Đạo Bất Phôi Tướng, còn có hoàn chỉnh Thiên Thần Bất Diệt Thể, cùng chí cao cảm ứng chi thuật. Ở phương diện này muốn giúp giúp đỡ bọn ngươi cố gắng tiến lên một bước cũng không phải việc khó. Tương lai không nói vạn cổ chí tôn, chí ít bước vào nửa bước chí tôn tỉ lệ có thể gia tăng nửa thành dáng vẻ.”

Hai người đều là tâm thần rung động, từ lúc mới bắt đầu lo lắng bất an, đến phía sau cực độ biệt khuất, lại đến bây giờ tâm hoa giận phát, tâm tình chập chờn to lớn.

Hai loại thần thông đều là bọn hắn bản mệnh chi pháp, nếu là có thể tiến thêm một bước, đột phá nửa bước chí tôn xác suất tăng lớn liền không ngừng nửa thành, chí ít cũng có một thành tăng phúc.

Dương Thanh Huyền nói: “Nói thật, nếu không phải trước mắt lúc dùng người, ta cũng lười thu các ngươi, lúc ấy liền trực tiếp đưa các ngươi lĩnh hộp cơm đi. Ta cũng không có thu thủ hạ thói quen, chờ việc này thoáng qua một cái, ta liền trả lại cho các ngươi tự do.”

Hai người đều là sững sờ, đồng thanh nói: “Xin lắng tai nghe.”

Dương Thanh Huyền lập tức liền đem nhân tộc tình huống nói cùng hai người nghe.

Giảng nửa canh giờ, hai người lập tức minh bạch.

Nguyên Hương nói: “Mạng của chúng ta đều tại đại nhân trong tay, nguyên bản vì chuộc mạng, quy thuận đại nhân cũng phải cần. Huống chi còn có cái này giống như lợi ích cực kỳ lớn, tất nhiên là vui lòng phục tùng. Hiện tại đại nhân lại nói có thể thả chúng ta tự do, càng là cảm ân không hết.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3409: Kỳ Sâm Quả Thuộc Về

Dương Thanh Huyền nói: “Hiện tại tộc ta tình huống gấp gáp, các ngươi quy thuận với ta, đã là tộc ta cơ duyên, cũng là cơ duyên của các ngươi. Nhưng để bảo đảm vạn nhất, ta vẫn còn muốn trên người các ngươi hạ cấm chế, hi vọng các ngươi có thể thông cảm.”

Hai người đều hơi hơi đổi sắc mặt.

Bị hạ cấm chế, liền thật sinh tử tất cả đối phương nhất niệm.

Nếu là cái khác chín sao Thiên Giới nói như vậy, hai người có lẽ còn có một tia may mắn, nhưng mới rồi Dương Thanh Huyền thi triển ra Lục Đạo Bất Phôi Tướng cùng cảm thấy ứng thuật hậu, hai người đã không ôm ảo tưởng.

Cương Nghị cắn răng nói: “Đại nhân làm như vậy, chúng ta cũng có thể hiểu được. Nhưng hi vọng đại nhân cũng hạ cái lời thề, việc này về sau thả chúng ta tự do.”

Dương Thanh Huyền mỉm cười, nói: “Có thể. Việc này qua đi, các ngươi coi như muốn cùng ta, ta cũng không đáp ứng.”

Hai người nhìn nhau liếc mắt, lại không có bất kỳ nghi vấn nào, lúc này buông ra thần thức, toàn thân ở không chống cự trạng thái.

Dương Thanh Huyền đưa tay bấm niệm pháp quyết, trong hư không ngưng tụ thành từng cái phù văn, dò xét hai người trong cơ thể.

Từng cái xiềng xích giống như phù văn tại hai người trên da thịt hiển hiện, không chỉ có đem kinh lạc khiếu huyệt xuyên qua, càng là thẳng vào linh hồn, khóa lại tam hồn lục phách.

Hai người thân thể đồng thời run lên, kêu lên một tiếng đau đớn, khóe miệng tràn ra máu tươi.

Dương Thanh Huyền thu hồi quyết ấn, nói: “Tốt.”

Đồng thời nhấc tay lập lời thề, nói: “Tộc ta cùng thâm không dị tộc xung đột kết thúc về sau, khi giải khai nhị vị cấm chế, thả nhị vị tự do, như có vì thế thề, khi thiên lôi đánh xuống, vĩnh viễn không tinh tiến.”

Hai người lúc này mới yên lòng lại.

Tỉ mỉ nghĩ lại, khoản giao dịch này không chỉ có một chút không có thua thiệt, phản mà thu lợi to lớn.

Lập tức đối với Dương Thanh Huyền sinh lòng cảm kích, không dám có dị tâm.

Dương Thanh Huyền lại hỏi: “Hai vị đều là đến từ trung đẳng chủng tộc, đối với tử sĩ giao dịch một chuyện, nhưng có biết đến?”

Cương Nghị nói: “Đại nhân nghĩ giao dịch tử sĩ đến ứng đối chủng tộc chiến?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đúng vậy. Ta mới vừa từ hạ giới đi lên không lâu, cũng là trước kia nghe một vị bằng hữu có nói, nhưng bây giờ cùng vị bằng hữu nào thất lạc.”

Cương Nghị nói: “Tử sĩ câu chuyện ta cũng có chỗ nghe nói, nhưng có thể giao dịch đến tử sĩ tu vi có hạn, sợ là khó khi chức trách lớn. Chỉ có một ít thượng đẳng trong chủng tộc, mới có con đường giao dịch đến lợi hại tử sĩ.”

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Lúc trước Già Lâm cũng là nói như vậy, xem ra xác thực không có lừa gạt mình. Liền chẳng biết Già Lâm hiện tại như thế nào, sống hay chết.”

Già Lâm đáp ứng hắn dùng một trăm vị thập tinh Thiên Giới tử sĩ xuất thủ bốn lần đại giới, đổi lấy tứ đại thần thể công pháp truyền thừa.

Toàn bộ Thanh Nguyên Thành bên trong đều chưa hẳn có một trăm vị thập tinh Thiên Giới.

Đối với Nhân tộc mà nói, cỗ lực lượng này có thể nói hết sức quan trọng.

Nguyên Hương nói: “Đại nhân có lẽ có thể từ vị diện giao dịch thương cái kia thu hoạch được một chút tình báo.”

Dương Thanh Huyền hỏi: “Vị diện giao dịch thương? Đến đó có thể tìm tới.”

Hắn đọc đại lượng ngọc giản cùng tư liệu, biết tại mới sinh thay mặt đại vũ trụ bên trong, có không ít dạng này lưu chuyển với các đại vị diện giao dịch thương nhân, trong tay đều có không ít đồ tốt.

Cương Nghị nói: “Nhân tộc đứng trước chủng tộc chiến, trong tộc cao tầng cần phải đã sớm cùng các đại vị diện thương có tiếp xúc. Đại nhân chỉ là vừa từ hạ giới đi lên lời nói, có thể tìm tới vị diện thương tài nguyên cũng không mạnh. Nhưng ở hoang cán cân nguyên mặt phía bắc, có một cái trôi nổi nhỏ vị diện, sẽ tổ chức một trận không nhỏ vị diện giao dịch hội, như đại nhân có cơ hội, ngược lại là có thể tham gia một chút.”

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: “Vị diện đấu giá hội?”

Cương Nghị gật đầu nói: “Ta chính là chạy giao dịch này biết, mới từ chính mình trong tộc tới. Lần giao dịch này sẽ quy mô trung đẳng, có thể tìm tới không ít cao cấp đồ vật, có lẽ sẽ có cao cấp tử sĩ manh mối cũng khó nói.”

Nguyên Hương nói: “Giao dịch này sẽ ta cũng có nghe thấy, lúc trước cũng là dự định có thời gian liền tham gia một chút.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đã như vậy, chờ ta thân phận xác minh xác định về sau, liền lại đi một chuyến hoang cán cân nguyên.”

Nói xong, Dương Thanh Huyền liền từ chiến kích trong không gian lui ra.

Hắn hơi trầm tư dưới, lâm không vạch ra mấy cái phù văn, đánh vào bốn phía hư không, lập tức xuất hiện từng tầng từng tầng bình chướng.

Lúc này, mới từ nhẫn bên trong lấy ra một cái hộp ngọc, phía trên thỉnh thoảng chớp động lên phong ấn.

Dương Thanh Huyền ngón tay nhẹ nhàng hướng hộp ngọc bên trên một chút, cái kia phong ấn lập tức thối lui, hộp đóng chậm rãi tự hành mở ra.

Một vệt hồng quang lập tức tràn ra ngoài, lấp đầy toàn bộ không gian.

Quỷ Tàng cũng cảm ứng được, có chút mở hai mắt ra.

Trong không gian bạch quang lóe lên, Á Tư cũng xuất hiện, đưa tay hướng hư không một vệt, lần nữa xuất hiện một tầng băng chi kết giới, đem cái này ô kết giới không gian lần nữa gia cố.

Á Tư nhìn chằm chằm hộp ngọc kia, nói: “Cho ta.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại.

Quỷ Tàng cười lạnh nói: “Dựa vào cái gì?”

Á Tư nói: “Có cái này mai Kỳ Sâm Quả, thương thế của ta có thể khôi phục rất nhiều, rất nhanh liền có thể phát huy ra nửa bước chí tôn lực lượng, đối với Dương Thanh Huyền trợ giúp cực lớn. Như là chính hắn phục dụng, mặc dù đối xung kích thập tinh Thiên Giới hữu ích, nhưng trong thời gian ngắn rất khó xông qua, đối với chủng tộc chiến trợ giúp cực kỳ bé nhỏ.”

Quỷ Tàng nói: “Nửa bước chí tôn lại như thế nào? Trận đại chiến này bên trong, nhiều ngươi không nhiều, ít ngươi không ít.”

Á Tư nói: “Nửa bước chí tôn hoàn toàn chính xác không tính là gì, nhưng khôi phục vạn cổ chí tôn chẳng lẽ không cần từng bước một đến? Có cái này Kỳ Sâm Quả, lại thêm một chút cái khác thiên tài địa bảo, ta có lẽ trong vòng nửa năm liền khôi phục.”

Dương Thanh Huyền có chút tâm động.

Cái này viên Kỳ Sâm Quả thật sự là hắn chính mình muốn ăn, nhưng cũng đúng như Á Tư lời nói, chính mình nuốt ăn, đối với chiến cuộc ảnh hưởng quá nhỏ, nhưng nếu là Á Tư có thể khôi phục lại chí tôn, liền không thể so sánh nổi.

Quỷ Tàng nhìn ra hắn tâm tư, gấp vội vàng nói: “Ngươi tuyệt đối đừng bị hắn tẩy não! Chí tôn đạo quả năng lượng trôi đi, từ chí tôn chính quả bên trên ngã xuống, không có trăm thời gian vạn năm trên căn bản không đi.”

Á Tư cả giận nói: “Ngươi cái này trời mới biết cái P! Như là cái gì đều không, đương nhiên muốn triệu năm thời gian khôi phục. Có thể bản tọa không chỉ có là rồng một trong mạch, lại thêm cái này Kỳ Sâm Quả, nhiều nhất trăm năm là đủ rồi!”

Quỷ Tàng cười lạnh nói: “Ngươi mới vừa rồi còn nói nửa năm.”

Á Tư nói: “Ta nói nửa năm, là chỉ còn có cái khác nhân duyên.”

Dương Thanh Huyền nói: “Đừng ồn ào.” Hắn đem hộp ngọc đóng lên, đưa cho Á Tư nói: “Cho ngươi.”

Á Tư mừng rỡ, vội vàng tiếp nhận hộp ngọc, vui vô cùng phát ra liên tiếp tiếng cười.

Quỷ Tàng lạnh hừ một tiếng, tựa hồ cực kì không vui.

Dương Thanh Huyền nói: “Hiện ở thời điểm này, đừng nội chiến, đã ta quyết định sự tình, các ngươi ủng hộ là được rồi. Nếu là chúng ta ba người đều không đoàn kết, mới là vấn đề lớn nhất.”

Á Tư cười đến không ngậm miệng được: “Chính là chính là.”

Quỷ Tàng nói: “Quả mặc dù là ngươi ta hợp lực được đến, nhưng vẫn luôn là lấy ngươi làm chủ thể, ngươi muốn xử lý như thế nào tùy ngươi.” Hắn mặc dù không vui, nhưng cũng không lại nói cái gì.

Á Tư tựa hồ sợ Dương Thanh Huyền đổi ý, trực tiếp mở hộp ngọc ra, ngửa đầu liền đem cái kia Kỳ Sâm Quả nuốt vào đi.

Trắng tinh trên thân thể, lập tức tuôn ra một tầng hồng quang.

Á Tư lúc này ngồi xếp bằng xuống, miệng phun long ngữ, hai tay kết ấn đả tọa, tiêu hóa Kỳ Sâm Quả năng lượng.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3410: Không Ổn Dự Cảm

Dương Thanh Huyền cũng không lại nói cái gì, hai tay kết ấn, tiến vào trong tu luyện.

Tự bước vào chín sao Thiên Giới đỉnh phong đến nay, liền phảng phất đi tới cuối đường, phía trước vô cùng vô tận, là mênh mông không thể biết tồn tại.

Hoàn toàn không cảm ứng được thập tinh cảnh giới.

Dương Thanh Huyền biết chính mình nóng lòng, lúc này như như bất động, không bị các loại cảm giác cùng bề ngoài chỗ nhiễu.

Tại một gian rộng lớn trong phòng, cái kia tên dẫn đường nam tử nhẹ hừ một tiếng, phất tay liền đem trước mắt một màn ánh sáng xóa đi, lẩm bẩm: “Tiểu tử này còn rất cẩn thận. Từ hắn ngăn cách pháp khí cùng thủ đoạn xem ra, xác thực có mấy phần bản lĩnh.”

...

Cái này ngày, Dương Thanh Huyền đang lúc bế quan bên trong, bỗng nhiên một loại khó chịu cảm ứng ra hiện, để hắn từ nhập định trạng thái bên trong tỉnh lại.

“Chuyện gì xảy ra? Cảm giác này...”

Yểu yểu tối tăm, để nội tâm dâng lên một vẻ lo âu, nhưng lại không lưu vết tích.

“Chẳng lẽ là dị tộc công thành rồi?”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc dưới, lập tức thi triển thôi diễn chi pháp, đột nhiên sắc mặt hơi đổi một chút, cả kinh nói: “Lại qua ba mươi bảy ngày?”

Trong nhập định toàn vẹn vong ngã, hoàn toàn quên mất thời gian trôi qua.

Hiện đang suy tính một chút, thế mà đã hơn một tháng.

Hắn giật mình không nhỏ.

Làm sao hơn một tháng còn không người tìm đến hắn?

Dương Thanh Huyền vội vàng tỉnh lại Quỷ Tàng cùng Á Tư, giải khai bình chướng, thu dù đen, liền xuất mật thất môn.

La Thụy lúc trước nói sẽ có người tại cửa thủ hộ, có thể ngoài cửa lại trống rỗng không một người.

Dương Thanh Huyền giương mắt nhìn ngày, thương khung bên ngoài, một mảnh u ám năng lượng phun trào, phảng phất ngày đóng đè ép xuống, để thành nội cực kì kiềm chế.

“Thật xảy ra chuyện!”

Dương Thanh Huyền trong lòng cảm giác nặng nề, nhưng hộ thành đại trận vẫn còn, sự tình cũng không nghiêm trọng.

Hắn thần thức hướng tứ phía quét qua, lập tức che phủ toàn bộ hắc thiết khu vực, không khỏi sầm mặt lại, nói: “Đi!”

Ba người trực tiếp thuấn di mà đi, sau một khắc, liền đến đến cái kia làm việc đại sảnh.

Bên trong không có một ai, nhưng lại ngổn ngang lộn xộn thi thể ngã trên mặt đất, tản ra mùi máu tanh hôi.

Dương Thanh Huyền từng cái nhìn sang, gặp được cái kia tên phụ trách nam tử, cũng ngã trong vũng máu, máu tươi còn tại “Cuồn cuộn” chảy ra ngoài.

“Vừa mới chết.”

Quỷ Tàng nhìn liếc mắt nói.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia tàn khuyết không đầy đủ thi thể, chậm rãi nói ra: “Thập tinh Thiên Giới sơ giai cao thủ, đến đảm đương đất này người phụ trách, có thể thấy được mảnh này hắc thiết khu vực tầm quan trọng. Trong đại sảnh này chết một tên thập tinh Thiên Giới, thế mà không có hủy diệt, một là phòng khách này cấu tạo cực kì kiên cố, hai là...”

Á Tư nhàn nhạt nói ra: “Chết quá nhanh.”

Dương Thanh Huyền nói: “Xuất thủ là ba người, trực tiếp đem người này định trụ, sau đó ba loại thần thông từ ba phương hướng tới, trực tiếp muốn hắn mạng.”

Quỷ Tàng bốn phía quét qua, nói ra: “Những người còn lại đều là nháy mắt chết mất.”

Dương Thanh Huyền hơi hơi nhắm hai mắt lại, thi triển cảm thấy ứng thuật, song đồng bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, “Hung thủ còn chưa đi xa, mau đuổi theo!”

Ba người thân ảnh lóe lên, liền biến mất ở tại chỗ.

...

Thanh Nguyên Thành bên trong, một chỗ vắng vẻ trong hoa viên.

Ánh sáng màu tím lóe lên, liền có ba đạo nhân ảnh từ hư không bên trong ra.

Ba người này mặc đồng dạng phục sức, đều là một mặt hung mang, hiện thân sau thần thức lập tức bao phủ cả hoa viên, tìm khắp tứ phía.

“Không cần tìm, ta ở đây.”

Từ bách hoa bên trong, đi ra một nữ tử, thân mang màu lam nhạt áo tử, dung mạo tú mỹ, nhàn nhạt nhìn xem ba người.

“Ngươi là ai?”

Một người trong đó đối với nữ tử hỏi.

Nữ tử nói: “Các ngươi gọi ta Vân Quỳnh liền có thể, cho tới ta chân thực thân phận, các ngươi chưa cần thiết phải biết.”

Người kia cười lạnh nói: “Không biết ngươi chân thực thân phận, chúng ta làm sao có thể tin ngươi?”

Vân Quỳnh nhìn hắn liếc mắt: “Giúp các ngươi trốn tới, chính là lớn nhất uy tín học thuộc lòng.”

Người kia nói: “Giúp chúng ta trốn tới, bất quá là lợi dụng chúng ta, khi ba người chúng ta là kẻ ngu sao?”

Vân Quỳnh mỉa mai cười một tiếng: “Chẳng lẽ ta không có lợi cho bản thân chút nào, chỉ có lợi cho người ta?”

Người kia nhẹ hừ một tiếng, cũng lộ ra “Hắc hắc” mỉm cười: “Cái kia nói thẳng minh bạch, muốn ba người chúng ta làm cái gì?”

Vân Quỳnh nói: “Sau bảy ngày vào lúc giữa trưa, thâm không dị tộc người liền sẽ quy mô công thành, ta muốn ba người các ngươi hiệp trợ ta, phá mất cái này hộ thành đại trận.”

“Cái gì?!”

Ba người đều hoàn toàn biến sắc.

Người cầm đầu kia tức giận hừ nói: “Ngươi là thâm không dị tộc gian tế?!”

Vân Quỳnh ánh mắt lóe lên một tia hàn quang: “Nói qua, ta cái gì thân phận các ngươi không quản được, làm tốt các ngươi nên làm sự tình.”

Người cầm đầu kia nói: “Cái khác sự tình có thể đáp ứng ngươi, việc này tuyệt đối không thể! Ta ba người mặc dù tội ác tày trời, nhưng còn không cho tới bán bản tộc!”

Hai người khác cũng là nghĩa chính ngôn từ gật đầu, một mặt kiên quyết.

Ba người bọn họ vốn là Thái Thanh trong Thánh điện hộ pháp đệ tử, chỉ vì ghen ghét sinh hận, liên thủ tru sát đồng môn, cướp đoạt bí kỹ cùng đan dược, bị Thái Thanh Thánh Điện bắt được.

Vốn là muốn đánh rơi Địa Ngục, vĩnh viễn không siêu sinh.

Nhưng nể tình ba người bọn họ tu vi không cạn, còn có thể là nhân tộc làm ra cống hiến, lúc này mới ép vào hắc thiết khu vực, chờ đợi bọn hắn thay đổi triệt để, ngày khác tốt chiêu mộ ra chiến trường.

Trong ba người, người cầm đầu gọi Tần Du, là sư huynh, hai người khác gọi văn giếng cùng sáo, đều là thập tinh Thiên Giới sơ giai tu vi.

Không muốn ba người này đã sớm bị Vân Quỳnh để mắt tới, vẫn nghĩ mời chào đến chính mình dưới trướng tới.

Vân Quỳnh cười lạnh nói: “Các ngươi giết người phụ trách, còn giết trên trăm tên võ tu đệ tử, tăng thêm trước đó tội nghiệt, hẳn phải chết không nghi ngờ.”

Tần Du lạnh giọng nói: “Ngươi uy hiếp ta?”

Một cỗ ác khí nháy mắt bao phủ tới, Vân Quỳnh sắc mặt tái mét, toàn thân run rẩy, nàng chỉ có ba sao Thiên Giới tu vi, chỗ nào gánh vác được Tần Du khí thế uy áp, vội vàng đỡ lấy một bên lan can, vận công ngăn cản.

Sắc mặt khó coi nói: “Các ngươi sẽ bắt nạt ta cô gái yếu đuối có ích lợi gì? Chẳng lẽ thâm không chủng tộc cũng chỉ an bài ta trong một người ứng sao? Các ngươi giết ta, ta dám cam đoan, trong vòng ba canh giờ, các ngươi liền sẽ được Nhân tộc chộp tới lăng trì xử tử!”

Tần Du trầm tư một chút, trên mặt hung quang thu vào, đem khí thế tán đi, khẽ nói: “Phản bội một chuyện quá nặng, thực sự khó mà tiếp nhận, nếu không hổ thẹn Đạo Tổ nhiều năm dạy bảo, khác nói một chuyện đi.”

Vân Quỳnh sắc mặt hồng nhuận dưới, thở dốc nói: “Ba người các ngươi có nghĩ tới không, tình cảnh của các ngươi chỉ có chạy ra Thanh Nguyên Thành, đi xa hắn phương, mới là duy nhất bảo vệ tính mạng chi đạo. Chỉ cần lưu tại Nhân tộc, liền hẳn phải chết không nghi ngờ. Mà bây giờ Thanh Nguyên Thành phong thành, trong thời gian ngắn cũng sẽ không mở ra, chỉ có phối hợp chúng ta phá vỡ hộ thành đại trận, các ngươi mới có một chút hi vọng sống. Đây cũng là ta cứu nguyên nhân của các ngươi, bằng không mà nói, các ngươi liền đợi đến bị Nhân tộc thiên đao vạn quả đi!”

Tần Du sắc mặt đại biến, nhưng cũng biết Vân Quỳnh nói không giả, lập tức cùng hai người khác thấp giọng truyền âm trao đổi một phen.

Cuối cùng, Tần Du mặt âm trầm đi tới, lạnh giọng nói: “Trừ ba người chúng ta bên ngoài, còn có cái khác nội ứng không? Sau bảy ngày kế hoạch là cái gì, kỹ càng cùng chúng ta nói một phen.”

Vân Quỳnh đại hỉ: “Tự nhiên còn có những người khác, kế hoạch khẳng định phải cùng ba người rót thương. Hiện tại chúng ta có giống nhau mục tiêu, chính là đồng minh.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3411: Nháy Mắt Bắt Lại

Tần Du phẫn nộ quát: “Ai cùng các ngươi là minh hữu!”

Vân Quỳnh cười nói: “Vậy thì không phải là đi, tóm lại là vì cùng một mục tiêu mà cố gắng.” Nàng sợ làm tức giận mấy người, sở dĩ tận lực chiều theo đối phương, “Ba vị đại nhân đi theo ta đi.”

Bốn người hướng phía trước đi đến, chậm rãi biến mất tại trong hoa viên.

Rất nhanh liền tiến vào một cái bí mật không gian, là một gian độc đáo dinh thự, đại sảnh bên trong đứng một người đàn ông tuổi trung niên, đầu đầy tóc lục rủ xuống, nhìn thấy bốn người nhân tiện nói: “Các ngươi đã tới.”

Vân Quỳnh tiến lên ôm quyền nói: “Gặp qua Liêm Sử đại nhân.”

Sau đó hướng ba người giới thiệu nói: “Vị này là thâm không bộ tộc sứ giả đại nhân, phụ trách liên lạc trong ngoài tình báo, cũng là tại Liêm Sử đại nhân tương trợ dưới, mới có thể để các ngươi ba người thuận lợi đào thoát.”

Tần Du kinh nghi bất định, vị này Liêm Sử thực lực không tầm thường, mơ hồ còn tại ba người bọn họ phía trên.

Lúc này ôm quyền chắp tay nói: “Đa tạ.”

Liêm Sử nói: “Không cần, mọi người giúp đỡ cho nhau, cộng đồng thành toàn.”

Tần Du nghe được nội tâm có chút biệt khuất, ai muốn cùng các ngươi cộng đồng thành toàn, có thể chính mình lại không đường có thể đi, không khỏi thở dài.

Liêm Sử nói: “Ba vị mời xem.”

Đưa tay hướng phía trước nhoáng một cái, một màn ánh sáng liền nổi lên, bên trong bày biện ra đủ loại cảnh tượng, không ngừng thay đổi.

Tần Du ba người nhìn ra ngoài một hồi, đột nhiên hoảng sợ nói: “Trận khu!”

Liêm Sử ánh mắt lóe lên một đạo hàn mang, gật đầu nói: “Chính là trận khu! Toàn bộ Thanh Nguyên Thành bên trong, trận khu tại một trăm tòa trở lên, liên quan đến hộ thành chủ trận trận khu có ba mươi sáu tòa. Mục tiêu của chúng ta chính là tận khả năng nhiều phá đi chủ trận khu.”

Tần Du nói: “Chủ trận khu đều sẽ nghiêm phòng tử thủ đi.”

Liêm Sử nhẹ gật đầu, nói: “Ba mươi sáu tòa chủ trận khu, mỗi một tòa đều có một vị thập tinh Thiên Giới tọa trấn, nhưng không cần quá lo lắng, đều là thập tinh Thiên Giới sơ giai, xa không phải ba vị địch thủ.”

Tần Du nói: “Nếu chỉ là một vị cùng cảnh giới, ba người chúng ta còn là có thể ứng phó tới.”

Liêm Sử cười nói: “Ba vị quá nhỏ nhìn năng lực của mình, kế hoạch của ta là ba vị tách ra làm việc, riêng phần mình phá trận.”

“Cái gì?”

Ba người tất cả giật mình, Tần Du cả giận nói: “Đây không phải cố ý để ba người chúng ta đi chịu chết sao? Mỗi cái trận khu có một vị cùng giai, tất nhiên còn có những hộ vệ khác người, chúng ta sao là địch thủ? Huống hồ cùng giai chiến, trong thời gian ngắn căn bản phân không ra thắng bại, dần dần, cường viện từ trước đến nay.”

Liêm Sử cười nói: “Ba vị đại nhân yên tâm, lúc kia cái gọi là cường viện đã tự lo không xong, chúng ta sẽ an bài đại lượng thâm không dị thú xung kích đại trận, trong ngoài phối hợp. Mà lại các ngươi cũng không phải là muốn thắng, chỉ là phá hoại trận khu mà thôi. Hai vị thập tinh Thiên Giới toàn lực một trận chiến dư ba như vậy đủ rồi.”

Tần Du sắc mặt khó coi nói: “Giỏi tính toán! Cứ như vậy, chúng ta muốn chạy trốn cũng rất khó.”

Liêm Sử khóe miệng giơ lên một tia trào phúng, cười lạnh nói: “Nguyên bản mấy vị muốn sống sẽ rất khó, mặc dù ta là vì chính mình, nhưng đối với ba vị mà nói, không phải là không ngàn năm một thuở mạng sống cơ hội. Có thể hay không bắt lấy, liền nhìn ba người các ngươi chính mình.”

Tần Du gương mặt vùng vẫy một trận, trùng điệp “Ừ” một tiếng, hiển nhiên là hạ quyết tâm.

Liêm Sử cái này mới lộ ra thư thái tiếu dung: “Chờ sau trận chiến này, chân trời góc biển, mặc cho ba tương lai đi, lại không người nào có thể ước thúc. Lấy ba vị thiên tư cùng mới sinh thay mặt đại vũ trụ phong phú tài nguyên, xông vào vạn cổ chí tôn bất quá là chuyện sớm hay muộn. Đến lúc đó trở lại, ai dám đối với các ngươi bất kính?”

Tần Du ba người nghe cái này lời nói, cực kì hưởng thụ, lúc này ôm quyền chắp tay: “Đại nhân mời nói đi, cái này ba mươi sáu tòa trận khu phá hoại, cụ thể an bài như thế nào.”

Liêm Sử đang muốn nói tỉ mỉ, bỗng nhiên lông mày cau lại, sắc mặt đại biến, bỗng nhiên vung tay lên, màn sáng nháy mắt biến mất, tức giận nói: “Vân Quỳnh! Ngươi mang theo người tới!”

Vân Quỳnh một mực xin đợi ở bên, ngốc trệ nói: “Cũng không có a.”

Liêm Sử chân mày nhíu càng chặt, Tần Du ba người cũng là giật mình không thôi, một chút đem thần thức phóng thích, như lâm đại địch.

Bên ngoài phòng truyền đến một đạo thanh âm nhàn nhạt: “Không có quan hệ gì với nàng, là chính chúng ta tới.”

Thoại âm rơi xuống, sảnh bên trong liền có thêm ba người.

Chính là Dương Thanh Huyền bọn hắn.

Liêm Sử song đồng co rụt lại, khí thế nháy mắt phóng thích, đem toàn bộ đại sảnh bao phủ.

Tần Du ba người đầu tiên là cực kì khẩn trương, gặp một lần ba người hiện thân, hai cái chín sao Thiên Giới, một cái thập tinh Thiên Giới, lập tức yên tâm không ít.

Ba người riêng phần mình triển khai, đem Dương Thanh Huyền đường lui của bọn hắn ngăn trở, hình thành bắt rùa trong hũ cục diện.

Liêm Sử cười lạnh nói: “Chính mình tiến đến? Ta cái này Lang Gia cư không có bí pháp, chính là chen vỡ đầu cũng vào không được.”

Dương Thanh Huyền khoát tay áo, nhàn nhạt nói ra: “Tùy ngươi vậy, cái này không trọng yếu. Các ngươi là chính mình chịu thua, vẫn là muốn trước bị đánh lại chịu thua?”

Đại sảnh bên trong tĩnh có thể nghe châm.

“Ha ha”, Liêm Sử cười to nói: “Đây là ta từ lúc chào đời tới nay, nghe qua nhất thú vị chê cười.”

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: “Từ lúc chào đời tới nay? Xem ra thâm không hạng người, đều là kiến thức rất ngắn. Lười nhiều lời, ra tay đi.”

Á Tư một bước tiến lên, nói: “Đều giao cho ta tốt.”

Trên thân hàn khí nháy mắt thả ra ngoài, thân ảnh lóe lên, liền đưa tay vuốt rồng, chụp vào Liêm Sử.

Đối phương trong mấy người, Liêm Sử thực lực là mạnh nhất, thập tinh Thiên Giới trung giai.

Á Tư được Dương Thanh Huyền Kỳ Sâm Quả, bởi vì cái gọi là bắt người tay ngắn, thiết lập sự tình đến cũng liền lưu loát không ít.

Liêm Sử sắc mặt đại biến, cả kinh nói: “Ngươi, ngươi...”

Hắn một chút cảm thấy được Á Tư được khí tức, liền cảm thấy muốn xong, trong kinh hoảng không nghĩ ngợi nhiều được, đem cuộc đời lực lượng đều hội tụ tại một chưởng, vội vàng chụp tiến lên.

Dự định cùng đối phương giao tay khẽ vẫy về sau, thuận theo lực phản chấn đào tẩu.

Ai ngờ chưởng pháp còn chưa chạm đến đối phương vuốt rồng, liền chui tâm hàn khí đánh tới, toàn bộ cánh tay đều tê.

Hắn tròng mắt trừng chuông đồng, kém chút không có đến rơi xuống, đối phương vuốt rồng nhẹ nhàng bóp, chính mình toàn lực một chưởng liền hoàn toàn bị đóng băng, sau đó toàn bộ cánh tay từ trên bờ vai bị tách ra xuống tới.

Dương Thanh Huyền vội vàng nói: “Lưu hắn một mạng!”

Liêm Sử lập tức một trái tim rơi vào đáy cốc, biết cắm, dưới tình thế cấp bách, ánh mắt lóe lên một tia ngoan lệ, đưa tay liền hướng đầu mình bổ tới, muốn đem đầu đánh nổ tự sát, để tránh rơi vào trong tay đối phương.

Nhưng bên tai truyền đến một tiếng khiến hắn toàn thân run rẩy cười lạnh.

Sau đó toàn thân liền cứng ngắc ở, nâng tay lên còn tại không trung, không thể động đậy, trên thân che phủ một tầng thật mỏng kem tươi, giống như chiến y, nhìn rất đẹp.

Liêm Sử mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, hắn phát phát hiện mình hoàn toàn đông cứng, liền ngay cả thể nội kinh lạc, khiếu huyệt, thậm chí trong đan điền, đều rót đầy Hàn Băng chi khí, huyết dịch cùng bộ phận cơ thịt toàn bộ ngưng kết.

Nhưng tròng mắt còn có thể chuyển, đầu còn có thể suy nghĩ.

Tại Á Tư động thủ nháy mắt, Tần Du ba người cũng đồng thời xuất thủ, hướng Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng đánh tới.

Lấy phán đoán của bọn hắn, Á Tư thực lực không rõ, nhưng Liêm Sử cần phải có thể ứng phó, chính mình ba người trước tiên đem hai cái này yếu gà bắt lại, liền cơ bản thắng.

Nhưng bọn hắn vừa mới xuất thủ, liền cảm thấy hàn ý đánh tới, sau đó chân khí đóng băng tại thể nội.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3412: Chưởng Khống Hết Thảy

Ba người đều là thông minh chí cực người, tại cảm thấy không ổn về sau, lập tức gặp được Liêm Sử gãy mất tay bị đông lại một màn.

Nháy mắt liền hiểu nguy rồi, ba người hoảng hốt phía dưới, cưỡng ép tuần tự chấn vỡ trong cơ thể hàn băng, như bay hướng sảnh chạy ra ngoài.

“Ha ha, nếu để cho các ngươi chạy trốn, ta đem đầu mình lột xuống.”

Đại sảnh bên trong truyền đến mỉa mai thanh âm.

Toàn bộ phủ đệ không gian nháy mắt hóa thành một cái cự đại khối băng, ba người vừa mới độn đi ra bên ngoài, liền bị đông lại, còn duy trì chạy trốn tư thế, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

Toàn bộ xuất thủ quá trình bất quá mấy sát na.

Á Tư thân ảnh nhoáng một cái, liền trở lại Dương Thanh Huyền sau lưng.

Giờ phút này sảnh bên trong liền chỉ còn lại Vân Quỳnh, trợn mắt hốc mồm đứng tại cái kia, hoàn toàn mất đi năng lực suy tính.

Dưới cái nhìn của nàng cường đại dị thường bốn người, đều là thập tinh Thiên Giới tồn tại a, thế mà một nháy mắt liền toàn quân bị diệt? Ba người này rốt cuộc là ai? Đều là ma quỷ sao?

Nàng quanh năm trà trộn tại Nhân tộc lãnh địa sưu tập tình báo, đối với Nhân tộc bên trong cường giả đều có hiểu rõ, nhưng làm sao đều cùng ba người này không khớp hào.

Dương Thanh Huyền nói: “Mấy người kia cũng đừng làm chết rồi.”

Á Tư nói: “Ừm.”

Dương Thanh Huyền đi đến Liêm Sử trước mặt: “Nhìn ngài cánh tay này nhấc được thật mệt mỏi, vẫn là buông ra đi.” Đem Liêm Sử cánh tay phải hướng xuống một tách ra, “Ba” một tiếng liền trực tiếp đoạn mất.

Liêm Sử chuyển xuống tròng mắt, hắn toàn thân đóng băng, không cảm giác được đau đớn, nhưng biết chính mình hai cái cánh tay cũng bị mất, thành trụi lủi cánh tay.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng điểm một cái, một tia hỏa diễm chui vào Liêm Sử trong cơ thể, tan ra trước ngực hắn cùng cổ họng một chút hàn băng: “Nói đi, chi tiết kế hoạch toàn bộ bê ra.”

Liêm Sử giận hừ một tiếng, một bộ thấy chết không sờn dáng vẻ, trừng mắt Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền khoát tay áo, nói: “Ta không có gì kiên nhẫn người, ngươi chính mình vui vẻ là được rồi, sưu hồn đi.”

Chỉ tay một cái, lần nữa đem Liêm Sử trước ngực cùng cổ họng đông cứng, lần này liền liền tròng mắt của hắn, đầu chờ chút, toàn bộ đóng băng.

Muốn sưu hồn một vị thập tinh Thiên Giới, cực kì khó giải quyết, độ khó cùng tính nguy hiểm đều to lớn.

Nhưng Quỷ Tàng bản thân là phương diện này người trong nghề, Á Tư lại là vạn cổ chí tôn ngã xuống, ba người thương nghị một phen về sau, liền trực tiếp tại tòa phủ đệ này bên trong bắt đầu bày trận.

Vân Quỳnh ngốc ngốc đứng ở một bên, chẳng biết như thế nào cho phải.

Ba người phảng phất không nhìn nàng, đã không bắt lại nàng, cũng không thả nàng đi, cũng không câu hỏi, thuần túy khi không có nàng người này.

Nàng ở một trận về sau, biết chính mình lật không nổi hoa văn, dứt khoát yên lặng ngồi ở đại sảnh trên ghế, nhìn xem ba người bọn họ làm việc.

Dương Thanh Huyền ba người bố trí sau một lúc, đem Liêm Sử băng điêu thả vào trong trận.

Sau đó Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng hợp thể, lấy Dương Huyền Tàng thân thể xuất hiện, lại phối hợp Á Tư, đối với Liêm Sử tiến hành sưu hồn.

Tại sưu hồn trước đó, Dương Huyền Tàng tiện tay một chút, vẫn là đem Vân Quỳnh đông cứng, để tránh cho xảy ra bất trắc.

Liêm Sử lơ lửng trên bầu trời trận pháp, trên thân thể bị in dấu xuống các loại quỷ văn, lấy phong ấn nhục thể của hắn, ổn định linh hồn rung chuyển.

Sau đó mở ra trận pháp, Liêm Sử đầu hàn băng hóa giải đi, một chút xíu hồn lực từ não đỉnh rút lấy ra, từ từ chia giải khai đến, hình thành nguyên thủy nhất phù văn, tại không trung tiêu tán.

Dương Huyền Tàng thi triển cảm thấy ứng thuật, đem những tin tức này một chút xíu hấp thu.

Đây là một loại ổn thỏa nhất sưu hồn chi pháp, nhưng tiêu hao rất lớn, cũng cần cực mạnh thực lực tài năng chống đỡ xuống dưới, đồng thời tốn thời gian thật dài.

Là đem linh hồn một chút xíu rút lấy ra, phân giải thành nguyên thủy nhất lực lượng, phóng thích hắn bên trong ẩn chứa tin tức.

Thao tác độ khó cũng cực lớn, đặc biệt là đối với đẳng cấp cao võ tu, lực lượng linh hồn cực kỳ đáng sợ, không cẩn thận liền sẽ sinh ra chấn động, ảnh hưởng đến tin tức đọc đến.

Nếu không phải người này nắm giữ tin tức cực kỳ trọng yếu, Dương Thanh Huyền cũng lười như vậy phiền phức cùng giày vò.

Mấy ngày sau, Dương Huyền Tàng đột nhiên kêu lên: “Tốt.”

Hắn mở mắt ra, nhẹ nhàng vung tay lên, một chút hàn mang kích - bắn đi ra, chui vào Liêm Sử trán.

Toàn bộ sưu hồn quá trình nháy mắt bị đánh gãy, Liêm Sử kêu lên một tiếng đau đớn, liền chết.

Sau đó trán “Phanh” một tiếng nổ tung, đại lượng hồn lực tuôn ra, Dương Huyền Tàng sau lưng hiển hiện cự quỷ hư ảnh, trương miệng liền liều mạng đem cái kia hồn lực hút vào trong miệng.

Nhai nhai nhấm nuốt mấy lần nuốt vào.

Một màn này đem Vân Quỳnh cùng Tần Du ba người dọa đến gần chết.

Dương Huyền Tàng vẫn chưa đem Liêm Sử suốt đời tin tức đều rút lấy ra, có trời mới biết đối phương là sống bao nhiêu năm lão quái vật, như thế hao phí trưởng không thể tưởng tượng.

Hắn chỉ là đem gần nhất một chút tin tức rút lấy ra, vì xâm nhập hiểu rõ cái này thâm không bộ tộc, lại đi trước rút mấy ngàn năm, trong đó phần lớn thời gian thực tại bế quan tu luyện, nhưng cũng thu được rất nhiều hữu dụng tư liệu.

Bởi vì là thời gian cấp bách, cuối cùng không thể không cưỡng ép tạm dừng.

Dương Huyền Tàng nói: “Lần tiếp theo công thành thời gian liền tại hậu thiên, thời gian cấp bách, nhất định phải tranh thủ thời gian thông tri thành chủ.”

Hắn nhìn liếc mắt Vân Quỳnh cùng Tần Du ba người, nói: “Ta cái gì đều giải, các ngươi là muốn chết vẫn là muốn sống?”

Hắn vung tay lên, toàn bộ phủ đệ hàn khí toàn bộ quét sạch sành sanh, bốn thân thể người chậm lại.

Tần Du sững sờ nói: “Trả, còn có thể có đường sống?”

Dương Huyền Tàng vừa bực mình vừa buồn cười: “Hiện tại tình thế khẩn cấp, chính là gấp thiếu nhân thủ thời điểm, chỉ muốn ba người các ngươi anh dũng giết địch, lập xuống bất thế công huân, tự nhiên có thể sống.”

Tần Du có chút do dự nói: “Thế nhưng là...”

Dương Huyền Tàng khoát tay ngắt lời nói: “Ngươi sự tình ta cũng toàn bộ rõ ràng, chỉ cần ngươi chịu hạ quyết tâm vì nước vì dân, chống cự bên ngoài nhục, mọi người sẽ nguyên lượng các ngươi.”

Tần Du vội vàng nói: “Chúng ta nguyện ý!”

Dương Huyền Tàng nhẹ gật đầu, lâm không bóp ra mấy đạo quyết ấn, phân biệt đánh vào ba người trong cơ thể, hạ cùng Nguyên Hương, Cương Nghị một dạng cấm chế.

Ba người sắc mặt trắng bệch, nhưng biết đây là chính mình sống sót duy nhất hi vọng, cũng liền vui vẻ tiếp nhận.

Mà lại bọn hắn còn ôm một tia ăn năn tâm thái, nếu là có đường có thể đi, ai cũng không muốn làm phản đồ. Hiện tại có cơ hội trở lại trong tộc, tự nhiên là lòng tràn đầy hoan hỉ.

Dương Huyền Tàng nhìn xem Vân Quỳnh, nói ra: "Thân thế của ngươi ta cũng rõ ràng, bản là nhân tộc người, bị dị tộc trong bóng tối thu dưỡng, bồi dưỡng thành nội ứng."

Vân Quỳnh sắc mặt tái mét: "Cả nhà của ta đều bị Nhân tộc cao tầng giết chết, ta muốn vì bọn họ báo thù, ta sớm đã không còn coi tự mình là Nhân tộc!"

Dương Huyền Tàng nói: "Đây đều là Liêm Sử nói cho ngươi, từ nhỏ đã nhận dạng này giáo dục, chậm rãi cũng liền tưởng rằng sự thật. Nhưng chân tướng là, giết cả nhà ngươi đúng là hắn bản nhân."

"Không, không có khả năng!"

Vân Quỳnh sắc mặt đại biến, tràn đầy vẻ kinh hoảng.

Tin tức này đối với nàng xung kích quá lớn, nhưng Dương Huyền Tàng giọng mỉa mai nhìn xem nàng, mang theo cái kia thương hại chi tình, như nhìn đồ đần giống như, nháy mắt để nàng lạnh cả người, sa vào đến không biết vì sao ở trong.

Dương Huyền Tàng nói: "Việc này thật giả, ngươi chính mình phán đoán, nhìn ra được ngươi thông minh vô cùng, ta liền không tin ngươi chưa từng hoài nghi? Coi như ngươi không có hoài nghi, tại Liêm Sử trong trí nhớ, hắn nhưng là đối với ngươi đề phòng đâu. Thậm chí chờ Thanh Nguyên Thành phá về sau, ngươi liền không có giá trị lợi dụng, có thể xóa đi."

Chương 3413: Trong Phủ Thành Chủ

Vân Quỳnh nghe xong, mặt không có chút máu, hóa đá tại chỗ.

Dương Huyền Tàng nói: “Việc này trách không được ngươi, dù sao ngươi cũng là người bị hại, nhưng bây giờ ngươi đã biết nói ra chân tướng, nếu là còn trợ Trụ vi ngược, chẳng biết hối cải, vậy liền lớn không nên.”

Vân Quỳnh dù sao cũng là Thiên Giới cường giả, rất nhanh liền ổn định tâm thần, hỏi: “Vậy ta hiện tại phải làm gì?”

Dương Huyền Tàng nói: “Tự nhiên là lấy công chuộc tội, là dân lập công.”

Vân Quỳnh vội vàng bái nói: “Hết thảy toàn nghe đại nhân an bài.”

Dương Huyền Tàng nói: “Con hư biết nghĩ lại quý hơn vàng. Ta hiện tại muốn đi phủ thành chủ, các ngươi theo ta cùng một chỗ đi.”

Mấy người xuất phủ đệ, Vân Quỳnh nói: “Cái này Lang Gia phủ là một kiện cực kì huyền diệu bảo bối, ta trước thu nó.” Lúc này đánh ra quyết ấn, bắt đầu thu lấy phủ đệ.

Dương Huyền Tàng đối với Tần Du ba người nói ra: “Các ngươi dù sao cũng là trọng phạm, cứ như vậy đi phủ thành chủ sợ có không ổn, ta nhất thời ở giữa cũng rất khó cùng bọn hắn giải thích rõ ràng, không bằng tạm thời tiến vào trong binh khí của ta.”

Tần Du cả kinh nói: “Phổ thông chứa người pháp khí không chứa được tu vi của chúng ta.”

Dương Huyền Tàng nói: “Không sao.”

Lấy ra chiến kích, nhẹ nhàng vung lên, liền đem ba người thu nạp vào đi.

Suy nghĩ một chút, chờ Vân Quỳnh thu phủ đệ về sau, đem Vân Quỳnh cũng để vào trong đó, lúc này mới một người hóa thành độn quang, hướng phủ thành chủ chạy đi.

Hắn trực tiếp lên không năm trăm dặm, bay về phía phủ thành chủ.

Rút lấy Liêm Sử mấy ngàn năm ký ức, đối với Thanh Nguyên Thành cũng biến thành rõ như lòng bàn tay, thậm chí đối với cả Nhân tộc cùng thâm không dị tộc, đều có cực sâu lý giải.

Càng gần sát trên không, càng có thể cảm nhận được hộ thành đại trận bên ngoài kiềm chế năng lượng.

Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn lại, phảng phất tụ tập đại lượng sinh linh đáng sợ, tùy thời chuẩn bị công thành.

Là thâm không dị tộc triệu hoán đến hung thú, chuyên môn làm công thành chi dụng.

Tại thâm không dị tộc bên trong, cũng không phải là chỉ là một cái chủng tộc, phân chia thành tám đại bộ lạc, nghiêm chỉnh mà nói cũng có hơn mười cái chủng tộc, đồng thời cái kia thâm không bên trong cũng không phải là chỉ là một cái đơn giản vị diện, đồng dạng có mấy cái vị diện cùng tồn tại.

Đây đều là từ Liêm Sử trong trí nhớ rút ra tin tức, so với mình trước đó xem muốn rõ ràng cùng trọng yếu hơn.

Mà lại tại những ký ức này bên trong, hắn trả hết một sự kiện, trước đó tại hoang cán cân nguyên bên trên hắn chặn giết cái kia một đội dị tộc người, là thua đưa vật liệu, tựa hồ những vật liệu kia mất đi, còn đưa tới chấn động không nhỏ, trì hoãn dị tộc tiến công kế hoạch.

Không bao lâu, hắn liền bay tới phủ thành chủ khu vực trên không, lập tức bị một tầng quang kết giới cản lại.

Dương Thanh Huyền lấy ra một viên ngọc bội, ở phía trên họa một chút phù văn, liền đầu nhập đi vào.

Ngọc bội lóe lên một cái rồi biến mất.

Một lát sau, liền có một vị lão giả hiện lên ở hư không, dậm chân đi tới, nghi ngờ nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền: “Các hạ là?”

Dương Thanh Huyền đơn giản tự giới thiệu mình hạ: “Cầu kiến Thanh Nguyên Thành thành chủ chủ lư chiếu đại nhân.”

“Dương Thanh Huyền?”

Lão giả kia giật mình, trên dưới đánh giá hắn một phen: “Ngươi, ngươi chính là từ hạ giới đi lên về sau, tiến vào tiểu thần kiếp cái kia Dương Thanh Huyền?”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Đúng vậy.”

Lão giả cả kinh nói: “Có gì chứng minh?”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Trước đó ta ở ngoài thành gặp phải La Thụy đại nhân, đem Lăng Tiêu Sơn chấp sự khiến cho hắn, nói là muốn xác nhận một phen, đem ta mang đến một mảnh hắc thiết khu vực cấm túc đứng lên. Nhưng hơn một tháng, nhưng không thấy xác nhận kết quả, sở dĩ chính ta đến đây.”

Lão giả nói: “Hắc thiết khu vực xảy ra chút sự tình, khó trách ngươi có thể ra. Nếu ngươi thật sự là Dương Thanh Huyền, ngược lại có tư cách thấy thành chủ đại nhân. Đi theo ta đi.”

Lúc này tại phía trước dẫn đường, phất tay liền đem kết giới xé mở.

Dương Thanh Huyền đi theo phía sau, tiến vào phủ thành chủ khu vực bên trong, các loại kiến trúc tọa lạc trong lúc đó, có thể so với một tòa thành trong thành.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Ta tự tiểu thần kiếp bên trong sau khi ra ngoài, liền lưu lạc bên ngoài, chẳng biết Nam Viêm Chân Đao mấy vị đại nhân nhưng có bình yên trở về?”

Lão giả nói: “Tiểu thần kiếp sự tình ta không quá rõ ràng, đợi chút nữa ngươi có thể hỏi hạ thành chủ, có lẽ sẽ biết được một hai. Dù sao các ngươi thất bại.”

Dương Thanh Huyền nghe được hắn nói bóng gió cùng cái kia không khách khí ngữ khí.

Mỉm cười, liền không lại nói cái gì.

Rất nhanh, lão giả liền đem hắn đưa đến một chỗ thiên điện, nói ra: “Ngươi tại loại này nhất đẳng, ta đi thông bẩm thành chủ đại nhân.”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Làm phiền.”

Lão giả cũng không nói lời nào, trực tiếp quay người mà đi.

Dương Thanh Huyền trực tiếp tìm cái ghế tọa hạ, nhắm hai mắt dưỡng thần.

Hắn đem thần thức hơi buông ra, bao phủ ở đây tòa thiên điện bốn phía, vẫn chưa tiếp tục phóng đại, để tránh tạo thành phiền toái gì.

Mấy canh giờ sau.

Dương Thanh Huyền mở mắt ra, trên mặt lộ ra vẻ lo lắng thần sắc, thân ảnh lóe lên, liền biến mất ở tại chỗ.

Sau một khắc, xuất hiện tại thiên điện cách đó không xa một tòa vườn hoa trước, có một vị người làm vườn đang nấp ở một cây đại thụ bên dưới tiểu tiện.

Dương Thanh Huyền trực tiếp bắt hắn lại, hỏi: “Thành chủ ở nơi nào?”

Cái kia người làm vườn dọa đến khẽ run rẩy, nhỏ liền trực tiếp đoạn mất, quay đầu run giọng nói: “Ngươi là...”

Lời còn chưa dứt, người làm vườn song đồng liền tan rã mở, trở nên một mảnh mê cách, kinh ngạc nói ra: “Thành chủ đại nhân ngày thường mờ mịt vô tung, tiếp khách là tại chính giữa đại điện, thời gian khác ta cũng không rõ ràng.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Vậy người này đâu, ngươi có thể nhận ra, hắn ở nơi nào?”

Cái kia người làm vườn trong hai con ngươi, lập tức hiện ra một lão giả bộ dáng, trên mặt lộ ra quang đến, nói ra: “Đây là Tam quản gia Ngụy Chân đại nhân. Ta vừa mới còn nhìn thấy hắn, hướng bên kia đi.” Người làm vườn tay một chỉ.

Dương Thanh Huyền trực tiếp lách mình mà đi, lập tức tại một chỗ trong sân gặp được Ngụy Chân.

“Không phải để ngươi tại cái kia đợi sao? Nơi này là trong phủ thành chủ, không được đi loạn.”

Ngụy Chân vừa thấy được hắn, đầu tiên là sửng sốt một chút, lập tức sắc mặt rét lạnh xuống tới, không khách khí nói.

Dương Thanh Huyền nói: “Thực sự là có chuyện quan trọng bẩm báo thành chủ đại nhân, thời gian cấp bách, mong rằng đại nhân kịp thời thông báo.”

Ngụy Chân nghễ xem liếc mắt, xùy tiếng nói: “Ngươi có thể có chuyện quan trọng gì? Nhanh đi về đợi, đừng thêm phiền, hiện tại phi thường thời cơ, thành chủ đại nhân vội vàng đâu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Là về thâm không dị tộc địch tình, nhất định phải lập tức thông tri thành chủ đại nhân.”

Ngụy Chân quát: “Hồ nháo! Ngươi ở đâu ra cái gì tình báo, hiện tại toàn bộ thành bên trong lòng người bàng hoàng, khắp nơi đều là các loại lời đồn, ngươi có thể không muốn nghe gió chính là mưa, cẩn thận ta đem ngươi bắt lại!”

Dương Thanh Huyền sắc mặt khó coi nói: “Đại nhân đến cùng là thông không thông báo?”

Ngụy Chân khẽ nói: “Vốn là dự định thông báo, nhưng nhìn ngươi này tấm đức hạnh, chính mình trở về đợi đi. Chờ thành chủ đại nhân có rảnh, ta sẽ thông báo cho ngươi.”

Dương Thanh Huyền lười lại nói cái gì, đưa tay chộp một cái, Ngụy Chân lập tức bị thu hút không trung, hướng hắn lòng bàn tay bay đi.

“Ngươi, ngươi làm cái gì?!”

Ngụy Chân khẩn trương, giận dữ hét: “Nơi này chính là trong phủ thành chủ dung không được ngươi càn rỡ!”

“Ba!”

Dương Thanh Huyền một bạt tai tát tại trên mặt hắn, trực tiếp đem hắn phiến ngã xuống đất: “Tình hình chiến tranh khẩn cấp, dung không được càn rỡ là ngươi!”

Đi ra phía trước, lại là lăng không một trảo, đem Ngụy Chân lần nữa nhấc lên, lại là một cái bàn tay phiến xuống dưới, “Ba” thanh thúy thanh vang, đem Ngụy Chân triệt để đánh phủ.

Hắn nhưng là phủ thành chủ quản gia, khi nào nhận qua loại này khí?

Chỉ cảm thấy cực kì hoảng hốt không chân thực.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: “Thanh tỉnh a? Ta hiện tại muốn gặp thành chủ lư chiếu đại nhân.”

Ngụy Chân run giọng nói: “Ngươi dám đánh ta?”

“Ba! Ba! Ba!”

Lại là quạt liên tiếp bảy tám cái cái tát, trực tiếp đem hắn mặt đánh sưng lên, trong miệng răng toàn bộ vỡ nát, “Hiện tại thanh tỉnh sao? Cần ta lặp lại lần nữa sao?”

Chương 3414: Phó Thành Chủ

“Thanh tỉnh thanh tỉnh.”

Quản gia này cũng là co được dãn được hạng người.

Sống như thế lớn số tuổi, người nào đều gặp, lập tức biết chính mình đụng phải một cái thẳng tính chủ, không dễ chọc.

Nhưng nội tâm của hắn lại là vô cùng oán giận, tâm nghĩ đợi chút nữa muốn ngươi đẹp mặt, cái này mười cái cái tát, lão tử muốn lật gấp trăm lần trả lại ngươi.

Những này người quanh năm đi theo thành chủ bên người, bản lĩnh thật sự không có nhiều, âm mưu tính toán, cho người ta làm khó dễ, phía sau giở trò xấu lại là nhất đẳng hảo thủ.

Tâm nghĩ hiện tại cái gì đều thuận theo hắn, chỉ chờ vượt đi qua, liền phải cho hắn đẹp mặt.

Dương Thanh Huyền nói: “Thanh tỉnh liền tốt, thành chủ đại nhân ở đâu?”

Ngụy Chân do dự một chút, nói ra: “Thành chủ đại nhân tại làm chính sự.”

“Ba!”

Dương Thanh Huyền lại là tát một bạt tai, mắng: “Ta còn không biết tại làm chính sự sao? Còn như vậy hỏi một đằng, trả lời một nẻo, hạ một bàn tay liền trực tiếp phiến rơi ngươi cái này đầu lợn.”

Ngụy Chân che lấy đầu lợn một dạng mặt, trong hai mắt ngấn đầy nước mắt, còn có phẫn nộ ánh mắt giết người, nhưng trông thấy Dương Thanh Huyền lần nữa tay giơ lên, dọa đến lập tức biến đổi một bộ sắc mặt: “Tại, tại giết địch!”

Dương Thanh Huyền thả tay xuống, cả kinh nói: “Cái gì giết địch?”

Ngụy Chân nói: “Dị tộc người không ngừng tụ tập cường giả khiêu khích, có lần nữa công thành dấu hiệu, thành chủ đại nhân triệu tập một chúng cường người, thông qua bí thuật chuyển dời đến ngoài thành, chuẩn bị từ phương diện đánh lén dị tộc, trực tiếp đem nơi ở của bọn hắn nhổ tận gốc.”

Những này vốn là tuyệt đối cơ mật, nhưng giờ phút này vì để tránh cho không bị đánh, không quan tâm đến bất cứ gì khác nữa, một mạch toàn bộ nói ra.

“Cái gì?!”

Dương Thanh Huyền lớn kinh: “Thành chủ Lư Chiếu đại nhân giờ phút này không ở trong thành?”

Ngụy Chân gặp hắn giật mình, cười lạnh nói: “Chính là, những này dị tộc chuẩn bị cưỡng ép công thành, đang súc tích lực lượng, có nằm mơ cũng chẳng ngờ chúng ta sẽ trực tiếp ra hiện tại bọn hắn hậu phương.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt cực kỳ khó coi, trong đầu tránh qua đại lượng tin tức, tựa hồ có âm mưu to lớn chính đang từng bước đem Thanh Nguyên Thành thôn phệ.

“Chẳng lẽ ta tìm ra tới tin tức còn có bỏ sót?”

Dương Thanh Huyền cảm thấy toàn thân một trận rét run, dựa theo Liêm Sử kế hoạch, đem hộ thành đại trận phá vỡ, nếu là còn có thành nội cường giả chống cự, mặc dù tử thương sẽ thảm trọng, nhưng giữ vững Thanh Nguyên Thành vẫn là đại khái suất sự kiện.

Nhưng nếu là thành nội cường giả ra hết, năng lực chống cự hạ xuống hơn phân nửa, một khi hộ thành đại trận phá mất, hậu quả khó mà lường được.

Lư Chiếu đám người rời đi là trùng hợp vẫn là trúng kế?

Là trùng hợp, kết quả xấu nhất chính là Thanh Nguyên Thành luân hãm, có thể nếu là trúng kế, bọn hắn xuất kích có lẽ lại vừa vặn rơi vào đối phương cạm bẫy, kết quả xấu nhất liền không chỉ có là thành trì luân hãm đơn giản như vậy, toàn bộ Thanh Nguyên Thành lực lượng đề kháng đều đem hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Dương Thanh Huyền nói: “Bọn hắn là thế nào đi ra, nhanh đem toàn bộ kế hoạch toàn bộ nói cho ta nghe.”

Ngụy Chân nói: “Đây là tuyệt mật sự tình, ta nào biết được nhiều như vậy.”

“Ba!”

Dương Thanh Huyền lại một bạt tai tát quá khứ, cả giận nói: “Phế vật! Nói hay không.”

“Ba ba ba”, lại quạt liên tiếp mấy cái.

Ngụy Chân bị đánh đầu óc đều đường ngắn, khóc tang nói: “Ta thật không biết a.”

Dương Thanh Huyền sát khí cùng một chỗ, lạnh giọng nói: “Ta mặc kệ ngươi có biết hay không, nếu là không nói được lời nói, ta liền trực tiếp lục soát ngươi hồn phách.”

Ngụy Chân sợ choáng váng: “Ta, ta không biết làm sao nói a?”

Dương Thanh Huyền gặp hắn bộ dáng, biết hắn là thật không biết, “Cái kia giờ phút này thành nội có ai biết?”

Ngụy Chân nói: “Phó thành chủ Mục Linh Phi đại nhân trấn thủ thành nội, hẳn phải biết.”

Dương Thanh Huyền nói: “Dẫn đường, đi tìm Mục Linh Phi.”

Ngụy Chân sửng sốt một chút, lập tức gật đầu, tại phía trước dẫn đường.

Hắn tâm nghĩ chỉ muốn gặp được Mục Linh Phi, nháy mắt liền có thể bắt lại kẻ này, đến lúc đó lão tử nhất định phiến bạo đầu hắn.

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: “Mấy ngày trước đó, La Thụy cầm ta chấp sự lệnh bài đi xác nhận ta thân phận, nhưng vì gì không có kết quả?”

Ngụy Chân “Ô ô” nói: “Ta, ta không biết.”

Kinh hồn táng đảm che lấy song mặt, sợ Dương Thanh Huyền lại tát hắn.

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia lấy kinh nghiệm của ngươi đến xem, có thể sẽ là tình huống như thế nào? Nếu là nói để ta hài lòng, cảm thấy có lý, liền không sao. Nếu không, ta liền cắt mất ngươi hai cái tai đóa.”

Nói xong lấy ra một cái chủy thủ, đặt ở Ngụy Chân trên lỗ tai phải.

Ngụy Chân kém chút không có tức ngất chết, làm sao lại bày ra như thế một cái vô lại?

Oán khí đang thịnh, đột nhiên cảm giác được trên lỗ tai truyền đến đau đớn, đao bắt đầu hạ vẽ, dọa đến vội vàng nói: “Đừng, đừng cắt, ta nói, ta nói.”

Mặc dù cắt mất lỗ tai không tính là gì trọng thương, dùng điểm linh dược liền có thể mọc trở lại, nhưng cái này khuất nhục thực sự không thể chịu đựng được.

Lúc này nói ra: “Hiện tại tình hình chiến tranh khẩn cấp, toàn bộ thành trì đều tại điều động, mỗ một chuyện đã bỏ sót cũng là có khả năng. Nhưng nếu là La Thụy đại nhân tự mình đi xác nhận, hơn nữa là đến tự Lăng Tiêu Thánh thành chấp sự lệnh, hẳn là sẽ không bỏ sót, ta suy đoán có thể là bị người đè xuống tới.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Ai đè xuống?”

Ngụy Chân trầm tư một chút, nói: “Phụ trách loại này sự tình, chính là phó thành chủ Mục Linh Phi đại nhân.”

...

Tại một tòa hùng vĩ đại điện bên trong.

Mười mấy tên cường giả tụ tập cùng một chỗ, đang báo cáo Thanh Nguyên Thành các nơi tình huống.

Đột nhiên điện bên trong hư không vặn vẹo một chút, một bóng người thất tha thất thểu ngã ra ngoài, mấy bước bất ổn, liền ngã lăn trên đất, trực tiếp gương mặt hướng xuống.

Điện bên trong nháy mắt yên lặng lại, không phải cau mày, giận hình vu sắc, lạnh lùng nhìn chằm chằm người tới, lập tức tất cả đều lộ ra vẻ ngạc nhiên.

“Đây là... Ngụy Chân đại nhân?”

Không ít người nhận ra Ngụy Chân, mặt lộ vẻ cổ quái, đều là hai mặt nhìn nhau.

Phía trên cung điện nam tử song đồng đột nhiên co lại, đáy mắt lướt qua một tia tinh mang, nhìn chằm chằm cái kia thay đổi hư không, nhàn nhạt liếc phía dưới liếc mắt, “Ngụy Chân đại nhân, sao ngươi lại tới đây? Cái này quân cơ điện, là không có thể tùy ý xâm nhập, liền xem như đại quản gia cũng không có cái quyền lợi này.”

Ngụy Chân đứng lên, khóc tang nói: “Đại nhân cho ta làm chủ a! Có người muốn giết ta, còn muốn gây bất lợi cho đại nhân.”

Hắn vội vàng chạy chậm đến Mục Linh Phi bên người, lập tức cảm thấy an toàn, cắn răng nghiến lợi nhìn chằm chằm cái kia vặn vẹo hư không, nghiêm nghị nói: “Tiểu súc sinh! Tử kỳ của ngươi đến, nhanh đi ra cho ta!”

“Ha ha, xem ra ta vẫn là phiến quá nhẹ, không có đem miệng của ngươi triệt để đập nát.”

Trong hư không bóng người hiển hiện, Dương Thanh Huyền chậm rãi đi ra.

Ngụy Chân nhìn thấy hắn bộ kia người vật vô hại dáng vẻ, nội tâm lại là cực độ sợ hãi, run run mấy lần, trốn đến Mục Linh Phi sau lưng.

Mục Linh Phi nói: “Ngụy Chân đại nhân đừng hoảng hốt.”

Điện bên trong mấy chục đạo thần thức tất cả đều đem Dương Thanh Huyền khóa chặt.

“Ở đâu ra tiểu tặc, lại dám xông quân cơ điện!”

“Còn dám đem Ngụy Chân đại nhân đả thương, thật sự là không biết sống chết.”

“Đại chiến trước mắt, như vậy hồ nháo, liền xem như tông môn thế gia đệ tử, cũng tuyệt không thể khinh xuất tha thứ.”

Các loại thanh âm tại tứ phía vang lên.

Dương Thanh Huyền nhìn một vòng, phát hiện toàn là cao thủ, hết thảy bốn mươi chín người, trong đó mười ba vị thập tinh Thiên Giới, còn lại tất cả đều là chín sao Thiên Giới.

Mà phía trên cung điện Mục Linh Phi, càng là khí thế như núi, sợ là đã đến nửa bước chí tôn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3415: Chứng Thực

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: “Thật sự là đầm rồng hang hổ nha.”

Đột nhiên một người trừng to mắt, kinh hỉ nói: “Đại nhân, là đại nhân ngài!”

Người kia chính là tại Mai Chi Sâm Lâm cứu Mạt Tinh Ba, mặt mũi tràn đầy khó mà tin nhìn xem, mặc dù ngoại hình hoàn toàn không đúng, nhưng Dương Thanh Huyền khí tức trên thân, lại cùng ngày đó mèo đen giống nhau như đúc.

Dương Thanh Huyền gật đầu cười nói: “Chính là ta.”

Mạt Tinh Ba vừa sợ lại thích, nói: “Đại nhân, ngài hiện tại đây là...”

Mục Linh Phi âm trầm thanh âm ngắt lời nói: “Ngươi là ai? Tự tiện xông vào quân cơ điện chính là là tử tội, ngươi có biết tội của ngươi không?”

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: “Hồi bẩm đại nhân, tại hạ Dương Thanh Huyền, cũng không phải là tự tiện xông vào, mà là cái kia Ngụy Chân tự tiện xông vào, ta là đuổi bắt hắn, sở dĩ mới đi vào theo, còn xin đại nhân minh giám.”

Ngụy Chân khí một ngụm máu đều phun ra ngoài, “Ngươi, ngươi...”

“Dương Thanh Huyền?”

Điện bên trong lập tức gây nên rối loạn tưng bừng, “Chính là cái kia từ hạ giới đi lên, dẫn đội tiến vào tiểu thần kiếp Dương Thanh Huyền?”, “Hắn còn chưa có chết sao? Không phải đã vẫn lạc tại tiểu thần kiếp bên trong rồi sao?”

Nhất thời ở giữa, ánh mắt mọi người đều trở nên kỳ dị đứng lên.

Mạt Tinh Ba càng là trong lòng một trận, lúc này mới chợt hiểu, tại sao lại ở ngoài thành gặp phải Dương Thanh Huyền.

Mục Linh Phi song đồng đột nhiên co lại, bắn - ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo: “Dương Thanh Huyền? Hừ, tốt một đôi linh răng khéo mồm khéo miệng, đả thương Ngụy quản gia, tự tiện xông vào quân cơ điện, còn đem trách nhiệm đẩy lên trên thân người khác. Ta chẳng cần biết ngươi là ai, chỉ bằng cái này hai tội, là đủ muốn mạng của ngươi. Nhưng bây giờ tình hình chiến tranh khẩn cấp, trước cầm xuống giam giữ, đến lúc đó lại trị tội.”

Dương Thanh Huyền nhíu mày, không phục nói: “Đại nhân không khỏi quá võ đoán a? Ngụy Chân nói là ta đánh hắn đại nhân liền tin? Ta nói là chính hắn làm bị thương chính mình, đại nhân liền không tin? Huống hồ Ngụy Chân tự tiện xông vào, ta sau đó truy kích mà đến, tất cả mọi người mắt thấy mới là thật, đại nhân liền làm như không thấy?”

Mục Linh Phi nói: “Ngụy Chân đại nhân chính là phủ thành chủ quản gia, sao lại nói dối lừa gạt ngươi?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta chính là Thánh thành chấp sự, chẳng lẽ liền sẽ lừa gạt hắn không thành?”

Mục Linh Phi cười lạnh nói: “Dương Thanh Huyền là Thánh thành chấp sự không giả, mọi người đều biết, nhưng ngươi nói ngươi là Dương Thanh Huyền, chứng cứ đâu? Thánh thành chấp sự lệnh bài lấy ra nhìn một cái nha, vật kia nhưng làm không được giả.”

Dương Thanh Huyền sắc mặt phát lạnh: “Quả nhiên là ngươi đè xuống lệnh bài của ta, nếu không làm sao ngươi biết ta không bỏ ra nổi lệnh bài?”

“Ha ha, cười nhạo! Ta làm sao biết ngươi có không có lệnh bài.”

Mục Linh Phi đứng dậy, khí thế một chút bộc phát: “Hừ! Nguyên lai không có lệnh bài a.”

Bên cạnh một vị lão giả gọi Lý Chương, là Thanh Nguyên Thành hộ pháp, thập tinh Thiên Giới cường giả tối đỉnh, tư lịch thâm hậu, thực lực không tầm thường, mở miệng nói ra: “Tiểu tử, lại không nói ngươi có phải hay không Dương Thanh Huyền, coi như thật sự là, mạnh mẽ xông tới quân cơ điện cũng là không thể thực hiện. Tại không thể chứng minh ngươi thân phận trước, trước theo quy củ xử trí.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái kia Ngụy Chân đâu?”

Lý Chương nhìn Ngụy Chân liếc mắt, nói: “Trước hết cùng ngươi giam giữ cùng một chỗ, chờ sau đó lại đi điều tra.”

Ngụy Chân hạ “A” một tiếng hét thảm: “Đừng, đừng a...”

Mạt Tinh Ba vội vàng ôm quyền nói: “Lý Chương đại nhân, người này từng tại Mai Chi Sâm Lâm đã cứu ta, chúng ta tiểu tổ bảy người, cũng dám dùng tính mạng thay hắn đảm bảo.”

Lý Chương nói: “Cái kia ngày sự tình ta cũng nghe nói, ngươi không phải nói cứu ngươi chính là chỉ mèo đen sao? Làm sao biến thành người?”

Mạt Tinh Ba nói: “Nhất định là Dương Thanh Huyền đại nhân biến hóa thần thông, chỉ cần đại nhân biến thành mèo đen, liền có thể chứng minh.”

Mục Linh Phi cười lạnh nói: “Coi như hắn có thể biến thành mèo đen, cũng chỉ có thể chứng minh hắn đã cứu ngươi, cũng không thể chứng minh hắn chính là Dương Thanh Huyền.”

Một người trưởng lão khác đột nhiên mở miệng hỏi nói: “Viên kia Kỳ Sâm Quả đâu?”

Người trưởng lão này gọi hãn hải, tư lịch cùng thực lực đều cùng Lý Chương tương đương, mà vị kia cần Kỳ Sâm Quả Thiên Giới đỉnh phong võ tu, vẫn là hắn hậu bối, đã theo Lư Chiếu ra khỏi thành.

Giờ phút này nhìn thấy cứu Mạt Tinh Ba người, lập tức nhớ tới Kỳ Sâm Quả tới.

Dương Thanh Huyền nói: “Bị người cầm đi.”

Hãn hải lộ ra một tia hồ nghi.

Dương Thanh Huyền nói: “Ngày đó Kỳ Sâm Quả thành thục, dẫn tới đại lượng cường giả, tiến hành một trận kinh thiên chiến. Cuối cùng cái kia quả rơi vào đến một đầu Long tộc trong tay.”

Mạt Tinh Ba nói: “Về sau chúng ta lại đi điều tra qua, Mai Chi Sâm Lâm hoàn toàn chính xác hủy hoại chỉ trong chốc lát, cái kia đại chiến sự khốc liệt không thể tưởng tượng, phù hợp Thanh Huyền đại nhân lời nói.”

Mục Linh Phi nói: “Những này chỉ có thể nói rõ ngươi là Mạt Tinh Ba ân nhân cứu mạng, cái khác không thể nói rõ cái gì. Người đâu, bắt lại cho ta người này. Trước quan nhập đại lao, ngày sau tái thẩm!”

Lập tức có thân khoác kim giáp võ giả từ hai bên đi vào, hướng Dương Thanh Huyền đi đến, muốn đem hắn giam.

Mục Linh Phi cười lạnh nói: “Ngươi tốt nhất thả thành thật một chút, nếu là dám phản kháng, không chỉ có bản tọa sẽ đích thân xuất thủ trấn áp ngươi, còn tội thêm một bậc.”

Dương Thanh Huyền kêu lên: “Chậm đã! Ta lần này tới quân cơ điện, là vì bóc xuyên Mục Linh Phi chân diện mục, hắn bên trong thông bên ngoài hợp, cấu kết dị tộc.”

Lời vừa nói ra, điện bên trong nháy mắt xôn xao, tất cả mọi người đều cực độ kinh ngạc.

Mục Linh Phi phẫn nộ quát: “Tốt a, còn dám hồ ngôn loạn ngữ!”

Một cỗ lăng liệt sát khí bạo phát đi ra, trực tiếp cuồn cuộn cuốn tới.

Dương Thanh Huyền không ngừng lùi lại, đồng thời nhanh chóng nói ra: “Dị tộc người ngày mai giữa trưa liền sẽ mạnh mẽ dùng hung thú công thành, lại phối hợp nội tặc chặn đánh phá chúng ta ba mươi sáu tòa chủ trận khu. Thành chủ đại nhân muốn đi đường vòng hậu phương đánh lén, căn bản không có khả năng thành công, thậm chí có thể là cái cạm bẫy. Nếu là thật sự bị ta nói bên trong, Thanh Nguyên Thành nguy tại sáng chiều tối!”

Điện bên trong người đều là phân một chút đổi sắc mặt.

Lý Chương quát: “Ngươi có chứng cứ gì?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta giết một vị dị tộc nội gian, cưỡng ép lục soát hắn hồn phách, còn bắt được xong một tên giúp dị tộc làm việc nữ tử, cũng có thể làm chứng.”

Mục Linh Phi sắc mặt biến hóa, thầm nghĩ: “Không tốt”, Lý Chương đám người ánh mắt, đều hướng hắn nhìn sang, hắn lập tức nói ra: “Chư vị trưởng lão, đừng muốn nghe hắn nói bậy, hắn nhưng là chính mình thân phận đều chứng minh không được.”

Hãn hải nói ra: “Linh Phi đại nhân có thể tạm hoãn một chút, chúng ta lại hỏi rõ ràng, như hắn lời nói làm thật, việc này liền lớn.”

Lý Chương cũng nói: “Chính là, thà có thể tin là có, không thể tin là không.”

Mục Linh Phi giận dữ nói: “Thà có thể tin là có? Ý là tin tưởng ta chính là gian tế rồi?”

Lý Chương xấu hổ cười một tiếng, nói: “Ta ý là, tạm thời tin tưởng hắn nói bộ phận, chúng ta cẩn thận chứng thực.”

Mục Linh Phi nói: “Tình huống bây giờ khẩn cấp, lập tức liền muốn bố trí các lộ cách đối phó, đâu còn có thời gian chứng thực.”

Dương Thanh Huyền nói: “Không cần chột dạ, thời gian lại thiếu, có thể thiếu cái này nửa canh giờ sao?”

Mục Linh Phi cả giận nói: “Ngươi thì tính là cái gì? Có tư cách gì chất vấn ta, còn để cho ta tới chứng thực.”

Dương Thanh Huyền cười nói: “Ngươi cái này gian tế không quá quan nha, tâm tính như thế không tốt, một chút liền chột dạ tức giận.” Hắn ôm quyền vòng một vòng: “Chư vị trưởng lão, các ngươi nhìn hắn tức đến nổ phổi dáng vẻ, giống hay không là gian tế?”

Lý Chương nói: “Chỉ dựa vào ngươi một câu, há có thể phán đoán suy luận Linh Phi đại nhân, nếu là không bỏ ra nổi khiến mọi người tin phục đồ vật, chúng ta cũng chỉ phải trước đem ngươi nhốt.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3416: Nội Loạn

Dương Thanh Huyền nói: "Chứng cứ tự nhiên là có. Ta rõ ràng bọn hắn ngày mai kế hoạch hành động, đem như thế nào hủy hoại ba mươi chỗ trận khu. Đồng thời những này động thủ người tư liệu tất cả ta trong đầu. Chư vị đại nhân hiện tại tranh thủ thời gian phái người đi đuổi bắt những này người, tự nhiên là nhất thanh nhị sở."

Hãn Hải nói: "Nếu là thật sự, việc này liền cực kỳ trọng yếu. Danh sách nhân viên đâu?"

Dương Thanh Huyền lấy ra một cái ngọc giản, đưa cho Hãn Hải nói: "Sở hữu nhân viên tham dự danh sách đều ở bên trong, thân thể của bọn hắn phân, thực lực, cùng phương thức liên lạc."

Hãn Hải thần thức quét qua, nhíu mày, đem ngọc giản đưa cho Lý Chương.

Mục Linh Phi lạnh giọng nói: "Hai vị trưởng lão cũng đừng tin hắn hồ ngôn loạn ngữ."

Dương Thanh Huyền cười nói: "Thế nào, ngươi sợ?"

Mục Linh Phi cả giận nói: "Cười nhạo, ta có cái gì đáng sợ? Đại chiến trước mắt, ngươi nhất muội ở đây quấy rối, ta thân là giờ phút này chấp chính người, tự nhiên dung không được ngươi."

Dương Thanh Huyền nói: "Hai vị trưởng lão có thể tra một cái liền biết."

Lý Chương nói: “Như bên trong lời nói là thật, hoàn toàn chính xác cực kì nghiêm trọng, ta lập tức phái người tra rõ.”

Mục Linh Phi sắc mặt đại biến: “Lý trưởng lão, hiện tại là thời kì phi thường, vừa rồi an bài sự tình...”

Lý Chương nói: “Chuyện vừa rồi có thể tạm hoãn, việc này quá mức trọng đại, nhất định phải kiểm chứng.”

Hắn vẫy vẫy tay, đại điện bên trong lập tức tới một nửa người.

Hắn đối với mỗi người tiến hành thấp giọng dặn dò, sau đó từng cái võ giả lĩnh mệnh sau vội vàng chạy vội ra ngoài.

Mục Linh Phi sắc mặt dị thường khó coi, lạnh giọng nói: “Lư Chiếu đại nhân rời thành thời điểm, để ta ở đây chủ chính, hiện tại hai vị trưởng lão thiện tự làm chủ trương điều động thành nội tinh anh làm việc, không khỏi quá không đem ta để ở trong mắt a?”

Hai người nhìn nhau liếc mắt, Lý Chương ôm quyền nói: “Chuyện đột nhiên xảy ra, không thể không tạm thích ứng một hai, mong rằng đại nhân rộng lòng tha thứ.”

Mục Linh Phi lạnh hừ một tiếng, trực tiếp ngồi trở lại đến vị trí bên trên, lạnh giọng nói: “Ta rộng lòng tha thứ một hai không có gì, liền sợ việc này, kết quả là chỉ là một trận nháo kịch, hai vị lại nên kết cuộc như thế nào?”

Dương Thanh Huyền đoạt trước nói ra: “Nếu chỉ là nháo kịch, ta cam nguyện bị phạt.”

Mục Linh Phi nói: “Ngươi trước đó nói còn bắt được xong một tên gian tế, người kia giờ khắc này ở nơi nào? Đem nàng dẫn tới, trực tiếp để mấy vị trưởng lão sưu hồn một chút chẳng phải rõ ràng sao?”

Dương Thanh Huyền thần sắc nhất biến, trong lòng cười lạnh, nói ra: “Người kia bị ta giam giữ tại một nơi, không tiện mang đến.”

Mục Linh Phi nói: “Ồ? Ngươi đã trực tiếp bên trên quân cơ điện chỉ trích bản tọa, lại không mang gian tế cùng đi? Cái này nói còn nghe được sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái này có cái gì không nói được, không có mang chính là không có mang, ngươi cắn ta a.”

“Ầm!” Mục Linh Phi khí đỡ tay nắm vỡ nát, gương mặt xanh xám, đột nhiên đứng dậy, nói ra: “Hãn Hải trưởng lão, ta có một chuyện muốn cùng ngươi nói riêng một chút, xin mời đi theo ta.”

Hãn Hải sững sờ, lập tức nhẹ gật đầu, liền theo Mục Linh Phi hướng đại điện sau đi đến.

Dương Thanh Huyền thầm nói: “Cái này gian tế, chẳng biết lại muốn giở trò quỷ gì.”

Lý Chương nhìn hắn liếc mắt, khép hờ hai mắt: “Chậm đợi kết quả đi, nếu là ngươi lời nói không thật, liền đừng trách chúng ta không khách khí.”

Bỗng nhiên đại điện hậu phương truyền đến một đạo kinh thiên động địa tiếng vang, toàn bộ đại điện đều lay động lợi hại, cơ hồ muốn sụp đổ xuống tới.

“Chuyện gì xảy ra?!”

Điện bên trong người đều hoàn toàn biến sắc.

Đại điện này chất liệu cùng kết cấu đủ để có thể so với pháp bảo, sẽ sinh ra to lớn như vậy chấn động, chẳng biết xảy ra chuyện gì.

Một thân ảnh từ bọc hậu bay xẹt tới, chính là Mục Linh Phi, lo lắng nói: “Không xong! Hãn Hải nguyên lai là phản đồ, hắn đánh lén đả thương ta chạy trốn.”

“Cái gì?”

Tất cả mọi người đều khó mà tin tưởng, nhưng Mục Linh Phi hoàn toàn chính xác một thân máu tươi, Lý Chương vội vàng tiến lên, cả kinh nói: “Đến cùng chuyện gì xảy ra?”

Mục Linh Phi mặt mũi tràn đầy lo nghĩ, che lấy ngực miệng, máu me khắp người, “Hãn Hải hắn...”

Đột nhiên Dương Thanh Huyền quát: “Lý Chương trưởng lão cẩn thận!”

Bỗng nhiên một bước tiến lên, chiến kích chẳng biết lúc nào xuất hiện tại trong tay, liền bổ tới.

Mục Linh Phi trong mắt sát khí lóe lên, song chưởng đã đẩy ra, hướng Lý Chương ngực miệng vỗ tới.

“Ngươi...!”

Lý Chương hoảng hốt, cả người như rơi vào hầm băng.

Cho dù là đơn đả độc đấu, hắn cũng không phải là đối thủ của Mục Linh Phi, huống chi giờ phút này bị đối phương đánh lén.

Hét lớn một tiếng, phía trước vô số trận quang thiểm động, chiến giáp liền ngưng tụ ra.

Tại trong lồng ngực một cỗ chân khí tăng vọt, trực tiếp từ trong miệng thốt ra, hóa thành Âm Ba Công đi.

“Ầm ầm!”

Hai cỗ lực lượng tại Mục Linh Phi chưởng lực dưới, nháy mắt vỡ nát.

Lý Chương chỉ cảm thấy ngực miệng bị cự thạch đánh trúng, xương sườn cơ hồ toàn đoạn, một ngụm máu phun tới.

Đáng sợ hơn chính là, cái kia bài sơn đảo hải lực lượng muốn xuyên thủng thân thể, đem hắn triệt để đánh nổ.

Đúng lúc này, lực lượng kia tựa hồ lui trở về, một thanh chiến kích hoành không mà đến, chém vào lực lượng kia bên trong.

“Ầm ầm!”

Lần nữa nổ lên tiếng vang, một cỗ sóng năng lượng đẩy ra, đem mọi người toàn bộ đẩy hướng bốn phương tám hướng.

Chính là Dương Thanh Huyền xuất thủ, cứu được Lý Chương một mạng.

Không lo được cảm tạ, Lý Chương cả giận nói: “Mục Linh Phi, nguyên lai ngươi thật là gian tế!”

Mục Linh Phi toàn thân phun trào lấy thấy lạnh cả người, sát khí bao phủ toàn bộ phạm vi chi địa, lạnh giọng nói: “Bản tọa ẩn núp mấy vạn năm, từ một cái nhỏ đi La Thành dài đến bây giờ, gần như sắp muốn trở thành đứng đầu một thành, chính là vì Thần tộc giáng lâm phiến đại địa này. Chỉ kém ngày cuối cùng, kém chút liền bị tiểu tử này hỏng chuyện tốt.”

Hắn nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nói: “Hôm nay không gọi ngươi chém thành muôn mảnh, khó tiêu mối hận trong lòng ta.”

Lý Chương liều mạng nuốt đan dược, ổn định thương thế, vội vàng nói: “Hãn Hải trưởng lão đâu?”

Mục Linh Phi cười lạnh nói: “Ngươi cảm thấy thế nào?”

Hắn vươn tay ra, nắm lấy một đem đồ vật, tất cả đều là Hãn Hải trên thân trữ vật nguyên khí.

Lý Chương khẩn trương, vừa mới đem một nửa người đều phái đi ra, mà lại tất cả đều là cường giả đỉnh cao, hiện tại lưu tại đất này chỉ có hơn hai mươi người, mà lại chỉ có ba vị thập tinh, căn bản không phải Mục Linh Phi địch.

Mục Linh Phi cười lạnh nói: "May mắn Lư Chiếu mang theo cường thủ đi ra, ngươi lại đem một vài tinh nhuệ điều đi, ta trước hết giết sạch các ngươi, lại đi đem vừa mới điều đi tinh nhuệ giết sạch. Dù sao đã bại lộ, không quan trọng, cái kia ba mươi sáu tòa đại trận, ta tự mình đi phá!"

Nói xong, liền hóa thành một đạo lưu quang, hướng Lý Chương vọt tới.

"Giết sạch chúng ta? Hỏi qua ta sao?"

Dương Huyền Tàng sớm đã vận sức chờ phát động, lăng không một kích liền quét tới.

Một luồng hơi lạnh từ trong cơ thể bộc phát, hóa ra ánh sáng màu trắng, uốn lượn tại thân thể bốn phía.

Mục Linh Phi sắc mặt hơi đổi một chút, không hiểu, hắn lại từ trên người người này cảm ứng được một cỗ làm chính mình kiêng kị lực lượng.

Hắn biết Dương Thanh Huyền có Hợp Thể Thuật, không cảm thấy kinh ngạc, nhưng hợp thể cũng bất quá thập tinh Thiên Giới sơ giai, không có gì đáng sợ.

Lúc này không tin tà, một chưởng biến hóa phương hướng, hướng cái kia chiến kích vỗ tới.

"Bành!"

Chưởng lực kích trên chiến kích, nháy mắt đem Dương Huyền Tàng đánh bay.

Nhưng kích trên thân Hàn Băng chi khí trực tiếp bay bắn ra, lăng không hóa rồng, giương nanh múa vuốt gào thét mà xuống.

“Thập tinh đỉnh phong?!”

Mục Linh Phi hoảng hốt, nhưng giây lát tránh liền trấn định lại, “Thập tinh đỉnh phong lại như thế nào? Bản tọa giết không tha!” Hắn song chưởng không ngừng oanh kích tới, lập tức hóa ra đầy trời chưởng ảnh, đem cái kia Băng Long cản tại phía trước.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3417: Liên Thủ Áp Chế

“Oanh!”

Đầy trời hàn băng vỡ vụn, vô số bay mảnh loạn xạ.

Khủng bố lực lượng phóng lên tận trời, cuối cùng đem đại điện này vỡ nát.

Điện bên trong đám người hoảng sợ tứ tán, từng cái hoảng sợ đứng ở bên ngoài, không dám lên trước.

“Cái gì?!”

Mục Linh Phi sắc mặt đại biến, khó mà tin nhìn xem cái kia Băng Long, lại có thể kháng trụ chính mình một chiêu?

Á Tư đồng dạng cảm thấy biệt khuất, một đạo long ngâm xông cửu tiêu, chưởng pháp hạ hàn băng lần nữa ngưng tụ, hóa thành một đạo băng trụ đâm xuyên xuống tới.

Mục Linh Phi thân ảnh nhoáng một cái, liền biến mất ở tại chỗ.

Cái kia băng trụ oanh trên mặt đất, nháy mắt hướng bốn phương tám hướng lan tràn, đại địa, bầu trời, xa xa kiến trúc tất cả đều bị đóng băng.

Lý Chương cả kinh nói: “Không được! Nơi này là thành nội.”

Dương Huyền Tàng đối với nơi xa chúng người quát lớn nói: “Nhanh bày trận phòng ngự!”

Nếu là tùy ý hai vị nửa bước chí tôn ở đây đại chiến, sợ là toàn bộ Thanh Nguyên Thành đều muốn hủy diệt.

Dương Huyền Tàng hỏi: “Lý Chương trưởng lão, thành nội liền lại không có cái khác cao thủ sao?”

Lý Chương cười khổ nói: “Lần này thành chủ đại nhân ngàn dặm bôn tập, mang đi thành nội phần lớn lực lượng, nguyên bản lưu lại Mục Linh Phi cùng chúng ta mấy vị, hẳn là đủ dùng, nghĩ không ra...”

Dương Huyền Tàng thở dài một hơi, nhấc lên chiến kích liền muốn lên đi.

Lý Chương vội vàng bắt lấy hắn, cả kinh nói: “Ngươi lần trước bất quá là chịu chết.”

Dương Huyền Tàng nói: “Ta ở một bên phụ trợ hắn.”

Nói xong, trực tiếp bay tiến lên.

Nơi xa đại lượng Thiên Giới cường giả bắt đầu hội tụ, tại một chút lĩnh đội dẫn dắt dưới, Yuuki đại trận, đem phủ thành chủ vùng này giam cầm xuống tới.

Mục Linh Phi nhìn chằm chằm Á Tư, lạnh giọng nói: “Ngươi không phải nhân tộc, ngươi đến cùng là ai?”

Á Tư hóa thành hình người, hừ lạnh nói: “Ngươi không có tư cách biết.”

Mục Linh Phi trong lòng nổi giận, nhưng vẫn là chịu đựng, nói ra: “Dương Thanh Huyền cho ngươi chỗ tốt gì? Ta gấp bội cho ngươi.”

Á Tư cười lạnh nói: “Liền ngươi cái này tính tình, còn gấp bội cho ta? Đem mạng của ngươi cho ta là được rồi.”

Thét dài một tiếng, hóa thành long ảnh cuồng đập xuống tới.

Mục Linh Phi giận dữ hét: “Muốn chết! Lại không có người cứu ngươi!”

Trên người hắn đột nhiên tuôn ra một cỗ lực lượng cực kỳ kinh khủng, dưới chân đại địa nháy mắt liền rạn nứt mở, toàn bộ bị giam cầm không gian run rẩy kịch liệt.

Thập tinh Thiên Giới cảnh giới đỉnh cao một chút đột phá đi lên.

Vô số năng lượng hóa thành tinh vòng, xoay tròn tại Mục Linh Phi thân thể bốn phía.

Cường đại khí tràng như là bình chướng, đem hết thảy đều đẩy ra phía ngoài mở.

Á Tư bỗng nhiên ngừng lại, con ngươi đột nhiên co lại: “Nửa bước chí tôn!”

Lý Chương run giọng nói: “Quả nhiên là nửa bước chí tôn... Tương truyền Mục Linh Phi sớm đã đột phá Thiên Giới ràng buộc, chỉ là nghe đồn mà thôi, không nghĩ tới là thật. Khó trách thành chủ đại nhân sẽ để cho hắn lưu lại chủ chính.”

Dương Huyền Tàng cũng lộ ra to lớn ngưng trọng thần sắc: “Á Tư, giết qua sao?”

Á Tư nói: “Thử một chút! Coi như giết không nổi, hắn cũng không làm gì được ta.”

Dương Huyền Tàng nhíu mày lại, hắn tự nhiên biết Mục Linh Phi không làm gì được Á Tư, có thể đây là Thanh Nguyên Thành, trấn không được người này, toàn bộ thành trì liền xong.

Á Tư lần nữa nhào tới, trực tiếp phá vỡ Mục Linh Phi cảnh giới uy áp, quấn đấu.

Hai người tiếp xúc, liền sinh ra khó có thể tưởng tượng to lớn chấn động, cho dù là cực xa chỗ, giam cầm không gian biên giới, cũng bắt đầu xuất hiện đại lượng vết rạn.

“Nửa bước chí tôn!”

Tất cả mọi người đều là trong lòng run lên, có thể rõ ràng phân biệt ra được lực lượng này đẳng cấp.

“Đáng chết a! Mục Linh Phi lại là phản đồ gian tế, Thanh Nguyên Thành phiền phức lớn rồi.”

Những nơi xa kia chạy tới Thiên Giới võ tu, tại phía trước người khuyên bảo dưới, đối với tình huống có hiểu một chút, không khỏi là vừa sợ vừa giận.

Dương Huyền Tàng đem thần thức truyền vào chiến kích bên trong: “Hai vị đại nhân, hiện tại cần hai vị lực lượng tương trợ, chẳng biết giờ phút này có thể có tiện hay không động thủ?”

Nguyên Hương cùng Cương Nghị đồng thời mở mắt ra.

Nguyên Hương vội nói: “Đại nhân quá khách khí, hiện tại chúng ta chính là tùy tùng của ngươi, thủ hạ, có nhiệm vụ gì đại nhân tận có thể phân phó.”

Dương Huyền Tàng nói: “Ta hiện tại muốn trấn áp một vị nửa bước chí tôn, cần phải mượn hai vị lực lượng.”

Hai người đều là chấn động trong lòng, trong mắt lộ ra một tia vẻ sợ hãi, nhưng vẫn là cố nén tê cả da đầu, nói: “Tốt!”

Dương Huyền Tàng nói: “Vị kia nửa bước chí tôn đang cùng ta một vị bằng hữu triền đấu, bằng hữu của ta tạm rơi xuống hạ phong, nhưng trong thời gian ngắn sẽ không thua, hai vị có thể chuẩn bị một chút, chúng ta áp dụng đánh lén chi pháp.”

Nguyên Hương cười nói: “Là đại nhân vị kia Băng Long bằng hữu sao? Có hắn ở đây, lại thêm hai người chúng ta đánh lén, thủ thắng có hi vọng.”

Cương Nghị cũng từng được lĩnh giáo Á Tư lực lượng, nhẹ gật đầu đồng ý.

Mục Linh Phi đang cùng Á Tư khổ chiến, càng đánh càng tâm giận, chính mình thế nhưng là nửa bước chí tôn tồn tại, thế mà thật lâu không thể đè xuống đối phương, đồng thời nội tâm vạn phần chấn kinh, cái này Dương Thanh Huyền rõ ràng vừa tới thượng giới không lâu, từ chỗ nào tìm đến mạnh như thế viện binh?

Thật tình không biết Á Tư nội tâm phẫn nộ so với hắn càng sâu, rõ ràng là chí tôn tồn tại, lại muốn bị một tên nửa bước chí tôn áp chế, đồng dạng là lên cơn giận dữ, hai người liều mạng công kích, cơ hồ là lưỡng bại câu thương đấu pháp.

Mục Linh Phi trong lòng đột nhiên hiện lên một loại cảm giác nguy hiểm, hắn dưới khiếp sợ, không dám khinh thường, vội vàng đem tinh thần khuếch tán, lưu ý bốn phía.

Một đạo mơ hồ cái bóng đột nhiên ra hiện tại bên người của hắn, mơ hồ là tên nữ tử.

Mục Linh Phi lệ quát một tiếng, từ cùng Á Tư được chiến đấu bên trong thoát thân ra, trực tiếp tay phải một bổ, như lưỡi đao đem hư không chém ra.

Nữ tử kia thân ảnh hoảng hốt một chút, liền bị chém thành hai đoạn.

Nhưng bị bổ ra hư không trung ương, giống như là có một chiếc gương, đem thiên địa tương hỗ là cái bóng.

Mục Linh Phi song đồng đột nhiên co lại, trong mắt chiếu ra hai đạo cái bóng, lúc lên lúc xuống, bay tập mà tới.

Hai đạo cái bóng phảng phất chính là một thể.

Loại cảm giác kỳ diệu này, giống như là thiên địa vạn vật, đều nguyên bản tại cái này trong vòng một chiêu.

“Đảm nhiệm ngươi có thủ đoạn thông thiên, cảnh giới hồng câu ở đây, có thể làm gì ta?”

Mục Linh Phi thân ảnh nhoáng một cái, cũng hóa ra hai đạo phân thân, hướng thiên địa hai cái phương hướng phóng đi.

“Ầm!”

Hai cái phân thân riêng phần mình xuất thủ, trực tiếp đem nữ tử kia đánh bay ra ngoài, không trung không hiểu xuất hiện một đoàn máu tươi.

Sát na ở giữa, hai cái phân thân lại trở về đến bản thể bên trong.

Ngay tại cái này một cái chớp mắt, một cỗ cực hàn chi khí phân bố toàn thân, bốn phương tám hướng đều là to to nhỏ nhỏ băng sơn, giống như mưa đá rơi xuống tới.

Hàn khí bên trong sở hữu quy tắc đều bị đông lại, Mục Linh Phi vận chuyển công thể, phát hiện dĩ nhiên vô pháp điều động ngoài thân lực lượng.

Hắn sắc mặt đại biến, “Đây là cái gì băng?”

Không kịp ngẫm nghĩ nữa, mãnh hai tay bấm niệm pháp quyết, một chiêu giơ lên trời thức khoảnh khắc mà thành.

Phảng phất hóa thân thiên địa chi thể, mặc cho vô số băng sơn rơi vào bốn phương tám hướng, cũng không thể phá hắn phòng ngự.

Á Tư nổi giận gầm lên một tiếng, miệng phun long ngữ, vô số văn tự trên băng sơn hiển hiện, gấp bội tổn thương ép xuống.

Ở trong đó một tòa băng sơn bên trên, quang ảnh lóe lên, Dương Huyền Tàng hóa thân mà ra, tay kết kiếm quyết, mi tâm bên trên quang huy lóe lên, mơ hồ có kiếm hiển hiện.

Mục Linh Phi trong lòng kịch liệt chấn động, một cỗ cực độ nôn nóng nháy mắt nước vọt khắp toàn thân, phảng phất có nguy hiểm to lớn tiến đến, cái này nguy hiểm đủ để muốn tính mạng hắn.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3418: Kiếm Phù Ra

“Ngươi đang làm cái gì?!”

Mục Linh Phi một xem ra băng sơn bên trên Dương Huyền Tàng, lập tức minh bạch loại này lo nghĩ chính là từ trên thân Dương Huyền Tàng tới.

Dương Huyền Tàng cũng không nói lời nào, tiếp tục tay nâng quyết ấn bất động, nhưng chỗ mi tâm kiếm ảnh lại là càng ngày càng sáng.

“Dừng tay!”

Mục Linh Phi lệ quát một tiếng, liều mạng đứng vững băng sơn, muốn xông tới giết Dương Huyền Tàng, nhưng lại bị Á Tư áp gắt gao.

Á Tư hóa thành cự long, một miệng hàn khí nôn tới, càng làm cho giữa thiên địa một mảnh sương trắng.

Đúng lúc này, Dương Huyền Tàng chỗ mi tâm kiếm ảnh cuối cùng thành hình, là một đạo nhìn như bình thường, không có bất kỳ hoa tiếu gì kiếm phù.

Tại không trung nhẹ nhàng lóe lên.

“Xùy” một tiếng.

Mục Linh Phi trên mặt lập tức ngốc trệ một sát, sau đó “Ầm ầm” băng nứt âm thanh truyền đến.

Lý Chương bọn người là kinh hãi không thể tin được, Mục Linh Phi đầu lại bị phách bộ phận.

Hắn thân là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, lại là khoảng cách gần như vậy quan chiến, hết thảy đều thấy rõ ràng.

Là Dương Huyền Tàng một đạo kiếm phù bay ra, muốn thẳng đến Mục Linh Phi mi tâm, nhưng Mục Linh Phi tại thời khắc mấu chốt cưỡng ép thay đổi một chút, sở dĩ gọt đến bên cạnh bên cạnh, đem nhỏ nửa cái đầu tước mất.

Liền phảng phất gọt đậu hũ.

Hắn tròng mắt đều trợn lồi ra, đây chính là một vị nửa bước chí tôn đầu a!

“Ầm ầm!”

Dương Huyền Tàng một chiêu xuất thủ về sau, Mục Linh Phi phảng phất nguyên khí đại thương, Á Tư phối hợp với dùng băng sơn trấn áp, cuối cùng đập vụn Mục Linh Phi quanh thân phòng ngự, vô số hàn băng nổ tung, oanh ở trên người hắn.

Giữa thiên địa là lạnh thấu xương tái mét sắc, mắt không thể thấy.

Liền liền những kết trận kia phòng ngự Thiên Giới chi chủ nhóm, đều từng cái đông toàn thân phát run, kinh mạch bế tắc.

Đúng lúc này, lại một đường hào quang xông vào hàn băng bên trong, hóa ra bốn đầu tám tay pháp tướng, trong tay đều kết ấn, oanh ra một mảnh quyền biển, không ngừng đánh vào cái này tái mét thế giới bên trong.

“Phanh phanh phanh!”

Vô số bắn nổ thanh âm liên tiếp bạo hưởng, mỗi một quyền đều sinh ra đáng sợ sóng âm, tầng tầng lớp lớp cùng một chỗ, đem Không Gian Cát Liệt ra, để người màng nhĩ kịch liệt đau nhức.

“Lại là một vị thập tinh Thiên Giới đỉnh phong...”

Lý Chương đờ đẫn nhìn xem, tại cách đó không xa, một nữ tử khóe miệng mang máu, ngồi xếp bằng hư không dưỡng thương, chính là trước kia đánh lén người kia, cũng là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong.

“Hắn cái kia làm ra nhiều như vậy giúp đỡ, mà lại đều không phải tộc ta cường giả.”

Lý Chương trong lòng phi tốc nghĩ đến, Dương Thanh Huyền đến thượng giới mới bao lâu? Cơ hồ đều không có có cơ hội ra ngoài, nhìn như vậy đến, có thể là tại tiểu thần kiếp bên trong kết bạn đồng bạn.

Á Tư nói: “Không cần đánh!”

Hắn biến trở về hình người, đưa tay hướng phía trước một trảo, giữa thiên địa tái mét hàn khí tất cả đều ngưng tụ quá khứ.

Rất nhanh liền ánh mắt mở rộng, chỉ thấy một cái cự đại khối băng xuất hiện tại không trung, Mục Linh Phi chính đông lạnh ở bên trong, bởi vì băng mật độ mạnh dọa người, sở hữu nhìn không chân thiết.

Dương Huyền Tàng hỏi: “Khốn trụ sao?”

Á Tư khóe miệng giơ lên một tia cười lạnh: “Hắn nhưng là nửa bước chí tôn, nào có dễ dàng như vậy? Bất quá là làm bộ bị nhốt, tại tranh đoạt từng giây chỉnh đốn, chuẩn bị phản kích đâu.”

Dương Huyền Tàng nhướng mày, lấy ra chiến kích tại trong tay.

Nguyên Hương cùng Cương Nghị cũng là sắc mặt đại biến, chuẩn bị lại ra tay.

Á Tư cười nói: “Không sao, lại để hắn chỉnh đốn.”

Dương Huyền Tàng chân mày nhíu càng sâu, nhưng hắn biết Á Tư tính tình cùng năng lực, cũng liền không lại nói cái gì, chính mình cũng trong bóng tối vận chuyển công pháp, điều dưỡng chân khí.

Cũng không lâu lắm, cái kia khối băng bên trong truyền đến “Đôm đốp” tiếng bạo liệt, vô số vết rạn ở phía trên xuất hiện, sau đó “Oanh” một tiếng nổ tung, bên trong truyền đến Mục Linh Phi gầm thét.

Á Tư cười nói: “Ha ha, làm sao, không tiếp tục giả chết sao?”

Mục Linh Phi toàn thân bị sương lạnh che phủ, toàn thân tại không ngừng run rẩy, cả giận nói: “Đây là cái gì hàn băng?”

Á Tư cười lạnh nói: “Dù sao phải chết, biết nhiều như vậy làm cái gì?”

Thấy mọi người vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, hắn cười đắc ý nói: “Tiểu tử này giả chết, muốn điều dưỡng chân khí, lại không biết ta hàn khí theo công pháp của hắn vận chuyển trực tiếp xâm nhập trong cơ thể, đồng thời theo chân khí du tẩu toàn thân. Hiện tại kinh lạc của hắn khiếu huyệt, ngũ tạng lục phủ đều bị ta hàn khí đóng băng ở. Mặc dù đối với hắn mà nói sẽ không trí mạng, nhưng thương thế này trong thời gian ngắn sẽ chỉ càng ngày càng nặng.”

Dương Huyền Tàng nói: “Thì ra là thế.”

Hắn dùng chiến kích chỉ vào Mục Linh Phi nói: “Hiện tại còn có lời gì nói?”

Mục Linh Phi đầu bị gọt sạch một mảnh, bộ dáng cực kì đáng sợ, cả giận nói: “Đừng muốn đắc ý! Chờ ngày mai thành phá, các ngươi tất cả mọi người đều phải chết!”

“Cắt.” Dương Huyền Tàng cười nhạo nói: “Sở hữu loại người sắp chết, cũng sẽ chỉ nói những này không có có chí khí an ủi mình sao? Ngây thơ buồn cười.”

Mục Linh Phi hung tợn cười gằn nói: “Ngày mai các ngươi liền sẽ biết ấu không ấu trĩ, ngày mai là các ngươi chết, hôm nay là Lư Chiếu chết. Lư Chiếu hiện tại tất nhiên đã vào mai phục, một con đường chết.”

Lý Chương sắc mặt đại biến, cả giận nói: “Nhanh đem các ngươi mai phục tình huống nói ra!”

Mục Linh Phi khinh miệt nhìn xem hắn: “Lý Chương trưởng lão, ngươi tuổi đã cao, làm sao còn như thế ngây thơ?”

Dương Huyền Tàng nói: “Không còn kịp rồi! Trước đem hắn trấn áp, chờ nguy cơ lần này giải trừ sau lại đẩy ra ngoài sưu hồn, tất nhiên có thể biết biết không ít dị tộc bí mật.”

Á Tư một phen tay, một cỗ hàn băng liền đập xuống, “Oanh” một tiếng kích trên người Mục Linh Phi, lần nữa đem hắn đông cứng. Đồng thời miệng phun long ngữ, huyễn hóa thành các loại phù văn, ấn trên khối băng.

Dương Huyền Tàng vung lên chiến kích, liền đem nó lấy đi, đồng thời để Nguyên Hương cùng Cương Nghị vào xem thủ.

Lý Chương tiến lên đây, ôm quyền nói: “Lần này nhờ có có Thanh Huyền công tử cùng mấy vị đại nhân tương trợ, nếu không hậu quả khó mà lường được.”

Dương Huyền Tàng nói: “Bây giờ không phải là nói những này thời điểm, Lư Chiếu đại nhân bọn hắn là như thế nào rời đi? Có thể còn có thể bổ cứu?”

Lý Chương sắc mặt dị thường khó coi: “Sợ là rất khó.”

Dương Huyền Tàng trầm ngâm xuống, nói: “Ngươi trước hết để cho người giải quyết tốt hậu quả đất này, đồng thời trọng điểm cầm ra ngày mai sẽ phá hoại trận khu gian tế, sau đó lại đem Lư Chiếu đại nhân bọn hắn tình huống nói cùng ta nghe.”

Lý Chương liên tục xưng phải, lập tức triệu tập đám người, dần dần an bài xong xuôi.

Hắn nguyên bản là chủ nội khá mạnh, cho nên mới bị Lư Chiếu lưu lại.

Sự tình rất nhanh liền an bài tốt, Lý Chương lúc này mới đem Lư Chiếu đám người hành tung nói cho Dương Thanh Huyền nghe.

Nguyên lai Mục Linh Phi giả truyền tình báo, nói phát hiện ngoài thành một chỗ thâm không dị tộc trọng yếu cứ điểm, nắm giữ bên trong võ tu tin tức cặn kẽ. Đồng thời lần này cứ điểm cực kỳ trọng yếu, là liên tiếp thâm không cùng mặt khác một chút cứ điểm trung tâm vị trí.

Đồng thời cũng là lần này vây thành bộ Tổng chỉ huy.

Tại quyền hành trong tin tức dung về sau, Lư Chiếu cho rằng có thể dựa vào thành nội lực lượng, đột nhiên tập kích, đem nơi đây cứ điểm phá huỷ.

Cho nên liền mang người đánh lén mà đi.

Dương Huyền Tàng sắc mặt khó coi nói: “Đi được bao lâu?”

Lý Chương nói: “Có năm ngày.”

Dương Huyền Tàng bên trong bắt đầu lo lắng, nói: “Không còn kịp rồi! Hiện tại liên hệ cái khác thành trì, có thể hay không thu hoạch được viện trợ?”

Lý Chương cười khổ lắc đầu nói: "Thành trì ở giữa cự ly quá xa, trừ phi là cực xa khoảng cách truyền tống đại trận, nhưng loại trận pháp này đối với không gian quy tắc yêu cầu cực cao, đồng thời rất dễ dàng bị dị tộc bắt giữ. Một khi bị bắt đến truyền tống, rất dễ dàng liền bị cắt đứt, trực tiếp rơi vào thời không phong bạo.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3419: Nhiếp Tâm Thuật

Dương Huyền Tàng trầm giọng nói: “Nói như vậy, hướng ra phía ngoài cầu viện con đường cũng không thể thực hiện được.”

Lý Chương thở thật dài một cái, mặt rầu rĩ, giương mắt nhìn xuống bầu trời, thì thào nói ra: “Nhưng đất này tình hình chiến đấu vẫn là muốn kịp thời thông tri cái khác thành trì, đặc biệt là bên ngoài năm thành bên trong mặt khác bốn thành, để bọn hắn làm tốt hết thảy chuẩn bị.”

Dương Huyền Tàng nói: “Ngươi đừng quá mức lo lắng, nếu là bọn họ thiết kế phục kích lư chiếu đại nhân, đại lượng cường giả tất nhiên kiềm chế bên ngoài, ngày mai công thành lực lượng tuyệt sẽ không rất mạnh. Chúng ta chỉ muốn bảo vệ ba mươi sáu tòa chủ trận khu, liền nhất định có thể thủ quá khứ. Trước qua cái này một kiếp lại nói.”

Lý Chương nói: “Cũng chỉ có thể dạng này.”

Hắn dừng lại, hai tay ôm quyền thở dài cong xuống: “Thủ thành sự tình, làm phiền đại nhân nhiều hơn đảm đương.”

Dương Huyền Tàng nói: “Thuộc bổn phận sự tình, đại nhân không cần phải khách khí.”

Lý Chương nói: “Ta hiện tại nỗi lòng lo lắng, lại thân chịu trọng thương, bên trong thành hết thảy chỉ huy điều động, từ giờ trở đi toàn nghe đại nhân.”

Dương Huyền Tàng nói: “Ta tư lịch không đủ, mà lại thân phận chưa tìm được chứng minh, sợ là rất khó đảm đương tổng chỉ huy. Chỉ huy sự tình còn phải đại nhân tới làm, ta từ bên cạnh phụ trợ là được.”

Lý Chương suy nghĩ một chút, cũng đúng là như thế, liền lại không miễn cưỡng, lúc này vội vàng xử lý giải quyết tốt hậu quả đi.

Trải qua trận này, toàn bộ Thanh Nguyên Thành bên trong loạn thành một bầy, các loại lời đồn đại nổi lên bốn phía, để Lý Chương luống cuống tay chân.

Tốt đang chiến đấu bị trận pháp giam cầm tại nhất định khu vực bên trong, mặc dù tổn thất cực lớn, nhưng vẫn là đạt được khống chế. Tăng thêm sớm đã làm các loại chiến chuẩn bị trước, nhân viên đều là nghiêm chỉnh huấn luyện, các loại không ổn định nhân tố rất nhanh liền dập tắt xuống dưới.

Đồng thời, bên trong thành sinh lực bắt đầu toàn bộ bị điều động.

Bên trong thành cư dân chưa bao giờ thấy qua nhiều như vậy võ tu, tấp nập tại không trung bay tới bay lui, tất cả mọi người đều biết xảy ra đại sự, bắt đầu đóng cửa không ra.

Một chút võ tu thế gia cùng tông môn, càng là mở ra thủ hộ đại trận, nghiêm cấm môn hạ đệ tử ra ngoài.

Nhưng không bao lâu, những thế gia này tông môn liền tiếp đến phủ thành chủ phát tới điều động lệnh, sở hữu Giới Vương trở lên võ giả, toàn bộ bị điều động, tại tiếp vào điều lệnh thứ nhất thời gian, liền nhất định phải tiến về phủ thành chủ báo cáo, nếu không lấy trọng tội luận xử.

Ở bên ngoài bận bịu làm một đoàn thời điểm, Dương Huyền Tàng trực tiếp tiến vào bế quan.

Bên trong thành điều động vận chuyển sự tình, hắn cũng không biết một tí gì, lung tung hỗ trợ chỉ có thể là thêm phiền, không bằng thừa dịp còn có một ngày thời gian hảo hảo điều chỉnh một chút chính mình.

Hắn tiến vào mật thất về sau, liền bày ra hàn băng kết giới, sau đó lấy ra chiến kích, một đạo thần niệm nháy mắt tiến vào trong đó.

Tại một mảnh bát ngát đại địa bên trên, viên kia phong ấn Mục Linh Phi khối băng liền dựng đứng tại cái kia, phía trên thỉnh thoảng có long ngữ phong ấn một sáng một tối, dựa vào ở bên cạnh, lại không có hàn khí tràn ra, có thể thấy được cái này phong ấn cường hoành.

Nguyên Hương cùng Cương Nghị liền thủ hộ tại hai bên, ngồi xếp bằng điều tức.

Thấy Dương Thanh Huyền tới, đều là đứng dậy hành lễ.

Dương Thanh Huyền nhìn xem cái kia khối băng, nói ra: “Ta muốn thử xem, nhìn xem có thể hay không từ trong miệng hắn lại bộ một chút tin tức ra.”

Cương Nghị nói: “Người này có nửa bước chí tôn cảnh giới, hồn lực hùng hồn đáng sợ, trừ phi chính hắn muốn nói, nếu không quá khó.”

Dương Thanh Huyền tự nhiên biết, muốn lục soát Mục Linh Phi hồn phách, so liêm làm còn khó gấp trăm lần không ngừng, dù là bày trận chậm rãi tiêu hao, thời gian cũng không cho phép, chỉ có thể tìm phương pháp khác.

Hắn triệu hồi ra Á Tư, đem cái kia khối băng giải phong.

Từng đạo long ngữ từ cái kia băng bên trên nổi lên, hóa thành rồng ngâm, tiêu tán trong hư không.

Mấy người nghe được tâm thần khuấy động, ở đây tiếng long ngâm bên trong, phảng phất lĩnh ngộ được một điểm gì đó, nhưng lại bắt giữ không đến.

Rất nhanh, băng hoàn toàn giải phong, Mục Linh Phi hiển hiện ra, nhưng trên thân vẫn là bị che phủ sương trắng.

Càng có băng chi xiềng xích xuyên thấu thân thể của hắn, khóa lại ba trăm sáu mươi lăm cái chủ khiếu huyệt, định ở trên mặt đất.

Mục Linh Phi chậm rãi mở hai mắt ra, đồng bên trong hiện ra một tia miệt cười, lạnh lùng nhìn xem mấy người, một bộ thà chết chứ không chịu khuất phục, tùy ngươi nắm dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền thành khẩn nói ra: “Ta rất hi vọng có thể từ ngươi cái này cần đến một chút tin tức.”

“Phi!” Mục Linh Phi đáp lại một tiếng.

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: “Cần gì chứ? Hiện tại kế hoạch của các ngươi đã bại lộ, ngày mai công thành tất nhiên không sẽ trở thành công, chỉ là tăng thêm thương vong, không bằng mọi người hòa hòa khí khí, lẫn nhau không xâm phạm lẫn nhau như thế nào?”

Mục Linh Phi nói: “Làm sao cái không xâm phạm lẫn nhau pháp?”

Dương Thanh Huyền nói: “Ngươi truyền cái tin tức trở về, liền nói sự tình bại lộ có biến, ngày mai đình chỉ công thành. Cùng kế hoạch có sai, tuyệt đối đừng động lư chiếu mấy người.”

Mục Linh Phi cười như điên nói: “Ha ha ha ha, ngươi nói ra những này đến, không cảm thấy mình ngây thơ sao?”

Dương Thanh Huyền nói: “Là có chút, nhưng người có đôi khi ngây thơ điểm không có gì không tốt, nếu không cả ngày quá già thành nhiều mệt mỏi a.”

Mục Linh Phi nói: “Thu hồi ngươi si tâm vọng tưởng đi, lư chiếu bọn hắn chết chắc! Chỉ cần lư chiếu một chết, chúng ta mai phục cường giả liền sẽ nháy mắt chạy đến phối hợp công thành, coi như đã mất đi nội ứng, Thanh Nguyên Thành cũng xong đời.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Như thế hung ác?”

Hắn tay giơ lên, phi tốc bóp lấy quyết ấn, tại Mục Linh Phi dưới chân lập tức xuất hiện một tòa kỳ dị trận pháp, tản mát ra tia sáng màu vàng.

Từng đạo tối nghĩa khó hiểu thanh âm trong hư không vang lên.

Quỷ Tàng cùng Á Tư cũng xuất hiện tại trận pháp hai đầu.

Mục Linh Phi sắc mặt biến hóa, lập tức cười lạnh nói: “Nghĩ bày trận lục soát ta hồn phách? Thật đúng là cái ngây thơ tử đâu, ngươi coi ta là Thiên Giới chi chủ sao? Chỉ bằng các ngươi nghĩ lục soát ta hồn, không có vạn năm thời gian cũng đừng si tâm vọng tưởng làm được.”

Dương Thanh Huyền không nói, tiếp tục bấm niệm pháp quyết.

Ba người thủ pháp khác nhau, nhưng tất cả đều tác dụng trên trận pháp, sinh ra cộng minh.

Hư không bên trong thì thầm không ngừng tiếng vọng, Nguyên Hương cùng Cương Nghị đều vội vàng thối lui, vận công ngăn cản thanh âm kia, phảng phất tâm thần tùy theo chập chờn bất ổn.

Mục Linh Phi cũng phát hiện cái gì, cả giận nói: “Đây là...”

Đột nhiên hắn nổi giận ngưng kết ở trên mặt, chậm rãi hóa đi, trở nên có chút đờ đẫn bộ dáng.

Hư không bên trên hiện ra một đạo cái bóng, chậm rãi ngưng tụ ra, là một cái đầu rồng to lớn, miệng nói tiếng người nói: “Mục Linh Phi, ngày mai có bao nhiêu lực lượng công thành?”

Mục Linh Phi thân thể run một cái, ánh mắt đờ đẫn nói ra: “Một trăm nghìn thâm không dị thú làm chủ, dùng để tiêu hao đại trận năng lượng, chờ đại trận không ổn định về sau, liền do ba ngàn tên Thiên Giới chi chủ đồng loạt ra tay, triệt để đem thành phòng công phá.”

Long đầu lại hỏi: “Thập tinh trở lên cường giả có bao nhiêu?”

Mục Linh Phi trong mắt hiện ra một tia chập trùng, nhưng nháy mắt lại tán đi, nói ra: “Hết thảy mười người.”

Long đầu kinh ngạc nói: “Ít như vậy?”

Mục Linh Phi đi theo lặp lại hạ: “Ít như vậy.”

Long đầu lại hỏi: “Thiên Giới đỉnh phong có mấy người, các ngươi thâm không bộ tộc còn lại cường giả đâu?”

Mục Linh Phi nói: “Thiên Giới đỉnh phong có hai người, còn lại cường giả tại số năm cứ điểm mai phục.”

Long đầu hỏi: “Số năm cứ điểm ở đâu? Có bao nhiêu người mai phục, thực lực lại như thế nào?”

Mục Linh Phi nói: “Số năm cứ điểm tại...”

Hai con mắt của hắn bên trong, lần nữa hiển hiện chập trùng, đồng thời càng ngày càng mạnh, không ngừng tại trong mắt tản ra, gương mặt xuất hiện vặn vẹo chi sắc.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3420: To Lớn Thẻ Đánh Bạc

“A!”

Mục Linh Phi hét lớn một tiếng, trong mắt ngốc trệ nháy mắt xua tan, trở nên một mảnh thanh minh, giận dữ hét: “Đáng chết tiểu nhi! Lại dám đối với ta thi triển Nhiếp Tâm Thuật, bản tọa tất giết các ngươi!”

Vậy long đầu “Phanh” một tiếng tại không trung tán loạn.

Mục Linh Phi dưới chân trận pháp cũng co vào không gặp.

Dương Thanh Huyền, Quỷ Tàng, Á Tư ba người đều là mỏi mệt buông thõng thân thể, sắc mặt trắng bệch.

Vừa rồi cái kia nhiếp tâm chi pháp, cưỡng ép đối với một tên nửa bước chí tôn thi triển, cơ hồ là hao tổn không bọn hắn toàn bộ hồn lực, đều là hiển lộ ra to lớn vẻ mệt mỏi.

Á Tư trong mắt lóe lên một đạo tinh mang, nhìn chằm chằm Mục Linh Phi nói ra: “Ngươi không phải phổ thông nửa bước chí tôn, ta tại trong linh hồn của ngươi cảm ứng được chí tôn lực lượng, ngươi rốt cuộc là ai?”

Lời vừa nói ra, Dương Thanh Huyền bọn người là lớn kinh.

Mục Linh Phi sắc mặt đại biến, đồng dạng gắt gao nhìn chằm chằm Á Tư: “Khó trách, một tên Thiên Giới đỉnh phong làm sao có thể trấn áp ta, ngươi là ai?”

Á Tư sắc mặt cực kì ngưng trọng, từng chữ nói ra: “Ngươi là chí tôn phân thân!”

Mục Linh Phi cả kinh nói: “Chẳng lẽ ngươi cũng là chí tôn?! Không có khả năng, không thể nào!”

Dương Thanh Huyền đồng dạng kinh hỏi: “Ngươi thật là chí tôn phân thân?”

Mục Linh Phi mặt âm trầm, nhìn chằm chằm mấy người, sát ý vô tận từ trong hai mắt toát ra.

“Ha ha, lần này kiếm lợi lớn!”

Dương Thanh Huyền một chút tâm tình thật tốt: “Ta vẫn luôn không nghĩ thông suốt, vì sao tại liêm làm trọng yếu như vậy nhân vật linh hồn trong trí nhớ, đều không có tin tức của ngươi, sợ là bị hạ cực kì xảo diệu cấm chế, chỉ cần chạm đến liền sẽ hủy diệt đi, bởi vì thân thể của ngươi phân quá là quan trọng. Căn cứ Nhân tộc ghi chép, thâm không dị tộc bên trong tổng cộng có sáu vị chí tôn, chẳng biết các hạ là vị nào đâu?”

Mục Linh Phi trầm mặt, cái kia cỗ cơ hồ ngưng là thực chất sát khí, liền xem như bọn hắn mấy vị, đều cảm thấy to lớn cảm giác áp bách.

Dương Thanh Huyền cười nói: “Không nói cũng không quan hệ, ta được suy nghĩ thật kỹ, làm sao tới dùng tốt các hạ cái này cái cự đại thẻ đánh bạc. Á Tư, phong ấn hắn, chục triệu không thể xảy ra bất trắc.”

Nói xong, cười lớn một tiếng, liền từ chiến kích trong không gian ra.

Mục Linh Phi khí cơ hồ muốn lồng ngực nổ tung, chính mình chính là thâm không sáu đại chí tôn một trong du Linh Tử phân thân, mấy vạn năm trước liền tiềm phục tại Nhân tộc, lấy mưu đại sự, nghĩ không ra đại sự chưa thành liền trực tiếp bại lộ.

Lần này phiền phức lớn rồi, trực tiếp sa vào đến cực độ trạng thái bị động.

Cỗ này phân thân nếu là hủy diệt tính, bản thể tuy không có rơi xuống cảnh giới, nhưng tất nhiên nhận ảnh hưởng cực lớn, vạn năm bên trong đều khó khôi phục, trước mắt đại chiến sắp đến, không thể nghi ngờ là tin dữ.

Dương Thanh Huyền xuất chiến kích không gian về sau, trở lại trong mật thất, trầm ngâm nửa ngày, liền không lại suy nghĩ việc này, bắt đầu chuyên tâm đả tọa điều tức.

Vừa rồi cái kia Nhiếp Tâm Thuật cơ hồ hao tổn không bọn hắn lực lượng của ba người, hiện tại chỉ còn một ngày đại chiến liền muốn mở ra, nhất định phải nắm chặt khôi phục.

Nhưng từ đạt được tin tức nhìn, ngày mai dị tộc công thành lực lượng sẽ không quá mạnh, khiêng qua đi khả năng cực lớn, cái này khiến Dương Thanh Huyền nhẹ nhõm không ít.

Hôm sau.

Thanh Nguyên Thành bên trong cư dân liền phát hiện to lớn dị thường.

Nguyên bản bầu trời xanh vạn dặm vòm trời, trở nên cực kì u ám, giống như là ngày chưa thức tỉnh, tia sáng chiếu không xuống.

Thiên Giới chi chủ trở lên võ tu, đều có thể thấy rõ ràng hộ thành bên ngoài kết giới vô số hung thú cái bóng, thành nhóm kết phiến đem tia sáng che cản.

Trong phủ thành chủ một mảnh trang nghiêm cùng kiềm chế không khí.

Tất cả mọi người đều chờ xuất phát, liền chờ trong phủ đệ truyền ra mệnh lệnh.

Lý Chương ở trong đại điện đứng ngồi không yên, thấy một tên võ giả chạy như bay đến, trên mặt mới lộ ra nét mừng, nhưng rất nhanh lại lo nghĩ xuống dưới, “Thanh Huyền đại nhân còn chưa xuất quan?”

Người võ giả kia nói: “Chính là, không có bất cứ động tĩnh gì.”

Lý Chương gấp thẳng dậm chân: “Chuyện gì xảy ra, thời khắc mấu chốt này, chẳng lẽ là nhập định quên mất?” Hắn khoát tay áo, “Lại dò xét, lại đi điều tra.”

Người võ giả kia lập tức chạy xuống.

Điện bên trong rối loạn tưng bừng, tất cả mọi người đều có chút ngồi không yên, bắt đầu xuất hiện các loại thanh âm, xì xào bàn tán.

Lý Chương đều nghe vào trong tai, nội tâm lo lắng, lúc này lòng người lưu động là tối kỵ a.

Cũng may Dương Thanh Huyền trận đánh hôm qua, tại tất cả mọi người trong lòng lập xuống uy tín, giờ phút này tuy có chỉ trích, nhưng không nghiêm trọng lắm.

Đúng lúc này, hư không bên trong hoảng hốt một chút, một bóng người liền rơi trên đại điện.

Chỗ có âm thanh im bặt mà dừng, mấy chục đạo ánh mắt đều rơi trên người người kia, đều lộ ra nét mừng.

Lý Chương mừng như điên tiến ra đón: “Thanh Huyền đại nhân, ngươi cuối cùng đến rồi!”

Dương Thanh Huyền mỉm cười, nói: “Chậm trễ một hai, chư vị đại nhân đừng trách. Chẳng biết hôm qua những bọn gian tế kia đều bắt đến chưa?”

Lý Chương nói: “Toàn cầm ra tới, hết thảy hai mươi mốt người, đồng thời đối bọn hắn nghiêm hình tra tấn sau lại cưỡng ép sưu hồn, đạt được một chút tin tức.”

Nói xong liền lấy ra một cái ngọc giản, đưa cho Dương Thanh Huyền.

“Ta nhìn xem.”

Dương Thanh Huyền lấy ra, thần thức đảo qua về sau, nhẹ gật đầu, nói: “Cùng liêm làm trên thân đạt được tin tức cơ bản nhất trí.”

Lý Chương nói: “Nhưng những người này biết đều cực kì có hạn, mà lại tất cả đều là bên trong thành một chút tin tức, đối với ngoài thành sự tình, bọn hắn cơ hồ hoàn toàn không biết gì cả.”

Dương Thanh Huyền nói: “Ta hôm qua từ Mục Linh Phi trong miệng biết được một chút tin tức, lần công thành này lực lượng cũng không mạnh, chư vị chỉ cần làm từng bước, làm tốt riêng phần mình phòng ngự, liền có thể ngăn cản quá khứ.”

Lý Chương kinh hỉ nói: “Thật chứ?!”

Dương Thanh Huyền lúc này đem từ Mục Linh Phi trong miệng moi ra tin tức đại khái nói một lần.

Điện bên trong tất cả mọi người là đại hỉ không thôi.

Nguyên bản lư chiếu rời thành, Mục Linh Phi làm phản, làm được lòng người bàng hoàng, từng cái phảng phất tận thế hàng lâm, giờ phút này mới hóa giải một chút khẩn trương không khí, để mọi người thấy ánh rạng đông.

Dương Thanh Huyền nói: “Lý Chương đại nhân, cụ thể phòng ngự công việc còn phải ngươi đến an bài.”

Lý Chương phấn chấn nói: “Đây là tự nhiên, chỉ cần tình báo là thật, chỉ bằng đám hung thú này cùng Thiên Giới chi chủ, còn chưa đủ lấy công phá ta Thanh Nguyên Thành.”

Hắn một chút hào khí đầy ngực, khôi phục cái kia Thiên Giới đỉnh phong cường giả tư thái.

Điện bên trong đám người thụ hắn ảnh hưởng, cũng cũng bắt đầu lộ ra tiếu dung, rất cảm thấy phấn chấn.

Lý Chương lúc này cùng mấy tên lĩnh đội nhân vật đơn giản thương thảo dưới, liền chế định ra mấy loại phương án, sau đó truyền lệnh xuống.

Trong phủ thành chủ cường giả toàn bộ bị điều động, nhất thời ở giữa vô số độn quang bay lên trời, lít nha lít nhít hướng bốn phương tám hướng mà đi.

Lý Chương nói với Dương Thanh Huyền: “Đại nhân mời ta theo ta một đạo quan chiến chỉ huy.”

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu.

Lý Chương vung tay lên, độn quang đem điện bên trong còn lại mấy người toàn bộ bao phủ, lóe lên liền biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, tại vạn dặm hư không nơi nào đó, lơ lửng một hòn đảo giống như kiến trúc, nhưng diện tích không lớn, chỉ có ngàn trượng phạm vi.

Lý Chương, Dương Thanh Huyền, còn có mấy tên khác cường giả, đều rơi ở phía trên.

Lý Chương nói: “Nơi đây là Thanh Nguyên Thành không gian lực lượng trung tâm tiết điểm, lư chiếu đại nhân ở đây bày ra quan chiến đài, có thể rõ ràng cảm ứng được trong thành trì bên ngoài năng lượng biến hóa, đồng thời đem chỗ có ảnh hưởng hội tụ nơi này, nhìn một cái không sót gì.”

Lý Chương vung tay lên, trên bình đài lập tức hiện ra đại lượng trận pháp cùng màn sáng, vô số quang ảnh cùng tin tức, bắt đầu tại bốn phương tám hướng xuất hiện.

Chương 3421: Thủ Thành Chiến (1)

Tại mấy cái màn sáng bên trong, có đại lượng mơ hồ cái bóng phun trào, đều là hộ thành đại trận bên ngoài cảnh tượng.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn lại, đó có thể thấy được một chút hung thú cái bóng, đều bị tầng một mê vụ bao phủ, có thể ngăn cản thần thức cùng nhìn trộm.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Đây là Mai Chi Sâm Lâm mai? Tựa hồ lại có chút khác biệt.”

Lý Chương lộ ra tán thưởng thần sắc, gật đầu nói: “Chính là ở đó mai, nhưng lại bị những này dị tộc cải tạo, trở thành ẩn tàng bọn hắn hành tung một loại thủ đoạn, thật sự là địch nhân đáng sợ a.”

Mặt khác một chút màn sáng bên trong, đại lượng võ giả đang nhanh chóng tiến lên, chính là nhận nhiệm vụ võ tu, chuẩn bị tiến vào phòng ngự kết giới tầng.

Tại Lý Chương bố trí phòng ngự trong kế hoạch, toàn bộ phòng ngự hệ thống chia làm năm đại chiến khu, đem hết thảy địch nhân ngăn cản tại kết giới tầng bên trong, không cho phép bất kỳ một cái nào dị tộc hung thú hoặc võ tu tiến vào bên trong thành.

Năm đại chiến khu cảnh tượng rất nhanh cũng hiện lên ở đảo này bên trên.

Kéo dài hơn hai trăm dặm phòng ngự mang, bắt đầu có đại lượng võ giả tiến vào trong đó, mỗi võ giả bước vào nháy mắt, trên thân liền bắt đầu có màu vàng huỳnh quang chớp động, như là tầng một quang cát khoác lên người.

Dương Thanh Huyền hỏi: “Đây là...”

Lý Chương giải thích nói: “Cái này hộ thành đại trận là nhân tộc tiên tổ lưu truyền xuống một loại cổ trận pháp, chia làm nội ngoại hai tầng lồng năng lượng, hai tầng ở giữa chính là cái này hai trăm dặm dáng dấp phòng ngự mang. Chỉ cần đi vào trong đó, bất kể là ai đều lại nhận áp chế, đồng thời đại trận có nhất định tính công kích có thể, sẽ tùy thời trong công kích địch nhân. Chúng ta võ tu là dùng một loại bảo hộ phù, chỉ cần loại này phù văn tại người, không chỉ có sẽ không bị công kích, còn có thể không nhìn phòng ngự mang áp chế tác dụng.”

Dương Thanh Huyền cau mày nói: “Thế nhưng là loại này phù văn, có thể hay không đã bị Mục Linh Phi vận đưa ra ngoài rồi?”

Lý Chương cười nói: “Đây chính là này trận một cái khác tuyệt diệu địa phương, chỉ cần trận cơ sơ qua thay đổi một chút, phù văn liền không có tác dụng, nhất định phải mới phù văn cùng ghép đôi. Tối hôm qua để ta ba mươi sáu tòa trận khu trận pháp đều làm cải biến, những phù văn này là mới nhất.”

Nói xong, hắn lấy ra một cái túi đựng đồ cho Dương Thanh Huyền, “Bên trong có hai mươi cái phù văn, đại nhân có thể tự hành phân phối.”

Dương Thanh Huyền thần thức quét qua, cái kia phù văn là một loại màu xám tảng đá, bên trong lạc ấn phù hiệu màu đỏ, như máu.

Lý Chương nói: “Loại này chế tác phù văn tảng đá rất rẻ, sở dĩ Thanh Nguyên Thành đại trận phù văn thường xuyên sẽ biến, dạng này mới thật sự là an toàn.”

Lúc này, những sương mù kia mai bao phủ hung thú, bắt đầu đại lượng chiếm cứ phía trên kết giới, thỉnh thoảng cùng kết giới sinh ra tiếp xúc.

Va chạm phía dưới, đều sẽ tuôn ra rất nhỏ gợn sóng.

Có chút hung thú hung tính khó khống, trực tiếp từ sương mù mai bên trong vọt ra, đối với kết giới kia liều mạng công kích, nhưng từ đầu đến cuối không thể phá.

Bên trong thành tia sáng trở nên càng ngày càng mờ, giống như là vòm trời che phủ, lâm vào hắc ám.

Lý Chương nói: “Ngoại tầng kết giới lực lượng là rất mạnh, hiện tại toàn bộ đại trận đều mở ra đến tối đại hóa trạng thái, tiêu hao linh thạch cũng dọa chết người. Chờ đám hung thú này phá vỡ ngoại tầng kết giới sau khi đi vào, chúng ta lại một mẻ hốt gọn.”

Tại mấy người phía trước, lơ lửng một tòa tinh mỹ bóng mặt trời, kim đồng hồ một chút xíu xoay tròn.

Theo tới gần giữa trưa, sương mù mai cơ hồ đem đại trận toàn bộ bao lấy, ánh mắt căn bản nhìn không thấu bên ngoài.

Lý Chương cả giận nói: “Thật là xảo trá dị tộc người! Cái này mai lại có thể ăn mòn đại trận!”

Chỉ thấy ngoại tầng kết giới bên trên, chậm rãi bắt đầu có mai chảy vào, dù không thể phá, lại một chút xíu suy yếu lực lượng phòng ngự.

Tại mai bên trong trừ hung thú bên ngoài, còn có đại lượng bén nhọn đồ vật nhô ra, áp trên kết giới, hình thành lõm điểm, đồng thời không ngừng xâm nhập.

Nhìn kỹ lại, đúng là từng tòa Kim Tự Tháp.

Ngọn tháp chạm đến kết giới về sau, lập tức hình thành một cái tiểu nhân lĩnh vực, giống như là bám vào phía trên, sau đó chậm rãi rót vào.

Dương Thanh Huyền nói: “Quả nhiên đến có chuẩn bị a.”

Nhân tộc võ tu bắt đầu đại lượng tại phía trước tập kết, chỉ có thể ngoại tầng kết giới vừa vỡ, liền lập tức xuất thủ công kích.

Tại năm đại trận khu bên trong, còn có không ít lơ lửng chiến hạm, cũng một chút xíu đẩy hướng về phía trước, vô số trận pháp ở phía trên lấp lóe.

Lý Chương nói: “Chúng ta liền lưu tại đất này, nơi này tùy thời có thể thuấn di đến bên trong thành bất luận cái gì một nơi, chỉ chờ đối phương thập tinh Thiên Giới xuất hiện, chúng ta quá khứ đánh giết liền có thể. Còn lại, liền giao cho bọn hắn đi.”

Dương Thanh Huyền nói: “Nếu là từ đầu đến cuối không phá, đối phương thập tinh Thiên Giới chưa chắc sẽ hiện thân.”

Lý Chương nói: “Như thế, bất quá không sao, mục đích của chúng ta là giữ vững thành trì.”

Hắn dừng lại, lại nói: “Ta đã đem đất này tình huống, còn có đại nhân sự tình toàn bộ đưa tin cho Lăng Tiêu Thánh thành, nhanh ba bốn ngày liền sẽ có trả lời tin tức.”

Dương Thanh Huyền vốn là dự định trực tiếp hồi Thánh thành, hỏi thăm tiểu thần kiếp chuyện sau đó, đến bây giờ cũng không biết Hồng Lâm bọn hắn phải chăng an toàn trở về.

Có thể Thanh Nguyên Thành thời khắc này tình huống, lại không thể bỏ mặc.

Chỉ có thể chờ nơi đây thời điểm lại nói.

Lúc này, cái kia bóng mặt trời bên trên kim đồng hồ, nhẹ nhàng vang động một cái, đến giữa trưa.

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ động, lập tức hướng những màn sáng kia nhìn lại.

Bên ngoài kết giới tầng lập tức trở nên hỗn loạn lên, lồng ánh sáng không ngừng bị áp biến hình.

Trừ đại lượng hung thú liều mạng xung kích, cùng đại lượng Kim Tự Tháp suy yếu bên ngoài, còn có một số hình thù kỳ quái binh khí xuất hiện, không ngừng đối với kết giới oanh kích.

Thanh Nguyên Thành bên trong đất rung núi chuyển, một vùng tăm tối bên trong, vô số ánh mắt hoảng sợ hướng hướng lên phía trên, cầu nguyện.

Tại vạn dặm trên bầu trời, một chiếc ngân sắc to lớn chiến hạm lơ lửng, ở bên cạnh còn có hơn mười chiếc nhỏ bé chiến hạm, như tử hạm giống nhau hộ vệ ở bên.

Một tên thân mặc ngân quang chiến y dị tộc lơ lửng trên bầu trời chiến hạm, lạnh lùng nhìn phía dưới, mặt không biểu tình.

Hắn chính là lần này tổng chỉ huy sóng đen, thập tinh Thiên Giới cường giả tối đỉnh.

Từ khi giữa trưa bắt đầu hạ lệnh công kích về sau, liền không nói một lời nhìn chằm chằm phía dưới, Thanh Nguyên Thành dù lớn, nhưng cơ hồ mỗi một chỗ tình huống đều tại hắn nhìn chăm chú cùng cảm ứng bên trong.

Hơn nửa canh giờ về sau, sóng đen trên mặt thần sắc có chút mất tự nhiên, tự lẩm bẩm: “Làm sao trận lực còn cường đại như thế, chẳng lẽ bên trong nội ứng thất bại rồi?”

Một tên khác thập tinh Thiên Giới cường giả từ trên chiến hạm bay đi, nói ra: “Đại nhân yên tâm đi, chúng ta đã làm hoàn toàn kế sách, coi như bên trong chủ trận khu phá hoại thất bại, dựa vào đám hung thú này cũng đầy đủ.”

Sóng đen nhẹ gật đầu: “Tiếp tục bắt giữ hơn một vạn năm hung thú, một chút liền tung ra một phần ba, thật là đại thủ bút, sở dĩ chỉ có thể thành công, không thể thất bại! Ta chẳng qua là cảm thấy bên trong có nên hay không thất bại mới đúng, dù sao có vị đại nhân kia ở bên trong tọa trấn.”

Cái kia tên thập tinh Thiên Giới cường giả nói ra: “Dù sao chủ trận khu có ba mươi sáu tòa, không có khả năng đều thành công, có thể phá một tòa là một tòa, theo ta thấy, đại trận này ngoại tầng nhanh phải biến mất. Có lẽ đã có không ít chủ trận khu phá hết.”

Sóng đen nói: “Chỉ mong ngươi nói là thật.”

Người kia cười nói: “Ta gần nhất vừa thu hoạch được một kiện có ý tứ bảo bối, dùng để đất này hiệp trợ phá trận không thể thích hợp hơn.”

Hắn đưa tay chộp một cái, một tấm tơ trắng trùm xuống tại trong tay, trên mạng lít nha lít nhít treo rất nhiều kim sắc chùy nhỏ.

Chương 3422: Thủ Thành Chiến (2)

Người này đem lưới hướng xuống quăng ra, nháy mắt liền khuếch tán ra, có nửa mẫu lớn bay hạ xuống.

Phía trên chùy chừng hơn vạn cái, tất cả đều chớp động lên kim sắc quang mang, từng cái lôi phù xuất hiện phía trên chùy, dòng năng lượng động không ngừng.

Trùm xuống trên kết giới, lập tức bộc phát ra hơn vạn đạo cường quang, những chùy kia không ngừng rung động, tản mát ra khủng bố lực lượng, đối với kết giới nện gõ.

“Ầm ầm”, bị cái lưới này che đậy chỗ ở, lập tức lõm xuống đi một mảnh.

Sau đó toàn bộ kết giới bắt đầu trở nên bắt đầu vặn vẹo, cuối cùng một tiếng bạo hưởng, kinh thiên động địa, bên trong thành cơ hồ sở hữu kiến trúc đều lắc lư một cái.

Cái kia ngoại tầng kết giới vỡ vụn.

Ba trăm dặm phòng ngự mang bên trong năng lượng một chút tràn lan ra ngoài.

Cơ hồ sở hữu hung thú tất cả đều tràn vào tiến đến, giống như là thế giới bị thôn phệ, mai sắc không ngừng hạ chìm.

“Giết!”

Trong cùng một lúc, năm đại chiến khu bên trong Nhân tộc, lập tức xông lên phía trước, ngăn cản cái kia hạ chìm mai sắc.

Vô số thần thông pháp bảo cùng phát, hình thành một cỗ dòng lũ, tiến vào mai sắc bên trong, lần lượt nổ tung.

Đại lượng diện mục dữ tợn hung thú hiển lộ ra, hình thái khác nhau, tựa như là chủng tộc nổ tung, đản sinh ra các loại quái vật đáng sợ.

Mà lại mỗi một con hung thú thực lực đều tại Giới Vương phía trên, đi đầu một phê bị vô số pháp bảo cùng công kích trực tiếp đánh nổ, nổ ra năng lượng màu xám, khuếch tán tại không trung.

Lý Chương khuôn mặt ngưng trọng, chỉ vào cái kia màn sáng nói ra: “Những này năng lượng màu xám thể, chính là hung thú đản sinh bản nguyên, mỗi một đầu thâm không hung thú sau khi chết, liền sẽ trở về năng lượng bản nguyên. Những này bản nguyên lực lượng có thể bị hung thú khác hấp thu, bổ sung năng lượng, cũng có thể hình thành loại này thích hợp hung thú sinh tồn hoàn cảnh, đối với phòng ngự kết giới tiến hành ô nhiễm.”

Nhân tộc cùng thâm không dị tộc trên triệu năm chiến đấu bên trong, sớm đã đối với đối phương rõ như lòng bàn tay.

Lý Chương đột nhiên nói ra: “Quả nhiên đến rồi!”

Một chỗ màn sáng bên trong, cái kia mai sắc bên trong, đưa tay một con to lớn tay đến, như tường thành giống nhau đẩy ở phía trước, đem đại lượng công kích cùng pháp bảo toàn bộ ngăn trở.

Cái kia tay lập tức vỡ vụn hơn phân nửa, có thể đại lượng tối nghĩa khó hiểu thanh âm ở trên không xuất hiện, cái kia sụp đổ tay lần nữa tự hành ngưng hợp, biến được hoàn mỹ vô khuyết.

Dương Thanh Huyền nói: “Thổ hệ hung thú?”

Lý Chương nói: “Biến dị Thổ hệ Cự Linh thú, loại này đất sét cực kì khó chơi, đánh như thế nào đều sẽ bản thân khôi phục, quả thực chính là bất tử thân, mà lại thực lực mạnh mẽ, mỗi một vị đều nắm giữ cao giai Thiên Giới thực lực.”

Mai sự tán sắc mở, dần dần hiển lộ ra cái này Thổ hệ Cự Linh thú bộ dáng đến, toàn thân màu vàng, giống như là từng khối cục đất chất đống, hùng vĩ cao lớn, ánh mắt đờ đẫn, trên thân không ngừng lóe ra Thổ hệ phù văn.

Hung thú ngàn vạn, cái này Thổ hệ Cự Linh thú xem như cao nhất mấy loại một trong, cực kì loá mắt.

Tại bốn phương tám hướng hư không bên trong, đều xuất hiện loại này Cự Linh thú.

Lý Chương sắc mặt khó coi nói: “Quả nhiên là bỏ hết cả tiền vốn, hai tộc chinh chiến trong lịch sử ghi chép, nhiều nhất một lần xuất động hơn ba mươi tôn Thổ hệ Cự Linh thú, trong đó còn có ba tôn là Vương Thú. Trước mắt nhìn thấy liền đã có mười tám tôn, số lượng còn đang tăng thêm.”

Biến dị Thổ hệ Cự Linh thú vừa xuất hiện, Nhân tộc đợt công kích thứ nhất liền đều bị cản lại.

Những Giới Vương kia cấp võ tu căn bản không quản dùng, trong kinh hoảng toàn bộ lui ra.

Lấy Thiên Giới chi chủ là chủ lực đợt thứ hai lực lượng, lập tức đỉnh đi lên.

Lý Chương nói: “Ám Yên Kỳ Hoa xuất hiện.”

Tại hung thú một phương trong hư không, đột nhiên xuất hiện đại lượng đỏ tươi đóa hoa, phảng phất hấp thu hư không lực lượng, trực tiếp cắm rễ tại trong hư vô, khắp nơi đều có rễ cây xuất hiện.

Những đóa hoa này từ hạt giống đến trưởng thành, đến nở rộ, bất quá là mấy hơi thở công phu.

Một hồi liền mở đầy trời, trộn lẫn ở đây thảm liệt hoàn cảnh cùng hung thú tà ác dung mạo bên trong, có vẻ hơi không hợp nhau.

Mà lại những này hoa còn tại hướng phía dưới lan tràn.

Dương Thanh Huyền chú ý tới, có nhân tộc võ tu chết trận về sau, thi cốt huyết nhục nháy mắt liền bị cái này hoa rễ cây hút vào, một chút không lưu.

Sau đó hoa nhan sắc trở nên càng thêm tiên diễm mấy phần.

Có chút mở đến cực thịnh về sau, bắt đầu xuất hiện tàn lụi, lại khôi vĩ thành tro sắc, sau đó hóa thành cùng hung thú một dạng bản nguyên năng lượng, tản vào hư không.

Lý Chương nói: “Những này Ám Yên Kỳ Hoa là hung thú tồn tại nguyên nhân căn bản, hoa này có thể hấp thu hết thảy vật chất cùng năng lượng, thậm chí trực tiếp tại không có vật chất hư không bên trong sinh tồn, thịnh đến cực hạn về sau, liền tàn lụi đản sinh ra loại hung thú này bản nguyên năng lượng. Đã từng có nhân tộc đại năng người tiến vào thâm không, từng thu được loại này kỳ hoa hạt giống, cầm về nghiên cứu, từ đầu đến cuối tìm không thấy phương pháp phá giải.”

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: “Hỏa nguyên tố cũng có thể hấp thu?”

Lý Chương nói: “Đừng nói hỏa nguyên tố, chính là bản nguyên chi hỏa cũng có thể hấp thu.”

Dương Thanh Huyền nói: “Cái này không phù hợp đạo lý a, vạn vật tương sinh tương khắc, nếu là nó có thể hấp thu hết thảy, chẳng lẽ không phải vô địch?”

Lý Chương nói: “Bình thường đối phó hoa này biện pháp, chính là dành thời gian nó bốn phía năng lượng cùng quy tắc, sau đó lấy tốc độ cực nhanh chặt đứt gốc rễ thân, hoa này liền sẽ tàn lụi, hóa thành hung thú bản nguyên lực, lại đem loại lực lượng này khu trục. Tại ghi chép bên trong, đã từng mấy lần đại chiến, đều có thành trì bị loại này kỳ hoa chiếm cứ, rất nhanh liền dành thời gian toàn thành năng lượng, làm cho trở thành một mảnh sinh ra hung thú tử địa."

Dương Thanh Huyền không tin bộ dáng: "Cái này không khỏi quá quỷ dị a?"

Lý Chương cười khổ nói: "Đại chiến vừa khải, tương lai đại nhân liền có thể lĩnh hội tới hoa này khó chơi."

Cái kia Ám Yên Kỳ Hoa trong hư không phi tốc lan tràn, đúng như là Lý Chương lời nói, sở hữu năng lượng đều có thể thôn phệ đi vào, nở rộ đến cực hạn về sau, liền héo tàn thành tro sắc bản nguyên lực.

Cứ như vậy, để hung thú đội hình lực lượng đại tăng, tăng nhanh tốc độ tấn công.

Nhưng cũng may đại trận áp lực lực lượng cũng tạo nên tác dụng, rất nhiều hung thú tại thu hoạch được bản nguyên chi lực tăng thêm đồng thời, lại bị đại trận trận lực áp chế, này lên kia xuống, tổng thể mà nói vẫn là bị suy yếu không ít.

Dương Thanh Huyền nói: "Để ta đi thử xem cái này hoa."

Lý Chương cả kinh nói: "Vạn vạn không thể, lấy đại nhân thực lực, tất nhiên là ở đây ngồi trấn áp trục, không nên quá sớm xuất hiện."

Dương Thanh Huyền nói: "Nếu là có thể giải quyết hoa này, chúng ta có thể chết ít hơn vạn người."

Hắn nhìn ra hoa này lợi hại, mà lại lòng có không phục, khăng khăng muốn đi.

Lý Chương chấp không lay chuyển được hắn, thở dài một tiếng, chỉ có thể lăng không mở ra một đạo cửa truyền tống, trực tiếp tặng hắn tiến chiến trường.

Dương Thanh Huyền một bước vào phòng ngự mang, lập tức cảm nhận được sức áp chế, không chỉ có như gánh nặng, liền liền vận chuyển chân khí cũng biến thành khó khăn.

Hắn rõ ràng cảm giác được, tại đại trận này bên trong ngốc càng lâu, nhận áp chế liền càng mạnh.

Kinh hỉ phía dưới, đối với người này tộc cổ đại trận lên khâm phục tâm.

Hắn lấy ra một khối phù văn, treo ở bên hông, loại kia áp chế nháy mắt liền tiêu tán không còn, như vào chỗ không người.

Dương Thanh Huyền thân ảnh lóe lên, liền đến trung ương chiến khu tuyến đầu, vẫn chưa trực tiếp xông vào đến chiến đấu bên trong, mà là thuấn di đến một gốc kỳ hoa bên cạnh, nhìn chằm chằm nhìn ra ngoài một hồi.

Sau đó lấy ra một thanh kiếm đến, nhẹ nhàng thả quá khứ.

Vừa chạm đến cánh hoa sát na, kiếm liền “Ông” chiến minh đứng lên, mấy lần run run, liền một chút xíu bị hoa thôn phệ đi vào.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3423: Thủ Thành Chiến (3)

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy trên cánh tay truyền đến to lớn hấp lực, trực tiếp buông tay ra, kiếm liền nháy mắt bị thôn phệ đi vào, sau đó đóa hoa quả nhiên trở nên càng thêm tiên diễm.

Hắn nhíu mày lại, chuôi kiếm này mặc dù hắn không dùng được, nhưng tuyệt không phải hàng vỉa hè hàng, thế mà cứ như vậy không có, tại Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn chăm chú dưới, bị hút vào đóa hoa đồng thời, liền bị phân giải rơi mất, thành hoa chất dinh dưỡng.

Dương Thanh Huyền không tin tà, một chút bản nguyên lửa đốt tại đầu ngón tay, bắn tới.

“Xùy”, cái kia hỏa diễm phía trên hoa lóe lên, liền bị hút vào.

Cái này hoa năng lượng đạt đến lớn nhất, lập tức nở rộ đến cực hạn, tiên diễm muốn tích, sau đó tàn lụi, hóa thành hung thú bản nguyên năng lượng tản ra.

Dương Thanh Huyền đem cái kia năng lượng thu lấy một đoàn tới, cầm nắm ở trong tay, trừ tính ăn mòn mạnh bên ngoài, cũng không có có gì đặc biệt.

Hắn lại đến mặt khác một gốc hoa trước, lần này lại là bắn ra một điểm hỏa diễm, rơi phía trên đóa hoa.

“Xùy”, hỏa diễm sáng tỏ thiêu đốt dưới, nhưng sau một khắc, vẫn là bị hoa hút đi vào.

Dương Thanh Huyền trong mắt sáng lên, lại thử một lần, lần này cái kia hỏa diễm sáng tỏ thời gian càng lâu hơn, giống như là tại cùng hoa giằng co, nhưng bởi vì không có có tiếp sau đó lực lượng, hỏa diễm vẫn là một chút xíu tan tác, bị hút vào hoa bên trong.

Cái này ba lần bắn ra hỏa diễm, theo thứ tự là bản nguyên chi hỏa thứ nhất ngăn, thứ hai ngăn cùng thứ ba ngăn.

Đẳng cấp càng cao, chống cự thời gian lại càng dài.

Dương Thanh Huyền lần nữa cong ngón búng ra, lần này là bản nguyên chi hỏa thứ tư ngăn, “Phốc” một chút nở rộ trên kỳ hoa, sáng tối chập chờn diễm quang, như mộng như ảo, phảng phất không chân thực.

Đóa này ngọn lửa cứ như vậy lẳng lặng lơ lửng trên bầu trời đóa hoa, trực tiếp cùng kỳ hoa kề nhau, cũng không có bị hấp thu đi vào.

Tương phản, tại Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn chăm chú dưới, hỏa diễm thiêu đốt lực lượng bắt đầu phá hoại hoa hấp thu hệ thống, trên mặt cánh hoa bắt đầu có rách nát bị đốt vết tích.

Một màn này để trên đài chỉ huy Lý Chương mấy người, nhìn trợn mắt hốc mồm.

Bọn hắn đối với Ám Yên Kỳ Hoa nghiên cứu không phải một ngày hai ngày, nhưng vẫn chưa dùng lục đạo huyễn diễm thử qua, mặc dù có người đưa ra qua giả tượng, nhưng năm đó nghiên cứu người vẫn chưa có thể thu được này lửa.

Lý Chương rất nhanh liền minh bạch tới, biết đây là bản nguyên lửa thứ tư cản.

Nhưng cũng chỉ có thể cười khổ một tiếng, trừ Dương Thanh Huyền bên ngoài, ai còn có thể sử dụng ngọn lửa này đi thanh lý

Ám Yên Kỳ Hoa?

Tính đặc thù quá mạnh, vô pháp mở rộng.

Cái kia đóa kỳ hoa tại lục đạo huyễn diễm thiêu đốt dưới, chậm rãi khô héo rơi, cuối cùng hóa thành bụi bặm, bị đốt một chút không dư thừa.

Dương Thanh Huyền lẳng lặng đứng tại cái kia tự hỏi.

Hắn cũng nghĩ đến này lửa tính đặc thù, không có khả năng người người nắm giữ.

Sau đó, hắn lại đến một gốc kỳ hoa trước mặt, đưa tay ở phía trên nhất chà xát, một chút nhỏ vụn bụi đất phiêu hạ xuống, toàn bộ rơi trên cánh hoa.

Cả cây hoa lập tức run rẩy lên, cái kia cánh hoa giống như là không thể thừa nhận những này bụi đất chi trọng, dĩ nhiên trực tiếp uốn lượn xuống dưới, sau đó chậm chậm một chút điểm khô héo.

Lần này trực tiếp khô héo thành bụi bặm, phiêu tán trong hư không.

Lý Chương mấy người lần nữa há to mồm, triệt để hóa đá.

Mấy người trong đầu lấp đầy dấu chấm hỏi: “Đó là vật gì?”

Sau đó, lại xuất hiện hai màn, để bọn hắn liền hỏi hào cũng bị mất, từng cái giống định trụ như vậy, nếu không phải bóng mặt trời còn tại vận chuyển, còn cho rằng cái này mảnh thời không bị khóa lại.

Chỉ thấy Dương Thanh Huyền lại thí nghiệm hai loại phương pháp, tất cả đều đem cái kia hoa tươi chôn vùi, quét sạch sành sanh.

Theo thứ tự là kim cùng nước hai loại nguyên tố thứ tư ngăn.

Mà khi dùng Mộc hệ nguyên tố thứ tư ngăn thời điểm, tất cả đều bị cái kia hoa hấp thu đi vào, nháy mắt liền nở rộ đến cực hạn, đồng thời kéo dài dài một đoạn thời gian, mới tàn lụi hồi hung thú bản nguyên.

“Ngũ hành sinh vạn vật, vạn vật đều ẩn chứa tại trong ngũ hành. Xem ra cái này hoa có thể thu nạp đồ vật cấp độ không cao, đem năng lượng đề cao đến nhất định đẳng cấp thời điểm, nó hấp thu hệ thống liền sẽ tan tác sập bàn, sau đó chôn vùi.”

Dương Thanh Huyền cho cái này hoa hạ cái kết luận.

Có thể trên đời có mấy người giống như hắn, nắm giữ bản nguyên nguyên tố thứ tư ngăn, hơn nữa còn là năm loại toàn bộ nắm giữ.

Dương Thanh Huyền lại là nhẹ nhàng điểm một cái, lần này từ ngón tay phóng xuất ra chính là cực hàn chi khí, loại này hàn băng sự đáng sợ, còn tại bốn ngăn bản nguyên phía trên, ngày đó theo Già Lâm nói, là thuộc về thứ năm ngăn thủy hệ bản nguyên.

Quả nhiên, một chạm vào, liền trực tiếp biến thành băng hoa.

Bên trong sinh mạng dấu hiệu đình chỉ lại, Dương Thanh Huyền cong ngón búng ra, “Phanh” một tiếng liền sụp đổ thành vụn băng, tản vào hư không.

“Vẫn là cái này hàn băng dùng tốt.”

Dương Thanh Huyền song đồng hơi co lại, bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo.

Hắn đang suy nghĩ muốn hay không đóng băng toàn bộ dài vạn dặm không.

Chỉ cần cái này hàn băng một phóng xuất ra, những này Ám Yên Kỳ Hoa tự nhiên là chết hết, nhưng vô cùng có khả năng phá hoại đến phòng ngự đại trận áp chế lực.

Đột nhiên một đạo cự đại lôi minh bạo hưởng truyền đến.

Chỉ thấy hư không bên trong vô số màu đen lôi ánh sáng đại thịnh, giống như là có vạn quân lôi điện bị một nháy mắt phóng xuất ra, một chút gột rửa trời cao.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh ngóng nhìn đi, tại cái kia vạn lôi bên trong, là một kiện thước dài vân tay cái dùi, vô số đen như mực lôi điện ở phía trên lưu chuyển, sau đó nổ bắn ra.

Cái kia cái dùi không ngừng hạ chìm, đem toàn bộ phòng ngự kết giới một chút xíu phá vỡ.

Không ít xông tại người phía trước tộc võ giả, bị cái kia lôi điện đánh, ngay tại chỗ bạo chết.

Toàn bộ phòng ngự trong kết giới năng lượng tại lấy đáng sợ tốc độ biến mất.

Mười mấy danh nhân tộc võ giả quyết định thật nhanh, trực tiếp xông tới, lấy tự thân thần thông cấu trúc một mặt phòng ngự, muốn đem cái kia cái dùi ngăn trở.

Nhưng bất quá phí công, chỉ là thời gian qua một lát, phòng ngự liền vỡ nát mở, mười mấy người tất cả đều bị cuốn vào, trực tiếp bị lôi điện oanh vỡ nát.

“Hừ, không biết tự lượng sức mình, một nhóm tôm tép nhãi nhép.”

Vạn dặm trên bầu trời, một tên dị tộc người nhếch miệng, lộ ra khinh miệt cười nhạo thần sắc: “Cái này vạn quân thần khoan tại địa lôi đài tế luyện một trăm nghìn năm, bên trong thu nạp thần ô lôi đã đạt đến khó có thể tưởng tượng trình độ, thần cản giết thần.”

Sóng đen sắc mặt lại là khó coi: “Hừ, để bản tọa liền kiện pháp khí này đều tế ra tới, còn không phải là bởi vì các ngươi vô năng?”

Cái này phòng ngự kết giới một mực kéo lấy không thể phá, để trong lòng hắn lo lắng, mơ hồ có loại không ổn cảm giác, chỉ có thể tự mình ra tay, đem kiện bảo bối này dùng tới.

Dị tộc nhân đều là cúi đầu xuống, không dám nói lời nào.

Dương Thanh Huyền thấy tình thế không ổn, thân ảnh nhoáng một cái, liền thuấn di đến cái kia lôi đình dưới, một quyền đi lên không đánh tới.

Tái mét một mảnh quyền quang tản ra, chính là Hàn Băng chi khí.

Phòng ngự mang bên trong nhiệt độ một chút hạ thấp khó có thể tưởng tượng, mỗi vị võ tu đều là đông tận xương tuỷ, lộ ra ánh mắt hoảng sợ.

Liền liền những gầm thét kia hung thú, cũng thu được Hàn Băng chi khí ảnh hưởng, hành động trở nên chậm chạp xuống tới, giống như là tại thả động tác chậm.

“Oanh! Oanh!”

Vô số màu đen bạo lôi kích trên hàn băng, nhưng Dương Thanh Huyền phía trước tầng băng lại là càng ngày càng dày, hình thành một tòa cự đại băng thuẫn.

Những cái kia lôi điện trên băng nổ tung, chỉ có thể bạo xuất một chút xíu tiểu nhân băng hoa, mà lại lôi có thể càng ngày càng yếu, hư không bên trên bị đông cứng ra vô số thiểm điện hình dạng màu đen khối băng.

Tại tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm phía dưới, cái kia vạn quân thần khoan bốn phía hắc quang càng ngày càng yếu, chậm rãi bị vô số hàn khí bao khỏa, cuối cùng đóng băng trên bầu trời.

Toàn bộ phòng ngự mang trung ương, xuất hiện một khối to lớn băng chi lục địa!

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3424: Thủ Thành Chiến (4)

“Cái gì?!”

Tất cả mọi người đều trợn mắt hốc mồm, Nhân tộc bên này thấy rõ người tới về sau, tất cả đều rất cảm thấy phấn chấn, lớn tiếng la lên: “Dương Thanh Huyền! Dương Thanh Huyền đại nhân!”

Tiếng gầm liên tiếp, tiếng hoan hô vang vọng vòm trời.

Dương Thanh Huyền sự tình sớm đã truyền khắp Thanh Nguyên Thành, từ nhỏ thần kiếp đến mấy ngày nay Thanh Nguyên Thành biến cố, hắn đều là chủ đạo người, mặc dù chỉ có chín sao Thiên Giới đỉnh phong tu vi, nhưng hắn xuất hiện mang đến sĩ khí, thậm chí thắng qua thập tinh Thiên Giới đỉnh phong.

Dương Thanh Huyền một chiêu về sau, hai tay một nắm, vô số hàn băng “Phanh phanh phanh” nổ vỡ ra tới.

Đúng là những Ám Yên Kỳ Hoa kia, còn có rất nhiều mai cùng hung thú bản nguyên lực lượng đông lạnh thành khối băng, lần lượt nổ tung.

Trên bầu trời bày biện ra xán lạn ngời ngời băng hoa chứa đựng.

“Cái này, đây không có khả năng!”

Hắc Ba tại vạn dặm trên bầu trời, nháy mắt bị khiếp sợ, mặt mũi tràn đầy kinh sợ xen lẫn.

Dương Thanh Huyền bóp nát đầy trời kỳ hoa về sau, lại một quyền đánh ra, vô số bén nhọn băng vòng tại phía trước khuếch tán, cắt đứt hết thảy vật thể, băng đại lục trung tâm, cái kia vạn quân thần khoan đứng mũi chịu sào, bị một quyền này lực lượng oanh trúng.

“Coong!.”

To lớn thanh âm rung động bạo phát đi ra, chấn băng trên lục địa tất cả đều là giống mạng nhện vết rạn.

Dương Thanh Huyền lại thuấn di mà lên, một kích liền hướng cái kia thần khoan bổ tới.

“Coong!.”

Tiếng thứ hai vang vọng tản ra, nhưng lại cực kì ngắn ngủi, liền “Phanh” một tiếng nổ tung, trực tiếp gãy thành hai đoạn.

Hắc Ba toàn thân chấn động, thân trên tuôn ra đại lượng lôi điện, cái kia thần khoan một hủy, hắn lập tức nhận cảm ứng, cả giận nói: “Người này là ai?!”

Bốn bề dị tộc, tất cả đều hai mặt nhìn nhau, đột nhiên xuất hiện cường giả, cùng bọn hắn trong trí nhớ tư liệu, một cái đều không khớp.

Bên cạnh một tên dị tộc cả kinh nói: “Đừng không phải nhân tộc cường viện đến rồi?”

Hắc Ba trong lòng giật mình, bọn hắn lấy được tư liệu, tất cả đều là Mục Linh Phi cho, tuyệt không có khả năng phạm sai lầm, cũng sẽ không xuất hiện khá lớn sai lầm. Nếu là Thanh Nguyên Thành bên trong có dạng này một tên cường giả, Mục Linh Phi chắc chắn sẽ không lọt mất.

“Đến cùng chuyện gì xảy ra?”

Hắc Ba một chút tâm niệm thay đổi thật nhanh, trong đầu hiện lên vô số ý niệm, đều không dám xác định, chỉ là mơ hồ cảm giác đến giống như xảy ra chuyện.

Toàn trường tại dừng lại mấy hơi thở về sau, Nhân tộc một phương năm đại chiến khu bên trong truyền đến trống trận oanh minh, sát khí chấn thiên, vô số lôi minh âm thanh bạo phát đi ra.

Đại lượng võ giả công kích tiến lên, bắt đầu đại phản kích.

Tại cái kia hàn băng đại lục ở bên trên, liền liền hung thú nguyên bản năng lượng đều bị đông cứng ở, mặc dù đối nhân tộc võ giả cũng hình thành áp chế, nhưng đối với hung thú áp chế mãnh liệt hơn.

Vô số hung thú chỉ là vừa đối mặt, liền trực tiếp bị chém giết.

Liền liền cái kia Thổ hệ Cự Linh thú cũng từng cái sụp đổ ngược lại lún xuống dưới, những đất sét kia bị băng sương che phủ về sau, liền đã mất đi lần nữa dính hợp năng lực, từng khối phiêu tán tại không trung, giống cục thịt giống nhau giãy dụa, rất nhanh liền bị đánh tan.

Nhân tộc to lớn chiến hạm cũng bắt đầu hướng phía trước thúc đẩy, vô số công kích trận pháp phóng xuất ra từng đạo cột sáng, đánh vào cái kia hung thú triều bên trong.

Hắc Ba mặt mũi tràn đầy lo lắng, “Đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Bên người một người nói: “Đại nhân, hiện tại phái Thiên Giới chi chủ xuống dưới chiến đấu a?”

Hắc Ba cả giận nói: “Kết giới chưa phá, phái người xuống dưới không là chịu chết sao?”

Người kia nói: “Kết giới năng lực phòng ngự tựa hồ không có có nhận đến chút nào tổn thương, Mục Linh Phi đại nhân an bài phá trận sự tình khả năng đã mất hiệu lực. Hiện tại chúng ta duy nhất chiếm cứ ưu thế chính là, đối phương đỉnh cao cường giả đều đã rời thành, toàn lực xuất kích phía dưới, y nguyên có không nhỏ phần thắng."

Hắc Ba trên mặt kịch liệt giãy dụa, người này lời nói không giả, nhưng hắn luôn cảm thấy có chút không đúng, lấy Mục Linh Phi ẩn núp nhiều năm như vậy thực lực đến xem, phá trận sự tình không nên thất bại mới đúng, đừng nói ba mươi sáu tòa trận khu, dù là chỉ phá mất một phần năm, thậm chí một phần tư, lần công thành này đại trận cũng không sẽ gian nan như vậy.

Còn có cái này đột nhiên xuất hiện người trẻ tuổi, từ Nhân tộc tiếng hoan hô bên trong mơ hồ có thể biết được người này gọi "Dương Thanh Huyền", tựa hồ có chút quen tai, lại nhất thời nhớ không nổi ở đâu nghe qua.

Tại trước đó trong tin tức, cũng không có nói Thanh Nguyên Thành bên trong có người này tồn tại.

Thật chẳng lẽ là nhân tộc cường viện đến rồi?

Thế cuộc trước mắt cho Hắc Ba áp lực to lớn trong lòng.

Một khi chỉ huy sai lầm, dẫn đến toàn bộ công thành lực lượng tổn thất lời nói, giết hắn cũng đảm đương không nổi trách nhiệm này.

Bên cạnh người kia nhìn ra hắn lo lắng, thấp giọng nói ra: "Chúng ta hoàn toàn là tại Mục Linh Phi đại nhân mời dưới báo tiến hành thao tác, nếu là có vấn đề, đầu tiên trách nhiệm vẫn là trên tình báo."

Hắc Ba nói: "Nói có lý."

Trong mắt của hắn sát khí lóe lên, lập tức có quyết đoán, tay giơ lên, bỗng nhiên vung xuống: “Tất cả mọi người nghe lệnh, toàn bộ lực lượng, xuất kích!”

Chiếc này chiến hạm khổng lồ lập tức vận chuyển lại, bốn phía những chiến hạm kia cũng đều điều chỉnh phương hướng, bắt đầu phi tốc hướng phía dưới phóng đi.

Khi chiến hạm tiến vào kết giới tầng thời điểm, đang chỉ huy đài Lý Chương mấy người lập tức bắt được.

Dương Thanh Huyền đột nhiên xuất thủ, nghịch chuyển ra ưu thế cự lớn, chính để Lý Chương mấy người cười không khép miệng, đột nhiên trên một màn ánh sáng nhìn thấy dị tộc chiến hạm, lập tức cảnh giác lên, lập tức hạ lệnh: “Xuất kích! Tất cả nhân viên toàn bộ xuất kích!”

Hắn vung tay lên, mấy người lập tức biến mất đang chỉ huy giữa đài.

Sau đó đại lượng võ tu hướng cái kia phòng ngự mang bay đi.

Dương Thanh Huyền đang đánh giết hung thú, đột nhiên có đạo cảm giác nguy hiểm truyền đến, là bị người tập trung vào. Hắn lập tức thoát ly chiến trường, thuấn di đến một mảnh an toàn mang.

Lúc này mới ngẩng đầu lên, dùng Hỏa Nhãn Kim Tinh tìm kiếm cảm giác kia nơi phát ra.

Chỉ thấy một chiếc to lớn khó có thể tưởng tượng chiến hạm ép vào đến phòng ngự mang bên trong, phía trước một tên nam tử đứng chắp tay, một đôi giết khí bạo rạp con mắt, chính gắt gao nhìn chằm chằm hắn.

“Thập tinh Thiên Giới đỉnh phong!”

Dương Thanh Huyền trong lòng run lên, lập tức cảm ứng ra thực lực của đối phương cảnh giới.

Lại từ trận thế này bên trên nhìn, cùng nam tử này vị trí, hẳn là lần này tiến công tổng chỉ huy.

“Toàn lực đánh ra sao?”

Hắn lập tức ý thức được, chính mình xuất thủ, trực tiếp tăng nhanh chiến đấu tiến trình.

Dương Thanh Huyền truyền âm nói: “Á Tư, đối phương cái kia tên thủ lĩnh, có biện pháp chém giết sao?”

Á Tư nói: “Nếu là đơn đả độc đấu, đương nhiên có thể. Nhưng ở cái này trong hỗn loạn, chung quanh hắn lại có nhiều người như vậy, rất khó.”

Dương Thanh Huyền vốn định bắt giặc trước bắt vua, xem ra rất khó thực hiện, một trận đại chiến không thể tránh được.

Hắn hướng Hắc Ba giơ ngón tay giữa lên, khiêu khích một chút, muốn nhìn một chút có thể hay không chọc giận đối phương.

Hắc Ba quả nhiên giận dữ, nhưng cũng không có hành động thiếu suy nghĩ, chỉ là trong mắt sát ý lại tăng gấp bội. Hắn biết rõ phân lượng của mình, một khi xung động quá khứ, bị chém giết, đối với toàn bộ Thần tộc đại quân mà đến, chính là đả kích trí mạng.

Hắc Ba đem ánh mắt thu hồi, đặt ở Nhân tộc sinh lực bên trên, không ngừng quan sát, thấy đến đại lượng Nhân tộc hậu viện xông vào chiến trường, đều là Thiên Giới chi chủ tu vi, trong đó bao khỏa không ít cao giai Thiên Giới.

Hắn một trái tim chậm rãi trấn định lại, lưu tại bên trong thành cường giả số lượng, cùng trên tình báo lời nói cơ bản nhất trí, chỉ là...

Hắc Ba lấy ra một khối phù văn đến, phía trên ký hiệu không có bất kỳ phản ứng nào, hiển nhiên đã mất hiệu lực.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3425: Thủ Thành Chiến (5)

Hắc Ba năm ngón tay bóp, đem cái kia phù văn bóp vỡ nát, sắc mặt tái xanh nói: “Có loại dự cảm xấu, Mục Linh Phi đại nhân có khả năng xảy ra chuyện.”

Chung quanh mấy tên thập tinh Thiên Giới dị tộc đều hoàn toàn biến sắc, từng cái lộ ra vẻ không thể tin được.

Một người trong đó nói: “Đại nhân có thể hay không quá lo lắng? Phù văn mất đi hiệu lực là tại chúng ta trong dự liệu sự tình, Nhân tộc này trận thường xuyên sẽ biến ảo phù văn, chính là vì phòng ngừa có nội gian.”

Hắc Ba lắc đầu nói: “Ta cũng không nói lên được, chỉ là có này dự cảm, mà lại việc này nếu vì thật, ta so với các ngươi càng thêm không thể tin được, bởi vì Mục Linh Phi đại nhân còn có mặt khác tầng một cực kỳ bí ẩn thân phận, liền xem như ta, cũng chỉ là nghe được một chút bên cạnh cạnh góc nghe đồn, nhưng tuyệt sẽ không là không có lửa thì sao có khói.”

Mặt khác người kia nói: “Vậy làm sao bây giờ? Còn muốn tiếp tục tiến công sao?”

Hắc Ba kiên định nói: “Tiến công! Coi như Mục Linh Phi đại nhân thật xảy ra chuyện, cũng nhất định là mấy ngày nay mới phát sinh. Lư chiếu đám người xác thực bị điệu hổ ly sơn, ly khai Thanh Nguyên Thành. Mà chung quanh đây không gian ba động một mực đang chúng ta giám sát dưới, cũng không có cường đại truyền tống năng lượng tới, nói rõ cũng không có cái gì cường viện, cái kia

Dương Thanh Huyền hẳn là gần nhất độc thân vào thành, thuộc về một cái ngoài ý muốn, không ảnh hưởng đại cục."

Ánh mắt của hắn nhìn chung quanh một vòng đám người, nói ra: "Chư vị, ta Thần tộc trải qua vạn vạn năm, đánh vô số chiến tranh, mới có cục diện hôm nay. Hiện tại, chúng ta khai sáng bá nghiệp thời điểm đến. Bất luận kẻ nào phải chết chiến đến cùng, ai cũng không cho phép rút lui, nếu không giết không tha!"

Tất cả mọi người là trong lòng run lên, cùng kêu lên quát: "Rõ!"

Một cỗ to lớn sát khí từ chiến hạm bên trong phóng xuất ra, sau đó đại lượng cường giả hướng phía dưới bay đi, trực tiếp vượt qua hung thú triều, cùng Nhân tộc võ tu chiến đấu.

Song phương đều không ngừng gia tăng nhân số cùng lực lượng, chiến trường lập tức trở nên cực độ hỗn loạn, toàn bộ phòng ngự mang không có kiên trì bao lâu, liền bắt đầu băng tán, các loại năng lượng cùng chân không không ngừng khuếch tán ra đến, đem đại trận áp chế lực lượng xung kích cơ hồ không còn sót lại chút gì.

Lý Chương cũng mang theo đại lượng cường giả đỉnh cao đi vào chiến trường tiền tuyến, cùng Hắc Ba nhóm cường giả xa xa giằng co. Song phương đều là không nhúc nhích, mặc cho phía trước chém giết. Bởi vì chỉ cần bọn hắn khẽ động, chính là trận chiến này chương cuối, cũng không dám tùy tiện xuất thủ.

Dương Thanh Huyền trở lại Lý Chương bên cạnh thân, hỏi: "Đại nhân, như thế nào?"

Lý Chương đám người ánh mắt đều trở nên nóng bỏng, thậm chí còn có một chút cung kính. Lý Chương hào khí mười phần nói ra: "Có thể ngăn cản! Bất quá, vẫn là muốn mượn nhờ Thanh Huyền đại nhân lực lượng."

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu.

Hắn đối với Thanh Nguyên Thành chỉnh thể lực lượng cũng không rõ ràng, hết thảy đều là Lý Chương tại điều hành, đã hắn dạng này có nắm chắc, cái kia chứng minh đại khái suất là có thể ngăn cản.

Một phía khác, Hắc Ba thần sắc cực kì không tốt, hắn không có nhìn thấy Mục Linh Phi, chứng minh chính mình suy đoán hơn phân nửa là đúng, Mục Linh Phi xảy ra chuyện.

Mà lại Nhân tộc hai vị thập tinh Thiên Giới đỉnh phong võ tu, trước mắt cũng chỉ thấy một vị, một vị khác không gặp tung tích, có khả năng cũng là xảy ra chuyện.

Lý Chương hỏi: “Thanh Huyền đại nhân vừa rồi cái kia một tay thần thông cực kỳ đáng sợ, thật sự là chói mắt sinh huy, sáng mù người mắt, chẳng biết cái kia hàn băng là như thế nào nguyên tố tồn tại?”

Dương Thanh Huyền nói: “Này băng ta chưởng khống cũng không tốt, là bản nguyên nguyên tố thứ năm ngăn.”

Lý Chương bọn người là toàn thân chấn động, không ngừng tự lẩm bẩm: “Khó trách, khó trách...”

Mấy người đều có chút thất thần, thứ năm ngăn cái này khái niệm, quá dọa người rồi, cho dù bọn hắn tu vi thông thiên, cũng rất khó bất vi sở động.

Dương Thanh Huyền chính mình cũng là cảm khái không thôi, nguyên vốn cho rằng nắm giữ toàn bộ ngũ hành nguyên tố thứ tư ngăn, cơ hồ là thiên hạ đệ nhất nhân, ngày đó gặp được cực hàn băng phách lôi thời điểm, kinh hãi tuyệt không so Lý Chương bọn hắn thấp.

Mà lại theo Già Lâm nói, cái kia cực hàn băng phách lôi là thứ sáu ngăn tồn tại, cho dù Á Tư cũng chỉ có thể tại vạn cổ Chí Tôn cảnh dưới có hạn độ phóng thích.

Hai người cũng nhàn hàn huyên một hồi.

Lý Chương chỉ là muốn thông qua nói chuyện phiếm, hóa giải một chút trước mắt không khí khẩn trương.

Phía trước thảm liệt đại chiến bên trong, bởi vì đại lượng Thiên Giới chi chủ tiến vào, trở nên cực độ đáng sợ, trực tiếp thành một mảnh Tu La sát tràng, một chút cảnh giới hơi thấp Thiên Giới chi chủ, cho dù không có gặp địch, cũng có thể là bị trong tràng hỗn loạn năng lượng đánh giết.

Cho tới Thiên Giới phía dưới võ tu, hoặc là thối lui ra khỏi chiến trường, hoặc là toàn bộ ngã xuống bên trong.

Những dị tộc kia hung thú đều bị hạ bùa chú, căn bản sẽ không đào tẩu, chỉ là nhất muội xung kích cùng giết chóc, cơ hồ toàn bộ ngã xuống hầu như không còn.

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh, nhưng trong mắt sóng lăn tăn lại là không ngừng khuếch tán.

Hắn tự Thương Nam Quốc xuất đạo đến nay, trải qua lớn nhỏ chiến dịch vô số, trước mắt trận đại chiến này thảm liệt cùng sự đáng sợ, có thể đứng vào trước năm.

Nhân tộc tại Thiên Giới chi chủ về số lượng chiếm thượng phong, rất nhanh liền đem chiến trường hướng phía trước thúc đẩy, giết đối phương chống đỡ không được.

Đột nhiên, cái kia chiếc chiến hạm khổng lồ bên trên, quang mang bỗng nhiên bộc phát, từng đạo cường đại quang huy bay nhanh mà tới.

Lý Chương quát to: “Xuất thủ!”

Liền xung phong đi đầu, cái thứ nhất liền xông ra ngoài.

Còn lại những thập tinh kia Thiên Giới, cũng vội vàng đuổi theo.

Bên trong chiến trường vô số cường giả có cảm giác, vội vàng riêng phần mình tách ra, không còn dám có một lát dừng lại.

Bởi vì bọn hắn biết quyết phân thắng thua thời khắc đến, chiến trường này kế tiếp là thuộc về thập tinh Thiên Giới, bất kỳ người nào bước vào trong đó, đều chỉ có thể là pháo hôi.

“Giết!”

Hắc Ba tốc độ nhanh nhất, trực tiếp lách mình tại một tên Nhân tộc chín sao Thiên Giới đỉnh phong phía trước, đưa tay một bổ liền chém giết đối phương.

Nhân tộc cường giả liều mạng chạy trốn, nhưng vẫn là bị hắn truy sát hơn mười người.

Sau đó một cỗ không kém với khí thế của hắn từ ngày mà đến, là một cây đen nhánh côn sắt, phảng phất đụng một cái liền chết.

Không chỉ có như thế, nơi xa một đạo đen kịt nhỏ mũi tên, liền trực tiếp khóa chặt hắn, kích - bắn mà tới.

Hắc Ba trong mắt dữ tợn lóe lên, trực tiếp đưa tay hướng cái kia côn sắt chộp tới.

“Ầm ầm!”

Côn sắt tại hắn năm ngón tay phía trước liền bị cản lại, sau đó biến trảo là chưởng, thuận thế một chụp, liền để côn sắt sửa lại phương hướng.

Lại quay người một trảo, trực tiếp đem cái kia nhỏ mũi tên cầm tại trong tay, khóe miệng lộ hiện ra vẻ dữ tợn.

“Không có khả năng!”

Côn sắt phía trên, xuất hiện Lý Chương thân ảnh, vội vàng chung thân nhảy lên, đem côn sắt tại không trung vạch cái vòng, lần nữa đánh rơi xuống đi.

“Muốn chết!”

Hắc Ba trong mắt phát lạnh, trực tiếp một quyền hội tụ trước người, đối với côn sắt oanh kích mà đi.

“Bành!”

Một kích này cứng đối cứng, nắm đấm đánh vào côn sắt phía trước, khủng bố lực lượng rót vào trong đó, côn trên thân vô số phù văn chớp động dưới, trực tiếp nổ vỡ ra tới.

Lý Chương “A” kêu thảm một tiếng, bị đánh bay ra ngoài.

Nhân tộc võ tu đều là chấn động trong lòng, lập tức bị bịt kín tầng một mây đen, Lý Chương là nhân tộc bên trong một vị duy nhất thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, nếu là bại, hậu quả khó mà lường được.

Đúng lúc này, một tên Nhân tộc thập tinh kêu thảm một tiếng, giữa trời bạo chết.

Một cỗ cường đại khí tức từ trên thân đối thủ của hắn truyền đến, giết chóc ánh mắt quét qua toàn trường, phảng phất có thể đâm xuyên mỗi cái người thân thể cùng linh hồn.

Nhân tộc đám người toàn thân cự chiến: “Lại là một vị thập tinh đỉnh phong!”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3426: Thủ Thành Chiến (6)

Cái kia tên dị tộc thập tinh Thiên Giới đỉnh phong giết một người, chấn nhiếp toàn trường về sau, một chút thuấn di, liền đến một tên khác Nhân tộc thập tinh Thiên Giới trước mặt, một chưởng liền bắt tới.

Vô số quy tắc chen chúc mà đến, toàn bộ hội tụ tại một trảo này phía dưới.

Cái kia danh nhân tộc thập tinh Thiên Giới chỉ là trung giai, trong lòng trầm xuống, liền cảm nhận được nguy hiểm trí mạng, vội vàng đưa tay bấm niệm pháp quyết, một mảnh lăng lệ quang huy từ trong cơ thể bạo phát đi ra, hóa ra bảy đạo quang cầu, xoay tròn tại thân thể bốn phía.

Sau đó chắp tay trước ngực, bỗng nhiên chụp hướng về phía trước.

"Ầm ầm!"

Một kích toàn lực dưới, tất cả lực lượng đều theo những quy tắc kia cùng nhau đánh vào đối phương dưới vuốt, không gian tại ngắn ngủi nháy mắt áp súc đến cực hạn.

Sau đó bộc phát ra khủng bố màu đen cường quang, nổ vỡ ra đến, thôn thiên phệ địa.

"Ầm ầm!"

Cái kia danh nhân tộc thập tinh trực tiếp bị cường đại bạo tạc chấn khai, giữa trời phun ra một ngụm máu tươi, khí tức liền uể oải xuống dưới.

Dù chưa chết, nhưng đã không cách nào lại chiến.

“Chi!” Tứ phía đều truyền đến thanh âm hoảng sợ, chỉ một chiêu liền phế đi một tên thập tinh Thiên Giới.

Cả Nhân tộc trận doanh cơ hồ muốn làm rối loạn, tất cả đều là sợ hãi một mảnh.

Bọn hắn mặc dù người đông thế mạnh, nhưng muốn bổ khuyết cái này chênh lệch về cảnh giới, được bao nhiêu người điền vào đi?

Hắc Ba cười như điên nói: “Ha ha, Lý Chương, các ngươi người đâu? Lư chiếu bọn hắn đâu, làm sao liền chỉ còn lại các ngươi những này lính tôm tướng cua, là cố ý tới làm pháo hôi sao?”

Lý Chương nội tâm một mảnh tuyệt vọng, trước đó còn lời thề son sắt có thể ngăn cản, nghĩ không ra chênh lệch lại to lớn như thế, vừa đối mặt chính mình cái này phương đỉnh phong liền bị trọng thương hơn phân nửa.

Nếu là thập tinh toàn treo, tiếp xuống sẽ là đáng sợ giết chóc.

Coi như cuối cùng có thể lui địch, toàn bộ thành trì trên không đều đem bị cường giả huyết nhục bổ sung, trở nên chân chính gió tanh mưa máu.

Lý Chương hoảng hốt một chút, liền nháy mắt bị đối phương nắm lấy thời cơ, một đạo kiếm quang lăng không bổ tới.

Hắc Ba vừa mới còn có nhất định cự ly, kiếm quang này sáng lên sát na, hắn liền đã xuất hiện tại Lý Chương trước người.

Ở đây ưu thế thật lớn dưới, y nguyên áp dụng đơn giản nhất hữu hiệu thủ pháp, đánh lén đứng lên một chút cũng nghiêm túc.

Lý Chương hoảng sợ vội vàng né tránh, nhưng kia kiếm quang thế tới quá nhanh, hắn lại có thương tích trong người, căn bản không tránh thoát, đang muốn kiên trì liều chết đánh cược một lần, lại một đạo hàn mang kích - bắn tới, trực tiếp che ở trước người hắn.

“Ầm!”

Một bóng người dùng chiến kích ngăn trở kia kiếm quang về sau, liền bị đánh bay ra ngoài, chính là Dương Thanh Huyền, thân thể tại không trung bay ngược cách xa mấy chục dặm, mới dừng lại.

Hắc Ba song đồng co rụt lại: “Lại là ngươi!”

Lý Chương được lần này khe hở, lập tức phi thân tránh ra, cùng Hắc Ba bảo trì lại cự ly.

Dương Thanh Huyền thuấn di đi vào Lý Chương bên cạnh thân, thấp giọng nói: “Người này ta tới đối phó đi, đại nhân đi đối phó một người khác.”

Lý Chương sắc mặt đại biến, cả kinh nói: “Ngươi làm sao gánh vác được, vẫn là ta tới đi.”

Hắn mặc dù cũng không muốn chết, nhưng lúc này vẫn là có khí tiết, vô luận như thế nào cũng không muốn lùi bước xuống dưới.

Dương Thanh Huyền nói: “Đại nhân quên Mục Linh Phi sự tình sao?”

Lý Chương thần sắc sững sờ, kinh hỉ nói: “Mấy vị kia đại nhân...”

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: “Cũng còn có thể chiến.”

Trừ Nguyên Hương bị Mục Linh Phi chém bị thương, giờ phút này còn tại chữa thương bên ngoài, Á Tư cùng Cương Nghị đều có thể xuất thủ.

Lý Chương lúc này không do dự nữa, ôm quyền nghiêm nghị nói: “Thanh Nguyên Thành liền giao phó cho đại nhân.”

Dương Thanh Huyền cười khổ một tiếng, khoát tay áo: “Mau đi đi.”

Lý Chương thân ảnh lóe lên, liền biến mất ở tại chỗ, bắt đầu hướng mặt khác cái kia tên thập tinh Thiên Giới đỉnh phong tới gần. Mặt khác người kia từ khí tức bên trên nhìn, giống là vừa vặn đột phá không lâu. Tại thực chiến cùng cảnh giới lĩnh ngộ bên trên, là kém xa hắn. Giờ phút này hắn có thương tích trong người, nhưng hết sức kéo một trận cũng không thành vấn đề.

Hắc Ba nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền: “Ngươi đến cùng là ai?”

Dương Thanh Huyền nói: “Đều lúc này, không cần thiết giới thiệu a?”

Hắc Ba khẽ nói: “Xem ra ngươi rất vội vã muốn chết a.”

Nói xong thân ảnh nhoáng một cái, liền cường công tới.

Trực tiếp lấy bài sơn đảo hải chi thế, muốn thuấn sát Dương Thanh Huyền, lần nữa chấn nhiếp Nhân tộc.

Dương Thanh Huyền phía trước đột nhiên quang mang lóe lên, hiện ra một tôn bốn đầu tám tay pháp tướng người, tám cái nắm đấm đồng loạt oanh hướng về phía trước, hình thành một mảnh quyền biển trời hố.

“Cái gì?!”

Hắc Ba sắc mặt đại biến, cả giận nói: “Thiên Giới đỉnh phong?! Không có khả năng, làm sao sẽ trống rỗng thêm ra một vị Thiên Giới đỉnh phong!”

Hắn nháy mắt thất thần.

Nhưng cái kia mênh mông quyền mang như biển, gột rửa ra, trấn áp vòm trời, đích thật là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong không thể nghi ngờ!

“Đáng chết!”

Tình báo lần nữa có sai, Hắc Ba trong lòng dâng lên dự cảm bất tường, không lo được quá nhiều, lệ quát một tiếng, đồng dạng song quyền đánh tới.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Hư không bị đánh mảng lớn vỡ nát, bốn phương tám hướng tất cả đều là hai người quyền ảnh, không ngừng đối oanh.

“Quá cứng hạch công kích.”

Dương Thanh Huyền cũng vội vàng thối lui, miễn cho bị đợt công kích vừa đến.

Nhất thời ở giữa, sở hữu chiến đấu đều đã mất đi nhan sắc, cơ hồ toàn bộ ánh mắt tụ vào ở đây.

Hắc Ba kinh sợ hét lớn: “Ngươi không phải nhân tộc người, ngươi là ai?!”

Cương Nghị cười gằn nói: “Người sắp chết, luôn luôn lời thừa nhiều.”

Hai người đánh cực kì cương mãnh, không ngừng có quyền phong chạm vào nhau nổ tung, mỗi một lần đều sẽ đối với hai người mang đến chấn động, đối với thân thể tạo thành tổn thương.

Cứng như vậy hạch đánh hơn vạn chiêu, lẫn nhau đều thụ thương không nhẹ.

Nhưng Hắc Ba vẫn là thắng qua một bậc, bắt đầu đem Cương Nghị áp chế.

Hai người đều là Thiên Giới đỉnh phong bên trong người nổi bật, muốn phân ra thắng bại rất khó, nhưng loại này trực tiếp liều máu phương thức, lại cực lớn giảm bớt thắng bại tiến trình.

Cương Nghị bắt đầu dần dần chống đỡ hết nổi, quyền biển phạm vi bị đối phương phòng ngủ, đại lượng quyền bạo cách chính mình càng ngày càng gần.

Hắc Ba thấy thắng lợi trong tầm mắt, mừng rỡ phía dưới, càng là nổi điên tiến công.

Đột nhiên, một đạo mỉa mai âm thanh truyền đến, “Tiểu tử, đừng quá càn rỡ!”

Hắc Ba toàn thân chấn động, chỉ cảm thấy hàn khí thấu triệt cốt tủy, cơ hồ muốn đem linh hồn của hắn đông cứng, cả giận nói: “Ngươi lại là...”

Chỉ thấy bầu trời bên trên hiện ra vô số băng mâu, nháy mắt khuếch tán ra, dồn dập đâm rơi xuống tới.

“Không muốn mặt!”

Hắc Ba vừa kinh vừa sợ, không lo được đối phó Cương Nghị, bỗng nhiên thu nắm đấm, lóe lên liền tránh thoát đi.

Đồng thời nội tâm chấn động mãnh liệt, cỗ này lực công kích mạnh, tựa hồ lại là một tên Thiên Giới đỉnh phong.

Loại kia bất an dự cảm, càng ngày càng mạnh.

Cỗ hàn khí kia không chỉ có rất có công kích, còn đông lại thiên địa quy tắc, để hắn hành động trở nên trệ chậm.

“Muốn chạy trốn? Hắc hắc...”

Á Tư một chút xuất hiện tại Hắc Ba phía trước: “Ngươi không phải rất biết đánh sao? Đến nha, đi thử một chút ta một quyền.”

Hắn bộ mặt huyễn hóa thành rồng đầu, ngửa mặt lên trời trường ngâm một tiếng, vô số sóng âm rót vào phía trước, hóa thành một con to lớn âm bạo quyền, hung hăng đánh tới.

Hắc Ba gấp vội vàng hai tay bấm niệm pháp quyết, lòng bàn tay bay ra một cái quyển trục, trước người triển khai, bên trong huyễn hóa ra vô số kim sắc văn tự, dần dần phụ trên thân thể.

Nháy mắt liền trở nên sáng loá, một đạo kim sắc hình tròn kết giới bảo hộ ở quanh thân.

Trong tay đột nhiên nhiều một mặt chiến kỳ, bỗng nhiên hướng phía trước vung đi.

Phảng phất có thiên quân vạn mã đạp hư mà đến, vô số trống trận lôi minh âm thanh tuôn ra, hướng về phía trước bộc phát ra.

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3427: Ngàn Dặm Truy Tập

“Ầm ầm!”

Kim qua thiết mã cùng cái kia âm bạo quyền oanh cùng một chỗ, sau đó khuấy động ra.

Hắc Ba toàn thân khí huyết chấn động, thất khổng bên trong đều bị chấn ra máu, gào thét một tiếng, liền trở nên hoàn toàn không có hình người, hóa thành một đạo quang mang muốn đi.

Nhưng nghênh đón hắn, lại là một mảnh quyền biển.

Cương Nghị sớm đã trên đường lui chờ, tám tay cùng vung, cưỡng ép đem hắn bức lui.

Á Tư lặng lẽ cười một tiếng, hóa thành Băng Long xung kích quá khứ, vô số hàn băng khỏa tại thân thể bốn phía, trực tiếp đụng trên người Hắc Ba, đem hắn đánh bay.

Nhưng không có bay bao xa, không trung liền kết xuất vô số hàn băng, đem Hắc Ba đông cứng, cứ như vậy lơ lửng ở trên trời, như là băng điêu.

Hắc Ba giận dữ hét: “Hai cái Thiên Giới đỉnh phong đánh một mình ta, vẫn là đánh lén xuất thủ, ta không phục! Có gan cùng ta đơn đả độc đấu!”

Á Tư bay đi lên, đối với cái kia băng điêu chính là một quyền.

“Phanh” một tiếng, quyền mang trực tiếp xuyên thấu đến trong tầng băng, chính diện đánh vào Hắc Ba trên mặt, trực tiếp đem hắn cả cái đầu đánh biến hình.

“Hắc hắc, đơn đấu? Ngươi làm ta đồ đần a.”

Á Tư cười lạnh nói: “Muốn đơn đấu đúng không? Ta cầm quả đấm của ta cùng đầu của ngươi đơn đấu, đến nha.”

“Phanh phanh phanh!”

Lại là mấy quyền đả đi vào, Hắc Ba đầu nổ tung hơn phân nửa, máu thịt be bét, nhưng tất cả đều bị đóng băng, cũng không biết chết không, nhưng thanh âm tạm thời là không có.

Cả người đại quân dị tộc từng cái toàn thân rét run, một là hoàn toàn chính xác thật lạnh, hai là bị to lớn sợ hãi bao phủ.

Mặt khác cái kia tên thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, cái kia còn có tâm tư cùng Lý Chương đấu, vội vàng kêu lên: “Lui! Tất cả mọi người rút lui!”

Lập tức binh bại như núi đổ, đại lượng dị tộc Thiên Giới mất mạng hướng chạy ra ngoài.

Lý Chương quát to: “Giết! Truy sát ngàn dặm, một cái cũng không thể bỏ qua!”

Những các kia lớn chiến khu chỉ huy, còn có một số đức cao vọng trọng cường đại tồn tại, lập tức tổ chức nhân thủ, dẫn đầu truy kích quá khứ.

Hơn vạn đạo thân ảnh từ Thanh Nguyên Thành trên không tản ra, hướng nơi xa mà đi.

Lý Chương đi vào Dương Thanh Huyền bên cạnh thân: “Thanh Huyền đại nhân, mặt khác cái kia tên Thiên Giới đỉnh phong...”

Dương Thanh Huyền nói: “Yên tâm đi, hắn đi không nổi.”

Á Tư cùng Cương Nghị lập tức bay tới, Dương Thanh Huyền đối với Lý Chương nói: “Ta đuổi theo người kia, nơi này liền giao cho đại nhân xử lý.”

Lý Chương ôm quyền nói: “Đại nhân mau mau đi.”

Dương Thanh Huyền gật đầu một cái, liền cùng Cương Nghị, Á Tư hóa thành một đạo độn quang, lấp lóe phía dưới liền biến mất ở chân trời.

Lý Chương nhìn xem Dương Thanh Huyền biến mất phương hướng, thở thật dài một cái: “Nghĩ không ra kẻ này lại thành như thế đại khí, chuyến này tiểu thần kiếp thật không có đi không a. Ngày khác hoặc thật có thể trở thành tộc ta chí tôn cũng khó nói.”

Dương Thanh Huyền truy sau khi rời khỏi đây, lập tức cùng Quỷ Tàng hợp thể, ba người hợp lực khu sử độn quang, tốc độ nhanh khó có thể tưởng tượng, rất nhanh liền vượt qua cơ hồ sở hữu dị tộc đào binh.

Trên đường hắn còn thuận tay đánh chết mấy cái chín sao Thiên Giới.

Cái kia tên thập tinh Thiên Giới đỉnh phong sớm đã chạy xa, nhưng Dương Huyền Tàng cũng không vội, hắn cảm ứng thuật bên trong, vẫn luôn có khí tức đối phương, chỉ cần không có vượt qua mấy cái vị diện, sẽ rất khó đào thoát.

Dương Thanh Huyền để hắn đi trước còn có một cái ý nghĩ, chính là nghĩ tìm tòi dị tộc căn cứ.

Cái này tên thập tinh Thiên Giới đào tẩu phương hướng, nhất định là mai phục lư chiếu đám người địa phương, bởi vì dị tộc cao tầng cần phải đều tại cái kia.

Đuổi hai ngày sau.

Cái kia tên dị tộc đột nhiên ngừng lại.

Trước đó đều là liều mạng chạy, nhưng về sau phát hiện làm sao đều không thoát khỏi được Dương Thanh Huyền, vừa mệt hoảng, dứt khoát liền trực tiếp dừng lại nghỉ ngơi.

Bởi vì lại thế nào chạy đều chạy cực kỳ.

Cái kia tên dị tộc hướng phía sau hét lớn: “Ra đi! Ta biết ngươi liền tại phụ cận, ta biết chính mình không chạy nổi ngươi, đừng lén lén lút lút, ra!”

Hô một trận, không có trả lời.

Cái kia tên dị tộc cười lạnh nói: “Đừng cho là ta không biết tâm tư của ngươi, chính là muốn thông qua ta tìm tới bản tộc căn cứ, ngươi ra đi, ta thành toàn ngươi.”

Dương Huyền Tàng lúc này mới xuất hiện ở phía trước, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Nhưng lập tức liền minh bạch qua, đối phương nghĩ dẫn hắn về nhà, để cho mình tự chui đầu vào lưới.

Dương Huyền Tàng cười cười: “Chúng ta địa phương muốn đi, là lư chiếu đại nhân bị mai phục chỗ sao?”

Cái kia tên dị tộc nói: “Ngươi muốn đi?”

Dương Huyền Tàng nhẹ gật đầu, “Ừm ân.”

Cái kia tên dị tộc cười lạnh nói: “Ngươi nói sớm nha, hại ta chạy lâu như vậy, đi theo ta.”

Lập tức hơi nghỉ ngơi, Dương Huyền Tàng trực tiếp dựng lên độn quang, đem hắn khỏa vào, cùng một chỗ hướng phía trước bay đi, chỉ cần hắn chỉ đường liền có thể.

Khiến cái kia tên dị tộc không còn gì để nói: “Ngươi cứ như vậy muốn chết sớm một chút sao?”

Dương Huyền Tàng cười lạnh nói: “Ngậm miệng, ngươi bây giờ có thể là tù binh của ta.”

Vung tay lên, một chưởng liền đánh ra, trực tiếp phiến tại cái kia dị tộc trên mặt, đem hắn đầy miệng răng đánh rụng.

Cái kia tên dị tộc lúc này mới trung thực, trong mắt tuôn ra phẫn nộ lửa giận, càng là liều mạng dẫn đường, chờ lấy muốn nhìn Dương Huyền Tàng nhận lấy cái chết.

Hôm sau.

Mấy người đi vào một cái hồ nước phía trên.

Cái kia dị tộc nhìn phía dưới, nói ra: “Liền dưới đáy nước, có cái tọa độ không gian, thông hướng một cái độc lập bí cảnh. Nơi này chính là chúng ta cứ điểm.”

Dương Huyền Tàng nói: “Số năm cứ điểm?”

Cái kia dị tộc sắc mặt đột biến, khẽ nói: “Ngươi biết còn thật không ít.”

Dương Huyền Tàng nói: “Ta rất hiếu kì, các ngươi hiện tại hết thảy có bao nhiêu cứ điểm?”

Cái kia dị tộc cười nhạo nói: “Ngươi cảm thấy ta sẽ nói sao?”

Dương Huyền Tàng nhẹ gật đầu, không nói thêm gì nữa, đem hắn ném vào chiến kích không gian bên trong đông lạnh đứng lên.

Dù sao cũng là một tên thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, dù là không đòi mạng hắn, bộ thân thể này có thể toàn thân cao thấp đều là bảo, dùng để luyện dược cái gì đều là tài liệu quý hiếm.

Dương Huyền Tàng lắc mình biến hoá, biến thành một đầu kim quang cá, “Bịch” một chút tiến vào trong nước, hướng đáy hồ bơi đi.

Đồng thời đem thần thức khuếch tán, vận chuyển cảm thấy ứng thuật.

Quả nhiên tại đáy hồ nơi nào đó, cảm giác được không giống bình thường không gian ba động.

Hắn cẩn thận đi qua, tiến vào chấn động bên trong, thân thể lắc lư mấy lần, đột nhiên liền biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, liền xuất hiện tại một cái không gian khác bên trong.

Đưa mắt nhìn lại, tràn đầy núi xanh cỏ xanh, linh khí mười phần, giống như là phúc Thiên Bảo.

Mới sinh thay mặt đại vũ trụ không gian cực kì phức tạp, trừ bản thân vũ trụ đại vị diện bên ngoài, còn có vô số nhỏ vị diện cùng không gian xen lẫn, dạng này không gian nhiều khó mà tính toán.

Cho dù tại Nhân tộc lãnh địa bên trong, cũng có thể tìm ra trên trăm cái.

Phần lớn là dùng để với tư cách tông môn nơi sống yên ổn, hoặc là cường giả cấm khu, hay là cái khác một chút công dụng.

Mà lại dạng này không gian đều có chính mình Thành Trụ Phôi Không, sẽ theo thời gian trôi qua, tuần hoàn qua lại sinh ra, trưởng thành, suy bại, diệt vong.

Dương Huyền Tàng hơi cảm ứng một chút, liền cảm giác được hỗn loạn năng lượng khí tức, hắn lắc mình biến hoá, biến thành mèo đen, hướng phía cái kia hỗn loạn phương hướng bay đi.

Không bao lâu, liền phát hiện đại lượng không gian vỡ vụn, chính là đại chiến sau thảm liệt cảnh tượng.

Cái này rách nát bên trong một mảnh tĩnh mịch, chỉ có dòng năng lượng động thanh âm.

“Chiến đấu kết thúc, xem ra có ba bốn ngày.”

Dương Huyền Tàng trong lòng cảm giác nặng nề, nơi này chiến đấu lúc kết thúc, cùng Thanh Nguyên Thành phòng ngự chiến không sai biệt lắm, bốn ngày quá khứ, lư chiếu bọn hắn còn sống sót sao?

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3428: Số Năm Cứ Điểm

Dương Huyền Tàng ngừng một trận, cảm ứng bốn phía dòng năng lượng động cùng biến hóa.

Hắn hơi nhận ra phía dưới vị, liền tiếp tục hướng phía trước bay đi.

Cái này bí cảnh không gian mười phần to lớn, tồn tại tuế nguyệt cũng rất lâu dài, thuộc về so tương đối thành thục không gian.

Không có bay bao lâu, tại phía trước cảm ứng được võ giả khí tức.

Hắn thân ảnh nhất biến, biến thành thâm không dị tộc người, trực tiếp bay nhanh mà đi.

Là ba cái dị tộc người tại phía trước, thực lực đều không mạnh, một cái một sao Thiên Giới đỉnh phong, hai vị khác chỉ có Giới Vương Cảnh.

Dương Huyền Tàng bay qua về sau, thần thức quét hạ bốn phương tám hướng, xác định không người, sau đó nhìn một cái ẩn nấp tới, cẩn thận nghe bọn hắn đang nói cái gì.

Cái kia tên Thiên Giới nói ra: “Cũng chỉ thừa ngần ấy rồi?”

Trong đó một tên Giới Vương nói: “Liền ngần ấy, phân mấy lần sưu tập, đều mang đến cái khác cứ điểm đi.”

Cái kia tên Thiên Giới khoát tay nói: “Mà thôi, không có cũng không có cách, các ngươi đi xuống đi.”

Hai tên Giới Vương ôm quyền cáo lui, liền hóa thành một đạo quang mang mà đi.

Cái kia tên Thiên Giới trầm tư dưới, cũng bay hướng một cái phương hướng.

Dương Huyền Tàng lặng lẽ đuổi theo, bay sau một lúc, hắn trực tiếp hiện thân mà ra, đối với phía trước người kia kêu lên: “Bằng hữu chậm đã đi.”

Cái kia tên Thiên Giới thân hình chấn động, lập tức xoay người lại, ánh mắt quét qua dưới, lúc này ôm quyền thở dài: “Gặp qua đại nhân.”

Dương Huyền Tàng khí tức trên thân duy trì tại sáu sao Thiên Giới, thái độ đối với phương để hắn rất hài lòng dáng vẻ, nhẹ gật đầu, tùy ý hỏi: “Ngươi đây là đi đâu?”

Cái kia tên Thiên Giới nói: “Ta là Thạch Dã đại nhân dưới trướng Điền Tang, phụng Thạch Dã đại nhân chi mệnh, sưu tập một chút vật liệu, hiện tại đang muốn cho Thạch Dã đại nhân đưa đi.”

“Nha.”

Dương Huyền Tàng hững hờ mà hỏi: “Tài liệu gì?”

Điền Tang hơi hơi nhíu mày, nói: “Bốn môn chi trận vật liệu.”

Dương Huyền Tàng trong lòng hơi động, hỏi: “Bốn môn chi trận là cái gì?”

Điền Tang nói: “Cái này..., đây là cơ mật sự tình, tha thứ thuộc hạ không thể nói rõ.”

Hắn trộm nhìn lén liếc mắt Dương Huyền Tàng, tựa hồ sợ hắn sinh khí, đột nhiên sắc mặt biến hóa, cả kinh nói: “Đại nhân ngươi, ngươi là tám long tộc nhân?”

Thâm không dị tộc mặc dù đều đến tự thâm không, nhưng cũng là từ rất nhiều chủng tộc tạo thành, tuyệt đại bộ phận là đến từ tám cái nhất là cường đại tồn tại, tám Long tộc chính là cái này tám tộc một trong, từ rất nhiều nắm giữ máu rồng tồn tại tạo thành.

Dương Huyền Tàng tại tiểu thần kiếp bên trong lấy được dị tộc máu, chính là tám Long tộc.

Mặc dù cái này tám bộ tộc đều tại thâm không bên trong trưởng thành, lẫn nhau trên thân có được giống nhau khí tức cùng lực lượng, ngoại nhân nhất thời ở giữa còn rất khó phân biệt, nhưng ở chính bọn hắn nội bộ, lại là rất rõ ràng có thể phân biệt ra được.

Dương Huyền Tàng nói: “Chính là, có vấn đề sao?”

Điền Tang sửng sốt một chút, kinh ngạc nói: “Chúng ta thứ năm cứ điểm, là Huy Tả đại nhân quản hạt.”

Dương Huyền Tàng tâm niệm thay đổi thật nhanh, lập tức minh bạch trong đó mấu chốt, cái này thứ năm cứ điểm không phải tám Long tộc cứ điểm, hắn lập tức nói ra: “Ta là vừa từ phía trước trên chiến trường trốn qua tới.”

Điền Tang giật nảy cả mình, bận bịu hỏi: “Chiến đấu như thế nào?”

Dương Huyền Tàng thở dài: “Việc lớn không tốt, Hắc Ba đại nhân chết thảm, sở hữu hung thú cùng tham chiến Thần tộc đều chết rồi.”

Điền Tang sắc mặt đại biến: “Tại sao có thể như vậy?!”

Dương Huyền Tàng nói: “Nguyên lai Nhân tộc sáng sớm liền được tin tức, thiết hạ mai phục tại cái kia chờ chúng ta, hiện tại bọn hắn giết Hắc Ba đại nhân, liền muốn công đến đây.”

Điền Tang khẩn trương nói: “Vậy làm sao bây giờ?”

Dương Huyền Tàng nói: “Chúng ta mai phục những này nhân tộc, đều chết rồi sao?”

Điền Tang nói: “Còn không có đâu, huy Tả đại nhân đem bọn hắn đều khốn trụ, những này nhân tộc người mang cực mạnh pháp bảo, huy Tả đại nhân nhất thời ở giữa không làm gì được bọn hắn. Bốn môn trận chính là mở ra tiến vào thâm không thông đạo, huy Tả đại nhân định đem những này nhân tộc đưa vào thâm không, để bọn hắn chết ở bên kia.”

Dương Huyền Tàng cả kinh nói: “Không cần như thế phiền phức?”

Điền Tang nói: “Đại nhân có chỗ không biết, những này nhân tộc thực lực quá mạnh, mặc dù huy Tả đại nhân có sức mạnh tiêu diệt bọn hắn, nhưng có thể sẽ đem thứ năm cứ điểm hoàn toàn hư hao, đây không phải đại nhân nguyện ý nhìn thấy.”

Dương Huyền Tàng cau mày nói: “Loại này cứ điểm cần phải rất nhiều a, tổn thất một cái sợ cái gì? Đây chính là đem Thanh Nguyên Thành Nhân tộc tầng cao nhất một lưới bắt hết tốt cơ hội.”

Điền Tang ngượng ngập chê cười nói: “Đây cũng không phải là ta có thể biết.”

Dương Huyền Tàng nhẹ gật đầu, khoát tay nói: “Vậy ngươi nhanh đi đưa vật liệu đi, đừng chậm trễ.”

Điền Tang “Ừ” một tiếng, quay đầu rời đi, nội tâm vẫn là lấp đầy nghi hoặc, lại xoay người lại hỏi: “Đại nhân không phải muốn đem chiến báo cáo tri huy Tả đại nhân sao?”

Dương Huyền Tàng nói: “Ngươi nhìn ta, cái này đều suýt nữa quên mất, nhanh mang ta đi.”

Điền Tang lập tức ở phía trước dẫn đường, hai người hóa thành độn quang một trước một sau, rất mau tới đến một chỗ bình chỗ ban đầu.

Dương Huyền Tàng xa xa nhìn lại, liền có cường đại quang huy xông vào vòm trời, tản mát ra dị tượng, lộng lẫy, chính là pháp bảo cường đại khí tức.

Hai người bay tiến, chỉ thấy tại hàng trăm cây to lớn cột đá trung ương, ngồi xếp bằng hơn ba mươi người, đều là tay bấm quyết ấn, hình thành một cái cự đại phòng ngự kết giới.

Kết giới này trên không, nổi lơ lửng trên trăm món pháp bảo, liên tục không ngừng tản mát ra lực lượng tới.

Trận kia trung ương ngồi xếp bằng một tên thanh bào lão giả, râu bạc trắng bồng bềnh, chính là Thanh Nguyên Thành thành chủ, nửa bước chí tôn lư chiếu.

Tại chung quanh hắn hơn ba mươi người, tất cả đều là Thanh Nguyên Thành cao tầng.

Dương Huyền Tàng kinh hãi không thôi, từ Thanh Nguyên Thành ra hơn hai trăm người, nghĩ không ra mười đi thứ tám, cái này hơn ba mươi người cơ bản đều là thập tinh Thiên Giới, một thành tinh anh tất cả đất này.

Cái kia hàng trăm cây trên trụ đá, tất cả đều ngồi xếp bằng một tên thâm không tộc nhân, tựa hồ tại trấn thủ đất này.

Dương Huyền Tàng thi triển cảm thấy ứng thuật, lập tức đem những này người tu vi cảnh giới cảm ứng ra đến, thập tinh Thiên

Giới phía trên liền có hơn năm mươi người.

Nội tâm của hắn lo lắng, loại tình huống này, như thế nào mới có thể cứu ra Lư Chiếu mấy người, một cái sơ sẩy, chính mình cũng có thể là góp đi vào.

Lúc này, trên trụ đá một người đột nhiên mở hai mắt ra: “Điền Tang, ngươi đã đến.”

Điền Tang vội vàng bay qua, một mực cung kính đưa ra một cái túi đựng đồ, báo cáo: “Hồi bẩm Thạch Dã đại nhân, ta lại lục soát một lần bên trong cứ điểm, tứ phương Hạo Thiên thạch liền chỉ còn lại mười ba khối, còn có một số tài liệu khác, vu chân thạch ba trăm năm mươi khối, ngọc răng sói hai ngàn năm trăm chỉ, La Sát thạch năm mươi ngàn mai.”

Thạch Dã tiếp nhận túi trữ vật, thần thức quét qua, gật đầu nói: “Cơ hồ sở hữu vật liệu đều vận chuyển về thứ ba cứ điểm, bây giờ còn có thể kiếm ra những này, đã coi là không tệ.”

Ánh mắt của hắn ngưng lại, nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng nói: “Người kia là ai?”

Dương Huyền Tàng chính đang hồ nghi, trước đó hắn tại hoang cán cân nguyên bên trên chặn giết một đội dị tộc người, tựa hồ chính là vận chuyển tài liệu, chính là từ thứ năm cứ điểm đi hướng thứ ba cứ điểm.

Dương Huyền Tàng bị Thạch Dã một chằm chằm, vội vàng ôm quyền nói: “Tại hạ Vương Anh, gặp qua chư vị đại nhân. Ta là tham dự tiến công Thanh Nguyên Thành, mới vừa từ bên kia trốn qua tới. Toàn bộ tiến công đại bại, lực lượng của chúng ta cơ hồ toàn diệt, Hắc Ba đại nhân chết trận, ta cũng là tốt số mới trốn thoát, lập tức chạy đến hướng chư vị đại nhân báo cáo.”

Thiên Thần Quyết [C]

Thái Nhất Sinh Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3429: Bốn Môn Đại Trận

Thạch Dã nghẹn ngào kêu lên: “Ngươi nói cái gì?!”

Dương Huyền Tàng hết sức rõ ràng, cái kia hàng trăm cây trên trụ đá cường giả, đều là tâm thần chấn động, từng cái trợn to hai mắt: “Làm sao có thể? Thanh Nguyên Thành cường giả đều bị vây ở đất này, chỗ nào còn chống đỡ được chúng ta tiến công?”

Trong đó một cây cột đá bên trên, ngồi xếp bằng một tên hung thần ác sát nam tử, quát lên: “Đem tình huống cặn kẽ nói đến!”

Thanh âm này truyền lọt vào trong tai, khí huyết cũng vì đó sôi trào.

Dương Huyền Tàng biết người này hẳn là thứ năm cứ điểm người dẫn đầu Huy Tả, vội vàng cúi đầu xuống, đem đại chiến sự tình, lấy dị tộc người thị giác đơn giản nói một lần, thêm mắm thêm muối, đem như thế nào thảm bại phóng đại gấp mười nói, nói Nhân tộc như thế nào mãnh liệt, cường giả như thế nào đáng sợ, tại mọi người nghe tới, cơ hồ là giao chiến nháy mắt liền bại.

Thanh âm của hắn phi thường lớn, mà lại trong tràng cực tĩnh, trong kết giới Lư Chiếu bọn người nghe được nhất thanh nhị sở, đều là mừng rỡ không thôi, thậm chí có chút không dám tin tưởng.

Bọn hắn bị vây ở đất này về sau, đều là lo nghĩ vạn phần, nghĩ đến Thanh Nguyên Thành hơn phân nửa muốn treo, nhưng không nghĩ tới thế mà truyền đến chính là tin tức tốt.

Huy Tả phẫn nộ quát: “Thả P! Thanh Nguyên Thành ở đâu ra những lực lượng này?!”

Dương Huyền Tàng sợ hãi run giọng nói: “Hẳn là cường viện đến.”

Huy Tả cả giận nói: “Các ngươi không có giám thị hư không chấn động sao?”

Dương Huyền Tàng nói: “Giám thị, mỗi ngày đều đang giám thị, nhưng Thanh Nguyên Thành bên trong chính là có nhiều cường giả như vậy, chúng ta cũng không có cách nào. Mà lại những này nhân tộc, đánh bại chúng ta về sau, liền chờ xuất phát, giống thứ năm cứ điểm đánh tới.”

Trên trụ đá người toàn đều thất kinh, vừa giận vừa lo.

Huy Tả có chút thất thần, tự lẩm bẩm: “Không có khả năng nha, vị đại nhân kia còn tại Thanh Nguyên Thành bên trong, chẳng lẽ vị đại nhân kia xảy ra chuyện rồi?”

Mặt khác một cây cột đá bên trên, đột nhiên một người nói ra: “Việc đã đến nước này, suy nghĩ nhiều vô ích, hiện tại muốn chính là, tiếp xuống nên làm cái gì.”

Dương Huyền Tàng giật mình, đó là một hắc bào nam tử, toàn thân quấn tại áo choàng bên trong, vừa rồi lấy vì người nọ là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, hiện tại đột nhiên mở miệng nói chuyện, một tia khí tức phúc tràn ra đến, lập tức để Dương Huyền Tàng cảm giác được cảm giác không giống nhau.

“Nửa bước chí tôn! Lại là một vị nửa bước chí tôn!”

Dương Huyền Tàng trong lòng lạnh một nửa, thầm nghĩ: “Làm sao sẽ có hai vị nửa bước chí tôn?”

Huy Tả đối với Dương Huyền Tàng hỏi: “Nhân tộc đỉnh cao cường giả, đến cùng có bao nhiêu?”

Dương Huyền Tàng nói: “Thập tinh đỉnh phong chí ít có ngoài mười vị, có hay không nửa bước chí tôn không rõ ràng, chúng ta chỉ là mấy cái đối mặt, liền cơ hồ toàn quân bị diệt.”

Người áo đen kia nói: “Như thật có mười vị Thiên Giới đỉnh phong, như vậy toàn quân bị diệt liền hợp tình hợp lí. Bất quá ta hiếu kì chính là...”

Hắn con ngươi bỗng nhiên ngưng tụ, hai vệt ánh sáng lạnh lẽo nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng: “Ta tám trong Long tộc, lúc nào nhiều ngươi như thế một người, ta làm sao không biết?”

Dương Huyền Tàng trong lòng run lên, thầm nghĩ: “Thảm rồi, người này lại là tám Long tộc lãnh đạo, làm sao xui xẻo như vậy.”

Nhưng vừa nghĩ lại, hắn lại trấn định lại, mình bây giờ hiển lộ tu vi chỉ là sáu sao Thiên Giới, đối phương thân là nửa bước chí tôn, chưa chắc sẽ nhận ra.

Lập tức gấp vội vàng nói: “Tiểu nhân một mực Ma Long lĩnh bế quan tu luyện, xuất chinh ba tháng trước thời gian mới bị chiêu mộ tới, là thứ tư được chuẩn tiến vào đất này.”

Người áo đen kia “A” một tiếng, nói: “Thì ra là thế.”

Sát khí trên người lập tức ẩn lui xuống đi.

Dương Huyền Tàng nhẹ nhàng thở ra, những này lẻ tẻ tin tức, hắn đều là từ liêm làm trong trí nhớ tìm ra tới, sau đó tùy ý ghép lại với nhau.

Huy Tả nói với người áo đen kia: “Quỷ Long huynh, việc cấp bách, cần phải đem bản thể của ngươi cấp tốc gọi đến, mang theo thứ ba cứ điểm cường giả tới, chúng ta liền ở đây trọng thương Nhân tộc.”

Người áo đen kia nói: “Không được! Bát môn trận vừa mới mở ra, bản thể của ta nhất định phải thủ hộ tại thứ ba cứ điểm, nếu không hậu quả khó mà lường được.”

Huy Tả cả giận nói: “Vậy bây giờ nơi này làm sao bây giờ?”

Quỷ Long nói: “Trước mở ra bốn môn trận, đưa những này người đi thâm không, mấy vị đại nhân ở bên kia tiếp ứng, trực tiếp đưa qua, liền có thể thứ nhất thời gian chém giết. Chúng ta lại triệu tập lực lượng, trực tiếp ra cứ điểm bên ngoài nghênh địch, bảo hộ cứ điểm hoàn chỉnh.”

Huy Tả nói: “Cũng chỉ có thể dạng này.” Hắn hạ lệnh: “Thạch Dã, nhanh chóng bày trận.”

“Phải.”

Thạch Dã đứng dậy, cầm trong tay vật liệu hướng hư không bên trong ném đi, liền “Phanh” nổ tung, lập tức các loại vật liệu hiển hiện ra, sau đó hóa thành lưu quang, hướng bốn phương tám hướng vọt tới.

Tại mười dặm phạm vi bên trong, lập tức xuất hiện to lớn bình chướng, hình thành một cái bốn phía hình chữ nhật, đem tất cả mọi người đều vây ở bên trong.

Mỗi một cái cự trên mặt đều viết đầy phù văn, lít nha lít nhít, khó mà tính toán.

Huy Tả đằng không mà lên, hai tay bấm niệm pháp quyết, miệng phun chú ngữ.

Bốn cái cự mặt phi tốc hướng trung ương dời đi.

Dương Huyền Tàng cảm ứng được không gian thật lớn năng lượng ở đây hình chữ nhật bên trong xuất hiện, đồng thời theo chuyển dời bị không ngừng áp súc.

Giờ khắc này ở trong kết giới Lư Chiếu mấy người cũng cảm ứng được nguy hiểm, ở đây bị vây mấy ngày, bọn hắn hết sức rõ ràng, tại thâm không phía kia, có càng thêm địch nhân đáng sợ đang chờ bọn hắn dê nhập hổ miệng, một khi bị truyền tống đi qua, hẳn phải chết không nghi ngờ.

Lư Chiếu bọn người đứng lên, tựa hồ chuẩn bị động thủ liều chết đánh cược một lần.

Trên trụ đá trên trăm tên võ tu cũng đều đứng dậy.

Lúc này Dương Huyền Tàng đột nhiên lớn tiếng kêu lên: “Ai nha, thật không tiện, ta nhớ nhầm, Nhân tộc võ tu giống như không tới.”

Đám người: “...”

Huy Tả phẫn nộ quát: “Đến cùng là tình huống như thế nào?”

Quỷ Long càng là trong mắt loé lên một tia sát khí, thuấn di đến Dương Huyền Tàng bên cạnh thân, đưa tay liền chụp vào Dương Huyền Tàng cổ, nghiêm nghị nói: “Ngươi đang giở trò quỷ gì?!”

Bỗng nhiên, Quỷ Long tay một chút liền bị đông lại, một cỗ khó mà tin hàn khí từ Dương Huyền Tàng trong cơ thể phun ra đến, nháy mắt đem Quỷ Long thân thể đông lại.

Á Tư bỗng nhiên xuất hiện tại Dương Huyền Tàng phía trước, một quyền oanh kích mà đi.

Quỷ Long nào có cái này phòng bị, chờ phản ứng lại thời điểm, thân thể đã bị đóng băng, dưới tình thế cấp bách thi triển bí pháp, vô số phù văn ở trên người lấp lóe, cưỡng ép phá băng muốn đi.

Á Tư cười lạnh một tiếng, cái kia quyền phong đã bao phủ đi qua, trốn chỗ nào được rơi.

“Ầm!”

Quỷ Long bị một quyền đánh trúng, toàn thân lần nữa đóng băng, sau đó khủng bố bạo tạc lực lượng rơi xuống, trực tiếp đem đóng băng nổ vỡ nát.

Một màn này bất quá nháy mắt, tất cả mọi người đều phản ứng không kịp.

Quỷ Long thế nhưng là số ba cứ điểm tối cao chỉ huy, bản thân cũng là nửa bước chí tôn cường giả, mặc dù chỉ là một đạo phân thân giáng lâm, nhưng cũng có thập tinh Thiên Giới lực lượng, cứ như vậy bị đối phương một chiêu giết?

Dương Huyền Tàng hét lớn: “Lư Chiếu đại nhân, mau ra tay!”

Hắn thân ảnh nhoáng một cái, giơ lên chiến kích quét ngang, liền đem bên người Điền Tang chém thành hai đoạn, kích quang hướng Thạch Dã bức tới.

Cương Nghị cùng Nguyên Hương cũng hiện thân ra, phóng tới phụ cận dị tộc võ tu.

Lần này sở hữu người đều minh bạch tới, người này là gian tế.

Huy Tả giận dữ hét: “Mau giết hắn!”

Khí toàn thân chân nguyên bạo tẩu, khủng bố lực lượng càn quét mà xuống.

Chương 3428: Bốn môn đại trận

Thạch Dã nghẹn ngào kêu lên: "Ngươi nói cái gì? !"

Dương Huyền Tàng hết sức rõ ràng, cái kia hàng trăm cây trên trụ đá cường giả, đều là tâm thần chấn động, từng cái trợn to hai mắt: "Làm sao có thể? Thanh Nguyên Thành cường giả đều bị vây ở đất này, chỗ nào còn chống đỡ được chúng ta tiến công?"

Trong đó một cây cột đá bên trên, ngồi xếp bằng một tên hung thần ác sát nam tử, quát lên: "Đem tình huống cặn kẽ nói đến!"

Thanh âm này truyền lọt vào trong tai, khí huyết cũng vì đó sôi trào. Dương Huyền Tàng biết người này hẳn là thứ năm cứ điểm người dẫn đầu Huy Tả, vội vàng cúi đầu xuống, đem đại chiến sự tình, lấy dị tộc người thị giác đơn giản nói một lần, thêm mắm thêm muối, đem như thế nào thảm bại phóng đại gấp mười nói, nói Nhân tộc như thế nào mãnh liệt, cường giả như thế nào đáng sợ, tại mọi người nghe tới, cơ hồ là giao chiến nháy mắt liền bại.

Thanh âm của hắn phi thường lớn, mà lại trong tràng cực tĩnh, trong kết giới Lư Chiếu bọn người nghe được nhất thanh nhị sở, đều là mừng rỡ không thôi, thậm chí có chút không dám tin tưởng. Bọn hắn bị vây ở đất này về sau, đều là lo nghĩ vạn phần, nghĩ đến Thanh Nguyên Thành hơn phân nửa muốn treo, nhưng không nghĩ tới thế mà truyền đến chính là tin tức tốt.

Huy Tả phẫn nộ quát: "Thả P! Thanh Nguyên Thành ở đâu ra những lực lượng này? !"

Dương Huyền Tàng sợ hãi run giọng nói: "Hẳn là cường viện đến."

Huy Tả cả giận nói: "Các ngươi không có giám thị hư không chấn động sao?"

Dương Huyền Tàng nói: "Giám thị, mỗi ngày đều đang giám thị, nhưng Thanh Nguyên Thành bên trong chính là có nhiều cường giả như vậy, chúng ta cũng không có cách nào. Mà lại những này nhân tộc, đánh bại chúng ta về sau, liền chờ xuất phát, giống thứ năm cứ điểm đánh tới."

Trên trụ đá người toàn đều thất kinh, vừa giận vừa lo.

Huy Tả có chút thất thần, tự lẩm bẩm: "Không có khả năng nha, vị đại nhân kia còn tại Thanh Nguyên Thành bên trong, chẳng lẽ vị đại nhân kia xảy ra chuyện rồi?"

Mặt khác một cây cột đá bên trên, đột nhiên một người nói ra: "Việc đã đến nước này, suy nghĩ nhiều vô ích, hiện tại muốn chính là, tiếp xuống nên làm cái gì."

Dương Huyền Tàng giật mình, đó là một hắc bào nam tử, toàn thân quấn tại áo choàng bên trong, vừa rồi lấy vì người nọ là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, hiện tại đột nhiên mở miệng nói chuyện, một tia khí tức phúc tràn ra đến, lập tức để Dương Huyền Tàng cảm giác được cảm giác không giống nhau.

"Nửa bước chí tôn! Lại là một vị nửa bước chí tôn!"

Dương Huyền Tàng trong lòng lạnh một nửa, thầm nghĩ: "Làm sao sẽ có hai vị nửa bước chí tôn?"

Huy Tả đối với Dương Huyền Tàng hỏi: "Nhân tộc đỉnh cao cường giả, đến cùng có bao nhiêu?"

Dương Huyền Tàng nói: "Thập tinh đỉnh phong chí ít có ngoài mười vị, có hay không nửa bước chí tôn không rõ ràng, chúng ta chỉ là mấy cái đối mặt, liền cơ hồ toàn quân bị diệt."

Người áo đen kia nói: "Như thật có mười vị Thiên Giới đỉnh phong, như vậy toàn quân bị diệt liền hợp tình hợp lí. Bất quá ta hiếu kì chính là. . ."

Hắn con ngươi bỗng nhiên ngưng tụ, hai vệt ánh sáng lạnh lẽo nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng: "Ta tám trong Long tộc, lúc nào nhiều ngươi như thế một người, ta làm sao không biết?"

Dương Huyền Tàng trong lòng run lên, thầm nghĩ: "Thảm rồi, người này lại là tám Long tộc lãnh đạo, làm sao xui xẻo như vậy."

Nhưng vừa nghĩ lại, hắn lại trấn định lại, mình bây giờ hiển lộ tu vi chỉ là sáu sao Thiên Giới, đối phương thân là nửa bước chí tôn, chưa chắc sẽ nhận ra.

Lập tức gấp vội vàng nói: "Tiểu nhân một mực Ma Long lĩnh bế quan tu luyện, xuất chinh ba tháng trước thời gian mới bị chiêu mộ tới, là thứ tư được chuẩn tiến vào đất này."

Người áo đen kia "A" một tiếng, nói: "Thì ra là thế."

Sát khí trên người lập tức ẩn lui xuống đi.

Dương Huyền Tàng nhẹ nhàng thở ra, những này lẻ tẻ tin tức, hắn đều là từ liêm làm trong trí nhớ tìm ra tới, sau đó tùy ý ghép lại với nhau.

Huy Tả nói với người áo đen kia: "Quỷ Long huynh, việc cấp bách, cần phải đem bản thể của ngươi cấp tốc gọi đến, mang theo thứ ba cứ điểm cường giả tới, chúng ta liền ở đây trọng thương Nhân tộc."

Người áo đen kia nói: "Không được! Bát môn trận vừa mới mở ra, bản thể của ta nhất định phải thủ hộ tại thứ ba cứ điểm, nếu không hậu quả khó mà lường được."

Huy Tả cả giận nói: "Vậy bây giờ nơi này làm sao bây giờ?"

Quỷ Long nói: "Trước mở ra bốn môn trận, đưa những này người đi thâm không, mấy vị đại nhân ở bên kia tiếp ứng, trực tiếp đưa qua, liền có thể thứ nhất thời gian chém giết. Chúng ta lại triệu tập lực lượng, trực tiếp ra cứ điểm bên ngoài nghênh địch, bảo hộ cứ điểm hoàn chỉnh."

Huy Tả nói: "Cũng chỉ có thể dạng này." Hắn hạ lệnh: "Thạch Dã, nhanh chóng bày trận."

"Phải."

Thạch Dã đứng dậy, cầm trong tay vật liệu hướng hư không bên trong ném đi, liền "Phanh" nổ tung, lập tức các loại vật liệu hiển hiện ra, sau đó hóa thành lưu quang, hướng bốn phương tám hướng vọt tới.

Tại mười dặm phạm vi bên trong, lập tức xuất hiện to lớn bình chướng, hình thành một cái bốn phía hình chữ nhật, đem tất cả mọi người đều vây ở bên trong.

Mỗi một cái cự trên mặt đều viết đầy phù văn, lít nha lít nhít, khó mà tính toán.

Huy Tả đằng không mà lên, hai tay bấm niệm pháp quyết, miệng phun chú ngữ.

Bốn cái cự mặt phi tốc hướng trung ương dời đi.

Dương Huyền Tàng cảm ứng được không gian thật lớn năng lượng ở đây hình chữ nhật bên trong xuất hiện, đồng thời theo chuyển dời bị không ngừng áp súc.

Giờ khắc này ở trong kết giới Lư Chiếu mấy người cũng cảm ứng được nguy hiểm, ở đây bị vây mấy ngày, bọn hắn hết sức rõ ràng, tại thâm không phía kia, có càng thêm địch nhân đáng sợ đang chờ bọn hắn dê nhập hổ miệng, một khi bị truyền tống đi qua, hẳn phải chết không nghi ngờ.

Lư Chiếu bọn người đứng lên, tựa hồ chuẩn bị động thủ liều chết đánh cược một lần.

Trên trụ đá trên trăm tên võ tu cũng đều đứng dậy.

Lúc này Dương Huyền Tàng đột nhiên lớn tiếng kêu lên: "Ai nha, thật không tiện, ta nhớ nhầm, Nhân tộc võ tu giống như không tới."

Đám người: ". . ."

Huy Tả phẫn nộ quát: "Đến cùng là tình huống như thế nào?"

Quỷ Long càng là trong mắt loé lên một tia sát khí, thuấn di đến Dương Huyền Tàng bên cạnh thân, đưa tay liền chụp vào Dương Huyền Tàng cổ, nghiêm nghị nói: "Ngươi đang giở trò quỷ gì? !"

Bỗng nhiên, Quỷ Long tay một chút liền bị đông lại, một cỗ khó mà tin hàn khí từ Dương Huyền Tàng trong cơ thể phun ra đến, nháy mắt đem Quỷ Long thân thể đông lại.

Á Tư bỗng nhiên xuất hiện tại Dương Huyền Tàng phía trước, một quyền oanh kích mà đi.

Quỷ Long nào có cái này phòng bị, chờ phản ứng lại thời điểm, thân thể đã bị đóng băng, dưới tình thế cấp bách thi triển bí pháp, vô số phù văn ở trên người lấp lóe, cưỡng ép phá băng muốn đi.

Á Tư cười lạnh một tiếng, cái kia quyền phong đã bao phủ đi qua, trốn chỗ nào được rơi.

"Ầm!"

Quỷ Long bị một quyền đánh trúng, toàn thân lần nữa đóng băng, sau đó khủng bố bạo tạc lực lượng rơi xuống, trực tiếp đem đóng băng nổ vỡ nát.

Một màn này bất quá nháy mắt, tất cả mọi người đều phản ứng không kịp.

Quỷ Long thế nhưng là số ba cứ điểm tối cao chỉ huy, bản thân cũng là nửa bước chí tôn cường giả, mặc dù chỉ là một đạo phân thân giáng lâm, nhưng cũng có thập tinh Thiên Giới lực lượng, cứ như vậy bị đối phương một chiêu giết?

Dương Huyền Tàng hét lớn: "Lư Chiếu đại nhân, mau ra tay!"

Hắn thân ảnh nhoáng một cái, giơ lên chiến kích quét ngang, liền đem bên người Điền Tang chém thành hai đoạn, kích quang hướng Thạch Dã bức tới.

Cương Nghị cùng Nguyên Hương cũng hiện thân ra, phóng tới phụ cận dị tộc võ tu.

Lần này sở hữu người đều minh bạch tới, người này là gian tế.

Huy Tả giận dữ hét: "Mau giết hắn!"

Khí toàn thân chân nguyên bạo tẩu, khủng bố lực lượng càn quét mà xuống.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3429: Đào tẩu mai phục

Dương Huyền Tàng một kích lực áp Thạch Dã, cảm nhận được Huy Tả bạo loạn khí tức cuốn tới, không dám chọi cứng, vội vàng lách mình mà đi, thẳng hướng địch nhân gần nhất.

Trên cánh đồng hoang lập tức loạn thành một đoàn.

Hơn trăm người hướng Dương Huyền Tàng mấy người vây đánh tới.

Đúng lúc này, bốn môn trận trung ương, Lư Chiếu mấy người chèo chống đại trận một chút tản ra, những duy trì kia trong trận pháp bảo, trực tiếp tại không trung nổ tung, hình thành từng đạo đáng sợ vòi rồng, đánh phía bốn phương tám hướng.

Trong trận hơn ba mươi người toàn bộ giết ra.

Huy Tả vừa kinh vừa sợ, hét lớn một tiếng, từ trong trận thu hồi chân nguyên, quay người liền giết hướng phía dưới, trực tiếp khóa chặt Á Tư.

Cái kia bốn môn trận mất đi khống chế, sa vào đến tán loạn trạng thái, năng lượng tại không trung phi tốc trôi qua, tản vào hư không cùng đại địa.

Á Tư đánh giết Quỷ Long phân thân về sau, lại đánh giết hai tên địch nhân, lập tức cảm ứng được nguy hiểm, mắng một tiếng, liền hướng trong đám người chạy.

"Ầm ầm!"

Á Tư vừa đi, hắn chỗ hư không liền nổ vỡ ra, Huy Tả vọt ra, mặt mũi tràn đầy sát khí, lại thân pháp nhất chuyển, lại đuổi theo.

Huy Tả dù giận, nhưng tình thế cũng thấy minh bạch, những người này uy hiếp lớn nhất chính là Á Tư, Lư Chiếu tuy là nửa bước chí tôn, nhưng vây ở trận pháp bên trong mấy ngày, sớm đã dầu hết đèn tắt, không đáng lo lắng. Chỉ muốn chém giết Á Tư, những này người toàn đều có thể tuỳ tiện thu thập.

"Tiểu tử, ngay cả người mình cũng giết, ngươi có thể thật là độc ác a."

Á Tư xông vào đến dị tộc trong đám người, lập tức bị Huy Tả truy kích tới.

Vừa đánh vừa lui, giao thủ mấy chiêu phía dưới, thần thông tác động đến bốn phía, có hai tên dị tộc người cuốn vào, trực tiếp bị sinh sinh đánh chết.

Huy Tả mặt âm trầm, nổi giận gầm lên một tiếng, công càng thêm mãnh liệt.

"Hắc hắc."

Á Tư biết chính mình không địch lại, nhe răng cười một tiếng, chuyên môn hướng dị tộc nhân phương hướng bỏ chạy, người ở nơi nào nhiều liền trốn nơi nào.

Dọa đến chỗ có dị tộc người đều liều mạng tản ra, chiến trường một chút khuếch trương lớn hơn gấp trăm lần.

"Hôm nay coi như đem cứ điểm hủy, ta cũng nhất định muốn đưa ngươi chém thành muôn mảnh!"

Huy Tả nhìn chằm chằm Á Tư, không ngừng truy sát. Mặc dù nổi giận, nhưng nội tâm lại là cực tĩnh, nháy mắt đem toàn trường tình huống nhìn một cái không sót gì, biết phe mình chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, lúc này mới yên tâm một trận chiến.

Dương Huyền Tàng hét lớn: "Không cần liều mạng, mọi người đi mau!"

Hắn bỗng nhiên vung vẩy chiến kích, không ngừng hướng ra phía ngoài mở con đường.

Dị tộc nhân số là bọn hắn gấp năm lần nhiều, mặc dù bị giết trở tay không kịp, nhưng rất nhanh liền tỉnh táo lại, bắt đầu áp chế bọn hắn.

Không ít nhân tộc ở trong trận liền tiêu hao rất lớn, sau khi ra ngoài mấy chiêu liền bị đánh giết.

Lư Chiếu hét lớn: "Lui! Mau lui lại, có thể đi một cái là một cái, ta đến bọc hậu!"

Hắn tóc tai bù xù, chật vật không chịu nổi, một đôi hai mắt đỏ bừng bên trong là thề sống chết quyết tâm, liều lĩnh thẳng hướng dị tộc, vì mọi người mở đường đoạn hậu.

Hắn thân là thành chủ, bên trong người kế sách, đem đám người toàn bộ đưa vào tử địa, sớm đã hối hận vạn phần, giờ phút này chỉ muốn một lòng muốn chết, lấy tạ tội thiên hạ.

Dị tộc bị hắn thần dũng dọa sợ, đều kinh sợ thối lui mở, vây mà không dám lên trước.

Nguyên Hương cùng Cương Nghị phân biệt canh giữ ở Dương Huyền Tàng hai bên, như một thanh bén nhọn lưỡi lê, hướng về phía trước mở đường, hai tên thập tinh Thiên Giới đỉnh phong liên thủ phía dưới, đánh đâu thắng đó, rất nhanh liền giết ra một con đường tới.

Dương Huyền Tàng quay đầu lại nói: "Lư Chiếu đại nhân. . ."

"Các ngươi đi mau!"

Lư Chiếu cũng không quay đầu lại, cưỡng ép đem lực lượng toàn thân không ngừng đề thăng, thẳng tới nửa bước chí tôn đỉnh phong, hình thành một cỗ cường đại khí tràng, đem chiến trường chia cắt ra.

"Đại nhân!" Những trốn tới kia Nhân tộc, chỉ là thời gian qua một lát liền tử thương hơn phân nửa, còn lại hơn mười người đều là bi phẫn chí cực.

Lư Chiếu quát to: "Đây là ta sau cùng mệnh lệnh, tất cả mọi người không được chống lại! Từ giờ trở đi, quyền chỉ huy giao cho vị tiểu huynh đệ này, các ngươi nhất định phải tuân theo mệnh lệnh của hắn, thẳng đến trở về Thanh Nguyên Thành cho đến!"

Dương Huyền Tàng hai tay ôm quyền, thật sâu bái.

Lư Chiếu nói: "Tiểu huynh đệ, tên của ngươi?"

Dương Huyền Tàng nói: "Ta gọi Dương Thanh Huyền."

"Dương Thanh Huyền?"

Lư Chiếu suy nghĩ một chút, liền giật mình: "Nguyên lai là ngươi. Ha ha, Nhân Hoàng đại nhân ánh mắt, quả nhiên không phải chúng ta có thể bằng, ha ha ha ha, đi mau!"

Hắn cười ha hả, tựa hồ hết sức cao hứng.

Dương Huyền Tàng lớn tiếng nói: "Tất cả mọi người đều đi theo ta, đi!"

Vung tay lên, một mảnh độn quang đem tất cả mọi người bao lại, liền hướng nơi xa bay đi.

Cái kia hơn mười người dù bi thống, nhưng cũng không xung động, rất nhanh liền chậm tới, từng cái chính mình khống chế độn quang, cùng sau lưng Dương Huyền Tàng.

Tại chỗ rất xa Á Tư trông thấy đây hết thảy, lớn tiếng mắng: "Thế mà bỏ lại ta liền chạy! Tiểu tử, ngươi còn không mau đuổi theo, còn có tâm tư cùng ta dây dưa."

Huy Tả làm sao không thấy được chiến cuộc, nội tâm càng là vừa vội vừa giận, nhưng hắn biết chỉ cần mình quay người truy những này nhân tộc, trước mắt đầu này Băng Long khẳng định liền chạy. Cân nhắc phía dưới, vẫn là gắt gao cắn Á Tư, muốn lấy tính mệnh của hắn.

Hai người trong hư không đánh một chút ngừng ngừng, không ngừng hướng nơi xa mà đi.

Lư Chiếu đốt đốt chính mình chân nguyên, tiến vào binh giải trạng thái, đại phát thần uy, đem đại bộ phận dị tộc toàn bộ ngăn trở, nhưng không có chi chống bao lâu, liền chôn vùi tại thần thông chi hải bên trong, hôi phi yên diệt.

Nhưng chính là cái này một chút thời gian, để Dương Huyền Tàng mấy người trực tiếp xông ra thứ năm cứ điểm, từng cái từ hồ nước bên trong bay ra.

Dương Huyền Tàng trầm giọng nói: "Tất cả mọi người tản ra, riêng phần mình chạy trốn, mặc kệ dùng phương pháp gì, nhất định muốn an toàn trở lại bên trong thành!"

Những người khác lập tức ngầm hiểu, dưới loại trạng thái này, không có khả năng tất cả đều trốn được, chỉ có thể tan tác như chim muông, có thể đi một cái là một cái.

Không có chút nào chậm trễ, hơn mười người "Soạt" một chút, liền nháy mắt tản ra, hướng mười cái phương hướng bỏ chạy.

Cơ hồ là nháy mắt, đại lượng dị tộc từ trong hồ xông ra, chỉ thấy bốn phương tám hướng đuôi ánh sáng, kinh ngạc không thôi.

"Đến cùng phương hướng nào là chính xác?" Một tên hung thần ác sát dị tộc giận dữ hét.

"Đều là đúng, bọn hắn phân tán chạy trốn." Một người khác mặt âm trầm, lập tức phát hiện chân thực, "Chúng ta cũng chia tán truy."

Mấy chục người đứng tại chỗ, chẳng biết chính mình muốn truy bên kia.

Trong đó một tên thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, uy vọng gọi cao, hét lớn: "Mau đuổi theo! Tùy tiện truy bên nào, tự chọn một cái phương hướng, tận khả năng phân tán!"

Những này dị tộc mới một chút tản ra, hướng mười cái phương hướng mà đi.

Có ít người nhiều phương hướng, lập tức lui về mấy cái, quay đầu chuyển hướng những người ít kia phương hướng.

Bối rối phía dưới, lại chậm trễ thời gian nhất định.

Dương Huyền Tàng cùng Nguyên Hương, Cương Nghị hai người cùng một chỗ, trực tiếp độn bay mấy chục vạn dặm, xuyên qua mấy cái nhỏ vị diện không gian, đi vào một Phiến Sơn mạch trên không, ngừng lại.

Dương Huyền Tàng nói với hai người: "Các ngươi trốn đi."

Hai người lập tức hiểu ý, gật đầu một cái, liền ẩn nấp ở trong hư không.

Dương Huyền Tàng xoay người, bấm niệm pháp quyết tu luyện, khôi phục chân khí, trận địa sẵn sàng.

Không nhiều lâu, tám đạo quang mang tựu xuyên toa mà đến, trực tiếp ra hiện tại hắn phía trước.

Dương Huyền Tàng khóe miệng giơ lên cười lạnh: "Thật đúng là để mắt ta, thế mà đuổi tới chín cái."

Chín người kia thực lực đều không yếu, đuổi theo thời điểm cũng không có thấy rõ chính mình truy chính là ai, chỉ là mơ hồ cảm ứng được có ba người, liền liều mạng đuổi đi theo.

Trong đó thực lực mạnh nhất một vị là thập tinh Thiên Giới hậu kỳ, thần thức nháy mắt phóng đại, bao phủ vạn dặm hư không, lạnh giọng nói: "Còn có hai người đâu?"

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3430: Vị diện chợ giao dịch

Dương Huyền Tàng nói: "Thế nào, ngươi nghĩ bọn hắn? Vừa mới xuyên qua phía trước vị diện thời điểm, bọn hắn phân biệt hướng những phương hướng khác chạy trốn."

Cái kia tên thập tinh Thiên Giới hậu kỳ khiển trách quát mắng: "Nói bậy! Ta rõ ràng cảm ứng được các ngươi ba cái đi vào nơi này. Đừng cho rằng trốn được."

Dương Huyền Tàng thở dài: "Chúng ta biết ba người vô pháp tất cả trốn rơi, lúc này mới nghĩ ra kế sách, bọn hắn dùng khôi lỗi phân thân lừa qua ngươi cảm ứng, chân thân sớm đã đi. Hi sinh ta một người, đào tẩu hai cái, hắc hắc, giá trị "

Cái kia tên thập tinh Thiên Giới hậu kỳ giận dữ, quát: "Đã như vậy, vậy ngươi liền đi chết đi!"

Chín người cùng một chỗ lao đến.

Mặc dù theo bọn hắn nghĩ, giết Dương Huyền Tàng tùy tiện một người liền có thể, nhưng đều là lên cơn giận dữ, nháy mắt một cùng ra tay.

Dương Huyền Tàng tay cầm chiến kích, liền hướng sau lưng thối lui, tại những công kích kia đánh nát chính mình phòng ngự sát na, một cái đạo hoàn bước vọt tới.

Nhưng vẫn là có không ít lực lượng rơi vào trên người.

Dương Huyền Tàng sắc mặt một chút tái mét, cảm giác thân thể muốn bị oanh vỡ vụn, liều mạng mượn dùng chiến kích cùng đạo thể lực lượng ngăn cản.

Mà cùng một thời gian, hai cỗ lực lượng hủy thiên diệt địa sau lưng bọn họ hiển hiện, không khác biệt hướng chín người đánh tới.

"Không được!"

Chín người kia nháy mắt liền kịp phản ứng, vội vàng quay lại thân nghênh địch.

Nhưng nháy mắt liền có tiếng kêu thảm thiết vang lên, mấy tên đồng bạn tại chỗ bị đánh nổ, còn có một người bị chém thành mấy đoạn.

"Không được! Là hai người bọn họ!"

Cái kia tên thập tinh Thiên Giới hậu kỳ dị tộc xem xét, tròng mắt đều dọa đến phát run, bỗng nhiên liền chạy.

Nội tâm mười ngàn cái hối hận cùng chửi mắng, làm sao chính mình vận khí kém như vậy, thế mà truy chính là hai cái này sát tinh.

Nguyên Hương cùng Cương Nghị tại bên trong cứ điểm đại sát tứ phương, bị bọn hắn toàn bộ để ở trong mắt.

Chín người bị bọn hắn từ phía sau đánh lén một chút, liền chết ba người, chờ bọn hắn kịp phản ứng thời điểm, lại chết ba người, chỉ còn lại ba người, dọa đến vội vàng chạy trốn.

Dương Huyền Tàng nói: "Mau đuổi theo, không cần phải để ý đến ta!"

Hai người nháy mắt trở về đuổi theo.

Dương Huyền Tàng thu những này dị tộc trữ vật nguyên khí, lúc này mới ngồi xếp bằng hư không, bắt đầu bấm niệm pháp quyết chữa thương.

Mặc dù đạo hoàn bước trốn rơi mất chủ yếu công kích, vẫn là không ít đáng sợ thần thông rơi trên người mình, kém chút đem đạo thể đều đánh nổ.

"Ở đây chút đỉnh phong cấp độ bên trong, chính mình vẫn là quá yếu a."

Dương Huyền Tàng cười khổ không thôi, nhưng hắn biết gấp cũng không gấp được, ngược lại dục tốc bất đạt.

Lúc này tĩnh hạ tâm, bắt đầu chữa thương.

Không bao lâu, Nguyên Hương cùng Cương Nghị liền lần lượt trở về, cái kia đào tẩu ba người toàn bộ bị đánh giết.

Dương Huyền Tàng lo lắng nói: "Chẳng biết những người khác thế nào."

Nguyên Hương nói: "Cần phải nhiều ít có người có thể trốn về bên trong thành, nhưng khẳng định không phải toàn bộ."

Dương Huyền Tàng nói: "Chỉ có thể chúc bọn hắn may mắn."

Nguyên Hương nói: "Chẳng biết Á Tư đại nhân có thể hay không thuận lợi đào tẩu?"

Dương Huyền Tàng cười nói: "Yên tâm đi, ai đều có thể bị giết, duy chỉ có hắn nhất định có thể trốn."

Hai người đều cảm thấy kỳ quái, không biết Dương Thanh Huyền ở đâu ra như thế lòng tin, Nguyên Hương nói: "Vậy thì tốt rồi."

Dương Huyền Tàng lộ ra dáng vẻ trầm tư, suy nghĩ một trận, hỏi: "Các ngươi nói vị diện kia chợ giao dịch, lúc nào mở ra?"

Cương Nghị sững sờ nói: "Đại nhân nói là hoang cán cân nguyên cái kia? Cần phải ngay tại gần đây, đại nhân không có ý định về thành sao?"

Dương Huyền Tàng nói: "Về thành đối với ta mà nói, ý nghĩa không lớn. Lấy thực lực của ta, thủ không được thành, bên trong thành sự vụ ta lại không quen, còn không bằng trực tiếp đi cái kia thị trường giao dịch, nhìn xem có thể hay không tìm tới một chút về đỉnh phong tử sĩ tin tức."

Nguyên Hương vui vẻ nói: "Như thế rất tốt, ta cũng muốn đi giao dịch kia thành phố đâu, ta cái này có tọa độ kim đồng hồ."

Nói xong vươn tay ra, tại lòng bàn tay tràn ra một đoàn màu xanh quang huy, chậm rãi ngưng tụ thành một cái kim đồng hồ, run rẩy mấy lần, tại không trung không ngừng xoay tròn, sau đó ổn định chỉ hướng một cái phương vị.

Tại mới sinh thay mặt đại vũ trụ bên trong, mặc dù có ổn định vũ trụ đại không gian, nhưng trong đó quá nhiều tạp nhạp tiểu không gian, khiến cho vị trí tọa độ cực khó tìm, mà tọa độ kim đồng hồ chính là một loại thường dùng pháp khí.

Ba người lúc này thuận theo cái kia kim đồng hồ phương hướng, chạy như bay.

Mấy ngày về sau, liền tới đến hoang cán cân nguyên mặt phía bắc một nơi.

Lần trước Dương Thanh Huyền thông qua địa phương, chỉ là một cái bên cạnh cạnh góc, lần này tự thể nghiệm về sau, mới biết được vùng bình nguyên này sự rộng lớn, to lớn không cách nào tưởng tượng.

Chỗ kia trên bình nguyên một chỗ trong không gian nhỏ.

Dương Thanh Huyền đám người tới địa phương về sau, lập tức có người ra tới đón đưa, là một tên đầu dài độc giác nam tử, giống tê giác đầu, Dương Thanh Huyền tại tư liệu gặp qua cái này chủng tộc miêu tả, là Linh Tê tộc, tại Bách Tộc Phổ bên trong xếp hạng hơn mười vị cường đại tồn tại.

Cái này Linh Tê tộc nhân đơn giản hỏi thăm một vài vấn đề, về mấy người tu vi cảnh giới, chủng tộc, cùng từ đâu biết được chợ giao dịch tin tức chờ chút.

Nguyên Hương cùng Cương Nghị đều thành thật trả lời, Dương Thanh Huyền cũng liền trả lời như vậy.

Cái này Linh Tê tộc nhân đơn giản đem mấy người tin tức ghi lại ở trong ngọc bội, sau đó một người phát một khối, cũng không nói chuyện, liền dẫn bọn hắn đi vào tiểu không gian.

Trở ra, lập tức đổi thiên địa, tựa như là đi vào một tòa phồn hoa tiểu trấn.

Bên trong cực kì náo nhiệt, người người nhốn nháo, thanh âm ồn ào.

Hai bên đường đều là bày mãn các loại hàng hóa, tất cả đều là trên mặt đất trải tầng một bố, liền đem đồ vật chồng chất ở phía trên.

Chỉ bất quá những người này tu vi, cơ hồ tất cả đều là Thiên Giới chi chủ, còn có không ít giống bọn hắn dạng này cao giai Thiên Giới, thậm chí là đỉnh phong tồn tại.

Dạng này chợ giao dịch, Dương Thanh Huyền tham gia qua vô số lần, khác biệt chính là vật phẩm đẳng cấp, cùng thương gia tu vi cảnh giới.

Rất nhanh hắn liền nhìn hoa mắt, nơi này mỗi một kiện thả ở bên ngoài, đều là đầy đủ gây nên gió tanh mưa máu bảo vật, nhưng ở vậy thì giống như là cải trắng một dạng chồng trên hàng vỉa hè.

Nguyên Hương cười nói: "Đại nhân là lần đầu tiên đến vị diện chợ giao dịch a? Ở đây, cũng không có cái gì thống nhất lưu thông tiền tệ, trên cơ bản là lấy vật đổi vật, đại nhân nếu là nhìn bên trong cái gì, có thể đi lên cùng bọn hắn trò chuyện."

Hoàn toàn chính xác, đến bọn hắn cấp độ này, bất luận cái gì tiền tệ đều không đáng giá, nghĩ muốn bảo vật, chỉ có cầm bảo vật trao đổi.

Dương Thanh Huyền nhìn thấy trên một sạp hàng, chất đầy bình bình lọ lọ, còn có lớn nhỏ các loại hộp ngọc, cái kia chủ quán trên thân lưu chuyển ra cực mạnh mùi thuốc, là bán đan dược, chung quanh cũng vây không ít người, cũng đang thảo luận thứ gì.

Hắn tiến lên hỏi: "Có có thể gia tăng công lực đan dược sao?"

Cái kia chủ quán ngẩng đầu nhìn hắn liếc mắt, ánh mắt sắc bén lập tức trở nên kinh hoảng, cười khổ nói: "Vị đại nhân này nói đùa, cho dù có, cũng vô pháp gia tăng ngài chín sao Thiên Giới đỉnh phong công lực a."

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, liền trực tiếp rời đi, tiếp tục đi dạo cái khác quầy hàng.

Cái kia chủ quán trùng điệp nhẹ nhàng thở ra, dọa chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, Dương Thanh Huyền còn tốt, bên người đi theo Nguyên Hương cùng Cương Nghị, càng là bị hắn một loại vô pháp chống cự uy áp khí thế.

Tại này vị diện chợ giao dịch bên trong, trên cơ bản là an toàn, trừ những cường đại kia vô pháp nói rõ tồn tại, người bình thường căn bản không dám ở nơi này giương oai.

Sở dĩ Nguyên Hương cùng Cương Nghị cũng không cần che đậy cái gì.

Ở đây tiểu trấn cuối cùng, là một tòa to lớn giao dịch đại điện, Nguyên Hương nói: "Đại nhân muốn nghe được tin tức, đạt được bên trong đi hỏi thăm."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3431: Tuyên bố tin tức

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: "Giao dịch này thành phố mới mở hai ngày, chúng ta một đi ngang qua đến đều không thấy mấy người, làm sao nơi này liền đã người đông nghìn nghịt rồi?"

Nguyên Hương cười nói: "Đời mới sinh trong đại vũ trụ, không gian kết cấu cực kì phức tạp, có thể đến nơi này, không chỉ là hoang cán cân nguyên. Sở dĩ lúc đi vào đăng ký ngọc bội nhất định muốn lưu tốt, phía trên có nhập khẩu tin tức. Một khi di thất, chúng ta lúc rời đi liền rất không có khả năng trở lại hoang cán cân nguyên, đến lúc đó liền phiền toái."

Dương Thanh Huyền nói: "Thì ra là thế, cái kia muốn tổ chức một lần loại này chợ giao dịch, cực không dễ dàng a."

Nguyên Hương nói: "Còn không phải sao, các loại chợ giao dịch thường xuyên sẽ có, chỉ là đẳng cấp khác biệt. Lần này giao dịch hội bị định là cấp năm, nhất thấp tham dự người tu vi đều nhất định muốn Thiên Giới."

Dương Thanh Huyền nói: "Hết thảy mấy cấp?"

Nguyên Hương nói: "Ta đã từng tham dự qua một lần cấp bảy chợ giao dịch, có chí tôn xuất hiện qua. Phải chăng còn có cao cấp hơn cũng không biết."

Dương Thanh Huyền tâm động nói: "Vậy cái này cấp năm chợ giao dịch sẽ có chí tôn ra sao?"

Nguyên Hương nói: "Khả năng tương đối thấp, bởi vì cấp năm chợ giao dịch bên trên, cơ bản không có chí tôn thứ cần thiết."

Dương Thanh Huyền hơi có chút thất vọng, nguyên vốn còn muốn làm một chút đỉnh cấp vật phẩm.

Nguyên Hương nhắc nhở: "Trên người đại nhân như có dư thừa đồ vật, cũng có thể ở đây bán ra, dù là lai lịch không rõ cũng không quan hệ. Dù sao tụ tập người ở chỗ này, có trời mới biết là từ đâu tới, đồ vật lưu thông ra ngoài căn bản là không có cách truy tra. Sở dĩ nơi này cũng là lớn nhất chợ đen, rất nhiều không thể lộ ra ngoài ánh sáng đồ vật đều sẽ lưu thông ra."

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, ba người liền đi vào bên trong tòa đại điện kia.

To lớn không gian bên trong, đứng vững vàng chín cây cột, có mười người ôm hết thô, cây cột hiện lên bạch ngọc sắc, mang theo một chút thông thấu, phía trên lưu động ôn nhuận sáng bóng, đại lượng tin tức ở phía trên không ngừng lấp lóe.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, nghĩ không ra giao dịch hội là như vậy làm việc.

Hơn ngàn tên võ tu đứng ở trong đại điện, ánh mắt không ngừng tại chín cây cột bên trên qua lại quan sát.

"Đại lượng thu mua bản nguyên vũ trụ mảnh vỡ, vô thượng hạn, có bao nhiêu muốn bao nhiêu, có trực tiếp tới giao dịch."

"Cầu Chân Long, Thiên Phượng, Tiên Côn, Mi Hầu, Kỳ Lân năm loại Thần thú tổ linh máu."

"Bán ra Nguyệt Hải Chi Băng một tấn, có cần mật ta."

". . ."

Đủ loại tin tức, có hơn mười nghìn nhiều, khiến người hoa mắt.

Dương Thanh Huyền nhìn một hồi lâu, mới xem xong nửa cái cây cột, mà lại phía trên đồ vật hơn phân nửa đều không nhận ra.

Hắn không khỏi cảm khái thế giới lớn, Nhân tộc thu thập các loại tin tức tư liệu hắn đều xem qua, nguyên vốn cho rằng đối với thế giới này hiểu rõ không sai biệt lắm, bây giờ mới biết chính mình ếch ngồi đáy giếng.

Dương Thanh Huyền hỏi: "Như thế nào tuyên bố tin tức, lại như thế nào cùng người giao dịch?"

Nguyên Hương lấy ra chính mình ngọc bội, dùng thần thức ở phía trên ấn ra một hàng chữ đến: "Cầu mua sáu màu rực rỡ hà áo."

Nhẹ nhàng điểm một cái, những chữ kia liền biến mất không thấy gì nữa, rất nhanh liền xuất hiện ở trên cây cột.

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: "Thuận tiện như vậy."

Nguyên Hương nói: "Đại nhân nhìn trúng bất kỳ một cái nào tin tức, chỉ cần đem thần thức liền nhận lấy đi, liền có thể cùng tin tức người phía sau kết nối, tiến hành thần niệm giao lưu. Sau đó tự hành thương định như thế nào giao dịch."

Dương Thanh Huyền cầm lấy ngọc bội, thử dùng thần thức đem tin tức in dấu lên đi, rất nhanh liền hiện ra một hàng chữ đến, sau đó liền xuất hiện trên một cây trụ: "Cầu mua đỉnh cấp tử sĩ."

Nguyên Hương nói: "Mỗi người có thể đồng thời tuyên bố ba cái tin, nếu là muốn phát đầu thứ tư, liền nhất định phải lau sạch phía trước một đầu."

Dương Thanh Huyền lại nghĩ đến dưới, lần nữa in lên một cái tin tức: "Bán ra bạc mập bộ tộc đỉnh cấp công pháp « Xích Luyện mây kinh »."

Đây là đang hắn tiểu thần kiếp bên trong lấy được vô số đỉnh cấp công pháp một trong.

Ngân Phì tộc thuộc về trung đẳng chủng tộc, không vào Bách Tộc Phổ hàng ngũ, lấy ra thử nghiệm một chút an toàn chút.

Có trời mới biết giao dịch này thành phố phía sau đại lão là ai, cái này chín cây cột cùng trên ngọc bội sẽ có hay không có thành tựu, một khi xuất hiện Bách Tộc Phổ bên trên chủng tộc vật, quỷ hiểu được sẽ có hậu quả gì không.

Qua một trận, Dương Thanh Huyền lại ấn một cái tin đi lên: "Bán ra đại lượng cao giai Thiên Giới sử dụng pháp khí."

Không bao lâu, lập tức có một đạo thần thức liền nhận lấy.

Dương Thanh Huyền cầm ngọc bội, cùng cái kia thần thức tương liên, đối phương hỏi: "Đều có thứ gì pháp bảo?"

Dương Thanh Huyền trả lời: "Cao giai Thiên Giới sử dụng, cái gì cần có đều có, trên trăm kiện."

Đối phương trầm mặc xuống, cẩn thận mà hỏi: "Ta chính là tám sao Thiên Giới đỉnh phong, nhưng có thích hợp ta dùng phòng ngự tính pháp bảo?"

Dương Thanh Huyền nói: "Có, ngươi muốn như thế nào nhìn hàng?"

Người kia nói: "Ngươi đem thần trí của ta liên tiếp đến cái kia pháp bảo bên trên liền có thể."

Dương Thanh Huyền tưởng tượng, như thế thuận tiện.

Lúc này tại đông đảo pháp bảo bên trong, tìm một kiện cũng không tệ lắm, cối xay giống như vụng về pháp bảo, dẫn dắt đối phương thần thức , liên tiếp đến pháp bảo này bên trên.

Tại mặt khác một đoạn, người kia lập tức cảm ứng được pháp bảo này tồn tại cùng khí tức.

Sau đó không lâu, người kia liền hỏi: "Bán thế nào?"

Dương Thanh Huyền cũng chưa nghĩ ra, bởi vì hắn cơ hồ cái gì cũng không thiếu, thế là hỏi: "Ngươi nhưng có đỉnh phong tử sĩ manh mối?"

Đối phương nói: "Đỉnh phong là chỉ trình độ gì?"

Dương Thanh Huyền nói: "Thập tinh trở lên."

Đối phương không có đáp lại, sau một lúc mới nói: "Các hạ là điên rồi đi? Thập tinh trở lên tử sĩ, ngươi ngược lại là tìm một cái đến ta xem một chút." Ngữ khí cực không khách khí.

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, lười lại lý, trực tiếp đem đối phương kết nối chặt đứt.

Hắn suy nghĩ một chút, đem cuối cùng cái kia cái tin tức tiến hành sửa chữa: "Đại lượng bán ra cao giai Thiên Giới sử dụng pháp khí, đổi chữa thương cùng tăng trưởng công lực dược liệu."

Sau đó liền bắt đầu chuyên tâm nhìn trên cây cột tin tức.

Nguyên Hương cùng Cương Nghị cũng đang yên lặng tìm kiếm lấy thứ mình muốn.

Cũng không lâu lắm, liền có mấy đạo thần thức liền nhận lấy, trò chuyện phía dưới, đều không hài lòng lắm, sau đó riêng phần mình cắt ra.

Lại có một đạo thần thức kết nối mà đến: "Cái kia Ngân Phì tộc « Xích Luyện mây kinh » cho ta xem một chút."

Dương Thanh Huyền trực tiếp đem cái này đạo thần thức tiếp dẫn đến « Xích Luyện mây kinh » bên trên, chỉ bất quá chỉ mở ra trước ba chương.

Cái kia thần thức ở phía trên dừng lại thời gian không ngắn, sau đó hỏi: "Bán thế nào?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi nguyện ra cái gì trao đổi?"

Cái kia thần thức nói: "A, ta có thể trao đổi vật phẩm còn nhiều, rất nhiều, ngươi muốn cái gì?"

Dương Thanh Huyền nói: "Tăng trưởng công lực đan dược, tốt nhất là có thể gia tăng chín sao đỉnh phong đột phá tỉ lệ đồ vật."

Cái kia thần thức cả kinh nói: "Ngươi là chín sao Thiên Giới đỉnh phong? Đừng có nói đùa, loại đồ vật này giá trị, ở xa « Xích Luyện mây kinh » phía trên, ngươi đây chỉ là phổ thông bản dập, chỉ có thể cung cấp một cá nhân tu luyện."

Tại đời mới sinh đại vũ trụ bên trong, cơ hồ sở hữu đỉnh cấp công pháp, đều là chỉ có thể cung cấp một người tu luyện bản dập, có chút cao cấp điểm tồn trữ chất môi giới, có thể cung cấp nhiều người tu luyện.

Những cái kia vĩnh cửu thác ấn công pháp đỉnh phong chất môi giới, đều là các tộc trấn tộc chi bảo, không có khả năng lưu ở bên ngoài.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Ngươi nếu là có đan dược, cũng chỉ có thể cung cấp một người ăn."

Người kia nói: "Ta có thể cho ngươi một viên đề thăng chín sao Thiên Giới đỉnh phong công lực đan dược, nhưng đề thăng biên độ cực kì có hạn, không sai biệt lắm tương đương ngươi ba năm bế quan tu luyện."

Chín sao Thiên Giới đỉnh phong cấp độ này võ giả, bình thường bế quan đều là lấy ngàn năm vạn năm qua tính toán, gia tăng ba năm đích thật là phượng mao lân giác.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3432: Giao dịch trân quả

Dương Thanh Huyền xoắn xuýt một nháy mắt, liền vui vẻ đồng ý. Ba năm bế quan mặc dù ít, nhưng có chút ít còn hơn không, trên người hắn đồ tốt nhiều lắm, hiện tại chỉ thiếu có thể làm cho mình đột phá thập tinh vật phẩm.

"Thành giao."

Dương Thanh Huyền đáp ứng, hỏi: "Làm sao giao dịch?"

Người kia nói: "Đi giao dịch gian."

Dương Thanh Huyền hỏi thăm một chút Nguyên Hương, mới biết được giao dịch này đại điện còn có tầng thứ hai, là từng cái đơn độc giao dịch mật thất, ra nhất định phí tổn liền có thể đi vào một khắc đồng hồ, lấy hoàn thành giao dịch.

Mà lại giao dịch hai người không cần gặp mặt, chỉ cần đem riêng phần mình vật phẩm để vào quang trận bên trong, liền có thể cách không giao dịch.

Cứ như vậy cam đoan giao dịch thời không ra vấn đề, thứ hai tránh song phương gặp mặt, sinh ra phiền toái không cần thiết, đối với giao dịch song phương đều là một loại bảo hộ.

Dương Thanh Huyền thấy đến đại điện một bên, thỉnh thoảng có quang ảnh chớp động, một số người trống rỗng xuất hiện, một số người trống rỗng biến mất, chính là thông hướng tầng thứ hai thông đạo.

Hắn trực tiếp đi tới, mới vừa vào trong vòng, liền cảm ứng được một cỗ lực hấp dẫn.

Hắn buông lỏng toàn thân, không làm chống cự, lập tức bị hút đi.

Sau một khắc, liền xuất hiện tại một gian giao dịch mật thất bên ngoài, cửa có một cái cái chậu, phía trên dán một hàng chữ: Sử dụng phí để vào trong chậu.

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, lấy ra mấy chục khối phổ thông linh thạch bỏ vào.

Trong chậu hào quang lóe lên, những cái kia linh thạch liền biến mất không thấy gì nữa.

Thời gian mấy hơi thở, những cái kia linh thạch lần nữa xuất hiện tại trong chậu, bồn bên trên cái kia một hàng chữ xuất hiện biến hóa: Mang theo những này rác rưởi cút! Đừng chậm trễ người khác thời gian.

Dương Thanh Huyền xạm mặt lại, đem linh thạch lấy trở về, lại để vào một chút hiếm thấy khoáng vật vật liệu.

Lần này, vật liệu không tiếp tục trở về, kim bồn "Vui vẻ nhận" về sau, cửa mật thất liền trực tiếp mở ra.

Dương Thanh Huyền đi vào đi vào, bên trong cũng không rộng lắm, trưng bày đơn giản một chút đồ dùng trong nhà, ở trung ương là một cái không gian trận pháp, có ôn hòa hào quang nuốt phun ra.

Lúc này, cái kia đạo thần thức lại liên hệ đi qua: "Tốt chưa?"

Dương Thanh Huyền lấy ra « Xích Luyện Vân Kinh », liền để vào trận kia bên trong hào quang bên trong, trực tiếp bị nuốt vào.

Cũng không lâu lắm, một cái hộp ngọc từ cái kia quang bên trong thăng lên.

Dương Thanh Huyền thuận tay lấy ra, mở hộp ngọc ra vừa mở, bên trong một viên tinh hồng đan dược, tản mát ra khiến người thèm nhỏ dãi ướt át khí tức, Dương Thanh Huyền có gan hận không thể hiện tại liền nuốt xuống cảm giác.

Hắn vẫn là nhịn được, nuốt xuống một chút, liền đem hộp ngọc thu hồi.

Lúc này, cái kia thần thức lại truyền tới, vui vô cùng: "Hì hì, không sai không sai, quả nhiên là hoàn chỉnh « Xích Luyện Vân Kinh »."

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, hỏi: "Các hạ là Linh Hầu tộc nhân?"

Linh Hầu tộc nhân phần lớn tâm tính thẳng thắn, không yêu già mồm sức đi, trong khi nói chuyện dễ dàng mang theo "Chít chít chi

chi" âm điệu, tương đối dễ dàng phân biệt.

Thanh âm kia lập tức ngừng lại, trùng điệp "Hừ" một chút, liền chặt đứt cùng Dương Thanh Huyền liên hệ.

Dương Thanh Huyền như có điều suy nghĩ, thu hồi hộp ngọc, liền đi tới cửa.

Phía trên có ba cái nút bấm, một cái viết "Hoàn thành", một cái viết "Khiếu nại", chỉ có hai cái gian phòng hai người đều nhấn xuống "Giao dịch hoàn thành", lẫn nhau môn mới có thể đều mở ra.

Dương Thanh Huyền trở lại giao dịch đại điện về sau, một lần nữa ban bố một cái giao dịch: Cầu mua Tiên Côn tộc cùng Linh Hầu tộc không gian tọa độ kim đồng hồ.

Lần này không bao lâu, liền có thật nhiều thần thức liền nhận lấy.

Xem ra cái này hai tộc không gian vị trí cũng không phải gì đó bí mật, Dương Thanh Huyền tùy tiện bỏ ra một chút đại giới, liền đổi lấy hai cái kim đồng hồ.

Lúc này, hắn nhìn thấy trong đó một cây trụ trên có một chuyến tin tức: Bán ra một viên ba sao trân quả, chính mình đại giới đến mật, không mang giá hết thảy không trở về.

Hàng chữ này so những chữ khác tươi đẹp hơn bắt mắt nhiều, chứng minh liền nhận lấy đi thần thức rất nhiều, sẽ tăng cường chữ bắt mắt trình độ.

Dương Thanh Huyền lập tức liền nhận lấy đi, phát ra một đạo thần niệm: "Dùng mười cái cao giai Thiên Giới pháp bảo đổi."

Thần niệm như trâu đất xuống biển, không có bất kỳ đáp lại nào.

Hắn lập tức tăng thêm mười bản đỉnh cấp công pháp, còn có một số cực kì hiếm thấy vật liệu luyện khí.

Đối phương vẫn là không có đáp lại.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, hắn tự nhiên biết trân quả trình độ trọng yếu, lần trước vì năm sao trân quả, nhiều ít cường giả chết oan chết uổng.

Nhưng không nghĩ tới đối phương vị khẩu thế mà như thế lớn, những cái kia hiếm thấy vật liệu luyện khí, mỗi một kiện giá trị đều không tại đỉnh cấp công pháp phía dưới.

Đặt ở bình thường, khẳng định trực tiếp cắt đứt liên hệ, lười lại lý.
Dương Thanh Huyền rầu rĩ muốn hay không tăng giá nữa thời điểm, đối phương thế mà đáp lại: "Thân, cái giá này không cho được nha."
Dương Thanh Huyền lộ ra một tia cười lạnh, thầm nghĩ: "Không cho được ngươi trả về ứng cái gì." Hắn biết đối phương tâm động, thế là trả lời: "Kéo đi, ta cho giá, ngươi tìm không ra cái thứ hai đi."
Đối phương trả lời: "Thật không cho được."
Dương Thanh Huyền nói: "Vậy ngươi còn muốn muốn chút gì, ta nhìn xem chính mình có hay không."
Người kia suy nghĩ một chút, hỏi: "Ngài là có đại lượng hàng lậu tại trong tay sao?"
Dương Thanh Huyền nói: "Cái này liên quan gì tới ngươi?"
Người kia nói: "Hàng lậu không thể xuất thủ, ngài đem đồ vật tăng gấp đôi nữa, cái này trân quả ta cho ngài, cũng tiết kiệm ngài từng kiện xử lý, cực kì phiền phức."
Dương Thanh Huyền nói: "Một chút cũng không phiền phức."
Người kia cười nói: "Không biết ngài những vật kia tình huống cụ thể, cho ta cái kết nối, ta nhìn xem."
Dương Thanh Huyền từ trữ vật nguyên khí bên trong chọn lựa một chút không tệ, đem người kia thần thức dẫn vào tới.
Sau một lúc, người kia hỏi nói: "Còn có hay không cái khác Bách Tộc Phổ bên trên chủng tộc đỉnh cấp công pháp?"
Dương Thanh Huyền một chút sinh lòng cảnh giác, hỏi: "Những này không được sao?"
Người kia nói: "Những này chất lượng cũng rất cao, nhưng muốn đổi bốn sao trân quả còn kém một chút, bất quá trong đó có một bản bí tịch lại là Huyết Kiêu tộc, chậc chậc, đây chính là khoai lang bỏng tay a."
Dương Thanh Huyền nói: "Là đáng tiền khoai lang bỏng tay."
Người kia nói: "Lại thêm một bản Bách Tộc Phổ bên trên chủng tộc đỉnh cấp công pháp, liền cùng ngài đổi."
Dương Thanh Huyền nói: "Không có."
Người kia nói: "Ai nha, liền chênh lệch bước cuối cùng này, ngài lại

lật qua tìm xem, nói không chừng đã tìm được."

Dương Thanh Huyền nói: "Có nói hay chưa, chính là không có."

Người kia nói: "Cái kia lại thêm một chút cái khác tặng thưởng đi, ta không thể thua thiệt quá lợi hại a."

Dương Thanh Huyền tùy tiện tìm vài thứ, lẻ loi tổng tổng mười mấy món gân gà, đều tăng thêm đi vào.

Đối phương truyền đến bệnh thiếu máu tiếng kêu rên: "Được thôi, cứ như vậy."

Dương Thanh Huyền lập tức đi lầu hai giao dịch mật thất, rất nhanh liền hoàn thành giao dịch, viên kia tứ phẩm trân quả là một cái màu xanh biếc quả, hình như nước tích, bên trong bao hàm quy tắc năng lượng, cực kì huyền diệu.

Chỉ là nhìn liếc mắt, liền cảm thấy toàn thân sinh cơ dạt dào, không nói ra được dễ chịu.

Dương Thanh Huyền mừng rỡ không thôi, mặc dù có chút quý, nhưng cái này đúng là mình hiện tại gấp thiếu.

Lúc này, đối phương cũng nghiệm thu đồ vật, tựa hồ cực kì hài lòng, thần niệm lại truyền tới: "Các hạ còn có hay không cái khác hàng lậu, cùng nhau xử lý cho ta tốt, tránh khỏi các cái tiếp theo kiện bán, chậm trễ thời gian."

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, trả lời: "Ta chỉ lấy có thể gia tăng chín sao Thiên Giới đỉnh phong công lực đồ vật, có lẽ có thể đủ gia tăng đột phá tới thập tinh Thiên Giới xác suất cũng đi."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3433: Đấu giá tử sĩ

Đối phương nói: "Ai nha, hai loại đồ vật không dễ tìm, không khỏi là giá trị liên thành, ngươi trước hết để cho ta nhìn xem có chút vật gì tốt."

Dương Thanh Huyền lập tức đem vật phẩm sửa sang lại, những cái kia từ nhỏ thần kiếp bên trong chiếm được, tuyển một nửa tích tụ ra đi, còn có một số từ hạ giới mang tới, giờ phút này cũng thành gân gà, toàn bộ chồng chất quá khứ.

Nếu là đối phương giá cả phù hợp, duy nhất một lần đóng gói bán đi cũng tốt.

Lần này đợi chừng hai canh giờ, giao dịch trong mật thất nhiều lần xuất hiện nhắc nhở, yêu cầu tục phí, Dương Thanh Huyền tục phí đi mười lần.

Khi tục phí mười một lần về sau, đối diện thần niệm mới truyền đến: "Đợi lâu, thực sự là đồ vật có chút nhiều, bất quá đều không thế nào đáng tiền a."

Dương Thanh Huyền cười mắng: "Không đáng tiền ngươi chậm trễ thời gian của ta?"

Đối phương nói: "Ta cái này có một loại Huyền Dương Bổ Thiên Đan, chẳng biết ngươi là có hay không nghe qua, ta dùng ba viên đổi lấy ngươi những vật này."

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Ba viên? Ngươi thật làm ta những vật này là rác rưởi rồi?"

Đối phương nói: "Ngươi trước nhìn kỹ hẵng nói."

Dương Thanh Huyền quăng quá khứ thần thức, lập tức cảm ứng được một viên thuốc tồn tại, hiện lên màu đỏ thẫm, phía trên có màu trắng hào quang chuyển động, đan chính giữa có một cái kim sắc văn tự, tối nghĩa khó phân biệt.

Vẻn vẹn từ khí tức bên trên, liền có thể cảm ứng được mênh mông vĩ lực, chấn khiến người sợ hãi.

Dù không sánh bằng trước đó trân quả, nhưng đích thật là vạn năm vừa được bảo bối.

Người kia nói: "Ta cái này Huyền Dương Bổ Thiên Đan, dù không phải trân quả, nhưng cũng đến gần vô hạn. Có thể hữu hiệu đề thăng ngươi lập tức công lực, còn có thể gia tăng đột phá tỉ lệ, có thể nói nhất cử lưỡng tiện. Dùng ba viên đổi lấy ngươi những này hàng lậu là đủ, dù sao ngươi cũng là không cần tiền mua bán."

Dương Thanh Huyền nói: "Ai nói không cần tiền, ít đen ta. Những vật này tất cả đều là ta từng chút một tích góp nhặt cùng giao dịch tới."

Đối phương "Hắc hắc" cười.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Cái này Huyền Dương Bổ Thiên Đan có thể tăng thêm bao nhiêu đột phá tỉ lệ?"

Người kia nói: "Nếu là từ chín sao Thiên Giới đỉnh phong hướng thập tinh Thiên Giới đột phá, một viên có thể gia tăng 0.5% tỉ lệ, ba viên về sau hiệu quả giảm dần. Ta cái này ba viên, chính dễ dàng gia tăng ngươi một phần trăm điểm năm. Lại nhiều hiệu quả cũng không lớn."

Dương Thanh Huyền nói: "Cái này tỉ lệ gia tăng cũng quá ít đi."

Người kia nói: "Ngươi như là hoàn toàn nghĩ dựa vào đan này đột phá, tự nhiên là không thể nào, nó chỉ là gia tăng ngươi tỷ lệ thành công. Mà lại đan này chủ yếu tác dụng cũng không phải là tại đột phá, mà là trên phạm vi lớn đề thăng công lực của ngươi."

Dương Thanh Huyền nói: "Cho ta mười cái, liền đổi."

Người kia nói: "Ngươi ăn cướp a, ta toàn thân liền ba viên."

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Không đổi."

Nói xong, liền cắt ra thần niệm, trực tiếp hướng ngoài cửa mà đi.

Đối phương thần niệm lần nữa liền nhận lấy: "Nhiều nhất lại thêm hai miếng, cho ngươi năm mai, ta đã táng gia bại sản, mất cả chì lẫn chài."

Dương Thanh Huyền nói: "Tám cái."

Đối phương nói: "Có ngươi dạng này sao? Một chút thành ý đều không có."

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi cái kia đan dược, ăn xong liền không có, ta những vật này, có thể là có thể lưu truyền cho hậu thế, vạn vạn năm cũng còn sẽ tồn tại bảo vật, ngươi còn thua thiệt? Không có tám cái không đổi."

Đối phương: "w(? Д?)w, ngươi, ngươi ngưu bức! Liền hướng về phía ngươi cỗ này để ta đều cảm thấy đỏ mặt vô sỉ, bảy viên! Không thể lại tăng thêm, tối thiểu cho ta chút mặt mũi, đây là ta ranh giới cuối cùng!"

Dương Thanh Huyền nói: "Được, thành giao."

Lúc này trở về tới ghế sa lon kia trước, đem chỉnh lý tốt vật phẩm vùi đầu vào trận quang bên trong.

Lập tức từ hào quang bên trong hiện ra bảy cái hộp ngọc.

Dương Thanh Huyền lấy ra ngoài, dần dần kiểm tra về sau, ức chế không nổi nội tâm vui sướng, có cái này bảy viên thuốc, lại thêm viên kia bốn sao trân quả, trên người mình còn có chí tôn đạo quả còn sót lại năng lượng, đột phá thập tinh Thiên Giới ở trong tầm tay.

Đồng thời hắn cũng đối với đối phương thân phận sinh ra hiếu kì. Có thể xuất ra nhiều như vậy đồ tốt tồn tại, nhất định không đơn giản.

Tại bọn hắn những này đỉnh phong võ giả bên trong, cơ bản không có cái gì là đồng tiền mạnh, nhất định phải nói nếu như mà có, giống trân quả cùng Huyền Dương Bổ Thiên Đan loại vật này, có thể tính là đồng tiền mạnh một trong.

Dương Thanh Huyền lại hỏi: "Các hạ còn có cái này đồ tốt không?"

Đối phương giật mình nói: "Ngươi còn có hàng lậu?"

Dương Thanh Huyền mặt đen lên, nói: "Cái gì hàng lậu, nói chuyện khó nghe như vậy, đây đều là ta vất vả dời gạch để dành được tới mồ hôi và máu hàng."

Đối phương trầm mặc xuống, khóc thét nói: "Ta liền biết ngươi người này không thành thật, cho ta những này khẳng định đều là lần chờ phẩm."

Dương Thanh Huyền nói: "Ít đến, lấy ngươi khôn khéo, làm sao có thể ăn thiệt thòi, đừng khoe mẽ. Đồ vật ta tự nhiên là còn có một số, các hạ cung hóa năng lực cũng cho ta rất hài lòng, nếu là có thể, ta hi vọng có thể trường kỳ giao dịch."

Nói với phương: "Trân quả cùng loại này cấp bậc đan dược ta là thật không có, về sau có thông báo tiếp ngươi, lưu cái phương thức liên lạc."

Dương Thanh Huyền lúc này lấy ra một viên ngọc bài, ở phía trên khắc họa hạ khí tức của mình cùng lạc ấn, vùi đầu vào hào quang bên trong.

Rất nhanh, đối phương cũng đưa một khối ngọc bài tới.

Dương Thanh Huyền thu hồi ngọc bài, lần này là đối phương trước bóp cắt đứt liên lạc, hắn trực tiếp cách mở giao dịch mật thất, về tới đại điện bên trong.

Nguyên Hương cùng Cương Nghị cũng đều giao dịch đến một hai kiện vật phẩm.

Chín cây cột bên trên biểu hiện đồ vật càng ngày càng nhiều, một chút cực kì chói sáng, đều là bởi vì đại lượng thần thức kết nối, mà bày biện ra đột xuất hiệu quả.

Dương Thanh Huyền còn phát hiện không ít đồ tốt, dần dần liền nhận lấy đi hỏi thăm.

Nhưng đối phương cần thiết đều cực kì hà khắc xảo trá, rất nhiều Dương Thanh Huyền căn bản là không có nghe qua, còn một chút sư tử mở rộng miệng, cũng liền không thèm để ý.

Hỏi bảy tám cái, đều không có kết quả.

Trong thời gian này cũng không ít người thông qua tử sĩ giao dịch tin tức liền nhận lấy, hỏi một chút phía dưới đều lại không có đáp lại.

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, trực tiếp đem đầu kia giao dịch tin tức sửa chữa thành: Cầu mua chín sao Thiên Giới trở lên tử sĩ, hoặc tương quan tin tức.

Sau đó lại tăng thêm một cái tin: Bán ra một bản Bàn Nhược kim cương bất hủ thân tu luyện công pháp, độ hoàn hảo tám mươi phần trăm, là cao cấp bản dập, có thể cung cấp hai người tu luyện, chỉ đổi trân quả hoặc là đề thăng công lực đan dược."

Rất nhanh, này vốn tám thành độ hoàn hảo công pháp liền bán ra rơi mất, đổi mười mấy loại đan dược, cùng ba viên cực phẩm quả. Chỉ là tử sĩ tin tức vẫn luôn không có tiến triển.

Lúc này, Nguyên Hương từ đằng xa đi tới, cầm trong tay một quyển kim thư, vui vẻ nói: "Đại nhân mau nhìn."

Nàng đem kim thư triển khai, đúng là đằng sau đấu giá hội vật phẩm danh sách, Nguyên Hương trực tiếp chỉ vào một trang cuối cùng bên trên, trong đó một kiện vật đấu giá viết: Năm vị thập tinh Thiên Giới tử sĩ.

Bên cạnh còn có chữ nhỏ chú thích: Đông ly tộc nhân, năm người trên thân đều hạ bí chú, sinh tử từ ngươi nhất niệm. Trong đó hai người thập tinh Thiên Giới trung giai, ba người thập tinh Thiên Giới sơ giai.

Dương Thanh Huyền động dung nói: "Nghĩ không ra còn có loại này tử sĩ bị đấu giá."

Nguyên Hương nói: "Đều là một chút tù binh, thường xuyên sẽ bị người hạ cấm chế bí chú, thảm hại hơn chính là chế thành khôi lỗi. Năm người này đều là đông ly tộc nhân, ta vẫn chưa nghe qua loại này tộc, thực lực cũng không mạnh. Năm vị thập tinh Thiên Giới đều thành tử sĩ cố gắng, cái này chủng tộc sợ là đã bị diệt."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3434: Đầu cơ kiếm lợi

Dương Thanh Huyền trong lòng run lên, tâm tình biến đến vô cùng nặng nề.

Nếu là tại trận đại chiến này bên trong thất bại, vô số Nhân tộc võ tu, có phải hay không cũng muốn luân làm nô lệ, lưu thông tại các đại vị diện thị trường giao dịch bên trong.

Hắn đem kim thư toàn bộ lật ra một lần, bên trong đại lượng đồ vật chính mình cũng chưa từng nghe thấy, tốt ở bên cạnh đều có giải thích.

Bên trong thế mà có một viên bốn sao trân quả.

Lật hết về sau, Dương Thanh Huyền liền quyết định muốn tham gia cái này đấu giá hội, chụp không chụp đến không nói đến, chí ít tăng trưởng điểm kiến thức.

Dương Thanh Huyền trầm tư một trận, hướng trong ngọc bội ban bố một đầu giao dịch tin tức: Bán ra một tên nguyên tư nguyên vị thập tinh Thiên Giới đỉnh phong võ tu, đã bị trấn áp, chưa xuống cấm chú, đổi lấy ba sao trân quả hoặc là cái khác cùng loại đan dược, hoặc là thập tinh Thiên Giới tử sĩ.

Cái tin tức này tiến vào một cây cột đá bên trên, không bao lâu liền trở nên tránh sáng lên, lộ ra cực kì đột xuất.

"Xác định là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong?"

"Ta có một trăm hạt Thiên Phổ Đan, giá trị có thể so sánh ba sao trân quả, không biết có thể trao đổi?"

"Là cái kia tộc thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, có thể hay không tiết lộ một chút?"

"Ta có hai tên tuyệt mỹ thập tinh Thiên Giới sơ giai đỉnh lô, thể nghiệm rất tốt, chẳng biết có thể đổi hay không?"

Đại lượng tin tức rất nhanh hướng Dương Thanh Huyền liền nhận lấy.

Đời mới sinh đại vũ trụ bên trong mặc dù không thiếu thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, nhưng so sánh không mấy ức vạn sinh linh, thập tinh Thiên Giới đỉnh phong là một đời đều chỉ có thể chiêm ngưỡng tồn tại.

Cho dù phía trước bách tộc bên trong, dạng này cảnh giới cũng là tầng cao nhất tồn tại, hưởng có vô tận quyền lợi cùng tài nguyên, lật mưa che mây chỉ tại trong lúc nhàn nhã.

Mà tại đại lượng tầng dưới chót chủng tộc bên trong, tu vi cao nhất cường giả đều chưa hẳn có thập tinh.

Này giao dịch tin tức một khi thả ra, lập tức nhấc lên rối loạn tưng bừng.

Có mấy đầu thần thức kết nối, càng là trực tiếp đem ba sao trân quả tin tức truyền tới.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc phía dưới, cảm khái không thôi, xem ra cũng không phải là vật tư rất thiếu, chỉ là chính mình nghèo, mua không nổi mà thôi.

Hắn suy nghĩ một chút, từ những người này nhiệt tình trình độ xem ra, chính mình đổi lấy ba sao trân quả chào giá quá tiện nghi chút, thế là cho những cái kia thần thức hồi phục quá khứ: "Ta nói đổi lấy ba sao trân quả, không phải nói đổi lấy một viên ba sao trân quả. Một viên liền muốn đổi Thiên Giới đỉnh phong, các ngươi tại nói đùa ta a?"

Lúc này, một đạo thần thức truyền đến: "Ta chính là lần này đấu giá hội người chủ trì một trong, các hạ thật có thập tinh Thiên Giới đỉnh phong võ tu có thể bán ra? Nếu là làm thật, đề nghị tiến hành đấu giá, dễ dàng đem lợi nhuận sử dụng tốt nhất."

Dương Thanh Huyền tâm động nói: "Tham gia đấu giá, có quyền gì cùng nghĩa vụ sao? Các ngươi thu nhiều ít phí thủ tục?"

Cái kia thần thức cười nói: "Không thu bất luận cái gì phí tổn, tất cả vật phẩm chỉ cần đạt được yêu cầu, liền có thể tham gia đấu giá. Chúng ta kiếm tiền chủ yếu là kiếm giao dịch mật thất thuê phí, đấu giá hội chỉ là chân tuyển trân phẩm, dùng để hấp dẫn lưu lượng. Phàm là có vật phẩm tham chụp thành giao, chúng ta đều sẽ đưa tặng một tấm thẻ khách quý. Lần sau ngài chính là chúng ta khách quý."

Dương Thanh Huyền nói: "Thì ra là thế, cái kia khách quý có gì quyền lợi?"

Cái kia thần thức nói: "Khi giao dịch người quá nhiều thời điểm, khách quý có thể ưu tiên hưởng dụng mật thất thuê. Mỗi mười năm, tại đông đảo chỉ định thành thị, có thể miễn phí hưởng dụng một lần nhiều vị diện truyền tống đại trận, đỉnh cấp tu luyện mật thất miễn phí dùng một tháng. Hàng năm sẽ còn đưa tặng một phần vật phẩm giao dịch danh sách cho ngài. Chỉ cần ngài lưu lại sinh nhật tin tức, hàng năm ngài sinh nhật thời điểm, sẽ còn miễn phí đưa tặng một đầu chúc phúc ngữ."

Dương Thanh Huyền nói: "Ý tứ chính là, kỳ thật không có gì trứng quyền lợi rồi?"

Cái kia thần thức nói: "Cũng không thể nói như vậy, chỉ cần ngài tham chụp thành công vật phẩm tăng nhiều, khách quý quyền lợi cũng là không ngừng tăng lớn. Những này chỉ là sơ bộ quyền lợi."

Dương Thanh Huyền nói: "Tốt a, ta tham dự đấu giá."

Cái kia thần thức nói: "Để ta trước xác nhận hạ vật đấu giá."

Dương Thanh Huyền lập tức đem cái kia thần thức dẫn dắt đến cái kia tên thập tinh Thiên Giới đỉnh phong thâm không dị tộc trên thân.

Sau đó không lâu, liền có tin tức truyền đến: "Đến tự nơi nào đó thâm không Lục Sát tộc người, thụ thương trình độ, cũng không có đả thương cùng võ đạo căn cơ, cũng không có bị cấm chế, phẩm tướng hoàn chỉnh, giám định hoàn tất."

Dương Thanh Huyền trong lòng giật mình, hỏi: "Các ngươi biết Lục Sát tộc?"

Cái kia thần thức cười nói: "Thiên hạ vạn tộc, chỉ cần không phải quá thiên môn, chúng ta cơ bản đều có tư liệu. Cái này Lục Sát tộc cùng mặt khác hơn ba mươi chủng tộc sinh tồn tại vũ trụ mặt phía bắc cái thứ năm vị diện dày đặc khu phụ cận một chỗ thâm không bên trong."

Dương Thanh Huyền nghe được trợn mắt hốc mồm, hắn bắt lấy người này có một hồi, mặc dù biết thâm không dị tộc chủ yếu có bát đại chủng tộc tạo thành, nhưng cũng không biết người này chính là trong đó Lục Sát tộc.

Nghĩ không ra đối diện chỉ là tiếp xúc một chút, liền đem người này nội tình lật ra ra, này vị diện giao dịch thương năng lực lớn bao nhiêu a?

Cái kia thần thức lại nói: "Vật phẩm này đã tham dự đấu giá, chúng ta liền sẽ đem khóa chặt, tại vật này phẩm tiến hành đấu giá trước, ngài không được rời đi chợ giao dịch. Có vấn đề gì mời theo thời liên hệ ta."

Dương Thanh Huyền lập tức phát phát hiện mình trên ngọc bội, nhiều một phù hiệu, chính là vừa rồi cái kia thần thức lưu lại. Chỉ cần mình câu thông ký hiệu này, liền có thể liên hệ đến đối phương.

Dương Thanh Huyền vội vàng hỏi: "Các ngươi có biện pháp gì hay không, có thể cầu mua đến đại lượng thập tinh tử sĩ?"

Cái kia thần thức nói: "Tạm thời không có, nhưng nếu như ngài là chúng ta khách quý, có thể giúp ngài tìm hiểu một chút."

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Tốt, liền hướng về phía câu nói này, xem ra ta nhất định phải thành cho các ngươi khách quý."

Cái kia thần thức "Hắc hắc" cười hai tiếng, nói: "Vậy cái này đầu giao dịch tin tức, ta trước hết giúp ngài triệt hạ tới."

Cái kia thần thức nói xong, liền trực tiếp gãy mất liên hệ, sau đó trên cây cột Dương Thanh Huyền ban bố đầu kia giao dịch tin tức, chậm rãi ảm đạm xuống, cho đến biến mất không thấy gì nữa.

Dương Thanh Huyền xuất ra kim thư lật xem, tại đếm ngược trang thứ hai bên trên, nhiều hơn một chuyến đấu giá tin tức, đúng là hắn chuẩn bị chụp người kia, mà lại chủng tộc, phẩm tướng, cùng tuổi thọ tính ra các loại, đều viết nhất thanh nhị sở.

Hắn không khỏi cảm khái, này vị diện giao dịch thương, không khỏi thật là đáng sợ.

Lúc này, lại một đường thần thức liền nhận lấy: "Là các hạ thả ra thập tinh Thiên Giới đỉnh phong bán ra tin tức sao?"

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, tin tức rõ ràng bị lấy xuống, làm sao còn có người có thể kết nối vào? Hắn hồ nghi nói: "Là lại như thế nào? Không phải lại như thế nào?"

Thanh âm kia nói: "Xem ra chính là, hắc hắc, các hạ không cần đoán nghi, ta có một loại thời gian bí thuật, có thể hướng phía trước ngược dòng tìm hiểu một chút xíu manh mối mà thôi. Thấy cái kia tin tức tin tức về sau, vội vàng thi triển bí thuật, lúc này mới có liên lạc ngươi. Chẳng biết cái kia tên thập tinh Thiên Giới đỉnh phong là bị người mua, vẫn là chuẩn bị tiến vào đấu giá quá trình rồi?"

Dương Thanh Huyền nói: "Tiến vào đấu giá quá trình."

Thanh âm kia trầm tư dưới, hỏi: "Các hạ muốn cái gì? Có lẽ ta có thể có."

Dương Thanh Huyền nói: "Một viên năm sao trân quả."

Thanh âm kia hừ lạnh nói: "Các hạ đây là đang nói đùa?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ta muốn trân quả, ngươi cảm thấy cho nhiều ít phù hợp?"

Thanh âm kia nói: "Nếu là có thể hoàn toàn chưởng khống thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, đổi một viên năm sao trân quả một chút không quá đáng, nhưng ngươi cái này chỉ là bị trấn áp, muốn chưởng khống hắn gần như không có khả năng, trừ phi bản thân là chí tôn, sở dĩ giá trị không lớn như vậy, hai viên bốn sao trân quả không sai biệt lắm."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3435: Tâm chi nguyệt ngân

Dương Thanh Huyền hỏi: "Vậy các hạ biết có thể có biện pháp nào, có thể hoàn toàn chưởng khống thập tinh Thiên Giới đỉnh phong?"

Thanh âm kia nói: "Cơ hồ không có biện pháp gì tốt, trừ phi là chí tôn. Lần này vật phẩm đấu giá bên trong, còn có đông ly tộc năm cái nô lệ, cảnh giới tối cao là thập tinh Thiên Giới trung giai, là bị hoàn toàn hạ cấm chú, có thể trực tiếp chưởng khống, khẳng định là chí tôn gây nên. Cái kia năm cái nô lệ giá trị, ở xa hàng hóa của ngươi phía trên."

Dương Thanh Huyền nói: "Các hạ có thể tham dự đấu giá, nếu là không ai ra cao hơn ngươi giá cả, hai viên bốn sao trân quả ta liền đổi."

Thanh âm kia nói: "Ta không có bốn sao trân quả, một viên đều không có."

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi đang bắt ta trêu đùa?"

Thanh âm kia trầm mặc xuống, hỏi: "Các hạ thế nhưng là nửa bước chí tôn?"

Dương Thanh Huyền nói: "Cái này cùng ngươi gì quan?"

Thanh âm kia nói: "Ta có một cuộc làm ăn có thể cùng các hạ làm, các hạ có thể nghe qua tháng ngấn không?"

Dương Thanh Huyền nói: "Giống như nghe qua, nhưng nghĩ không quá lên."

Thanh âm kia nói: "Vật này lại gọi tâm chi nguyệt ngấn, chính là năm đó một vị chí tôn chém ra Lưu Sương kiếm khí biến thành, trải qua ức vạn năm bất hủ bất hủ."

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động mãnh liệt, "Cái gì kiếm khí lợi hại như thế?"

Thanh âm kia nói: "Vạn cổ cùng một sắc lý trích, minh Nguyệt Như Sương."

Dương Thanh Huyền không hiểu huyết dịch có chút ấm áp, tỉnh táo hỏi: "Ngươi tìm ta làm sinh ý, cùng cái này Lưu Sương tháng ngấn có quan hệ gì?"

Thanh âm kia nói: "Ta biết tháng này ngấn hạ lạc. Nếu là các hạ có nửa bước chí tôn thực lực, chúng ta có thể liên thủ thử một lần."

Dương Thanh Huyền trầm mặc nửa ngày, nói ra: "Ta không phải nửa bước chí tôn."

Đối phương có chút thất vọng, nói ra: "Cái kia tìm thêm một chút thập tinh Thiên Giới cũng thử một lần, các hạ ít nhất là thập tinh Thiên Giới a?"

Dương Thanh Huyền "Ừ" một tiếng.

Nói với phương: "Vậy thì tốt, ngươi đem phương thức liên lạc cho ta, chờ đấu giá hội kết thúc về sau, chúng ta có thể đồng hành thử một lần. Bất quá trong đó tất nhiên nguy hiểm trùng điệp, các hạ tốt nhất có giác ngộ. Cuối cùng có thể hay không thu hoạch được tháng ngấn, liền đều xem thực lực cùng vận khí."

Hai người lập tức trao đổi hạ phương thức liên lạc.

Dương Thanh Huyền tế suy nghĩ một chút, cái kia tháng ngấn nếu là có thể đạt được tốt nhất, vừa mới đối phương nói ra minh Nguyệt Như Sương thời điểm, chính mình thần hải bên trong kiếm phù tựa hồ có có chút xúc động dấu hiệu.

Có thể thấy được cái kia tháng ngấn tất nhiên là đỉnh cấp kiếm khí, mình có thể dựa vào nhất cử đột phá đến thập tinh Thiên Giới.

Cho dù không chiếm được, lần này giao dịch hội cũng chuyến đi này không tệ, trước đó trao đổi ba sao trân quả, cùng các loại đan dược, còn có sắp đấu giá cái kia Lục Sát tộc có thể lấy được bảo vật, đều đầy đủ chèo chống hắn đột phá thập tinh.

Sau đó, Dương Thanh Huyền liền tùy tiện tại thị trường giao dịch đi dạo, làm một chút mua bán nhỏ giết thời gian.

Nửa tháng sau, đấu giá hội cuối cùng như thế mà tới.

Tại giao dịch đại điện bên cạnh, một kiện kiến trúc hình pháp bảo trống rỗng xuất hiện, tại một lão giả thi pháp dưới, không ngừng biến lớn, rất nhanh liền biến thành một hòn đảo lớn giống như, lơ lửng ở trên không.

Năm màu lưu quang uốn lượn tại đấu giá đại điện bốn phía, tựa như tiên cảnh.

Lão giả kia mấy đạo quyết ấn đánh vào trong đó, điện bên trong một mảnh linh quang khuếch tán ra đến, trở nên tráng lệ.

Lão giả hài lòng nhẹ gật đầu, cao giọng nói: "Đấu giá hội tức sắp bắt đầu, chư vị có thể vào bàn."

Đại lượng võ tu đằng không mà lên, dồn dập bay vào điện bên trong.

Dương Thanh Huyền cùng Nguyên Hương, Cương Nghị ba người, cũng hóa thành lưu quang, theo đám người mà vào.

Bên trong là to lớn hình khuyên không gian, ngân quang rực rỡ, chỗ ngồi tầng tầng lớp lớp.

Mỗi chỗ ngồi bên trên đều có không gian quy tắc, vô luận ngồi tại cái kia, cũng cảm giác mình cùng trung ương bảo trì tốt nhất cự ly, đồng thời tuyệt không chen chúc, có đầy đủ rộng rãi địa phương.

Mà lại có thể mấy người ngồi tại cùng một cái không gian quy tắc bên trong, giống như trong suốt bao sương đồng dạng.

Đưa mắt nhìn bốn phía, cơ bản có thể đem toàn trường nhìn rõ ràng.

Nguyên Hương cùng Cương Nghị đều hất lên một kiện áo choàng, đem chính mình thần thức cùng khuôn mặt che đậy, Dương Thanh Huyền mang lên một cái mua mua được mặt nạ, che chắn dung nhan cùng khí tức mười phần hữu hiệu.

Đồng thời hắn biến thành một đầu Thanh Ngưu bộ dáng lại mang mặt nạ, liền xem như mẹ ruột đều nhận không ra.

Dương Thanh Huyền biết đấu giá hội sẽ kéo dài thật lâu, trực tiếp liền lấy ra một viên thuốc đến, để vào trong miệng nuốt vào, sau đó trong bóng tối vận chuyển chân nguyên, tiêu hóa đan dược, đồng thời trong bóng tối vận công tu luyện.

Nguyên Hương cùng Cương Nghị thì từng tờ một liếc nhìn kim thư, thỉnh thoảng thấp giọng thảo luận.

Tại thời gian nửa tháng bên trong, kim thư bên trên vật phẩm tăng thêm không ít, cho dù hai người kiến thức rộng rãi, cũng rất nhiều thứ chưa từng thấy qua.

Mà lại bởi vì giống nhau vận mệnh, giống nhau cảnh giới, hai người tại trong khi chung, tình cảm cũng là càng ngày càng tốt.

Mấy canh giờ về sau, hình khuyên trung ương trên bình đài, truyền đến một thanh âm: "Chư vị, hoan nghênh quang lâm từ ta Linh Tê tộc hợp tác tổ chức vị diện giao dịch đấu giá hội, ta là lần này đấu giá hội người chủ trì Phì Ba, hi vọng tất cả mọi người có thể thắng lợi trở về."

Một đạo ngân sắc quang mang sáng lên, bên trong đi ra một cái to mọng cường tráng đại hán đến, đôn hậu làn da như áo giáp, trán bên trên một đoạn trắng tinh sừng, chính là Linh Tê tộc tiêu chí.

Đại hán này nhếch miệng cười một tiếng, liền lộ ra từng khỏa chỉnh tề răng hàm răng: "Bán đấu giá quy tắc liền không nói, mọi người có thể tại sổ tay bên trong đọc qua đến, bởi vì vật đấu giá tương đối nhiều, sẽ kéo dài thời gian có chút dài, sở dĩ hi vọng mọi người có chút tính nhẫn nại, nhất trọng yếu nhất là chú ý kỷ luật, nếu không hậu quả mọi người có thể tại sổ tay bên trong lật đến."

Dương Thanh Huyền đảo mắt một vòng, phát hiện buổi đấu giá này trận lớn vượt qua chính mình tưởng tượng, cho dù mấy vạn người đi vào ngồi, y nguyên còn có nhiều không gian có thể mở rộng.

Phì Ba nói: "Không nói nhiều nói, trước bên trên kiện thứ nhất vật đấu giá, đây là một cái thượng đẳng vũ trụ phôi thai, hình thành tại sáu chục triệu năm trước, mới phát dục đến trình độ này. Vô luận là luyện khí hay là phụ trợ tu luyện, hay là cầm đi cua gái cưa gái, đều là tốt nhất phẩm. Vật chủ hi vọng đổi lấy một kiện uy lực to lớn tính công kích bảo vật, có thể đề thăng vật chủ lớn nhất lực công kích. Hiện tại bắt đầu lên chụp, có cần trực tiếp ra giá đi."

Tại Phì Ba bên người, đứng một tên nam tử áo đen, vô số phù văn trên quần áo lấp lánh, đem hết thảy dò xét thần thức đều ngăn chặn, đây là một loại mạnh cách ly dò xét pháp y.

Nam tử vươn tay ra, năm ngón tay mở ra, lập tức vô số huỳnh quang ngưng tụ mà ra, chầm chậm lưu động.

Năng lượng to lớn từ bên trong đó tuôn ra, giống như là hết thảy trung tâm.

Dương Thanh Huyền dùng Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn lại, cái kia phôi thai như một phương tinh vân, bên trong dựng dục vô tận sinh cơ, có vô số đạo văn lấp lóe trong đó , mặc cho phát triển tiếp, sớm muộn có thể hình thành một cái vũ trụ.

Lúc này, một người từ trên chỗ ngồi đứng dậy, phất tay ném ra một đạo lưu quang, "Ngươi xem một chút cái này như thế nào?"

Cái kia lưu quang tại hư không nhoáng một cái, liền xuất hiện tại trong hội trường ương, hiển hóa ra ngoài, là một cái màu vàng xanh nhạt chùy, tạo hình quái dị. Tay cầm cực nhỏ, nhưng chùy thể to lớn, hoàn toàn kém xa.

Người kia nói: "Vũ khí này gọi là bá giả chùy, có thể duy nhất một lần rút ra chủ nhân toàn bộ lực lượng, trữ tồn tại bên trong, trăm năm không tán. Lúc đối địch, chủ nhân lại đem lực lượng rót vào trong đó, oanh kích đi ra ngoài, có thể tạo thành tự thân hai lần năng lượng đả kích, rất phù hợp yêu cầu của ngươi."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3436: Ra sân đấu giá

Nam tử trong mắt sáng lên, có chút khó mà tin tưởng nói: "Chỉ đơn giản như vậy? Không có bất luận cái gì hạn chế?"

Người kia nói: "Không có bất luận cái gì hạn chế, nhưng lại có nhất định tác dụng phụ. Muốn kích phát gấp đôi năng lượng đả kích, lần thứ hai rút ra chủ nhân lực lượng nhất định phải vượt qua lần thứ nhất. Nói cách khác ngươi lần thứ nhất rót vào trăm phần trăm lực lượng, lần thứ hai muốn bị rút một trăm phần trăm trở lên lực lượng, lúc này mới có thể phát động bạo kích. Trong thực chiến, nếu là không thể nhất kích tất sát địch nhân, chủ nhân liền vô cùng nguy hiểm."

Nam tử nói: "Thì ra là thế, ta hiểu được."

Hắn trầm tư dưới, đảo mắt một vòng nói ra: "Vật này ta vẫn còn so sánh tương đối ngưỡng mộ trong lòng, chẳng biết chư vị còn có thứ càng tốt không? Nếu là không có, ta liền trao đổi vật này."

Trong tràng lại lần lượt có mấy người đứng dậy, phô bày một chút pháp bảo của mình, nam tử đều không hài lòng lắm, cuối cùng vẫn tuyển định cái kia bá giả chùy.

Hai người ngay trước tất cả mọi người mặt tiến hành giao dịch, sau đó riêng phần mình tách ra.

Cái kia tên bán đấu giá nam tử thu hoạch được bá giả chùy về sau, ở trung ương trên bình đài lóe lên, liền truyền tống ra ngoài. Dạng này có thể mức độ lớn nhất bảo hộ đấu giá người.

Mua hàng phôi thai người, thì là trực tiếp về tới trên chỗ ngồi.

Sau đó kiện vật phẩm thứ hai, một đoàn đen kịt như than vật liệu, gỗ cũng không phải gỗ, gọi là tu di răng, là một loại trân quý chí cực vật liệu.

Cho tới làm sao cái trân quý pháp, Dương Thanh Huyền cũng không có làm quá minh bạch, tựa như là nói có thể dùng tới tu luyện mấy loại khó lường thần thông, còn có thể luyện khí.

Tu di răng cũng đưa tới mười mấy tên võ tu hứng thú, đều lấy ra chính mình trao đổi vật, cuối cùng chụp chủ thu một bản gọi « bắc Thánh chiến kinh » bảo điển.

Dương Thanh Huyền đánh giá sờ một cái thời gian, theo tốc độ này, chỉnh buổi đấu giá xuống tới, đoán chừng muốn hơn tháng thời gian.

Hắn lúc này khép hờ hai mắt, tiến vào trạng thái tu luyện.

Mỗi chỗ ngồi độc lập tính vô cùng tốt, có thể đem mọi người khí tức hữu hiệu ngăn cách ra, sở dĩ hắn tại chỗ tu luyện, cũng sẽ không có người cảm thấy.

Trong tràng không ít võ tu cũng là như thế, chỉ chờ chính mình ngưỡng mộ trong lòng vật phẩm xuất hiện.

Dù sao đồ vật quá nhiều, mà lại đều là đồ tốt, lại nhìn tiếp, sợ chính mình nhịn không được sẽ chặt tay.

Mấy ngày sau, Dương Thanh Huyền từ trong nhập định lấy lại tinh thần, lấy ra ngọc bội, phía trên có một hàng chữ nhỏ, là hắn vật đấu giá lại có ba cái số thứ tự liền đến phiên.

Dương Thanh Huyền lúc này từ trên chỗ ngồi rời đi, trực tiếp đi ra phòng đấu giá, căn cứ trên ngọc bội chỉ dẫn, đi vào sàn bán đấu giá hậu phương, nơi đó có một tên Linh Tê tộc người xin đợi.

Đơn giản kiểm tra một chút ngọc bội, liền để Dương Thanh Huyền tại một cái trên truyền tống trận chờ.

Trong phòng này có một cái cự đại màn nước, có thể rõ ràng nhìn thấy sàn bán đấu giá bên trên tình hình.

Một canh giờ sau, cái kia Linh Tê tộc nhân nói: "Tốt, đến phiên đại nhân đăng tràng."

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy dưới chân không gian quy tắc chuyển biến, thân ảnh nhoáng một cái, liền xuất hiện trên bàn đấu giá.

Lập tức vô số thần thức cùng ánh mắt rơi trên người mình, đây đều là Thiên Giới chi chủ khí tức, cả người giống như là nhận phóng xạ, cực không thoải mái.

Nhưng hơi vi điều chỉnh xuống, liền thích ứng.

Chỉ nghe Phì Ba lớn tiếng phủ lên nói: "Võ đạo chi cực, Thiên Giới chi đỉnh, là cơ hồ tất cả mọi người mộng tưởng, chí tôn phía dưới, ngàn tỉ chúng sinh phía trên. Không cần ta nói, mọi người cần phải đều đã đoán được, phía dưới món đồ đấu giá này, chính là một vị thập tinh Thiên Giới đỉnh phong võ tu!"

Phì Ba thanh âm cực kì động lòng người, đặc biệt là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong mấy chữ, kích động a kêu đi ra, trực tiếp kéo theo toàn trường cảm xúc.

Dương Thanh Huyền mặc dù nghe không được đám người nghị luận, nhưng có thể nhìn thấy hơn phân nửa người đều đem lực chú ý chuyển tiến đến gần, mỗi chỗ ngồi trong không gian, có đồng bạn đều là tại khuôn mặt nghiêm túc nghị luận.

Phì Ba cười nói: "Vị này xui xẻo thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, tư liệu toàn viết trên kim thư, giờ phút này là bị trấn áp giam cầm trạng thái, nhưng vẫn chưa bị khống chế lại. Có bản lĩnh, có năng lực ba ba có thể đem hắn mang đi."

Dương Thanh Huyền vung tay lên, liền đem cái kia tên Lục Sát tộc nhân ném đi ra.

Toàn thân đều bị nhỏ xíu kim sắc xiềng xích xuyên thấu, từng tầng từng tầng cấm chế màu tím uốn lượn tại quanh thân, trực tiếp cúi đầu quỳ ở trong sân ương.

Cái này tên Lục Sát tộc nhân còn không biết chuyện gì xảy ra, từ hư nhược trạng thái bên trong chậm rãi hoàn hồn, xem xét toàn trường, đầy mắt đều là mê hoặc cùng khốn đốn.

Nhưng đảo mắt nhìn thấy Dương Thanh Huyền ở bên, phẫn nộ muốn đứng dậy, nhưng lập tức xúc động trên thân cấm chế, "A" hét lớn một tiếng, lần nữa bị trấn áp quỳ xuống, hai đầu gối đem sàn nhà quỳ nát một mảnh.

Cái này tên Lục Sát tộc nhân muốn chửi ầm lên, làm thế nào cũng không phát ra được âm thanh đến, trong cổ họng truyền ra như dã thú gào thét.

Phì Ba giới thiệu nói: "Mọi người mau nhìn, cái này tên xui xẻo võ tu vẫn là rất dữ dội. Chúng ta cẩn thận kiểm tra qua, trừ toàn thân bị cấm chế trấn áp bên ngoài, không có bất luận cái gì tổn hại, phẩm tướng hoàn chỉnh, còn có thể tiếp tục tu luyện. Vị này chụp chủ muốn trân quả hoặc là vật tương tự, hoặc là thập tinh trở lên có thể khống chế tử sĩ. Hiện tại, có năng lực ba ba nhóm có thể đặt câu hỏi hoặc là trực tiếp ra giá."

Một cái chỗ ngồi bên trên truyền đến thanh âm: "Các hạ nhưng có có thể hoàn toàn khống chế hắn bí pháp?"

Dương Thanh Huyền nói: "Không có."

Phì Ba cười nói: "Có thể khống chế tử sĩ, chính là vị này chụp chủ cầu, nếu là có, hắn liền sẽ không lấy ra bán đấu giá. Món đồ đấu giá này có thể nói cực kỳ trân quý, mua về trông nhà hộ viện, hoặc là thuần dưỡng điều giáo, hoặc là luyện đan luyện khí, hoặc là tế thiên giết chơi, hoặc là chế tác khôi lỗi các loại đều có thể, tác dụng mười phần rộng khắp."

Lại một thanh âm truyền đến: "Ta cái này có một viên bốn sao trân quả, cộng thêm một chút thánh dược chữa thương, chẳng biết các hạ có hài lòng hay không?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ta hi vọng có thể có hai viên trở lên bốn sao trân quả."

Trong tràng an tĩnh một trận, lại một người mở ra tờ đơn, một viên bốn sao trân quả, tăng thêm trên trăm mai cái khác các loại đan dược, giá trị không sai biệt lắm có thể so sánh hai viên bốn sao trân quả.

Lúc này, đột nhiên một người từ trên chỗ ngồi đứng lên, dùng âm trầm thanh âm nói: "Người này ta muốn, nhưng ta không có trân quả, cũng không có đan dược khác, ngươi mặt khác mở điều kiện đi."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta chỉ cần trân quả cùng giống nhau công hiệu đồ vật, cái khác không cho cân nhắc."

Người kia trầm giọng nói: "Ta nhu cầu cấp bách một tên thập tinh

Thiên Giới đỉnh phong, mong rằng các hạ dàn xếp một hai."

Dương Thanh Huyền lạnh lùng trả lời: "Ta cũng gấp cần trân quả, các hạ không cần nhiều lời."

Người kia toàn thân bao phủ tại tầng một ngân quang dưới, nhưng có thể cảm nhận được từng cơn ớn lạnh từ không gian kia bên trong truyền tới, Dương Thanh Huyền thấy hai tay của hắn nắm chặt nắm đấm, tựa hồ cực kì phẫn nộ: "Ta mở ra điều kiện, các hạ khẳng định sẽ hài lòng, nhưng đất này không nên nhiều nói, chúng ta có thể chờ đấu giá hội kết thúc sau mới hảo hảo giao lưu một hai."

"Ồ?"

Dương Thanh Huyền lộ ra ngoạn vị thần sắc, lắc đầu nói: "Ta rất bận rộn, không rảnh. Các hạ nếu là không có tiền, còn xin ngồi xuống, không cần chậm trễ mọi người thời gian."

Phì Ba cũng làm dùng tay ra hiệu, ra hiệu ngồi xuống.

Người kia tựa hồ không phục, lớn tiếng nói: "Ai trên thân có bốn sao trân quả? Bản tọa tại chỗ đổi hai miếng! Ta những thứ kia, phàm là có nhìn trúng, tùy tiện lấy!"

Ném ra ngoài một cái túi đựng đồ, một mảnh hào quang tại không trung tản ra, đại lượng quý hiếm dị bảo, đủ loại toàn bộ bày ra.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3437: Thanh sam mặt quỷ nam tử

Toàn trường lập tức xôn xao, các loại tiếng nghị luận từ trên chỗ ngồi truyền ra.

Phì Ba cũng sửng sốt một chút, nhưng cũng không có ngăn cản, chỉ là không vui nói ra: "Hạn nửa khắc đồng hồ, sau đó thu hồi đồ vật của ngươi ngồi xuống."

Loại này lâm thời giao dịch tình huống, tại nhiều lần đấu giá hội bên trong cũng không hiếm thấy.

Chỉ là vì không chậm trễ thời gian, đều sẽ làm sơ một chút hạn định.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm những vật kia, song đồng có chút co rụt lại, đáy mắt một mảnh giật mình, lộ ra cười lạnh thần sắc, thậm chí ngậm lấy điểm điểm sát ý.

Những vật phẩm này bên trong, không ít kỳ trân dị bảo, đều là đến từ tám bộ tộc chỗ thâm không.

Tăng thêm lần này thái độ hiện tại, thân phận liếc qua thấy ngay.

Chỉ là Dương Thanh Huyền vạn vạn nghĩ không ra, chính mình lâm thời khởi ý chụp cái chiến lợi phẩm, liền có thể trùng hợp gặp gỡ thâm không dị tộc người.

Mà lại từ hắn tế ra vật phẩm trân quý trình độ bên trên nhìn, người này thân phận cùng cảnh giới khẳng định không thấp.

Dương Thanh Huyền nhận định là trùng hợp gặp gỡ, hắn cũng không tin là chính mình quyết định tham chụp về sau, thâm không dị tộc người cố ý chạy tới.

Cái kia thâm không dị tộc nhân đạo: "Một viên trân quả đổi mấy món cũng được, chỉ cần không phải quá mức, đều được."

Một người từ trên chỗ ngồi đứng lên, đưa tay hướng nắm vào trong hư không một cái, mười mấy món vật phẩm bay ra, tự thành một vòng, nói ra: "Những này đổi một viên bốn sao trân quả, đồng ý liền đổi."

Cái kia thâm không dị tộc người có chút phẫn nộ nói ra: "Cái này không khỏi quá mức a?"

Người kia ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, bay trở về năm kiện, nói ra: "Những thứ này. Đồng ý liền đổi, không đồng ý coi như xong."

Cái kia thâm không dị tộc người trầm giọng nói: "Cầm đi!"

Người kia mỉm cười, đưa tay đem đồ vật vớt đi qua, sau đó ném ra một viên bốn sao trân quả.

Thâm không dị tộc người thu trân quả, nói: "Còn thiếu một viên!"

Đang ngồi không khỏi là người bên trong đỉnh phong, ai nấy đều thấy được người này cùng cái kia Lục Sát tộc nhân khẳng định có quan hệ liên, làm không tốt chính là cùng một tộc.

Quỳ ở trung ương trên đài đấu giá cái kia tên Lục Sát tộc nhân, lại ngu xuẩn cũng minh bạch tình cảnh của mình, bi phẫn không ngừng thấp giọng gào thét, như là dã thú.

Tinh hồng trong hai mắt, trừ vô tận sát khí bên ngoài, còn có nước mắt "Đổ rào rào" rơi xuống.

Một tên khác trân quả người nắm giữ, suy nghĩ một chút, lập tức hủy bỏ chụp dự định, sợ gây phiền toái thân trên. Mặc dù sàn bán đấu giá có cực mạnh bảo hộ biện pháp, nhưng thế giới lớn, thần kỳ vô số, có trời mới biết đối phương có không đáng sợ truy tung thuật. Hắn thấy phía trước người kia chiếm tiện nghi, cũng không khách khí tuyển một phê đồ vật.

Cái kia tên thâm không dị tộc không lo được cái này rất nhiều, vung tay lên liền giao dịch.

Nội tâm tại không ngừng nhỏ máu, cơ hồ đem hắn toàn bộ bảo bối đều bắt tại, chỉ còn lại một chút gân gà cùng lần chờ.

"Hai viên bốn sao trân quả!"

Cái này tên thâm không dị tộc người gầm nhẹ một tiếng, phất tay liền đem trân quả ném về trung ương bàn đấu giá.

Dương Thanh Huyền sau khi nhận lấy, kiểm tra một chút, đích thật là hai viên bốn sao trân quả, nội tâm của hắn có chút do dự, chậm rãi hướng hướng hội trường, vòng một vòng, nói ra: "Còn có không ra giá cao hơn?"

Trong tràng an tĩnh lại.

Một tên bị trấn áp thập tinh Thiên Giới đỉnh phong đổi lấy hai viên bốn sao trân quả, giá cả không sai biệt lắm, ở vào không có kiếm không có thua thiệt trạng thái, dù sao cái này tên thập tinh Thiên Giới đỉnh phong có thể xử lý không tốt, một làm không cẩn thận sẽ phản phệ tự thân.

Mà lại hiện tại rõ ràng là người khác đồng bạn tới, nếu là lại tham dự cạnh tranh, liền đem người vào chỗ chết đắc tội.

Thập tinh Thiên Giới đỉnh phong cũng không phải hàng thông thường, làm không tốt nhân gia dốc hết bộ tộc lực lượng đến giết ngươi.

Sở dĩ lại không có người báo giá, yên tĩnh.

Ngay tại cái kia tên thâm không dị tộc nhẹ nhàng thở ra thời điểm, một thanh âm thản nhiên nói: "Ba viên bốn sao trân quả."

"Chi!" Vô số người hít vào một hơi, dồn dập quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một cái góc trên chỗ ngồi, ngồi một tên nam tử áo xanh, mang trên mặt một cái bình thường mặt nạ quỷ, hai mắt mặc dù lộ ra, nhưng vừa nhìn xuống, lại phảng phất lâm vào vực sâu, hoàn toàn thấy không rõ hắn đôi mắt.

Đám người tâm thần một nhiếp, kinh hãi phía dưới, không còn dám nhìn nhiều.

Cái kia tên thâm không dị tộc nổi giận nói: "Các hạ người nào?"

Cái kia thanh sam mặt quỷ nam tử nhàn nhạt nói ra: "Nhàm chán người, dù sao nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, không bằng cạnh vỗ một cái."

Cái kia tên thâm không dị tộc kém chút không khí nguyên địa bạo tạc, chấn nộ hét lớn: "Dù sao nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi? Các hạ liền không sợ nhàn ra bệnh đến, phơi thây hoang dã sao? !"

Đây đã là đỏ - lõa- trắng trợn uy hiếp, Phì Ba gương mặt lập tức trầm xuống: "Mời các hạ chú ý ngôn từ, nếu không đừng trách ta không khách khí!"

Thanh sam mặt quỷ nam tử cười nói: "Sợ nha sợ nha, sở dĩ không dám để cho chính mình nhàn lâu, ta đối với nô lệ này không có hứng thú gì, nhưng trọng tại tham dự nha. Các hạ tiếp tục tăng giá đi, chờ thêm tới trình độ nhất định, ta liền tặng cho ngươi."

Cái kia thâm không dị tộc kêu lên một tiếng đau đớn, đúng là trực tiếp bị tức ra nội thương tới, lau một cái khóe miệng, lạnh giọng nói: "Có gan báo lên họ và tên chủng tộc!"

Thanh sam mặt quỷ nam tử cười nói: "Có thể, tại hạ Linh Tê tộc, Thập Lực thượng nhân, đến nha, mau tới cắn ta nha."

"Phốc."

Toàn trường đột nhiên một chút cười phun, lập tức tiếng cười trộm nổi lên bốn phía, đều không che giấu, cố ý truyền tới, tựa hồ là không sợ phiền phức lớn.

Phì Ba gương mặt một chút liền thay đổi, vội la lên: "Các hạ tuyệt đối đừng nói lung tung."

Thập Lực thượng nhân chính là Linh Tê tộc tộc trưởng.

Toàn trường tràn đầy khoái hoạt không khí.

Dương Thanh Huyền cũng nhịn không được cười lên, nhìn xem cái kia tên thanh sam mặt quỷ nam tử, nội tâm lấp đầy các loại hiếu kì.

Một người sẽ không vô duyên vô cớ đối với ngươi tốt, cũng sẽ không vô duyên vô cớ đối với ngươi xấu.

Người này rõ ràng là cố ý nhằm vào cái này thâm không dị tộc, chẳng lẽ là nhân tộc đại năng?

Nghĩ như vậy, cảm thấy khả năng cực lớn, dù sao cái này hoang cán cân nguyên cách cách nhân tộc cũng không quá xa, Nguyên Hương bọn hắn đều có thể bên ngoài vạn dặm thu hoạch được tin tức chạy đến, như vậy Nhân tộc có cường giả tham dự cái này giao dịch thị trường, tự nhiên cũng nói còn nghe được.

Cái kia tên thâm không dị tộc đã tại bạo tẩu biên giới, quát: "Bọn chuột nhắt! Liền liền danh tự cũng không dám lộ ra, nhưng có loại cùng ta đánh một trận? Ta hiện đang lợi dụng đấu giá hội quy tắc,

cùng ngươi hạ sinh tử chiến sách! Ngươi dám tiếp hay không?"
Cái kia thanh sam mặt quỷ nam tử y nguyên không mặn không nhạt dáng vẻ, "Cái này không tốt lắm đâu?"
Cái kia tên thâm không dị tộc cả giận nói: "Không dám liền câm miệng cho ta!"
Thanh sam mặt quỷ nam tử nói ra: "Không phải không dám, ta nhìn các ngươi Lục Sát tộc đến không ít người, muốn không cùng lên đi? Nếu không ngươi bị đánh chết, lại chạy một cái ra, lại bị đánh chết, lại chạy một cái, như thế lặp lại, ta được nhiều phiền phức a?"
Toàn trường nháy mắt yên tĩnh, không khí một chút trở nên nghiêm túc mà lại thú vị.
Tất cả mọi người đều không chê chuyện lớn, dài dòng đấu giá hội chính nhàm chán đâu, vừa tốt có thể làm một cái tiết mục buông lỏng xuống.
Cái kia tên thâm không dị tộc cả giận nói: "Ngươi là nhân tộc người? !"
Thanh sam mặt quỷ nam tử nói ra: "Ngươi hỏi ta nhiều vấn đề như vậy, có hết hay không?"
Cái kia tên thâm không dị tộc lập tức tỉnh táo lại, đột nhiên cười như điên nói: "Ha ha, tốt, tốt! Liền để cho ta tới thu thập ngươi cái này cuồng vọng chi đồ! Lại dám bắt tộc nhân ta đến đấu giá, bản tọa tất nhiên muốn đem ngươi nghiền xương thành tro!"
Hắn chuyển hướng Phì Ba, ôm quyền nói: "Đại nhân, hiện tại ta xin cùng người này sinh tử chiến, hắn vừa mới cũng đồng ý."
Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3438: Sinh tử chiến trận

Phì Ba nhìn về phía cái kia tên thanh sam mặt quỷ nam tử, giống như đang trưng cầu ý kiến của hắn.

Thanh sam mặt quỷ nam tử nói ra: "Đơn đả độc đấu ta cũng không đến, không có như vậy nhiều tinh lực, để bọn hắn toàn bộ cùng tiến lên ta liền miễn cưỡng thử một chút."

Phì Ba cau mày nói: "Ngươi thật muốn vẩy một cái nhiều?"

Thanh sam mặt quỷ nam tử tựa hồ lười lại về, Phì Ba thế là nhìn về phía cái kia thâm không dị tộc người, hỏi: "Hắn muốn vẩy một cái đa tài chịu đến, ngươi định như thế nào?"

Thâm không dị tộc người quái thanh kêu lên: "Hắn như vậy vội vã chịu chết, ta có lý do gì không thành toàn hắn đâu? Chỉ cần hắn đáp ứng đến, coi như để ta chỉ dùng một cái tay đều có thể!"

Phì Ba nói: "Đã như vậy, cái kia sinh tử chiến thành lập. Chư vị, là thời điểm nghỉ ngơi một chút, để chúng ta hảo hảo thưởng thức một trận chiến, sau đó đấu giá lại tiếp tục."

Hắn làm thủ thế, liền nhẹ nhàng vung tay lên, hai cái ghế liền xuất hiện ở trung ương trên đài đấu giá, trực tiếp ngồi lên, cũng chào hỏi Dương Thanh Huyền cũng ngồi xuống.

Dương Thanh Huyền có chút lo lắng, từ vừa rồi cái kia dị tộc người có vật phẩm đó có thể thấy được, cảnh giới tu vi tuyệt sẽ không thấp, thậm chí vô cùng có khả năng cũng là vị thập tinh Thiên Giới đỉnh phong tồn tại, cái kia thanh sam mặt quỷ nam tử có thể thắng sao?

Mà lại hắn một lần chào hỏi đối phương toàn bộ, muốn nhất cử đánh giết, thế nào tự tin?

Nhưng sự tình đã như thế, suy nghĩ nhiều cũng không có cách nào.

Dương Thanh Huyền hướng Phì Ba hảo ý nhẹ gật đầu, liền ngồi vào trên ghế, lẳng lặng quan sát, đồng thời đá ra một cước, đem quỳ trên mặt đất liều mạng giãy dụa Lục Sát tộc nhân đạp cái người ngã ngựa đổ.

Lập tức mấy đạo ánh mắt giết người liền nhìn chăm chú tới.

Chính là cái kia tên thâm không dị tộc người, còn có mặt khác mấy đạo ánh mắt, hẳn là đồng bạn của hắn.

Dương Thanh Huyền lộ ra mỉm cười, gật đầu gật đầu, giống cái kia dị tộc người chào hỏi.

Cái kia dị tộc người chỉ vào Dương Thanh Huyền, lạnh giọng nói: "Tiểu tử, có gan ngươi cũng tới! Đừng nói với ta ngươi không phải nhân tộc, vừa vặn đem các ngươi cùng nhau thu thập!"

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, tâm nghĩ nếu là mình cùng Nguyên Hương mấy người cũng lên, coi như đối phương là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong cũng không sợ, lúc này hỏi: "Ta có thể không chỉ một người, có phải hay không cũng có thể hô đồng bạn cùng đi?"

Cái kia dị tộc người sắc mặt biến hóa, cười gằn nói: "Ta cũng sẽ không bên trong ngươi kế, có trời mới biết các ngươi Nhân tộc tới nhiều ít người, ta trước thu thập cái kia mặt quỷ, ngươi có thể sắp xếp trận tiếp theo."

Dương Thanh Huyền thở dài: "Xem ra là không tới phiên ta."

Cái kia thanh sam người mặt quỷ trong hai mắt một mảnh mênh mông, cho người ta hoàn toàn mơ hồ nhìn không xuyên cảm giác, ngược lại để Dương Thanh Huyền trấn định một chút.

Lâm thời chiến trường rất nhanh liền bố trí tốt, trực tiếp trên bầu trời sàn bán đấu giá thả ở một cái Tu Di không gian pháp bảo.

Đồng thời xuất hiện bốn tên Linh Tê tộc nhân, đều là thập tinh Thiên Giới tu vi, phân bố tại cái kia pháp bảo tứ phương, riêng phần mình bấm niệm pháp quyết, đem pháp bảo không gian vững chắc xuống.

Phì Ba đứng dậy, làm cái mời: "Hai vị, có thể đi vào biểu diễn tiết mục."

Dị tộc người hừ một tiếng, lách mình liền bay vào cái kia Tu Di không gian bên trong.

Lập tức mười một đạo quang mang lần lượt từ trên chỗ ngồi bay lên, đều đi vào.

Dương Thanh Huyền vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tinh cùng cảm thấy ứng thuật, cái này mười hai người tu vi mơ hồ bày biện ra đến, trừ cái kia tên ra mặt dị tộc người bên ngoài, thế mà còn có hai vị là thập tinh Thiên Giới phía trên, mặt khác chín người cũng đều là cao giai Thiên Giới, thực lực từ bảy sao đến chín sao phân bố không giống nhau.

Thanh sam người mặt quỷ khẽ cười một tiếng, đồng dạng hóa thành một đạo quang mang, bay vào đi vào.

Tu Di không gian bên trong tình huống hoàn toàn hiện ra tại trước mắt mọi người, mặc dù có vẻ hơi bỏ túi, nhưng hết thảy đều nhìn rõ ràng.

Cái kia thanh sam người mặt quỷ đi vào, lập tức liền bị đối phương bao bọc vây quanh.

Cái kia tên người dẫn đầu tự mình nói với thủ hạ: "Không cần khẩn trương, nơi này là sinh tử chiến trường, không chết không thôi, hắn không có cách nào trốn."

Thanh sam người mặt quỷ nói: "Ra tay đi."

Người dẫn đầu kia lạnh giọng nói: "Ra vẻ trấn định! Bên trên, đem hắn cho ta liên tiếp tách rời, nếu không khó tiêu mối hận trong lòng ta!"

Mười một người lập tức xông tới.

Vừa ra tay chính là kinh thiên động địa.

Tu Di không gian bên ngoài bốn tên Linh Tê tộc nhân đều khẩn trương lên, ổn định trong tay quyết ấn, sợ sóng năng lượng cùng ra liền phiền toái.

Thanh sam người mặt quỷ bỗng nhiên khẽ động, nguyên địa liền hóa ra vô số tàn ảnh.

Tốc độ nhanh khiến người không cách nào tưởng tượng, liền liền Dương Thanh Huyền đều đổi sắc mặt, hắn Hỏa Nhãn Kim Tinh thế mà đều bắt giữ không đến, nội tâm chấn động mãnh liệt: "Làm sao có thể? !"

Chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, cái kia sở hữu tàn ảnh đều biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, khiến cho mọi người khiếp sợ sự tình xuất hiện, cái kia mười một tên dị tộc tất cả đều định ở tại chỗ, sau đó từng cái máu phun phè phè, giống như là bị đả thương nặng, trực tiếp nguyên địa sụp đổ xuống dưới.

Cái kia người đầu lĩnh càng là tròng mắt đều trừng ra, kinh hãi nói: "Cái này, cái này. . ."

Trước mắt một màn này hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn, thậm chí là lý giải.

Trông thấy cái kia thanh sam người mặt quỷ hướng hắn từng bước một đi tới, lập tức sắc mặt đại biến, quát: "Đừng muốn càn rỡ!"

Toàn thân khí thế nháy mắt nhảy lên tới đỉnh phong, che đắp lên trên người ngân sắc hộ áo "Hoa" một tiếng bị khí tức xé rách, triển lộ ra chân dung.

Bề ngoài hình thái, cùng trung ương trên đài đấu giá cái kia tên dị tộc người cơ hồ nhất trí.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Nửa bước chí tôn!"

Toàn trường lập tức xôn xao, đều là lộ ra kinh hãi, cái này cái gì Lục Sát tộc không có danh tiếng gì, nhưng xem ra cần phải vẫn được a, tùy tiện xuất hiện mấy người, thực lực đều kinh khủng như vậy.

Từng cái hào hứng dạt dào, một mặt là nửa bước chí tôn, một mặt là thâm bất khả trắc cường giả bí ẩn.

Thanh sam người mặt quỷ nói: "Nguyên lai là Lục Sát tộc đại trưởng lão."

Cái kia dị tộc người quát: "Ngươi nhận ra ta, quả nhiên là Nhân tộc người, báo lên tên của ngươi!"

Thanh sam người mặt quỷ khoát tay nói: "Vẫn là đừng đi, miễn cho đem ngươi hù chết, liền không đáng giá."

Lục Sát tộc đại trưởng lão nổi giận gầm lên một tiếng, liền xông tới, "Nhìn ta như thế nào bóp nát ngươi!"

Hai cánh tay hắn đẩy về phía trước, trên nắm tay dập dờn ra vô số gợn sóng, toàn bộ hư không vặn vẹo chấn động, cái kia mười một tên bị trọng thương dị tộc người tại cỗ lực lượng này dưới, toàn thân vô ý thức bày động, mấy tên chín sao Thiên Giới phía dưới, càng là thân thể không ngừng tuôn ra máu tươi, mấy lần liền uể oải xuống dưới.

Chiêu này phạm vi công kích quá lớn, mà lại là một chiêu cực kỳ đáng sợ thần thông tiên cơ.

Lục Sát tộc đại trưởng lão biết sẽ làm bị thương đồng bạn, nhưng cũng không lo được cái này rất nhiều, trước mắt cái này tên thanh sam người mặt quỷ so với hắn dự đoán còn còn đáng sợ hơn, vô cùng có khả năng cũng là nhân tộc bên trong nửa bước chí tôn.

Đột nhiên, cái kia cỗ nhộn nhạo lực lượng đình trệ xuống tới, tất cả mọi người đều một trái tim đề tới cực điểm.

Bốn tên Linh Tê tộc nhân càng là khẩn trương bấm niệm pháp quyết, ổn định pháp bảo không gian.

Lục Sát tộc đại trưởng lão khóe miệng lộ ra một tia nhe răng cười, "Ngươi quá khinh thường, tại biết rõ ta thân phận tình huống dưới, thế mà đối với ta chiêu này thần thông không phòng không tránh, hiện tại hết thảy đều muộn!"

Hai cánh tay hắn bên trong, bạo khởi một mảnh huyễn quang, nháy mắt liền thả lớn hơn gấp trăm lần, hình thành đáng sợ quang hải phong bạo!

"Bạo Huyễn Thần Quang Trảm!"

Vạn dặm quang hải bên trong, một mảnh quang trảm gào thét mà đến, chém về phía cái kia thanh sam người mặt quỷ.

Dương Thanh Huyền song quyền xiết chặt, gắt gao quan sát, đột nhiên hắn thần hải bên trong kiếm phù có chút vừa hiện, phảng phất lắc lư dưới, có kiếm ý cảm ứng.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3439: Hỏi mặt đất bao la

Thanh sam người mặt quỷ đứng tại bạo huyễn thần quang trong nước, tay áo bị quang sóng chấn trên dưới tung bay, tay phải tại bên người hư nắm, vô số hào quang ngưng tụ mà ra, một thanh âm chậm rãi truyền đến, "Hỏi mặt đất bao la. . ."

Lục Sát tộc đại trưởng lão đột nhiên sắc mặt hoàn toàn thay đổi, phảng phất gặp quỷ, nghẹn ngào kêu lên: "Ngươi, ngươi. . ."

Một cỗ dự cảm không tốt tại nội tâm hiển hiện, sau đó liền là cảm giác tử vong bao phủ toàn thân.

Bạo huyễn thần quang y nguyên trùng thiên quán địa, trấn áp toàn bộ Tu Di không gian biển, nhưng đạo tâm của hắn đã bắt đầu tan rã.

Thanh sam người mặt quỷ trong tay quang huy càng ngày càng mạnh, rất nhanh ngưng tụ thành một thanh kiếm, phất tay chém ra ngoài.

"Ầm ầm!"

Xuyên qua vạn dặm Bạo Huyễn Thần Quang Trảm nháy mắt liền bị một cỗ kiếm khí ngăn trở, nhấc lên to lớn sóng gió, khủng bố năng lượng không ngừng chồng chất đi lên, lại lại không cách nào tiến lên nửa phần.

Bốn tên Linh Tê tộc nhân càng là gương mặt đại biến, cùng nhau quát lớn, liều mạng bấm niệm pháp quyết ổn định pháp bảo.

Nhưng lít nha lít nhít khe hở đã trên pháp bảo xuất hiện, sắp không chịu nổi.

Một nháy mắt, hơn mười đạo quang mang xuất hiện trên hư không, một phần nhỏ Linh Tê tộc nhân, còn có một số cường đại tồn tại, đều là riêng phần mình xuất thủ, hình thành từng đạo bình chướng,

hướng cái kia Tu Di không gian dũng mãnh lao tới.

Dương Thanh Huyền kinh hãi mặt mũi tràn đầy ngốc trệ, cỗ kiếm ý này hắn một chút cũng không xa lạ gì, từng lúc ở hạ giới, thông qua quá huyền ảo mộ kiếm cùng Lý Hồng Tụ thân thể truyền tới, chém bị thương qua Phạm Vô.

Thanh sam người mặt quỷ thân phận vô cùng sống động.

"Ầm!"

Tu Di không gian pháp bảo cũng nhịn không được nữa, nổ vỡ ra tới.

Sàn bán đấu giá lập tức loạn cả một đoàn, nhưng không trung đã có hơn ba mươi tên cường giả tối đỉnh, đều là liều mạng đánh ra bình chướng cùng phong ấn, liền liền cái kia bốn tên Linh Tê tộc nhân đều bị phong đi vào.

Khủng bố năng lượng không ngừng ra bên ngoài khuếch tán, đem những này bình chướng cùng phong ấn dần dần nghiền nát.

Liền liền Phì Ba đều xông tới, cống hiến mình lực lượng.

Mọi người ở đây tràn đầy tuyệt vọng thời điểm, cái kia năng lượng sóng xung kích cuối cùng đạt đến đỉnh phong, sau đó một chút xíu lui trở về.

Đang ngồi mấy vạn người, tất cả đều bao phủ tại cái kia khủng bố uy áp dưới, nhìn xem đỉnh đầu năng lượng chậm rãi biến mất, tất cả đều sắc mặt tái mét, không ít người hai tay còn tại trong tay áo run rẩy.

Phì Ba toàn thân mồ hôi lạnh, liều mạng lau một cái, liền la lớn: "Trấn định! Tất cả mọi người đều trấn định, không nên chạy loạn, không sao! Không sao!"

Sàn bán đấu giá đã chạy đi không ít người, sau khi nghe mới từng cái trở về.

Hư không bên trên đứng mấy chục người, giờ phút này đều vô cùng cung kính, ôm quyền thở dài, không dám ngẩng đầu.

Phì Ba cũng vội vàng ôm quyền thở dài nói: "Gặp qua đại nhân."

Toàn trường yên lặng, không ai dám thốt một tiếng, đều là lạnh mình nhìn xem hư không bên trong cái kia tên thanh sam người mặt quỷ, lạnh nhạt đứng ở không trung, hai tay thả lỏng phía sau.

Thanh sam người mặt quỷ nói: "Tiết mục biểu diễn xong."

Phì Ba hai tóc mai chảy xuống mồ hôi lạnh, chảy tới cổ thịt tầng khe hở bên trong, khó chịu không nói ra được cùng sợ hãi, cưỡng ép ngượng ngùng cười làm lành xuống, gạt ra khuôn mặt tươi cười lại so với khóc còn khó coi hơn.

Thanh sam người mặt quỷ vung tay lên, hơn mười đạo hào quang kích - bắn mà đi, "Phanh phanh phanh" rơi ở trung ương trên đài đấu giá.

Chính là cái kia mười hai tên Lục Sát tộc nhân, bao quát cái kia tên đại trưởng lão ở bên trong, thế mà cũng chưa chết, nhưng tất cả đều từng cái trọng thương, những cái kia chín sao Thiên Giới phía dưới, căn bản là phế đi.

Thanh sam người mặt quỷ nói với Dương Thanh Huyền: "Cùng nhau đưa cho ngươi."

Nói xong, thân ảnh liền càng lúc càng mờ nhạt.

Dương Thanh Huyền cái này mới hồi phục tinh thần lại, vội vàng ôm quyền nói: "Gặp qua Thánh Vương đại nhân!"

Nhưng cái kia thanh sam người mặt quỷ sớm đã biến mất không thấy gì nữa, toàn trường không một người biết hắn là như thế nào rời đi.

Phì Ba tròng mắt chuyển xuống, xác định người kia sau khi rời đi, lúc này mới nhô lên thân thể, lau một cái mồ hôi trên mặt, thân ảnh lóe lên trở lại trung ương trên đài đấu giá, một mặt nỗi khiếp sợ vẫn còn dáng vẻ.

Dương Thanh Huyền cũng là trong cơ thể khí huyết khuấy động, vừa rồi một kiếm kia dù chưa thấy rõ ràng, nhưng hắn có kiếm phù tại người, đối với kiếm ý cảm ứng cực mạnh, giống như bắt được cái gì, làm thế nào cũng bắt không được.

Dương Thanh Huyền ngồi trên ghế, trực tiếp liền trầm tư.

Tựa hồ vẫn còn nhớ một kiếm kia kiếm ý cảm ứng.

Trong tràng vang lên các loại thanh âm, toàn cũng đang thảo luận lấy chiến đấu mới vừa rồi, có nghiêm túc, có phấn khởi, có khẩn trương, cũng có giống như Dương Thanh Huyền lâm vào trầm tư.

Phì Ba cùng Linh Tê tộc nhân bận rộn một trận, mới đưa phong ba giải quyết tốt hậu quả xử lý tốt.

Đấu giá hội tiếp tục.

Phì Ba thấy Dương Thanh Huyền ánh mắt đờ đẫn ngồi tại cái kia, nhẹ giọng hô mấy lần, Dương Thanh Huyền mới hồi phục tinh thần lại.

Phì Ba cười nói: "Đại nhân tựa hồ có điều ngộ ra?"

Dương Thanh Huyền cũng không giấu diếm, nhẹ gật đầu: "Cảm ứng được một chút đồ vật, lại bắt giữ không đến."

Phì Ba nói: "Bình thường chí cực, chí tôn nhất cử nhất động, mỗi tiếng nói cử động bên trong, đều ẩn chứa đại đạo pháp tắc, tùy ý triển lộ một chút, liền đủ chúng ta học giỏi lâu. Hiện tại tiếp tục đấu giá hội, đại nhân vẫn là đợi sau khi trở về lại đi cảm ngộ a?"

Dương Thanh Huyền ôm quyền chắp tay, cười nói: "Là ta thất lễ."

Hắn nhìn trên mặt đất mười mấy người, nói ra: "Những người này có thể gia nhập đấu giá sao?"

Phì Ba cười nói: "Ha ha, đương nhiên có thể. Ta vừa dò xét một phen, trừ cái này mấy tên sắp chết, giá trị không lớn bên ngoài. Những cái kia chín sao Thiên Giới trở lên, còn có cái này hai tên thập tinh Thiên Giới trung kỳ, cái kia tên thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, mặc dù nhìn như trọng thương, nhưng cũng không nhận được vết thương trí mạng, phẩm tướng xem như hoàn chỉnh."

Dương Thanh Huyền nhẹ cười khẽ dưới, đây là Thánh Vương cho hắn lễ vật.

Hắn có loại cảm giác, Thánh Vương tựa hồ xem thấu hắn thân phân, nhưng lý trí bên trên lại không tin tưởng.

Bởi vì hắn giờ phút này biến thành Ngưu Đầu tộc người, liền là thật Ngưu Đầu tộc người, cũng không cho tới bị nhìn xuyên.

Dương Thanh Huyền nhìn xuống Lục Sát tộc đại trưởng lão mấy người, sau đó ánh mắt chuyển hướng Phì Ba, "Đại nhân, bọn hắn trên người gì đó đâu?"

Phì Ba lập tức có chút xấu hổ, ho khan hai tiếng, "Đồ vật? Thứ gì?"

Dương Thanh Huyền nói: "Chính là trữ vật nguyên khí a loại hình."

Phì Ba nói: "Ta cũng không rõ lắm, có thể tại trước đó trong lúc đánh nhau đã thất lạc."

"A, thất lạc a."

Dương Thanh Huyền chán nản nói: "Lần sau gặp được Thánh Vương thời điểm, được cùng hắn nói rõ, miễn cho tưởng rằng ta cầm."

Phì Ba thịt trên người run lên, ngượng ngùng nói: "Chút chuyện nhỏ này, cũng không cần cùng quý tộc chí tôn đại nhân nói a?"

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: "Làm sao không cần phải nói? Chúng ta vị này Thánh Vương đại nhân, từ trước đến nay lợi ích rõ ràng, nếu ai dám lấy thêm hắn một chút đồ vật, coi như truy sát đến hạ giới, cũng nhất định muốn đem người kia thịt nát xương tan, nghiền xương thành tro, rút gân lột da, lại sau đó đuổi tới Quỷ Giới, đem hắn đánh vĩnh viễn không siêu sinh."

Phì Ba trên mặt thịt khó nhìn lên, xoay thành một đoàn, mặc dù biết Dương Thanh Huyền là tại nói bậy, nhưng nội tâm lại là bất ổn, vạn phần xoắn xuýt.

Nhưng rất nhanh liền ước lượng rõ ràng, xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, xoay người trên mặt đất nhặt được dưới, "A, làm sao một đống trữ vật nguyên khí ở đây? Đại nhân ngài nhìn xem, có phải hay không những người này."

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Thật sự là đúng dịp, cái này mười mấy cái trữ vật nguyên khí rơi xuống tại một đống, mà lại vừa vặn chồng chất tại đại nhân dưới chân, nhờ có đại nhân có một con tốt chân, nếu không những này coi như thất lạc."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3440: Lãi to (thượng)

Phì Ba "Ha ha" cười một tiếng, không cần mặt mũi nói ra: "Đúng là đúng dịp."

Sau đó không có chuyện phát sinh giống như đảo mắt một vòng, cao giọng nói: "Vừa mới phát sinh một chút khúc nhạc dạo ngắn, thực sự là ra ngoài ý định, đồng thời khiến người kinh diễm. Để chúng ta thấy chí tôn phong thái, chỉ lần này, chư vị này chuyến liền không có đến không."

Ngồi đầy võ tu đều là không ngừng gật đầu, không ít người còn tại khe khẽ bàn luận, không che giấu được thần thái trong mắt.

Tại toàn bộ đời mới sinh đại vũ trụ bên trong, chí tôn mặc dù không phải số ít, nhưng kia cũng là ức vạn vạn phía trên tồn tại, như đám mây chi long, muôn vàn khó khăn gặp một lần, càng đừng nói mắt thấy chí tôn xuất thủ.

Phì Ba ánh mắt rơi vào cái kia hơn mười tên Lục Sát tộc nhân trên thân: "Cảm tạ mấy vị này bằng hữu mang cho chúng ta phấn khích tiết mục, để mọi người đả khai nhãn giới. Bất quá cảm tạ về cảm tạ, hiện tại mấy vị này bằng hữu đã là vật đấu giá, vẫn là phải tuân thủ đấu giá hội quy củ." Hắn lại nhìn phía Dương Thanh Huyền, hỏi: "Chẳng biết đại nhân dự định như thế nào chụp bọn hắn đâu?"

Dương Thanh Huyền kiểm tra một chút những cái kia trữ vật nguyên khí, mười phần phong phú, trọng yếu nhất chính là hai cái kia bốn sao trân quả vẫn còn, hài lòng cười nói: "Cái này tên thập tinh Thiên Giới đỉnh phong giá cả không thay đổi, hai miếng bốn sao trân quả, cho tới vị này nửa bước chí tôn trưởng lão, chẳng biết có thể hay không đổi một viên sáu sao trân quả? Cho tới còn lại rác rưởi, cộng lại chụp một viên bốn sao trân quả đi."

Phì Ba nói: "Một vị thập tinh Thiên Giới đỉnh phong đổi hai viên bốn sao trân quả không có vấn đề gì, giá cả vừa phải, nhưng nửa bước chí tôn. . ."

Hắn trầm tư hạ: "Sợ là rất khó đánh ra đại nhân muốn giá cả."

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: "Nửa bước chí tôn liền liền sáu sao trân quả đều chụp không đến?"

Phì Ba nói: "Sáu sao trân quả đã là giữa thiên địa cực phẩm trong cực phẩm, vẻn vẹn lần tại chí tôn đạo quả. Mà nửa bước chí tôn cũng không tốt chưởng khống, có thể bán giá bao nhiêu, liền xem vận khí, không nhất định có thể bán so thập tinh Thiên Giới quý."

Dương Thanh Huyền nói: "Thì ra là thế, vậy liền một viên năm sao trân quả lên chụp đi. Nếu là năm sao đều chụp không đến, ta cũng không cần, trực tiếp đánh chết rút hồn luyện khôi lỗi."

Phì Ba cười nói: "Như thế rất tốt, còn có còn lại những cái kia vật đấu giá, vàng thau lẫn lộn, một viên bốn sao trân quả giá cả cũng hơi đắt. Đại nhân lần này thu lợi không ít, không bằng nhường lợi một chút cho chư vị bằng hữu, bớt thêm chút nữa."

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: "Dạng này a, vậy được rồi, còn lại những cái kia rác rưởi liền nửa bán nửa tặng, hai miếng hai sao trân quả cầm đi đi. Nhưng nếu có người mua cái kia hai cái quý, những này rác rưởi liền toàn đưa."

Phì Ba gật đầu nói: "Cái giá tiền này rất công đạo."

Nằm trên mặt đất hơn mười tên Lục Sát tộc nhân, từng cái xấu hổ giận dữ muốn chết, nhưng toàn thân khiếu huyệt cùng kinh lạc đều bị đánh cho tàn phế, lại bị Dương Thanh Huyền tăng thêm mấy đạo cấm chế đi lên, chính là muốn chết cũng không có khả năng.

Cái kia tên đại trưởng lão càng là phun ra một miệng lão huyết, lập tức tức đến ngất đi.

Toàn trường tĩnh mịch sau một lúc, không ít người đang thì thầm nói chuyện thảo luận.

Rất nhanh liền có người ra giá.

Trực tiếp dùng một viên năm sao trân quả hối đoái Lục Sát tộc đại trưởng lão, cũng không có những người khác cạnh tranh.

Ngược lại là tại chụp thập tinh Thiên Giới đỉnh phong thời điểm, có ba người đấu giá, cuối cùng lấy hai miếng bốn sao trân quả, hai miếng ba sao trân quả, còn có mười bình thánh dược chữa thương đổi đi. Dương Thanh Huyền hữu nghị tặng cho mấy cái bảy sao tám sao Thiên Giới trọng thương rác rưởi.

Còn lại những cái kia, một viên ba sao trân quả đóng gói đấu giá, cuối cùng cũng đấu giá đến hai miếng, còn bổ sung thêm một bình đan dược khác.

Trận này giao dịch xuống tới, Dương Thanh Huyền kiếm đầy bồn đầy bát, cười đến không ngậm miệng được, lòng tràn đầy vui vẻ. Cùng Phì Ba lẫn nhau ôm dưới, ngay tại trong truyền tống trận trực tiếp ly khai.

Đấu giá tiếp tục tiến hành đâu vào đấy.

Dương Thanh Huyền trở lại cái kia phòng ốc bên trong, trực tiếp đi ra ngoài, sau đó lại vây quanh sàn bán đấu giá phía trước, lúc này mới trở lại chỗ mình ngồi.

Đồng thời tại ra khỏi phòng trước đó, lại thay đổi một bộ dáng, trước đó là đầu trâu, hiện tại thành đầu chó, đồng thời thay đổi một bộ mặt nạ, liền liền Nguyên Hương cùng Cương Nghị đều sửng sốt một chút, cho đến Dương Thanh Huyền hạ giọng nói chuyện, cái này mới nhận ra tới.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền lòng có cảm giác, lấy ra một mặt ngọc bội, phía trên có phù văn lấp lóe, chính là cái kia tên cung cấp "Nguyệt ngân" đầu mối người lưu lại thần thức lạc ấn.

Hắn nhẹ nhàng điểm hạ, liền có âm thanh truyền đến: "Chúc mừng các hạ thắng lợi trở về, buổi đấu giá này sợ là còn muốn tiến hành hơn tháng, chẳng biết các hạ khi nào có thể hành động?"

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, trả lời: "Chờ ta đem cái kia mấy tên Đông Ly tộc nhân đập xuống liền có thể."

Đối phương nói: "Cũng tốt, cái kia mấy tên Đông Ly tộc nhân đều là thập tinh Thiên Giới, đập xuống thực lực chúng ta lại có thể đề thăng không ít."

Dương Thanh Huyền thu hồi ngọc bội, tiếp tục bấm niệm pháp quyết tu luyện.

Đối với cái khác vật đấu giá, hắn đều không có ý định tham dự.

Nguyên Hương cùng Cương Nghị cũng đứng ra kêu giá mấy lần, nhưng đều bị người khác đoạt, không có đập tới ngưỡng mộ trong lòng vật phẩm.

Mấy ngày về sau, cuối cùng đến phiên cái kia năm tên Đông Ly tộc nhân đăng tràng.

Một tên áo đen mặt nạ nam tử đứng tại Phì Ba bên cạnh thân, đưa tay chộp một cái, hư không bên trong liền hiện ra đen kịt dây sắt, khủng bố lôi điện năng lượng từ khóa bên trong phóng xuất ra, thỉnh thoảng nổ vang.

Ở đây chút dây sắt trung ương, xuất hiện năm thân ảnh, toàn bị trói lại, từng cái sắc mặt khó coi, như cha mẹ chết.

Mặt nạ nam tử nói ra: "Năm người này tư liệu, mọi người đã biết, không chỉ có công thể không bị thương, thần thức không bị thương, linh trí cũng không tổn thương, hoàn toàn là bị ta dụng tâm chú trói buộc. Đập xuống người, ta sẽ đem tâm chú chưởng khống chi pháp cùng nhau truyền thụ. Thứ ta muốn, là tổ linh, hoặc là sáu sao trân quả, hoặc là một giọt đại đạo chi huyết."

Phì Ba cả kinh nói: "Đại đạo chi huyết? Vật kia cũng không phải ngươi những này có thể đổi."

Mặt nạ nam tử khẽ nói: "Ta tự nhiên biết, nếu người nào có đại đạo chi huyết, cái này năm cái rác rưởi bắt đi, ta còn có thể cho ra cái khác thứ càng tốt. Đừng lo lắng ta đồ vật không đủ, liền sợ các ngươi không có."

Dương Thanh Huyền hơi có chút thất vọng, những vật này hắn đều không có, tương truyền « Huyết Thần Kinh » cùng « Huyết Hải Phù Đồ Kinh » chính là cái thế cường giả từ một giọt đại đạo máu bên trong lĩnh ngộ ra tới, giá trị lớn, vô pháp đánh giá, liền xem như có, cũng không có khả năng lấy ra đổi năm người này.

Dương Thanh Huyền nhìn một chút Nguyên Hương cùng Cương Nghị, hai người đều là lắc đầu.

Toàn trường cũng mười phần yên tĩnh, một người đứng dậy, cười lạnh nói: "Năm người này bị tâm chú khống chế, mặc dù trân quý, nhưng vẫn là so ra kém các hạ muốn ba loại đồ vật, các hạ muốn chiếm tiện nghi lớn, sợ là khó khăn."

Mặt nạ nam tử tức giận hừ nói: "Không có tiền liền ngậm miệng."

Người kia giận dữ, phất một cái ống tay áo liền ngồi xuống.

Một người khác đứng dậy, mở miệng nói ra: "Ta có một viên năm sao trân quả, cộng thêm hai miếng bốn sao trân quả, còn một chút cực tốt đan dược. . ."

Không cần nói xong, mặt nạ nam tử khoát tay nói: "Không đổi."

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Lão tử bán một nửa bước chí tôn đều không có năm người này đáng tiền, cái này thế đạo gì."

Nguyên Hương cười trộm nói: "Nửa bước chí tôn rất khó hoàn toàn chưởng khống, luyện chế thành khôi lỗi chi phí cũng cực lớn, nhu cầu lượng quá thấp. Mà cái này bị cáo năm tên thập tinh Thiên Giới, có thể mua về cho một chút thân phận tôn quý, tu vi lại giống nhau quý công tử làm bảo tiêu, nhu cầu lượng cực lớn."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3441: Lãi to (hạ)

Cương Nghị nói: "Theo ta hiểu rõ, loại kia tâm chú chỉ muốn nắm giữ Thiên Giới lực lượng liền có thể chưởng khống."

Dương Thanh Huyền lập tức minh bạch, nếu là một tên một sao Thiên Giới, bên người đi theo năm tên thập tinh, có thể nói là đánh đâu thắng đó.

Người kia ánh mắt cũng khó coi, híp thành một tuyến, đột nhiên nói ra: "Tổ linh ta cũng có một cái, bất quá là chết, mà lại huyết mạch năng lực tương đối thấp."

Mặt nạ nam tử nói: "Lấy tới xem một chút."

Người kia nhẹ nhàng gảy ngón tay một cái, một vệt ánh sáng bắn trên hư không, sau đó khuếch tán ra đến, bên trong hiện ra một cỗ thi thể, toàn thân khỏa thành một đoàn, đen như mực, nhìn kỹ lại, có chút giống loài chim, lại không hoàn toàn là.

Mặt nạ nam tử nói: "Nguyên lai là rồng quạ, vẫn là rồng quạ bên trong cấp thấp nhất mếu máo loại, không đổi."

Người kia nói: "Cái này rồng quạ lại thêm ta lúc trước nói những cái kia."

Mặt nạ nam tử trầm ngâm xuống, nói ra: "Vậy ngươi các loại, nếu là không có cái khác người xuất ra ta hài lòng đồ vật, liền đổi cho ngươi."

Người kia khinh miệt nói: "Yên tâm đi, sẽ không có người ra giá cao hơn ta, dù sao ngươi thứ này, cũng không phải như vậy đáng tiền."

Dương Thanh Huyền thấp giọng hỏi nói: "Tổ linh là cái gì? Giống như ở đâu thấy qua, lại nhất thời nhớ không ra thì sao."

Nguyên Hương nói: "Chính là thiên địa sinh ra mới bắt đầu, đại đạo diễn hóa thời xuất hiện thứ nhất phê sinh linh, nắm giữ đẳng cấp cao nhất huyết mạch năng lượng. Nhưng chân chính tổ linh, cơ hồ đã rất khó gặp được, bây giờ có thể nhìn thấy, tất cả đều là một chút cự ly tổ linh tương đối gần hậu đại."

Dương Thanh Huyền lúc này mới nhớ tới, mà lại trước đó còn có người thu thập tổ linh máu tới.

Cương Nghị nói: "Chân chính tổ linh, vì đại đạo sở sinh, ẩn chứa đạo pháp, ngao du vũ trụ, xuyên qua vị diện, được lớn tiêu dao tự tại, cực ít làm người biết. Trừ những cái kia Bách Tộc Phổ bên trên đại tộc, phổ thông chủng tộc căn bản không dám cùng chân chính tổ linh tiếp xúc."

Dương Thanh Huyền minh bạch, những này thuộc về P DD bản tổ linh, nhưng mặc kệ như thế nào, nhiều ít cũng cùng tổ linh kéo tới bên trên điểm quan hệ.

Lúc này lại có hai người đứng ra báo giá, nhưng đồ vật mặt nạ nam tử đều không thỏa mãn.

Một người trong đó cũng lấy ra một đống thịt nhão, nghe nói cũng là tổ linh trên thân, bị mặt nạ nam tử châm chọc vài câu, giận mà lui ra.

Đột nhiên một người nói ra: "Ta có thứ gì, không biết có phải hay không là tổ linh, các hạ là không có ý kiến đánh giá một chút?"

Mặt nạ nam tử song đồng hơi co lại, nhìn chằm chằm người kia khẽ nói: "Thứ gì cũng không biết, tùy tiện chỗ nào nhặt được cái thi thể lấy ra lãng phí thời gian của ta sao?"

Người kia chính là Dương Thanh Huyền, khoát tay nói: "Mà thôi."

Mặt nạ nam tử trong lòng khẽ nhúc nhích, nói ra: "Ngươi lại lấy tới xem một chút."

Dương Thanh Huyền lúc này mới lấy ra một vật, trong hư không phóng đại, cũng là một cái động vật thi thể, toàn thân lông tơ, mọc ra cực kì rõ ràng to lớn sừng hươu, như một mảnh rừng cây giống như.

Mặt nạ nam tử sắc mặt biến hóa, một chút trừng lớn hai mắt.

Cái kia tên xuất ra rồng quạ người cũng kinh ngạc nói: "Thần nai?"

Sau đó lại nghi ngờ nói: "Không phải thần nai, hẳn là thần nai trực hệ hậu đại, chẳng biết cùng thứ gì tạp giao ra."

Mặt nạ nam tử đờ đẫn nhìn ra ngoài một hồi, lập tức nói ra: "Được, liền đổi cái này!"

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, nghĩ không ra thật đúng là đi, cái này con nai là hắn tại Ngư Nhân tộc đạt được, là Ngư Nhân tộc thánh địa thủ hộ linh, lúc trước cùng Á Tư liều mạng sau chết mất, bị Dương Thanh Huyền thu vào, nghĩ không ra thế mà thật đúng là đáng tiền.

Đã đáng tiền, kia dĩ nhiên không thể tiện nghi bán.

Dương Thanh Huyền mỉm cười: "Ta cái này con nai thế nhưng là có nửa bước cảnh giới chí tôn tu vi, không nói đến tổ linh không tổ linh, chỉ là cái này tu vi cảnh giới, liền có giá trị không nhỏ, các hạ có phải hay không thêm chút đi giá cả."

Mặt nạ nam tử khẽ nói: "Ta bất kể hắn là cái gì cảnh giới, chết thì đã chết, cũng chỉ là một cái vật phẩm."

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Cái này lời nói thật là khó nghe, cổ ngữ có nói, người chết vì lớn, hi vọng ngươi có thể cho ta cái này con nai một chút vốn có tôn trọng, nếu không ta liền không bán."

Mặt nạ nam tử sững sờ nói: "Ngươi có bị bệnh không?"

Lập tức hắn thấy được Dương Thanh Huyền ánh mắt giết người, sợ chọc giận đối phương, lập tức ho khan hai tiếng, nói: "Ta đối với cái này con nai tự nhiên là rất tôn kính, nhưng đổi năm cái thập tinh nô tài, đã rất đáng."

Dương Thanh Huyền nói: "Giá trị chỉ là ngươi cho rằng mà thôi, trong lòng ta, cái này con nai chí ít có thể đáng mười cái."

Mặt nạ nam tử cau mày nói: "Nhiều như vậy lời thừa, ngươi đến cùng đổi hay không?"

Dương Thanh Huyền chậm ung dung nói ra: "Nếu là giá cả phù hợp liền đổi." Hắn cảm ứng ra nam tử này cảm xúc, tựa hồ đối với cái này con nai mười phần vừa ý, những cái kia hơi mang cấp bách cảm xúc, cùng con nai xuất hiện thời nam tử trong mắt kinh ngạc cùng vui sướng, đều bị Dương Thanh Huyền bắt được.

Mặt nạ nam tử trầm giọng nói: "Ta nói, ngươi thứ này cũng chỉ giá trị ta cái này năm cái nô lệ, giá cả tương đương, lại nhiều liền không thích hợp."

Dương Thanh Huyền nói: "Cái kia không đổi."

Mặt nạ nam tử lòng giết người đều có, lạnh giọng nói: "Vậy ngươi muốn thế nào?"

Dương Thanh Huyền nói: "Lại thêm một viên năm sao trân quả, ta liền đổi."

Mặt nạ nam tử cả giận nói: "Ngươi cho là trư đầu tam?"

Dương Thanh Huyền nói: "Cái kia không đổi."

Mặt nạ nam tử cả giận nói: "Thêm một viên bốn sao trân quả!"

Dương Thanh Huyền nói: "Thêm năm mai, chính tốt một cái nô lệ phụ tặng một viên."

Mặt nạ nam tử có chút choáng, nếu không phải vạn chúng chú mục, sợ là đã tiến lên giết người, hắn chỉ vào Dương Thanh Huyền lạnh giọng nói: "Nếu không chúng ta tới cái sinh tử chiến, thắng ta hết thảy ngươi cũng lấy đi, nếu không. . ."

Dương Thanh Huyền ngắt lời nói: "Ta không đổi."

Mặt nạ nam tử giận ngất: "Đừng quá mức, thêm hai mai cực hạn, nếu không hậu quả ngươi hiểu!"

Dương Thanh Huyền nói: "Phì Ba đại nhân, hắn giống như đang uy hiếp ta."

Phì Ba ho khan hai tiếng, quay người cảnh cáo nói: "Vị bằng hữu này, xin chú ý ngôn từ!"

Mặt nạ nam tử hai vai đều đang run rẩy, sợ là muốn bạo phát, duỗi ra ba ngón tay: "Ba viên!"

Dương Thanh Huyền nói: "Bốn cái đi, không thể lại ít."

Mặt nạ nam tử nói: "Thành giao! Nhưng ta không có bốn cái bốn sao trân quả, những vật này ngươi tuyển một chút giá trị không sai biệt lắm!"

Lười lại nói cái gì, vung tay lên, một vùng biển sao giống như hào quang nổi lên.

Sàn bán đấu giá trên không đột nhiên trở nên ảm đạm, sở hữu những vật này đều bị tầng một tia sáng màu vàng bao lấy, giống như tinh vân chuyển động, mỗi một đoàn hoàng quang bên trong, nhưng tản mát ra kinh diễm khí tức.

Mặt nạ nam tử bấm tay một chút, trong đó ba đám hào quang bay về phía Dương Thanh Huyền, chính là ba cái hộp ngọc.

Dương Thanh Huyền dần dần đón lấy, kiểm tra về sau, nội tâm mừng rỡ, quả nhiên là bốn sao trân quả.

Hắn hơi mang kích động thu lại, nghĩ không ra cái kia con nai thế mà như thế đáng tiền, trước mấy ngày còn kém chút lấy ra ăn hết đâu, may mắn nhịn được.

Sau đó, Dương Thanh Huyền bắt đầu ở đây chút tinh vân bên trong tìm kiếm ra.

Mặt nạ này nam tử chẳng biết là sao là lịch, chỉ sợ thân phận tu vi cực đoan lợi hại, những bảo vật này phong phú, còn tại Lục Sát tộc đại trưởng lão phía trên.

Rất nhiều thứ hắn đều nhìn không rõ ràng, nhưng tinh tế cảm ứng phía dưới, lập tức có thể cảm ứng ra vật phẩm tốt xấu trình độ.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3442: Giao dịch kết thúc

Mặt nạ nam tử không kiên nhẫn nói ra: "Tranh thủ thời gian tuyển đi."

Chính mình đưa tay chộp một cái, liền đem cái kia con nai thi thể, từ hư không bên trong giật qua, thẳng tiếp thu vào, liền khi đã thành giao.

Dương Thanh Huyền cẩn thận cảm ứng, cũng chỉ tay một cái, trong đó một vệt ánh sáng đoàn liền bay đi.

Mặt nạ nam tử biến sắc, quát lên: "Cái này không được!" Năm ngón tay vồ lấy, cái kia quang đoàn lập tức bị giật trở về.

Dương Thanh Huyền cả giận nói: "Ngươi đang nói đùa sao? Cầm ta đồ vật, để ta tuyển, nhưng lại không cho!"

Mặt nạ nam tử trong mắt tinh mang lóe lên, hừ hạ: "Xem ra ngươi có mấy phần nhãn lực, kia dĩ nhiên minh bạch vật này giá trị ở xa bốn sao trân quả phía trên, trừ cái này bên ngoài, cái khác đều có thể." Hắn cười lạnh nói: "Dù sao ngươi nhãn lực không kém, còn là có thể chọn đến đồ tốt."

Dương Thanh Huyền thật muốn xông tới đánh hắn một trận, hai người đều nhìn đối phương không vừa mắt tới cực điểm.

Nhưng Dương Thanh Huyền cũng không phải vạn cổ chí tôn, không muốn bốc lên cái kia hiểm.

Hắn ổn định lại tâm thần, tinh tế cảm ứng sau một lúc, lại là duỗi ngón một chút, một đoàn hoàng quang chậm rãi bay ra.

Mặt nạ nam tử thân thể có chút động dưới, trong hai mắt lộ ra vẻ ngờ vực.

Dương Thanh Huyền một mực đang quan sát ánh mắt của hắn, cười lạnh nói: "Thế nào, cái này cũng không được?"

Mặt nạ nam tử trầm ngâm nói: "Vật này. . ."

Ngừng nửa ngày, tiếp tục nói ra: "Ta cũng không biết là cái gì, ngươi nhận ra vật này?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi đồ vật của mình, không biết lại đến hỏi ta?"

Đoàn kia hoàng quang rơi vào trong tay, lạnh buốt ôn nhuận, giống như là hàn ngọc, hình như đá cuội, trình màu trắng, bên trong có đại lượng tơ máu giống như đỏ văn.

Tại tất cả mọi thứ cảm ứng bên trong, như vậy vật cùng lúc trước vật kia, cho Dương Thanh Huyền cảm ứng là cường liệt nhất.

Dương Thanh Huyền cầm vào tay về sau, có một sát na hối hận, thứ này rõ ràng cũng chỉ là một loại vật liệu đá, dù là lại như thế nào trân quý, mình bây giờ cũng không dùng được.

Nhưng hắn tin tưởng mình cảm thấy ứng thuật, thứ này giá trị, hơn phân nửa tại bốn sao trân quả phía trên.

Hắn cười lạnh nói: "Ta tự nhiên nhận ra, nếu không làm sao sẽ tuyển nó? Muốn biết có thể, đem đồ vật tới đổi tri thức."

Hắn vốn là trêu chọc, cố ý chọc giận đối phương, lại không muốn cái kia mặt nạ nam tử nói ra: "Được, lại nhường ngươi tuyển một vật, ngươi nói cho ta nó là cái gì."

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, nghĩ không ra đối phương tò mò mạnh như vậy, ngược lại để hắn cảm thấy mình tuyển đúng rồi, hắn cười lạnh, trả lời: "Miễn đi, ta đối với ngươi những này rác rưởi lại không hứng thú, bọn chúng không đáng cái giá này."

Nói xong cũng trực tiếp ngồi trở lại vị trí bên trên, lại không phản ứng đối phương.

Mặt nạ nam tử trong mắt tuôn ra sát khí đến, cắn răng nói: "Tốt, tốt!"

Liền vung tay lên, thu đầy trời bảo vật, sau đó lấy ra một cái ngọc giản, thả ở trung ương chụp trên đài, nói: "Trong này là khống chế tâm chú pháp môn."

Dương Thanh Huyền đi đến bàn đấu giá, đem ngọc giản cầm trong tay, thần thức quét qua, bên trong ghi chép mặc dù phức tạp, nhưng giản lược nhìn một chút, cơ bản liền có thể nghiệm chứng không sai, lúc này gật đầu nói: "Không có vấn đề."

Mặt nạ nam tử cười lạnh nói: "Chỉ mong ngươi vận khí tốt, cả một đời đều gặp không được ta."

Dương Thanh Huyền nói: "Là ý nói, ta hiện tại gặp được ngươi, chính là không may thấu?"

Mặt nạ nam tử hung hăng nhìn chằm chằm hắn mấy lần, vô tận sát khí ở trong mắt lấp lóe, hừ một tiếng, liền phất tay áo đi vào trong trận, truyền tống mà đi.

Phì Ba nói: "Vị bằng hữu này, cũng có thể mang theo nô lệ của ngươi đi."

Cái kia năm tên Đông Ly tộc nhân, đều là ánh mắt đờ đẫn nhìn xem Dương Thanh Huyền, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng thần sắc, không biết mình vận mệnh sẽ lái về phía phương nào.

Phì Ba đột nhiên hỏi: "Bằng hữu, chúng ta có phải hay không lúc nào gặp qua?"

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, thầm nghĩ mập mạp chết bầm này tốt sức cảm ứng, khẽ nói: "Các hạ thấy qua người quá nhiều, sinh ra ảo giác đi."

Phì Ba "Ha ha" cười hai tiếng, liền không nói thêm gì nữa.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, cái kia dây sắt liền rơi vào trong tay, trực tiếp nắm năm người lần lượt đi vào trong trận, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Phì Ba thấm giọng một cái: "Vừa rồi cảm tạ hai vị cho mọi người mang đến một trận đặc sắc đấu giá, chỉ là mua bán thứ gì, liền cùng chặt đối phương, giao dịch xuất to lớn cừu hận hỏa hoa, thật sự là khó gặp, đặc sắc đặc sắc. Phía dưới, muốn tiếp tục bán đấu giá là. . ."

Dương Thanh Huyền mang theo năm tên nô lệ, rất nhanh xuất hiện tại một gian nhà bên trong, cùng lúc trước hắn đãi qua cực kì tương tự, nhưng cũng không phải là một gian.

Hắn nói với năm người: "Từ giờ trở đi, ta chính là các ngươi chủ nhân."

Một người trong đó trên mặt lộ ra vẻ châm chọc, cười lạnh nói: "Cho rằng đập xuống chúng ta, liền có thể tùy ý thúc đẩy chúng ta? Thật bắt chúng ta khi vật phẩm rồi? Cùng lắm thì một chết."

"A, thật sao?"

Dương Thanh Huyền chậm rãi lấy ra một cây đao đến, đi ra phía trước: "Nếu là mua được không dùng, vậy liền đem các ngươi chặt chơi cũng tốt, dù sao không đắt."

"Bá", đao quang lóe lên, người kia một cánh tay liên tiếp bả vai liền bị tước mất, máu tươi phun ra ngoài.

Người kia kinh hãi há to mồm, còn có chút phản ứng không kịp, nhưng cánh tay của mình cùng bả vai đích đích xác xác là không có, "Ngươi, ngươi. . ."

Bốn người khác cũng vừa sợ vừa giận.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Lão tử giết qua thập tinh Thiên Giới, so với các ngươi thấy qua còn nhiều."

"Bá" lại là một đao, phách hắn mặt khác một cánh tay cùng cánh tay.

Người này là thập tinh Thiên Giới trung giai tu vi, mơ hồ là năm người đầu lĩnh.

Bị chém đứt hai cánh tay về sau, đầu óc đã phản ứng không kịp, chỉ là cảm thấy mình phải xong đời, máu tươi "Cuồn cuộn" chảy ra, nếu là không ngăn lại, rất nhanh liền sẽ máu cạn mà chết.

Dương Thanh Huyền nói: "Chính dễ dàng thử một chút cái kia tâm chú, cái đồ chơi này ta còn chưa hề thử qua, không biết đâm không kích thích."

Lúc này tay bấm quyết ấn, mặc niệm chú pháp.

Năm người đều là vô cùng hoảng sợ, toàn thân toát ra lục sắc quang mang, giống dây leo giống như đem bọn hắn trói buộc chặt, nháy mắt liền quỳ nằm rạp trên mặt đất, không ngừng run rẩy giãy dụa, thống khổ kêu rên.

Những cái kia lục quang bên trên, bốc lên gai nhọn giống như huy mang, xê dịch phía dưới, năm người tất cả đều da tróc thịt bong.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn chăm chú dưới, phát hiện không chỉ có là bề ngoài của bọn hắn, trong cơ thể từ xương cốt đến tạng khí, từ kinh lạc đến khiếu huyệt, thậm chí mơ hồ trong linh hồn, đều bị cái này lục quang trói lại.

"Không muốn! Không cần a, dừng tay, đại nhân mau dừng tay!"

Cuối cùng có người gánh không được, thống khổ kêu rên, liều mạng cầu xin tha thứ: "Chúng ta nguyện ý nghe của ngài, hết thảy đều nghe của ngài, ngài chính là chúng ta chủ nhân."

Dương Thanh Huyền lạnh hừ một tiếng, lại niệm chỉ chốc lát, cái này mới dừng lại.

Năm người đã là toàn thân máu thịt be bét, bùn nhão giống như nằm trên mặt đất, trên mặt tất cả đều là thống khổ cùng tuyệt vọng, cái kia tên đoạn mất hai cánh tay nam tử, cơ hồ muốn đã hôn mê.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: "Ta không quản các ngươi là người bình thường cũng tốt, nô tài cũng tốt, ít ở trước mặt ta trang bức, thật như vậy không sợ chết, lúc ấy liền trực tiếp tự sát tốt, tội gì bị người chộp tới buôn bán? Tại trước mặt người khác làm nô tài, tại lão tử trước mặt giả đại gia? Ta giả em gái ngươi!"

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3443: Phùng Cửu, rời đi

Dương Thanh Huyền tiến lên hung hăng một cước đá trên người một người, đem người kia đá bay ra ngoài: "Khi lão tử là người lương thiện dễ bắt nạt đúng không?"

Người kia "Phanh" đụng ở trên tường, bắn ngược tới đất bên trên, lại là phun ra một ngụm máu đến, không dám nói lời nào.

Dương Thanh Huyền nói: "Hiện tại các ngươi là ta tài sản riêng, ta có bất luận cái gì xử trí các ngươi quyền lợi, nếu là nếu có lần sau nữa, ta lười cùng các ngươi nhiều lời, trực tiếp đưa các ngươi đi lĩnh hộp cơm. Hiện tại cũng tốt dễ thu dọn hạ theo ta đi."

Hắn lấy ra một chút đan dược và quần áo, ném xuống đất, bố cái tiếp theo tiểu không gian.

Năm người không dám trái lệnh, mạnh cắn trên thân chỗ đau đứng lên, cầm những đan dược kia cùng quần áo đi vào chỉnh lý chính mình.

Không bao lâu, liền từng cái sửa sang lại ra, trừ sắc mặt trắng bệch bên ngoài, vẫn còn có chút uy mãnh. Cái kia tên gãy mất hai cánh tay, cũng đều dựa vào đan dược khôi phục lại.

Dương Thanh Huyền nói: "Đi thôi."

Trực tiếp thẳng xuất phòng nhỏ, mang theo năm người trực tiếp xa cách sàn bán đấu giá mà đi.

Đi thẳng tới một chỗ trống trải khu vực, liền lẳng lặng đứng tại cái kia chờ đợi.

Năm người như cương thi giống như, không có bất kỳ biểu lộ gì, trong mắt cũng không có bất cứ hi vọng nào cùng thần thái, chỉ là chất phác đứng, lại không dám hỏi nhiều.

Sau đó không lâu, Nguyên Hương cùng Cương Nghị cũng thu được tin tức, chạy đến hội hợp.

Dương Thanh Huyền đã đem "Nguyệt ngân" sự tình nói cùng hai người nghe, đều cho rằng đáng giá một chuyến.

Cương Nghị nói: "Lý Trích chi danh ta cũng từng nghe nói, tại rất nhiều thế lực bên trong đều có lưu truyền, nghe nói lai lịch người này không rõ, thần du bát cực biểu, một kiếm dưới ánh trăng Lưu Sương, chiếu rọi vạn cổ cùng một sắc, là một tên cực kỳ đáng sợ tồn tại."

Nguyên Hương nói: "Ta cũng mơ hồ nghe qua một chút, vạn cổ chí tôn đều có năng lực quỷ thần khó lường, nếu là thật sự có một đạo Lưu Sương kiếm ý ngưng tụ vạn cổ bất diệt, cũng không kỳ quái."

Mấy người đàm luận, liền có mấy đạo thân ảnh từ đằng xa lấp lóe mà đến, trong chớp mắt liền xuất hiện ở phía trước.

Hết thảy bảy người, mặc các loại kỳ quái phục sức, trên thân có cường đại cách ly pháp cấm, đem chính mình hoàn toàn ẩn nấp ở.

Người cầm đầu mang trên mặt một cái hùng ưng mặt nạ, bay ra mấy sợi tóc trắng ở phía sau, hắn mắt sáng lên, liền gặp được Dương Thanh Huyền, hơi kinh ngạc xuống, tiến lên ôm quyền nói: "Các hạ có thể gọi ta Triệu Nhất."

Dương Thanh Huyền cười nói: "Đằng sau mấy vị kia chẳng lẽ là Tiền Nhị, Tôn Tam, Lý Tứ?"

Triệu Nhất gật đầu nói: "Chính là, mọi người là vì cùng một lợi ích mà đến, không cần thiết lấy chân diện mục gặp người, huống chi cho dù bày ra chân diện mục, cũng không trọng yếu."

Dương Thanh Huyền quan sát, Triệu Nhất sau lưng sáu người, tu vi đều tại thập tinh Thiên Giới trở lên.

Cơ hồ tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm hắn, lộ ra hồ nghi thần sắc.

Liền liền Triệu Nhất cũng không ngoại lệ, tựa hồ cảm nhận được xấu hổ, ho khan hai tiếng, gọn gàng khi mà hỏi: "Các hạ tu vi thật sự là chín sao Thiên Giới đỉnh phong?"

Dương Thanh Huyền cười nói: "Thế nào, không có thể tham dự?"

Triệu Nhất chi tiết nói ra: "Xác thực không nghĩ tới, ta nhìn các hạ xuất thủ thập tinh Thiên Giới đỉnh phong nhân vật, nghĩ đến các hạ làm sao cũng hẳn là là thập tinh Thiên Giới phạm vi bên trong. Cứ như vậy, ta không tốt lắm cùng những huynh đệ này bàn giao."

Đằng sau sáu người, đều lộ ra nhất định khinh miệt cùng địch ý.

Đây chính là trần trụi giai tầng khinh bỉ.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh nói ra: "Đã không được, cái kia ta không tham dự chính là, các ngươi mời đi."

Triệu Nhất nhíu mày, nhìn xuống người sau lưng, lại nhìn một chút Nguyên Hương, Cương Nghị, cùng Đông Ly tộc năm người, lập tức xoay người, cùng mấy người khác thương lượng.

Dương Thanh Huyền quan sát sáu người kia đứng thẳng vị trí, liền đánh giá ra trong đó có hai người là cùng một chỗ, còn có là ba người cùng một chỗ, còn có một vị là độc thân.

Chỉ chốc lát, Triệu Nhất quay người trở lại, cười nói với Dương Thanh Huyền: "Vừa rồi chúng ta thảo luận một phen, cảm thấy bằng hữu chỉ là kém như vậy một chút xíu, cũng không ảnh hưởng đại cục, sở dĩ đồng ý chư vị bằng hữu cùng nhau gia nhập."

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, nói: "Vậy thì tốt rồi."

Hắn biết những người này tất cả đều là xem ở Nguyên Hương đám người phân thượng, dù sao Nguyên Hương cùng Cương Nghị hai vị thập tinh Thiên Giới đỉnh phong bày ở cái kia.

Triệu Nhất nói: "Chư vị danh hiệu liền tiếp theo, từ chín bắt đầu."

Dòng họ xếp hạng bên trong, vị trí thứ tám là "Vương", ai cũng không muốn tiếp cái này danh hiệu.

Dương Thanh Huyền danh hiệu Phùng Cửu, Nguyên Hương Trần Thập, Cương Nghị Chử Thập Nhất, năm tên Đông Ly tộc nhân theo thứ tự hướng xuống.

Triệu Nhất nói: "Còn có ba vị bằng hữu, rất nhanh liền đến, mọi người lại chờ một lát."

Dương Thanh Huyền nói: "Không vội."

Liền trực tiếp phất tay bố hạ một đạo kết giới, tiến đi tu luyện.

Cái khác người cũng không cảm thấy kinh ngạc, có ẩn vào hư không tu luyện, có trực tiếp bàn ở tại chỗ đả tọa, cũng có tiến vào trong trầm tư.

Dương Thanh Huyền lấy ra khối kia màu trắng tảng đá, cẩn thận nghiên cứu.

Trừ linh khí mười phần, cùng cho hắn khác biệt cực lớn cảm ứng bên ngoài, cũng không có có gì đặc biệt.

Dùng các loại phương pháp đều thử dưới, vẫn là không có phát hiện cái gì chỗ dị thường, nhưng chỉ cần thi triển cảm thấy ứng thuật, liền có thể cảm thấy được cực mạnh uy năng.

Hắn trầm tư dưới, chính là bởi vì quá bình thường, cho nên mới lộ ra đặc biệt. . .

Cái kia mặt nạ nam tử có được chúng nhiều bảo bối, hơn nữa nhìn cái kia tính nết, khẳng định là cao cao tại thượng tồn tại, đều không thể biết rõ tảng đá kia lai lịch, chính mình nhất thời bán hội cũng không có khả năng làm rõ ràng.

Dương Thanh Huyền lúc này thu tảng đá, lại không tốn tâm tư nghiên cứu.

Hắn lấy ra một cái dương chi ngọc bình, đổ ra một viên xanh biếc đan dược, liền nuốt vào trong bụng, sau đó âm thầm vận công tan ra, thu nạp trong đó dược lực.

Hắn hiện tại thiếu nhất chính là tu vi cảnh giới, nhất định phải thời khắc hèn mọn phát dục, tranh thủ sớm ngày đột phá.

Trận này giao dịch hội xuống tới, chỉnh thể thu hoạch cực lớn, chung đạt được năm sao trân quả một viên, bốn sao trân quả bảy viên, ba sao trân quả năm mai, còn có Huyền Dương Bổ Thiên Đan chờ đại lượng đỉnh cấp đan dược.

Cùng năm tên Đông Ly tộc thập tinh Thiên Giới nô lệ, còn có hơn mười vị Lục Sát tộc cao tầng túi trữ vật, cùng viên kia kỳ quái tảng đá.

Hắn cùng Quỷ Tàng hai người xung kích thập tinh Thiên Giới tài nguyên đều có, mà lại dư dả, hiện tại cũng chỉ thiếu thời gian.

Quỷ Tàng một mực đang Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không bên trong bế quan, sợ là muốn so hắn sớm hơn một bước đột phá.

Mấy canh giờ về sau, Dương Thanh Huyền tiêu hóa xong viên đan dược này, chỉ nghe thấy bên ngoài kết giới có người phàn nàn nói: "Tại sao lâu như thế mới đến?"

Một đạo khác thanh âm cười nói: "Ha ha, chờ một vật đấu giá, chờ thật vất vả, bất quá rốt cục đổi tay." Trong lời nói không nói ra được đắc ý.

Dương Thanh Huyền tán đi kết giới, phát hiện lại thêm ba người, riêng phần mình sử dụng thủ đoạn đem chính mình giấu ở áo choàng phía dưới.

Triệu Nhất nói: "Ba người các ngươi danh hiệu là: Chu mười bảy, Tần mười tám, càng mười chín."

Chu mười bảy nói: "Minh bạch."

Ba người thần thức đảo qua cái khác người, đều trên người Dương Thanh Huyền dừng lại dưới, lộ ra kinh ngạc thần sắc, tựa hồ có chút không cao hứng, nhưng cũng không có phát tác.

Triệu Nhất cũng không có nói thêm cái gì, trực tiếp nói ra: "Người đều đến đông đủ, hết thảy mười tám người, đi thôi."

Một đoàn quang mang sáng lên, lập tức ở trên mặt đất khuếch tán, chờ hoàn toàn tan hết về sau, mười tám người sớm đã biến mất không thấy gì nữa.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3444: Hoang dã nơi

Một tòa hoàng cung bên trong, lăng liệt sát khí tại lan tràn khắp nơi. Đại lượng thân mặc áo giáp võ giả tại trong cung phi tốc ghé qua, trong cung thái giám cung nữ tất cả đều hoảng sợ cuốn rúc vào trong phòng, không dám ra ngoài.

Trong chính điện, càng là giương cung bạt kiếm, trên trăm tên võ giả hình thành hai phái giằng co.

Vương tọa bên trên một tên đỉnh đầu kim quan nam tử nghiêm nghị nói: "Chu Ninh, thua thiệt trẫm ngày thường không xử bạc với ngươi, nghĩ không ra ngươi lại lòng lang dạ thú, liền không sợ chờ đại trưởng lão trở về tru cả nhà ngươi sao? !"

Một tên anh tư hăng hái nam tử tay cầm lợi kiếm, cười nhạo nói: "Đại ca, ngươi còn ở lại chỗ này nằm mơ sao? Còn trẫm trẫm trẫm gọi bậy, đợi chút nữa ta chính là trẫm, ngươi bây giờ quỳ xuống cầu xin tha thứ, đợi chút nữa ta còn có thể tha cho ngươi một mạng. Cho tới đại trưởng lão, ha ha, khắp thiên hạ đều biết đã chết."

Cái kia hoàng đế cả giận nói: "Nói bậy! Đại trưởng lão đạo pháp thông huyền, sớm đã bước vào cao giai Thiên Giới, làm sao lại chết? Các ngươi những này mưu phản, hiện tại tỉnh ngộ còn kịp, nếu không liền vạn kiếp bất phục!"

Chu Ninh cười lạnh nói: "Đại ca, tỉnh đi! Ngươi nhìn đây là cái gì?" Hắn lấy ra một thanh kiếm đến, kiếm quang sáng rực, hàn khí bắn thẳng đến, xem xét chính là bảo vật.

Hoàng đế nghẹn ngào kêu lên: "Đại trưởng lão bội kiếm? Cái này, cái này giả!"

Hắn âm thanh run rẩy, liền liền đều không tin.

Chu Ninh cười dài nói: "Ha ha, bên trên, toàn giết!" Vung trong tay kiếm, chính mình dẫn đầu xung phong, giết hướng về phía trước. Hoàng đế hộ vệ bên cạnh, gặp một lần cái kia bội kiếm, tất cả đều đạo tâm muốn băng, biết xong.

Đột nhiên một thanh âm truyền đến: "Đều dừng tay!"

Thanh âm không lớn, nhưng lại rất có uy nghiêm, rõ ràng truyền vào mỗi người trong tai, tất cả đều là tâm thần chấn động, không tự chủ được liền đình chỉ chém giết.

Chẳng biết lúc nào, trên đại điện xuất hiện một nhóm người kỳ quái, cũng không thấy khuôn mặt, dùng các loại quỷ dị trang trí che giấu chính mình.

Nhưng tất cả đều khí tức cường đại đáng sợ, chỉ là cảm ứng một chút, giống như rơi xuống vực sâu.

Chính là Dương Thanh Huyền chờ mười tám người, Triệu Nhất ánh mắt quét qua: "Nơi này ai là chủ sự?"

Toàn trường tĩnh mịch, không ai đáp ứng.

Nhưng từ ánh mắt của mọi người bên trong đã đã tìm được đáp án, Triệu Nhất đưa tay chộp một cái, cái kia hoàng đế cùng Chu Ninh đều bay tới, trực tiếp quẳng xuống đất.

Hai người đều sợ hãi không thôi, vâng vâng dạ dạ quỳ trên mặt đất không dám lên tiếng, không biết những người này tới chuyện gì.

Triệu Nhất lấy ra một bức tranh, tại không trung triển khai, hỏi: "Đây là các ngươi thân Hạ quốc cảnh nội sao?"

Hai người nhìn liếc mắt, rất nhanh liền có đáp án, cái kia hoàng đế nói ra: "Tựa như là. . . Phía nam một khối. . . Không quá xác định."

Triệu Nhất nói: "Vậy ai có thể xác định một chút?"

Hắn đảo mắt một vòng, đem bức tranh đó phóng đại, lập tức tất cả mọi người đều có thể nhìn thấy.

"Giống như là phía nam hoang dã, nhưng đa số hoang dã đều một cái dạng, xác thực rất khó xác định a."

"Trong này có ba nhánh sông, tựa hồ có thể từ nơi này vào tay đi chứng thực."

"Tựa như là Tiểu Uyển Thành phụ cận."

Cái kia Chu Ninh đột nhiên hỏi: "Mấy vị đại nhân có phải hay không muốn tìm bảo vật gì?"

Triệu Nhất ánh mắt ngưng lại, nhìn chằm chằm hắn: "Ngươi biết cái gì? Nói tiếp."

Chu Ninh dọa đến gần chết, lập tức hối hận chính mình lên tiếng, những người này có thể là có thể tùy ý lục soát rơi chính mình hồn phách, hắn vội vàng một mạch nói ra: "Trước đó cũng không ít đại nhân tới, tựa hồ cũng là đang tìm dạng này một nơi, còn bắt đi chúng ta cung phụng viện mấy tên trưởng lão dẫn đường."

Triệu Nhất trầm giọng nói: "Là những người nào?"

Chu Ninh nói: "Đều giống như chư vị đại nhân, cũng không có chân diện mục gặp người, chúng ta cũng không thấy rõ ràng. Cung phụng viện đại trưởng lão là thất tinh Thiên Giới trung giai, cũng đỡ không nổi bọn hắn một chiêu. Bọn hắn từ đại trưởng lão cái kia đạt được một khối ngọc bội, liền bắt mặt khác một chút trưởng lão đi."

Triệu Nhất cả giận nói: "Lại có thể có người nhanh chân trước đăng? Bọn hắn đi được bao lâu?"

Chu Ninh nói: "Đã là ngày hôm trước xong chuyện."

Triệu Nhất tức giận nói: "Các ngươi nhanh tìm cho ta ra nơi này, nếu không đều chết!"

Điện bên trong người đều dọa đến nơm nớp lo sợ, lại không tâm tư chiến đấu, lập tức bắt đầu tìm kiếm địa đồ.

Hoàng đế cùng Chu Ninh đều nhanh lên đem đại lượng thủ hạ chiêu tiến điện đến, cùng một chỗ giúp phân tích tìm kiếm.

Sau đó không lâu, có một vị võ giả tại một bộ trong địa đồ tìm tới giống nhau như đúc cảnh tượng, là tại thân Hạ quốc Trung Hải thành bên ngoài mưa.

Triệu Nhất quát: "Dẫn đường!"

Vung tay lên, liền bắt mấy người, hơn mười đạo độn quang tại đại điện bên trong lấp lóe một chút, liền toàn bộ vừa đi mà không.

Còn lại cả điện người, hai mặt nhìn nhau sau một lúc, lại lập tức chia hai phe cánh, liều mạng chém giết.

Tại độn bay bên trong, Dương Thanh Huyền hồ nghi nói: "Triệu Nhất huynh, ngươi tin tức này là từ đâu mà đến, làm sao còn có cái khác người cũng biết?"

Đây chính là đám người nghi vấn.

Triệu Nhất cảm nhận được hơn mười đạo ánh mắt nóng hừng hực, có chút xấu hổ: "Là từ một cái trong chợ giao dịch tới, mẹ D, chắc hẳn người kia bán rất nhiều phần! Lần sau gặp lại, ta nhất định xé hắn da!"

Bọn hắn mười mấy người đi đường nửa tháng, trải qua chẳng biết bao xa, mới đi đến đế quốc này bên trong.

Dương Thanh Huyền nói: "Bọn hắn còn đoạt cung phụng viện đại trưởng lão đồ vật, tựa hồ biết đến so ngươi còn nhiều a?"

Triệu Nhất không vui nói: "Cụ thể là tình huống như thế nào, chúng ta trôi qua tự nhiên là biết, trừ phi đối phương là vạn cổ chí tôn, nếu không cho dù là nửa bước chí tôn, cũng không thể nào là chúng ta địch thủ."

Dương Thanh Huyền gặp hắn cảm xúc không tốt, cũng liền không có lại nói cái gì.

Giày vò đã hơn nửa ngày, đi mấy cái truyền tống trận, cuối cùng đã tới Trung Hải thành, bọn hắn mua một bộ hoàn chỉnh xung quanh địa đồ, quả nhiên tìm được giống nhau như đúc địa phương, lúc này trực tiếp bay trốn đi.

Ước chừng nửa khắc đồng hồ thời gian, liền đạt tới địa đồ vị trí chỗ ở.

Mười tám người lập tức hướng bốn phía điều tra, sau đó không lâu, cái kia Tiền Nhị mở miệng nói ra: "Phạm vi có chút lớn, không bằng tách ra tìm kiếm?"

Chu Thập Thất nói: "Thế nhưng là chúng ta cũng không biết làm sao tìm được, cùng tìm cái gì a, chẳng lẽ đi tìm người?"

Tiền Nhị nói: "Này cũng vẫn có thể xem là một biện pháp tốt. Liền chẳng biết những cái kia tới trước người tìm tới không, hiện tại lại tại chỗ nào?"

Dương Thanh Huyền nói ra: "Nếu là ta cảm giác không sai, trước đó có người tới đây, hẳn là hướng cái phương hướng này đi." Hắn đưa tay một chỉ.

Những người còn lại đều lộ ra hồ nghi ánh mắt, có mấy người càng là đầy mắt khinh thường.

Dù sao toàn trường liền hắn một người chín sao Thiên Giới.

Chu Thập Thất cười lạnh nói: "Có thể không mất mặt xấu hổ sao? Nơi này lúc nào có ngươi nói chuyện phần rồi?"

Vừa nói xong, hắn liền sắc mặt đại biến, một cỗ tử vong nguy hiểm bao phủ tới, dọa đến hắn vội vàng thi triển chuyển vị, "Bá" một chút liền biến mất ở tại chỗ.

Chỗ đứng, nháy mắt bị một cỗ lực lượng xé vỡ nát.

Hắn còn chưa tỉnh táo lại, chỉ thấy Cương Nghị ra hiện sau lưng hắn, trực tiếp một quyền đảo ra, đánh phía đầu hắn.

Chu Thập Thất dọa đến hồn phi phách tán, đối phương là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, hắn bất quá trung giai mà thôi, chỗ nào gánh vác được.

Lúc này Triệu Nhất vội vàng nói: "Phùng Cửu huynh!"

Dương Thanh Huyền tay giơ lên, quơ quơ, Cương Nghị lúc này mới một quyền ngưng giữa không trung, chậm rãi từ Chu Thập Thất trước mặt thu về.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3445: Thần bí sơn cốc

Chu Thập Thất đã sợ đến hai chân như nhũn ra, mặt dù chưa bị nắm đấm đánh trúng, nhưng lại có cái nhàn nhạt quyền ảnh trên che mặt, nói không nên lời buồn cười.

Dương Thanh Huyền nhàn nhạt nói ra: "Ta không hi vọng có lần sau."

Chu Thập Thất chật vật nuốt xuống dưới, vội vàng thân ảnh lóe lên, trốn đến đám người về sau, không lên tiếng nữa.

Triệu Nhất nói: "Phùng Cửu huynh nói cái hướng kia, nhưng có cái gì căn cứ?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ta tu luyện một loại cảm ứng thuật, cảm thấy bên kia khả năng khá lớn."

Tất cả mọi người không lên tiếng, nhưng nội tâm tất cả đều là cười lạnh, chỉ bất quá ngại với hắn hai cái bảo tiêu ngưu bức, không dám mở miệng giễu cợt.

Tiền Nhị ho khan hai tiếng, nói: "Ta nhìn vẫn là tách ra tìm kiếm a?"

Những người còn lại đều gật đầu đồng ý.

Dương Thanh Huyền nói: "Cũng tốt, các ngươi đi những phương hướng khác, ta liền hướng cái phương hướng này."

Như thế phân phối, mọi người cũng đều không có ý kiến.

Lúc này Dương Thanh Huyền cùng Nguyên Hương, Cương Nghị, còn có năm tên Đông Ly tộc nhân, hướng cảm ứng được phương hướng bay đi.

Tiền Nhị nhìn xem bọn hắn tám người rời đi, nhẹ giọng hỏi nói: "Triệu Nhất huynh, ngươi nhìn cái kia Phùng Cửu là lai lịch gì?"

Triệu Nhất trầm ngâm xuống, nói: "Ta có nhất định suy đoán, nhưng khó mà nói, người khác sự tình nghe được cũng không dị nghị, chỉ cần có thể tìm ra Lưu Sương kiếm khí, tất cả mọi người có cơ hội lĩnh hội, tuyệt đối không nên lên nội chiến."

Tiền Nhị vội vàng nói: "Cái đó là."

Còn lại người cũng riêng phần mình phân phối dưới, hướng phương hướng khác nhau mà đi.

Dương Thanh Huyền bay sau một lúc, đi vào một đầu to lớn trong hạp cốc, hắn bay thấp trên một tảng đá lớn, tay bấm quyết ấn, đem thần thức phóng tới lớn nhất, tiến hành cảm ứng.

Nguyên Hương cùng Cương Nghị an tĩnh đứng ở phía sau, bọn hắn đối với Dương Thanh Huyền có tuyệt đối tín nhiệm.

Đông Ly tộc trong năm người tâm đều là một trận trào phúng, rõ ràng chỉ là chín sao Thiên Giới, lại có thập tinh Thiên Giới đỉnh phong bảo tiêu, còn có thể mua xuống chính mình năm người, hơn phân nửa là cái gì con em của đại thế gia, chính mình không có bản lĩnh gì, toàn bộ nhờ trong nhà tài nguyên chống đỡ.

Dương Thanh Huyền hai mắt đột nhiên mở ra, nói: "Đi theo ta!"

Lúc này hóa thành lưu quang bay tới đằng trước, mấy người vội vàng đuổi theo.

Sau đó không lâu, tiến vào một mảnh hư không bên trong, khắp nơi là linh khí mê vụ, thấm lấy từng tia từng tia hàn ý, mảng lớn phạm vi toàn là hoàn cảnh như vậy, phảng phất không nhìn thấy cuối cùng.

Nguyên Hương cả kinh nói: "Nhỏ bí cảnh?"

Dương Thanh Huyền nói: "Cùng bí cảnh có chút khác nhau, bí cảnh là đơn độc tồn tại, nhưng cái không gian này lại là những này mê vụ bên trên ẩn chứa không gian quy tắc chỗ ngưng, nơi này vẫn chưa thoát ly bên ngoài, nhưng cũng có nhất định độc lập tính."

Nguyên Hương vui vẻ nói: "Gặp phải không tầm thường, hẳn là đã tìm đúng."

Dương Thanh Huyền "Ừ" một tiếng, tựa hồ đang trầm tư cái gì, hắn một đôi Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn qua phía dưới, là như nước chảy nước sông, những này mê vụ chính là từ sông kia bên trong bốc hơi hơi nước ngưng tụ thành.

Dương Thanh Huyền đột nhiên nói: "Xuống dưới."

Liền trực tiếp quay người mà xuống, tiến vào trong nước sông.

Nguyên Hương mấy người vội vàng đuổi theo, chỉ thấy trong sông nước chảy chảy xiết, càng hướng xuống trầm, nhiệt độ càng thấp.

Rất nhanh liền đi vào đáy sông, phát hiện dưới chân dĩ nhiên không phải bùn đất, mà là tầng một nhưng nhưng băng sương, trải mãn toàn bộ lòng sông, lan tràn đến vô tận phía trước.

Nguyên Hương cả kinh nói: "Chẳng lẽ là. . ."

Dương Thanh Huyền nói: "Hẳn là không sai, con sông này là cái kia băng sương kiếm khí chém ra tới, chúng ta thuận theo dòng sông đi."

Bọn hắn lập tức bay tới đằng trước.

Năm tên Đông Ly tộc nhân giật mình không nhỏ, bọn hắn nguyên cho rằng Dương Thanh Huyền ngạo mạn tự đại, bảo thủ, khẳng định tuyển nhầm phương hướng, không nghĩ tới bị hắn đụng đúng rồi.

Sau đó không lâu, liền thuận theo nước sông đi vào một cái sơn cốc bên ngoài.

Trên mặt đất trống trải, có đánh nhau vết tích, vô số hoa cỏ đều bị san bằng, đồng thời bao trùm tầng một băng sương.

Có mấy bộ thi thể nằm rạp trên mặt đất, là bị kiếm khí xuyên ngực mà qua, tại chỗ tử vong. Bên cạnh còn tản mát một chút bị chém thành hai đoạn binh khí pháp bảo.

Cương Nghị trầm giọng nói: "Thật có Lưu Sương kiếm khí!"

Trong giọng nói nói không nên lời là kinh là thích.

Dương Thanh Huyền kiểm tra một chút thi thể, nói: "Thật mạnh! Những người này đều là chín sao Thiên Giới, một chiêu đều không có kháng trụ liền chết."

Hắn nhìn hướng về phía trước sơn cốc, bên trong chim hót hoa nở, lục mảnh khảnh hành, nhìn không ra bất kỳ nguy hiểm.

Còn có mặt khác một chút thi thể, đổ vào cốc trước, tu vi càng cao, có thập tinh Thiên Giới ở bên trong.

Nguyên Hương cả kinh nói: "Đều chết rồi, vẫn là đi vào bộ phận?"

Dương Thanh Huyền lắc đầu, hắn cũng không biết, những người này cũng không biết là cái gì chủng tộc, nhưng thực lực bày ở cái này, Dương Thanh Huyền trên người bọn hắn lật ra mấy lần, thay bọn hắn "Đảm bảo" di vật.

Cương Nghị hỏi: "Chúng ta có nên đi vào hay không?"

Dương Thanh Huyền nói: "Các loại."

Thế là ngay tại ngoài sơn cốc ngồi xếp bằng tu luyện, chờ lấy Triệu Nhất mấy người, không có chuyện còn đem đoạt được vật phẩm kiểm tra một hồi, ích lợi rất nhiều, bên trong đại lượng mới lạ đồ chơi.

Hắn đột nhiên nói ra: "Trước đó khẳng định có người lên sơn cốc, những vật này bên trong, không thấy thân Hạ quốc đại trưởng lão khối ngọc bội kia."

Bọn hắn đều cho rằng ngọc bội kia khẳng định cùng kiếm ý có quan hệ, sở dĩ tra phi thường rõ ràng.

Lúc này, nơi xa một nhóm độn quang bay nhanh mà đến, chính là Triệu Nhất mấy người.

Bọn hắn gặp một lần cốc bên ngoài tình cảnh, đều là vừa sợ lại thích.

Triệu Nhất vội nói: "Phùng Cửu huynh quả nhiên đạo pháp thông huyền, chúng ta hổ thẹn hổ thẹn. Chẳng biết Phùng Cửu huynh có thể tìm được đầu mối gì?"

Dương Thanh Huyền chỉ vào đầy đất thi thể, nói: "Những này không phải liền là manh mối a?"

Triệu Nhất nghi hỏi: "Đều là Phùng Cửu huynh giết?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ta vừa đến bọn hắn cứ như vậy."

Mặt khác những người kia cũng thuận theo kiểm tra một chút những thi thể này, đều là mừng rỡ không thôi, có thể xác nhận là bị Lưu Sương kiếm khí giết chết.

Thứ sáu đột nhiên nói ra: "Bọn hắn trên người gì đó đâu?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ta gặp bọn họ chết thảm cốc bên ngoài, đồ vật khó tránh khỏi sẽ có di thất, thế là tạm thay bọn họ đảm bảo."

Tất cả mọi người là mặt xạm lại, thầm mắng vô sỉ.

Triệu Nhất hỏi: "Phùng Cửu huynh nhưng có vào cốc điều tra?"

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Cốc bên ngoài chết nhiều người như vậy, còn không biết là gì nguyên nhân, ta tu vi lại là nhất thấp, nào dám đi vào, liền chờ Triệu Nhất huynh đến đây đâu."

Triệu Nhất lúng túng khó xử cười hai tiếng: "Ta cũng không dám tiến a."

Mười tám người tại cốc bên ngoài cơ hồ lật ra một lần, lại không có cái gì khác manh mối, đều do dự không tiến.

Tiền Nhị nói ra: "Phùng Cửu, ngươi cái kia năm cái nô lệ không phải chính dễ dàng dùng để mở đường a."

Trừ đằng sau tới ba người, trước mặt bọn họ bảy người đều biết Đông Ly tộc năm người thân phận.

Năm người đều là kinh sợ không thôi, toàn thân sát khí phun trào.

Dương Thanh Huyền nhìn Tiền Nhị liếc mắt, nói ra: "Năm người này tuy là ta nô lệ, nhưng trong mắt ta giá trị, có thể so sánh Tiền Nhị huynh mạng của ngươi giá trị tiền nhiều hơn, không bằng Tiền Nhị huynh ngươi đi dò đường a?"

Tiền Nhị giận dữ: "Ngươi. . ."

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: "Bọn hắn đều là thập tinh Thiên Giới võ tu, một chút không thể so ngươi Tiền Nhị ti tiện, hi vọng Tiền Nhị huynh lần sau lúc nói chuyện chú ý một chút."

Đông Ly tộc năm người đều là thân thể run lên, trong mắt toát ra vẻ mặt khác thường.

Tiền Nhị khẽ nói: "Cái này cũng không được, cái kia cũng không được, cái kia mọi người liền canh giữ ở cốc bên ngoài tốt, ngồi vào dài đằng đẵng!"

Tôn Tam nói ra: "Kỳ thật cái kia cần dò xét đường gì, đem cái này hẻm núi phá hủy không phải liền là? Bất quá ta đoán bên trong hơn phân nửa là bí cảnh không gian."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3446: Kiếm khí như sương

Dương Thanh Huyền nhàn nhạt nói ra: "Ngươi đi hủy đi thử một chút."

Tôn Tam một mặt không tin tà dáng vẻ, bay lên tại không trung, lượn quanh một vòng, nháy mắt lại trở lại nguyên địa, mặt mũi tràn đầy kinh hãi: "Sơn cốc này không tồn tại?"

Những người còn lại đều là sững sờ, lập tức từng đạo độn quang bay lên, rất nhanh liền trở xuống đến, đều là trong mắt lấp đầy kinh hãi.

Từ không trung quan sát xuống tới, căn bản không có cái gì sơn cốc, tất cả đều là mê sương mù mông lung.

Thậm chí có người bay thẳng hạ xuống, giẫm tại trên mặt đất trống trải, không nhìn thấy gì. Lúc này mới dưới khiếp sợ từ đường cũ trở về, mới trở lại sơn cốc trước.

Tiền Nhị nói: "Xem ra chúng ta thật không có tìm sai chỗ, huyền diệu như thế không gian pháp cấm, bên trong coi như không có Lưu Sương kiếm ý, đồ vật cũng sẽ không kém."

Triệu Nhất nói: "Hiện tại mấu chốt là làm sao đi vào." Hắn nhìn về phía Dương Thanh Huyền hỏi: "Phùng Cửu đại nhân tới sớm nhất, cần phải có chỗ ý nghĩ a?"

Dương Thanh Huyền trả lời: "Ta suy nghĩ thật lâu, trừ kiên trì đi vào bên ngoài, cũng không có cái gì khác biện pháp, ta ở đây đợi mọi người, chính là vì đi vào chung."

Hắn trợn nhìn Tiền Nhị liếc mắt, nói ra: "Muốn hi sinh mọi người cùng nhau hi sinh, nếu chỉ là hi sinh ta nô lệ, ta chờ các ngươi làm gì dùng?"

Tiền Nhị đầy mắt nét nham hiểm, chuyển qua đầu đi không nhìn hắn nữa.

Triệu Nhất nói: "Đi vào chung đích thật là cái biện pháp tốt, cũng là không có cách nào biện pháp, nhưng cho dù cùng một chỗ tiến vào, cũng có cái thứ tự trước sau đi."

Dương Thanh Huyền nói: "Cái này dễ xử lý, rút thăm chính là, rút đến đệ nhất trước nhập, thứ hai theo đuôi phía sau, không được chênh lệch mười trượng."

Triệu Nhất suy nghĩ một chút, nói: "Cái này biện pháp cũng không tệ."

Những người khác không có ý kiến.

Lúc này tại mọi người giám sát dưới, Triệu Nhất xuất ra một chút kì lạ tảng đá, ở phía trên viện hào, trực tiếp vùi đầu vào trong hư không, bố hạ một đạo cách ly bình chướng, để mọi người trống rỗng thu lấy.

Tất cả mọi người đều kiểm tra một chút, cảm thấy không có vấn đề về sau, liền bắt đầu xuất thủ bắt lấy.

Rất nhanh liền toàn bộ lấy ra ngoài, Dương Thanh Huyền trong tay tảng đá tiêu ký là "ba", Nguyên Hương là "Năm", Cương Nghị là "Sáu", lấy "Một" chính là Lý Tứ, ánh mắt của hắn lập tức lấp đầy tức giận.

Triệu Nhất là "Chín", "Ha ha" cười nói: "Lý Tứ huynh, vất vả."

Lấy "Hai" chính là một tên Đông Ly tộc nhân.

Lý Tứ ánh mắt bất thiện, lấp lóe mấy lần, tại vạn chúng nhìn trừng trừng hạ lại không thể quỵt nợ, chỉ có thể lạnh hừ một tiếng, đi đầu hướng trong cốc đi đến.

Hắn đứng tại sơn cốc lối vào ngừng dưới, lấy ra một mặt Bạch Cốt Thuẫn Bài cầm trong tay, tấm thuẫn chẳng biết là xương gì chế tạo, tản mát ra một loại cực kì hung ác khí tức, ở giữa là một khối kim sắc bảo kính.

Lý Tứ đem thân thể uốn lượn, co ở tấm thuẫn về sau, lúc này mới cẩn thận hướng trong cốc bước ra một bước.

bộ dáng buồn cười buồn cười, nhưng không có người cười.

Chính là bởi vì một đời cẩn thận, làm việc cẩn thận từng li từng tí, mới có thể sống đến thập tinh Thiên Giới, những cái kia cùng Lý Tứ cùng một chỗ quá trình trưởng thành bên trong, tự cho rằng ghê gớm, đã sớm luân hồi mấy trăm đời.

Cái kia tên rút đến "Hai" Đông Ly tộc nhân, hồi nhìn Dương Thanh Huyền liếc mắt, lúc này mới đuổi theo Lý Tứ.

Sau đó chính là Dương Thanh Huyền, tất cả mọi người đều theo trình tự, từng cái đi vào cốc bên trong.

Dương Thanh Huyền đem thần thức phóng xuất ra, lập tức bao phủ chỉnh cái sơn cốc, bên trong linh khí dồi dào, cảnh sắc mê người, tựa như thế ngoại đào nguyên, hoàn toàn không cảm thấy được nguy hiểm.

Cái khác người cũng như là, đi chỉ chốc lát về sau, chậm rãi cũng liền buông lỏng cảnh giác.

Dương Thanh Huyền thi triển cảm thấy ứng thuật, lập tức có loại hoàn toàn khác biệt cảm ứng ra hiện, phảng phất đặt mình vào tại một cái cự đại sát cơ bên trong.

Hắn sắc mặt biến hóa, lập tức dừng bước lại, nhắc nhở: "Mọi người không thể phớt lờ, đừng quên những người kia là chết như thế nào tại cốc bên ngoài."

Triệu Nhất hỏi: "Phùng Cửu huynh tựa hồ có cái gì phỏng đoán?"

Dương Thanh Huyền trầm ngâm chỉ chốc lát, nói ra: "Ta đoán có thể là có linh trí xuất hiện, nếu không những người kia sẽ không chết tại cốc bên ngoài, mà chúng ta đi đến cái này đều không có tình trạng."

Triệu Nhất nói: "Kiếm khí kia ức vạn năm bất hủ, sẽ có linh trí cũng chẳng có gì lạ, nhưng dù sao chỉ là kiếm khí, cũng không phải là vạn cổ Chí Tôn cảnh, sở dĩ không có gì đáng lo lắng."

Đột nhiên Trịnh Thất hét lớn: "Không được! Cẩn thận dưới chân!"

Đám người giật mình, nhưng đã chậm, dưới chân đại địa nháy mắt nổi lên tầng một băng sương, tạo thành các loại xinh đẹp đồ án, là một tòa cự đại trận pháp.

To lớn trận lực nháy mắt thể hiện ra.

Một tích tắc này, tất cả mọi người đều cảm ứng được to lớn nguy hiểm.

Trên bầu trời đột nhiên rơi hạ một đạo bạch quang, cấp tốc khuếch tán.

"Kia là? !"

Mỗi người đều cảm thấy thấy lạnh cả người nhập thể, phảng phất muốn bị lực lượng kia sinh sinh xé rách.

Sát ánh sáng trắng huy một chút phân bố sơn cốc, để hết thảy cảnh đẹp cùng ấm áp đều đã mất đi nhan sắc, trắng làm người ta sợ hãi.

Dương Thanh Huyền thần hải bên trong kiếm phù nhảy lên kịch liệt xuống, lần trước xuất hiện loại phản ứng này, là trên đấu giá hội Lý Vân Tiêu xuất kiếm lúc.

"Là kiếm khí! Mau trốn!"

Triệu Nhất liều mạng rống to.

Không cần hắn nói, ai cũng biết muốn trốn, nhưng làm sao trốn?

Chỉnh cái sơn cốc không có bất kỳ triệu chứng nào liền bị một kiếm kia bao phủ, căn bản tránh cũng không thể tránh.

Dương Thanh Huyền càng là có một loại hoang đường cảm giác, phảng phất chỉnh cái sơn cốc, đều là cái này một đạo kiếm khí vỏ kiếm.

"Trốn không thoát, mau ra tay!"

Ngô Lục quát to một tiếng, nàng là lần đầu tiên mở miệng, là nữ tử khẩu âm, mà lại trong hai con ngươi nháy mắt hiện ra thải sắc hoa sen, tay bấm quyết ấn phía dưới, một đóa bạch liên xuất hiện tại dưới chân, hình thành tự thân kết giới không gian.

Dương Thanh Huyền chấn động trong lòng, thất kinh nói: "Nàng là. . ."

Sau đó cái kia thứ sáu đi lên phía trước, đồng dạng đánh ra pháp liên, tại phía trước hóa ra một đạo thanh huy, như Ngân Hà lưu chuyển, trực tiếp đem hai người bảo vệ.

Dương Thanh Huyền nguyên bản muốn lấy xuất chiến kích, nhưng nháy mắt liền cải biến chủ ý, hai người này hiển nhiên không có nhận ra mình.

Hắn tạm thời không có ý định hiển lộ chân thân, mà là hai tay bấm niệm pháp quyết, biến thành Thổ hệ Cự Linh, phi tốc trước người kết ấn.

Mênh mông bụi bặm từ bốn phương tám hướng vọt tới, hóa thành Cực Lạc Tịnh Thổ, ngưng kết thành một mảnh tường thành.

Mỗi người đều thi triển ra chính mình thủ đoạn, chỉnh cái sơn cốc cũng vì đó rung động, mười tám vị cường giả tối đỉnh đồng loạt ra tay, liền xem như nửa bước chí tôn cũng không dám cản phong mang.

Mọi người ở đây cho rằng vạn vô nhất thất, lòng tin tràn đầy thời điểm, kiếm khí kia rơi xuống đến, một cỗ kinh khủng khí tức truyền vào mỗi người thân thể, lúc này mới từng cái cảm thấy được chính mình khinh thường!

"Không được! Cỗ lực lượng này. . ."

Lập tức có người la hoảng lên, kiếm khí tiếp xúc đến đám người phòng ngự sát na, liền có người không chịu nổi.

Dương Thanh Huyền Thổ hệ kết giới trước hết nhất tan rã, "Ầm ầm" một chút liền bị chấn sụp đổ, vô số thổ mảnh văng khắp nơi.

Nguyên Hương cùng Cương Nghị thứ nhất thời gian thuấn di mà đến, riêng phần mình xuất thủ, một lần nữa đánh ra một mảnh kết giới, tạo thành một đạo cự đại hộ thuẫn, đem chính mình ba người bao lại.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3447: Quỷ dị kiếm linh

Mười mấy người riêng phần mình bị đánh bay, từng cái lớn miệng phun máu, trên thân che giấu ngụy trang cũng bắt đầu vỡ vụn, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

Dương Thanh Huyền tám người liên thủ phòng ngự dưới, hiệu quả tốt nhất, y nguyên thủ vững ở tại chỗ, nhưng tám người đều là tâm thần khuấy động, có loại không đáng kể cảm giác.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Cái này, cái này. . ."

Kiếm khí kia rơi xuống về sau, vẫn chưa một chém sự tình, mà là khủng bố kiếm lực không tán, trực tiếp trong cốc hình thành một cái cự đại phong bạo, không ngừng đang lượn vòng, cắt đứt lấy trong đó hết thảy.

Những cái kia bị chém tổn thương võ tu, càng là hoảng sợ muôn dạng, vội vàng đem áp đáy hòm thần thông thi triển đi ra, liều mạng ngăn cản cơn bão táp này.

Triệu Nhất hoảng sợ nói: "Sẽ không cần chém tới chúng ta chết cho đến a?"

Tất cả mọi người là một trái tim không ngừng hạ trầm, tiếp nhận một kích không phải việc khó gì, nhưng kiếm khí này lại kéo dài bất diệt, một mực đang chém! Chém! Chém!

Dương Thanh Huyền vội vàng nói: "Nhanh nghĩ biện pháp xông ra cốc đi!"

Lúc này tất cả mọi người đều cảm ứng được, sơn cốc đã phát sinh cự biến hóa lớn, phảng phất lâm vào một cái vực sâu vô tận bên trong.

Chính như Dương Thanh Huyền đoán như thế, sơn cốc này chính là một cái cự đại vỏ kiếm, đã không ra được.

Đột nhiên trên người một người nổ ra đại lượng máu tươi, nổi giận gầm lên một tiếng dưới, cưỡng ép chuyển vị mà đi.

"Bá" lóe lên, liền xuất hiện ở phong bạo bên ngoài.

Người kia chính là Chu Thập Thất, mừng rỡ hạ cười to không thôi, nhưng bất quá nháy mắt, nụ cười trên mặt liền triệt để ngưng kết.

Một thanh băng sương chi kiếm từ hắn lồng ngực đâm ra.

Từ kiếm nơi cửa bắt đầu, nhàn nhạt băng sương bay xuống trên người Chu Thập Thất, chậm rãi đem thân thể của hắn đóng băng, lạnh hóa.

Hắn chật vật quay đầu lại, chỉ thấy sau lưng một đạo trắng tinh cái bóng, răng run lên nói: "Kiếm. . . Kiếm. . . Linh. . ."

Chu Thập Thất sau lưng chẳng biết lúc nào đứng thẳng một tên toàn thân tuyết trắng nam tử, không giống như là chân nhân, phảng phất ánh trăng biến thành.

Nam tử kia mặt không biểu tình, kiếm thế lắc một cái, liền đem Chu Thập Thất chém thành hai nửa, sau đó thu kiếm mà đứng, lẳng lặng nhìn kiếm khí trong gió lốc đám người.

"Kiếm linh!" Tất cả mọi người đều là trong lòng chấn động mãnh liệt, một loại càng thêm dự cảm không tốt dùng chạy lên não.

Bóng người kia như nguyệt quang, lại như Lưu Sương, giống như cái này kiếm khí đầy trời, không nhuốm bụi trần, tuyệt nhiên xuất thế.

Triệu Nhất hét lớn: "Giết cái này kiếm linh, chúng ta liền có thể đi ra!"

Tất cả mọi người là sắc mặt biến thành màu đen.

Cái này còn cần ngươi nói? Mấu chốt là làm sao giết, ai đi giết, ngươi đi a?

Triệu Nhất vừa mới nói xong dưới, cái kia kiếm linh chợt liền biến mất ở tại chỗ, hắn sắc mặt đại biến, cả kinh kêu lên: "Không được!"

Quả nhiên tại kiếm bão táp bên trong, cái kia kiếm linh hiện thân mà ra, đồng thời hoàn toàn không bị ngăn trở, có thể tùy ý xuyên qua, phảng phất bọn chúng nguyên bản là một thể.

Triệu Nhất hoảng sợ không thôi, tròng mắt trừng to lớn: "Đừng tới đây! Đừng tới đây!"

Cái kia kiếm linh rút ra kiếm đến, từng bước một đi hướng Triệu Nhất, khe khẽ chém một cái xuống dưới.

Triệu Nhất toàn thân đều bị mồ hôi lạnh thẩm thấu, gầm dữ dội nói: "Mọi người cùng nhau xuất thủ a!"

Hắn biết lấy mình lực lượng chống lại cơn bão táp này còn qua loa, lại thêm một cái kiếm linh, liền căn bản ngăn không được.

Dưới tình thế cấp bách, chỉ có thể kỳ vọng lớn nhà đồng tâm hiệp lực.

Hắn thu hồi hơn phân nửa lực lượng phòng ngự, đồng thời thu hồi tay phải, bấm niệm pháp quyết phía dưới, hóa ra một đạo trảm kích vỗ tới.

"Oanh!"

Hai cỗ lực lượng chạm vào nhau, Triệu Nhất rõ ràng rơi vào hạ phong, kiếm khí thẳng bức quá khứ, Triệu Nhất toàn thân kết xuất đông lạnh sương, liên tiếp lui về phía sau.

Dương Thanh Huyền quát: "Xuất thủ!"

Cái khác người nghĩ như thế nào hắn mặc kệ, nhưng vẻn vẹn vì chính mình cân nhắc, lúc này liền không thể ngồi yên không để ý đến.

Tất cả mọi người đều là vận mệnh thể cộng đồng, một tổn hại cỗ tổn hại, một vong cỗ vong.

Hắn đưa tay chộp một cái, một mảnh Cực Lạc Tịnh Thổ tại lòng bàn tay lượn vòng, hóa thành to lớn Thổ hệ phong bạo, hướng cái kia kiếm linh dời đi.

Tốc độ cũng không nhanh, dù sao nhận kiếm khí phong bạo áp chế.

Nhưng Dương Thanh Huyền mục đích cũng không phải là đánh giết kiếm linh, dựa vào hắn một chiêu này hiển nhiên cũng không có khả năng, chỉ là nghĩ chống lại một chút kiếm bão táp, chí ít làm dịu một hai.

Lúc này cái khác người cũng nắm đúng thời cơ, dồn dập xuất thủ.

Các loại hoa mỹ thần thông đạo pháp dần dần bày biện ra đến, cái kia kiếm linh vốn định bức giết Triệu Nhất, ánh mắt lưu chuyển một chút, tự biết không địch lại đám người, lóe lên liền biến mất tại kiếm khí trong gió lốc.

Dương Thanh Huyền quát: "Xé rách phong bạo!"

Hắn hóa thành thổ chi cự người, liều mạng đánh ra quyền pháp, mỗi một quyền dưới, đều mang theo nuôi lớn lượng đất sét, khiến cho không gian trọng lượng trình vạn tăng trưởng gấp bội.

Phong bạo cuối cùng "Ầm ầm" trở nên chậm lại, bắt đầu một chút xíu vỡ nát, lộn xộn vô chương.

Mười mấy người đại hỉ, không lo được xuất thủ nữa, từng cái độn bay ra ngoài, rơi vào an toàn khu vực.

Trong đó chậm nhất chính là Triệu Nhất, hắn bị kiếm linh đánh giết về sau, chống lại cơn bão táp này liền trở nên cực kì khó khăn, thân thể không ngừng bị chém xuất kiếm ngấn.

Thấy mọi người đều xông ra, khẩn trương phía dưới, liều mạng xông ra ngoài.

Nhưng bỗng nhiên bạch quang lóe lên, cái kia kiếm linh lần nữa xuất hiện ở trước mặt hắn, đưa tay chộp một cái, tán loạn kiếm khí gió bão lần nữa ngưng tụ, đồng thời toàn bộ hướng Triệu Nhất trên thân chém tới.

"Không! Cứu ta! Nhanh cứu ta a!"

Triệu Nhất hoảng sợ kêu to.

Nhưng hạ một sát na, liền bị kiếm khí phong bạo nuốt hết, trực tiếp chém thành vô số thịt nát, phiêu trên trời cao.

Mọi người không khỏi đổi sắc mặt, đều là kinh sợ nhìn chằm chằm cái kia kiếm linh.

Kiếm linh vẫn như cũ mặt không biểu tình, phảng phất giết người mười phần bình thường, một đôi như nguyệt quang con ngươi, lẳng lặng nhìn mọi người.

Mà cái kia phong bạo chậm rãi xoáy dừng lại, đúng là có ức vạn vạn đạo tiểu kiếm khí tạo thành.

Những này kiếm khí không tán, đều tụ lại tại kiếm linh bốn phía, phảng phất một tòa vạn kiếm bảo khố, tùy thời có thể bộc phát phong mang.

Song phương dạng này giằng co một trận.

Đột nhiên Tôn Tam tiến lên một bước, ôm quyền nói: "Kiếm linh đại nhân, chúng ta là thụ cái kia người vô sỉ mê hoặc, lúc này mới bị ma quỷ ám ảnh ngộ nhập cốc bên trong, quấy rầy đại nhân. Hiện tại cái kia người vô sỉ đã đền tội, chính là đại nhân vừa mới vạn kiếm trảm giết người kia. Xem như đầu sỏ đã chết, nhầm sẽ giải khai, chúng ta cũng liền bất tiện ở lâu, như vậy cáo biệt."

Tất cả mọi người là xạm mặt lại, thầm mắng hắn vô sỉ cực kỳ, nhưng giờ này khắc này, ai đều giữ im lặng.

Kiếm linh nhìn xem Tôn Tam, đột nhiên vươn tay ra, ngoắc ngón tay, ra hiệu hắn tiến lên.

Tôn Tam sắc mặt bạc trắng, nhìn chung quanh dưới, trầm tư một chút, ôm quyền chắp tay nói: "Đại nhân có lời gì, trực tiếp nói như vậy liền tốt."

Kiếm linh ánh mắt lạnh xuống, hướng phía trước một vị trí bên trên chỉ chỉ, để hắn đã đứng đi.

Tôn Tam hít một hơi thật sâu, âm thầm hối hận chính mình làm sao lại đứng ra, hiện tại tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm hắn, ra hiệu để hắn đi lên.

Một trận cực độ xoắn xuýt về sau, Tôn Tam cân nhắc hạ vị trí kia, như là có chuyện chính mình toàn lực đào tẩu, sẽ không có chuyện gì. Lúc này mới lấy dũng khí, đi tới, đứng tại kiếm linh chỉ định địa phương.

Kiếm linh cái này mới lộ ra vẻ hài lòng, nhưng tiếu dung đột nhiên liền ngưng kết, nguyên bản không chút biểu tình trên mặt, lộ ra cực lớn hoảng sợ, một chút tay chân luống cuống hoảng loạn lên, sợ hãi nhìn xem Tôn Tam sau lưng.

Tôn Tam toàn thân chấn động, vội vàng quay đầu đi, đằng sau hư không một mảnh, cái gì cũng không có.

Bỗng nhiên nội tâm của hắn bỗng nhiên trầm xuống, thầm nghĩ: "Không được! Chẳng lẽ trúng kế?"

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3448: Cố nhân gặp nhau

Ý nghĩ này tại trong đầu vừa xuất hiện, đã cảm thấy cực độ hoang đường, chỉ là một cái kiếm linh mà thôi, sẽ không như thế ác tha a?

Lập tức chỉ nghe thấy đồng bạn liều mạng từng cái kêu to: "Cẩn thận! Cẩn thận!"

Hắn bỗng nhiên xoay người lại, liền thấy vạn kiếm cùng đến, một chút liền đến hắn trước mặt.

Mà vạn kiếm về sau, cái kia trắng tinh kiếm linh trên mặt, cái kia còn có cái gì hoảng sợ, là một mảnh mỉa mai chế giễu, còn có dương dương tự đắc.

"Ngươi MLGB, dám đùa lão tử! Ta chết cũng sẽ không bỏ qua ngươi!"

Tôn Tam trước khi chết bạo phát ra sau cùng tiếng rống, sau đó liền xông lên phía trước, nháy mắt liền bị vạn kiếm đâm thành cái sàng, bạo thành thịt nát.

"Chi!"

Còn lại mười sáu người, tất cả đều hút miệng hơi lạnh.

Cái này kiếm linh thế mà sẽ còn đùa nghịch âm mưu?

Tiền Nhị cả giận nói: "Ngươi đây cũng quá vô sỉ a? !"

Kiếm linh giọng mỉa mai nhìn xem hắn, mặc dù không có nói chuyện, nhưng ánh mắt kia lại toát ra cực mạnh tin tức, giống là nói: Còn không phải giống các ngươi học được.

Mọi người lập tức minh bạch, ức vạn năm đến, vô số người đã từng tới đây tìm kiếm qua Lưu Sương kiếm ý, trong đó vô số các loại tư thái, đều bị kiếm linh để ở trong mắt, thế là không có việc gì học một chút.

Dương Thanh Huyền ôm quyền chắp tay nói: "Đại nhân chơi cũng chơi chán, chúng ta đồng bạn cũng có hai người chết thảm tại đại nhân dưới kiếm, dù là có chỗ mạo phạm, cái này đại giới chắc cũng đủ. Hiện tại đến cùng có để hay không cho chúng ta đi, còn xin đại nhân cho cái đúng số. Nếu là không nhường, cùng lắm thì liều chết một trận, liền xem như vạn cổ chí tôn, chúng ta cũng có thể đem hắn đánh gần chết, ta liền không tin đại nhân có thể có chí tôn lực lượng."

Kiếm linh nháy mắt liền đổi sắc mặt, đáy mắt lướt qua một tia cảnh giác.

Tất cả mọi người biết Dương Thanh Huyền là đang hù dọa đối phương, từng cái ngẩng đầu ưỡn ngực, lộ ra cực đoan tự tin và chiến lực, gật đầu không ngừng.

Dương Thanh Huyền lại nói: "Nếu để cho đường, chúng ta quay đầu rời đi, từ đây lại không đến quấy rầy đại nhân, hoặc là làm người bằng hữu cũng đi, thường thường còn có thể uống cái trà, ăn bát mì vằn thắn cái gì."

Cái kia kiếm linh nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn ra ngoài một hồi, đột nhiên thân thể trở nên cực độ bành trướng, hai tay hướng chung quanh một trảo, trong miệng phát ra một đạo bén nhọn thanh âm, hai tay đẩy về phía trước đi.

Cái kia vạn kiếm nháy mắt kích - bắn xuống đến, lít nha lít nhít, đếm mãi không hết.

Trong sơn cốc lần nữa bị kiếm khí lấp đầy, khắp nơi là tuyệt sát cùng trảm kích lực lượng, tựa hồ muốn tiêu vong cái này kiếm hải bên trong hết thảy, chỉ để lại cái kia duy nhất một đạo linh thức.

"Thảo!"

Dương Thanh Huyền mắng to một tiếng, xoay người chạy, ném cái tiếp theo chữ: "Trốn!"

Có người đùa nghịch tiểu thông minh, trực tiếp thoát ly đám người, hướng hướng khác bỏ chạy.

Bỗng nhiên đỉnh đầu của người kia trên không, lít nha lít nhít một trận mưa kiếm, đối với hắn liền chém xuống tới.

Người kia trong kinh hoảng, trực tiếp giơ lên một cái thuẫn.

Cưỡng ép ngăn cản một trận, bỗng nhiên bên cạnh thân bạch quang lóe lên, kiếm linh xuất hiện, đem mạng của hắn thu hoạch được.

Tiền Nhị hét lớn: "Chục triệu đừng tách rời! Không gian này ra không được, đồng tâm hiệp lực sát kiếm linh!"

Còn lại người nào dám loạn trốn, vội vàng cùng đám người ở cùng một chỗ, cộng đồng chống cự cái kia dòng thác kiếm khí, chỉ là tại dòng lũ bên trong, không ngừng có kiếm linh thân ảnh lấp lóe, chậm rãi tới gần đám người.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Kiếm khí này cùng hắn là một thể, có thể không có khe hở xuyên qua!"

Liền như cá trong nước bên trong.

Một tên đang cố gắng ngăn cản kiếm khí Đông Ly tộc nhân, bên cạnh hắn kiếm khí bỗng nhiên lóe lên, liền hóa thành kiếm linh, bảo kiếm chém vụt xuống tới.

Cái kia Đông Ly tộc nhân hoảng sợ vội vàng né tránh, nhưng kiếm linh nháy mắt liền biến mất, sau một khắc từ cái kia Đông Ly tộc nhân sau lưng dòng thác kiếm khí bên trong xuất hiện, một kiếm tuỳ tiện đem đầu hắn chém xuống.

Dương Thanh Huyền cả giận nói: "Thằng nhãi ranh ngươi dám!"

Hắn mặc dù trong miệng nói "Nô lệ", nhưng vẫn chưa thật coi năm người kia là nô lệ nhìn, mà là xem như đồng bạn, chí ít cũng là thủ hạ.

Giờ phút này thấy một người chết thảm, lập tức giận không kềm được.

Kiếm Linh Băng lạnh ánh mắt liếc nhìn tới, nhìn chằm chằm hắn liếc mắt.

Dương Thanh Huyền lập tức khắp cả người phát lạnh, ý thức được to lớn nguy hiểm, vội vàng triệu hoán tại chiến kích bên trong tu luyện Quỷ Tàng, nháy mắt không giữ quy tắc thể.

Cái kia nguy hiểm tới cực nhanh, cơ hồ là hắn mắng xong kiếm linh sau nháy mắt.

Đây là một cái có thù tất báo kiếm linh.

Dương Huyền Tàng hét lớn một tiếng, lại cũng không lo được che giấu cái gì, chiến kích khoảnh khắc mà ra, hướng cái kia kiếm dòng lũ bên trong quét tới.

Tiềm ẩn tại trong đó kiếm linh sững sờ, chính kinh ngạc đối phương làm sao phát phát hiện mình, nhưng Dương Thanh Huyền một mực là chín sao Thiên Giới đỉnh phong thực lực, cho hắn một loại quả hồng mềm ảo giác.

Theo bản năng cũng liền cho rằng chỉ là ngẫu nhiên.

Thấy Dương Thanh Huyền không biết tự lượng sức mình đập tới đến, cười nhạo một tiếng, giơ kiếm liền chém qua.

Chiến kích vẽ ra trên không trung một đạo bạch quang, thẳng vào dòng thác kiếm khí bên trong.

Thứ sáu cùng Ngô Lục đồng thời sắc mặt đại biến, nghẹn ngào kêu lên: "Ngươi là!"

Cái này chiến kích thiên hạ vô song, không có khả năng có giả mạo, trừ phi Dương Thanh Huyền chết rơi tại trong tay người khác.

Có thể chiến kích bên trên cái kia thuần hậu đại đạo lực lượng, cùng cái kia Thiên Trảm Thất Thức khủng bố tuyệt học, không thể nào là người thứ hai.

Hai người một nháy mắt đều có chút hoảng hốt.

"Ầm!"

Chiến kích cùng kiếm linh kiếm trong tay kích cùng một chỗ, bộc phát ra rực rỡ mà sát ánh sáng trắng mang.

Dương Huyền Tàng thân thể chấn động, phát hiện Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không bên trên che phủ tầng một băng sương, nhưng bất quá nháy mắt, những này băng sương liền một chút xíu tan rã, cũng không phải là bốc hơi, mà là bị hút vào đến chiến kích bên trong.

Kiếm linh nguyên bản ngạo mạn giọng mỉa mai trên mặt, lộ ra một vệt ngạc nhiên, lập tức chuyển hóa thành chấn kinh, lại sau đó là sợ hãi.

Hắn liều mạng bắt lấy bảo kiếm, muốn tát lấy ra, lại phát hiện hoàn toàn bị hút vào.

Kiếm của hắn vốn là kiếm khí một bộ phận, giờ phút này một chút xíu bị phân giải thành kiếm khí bản nguyên, hút vào đến chiến kích bên trong.

Kiếm linh hoảng hốt, có loại tai hoạ ngập đầu cảm giác, vội vàng buông tay buông kiếm, lúc này mới chợt lách người chạy ra ngoài. Nếu là lại nhiều lưu một lát, sợ là hắn tự thân tính cả cái kia kiếm cùng một chỗ, đều muốn bị hút vào đối phương binh khí.

Thứ sáu mừng rỡ nói: "Ngươi cái này chiến kích có thể khắc chế nó?"

Dương Huyền Tàng thu chiến kích, ánh mắt quét qua thứ sáu cùng Ngô Lục: "Phạm Thanh Phạm Y, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ."

Hai người dưới khiếp sợ, Phạm Y đột nhiên cười nói: "Khanh khách, xem ra ngươi đã sớm nhận ra ta."

Dương Huyền Tàng nói: "Không nhận ra mới là lạ."

Phạm Y cười duyên nói: "Lâu như vậy không gặp còn có thể thứ nhất thời gian nhận ra ta, xem ra ngươi không nghĩ ít người ta nha."

Dương Huyền Tàng lạnh lùng nói: "Đúng vậy a, nghĩ ngươi làm sao còn chưa có chết đâu."

Phạm Y cười nói: "Khẩu thị tâm phi người xấu."

Dương Huyền Tàng lười lại để ý đến nàng, mặc dù trước đó có cừu hận, nhưng diệt thế kiếp đã qua, tất cả mọi người tại Huyền Thiên cơ địch điều đình hạ hòa hảo rồi, đi vào thượng giới về sau, đã không tồn tại đối địch lý do.

Giờ phút này lại là đồng tâm hiệp lực, cùng hai phạm quan hệ, ngược lại là so cái khác người thân cận hơn nhiều.

Phạm Thanh có chút kiêng kị: "Nghĩ không ra thực lực của ngươi thế mà tăng lên nhanh như vậy."

Phạm Y nói: "Ngươi luôn luôn đều là ý đồ xấu nhiều, bây giờ nên làm gì?"

Dương Huyền Tàng trầm giọng nói: "Trừ phòng thủ, không còn cách nào khác. Chỉ cần chúng ta phòng đủ lâu, ta liền không tin hắn năng lượng vô cùng vô tận."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui

vẻ!

Chương 3449: Đánh về nguyên hình

Phạm Y nói: "Ngươi cái kia chiến kích không phải có thể khắc chế nó sao?"

Dương Huyền Tàng nói: "Hạn chế rất nhiều, vừa mới là vận khí tốt mà thôi." Hắn thở dài: "Ăn thiệt thòi tại ta tu vi không đủ, căn bản khắc chế không được hắn."

Phạm Y nói: "Cái này kiếm linh khẳng định là thu nạp thiên địa nguồn năng lượng, nếu không không có khả năng ức vạn năm không thay đổi, còn mạnh mẽ như thế. Nếu là nơi này có liên tục không ngừng năng lượng tiến đến, sợ là chúng ta muốn trước mài chết. Ta vừa thương lượng với Phạm Thanh một chút, cùng nó vô ích ở đây, không bằng nghĩ biện pháp phá mất sơn cốc."

Dương Huyền Tàng nói: "Ta cũng cân nhắc đến cái này điểm, sơn cốc này vốn là không giống bình thường, cực kỳ giống vỏ kiếm, cho nên có thể mờ mịt xuất kiếm linh, sợ là phá mất độ khó không thể so đánh giết kiếm linh nhỏ."

Phạm Thanh nói: "Chỉ có thể tùy tiện oanh kích. Chỉ cần có thế giới, liền có thể phá vỡ. Đối phó một cái tử vật tổng so đối phó vật sống tốt."

Dương Huyền Tàng nói: "Nói có lý."

Bọn hắn nói chuyện đều là nhanh chóng, đồng thời không có bất luận cái gì ẩn tàng, tất cả mọi người đều nghe nhất thanh nhị sở, gật đầu không ngừng, tán đồng biện pháp này.

Tất cả mọi người là tung hoành thiên hạ, nhất quyền nhất cước đều có thể đánh nổ tinh thần tồn tại, liền không tin không phá hết sơn cốc này.

Có mục tiêu về sau, đám người quyết tâm cũng điều động, bắt đầu có ý thức cùng những cái kia kiếm khí liều.

Rất nhanh liền hoàn toàn bị tước mất, tấc đất không còn, trong cốc mắt trần có thể thấy sự vật, cơ hồ đều bị đánh cho vỡ nát.

Kiếm linh cùng Dương Huyền Tàng liều mạng một chiêu về sau, một đoạn thời gian cũng không ra.

Đợi đến những cái kia dòng thác kiếm khí bắt đầu kịch liệt biến mất thời điểm, lúc này mới bắt đầu lại xuất hiện, trở nên cực kì cẩn thận, xen lẫn trong dòng lũ bên trong, chuyên môn đánh lén đối phó những cái kia thực lực yếu kém.

Lại có hai người kêu thảm phía dưới, bị lần lượt chém giết.

Không qua mọi người phát hiện cái kia kiếm linh cố ý tránh đi Dương Thanh Huyền, thế là đều hướng Dương Thanh Huyền phương hướng dựa vào.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Tới gần ta không dùng, ta khắc chế không được nó, không bằng mọi người kết một cái tương hỗ canh gác chi trận, dạng này lẫn nhau chiếu ứng, hắn muốn giết chúng ta liền không có dễ dàng như vậy."

Chủ ý này lập tức được đến mọi người đồng ý, đều là dưới chân phi tốc lệch vị trí, rất nhanh hình thành một cái sơ cấp canh gác chi trận.

Lập tức rắn như sắt đá.

Kiếm linh lôi cuốn lấy dòng thác kiếm khí, du tẩu tại trận pháp biên giới, không ngừng công kích thực lực kẻ nhỏ yếu, thân chịu trọng thương người.

Nhưng chỉ cần vừa ra tay, lập tức liền có mấy người vây công tới, hình thành canh gác tương hộ chi thế.

Kể từ đó, kiếm linh nếm thử công kích hơn mười lần, đều bị hữu hiệu kích lui về.

Mọi người thấy trận pháp có hiệu quả, đều là trùng điệp nhẹ nhàng thở ra.

Dương Huyền Tàng nói: "Mọi người đừng ngừng, tiếp tục công kích không gian này, chỉ cần một khi không có đột phá, liền một khắc cũng không an toàn."

Tại Dương Huyền Tàng cùng Phạm Y dẫn dắt dưới, tạo thành hữu hiệu, có tổ chức phòng thủ, một chút để mọi người lòng tin tăng nhiều, đều là thi triển ra các loại thần thông, chẳng có mục đích hướng hư không bên trong đánh tới, tạo thành to lớn phá hoại.

Cái kia kiếm linh tựa hồ có chút gấp, tần suất công kích không ngừng tăng tốc, mười mấy lật công liên tiếp xuống tới, lại có một người chết dưới kiếm.

Mọi người lập tức lại thu nhỏ chiến trận, khiến cho trở nên càng kiên cố hơn, giọt nước không lọt.

Kiếm linh cường công mấy lần không có kết quả về sau, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Phạm Y nói: "Hắn sẽ không chạy trốn a?"

Dương Huyền Tàng nói: "Ngươi đang nằm mơ chứ?"

Phạm Thanh nói: "Nếu là hắn không địch lại, chúng ta hoàn toàn có thể đem giết ngược lại, sau đó mọi người cùng nhau phân chia hết."

Bọn hắn mục đích của chuyến này chính là vì Lưu Sương kiếm khí, đánh không lại thời điểm tự nhiên lấy đào mệnh làm chủ, hiện tại đánh thắng được, tham lam dục vọng lần nữa dâng lên.

Những người còn lại cũng đều là yên lặng gật đầu, một dạng ý nghĩ.

Bọn hắn đều là bị vây ở đã có cảnh giới bên trên vô số năm, trăm phương ngàn kế tìm kiếm đột phá chi pháp, chỉ cần có một tuyến cơ hội đều nguyện ý đi thử.

Cho dù là Dương Huyền Tàng, nội tâm làm sao không muốn kiếm khí này.

Đúng lúc này, một cỗ nguy cơ to lớn cảm giác giáng lâm, giữa thiên địa lần nữa trở nên tái mét.

Dương Huyền Tàng sắc mặt đại biến nói: "Lại tới!"

Đỉnh đầu của mọi người trên không, một thanh kiếm khí khổng lồ rực rỡ sinh huy, kích chém xuống đến, bao phủ chỉnh cái sơn cốc.

Phạm Y lớn tiếng nói: "Đừng trốn! Trốn không thoát, gánh vác!"

Một đóa hoa sen tự trong tay nàng dâng lên, vô hạn phóng đại, đem tất cả mọi người che đậy nhập đi vào.

Trên người mỗi người, đều hiện lên ra đại lượng hoa sen pháp y, giống như là khoác lên người.

Cái khác người cũng riêng phần mình ra tuyệt chiêu, toàn lực đánh phía kiếm khí kia.

Khủng bố lực lượng đem trong cốc không gian đè ép không ngừng vỡ vụn, tất cả mọi người đều có dự cảm, sắp phân ra thắng bại.

"Ầm ầm!"

Hơn mười đạo lực lượng kích trên kiếm khí, hình thành to lớn hào quang cùng cương khí, đem kiếm khí hoàn toàn ngăn trở.

Toàn bộ thế giới bị chia làm phân biệt rõ ràng hai nửa, lẫn nhau nghiền ép.

Một lát sau, cái kia kiếm sương bắt đầu run rẩy kịch liệt, toàn bộ hư không đều trở nên tái mét vô cùng, sau đó xuất hiện đại lượng vết rạn.

Cuối cùng "Ầm ầm" một tiếng, kiếm khí vỡ vụn, sơn cốc cũng sụp xuống.

"Thắng!"

Đám người mừng rỡ, có mấy người càng là vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, tại chỗ phun ra máu.

Một thân ảnh bay lượn mà xuống, lôi cuốn lấy đáng sợ kiếm khí, trong hư không chém ra một đạo du long.

"A!."

Lại là mấy đạo tiếng kêu thảm thiết vang lên, vẫn lạc mấy người.

Dương Huyền Tàng mấy người cũng không phải ăn chay, sớm có mấy tên thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, thấy nó rơi xuống quát tháo lúc, riêng phần mình liều mạng xuất thủ, đại lượng công kích oanh trên người kiếm linh, đưa nó đánh bay ra ngoài.

Kiếm linh trên thân quang huy trở nên ảm đạm xuống, ánh mắt hoảng hốt dưới, ý thức được chính mình giết không nổi những người này, thế là hóa thành kiếm quang lóe lên, gọn gàng mà linh hoạt hướng nơi xa đào tẩu.

Phạm Y cười lạnh nói: "Muốn đi? Lưu lại đi!"

Bọn hắn đều nhìn ra cái này kiếm linh đã là nỏ mạnh hết đà, vội vàng truy kích tiến lên.

Đột nhiên một cỗ lực lượng xuất hiện ở phía trước, là Tần mười tám, trở tay một chưởng đánh phía đám người, vô số phong ấn dồn dập xông ra.

"Ngươi. . ."

Mọi người thất kinh, chính muốn xuất thủ, lại phát hiện cái kia chưởng pháp cũng không phải là thuần túy công kích, mà là một loại lớn diện tích phong ấn thuật.

Cơ hồ tất cả mọi người thân hình trì trệ.

Tần mười tám cười như điên nói: "Thuộc về ta!" Một chút thi triển Đại Na Di thuật, nháy mắt đuổi kịp kiếm linh.

Mừng rỡ phía dưới, bỗng nhiên bắt tới.

Kiếm linh mới vừa rồi bị mấy tên thập tinh Thiên Giới đỉnh phong liên thủ một kích, đã nhanh dầu hết đèn tắt, căn bản không phải hắn địch thủ.

Cái kia kiếm linh đột nhiên xoay người lại, toàn thân kiếm ý lần nữa tăng vọt, bay về phía trước xông một lần, chém tới.

"Cái gì? !"

Tần mười tám lớn kinh, không ngờ tới cái này kiếm linh còn có loại này lực lượng, có thể trước khi chết phản công.

Bất ngờ không đề phòng, trực tiếp liền bị đánh rơi nửa người, kêu thảm phía dưới vội vàng trốn về.

Giờ phút này đám người cũng oanh mở phong ấn, một lên bay ra.

Kiếm linh trong mắt hung ánh sáng đại thịnh, nhưng thấy mọi người đuổi theo, không lo được giết Tần mười tám, lại tiếp tục đào tẩu.

Trong đám người một người xông lên trước.

Là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong Tiền Nhị, trong mắt hàn quang lóe lên, nháy mắt xuất thủ, đem trốn về đến Tần mười tám xé thành hai nửa, lúc này mới tiếp tục hướng kiếm linh đuổi theo.

Không bao lâu, liền thanh kiếm linh vây khốn.

Mấy chiêu phía dưới, liền đem đánh về nguyên hình, hóa thành một đạo Lưu Sương lạnh kiếm khí, lẳng lặng lơ lửng trong hư không.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui

vẻ!

Chương 3450: Phân phối phong ba

Kiếm khí óng ánh sáng long lanh, toàn thân như ngọc, phía trên phủ đầy lít nha lít nhít phù văn, tản mát ra khủng bố năng lượng, khiến cho mọi người trong lòng cuồng loạn.

Lần này đại chiến xuống tới, mười tám người chết đi sáu vị.

Dương Thanh Huyền bên này vẫn lạc hai vị Đông Ly tộc thập tinh Thiên Giới sơ giai.

Tất cả mọi người đều vây quanh kiếm khí kia, nhìn chằm chằm.

Phạm Y cười nói: "Lại đến làm người khác đau đầu nhất chia của quá trình, Dương Thanh Huyền, ngươi cảm thấy làm sao chia tốt?"

Dương Huyền Tàng nói: "Kiếm khí này có thể bổ ra, một người một phần, nhưng như vậy, năng lượng trôi đi cũng quá lớn. Không bằng dạng này, kiếm khí về chúng ta mấy người, chúng ta đền bù một chút những vật khác cho chư vị, chẳng biết mọi người định như thế nào?"

Phạm Thanh cười lạnh nói: "Ngươi cảm thấy thế nào? Loại này phương pháp phân loại cũng chỉ có ngươi dám nói."

Dương Huyền Tàng cau mày nói: "Vậy làm sao bây giờ? Chẳng lẽ nhất định phải tháo gỡ ra?"

Phạm Y nhìn chung quanh một vòng, khẽ cười nói: "Trước mắt nhìn, Dương Thanh Huyền thực lực là mạnh nhất, uy hiếp cũng lớn nhất, chúng ta không bằng trước liên thủ đem bọn hắn đánh lui, lại đi phân phối như thế nào?"

Giờ phút này trong tràng mười hai người, Dương Thanh Huyền một chuyến chiếm sáu người, còn có hai vị thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, hoàn toàn chính xác khiến cho mọi người đều kiêng kị.

Sáu người khác lập tức tập hợp một chỗ, trong mơ hồ lấy Phạm Y cùng Phạm Thanh cầm đầu, cùng Dương Thanh Huyền sáu người hình thành thế giằng co.

Dương Huyền Tàng cả giận nói: "Phạm Y, ngươi vẫn như cũ là muốn cùng ta đối nghịch sao?"

Phạm Y nói: "Không dám không dám, chỉ bất quá lợi chữ vào đầu, người khó tránh khỏi hội thủ trước vì chính mình cân nhắc, mong rằng thông cảm."

Dương Huyền Tàng lạnh lùng nói: "Cái này thông cảm hai chữ, phân lượng quá nặng, ta không chịu nổi đâu."

Phạm Y nói: "Tùy ngươi làm sao nói đi, có thể tại đời mới sinh đại vũ trụ bên trong gặp nhau, đúng là có duyên phận, bất quá cũng liền duyên tận nơi này, sau này hơn phân nửa sẽ không còn có gặp nhau ngày, cho nên khuyên các ngươi tự giải quyết cho tốt, không cần vạch mặt, hiện tại liền đi đi thôi."

Dương Huyền Tàng cả giận nói: "Ta cùng ngươi sẽ không có gì mặt mũi có thể nói!"

Phạm Y cười lạnh, bất vi sở động, dù sao cái này Lưu Sương kiếm ý là có cơ hội để nàng đột phá vật, làm sao cũng không thể buông tay. Thậm chí nàng đã bắt đầu tính toán Dương Thanh Huyền mấy người sau khi đi, lại như thế nào đối phó bốn người khác.

Dương Huyền Tàng chỉ vào Phạm Y Phạm Thanh, nói với bốn người khác: "Hai người này cũng là cùng một bọn, các ngươi đem ta đuổi đi, có thể đối phó bọn hắn?"

Tiền Nhị cười nói: "Cái này chính là chính chúng ta xong chuyện, không tới phiên các hạ quan tâm, vẫn là trước hết mời đi. Ngô Lục nói đúng, quen biết một trận, không cần cuối cùng không nể mặt mũi."

Thế cục một chút liền cứng tại cái kia.

Nghĩ để Dương Huyền Tàng đi gần như không có khả năng, nhưng nếu là phải chiến lời nói, lại là một trận gian nan trác tuyệt khổ chiến, ai cũng không muốn đánh.

Phạm Y một phương mặc dù hơi chiếm thượng phong, nhưng thật đánh nhau, kết quả cuối cùng như thế nào thật khó mà nói.

Dương Huyền Tàng đột nhiên liền cười, nói ra: "Chúng ta vẫn là đừng Đàm Kiếm khí xong chuyện, đến trò chuyện điểm cái khác."

Phạm Y cau mày nói: "Ngươi muốn như thế nào? Dương Thanh Huyền, ta biết tính nết của ngươi, biết ngươi khẳng định không cam tâm, nhưng ta cũng không có cách, ai bảo kiếm khí chỉ có một đạo đâu."

Dương Huyền Tàng khoát tay nói: "Nói không trò chuyện kiếm khí."

Phạm Thanh nói: "Ngươi muốn kéo dài thời gian? Chẳng lẽ là muốn điều tiết chân nguyên, đánh với chúng ta một trận?"

Nguyên Hương, Cương Nghị, cùng ba tên Đông Ly tộc nhân, đều đang âm thầm vận chuyển công pháp, một gương mặt băng lãnh bộ dáng, tùy thời muốn cùng bọn hắn sống mái với nhau khúc nhạc dạo.

Dương Huyền Tàng nói: "Ta tin tưởng, mười hơi thở bên trong, các ngươi liền sẽ thay đổi chủ ý."

"Một."

Hắn trực tiếp đếm.

"Hai."

"Ba."

Phạm Y mấy người đều cảm thấy hoang đường, nhưng chẳng biết vì sao, một loại cảm giác không ổn nổi lên trong lòng.

Phạm Y quát: "Cẩn thận có trá! Lấy trước kiếm khí đi lại nói."

Bỗng nhiên hướng đoàn kia kiếm khí chộp tới.

Kiếm khí kia khẽ run lên, cái khác người cũng chính muốn xuất thủ thời điểm, Phạm Y thân thể đột nhiên trở nên cứng ngắc, giống như là đọng lại, cố định ở trong hư không không động.

Phạm Y trên mặt biểu lộ chậm rãi trở nên kinh hãi, sau đó lộ ra bất đắc dĩ đắng chát.

Phạm Thanh cả kinh nói: "Chuyện gì xảy ra?"

Cùng một thời gian, mấy người khác cũng đều lần lượt cảm ứng được một cỗ cực độ hơi lạnh thấu xương, giống như là vạn năm hàn băng trực tiếp đông cứng linh hồn của bọn hắn, sắc mặt nháy mắt trở nên cực kỳ khó coi.

Một đạo mờ mịt thanh âm từ xa mà đến gần mà đến: "Tiểu tử ngươi thật không có nghĩa khí, chạy rất nhanh, kém chút để ta chết tại chỗ kia!" Trong giọng nói tràn đầy lời oán giận.

"Ha ha."

Dương Huyền Tàng cười to nói: "Ta cái này không là đối ngươi tuyệt đối tín nhiệm nha."

Hư không bên trong hàn quang lóe lên, một đạo hàn khí xâm nhập mà đến, nháy mắt hóa thành một đạo lẻ loi thân ảnh, từng bước một đạp không mà tới.

Nguyên Hương kinh hỉ nói: "Á Tư đại nhân!"

Chính là Á Tư, cùng cái kia thâm không dị tộc nửa bước chí tôn Huy Tả dây dưa mấy ngày, rốt cuộc tìm được cơ hội trốn thoát.

Cái kia Huy Tả ở vào trạng thái bùng nổ, chết cắn hắn, Á Tư trốn lúc đi ra đã là trạng thái trọng thương, sau đó một bên chữa thương, một bên cảm ứng Dương Thanh Huyền hạ lạc.

Giữa hai người có chí tôn lực lượng liên hệ, loại cảm ứng này lúc ẩn lúc hiện, Á Tư liền một đường truy tìm lấy tới.

Cuối cùng ngày hôm đó gặp mặt.

"Thập tinh Thiên Giới đỉnh phong? !"

Tiền Nhị sắc mặt biến hóa, lần này khó nhìn lên.

Chính mình cái này phương sáu người, ba vị thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, đối phương cũng là ba vị.

Mà đổi thành bên ngoài thập tinh Thiên Giới võ tu, đối phương có bốn người, chính mình cái này phương ba người, một chút liền rơi vào hạ phong.

Mà lại đột nhiên xuất hiện người này, toàn thân cho người ta một loại cảm giác hết sức khủng bố, phảng phất chỉ cần vừa ra tay, cho dù là cùng giai cũng vô pháp chống lại.

Á Tư vung tay lên, cái kia bị đông lại Phạm Y nháy mắt hất bay ra ngoài, toàn thân hàn băng "Phanh" một chút nổ tung, để Phạm Y trong hư không liền lùi mấy bước, mặt mũi tràn đầy đều là kinh hãi, nghẹn ngào kêu lên: "Nửa bước chí tôn? !"

Lời vừa nói ra, càng là bị Tiền Nhị mấy người to lớn đả kích.

Trên thực tế Á Tư được cảnh giới còn tại thập tinh Thiên Giới đỉnh phong bên trên, bất quá phục dụng năm sao trân quả về sau, thương thế khôi phục rất nhiều, tại thập tinh Thiên Giới đỉnh phong bên trong hãn hữu địch thủ, nhưng cự ly nửa bước chí tôn còn có nhất định cự ly.

Nhưng hắn dù sao đã từng là chí tôn, khí thế trên người cùng loại kia chí cao vô thượng ngạo mạn, vượt xa cùng giai phía trên.

Tăng thêm cực hàn chân khí đáng sợ, hoàn toàn chính xác rất dễ dàng để người nhầm đọc cảnh giới của hắn.

Dương Huyền Tàng cười lạnh nhìn xem mấy người: "Hiện tại, cần phải một lần nữa thảo luận một chút phân phối phương án a? Các đồng bạn."

Cuối cùng ba chữ cắn cực nặng, khó tiêu nội tâm lửa giận.

Phạm Y có loại cảm giác bất lực, nàng đột nhiên phát hiện, phàm là sẽ gặp phải Dương Thanh Huyền sự tình, chính mình liền không có thuận lợi.

Tiền Nhị trầm giọng nói: "Ngươi muốn làm sao phân? Vị bằng hữu này vẫn chưa tham dự hành động , ấn lý sẽ không có số định mức."

Dương Huyền Tàng gật đầu nói: "Nói có lý, phân phối phương án thứ nhất, chính là ngươi xéo đi." Hắn chỉ hướng Tiền Nhị.

Tiền Nhị sắc mặt đại biến, cả giận nói: "Đừng muốn khinh người quá đáng!"

Dương Huyền Tàng cười lạnh nói: "Ta khinh người quá đáng? Được được, lười cùng các ngươi những này vô lại nhiều nói, Á Tư, Nguyên Hương, Cương Nghị, trước hết giết!"

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3451: Hoàn mỹ kết thúc

Ba người nháy mắt liền xuất thủ.

Cương Nghị cùng Nguyên Hương sớm đã tức sôi ruột, lợi hại nhất thần thông liền đánh tới.

Á Tư đáy mắt lướt qua một tia khinh miệt, đồng dạng lật tay lấn người mà lên, mảng lớn hàn khí xâm nhập mà đi, hình thành một mảnh năng lượng biển.

Tiền Nhị lớn kinh, liều mạng lui lại, gấp hô: "Thứ sáu, Ngô Lục huynh, mau mau xuất thủ!"

Phạm Y Phạm Thanh đột nhiên cảm thấy một cỗ lãnh ý, chính là Dương Huyền Tàng nhìn bọn hắn chằm chằm, trong mắt bạo mãn sát cơ.

Hai người toàn thân run lên, nhất thời gian lâm vào do dự.

Phạm Thanh nói: "Thanh Huyền huynh, hôm nay sự tình liền dừng ở đây, ngày khác hữu duyên gặp lại, ta cáo từ trước."

Phạm Y cũng cười nói: "Nghĩ không ra không bận bịu một trận, vẫn là tiện nghi ngươi, khí vận thật sự là tự thẹn không bằng a, núi xanh còn đó, nước biếc chảy dài."

Hai người hóa thành một đạo sen ánh sáng, lấp lóe phía dưới liền biến mất ở tại chỗ.

Dương Huyền Tàng gặp bọn họ đi, ánh mắt mới chậm xuống tới.

Mặt khác bên kia Tiền Nhị lập tức dọa đến hồn phi phách tán, gấp vội xin tha nói: "Đại nhân tha mạng, ta cũng là thụ vừa mới hai người kia mê hoặc, mới sinh ra ác ý, trước đó nghĩ đều là cùng đại nhân cùng một chỗ chia cắt. Ta hiện tại cái gì cũng không cần, chỉ cầu đại nhân tha ta một mạng."

Còn có ba vị không phải cường giả tối đỉnh, càng là sắc mặt khó coi như gan lợn, đứng tại cái kia không biết như thế nào làm tốt.

Dương Huyền Tàng nói: "Những lời này trước thời gian một chút nói tốt bao nhiêu a? Thời gian khác biệt, hiệu quả là hoàn toàn không giống."

Tiền Nhị đã bị ép vào tuyệt cảnh, hiểm tượng hoàn sinh, khóc tang nói: "Đúng đúng, đại nhân nói cực phải, đều tại ta không thức thời, lang tâm cẩu phế, mong rằng đại nhân xem ở chúng ta cùng nhau chiến đấu qua phân thượng, bỏ qua cho ta lần này."

Dương Huyền Tàng chậm ung dung nói ra: "Tha cho ngươi cũng đi, nhưng ta có ích lợi gì chứ?"

Tiền Nhị nói: "Không chỉ có cái này Lưu Sương kiếm khí ta từ bỏ, trên người ta hết thảy đồ vật, đều dâng hiến cho đại nhân."

Dương Huyền Tàng nói: "Giết ngươi, những vật kia vốn chính là ta. Ngươi bắt vốn chính là ta đồ vật đưa cho ta?"

Tiền Nhị vội la lên: "Vậy đại nhân nói nên làm thế nào cho phải? Chỉ cần tại hạ có thể làm được, nhất định đem hết khả năng." Hắn một mặt đau khổ chèo chống, một mặt liều mạng cầu khẩn.

Hắn đã sắp không chịu được nữa, ba người này một chút lưu thủ dấu hiệu đều không, hiện tại duy nhất sống sót hi vọng chính là Dương Huyền Tàng tùng miệng.

Dương Huyền Tàng thở dài, lại móc móc lỗ mũi, cái này mới nói ra: "Muốn mạng sống liền thần phục tại ta."

Tiền Nhị cả kinh nói: "Cái này. . ."

Phân thần phía dưới, lập tức bị Á Tư kích phá phòng ngự, khủng bố hàn khí xông vào trong cơ thể, một chút đem hắn đóng băng.

Sinh tử nháy mắt, Tiền Nhị hét lớn: "Ta nguyện ý!"

Á Tư ba người lập tức ngừng lại.

Hàn khí đem Tiền Nhị toàn thân đều bao lấy, xâm nhập trong kinh mạch của hắn, chỉ lưu lại một cái đầu ở bên ngoài, tràn đầy hoảng sợ cùng bối rối.

Dương Huyền Tàng cười nói: "Đừng sợ, tại ngươi đáp ứng một khắc kia trở đi, chúng ta chính là mình người."

Hắn phất phất tay.

Á Tư lập tức đem hàn khí tán đi.

Dương Huyền Tàng nói: "Hiện tại ngươi lập cái tâm thệ, lại nhường ta tại linh hồn ngươi gieo hạt cái lạc ấn, là được rồi."

Tiền Nhị sắc mặt tái mét đứng tại cái kia, tâm niệm thay đổi thật nhanh.

Một khi dựng lên tâm thệ, chính mình chỉ muốn phản bội, đời này liền vĩnh viễn không tinh tiến. Cho tới cái kia linh hồn lạc ấn ngược lại tiếp theo, bởi vì đối phương tu vi xa không bằng chính mình, liền có cơ hội đem dấu ấn kia xóa đi.

Đây cũng là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong rất khó khống chế nguyên nhân.

Tiền Nhị là người thông minh, biết như không làm như vậy, nhất định phải chết.

Lập tức thở dài một tiếng, chỉ có thể ủy khúc cầu toàn, đến tương lai lại nghĩ biện pháp.

Hắn lúc này chỉ thiên lập lời thề, đồng thời buông ra thần thức , mặc cho Dương Huyền Tàng tại thể nội loại cái tiếp theo linh hồn lạc ấn.

Tiền Nhị kiểm tra một chút, lập tức sắc mặt đại biến, cái kia linh hồn lạc ấn cực kì phức tạp, hắn thế mà nhất thời gian nhìn không ra, không chỉ có như thế, đối phương dùng để lạc ấn lực lượng, lại là đáng sợ ngũ hành lực lượng.

Đồng thời mỗi một loại đều đẳng cấp cự cao, hắn hơi tiếp xúc một chút, liền biết chính mình chưa từng gặp.

Tiền Nhị một trái tim chìm vào đáy cốc, chỉ cảm thấy lạnh cả người, phảng phất không nhìn thấy đường ra.

Còn lại ba người cũng đều sợ hãi đứng tại cái kia, chờ Dương Huyền Tàng ánh mắt nhìn đến thời điểm, lập tức có quyết đoán. Thập tinh Thiên Giới đỉnh phong còn bị thu phục, bọn hắn là cái lông, thế là toàn bộ cúi đầu xưng thần, chỉ thiên lập lời thề.

Dương Thanh Huyền một chút tâm tình thật tốt, nói ra: "Các ngươi yên tâm, ta bản không tâm tư thu các ngươi, chỉ đợi một sự kiện sau khi hoàn thành, liền khi ước định của chúng ta kết thúc, các ngươi có thể tự mình rời đi."

Hắn cái này lời nói là nói với tất cả mọi người, không chỉ có là Tiền Nhị bốn người, còn có Đông Ly tộc ba người, cùng Nguyên Hương, Cương Nghị cùng Á Tư.

Đông Ly tộc ba người nhất là chấn động, lộ ra khó mà tin thần sắc.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Đừng quá đề cao bản thân, coi như thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, ta không vui cũng giết, các ngươi tính cái gì."

Ba người lúc này mới xấu hổ giận dữ không thôi, cúi đầu xuống, đồng thời trong lòng sinh ra vô hạn hi vọng.

Tiền Nhị nghi ngờ nói: "Chẳng biết đại nhân lời nói sự tình vì sao?"

Dương Thanh Huyền lúc này giản lược nói chuyện.

Mấy người đều là sắc mặt cực kỳ khó coi, chủng tộc cuộc chiến là đời mới sinh đại vũ trụ bên trong đề tài cấm kỵ, đảm nhiệm ngươi tu vi mạnh hơn, chỉ cần chạm tới chuyện này, đều có thể vài phút diệt.

Đông Ly tộc ba người càng là sắc mặt tái mét, bọn hắn mới vừa từ cái này đáng sợ sự kiện bên trong ra, nội tâm còn ở vào to lớn đau xót trạng thái.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Tùy tiện đi, các ngươi không tham dự cũng đi, ta hiện tại đem các ngươi bán đến đấu giá hội đi, đổi chút vốn nguyên cũng không tệ. Nói thật, ta càng muốn đem các ngươi bán đi đâu."

Mấy người lập tức mềm nhũn, Tiền Nhị ngượng ngùng cười làm lành nói: "Đại nhân đây là đâu, đã chúng ta đã phát thề, chính là xông pha khói lửa, cũng không chối từ."

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Như vậy cũng tốt, ta chính là sợ các ngươi không rõ ràng, ta đã là đấu giá hội hội viên, tùy thời có thể liên hệ bọn hắn đem các ngươi bắt đi bán, mong rằng mấy vị tự giải quyết cho tốt."

Mấy người đều là cười khổ không thôi.

Nhưng có thể nhặt về một cái mạng, trước sống sót lại nói, tổng mạnh hơn chết.

Mà lại Dương Thanh Huyền đã chấp thuận chủng tộc cuộc chiến sau thả hắn nhóm tự do, cũng để bọn hắn dâng lên to lớn hi vọng.

Xử lý xong mấy người kia sau đó, Dương Thanh Huyền thu cái kia Lưu Sương kiếm khí, hàn quang lóe lên, liền trực tiếp chui vào trong cơ thể hắn, thân thể một chút đông thành băng sương.

Á Tư kinh ngạc nói: "Cái này băng sương có chút ý tứ."

Dương Thanh Huyền mới vừa từ hợp thể trạng thái ra, nháy mắt lại tiến vào hợp thể trạng thái, đồng thời hóa thành vĩnh đốt thân thể, đem băng sương tan đi, liền trực tiếp lâm không kết ấn.

Hắn nói với đám người: "Ta muốn thời gian nhất định bế quan, các ngươi thay ta hộ pháp."

Đám người đồng thanh nói: "Phải."

Dương Huyền Tàng lúc này mới biến mất trong hư không.

. . .

Tại Nhân tộc lĩnh vực, một chỗ nhỏ vị diện bên trong, xuất hiện đại lượng Ám Yên Kỳ Hoa, liên miên sinh trưởng trên hư không, bất tử bất diệt.

Thời khắc có dị tộc thân ảnh xuất hiện, bắt đầu đem hoàn cảnh cải tạo thành thích hợp bọn hắn nhất chiến đấu.

Tại nhỏ vị diện bên ngoài, kéo dài vạn dặm hư không đều đã rách nát, biến thành đen nghịt tận thế cảnh tượng, đại lượng khe hở trong hư không xuất hiện, thỉnh thoảng có thâm không năng lượng cùng sinh vật từ bên trong gạt ra, tiến vào mảnh thế giới này.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3452: Năm năm về sau

Sau đó không lâu, nơi xa bắt đầu xuất hiện đại lượng cái bóng, giống như núi cao di động qua tới.

Cẩn thận nhìn lại, đúng là dị tộc đại quân, không ngừng hướng mảnh khu vực này tới gần.

Các loại hình dạng sinh vật trộn lẫn cùng một chỗ, có mấy vạn nhiều, bọn hắn rất nhanh liền đem mảnh này hoang dã chiếm cứ hơn phân nửa.

Bởi vì tại hoang dã mặt khác một bên, chính là nhỏ vị diện nhập khẩu, mở ra hiện tại đại lượng Nhân tộc thân ảnh, lấy tốc độ cực nhanh đẩy ra một đầu cấp độ, hình thành phòng ngự.

Mảnh khu vực này song phương đã giao thủ hơn mười lần, mỗi lần đều vô tật mà chấm dứt, chỉ để lại một mảnh thiên địa hài cốt.

Dị tộc thúc đẩy đến giống nhau thời điểm, liền ngừng lại, tựa hồ cũng không muốn khai chiến, mà là ngay tại chỗ hạ trại.

Trên không bay lên trên trăm chiếc to lớn chiến hạm, đem nửa bên vòm trời che phủ.

Nhân tộc bên này lập tức bày ra các loại trận pháp, đồng dạng là liên miên dày đặc chiến hạm xuất hiện, xa xa giằng co.

Cái này nhỏ vị diện nhập khẩu nhất định muốn giữ vững, bởi vì vị diện bên trong chỉ có một tòa siêu cấp thành lớn, là nhân tộc bên ngoài năm thành một trong Cự Khuyết Thành.

Năm năm trước, Thanh Nguyên Thành gặp nạn, thành chủ Lư Chiếu mấy người người trúng kế mà chết.

Mọi người tại Dương Thanh Huyền cùng Lý Chương đám người ra sức chống cự dưới, giữ vững dị tộc mãnh liệt một đợt công kích, đại hoạch toàn thắng.

Sau đó các đại thành trì phái cao thủ tiếp ứng thanh nguyên.

Nhưng dị tộc sau đó mấy lần công kích, một lần thắng qua một lần, cuối cùng đem Thanh Nguyên Thành bên trong cao thủ đánh nguyên khí đại thương, tân nhiệm thành chủ Lý Chương chết trận.

Thế là tại Nhân tộc cao tầng quyết nghị dưới, chủ động bỏ thành, đem tộc nhân cùng các loại vật tư toàn bộ hướng vào phía trong chuyển di, tập trung đến Cự Khuyết Thành.

Dị tộc lấy Thanh Nguyên Thành cái bệ làm cứ điểm, không ngừng từ thâm không bên trong truyền tống võ giả tới.

Nhân tộc thường thường phái tiểu đội tới đánh lén, quấy nhiễu, phá hoại thâm không dị tộc kiến thiết.

Lớn nhỏ chiến dịch đánh hơn trăm lần, trong đó xung đột lớn nhất mấy lần, chính là dị tộc tới gần Cự Khuyết Thành, tại nhỏ vị diện bên ngoài trên hoang dã, khổ chiến ba trận, riêng phần mình tử thương vô số.

"Muốn quyết chiến sao?"

Cự Khuyết Thành bên trong, Nhân tộc đại điện bên trong, tụ tập trên trăm tên cường giả, đều đang nhìn chăm chú trên hoang dã nhất cử nhất động.

Thành chủ trắng diễn quân mặt sắc mặt ngưng trọng, nhìn chằm chằm dị tộc trên không chiến hạm, thần sắc càng ngày càng khó coi: "Hết thảy ba ngàn sáu trăm chiếc cao cấp thời cơ chiến đấu, mười sáu chiếc siêu cấp chiến hạm, cùng chúng ta lấy được số liệu tương xứng. Nói cách khác, bọn hắn lần này dốc toàn bộ lực lượng."

Điện bên trong một lão giả thân mặc đạo bào, trước ngực in Thái Thanh Thánh Điện huy hiệu, là Thánh Điện một tên trưởng lão, gọi cư thiên nhiên, thân phận địa vị cực cao: "Nếu là toàn lực một trận chiến, chúng ta không bằng rút về chiến tuyến, lấy thành trì làm phòng ngự tác chiến, dạng này phần thắng lớn hơn."

Cự Khuyết Thành phòng ngự trình độ chắc chắn còn tại Thanh Nguyên Thành phía trên, đồng thời một mình chiếm cứ một vị mặt, còn có vị diện lực lượng phụ trợ, dựa thành một trận chiến hoàn toàn chính xác so với thành một trận chiến mạnh.

Trắng diễn quân đạo: "Liền sợ bọn họ chơi lừa gạt, chúng ta một khi lui về, liền uổng phí vứt bỏ vị diện phòng ngự chiến tuyến. Gần nhất cũng không có đạt được tình báo bọn hắn muốn quyết chiến a. Những này dị tộc người trong đầu đến cùng đang suy nghĩ gì đấy."

Hắn não hố đau, dùng ngón tay không ngừng đánh ra lấy trán.

Cư thiên nhiên nói: "Vậy liền tiếp tục điều tra, một có dị động chúng ta lại làm phản ứng."

Trắng diễn quân gật đầu nói: "Tiếp tục mật thiết quan sát thâm không vị diện vận chuyển tình huống, cùng cùng chúng ta lĩnh vực giao hội tình huống. Dị tộc động tác đều là theo vị diện giao hội mà thúc đẩy, đối với bọn hắn như vậy cực kì có lợi. Vị diện không động mà đại quân động trước, không phải chiến lược của bọn hắn."

"Rõ!"

Lập tức có người phi tốc lui ra, thi hành mệnh lệnh đi.

. . .

"Ba tháng thời gian, nói dài cũng không dài, nói ngắn cũng không ngắn a."

Thâm không dị tộc siêu cấp trên chiến hạm, một gian lộng lẫy đại sảnh bên trong, một tên đầu có hai sừng dị tộc ngồi tại bàn tròn trước, dùng màn nước tra xét bốn phía loại loại tình huống, một con thô to tay ở trên bàn nhẹ nhàng gõ.

Trên cái bàn tròn hết thảy sáu người, đều là khí chất phi phàm, đều có một đời lãnh tụ đặc thù.

Trong đó có một người chính là thứ năm cứ điểm thủ lĩnh Huy Tả.

"Lấy ta ý kiến, hiện tại liền cần phải toàn diện tiến công, nhanh chóng bắt lại Cự Khuyết Thành." Một tên quỷ quái quỷ dạng màu đen nam tử khóe miệng ngậm lấy cười lạnh, một bộ không ai bì nổi bộ dáng.

Cái kia đầu có hai sừng dị tộc là bàn tròn tổng chỉ huy, gọi giáp phỉ, hừ lạnh nói: "Đánh hạ Cự Khuyết Thành dễ dàng, muốn giữ vững liền khó khăn. Mục đích của chúng ta chuyến này không phải là vì công thành, mà là trong ba tháng chưởng khống đất này, lấy nghênh đón vị đại nhân kia giáng lâm."

Huy Tả nói: "Ta đồng ý tiếp tục chờ rồng quỷ tin tức, nếu là rồng quỷ có thể trở lại, chưởng khống mảnh khu vực này nắm chắc càng lớn hơn."

Cái kia màu đen nam tử gọi kim trạch, cười lạnh nói: "Rồng quỷ đi nửa năm, nói là truy tra cái này Nhân tộc hạ lạc, kết quả một chút tăm hơi đều không có. Nếu không phải hắn bản mệnh lệnh bài vẫn còn, thật muốn cho rằng hắn đã chết."

Huy Tả nói: "Đời mới sinh đại vũ trụ cực kì rộng rãi, muốn truy giết một người nói nghe thì dễ? Rồng quỷ thực lực tại chúng ta thâm không bên trong xem như đỉnh phong, nhưng để ở cái này đại vũ trụ bên trong tính cái gì? Đương nhiên phải hành sự cẩn thận."

"Rồng quỷ phân thân bị diệt, thực lực đã rất mơ hồ, có trở về hay không đến giúp đỡ cũng không lớn. Vị đại nhân kia sau ba tháng đánh đến nơi, chúng ta nhất định phải nắm chặt thời gian chưởng khống cái này một mảnh khu vực. Nếu không giáng lâm xảy ra bất trắc, chúng ta đều không đảm đương nổi."

Nói chuyện chính là một tên lão ẩu, gọi Ayano tử.

Giáp phỉ nói: "Vậy liền chờ một tháng nữa, chúng ta toàn lực công thành lời nói, hai tháng đầy đủ. Huống hồ chúng ta chỉ cần chưởng khống mảnh này hoang dã, đem nhân tộc đẩy vào Cự Khuyết Thành liền có thể, không nhất định phải đem Cự Khuyết Thành bắt lại. Huống chi rồng quỷ nhiệm vụ trọng yếu giống vậy, nếu là không thể đem cái kia danh nhân tộc tìm ra, vị đại nhân kia giáng lâm sau liền muốn đích thân đi tìm."

Đang ngồi mấy người đều là mặt sắc mặt ngưng trọng.

Ayano tử nói: "Cái kia danh nhân tộc phải chết."

Giáp phỉ nói: "Chỉ mong rồng quỷ có thể có tin tức tốt đi, nếu không vị đại nhân kia tức giận, chúng ta cũng sẽ không có ngày sống dễ chịu."

. . .

Tại một mảnh mênh mông vô ngần giữa thiên địa.

Một đạo độn quang như lưu tinh, phi tốc tiến lên, đi vào một phiến khu vực sau liền ngừng lại.

Là một tên khuôn mặt xấu xí nam tử, lấy ra một viên kim đồng hồ, nâng trong lòng bàn tay.

Cái kia kim đồng hồ run rẩy kịch liệt mấy lần, liền "Phanh" một tiếng nổ tung, hóa thành một tấm bùa vàng, giữa trời bốc cháy lên, rất nhanh hóa thành tro tàn.

Nam tử vừa sợ lại thích, lập tức đem thần thức mức độ lớn nhất phóng thích, một đôi sáng lấp lánh hai mắt trong hư không không ngừng quan sát.

Một lát sau, tựa hồ cái gì cũng không có phát hiện, nam tử kinh sợ hét lớn: "Ra đi! Dương Thanh Huyền, ta biết ngươi tại đây!"

Vạn dặm im ắng.

Nam tử trên mặt giận dữ, hai tay nắm tay, cường đại lực lượng đem hư không vặn vẹo, như là hai cái vòng xoáy trên tay hắn, quát: "Vì truy tra tung tích của ngươi, ta cơ hồ dùng hết gia sản, mới đổi lấy một Trương Thiên Sư phù truy tìm tung tích của ngươi. Không nghĩ tới ngươi lại trốn ở đất này, cho rằng cả một đời không ra liền có thể không cần chết sao? !"

Cái kia hai cái vòng xoáy nháy mắt thả ra ngoài.

Nam tử không ngừng hướng về phía trước oanh kích nắm đấm, "Rầm rầm rầm" đánh ra đầy trời quyền ảnh, không ngừng đánh nổ chân không.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3453: Song song đột phá

"Ai, ta nói là ai, làm sao khá quen, nguyên lai là Long Quỷ đại nhân, các hạ còn chưa có chết sao?" Ngay tại nam tử kia phẫn nộ bạo kích thời điểm, một đạo lười biếng thanh âm từ trong hư không truyền tới.

Nam tử giật mình sau lập tức mừng rỡ: "Dương Thanh Huyền!"

Một thân ảnh từ đằng xa đi tới, mấy bước phía dưới liền đến Long Quỷ trước mặt, "Kỳ quái, các hạ tìm ta làm cái gì?"

Long Quỷ thần thức quét qua bốn phía, khẽ nói: "Ngươi ngược lại là lá gan thật lớn."

Dương Thanh Huyền nói: "Lá gan không lớn ngươi liền có thể bỏ qua ta sao?"

Long Quỷ quát: "Bớt nói nhiều lời! Mau đem làm Hành đại nhân phân thân phóng xuất!"

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Làm đi là ai?"

Long Quỷ mặt âm trầm: "Còn trang cái gì ngốc? Chính là Mục Linh Phi đại nhân!"

Dương Thanh Huyền giật mình nói: "Nguyên lai là hắn, ngươi không nói ta cũng còn quên người này." Trong mắt của hắn lộ ra một tia nghi hoặc: "Ta bắt Mục Linh Phi đã bao lâu?"

Long Quỷ nói: "Nguyên lai ngươi ở đây bế quan, chẳng biết tuế nguyệt, khó trách tìm không thấy ngươi. Đến Thanh Nguyên Thành một trận chiến về sau, đã năm năm."

Dương Thanh Huyền giật nảy cả mình: "Năm năm?"

Hắn lập tức hỏi: "Hiện tại tình hình chiến đấu như thế nào?"

Long Quỷ cười lạnh nói: "Thanh Nguyên Thành đã nhập ta Thần tộc phía dưới, rất nhanh Cự Khuyết Thành cũng muốn đặt vào tiến đến."

Dương Thanh Huyền toàn thân đại chấn, ánh mắt lóe lên lăng liệt sát khí.

Long Quỷ cảnh giác nói: "Đem làm Hành đại nhân phân thân giao ra, có thể tha chết cho ngươi, thậm chí cho ngươi một cái Thần tộc thân phận, để ngươi vinh quang chung thân!"

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Ta không cần vinh quang chung thân."

Long Quỷ cau mày nói: "Vậy ngươi muốn cái gì?"

Dương Thanh Huyền sát khí tuôn ra đến: "Ta muốn mạng của ngươi!"

Hắn hướng nắm vào trong hư không một cái, bạch mang thoáng hiện mà tới, rơi vào trong tay, hóa thành Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không.

Đồng thời gương mặt nháy mắt phát sinh biến hóa, trực tiếp cùng Quỷ Tàng hợp thể.

Toàn thân khí thế một chút bạo tăng lên.

"Thập tinh Thiên Giới trung giai?"

Long Quỷ kinh ngạc nói: "Ngươi đột phá? Khó trách đang bế quan. Thiên phú không tồi, nhưng nếu là không thể vì ta Thần tộc sử dụng, cũng chỉ phải đưa ngươi xóa đi. Ta vẫn là khuyên ngươi kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, quy thuận ta Thần tộc."

Dương Huyền Tàng cười lạnh nói: "Ngươi là lo lắng ta đem Mục Linh Phi giết chết a? Yên tâm đi, như thế vật có giá trị, ta làm sao bỏ được hủy đi đâu? Tất nhiên phải thật tốt lợi dụng."

Long Quỷ phẫn nộ quát: "Minh ngoan bất linh! Chết đi."

Nháy mắt liền vọt lên.

Dương Huyền Tàng song đồng co rụt lại, lập tức hướng sau lưng thối lui, trong tay chiến kích khẽ múa, bổ hướng về phía trước cách đó không xa.

"Ầm!"

Một đạo bóng roi hoảng hốt dưới, liền cùng Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không chấn cùng một chỗ, bộc phát ra cường đại sóng lăn tăn quang huy.

Dương Huyền Tàng chỉ cảm thấy khí huyết cuồn cuộn lợi hại, có chút chống đỡ không nổi, lại sau này lui liền mấy bước.

"Chết đi!"

Long Quỷ lấn người tiến lên, cầm trong tay một cây màu đen trường tiên, lần nữa đánh xuống.

"Ầm!"

Hai tay lại là cứng đối cứng giao tay khẽ vẫy, Dương Huyền Tàng chỉ cảm thấy hai tay run lên, chiến kích kém chút bay ra ngoài.

Long Quỷ đầy mắt đều là hoảng sợ, chính mình thế nhưng là nửa bước chí tôn, thế mà bị một tên thập tinh Thiên Giới trung giai đón lấy hai chiêu?

Cái này hoàn toàn không thể tưởng tượng nổi sự tình, liền sống sờ sờ phát sinh ở trước mắt mình.

Hắn nổi giận quát một tiếng, lần nữa vung roi đánh xuống.

Dương Huyền Tàng bốn phương tám hướng đều là từng tầng từng tầng bóng roi, đang nhanh chóng thu nhỏ.

Long Quỷ không ngừng đem lực lượng thi cộng vào, muốn nghiền nát hắn.

Dương Huyền Tàng thở sâu, toàn thân bộc phát ra cường đại ánh sáng màu trắng, lập tức cùng chiến kích hòa làm một thể, phảng phất thần minh.

Hai tay chấp kích hướng phía trước một bổ.

"Oanh!"

Vô số bóng roi oanh trên người kích, đem hắn liền người mang kích đánh bay ra ngoài.

Dương Huyền Tàng kêu lên một tiếng đau đớn, khóe miệng tràn ra máu tươi, tràn đầy cười khổ: "Quả nhiên vẫn là quá miễn cưỡng a."

Long Quỷ càng là khiếp sợ trong lòng cuồng loạn, cơ hồ cho là mình nhìn nhầm đối phương tu vi, lại cẩn thận chu đáo một trận, đích đích xác xác là thập tinh Thiên Giới trung giai.

Hắn mãnh mà dâng lên một loại cảm giác sợ hãi.

Thập tinh Thiên Giới trung giai liền có thể đón lấy chính mình ba chiêu, kẻ này nếu là bước vào nửa bước chí tôn, chẳng lẽ không phải có thể cùng chí tôn địch nổi rồi?

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, lập tức sát tâm nổi lên, lần nữa vọt lên.

"Đã rất tốt, tại hợp thể trạng thái dưới, còn có thể vượt cấp một trận chiến. Gặp gỡ thập tinh Thiên Giới hậu kỳ, thi triển một chút quỷ kế có lẽ có thể đánh giết đối phương. Coi như gặp được thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, cũng có một trốn lực lượng."

Không trung một đạo hàn khí bay tới, hóa thành Á Tư thân ảnh, đối với Dương Huyền Tàng chiến đấu mới vừa rồi bình luận đứng lên.

"Đại nhân quả nhiên là cử thế vô song, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, thực sự không dám tin tưởng."

Lại là mấy đạo nhân ảnh xuất hiện, các loại lấy lòng lời nói đều đưa tới.

Nguyên Hương cười nói: "Năm năm không gặp, chúc mừng đại nhân cùng Quỷ Tàng đại nhân cùng nhau bước vào thập tinh Thiên Giới, từ đây siêu phàm nhập thánh, chân chính bước vào đỉnh phong hàng ngũ."

Tiền Nhị nói: "Đại nhân sớm đã có thập tinh Thiên Giới thực lực, hiện tại là danh phù kỳ thực."

Long Quỷ một chút mắt choáng váng, bỗng nhiên ngừng lại.

Dương Huyền Tàng một chút phân giải thành Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng, đều là thập tinh Thiên Giới sơ giai.

Hai người thông qua bế quan khổ tu, cùng đại lượng trân quả tài nguyên nuốt, cuối cùng tại mấy tháng trước bước vào thập tinh Thiên Giới. Mà lại một mực đang chiều sâu bế quan, sớm đã quên ghi thời gian trôi qua.

Dương Thanh Huyền lau một cái khóe miệng máu tươi, thở dài: "Còn là còn thiếu rất nhiều a."

Nguyên Hương nói: "Chín sao Thiên Giới đỉnh phong xung kích thập tinh độ khó, đã không kém tại thập tinh bên trong tiến giai, tin tưởng chỉ cần một trăm nghìn năm thời gian, đại nhân liền có thể tiến giai đỉnh phong."

"Một trăm nghìn năm. . ."

Dương Thanh Huyền nhịn không được cười lên.

Tại cái khác người xem ra, một trăm nghìn năm từ thập tinh Thiên Giới sơ giai tiến vào đỉnh phong, đã là tài năng ngút trời, cực lớn tán dương.

Nhưng theo Dương Thanh Huyền, hoàn toàn không thể tiếp nhận.

Hắn cũng lười giải thích, nói ra: "Các ngươi bắt lại người này, có thể không giết cũng đừng giết, đưa đi chợ giao dịch đổi chút vốn nguyên cũng tốt."

Từ lần trước tại thị trường giao dịch đại hoạch bội thu về sau, vẫn luôn nhớ bán người chỗ tốt.

Tiền Nhị cười nói: "Nửa bước chí tôn, giá trị một viên năm sao trân quả đâu."

Đang khi nói chuyện, mấy người liền đem Long Quỷ vây quanh.

Á Tư, Nguyên Hương, Cương Nghị, Tiền Nhị bốn người đều là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, còn có Đông Ly tộc ba người, cùng đằng sau thu phục ba người, hết thảy mười vị thập tinh Thiên Giới.

Long Quỷ kinh sợ không thôi, mà lại hắn một chút liền nhận ra Á Tư, chính là một chiêu đánh giết hắn phân thân người kia.

Sau đó hắn ước định qua Á Tư thực lực, dù không phải nửa bước chí tôn, lại nắm giữ cùng nửa bước chí tôn chống lại lực lượng.

Long Quỷ một trái tim không ngừng rơi xuống đáy cốc.

Á Tư nói: "Là ngươi chính mình trung thực đầu hàng, hay là chúng ta động thủ?"

Long Quỷ quát lên: "Muốn giữ lại ta, nằm mơ đi!"

Hắn trường tiên vung lên, liền hướng hư không đánh tới, muốn oanh ra một con đường tới.

Á Tư nhe răng cười một tiếng, "Lên!"

Chính mình liền hóa thành cự long, nôn miệng hàn băng, vạn dặm hư không nháy mắt bị đông cứng ở.

Mặt khác chín người cũng lập tức xuất thủ.

Bế quan tu luyện năm năm, chính là xác minh một chút chính mình thời điểm, mỗi người đều tương đối phấn khởi kích động.

Sau nửa canh giờ.

Bị đánh da tróc thịt bong, toàn thân đẫm máu Long Quỷ, liền bị xách người chết đồng dạng, ném vào Dương Thanh Huyền trước mặt.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3454: Bùi Đại tiên sinh

Dương Thanh Huyền thở dài: "Đại nhân tội gì tồn tại? Thư thư phục phục đầu hàng không tốt sao?"

Long Quỷ khí tức yếu ớt, cười lạnh một tiếng: "Giết ta đi."

Dương Thanh Huyền nói: "Đại nhân thế nhưng là nửa bước chí tôn, sao có thể dễ dàng như vậy chết." Hắn nói với Á Tư: "Bày trận."

Rất nhanh, một cái phức tạp sưu hồn đại trận lập tức bố trí tốt.

Long Quỷ nhận ra này trận, dọa đến toàn thân run rẩy, tức đến nổ phổi nói: "Ngươi thế mà nghĩ lục soát một tên nửa bước chí tôn hồn phách! Ngươi chết không yên lành!"

Dương Thanh Huyền nói: "Nguyên bản ta liền định xông vào thập tinh Thiên Giới về sau, thử nghiệm lục soát Mục Linh Phi. Nhưng hắn dù sao cũng là chí tôn phân thân, lục soát đứng lên sẽ chỉ nguy hiểm càng nhiều. Hiện tại có ngươi thay thế hắn, chính là không thể tốt hơn."

Long Quỷ đầy mắt hoảng sợ, vội vàng muốn tự sát, nhưng toàn thân kinh lạc đều bị Hàn Băng chi khí phong bế, căn bản tự sát bất lực.

Hắn tuyệt vọng mắng: "Các ngươi đều chết không yên lành! Tộc ta sớm muộn sẽ báo thù cho ta!"

Dương Thanh Huyền nói: "Cứ chửi rủa thỏa thích đi, dù sao đây là ngươi sau cùng quyền lợi, có thể sơ qua thoát khỏi một chút sợ hãi, có thể dễ chịu một điểm là một chút."

Long Quỷ nước mắt đều muốn ra, miệng bên trong mắng không ngừng, bỗng nhiên Á Tư vung tay lên, một đạo hàn băng trực tiếp phong hắn miệng, tiếng mắng im bặt mà dừng. Á Tư nói: "Đủ rồi."

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Cái này quá không có nhân đạo a?"

Á Tư cau mày nói: "Nghe được bực bội, ngươi làm sao như thế lòng dạ đàn bà, lại ưu thích lời thừa nhiều? Tranh thủ thời gian đi."

Mười mấy người lập tức vào trận.

Liên hợp bốn vị thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, cùng tám vị thập tinh Thiên Giới lực lượng, Long Quỷ lại đã là dầu hết đèn tắt, không có chút nào năng lực chống cự.

Từng sợi hồn quang bị phân giải thành bản chất nhất năng lượng, từ đầu sọ bên trong cưỡng ép rút ra, bị Dương Thanh Huyền đọc đến.

Thời gian từng giờ trôi qua.

Dù sao đã ly khai năm năm, cũng không quan tâm mấy ngày nay.

Nửa tháng sau, Dương Thanh Huyền đột nhiên ngừng lại, mở hai mắt ra, lướt qua một tia hồ nghi, sau đó lại đóng lại.

Đại trận kia tiếp tục vận chuyển.

Mười mấy người đều tiêu hao rất lớn, bất quá có đầy đủ đan dược và Tinh Thần thạch bổ sung, còn có thể duy trì thật dài thời gian.

Lại qua bảy ngày, Dương Thanh Huyền lần nữa mở hai mắt ra, nói: "Đủ rồi."

Trong tay quyết ấn nhất biến, lập tức thu hồi lại.

Còn lại mười một người lần lượt thu tay lại.

Ở trung ương đại trận Long Quỷ kêu thảm một tiếng, cái kia bị rút lấy hồn lực đột nhiên mất đi dẫn dắt, ở đầu bên trong bạo loạn, đầu một chút cồng kềnh mấy lần.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, một mảnh hàn khí quá khứ, đem Long Quỷ nháy mắt đóng băng.

Tiền Nhị nói: "Linh hồn đã không trọn vẹn bạo loạn, cứu không được, bán không đến giá bao nhiêu tiền."

Dương Thanh Huyền lần nữa phất tay, đem đóng băng Long Quỷ thu nhập trữ vật nguyên khí, nói ra: "Bán đi việc nhỏ, để dị tộc biết hắn chết nhận việc lớn. Người này rời đi Nhân tộc lãnh địa đã có nửa năm, sở dĩ vô pháp biết được gần nhất tin tức. Nhưng hắn trước khi đi lại là dựng lên bản mệnh ngọc bài, một khi chết đi, dị tộc người lập tức liền sẽ biết."

Quỷ Tàng nói: "Cái kia chẳng lẽ không phải lãng phí thời giờ, không có thu hoạch được cái gì hữu dụng tin tức?"

Dương Thanh Huyền nói: "Cái này không nhất định, từ những ký ức này đoạn ngắn bên trong biết được, cái kia làm đi trong vòng một năm đánh đến nơi, cho nên để bọn hắn toàn lực tìm kiếm Mục Linh Phi hạ lạc. Lấy hiện tại hai cái vị diện giao hội trình độ nhìn, dị tộc chí tôn còn vô pháp giáng lâm. Nhưng trong một năm giao hội trình độ sẽ làm sâu sắc, mà làm đi lại thả ra một bộ phân thân, khiến cho bản thể lực lượng xu thế yếu, sở dĩ chuẩn bị nếm thử giáng lâm. Nhưng về mặt thời gian nhìn, đã qua bảy tháng."

Quỷ Tàng nói: "Cái kia giáng lâm không?"

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: "Ta phân tích hẳn không có. Như làm đi bản thể đích thân đến, tất nhiên sẽ đối với Mục Linh Phi có cảm ứng, vậy chúng ta liền phiền phức lớn rồi."

Nguyên Hương nói: "Cũng không biết là thất bại vẫn là chưa bắt đầu, thất bại còn tốt, nếu là chưa bắt đầu, phiền toái lớn còn ở phía sau."

Dương Thanh Huyền nói: "Cỗ này phân thân thật khó giải quyết a, muốn không giết?"

Mấy người đều là thân thể chấn động, giết chí tôn phân thân, ý nghĩ thế này theo bọn hắn nghĩ, quả thực là không cách nào tưởng tượng.

Tiền Nhị nói: "Vẫn là không giết đi, bắt đi thị trường giao dịch, vận khí tốt có thể đổi được to lớn giá trị."

Dương Thanh Huyền nói: "Chí tôn phân thân, sợ là lại không người dám mua a?"

Tiền Nhị "Hắc" âm thanh cười nói: "Đại nhân quá coi thường những này vị diện giao dịch thương khả năng, vũ trụ lớn, không thể tưởng tượng, loại này hàng hóa hiếm thấy liền phải xem vận khí, gặp được vừa vặn cần người, cái kia giá trị liền lớn. Huống chi hắn giá trị bản thân cũng không nhỏ, mức thấp nhất độ cũng có thể khi nửa bước chí tôn bán a."

Dương Thanh Huyền lập tức nghĩ đến cái kia con nai thi thể, vừa vặn gặp được cần, nếu không đối với hắn mà nói, chính là một bộ phế vật, chỉ có thể giá thấp xử lý.

Tiền Nhị lại nói: "Ta vừa vặn nhận biết mấy cái vị diện giao dịch thương, có thể cùng bọn hắn liên lạc một chút."

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, nhân tiện nói: "Làm phiền, nhưng chúng ta không có quá nhiều thời gian, nhất định phải sớm cho kịp chạy về."

Tiền Nhị lúc này lấy ra một khối ngọc bài, viết một chút tin tức đi lên, trực tiếp bóp nát, nhưng sau nói ra: "Chúng ta tới trước một cái có người thành thị đi thôi."

Hơn mười người lập tức tìm đến mấy tấm tinh không đồ, liền hướng gần nhất một tòa thành thị quá khứ.

Sau bảy ngày.

Tại một vùng biển mênh mông thuỷ vực trung ương hòn đảo bên trên.

Dương Thanh Huyền mấy người đi theo Tiền Nhị đi vào một nhà thương hội.

Bọn hắn ba ngày trước liền đến đảo này, sau đó liền thu đến vị diện giao dịch thương tin tức, đối với chí tôn kia phân thân có hứng thú, thế là liền hẹn gặp tại đảo này gặp mặt.

Trước mắt cái này nhà thương hội, chính là đối phương dưới cờ một gian nhỏ phân hội.

Dương Thanh Huyền mấy người trở ra, lập tức bị một tên tuyệt mỹ thiếu nữ tiếp dẫn, đem bọn hắn đưa đến hậu đường.

"Chư vị đợi lâu, lão hủ khoan thai tới chậm, còn nhìn thứ tội."

Sau đó không lâu, ngoài cửa liền truyền đến một đạo âm thanh vang dội, sau đó đi vào một tên phúc hậu lão giả.

Râu quai nón xồm xoàm, một bộ người làm ăn bộ dáng, chỉ bất quá trên trán đột xuất ba cái sừng nhỏ đến, cũng không biết là cái gì tộc nhân.

Tiền Nhị lập tức tiến lên đón, ôm quyền thở dài nói: "Bùi Đại tiên sinh."

Lão giả cười đáp lễ nói: "Tiền tiên sinh."

Tiền Nhị lấy ra một mặt lệnh bài đưa tới.

Lão giả sau khi nhận lấy kiểm tra một chút, gật đầu nói: "Đích thật là ta sẽ được Tử cấp khách quý lệnh." Nói xong cũng trả nợ cho Tiền Nhị.

Tiền Nhị lập tức đem Dương Thanh Huyền dẫn tiến, nói ra: "Đây là nhà ta thiếu gia."

Bùi Đại ánh mắt hơi đổi, nội tâm âm thầm kinh ngạc, cái này Dương Thanh Huyền tại mười mấy người bên trong thực lực yếu nhất, nhưng mọi người lại là bao vây lấy hắn, những người này còn có bốn vị thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, quả thực có chút khó tin. Nhưng hắn dù sao kiến thức rộng rãi, lập tức nhận định Dương Thanh Huyền là mỗ thế lực lớn công tử, trưởng bối trong nhà hơn phân nửa là chí tôn tồn tại, cái này cũng liền nói thông được.

Lúc này quyết định hảo hảo kết giao một phen, nụ cười trên mặt hòa ái không ít, ôm quyền nói: "Gặp qua Thanh Huyền công tử."

Dương Thanh Huyền đáp lễ nói: "Làm phiền Bùi Đại tiên sinh tự mình đến đây."

Bùi Đại cười nói: "Có thú vị như vậy đồ vật, sao có thể không đích thân đến đâu."

Dương Thanh Huyền nói: "Đã như vậy, cũng liền không làm phiền." Hắn vung tay lên, toàn bộ trong phòng nhiệt độ nháy mắt hàng tới cực điểm, một khối lớn băng xuất hiện tại sảnh bên trong.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3455: Trở mặt

Bùi Đại song đồng đột nhiên co lại, một chút tuôn ra tinh mang, giật mình nói: "Cái này cực hàn băng phách là. . . Bản nguyên nguyên tố thứ năm ngăn? !"

Nhìn thấy này băng, trên mặt hắn chấn kinh so nhìn thấy Mục Linh Phi còn sâu hơn.

Dương Thanh Huyền cười nói: "Bùi Đại tiên sinh quả nhiên lợi hại."

Bùi Đại cả kinh nói: "Cái này, cái này. . ." Giống như là trong cổ họng lấp đồ vật, thật lâu nói không ra lời.

Đại sảnh tại hàn khí xâm nhập dưới, trực tiếp biến thành hầm băng.

Dương Thanh Huyền sợ lạnh khí tràn ra ngoài, đả thương bên ngoài người vô tội, lần nữa phất tay bố hạ một đạo kết giới.

Thật lâu, Bùi Đại mới tỉnh hồn lại, thở dài: "Thật là sống thấy lâu hệ liệt, nghĩ không ra đời này còn có thể nhìn thấy bản nguyên nguyên tố thứ năm ngăn."

Hắn thần sắc có chút cô đơn.

Dương Thanh Huyền hỏi: "Thứ năm ngăn bản nguyên tại đời mới sinh đại vũ trụ cũng rất hiếm thấy sao?"

Bùi Đại thầm nghĩ: "Quả nhiên là đại thế gia con cháu, trân quý như thế vật đều không cảm thấy kỳ quái." Hắn mỉm cười, nói: "Nào chỉ là hiếm thấy, cơ hồ đều không gặp được, có lẽ chỉ ở một chút chí tôn trong tay mới có tồn tại. Chẳng biết cái này thứ năm ngăn bản nguyên băng phách, Thanh Huyền công tử có nguyện ý hay không bán ra một chút?"

Dương Thanh Huyền cười nói: "Lần này giao dịch trọng điểm là bên trong chí tôn phân thân a? Chẳng lẽ Bùi đại nhân nghĩ lấy gùi bỏ ngọc?"

Bùi Đại cười nói: "Ha ha, là ta nóng lòng, đã người đều tới, khẳng định phải hảo hảo giao dịch một phen, vật phẩm cũng không hạn tại cái này chí tôn phân thân nha."

Dương Thanh Huyền nói: "Có thể."

Bùi Đại lúc này mới cẩn thận quan sát Mục Linh Phi, Dương Thanh Huyền đem hàn băng tan ra một chút, để cho Bùi Đại thần thức không trở ngại chút nào xuyên thấu vào.

Mục Linh Phi toàn thân đóng băng, nhưng ý thức vẫn còn, nghe đến bọn hắn nói chuyện, trên mặt bạo mãn vô tận sát ý.

Bùi Đại nhẹ gật đầu, nói ra: "Đúng là nửa bước chí tôn, quả thật có chút không giống bình thường, nhưng là có hay không là chí tôn phân thân, ta còn muốn nghiệm chứng một chút."

Dương Thanh Huyền nói: "Tùy ý."

Bùi Đại lấy ra một viên kim châm đến, trực tiếp đâm vào Mục Linh Phi huyệt vị bên trong, sau đó lại là một cái, hai miếng. . .

Cuối cùng trọn vẹn đâm vào ba trăm sáu mươi mai, cái này mới dừng lại.

Cũng không lâu lắm, những kim châm này bắt đầu run nhè nhẹ, chỉ chốc lát liền từng đạo phản bắn ra, bị Bùi Đại thu hút lòng bàn tay.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn thấy một chút đầu mối, những kim châm này tất cả đều bị trùm lên tầng một mờ mịt hào quang.

Bùi Đại đem châm thu hồi, nói ra: "Đích thật là chí tôn phân thân, xác nhận không thể nghi ngờ. Chẳng biết Thanh Huyền công tử muốn trao đổi thứ gì?"

Dương Thanh Huyền nói: "Thực không dám giấu giếm , ta muốn đại lượng cao giai tử sĩ, tốt nhất là thập tinh Thiên Giới trở lên."

Bùi Đại sắc mặt biến hóa, nói: "Chủng tộc cuộc chiến?"

Dương Thanh Huyền nói: "Đại nhân anh minh."

Bùi Đại nói ra: "Bình thường có thể làm ra chí tôn phân thân, lại cần đại lượng cao giai tử sĩ, rất dễ dàng liền đoán được. Chủng tộc cuộc chiến mặc dù đáng sợ, nhưng vũ trụ này cũng đủ lớn, loại chuyện này cơ hồ mỗi ngày đều tại phát sinh. Thanh Huyền công tử là nhân tộc a?"

Dương Thanh Huyền nói: "Đúng vậy."

Bùi Đại suy nghĩ một trận, lắc đầu nói: "Tha thứ tại lão hủ bất lực."

Dương Thanh Huyền nói: "Liền liền Bùi đại nhân cũng không lấy được cao giai tử sĩ sao?"

Bùi Đại nói: "Nếu là làm một chút thập tinh Thiên Giới nô lệ còn có thể, nhưng số lượng có hạn, Thanh Huyền công tử muốn tử sĩ sẽ không thiếu đi."

Dương Thanh Huyền nói: "Chính là, có bao nhiêu muốn bao nhiêu."

Bùi Đại lắc đầu nói: "Giao dịch này không có cách nào làm." Hắn nhìn cái kia khối băng liếc mắt, trong con ngươi lướt qua thần sắc phức tạp, ôm quyền nói: "Ta không bỏ ra nổi Thanh Huyền công tử muốn đồ vật, cũng liền không lưu lại, xin từ biệt. Tương lai có cơ hội lại giao dịch."

Nói xong cũng quay người mà đi.

Tiền Nhị vội la lên: "Bùi đại nhân, làm sao lại đi vội vã?"

Bùi Đại nói: "Lưu thêm vô ích."

Dương Thanh Huyền sắc mặt biến hóa, ánh mắt phát lạnh, bốn phía hàn khí nháy mắt tăng vọt, như thủy triều mạnh vọt qua, một chút đem đại sảnh môn đóng băng.

Bùi Đại sắc mặt bình tĩnh, xoay người lại, lạnh lùng nói: "Thanh Huyền công tử sẽ không muốn xuống tay với lão phu a?"

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm hắn: "Đem ngươi không muốn giao dịch nguyên nhân nói ra."

Bùi Đại nói: "Nguyên nhân không phải liền là không có hàng a? Giao dịch không thành, còn có thể có nguyên nhân gì."

Dương Thanh Huyền nói: "Sợ là không có đơn giản như vậy đi. Cái kia ta không nên chết sĩ, đổi những vật khác được rồi đi?"

Bùi Đại trầm mặc xuống, nói ra: "Đã Thanh Huyền công tử phát hiện, cái kia ta liền nói thẳng. Chủng tộc chiến tranh vẫn luôn là chúng ta vị diện giao dịch thương chú ý trọng điểm. Chiến tranh một mặt là cửa nát nhà tan, mặt khác lại là tài sản to lớn chuyển di. Đại lượng vật tư cùng nô lệ sẽ từ trong chiến tranh liên tục không ngừng tuôn hướng thị trường. Trong khu vực này giao dịch thương, hiện đang ánh mắt đều nhìn chằm chằm Nhân tộc cùng thâm không tám tộc chiến tranh. Mà chúng ta dự phán là, trận chiến này Nhân tộc tất bại."

Dương Thanh Huyền sắc mặt cực kỳ khó coi, lạnh giọng nói: "Sở dĩ ngươi liền không muốn mua người?"

Bùi Đại ý vị thâm trường nói ra: "Mặc dù chúng ta không e ngại thâm không tám tộc, nhưng cũng không muốn chọc những người này, huống chi là một tên đối phương chí tôn?"

Dương Thanh Huyền nói: "Chọc tới bọn hắn sẽ như thế nào?"

Bùi Đại nói: "Chờ thâm không tám tộc đem nhân tộc tiêu diệt, trở thành một phương này khu vực bá chủ, việc buôn bán của chúng ta lại nhận ảnh hưởng cực lớn, thậm chí vì này bỏ mệnh cũng chưa chắc không có khả năng."

Dương Thanh Huyền lại nói: "Nếu là ta nói, ngươi giờ phút này liền sẽ bỏ mệnh, cái kia làm ăn này còn có thể làm sao?"

Bùi Đại cười lạnh nói: "Ngươi uy hiếp ta?"

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: "Căn cứ các hạ lời nói, Nhân tộc tất bại, đã tất bại, dù sao là chết, ta giết nhiều mấy người lại có gì không ổn? Người nhà ngươi tìm ta báo thù? Ha ha, dù sao chúng ta bại, ta cũng đã chết, ngươi liền làm cái quỷ chết oan đi."

Bùi Đại sắc mặt biến hóa, cả giận nói: "Lão phu tung hoành các đại vị diện vô số năm, còn chưa từng gặp có người dám giống như ngươi!"

Dương Thanh Huyền nói: "Mặc kệ, dù sao giao dịch không làm được, ta cũng không thể để ngươi tuỳ tiện rời đi, không bằng đưa ngươi bắt lại bán đi, đổi ít đồ dùng. Chờ người nhà ngươi tra ra chân tướng thời điểm, chúng ta Nhân tộc đã bại, ta cũng không còn sót lại chút gì."

Bùi Đại khí một trận choáng váng, lại phát hiện vô pháp phản bác. . .

Hắn phát hiện đại sảnh bên trong hơn mười người đều vây quanh, nội tâm một trận hốt hoảng.

Hắn xác thực chưa hề trải qua loại tràng diện này, quả thực quá hoang đường, chính mình là thập tinh Thiên Giới hậu kỳ tu vi, cũng không có mang tùy tùng, căn bản không có khả năng đào tẩu.

Hắn vội la lên: "Chuyện giao dịch, có thể bàn bạc kỹ hơn."

Dương Thanh Huyền hừ lạnh nói: "Bàn bạc kỹ hơn? Lão tử cũng không có nhiều thời gian như vậy. Nói thật, nghĩ đến các ngươi những này rác rưởi tại chờ Nhân tộc ta đại bại, sau đó phát tai nạn tài, lão tử nội tâm liền lên vô danh hỏa. Thà rằng như vậy, không bằng trước hết để cho ta phát phát tài, nhìn xem ngươi có thể đáng bao nhiêu tiền!"

Bùi Đại thật sợ, vội vàng nói: "Thanh Huyền đại nhân nói tử sĩ, ta có thể tận toàn lực nghĩ biện pháp thỏa mãn, còn nhìn bớt giận."

"Ồ? Hiện tại có biện pháp rồi?"

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Nói nghe một chút, nhìn xem ta hài lòng hay không."

Bùi Đại nội tâm nhanh tức nổ tung, tâm nghĩ chờ ta trở về về sau, tất nhiên muốn ngươi đẹp mặt, nhưng trên mặt vẫn là cười làm lành, nói ra: "Ta thương hội vừa vặn có một phê nô lệ cùng tử sĩ, thập tinh Thiên Giới trở lên có năm người, chín sao Thiên Giới có hơn hai mươi người, trước tiên có thể bắt đến cho đại nhân sử dụng."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3456: Không làm sao thần phục

"Ồ? Chỉ có ngần ấy?"

Dương Thanh Huyền tỉnh táo lại, trở lại trên chỗ ngồi: "Những vật này, thật không đáng chú ý a. Ta nghe Tiền Nhị nói, quý thương hội tại toàn bộ đời mới sinh đại vũ trụ bên trong đều là tiếng tăm lừng lẫy."

Bùi Đại cười khổ nói: "Ta chỉ là sẽ trúng một tên người bình thường viên, cũng không phải là hội trưởng, thương hội tài nguyên vô pháp tùy ý điều động."

Tiền Nhị nói: "Bùi đại nhân thế nhưng là thương hội thứ Tam chưởng quỹ, người bình thường viên thuyết pháp quá khiêm tốn."

Bùi Đại gấp vội vàng nói: "Tại thương hội, đại đương gia mới là thật đương gia, chúng ta chỉ là theo chân đại đương gia kiếm miếng cơm ăn."

Dương Thanh Huyền nói: "Vậy ngươi có thể điều động tài nguyên có bao nhiêu?"

Bùi Đại ngập ngừng nói: "Cực ít, một phần trăm đều không có."

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, quát: "Vậy ngươi vừa mới nói nô lệ cùng tử sĩ đều đang lừa ta rồi? Đừng nói cho ta những này không đủ các ngươi thương hội một phần trăm."

Bùi Đại mặt đen lại nói: "Ta thông qua các loại quan hệ, có thể điều động một chút vượt qua quyền hạn tài nguyên, nhưng thật là không nhiều." Hắn nhìn về phía Tiền Nhị, mặt mũi tràn đầy trách cứ chi ý. Thầm nghĩ ngươi đem ta lừa gạt tới đây, hiện tại còn hại ta.

Tiền Nhị quay đầu, làm như không thấy.

Dương Thanh Huyền nói: "Ta trừ nhân thủ bên ngoài, vật tư tài nguyên cũng gấp thiếu, không bằng như vậy đi, khoảng thời gian này ngươi liền đãi ở bên cạnh ta, thay ta thu thập một chút vật tư."

Bùi Đại cả kinh nói: "Vạn vạn không thể, ta nếu là không quay về, thương hội tất nhiên sẽ phái người đến tìm ta, đến lúc đó sợ sẽ đối với công tử cũng nhiều có bất lợi."

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Không sao, ngươi viết một phong thư trở về không được sao, để người nhà hảo hảo an tâm, liền nói ở bên ngoài làm một món làm ăn lớn. Đồng thời tận khả năng nhiều triệu tập một chút vật tư tới, bao quát ngươi trước đó nói những nô lệ kia cùng tử sĩ."

Bùi Đại nghe được toàn thân rét run, run giọng nói: "Ngươi đây là dự định giam giữ ta rồi? !"

Dương Thanh Huyền nói: "Ta là để đại nhân giúp ta, sao là cầm tù nói chuyện? Việc này quyết định như vậy đi, không cần nhiều lời. Đại nhân cũng đừng nghĩ đến viết tin làm tay chân, hoặc là chạy trốn cái gì, dù sao chúng ta Nhân tộc hướng khó giữ được chiều tối, chân trần không sợ các ngươi mang giày, một khi có vấn đề gì, ta thứ nhất thời gian khẳng định là đem đại nhân đánh hồn phi phách tán."

Bùi Đại cả giận nói: "Đồ vô sỉ!"

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Cũng vậy."

Hắn vung tay lên, lại là một khối lớn băng xuất hiện ở trong phòng: "Đại nhân nhìn kỹ một chút cái này lại là cái gì."

Bùi Đại cẩn thận nhìn lại, cái kia khối băng bên trong đồng dạng là một tên võ giả, tu vi cảnh giới không yếu, chỉ là gương mặt cực kì thống khổ, đầu giống như là sưng lên, tùy thời muốn nổ tung giống như.

Hắn song đồng đột nhiên co lại, cả kinh nói: "Thâm không dị tộc nửa bước chí tôn? !"

Dương Thanh Huyền nói: "Đúng vậy."

Bùi Đại nội tâm khiếp sợ không gì sánh nổi, người trước mắt này rốt cuộc là ai?

Tương truyền Nhân tộc chỉ có ba vị chí tôn, rất rõ ràng người trước mắt này đều không phải, coi như hắn có bốn vị thập tinh Thiên Giới đỉnh phong thủ hạ, lại làm sao có thể bắt sống hai tên dị tộc nửa bước chí tôn?

Dương Thanh Huyền tiếp tục nói ra: "Người này không chịu quy thuận, ta liền bày trận sưu hồn hắn mấy chục năm ký ức. Sau đó sợ hắn chết mất, bị dị tộc cảm thấy được, sở dĩ tại đầu nổ tung trước đem đóng băng."

Bùi Đại nghe sợ nổi da gà, xem xét cái kia Long Quỷ bộ dáng, xác thực như Dương Thanh Huyền lời nói, càng là hàn khí tập thể, không nhịn được run rẩy.

Dương Thanh Huyền nói: "Đại nhân không cần sợ hãi, chỉ cần đại nhân tận tâm tận lực thay ta làm việc, chỉ có chỗ tốt, không có chỗ xấu."

Nói xong, vung tay lên, đem Long Quỷ cùng Mục Linh Phi khối băng toàn bộ thu vào.

Sảnh bên trong khối băng nháy mắt hòa tan, nhiệt độ một chút xíu hồi thăng.

Bùi Đại nghiến răng nghiến lợi: "Ngươi đây là đang chơi với lửa có ngày chết cháy!"

Dương Thanh Huyền nhàn nhạt nói ra: "Đại nhân khả năng còn không có nghe minh bạch lời ta nói, chân trần không sợ mang giày, dù sao chiến bại muốn chết, không bằng các loại thủ đoạn dùng một chút, ta tin tưởng đại nhân cũng là có thể thông cảm ta."

Bùi Đại bị hắn vô sỉ khí nói không ra lời, sắc mặt tái xanh đứng tại cái kia, chẳng biết như thế nào cho phải.

Dương Thanh Huyền nói: "Đại nhân trước giúp ta làm chuyện thứ nhất đi, đem nửa năm qua này tộc ta cùng thâm không dị tộc các loại tin tức làm đến cho ta, đồng thời đem đại nhân trong tay có thể điều động tài nguyên đều tận khả năng triệu tập tới."

Bùi Đại đứng tại cái kia, một mặt lãnh sắc, khẽ động không động.

Dương Thanh Huyền thở dài: "Ta cũng không muốn làm người xấu, không làm sao thế đạo quá xấu, ta lại có thể làm sao đâu."

Vung tay lên, Á Tư mấy người liền vây lại.

Sau nửa canh giờ, Bùi Đại chật vật không chịu nổi nằm rạp trên mặt đất, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

Thân ở trên là phù văn lấp lóe, bị Dương Thanh Huyền, Quỷ Tàng cùng Á Tư ba người hạ các loại cấm chú.

Lúc này mới lần thứ nhất chân chính rõ ràng ý thức được chính mình tình cảnh, cũng không dám có bất luận cái gì phản kháng, lập tức đi làm Dương Thanh Huyền bố trí sự tình.

Tiền Nhị có chút lo lắng nói: "Những này vị diện thương nhân lực lượng cực đại, đại nhân cử động lần này thực sự có chút hiểm a."

Dương Thanh Huyền nói: "Thời kì phi thường, cũng chỉ có thể dùng phi thường pháp. Cái này Bùi Đại người nói rất đúng, Nhân tộc chiến bại xác suất không nhỏ, một khi bại, hết thảy cũng không sao cả. Như thắng, tương lai lại xử lý việc này đi. Bây giờ nghĩ không được cái kia rất nhiều."

Bùi Đại hối hận ruột đều giáp, vì sao chính mình muốn lắm miệng nói như vậy nhiều.

. . .

Nửa tháng sau, Dương Thanh Huyền đám người đi tới Nhân tộc lĩnh vực bên ngoài một chỗ hoang nguyên.

Đại địa bên trên khắp nơi vẩy xuống lấy vỡ vụn cự thạch, còn có các loại kiến trúc di tích.

Xa so với trước kia, nơi này đã từng là phồn hoa bộ tộc, nhưng sớm đã biến mất trong lịch sử, tìm không được bất kỳ tung tích nào.

Sau đó không lâu, nơi xa xuất hiện một bóng người, trong hư không dậm chân mà đến, mấy cái tránh rơi xuống, liền đến đến Dương Thanh Huyền mấy người trước mặt.

Là một tên ôn hòa bộ dáng lão giả, gặp một lần Bùi Đại, lập tức tiến lên thở dài nói: "Gặp qua tam đương gia."

Bùi Đại "Ừ" một tiếng, sắc mặt bình tĩnh nói ra: "Đồ vật đều mang đến sao?"

Lão giả nói: "Mang đến."

Trong tay hắn cầm một cây đen kịt dây sắt, chậm rãi kéo động.

Dây sắt một phía khác kéo dài tiến hậu phương hư không, không gặp điểm cuối cùng, theo dây sắt bị rút ra, chậm rãi xuất hiện một ít nhân ảnh, tất cả đều bị xiềng xích trói buộc chặt.

Những người này đều trên thân lông dài, sắc mặt hung ác, có nam có nữ, nhưng lấy Nhân tộc thẩm mỹ đến xem, đều là cực xấu vô cùng. Còn có một số cái khác bộ dáng tồn tại, đều là dây sắt xuyên qua thân thể, mặt xám như tro.

Lão giả nói: "Những này là tam đương gia muốn nô lệ cùng tử sĩ."

Vừa nói vừa lấy ra một cái hai cái túi trữ vật, hai tay dâng lên: "Những này là tam đương gia muốn những vật khác."

Bùi Đại cầm tới, thần thức đảo qua, gật đầu nói: "Không sai, ngươi trở về đi, hết thảy đều theo ta nói đi làm."

Lão giả nói: "Đúng." Một chút do dự, lại nói: "Tam đương gia điều động tài nguyên không sai biệt lắm đến hạn mức cao nhất."

Bùi Đại khẽ nói: "Ta tự nhiên biết, cái này cần ngươi nói? Tử sĩ sự tình, là để các ngươi tận lực tìm hiểu cùng thu thập, hiện tại manh mối cũng còn không có đâu. Vật này ngươi mang về, làm làm thế chân. Chờ ta quyền hạn lần nữa vượt qua thời điểm lại đến nói với ta."

Dương Thanh Huyền lập tức vung tay lên, bị đông lại Mục Linh Phi một chút xuất hiện.

Lão giả hai mắt một sáng, nhìn kỹ một trận, chậc chậc khen: "Quả nhiên là chí tôn phân thân, vừa vặn có cái quý khách muốn vật này. . ."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3457: Bôn tập hậu phương

Bùi Đại sắc mặt biến hóa, quát: "Ta nói đây là thế chấp, không phải bán ra. Ngươi nếu là dám bán đi, đừng trách ta không khách khí!"

Lão giả gấp vội vàng cúi đầu nói: "Không dám."

Bùi Đại khoát tay nói: "Ngươi trở về đi."

Lão giả nói: "Vâng, tam đương gia có thể còn có cái gì phân phó?"

Bùi Đại sắc mặt có chút động dưới, nói: "Không có."

Lão giả lập tức đem dây sắt thu hồi, trói buộc chặt Mục Linh Phi khối băng, một chút xíu kéo vào hư không, chậm rãi biến mất không thấy gì nữa.

Chờ lão giả đi một trận.

Dương Thanh Huyền lúc này mới mở miệng nói ra: "Bùi đại nhân nội tâm rất giãy dụa a."

Bùi Đại trên mặt lộ ra vẻ bối rối, gấp vội vàng nói: "Không dám, ta tuyệt không một chút tâm tư."

Dương Thanh Huyền nhìn hắn mặt, khẽ cười nói: "Tâm tư là có, mà lại rất nhiều, nhưng không có nửa điểm đi quá giới hạn ngược lại là thật."

Bùi Đại chỉ cảm thấy toàn thân mồ hôi lạnh lâm ly, phảng phất hết thảy đều bị đối phương nhìn xuyên.

Mấy ngày nay chung đụng đến, phát hiện chung quanh những này võ tu đối với Dương Thanh Huyền cái chủng loại kia tôn kính là hoàn toàn phát ra từ nội tâm, cái này khiến hắn cảm thấy kỳ quái.

"Những này là đại nhân muốn tài nguyên."

Bùi Đại gấp vội vàng hai tay dâng lên cái kia hai cái túi trữ vật, lại chỉ vào sau lưng những người kia nói: "Những người này xử lý như thế nào?"

Dương Thanh Huyền đem trong túi trữ vật đồ vật quét liếc mắt, liền thu vào, nói: "Bùi đại nhân vất vả."

Những nô lệ kia cùng tử sĩ, hết thảy hai mươi ba người, thập tinh Thiên Giới có sáu người, chín sao Thiên Giới tám người, còn lại chín người là tám sao Thiên Giới.

Dương Thanh Huyền đối với Nguyên Hương nói: "Những người này ngươi thu nhập dưới trướng đi, không thể toàn bộ về ta quản, nếu không ta cái kia giải quyết được."

Nguyên Hương ôm quyền nói: "Vâng, đại nhân."

Trực tiếp thẳng lên đi, bắt đầu thuần phục những người kia.

Dương Thanh Huyền thì từ trong túi trữ vật lấy ra một chút ngọc giản, bắt đầu cẩn thận đọc.

Một lát sau, Dương Thanh Huyền mặt sắc mặt ngưng trọng nói ra: "Nghĩ không ra đại chiến đã bắt đầu."

Quỷ Tàng cau mày nói: "Cự Khuyết Thành cuộc chiến?"

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu: "Hiện tại song phương còn tại Cự Khuyết Thành bên ngoài trong không gian giằng co, các loại thăm dò tính công kích không ngừng, nhưng chiến tranh đã tại một chút xíu thăng cấp."

Quỷ Tàng nói: "Lần trước chúng ta đấu giá hội bên trên gặp được hẳn là Thánh Vương Lý Vân Tiêu, hắn hiện tại cũng đã trở về Nhân tộc lĩnh vực, có ba vị chí tôn cường giả tọa trấn, không đến mức có quá lớn nguy hiểm."

Dương Thanh Huyền nói: "Nhưng Thanh Nguyên Thành thất thủ, vẫn chưa thấy có chí tôn xuất thủ a."

Bùi Đại nói: "Cái này điểm ta ngược lại là biết một chút, chủng tộc cuộc chiến mở ra, không thể nào là song phương vương nổ quyết đấu, lẫn nhau ở giữa đều cực kì cẩn thận. Một khi chí tôn bắt đầu xuất thủ, chiến tranh rất nhanh liền sẽ kết thúc. Mà lại chí tôn tồn tại không phải tầm thường, tổn thất bất luận một vị nào đều là vô pháp bù đắp. Sở dĩ cực kỳ thận trọng."

Dương Thanh Huyền nói: "Ý là, coi như Cự Khuyết Thành thất thủ, chí tôn cũng sẽ không ra tay?"

Bùi Đại nói: "Nếu là đối phương không có chí tôn xuất thủ, Nhân tộc cũng không sẽ vận dụng chí tôn. Mà lại Nhân tộc chí tôn vốn là chỗ ở thế yếu, cưỡng ép mở tiên cơ, có thể sẽ càng nhanh thu nhận diệt vong."

Dương Thanh Huyền lo lắng nói: "Kể từ đó liền phiền toái, thâm không dị tộc tại Cự Khuyết Thành ngoài có sáu vị nửa bước chí tôn, thực lực như vậy áp tiến, sợ là Cự Khuyết Thành rất khó giữ vững."

Bùi Đại mặt lộ vẻ lo dung: "Lực lượng như vậy, chúng ta chạy tới cũng là làm bia đỡ đạn a."

Á Tư khẽ nói: "Chưa hẳn đi, sáu vị nửa bước chí tôn mà thôi, chúng ta chí ít có thể ngăn chặn hai vị."

Trên thực tế, lấy bọn hắn lực lượng đánh giết một vị không thành vấn đề, nghênh tiếp hai vị liền rõ ràng không phải là đối thủ.

Dương Thanh Huyền trầm tư một trận, trong mắt lóe lên vẻ kiên định: "Chúng ta không đi Cự Khuyết Thành, theo ta đi!"

Tất cả mọi người là sững sờ, rất nhanh liền dâng lên một đạo cự đại độn quang, đem tất cả mọi người đều bao lấy, nháy mắt biến mất ở tại chỗ.

Hơn tháng về sau.

Tại hoang cán cân nguyên bên trên, Dương Thanh Huyền mấy người cực tốc bay về phía trước.

Phía trước chính là Thanh Nguyên Thành phương hướng.

Từ Long Quỷ trong đầu rút ra ký ức biểu hiện, thâm không dị tộc lần này nhất định phải chiếm lĩnh Cự Khuyết Thành bên ngoài không gian vị trí, để cho làm đi an toàn hàng lâm xuống.

Đây là không gãy không chụp tử mệnh lệnh, nhất định phải hoàn thành.

Sở dĩ hắn phỏng đoán Thanh Nguyên Thành bên trong lực lượng khẳng định còn thừa không có mấy.

Mấy canh giờ về sau, cuối cùng đi vào Thanh Nguyên Thành chỗ không gian vị trí, chỉ là trước mắt hết thảy để Dương Thanh Huyền một trận hoảng hốt, cái kia mênh mông to lớn thành trì cơ hồ không còn sót lại chút gì, đầy trời khắp nơi đều là Ám Yên Kỳ Hoa, cùng các loại hung thú ẩn hiện.

Dị tộc chỉ là tại ban đầu địa bàn bên trên, bố trí đại lượng không gian Huyền khí, từng tòa hình thái khác lạ kiến trúc phân bố đại địa bên trên. Trong đó có mấy toà nhất là nguy nga cự điện, hẳn là mấy vị nửa bước chí tôn chỗ ở.

Tại những kiến trúc này bên trong, các loại dị tộc người vãng lai xuyên qua, đã đem đất này xem như chính mình đại bản doanh.

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, lấy ra chiến kích chậm rãi nói ra: "Bắt đầu đi, san thành bình địa, một tên cũng không để lại!"

Trong mắt của hắn sát khí lóe lên, trên thân sát khí liền điên cuồng đề thăng, gương mặt cũng hơi phát sinh biến hóa, lại cùng Quỷ Tàng hợp lại thể, liền càng giống như ác ma, hai mắt trở nên tinh hồng.

Những người còn lại đều riêng phần mình lấy ra binh khí, hóa thành một đạo lưu quang hướng về phía trước phóng đi.

Trên thực tế, thâm không dị tộc cũng sợ Nhân tộc quấn hồi Thanh Nguyên Thành đánh lén, sở dĩ đối với mặt khác mấy tòa thành trì bên trong Nhân tộc cường giả tăng cường theo dõi cùng giám sát. Một khi có người tộc tiểu đội từ bên trong ra, lập tức liền sẽ khiến dị tộc độ cao chú ý.

Tại Thanh Nguyên Thành bên trong, cùng Cự Khuyết Thành bên ngoài trong đại quân dị tộc, đều có không ít chuyên môn xử lí giám sát, chặn giết, đánh lén, phá hoại tiểu phân đội.

Dương Thanh Huyền vì để tránh cho truyền tống đưa tới cự đại không gian chấn động, trực tiếp hao hơn mười ngày từ hoang ngày bên trong vùng bình nguyên bản tập mà tới.

Chờ dị tộc người phát hiện bọn hắn thời điểm, máu tanh đã bắt đầu.

Đây là một trận ngươi chết ta sống chiến đấu, kéo dài vô số năm, có chút một phương nương tay nhân từ, liền có thể cho mình chôn xuống vô số tai hoạ.

Sở dĩ Dương Thanh Huyền trực tiếp dùng sát khí che đậy ý thức của mình, tiến vào cỗ máy giết chóc trạng thái.

Á Tư, Nguyên Hương mấy người vốn cũng không phải là hiền lành gì, những này thấp cảnh giới người tại bọn hắn trước mắt càng là cùng sâu kiến không khác.

"Không được! Là nhân tộc lão quái đến đánh lén!"

Bên trong thành lập tức vang lên to lớn cảnh báo, các nơi gõ vang tiếng chuông.

Mười mấy tên thập tinh Thiên Giới từ từng cái phương hướng bay ra, nhưng chỉ có một vị thập tinh Thiên Giới đỉnh phong.

Chỉ là mấy cái đối mặt, nửa khắc đồng hồ không đến, cái này mười mấy tên Thiên Giới liền bị tiêu diệt.

Tiền Nhị còn muốn bắt một chút đi bán, nhưng đều bị cái khác người nháy mắt xoá bỏ. Cho tới thập tinh phía dưới, cũng bán không ra cái gì tốt giá tiền, Tiền Nhị lập tức không có tâm tư, chuyên tâm giết chóc đứng lên.

Nhất thời gian, toàn bộ thế giới đều hóa thành Tu La tràng, giống như Địa Ngục.

Khủng bố lục đạo huyễn diễm tại đại địa cùng trên bầu trời lan tràn, vô tình thôn phệ lấy hết thảy, chỉ cần hỏa diễm chỗ đến, đều hủy diệt.

Đại hỏa lan tràn mấy ngày, mới chậm rãi dừng xuống tới.

Toàn bộ đại địa hơn mười nghìn vật không còn, chỉ có hơn mười đạo thân ảnh đứng ở trong hư không, tại hỏa diễm chiếu rọi, không ngừng nhảy vọt.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3458: Đại Hư Không Lôi

Dương Huyền Tàng toàn thân đẫm máu, trong tay nắm lấy một tên chín sao Thiên Giới đỉnh phong dị tộc, đã gần chết trạng thái, giống như gà con bị xách tại trong tay.

Dương Huyền Tàng đem hắn ném tại phía trước, song đồng một chút trở nên quỷ dị, nhìn chằm chằm cái kia tên dị tộc.

Dị tộc toàn thân chấn động, chậm rãi con ngươi liền tan rã, trở nên ngốc trệ.

Dương Huyền Tàng chậm rãi nói ra: "Đưa tin cho mấy vị thống lĩnh, liền nói đại bản doanh bị tập, các ngươi đang tử thủ, để bọn hắn lập tức phái người đến nghĩ cách cứu viện, nếu không liền muốn thủ không được."

Cái kia dị tộc đờ đẫn nói ra: "Được rồi."

Sau đó chậm rãi từ trên thân lấy ra một viên ngọc bội, chết lặng ở phía trên ghi chép tin tức.

Dương Huyền Tàng lại nói: "Địch nhân có mười lăm tên thập tinh Thiên Giới, ba vị thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, bốn vị thập tinh Thiên Giới hậu kỳ, chỉ cần phái một vị nửa bước chí tôn, hoặc là năm vị thập tinh Thiên Giới đỉnh phong tới, liền có thể giải cứu đại bản doanh nguy cơ."

Cái kia dị tộc tất cả đều chiếu vào viết, sau đó đem bóp vỡ ngọc bội, đem tin tức truyền quá khứ.

Dương Huyền Tàng vung lên chiến kích, đem cái kia dị tộc chém thành hai đoạn.

Bùi Đại cau mày nói: "Địch nhân sẽ trúng kế sao?"

Dương Huyền Tàng nói: "Xem thiên ý đi."

Tiền Nhị nói: "Khẳng định sớm có người đem các loại tin tức truyền trở về, lại thêm đầu này, cái kia mấy tên thủ lĩnh khả năng không phân rõ thật giả. Duy nhất có thể để xác định chính là đại bản doanh bị tập, chẳng biết bọn hắn sẽ ứng đối ra sao."

Dương Huyền Tàng nói: "Chúng ta nghỉ ngơi nửa tháng, đem tổn thương dưỡng tốt. Như là có người đến, thì dần dần chém giết, nếu là không người đến, chúng ta liền đi Cự Khuyết Thành chi viện."

Tất cả mọi người đạo tốt.

Lúc này ngay tại mảnh này hủy diệt chi địa trên không, bắt đầu chữa thương.

Trận chiến này đại hoạch toàn thắng, chỉ là tổn thất một chút tám sao cùng chín sao Thiên Giới, thập tinh phía trên không một người thương vong.

Bởi vì bắt đầu vừa đối mặt, liền đem đối phương thập tinh toàn bộ chém giết.

Phía sau đại chiến cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Dương Thanh Huyền toàn thân bị máu tanh cùng sát khí tràn ngập, cần một chút xíu tịnh hóa.

Quỷ Tàng thì biến hóa ra pháp tướng, bắt đầu thôn phệ cái này mảnh phế tích bên trên vong hồn.

Đời mới sinh đại vũ trụ cùng diễn sinh thay mặt đại vũ trụ cực không giống nhau, nơi này diệt vong sinh linh, linh hồn sẽ lấy tốc độ cực nhanh bị luân hồi đại trận hấp thu , bình thường rất khó tàn tồn tại thế giới bên trong.

Sở dĩ Quỷ Tàng thôn phệ một lát, liền không có đồ ăn, mà lại vốn là cũng không ăn được cái gì.

Hắn buồn bực không thôi, chỉ có thể phục dụng đan dược bắt đầu dưỡng khí chữa thương.

Dương Thanh Huyền không chút khách khí lấy ra bốn sao trân quả, phân Quỷ Tàng, Á Tư, Nguyên Hương, Cương Nghị cùng Bùi Đại một viên, vừa vặn toàn bộ chia xong. Còn lại những cái kia trân quả tại đột phá thập tinh Thiên Giới thời hao tổn không.

Nhìn Tiền Nhị mấy người không ngừng hâm mộ.

Nhưng bọn hắn biết, mặc dù đều là theo chân Dương Thanh Huyền làm việc, nhưng mình cùng Dương Thanh Huyền độ thân mật hiển nhiên không bằng những người kia.

Cho tới Bùi Đại, Dương Thanh Huyền thuần túy là trấn an một chút hắn.

Qua nửa tháng thời gian.

Tĩnh mịch giống nhau trong không gian, không có bất kỳ người nào tới.

Dương Thanh Huyền từ trong nhập định lấy lại tinh thần, chậm rãi nói ra: "Xem ra bọn hắn đã bỏ đi đất này."

Á Tư nói: "Cái này một vùng phế tích, cứu đến có ích lợi gì? Còn không bằng toàn lực làm tốt bọn hắn hiện tại chuyện cần làm."

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Chính là, có thể thấy được cái kia làm đi giáng lâm tầm quan trọng. Chúng ta đi thôi, đi Cự Khuyết Thành chi viện."

Một đoàn người lập tức hướng Cự Khuyết Thành mà đi.

Những nô lệ kia cùng tử sĩ, sắc mặt đều không tốt lắm, vừa mới một phen đại chiến xong, có ít người tổn thương còn chưa khỏi hẳn, lại muốn đi một trận tàn khốc hơn đại chiến.

Nhưng bọn hắn cũng không nói gì, rất rõ ràng chính mình thân phận cùng chức trách.

Hơn mười ngày về sau, Dương Thanh Huyền mấy người tiến vào Cự Khuyết Thành địa giới.

Này lĩnh vực là nhân tộc phức tạp nhất một chỗ địa giới, từ mười cái vị diện xen lẫn mà thành, tại rất nhiều nơi không gian quy tắc mười phần hỗn loạn.

Có chút vị diện lẫn nhau dung hợp lại cùng nhau, xuyên qua thời điểm không có bất kỳ chỗ khác nhau nào.

Nhưng có chút sẽ phát sinh biến hóa, xuyên qua thời điểm, chính là mặt khác một bộ thiên địa, thậm chí cũng tìm không được nữa trở về con đường.

Trên mặt đất giới nơi nào đó hư vô chỗ, đột nhiên không gian lực lượng tăng vọt, "Ầm ầm" một tiếng liền nổ vỡ ra đến, hình thành đáng sợ lỗ đen, năng lượng to lớn sóng càng là khuếch tán ngàn dặm.

Dương Thanh Huyền mấy người lên tiếng mà ra.

Bọn hắn một đi ngang qua đến, đều là dùng loại này phạm vi lớn truyền tống chi pháp, cũng không sợ bị dị tộc bắt giữ, nguyên bản là đến gấp rút tiếp viện, mà lại không cần không gian truyền tống, thuần túy độn thuật, chờ đại chiến kết thúc đều chưa hẳn có thể đuổi tới.

Bùi Đại lấy ra một bức tinh không đồ, bắt đầu xác nhận vị trí, cùng hạ một bước tiến lên phương hướng.

Dương Thanh Huyền đem thần thức khuếch tán ra, phát hiện cái này một mảnh khu vực vạn vật không còn, chỉ có đại lực mảnh vỡ phiêu phù ở trong hư vô, giống như là trải qua hủy diệt.

Hắn kinh ngạc nói: "Mảnh này hư không chuyện gì xảy ra?"

Bùi Đại nói: "Hoàn toàn chính xác có chút kỳ quái, giống là cường giả đại chiến sau hư vô, nhưng lại không cảm ứng được hủy diệt cùng sát khí. Nếu là thời gian cực lâu, cái kia cũng hẳn là đản sinh ra vạn vật tới."

Dương Thanh Huyền trầm tư một trận, không hiểu được.

Hắn lúc này ngồi xếp bằng hư không, thi triển cảm thấy ứng thuật.

Cái khác người cũng tinh tế quan sát.

Á Tư nói: "Là vị diện giao hội lúc sinh ra phá hủy ."

Dương Thanh Huyền mở hai mắt ra: "Ta cũng cảm ứng được, mà lại giống như. . . Không phải phổ thông vị diện giao hội. . ."

Mỗi người nội tâm đều là chấn động, bọn hắn dù không phải nhân tộc, nhưng theo Dương Thanh Huyền về sau, đối nhân tộc cùng thâm không dị tộc sự tình cũng hiểu nhiều.

Nếu không là vốn có vị diện giao hội, liền chỉ có một cái khả năng.

Dương Thanh Huyền nói: "Từ Long Quỷ trong trí nhớ biết được, làm đi chính là muốn tại hai cái vị diện giao hội cực sâu thời điểm đột phá thâm không bình chướng giáng lâm tới, sợ là thời gian nhanh đến, hoặc là đã đến."

Bùi Đại chỉ về đằng trước nói ra: "Cự Khuyết Thành hẳn là phương vị này."

Trong tay hắn cầm một cái la bàn, là cực kì tinh diệu phức tạp không gian định vị bàn, cơ hồ là đời mới sinh đại vũ trụ bên trong cấp cao nhất cái chủng loại kia.

Đám người đang chuẩn bị tiếp tục truyền tống tiến lên, Dương Thanh Huyền lại nhíu mày, nhìn hướng một phương hướng nào đó: "Bên kia giống như có đồ vật."

Tất cả mọi người đều thuận theo nhìn lại, cái kia phương vị cùng Cự Khuyết Thành trình một cái góc vuông.

Dương Thanh Huyền nói: "Đi xem một chút."

Lúc này bay đi, lóe lên liền biến mất trong hư không, cái khác người vội vàng đuổi theo.

Bọn hắn lập tức đi vào mặt khác một chỗ trong hư vô, tiến vào sát na, chỉ nghe thấy bên tai truyền đến "Ù ù" thanh âm.

Thanh âm cũng không lớn, biểu hiện nơi phát ra cực xa, nhưng mỗi người đều nghe nhất thanh nhị sở.

Bùi Đại cau mày nói: "Tiếng sấm?"

Á Tư sắc mặt biến hóa, cả kinh nói: "Đại Hư Không Lôi?"

Lời vừa nói ra, Bùi Đại cùng Cương Nghị mấy người đều lần lượt đổi sắc mặt, lộ ra kinh sợ.

Dương Thanh Huyền cũng mơ hồ nghe qua này lôi, hỏi: "Vị diện giao hội thời điểm sinh ra hư không lôi?"

Á Tư mặt sắc mặt ngưng trọng nhìn chằm chằm cái kia phương hướng âm thanh truyền tới: "Mà lại không phải phổ thông Đại Hư Không Lôi, nghe thanh âm này giống như là biến dị, chậc chậc, chí ít cũng là Mộc Chi Bản Nguyên thứ tư ngăn biến dị, thậm chí khả năng càng cao."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Càng cao?"

Á Tư "Ừ" một tiếng, đôi mắt bên trong nổ bắn ra khát vọng mãnh liệt tinh mang.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3459: Tứ trụ tộc

Ngày đó tại tiểu thần kiếp bên trong, Á Tư đã từng thi triển qua thứ sáu ngăn cực hàn băng phách lôi, về sau Dương Thanh Huyền hỏi đến việc này, Á Tư nói kia là thứ năm ngăn cực hàn băng phách, tăng thêm chí tôn đạo quả bên trong Mộc thuộc tính linh lực, mới đề thăng đến thứ sáu ngăn Băng Lôi.

Về sau chí tôn đạo quả bị ba người chia cắt tiêu hóa, loại kia khủng bố Mộc hệ linh lực cũng tiêu tán theo.

Lại không cách nào hoàn nguyên ra sáu ngăn Băng Lôi.

Nếu là có thứ năm ngăn Lôi hệ lực lượng. . .

Dương Thanh Huyền trưng cầu ý kiến ánh mắt, khi lấy được Á Tư khẳng định trả lời chắc chắn về sau, cũng biến thành nóng bỏng lên.

Cái kia Băng Lôi khủng bố, hắn còn rõ mồn một trước mắt a.

Nếu là Á Tư có thể khôi phục ngày đó thực lực, toàn bộ Cự Khuyết Thành bên ngoài thâm không dị tộc, lấy lực lượng một người liền có thể toàn diệt.

Á Tư nói: "Này lôi nếu thật là thứ năm ngăn, có lẽ là ta khôi phục đến nửa bước chí tôn thời cơ."

Dương Thanh Huyền có chút thất vọng nói: "Mới nửa bước chí tôn a?"

Á Tư mặt âm trầm, khẽ nói: "Ngươi còn không biết xấu hổ nói? Nếu không phải là ngươi, ta làm sao sẽ rơi xuống đến tận đây? Có thể khôi phục nửa bước chí tôn cũng đã là vạn hạnh. Nhưng ta nửa bước chí tôn, cũng là mạnh nhất nửa bước chí tôn, dù không dám nói bừa chí tôn phía dưới vô địch thủ, chí ít chém giết một chút phổ thông nửa bước không thành vấn đề."

Nguyên Hương bọn người chẳng biết Á Tư lai lịch, giờ phút này nghe vậy, đều là trong lòng hoảng sợ: "Hắn từng là chí tôn?"

Cảm thấy cực kì hoang đường, có chút không dám tin tưởng.

Nhưng lại nghĩ tới Á Tư thực lực kinh khủng, cũng liền không thể không tin.

Dương Thanh Huyền nói: "Đi thôi."

Mười mấy người lập tức hướng cái kia lôi đình phương hướng chạy đi.

. . .

Tại mênh mông trong hư vô, từng lớp từng lớp kỳ dị lực lượng như gợn nước khuếch tán.

Chấn hư không bày biện ra quỷ dị tần suất.

Tại những đường vân này đang phập phồng, thỉnh thoảng có tiếng sấm vang lên, lại lấy đặc hữu gợn sóng tản ra.

Khiến cho hư không như bốc hơi chi hải, cực không bình tĩnh.

"Quả nhiên là Đại Hư Không Lôi!"

Ở đây phiến trong hư vô, một chút xuất hiện chín thân ảnh, đều là mặt mũi tràn đầy kinh hỉ thần sắc.

Người cầm đầu là một tên áo bào màu vàng lão giả, trên mặt phun trào lấy màu xanh quang huy, cái kia trong hư vô tiếng sấm mỗi vang một chút, trên mặt hắn thanh quang liền tùy theo rung động.

"Ha ha, bản nguyên mộc thứ tư ngăn biến dị!"

Áo bào màu vàng lão giả cuồng tiếu không thôi, cả người đều hưng phấn có chút phát run.

"Chúc mừng mộc cần trưởng lão!"

Mặt khác tám người đều là theo thích không thôi, vội vàng nói chúc.

Một người trong đó đúng là Dương Thanh Huyền đã từng đã cứu Mạt Tinh Ba, về sau Thanh Nguyên Thành bị vứt bỏ, đi theo đại lượng võ giả lui giữ đến Cự Khuyết Thành.

Cái kia áo bào màu vàng lão giả là nhân tộc thế lực lớn thanh cung cung chủ, nửa bước chí tôn cường giả Mộc Tu Tử.

Giờ phút này được phái tới hiệp trợ trấn thủ Cự Khuyết Thành.

Mấy tháng trước liền suy tính ra Đại Hư Không Lôi xuất hiện, một mực đang quan sát hư không cùng thôi diễn đạo pháp, cuối cùng chờ đến một ngày này.

Mộc Tu Tử đắc ý nói ra: "Đợi ta thu được này lôi, cô đọng thần thông, vừa lúc ở trong trận này phát huy tác dụng, đem những dị tộc kia từng cái đánh chết."

Hắn nói với tả hữu: "Các ngươi liền chờ ta ở bên ngoài, vừa có động tĩnh linh hoạt xử lý, tận lực đừng tới quấy rầy ta."

Tám người đồng thanh nói: "Rõ!"

Mạt Tinh Ba nói: "Mọi người tản ra, giữ vững bốn phương tám hướng."

Hắn tại Thanh Nguyên Thành mấy lần đại chiến bên trong biểu hiện xuất sắc, hiện tại là cái này một điểm đội lĩnh đội.

Mộc Tu Tử không kịp chờ đợi xông vào những cái kia chấn động bên trong, thân thể bốn phía dần hiện ra vô số lôi quang, "Ầm ầm" liền biến mất không thấy gì nữa.

Mạt Tinh Ba một trái tim tĩnh không ít, chỉ cần Mộc Tu Tử thu tập được Đại Hư Không Lôi, liền có thể cực lớn đề thăng thế lực, như vậy giữ vững Cự Khuyết Thành xác suất liền tăng nhiều.

Hắn biết rõ, chân chính lên tính quyết định nhân tố vẫn là những này cấp cao chiến lực.

Bỗng nhiên, Mộc Tu Tử tiến vào hư không tiết điểm chỗ, vang lên càng thêm ồn ào tiếng sấm, nương theo lấy mắt thường khó mà bắt giữ lôi quang bắn ra.

Toàn bộ không gian đều "Ầm ầm" chấn động đứng lên, khắp nơi có bạo lôi vang.

Mạt Tinh Ba cảnh giác một chút, nhưng tâm nghĩ hơn phân nửa là Mộc Tu Tử ở bên trong tu luyện, cũng không có vấn đề.

"A! Đáng chết."

Cái kia tiết điểm bên trong, truyền đến Mộc Tu Tử thanh âm tức giận, sau đó một đạo lôi quang bạo khởi, liền gặp Mộc Tu Tử bị chấn ra, cả người chật vật không chịu nổi, thậm chí khóe miệng còn phun ra máu tươi.

Mạt Tinh Ba cả kinh kêu lên: "Đại nhân!"

Mộc Tu Tử cuồng hống nói: "Cẩn thận! Có mai phục!"

Thoại âm rơi xuống, liền một đạo đáng sợ lôi điện tại hư không lấp lóe, nháy mắt kích xuyên ba tên Nhân tộc, đem bọn hắn thuấn sát. Kêu thảm cũng không kịp phát ra, liền bạo cầm đồ bán đứt trận.

Còn lại mấy người càng là dọa cho phát sợ, vội vàng thuấn di đến Mạt Tinh Ba bên người.

"Hừ, Nhân tộc tiểu nhi, thế mà cũng dám thăm dò ta thâm không chí bảo, Đại Hư Không Lôi. Như vậy thánh vật, là các ngươi có thể nhúng chàm sao?"

Cái kia trong hư vô, một đạo thân ảnh khôi ngô chậm rãi xuất hiện. Cái kia da người màu vàng đất, chỗ mi tâm có bốn đạo bắt mắt dựng thẳng đòn khiêng, phun trào lấy sức mạnh đáng sợ.

"Thâm không dị tộc!"

Mạt Tinh Ba lớn kinh, trước mắt thực lực của người này cực kì hùng hồn, mà lại trực tiếp đánh lén đả thương Mộc Tu Tử, chỉ có một cái khả năng, hắn cũng là nửa bước chí tôn.

Từ đã nắm giữ tin tức đến xem, như vậy người này thân phận vô cùng sống động.

Mộc Tu Tử tức giận nói: "Tứ trụ tộc đại trưởng lão đỏ đuôi khải người!"

Người kia cười lạnh nói: "Ngươi thế mà còn nhận ra ta? Đáng tiếc a, ta cũng không nhận ra ngươi dạng này sâu kiến."

Thấy Mộc Tu Tử kém chút tức hộc máu, hắn lại nhàn nhạt nói ra: "Bất quá ngươi cũng không cần tự báo họ và tên, bởi vì ta đối với một vị người sắp chết không có hứng thú."

Mộc Tu Tử quát lên: "Ai chết còn chưa nhất định đâu!"

Hắn chợt quát một tiếng "Lôi đến" ! Trong hư không phun trào lôi nguyên tố dồn dập tại chỗ mà ra, hướng trong thân thể của hắn tụ đi.

Mênh mông thiên địa bên trong, đột nhiên trở nên thanh quang rực rỡ, lít nha lít nhít nguyên tố tượng trưng cho vô hạn sinh cơ.

Đỏ đuôi khải người song đồng co rụt lại, đồng dạng quát: "Lôi đến!"

Hai tay hướng nắm vào trong hư không một cái, cái kia khắp thiên lôi nguyên tố, nháy mắt hướng hắn dũng mãnh lao tới.

Hai người đều tại điên cuồng tranh đoạt lôi nguyên tố.

Đầy trời không ngừng truyền đến lôi bạo thanh âm, cùng đáng sợ lôi quang tại lẫn nhau xuyên qua, dọa đến Mạt Tinh Ba mấy người vội vàng kết trận ngăn cản.

Mộc Tu Tử hét lớn: "Các ngươi đi trước!"

Mạt Tinh Ba quyết định thật nhanh, hạ lệnh: "Rút lui!"

Bọn hắn lưu ở đây chỉ có thể là Mộc Tu Tử gánh vác, nguyên bản nhiệm vụ của bọn hắn cũng chỉ là dẫn đường.

Mấy người lập tức xuất thủ, từ cái này khắp thiên lôi nguyên bên trong bổ ra con đường, muốn đường cũ trở về.

"Ha ha, hiện tại đi, nói đùa sao?"

Đỏ đuôi khải người khóe miệng lộ ra vẻ khinh miệt: "Rơi vào trong lưới cá, còn có thể có trở về?"

"Ầm ầm" một tiếng bạo hưởng, tại đỏ đuôi khải người sau lưng, hiện ra một cây to lớn lôi cột sáng, xoay tròn phía dưới, lấy hình học cấp bội số bạo rạp, một chút liền khuếch trương đến Mộc Tu Tử cùng Mạt Tinh Ba mấy người trước mặt: "Đi chết đi!"

Mộc Tu Tử sắc mặt đại biến, sợ hãi rống nói: "Ngàn tỉ cấp phóng điện!"

Hai tay của hắn bên trong vô số lôi quang xen lẫn, hình thành lít nha lít nhít phát phù văn, mỗi một trong đó đều ẩn chứa khủng bố lôi có thể, một nháy mắt tạo thành ấn pháp, trực tiếp đặt ở cái kia cột sáng lên!

"Ầm ầm!"

Cột sáng lập tức bị oanh ra một cái chỗ hổng, giống như là một thanh to lớn lôi đao chém đi vào.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3460: Được ăn cả ngã về không

Xích Vĩ Khải Nhân cười lạnh nói: "Ngươi ta đều là lôi tu, lại cùng là nửa bước chí tôn, vừa vặn phân cao thấp, nhìn xem ai mới có tư cách bắt cái này Đại Hư Không Lôi!"

Mộc Tu Tử cả giận nói: "Tiểu nhân hèn hạ! Trốn ở lôi sóng bên trong đánh lén ta, còn có mặt mũi nói phân cao thấp!"

Xích Vĩ Khải Nhân khinh miệt châm chọc nói: "Phân cao thấp chẳng lẽ không bao gồm trí thông minh đọ sức sao? Có gan ngươi cũng tới đánh lén ta a!"

Cái kia to lớn cột sáng lắc lư phía dưới, bỗng nhiên ngưng tụ thành một cái mặt phẳng, lại co rúc thành một thanh lôi đao.

Biến hóa này chỉ trong nháy mắt hoàn thành, Xích Vĩ Khải Nhân hai tay bấm niệm pháp quyết, khu động lấy lôi đao đánh xuống, cùng Mộc Tu Tử đánh vào cùng một chỗ.

"Ầm ầm!"

Khủng bố lôi bạo nổ tung, giống vỡ đê đập lớn, lôi điện chi lực hướng bốn phương tám hướng trút xuống.

Mạt Tinh Ba mấy người hoảng sợ phía dưới, phát hiện đã bị lôi quang xong bao vây hết, ngàn tỉ trong hư không, tất cả đều là lôi điện chi hải, căn bản không thể trốn đi đâu được.

Năm người kết thành trận pháp, cưỡng ép chống đỡ ra một mảnh kết giới.

"Ha ha ha ha, trước cầm xuống một tên nửa bước chí tôn, lại đánh Cự Khuyết Thành liền bắt vào tay!"

Bạo lôi bên trong, Xích Vĩ Khải Nhân cuồng tiếu không thôi.

Trong tay hai người đều là lôi đao, đụng nhau có chút tương xứng.

Nhưng thân là nửa bước chí tôn hai người lại có thể rõ ràng cảm thấy được tình thế, Mộc Tu Tử đã là ngoài mạnh trong yếu, rất khó ủng hộ quá lâu.

Xích Vĩ Khải Nhân lại nói: "Mộc Tu Tử, ta niệm tình ngươi tu luyện không nên, chỉ cần ngươi nguyện ý quy thuận ta tứ trụ tộc, không chỉ có thể miễn tử, còn có thể cho ngươi một cái trưởng lão danh ngạch, để ngươi hưởng thụ vô thượng tôn vinh."

"Phi! Vô sỉ!"

Mộc Tu Tử khí sợi râu loạn chiến, giận oán nói: "Ngươi coi ta là thiểu năng sao? Đơn giản là sợ cùng ta liều lưỡng bại câu thương, không có có sức mạnh lại đi thu cái này Đại Hư Không Lôi a? Ha ha ha ha, liền các ngươi tứ trụ tộc cái này điểm trí thông minh, còn không vào ta pháp nhãn. Làm sao, một chút bị ta nói đúng, thẹn quá hoá giận?"

Thấy Xích Vĩ Khải Nhân tức giận thần sắc, Mộc Tu Tử cười như điên: "Coi như bản tọa hôm nay chết trận, ngươi cũng không chiếm được chỗ tốt chỗ, chí ít để ngươi trọng thương vạn năm, thu lấy Đại Hư Không Lôi liền càng đừng vọng tưởng!"

"Trọng thương vạn năm? Hừ! Ngươi đánh giá quá cao chính mình đi!"

Xích Vĩ Khải Nhân trong cơn giận dữ, tay giơ lên, hóa ra ba mặt lôi sắc cờ nhỏ, hướng nơi xa quăng ra.

"Ầm ầm", vô số lôi quang bạo khởi, ba mặt cờ xí cắm ở một chỗ hư không tiết điểm bên trong, liều mạng hút vào lôi đình.

Mộc Tu Tử sắc mặt đại biến, cái kia tiết điểm chỗ lôi, chính là Đại Hư Không Lôi, đối phương thế mà một mặt cùng mình chém giết, một mặt liền dùng pháp bảo thu lôi.

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng: "Đừng muốn coi thường ta!"

Một đạo tiếng chuông vang lên, hắn há mồm phun một cái, liền bay ra một cái cổ phác nặng nề chuông lớn, tại lôi điện khuấy động dưới, không ngừng phát ra âm thanh.

Chuông lớn hướng phía trước va chạm, Xích Vĩ Khải Nhân toàn thân điện mang lóe lên, liền bị chấn lùi lại mấy bước, cả giận nói: "Xuất ra một miệng chuông lớn đến, cho ngươi chính mình tống chung sao? !" Trở tay một chưởng liền vỗ tới.

"Ầm!"

Chuông lớn đung đưa đãng trở về, vô số lôi quang ở phía trên bùng lên, cuối cùng "Oanh" một tiếng nổ vỡ ra tới.

Mộc Tu Tử trong mắt lóe lên một tia tàn nhẫn, trực tiếp xông tới, hóa thành ngàn vạn lôi mang, nháy mắt phụ trên người Xích Vĩ Khải Nhân.

"Buồn nôn! Mau cút!"

Xích Vĩ Khải Nhân giật mình phía dưới, giận tím mặt, liều mạng đem trên thân bạo lôi diệt trừ.

Nhưng Mộc Tu Tử ôm hẳn phải chết quyết tâm, trực tiếp dùng chính mình lôi thân trói buộc hắn, thậm chí thi triển đoạt xá bí thuật, muốn dung nhập vào Xích Vĩ Khải Nhân trong cơ thể.

Đây là hắn binh đi nước cờ hiểm không làm sao cử chỉ.

Nếu không còn tiếp tục như vậy, chính mình hẳn phải chết không nghi ngờ.

"Đã ngươi muốn trở thành ta một bộ phận, ta liền thành toàn ngươi!"

Xích Vĩ Khải Nhân đang giãy dụa không có kết quả dưới, cũng là nhẫn tâm cùng một chỗ, trên trán bốn cây cột ấn phù bên trong hào quang lấp lóe, dứt khoát lại không kháng cự , mặc cho Mộc Tu Tử tràn vào tiến đến.

Sau đó thân thể cấp tốc biến lớn, như một chiếc đỉnh lô, muốn lấy thân luyện hóa đối phương.

Mạt Tinh Ba mấy người nhìn trợn mắt hốc mồm, vừa kinh vừa sợ, lại lại không có bất kỳ biện pháp nào.

Trình độ này chiến đấu, đã vượt xa giới hạn của bọn họ.

Đột nhiên Xích Vĩ Khải Nhân trong thân thể truyền đến Mộc Tu Tử thanh âm, mười phần cấp bách: "Nhanh đi đem cái kia ba mặt quân cờ lấy đi! Nếu bị hắn thu lấy Đại Hư Không Lôi, Cự Khuyết Thành liền phiền toái hơn!"

Mạt Tinh Ba năm người giật mình, lập tức buông ra kết giới, hướng cái kia quân cờ chỗ tiết điểm bay đi.

Xích Vĩ Khải Nhân sầm mặt lại, phát ra "Hừ" một tiếng, đưa tay chính là một mảnh lôi điện đánh tới.

Nhưng cánh tay tại không trung rung động xuống, một đợt lôi quang trực tiếp đánh trật, rơi vào cái kia quân cờ phụ cận, nổ ra khủng bố lôi hải.

Mạt Tinh Ba năm người dọa đến không còn dám trước, cực độ cẩn thận nhìn chằm chằm Xích Vĩ Khải Nhân, sợ hắn lại ra tay.

Xích Vĩ Khải Nhân thân thể cao lớn đột nhiên một chút thu nhỏ, cả người không ngừng thay đổi Lôi Thể, trong hư không giãy dụa, khuôn mặt vặn vẹo, phát ra như dã thú gầm thét.

Đột nhiên "Oanh" một tiếng nổ vỡ ra tới.

Hai đạo lôi quang nháy mắt phân ly.

Phân biệt hóa thành Xích Vĩ Khải Nhân cùng Mộc Tu Tử, đều là sắc mặt trắng bệch, khóe miệng chảy xuống máu tươi.

Hai người đồng thời đều bị thương, nhưng Xích Vĩ Khải Nhân lại là một mặt đắc ý dữ tợn, mà Mộc Tu Tử thì sắc mặt trắng bệch, lại là "Oa" phun ra một ngụm máu tươi tới.

Lập tức phân cao thấp.

"Ha ha ha ha!"

Xích Vĩ Khải Nhân cười như điên nói: "Nếu là ngươi nhẫn nại tính tình cùng ta chậm rãi giày vò khốn khổ, ta còn thực sự chẳng biết năm nào tháng nào có thể đem ngươi triệt để đánh bại. Mà lại cũng sẽ như ngươi mong muốn, tất nhiên trọng thương. Có thể ngươi lại tham công liều lĩnh, thế mà còn nhìn về phía thôn phệ ta, cuối cùng bị ta phản phệ, đả thương nặng chính mình, ha ha ha ha, lần này hết thảy đều đơn giản!"

Mạt Tinh Ba năm người nghe được mặt không có chút máu, chỉ cần Mộc Tu Tử bại một lần, bọn hắn đều hẳn phải chết không nghi ngờ.

"Ta liều mạng với ngươi!"

Mộc Tu Tử gầm thét, lần nữa hóa thành lôi điện tiến lên.

Xích Vĩ Khải Nhân cười lạnh nói: "Muộn! Hiện tại ta không chỉ có thể đánh bại dễ dàng ngươi, cái kia Đại Hư Không Lôi cũng thuộc về ta. Cũng được, liền để ngươi trước khi chết mở mang kiến thức một chút Đại Hư Không Lôi uy lực. Cái này không chỉ có là bản nguyên nguyên tố thứ tư ngăn biến dị, mà lại biến dị trình độ cơ hồ đạt tới cực điểm, khoảng cách thứ năm ngăn cũng chỉ là cách xa một bước a!"

Xích Vĩ Khải Nhân trở tay một chưởng đánh ra, vô số lôi quang hình thành bài sơn đảo hải chi thế, đem Mộc Tu Tử cản tại phía trước, đồng thời tay phải hướng nắm vào trong hư không một cái, quát: "Kỳ đến!"

"Ừm?"

Hắn hơi khẽ cau mày, phát hiện không có bất luận cái gì phản ứng, không hiểu một loại không ổn cảm xúc tại nội tâm hiển hiện.

Xích Vĩ Khải Nhân bỗng nhiên một chưởng đẩy ra, đem Mộc Tu Tử đánh bay, lúc này mới hướng cái kia tọa độ không gian nhìn lại, nháy mắt tròng mắt đều muốn rơi xuống.

Chỉ thấy cái kia tiết điểm chỗ đứng mười mấy người, trong đó một người thanh niên tộc trong tay chính cầm cái kia ba mặt cờ xí, tại cẩn thận quan sát, trong miệng còn tự lẩm bẩm: "Chậc chậc, thật là đồ tốt, ta còn lo lắng chẳng biết như thế nào thu lấy này lôi đâu, hiện tại có cái này quân cờ, thuận tiện."

Xích Vĩ Khải Nhân cả giận nói: "Ngươi, các ngươi là ai? !"

Người tuổi trẻ kia chính là Dương Thanh Huyền, ngẩng đầu lên nhìn xem hắn, cười nói: "Ngươi thiểu năng sao? Nhìn không ra chúng ta là nhân tộc?"

Mạt Tinh Ba kích động toàn thân run rẩy, mừng rỡ nói: "Thanh Huyền đại nhân!"

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3461: Vây đánh

Xích Vĩ Khải Nhân vừa sợ vừa giận: "Các ngươi là thế nào đến đây?!"

Dương Thanh Huyền một mặt mộng bức dáng vẻ: "Tự nhiên là đi tới, bằng không đâu?"

Xích Vĩ Khải Nhân tức giận phía dưới, nháy mắt liền bình tĩnh lại, nhất định là chính mình mới vừa rồi cùng Mộc Tu Tử tử chiến, sở dĩ không thể cảm thấy được.

Nhưng mười mấy người này thực lực quả thực không thấp a!

Cái khác người còn dễ nói, nhưng cái kia bốn tên thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, lại đủ để đối với mình mình tạo thành uy hiếp.

Cương cùng Mộc Tu Tử một trận chiến, mặc dù chiếm thượng phong, nhưng vẫn như cũ bị thương nhẹ, những người này lại liên thủ với Mộc Tu Tử, chính mình liền so tương đối bị động.

Hắn vững vàng đến, một mặt âm thầm điều tức khôi phục, một mặt nói ra: "Các ngươi thật là đảm a, lại dám đến đánh bản tọa Chiến Lôi Kỳ chủ ý."

Dương Thanh Huyền đem cái kia kỳ bỏ vào trong túi, cười nói: "Cái này dị tộc giả ngu ra vẻ trấn định, nghĩ kéo dài thời gian, không phải trong bóng tối điều tức chính là tại chờ viện binh, giết!"

Ra lệnh một tiếng, mười mấy người lập tức lao đến.

Xích Vĩ Khải Nhân một chút mắt choáng váng, họa phong có chút không đúng, làm sao cũng hẳn là giày vò khốn khổ một trận mới là, chính mình dù sao cũng là nửa bước chí tôn, uy áp cỗ tại, đối phương chẳng lẽ không sợ, không sợ hãi, không do dự?

Hồi ứng hắn, là hơn mười đạo công kích, chạm mặt tới.

Nếu là không tránh, liền trực tiếp đánh trên mặt.

Xích Vĩ Khải Nhân kinh sợ phía dưới, nháy mắt bạo tẩu, trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

"Hừ, có ngon thì đừng chạy!"

Á Tư thân ảnh lóe lên, liền đuổi tới.

"Ta trốn? ?"

Xích Vĩ Khải Nhân đầu óc phản ứng không kịp, lão tử là nửa bước chí tôn a, chẳng lẽ cần phải ta trốn?

Hắn cương hiện thân mà ra, lại là hơn mười đạo công kích vây công mà tới.

Dương Thanh Huyền đám người này đều có liên thủ kinh nghiệm chiến đấu, bọn hắn biết chính mình bắt giữ không đến tung tích của đối phương, sở dĩ toàn bộ đi theo Á Tư ra chiêu.

Á Tư công kích đánh phía phương nào, bọn hắn liền theo đánh phía phương nào.

Xích Vĩ Khải Nhân nội tâm vô cùng buồn bực, đám người này không sợ chính mình thì cũng thôi đi, làm sao còn có thể như thế tinh chuẩn công kích?

Hắn trong cơn giận dữ, nháy mắt xuất thủ, vô số lôi điện tại lòng bàn tay huyễn hóa ra đến, liền hướng mười mấy người đánh tới.

Mộc Tu Tử hét lớn: "Đều cẩn thận! Ta đến chiến hắn, các ngươi phụ trợ ta!"

Cố chống đỡ một hơi, lượng lớn đan dược liều mạng nuốt vào trong bụng, điên cuồng đề thăng lực lượng.

Những người này xuất hiện để hắn thấy được ánh rạng đông, chỉ cần phụ trợ chính mình, cho dù không thể đánh bại Xích Vĩ Khải Nhân, cũng có thể toàn thân trở lui.

Cho tới đại chiến về sau thương thế của mình không quản được cái kia rất nhiều.

Mộc Tu Tử toàn thân lôi quang lấp lánh, rất có thề đánh một trận tử chiến khí khái, nhưng phát hiện giống như không ai để ý đến hắn, Dương Thanh Huyền chờ hơn mười người cùng Xích Vĩ Khải Nhân đánh hừng hực khí thế, cơ hồ khi hắn không tồn tại.

Mộc Tu Tử: ". . ."

Hắn kêu lên: "Uy, uy. . ."

Vẫn là không ai để ý đến hắn.

Mộc Tu Tử toàn thân lôi lóng lánh, đứng nhìn ra ngoài một hồi, phát hiện Xích Vĩ Khải Nhân giống như dần dần rơi xuống hạ phong.

Hắn đầu óc có chút phản ứng không kịp, bốn tên thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, lúc nào có thể cùng nửa bước chí tôn chống lại?

Lại nhìn ra ngoài một hồi về sau, phát hiện hoàn toàn chính xác không cần chính mình.

Hắn thu liễm toàn thân lôi quang, lẳng lặng đứng tại cái kia nhìn xem, có loại bị vứt bỏ cảm giác.

"Đáng chết! Các ngươi dám đối với bản tọa bất kính, bản tọa tuyệt sẽ không bỏ qua các ngươi!"

Xích Vĩ Khải Nhân bộc phát ra gầm thét, đánh trên trăm chiêu, chỉ là đánh bay đối phương một chút tám sao chín sao Thiên Giới, bị một nhóm thập tinh Thiên Giới vây quanh, không chỉ có một người chưa giết chết, ngược lại thỉnh thoảng rơi vào hiểm cảnh.

Càng làm cho hắn kinh hồn táng đảm là, chân khí trong cơ thể của mình vận chuyển tựa hồ nhận hàn băng ảnh hưởng, tại dần dần trở nên chậm.

Mà lại những cái kia khủng bố hàn khí, theo chiến đấu kéo dài, tại một chút xíu rót vào trong cơ thể, tiếp tục, vô cùng có khả năng lâm vào cực đoan hoàn cảnh.

"Được rồi tốt, biết."

Dương Huyền Tàng một mặt liều mạng công kích, một mặt nói ra: "Nhanh lên một chút không buông tha chúng ta đi, chúng ta đều đã đợi không kịp."

Xích Vĩ Khải Nhân một chút không tỳ khí, càng đánh càng gấp.

Bỗng nhiên, một đạo lôi quang bùng lên mà đến, không có bất kỳ triệu chứng nào xông vào trong vòng chiến, chính là Mộc Tu Tử, một cái lôi đao hung hăng bổ trên người Xích Vĩ Khải Nhân, cười như điên nói: "Ha ha, một chiêu này đánh lén, trả lại ngươi!"

Xích Vĩ Khải Nhân toàn thân kịch liệt đau nhức, hóa thành lôi mang liền muốn trốn.

Á Tư vung lên đuôi rồng, lập tức đóng băng thế giới, toàn bộ lôi hải nháy mắt bị đông cứng ở.

Xích Vĩ Khải Nhân cưỡng ép phá băng, lần nữa muốn bỏ chạy, lại bị Mộc Tu Tử đuổi kịp bổ một đao, cuối cùng trọng thương quẳng trên hàn băng, trượt ra thật xa.

"Hiện tại còn thả hay là không thả qua chúng ta?"

Dương Huyền Tàng thuấn di quá khứ, một cước đá bay Xích Vĩ Khải Nhân, sau đó đem hắn đông lạnh ở giữa không trung.

"Các ngươi dám động ta, tuyệt sẽ không có kết cục tốt!"

Xích Vĩ Khải Nhân vết thương chằng chịt, giờ phút này kinh lạc khiếu huyệt tất cả đều bị đông cứng, liền liền trong đan điền cũng rót vào tầng tầng hàn băng, một chút xíu đóng băng đứng lên.

Hắn có loại vạn niệm câu diệt cảm giác.

Cái này cả người hàn khí, coi như lần này bất tử, không có có mấy vạn năm thậm chí càng lâu cũng vô pháp đuổi ra ngoài.

Huống chi đã là thịt cá, bất tử khả năng chẳng nhiều lắm.

Dương Huyền Tàng thoát cởi giày đến, trực tiếp dùng đế giày rút hắn mấy cái tát: "Mạnh miệng! Mạnh miệng! Còn mạnh miệng!"

Mặc dù đánh ở trên mặt cũng không đau nhức, nhưng loại khuất nhục này, đủ để cho hắn khí nổ tung, tại hàn băng bên trong, Xích Vĩ Khải Nhân mặt đều là đỏ lên, gắt gao nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng, hận không thể ăn sống hắn.

Liền liền Mộc Tu Tử đều nhìn không được, mình nhân tộc bên trong lúc nào nhiều như thế một cái vô pháp vô thiên, không theo lẽ thường ra bài hậu bối, gấp vội vàng nói: "Hắn dù sao cũng là nửa bước chí tôn, không nên quá độ nhục nhã."

Dương Huyền Tàng nói: "Không có quá độ, chỉ là phiến hắn mấy cái cái tát mà thôi, thật muốn quá độ, trực tiếp dùng chân giẫm trên mặt hắn."

Mộc Tu Tử cùng Mạt Tinh Ba đều là không còn gì để nói, thầm nghĩ: "Ngươi cái này cùng giẫm trên mặt hắn có gì khác biệt?"

Mộc Tu Tử ôm quyền nói: "Chẳng biết vị tiểu hữu này cùng chư vị bằng hữu là?"

Trừ Dương Thanh Huyền bên ngoài, cái khác đều không phải nhân tộc.

Mạt Tinh Ba vội vàng nói: "Mộc Tu Tử đại nhân, hắn là Dương Thanh Huyền a!"

"Dương Thanh Huyền?"

Mộc Tu Tử thì thào niệm mấy lần, một chút cả kinh nói: "Đi tiểu thần kiếp vị kia Dương Thanh Huyền? !"

Mạt Tinh Ba cười nói: "Chính là hắn."

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu.

Mộc Tu Tử ngốc trệ dưới, vội vàng ôm quyền nói: "Thanh Huyền công tử thật sự là quá làm người ta giật mình. Lão hủ hôm nay có thể sống, toàn dựa vào Thanh Huyền công tử lực lượng."

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: "Đại nhân khách khí. Chẳng biết đại nhân như thế nào ở đây, lại thế nào cùng tứ trụ tộc nửa bước chí tôn đánh nhau?"

Mộc Tu Tử lúc này đem sự tình ngọn nguồn nói một lần.

Dương Thanh Huyền nói: "Thì ra là thế, chúng ta cũng là cảm ứng được Đại Hư Không Lôi, sở dĩ lúc này mới tới, thật sự là đúng dịp."

Mạt Tinh Ba nói: "Thanh Huyền đại nhân cứu hai ta lần, cũng không phải trùng hợp đơn giản như vậy, sợ là từ nơi sâu xa tự có định số."

Mộc Tu Tử đồng ý nói: "Lúc trước Nhân Hoàng cùng Đạo Tổ cực lực mở ra tiểu thần kiếp, để Thanh Huyền công tử đi vào, cả Nhân tộc đều rất là phản đối. Bởi vì vì tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, dạng này làm hao tổn vật tư cực lớn. Không nghĩ tới vẫn là ánh mắt của mọi người thiển cận, Thanh Huyền công tử có lẽ thật sự là Nhân tộc ta cứu tinh."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3462: Lôi bên trong tu luyện

Dương Thanh Huyền nghiêm túc nói ra: "Trên đời này chưa từng có cái gì đại cứu tinh, mỗi người đều phải dựa vào chính mình cứu mình, cả Nhân tộc chính là một cái vận mệnh thể cộng đồng."

Mộc Tu Tử sững sờ, cái này lời nói nghe thật tươi, người này quả nhiên có chút chỗ độc đáo.

Hắn hỏi: "Người này xử lý như thế nào?"

Mặc dù thân phận của hắn địa vị tu vi đều cao hơn Dương Thanh Huyền, nhưng Xích Vĩ Khải Nhân dù sao cũng là Dương Thanh Huyền mấy người bắt lại, vẫn là muốn tôn trọng đối phương ý kiến.

Dương Thanh Huyền nói: "Hết thảy lấy đại nhân làm chủ."

Mộc Tu Tử tâm tình thư sướng, tâm nghĩ tiểu tử này thật hiểu chuyện, vội vàng cười nói: "Vẫn là ngươi đến xử lý đi, dù sao cũng là các ngươi bắt lại."

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, nhân tiện nói: "Không bằng dạng này, chờ lần sau lúc khai chiến, đem hắn đẩy lên trước trận chém đầu, dạng này có thể cực lớn trọng thương dị tộc đạo tâm."

Mộc Tu Tử vui vẻ nói: "Phương pháp này rất hay!"

Xích Vĩ Khải Nhân nghe được muốn điên, nhưng lại không thể động đậy, song mắt đỏ bừng.

Dương Thanh Huyền hỏi: "Không biết bây giờ tình hình chiến đấu như thế nào, có thể đủ thời gian tu luyện cái này Đại Hư Không Lôi?"

Xích Vĩ Khải Nhân nói: "Tình hình chiến đấu giằng co rất tệ, song phương đều tử thương thảm trọng, lúc nào cũng có thể bộc phát lần tiếp theo đại chiến, nhưng nếu là muốn tu luyện này lôi, cần phải vẫn là có thể."

Mạt Tinh Ba vội nói: "Thanh Huyền đại nhân tăng thực lực lên quan trọng, đại chiến sẽ còn giằng co thật lâu."

Á Tư nói: "Cái này Đại Hư Không Lôi cực kỳ khó được, muốn đi các ngươi đi, ta là muốn lưu lại."

Dương Thanh Huyền nói: "Đã như vậy, cái kia mọi người cùng nhau lưu lại đi."

Hắn lần nữa lấy ra cái kia ba mặt cờ nhỏ, trực tiếp dùng lục đạo huyễn diễm tế luyện một phen, biến thành chính mình, cắm - vào đến hư không tiết điểm bên trong, tiếp tục thu nạp lôi đình.

Đem Xích Vĩ Khải Nhân thu nhập chiến kích bên trong.

Liền cùng đám người cùng nhau tiến vào hư không, để bạo lôi tẩy lễ.

Đến cao giai Thiên Giới trình độ, cơ hồ sở hữu võ tu nhiều ít đều tiếp xúc qua lôi điện, tại có chút vị diện, muốn đột phá tấn cấp, lôi kiếp là ắt không thể thiếu chương trình.

Sở dĩ vô luận là ai, tiến vào cái này Đại Hư Không Lôi bên trong, đều có thể chấn động thân thể, gột rửa kinh lạc, củng cố tu vi.

Đối với Mộc Tu Tử loại này Mộc hệ võ giả, liền càng là như cá gặp nước.

Dương Thanh Huyền toàn thân huyễn hóa thành thanh mộc chi sắc, tản mát ra không kém tại Đại Hư Không Lôi năng lượng, để cho mình cùng lôi điện chậm rãi dung hợp.

Mộc Tu Tử toàn thân run lên, kinh hãi nói: "Tử Tiêu thanh mộc!"

Hắn tròng mắt đều lồi ra tới, chính mình chính là nửa bước chí tôn Mộc hệ võ tu, luyện chi bản nguyên nguyên tố đều chỉ đạt tới thứ ba ngăn, cho dù là Xích Vĩ Khải Nhân, cũng là thứ ba ngăn.

Sở dĩ hai người đối với Đại Hư Không Lôi chạy theo như vịt.

Trước mắt cái này Dương Thanh Huyền tại chiến đấu mới vừa rồi bên trong, rõ ràng thi triển ra thứ tư ngăn lục đạo huyễn diễm, thời gian chân thủy, Cực Lạc Tịnh Thổ, Mộc Tu Tử đã đem hắn kinh động như gặp thiên nhân, giờ phút này lại thể hiện ra Mộc hệ thứ tư ngăn Tử Tiêu thanh mộc, để hắn triệt để hóa đá.

"Chẳng lẽ ngũ hành nguyên tố thứ tư ngăn đều bị hắn nắm giữ rồi?"

Cái này đáng sợ ý nghĩ tại nội tâm lóe lên, liền vô pháp ức chế lan tràn, mặc dù còn chưa thấy đến kim hệ thứ tư ngăn, nhưng hắn đã tin tưởng.

Mộc Tu Tử lần nữa cảm nhận được Nhân Hoàng cùng Đạo Tổ thâm ý.

Nghĩ đến chính mình lúc trước cùng cái khác người đồng dạng, cực độ bài xích người này, không khỏi một trận xấu hổ.

Dương Thanh Huyền toàn thân toàn ý dung nhập vào cái này lôi bên trong, chậm rãi cảm giác ứng biến dị khác nhau, cùng bản nguyên khác biệt, tiến tới lĩnh ngộ cao hơn biến hóa cùng chưởng khống.

Á Tư thì là liều mạng mở ra tâm thần, vô hạn thôn phệ cùng thu nạp cái này lôi, vô số bạo lôi ở trên người hắn lấp lóe, tựa như là một cái như lỗ đen.

Mộc Tu Tử giật mình nhìn hắn liếc mắt, mới đầu còn lo lắng lôi điện đều bị hắn hút lấy đi. Nhưng về sau phát hiện, cái này Đại Hư Không Lôi không chỉ có không giảm, còn tại một chút xíu gia tăng.

Nguyên lai vị diện xung kích tại làm sâu sắc, khiến cho mấy cái vị diện chỗ giao hội ma sát tăng lên, Đại Hư Không Lôi không giảm bạo tăng, đồng thời biến dị chiều sâu cũng tại tăng cường.

Phát hiện này để sở hữu Mộc hệ võ tu đều mừng rỡ như điên, không chịu từ bỏ một tia cơ hội, đều hết sức chăm chú tu luyện.

Không biết qua bao lâu, Dương Thanh Huyền bỗng nhiên mở hai mắt ra: "Á Tư. . ."

Quỷ Tàng cũng là mở mắt ra, lộ ra một tia tinh mang.

Những người khác tại trong nhập định, vẫn chưa cảm thấy được cái gì.

Bởi vì ba người cùng hưởng một viên chí tôn đạo quả, giữa lẫn nhau có liên hệ nào đó, sở dĩ lập tức cảm giác được Á Tư biến hóa trên người.

Theo vị diện giao hội xâm nhập, cái kia Đại Hư Không Lôi phẩm chất bạo tăng, Á Tư trên thân bắt đầu hiện ra Băng Lôi dấu hiệu, từng vòng từng vòng lôi văn trên thân thể lấp lánh.

Dương Thanh Huyền song tay nắm chặt, hiện ra một vẻ khẩn trương.

Chỉ cần Á Tư có thể đem cực hàn băng phách lôi tái hiện, liền có thể khôi phục lại nửa bước chí tôn thực lực, thậm chí nửa bước chí tôn cũng không dám ngạnh kháng cái kia lôi.

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng hơi phân tâm về sau, rất nhanh lại nhập định, tiến vào chính mình trong tu luyện tới.

Cái kia lâu không động tĩnh cảnh giới, tại Đại Hư Không Lôi quán thể dưới, một chút xíu đi lên đề thăng.

Tự bước vào thập tinh đến nay, Dương Thanh Huyền liền cơ hồ không có cảm ứng được cảnh giới tăng trưởng, cái này còn là lần đầu tiên.

Nhưng bất luận một vị nào thập tinh Thiên Giới tu vi đề thăng, đều là dùng dài dằng dặc khổ tu cùng tuế nguyệt nấu đi ra, giống hắn loại này cương vừa bước vào thập tinh lại có thể thu được tăng trưởng, toàn vũ trụ cũng tìm không ra mấy cái.

Còn có chính là chí tôn đạo quả lực lượng.

Mặc dù chỉ có một phần ba, nhưng ở ba người trong cơ thể đều phát huy tác dụng cực lớn.

Lại qua rất nhiều, cái kia ổn định tăng trưởng bạo lôi đột nhiên trở nên táo động, đánh vỡ vốn có tần suất, cực độ xao động, đầy trời tất cả đều là sáng loáng lôi văn hiển hiện.

Lần này tất cả mọi người đều có cảm giác ứng, từng cái giật mình mở hai mắt ra.

Mộc Tu Tử cả kinh nói: "Là vị diện xung kích!"

Dương Thanh Huyền cũng cảm ứng được, hắn tại Quỷ Giới cùng Luân Hồi Thiên Cung trong thông đạo, liền từng gặp vị diện xung kích, nhưng so hiện tại chỗ cảm ứng được, còn kém không ít.

Đầy trời lôi điện bắt đầu hóa thành phù văn, từng cái hiển hiện sau nổ vỡ ra đến, lập tức biến mất.

Mộc Tu Tử mặt mũi tràn đầy tiếc hận: "Nhanh phải kết thúc!"

Tại không gian tứ phía, cái kia ba mặt cờ nhỏ bị chấn ra, trở lại Dương Thanh Huyền trong tay.

Dương Thanh Huyền cảm giác ứng một chút, bên trong đã giả mãn bạo lôi, lúc này hài lòng thu vào, nói ra: "Có thể thu lấy một chút, đã là cực đại nhân duyên, không thể lòng tham không đáy."

Mộc Tu Tử gật đầu nói: "Đúng vậy."

Tại trận này trong tu luyện, vết thương trên người hắn cũng bị Đại Hư Không Lôi tu bổ hơn phân nửa, cảnh giới mơ hồ có tăng trưởng, cũng là cực kì vui sướng.

Á Tư toàn thân lôi quang lóe lên, liễm nhập thể bên trong, biến trở về bình thường trạng thái, sắc mặt bình tĩnh, nhưng trong hai mắt vẫn là khó nén vẻ vui sướng.

Dương Thanh Huyền hỏi: "Thành công?"

Á Tư nhẹ nhàng gật đầu: "Có thể luyện hóa một chút ra, nhưng không nhiều, chưởng khống cũng không tốt."

Dương Thanh Huyền cười nói: "Đã đủ."

Mộc Tu Tử nói: "Này vị diện xung kích biến đổi lớn, có thể là chiến trường bên kia phát sinh tình huống, chúng ta nhanh đi về tiếp viện đi."

Dương Thanh Huyền "Ừ" nói: "Là thời điểm trở về."

Hơn hai mươi người lúc này hóa thành độn quang, lóe lên biến mất ở trong hư không.

Đất này đến Cự Khuyết Thành chỗ tại vị diện cũng không xa, bảy sau tám ngày, một mảnh ảm đạm trong hư không, Dương Thanh Huyền mấy người dõi mắt nhìn về nơi xa, nhìn xem Cự Khuyết Thành vị trước mặt cuồn cuộn đại chiến.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3463: Giáng lâm cuộc chiến (1)

Dị tộc đã đem toàn bộ hoang nguyên toàn bộ chiếm cứ, Nhân tộc bày ra phòng tuyến đều bị hủy.

Giờ khắc này ở phía trước vị diện bên trong, dị tộc tựa hồ vận dụng bí pháp, đem Cự Khuyết Thành chỗ tại vị diện nhập khẩu phong bế.

Mà thỉnh thoảng có Nhân tộc cường giả từ bên trong lao ra, chém giết sau một lúc lại chạy trở về.

Cũng có chút vĩnh viễn trở về không được.

Mộc Tu Tử cả kinh nói: "Nghĩ không ra hoang nguyên đều bị bọn hắn chiếm cứ, lần này phiền toái."

Dương Thanh Huyền trong hai mắt kim quang chớp động, nhìn chằm chằm phía trước trên cánh đồng hoang cuồn cuộn sóng khí, trầm giọng nói: "Chẳng lẽ song phương chênh lệch liền to lớn như thế? Thế mà bị người phủ kín trong không gian."

Mạt Tinh Ba trên mặt lộ ra vẻ xấu hổ: "Bắt đầu chúng ta cũng không biết dị tộc ý đồ, cho là bọn họ là nghĩ toàn lực tiến công Cự Khuyết Thành, sở dĩ toàn bộ lực lượng đều dùng trên thành phòng. Đợi đến cảm thấy thời điểm, hoang nguyên đã thất thủ, mà bọn hắn cũng chưa thúc đẩy đến vị diện bên trong, ngược lại đem vị diện phủ kín, tạo thành có lợi phòng thủ chi thế. Bây giờ muốn đột phá ra, sợ là rất khó."

Cái kia hoang nguyên phía trên, thỉnh thoảng có to lớn ám lưu năng lượng phun trào, đồng thời có đại lượng thâm không bên trong khí tức truyền tới, phảng phất biểu thị có đại sự muốn phát sinh.

Dương Thanh Huyền một trận bực bội, nếu là cái kia làm đi thật hàng lâm xuống, mình còn có mạng sống sao?

Á Tư nói: "Đều lúc này, Nhân tộc chí tôn còn không xuất thủ?"

Mộc Tu Tử khổ sở nói: "Chí tôn xuất thủ, sẽ dẫn động ngày đạo pháp, khả năng gia tốc vị diện dung hợp, tiến một bước đẩy phát động chiến tranh. Thậm chí đối phương chí tôn khả năng nhờ vào đó cơ hội đánh phá thiên địa ràng buộc, vậy liền thật phiền toái lớn."

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Còn có loại này sự tình? Cái kia chẳng lẽ không phải chí tôn thành bài trí?"

Mộc Tu Tử nói: "Trừ không có thể dẫn động ngày đạo pháp bên ngoài, chí tôn vẫn là có thể xuất thủ, cần phải áp chế làm đi giáng lâm, phổ thông lực lượng căn bản không làm được."

Bùi Đại gật đầu nói: "Lời ấy một chút không giả, nhưng đối phương chỉ cần giáng lâm chí tôn, chiến tranh y nguyên sẽ gia tốc thúc đẩy, thật sự là lưỡng nan lựa chọn a."

Dương Thanh Huyền nói: "Vậy bây giờ có thể có biện pháp nào, tại không nhường chí tôn xuất thủ tình huống dưới, để làm đi giáng lâm thất bại?"

Mấy người đều là lắc đầu, cái này đã vượt qua bọn hắn nhận biết phạm vi.

Mộc Tu Tử nói: "Nhìn xem bên trong thành cao tầng là gì ý nghĩ đi, ta nghĩ thành chủ trắng diễn quân đại nhân nhất định sẽ có hành động."

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Chúng ta lại ở đây quan chiến, cái này trên không năng lượng mặc dù phun trào lực lượng, nhưng vị diện ngăn trở vẫn là rất mạnh, làm đi nhất thời bán hội cần phải không qua được."

Bùi Đại nhìn xem cái kia hư không: "Loại này giáng lâm chi pháp, thực sự là nguy hiểm cực lớn sự tình. Kỳ thật bọn hắn chỉ cần kiên nhẫn chờ đợi, chờ hai vị diện giao hội đến cực hạn thời điểm, mấy vị chí tôn liên thủ, rất dễ dàng liền có thể kích xuyên hàng rào, an toàn giáng lâm tới. Vị này chí tôn như vậy lo lắng, có lẽ vẫn là cùng cái kia phân thân có quan hệ."

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, hỏi: "Cái kia phân thân sẽ không xảy ra vấn đề a?"

Bùi Đại nói: "Yên tâm đi, cỗ kia phân thân bị cực hàn băng phách đông cứng, hoàn toàn không cảm ứng được. Liền xem như chí tôn, cũng chỉ có thể nổi điên." Trên mặt hắn lộ ra mỉm cười đắc ý.

Dương Thanh Huyền nói: "Như thế rất tốt, chỉ cần phân thân không về, đối với thực lực của hắn mà nói chung quy là có suy yếu."

Nhưng vào lúc này, cái kia hoang nguyên biên giới, bỗng nhiên dâng lên to lớn hào quang.

Vô số khủng bố năng lượng không có dấu hiệu nào nháy mắt bạo phát đi ra, cùng một chỗ tuôn hướng hoang nguyên, đem phong tỏa tại vùng biên cương một chút dị tộc cùng đại trận toàn bộ xung kích thất linh bát lạc.

Mộc Tu Tử song đồng đột nhiên co lại, kích động nói: "Động thủ!"

Chính là nhân tộc võ tu từ hư không bên trong lao ra, phát khởi mạnh Liệt Mãnh công.

Đi đầu một đám người thực lực cực mạnh, tất cả đều tại thập tinh Thiên Giới trở lên, rất nhanh liền xông ra một mảnh địa bàn.

Sau đó cùng ra một số đông người tộc, đều là phổ thông Thiên Giới, đều là tay cầm pháp bảo phi tốc tản ra, hướng trên cánh đồng hoang dị tộc đánh tới.

Dương Thanh Huyền thi triển cảm thấy ứng thuật, cảm thấy được ở trong đội ngũ này, còn tiềm ẩn càng thêm cao thủ đáng sợ.

Hẳn là Nhân tộc nửa bước chí tôn.

Dù sao đến lúc này, cơ hồ là quyết chiến.

Lúc này, ánh mắt của hắn ngưng lại, thế mà nhìn thấy một vị người quen, là cùng nhau tiến vào tiểu thần kiếp Nam Viêm Chân Đao, cũng tại đám người đoạn trước nhất, liều mạng giết địch.

"Hắn không có việc gì, chẳng biết Hồng Lâm bọn hắn như thế nào."

Dương Thanh Huyền vẫn là đầy cõi lòng lo lắng, hắn từng cùng Lý Chương nghe qua tiểu thần kiếp trở về tình huống.

Cho dù là Lý Chương cũng không rõ ràng lắm, chỉ biết trở về rồi mấy người, cụ thể là ai cũng không rõ ràng.

Đợi chút nữa vừa vặn tìm cơ sẽ hỏi thăm Nam Viêm Chân Đao.

Á Tư cũng nhận ra Nam Viêm Chân Đao, bất thiện lạnh hừ một tiếng.

Nhân tộc thế xông cực kì mãnh liệt, nhưng không bao lâu, liền bị cản lại.

Dị tộc tại chiếm cứ to lớn hoang dã về sau, bày ra tầng tầng bình chướng, từ trong hư không không hiểu tuôn ra đại lượng cây cối, hình như nham thạch, phía trên dài mãn các loại bén nhọn, nháy mắt liền hóa thành cự đại sâm lâm.

Những này cây cối có cực mạnh đâm xuyên lực, nhưng bản thân còn không tính là gì, cũng sẽ không đối với Thiên Giới võ tu tạo thành bao lớn bối rối.

Nhưng rừng cây bên trong tuôn ra mảng lớn phi trùng, lít nha lít nhít, một chút liền đem nửa cái hoang nguyên đều che phủ, hướng Nhân tộc vị diện phương hướng dũng mãnh lao tới.

Những cái kia phi trùng tất cả đều là lớn bằng ngón cái con kiến, mấy trăm triệu mấy trăm triệu lao ra, nháy mắt đem nhân tộc trận doanh tách ra, nhất thời gian người người lâm vào nguy cơ.

Dương Thanh Huyền sắc mặt biến hóa, chính suy nghĩ muốn hay không xuất thủ.

Chỉ thấy Nhân tộc bên trong nguyên tố người tu hành, đều liều mạng phóng thích ra đại lượng nguyên tố công kích, ngũ hành đều có, hướng những cái kia con kiến đánh tới.

Còn có các loại pháp bảo, lắc lư phía dưới, cũng chém giết không ít con kiến.

Mộc Tu Tử nắm chặt hai nắm đấm, sắc mặt tái xanh, cường đại lôi quang ở trên người hắn phun trào, đã không nhịn được muốn xuất thủ.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: "Lại các loại. Đối phương còn không có nửa bước chí tôn xuất thủ. Từ Long Quỷ trong trí nhớ biết được, lần này hoang nguyên tụ tập dị tộc, có sáu vị nửa bước chí tôn, bị chúng ta bắt một cái, chí ít còn năm vị, đều tại tùy thời mà động. Đại nhân sau đó xuất thủ, càng có thể xuất kỳ bất ý."

Mộc Tu Tử nghĩ đến mình bị Xích Vĩ Khải Nhân đánh lén, lập tức buông hai tay ra, không ngừng gật đầu nói: "Lời nói chính là."

Nếu là mình có thể trong lúc hỗn loạn đánh lén đối phương một vị nửa bước chí tôn, như vậy chiến thắng này tính liền tăng nhiều.

Hắn nhịn không được nhìn nhiều Dương Thanh Huyền vài lần, chỉ cảm thấy càng xem càng thuận mắt, nội tâm suy nghĩ máu mủ của mình trong hậu bối có cái gì mỹ dung Thiên Tiên tồn tại, sau khi trở về điều tra một chút, tìm mười cái ra gả cho tiểu tử này.

Nhân tộc võ tu tại bị con kiến xung kích một chút về sau, đại loạn một trận, lại lui trở về hoang dã biên giới, rất nhanh lại chỉnh lý tốt đội hình, lần này từ vị diện bên trong xông ra đại lượng Giới Vương cấp tồn tại.

Tại dạng này trong chiến trường, Giới Vương thuần túy là pháo hôi, nhưng dùng tới đối phó những này con kiến không có gì thích hợp bằng.

Rất nhanh kiến triều liền bị đánh lui, Nhân tộc đại quân lần nữa hướng hoang dã trung ương xung kích.

"Hừ, hết thảy ti tiện côn trùng, không bằng để ta đi càn quét bọn hắn!"

Lơ lửng ở trong hư không to lớn bên trong chiến hạm, trên cái bàn tròn một người mặt mũi tràn đầy hung quang, nhìn chằm chằm chiến trường kia hung hãn nói.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3464: Giáng lâm cuộc chiến (2)

"Bình tĩnh một chút, nhiệm vụ của chúng ta không phải giết người, cũng không phải công thành, chỉ là đem mảnh này hoang dã chưởng khống mà thôi. Tiêu hao nhiều hơn một chút bọn hắn lực lượng, khống chế trong tay liền có nắm chắc hơn."

Giáp Phỉ tỉnh táo nhìn xem màn nước, trên mặt không có bất kỳ gợn sóng nào.

Nhân tộc phản công sớm tại hắn trong dự liệu.

Nếu là không phản công ngược lại kì quái.

Giáp Phỉ ánh mắt đột nhiên lưu động xuống, hỏi: "Xích Vĩ Khải Nhân trở về rồi sao?"

Huy Tả nói: "Còn không có, cương thử cho hắn truyền tin tức quá khứ, không có bất luận cái gì hồi ứng."

Cái kia tên mặt mũi tràn đầy hung mang nam tử cười lạnh nói: "Sẽ không bị đám kia nhân tộc đánh lén chết tại vị diện trong khe hẹp đi?"

Mấy người khác đều là khẽ nhíu mày.

Lăng Nãi Tử nói: "Nếu là Xích Vĩ Khải Nhân chết rồi, tình thế đối với chúng ta liền bất lợi."

Huy Tả hừ lạnh nói: "Đạt Mục, đóng lại cái miệng thối của ngươi!"

Cái kia mặt mũi tràn đầy hung mang nam tử cười lạnh không thôi, toét miệng nói: "Chết cũng không có gì, Nhân tộc bên trong thành liền ba tên nửa bước chí tôn, chúng ta thế nhưng là có năm người tại, còn sợ bọn hắn hay sao? !"

Giáp Phỉ nói: "Liền sợ Cự Khuyết Thành bên trong còn có ẩn tàng lực lượng." Hắn trầm ngâm xuống, nói ra: "Ayano, ngươi phái người đi tiếp đáp ứng đỏ đuôi, một có tin tức liền hồi báo, ít nhất phải biết đỏ đuôi an toàn."

Lăng Nãi Tử gật đầu nói: "Phải."

Giáp Phỉ lại hỏi: "Long Quỷ còn không có tin tức sao?"

Huy Tả lắc đầu nói: "Không có."

Kim Trạch nói: "Hai người này thật không nhường người bớt lo, đối với đại chiến quy hoạch tốt nhất đem bọn hắn loại ra ngoài."

Giáp Phỉ trầm tư một trận, nhìn qua cái kia mịt mờ hư không: "Hiện tại mấu chốt nhất là phải biết làm Hành đại nhân phủ xuống thời giờ gian."

Lăng Nãi Tử nói: "Rất nhiều người đều đang chờ đâu."

Trên cái bàn tròn mấy người đều biết nàng chỉ.

Ở đây phiến to lớn hoang dã hư không bốn phía, đều ẩn núp không ít cường đại tồn tại, lệ thuộc tại Nhân tộc lĩnh vực phụ cận chủng tộc, đối với trận này đại chiến cực vì chú ý.

Bọn hắn cũng sẽ không tham dự vào, nhưng mười phần muốn biết song phương đại chiến cùng thực lực, dù sao một khi thâm không tộc lấy được thắng, bọn hắn ức vạn năm đến nay hàng xóm liền muốn thay người.

Đối với người hàng xóm mới này thực lực cùng tình trạng, hiện tại là tốt nhất hiểu rõ thời kì.

Giáp Phỉ khóe miệng giơ lên cười lạnh: "Yên tâm đi, ta sẽ hảo hảo đánh ra một cầm, khiến cái này hàng xóm mới nhóm hảo hảo nhìn một cái."

Tại vạn dặm xa hư không bên trên, Dương Thanh Huyền cũng phát hiện rất nhiều thăm dò tung tích, phân bố ở đây phức tạp chiến trường bốn phía, lẻ tẻ điểm điểm.

Bùi Đại nói: "Trừ bọn ngươi ra Nhân tộc hàng xóm bên ngoài, còn có một số tin tức thám tử, vị diện thương nhân, cùng một chút muốn kiếm tiện nghi hoặc là nhàn đến phát chán lang thang võ tu, sở hữu những người này, đều là chủng tộc đại chiến người chứng kiến."

Dương Thanh Huyền mặt âm trầm: "Mỗi lần có tai nạn phát sinh thời điểm, tổng có một ít chờ lấy phát tài người."

Bùi Đại liếc xéo hắn liếc mắt: "Đây là không cách nào tránh khỏi."

Dương Thanh Huyền không lên tiếng nữa, ánh mắt tiếp tục nhìn chằm chằm chiến trường, theo đại lượng Giới Vương cấp võ tu xuất hiện, kiến triều phi tốc lui lại, cái kia hóa đá rừng rậm cũng một chút xíu bị từng bước xâm chiếm hủy đi.

Sau đó đại lượng dị tộc cũng từ hoang dã trung ương ra, xông vào đến phía trước, song phương lập tức đan vào một chỗ, tiến vào thảm liệt chém giết giai đoạn.

Dương Thanh Huyền lẳng lặng nhìn, hắn biết những này vẫn chỉ là bắt đầu, chỉ cần nửa bước chí tôn chưa đăng tràng, đại chiến vẫn dừng lại phía trước nửa tràng.

Ánh mắt của hắn đột nhiên lóe lên, bắn ra rạng rỡ quang huy, nhìn chằm chằm nơi xa hư không, chậm rãi di động, giống như có dị tộc người đi cái hướng kia.

Những người còn lại liều mạng nhìn lại, phát hiện cái gì đều nhìn không thấy, đều là một trận cười khổ, bọn hắn tu vi đa số cao hơn Dương Thanh Huyền, nhưng ở linh mục cùng trên sự cảm ứng, lại theo không kịp.

Dương Thanh Huyền nói: "Những người này là đi chúng ta vừa rồi phương hướng, nếu là ta đoán không lầm, hẳn là đi đón ứng Xích Vĩ Khải Nhân. Tiền Nhị, ngươi mang một số người đi bắt bọn hắn, tận lực đừng giết, miễn cho bị dị tộc phát giác."

Tiền Nhị nói: "Được."

Lập tức kêu lên năm người, vụng trộm ẩn vào hư không, hướng cái hướng kia độn đi.

Dương Thanh Huyền nói: "Xem ra những này dị tộc cũng có chút lo lắng, muốn triệu hồi Xích Vĩ Khải Nhân."

Mộc Tu Tử lo lắng nói: "Coi như đã mất đi Xích Vĩ Khải Nhân, bọn hắn nửa bước chí tôn cường giả vẫn như cũ chiếm thượng phong."

Dương Thanh Huyền nói: "Nhưng Cự Khuyết Thành bên trong tình huống bọn hắn cũng không rõ ràng, hoặc là thanh một chút, cũng không dám nhẹ tin. Ai biết Cự Khuyết Thành bên trong phải chăng còn có ẩn tàng lực lượng? Cái này điểm cho dù là Mộc Tu Tử đại nhân cũng không dám xác định a?"

Mộc Tu Tử gật đầu nói: "Chính là, mặc dù ta là bên trong thành ba vị nửa bước chí tôn một trong, nhưng chân chính hết thảy sự vật, vẫn là nắm giữ tại trong tay thành chủ. Cùng Lăng Tiêu Thánh thành cơ mật liên hệ, cũng toàn từ thành chủ một người phụ trách."

Dương Thanh Huyền nói: "Sở dĩ dị tộc tại Xích Vĩ Khải Nhân không trở về trước, không dám đem lực lượng toàn bộ quăng phóng xuất, đây đối với chúng ta ngược lại là một kiện cực vì có chuyện lợi, có thể đem thời gian tận khả năng về sau kéo dài."

Dị tộc mục đích là chưởng khống hoang nguyên, thời gian kéo càng lâu đối bọn hắn lại càng bất lợi.

Cái này khiến Dương Thanh Huyền càng thêm lưu ý lên dị tộc đại bản doanh động thái đến, chỉ cần có cường giả thoát ly chiến trường, đặc biệt là hướng Đại Hư Không Lôi phương hướng đi, lập tức liền phái người đi chặn giết.

Không bao lâu, Tiền Nhị liền bắt ba người trở về, tất cả đều là thất tinh Thiên Giới, có chút lúng túng cười nói: "Ta quá cẩn thận."

Ba người kia bộ dáng tương tự, hẳn là xuất từ cùng một chủng tộc, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm một người trong đó, thi triển Nhiếp Hồn Thuật, người kia rất nhanh liền trúng chiêu, rõ ràng mười mươi cái gì đều nói.

Mạt Tinh Ba cả kinh nói: "Thanh Huyền đại nhân quả nhiên liệu sự như thần!"

Dương Thanh Huyền nói: "Xem trọng ba người này, đợi chút nữa khẳng định còn sẽ phái người đi đón ứng, lại bắt tới. Chờ những này dị tộc khởi xướng tổng tiến công thời điểm, chúng ta lại toàn bộ giết."

Hai gã khác dị tộc nghe được tâm kinh đảm hàn, lập tức liền hiểu Dương Thanh Huyền ý đồ, đều là mặt xám như tro, chửi ầm lên, trực tiếp liền bị Tiền Nhị đánh đã hôn mê.

Trên hoang dã song phương chém giết sau một lúc, Nhân tộc giống như là thu được mệnh lệnh, đột nhiên bắt đầu rút lui, nhưng vẫn chưa lui về vị diện, mà là tại hoang dã biên giới bên trên chỉnh đốn, hình thành hàng rào.

Đủ loại phòng ngự tính pháp bảo phóng xuất ra, từng tòa sừng sững hư không.

Bọn hắn cũng ý thức được không có khả năng một chút đem hoang nguyên đoạt lại, bắt đầu trước đứng vững gót chân, từng tấc từng tấc hướng phía trước thúc đẩy.

Dị tộc cũng chưa truy kích, đồng dạng lui về đến chỉnh đốn.

Song phương cứ như vậy xa xa giằng co, liều mạng xây dựng phòng ngự của mình.

Nhân tộc bên này là một tên thập tinh Thiên Giới đỉnh phong đang chỉ huy, từ phục sức bên trên nhìn, hẳn là Thái Thanh Thánh Điện người.

Cứ như vậy giằng co đã hơn nửa ngày, song phương trận doanh lại bắt đầu chậm rãi tới gần.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền phát hiện từ dị tộc trong đại bản doanh, lại bay ra mấy thân ảnh, hướng Đại Hư Không Lôi phương hướng mà đi, đây là một lần đi ra là hai người, có thập tinh Thiên Giới hậu kỳ tu vi.

Dương Thanh Huyền có loại dự cảm xấu: "Chẳng lẽ nhanh như vậy liền phát hiện xảy ra chuyện rồi?"

Bọn hắn từ Đại Hư Không Lôi chỗ chạy đến, đều chạy bảy tám ngày , ấn lý những này dị tộc phát hiện dị thường, tối thiểu cũng muốn bảy sau tám ngày mới đúng, chẳng lẽ có bí pháp gì hay sao?

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3465: Giáng lâm cuộc chiến (3)

Hắn lần nữa phái ra Tiền Nhị, đi đem hai người kia bắt trở về.

Không bao lâu, Tiền Nhị liền mang theo người đến.

Hai người đều là một mặt phẫn nộ, hung tợn nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền mấy người, chửi ầm lên: "Nguyên lai là các ngươi trong bóng tối giở trò quỷ! Đỏ đuôi đại nhân đâu?"

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: "Muốn gặp Xích Vĩ Khải Nhân rất dễ dàng , đợi lát nữa liền đưa các ngươi đi Diêm Vương cái kia gặp hắn. Ta ngược lại là rất muốn biết, mới trôi qua hơn nửa ngày mà thôi, các ngươi làm sao sẽ biết xảy ra chuyện rồi?"

Hai người đều là tâm thần đại chấn, một người trong đó cả giận nói: "Không tin đại nhân sẽ chết! Chỉ bằng các ngươi những này sâu kiến, cho đại nhân xách giày cũng không xứng!"

"Ba ba!"

Mộc Tu Tử mấy cái cái tát liền phiến trôi qua, một mặt sát khí.

Nói cái khác người hắn đều cảm thấy không quan trọng, chính mình rõ ràng cùng Xích Vĩ Khải Nhân cùng cảnh giới, thế mà bị nói như vậy, chỉ muốn phiến chết hai người này.

Dương Thanh Huyền lần nữa thi triển nhiếp hồn chi thuật, trực tiếp đem hai người tâm thần khống chế, quả nhiên moi ra nội tình.

Lăng Nãi Tử mười phần khôn khéo, biết lần này đi thời gian không ngắn, cho nên trên người những người này đều hạ bí thuật, chỉ cần mới ra sự tình, lập tức liền có thể cảm ứng được.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: "Lão vu bà! Quả nhiên thật sự có tài."

Ánh mắt của hắn nhìn chăm chú về phía dị tộc đại bản doanh, đột nhiên lòng có cảm giác, đột nhiên kêu lên: "Không được! Đi mau."

Một cỗ cảm giác hết sức nguy hiểm tại nội tâm tạo ra.

Mộc Tu Tử sững sờ nói: "Thế nào?"

Dương Thanh Huyền tay phải vung lên, chiến kích khoảnh khắc mà ra, vẽ ra trên không trung một đạo hư quang, trực tiếp đem cái kia hai tên thập tinh Thiên Giới hậu kỳ chém giết, máu tươi bão tố bắn ra.

Hắn trầm giọng nói: "Đối phương trong trận doanh có một vị lão vu bà, đã dùng bí thuật thông qua hai người này nhìn thấy chúng ta."

Tiền Nhị mắng: "Thế mà có nhàm chán như vậy thủ đoạn!"

Dương Thanh Huyền quát: "Đi!"

Lúc này một vệt độn quang dâng lên, trực tiếp bao phủ tất cả mọi người, liền hướng nơi xa hư không mà đi.

Sau một lúc lâu, hai đạo cường đại khí tức phá không mà đến, một nam một nữ, chính là Giáp Phỉ cùng Lăng Nãi Tử, hai người đều là sắc mặt âm trầm, băng hàn như nước.

Lăng Nãi Tử cắn răng nói: "Để bọn hắn chạy!"

Giáp Phỉ hỏi: "Ngươi xác định là Nhân tộc?"

Lăng Nãi Tử do dự một chút, nói ra: "Có non nửa là nhân tộc, một người trong đó chính là Cự Khuyết Thành một trong tam cự đầu, giống như gọi Mộc Tu Tử, còn lại không biết, còn có một nửa chẳng biết là gì chủng tộc, linh linh toái toái, giống như là một chi lắp lên đội ngũ."

Giáp Phỉ sắc mặt khó coi nói: "Phiền phức lớn rồi!"

Lăng Nãi Tử nói: "Cần phải không quan hệ nhiều lắm đi, coi như những người kia là ngoại viện, thực lực cũng chỉ thường thôi. Mà lại chúng ta cũng biết, Nhân tộc những năm gần đây, tại không ngừng mời chào tử sĩ cùng ngoại viện, nhưng thực lực đều có hạn."

Giáp Phỉ trầm giọng nói: "Ta nói không phải cái này. Xích Vĩ Khải Nhân sợ là đã bị bắt."

Lăng Nãi Tử cả kinh nói: "Cái này. . ."

Nàng tỉ mỉ nghĩ lại, cũng cảm thấy khả năng cực lớn. Nếu là không thấy được Mộc Tu Tử, có lẽ còn không tin tưởng. Có thể Mộc Tu Tử cũng là nửa bước chí tôn, lại thêm mặt khác những cái kia thập tinh

Thiên Giới, bắt lại Xích Vĩ Khải Nhân khả năng cực lớn.

Giáp Phỉ nói: "Hiện tại chúng ta chỉ còn năm người, Nhân tộc ở bề ngoài liền có ba người, mà lại nơi này vốn là bọn hắn sân nhà, chỉ sợ càng kéo càng phiền phức!"

Lăng Nãi Tử nói: "Cái kia bây giờ nên làm gì?"

Giáp Phỉ mặt mũi tràn đầy sát khí: "Tiên hạ thủ vi cường! Coi như Nhân tộc có ẩn giấu thực lực, tối đa cũng liền thêm ra một vị nửa bước chí tôn! Chúng ta lấy công làm thủ, dứt khoát trực tiếp đem Cự Khuyết Thành bắt lại, lấy này tới đón tiếp làm Hành đại nhân giáng lâm!"

Lăng Nãi Tử toàn thân run lên, nhưng ánh mắt đồng dạng kiên quyết xuống tới.

Đợi hai người sau khi rời đi, Dương Thanh Huyền mấy người lần nữa trở về, tiếp tục quan sát chiến trường động thái.

Khiến sở hữu người quan sát khiếp sợ là, dị tộc đại bản doanh đột nhiên liền động viên, hướng Nhân tộc phương hướng khởi xướng công kích mãnh liệt.

Đồng thời tại song phương tiếp xúc một sát na, hai đạo khủng bố khí tức từ dị tộc trong trận doanh vọt lên, đúng là Huy Tả cùng Kim Trạch tiềm ẩn trong đám người, trực tiếp đánh lén.

Mộc Tu Tử cả giận nói: "Không muốn mặt!"

Nhân tộc trận doanh nháy mắt liền bị đánh tan, mười mấy tên thập tinh Thiên Giới nháy mắt bị miểu sát, còn lại người vừa mới kịp phản ứng, phòng tuyến liền sụp đổ, vội vàng trở về trốn.

Dương Thanh Huyền sắc mặt âm trầm, biết là bởi vì vì Xích Vĩ Khải Nhân sự tình, làm cho đối phương hạ quyết tâm tấn công mạnh.

Hắn trầm giọng nói: "Tất cả mọi người chuẩn bị nghênh chiến!"

Mộc Tu Tử nói: "Hiện tại còn không xuất thủ?"

Dương Thanh Huyền nói: "Đại nhân quên sao? Lấy đại nhân thân thủ, trốn đi đánh lén bọn hắn một vị nửa bước chí tôn mới là chính đạo."

Mộc Tu Tử giật mình nói: "Đúng! Ta suýt nữa quên mất, vẫn là ngươi thông minh. Liền muốn lấy đạo của người, còn trị kỳ nhân."

Dương Thanh Huyền nói: "Liền coi như bọn họ không đánh lén, chúng ta cũng là có thể đánh lén liền tận lực đánh lén."

Mộc Tu Tử lông mày có chút run lên dưới, hắn đột nhiên cảm giác được chính mình những người này mặc dù tu vi thông thiên, đều đã đến chí tôn phía dưới mạnh nhất, nhưng bàn về loại này đại chiến đến, tựa hồ còn không bằng trước mắt thanh niên này.

Khai thác có lợi nhất thủ đoạn, mới là chiến tranh phương thức a.

Hai người giữa lúc trò chuyện, Nhân tộc cái kia phương đồng dạng bộc phát ra cường đại khí tức, hai thân ảnh trực tiếp hướng Kim Trạch cùng Huy Tả phóng đi.

Chính là Cự Khuyết Thành thành chủ Bạch Diễn Quân cùng Thái Thanh Thánh Điện trưởng lão Cư Thiên Nhiên.

Hai người vừa xuất hiện, Nhân tộc sĩ khí lập tức đại chấn, đồng thời tùy theo lại xông ra mảng lớn cường giả, liền ngay cả thành chủ đều nghênh chiến, toàn bộ Cự Khuyết Thành chủ lực tự nhiên toàn bộ đi theo ra ngoài.

Nhân tộc cấp tốc hướng dị tộc phản bổ nhào qua.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: "Đi! Mộc Tu Tử đại nhân lưu ý, đối phương cần phải rất nhanh liền sẽ phái ra vị thứ ba nửa bước chí tôn. Cái khác người theo ta nhập chiến trường!"

Bọn hắn tại không trung lóe lên, liền biến mất ở tại chỗ.

Đứng tại vạn dặm xa quan chiến, chỉ cảm thấy toàn bộ chiến trường mênh mông khổng lồ, kinh hãi lòng người.

Đợi chính mình nhập trận về sau, mới phát hiện căn bản chính là đại dương mênh mông một mảnh, vô cùng vô tận, không nhìn thấy bờ.

Bốn phía lít nha lít nhít tất cả đều là giết chóc.

Dương Thanh Huyền lập tức cùng Quỷ Tàng hợp thể, đồng thời để Á Tư cũng dung nhập vào trong cơ thể, tùy thời chuẩn bị đánh lén.

Hắn đã toàn bộ tính xong, chỉ chờ dị tộc vị thứ ba nửa bước chí tôn xuất hiện, Mộc Tu Tử đánh lén về sau, đối phương tất nhiên sẽ ra vị thứ tư, liền đến phiên chính mình đánh lén.

Hai người bọn họ hợp thể trạng thái lại thêm Á Tư, đánh lén một tên nửa bước chí tôn vẫn là có nhất định phần thắng.

Nếu là đối phương bốn tên nửa bước chí tôn đều luân hãm tiến đến, người cuối cùng sợ là sẽ không dễ dàng xuất thủ.

Nhưng cuối cùng muốn chiến thắng, vẫn là chờ mong hạ Cự Khuyết Thành bên trong có ẩn tàng lực lượng đi, nếu không muốn trả ra đại giới chính là khó có thể tưởng tượng.

Song phương nửa bước chí tôn xuất thủ về sau, toàn bộ chiến trường trung ương, nháy mắt hóa thành một mảnh chân không, tất cả mọi người đều hướng tứ phía tán đi, tại chỗ xa hơn đánh lên.

Dương Huyền Tàng duy trì cực vì tỉnh táo trạng thái, vẫn chưa giết mắt đỏ, mà là cầm trong tay chiến kích, tại phe địch trong trận doanh huy sái tự nhiên, mỗi một kích xuống dưới, đều muốn đánh chết mấy tên dị tộc.

Có thể mênh mông giữa thiên địa, tất cả đều là giết chóc thân ảnh, cũng chẳng biết lúc nào sẽ là cuối cùng.

Không bao lâu, hắn liền bị đối phương thập tinh Thiên Giới để mắt tới, hai tên cùng vì hậu kỳ thập tinh Thiên Giới lặng yên ẩn nấp tới.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3466: Giáng lâm cuộc chiến (4)

Dương Huyền Tàng cười lạnh một tiếng, giả vờ như chẳng biết, y nguyên đại khai đại hợp quơ chiến kích, thu hoạch phía trước lâu la.

Giữa lúc một kích bổ đi ra thời điểm, đột nhiên cổ tay khẽ đảo, thân thể quay đi, kích quang trong hư không vẽ cái cự đại hình cung, liền bổ hướng phía sau.

"Cái gì? !"

Đằng sau cái kia tên thập tinh Thiên Giới cương vừa mới chuẩn bị đánh lén, bị chặt vội vàng không kịp chuẩn bị, vội vàng từ hư không bên trong vung vẩy song kiếm phòng ngự.

"Ầm!"

Hai thanh bảo kiếm kia giao nhau cùng một chỗ, hình thành to lớn phòng ngự kết giới, nhưng bất quá sát na, liền bị chiến kích trực tiếp chém đứt.

Khủng bố kích quang xuyên thấu mà tới.

Cái kia tên thập tinh Thiên Giới dọa đến khẽ run rẩy, liền bị chém bay ra ngoài, bên trong bão tố ra một chuyến máu tươi.

Phía trên chiến trường này giết chóc quá nặng, bầu trời đại địa tất cả đều là một mảnh tinh hồng sắc, cũng không phân rõ máu là ai.

Mặt khác cái kia tên thập tinh Thiên Giới vừa mới tới gần, liền gặp đồng bạn bị đánh bay ra ngoài, cương sửng sốt một chút, chiến kích liền vạch đến trước mắt.

Hắn kinh quát một tiếng, vội vàng một quyền vung ra, vô số hào quang từ đầu quyền bên trên tỏa ra, hình thành bạo loạn quyền biển.

"Ầm ầm!"

Hư quang cắt nhập đi vào, nháy mắt đem quyền biển chém thành hai khúc, cái này tên thập tinh Thiên Giới hậu kỳ cũng tại không trung liên tiếp lui về phía sau, quyền xương bên trên truyền đến đau đớn một hồi, nội tâm chấn động mãnh liệt không thôi.

Đối với phương rõ ràng là thập tinh Thiên Giới trung giai, thế mà lấy một địch hai, vượt cấp đánh lui hai tên hậu kỳ?

Nếu nói lúc trước người kia đánh lén bị phát hiện, để hắn lấy xảo còn nói còn nghe được, chính mình thế nhưng là hàng thật giá thật một kích toàn lực a, lại còn là bị áp chế rồi?

Lúc trước cái kia tên thập tinh Thiên Giới hậu kỳ cũng tỉnh táo lại, ngực một đạo cực sâu kích ngấn, máu tươi "Cuồn cuộn" chảy ra.

Hai người nhìn nhau liếc mắt, đều nhìn thấy lẫn nhau trong mắt chấn kinh, nhưng rất nhanh đều là hiện lên ngoan lệ, lần nữa vây giết đi lên.

Dương Huyền Tàng giơ lên chiến kích, đang muốn nghênh địch, lại đột nhiên để xuống.

Hai người kia đều là giận hình vu sắc, một người trong đó quát: "Lại dám khinh thường chúng ta, muốn chết!"

Hai người nháy mắt đến Dương Huyền Tàng trước mặt, nhưng đều là toàn thân run lên, cảm thấy một cỗ khí tức tử vong từ phía sau truyền đến.

Hư không bên trong nhô ra một hai bàn tay to, phân tả hữu đem hai người bóp lấy, sau đó liều mạng một nắm.

"A!"

Hai người đều bị bàn tay lớn tóm lấy, bóp trong hư không, xương cốt cùng huyết nhục một chút xíu đổ sụp sụp đổ, sau đó hóa thành bùn nhão bị ném đi.

Hai tay chủ nhân hiện thân mà ra, chính là Cương Nghị, vô số quang huy quanh quẩn tại quanh thân: "Đại nhân không có sao chứ?"

Dương Huyền Tàng nói: "Không có việc gì."

Hai người nhìn nhau liếc mắt, lại riêng phần mình xông vào đến trong chiến trường.

Dương Huyền Tàng một mực đang chú ý chiến trường trung ương thế cục, bốn tên nửa bước chí tôn đánh hôn thiên ám địa, kinh khủng như vậy năng lượng, rất nhiều người cả một đời đều là lần đầu tiên nhìn thấy, nhưng từ hạ giới phi thăng đến nay, hắn thấy qua nửa bước chí tôn nhiều lắm, còn tự tay đánh chết mấy cái.

Sở dĩ Dương Huyền Tàng quan sát nhập vi, rất nhanh liền phát hiện bốn người ở giữa thực lực sai biệt.

Huy Tả cùng Cư Thiên Nhiên hơi thắng Bạch Diễn Quân cùng Kim Trạch một bậc, Bạch Diễn Quân thực lực tại bốn người bên trong là yếu nhất, nhưng trong ngắn hạn thế yếu không rõ ràng.

Mà mênh mông to lớn chiến trường, đã ra bên ngoài lan tràn đến vạn dặm xa, thắng bại càng là trong ngắn hạn rất khó nhìn rõ.

Dương Huyền Tàng ngẩng đầu nhìn liếc mắt, cái kia tối tăm mờ mịt to lớn trong vòm trời, các loại năng lượng cùng Sát Lục Chi Lực hỗn hợp phun trào, thỉnh thoảng áp bách xuống, cho hư không tăng thêm khí tức hủy diệt.

Trận chiến này xuống tới, vô luận thắng bại, mảnh này hư không một trăm nghìn năm đều không khôi phục lại được.

Đúng lúc này, một đạo cự đại lôi quang lấp lóe, ở trên vòm trời nổ vỡ ra đến, một đạo cự đại lôi ánh sáng màu trụ nháy mắt hiển hiện, xông thông trời đất.

Cái kia to lớn lấp lánh bên trong, hai thân ảnh chăm chú giao hội cùng một chỗ, lập tức nháy mắt tách ra.

Một người trong đó tại không trung liền lùi mấy bước, mặt mũi tràn đầy kinh sợ, quát lên: "Vô sỉ tiểu nhi, thế mà đánh lén ta!"

Một người khác thì là "Ha ha" cười to: "Đáng giá, đáng giá! Lại còn nói ta vô sỉ, đánh lén không phải là các ngươi quen sử dụng thủ đoạn sao?"

Người nói chuyện chính là Mộc Tu Tử, hắn một mực đang mật thiết chú ý dị tộc đại bản doanh tình trạng, rất nhanh liền để hắn bắt được Lăng Nãi Tử thân ảnh, vụng trộm ẩn nấp đi theo.

Ở đây cự lớn trên chiến trường hỗn loạn, các loại khí tức hỗn loạn cùng một chỗ, rất khó phát hiện phải chăng có người theo dõi.

Lăng Nãi Tử đúng là muốn đi đánh lén Cư Thiên Nhiên, không nghĩ tới dưới sự khinh thường, trước bị người đánh lén.

Giờ phút này nàng toàn thân lôi quang lấp lóe, như thác nước bố chảy xuôi xuống tới, sắc mặt âm trầm vô cùng.

Cái này lôi so với nàng trong tưởng tượng khủng bố hơn, lệ quát một tiếng, một cỗ tinh hồng lực lượng từ trong cơ thể tuôn ra đến, đem sở hữu lôi quang gột rửa rơi, hình thành một vòng màu đỏ vòng tròn, quấn tại thân thể bốn phía phòng ngự.

Mộc Tu Tử cười lạnh nói: "Giờ phút này ngươi đã bị ta lôi đình đả thương, vẫn lạc chỉ là vấn đề thời gian, để ta gia tốc đưa ngươi đi gặp Xích Vĩ Khải Nhân đi!"

Thân ảnh nhoáng một cái, hóa thành vô tận bạo lôi, vọt tới.

Vạn dặm hư không bên trên, đều bị lôi quang chiếu rọi lấp lóe không thôi, phảng phất toàn thế giới đều dung nhập vào trên lôi hải.

Trên chiến trường vô số võ tu đều khiếp sợ nhìn sang, Nhân tộc đại hỉ, dị tộc sợ hãi.

Bạch Diễn Quân cùng thế mà trời cũng là mừng rỡ không thôi, hai người vẫn luôn lo lắng Mộc Tu Tử an nguy, giờ phút này gặp hắn đại phát thần dũng, đều là cực vì phấn chấn.

Lăng Nãi Tử giận dữ hét: "Ta không tin đỏ đuôi chết! Đừng muốn tạo tin đồn thất thiệt, để cho ta tới chiến ngươi!"

Phất tay phía dưới, thân thể bốn phía hồng mang một chút thả ra ngoài, hình thành to lớn trăng tròn, chém vào lôi quang.

Hai người giao thủ một cái, lại là một mảnh to lớn hư không tiến vào hủy diệt trạng thái, tất cả mọi người hoặc là chạy đi, hoặc là trực tiếp bị xóa thành tro tàn.

"Ba vị nửa bước chí tôn toàn bộ xuất hiện."

Dị tộc cái kia hạch tâm trên chiến hạm, Giáp Phỉ hai tay thả lỏng phía sau, tỉnh táo nhìn về phía trước.

Bên cạnh là Đạt Mục, sớm đã kìm nén không được dáng vẻ: "Ta cũng tới a? Nếu là đối phương có ẩn giấu thực lực, một chút liền có thể bạo lộ ra."

Giáp Phỉ nói: "Không vội, trận đại chiến này mới vừa tiến vào đến có ý tứ giai đoạn đâu."

Đạt Mục nhíu mày, hừ một tiếng, mặc dù bất mãn, nhưng cũng sẽ không làm trái Giáp Phỉ mệnh lệnh.

Trong chiến trường, Nam Viêm Chân Đao ra sức giết địch, đột nhiên xoay chuyển ánh mắt, lập tức toàn thân đại chấn, mừng rỡ nói: "Cái đó là. . ."

Hắn đầu óc một mộng, chỉ cảm thấy toàn thân huyết dịch ấm áp, liều mạng hướng nơi xa chạy đi.

Nơi đó một tên quỷ dị nam tử cầm trong tay chiến kích, toàn thân bao phủ tại đáng sợ quang hoàn dưới, tại chiến trường bên trong ra vào tự nhiên, người thu hoạch dị tộc tính mạng.

Có mấy tên cùng giai xông lên, cũng bị hắn tuỳ tiện chém giết.

"Thanh Huyền đại nhân!"

Nam Viêm Chân Đao không ức chế được kích động, một chút vọt tới Dương Huyền Tàng trước mặt, nói không ra lời: "Ta còn cho rằng. . . Ta còn cho rằng. . ."

Dương Huyền Tàng cười nhạt một tiếng: "Còn cho rằng ta chết đi?"

Nam Viêm Chân Đao nhếch miệng cười một tiếng, hắn đột nhiên phát hiện, Dương Thanh Huyền vẫn là Dương Thanh Huyền, ở đây sinh tử du quan, tất cả mọi người đều toàn vẹn không để ý, ra sức giết địch thời khắc, hắn vẫn là cái kia thanh thản tỉnh táo dáng vẻ. Vô luận tại khi nào chỗ nào, cũng sẽ không loạn phân tấc.

Tiểu thần kiếp bên trong đủ loại một chút toàn bộ nhớ lại, chẳng biết vì sao, Nam Viêm Chân Đao cái kia căng cứng tâm cảnh, giờ phút này cũng dễ dàng hơn.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3467: Giáng lâm cuộc chiến (5)

Nam Viêm Chân Đao cười nói: "Không dám, lấy đại nhân thần thông đạo pháp, liền xem như ta chết đi đại nhân cũng sẽ không chết."

Dương Huyền Tàng cười nói: "Hồi lâu không gặp, ngươi ngược lại là học được nịnh hót. Hồng Lâm bọn hắn như thế nào?"

Nam Viêm Chân Đao nói: "Ngày đó chém giết Băng Long về sau, tiểu thần kiếp liền bắt đầu chậm rãi biến mất, không ít chủng tộc tranh nhau chém giết, nhưng chúng ta kịp thời đều lui ra, tất cả mọi người bình yên vô sự. Hồng Lâm bọn hắn tại Lăng Tiêu Thánh thành tu luyện."

Dương Huyền Tàng nói: "Ta yên tâm."

Treo thật lâu một trái tim cuối cùng buông xuống.

Nam Viêm Chân Đao nói: "Ta cũng là nghe nói đại nhân tại Thanh Nguyên Thành, lúc này mới chạy đến tiền tuyến, nghĩ xác nhận việc này, bây giờ nhìn thấy đại nhân không việc gì, ta cũng yên tâm. Nhân Hoàng cũng cực vì quải niệm công tử, sau trận chiến này, còn nhìn công tử có thể đi một chuyến Lăng Tiêu Thánh thành."

Dương Huyền Tàng nói: "Tốt, điều kiện tiên quyết là trước sống sót rồi nói sau."

Nam Viêm Chân Đao cười khổ một tiếng, giờ phút này trên chiến trường khủng bố tình huống, thật đúng là không nhất định có thể còn sống sót.

Hai người đối thoại rất nhanh liền bị đánh gãy, đại lượng dị tộc tre già măng mọc xông lên, trực tiếp đem bọn hắn tách ra.

Nhưng Nam Viêm Chân Đao tựa hồ cố ý bảo hộ Dương Huyền Tàng, sau đó không lâu lại nhích lại gần, hai người liên thủ giết địch.

Bỗng nhiên, Dương Huyền Tàng sắc mặt biến hóa, Hỏa Nhãn Kim

Tinh một chút nhìn chằm chằm nơi xa, bắn xuất ra đạo đạo hàn mang, dị tộc hạch tâm trên chiến hạm, tựa hồ thiếu một đạo nửa bước chí tôn khí tức.

Hắn vội vàng hỏi: "Cự Khuyết Thành bên trong nhưng còn có át chủ bài?"

Nam Viêm Chân Đao trả lời: "Ta chỉ là làm chi viện trợ tới, đối với bên trong thành sự tình cũng không rõ ràng, có lẽ không có."

Dương Huyền Tàng nói: "Ngươi đừng cùng lấy ta."

Nói xong, lóe lên liền phóng tới nơi xa.

Nam Viêm Chân Đao sửng sốt một chút, dừng bước lại, không có đi theo, nhưng một đôi ánh mắt y nguyên nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng chỗ phương hướng, sợ hắn xảy ra chuyện, nội tâm ngạc nhiên nói: "Hắn lại muốn đi làm cái gì?"

Nội tâm trừ hiếu kì bên ngoài, còn có một tia phấn khởi, đi theo Dương Huyền Tàng làm việc mặc dù nguy hiểm, nhưng lại luôn có thể để người một trận nhiệt huyết.

Tại Mộc Tu Tử cùng Lăng Nãi Tử đại chiến ngoài vòng tròn, một thân ảnh đang nhanh chóng tới gần hai người, trên người người này khí tức cũng không mạnh, tại chín sao Thiên Giới đỉnh phong dáng vẻ, thỉnh thoảng có người tộc đập ra đến, thẳng hướng người này, đều tuỳ tiện bị chém giết.

Hắn đáy mắt lướt qua vẻ ngoan lệ, nhìn chằm chằm hai tên nửa bước chí tôn vòng chiến, một chút xíu tới gần.

Đột nhiên một đạo tiếng cười lạnh truyền đến: "Chết đi!"

Trên bầu trời hư quang nhoáng một cái, bảo bọc đầu hắn bổ xuống.

Chính là Dương Huyền Tàng, mặt mũi tràn đầy giọng mỉa mai thần sắc, phảng phất ngay tại nhìn một con kiến, có thể tùy ý bóp chết.

Cái kia dị tộc hơi hơi nhíu mày, lập tức lộ ra một bộ làm người ta sợ hãi tiếu dung đến: "Rác rưởi, ngươi thật cho rằng ta là chín sao Thiên Giới?"

Dương Huyền Tàng sững sờ, chợt phát hiện chiến kích bổ vào người kia trước mặt một thước địa phương xa, lại khó tinh tiến, không khỏi sắc mặt đại biến, cả giận nói: "Ngươi, ngươi là..."

Cái kia dị tộc cười lạnh một tiếng: "Ngốc -D, đi chết đi!"

Tay giơ lên nhẹ nhàng bắn ra, "Phanh" một tiếng đem chiến kích chấn trở về, sau đó nháy mắt lấn người mà lên, liền đến Dương Huyền Tàng phía trước, một quyền oanh kích mà ra.

Trực tiếp áp hướng Dương Huyền Tàng trái tim, xuất thủ nhanh hung ác chuẩn.

Dương Huyền Tàng trái tim kịch liệt nhảy một cái, cả người hoảng hốt hạ.

Cái kia dị tộc khóe miệng giơ lên một tia khinh thường khinh miệt, nhưng một nháy mắt, liền song đồng đột nhiên co lại, cái kia miệt cười còn tại khóe miệng, chỉ bất quá một chút đọng lại.

Trước mắt cái này danh nhân tộc rõ ràng bị hắn một quyền bắn trúng tim, nhưng lại phảng phất không có việc gì giống như, chỉ là thân ảnh hoảng hốt dưới, lập tức chiến kích xẹt qua trời cao, hung hăng chém bổ xuống đầu.

Mà lại cái này một kích lực lượng, đã vượt xa thập tinh Thiên Giới trung giai nên có lực lượng, càng sâu lúc trước mấy lần!

"Vừa rồi kia là... Đạo Bộ?"

Cái kia dị tộc giật mình phía dưới, lập tức lấy lại tinh thần, trên mặt phủ đầy sương lạnh: "Thế mà ẩn giấu chuẩn bị ở sau, hừ, ta thật là xem thường ngươi. Nhưng cái này lại như thế nào? Đổi lại cái khác người, ngươi có lẽ còn có hi vọng, chỉ tiếc gặp được chính là ta, trừ chết bên ngoài, ngươi không có thứ hai con đường!"

Hắn khí thế trên người nháy mắt nhất biến, đột nhiên tăng lên tới thập tinh Thiên Giới hậu kỳ, cánh tay phải một chút hóa thành lợi kiếm, liền bổ đi lên!

Người này chính là Đạt Mục, vì không nhường xa xa Mộc Tu Tử đề phòng, không dám để cho cảnh giới thăng quá cao, nhưng lại muốn áp chế Dương Huyền Tàng, cho nên trực tiếp nâng lên thập tinh Thiên Giới hậu kỳ.

"Ầm!"

Thanh kiếm bén kia bổ trên chiến kích, bộc phát ra hào quang óng ánh, khủng bố binh khí ánh sáng phi tốc tứ tán, càn quét một mảnh hư không.

"Đáng chết!"

Đạt Mục vừa sợ vừa giận, hắn một kiếm thế mà bị đối phương cản lại, hai người liều tựa hồ thế lực ngang nhau.

Mà lại to lớn như vậy chấn động, tựa hồ đã gây nên Mộc Tu Tử bên kia chú ý, có lẽ liền để hắn đánh lén kế hoạch thất bại trong gang tấc.

Chính đại giận thời khắc, trong mắt tuôn ra to lớn sát khí, chợt toàn thân chấn động, một cỗ kinh khủng khí tức tử vong nháy mắt lan tràn toàn thân.

Không có từ trước đến nay toàn thân rét run, giống như là linh hồn đều rơi vào hầm băng.

"Không được!"

Hắn một chút cảm thấy được không ổn, có người ở sau lưng đánh lén hắn, mà lại thực lực phi thường khủng bố.

Lại không lo được che giấu mình, nháy mắt đem lực lượng hoàn toàn bạo phát đi ra, "Ầm ầm" một tiếng, nửa bước chí tôn khí tức như vòng xoáy, trực tiếp đem Dương Huyền Tàng đánh bay ra ngoài.

Cơ hồ cùng một thời gian, một cỗ đáng sợ lạnh Băng Lôi điện từ phía sau lưng đánh lén mà tới.

Cách đó không xa Mộc Tu Tử sớm đã phát hiện bọn hắn, nhìn thấy người này đối thủ là Dương Huyền Tàng thời điểm, liền đại khái hiểu, một mặt áp chế Lăng Nãi Tử, một mặt lưu tâm quan sát bên này, đợi trông thấy Á Tư thi triển ra cực hàn băng phá lôi lúc, nhịn không được toàn thân cự chiến, quát to một tiếng "Tốt!"

Cái kia khủng bố lôi quang, một chút kích xuyên Đạt Mục hộ thể chân khí, hung hăng đánh vào trong cơ thể, đem toàn thân hắn đông lại, đánh bay ra ngoài.

"Cái này. . . ?"

Tất cả mọi người đều là sững sờ.

Nhưng ở dị tộc hạch tâm trên chiến hạm Giáp Phỉ, lại là sắc mặt đại biến, đôi mắt bên trong nổ bắn ra kinh sợ thần sắc.

Đạt Mục chính mình cũng là vừa sợ vừa giận lại sợ, thậm chí còn không biết đã xảy ra chuyện gì, liền thụ thương, chờ hắn kịp phản ứng, lại là mấy đạo lôi đình oanh kích mà tới.

"Hèn hạ Nhân tộc tiểu tặc, đi chết đi!"

Hắn một chút bạo giận lên, toàn thân đều hóa thành lưỡi dao, chém ra hơn mười đạo gió lốc.

"Ầm ầm!"

Những cái kia Băng Lôi tất cả đều bị đánh tan, nhưng khủng bố lạnh băng chi lực nháy mắt khuếch tán, trực tiếp đem hắn đông cứng, vô số lôi đình tại khối băng bên trong tàn phá bừa bãi.

"Làm sao có thể? !"

Đạt Mục trong lòng hoảng hốt, rõ ràng là chính mình chiếm thượng phong, nhưng cái này Băng Lôi chuyện gì xảy ra?

Hắn vội vàng vận chuyển chân nguyên, đem khối băng chấn vỡ, đem sở hữu lôi đình bài xích ra ngoài, trực tiếp từ bên trong nhảy ra ngoài.

Cái này một mảnh vạn dặm hư không bên trên, đã toàn bị đông lại, hàn quang lẫm liệt.

Một nháy mắt, cái này băng nguyên bên trên lập tức thành vì thứ ba mắt to quang căn cứ, cơ hồ sở hữu chiến đấu bên trong võ tu đều nhìn sang, muốn nhìn rõ ràng chuyện gì xảy ra.

Dương Huyền Tàng cùng Á Tư một trước một sau, đem Đạt Mục vây quanh.

Xa xa Nam Viêm Chân Đao khiếp sợ miệng cứ điểm tiến dưa hấu, hắn kinh ngạc nhìn Á Tư, cả người đều hóa đá, trong đầu chỉ có một thanh âm: "Không có khả năng..."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3468: Giáng lâm cuộc chiến (6)

Á Tư cái kia lạnh lùng khuôn mặt, toàn thân tản ra điểm điểm hàn khí, cùng cái kia khủng bố lôi quang, là Nam Viêm Chân Đao này sống vĩnh viễn khó quên ác mộng.

Hắn chưa lấy lại tinh thần, băng nguyên bên trên mấy thân ảnh nháy mắt bắt đầu chuyển động, mang ra từng đạo tàn ảnh, rất nhanh giao chiến cùng một chỗ.

"Nhân tộc con ruồi, đi chết đi cho ta!"

Đạt Mục thân thể bành trướng nhiều gấp đôi, từng tầng từng tầng ánh sáng màu vàng óng bao phủ tại bốn phía, đánh ra đầy trời quyền ảnh, mỗi một kích đều có diệt thế oai, mênh mông băng nguyên cơ hồ nháy mắt tan rã.

Dương Huyền Tàng cùng Á Tư không ngừng tại bốn phía xuyên qua cùng hắn du đấu.

Á Tư không chút phí sức, trên mặt thần sắc từ đầu đến cuối như cái kia vạn năm hàn băng, không có biến hóa một chút.

Dương Huyền Tàng thì là khắp nơi gặp nạn, có mấy lần đều bị quyền ảnh xẹt qua thân thể, nhưng thời khắc mấu chốt đều biến nguy thành an, tránh khỏi.

Chiến trường này hình tượng làm cho tất cả mọi người nhìn qua đều có vẻ hơi không hài hòa.

Đạt Mục thế nhưng là nửa bước chí tôn tồn tại, chí tôn phía dưới mạnh nhất cảnh giới, liền xem như có mấy cái thập tinh Thiên Giới đỉnh phong cũng hẳn là sớm liền thu thập, nhưng bây giờ không chỉ có bị đánh lén bị thương, còn tổng bắt không được hai người này.

Một tên Nhân tộc thập tinh Thiên Giới hậu kỳ mặt mũi tràn đầy kinh hỉ, cho rằng Đạt Mục dễ bắt nạt, tăng thêm chính mình liền có thể đem vây quét, liều lĩnh lao đến, một chân đạp lên băng nguyên, liền một thanh trường thương xuất thủ, hướng Đạt Mục phóng đi.

Dương Huyền Tàng vội vàng kêu lên: "Mau lui xuống!"

Người kia cao giọng nói: "Đừng lo lắng, ta đến giúp đỡ bọn ngươi!" Một thương thẳng vào, hướng Đạt Mục yếu hại đâm tới.

Dương Huyền Tàng sắc mặt đại biến, Á Tư thì là trong mắt lóe lên mỉa mai.

Cái kia chiến thương vừa tới Đạt Mục trước mặt, liền bị hắn một đem bắt tới, trực tiếp đem cái này tên thập tinh Thiên Giới hậu kỳ kéo đi qua, giơ tay phải lên một chưởng chụp chết.

"Ầm!"

Liền bị tại chỗ đánh nổ, giống ném rác rưởi một dạng ném xuống.

"Chi!" Sở hữu người vây quanh đều hút miệng hơi lạnh, lại không ai dám xông đi lên.

Những dị tộc kia cùng Đạt Mục chính mình, lúc này mới thoáng khôi phục chút lòng tin, đây mới là nửa bước chí tôn lực lượng a!

Mà Nhân tộc người cũng nháy mắt thanh tỉnh, không phải cái kia nửa bước chí tôn như thế nào chênh lệch, mà là cuốn lấy hắn hai người kia không phải bình thường.

Dương Huyền Tàng một bên du đấu, một bên lo lắng mà hỏi: "Á Tư, có thể thắng sao?"

Á Tư nói: "Khó."

Dương Huyền Tàng không lên tiếng nữa, vùi đầu vung vẩy chiến kích.

Đạt Mục thì bị hai người đối thoại lần nữa chọc giận, cái gì gọi là "Khó" ? Cái này chẳng lẽ không phải căn bản cũng không khả năng sự tình sao?

Hắn nổi giận quát một tiếng, công kích càng thêm mãnh liệt.

Xa xa Mộc Tu Tử, Bạch Diễn Quân cùng Cư Thiên Nhiên bọn người là lòng nóng như lửa đốt, một mặt thay Dương Huyền Tàng cùng Á Tư lo lắng, một mặt thay cái này to lớn chiến trường lo lắng.

Cơ hồ Cự Khuyết Thành toàn bộ tinh nhuệ dốc toàn bộ lực lượng, nếu là bại, toàn bộ cự thành đều thủ không được.

Đúng lúc này, đột nhiên một đạo lăng liệt cương phong xông vào bên trong chiến trường, thẳng hướng cái kia to lớn băng nguyên rơi đi.

Chung quanh tất cả mọi người đều là trong lòng cứng lại, khí huyết vì đó ngưng kết.

Lại một vị nửa bước chí tôn!

Băng nguyên bên trên Dương Huyền Tàng cùng Á Tư càng là sắc mặt đại biến, khí tức kia cực kì khủng bố bạo lực, tuyệt không phải nhân tộc.

Hai người kinh hãi phía dưới, cùng một ý nghĩ: Trốn!

Một nháy mắt, cái gì cũng không muốn, liền phi tốc hướng hai bên đào tẩu.

Nhưng kỳ quái là, Đạt Mục vẫn chưa truy mà đến, mà là cực vì cảnh giác đề phòng tại cái kia, toàn thân kinh hãi hoàn toàn không kém tại Dương Huyền Tàng cùng Á Tư.

Cái kia đạo mới xuất hiện nửa bước chí tôn thân ảnh, chỉ ở hư không lưu lại một đạo hoảng hốt cái bóng, liền lôi cuốn lấy to lớn khí tức, hướng Đạt Mục đánh tới.

"Các hạ là ai? !"

Đạt Mục vừa sợ vừa giận, người này thế nhưng là hàng thật giá thật nửa bước chí tôn, thực lực hoàn toàn không kém hắn.

Mà lại từ Dương Huyền Tàng cùng Á Tư phản ứng, cùng người này khí tức trên thân có thể phán đoán, hắn tuyệt không phải nhân tộc.

Đạt Mục không dám khinh thường, hai tay trước người họa vòng, hình thành một cái mênh mông hình tròn, đem một kích kia ngăn trở.

"Ầm ầm!"

Hai cỗ năng lượng to lớn va chạm phía dưới bạo phát đi ra, kinh thiên động địa.

Dương Huyền Tàng định nhãn nhìn lại, sửng sốt một chút, chỉ cảm thấy mới xuất hiện người này có chút quen mắt, cũng không phải nói nhận biết, mà là người này ngoại hình hình thái hắn gặp qua.

Cái kia to lớn hình tròn kết giới cùng người kia giằng co tại không trung.

Đạt Mục cả giận nói: "Các hạ đến cùng người nào? !"

Người kia cười lạnh một tiếng: "Ngươi không biết ta, các ngươi trong tộc có người nhận biết."

Đạt Mục nói: "Có ý tứ gì?"

Người kia khẽ nói: "Không có ý gì, các ngươi những này đến từ thâm không sâu kiến, cho rằng có thể tại bên trong thế giới này chiếm một ghế, liền có thể vì muốn vì, tùy ý hoành hành sao? Đều không đem ta Quỷ Điệp tộc để ở trong mắt."

Đạt Mục giật mình: "Quỷ Điệp tộc? Bách Tộc Phổ bên trên xếp hạng thứ tám tồn tại? !"

Người kia cười gằn nói: "Nguyên lai ngươi biết a, biết còn dám tới chọc ta tộc, hôm nay chết không oan!"

Đạt Mục đầu đầy mồ hôi lạnh, hắn từ thâm không bên trong ra về sau, vẫn đợi tại đại bản doanh, cái kia đều không có đi qua, làm sao lại không hiểu thấu đắc tội người này?

Hắn vội vàng nói: "Hiểu nhầm! Nhất định là hiểu nhầm!"

Người kia lạnh lùng nói: "Hiểu nhầm không được, đắc tội ta không phải ngươi, lại là ngươi tộc người! Tại tiểu thần kiếp bên trong, tiểu tử kia dám trực tiếp minh oán chúng ta, đứng tại ta Quỷ Điệp tộc mặt đối lập, bút trướng này coi như trên người ngươi!"

Đạt Mục cả kinh há to mồm, tiến vào tiểu thần kiếp mười người kia, đúng là lớn nửa là hắn năm bụi tộc, nhưng mười người kia đều chết ở bên trong, đến cùng tình huống như thế nào? Ai cũng không biết.

Chẳng lẽ bọn hắn thật đắc tội Quỷ Điệp tộc?

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, liền cả kinh mồ hôi lạnh lâm ly.

Bọn hắn dù tại thâm không, nhưng lại biết Bách Tộc Phổ bên trên đại tộc khủng bố.

Bọn hắn mặc dù dám đại quân áp cảnh Nhân tộc, lại không chút nào năng lực đối kháng những này khủng bố tồn tại.

Hai người đối thoại không che giấu chút nào, bốn phương tám hướng người tất cả đều nghe được nhất thanh nhị sở.

Liền liền dị tộc cái kia to lớn trên chiến hạm Giáp Phỉ cũng sợ ngây người, vội vàng thân ảnh lóe lên, liền đến đến to lớn băng khu, ôm quyền nói: "Tộc ta tiến vào tiểu thần kiếp mười người kia, tất cả đều vẫn lạc ở bên trong, đến cùng tình huống như thế nào? Chúng ta cũng không biết rõ tình hình. Như thật có đắc tội quý tộc địa phương, ta ở đây thay bọn hắn hướng đại nhân bồi tội."

Hai tay của hắn ôm quyền, cúi người chào thật sâu xuống dưới.

Quỷ Điệp tộc người kia hừ lạnh nói: "Cho rằng chết liền xong hết mọi chuyện? Cái kia chẳng lẽ không phải người nào cũng dám tại ta Quỷ Điệp tộc trên đầu giương oai? Phải bồi thường tội có thể, liền lấy cái này tên nửa bước chí tôn mạng đến liền tốt!"

Hắn khí thế trên người lần nữa trèo thăng, hung hăng áp hướng về phía trước.

Đạt Mục nguyên bản liền bị Á Tư đánh lén bị thương, lại cùng Dương Huyền Tàng hai người triền đấu một trận, chỗ nào còn chống đỡ được người này áp bách, to lớn hình tròn kết giới bắt đầu run rẩy, có muốn băng tán xu thế.

Hắn gấp đầu đầy mồ hôi, nội tâm đã đem cái kia mười tên tiến vào tiểu thần kiếp tộc nhân mắng một vạn lần.

Dương Huyền Tàng cùng Nam Viêm Chân Đao đều là kinh hãi không ngậm miệng được, đặc biệt là Nam Viêm Chân Đao, cảm thấy sự tình quá hoảng hốt, hai tóc mai lăn xuống mồ hôi lạnh, lòng vẫn còn sợ hãi ngắm liếc mắt Dương Huyền Tàng.

Lúc trước cho rằng Dương Huyền Tàng chỉ là chơi ác, ra vẻ dị tộc khắp nơi lưu lại tiếng xấu, có nằm mơ cũng chẳng ngờ sẽ có hôm nay thu hoạch này, chẳng lẽ người này thật sự là Nhân tộc ta phúc tinh?

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3469: Giáng lâm cuộc chiến (7)

Dương Huyền Tàng cũng là bôi đem mồ hôi lạnh, may mắn bảy mươi hai biến lợi hại, lúc trước nếu là bị nhìn ra sơ hở, giờ phút này gặp nạn liền là người khác tộc.

Đồng thời nội tâm đối với cái này Bách Tộc Phổ bên trên đại tộc cũng nhiều mấy sợi kiêng kị.

Thật sự là không thể đắc tội bọn hắn nha, nếu không có thù tất báo.

Cái kia Quỷ Điệp tộc ở nơi nào hắn đều không rõ ràng, nhưng có thể biết đến là cách cách nhân tộc mười phần mênh mông, thế mà đều bị tìm đến đây.

Giáp Phỉ đứng tại cái kia không biết như thế nào cho phải, xuất thủ lại không phải, không xuất thủ lại không phải, hắn vội vàng nói: "Có thể đổi cái khác bồi tội phương thức? Tộc ta nguyện ý nỗ lực to lớn tài nguyên, còn nhìn đại nhân giơ cao đánh khẽ!"

Cái kia Quỷ Điệp tộc nhân lạnh hừ một tiếng, song đồng hơi co lại, tựa hồ cũng có chút do dự.

Ngày đó tại tiểu thần kiếp bên trong, Dương Huyền Tàng ra vẻ năm bụi tộc dị tộc, cùng Xích Dung tộc hùn vốn đối kháng bọn hắn, làm đến bọn hắn bị mất cực kỳ trọng yếu Hồn Chủng.

Thù này bị cái kia mấy tên Quỷ Điệp tộc nhân ghi nhớ trong lòng.

Nhưng ở phía sau kiếp ba biến hóa bên trong, cái kia mấy tên Quỷ Điệp tộc chết thì chết, thương thì thương, may mắn còn sống sót mấy người giờ phút này đều tại trong tộc bế quan, nhưng một mực niệm niệm lẩm bẩm việc này, để hắn đến đây thay mặt vì báo thù.

Trước mắt nhìn, muốn giết cái này tên năm bụi tộc nhân lại là khó khăn, mà lại bên cạnh vị này nửa bước chí tôn thực lực liền không kém chính mình, hoàn toàn là kiêng kị Quỷ Điệp tộc thanh danh, cái này mới không dám hướng tự mình ra tay.

Nội tâm của hắn do dự.

Đột nhiên một đạo thanh âm vang dội truyền đến: "Không thể tha thứ!"

"Ầm ầm", trên bầu trời tuôn ra một đạo thiểm điện, hóa thành sát ánh sáng trắng mang, sau đó một tôn to lớn khung xương hư ảnh tại không trung lóe ra hiện.

Toàn thân Trình Lượng, phảng phất kim loại.

Bộ xương kia chỉ là một cái thoáng, liền không thấy.

Nhưng Đạt Mục lại là toàn thân run rẩy, một cỗ khí tức tử vong ra, trên bầu trời rơi dưới một cây to lớn thuần bạch sắc trường mâu, đối diện lấy hắn trán.

Đạt Mục cả giận nói: "Các hạ lại là người phương nào? Mau dừng tay!"

Giáp Phỉ thân ảnh nhoáng một cái, vươn tay ra, hư không bên trên lập tức xuất hiện một con gấp trăm lần lớn bàn tay, trực tiếp đem cái kia trường mâu bắt lấy.

"Hừ!"

Lúc này bộ xương kia lần nữa hiển hiện, đôi mắt bên trong bắn hạ một đạo lãnh mang: "Thiết Cốt tộc tới chơi! Tiểu thần kiếp bên trong sổ sách, nên được rồi!"

Đạt Mục toàn thân lạnh buốt, lại đắc tội một vị đại tộc?

Cái kia Quỷ Điệp tộc nhân cười như điên nói: "Ha ha, xem ra ngươi thật sự đáng chết a, nhỏ con kiến hôi, lại dám đắc tội nhiều người như vậy!"

Lập tức gạt bỏ do dự tâm, sát ý lần nữa tăng vọt.

Giáp Phỉ cũng là đầu đầy mồ hôi lạnh, tiểu thần kiếp bên trong đến cùng xảy ra chuyện gì? Bọn hắn đã hoàn toàn không biết gì cả, nhưng từ tình huống này xem ra, sợ thật là đắc tội không ít.

Khi vừa nghe thấy những người kia toàn quân bị diệt thời điểm, nội tâm còn có một chút thương hại cùng bi thương, hiện tại xem ra thật sự là chết tốt lắm a, chết chưa hết tội!

Hai vị nửa bước chí tôn nửa đường đánh tới, trực tiếp ảnh hưởng đến bọn hắn công thành đại kế.

Đối với toàn bộ đại chiến lược đều đem tạo thành ảnh hưởng to lớn.

Hậu quả sợ là khó mà đánh giá.

Giáp Phỉ trong lòng lo lắng, vội vàng nói: "Hai vị đại nhân bớt giận, ta nguyện ý lấy vật nặng bồi thường."

Bộ xương kia tại hư không lạnh lùng nói: "Vật nặng? Hừ, các ngươi sâu kiến tộc, có thể có vật gì tốt? Đây là khi dễ chúng ta nghèo sao?"

Giáp Phỉ vội nói: "Không phải, không dám."

Khung xương lạnh giọng nói: "Đã ngươi muốn bồi hắn cùng chết, vậy liền đi chết đi!"

Hư không bên trên lần nữa xuất hiện đại lượng mâu sắt, nháy mắt kích - bắn xuống tới.

Cái kia Quỷ Điệp tộc nhân lạnh giọng nói: "Ta khuyên các ngươi suy nghĩ kỹ càng, hiện tại chỉ cần hắn một người mạng là đủ rồi, nếu là dám phản kháng xuống dưới, hậu quả sẽ rất khó lường được. Nếu là sự kiện khuếch đại, chờ ta tộc mắt nhìn thẳng các ngươi liếc mắt thời điểm, vậy thì không phải là một cái mạng xong chuyện."

Giáp Phỉ toàn thân cự chiến.

Hắn cảm nhận được cái kia đỉnh tiêm đại tộc đỏ -lou- trắng trợn nhìn xuống.

Đạt Mục run giọng nói: "Đại nhân cứu ta, ta không muốn chết a!"

Giáp Phỉ sắc mặt thương, chỉ cảm thấy hô hấp khó khăn, ngực kiềm chế lợi hại.

Nhưng hắn nháy mắt liền làm quyết định, trong mắt hàn ý lóe lên, hướng cái kia Quỷ Điệp tộc cùng Thiết Cốt tộc người ôm quyền chắp tay, nói: "Nếu là có đắc tội quý tộc địa phương, ta trên đất này quý tộc bồi tội. Quý tộc muốn lấy Đạt Mục tính mạng cho hả giận, ta cũng bất lực. Nhưng hi vọng Đạt Mục sau khi chết, này sổ sách có thể xóa bỏ."

Quỷ Điệp tộc nhân cùng Thiết Cốt tộc người đồng loạt nói: "Xóa bỏ."

Giáp Phỉ mặt mũi tràn đầy xanh xám, như cha mẹ chết, thân ảnh nhoáng một cái, liền biến mất ở tại chỗ.

Đạt Mục lạnh cả người, như rơi vực sâu không đáy.

Hắn biết chính mình xong đời.

Bi thảm là, đến cùng vì sao lại xong đời, lại hoàn toàn không biết gì cả.

Hư không bên trên những cái kia mâu sắt phương hướng thay đổi, từ bốn phương tám hướng hướng Đạt Mục đâm xuyên xuống tới.

Đạt Mục nổi giận gầm lên một tiếng, bộc phát ra cường đại sinh mệnh lực, trực tiếp hóa thành độn quang hướng nơi xa bỏ chạy.

Liền ở hư không biên giới, đột nhiên tuôn ra vô số lít nha lít nhít lục sắc sợi tơ, đem cái kia độn quang bao lại.

Độn quang bên trong truyền đến Đạt Mục kêu thảm: "Giáp Phỉ! Ngươi. . ."

Đạt Mục hiện thân mà ra, toàn thân đều là máu tươi, thân thể bị hàng ngàn cây sợi tơ xuyên thấu, trói buộc trên bầu trời, mặt mũi tràn đầy thống khổ.

Chỗ có dị tộc không không động dung, đặc biệt là những cái kia năm bụi tộc nhân, càng là bi phẫn dị thường.

Nhưng bọn họ cũng đều biết, Đạt Mục không thể trốn, nếu là chạy trốn, hai cái này đại tộc lửa giận liền muốn phát tiết đến trên người bọn họ, khi đó liền là thật vạn kiếp bất phục.

Giáp Phỉ đứng trên chiến hạm, mặt không thay đổi nói ra: "Nồi, luôn luôn phải có người đến gánh chịu."

Quỷ Điệp tộc cùng Thiết Cốt tộc người trực tiếp xông tới, nháy mắt đem Đạt Mục đánh giết, cái kia nửa bước chí tôn nhục thể bị Thiết Cốt tộc mang đi, mà hồn phách thì bị Quỷ Điệp tộc nhân rút ra, tại chỗ ăn hết.

Cái này cắm xuống khúc xuất hiện, làm cho cả dị tộc sĩ khí rơi xuống đáy cốc.

Mà Nhân tộc mừng rỡ không thôi, sĩ khí tăng vọt, lập tức phản công dị tộc.

Nam Viêm Chân Đao nội tâm một trận run rẩy, nhìn xem Dương Huyền Tàng ánh mắt, không nói ra được kính sợ.

Á Tư đột nhiên lông mày nhíu lại, nhìn về phía Dương Huyền Tàng:

"Sẽ không là ngươi giở trò quỷ a?"

Dương Huyền Tàng giật nảy mình, vội vàng nói: "Nói bậy bạ gì đó, loại này đại tộc, ta nào dám giở trò quỷ."

Á Tư nói: "Cái kia năm bụi tộc nhân không dám là thật, ngươi không dám ta cũng không tin."

Dương Huyền Tàng ngượng ngùng cười một tiếng, toét miệng nói: "Không thể nói lung tung được, sẽ chết người đấy."

Lúc này, hai người đều là toàn thân chấn động, cảm nhận được nguy hiểm to lớn, một đôi ánh mắt bén nhọn xuyên thấu tầng tầng không gian, nhìn bọn hắn chằm chằm hai người.

Chính là Giáp Phỉ.

Dương Huyền Tàng cầm trong tay chiến kích, lòng cảnh giác tăng lên tới cực điểm.

Hiện tại Đạt Mục một chết, Giáp Phỉ nếu là muốn chiến, tất nhiên sẽ trước giết hai người bọn họ.

Nhưng thực sẽ chiến sao?

Giờ phút này dị tộc sĩ khí sa sút, không ngừng lui về sau đi, rất có tan tác dấu hiệu.

Cho dù Giáp Phỉ tự mình hạ tràng, sợ cũng khó kéo bại cục.

Lúc này lui binh là sự chọn lựa tốt nhất.

Dương Huyền Tàng phát hiện Giáp Phỉ thật nhìn chằm chằm hắn, tự nhiên không sợ, đồng dạng nhìn chằm chằm đối phương.

Hai người cứ như vậy lẫn nhau nhìn chăm chú.

Dương Huyền Tàng ánh mắt kia tựa như là đang gây hấn: "Dám đến một trận chiến sao?"

Mang theo trêu tức cùng mỉa mai.

Hắn liệu nghĩ đối phương là không hội chiến.

Quả nhiên, Giáp Phỉ sầm mặt lại, bỗng nhiên quát lớn: "Tất cả mọi người nghe lệnh!"

Tiếng như lôi điện lớn, cuồn cuộn chấn động tới bốn phương tám hướng.

"Tử chiến đến cùng! Không được lui lại, kẻ trái lệnh lấy phán tộc tội luận xử!"

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3470: Giáng lâm cuộc chiến (8)

Dương Huyền Tàng: "?"

Thế mà không lui binh?

Hắn chưa kịp phản ứng, cái kia khủng bố khí tức tử vong tại bao phủ xuống.

Á Tư quát lên: "Mau trốn!"

Dương Huyền Tàng bỗng nhiên thân ảnh nhoáng một cái, liền thi triển ra cực đoan thân pháp, lóe lên mà trốn.

Sau một khắc, Giáp Phỉ liền xuất hiện lúc trước hai người ở địa phương.

Dương Huyền Tàng sắc mặt trắng bệch, nội tâm một trận hoảng sợ, nếu là bị người này cận thân, sợ là đã chết.

Nội tâm của hắn cực độ nghi hoặc, giờ này khắc này, làm sao cũng hẳn là lui binh a.

Đừng nói đã rất khó đánh thắng, coi như có thể thắng, cũng tất nhiên cực thảm, chẳng lẽ là. . .

Hắn lo lắng nhìn liếc mắt vòm trời, đen nghịt năng lượng còn đang cuộn trào, không ngừng áp bách xuống.

Duy nhất giải thích chính là, làm làm được giáng lâm mau tới, không thể không tử chiến tranh đoạt hoang dã quyền chủ đạo.

"Ngươi chính là Dương Thanh Huyền đi."

Giáp Phỉ nhìn chằm chằm Dương Huyền Tàng, đột nhiên hỏi.

Dương Huyền Tàng sững sờ, lặng lẽ cười một tiếng, không muốn thừa nhận: "Không biết ngươi đang nói cái gì."

Giáp Phỉ nói: "Không thừa nhận cũng không quan hệ, rất nhanh ta liền tự mình sẽ biết."

Dương Huyền Tàng bỗng nhiên toàn thân phát lạnh, không có từ trước đến nay sợ hãi lan khắp toàn thân, hắn vội vàng nhoáng một cái, đem chiến kích bổ về phía tứ phương.

Kích quang vị trí, hư không đều đông lại.

Tại những cái kia hàn băng bên trong, mơ hồ có thể thấy được lít nha lít nhít lục sắc sợi tơ, mảnh như lông tóc, tất cả đều vây quanh hắn.

Dương Huyền Tàng cực vì sợ hãi, những sợi tơ này thế mà mắt thường khó mà nhận ra, nếu không phải mình cảm thấy ứng thuật cực mạnh, sợ là đã cùng Đạt Mục giống nhau hạ tràng.

Hắn bỗng nhiên thân ảnh lóe lên, liền lui mấy ngàn trượng xa, trước nay chưa từng có cảnh giác lên.

Giáp Phỉ song đồng co rụt lại, nhìn chằm chằm những cái kia hàn băng: "Bản nguyên chi lực thứ năm ngăn? Quả nhiên là phiền toái cực lớn a!"

Hắn vung tay lên, liền đem những này hàn băng nghiền nát, hóa thành một cơn bão táp, hướng Dương Huyền Tàng bức tới.

Á Tư trực tiếp hóa rồng, miệng phun long ngữ, xuất hiện tại Dương Huyền Tàng phía trước, cái kia vụn băng bão táp lập tức bị đông cứng ở.

Giáp Phỉ sầm mặt lại, lần nữa biến mất ở tại chỗ.

Á Tư trầm giọng nói: "Người này cực vì khó giải quyết, cẩn thận một chút!"

Hai tay của hắn hư nắm, như là thác nước lôi đình phân bố toàn thân, lộ ra cực độ ánh mắt cảnh giác.

Hai người tự liên thủ đến nay, đối phó không ít nửa bước chí tôn, nhưng chưa từng gặp Á Tư như vậy dáng vẻ khẩn trương.

Mộc Tu Tử một mực đang chú ý Dương Huyền Tàng tình huống, thấy thế cũng là nội tâm khẩn trương, nghĩ phải nhanh lên một chút đem Lăng Nãi Tử trấn áp, tốt rút tay ra ngoài đi trợ quyền.

Nhưng Lăng Nãi Tử so hắn trong tưởng tượng muốn khó chơi nhiều, trong thời gian ngắn còn phân không ra kết quả.

Lớn nhất trong vòng chiến, Bạch Diễn Quân bốn người cuộc chiến còn tại hừng hực khí thế tiến hành.

Đạt Mục bỏ mình, Giáp Phỉ tự mình hạ chiến trận, để Bạch Diễn Quân áp lực lần giảm, hắn cũng tính toán Giáp Phỉ sẽ lui binh, lại không nghĩ rằng lại là tử chiến.

Lúc này hào khí tăng nhiều, cũng quyết ý thề sống chết một trận chiến, hét lớn: "Tất cả mọi người nghe lệnh, không được rời khỏi hoang nguyên!"

Song phương lần nữa lớn diện tích sống mái với nhau cùng một chỗ, mà lại là không chết không thôi, tuyệt không lui lại tràng diện.

"Ngươi đến cùng là người phương nào? Tại sở hữu trong tư liệu, đều không có ngươi tồn tại."

Giáp Phỉ xuất thủ mấy chiêu về sau, mặt âm trầm, nhìn chằm chằm Á Tư, lộ ra ánh mắt khiếp sợ.

Đối phương không chỉ có hoàn mỹ hóa giải thế công của nó, đồng thời trên khí thế hoàn toàn không thua bởi hắn.

Á Tư nói: "Hỏi nhiều như vậy làm gì? Có ý nghĩa sao?"

Giáp Phỉ nói: "Nếu là không có gì nguyên nhân đặc biệt, ta khuyên ngươi vẫn là không nên dính vào tiến đến, nếu chỉ là nghĩ vớt một chút chỗ tốt, ta có thể đem chỗ tốt gấp đôi cho ngươi."

Á Tư cười lạnh nói: "Sợ là ngươi không cho được."

Giáp Phỉ nhíu nhíu mày, thở dài: "Mặc dù ngươi rất lợi hại, nhưng vẫn là phải chết."

Á Tư nói: "Câu nói này ta nghe qua rất nhiều lần, đáng tiếc chết đều là nói câu nói này người."

Giáp Phỉ mắt sáng lên, hai tay bấm tay hướng về phía trước bắn ra, hư không đột nhiên mảng lớn bạo liệt, vô số lục mang kích - bắn mà ra, phô thiên cái địa như mưa rơi xuống.

Á Tư vung tay lên, mảng lớn hàn khí bay ra ngoài, nháy mắt đem bốn phía không gian đều đông cứng.

Dương Huyền Tàng song đồng lóe lên, kinh quát nói: "Không được! Những này lục tuyến không đúng!"

Á Tư xanh thẳm trong hai con ngươi tạo nên một vòng sóng lăn tăn, chỉ thấy những cái kia đóng băng bên trong lục tuyến, phía trên đều có một cái viên cầu, giống như là xúc giác.

Hắn vẫn chưa bối rối, mặc kệ có cái gì khác biệt, chỉ cần tại băng chi thứ năm ngăn phong ấn lại, đều không có có gì phải sợ.

Giáp Phỉ nhìn Dương Huyền Tàng liếc mắt: "Khó trách các ngươi làm ra không ít hoa văn, quả nhiên có chút manh mối, nhưng các ngươi quá tự tin."

Giáp Phỉ hai tay hợp nhất, bóp ra một cái quyết ấn, quát: "Bạo!"

Cái kia xúc giác bên trên viên cầu từng cái xuất hiện khe hở, bên trong tràn ra kim sắc quang đến, tại hàn băng đóng băng dưới, hình thành một mảnh rực rỡ ánh sáng chói mắt, như kim sắc Ngân Hà.

Lần này liền liền Á Tư cũng cảm giác được to lớn nguy hiểm, bỗng nhiên gào thét một tiếng, hóa thành trường long, đem Dương Huyền Tàng cuốn lên, liền muốn phá không đào tẩu.

Cái kia đóng băng hư không bên trên, "Dát kéo kéo" xuất hiện đại lượng khe hở, vô số kim quang lóe ra đến, một chút đem thiên địa chiếu sáng.

"Ầm ầm!"

Hư không nổ tung, kim quang hóa thành khủng bố khí tức, xông vào vòm trời.

Năng lượng to lớn hướng bốn phía khuếch tán, trực tiếp vỡ nát chiến trường.

Xa xôi các đại chiến khu, đều nhận cỗ năng lượng này tác động đến, vô số tu vi tương đối thấp hoặc là trọng thương võ tu, đều dưới một kích này hóa thành hôi phi yên diệt.

"Cỗ lực lượng này. . ."

Liền liền Mộc Tu Tử chờ nửa bước chí tôn, cũng là tâm kinh đảm hàn, "Đây là nửa bước chí tôn lực lượng sao?"

"Nếu là Cự Khuyết Thành không có hậu chiêu lời nói, hết thảy đều kết thúc."

Cái kia kim sắc vầng sáng ở giữa, Giáp Phỉ chậm rãi đi ra, thân thể bốn phía vô số lục mang lấp lóe, chậm rãi hội tụ thành thực thể, khỏa ở trên người hắn, như một đầu lục sắc rồng, phảng phất chiến y.

Bạch Diễn Quân sắc mặt đại biến: "Cái đó là. . ."

Hắn nhận ra đó là một loại Thượng Cổ dị thú, toàn thân tản mát ra khủng bố năng lượng, lại cũng là nửa bước chí tôn tồn tại.

Khó trách Giáp Phỉ một kích sẽ kinh khủng như vậy, nguyên lai là hai vị nửa bước chí tôn kết hợp với nhau.

Hắn một trái tim không ngừng chìm xuống.

Cự Khuyết Thành nào có cái gì ẩn tàng lực lượng, toàn bộ thực lực đều đã ở đây bày ra.

Nhưng lập tức cũng liền thản nhiên, cùng lắm thì một chết, báo đáp tộc ân.

"Uy, ta còn chưa có chết đâu, giết ngươi không cần dùng hậu chiêu gì."

Cái kia nổ tung ra cự đại hắc động bên trong, truyền đến băng lãnh thanh âm.

Lập tức hàn khí xâm nhập ra, đem toàn bộ đen kịt hư không đông lạnh thành trắng tinh sắc.

Một đầu Băng Long nổi lên, Dương Huyền Tàng cầm trong tay chiến kích, đứng tại Băng Long trên lưng, cùng Giáp Phỉ xa xa tương đối.

Tất cả mọi người là nội tâm chấn động mãnh liệt, khủng bố như vậy lực lượng hạ thế mà cũng chưa chết?

Băng Long toàn thân tuôn ra lôi quang, không ngừng gột rửa thân thể.

Cái kia lôi cũng từ trên thân Dương Huyền Tàng chảy xuôi quá khứ, không có nửa điểm bài xích, một người một rồng phảng phất chính là một thể.

Giáp Phỉ nhìn xem hắn, tay giơ lên: "Đã còn chưa có chết, vậy bây giờ đi chết đi!"

Cong ngón búng ra, trên người hắn Thanh Long liền một chút biến mất không thấy gì nữa.

Hư không bên trên lít nha lít nhít lục sắc sợi tơ, như lưới lớn bao phủ nửa cái vòm trời, kích - bắn xuống đi.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3471: Giáng lâm cuộc chiến (9)

"Hừ, vô dụng!"

Dương Huyền Tàng vung trong tay chiến kích, hư quang như trăng lên không, đem thiên địa nháy mắt đóng băng.

Những cái kia lít nha lít nhít sợi tơ bị đông lại sát na, liền bị một cỗ lực lượng chặt đứt, đông cứng băng bên trong.

"Hai cái Thiên Giới cũng dám ở trước mặt ta giương oai!"

Giáp Phỉ sầm mặt lại, trực tiếp vọt lên, đồng thời bấm tay một chút, hư không bên trên lục mang chớp động, hóa thành cái kia Thanh Long cuồng tập xuống tới.

Á Tư miệng nói tiếng người nói: "Ta đi giết cái kia Thanh Long!"

Không đợi Dương Huyền Tàng trả lời, liền lóe lên, hóa thành hàn khí, hướng cái kia Thanh Long phóng đi.

Dương Huyền Tàng lập tức cảm thấy mình bị Giáp Phỉ khóa chặt, khẽ múa chiến kích, đem hư không bổ ra, nháy mắt lui lại.

Sau đó tay trái bấm niệm pháp quyết, từng đạo ánh sáng màu vàng óng tại bốn phương tám hướng hiển hiện, đúng là vô số kim sắc khôi lỗi, điên cuồng xông về phía trước.

Nhất thời gian trên bầu trời thiên quân vạn mã đánh tới.

Giáp Phỉ khẽ nói: "Kiến càng lay cây!"

Vô số hào quang từ trong cơ thể hắn tuôn ra, trước người hóa thành một đạo quang trụ, trực tiếp đánh vào khôi lỗi đại quân, kích xuyên ra một cái thông đạo.

Cái kia cột sáng bốn phía từng vòng từng vòng chấn động khuếch tán, đem bốn phía khôi lỗi giảo vỡ vụn.

Mà Giáp Phỉ càng là trốn vào cái này cột sáng nháy mắt, liền đến Dương Huyền Tàng trước mặt, một chưởng bổ xuống: "Chết!"

Đại lượng khí lưu màu xanh xen lẫn tại cái kia chưởng trung, càn quét thiên địa.

Dương Huyền Tàng sắc mặt phát lạnh, không lùi mà tiến tới, một kích bổ tới: "Phải chết người là ngươi!"

Hắn đạo hoàn bước lóe lên, trực tiếp né tránh cái này lăng lệ chưởng thế mạnh nhất nháy mắt, chiến kích thẳng tiến không lùi, bổ hướng về phía trước.

Bầu trời phảng phất nháy mắt bị chém thành hai nửa.

Giáp Phỉ song đồng trợn trừng, vừa sợ vừa giận: "Đạo Bộ lại như thế nào, ngươi còn có thể lại thi triển sao? !"

Hai tay của hắn bỗng nhiên một nắm, trực tiếp đem cái kia lưỡi kích bắt lấy.

"Ầm ầm!"

Kình khí cường đại từ Giáp Phỉ lòng bàn tay bạo phát đi ra, hình thành khí dòng lũ.

Hắn cũng cảm giác được cái này chiến kích không tầm thường, không dám trực tiếp lấy nhục thân bắt, song chưởng bên trong khủng bố chân khí bị áp súc như là tay nón trụ, đem lưỡi kích kẹp ở giữa.

Dương Huyền Tàng liều mạng múa mấy lần, phát hiện một chút không động.

Giáp Phỉ lộ ra dữ tợn: "Có thể làm được trình độ này, ngươi có thể đi Diêm Vương cái kia kiêu ngạo!"

Càng đến gần cái này chiến kích, càng có thể cảm thấy được nó phi phàm, Giáp Phỉ trong lòng ngầm thích, chuẩn bị thu cái này binh khí, trong hai tay khí kình phi tốc bạo phát đi ra, thuận theo chiến kích mà lên, muốn đem Dương Huyền Tàng chấn khai.

Nếu là Dương Huyền Tàng không buông tay, tất nhiên sẽ bị hắn cỗ lực lượng này đánh chết tươi.

"Muốn đi Diêm Vương cái kia người là ngươi a!"

Dương Huyền Tàng đột nhiên toàn thân hào quang tỏa sáng, dường như một đạo ban ngày, chiếu sáng cả hư không.

Hắn trợn mắt tròn xoe, trong mi tâm một đạo kiếm phù không ngừng lóe ra đến, giữa thiên địa có tuyết bay rơi xuống, kiếm khí quang lạnh vực nội bát hoang.

Giáp Phỉ toàn thân chấn động: "Đây là? !"

Nội tâm của hắn dâng lên sợ hãi, trực giác cảm ứng được cái này kiếm phù có thể đối với hắn sinh ra trí mạng uy hiếp.

Không nói lời gì, trực tiếp đem chiến kích chấn trở về, lách mình liền muốn trốn.

Nhưng một đạo nhanh vô pháp bắt giữ kiếm mang khoảnh khắc xuất hiện, phảng phất từ Ngân Hà rơi xuống cửu thiên thác nước, lại giống là nối thẳng thanh thiên khó đi cổ đạo, lại giống là bất hủ Kiếm giả tiếng ca, lại giống là chiếu rọi vạn cổ minh nguyệt.

Kia kiếm quang trong hư không lấp lánh, tỏa ra điểm điểm sương mang.

Minh Nguyệt Như Sương, vạn cổ cùng một sắc.

"Không có khả năng!"

Giáp Phỉ hoảng sợ quát to một tiếng, biết chính mình trốn không thoát, liều mạng đem phòng ngự tăng lên tới cực hạn.

"Oanh!"

Kiếm khí bổ ở trên người hắn, vô số sương lạnh điểm điểm, thấu thể mà ra, sau lưng Giáp Phỉ bắn cực xa, giống như là sao chổi cái đuôi.

Tất cả mọi người trong lòng chấn động mãnh liệt: Chết sao?

Những dị tộc kia càng là trợn to tròng mắt, căn bản không thể tin được.

Mấy đại chiến trong vùng, đỉnh cấp cường giả cơ hồ đều ngừng lại, toàn bộ ánh mắt tụ vào đất này.

"Oa!" Giáp Phỉ phun ra một ngụm máu tới.

Toàn thân hắn kết xuất điểm điểm sương lạnh, liều mạng vận chuyển chân nguyên muốn hóa đi, lại hiệu quả quá mức bé nhỏ.

Những cái kia hàn khí thậm chí so cực hàn băng phách còn kinh khủng hơn, tiến vào trong cơ thể sau như vạn kiếm xuyên tim, không ngừng cắt đứt thân thể của hắn.

"Ta là sẽ không chết!"

Giáp Phỉ lệ quát một tiếng, trong cơ thể tuôn ra vô số khí kình, lôi cuốn lấy đại lượng máu tươi, hóa thành từng đạo lợi tiễn bắn ra. Những này máu bên trong đều ẩn chứa băng sương, bị hắn cưỡng ép bức ra.

Trong khoảnh khắc, liền hóa thành huyết nhân.

Nhìn như cực vì chật vật nguy hiểm, nhưng là từ trong nguy hiểm giải trừ ra.

Đúng lúc này, Giáp Phỉ trên đỉnh đầu, "Ầm ầm" vang lên lôi điện lớn thanh âm.

Á Tư cùng cái kia Thanh Long giao thủ hai chiêu, liền đem đối phương đả thương đánh lui.

Thấy Dương Huyền Tàng đả thương Giáp Phỉ, biết tận dụng thời cơ, không lo được truy sát cái kia Thanh Long, trực tiếp thuấn di mà đến, miệng phun long ngữ, thi triển vạn lôi chi thuật.

Theo cái kia tiếng sấm đẩy ra, còn có từng vòng từng vòng hàn băng.

Vạn dặm trong hư không, hết thảy đều bị ngưng kết ở.

Thậm chí ở xa cái khác chiến trường đông đảo cường giả, vô luận nhân loại vẫn là dị tộc, đều cảm nhận được thân thể trở nên chậm chạp, trong cơ thể chân nguyên lưu động khó khăn.

Cái kia hỗn hợp có to lớn hàn băng cùng lôi đình hào quang, tại đám mây phun ra nuốt vào.

Giáp Phỉ sắc mặt đại biến, phát hiện trên người hắn xuất hiện hàn băng gông xiềng, từng đạo băng chi quy tắc hóa thành khóa liên, đem hắn thân thể phong ấn.

"Muốn giết ta, chỉ bằng các ngươi, vĩnh viễn không có khả năng!"

Giáp Phỉ liều mạng giãy dụa, chấn hàn băng khóa liên không ngừng nứt ra.

Dương Huyền Tàng cười lạnh nói: "Đều sắp chết còn trang bức, đến Diêm Vương vậy đi giả bộ a." Hắn lấy ra ba mặt cờ nhỏ, hướng hư không quăng ra.

Cái kia trên lá cờ lôi quang lóe lên, liền biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, liền xuất hiện tại Giáp Phỉ bốn phía, hình thành một cái cự đại chờ bên cạnh tam giác.

Á Tư mừng rỡ nói: "Làm tốt!"

Cái kia ba mặt cờ xí bên trên cuồn cuộn tuôn ra Đại Hư Không Lôi, cùng bầu trời bên trên Băng Lôi hình thành cảm ứng.

Nháy mắt vạn quân lôi điện lực lượng liền từ không trung mà rơi, hướng cái kia ba mặt cờ xí hội tụ mà đi.

Dương Huyền Tàng hai tay kết ấn, lấy kỳ vì trận, đem sở hữu công kích đều dẫn hướng Giáp Phỉ.

Lúc này cái kia Thanh Long thấy chủ nhân gặp nạn, trường ngâm một tiếng, liều lĩnh lao đến, hóa thành rồng khải che phủ trên người Giáp Phỉ.

Giáp Phỉ nháy mắt đem tiềm năng bộc phát đến cực hạn, "Phanh phanh phanh" bạo liệt thanh âm vang lên, đem hàn băng khóa liên đều chấn vỡ.

Sau đó một mảnh quyền ý như biển, hình thành bạo quyền khuếch tán, hướng cái kia cực hàn băng phách sét đánh đi.

"Oanh! Oanh!"

Khủng bố năng lượng tương hỗ chiếu rọi, xung kích cùng một chỗ.

Đánh ra vô số vòng sáng, xông vào bốn phương tám hướng, hoàn vũ hư không.

Mọi người không khỏi khí huyết khuấy động, không không kinh hãi.

Liền liền những người vây xem kia, đều từng cái giật mình trợn to hai mắt, nhìn xem một màn đáng sợ này.

Cái kia Thiết Cốt tộc cùng Quỷ Điệp tộc nửa bước chí tôn cũng chưa rời đi, đồng thời mặt mũi tràn đầy kinh sợ, Giáp Phỉ thực lực hoàn toàn chính xác không thua bọn họ.

Mà càng làm cho tất cả mọi người sợ hãi chính là, Giáp Phỉ hai tên đối thủ, chỉ là Thiên Giới mà thôi a!

Một người trong đó vẫn chỉ là thập tinh Thiên Giới trung giai.

Đây quả thật là thập tinh Thiên Giới có thể có lực lượng sao?

"Cực hàn băng phách lôi. . ."

"Thứ sáu ngăn bản nguyên nguyên tố. . ."

"Ta không có hoa mắt sao? Sinh thời hệ liệt a. . ."

Không ít người nhận ra này lôi, đều là muôn vàn khó khăn tin tưởng.

Nhưng trừ cái này khủng bố lôi bên ngoài, còn có cái gì nguyên tố có thể trấn áp một vị nửa bước chí tôn?

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3472: Giáng lâm cuộc chiến (10)

"A a a!"

Giáp Phỉ liều mạng ra quyền, liều lĩnh đem lực lượng oanh kích ra ngoài.

Thanh Long giống như rắn quấn quanh ở trên người hắn, trên cánh tay, một người một rồng sớm đã ý hợp tâm đầu, không phân khác biệt.

Kết hợp lại càng là vạn người không thể khai thông.

Giờ khắc này ở cực hàn băng phách lôi hạ có thụ áp chế, cảm thấy hoàn cảnh càng ngày càng hẹp, rất có thể sau một khắc chính mình liền muốn treo.

Cũng không biết đánh ra nhiều ít quyền.

Nhưng đến đằng sau, một quyền so một quyền khó khăn, Thanh Long cùng hắn đều không ngừng nôn ra máu.

Á Tư tại không trung cũng cực không dễ chịu, một chiêu này dốc hết toàn lực của hắn, cơ hồ đem hàn băng cùng lôi đình đều dành thời gian.

Dương Huyền Tàng cũng thi triển ra toàn lực, hai tay trước người họa vòng, từng đạo gợn nước nổi lên, giống như là xuyên qua thời không mà đến, không màu vô hình, chỉ thấy gợn sóng.

"Kinh Đào Thuật!"

Dương Huyền Tàng một tay chỉ thiên, thi triển ra bình thường nhất thủy hệ công pháp.

Bản nguyên nước thứ tư ngăn, thời gian chân thủy trút xuống mà đến, hướng cái kia kinh lôi dũng mãnh lao tới.

Trong ngũ hành, lôi thuộc mộc, mà Thủy sinh Mộc.

Thời gian chân thủy vừa gặp phải cái kia cực hàn băng phách lôi, nháy mắt liền bị hấp thu đi vào, lôi quang bỗng nhiên tăng vọt, bầu trời to lớn lấp lánh một chút.

"Ầm ầm!"

Giáp Phỉ quyền biển trực tiếp bị kích phá.

Nhưng hắn y nguyên cắn răng huy quyền, tận khả năng đem lôi oanh mở.

Chỉ cần có một chút hi vọng sống, liền muốn giãy dụa lấy sống ra ngoài!

Quả nhiên, tại chống cự sau một lúc, khủng bố sét đánh bị hắn đánh tan.

Mặc dù đầy trời vẫn là lôi quang, nhưng đã không gây thương tổn được hắn, toàn thân đều bị điện chết lặng.

Cũng không biết mình thương nặng bao nhiêu, chỉ biết tại cái kia liều mạng huy quyền.

Đột nhiên hắn khóe mắt run lên, phát hiện quyển ở trên người Thanh Long bắt đầu chậm rãi buông ra, thoát ly thân thể của hắn, trôi hướng nơi xa.

Giáp Phỉ trong lòng chấn động mãnh liệt, nháy mắt liền nước mắt mục, quát ầm lên: "Thanh ẩn nấp!"

Cái kia rồng không có bất luận cái gì phản ứng, hoàn toàn từ trên người hắn rời đi, càng phiêu càng xa.

Giáp Phỉ bi phẫn cực kỳ, trực tiếp xông qua, đem cái kia Thanh Long ôm lấy, ngửa mặt lên trời khóc lớn.

"Khó qua như vậy, có thể cùng hắn chết chung a!"

Dương Huyền Tàng thuấn di đến Giáp Phỉ sau lưng, một kích liền bổ tới.

"Ầm!"

Giáp Phỉ tay giơ lên, đấm ra một quyền, liền đem cái kia hư quang chấn vỡ, đem Dương Huyền Tàng đánh bay ra ngoài, tại không trung liên tục thổ huyết.

Vừa rồi ba người đem hết toàn lực, cơ hồ đều là dầu hết đèn tắt trạng thái.

Dương Huyền Tàng liều mạng một điểm cuối cùng lực lượng muốn một kích giết Giáp Phỉ, vẫn là thất bại, trúng một quyền về sau, cảm giác ngũ tạng lục phủ đều muốn sụp đổ, không ngừng ọe ra máu.

Mà Giáp Phỉ trên nắm tay, tuôn ra một đạo ngấn sâu.

Hắn đã bị trọng thương, tăng thêm Thanh Long cái chết, càng là bi thương cực kỳ, cũng vô lực tái chiến.

Mênh mông trên chiến trường, giết chóc dừng lại sát na, lại nháy mắt bạo khởi, các loại tiếng chém giết, tiếng kêu thảm thiết, thần thông oanh kích thanh âm liên tiếp.

Lần nữa hóa thành một mảnh mênh mông sát lục tràng.

Lập tức có đại lượng Nhân tộc cùng dị tộc xông vào Dương Huyền Tàng vòng chiến, đem hai phái người hộ tống xuống dưới, sau đó lẫn nhau truy sát.

Nam Viêm Chân Đao, Nguyên Hương Cương Nghị mấy người, liều lĩnh vọt tới Dương Huyền Tàng cùng Á Tư bên cạnh thân, bảo vệ bọn hắn.

Dương Huyền Tàng lẳng lặng nổi bồng bềnh giữa không trung, bị Nguyên Hương độn quang bảo vệ, hắn nhìn qua cái kia phun trào vòm trời, cảm ứng đến mênh mông vĩ lực, nội tâm trước nay chưa từng có bình tĩnh: "Vì cái gì bọn hắn còn không lui binh?"

Nguyên Hương sửng sốt một chút, nói ra: "Có lẽ là không có đường lui, nhất định phải tại cái kia Tố Hành giáng lâm trước chiếm cứ đất này. Nếu bị chúng ta chiếm ở, một khi giáng lâm ra vấn đề, hậu quả cũng dễ dàng nghĩ được."

Dương Huyền Tàng đột nhiên nói ra: "Có thể ta luôn cảm thấy, này vị diện xung kích tựa hồ bắt đầu giảm bớt."

Nguyên Hương giật mình nói: "Không thể nào?"

Nàng cũng ngẩng đầu nhìn trời, tầng tầng phun trào năng lượng không ngừng khuếch tán xuống tới, nhưng dưới bầu trời cũng là mênh mông chiến trường, vô số năng lượng bốc hơi, rất khó phân biệt cái gì.

Nhưng nàng là tin tưởng Dương Huyền Tàng: "Đại nhân ý tứ là, đã qua tốt nhất phủ xuống thời giờ gian?"

Dương Huyền Tàng cũng có chút mơ hồ.

Hắn rõ ràng rất cảm thấy được vị diện giao hội đạt tới cực điểm về sau, bắt đầu dần dần phân ly.

"Có lẽ là ta nghĩ nhiều rồi đi."

Dương Huyền Tàng nuốt một chút đan dược, cũng cho Á Tư một chút, liền chậm rãi hai mắt nhắm lại, tiến vào tu chỉnh trạng thái.

Nhưng cũng không lâu lắm, liền bắt đầu tâm thần có chút không tập trung, luôn cảm thấy có việc muốn phát sinh.

Nguyên Hương che chở hai người bọn họ rơi vào hoang dã bên cạnh bên trên, tới gần Cự Khuyết Thành vị diện địa phương, nơi này có đại lượng Nhân tộc thương binh, không ít trực tiếp trở về bên trong thành.

Nguyên Hương nói: "Đại nhân vẫn là tiến vào Cự Khuyết Thành bên trong tu dưỡng đi, nơi này vẫn là quá nguy hiểm."

Dương Huyền Tàng lắc đầu nói: "Ta muốn lưu lại." Hắn lại nhìn liếc mắt vòm trời, cau mày nói: "Đến cùng là chuyện gì xảy ra, cỗ này tâm thần có chút không tập trung từ đâu mà đến?"

Trên chiến trường, song phương còn đang liều mạng chém giết, nhưng theo thương vong to lớn, nhân viên càng đánh càng ít.

Cũng không lâu lắm, dị tộc tựa hồ bắt đầu rút lui.

Toàn bộ chiến trường tại không ngừng di chuyển về phía trước, dị tộc cũng không phải là chiến bại băng lui, mà là có quy mô lui.

Dương Huyền Tàng Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn chăm chú phía trước, tựa hồ lâm vào to lớn trong trầm tư.

Nguyên Hương cả kinh nói: "Đại nhân, dị tộc lui binh."

Á Tư nói: "Đều đánh tới trình độ này, không có lý do lui a."

Dương Huyền Tàng toàn thân chấn động, lộ ra vẻ kinh hãi.

Á Tư hỏi: "Ngươi nghĩ ra cái gì?"

Dương Huyền Tàng nói: "Quả nhiên không thích hợp! Liền liền ngươi cũng nhìn ra không thích hợp, chứng minh khẳng định có vấn đề, mà là là vấn đề lớn!"

Á Tư: ". . ."

Hắn cả giận nói: "Ta hiện tại thật muốn đập chết ngươi!"

Dương Huyền Tàng cười khổ nói: "Ta nói chính là thật, hoàn toàn nghĩ không rõ ràng, vì sao muốn lui a."

Cùng một thời gian, ngàn vạn dặm xa Lăng Tiêu Sơn bên trên.

Vạn đạo kim quang như sen hoa đua nở, vô số tím thụy chi khí phân bố toàn bộ trời cao.

Trên đỉnh núi, một tên hài đồng thân ảnh bàn hư mà ngồi, chậm rãi mở hai mắt ra đến, bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo.

Thái Thanh trong Thánh điện, lão đầu một thân đạo bào, ngồi tại bát quái trận bên trên, đột nhiên thở dài một tiếng, thần sắc có chút cô đơn: "Rốt cục vẫn là không có ngăn lại."

Chúng thánh điện, một tòa thông thiên trên tế đài, một người đàn ông tuổi trung niên ngưỡng vọng vòm trời, đứng chắp tay, ánh mắt phiêu phiêu miểu miểu, là đối với vô tận đại đạo kính sợ.

Tế đàn tứ phương, ngồi xếp bằng đại lượng võ tu, tất cả đều tắm rửa tại quang huy hạ.

Đám người cảm giác được nam tử trung niên khí tức chấn động, từng cái mở mắt ra, một nữ tử lăng không bay lên, rơi vào nam tử kia bên cạnh thân, hỏi: "Như thế nào?"

Nam tử trung niên bình tĩnh nói ra: "Vẫn bại. Tố Hành đã giáng lâm cái này lĩnh vực gian."

Nữ tử kia cả kinh nói: "Vậy làm sao bây giờ?"

Nam tử trung niên cười khổ nói: "Rau trộn, còn có thể làm sao, dù sao cho tới bây giờ liền không có thuận qua, đi một bước nhìn một bước."

Lại là mấy đạo thân ảnh bay tới, rơi trên tế đàn, chính là Xa Vưu, Lý Hồng Tụ mấy người.

Lý Hồng Tụ cả kinh nói: "Cha, liền liền ngươi cũng suy tính sai lầm sao?"

Trung niên nam tử kia chính là chúng thánh điện chủ nhân, Thánh Vương Lý Vân Tiêu, thở dài: "Ta cùng Nhân Hoàng, Đạo Tổ hợp lực tiến hành thôi diễn. Tại vũ trụ bến bờ, thâm không bên trong, càng là có năm vị chí tôn liên thủ quấy nhiễu chúng ta. Một phen đọ sức về sau, bị bọn hắn thành công man thiên quá hải, Tố Hành đã xuyên qua vị diện vũ trụ, chẳng biết rơi vào Nhân tộc lĩnh vực nơi nào."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3473: Ăn bữa cơm

Xa Vưu trừng tròng mắt nói ra: "Đây chẳng phải là rất nguy hiểm?"

Lý Vân Tiêu nhẹ gật đầu: "Là rất nguy hiểm."

Xa Vưu nói: "Vậy làm sao bây giờ?"

Lý Vân Tiêu lườm hắn liếc mắt: "Không phải nói rau trộn sao?"

Nữ tử kia chính là Khúc Hồng Nhan, cười khổ nói: "Phu quân có ý tứ là, chỉ có thể làm đợi."

Lý Vân Tiêu gật đầu nói: "Chỉ có thể mấy người, chờ ta cùng Đạo Tổ, Nhân Hoàng khôi phục một chút khí lực, cần phải có thể thôi diễn ra vị trí của hắn. Hoặc là chờ hắn nháo ra chuyện đến, cũng có thể bại lộ chính mình."

Vi Thanh nói: "Xem ra lần này hạo kiếp, xa so với chúng ta nghĩ muốn khó ứng phó a."

Lý Vân Tiêu nói: "Đây vẫn chỉ là vừa mới bắt đầu, cho tới cuối cùng sẽ đi hướng phương nào, không ai có thể thấy rõ."

Trong mắt của hắn lấp lóe một chút, song đồng chỗ sâu hóa thành một mảnh máu đỏ tươi sắc, đồng thời hơi mang hồ nghi, lần nữa ngước nhìn vòm trời, tựa hồ có chỗ trầm tư.

Liền tại bọn hắn ba người liên thủ thôi diễn, đối phương năm vị chí tôn liên thủ can thiệp, xáo trộn "Đạo" vết tích lúc, trong mơ hồ tựa hồ còn có một cỗ lực lượng tồn tại.

Chỉ là lúc ấy song phương đều đang liều mạng, chưa thể tận lực lưu ý.

Giờ phút này tinh tế nghĩ đến, tựa hồ có chút cổ quái.

. . .

Vạn dặm sóng lớn, thế trấn đại dương mênh mông, tại một mảnh to lớn trong thủy vực.

Trong đó một tòa cô trên đảo, vô số linh khí xoay quanh, hóa thành đủ loại tư thái, không ngừng tuôn ra xuống tới.

Tại trong đảo ngồi xếp bằng một tên nam tử, hai tay bấm niệm pháp quyết, khẽ động không động.

Những cái kia tư thái khác nhau linh khí hóa hình, có rồng có phượng, có gấu có hổ, tất cả đều bị hút vào trong cơ thể hắn.

Bỗng nhiên, nam tử mở hai mắt ra, lạnh lùng nói ra: "Theo dõi ta lâu như vậy, cũng nên hiện thân a?"

"Nói đùa, ta mới vừa tới, gì đi theo dõi?"

Một đạo tiếng cười từ đằng xa truyền đến, liền thấy hai đạo thân ảnh lướt sóng mà đi, một trước một sau.

Phía trước một tên nam tử áo trắng, phiêu nhiên mà tới, lại cười nói: "Hỏi hoa hoa không nói, vì ai rơi? Vì ai mở? Tính xuân sắc ba phần, nửa theo nước chảy, nửa nhập bụi bặm."

Đằng sau là một tên người áo đen, theo sát phía sau, sắc mặt bình thường.

Nam tử trong mắt bắn ra tàn khốc, nhìn chằm chằm hai người nhìn ra ngoài một hồi: "Các ngươi là ai?"

Nam tử áo trắng cười nói: "Không vội, có thể cùng đại nhân chậm đàm."

Hắn vung tay lên, liền một bàn yến hội rơi ở trước mắt, làm cái "Mời" thủ thế.

Nam tử trên mặt hiện lên tức giận: "Bản tọa cũng không rảnh rỗi cùng ngươi chậm kéo, báo lên thân phận, hoặc là chết!"

Nam tử áo trắng cười nói: "Đại nhân thật là lớn nộ khí, chẳng lẽ xuyên qua mà đến, bị vị diện lực lượng đả thương nóng tính? Đến, ta cái này có xào gan lợn một phần, có thể cấp cho đại nhân bồi bổ lá gan, hàng hàng hỏa."

Nam tử chính là Tố Hành, vừa mới xuyên qua vũ trụ vị diện, đích thật là bị đại đạo pháp tắc áp chế bị thương nhẹ, nhưng không nghiêm trọng lắm, chỉ cần điều dưỡng một hai liền có thể.

Chỉ là tuyệt đối không ngờ rằng, chính mình ẩn nấp hành tích, liền liền Nhân tộc ba đại chí tôn đều không thể phát giác, lại bị người trước mắt này bắt được.

Nhưng mình phân thân tại Nhân tộc vạn năm, đều chưa từng gặp cùng nghe qua người trước mắt này.

Hắn tâm nghĩ, như người trước mắt cũng không phải nhân tộc, ngược lại là không cần thiết nhiều dựng thẳng một địch nhân.

Hắn bình phục quyết tâm cảnh, nói ra: "Các hạ đến cùng người nào, lại là địch hay bạn, còn nhìn nói rõ ràng."

Nam tử áo trắng nói: "Ta tự cho rằng là bạn, liền sợ đại nhân cho rằng ta là địch."

Tố Hành nói: "Nếu là bạn, vậy liền hết thảy dễ nói. Ta cương xuyên qua tới, giờ phút này thân có không tiện, cũng không cùng các hạ nói chuyện nhiều, đi đầu một bước cáo từ, ngày khác hữu duyên lại tự."

Nam tử áo trắng kêu lên: "Ai nha, không cho mặt mũi như vậy, đại nhân đây là muốn hóa bạn là địch a."

Tố Hành nhìn chằm chằm hắn, lạnh giọng nói: "Ngươi là nhân tộc mời tới cứu binh?"

Nam tử áo trắng cười nói: "Không phải, thuần túy chính là muốn cùng đại nhân ăn chút cơm, uống chút trà, tâm sự."

Tố Hành khua tay nói: "Không rảnh."

Nam tử áo trắng nói: "Đúng dịp, ta cũng đúng lúc không rảnh, xem ra ngươi ta xác thực hữu duyên."

Tố Hành một trận bực bội, người này líu lo không ngừng quấn lấy chính mình, tuyệt không phải chuyện tốt, trừ chữa thương bên ngoài, hắn còn có một cái đại sự muốn đi làm, há có thể bị cuốn lấy.

Hừ một tiếng, liền muốn hóa thành độn quang mà đi.

Đột nhiên song đồng co rụt lại, đáy mắt lướt qua kinh hãi, tòa hòn đảo này bốn phương tám hướng, một chút hiện ra đại lượng hào phù, không ngờ trải qua thành trận pháp.

Hắn sầm mặt lại: "Các hạ từ đại đạo thôi diễn bên trong liền bắt đầu nhìn chằm chằm ta, một đường đến bây giờ, nếu nói chỉ là muốn mời ta ăn bữa cơm, hừ, các hạ chính mình tin sao? Ta không biết ngươi là người phương nào, nhưng chắc hẳn ngươi rất rõ ràng thân phận của ta, nếu là động thủ, các hạ tự hỏi có thể địch ta sao?"

Nam tử áo trắng cười nói: "Không địch lại, ta thật chỉ muốn mời các hạ ăn cơm."

Tố Hành nhìn xem cái kia một bàn yến hội, hừ lạnh nói: "Nếu là ta không muốn chứ?"

Nam tử áo trắng nói: "Cái kia ta không thể làm gì khác hơn là đem hành tung của các hạ cáo tri Nhân tộc ba chí tôn."

Tố Hành sát khí trên người nổ tung hết, lập tức càn quét hai người, lạnh giọng nói: "Xem ra ta chuyến đi này cái này một giới, trước liền muốn bắt các ngươi tế đao!"

Sát khí kia vòng xoáy bên trong, nam tử áo đen cuối cùng động dung, trên thân bộc phát ra kim quang, chống cự cái kia phong bạo. Người này chính là Phù Trăn, đem kim cương Bàn Nhược bất hủ thân vận chuyển tới cực hạn.

Nam tử áo trắng chính là Huyền Thiên cơ, cười nói: "Chúng ta mặc dù đánh không lại ngươi, nhưng đưa tới động tĩnh đủ để truyền đến Thái Thanh Thánh Điện, các hạ không muốn chuyến đi này cũng chỉ giết hai cái người, sau đó liền chết a?"

Tố Hành sắc mặt thay đổi mấy lần, trầm ngâm xuống, nói ra: "Tốt, ta liền bồi ngươi ăn bữa cơm, nhưng sau bữa ăn liền không được lại ngăn cản ta."

Huyền Thiên cơ cười nói: "Nhất định nhất định, mời."

Tố Hành một mặt phiền muộn, đi thẳng tới cái kia yến hội trước, liền ngồi xuống.

Nhất làm cho hắn kiêng kị vẫn là Huyền Thiên cơ tu vi, nhìn qua thường thường không có gì lạ, nhưng ở chính mình uy áp trước cái kia phần trấn định, cùng có thể từ đại đạo thôi diễn bên trong truy tung đến đây năng lực, tuyệt sẽ không đơn giản.

Đã đối phương không muốn để cho mình đi, như vậy lưu lại trò chuyện một chút, thuận tiện tìm kiếm lai lịch của đối phương cũng là tốt.

Hai người cứ như vậy ngồi đối diện nhau, gió biển thổi đàm tiếu uống rượu.

Phù Trăn thì đứng tại Huyền Thiên thân máy bay về sau, hai tay ôm ngực, ánh mắt lại là nhìn ra xa hướng Cự Khuyết Thành phương hướng, thầm nghĩ: "Bữa cơm này thời gian, có thể chạy được bao xa liền toàn xem chính ngươi."

. . .

Cự Khuyết Thành bên ngoài, trên hoang dã.

Cực kỳ bi thảm đại chiến cuối cùng kết thúc.

Dị tộc đều thối lui, lưu lại phân bố hư không bừa bộn.

Vô số toái thi, huyết nhục, các loại vật phẩm tản mát không trung.

Nhân tộc võ tu đại quân bắt đầu thanh lý chiến trường, những cái kia tu vi hơi thấp võ giả từng cái hưng phấn không thôi, phàm là nhặt được đồ vật bọn hắn có thể tự hành nắm giữ.

Có thể bắt đầu thanh lý về sau, vẫn là bị trước mắt đáng sợ tràng cảnh dọa cho phát sợ, đều là sắc mặt bạc trắng, hãi hùng khiếp vía dọn dẹp.

Cự Khuyết Thành thành chủ Bạch Diễn Quân đi thẳng tới hoang nguyên biên giới bên trên, tới thấy Dương Thanh Huyền cùng Á Tư.

Mộc Tu Tử sớm đã đem Dương Thanh Huyền sự tình nói cùng hắn nghe.

Bạch Diễn Quân mặt mũi tràn đầy cảm kích cùng vui vẻ, trực tiếp ôm quyền thở dài nói: "Tạ Thanh Huyền công tử cứu ta Cự Khuyết Thành ở trong cơn nguy khốn, công tử tại tộc ta công đức vô lượng."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3474: Ai đi đường nấy

Dương Thanh Huyền bận bịu đáp lễ nói: "Đại nhân khách khí, đại nhân dẫn mọi người chống cự ngoại địch, thề sống chết bất khuất, mới là thật công đức vô lượng."

Bạch Diễn Quân nhìn lại hoang nguyên hư không, chán nản nói: "Một trận chiến này quá thảm rồi."

Mộc Tu Tử nói: "Địch nhân đại quân đã lui, sợ là trong ngắn hạn lại không có xâm chiếm năng lực, chúng ta đều vào thành rồi nói sau."

Đường nối vị diện không ngừng khuếch trương, Cự Khuyết Thành cửa thành mở ra, tất cả mọi người người sống sót đều lần lượt vào thành.

Đại lượng vật tư dự trữ lúc này toàn dời ra, bắt đầu các loại cứu chữa.

Dương Thanh Huyền cùng ở sau lưng mọi người, chỉ cảm thấy một trận tâm thần có chút không tập trung, lại lại không nói ra được vì cái gì. Hắn quay đầu nhìn liếc mắt hoang nguyên, cái kia đen nghịt hư không đang từ từ biến mất, chính là vị diện trùng điệp xuất hiện biến hóa.

"Giáng lâm kết thúc rồi à?"

Dương Thanh Huyền nội tâm tràn đầy nghi vấn.

Từ đầu đến cuối, đều chưa từng nhìn thấy Tố Hành xuất hiện, chẳng lẽ là ngăn cản thành công?

Đi vào Cự Khuyết Thành, loại kia cảm giác bất an càng ngày càng mạnh, Dương Thanh Huyền cuối cùng dừng bước.

Mộc Tu Tử phát hiện dị thường của hắn, quan tâm nói: "Thế nào?"

Dương Thanh Huyền sắc mặt khó coi nói: "Ta không vào thành."

Tất cả mọi người là kinh ngạc, Bạch Diễn Quân hỏi: "Đại nhân phải chăng có gì không tiện? Tận có thể nói rõ."

Dương Thanh Huyền lo lắng nói ra: "Từ đầu đến giờ, ta liền từ đầu đến cuối tâm thần có chút không tập trung, thực không dám giấu giếm, ta tu luyện một loại cực vì huyền diệu cảm thấy ứng thuật, đối thiên đạo cảm ứng không kém chư vị đại nhân. Những năm gần đây, chưa hề từng có như vậy tâm tính cảm giác bất an, sợ là có đại sự phát sinh."

Bạch Diễn Quân đổi sắc mặt: "Chẳng lẽ là. . ."

Dương Thanh Huyền nói: "Có khả năng."

Tất cả mọi người là không hiểu thấu, nhưng lập tức nghĩ đến một loại khả năng tính, đều là quá sợ hãi.

Cư Thiên Nhiên trầm giọng nói: "Ý là, Tố Hành khả năng đã giáng lâm rồi?"

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Ta chính là như vậy đoán, dị tộc đánh thảm liệt như vậy đều chưa từng lui binh, lại tại thời khắc sống còn rút lui, mà hoang dã chi địa, từ đầu đến cuối không gặp dị tượng, một chút giáng lâm vết tích đều không có. Ta vừa mới đang nghĩ, có lẽ hoang nguyên cuộc chiến chỉ là cái ngụy trang, chân chính giáng lâm địa điểm cũng không ở chỗ này chỗ."

Mấy vị cao tầng đều là sắc mặt khó coi.

Bọn hắn một mực không thể nào hiểu được, vì sao Lăng Tiêu Thánh thành không phái cường viện tới, chỉ là Thái Thanh Thánh Điện phái tới một vị trưởng lão, như thật có chí tôn giáng lâm, làm sao cũng không thể nào nói nổi.

Hiện tại xem ra, sợ là nhân tộc ba đại chí tôn cũng một đã sớm biết.

Bạch Diễn Quân nói: "Những ngày qua ta nội tâm một mực có chỗ oán khí, hiện tại xem ra, ngược lại là ta trách oan phía trên."

Dương Thanh Huyền nói: "Sợ là ba đại chí tôn cũng cũng không hiểu biết cụ thể phủ xuống thời giờ không, sở dĩ bất luận cái gì một tòa thành trì đều muốn nghiêm phòng tử thủ, mà lại ta suy đoán, liền liền Giáp Phỉ bọn hắn cũng không biết Tố Hành phủ xuống thời giờ không không tại hoang nguyên."

Mộc Tu Tử nói: "Có khả năng, xem bọn hắn tử thủ trình độ, là thật ôm hẳn phải chết quyết tâm, tuyệt không phải giả vờ. Hừ, những này dị tộc thật sự là ác độc, liền liền thủ hạ của mình đều lừa gạt, để bọn hắn không công chịu chết."

Bạch Diễn Quân hừ lạnh nói: "Bọn hắn cao tầng hơn phân nửa là đang nghĩ, dù sao sớm muộn muốn đại chiến, không bằng trước đại chiến một trận tốt."

Nam Viêm Chân Đao cả kinh nói: "Lấy Thanh Huyền đại nhân cảm ứng thuật xem ra, cái kia Tố Hành khả năng thật giáng lâm rồi? Như đúng như đây, nhất định phải kịp thời hồi bẩm Nhân Hoàng đại nhân mới là."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta cảm giác hẳn là không cần."

Bạch Diễn Quân gật đầu nói: "Ta cũng đoán chừng Nhân Hoàng đại nhân cũng hẳn là biết được, nhưng ta vẫn là phải đem việc này báo cáo."

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, ôm quyền chắp tay nói: "Chư vị, ta liền không vào thành."

Bạch Diễn Quân giật nảy cả mình, nói: "Vì sao?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ngày đó tại Thanh Nguyên Thành, ta bắt Tố Hành phân thân Mục Linh Phi, hiện tại hắn giáng lâm đất này, chuyện thứ nhất tất nhiên là muốn tìm ta. Từ cương mới bắt đầu to lớn tâm thần có chút không tập trung, liền hẳn là chuyện này. Ta nếu là vào thành, chắc chắn sẽ liên lụy mọi người. Ta cương suy nghĩ một chút, không như thế khắc rời đi, để Tố Hành bắt không được, đồng thời cũng đem hắn dẫn ra."

Mộc Tu Tử vội la lên: "Cái này tại sao có thể? Càng là như vậy, ngươi càng phải đợi tại bên trong thành, không bằng trực tiếp đi hướng Lăng Tiêu Thánh thành, dạng này liền an toàn."

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Dạng này mới thật phiền toái. Một vị chí tôn cấp cường giả tại Nhân tộc ta lãnh địa lắc lư, kết quả có bao nhiêu đáng sợ, mọi người có thể nghĩ."

Tất cả mọi người là đổi sắc mặt.

Như Tố Hành bắt không được Dương Thanh Huyền, thật có khả năng giận chó đánh mèo đến cả Nhân tộc trên đầu, đến lúc đó bốn phía đi loạn làm phá hoại, căn bản không ai ngăn được.

Nam Viêm Chân Đao trầm giọng nói: "Vốn chính là sinh đối thủ một mất một còn! Sớm muộn muốn đối mặt bên trên, hắn nếu dám làm phá hoại, vừa vặn thừa hắn một người, trước vây quét lại nói."

Dương Thanh Huyền thở dài: "Ngươi cũng là được chứng kiến chí tôn lực lượng người, làm sao nói ra như thế mê sảng?"

Nam Viêm Chân Đao có chút đổi sắc mặt, lườm Á Tư liếc mắt, nội tâm còn một trận sợ hãi.

Dương Thanh Huyền nói: "Ý ta đã quyết, chư vị không cần khuyên. Nếu là ta có thể đem một vị chí tôn trường kỳ dẫn dụ bên ngoài, đối nhân tộc mà nói chính là tác dụng cực lớn."

Mộc Tu Tử vội la lên: "Thế nhưng là, thế nhưng là. . ."

Hắn muốn giữ lại Dương Thanh Huyền, lại không biết như thế nào giữ lại.

Dương Thanh Huyền lời nói xác thực cực vì có lý, một vị nửa bước chí tôn phân thân tổn thất là cực kỳ to lớn, cho dù là chí tôn cũng không chịu nổi, tất nhiên sẽ liều lĩnh đại giới truy hồi.

Nếu là như vậy đem Tố Hành dẫn ra, trực tiếp xâm nhập đến đời mới sinh lớn nơi sâu xa trong vũ trụ, đúng là một cái công lớn.

Dương Thanh Huyền không cần phải nhiều lời nữa, hướng đám người chắp tay, đồng thời bàn giao xuống Nguyên Hương, Cương Nghị, Bùi Đại mấy người, để bọn hắn lưu lại phụ trợ Cự Khuyết Thành, chính mình thì cùng Quỷ Tàng, Á Tư, hóa thành một vệt sáng mà đi.

Nam Viêm Chân Đao vội vàng hô: "Đại nhân một đường cẩn thận!"

Dương Thanh Huyền nói: "Yên tâm đi, ta không chết được."

Tiếng nói truyền đến, bóng người đã biến mất ở chân trời.

Tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau, một chút trở nên trầm mặc không nói, chẳng biết nói cái gì cho phải.

Nam Viêm Chân Đao nói: "Chuyện chỗ này, ta cũng liền không vào thành, về trước Lăng Tiêu Thánh thành, một là hướng gia tộc báo cáo, hai là hướng Nhân Hoàng đại nhân báo cáo."

Bạch Diễn Quân nói: "Cũng tốt, làm phiền đao thật đại nhân đi một chuyến, có thể bảo đảm tin tức chuẩn xác không sai truyền đưa lên."

Cư Thiên Nhiên nói: "Đã như vậy, ta cũng trực tiếp hồi Thái Thanh Thánh Điện đi."

Bạch Diễn Quân nói: "Đại nhân không tu chỉnh một chút?"

Cư Thiên Nhiên nói: "Trực tiếp hồi Thái Thanh Thánh Điện tu chỉnh."

Bạch Diễn Quân cũng không tốt miễn cưỡng, ôm quyền chắp tay nói: "Cái kia trắng mỗ ở đây chúc chư vị đại nhân thuận buồm xuôi gió."

Mấy người đều mang may mắn còn sống sót thủ hạ, trực tiếp hướng truyền tống khu vực mà đi.

Dương Thanh Huyền vừa đi, Nguyên Hương mấy người có chút không biết làm thế nào.

Bạch Diễn Quân không biết giữa bọn hắn tình huống, mười phần nhiệt tình nói với đám người: "Chư vị đại nhân có thể lưu tại Cự Khuyết Thành, ta nhất định lấy tốt nhất tài nguyên khoản đãi chư vị."

Mấy người đều là trầm mặc không nói.

Nguyên Hương nói ra: "Đại nhân hơi mấy người, chúng ta mấy người thương nghị một chút."

Liền vẫy vẫy tay, đem Tiền Nhị, Cương Nghị, Bùi Đại mấy người triệu tập đến trong một cái góc, tiện tay bố hạ một đạo kết giới.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3475: Nhận nhiệm vụ

Bạch Diễn Quân dù cảm thấy kỳ quái, nhưng cũng chưa ngăn cản.

Nguyên Hương nói ra: "Chúng ta đã phát thề phải đi theo Thanh Huyền đại nhân, đương nhiên phải một làm đến cùng, mà lại trải qua mấy ngày nay, Thanh Huyền đại nhân vẫn chưa coi chúng ta là thủ hạ, vẫn luôn lễ phép có thừa, các loại chỗ tốt mọi người cũng đều có. Giờ này khắc này, càng không nên cho đại nhân thêm phiền mới là. Ta cảm thấy chúng ta cần phải tiếp tục một lòng đoàn kết, lưu tại Cự Khuyết Thành bên trong chờ đại nhân trở về."

Cương Nghị nói: "Ta tán thành."

Tiền Nhị tâm tư chuyển động, suy nghĩ một chút nói ra: "Tốt, ta cũng lưu lại."

Còn lại những người kia, thực lực cùng địa vị đều lệch thấp, mấy tên thập tinh Thiên Giới đỉnh phong đồng ý, bọn hắn cơ hồ không có lựa chọn thứ hai.

Chỉ còn lại Bùi Đại, Nguyên Hương bọn người nhìn xem hắn.

Theo Nguyên Hương, Bùi Đại sợ là không ổn định nhất một cái nhân tố, dù sao hắn là bị Dương Thanh Huyền bắt cóc tới.

Ai ngờ Bùi Đại mỉm cười, nói: "Ta cũng lưu lại."

Nguyên Hương vui vẻ nói: "Vậy liền quá tốt rồi."

Đám người thương nghị nhất trí về sau, Nguyên Hương liền đi tìm Bạch Diễn Quân, toàn bộ lưu lại.

. . .

"Đến, đại nhân lại nếm thử cái này cung đình ngọc dịch rượu, ở bên ngoài cần phải bán đồ ngốc một chén."

"Đã nếm hơn ba trăm loại rượu, không nếm đi?"

"Đều đã nếm hơn ba trăm loại, cũng không quan tâm nhiều một loại đi."

"Có thể ngươi mỗi lần đều như vậy nói, từ hơn một trăm thời điểm liền bắt đầu nói như vậy."

"Có thể câu nói này không có vấn đề a."

"Là không có vấn đề, nhưng tiếp tục như vậy, khi nào là cuối cùng?"

"Đại nhân câu nói này cũng đã nói hơn một trăm khắp cả."

Một hòn đảo bên trên, Huyền Thiên cơ cùng Tố Hành ngồi đối diện nhau, bên cạnh tất cả đều là các loại mỹ rượu, chồng chất thành núi.

Tố Hành đem cái chén buông xuống, nói ra: "Cái này rượu ta liền không uống, các hạ có chuyện gì vẫn là nói thẳng đi, lại uống hết, ta sợ ta nhịn không được sẽ làm bị thương lẫn nhau hòa khí."

Huyền Thiên cơ cười nói: "Nói hình như giữa chúng ta có hòa khí giống như."

Tố Hành sắc mặt lúc này trầm xuống: "Lời nói này là muốn trở mặt?"

Huyền Thiên cơ cười đứng dậy: "Trở mặt liền đừng a, đã đại nhân không uống, cái kia xin từ biệt, ngày khác lại tụ họp."

Nói xong, liền phất phất tay, mang theo Phù Trăn rời đi.

Tố Hành trong mắt chớp động lên sát khí, một đoàn năng lượng tại trong tay mờ mịt lưu động, trên mặt tràn đầy do dự cùng giãy dụa.

Hắn đã sớm nhìn ra, đối phương là muốn kéo dài thời gian.

Cho tới vì sao muốn kéo dài thời gian, hắn tạm thời còn không nghĩ minh bạch, nhưng khẳng định là gây bất lợi cho chính mình.

Thấy hai người trên mặt biển càng đi càng xa, cho đến biến mất không thấy gì nữa, Tố Hành nắm đấm mới để xuống, nội tâm vô cùng biệt khuất.

Chính mình một vị chí tôn cường giả, thế mà bị một vị không hiểu thấu người ép ở lại lâu như vậy.

Đến cuối cùng liền liền đối phương thân phận cùng thực lực đều không có biết rõ ràng.

"Bút trướng này nhớ kỹ! Một ngày nào đó muốn ngươi gấp bội trả ta!"

Tố Hành phẫn nộ vung tay lên, đem cái kia tiệc rượu cùng chồng chất như núi mỹ rượu hóa thành kiếp tro.

Sau đó thân ảnh lóe lên, liền biến mất ở trên đảo.

. . .

Dương Thanh Huyền ba người trên hư không phi hành hồi lâu, cho đến sức cùng lực kiệt, nghỉ ngơi xuống, lại tiếp tục bay về phía trước.

Làm ra rời đi cử động về sau, nội tâm mới sơ qua an định lại.

Đây càng để hắn xác thực tin chính mình lúc trước suy nghĩ.

Mấy ngày về sau, thoát ly Cự Khuyết Thành lĩnh vực, tiến vào Nhân tộc lãnh địa ngoại giới.

Hắn một mặt chữa thương, một mặt hướng phía đời mới sinh lớn nơi sâu xa trong vũ trụ bay đi, lại qua mấy ngày, triệt để ly khai Nhân tộc lãnh địa, tiến vào không biết khu vực.

Tại đời mới sinh đại vũ trụ bên trong, vô số vị diện bên trong, nổi lơ lửng rất nhiều vô chủ đại lục, lục tục ngo ngoe sẽ tụ tập không ít người khí, thành vì từng cái nơi tập kết hàng.

Cái này ngày, Dương Thanh Huyền tại xuyên qua vị diện thời điểm, đột nhiên cảm ứng được một cái nơi tập kết hàng tồn tại, trực tiếp lần theo vết tích tìm qua.

Quả nhiên tại một tòa đại lục ở bên trên, phát hiện không ít võ tu tụ tập.

Hắn cảm ứng, liền đem hết thảy rõ ràng trong lòng, tụ tập người ở chỗ này thực lực đều không mạnh, cao nhất cũng liền một vị hai sao Thiên Giới, thuộc về loại kia so khá thường gặp nơi tập kết hàng.

Nhân khẩu cũng không nhiều, đại khái ba bốn mươi vạn dáng vẻ.

Hắn hiện tại thiếu nhất chính là tinh đồ, rời đi Nhân tộc lãnh địa về sau, khắp không bờ bến vũ trụ căn bản không có phương hướng.

Hơn nữa còn thiếu tài nguyên tu luyện.

Bước vào thập tinh Thiên Giới về sau, phổ thông tài nguyên tu luyện thuần túy là lãng phí thời gian, không có tác dụng gì. Nhưng đỉnh cấp muốn đạt được một hai nói nghe thì dễ.

Hắn hiện tại thật hi vọng bắt mấy cái thập tinh Thiên Giới đỉnh phong đi bán, tài nguyên nháy mắt liền có.

Dương Thanh Huyền bay vào đến cái kia nơi tập kết hàng bên trong, rất nhanh đã tìm được mấy nhà bán ra các loại tạp vật cửa hàng, đem bên trong ngọc giản cùng các loại tinh đồ đều góp nhặt một phen.

Toàn bộ nhìn một lần về sau, hắn trực tiếp đi hướng một nhà trong đó cửa hàng.

Bên trong tất cả đều là chất gỗ đồ dùng trong nhà, nhưng loại này đầu gỗ so hắc thiết còn cứng rắn hơn, sờ lên băng lạnh buốt, phi thường dễ chịu, có thể khiến người ta tâm tĩnh khí cùng.

"Chưởng quỹ." Dương Thanh Huyền đối với bên trong kêu lên.

Sau đó không lâu, đi tới một người đàn ông tuổi trung niên, sửng sốt một chút, lập tức ôm quyền cười nói: "Các hạ lại trở về rồi, chẳng biết còn có chuyện gì có thể ra sức?"

Dương Thanh Huyền lấy ra một cái ngọc giản, đặt lên bàn, hỏi: "Trong này có một cái nhiệm vụ, là muốn tìm người làm hộ vệ, vượt qua Võ Tiên biển ?"

Nam tử trung niên đem ngọc giản cầm lấy, thần thức có chút đảo qua, gật đầu nói: "Chính là, các hạ muốn nhận nhiệm vụ?"

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Chính là, ta đối với nhiệm vụ này có chút hứng thú."

Nam tử trung niên nói: "Võ Tiên biển là trong khu vực này cực phụ nổi danh một tòa hung biển, ngang qua tại lớn trong hư không vũ trụ, liền xem như Thiên Giới chi chủ cũng không dám mạo muội vượt qua. Chết ở bên trong Thiên Giới, nhiều như cá diếc sang sông."

Hắn mỉm cười: "Các hạ còn có hứng thú sao?"

Dương Thanh Huyền nói: "Có."

Người kia gặp hắn không chút do dự, liền gật đầu nói ra: "Đã ngươi minh bạch nhiệm vụ tính nguy hiểm, tự nhiên là có thể đi làm. Nhiệm vụ rất đơn giản, đem mấy người khách đưa đến biển bến bờ liền hoàn thành. Thù lao là ba hạt nhị khí đan."

Dương Thanh Huyền nói: "Có thể. Ta chính cần đan này. Mạo hiểm đáng giá thử một lần."

Người kia nói: "Vậy các hạ còn có cái gì yêu cầu không có? Tận khả năng đưa ra, một khi ra biển, liền cái gì đều muộn."

Dương Thanh Huyền nói: "Yêu cầu xác thực có một cái, chính là lập tức ra biển, ta không muốn đợi."

Người kia nhíu mày lại, trầm ngâm nói: "Nhiệm vụ này hết thảy muốn mời chào hai mươi tên Thiên Giới, hoặc là bốn tên bốn sao trở lên Thiên Giới, nhất định phải người đã đông đủ mới có thể ra biển."

Dương Thanh Huyền nói: "Vậy bây giờ mấy người rồi?"

Người kia nói: "Ta giúp ngươi hỏi một chút."

Nói xong, liền cầm lấy cái kia cái ngọc giản, trực tiếp đi vào hậu đường.

Sau đó không lâu, lần nữa ra lúc, mặt mỉm cười, ôm quyền nói: "Chúc mừng đại nhân, chính là không xảo không thành vụng, người bị hại bên kia cũng có chút đã đợi không kịp, đồng ý lập tức ra biển."

Dương Thanh Huyền "A" một tiếng, hỏi: "Nhiệm vụ nhân số triệu tập đủ sao?"

Người kia nói: "Ta không có hỏi. Nếu là các hạ cảm thấy nhân số không đủ sẽ gặp nguy hiểm, có thể hỏi thanh sau lại đáp ứng."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3476: Ly Ly tiểu thư

Dương Thanh Huyền nói: "Không cần, mặc kệ nhân số có đủ hay không, ta đều nghĩ lập tức đi."

Người kia nói: "Được rồi, cái kia ta liền thay các hạ liên hệ. Còn xin các hạ điền một chút tư liệu."

Nói xong, tay lấy ra lá vàng đưa cho Dương Thanh Huyền.

Bên trong có đủ loại tin tức, họ và tên, chủng tộc, tu vi, chủ tu thần thông các loại.

Dương Thanh Huyền nhíu mày, người kia cười nói: "Tùy tiện điền hạ liền có thể, đối phương cũng chỉ là làm làm tham khảo."

Dương Thanh Huyền lấy chỉ làm bút, lăng không điểm tới, họ và tên: Quỷ Tàng, chủng tộc: Thanh Ngưu, tu vi: Ba sao Thiên Giới đỉnh phong, chủ tu: Thổ hệ thần thông.

Trên mặt người kia lộ ra kinh ngạc sắc, lập tức trở nên cung kính rất nhiều: "Nguyên lai đại nhân có ba sao Thiên Giới đỉnh phong tu vi, tại hạ trước đó thất lễ."

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: "Không sao, mau chóng an bài đi."

"Đúng." Người kia lập tức cung kính cung kính lui xuống.

Sau hai ngày, Dương Thanh Huyền theo chưởng quỹ kia, thông qua nơi tập kết hàng tiểu truyền tống trận, đi vào một mảnh mênh mông hư không bên trong.

Xa xa nhìn lại, một chiếc to lớn chiến hạm treo tại sâu trong bóng tối.

Toàn thân mạ vàng ám sắc, có dài mấy ngàn trượng, thuộc về cự hình chiến hạm, có giá trị không nhỏ.

Chưởng quỹ mang theo Dương Thanh Huyền bay thấp chiến hạm boong tàu bên trên.

Phía trên đã có mấy ngàn người, nhưng thực lực bình thường, đa số là Giới Vương tu vi.

Tại boong tàu phía trước, đứng mười mấy người, thực lực từ một sao Thiên Giới đến bốn sao Thiên Giới không giống nhau, khí chất cùng ngoại hình cùng hạm bên trên cái khác người hoàn toàn khác biệt, bình tĩnh trên sắc mặt, mang theo rất nhỏ ngạo nghễ.

"La chưởng quản, ngươi đã đến."

Một đạo dễ nghe thanh âm truyền đến, thanh quang trên boong thuyền lóe lên, liền hóa ra ba đạo thân ảnh, một tên nữ tử áo xanh, mặt mang khăn lụa, đi theo phía sau hai tên xinh đẹp nha hoàn.

Áo xanh nữ tử kia ánh mắt mỉm cười, hướng chưởng quỹ đánh âm thanh chiêu hô, liền nhìn về phía Dương Thanh Huyền, con ngươi trong lúc lơ đãng lưu chuyển, giống như đang đánh giá Dương Thanh Huyền tu vi tình huống.

Chưởng quỹ tiến lên ôm quyền nói: "Ly Ly tiểu thư, người ta mang đến."

Dương Thanh Huyền phát hiện cái này Ly Ly cùng nha hoàn kia, cùng hạm bên trên đa số người, phía sau có trắng tinh cánh chim, cần phải thuộc về phi cầm loại lớn bên trong chủng tộc.

Ly Ly hướng Dương Thanh Huyền gật đầu, nói: "Làm phiền đại nhân, nếu là có thể hộ tống chúng ta bình yên vượt qua Võ Tiên biển, trừ ba hạt nhị khí đan bên ngoài, sẽ còn phụ tặng đại nhân một khối nặng tám cân Liệt Dương Canh Kim."

Liệt Dương Canh Kim là biến dị kim hệ nguyên tố, tới gần tại bản nguyên tồn tại, dù so ra kém rất nhiều nghịch thiên tài nguyên, nhưng cũng khó được chi bảo.

Dương Thanh Huyền cười nói: "Ly Ly tiểu thư hào phóng."

Ly Ly nhẹ nhàng cười một tiếng: "Chỗ nào, cần phải."

Nội tâm lại là dâng lên vẻ vui sướng, nàng phát hiện người này tu vi mặc dù là ba sao Thiên Giới đỉnh phong, nhưng ở chính mình "Ngũ cầm tâm pháp" quan sát dưới, tựa hồ cũng không phải là đơn giản như vậy.

Mà lại vừa mới nói tới phụ tặng Liệt Dương Canh Kim lúc, đối phương ánh mắt bên trong không có bất kỳ gợn sóng nào, hiển nhiên căn bản chướng mắt.

Tâm tính cùng tầm mắt chi cao, có thể thấy được chút ít.

Chưởng quỹ cười nói: "Hai vị chậm đàm, nhiệm vụ của ta hoàn thành, như vậy cáo từ."

Lỵ Lỵ khẽ khom người, giật giật ngón tay: "Đây là cho chưởng quỹ thù lao."

Sau lưng một tên nữ tỳ hai tay dâng một cái túi đựng đồ, cung kính đưa tới.

Chưởng quỹ sau khi nhận lấy, thần thức quét qua, lập tức lộ ra hài lòng mỉm cười, hướng đám người chắp tay, liền hóa thành một đạo lưu quang mà đi.

Lúc này, boong tàu bên trên những cái kia thuê mà đến Thiên Giới cũng đều đang quan sát Dương Thanh Huyền, đa số người trên mặt đều lộ ra kinh sợ, chỉ có mấy người mặt không đổi sắc.

Lỵ Lỵ nói: "Vượt qua Võ Tiên biển sợ là phải kể tới tháng thời gian, nếu là thuận buồm xuôi gió, đại nhân có thể trực tiếp bế cái nhỏ đóng. Trên chiến hạm này có cấp cao nhất tu vi tài nguyên, ta mang đại nhân đi tu luyện mật thất a?"

Dương Thanh Huyền nói: "Được."

Lỵ Lỵ lúc này ở phía trước dẫn đường, Dương Thanh Huyền đi theo phía sau.

Hai người rời đi về sau, những cái kia Thiên Giới mới trở lại mặt đến, từng cái thần thái không đồng nhất.

Trong đó một tên trường bào lão giả mở miệng nói ra: "Mễ Kiệt huynh, ngươi nhìn người này tu vi như thế nào?"

Bên cạnh một cường tráng nam tử tóc vàng trầm tư nói: "Ba sao Thiên Giới đỉnh phong."

Cái kia trường bào lão giả nói: "Ồ? Ngươi xác định?"

Mễ Kiệt nói: "Thế nào, đạt Văn huynh có khác cái nhìn?"

Cái kia trường bào lão giả nhếch miệng cười nói: "Hắc hắc, ở đây đại vũ trụ bên trong, rất nhiều người đều có ẩn nấp tu vi chi pháp.

Mà lại càng là sống được lâu người, liền càng minh bạch ẩn nấp tu vi, thâm tàng bất lộ tầm quan trọng. Ta quan người này tuyệt không phải ba sao Thiên Giới đỉnh phong đơn giản như vậy."

Mễ Kiệt trầm tư dưới, nói ra: "Văn tây đại nhân tu luyện quan nhan chi thuật có cực vì độc đáo địa phương."

Đạt Văn Tây nói: "Không chỉ là quan nhan thuật, ngươi nhìn vừa rồi Ly Ly tiểu thư thái độ đối với hắn, so đối với chúng ta chỉ có hơn chứ không kém. Ly Ly tiểu thư là lộ tộc bên trong ngày lộ phân tộc, tu có ngũ cầm chi pháp, cảm ứng lực lượng nhưng so với ta mạnh hơn nhiều."

Mễ Kiệt cả kinh nói: "Ý là, này người giống như ngươi ta, đều là bốn sao Thiên Giới?"

Đạt Văn Tây gật đầu nói: "Nếu là ta đoán không sai, phải là. Hắn cố ý đem cảnh giới đặt ở ba sao Thiên Giới đỉnh phong. Mà lại ta cảm giác người này cực kỳ lợi hại, khả năng có khó lường thần thông tại người, sợ là không kém hai người chúng ta."

Mễ Kiệt có chút đổi sắc mặt, không có lên tiếng nữa.

Mặt khác hơn mười người nghe vậy, giật mình phía dưới, nhiều hơn mấy phần cảnh giác, tâm nghĩ tuyệt đối đừng trêu chọc cùng đắc tội người kia.

Dương Thanh Huyền theo Ly Ly đi vào hạm trong khoang thuyền, bên trong cấu tạo cực vì tinh xảo, đi qua một đầu hành lang, chính là khu tu luyện.

Ly Ly đem Dương Thanh Huyền đưa đến tận cùng bên trong nhất một gian: "Đây là toàn bộ chiến hạm khu vực hạch tâm, bên trong tư nguyên linh khí là từ bên trong chiến hạm hạch tâm chủ trận pháp cung cấp, cấp cao nhất. Dạng này tu luyện mật thất, trên chiến hạm này hết thảy cũng chỉ có năm cái."

Dương Thanh Huyền nói: "Đa tạ Ly Ly tiểu thư."

Ly Ly mỉm cười, lấy ra một cái túi đựng đồ hai tay đưa lên: "Đây là cho Quỷ Tàng đại nhân lễ gặp mặt, còn nhìn không cần ghét bỏ."

Dương Thanh Huyền từ chối nói: "Cái này tại sao có thể, ta vốn là lấy tiền làm việc, Ly Ly tiểu thư đến lúc đó thanh toán cho ta nên được thù lao là được rồi."

Lỵ Lỵ cười nói: "Đại nhân đừng khách khí, mỗi vị lĩnh nhiệm vụ đại nhân đều có một phần, là ta một chút xíu tâm ý."

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, liền nhận lấy: "Vậy xin đa tạ rồi."

Dương Thanh Huyền tiếp nhận lễ vật, ôm quyền chắp tay, liền tiến vào mật thất.

Lỵ Lỵ gặp hắn trở ra, cái kia nặng nề môn chậm rãi đóng lại, ánh mắt chớp động, tiến vào trong trầm tư.

Bên cạnh một tên tỳ nữ nhịn không được hỏi: "Tiểu thư, vì sao muốn cho hắn quý giá như thế lễ gặp mặt? Người này bất quá ba sao Thiên Giới đỉnh phong đi. Mễ Kiệt cùng Đạt Văn Tây đại nhân đều là bốn sao Thiên Giới, ngài đều không cho."

Lỵ Lỵ trầm ngâm nói: "Người này tổng cho ta một loại cảm giác kỳ quái, tựa hồ thực lực không nên chỉ có ba sao Thiên Giới đỉnh phong."

Cái kia tỳ nữ nói: "Coi như hắn che giấu thực lực, ghê gớm cũng liền bốn sao Thiên Giới, có lẽ còn là không sánh bằng Mễ Kiệt cùng Đạt Văn Tây đại nhân. Bọn họ hai vị thế nhưng là bốn sao Thiên Giới trung giai cùng hậu kỳ đâu."

Lỵ Lỵ trầm mặc xuống, nội tâm của nàng cũng cực vì kỳ quái, nhưng luôn có một loại cần phải hảo hảo kết giao người này "Cảm ứng", lại nói không ra vì cái gì.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3477: Khủng bố tiêu hao

Ly Ly nói: "Mặc kệ, đưa ra ngoài đồ vật, cũng không thể muốn hồi a? Mà lại chỉ cần chúng ta bình yên vượt qua Võ Tiên biển, trở lại ngày lộ tộc, hết thảy liền đáng giá."

Cái kia tỳ nữ lộ ra vẻ ưu sầu: "Chỉ mong sẽ không bị đuổi tới."

Ly Ly sắc mặt giây lát biến, đôi mắt bên trong bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, cái kia tỳ nữ giật nảy mình, lập tức kịp phản ứng, nhìn liếc mắt cái kia mật thất môn, ngập ngừng nói: "Mật thất này ngăn cách thần hiệu cực mạnh, không có khả năng bị nghe thấy."

Ly Ly lạnh lùng nói: "Về sau nói chuyện chú ý một chút! Nếu là gây ra rủi ro, định không dễ tha!"

"Đúng." Cái kia nữ tỳ vội vàng cúi đầu xuống, nội tâm một trận hoảng sợ.

Dương Thanh Huyền tiến vào mật thất về sau, liền đem thần thức tản ra, đem bên trong hết thảy đều đặt vào đến cảm ứng bên trong, lập tức liền đối với mật thất này có nhất định hiểu rõ.

Mà Ly Ly cùng cái kia nữ tỳ ở bên ngoài đối thoại, tự nhiên cũng nghe nhất thanh nhị sở.

"Không khỏi đánh giá quá cao mật thất này cách ly hiệu quả a?" Dương Thanh Huyền cười khổ một tiếng, lấy thần trí của hắn năng lực nhận biết, nghĩ không nghe thấy cũng khó.

"Không nghĩ tới cũng là bị người truy sát."

Hắn trầm tư dưới, cảm thấy mình ứng phó được vấn đề cũng không lớn.

Một chuyến này chiêu mộ lính đánh thuê thực lực đều tại năm sao Thiên Giới phía dưới, chứng minh cái kia truy sát người thực lực hẳn là cũng chính là bốn sao Thiên Giới dáng vẻ, năm sao Thiên

Giới không giới hạn, đối với hắn mà nói cùng sâu kiến không khác. Lập tức trọng yếu nhất một là né tránh Tố Hành truy sát, hai là đề thăng thực lực mình.

Võ Tiên biển là từ Nhân tộc lĩnh vực tiến vào đời mới sinh đại vũ trụ trung ương khu vực cần phải đi qua, trong đó các loại khủng bố năng lượng loạn lưu vô số, không có cố định truyền tống trận có thể quá khứ.

Cho dù bắc tại từng cái hòn đảo bên trên truyền tống trận, cũng thường xuyên sẽ hủy.

Chỉ có mấy cái cố định hòn đảo bên trên, có thể tiến hành ngắn khoảng cách truyền tống, mà lại giá cả cực vì đắt đỏ.

Sở dĩ nghĩ hoành xuyên Võ Tiên biển, biện pháp tốt nhất chính là trực tiếp dùng chiến hạm vượt qua.

Nhưng tính nguy hiểm cũng là to lớn, trong biển vô số khủng bố quái vật, thực lực đều tại Thiên Giới đi lên, nghĩ phải xuyên qua biển này, Thiên Giới tu vì căn bản là nhất thấp phối trí.

Dương Thanh Huyền tự nhiên không quá lo lắng quái vật ở trong nước, hắn nghĩ đến vượt qua biển này về sau, liền có thể đi hướng Tiên Côn bộ tộc, hoặc là Linh Hầu bộ tộc, có lẽ có thể thu được một chút cơ duyên.

Trừ muốn cùng Già Lâm giao dịch tử sĩ bên ngoài, hắn còn hi vọng có thể giao dịch một chút trân quả đề thăng chính mình cùng Quỷ Tàng tu vi, hiện tại trừ trân quả bên ngoài, lại nghĩ không ra có cái gì nhanh chóng tăng thực lực lên biện pháp.

Dương Thanh Huyền thu tâm tư, bắt đầu khởi động trong mật thất tu hành trận pháp, tiến vào trong nhập định.

Cự Khuyết Thành bên ngoài một trận chiến, ba người bọn họ đều bị thương không nhẹ, một mực đang cưỡng ép áp chế, giờ phút này vừa vặn trị liệu một phen.

Các loại đan dược lấy ra, bày đầy đất.

Sau đó đem Quỷ Tàng cùng Á Tư triệu hoán đi ra, ba người cùng một chỗ nuốt, an vị tại tu luyện đại trận chữa thương.

Á Tư trên thân đại lượng lôi điện lấp lóe, "Lốp bốp" hào quang chưa từng đình chỉ.

Dương Thanh Huyền hỏi: "Cái này Đại Hư Không Lôi hiện tại tình huống như thế nào?"

Á Tư nói: "Trong trận chiến ấy, cơ hồ toàn bộ hao tổn không, ta chỉ để lại một chút lôi điện hạt giống, hi vọng mình có thể hoàn toàn luyện hóa đến hàn băng bên trong. Nhưng vẫn là hơi yếu một chút, khoảng cách tùy tâm sở dục thi triển cực hàn băng phách lôi, sợ là còn muốn thời gian rất lâu."

Dương Thanh Huyền lại hỏi: "Ngươi chừng nào thì có thể khôi phục lại nửa bước chí tôn?"

Á Tư mặt đen lên: "Lại đến mấy cái năm sao trân quả."

Dương Thanh Huyền mắng: "Có mấy cái năm sao trân quả, chính ta đi nửa bước chí tôn, còn tìm ngươi?"

Quỷ Tàng nói: "Vẫn là bên trong cầu tại chính mình đi, chí tôn kia đạo quả lực lượng còn chưa hoàn toàn hấp thu đâu."

Á Tư khẽ nói: "Này quả lực lượng bị chia ra làm ba, trực tiếp liền trôi mất rất nhiều, coi như toàn bộ tiêu hóa, ta cũng rất khó hồi nửa bước chí tôn."

Dương Thanh Huyền nói: "Chờ thêm Võ Tiên biển về sau, lại nghĩ biện pháp."

Ba người lúc này riêng phần mình bấm niệm pháp quyết, tiến vào trong tu luyện.

Hôm sau, chiếc này ngày lộ tộc chiến hạm liền lên đường, bắt đầu không gian khiêu dược, hướng cái kia Võ Tiên biển phương hướng chạy tới.

Cũng không lâu lắm, chiến hạm tổng chỉ huy thất liền xuất hiện tình huống.

Lỵ Lỵ thu được báo cáo về sau, lo lắng đuổi tới phòng chỉ huy: "Lạp Đức đại nhân, thế nào?"

Lạp Đức là Lỵ Lỵ hộ vệ, thực lực cực mạnh, không ở đây chút chiêu mộ lính đánh thuê phía dưới, giờ phút này sắc mặt hắn trắng bệch, dùng tay run rẩy chỉ vào phía trước một chút dụng cụ: "Tiểu thư mau nhìn."

Lỵ Lỵ đưa mắt nhìn một trận, hoảng sợ nói: "Cái này tiêu hao. . ."

Lạp Đức sờ một cái mồ hôi lạnh, run giọng nói: "Quá kinh khủng, ta chưa từng gặp đáng sợ như vậy tiêu hao, lấy tốc độ này xuống dưới, chúng ta sợ là qua không được Võ Tiên biển, tài nguyên liền muốn hao tổn không."

Lỵ Lỵ vội vàng nói: "Đến cùng chuyện gì xảy ra? Là nơi nào xuất hiện tiết lộ sao?"

Lạp Đức cười khổ nói: "Tiết lộ cũng sẽ không tiêu hao khủng bố như vậy a."

Hắn chỉ vào một cái hư không hình chiếu đồ, phía trên một cái điểm đỏ tại không ngừng lấp lóe: "Tiểu thư ngươi nhìn, chính là cái này mật thất tiêu hao khủng bố năng lượng. Ta cương hỏi qua hạ nhân, nói là tiểu thư chiêu mộ tới lính đánh thuê ở bên trong?"

Lỵ Lỵ song đồng hơi co lại, gật đầu nói: "Chính là, là một cái thực lực thâm bất khả trắc gia hỏa."

Lạp Đức kinh hãi há to mồm, cười khổ nói: "Vậy cái này cũng không tránh khỏi quá bất trắc đi?"

Lỵ Lỵ vừa sợ lại thích: "Lấy đại nhân phỏng đoán, đáng sợ như vậy tiêu hao tốc độ, người này tu vi sẽ cao bao nhiêu?"

Lạp Đức lắc đầu nói: "Vô pháp đánh giá, cụ thể tình huống như thế nào ta không biết, nhưng cho dù là lão gia, chín sao Thiên Giới cường giả, cũng hẳn không có khủng bố như vậy."

Lỵ Lỵ nghẹn ngào kêu lên: "Ý là thực lực của hắn vượt qua chín sao?"

Lạp Đức nói: "Hẳn không phải là, có lẽ là một loại nào đó khủng bố pháp môn tu luyện, nếu là vượt qua chín sao, liền có đầy đủ năng lực chính mình vượt qua Võ Tiên biển, căn nhà nhỏ bé tại chúng ta trên chiến hạm hoàn toàn không thể lý giải. Ta đánh giá người này vô cùng có khả năng đạt đến thất tinh."

Lỵ Lỵ mừng lớn nói: "Liền xem như thất tinh, cái kia cũng dị thường đáng sợ! Chúng ta hồi tộc bên trong có hi vọng rồi!"

Lạp Đức cười khổ nói: "Thế nhưng là cái này tiêu hao tốc độ, ta sợ không trở về được trong tộc liền phá sản."

Lỵ Lỵ kiên định nói ra: "Chống đỡ! Nhất định muốn chống đỡ! Nghĩ không ra đưa tới như thế một vị đại năng người, nhất định muốn tốt tiếp đãi chu đáo. Coi như tiêu hao lại lớn, cũng muốn kháng trụ!"

Lạp Đức sắc mặt có chút khó coi, cắn răng nói: "Tốt, cùng lắm thì để mọi người đem tài nguyên đều khai ra, trước vượt qua khó quan, tương lai lại đền bù mọi người."

Lỵ Lỵ nói: "Chính là, tính mạng mới là vị thứ nhất. Không nói đến vị đại nhân này đủ để bảo hộ chúng ta vượt qua Võ Tiên biển, nếu như chúng ta đột nhiên đoạn mất vị đại nhân này tu luyện cung cấp ứng, chọc không cao hứng, hậu quả kia cũng là vô cùng nghiêm trọng."

Lỵ Lỵ từ phòng chỉ huy ra về sau, tâm tình là vừa buồn vừa vui, nhưng hoan hỉ vẫn là chiếm đa số. Nội tâm nguyên bản lo lắng truy sát, một chút liền trầm tĩnh lại, lộ ra hiểu ý mỉm cười.

Nàng nghĩ đến muốn hay không đi lấy lòng hạ người kia, nhưng lại sợ quấy rầy người kia tu luyện, chọc không nhanh, trái lo phải nghĩ phía dưới, vẫn là từ bỏ.

Nhưng phái một tên bên người nữ tỳ, mọi thời tiết canh giữ ở cái kia mật thất cửa, lấy nghe người kia điều khiển dùng.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3478: Bị khóa định

Tại trong mật thất tu luyện ba người, tự nhiên không nghĩ tới chính mình sẽ cho Ly Ly tạo thành bối rối, ba người bọn họ thu nạp linh khí trình độ, chính là một vị nửa bước chí tôn cũng so ra kém, khó trách Lạp Đức sẽ như thế thất kinh.

Dương Thanh Huyền thụ Á Tư ảnh hưởng, toàn thân cũng dần hiện ra Đại Hư Không Lôi, một chút xíu luyện hóa tiến trong cơ thể mình, bỗng nhiên cảm ứng được cái gì, mở miệng nói ra: "Có chuyện gì không?"

Thanh âm này rõ ràng xuất hiện tại ngoài mật thất nữ tỳ trong tai.

Cái kia nữ tỳ giật nảy mình, vội vàng hai đầu gối quỳ ở trước cửa, thấp giọng nói: "Không có việc gì, tiểu thư để ta ở đây thủ chờ lấy đại nhân, nghe theo đại nhân phân phó."

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động một chút, thần thức nháy mắt khuếch tán, bao phủ toàn bộ chiến hạm, hắn lập tức cảm thấy được không đúng, chỉ có chính mình ngoài mật thất trông một tên tỳ nữ.

Hắn rất nhanh liền kịp phản ứng, biết vấn đề xuất hiện ở đâu.

Cười khổ một tiếng, nói ra: "Không có gì muốn phân phó, ngươi đi xuống đi , đợi lát nữa ta sẽ đi tìm Ly Ly tiểu thư."

Cái kia nữ tỳ nói: "Đúng." Liền cung kính lui xuống.

Dương Thanh Huyền đã ý thức được là thu nạp linh khí vấn đề, nhưng như là đã bại lộ, không cần thiết giấu diếm nữa cái gì.

Mà lại đối phương làm sao cũng không có khả năng đoán được hắn tu vi, cùng trong mật thất tình huống.

Dương Thanh Huyền hai mắt nhắm lại, tiếp tục tu luyện Đại Hư Không Lôi.

Hắn nắm giữ ngũ hành bản nguyên, đối với này lôi thu nạp cùng luyện hóa, Vias còn muốn tới dễ dàng.

Đồng thời còn có thể sử dụng trong cơ thể liên tục không ngừng Mộc hệ bản nguyên, huyễn hóa ra loại này lôi điện tới. Ngược lại là Á Tư trên thân cực hàn băng phách, để hắn tu luyện tương đối vì nhốt khó.

Dương Thanh Huyền đem cực hàn băng phách cùng Đại Hư Không Lôi kết hợp lại, bốn phương tám hướng lập tức truyền đến "Ầm ầm" tiếng sấm, không gian năng lượng nháy mắt trở nên hỗn loạn, nhưng cũng không lâu lắm, liền một chút xíu tán đi.

Hắn nhíu mày lại, lại thất bại, chẳng biết chính mình vấn đề xuất hiện ở đâu.

Á Tư có chút mở ra một con mắt, lập tức lại đóng lại, nhàn nhạt nói ra: "Còn không biết bước đi, liền muốn chạy? Ngươi mặc dù nắm giữ ngũ hành, nhìn qua ngưu bức tạc thiên, nhưng lại không bằng ta tinh tu một loại tới mạnh. Ta trên Băng thuộc tính thấm - âm vô số năm, mới đạt tới hôm nay thành tựu, mới có thể mượn dùng dị lôi, sáng tạo ra cực hàn băng phách lôi. Ngươi mới bao lâu? Người trẻ tuổi, muốn chịu được tính tình."

Dương Thanh Huyền bị hắn giáo huấn không lời nói, cười khổ một tiếng, lại tiếp tục nhập định tu luyện.

Mấy ngày sau.

Lỵ Lỵ gian phòng bên trong.

Dương Thanh Huyền thản nhiên mà ngồi.

Lỵ Lỵ rất cung kính đứng tại phía trước, ôm quyền thở dài nói: "Lỵ Lỵ gặp qua Quỷ Tàng tiền bối."

Lạp Đức cùng hai tên tỳ nữ cũng cung kính đứng ở phía sau.

Giờ phút này Lạp Đức gặp một lần Dương Thanh Huyền, càng là kinh hãi không thôi, hoàn toàn không cách nào nhìn xuyên người này tu vi, chỉ cảm thấy dị thường nguy hiểm.

Lạp Đức trong bóng tối đối với Lỵ Lỵ đưa mắt liếc ra ý qua một cái, Lỵ Lỵ nháy mắt liền hiểu, thái độ vô cùng cung kính.

Dương Thanh Huyền khua tay nói: "Lỵ Lỵ tiểu thư không cần khách khí. Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, ta đích xác là ẩn giấu đi một chút xíu thực lực, nhưng không đáng nhất sái, so vị bằng hữu này cũng cao không đi nơi nào." Hắn một chỉ Lạp Đức.

Lạp Đức trong kinh hoảng, cười khổ nói: "Tiền bối gãy chết vãn bối."

Dương Thanh Huyền không làm sao cười một tiếng, Lạp Đức tuổi tác, thậm chí Ly Ly tuổi tác, hơn phân nửa muốn lớn hơn mình rất nhiều, nhưng ở rất nhiều nơi, đều là lấy tu vi luận chữ lót.

Dương Thanh Huyền nói: "Mấy vị yên tâm, chỉ cần không gặp quá biến thái tồn tại, ta nhất định sẽ tận tâm tận lực hộ tống mấy vị qua Võ Tiên biển."

Ly Ly mừng lớn nói: "Đa tạ tiền bối. Vãn bối còn chuẩn bị một điểm nhỏ lễ vật, còn nhìn tiền bối không cần ghét bỏ."

Một tên tỳ nữ hai tay dâng một cái khay ngọc, đã bưng lên.

Phía trên một bộ kim sắc giày chiến, chế tác tinh xảo, Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn lại, viết đầy phù văn, chí ít có trên trăm cái trận pháp ở bên trong.

Ly Ly nói: "Món bảo vật này là ta tình cờ nhặt được, có gia tốc cùng tăng cường phòng ngự thần hiệu, hoặc nhiều hoặc ít có thể tăng thêm một chút tiền bối thực lực."

Dương Thanh Huyền mỉm cười, cũng không tiếp nhận, trên thực tế giày này đối với hắn lực hấp dẫn là không, nhưng đối với bốn sao tả hữu Thiên Giới mà nói, đúng là một kiện không tệ bảo bối.

Hắn trực tiếp hỏi nói: "Ly Ly tiểu thư là còn có hay không cái khác sự tình? Nếu là có, còn xin nói rõ là đủ."

Ly Ly xấu hổ cười một tiếng: "Vẫn là chạy không khỏi tiền bối pháp nhãn, ta lần này qua Võ Tiên biển, là vì xoay chuyển trời đất lộ tộc. Chẳng biết tiền bối có rãnh hay không, có thể đi tộc ta bên trong một tòa, nhất định sẽ không bạc đãi tiền bối."

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: "Ta ba lần bốn lượt để Ly Ly tiểu thư nói rõ, nghĩ không ra vẫn là như vậy che che lấp lấp, ta cũng lười lãng phí thời gian, cáo từ."

Nói xong, liền trực tiếp tin tức trong phòng.

Ly Ly vội vàng nói: "Tiền bối!"

Nhưng nơi nào còn có Dương Thanh Huyền thân ảnh.

"Ai nha!" Lạp Đức thở dài: "Tiểu thư đắc tội hắn nha."

Ly Ly sắc mặt bạc trắng, có chút bối rối: "Này làm sao làm tốt?"

Lạp Đức nói: "Tiểu thư ứng phó các loại tràng diện nhiều, quen thuộc nói chuyện giảng một nửa, thăm dò tới thăm dò đi, nhưng vị tiền bối này thực lực mạnh hơn chúng ta hoành quá nhiều, tiểu thư như vậy nói chuyện phun ra nuốt vào, tự nhiên sẽ chọc đối phương không cao hứng. Bất quá vị tiền bối này đã nói sẽ hộ tống chúng ta qua Võ Tiên biển, chí ít việc này không việc gì. Cho tới mời hắn liền khó khăn."

Ly Ly tự trách nói: "Đều tại ta, hi vọng còn có thể có cơ hội mời."

Dương Thanh Huyền rời phòng về sau, vẫn chưa hồi mật thất, mà là trực tiếp đi vào boong tàu bên trên.

Giờ phút này bên ngoài tất cả đều là đen hoàn toàn mờ mịt, không chỉ có phía dưới là đại dương mênh mông cự hải, liền liền bốn phương tám hướng đều thỉnh thoảng có to lớn Thủy nguyên chạm mặt tới, không biết là trên trời vẫn là trong biển.

Dương Thanh Huyền đem thần thức khuếch tán, giữa cả thiên địa, mấy vạn dặm bên trong hết thảy động tĩnh, đều tại cảm giác bên trong.

Cái này Võ Tiên biển quả nhiên cùng trong truyền thuyết đồng dạng, vùng biển vô tận bên trong ẩn chứa các loại nguy hiểm, ngay tại cái này vạn dặm trong phạm vi, Thiên Giới khí tức liền cảm ứng được trên trăm đạo, bất quá phần lớn tiềm phục tại sâu phía dưới biển, cũng sẽ không ra.

Liền liền nổi bồng bềnh giữa không trung các loại Thủy nguyên bên trong, đều ẩn giấu đi đại lượng vật ly kỳ cổ quái, quỷ dị sinh mạng, cùng hỗn loạn năng lượng, còn giấu một chút kỳ dị vật chất.

"Khó trách muốn chiêu bốn sao Thiên Giới trở lên võ tu, phổ thông Thiên Giới muốn qua, xác thực có nhất định khó khăn a."

Dương Thanh Huyền đều cảm khái.

Chiến hạm thỉnh thoảng truyền đến to lớn xóc nảy, đều là chứa ở một chút kỳ quái quái đồ vật bên trên.

Có khi còn cần phóng ra đại lượng công kích, đem phía trước đường đi bên trên trở ngại vật đánh nát.

Đột nhiên, Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, toàn thân không hiểu một trận, một loại bực bội cảm giác bất an xông lên đầu.

Hắn gấp vội vàng hai tay bấm niệm pháp quyết, thi triển Hoàng Cực trải qua thế sách, từng sợi đạo văn tại quyết ấn bên trong hiển hiện.

Một đạo đến từ cách xa khí tức, nháy mắt đem khóa chặt.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, trên lòng bàn tay hiện ra một sợi đạo quang, liền muốn đem khí tức kia chặt đứt, lại không hiểu nội tâm một chút cảm ứng, tựa hồ nghe gặp một loại nào đó "Thanh âm" : "Hừ, nguyên lai tại một vùng biển bên trong, nghĩ chặt đứt ta thuật tính toán, khả năng sao?"

Dương Thanh Huyền một chút do dự, liền ngừng lại, lấy "Tâm" phát "Âm thanh" nói: "Tố Hành?"

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3479: Một quyền siêu nhân

Cái kia cảm ứng nói: "Ngươi cho là mình trốn được sao?"

Dương Thanh Huyền nói: "Quả nhiên là ngươi, ngươi làm sao giáng lâm thành công?"

Cái kia cảm ứng nói: "Bản tọa thần thông đạo pháp, há lại là ngươi có thể hiểu rõ? Thức thời lời nói mau đem phân thân ta phóng xuất, nếu không liền thật chết không có chỗ chôn!"

Dương Thanh Huyền tâm niệm thay đổi thật nhanh, lập tức nghĩ đến rất nhiều.

Đối phương cũng không biết Mục Linh Phi không trên người mình, chứng minh đối phương không cảm ứng được Mục Linh Phi.

Xem ra trước đó cách xa nhau lưỡng giới, bản thể cùng phân thân ở giữa không phải dễ dàng như vậy cùng hưởng kết nối.

Cho dù giờ phút này Tố Hành giáng lâm giới này, mà Mục Linh Phi bị đông tại cực hàn băng phách bên trong, có cực hàn băng phách phong ấn, muốn cảm ứng đối phương y nguyên không phải dễ dàng như vậy.

Mà đối phương có thể tìm tới chính mình, hẳn là trực tiếp thôi diễn ra.

Dương Thanh Huyền cười: "Đến lúc nào rồi, còn nói với ta chết không có chỗ chôn? Thả ngươi phân thân, ta có thể sống sao?"

Cái kia cảm ứng trầm mặc xuống, khẽ nói: "Thả phân thân ta, có thể cho ngươi một cái tốt chết!"

Dương Thanh Huyền nói: "Cái kia không là được rồi, dù sao là chết. Mà lại ta có thể chịu trách nhiệm nói cho ngươi, ta trước khi chết, nhất định sẽ đưa ngươi phân thân hủy diệt."

Cái kia cảm ứng giận dữ nói: "Ngươi dám!"

Dương Thanh Huyền châm chọc nói: "Ta liền ngươi phân thân cũng dám trấn áp, ngươi nói ta có dám hay không? Thức thời lời nói cút về, đừng muốn theo tới. Nếu không đem ta ép, ngày nào khó chịu liền trước hết là giết ngươi phân thân."

Cái kia cảm ứng trầm mặc hồi lâu, nhưng sau nói ra: "Ngươi đem phân thân ta phóng xuất, ta tha chết cho ngươi."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta sẽ tin sao?"

Cái kia cảm ứng nói: "Ta có thể chỉ trời thề. Ngươi hẳn phải biết, lời thề đối với một vị chí tôn mà nói ý vị như thế nào, nếu là làm trái, hậu quả khó mà lường được."

Dương Thanh Huyền nói: "Một, ta không muốn bắt mạng của mình mạo hiểm. Ta hiện tại sống được thật tốt, tiêu dao tự tại, tại sao muốn cùng ngươi làm giao dịch? Hai, ta cái này khu khu tiện mạng, có thể cùng một vị chí tôn phân thân so sao? Uổng cho ngươi vẫn là chí tôn, một lòng nghĩ chiếm ta cái này sâu kiến tiện nghi, ngươi muốn mặt sao?"

Cái kia cảm ứng lạnh giọng nói: "Ngươi muốn như thế nào mới bằng lòng thả Mục Linh Phi?"

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, nói ra: "Bắt một viên chí tôn đạo quả đến đổi."

Câu nói này mới ra, chính mình giật nảy mình, thật sự là không muốn sống nữa, thế mà thực có can đảm cùng đối phương làm giao dịch.

Cái kia cảm ứng cả giận nói: "Ta làm sao lại có chí tôn đạo quả? !"

Dương Thanh Huyền nói: "Vậy liền không có biện pháp, chí tôn đạo quả vì thất tinh trân quả, ngươi mặt khác làm cái thất tinh trân quả đến cho ta cũng đi."

Cái kia cảm ứng nghiến răng nghiến lợi, bị khí nổi điên: "Chờ ngươi chết đi ngươi!"

Sau đó cảm ứng liền đoạn mất.

Dương Thanh Huyền tâm thần một chút trở về, sắc mặt khó coi.

Lúc này mới phát hiện, chiến hạm sa vào đến to lớn xóc nảy bên trong, boong tàu bên trên đứng đầy người, đang liều mạng chống cự bên ngoài công kích.

Một đoàn quỷ dị Thủy nguyên truy kích lấy chiến hạm, bên trong không ngừng tuôn ra xúc giác đến, đánh vào chiến hạm phòng ngự vòng bảo hộ bên trên.

Boong tàu bên trên hơn một trăm người đều đang liều mạng ngăn cản, đồng thời công kích cái kia trong nước quái vật.

Dương Thanh Huyền nhìn liếc mắt, liền phát hiện cái kia Thủy nguyên bên trong là một con con mực, thế mà có ba sao Thiên Giới tu vi, mà lại bốn phương tám hướng hư không bên trong, dạng này con mực còn có tám con, nhưng tu vi đều tại một sao cùng hai sao, cái này ba sao hẳn là lĩnh đội.

Lỵ Lỵ cũng trên boong thuyền, bị chúng người thủ hộ ở giữa, Lạp Đức, Mễ Kiệt cùng Đạt Văn Tây mấy người dẫn mọi người phân bố tại boong tàu bốn phía, một mặt phòng ngự một mặt tiến công.

Hắn còn đắm chìm trong cùng Tố Hành giao lưu bên trong, sắc mặt tái xanh, hướng Lỵ Lỵ hỏi: "Còn bao lâu có thể vượt qua Võ Tiên Hải?"

Lỵ Lỵ sửng sốt một chút, nghĩ không ra loại này thời điểm then chốt Dương Thanh Huyền sẽ hỏi vấn đề này, nàng trầm tư dưới, nói ra: "Nhanh một tháng, chậm sẽ rất khó nói, ba tháng hoặc là nửa năm cũng có thể."

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: "Tận khả năng tăng thêm tốc độ."

Lỵ Lỵ theo bản năng "Ừ" một tiếng: "Quỷ Tàng đại nhân, giờ phút này chiến hạm nguy cơ, còn nhìn đại nhân xuất thủ."

"Hừ, ta nhìn người này căn bản chính là tham sống sợ chết a?"

Mễ Kiệt đột nhiên xoay người lại, lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền: "Tất cả mọi người đang liều mạng xuất lực, ngươi ngược lại tốt, một người quang đứng tại cái kia, liền liền một quyền đều không có ra. Ta nhìn ngươi là bị trước mắt cái này cảnh tượng dọa cho sợ rồi a?"

Mặt khác những lính đánh thuê kia cũng đều lộ ra vẻ ngờ vực.

Bởi vì vì Dương Thanh Huyền vẫn đứng tại cái kia ngẩn người dáng vẻ, mà lại sắc mặt cực kỳ khó coi, lại thúc giục hỏi hành trình, rõ ràng một bộ dọa sợ dáng vẻ.

Đạt Văn Tây cũng là lườm Dương Thanh Huyền liếc mắt, muốn nhìn một chút hắn ứng đối ra sao.

Dương Thanh Huyền nói: "Ta ra một quyền, liền kết thúc."

Mễ Kiệt sững sờ, lập tức cười to nói: "Ha ha, ta biết ngươi ẩn giấu đi một chút thực lực, nhưng tối đa cũng liền bốn sao Thiên Giới. Cái kia Thủy nguyên bên trong con mực, chính là ba sao Thiên Giới đỉnh phong, dựa vào cái này hải vực địa lợi chi thế, đủ để phát huy ra chống lại bốn sao Thiên Giới lực lượng. Mà lại theo ta quan sát, cái này bốn phía cũng không chỉ cái này một con con mực, ngươi ra một quyền liền kết thúc, liền không sợ cười đến rụng răng sao?"

Lạp Đức cũng cười khổ nói: "Quỷ Tàng đại nhân, không thể khinh địch. Võ Tiên Hải bên trong quái vật, thích quần công. Những này con mực vây quanh chúng ta, sợ là sẽ còn dẫn tới những quái vật khác. Nếu là lại đến một nhóm loại quái vật này, liền thật nguy hiểm, còn nhìn mọi người đồng tâm hiệp lực, chung lui cường địch."

Dương Thanh Huyền đi thẳng tới boong tàu phía trước: "Tất cả mọi người lui ra, hồi đi tu luyện đi. Lỵ Lỵ tiểu thư, Lạp Đức đại nhân, để chiến hạm lấy tốc độ nhanh nhất tiến lên, ta hi vọng trong một tháng vượt qua Võ Tiên Hải."

Tất cả mọi người là sững sờ, loại thời điểm này để mọi người lui về tu luyện?

Một tên hai sao Thiên Giới cuối cùng nhịn không được kêu lên: "Ngươi coi mình là vạn cổ chí tôn a? !"

Lạp Đức cũng nói: "Đại nhân, tuyệt đối không thể khinh địch a."

Dương Thanh Huyền nâng tay phải lên, hướng nắm vào trong hư không một cái, một luồng hơi lạnh nháy mắt khuếch tán ra tới.

Đứng trên boong thuyền hơn mười tên Thiên Giới lập tức cảm nhận được khủng bố nguy hiểm, dọa đến vội vàng lui lại, một chút co lại đến chiến hạm trung ương.

Cái kia cỗ hàn khí chỉ ở Dương Thanh Huyền bốn phía quanh quẩn, vẫn chưa khuếch tán.

Đạt Văn Tây hoảng sợ nói: "Hàn khí này. . ."

Hắn nhưng là bốn sao Thiên Giới hậu kỳ tu vi, chỉ là nhẹ nhàng sờ chạm thử, liền bị đông cứng tổn hại mảng lớn kinh mạch, cái kia một chút xíu hàn khí thuận theo kinh lạc du tẩu toàn thân, làn da mặt ngoài lập tức bị đông cứng ra sương lạnh tới.

To lớn sợ hãi một chút bao phủ toàn thân, hắn đột nhiên phát hiện, chính mình còn đánh giá thấp người này, mà lại là to lớn đánh giá thấp.

Dương Thanh Huyền thân ảnh nhoáng một cái, liền vọt lên không trung, hữu quyền hướng chiến hạm bên ngoài đánh tới.

"Ầm ầm!"

To lớn chấn động sóng âm đẩy ra.

Lập tức đêm khuya tối thui bị chiếu thành ban ngày, vô số tái mét nhan sắc một chút phân bố thiên địa cùng đại địa, toàn bộ hư không toàn bộ bị kết băng.

Liền liền phía dưới cuồn cuộn sóng biển, cho đến bên ngoài vạn dặm có thể thấy được khu vực, đều đọng lại.

Tại quyền phong tiếng xé gió về sau, thiên địa nháy mắt lâm vào yên tĩnh.

Đây là bước vào Võ Tiên Hải đến nay, yên ả nhất thời khắc.

Đám người từng cái há to mồm, không thể tin được nhìn thấy trước mắt hết thảy, Võ Tiên Hải cùng vạn dặm vòm trời trực tiếp bị đông lại!

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3480: Phi cầm chân huyết

"Đùa đùa giỡn a?"

Tất cả mọi người đầu óc cũng bị đông lại, phản ứng không kịp.

Dương Thanh Huyền xoay người.

"Chi!" Mễ Kiệt dọa đến hét lên một tiếng, vội vàng lui lại đến đám người sau lưng, thân thể không ức chế được run lẩy bẩy.

Dương Thanh Huyền nhắm mắt làm ngơ, nói với Ly Ly: "Hết tốc độ tiến về phía trước, ta hi vọng trong một tháng có thể ra Võ Tiên Hải."

Ly Ly bỗng nhiên hít vào một hơi, kiên định nói ra: "Vâng, đại nhân! Như ngài mong muốn!"

Dương Thanh Huyền gật đầu, liền biến mất ở tại chỗ.

Ly Ly lập tức hạ lệnh: "Hết tốc độ tiến về phía trước! Bất kể hết thảy hậu quả, đem tốc độ mở tối đa!"

Boong tàu bên trên nhân viên lập tức nguyên địa giải tán, dồn dập chạy tới mỗi người quản lý chức vụ của mình.

Vạn dặm hải vực toàn bị đông lại, chiến hạm gia tốc đứng lên một đường không trở ngại, trước nay chưa từng có nhanh chóng.

Không chỉ có như thế, Lạp Đức, Đạt Văn Tây mấy người, rõ ràng cảm ứng được cái này hàn băng trực tiếp đóng băng Võ Tiên Hải đáy biển, liền liền tiềm phục tại dưới biển sâu những quái vật kia toàn bộ bị đông lại.

Trong đó còn có mấy đạo bọn hắn cực vì kiêng kị khí tức, nghĩ không ra trực tiếp nằm thương, cái gì cũng không làm liền thành đóng băng.

"Lạp Đức, vị tiền bối này thực lực. . ."

Gian phòng bên trong, Ly Ly lòng vẫn còn sợ hãi hỏi, trong đầu vẫn là vừa rồi một màn kia, vung đi không được.

Từ hàn khí xuất hiện, đến cái kia kinh thiên động địa một quyền.

Lỵ Lỵ biết, chính mình cả đời khó quên một màn này.

"Rất mạnh! Siêu cấp mạnh, mạnh đáng sợ!"

Lạp Đức sắc mặt cực vì ngưng trọng: "Lúc trước một mực đánh giá cao hắn, nhưng không nghĩ tới còn đánh giá thấp."

Lỵ Lỵ nói: "Người này cần phải có thất tinh Thiên Giới a?"

Lạp Đức cười khổ một tiếng, lắc đầu nói: "Tiểu thư, ngươi còn nhớ rõ cái kia khủng bố linh khí tiêu hao sao? Bắt đầu ta cho rằng hắn là có cái gì tu luyện bí pháp, nếu không kinh khủng như vậy linh khí tiêu hao, chính là lão gia cũng không đạt được, hiện tại xem ra, sợ là ta nghĩ nhiều rồi. . ."

Lỵ Lỵ nghẹn ngào kêu lên: "Ngươi ý tứ, thực lực của hắn còn tại cha ta phía trên?"

Lạp Đức suy nghĩ một trận, tựa hồ không muốn thừa nhận, nhưng vẫn là gật đầu nói: "Đúng thế."

Lỵ Lỵ run giọng nói: "Làm sao sẽ mạnh như vậy? Cha thế nhưng là chín sao Thiên Giới trung giai tồn tại a!"

Lạp Đức nói: "Đại vũ trụ bên trong, cường giả vô số, lão gia thực lực tại trong tộc là đỉnh tiêm, có thể phóng tới lộ đại tộc, cũng rất bình thường. Lại phóng tới Cầm tộc, coi như chẳng phải là cái gì. Người này thực lực thâm bất khả trắc, chẳng biết tại sao lại cùng với chúng ta đi, sợ là trên thân gánh vác lấy cực lớn bí mật."

Lỵ Lỵ thần sắc có chút khẩn trương: "Ngươi nói có không thể nào, đem người này lưu tại trong tộc, giúp chúng ta làm việc?"

Lạp Đức sắc mặt đại biến, mang theo nhất định trách móc nặng nề khiển trách quát mắng: "Tiểu thư tuyệt đối đừng loạn suy nghĩ gì, ý nghĩ như vậy là vô cùng nguy hiểm! Trừ phi có đầy đủ dụ hoặc có thể lưu hắn lại. Nhưng chúng ta cũng không có."

Lỵ Lỵ đột nhiên nói ra: "Nếu là Tổ Giới đâu?"

Lạp Đức sửng sốt một chút, trầm tư nói: "Nếu là Tổ Giới, tự nhiên có dụ hoặc, nhưng chỉ có Cầm tộc người mới có thể tiến vào Tổ Giới. Lai lịch người này không rõ, nhưng nào có trùng hợp như vậy, vừa vặn chính là ta Cầm tộc người."

Lỵ Lỵ cười nói: "Cái này có thể không nhất định, thiên địa vạn linh, không không tại phi cầm tẩu thú bên trong, rất nhiều cái khác chủng tộc người, trong cơ thể cũng ẩn chứa ta Cầm tộc huyết mạch lực lượng. Mỗi lần tiến vào Tổ Giới tộc nhân bên trong, liền có không ít là ngoại tộc người. Vị tiền bối này mạnh mẽ như thế, nói không chừng liền có."

Lạp Đức trầm tư nửa ngày, đang suy nghĩ việc này khả thi, cuối cùng nói ra: "Tiểu thư có thể cùng vị tiền bối này thương lượng một chút, có lẽ có thể làm. Nhưng phải tránh, ngàn vạn không thể làm cho vị tiền bối này không vui."

Lỵ Lỵ cười nói: "Ta đây tự nhiên biết."

Dương Thanh Huyền hồi mật thất về sau, vẫn nghĩ cùng Tố Hành giao lưu, nội tâm không hiểu bực bội.

Bị một tên vạn cổ chí tôn truy sát, cho dù ai cũng sẽ không dễ chịu. Hắn nghĩ tới các loại phương pháp tránh né đối phương truy sát, có thể nếu là đối phương truy tung chi thuật là đại đạo thôi diễn lời nói, coi như trốn vào đại đạo bên trong cũng sẽ bị đối phương truy xét đến.

Hắn có chút hối hận đem Mục Linh Phi bán mất, nếu là giữ ở bên người, có lẽ còn có thể uy hiếp Tố Hành một hai.

Nhưng giờ phút này nghĩ những thứ này cũng vu sự vô bổ.

Đúng lúc này, ngoài mật thất truyền đến Lỵ Lỵ thanh âm: "Tiền bối, Lỵ Lỵ mạo muội quấy rầy, có việc cầu kiến."

Dương Thanh Huyền sắc mặt không vui: "Bản tọa muốn tu luyện, nếu là không có chuyện quan trọng gì, cũng đừng có gặp."

Lỵ Lỵ ngập ngừng nói: "Muốn cùng tiền bối làm một vụ giao dịch, nếu là tiền bối không muốn, Lỵ Lỵ vậy thì lui ra."

Dương Thanh Huyền nói: "Giao dịch cái gì?"

Lỵ Lỵ nói: "Có thể để vãn bối vào nói?"

Dương Thanh Huyền nói: "Vào đi."

Hắn giờ phút này chính tâm phiền ý loạn, cũng vô pháp nhập định, cũng không thiếu trò chuyện cái này chút thời gian.

Lỵ Lỵ đã đổi một bộ quần áo, lộ ra đoan trang đại khí, lại mang theo vài phần kinh diễm, cố ý bôi lên hạ môi đỏ, cấp người hai mắt tỏa sáng cảm giác.

Lỵ Lỵ cung kính thở dài cong xuống: "Lúc trước là Lỵ Lỵ không đúng, để tiền bối tức giận."

Dương Thanh Huyền nói: "Có cái gì nói thẳng đi, đừng nhiều lời."

Lỵ Lỵ nói: "Đúng." Liền đứng thẳng người, tiếp tục nói ra: "Vãn bối sinh ra ở Thiên Lộ bộ tộc, chính là lộ tộc chi nhánh. Mà lộ tộc lại là Phi Cầm tộc chi nhánh. Tại Phi Cầm tộc có một chỗ gọi là Tổ Giới địa phương, chính là vạn chim bắt đầu tổ nơi phát nguyên, hiện vì ta Cầm tộc thánh địa. Vãn bối trong tay đúng lúc lại một viên có thể tiến vào Tổ Giới chìa khoá. Tổ Giới bên trong, cơ duyên vô số, là tộc ta thế hệ tha thiết ước mơ lịch luyện chi địa. Thậm chí có tộc bên trong cường giả quanh năm ở bên trong tu luyện. Cho dù tiền bối có chín sao Thiên Giới tu vi, tại Tổ Giới bên trong cũng có có thể có thể thu được không nhỏ cơ duyên."

Nàng rút ra lần trước giáo huấn, một hơi đem sở hữu tin tức đều nói xong, sau đó lẳng lặng đứng tại cái kia , chờ Dương Thanh Huyền nói chuyện.

"Tổ Giới? Có ý tứ."

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, hỏi: "Muốn tiến Tổ Giới, có chìa khoá liền có thể sao? Có thể hay không còn có cái gì khác yêu cầu?"

Lỵ Lỵ nói: "Tiền bối quả nhiên thông minh hơn người. Trừ chìa khoá bên ngoài, còn cần Cầm tộc chân huyết. Chính là Cầm tộc huyết mạch đạt được chân huyết trình độ liền có thể."

Dương Thanh Huyền nói: "A, vậy ngươi làm sao lại xác định ta có Cầm tộc chân huyết?"

Lỵ Lỵ nói: "Vãn bối chỉ là thử thời vận, dù sao Cầm tộc huyết mạch rất nhiều đại năng người đều có, nhưng có thể đạt được chân huyết trình độ đích thật không nhiều. Đồng thời chân huyết trình độ càng dày đặc, có thể tiến vào Tổ Giới không gian liền càng xa."

Dương Thanh Huyền nói: "Tổ Giới bên trong còn có huyết mạch áp chế?"

Lỵ Lỵ nói: "Đúng vậy, Tổ Giới phân vì chín tầng, chân huyết trình độ thấp, chỉ có thể ở bên ngoài mấy tầng, cao mới có thể tiến vào tầng bên trong. Đạt được cơ duyên tự nhiên cũng không giống nhau."

Dương Thanh Huyền nói: "Cái kia nhưng có khảo thí chân huyết độ tinh khiết biện pháp?"

Lỵ Lỵ vui vẻ nói: "Tiền bối thật người mang Cầm tộc chân huyết?"

Nàng tựa hồ ý thức được chính mình thất lễ, gấp vội vàng nói: "Tộc ta bên trong có khảo thí vật, nhưng bây giờ tiền bối có thể dùng máu cùng máu của ta làm so sánh, liền có thể đại khái giải một hai."

Dương Thanh Huyền nói: "Không cần khảo nghiệm."

Lỵ Lỵ nghe xong, cho rằng đối phương cự tuyệt giao dịch, mặt mũi tràn đầy thất vọng.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3481: Tiến vào Thiên Lộ tộc

Dương Thanh Huyền sắc mặt bình tĩnh mà hỏi: "Ngươi đưa chìa khóa cho ta, cần ta làm cái gì?"

Ly Ly sững sờ nói: "Tiền bối không phải không muốn giao dịch sao?"

Dương Thanh Huyền nói: "Không phải không muốn, mà là không cần thiết, ta tự tin ta có thể vào."

Hắn bảy mươi hai biến chính là là chân thật biến hóa, cũng không phải là huyễn thuật.

Chỉ muốn biến thành Phượng Hoàng, liền là thật Phượng Hoàng, năm phượng máu hắn đều có , đẳng cấp tự nhiên sẽ không thấp.

Ly Ly vội nói: "Ta hi vọng tiền bối có thể hiệp trợ phụ thân ta, lấy được một cây tổ chim linh."

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Đó là vật gì? Cũng tại Tổ Giới bên trong sao?"

Ly Ly nói: "Đúng vậy, cái gọi là Tổ Giới, chính là Cầm tộc phát nguyên chi địa, vô số thủy tổ đản sinh địa phương. Ở bên trong có lưu đại lượng thủy tổ di tích, là vô số Cầm tộc đệ tử tranh nhau cướp đoạt tài nguyên. Mà tại Cầm tộc hạ các chi, thích dùng tổ chim linh làm vì đối với đệ tử khảo nghiệm."

Dương Thanh Huyền nói: "Cha ngươi lớn bao nhiêu? Còn đệ tử?"

Ly Ly đỏ mặt lên: "Cha ta là Thiên Lộ tộc trưởng lão, cùng một người khác tranh đoạt hạ nhiệm tộc trưởng chi vị. Mà khảo nghiệm chính là tổ chim linh, ai có thể trước thu hoạch được, người đó là hạ tộc trưởng đời thứ nhất."

Dương Thanh Huyền nói: "Thì ra là thế. Giúp ngươi cha có thể, nhưng ta không bảo đảm có thể giúp đỡ. Đồng thời, nếu là dính đến ta tự thân lợi ích, đặc biệt là tính mạng du quan thời điểm, ta sẽ lập tức vỗ mông rời đi."

Lỵ Lỵ nói: "Kia là tự nhiên, một viên chìa khoá, còn chưa đủ lấy để tiền bối bán mạng, chỉ là giúp cái tay mà thôi."

Dương Thanh Huyền nói: "Tốt, cái kia ta đáp ứng."

Hắn suy nghĩ một chút, lại hỏi: "Nhất định phải có chìa khoá mới có thể đi vào Tổ Giới sao? Cái này chìa khoá nhiều không?"

Lỵ Lỵ nói: "Nhất định phải có chìa khoá cùng thật chim máu mới có thể đi vào, nếu không sẽ bị Tổ Giới cường đại lực lượng cản ở bên ngoài. Chìa khoá là từ Cầm tộc đại năng tiền bối chế tác, một lần sẽ có mấy vạn đem xuất hiện, căn cứ các tộc thực lực tình huống tiến hành phân phát. Ta Thiên Lộ tộc được phân cho bốn đem."

Dương Thanh Huyền nói: "Hơn mười nghìn đem các ngươi mới bốn đem? Cái kia thực lực của các ngươi được yếu bao nhiêu?"

Lỵ Lỵ lúng túng cười một tiếng: "Tộc ta tại Cầm tộc bên trong xác thực lệch nhỏ yếu, vô pháp cùng năm phượng ngũ cầm như thế đại tộc so sánh. Chìa khoá cơ bản bị bọn hắn chiếm đoạt. Những năm qua tộc ta đều chỉ có thể thu được một đem, đây mới là bởi vì vì tộc trưởng kế nhiệm khảo nghiệm, tộc trưởng đương nhiệm lúc này mới từ lộ bộ tộc bên trong nhiều muốn ba đem trở về."

Dương Thanh Huyền nói: "Minh bạch, cha ngươi hai đem, đối thủ kia hai đem. Ta đi vào giúp ngươi cha, sẽ không phá hoại quy tắc?"

Lỵ Lỵ nói: "Không sẽ, đối phương cũng sẽ tìm người giúp đỡ, mà lại theo ta được biết, đối phương tìm giúp đỡ cũng không kém. Chỉ cần không tàn sát lẫn nhau liền không có vi quy."

Dương Thanh Huyền nói: "Tốt, ta đáp ứng ngươi. Bất quá việc này phải nhanh một chút, ta thời gian rất gấp."

Lỵ Lỵ mừng lớn nói: "Đa tạ đại nhân, yên tâm đi, nhất định sẽ mau sớm. Ta lần này chạy về trong tộc, chính là vì cho phụ thân đưa đi một vật, đồng dạng trong lòng rất gấp."

Dương Thanh Huyền nói: "Vậy là tốt rồi, ngươi cho một phần Tổ Giới tư liệu cho ta."

Lỵ Lỵ lập tức lấy ra mấy cái ngọc giản, hai tay dâng lên, sau đó khom người trở ra.

Dương Thanh Huyền đãi nàng rời đi về sau, đem ngọc giản kia dần dần tại xem qua, nội tâm sinh ra vẻ vui sướng.

Chính như Ly Ly lời nói, cái này Tổ Giới nguyên là vạn Cầm tộc bắt đầu nơi sinh ra, tại toàn bộ đời mới sinh đại vũ trụ bên trong đều tiếng tăm lừng lẫy, một chút làm cho bên trên danh tự đại tộc, năm phượng ngũ cầm mấy người, không khỏi là sinh ra ở đây giới bên trong.

Tổ Giới là toàn bộ Cầm tộc thánh địa, không có chìa khoá cùng chân huyết, liền xem như chí tôn cũng không dám tự tiện xông vào.

Phải biết chim chi nhất tộc, chi nhánh liền có mười chi trở lên có thể xếp vào Bách Tộc Phổ.

Nếu là Tố Hành dám xông vào Tổ Giới, liền thật là tìm cái chết.

Hiện tại Dương Thanh Huyền ngược lại hi vọng Tố Hành đến xông, chắc chắn sẽ bị Cầm tộc chí tôn liên thủ chụp chết.

Căn cứ tư liệu bên trong biểu hiện, tổ địa bên trong chín tầng, càng đến gần bên trong, liền càng dễ dàng thu hoạch được thủy tổ lưu lại bảo vật.

"Chẳng biết ta chân huyết có thể tiến vào mấy tầng?"

Tổ địa tầng thứ chín, tương truyền có không ít thập tinh Thiên Giới ở bên trong tu luyện.

Dương Thanh Huyền trầm tư tưởng không thôi, lập tức lại nghĩ tới:

"Coi như vào không được mấy tầng, ở bên trong tị nạn cũng tốt.

Cũng không biết Tố Hành có thể hay không suy tính ra Tổ Giới đến, nếu là suy tính không ra, ta có thể phải hảo hảo giúp hắn một chút."

Quả nhiên là trời không tuyệt đường người.

Dương Thanh Huyền một chút tâm tình thật tốt, bắt đầu bình tĩnh lại, tiến vào tu luyện ở trong.

Sau đó thời gian, chiến hạm đều lấy tốc độ nhanh nhất phi hành, trên đường gặp được mấy lần chiến đấu, còn chưa bắt đầu, liền trực tiếp bị Hàn Băng chi khí oanh vỡ nát.

Ly Ly bọn người biết là Dương Thanh Huyền ra tay, đều là nội tâm hoan hỉ, xem ra chính mình cùng vị tiền bối này quan hệ càng ngày càng tốt.

Nửa tháng sau, chiến hạm cuối cùng xuyên qua vùng biển này, tiến vào một mảnh tinh không bên trong.

Ly Ly lập tức triệu tập những cái kia Thiên Giới lính đánh thuê, cho cùng bọn hắn thù lao tương ứng.

Tất cả mọi người không thấy đến Dương Thanh Huyền, sinh lòng nghi hoặc, nhưng ai cũng không dám hỏi nhiều cái gì. Lần này hành trình cơ hồ không có ra cái gì lực, cũng không có gặp được nguy hiểm, trực tiếp vui vẻ nhận thù lao liền các tự rời đi.

Ly Ly lập tức để chiến hạm hướng phía trước hành sử.

Lại qua hơn mười ngày, tiến vào một mảnh to lớn trên lục địa không.

"Tiền bối, đến."

Mật thất cửa, Ly Ly cùng Lạp Đức mấy người, cung kính đợi tại cái kia.

Dương Thanh Huyền lập tức xuất mật thất, đi theo đám người rời chiến hạm.

Lục địa này nhìn một cái vô tận, nhưng ở cách đó không xa, là một mảnh phồn hoa kiến trúc, tọa lạc tại trong dãy núi, bốn phương thông suốt, hình thành phong cách riêng bề ngoài.

Một đoàn người bay thấp tại lớn nhất một tòa kiến trúc trước, là một con Thiên Lộ hình thái kiến trúc, ngẩng đầu ở trên mặt đất, giống như là muốn giương cánh bay lượn.

Sớm đã có người trước một bước đi vào thông báo.

Ly Ly ở phía trước dẫn đường, không ngừng hướng Dương Thanh Huyền giới thiệu Thiên Lộ tộc tình huống, cùng cái này tộc quần tổng bộ tình huống.

Rất nhanh, liền có một người đàn ông tuổi trung niên phi tốc chạy đến.

Khoác trên người trắng tinh áo khoác, hai tóc mai chỗ có một ít bạc trắng, lộ ra cực vì tinh thần.

Cái kia xoay chuyển ánh mắt, liền từ trên thân Dương Thanh Huyền lướt qua, không ngừng lại.

Ly Ly vội vàng tiến lên, cong xuống nói: "Cha."

"Con ta miễn lễ."

Trung niên nam tử kia đưa nàng đỡ dậy, ánh mắt cái này mới chính thức rơi trên người Dương Thanh Huyền, quan sát tỉ mỉ hai mắt: "Vị này chính là con ta nói Quỷ Tàng tiền bối đi."

Dương Thanh Huyền ôm quyền chắp tay.

Trung niên nam tử kia nội tâm vừa sợ lại thích, liền liền hắn đều nhìn không ra Dương Thanh Huyền tu vi, một loại suy đoán lập tức ra hiện tại trong lòng, không ức chế được kích động, vội vàng đáp lễ nói: "Tiền bối vất vả, nhanh mời vào bên trong."

Lúc này, nam tử trung niên mang theo Dương Thanh Huyền cùng Lỵ Lỵ đi vào, còn lại người thì là riêng phần mình trở về.

Cương xuất cung điện, Lạp Đức liền nói với đám người: "Vừa rồi thấy sự tình, còn có Quỷ Tàng tiền bối bất kỳ tình huống gì, không được nói với bất luận kẻ nào, nếu không nghiêm trị không tha!"

Đám người lập tức minh bạch tới, đồng thanh nói: "Phải."

Lạp Đức này mới khiến bọn hắn nguyên địa tán đi.

Dương Thanh Huyền đi theo Lỵ Lỵ cha con hai, rất nhanh liền đi vào một cái tinh mỹ phòng khách, đồ dùng bên trong cũng cực vì độc đáo, các loại trang trí cùng miêu tả, để người phảng phất thân ở bên trên bầu trời.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3482: Cửu Linh chân huyết

Ba người lần lượt ngồi xuống.

Nam tử trung niên đơn giản tự giới thiệu mình một chút, hắn là Thiên Lộ tộc trưởng lão, tên là Lỗ Sâm, mặt khác cái kia tên cùng cạnh tranh trưởng lão gọi là Cyr, hai người đều là chín sao Thiên Giới hậu kỳ tu vi.

Lỗ Sâm nói ra: "Đại nhân sự tình tiểu nữ đã trước đó đưa tin cho ta. Hôm nay gặp mặt đại nhân chân dung, càng là hoan hỉ vô cùng. Không biết đại nhân có thể còn có cái gì yêu cầu?"

Dương Thanh Huyền nói: "Tiến vào Tổ Giới tu luyện, chính là đối với ta nhất điều kiện tốt, không có yêu cầu khác."

Lỗ Sâm nói: "Mạo muội hỏi thăm đại nhân, chẳng biết đại nhân chim chân huyết tình huống như thế nào? Dù sao muốn đi vào Tổ Giới chỗ sâu, còn cần chân huyết thuần khiết mới được. Chỉ ở ngoại tầng, rất khó thu hoạch được lông vũ."

Dương Thanh Huyền nói: "Có thể thử một lần."

Lỗ Sâm mừng lớn nói: "Cái kia không thể tốt hơn, chúng ta trước lẫn nhau tìm hiểu một chút, tại Tổ Giới bên trong hợp tác liền có thể thuận lợi được nhiều."

Hắn lúc trước còn sợ Dương Thanh Huyền không cao hứng, lập tức truyền lệnh xuống, để cho thủ hạ bưng tới một cái thủy tinh cầu: "Chỉ cần đại nhân đưa bàn tay để lên, liền có thể khảo thí ra."

Dương Thanh Huyền nhìn xuống cái kia thủy tinh cầu, chất liệu bình thường, chỉ là tại hình cầu trung tâm có một nắm kim sắc tròn hạt, tựa hồ chính là khảo thí mấu chốt.

Hắn vươn tay ra, xóa trên thủy tinh.

Lập tức có tầng một ôn nhuận sáng bóng đưa bàn tay bao lại.

Lỗ Sâm cùng Lỵ Lỵ đều trợn to hai mắt, nhìn kỹ, hình cầu trung tâm kim sắc tròn hạt run nhè nhẹ xuống, liền dừng ở cái kia, tựa hồ cũng không có chuyện gì phát sinh.

"Cái này. . ."

Lỗ Sâm trợn tròn mắt: "Đại nhân căn bản cũng không có Cầm tộc chân huyết a." Trong giọng nói nói không hết thất vọng.

Lỵ Lỵ cũng ngây người dưới, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền sẽ lừa nàng.

Dương Thanh Huyền hơi động một chút, trên thân lập tức thiêu đốt hỏa diễm đến, huyễn hóa ra các loại nhan sắc hào quang.

Làn da mặt ngoài hiện ra đủ mọi màu sắc lân phiến, càng có chín màu hào quang tại sau lưng bày ra.

Lỗ Sâm nghẹn ngào kêu lên: "Phượng Diễm?"

Đúng lúc này, cái kia kim sắc hạt châu nhỏ kịch liệt run lên, liền tản mát ra mãnh liệt chấn động, từng vòng từng vòng quang huy khuếch tán ra tới.

Toàn bộ thủy tinh cầu lập tức bày biện ra năm màu rực rỡ chi sắc.

"Cái này, cái này, cái này. . ."

Lỗ Sâm cùng Lỵ Lỵ đều cả kinh há to mồm, lại nói không ra lời.

Dương Thanh Huyền thu thần thông, biến trở về Nhân tộc chân thân: "Chẳng biết huyết mạch trình độ như thế nào?"

Lỗ Sâm ngốc trệ nói: "Ta thật không có hoa mắt sao?"

Lỵ Lỵ sắc mặt hồng nhuận, kích động nói: "Ta cũng nhìn thấy, Cửu Linh chân huyết! Là trân quý nhất Cửu Linh chân huyết! Tiền bối là tộc ta bên trong người sao?"

Dương Thanh Huyền hỏi: "Cửu Linh chân huyết là trình độ gì?"

Lỵ Lỵ nói: "Mạnh nhất mấy loại Cầm tộc huyết mạch một trong, vừa mới thủy tinh cầu phóng thích ra Cửu Linh quang huy, dựa vào này máu, tiền bối đủ để tiến vào Tổ Giới tầng thứ chín."

Dương Thanh Huyền nói: "Như thế ta an tâm."

Hắn vừa mới biến thân vì phượng, đồng thời đem năm phượng cùng Khổng Tước thần thông đều thi triển đi ra, quả nhiên hữu hiệu.

Lúc này Lỗ Sâm cũng lấy lại tinh thần đến, hắn nhìn qua so Ly̆ Ly̆ trấn định không ít, đột nhiên mở miệng nói ra: "Đại nhân, ta có một chuyện muốn nhờ."

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Chuyện gì? Chúng ta giao dịch đã bàn xong xuôi, ta không muốn lại phức tạp thứ gì."

Hắn có chút hối hận hiện ra quá phận, sớm biết tùy tiện biến một con gà ngỗng loại hình ra liền tốt.

Lỗ Sâm hai tay ôm quyền, bái: "Ta Thiên Lộ tộc tại toàn bộ Cầm tộc bên trong lệch tại nhỏ yếu, một mực không có ý nghĩa, chính là bởi vì tổ chim huyết mạch tại không ngừng mỏng manh, hiện tại coi như là tộc trưởng đại nhân, ta, Cyr, cũng chỉ có thể tiến vào đến tộc giới tầng thứ tư, liền không cách nào lại xâm nhập. Cứ thế mãi, ta Thiên Lộ tộc có lẽ sẽ chôn vùi ở đây vũ trụ mênh mông bên trong. Ta hi vọng đại nhân có thể cứu ta tộc một đem."

Hắn ngữ khí cực vì bi thương và khẩn thiết.

Ly̆ Ly̆ cũng gấp vội vàng nói: "Hi vọng đại nhân có thể cứu ta tộc."

Dương Thanh Huyền không vui nói: "Quả nhiên phức tạp, năng lực ta có hạn, chính mình lại cứu không đến, thực sự không có bản sự này cứu các ngươi."

Lỗ Sâm vội nói: "Rất đơn giản, cũng không cần đại nhân làm cái gì. Ta đem chọn lựa mười tên trong tộc ưu tú nhất nữ tử, trong đó liền bao quát Ly̆ Ly̆, hi vọng đại nhân có thể làm cho các nàng mang thai chân huyết chi chủng."

"A? !"

Ly̆ Ly̆ toàn thân run lên, hai gò má lập tức ửng đỏ.

Nghĩ không ra cha mình nói "Cứu", lại là loại này.

Nàng khuôn mặt nóng lên, nhưng nghĩ lại, cái này hoàn toàn chính xác là biện pháp tốt nhất. Nếu là mười tên nữ tử bên trong, có thể có một vị thu hoạch được Cửu Linh chân huyết hạt giống, như vậy Thiên Lộ bộ tộc liền có thể rực rỡ hào quang.

Nghĩ đến nơi này, nội tâm của nàng cũng ẩn ẩn dâng lên chờ mong, cúi đầu hai tay nắm vuốt góc áo, đem môi đỏ cắn chặt.

Dương Thanh Huyền nói: "Vậy thì càng hoang đường, không có khả năng!"

Lỗ Sâm vội la lên: "Chỉ cần đại nhân đáp ứng, ta Thiên Lộ tộc liền lấy đại nhân như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, phàm là đại nhân đưa ra bất kỳ điều kiện gì, chỉ cần có thể làm được, ta Thiên Lộ tộc xông pha khói lửa, không chối từ."

Dương Thanh Huyền mặt đen lên, khoát tay nói: "Không cần nói, quá hoang đường, ta không có khả năng tiếp nhận."

Lỗ Sâm cha con hai trạm tại cái kia, chẳng biết như thế nào cho phải.

Lỵ Lỵ càng đem đầu thấp càng dưới, hai tay tại run nhè nhẹ.

Lúc này, môn đột nhiên bị đẩy ra, một cỗ cường đại khí tức vọt vào: "Đại ca, nghe nói ngươi muốn đem chìa khoá cho một vị ngoại nhân?"

Là một tên mặt đầy râu ria nam tử, mặt mũi tràn đầy lửa giận.

Lỗ Sâm quát: "Lỗ Đức, không được vô lễ!"

Lỗ Đức sững sờ, lúc này mới phát hiện Dương Thanh Huyền ở đây, lập tức minh bạch tới, cười giận dữ nói: "Tốt, tốt, chính là tiểu tử này đi! Không nói đến hắn có phải hay không ta Cầm tộc người, có thể hay không tiến vào Tổ Giới, ta liền không tin hắn sẽ so với ta mạnh hơn! Ta muốn khiêu chiến hắn!"

Lỗ Sâm cả giận nói: "Càn rỡ! Ngươi cút ra ngoài cho ta!"

Lỗ Đức giận không chỗ phát tiết, không quan tâm đến bất cứ gì khác nữa, nháy mắt liền hướng Dương Thanh Huyền xuất thủ, hét lớn một tiếng, không gian rung mạnh một chút, đại lượng hào quang từ trong cơ thể hắn phóng xuất ra, phía sau huyễn hóa hai cánh.

"Tiểu tử! Xuất ra bản lĩnh của ngươi đến ta xem một chút!"

"Mau dừng tay!"

Lỗ Sâm khẩn trương, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, cả phòng liền yên tĩnh trở lại, một luồng hơi lạnh ở khắp mọi nơi.

Lỗ Đức khẽ động không động đứng tại cái kia, còn duy trì lấy vừa mới biến thân tư thái, một mặt ngạo nghễ cùng sát khí, tay phải nâng lên hư nắm, chính muốn xuất quyền dáng vẻ.

"Nếu là không có cái khác sự tình, ta muốn nghỉ ngơi. Kia cái gì lai giống sự tình không bàn nữa, tranh thủ thời gian mở ra Tổ Giới chuyến đi đi."

Dương Thanh Huyền từ tốn nói, phảng phất cái gì cũng không có phát sinh.

Lỗ Sâm song đồng đột nhiên co lại, nội tâm vô cùng kinh hãi, dọa đến đầu óc đều mộng, Lỗ Đức thế nhưng là chín sao Thiên Giới trung giai cường giả, chỉ so với hắn thấp cấp một, nhưng ở trước mặt người này, trực tiếp hàng làm kiến hôi giống như miểu nhóc đáng thương.

Hắn run giọng nói: "Là, là, Lỵ Lỵ, nhanh mang tiền bối đi nghỉ ngơi!"

Dương Thanh Huyền đi theo Lỵ Lỵ, đi vào một gian đỉnh cấp trong mật thất.

Lỵ Lỵ cung kính nói: "Nơi này là ta Thiên Lộ tộc tốt nhất tu luyện mật thất, cũng là phụ thân đại nhân thường dùng mật thất một trong, tiền bối thỉnh an tâm tu luyện."

Dương Thanh Huyền nói: "Biết."

Hắn nhìn một chút, bố trí mới lạ, có chút dị tộc phong cách, linh khí cung cấp ứng hệ thống cũng cực vì tiên tiến.

"Ừm, còn có việc sao?"

Dương Thanh Huyền phát hiện Lỵ Lỵ đứng tại mật thất cửa, vẫn chưa rời đi.

Lỵ Lỵ cúi đầu, chậm rãi đem mật thất cửa đóng lại: "Tiền bối. . ."

Sau đó bắt đầu cởi áo: "Xin tiền bối sủng hạnh ta."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3483: Tổ Giới

Không thể miêu tả tràng cảnh xuất hiện, Ly Ly không thể miêu tả về sau, liền quỳ nằm rạp trên mặt đất, tràng diện không thể miêu tả.

Dương Thanh Huyền tâm thần dập dờn một chút, lập tức ổn định lại, trầm mặt khẽ nói: "Ngươi đây là làm cái gì?"

Ly Ly nói: "Xin tiền bối sủng hạnh ta, nếu là tiền bối cảm thấy Ly Ly quá xấu, Ly Ly còn có tỷ tỷ cùng muội muội."

Dương Thanh Huyền nghiêm nghị nói: "Ra ngoài!"

Một cỗ vô thượng uy nghiêm bạo phát đi ra, cái kia cửa mật thất trực tiếp bị chấn khai, Ly Ly tính cả trên đất quần áo một lên bay ra ngoài.

Lại vung tay lên, đem cái kia cửa đóng lại.

Nói đùa cái gì đâu, khắp nơi lưu tình sự tình hắn đều làm không được, huống chi là lưu hậu đại.

Dương Thanh Huyền ổn định lại tâm thần, bắt đầu tiến vào tu luyện.

Sau đó mấy ngày đều bình an vô sự, không có bất kỳ người nào đến quấy rầy hắn.

Dương Thanh Huyền tiếp tục tu luyện Đại Hư Không Lôi, cực hàn băng phách, cùng ngũ hành nguyên tố.

Trong thời gian ngắn muốn đem cảnh giới đề thăng gần như không có khả năng, mà đem những nguyên tố này dung hội quán thông nắm giữ, lại là có thể cực lớn đề thăng sức chiến đấu.

Qua bảy ngày, ngoài mật thất truyền đến Ly Ly thanh âm: "Tiền bối, Tổ Giới mở ra thời gian nhanh đến."

Dương Thanh Huyền đem đầy trời nguyên tố vừa thu lại, sửa sang lại y quan, liền đi ra mật thất.

Lỵ Lỵ cung kính đứng ở một bên, bên người còn nhiều thêm bốn vị kiều muội nữ tử, từ khí chất cùng tướng mạo bên trên nhìn, cùng Lỵ Lỵ có phần vì gần, hẳn là trong miệng nàng lời nói tỷ tỷ muội muội.

Dương Thanh Huyền một trận buồn cười, xem ra cô gái nhỏ này vẫn là chưa từ bỏ ý định.

Nhưng Lỵ Lỵ không dám nói gì, chỉ là từng cái ăn mặc trang điểm lộng lẫy đứng ở bên cạnh.

Dương Thanh Huyền ra vẻ không gặp, nói ra: "Dẫn đường đi."

Năm nữ cúi đầu, lẫn nhau ngắm liếc mắt, liền cẩn thận ở phía trước dẫn đường.

Sau đó không lâu, liền tới đến một cái cỡ lớn quảng trường bên trên.

Lít nha lít nhít vây không ít người.

Thấy Lỵ Lỵ Ngũ tỷ muội đến về sau, lập tức nhường ra một cái thông đạo, vô số ánh mắt đều tụ tập tại Ngũ tỷ muội trên thân, chỉ có số ít người nhìn xem Dương Thanh Huyền.

Ngũ tỷ muội tại Thiên Lộ tộc là nữ thần giống như tồn tại, ngày thường có thể thấy một vị, đều đủ để để tộc nhân nói khoác nửa ngày, huống chi giờ phút này năm người cỗ tại.

"Người kia chính là Lỗ Sâm ngoại viện?"

Quảng trường trung ương, một tên cao gầy nam tử, mặt âm trầm, nhìn chằm chằm Ngũ tỷ muội người đứng phía sau, thấp giọng cùng bên cạnh người trao đổi.

Bên cạnh là một tên áo bào đen lão giả, mũi ưng, trong mắt bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, thấp giọng trả lời: "Người này tu vi đánh nghe đi ra chưa?"

Cái kia nam tử cao gầy chính là cùng Lỗ Sâm cạnh tranh trưởng lão Tây Nhĩ, cái này tên mũi ưng chính là mời tới ngoại viện Đạo Cách.

Tây Nhĩ thấp giọng nói ra: "Tục truyền cũng là chín sao Thiên Giới, cùng Lỗ Sâm không kém nhiều."

Đạo Cách nhíu mày lại, khẽ nói: "Chỉ lại còn là chín sao Thiên Giới, cũng không cần sợ hắn."

Tây Nhĩ nói: "Đại nhân cảm thấy thế nào?"

Đạo Cách nói: "Trên người người này có cực mạnh ẩn nấp thần thông, ta cảm ứng không ra, nhưng nhìn thần thái khí chất, chín sao Thiên Giới không giới hạn."

Tây Nhĩ nhẹ gật đầu, lộ ra yên tâm thần sắc.

Đạo Cách là hắn từ Linh Thứu tộc mời tới chín sao Thiên Giới cường giả tối đỉnh, bỏ ra khó có thể tưởng tượng to lớn đại giới, nhất thiết phải cầu thắng.

Dương Thanh Huyền theo Ngũ tỷ muội đi vào quảng trường trung ương, lúc này mới có bộ phận ánh mắt bắt đầu nhìn về phía hắn.

Lỗ Sâm tiến lên nghênh đón nói: "Đại nhân vất vả."

Lỗ Đức đứng ở một bên, sắc mặt cực vì xấu hổ, cúi đầu ôm quyền nói: "Lần trước có nhiều mạo phạm, còn nhìn đại nhân thứ tội."

Dương Thanh Huyền nói: "Không sao, có thể bắt đầu rồi?"

Lỗ Sâm mang theo hắn đi vào một vị trước mặt lão giả, dẫn tiến nói: "Đây là ta Thiên Lộ tộc tộc trưởng."

Dương Thanh Huyền nhìn xuống, lão giả kia tu vi tại chín sao Thiên Giới đỉnh phong, khoảng cách thập tinh rất gần, nhưng tựa hồ đã trì trệ không tiến.

Hắn cùng lão giả lẫn nhau hành lễ.

Lão giả ánh mắt sáng rực, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn ra ngoài một hồi, cái này mới thu hồi ánh mắt, gật đầu nói: "Rất tốt rất tốt, ngươi sự tình ta nghe Lỗ Sâm nói. Còn nhìn về sau có rảnh nhiều đến ta Thiên Lộ tộc đi một chút."

Dương Thanh Huyền cười nói: "Có rảnh nhất định sẽ."

Lão giả nhẹ gật đầu, nói ra: "Tổ Giới hàng năm đều sẽ mở ra một lần, tại toàn bộ đời mới sinh đại vũ trụ bên trong đều là tiếng tăm lừng lẫy chi địa, cái này cũng không phải gì đó bí mật. Mà phàm là nắm giữ chim chân huyết võ tu, đều có thể dựa vào chìa khoá tiến đi tu luyện. Đồng thời không có cái gì thời gian hạn chế, trừ phi xúc động cấm chế bị truyền tống đi, nếu không có thể vô hạn dừng lại."

Cái này điểm Dương Thanh Huyền đã sớm biết, cũng là hắn cực vì hài lòng địa phương.

Chỉ cần Tố Hành tìm không thấy, liền có thể ở bên trong ngốc cả một đời.

Mà lại coi như Tố Hành tiến đến, chính mình có Cửu Linh chân huyết, có thể trực tiếp đi tầng thứ chín, đối phương có thể sao?

Sở dĩ cái này Tổ Giới, là Dương Thanh Huyền tha thiết ước mơ tránh hiểm chi địa.

Huống chi còn có thể thu được các loại cơ duyên tu luyện, quả thực chính là thiên đường.

Lão giả bắt đầu hai tay bấm niệm pháp quyết, tại phía trước huyễn hóa ra các loại quy tắc cùng hào quang, chỗ có quang mang lưu động dưới, cuối cùng hội tụ thành một cái hình tròn đồ án, sau đó một chút tản ra.

Dương Thanh Huyền lập tức cảm ứng được một cỗ không gian lực lượng, đến từ cách xa chỗ.

Lão giả nói: "Bốn vị, có thể đi vào!"

Lỗ Sâm nhìn Dương Thanh Huyền liếc mắt, trưng cầu ý kiến của hắn.

Tây Nhĩ làm thủ thế: "Hai vị trước hết mời đi."

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, liền hộ tống Lỗ Sâm một đạo, bước vào cái kia trong môn.

Ngay tại đi vào nháy mắt, mang theo người chìa khoá, một khối ngọc bội, "Phanh" một chút nổ vỡ nát.

Sau một khắc, hai người liền xuất hiện tại một không gian khác bên trong.

Cơ hồ là đồng thời bước vào Tổ Giới, thế mà chênh lệch cách xa mấy trăm dặm.

Lỗ Sâm trực tiếp thuấn di tới: "Tiến vào không gian khiêu dược quá lớn. Tây Nhĩ chỉ cần muộn mấy hơi thở tiến đến, liền không có khả năng đụng tới chúng ta."

Dương Thanh Huyền nói: "Chẳng biết nơi này là tầng thứ mấy?"

Lỗ Sâm nói: "Tầng thứ nhất , bất kỳ người nào tiến vào, đều là đến tầng thứ nhất."

Hắn lấy ra một cái la bàn, nhận ra phương hướng, hai người lập tức hướng phía tầng thứ hai bay đi.

Từ tầng thứ tư bắt đầu, liền có có thể sẽ xuất hiện tổ chim linh, thứ này đối với bất luận cái gì một tên Cầm tộc đến nói, đều là bảo vật vô giá, vạn kim khó cầu.

Chỉ cần đem linh bên trong tổ chim lực lượng luyện hóa đến trên người mình, ích lợi đại nạn lấy đánh giá.

Đặc biệt là gặp được chính mình một mạch tổ chim linh, cái kia càng là đánh chết sẽ không để cho.

Nhưng tầng thứ tư thu hoạch được tổ chim linh xác suất quá thấp, càng về sau xác suất càng cao, có thể Lỗ Sâm nhiều nhất đến tầng thứ năm.

Sở dĩ tỷ thí lần này lịch luyện, đối với Lỗ Sâm cùng Tây Nhĩ mà nói, đều là khiêu chiến thật lớn.

Nhưng Lỗ Sâm giờ phút này lòng tin mãn mãn, không chỉ có là bởi vì Dương Thanh Huyền cái kia thực lực sâu không lường được, càng bởi vì cái kia Cửu Linh chân huyết, có thể thẳng vào tầng thứ chín, như vậy thu hoạch được tổ linh xác suất liền cực lớn.

Toàn bộ Thiên Lộ bộ tộc, từ hắn xuất sinh lên, liền chưa từng nghe qua có ai có thể tiến vào tầng thứ chín.

Hai người bay ra sau một thời gian ngắn, thấy tất cả đều là dãy núi và bình nguyên, còn có một số hồ nước cùng biển, nhưng đều là phi tốc lướt qua.

Căn cứ trên tư liệu nói, toàn bộ tổ địa tương đương tại một giới, cường đại vô cùng, toàn bộ từ lục địa, thuỷ vực cùng hư không cấu thành.

Chỉ ở Cầm tộc bên trong một chút đỉnh phong trong chủng tộc, mới có liên quan với Tổ Giới hoàn chỉnh tin tức, trong đó bao quát diễn hóa biến thiên, cùng các nơi địa đồ.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3484: Tầng thứ năm

Dương Thanh Huyền hỏi: "Tổ Giới mở ra thời gian là bao lâu?"

Lỗ Sâm nói: "Ước chừng một tháng, hàng năm không quá cố định, có đôi khi tại hơn nửa năm, có đôi khi tại sáu tháng cuối năm. Cầm tộc có người chuyên môn kiểm trắc tổ địa năng lượng ba động, một khi phát hiện muốn mở ra, liền sẽ thông báo cho các tộc. Nghe nói tổ địa là có sinh mệnh tồn tại, hàng năm lần này mở ra, là tổ địa hô hấp ."

"Hô hấp?"

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi: "Một năm hô hấp một lần?"

Lỗ Sâm cười khổ nói: "Nghe nói là, Thiên Lộ tộc cũng không có quá nhiều quan ở phương diện này tư liệu."

Dương Thanh Huyền nội tâm thầm giật mình, như cái này một giới là sinh mệnh, nhưng sinh mạng hình thái loại nào kỳ quái lạ lùng. Có thể đại đạo phía dưới, không thiếu cái lạ.

Hai người bay một trận, phía trước cảm nhận được một cỗ đánh nhau chấn động, là một tên nam tử tại cùng một đầu sơn ưng giống như quái vật chiến đấu, thực lực đều tại ba sao Thiên Giới tả hữu. Mặc dù cảnh giới không sai biệt nhiều, nhưng sơn ưng cực vì hung mãnh, toàn thân tràn ngập ngang ngược hoang dã chi khí, nhiều lần va chạm dưới, đều có thể chiếm được một chút lợi lộc.

Đánh sau một lúc, ưu thế này liền tích luỹ xuống, biến thành áp chế tính lực lượng.

"Là chim ưng tộc nhân."

Lỗ Sâm nhìn chằm chằm xem xét, nhận ra nam tử kia thân phận.

Dương Thanh Huyền nói: "Cùng Thiên Lộ tộc quen sao? Muốn hay không cứu giúp?"

Lỗ Sâm trầm tư dưới, nói ra: "Chim ưng tộc là Cầm tộc bên trong xếp hạng thứ mười ba đại tộc, cùng Thiên Lộ tộc không có gì gặp nhau, có thể một cứu."

Dù sao cái kia sơn ưng thực lực không mạnh, cứu như thế một người, xem như đưa ra một phần ân tình.

Lỗ Sâm thân ảnh lóe lên, liền xông tới, nhẹ nhàng vồ một cái, liền đem cái kia sơn ưng khống chế được.

Sơn ưng lập tức cảm ứng được to lớn nguy hiểm, liều mạng thét lên, bộc phát ra cực mạnh chống lại lực muốn chạy trốn.

Nhưng Lỗ Sâm cảnh giới cao nó quá nhiều, trốn chỗ nào được rơi.

Cái kia chim ưng tộc nam tử đại hỉ, vội vàng nói tạ: "Đa tạ tiền bối cứu viện."

Lỗ Sâm mỉm cười nói: "Không sao." Trong mắt của hắn lướt qua vui mừng, nam tử này đôi mắt chỗ sâu tràn ra nhạt đạm kim quang, đúng là chim ưng tộc vương tộc huyết mạch, người trẻ tuổi kia tại trong tộc thân phận không thấp.

Cái kia chim ưng tộc nam tử nói: "Ta gọi Kha Mâu, chẳng biết tiền bối có thể hay không đem này ưng trảo đến cho ta."

Lỗ Sâm nói: "Có thể."

Cái này sơn ưng cũng là Ưng tộc huyết mạch, đối với Kha Mâu mà nói tác dụng cực lớn.

Lúc này năm ngón tay vồ lấy, một cỗ lực lượng ép vào sơn ưng trong cơ thể, đem chấn kêu thảm một tiếng, lập tức đã mất đi năng lực phản kháng, nửa chết nửa sống.

Kha Mâu mừng lớn nói: "Đa tạ tiền bối."

Kích động đem cái kia sơn ưng lấy quá khứ.

Lỗ Sâm mỉm cười, nói ra: "Cáo từ." Liền trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

Dương Thanh Huyền nói: "Đi thôi."

Lỗ Sâm từ hư không bên trong xuất hiện, nhẹ gật đầu, hai người tiếp tục bay về phía trước.

Tự gặp được Kha Mâu về sau, bắt đầu lục tục ngo ngoe sẽ gặp phải một chút khí tức, tất cả đều là đủ loại Phi Cầm tộc người.

Thực lực ít nhất là Thiên Giới phía trên.

Đây cũng là Cầm tộc thiết định tiến vào Tổ Giới tiêu chuẩn thấp nhất.

Sau đó không lâu, liền gặp được một mảnh mênh mông cự sơn, ngang qua ở trên mặt đất, chẳng biết rộng lớn bao lớn.

Lỗ Sâm vui vẻ nói: "Vượt qua dãy núi này, chính là tầng thứ hai. Ở giữa sẽ có không gian ngăn trở, ngăn trở một chút huyết mạch thấp, bất quá đối với chúng ta mà nói không tính là gì."

Dương Thanh Huyền thần thức phóng ra đi, phát hiện vùng núi này bên trong có thật nhiều sinh mệnh khí tức, có nguyên thủy chưa khai hóa phi cầm, còn có Phi Cầm tộc người.

Càng đến gần tầng tiếp theo biên giới, năng lượng cùng linh khí liền càng mạnh, càng thích hợp tu luyện.

Sở dĩ bên trong dãy núi này, khắp nơi là Cầm tộc tu luyện đệ tử.

Hai người tiếp tục phi hành về phía trước, một chút liền tiến vào núi bên trong.

Dương Thanh Huyền quả nhiên cảm giác được không gian áp bách, nhưng cũng không mạnh, rơi vào trên người, phảng phất giống hệ thống trọng lực.

Cũng không lâu lắm, liền trực tiếp xuyên qua quá khứ, tiến vào trong một thế giới khác.

Lỗ Sâm điều chỉnh la bàn, nhận ra phương hướng về sau, lại tiếp tục hướng phía trước bay.

Cứ như vậy, mấy ngày về sau, cuối cùng đến tầng thứ năm.

Nơi này thiên địa linh khí cùng năng lượng, cùng tầng thứ nhất hoàn toàn không thể so sánh nổi.

Dương Thanh Huyền ở đây đều cảm thấy mười phần hài lòng cùng dễ chịu, đã có thể cùng Lăng Tiêu trên thánh sơn tài nguyên cùng so sánh.

Hắn thầm nghĩ: "Những này thống trị thế giới đại tộc, nội tình quả nhiên không phải tầm thường."

Hắn hiện tại đối với tầng thứ chín càng là vạn phần mong đợi.

Lỗ Sâm nói: "Đại nhân là ở đây đi dạo một vòng, vẫn là trực tiếp đi lên phía trước?"

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, nói ra: "Ta trước bồi ngươi đi dạo một vòng, nếu như có thể lấy được được tổ chim linh, liền không còn gì tốt hơn. Nếu như không có ta lại hướng phía trước đi."

Lỗ Sâm vui vẻ nói: "Vậy làm phiền đại nhân."

Hai người lúc này tại tầng thứ năm tìm kiếm.

Tổ chim linh loại vật này, đa số xuất hiện tại cổ di tích, cùng ít ai lui tới khu vực nguy hiểm.

Những địa phương này thậm chí tồn tại một chút huyết mạch cực mạnh hung cầm.

Có chút là thời cổ sinh sôi xuống tới, có chút thì là đạt được cơ duyên tiến hành biến dị.

Thiên Lộ tộc đối với tầng thứ năm tư liệu nắm giữ, thậm chí không thua tại những cái kia đại tộc. Bởi vì những cái kia đại tộc tinh lực chủ yếu đặt ở tận cùng bên trong nhất mấy tầng, mà Thiên Lộ tộc toàn bộ tinh lực đều ở đây tầng thứ năm tầng thứ sáu phạm vi.

Lỗ Sâm mang theo Dương Thanh Huyền bay vào một mảnh đầm lầy mang: "Nơi này trước kia đào được qua một bộ chim thuỷ tổ chân thân, chính là sớm nhất tổ chim một trong, lúc ấy dẫn phát oanh động cực lớn, các đại tộc nhóm dồn dập xuất thủ, trực tiếp ở đây đại chiến. Nguyên bản nơi này là dãy núi, trực tiếp bị đánh nổ hư không, hiện tại thành đầm lầy. Về sau còn có người ở đây tìm tới qua một cây chim thuỷ tổ lông vũ."

Dương Thanh Huyền hiếu kỳ nói: "Vậy cái này cỗ chim thuỷ tổ chân thân, cuối cùng ai đạt được rồi?"

Lỗ Sâm nói: "Bị xếp hạng trước mười đại tộc chia cắt."

Dương Thanh Huyền đột nhiên minh bạch một cái đạo lý: Cường giả hằng cường.

Những cái kia to lớn chủng tộc, nguyên vốn là có ưu thế cự lớn, còn lại càng dễ thu hoạch được mũi nhọn tài nguyên, sẽ hằng mạnh xuống dưới.

Mà những cái kia nhỏ yếu như Thiên Lộ tộc, liền liền phía trước mấy tầng còn không thể nào vào được, muốn quật khởi không dị tại si nhân nằm mơ.

Khó trách Lỗ Sâm cùng Lỵ Lỵ chấp nhất tại chính mình Cửu Linh huyết mạch.

Dương Thanh Huyền bay đến cái kia đầm lầy trên không, lơ lửng không động: "Dạng này tìm xuống dưới không dị tại mò kim đáy biển, ta thử cảm ứng cùng đẩy tính một chút."

Hắn lúc này ngồi xếp bằng hư không, hai tay kết ấn.

Bắt đầu vận chuyển Hoàng Cực trải qua thế sách thôi diễn.

Đại đạo khí tức tại đầu ngón tay hắn lưu chuyển, một đôi mắt vàng phảng phất muốn nhìn xuyên hết thảy.

Lấy đầm lầy làm trung tâm, bốn phương tám hướng hết thảy năng lượng cùng vạn vật tạo thành, bắt đầu tại Dương Thanh Huyền cảm ứng cùng thôi diễn phía dưới.

Hết thảy đều phi thường bình tĩnh, không có bất luận cái gì ba động kỳ dị.

Dương Thanh Huyền không ngừng mở rộng phạm vi cảm giác của mình.

Bỗng nhiên trong lòng của hắn khẽ nhúc nhích, một cỗ mãnh liệt cảm ứng cách không mà đến, nội tâm đột nhiên chấn động, đúng là Tố Hành!

"Tiểu tử, ngươi trốn đi nơi nào? !"

Xa xôi chỗ truyền đến Tố Hành gào thét cảm giác.

Dương Thanh Huyền khóe miệng có chút giơ lên, khẽ cười nói: "Phi cầm bộ tộc, Tổ Giới. Có gan đến nha."

Tố Hành trầm mặc xuống: "Trực tiếp nói cho ta điểm, ngươi sẽ có tốt như vậy?"

Dương Thanh Huyền cười nhạo nói: "Thích tin không tin."

Nói xong, liền trực tiếp đem cảm ứng cắt ra.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3485: Băng Phượng hình bóng

Lỗ Sâm thấy Dương Thanh Huyền lấy lại tinh thần, vội vàng hỏi: "Đại nhân, như thế nào?"

Dương Thanh Huyền nói: "Cái gì đều không có cảm ứng thôi diễn ra, mảnh khu vực này cơ duyên cần phải sớm đã bị người đào móc hết."

Lỗ Sâm thở dài: "Ai, quả nhiên. Chỉ có thể đi băng vực tìm, lấy đại nhân thần thông, có lẽ càng có ưu thế."

Ngày đó Dương Thanh Huyền đem Lỗ Đức đông cứng về sau, hắn hao phí lực lượng khổng lồ mới đem Lỗ Đức cứu ra, mà lại hai người huynh đệ liên thủ đối kháng cái kia hàn băng, mới một điểm điểm đuổi ra ngoài.

Cái này còn không phải cực hàn băng phách, chỉ là Dương Thanh Huyền dùng Thủy chi bản nguyên lực lượng đông lại.

Nếu không thi triển cực hàn băng phách, Lỗ Đức tại chỗ liền chết.

Hai người nháy mắt hướng phía băng vực phương hướng bay đi.

Mấy ngày về sau, liền tiến vào một mảnh to lớn băng nguyên, mênh mông vô bờ hàn băng, phản xạ quang huy, đâm người mắt.

Lỗ Sâm nói: "Tục truyền nơi này là viễn cổ Băng Phượng sinh tồn qua địa phương."

Dương Thanh Huyền xâm nhập băng vực nội mấy vạn dặm, bắt đầu thi triển cảm thấy ứng thuật.

Bốn phương tám hướng, trên dưới trong ngoài, đều thu liễm đến cảm ứng bên trong.

Qua hồi lâu, hắn chậm rãi mở mắt ra, lướt qua một tia kinh ngạc thần sắc.

Lỗ Sâm hỏi: "Như thế nào?"

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm phía dưới, chậm rãi nói ra: "Cái này tầng băng phía dưới có đồ vật."

Lỗ Sâm kích động: "Thứ gì?"

Dương Thanh Huyền nói: "Đừng hưng phấn, không nhất định là tổ linh, có thể là cùng băng có liên quan. Ta đi xuống xem một chút."

Hắn gõ cái chỉ vang, một vòng hỏa diễm liền uốn lượn tại quanh thân, lóe lên phía dưới, đại địa liền toát ra một cái cực sâu lỗ thủng, không ngừng hướng kéo dài xuống.

Lỗ Sâm một chút nhìn trợn tròn mắt, kiên cố như vậy tầng băng, thế mà lách mình liền kích xuyên, liền đuôi ánh sáng đều nhìn không thấy.

"Tiểu tử này rốt cuộc là ai?"

Cảm nhận được cái kia sát na gian hỏa diễm uy năng, Lỗ Sâm một chút khẩn trương lên, nguyên bản cho rằng Dương Thanh Huyền là thủy hệ võ giả, có thể cái kia hỏa diễm cường độ, hoàn toàn không kém hàn băng.

Có tại tiểu thần kiếp bên trong đánh băng động kinh nghiệm, cái này điểm tầng băng xác thực không tính là gì, rất nhanh liền tiến vào cực sâu địa phương.

Phía dưới tầng băng càng ngày càng kiên cố, băng chất lượng cũng tại tầng cấp tăng lên.

"Lại là bản nguyên chi lực."

Á Tư thanh âm truyền đến: "Cái này tầng băng phía dưới, không biết là bản nguyên nguyên tố thứ mấy ngăn."

Tại Dương Thanh Huyền quanh thân, chậm rãi hiện ra tầng một hàn băng, sau đó hiển hóa ra Á Tư thân ảnh.

Hắn đôi mắt như điện, nhìn chằm chằm cái kia tầng băng phía dưới, như muốn nhìn xuyên.

Đột nhiên thân thể có chút run lên dưới, đại lượng băng sương ở trên người phân giải ra ngoài, hóa thành vô số nát sương che phủ tại mặt ngoài thân thể.

Cả người một điểm điểm liền bắt đầu phân giải.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: "Ngươi đây là làm cái gì?"

Á Tư lườm hắn liếc mắt: "Ngươi cho rằng ta nghĩ sao? Đây là Tổ Giới vị diện áp chế." Hắn đáy mắt hiện lên hàn khí: "Nghĩ không ra Cầm tộc tổ địa huyền diệu như thế."

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: "Ngươi ý là, ngươi bởi vì không có chim chân huyết, sở dĩ bị áp chế rồi?"

Á Tư "Ừ" một tiếng, nói: "Nhưng cái này điểm áp chế không tính là gì."

Hắn thân ảnh nhoáng một cái, những cái kia phân giải ra ngoài vụn băng, lần nữa ngưng tụ hồi trong cơ thể.

Lần này mặt ngoài thân thể xuất hiện tầng một bạch quang, chống lại cái kia vị diện áp lực.

Dương Thanh Huyền nói: "Này vị diện uy áp có phải hay không trục tầng tăng cưỡng ép ư?"

Á Tư nói: "Ta làm sao biết, bất quá không quan trọng, dù là từng cấp tăng cường, cũng ngăn không được ta." Trong giọng nói tràn đầy tự tin.

Hắn bấm tay một điểm, cái này trong hầm băng hàn băng lập tức phân liệt ra đến, tự hành phá xuất một cái thông đạo, không ngừng kéo dài đến phía dưới.

Hai người thân ảnh lóe lên, liền bay vào đi vào.

Qua hồi lâu, trực tiếp tiến vào một mảnh to lớn trong hư không, bên trong là vô cùng vô tận nguồn nước.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Thời gian chân thủy!"

Thao thao bất tuyệt, mênh mông vô bờ không gian bên trong, tràn đầy Thủy chi bản nguyên thứ tư ngăn.

Á Tư nói: "Nước là băng bản nguyên, nơi này là thủy hệ không gian cũng không kỳ quái. Ngươi nhìn bên kia."

Dương Thanh Huyền thuận theo hắn chỉ phương hướng nhìn lại, tại dậy sóng chân thủy bên trong, phảng phất có đồ vật.

Hai người cẩn thận bơi đi, là một cái cự đại vòng xoáy.

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm bên trong nói ra: "Hết thảy lực lượng lượng, tựa hồ chính là từ cái này vòng xoáy bên trong ra."

Á Tư nói: "Vậy còn chờ gì, đi vào."

Thân ảnh nhoáng một cái, liền tiến vào trong đó.

Dương Thanh Huyền hơi trầm ngâm dưới, thấy Á Tư biến mất ở bên trong, giống như không có gì nguy hiểm, cũng đâm thẳng đầu vào.

Bên trong là một chỗ kì lạ không gian, thế mà không có nước, tại mênh mông trong hư không, phảng phất vũ trụ, nhưng lại có một cỗ chấn nhân tâm phách lực lượng, từ này hư không bên trong truyền ra.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, dọa đến nghẹn ngào kêu lên: "Băng Phượng? !"

Sâu trong hư không, một con to lớn Phượng Hoàng hư ảnh, toàn thân lam nhạt băng sắc, ẩn nấp tại cái kia thời gian cuối cùng, vẻn vẹn nhìn liếc mắt, tựa như là bị chấn nhiếp.

"Bất quá là thời gian huyễn tượng."

Á Tư thanh âm truyền đến, chậm rãi từ trong bóng tối hiển hiện: "Là thời đại viễn cổ lưu lại một cái bóng mờ, ức vạn năm không tán, ngưng tụ ở đây. Ta nói sao, như thật có băng chi tổ phượng di hài, sớm đã bị Cầm tộc đại năng lấy đi, còn đến phiên chúng ta tới này?"

Dương Thanh Huyền giật mình nói: "Liền cái này một cái bóng mờ, dựng dục cái này mênh mông băng vực?"

Á Tư nói: "Dựng dục cái này băng vực hình thức ban đầu, lại trải qua các loại cơ duyên, chậm rãi diễn hóa thành hiện tại bộ dáng."

Hắn ánh mắt nhìn chằm chằm cái kia sâu trong hư không, có chút tiếc hận nói ra: "Nếu thật là di hài thì tốt biết bao a."

Dương Thanh Huyền nói: "Dù không có di hài, nhưng đất này huyền diệu vô cùng, liền ở đây tu luyện, cũng coi như là không tầm thường cơ duyên."

Á Tư trầm tư một lát, đột nhiên nói ra: "Ngươi người mang năm phượng chân huyết, có lẽ có thể đem cái này một cái bóng mờ hấp thu hết."

Dương Thanh Huyền giật nảy mình: "Hấp thu hết, cái này băng vực chẳng lẽ không phải liền xong?"

Á Tư hừ lạnh nói: "Ngươi quản cái này băng vực làm gì? Sông núi dị biến, thiên địa trôi qua, nguyên bản là lại bình thường bất quá sự tình. Gặp được cơ duyên không lấy mới là thật ngốc tử. Huống chi ngươi bây giờ bất chính cần thực lực sao?"

Dương Thanh Huyền lo lắng nói: "Có thể hay không bị Cầm tộc vây công?"

Á Tư nói: "Cái này băng vực hình thành tuyệt không phải một ngày chi công, cũng không phải cái này tổ phượng hư ảnh toàn bộ công lao. Ngươi thu lại cái này cái bóng về sau, tối thiểu cũng muốn trên trăm năm thời gian, băng vực mới có thể xuất hiện biến hóa về chất."

Dương Thanh Huyền nói: "Đã như vậy, cái kia ta liền thử một chút."

Đột nhiên một thanh âm lạnh lùng truyền đến: "Ở đâu ra nghiệt chủng, thế mà vọng tưởng thu lấy tổ phượng hình bóng, muốn chết!"

Trong hư vô, mấy điểm hàn quang chớp động phía dưới, một thân ảnh liền dần dần nổi lên.

Là một tên tóc tai bù xù lão giả, một mặt sát khí nhìn chằm chằm hai người, nhiệt độ chung quanh nháy mắt liền chậm lại.

Lão giả song đồng co rụt lại, tựa hồ cảm giác được hai người tu vi: "Quả nhiên có chút bản lĩnh! Tất cả mọi người ra đi, có người muốn cướp đoạt tổ phượng hình bóng!"

Thoại âm rơi xuống, từng đạo khí tức bắt đầu trong hư không xuất hiện.

Liếc nhìn lại, tất cả đều là tóc tai bù xù bộ dáng, có chút trang phục còn có thể, nhưng trên mặt râu tóc cũng cực vì lộn xộn.

Tất cả đều là loại kia trường kỳ bế quan, chẳng biết tuế nguyệt tồn tại.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3486: Dung hợp phượng ảnh

Dương Thanh Huyền thần thức quét qua, minh ngầm, lại có hơn hai mươi người, cả kinh nói: "Đi mau!"

Á Tư một chút bắt hắn lại: "Đừng hoảng hốt! Đều là một chút kiến càng."

Dương Thanh Huyền sắc mặt khó coi nói: "Làm sao ngươi biết là kiến càng?"

Á Tư cười lạnh nói: "Từ tầng thứ nhất đến nơi đây, mỗi tầng thiên địa linh khí cùng năng lượng đều là bạo tăng xu thế, bọn hắn nếu là thật là có bản lĩnh, đã sớm đi tầng thứ chín, sẽ còn lưu ở đây? Người ta cũng không phải ăn chay."

Dương Thanh Huyền nghe xong, cảm thấy có lý, nháy mắt trấn định lại.

Lần nữa cẩn thận nhìn lại, cái này hơn hai mươi người quả nhiên tu vi đều có hạn, đa số tại tám sao, chín sao, chỉ có bốn người là thập tinh Thiên Giới, mạnh nhất một vị cũng chỉ là thập tinh Thiên Giới hậu kỳ.

Trước hết nhất ra tên lão giả kia, chính là thập tinh Thiên Giới hậu kỳ, hừ lạnh nói: "Nói có chút đạo lý, nhưng cái này chín tầng cũng không phải bằng vào thực lực đến hành tẩu, bất quá là ỷ vào huyết mạch. Ở đây, chưa chắc là sâu kiến, tại tầng thứ chín cũng chưa chắc có cái gì lợi hại."

Á Tư châm chọc nói: "Cái này lời nói ngươi chính mình tin sao? Cầm thú tộc, coi trọng nhất huyết mạch. Bởi vì huyết mạch mới là hết thảy lực lượng chi nguyên suối, mới là thiên phú nguồn gốc suối, không có huyết mạch độ tinh khiết, tu vi cuối cùng có trần nhà. Các ngươi trốn ở đất này tu luyện, tu chẳng lẽ không phải huyết mạch?"

Hắn thân vì thuần chính Long tộc, đối với bách thú vạn chim đều có cực sâu hiểu rõ.

Cái kia hơn hai mươi người đều là lộ ra phẫn nộ chi tình, bọn hắn chiếm cứ đất này tu luyện chẳng biết nhiều ít năm tháng, cảnh giới sớm đã đạt được bình cảnh, rất khó lại đề thăng.

Chính như Á Tư lời nói, mượn dùng cái này Băng Phượng hư ảnh lực lượng, cũng bất quá là rèn luyện chim máu.

Mà cái này đúng là bọn họ kiêng kỵ vết sẹo.

Nếu không phải huyết dịch độ tinh khiết không đủ, đã sớm gậy dài trăm thước tiến thêm một bước.

Bây giờ bị người đâm miệng vết thương, đều là giận không kềm được.

Hơn hai mươi người bộc phát ra sát khí mãnh liệt, đem Dương Thanh Huyền cùng Á Tư vây quanh.

Á Tư nói: "Toàn bộ thuấn sát!"

Dương Thanh Huyền chau mày, lập tức nói ra: "Đừng giết! Nơi này là Cầm tộc địa bàn, không cần làm quá chuyện gì quá phận, đem bọn hắn phong ấn là đủ."

Lão giả kia cả kinh nói: "Cầm tộc địa bàn? Các ngươi không phải Cầm tộc người? Cái kia các ngươi là ai? !"

Lão giả chợt quát một tiếng: "Xuất thủ!"

Hắn đã ý thức được nguy hiểm, lập tức tiên hạ thủ vi cường.

Á Tư cười lạnh một tiếng, thân ảnh nhoáng một cái, không đợi bọn hắn kịp phản ứng, liền một luồng hơi lạnh khuếch tán, sau đó một quyền hướng lão giả kia đánh tới.

Toàn bộ hư không toàn bộ hóa thành tái mét, hơn hai mươi người tính cả lão giả, cơ hồ cũng không kịp xuất thủ, liền toàn bị đóng băng.

Lão giả kia mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, trở thành một cái băng điêu tác phẩm nghệ thuật treo tại cái kia.

Dương Thanh Huyền nhìn Á Tư liếc mắt, nói ra: "Ngươi có phải hay không cùng Cầm tộc có thù?"

Á Tư đồng bên trong hiện lên một đạo hàn mang.

Dương Thanh Huyền cười nói: "Ha ha, bị ta nói trúng, bất quá trước kia ân oán cũng đừng hiện tại phát tác, ta có thể không muốn bị ngươi liên lụy."

Á Tư hừ lạnh nói: "Ta biết, ngươi bây giờ còn bị chí tôn truy sát, đau đầu đây. Tranh thủ thời gian hấp thu cái này Băng Phượng hư ảnh đi."

Dương Thanh Huyền "Ừ" một tiếng, liền hướng cái kia Băng Phượng hư ảnh đi đến.

Càng đến gần, liền càng có thể cảm nhận được cái kia cỗ hàn ý, từ viễn cổ xuyên qua thời không mà tới.

Chậm rãi, liền đi vào hư ảnh trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền trên thân lập tức bị đông cứng ở, liền như là cái kia hơn hai mươi vị Cầm tộc người đồng dạng, trở thành băng điêu treo tại cái kia.

Á Tư lẳng lặng nhìn, mặt không biểu tình.

Đây là viễn cổ Băng Phượng tàn lưu lại băng chi ý chí.

Không biết qua bao lâu, Dương Thanh Huyền trên thân băng bắt đầu xuất hiện "Cót két" âm thanh, một điểm ấn mở nứt.

Những cái kia vụn băng lơ lửng ở làn da mặt ngoài, vẫn chưa sụp ra, mà là một điểm điểm bị Dương Thanh Huyền thu nạp vào đi.

Khôi phục bình thường về sau, Dương Thanh Huyền lần nữa hướng phía trước bước ra một bước, từ mũi chân bắt đầu, lần nữa bị đông cứng.

Lại qua một trận, những này băng lần nữa bị hắn hấp thu.

Tiếp lấy lại hướng phía trước bước ra một bước, lại bị đông cứng ở.

Như thế lặp lại hơn mười lần, chẳng biết hao bao lâu thời gian, cuối cùng đi đến Băng Phượng hư ảnh trung ương.

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng xuống, tay bấm quyết ấn, bắt đầu không chút kiêng kỵ thu nạp toàn bộ phượng ảnh lực lượng, chỗ này không gian bắt đầu rung động, vô số nguyên tố đều hướng Dương Thanh Huyền hội tụ mà đi.

Thời gian một điểm điểm trôi qua.

Không biết qua bao lâu, bỗng nhiên ngày nào đó, một đạo tiếng phượng hót truyền ra.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên bạo mở hai mắt, khủng bố hàn khí từ trong cơ thể bạo phát đi ra, trực tiếp biến thành một con to lớn Băng Phượng.

Có hào quang năm màu tại trên phượng thể, lưu biến toàn thân.

Hư không bên trong phượng ảnh cuối cùng biến mất không thấy gì nữa, cùng Dương Thanh Huyền hòa làm một thể.

Á Tư song đồng co rút lại một chút, lập tức khôi phục bình thường.

Băng Phượng tại trong không trung lượn vòng một vòng, sau đó biến trở về Dương Thanh Huyền, cười nói: "Hiệu quả không tệ."

Bị đông tại cực hàn băng phách bên trong Cầm tộc hơn hai mươi người, tất cả đều tròng mắt đi theo dạo qua một vòng, cơ hồ muốn trợn lồi ra.

Á Tư gật đầu nói: "Ta cũng cảm ứng được, ngươi không chỉ có thu nạp phượng ảnh, còn dung hợp lực lượng của nó, đem băng phách chưởng khống tăng lên một cấp độ."

Dương Thanh Huyền nói: "Nhưng vẫn là không cách nào làm được ngươi trình độ như vậy."

Á Tư cười lạnh nói: "Nghĩ đạt được ta trình độ, chờ ngươi bước vào chí tôn rồi nói sau."

Dương Thanh Huyền nói: "Thời gian không biết qua bao lâu, sợ là Lỗ Sâm chờ hỏng đi, chúng ta đi mau."

Hai người lập tức nguyên địa trở về, cái này hơn hai mươi người liền để bọn hắn đi. Chỉ cần thời gian trôi qua, bọn hắn một điểm điểm cuối cùng có thể phá băng mà ra. Mà lại đây là cực hàn băng phách, đối bọn hắn cũng coi là một trận tạo hóa.

Lai lịch lần nữa bị đóng băng lại, nhưng phá vỡ cực vì dễ dàng.

Không bao lâu, hai người liền trở lại tầng băng bên trên.

Lỗ Sâm sớm đã không thấy tăm hơi.

Dương Thanh Huyền lấy ra đưa tin ngọc bài, phát một đạo tin tức quá khứ.

Nhưng chậm chạp không có hồi ứng.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: "Sẽ không chết a?"

Á Tư cười nói: "Chết vừa vặn, ngươi cũng liền không sao, chúng ta trực tiếp đi tầng thứ chín."

Dương Thanh Huyền trầm tư dưới, trực tiếp trên tầng băng thôi diễn.

Một lát sau, nói ra: "Đi theo ta."

Liền hướng một cái phương hướng bay đi.

Cái này mênh mông băng nguyên, vô cùng to lớn, hai người bay một trận, gặp được không ít cái khác Cầm tộc người, đều là ba năm thành nhóm, nhìn thấy bọn hắn về sau, cũng là tránh ra thật xa, không muốn đụng nhau.

. . .

Tại băng vực nơi nào đó, một mảnh liên miên trong dãy núi, từng tòa cự phong tại vang vọng hạ sụp đổ đổ sụp. Khủng bố năng lượng nổi lên bốn phía, phá hủy lấy trong dãy núi hết thảy.

Đại lượng vụn băng bị trực tiếp bốc hơi thành thủy nguyên tố, hội tụ trên bầu trời, hình thành đen nghịt mây đen. .

Để nguyên bản liền đại chiến thảm liệt, lộ ra càng tăng áp lực hơn ức lòng người.

Trên trăm đạo cái bóng trên chiến trường xuyên qua, liên thủ công kích ba đầu mãnh thú, mọc ra lợn mặt, răng nanh, sừng trâu, trên lưng còn có Băng Dực.

Những quái vật này đều là trực tiếp sinh ra tại Tổ Giới bên trong, nhận Tổ Giới lực lượng ảnh hưởng, mặc kệ là cái gì hình thái, đều sẽ mọc ra một đôi cánh.

Cái này ba đầu lợn mặt quái trải qua thời gian dài sinh hoạt tại băng vực bên trong, sở dĩ trời sinh liền mọc ra Băng Dực, nguyên bản một mực trốn ở tầng băng hạ tu luyện, nhưng gần nhất lại cảm ứng được băng vực biến hóa, táo bạo từ tu luyện ra, kết quả bị Cầm tộc người phát hiện.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3487: Ai là rác rưởi

Sinh trưởng tại Tổ Giới bên trong quái vật, không chỉ có toàn thân mang theo Tổ Giới khí tức, đại bộ phận toàn thân cao thấp đều là bảo vật khó được.

Ba đầu lợn mặt quái một bị phát hiện, lập tức dẫn tới như bạo phong vũ công kích.

Nhưng cái này ba đầu lợn mặt quái thực lực cực mạnh, một đầu có thập tinh Thiên Giới sơ giai, hai đầu cũng là chín sao Thiên Giới sơ giai cùng đỉnh phong.

Một trận chiến phía dưới, đại lượng Cầm tộc người trực tiếp chết thảm băng vực.

Chiến đấu tác động đến và tiếng vang to lớn, rất nhanh dẫn tới càng nhiều Cầm tộc người, thế là tạo thành một đợt lại một đợt xung kích.

Cầm tộc người tựa như là thiêu thân lao đầu vào lửa, từng mảnh từng mảnh quăng vào đi, từng mảnh từng mảnh chết mất.

Đại địa bên trên tất cả đều là Cầm tộc người thi thể cùng máu tươi, ba đầu lợn mặt quái cuối cùng gánh không được, bị kiến nhiều cắn chết.

"Dừng tay!"

Trong đó một tên mũi ưng nam tử, thấy có người hướng cái kia lợn mặt quái thi thể tới gần, lệ quát một tiếng, sau đó thân ảnh nhoáng một cái, liền xuất hiện sau lưng người kia, lăng không bổ ra một đao.

Người kia cả kinh kêu lên: "Ngươi. . . A!"

Liền bị chém thành hai đoạn, rơi xuống đất.

Nháy mắt, trên chiến trường đám người toàn đều đổi sắc mặt, khẩn trương lên.

Một vị khác hình tròn đầu, toàn thân là lông nam tử phẫn nộ quát: "Xa Phi, ngươi làm cái gì? !"

"Làm cái gì đây? Hừ, cái này ba đầu lợn mặt quái là chúng ta chim ưng tộc lấy xuống, tiểu tử này không biết sống chết, muốn cướp đoạt thành quả thắng lợi, đương nhiên là tặng hắn đi trời tây."

Cái kia nam tử mũi ưng Xa Phi âm thanh lạnh lùng nói.

Viên kia hình đầu nam tử quát: "Giết cái này ba đầu lợn mặt quái, là mọi người chúng ta cộng đồng cố gắng, làm sao thành các ngươi chim ưng tộc công lao?"

Xa Phi cười lạnh nói: "Các ngươi còn không biết xấu hổ nói? Chúng ta tại giết lợn mặt quái, các ngươi chạy tới làm trở ngại chứ không giúp gì, bút trướng này nên tính thế nào?"

Người kia cả giận nói: "Ngươi. . ."

Đột nhiên sát khí chợt hiện, thân thể của hắn nháy mắt bạo thành hai nửa, một tên khác chim ưng tộc nam tử ra tay giết hắn.

"Chi!" Còn lại người đều là hút miệng hơi lạnh, nháy mắt liền liên hợp lại cùng nhau.

Trong tràng lập tức trở nên túc giết.

Chim ưng tộc có hơn ba mươi người, mà còn lại những cái kia chỉ có hơn mười người, đồng thời trên thực lực hoàn toàn ở vào yếu thế.

Xa Phi mắt trong mang theo một vệt trào phúng, khua tay nói: "Đều giết."

Cái kia hơn mười người lớn kinh, biết không địch lại, nháy mắt hướng nơi xa bỏ chạy.

Nhưng chim ưng tộc đã sớm lên sát tâm, há tha cho bọn họ đào tẩu, lưu lại tai hoạ.

Tại Xa Phi hạ lệnh nháy mắt, liền vọt tới.

Kêu thảm liên miên âm thanh về sau, liền chỉ còn lại mấy người còn tại dựa vào địa thế hiểm trở chống cự.

Một người trong đó hét lớn: "Kha Mâu, ta từng đã cứu ngươi, đừng có giết ta!"

Người này chính là Lỗ Sâm, tại lâu chờ Dương Thanh Huyền không về về sau, trong lòng lo lắng, cảm giác phải tiếp tục đợi chút nữa đi cũng không được biện pháp, thế là một thân một mình tại băng vực đi dạo đứng lên, cuối cùng bị lợn mặt quái đánh nhau hấp dẫn, chạy tới nghĩ kiếm một chén canh.

Không nghĩ tới chim ưng tộc đã sớm trong bóng tối có kế hoạch, mượn chúng nhân chi lực đối phó lợn mặt quái, lại tiêu diệt đám người.

Chim ưng trong tộc, một tên nam tử trẻ tuổi chính là Kha Mâu, sắc mặt bình tĩnh nhìn.

Hắn địa vị tựa hồ mười phần cao, Xa Phi cũng nhìn sang, tựa hồ trưng cầu ý kiến của hắn.

Kha Mâu nhíu mày, nói ra: "Đại nhân đích thật là giúp ta bắt một đầu dã ưng, làm sao biến thành đã cứu ta? Như thế nhỏ ân, trải qua ngươi miệng vừa nói như vậy, liền biến thành đại ân cứu mạng, Thiên Lộ bộ tộc đều là không biết xấu hổ như vậy sao?"

Lỗ Sâm vừa sợ vừa giận, cưỡng chế lấy lửa giận, trầm giọng nói: "Còn nhìn đại nhân xem ở cái này một đinh điểm ân tình phân thượng, thả ta rời đi, cái kia lợn mặt trách ta cũng không phân."

Kha Mâu mặt mũi tràn đầy khoa trương giật mình: "Cái gì? Ngươi còn muốn phân lợn mặt quái? Ngươi ngươi ngươi, ngươi cái này quá không biết xấu hổ a? Chậc chậc, lợn mặt quái sự tình không nói trước, ngươi chính mình cũng biết là cho ta một đinh chút ít ân, liền cái này có thể đổi mạng của ngươi sao? Mạng của ngươi cũng chỉ giá trị một con dã ưng?"

Hắn mặt mũi tràn đầy châm chọc nói: "Thiên Lộ bộ tộc khó trách càng ngày càng hèn mọn, vô sỉ khiến người giận sôi. Lưu ngươi tại Cầm tộc, cũng chỉ là ném ta Cầm tộc mặt, còn không bằng chết ở đây, đi nghe Cầm tộc tiên tổ dạy bảo đi."

Xa Phi cười như điên nói: "Ha ha ha ha, giết!"

Lỗ Sâm nguyên bản liền thể lực chống đỡ hết nổi, càng là một hạ tức giận thổ huyết, "Oa" rống to vài tiếng, liều mạng trọng thương giết ra khỏi trùng vây, bỗng nhiên hướng phương xa đào tẩu.

Kha Mâu sắc mặt phát lạnh: "Truy! Tuyệt không thể để hắn chạy trốn!"

Xa Phi cười nói: "Yên tâm đi, trốn không thoát, cái này Thiên Lộ tộc rác rưởi thật đúng là có chút ý tứ."

Băng vực bên trong mặt khác những cái kia chống cự người, đã toàn bộ bị chém giết.

Hơn ba mươi tên chim ưng tộc nhân lập tức đuổi tới, rất nhanh liền đem Lỗ Sâm vây quanh.

Lỗ Sâm thực lực tại mọi người bên trong xem như cực cao, mọi người sợ hắn chó cùng rứt giậu phản công, sở dĩ không có bức quá gấp, dự định đem hắn trực tiếp mài chết, hoặc là chờ Xa Phi nhóm cường giả xuất thủ.

Lỗ Sâm nổi giận mắng: "Các ngươi làm ra loại này ti tiện sự tình, cho rằng có thể giấu được sao? Chờ Cầm tộc đại năng phát hiện về sau, nhất định sẽ nghiêm trị các ngươi chim ưng tộc!"

Kha Mâu nói: "Thật dông dài, tranh thủ thời gian giết. Ta nhớ được cái này rác rưởi còn có cái rác rưởi đồng bạn, không biết là chết vẫn là trốn đi đâu rồi. Tốt nhất là cũng cùng một chỗ giết, chấm dứt hậu hoạn."

Đột nhiên cách đó không xa truyền đến một thanh âm: "Ách, ngươi nói cái kia rác rưởi, là chỉ ta sao?"

Kha Mâu toàn thân giật mình, gấp bận bịu lui lại mấy bước, cảnh giác lên, phát hiện liền tại bọn hắn cách đó không xa, đang đứng hai người, hắn song đồng co rụt lại, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền kêu lên: "Chính là hắn!"

Xa Phi cũng đổi sắc mặt, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền cùng Á Tư, lộ ra một tia ngưng trọng. Hắn phát hiện hai người này khí tức hoàn toàn không kém hắn, trong lòng chấn động mãnh liệt: "Thập tinh Thiên Giới? !"

Lỗ Sâm đang tuyệt vọng chờ chết thời khắc, mừng rỡ không thôi, hét lớn: "Đại nhân nhanh cứu ta!"

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Không hiểu thấu liền bị người mắng rác rưởi, cái này không tốt lắm đâu, ngươi từ nhỏ là chết mẹ vẫn phải chết cha? Như thế không có giáo dục."

Kha Mâu cả giận nói: "Dám mắng ta! Xa Phi đại nhân, mau giết hai người này!"

Xa Phi sắc mặt khó coi, thấp giọng truyền âm nói: "Hai người này có thể là thập tinh Thiên Giới."

"Cái gì? !"

Kha Mâu giật nảy mình.

Dương Thanh Huyền chỉ chỉ Lỗ Sâm, nói ra: "Các ngươi nói cái kia rác rưởi, là bằng hữu ta, có thể hay không thả hắn ra?"

Xa Phi khẽ nói: "Ta nhìn hai vị cũng không phải là Thiên Lộ tộc người, không bằng liền khi cái gì đều không có phát sinh, mọi người đường ai nấy đi."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta nói cho ngươi đông, ngươi nói với ta tây, ngươi nghe không hiểu ta nói gì?"

Á Tư cười lạnh nói: "Xem ra bọn hắn quả nhiên là từ nhỏ chết cha mẹ, không chỉ có không có giáo dục, còn nghe không hiểu người nói chuyện, hắc hắc."

Dương Thanh Huyền nói: "Đã như vậy, cái kia liền không nói đi."

Á Tư nói: "Ngươi thật sự là rảnh đến hoảng, cùng những này rác rưởi giao lưu cái gì, tranh thủ thời gian giết sạch đi tầng thứ chín mới là chính sự."

Lỗ Sâm gấp hét lớn: "Hai vị đại nhân mau mau xuất thủ, ta nhanh không chống nổi!"

Xa Phi thì nghe bọn hắn lẩm bà lẩm bẩm, nói muốn đi tầng thứ chín, bỗng nhiên trong lòng chấn động mãnh liệt, một cỗ cực đoan cảm giác không ổn nước vọt khắp toàn thân.

Đột nhiên thấy hoa mắt, thanh âm đánh nhau liền không có, vây quanh Lỗ Sâm những cái kia chim ưng tộc nhân, từng cái thành khối băng.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3488: Tầng thứ chín

Lỗ Sâm cũng không có kịp phản ứng, còn tại cái kia liều mạng quơ chiến đao, múa mấy lần, lúc này mới phát hiện địch nhân đều bị đông lại, mừng rỡ phía dưới, vội vàng chạy vội tới Dương Thanh Huyền bên người: "Đại nhân nếu là đến muộn một khắc, ta nhất định phải chết."

Xa Phi sắc mặt đại biến, quát lên: "Bằng hữu! Chúng ta thế nhưng là chim ưng tộc, ngươi nghĩ cùng chúng ta động thủ hay sao? !"

"Không muốn."

Dương Thanh Huyền nói ra: "Ta chỉ muốn ta động thủ, không nghĩ các ngươi động thủ."

Thân ảnh nhoáng một cái, liền đến Xa Phi trước mặt, lấy ra chiến kích liền bổ tới.

Xa Phi hoảng hốt, đột nhiên phát giác đối phương cái này một kích hủy thiên diệt địa, căn bản không phải mình có thể cản.

Hoảng sợ phía dưới, một mặt liều mạng đào tẩu, một mặt hét lớn: "Chúng ta thế nhưng là chim ưng. . . A!"

Liền bị cái kia kích quang trực tiếp chém thành hai đoạn, rơi trên mặt đất, hai nửa thân thể liều mạng giãy dụa, trong miệng phát ra thống khổ kêu thảm.

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi đã nói qua, còn nói một lần, coi mình là máy lặp lại sao?"

"A? !"

Kha Mâu một chút mắt choáng váng, Xa Phi thế nhưng là thập tinh Thiên Giới cường giả, mặc dù chỉ là sơ giai, nhưng đây chính là thập tinh a!

Thế mà một chiêu không địch lại, liền bị chém giết?

Cả người hắn đều mộng, trước mắt hai người này là thực lực cỡ nào?

Đồng dạng mộng vẫn là Lỗ Sâm, nội tâm chấn động mãnh liệt, hắn một mực suy đoán Dương Thanh Huyền thực lực, đánh giá là thập tinh Thiên Giới sơ giai.

Nhưng bây giờ một chiêu giết sơ giai, cái này sẽ còn là sơ giai sao?

Chỉ có Á Tư biết, Dương Thanh Huyền đích đích xác xác là thập tinh Thiên Giới sơ giai, có thể tiểu tử này sức chiến đấu quá mức vượt qua cùng kinh khủng.

Thu nạp Đại Hư Không Lôi cùng Băng Phượng hình bóng về sau, lực chiến đấu của hắn càng thấy đáng sợ.

"Không! Đừng có giết ta, đừng có giết ta a!"

Kha Mâu dọa đến khóc: "Ta là chim ưng tộc vương tộc, nếu như các ngươi giết ta. . ." Hắn bị Dương Thanh Huyền ánh mắt một chầm chầm, dọa đến phía sau không dám tiếp tục nói, run rẩy nói: "Chỉ cần tha ta một mạng, ta nguyện ý trả bất cứ giá nào đến đổi."

Lỗ Sâm muốn nói lại thôi, hắn cũng lo lắng, sợ những người này chết sẽ bị chim ưng tộc tra được trên người mình.

Dương Thanh Huyền nhìn ra hắn tâm tư, cười nói: "Đã chết nhiều như vậy, thả người này trở về mới là thật tìm đường chết."

Một lời điểm tỉnh người trong mộng.

Lỗ Sâm lúc này mới chợt hiểu, trong mắt lộ ra vẻ kiên định: "Kha Mâu đại nhân, mạng của ngài có thể đáng tiền, sợ là không có đồ vật có thể đổi."

Hắn bỗng nhiên lóe lên, như điện vọt tới, trực tiếp một chưởng bổ vào Kha Mâu trên đầu, đem đầu hắn oanh vỡ nát.

Lỗ Sâm há mồm phun ra một đám lửa, đem Kha Mâu thi thể thiêu hủy, đồng thời phi tốc đem cái khác chim ưng tộc, cùng đại chiến bên trong chết đi đại lượng thi thể đều xử lý.

Những người này trên người gì đó tự nhiên cũng chưa thả qua, đều lấy xuống, rất cung kính cầm tới Dương Thanh Huyền trước mặt, đẩy tới.

Dương Thanh Huyền thần thức quét qua, đẩy trở về, nói ra: "Những này là ngươi nên được."

Lỗ Sâm giật mình nói: "Như vậy sao được, nếu là không có đại nhân. . ."

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: "Không cần nói, chúng ta tiếp tục đi tìm tổ linh đi, không cần trên loại sự tình này chậm trễ thời gian. Nếu là ta cần, tự sẽ tìm ngươi muốn."

Lỗ Sâm trong lòng vô cùng cảm kích.

Chỉ có Á Tư biết, Dương Thanh Huyền căn bản chướng mắt những này nghèo kiết hủ lậu di sản.

Ba người tiếp tục tại băng vực bên trên tìm kiếm.

Nửa tháng sau, đem cái này băng vực chạy xong, còn chạy một chỗ hiểm cảnh, giết hai đầu thập tinh Thiên Giới quái vật.

Y nguyên không có phát hiện Tổ Cầm Chi Linh.

Dương Thanh Huyền nói ra: "Lỗ Sâm đại nhân, ngươi ngay tại tầng thứ năm chờ ta tốt. Ta đi vào tầng thứ chín, đạt được tổ linh vũ về sau, liền lập tức ra đến cấp ngươi."

Lỗ Sâm cũng không có cái khác biện pháp tốt, cảm kích nói: "Chỉ có thể vất vả đại nhân."

Dương Thanh Huyền nói: "Cần phải."

Ba người lúc này phân biệt, Lỗ Sâm tiếp tục tại tầng thứ năm tìm kiếm, Dương Thanh Huyền cùng Á Tư thì hướng tầng bên trong mà đi.

Nửa tháng sau, cuối cùng tiến vào tầng thứ sáu.

Á Tư rõ ràng cảm giác được vừa ứng tính biến hóa, hắn hơi vi điều chỉnh xuống chính mình, lại tiếp tục hoạt động.

Loại này vị diện uy áp đối với hắn mà nói, cũng là một loại tu hành.

Dương Thanh Huyền chỉ có Lỗ Sâm cho hắn giản lược địa đồ, bởi vì Thiên Lộ tộc gần nhất triệu năm đến, cơ bản đều tại năm sáu tầng lắc lư, tầng thứ sáu chỉ có ba vị tiền bối đi vào qua, cho nên đồ cũng phi thường đơn sơ.

Dương Thanh Huyền vẫn chưa đi trên bản đồ ghi rõ khu vực, mà là trực tiếp tiến về thứ bảy tầng thứ tám.

Tiến vào tầng thứ tám về sau, Thiên Lộ tộc không có bất luận cái gì phương diện này tư liệu, chỉ có thể toàn bộ nhờ tự mình tìm tòi.

Dương Thanh Huyền dựa vào thuật tính toán, tìm được mấy cái tiến vào tầng thứ tám Cầm tộc, mà lại thực lực cũng không mạnh, chỉ có tám sao Thiên Giới.

Tiếp xúc ngắn ngủi về sau, liền hướng đối phương "Mượn" thứ tám tầng thứ chín địa đồ cùng tư liệu, đối phương cũng rất "Vui lòng" liền không có chút nào bảo lưu cho bọn hắn.

Vừa tiến vào tầng thứ chín không gian, Á Tư thân thể bắt đầu phát sinh vặn vẹo, không ngừng xuất hiện các loại vết rạn.

Đang nhanh chóng chữa trị về sau, lần nữa phá tan.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, trong thiên địa này tràn ngập một cỗ cực mạnh viễn cổ khí tức, như có như không phiêu đãng tại thời không bên trong.

Cho dù hắn biến hóa Thiên Phượng, tại đất này cũng không nhịn được muốn quỳ xuống triều bái.

Á Tư sắc mặt càng khó coi: "Là tổ chim ý chí cùng uy áp!"

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Bây giờ còn có sống tổ chim tồn tại sao?"

Á Tư nói: "Chẳng biết, nhưng cho dù chết rồi, ý chí cùng uy áp cũng y nguyên tồn tại, bọn hắn dung không được ngoại nhân tới đây."

Nói xong, liền thân ảnh lóe lên, bay vào Dương Thanh Huyền chiến kích bên trong.

Á Tư thanh âm truyền đến: "Ta không phải gánh không được, mà là sợ thật có những cái kia khủng bố tồn tại, trực tiếp đi tìm tới, ngươi ta liền tao ương."

Dương Thanh Huyền nói: "Ừm, vẫn là cẩn thận một chút vi diệu."

Hắn cũng phát hiện cái này tầng thứ chín cùng phía trước tám tầng hoàn toàn khác biệt, sau khi đi vào phảng phất tiến vào một cái thế giới hoàn toàn mới.

Hắn quan sát sau một lúc minh bạch tới, nơi này giống như là trực tiếp từ viễn cổ khắp mặt đất bắt lấy ra, còn bảo lưu lấy vũ trụ hình thành mới bắt đầu, Cầm tộc tiên tổ sinh tồn hoàn cảnh.

Tại thiên địa này ở giữa, như ẩn như hiện đại đạo cảm ứng, thỉnh thoảng nổi lên.

Dương Thanh Huyền cưỡng chế lấy nội tâm kích động, ở vào tình thế như vậy, tu luyện một ngày đủ để bù đắp được bên ngoài trăm ngày.

Trong lòng của hắn thình thịch khẽ động, cái kia Tố Hành cảm ứng lần nữa truyền đến.

Dương Thanh Huyền khóe miệng giơ lên cười lạnh, trực tiếp ngồi xếp bằng xuống, tay bấm quyết ấn, tinh tế cảm ứng quá khứ: "Thế nào, đến rồi?"

Cái kia cảm ứng lạnh giọng nói: "Ta không tin ngươi tiến Cầm tộc Tổ Giới, ngươi đến cùng trốn ở đâu, cút ra đây cho ta!"

Dương Thanh Huyền thở dài: "Người luôn luôn tin tưởng mình nguyện ý tin tưởng, mà không phải tin tưởng chân thực, tùy ngươi."

Tố Hành nói: "Ngươi rõ ràng liền là nhân tộc, làm sao có thể tiến Tổ Giới?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi đoán?"

Hắn cảm ứng ra, đối phương đã tin hơn phân nửa, cho dù là nhân tộc, trong cơ thể có ngày chim huyết mạch cũng cực vì bình thường.

Tố Hành lạnh giọng nói: "Đừng cho rằng trốn vào Tổ Giới ta liền bắt ngươi không có biện pháp, ngươi có thể vào, bản tọa cũng có thể! Ngươi đắc ý quên hình, sẽ là ngươi chí tử nguyên nhân!"

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3489: Đột phá người

Dương Thanh Huyền nói: "Muốn tới thì tới, lời thừa nhiều như vậy làm cái gì? Không đến ngươi là cháu ta tử."

Nói xong, liền đem cảm ứng đoạn đi.

Phỏng đoán cái kia Tố Hành chắc chắn sẽ khí bạo tạc.

Dương Thanh Huyền nương tựa theo địa đồ, tại tầng thứ chín thăm dò, đầu tiên muốn giúp Lỗ Sâm tìm kiếm Tổ Cầm Chi Linh, hoàn thành chính mình chấp thuận, sau đó lại tìm kiếm chỗ tu luyện.

Tại "Mượn" tới trên bản đồ biểu hiện, gần nhất có một chỗ di tích viễn cổ, đã từng là một loại gọi "Cát tường chim" nguyên thủy giống chim căn cứ.

Hiện tại giữa thiên địa, cơ hồ không có thuần khiết cát tường chim tồn tại, chỉ còn lại các loại bàng chi huyết mạch hợp chất diễn sinh loại.

Nơi đó rất có thể sẽ xuất hiện Tổ Cầm Chi Linh.

Mấy ngày về sau, tại hoàn toàn hoang lương trong hư không, Dương Thanh Huyền bay nhanh mà vào.

Những này tổ chim lãnh địa, tuyệt không phải một khối cương vực đơn giản như vậy, có thậm chí có thể vượt ngang mấy cái vị diện.

Tầng thứ chín là toàn bộ Tổ Giới trọng yếu nhất cùng huyền diệu tầng một, Thiên Lộ bộ tộc cơ hồ không có bất luận cái gì liên quan với này tầng tư liệu.

Tại Dương Thanh Huyền được đến tư liệu bên trong, lấy được tin tức cũng không nhiều.

Hắn đánh giá sờ một cái, toàn bộ Tổ Giới cơ hồ chẳng khác nào một cái tiểu Vũ trụ, mà lại năng lượng muốn so phổ thông vũ trụ cường đại hơn rất nhiều.

Cho dù là cái này cát tường chim di tích chi địa, cũng không biết rộng lớn bao lớn, bao lâu mới có thể chu du một lần.

Dương Thanh Huyền bay thấp tại một viên to lớn thạch điêu bên trên, là một đầu chim mổ bộ, hai tay bấm niệm pháp quyết, bắt đầu cảm ứng bốn phương tám hướng.

Sau đó không lâu, lại thi triển thuật tính toán.

Ước chừng xác định một cái phương vị, liền bay nhanh mà đi.

Qua nửa ngày, đi vào một mảnh bình nguyên bên trên, lơ lửng hư không, có chút cảm ứng, trong hai con ngươi lướt qua một chút ánh sáng.

Rõ ràng có thể cảm ứng được trước phương thiên địa linh khí biến hóa, tựa hồ có cái gì dị tượng.

Hắn bay sau một lúc, lập tức nhìn thấy một mảnh vòng xoáy, che phủ chẳng biết nhiều ít vạn dặm, là thuần túy linh khí vòng xoáy, cơ hồ hóa thành thể lỏng, bên trong còn cuốn vào không ít thứ.

Dương Thanh Huyền định nhãn nhìn lại, cái kia vòng xoáy trung tâm tựa như là một cái lỗ đen, không ngừng thôn phệ lấy mảnh đất này giới bên trong hết thảy.

Hắn trầm tư dưới, chợt thấy nơi xa bay tới một đạo ảnh tử, là một tên toàn thân áo đỏ nam tử, quét đem đầu, tại cái kia vòng xoáy bên trên chớp động mấy lần, liền tiến vào trong đó.

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: "Xem ra bên trong có đồ vật, mà lại hấp dẫn không ít người."

Hắn đã chờ một trận, không gặp cái kia quét đem đầu ra, xem ra bên trong coi như an toàn, cũng liền bay vào đi vào.

Phát hiện vòng xoáy phía dưới, là một cái mênh mông thế giới ngầm, mà cái kia vòng xoáy đáy, là một mảnh to lớn quang huy, cường hoành năng lượng chính là không ngừng rót vào bên trong.

Tại quang huy bên ngoài, đã tụ tập không ít người, tất cả đều vây quanh nhìn, mỗi người sắc mặt đều có phần vì ngưng trọng.

Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, liền phát hiện những người này tu vi đều không yếu, hết thảy mười chín người, rõ ràng đều là thập tinh Thiên Giới, cái kia quét đem đầu cũng ở bên trong, trước đó không có quan sát tỉ mỉ, hiện tại xem xét phía dưới, lại là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong.

Những người kia không ít lườm hắn liếc mắt, lại đem ánh mắt nhìn về phía cái kia một đoàn quang huy.

Dương Thanh Huyền lúc này mới hướng quang mang kia nhìn lại, trong hai con ngươi dần hiện ra kim quang.

Cảnh tượng bên trong mới chậm rãi nổi lên, giống như là có một con chim ẩn nấp trong đó. Mà cái này đầy trời linh khí, chính là bị hút vào đi vào.

Á Tư truyền âm nói: "Là phượng loại, tại tu luyện đột phá."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Động tĩnh lớn như vậy? Có thể nhìn ra được hắn cảnh giới?"

Á Tư nói: "Không biết, nhưng từ cái này dị tượng xem ra, không phải thập tinh Thiên Giới đỉnh phong chính là nửa bước chí tôn."

Dương Thanh Huyền nói: "Vậy những này người vây quanh, là thay hắn hộ pháp vẫn là. . ."

Á Tư cười lạnh nói: "Mười mấy người này phân thuộc tại bảy tám cái chi phái, ngươi cảm thấy thế nào? Đừng cho rằng Cầm tộc là một đại tộc, tất cả mọi người liền tương thân tương ái, ngẫm lại cái kia chim ưng tộc. Cầm tộc kỳ thật cũng chỉ là một cái liên minh mà thôi."

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi ý là, những người này ở đây đánh bên trong người kia chủ ý?"

Á Tư nói: "Rất rõ ràng. Chỉ cần bên trong người kia đột phá thất bại, hoặc là đột phá trên đường xông đi vào đánh gãy, liền có thể cướp đoạt đối phương Phượng Nguyên, cái này có thể là đồ tốt. Đừng nói Cầm tộc, cơ hồ bất luận cái gì chủng tộc sinh linh đều có thể thu nạp Phượng Nguyên, cũng lại đạt được chỗ tốt to lớn."

Dương Thanh Huyền tâm động nói: "Vậy chúng ta cũng lưu lại."

Á Tư nói: "Lấy ngươi thời khắc này tình huống, nếu là có thể thu nạp người này Phượng Nguyên, có lẽ liền có thể đi lên đột phá một tầng."

Dương Thanh Huyền nghe vậy, càng là nội tâm một trận lửa nóng,

cẩn thận tại cái kia quang huy nơi xa vây xem, cùng cái khác người bảo trì nhất định khoảng cách.
Thời gian từng giờ trôi qua.
Lại có một ít người nghe tiếng mà đến, quét qua trong tràng cảnh tượng về sau, tựa hồ minh bạch mấy phần, đều là đổi sắc mặt, vội vàng rời đi.
Có thể đến tới nơi này, đều là các tộc bên trong tinh anh hoặc là cường giả đỉnh cao, rất dễ dàng liền ngửi ra đất này ý vị, cân nhắc thực lực mình về sau, liền lập tức rời đi.
Sau đó không lâu, đất này nhân số gia tăng đến hai mươi mốt người, bao quát Dương Thanh Huyền ở bên trong, đều tại súc tinh nuôi duệ, đồng thời quan sát cái khác người.
Bỗng nhiên, tất cả mọi người đều khẩn trương một chút, quang mang kia bên trong ảnh tử, giống như động, giống như là từ trong nhập định tỉnh lại, thư sống tiếp được gân cốt.
Dương Thanh Huyền song đồng đột nhiên co lại, kim mang bỗng nhiên lóe lên, lộ ra một tia ngạc nhiên, cái kia dáng người nhìn qua giống như là nữ.
Cái khác người cũng cảm giác được.
Cái kia ảnh tử hoạt động sau đó, lại tiếp tục ẩn nấp, sa vào đến trong yên tĩnh.
To lớn linh khí biển còn tại liên tục không ngừng đưa vào.
Cuối cùng, có người không chịu nổi, là một tên Hắc Dực nam tử, tằng hắng một cái nói ra: "Dạng này đợi chút nữa đi cũng không được biện pháp, có trời mới biết nàng còn bao lâu thành công, không bằng mọi người nghĩ một chút biện pháp."
"Nghĩ một chút biện pháp? Biện pháp gì?"
Một tên khác thấp đôn lão giả ánh mắt lóe lên khinh miệt, quái thanh nói.
Hắc Dực nam tử sầm mặt lại: "Nghĩ minh bạch giả hồ đồ có ý tứ sao?"
Cái kia quét đem đầu nói chuyện: "Hoàn toàn chính xác, dạng này chờ đợi, sợ là ngàn năm vạn năm đều chưa hẳn có cơ hội, không

bằng mọi người xuất thủ, đem cái này lồng ánh sáng đánh vỡ, bên trong Phượng Nguyên cùng những vật khác cùng một chỗ phân chính là. Miễn cho tại đất này chậm trễ quá nhiều thời gian."

Một tên khác nói: "Phân, làm sao chia?"

Quét đem đầu cau mày nói: "Chúng ta hiện tại có hai mươi mốt người, căn cứ mọi người thực lực , ấn tỉ lệ phân. Mà lại phải đợi quá lâu, tới người càng nhiều, đến lúc đó muốn phân người cũng nhiều hơn."

Thấp đôn lão giả nói ra: "Ta không tán thành hiện tại động thủ, một là quá nguy hiểm, to lớn như vậy dị tượng, không phải đột phá thập tinh Thiên Giới đỉnh phong chính là nửa bước chí tôn, cái trước còn tốt, nếu là cái sau, đánh gãy nàng đột phá, chúng ta được tiếp nhận bao lớn hậu quả? Chỉ có đợi nàng đột phá một nháy mắt, mới là ngàn năm một thuở cơ hội. Vì an toàn, ta cho rằng nhiều chờ một chút thời gian cũng không sao."

Lại một người nói: "Lời ấy có lý. Hiện tại xuất hiện cái này to lớn dị tượng, chính là muốn triệu chứng đột phá, sẽ không quá lâu thời gian."

Lúc trước cái kia Hắc Dực nam tử nói ra: "Chờ không chờ ta không ngại, nhưng vừa rồi vị này quét đem đầu quần áo đỏ nói theo tu vi đến phân, ta cũng ý kiến không lớn, nhưng có phải hay không muốn đem tới trước tới sau thời gian cũng cân nhắc đi vào? Già tử là cái thứ ba tới, chẳng lẽ trắng chờ lâu như vậy, không có một chút ưu thế?"

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3490: Cầu cứu

"Chê cười, tới trước liền phải đa phần? Được a, nơi này ta một trăm năm trước liền đến qua."

Một người khác cười lạnh nói.

Cái kia Hắc Dực nam tử cả giận nói: "Nói như vậy, chính là chúng ta tới trước, một chút ưu thế cũng không có?"

Một tên dáng người dư dả người cười lạnh nói: "Cái kia ta dáng dấp béo, có phải hay không cũng muốn đa phần điểm?"

Tảo Bả Đầu cười lạnh nói: "Đều đừng ồn ào, cái gì tới trước tới sau, vũ trụ này cho tới bây giờ chỉ nhận thực lực. Là bao lớn thực lực, liền bắt bao nhiêu thứ, đừng tại đây nhiều lời, không phục có thể cút."

Ánh mắt của hắn như điện, trực tiếp nhìn chằm chằm cái kia Hắc Dực nam tử.

Mặt khác mười mấy người cũng đều lộ ra cười nhạo bất thiện chi sắc, cái kia Hắc Dực nam tử trợn lên giận dữ nhìn đám người, cũng chỉ có thể coi như thôi.

Dương Thanh Huyền lẳng lặng đứng tại cái kia một bên, không tham dự tranh luận, chỉ là suy nghĩ như thế nào mới có thể lợi ích sử dụng tốt nhất.

Lúc này, bỗng nhiên một đạo nhu nhu thanh âm truyền đến: "Ngươi là nhân tộc."

Dương Thanh Huyền trong lòng cuồng loạn, thanh âm kia đúng là từ trung ương quang huy bên trong ra, hắn cưỡng chế lấy nỗi lòng, tỉnh táo trả lời: "Cái gì nhân tộc? Nơi này chính là Cầm tộc Tổ Giới tầng thứ chín."

Thanh âm kia cười nói: "Ngươi khẩn trương như vậy, xem ra ta đoán không lầm. Chậc chậc, xác thực rất kỳ quái đâu, tầng thứ chín làm sao sẽ có người tộc tiến đến."

Dương Thanh Huyền đổi sắc mặt, khẽ nói: "Ta là cái gì chủng tộc cũng không trọng yếu, ngược lại là các hạ, sắp chết đến nơi thế mà còn như vậy trấn định."

Thanh âm kia "Ăn một chút" cười nói: "Thế nào, ngươi cũng muốn giết ta cướp đoạt Phượng Nguyên?"

Dương Thanh Huyền nói: "Nếu là có thể có lợi, thuận một chút tay cũng còn tốt."

Thanh âm kia nói: "Ai, ta nhìn ngươi thực lực không tầm thường, hẳn là Nhân tộc bên trong đại năng. Ta đối nhân tộc ngược lại là có không cạn tình nghĩa đâu. Lại nghĩ không ra Nhân tộc đại năng lại muốn giết ta."

Dương Thanh Huyền nhíu một cái lông mày, cười lạnh nói: "Lúc này bấu víu quan hệ, chẳng lẽ muốn ta cứu ngươi?"

Thanh âm kia khẽ cười nói: "Đúng nha, ta liền muốn ngươi tới cứu ta, ngươi có cứu hay không?"

Dương Thanh Huyền trầm tư dưới, nói ra: "Nếu ngươi thật sự là tộc ta bằng hữu, tự nhiên có thể cứu. Nhưng ngươi như thế nào chứng minh? Nếu không phải tộc ta bằng hữu, cũng không phải không thể cứu, nhưng ngươi muốn xuất ra đầy đủ thù lao tới."

Thanh âm kia cười nói: "Có ý tứ tiểu tử, ta nhìn ngươi tuổi không lớn lắm, nhưng tu vi lại cao dọa người. Ngươi muốn cái gì chỗ tốt?"

Dương Thanh Huyền nói: "Nơi này có hai mươi mốt người, ta có thể được chia một phần hai mươi Phượng Nguyên, ít nhất phải giá trị tương đẳng, ta mới có thể xuất thủ. Mà lại cứu ngươi nguy hiểm, xa xa lớn tại giết ngươi nguy hiểm."

Thanh âm kia nói: "Ngươi thật đúng là biết tính sổ, nhiều như vậy Phượng Nguyên giá trị, ta có thể cho không ra. Ngươi yêu cứu liền cứu, không yêu cứu coi như xong."

Dương Thanh Huyền ánh mắt lấp lóe, rơi vào trầm tư.

Người này liếc mắt liền có thể nhìn ra chính mình là nhân tộc, chí ít đối nhân tộc là có nhất định hiểu rõ, thật chẳng lẽ là nhân tộc bằng hữu?

Hắn một chút có chút do dự.

Đúng lúc này, cái kia nữ tử thanh âm từ hào quang bên trong truyền ra, không có bất luận cái gì che dấu: "Nghĩ không ra tỉnh lại sau giấc ngủ, thế mà có nhiều người như vậy bên ngoài nghênh đón, chậc chậc, đây là chuẩn bị kỹ càng muốn cho ta quỳ xuống sao?"

Bên ngoài người tất cả giật mình, lập tức cảnh giác lên, vòng vây khuếch trương lớn không ít.

Cái kia Tảo Bả Đầu híp mắt: "Lại là nữ, này khí tức cùng tu vi có thể thật không dễ dàng đâu. Ngươi nếu là trở thành thê thiếp của ta, ta có thể bảo đảm ngươi."

Mặt khác hơn mười người đều đổi sắc mặt, lộ ra vẻ giận dữ cùng địch ý.

Cái này Tảo Bả Đầu bản thân là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong tu vi, nếu là cùng cảnh giới kia không rõ nữ tử liên thủ, nói không chừng còn có thể giết ra ngoài.

Cái kia nữ tử "Khanh khách" cười nói: "Nguyên lai là Hồng Đầu Điểu bộ tộc Thánh giả, ta liền không tin ngươi không có vợ, hừ, ta cũng không cấp người làm tiểu thiếp."

Tảo Bả Đầu liếm một cái đôi môi, hắc tiếng nói: "Ngươi nếu là làm ta lão bà, ta nguyên bản mười chín cái lão bà toàn bộ đuổi đi."

Nữ tử cười nói: "Ngươi đây là hướng ta biểu trung tâm sao? Có thể ta không thích, nghe nói Hồng Đầu Điểu đầu mười phần thanh tú đáng yêu, như vậy đi, ngươi đem đầu vặn xuống đến cho ta, ta có thể suy tính một chút."

Tảo Bả Đầu gương mặt trầm xuống, khẽ nói: "Tiện nhân, xem ra ngươi là tìm chết tìm định!"

"Ai chết còn chưa nhất định đâu!"

Nữ tử thanh âm lạnh xuống, cái kia to lớn linh khí vòng xoáy bắt đầu trở nên cực không ổn định, quang huy bày biện ra to lớn hoảng hốt, rất có nổ tung chi thế.

Hắc Dực nam tử cả kinh nói: "Chuyện gì xảy ra? Nàng đột phá sao?"

Theo lý mà nói, đột phá, dị tượng sẽ phát sinh to lớn cải biến, thậm chí biến mất, sẽ có rõ ràng dấu hiệu.

Mà giờ khắc này cũng không có, giống như là nữ tử trực tiếp từ trong nhập định ra, cái kia to lớn hào quang mãnh liệt lóe lên, bộc phát ra chói mắt mạnh huy.

Sau đó một cỗ kinh khủng khí tức bao phủ tất cả mọi người.

"Không được! Xuất thủ."

Tảo Bả Đầu lệ quát một tiếng, lúc này lấn người mà lên, liền hướng cái kia to lớn quang huy vỗ tới.

Hắn hơi có cảm ứng, cô gái này tử nhiều nhất chính là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, chưa bước vào nửa bước.

"Ầm ầm!"

Một đạo chưởng lực liền cắt nhập hào quang bên trong.

Sau đó đạo thứ hai, đạo thứ ba, đạo thứ tư.

Hết thảy có bốn vị thập tinh Thiên Giới đỉnh phong ở đây, liên thủ phía dưới, nháy mắt đem quang mang kia áp chế xuống.

Cái kia quang huy lóe lên, trong đó nữ tử hóa thành trường hồng, hướng bầu trời đột phá mà đi.

"Muốn đi? Ha ha, lưu lại đi!"

Một đạo thập tinh Thiên Giới đỉnh phong thân ảnh bay lượn đuổi theo.

Sau đó chính là ba người khác.

Còn lại người giật mình phía dưới, cũng vội vàng đuổi theo.

Dương Thanh Huyền song đồng co rụt lại, vẫn chưa động thủ, trực tiếp đứng tại chỗ giương mắt nhìn.

Đột nhiên một đạo tiếng kêu thảm thiết truyền đến.

Một tên thập tinh Thiên Giới trung giai nam tử, trực tiếp bạo thành hai nửa, chết thảm tại chỗ.

Hắn tại mọi người phía sau cùng.

"Cái gì? !"

Tất cả mọi người mãnh xoay người, lập tức phát hiện một đạo tịnh lệ thân ảnh, toàn thân quấn tại hỏa diễm bên trong, sau lưng thể hiện ra chín màu phượng ánh sáng, chính mỉm cười nhìn qua bọn hắn.

Nguyên lai vừa rồi đào tẩu chỉ là một đạo giả tượng, lừa qua tất cả mọi người.

Nàng chân thân sớm đã vọt đến đằng sau, trước đánh chết một người.

Mọi người ở đây trở lại, trông thấy cái kia thân ảnh xinh đẹp đồng thời, một tên thập tinh Thiên Giới sơ giai nam tử, bị một mảnh phượng quang bao phủ, nháy mắt giảo thành phấn vụn.

"Tê!"

Tất cả mọi người đều dọa cho phát sợ, vội vàng lui lại.

Cái kia bốn tên thập tinh Thiên Giới đỉnh phong lập tức quay trở lại, trình bốn cái phương vị đưa nàng vây quanh, đều là một mặt băng lãnh cùng sát khí.

Thân vì cùng giai, thế mà bị lừa, bốn người sắc mặt đều không tốt lắm.

Mà lại từ cái này nữ tử khí tức trên thân xem ra, chỉ là vừa mới đột phá đến thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, luận tư lịch so với bọn hắn có thể cạn không ít.

Tảo Bả Đầu nuốt hạ nước bọt, bị nàng mỹ mạo mà thay đổi: "Ngươi bây giờ đổi chủ ý còn kịp."

Nữ tử mị tiếu một tiếng: "Được, cái kia ta không cần Hồng Điểu đầu, ngươi đem miệng này xé cho ta cũng đi."

"Muốn chết!"

Tảo Bả Đầu thân ảnh nhoáng một cái, toàn bộ hư không đều hóa thành tinh hồng nhan sắc, một cỗ to lớn vòng xoáy trước người hiển hiện, hung hăng ép tới.

Nữ tử ánh mắt ngưng lại, hai tay kết ấn, một cái cửu sắc pháp ấn tại phía trước hiển hiện.

"Ầm ầm!"

Vòng xoáy cùng cái kia pháp ấn va chạm phía dưới, bộc phát ra khủng bố năng lượng.

Cái này không gian dưới đất nháy mắt bị oanh vỡ nát, năng lượng ba động truyền đạt ngàn dặm bên ngoài. Hai loại hồng sắc quang mang, hình thành hai phiến thế giới, lẫn nhau thôn phệ.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3491: Ngày Phượng Cửu biến

Tại cái kia nữ tử sau lưng, hiện ra một cái cự đại phượng ảnh.

Còn lại cường giả đều bị lực lượng này thôn phệ đi vào, bị đánh bay hứa xa, nhưng từng cái tay bấm quyết ấn, đều miễn cưỡng chống đỡ lấy, nội tâm đều khiếp sợ không gì sánh nổi: "Phượng thể quả nhiên là vạn chim đứng đầu!"

Bọn hắn liền liền cô gái này tử lúc nào đột phá đều chưa từng phát giác.

Mà lại rõ ràng là vừa mới đột phá, cũng đã có thể cùng cái kia Tảo Bả Đầu chống lại không rơi vào hạ phong.

"Thế lực ngang nhau sao?"

Dương Thanh Huyền song đồng hơi co lại, cảm ứng được cái này năng lượng trong thiên địa biến hóa, cái kia phượng thể còn đang không ngừng tăng cường.

Á Tư thanh âm truyền đến: "Muốn giết hiện tại liền ra tay đi, đợi chút nữa khả năng không thể giết."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Chẳng lẽ nàng đột phá còn chưa thành công?"

Á Tư nói: "Ừm, chân long Thiên Phượng chính là vạn linh đứng đầu, muốn thắng được cùng cảnh giới quá nhiều. Mà lại Thiên Phượng chi thể vốn là vạn Cầm Vương người, còn có một tia áp chế tác dụng. Chờ nữ nhân này hoàn toàn sau khi đột phá, dù nói không chắc đánh thắng được các ngươi, nhưng muốn chạy trốn là không có vấn đề."

Dương Thanh Huyền nhíu nhíu mày, trong mắt cực vì do dự.

"Hồng Điểu cũng chỉ có cái này điểm lực lượng sao? Cái kia không cần ngươi hiến miệng, ta tự mình tới đưa nó xé rách đi."

Nữ tử trong mắt hàn ý lóe lên, cái kia phượng ảnh lập tức giương cánh bay lượn, hướng Hồng Điểu phương hướng áp đi.

Hai phiến thế giới lộ rõ cao thấp.

Tảo Bả Đầu trên thân áp lực càng lúc càng lớn, kinh sợ quát: "Mau ra tay a! Nếu không tất cả mọi người đều sẽ chết tại trong tay nàng!"

Mặt khác cái kia ba vị thập tinh Thiên Giới đỉnh phong nháy mắt xuất thủ, tại không trung huyễn hóa ra riêng phần mình hình thái, huýt dài mà lên, hướng cái này Thiên Phượng áp đi.

Dương Thanh Huyền cũng nháy mắt xuất thủ, cùng Quỷ Tàng hợp thể, một áng lửa bạo khởi, thi triển ra huyết ảnh chân thân, phóng hướng thiên phượng.

Đúng lúc này, cái kia huyết ảnh chân thân nhoáng một cái, lấy ra chiến kích bỗng nhiên vỗ xuống.

"Không được! Ngươi. . ." Một tên thập tinh Thiên Giới đỉnh phong nam tử phẫn nộ quát: "Ngươi làm cái gì? !"

Dương Huyền Tàng đúng là bổ về phía phía sau hắn.

"A, làm cái gì ngươi nhìn không thấy sao? Mắt mù a."

Dương Huyền Tàng cười lạnh một tiếng, kích trên ánh sáng càng là hào quang tỏa sáng.

"Ầm ầm!"

Người kia toàn lực đều tại công kích nữ tử, chỗ nào ngờ tới sẽ có người đánh lén, mãnh xoay người phòng ngự phía dưới, đã không còn kịp rồi.

Bị một kích hung hăng bổ trúng, kêu thảm một tiếng bay ra ngoài.

Biến cố này, để mấy người khác cũng lớn vì chấn kinh, vội vàng bớt phóng túng đi một chút lực lượng, sợ chính mình cũng dẫm vào che bên cạnh.

Đúng lúc này, cái kia trên người nữ tử hào quang lần nữa bộc phát, từng vòng từng vòng phượng quang gột rửa ra ngoài, đúng là lấy lực lượng một người chống lại ba người.

"Ầm ầm!"

Cái kia phượng quang bị ba người liên thủ ngăn trở, sau đó quay người áp chế trở về.

Nữ tử sắc mặt một chút tái mét, khóe miệng bắt đầu tràn ra máu tươi, gian nan ủng hộ.

Dương Huyền Tàng sắc mặt biến hóa: "Ngươi không phải nói mình đánh thắng được sao?"

Nữ tử cười nói: "Đánh thắng được liền không thể thổ huyết rồi?"

Dương Huyền Tàng xạm mặt lại, lóe lên phía dưới, liền hướng cái kia tên bị chính mình bổ tổn thương thập tinh Thiên Giới đỉnh phong phóng đi.

Nếu là không thừa dịp hiện tại giết, đợi chút nữa hậu hoạn vô tận.

Cái kia tên thập tinh Thiên Giới đỉnh phong giận dữ, quát: "Thù này không báo, ta thề không làm người!"

Trực tiếp hóa thành một đạo cường quang, quyết định thật nhanh liền chạy.

Dương Huyền Tàng cũng không có truy, mà là hét lớn một tiếng, từ huyết ảnh chân thân biến thành đạo thể, đồng dạng trên thân chớp động lên năm phượng ánh sáng, giơ lên chiến kích bổ về phía ba người khác.

Nữ tử song đồng một chút phóng đại, phảng phất nhìn thấy khó mà tin tưởng sự tình.

"Ầm ầm!"

Chiến kích bổ xuống dưới, lập tức hình thành hai đối với ba chi thế.

Tại Dương Huyền Tàng năm phượng quang huy bên trên, thỉnh thoảng có Băng Long hư ảnh thoáng hiện, cái kia chiến kích phía trước kết giới, cũng đóng băng thành một mảnh hàn băng.

Nữ tử khiếp sợ nhìn xem hắn, đột nhiên cười nói: "Ngươi tiểu tử trên thân bí mật cũng không ít a."

Dương Huyền Tàng kêu rên nói: "Các ngươi Thiên Phượng bộ tộc nhưng còn có người tại? Nếu không liền bằng hai chúng ta, sợ là muốn bàn giao ở nơi này."

Nữ tử "Khanh khách" cười nói: "Ta nhìn ngươi là muốn cho ta thêm ra lực a? Liền coi như chúng ta hiện tại quay đầu đi, ba người bọn hắn bọc mủ ai đuổi được."

Dương Huyền Tàng nói: "Có thể không chỉ đám bọn hắn ba cái."

Ở phía xa còn có hơn mười người, đều là hoảng sợ nhìn qua, nhất thời gian chẳng biết như thế nào cho phải.

Đây hết thảy tựa hồ cũng chỉ là nháy mắt phát sinh, bất quá sát công phu kia, ngay tại chỗ quật sụp đổ, chết mấy người, một tên thập tinh Thiên Giới đỉnh phong bị trọng thương mà chạy, giống như đang nằm mơ.

Mà lại năm người ngạnh kháng phía dưới hình thành khủng bố uy áp, bọn hắn căn bản không dám tới.

Có mấy tên thập tinh Thiên Giới hậu kỳ, càng là do dự bất định.

Cái kia Tảo Bả Đầu hét lớn: "Mau ra tay a! Bọn hắn chỉ có hai người, sắp không chống đỡ nổi nữa! Phượng Nguyên đều là chúng ta."

Cái kia hơn mười người mục mục nhìn nhau, cuối cùng có người hạ quyết tâm, bỗng nhiên xông lại.

Nữ tử trong mắt hàn ý lóe lên, trong tay quyết ấn nhất biến, quát: "Bướm!"

Từ phượng quang bên trong tuôn ra vô số hồ điệp, nhẹ nhàng mà bay, đem những cái kia vọt tới người vây quanh.

"Không tốt, nguy hiểm!"

Những người kia trong kinh hoảng, vội vàng xoay người mà chạy.

Những cái kia hồ điệp đuổi tới, trục vừa nổ tung, dù chưa giết người, lại đem bọn hắn đều chấn nhiếp.

Tại dạng này liều chết giằng co dưới, thế mà còn có thể xuất thủ đả thương người?

Dương Huyền Tàng cả kinh nói: "Ngươi, ngươi còn không có đột phá xong?"

Nữ tử nhẹ gật đầu: "Những này bọc mủ, làm cho ta trước thời hạn xuất quan, ai cũng đừng nghĩ sống sót đi."

Trong mắt nàng phát lạnh, nói ra: "Đem toàn lực thi triển đi ra, nghiền ép ba người này, ta muốn dùng bọn hắn lực lượng tiếp tục đột phá."

Dương Huyền Tàng cười khổ nói: "Cái quỷ gì? Đây đã là ta toàn bộ lực lượng, ta chỉ là thập tinh Thiên Giới trung giai, có thể làm được mức độ này đã vượt qua cực hạn."

Nữ tử nhìn thằng ngốc giống như nhìn xem hắn, hoàn toàn không tin dạng tử.

Dương Huyền Tàng im lặng: "Tốt a, ta thử lại lần nữa."

Á Tư ở trong cơ thể hắn, nháy mắt tuôn ra khủng bố hàn khí, từng vòng từng vòng khuếch tán ra.

Nữ tử trong mắt lộ ra kinh ngạc sắc, cười nói: "Ta liền biết ngươi giấu không ít."

Chính nàng cũng là hai tay phi tốc bấm niệm pháp quyết, cái này Thiên Phượng ảnh tử không ngừng biến hóa, mỗi biến một chút, lực lượng liền tăng cường mấy phần.

Cái kia ba tên thập tinh Thiên Giới đỉnh phong đều sắc mặt cực kỳ khó coi: "Ngày Phượng Cửu biến!"

Tảo Bả Đầu mở miệng nói ra: "Lần này mạo phạm, là chúng ta không đúng, nhưng liều mạng như vậy hạ đi cũng không được biện pháp. Bởi vì cái gọi là không đánh nhau thì không quen biết, không bằng. . ."

Nữ tử ngắt lời nói: "Dông dài! Chờ chết chính là, nói nhiều như vậy lời thừa làm cái gì."

Nơi xa cái kia mười mấy tên thập tinh Thiên Giới lập tức đổi sắc mặt.

Bọn hắn có lẽ không nhận ra ngày Phượng Cửu biến, nhưng cái kia ba tên đồng bạn bắt đầu phục nhuyễn lại là rất rõ ràng.

Cái kia Hắc Dực nam tử quát: "Đi!"

Đi đầu hóa thành một tia ô quang, liền phi tốc trốn đi chiến trường. Có người mang theo đầu, còn lại cũng rõ ràng chính mình bao nhiêu cân lượng, từng cái tất cả đều trốn không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Dương Huyền Tàng dưới khiếp sợ, trầm giọng nói: "Có thể hay không nhanh điểm? Ta nhanh gánh không được!"

Nữ tử lườm hắn liếc mắt, cười nói: "Trong cơ thể ngươi đầu kia Băng Long là bị giới lực áp chế đi, hì hì, nếu không chỉ bằng hắn lực lượng, liền có thể hiệp trợ ta trấn áp ba người này. Không có vội hay không, Thiên Phượng chi thể vừa mới tầng thứ năm biến hóa đâu."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3492: Kiêng kị người

Dương Huyền Tàng gương mặt một chút tái mét: "Ý là còn muốn chờ ngươi biến bốn lần?"

Nữ tử "Ừ" một tiếng.

Dương Huyền Tàng làn da bắt đầu bạo liệt, từng đạo máu tươi tràn ra tới.

Nữ tử cả kinh nói: "Kháng trụ a, ngươi sẽ không như thế ngoài mạnh trong yếu a?"

Dương Huyền Tàng muốn thổ huyết.

Thập tinh Thiên Giới hậu kỳ lực lượng, giúp ngươi cùng một chỗ chọi cứng ba tên thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, ta cái này còn ngoài mạnh trong yếu?

Nhưng hắn đã bị áp bách đến cực hạn, căn bản nói không ra lời.

Nữ tử tựa hồ có cảm giác: "Tốt a, nhìn cách tử ngươi là thật phải chết. Vậy liền đến đây là kết thúc đi."

Trên người nàng phượng quang phun trào, lực lượng kinh khủng kia liên tiếp trèo thăng, phượng thể nháy mắt phát sinh biến hóa, lại biến, cuối cùng bốn tầng, cơ hồ làm liền một mạch.

Một cỗ kinh khủng đến cực điểm lực lượng, nháy mắt bạo phát đi ra.

Đối diện ba người hoảng sợ phía dưới, lẫn nhau nhìn nhau liếc mắt, càng là kiên trì đứng vững.

Lúc này vô luận ai trốn đi, ba người đều đem bị cỗ lực lượng này thôn phệ, đưa tới tai hoạ ngập đầu.

"Thế mà chặn."

Nữ tử mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, cười khổ nói: "Tân tân khổ khổ tu luyện đến thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, cảm giác cũng không có tác dụng gì a."

Hư không bên trong truyền đến một tiếng hừ lạnh, cực là giả không mờ mịt, "Ngươi vừa mới đột phá, liền đã có thể lấy hai địch ba, không cần không biết đủ."

Thanh âm kia cũng là nữ tử, cực vì lạnh lùng, nhưng lại mang theo vô thượng uy năng, chấn khiến người sợ hãi.

Đối diện ba người sắc mặt đại biến, to lớn sợ hãi lan tràn toàn thân.

Nữ nhân này sư phụ?

Cái kia là như thế nào tồn tại?

Nguyên lai sư phó của nàng vẫn đang ngó chừng, khó trách không có sợ hãi.

Thanh âm kia lại nói: "Không sai biệt lắm, cưỡng ép chống lại xuống dưới, ngươi vừa mới cửu biến phượng thể có thể sẽ thụ thương. Ba người này thực lực cũng không tệ, mà lại huyết mạch cực thuần, để dùng cho ngươi tẩm bổ phượng thể không thể tốt hơn."

Nữ tử "Hì hì" cười nói: "Có thể tới tầng thứ chín, huyết mạch tự dù không sai, đa tạ sư phụ."

Đúng lúc này, trên bầu trời một đạo hào quang rơi xuống, trực tiếp chiếu hướng đối diện ba người.

Cái kia hào quang cực vì phổ thông, phảng phất một đạo cầu vồng.

Nhưng ba người kia lại toàn thân lỗ chân lông khuếch trương, sợ hãi vô ngần toát ra đến, hét lớn: "Tha mạng a! Phượng tộc đại nhân tha mạng a."

Hào quang trực tiếp rơi vào hai cỗ quyết đấu lực lượng bên trong, đem ba người kia bao lại, chỉ là sát na, ba người liền dần dần nổ vỡ ra tới.

Dương Huyền Tàng chỉ cảm thấy đối kháng lực biến mất, toàn thân buông lỏng, bị đè ép thân thể lại cũng không chịu nổi, nội tạng đều vỡ vụn, một ngụm máu phun ra.

Cái kia nữ tử thân ảnh nhoáng một cái, một cỗ lực lượng hoành không mà đến, đem hắn ngăn chặn.

Lúc này, hư không bên trong huyễn hóa ra một đạo nữ tử thân ảnh, mờ mịt trang nghiêm, phảng phất cũng không tồn tại, đúng là cùng cái này thiên địa nhất thể.

Cô gái này tử vung tay lên, vô số phượng quang tụ tập mà đến, hình thành một cái cự đại vòng sáng, đem toàn bộ chiến đấu chi địa lôi cuốn đứng lên.

Một giọt tích máu tươi ở bên trong phun trào, cuối cùng hội tụ thành sông, uốn lượn tại Thiên Phượng con gái bốn phía.

Trong máu tràn ngập năng lượng tinh thuần.

Hư không bên trong nữ tử cười lạnh nói: "Không sai, Hồng Điểu, Thiên Nha, Hắc Thước, cái này tam tộc tinh huyết, vừa vặn tẩm bổ phượng thể của ngươi."

Thiên Phượng nữ tử vui vẻ nói: "Đa tạ sư phụ."

Cái kia hư không bên trong nữ tử ánh mắt rơi vào Dương Huyền Tàng trên thân, đôi mắt bên trong hiện lên một tia sát khí.

Thiên Phượng nữ tử có cảm giác, cả kinh nói: "Sư phụ..."

Hư không bên trong nữ tử lạnh lùng nói: "Ngươi cho rằng ta sẽ giết hắn?"

Thiên Phượng nữ tử cúi đầu, vội vàng nói: "Người này người mang năm phượng máu, tự nhiên không gạt được sư phụ pháp nhãn, sợ là đối với tộc ta người làm ra không thể tha thứ sự tình, nhưng hắn là Nhân tộc cường giả, thiên phú cực cao, tuyệt không phải hời hợt hạng người vô danh. Nếu là giết hắn, ta sợ không cách nào lại thấy Lý Vân Tiêu. Huống chi người này vừa mới đã cứu ta một mạng, còn nhìn sư tôn bỏ qua hắn."

Hư không bên trong nữ tử khẽ nói: "Lại là Lý Vân Tiêu. Yên tâm đi, ta sẽ không giết hắn."

Thiên Phượng nữ tử mừng lớn nói: "Đa tạ sư phụ!"

Hư không bên trong nữ tử ánh mắt chớp động, nhìn chằm chằm xa xôi chỗ, nhàn nhạt nói ra: "Ngươi cho rằng ta không giết hắn, là xem ở ngươi hoặc là Lý Vân Tiêu trên mặt mũi?"

Thiên Phượng nữ tử sững sờ nói: "Chẳng lẽ không phải? Hẳn là sư phụ là xem ở cái kia Băng Long trên mặt mũi?"

Hư không bên trong nữ tử giận dữ, một chút đổi sắc mặt: "Còn Băng Long? Nguyên nhân chính là vì có cái kia Băng Long, ta mới lên giết hắn tâm."

Thiên Phượng nữ tử càng là một mặt không hiểu: "Vậy thì vì cái gì?"

Hư không bên trong nữ tử sắc mặt giận dữ tán đi, tỉnh táo lại: "Ngươi cho rằng hắn là luyện hóa năm phượng hậu bối phận, đem tinh huyết hóa thành bản thân?"

Thiên Phượng nữ tử kinh ngạc nói: "Chẳng lẽ không phải?"

Hư không bên trong nữ tử chậm rãi nói ra: "Tiểu tử này là tu luyện ngày thần quyết bên trong bảy mươi hai biến."

Thiên Phượng nữ tử giật mình nói: "Thì ra là thế, sư phụ quả nhiên mắt sáng như đuốc, lần này không có giết hắn lý do."

Hư không bên trong nữ tử lạnh lùng nói: "Vi sư giết người còn cần lý do? Ta Cầm tộc tại đại vũ trụ bên trong hoành hành không sợ, chiếm cứ cực đại bàn, nhưng cũng không phải gì đó người đều có thể đi chọc, có một ít tồn tại vẫn là muốn kiêng kị một hai."

Thiên Phượng nữ tử mười phần giật mình, nàng biết sư phụ luôn luôn tâm cao khí ngạo, cho dù đối mặt Bách Tộc Phổ bên trên trước mấy đại tộc, cũng chưa từng nói qua nói đến đây, nàng cẩn thận hỏi: "Ngày Thần tộc như thế d?"

Hư không bên trong nữ tử nói ra: "Ngày Thần tộc tính cái gì? Hừ, giống như nhân tộc, nấc thang thứ ba tiểu tộc mà thôi. Bọn hắn đã đã mất đi ngày thần quyết, theo ta được biết, đương kim vũ trụ, vô tận vị diện, chỉ có Linh Hầu tộc vị kia, mới hoàn chỉnh nắm giữ bảy mươi hai biến. Ta mới từ tiểu tử này máu bên trong ngửi được một tia cái kia khỉ tử khí tức."

Thiên Phượng nữ tử cười nói: "Linh Hầu tộc? Giống như cũng không thế nào mạnh a?"

Hư không bên trong nữ tử ánh mắt rủ xuống, nhìn qua nàng nói ra: "Linh Hầu tộc chỉnh thể hoàn toàn chính xác, nhưng sau này ngươi bên ngoài hành tẩu, nhất thiết không thể chọc Linh Hầu tộc người. Vị kia danh xưng vạn cổ trời cao khỉ tử, nếu là đưa ngươi đánh chết, liền xem như vi sư cũng vô pháp báo thù cho ngươi."

Thiên Phượng nữ tử kinh hãi há to mồm, nàng lần thứ nhất thấy sư phụ nói loại lời này, nội tâm vô cùng hiếu kì, cái kia khỉ tử đến cùng là như thế nào tồn tại.

Hư không bên trong nữ tử nói ra: "Không cần tiêu tốn thời gian, ngươi nhanh dùng cái này tam tộc tinh huyết tẩm bổ phượng thể đi."

Thiên Phượng nữ tử nói: "Vâng."

Hư không bên trong nữ tử lại nói: "Cái này tiểu tử ngươi liền đem hắn ném xa điểm tốt, như là chết là chính hắn mạng, không có quan hệ gì với chúng ta. Nếu là sống, cũng là chính hắn mạng."

Thiên Phượng nữ tử ngượng ngùng nói: "Cái này, không tốt a..."

Hư không bên trong nữ tử tức giận nói: "Thế nào, ngươi còn muốn để hắn cùng một chỗ tẩm bổ cái này tam tộc máu?"

Thiên Phượng nữ tử ngập ngừng nói: "Dù sao hắn cương xuất thủ cứu ta."

Hư không bên trong nữ tử không vui nói: "Ngươi vẫn là bởi vì Lý Vân Tiêu nguyên nhân a?"

Thiên Phượng nữ tử cúi đầu không nói.

Hư không bên trong nữ tử thở dài, nói: "Phi Nghê, ta Cầm tộc có năm phượng ngũ cầm, còn nhiều lớn nam nhi tốt, nhiệt huyết thiếu niên, đối với ngươi thích cường giả tuyệt thế cũng không phải số ít, cần gì phải chấp mê tại Lý Vân Tiêu đâu."

Phi Nghê xinh đẹp cười nói: "Năm phượng ngũ cầm nam tử tự nhiên là cực tốt, có thể ta chính là không thích."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3493: Lần nữa đột phá

Hư không bên trong nữ tử giận hình vu sắc, phất một cái ống tay áo: "Minh ngoan bất linh, tùy ngươi!"

Liền biến mất ở hư không bên trong.

Phi Nghê hướng phía cái kia hư ảnh, thật sâu cong xuống.

Sau đó nhìn Dương Huyền Tàng liếc mắt, khẽ cười nói: "Tiện nghi ngươi, tiểu tử."

Liền tay bấm quyết ấn, một đạo chín màu phượng quang đem Dương Huyền Tàng bao phủ, sau đó cái kia tinh huyết chi hà vọt tới, đem hai người đều bao phủ đi vào.

Thời gian trường hà một điểm điểm trôi qua.

Thay đổi khôn lường, điện quang hỏa thạch.

Nửa năm sau.

Một mảnh mịt mờ hư không bên trong, bỗng nhiên một đạo ánh sáng màu trắng phá vỡ huyết sắc, phóng lên tận trời.

Bạch quang trên hư không nháy mắt tách ra, hóa thành hai đạo quang mang, phân đừng giảm bớt, lại nháy mắt hợp lại cùng nhau.

Chính là Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng.

Giờ phút này trên thân hai người đều phun trào lấy cực mạnh năng lượng ba động, đúng là cùng một chỗ đột phá đến thập tinh Thiên Giới trung giai.

Dương Thanh Huyền hướng cái kia phượng quang bên trong cong xuống: "Đa tạ Phi Nghê đại nhân tương trợ chi ân."

Phượng quang thiểm động phía dưới, phi tốc co vào, rất nhanh hóa thành Phi Nghê thân ảnh, đứng trên trời cao, đuôi phượng như mây phiêu động.

Nàng khẽ cười nói: "Đây chính là ngươi xuất thủ cứu thù lao của ta, đủ chưa?"

Dương Thanh Huyền gương mặt đỏ lên, vội nói: "Tự nhiên là đủ."

Phi Nghê nhẹ nhàng cười một tiếng, hỏi: "Ngươi biết Lý Vân Tiêu sao?"

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Đại nhân nhận ra tộc ta Thánh Vương? Nguyên lai đại nhân nói là tộc ta bằng hữu, là thật."

Phi Nghê nói: "Ta không có cái kia tâm tư lừa các ngươi những này hậu bối tiểu hữu."

Dương Thanh Huyền nói: "Đại nhân chính là Thánh Vương bạn, vậy dĩ nhiên là ta tiền bối, trước đó thất lễ, còn nhìn đại nhân đừng trách."

Nói xong, lại sâu sắc bái.

Phi Nghê khoát tay nói: "Không sao, Lý Vân Tiêu hắn hiện tại như thế nào?"

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, nói ra: "Hiện tại Nhân tộc tình thế cực vì không tốt, Thánh Vương đại nhân cần phải tại trong lĩnh vực thủ hộ tộc nhân."

Lập tức, hắn liền đem vị diện giao hội, chủng tộc đại chiến sự tình giản lược nói một lần.

Cùng chính mình tại sao lại tại đất này, đều toàn bộ cáo tri.

Phi Nghê nghe được sợ ngây người: "Ngươi giết chết một vị chí tôn phân thân, bị chí tôn truy sát đến đây?"

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Cái kia phân thân không có bị giết chết, bị ta ẩn nấp rồi."

Phi Nghê đột nhiên "Khanh khách" cười to: "Các ngươi Nhân tộc có thể đều không phải đèn đã cạn dầu a. Xem ra phu quân ta lại phải chịu khổ."

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: "Đại nhân phu quân là?"

Phi Nghê nói: "Chính là Lý Vân Tiêu nha."

Dương Thanh Huyền: ". . . , ngài không phải đang nói đùa chứ?"

Phi Nghê ánh mắt chuyển động, trên mặt lộ ra hào quang, nói khẽ: "Ngươi cảm thấy thế nào?"

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, hắn suy đoán đủ loại quan hệ, nằm mơ cũng không nghĩ tới, vị này Thiên Phượng tộc cường giả, sẽ là Thánh Vương lão bà.

Cái kia Lý Hồng Tụ đâu?

Chẳng lẽ không phải muốn gọi người trước mắt này "Nương" ?

Còn có Lý Hồng Tụ mẹ của nàng đâu?

Cùng người trước mắt này là tỷ muội?

Phi Nghê trầm tư nói ra: "Ngươi từ Nhân tộc chạy đến, đem một vị chí tôn hấp dẫn đi, đích thật là phi thường sáng suốt cách làm. Nhưng chí tôn kia tìm lâu ngươi không được, vẫn là sẽ trở về a."

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Ta liền sợ hắn trở về, tốt nhất hắn có thể tiến Cầm tộc Tổ Giới, có thể kéo diên một điểm là một điểm. Liền sợ Tổ Giới lực lượng quá mạnh, hắn trong tuyệt vọng quay đầu rời đi."

Phi Nghê nói: "Lấy hắn chí tôn thần thông, làm điểm chim máu tiến tầng thứ nhất cũng không có vấn đề, lại hướng xuống liền khó khăn. Muốn vào nhập tầng thứ chín, trừ phi dùng chí tôn lực lượng cưỡng ép phá giới, nhưng như vậy không khác với muốn chết."

Nàng ánh mắt lóe lên một sợi mỉa mai: "Nơi này có tộc ta đại năng trấn thủ, liền xem như chí tôn cường đột mà đến, cũng phải hôi phi yên diệt."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Chí tôn đến cũng đến chết?"

Phi Nghê ngạo nghễ nói: "Chết tại Phượng tộc Tổ Giới chí tôn, đã không ngừng một vị. Dù sao trên đời này có chút chí tôn não tử chính là không hiệu nghiệm, cho là mình thiên hạ vô địch, cái kia dĩ nhiên chính là muốn chết."

Dương Thanh Huyền nói: "Cái kia có không có cách nào để Tố Hành cũng tìm xem chết?"

Phi Nghê nhìn xem hắn: "Ngươi muốn mượn dùng Cầm tộc lực lượng, vì ngươi trừ bỏ họa lớn?"

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng nói: "Cũng là đại nhân phu quân họa lớn."

Phi Nghê "Ăn một chút" cười nói: "Ngươi thật biết nói chuyện, để ta ngẫm lại."

Sau một lúc, Phi Nghê nói: "Có hai loại biện pháp, một là tìm người xuất thủ, tỉ như sư phụ loại hình, nhưng khả năng chẳng nhiều lắm. Hai chính là đem người này dẫn vào tuyệt sát chi địa, vây công hắn. Ta ngược lại là biết Tổ Giới tầng thứ chín có một lần tuyệt sát chi địa, mấu chốt là làm sao đem hắn dẫn qua."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Tuyệt sát chi địa đối với chí tôn hữu dụng không?"

Phi Nghê nói: "Chí tôn cũng là sinh mệnh, không phải đại đạo, như thường có thể giết. Chỗ kia địa phương chính là giữa thiên địa đến giết chỗ, coi như chí tôn rơi vào đi cũng không chiếm được chỗ tốt. Lại thêm chúng ta xuất thủ, nắm chắc không nhỏ."

Dương Thanh Huyền nói: "Như thế rất tốt, cái kia ta đi dẫn hắn. Chỉ cần hắn nhìn thấy ta, tất nhiên sẽ theo đuổi không bỏ, nhưng vấn đề là hắn vào không được tầng thứ chín."

Phi Nghê cười nói: "Ta có biện pháp, nhưng ngươi muốn bảo đảm dẫn hắn quá trình không bị giết chết."

Dương Thanh Huyền kiên định nói: "Chỉ cần có thể giải quyết người này, lại nguy hiểm ta cũng muốn thử một lần."

Phi Nghê nói: "Tốt, vậy ngươi nghĩ biện pháp đem hắn dẫn tới mấy tầng trước, càng sâu càng tốt. Ta đi tìm mấy vị bằng hữu đến giúp đỡ."

"Bằng hữu?"

Dương Thanh Huyền trong mắt một sáng: "Cầm tộc đại năng?"

Phi Nghê nói: "Đương nhiên! Nếu không liền bằng hai chúng ta? Có tuyệt sát chi địa tương trợ cũng phải chết. Không nói, riêng phần mình hành động đi, giữ liên lạc. Ta cũng không nghĩ phu quân ta vất vả quá nhiều, tranh thủ thời gian thay hắn phân ưu giải nạn."

Dương Thanh Huyền im lặng, thấy Phi Nghê muốn đi, đột nhiên nói ra: "Đại nhân chậm đã, ta còn có một chuyện, chẳng biết đại nhân nhưng có Tổ Cầm Chi Linh?"

Lập tức hắn đem chính mình cùng Thiên Lộ tộc sự tình nói một lần, lại nói: "Nếu là có thời gian, ta tự nhiên sẽ chính mình đi tìm. Nhưng sợ là không có thời gian. Nếu là ta chết tại Tố Hành trong tay, chẳng lẽ không phải mất tin tại Lỗ Sâm."

Phi Nghê cười nói: "Thiên Lộ loại này tiểu tộc, thế mà cũng vọng tưởng muốn Tổ Cầm Chi Linh? Hừ, cái kia lông vũ thế nhưng là trân quý rất, cho dù ta cũng mười phần không bỏ."

Nàng đưa tay chộp một cái, một cây thải sắc lông vũ xuất hiện tại lòng bàn tay, tản mát ra rực rỡ quang huy: "Đây là chim khách tộc tiên tổ lông vũ, liền khi đưa cho ngươi quà ra mắt."

Dương Thanh Huyền vừa mới bị chim khách chân huyết tẩy lễ, một chút liền có thể cảm ứng được phía trên lực lượng, mừng rỡ nói: "Đa tạ đại nhân."

Phi Nghê cười nói: "Không cần cám ơn, đây cũng là vừa mới ba cái kia ngốc d trên thân tìm ra."

Ba người kia túi trữ vật đều bị Phi Nghê lấy đi.

Dương Thanh Huyền tiếp nhận lông vũ, hướng Phi Nghê cúi đầu, liền hóa thành hào quang mà đi.

Phi Nghê trầm tư dưới, cũng lóe lên biến mất ở tại chỗ.

. . .

Mấy ngày về sau, Dương Huyền Tàng liền bay ra tầng thứ chín, hướng tầng thứ năm mà đi.

Hắn dự định trước đem chim khách tổ lông vũ cho Lỗ Sâm, sau đó lại đi tìm Tố Hành.

Bước vào thập tinh Thiên Giới trung giai về sau, hiện tại hai người hợp thể trực tiếp xông vào đến thập tinh Thiên Giới hậu kỳ.

Nguyên bản hai người tính ra, tại thập tinh Thiên Giới trạng thái dưới hợp thể, chưa hẳn có thể tấn cấp, nhưng bởi vì đủ loại nhân duyên, y nguyên có thể duy trì tấn cấp trạng thái.

Á Tư cho rằng đây là chí tôn đạo quả nguyên nhân.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3494: Cách không bắt người

Dương Thanh Huyền hỏi: "Nếu là này trạng thái có thể một mực gắn bó, cái kia hai ta người bước vào nửa bước chí tôn về sau, phải chăng có cơ hội trực tiếp xông vào chí tôn?"

Á Tư quả quyết bác bỏ nói: "Nằm mơ! Không có nửa điểm khả năng. Chí tôn cùng nửa bước chí tôn cũng không phải một cái khái niệm."

Dương Thanh Huyền nói: "Cái kia tối thiểu hợp thể về sau, chí tôn phía dưới cần phải không địch thủ a?"

Á Tư sửng sốt một chút, vấn đề này hắn không đáp lại được.

Lấy Dương Thanh Huyền dạng này biến thái thực lực, bước vào nửa bước chí tôn về sau, cùng giai bên trong liền đã hãn hữu địch thủ, lại cùng Quỷ Tàng hợp thể, có lẽ thật sự là chí tôn phía dưới đệ nhất nhân cũng khó nói.

Sắc mặt hắn có chút âm trầm, tựa hồ không quá vui lòng Dương Thanh Huyền vượt qua nó.

Nửa tháng sau, cuối cùng về tới tầng thứ năm, đồng thời tìm được Lỗ Sâm.

Cái này thời gian nửa tháng bên trong, Dương Thanh Huyền thử mấy lần nghĩ muốn liên lạc với Tố Hành, đều xa ngút ngàn dặm không tin tức, cũng không biết là không có liên hệ với, vẫn là Tố Hành thật tuyệt vọng mà quay về.

Lỗ Sâm nhìn thấy Dương Thanh Huyền, lập tức cảm thấy được hắn khí tức trên thân khác biệt, so trước kia kinh khủng hơn tinh thuần, giật mình nói: "Đại nhân ngươi. . ."

Dương Thanh Huyền nói: "Gặp được một điểm cơ duyên, may mắn đột phá."

Lỗ Sâm cả kinh há to mồm, trực tiếp hóa đá tại cái kia.

Cái này hời hợt một câu bên trong, ẩn chứa nhiều ít tin tức.

Dương Thanh Huyền thế nhưng là thập tinh Thiên Giới a, làm sao nói đột phá đã đột phá? Cái này cần là bao lớn cơ duyên?

Hắn mặt mũi tràn đầy ao ước, nhưng biết người đều có mạng.

"Không biết đại nhân nhưng có tìm được Tổ Cầm Chi Linh?"

Lỗ Sâm cẩn thận hỏi.

Dương Thanh Huyền nói: "Hạnh không có nhục sứ mệnh, tìm tới một cây chim khách lông."

Lỗ Sâm trong lòng chấn động mãnh liệt, mừng lớn nói: "Chim khách linh? Chẳng biết là chim khách tộc cái kia chi? !"

Hắn mặc dù ôm chờ mong, nhưng nằm mơ đều không nghĩ tới, Dương Thanh Huyền thế mà thật tìm được, mà lại nhanh như vậy!

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: "Không vội , đợi lát nữa cho ngươi xem. Trước lúc này, trước giải quyết một chút phiền toái nhỏ."

Hắn vung tay lên, hư không bên trong linh quang lóe lên, hóa thành một chuyến phù văn, nháy mắt kích - bắn đi ra.

Tại cách đó không xa không gian hơi rung nhẹ, nháy mắt liền rơi xuống ba đạo thân ảnh, đều là mặt mũi tràn đầy kinh sợ cùng hoảng sợ.

Chính là Tây Nhĩ cùng hắn ngoại viện Đạo Cách, còn có một tên hắc bào nam tử, ngoại hình cùng Đạo Cách giống nhau đến mấy phần, hẳn là cùng một chủng tộc.

Lỗ Sâm cả giận nói: "Các ngươi theo dõi ta? !"

Tây Nhĩ âm trầm nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền: "Ngươi là thế nào phát hiện chúng ta?"

Dương Thanh Huyền cười nhạt nói: "Cái này rất khó sao?"

Đạo Cách gằn giọng nói: "Tiểu tử, ta biết ngươi có chút bản lĩnh, hẳn là thập tinh Thiên Giới sơ giai tu vi. Nhưng ta minh nói cho ngươi, thập tinh Thiên Giới sơ giai, chúng ta cái này có hai vị!"

Dương Thanh Huyền nói: "Sau đó thì sao?"

Đạo Cách nói: "Sau đó dĩ nhiên chính là ngoan ngoãn đem đồ vật giao ra, chim khách tổ linh."

Dương Thanh Huyền không nhịn được nói: "Được rồi, tranh thủ thời gian ra tay đi, ta còn vội vàng đâu."

Đạo Cách sững sờ: "Ngươi thật muốn cùng chúng ta động thủ?"

Dương Thanh Huyền nói: "Dạng này sự tình từ ta tại Huyền Dạ đại lục thời điểm liền không ngừng phát sinh, đoạn đường này quá trình trưởng thành bên trong, liền không ít các ngươi loại này ngốc D, không cảm thấy kinh ngạc."

Đạo Cách cả giận nói: "Muốn chết!"

Hắn nhìn đồng bạn đồng dạng, mặt khác người kia cũng bộc phát ra khí tức đến, lập tức hình thành khủng bố uy áp, như giang hà bôn tập.

Dương Thanh Huyền đối với Lỗ Sâm nói: "Ngươi thối lui."

Lỗ Sâm nói: "Ta tới đối phó Tây Nhĩ."

Liền thân ảnh lóe lên, hướng Tây Nhĩ chạy đi, hai người cảnh giới tương đẳng, cho dù không thể thắng, cũng có thể kéo lại tiếp tục, hắn muốn cho Dương Thanh Huyền tranh thủ một chút thời gian.

Nhưng đột nhiên giữa thiên địa liền yên tĩnh trở lại.

Chỉ nghe Dương Thanh Huyền nói ra: "Không cần."

Vung tay lên, lập tức huyễn hóa ra bốn đầu tám tay pháp thân, riêng phần mình ra quyền chưởng, đồng thời hướng ba người đánh tới.

Đạo Cách vừa mới đem lực lượng bộc phát đến cực điểm, liền thấy không trung một con to lớn chưởng pháp nổ xuống, cường đại đến để hắn không có thể ngăn cản, hoảng sợ nói: "Cái này. . ."

Ba người nháy mắt minh bạch tới, Dương Thanh Huyền cường đại đã không phải là bọn hắn có thể nhìn bóng lưng.

Nhưng đã tới không kịp.

Một chưởng kia nháy mắt chụp trên người Đạo Cách, đem hắn đánh vào phàm trần.

Mà hư không bên trong lại một quyền, đem mặt khác cái kia tên người áo đen tại chỗ đánh nổ.

Lỗ Sâm bỗng nhiên hút miệng hơi lạnh, hét lớn: "Đại nhân dừng tay!"

Tám tay bên trong một chỉ, đang muốn điểm nát Tây Nhĩ, nghe vậy trực tiếp ngừng lại.

Lỗ Sâm vội vàng nói: "Tây Nhĩ là tộc ta cường giả, còn nhìn lưu hắn một mạng."

Tây Nhĩ cho là mình chết chắc, cái kia một chỉ cơ hồ muốn nghiền nát hồn phách của hắn, giờ phút này còn sống sót, toàn thân run rẩy, run rẩy nói: "Đại nhân tha mạng! Lỗ Sâm cho ngươi chỗ tốt gì, ta nguyện ý gấp bội cho ngài."

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Ngươi tha cho hắn, hắn còn muốn lấy đào ngươi góc tường đâu."

Lỗ Sâm mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ.

Dương Thanh Huyền hỏi: "Hiện tại còn muốn thả sao?"

Lỗ Sâm sắc mặt tái xanh, cắn răng nói: "Thả! Tộc ta nguyên bản yếu thế, tổn thất không nổi cao thủ như vậy."

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu: "Ngươi rất có cái nhìn đại cục, có thể khi chức trách lớn, nhưng vì thay ngươi tiêu trừ một điểm hậu hoạn. . ."

Hắn cái kia một chỉ nhẹ nhàng hướng phía trước chọc lấy hạ.

Tây Nhĩ liền kêu thảm một tiếng, trên thân bạo ra máu, bay rơi ra ngoài.

Dương Thanh Huyền nói: "Yên tâm đi, không giết hắn, phá hắn căn cơ, nạo hắn một điểm đan điền. Sợ là muốn rơi xuống tầng một, vĩnh viễn không tấn cấp."

Lỗ Sâm vội ôm quyền thở dài: "Đa tạ đại nhân."

Dương Thanh Huyền lấy ra cây kia chim khách linh, đưa cho hắn: "Đáp ứng ngươi chuyện làm xong, ngươi ta ở giữa lẫn nhau không thiếu nợ nhau."

Lỗ Sâm thấy cái kia chim khách linh, kích động nói không ra lời, hai tay run run tiếp nhận đi, sau đó thật sâu cong xuống: "Đại nhân chi ân, ta Thiên Lộ tộc cả đời khó quên."

Dương Thanh Huyền khoát tay áo: "Lại đừng đi, hữu duyên có lẽ còn có thể gặp lại."

Nói xong, liền biến mất ở tại chỗ.

Lỗ Sâm bưng lấy chim khách linh, mặt mũi tràn đầy vẻ phức tạp.

Hắn trương nhìn xuống, vội vàng đem chim khách linh cất kỹ, sau đó nắm lấy Tây Nhĩ, liền hướng mặt trước chạy đi.

Dương Thanh Huyền càng là trước Lỗ Sâm một bước, tiến vào tầng thứ tư, sau đó tầng thứ ba, một mực chạy đến tầng thứ nhất mới dừng lại.

"Chẳng lẽ hắn thật tuyệt vọng chạy?"

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng hư không, thi triển cảm thấy ứng thuật, tiến vào "Định" trạng thái.

Mịt mờ bên trong, đại đạo hoảng hốt, như ẩn như tồn.

Bỗng nhiên một cỗ cảm giác nguy hiểm cách không mà tới.

Hắn bỗng nhiên mở hai mắt ra, bỗng nhiên phát hiện bốn phương tám hướng đều xuất hiện đen kịt khóa liên, chẳng biết từ đâu mà đến, một chút liền đem hắn trói buộc chặt.

Dây sắt nháy mắt kéo căng, phía trên xuất hiện lít nha lít nhít văn tự.

"Ha ha, cuối cùng bắt lại ngươi, lần này nhìn ngươi chạy chỗ nào!"

Tố Hành "Thanh âm" lần nữa xuất hiện tại cảm ứng bên trong.

Dương Thanh Huyền không có khẩn trương, ngược lại cười một tiếng, nội tâm nhẹ nhàng thở ra, hỏi: "Ngu xuẩn vật, ngươi tại đây?"

Tố Hành trầm mặc xuống: "Bị ta bắt lấy, thế mà còn có thể trấn định tự nhiên, ta là nên tán thưởng ngươi đây, vẫn là cười ngươi vô tri đâu?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi thật tiến vào Tổ Giới rồi?"

Tố Hành nói: "Ngươi cảm thấy thế nào? Bằng không ta như thế nào triển khai phép thuật này cách không bắt ngươi?"

Dương Thanh Huyền cười nói: "Có chút ý tứ, ta còn sợ ngươi trong tuyệt vọng chạy trốn đâu."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3495: Truy tung

Tố Hành nói: "Ngươi tâm tính rất tốt, nhưng ta suy nghĩ một chút, vô luận như thế nào ngươi cũng không có lật bàn khả năng, hiện tại khẳng định là ra vẻ trấn định."

Dương Thanh Huyền cười nói: "Đã Như Lai, kia đến bắt ta nha."

Tố Hành lại trầm mặc một hồi: "Ngươi không có sợ hãi hình dạng, sợ ta đào tẩu, mong chờ lấy ta đến bắt ngươi, có lẽ ngươi thật sự có một đinh điểm ỷ vào."

Dương Thanh Huyền kinh hãi, một chút cảnh giác lên.

Xem ra đối phương tâm tư kỳ thật phi thường chẩn mật.

"Thế nào, không nói?"

Tố Hành thanh âm lần nữa truyền đến, mang theo một tia lạnh lùng chế giễu.

Dương Thanh Huyền nói: "Tùy ngươi nghĩ ra sao đi, hiện tại ta liền ở đây, có bản lĩnh liền đến, không có bản lĩnh liền lăn."

Tố Hành cười lạnh nói: "Đã ta truy lâu như vậy, tự nhiên sẽ tiếp tục đuổi xuống dưới. Ngươi khẳng định cho rằng đem ta dẫn tới đất này, cho nhân tộc lĩnh vực giảm bớt một vị chí tôn cấp cường giả, là không sai diệu kế đi."

Dương Thanh Huyền nhướng mày nói: "Là lại như thế nào?"

Tố Hành nói: "Trên thực tế, ra truy kích ngươi cũng là ra tại tự ta bảo vệ mục đích. Tộc ta mặt khác năm vị đại năng chưa giáng lâm, chỉ ta một người tại Nhân tộc lãnh địa, tính nguy hiểm có thể nghĩ. Một khi ta vẫn lạc, đối với toàn bộ Thần tộc đều là cự đại tai nạn, thậm chí sẽ ảnh hưởng đến lần này chiến tranh toàn diện. Sở dĩ tại mặt khác năm người chưa giáng lâm trước, ta xác thực không nên lưu tại Nhân tộc."

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Thực sẽ tìm cho mình mượn cớ. Đã như vậy, vậy ngươi giáng lâm qua tới làm cái gì?"

Tố Hành nói: "Chí tôn lực lượng nghĩ muốn mạnh mẽ giáng lâm tới, nhất định phải đứng trước vũ trụ này khủng bố uy áp, chỉ một vị tới liền cực vì nhốt khó, huống chi là sáu người đồng thời? Chúng ta sợ nhất chính là giáng lâm một khắc, gặp các ngươi Nhân tộc ba tên chí tôn công kích. Sở dĩ bọn hắn năm người trước yểm hộ ta tới, cũng không vấn đề. Một là có vị diện chiều sâu giao hội thời cơ, hai là ta có tìm về phân thân nhu cầu."

Dương Thanh Huyền phản trào phúng: "Ngươi làm sao nói đều được, tùy tiện YY, vui vẻ là được rồi."

Tố Hành khẽ nói: "Tin không tin tùy ngươi."

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi cùng ta kéo những này, là muốn kéo dài thời gian, tìm tới vị trí của ta sao?"

Tố Hành phản hỏi: "Là lại như thế nào?"

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: "Đúng vậy, chứng minh ngươi xác thực tiến vào Tổ Giới, hoặc là chính khi tiến vào Tổ Giới trên đường. Cái này cũng chứng minh ngươi có thể đủ cách không thi triển thuật pháp, đem ta trói buộc."

Tố Hành nói: "Ngươi tin rồi?"

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Tin, dù sao sự tình quan tính mạng của ta, thà có thể tin là có. Sở dĩ, ta hiện tại muốn đi."

Tố Hành cười lạnh nói: "Cười nhạo! Ta Cửu Âm Địa Sát Tỏa há lại là ngươi muốn phá thì phá, lưu ở tại chỗ chờ chết đi."

Dương Thanh Huyền lập tức cảm thấy được cái kia trên xiềng xích lực lượng tại tăng cường.

Từng đạo ánh sáng màu đen nổi lên, tại trên xiềng xích lưu động, trực tiếp tràn vào trong cơ thể hắn.

Dương Thanh Huyền vừa sợ lại thích, giờ phút này hắn mới chính thức xác thực tin Tố Hành tiến đến.

Quyết định thật nhanh, đưa tay chộp một cái, chiến kích nháy mắt hiện lên ở trong tay. Đồng thời trong cơ thể ngũ hành nguyên tố phun ra đến, đều oanh trên dây sắt.

Dương Thanh Huyền thủ đoạn vung lên, chiến kích chém ra một đạo hư quang, "Phanh" một tiếng kích trên dây sắt, tuôn ra liên tiếp âm lãnh hào quang.

Cái kia dây sắt bên trên xuất hiện một chuyến vết chém, nhưng chậm rãi bị Cửu Âm sát khí chữa trị.

"Hừ."

Dương Thanh Huyền lại là vung vẩy chiến kích, hắn thân thể không động, liều mạng phóng thích ngũ hành nguyên tố, hình thành từng vòng từng vòng ánh sáng năm màu, uốn lượn tại quanh thân, ăn mòn cái này dây sắt.

Sau đó chiến kích vạch ra từng đạo trăng tròn, chém trên dây sắt.

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Chém ra mấy ngàn kích về sau, cái kia dây sắt cuối cùng sụp đổ một cây.

Nhưng còn lại không chỉ có không có lui, ngược lại lần nữa ngưng tụ ra một cây, từ hư không bên trong nhô ra.

Dương Thanh Huyền sắc mặt biến hóa, cái này dây sắt so hắn tưởng tượng còn khó quấn hơn, bỗng nhiên mở ra đột xuất một đạo hàn băng, trực tiếp đánh vào đầu kia tân sinh dây sắt bên trên, trực tiếp đưa nó tại không trung đóng băng.

Đồng thời hàn khí khuếch tán, sở hữu dây sắt đều bị kết xuất tầng một băng.

Sau đó lại vung vẩy chiến kích, lại là mấy trăm kích quang rơi xuống, đem còn lại cũng lần lượt chém đứt.

Sau đó lóe lên liền biến mất ở nguyên địa.

Tại Tổ Giới chi địa, một đạo tinh hồng quang ảnh đang nhanh chóng xuyên qua, mấy canh giờ về sau, rơi vào một mảnh đại địa bên trên.

Là một cái bị hồng quang bao khỏa bóng người.

Cẩn thận nhìn lại, quang mang kia đúng là vô số máu tươi phun trào, như tầng một huyết y che đậy ở trên người, khiến người khắp cả người thâm hàn.

Huyết y bên trong nổ bắn ra một đôi băng hàn ánh mắt, nhìn chằm chằm hư không: "Thế mà phá vỡ ta Cửu Âm Địa Sát Tỏa, quả nhiên có hai lần tử. Bất quá ta đã tiến đến, tử kỳ của ngươi đến!"

Cái này huyết y người chính là Tố Hành, hắn thăm dò Tổ Giới tình huống về sau, trực tiếp tàn sát một cái nhỏ yếu Cầm tộc chi nhánh, đem máu tươi của bọn hắn luyện hóa ra, chế thành cái này huyết y khoác lên người.

Quả nhiên toại nguyện tiến Tổ Giới.

Huyết quang tại không trung lóe lên, liền biến mất không thấy gì nữa, chỗ đi phương hướng, chính là Dương Thanh Huyền đào tẩu phương hướng.

Dương Thanh Huyền chạy trốn sau một lúc, lập tức trong lòng xúc động, cảm giác được nguy hiểm, kinh hãi nói: "Nhanh như vậy?"

Quỷ Tàng trầm giọng nói: "Vừa rồi ngươi bị Cửu Âm Địa Sát Tỏa trói buộc chặt, có Cửu Âm sát khí nhập thể, hắn hẳn là thuận theo cái kia âm khí truy tung tới."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Có thể ta kiểm tra một chút, cũng không có bất cứ dị thường nào."

Quỷ Tàng nói: "Cái này âm khí cực khó phát giác, mà lại hết sức lợi hại, không phải dễ dàng như vậy khứ trừ."

Dương Thanh Huyền lần nữa vận chuyển pháp quyết, kiểm tra toàn thân.

Sau đó không lâu, quả nhiên tại trong đan điền phát hiện một sợi Âm Sát chi khí, hắn lập tức khu động lục đạo huyễn diễm, đem cái kia Âm Sát chi khí bao lấy, chậm rãi luyện hóa.

Âm Sát chi khí tại một điểm điểm cắt giảm, nhưng muốn hoàn toàn luyện hóa còn cần thời gian nhất định.

Quỷ Tàng nói: "Mau trốn đi."

Dương Thanh Huyền lập tức cùng Quỷ Tàng hợp thể, hóa thành vĩnh đốt thân thể, liều mạng hướng tầng thứ hai bỏ chạy.

Sau ba ngày, đã chạy trốn tới tầng thứ ba.

Nhưng loại kia nguy hiểm to lớn cảm giác lửa sém lông mày, phảng phất Tố Hành lúc nào cũng có thể sẽ xuất hiện ở trước mặt mình.

Lúc này, Âm Sát chi khí đã cực kỳ yếu ớt, Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng hư không, dùng hàn băng đem cái kia một sợi âm sát khí bao lấy, chậm rãi bức ra bên trong thân thể.

Quỷ Tàng cau mày nói: "Luyện hóa hết liền có thể, còn có thể chuyển hóa vì ngươi tự thân năng lượng hấp thu, tội gì nhiều khó khăn?"

Dương Thanh Huyền sắc mặt bạc trắng, chủ yếu là mất mạng trốn, tiêu hao to lớn tinh khí thần.

Hắn đem cái kia một sợi Âm Sát chi khí bức đi ra về sau, trực tiếp gọi ra một tôn mạnh nhất khôi lỗi, đem cái kia hàn băng bỏ vào. Sau đó trên người khôi lỗi vẽ ra mấy đạo quyết ấn.

Cái kia khôi lỗi lập tức hóa ra lưu quang, hướng tương phản phương hướng bỏ chạy.

Dương Thanh Huyền sắc mặt khó coi nói: "Chỉ mong hữu dụng."

Chính mình nuốt một đống đan dược, tiếp tục hướng tầng thứ tư bay.

Sau hai ngày, một mực vô sự, thuận lợi tiến vào tầng thứ tư.

Dương Thanh Huyền lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, xem ra cái kia khôi lỗi tạo nên tác dụng. Nhưng hắn không dám khinh thường, nghỉ ngơi sau một lúc, lại tiếp tục bay về phía trước.

Lần này, Tố Hành lần nữa cảm ứng tới: "Tiểu tử, có ngươi!"

Dương Thanh Huyền "Ha ha" cười một tiếng: "Làm sao vậy, giống như đại nhân cảm xúc không cao a?"

Tố Hành khẽ nói: "Là ta chủ quan, lại cho ngươi chạy ra."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3496: Tuyệt sát chi địa

Dương Thanh Huyền trả lời: "Đừng tức giận ngã lòng, ta tin tưởng đại nhân thực lực, nhất định có thể thuận lợi tìm tới ta, sau đó chịu chết."

Tố Hành đột nhiên hỏi: "Ngươi có thể đi vào tầng thứ chín?"

Dương Thanh Huyền đã không nhất định trả lời, cũng không phủ định trả lời, hàm hồ nói: "Qua loa đi."

Sau đó, Tố Hành cảm ứng liền không có.

Dương Thanh Huyền trầm tư dưới, một là bởi vì cảm ứng muốn tiêu hao năng lượng to lớn, nếu là đối phương còn tại truy tung mình, một phương diện muốn suy diễn vị trí của mình, một phương diện muốn bay nhanh, cho dù là chí tôn, tiêu hao cũng gánh không được.

Còn có một loại khả năng, chính là Tố Hành vào không được tầng thứ chín.

Nếu là hắn không thể đi vào, chẳng lẽ không phải thất bại trong gang tấc?

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, tình thế khẩn cấp, cũng không nghĩ ngợi nhiều được, trước đem hắn dẫn tới tầng thứ tám lại nói.

Hắn một mặt tiếp tục bay về phía trước, một mặt đem đất này tin tức truyền cho Phi Nghê, cáo tri giờ phút này phát sinh hết thảy.

Sau đó không lâu, Phi Nghê liền truyền về tin tức: "Có muốn hay không ta tới đón ứng ngươi?"

Dương Thanh Huyền trả lời: "Ngươi đến chúng ta cũng không phải đối thủ của hắn. Trực tiếp đi tuyệt sát chi địa chờ ta."

Phi Nghê trả lời: "Vậy ngươi hết thảy cẩn thận."

Dương Thanh Huyền đang bay vào tầng thứ năm về sau, loại kia nguy hiểm cảm giác áp bách lần nữa truyền đến.

Chứng minh Tố Hành cách hắn lại tới gần.

Không bao lâu về sau, tốc độ cuối cùng chậm lại, cho dù hợp thể sau là thập tinh Thiên Giới hậu kỳ, cũng gánh không được dạng này chạy thục mạng.

Á Tư nổi lên, lấy hàn băng hóa ra độn quang, tiếp tục hướng phía trước bay đi.

Mặc dù hắn bị Tổ Giới áp chế, nhưng còn tại tầng thứ năm, ảnh hưởng cũng không lớn.

Tố Hành cũng truy sắc mặt bạc trắng, hắn bị Dương Thanh Huyền bày một đạo, truy sai phương hướng, chờ phát hiện sau lại đuổi trở về, còn phải không ngừng dùng thôi diễn thuật định vị Dương Thanh Huyền phương hướng, đây đều là cực kỳ tiêu tốn năng lượng sự tình.

"Tiểu tử, dừng lại!"

Tố Hành bay vào tầng thứ năm về sau, đột nhiên bị một đám người nhìn chằm chằm, xúm lại tới, có mười mấy người, trên trán có ba màu tóc.

"Tiểu tử, ngươi là cái gì tộc?"

Người cầm đầu ánh mắt chớp động, thấy Tố Hành toàn thân bị tinh huyết bọc lấy, cực vì kỳ quái.

"Tới thật đúng lúc."

Tố Hành sầm mặt lại, thân ảnh nhoáng một cái, một mảnh hào quang tỏa ra, cái kia mười mấy người phản ứng đều không, liền toàn bộ chết rồi.

Sau đó hơn mười đạo huyết trụ bị rút ra, dung nhập vào chính mình huyết y bên trong.

"Lại tăng cường một điểm, chẳng biết có thể hay không tiến vào tầng thứ chín."

Tố Hành trầm tư, dứt khoát trực tiếp ngồi xếp bằng xuống, nghỉ ngơi một trận.

Thực sự là mệt không được.

Hắn rút ra những cái kia tinh huyết, bắt đầu xem chừng có thể tiến vào bảy tám tầng, cho tới tầng thứ chín một chút chắc chắn đều không có.

Như là không vào được, còn phải nhiều tát một chút Cầm tộc máu tới.

Sở dĩ giờ này khắc này, ngược lại không vội.

Chỉ cần Dương Thanh Huyền ở bên trong, lần này là hẳn phải chết không nghi ngờ.

Dương Thanh Huyền một đường cũng gặp phải không ít chặn đường người, nhưng đều không thèm để ý, trực tiếp chạy trốn, đối phương cũng đuổi không kịp.

Nửa tháng sau, cuối cùng về tới tầng thứ tám.

Hắn lần nữa cùng Phi Nghê bắt được liên lạc.

Phi Nghê truyền tống một tọa độ trị số tới.

Dương Thanh Huyền liền dừng lại tại tầng thứ tám cùng tầng thứ chín chỗ giao giới, chậm rãi khôi phục thể năng, đồng thời nắm chặt thời gian tu luyện.

Lại qua mấy ngày, loại kia nguy cơ cảm giác lần nữa giáng lâm.

Dương Thanh Huyền chậm rãi mở hai mắt ra: "Cuối cùng đã tới a."

Hắn tin tưởng Tố Hành đã có thể tiến Tổ Giới, liền nhất định có biện pháp đến tầng thứ chín, chỉ cần cấp cho hắn đủ đủ thời gian.

"Các huynh đệ, sinh tử liền nhìn lần này."

Dương Thanh Huyền khích lệ Quỷ Tàng cùng Á Tư.

Nếu là trận chiến này có thể thắng, đánh giết Tố Hành, như vậy cả Nhân tộc cục diện đều đem thu hoạch được to lớn làm dịu.

Chí tôn nhân số biến thành năm đôi ba.

Tăng thêm dị tộc là vượt giới mà đến, Nhân tộc nắm giữ sân nhà ưu thế, như vậy bọn hắn nghĩ muốn tiếp tục chiến tranh, liền phải phỏng đoán.

Dương Thanh Huyền một chút cảm thấy áp lực như núi, phảng phất cả Nhân tộc vận mệnh đều trên vai của hắn.

Quỷ Tàng cười lạnh nói: "Bình thường có chỗ tốt thời điểm, chúng ta chính là ngu xuẩn vật, hiện tại muốn đưa chết rồi, chúng ta chính là huynh đệ."

Á Tư cũng châm chọc nói: "Ta đã nói trước, một khi nguy hiểm tính mạng của ta, không nói hai lời vỗ mông rời đi."

Dương Thanh Huyền lúng túng nói: "Hai vị huynh đệ, đừng như vậy a. Nếu là trận chiến này thắng, về sau có chỗ tốt gì, đều trước để các ngươi."

Quỷ Tàng nói: "Tin ngươi có quỷ."

Nói xong cũng cảm thấy cái này lời nói có vấn đề.

Dương Thanh Huyền thở dài: "Ai, cái này nói nhiều tổn thương cảm tình."

Á Tư nói: "Cái khác sự tình còn dễ nói, hiện tại nhưng là muốn hướng một vị chí tôn khai chiến, ta sống nhiều năm như vậy, cũng không tìm tới điên cuồng như vậy xong chuyện."

Dương Thanh Huyền hắc tiếng nói: "Chiến sự đã định, cũng đừng càu nhàu, chúng ta vẫn là chuẩn bị cẩn thận xuống đi."

Hắn lấy ra một chút trận kỳ đến, cắm - nhập bốn phương tám hướng đại địa, sau đó bố xuống một cái tụ lôi trận, có thể trực tiếp đem chính mình định hướng truyền tống đi.

Làm tốt về sau, liền ổn định lại tâm thần chờ đợi.

Không bao lâu, loại kia chấn tâm hồn người cảm giác áp bách lần nữa truyền đến.

Dương Thanh Huyền ngồi xếp bằng trong trận, tay bấm quyết ấn, vô số lôi điện chậm rãi tại bốn phía dâng lên.

Đối phương tựa hồ cảm ứng được cái gì, giễu cợt nói: "Lôi truyền tống trận?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ta chờ ngươi đã lâu, cũng không thể liều mạng đi, đương nhiên lần thứ nhất thời gian liền muốn chạy trốn."

Tố Hành nói: "Vô luận ngươi chạy trốn tới đâu, chung quy là một chữ "chết". Nếu là ở bên ngoài, ngươi không ngừng hướng phía trước trốn, có lẽ còn muốn mấy năm mới có thể đuổi kịp ngươi. Nhưng cái này Cầm tộc Tổ Giới lại cực kỳ giống ta chỗ vực sâu, là đời mới sinh đại vũ trụ trên mặt phẳng một cái hố, là có cuối cùng, ngươi đi đến trốn, đó là một con đường chết. Ta tại biết được tiến vào Tổ Giới muốn Cầm tộc chân huyết thời điểm, hoàn toàn chính xác có nghĩ qua từ bỏ. Nhưng về sau phát hiện cái này Tổ Giới lại là cùng loại vực sâu tồn tại, liền quyết định muốn tiến đến. Về sau quả nhiên để ta tìm được tiến vào chi pháp."

Dương Thanh Huyền nói: "Giờ phút này nói sinh tử, còn hơi sớm, ta tại tầng thứ chín chờ ngươi."

Nói xong, trong tay quyết ấn nhất biến, lôi trận nháy mắt khởi động.

Toàn thân hắn hiển hiện điện mang, "Đôm đốp" lóe lên, liền biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, liền trực tiếp tại tầng thứ chín.

Sau đó lấy ra Phi Nghê cho tọa độ, hóa thành lưu quang mà đi.

Tầng thứ tám nơi nào đó, một mảnh hoang nguyên đại địa bên trên, hơn bốn mươi tên Cầm tộc người bị oanh thịt nát xương tan, toàn bộ tinh huyết bị Tố Hành quất tới.

"Quả nhiên, càng bên trong người, tinh huyết độ tinh khiết càng cao."

Quấn tại Tố Hành quanh thân huyết y bên trong, phun trào lấy kim sắc quang mang, so mới vừa tiến vào thời cường đại quá nhiều.

Mấy ngày về sau, hắn liền tới đến hai tầng giao tiếp chỗ, thử nghiệm đi vào. Bên trong cảm nhận được to lớn uy áp.

Sau đó lại lui ra, tìm kiếm một chút Cầm tộc người đánh giết, tăng cường huyết y lực lượng.

Nửa tháng sau, cuối cùng không có áp lực chút nào tiến vào tầng thứ chín.

Giờ phút này, đã đến tuyệt sát chi địa Dương Thanh Huyền, lập tức liền cảm ứng được: "Hắn đến rồi!"

Phi Nghê trên mặt chớp động lên yêu diễm hào quang: "Rất làm cho người khác phấn khởi đâu."

Nơi tuyệt địa này là tại một chỗ không cốc bên trong, là Tổ Giới bên trong chỗ nguy hiểm nhất một trong, thập tinh Thiên Giới trở xuống tu vi căn bản không dám vào.

Dương Thanh Huyền trốn lúc tiến vào, rõ ràng có thể cảm thấy được không thích hợp, nhưng càng là quỷ dị, càng để hắn an tâm.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3497: Thần miếu

"Đây là địa phương nào, vì sao cảm giác lạnh sưu sưu, so Quỷ Giới còn khiến người bất an."

Dương Thanh Huyền phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ là một mảnh tịch liêu hoang dã, cũng không có cái gì kì lạ địa phương, nhưng nội tâm chính là bao phủ tầng một mây đen.

Phi Nghê nói: "Nơi này là Khổng Tước nhất tộc thủy tổ ở lại qua địa phương, tương truyền tại sớm nhất thời điểm, Khổng Tước nhất tộc từng vì Cầm tộc đứng đầu, còn bao trùm tại năm phượng phía trên. Về sau không hiểu thấu liền rơi xuống, mà bọn hắn chiếm cứ tổ địa cũng đã thành tuyệt địa hung cảnh."

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, hắn đồng dạng người mang Khổng Tước chân huyết, nhưng đẳng cấp cũng không cao.

Phi Nghê nói: "Rất nhiều đi vào cái này tuyệt cảnh cường giả, đều rất khó đi ra ngoài nữa. Trong đó vẫn lạc nhiều nhất vẫn là Khổng Tước tộc nhân. Bởi vì nơi này thỉnh thoảng sẽ xuất hiện một chút tổ tiên bọn họ đồ vật, sở dĩ Khổng Tước tộc nhân thích nhất tiến đến. Về sau xuất hiện một vị khó lường Khổng Tước Minh Vương, muốn triệt để tra rõ đất này chân tướng, kết quả liền phát hiện bên trong tuyệt sát lực lượng, vị kia Minh Vương lập tức rời khỏi, đồng thời hạ lệnh tộc nhân lại không cho phép vào nhập đất này. Theo thời gian trôi qua, Minh Vương lệnh cấm chậm rãi cũng liền mất đi hiệu dụng, nơi này thành toàn bộ Cầm tộc công nhận giết."

Nàng lấy ra một cái ngọc giản, ném cho Dương Thanh Huyền: "Bên trong ghi chép một chút đất này tư liệu, ngươi xem một chút."

Dương Thanh Huyền đem ngọc giản đặt ở cái trán, bên trong tin tức cực ít, là nói tại hoang dã trung ương, có một tòa thời đại viễn cổ vứt bỏ phế thành, bên trong bị Khổng Tước tiên tổ hạ nguyền rủa. Cái kia chú lực thu nạp Tổ Giới giới lực, sinh sôi không ngừng, đồng thời hướng ra phía ngoài khuếch tán, khiến cho toàn bộ tuyệt sát chi địa đều thụ ảnh hưởng.

Phi Nghê nói: "Chúng ta trước đem cái kia Tố Hành dẫn vào đến phế thành bên trong, lại đối với hắn tiến hành mai phục."

Dương Thanh Huyền nói: "Như thế nào mai phục?"

Phi Nghê nói: "Chờ một chút lại nói, hiện tại chúng ta hai vị bằng hữu."

Một ngày sau, bầu trời xa xa phóng tới hai đạo quang mang, trong khoảnh khắc liền đến trước mặt hai người.

Là một nam một nữ, nam dung mạo thanh tú, trên đầu một túm tóc trắng, nữ dung mạo xinh đẹp, người khoác màu lục sắc sa y.

Hai người thái độ thân mật, nhìn thấy Phi Nghê đều là trong mắt một sáng, rối rít nói thích.

Phi Nghê giới thiệu nói: "Hai vị này là ta tại Cầm tộc bằng hữu tốt nhất, tuyết hộc tộc đại trưởng lão Tư Đình Hạo, cùng màu oanh tộc tộc trưởng á Phỉ Nhi."

Dương Thanh Huyền ôm quyền thở dài: "Cảm kích hai vị đại nhân cứu viện."

Hắn muốn đối phó chính là vạn cổ chí tôn, thực lực của hai người đều chỉ là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, có thể đến giúp đỡ thật sự là ân trọng như núi.

Á Phỉ Nhi cười nói: "Tiểu muội đối với chúng ta từng có ân cứu mạng, lại là chúng ta tại Cầm tộc hảo hữu, xông pha khói lửa cũng phải đến nha."

Phi Nghê nói: "Có hai vị ca ca tỷ tỷ hỗ trợ, coi như đối phương là chí tôn, cũng không sợ."

Tư Đình Hạo cười khổ nói: "Thật sự là chí tôn a?"

Phi Nghê nói: "Đương nhiên, ngươi cho rằng ta nói đùa?"

Tư Đình Hạo lắc đầu nói: "Không phải, y nguyên quá rung động, có điểm không chân thực."

Á Phỉ Nhi nói: "Ta ra lúc, đã đem tộc trưởng chi vị truyền xuống."

Phi Nghê cảm động không thôi: "Tỷ tỷ. . ."

Á Phỉ Nhi nhẹ nhàng vuốt xuôi nàng chóp mũi, cười nói: "Có thể không hoàn toàn là vì ngươi. Dỡ xuống tộc trưởng gánh nặng về sau, từ đây liền vô ưu vô lự, vô câu vô thúc."

Nàng cùng Tư Đình Hạo nhìn nhau liếc mắt, đều toát ra nồng đậm tình nghĩa.

Phi Nghê ôm quyền nói: "Cái kia tiểu muội tại này chúc ca ca tỷ tỷ tình nghĩa thiên trường địa cửu, sông cạn đá mòn."

Á Phỉ Nhi cười đùa nói: "Ngươi làm sao trở nên như thế tục sáo."

Tư Đình Hạo ánh mắt nhìn về phía vô tận hoang dã, trong mắt chớp động lên điểm điểm hào quang: "Mảnh này tuyệt sát chi địa, ta đã sớm nghĩ đến tìm tòi, nghĩ không ra còn có thể nhờ vào đó địa lợi đánh với chí tôn một trận, nhân sinh như thế, sao mà sung sướng."

Phi Nghê nói: "Các ngươi không đến, ta một người cũng không dám tiến đâu."

Bốn người lúc này hóa thành lưu quang, hướng cái kia đồng trống chỗ sâu chạy đi.

Nửa ngày sau, bốn người ngừng trên hư không, đều đổi sắc mặt.

Á Phỉ Nhi nói: "Tiểu muội, ngươi xác định chuẩn bị kỹ càng?"

Phi Nghê cười khổ nói: "Liền mấy ngày thời gian, đều là trước kia sưu tập tư liệu, tìm ra lật xem một lần, hẳn là không sai a."

Á Phỉ Nhi nhìn về phía Tư Đình Hạo nói: "Xem ra thật rơi vào tới."

Bốn người chạy nửa ngày, phát hiện trực tiếp về tới nguyên địa, giống như là tại đảo quanh.

Dương Thanh Huyền hồ nghi nói: "Có cái gì huyễn thuật có thể lừa qua chúng ta? Không đến mức đi. Mà lại một đi ngang qua đến, cũng không có cảm thấy không đúng."

Tư Đình Hạo nói: "Đó phải là quy tắc vốn như thế, nơi này không gian quy tắc, tất cả đều là hình tròn, làm sao đều sẽ vòng trở về."

Phi Nghê nói: "Ta cũng nghe sư phụ nói qua, giống như hoàn toàn chính xác có loại này kì lạ địa phương, vậy làm sao bây giờ?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ta có một loại lôi độn chi thuật, chỉ cần có không gian tọa độ, liền có thể trực tiếp thông qua tụ lôi trận pháp truyền tống đi qua, không biết phải chăng là có thể phá giải."

Phi Nghê nói: "Cái kia nhanh thử một chút. Chậc chậc, ngươi tiểu tử trên thân môn đạo còn thật nhiều. Nhân tộc ra thiên chi kiêu tử, đều không thể coi thường được a."

Á Phỉ Nhi biết nàng cùng Lý Vân Tiêu sự tình, cười nói: "Tiểu muội đây là yêu ai yêu cả đường đi."

Dương Thanh Huyền lúc này dùng chiến kỳ, ở tại chỗ bày ra một lôi đình đại trận, sau đó cảm ứng tọa độ kia chỗ phương vị.

Sở hữu chiến kỳ nháy mắt lôi quang đại phóng, cùng một chỗ tràn vào ở giữa, hình thành một cái cự đại kết giới.

Bốn người tại trong đó bị lôi quang lóe lên, liền biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, liền xuất hiện tại mặt khác một chỗ.

Phi Nghê hướng tứ phía nhìn lại: "Tới rồi sao?"

Á Phỉ Nhi mắt sắc, kêu lên: "Mau nhìn!"

Tại bọn hắn phía trước cách xa mấy ngàn dặm địa phương, có phế tích một dạng di tích.

Bốn người lập tức chạy gấp tới, quả nhiên là thành thị hài cốt, cơ hồ đã thành đá vụn, phân bố tại mênh mông khắp mặt đất.

Bọn hắn chỗ mảnh khu vực này, còn bảo lưu lại một chút kiến trúc vết tích, không ít trụ tử cùng tế đàn tàn tạ tại cái kia.

Dương Thanh Huyền lưu ý đến một chút hài cốt bên trên, có khắc mỹ lệ lông vũ, phía trên có mắt giống nhau vằn, đích thật là Khổng Tước di tích.

Phi Nghê nói: "Thần miếu hẳn là tại kề bên này."

Dương Thanh Huyền tim đập thình thịch, trước đó Phi Nghê cho trong tin tức của hắn viết, thần miếu là Khổng Tước tổ nhóm lưu lại thánh vật, là đất này chú pháp hạch tâm, tiến vào thần miếu người có đi không về.

Trên thực tế, lời ấy hơi có vẻ khoa trương, bởi vì không ít hậu nhân ghi chép bên trong, đều miêu tả một chút trong thần miếu sự vật. Nhưng người chết ở bên trong hoàn toàn chính xác không ít.

Tư Đình Hạo đột nhiên trở tay một chụp, trực tiếp đánh vào hư không bên trong.

Lập tức tầng một bạch sắc quang mang khuếch tán ra đến, như nước màn cấp tốc phóng đại.

Tại quang mang kia bên trong, một tòa to lớn tinh xảo, mỹ luân mỹ hoán miếu thờ nổi lên.

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động mãnh liệt, có một loại to lớn cảm giác áp bách chạm mặt tới.

Cái kia miếu thờ đỉnh, đứng thẳng lấy một con Khổng Tước pho tượng, hai con mắt phảng phất nhìn chăm chú ngươi.

Á Phỉ Nhi cả kinh nói: "Thật cường đại sát khí, còn không có đi vào đâu, đã cảm thấy không thoải mái. Pho tượng kia con mắt, giống như là muốn ăn chúng ta giống như. Lựa chọn đất này đại chiến chí tôn, sẽ không hoàn toàn ngược lại a?"

Phi Nghê nói: "Cẩn thận một chút liền có thể, chúng ta chí ít biết bên trong một chút tình huống, cái kia Tố Hành thế nhưng là cái gì cũng không biết, lợi dụng tốt."

Tư Đình Hạo nói: "Đúng, nơi này là chúng ta sân nhà, đây là địa lợi chi thế. Đi, trước vào xem."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3498: Tuyệt địa cuộc chiến (1)

Bốn người tuần tự tiến vào miếu bên trong.

Bên trong mười phần rộng lớn, có một đầu thật dài hành lang thông hướng về phía trước.

Trừ cột đá cùng một chút cổ quái pho tượng bên ngoài, cũng không có những vật khác.

Phi Nghê tay bấm quyết ấn, từ trên thân bay ra vô số hồ điệp, chớp động lên cánh, sinh động như thật, liền hướng bốn phương tám hướng mà đi, tất cả đều lóe ra biến mất ở bên trong.

Mấy ngày sau.

Một đạo tinh hồng thân ảnh bay lượn mà đến, rơi vào cái này mảnh phế tích bên trên, ánh mắt của hắn hướng bốn phía nhìn lại, sau đó con mắt ngưng lại, thân ảnh lóe lên, liền biến mất ở tại chỗ.

Sau một khắc, liền xuất hiện tại tòa thần miếu kia trước.

"Ngươi tới rồi."

Thần miếu trước, một đạo quang ảnh tạo thành người, lẳng lặng xếp bằng ở cái kia, chậm rãi mở mắt ra.

Người kia trong mắt bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, nhìn chằm chằm tia sáng kia ảnh, cười lạnh nói: "Thế nào, chân thân không dám hiện ra?"

Cái kia quang ảnh chính là Dương Thanh Huyền, khẽ cười nói: "Đương nhiên không dám. Ngươi thế nhưng là vạn cổ chí tôn."

Cái kia hồng quang bên trong người chính là Tố Hành, lạnh hừ một tiếng, ánh mắt nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền sau lưng thần miếu, quan sát một trận, lạnh lùng nói: "Bên trong có mai phục?"

Dương Thanh Huyền nói: "Không làm mai phục chẳng lẽ ta cùng ngươi đơn đả độc đấu?"

Tố Hành nói: "Thật sự là can đảm lắm a, nhưng lại thật quá ngu xuẩn, mai phục một vị vạn cổ chí tôn, ngươi xác định chính mình trong đầu không có hố?"

Dương Thanh Huyền cười nói: "Như ta bộ não có hố, ngươi cùng ta chơi lâu như vậy, chẳng lẽ không phải hố càng lớn?"

Tố Hành trầm mặt, khẽ nói: "Ta không cùng ngươi lời thừa, ngươi đem Mục Linh Phi lưu tại Nhân tộc rồi?"

Hắn một đi ngang qua đến, đều suy tính không xuất từ mình phân thân chỗ, cho đến tiến vào Tổ Giới về sau, cùng Dương Thanh Huyền khoảng cách rút ngắn, mới cảm ứng được phân thân không ở trên người hắn.

Cẩn thận tự định giá dưới, hơn phân nửa là lưu tại Nhân tộc lãnh địa, bị vị nào chí tôn trấn áp. Nếu không lấy đạo hạnh của hắn, không có lý do đẩy coi không ra.

Kinh sợ phía dưới, nhưng vẫn là tỉnh táo lại.

Đã truy lâu như vậy, làm sao cũng muốn đem này tử bắt lại, thứ nhất là xác định phân thân hạ rơi, thứ hai có lẽ có thể sử dụng này tử đổi về phân thân của mình, thực sự không được, giết để tiết mối hận trong lòng.

Dương Thanh Huyền nói: "Loại vấn đề này, vẫn là ngươi chính mình đoán đi. Ta nếu là chịu nói lời, cũng đã sớm nói."

Tố Hành khẽ nói: "Vậy liền để ta đến sưu hồn đi!"

Hắn hai ngón hướng phía trước một điểm, Dương Thanh Huyền quang ảnh nháy mắt vỡ nát.

Thân vì chí tôn, đã dung hợp đại đạo, bễ nghễ thiên hạ, phía trước có bất kỳ chướng ngại, đều đủ để dốc hết sức trảm chết.

Tố Hành nháy mắt liền tiến thần miếu.

Chỉ thấy bên trong trống rỗng một mảnh, một đầu hành lang xuất hiện tại dưới chân, ánh mắt của hắn bày biện ra màu xanh thẳm vòng tròn đồng tâm, sở hữu cảnh tượng nháy mắt tại trong mắt phân giải.

"Quả nhiên có chút môn đạo, nhưng cũng chỉ thường thôi."

Hắn vung tay lên, liền biến mất ở tại chỗ.

Sau một khắc, trực tiếp xuất hiện tại trong một vùng hư không, là một quảng trường khổng lồ.

Dưới đất là kim loại đen chế tạo, vô số phức tạp trận văn giao thoa trong đó, lộng lẫy hoa mỹ.

Tứ phía có từng tòa pho tượng, tất cả đều là quỳ sát trên mặt đất.

Những này pho tượng tất cả cũng không có đầu, nhưng đều sau lưng mọc lên hai cánh.

"Thật mạnh nguyền rủa lực lượng."

Tố Hành đồng quang phun trào, không ngừng cảm ứng đến bốn phía quy tắc lực lượng, bình tĩnh nói ra: "Nhưng chỉ chỉ dựa vào mượn những này liền muốn đối phó ta, chỉ có thể nói ngươi đối với chí tôn lực lượng còn hiểu quá ít."

Tố Hành tay giơ lên, một mảnh ánh sáng ở trên không phi tốc xoay tròn, không ngừng phóng đại, quát khẽ: "Chém!"

Cái kia ánh sáng nháy mắt phóng đại, càng có vô số lôi điện xen lẫn trong đó, trực tiếp đánh vào bốn phương tám hướng.

"Ầm ầm!"

Toàn bộ thiên địa vì đó chấn động, cái kia vô số quỳ sát pho tượng bắt đầu rạn nứt ra, trên đất trận pháp nháy mắt trở nên lóe sáng vô cùng.

Dương Huyền Tàng bọn bốn người trực tiếp bị chấn ra, đều hoàn toàn biến sắc.

Tố Hành cười lạnh nói: "Nguyên lai tìm giúp đỡ, khó trách có cái này lực lượng."

Ánh mắt của hắn quét qua, đem Phi Nghê ba người tu vi để ở trong mắt, lướt qua một tia khinh miệt mỉa mai: "Liền ba cái Thiên Giới đỉnh phong? Ngươi tại nói đùa ta sao?"

Phi Nghê khẽ nói: "Có phải hay không nói đùa, ngươi lập tức liền biết."

Trong tay nàng quyết ấn cùng một chỗ, mặt đất màu đen theo trận văn vỡ ra, vô số lục sắc quang mang tự bên trong tuôn ra.

Tố Hành sầm mặt lại, lộ ra vẻ kinh hãi: "Chí tôn?"

Hắn bỗng nhiên lóe lên, liền biến mất ở tại chỗ.

Vô số quang hoa nháy mắt phóng xuất ra, một cỗ đến từ viễn cổ khí tức tràn ngập mảnh không gian này.

Dương Huyền Tàng tại không trung lóe lên, liền biến thành Khổng Tước, trực tiếp xông vào cái kia phiến hào quang bên trong. Vô số khủng bố năng lượng từ Khổng Tước thân trúng bạo phát đi ra, hình thành hủy thiên diệt địa lôi quang.

Tố Hành xuất hiện tại ngàn dặm bên ngoài, cười lạnh nói: "Nguyên lai chỉ là một sợi chí tôn chú niệm, thật sự là cười chết ta rồi, ngươi muốn dùng thứ này tới đối phó một tên chân chính chí tôn sao?"

Nguyên bản tìm tới cái này tuyệt cảnh lực lượng về sau, Phi Nghê là dự định đem cái này Khổng Tước lực lượng dẫn vào trong cơ thể mình.

Nhưng Dương Thanh Huyền có thể đủ biến hóa Khổng Tước, từ hắn đến tiếp nhận lực lượng này không thể thích hợp hơn.

Tại Tố Hành đến trước đó, cũng chỉ là thí nghiệm qua một lần.

Khoảng thời gian này Dương Thanh Huyền một mực đang cái này dưới đất tu luyện, cùng cỗ này Khổng Tước tiên tổ lực lượng dung hợp.

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: "Ngươi đã mất đi một nửa bước chí tôn phân thân, cũng còn dám nói bừa chính mình là chí tôn? Nhiều nhất ba phần tư chí tôn a?"

Tố Hành nháy mắt giận dữ: "Chết!"

Chung thân nhảy lên, một chân liền đá tới.

Không trung vô số thối ảnh huyễn hóa, đại bộ phận hướng phía Dương Thanh Huyền đá vào, một số nhỏ đá hướng Phi Nghê ba người.

"Tránh mau!"

Phi Nghê ba người không dám chọi cứng, đều là vội vàng lách mình né tránh.

Cầm tộc người tốc độ đều cực nhanh, toàn bộ bình yên tránh khỏi.

Dương Thanh Huyền không thể rời đi tòa thần miếu này, nếu không liền vô pháp mượn dùng chí tôn lực lượng, hai tay của hắn vung vẩy, trước người kết ấn.

Khổng Tước hào quang tại bốn phía nở rộ, mỗi một phiến quang vũ bên trên đều có ngụy mắt xuất hiện, đồng loạt mở ra.

Lập tức xuất hiện hào quang kết giới.

"Phanh phanh phanh!"

Cái kia mảng lớn thối ảnh đá trên kết giới, mặt đất rung chuyển, toàn bộ trong thần miếu kiến trúc đều hóa thành bột mịn.

Phi Nghê tránh thoát những cái kia thối ảnh về sau, tại không trung quay người lại, liền biến thành Thiên Phượng, huýt dài một tiếng, từ hư không bên trong dưới vuốt.

Á Phỉ Nhi cùng Tư Đình Hạo đồng thời biến ra chân thân, xuất hiện tại Tố Hành hướng trên đỉnh đầu, hai người liên thủ chiêu, xuất hiện trắng xóa hoàn toàn trảm kích, đánh xuống.

"Mấy cái ngu xuẩn chim, kiến càng lay cây!"

Tố Hành hữu quyền một nắm, lập tức có từng vòng từng vòng gợn sóng hiển hiện, trực tiếp đánh ra.

"Ầm!"

Cái kia gợn sóng khuếch tán, nháy mắt đem Phi Nghê bao phủ.

Phi Nghê toàn thân cự chiến, liều mạng giãy dụa, to lớn khí tức tử vong xông lên đầu.

Lúc này, Dương Thanh Huyền từ thối ảnh bên trong chậm tới, quát: "Buộc!"

Vô số thần quang từ hư không bên trong bắn ra, hình thành từng đạo pháp tắc xuyên qua, đem Tố Hành vây ở nhất định trong phạm vi.

Càng có thần quang hình thành từng vòng từng vòng gợn sóng, che phủ trên tay hắn.

Tố Hành nhíu mày lại, ngẩng đầu nhìn cái kia rơi xuống trảm kích, nhẹ hừ một tiếng, bất đắc dĩ đem Phi Nghê buông ra, năm ngón tay đẩy.

Dù vậy, Phi Nghê toàn thân hỏa diễm bị đánh nát bấy, bay rơi ra ngoài.

Tố Hành song quyền mãnh nắm, lực lượng trong cơ thể bạo phát đi ra, trực tiếp đem những cái kia thần quang chấn vỡ.

Thân ảnh nhẹ nhàng nhoáng một cái, liền tránh thoát Á Phỉ Nhi liên thủ với Tư Đình Hạo một kích.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3499: Tuyệt địa cuộc chiến (2)

Tố Hành đột nhiên sắc mặt biến hóa, bỗng nhiên xoay người lại. Chỉ thấy một đạo thân ảnh màu trắng ra hiện sau lưng hắn, năm ngón tay nhô ra.

"Ngươi là. . ."

Tố Hành song đồng đột nhiên co lại, đưa tay liền ngăn cản ra ngoài. Nhưng người kia tốc độ cực nhanh, bàn tay đã xếp tới trước người.

"Ầm!"

Tố Hành trên thân một vòng hào quang khuếch tán, đem cái kia chưởng pháp ngăn trở. Khủng bố hàn khí nháy mắt khuếch tán, trực tiếp đem bốn phương tám hướng đóng băng thành băng thiên tuyết địa.

Người xuất thủ chính là Á Tư.

Hắn khuôn mặt dữ tợn, toàn thân đều bốc lên hàn khí, cơ hồ toàn lực đều đánh ra.

Tố Hành nhìn chằm chằm hắn, cau mày nói: "Ngươi cũng là chí tôn phân thân?"

"Không đúng, không phải chí tôn phân thân, kỳ quái."

Tố Hành lắc đầu, phủ định mình ý nghĩ, đột nhiên hoảng hốt nói: "Ta hiểu được, ngươi là từ Chí Tôn cảnh ngã xuống."

Hắn mặt mũi tràn đầy hoảng sợ cùng chấn kinh.

Một vị rơi xuống cảnh giới chí tôn, để hắn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Đồng thời nội tâm mơ hồ có loại không ổn cảm giác.

Tố Hành lạnh giọng nói: "Đã từng vì chí tôn, liền cần phải minh bạch chí tôn đáng sợ, cùng Nhân tộc này cùng một chỗ hướng ta xuất thủ, không cảm thấy buồn cười không?"

Á Tư hắc tiếng nói: "Chí tôn là trấn áp vạn cổ, tung hoành thiên địa tồn tại, mà không phải suốt ngày treo ở bên miệng, đi đến chỗ nào đều không cách chí tôn hai chữ, buồn cười là ngươi mới đúng chứ. Chí tôn mặt đều để ngươi ném sạch."

Tố Hành vừa sợ vừa giận, trên thân lực lượng một chút khuếch tán ra đến, "Ầm ầm" tiếng vang, trên người hắn hàn băng, cùng Á Tư thân thể, còn có bốn phương tám hướng đóng băng tất cả đều bị đánh nát bấy.

Vô số vụn băng bay ra ngoài, trong hư không lần nữa ngưng tụ ra Á Tư thân ảnh, chớp động phía dưới, liền rơi vào nơi xa.

Lúc này, Tố Hành bỗng nhiên có loại cảm ứng, sắc mặt biến hóa, cả giận nói: "Nguyên lai ngươi. . ."

Vừa rồi Á Tư một kích kia, đối với thân thể của hắn vẫn chưa tạo thành tổn thương, chỉ là vô số hàn khí đông lạnh nhập huyết y bên trong, đem hắn luyện chế chim máu hộ áo hoàn toàn phá hoại, theo Tố Hành chính mình chấn vỡ đóng băng, liền mang cái này huyết y cùng nhau hóa thành bột mịn.

Sau đó, một cỗ khó tả uy áp hàng lâm xuống.

Phi Nghê mừng lớn nói: "Thành công!"

Tố Hành bốn phía trở nên hoảng hốt không chừng, là Cầm tộc Tổ Giới uy áp, mà lại là đến từ mạnh nhất tầng thứ chín.

"Có áp chế lại như thế nào? Bản tọa đỉnh lấy cái này áp chế, như thường giết mấy người các ngươi!"

Tố Hành lệ quát một tiếng, bị mấy tên Thiên Giới trêu đùa, để hắn giận dữ không thôi, to lớn xấu hổ giận dữ nước vọt khắp toàn thân. Hai tay trong hư không múa, vô số năng lượng hóa thành từng đạo trảm kích, từ trong cơ thể bạo phát đi ra, hình thành khủng bố phong bạo.

Trong khoảnh khắc, toàn bộ thần miếu đều bao phủ tại cỗ năng lượng này dưới, những cái kia còn sót lại một chút kiến trúc, cũng bắt đầu sụp đổ.

Dương Thanh Huyền lập tức cảm nhận được lớn lao uy áp.

Một là hắn vô pháp rời đi mảnh khu vực này, hai là Tố Hành mục tiêu chủ yếu chính là hắn.

Phi Nghê lớn tiếng nói: "Mau ra tay!"

Cả người phân giải thành vô số hỏa bướm, lần nữa ngưng tụ ra Thiên Phượng, vọt tới.

Á Phỉ Nhi cùng Tư Đình Hạo đồng thời thi triển ra liên thủ kỹ.

Hai người trong cơ thể chậm rãi có chùm sáng bay ra, tại không trung huyễn hóa thành kiếm, một trắng một lục, lẫn nhau xoay tròn, ngưng tụ thành một cỗ cực mạnh kiếm phong, chém hướng về phía trước.

Á Tư thân ảnh lóe lên, phi tốc trở lại Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Ở bên ngoài thụ giới lực áp chế, ảnh hưởng không ít thực lực.

Dương Thanh Huyền trên da thịt xuất hiện đại lượng long văn, trình lam nhạt băng sắc, tầng một lạnh băng giáp trụ hiển hiện.

"Khổng Tước tiên tổ, mượn lực lượng của ngươi dùng một lát!"

Dương Thanh Huyền sau lưng mở ra năm màu màn hình, soi sáng muôn phương thiên địa.

Vô số chú lực bị từ khắp mặt đất rút ra huyễn hóa từ hàng ngàn cây Khổng Tước Linh.

Dương Thanh Huyền ngón tay một điểm, những này tước linh nháy mắt thành kiếm, chém về phía Tố Hành.

"Ầm ầm!"

Mấy cỗ lực lượng xung kích cùng một chỗ, hủy thiên diệt địa.

Phi Nghê cùng Á Phỉ Nhi ba người công kích cơ hồ tại chỗ bị chấn nát, ba người ngạnh kháng một trận, đều là máu phun phè phè, liên tục bại lui xuống dưới.

Dương Thanh Huyền trên thân chớp động lên vô số đạo ánh sáng, giống như là muốn sụp đổ giống như.

Đạo thể không ngừng có vết rạn xuất hiện, nhưng đều là thoáng qua xây xong.

Tố Hành lực lượng trong cơ thể cuồn cuộn không tuyệt tuôn ra, áp chế cái kia nghìn kiếm run rẩy sụp đổ.

Dương Thanh Huyền gương mặt không ngừng thay đổi, các loại thần thông đều bị đè ép ra, thân thể lúc nào cũng có thể vỡ nát.

Trên da Băng Long văn bắt đầu vỡ ra, Á Tư hét lớn: "Nhanh dùng kiếm ý!"

Hắn trực tiếp hóa thành vô tận hàn khí, tràn vào đến Dương Thanh Huyền thức hải.

Bên trong cái kia đạo kiếm phù hơi động một chút, ngay tại mi tâm hiển hiện.

Đồng thời kiếm phù chung quanh, xuất hiện một đạo rồng hình dạng.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Ngươi làm cái gì?"

Á Tư cắn răng nói: "Ta muốn ngự kiếm giết người!"

Dương Thanh Huyền run giọng nói: "Ngươi không sợ chết?"

Á Tư tranh cười gằn nói: "Không liều mới là thật phải chết!"

Dương Thanh Huyền nếu không nói cái gì, liều mạng thu nạp bên trong tuôn ra Khổng Tước lực lượng, cũng không để ý thân thể có thể hay không tiếp nhận.

Chỗ mi tâm kiếm phù chớp động phía dưới, bỗng nhiên kích - bắn ra.

Hàn khí nháy mắt tỏ khắp cửu thiên, kiếm ý vạn cổ bất diệt, chém hướng về phía trước.

Lưu Sương kiếm ý phía trên, có rồng gào thét.

Cái kia nghìn đạo Khổng Tước Linh cuối cùng sụp đổ, Tố Hành chí tôn lực lượng nghiền ép mà xuống, nháy mắt cùng kiếm ý kia oanh cùng một chỗ.

Chỉ thấy va chạm bên trong, một đạo long ảnh tay không xé rách thần thông, đem Tố Hành lực lượng một chém vì hai!

"Ầm ầm!"

Sở hữu những này, bất quá nháy mắt sự tình.

Dương Thanh Huyền chưa nhìn rõ ràng, liền bị lực lượng phản chấn trở về, xung kích thất điên bát đảo, thân thể không bị khống chế bay ra ngoài.

To lớn trong vụ nổ, một đạo bạch quang xuyên qua ra, nhẹ nhàng ngừng dừng một cái, lại thoát ra cực xa.

Chính là Á Tư, toàn thân cực độ trắng bệch, trực tiếp liền phun ra một ngụm máu lớn.

Hắn mặt mũi tràn đầy lo lắng, nhìn bốn phía, sau đó mãnh hướng xuống phương vực sâu đuổi theo.

"Sâu kiến, đáng chết a!"

Tố Hành tức giận vang vọng thiên địa, cái kia dư âm năng lượng bỗng nhiên bị một bổ hai nửa.

Tố Hành mặt mũi tràn đầy kinh sợ đi ra.

Một đôi quỷ dị con mắt nhìn bốn phía: "Thế mà có thể cùng ta đối kháng đến loại trình độ này, ta vẫn là thật là xem thường các ngươi! Nhưng hết thảy cũng liền kết thúc, cả đám đều cùng ta đi chết đi!"

Giữa thiên địa trừ năng lượng to lớn chấn động bên ngoài, không có thanh âm khác. Những người kia phảng phất biến mất.

Tố Hành ánh mắt co rụt lại, nhìn chằm chằm phía dưới vực sâu.

Mênh mông không đáy hư không, một mảnh đen kịt, mênh mông bát ngát.

Hắn cảm ứng xuống đi, phảng phất có vật trong đó, giống như là Dương Thanh Huyền chờ tính mạng con người phản ứng.

Hắn nhíu mày lại.

Đột nhiên giới lực uy áp bắt đầu trở nên rõ ràng, để thân thể cực không thoải mái.

Vừa mới dưới sự phẫn nộ bộc phát, chống cự cơ hồ hết thảy khó chịu, giờ phút này giới lực áp chế lại, mới phát hiện so với mình dự đoán hiếu thắng rất nhiều.

Tố Hành sắc mặt cực kỳ khó coi.

Hắn nguyên bản cho rằng chiến đấu chỉ là trong nháy mắt sự tình. Nơi này chính là Cầm tộc tổ địa, năng lượng to lớn như vậy chấn động, xác định vững chắc bị Cầm tộc cường giả tập trung vào.

Mặc dù hắn không sợ, tự phụ có năng lực tới lui tự nhiên, có thể cũng không nghĩ thông tội Cầm tộc. Huống chi trước đó vì chế tác cái kia chim máu hộ áo, giết rất nhiều Cầm tộc thiên phú huyết mạch cường giả. Nếu là bút trướng này truy cứu tới, hắn cũng không tốt qua.

Tố Hành mặt âm trầm, nhìn chằm chằm phía dưới một trận, thân ảnh lóe lên liền bay vào đi vào.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3500: Tuyệt địa cuộc chiến (3)

"Thú vị."

Tổ Giới bên trong, một ngọn núi lớn chi đỉnh, ánh sáng năm màu chiếu rọi xuống, một tên nam tử hiện thân mà ra.

Hắn đứng chắp tay, đứng trên đỉnh núi, ngắm nhìn phương xa.

Sau đó vung tay lên, một đạo hào quang liền hướng nơi xa rơi đi.

Cùng lúc đó, tại mặt khác một tòa Linh Sơn bảo địa, một chỗ viễn cổ trong lòng đất, ngồi xếp bằng một tên lão giả tóc trắng.

Trên thân có có chút quang huy bao phủ, giống như là cùng sơn động hòa làm một thể, bỗng nhiên cái kia hào quang ở trước mặt hắn xuất hiện.

Lão giả lông mày có chút nhăn dưới, mở hai mắt ra, đưa tay chộp một cái, hào quang lập tức huyễn hóa ra đến, bên trong hiện ra cái kia nam tử thân ảnh.

"Vũ Yên Sinh, ngươi thế mà quấy rầy ta bế quan, chẳng lẽ chuyện gì xảy ra?"

Lão giả gặp một lần nam tử, có phần vì động dung.

Vũ Yên Sinh cười nói: "Xác thực xuất hiện một điểm chuyện thú vị, có người xâm nhập Khổng Tước tổ địa thần miếu."

Lão giả nói: "Nơi đó thường xuyên có người đi, đây không phải rất bình thường sao?"

Vũ Yên Sinh nói: "Lần này đi vào chính là một vị chí tôn, mà lại cũng không phải là tộc nhân ta."

Lão giả sững sờ nói: "Tộc khác chí tôn tiến đến rồi? Vào bằng cách nào? Việc này cần phải thông tri vũ hùng đi."

Vũ Yên Sinh nói: "Chí tôn kia làm ra động tĩnh quá lớn, vũ hùng khẳng định biết, không chỉ có là hắn, hiện đang sợ là toàn bộ Tổ

Giới bên trong chí tôn lớn biết nhiều hơn."

Lão giả ánh mắt lạnh xuống: "Đã tất cả mọi người đều biết, liền không có không giải quyết được sự tình. Ngươi tận lực đến quấy rầy ta tu hành là là ý gì?"

Vũ Yên Sinh cười nói: "Ngươi lại đừng vội, cái kia tên chí tôn giống là vì truy giết một người mà đến, hắn vì chống cự Tổ Giới áp bách, giết không ít ta Cầm tộc thiên tài, đoạt huyết luyện hóa huyết áo. Cái này trong đó có các ngươi đỉnh hạc bộ tộc tam anh tam kiệt."

"Cái gì? !"

Lão giả toàn thân chấn động, toàn thân năng lượng đều hỗn loạn, run giọng nói: "Tam anh tam kiệt đều chết rồi?"

Vũ Yên Sinh nói: "Đều chết rồi, còn có bảy vị trưởng lão chết rồi sáu cái. Các ngươi đỉnh hạc bộ tộc cao tầng, cơ hồ tổn thương hầu như không còn."

"Phốc!"

Lão giả một ngụm máu phun tới, giận dữ hét: "Một trăm nghìn năm trước, ta suy tính ra tộc ta có đại họa, lại tính không ra cụ thể nguyên do sự việc. Vì tránh đi này họa, ta để tộc bên trong cường giả tối đỉnh đều trốn Tổ Giới tu luyện. Nghĩ không ra đúng lúc hại bọn hắn!"

Vũ Yên Sinh gật đầu nói: "Người xuất thủ là chí tôn, ngươi suy tính không ra rất bình thường."

Lão giả quát lên: "Ngươi thấy tộc nhân ta bị giết, vì sao không xuất thủ cứu giúp!"

Vũ Yên Sinh nhàn nhạt nói ra: "Bằng ngươi ta cái này điểm không sâu không cạn giao tình, nếu là một vị nửa bước chí tôn xuất thủ, ta đều sẽ ngăn lại một hai, có thể xuất thủ là vị chí tôn, ta đi tự chuốc nhục nhã sao?"

Lão giả xanh mặt: "Vậy ngươi bây giờ nói cho ta việc này lại là ý gì?"

Vũ Yên Sinh cười nói: "Hạc huynh, ngươi cần phải đoán được. Hiện tại trong tộc chí tôn đều đối với chuyện này cực cảm thấy hứng thú. Nhưng đối phương là vị chí tôn tồn tại, ai cũng không muốn thò đầu ra."

Lão giả cả giận nói: "Tốt a, nguyên lai các ngươi đều trông cậy vào ta đi xung phong, quản cái này cọc nhàn sự!"

Vũ Yên Sinh nói: "Ta chỉ là đem sự tình nói cho ngươi, ngươi nguyện ý hay không không có quan hệ gì với ta. Tiếp theo, ngươi tộc bên trong cao tầng đều bị hắn giết, hiện tại tựa hồ không phải nhàn sự a?"

Lão giả lạnh giọng nói: "Dù vậy, ta cũng sẽ không cho các ngươi toại nguyện!"

Vũ Yên Sinh cười nói: "Tùy ngươi tùy ngươi, ta chỉ là truyền cái tin tức mà thôi, gặp lại a, ha ha."

Nói xong vung tay lên, hào quang lập tức tán đi.

Lão giả tức đến run rẩy cả người: "Đáng chết kẻ xông vào! Ta nhất định không nhường ngươi tốt chết!"

Hắn thân ảnh lóe lên, liền biến mất không thấy gì nữa.

. . .

Cái kia Khổng Tước tổ địa bóng đêm vô tận bên trong.

Dương Thanh Huyền tung bay hồi lâu, mới đem thân thể ổn định lại, nhưng ngũ tạng lục phủ giống như là toàn bộ vỡ vụn, cực kỳ khó chịu.

Hắn liên tục ho một trận, phun ra rất nhiều cục máu cùng nội tạng mảnh vỡ.

Sau đó lấy ra các loại đan dược, một mạch nuốt vào.

Lúc này, một đạo bạch quang kích xạ mà đến, nháy mắt tràn vào trong cơ thể hắn, chính là Á Tư.

Dương Thanh Huyền liền vội hỏi nói: "Thế nào?"

Á Tư cũng bị thương không nhẹ, liền liền chống cự giới lực đều khó khăn, nhất định phải mượn nhờ Dương Thanh Huyền thân thể ký túc.

"Đánh không động."

Á Tư thanh âm truyền đến, mang theo một tia đắng chát cùng đành phải: "Nhìn xem có không có cách nào đào tẩu."

Vừa rồi một kích, tất cả mọi người đều bị trọng thương, nhưng Tố

Hành cơ hồ không tổn hao gì.

Dương Thanh Huyền sầu thảm nói: "Sợ là trốn không thoát."

Hắn lấy ra chiến kích, vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tinh hướng bốn phương tám hướng nhìn lại: "Chẳng biết có thể hay không liên hệ với Phi Nghê bọn hắn, để bọn hắn mau trốn."

Á Tư mắng: "Xxx! Ta có thể không muốn chết, ngươi không trốn ta muốn chạy trốn."

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi đi đi."

Hắn thần sắc ảm đạm, cũng không phải là không muốn sống, mà là biết chính mình trốn không thoát: "Quỷ Tàng huynh, ngươi cũng đi thôi."

Á Tư cả giận nói: "Ta ngược lại là muốn đi, nhưng giờ phút này trọng thương, ta rất khó ngăn cản giới lực áp chế. Nếu là gặp lại cái gì a miêu a cẩu, khả năng liền muốn ta mệnh."

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Vậy làm sao bây giờ?"

Á Tư nói: "Cùng một chỗ trốn!"

Dương Thanh Huyền thở phào, sơ qua tinh thần chút, gật đầu nói: "Nơi này cực kỳ viễn cổ, giống như là cái gì khó lường hoàn cảnh, liền liền ta Hỏa Nhãn Kim Tinh cùng cảm ứng chi thuật đều bị áp chế. Cái kia Tố Hành chưa hẳn có thể một chút tìm tới chúng ta. Chúng ta trước tiên tìm tìm Phi Nghê bọn hắn, lại cẩn thận quan sát hạ nơi này, có lẽ thật có thể chạy thoát cũng khó nói."

Hắn dẫn theo chiến kích, liền trong hư không này khắp du.

Bay một trận, bỗng nhiên nghĩ đến lúc trước lực lượng, đều là từ đây rút ra đi lên, như vậy lực lượng này nơi phát ra cần phải còn ở phía dưới.

Hướng xuống nhìn ra ngoài một hồi, trầm tư nửa ngày, liền quay đầu tiếp tục hướng xuống bay.

Mấy canh giờ về sau, bỗng nhiên một cỗ cảm giác hết sức nguy hiểm truyền đến, Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến: "Là Tố Hành!"

Chính là từ trên đỉnh đầu không truyền đến.

Hắn vội vàng cùng cùng Quỷ Tàng hợp thể, lại rút ra Á Tư lực lượng, trực tiếp hóa thành một đạo màu đen độn quang, phi tốc hướng xuống mà đi.

Tố Hành cũng cảm ứng được hắn, cười lạnh nói: "Lần này nhìn ngươi như thế nào chết!"

Hắn thần thức khóa chặt Dương Thanh Huyền, phi tốc đuổi kịp.

Cũng không lâu lắm, phía dưới truyền đến một tiếng vang thật lớn.

Nguyên lai là Dương Thanh Huyền độn thuật quá nhanh, thế mà thẳng tiếp xúc đến mặt đất, oanh ra một cái hố cực lớn.

"Đây là. . ."

Hắn lấy làm kinh hãi, phát hiện lại là lục địa.

Mà lại liếc mắt liền gặp được vô số thi thể hoá thạch, tô điểm ở trên mặt đất, giống như là bị thời gian đọng lại.

"Viễn cổ chiến trường!"

Dương Thanh Huyền nháy mắt kịp phản ứng, đồng thời những này hoá thạch bên trong, có đại lượng Khổng Tước, còn có không ít cái khác Cầm tộc.

Mà đại chiến một phương khác, là một loại mọc ra ba con mắt quái vật, nhất thời phân rõ không ra.

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, tựa hồ có cảm giác ứng, định nhãn nhìn lại, nơi xa có tòa tế đàn.

Hắn nghĩ cũng không muốn liền bay đi.

Đến chỗ gần xem xét, phát hiện tế đàn không phải một tòa, mà là lít nha lít nhít phân bố đại địa, ánh mắt chiếu tới chỗ đều là.

Những cái kia tế đàn phía trên, tất cả đều điêu khắc một con to lớn "Ngụy mắt", như là Khổng Tước Linh vũ bên trên ban mắt, chính đồng loạt nhìn về phía hắc ám bầu trời.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3501: Tuyệt địa cuộc chiến (4)

"Cái này. . ."

Dương Thanh Huyền vạn phần giật mình, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Khổng Tước tổ địa đã từng phát sinh qua cái gì?

Hắn bay hạ xuống, phát hiện những này "Ngụy mắt" bên trên, đều có năng lượng ba động vết tích.

Lập tức minh bạch tới, chính mình lúc trước rút ra năng lượng, chính là từ những này ngụy trong mắt ra.

Trong lòng của hắn khẽ nhúc nhích, tâm nghĩ đã có thể rút ra một lần, có lẽ còn có thể rút ra lần thứ hai?

Tuy nói cho dù một lần nữa, cũng không phải Tố Hành đối thủ.

Nhưng dù sao cũng so trực tiếp chờ chết tốt.

Hắn nháy mắt bay về phía trong đó lớn nhất một tòa đàn tế, treo tại cái kia ngụy trên mắt không, biến thành Khổng Tước thân, hai tay kết ấn.

Loại lực lượng kia cảm ứng lần nữa hiển hiện.

"Khổng Tước tiên tổ, đem lực lượng của ngươi cho ta mượn đi!"

Đại địa chấn động, vô số tế đàn ngụy trong mắt bắn ra quang hoa, từ bốn phương tám hướng hội tụ tới, trực tiếp tràn vào Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Loại cảm giác này cùng trước đó giống nhau như đúc, nhưng so lúc trước còn muốn tới mãnh liệt.

Chỉ bất quá bây giờ Dương Thanh Huyền thân thể lại khó tiếp nhận kinh khủng như vậy năng lượng.

Hắn liều mạng đem lực lượng rót vào đến chiến kích bên trong, lấy này đến giảm nhỏ trên thân áp lực.

Chiến kích kích trên thân, lập tức xuất hiện các loại Khổng Tước quang huy, còn có từng đạo ngụy mắt, ở phía trên chớp động tiêu tan.

Sau một lát, không trung liền hàng hạ một thân ảnh, chính là Tố Hành, lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền.

Hai người cách xa nhau không mấy chục dặm, giằng co với nhau.

"Có thể làm được trình độ này, ngươi thật làm cho ta khâm phục, bất quá ngươi phải chết!"

Tố Hành sát khí bạo khởi, thân ảnh nhoáng một cái, liền lao xuống, vung vẩy một quyền, trực tiếp áp hướng phía dưới.

Toàn bộ sóng khí cùng trường năng lượng hình thành một cái to lớn nắm đấm hình dạng, phảng phất muốn đem cái này toàn bộ thế giới đánh nát.

"Ta sống hay chết, không khỏi ngươi nói tính!"

Dương Thanh Huyền khuôn mặt dữ tợn, các loại hỗn loạn năng lượng từ trong cơ thể tuôn ra, chung quanh ngàn trượng bên trong đều cực kỳ bạo loạn.

Trong tay chiến kích còn tại điên cuồng hút lấy tế đàn lực lượng, vô cùng vô tận.

Nắm đấm kia uy áp truyền rơi xuống, sở hữu tế đàn cũng bắt đầu rung động, không gian phảng phất muốn bị đánh nát.

Dương Thanh Huyền chiến kích vung lên, bảy thức hợp nhất, bỗng nhiên bổ ra ngoài.

Hư quang lóe lên, hóa thành luyện không ngang qua trời cao.

Sở hữu lực lượng, võ ý, quyết tâm, đều hội tụ ở đây một kích bên trong, hóa thành chém vỡ thiên địa một thức.

"Ầm ầm!"

Cái kia quyền ý nháy mắt bị hư quang ngăn trở.

Khủng bố năng lượng truyền rơi xuống, Dương Thanh Huyền toàn thân run lên, đạo thể bắt đầu vỡ vụn, phía dưới ngàn tỉ tế đàn, dồn dập vỡ ra.

"Đây chính là chí tôn lực lượng sao? Chết cũng như thế nào, ngươi có thể phá hủy thân thể của ta, vĩnh viễn không thể phá hủy ý chí của ta!"

Dương Thanh Huyền chấp kích hai tay, đang run rẩy bên trong vững chắc xuống.

Tùy ý thân thể bị chấn thủng trăm ngàn lỗ, không ngừng vỡ tan, trong mắt thần quang xán lạn như tinh thần.

Tố Hành gương mặt vặn vẹo: "Ở đây trang cái gì bức! Không có thân thể, ý chí của ngươi cũng đem tùy theo mà tán, bất quá là trước khi chết chính mình YY một chút mà thôi."

Nội tâm của hắn cực kỳ phẫn nộ, chính mình chí tôn một kích, thế mà bị đối phương cản lại, đối với hắn mà nói, cơ hồ là khó có thể tưởng tượng khuất nhục.

Dương Thanh Huyền ôm hẳn phải chết ý chí, kiên định tại không trung, giống như là đính tại cái kia một viên cái đinh, bất kỳ lực lượng nào đều không thể rút ra.

"Có thể để ta ngọc nát, lại không thể để ta lùi bước."

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm Tố Hành, mặt hướng cái này mênh mông vô ngần hư không, phảng phất muốn trở về đại đạo.

Ở phía dưới khắp mặt đất, cái kia vô số tế đàn bỗng nhiên trở nên sáng lên, lấy toà kia lớn nhất tế đàn làm trung tâm, ánh sáng nháy mắt hướng nơi xa lan tràn.

Sở hữu "Ngụy mắt" một chút hóa thành ngũ quang thập sắc, từ không trung quan sát, tựa như là Khổng Tước lông vũ, nở rộ ở trên mặt đất.

Tố Hành chấn động trong lòng, có loại dự cảm xấu.

Bỗng nhiên những cái kia lông vũ tất cả đều múa đứng lên, rất sống động, giống như là được trao cho sinh mệnh.

Hoang vu lớn bắt đầu hồi xuân, những cái kia bị hóa đá thi thể, từng cái biến trở về nhục thân, từ viễn cổ chiến trường leo ra.

Tố Hành đột nhiên phát hiện, trước mắt đại địa, đúng là Khổng Tước Linh biến thành.

Một con to lớn khó có thể tưởng tượng Khổng Tước tản ra thần quang, trở thành Dương Thanh Huyền vô tận bóng lưng.

"Đây là. . . Đời thứ nhất Khổng Tước Minh Vương ý chí cùng lực lượng. . ."

Cùng một thời gian, Tổ Giới tầng thứ chín, sở hữu chí tôn đều lòng có cảm ứng, tất cả đều dừng lại trong tay sự tình, ánh mắt từ chỗ xa xa nhìn sang.

Đặc biệt là Khổng Tước nhất tộc tộc nhân, thân ảnh lắc lư dưới, liền biến mất không thấy gì nữa.

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, cảm ứng được cái gì, cái kia vỡ vụn đạo thể bắt đầu một điểm điểm khôi phục, chiến kích tại quyền ý áp chế xuống bộc phát ra bất khuất chiến ý, nghĩ muốn xông ra cái này chí tôn ràng buộc.

"Ta hiểu được."

Dương Thanh Huyền an ủi chiến kích: "Lão bằng hữu, theo ta cùng một chỗ chém vỡ thiên địa này đi."

Hắn lòng có Linh Tê, Quỷ Tàng cùng Á Tư tại thời khắc này, cũng biến thành vô cùng yên tĩnh, lực lượng của ba người dung hợp lại cùng nhau.

Dương Thanh Huyền trong đan điền, một đoàn năng lượng chậm rãi hình thành, chính là viên kia chí tôn đạo quả biến thành, giờ phút này biến được hoàn mỹ vô khuyết.

"Chiêu này, đem lấy chí tôn máu đến mệnh lệnh nó."

"Liền gọi. Chém chí tôn!"

Dương Thanh Huyền hai tay nắm kích, lần nữa vung ra ngoài.

Cùng một nháy mắt, cái kia to lớn Khổng Tước giống như là sống lại, vô số thần quang vượt qua ức vạn năm thời không, dồn dập tràn vào đến kích quang bên trong.

Hư quang bổ ra phía dưới, chém ra một đạo Khổng Tước hư ảnh, ở đây mênh mông thiên địa bên trong nở rộ.

"Không có khả năng!"

Tố Hành trong lòng chấn động mãnh liệt, giờ khắc này hắn dĩ nhiên cảm ứng được cực kỳ nguy hiểm.

Đây là tự bước vào chí tôn đến nay chuyện chưa bao giờ có.

Quyền ý tăng vọt.

Hắn lệ quát một tiếng, lần nữa đem quyền ý đề thăng.

Cho dù hắn là chí tôn, khi vượt qua chính mình cực hạn lực lượng thi triển đi ra thời điểm, giới lực áp chế lại khó không để mắt đến. Chí tôn thể không ngừng bạo liệt ra máu.

"Ầm ầm!"

Khổng Tước hư quang lần nữa cùng quyền ý bổ cùng một chỗ.

Bóng tối vô tận bị hai cỗ lực lượng cắt đứt ra, lan tràn đến vô tận nơi xa.

Tại thần miếu phụ cận, rất nhiều cường giả cảm ứng được chiến đấu mà đến, mà nháy mắt lại cảm ứng được tử vong nguy hiểm, dọa đến vội vàng chạy trốn.

"Lực lượng này. . ."

Phi Nghê trên bầu trời thần miếu, hoảng sợ nhìn chằm chằm phía dưới.

Đột nhiên tuôn ra cuồng bạo gió lốc, một chút đưa nàng đánh bay ra ngoài.

"Dương Thanh Huyền. . ."

Á Phỉ Nhi cùng Tư Đình Hạo đồng dạng hoảng sợ không thôi, không biết phía dưới xảy ra chuyện gì.

"Hừ, thật là một cái gây chuyện tinh."

Phi Nghê sau lưng truyền đến một đạo băng lãnh thanh âm, nàng mừng như điên xoay người sang chỗ khác: "Sư phụ!"

Trước đó xuất hiện qua trung niên nữ tử, thân xuyên thải sắc hà áo, một mặt băng lãnh đứng tại cái kia.

Chính là Thiên Phượng tộc trưởng lão Phượng Lai Nghi.

Phượng Lai Nghi lạnh lùng nhìn nàng liếc mắt: "Khổng Tước thần miếu đều hủy, toàn bộ Cầm tộc đại năng toàn bị kinh động, lần này xem các ngươi kết thúc như thế nào."

Phi Nghê vội vàng nói: "Nói đến, là cái kia tên ngoại lai chí tôn tự tiện xông vào, giết tộc nhân ta, chúng ta mấy người bất quá là chống cự ngoại xâm."

Phượng Lai Nghi quát: "Còn tại hồ ngôn loạn ngữ!"

Phi Nghê lập tức cúi đầu, không dám lên tiếng.

Nhưng nội tâm lại trấn định rất nhiều, sư phụ mặc dù nghiêm khắc, nhưng đối với chính mình vẫn là cực tốt, dù là thật xông ra cái gì họa, lấy Thiên Phượng bộ tộc lực lượng, đủ để giải quyết.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3502: Tuyệt địa cuộc chiến (5)

Phượng Lai Nghi nói: "Từ giờ trở đi, ngươi liền theo ta, không cho phép rời đi nửa bước."

Phi Nghê cả kinh nói: "Cái kia Dương Thanh Huyền. . ."

Phượng Lai Nghi lạnh lùng nói: "Hắn tự mình tìm đường chết, ngươi đừng cùng lấy khinh suất, nếu không sự tình làm lớn chuyện, ta cũng bảo hộ không được ngươi."

Nói xong đưa tay một điểm, Phi Nghê toàn thân bên trên, liền hiển hiện một vòng cấm chế, trực tiếp bị trói lại.

Phi Nghê vội vàng nói: "Sư phụ, ngài thần thông quảng đại, liền giúp một chút Dương Thanh. . ."

Còn chưa nói xong, Phượng Lai Nghi lại là một điểm, đem cổ họng của nàng cũng phong bế.

Phi Nghê gấp phát điên, lại không có thể Nại Hà.

Lúc này, mấy đạo khủng bố hào quang phá không mà đến, trên bầu trời thần miếu lóe lên liền không gặp, trực tiếp vọt xuống dưới.

Phi Nghê hỏi: "Vừa rồi kia là. . ."

Phượng Lai Nghi nói: "Vũ hùng, đen hạc tử, Vũ Yên Sinh, đêm minh, còn có Thúy Hoa."

Phi Nghê nghe tâm kinh đảm hàn, những tên này tại Cầm tộc bên trong, không có chỗ nào mà không phải là kinh thiên động địa, giờ phút này thế mà cùng một chỗ xuất hiện, xem ra thật xảy ra chuyện lớn.

Mà cái kia Thúy Hoa. . . Chính là đương đại Khổng Tước Minh Vương. Phù thúy lưu đan.

Ngoài ra, còn có đại lượng Thiên Giới cường giả, phân bố tại thần miếu bốn phía, chỉ là không dám tiến lên.

Phi Nghê lo lắng Dương Thanh Huyền, vội vàng nói: "Sư phụ, chúng ta cũng đi xuống xem một chút đi."

Phượng Lai Nghi suy nghĩ một chút, thân ảnh lắc lư, liền mang Phi Nghê cùng một chỗ hóa thành độn quang, bay thẳng hạ xuống.

Nguyên bản hắc ám hư không, bị Khổng Tước thần quang chiếu một bên, khắp nơi tràn ngập ngũ thải ban lan.

Cái kia nguyên bản lục địa y nguyên không gặp, Dương Thanh Huyền chấp kích đứng trên hư không, khẽ động không động.

Xa xôi đối diện, Tố Hành cũng như cứng đờ.

Hai người chính là như vậy lẳng lặng giằng co, chẳng biết sinh tử.

Lúc này, những cái kia lộng lẫy thần quang bên trong, xuất hiện xê dịch đồ vật, là những chiến trường viễn cổ kia bên trên bị phục sinh hoá thạch.

Tất cả đều bị hào quang bên trong leo ra, hướng Tố Hành xúm lại quá khứ.

"Phốc!."

Tố Hành có chút động dưới, liền phun ra một ngụm máu lớn, chí tôn thể tuôn ra từng đạo máu tươi, thân hình có vẻ hơi vặn vẹo.

Hắn bị cái kia một kích chém bị thương.

Dương Thanh Huyền đỉnh phong một kích, lấy chí tôn máu đến đặt tên chém chí tôn, hắn làm được.

Tố Hành nôn một trận máu về sau, toàn thân khó chịu không nói ra được.

Không chỉ có là công thể thụ thương, còn có giới lực áp chế, cùng bốn phương tám hướng vây tới những này sống tử thi.

Càng làm cho hắn nôn nóng bất an chính là, rất cường đại khí tức đang chạy đến, trong đó không ít đều không kém tại hắn.

"Một nhóm bẩn thỉu đồ vật, cút cho ta!"

Tố Hành vung tay lên, một mảnh lực lượng đập tới, đem những cái kia hoá thạch sống quét sạch một mảnh.

Nhưng hoá thạch sống càng ngày càng nhiều, có hàng ngàn hàng vạn.

"Đi chết a!"

Tố Hành lần nữa đánh ra một vòng, tại hoá thạch chồng bên trong oanh ra một cái thông đạo đến, trực tiếp áp bách đến Dương Thanh Huyền trước mặt.

Dương Thanh Huyền cũng chưa hề đụng tới, nhưng chiến kích bên trên nở rộ ra một đạo ngũ quang thập sắc, hình thành Khổng Tước bình chướng, đem một quyền kia cản lại.

"Oanh!"

Mặc dù ngăn lại, nhưng Dương Thanh Huyền vẫn là bị đánh bay ra ngoài.

Chỗ có thương thế giờ khắc này nháy mắt bộc phát, đạo thể bên trong vô số quang hoa đổ xuống mà ra, sắp sụp đổ.

Giờ phút này toàn bằng một sợi kích quang bảo vệ.

"Có thể làm được loại trình độ này, quả thực không cách nào tưởng tượng, ngươi lật đổ ta nhận biết, thật là một cái địch nhân đáng sợ a."

Tố Hành trong mắt sát khí hiện lên, từng bước một hướng Dương Thanh Huyền đi đến.

Những cái kia hoá thạch sống dồn dập qua đến chặn đường ở, tre già măng mọc xông tới, cho hắn chế tạo phiền phức.

Tố Hành nghiến răng nghiến lợi, không ngừng phất tay đánh giết những này vật sống, mà không nhúc nhích một chút, trong cơ thể thương thế liền tăng thêm mấy phần.

Lúc này mới cảm nhận được giới lực áp chế đáng sợ, thậm chí đạt đến có thể muốn tính mạng hắn trình độ.

Càng làm cho Tố Hành bi phẫn muốn tuyệt chính là, trên người bây giờ tổn thương, không có triệu năm thời gian là khó mà khỏi hẳn. Mà hắn đã mất đi một bộ nửa bước chí tôn hóa thân, tăng thêm này tổn thương, nếu là nhịn không nổi, vô cùng có khả năng rơi xuống cảnh giới.

Hắn nghĩ tới Á Tư, càng là buồn từ tâm đến, phẫn nộ tuyệt đỉnh.

"Ngươi cho dù chết một vạn lần, cũng vô pháp đền bù ngươi hôm nay phạm vào sai lầm. Ta sẽ đem cừu hận này toàn bộ trả thù trên người Nhân tộc. Tộc nhân của ngươi đem bởi vì ngươi hôm nay sở tác sở vi, mà tiếp nhận gấp trăm lần nghìn lần thống khổ. Cái này tất cả đều là ngươi phạm vào tội!"

Tố Hành gào thét, giết ra một cái thông đạo, đi thẳng đến Dương Thanh Huyền trước mặt, tay giơ lên vỗ xuống: "Kết thúc!"

"Kết thúc chính là ngươi!"

Một thân ảnh phi tốc tránh đến, trực tiếp ngăn tại Dương Thanh Huyền phía trước, hai tay mở ra, liền hóa ra chân thân.

Chính là Tư Đình Hạo, giờ phút này biến thành một con toàn thân tuyết trắng chim lớn, chớp động lên kết giới hào quang, đem một kích kia cản lại.

Tư Đình Hạo trong miệng thổ huyết, tại không trung bị đánh lui một sát, lần nữa xông lên.

Á Phỉ Nhi trực tiếp xuất hiện sau lưng Tố Hành, hai tay nắm dao găm, hướng phía trước một chém: "Chết!"

Dao găm ánh sáng trực tiếp cắt nhập Tố Hành trong cơ thể.

"A! Sâu kiến lại dám làm tổn thương ta!"

Tố Hành mãnh quay người lại, trực tiếp một chưởng bổ về phía Á Phỉ Nhi trán.

Á Phỉ Nhi cười lạnh phía dưới, vội vàng buông ra dao găm lui lại. Nhưng cái kia chưởng pháp thế tới hung mãnh, căn bản tránh cũng không thể tránh, trực tiếp bị đánh ở trước ngực, đem thân thể của nàng kích xuyên.

"Phỉ Nhi!"

Tư Đình Hạo bi phẫn hét lớn một tiếng, hai con móng vuốt liều lĩnh chụp vào Tố Hành.

"Chết a!"

Tố Hành không ngừng huy quyền, hư không bên trong khắp nơi là màu trắng hộc ảnh.

Hai người đều là liều chết đánh nhau, sức liều toàn lực.

Cuối cùng, Tư Đình Hạo tại bị đánh mấy quyền về sau, cũng bị kích xuyên thân thân, đánh bay ra ngoài, sống chết không rõ.

"Sư phụ, mau cứu hắn!"

Phi Nghê đúng lúc trông thấy một màn này, vội vàng nói.

Phượng Lai Nghi sắc mặt băng lãnh, bất vi sở động.

Phi Nghê khẩn trương, liều mạng trong hư không di chuyển thân thể, hướng Tư Đình Hạo phương hướng đi.

Mà lại nàng ánh mắt thoáng nhìn, lại gặp được Á Phỉ Nhi tung bay ở không trung, máu me khắp người, không rõ sống chết, càng là bi thương muốn tuyệt, khóc lớn nói: "Sư phụ, ngươi nhanh cứu cứu bọn họ đi!"

Phượng Lai Nghi lạnh lùng nói: "Hai người này ra tay với chí tôn, lây dính to lớn nhân quả, chết chưa hết tội."

Phi Nghê khóc ròng nói: "Là ta gọi bọn họ tới, cũng là ta thiết kế đối phó chí tôn, nếu nói nhân quả, cần phải toàn trên người ta. Đã sư phụ không cứu, cái kia liền buông ra ta, chính ta đi!"

Phượng Lai Nghi cả giận nói: "Hồ nháo!"

Phi Nghê tỉnh táo lại, ánh mắt trở nên băng lãnh: "Ta không có hồ nháo! Đa tạ sư phụ nhiều năm qua dạy bảo chi ân, cái này nhân quả ta một người gánh chịu chính là, còn xin sư phụ thả ta ra."

Phượng Lai Nghi sắc mặt biến hóa: "Ngươi. . ."

Phi Nghê một mặt kiên quyết cùng lãnh sắc.

Hai người giằng co sát na, Phượng Lai Nghi chuyển qua ánh mắt, sau đó vung tay lên, liền đem Phi Nghê toàn thân trói buộc giải khai.

"Đa tạ sư phụ!"

Phi Nghê đại hỉ.

"Xông ra như thế tai họa, đừng nói cho người khác biết ta là sư phụ của ngươi." Phượng Lai Nghi mặt mũi tràn đầy băng lãnh.

Phi Nghê biết nàng khẩu thị tâm phi, không lo được nhiều nói, vội vàng hướng Tư Đình Hạo cùng Á Phỉ Nhi phóng đi.

Đúng lúc này, nàng toàn thân chấn động, đột nhiên phát hiện Tố Hành đã đến Dương Thanh Huyền trước người, chính đang thì thào nói gì đó, liền tay giơ lên, muốn một chưởng đập xuống.

Phi Nghê quát ầm lên: "Đừng a!"

Không lo được Tư Đình Hạo cùng Á Phỉ Nhi, trực tiếp hóa thành Thiên Phượng, phóng tới Tố Hành.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui

vẻ!

Chương 3503: Chí tôn chết

Bỗng nhiên, Dương Thanh Huyền từ hư nhược trạng thái đứng thẳng người, trong tay chiến kích không có bất kỳ triệu chứng nào lần nữa vung ra ngoài.

Tố Hành trong lòng run lên, bàn tay chưa đánh xuống, cái kia kích chỉ lấy không cách nào tưởng tượng tốc độ trực tiếp chém vào trong cơ thể mình, xuyên qua.

Thiên địa nháy mắt yên tĩnh.

Phi Nghê cũng bỗng nhiên đình trệ xuống tới.

Trong hư không, mười mấy hai con ngươi tử đều là bỗng nhiên co rụt lại, chăm chú nhìn phía trước.

Tố Hành mặt mũi tràn đầy ngốc trệ, ngạc nhiên cúi đầu xuống, nhìn xem cái kia đâm xuyên chính mình chiến kích, phảng phất không thể tin tưởng.

Cho dù trơ mắt nhìn, cho dù cái kia đau đớn một điểm điểm lan tràn, cho dù sinh cơ đang chậm rãi trôi qua, y nguyên không thể tin tưởng.

Chí tôn là dung hợp đại đạo, cùng thiên địa cùng tồn tại cái thế cường giả.

Thậm chí đã đã vượt ra cường giả phạm trù, là vùng vũ trụ này chúa tể.

Thế mà bị một tên Thiên Giới chém?

Tố Hành ngơ ngác đứng tại cái kia, một nháy mắt chỉ cảm thấy vạn sự đều yên, vô số qua lại tại hiện lên trong đầu hiện lên.

"Ha ha ha ha."

Hắn đột nhiên cười ha hả, cười đến nước mắt đều ra.

Tố Hành vạn niệm câu diệt, thân thể một điểm chỉ tan đi, hóa thành tinh khiết nhất năng lượng, trở về đại đạo.

Nhưng có thật nhiều năng lượng bị chiến kích trực tiếp hút lại, một điểm điểm nuốt vào đi vào.

Lúc này, chẳng biết ai hô một câu: "Chí tôn lực lượng! Không thể tiện nghi hắn."

Hư không bên trong xuất hiện hơn mười đạo thân ảnh, hướng cái kia phiêu tán lực lượng bắt lấy.

Những này thân ảnh tại Dương Thanh Huyền bốn phía chớp động, không người dám ra tay với Dương Thanh Huyền.

Cơ hồ sở hữu Cầm tộc đại lão, hoặc sáng hoặc tối, đều đã đem ánh mắt chú ý đất này. Ai cũng không dám bốc lên lớn bộc trực.

"Người này không phải tộc nhân ta, chỉ là dựa vào Khổng Tước chân huyết đi vào đất này, dẫn phát như thế tai hoạ, tuyệt không thể dễ tha."

Một tên lông vũ đen Cầm tộc nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền trong tay chiến kích, cùng toàn thân năng lượng, âm trắc trắc nói.

"Ngươi nói không dễ tha liền không dễ tha? Nơi này chí ít có năm vị chí tôn Thánh giả, liền xem như thập tinh chi đỉnh cũng có vài chục vị, lúc nào đến phiên ngươi cái này tạp mao quạ nói chuyện?"

Phi Nghê thấy Dương Thanh Huyền giết Tố Hành, sửng sốt một sát về sau, liền vội vàng đem Á Phỉ Nhi cùng Tư Đình Hạo cứu chữa. Vừa mới đem hai người thương thế ổn xuống tới, chỉ nghe thấy cái kia lông vũ đen Cầm tộc nói chuyện như vậy, nháy mắt giận dữ, trực tiếp chế giễu lại.

Cái kia quạ tộc nhân giận dữ, nhưng gặp một lần Phi Nghê sau lưng Phượng Lai Nghi, lập tức ngậm miệng, mặt âm trầm không lên tiếng nữa.

"Nhẹ không dễ tha, xử lý như thế nào, đều là ta Khổng Tước nhất tộc sự tình, có liên can gì? Náo nhiệt không có, đều tán đi đi."

Không trung một mảng thần quang xẹt qua, mở ra chín màu màn hình, sau đó một tên màu xanh biếc nam tử lăng không đi tới.

Những cái kia vây quanh Dương Thanh Huyền Cầm tộc, gặp một lần người này, đều là kinh hoảng lui lại.

Người này chính là đương đại Khổng Tước Minh Vương, những nơi đi qua, đều có thần quang khai bình, lộng lẫy.

"Ngươi nói nhẹ nhàng linh hoạt, việc này dẫn đến tộc nhân ta tử thương thảm trọng, vô luận như thế nào ta cũng muốn nhúng một tay tiến đến."

Một tên lão giả tóc trắng từ không trung đi ra, phảng phất đạp tại buồng tim mọi người, mỗi một bước đều để nhân khí máu chấn động.

Xung quanh quan sát cường giả càng là bối rối lui lại, vây xem khoảng cách tiến một bước phóng đại.

Phù Thúy Lưu Đan nhìn lão giả liếc mắt, cười nhạo nói: "Hắc Hạc Tử, giết ngươi tộc nhân chính là chí tôn kia. Hiện tại chí tôn kia đã chết, ngươi sự tình cũng."

Hắc Hạc Tử lạnh giọng nói: "Nếu không phải người này đem chí tôn kia dẫn tới, tộc nhân ta sao lại chết?"

Phù Thúy Lưu Đan nói: "Cái này lời nói cũng không có đạo lý, oan có đầu nợ có chủ, vừa rồi chí tôn kia khi còn sống ngươi liền đến, làm sao không gặp ngươi xuất thủ? Nói đến, người này còn thay ngươi đã báo đại thù, ngươi cần phải cảm động đến rơi nước mắt mới là."

Hắc Hạc Tử cả giận nói: "Nói bậy nói bạ! Tóm lại, người này ta nhất định muốn mang đi."

Phù Thúy Lưu Đan sắc mặt trầm xuống: "Ta tiên tổ thần miếu đều bị hủy ở đây, ngươi nói với ta mang đi hắn? Đen hạc bộ tộc là nghĩ diệt tuyệt sao?"

Hai người đều là trên thân bộc phát ra khủng bố lực lượng, hình thành to lớn bình chướng, sờ đụng nhau.

Trong nháy mắt thiên băng địa liệt, hư không phá vỡ, vừa mới ổn định lại hoàn cảnh lại bắt đầu sụp đổ, muốn đi vào đến hủy diệt bên trong.

Phi Nghê khẩn trương, vọt xuống dưới, muốn đem Dương Thanh Huyền bảo vệ.

Nhưng một đạo quang mang bay tới, trực tiếp ngăn tại nàng phía trước, chớp động phía dưới, mở ra ngũ thải thần quang.

Phi Nghê cả kinh nói: "Minh Vương đại nhân. . ."

Phù Thúy Lưu Đan lạnh lùng nói: "Cút về!"

Vung tay lên, Phi Nghê liền bị chấn hồi nguyên địa, còn lui về phía sau mấy bước.

Phượng Lai Nghi thần sắc băng lãnh, lạnh giọng nói: "Thúy Hoa, ngươi dám động đồ nhi ta!"

Phù Thúy Lưu Đan cười lạnh nói: "Phượng tỷ, nếu không phải là ngươi đồ đệ, vừa rồi cái kia một chút nàng liền đã chết."

Phượng Lai Nghi trên thân sát khí tăng nhiều.

"Đều đừng cãi cọ, việc này đã đủ lớn, lại làm xuống dưới, muốn diễn biến thành Cầm tộc đại chiến sao?"

Một đạo thanh âm trầm ổn truyền đến.

Hư không bên trong xuất hiện một vòng quang huy, bên trong vô số phù văn chớp động, mơ hồ tạo thành một con chim đồ án.

Phù Thúy Lưu Đan nói: "Vũ huynh, ngươi là nghị hội người chủ trì, ngươi nói đi. Dù sao người này ta chắc chắn phải có được."

Hắc Hạc Tử quát: "Ta cũng chắc chắn muốn!"

Cái kia quang huy bên trong truyền đến thanh âm: "Mọi người người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, muốn người này đơn giản là lấy chí tôn kia lực lượng cùng cái này đáng sợ thần binh. Đem người này tháo gỡ ra đến, mọi người các lấy bộ phận là được."

Phù Thúy Lưu Đan lạnh lùng nói: "Ta tiên tổ thần miếu đều hủy, ngươi nói với ta chia tách người này? Chí tôn lực lượng cái gì ta không quan tâm, mấu chốt trên người người này còn có ta Khổng Tước tiên tổ lực lượng, cái này há có thể bị hắn người lấy được? Hắc Hạc Tử thuần túy là cố tình gây sự. Nếu là vũ hùng ngươi không thể theo lẽ công bằng xử lý chuyện, cái kia ta Khổng Tước nhất tộc rời khỏi nghị hội, đồng thời người này vẫn là muốn mang đi."

Cái kia quang huy bên trong chim nói ra: "Ai, đừng kích động. Trên thực tế không ít chủng tộc lại có tổn thất, tuy là chí tôn kia chỗ vì, nhưng cũng là vì vậy người gây nên. Bất quá ngươi cũng có đạo lý, oan có đầu nợ có chủ, Hắc Hạc Tử muốn bắt người này thật có chút không thể nào nói nổi. Không bằng như vậy đi, người này ngươi mang đi, nhưng đền bù một chút cho cái khác có tổn thất tộc nhân như thế nào?"

Phù Thúy Lưu Đan cảm xúc lúc này mới bình ổn xuống tới: "Cái này còn tạm được. Vừa rồi tán đi chí tôn lực lượng, chính là tốt nhất đền bù."

Hắc Hạc Tử cả giận nói: "Cái kia có bao nhiêu? Mà lại đều bị người bắt!"

Phù Thúy Lưu Đan ánh mắt lóe lên tàn nhẫn, cười gằn nói: "Bắt để bọn hắn phun ra không phải liền là rồi?"

Những cái kia đoạt chí tôn lực lượng Cầm tộc người, đều hoàn toàn biến sắc, từng cái phi tốc hướng nơi xa bỏ chạy.

Đột nhiên, bọn hắn chỗ ở hư không bối cảnh, hóa thành một con to lớn Khổng Tước, sừng sững tại vũ trụ chi đỉnh, nở rộ lông vũ.

Cái kia Khổng Tước vung lên lông vũ, những người này nháy mắt từng cái biến mất.

Sau một khắc, từng đạo cường đại hào quang phá không mà đến, đều rơi vào Phù Thúy Lưu Đan trong tay.

Trong mắt của hắn tràn đầy giọng mỉa mai cùng lãnh sắc: "Chính mình bao nhiêu cân lượng đều không rõ ràng, chúng ta những lão gia hỏa này đều tại, thứ này đến phiên bọn hắn bắt sao?"

Hắn vung tay lên, một quyền này năng lượng liền bắn về phía vũ hùng: "Ngươi đi phân phối đi, ta mặc kệ."

Sau đó thân ảnh nhoáng một cái, một đoàn ngũ quang thập sắc đem Dương Thanh Huyền bao lại, nháy mắt liền biến mất không thấy gì nữa.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3504: Chú pháp hợp nhất

"Dương Thanh Huyền!"

Phi Nghê khẩn trương, quấn lấy Phượng Lai Nghi khóc ròng nói: "Sư phụ, ngươi mau cứu hắn đi!"

Phượng Lai Nghi lạnh lùng nói: "Cái này Nhân tộc tiểu tử tự tìm, hắn khăng khăng muốn giết chí tôn. Giờ phút này như thường mong muốn, bồi lên một cái mạng không cũng đáng được sao?"

Nàng không nhịn được Phi Nghê cầu khẩn, trực tiếp đem Phi Nghê đánh ngất xỉu, thu nhập bảo vật bên trong, liền quay người mà đi. Đồng thời đem Á Phỉ Nhi cùng Tư Đình Hạo cũng mang đi.

Cái kia quang huy bên trong chim thở dài: "Để ta phân phối, lại là chuyện phiền toái." Nói xong, bên trong phù văn tán đi, quang huy cũng một chút biến mất.

Chậm rãi, hư không bên trong đám người lần lượt rời đi.

Mảnh không gian này yên lặng lại, vô số khí tức hủy diệt lan tràn, tại tương lai dài dằng dặc tuế nguyệt bên trong, cuối cùng đem thuộc về tĩnh mịch.

. . .

Tại Khổng Tước tộc Minh Vương điện bên trong.

Một vệt sáng rơi xuống, hóa thành Phù Thúy Lưu Đan thân ảnh, trực tiếp đi hướng đại điện hậu phương, đồng thời truyền lệnh xuống: "Ta muốn bế quan , bất kỳ người nào không nỡ đánh quấy." Thân ảnh liền ẩn vào tại bọc hậu.

"Rõ!"

Hư không bên trong truyền đến thanh âm kiên định.

Sau đó, Minh Vương điện chung quanh vạn dặm, đều tiến vào tình trạng giới bị.

Phù Thúy Lưu Đan tiến vào to lớn trong mật thất, nơi này có nhật nguyệt tinh thần, Vũ Trụ Hồng Hoang, đại đạo vĩ lực hóa thành Ngân Hà, tô điểm trong hư không, vạn cổ không tán.

Hắn phất tay phía dưới, Dương Thanh Huyền liền bị ném đi ra, lơ lửng giữa không trung, phảng phất ngất đi, nhưng tay phải nắm chắc chiến kích không thả.

"Có thể làm được trình độ này, thật khiến cho người ta sợ hãi thán phục đâu."

Phù Thúy Lưu Đan đưa tay chộp một cái, Dương Thanh Huyền cánh tay giương lên, run rẩy phía dưới, chiến kích rời tay bay ra, rơi vào Phù Thúy Lưu Đan trong tay.

Phù Thúy Lưu Đan bắt lấy chiến kích nháy mắt, tầng một hào quang từ kích bên trong phát ra, hình thành kết giới, chặn hắn lực lượng.

"Cười nhạo!"

Phù Thúy Lưu Đan ánh mắt lóe lên vẻ khinh miệt, hắn nhưng là chí tôn tồn tại, bảo vật gì có thể ngăn cản hắn lực lượng?

Năm ngón tay dùng sức một trảo, tầng kia đạo quang trực tiếp phá diệt.

Chiến kích hoàn toàn rơi vào trong bàn tay hắn.

"Binh khí tốt!"

Phù Thúy Lưu Đan yêu thích không buông tay, tràn đầy vui vẻ chi tình.

Trong binh khí truyền đến sức đẩy để hắn nhịn không được cười lên: "Tốt quật cường thần binh a." Nhưng luyện hóa nó, bất quá là vấn đề thời gian mà thôi.

Phù Thúy Lưu Đan lần nữa đem ánh mắt rơi vào Dương Thanh Huyền trên thân, đưa tay một điểm, một đạo quang mang bắn - nhập đi vào.

Dương Thanh Huyền thân thể chớp động dưới, bỗng nhiên liền hóa thành huyết sắc, nháy mắt băng thành biển máu.

Sau đó từ từ chia giải khai, biến thành Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng.

Phù Thúy Lưu Đan kinh ngạc nói: "Có ý tứ, huyết ảnh chân thân thế mà còn có thần diệu như thế."

Trong tay hắn quyết ấn, không ngừng đánh vào hai người trong cơ thể.

Từng tầng từng tầng hào quang đem hai người thân thể bao lấy, rót vào đi vào.

Bỗng nhiên, một đạo ngũ thải ban lan quang tại không trung tản ra, sau đó bọc lấy hai người hào quang trực tiếp tán đi, tại không trung vỡ nát.

Phù Thúy Lưu Đan sắc mặt biến hóa, khó mà tin nhìn chằm chằm quang mang kia, cả kinh nói: "Minh Vương chú!"

Sắc mặt hắn khó nhìn lên, đời thứ nhất Minh Vương chú pháp thế mà trực tiếp khắc ở hai người này trong cơ thể.

Trong thần miếu vẫn luôn có đời thứ nhất Minh Vương lực lượng, chỉ bất quá bị chú pháp phong ấn, cho dù là lịch đại Khổng Tước Minh Vương cũng vô pháp tại bảo tồn lực lượng không tán tình huống dưới phá vỡ chú pháp.

Lịch đại Minh Vương đều từng nghĩ tới muốn lấy ra đời thứ nhất tổ lực, nhưng tổ lực cùng chú pháp cơ hồ hợp nhất, muốn phá chú liền sẽ trực tiếp đánh tan tổ lực, sở dĩ đều là không công mà lui.

Phù Thúy Lưu Đan kiên định như vậy muốn mang đi Dương Thanh Huyền, cũng không phải là chí tôn lực lượng, cũng cũng không phải là Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, mấu chốt nhất vẫn là đời thứ nhất Minh Vương tổ lực.

Khi tiến vào thần miếu hư không về sau, hắn liền nhạy cảm cảm thấy được tổ lực thế mà bị Dương Thanh Huyền hấp thu.

Cái này khiến hắn chấn kinh vạn phần, lại mừng rỡ như điên, ý thức được to lớn cơ hội tới.

Có thể làm mộng cũng không nghĩ tới, Dương Thanh Huyền lại là tính cả chú ấn cùng một chỗ hấp thu.

Cái này khiến Phù Thúy Lưu Đan có chút phát điên cùng mộng bức.

Hắn kinh ngạc đứng tại cái kia, trong chốc lát có chút chân tay luống cuống, lịch đại Minh Vương đều không giải quyết được vấn đề, hắn không cho là mình có thể giải quyết.

. . .

Tại khoảng cách Cầm tộc tổ địa xa xôi chỗ, đời mới sinh đại vũ trụ một chỗ trong hố sâu, cũng là đồng dạng vô tận không gian, tầng tầng lớp lớp, cực kỳ phức tạp.

Đột nhiên, một đạo cảm ứng tại năm vị cường giả tối đỉnh trong lòng xuất hiện.

Năm người đồng thời trong lòng run lên, một loại to lớn bất tường bao phủ trong lòng, nghẹn ngào kêu lên: "Không có khả năng!"

Năm người trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

Sau đó không lâu, năm người tuần tự xuất hiện tại tứ trụ tộc thánh địa bên trong.

Bên trong một mảnh khủng hoảng cảnh tượng, vô số hoảng sợ, khóc thét âm thanh truyền ra, thánh mà hiện lên kết giới, tiến vào cực đoan phòng ngự trạng thái.

Năm người trong lòng trầm xuống, lẫn nhau nhìn liếc mắt, đều là không ức chế được sợ hãi, trực tiếp đã đột phá phòng ngự, thuấn di Chí Thánh trung ương đại điện.

Tại bày đầy tứ trụ tộc bản mệnh bài vị điện bên trong, nhất vì cao cao tại thượng khối kia, đã vỡ nát ra, ngọc mảnh nát đầy đất.

Tứ trụ tộc một chút trưởng lão, cao tầng, tất cả đều run rẩy nằm sấp trên mặt đất, khóc rống không thôi.

Năm người đều là sắc mặt tái xanh, trong chốc lát khó mà tiếp nhận thực tế trước mắt, đều là kinh ngạc ở tại cái kia.

Trong đó một tên nữ tử, sau lưng có ba đạo đuôi ánh sáng hiển hiện, lắc lư phía dưới, lạnh giọng nói: "Thật đã chết rồi."

Nữ tử là tam vĩ tộc chí tôn lưu huỳnh.

Thật lâu, một tên khác khôi ngô nam tử dùng thô kệch mà thanh âm tức giận quát: "Tra! Nhất định muốn tra rõ ràng!"

Nam tử là tám Long tộc chí tôn diệu huy.

"Mọi người trước đừng hoảng hốt, có thể giết Tố Hành, trừ chí tôn bên ngoài, cơ hồ không người. Như là Nhân tộc dùng chiến thuật biển người liều chết chí tôn, cái này Nhân tộc tổn thương đem sao mà thảm trọng? Cho nên chúng ta trước đừng hoảng hốt loạn, trước đem tình huống xác minh. Nói không chừng Nhân tộc cũng đã chết một tên chí tôn đâu."

Ngũ Hoa tộc chí tôn hoa chưa hết tỉnh táo nói.

Mặc dù nội tâm của hắn cũng dự cảm không tốt, nhưng vẫn là phải gìn giữ lý trí.

Một góc tộc chí tôn A Phòng nói: "Hoa chưa hết nói đúng, trước đình chỉ hết thảy hành động, đem sự tình tra rõ ràng."

Năm người sơ qua định quyết tâm, liền phá không mà đi.

Tứ trụ tộc cao tầng tự năm người tiến vào lên, liền hoảng sợ quỳ rạp dưới đất, không dám ngẩng đầu.

Cho đến uy áp tán đi, mới bỗng nhiên nhớ tới cái gì, một tên trưởng lão bi phẫn lớn tiếng nói: "Năm vị đại nhân, còn xin thay Tố Hành đại nhân thù lao a!"

Thanh âm tại đại điện bên trong dập dờn, không có bất luận cái gì trả lời, sau đó chính là các loại khóc thét âm thanh.

. . .

Lăng Tiêu Thánh Sơn, đỉnh trên đỉnh.

Nhân Hoàng ngưỡng vọng tinh thần, thôi diễn đại đạo, trong mắt tràn đầy vẻ kinh nghi.

Bỗng nhiên Chiêm Tinh Lâu bên trên, một lồng ánh sáng hiển hiện, Đạo Tổ thanh âm truyền đến: "Thiên tượng có biến, tộc ta đại cát."

Nhân Hoàng nói: "Ngươi cũng cảm ứng được?"

Đạo Tổ thanh âm nói ra: "Đẩy ra một cái cát chữ, đến cùng là gì nhân duyên, còn không rõ ràng."

Nhân Hoàng nói: "Thiên đạo mịt mờ, luôn luôn để người không tưởng tượng được."

Lúc này, lại một thanh âm truyền đến: "Thiên Hành Kiện, quân tử lấy không ngừng vươn lên, không cần ước đoán, chúng ta làm tốt chính mình liền có thể."

Nhân Hoàng cười nói: "Thánh Vương nói cực phải."

Ba người ngắn ngủi trò chuyện về sau, liền ai đi đường nấy.

Cái kia yểu yểu tối tăm trên bầu trời, thiên tinh lấp lóe, vạn cổ bất diệt.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3505: Tuế Nguyệt Lưu Quang Tháp

"Khổng Từ, cút ra đây cho ta! Sợ hãi rụt rè, ném đi các ngươi Khổng Tước nhất tộc mặt, có bản lĩnh lại đến đánh với ta a!"

Trong hư không, một tên áo đỏ nữ tử chửi ầm lên, vận dụng sóng âm thần thông, trực tiếp đem thanh âm truyền đạt vạn dặm.

"Hôm nay ngươi nếu là không ra, chính là loại nhát gan, ta xem thường ngươi, xem thường các ngươi toàn bộ Khổng Tước nhất tộc."

Không ít Khổng Tước tộc cường giả đều là mặt mũi tràn đầy lửa giận, cưỡng ép áp chế tâm tình mình.

Trong đó một tên lão giả trầm giọng nói: "Khổng Từ đại nhân, cái này phượng hoàng con khinh người quá đáng, không bằng bày trận ra ngoài, đưa nàng chém giết! Thực sự không sắp sửa nàng bắt lại cũng đi, hảo hảo đánh một trận xuất ngụm ác khí."

Một tên mi thanh mục tú nam tử bàn hư mà ngồi, bốn phía lấp đầy thần quang, sắc mặt an tường, chỉ là nhàn nhạt nói ra: "Theo nàng đi thôi, nhiệm vụ của chúng ta là trấn thủ Minh Vương cung, chỉ cần nàng không có vào, liền mặc kệ."

Lão giả sắc mặt khó coi nói: "Có thể nàng dạng này đàn bà đanh đá chửi đổng, thực sự khó nghe."

Nam tử có chút mở mắt ra, khẽ cười nói: "Nếu là ngại khó nghe, ngươi cũng có thể mắng lại a."

Lão giả nói: "Ta đức cao vọng trọng, há có thể cùng với nàng mắng nhau?"

Nam tử cười nói: "Đó không phải là, theo nàng đi thôi."

Bên ngoài cái kia nữ tử mắng hồi lâu, y nguyên không thấy động tĩnh, biết khiêu khích vô dụng, trong cơn tức giận, tay bấm quyết ấn, huyễn hóa ra đại lượng Hỏa Điệp, tràn vào phía trước.

Lúc này, một đạo giới lực xuất hiện, đem cái kia Hỏa Điệp đều ngăn trở, một chút diệt tận.

Đồng thời một đạo quang hoa tự trong kết giới ra, bắn về phía cái kia nữ tử.

Nữ tử sớm có phòng bị, thân ảnh lấp lóe phía dưới, liền lui trở về, tránh thoát một kích kia.

Trong kết giới đi ra cái kia thanh tú nam tử, nhàn nhạt nói ra: "Phi Nghê, ngươi vẫn là trở về dưỡng thương đi, ta nhìn ngươi thương thế thật nghiêm trọng."

Phi Nghê nói: "Muốn ta trở về có thể, đem Dương Thanh Huyền phóng xuất."

Khổng Từ nói: "Dương Thanh Huyền là Minh Vương mang đi, ta cái kia có quyền lợi quản việc này."

Phi Nghê nói: "Vậy ngươi để ta đi vào, ta muốn gặp các ngươi Minh Vương."

Khổng Từ sau lưng một lão giả hiển hiện, cả giận nói: "Tiểu nha đầu, Minh Vương há lại là ngươi muốn gặp là có thể gặp!"

Khổng Từ nói: "Ta dù không có có quyền lợi Quản Minh vương, nhưng ta có quyền lợi cùng nghĩa vụ thủ cái này một khối khu vực. Ngươi tùy tiện mắng, ta mặc kệ, chỉ cần không tiến vào. Nhưng nếu là bước vào ta thủ hộ chi địa, liền đừng trách ta không khách khí."

Phi Nghê mắng: "Hèn nhát! Loại nhát gan!"

Khổng Từ mỉm cười: "Tùy ý."

Liền xoay người lui về trong kết giới.

Phi Nghê khí thẳng dậm chân, lại không có bất kỳ biện pháp nào. Nàng suy nghĩ một chút, dứt khoát ngồi xếp bằng hư không, trực tiếp ở đây tu luyện, đồng thời la lớn: "Nếu là không thả Dương Thanh Huyền, ta liền không đi!"

Minh Vương điện bên trong.

Một màn ánh sáng bên trên, chính đem vừa rồi phát sinh hiển hiện ra.

Phù Thúy Lưu Đan hai đầu lông mày ẩn hiện sắc mặt giận dữ, vung tay lên, liền đem cái kia màn sáng tán đi.

Lấy hắn thần thông đạo hạnh, tự nhiên nghe được Phi Nghê mắng to.

Nếu không phải nàng này là Phượng Lai Nghi ái đồ, hắn trực tiếp liền ra đi giết người.

Ánh mắt trở lại phía trước Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng trên thân.

Phù Thúy Lưu Đan cũng cực kỳ đau đầu, khoảng cách trận chiến kia quá khứ ba tháng, y nguyên tìm không thấy bất luận cái gì phương pháp đào ra tổ lực.

Mà lại nội tâm của hắn tuyệt vọng, lịch đại Khổng Tước Minh Vương đều làm không được sự tình, chính mình có thể có biện pháp nào?

Hiện tại hai người này ở đây, giết cũng không phải, thả cũng không xong.

Hắn đưa tay chộp một cái, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không liền rơi vào trong tay, phía trên chớp động lên tầng tầng quang huy, y nguyên đối với hắn có cực mạnh bài xích.

Cái này thần binh cùng phổ thông pháp khí quả nhiên khác nhau.

Túc chủ không có trước khi chết, căn bản là không có cách luyện hóa.

Hiện tại hắn gặp phải chính là một cái lựa chọn khó khăn đề, thả hai người này, đối với chính mình không có chỗ tốt gì. Giết hai người này, vĩnh hằng mất đi đời thứ nhất Minh Vương lực lượng, nhưng có thể luyện hóa chiến kích.

Lúc này, chiến kích quang huy rung động xuống, sau đó trở nên lớn sáng.

Phù Thúy Lưu Đan song đồng co rụt lại, lơ lửng tại phía trước Dương Thanh Huyền bỗng nhúc nhích, ngủ mê ba tháng, cuối cùng tỉnh.

Dương Thanh Huyền mở mắt ra, lẳng lặng nhìn qua mảnh này hư không, thần thức cùng ký ức một điểm điểm khôi phục.

Hắn giờ phút này vô cùng yên tĩnh, nội tâm không có bất kỳ gợn sóng nào.

Cũng không vội mà biết chính mình tại đâu.

Thậm chí chính mình chết hay không cũng chẳng phải quan tâm.

Bởi vì trải qua sự tình quá nhiều, rất nhiều đều coi nhẹ, bao quát sinh tử.

Hắn biết chính mình giết Tố Hành, cái này là đủ rồi.

"Ngươi đã tỉnh."

Một đạo thanh âm nhàn nhạt truyền đến.

Dương Thanh Huyền chậm rãi ngồi dậy thân, lúc này mới dò xét bốn phía, thấy được cách đó không xa Quỷ Tàng, còn có phía trước Phù Thúy Lưu Đan.

Hắn hỏi: "Là ngươi đã cứu ta?"

Phù Thúy Lưu Đan nhíu mày: "Ngươi có thể như thế cho rằng."

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: "Đa tạ, chẳng biết đại nhân tục danh."

Phù Thúy Lưu Đan nói: "Ta chính là đương đại Khổng Tước Minh Vương."

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, thần thái càng vì cung kính, thở dài cong xuống: "Nguyên lai đương đại Minh Vương, ân cứu mạng, suốt đời khó quên."

Phù Thúy Lưu Đan "Hừ" xuống.

Dương Thanh Huyền nhìn ra được hắn cực kỳ không vui, tâm nghĩ hơn phân nửa là bởi vì chính mình hủy thần miếu nguyên nhân.

Nhưng đích thật là mượn nhờ thần miếu lực lượng, mới chém giết Tố Hành.

Như thế nói đến, Khổng Tước nhất tộc đối với hắn đúng là có đại ân, như vậy nhìn chọn người ta sắc mặt cũng liền không có gì.

Hắn ngượng ngùng cười một tiếng, chỉ vào Quỷ Tàng hỏi: "Chẳng biết bằng hữu của ta như thế nào?"

Phù Thúy Lưu Đan gặp hắn vui vẻ hình dạng, liền lên cơn giận dữ, vung tay lên, một mảnh quang hoa hiển hiện, bên trong chớp động lên một toà bảo tháp, đỉnh tháp như đóng, xảo đoạt thiên công.

Tháp quang chuyển động dưới, liền trực tiếp đem Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng thu vào.

Phù Thúy Lưu Đan lạnh lùng nói: "Tiến vào ta cái này Tuế Nguyệt Lưu Quang Tháp bên trong, liền xem như chí tôn cũng đẩy coi không ra. Ngươi liền tại bên trong thoáng qua ngàn năm đi. Chờ ta nghĩ đến xử lý như thế nào ngươi sau lại đến."

Nói xong, quay người liền rời đi mật thất.

Chỉ còn cái kia tháp nhẹ nhàng trôi nổi hư không, phía trên có quang mang chậm chạp chuyển động, mỗi chuyển một chút, bên trong chính là một ngàn năm.

Phù Thúy Lưu Đan cương vừa rời đi mật thất, xuất hiện ở ngoài sáng vương điện bên trên, bỗng nhiên sắc mặt biến hóa, từ thân bên trong bay ra một đạo quang mang, liền muốn phá không mà đi.

Chính là Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không.

Hắn đưa tay chộp một cái, đem cái kia chiến kích cầm trên hư không.

Sắc mặt rét lạnh xuống tới, thầm nghĩ: "Mới thời gian qua một lát, bên trong cần phải trôi qua mấy tháng, cái kia tiểu tử hơn phân nửa khôi phục một chút, vậy thì muốn triệu hồi chính mình pháp khí sao?"

Phù Thúy Lưu Đan thần sắc xoắn xuýt không chừng.

Lăng không đánh ra mấy đạo pháp quyết, hóa thành quang liên, đem cái kia chiến kích khóa tại không trung. Mặc kệ bất luận cái gì rung động, đều tránh thoát không ra.

Lúc này mới thân ảnh lóe lên, lần nữa rời đi.

"Bị bó!"

Tại Tuế Nguyệt Lưu Quang Tháp bên trong Dương Thanh Huyền, chính bàn hư mà ngồi, cảm ứng chiến kích, đột nhiên mở hai mắt ra đến, bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo.

Chính như Phù Thúy Lưu Đan suy nghĩ, bị nhốt vào tháp về sau, ngoại giới bất quá một lát, bên trong liền trôi qua mấy tháng.

Dương Thanh Huyền trên cơ bản khôi phục lại, đồng thời công lực đại tăng, cảnh giới không ngừng đi lên tuôn, đã đến thập tinh Thiên

Giới hậu kỳ đột phá miệng.

Quỷ Tàng cũng khôi phục lại, dù không có Dương Thanh Huyền tiến bộ nhanh như vậy, nhưng cũng là một ngày ngàn dặm.

Hai người trong cơ thể Minh Vương lực lượng, ở đây mấy tháng thời gian bên trong, trợ bọn hắn khôi phục như lúc ban đầu, còn lại lực lượng còn tại một điểm điểm chuyển hóa bản thân.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3506: Bảy ngàn năm

Quỷ Tàng nói: "Cái kia chiến kích hẳn là tại Khổng Tước Minh Vương trong tay. Xem ra hắn cũng không nghĩ trả lại cho ngươi a."

Dương Thanh Huyền cười nhạt nói: "Hẳn là hắn muốn dùng chiến kích làm là thần miếu tổn thất bồi thường?"

Quỷ Tàng nói: "Ngươi hủy nhân thần miếu, lấy đi đời thứ nhất Minh Vương lực lượng, cho dù ai cũng sẽ không bỏ qua ngươi đi. Hơn phân nửa là Minh Vương chẳng biết xử lý như thế nào chúng ta, mới đem chúng ta khốn nhập đất này."

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: "Đã hắn đã cứu chúng ta, liền sẽ không giết chúng ta. Huống chi cái này Khổng Tước tổ lực cũng bị ngươi ta hấp thu không sai biệt lắm, hắn cũng vô pháp lại thu hồi. Hiện tại giết trừ cho hả giận bên ngoài, lại không có chỗ tốt gì. Đương nhiên, còn có thể luyện hóa chiến kích."

Quỷ Tàng nói: "Chỉ lần này một hạng là đủ rồi."

Dương Thanh Huyền nói: "Bất kể nói thế nào, hắn đúng là đã cứu chúng ta, chí ít đời thứ nhất Minh Vương đối với chúng ta xem như có ân. Yên lặng theo dõi kỳ biến đi. Mà lại không biết Á Tư như thế nào, Minh Vương phải chăng có phát hiện hắn."

Nếu là trốn tại bình thường pháp khí bên trong, tất nhiên vô pháp đào thoát chí tôn pháp nhãn.

Nhưng Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không không phải bình thường pháp khí, trừ Dương Thanh Huyền bên ngoài, cơ hồ không người nào có thể dòm trong đó.

Hai người hiện tại cũng không có cái khác biện pháp tốt.

Dương Thanh Huyền lại thử mấy lần triệu hồi chiến kích, y nguyên thất bại, chỉ được coi như thôi, dứt khoát tĩnh tâm tu luyện.

Bọn hắn cũng không biết nơi này một ngàn năm, chỉ tương đương với bảo tháp lưu quang nhất chuyển, nhưng cũng có thể rõ ràng cảm giác được đất này thời gian quy tắc có dị, lưu động cực kỳ chậm chạp.

Nhiều ít đoán được một chút thời gian chênh lệch, chỉ là không rõ ràng kinh khủng như vậy. Loại hoàn cảnh này bên trong, thích hợp nhất tu luyện cực kỳ.

Cầm tộc Tổ Giới trải qua Dương Thanh Huyền một chuyện về sau, náo nhiệt một trận, gây nên không nhỏ oanh động. Nhưng rất nhanh cũng liền yên tĩnh xuống. Giống như là không có việc gì.

Nhưng bị Tố Hành chém giết những cái kia chủng tộc, lại rất nhiều bắt đầu xuống dốc không phanh, đã dẫn phát mới một vòng khôn sống mống chết, tiến vào tàn khốc cạnh tranh ở trong.

Phi Nghê vẫn như cũ tại Minh Vương ngoài điện mười vạn dặm tu luyện.

Bỗng nhiên ngày nào đó, cái kia nhẹ nhàng trôi nổi tại Minh Vương điện bên trong chiến kích, bỗng nhiên bộc phát ra cường đại hào quang.

Một đạo long ngâm từ bên trong gào thét mà ra.

Kích trên thân hiện ra long văn, sau đó một đạo long ảnh quấn lấy chiến kích, nhẹ nhàng vung vẩy một chút.

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Những cái kia quang liên đều bị bổ ra.

Chiến kích tại hư không lóe lên, liền trực tiếp xông vào trong mật thất, đem mật thất môn bổ ra một cái lỗ thủng.

"Keng!"

Chiến kích trực tiếp đâm trên bảo tháp, tản mát ra thanh thúy vang vọng, từng vòng từng vòng sóng năng lượng văn khuếch tán.

Lúc này, Phù Thúy Lưu Đan thân ảnh lần nữa xuất hiện, nhìn thấy tình cảnh như thế, thở dài trong lòng một tiếng, đưa tay lại đem chiến kích vồ tới, rơi vào trong tay.

Chiến kích liều mạng giãy dụa, lại cuối cùng không thể thoát khỏi khống chế của hắn.

"Mà thôi mà thôi."

Phù Thúy Lưu Đan thở dài, vung tay lên, bảo tháp bên trong bắn ra một đạo quang mang đến, rơi xuống đất liền hóa thành Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng hai người.

Hắn đem chiến kích vẫn hồi, sau đó thu hồi chính mình Tuế Nguyệt Lưu Quang Tháp.

Dương Thanh Huyền đem chiến kích bắt lấy, hớn hở ra mặt, nhẹ nhàng dùng tay vỗ qua kích thân: "Lão bằng hữu, cuối cùng lại gặp nhau."

Hắn đem chiến kích đưa ở sau lưng, sau đó nhìn chằm chằm Phù Thúy Lưu Đan, cảnh giác nói: "Minh Vương, chúng ta cũng cuối cùng gặp lại."

Quỷ Tàng cũng là cầm trong tay Bách Quỷ Dạ Hành, một bộ tùy thời muốn xuất thủ đại chiến bộ dáng.

Phù Thúy Lưu Đan lạnh lùng nói: "Các ngươi nghĩ động thủ với ta?"

Dương Thanh Huyền nói: "Không muốn, nhưng Vô Nại Minh Vương hùng hổ dọa người, đem chúng ta vây lại mấy ngàn năm, thực sự để người lên cơn giận dữ a."

Phù Thúy Lưu Đan đứng chắp tay, lạnh nhạt nói: "Mấy ngàn năm bất quá ta bảo tháp số chuyển, tại ngoại giới vừa mới trôi qua hai tháng mà thôi."

"Hai tháng?"

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên phía dưới, lập tức đại hỉ.

Hắn bị vây ở trong tháp có hơn bảy nghìn năm, vô số lần nếm thử đột phá ra cuối cùng đều là thất bại, nội tâm đã sớm tích lũy vô số oán khí cùng sát khí.

Vốn dĩ là nhân tộc cuộc chiến hơn phân nửa kết thúc, hoặc là tiến vào hồi cuối, nghĩ không ra ngoại giới vừa mới qua đi hai tháng.

Hắn có chút khó mà tin tưởng.

Lúc này Á Tư thanh âm truyền đến: "Đích thật là hai tháng."

Dương Thanh Huyền lúc này mới tin, sở hữu oán khí nháy mắt tan thành mây khói, mừng rỡ nói: "Đa tạ Minh Vương đại nhân."

Thu chiến kích, hai tay ôm quyền thở dài cong xuống.

Phù Thúy Lưu Đan hừ lạnh nói: "Cám ơn ta làm cái gì?"

Dương Thanh Huyền nói: "Trước tạ Khổng Tước tiên tổ chí tôn lực lượng, để ta chém giết đại địch, lại để cho ta công lực đại tiến. Lại tạ Minh Vương Tuế Nguyệt Lưu Quang Tháp, để ta lại đột phá tầng một."

Giờ phút này hắn cùng Quỷ Tàng đều là thập tinh Thiên Giới hậu kỳ, khoảng cách đỉnh phong cũng liền một lớp giấy.

Tuế Nguyệt Lưu Quang Tháp bên trong linh khí dồi dào, nhưng không có bất luận cái gì cơ duyên, thuần túy dựa vào bế quan khổ tu.

Cũng may lưu lại đời thứ nhất Minh Vương lực lượng không ít, bọn hắn đầu tiên là thu nạp cỗ lực lượng này, sau đó khổ tu bảy ngàn năm.

Không chỉ có xông phá hậu kỳ bình chướng, mà lại tu vi thẳng bức đỉnh phong.

Dương Thanh Huyền tự Huyền Dạ đại lục đến nay, chưa hề tĩnh tu qua lâu như thế, đều là các loại cơ duyên chồng chất tới, vô số lần sinh tử trong chém giết cầu được sinh cơ, tốc độ đột phá nhanh khiến người líu lưỡi.

Lần này cũng cuối cùng thể ngộ đến khổ tu gian nan.

Nhưng trên thực tế, bảy ngàn năm có thể từ đó giai đột phá đến hậu kỳ, đồng dạng là nhanh bất khả tư nghị.

Một là hắn thiên phú nổi bật, còn có các loại huyền diệu tại thân; hai là đời thứ nhất Minh Vương lực lượng cùng bộ phận Tố Hành lực lượng làm ra tác dụng cực lớn; ba là cái này Tuế Nguyệt Lưu Quang Tháp, nguyên bản là một kiện khốn người cùng bế quan pháp bảo.

Phù Thúy Lưu Đan nói: "Ngươi bất luận cái gì thành tích, đều là chính ngươi cơ duyên tạo thành, không có quan hệ gì với ta. Ta thật không nghĩ qua muốn giúp ngươi. Chỉ là chẳng biết xử trí như thế nào mà thôi."

Lập tức hắn cũng không giấu diếm nữa, đem mình ý đồ nói ra.

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Nói như vậy, là ta chiếm đời thứ nhất Minh Vương lực lượng, cho Minh Vương mang đến bối rối."

Phù Thúy Lưu Đan hừ lạnh nói: "Ngươi mới biết được? Hiện tại thật buồn bực chính là, đời thứ nhất Minh Vương lực lượng bị hai người các ngươi hấp thu, đối với ta mà nói, cơ hồ là triệt để đã mất đi."

Dương Thanh Huyền cũng không biết nói cái gì cho phải, chỉ có thể lúng túng nói: "Khổng Tước tộc đại ân, suốt đời khó quên. Nếu là tương lai có việc, tùy tiện một đạo tín phù tới, tại hạ tất nhiên xông pha khói lửa, không chối từ."

Phù Thúy Lưu Đan châm chọc nói: "Cười nhạo! Ta Khổng Tước nhất tộc nếu là gặp rủi ro đến muốn ngươi đến giúp đỡ trình độ, cái kia còn có thể cứu sao?"

Dương Thanh Huyền giới cười hai tiếng.

Quỷ Tàng một mực không có lên tiếng âm thanh, giờ phút này hỏi: "Chẳng biết Minh Vương dự định xử trí như thế nào chúng ta?"

Phù Thúy Lưu Đan lạnh lùng nói: "Việc đã đến nước này, giết các ngươi cũng không có ý nghĩa, các ngươi cút đi."

Dương Thanh Huyền có chút không dám tin tưởng, sững sờ nói: "Minh Vương có ý tứ là, cứ như vậy bỏ qua chúng ta?"

Phù Thúy Lưu Đan nói: "Bằng không thì đâu? Còn lưu các ngươi hạ tới dùng cơm?"

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Cơm cũng không cần, đa tạ đại nhân."

Phù Thúy Lưu Đan khoát tay nói: "Cút."

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng nhìn nhau liếc mắt, đều là đối với hắn thở dài cong xuống, sau đó hóa thành hai đạo quang mang, biến mất trên hư không.

Phù Thúy Lưu Đan ánh mắt nhìn về phía nơi xa, lạnh hừ một tiếng, lấy ra một viên ngọc bội nhìn xuống, tiện tay bóp nát, tự lẩm bẩm: "Dùng hai cái này gân gà đổi Phượng tỷ thần sào, cũng là không lỗ."

Nói xong, cũng một bước phía dưới, liền biến mất không thấy gì nữa.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3507: Rời đi Cầm tộc

Một đám mây đỉnh phía trên, có ánh sáng năm màu, tường thụy chi tướng.

Phượng Lai Nghi chính ngồi xếp bằng tu luyện, bỗng nhiên một đạo quang hoa phun trào, xuất hiện tại trước mặt.

Nàng đưa tay một điểm, cái kia ánh sáng chói chang bắn ra khắp nơi, bên trong vô số tự phù phun trào, nhìn qua liếc mắt về sau, liền vung tay lên.

Cái này đoàn ánh sáng lập tức biến mất ở trước mắt.

Sau một khắc, liền xuất hiện tại mấy ngàn dặm bên ngoài một tòa bí cảnh bên trong.

"Ta đáp ứng ngươi sự tình đã làm xong." Phượng Lai Nghi thanh âm nhàn nhạt truyền đến.

Phi Nghê nhìn xem đoàn kia quang hoa, chính là Phù Thúy Lưu Đan truyền đến tin tức, vội vàng hướng không trung thở dài cong xuống: "Đa tạ sư phụ."

Phượng Lai Nghi thanh âm nói ra: "Hiện tại là ngươi thực hiện cùng ta hứa hẹn."

Phi Nghê nghiêm mặt nói: "Đệ tử nói được thì làm được, tại bước vào nửa bước chí tôn trước, tuyệt không rời đi đất này."

Phượng Lai Nghi nói: "Như vậy cũng tốt, tại đông đảo đệ tử bên trong, ngươi mặc dù cất bước muộn, nhưng thiên phú lại là ta nhận là tốt nhất. Tương lai có cơ hội bước vào Chí Tôn cảnh Phượng tộc cường giả, ngươi tất nhiên là một cái trong số đó. Ta không thích ngươi bởi vì vì cái khác sự tình mà chậm trễ tu hành."

Phi Nghê nói: "Đệ tử minh bạch."

Phượng Lai Nghi nói: "Ngươi an tâm bế quan đi."

Khí tức kia cùng quang đoàn chậm rãi tại bí cảnh bên trong biến mất.

Phi Nghê nhìn qua nơi xa, tâm tư lưu động, sinh ra vô cùng phiền muộn: "Chẳng biết còn muốn nhiều ít tuế nguyệt, mới có thể gặp lại phu quân."

. . .

Lỗ Sâm tự Tổ Giới ra về sau, lấy ra chim khách tộc linh, liền chiến thắng so tài, trở thành Thiên Lộ tộc tộc trưởng.

Tây Nhĩ đã bị Dương Thanh Huyền đánh rơi cảnh giới, không có nửa điểm chống lại năng lực, chỉ có thể nhận mệnh, phụ thuộc thế lực cũng nháy mắt rời đi, trở thành tường đổ mọi người đẩy, rất nhanh liền không hạ xuống.

Lỗ Sâm tộc trưởng chi vị làm ổn ổn thỏa thỏa.

Nhưng sau đó không lâu, từ Tổ Giới bên trong truyền ra tin tức, lại làm cho hắn kinh hồn táng đảm, một cái so một cái kinh dị, lo nghĩ vô pháp tu luyện, cả ngày phái người tìm hiểu tin tức.

Cái này ngày, cương nghe xong thuộc hạ báo cáo về sau, ngồi yên trên ghế, thật dài thở dài.

Ly Ly đứng ở một bên, an ủi: "Phụ thân, không có tin tức chính là tin tức tốt, không cần quá nhiều phiền não."

Lỗ Sâm thở dài: "Như ta chỉ là một người, tự nhiên sẽ không phiền não, nhưng bây giờ là tộc trưởng, lập trường cùng tư duy không giống với lúc trước, không thể không suy nghĩ nhiều a."

Ly Ly trả lời: "Cái kia Thanh Huyền đại nhân bị Khổng Tước Minh Vương mang đi, theo ta thấy là dữ nhiều lành ít."

Lỗ Sâm trong mắt tràn đầy hung ác nham hiểm, trầm giọng nói: "Đây chính là ta lo lắng nhất, lần này sự kiện dù không phải Dương Thanh Huyền chỗ vì, lại là hắn gây ra, không ít đại tộc tinh anh đều bị chí tôn kia giết. Mà Dương Thanh Huyền lại là chúng ta mang vào Tổ Giới, nếu là những cái kia đại tộc giận chó đánh mèo xuống tới, vô cùng có khả năng lan đến gần chúng ta."

Ly Ly cau mày nói: "Không đến mức a? Oan có đầu nợ có chủ, giết những cái kia đại tộc tinh anh chính là chí tôn kia, lại thế nào tác động đến, tối đa cũng liền lan đến gần Thanh Huyền đại nhân, cùng chúng ta có quan hệ gì."

Lỗ Sâm thở dài: "Cho nên nói a, ngươi còn tuổi còn rất trẻ. Chí tôn đã chết, bọn hắn làm sao báo thù? Coi như không chết, bọn hắn có thể đi tìm chí tôn báo thù sao? Lại nói Dương Thanh Huyền, hắn nhưng là chém giết chí tôn tồn tại a, những cái kia tộc quần giận dám giận chó đánh mèo hắn sao? Cuối cùng đẩy tới đẩy lui, đoán chừng chính là tới tìm chúng ta tính sổ. Ngươi không có nghe vừa rồi cái kia dò xét tử hồi báo, tại chúng ta lãnh địa chung quanh đi dạo dò xét tử càng ngày càng nhiều, hiển nhiên có người muốn đánh chúng ta chủ ý."

Lỵ Lỵ cả giận nói: "Những này loại nhát gan, liền sẽ lấn yếu sợ mạnh!"

Lỗ Sâm nói: "Cũng chẳng trách bọn hắn, thế đạo gian nan, kẻ yếu bị đánh, sở dĩ chỉ có thể nghĩ hết tất cả biện pháp để cho mình mạnh lên."

Lỵ Lỵ lo lắng nói: "Vậy chúng ta làm sao bây giờ?"

Lỗ Sâm nói: "Một mặt tìm hiểu tin tức, một mặt cố gắng mạnh lên, ba thì phái ra sứ giả, cùng chung quanh các tộc giao hảo. Vừa vặn ta cương thăng nhiệm tộc trưởng, là cái không tệ thời cơ."

Lỵ Lỵ nói: "Nguyên lai phụ thân đại thủ bút rải ra, là ra tại cái này cân nhắc."

Lỗ Sâm cười khổ nói: "Tộc kho đều bị ta tung ra nhanh một phần tư, trong tộc những cái kia trưởng lão đối với ta ý kiến cực lớn, làm sao biết nỗi khổ tâm riêng của ta."

Lỵ Lỵ nói: "Nếu là vẫn luôn không có Thanh Huyền đại nhân tin tức đâu?"

Lỗ Sâm nói: "Hiện tại không có tin tức chính là tin tức tốt, vừa mới qua đi không lâu, tất cả mọi người không rõ tình huống, không dám vọng động. Nhưng nếu là thời gian lâu dài còn không có tin tức, bọn hắn liền sẽ khi Dương Thanh Huyền chết đến xử lý, đến lúc đó liền phiền toái. Chỗ lấy trước mắt nhìn tới vẫn là an toàn. Nhưng nếu là lâu dài không có tin tức, nói không chừng còn phải để trong tộc tinh anh đệ tử chuyển di một chút, để tránh nguy hiểm."

Hai cha con trò chuyện với nhau, đều là vẻ mặt buồn thiu.

Đột nhiên một thanh âm truyền đến: "Nghĩ không ra việc này trả lại tộc trưởng cùng Ly Ly tiểu thư mang đến bối rối, là ta cân nhắc không chu đáo. Đợi chút nữa ta liền đi đem những cái kia dò xét tử diệt đi, để bọn hắn có oan có thù trực tiếp tới tìm ta."

Lỗ Sâm trực tiếp từ trên ghế nhảy dựng lên, nghẹn ngào kêu lên: "Thanh Huyền đại nhân?"

Điện bên trong hào quang lóe lên, rơi trên mặt đất, chính là Dương Thanh Huyền, mỉm cười ôm quyền nói: "Tộc trưởng đại nhân, Ly Ly tiểu thư, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ."

Lỗ Sâm cùng Ly Ly vội vàng tiến lên thở dài cong xuống.

Dương Thanh Huyền sự tình mấy ngày nay truyền khắp toàn bộ Cầm tộc, xôn xao, các loại phiên bản thêm mắm thêm muối, cái gì một chiêu đánh chết chí tôn loại hình, Cầm tộc năm đại chí tôn liên thủ có thể bắt được các loại, đã đem hắn truyền thần hồ kỳ thần. Những tin đồn này dù là chỉ có một phần trăm độ chuẩn xác, Lỗ Sâm cùng Ly Ly cũng không dám khinh thường, rất cung kính khom người tử.

Lỗ Sâm run giọng nói: "Đại nhân ra rồi?"

Dương Thanh Huyền nói: "Hai vị không cần đa lễ." Hắn nhẹ nhàng nâng lên một chút, hai người lập tức đứng thẳng.

Dương Thanh Huyền lại nói: "Ta đích xác bị Khổng Tước Minh Vương vây lại đoạn thời gian, nhưng hiểu nhầm đã giải khai, không sao. Là Minh Vương thả ta ra."

Lỗ Sâm mừng lớn nói: "Vậy thì tốt quá!"

Chỉ cần Dương Thanh Huyền không có việc gì, những cái kia có oán giận chủng tộc cũng không dám tìm bọn hắn Thiên Lộ tộc phiền phức.

Dương Thanh Huyền nói: "Các ngươi cương mới nói, ta nghe thấy được hơn phân nửa, đợi chút nữa ta sẽ đi xử lý."

Lỗ Sâm vội vàng nói: "Không cần đại nhân tự mình xuất thủ, chỉ cần đại nhân ra, bọn hắn liền sợ ném chuột vỡ bình, không dám đối với chúng ta như thế nào."

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, nhân tiện nói: "Vậy thì tốt, việc này xử lý như thế nào, liền từ ngươi đến định đi. Nhưng ta chỉ ở Thiên Lộ tộc dừng lại một ngày, ngươi chính mình nhìn xem xử lý."

Lỗ Sâm vội nói: "Một ngày đã đủ. Ta cái này cũng làm người ta truyền tin tức ra ngoài, nói đại nhân đi vào Thiên Lộ tộc. Những cái kia tôm tép nhãi nhép tự nhiên sẽ bị kinh sợ thối lui."

Dương Thanh Huyền nói: "Tốt, cái kia ta liền mặc kệ. Ta này đến Thiên Lộ tộc, là muốn mượn một bộ tinh đồ."

Lỗ Sâm nói: "Minh bạch, đại nhân là phải đi về." Hắn lập tức để Ly Ly đi chuẩn bị.

Dương Thanh Huyền vốn chỉ là muốn mượn đồ liền đi, nhưng thấy Thiên Lộ tộc lâm vào phiền phức, lúc này mới lưu thêm một ngày.

Chỉ chốc lát, Ly Ly liền lấy hơn mười phó kỹ càng tinh đồ tới giao cho hắn.

Dương Thanh Huyền hơi nghiên cứu dưới, ngày thứ hai không có thông tri bất luận kẻ nào, liền trực tiếp phá không mà đi.

Mấy ngày về sau, liền xuất Thiên Lộ tộc lãnh địa, tại rộng lớn vị diện trong không gian phi hành.

Tinh đồ bên trên đánh dấu không ít vị diện căn cứ, hắn cần muốn tìm tới mấy cái khá lớn, sau đó tốt mượn dùng truyền tống trận, nếu không dựa vào chính mình dạng này phi hành, bay trở về Nhân tộc sợ là muốn mấy chục năm.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3508: Bắt được liên lạc

Hơn tháng về sau, tại một chỗ hai tộc giao tiếp trong hư không, tìm tới một tòa cự đại vị diện căn cứ.

Từ mấy khối cao thấp chập trùng đại lục xung kích mà thành, hình thành hiện tại so tương đối ổn định năng lượng trạng thái, lơ lửng tại không gian vũ trụ bên trong.

Đại lục ở bên trên có trên trăm cái thành trì, người đến người đi, cực kỳ náo nhiệt.

Dương Thanh Huyền tìm một tòa lớn nhất thành thị bay đi.

Thành chợ trên không bao phủ kết giới, hắn trực tiếp bay qua, kết giới kia năng lượng cực mạnh, nhưng hắn mà nói cũng không tính là gì.

Căn cứ Thiên Lộ tộc tinh đồ bên trên tư liệu miêu tả, ở đây loại vị diện căn cứ, có ngầm thừa nhận quy tắc, chính là thực lực mạnh tới trình độ nhất định, liền có thể xuyên qua kết giới đi vào, nếu không liền thành thành thật thật giao nạp một ít linh thạch vào thành.

Dương Thanh Huyền đưa tay nhẹ nhàng chạm đến hạ kết giới, lóe lên liền tiến vào trong đó.

Tại hắn đi vào sát na, bên trong thành kết giới giám sát trung tâm bên trên, lập tức hiện ra một đạo quang mang, sau đó bên cạnh thống kê trị số bên trên, thập tinh Thiên Giới một cột bên trong, từ thập nhị biến thành ba mươi.

"Lại là thập tinh Thiên Giới vào thành."

Giám sát người con ngươi đột nhiên rụt dưới, lập tức đi lên tiến hành báo cáo.

Dương Thanh Huyền tiến vào bên trong thành về sau, bắt đầu tìm kiếm những cái kia lớn vị diện thương hội.

Hắn tiện tay trên đường bắt một tên võ giả, hỏi: "Đất này lớn nhất thương hội tại đây?"

Người võ giả kia sầm mặt lại, phẫn nộ quát: "Ngươi thì tính là cái gì? Dám trực tiếp bắt ta đến tra hỏi, ngươi thấy không rõ cảnh giới của ta sao?"

Dương Thanh Huyền cười nói: "Nguyên nhân chính là vì nhìn ngươi là sáu sao Thiên Giới hậu kỳ, chênh lệch cái hai ba trăm năm liền có thể đột phá đến đỉnh phong, lúc này mới bắt ngươi. Sợ tùy tiện bắt cái a miêu a cẩu không biết."

Người võ giả kia dưới khiếp sợ, lập tức cảm ứng được Dương Thanh Huyền phóng thích ra một sợi khí tức, tại chỗ sợ choáng váng, chênh lệch điểm không có quỳ xuống, run giọng nói: "Đại nhân, thật xin lỗi. . ."

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: "Lớn nhất thương hội tại đây?"

Người võ giả kia chỉ một ngón tay: "Bắc dương thương hội, nơi này quá khứ ba đầu đường phố, bề ngoài lớn nhất cái kia chính là."

Cương nói xong, Dương Thanh Huyền liền biến mất ở tại chỗ.

Sau một khắc, liền đến bắc dương thương hội trước cửa, trực tiếp đi vào trong đó.

Dương Thanh Huyền cảm ứng được thương hội hậu đường thực lực mạnh nhất tồn tại, trực tiếp truyền âm qua, người kia dưới khiếp sợ, vội vàng ra nghênh tiếp.

Là một tên đầu có hai sừng, thân mặc áo bào trắng trung niên nam tử, đơn giản tự giới thiệu về sau, liền đem Dương Thanh Huyền mang vào tối cao quy cách phòng khách.

Dương Thanh Huyền trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói ra: "Ta muốn dùng đất này truyền tống trận, còn có đưa tin chi trận."

Người phụ trách kia nói: "Tự nhiên có thể, chẳng biết đại nhân muốn đi trước nơi nào, đưa tin phương nào?"

Dương Thanh Huyền báo ra tinh không tọa độ.

Người kia hơi tính toán dưới, trả lời: "Đại nhân địa phương muốn đi, tại Thiên Lang tinh giới bắc bộ tinh không bên trong, có hai con đường có thể đi, một là tẩu vị mặt căn cứ truyền tống trận, đại khái muốn truyền tống mười lăm lần hình dạng, hai là tự hành bay qua Võ Tiên Hải, lại đi vị diện căn cứ truyền tống trận, đại khái muốn truyền tống năm lần tả hữu."

Dương Thanh Huyền nói: "Liền đi loại thứ nhất đường đi."

Người phụ trách kia gật đầu nói: "Có thể, chẳng biết đại nhân nhưng có ta nhà thương hội thẻ khách quý? Nếu là không có, có thể làm lý một tấm, lần đầu nạp tiền có thể. . ."

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: "Không dùng, không làm, ngươi tranh thủ thời gian an bài cho ta truyền tống, còn có tìm đưa tin thông đạo cho ta."

Người phụ trách kia cười khổ một tiếng, không còn dám chào hàng: "Vâng, đại nhân. Nhưng truyền tống trận muốn chờ năm trăm người đủ mới có thể mở ra, có lẽ đại nhân nhiều giao tiền cũng đi."

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Đại khái còn bao lâu nữa?"

Người phụ trách kia nói: "Bốn năm ngày thời gian."

Dương Thanh Huyền nói: "Được."

Một lát sau, Dương Thanh Huyền liền tới đến một chỗ trong mật thất, là vị diện thương hội giả thiết xa khoảng cách đưa tin thông đạo.

Có thể thông qua phân bố vũ trụ trận pháp, tiến hành tầng tầng kết nối.

Nhưng đưa tin chi phí quá cao, mà lại tính an toàn thấp, chỉ ở truyền tống một chút sự kiện trọng đại thời điểm sẽ bắt đầu dùng.

Dương Thanh Huyền chỉ là muốn nếm thử lấy liền tiếp một chút Bùi Đại, cũng không có nắm chắc có thể thành công.

Hồi lâu sau, trận kia bên trong chậm rãi hiện ra một đạo quang mang, như ẩn như hiện, tạo thành một người hình dạng, chỉ là phi thường ảm đạm, lúc nào cũng có thể sẽ tản mất.

Nhân hình nọ trạng xuất hiện về sau, cả kinh nói: "Thanh Huyền đại nhân?"

Dương Thanh Huyền mỉm cười: "Cuối cùng liên hệ với ngươi, Bùi Đại tiên sinh."

Bùi Đại cả kinh nói không ra lời, chậm một chút: "Ngươi không có việc gì?"

Dương Thanh Huyền nói: "May mắn còn sống."

Bùi Đại nói: "Chẳng lẽ truyền ngôn là thật?"

Dương Thanh Huyền nói: "Cái gì truyền ngôn?"

Bùi Đại thần sắc cực kỳ cổ quái: "Dị tộc quy mô lui binh, cơ hồ toàn bộ rút ra Nhân tộc lĩnh vực, tiến vào bốn phía khe hở khu vực. Các bên trong tòa thành lớn tương truyền, Nhân Hoàng thôi diễn thiên đạo, nói là lần trước hàng lâm Tố Hành chết rồi."

Dương Thanh Huyền "Ừ" một tiếng: "May mắn giết hắn, lần này thật kém điểm treo."

Bùi Đại: ". . ."

Cái kia quang ảnh lắc lư lợi hại, liền như Bùi Đại thời khắc này tâm cảnh.

Dương Thanh Huyền không ngừng đem năng lượng thua vào trong trận, xa xôi Nhân tộc lĩnh vực, Cự Khuyết Thành bên trong, Bùi Đại bộ não một trận "Ong ong" rung động, hoảng hốt không được.

Dương Thanh Huyền nói: "Bùi Đại, Bùi Đại, vẫn còn chứ?"

Quang ảnh dần dần lại ổn định chút, Bùi Đại run giọng nói: "Ngươi, ngươi, ngươi giết chí tôn? ?"

Dương Thanh Huyền nói: "May mắn mà thôi, không cần giật mình như vậy. Bất luận kẻ nào chỉ cần sơ ý chủ quan, đều có thể lật thuyền trong mương, chí tôn cũng không ngoại lệ."

Bùi Đại gương mặt đều kinh hãi biến hình: "Cái này há lại là dùng sơ ý chủ quan giải thích thông. . ."

Dương Thanh Huyền nói: "Sự tình đã qua, không nhiều lời thừa, ta liên hệ ngươi cũng là nghĩ biết một chút Nhân tộc tình huống bây giờ. Ngươi là vị diện giao dịch thương, liên hệ tới cần phải muốn dễ dàng chút. Hiện tại biết dị tộc lui binh an tâm."

Bùi Đại ổn định quyết tâm tự, hỏi: "Đại nhân hiện ở nơi nào?"

Dương Thanh Huyền đại khái nói ra vị trí.

Qua một trận, Bùi Đại nói ra: "Ta vừa rồi tra một chút, đại nhân vị trí hồi đến còn phải một đoạn thời gian, tại đại nhân trở về trên đường phụ cận, vừa vặn có một cái vị diện giao dịch hội, chẳng biết đại nhân phải chăng có hứng thú tham dự."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta hiện tại trạng thái, cần đại lượng tài nguyên xung kích cảnh giới cao hơn. Phổ thông vị diện giao dịch hội liền không có ý nghĩa."

Bùi Đại cười nói: "Ta tự nhiên biết, nếu là phổ thông giao dịch hội, cũng không dám trễ nãi đại nhân thời gian. Đây là thập tinh giao dịch hội, tên như ý nghĩa, chỉ có thập tinh Thiên Giới phương có thể tham dự, tại đại vũ trụ bên trong cũng coi là đỉnh cấp."

Dương Thanh Huyền thầm nghĩ: "A, cái kia có thể vừa đi. Ta hiện tại khoảng cách thập tinh Thiên Giới đỉnh phong chỉ thiếu chút nữa, Bùi Đại nếu là có cơ duyên hoặc là tuyệt đỉnh bảo vật, nhất định muốn thứ nhất thời gian thông tri ta."

Bùi Đại trái tim đều chênh lệch điểm sụp đổ, Dương Thanh Huyền cảnh giới hắn là hết sức rõ ràng, run rẩy nói: "Đại nhân cương nói cái gì? Ngươi, ngươi, ngươi bây giờ cảnh giới là. . ." Thanh âm đều nói tới, biến nhọn, phảng phất biến thành người khác.

Dương Thanh Huyền nói: "Thập tinh Thiên Giới hậu kỳ, đồng thời cực kỳ viên mãn, khoảng cách đỉnh phong chỉ thiếu chút nữa xa."

Bùi Đại trầm mặc xuống, cả người đều không tốt.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3509: Phái người tương trợ

Dương Thanh Huyền thấy Bùi Đại không có động tĩnh, kêu vài tiếng.

Bùi Đại trong hoảng hốt, theo bản năng trả lời: "Ở."

Dương Thanh Huyền hỏi: "Thế nào?"

Bùi Đại trầm mặc nửa ngày: "Không có việc gì."

Sau đó chính là thật dài tiếng thở dài, nói ra: "Giao dịch này sẽ thời gian, địa điểm, cùng tham gia chi pháp, đại nhân ký ức một chút."

Nói xong, tay giơ lên, ngưng ra một cái quang cầu, bên trong lóe ra một chút chữ số, còn có nhàn nhạt hình ảnh.

Dương Thanh Huyền ho khan hai tiếng, có chút lúng túng nói: "Trải qua luân phiên đại chiến, ta trên người bây giờ không có vật gì tốt."

Bùi Đại cười: "Đại nhân không cần phải gấp gáp, ta phái người đem cái kia Mục Linh Phi đưa cho ngươi."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Hắn không phải bị ngươi bắt đi làm thế chân sao?"

Bùi Đại nói: "Thế chấp là có thể chuộc về, trên người đại nhân đạo pháp thần thông ảo diệu vô tận, tùy tiện bắt chút gì ra, đều có thể đổi lấy không ít vật tư."

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: "Vậy làm phiền Bùi Đại tiên sinh."

Bùi Đại khoát tay nói: "Không sao."

Hai người ngắn gọn trò chuyện như vậy kết thúc.

Cự Khuyết Thành bên trong, Bùi Đại sắc mặt nghiêm túc, thật lâu chưa tỉnh hồn lại.

Hắn nhìn về phía chân trời, mà ngơ ngẩn cả người, sau đó lấy ra một cái trận bàn, bày trong phòng.

Sau đó không lâu, trận pháp chuyển động, bên trong chậm rãi hiện ra một lão giả thân ảnh.

Gặp một lần Bùi Đại, lập tức ôm quyền thở dài: "Gặp qua tam đương gia."

Bùi Đại nói: "Ngươi lập tức phái người mang theo ta khối kia cực hàn băng phách, tiến về Thiên Lang tinh giới trung bộ trận kia thập tinh giao dịch hội. Tìm tới một tên gọi Dương Thanh Huyền người, đem cái này băng phách cho hắn."

Lão giả sững sờ nói: "Cái kia băng phách đại nhân không phải dự định. . ."

Bùi Đại ngắt lời nói: "Trước khác nay khác, không được có bất luận cái gì chậm trễ, lập tức đem băng phách đưa qua. Nhìn thấy Dương Thanh Huyền về sau, có thể hỏi thăm hắn phải chăng muốn cái khác trợ giúp, vô luận yêu cầu gì, chỉ cần tại nhất đẳng phía dưới, toàn bộ che giấu hắn."

Lão giả lấy làm kinh hãi: "Nhị đẳng phía dưới? Phải chăng muốn thông tri hạ đại đương gia."

Bùi Đại nói: "Không cần thông tri, bất luận cái gì hậu quả ta một mình gánh chịu."

Lão giả lập tức minh bạch: "Phải."

Liền quay người biến mất tại cái kia trận pháp bên trong.

Bùi Đại thu trận bàn, trực tiếp rời đi mật thất, hướng phủ thành chủ phương hướng chạy đi.

. . .

Sau ba ngày, Dương Thanh Huyền chờ đến truyền tống trận, từ chỗ kia vị diện căn cứ rời đi, tiếp tục tiến lên.

Lại qua mấy ngày, đi vào tinh đồ bên trong ghi lại một chỗ căn cứ, chính là Bùi Đại cho hắn tọa độ.

Hắn tại bên trong thành tìm tới một nhà tiêu ký "Long thạch" trải tử, liền đi vào.

Là một nhà phổ thông của hàng tạp hóa, cơ hồ không ai, trưng bày một chút cấp thấp vật phẩm.

Tiểu nhị thấy có người, lập tức khuôn mặt tươi cười tiến lên đón: "Đại nhân muốn mua cái gì?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ta là tới tham gia sau hai tháng giao dịch hội."
Tiểu nhị sững sờ, ngượng ngập chê cười nói: "Không rõ ràng đại nhân đang nói cái gì."
Dương Thanh Huyền nhàn nhạt nói ra: "Ngài già một vị thất tinh Thiên Giới ở đây giả ngây giả dại, cái này được không?"
Tiểu nhị "Ha ha" cười một tiếng, nhưng thần thái vẫn như cũ mười phần cung kính: "Chẳng biết đại nhân danh hiệu, tu vi cảnh giới cùng giới thiệu người?"
Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, trực tiếp báo lên bản danh: "Dương Thanh Huyền, thập tinh Thiên Giới hậu kỳ, là Bùi Đại đề cử ta tới."
Cái kia tiểu nhị vội nói: "Nguyên lai là Bùi Đại tiên sinh dẫn tiến, đại nhân ngài hơi các loại."
Tiểu nhị lập tức chạy đến hậu đường, rất nhanh lấy ra một viên màu tím ngọc bội, đưa cho Dương Thanh Huyền nói ra: "Nắm giữ khối ngọc bội này, sau hai tháng lại đến bản điếm, liền có thể đi hướng cái kia giao dịch hội."
Dương Thanh Huyền nói: "Được. Cái này tháng hai ta ngay tại thành nam khu tu luyện tu luyện, tên treo chính là Dương Thanh Huyền, như là có người tìm ta, để hắn đến cái kia tới."
Tiểu nhị sửng sốt một chút, lập tức đáp: "Được rồi."
Dương Thanh Huyền trực tiếp rời đi, trực tiếp tại thành nam thuê một gian đỉnh cấp mật thất.
Tại Tuế Nguyệt Lưu Quang Tháp bên trong tu luyện bảy ngàn năm sau, cái này hai tháng bất quá nháy mắt thời gian một cái chớp mắt.
Dương Thanh Huyền vẫn chưa nhập định tu luyện, chỉ là xếp bằng ở cái kia, lẳng lặng thu nạp linh khí, rèn luyện thức hải bên trong kiếm phù.
Tại bảy thời gian ngàn năm bên trong, đã đem cái này kiếm phù hoàn toàn rèn luyện thành công, nhưng mỗi lần khu động, hao tổn năng lượng vẫn là to lớn, lấy hắn hiện tại tu vi cùng lý giải trình độ, tại một lần chiến đấu bên trong nhiều nhất thi triển ba lần.

Nhưng cái này đã đủ đủ rồi, cho dù là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, cũng ngăn không được kiếm phù một chém.

Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không đồng thời thu nạp Tố Hành cùng đời thứ nhất Khổng Tước Minh Vương lực lượng, ngoại hình dù không có quá biến hóa lớn, nhưng năng lượng cũng tăng lên tầng một không thôi.

Hiện tại chỉ cần cùng Quỷ Tàng hợp thể, liền có thể đi vào thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, tăng thêm Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không lực lượng, cho dù là nửa bước chí tôn cũng có thể một trận chiến.

Á Tư liền có phần vì phiền muộn, nguyên bản Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng chênh lệch hắn quá nhiều, kết quả hai người này trực tiếp tu luyện bảy ngàn năm, chính mình bất quá chỉ là hai tháng, chênh lệch nháy mắt thu nhỏ.

Nhưng Tố Hành cùng đời thứ nhất Khổng Tước Minh Vương lực lượng hắn cũng thu được một chút, đồng dạng được ích lợi không nhỏ, đang chờ đợi thời cơ trở lại nửa bước chí tôn.

Dương Thanh Huyền hiện tại không lo lắng trở về, từ Bùi Đại tin tức truyền đến nhìn, Tố Hành vừa mới chết, dị tộc cảm thấy đồng thời rút lui về sau, trong thời gian ngắn hẳn là sẽ không lại có xung đột.

Tháng hai không đến, liền có người tìm người.

Dương Thanh Huyền dừng lại đả tọa, đem mật thất cửa mở khải.

Bên ngoài là một tên lão giả áo bào trắng, thần thái sáng láng, gặp một lần Dương Thanh Huyền liền cười rạng rỡ, trực tiếp thở dài cong xuống.

Dương Thanh Huyền lập tức nâng hắn.

Lão giả nói: "Lão hủ Trương Chiêu, là tam đương gia phái tới phụ trợ Thanh Huyền đại nhân."

Dương Thanh Huyền nói: "Vất vả."

Trương Chiêu tiến mật thất, lấy ra một cái vòng tay trữ vật, một mảnh hào quang phóng ra về sau, to lớn hàn khí liền lấp đầy toàn bộ mật thất.

Khối kia cực hàn băng phách liền xuất hiện tại trong mật thất.

Bên trong còn có Mục Linh Phi đông lạnh tại trong đó, một bộ hung ác hình dạng.

Dương Thanh Huyền nhìn hắn liếc mắt, cảm khái không thôi.

Trương Chiêu nói: "Tam đương gia nói, liền để lão hủ đi theo đại nhân bên cạnh thân, có bất luận cái gì nhu cầu, tùy thời phân phó lão hủ là đủ."

Dương Thanh Huyền nói: "Làm phiền đại nhân, làm phiền Bùi Đại tiên sinh."

Trương Chiêu cười cười: "Tam đương gia còn nói, mọi người cần bất luận cái gì tài nguyên, ta cũng có thể thay mặt vì điều động, cực lực thỏa mãn đại nhân."

"Ồ?"

Dương Thanh Huyền tâm động nói: "Bất luận cái gì tài nguyên đều có thể?"

Trương Chiêu nói: "Tự nhiên là muốn chúng ta có thể làm được."

Dương Thanh Huyền nói: "Cái kia quý tổ chức nhưng có thích hợp ta tu luyện thiên tài địa bảo, hoặc là cơ duyên loại đồ vật."

Trương Chiêu nói: "Thiên tài địa bảo có một ít, nhưng đối với đại nhân tác dụng đã không lớn. Cơ duyên, có một ít huyền diệu manh mối, đều là vô số năm qua lưu truyền ở giữa thiên địa một chút truyền thuyết, cũng khó phân biệt thật giả."

Dương Thanh Huyền nói: "Nói nhiều như vậy, kỳ thật chính là một chữ, không có."

Trương Chiêu ngượng ngùng cười dưới, dựng thẳng lên hai cây đầu ngón tay: "Không có là hai chữ. Cái khác một chút, tỉ như chân chạy, hỏi thăm một chút tin tức loại hình, tại hạ vẫn là rất am hiểu, rất sở trường."

Dương Thanh Huyền nói: "Đã như vậy, vậy ngươi thay ta chân chạy đi. Ta nghĩ liên lạc một chút Tiên Côn tộc một vị gọi Già Lâm, cùng Linh Hầu tộc một vị gọi Tiểu Viên Vương, còn xin Trương Chiêu đại nhân nhất thiết phải làm được. Nếu không đại nhân lưu ở ta nơi này, liền thật không có cái gì chỗ dùng, còn không bằng không lưu."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3510: Cấm địa

Trương Chiêu sửng sốt một chút, lập tức trở về nói: "Ta vậy thì phát động người đi tìm hiểu. Đại nhân có thể còn có cái gì phân phó?"

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: "Không có, ngươi đi xuống đi, chờ giao dịch hội lúc bắt đầu gọi ta là được."

Trương Chiêu lập tức lui ra.

Dương Thanh Huyền nhìn Mục Linh Phi vài lần, cũng lười nói cái gì, phất tay đem hắn thu nhập chiến kích, liền tiếp tục rèn luyện kiếm phù.

Sau đó không lâu, thời gian ước định tìm được.

Dương Thanh Huyền xuất mật thất, Trương Chiêu sớm đã chờ ở bên ngoài.

Hai người cùng nhau tiến về "Long thạch" cửa hàng nhỏ, thông qua Trương Chiêu mới biết được "Long thạch" là một nhà cực kỳ ẩn nấp thương hội tên, làm đều là cấp cao mua bán.

Trải bên trong y nguyên vắng vẻ không người, chỉ có cái kia tiểu nhị tại, gặp một lần hai người lập tức chào đón, ôm quyền nói: "Hai vị đại nhân mời."

Thuận theo đi vào, tiến vào trong một gian mật thất, là một cái truyền tống trận pháp.

Rất nhanh, hai người liền bị truyền tống đến một chỗ khoáng đạt trên bình đài.

Phía trước là một tòa cự đại kiến trúc, hùng vĩ mỹ lệ, tứ phía tám Phương Thanh Sơn vờn quanh, có ngàn đầu hà thụy chiếu rọi ở trên bầu trời.

Dương Thanh Huyền đem thần thức khuếch tán, phát hiện nơi này là một khối lơ lửng lục địa, diện tích cũng không lớn, mà lại tất cả đều là cự sơn, có mấy đầu sông lớn xuyên qua trong đó.

Toàn bộ lục địa linh khí bạo mãn, trong dãy núi phân bố các loại linh thú, thực lực đều không thấp.

Trương Chiêu thấp giọng nói ra: "Hẳn là một chỗ cấm địa."

Dương Thanh Huyền nói: "Cấm địa là ý gì?"

Trương Chiêu giải thích nói: "Kỳ thật hẳn là một chỗ bí cảnh, nhưng loại này bí cảnh cực kỳ khó được, rất nhiều đại năng người sẽ đem chiếm làm của riêng, vạch vì cấm địa, treo một cái kẻ tự tiện đi vào chết thẻ bài loại hình."

Hai người lập tức hướng đại điện bên trong đi đến.

Lên một nửa bậc thềm, ngừng lại, phía trước xuất hiện tầng một kết giới phòng hộ.

Một thanh âm từ bên trong truyền ra: "Hai vị mời trực tiếp tiến vào, kết giới này là kiểm trắc cảnh giới, chỉ có thập tinh Thiên Giới mới có thể vượt qua."

Hai người lúc này mới tiếp tục đi , mặc cho kết giới kia từ trên người xuyên qua, chỉ là cảm thấy rất nhỏ trở ngại.

Tiến vào điện bên trong, bên trong mười phần rộng lớn, rải rác trưng bày rất nhiều ghế dựa tử, không ít người đã ngồi ngay ngắn trên đó.

Bọn hắn đi vào về sau, sở hữu ánh mắt đều liếc đi qua, nhưng chỉ là dò xét một hai sau liền dời.

Dương Thanh Huyền cũng chỉ là có chút quét qua, đem mọi người tướng mạo cùng khí tức ghi nhớ, liền cùng Trương Chiêu tìm hai cái sừng rơi vị trí ngồi xuống.

Điện bên trong có hơn bốn mươi người, tướng mạo khác nhau, thân hình chênh lệch không nhỏ, sở dĩ ghế dựa tử cũng là đủ loại. Còn có chút người trực tiếp duy trì tại nửa hình thú thái, thể tích là của người khác bảy tám lần lớn. Cũng may đại điện đủ rất rộng rãi.

Trương Chiêu thấp giọng cùng Dương Thanh Huyền nói gì đó, giảng giải một chút loại này giao dịch hội tình huống, cùng chú ý hạng mục.

Tại cấp độ này giao dịch hội, mặc dù cũng có vật phẩm giao dịch khâu, nhưng càng nhiều thời điểm là giao dịch tâm pháp, thần thông cùng lĩnh ngộ các loại.

Có thể làm cho thập tinh Thiên Giới tiến bộ vật phẩm đã không nhiều lắm, mỗi một kiện không khỏi là kinh thiên động địa tồn tại, thí dụ như cao phẩm trân quả loại, cho dù có cũng sẽ không có người lấy ra, sở dĩ càng nhiều hơn chính là mọi người cùng nhau trao đổi tâm đắc, lẫn nhau lĩnh hội xác minh.

Đợi mấy canh giờ, lại lục tục ngo ngoe đến không ít người, nhưng giữa lẫn nhau cũng không giao lưu, sau khi đi vào đều là tìm một tấm thích hợp ghế dựa tử tọa hạ, sau đó liền nhắm mắt dưỡng thần.

Cũng có giống Dương Thanh Huyền dạng này kết bạn mà đến, nhưng không nhiều.

Qua một trận, một đạo thanh âm hùng hồn truyền đến: "Để chư vị đợi lâu."

Ngoài điện trực tiếp một đạo tử quang lấp lóe, bay vào điện bên trong, liền rơi xuống phía trước nhất trên mặt đất, hóa ra mấy đạo thân ảnh.

Cầm đầu là một tên thân mặc áo bào tím trung niên nam tử, khuôn mặt khô gầy, một đôi mắt lồi ra đến, có vẻ hơi lớn.

Phía sau là một chút tùy tùng cùng tỳ nữ, đứng tại hắn hai bên.

Dương Thanh Huyền sắc mặt biến hóa, lập tức nhận ra người này, lại là Đấu Khôi tộc nhân.

Lúc trước tại tiểu thần kiếp bên trong, truyền hắn cảm ứng chi thuật chính là Đấu Khôi tộc quỷ phách Nại Hà.

Không ít cường giả cũng nhận ra người này chủng tộc, đều là thầm giật mình, dâng lên lòng cảnh giác.

Đấu Khôi tộc thế nhưng là Bách Tộc Phổ bên trên xếp hạng thứ tư khủng bố đại tộc, ai cũng không dám chọc.

Mà lại người này khí tức trên thân liền cường hoành dọa người, sợ là đã qua Thiên Giới đỉnh phong.

Cái này tên Đấu Khôi tộc nhân ánh mắt quét qua, nhếch miệng cười nói: "Tại hạ Tỉnh Quan Thiên, đa tạ các vị nể mặt tới đây giao dịch đại hội." Ôm quyền tùy ý chắp tay.

Đám người không dám khinh thường, đều là đứng dậy, cùng một chỗ đáp lễ.

Tỉnh Quan Thiên khoát tay nói: "Không cần đa lễ, chư vị có thể đủ nể mặt tới đây, là giếng mưu vinh hạnh. Ta cũng không nói nhiều khách khí, tất cả mọi người là thực sự người. Giao dịch này đại hội, liền từ tại hạ thả con săn sắt, bắt con cá rô đi."

Hắn vung tay lên, sau lưng đồng thời đi tới mười tên tỳ nữ.

Mỗi vị đều là nhân gian tuyệt sắc, Thiên Giới tu vi, từng cái khuôn mặt tươi cười uyển chuyển, trong tay nâng khay ngọc.

Từ vị thứ nhất bắt đầu, lần lượt đem ngọc bàn bên trên khăn đỏ xốc lên.

Đám người nhìn kỹ lại.

Nháy mắt, tất cả mọi người đều là hít một hơi lạnh, từng cái kinh ngạc đến ngây người.

Cái kia mười cái ngọc bàn bên trên, mỗi một kiện vật phẩm đều là kinh thiên động địa, khiến bọn hắn thèm nhỏ dãi vật.

Dương Thanh Huyền cũng đổi sắc mặt, Hỏa Nhãn Kim Tinh chớp động, những vật khác rất nhiều hắn không nhận ra, nhưng cái kia cái thứ năm ngọc bàn bên trên, thế mà trưng bày năm viên ngũ phẩm trân quả.

Dương Thanh Huyền có chút nhéo một cái nắm đấm, liền chậm rãi ngồi xuống.

Mặt khác chín cái ngọc bàn bên trên các loại vật liệu, pháp khí, thần thông tâm pháp, còn từng có nửa không nhận ra cổ quái vật phẩm, nhưng đã cùng trân quả đặt chung một chỗ bê ra đến, đủ để lộ ra trân quý.

Nội tâm của hắn chấn động không ngừng, tâm nghĩ Đấu Khôi tộc quả nhiên gia đại nghiệp đại, không hề tầm thường, tùy tiện một tên nửa bước chí tôn ra, xuất thủ liền như vậy xa xỉ.

Đồng thời cũng nghĩ đến lần này giao dịch hội sợ là sẽ không đơn giản.

Điện bên trong vang lên một chút rất nhỏ tiếng nghị luận, mỗi người đều thần sắc ngưng trọng, tại cùng người chung quanh thấp giọng trò chuyện.

Tỉnh Quan Thiên mặt mỉm cười, lẳng lặng ngồi tại cái kia.

Qua một trận, cuối cùng có người hỏi: "Quan Thiên đại nhân, ngươi những vật này như thế nào giao dịch?"

Điện bên trong yên tĩnh trở lại.

Tỉnh Quan Thiên cái này mới chậm rãi nói ra: "Nơi này hết thảy có sáu mươi ba kiện bảo vật, ta tìm vài bằng hữu giúp ta làm sự kiện, thù lao chính là trong đó bất luận một cái nào."

"Thì ra là thế."

Tất cả mọi người giật mình, nguyên lai là tuyên bố nhiệm vụ tới.

Lúc trước người kia lại hỏi: "Chuyện gì? Trừ tiếp đại nhân nhiệm vụ bên ngoài, nhưng còn có cái khác phương pháp trao đổi?"

Tỉnh Quan Thiên nói: "Tạm không cân nhắc cái khác trao đổi, nhưng nếu như các ngươi có thể xuất ra ta động lòng vật, tự nhiên cũng có thể. Chỉ là muốn ta động lòng, hắc hắc, thật có chút khó."

Tất cả mọi người im lặng, có thể đủ tùy tiện xuất ra như vậy sáu mươi ba kiện đồ vật ra giao dịch người, sao lại thiếu khuyết bảo vật.

Tỉnh Quan Thiên lại nói: "Nhiệm vụ của ta cũng rất đơn giản, ta tìm được một chỗ di tích cổ, muốn tìm một số cao thủ đi vào chung điều tra một hai."

Một tên hình thể khổng lồ, vòng quanh mũi dài tử Tượng tộc nhân đạo: "Cái gì di tích cổ? Còn nhìn đại nhân nói rõ ràng chút, chúng ta cũng tốt châm chước."

Một người khác nói: "Đúng vậy a, có thể nhường đại nhân đều kiêng kị, đồng thời nỗ lực nặng như thế kim địa phương, khẳng định không phải tầm thường, chúng ta quá khứ có thể hay không trực tiếp thành pháo hôi rồi? Đại nhân có thể phải nói rõ ràng minh bạch."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3511: Giao dịch

Tỉnh Quan Thiên cười hắc hắc nói: "Nguy hiểm tự nhiên là có, nếu như chỉ là đi ngắm cảnh du ngoạn, ta ra nhiều như vậy trọng thù mời các ngươi, ta bộ não có hố? Muốn nói đi làm pháo hôi tự nhiên cũng không phải, ta sẽ không tùy tiện bắt mấy cái pháo hôi sao? Nói cho cùng, vẫn là hi vọng đồng tâm hiệp lực, giúp đỡ cho nhau. Nếu là cái kia di tích cổ bên trong có chỗ tốt, tự nhiên cũng không thiếu được chư vị."

Cái kia vòi voi người hỏi: "Đến cùng là cái gì di tích cổ, có thể nói rõ bẩm báo?"

Tỉnh Quan Thiên lắc đầu nói: "Việc này ta phi thường trọng thị, không muốn tiết lộ nửa điểm tin tức. Nếu là có ý hướng, đợi chút nữa có thể lưu lại, ta đem tình hình thực tế bẩm báo. Nếu là không muốn đi, ngay tại cái này bí cảnh bên trong đợi bên trên một năm nửa năm, chờ ta trở lại sau lại đi."

Tất cả mọi người lâm vào do dự.

Tỉnh Quan Thiên cười nói: "Mọi người không cần phải gấp gáp làm quyết định, trước tiên có thể tự hành giao dịch, bất cứ lúc nào nguyện ý, đều có thể đến cùng ta trao đổi."

Nói xong, liền chậm rãi hai mắt nhắm lại, dựa vào ghế dưỡng thần.

Sau lưng một lão giả đi lên phía trước, cười nói: "Chư vị có gì cần giao dịch, có thể bên này tuyên bố."

Hắn tiện tay một chỉ, đại điện mặt khác một bên trên đất trống, lập tức hiện lên một tòa bệ đá.

Đám người liền nô nức tấp nập quá khứ, nhưng còn có không ít người nhìn xem cái kia mười cái khay, lưu luyến không rời hình dạng.

Lão giả nói: "Tại hạ chỉ là bất tài, liền dùng một vật thả con săn sắt, bắt con cá rô tốt."

Hắn trực tiếp đi đến bệ đá, lấy ra một khối đen kịt kim loại gạch, tại trong tay ước lượng nói: "Vật này là một môn gọi là hắc ma công tâm pháp môi giới, thuộc về chí tôn cấp. Chẳng biết chư vị có thể có cần? Tùy tiện đổi chút gì, chỉ là thả con săn sắt, bắt con cá rô mà thôi."

Dưới đài giữ im lặng, hứng thú người cực ít.

Đến bọn hắn cấp độ này, không có khả năng chuyển biến công pháp.

Trong đó có mấy vị ma tu, đứng ra hỏi thăm một chút giá cả, sau đó riêng phần mình lấy ra nguyện ý hối đoái vật phẩm.

Lão giả nhìn xuống, chỉ vào trong đó một gốc màu vàng sẫm tiểu hoa, hẹn dài hai tấc, đã khô héo: "Liền nó."

Lúc này đem hắc chuyên ném tới, đem gốc kia tiểu hoa bỏ vào trong túi.

Một bút giao dịch đơn giản như vậy hoàn thành.

Cái kia tên vòi voi người trực tiếp nhảy lên bệ đá, lớn âm thanh nói ra: "Lão phu tu luyện tại thập tinh Thiên Giới hậu kỳ thẻ hơn bốn vạn năm, một mực treo mà chưa tiến, tu luyện hoang dã sát khí chi pháp, chẳng biết có thể có bằng hữu tinh thông đạo này, có thể cùng ta nghiên cứu và thảo luận một hai."

"Như thế đúng dịp, lão hủ tu luyện cũng là loại này công pháp."

Dưới đài một tên thấp bé lão đầu đứng dậy, toàn thân giống như là quấn tại tầng một thật dày da bên trong, chẳng biết là gì chủng tộc, đôi mắt bên trong chớp động lên hung lệ hào quang.

Vòi voi người vui vẻ nói: "Thật chứ?"

Lão đầu kia nhẹ gật đầu, nói ra: "Chẳng biết các hạ nguyện ra như thế nào thù lao? Nhưng nếu là ta cũng có thể có thu hoạch lời nói, không muốn thù lao cũng đi."

Vòi voi nhân đạo: "Thù lao dễ nói, đến chúng ta loại trình độ này, sẽ không có gì so đề thăng cảnh giới chuyện trọng yếu. Chỉ cần ta có thể làm được, các hạ cứ nói miệng là được."

Lão đầu kia nói: "Tốt, vậy chúng ta liền mượn một bước nói chuyện đi."

Cái kia phụ trách lão giả nói ra: "Bên cạnh có thật nhiều tu luyện mật thất, hai vị có thể thỏa thích sử dụng."

Hai người nói lời cảm tạ một tiếng, liền cùng nhau mà đi.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, cảm thấy muốn người khác chỉ điểm mình, hoặc là tham dự nghiên cứu và thảo luận, cực kỳ khó khăn. Bởi vì chính mình sở học thực sự quá tạp, mà lại người mang công pháp quá mức nghịch thiên, không nên bại lộ.

Vẫn là nghĩ biện pháp đổi một chút trân quả so tương đối lợi ích thực tế.

Hắn nhìn liếc mắt Tỉnh Quan Thiên bên kia, mười tên tỳ nữ y nguyên nâng khay ngọc tại cái kia, Tỉnh Quan Thiên còn đang nhắm mắt dưỡng thần, đối với mấy cái này tựa hồ hứng thú không lớn.

Lại có mấy tên võ giả lần lượt lên đài, xuất ra một chút kỳ diệu đồ vật hối đoái.

Dương Thanh Huyền đều không có gì hào hứng.

Lúc này, một tên võ giả leo lên bệ đá, chậm rãi nói ra: "Nhưng có tu luyện Băng cùng Hỏa song trọng thuộc tính bằng hữu? Lại xuống tu luyện hai loại nguyên tố, đều đạt đến trình độ nhất định, nhưng cảm giác lại khó đột phá."

Hai tay hắn vồ lấy, riêng phần mình một đám lửa cùng Băng Diễm bày biện ra đến, tại song chưởng bên trong nhảy vọt, toàn bộ người thân thể cũng hóa thành băng hỏa hai nửa, bày biện ra một loại huyền diệu trạng thái.

Dưới đài các loại thấp giọng nghị luận, tựa hồ tại thảo luận này loại thần thông.

Dương Thanh Huyền trầm tư dưới, nói ra: "Ta cũng đúng lúc tu luyện hai loại thuộc tính, muốn giao lưu luận bàn có thể, nhưng chẳng biết các hạ có thể xuất ra cái gì thù lao?"

Người kia nhìn Dương Thanh Huyền liếc mắt, cau mày nói: "Ngươi ta đều vì thập tinh Thiên Giới hậu kỳ, nếu là có thể đủ giao lưu luận bàn một chút, đôi bên cùng có lợi, đều có hi vọng đạt được tiến bộ.

Là cả hai cùng có lợi sự tình, đàm thù lao không khỏi quá ánh mắt thiển cận."

Dương Thanh Huyền im lặng nói: "Cái kia mà thôi."

Người kia lộ ra vẻ không vui: "Các hạ đã tới đây giao dịch đại hội, tất nhiên cũng là gặp phải khó khăn, lẫn nhau tinh tiến không tốt sao?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ta chỉ là bổ sung thêm tu luyện hai loại thuộc tính mà thôi, cũng không trông cậy vào hai loại thần thông hạ đột phá, không có giao lưu tất yếu. Ta người này ánh mắt thiển cận vô cùng, nếu là các hạ có tiền, tự nhiên tốt đàm, không có tiền liền không bàn nữa."

Nói xong, hắn song chưởng bên trong, riêng phần mình hiện ra Băng cùng Hỏa, toàn bộ hai vai đều hóa thành hai loại nguyên tố, khí thế tại đại điện bên trong trèo thăng mà lên, lại áp qua trên bệ đá người kia.

Nhưng bất quá một cái chớp mắt, Dương Thanh Huyền đã thu thần thông.

Trên đài người kia sắc mặt đại biến, nghẹn ngào kêu lên: "Đây là. . ."

Tất cả mọi người giật mình không thôi, bọn hắn tự nhiên cảm ứng ra hai loại bản nguyên nguyên tố đẳng cấp chi cao, thực sự dọa người.

Tất cả mọi người nhìn Dương Thanh Huyền sắc mặt cũng thay đổi.

Tỉnh Quan Thiên ở phía xa có chút mở hai mắt ra, bắn ra một tia tinh mang, nhưng lập tức lại đóng lại.

"Bằng hữu, ngươi muốn cái gì thù lao?"

Trên đài người kia trực tiếp nhảy xuống tới, đến Dương Thanh Huyền trước mặt, thần sắc trở nên cực kỳ thấp thỏm cùng vui sướng, đồng thời tự giới thiệu mình: "Tại hạ Nam Thất, còn xin bằng hữu chỉ điểm một hai."

Dương Thanh Huyền nói: "Trừ có thể đề thăng công lực hoặc là đại đạo cảm ngộ bảo vật bên ngoài, ta cũng không thiếu cái gì."

Nam Thất khổ sở nói: "Hai loại đồ vật ai đều thiếu a. . ."

Hắn đột nhiên sửng sốt một chút, quay đầu nhìn liếc mắt xa xa Tỉnh

Quan Thiên, lộ ra vẻ trầm tư.

Dương Thanh Huyền nói: "Có hai viên năm sao trân quả, ta nguyện ý phí chút thời gian cùng ngươi nghiên cứu và thảo luận một hai."

"Hai viên. . ."

Nam Thất lộ ra sầu khổ, suy nghĩ một chút: "Ta đi thử xem."

Lúc này hướng Tỉnh Quan Thiên đi đến.

Tại trước mắt bao người, hắn đi đến Tỉnh Quan Thiên trước mặt, cung kính thở dài cong xuống, sau đó hai người tựa hồ bắt đầu trò chuyện.

Nhưng không chỉ có không có âm thanh, liền liền hai người môi hình đều thấy không rõ lắm, hoàn toàn bị bí pháp ngăn cách.

Sau đó không lâu, thấy Nam Thất lấy ra một chút bảo vật đến, đưa cho Tỉnh Quan Thiên.

Hai người giống như là tại cò kè mặc cả.

Cũng không lâu lắm, lại lấy ra một vài thứ, Tỉnh Quan Thiên bắt trong đó mấy thứ, sau đó khoát tay áo.

Nam Thất lộ ra nét mừng, hướng Tỉnh Quan Thiên ôm quyền chắp tay, liền ở một bên trên khay, gỡ xuống hai viên năm sao trân quả.

Sau đó trở lại đám người bên này, đưa cho Dương Thanh Huyền: "Lần này có thể a?"

Tất cả mọi người là nhìn thổn thức không thôi, sinh lòng ao ước, âm thầm cảm thấy cái này tiểu tử ra giá không khỏi quá cao, chỉ là nghiên cứu một chút liền muốn hai viên năm sao trái cây.

Chỉ có Nam Thất bản mệnh tu luyện băng hỏa, mới minh bạch Dương Thanh Huyền vừa rồi cái kia một tay giá trị, cũng không cảm thấy quý.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3512: Nhiên Hải Thạch

Dương Thanh Huyền cười nói: "Có thể."

Không khách khí đem trái cây lấy đi qua, thu vào trong lòng.

Sau đó, hai người liền rời đi đại điện, tiến vào bên cạnh thiên điện, bên trong quả nhiên có thật nhiều đỉnh cấp mật thất, tùy tiện tìm một gian liền tiến vào trong đó.

Nam Thất ôm quyền nói: "Ta trước kia tu luyện chính là thủy hệ thần thông, tự thất tinh Thiên Giới thời điểm, từng chiếm được một sợi bản nguyên hỏa thứ ba ngăn, liền bắt đầu chuyển tu băng hỏa song hệ nguyên tố. Mãi cho đến thập tinh trước đó, đều thông suốt, mà lại uy lực to lớn. Có thể thập tinh sau liền trì trệ không tiến, ta trải qua to cỡ các loại kiếp nạn, nuốt thiên tài địa bảo đã nhớ không rõ, hao gần triệu năm thời gian, mới bò đến bây giờ trình độ này, cảm giác rốt cuộc trước vào không được."

Dương Thanh Huyền trầm tư dưới, nói ra: "Ngươi cảnh giới đình trệ nguyên nhân ta cũng không rõ ràng, nhưng nếu là đề cao nguyên tố bản nguyên đẳng cấp, có lẽ có thể đối với ngươi có trợ giúp."

Nam Thất mừng lớn nói: "Ta cũng là nghĩ như vậy, năm vạn năm trước, ta từng thu được một điểm bản nguyên hỏa thứ tư ngăn, lĩnh hội thời ẩn ẩn có chỗ đề thăng, nhưng đáng tiếc cái kia hỏa chưa thể luyện hóa thành hỏa chủng truyền thừa xuống."

Hắn mặt mũi tràn đầy vẻ tiếc hận, lập tức lại hưng phấn nói: "Vừa mới ta thấy đại nhân. . ."

Dương Thanh Huyền gật đầu cười nói: "Đúng vậy."

Hai tay của hắn hướng nắm vào trong hư không một cái, một sợi hỏa diễm cùng Băng Diễm đồng thời xuất hiện, trước người nhảy nhót lung tung, chính là bản nguyên hỏa cùng băng thứ tư ngăn.

Hai tay của hắn hợp lại, hai loại năng lượng nháy mắt dung hợp lại cùng nhau, hình thành Băng cùng Hỏa Thái Cực, tại không trung chuyển động.

Nam Thất toàn thân đại chấn, kích động khó mà tự kiềm chế.

Cái này vô số năm qua, hắn khắp nơi tìm vũ trụ các nơi, đều chỉ tìm tới qua một chút thứ tư ngăn nguyên tố tin tức, cái kia một sợi bản nguyên hỏa thứ tư ngăn cũng là hao phí cực lớn đại giới mới làm ra.

Dương Thanh Huyền nói: "Ta dù có mang hai loại nguyên tố bản nguyên, nhưng chủ tu công pháp cũng không phải là bọn chúng."

Nam Thất sửng sốt một chút, cả kinh nói: "Đại nhân có như vậy thần vật, vì sao không chủ tu?"

Dương Thanh Huyền trả lời không được, trên người hắn thần vật nhiều đi, đều chủ sửa cái kia tu tới.

Hắn tránh không đáp, nói ra: "Ngươi liền ở đây lĩnh hội đi, ta kinh nghiệm tu luyện quá nhỏ bé, sợ là không thể cho ngươi cái gì trợ giúp. Nếu là có cần, lại đến đại điện đến gọi ta."

Nam Thất vội nói: "Không quấy rầy đại nhân."

Trên thực tế, hắn cũng không có trông cậy vào Dương Thanh Huyền có thể chỉ điểm mình, đặc biệt là nghe hắn vẫn chưa chủ tu hai loại nguyên tố thời điểm, càng là ước gì hắn rời đi, lưu chính mình một người lĩnh hội. Để tránh trở nên chính mình chỉ điểm hắn, chậm trễ chính mình thời gian, còn tiết lộ chính mình tâm đắc.

Dương Thanh Huyền mỉm cười, liền cáo từ, trực tiếp trở lại đại điện bên trong.

Không ít người nhìn hắn nhanh như vậy liền trở lại, đều có phần vì kinh ngạc.

Lúc này trên đài một tên nam tử lại ra tay một loại màu lam tảng đá, dẫn tới phía dưới rối loạn tưng bừng, dồn dập tiến lên trưng cầu ý kiến.

Dương Thanh Huyền thấp giọng hỏi Trương Chiêu: "Đây là cái gì? Năng lượng đẳng cấp rõ ràng rất thấp a, thất tinh Thiên Giới đều chưa hẳn áp dụng."

Trương Chiêu cười nói: "Đại nhân có chỗ không biết, thứ này là một loại nhiên liệu, là luyện chế giải thiên đan vật cần có."

Dương Thanh Huyền sắc mặt biến hóa, cuối cùng minh bạch vì sao mọi người như thế lửa nóng.

Giải thiên đan là một loại chí tôn cấp đan dược, luyện chế nguyên liệu một trong chính là thất tinh trân quả.

Bất luận một loại nào trân quả có cực thịnh cùng chuyển suy quá trình, nếu là không kịp thời phục dụng, đạo pháp năng lượng liền sẽ dần dần tán đi.

Sở dĩ không ít truyền thế trân quả, đều là bị luyện chế thành đan dược lưu lại.

Giải thiên đan chính là một loại thất tinh trân quả đan dược.

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, cười khổ nói: "Vẫn là thôi đi, nào có tốt như vậy mạng, gặp được thất tinh trân quả. Cho dù gặp gỡ, liều mạng ăn hết còn đến không kịp đâu, liền sợ người ta đoạt, đâu còn sẽ nghĩ tới đi luyện đan."

Trương Chiêu cười nói: "Cái này có thể không nhất định, lo trước khỏi hoạ nha, thất tinh trân quả trực tiếp bị nuốt vào đi, hiệu quả khẳng định không bằng có chuẩn bị ăn hết."

Bỗng nhiên, Tỉnh Quan Thiên thanh âm truyền đến: "Cái kia Nhiên Hải Thạch ta muốn, những thứ kia ngươi có thể tuyển đồng dạng, không biết có thể?"

Đám người cùng một chỗ nhìn về phía sau.

Tỉnh Quan Thiên chẳng biết lúc nào đứng sau lưng mọi người, đối với cái kia trên bệ đá nam tử nói.

Cái kia nam tử mặt lộ vẻ vui mừng, ôm quyền nói: "Đa tạ đại nhân."

Cũng lại không đấu giá, trực tiếp thuấn di xuống tới, cầm trong tay mấy khối Nhiên Hải Thạch đưa cho Tỉnh Quan Thiên, vui mừng hớn hở đi cái kia mười cái khay chỗ, bắt một kiện hình tròn pháp khí.

Tất cả mọi người có phần vì cảm khái, lại là một tên nam tử leo lên bệ đá, bắt đầu đưa ra chính mình tố cầu.

Dương Thanh Huyền cảm thấy được Tỉnh Quan Thiên thần thức trên người mình, quay đầu quá khứ, có chút cười đáp lại.

Tỉnh Quan Thiên truyền âm tới, nói ra: "Các hạ có thể có hứng thú tham dự di tích cổ một chuyến?"

Dương Thanh Huyền từ chối nói: "Quá nhiều không biết, tại hạ thực lực nông cạn, không dám mạo hiểm."

Tỉnh Quan Thiên nhàn nhạt nói ra: "Các hạ khiêm tốn, lấy quan sát của ta, các hạ tuy là thập tinh Thiên Giới hậu kỳ, nhưng chân chính thực chiến đứng lên, sợ là Thiên Giới đỉnh phong cũng ép không được ngươi."

Dương Thanh Huyền cười nói: "Đại nhân quá khen rồi. Ta dù chính mình không đi di tích cổ, nhưng có một vật, có lẽ đại nhân sẽ có hứng thú."

Tỉnh Quan Thiên cười lạnh nói: "Ồ? Có thể nhường ta cảm thấy hứng thú đồ vật, thật không nhiều đâu."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta trong tay có một vị chí tôn phân thân, bản thân cũng là nửa bước cảnh giới chí tôn, chẳng biết đại nhân có thể có hứng thú?"

"Cái gì? !"

Tỉnh Quan Thiên một chút thất sắc, trực tiếp kêu lên.

Lập tức dẫn tới ánh mắt mọi người liên tục.

Tỉnh Quan Thiên ý thức được chính mình thất thố, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền nhìn liếc mắt, khua tay nói: "Đi theo ta."

Hai người lập tức hóa thành một đạo quang mang, biến mất ở tại chỗ.

Trương Chiêu mày nhăn lại, nhưng rất nhanh liền tản ra, hắn đã đoán được cái gì.

Mặt khác một tòa đại điện bên trong, Tỉnh Quan Thiên cùng Dương Thanh Huyền đồng thời xuất hiện.

Tỉnh Quan Thiên trầm giọng nói: "Cho ta xem một chút."

Dương Thanh Huyền nhìn liếc mắt bốn phía, nhàn nhạt nói ra: "Nơi này tất cả đại nhân trong khống chế, ta có chút bận tâm."

Tỉnh Quan Thiên khẽ nói: "Đừng nói đại điện này, chính là nơi đây bí cảnh đều tại ta trong khống chế, muốn giết ngươi, nơi này cùng bên ngoài đều như thế. Ngươi yên tâm đi, hoạt động lần này ta là thông qua long thạch triệu tập, một khi các ngươi ở đây xảy ra chuyện, long thạch có thể sẽ không bỏ qua ta, sở dĩ các ngươi cứ yên tâm đi."

Dương Thanh Huyền nói: "Nếu là như vậy, cái kia ta tự nhiên yên tâm, liền chẳng biết đại nhân chuẩn bị dùng vật gì đến đổi?"

Tỉnh Quan Thiên nói: "Được trước hết để cho ta nhìn xem hàng lại thảo luận a?"

Dương Thanh Huyền nói: "Nhìn hàng có thể, nhưng ta có cái yêu cầu. Chính là người này tuyệt không thể thoát ly đại nhân chưởng khống, bất cứ lúc nào cũng không thể. Hắn có thể chết, nhưng không thể tự do."

Tỉnh Quan Thiên cười nói: "Ha ha, ta hiểu, ngươi sợ hắn ra giết ngươi. Ta rất hiếu kì, thứ này ngươi là từ ở đâu ra?"

Dương Thanh Huyền nói: "Kia là tự nhiên. Cho tới hàng nơi phát ra, đại nhân cũng không cần hỏi nhiều."

Hắn lấy ra khối kia cực hàn băng phách, toàn bộ đại điện nháy mắt bị đông cứng ở.

Tỉnh Quan Thiên mặt mũi tràn đầy kinh hãi: "Cái này băng. . ."

Hắn có chút kiêng kị nhìn Dương Thanh Huyền liếc mắt, chậm rãi nói ra: "Chỉ là khối này băng phách, giá trị liền không ít."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3513: Mười cái bảo vật

Dương Thanh Huyền nói: Đại nhân quả nhiên hảo nhãn lực, đây chính là bản nguyên băng thứ năm ngăn, muôn vàn khó khăn gặp một lần."

Tỉnh Quan Thiên đột nhiên hỏi: "Cái này băng sẽ không là ngươi chưởng khống a?"

Dương Thanh Huyền cười nói: "Như ta thật có bản lĩnh này, chỉ là dựa vào buôn bán cái này băng liền phải kiếm lời lớn."

Hắn trên miệng nói, nội tâm lại là linh hoạt lên, tâm nghĩ đúng a, nếu là có nguồn tiêu thụ, ngược lại là có thể buôn bán một chút băng nhìn xem, không biết ích lợi như thế nào.

Tỉnh Quan Thiên nhìn chằm chằm Mục Linh Phi nhìn ra ngoài một hồi, trong mắt dị sắc liên tục, lẩm bẩm nói: "Quả nhiên là nửa bước chí tôn."

Sắc mặt của hắn không phải quá tốt, dù sao mình cũng là nửa bước chí tôn, có loại thỏ tử hồ bi cảm giác.

Tỉnh Quan Thiên hỏi: "Làm sao có thể chứng minh hắn là chí tôn phân thân đâu?"

Dương Thanh Huyền nói: "Tại hạ đạo hạnh vô pháp chứng minh, nhưng ta tin tưởng đại nhân có biện pháp."

Tỉnh Quan Thiên trầm tư một chút, hỏi: "Ngươi dự định bán thế nào?"

Dương Thanh Huyền nói: "Đại nhân những vật kia, ta chọn mười cái."

Tỉnh Quan Thiên chênh lệch điểm không có phun một ngụm máu ra, phẫn nộ quát: "Ngươi nói cái gì, vẫn là ta nghe nhầm?"

Dương Thanh Huyền ngượng ngùng nói: "Mười cái không nhiều lắm đâu."

Tỉnh Quan Thiên khoát tay nói: "Mang theo ngươi thứ này cút!"

Dương Thanh Huyền chớp mắt một cái con ngươi, hỏi: "Vậy đại nhân cảm thấy chọn mấy món phù hợp?"

Tỉnh Quan Thiên nói: "Nhiều nhất ba kiện."

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, phất tay liền đem cái kia khối băng thu hồi, ôm quyền nói: "Sau này không gặp lại!"

Nói xong liền quay người mà đi.

Tỉnh Quan Thiên gặp hắn muốn bước vào đại điện, lại mở miệng nói ra: "Mười cái không có khả năng, ngươi lại ra cái giá."

Dương Thanh Huyền dừng thân lại: "Chín kiện."

Tỉnh Quan Thiên cả giận nói: "Đừng quá mức!"

Dương Thanh Huyền nói: "Tuyệt không quá phận, đây chính là chí tôn phân thân, toàn bộ vũ trụ không dám nói độc cái này một phần, chí ít bỏ lỡ ta, đại nhân đời này rất khó gặp được lần thứ hai."

Tỉnh Quan Thiên mặt âm trầm: "Ý là, chín kiện thiếu một kiện đều không được?"

Dương Thanh Huyền nói: "Tốt nhất là đừng ít, nếu không ta sẽ rất xoắn xuýt."

Tỉnh Quan Thiên hòa hoãn hạ sắc mặt, ngữ trọng tâm trường nói ra: "Nếu không dạng này, ta có thể tự mình chỉ điểm ngươi tu luyện một hai, có lẽ có thể đủ ấn mở khốn cảnh của ngươi, để ngươi đốn ngộ tấn cấp."

Lần này đến phiên Dương Thanh Huyền chênh lệch điểm thổ huyết, tâm nghĩ trên người mình còn có một cái chí tôn ngã xuống tới rồng, đối với cảnh giới cảm ngộ cao hơn ngươi chẳng biết gấp bao nhiêu lần, còn điểm ngộ ta, hắn lộ ra kinh ngạc thần sắc, nói ra: "Nếu là không có tấn cấp, đại nhân lại cho ta chín vật?"

Tỉnh Quan Thiên nói: "Tự nhiên không được. Coi như không có tấn cấp, cũng là được ích lợi không nhỏ, đủ để bù đắp được chín kiện bảo vật công hiệu."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta hiểu được, đại nhân là dự định một kiện đồ vật đều không ra, liền dựa vào miệng nói mấy câu, để ta đem vị này chí tôn phân thân liền mang bản nguyên băng thứ năm ngăn hai tay dâng lên. Chậc chậc. . ."

Tỉnh Quan Thiên mặt mo đỏ ửng, ho khan hai tiếng nói ra: "Đồ vật cũng có thể cho ngươi thêm một hai kiện."

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: "Cáo từ."

Tỉnh Quan Thiên vội nói: "Cái kia bốn năm kiện, không thể nhiều hơn nữa."

Dương Thanh Huyền nói: "Cáo từ."

Tỉnh Quan Thiên nói: "Sáu cái."

Dương Thanh Huyền nói: "Cáo từ."

Tỉnh Quan Thiên mặt đen lại, cả giận nói: "Sáu cái đã không ít, thật to vượt qua ta mong muốn."

Hắn ổn định lại tâm thần, ánh mắt khẽ nhúc nhích: "Muốn chín kiện cũng được, trừ phi các hạ cùng ta đi một chuyến di tích cổ chuyến đi."

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Ta ngẫm lại."

Tỉnh Quan Thiên cười hắc hắc nói: "Cái kia di tích cổ ta thế nhưng là dị thường coi trọng, bên trong chắc chắn sẽ có phát hiện trọng đại, đến lúc đó không chỉ có ta ích lợi, các hạ đồng dạng còn có thể ngoài định mức ích lợi tương đối khá, đột phá đến Thiên Giới đỉnh phong ở trong tầm tay."

Dương Thanh Huyền trả lời: "Không đi."

Tỉnh Quan Thiên sững sờ: "Vì cái gì?"

Dương Thanh Huyền nhàn nhạt nói ra: "Chỉ cần ta đi di tích cổ, đại nhân liền nguyện ý ra chín kiện bảo vật, hơn phân nửa là ôm có thể thu hồi tâm thái. Xem ra cái kia di tích cổ hoàn toàn chính xác rất nguy hiểm a, ta vẫn là bảo vệ tính mạng quan trọng. Vũ trụ bên trong cơ duyên ngàn vạn, cũng không phải là cơ duyên gì đều có thể một đầu đi đến xông."

Tỉnh Quan Thiên gượng cười hai tiếng: "Ha ha, ngươi suy nghĩ nhiều. . ."

Nhưng thanh âm trắng bệch bất lực.

"Khụ khụ", hắn thần sắc cực kỳ xấu hổ, quay đầu nói ra: "Nguy hiểm khẳng định có một chút, nếu không ta xuất tiền mời các ngươi đi du ngoạn? Hừ."

Dương Thanh Huyền duỗi ra ba ngón tay: "Chín thêm ba, hết thảy mười hai kiện bảo vật, cái này nửa bước chí tôn ngài bắt đi, ta bồi ngươi đi một chuyến di tích cổ."

Tỉnh Quan Thiên song đồng đột nhiên co lại, đáy mắt chỗ sâu lướt qua một tia lăng lệ sát khí, lập tức ánh mắt trở nên phiêu hốt: "Ngươi thật đúng là dám mở miệng."

Dương Thanh Huyền nói: "Mặc dù biết nguy hiểm, nhưng cửu tử nhất sinh sự tình lại không phải không có trải qua. Có thể đi đến Thiên Giới đỉnh phong, thậm chí nửa bước chí tôn, ai không phải cửu tử nhất sinh tới? Chúng ta những người này, trừ tâm cơ cùng thực lực bên ngoài, vẫn là cần một chút may mắn, cũng chính là người sống sót sai lầm, tất cả mọi người là pháp tắc phía dưới sai lầm sống sót."

Tỉnh Quan Thiên sửng sốt nửa ngày, kinh ngạc nói: "Ngươi phân tích thật đúng là thấu triệt."

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: "Sở dĩ, cho dù là đi di tích cổ, cho dù nguy cơ trùng trùng, nhưng đến cùng là đại nhân thu hoạch được cơ duyên đâu, còn là tại hạ thu hoạch được, hay là cái khác người thu hoạch được, thật đúng là khó mà nói đâu."

Tỉnh Quan Thiên trầm tư một trận, gật đầu nói: "Ngươi nói thật là hữu lý. Ta so với các ngươi phần thắng nhiều không được một điểm, nhiều nhất hơn phân nửa phân. Sở dĩ chín thêm ba ta thua thiệt quá lớn, không có khả năng. Nhiều nhất chín thêm một."

Dương Thanh Huyền mặt đen lại: "Cái kia chín thêm hai."

Tỉnh Quan Thiên cười thầm: "Lại cò kè mặc cả liền biến thành chín thêm số không. Ta biết ngươi đã động đi di tích cổ tâm, sợ là sáu cái bảo vật giao dịch cho ngươi, ngươi cũng sẽ đi. Hiện tại ta nguyện ý ra mười cái, ngươi liền đừng được tiện nghi còn khoe mẽ. Trực tiếp một miệng giá, có đồng ý hay không?"

Dương Thanh Huyền lắc đầu thở dài nói: "Vậy liền mười cái đi, thua thiệt xuất vốn gốc."

Tỉnh Quan Thiên giận không chỗ phát tiết: "Ngươi còn thua thiệt!"

Dương Thanh Huyền lần nữa đem Mục Linh Phi lấy ra, giao cho Tỉnh Quan Thiên, sau đó trở lại đại điện bên trong, tùy ý tuyển mười cái bảo vật.

Hắn trước đem những cái kia trân quả, mấy bình đan dược thu hồi, hết thảy dùng sáu cái chỉ tiêu, sau đó đánh giá đến những vật khác tới.

Tại một cái khay bên trên, đặt vào một khối màu trắng tảng đá, nhìn như thường thường không có gì lạ, lại cho Dương Thanh Huyền một loại kỳ dị lực hấp dẫn.

Hắn đem tay để lên, nhẹ nhàng cảm ứng một chút, nội tâm thình thịch nhảy một cái, trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Cái kia tỳ nữ cười nói: "Đây là luân hồi thạch, có thể tăng cường hồn lực, luyện chế một chút trấn hồn dưỡng thần đan dược, hoặc là tu luyện hóa thân thứ hai. Còn có thể phối hợp một chút kỳ dị quỷ tộc công pháp, luyện được vô cùng thần hiệu. Thậm chí còn có người có thể thông qua hắn cảm ứng ra dĩ vãng kiếp trước."

Dương Thanh Huyền đem hòn đá kia cầm lấy, thẳng tiếp thu vào. Liền tiếp theo nhìn cái khác bảo vật.

Á Tư thanh âm truyền đến: "Nếu là thực sự không có đồ vật có thể chọn, liền bắt gốc kia long nguyên hoa đi, đối với ta có không nhỏ tác dụng."

Tại một cái khay bên trong, có một gốc màu xanh tiểu hoa, đặt ở lớn chừng bàn tay trong hộp ngọc. Trong hộp thấm đầy kỳ dị chất lỏng, tẩm bổ cùng bảo hộ hoa tươi độ.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3514: Tổ linh trứng

Dương Thanh Huyền đem cái này hoa lấy đi.

Lại đến một thanh màu đỏ tiểu kiếm trước mặt, nhìn chằm chằm nhìn ra ngoài một hồi, truyền âm nói: "Quỷ Tàng, ngươi cảm thấy kiếm này như thế nào?"

Quỷ Tàng nói: "Không sai, kiếm ý rất mạnh."

Dương Thanh Huyền nói: "Vậy ngươi có thể nghĩ đổi một thanh?"

Quỷ Tàng nói: "Tại chúng ta trình độ này, binh khí loại hình tác dụng đã cực thấp, trừ phi ngươi loại kia biến thái chiến kích. Bách Quỷ Dạ Hành đã cùng ta thần hồn hợp nhất, là không thể thay đổi. Nhưng lấy kiếm này làm là thân thể, ta đem Bách Quỷ Dạ Hành luyện chế vào đi, quả thật không tệ, có thể gia tăng ta một chút thực lực."

Cái kia nữ tỳ lại cười nói: "Kiếm này tên vì đường về, là một kiện chí tôn cấp pháp khí."

Cái gọi là chí tôn cấp, chính là chí tôn cũng có thể dùng.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng một điểm, cái kia kiếm liền bật lên mà lên, tại không trung chiến minh một tiếng, khuếch tán ra mắt trần có thể thấy kiếm khí sóng âm.

Sau đó vung tay lên, liền bỏ vào trong túi.

Tỉnh Quan Thiên ở một bên sắc mặt khó coi: "Ta ta cảm giác thua thiệt lớn."

Dương Thanh Huyền cười nói: "Đại nhân lời nói này."

Ánh mắt của hắn trên đồ còn dư lại đi dạo, liền thừa cái cuối cùng chỉ tiêu, mà khay bên trong đồ tốt còn có không ít.

Trương Chiêu chỉ vào một cái lục sắc giới tử, nói ra: "Đại nhân có thể cân nhắc cái này."

Dương Thanh Huyền nhìn lại, cái kia giới tử mười phần tinh xảo, tản mát ra một cỗ uy năng, lại nhìn không ra có tác dụng gì.
Trương Chiêu nói ra: "Nếu là ta không có đoán sai, bảo vật này chính là thủ hộ chi niệm giới. Cỗ có đáng sợ năng lực phòng ngự, chỉ cần ý niệm vị trí, liền có thể mượn nhờ này giới lực lượng, cũng là một kiện chí tôn cấp pháp khí."
Tỉnh Quan Thiên cả giận nói: "Ngươi tiểu tử biết đến đồ vật còn không ít."
Trương Chiêu cười nói: "Thứ này đối với giếng đại nhân mà nói cũng không tác dụng quá lớn, nhưng đối với Thanh Huyền đại nhân lại không giống với lúc trước."
Tỉnh Quan Thiên nói: "Vật này tác dụng lớn nhất, chính là tại cỡ lớn trong chiến tranh, có thể nhất niệm thủ hộ phe mình võ tu, tiến hành cực phạm vi lớn phòng ngự đề thăng. Đối với cá nhân mà nói, cái này điểm lực phòng hộ liền liền phổ thông Thiên Giới đều chưa hẳn để ý. Chỉ khi nào mở rộng đến trên chiến trường, chậc chậc, tập thể đề thăng phòng ngự, hiệu quả kia liền đáng sợ."
Dương Thanh Huyền giật mình nói: "Lợi hại như thế?"
Trương Chiêu nói: "Bằng không thế nào lại là chí tôn cấp đây này? Còn có mặt khác một viên gọi là tổn thương chi niệm giới, là tập thể đề thăng tổn thương, không biết bây giờ nơi nào."
Dương Thanh Huyền nói: "Đã như vậy, đó chính là nó."
Hắn trực tiếp đem cái kia niệm giới cầm lấy, liền bỏ vào trong túi.
Tỉnh Quan Thiên đau lòng nói: "Ta có thể dùng đến chiêu mười tên cao thủ đồ vật, liền chiêu ngươi một người, còn hi vọng các hạ không cần khiến ta thất vọng."
Dương Thanh Huyền cười nói: "Đại nhân có thể thật biết nói chuyện, ta di tích cổ chuyến đi chỉ bắt một kiện đồ vật, còn lại đều là ta cái kia bảo vật đổi."
Trương Chiêu cả kinh nói: "Đại nhân muốn đi di tích cổ một chuyến?"
Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Ừm, ta đáp ứng giếng đại nhân."
Trương Chiêu kinh ngạc nói: "Cái này, cái này. . ."

Dương Thanh Huyền nói: "Nếu không Trương Chiêu đại nhân cũng theo ta cùng một chỗ?"

Trương Chiêu vội vàng nói: "Ta đây liền không đi, sợ là quá nguy hiểm, ta cái này điểm yếu ớt tu vi, thực sự không đáng chú ý. Huống chi ta còn có đại nhân lời nhắn nhủ sự tình muốn đi làm đâu."

Dương Thanh Huyền nói: "Cũng tốt, ngươi đi giúp ta đem tin tức hỏi thăm ra đến, nếu là ta có thể còn sống trở về, tất có thâm tạ."

Tỉnh Quan Thiên cười nói: "Ha ha, các hạ nói gì vậy, lấy thực lực của chúng ta, đương nhiên có thể còn sống trở về."

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, không nói thêm gì nữa.

Giao dịch đại hội vẫn còn tiếp tục tiến hành, Dương Thanh Huyền lại nhìn ra ngoài một hồi, cũng không chính mình vật cần thiết, liền hướng Tỉnh Quan Thiên cáo từ, dự định tại phụ cận thiên điện tìm một gian mật thất trước tu luyện , chờ đợi tiến về di tích cổ.

Chính khi hắn bước vào đại điện thời điểm, một tên lão giả áo bào trắng phiêu nhiên mà đến, đi theo hắn đi ra: "Đại nhân tạm dừng bước."

Dương Thanh Huyền xoay người nói: "Chuyện gì?"

Lão giả kia lì lợm cười hai lần, ôm quyền nói: "Tại hạ Phong chân nhân, nghĩ cùng đại nhân làm khoản giao dịch."

Dương Thanh Huyền nhìn lão giả vài lần, liền nhìn ra hắn chân thân, là một con to lớn màu đen ong tử, thập tinh Thiên Giới đỉnh phong tu vi.

Hắn hỏi: "Thỉnh giảng."

Phong chân nhân nói: "Các hạ lúc trước ở trong đại điện phóng xuất ra thế nhưng là lục đạo huyễn diễm?"

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Đúng vậy."

Phong chân nhân kinh hỉ nói: "Thật chứ? Ha ha, thật sự là quá tốt. Ta có một chuyện nghĩ mời các hạ hỗ trợ." Hắn lấy ra một cái túi đựng đồ, đem túi miệng mở ra: "Đại nhân mời dùng thần thức nhìn xem."

Dương Thanh Huyền quét liếc mắt, cau mày nói: "Trứng?"

Tại cái kia túi trữ vật không gian bên trong, nằm một viên to lớn trứng, đủ mọi màu sắc, lơ lửng tại cái kia. Dùng thần thức dò xét, lại bị một cỗ lực lượng ngăn trở, vô pháp dòm nửa phần.

Phong Chân Tử cười nói: "Đúng vậy. Cái này là một cái viễn cổ tổ linh trứng, chủng tộc không biết, ta tìm các loại biện pháp, muốn đem nở ra, đều không thể thành công. Về sau lại một bản điển tịch ở bên trong lấy được một loại pháp môn, chính là dùng lục đạo huyễn diễm nở."

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi xác định sẽ không nướng chín?"

Phong Chân Tử cười nói: "Ha ha, các hạ thật biết nói đùa, đây chính là tổ linh trứng."

Dương Thanh Huyền cũng có phần vì tâm động, hắn tự nhiên biết tổ linh là vật gì, cho dù là tại vùng vũ trụ này bên trong, tổ linh cũng cơ hồ là không gặp tung tích tồn tại.

Hiện tại cái gọi là tổ linh, phần lớn là tổ linh đời thứ mấy hậu bối, huyết dịch sơ qua thuần khiết điểm, liền tự xưng tổ linh.

Hắn hỏi: "Thù lao?"

Phong Chân Tử nói: "Các hạ ra giá đi."

Dương Thanh Huyền nói: "Một viên sáu sao trân quả đi."

Phong Chân Tử sắc mặt không xong, ngưng tiếng nói: "Các hạ nói đùa sao?"

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: "Cáo từ."

Phong Chân Tử vội vàng nói: "Ai, chậm đã! Một viên sáu sao trân quả xác thực không hợp thói thường điểm, bốn sao ta còn có thể tiếp nhận."

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Các hạ bốn sao trân quả, lưu cho tự mình ăn đi."

Phong Chân Tử vội la lên: "Có thể ta căn bản là không có sáu sao trân quả a, chính là năm sao cũng không có."

Dương Thanh Huyền lười đang nói cái gì, đi vài bước, bỗng nhiên ngừng lại, xoay người lại nói: "Cái kia năm viên bốn sao trân quả, lại thêm cái kia tổ linh trứng vỏ trứng, cùng nở sau bên trong vật lưu lại."

Phong Chân Tử sững sờ nói: "Vỏ trứng? Các hạ muốn thứ này làm cái gì?"

Hắn mặc dù biết vỏ trứng cùng nở vật tàn lưu khẳng định cũng là không hề tầm thường trân quý, nhưng lại nghĩ không ra có thể sử dụng tới làm cái gì.

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi đây liền không cần hỏi, đồng ý liền thành giao."

Phong Chân Tử suy nghĩ một chút, gật đầu nói: "Tốt, nhưng năm viên bốn sao trân quả ta cũng không bỏ ra nổi, hai miếng đi. . . Lại thêm một chút tiên ong tương. . . Lại thêm một chút đan dược. . ."

Hắn nhìn Dương Thanh Huyền ánh mắt bất thiện, run rẩy một điểm điểm nói.

Dương Thanh Huyền nói: "Tốt, thành giao, bất quá muốn trước thanh toán."

"Trước thanh toán? Nào có đạo lý kia."

Phong Chân Tử quả quyết cự tuyệt nói: "Nếu là ta không có đoán sai, các hạ là muốn đi trước di tích cổ a? Có thể hay không còn sống trở về đều nói không chừng đâu."

Dương Thanh Huyền cười nói: "Chính là bởi vì muốn đi di tích cổ, cho nên mới muốn trước thanh toán, dạng này ta có thể gia tăng một điểm mạng sống mấy suất."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3515: Trở mặt

Phong Chân Tử lắc đầu nói: "Không được, dạng này đối với ta không công bằng."

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: "Ta chính là bởi vì muốn đi ứng đối nguy cơ, mới cho ngươi cái này tiện nghi giá cả. Nếu là ta còn sống trở về, cái giá này có thể không thể đồng ý. Vậy dạng này đi, chờ ta còn sống trở về sau chúng ta bàn lại."

Phong Chân Tử vội la lên: "Nếu là ngươi chết rồi, ta còn muốn tìm người khác. Không bằng dạng này, ngươi trước giúp ta nở tổ linh trứng lại đi di tích cổ."

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Thời gian sợ không kịp a?"

Phong Chân Tử nói: "Tới kịp, không cần bao nhiêu thời gian. Nhưng nở địa điểm cũng không thể tại đất này, nếu không ngươi hiểu được, quá không an toàn."

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, nói: "Được, ta đi hỏi một chút Tỉnh Quan Thiên, nếu là có thể, trước hết cùng ngươi giao dịch. Nhưng giá cả bên trên, cần lại nhiều một viên bốn sao trân quả, hoặc là đồng giá vật."

Phong Chân Tử cắn răng nói: "Được."

Dương Thanh Huyền trực tiếp đi vào đại điện, một lát sau liền ra, nói ra: "Tỉnh Quan Thiên đồng ý, đi thôi."

Phong Chân Tử đại hỉ, hai người lập tức hóa thành độn quang mà đi.

Không lâu, liền xuất chốn cấm địa này.

Hai người trong hư không phát cực xa, Phong Chân Tử đột nhiên nói ra: "Liền đến viên kia tinh cầu bên trên đi." Hướng phía trước một chỉ.

Dương Thanh Huyền nhìn lại, to lớn trong bóng tối, mơ hồ có một viên tinh cầu đang thong thả chuyển động, gật đầu nói: "Được."

Hai người tăng thêm tốc độ, trực tiếp tiến vào khu vực kia.

Tinh cầu mật độ cực lớn, tại mặt ngoài hấp thụ đại lượng vật kỳ quái, hình thành to lớn rác rưởi tầng.

Phong Chân Tử vung tay lên, lập tức càn quét ra một mảnh chân không khu vực, hài lòng nói ra: "Đất này cực là thích hợp, không có bất kỳ người nào quấy rầy."

Hắn bay rơi xuống mặt đất, lấy ra một chút trận kỳ, bố trí trên mặt đất.

Sau đó bày ra lượng thật là lớn Tinh Thần thạch.

Trận pháp lập tức xúc động, vô số phù văn trong hư không phun trào, hình thành một cái to lớn hình khuyên vòng xoáy.

Phong Chân Tử hài lòng nhìn liếc mắt, lấy ra viên kia tổ linh trứng, chậm rãi buông xuống đi.

Tổ linh trứng một điểm điểm xuống trầm, trực tiếp tiến vào mắt lốc xoáy chỗ, bị ngàn tỉ phù văn uốn lượn.

Phong Chân Tử lấy ra một cái ngọc giản đưa cho Dương Thanh Huyền: "Đại nhân nhìn xem cái này nở chi pháp, có thể có vấn đề."

Dương Thanh Huyền lấy ra ngọc giản, đặt ở cái trán đảo qua, trầm chỉ chốc lát nói: "Không có vấn đề, còn thật đơn giản, chỉ cần đem lục đạo huyễn diễm duy trì tại nhất định năng lượng phạm vi, để cái này tổ linh trứng thu nạp liền có thể. Bất quá nếu là ta không nhìn nhầm, cái này tổ linh trứng thu nạp ta hỏa diễm về sau, bên trong đản sinh ra tổ linh, sợ là liền nắm giữ hỏa chủng đi."

Phong Chân Tử hắc tiếng nói: "Cái này cũng không rõ ràng."

Dương Thanh Huyền nhàn nhạt nói ra: "Ngươi thật là biết tính toán, một điểm điểm đại giới, không chỉ có để ta giúp ngươi nở tổ linh trứng, còn trực tiếp đem hỏa chủng lấy trôi qua, ta muốn tăng giá."

Phong Chân Tử cả giận nói: "Đã đàm tốt giá cả, há có thể tùy ý sửa đổi?"

Dương Thanh Huyền nói: "Nhưng trong quá trình này có giấu diếm khâu."

Phong Chân Tử lạnh lẽo mặt nói: "Nhưng ta hiện tại đã không có thứ tốt gì, có thể đưa cho ngươi cơ hồ đều cho."

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, nói ra: "Cái kia cho một chút lần chờ đan dược, pháp khí cũng đi, chỉ cần có thể đề thăng chính mình, pháp khí ta muốn phòng ngự hình, hoặc là Linh phù cũng có thể."

Phong Chân Tử hai tay nắm lấy sắt gấp, cảm xúc trong đáy lòng kịch liệt chập trùng, nhưng rất nhanh liền trấn định lại, nói: "Được."

Hắn lấy ra mấy bình đan dược ném đi qua, lại lấy ra mấy món phòng giáp, tấm thuẫn, còn có đánh Linh phù: "Những vật này cộng lại, cũng kém không nhiều có thể đáng cái bốn sao trân quả."

Dương Thanh Huyền không chút hoang mang thu hồi, dần dần kiểm tra về sau, nét mặt tươi cười đuổi ra: "Không sai, có thể có thể."

Phong Chân Tử nói: "Cái kia mời các hạ không sai biệt lắm liền bắt đầu đi."

Dương Thanh Huyền nói: "Một đường bôn ba tới, ta giờ phút này có chút rã rời, trước tu dưỡng một hai."

Phong Chân Tử không lại nói cái gì, chính mình cũng ngồi xếp bằng hư không, bấm niệm pháp quyết điều tức.

Mấy canh giờ về sau, Dương Thanh Huyền mở hai mắt ra nói: "Có thể bắt đầu."

Liền bay vào cái kia trong nước xoáy, đi vào tổ linh trứng trước.

Hắn đôi mắt Hỏa Nhãn Kim Tinh chớp động, nhìn chằm chằm trứng nhìn ra ngoài một hồi, liền tay bấm quyết ấn, vô số lửa cháy, lấy hắn làm trung tâm tản ra, hướng cái kia trứng bao lấy.

Phong Chân Tử trong hư không mở mắt ra, mặt mang vui mừng.

Trứng bên trên đủ mọi màu sắc tại hỏa diễm thiêu đốt phía dưới, nháy mắt liền hóa thành từng đạo hào quang, sau đó chuyển vì đỏ bừng.

Vỏ trứng bên trên chậm rãi xuất hiện hỏa văn, đồng thời trở nên trong suốt.

Bên trong có một vòng sinh mạng thể, quấn tại một cái vòng tròn bên trong, đêm ngày không chừng, lục đạo huyễn diễm hóa thành một tia hỏa lực, theo trứng xác mặt ngoài một điểm điểm rót vào, bị cái kia sinh mạng thể thu nạp vào đi.

Dương Thanh Huyền xếp bằng ở trứng trước, vận chuyển trong ngọc giản chứa đựng nở chi pháp, đồng thời tay trái bấm niệm pháp quyết, thu nạp bốn phương tám hướng linh khí, bổ sung trong cơ thể tiêu hao.

Rất nhanh, liền hình thành một cái ổn định, cân bằng trường năng lượng.

Phong Chân Tử khẩn trương nhìn chằm chằm phía dưới, nháy mắt cũng không nháy mắt.

Thời gian từng giờ trôi qua, cái này nở trường năng lượng bên ngoài hoàn cảnh không ngừng bị tan rã, tinh cầu này không thể thừa nhận năng lượng to lớn như vậy, bị thu nạp tới đại lượng rác rưởi tầng bắt đầu phân giải thành bột mịn, đại địa rạn nứt, tiến vào rách nát dấu hiệu.

Mấy ngày sau.

Mỗ khắc, Dương Thanh Huyền khẽ nhíu mày, bỗng nhiên mở mắt ra nói ra: "Linh khí cung ứng tại suy yếu, chuyện gì xảy ra?"

Phong Chân Tử đáy mắt lướt qua một tia gợn sóng, bình tĩnh nói ra: "Có thể là tinh cầu chuyển biến xấu, quấy nhiễu linh khí cung ứng."

Dương Thanh Huyền nhàn nhạt nói ra: "Như là linh khí vô pháp có đủ cung ứng bổ sung, ta vô pháp đảm bảo cái này trứng có thể ấp ra tới."

Phong Chân Tử thầm mắng một tiếng "Lão hồ ly", liền vội vàng nói: "Đừng có lo lắng! Ta gấp rút cung ứng."

Hắn lấy ra đại lượng Tinh Thần thạch, trực tiếp vỡ nát tại phiến thiên địa này trên không, lập tức hóa thành linh khí biển, bay lả tả rơi xuống.

Dương Thanh Huyền lúc này mới hai mắt nhắm lại, tiếp tục bấm niệm pháp quyết cung cấp hỏa.

Phong Chân Tử nhìn chằm chằm hắn, đáy mắt tuôn ra nồng đậm sát khí. Đồng thời nội tâm cũng có phần vì kiêng kị, mắt thấy cái kia trứng sắp ấp ra tới, cố ý trong bóng tối cắt giảm một chút linh khí cung ứng, chính là nghĩ hiện tại bắt đầu suy yếu lực lượng của đối phương, không nghĩ tới nháy mắt liền bị cảm thấy, người này không đơn giản.

Vì cắt giảm Dương Thanh Huyền hoài nghi, Phong Chân Tử tại sau này linh khí cung ứng bên trong, không cho dư lực, đại lượng linh khí hóa thành dịch mưa, phiêu tán trên tinh cầu này, tư dưỡng tinh cầu này thời khắc cuối cùng.

Cuối cùng, lại qua mấy ngày, cái kia trứng bên trong sinh mạng thể thình thịch nhảy lên dưới, vô số hỏa văn nháy mắt bị hút vào đi vào. Toàn bộ trứng mặt ngoài từ đỏ thẫm hóa thành bình thường màu trắng.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy lực lượng phát triển mạnh mẽ, bị liên tục không ngừng hút vào trong đó.

Hắn đổi sắc mặt, kêu lên: "Phong Chân Tử, cái này trứng bên trong đến cùng là cái gì tổ linh? Đều nhanh muốn đem lực lượng của ta hút không!"

Phong Chân Tử mừng rỡ nói: "Chịu đựng! Đại nhân nhất định muốn chịu đựng, lập tức liền muốn thành công."

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền bỗng nhiên cảm ứng được một cỗ cực kỳ nguy hiểm khí tức tại sau lưng xuất hiện.

"Ách, cuối cùng muốn động thủ sao?"

Hắn không có nửa điểm kinh hoảng, chỉ là từ tốn nói.

"Ồ? Ngươi đã sớm ngờ tới rồi?"

Phong Chân Tử nháy mắt xuất hiện ở sau lưng hắn, trên thân lực lượng cùng sát khí không che giấu chút nào bạo phát đi ra.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3516: Chân thân

Dương Thanh Huyền cười: "Lời thừa, đến ngươi ta trình độ này, làm chuyện gì đều phải đề phòng một tay mới đi a, nếu không cũng không sống được đến bây giờ."

Phong Chân Tử nói: "Nếu là ngươi người trung thực điểm, chào giá thấp một chút, có lẽ ta còn có thể tha cho ngươi một mạng. Đây đều là ngươi tự tìm."

Dương Thanh Huyền cười nhạo nói: "Ngươi e lệ sao? Ngươi muốn giết ta, là tại ta bắt Tỉnh Quan Thiên mười cái bảo vật thời điểm liền lên tâm đi."

Phong Chân Tử cũng cười: "Ha ha, nói cũng đúng, tất cả mọi người là Thiên Giới đỉnh phong người, đứng tại mảnh này trong đại vũ trụ đều có thể hoành hành không sợ tồn tại, cũng không có gì che dấu. Chỉ là ta rất hiếu kì, ngươi giờ phút này dựa vào cái gì bình tĩnh như thế?"

Dương Thanh Huyền nói: "Kẻ giết người, người vĩnh viễn phải giết."

Phong Chân Tử mặt mũi tràn đầy vẻ châm chọc: "Sắp chết, ngươi liền cùng ta kéo cái này lời thừa?"

Dương Thanh Huyền thở dài: "Đây là thiên đạo, uổng cho ngươi vẫn là Thiên Giới đỉnh phong."

Phong Chân Tử cười to nói: "Ha ha, ngươi cảm ngộ thiên đạo cảm ngộ choáng váng sao? Liền một câu như vậy vô duyên vô cớ, để làm gì?"

Dương Thanh Huyền đứng dậy: "Để làm gì ngươi lập tức liền biết."

Phong Chân Tử cười nhạo nói: "Thật sao? Xem ra ta đích xác là sẽ biết."

Trong tay hắn huyễn hóa ra một thanh liêm đao bộ dáng hào quang, vung xuống dưới.

Một mảnh to lớn hình tròn trảm kích không gian nổi lên.

Dương Thanh Huyền thân ảnh ở đây một bổ dưới, nháy mắt thành hai nửa.

Nhưng bất quá là tàn ảnh.

Phong Chân Tử cười lạnh nói: "Cho rằng trốn được sao?"

Trong tay hắn quyết ấn cùng một chỗ, cái kia to lớn phù văn xoay tròn một chút phi tốc phun trào xuống tới, hình thành một cỗ mênh mông lực lượng, đánh phía Dương Thanh Huyền.

Đồng thời chính mình thân ảnh lóe lên, từ phía dưới nghênh kích đi lên, hình thành hai mặt giáp công.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, chiến kích xuất hiện tại trong tay, hướng hai cái phương hướng đồng thời một bổ, thân ảnh lắc lư dưới, liền biến mất ở tại chỗ.

"Oanh!"

Phong Chân Tử một chém xuống không, đem Dương Thanh Huyền chiến kích cùng chỗ tại không gian chém thành hai khúc.

Dương Thanh Huyền nháy mắt xuất hiện ở phía dưới, đi thẳng đến tổ linh trứng bên cạnh thân, tay trái hướng trứng bên trên một trảo, lạnh lùng nói: "Phong Chân Tử, ngươi trứng từ bỏ sao?"

Phong Chân Tử nhìn chằm chằm phía dưới, đột nhiên cười: "Ha ha, ngươi cuối cùng chỉ là thập tinh Thiên Giới hậu kỳ, so ta sống ít đi một cảnh giới, liền sẽ cờ kém một chiêu a. Ngươi cho rằng ta sẽ đặt vào như thế lớn một sơ hở để ngươi bắt được?"

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, đột nhiên cảm thấy mình tay bị hút vào, sau đó một con lanh lảnh tay cào nát xác mà ra, trở tay đem hắn bắt.

Dương Thanh Huyền song đồng đột nhiên co lại, cái kia tay cực kỳ bén nhọn cương mãnh, chộp vào chính mình đạo thể bên trên, thế mà có mãnh liệt cảm giác đau, mà phá vỡ vỏ trứng bên trong, mơ hồ nhìn thấy một mực to lớn hình bầu dục thân ảnh.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Đây là. . ."

Bên trong dĩ nhiên là một con màu đen Ong Khổng Lồ.

Phong Chân Tử không ức chế được kích động, cười như điên nói: "Ha ha, cuối cùng ra đến rồi! Đa tạ ngươi, Dương Thanh Huyền. Ngươi đoán xem đây là cái gì?"
Dương Thanh Huyền sắc mặt rét lạnh xuống tới, lạnh lùng nói: "Đều đã lúc này, còn dùng đoán sao? Hơn phân nửa là phân thân của ngươi loại hình."
Phong Chân Tử kích động nói: "Sai, sai! Đây không phải là phân thân của ta, đó là của ta chân thân a! Giờ phút này nói chuyện cùng ngươi ta, mới là phân thân."
Dương Thanh Huyền lông mày thư giãn mở, hiếu kỳ nói: "Lộn xộn cái gì, vậy ngươi chân thân là thế nào tiến vỏ trứng này bên trong?"
Phong Chân Tử nói: "Ba mươi vạn năm trước, ta tìm được cái này viên tổ linh vỏ trứng, bên trong cũng đã là trống không. Nhưng cái này xác bên trong ẩn chứa đáng sợ sinh cơ cùng đạo pháp quy tắc, thế là ta sinh ra một cái to gan ý nghĩ. Đem chân thân của mình phong ấn đi vào, trở về tiên thiên trạng thái, lấy này đến cầu đột phá. Về sau vỏ trứng này xảy ra biến hóa, thế mà chính mình phục hồi như cũ. Ta chân thân bị nhốt ở bên trong vô pháp thức tỉnh."
Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi có thể từ bên ngoài đem vỏ trứng này đập nát."
Phong Chân Tử nói: "Ta cũng cân nhắc qua loại ý nghĩ này, nhưng ta chân thân mặc dù ngủ say, cũng không ngừng sẽ thức tỉnh một điểm ý thức cùng ta câu thông. Hắn nói vỏ trứng này liền như là một cái nguyên thủy vũ trụ, ở bên trong xác thực có thể trở về về tiên thiên Hỗn Độn, tiến tới cảm ngộ vô thượng đạo pháp, là kiện vạn phần bảo vật khó được, phá vỡ thực sự đáng tiếc. Mà lại một khi đánh vỡ, có lẽ ta chân thân trầm tĩnh nhiều năm như vậy đột phá liền muốn hóa thành hư ảo, không dám mạo hiểm như vậy a." Hắn cực kỳ cảm khái.
Dương Thanh Huyền giật mình nói: "Thì ra là thế."
Hắn lúc trước sở dĩ đề nghị muốn này vỏ trứng, thuần túy là Quỷ Tàng ý nghĩ, suy đoán của hắn cùng Phong Chân Tử khác biệt không lớn, cho là mình tiến vào vỏ trứng bên trong, vô cùng có khả năng

dựng dục ra mới nhục thân đến, có thể đủ thoát ly quỷ phách trạng thái.

Hiện tại xem ra chắc là có thể thực hiện.

Phong Chân Tử nói: "Có thể đủ tỉnh lại chân thân, để hắn từ bên trong mà ra biện pháp có mấy loại, nhưng đều muôn vàn khó khăn vừa được, ngày thấy đáng thương, để ta gặp được ngươi."

Dương Thanh Huyền híp mắt, cười nói: "Sớm biết ta lại nhiều cùng ngươi muốn chút tiền."

Phong Chân Tử lạnh lùng nói: "Sắp chết còn có tâm tư trêu chọc."

Dương Thanh Huyền nói: "Không phải trêu chọc, là nói thật. Bất quá bây giờ không trọng yếu, ngươi hết thảy, đều là của ta."

Phong Chân Tử song đồng co rụt lại, không hiểu liền có loại dự cảm không tốt.

Đột nhiên vỏ trứng bên trong chân thân quát lên: "Đây là cái gì? !"

Tầng một hàn băng từ Dương Thanh Huyền trên tay lan tràn, trực tiếp tràn vào, đem toàn bộ vỏ trứng cùng bên trong chân thân hoàn toàn đông lại.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên phản tay vồ một cái, "Phanh" một tiếng, cái kia chân thân bị hắn rút ra, trực tiếp đem vỏ trứng đụng nát mảng lớn.

Một con màu đen ong tử đông cứng cực hàn băng phách bên trong, liền bị ném ra ngoài.

Cùng một nháy mắt, hắn thân ảnh lắc lư dưới, cùng Quỷ Tàng hợp hai làm một, một chiêu Sát Na Sinh Diệt bổ tới.

"Xùy!"

"Ầm!"

Phong Chân Tử còn không có bất luận cái gì phản ứng, khối kia cực hàn băng phách liền bị mang theo ngũ hành nguyên tố chiến kích chém thành hai khúc.

Bên trong chân thân cũng bị chém ra.

Phong Chân Tử: ". . ."

Dương Huyền Tàng lại là số kích vung ra.

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Mỗi một kích đều đem chân thân nhiều bổ một nửa ra, sau đó biến thành toái thi, quấn tại khối băng bên trong, rơi vào tinh cầu này vô biên vực sâu.

Phong Chân Tử: "? ? ?"

Dương Huyền Tàng lại đưa tay chộp một cái, đem cái kia phá cái động vỏ trứng bỏ vào trong túi, nhìn chằm chằm Phong Chân Tử cười lạnh nói: "Còn lại thù lao, ta đến bắt."

Phong Chân Tử nháy mắt như rơi vào hầm băng, một chút mới phản ứng được.

Cưỡng chế lấy nội tâm to lớn sợ hãi cùng khó mà tin tâm tình chập chờn, hét lớn "Không có khả năng!"

Mặc dù làm sao cũng không dám tin tưởng, giống như đang nằm mơ.

Nhưng thân thể vẫn là rất thành thật, trực tiếp đem độn thuật phát huy đến cực hạn, bỗng nhiên đào tẩu.

Cương bay ra tinh cầu này lực hút tầng, liền cảm thấy lạnh cả người, đối diện một đạo cự đại băng phách đè ép xuống.

Băng phách bên trên đứng một tên áo trắng nam tử, rét lạnh ánh mắt nhìn hắn tựa như là đang nhìn người chết.

Người này chính là Á Tư.

Tại Dương Thanh Huyền bắt đầu nổ cự đản thời điểm liền đã ẩn nấp trong hư không chờ đợi.

"Không! Ta sẽ không chết, ta sẽ không chết!"

Phong Chân Tử lấp đầy to lớn sợ hãi, liều mạng gầm thét.

Không bao lâu, hắn quả nhiên không chết.

Bị Á Tư đánh cho một trận, sau đó đóng băng lại, để Dương Thanh Huyền thu vào, làm là lần sau tham gia giao dịch hội thẻ đánh bạc.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3517: Ẩm Diệt không gian

Mấy ngày sau, Dương Thanh Huyền về tới cấm địa.

Tỉnh Quan Thiên kinh ngạc nhìn hắn liếc mắt, cười nói: "Ta còn đang suy nghĩ có phải hay không muốn đi tìm ngươi đâu. Ngươi bắt ta mười cái bảo bối, cũng không thể cứ như vậy biến mất."

Dương Thanh Huyền cười nói: "Đại nhân nói đùa, hết thảy đều tại đại nhân cảm giác bên trong, ta nào dám chạy."

Tỉnh Quan Thiên nghiêm mặt nói: "Ta cũng không có bản lĩnh này, cái kia Phong Chân Tử tâm hoài quỷ thai là nhìn ra được, lấy ngươi khôn khéo há lại sẽ chẳng biết? Ta đoán ngươi cho dù đánh không lại hắn, đào tẩu khẳng định là không có vấn đề."

Hắn ung dung nói ra: "Nếu là ngươi liền cái này điểm cửa ải khó khăn đều không qua được, cái kia chết cũng liền chết, cho tới ngươi lấy đi đồ vật, ta tự sẽ đi tìm Phong Chân Tử muốn trở về."

Dương Thanh Huyền cười ha hả, cười nói: "May mắn ta cơ linh, trước thời gian nhìn thấu hắn gian kế, liều mạng chạy về, chênh lệch điểm liền gặp không được đại nhân."

Tỉnh Quan Thiên nói: "Ngươi khiêm tốn, ta gặp ngươi trạng thái hoàn hảo, một bị thương đều không có thụ, hiển nhiên trốn về đến rất nhẹ nhàng. Ngươi tùy tiện tìm mật thất nghỉ ngơi thật tốt đi, chờ lấy đi di tích cổ liền có thể. Đã tiến đất này, cái kia Phong Chân Tử là không dám đuổi theo."

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: "Đa tạ đại nhân."

Liền cáo từ lui ra, tại phụ cận thiên điện bên trong tìm cái mật thất. Tiến vào trong đó về sau, hắn lấy ra một mảnh trận kỳ, cắm ở bốn phương tám hướng, tạo thành một cái to lớn ngăn cách trận pháp. Lúc này mới bước vào đi vào.

Tại trong một gian mật thất Tỉnh Quan Thiên, song đồng hơi co lại, nhìn chằm chằm phía trước màn nước bên trong hiển hiện cảnh tượng, lạnh hừ một tiếng: "Quả nhiên là cái chú ý cẩn thận lão hồ ly."

Bên cạnh một tên yêu dị nữ tử nói ra: "Cũng không biết người này là gì chủng tộc, có thể từ Phong Chân Tử trong tay hoàn hảo không chút tổn hại trốn về, hoàn toàn chính xác có mấy phần bản lĩnh, nhưng cũng chỉ thế thôi, đại nhân không cần như vậy nhìn trúng hắn."

Tỉnh Quan Thiên trầm tư dưới, nói ra: "Hoàn toàn chính xác, chỉ là thập tinh Thiên Giới hậu kỳ mà thôi, nhưng người này cho ta cảm giác cực kỳ kì lạ, không được khinh thường."

Yêu dị nữ tử cười nói: "Đại nhân là đối với cái kia di tích cổ qua tại coi trọng, sở dĩ nghi thần nghi quỷ."

Tỉnh Quan Thiên nói: "Chỉ mong đi, dù sao cũng là bước vào chí tôn cơ hội, ta dung không được nửa điểm có sai lầm."

Dương Thanh Huyền tiến vào trận pháp kết giới về sau, xác định bên ngoài vô pháp thăm dò, lúc này mới đem cái kia vỏ trứng lấy ra, phù tại phía trước nghiên cứu.

Quỷ Tàng cùng Á Tư cũng hiện thân mà ra.

Ba người vây quanh cái kia vỏ trứng nắm lấy nửa ngày, cơ bản có thể xác định là tổ linh lưu lại, cho tới là gì loại tổ linh, liền không được biết rồi.

Mà lại tại đánh giết Phong Chân Tử chân thân thời điểm, bị làm phá một cái động lớn, những cái kia mảnh vỡ vẫn còn, nhưng muốn tu bổ, sợ còn phải chậm rãi nghiên cứu.

Dương Thanh Huyền lại đem Phong Chân Tử trữ vật nguyên khí toàn bộ phá vỡ, lại tìm đến một chút đồ tốt. Sau đó ba người chia ăn trân quả, ngay tại trận bên trong tu luyện.

Sau một tháng, cửa mật thất dâng lên lên một mảnh quang hoa, sau đó một đạo quang mang bắn ra, lập tức bị trận kỳ ngăn trở.

Trong trận duỗi ra một cái tay đến, đem quang mang kia bắt lấy.

Sau đó chín mặt trận kỳ từ hư không bên trong bay ra, thu nhập

Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Quang mang kia bên trong là một đạo tin tức.

Dương Thanh Huyền xem phía dưới, lập tức rời đi mật thất, sau một khắc liền xuất hiện ở trong đại điện.

Điện bên trong đã có hơn sáu mươi người, trừ Tỉnh Quan Thiên người bên ngoài, Dương Thanh Huyền nhận ra hơn hai mươi vị, đều là tới tham gia giao dịch đại hội, tất cả đều lưu lại.

Lại lần lượt có hơn mười đạo thân ảnh thuấn di mà đến, trong đó bao quát Nam Thất, nhìn thấy Dương Thanh Huyền sau sững sờ, lập tức mặt mũi tràn đầy vui vẻ tiến lên vẫy gọi hô.

Hai người liền thấp giọng nhàn trò chuyện, nói đều là băng hỏa chuyện song tu.

Cũng không lâu lắm, điện nội nhân số gia tăng đến hơn tám mươi người.

Tỉnh Quan Thiên ánh mắt quét qua đám người, ôm quyền chắp tay nói: "Người đã đông đủ, lần này di tích cổ chuyến đi, làm phiền mọi người."

Đám người đồng thanh nói: "Đại nhân khách khí."

Tỉnh Quan Thiên vung tay lên, điện bên trong hơn tám mươi người đều biến mất không thấy gì nữa.

Nửa tháng sau.

Tại một mảnh ảm diệt trong tinh không, một đạo cường hoành vô song hào quang va chạm ra, trực tiếp đem không gian đánh xuyên vô số tầng.

Quang mang kia bên trong bọc lấy mấy chục đạo thân ảnh, tại thời không bên trong phi tốc xuyên qua.

Dương Thanh Huyền nhìn kỹ hoàn cảnh chung quanh, nơi này là hoàn toàn tĩnh mịch tinh không, một đường dùng Đại Na Di thuật truyền đưa tới, liền không thấy mấy viên sống tinh.

Chỉ có một chút hào quang, cũng là tinh thể sau cùng quang huy.

Bỗng nhiên, một đạo cự đại lực trùng kích truyền đến, toàn bộ độn quang cũng vì đó rung động, Tỉnh Quan Thiên quát: "Mở!"

Lòng bàn tay bạo khởi một mảnh quang hoa, hóa thành trảm kích bổ hướng về phía trước.

Hư vô hắc ám bên trong, bị quang mang này một chém, lập tức chém thành hai khúc, lộ ra một tuyến quang minh.

Đám người chỉ cảm thấy trước mắt lóe lên, liền tiến vào đến một vùng trời mới bên trong.

"Đây là. . ."

Đám người giật mình phía dưới, lập tức thấy rõ cảnh tượng trước mắt, là một tòa cự đại lục địa, chỉ bất quá như ngàn tỉ tinh thần giống như, âm u đầy tử khí, không có bất luận cái gì sinh linh cảm ứng.

Dạng này tĩnh mịch đại lục, tại vũ trụ bên trong chẳng biết có bao nhiêu, cuối cùng cũng giống như tinh cầu, lâm vào Thành Trụ Phôi Không lặp đi lặp lại bên trong.

Một người trong đó hỏi: "Di tích cổ ngay tại khối đại lục này bên trong?"

Tỉnh Quan Thiên "Ừ" một tiếng, nói: "Đi theo ta."

Liền dẫn đám người hướng một cái phương hướng bay nhanh mà đi.

Dương Thanh Huyền không ngừng quan sát chung quanh cảnh tượng, thần thức mức độ lớn nhất buông ra, dạng này đại lục cực kỳ to lớn, sợ là đã từng có lịch sử huy hoàng, mà sa vào đến "Xấu không" chi cảnh, có thể thấy được nó tuế nguyệt lâu đời, sợ là đã không có dấu vết mà tìm kiếm.

Á Tư truyền âm nói: "Không chỉ có là đại lục này, cái này toàn bộ một vùng vũ trụ tinh không đều là xa xưa trước, đi tới vận mệnh cuối cùng. Ta thậm chí hoài nghi mảnh không gian này khu vực là trực tiếp từ đạo nguồn gốc điểm bên trong ra."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Đạo nguồn gốc điểm?"

Á Tư nói: "Ừm, chính là sớm nhất một vùng không gian. Ăn không nói có, cái này có tái sinh vạn vật, mảnh khu vực này có thể là có bên trong vật."

Dương Thanh Huyền hỏi: "Cái kia điều này có ý vị gì?"

Á Tư nói: "Mang ý nghĩa nơi này nếu quả như thật có bảo vật, liền có thể là kinh thiên động địa, thứ không tầm thường. Thậm chí có thể là từ đạo bên trong ra đồ vật."

Dương Thanh Huyền nói: "Khó trách cái này Tỉnh Quan Thiên bỏ được hạ như thế tiền vốn."

Á Tư trong lòng lửa nóng, ngữ khí có chút kích động: "Cái này Tỉnh Quan Thiên có thể không là bình thường nửa bước chí tôn, khoảng cách chí tôn chỉ có cách xa một bước. Có thể làm hắn như thế tâm động vật, sợ là có thể đủ thành tựu hắn chí tôn chính quả đồ vật. Thứ này nếu là có thể bị ta đoạt được, như vậy ta khôi phục lại nửa bước chí tôn liền hoàn toàn không thành vấn đề."

Dương Thanh Huyền khẽ nói: "Còn không có ảnh sự tình, liền nghĩ như thế nào phân trái cây? Vẫn là thành thành thật thật, thận trọng đi theo đi, đừng mạng đều ném đi. Mà lại nếu như đồ vật thật tốt như vậy, ta cùng Quỷ Tàng cũng muốn đâu, ngươi thu hồi cái kia nuốt một mình tâm tư đi."

Á Tư cười nói: "Coi như ba người chia đều, ta cũng có thể đủ trở lại nửa bước chí tôn. Lão tử sợ nhất chính là bị ngươi độc nuốt."

Dương Thanh Huyền mắng: "Lúc nào có chỗ tốt ta độc nuốt? Ngươi yên tĩnh một chút, chuẩn bị cẩn thận ứng phó đi."

Hắn đem Á Tư mắng yên tĩnh, chính mình nội tâm đồng dạng lửa nóng.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3518: Nguyên thủy vòng xoáy

Đám người bay hồi lâu, toàn bộ đại địa đều là suy bại cảnh tượng, giang hà biển hồ tất cả đều khô cạn, nhưng ở một nơi, lại gặp được một vùng biển mênh mông.

Tất cả mọi người đều kinh ngạc đứng lên.

Nước là thai nghén sinh mệnh địa phương, tại "Xấu không" quá trình bên trong, thủy nguyên tố dễ dàng nhất xói mòn. Nơi này đã suy bại chẳng biết bao nhiêu năm, chính là một giọt nước cũng khó khăn gặp, huống chi dạng này một vùng biển mênh mông.

Tỉnh Quan Thiên nói ra: "Đến."

Độn quang vừa rơi xuống, hơn tám mươi người liền xuất hiện trên bên bờ biển.

Không ít người trực tiếp xuất thủ hướng trong biển chộp tới, hoặc là dùng linh mục thần thông quan sát bốn phía.

Dương Thanh Huyền đưa tay một điểm, cũng bắt một đoàn Thủy nguyên đi lên, cầm ở trong tay, nhu nhu nhuyễn nhuyễn, là một loại biến dị thủy nguyên tố.

Giống như vậy một mảnh to lớn đại dương mênh mông đều là biến dị nước, bản thân liền là cực vì bảo vật khó được.

Một lão giả nói ra: "Giếng đại nhân, liên quan với cái này di tích cổ tư liệu, hiện tại cần phải công khai một hai đi?"

Tỉnh Quan Thiên nói: "Ta nắm giữ tư liệu cũng không nhiều, chư vị có thể từng nghe qua nguyên thủy vòng xoáy ?"

Đám người trầm ngâm xuống, có mấy người nháy mắt sáng lên đôi mắt, lộ ra chấn kinh chi sắc.

Dương Thanh Huyền nghĩ nửa ngày, giống như nghe qua từ ngữ này, lại nhất thời gian nhớ không nổi.

Á Tư thanh âm truyền đến: "Quả nhiên là lúc ban đầu không gian. Chỉ có tại lúc ban đầu trong không gian, mới có nguyên thủy vòng xoáy."

Một tên võ giả hỏi: "Còn nhìn đại nhân nói rõ."

Tỉnh Quan Thiên mỉm cười nói: "Cái từ này hoàn toàn chính xác không phổ biến, có chút bằng hữu đã nhớ lại. Trong vũ trụ này, tràn ngập đếm mãi không hết vô số vòng xoáy. Hình thành nguyên nhân đủ loại. Nhưng có một loại nhất vì cổ lão vòng xoáy, liền trực tiếp gọi nguyên thủy vòng xoáy, lấy khác nhau ở hiện tại tinh không vòng xoáy. Loại này vòng xoáy hoàn toàn là bởi vì đại đạo lực hút mà hình thành. Mỗi một cái vòng xoáy bên trong, nhất định tồn tại đạo ."

"Từ đạo mà thành? !"

Đám người đều hoàn toàn biến sắc, lập tức cả đám đều kích động không thôi: "Thật chứ? !"

Tỉnh Quan Thiên đem mọi người thần sắc để ở trong mắt, nội tâm hiện lên cười lạnh, gật đầu nói: "Quả thật, nếu không chư vị cho rằng ta dốc hết vốn liếng là vì cái gì?"

Lúc trước người võ giả kia lại hỏi: "Đại nhân ý tứ, là để chúng ta đi dò xét vòng xoáy này?"

Tỉnh Quan Thiên nói: "Xem như thế đi, dĩ nhiên không phải để mọi người xông ở phía trước, ta trốn phía sau, mà là mọi người theo ta cùng một chỗ xuống dưới dò xét, nếu là gặp được nguy hiểm, mọi người đồng tâm hiệp lực, liên thủ ứng đối."

Đám người mừng lớn nói: "Giếng đại nhân quả nhiên là nghĩa bạc vân thiên, chúng ta nhất định hảo hảo đi theo."

Tỉnh Quan Thiên mỉm cười nói: "Đã như vậy, cái kia đi thôi."

Hắn vung tay lên, phía trước hải vực lập tức vén nổi sóng, trực tiếp phân liệt ra đến, xuất hiện một cái thông đạo.

Hắn một thân một mình đi ở phía trước, mọi người theo sát phía sau.

Đều là áp dụng không gian chi pháp, một bước ngàn dặm, mấy bước phía dưới, liền tiến vào biển sâu lĩnh vực.

Dương Thanh Huyền không ngừng hướng tứ phía điều tra, phát hiện cái này trong hải vực không thiếu sinh vật, mà lại đều tản mát ra hung mãnh chi khí, thực lực tu vi cũng không thấp.

Hắn tựa hồ nghĩ đến cái gì, Tỉnh Quan Thiên khẳng định là đến qua nơi này, nhưng lại không có đi vào, trực tiếp lui ra ngoài, mà lại không tiếc vốn gốc triệu bọn họ chạy tới, bên trong hoặc là có đáng sợ quái vật, hoặc là chính là có khó có thể dùng phá vỡ chướng ngại.

Hắn suy nghĩ một chút, cảm thấy cái trước khả năng lớn hơn.

Thế là càng thêm đề cao cảnh giác, đi tại đội ngũ trung hậu đoạn.

Tại hai bên lối đi hải vực bên trong, thỉnh thoảng có cường đại thần thức nhô ra đến, nhưng một cảm thấy được đám người khí tức về sau, liền lập tức rụt trở về.

Cũng có ngốc nghếch hung thú, từ trong nước lao ra, trực tiếp thẳng hướng đám người.

Nháy mắt liền thành cặn bã, dẫn tới một trận cười vang.

Cũng không lâu lắm, phía trước truyền đến to lớn tiếng nước, "Soạt" rung động.

Thanh âm này to lớn mênh mông, nặng nề nhưng lại xa xăm, phảng phất từ xưa tới nay ngay tại cái kia lưu chuyển, sinh sôi không ngừng.

Mọi người thần thức cùng ánh mắt lập tức điều tra quá khứ, nháy mắt bị trước mắt một màn làm chấn kinh, tại biển chỗ sâu, một cái nhìn một cái vô tận vòng xoáy, phảng phất tinh hệ, tại cái kia chậm chạp chuyển động, bên trong có vô số huỳnh quang điểm điểm, tựa như là vũ trụ này tinh không.

"Là vũ trụ nguyên tinh!"

Á Tư thanh âm truyền đến, mang theo một tia cực độ phấn khởi: "Trời ạ! Thật là vũ trụ nguyên tinh!"

Dương Thanh Huyền hỏi: "Đó là cái gì ý tứ?"

Á Tư kích động nói: "Chính là năng lượng vũ trụ chỗ ngưng tinh thể, đây cũng không phải là linh thạch đơn giản như vậy, mà là đời mới sinh đại vũ trụ bản nguyên năng lượng a, nhất tới gần tại đạo năng lượng thể! Cho dù trong tay chí tôn, một khối vũ trụ nguyên tinh cũng là giá trị vô lượng ý tứ. Một câu, có tiền mà không mua được."

Dương Thanh Huyền lại hỏi: "Thứ này có thể để ta thành tựu chí tôn sao?"

Á Tư khẳng định trả lời nói: "Có thể! Chỉ cần số lượng lớn đủ, tăng thêm bản thân ngươi có đột phá chí tôn thiên phú, liền có thể dùng vũ trụ nguyên tinh chồng lên đi. Nhưng cho dù là Bách Tộc Phổ bên trên những cái kia đại tộc, cũng không có khả năng như thế xa hoa."

Dương Thanh Huyền tim đập thình thịch, nhìn qua cái kia vòng xoáy bên trên vô số huỳnh quang, cái này cần là nhiều ít vũ trụ nguyên tinh a? Chẳng lẽ tấn cấp chí tôn cơ hội tới?

Á Tư thanh âm lại nói ra: "Những này huỳnh quang không phải vũ trụ nguyên tinh, nhưng là vũ trụ nguyên tinh năng lượng biến thành, nói rõ cái này nguyên thủy vòng xoáy phía dưới có vũ trụ nguyên tinh, đồng thời tại ức vạn năm tuế nguyệt bên trong, bay hơi mất không ít."

Dương Thanh Huyền một trận đau lòng: "Cái kia ở đây nguyên thủy vòng xoáy bên trong tu luyện, phải chăng có thể thu nạp những năng lượng này?"

Á Tư nói: "Đương nhiên có thể! Ta vẫn cảm thấy Tỉnh Quan Thiên không đơn giản, mặc dù chỉ là nửa bước chí tôn, nhưng lại cho ta một loại cực kỳ hùng hồn cảm giác. Sợ sẽ là tại vòng xoáy này bên trong tu luyện thật dài thời gian, thu nạp không ít nguyên tinh lực lượng."

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: "Nếu là hắn tu luyện cái này hồi lâu, cũng không thể xuống dưới bắt nguyên tinh, vậy cái này khó khăn sợ là không tầm thường."

"Những này huỳnh quang là cái gì? Thật cường đại năng lượng cảm giác a."

"Vòng xoáy này phía dưới, thật chẳng lẽ có đạo chi bảo vật?"

"Ta có một loại muốn xông vào đi xung động, dù chỉ là thu nạp những này huỳnh quang, phảng phất cũng có thể làm cho ta đột phá cảnh giới."

Hơn tám mươi người đều là phấn khởi, nhìn chằm chằm cái kia cự xoáy nước lớn kích động không thôi.

Tỉnh Quan Thiên nói: "Những này huỳnh quang chính là từ vòng xoáy hạ vung phát lên năng lượng, nếu là ta không có đoán sai, những vật này là vũ trụ nguyên tinh lực lượng."

"Vũ trụ nguyên tinh? !"

Tỉnh Quan Thiên cũng không giấu diếm cái gì, từ đầu chí cuối nói ra, lập tức gây nên một trận oanh động.

Dù sao nhận biết vũ trụ nguyên tinh lực lượng người vẫn phải có, mà lại không phải số ít, giấu diếm không có chỗ tốt gì.

Tỉnh Quan Thiên nói: "Đúng vậy. Sở dĩ ta suy đoán vòng xoáy này dưới, hẳn là có trạng thái cố định nguyên tinh. Hắc hắc, thứ này là cái gì, giá trị như thế nào, cũng không cần ta nói a?"

Mọi người mặc dù kích động, nhưng còn không có mất lý trí.

Một lão giả trầm giọng hỏi: "Đại nhân đã điều tra như thế rõ ràng, nhưng bên trong có cái gì nguy hiểm, chắc hẳn cũng là biết đến, không bằng nói ra, mọi người cùng nhau nghĩ biện pháp vượt qua."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3519: Lớn lớp bình phong

Tỉnh Quan Thiên nói: "Theo ta quan sát, ở đây nguyên thủy vòng xoáy bên trong có một ít lợi hại quái vật, nhưng cái này không có gì đáng ngại, đều là một chút Thiên Giới tiểu quái, thập tinh đều rất khó nhìn thấy. Có thể tiến vào vòng xoáy dưới đáy về sau, sẽ có một tòa trận pháp ngăn cản, lại không cách nào thông hành."

Lão giả kia hỏi: "Đại nhân là bị trận pháp cản lại?"

Tỉnh Quan Thiên gật đầu nói: "Đúng vậy. Ta thử các loại thủ đoạn, đều không phá nổi trận kia."

Lão giả kia trầm ngâm nói: "Phá trận chi đạo, thực sự không được có thể lấy lực phá trận, chẳng lẽ lấy đại nhân thực lực đều oanh không ra này trận?"

Tỉnh Quan Thiên nói: "Chư vị theo ta xuống dưới sau liền hiểu."

Hắn không tại nhiều nói, một người đi đầu đi ở phía trước.

Tất cả mọi người là theo sát phía sau, biết đất này bảo vật về sau, mỗi người đều là nhấc lên mười hai phần tinh thần.

Cái này nguyên thủy vòng xoáy cực sâu, tiến vào trong đó về sau, mỗi người đều có một loại bị năng lượng thật lớn bao khỏa cảm giác.

Tâm nghĩ cho dù chuyến đi này không có kết quả, có thể đủ lưu tại đất này tu luyện, cũng chưa chắc không phải to lớn cơ duyên.

Tại vòng xoáy bên trong quả nhiên có đại lượng sinh linh khí tức, thỉnh thoảng dò xét qua tới.

Đám người trải qua vòng xoáy chi luân, đi vào trung ương khu vực, không hề bị cái kia xoay tròn lực lượng ảnh hưởng. Mảnh này trung ương khu vực cực kỳ rộng lớn, nhưng càng hướng xuống liền cái nón trụ thu nhỏ.

Mấy canh giờ về sau, trầm xuống chẳng biết bao sâu.

Bỗng nhiên, Tỉnh Quan Thiên nói: "Đến."

Liền dừng lại.

Tất cả mọi người đều là đồng quang lóe lên, cả kinh nói: "Đây là. . ."

Tại bọn hắn trước mắt, là vô số vũ trụ nguyên tinh, trôi nổi ở trong hư không, tản mát ra hào quang nhàn nhạt.

Mỗi một khối đều lớn bằng nửa nắm tay, bị hùng hậu năng lượng bao vây lấy.

Bên trong không ngừng tràn ra đại lượng hào quang, phiêu bay ra tứ phương, đang một điểm điểm bay hơi.

"Ùng ục."

Đại lượng nuốt tiếng nuốt nước miếng.

Tỉnh Quan Thiên chỉ về đằng trước nói ra: "Cái này vô hình chỗ, liền có một tòa trận pháp, chặn tiến lên đường."

Không ít người đi ra phía trước, quả nhiên thu được một cỗ lực lượng cản trở, vô pháp tới gần những cái kia nguyên tinh.

Cái này vô số bảo vật đang ở trước mắt, lại chỉ là cách xa một bước.

Hiện tại mọi người cuối cùng minh bạch, vì sao không có thể đem làm lực phá trận, có thể đủ phá hủy đại trận này lực lượng, đủ để đem phía sau vô số vũ trụ nguyên tinh cùng nhau hủy đi.

Có mấy người liều mạng đẩy cái kia trận pháp, nhưng mặc kệ cố gắng như thế nào, đều không thể rung chuyển mảy may, tựa như là một bức bức tường vô hình, đem không gian ngăn cách.

Một tên gánh vác trường kiếm trung niên nam tử nói ra: "Ta có một đạo kiếm khí, có thể đủ cắt đứt vạn vật, không bằng để ta thử một chút."

Tỉnh Quan Thiên nhìn người kia liếc mắt, gật đầu nói: "Thỉnh tùy ý."

Cái kia nam tử trên thân khí tức một chút vỡ ra, hình thành cường đại kiếm cương, chung quanh người đều bị dồn dập đẩy lui.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, thức hải bên trong kiếm phù có chút chớp động dưới, khiến hắn lấy làm kinh hãi.

Có thể làm cho kiếm phù sinh ra cảm ứng kiếm khí, hắn chỉ gặp được hai lần, một là Lý Trích Lưu Sương kiếm khí, hai là Lý Vân

Tiêu kiếm khí, người này lại có thể dẫn động kiếm phù, có thể thấy được kiếm khí mạnh, sợ là không tầm thường.

Tỉnh Quan Thiên cũng song đồng hơi co lại, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Cái kia nam tử cũng là chiêu mộ tới, tay bấm quyết ấn, toàn thân bộc phát ra cường đại quang huy, phía sau vỏ kiếm run rẩy, từng đạo vô hình kiếm ý khuếch tán ra tới.

Chung quanh võ tu hơi biến sắc mặt, vừa lui lại lui, đem toàn bộ sân bãi đều để cho hắn.

Có người mở miệng nhắc nhở: "Chú ý một điểm, tuyệt đối đừng bổ tới vũ trụ nguyên tinh."

Cái kia nam tử lệ quát một tiếng, một đạo chói mắt quang huy lóe sáng toàn trường, mỗi người đều cảm thấy hai mắt một chút đau nhức, bị cường quang đâm tới.

Tại cái kia cực quang bên trong, một đạo cường hoành cực kỳ kiếm ý nháy mắt bổ ra ngoài.

"Oanh!"

Kiếm khí lóe lên, liền xuyên thẳng qua, đánh vào cái kia bình chướng bên trên.

Sau đó mơ hồ có thể thấy được một điểm kiếm quang thấm quá khứ, còn lại kiếm ý trực tiếp tại phía trước khuếch tán, hình thành cuồn cuộn không tuyệt gợn sóng, cực kỳ chói lọi.

Cái kia nam tử mặt mũi tràn đầy kinh hãi, tựa hồ không thể tin tưởng mình thất bại.

Cái kia gợn sóng chi nhãn phụ kiện, xuất hiện đại lượng quỷ dị văn tự, phân bố trên hư không, là bị một kiếm kia chém ra tới.

"Đại đạo văn tự."

Một lão giả cả kinh kêu lên: "Nơi này cho dù không phải đại đạo tự nhiên hình thành, cũng ít nhất là chí tôn bày ra."

Người còn lại nói: "Theo ta thấy, hẳn là cái trước. Sợ là chí tôn cũng không có như vậy thủ đoạn, mà lại nhiều như vậy vũ trụ nguyên tinh, có vị nào chí tôn sẽ chịu đặt ở cái này không cầm?"

Những người còn lại liên tục xưng là.

Đại đạo tự nhiên hình thành trận pháp tại vũ trụ bên trong cũng không hiếm thấy, nhưng mạnh mẽ như vậy đại trận, đúng là lần đầu gặp được.

Hơn tám mươi người bắt đầu dồn dập nghị luận lên, đều tại tìm kiếm phá giải chi đạo.

Cái kia tên gánh vác trường kiếm nam tử đứng tại cái kia, sắc mặt tái mét, không rên một tiếng.

Mà Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia gợn sóng chi nhãn, nội tâm càng là dâng lên to lớn chấn động, đáy mắt chỗ sâu lướt qua một tia sợ hãi.

Vừa rồi kiếm khí kia hoàn toàn chính xác đánh xuyên một cái chớp mắt bình chướng, có một tia lực lượng xuyên thấu vào, giờ phút này còn phân li tại cái kia một mặt.

Ngay tại trong chớp mắt ấy nháy mắt, Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh phảng phất thấy được một tia cái gì, mà lại nội tâm không hiểu cuồng loạn, khiến người mười phần bất an.

Quỷ Tàng cảm giác được tâm tình của hắn, kinh ngạc hỏi: "Chuyện gì xảy ra?"

Dương Thanh Huyền ngăn chặn nội tâm kinh hoảng, trầm giọng nói: "Khả năng có vấn đề, vừa rồi cái kia một cái chớp mắt, ta cảm thấy to lớn sợ hãi, chỉ là thăm dò một chút, liền phảng phất muốn đem ta hoàn toàn thôn phệ hết."

Á Tư sững sờ nói: "Như thế mơ hồ?"

Nhưng hắn hết sức rõ ràng Dương Thanh Huyền Hỏa Nhãn Kim Tinh cùng cảm ứng chi thuật, không dám khinh thường, hỏi: "Có bao nhiêu sợ hãi?"

Dương Thanh Huyền nói: "Còn tại đối mặt Tố Hành phía trên."

Hai người đều một chút trầm mặc.

Nơi này vốn là nguyên thủy không gian, từ đại đạo bên trong trực tiếp ra quy tắc, có trời mới biết bên trong sẽ là cái gì.

Quỷ Tàng nói: "Đã như vậy, ta nhìn vẫn là an toàn thứ nhất, trước tiên lui vi diệu."

Á Tư không ngừng nói: "Đây chính là vô số vũ trụ nguyên tinh a, những này số lượng, đầy đủ ba người chúng ta đột phá đến chí tôn."

Dương Thanh Huyền nói: "Đột phá chí tôn tương lai còn có cơ hội."

Hắn lập tức lách mình đến Tỉnh Quan Thiên trước mặt, ôm quyền nói: "Đại nhân, ta có loại dự cảm bất tường, lần này hành động ta quyết định rời khỏi."

Hắn lấy ra hai miếng năm sao trân quả, trực tiếp đưa còn quá khứ.

Tỉnh Quan Thiên đầu tiên là sửng sốt một chút, lập tức hai tay thả lỏng phía sau, một bộ cười lạnh hình dạng nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền: "Ngươi tại nói đùa ta sao?"

Dương Thanh Huyền thở dài: "Tuyệt không phải nói đùa, ta thật muốn rời khỏi."

Trong không gian lập tức an tĩnh lại, ánh mắt mọi người đều nhìn hướng bên này, bọn hắn đều có chút sững sờ, tốt như vậy cơ hội, làm sao lại đột nhiên có người rời khỏi.

Tỉnh Quan Thiên lạnh lùng nói: "Ta hi vọng ngươi tốt tốt suy nghĩ thêm hạ."

Dương Thanh Huyền kiên định nói: "Ta đã cân nhắc rất rõ ràng."

Hai người bốn mắt tương đối, bầu không khí một chút khẩn trương lên.

Tỉnh Quan Thiên cười lạnh nói: "Coi như ta nghĩ thả ngươi đi, ngươi cảm thấy mọi người sẽ đồng ý sao?"

Bên cạnh lập tức có người nói ra: "Đúng, không thể đi, ai cũng không thể đi."

Một khi có người ra ngoài, tiết lộ đất này bí mật, đối với tất cả mọi người mà nói đều là không thể chịu đựng.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3520: Phá trận

Dương Thanh Huyền lập tức cảm nhận được bốn phương tám hướng địch ý, từng đôi ánh mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm hắn.

Liền liền cái kia thi triển kiếm khí trung niên nam tử, cũng xoay người lại, đôi mắt như kiếm, chằm chằm ở trên người hắn, tựa như là bị kiếm đâm một cái.

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: "Cái kia muốn như thế nào mới có thể để cho ta đi?"

Bên cạnh người nói ra: "Như thế nào cũng không thể đi! Nếu là ngươi không muốn vũ trụ nguyên tinh, rất đơn giản a, đứng ở bên cạnh xem chúng ta cầm liền tốt."

Những người khác là tán thành, phát ra các loại cười lạnh cùng giọng mỉa mai.

Tỉnh Quan Thiên hai tay ôm ngực, lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ, cười nói: "Ngươi chính mình nhìn xem, cũng không phải ta không nhường ngươi đi."

Dương Thanh Huyền lập tức đem trân quả thu hồi lại, một mặt bình tĩnh nói ra: "Vậy thì tốt, ta liền đứng ở đằng xa nhìn xem. Vừa có bất kỳ nguy hiểm nào, ta cũng có thể kịp thời đào tẩu."

Tỉnh Quan Thiên nhướng mày, nói: "Có thể." Chỉ một cái phạm vi, nói ra: "Không được xa cách cái phạm vi này."

Chỉ cần tại cái phạm vi này bên trong, hắn có nắm chắc bắt lại Dương Thanh Huyền, để phòng hắn đào tẩu.

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu, liền đi vào cái kia vòng tròn phạm vi, mức độ lớn nhất xa cách cái kia bình chướng.

Tỉnh Quan Thiên lông mày thít chặt, tựa hồ đang trầm tư cái gì.

Nắm chắc người trực tiếp truyền âm cho hắn, cho rằng Dương Thanh Huyền người này không đáng tin cậy, không bằng hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, đem hắn đưa đi lĩnh hộp cơm. Cứ như vậy tuyệt hậu hoạn, đồng thời cũng ổn lòng người.

Tỉnh Quan Thiên trong lòng vùng vẫy một trận, vẫn là nhịn xuống, truyền âm những người kia bình tĩnh đừng nóng, tĩnh quan biến hóa.

Dương Thanh Huyền sự tình trôi qua rất nhanh, mọi người tiếp tục đắm chìm trong như thế nào phá trận phía trên, các loại tranh luận nghiên cứu thảo luận càng ngày càng kịch liệt, thậm chí dẫn phát ra một chút xung đột, bị Tỉnh Quan Thiên rất tốt điều hòa cùng trấn an.

Có mấy người đem chính mình lý giải ứng dụng trên đại trận, gây nên oanh động không nhỏ, nhưng đều không ngoại lệ tất cả đều thất bại.

Dương Thanh Huyền bình tĩnh xếp bằng ở nơi xa, nhìn trước mắt hết thảy, nội tâm lo lắng lại là càng ngày càng nặng.

Mặc dù trước mắt mọi người phá trận vô vọng, nhưng cuối cùng cũng có phá vỡ một ngày. Hơn nữa nhìn người người trên mặt dào dạt kích động cùng trầm mê chi sắc, là không thể nào để bọn hắn dừng tay.

Hắn nhìn chằm chằm đại trận kia, nội tâm run sợ một hồi, bên trong đến cùng có cái gì, vì sao chính mình sẽ cảm thấy như thế sợ hãi?

Dương Thanh Huyền suy tư không có kết quả, chỉ có thể an tâm, liền ở tại chỗ bấm niệm pháp quyết tu luyện.

Mấy ngày sau.

Cái kia hơn tám mươi người bắt đầu tập thể thảo luận, ngươi một lời ta một câu, đối với đại trận năng lượng, quy tắc, cùng hình thành, tiến hành các loại phân tích suy luận, đồng thời dần dần bày ra đường giải quyết.

Những người này tất cả đều là các tộc tinh anh, rất nhanh liền chải vuốt xuất mấy loại phương án, sau đó bắt đầu dần dần nếm thử.

Dương Thanh Huyền ở phía xa ngắm nhìn nhất thanh nhị sở, mặc dù nghe nói phía dưới được ích lợi không nhỏ, nhưng nội tâm lại khẩn trương lên, tập hợp những người này lực lượng, thật là có khả năng đem trận pháp phá vỡ.

Tỉnh Quan Thiên nói: "Trước lấy loại thứ nhất suy luận đến nếm thử, trận pháp ôm âm mà thủ dương, xông khí cho rằng hợp. Chúng ta đồng dạng lấy âm dương điên đảo chi pháp, đến đối xung nó hợp . Mặt phía nam lấy lân hỏa đại nhân cầm đầu tổ trận, mặt phía bắc lấy huyết ngưu đại nhân cầm đầu tổ trận."

Tất cả mọi người lập tức hành động, căn cứ cân nhắc ra phương án, mỗi người chỗ đứng vị trí của mình, hình thành hai cái mênh mông đại trận.

Sau đó đồng loạt ra tay, hai cỗ cực mạnh lực lượng chạm đến bình chướng bên trên, hiện ra đạo hóa âm dương cảnh tượng. Nhị khí xoay tròn phía dưới, phản hợp vì nói.

Tại trước đó trung niên nam tử bổ ra kiếm khí địa phương, nháy mắt truyền đến to lớn run rẩy, đạo văn tự từng cái nổi lên.

Tất cả mọi người là mở to hai mắt, nhìn chằm chằm những cái kia văn tự nhìn, nếu là có thể đủ lĩnh ngộ mấy cái, đều không uổng công chuyến này.

Dương Thanh Huyền tâm cũng khẩn trương lên, một mặt lĩnh hội những cái kia đạo văn tự, một mặt quan sát bình chướng biến hóa, nếu là thật sự vỡ vụn, hắn tất nhiên thứ nhất thời gian liền chạy.

Tỉnh Quan Thiên lớn tiếng nói: "Tất cả mọi người chịu đựng, sắp vỡ vụn!"

Mỗi người đều liều mạng chịu đựng, bình chướng bên trên đạo văn tự hiển hiện càng ngày càng nhiều, đạt được hơn ngàn chữ thời điểm, cuối cùng phản chấn trở về.

"Ầm ầm!"

Hai cái trong đại trận, hơn tám mươi người tất cả đều bị đánh bay ra ngoài, từng cái tại không trung thổ huyết không thôi.

Tỉnh Quan Thiên sắc mặt khó coi, một viên trong lòng cảm giác nặng nề: "Làm sao sẽ khó như vậy?"

Cái kia hơn ngàn cái đạo văn tự nháy mắt tất cả đều biến mất.

Dương Thanh Huyền một trái tim nới lỏng, lau lau mồ hôi trên mặt châu, tiếp tục tọa hạ tu luyện.

Cái kia hơn tám mươi người đều bị rung ra khác biệt trình độ tổn thương, trong thời gian ngắn sợ là rất khó lại dùng cái thứ hai phương án.

Lân hỏa mặt mũi tràn đầy màu đỏ tím, cắn răng cả giận nói: "Không cam tâm! Lại đến!"

Tỉnh Quan Thiên khoát tay nói: "Không vội. Ta phát hiện cái này nguyên thủy vòng xoáy nhiều ít năm tháng, cũng không có gấp gáp. Càng không vội tại cái này nhất thời. Mọi người trước chữa khỏi vết thương. Đất này có đại lượng vũ trụ nguyên tinh lực lượng, vừa vặn vì chư vị sử dụng."

Có chút nóng nảy người cũng không có cách, chỉ có thể ngồi xếp bằng xuống, điều tức dưỡng thương.

Bỗng nhiên, Dương Thanh Huyền cảm ứng được một cỗ lực lượng chạm mặt tới, chính là Tỉnh Quan Thiên, xuất hiện tại cái kia trong vòng luẩn quẩn.

Dương Thanh Huyền mở mắt ra, thản nhiên nhìn hắn liếc mắt.

Tỉnh Quan Thiên đi thẳng vào vấn đề mà hỏi: "Ngươi có phải hay không cảm ứng được cái gì?"

Dương Thanh Huyền chi tiết đáp: "Nguy hiểm, nguy hiểm to lớn."

Tỉnh Quan Thiên trầm mặc xuống, lại hỏi: "Cái kia theo ý kiến của ngươi, bình phong này đằng sau sẽ là cái gì?"

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Ta không biết."

Tỉnh Quan Thiên lại nói: "Như thế lượng lớn vũ trụ nguyên tinh, cũng không đáng được ngươi mạo hiểm một lần sao?"

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Không đáng."

Tỉnh Quan Thiên phất một cái ống tay áo, quay người liền rời đi, trở lại trong đám người gian, không lại nói cái gì.

Thời gian từng giờ trôi qua.

Dương Thanh Huyền mượn nhờ vũ trụ nguyên tinh lực lượng tu luyện, nguyên bản kẹt tại bình cảnh hạ cảnh giới xuất hiện chậm chạp tăng trưởng.

Hắn cảm thấy chỉ cần ở chỗ này địa phương mấy năm, liền có thể đem bình cảnh này mài quá khứ.

Nhưng sau ba tháng, sở hữu võ tu đều gần như hoàn toàn khôi phục, bắt đầu tiến hành thứ hai bộ phá trận phương án.

Bọn hắn lấy mười người một tổ, tạo thành một cái to lớn bát quái trận.

Càng là đơn giản trận pháp, càng là ẩn chứa sâu vô cùng đạo lý, mỗi một quẻ đều bao hàm đạo một cái mặt, tổ hợp lại, chính là đại đạo một loại hóa thân.

Đây cũng là đám người tập thể thảo luận sau cảm thấy có thể thực hiện một loại phương án.

Rất nhanh, tám cái đại trận đồng thời khởi động.

Trên hư không hiện ra tám cái hào, phân biệt đại biểu vũ trụ vạn vật, dần dần bắn ra đến cái kia bình chướng bên trên.

Lúc trước phun trào lần nữa xuất hiện.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên mở hai mắt ra, một loại dự cảm xấu càng ngày càng mạnh.

Theo tám cái hào phù xoay tròn, đạo văn tự lần nữa xuất hiện, Dương Thanh Huyền phát hiện lần này xuất hiện tốc độ, so dĩ vãng bất kỳ lần nào đều muốn nhanh, mà lại số lượng cũng tại tăng vọt.

Tỉnh Quan Thiên cũng tựa hồ cảm ứng được cái gì, thần sắc một chút trở nên kích động lên, lớn tiếng nói: "Đứng vững! Lần này nhất định phải đứng vững!"

Dương Thanh Huyền trong đầu không ngừng chớp động lên đạo văn tự số lượng: "1,863, 2,121, 2,255, 2,672, 2,981, ba ngàn. . ."

Ngay tại cái cuối cùng đạo văn tự xuất hiện sát na, toàn bộ bình chướng bỗng nhiên lượng biến đổi, sau đó "Phanh" một tiếng vỡ nát.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3521: Đào mệnh

Mỗi người đều là trong lòng run lên.

Cái kia vỡ vụn thanh âm, phảng phất là giữa thiên địa tuyệt vời nhất thanh âm, trong lòng mọi người nháy mắt cuồng vui.

Nhưng sau một khắc, cái kia vui sướng còn chưa ấm áp, liền biến thành ngạc nhiên.

Đầy trời xinh đẹp vũ trụ nguyên tinh đột nhiên từng cái biến mất, tại rực rỡ không gian, như từng chiếc từng chiếc đèn tắt.

"Chuyện gì xảy ra?"

Đám người lập tức có loại cảm giác xấu.

Nương theo lấy những này nguyên tinh diệt đi, phía trước trở nên một vùng tăm tối.

Dương Thanh Huyền thân ảnh nhoáng một cái, liền hóa thành lôi quang, phóng lên tận trời, hướng vòng xoáy miệng bỏ chạy.

"Dừng lại!"

Tỉnh Quan Thiên mặc dù có chút kinh ngạc, nhưng y nguyên chưa quên theo dõi Dương Thanh Huyền, gặp hắn đào tẩu, trực tiếp một cái Đại Na Di, liền đến Dương Thanh Huyền phía trước, hai tay tách ra, vô số phù văn tại lòng bàn tay phun trào.

Dương Thanh Huyền quát lên: "Đều lúc này, còn không mau đi!"

Tỉnh Quan Thiên nói: "Mặc kệ tình huống như thế nào, ngươi trước đợi! Đừng cho chúng ta thêm phiền."

Hai tay của hắn gian phù văn hình thành một cái to lớn bình chướng, trình hình bầu dục quang huy, hoành đang đào tẩu trên lối đi không, chậm rãi rơi xuống.

Dương Thanh Huyền giận dữ: "Các ngươi muốn chết ta không quản được, nhưng nghĩ cản ta sinh lộ, liền đừng trách ta trở mặt!"

Hắn khí tức trên thân nháy mắt tăng vọt, cùng Quỷ Tàng hợp thể phía dưới, trực tiếp bước vào Thiên Giới đỉnh phong, một cỗ thẳng tiến không lùi chiến ý cuồng đè tới.

Tỉnh Quan Thiên lấy làm kinh hãi, nghĩ không ra cái này tiểu tử ẩn giấu đi thực lực như thế.

Nhưng Thiên Giới đỉnh phong vẫn là Thiên Giới.

Mà hắn sớm đã không phải Thiên Giới.

Ánh mắt của hắn lạnh lẽo, đồng bên trong tuôn ra sát ý, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền động sát cơ.

Đúng lúc này, bỗng nhiên một đạo tiếng kêu thảm thiết truyền đến.

Tại cái kia hắc ám phía trước, một tên võ tu không hiểu liền bạo thể mà chết, nổ ra toàn thân tinh huyết, giống như là nhận một cỗ lực lượng hấp dẫn, nháy mắt bị thu hút trong bóng tối, biến mất không còn tăm tích.

Còn lại người đều hoàn toàn biến sắc: "Chuyện gì xảy ra? !"

Hơn tám mươi người dưới khiếp sợ, tất cả đều cảnh giác lên, ý thức được vấn đề không giống bình thường.

Bọn hắn cũng không có bối rối, chỉ là hơi lui về sau một chút, nhìn chằm chằm cái kia hắc ám hư không, muốn xem xuyên bên trong.

"Có ai thấy rõ vừa rồi phát sinh cái gì sao?"

"Đồ chín huy thế nhưng là thập tinh Thiên Giới trung kỳ tồn tại, không rên một tiếng, dấu vết gì đều không có cứ thế mà chết đi, quá quỷ dị."

"Từ bắn nổ trình độ xem ra, tựa như là bị một cỗ lực lượng sinh sinh đánh chết, nếu không sẽ không không có vết tích."

Mọi người cẩn thận nghị luận, cảnh giác tăng lên tới mười hai phần.

Có một người hỏi: "Giếng đại nhân, ngươi có thể nhìn thấy cái gì?"

Nơi này Tỉnh Quan Thiên tu vi cao nhất, lại là triệu tập người, sở dĩ tất cả mọi người ngầm thừa nhận hắn vì lãnh tụ.

Tỉnh Quan Thiên trên mặt băng hàn, tức giận nói: "Ta tại trấn áp cái này tiểu tử, nhất thời không xem xét."

Người kia hỏi lời nói người là tên lão giả, quay đầu nhìn Dương

Thanh Huyền liếc mắt, nói ra: "Người này lúc này trả lại mọi người thêm phiền, lấy ta ý kiến, trước hết giết hắn, chấm dứt hậu hoạn."
Không ít người tỏ thái độ đồng ý.
Tỉnh Quan Thiên nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, lạnh lùng nói: "Thế cục bây giờ ngươi cũng nhìn thấy, tất cả mọi người muốn giết ngươi. Giết cùng không giết, tất cả ta một ý niệm. Ngươi thành thật nói cho ta, ngươi có phải hay không trông thấy cái gì rồi?"
Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: "Ta không nhìn thấy bất cứ thứ gì, lại cảm nhận được to lớn sợ hãi, sợ hãi trước đó chưa từng có, để ta có gan đến tự sâu trong linh hồn run rẩy. Không trốn nữa, tất cả mọi người cũng phải chết ở cái này."
Tỉnh Quan Thiên cau mày nói: "Chỉ là cảm giác?"
Dương Thanh Huyền chi tiết trả lời: "Chỉ là cảm giác, trước đó vị bằng hữu nào dùng kiếm khí bổ ra một tia bình chướng thời điểm, loại cảm giác này liền xuất hiện."
Cái kia tên là rầm rĩ võ giả cười lạnh nói: "Luận tu vi, ngươi ở đây liền trước mười đều sắp xếp không tiến, đối với đại đạo cảm ngộ, sợ là trước hai mươi đều chụp không tiến. Tất cả mọi người không cảm giác liền ngươi có cảm giác? Ngươi coi mình là người nào. Giếng đại nhân, không cần lại cùng hắn lời thừa, giết là được."
Người này mặt mũi tràn đầy giọng mỉa mai cùng tàn nhẫn đứng tại cái kia, bỗng nhiên không có bất kỳ triệu chứng nào, liền "Phanh" một tiếng nổ tung, nổ thành một đống huyết nhục, sau đó lại bị hắc ám hút vào.
"Chi!"
"Cái này. . ."
"Chuyện gì xảy ra? !"
Đám người một chút phản ứng không kịp.
Tỉnh Quan Thiên càng là sắc mặt đại biến, lần này hắn nhìn rõ ràng, không có bất cứ dấu vết gì, vừa rồi người kia chính là trống rỗng nổ tung.
Trong đầu hắn cũng tràn đầy dấu chấm hỏi cùng kinh hào.
"Ầm! Ầm!"

Lại là hai tên võ giả trống rỗng nổ tung, huyết nhục bị hắc ám hút trống không.

"Chi!"

Tất cả mọi người đều hít một hơi khí lạnh, lần này thật luống cuống sợ.

Vừa mới chết bốn người kia, thực lực đều không yếu, mạnh nhất một vị càng là thập tinh Thiên Giới hậu kỳ, không có bất kỳ triệu chứng nào, không có bất cứ dấu vết gì, cũng không phải khoảng cách hắc ám gần nhất, tựa hồ không có bất luận cái gì quy luật, cứ như vậy trống rỗng chết rồi.

"Mẹ nó, đến cùng chuyện gì xảy ra? !"

Một tên thập tinh Thiên Giới sơ giai võ giả sắc mặt sương một dạng nhợt nhạt, run rẩy thanh âm nói.

Vừa dứt lời, hắn liền "Phanh" một tiếng nổ tung, bước theo gót.

"Mau trốn a!"

Cuối cùng có người nội tâm sợ hãi, nháy mắt hóa thành độn quang liền đi.

Nguyên bản xuất hiện quỷ dị như vậy tình huống, mọi người nội tâm đều là run rẩy cùng sợ hãi, nhưng bởi vì nhiều người, mà lại bọn hắn đều là các tộc đỉnh phong, cùng một chỗ gan lớn.

Hiện tại có người như thế một hô, nháy mắt sĩ khí sụp đổ, tất cả đều như ong vỡ tổ hóa thành độn quang, hướng bầu trời kích - bắn mà đi.

"Không cần trốn! Không cần sợ!"

Một tên Thiên Giới đỉnh phong võ tu la lớn: "Mọi người đừng tự loạn trận cước, lấy lực lượng của chúng ta, liền xem như vạn cổ chí tôn ở bên trong, thậm chí một cái tiểu tộc nhóm ở bên trong, chúng ta đều đủ để càn quét quá khứ."

Hắn như thế một hô, những cái kia trốn chạy người lập tức chậm lại, bên trong an lòng không ít.

Dù sao nơi này là nguyên thủy đại tuyền qua, bên trong nhất định có đồ tốt, nếu là có thể đủ bảo vệ tính mạng, ai cũng không muốn mất đi cơ duyên này.

Nhưng cái kia tên Thiên Giới đỉnh phong vừa mới nói xong, chính mình liền "Phanh" một chút nổ tung, huyết nhục bị hút trống không.

"A!" Lần này đám người vừa mới ổn định lại tâm, lần nữa sụp đổ, càng thêm điên cuồng đi lên không bỏ chạy.

Liền liền Tỉnh Quan Thiên cũng nhanh chân liền chạy.

Lại không lo được Dương Thanh Huyền, lấy hắn thực lực tu vi, trực tiếp một cái Đại Na Di, liền chạy đến phía trước nhất.

Dương Thanh Huyền mắng một tiếng: "Một nhóm ngu xuẩn vật!" Liền liều mạng đuổi theo.

Hơn tám mươi đạo độn quang tại nguyên thủy vòng xoáy trung ương không ngừng phá không mà lên, đúng lúc này, nguyên thủy vòng xoáy phát sinh biến hóa, giống như là nhận trung ương lực lượng dẫn dắt, chậm rãi hướng vào phía trong dựa vào, một điểm điểm đè xuống tới.

Dương Thanh Huyền độn thuật cực nhanh, mặc dù bị chậm trễ, nhưng mấy cái tránh rơi gian liền chạy đến đội ngũ ở giữa, Hỏa Nhãn Kim Tinh lóe lên, đã nhìn thấy phía trước cảnh tượng, cả kinh nói: "Vòng xoáy muốn đổ sụp!"

Cái kia tụ lại mà đến tinh tuyền lực lượng, chậm rãi đem bọn hắn trốn con đường sống thay đổi, một điểm điểm phong bế.

Sau đó khủng bố tinh xoáy lực lượng đè ép hướng đám người.

Tỉnh Quan Thiên hét lớn: "Mau ra tay! Bổ ra thông đạo!"

Hắn một ngựa đi đầu, tay giơ lên, tại trên không trung múa ra mấy đạo lưu quang, sau đó hội tụ tại chưởng pháp ở giữa, hướng cái kia đổ sụp mà xuống vòng xoáy bổ tới.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3522: Bóng đen

Một đạo kim sắc cường quang từ hắn lòng bàn tay kích - bắn ra, như mặt phẳng đem không gian xé ra, cắt nhập cái kia vọt xuống tinh tuyền lực lượng bên trong.

"Ầm ầm!"

Vòng xoáy trung tâm bị đánh ra một vết nứt.

Tỉnh Quan Thiên cuồng vui, bỗng nhiên lóe lên, liền muốn chạy đi.

Nhưng chỉ là nháy mắt, vô số pháp tắc khóa liên trống rỗng mà ra, khóa tại cánh tay của hắn, mắt cá chân, cái cổ, eo bên trên.

Hắn dưới sự kinh hãi, thân thể chấn động, toàn thân khiếu huyệt bên trong tuôn ra xoay tròn hào quang, khuấy động ở đây chút pháp tắc liên bên trên, ngăn cản sát na, lại trong nháy mắt trốn thoát.

Cái kia vừa mới bổ ra khe hở đã khép lại, khủng bố tinh tuyền lực lượng như thác nước bố sạt lở sụp đổ xuống.

Cái khác người liền càng tự lo không xong, những này pháp tắc liên không nhận lực lượng cùng quy tắc ảnh hưởng, không tại Âm Dương Ngũ Hành bên trong , mặc hắn nhóm cố gắng như thế nào, đều không thể đánh nát ổ khóa này liên.

"Phanh phanh!"

Dương Thanh Huyền bổ số kích, đều không thể chém chết cái kia khóa liên.

Lưỡi kích trực tiếp tại trên xiềng xích đảo qua, chấn lên một mảnh kim quang.

Hắn mắt vàng có chút co rụt lại, lại là số kích bổ ra ngoài.

"Phanh phanh!"

Vài tiếng rung động dưới, lại có mấy đạo khóa liên bị chém đứt, rung ra một vòng kim quang, sau đó hóa thành đại đạo văn tự, tiêu tán không gặp.

Dương Thanh Huyền vừa sợ lại vui, ra sức chấp kích, bổ về phía bốn phương tám hướng.

Chỉ cần lưỡi kích tiếp xúc cái kia khóa liên, liền có thể đem chấn khai hoặc là chặt đứt, một phen vung vẩy dưới, từ vây khốn bên trong vọt ra.

Nhưng cái khác võ tu, đại bộ phận đều bị khóa liên trói buộc, kinh hoảng không thôi, chỉ còn lại mười mấy người còn đang giãy giụa khổ sở.

Tỉnh Quan Thiên cũng luống cuống tay chân, trong hai tay chớp động lên bạch sắc quang mang, bổ về phía những cái kia khóa liên, tiếp xúc phía dưới, liền có thể đem khóa liên đánh bay.

Bỗng nhiên những cái kia khóa liên sản sinh biến hóa, tiết ra rực rỡ kim quang, sau đó nổ vỡ ra đến, phàm là bị trói buộc người, tất cả đều nổ thịt nát xương tan.

Hơn tám mươi tên thập tinh Thiên Giới, hơn phân nửa hóa thành thịt nát, hư không bên trong một mảnh huyết nhục cùng tinh phách thị giác cảm giác.

Liền chỉ còn lại hơn mười người, đều là mặt mũi tràn đầy hoảng sợ cùng run rẩy.

Chung quanh tinh tuyền lực lượng phảng phất đình chỉ, mảnh không gian này yên tĩnh.

Nổi bồng bềnh giữa không trung huyết nhục nhận một cỗ lực lượng dẫn dắt, đều bay đi, sau đó biến mất không thấy gì nữa, giống như là bị lỗ đen nuốt mất.

Dương Thanh Huyền ánh mắt quét dưới, còn lại mười mấy người trừ Tỉnh Quan Thiên bên ngoài, cơ bản đều là Thiên Giới đỉnh phong, duy chỉ có tự mình tính là ngoại lệ.

Tỉnh Quan Thiên đối với cái kia trong bóng tối quát lên: "Là người nào? Làm gì lén lén lút lút, các hạ có thực lực như thế, chẳng lẽ không dám đi ra đánh một trận sao? !"

Mười mấy người đều trận địa sẵn sàng, riêng phần mình tay cầm binh khí, hoặc là ma quyền sát chưởng, không khỏi là mặt sắc mặt ngưng trọng.

Bọn hắn phải đối mặt địch nhân, cơ hồ vô cùng sống động, trừ vạn cổ chí tôn, ai còn có thể có như vậy thủ đoạn.

"Không dám đi ra đánh một trận. . . Lời nói này. . ."

Trong bóng tối, đứt quãng truyền đến thanh âm, phảng phất có bóng người lắc lư, một điểm điểm hiển lộ ra.

Đám người lòng khẩn trương một chút kéo căng, nhưng nội tâm sợ hãi lại giảm bớt không ít.

Không biết mới là lớn nhất sợ hãi.

Chỉ cần đối phương hiện thân, dù là thật sự là vạn cổ chí tôn, cùng lắm thì cũng liền một chết, không đến mức như vậy sụp đổ.

Cái kia trong bóng tối lắc lư dưới, một đạo cái bóng bắn ra mà đến, ở trước mặt mọi người huyễn hóa ra một đạo nhân cái bóng, hoàn toàn thấy không rõ khuôn mặt, cũng nhìn không ra là thật sự là huyễn.

Tỉnh Quan Thiên ôm quyền cung kính nói: "Chẳng biết đại nhân cớ gì hạ sát thủ, nếu là chúng ta quấy rầy đại nhân tu hành, giếng mỗ tại này cho đại nhân chịu tội, còn nhìn đại nhân rộng lòng tha thứ, bỏ qua chúng ta những này sâu kiến."

Hắn tất cung tất kính, cực kỳ thành kính. Dương Thanh Huyền mấy người càng là sáng tỏ, trước mắt bóng đen này xác định chính là vạn cổ chí tôn.

Bóng đen kia "Hắc hắc" gượng cười hai tiếng, thanh âm có chút câm: "Không không không, ta không có tại tu luyện, mà là bị lớn đạo phong ấn ở bên trong. Các ngươi không chỉ có không có quấy rầy ta, còn có công lao, đối với ta có ân đâu."

Tỉnh Quan Thiên trong lòng một vui, vội nói: "Ân tình không dám khi, chỉ cầu đại nhân bỏ qua chúng ta liền thỏa mãn."

Bóng đen kia nói: "Mặc dù có ân, nhưng ta cũng không có ý định bỏ qua các ngươi a. Chẳng lẽ có ân liền muốn báo, liền không thể giết? Cái này cũng không có đạo lý."

Trong mọi người tâm chạy qua mười ngàn dê đầu đàn lạc đà, nhưng vẫn là nhịn được.

Tỉnh Quan Thiên nuốt xuống dưới, thử thăm dò hỏi: "Chẳng biết đại nhân muốn xử trí như thế nào chúng ta?"

Bóng đen kia nói: "Ta mới vừa từ trong khốn cảnh thoát ra đến, chuẩn bị tìm mấy cái nô tài. Thực lực các ngươi mặc dù rác rưởi, nhưng đã là nơi này tốt nhất, liền các ngươi đi."

Mọi người sắc mặt đều có chút khó coi, lấy bọn hắn thân phận địa vị làm nô tài, thật không bằng chết đi.

Tỉnh Quan Thiên xanh mặt nói: "Đại nhân đang nói đùa chứ? Tại hạ dù không phải chí tôn, nhưng cách chí tôn cũng chỉ là cách xa một bước, há có thể làm người nô tài?"

Bóng đen cười nói: "Ha ha, ta nhận ra ngươi, ngươi ở đây đại tuyền qua bên trong tu luyện tám mươi ngàn năm lâu, thực lực ta vẫn là rất rõ ràng."

Tỉnh Quan Thiên nội tâm chấn động mãnh liệt: "Đại nhân một mực có lưu ý đến ta?"

Bóng đen nói: "Đương nhiên, cái này đại tuyền qua bên trong hết thảy đều ở ta cảm giác bên trong. Những này vũ trụ nguyên tinh quang huy, tất cả đều là ta phóng xuất ra nguyên tinh lực lượng, nếu không phải có vật này hấp dẫn, các ngươi làm sao lại xuống đến bên trong, đồng thời khăng khăng một mực một lòng phá trận đâu."

Tất cả mọi người là mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, nguyên lai hết thảy đều là người này âm mưu.

Cái kia tên gánh vác trường kiếm trung niên nam tử trầm giọng nói: "Như vậy bên trong vũ trụ nguyên tinh cũng đều giả? Có thể vòng xoáy này bên trong nguyên tinh lực lượng đều là thật a."

Bóng đen nói: "Ngươi lỗ tai điếc? Vừa rồi ta không phải đã nói rồi sao? Những này nguyên tinh lực lượng là ta sáng tạo đồng thời phóng xuất ra. Chỉ có loại này bản nguyên năng lượng, mới có thể chậm chạp xuyên thấu cái kia lớn đạo phong ấn. Cho tới các ngươi nhìn thấy những cái kia nguyên tinh, tự nhiên là giả. Mặc dù ta rất đáng gờm, nhưng cũng không thể chế tạo ra như vậy nhiều vũ trụ nguyên tinh."

Đám người nghe được đều là một trận hoảng hốt, còn có thể chế tạo nguyên tinh?

Một tên lão giả khác nhịn không được nói ra: "Các hạ không khỏi nói quá sự thật, vũ trụ nguyên tinh đều là đạo hóa mới bắt đầu, bản nguyên ngưng tụ ra lực lượng, không phải sức người có thể vì, liền xem như chí tôn cũng không được."

Bóng đen đưa tay hướng nắm vào trong hư không một cái, lòng bàn tay chớp động lên một đoàn bạch sắc quang mang, chậm rãi liền có từng sợi năng lượng từ bên trong tràn ra.

Hắn lại hai tay kết ấn, đem cái này năng lượng cho tới hai tay ở giữa.

Từng cái to lớn đại đạo văn tự từ bên trong hiển hóa ra ngoài, quấn tại bàn tay bốn phía.

Không bao lâu, đoàn kia năng lượng liền bị áp súc thành một điểm huỳnh quang, từ hắn trong lòng bàn tay phiêu đãng ra.

"Cóc, thấy rõ sao?"

Bóng đen nâng cái kia điểm huỳnh quang, vẫn bay vào hư không.

Mười mấy người đều là trợn mắt hốc mồm, một chút cả kinh nói không ra lời.

Bọn hắn đều là vùng vũ trụ này bên trong đỉnh phong tồn tại, đối với vạn vật đều có cực cao nhận biết, vũ trụ nguyên tinh chính là đại đạo năng lượng biến thành, không thể tự hành sáng tạo, cơ hồ là chung nhận thức.

Nhưng trước mắt này trong tay nam tử bay ra cái kia điểm huỳnh quang, đích đích xác xác là nguyên tinh lực lượng, mặc dù chỉ là năng lượng thái, mà lại cực kỳ nhỏ bé, nhưng lại là hàng thật giá thật, một điểm không giả a.

Mà lại chế tạo cái này điểm huỳnh quang chỉ là giây lát công phu, thật muốn tạo ra nguyên tinh sợ thật không là vấn đề.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3523: Viễn cổ lãnh tụ

Dương Thanh Huyền thức hải bên trong truyền đến Á Tư thanh âm: "Thật gặp gỡ phiền phức lớn, ta tựa hồ tốt muốn biết một điểm gì đó."

Dương Thanh Huyền vội vàng hỏi: "Biết cái gì?"

Á Tư nói: "Có thể đủ trống rỗng sáng tạo vũ trụ nguyên tinh người, vùng vũ trụ này bên trong là tồn tại, nhưng tuyệt đối không ngờ rằng, thế mà có thể bị ta gặp gỡ. Cũng không biết người này đến cùng là ai, nhưng bất kể là ai, thật phiền phức lớn rồi."

Dương Thanh Huyền buồn bực nói: "Ngươi nói chuyện làm sao trước sau mâu thuẫn?"

Á Tư nói: "Ta nói biết một điểm gì đó, chỉ chính là thân phận của hắn, lại từ tình huống trước xem ra, có thể là loại người kia. Nhưng không biết hắn là trong đó vị nào."

"A? Thế mà còn có cất giấu."

Bóng đen kia đột nhiên nói một tiếng, trong bóng tối lướt qua một đạo ánh mắt, sau đó đưa tay hướng Dương Thanh Huyền một trảo.

Dương Thanh Huyền toàn thân kịch liệt đau nhức, đạo thể tự hành phát huy đến cực hạn, nhưng y nguyên không thể thừa nhận một trảo này lực lượng, đại lượng khiếu huyệt lần lượt nổ tung.

"Phanh phanh phanh", nháy mắt liền thành huyết nhân.

Mà hai cỗ năng lượng trực tiếp bị từ trong cơ thể tách rời ra, một lam một lục, chính là Á Tư cùng Quỷ Tàng.

Á Tư cùng Quỷ Tàng lớn kinh, hai người liều mạng giãy dụa muốn trốn, lại hoàn toàn không cách nào từ cái kia trong khống chế đi ra ngoài.

Bóng đen cười lạnh nói: "Nguyên lai là một đầu Băng Long cùng một con quỷ."

Cái kia đạo ánh mắt lần nữa trong bóng đêm lướt qua, tuôn ra một tia sát khí.

Dương Thanh Huyền nháy mắt cảm ứng được, quát lên: "Không muốn!"

Giơ lên chiến kích, liền bỗng nhiên bổ tới.

"Ầm!"

Hoàn toàn là kiến càng lay cây, trực tiếp bị chấn bay trở về, càng là rơi phải trọng thương.

Bóng đen kia phảng phất bị hắn hấp dẫn, năm ngón tay buông lỏng, liền buông ra Á Tư cùng Quỷ Tàng, lại trống rỗng một trảo, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không liền bị nhiếp quá khứ.

Chiến kích tại bóng đen trong tay liều mạng run rẩy, nhưng vô luận như thế nào đều không thể tránh ra.

"Cái này binh khí thế mà cũng không tệ lắm."

Bóng đen có vẻ hơi kinh ngạc, cầm ở trong tay huy vũ hai lần, chiến kích lập tức không động. Hắn hài lòng nói ra: "Có thể nhường ta nhìn trúng đồ vật không nhiều, cái này vẫn được, ta liền thu nhận."

Dương Thanh Huyền nội tâm đột nhiên một trận, hắn thế mà đã mất đi cùng chiến kích liên hệ, đây là tế luyện chiến kích đến nay, chuyện chưa bao giờ có.

Một trận phẫn nộ cùng run rẩy tại nội tâm dâng lên, hắn cố nén cảm xúc cùng lửa giận, cắn răng nói: "Đã đại nhân thích, coi như là tại hạ một điểm hiếu kính. Còn nhìn đại nhân nể mặt hiếu kính, thả ba người chúng ta rời đi."

Bóng đen lắc đầu nói: "Mặc dù trong mắt của ta, có ân không nhất định phải báo, nhưng ta cũng không phải người xấu, càng sẽ không vô duyên vô cớ thụ các ngươi tốt."

Hắn chỉ xuống Dương Thanh Huyền, lại chỉ xuống Tỉnh Quan Thiên, nói ra: "Hai người các ngươi không sai, ta thụ các ngươi tốt, như vậy từ hôm nay trở đi, các ngươi chính là nô lệ của ta đầu lĩnh. Một cái gọi trái nô, một cái gọi phải nô."

Dương Thanh Huyền: ". . ."

Tỉnh Quan Thiên: ". . ."

Bóng đen lại chỉ vào Á Tư nói: "Ngươi liền khi tọa kỵ của ta đi, mặc dù áp chế điểm, nhưng bản tọa mới vừa từ trong phong ấn ra, cũng liền không giảng cứu nhiều lắm."

Á Tư: ". . ."

Sau đó lại một chỉ cái khác người: "Từ giờ trở đi, các ngươi liền không có tên, tên của các ngươi chính là số một số hai số ba. . . Số mười lăm."

Đám người: ". . ."

Bóng đen lạnh lùng nói: "Không vui có thể đi chết."

Tất cả mọi người bị hắn cái kia quỷ dị ánh mắt đảo qua, đều là trong lòng một trận run rẩy, gấp vội vàng cúi đầu, không dám đối mặt.

Bóng đen thu hồi Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, quay người đi hướng cái kia đại tuyền qua, hai tay tại hai bên mở ra. Nháy mắt, hắc ám phảng phất vô hạn lan tràn, toàn bộ vòng xoáy bị hắn lực lượng bao phủ.

Vô số nguyên tinh huỳnh quang nhận hắn cảm ứng, dồn dập bay tới, không ngừng tràn vào bên trong thân thể của hắn.

Cái kia màu đen thân thể tại quang huy dưới, một điểm điểm trở nên sáng lên.

Rất nhanh, bóng đen liền hoàn toàn triển lộ ra chân thân, một tấm anh tuấn mà tà mị mặt xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Hắn nhe răng cười một tiếng: "Các ngươi có thể xưng ta cổ, ha ha ha ha."

Cổ tùy ý cuồng tiếu không thôi, thân ảnh lắc lư phía dưới, Dương Thanh Huyền mấy người nháy mắt biến mất ở tại chỗ, cùng hắn một đạo chẳng biết tung tích.

. . .

Không biết qua bao lâu, mảnh không gian này một điểm điểm khôi phục yên tĩnh.

Trong bóng đêm, bỗng nhiên chớp động lên một điểm hồng quang, như ẩn như hiện, phảng phất cũng không tồn tại.

Nhưng qua một trận, quang mang kia càng lúc càng lớn, đem hoàn cảnh bốn phía toàn bộ nhuộm thành màu đỏ, bên trong phảng phất có một cái văn tự, toàn bộ quấn tại cường quang hạ.

"Oanh!"

Cái kia hồng quang từ trong hoảng hốt vọt ra, trở nên vô cùng chân thật.

Hồng quang giống như là có sinh mệnh dấu hiệu, ở đây phiến hư không bên trong không ngừng xoay tròn xuyên qua, mà lại đường kính càng lúc càng lớn.

Tại hồng quang xuyên qua không gian phía trên, chẳng biết lúc nào xuất hiện một vệt sương mù màu trắng, nhàn nhạt lượn lờ, lơ lửng không cố định, một điểm điểm hạ xuống tới.

Trong sương khói có vật bừng tỉnh động, giống như là bóng người.

Nơi xa, trong bóng tối kích - bắn ra một vệt kim quang, bàng như thực chất, trải trên bầu trời, trực tiếp kéo dài đến mảnh này trong hư không.

Huyễn hóa ra một đầu thật dài kim quang đại đạo.

Sở hữu kim sắc đuôi ánh sáng nháy mắt thu nạp tới, tiến vào đoạn trước nhất, là một cái bát giác lục lạc, phía trên thêu lên một chỉ hỏa điểu.

"Kim điệp thượng nhân, Hàn Vũ tôn, nghĩ không ra các ngươi đều kinh động."

Cái kia còn tại xoay tròn hồng quang bên trong, văn tự chuyển động, tán phát ra trận trận thanh âm.

Trong sương khói bóng người nói ra: "Xuất to lớn như vậy dị tượng, liền liền đại đạo đều vì thế mà chấn động, chúng ta há có thể không tới. Có thể dò xét ra cái gì không?"

Hồng quang bên trong văn tự nói ra: "Có một ít viễn cổ khí tức, liền sợ là. . ."

Cái kia lục lạc hỏa điểu vốn là một cái đồ án, đột nhiên chim con mắt chuyển động xuống, mở miệng nói ra: "Chính là."

Trong sương khói bóng người nói ra: "Là vị nào?"

Văn tự nói ra: "Tạm thời chẳng biết."

Trong sương khói bóng người vươn tay ra, trong hư không một trảo, một cái hắc ám vòng xoáy ngay tại lòng bàn tay hiển hiện, không ngừng xoay tròn.

Lục lạc bỗng nhiên khẽ run lên, phát ra thanh âm thanh thúy, tại không trung xoay quanh, hỏa điểu cũng đi theo xoay tròn, bỗng nhiên con ngươi hơi chớp, nói ra: "Tạo Hóa Tử cũng tới."

Trong bóng tối bỗng nhiên xuất hiện từng vòng từng vòng bạch quang, giống như là vòng tròn đồng tâm một dạng hướng nơi xa phát tán, sau đó không lâu liền hình thành to lớn nguồn sáng, như là trống rỗng tạo ra một tòa tinh vực.

Bên trong một đạo sao chổi phi tốc rơi đến, dắt ra cái đuôi thật dài.

Sao chổi bên trong truyền đến thanh âm: "Là đại đạo phong ấn, bên trong khẳng định là vị nào Thiên Hành Giả, lần này phiền phức lớn rồi."

Trong sương khói bóng người nói ra: "Khả năng cảm giác ra vị nào?"

Sao chổi bên trong thanh âm nói ra: "Ta thôi diễn một chút, nhưng toàn bộ thất bại. Mỗi một vị Thiên Hành Giả đều là vượt ngang vạn cổ cự đầu, vô luận là ai đều phiền phức lớn rồi."

Văn tự thở dài: "Làm sao còn sẽ có Thiên Hành Giả tồn tại tại vũ trụ bên trong, không đều bị đại đạo thôn phệ trở về sao?"

Hỏa điểu nói: "Ngươi vừa nói như vậy, ta càng thêm cảm thấy được không xong, rất có thể là cái kia năm vị bên trong một người."

Lúc này, lại một thanh âm từ xa mà đến gần mà đến, tiếng như hồng chung truyền vào trong tai mọi người: "Chính là năm vị viễn cổ lãnh tụ bên trong cổ ."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3524: Đào tẩu

Bốn người đều là giật mình, nhìn về phía thanh âm kia nơi phát ra. Ánh mắt chiếu tới chỗ, nhiều một đạo cự đại hư ảnh, đứng thẳng trong hư không, hình như người khổng lồ.

Hồng Điểu cả kinh nói: "Thiên Dã, ngươi xác định?"

Cái kia to lớn hư ảnh tay giơ lên, hướng hư không bên trong một chụp, dưới lòng bàn tay bộc phát ra rực rỡ cường quang, bên trong xoay tròn ra một bản xán lạn kim thư, như ngân hà lơ lửng giữa không trung.

Hắn tại dùng tay hướng xuống đè ép, kim thư nhận cảm ứng, bắt đầu phi tốc lật giấy.

Bên trong huyễn hóa ra vô số trận cảnh, sinh linh, vạn vật, thời gian trường hà tại trong đó chảy xuôi, mỗi lật qua lật lại một chút, liền phảng phất vượt qua vô số ghi năm.

Không biết qua bao lâu, lật giấy ngừng lại, tại trang sách bên trong hiện ra một bộ cảnh tượng, một tên yêu dị tà mị nam tử bày biện ra hiện đến, đồng thời trên thân phục sức, dung mạo, khí chất tại không ngừng biến hóa.

Hồng Điểu bốn người mắt không chớp nhìn chằm chằm người này, thở mạnh cũng không dám.

Trải qua hơn mười nghìn lần biến hóa, rốt cục cũng ngừng lại, cái kia nam tử người khoác kim giáp, khuôn mặt anh tuấn, trong ánh mắt mang theo một tia tà mị khí tức, lạnh lùng nhìn chằm chằm phía trước.

Tại vầng trán của hắn ở giữa, lóe ra một cái nhàn nhạt văn tự, cẩn thận nhìn lại, lại có thể chấn nhiếp tâm thần, chính là một cái "Cổ" chữ.

Cái kia sao chổi bên trong thanh âm cả kinh nói: "Quả nhiên là cổ!"

Người khổng lồ đem sách khép lại, kim thư xoay tròn phía dưới, bị bắt vào hắn lòng bàn tay, chậm rãi nói ra: "Cổ xuất thế, thật không phải một dấu hiệu tốt a."

Hư không bên trong một mảnh trầm mặc.

Trong sương khói bóng người nói ra: "Vậy làm sao bây giờ?"

Người khổng lồ nói: "Chờ đại đạo tiến một bước biểu hiện."

Văn tự cũng ngừng xoay tròn lại, tĩnh nổi giữa không trung: "Cũng chỉ có thể dạng này."

Sao chổi bên trong thanh âm nói ra: "Chuyện này rất nhanh liền sẽ truyền khắp bách tộc, theo ta thấy, có cần phải tổ chức mọi người tụ một lần."

Người khổng lồ nói: "Lần trước bách tộc tụ hội là lúc nào ta đều quên, nhưng cổ xuất thế, hắn có tư cách này."

Hư không bên trong mấy người không lên tiếng nữa, chậm rãi tiêu ẩn không gặp.

. . .

Mỗ bên trong tinh vực, một viên to lớn chủ tinh bên trên.

Trong đó phồn hoa nhất một tòa thành trì, là Thiên Hùng tộc chủ thành rất bay, bên trong có chín đầu thuỷ vực trải qua, hơn ba mươi lục địa phân bố bên trong thành, đẹp lạ thường hùng vĩ, úy vi tráng quan.

Vô số cường đại khí tức trên bầu trời thành trì xuyên qua bay nhanh, lục địa bên trên ngựa xe như nước, bờ ruộng dọc ngang giao thông, trên trời dưới đất, một mảnh cảnh tượng phồn hoa, khí phái phi phàm.

Dương Thanh Huyền đem bên trong thành hết thảy đập vào mi mắt, không khỏi cảm khái vạn phần, Thiên Hùng tộc trên Bách Tộc Phổ xếp hạng thứ bảy mươi chín, khí phái phồn hoa trình độ, ở xa Nhân tộc Lăng Tiêu Thành bên trên.

Thậm chí hắn cảm thấy mười cái Lăng Tiêu Thành, cũng không sánh bằng cái này một cái rất phi thành.

Mà lại bên trong thành khắp nơi là mạnh lớn đến đáng sợ khí tức, liền chỉ là cái này thời gian qua một lát, trên bầu trời bay qua Thiên Giới liền có hơn ngàn vị.

Dương Thanh Huyền ánh mắt nhìn liếc mắt phía trước cái kia nam tử, cổ đang lẳng lặng lơ lửng giữa không trung, đôi mắt khép hờ, giống như là tại cảm ứng cái gì.

Bọn hắn những này nô lệ tất cả đều đứng ở phía sau, không dám tiến lên, cũng không dám lên tiếng, nhưng lẫn nhau ở giữa ánh mắt lấp lóe, trực tiếp dùng ánh mắt trao đổi tâm tư.

Trước mắt cái này nam hạt lực dọa người, sợ không chỉ là chí tôn đơn giản như vậy. Ngay tại trước đó không lâu, hắn trực tiếp bắt một tên tuổi tác lớn nhất nô lệ, tại chỗ liền đối với tiến hành sưu hồn.

Cái này trực tiếp đem tất cả mọi người dọa sợ.

Nhưng cũng may cổ chỉ là vì nắm giữ trở xuống hiện tại tin tức, lại lười chính mình đi đọc qua tài liệu.

Tất cả mọi người một trận may mắn, chính mình không phải tuổi tác lớn nhất.

Dương Thanh Huyền cũng từ Á Tư truyền âm bên trong biết được Thiên Hành Giả tồn tại, nhưng trừ ba người bọn họ, cái khác người cũng không rõ ràng cổ thân phận.

Mà Dương Thanh Huyền cũng chỉ biết "Thiên Hành Giả" cái từ này, khi Á Tư còn muốn tiến một bước giải thích thời điểm, liền cảm ứng được cổ ánh mắt, dọa đến không dám lại nói cái gì.

Giờ này khắc này, mỗi người ánh mắt đều cổ quái không thôi, nhìn ra được, tất cả mọi người đều hi vọng cổ có thể tại rất phi thành náo vài việc gì đó ra, để cho Thiên Hùng tộc cao thủ thu thập hắn.

Bỗng nhiên, mỗi người đều mừng rỡ, phía trước cổ hai tay triển khai, từng đạo lưu quang ở trên người hắn hiển hiện, phảng phất đang thi triển bí pháp.

"Hắn thật muốn kiếm chuyện!"

Trong mọi người tâm cuồng vui, Thiên Hùng tộc là Bách Tộc Phổ bên trên đại tộc, chí ít có ngoài mười vị chí tôn tồn tại.

Nghĩ đến nơi này, tất cả đều trong lòng lửa nóng, hi vọng người này tranh thủ thời gian làm ra sự tình tới.

Tại một mảnh bí cảnh chi địa, vô số linh quang uốn lượn, khắp nơi là nguy nga dãy núi cùng nguồn nước.

Bỗng nhiên hai đạo hư quang hạ xuống.

Một người trong đó chính là cổ, một người khác khuôn mặt rộng lớn, trên thân dài mãn màu xám nhung lông, một đôi ánh mắt sáng ngời có thần.

Người này chấp tay hành lễ trước người, dùng thanh âm hùng hồn nói ra: "Các hạ người nào, lại dám dùng bí thuật dò xét ta Thiên Hùng tộc cấm địa."

Cổ cười lạnh nói: "Lại dám hai chữ, ta đều nhanh quên là có ý gì, còn có thể nghe được có người đối với ta nói như vậy, thật tươi. Các ngươi cái kia cấm địa, hẳn là cái này Song Tử Tinh vực năng lượng chi nhãn a?"

Người kia sắc mặt đại biến, quát lên: "Đây là ngươi có thể hỏi thăm sao?"

Một cỗ khí tức bá đạo bàng bạc mà lên, bí cảnh bên trong vô số hào quang lấp lóe mà ra, hóa thành vạn cái màu thụy, hướng cổ bao phủ tới.

"Bò gấu, muốn chết!"

Cổ ánh mắt một lạnh, trong mắt bắn ra hai đạo sát khí, thân ảnh lắc lư dưới, một quyền liền oanh hướng về phía trước.

"Ầm ầm!"

Cái kia tất cả màu thụy cùng quang huy đều bị đánh nát.

Toàn bộ bí cảnh trở nên cực độ rung chuyển, sông núi băng liệt, giang hà sấy khô, cái kia tên Thiên Hùng tộc nhân ở đây cỗ quyền ý hạ lại có chút đứng không vững.

Hắn mặt mũi tràn đầy kinh hãi, cả kinh nói: "Ngươi là. . ."

Cổ lạnh lùng nói: "Ta là ai ngươi không cần biết, chết chính là."

Hắn đưa tay chộp một cái, chiến kích liền xuất hiện tại trong tay, nhoáng một cái liền biến mất không thấy gì nữa.

Cái kia Thiên Hùng tộc nhân mặt mũi tràn đầy kinh hãi, vội vàng quay người trở lại, lập tức nhìn thấy một mảnh hư quang quét ngang, chém thẳng vào hắn thân thể.

Tại rất phi thành trên không, Tỉnh Quan Thiên mấy người khẩn trương cùng đợi, cổ khí tức trên thân chấn động khá lớn, thỉnh thoảng có kết giới giống như hào quang hiện lên mà ra, xem ra hoàn toàn chính xác giống như là tại kiếm chuyện.

Dương Thanh Huyền đột nhiên trong lòng hơi động, tựa hồ cảm ứng được cái gì, nội tâm dâng lên cảm giác mãnh liệt, vội vàng quát: "Đi mau!"

Những lời này là đối với Quỷ Tàng cùng Á Tư nói.

Ba người lòng có Linh Tê, hắn tiếng nói mới ra, hai người khác nháy mắt liền lĩnh ngộ được.

Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng trực tiếp hợp thể, Á Tư hóa thành một đạo long ảnh, quấn trên người Dương Huyền Tàng, liền hóa thành độn quang bỗng nhiên chỉ lên trời bên ngoài bay đi.

Tỉnh Quan Thiên mấy người kinh ngạc phía dưới, đứng tại cái kia nhìn xem Dương Huyền Tàng đào tẩu, nội tâm một trận mê mang cùng giãy dụa, chẳng lẽ hắn phát hiện cái gì? Chính mình trốn hay là không trốn?

Cổ y nguyên đứng tại phía trước, khẽ động không động.

"Ùng ục."

Mấy người chật vật nuốt, nội tâm giãy dụa không được, thẳng đến nhìn thấy Dương Huyền Tàng biến mất trên tinh không, trong lòng bắt đầu sinh ra hối hận, nếu là chính mình cũng chạy trốn tốt biết bao nhiêu a, lãng phí nhiều thời gian như vậy, hiện tại còn thích hợp trốn sao?

Tỉnh Quan Thiên cũng hối hận không kịp, nhìn cổ hình dạng, tựa hồ tại dùng ý niệm làm chút gì, trong chốc lát giống như vô pháp thoát thân.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3525: Thiên Hành Giả

Bọn hắn xoắn xuýt càng lâu, áp lực tâm lý lại càng lớn.

Cuối cùng có một tên võ tu nhịn không được, bạo khởi độn quang liền hướng bầu trời bỏ chạy.

Vừa mới bay đến chân trời, Cổ trên thân hào quang dần dần ngừng lại, đưa tay hướng nắm vào trong hư không một cái, cái kia võ tu tựa như là như ngừng lại trên trời.

Sau đó "Phanh" một tiếng nổ tung, nở rộ ra quang mang rực rỡ, một vòng cực quang trên bầu trời Man Phi Thành khuếch tán.

Tỉnh Quan Thiên bọn người là trong lòng chấn động mãnh liệt, hai tóc mai lăn xuống chảy ròng ròng mồ hôi lạnh, không ít người hai tay tại trong tay áo run rẩy, bọn hắn cũng chênh lệch điểm đi theo bay ra ngoài, chênh lệch điểm liền trở thành bụi bặm.

Cổ thanh âm trực tiếp truyền đến, nhìn chằm chằm Tỉnh Quan Thiên nói ra: "Lại có người trốn, ngươi liền chết."

Tỉnh Quan Thiên vội vàng cung kính cong xuống: "Vâng, đại nhân."

Cổ không lên tiếng, y nguyên đứng tại cái kia, đầu cũng không hồi, trên thân năng lượng còn đang cuộn trào, tựa hồ sự tình còn chưa kết thúc.

Man Phi Thành bên trên to lớn bạo tạc lập tức gây nên toàn thành cảnh giác.

Hộ thành đại trận thứ nhất thời gian hiển hiện ra, thật dài kết giới mang, bao phủ ở đây không gian thật lớn phía trên.

Độn bay người nháy mắt thiếu đi tám phần mười -9, tất cả đều khiếp sợ không thôi.

Bên trong thành bắt đầu có chút lộn xộn, các phiến trên lục địa thỉnh thoảng có cường đại độn quang bay lên, hướng cái kia bạo tạc khu vực phóng đi.

Tỉnh Quan Thiên bọn người là một trái tim không ngừng hạ trầm, thầm nghĩ ngươi tự mình tìm đường chết chính mình đi chết a, tuyệt đối đừng liên lụy đến chúng ta.

. . .

Man Phi Thành sự tình Dương Huyền Tàng đã không cảm ứng được, hắn liều mạng thi triển tất cả vốn liếng, có thể trốn bao nhanh là bao nhanh.

Bị Cổ bắt về sau, hắn một mực đang tìm kiếm trốn đi chi pháp, nhưng Cổ cường đại cơ hồ là không có kẽ hở, ngay tại hắn cơ hồ đều muốn tuyệt vọng thời điểm, cảm ứng được chiến kích huy động.

Loại này cùng chiến kích ở giữa liên hệ như ẩn như hiện, phần lớn thời gian bình tĩnh lại, tựa như là triệt để bị người cầm đi, nhưng số ít thời điểm còn có thể cảm giác được một hai.

Cảm ứng được kích quang tại chiến đấu về sau, Dương Thanh Huyền nháy mắt làm ra đào tẩu quyết định.

Có thể làm cho Cổ vận dụng chiến kích tồn tại, tuyệt không phải bình thường, có thể là Thiên Hùng tộc chí tôn.

Hắn lần này cược đúng rồi.

Cổ mặc dù cảm ứng được hắn đào tẩu, nhưng ý chí hàng lâm tại bí cảnh bên trong, mà lại căn bản không nghĩ tới sẽ có người dám trốn, một điểm phòng bị đều không, chờ hắn kịp phản ứng, Dương Huyền Tàng đã biến mất ở chân trời.

Mà lại Dương Thanh Huyền còn suy đoán xưa nay đến Thiên Hùng tộc, tuyệt không phải tùy ý tới, khẳng định có mục đích nào đó, hẳn là sẽ không vì đuổi giết hắn mà tạm thời từ bỏ cái kia mục đích.

Sau đó không lâu, liền thoát ly Song Tử Tinh tinh hệ lực hút mang, trực tiếp xông vào đến một viên suy bại vẫn lạc tinh thể bên trong, cái này viên tinh thể đang lấy tốc độ cực nhanh xa cách Song Tử Tinh tinh vực.

Dương Huyền Tàng ở phía trên nghỉ ngơi chỉ chốc lát, nuốt lớn đem đan dược, không dám thư giãn, tiếp tục hướng nơi xa bỏ chạy.

Mấy tháng sau, thông qua mấy thứ vị diện truyền tống, về tới Thiên Lang tinh hệ bên trong.

Tại một mảnh vị diện căn cứ bên trong, Dương Thanh Huyền biến thành Khổng Tước tộc nhân, toàn thân phủ đầy thải sắc ban mắt, giống như hình xăm.

Hắn không dám có chút chủ quan, thậm chí hoài nghi Cổ có thể hay không nhìn xuyên hắn bảy mươi hai biến. Nhưng hắn người mang đời thứ nhất Khổng Tước Minh Vương lực lượng, biến thân Khổng Tước tình huống dưới, so biến thân cái khác muốn ổn thỏa hơn nhiều.

"Cái kia Cổ rốt cuộc là ai? Hiện tại có thể nói đi."

Dương Thanh Huyền lẫn trong đám người, đem tu vi áp chế ở ba sao Thiên Giới, thần thức ngoại phóng. Một bên hỏi thăm, một bên dò xét mảnh này vị diện căn cứ tình huống.

"Ngươi có nghe nói qua Thiên Hành Giả ?"

Á Tư thanh âm truyền đến, hỏi ngược lại nói.

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút trả lời: "Chưa từng nghe qua."

Á Tư nói: "Bọn hắn là vũ trụ bên trong sớm nhất một phê cường giả, thậm chí có thể nói là đại đạo hóa thân."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Đại đạo hóa thân?"

Hắn nhất thời không rõ ràng có ý tứ gì, nhưng cái từ này quá dọa người: "Vũ trụ bên trong sớm nhất một phê cường giả, không phải tổ linh sao?"

Á Tư nói: "Tổ linh là vạn tộc tổ, có một ít tổ linh bản thân cũng là Thiên Hành Giả."

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, cái hiểu cái không, nhưng hắn đã ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề.

Á Tư tiếp tục nói ra: "Tại đạo hóa vạn vật quá trình bên trong, có một ít đại đạo trực tiếp diễn hóa, mà có một ít là đại đạo diễn hóa vật lại đi diễn hóa, Thiên Hành Giả chính là đại đạo trực tiếp diễn hóa ra cường giả, bọn hắn bản thân là đại đạo một bộ phận."

Làm sao cũng không nghĩ ra Cổ lai lịch lại to lớn như thế, Dương

Thanh Huyền cười khổ nói: "Ta hiểu được, ý tứ chính là, hắn là đại đạo thân nhi tử, ngưu bức nhất."

Á Tư nói: "Có thể nói như vậy, thậm chí nói bọn hắn là đại đạo bản thân cũng không thành vấn đề. Nhưng ngươi cũng không cần tự coi nhẹ mình, theo ta được biết, đời thứ nhất Khổng Tước Minh Vương cũng là Thiên Hành Giả, hai người các ngươi đều kế thừa hắn bộ phận lực lượng."

Á Tư nói đến, ê ẩm, trong giọng nói tràn đầy oán giận.

Dương Thanh Huyền nói: "Cái kia ta có thể lý giải vì, chính là một vị tổ linh ra."

Á Tư nói: "Có thể hiểu như vậy, nhưng chỉ có cực một số nhỏ tổ linh mới là Thiên Hành Giả, tỉ như chân long Thiên Phượng, Thần Viên Huyền Quy, Kỳ Lân Khổng Tước các loại. Chính vì bọn họ bản thân là nói, sở dĩ sinh sôi ra hậu đại cực kỳ cường hoành, trong cơ thể huyết mạch bên trong liền ẩn chứa có đạo ý. Nhưng ẩn chứa có đạo ý cùng bản thân là nói, hoàn toàn không phải một cái khái niệm. Tóm lại chuyện lần này làm lớn chuyện, sợ là vũ trụ gần nhất ức vạn năm đến, đáng sợ nhất một sự kiện xuất hiện."

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi nói: "Trừ Cổ, trong vũ trụ này còn có cái khác Thiên Hành Giả sao?"

Á Tư cũng rơi vào trầm tư, chậm rãi nói ra: "Cái này, có lẽ chỉ có những cái kia đại tộc tầng cao nhất mới có thể biết được. Bất quá chúng ta cũng không cần quá quan tâm cái gì, trời sập còn có người cao tử đỉnh lấy, tại vùng vũ trụ này bên trong, ngươi ta dạng này tồn tại là cái lông, an tâm tìm kiếm cơ duyên tu luyện, sớm ngày bước vào chí tôn mới là chính sự. Cho tới Cổ, liền để những cái kia đại tộc đi quan tâm đi. Hiện tại duy nhất phải lo lắng, chính là chúng ta trốn, có thể hay không bị hắn truy sát. Cái này có thể cùng Tố Hành truy sát hoàn toàn không phải một cái khái niệm."

Dương Thanh Huyền nguyên vốn còn muốn tìm cơ hội đoạt lại Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, hiện tại xem ra, cơ hồ là muốn tuyệt vọng.

Hắn tỉnh táo suy nghĩ một chút, chiến kích mặc dù cùng tính mạng mình tương tu, nhưng cuối cùng vẫn là ngoại vật, hiện tại bảo vệ tính mạng trốn tới liền đã vạn hạnh.

Chính như Á Tư lời nói, việc cấp bách chính là nghĩ biện pháp đột phá chính mình, sớm ngày bước vào chí tôn, dạng này mới có cơ hội đem chiến kích cầm lại.

Hắn vốn là muốn trở lại Nhân tộc lãnh địa, hiện tại Á Tư vừa nói như vậy về sau, để hắn lại cải biến chủ ý, nếu là Cổ truy sát đến Nhân tộc, không khác với cho nhân tộc đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương, trống rỗng tăng thêm một cái đại địch.

Vẫn là trước ở bên ngoài lắc lư một trận, chờ sự tình bình ổn sau khi xuống tới lại hồi tộc bên trong.

Nghĩ định về sau, hắn trực tiếp đi thẳng tiến một nhà thương hội, muốn trước liên hệ Trương Chiêu.

Cái này nhà thương hội quy mô không lớn, nhưng đã là mảnh này vị diện căn cứ bên trong tốt nhất thương hội, nhiều lần quay vòng, cuối cùng có liên lạc Trương Chiêu.

Đối phương vừa nghe đến Dương Thanh Huyền thanh âm, cực kỳ hưng phấn: "Đại nhân thế mà không chết? Quả nhiên là người hiền tự có thiên tướng."

Dương Thanh Huyền mặt đen lên nói ra: "Nghe ngươi một hơi này, tựa như nhận định ta phải chết giống như."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3526: Gặp lại Già Lâm

Trương Chiêu cười nói: "Ha ha, không dám không dám , bình thường dạng này mạo hiểm đều là cực kỳ nguy hiểm, có thể trở về chỉ là một số nhỏ. Chẳng biết đại nhân lần này thu hoạch như thế nào?"

Dương Thanh Huyền nghiêm túc nói ra: "Chuyến này thu hoạch không dám nói, nhưng thật sự là rất giày vò, mà lại binh khí của ta cũng ném đi."

Trương Chiêu cười nói: "Ném binh khí là chuyện thường xảy ra, mạng còn tại liền tốt, binh khí sớm muộn có thể lấy được mới. Đúng rồi, lần trước chuyện ngươi nhờ ta hỏi thăm, có mặt mày."

Dương Thanh Huyền hỏi: "Chuyện nào?"

Trương Chiêu nói: "Chính là tìm Tiên Côn cùng Linh Viên tộc người a."

Dương Thanh Huyền kinh hỉ nói: "Ngươi tìm được?"

Trương Chiêu nói: "Mặc dù không tìm được, nhưng lại có điểm mặt mày, ngươi nhìn tin tức này."

Đưa tin nghi thượng, một vệt sáng chớp động, chậm rãi nổi lên. Bởi vì cách không quá xa, tin tức mơ mơ hồ hồ, nhưng Dương Thanh Huyền vẫn là nhìn rõ ràng: Tìm kiếm tham gia qua tiểu thần kiếp Nhân tộc nam tử, có tin tức cũng đi, thù lao một bản chí tôn công pháp trở lên.

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: "Tin tức này là ai phát ra?"

Trương Chiêu nói: "Không rõ ràng, thời gian đã có lâu như vậy, không sai biệt lắm chính là tiểu thần kiếp kết thúc sau ba tháng hình dạng. Ta thông qua một chút quan hệ thăm dò được, tuyên bố cái này viên tin tức, đúng là bài danh phía trên đại tộc, cụ thể đối phương hạn tại luật lệ, cũng vô pháp xuyên vào quá nhiều."

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi cho rằng sẽ là Tiên Côn hoặc là Linh Viên tộc người tìm ta?"

Trương Chiêu nói: "Có khả năng."

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một trận, cảm thấy khả năng cũng thật lớn.

Tiểu thần kiếp bên trong, phàm là cừu nhân, đều cho rằng hắn là thâm không dị tộc, chỉ có mấy cái bằng hữu mới hiểu hắn chân thực thân phận.

Trương Chiêu nói: "Phương thức liên lạc ngươi xem một chút, ngươi lại hướng mặt phía bắc truyền tống mấy lần, có một cái loại cực lớn vị diện căn cứ, cần phải có thể liên hệ với đối phương."

Dương Thanh Huyền ghi chép hạ phương thức liên lạc, lại cùng Trương Chiêu nhàn hàn huyên một hồi, chủ yếu là Nhân tộc hiện trạng, biết được tạm thời an toàn, hai tộc xung đột cơ hồ ngừng lại về sau, mới yên lòng.

Về sau, Dương Thanh Huyền không dám tại đất này dừng lại thêm, liền biết bản địa truyền tống khu vực, một đường hướng bắc đi.

Nửa tháng sau, quả nhiên đi vào một chỗ to lớn vị diện căn cứ.

Nơi này năng lượng thế năng cực cao, so lúc trước hắn trải qua đều muốn to lớn, cũng lại còn có không ít tự phát tạo thành thế lực ở bên trong.

Hắn áp chế chính mình tu vi, tiến vào căn cứ về sau, căn cứ Trương Chiêu nhắc nhở, tìm được nơi đó lớn nhất một nhà thương hội.

Nhưng cái này thương hội sinh ý quá tốt, muốn vượt vị diện liên lạc còn cần xếp hàng.

Hắn rơi vào đường cùng, phóng thích xuất từ mình cao giai Thiên Giới khí tức, đối phương mới cuống quít không thôi, lập tức chuẩn bị cho hắn một gian phòng khách quý.

Nhưng cũng dùng số ngày, mới liên lạc với đối phương.

Một tòa trận pháp trên không, chậm rãi ngưng tụ ra một thân ảnh đến, ánh mắt như điện, xuyên thấu qua tầng tầng hư không, nhìn chăm chú về phía Dương Thanh Huyền, trực tiếp nhíu mày lại:

"Khổng Tước tộc nhân?"

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Đúng vậy."

Người kia nói: "Ngươi có tham dự qua tiểu thần kiếp Nhân tộc tin tức?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ta không chỉ có, hơn nữa còn biết người kia ở nơi nào, nếu là thù lao nếu có thể, ta thậm chí có thể dẫn hắn tới."

Trên trận pháp cái kia quang người có chút ngoài ý muốn, xác nhận mà hỏi: "Xác định?"

Dương Thanh Huyền nói: "Xác định."

Đối phương lúc này mới lại không hoài nghi, chủ yếu cũng là Dương Thanh Huyền giờ phút này phóng thích ra tám sao Thiên Giới khí tức, lấy được đối phương tín nhiệm.

Nói với phương: "Cái kia ta lập tức liên hệ người bị hại, các ngươi có thể tìm một chỗ tự hành giao dịch."

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu.

Đối phương lập tức từ quang trận bên trên biến mất.

Dương Thanh Huyền cũng rất mau rời đi thương hội, ngay tại mảnh này vị diện căn cứ tạm ở lại.

Hắn cực nhanh đem toàn bộ căn cứ đi dạo một vòng, mua đống lớn ngọc giản, cùng một chút chưa từng thấy qua vật liệu, liền thuê một gian đỉnh cấp mật thất tu luyện.

Mấy ngày liên tiếp bôn ba, sớm đã không chịu nổi gánh nặng, thể năng tiêu hao rất nhiều.

Nguyên bản trông cậy vào đi theo Tỉnh Quan Thiên húp chút nước, có thể đủ đột phá đến Thiên Giới đỉnh phong, không nghĩ tới dẫn xuất đại sự đến, còn đem chiến kích cho ném đi.

Dương Thanh Huyền một trận phiền muộn, nhưng việc đã đến nước này, cũng không có cách nào.

Duy nhất để hắn cảm thấy mừng rỡ là, Thiên Giới cảnh giới đỉnh cao bình cảnh, tựa hồ có dấu hiệu buông lỏng. Hắn suy đoán có thể là cùng thu nạp một chút vũ trụ Nguyên tinh có liên quan.

Hắn bế quan mấy ngày, mỗi ngày nuốt một viên trân quả, để thể năng khôi phục, cảnh giới vững bước tăng trưởng.

Nửa tháng sau, thương hội truyền đến tin tức.

Đã cùng tuyên bố tin tức người bị hại liên hệ tốt, đối phương hẹn cái địa chỉ gặp mặt.

Dương Thanh Huyền nhìn xuống, cái kia địa chỉ cũng tại Thiên Lang tinh hệ bên trong, liền hân vinh đồng ý. Chỉ là thời gian còn có ba tháng. Đánh giá là đối phương khoảng cách cực xa, cần thời gian nhất định đuổi tới.

Ngày thứ hai, hắn liền rời đi mảnh này vị diện căn cứ, hướng cái kia ước định tọa độ địa chỉ tiến đến.

Sau ba tháng, ngày nào đó.

Một mảnh hư không nổ tung, từ bên trong xông ra một con quái vật to lớn, toàn thân màu xám, tản mát ra khủng bố khí tức hung sát.

Quái vật trên đỉnh đầu ngồi xếp bằng một tên nam tử, chậm rãi mở mắt ra, hướng bốn phương tám hướng quét tới.

"Chẳng lẽ ta đến sớm?"

Nam tử dùng để tay tại quái vật trên đỉnh đầu, nhẹ nhàng nói ra: "Cũng không biết là ai, chúng ta trước tiên tìm một nơi nghỉ ngơi một chút đi."

Quái vật là một đầu to lớn cá, đung đưa cái đuôi, toàn thân tản mát ra thủy khí.

Nam tử sau khi nói xong, nó liền bắt đầu trở nên mơ hồ, muốn ẩn nấp tại trong hư vô đi.

Đột nhiên một thanh âm truyền đến: "Già Lâm huynh, quả nhiên là ngươi."

Phía trước chỗ hắc ám, một đạo quang mang tránh rơi phía dưới, liền đến đến quái vật phía trước, trực tiếp lơ lửng tại nam tử trước mặt, mang trên mặt mỉm cười.

"Ngươi là. . ."

Nam tử trên mặt ngạc nhiên: "Thanh Huyền huynh?"

Trước mắt xuất hiện người, gương mặt đích thật là Dương Thanh Huyền bộ dáng, nhưng trên thân tất cả đều là Khổng Tước ban mắt, đồng thời bị tầng một Khổng Tước khí tức bao phủ.

Cẩn thận cảm ứng cùng dò xét phía dưới, đích đích xác xác là Khổng Tước tộc nhân.

Nhất làm cho hắn không dám nhận nhau chính là, người này mặc dù áp chế tu vi, nhưng hắn còn là có thể rõ ràng cảm ứng được tới gần tại Thiên Giới đỉnh phong khí tức. Chí ít cũng là thập tinh Thiên Giới hậu kỳ.

Tu vi cảnh giới là không thể nào tạo giả.

Sở dĩ nam tử tràn đầy nghi hoặc, nhưng gương mặt này đích đích xác xác lại là Dương Thanh Huyền, chẳng lẽ hắn đem Dương Thanh Huyền nuốt ăn rồi? Nam tử nội tâm loạn tưởng.

Người kia chính là Dương Thanh Huyền, cười khổ nói: "Nói rất dài dòng, ta biến thành Khổng Tước bộ dáng cũng là có nguyên nhân, một lời khó nói hết. Ta tìm Già Lâm huynh cũng đã lâu, không nghĩ tới Già Lâm huynh cũng đang tìm ta."

"Các loại."

Cái kia nam tử chính là Già Lâm, mặt mũi tràn đầy cả kinh nói: "Ngươi, ngươi. . . , ngươi quả nhiên là Dương Thanh Huyền?"

Dương Thanh Huyền nói: "Không thể giả được, nhưng ta hiện tại không thể biến trở về tiểu thần kiếp thời bộ dáng, trong đó nội tình, tha thứ ta vô pháp nói thẳng."

Hắn nghĩ đến chính mình đã có thể cảm ứng được chiến kích, Cổ chưa hẳn liền không thể từ chiến kích bên trong cảm ứng được chính mình, nếu là bị hắn cảm ứng được một tuyến khí tức, dù chỉ là một hai lần, chính mình hơn phân nửa cũng phải lành lạnh.

Sở dĩ từ đầu đến cuối duy trì lấy Khổng Tước trạng thái, lợi dụng đời thứ nhất Khổng Tước Minh Vương lực lượng che dấu chính mình, cũng không biết là có hay không có tác dụng, nhưng ít ra trong lòng bên trên cảm thấy an toàn điểm.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3527: Truyền công giao dịch

Già Lâm sững sờ một lát, kinh ngạc nói: "Ngươi đem binh khí lấy ra, ta liền tin ngươi. Nếu là ký ức, chỉ cần ngươi bị thôn phệ, ký ức cũng có thể là bị người cướp đi."

Dương Thanh Huyền cười nói: "Nếu là ta chết đi, binh khí không phải cũng trong tay người khác rồi? Nhưng tứ đại thần thể không thể giả."

Hắn đưa tay bấm niệm pháp quyết, trên thân nở rộ ra tầng tầng kim quang; sau đó nhất biến, hóa thành máu thân, bốn phương tám hướng đều là biển máu; lại quyết ấn nhất biến, trở về nhục thân, hào quang màu tím tại khiếu huyệt bên trong phun trào; biến cuối cùng, sáu đầu mười hai cánh tay pháp tướng ra.

Già Lâm hít vào một hơi, không thể không tin, cười khổ nói: "Tin tin, ngươi thật sự là Thanh Huyền huynh, cái này, cái này. . ."

Có chút nói không ra lời.

Tiểu thần kiếp về sau, trôi qua không đến mười năm, đối phương trực tiếp từ chín sao Thiên Giới trung giai đến thập tinh Thiên Giới hậu kỳ.

Đây cũng không phải là không cách nào tưởng tượng chuyện, mà là căn bản không có khả năng.

Già Lâm trầm mặc buổi chiều, trực tiếp hỏi nói: "Ngươi có phải hay không tại thời gian pháp tắc bên trong tu luyện?"

Dương Thanh Huyền cười nói: "Xác thực như thế."

Già Lâm nhẹ nhàng thở ra: "Là cái gì thời gian pháp tắc, lại kinh khủng như vậy? Phổ thông thời gian pháp khí, căn bản không thể đợi quá lâu. Chẳng lẽ ngươi được một chút truyền thuyết vật, ở bên trong chờ đợi mấy trăm ngàn năm?"

Dương Thanh Huyền nói: "Mấy trăm ngàn năm không có, mấy ngàn năm vẫn phải có. Ta trong lúc vô tình tiến vào Khổng Tước Minh Vương Tuế Nguyệt Lưu Quang Tháp, ở bên trong chờ đợi bảy ngàn năm."

Già Lâm cả kinh nói: "Pháp bảo này ta cũng từng nghe nói, ngươi, ngươi chỉ đợi bảy ngàn năm? Cái này cũng không có khả năng a, bảy ngàn năm cũng không thể thăng cấp kinh khủng như vậy a. . ."

Dương Thanh Huyền nói: "Không thảo luận chuyện này, ta nhìn Già Lâm huynh cảnh giới dù chưa đột phá, nhưng cho ta cảm giác nhưng còn xa thắng tiểu thần kiếp bên trong, sợ là cũng sắp."

Già Lâm ngồi tại cái kia quái ngư đỉnh đầu, mặt mũi tràn đầy chán nản, cười khổ nói: "Ta nguyên bản cũng cảm thấy ta rất nhanh, nhưng cùng ngươi so. . . Ai. . . Không nói. . . Nói chính sự đi, ngươi muốn 110 tinh Thiên Giới tử sĩ, nguyên bản không có nhanh như vậy, nhưng bởi vì cơ duyên xảo hợp, cần phải rất nhanh có thể triệu tập đủ."

Dương Thanh Huyền mừng lớn nói: "Thật chứ?" Hắn kích động ôm quyền thở dài: "Đa tạ Già Lâm huynh tương trợ, đại ân không ai dám quên."

Có cái này một trăm tên thập tinh Thiên Giới tử sĩ, Nhân tộc đủ để đem thế yếu lật về, tăng thêm chính mình sân nhà ưu thế, thậm chí có thể đủ đem dị tộc vượt qua mà đến lực lượng toàn bộ quét ngang ra ngoài.

Già Lâm nói: "Bất quá giao dịch mà thôi, không cần tạ. Chuyện này thúc đẩy cũng là có cơ duyên, ta nguyên bản cho rằng ít nhất phải thời gian mấy chục năm, không nghĩ tới trước đó không lâu cương phát sinh một kiện đại sự. Thiên Hùng tộc trấn thủ Song Tử Tinh hệ bị người tiêu diệt, vô số Thiên Hùng tộc nhân chết thảm, bao quát phụ thuộc tại Thiên Hùng tộc thế lực cũng đều dồn dập tan rã. Dẫn đến đại lượng võ tu đã mất đi địa bàn, lang thang ra. Trong đó không ít vì tài nguyên tu luyện, cũng liền bí quá hoá liều, giữ chức tử sĩ."

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, cả kinh nói: "Thiên Hùng tộc bị diệt? Thế nhưng là Bách Tộc Phổ bên trên xếp hạng thứ bảy mươi chín Thiên Hùng tộc?"

Già Lâm sắc mặt nặng nề, gật đầu nói: "Chính là cái kia Thiên Hùng tộc, ta cũng không dám tin tưởng, nhưng tin tức này thiên chân vạn xác. Việc này tác động đến quá lớn, vừa mới phát sinh không lâu, sở dĩ tạm thời còn chưa truyền ra, chỉ là các lớn cường tộc tầng cao nhất cũng đã biết."

Dương Thanh Huyền một trái tim "Phanh phanh" trực nhảy, có chút không cách nào tưởng tượng.

Bộ tộc lực lượng mạnh bao nhiêu hắn biết rõ, cho dù là Nhân tộc dạng này mạt lưu tiểu tộc, cũng có ba vị chí tôn tọa trấn, vô số cường giả.

Bách Tộc Phổ bên trên xếp hạng thứ bảy mươi chín, cường đại cỡ nào có thể nghĩ, nhưng dù vậy, vẫn là bị Cổ tiêu diệt.

Già Lâm nhìn qua hắn, kinh ngạc nói: "Làm sao vậy, ngươi sắc mặt giống như không tốt lắm."

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Không có gì, chỉ là tin tức quá rung động, khó tránh khỏi có chút giật mình."

Già Lâm nghiêm nghị nói: "Nào chỉ là giật mình, chuyện này sẽ phát triển thành cái dạng gì tử, đã không thể nào đoán trước. Bất quá cũng không cần quá lo lắng, trời sập còn có người cao tử đỉnh lấy, chúng ta làm tốt chính mình là được. Tử sĩ ta tại trong vòng hai năm có thể triệu tập đầy đủ, đến thời ta người tới tộc cùng ngươi giao dịch."

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, nói ra: "Ta gần nhất đang tìm kiếm đột phá cơ duyên, liền không có ý định trở về Nhân tộc. Tứ đại thần thể công pháp ta hiện tại truyền cho ngươi, ngươi triệu tập tốt tử sĩ về sau, trực tiếp đi Nhân tộc Lăng Tiêu Thánh thành tìm người hoàng liền có thể. Nam Viêm Chân Đao cũng tại cái kia, hắn biết được hết thảy."

Già Lâm giật mình nói: "Ngươi bây giờ liền truyền ta công pháp?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ừm, vũ trụ quá lớn, ta sợ lần sau gặp mặt không dễ, vẫn là hiện tại liền truyền cho ngươi đi."

Già Lâm trở nên kích động, vội nói: "Hảo huynh đệ, cái kia ta trước cám ơn ngươi. Đến lúc đó một trăm tử sĩ tuyệt sẽ không thiếu một vị, ngươi yên tâm đi."

Dương Thanh Huyền mỉm cười nói: "Ta tự nhiên là tin được ngươi."

Hai người lúc này tìm một chỗ linh khí không tệ tinh cầu, bắt đầu truyền công.

Cái kia quái ngư trực tiếp ẩn vào hư không, thay hai người hộ pháp.

Già Lâm thân bên trên tán phát ra từng vòng từng vòng thủy khí, sau lưng hiện ra Tiên Côn bản thể hư ảnh, bên trong vô số phù văn chớp động, huyền diệu vô cùng.

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: "Đây là Tiên Côn pháp thân?"

Già Lâm gật đầu nói: "Không dối gạt ngươi nói, đây là ta Tiên Côn bộ tộc trấn tộc thần thông, gọi: Tiên thủy. Có thể nhường bản thể tại thủy nguyên tố trạng thái dưới ngắn ngủi miễn dịch hết thảy tổn thương, gia tăng hết thảy chính diện thuộc tính. Ta lấy này tiên thủy trạng thái học tập ngươi tứ đại thần thể, có thể đủ có bổ trợ tác dụng."

Dương Thanh Huyền nói: "Thì ra là thế." Hắn trầm tư dưới, hỏi: "Ta có một vị bằng hữu, cũng là Tiên Côn bộ tộc, nhưng ở diễn sinh thay mặt vũ trụ bên trong. Nếu là tương lai hắn có cơ hội tới đây, không biết có thể đem này thần thông truyền cho hắn."

Già Lâm hỏi: "Xác định là Tiên Côn tộc?"

Dương Thanh Huyền điểm nói: "Xác định."

Già Lâm suy nghĩ một chút nói ra: "Chỉ cần xác định là Tiên Côn tộc, vấn đề liền không lớn. Tại trong tộc muốn học này thần thông, điều kiện cực kỳ hà khắc. Nhưng lấy thân phận của ta địa vị, vì một tên hậu bối cầu đến tư cách vẫn là có thể."

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: "Cái kia ta trước hết thay hắn tạ ơn Già Lâm huynh."

Già Lâm cười nói: "Khách khí, đã vốn là tộc nhân ta. Dìu dắt một chút hậu bối theo lý thường ứng khi. Mà lại ta nếu là học được đạo thể, tương lai bước vào chí tôn, việc nhỏ cỡ này càng chỉ là một câu mà thôi."

Hai người ngồi đối diện nhau, đem thần thức buông ra, tiến vào giao lưu trạng thái.

Đây là một loại cực kỳ nghiêm cẩn truyền công thủ đoạn, tốn thời gian phí sức, nhưng truyền lại công pháp, không có chút nào bỏ sót, chính là hoàn chỉnh cảm ngộ.

Nhưng dưới loại trạng thái này hai người đều cực kỳ nguy hiểm, chỉ cần có ngoại lực quấy rầy, rất có thể chính là trọng thương.

Hai người lần ngồi xuống này, chính là một năm.

Chỉnh cái hành tinh trên không hình thành một cái kỳ phách cảnh tượng, nhận hai người khí tràng ảnh hưởng, tinh cầu thế năng cùng từ trường đều phát sinh cải biến.

Sở hữu linh khí bị thu nạp tới, trên bầu trời hai người bày biện ra một vòng xoáy khổng lồ, che trăm vạn dặm.

Toàn bộ linh khí bị liên tục không ngừng hút tới, tiến vào hai người trong cơ thể.

Ngày này, Dương Thanh Huyền chậm rãi mở hai mắt ra.

Già Lâm cũng theo đó mở mắt, trong con ngươi vẫn là nồng đậm vẻ trầm tư.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3528: Lần lượt đột phá

Dương Thanh Huyền nói ra: "Tứ đại thần thể yếu quyết cùng phương pháp tu luyện, cùng ta đạt được cảm ngộ, đều truyền cho Già Lâm huynh."

Già Lâm trong mắt mê hoặc tạm thời tán đi, tràn đầy lòng cảm kích, ôm quyền nói: "Cái này thời gian một năm, được ích lợi không nhỏ, bù đắp được ta một trăm nghìn năm tu hành."

Dương Thanh Huyền cười nói: "Quá khen."

Già Lâm nghiêm mặt nói: "Ta lời nói là thật, một điểm đều không quá phận."

Hắn đột nhiên hai mắt sững sờ, lập tức hiện ra mừng như điên thần sắc: "Ha ha ha ha. . ."

Dương Thanh Huyền khẽ giật mình, lập tức cảm ứng được cái gì, đồng dạng mừng rỡ không thôi, ôm quyền nói: "Chúc mừng Già Lâm huynh!"

Đồng thời thân ảnh nhảy lên, liền thối lui ngàn dặm.

Tại Già Lâm bốn phía, bắt đầu xuất hiện to lớn dị tượng, chỉnh cái hành tinh đều phun phóng ra ánh sáng huy, vô số năng lượng từ khắp mặt đất tràn ra, hướng Già Lâm trên thân dũng mãnh lao tới.

Dương Thanh Huyền kinh vui dưới, chăm chú nhìn phía trước, nháy mắt một cái không nháy mắt, đây là đột phá Thiên Giới dấu hiệu, đến tận đây về sau, Già Lâm liền cáo biệt Thiên Giới.

Vô số đại đạo phù văn tại Già Lâm bốn phương tám hướng xuất hiện.

Chỉnh cái hành tinh, thậm chí tinh vực phụ cận đều nhận cỗ lực lượng này cảm ứng, bắt đầu có chút rung động.

Già Lâm mang tới con quái ngư kia từ hư không bên trong ra, một đôi trong ánh mắt bắn ra kinh dị quang huy, nhìn chằm chằm Già Lâm, vạn phần cảnh giác hình dạng.

Già Lâm giờ phút này bị vô số quy tắc bao khỏa, không ngừng biến hóa quyết ấn, hút vào đại đạo lực lượng, tan rã trong cơ thể Thiên Giới lực lượng.

Dương Thanh Huyền ký ức xoay nhanh, nhớ tới Cổ khi xuất hiện trên đời, cái kia ba ngàn đại đạo phù văn, cùng phù văn này tồn tại khác biệt cực lớn, đồng thời rõ ràng muốn hùng hậu thâm trầm hơn nhiều.

Hắn ngồi xếp bằng xuống, một mặt quan sát cùng lĩnh ngộ Già Lâm đột phá lực lượng, một mặt thu nạp tràn ngập ở trong thiên địa quy tắc năng lượng.

Đây đều là đánh vỡ Thiên Giới ràng buộc về sau, đản sinh ra quy tắc cùng sức cảm ứng, đối với hắn mà nói được ích lợi không nhỏ.

Già Lâm đột phá sinh ra chấn động cực lớn, gây nên phụ gần một chút tinh cầu bên trên Thiên Giới võ giả chú ý, đều bay nhanh mà đến, muốn tìm tòi hư thực.

Liền những cái kia võ giả thực lực không mạnh, chờ bay tới thời điểm, đã là sau mấy tháng, Già Lâm đã đột phá hoàn thành, tại nhập định cảm ngộ. Những võ giả này cũng tùy tiện liền bị quái ngư đuổi đi.

Nhưng bọn hắn còn chưa đi bao xa, lại truyền tới to lớn chấn động. Lần này chấn động dù không như lần trước, nhưng cũng tác động đến mấy vạn dặm, trực tiếp truyền vào trong vũ trụ sao trời.

Cái kia quái ngư xoay người, nhìn chằm chằm nơi xa tinh cầu bên trên, con mắt nháy mấy lần, lần nữa quay đầu xong, hướng những cái kia đến đây vây xem võ giả táp tới, dọa đến những cái kia võ tu không lo được tìm hiểu, vội vàng giải tán lập tức.

Trên tinh cầu, Dương Thanh Huyền quanh thân cũng bắt đầu hiện ra từng cái đại đạo phù văn.

Vừa mới yên tĩnh lại tinh cầu chấn động, lần nữa tiến vào nhiều lần suất bên trong, chỉ bất quá so trước đó yếu rất nhiều.

Già Lâm giật mình mở mắt ra, xác nhận là Dương Thanh Huyền tại đột phá về sau, cười khổ không thôi. Nếu không phải mình tận mắt nhìn thấy, nếu không đánh chết cũng không tin vũ trụ bên trong có người như thế nghịch thiên.

Hắn tiếp tục hai mắt nhắm lại, yên lặng tại đột phá sau vui sướng cùng cảm ngộ bên trong, đồng thời trong đầu không ngừng hồi tưởng đến Dương Thanh Huyền truyền hắn tứ đại thần thể chi công.

Dương Thanh Huyền giờ phút này mặc dù vui vẻ, nhưng nội tâm cực kỳ bình tĩnh.

Tại cảm ngộ Già Lâm đột phá qua trình bên trong, hắn rõ ràng liền cảm giác được chính mình bình cảnh tan rã, đột phá cũng liền nước chảy thành sông.

Hai người cứ như vậy ngồi đối diện nhau, riêng phần mình yên lặng tại lẫn nhau lĩnh ngộ bên trong.

Rất nhanh, lại qua hơn nửa năm.

Cái này chút thời gian đối với đỉnh phong võ tu mà nói, cơ hồ chỉ là nháy mắt thời gian sát na, Già Lâm có chút không tình nguyện từ trong nhập định ra, mở hai mắt ra nói ra: "Thanh Huyền huynh, thời gian không sớm, ta đi về trước. Đáp ứng Thanh Huyền huynh tử sĩ, thủ hạ cần phải triệu tập không sai biệt lắm, ta vậy thì cho Thanh Huyền huynh mang đến Nhân tộc chỗ."

Dương Thanh Huyền cũng mở hai mắt ra, lại cười nói: "Làm phiền Già Lâm huynh."

Già Lâm đứng dậy, ôm quyền vừa chắp tay: "Đại ân không lời nào cảm tạ hết được."

Nói xong, liền biến mất ở nguyên địa, trực tiếp ra bây giờ trách cá trên đỉnh đầu. Quái ngư đung đưa cái đuôi, tựa hồ tại cùng Dương Thanh Huyền cáo biệt, liền bãi xuống bãi xuống phá không mà đi.

Già Lâm sau khi đi, Dương Thanh Huyền trầm tư hạ.

Có một trăm vị thập tinh Thiên Giới tử sĩ, tăng thêm Tố Hành cái chết, Nhân tộc ngăn trở lần này dị tộc xung kích xác suất tăng nhiều.

Về phần mình có trở về hay không, đã không trọng yếu.

Mấu chốt là chính mình căn bản không dám trở về.

Không biết Cổ hiện tại như thế nào?

Hắn dự định tìm một chỗ, trước hỏi thăm một chút Cổ sự tình.

Nếu là Cổ bị giết, kia dĩ nhiên tốt nhất, mặc dù chiến kích xói mòn bên ngoài, nhưng chí ít có thể trước trở về Nhân tộc, tương lai lại từ từ tìm cái kia chiến kích.

Hắn mở miệng hỏi nói: "Quỷ Tàng, như thế nào?"

Trong cơ thể hào quang lóe lên, Quỷ Tàng thân ảnh nổi lên, mặt mũi tràn đầy sụt sắc: "Luôn cảm thấy còn kém như vậy một đinh điểm, chính là không qua được."

Dương Thanh Huyền nói: "Cơ duyên không đủ, cũng vô pháp cưỡng cầu."

Quỷ Tàng thở dài: "Chỉ có thể như thế."

Trong hai năm qua, hắn cũng tại nếm thử đột phá ràng buộc, nhưng cảm giác đã rất gần, lại luôn không qua được.

Đến bây giờ sức cùng lực kiệt, lóe lên liền trở về Dương Thanh Huyền trong cơ thể.

Dương Thanh Huyền lập tức hóa thành độn quang mà đi.

Mấy tháng sau, Dương Thanh Huyền xuất hiện tại một chỗ vị diện căn cứ.

Hắn tìm mấy nhà thương hội, nghe ngóng Thiên Hùng tộc sự tình.

Có thể sở hữu thương hội đều chỉ biết Thiên Hùng tộc xảy ra chuyện, cho tới tình huống như thế nào, đều không hiểu ra sao, không ai nói được rõ ràng, chỉ có một ít thương hội chính mình suy đoán, mà đi còn bán giá trên trời.

Dương Thanh Huyền chỉ phải nghĩ biện pháp liên hệ Trương Chiêu.

Nhưng mấy ngày đều không có liên hệ với.

Cái này ngày, hắn đang tu luyện bên trong, bỗng nhiên trong lòng khẽ nhúc nhích, có loại như ẩn như hiện cảm ứng, phảng phất liên hệ đến vô tận nơi xa.

Bỗng nhiên thấy lạnh cả người liền truyền lại mà tới.

Dương Thanh Huyền trong lòng run lên, thân thể giống như là muốn bị cắt đứt, hắn vội vàng đem cái kia cảm ứng chặt đứt, sau đó cả người lóe lên, liền biến mất tại trong mật thất.

Là chiến kích!

Vừa rồi cái kia cảm ứng, đích đích xác xác là từ Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không bên trên truyền lại tới.

Dương Thanh Huyền lập tức biến trở về Khổng Tước bộ dáng, sau đó thẳng đến truyền tống khu vực.

Hắn không biết đối phương phải chăng phát hiện hắn, cũng không biết Cổ có thể hay không tìm đến, chỉ khi nào tìm đến chính là trí mạng, hắn không thể mạo hiểm như vậy.

Thế là hướng cái kia chiến kích chỗ trái ngược hướng chạy mấy ngày, tiến vào mặt khác một chỗ vị diện căn cứ, lúc này mới sơ qua trấn định lại.

Mà lại ở đây phiến căn cứ, cuối cùng thông qua một nhà thương hội có liên lạc Trương Chiêu.

"Đại nhân, giao dịch hoàn thành sao?"

Trận pháp phía trên, chậm chạp xuất hiện Trương Chiêu thân ảnh, hắn vừa thấy được Dương Thanh Huyền, liền vui vẻ hỏi.

Dương Thanh Huyền nói: "Nhờ hồng phúc của ngươi, giao dịch hoàn thành, nhưng tốn thời gian tiếp cận hai năm. Ta gần nhất nghe nói Thiên Hùng tộc xảy ra chuyện, chuyện này ngươi biết nhiều ít?"

Trương Chiêu sắc mặt biến hóa, nghiêm túc nói ra: "Hai năm trước, ngay tại đại nhân đi trước khi giao dịch không lâu, liền đã xảy ra chuyện. Tương truyền Song Tử Tinh tinh hệ năng lượng đều bị tát đi."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Tinh hệ năng lượng? Đây là khái niệm gì?"

Trương Chiêu cười khổ nói: "Chính là đại nhân trong đầu khái niệm đó, chỉnh cái tinh hệ tinh hoa năng lượng, trực tiếp bị một người cho tát trống không."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3529: Thiết lập cấm địa

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Cái này, này làm sao tát?"

Trương Chiêu sắc mặt cũng không tốt lắm: "Ta làm sao biết, ta nếu là biết, ta cũng đi thử xem."

Dương Thanh Huyền thử thăm dò hỏi: "Biết là ai làm sao?"

Trương Chiêu lắc đầu nói: "Mỗi người nói một kiểu, không có một cái chính xác tin tức, cái này có thể là không tầm thường đại sự, toàn bộ vũ trụ đều vì thế mà chấn động, nghe nói một chút quanh năm bế quan, đều không biết phải chăng là còn tại thế gian lão quái vật đều ra."

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: "Thiên Hùng tộc tại Bách Tộc Phổ bên trong xếp hạng thứ bảy mươi chín, trong tộc chí tôn cường giả sẽ không thiếu tại mười vị a? Chẳng lẽ nhiều như vậy chí tôn đều ngăn không được người kia?"

Trương Chiêu thở dài: "Ai biết được, luôn cảm giác xảy ra đại sự."

Dương Thanh Huyền an ủi: "Yên nào, ta cảm thấy vũ trụ này rất an toàn, cường giả như vậy nhiều, không tới phiên ngươi ta quan tâm. Ta lần này tìm ngươi, là nghĩ trưng cầu ý kiến đột phá Thiên Giới ràng buộc biện pháp."

Trương Chiêu sửng sốt một chút, lập tức mặt mũi tràn đầy hoảng sợ: "Ngươi, ngươi Thiên Giới đỉnh phong rồi? !"

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Dưới cơ duyên xảo hợp, không cẩn thận đã đột phá."

Trương Chiêu ngốc trệ nửa ngày: "Ta nhớ được tam đương gia nói qua, ngươi vừa mới đột phá đến thập tinh Thiên Giới cũng không đến bao lâu, chẳng lẽ là ta nhớ nhầm rồi?"

Dương Thanh Huyền cười ha hả, cười nói: "Trương Chiêu đại nhân mỗi ngày sự vụ quấn thân, sẽ nhớ nhầm cũng là bình thường. Đại nhân kiến thức rộng rãi, chẳng biết đến Thiên Giới đỉnh phong về sau, nên tu luyện như thế nào mới tốt?"

Trương Chiêu trầm tư hồi lâu, mới chậm rãi nói ra: "Vấn đề này quá khó, mặc dù vũ trụ bên trong Thiên Giới đỉnh phong không phải số ít, nhưng phóng nhãn vũ trụ này lớn bao nhiêu? Sinh linh lấy vô số đến kế một điểm không quá đáng. Cho dù ta thập tinh Thiên Giới, nhưng cái này triệu năm đến, tiếp xúc đến Thiên Giới đỉnh phong sợ cũng liền chừng trăm vị, mà lại rất nhiều con là gặp mặt một lần. Ta từng nghe tới một chút nói chuyện, cũng không biết đúng hay không, nói cùng ngươi nghe, đại nhân chính mình châm chước."

Dương Thanh Huyền vội nói: "Đa tạ đại nhân, xin lắng tai nghe."

Trương Chiêu nói ra: "Tương truyền bước vào Thiên Giới đỉnh phong về sau, liền đã đạt đến vũ trụ này quy tắc đỉnh điểm, lại cũng không có cái gì quy tắc cần muốn nắm giữ, còn lại chính là tích lũy năng lượng, cảm ngộ đại đạo, thu hoạch được đạo pháp. Mặc dù Thiên Giới chi chủ cũng đã có nắm giữ đạo pháp tư cách, nhưng chí tôn lại là siêu thoát quy tắc phía trên, thuần nhiên lấy đạo vì lực lượng tồn tại. Vậy thì cần ngươi có một cái kiên định phương hướng, có thể đủ không ngừng hiểu thấu đáo xuống dưới, thẳng đến ngộ đạo, ngươi minh bạch ta ý tứ sao?"

Dương Thanh Huyền trầm tư dưới, hỏi: "Công pháp?"

Trương Chiêu gật đầu nói: "Chính là, đối với người bình thường mà nói, muốn đột phá Thiên Giới ràng buộc, chỉ có thể ôm một bản công pháp khổ tu, hiểu thấu đáo trong đó nội hàm, lấy công pháp chứng đạo. Trên đời này sở hữu chí tôn cấp công pháp, đều là từ chí tôn lĩnh hội về sau, truyền thừa xuống. Nhưng đối với rất nhiều đại tộc, trừ công pháp bên ngoài, còn có rất nhiều tiện lợi địa phương, tỉ như nói dưới sự chỉ điểm của chí tôn, đột phá tự nhiên lại lại càng dễ rất nhiều."

Dương Thanh Huyền hỏi: "Còn có cái khác phương thức sao?"

Trương Chiêu nói: "Có, đại đạo ba ngàn, thành đạo pháp môn cũng có hàng ngàn hàng vạn, tỉ như chí tôn đạo quả, hoặc là tiến vào đại đạo trường hà, phàm là có đạo địa phương, liền có chứng được khả năng, chỉ là khó dễ khác biệt mà thôi. Khổ tu một loại chí tôn công pháp, liền người bình thường thường thấy nhất con đường."

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Có thể đủ đạt được Thiên Giới đỉnh phong, sợ đều không phải người bình thường đi."

Trương Chiêu cười nói: "Đỉnh phong ở giữa, cũng là có tam lục cửu đẳng."

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: "Minh bạch, việc này ta suy nghĩ lại một chút. Bây giờ vũ trụ rung chuyển bất bình, Nhân tộc tạm thời an ổn, ta liền chuyên tâm tìm kiếm đạo của ta. Trong thời gian ngắn tạm không trở về tộc, còn nhìn đại nhân giúp ta chuyển đạt một tiếng."

Trương Chiêu nói: "Khách khí."

Hai người trò chuyện kết thúc về sau, Dương Thanh Huyền rơi vào trầm tư.

Đầu tiên là Cổ sự tình, nghĩ không ra náo ra động tĩnh lớn như vậy, không chỉ có là kinh thiên động địa, quả thực có chút không thể tưởng tượng nổi.

Mà lại hắn muốn rút ra tinh hệ lực lượng làm cái gì?

Hắn cười khổ lẩm bẩm: "Những lão quái này tâm tư, không phải ta có thể đoán, vẫn là quản tốt chính mình đi."

Trong tay hắn chí tôn công pháp cũng không phải số ít, trừ trước đó tu luyện, tại những năm này chiến đấu bên trong, lại thu hoạch không ít.

Á Tư thanh âm truyền đến: "Cái này không có gì tốt nghĩ, lấy ngươi tình huống, tự nhiên là muốn lấy đạo thể nhập đạo. Một khi lấy đạo thể chứng được chí tôn, hắc hắc, tại chí tôn bên trong, đều chính là cực kỳ đáng sợ tồn tại."

Dương Thanh Huyền hồ nghi nói: "Đạo thể chính là tứ đại thần thể hợp thành, mặc dù cường hoành vô song, nhưng bản thân cũng không phải là công pháp, có thể đủ chứng đạo sao?"

Á Tư cười nói: "Đương nhiên! Tứ đại thần thể tách ra đều có thể chứng đạo, mà lại mỗi một loại thần thể chứng được chí tôn sau đều cực kỳ đáng sợ, đạo thể bản thân liền có đại đạo thuộc tính, chứng được về sau càng là không phải tầm thường. Vừa rồi tên kia nói không sai, tại trong đại tộc còn có rất nhiều cái khác thủ đoạn, tỉ như lấy vật chứng nói, ta cho rằng ngươi chuyên tu đạo thể như vậy đủ rồi."

Quỷ Tàng đột nhiên mở miệng nói ra: "Ta cảm thấy ngươi muốn đột phá Thiên Giới ràng buộc, có lẽ có hai người có thể giúp ngươi. Một là Nhân Hoàng, hai là Huyền Thiên cơ."

"Huyền Thiên cơ?"

Dương Thanh Huyền kinh ngạc không thôi, người này huyền diệu vô cùng, tu vi chợt cao chợt thấp, nhưng thực lực một mực trên mình.

Hiện tại chính mình cũng đã là Thiên Giới đỉnh phong, hắn sẽ là cảnh giới gì?

Dương Thanh Huyền tâm động nói: "Cảm giác có thể thực hiện, chỉ là ta như thế nào mới có thể tìm tới hắn?"

Trên cơ bản mỗi lần đều là Huyền Thiên cơ tìm chính mình, hiện tại chính mình muốn tìm hắn, vũ trụ mịt mờ, quả thực quá khó.

Cái này đại vũ trụ bên trong, có trời mới biết Luân Hồi Thiên Cung nhập khẩu ở nơi nào.

Dương Thanh Huyền thở dài, chỉ có thể hết thảy tùy duyên.

Về sau, hắn ngay tại các đại vị diện căn cứ trung chuyển, bốn phía du đãng, một bên khổ tu đạo thể, tìm kiếm thời cơ đột phá, một bên tìm hiểu Cổ sự tình.

Cái này ngày, đi vào một chỗ vị diện bên trong, phát hiện nơi này nhất nguyên phục thủy, vạn tượng đổi mới, thế năng cực mạnh, giống là vừa vặn đản sinh cao đẳng vị diện.

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, liền quyết định dừng lại tại đất này tu luyện.

Hắn đem thần thức cực lớn buông ra, nháy mắt bao phủ chỉnh cái vị diện không gian, xác định không có cái khác võ tu tồn tại.

Lúc này mới lấy ra đại lượng trận kỳ, bắt đầu bày trận. Một là đem cái này không gian phong bế, trực tiếp thuộc vì chính mình cấm địa, thứ hai bố trí kết giới, để tránh có người tùy ý xâm nhập.

Bố trí hơn mười ngày, hết thảy dùng mười tầng cấm chế, lúc này mới khiến chính mình hài lòng.

Sau đó ngay tại bí cảnh bên trong bắt đầu bế quan.

Mấy chục năm sau.

Ngày nào đó, bỗng nhiên bí cảnh bên trong truyền đến to lớn chấn động âm thanh.

Dương Thanh Huyền đang nhập định tu luyện, một chút bị bừng tỉnh, vô số phù văn tại trước người hắn xoay tròn, theo cái kia chấn động âm thanh vang lên lần nữa, mà dồn dập vỡ vụn.

"Có người đang xông vào!"

Dương Thanh Huyền sầm mặt lại, trên thân liền bao phủ hàn khí.

Cái này bí cảnh kết giới bên trên, đã truyền đạt tin tức, nơi này là chính mình cấm địa, nhưng đối phương vẫn là cưỡng ép xông vào, hiển nhiên là không có coi cảnh cáo của mình là một chuyện.

Hắn thân ảnh lóe lên, liền biến mất ở tại chỗ.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3530: Tứ Bất Tượng, hồi linh thần quang

Trên bầu trời chất đống thật dày mây dày, một vệt đỏ tươi hào quang xuyên thấu xuống tới, giống như là đem bầu trời phá vỡ.

Dương Thanh Huyền ánh mắt nhìn chăm chú quá khứ, thấy cái kia quang bên trong có một đạo cái bóng, nương theo mà xuống.

"Người nào, dám can đảm xông ta cấm địa!"

Dương Thanh Huyền quát to một tiếng, thần thức liền đem cái kia đạo cái bóng khóa chặt.

Đầy trời hồng hà hạ xuống tới, tất cả đều thu nhập cái kia cái bóng bên trong, là một đầu toàn thân màu đỏ bốn chân thú, trên thân chớp động lên rồng giống nhau lân phiến, đầu giống như là trâu, cũng chỉ có một cái sừng.

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, lập tức lớn kinh.

Hắn cũng không nhận ra này thú, dở dở ương ương, nhưng quái thú này thân bên trên phát ra khí tức, lại làm cho hắn lớn vì chấn kinh.

Nửa bước chí tôn!

Quái thú kia nhìn thấy hắn, gầm nhẹ một tiếng, đôi mắt như là hai viên to lớn bảo thạch màu lam, trên thân bị hồng quang bao lấy, móng sau đạp một cái liền lao đến.

Dương Thanh Huyền không dám khinh thường, hai tay bấm niệm pháp quyết, phía trước huyễn hóa ra đại lượng kim quang, ngưng tụ thành từng chuôi cự kiếm, hình thành một đầu kiếm thông đạo, trực tiếp đối diện chém tới.

Quái vật kia trí thông minh không thấp, thân hình bỗng nhiên dừng lại, một cái hoảng hốt, liền biến mất không thấy gì nữa.

Dương Thanh Huyền kiếm quyết hồi ấn, cái kia vô số kim kiếm tại không trung xoay tròn, liền trở lại bên người, hình thành một mảnh kiếm bão táp, đem chính mình vây quanh.

Cách đó không xa hư không bên trên, hồng quang lóe lên, quái vật kia lần nữa xuất hiện, một đôi màu xanh thẳm con mắt, gắt gao nhìn chằm chằm chính mình.

Hắn kim kiếm tất cả đều là Kim Chi Bản Nguyên thứ tư ngăn chỗ ngưng, mỗi một chuôi đều có thể chém đứt tinh thần, cực kỳ sắc bén.

Quái vật kia chính là cảm ứng được cái này bản nguyên thứ tư ngăn lợi hại, sở dĩ không dám tùy tiện tiến lên.

Một người một thú cứ như vậy tại không trung giằng co.

Dương Thanh Huyền mở miệng nói ra: "Ta biết ngươi có thể nghe hiểu ta nói gì, nơi này là ta cấm địa, vì sao muốn thiện xông tới?"

Quái vật ngẩng đầu, nhìn liếc mắt cái kia phá vỡ kết giới, ngàn trượng khe hở tại cấm chế hạ một điểm điểm khôi phục, thẳng đến hoàn toàn phục hồi như cũ.

Quái vật kia tựa hồ nhẹ nhàng thở ra, lúc này mới xoay đầu lại, nhìn xem Dương Thanh Huyền ánh mắt không có như vậy hung ác.

Dương Thanh Huyền lòng có cảm giác, hỏi: "Ngươi tại bị người đuổi giết?"

Quái vật rít gào trầm trầm một tiếng, cũng không trả lời.

Nhưng Dương Thanh Huyền đã biết đáp án, trong lòng chấn kinh, truy sát nửa bước chí tôn? Cái kia truy sát người thực lực. . . , hắn gấp vội vàng nói: "Ta tòa miếu nhỏ này ở không hạ bằng hữu tôn đại thần này, còn xin thay nó chỗ."

Quái vật lạnh lùng nhìn xem hắn, một mặt khinh miệt, mà lại trong ánh mắt không ngừng chảy ra hàn khí.

Dương Thanh Huyền trong đầu bỗng nhiên nhiều một đạo thần niệm, là quái vật kia cách không truyền ý tới, chỉ có đơn giản bốn chữ: "Ngươi đi, ta lưu!"

Dương Thanh Huyền sắc mặt cổ quái, bình tĩnh nhìn nói với phương: "Các hạ ngay cả lời cũng sẽ không nói, ta đề nghị các hạ trước tiên tìm một nơi trị trị bộ não, sợ là bộ não xảy ra vấn đề gì."

Quái vật giận dữ, gầm nhẹ một tiếng, lại là hào quang tăng vọt, lóe lên phía dưới liền lao đến, cơ hồ là nháy mắt liền xông vào kiếm bão táp bên trong.

"Phanh phanh phanh!"

Vô số kim kiếm chém trên người quái vật, tuôn ra sắc bén hào quang.

Quái vật liều lĩnh xung kích tới, nhào về phía Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền kiếm trong tay ấn hợp lại, vô số kim kiếm nháy mắt tại đầu ngón tay hạ hợp nhất, hóa thành một thanh cự kiếm, chém trên người quái vật.

"Bành!"

Quái vật cúi đầu, đỉnh đầu cây kia sừng bên trên bộc phát ra vòng xoáy màu đen, trực tiếp cùng đại kiếm đụng vào nhau.

Rợn người thanh âm bạo phát đi ra, vô số kim sắc vụn ánh sáng vẩy ra.

Đúng là đại kiếm tại va chạm hạ một điểm điểm sụp đổ.

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, đây chính là Kim Chi Bản Nguyên bốn ngăn cản a, thế mà lại nát?

Tâm niệm vừa động, kiếm bên trên bạo khởi một mảnh hỏa diễm, nháy mắt khuếch tán quá khứ. Đồng thời trong lửa nhiệt độ chợt hạ xuống, trực tiếp xuất hiện đại lượng băng trùy, bắn tới.

Quái vật cảm ứng được nguy hiểm, đôi mắt trợn trừng, hét lớn một tiếng, một vòng hồng quang từ trên thân bạo phát đi ra, đem hỏa diễm cùng băng trùy đều ngăn trở.

Dương Thanh Huyền nhận to lớn phản chấn, vội vàng thu quyết ấn, thân ảnh lắc lư mấy lần, liền lui mấy vạn dặm, đem quái vật xung kích hóa giải.

Toàn bộ trời cao bên trên một mảnh vỡ vụn, bị xông thất linh bát lạc.

Linh Sơn diệu cảnh giống như là bị người trống rỗng lột hết ra một khối, to lớn đen kịt chân không tại phá hoại sau xuất hiện.

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Hồi linh thần quang?"

Quái vật này trên thân hồng mang, cùng Hồng Lâm tu luyện hồi linh thần quang lại tương tự như vậy, chỉ bất quá muốn so Hồng Lâm lợi hại quá nhiều.

Quái vật thấy một chiêu vô hiệu, trong cơn giận dữ, phát ra gào thét, lần nữa xông lên.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, vô số Kim nguyên tố tụ đến, ngưng tụ thành một thanh chiến kích, liền bổ đi lên.

Mặc dù không có Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, nhưng đã thành thói quen dùng kích, mà lại cái này chiến kích dù so ra kém Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, lại cũng không kém.

Đồng thời đại lượng ngũ hành nguyên tố trực tiếp rót vào kích bên trong, có một cỗ ngũ hành sinh sôi không ngừng tuần hoàn lực lượng.

Đây là Dương Thanh Huyền bước vào Thiên Giới đỉnh phong đến nay trận chiến đầu tiên.

Hắn cũng đã sớm muốn tìm cái đối thủ kiểm nghiệm một chút mình thực lực, đầu này nửa bước chí tôn quái vật chính là sở trường.

"Bành!"

Dương Thanh Huyền một kích đánh xuống lại là bị đánh bay ra ngoài.

Cái kia hồng mang đích thật là hồi linh thần quang, có thể chống cự cùng trấn áp các loại năng lượng, ngũ hành lực lượng không chiếm được nửa phần chỗ tốt.

Mà đối phương nửa bước chí tôn cảnh giới bày ở cái kia, mỗi một kích phía dưới, đều là toàn thắng Dương Thanh Huyền.

"Bành! Bành! Bành!"

Một người một thú đánh mấy chục hiệp, Dương Thanh Huyền hoàn toàn bị đối phương áp chế, nhưng mỗi một lần đều ngoan cường đỉnh đi qua, càng đánh càng hăng.

Mà lại tại quá trình chiến đấu bên trong, có thể đủ cảm nhận được loại kia chênh lệch về cảnh giới, cùng nửa bước chí tôn đạo pháp nội hàm.

Quái vật kia thì là kinh hãi không thôi, rõ ràng chỉ là Thiên Giới đỉnh phong, làm sao còn có thể cùng mình ngạnh kháng?

Cái này vượt ra khỏi hắn nhận biết phạm trù.

Trong cơn giận dữ, quái vật càng là làm ra tất cả vốn liếng, không ngừng công kích Dương Thanh Huyền, muốn đem hắn vỡ nát.

Dương Thanh Huyền bị buộc cực độ chật vật, tại bí cảnh bên trong chạy trốn.

Chậm rãi, hắn liền thích ứng loại cường độ này chiến đấu, mặc dù mỗi một cái đều có thể trí mạng, nhưng chỉ cần toàn thân toàn ý chiến đấu, đối phương muốn thời gian ngắn diệt hắn gần như không có khả năng.

Chỉ là chính mình cái này bí cảnh cấm địa, tiếp tục đánh xuống lời nói liền thật muốn hủy.

Đột nhiên, quái vật kia ngừng lại, bỗng nhiên lóe lên, liền biến mất không thấy gì nữa.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, chính hồ nghi, bỗng nhiên một đạo tiếng cười truyền đến: "Nhìn ngươi súc sinh này còn chạy chỗ nào."

Phía trước liền hiện lên một thân ảnh, nếu không phải Dương Thanh Huyền có Hỏa Nhãn Kim Tinh, cơ hồ cũng không thể nhận ra.

Dương Thanh Huyền sắc mặt lộ ra vẻ giật mình, phảng phất gặp được cái gì không thể tưởng tượng nổi sự tình, vội vàng cũng là thân ảnh lóe lên, liền biến mất tại bí cảnh bên trong.

Vạn dặm hư không bên trong, quái vật kia như là một viên hỏa cầu, lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ xuyên qua, liều lĩnh hướng về phía trước bỏ chạy.

Nhưng mới vừa cùng Dương Thanh Huyền đại chiến một phen, thể năng đã tiêu hao không ít, mà lại trốn vào Dương Thanh Huyền cấm địa trước, chính là luân phiên chạy trốn, các loại tiêu hao xuống tới, giờ phút này thể năng đã không đủ một nửa.

Mấy tháng sau, quái vật tốc độ cuối cùng chậm lại.

Cũng không lâu lắm, sau lưng liền truyền đến tiếng cười to: "Ha ha, làm sao, chạy không nổi rồi?"

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3531: Ngoài ý muốn người

Quái vật kia nghe vậy, gào thét một tiếng, lại tăng nhanh tốc độ.

"Ha ha."

Sau lưng thanh âm âm hồn bất tán, đi theo đuổi theo.

Lại qua hơn mười ngày, quái vật tốc độ lần nữa hàng thấp.

Sau lưng tiếng cười nhạo lập tức truyền tới.

Quái vật bị buộc phía dưới, lần nữa phẫn mà tăng tốc.

Như thế lặp lại mấy lần, cuối cùng đề không động nhanh, giảm mạnh xuống tới.

Thanh âm kia cười nói: "Chạy a, tiếp tục chạy a."

Quái vật quay người gào thét rống to, dứt khoát trong hư không dừng lại.

Sau lưng một vệt sáng chớp động, liền huyễn hóa ra một tên áo xám nam tử bộ dáng, mỉm cười nhìn xem quái vật: "Vũ trụ vô cùng vô tận, nhưng không có chuyện của ngươi đường a."

Quái vật toàn thân lân phiến bạo khởi, trong miệng không ngừng truyền ra thấp giọng thanh âm.

Tại hắn bốn phương tám hướng, xuất hiện từng đạo hồng quang, giống như vòng xoáy khuếch tán, chừng hơn mười nghìn nói.

Đem chính mình cùng cái kia áo xám nam tử bao phủ đi vào.

Áo xám nam tử cười nói: "Biết rõ vô dụng, làm gì đau khổ giãy dụa đâu?" Hắn lại đứng chắp tay.

Quái vật nói nhỏ bỗng nhiên ngừng lại, những cái kia xoay tròn quang đỏ cũng là dừng lại, nháy mắt hóa thành từng đạo hư ảnh, bỗng nhiên phóng tới áo xám nam tử.

Áo xám nam tử vung tay lên, liền có một tầng hơi nước trắng mịt mờ quang huy hiện lên ở bốn phía.

Sau đó hai tay bấm niệm pháp quyết, một đạo hình Kim Tự Tháp trạng phòng ngự kết giới xuất hiện.

"Bành bành bành!"

Những quái vật kia hư ảnh xông trên kết giới, trực tiếp nổ vỡ ra tới. Mỗi một cái đều là kinh thiên động địa.

Kéo dài hơn mười nghìn đạo quang huy, trong thời gian cực ngắn nổ tung, tác động đến lớn khó có thể tưởng tượng. Cái này một mảnh hư không chỗ tinh vực, cũng vì đó chấn động.

Tinh vực bên trong một chút có sinh linh tồn tại tinh cầu, đều bị cái này sóng chấn động cùng, sa vào đến tận thế giống như cảnh tượng bên trong.

Áo xám nam tử vẫn chưa chờ sở hữu hư ảnh nổ tung, mà là ngăn cản hơn mười nghìn công kích về sau, trực tiếp xuất thủ, hướng phía trước một bổ, liền chém ra một cái thông đạo đến, không nhìn còn lại những bóng mờ kia, lóe lên liền đến quái vật bên cạnh thân, lãnh đạm nói: "Còn muốn giãy dụa sao?"

Lòng bàn tay nâng lên, một cái phù văn tại trong tay huyễn hóa, liền chụp lại.

Quái vật kêu rên kêu thảm một tiếng, bị cái kia phù văn bổ trên đầu. Áo xám nam tử dưới lòng bàn tay kim quang mạn bắn ra, nước vọt khắp quái vật toàn thân.

Sau đó vừa thu lại, quái vật liền biến mất không thấy gì nữa.

Áo xám nam tử nhẹ nhàng thở ra: "Hao tổn thời gian lâu như vậy, cuối cùng là đạt được."

Ánh mắt của hắn hướng nơi xa nhìn lại, nhàn nhạt nói ra: "Đuổi chúng ta lâu như vậy, ra đi. Lấy Thiên Giới đỉnh phong khả năng, lại có thể không mất dấu, thật là làm cho ta rất giật mình đâu."

Dương Thanh Huyền từ hư không bên trong đi ra, trực tiếp đi vào áo xám nam tử trước mặt, ôm quyền nói: "Tiền bối còn nhớ được vãn bối?"

Áo xám nam tử sững sờ, mí mắt chớp chớp, giật mình nói: "Ngươi là. . ."

Hắn phảng phất nhận ra Dương Thanh Huyền, lại chỉ là không dám tin tưởng.

Dương Thanh Huyền cười nói: "Quả nhiên là tiền bối, vãn bối còn sợ nhận nhầm, không dám nhận nhau."

Áo xám nam tử cả kinh nói: "Ngươi thật sự là Dương Thanh Huyền? Cái này, cái này sao có thể? !"

Dương Thanh Huyền cười nói: "Chính là vãn bối, năm đó từ biệt, nằm mơ cũng không nghĩ tới thế mà có gặp lại ngày."

Áo xám nam tử ngốc trệ tại cái kia, thật lâu vô pháp hoàn hồn: "Năm đó ngươi ta gặp nhau, ngươi vẫn chỉ là thất tinh Thiên Giới, lúc này mới bao lâu? Chẳng lẽ là ta hồ đồ, tính sai thời gian?"

Dương Thanh Huyền nói: "Tiền bối không có tính sai, vãn bối những năm gần đây có một ít cơ duyên, sở dĩ tốc độ tu luyện nhanh hơn người bình thường một chút."

Áo xám nam tử thét to: "Này chỗ nào là mau một chút, cái này, đây rõ ràng chính là bật hack tốt a!"

Dương Thanh Huyền "Hắc hắc" cười hai tiếng.

Áo xám nam tử nói: "Ta vẫn là không quá có thể tin tưởng, để ta chậm rãi."

Dương Thanh Huyền mỉm cười đứng ở một bên.

Cái này áo xám nam tử chính là năm đó tại thứ nhất thai vũ trụ bên trong gặp phải Trung Thu Tử, trợ hắn đánh lui Trọng Anh cao thủ. Lúc ấy Trung Thu Tử còn bị vây ở Trang Thiên Quán bên trong, đánh với Trọng Anh một trận về sau, Trang Thiên Quán bị Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không bổ ra một vết nứt, Trung Thu Tử như vậy mà đi.

Hai người nằm mơ cũng nghĩ không ra, thế mà nhanh như vậy lại gặp lại.

Dù sao vũ trụ quá lớn, dạng này mấy suất quá thấp.

Trung Thu Tử hỏi một chút Dương Thanh Huyền vấn đề của năm đó, lúc này mới xác nhận người trước mắt chính là Dương Thanh Huyền.

Các loại cảm khái một chút xông lên đầu.

Trung Thu Tử nói: "Mau mau, cùng ta nói một chút, những năm này ngươi là thế nào đột phá. Nếu không phải năm đó gặp qua ngươi, đánh chết ta cũng không tin sẽ có người đột phá nhanh như vậy."

Dương Thanh Huyền mỉm cười, liền đem một chút kinh nghiệm nhặt một chút nói rõ.

Trung Thu Tử thổn thức nói: "Ngươi tiểu tử thật sự là phúc đức không cạn, lại có thể gặp gỡ nhiều như vậy chuyện tốt, nhưng cũng lại là chịu không ít đau khổ. Những này gặp gỡ, tùy tiện một cái liền có thể muốn ngươi mạng, đổi lại cơ duyên kém một chút, đã sớm chết."

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Vận khí ta luôn luôn rất tốt."

Trung Thu Tử hỏi: "Đã Nhân tộc đang đại nạn thời khắc, ngươi vì sao không đợi tại trong tộc, ngược lại ở loại địa phương này, độc thiết một cái bí cảnh. Đừng nói với ta ngươi lại sắp đột phá rồi."

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Thật như vậy, cái kia ta có thể được chết cười. Nói đơn giản đến, ta là vì tránh né một cái lợi hại gia hỏa, vì không liên luỵ tộc ta, sở dĩ một người chạy ra."

Trung Thu Tử nhướng mày nói: "Chí tôn?"

Dương Thanh Huyền "Ừ" một tiếng.

Trung Thu Tử nói: "Nghe ngươi trước đó miêu tả, thâm không dị tộc liền có chí tôn truy sát ngươi, nhưng ở Cầm tộc Tổ Giới bị những người chim kia đánh chết, tại sao lại có chí tôn truy sát ngươi? Ngươi làm sao lại như thế để chí tôn thấy ngứa mắt?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ta cũng không biết, khả năng quá tuấn tú chính là nguyên tội đi."

Trung Thu Tử cười hai tiếng: "Đi, nơi này không phải chỗ nói chuyện, đến ta vậy đi đi, chúng ta tốt sum vầy."

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, cái kia bí cảnh cũng hủy không sai biệt lắm, mà lại chính mình bế quan mấy chục năm, tu vi cơ hồ không chút tăng trưởng.

Còn như vậy bế quan xuống dưới, sợ là vạn năm cũng khó khăn đột phá.

Không bằng cùng Trung Thu Tử đi xem một chút, huống chi người trước mắt này thế nhưng là hàng thật giá thật chí tôn, nếu là có thể chỉ điểm mình một hai, cũng so với mình khổ tu vạn năm hiếu thắng.

Hai người lúc này hóa thành lưu quang mà đi.

Trung Thu Tử đợi địa phương cách nơi này cực xa, hắn là đuổi quái vật kia hơn hai năm thời gian, vượt ngang vô số không gian mới đi đến đất này.

Sở dĩ nhất định phải thông qua các đại vị diện căn cứ, một điểm điểm truyền tống về đi, dạng này mới là nhanh nhất.

Sau đó không lâu, hai người liền đến đến một chỗ vị diện căn cứ.

Dương Thanh Huyền nói với Trung Thu Tử: "Tiền bối, ta có việc muốn đi thương hội một chuyến, tìm hiểu hạ nhân tộc tin tức. Dù sao ta bế quan mấy chục năm, chẳng biết bây giờ tình huống, sợ có biến số."

Trung Thu Tử suy nghĩ một chút, nói ra: "Cũng tốt, ngươi đi đi."

Dương Thanh Huyền lúc này cáo từ Trung Thu Tử, hẹn cái thời gian cùng điểm gặp mặt.

Tại này vị diện căn cứ đi dạo một vòng, Dương Thanh Huyền nhìn thấy một cái tên quen thuộc: Đỏ thạch, chính là Bùi Đại tiên sinh chỗ tổ chức xưng hào.

Hắn có phần vì kinh ngạc, nội tâm một vui, liền đi vào.

Tại lấy ra thẻ khách quý về sau, bên trong người phụ trách lập tức đem hắn phụng làm khách quý, đồng thời mời đến phòng khách quý.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3532: Viễn cổ Bồ Đề thần thụ

"Ta muốn liên lạc Bùi Đại tiên sinh."

Dương Thanh Huyền đưa ra yêu cầu về sau, người phụ trách sửng sốt một chút, liền lập tức đi làm. Hắn giữ thế nhưng là cấp cao nhất thẻ khách quý, mà căn này phân hội đẳng cấp không cao, nhất định phải trăm phần trăm làm theo.

Cho dù cái này nhà thương hội là đỏ thạch phân hội, nhưng liên hệ đến Bùi Đại vẫn là hao tốn mấy ngày thời gian.

"Đại nhân, cuối cùng lại có tin tức của ngươi."

Bùi Đại tại trận pháp một chỗ khác, mặt mũi tràn đầy hưng phấn.

Dương Thanh Huyền hỏi: "Thế nào, hẳn là chuyện gì xảy ra?"

Bùi Đại cười nói: "Cũng không có, chỉ là ta nghe Trương Chiêu nói, đại nhân vọt tới Thiên Giới đỉnh phong, thực sự khó mà tin tưởng, vẫn muốn chiêm ngưỡng một phen."

Dương Thanh Huyền im lặng, mặt đen lại nói: "Hiện tại Nhân tộc như thế nào?"

Bùi Đại nói: "Hết thảy mạnh khỏe, đại nhân xin yên tâm. Tố Hành cái chết, để bọn hắn chậm không đến. Trong đó càng thêm liên lụy đến thâm không tám tộc lực lượng phân chia cùng lợi ích phân phối."

Dương Thanh Huyền vui vẻ nói: "Ý là bọn hắn nội loạn rồi?"

Bùi Đại nói: "Nội loạn đến không đến mức, tám tộc bên trong nguyên bản có sáu tộc có chí tôn, xem như sáu cái bên trên tộc, còn lại hai cái ở vào bị chèn ép hạ tộc địa vị. Hiện tại tứ trụ tộc Tố Hành chết rồi, như vậy tứ trụ tộc lợi ích đương nhiên phải tiêu tan rất nhiều, trong thời gian ngắn nhỏ phân tranh khó mà tránh khỏi. Nhưng lấy ta đoán chừng, bọn hắn chỉnh đốn cũng gần xấp xỉ. Dù sao năm vị chí tôn tại cái kia, tính ổn định vẫn là cực mạnh."

Dương Thanh Huyền thở phào nhẹ nhỏm nói: "Như thế rất tốt, chỉ mong Nhân tộc ta sớm ngày tái xuất hiện một vị chí tôn, liền có thể hình thành bốn cặp năm cục diện, tăng thêm sân nhà ưu thế, thâm không dị tộc liền không dám tiếp tục xâm phạm."

Bùi Đại cười khổ nói: "Chí tôn không phải dễ dàng như vậy thành tựu, theo ta thấy, cả Nhân tộc có hi vọng nhất chính là đại nhân ngươi."

Dương Thanh Huyền thở dài nói: "Ta bế quan mấy chục năm, cơ hồ không có tiến triển. Nếu là không có lớn cơ duyên, sợ là bế quan triệu năm đều không đạt được chí tôn."

Bùi Đại nói: "Việc này không vội vàng được, nếu là bế quan triệu năm liền có thể đến chí tôn, nhiều ít người được cười tỉnh. Đây cũng không phải là bế quan có thể giải quyết chuyện. Ta lại cảm thấy hiện tại cơ duyên thật nhiều, lấy đại nhân thiên phú và khí vận, thật có khả năng tại trong ngắn hạn bước vào cảnh giới chí tôn."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Cớ gì nói ra lời ấy?"

Bùi Đại nói: "Đại nhân bế quan mấy chục năm, đối với hiện tại một số việc có chỗ không biết. Vũ trụ này trở nên không thái bình yên tĩnh, các loại hiện tượng quỷ dị bắt đầu khó phân xuất hiện, trong đó dính đến không ít cơ duyên."

Dương Thanh Huyền gấp hỏi: "Có nào cơ duyên?"

Bùi Đại suy nghĩ một chút, nói ra: "Tỉ như gần nhất truyền đi một cái lợi hại nhất, viễn cổ Bồ Đề thần thụ xuất hiện, còn có không ít cái khác, nhưng so sánh cái này mà nói liền lộ ra bình thường. Mà lại những này truyền ngôn đều là mưa gió, cụ thể là có hay không thực, còn còn chờ kiểm chứng."

Dương Thanh Huyền nghi ngờ nói: "Viễn cổ Bồ Đề thần thụ?"

Bùi Đại gật đầu nói: "Chuyện này nói đến còn cùng đại nhân có điểm nguồn gốc, Bàn Nhược bộ tộc vị thứ nhất chí tôn, chính là thu được viễn cổ Bồ Đề thần thụ lực lượng, trở thành trấn áp một cái kỷ nguyên cường giả. Trước kia, Bàn Nhược bộ tộc thế nhưng là

Bách Tộc Phổ bên trong trước năm khủng bố tồn tại, xa không phải hiện tại xuống dốc hình dạng."

Dương Thanh Huyền tim đập thình thịch: "Cái kia viễn cổ Bồ Đề thần thụ ở nơi nào?"

Bùi Đại nói: "Việc này chúng ta vẫn còn đang đánh nghe bên trong, hiện tại chỉ là có một ít mưa gió, còn không thể xác định tin tức. Một có biến, chúng ta lập tức cùng đại nhân liên hệ."

Dương Thanh Huyền nói: "Tốt, việc này cực kỳ trọng yếu, nhất định muốn thứ nhất thời gian nói cho ta."

Bùi Đại gật đầu nói: "Nhất định, đại nhân có thể từng nghe qua Thiên Hành Giả?"

Dương Thanh Huyền trong lòng run lên, hỏi: "Nghe qua, thế nào?"

Bùi Đại nói: "Hiện tại vũ trụ các loại không bình tĩnh, cùng dị tượng bộc phát, có thể là Thiên Hành Giả xuất thế tạo thành."

Dương Thanh Huyền giả vờ như chẳng biết, lộ ra ngạc nhiên bộ dáng: "Bây giờ còn có Thiên Hành Giả?"

Bùi Đại thần tình nghiêm túc, gật đầu nói: "Mấy chục năm trước, xung kích Thiên Hùng bộ tộc, rút ra Song Tử Tinh tinh hệ lực lượng khủng bố cường giả, chính là cái kia tên Thiên Hành Giả, xưng là: Cổ. Hắn không chỉ có là Thiên Hành Giả, càng là Thiên Hành Giả thời đại năm đại viễn cổ lãnh tụ một trong, thực lực mạnh đã vô pháp ước đoán. Trước đó không lâu hắn còn đánh chết Quỷ Điệp tộc hai vị chí tôn, để Quỷ Điệp tộc xếp hạng từ vị trí thứ tám trực tiếp té ngã bốn mươi ba vị, gây nên bách tộc chấn động. Hiện tại toàn bộ vũ trụ bên trong, các đại tộc đều lòng người bàng hoàng, đều phỏng đoán các loại dị tượng lộn xộn lên, là bởi vì người này xuất thế nguyên nhân."

Dương Thanh Huyền nội tâm cực kỳ chấn kinh, Quỷ Điệp tộc hắn là rõ ràng, nghĩ không ra liền chết hai vị chí tôn, cái này đối với bất luận cái gì bộ tộc mà nói, đều là khó có thể chịu đựng đả kích.

Hắn hỏi: "Cái này Cổ mục đích là cái gì?"

Bùi Đại nói: "Đây cũng chính là mọi người đang nghĩ tới, tạm thời còn không người biết."

Hắn thấy Dương Thanh Huyền lo lắng, liền an ủi vài câu.

Rất nhanh, Dương Thanh Huyền liền rời đi thương hội, tìm tới Trung Thu Tử, đồng thời nói cho hắn Cổ cùng Bồ Đề thần thụ sự tình.

Trung Thu Tử phản ứng rất bình tĩnh, chỉ là đối với cái kia Bồ Đề thần thụ có chỗ hứng thú.

Hai người rất mau rời đi vị diện căn cứ, tiếp tục tại vũ trụ bên trong ghé qua.

Mấy tháng sau, đi vào một chỗ bí cảnh bên trong.

Là Trung Thu Tử chiếm cứ, hắn cười nói: "Cuối cùng trở về rồi, Bồ Đề thần thụ là có hay không có còn khó nói, nhưng ta hiện tại liền có thể cho ngươi một trận không tệ cơ duyên."

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: "Cơ duyên gì?"

Trung Thu Tử nói: "Chính là quái vật kia, ngươi cho rằng ta truy sát mục đích của nó là cái gì? Này quái chính là viễn cổ dị chủng, tạp giao mấy loại đáng sợ thần thú đản sinh ra hậu đại, ta muốn dùng máu của nó cùng hồi linh thần quang, đến rèn luyện ta chân thân, sau đó đi giết một người."

Trong mắt của hắn hiện ra nồng đậm sát khí.

Sau đó nhìn Dương Thanh Huyền liếc mắt, lại nói: "Người kia ngươi cũng không xa lạ gì, chính là cái kia phá cái hũ chủ nhân."

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi: "Trang Thiên Quán chủ nhân? !"

Trung Thu Tử cười gằn nói: "Chính là, hắn đem ta pháp thân vây ở bình bên trong vô số năm, bút trướng này nhất định phải cầm mạng của hắn đến thường!"

Dương Thanh Huyền nói: "Nguyên lai tiền bối tại bình bên trong thời điểm, chỉ là pháp thân tồn tại, người kia chắc hẳn cũng là chí tôn a?"

Trung Thu Tử "Ừ" một tiếng: "Không cần lo lắng, ta tự có biện pháp đối phó hắn. Mà quái vật này chính là mấu chốt. Hiện tại nhìn thấy ngươi thật sự là quá tốt, cảm giác trời cũng giúp ta, ta muốn mượn ngươi cái kia chiến kích dùng một lát. Ngày đó nó có thể bổ ra phá cái hũ, vừa vặn hình thành khắc chế."

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: "Ta cái kia chiến kích bị mất. . ."

"Cái gì? !"

Trung Thu Tử lấy làm kinh hãi, mặt mũi tràn đầy không tin nhìn xem Dương Thanh Huyền: "Ngươi sẽ không ở lừa ta a? Cái kia chiến kích cùng tính mạng ngươi tương tu, nếu là chiến kích mất đi, mạng của ngươi làm sao còn tại?"

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Là thật, chính là bị một vị chí tôn cướp đi, ta từ trong tay hắn trốn thoát. Hiện tại không dám trở về Nhân tộc, cũng là sợ hắn truy sát ta."

Trung Thu Tử cau mày nói: "Chiến kích mất đi, có chút khó giải quyết. Bất quá ta nguyên bản trong kế hoạch, liền không có ngươi chiến kích, người lão quái kia vẫn là có thể giết."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3533: Chân Huyết Dị Hỏa Trì

Hai người tiến vào bí cảnh về sau, đi vào một mảnh to lớn nham tương trên không.

Không trung tất cả đều là nóng hổi khí tức, vạn dặm phạm vi bên trong đều là màu đỏ dung nham, toát ra "Cuồn cuộn" bọt khí.

Dương Thanh Huyền cảm thấy được những này nham tương có chút khác biệt, năng lượng cực cao, mà lại tràn ngập máu tanh sát khí.

Đồng thời tại nham tương dưới đáy, có một tầng kết giới hào quang, chặn cái gì.

Trung Thu Tử nói ra: "Nơi này chính là ta chân thân nơi bế quan."

Hắn đưa tay chộp một cái, quái vật kia bỗng xuất hiện, đã tỉnh táo lại, toàn thân bị pháp tắc liên trói buộc, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ gào thét.

Trung Thu Tử trong mắt hàn quang lóe lên: "Không oán ta được, chỉ trách ngươi chính mình xâm nhập ta bí cảnh, ăn vụng ta trồng trọt linh quả. Hiện tại tốt đi, cái này điểm miệng thèm ăn dùng mệnh đến đổi."

Hắn lật tay một chụp, liền đánh trên người quái vật kia.

"Phanh" một tiếng, quái vật hét thảm một tiếng, liền rơi vào xuống dưới.

"Oanh!"

Nham tương bên trong bạo khởi vòng xoáy khổng lồ cùng hỏa trụ.

Trung Thu Tử lần nữa đưa tay, lại là hướng xuống một chụp.

Quái vật kia chính muốn xông ra đến, lập tức bị đánh một cái chính, lại bị đổ nhào đi vào.

Như thế lặp lại, quái vật kia trên thân lực lượng bị lần lượt đánh tan, bắt đầu bị nham tương ăn mòn, phát ra không cam lòng tiếng gầm gừ.

Trung Thu Tử không có bất luận cái gì đồng tình, lại là mấy chiêu chụp hạ xuống, đem quái vật kia triệt để trấn áp, trực tiếp chìm vào xuống dưới.

Nham tương sôi trào càng thêm kịch liệt, tại quái vật chìm xuống địa phương, rất nhanh hình thành một cái vòng xoáy.

Trung Thu Tử ngồi xếp bằng hư không, nói với Dương Thanh Huyền: "Chờ đi."

Liền hai mắt nhắm lại, tự mình tu luyện đứng lên.

Dương Thanh Huyền đã sớm đối với cái này dung nham cùng huyết sát khí tức cảm thấy hứng thú, cũng ngồi xếp bằng sau lưng Trung Thu Tử, vận chuyển đạo thể, thổ nạp khí tức.

Cái kia một tia ấm áp năng lượng hút vào trong cơ thể, cực kỳ thoải mái dễ chịu, rất nhanh liền bị chuyển hóa vì bản nguyên năng lượng, so với mình tại bí cảnh bên trong khổ tu mạnh hơn nhiều.

Không biết qua bao lâu, Trung Thu Tử mở hai mắt ra nói ra: "Được rồi."

Giờ phút này phía dưới xuất hiện một vòng xoáy khổng lồ, nham tương nhan sắc biến đến đỏ bừng như máu, đồng thời có từng tầng từng tầng hồng quang ở bên trong ẩn hiện.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền rõ ràng cảm thấy được nguyên bản dung nham bên trong kết giới biến mất, một thân ảnh chớp động dưới, liền xuất hiện tại cái kia vòng xoáy bên trong.

Là một người trung niên nam tử, dung mạo cùng Trung Thu Tử cơ hồ giống nhau như đúc, nhưng lại trắng nõn thanh tuyển một chút.

Trung Thu Tử có vẻ hơi tang thương, lại cười nói: "Đã bao nhiêu năm, cuối cùng có thể trở về về bản thể."

Hắn hóa thành một đạo quang mang, liền bay vào cái kia nam tử thể bên trong.

Cái kia nam tử trên thân trắng ánh sáng đại trướng, đem vòng xoáy lực lượng bài xích mở, một cỗ kinh khủng khí tức khuếch tán ra đến, trấn áp toàn bộ bí cảnh đều run run rẩy rẩy.

Dương Thanh Huyền cũng bị cỗ uy áp này bức lùi lại mấy bước, giật mình không thôi.

Chỉ thấy Trung Thu Tử trên thân xuất hiện vô số phù văn, xoay tròn phía dưới, tất cả đều bay trở về trong cơ thể.

Sau đó cái này cỗ kinh khủng lực lượng một điểm chỉ tan đi.

Trung Thu Tử ngẩng đầu lên, nhìn xem Dương Thanh Huyền cười nói: "Mau xuống đây đi, cái này dung nham bên trong tụ tập một ngàn loại chân huyết, còn có mười mấy loại bản nguyên lửa biến dị, đã là giữa thiên địa chí dương bảo ao, dùng để rèn đúc nhục thân không thể thích hợp hơn. Ta nhìn ngươi tu luyện cũng là đại đạo thể chất, nhiều ít đều có thể thu hoạch."

Dương Thanh Huyền mừng rỡ không thôi, ôm quyền hỏi: "Tiền bối, ta còn có hai vị bằng hữu, cùng ta hợp làm một thể, bình thường liền bám vào trong cơ thể ta, không biết có thể cùng nhau nhập ao tu luyện? Hai vị này bằng hữu đều là thuộc tính âm hàn võ tu."

Trung Thu Tử nhíu mày lại, nói: "Đương nhiên có thể, bất quá thuộc tính âm hàn lời nói vô pháp thu nạp cái này nham tương tôi thể, chỉ có thể làm làm một loại ác liệt hoàn cảnh áp chế, cho dù tu luyện hữu hiệu, nhưng hiệu quả quá mức bé nhỏ."

Dương Thanh Huyền nói cám ơn: "Chân muỗi tuy nhỏ, nhưng cũng là thịt a."

Hắn lập tức để Quỷ Tàng cùng Á Tư hiện thân ra.

Trung Thu Tử ánh mắt quét qua hai người, lộ ra rất nhỏ kinh ngạc thần sắc, đặc biệt là trên người Á Tư dừng lại một trận, nhìn Á Tư cực không được tự nhiên.

Quỷ Tàng đột nhiên nói ra: "Cái này Chân Huyết Dị Hỏa Trì có lẽ có thể dùng đến ấp trứng cái kia vỏ trứng."

Dương Thanh Huyền sửng sốt một chút, không phải Quỷ Tàng nói chuyện, hắn cơ hồ đều muốn đem cái kia vỏ trứng quên mất.

Trung Thu Tử ngạc nhiên nói: "Cái gì vỏ trứng?"

Dương Thanh Huyền đem viên kia vỏ trứng lấy ra: "Ta từng tại một cái đấu giá hội bên trên, từng thu được một viên tổ linh vỏ trứng, nhưng vỡ vụn một điểm."

Trung Thu Tử sắc mặt biến hóa, giật mình nói: "Thật là tổ linh vỏ trứng."

Hắn đưa tay một điểm, cái kia vỏ trứng bên trên chớp động ra một chút phù văn màu vàng đến, không ngừng lan tràn, hình thành các loại kỳ diệu đồ án.

Những phù văn này cuối cùng nối liền cùng một chỗ, là một con Huyền Điểu đồ án.

Trung Thu Tử mừng lớn nói: "Kim Ô Huyền Điểu!"

Thấy Dương Thanh Huyền vẻ khó hiểu, Trung Thu Tử giải thích nói: "Nguyên bản Kim Ô là Kim Ô, Huyền Điểu là Huyền Điểu, nhưng cái này trứng hẳn là Kim Ô cùng Huyền Điểu tổ linh tạp giao sinh ra tới. Bản thể bên trên nhìn như Huyền Điểu, có thể cái này chim hai cánh bên trên, còn có mặt trời hỏa diễm đồ hình."

Ba người cẩn thận nhìn lại, quả nhiên như Trung Thu Tử lời nói.

Trung Thu Tử cảm khái nói: "Cái này có thể là đồ tốt a, nếu là ta có vật này, ta chân thân sớm liền có thể xuất quan." Sắc mặt hắn âm trầm không chừng, nhìn chằm chằm vỏ trứng nhìn ra ngoài một hồi, bỗng nhiên nói ra: "Ngươi có thể bỏ được vật này nóng chảy?"

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: "Chẳng biết tiền bối ý gì?"

Trung Thu Tử nói: "Vật này có thể dùng đến tẩm bổ nhục thân, đối với ngươi đại đạo thể chất cũng là cực có chỗ tốt, nhưng thiếu điểm chính là hiệu quả cực chậm. Nếu là đem nóng chảy mở, lại phối hợp ta cái này cương luyện chế tốt Chân Huyết Dị Hỏa Trì, có thể đủ trực tiếp đem trứng bên trên tiên thiên tổ lực hấp thu, có thể làm cho tu vi thời gian ngắn đề thăng một điểm, nhưng vỏ trứng liền phế đi. Bất quá ngươi vỏ trứng này đã có tổn hại, muốn để nó tự hành khôi phục còn phải tìm kiếm một chút vật liệu cùng thời gian."

Dương Thanh Huyền quay đầu nhìn về Quỷ Tàng, dù sao vật này là hắn muốn dùng đến rèn luyện thân thể.

Quỷ Tàng cười nói: "Nếu là trước kia, ta khẳng định cho rằng giữ lại tốt, nhưng bây giờ hoàn toàn chính xác thời gian không chờ người. Ta cũng lo lắng đột phá đâu, chẳng biết chúng ta âm hàn chi thể có thể được lợi?"

Trung Thu Tử nói: "Nếu như các ngươi hai người tiến vào Chân Huyết Dị Hỏa Trì, chỉ có thể làm làm một loại ác liệt tu luyện hoàn cảnh, dù có hiệu quả, nhưng cũng không lớn. Nhưng nếu là có vỏ trứng này, liền hoàn toàn khác nhau. Tổ linh vỏ trứng bên trong ẩn chứa tiên thiên đạo ý, nếu là có thể hút vào trong cơ thể, lấy này vỏ trứng lực lượng thủ hộ, lại thu nạp chuyển hóa ta cái này ao bên trong năng lượng, liền có thể rất có ích lợi. Đối với ta cùng Dương Thanh Huyền, ích lợi đồng dạng sẽ lớn hơn."

Quỷ Tàng nói: "Đã như vậy, cái kia hoàn toàn không cần suy tính. Bây giờ có thể đi lên phía trước một bước là một bước, chuyện tương lai ai biết."

Trung Thu Tử gật đầu nói: "Ta cũng là dạng này cho rằng." Hắn mỉm cười nói: "Nguyên nghĩ đến đám các ngươi đi theo ta, là đã chiếm ta tiện nghi, không nghĩ tới ta cũng có thể từ đó thu hoạch, xem như hòa nhau. Tinh tế nói đến, Dương Thanh Huyền ngươi thật đúng là ta phúc tinh."

Dương Thanh Huyền vội vàng ôm quyền nói: "Tiền bối quá khen rồi. Hai lần đều hẳn là ta cảm tạ tiền bối mới là."

Trung Thu Tử khoát tay nói: "Đồng giá trao đổi, theo như nhu cầu. Cho dù lần này, có vỏ trứng này tồn tại, ngươi cũng không nợ ta cái gì, đều nhập ao đi."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3534: Hai người đột phá

Ba người lúc này tiến vào ao bên trong.

Trung Thu Tử đưa tay chộp một cái, liền một vệt kim quang rơi xuống, đem cái kia vỏ trứng bao lấy, trực tiếp cuốn xuống tới.

Hai tay của hắn bấm niệm pháp quyết, không ngừng đánh ra phù văn, ấn trên xác.

Từng đạo đồ án bay ra, chính là cái kia Kim Ô Huyền Điểu hư ảnh.

Vỏ trứng bị kim sắc quang mang bao lấy, đồng thời phía trên bên trên mở ra hiện vết rạn, "Soạt" một tiếng, vỡ vụn mở.

Mấy người phảng phất nghe thấy một tiếng chim hót, liền cảm ứng được tiên thiên lực lượng.

Trung Thu Tử ánh mắt lộ ra vẻ hưng phấn, trong tay quyết ấn nhất biến, quát: "Mở!"

Tất cả vỏ trứng mảnh vỡ cùng bên trong lực lượng nát mà không tán, đồng thời cuốn về phía bốn người.

Mỗi cá nhân trên người đều kề cận đại lượng vỏ trứng mảnh vỡ, còn có phía trên bọc lấy tiên thiên lực lượng.

Trung Thu Tử nói: "Cái này chân huyết Dị hỏa cùng hồi linh thần quang, chính dễ dàng nóng chảy những mảnh vỡ này, trợ lực chúng ta hấp thu."

Quỷ Tàng quét liếc mắt, Trung Thu Tử tuy là chí tôn, nhưng ở vỏ trứng mảnh vỡ phân phối bên trên vẫn là cực kỳ công bằng hợp lý, mỗi người đều cơ hồ đều các loại.

Đầy trời chất lỏng màu đỏ, nương theo lấy hỏa diễm cùng hào quang, một chút vọt tới mấy người trên thân.

Dương Thanh Huyền tay bấm quyết ấn, nhắm hai mắt, tùy ý hút vào bốn phía hết thảy năng lượng.

Vô luận là chân huyết, hỏa diễm, vẫn là vỏ trứng bên trên tiên thiên lực lượng, đối với hắn đều không có bất luận cái gì tác dụng phụ, có thể tùy ý hấp thu.

Mấy ngày sau, hắn chậm rãi mở hai mắt ra, tràn đầy sợ hãi lẫn vui mừng.

Trên thân vỏ trứng mảnh vỡ thiếu đi bộ phận, nhưng rõ ràng cảm thấy được cảnh giới có chỗ đề thăng.

Đây là hắn bế quan mấy chục năm đều chưa từng có dấu hiệu.

Nội tâm không khỏi cảm khái không thôi, bế quan cọng lông, về sau rốt cuộc bất tử bế quan. Khó trách những cái kia tu luyện mấy triệu, hàng ngàn vạn năm lão quái vật, cảnh giới cũng không gì hơn cái này.

Ba loại sức mạnh, chân huyết, hồi linh thần quang cùng tiên thiên lực lượng, đều đối với hắn đạo thể sinh ra không nhỏ chính diện ảnh hưởng. Cho tới Dị hỏa tác dụng, ngược lại cực kỳ bé nhỏ.

Coi lại liếc mắt Quỷ Tàng bọn hắn, mỗi người bên cạnh thân hiện ra các loại vòng xoáy, hình thành độc lập từ trường.

Dương Thanh Huyền tiếp tục nhắm mắt tu luyện.

Trong hoảng hốt, có đủ loại quái vật hư ảnh hiển hiện, phẫn nộ gầm thét, hướng hắn vọt tới.

Hắn nao nao, lập tức minh bạch tới, đây đều là bị luyện vào ao bên trong quái vật tinh phách. Trong đó có cái kia Tứ Bất Tượng cái bóng.

Sợ là những này yêu thú, tất cả đều là chỉnh đầu luyện hóa đi vào. Có trời mới biết Trung Thu Tử hết thảy luyện nhiều ít dị thú, chí ít đầu kia Tứ Bất Tượng, chính là hàng thật giá thật nửa bước chí tôn a.

Dương Thanh Huyền có chút liếm một cái đôi môi, trong tay quyết ấn lại biến, trực tiếp đem những này tinh phách cũng hút vào trong cơ thể, rõ ràng có thể cảm giác được hồn lực tăng cường.

Loại tốc độ này để hắn đều có chút hãi hùng khiếp vía, cái này tăng lên cũng quá nhanh đi?

Trên thực tế, lúc trước hắn bế quan mấy chục năm cũng không phải là một chút tác dụng đều không, chính là bởi vì có bế quan cơ sở, giờ phút này mới có thể một ngày ngàn dặm.

Dương Thanh Huyền ổn định lại tâm thần, toàn bộ server tâm thần đều trong tu luyện, không muốn lãng phí một cái sát na.

Không biết qua bao lâu, bỗng nhiên truyền đến một tiếng cuồng tiếu.

Một đạo cự đại hư ảnh liền xuất hiện trên bầu trời ao nham tương, toàn thân chớp động lên quỷ dị lân phiến, mặt mũi tràn đầy dữ tợn đáng sợ, chính là Quỷ Tàng.

Ao bên trong thật máu cùng hỏa diễm chi lực không ngừng hướng về thân thể hắn dũng mãnh lao tới, giống như là sóng đánh đá ngầm, cọ rửa thân thể của hắn.

Quỷ Tàng trong hai mắt bắn ra hai đạo phấn khởi tinh mang, một cỗ đại đạo lực lượng hàng lâm xuống, đúng là đột phá.

"Ha ha ha ha."

Hắn không ức chế được cuồng tiếu.

Những cái kia thiếp ở trên người vỏ trứng đều bị tiêu hóa hết, giờ phút này xuân phong đắc ý, không nhanh hơn sướng.

Á Tư lật ra bạch nhãn, khẽ nói: "Đừng quấy rầy người khác tu luyện, nho nhỏ đột phá, nhìn đem ngươi đắc ý thành cái dạng gì tử."

Nội tâm của hắn cực độ bất mãn, mới quen Dương Thanh Huyền cùng Quỷ Tàng thời điểm, hai người bất quá chín sao Thiên Giới, hắn nhưng là vạn cổ chí tôn. Hiện tại hai người song song đột phá đến Thiên Giới đỉnh phong, hắn vẫn là Thiên Giới đỉnh phong.

Vừa nghĩ tới liền cực độ phiền muộn.

Trung Thu Tử bỗng nhiên mở mắt ra, kinh ngạc cười nói: "Thú vị thú vị."

Dương Thanh Huyền hỏi: "Cái gì thú vị?"

Trung Thu Tử nói: "Nghĩ không ra trận này cơ duyên, có thể nhường hai người đột phá."

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, lúc này, Á Tư bỗng nhiên cuồng tiếu: "Ha ha ha ha ha ha ha. . ."

Chỉ thấy trên người hắn bạo khởi mảng lớn hào quang, khủng bố lực lượng đem nước ao chân huyết Dị hỏa đều chấn khai, một luồng hơi lạnh xâm nhập ra.

Trung Thu Tử một chụp nham tương, đem cái kia hàn khí ngăn trở, quát: "Ra ngoài đột phá! Đừng hỏng cái này nồi nước."

Á Tư tỉnh ngộ lại, chính mình là cực hàn Băng Long, đột phá dị tượng vô cùng có khả năng đối với chí dương cái ao tạo thành trí mạng tổn thương.

Hắn bỗng nhiên phóng lên tận trời, liền bay vào vạn dặm không trung, trực tiếp không gặp.

Quỷ Tàng lạnh lùng nói: "Chính mình hưng phấn cùng cái gì giống như."

Hắn dù cũng là âm hàn chi thể, nhưng phá hoại tính xa không có Á Tư lớn, đồng thời có thể thu nhiếp tại một lòng.

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu nhìn liếc mắt, nói ra: "Ta đi dính dính hắn ánh sáng."

Đồng dạng thân ảnh lóe lên, biến mất tại ao bên trong.

Vạn dặm trên bầu trời, một mảnh to lớn băng chi lục địa lơ lửng tại cái kia.

Chính giữa một tòa đỉnh băng trên không, chính là Á Tư.

Óng ánh thấu triệt trên lục địa, khắp nơi lóe ra phù văn, tinh mỹ tuyệt luân, phảng phất truyện cổ tích thế giới.

Dương Thanh Huyền giật mình nhìn xem, những phù văn này tất cả đều là băng quy tắc chi lực, cấp người một loại cảm giác áp bách mạnh mẽ.

Hắn từng gặp Già Lâm đột phá, chính mình thu hoạch không ít, nhưng cũng không có Á Tư như vậy khoa trương. Từ dị tượng nhìn lại, Á Tư đột phá muốn mạnh mẽ hơn Già Lâm rất nhiều.

Hắn tận khả năng tới gần Á Tư, sau đó ngồi xếp bằng xuống, thu nạp giữa thiên địa hàn ý, cảm ngộ loại này đột phá vĩ lực cùng nửa bước chí tôn đại đạo quy tắc.

Có thể đủ trong thời gian ngắn ngủi như thế, gặp được hai vị cường giả đột phá đến nửa bước chí tôn, trừ hắn khí vận nghịch thiên bên ngoài, cũng chỉ có những cái kia tại trong đại tộc tinh anh đệ tử, mới có thể hưởng thụ như cơ duyên này.

Nhưng vô luận là Già Lâm vẫn là Á Tư, có thể đủ đột phá nhưng cũng được lợi tại Dương Thanh Huyền bản thân.

Hồi lâu sau, cái kia đột phá dị tượng biến mất.

Dương Thanh Huyền lần nữa trở lại Chân Huyết Dị Hỏa Trì bên trong, đồng thời lấy ra hai viên năm sao trân quả, dần dần nuốt vào.

Loại cảnh giới đó rõ ràng tăng trưởng cảm giác thực sự thật là khéo, để hắn trầm mê trong đó.

Chờ tăng trưởng biến chậm về sau, liền bắt đầu mượn nhờ trân quả lực lượng duy trì.

Lại qua mấy ngày, tăng trưởng vẫn là chậm lại.

Cuối cùng gần như khô kiệt.

Dương Thanh Huyền biết kết thúc, ao nham tương bên trong năng lượng, đã bị bốn người bọn họ hấp thu còn thừa không có mấy. Còn lại những cái kia, đối với phổ thông Thiên Giới có lẽ vẫn là chí bảo, nhưng đối bọn hắn mà nói đều chỉ là lãng phí thời gian.

"Ha ha, không sai, bởi vì có vỏ trứng nguyên nhân, hiệu quả vượt qua ta mong muốn."

Trung Thu Tử cười to không thôi, dư thừa lực lượng hiển lộ rõ ràng ra, lấp đầy một cỗ khí phách: "Lão quái vật, tử kỳ của ngươi đến! Dương Thanh Huyền, ngươi theo ta cùng đi chứ."

Dương Thanh Huyền nói: "Được."

Có thể đủ mắt thấy chí tôn cuộc chiến, làm sao lại không phải một trận cơ duyên.

Thậm chí nếu như ngoài ý muốn nổi lên, chính mình có lẽ còn có thể giúp đỡ Trung Thu Tử một hai.

Giờ phút này lấy bọn hắn lực lượng của ba người, liên thủ phía dưới, không dám nói ngạnh kháng chí tôn, chí ít đánh lén một chút chí tôn vẫn là có thể.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3535: Gặp lại cố nhân

Sau mấy tháng, Dương Thanh Huyền theo Trung Thu Tử đi vào một chỗ Linh Sơn bí cảnh bên trong.

Nơi này thải hà cùng bay, hào quang vạn trượng, các loại trân quý thực vật, khoáng thạch, chim thú, đều tại trong mắt bày biện ra tới.

Dương Thanh Huyền thổn thức không thôi, chính mình trước đó tìm chỗ kia bí cảnh, tưởng rằng Linh Sơn phúc địa, mừng rỡ như điên thiết vì cấm địa. Về sau đến Trung Thu Tử bí cảnh, mới cảm thấy mình cái kia cấm địa cực kỳ phổ thông.

Mà trước mắt cái này bí cảnh, lại so Trung Thu Tử cao mấy cấp bậc.

Đợi chút nữa hai vị chí tôn đại chiến phía dưới, cái này bí cảnh sợ là giữ không được, không khỏi một trận tiếc hận.

"Người nào dám can đảm tự tiện xông vào cấm địa!"

Hư không bên trong truyền đến quát to một tiếng, sau đó xuất hiện một đầu toàn thân lông đen vượn tay dài, khí thế hung hăng chạy ra.

Trung Thu Tử trong mắt lộ ra vẻ khinh bỉ, còn chưa động thủ, Dương Thanh Huyền liền một bước tiến lên, đưa tay chộp một cái.

Hàn khí mạnh vọt qua, tại không trung hóa thành băng tinh, sau đó tung bay ở cái kia vượn tay dài trên thân, lập tức đông lạnh thành một cái băng điêu.

Đã đi theo Trung Thu Tử đến, những tiểu lâu la này tự nhiên cần phải tự mình ra tay đối phó.

Trung Thu Tử hài lòng nhẹ gật đầu, vung tay lên, một đạo quang mang kích - bắn đi ra, đánh vào hư không bên trong.

"Bành!"

To lớn tiếng nổ tung vang lên, oanh ra một đầu vạn dặm thông đạo.

Trung Thu Tử nói: "Đi thôi."

Liền chắp tay mà đi.

Hai người một trước một sau, súc địa thành thốn.

Trung Thu Tử bỗng nhiên con ngươi co rụt lại, cười lạnh nói: "Lão quái vật, phát hiện ngươi, vạn năm ân oán, hôm nay cùng nhau chấm dứt."

Thân ảnh nhoáng một cái, hướng phía trước bước ra một bước, liền biến mất không thấy gì nữa.

Dương Thanh Huyền vội vàng đuổi theo, lúc này bốn phương tám hướng truyền đến cực mạnh khí tức, hóa thành từng tầng từng tầng chân cương, đánh tung mà tới.

Hắn nhíu mày lại, xem ra hẳn là người lão quái kia vật thủ hạ, nhưng Trung Thu Tử đã na di mà đi, cũng không biết những này người là cố ý không có cản hắn, vẫn là không có ngăn lại.

Dương Thanh Huyền thân ảnh lóe lên, liền lui ngàn dặm, tránh thoát những cái kia oanh kích.

Phía trước hư không bị nổ vỡ vụn.

Dư âm năng lượng bên trong, mấy chục đạo thân ảnh chậm rãi đi ra.

Những này người tất cả đều khuôn mặt cổ quái, dáng người cao thấp không giống nhau, là từ khác biệt chủng tộc tạo thành, thực lực đều tại chín sao Thiên Giới phía trên.

Thập tinh Thiên Giới phía trên có hai mươi mốt người, Thiên Giới đỉnh phong sáu người, còn lại một chút cao giai Thiên Giới, cơ hồ có thể không để ý đến.

"Thánh tổ cấm địa cũng dám xông, muốn chết!"

Trong đó một vị Thiên Giới đỉnh phong lạnh giọng nói.

Dương Thanh Huyền nói: "Ta không có thời gian cùng các ngươi dây dưa, vội vàng đi xem chí tôn cuộc chiến đâu. Chư vị nếu là có hứng thú, có thể cùng một chỗ đồng hành. Hai vị chí tôn sinh tử chiến, bỏ qua lời nói rất khó có lần sau."

Đối diện hơn mười người đều là đổi sắc mặt, vừa rồi bọn họ đích xác cảm ứng được một cỗ kinh khủng khí tức, nội tâm không quá xác định, giờ phút này nghe vậy, quả nhiên là chí tôn trôi qua, đều là khiếp sợ không thôi.

Cho tới "Chí tôn cuộc chiến", bọn hắn đương nhiên khát vọng nhìn, nhưng đây không phải là bọn hắn dám nghĩ sự tình.

Cái kia tên Thiên Giới đỉnh phong quát lên: "Đi chết đi!"

Hai ngón hướng phía trước một điểm, một đoàn kình khí liền phá không mà đến, bắn về phía Dương Thanh Huyền.

Còn lại người trực tiếp tản ra, một chút liền đem Dương Thanh Huyền vây quanh.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, trực tiếp đem cái kia kình khí ngăn tại bắt diệt.

"Phanh", một vòng năng lượng từ lòng bàn tay tản ra.

Cái kia tên Thiên Giới đỉnh phong sắc mặt biến hóa.

Những người còn lại cũng đều như lâm đại địch, nhưng vẫn chưa bối rối, dù sao bọn hắn nhân số cùng cảnh giới đều bày ở đây.

Dương Thanh Huyền quát: "Ta không muốn giết vô tội, tránh ra!"

Kiếm quyết một dẫn, vô số kim kiếm tại bốn phía hiển hiện, hướng phía trước chém tới, bổ ra một cái thông đạo.

Lấy hắn làm trung tâm, phạm vi ngàn dặm bên trong đều là kiếm khí tràn ngập, đám người vội vàng thối lui không dám tới gần.

Dương Thanh Huyền dù không ít giết người, nhưng có thể không giết vẫn là tận lực không giết, huống chi cái này hơn mười người đều là giống như hắn cao giai Thiên Giới, tu hành đến trình độ này đúng là không dễ.

Cái kia mấy tên Thiên Giới đỉnh phong sắc mặt đại biến, riêng phần mình xuất thủ, đem thần thông đánh vào đến kiếm chi thế giới bên trong, hình thành liên thủ áp chế.

Dương Thanh Huyền biến sắc, lạnh giọng nói: "Đã khăng khăng muốn chết, đừng trách ta!"

Hắn năm ngón tay vồ lấy, vô số kim nguyên tố tụ đến, cái kia ngàn vạn kiếm ý cũng đều tận trong lòng bàn tay, hình thành một thanh chiến kích, bắt lấy liền bổ ra ngoài.

"Phanh phanh phanh!"

Liên tiếp tiếng nổ nổ vang.

Cái kia tên Thiên Giới đỉnh phong lạnh giọng nói: "Vô dụng, cùng vì Thiên Giới đỉnh phong, ngươi một người, mà chúng ta có sáu người!"

Không chỉ có như thế, còn có vài chục người vây ở bên ngoài quan sát, tùy thời chuẩn bị xuất thủ tham chiến.

"Thật sao?"

Dương Thanh Huyền trống rỗng thanh âm truyền ra, khuôn mặt của hắn phát sinh biến hóa vi diệu, một cỗ âm hồn tà khí để lộ ra tới.

Chính là cùng Quỷ Tàng hợp thể.

Mặc dù hai người đều là Thiên Giới đỉnh phong, nhưng hợp thể về sau, cũng không có đột phá đến nửa bước chí tôn. Hiển nhiên tầng này cảnh giới áp chế cực lớn, không phải đơn giản hợp thể liền có thể nhảy tới.

Dương Huyền Tàng lần nữa vung lên chiến kích, Thiên Trảm Thất Thức dần dần bổ ra ngoài.

Mỗi một đạo kích quang đều oanh ra mảng lớn quang huy, chấn tại cái kia áp chế phía trên, bổ ra ba thức về sau, sáu người liền rất cảm thấy phí sức, khiếp sợ không thôi.

"Không có khả năng a, chuyện gì xảy ra?"

Cái kia tên Thiên Giới đỉnh phong trong lòng chấn động mãnh liệt, cùng vì Thiên Giới đỉnh phong, làm sao có thể lấy một địch sáu?

Hắn chưa kịp phản ứng, áp chế liền bị thứ tư kích trực tiếp phá mất.

Dương Thanh Huyền lóe lên liền biến mất ở tại chỗ.

Sáu người đều là kinh hãi vạn phần, to lớn sợ hãi bao phủ bọn hắn.

"Đã đã cho các ngươi cơ hội."

Dương Thanh Huyền thân ảnh dần dần sau lưng sáu người xuất hiện, nương theo lấy một vòng trăng tròn bổ ra.

"Phanh phanh phanh!"

Tốc độ cực nhanh bổ ra sáu chiêu, đồng thời mỗi một chiêu về sau liền tiếp thuấn di, cơ hồ làm liền một mạch.

Sáu người đều là bị chấn lớn miệng phun máu, tại không trung liên tiếp lui về phía sau.

"Hắn thật là Thiên Giới đỉnh phong sao?"

Sáu người cực kỳ hoảng sợ, nhưng cái kia lực lượng cũng không có chí tôn pháp tắc, giống như ảo mộng.

Chung quanh hơn mười người càng là dọa đến tản ra, ai cũng không dám tiến lên.

"Một đám rác rưởi, đều lui ra đi. Lấy lực lượng của các ngươi, liền xem như nửa bước chí tôn cũng hẳn là cản lại, lại không làm gì được một tên Thiên Giới đỉnh phong, thật sự là tu luyện tới phân đi lên. Đợi việc này qua đi, lại đến trừng trị các ngươi."

Một đạo băng lãnh thanh âm tại không trung vang lên.

Tất cả mọi người là sắc mặt trắng bệch, từng cái mặt không có chút máu, nhưng không dám cùng người này tranh luận, xấu hổ cùng sợ hãi cúi đầu xuống.

Dương Huyền Tàng song đồng có chút phóng đại, nhìn chằm chằm hư không bên trong: "Ngươi. . ."

"Thật sự là khó mà tin tưởng a."

Thanh âm kia lần nữa truyền đến, phía trước liền có thêm một tên nam tử, khuôn mặt lạnh lùng, trong ánh mắt tràn đầy vẻ phức tạp.

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Trọng Anh! Thật là ngươi."

Cái kia nam tử thở dài: "Dù không thể tin tưởng, nhưng là thật, ngươi dĩ nhiên tu luyện đến trình độ này."

Dương Thanh Huyền có phần vì động dung, năm đó Trọng Anh bị Trung Thu Tử kích thương, trốn vào đời mới sinh đại vũ trụ chẳng biết tung tích, nghĩ không ra lại sẽ tại đất này gặp phải.

Nơi này là Trang Thiên Quán chủ nhân địa bàn, cũng là nói còn nghe được.

Hắn hỏi: "Thương thế của ngươi tốt?"

Trọng Anh sắc mặt cổ quái nói ra: "Cảnh giới của ngươi đều đột phá chân trời, ta dưỡng tốt một bị thương cứ như vậy lệnh ngươi kỳ quái sao?"

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3536: Chí tôn cuộc chiến

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Không không, không kỳ quái. Năm đó chúng ta bởi vì vì một số ân oán, không thể không là địch. Hiện tại nhân duyên đã biến, không là năm đó, ngươi còn muốn cản đường của ta sao?"

Trọng Anh nói: "Năm đó sự tình hoàn toàn chính xác không nhắc lại tất yếu. Bây giờ không phải là ta cưỡng ép đối địch với ngươi, mà là ngươi xuất hiện ở trước mặt ta, nhất định phải vượt qua ta quá khứ, cái kia ta ra tay với ngươi, có thể trách ta sao?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ngươi quy thuận Trang Thiên Quán chủ nhân, ta có thể hiểu được. Nhưng lần này cái kia cái hũ chủ nhân tự thân khó bảo toàn, ta khuyên ngươi vẫn là không nên động thủ, để chúng ta đi thưởng thức một trận chí tôn cuộc chiến. Vừa đến đối với chúng ta đại đạo lĩnh ngộ được ích lợi không nhỏ, có lẽ có thể mượn cơ hội càng đi về phía trước mấy bước. Thứ hai cái kia cái hũ chủ nhân hơn phân nửa là muốn chết, cũng sẽ không truy các ngươi cái gì."

Trọng Anh sắc mặt đại biến, phẫn nộ quát: "Nói bừa! Chủ nhân thực lực ngươi liền liền vạn nhất đều lý giải không được, liền dám ở này thả lời nói sơ nhầm, giết ngươi thật không oan!"

Trọng Anh đằng đằng sát khí, trực tiếp một quyền đánh ra.

Phía trước hư không ngưng lại, giống như là bị một cỗ sóng khí bao lấy, sau đó chợt nổ tung.

Dương Huyền Tàng toàn thân phun trào lấy một cỗ Kim nguyên tố, hình thành phòng ngự giáp.

"Phanh phanh phanh!"

Một quyền này quyền uy cùng năng lượng đều đánh vào kim giáp bên trên, trực tiếp đem áo giáp đánh nổ.

Dương Huyền Tàng lách mình lui lại, nhưng con ngươi hơi co lại, tại chung quanh hắn xuất hiện đại lượng màu đỏ sợi tơ, chính là Phệ Thần Cổ bộ tộc bản thể.

Những này dây đỏ nháy mắt kích - bắn tới.

Dương Huyền Tàng bấm niệm pháp quyết quát: "Ngưng!"

Cực hàn băng khí từ trong cơ thể tuôn ra, đem ngàn dặm nháy mắt đóng băng.

Trọng Anh đồng dạng đổi sắc mặt, thân ảnh lóe lên, liền xuất hiện phía trên Dương Thanh Huyền, trực tiếp một quyền nổ xuống.

To lớn tầng băng không chịu nổi quyền này uy, dồn dập sụp đổ.

Dương Huyền Tàng quát: "Tới thật đúng lúc!"

Trên người hắn bạch quang hiện lên, không ngừng tỏa ra, hữu quyền bên trên từng vòng từng vòng ngũ hành lực lượng du tẩu, hình thành quyền cương.

Trọng Anh song đồng đột nhiên co lại: "Ngươi muốn cùng ta ngạnh kháng?"

Dương Huyền Tàng trên mặt tà dị cười một tiếng: "Ta chứng đạo pháp môn chính là nhục thân, ngạnh kháng ngươi lại như thế nào?"

Nắm đấm kia bốn phía xuất hiện một cái vòng xoáy khổng lồ, nở rộ ra ngũ hành hào quang, ở giữa trình trắng xóa hoàn toàn, hóa thành lưu quang liền thăng nhập không bên trong.

Trọng Anh tức giận, phảng phất bị khinh thường, quát lên: "Chết!"

Quyền uy bên trên càng là tăng thêm mấy phần lực lượng, hung hăng đánh rơi xuống tới.

"Ầm ầm!"

Hai người nắm đấm mới ra, đối oanh cùng một chỗ. Năng lượng to lớn bị đè ép đến cực hạn, chung quanh vạn dặm nháy mắt sụp đổ, chỉ còn lại cái này một điểm cực quang, không ngừng kích - bắn ra hào quang, đâm người mắt.

Cái kia mười mấy tên Thiên Giới võ giả đều là hoảng sợ muôn dạng, liều mạng lui lại, chống cự lấy quyền uy dư ba, không khỏi là bị chấn động đến khí huyết khuấy động, sinh lòng gợn sóng.

Dương Huyền Tàng ho ra một ngụm máu đến, vẫn là yếu hạ phong, tại không trung liên tiếp lui về phía sau, lại là số ngụm máu tươi phun ra. Nhưng trên mặt tà dị thần sắc lại càng sâu, trong miệng phát ra "Hắc hắc" thanh âm.

Cùng Quỷ Tàng hợp thể phía dưới, có thể đủ cùng một vị nửa bước chí tôn đánh thành cái này hình dạng, hắn đã rất hài lòng.

Nhưng theo Trọng Anh, lại là lớn lao sỉ nhục!

"Chết! Chết đi!"

Trọng Anh nổi giận, toàn thân tuôn ra màu đỏ sợi tơ, vô số quyền ảnh hiển hiện, phóng ra từng đạo quang vòng xoáy, phô thiên cái địa oanh kích mà tới.

"Ha ha, nếu là có chiến kích tại tay, thật đúng là nghĩ đánh với ngươi một trận đâu, nhưng bây giờ không có thời gian, ta muốn đuổi đi xem các ngươi chủ tử chết như thế nào."

Dương Huyền Tàng cuồng tiếu một tiếng, hai cái trên nắm tay tất cả đều là hàn băng, một chút đánh ra.

"Đóng băng thiên địa!"

Hai cái hàn khí vòng xoáy tại phía trước phun trào, thu nạp thôn phệ lấy hết thảy, vạn dặm chân không trực tiếp ngưng kết thành trạng thái cố định.

Dương Huyền Tàng thân ảnh nhoáng một cái, liền tiến vào đến trong tầng băng, biến mất không thấy gì nữa.

"Bành bành bành!"

Cái này đóng băng tại Trọng Anh bạo kích phía dưới, mảng lớn hóa thành mảnh vụn, nhưng đã không thấy Dương Huyền Tàng thân ảnh.

Nội tâm của hắn lửa giận bộc phát, bốn phía tìm không được người, đột nhiên nghĩ đến Dương Huyền Tàng lời nói, khiếp sợ hướng một phương hướng nào đó nhìn lại, sau đó sầm mặt lại, cũng phóng tới cái hướng kia, biến mất tại phía trước.

Còn lại hơn mười vị cao giai Thiên Giới, đứng tại cái kia hai mặt nhìn nhau, chẳng biết như thế nào cho phải.

Dương Huyền Tàng phi độn một trận, thân ảnh run lên, khiếp sợ nhìn về phía trước, tại Hỏa Nhãn Kim Tinh cảm ứng xuống, có đáng sợ hào quang như hỏa diễm thiêu đốt, thôn phệ lấy phía trước hết thảy.

"Đã khai chiến!"

Hắn vừa khẩn trương lại hưng phấn, bỗng nhiên quay đầu nói ra: "Chắc hẳn ngươi cũng cảm ứng được, không cần thiết hiện tại cùng ta phân sinh tử a? Nếu là ngươi gia chủ tử thắng, ta cũng trốn không thoát. Nếu là Trung Thu Tử tiền bối thắng, hắc hắc, ngươi giết ta có ý nghĩa gì?"

Sau lưng hư không bên trong xông ra một người, chính là Trọng Anh, hắn chính muốn hạ sát thủ, nghe vậy sắc mặt đại biến, cả kinh nói: "Phía trước người là Trung Thu Tử?"

Dương Huyền Tàng nói: "Đúng vậy. Hắn cố ý tìm đến cái kia Trang Thiên Quán chủ nhân báo thù. Sở dĩ ta không tâm tư cùng ngươi dây dưa. Đi thôi, một trận chiến này đối với ngươi ta mà nói, ý nghĩa đều cực lớn."

Hắn lưu ý lấy Trọng Anh thần sắc, nếu là đối phương nhất định phải dây dưa đến cùng, cũng chỉ có thể để Á Tư xuất thủ, mau chóng tặng hắn đi lĩnh hộp cơm.

Trọng Anh trầm mặc xuống, trên thân sát khí làm dịu không ít, tựa hồ nhận đồng Dương Huyền Tàng lời nói.

"Ha ha, đi thôi, đừng lãng phí thời gian."

Dương Huyền Tàng cười lớn một tiếng, liền hướng phía trước độn đi.

Lực lượng kinh khủng kia chấn động, mang đến cho hắn to lớn phấn khởi cùng kích động.

Đúng là hắn khát vọng không thể thành chí tôn lực lượng.

Trọng Anh nội tâm đồng dạng chấn động không thôi.

Hai người rất nhanh liền tiến vào năng lượng ba động phạm vi, cẩn thận quan sát cùng cảm ứng đến trước mặt tình hình chiến đấu.

Hai thân ảnh tại lấy không thể nào hiểu được tốc độ vận chuyển, mỗi giao thủ một lần, đều đản sinh ra chí tôn lực lượng tại không trung chập trùng, xung kích trên người hai người, khiến bọn hắn toàn thân run rẩy, nhưng lại phấn khởi cực kỳ.

Trung Thu Tử phía trước là một tên toàn thân kim giáp nam tử, mắt sáng như đuốc, giờ phút này toàn thân bộc phát ra sát khí, lấy chỉ trong hư không họa vòng.

Mỗi họa một đạo, viên kia vòng cấp tốc khuếch tán, giống như là một cái tân sinh thế giới, trực tiếp hướng Trung Thu Tử bao phủ tới.

Trung Thu Tử thì là không ngừng lấp lóe, duy trì lấy mười đạo tả hữu tàn ảnh, mỗi một đạo cái bóng đều là lấy chỉ bấm niệm pháp quyết, điểm hướng những cái kia vòng tròn, đem bọn hắn cản cách người mình.

Đồng thời thỉnh thoảng đánh ra quyết ấn, đánh phía cái kia kim giáp nam tử.

Hai người giao thủ hơn mười chiêu, đánh thiên băng địa liệt, phảng phất tương xứng.

Dương Huyền Tàng thầm nghĩ: "Cái này bí cảnh là giữ không được."

Đáng tiếc một chút, liền hết sức chăm chú tiếp tục xem cuộc chiến.

Hắn đã từng mượn đời thứ nhất Khổng Tước Minh Vương lực lượng đánh chết Tố Hành, đối với chí tôn lực lượng lý giải trình độ cực cao, thậm chí còn tại Trọng Anh phía trên.

Trọng Anh cũng tại lay động, thật sâu đắm chìm vào, cơ hồ quên mất Dương Huyền Tàng tồn tại, toàn thân tâm cảm ngộ chí tôn kia lực lượng.

Cái kia trung niên nam tử sắc mặt tái xanh, lạnh hừ một tiếng: "Bại tướng dưới tay đáng thương, chẳng biết tỉnh lại, lần này liền để ngươi hóa thành bụi bặm!"

Hai tay bấm niệm pháp quyết phía dưới, đột nhiên huyễn ra mấy chục đạo vòng tròn, như gợn nước chập trùng, lại giống là từng tòa vũ trụ, cuồng kích mà đi.

Trung Thu Tử tàn ảnh toàn bộ trở về bản thể, hai tay múa, gương mặt một chút biến đến đỏ bừng, toàn thân đều thấm ra máu, đồng thời bị hồi linh thần quang bao phủ, cười lạnh nói: "Cười đến cuối cùng mới là thắng! Nếu không thắng lại nhiều, chết một lần là đủ rồi!"

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3537: Trang Thiên Quán

Trung Thu Tử hai tay kết ấn, trực tiếp vỗ ra.

Một mảnh hồi linh thần quang tỏa ra, đánh vào tầng kia tầng gợn sóng bên trên, gây nên thiên băng địa liệt.

Lực lượng của hai người trong hư không đối cứng, bí cảnh căn bản không chịu nổi, bắt đầu sụp đổ.

Trung niên nam tử sắc mặt khó coi, nơi này là hắn hài lòng nhất một chỗ bí cảnh, kinh doanh vô số năm, thậm chí có mấy cái tu luyện quốc độ tại bí cảnh bên trong.

Một trận chiến này phía dưới, không chỉ có những này người muốn chết hết, bí cảnh cũng không có khả năng tồn tại.

"A a a!"

Trung niên nam tử sát tâm nổi lên: "Ta thật hận, năm đó không thể nhất cổ tác khí đem ngươi giết! Liền dùng ngươi chí tôn thân, vô thượng hồn đến đền bù tổn thất của ta đi!"

Hắn nâng lên, từng đạo tử khí trong hư không hiển hiện, hóa thành trăm rồng.

Trung Thu Tử thân ảnh lóe lên, liền lui ngàn dặm, cái kia trăm rồng gào thét mà lên, tại không trung không ngừng trạng thái, giống như là đang ăn uống cái này bí cảnh lực lượng.

Trung Thu Tử trở tay một chưởng: "A Hàm Ấn!"

Chưởng pháp phía dưới, huyễn hóa ra một tôn Cự Linh, ngồi xếp bằng hư không, hai tay kết ấn.

"Phanh phanh phanh!"

Tử Long đều đánh vào cái này Cự Linh phía trước, đều bị cái kia một ấn ngăn trở.

Trung Thu Tử lại bấm niệm pháp quyết một điểm, cái kia Cự Linh nháy mắt hóa thành một đạo kiếm khí, trảm kích mà bên trên.

Trung niên nam tử đưa tay chộp một cái, quát: "Cổ!"

Bàn tay bốn phía xuất hiện lít nha lít nhít cổ ảnh, tuôn ra hướng về phía trước, đem kiếm khí kia ngăn trở, đồng thời quấn quanh phía dưới, kiếm khí vỡ nát.

Trung niên nam tử khuôn mặt trở nên dữ tợn, trong thân thể giống như là có vô số trùng tử tại xê dịch giống như, mặc lên người áo giáp cũng rất nhanh bị từng bước xâm chiếm rơi.

Trung Thu Tử lạnh lùng nói: "Nhanh như vậy liền muốn bại lộ bản thể sao?"

Trung niên nam tử quát: "Để bản tọa hiện thân, chính là tử kỳ của ngươi!"

"Oanh!"

Một vòng lực lượng quỷ dị từ trong cơ thể hắn bạo phát đi ra, hình thể nháy mắt liền xuất hiện biến hóa, trực tiếp từ hình người biến thành một con hai cước quái vật.

Bóng loáng làn da, kéo lấy cái đuôi thật dài, mười ngón móng tay như kiếm, trước ngực có một cái quỷ dị phù văn màu vàng, chớp động lên quang huy.

Bồn máu lớn trong miệng lộ ra sắc bén răng, có thèm nhỏ dãi nhỏ giọt xuống, đem hư không ăn mòn "Chi chi" rung động.

Trọng Anh sắc mặt tái mét, hắn cũng là lần đầu tiên nhìn thấy người này bản thể.

Dương Thanh Huyền thì là khiếp sợ trợn to hai mắt, nhìn chằm chằm quái vật kia trước ngực phù văn màu vàng, tựa hồ tại cái kia gặp qua.

Trung Thu Tử sắc mặt biến được ngưng trọng, cười lạnh nói: "Ngươi phá cái hũ đâu?"

"Hừ!"

Quái vật hừ một tiếng, đôi mắt bên trong hồng mang càng sâu: "Đã ngươi vội vã muốn chết, cái kia ta liền thành toàn ngươi!"

Tay phải hắn giơ lên, năm ngón tay mở ra.

Một đạo kim quang óng ánh phá không mà đến, nở rộ ra vô cùng quang mang rực rỡ, giống như là vô số mặt trời hội tụ ở bên trong. Dương Thanh Huyền con mắt nhói nhói, nháy một cái, đem Hỏa Nhãn Kim Tinh vận chuyển tới cực hạn.

Kia là một con đại đường kính hình tròn cái hũ, trình tro sắt chi sắc, có mây trắng một dạng bên cạnh văn, phía trên khắc mãn ký tự, vô số kim ánh sáng liền là từ những chữ này phù bên trong phóng xuất ra.

Dương Thanh Huyền con ngươi đột nhiên co lại, nội tâm chấn động mãnh liệt, cái kia cái hũ bên trên ký tự, cũng không phải là phổ thông quy tắc chi lực, mà là đại đạo văn tự!

Hắn đột nhiên nhớ tới, quái vật kia trước ngực kim sắc văn tự, đồng dạng là một cái đại đạo văn tự.

Trung Thu Tử "Chậc chậc" tiếng than thở truyền đến: "Ghê gớm bảo bối, tương truyền là viễn cổ Thiên Hành Giả bởi vì bản mệnh vật. Bên trong chứa các loại yêu ma quỷ quái, đều trực tiếp hóa về bản nguyên. Nhưng về sau bởi vì chẳng biết vì sao biến mất, liền lưu lại cái này cái hũ tại vũ trụ ở giữa, mà bên trong một con chưa hòa tan trùng tử liều mạng chạy ra, đồng thời đem cái hũ chiếm làm của riêng."

Quái vật kia lạnh lùng nói: "Nói nhảm nhiều quá. Không sai, đây chính là bản tọa lai lịch, bản tọa thế nhưng là cùng những cái kia tổ linh cùng thời đại vĩ đại tồn tại. Tăng thêm cái này Trang Thiên Quán, liền xem như tổ linh hoặc là bởi vì trọng sinh, cũng không phải đối thủ của ta."

Trung Thu Tử cười nhạo nói: "Ngươi thật đúng là có thể nâng lên chính mình, tại thời đại kia, ngươi bất quá tốt số, không có bị con nào tổ linh ăn hết mà thôi. Nguyên bản ta cũng cho rằng ngươi là gần như vô địch, tại Trang Thiên Quán bên trong ngàn vạn năm, ta một mực đang lý giải món bảo vật này, muốn tìm ra nó yếu điểm nhưng thẳng đến có một ngày, vị thiếu niên này chấp kích chém ra một cái khe, ta mới minh bạch tới, ngươi cũng không có chân chính nắm giữ Trang Thiên Quán. Thậm chí ta liền có to gan phỏng đoán, ngươi căn bản là vô pháp nắm giữ Trang Thiên Quán, trong này nhất định có ngươi vô pháp khắc phục vấn đề."

Nói "Vị thiếu niên này" thời điểm, con mắt lườm một chút xa xa Dương Thanh Huyền. Lập tức liền dẫn tới quái vật nhìn chăm chú.

Bị quái vật kia ánh mắt một chằm chằm, Dương Thanh Huyền toàn thân giống như là bị định trụ, một trái tim không ngừng rơi vào đáy cốc, cái kia cỗ sức mạnh hết sức khủng bố, phảng phất chỉ cần động một chút, hắn liền sẽ thịt nát xương tan.

Dương Thanh Huyền nội tâm cực kỳ phiền muộn, làm sao cho ta kéo cừu hận.

Nhưng cho dù Trung Thu Tử không nói, chỉ cần Trung Thu Tử chiến bại, hắn cũng là sống không được.

Quái vật lạnh lùng nói: "Ngươi tự cho rằng rất thông minh? Nguyên bản nói cho ngươi cũng không sao, nhưng ta rất chờ mong ngươi làm một cái quỷ hồ đồ, để ngươi chết không nhắm mắt đâu, ha ha."

Hắn cuồng tiếu một tiếng, cái kia lơ lửng ở trên không cái hũ liền rơi vào hắn lòng bàn tay.

Lúc này, Dương Thanh Huyền hoảng sợ phát hiện, cái hũ bên trên hào quang không chỉ có không có giảm, ngược lại trở nên càng tăng lên, bình miệng tựa như là một cái kim sắc tuyền qua, không ngừng hút lấy bốn phương tám hướng năng lượng.

Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn chăm chú phía dưới, phát hiện từng đạo thế giới quang ảnh đều bị hút vào bình bên trong. Bên trong thế giới kia có núi non sông ngòi, còn có thành trì võ giả, tựa hồ có ức vạn vạn người đang liều mạng chống cự, nhưng y nguyên không trở ngại chút nào bị hút đi vào.

Trung Thu Tử đột nhiên cười to nói: "Ha ha ha ha, thật sự là cười chết ta rồi, lâu như vậy, liền liền cái kia một tia khe hở còn không có xây xong?"

Quái vật quát lên: "Không có xây xong như thường giết ngươi!"

Trong tay cái hũ bỗng nhiên hướng phía trước khẽ lật: "Tất cả đều đi chết đi!"

Toàn bộ thiên địa tối sầm lại.

Không chỉ có là Trung Thu Tử, liền liền Dương Huyền Tàng cùng

Trọng Anh cũng bị hắc ám chụp vào trong.

Dương Huyền Tàng sắc mặt đại biến: "Không được!"

Trang Thiên Quán lợi hại hắn là cực vì rõ ràng, bỗng nhiên hóa thành độn quang liền muốn đi.

Nhưng giữa thiên địa hiện ra một cỗ thể lỏng năng lượng, cuồng tập mà tới.

Trọng Anh đồng dạng tâm kinh đảm hàn, hắn càng là ăn tận hết Trang Thiên Quán vị đắng, hiện tại một khắc cũng không muốn ngừng, liều mạng hướng nơi xa chạy đi. Nhưng thân ảnh tránh rơi xuống mấy lần, đồng dạng bị cỗ này thể lỏng năng lượng càn quét.

Hắn một trái tim trầm xuống, biết phiền phức lớn rồi.

Trung Thu Tử tay bấm quyết ấn, một áng đỏ tại thân thể bốn phía hình thành bình chướng, đem cái kia thể lỏng năng lượng ngăn trở.

Cái hũ lực lượng chủ yếu đều đánh trúng tại công kích hắn.

Quái vật nhe răng cười âm thanh truyền đến: "Ngươi cho rằng cái này Trang Thiên Quán là cái gì? Nó kỳ thật chính là Thiên Hành Giả bởi vì đạo thể a!"

"Cái gì? !"

Trung Thu Tử mặt mũi tràn đầy kinh hãi.

Cái kia hư không bên trong gào thét mà đến lực lượng, như quyền phong, như chưởng lực, lôi cuốn lấy thể lỏng năng lượng, từng đạo xung kích trên người Trung Thu Tử.

Quái vật cười lạnh nói: "Ta sở dĩ chưa từng có nắm giữ qua nó, là bởi vì chúng ta lại tu luyện như thế nào, đối với đại đạo lĩnh ngộ cũng không thể vượt qua Thiên Hành Giả. Sở dĩ cái này cái hũ đại đạo quy tắc, một mực đang trên ta. Mà ta chỉ có thể vô hạn đến gần nó. Dù vậy, đánh giết ngươi cũng đầy đủ. Chậc chậc, bây giờ còn có thể đủ hưởng thụ Thiên Hành Giả lực lượng công kích, bây giờ trong vũ trụ sợ là chỉ ngươi một người có cái này đãi ngộ, ha ha ha ha."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3538: Khe hở

Trung Thu Tử xanh mặt, khẽ nói: "Liền cái phá cái hũ đều không sửa được, có cái gì nhưng đắc ý."

Quái vật châm chọc nói: "Sắp chết đến nơi, cũng chỉ có thể ngoài miệng phản kích sao? Ngươi bây giờ gặp phải địch nhân , chẳng khác gì là hai vị chí tôn, trong đó còn một vị là Thiên Hành Giả, hiện tại minh bạch tới tìm ta, là cỡ nào lỗ mãng cùng buồn cười a?"

Trung Thu Tử nói: "Cái này cái hũ năm đó giết không được ta, hiện tại phá liền càng giết không được ta."

Hắn thân ảnh nhất chuyển, đầu ngón tay huyễn hóa ra một đạo lăng lệ hào quang, là Kim Chi Bản Nguyên nguyên tố. Tại không trung xoay tròn, liền hóa thành một đạo kim long, nháy mắt đem bốn phía công kích chém vỡ.

Sau đó thân ảnh nhoáng một cái, liền xông vào hư không bên trong. Thẳng đến quái vật vị trí đi.

Thân ảnh của hai người nháy mắt hiển hiện ra, ở đây bình bên trong không gian ra tay đánh nhau.

Nhưng quái vật có thể mượn dùng cái hũ lực lượng, mà Trung Thu Tử phản bị áp chế, này lên kia xuống, tình thế càng ngày càng hỏng bét.

Dương Huyền Tàng trong lòng âm thầm kêu khổ, sớm biết liền không tới, xem ra khả năng liền muốn bàn giao ở nơi này.

Á Tư nói: "Nhất định phải phá mất cái này cái hũ áp chế."

Dương Huyền Tàng nói: "Cái này cần ngươi nói, nhưng làm sao phá?"

Hắn thấy xa xa Trọng Anh cũng đang liều mạng chống cự, vội vàng truyền âm qua: "Nếu là không phá tan cái hũ, tất cả mọi người phải chết. Ngươi tại Trang Thiên Quán bên trong vô số tuế nguyệt, nhưng có cái gì nghiên cứu?"

Trọng Anh sắc mặt biến hóa, lạnh giọng nói: "Ngươi muốn cho ta giúp ngươi phá bình? Đây không phải đang nằm mơ sao? !"

Dương Huyền Tàng nói: "Ngươi cái này chày gỗ đầu, tình hình bây giờ còn thấy không rõ sao? Quái vật kia là muốn đem chúng ta tất cả đều giết a!"

Trọng Anh cười lạnh nói: "Muốn giết chính là bọn ngươi hai cái mà thôi. Chờ cái kia Trung Thu Tử một chết, tiếp xuống chính là ngươi chết. Ta tự nhiên có thể sống."

Dương Huyền Tàng nhìn kẻ ngu si giống như nhìn xem hắn, khinh miệt nói: "Ta không cùng ngươi làm miệng lưỡi biện, cái này lời nói ngươi chính mình tin liền tốt."

Nói xong, cũng không tiếp tục để ý Trọng Anh, mà là hai mắt nhắm lại, một mặt bấm niệm pháp quyết chống cự cái này cái hũ công kích, vừa dùng cảm thấy ứng thuật, tìm kiếm sơ hở.

Từ vừa rồi hai người đối thoại xem ra, cái này cái hũ lần trước bị chiến kích chém ra khe hở về sau, cần phải còn chưa hồi phục. Vừa rồi có đại lượng thế giới cùng võ tu bị hút vào cái này bình bên trong, hẳn là bị hiến tế, dùng để đền bù khe hở.

Chỉ cần có thể tìm tới cái kia khe hở, có lẽ có thể có phá vỡ biện pháp.

Nhưng giờ phút này Hỗn Độn một mảnh, bốn phương tám hướng lại từng bước nguy cơ, hắn cảm ứng thuật vô pháp phạm vi lớn khuếch tán.

Dương Huyền Tàng cắn răng một cái, trầm giọng nói: "Được rồi, liền dùng phương thức đơn giản nhất, giết quái vật kia!"

Hắn quyết ấn cùng một chỗ, hóa thành lợi kiếm, bổ ra bốn bề năng lượng.

Đạo thể hào quang tỏa sáng, huyễn hóa ra chiến kích, liền hướng quái vật kia đi đến.

Á Tư vội la lên: "Ngươi đây là đang muốn chết!"

Dương Huyền Tàng nói: "Nếu là Trung Thu Tử chết rồi, chúng ta hẳn phải chết. Sở dĩ nhất định muốn bảo trụ Trung Thu Tử."

Hắn quơ chiến kích, bổ ra bốn phương tám hướng thể lỏng năng lượng.

Lóe lên liền xông vào hai vị chí tôn vòng chiến, chấp kích hướng quái vật kia bổ tới.

"Rác rưởi! Lại dám vũ nhục bản tọa!"

Quái vật giận tím mặt, hắn cảm thấy Dương Huyền Tàng một vị Thiên Giới dám ra tay với hắn, là đối với chính mình lớn lao vũ nhục. Khí "Oa oa" kêu to, trực tiếp một cái đuôi liền vung đi qua.

Trung Thu Tử kinh quát nói: "Cẩn thận!"

Lập tức phản thủ làm công, hai tay vận chuyển, hiện ra một đạo Hỗn Nguyên, bỗng nhiên áp bách tới: "Đại tịch diệt!"

"Ầm ầm!"

Hai người liên thủ phía dưới, trực tiếp đem quái vật đẩy lui quá khứ.

Nhưng Dương Huyền Tàng ngạnh kháng một chút quái vật cái đuôi, hai cái cánh tay cơ hồ đều mất đi tri giác, chiến kích trực tiếp rời tay bay ra.

Trung Thu Tử hai ngón một điểm, đem cái kia chiến kích nhiếp tại không trung, sau đó hóa thành một đạo lưu quang, hướng quái vật kia vọt tới.

Cái này chiến kích tuy không phải Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, nhưng cũng là Kim Chi Bản Nguyên thứ tư ngăn chỗ ngưng, kiên cố dị thường, rất khó phá hoại.

"Ngươi không sao chứ?"

Trung Thu Tử thu hoạch được một lát thở dốc, quan tâm hỏi.

Dương Huyền Tàng bị đánh bay hứa xa, quái vật kia lực lượng xông vào trong cơ thể, trắng trợn phá hoại thân thể của hắn kết cấu, cơ hồ muốn kinh lạc đứt gãy, nhục thể bạo vong.

Nhưng hắn cố nén, cắn răng nói: "Không có việc gì!"

Liền tay bấm quyết ấn, chọi cứng cái kia phá hoại lực lượng.

Quái vật gặp hắn không chết, kinh sợ phía dưới, càng là thẹn quá hoá giận: "Chết!"

Năm ngón tay vồ lấy, vô số năng lượng hội tụ tới, hình thành một đoàn to lớn quyền mang, hung hăng đánh tới.

Trung Thu Tử trực tiếp vỗ tới một chưởng.

"Ầm ầm!" Đánh vào cái kia quyền mang bên trên, như ngân hà nổ tung, khủng bố năng lượng càn quét trời cao.

Dương Huyền Tàng trên thân chớp động lên hàn quang, Á Tư trực tiếp huyễn hóa ra đến, kết xuất một tầng phòng ngự, đem cái kia xung kích ngăn trở. Sau đó một quyển Dương Huyền Tàng, liền biến mất không thấy gì nữa.

Quái vật lạnh giọng nói: "Còn có tôm tép nhãi nhép! Các ngươi đều phải chết."

Hắn trong cơn giận dữ, không ngừng điên cuồng tấn công Trung Thu Tử, chỉ cần giết cái này phiền toái lớn nhất, những cái kia sâu kiến đều không là vấn đề.

"Phốc!"

Dương Huyền Tàng phun ra một ngụm máu đến, trong cơ thể tổn thương quá nặng.

Á Tư phàn nàn nói: "Nói đi lên liền là chịu chết, không phải đi."

Dương Huyền Tàng lạnh lùng nói: "Chẳng lẽ ngươi có biện pháp tốt hơn?"

Á Tư lập tức không lên tiếng.

Dương Huyền Tàng ngồi xếp bằng xuống, thôn phệ một chút đan dược, bắt đầu tu dưỡng nội thương.

Đột nhiên bên tai truyền đến Trọng Anh thanh âm: "Ta biết cái khe kia tại đâu."

Dương Huyền Tàng mở hai mắt ra, cười lấy nói ra: "Thế nào, nghĩ thông suốt?"

Trọng Anh trùng điệp hừ một tiếng, mặt mũi tràn đầy sắc mặt giận dữ.

Hắn cũng nghĩ đến quái vật kia hơn phân nửa sẽ không bỏ qua chính mình, nhưng chỉ là ôm một chút hi vọng, hiện tại cảm thấy hi vọng cũng càng ngày càng xa vời.

Trọng Anh nói ra: "Lúc trước ta chính là từ cái kia trong cái khe đào tẩu, tiến vào đời mới sinh đại vũ trụ. Mà lại ta tại Trang Thiên Quán bên trong vô số năm, đối với đại đạo của hắn quy tắc cũng không rõ ràng, nhưng không xa lạ gì. Các ngươi đi theo ta."

Hắn xông phá chung quanh năng lượng ràng buộc, đi thẳng tới Dương Huyền Tàng trước mặt, phất tay phía dưới, độn quang liền bao lại hai người, cùng nhau biến mất ở tại chỗ.

Sau đó không lâu, liền xuất hiện tại một mảnh mịt mờ bên trong.

Phía trước trong bóng tối, chớp động lên bạch sắc quang mang, giống như là một đầu Ngân Hà ngang qua tại cái kia.

Dương Huyền Tàng nội tâm chấn động, cuồng vui vẻ nói: "Chính là cái này!"

Cái kia bạch quang bên trong, cảm ứng được chiến kích khí tức, để hắn có vẻ kích động cùng lệ nóng doanh tròng.

Á Tư mừng lớn nói: "Lại đến một kích!"

Dương Huyền Tàng đưa tay chộp một cái, lần nữa ngưng tụ ra một thanh chiến kích.

Bỗng nhiên một đạo băng lãnh thanh âm truyền đến: "Trọng Anh, ngươi tên phản đồ này!"

Cái kia bạch quang phía trước, huyễn hóa ra một cái bóng mờ, chính là quái vật kia phân thân, một trong đôi mắt lấp đầy sát khí.

Trọng Anh sắc mặt khó coi nói: "Đại nhân, ta chỉ là muốn mạng sống mà thôi. Nếu là đại nhân thề bỏ qua ta, ta hiện tại liền thay đại nhân giết hai người này."

Quái vật phân thân cười lạnh nói: "Ngươi cũng xứng để ta thề? Chết chung chính là!"

Cũng không thấy hắn có bất kỳ động tác gì, từng đạo bình chướng giống như hào quang từ trên thân chớp động ra, trực tiếp áp hướng ba người.

Á Tư đối với Trọng Anh quát: "Đừng ôm trông cậy vào, mau ra tay!"

Trực tiếp biến thành thân rồng, miệng phun long ngữ, hàn khí lôi cuốn lấy lôi điện cuồng xông mà đi.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3539: Khổ chiến

"Ầm ầm!"

Cái kia bình chướng lập tức bị hàn khí cùng lôi quang ngăn trở, đồng thời vỡ vụn ra.

Quái vật phân thân sắc mặt biến hóa, trong con ngươi bắn ra lệ mang, nhìn chằm chằm Á Tư quát: "Ở đâu ra bò sát!"

Á Tư cười lạnh nói: "Chính mình một con bò sát, lại còn nói ta Long tộc? Ha ha, cười chết ta rồi."

Quái vật phân thân phẫn nộ quát: "Đi chết đi!"

Trước ngực hắn đại đạo phù văn chớp động ra kim mang, hóa thành vạn đạo lưu quang, trực tiếp bao phủ ba người.

Á Tư quát: "Xuất thủ áp chế hắn! Chỉ cần đem hắn kiềm chế lại, chân thân liền đánh không lại Trung Thu Tử."

Hắn huyễn hóa thành người, tay trái bắt hàn băng, tay phải bắt thiểm điện, trước người hợp lại, hóa thành một vệt ánh sáng lưỡi đao, nở rộ ra khủng bố hai loại nguyên tố, liền hướng kim quang kia bổ tới.

Trọng Anh sắc mặt tái xanh, đôi mắt bên trong chớp động lên phẫn nộ chi ý, vô số hồng mang trước người ngưng tụ, cũng hóa thành trảm kích, bổ về phía những cái kia kim quang.

Dương Huyền Tàng chợt cắn răng một cái, cũng vận chuyển ngũ hành nguyên tố, hóa ra quang hoàn bao phủ tại quanh thân. Lúc này đừng cho Á Tư cùng Trọng Anh thêm phiền, có thể bảo vệ chính mình, chính là đối bọn hắn trợ giúp lớn nhất.

"Ầm ầm!"

Kim quang kia phảng phất mọi việc đều thuận lợi, đem Á Tư cùng Trọng Anh công kích đánh nát, đem hai người đánh bay ra ngoài.

Dương Huyền Tàng ngũ hành quang huy vừa mới thành hình, liền bị đánh nát bấy.

Kim quang trực tiếp đánh vào trong cơ thể hắn.

"Bành!"

Dương Huyền Tàng toàn thân nổ ra máu, đạo thể hóa thành huyết ảnh chân thân, tại không trung xoay tròn, cơ hồ không thành hình.

Á Tư cả kinh kêu lên: "Dương Thanh Huyền!"

Hắn khẩn trương phía dưới đỏ mắt, gào thét một tiếng, lần nữa huyễn hóa ra bản thể, trực tiếp lấy nhục thân lợi trảo, hướng quái vật kia phân thân công tới.

Trọng Anh cũng thay đổi ra bản thể, phân giải thành vô số màu đỏ sợi tơ, xuyên qua mà bên trên.

"Hừ, bọ ngựa đấu xe!"

Quái vật phân thân cuồng tiếu không thôi, trước ngực cái kia văn tự kim quang cơ hồ bao phủ toàn thân, tràn vào đến song chưởng bên trong, phân biệt hướng Á Tư cùng Trọng Anh công tới: "Đánh chết ngươi nhóm ba cái sâu kiến, ta một phần trăm lực lượng đều không cần, còn muốn kiềm chế ta, phàm là có điểm bộ não, dám như vậy vọng tưởng sao?"

"Phanh phanh phanh!"

Ba người chém giết đến một khối, kim quang kia vô cùng lợi hại, mỗi một cái đều đem hai người chấn khai. Nhưng đều là chết cắn quái vật phân thân không thả. Bởi vì lẫn nhau đều biết, một khi dừng lại, bọn hắn đều phải chết.

Dương Huyền Tàng bị kim quang kia kích bạo thể, vô số máu tươi tại không trung phiêu đãng, lại cố gắng ngưng tụ. Nhưng kim quang kia lực lượng còn tại trong máu, không ngừng phá hư huyết ảnh chân thân.

Hắn không ngừng thay đổi pháp thân, cuối cùng vẫn cố gắng trở lại đạo thể, trực tiếp đem sở hữu đan dược một mạch hướng trong miệng nhét, sau đó ngồi xếp bằng xuống, liều chết giãy dụa.

Nguyên bản lấy thể chất của hắn, bất luận cái gì năng lượng thu nạp vào đến, đều có thể chuyển hóa vì bản nguyên chi lực. Nhưng quái vật này lực lượng thật là đáng sợ, liền liền hắn đạo thể đều áp chế không nổi.

Dương Huyền Tàng cắn răng nói: "Đã bài xích không đi ra, ta đã thu!"

Hắn bỗng nhiên đem áp chế cải vì hấp thu, dùng ý niệm dẫn đạo cái kia lực lượng tại thể nội chảy xuôi, những nơi đi qua, kinh lạc từng khúc vỡ ra, liền liền khiếu huyệt cũng dần dần nổ tung.

Trong cơ thể linh hồn nhẹ nhàng run một cái.

Kim quang kia phương hướng là đan điền, một khi tiến vào đan điền, đem đan điền nổ nát, liền triệt để chết chắc.

Nhưng sợ hãi chỉ là một sát, bởi vì không dẫn vào đan điền cũng là chết chắc.

Dương Huyền Tàng biến đến vô cùng chắc chắn.

Một đường đi tới, vô số gian nan hiểm trở đều vượt qua.

Cho dù chết thật ở đây, cũng không có gì có thể tiếc nuối.

"Ầm ầm!" Cỗ lực lượng kia cuối cùng thẳng vào đan điền, phảng phất dẫn vào đến trong vũ trụ.

Dương Huyền Tàng toàn thân run lên, vùng đan điền nở rộ ra kim sắc quang hoa, cả người đều bị kim quang này bao phủ.

"Cái đó là. . ."

Quái vật phân thân cảm giác được cái gì, lộ ra chấn kinh chi sắc. Nhưng không rảnh phân tâm, bị Á Tư liên thủ với Trọng Anh đối kháng, đã có vẻ hơi phí sức.

"Đáng chết!"

Quái vật phân thân mặt mũi tràn đầy tức giận, khóe mắt liếc qua thoáng nhìn Dương Huyền Tàng, nội tâm rung động càng là tột đỉnh. Hắn đã nhìn ra Dương Huyền Tàng tại hấp thu hắn lực lượng. Đây chính là đến từ Thiên Hành Giả lực lượng a.

Mặc dù hắn hiện trên còn chiếm cứ gió, nhưng bắt đầu có loại nôn nóng cùng bất an.

Phân ra một đạo pháp thân đối phó Á Tư cùng Trọng Anh, bên kia liền cùng Trung Thu Tử sa vào đến giằng co bên trong, trong thời gian ngắn rất khó phân ra thắng bại.

Nguyên bản cho rằng giết hai cái này nửa bước chí tôn chỉ là sát na công pháp, lại không nghĩ rằng lâm vào khổ chiến. Càng làm cho hắn hổ thẹn chính là, cái kia Thiên Giới đỉnh phong còn sống sót, còn tại hấp thu hắn lực lượng, quả thực chính là lớn lao sỉ nhục.

"Trọng Anh! Ngươi thay ta giết cái này tử long, liền vẫn là của ta trung thực thủ hạ, ta cam đoan không giết ngươi."

Quái vật phân thân cuồng kích sau một lúc, phát hiện trong thời gian ngắn vô pháp giải quyết hai người này, lập tức thỏa hiệp xuống tới.

Trọng Anh sững sờ, có loại hoảng hốt cảm giác.

Á Tư vội vàng nói: "Ngươi cái này ngu xuẩn vật, sẽ không thật tin chưa? Đều lúc này, ngươi cảm thấy hắn có thể bỏ qua ngươi?"

Quái vật phân thân lập tức nói ra: "Ta có thể thề."

Á Tư tranh thủ thời gian nói ra: "Hắn đều có thể thề, chứng minh hắn thật gánh không được. Giết hắn, chúng ta mới là thật có thể sống."

Trọng Anh ngừng lại, trầm giọng nói: "Đại nhân cản trở ta mặt chỉ trời thề, ta liền tin, nguyện ý vì đại nhân hiệu lực."

Á Tư cả giận nói: "Ngươi. . ."

Quái vật phân thân cười như điên nói: "Ha ha, tốt, tốt!"

Hắn trực tiếp đem Á Tư chấn khai, lúc này chỉ trời thề: "Chỉ cần ngươi giúp ta giết cái này tử long. . ."

Lời nói chưa nói xong, Trọng Anh đột nhiên liền biến mất ở trước mắt.

Quái vật phân thân giật mình phía dưới: "Ngươi. . ."

Liền một áng đỏ kích - bắn mà đến, toàn bộ đánh phía chỗ yếu hại của hắn.

Mà sau lưng một mảnh hàn khí dũng để, chính là Á Tư, chẳng biết lúc nào đã đến phía sau hắn, cuồng tiếu không thôi: "Trọng Anh huynh làm sao nói cũng là nửa bước chí tôn, trấn áp một phương thế giới đại lão tồn tại, ngươi coi người là nhược trí?"

Hai người liên thủ phía dưới, xuất kỳ bất ý, nháy mắt để quái vật kia phân thân lâm vào cảnh hiểm nguy.

Quái vật phân thân giận dữ hét: "Trọng Anh! Ngươi thực có can đảm trêu đùa phản bội ta!"

Cái kia vô số hồng mang đập vào mặt, Trọng Anh thanh âm tại trong đó vang lên, lạnh băng bên trong mang theo khinh thường: "Con rồng này nói rất đúng, bản tọa tung hoành một phương, ngươi lại không coi ta là người nhìn, cái kia ta tự nhiên cũng sẽ không coi ngươi là người nhìn! Phải chết người là ngươi, bò sát!"

Quái vật phân thân khí cơ hồ muốn nổ tung, trước ngực kim quang càng là đại phóng: "Đi chết đi cho ta!"

Cái này phân thân lực lượng nháy mắt tăng vọt.

Trọng Anh cùng Á Tư đồng thời cảm ứng được nguy hiểm, hai người đều là chấn động trong lòng, nhưng việc đã đến nước này, chỉ có thể kiên trì xuất thủ.

Á Tư quát: "Không phải hắn chết, chính là chúng ta vong!"

"Ầm ầm!"

Một trước một sau hai cỗ lực lượng, cùng kim quang kia đánh vào cùng một chỗ, nổ tung ra khủng bố năng lượng vòng, tại bên trong không gian này khuếch tán.

Ba người thân ảnh đều bị nuốt hết.

Xa xa Dương Huyền Tàng toàn thân run rẩy, kim quang kia nhập đan điền về sau, toàn thân mỗi một cái lỗ chân lông đều muốn nổ tung, loại kia khó chịu là trước nay chưa từng có. Nhưng toàn liều một cỗ ý chí chống đỡ, chậm rãi, thống khổ ngay tại một điểm điểm biến mất, toàn thân bắt đầu trở lên rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3540: Chờ đợi

Xa xa Trung Thu Tử lòng có cảm giác, lập tức minh bạch cái gì, quát lên: "Lão quái, ngươi tử kỳ đến rồi!"

Hắn vung tay lên, vô số tàn ảnh tại không trung xuất hiện, hóa thành từng đạo hồng quang chém qua. Không ngừng đánh tan quái vật hộ thể chân khí, đem hắn đẩy vào hạ phong.

"Một nhóm tôm tép nhãi nhép!"

Quái vật nổi giận gầm lên một tiếng, không lo được cùng Trung Thu Tử ngạnh kháng, xoay người rời đi.

"Muốn chạy trốn, khả năng sao?"

Trung Thu Tử một tay chỉ thiên, quát: "Tinh hà!"

Nguyên bản hắc ám bình bên trong thế giới, một chút trở nên rực rỡ loá mắt, ẩn nấp trong hư không quái vật một chút hiện hình mà ra.

Vô số tinh hà cùng tinh hệ lấy Trung Thu Tử làm trung tâm lấp lóe, cái kia lồng lộng năng lượng, là một loại khai sáng vạn vật lực lượng.

Quái vật cũng không dám lại khinh thường, vội vàng triệu hồi chính mình phân thân.

Tại cái kia khe hở chỗ, Trọng Anh cùng Á Tư bị sức nổ oanh lớn miệng phun máu, đồng dạng bị trọng thương quái vật phân thân một chút liền biến mất không thấy gì nữa.

Á Tư lập tức minh bạch tới, lớn tiếng nói: "Hắn triệu hồi phân thân, nhanh phá vỡ khe hở!"

Lúc này không lo được trọng thương tại thân, lấy thủ vì kiếm, chém ra một đạo băng khí, chém vào cái kia khe hở bên trong.

Kiếm khí như trâu đất xuống biển, không có bất luận cái gì âm thanh.

Á Tư cả kinh nói: "Cái này. . ."

"Để cho ta tới đi."

Một vệt kim quang bay nhanh mà đến, rơi vào hai người bên cạnh thân.

Á Tư kinh ngạc nói: "Ngươi. . ."

Cái kia toàn thân kim quang người chính là Dương Huyền Tàng, trước người chớp động lên một cái đại đạo văn tự, cùng quái vật kia phân thân giống nhau đến mấy phần, nhưng lại ảm đạm cùng mơ hồ hơn nhiều.

Á Tư hút ngụm hơi lạnh: "Ngươi đem hắn lực lượng hấp thu!"

Dương Huyền Tàng cười khổ nói: "Chênh lệch điểm chết rơi, ta cũng không biết chuyện gì xảy ra, tựa như là dung nhập vào đạo của ta thể trúng."

Á Tư ghen ghét không được, kêu rên nói: "Ai nha, vì cái gì được chỗ tốt luôn luôn ngươi?"

Dương Huyền Tàng nói: "Ta suy nghĩ một chút, những ngày này hành giả lực lượng vốn là đại đạo lực lượng, đối với đạo của ta thể đúng lúc là bổ dưỡng đi. Mà lại trên người ta còn có đời thứ nhất Khổng Tước Minh Vương lực lượng, đồng dạng là Thiên Hành Giả lực lượng, sở dĩ dung hợp được liền dễ dàng rất nhiều đi."

Á Tư buồn bực nói: "Nào có dễ dàng như vậy?"

Dương Huyền Tàng tay giơ lên, ngũ hành nguyên tố ở trên không tuôn ra, ngưng tụ thành năm loại chiến kích hình thái, sau đó hợp nhất, hóa thành ngũ hành kích rơi xuống.

Dương Huyền Tàng hai tay chấp kích, vung vẩy ra ngoài, quát: "Giúp ta cùng một chỗ!"

Chiến kích tại không trung vung lên, vạch ra một đạo trăng tròn, chém vào cái kia khe hở.

Á Tư đề một hơi, gào thét một tiếng, cơ hồ đem mạng già đều liều mạng ra, một luồng hơi lạnh bọc lấy lôi điện, theo sát cái kia kích quang mà đi.

Trọng Anh đã sớm ở bên súc thế, đem toàn thân năng lượng rót vào nắm đấm, đánh tới.

Ba cỗ lực lượng lần lượt tiến vào khe hở.

Thiên địa yên tĩnh sát na, lập tức một đạo chói ánh mắt mang từ trong cái khe bạo phát đi ra, nháy mắt tuôn hướng cái này vô tận đêm tối.

Ba người vội vàng không kịp chuẩn bị, trực tiếp bị cỗ lực lượng này nuốt hết.

Toàn bộ bình bên trong thế giới đều tại rung động, phát ra gió tê giống như gào thét, khủng bố cùng ngang ngược khí tức tàn phá bừa bãi không ngừng.

Nơi xa Trung Thu Tử đang cùng quái vật sống mái với nhau đến chỗ mấu chốt, hai người đồng thời trong lòng chấn động mãnh liệt, Trung Thu Tử lớn vui, quái vật thì là bi phẫn dị thường, hét lớn:

"Phá Trang Thiên Quán, cũng phải chết!"

Trung Thu Tử lạnh lùng nói: "Chết bất tử, cũng không từ ngươi nói tính!"

Quanh người hắn Ngân Hà không ngừng xoay tròn, cùng quái vật quanh thân ám sắc chống lại, hai vị chí tôn đem lực lượng phát huy đến cực hạn, tăng thêm Trang Thiên Quán khe hở lần nữa phá vỡ, toàn bộ cái hũ càng là không chịu nổi, bộc phát ra khí minh, khuấy động lòng người.

"Dương Thanh Huyền, ngươi không chết đi?"

Hỗn loạn cùng các loại điên đảo bên trong, Á Tư liều mạng hò hét, tìm kiếm Dương Thanh Huyền thân ảnh.

"Khụ khụ, yên tâm, còn chưa có chết, sau một khắc liền không nói được rồi."

Một đoàn năng lượng bên trên bộc phát ra quang huy, "Hoa" một tiếng bị phá ra, Dương Huyền Tàng từ bên trong vọt ra, nhưng máu me be bét khắp người, miệng vết thương dọa người. Lồng ngực cơ hồ bị phá vỡ, bên trong xương cốt cùng nội tạng đều mơ hồ có thể thấy được.

"Mả mẹ nó, cái này cũng chưa chết, quá không công bằng đi!"

Á Tư đầu tiên là lo lắng Dương Thanh Huyền an nguy, gặp hắn không chết, một cỗ tâm tư đố kị liền xuất hiện, mắng liệt liệt hô to không công bằng.

"Sắp chết."

Dương Huyền Tàng cười khổ nói: "Cái này cái hũ lực lượng cũng là bởi vì năng lượng, nhưng ta đã không có lực lượng hấp thu."

Có thể ăn đan dược đã toàn bộ ăn sạch, ở đây loại hỗn loạn hoàn cảnh dưới, nghĩ bảo vệ tính mạng cũng khó khăn.

Á Tư vung tay lên, một màn hàn quang hiển hiện, đem hai người bao phủ đi vào, hình thành cứng rắn bình chướng. Biến thành một cái to lớn chân không khối băng, tại cái này năng lượng trong vòng cuồn cuộn chấn động.

Lúc này, tại khối băng cách đó không xa, một đoàn vòng xoáy năng lượng bên trong, vô số màu đỏ sợi tơ bị quấy rối loạn, đại lượng sợi tơ bị vòng xoáy thôn phệ đi vào, còn lại đang liều mạng ra bên ngoài trốn.

Chính là Trọng Anh bản thể, liền sắp chết, trên đường sinh tử giãy dụa.

Dương Huyền Tàng nhíu mày lại, hỏi: "Có muốn cứu hắn hay không?"

Á Tư cười lạnh nói: "Người này có thể là địch nhân, cùng chúng ta liên thủ cũng là tình thế bức bách, hiện tại hắn này tấm hình dạng, không có nửa điểm tác dụng, cứu hắn làm cái gì? Để hắn vinh quang chết ở đây đi. Có thể bị một vị chí tôn giết chết, hắn là hạnh phúc."

Dương Huyền Tàng mặt đen lại: "Nói gì vậy, mau cứu hắn đi, làm sao nói hắn cũng giúp chúng ta. Ngươi cứu hắn bất quá là tiện tay mà thôi."

Á Tư lạnh lùng nói: "Lòng dạ đàn bà ta không quen."

Dương Huyền Tàng nói: "Hắn làm sao nói cũng là giống như ngươi nửa bước chí tôn, còn liên thủ với ngươi đối kháng chí tôn, liền cái này điểm tình nghĩa cũng đủ ngươi cứu hắn đi?"

Á Tư cười nói: "Không đủ. Loại này trùng tử, giống như quái vật kia, tại ta Long tộc trước mặt bất quá là sâu kiến."

Dương Huyền Tàng nhắm mắt lại, bấm niệm pháp quyết chữa thương, không để ý đến hắn nữa: "Ngươi cứ tự nhiên đi."

Á Tư gặp hắn thật tu luyện, tự giác không thú vị, lặng lẽ cười một tiếng, đưa tay hướng phía trước một điểm, khối băng liền lao vùn vụt quá khứ, rất nhanh tới cái kia vòng xoáy trên không.

Sau đó lại đưa tay chộp một cái, một cỗ lực lượng hạ xuống đi.

Những cái kia màu đỏ sợi tơ liều mạng kích - bắn ra, quấn quanh trên sợi tơ, không ngừng cố gắng trèo lên trên, rất nhanh liền đến khối băng bên trên, một điểm điểm hòa tan vào tới.

"Đa tạ."

Những cái kia màu đỏ sợi tơ tiến vào về sau, tại không trung quấn giao một trận, chậm rãi hóa thành Trọng Anh hình dạng, chỉ là thân ảnh mười phần đơn bạc, sắc mặt giống trúng độc giống như khó coi, nhưng đối với Á Tư vẫn là đầy cõi lòng cảm kích.

Á Tư đứng chắp tay, đánh giá bốn phía nói ra: "Hiện tại chúng ta cái gì đều không làm được, sống hay chết, liền đều xem cái kia Trung Thu Tử."

Sau đó hắn cũng ngồi xếp bằng xuống, bấm niệm pháp quyết tu luyện.

Ba người tất cả đều nhập định , mặc cho khối băng ở đây bạo loạn không gian bên trong chìm nổi.

Cũng không lâu lắm, có thể lượng biến được càng bạo loạn, từ đằng xa truyền đến từng vòng từng vòng chấn động, oanh kích trên khối băng, phát ra đại lượng "Cót két" thanh âm.

Á Tư hai mắt nhắm nghiền, chỉ là nhàn nhạt vung tay lên, đem khối băng chữa trị.

Ba người đều nơi xa sự tình đều chẳng quan tâm, cố gắng nắm chặt mỗi một chút thời gian dưỡng thương. Mấu chốt bên trên bọn hắn không thể giúp bất luận cái gì bận rộn. Ổn định thương thế đừng để cho mình chết mất, chính là lớn nhất hỗ trợ.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3541: Thu bình

Lại qua một trận.

Ba người bỗng nhiên lần lượt mở hai mắt ra, lộ ra chấn kinh chi sắc.

Á Tư lớn tiếng nói: "Mau ra tay, giúp ta một chút!"

Hắn mặt mũi tràn đầy khẩn trương, vội vàng bấm niệm pháp quyết, song chưởng chụp trên khối băng, đem lực lượng toàn thân rót vào đi vào.

Dương Huyền Tàng cùng Trọng Anh cũng cảm nhận được nơi xa cái kia khí tức hủy diệt, đang lấy tốc độ khủng khiếp khuấy động tới, tựa hồ đã phân ra thắng bại.

Hai người không dám thất lễ, vừa mới khôi phục một điểm thể năng, toàn bộ phát huy ra, truyền đến Á Tư trên thân.

Bất quá mấy hơi thở, cái kia lực lượng hủy diệt liền cuốn tới, đem khối băng nuốt hết.

"Ầm ầm!"

Khối băng đang ủng hộ sát na, liền mảng lớn vỡ vụn, chỉ còn lại phía trước một khối băng thuẫn, ba người còn đau khổ chèo chống.

Thân thể toàn bại lộ tại lực lượng hủy diệt diễn xạ dưới, nhưng bị so thẳng tiếp thụ lấy xung kích muốn tốt hơn nhiều.

Cuối cùng, băng thuẫn cũng gánh không được, "Phanh" một chút sụp đổ.

Ba người nháy mắt bị xung kích đi, bao phủ tại cái này năng lượng đại dương mênh mông bên trong, chẳng biết tung tích.

Dương Huyền Tàng thân thể tại chỗ vỡ ra, hóa thành vô số huyết thủy, trực tiếp giải thể.

Dương Thanh Huyền hóa thành vĩnh đốt thân thể, liều mạng duy trì hỏa diễm trạng thái, nhưng ở cái kia năng lượng từng lớp từng lớp xung kích dưới, hỏa diễm không ngừng dập tắt, đến đằng sau chỉ còn lại to bằng nắm tay một đoàn, lại là ngưng tụ hắn toàn bộ tinh nguyên chỗ.

Nếu là cái này châm lửa diệt, hắn cũng liền bàn giao ở nơi này.

Cũng may kinh khủng nhất xung kích đã qua, cái này đoàn hỏa diễm nước chảy bèo trôi, đã sớm bị đánh bay xa cách năng lượng vòng, dần dần bình ổn xuống tới.

Không biết qua bao lâu, một đạo thanh âm rất nhỏ truyền đến: "Cũng chưa chết a?"

Đoàn kia có chút khẽ run lên, thần thức lan tràn quá khứ, đường rẽ: "Tiền bối thắng?"

Thanh âm kia mỉm cười nói: "Thắng."

Dương Thanh Huyền cuồng vui, lại trốn qua một kiếp.

Trung Thu Tử thanh âm tiếp tục nói ra: "Tình trạng của ta cũng cực kỳ không ổn, còn có ngươi hai vị kia đồng bạn, sống chết không rõ. Nhưng giờ phút này cái hũ bên trong năng lượng cực mạnh, không chỉ có lấy cái hũ bản thân khủng bố năng lượng, còn có người lão quái kia sau khi chết nổ ra chí tôn lực lượng, nếu là ngươi có thể hảo hảo nắm chắc, sẽ ích lợi cực lớn."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta hiểu được, Á Tư cùng Quỷ Tàng không tìm được sao?"

Trung Thu Tử nói: "Có lẽ bị xung kích đi, có lẽ vẫn còn đang hôn mê bên trong. Ta đem những tín hiệu này dung nhập vào bên trong vùng thế giới này, nếu là bọn họ còn ở đó, liền có thể cảm ứng được, đồng thời bắt lấy cái này khó được cơ hội."

Dương Thanh Huyền tựa hồ nghe ra cái gì, kinh hỏi: "Tiền bối vậy ngươi. . ."

Trung Thu Tử nói: "Ta muốn bế quan, ta lại phong ấn một đạo tin tức lưu tại mảnh này hư không, chờ ngươi hoàn toàn khôi phục về sau, liền có thể tìm ra xem xét."

Nói xong, liền yên tĩnh lại.

Dương Thanh Huyền cảm ứng được Trung Thu Tử đã biến mất, hắn là dùng bí pháp nào đó phong ấn chính mình, tiến vào an nghỉ bên trong.

Nghĩ không ra chí tôn cuộc chiến kinh khủng như vậy, so ngày đó chính mình cùng Tố Hành đại chiến còn còn đáng sợ hơn hơn nhiều.

Dương Thanh Huyền lo lắng Quỷ Tàng cùng Á Tư, nhưng lo lắng cũng không có cách, tiếp tục tập trung tinh thần, lẳng lặng ở đây phiến hư không bên trong tu dưỡng.

Mấy chục năm sau.

Trung Thu Tử cùng lão quái một trận chiến dư âm năng lượng, còn chưa hoàn toàn ngừng, trong không gian thỉnh thoảng sẽ có bạo tạc hòa phong khàn giọng vang lên, các loại hỗn loạn năng lượng vẫn như cũ tại tàn phá bừa bãi.

Nhưng ở một đoàn quang mang bên trong, "Phanh" một tiếng dấy lên hỏa diễm, càng nấu càng lớn.

Sau đó sở hữu hỏa diễm xoay tròn, liền huyễn hóa ra Dương Thanh Huyền bộ dáng.

Trải qua mấy chục năm, mới từ hỏa chủng trạng thái trở về tới, có thể đủ biến trở về bản thể.

Nhưng vẫn như cũ hết sức yếu ớt.

Dương Thanh Huyền vận chuyển Hỏa Nhãn Kim Tinh cùng đại đạo cảm ứng thuật, rất nhanh liền bị không gian năng lượng ngăn trở, vô pháp tiến thêm một bước dò xét.

Hắn thở dài, nếu là Quỷ Tàng cùng Á Tư không chết, cái này qua mấy thập niên, cần phải chậm đến đây. Như là chết. . . , hiện đang lo lắng cũng vô ích.

Hắn lúc này ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu lấy hình người tư thái tu luyện.

Bên trong vùng không gian này năng lượng cực kỳ hỗn loạn, trong đó đáng sợ nhất mấy loại, chính là Trung Thu Tử cùng người lão quái kia chí tôn lực lượng, còn có Trang Thiên Quán bản thân khí uẩn lực lượng, còn lại đủ loại, đều là hắn cùng Á Tư còn có Trọng Anh lực lượng, cùng cái khác có thể bỏ qua không tính năng lượng.

Dương Thanh Huyền đem cái kia ba loại nhất sức mạnh hàng đầu một điểm điểm dẫn vào trong cơ thể, đạo tiến trong đan điền, chậm rãi chuyển hóa vì năng lượng của mình.

Cứ như vậy kéo dài không ngừng.

Rất nhanh, lại là mấy chục năm trôi qua.

Nhưng đối với với hắn mà nói, bất quá là rất ngắn một lần bế quan, liền liền bị thương đều còn chưa hoàn toàn phục hồi như cũ.

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng đẩy được rồi, từ cùng lão quái một trận chiến đến bây giờ, trôi qua hơn 150 năm. Hắn lại suy tính xuống Nhân tộc trạng thái, cảm thấy một tia rung động cùng khó khăn trắc trở, không khỏi sắc mặt đại biến.

Tựa hồ Nhân tộc xảy ra chuyện.

Trong lòng hắn dâng lên lo nghĩ, hiện tại chính mình loại tình huống này, trở về cũng giúp không được quá lớn bận bịu.

Hắn nhớ tới Trung Thu Tử đã nói, bắt đầu đem thần thức cùng cảm ứng phóng thích, ở đây phiến hư không bên trong tìm kiếm tin tức.

Không bao lâu, liền cảm ứng được một điểm phong ấn, chính là Trung Thu Tử khí tức, liền cách hắn cách đó không xa.

Dương Thanh Huyền đưa tay chộp một cái, một mảnh hào quang bị nhiếp đi qua.

Thần thức quét qua, bên trong tin tức lập tức tràn vào đến trong đầu.

Dương Thanh Huyền mày nhíu lại gấp, tựa hồ trong lúc trầm tư lời nói.

Tin tức rất ngắn, đại ý là nói cái này Trang Thiên Quán nhận lấy càng lớn thương tích, sợ là khôi phục không được nữa. Lấy người lão quái kia đối với Trang Thiên Quán lý giải, bị Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không bổ ra một vết nứt về sau, lâu như vậy đều không thể chữa trị. Bọn hắn muốn chữa trị hiện tại Trang Thiên Quán, trừ phi vượt qua một triệu thậm chí ngàn vạn năm thời gian, nếu không gần như không có khả năng.

Sở dĩ Trung Thu Tử nhắn lại, để Dương Thanh Huyền có thể thử nghiệm thoái biến luyện hóa Trang Thiên Quán.

Cái gọi là thoái biến luyện hóa, chính là hi sinh cái hũ đẳng cấp, đem nó luyện hóa thành thấp cấp một tồn tại. Nhưng lấy Trang Thiên Quán đẳng cấp mà nói, cho dù thấp cấp một cũng là khủng bố dị thường.

Cái này khiến Dương Thanh Huyền cực kỳ tâm động.

Mình muốn bước vào chí tôn, có trời mới biết là chuyện khi nào, chiến kích lại bị mất, nếu là có thể luyện hóa món bảo vật này bạn thân, đối với thực lực không thể nghi ngờ là to lớn đề thăng.

Cái kia trong tin tức còn có một bộ Trung Thu Tử đối với thoái biến luyện hóa tư tưởng.

Dương Thanh Huyền tử cân nhắc tỉ mỉ xuống, cảm thấy cũng không khó, mấu chốt vẫn là thời gian.

Nội tâm của hắn không yên lòng Nhân tộc, bắt đầu trầm tư như thế nào đem cái này Trang Thiên Quán trước mang đi.

Hắn dùng Trung Thu Tử giáo phương thức thử mấy lần, phát hiện đều thất bại, nguyên nhân vẫn là chính mình giờ phút này quá yếu, mà Trang Thiên Quán bên trong năng lượng còn ở vào bạo loạn bên trong.

Chỉ có thể ổn định lại tâm thần chờ đợi.

Dương Thanh Huyền thở dài, đành phải chỉ có thể tiếp tục bấm niệm pháp quyết tu luyện.

Lại qua hơn năm mươi năm.

Dương Thanh Huyền lần nữa mở hai mắt ra, cảm giác được thời cơ có thể, liền từ trong nhập định ra, bắt đầu hướng hư không bên trong đánh ra quyết ấn, cùng cái này Trang Thiên Quán tiến hành cảm ứng.

Bình bên trong thế giới mênh mông vô biên, vô cùng vô tận, chính là một cái không có sinh mệnh hoàn chỉnh vũ trụ. Người bình thường dốc cả một đời cũng không có khả năng ra ngoài.

Dương Thanh Huyền yên lặng tại cảm ứng bên trong, không lâu liền sờ đạt "Biên giới", sau đó thuận theo bên này giới tiến hành cảm ứng, chậm rãi, toàn bộ Trang Thiên Quán cảnh tượng liền hiển hiện trong đầu.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui

vẻ!

Chương 3542: Thiên Chi Chiến Y

Dương Thanh Huyền hai tay kết ấn, trong miệng niệm động chú ngữ, đều là Trung Thu Tử dạy hắn thoái biến luyện hóa chi pháp.

Nếu không phải vạn bất đắc dĩ, Dương Thanh Huyền cũng không muốn dùng phương pháp này, cái này cái hũ có thể chứa thiên địa, là đại đạo thời đại để lại bảo vật, cực kỳ khó được.

Nhưng bây giờ không lo được cái này rất nhiều.

Ấn pháp cùng chú ngữ trong hư không truyền ra, một điểm khuếch tán, tràn ngập toàn bộ không gian.

Tại cái hũ bản thể bên trên, bắt đầu dần hiện ra phù văn màu vàng, từng hàng sắp xếp xuống tới, đồng thời hiển hiện tại Dương Thanh Huyền trước mặt.

Đây là Trang Thiên Quán bản thân ẩn chứa quy tắc pháp môn, giờ phút này tất cả đều lấy văn tự cùng hào quang hình thức xuất hiện.

Dương Thanh Huyền cưỡng ép đem những văn tự này ghi nhớ, đồng thời đem cảm ứng được hết thảy quy tắc đều lạc ấn tại trong thức hải.

Không chỉ có đối với hắn luyện hóa Trang Thiên Quán có lợi, nếu là thật lâu tương lai, có tương ứng cơ duyên, hắn còn có thể đem này bình đẳng cấp luyện chế trở về.

Theo Dương Thanh Huyền pháp ấn cùng chú ngữ kéo dài, những cái kia văn tự chớp động hồi lâu.

Đột nhiên trong đó một cái vỡ ra, hóa thành thuần túy kim sắc vầng sáng, sau đó một điểm chỉ tan đi.

Còn lại văn tự bên trong, bắt đầu lần lượt có vỡ vụn xuất hiện.

Dương Thanh Huyền nhăn hạ lông mày, quyết ấn phi tốc biến hóa, một đạo đạo ấn lực đánh vào hư không.

Toàn bộ thế giới bên trong vang lên từng đợt tà âm, mỗi một cái âm tiết đều tràn ngập to lớn lực lượng, chấn tại Dương Thanh Huyền thức hải, dẫn tới khí huyết cuồn cuộn.

Không bao lâu, Dương Thanh Huyền song mặt liền đỏ bừng, từng tia từng tia mồ hôi lạnh thẩm thấu toàn thân.

Hắn đem đạo thể vận chuyển tới cực hạn, ổn định lại tâm thần, không nhận cái này pháp âm xâm nhập quấy nhiễu, duy trì linh đài thanh tịnh.

Sau mấy tháng.

Trong không gian năng lượng phảng phất trở nên vững vàng, lấy nhất định quy luật vận chuyển.

Nhưng những này năng lượng bàng bạc, ở xa Dương Thanh Huyền có thể khống phía trên, vô pháp luyện hóa, càng không khả năng xua tan, chỉ có thể để bọn chúng lưu tại Trang Thiên Quán bên trong, đối với Dương Thanh Huyền cũng có chỗ tốt cực lớn.

Mấy tháng nay, Á Tư cùng Quỷ Tàng khí tức hoàn toàn biến mất, liền liền Trọng Anh khí tức cũng đã biến mất, cái này khiến Dương Thanh Huyền dị thường lo lắng, chẳng biết hai người phải chăng còn sống sót.

Dương Thanh Huyền vứt bỏ tạp niệm, hai tay vung vẩy, từng đạo đỉnh phong lực lượng bạo phát đi ra, khuấy động cái này toàn bộ Trang Thiên Quán bên trong quy tắc.

Lúc này bình thể chấn động, bạo phát ra đạo đạo kim quang, hướng trong ngoài phương hướng bắn ra.

Dương Thanh Huyền động tác không ngừng, tiếp tục thi triển quyết ấn, đánh vào hư không.

Đây là đang thoái biến Trang Thiên Quán, để nó lấy tự thân lực lượng tới chữa trị tự thân, về sau liền sẽ rơi xuống tầng cấp.

Vô số năng lượng màu vàng óng tại "Biên giới" thượng lưu động, hướng cái kia khe hở chỗ dũng mãnh lao tới, hình thành mênh mông kim sắc hải dương.

Trong quá trình này, Dương Thanh Huyền thần niệm từ đầu đến cuối phụ thuộc trên Trang Thiên Quán.

Ngày nào đó, Dương Thanh Huyền giật mình mở hai mắt ra, hắn đạo thể bên trên chớp động lên đồng dạng kim quang, hắn tay giơ lên, những cái kia kim quang hội tụ tại lòng bàn tay, ngưng tụ ra một cái văn tự.

Nội tâm của hắn chấn động mãnh liệt, cái này kim sắc kiểu chữ chính là khắc ở quái vật kia trước ngực chữ vàng, từng tại phong ấn Cổ bình chướng bên trên gặp qua, tương truyền là biểu đạt đại đạo bản ý đại đạo văn tự, hết thảy mới ba ngàn cái.

Cái này kim sắc kiểu chữ tại hắn lòng bàn tay lắc lư, đêm ngày không chừng, mười phần mơ hồ.

Nhưng bên trong truyền tới lực lượng, đích đích xác xác là đại đạo lực lượng, cái này khiến hắn vạn phần vui vẻ.

Dương Thanh Huyền năm ngón tay một nắm, cái kia văn tự lập tức chìm vào trong cơ thể, cùng đạo thể hợp nhất.

Sau đó đối với cái hũ cảm ứng cũng biến thành càng thêm rõ ràng, trong đó cấu tạo cùng quy tắc, năng lượng các loại, một điểm điểm tại thức hải bên trong xuất hiện, đồng thời phân giải vì nhỏ nhất ma trận.

Qua mấy năm.

Bỗng nhiên có một ngày, Dương Thanh Huyền trong thức hải truyền đến một tiếng vang vọng, như thế giới đổ sụp, vũ trụ nổ tung giống như.

Hắn toàn thân khí huyết khuấy động, một chút co giật đứng lên.

Là Trang Thiên Quán năng lượng đổ sụp, trực tiếp giáng cấp xuống tới, cái kia khe hở ở đây khủng bố uy năng hạ hoàn chỉnh được chữa trị.

Hiện tại toàn bộ cái hũ cực không ổn định, năng lượng bắt đầu hỗn loạn.

Dương Thanh Huyền vội vàng bấm niệm pháp quyết, đánh ra các loại phù văn, từng đạo in dấu nhập hư không, đem cái này cuồng bạo chấn động bình phục lại.

Đồng thời hắn lòng vừa nghĩ, thừa dịp cái này năng lượng hỗn loạn thời khắc, tế luyện Trang Thiên Quán ngoại hình. Tại hắn nghĩ đến, cũng không thể chính mình nghênh địch thời điểm, xuất ra một cái cái hũ đi, luôn cảm thấy sẽ chỗ nào không đúng.

Sở dĩ muốn cải biến Trang Thiên Quán, hiện tại giảng giải hỗn loạn thời điểm, chính là thời cơ tốt nhất.

Qua hồi lâu, có lẽ mấy năm, có lẽ vài chục năm.

Dương Thanh Huyền lẳng lặng ngồi xếp bằng trong hư không, kết ấn không động, mấy tháng mới có thể hơi hơi biến hóa một chút.

Cái này ngày, vô tận không gian bên trong, sát na bộc phát ra chói mắt hào quang.

Dương Thanh Huyền phi tốc bấm niệm pháp quyết, trong hai tay lần nữa hiện ra cái kia đại đạo phù văn.

Thiên địa biến đổi, hết thảy đều biến mất, tại quanh người hắn trăm trượng địa phương, xuất hiện một kiện to lớn pháp khí, đem toàn thân hắn đều bao phủ.

Cái kia pháp khí tản mát ra lực lượng hùng hồn, truyền đến trận trận làm người sợ hãi chấn động.

Dương Thanh Huyền lớn vui, trong tay quyết ấn cùng một chỗ, quát: "Đến!"

Pháp khí lắc lư một chút, liền đều thu nhiếp đến Dương Thanh Huyền trên thân, đúng là một kiện chiến y, phía trên lưu động phù văn màu vàng cùng hào quang.

Dương Thanh Huyền cảm xúc bành trướng, kích động dị thường, có thể đủ rõ ràng cảm ứng được chiến y bên trong năng lượng, loại kia hùng hồn phòng ngự, sợ là nửa bước chí tôn đều không thể đánh xuyên.

Mà lại Trung Thu Tử cùng quái vật kia chí tôn lực lượng, cũng hỗn hợp tại chiến y không gian bên trong, đầy đủ chính mình cảm ngộ cùng luyện hóa ngàn năm, thậm chí đủ để dựa vào cái này chiến y tấn cấp nửa bước chí tôn.

Hắn đem chiến y thu nhập trong cơ thể, dần dần cùng tự thân hợp nhất.

Loại cảm giác này so Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không chênh lệch rất nhiều, dù sao cái kia chiến kích là chính mình một điểm

điểm tạo ra.

Dương Thanh Huyền tâm niệm vừa động, đưa tay chộp một cái, vô số trữ vật nguyên khí trống rỗng xuất hiện, dồn dập rơi vào trước người hắn.

Tổng cộng có hơn bốn mươi.

Chính là tại Trang Thiên Quán bên trong võ tu sở hữu, trong đó mấy cái thậm chí là chí tôn kia lão quái.

Dương Thanh Huyền trong mắt một sáng, liền đem những này trữ vật nguyên khí bên trên cấm chế toàn bộ xóa đi, sau đó thần thức lần lượt lướt qua.

Tại chí tôn kia lão quái mấy cái giới tử bên trong, đạt được nhóm lớn bảo vật, các loại vật liệu, linh quả, công pháp đếm mãi không hết, đã không phải là chồng chất thành núi, mà là thành biển.

Dương Thanh Huyền trong chốc lát cũng vô pháp thanh lý nhiều đồ như vậy, trực tiếp tuyển một chút đan dược, linh quả ra, phân biệt về sau, làm một chút nuốt vào, bổ sung hạ thể có thể.

Sau đó liền đem những vật tư này trước thu hồi, đợi tương lai có rảnh lại từ từ chỉnh lý.

Trải qua mấy trăm năm nay khổ tu, cảm ngộ, cảnh giới của hắn lần nữa đề thăng không ít, phảng phất tùy thời muốn áp bách Thiên Giới đỉnh phong, nhưng liền chênh lệch như vậy một tầng.

Hắn tuyệt không lo lắng, chỉ bằng cái kia chiến y bên trong quy tắc cùng lực lượng, chỉ cần mình tiếp tục luyện hóa cảm ngộ xuống dưới, đột phá đến nửa bước chí tôn chỉ là vấn đề thời gian.

Hắn suy nghĩ một chút, tự lẩm bẩm: "Đã biến thành một kiện khác pháp bảo, liền không thể lại gọi Trang Thiên Quán, được cải cái danh tự."

Hắn trầm tư một trận, cười nói: "Giả ngày chiến y có điểm lạ, liền gọi ngươi Thiên Chi Chiến Y đi."

Cái kia chiến y tựa hồ có cảm giác, phát ra nhàn nhạt khí tức, cũng không biết là vui hay buồn.

Lúc này, nội tâm của hắn bỗng nhiên trở nên, vô cùng trong vắt, một đạo cảm ứng chợt hiện trong lòng, phảng phất có bạch quang tại thức hải bên trong lướt qua.

"Chi!" Dương Thanh Huyền toàn thân chấn động, tràn đầy hoảng sợ cùng khẩn trương.

Cái kia bạch quang đúng là Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không kích quang, cùng hắn sinh ra cảm ứng.

"A, thế mà còn tại?"

Một thanh âm cũng nương theo cái kia kích quang mà đến: "Thú vị thú vị, cái này tiểu tử trên thân giống như xảy ra chút gì, dĩ nhiên cùng binh khí của ta lên cảm ứng."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3543: Trở về

Dương Thanh Huyền vừa sợ vừa giận, thanh âm kia đúng là Cổ không thể nghi ngờ, sắc mặt âm trầm nói: "Cái gì binh khí của ngươi, muốn mặt sao? Thiên Hành Giả tôn nghiêm đi đâu rồi? Đem chiến kích trả lại cho ta!"

"Ha ha, quả nhiên học được bản sự a. Trước kia một câu lời cũng không dám nói, hiện tại thế mà còn dám oán hai câu. Ngươi ở nơi nào, ta tới tìm ngươi." Cổ nhẹ khẽ cười nói.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, lập tức nhớ tới đối phương đáng sợ, vội vàng phong bế chính mình ngũ giác lục thức, đặc biệt là linh đài thức hải, trực tiếp dùng chiến y lực lượng phong ngăn trở, để tránh bị liên hệ tiến đến.

Làm xong đây hết thảy về sau, xanh mặt suy nghĩ một trận, liền lóe lên biến mất trong hư không.

. . .

"A?"

Tại nơi xa xôi, Cổ cầm trong tay chiến kích, nhẹ nhàng mở mắt ra: "Thế mà chặn ta dò xét, mà lại lực lượng này tựa hồ có chút quen thuộc."

Hắn đứng tại một đoàn năng lượng màu vàng óng bên trong, bốn phương tám hướng tất cả đều là khủng bố khí tức, đều là lưng sinh cánh đen vũ người, giống như lâm đại địch đem vây quanh.

Vũ Nhân tộc tộc trưởng trầm giọng nói: "Các hạ như vậy thối lui, chuyện lúc trước liền xóa bỏ, thuần khi chưa từng xảy ra."

Cổ nhịn cười không được: "Ta thật vất vả giết đến nơi này, ngươi trước khi nói xóa bỏ, chính là khi ta lãng phí thời giờ? Ngươi người này thật khôi hài a."

Hắn sửng sốt một chút, đột nhiên đôi mắt tỏa ánh sáng, kinh hỉ nói: "Ta nhớ ra rồi, kia là bởi vì khí tức, chẳng lẽ bởi vì còn chưa có chết, hay là cái kia tiểu tử được bởi vì truyền thừa?"

Vũ Nhân tộc tộc trưởng gặp hắn tự lẩm bẩm, áp chế nộ khí nói ra: "Các hạ đến cùng tới chuyện gì, nếu là chúng ta có thể thỏa mãn các hạ, nhất định hết sức thỏa mãn."

"Xem ra có tất muốn tìm tới tiểu tử kia."

Cổ đối với vũ Nhân tộc tộc trưởng lời nói có tai như điếc, ánh mắt rơi trên chiến kích, lẩm bẩm: "Còn có cái này binh khí, bị ta luyện chế ra mấy trăm năm, thế mà còn có thể cùng hắn có liên hệ, ở trong đó nhất định có gì đó cổ quái."

Vũ Nhân tộc tộc trưởng chán nản, cả giận nói: "Các hạ có có nghe ta nói không?"

Thân vì chí tôn, chưa từng bị người như vậy miệt thị qua, tên thủ lĩnh này siêu muốn xông tới xé nát người trước mắt này.

Nhưng người này lại là trong truyền thuyết Thiên Hành Giả Cổ a!

Hắn lại có lửa giận, cũng không dám xung động.

Cổ nghe đồn hắn một mực có nghe nói, thỉnh thoảng xuất hiện tại một ít chủng tộc bên trong, một khi xuất hiện, những cái kia chủng tộc tất nhiên muốn bị trọng thương, trực tiếp rơi xuống xếp hạng.

Nằm mơ cũng không nghĩ tới, lần này thế mà đến phiên chính mình.

Cổ sững sờ nói: "Ách, ngươi cương nói cái gì?"

Vũ Nhân tộc tộc trưởng cắn răng nói: "Ta nói các hạ đến cùng. . ."

Còn chưa nói xong, Cổ trực tiếp ngắt lời nói: "Tốt, đừng nói nữa, mặc kệ ngươi nói cái gì, ta đều chẳng muốn nghe, thời gian đang gấp."

Nói xong, vung lên chiến kích, liền hướng tộc trưởng kia đi đến.

Vũ Nhân tộc tộc trưởng khí phát cuồng, giận dữ hét: "Ngươi thật khi chính mình thiên hạ vô địch sao? Vùng vũ trụ này sớm đã không là năm đó vũ trụ, coi như ngươi là viễn cổ Thiên Hành Giả lãnh tụ cái kia lại như thế nào! Liền để ta vũ người bộ tộc đến lĩnh giáo các hạ lợi hại!"

Bốn phương tám hướng Vũ tộc người từng cái bộc phát ra khí tức cường đại, cùng chung mối thù.

Cổ cười nói: "Ha ha, bắt đầu liền cần phải dạng này có cốt khí a, ta thích người có cốt khí, bởi vì bọn hắn xương cốt nổ tung thời điểm, thanh âm so tương đối thanh thúy êm tai."

Vũ Nhân tộc tộc trưởng triệt để từ bỏ sau cùng ảo tưởng, quát: "Giết!" Liền đi đầu xông tới.

Một trận khoáng thế đại chiến, liền tại vũ Nhân tộc thánh địa bộc phát.

. . .

Dương Thanh Huyền tự nhiên không rõ ràng Cổ tình huống, từ cái kia tế luyện Trang Thiên Quán địa phương rời đi về sau, vẫn hướng một cái phương hướng bay nhanh.

Qua mấy tháng, mới đem ngũ giác lục thức cùng linh đài thức hải giải phong, tiến vào toàn tri toàn xem xét trạng thái, bắt đầu tìm kiếm bốn phía căn cứ.

Nhiều lần trắc trở truyền tống về sau, đi vào một chỗ khá lớn vị diện căn cứ.

Dương Thanh Huyền lập tức tìm tới thương hội, liên hệ Bùi Đại mấy người.

Sau đó không lâu, đưa tin trận pháp bên trong, liền chậm rãi xuất hiện Bùi Đại thân ảnh.

"Đại nhân, cuối cùng đợi đến tin tức của ngươi."

Bùi Đại nhìn thấy Dương Thanh Huyền về sau, tâm tình ngược lại trở nên bình tĩnh, chậm rãi nói.

Dương Thanh Huyền vội vàng nói: "Có phải hay không Nhân tộc xảy ra chuyện rồi?"

Bùi Đại "Ừ" một tiếng, nói ra: "Cũng không phải cái đại sự gì, chính là đại chiến mở ra mấy lần, bên ngoài năm thành vứt hết, trung ương thành trì cũng ném đi ba tòa, hiện tại phòng ngự chiến sự tại không ngừng thu nhỏ."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Bên ngoài năm thành toàn bộ. . . Dị tộc năm vị chí tôn toàn bộ đăng tràng?"

Bùi Đại gật đầu nói: "Đều hàng lâm đến đây, Nhân tộc ba vị chí tôn xuất thủ cản trở mấy lần, chỉ là trì hoãn thời gian. Trong đó một vị chí tôn bị Nhân tộc Đạo Tổ trọng thương, mà Đạo Tổ cũng thụ thương không nhẹ. Hiện tại căn bản là bốn cặp hai cục diện, Nhân tộc phòng thủ cực kỳ gian nan."

Dương Thanh Huyền mặt mũi tràn đầy sát khí, lạnh giọng nói: "Đáng chết dị tộc!"

Bùi Đại nói ra: "Bất quá dị tộc muốn đem nhân tộc toàn bộ khu trục, sợ là còn muốn mấy trăm năm thời gian. Ngươi không ở đây hơn ba trăm năm bên trong, lớn nhỏ phát sinh mấy trăm lần chiến dịch, quả nhiên là máu chảy thành sông, tử thương vô số. Mặc dù ở đây đại vũ trụ bên trong, một cái chủng tộc hưng suy sinh diệt là chuyện thường, nhưng ta lần thứ nhất xâm nhập đến chủng tộc đại chiến bên trong. Dĩ vãng đều là một cái bình thường người đứng xem, cùng hiện tại người tham dự cảm giác hoàn toàn khác biệt."

Ngữ khí của hắn có chút trầm thấp, cảm khái cùng thổn thức.

Dương Thanh Huyền nói: "Ta hiện tại liền trở lại!"

Bùi Đại nói: "Vậy thì tốt quá, ngươi trước đó đưa tới hơn một trăm tử sĩ, ở đây mấy trăm năm trước phát huy tác dụng cực lớn, nhưng chết thì chết, chạy chạy, cũng còn thừa không có mấy. Cái này nhưng đều là thập tinh Thiên Giới võ giả, phóng nhãn đại vũ trụ bên trong, cũng là đỉnh phong bên trong đỉnh phong, nhưng dù cho như thế cường đại tồn tại, ở đây trùng trùng điệp điệp thế giới trào lưu bên trong, cũng bất quá là sâu kiến."

Dương Thanh Huyền nghe ra được nội tâm của hắn các loại cảm khái, xem ra những năm gần đây chuyện phát sinh, đối với thật sự là hắn ảnh hưởng to lớn.

Hắn an ủi: "Những năm này làm phiền Bùi Đại tiên sinh, vất vả."

Bùi Đại cười khổ một tiếng, lắc đầu nói: "Không tính là gì, ngươi mau mau trở về đi. Mặc dù chí tôn phía dưới đều sâu kiến, đối với cục diện chiến đấu cũng sẽ không có quá lớn ảnh hưởng. Nhưng ngươi tiểu tử thường xuyên may mắn tại thân, có lẽ có thể cho nhân tộc mang đến may mắn cũng khó nói."

Dương Thanh Huyền đồng dạng cười khổ, lại cùng Bùi Đại trò chuyện một chút tế tiết, liền qua loa kết thúc.

Hắn hiện tại lòng nóng như lửa đốt, hận không thể trực tiếp thuấn di trở về.

Hắn hiện tại vị trí địa phương, là phi mã tinh hệ bên trong một cái vị diện, muốn trở lại Nhân tộc được vượt qua hai cái to lớn tinh hệ, cho dù lại nhanh cũng muốn mấy năm thời gian.

Dương Thanh Huyền mua đại lượng tinh đồ, tra duyệt đường trở về tuyến, liền bắt đầu một đường phi nước đại.

Trên đường một bên tiếp tục tu luyện lĩnh hội cái kia Thiên Chi Chiến Y, một bên thanh lý lão quái lưu lại đại lượng vật tư.

Cuối cùng tại hai năm sau, chạy về Thiên Lang tinh hệ, Nhân tộc vị trí không gian.

Dương Thanh Huyền tiến vào một chỗ quen thuộc vị trí tọa độ, chính lúc trước hoang cán cân nguyên, giờ phút này thành hoàn toàn phế tích.

Nhìn một cái bóng tối vô tận, không có bất luận cái gì sinh khí, bên trong nổi lơ lửng rất nhiều bụi mảnh, chỉ còn lại tĩnh mịch.

Nội tâm của hắn lửa giận chấn động, nhưng rất nhanh cũng bình phục lại, trực tiếp hướng Nhân tộc lãnh địa nội thành phương hướng bay đi.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3544: Phong Vân Thành

Trên đường đi cảm ứng được một chút lẻ tẻ dị tộc khí tức, đều không phải rất cường đại.

Vì sợ đánh cỏ động rắn, hắn đều chịu đựng không có động thủ.

Tại một mảnh thuỷ vực phụ cận, Dương Thanh Huyền nhìn thấy một tên hai sao Thiên Giới dị tộc lạc đàn, chẳng biết đang thi hành nhiệm vụ gì, trực tiếp chui vào quá khứ, đem cái kia dị tộc đánh giết, tại chỗ sưu hồn.

Một lát sau, liền đối với cục thế trước mặt có nhất định hiểu rõ.

Không chỉ có là bên ngoài năm thành mất đi, nội thành cũng ném đi ba thành, hiện tại cả Nhân tộc lãnh địa đến thời khắc sống còn.

Đại quân dị tộc tụ cư tại phong vân, ngọc minh, chỉ dương thành bên ngoài.

Cái này ba tòa nội thành là cả Nhân tộc lãnh địa trung tâm, một khi mất đi, Nhân tộc thánh địa Lăng Tiêu Thành liền muốn trực diện dị tộc áp lực, đến lúc đó cũng chỉ có thể tử chiến đến cùng.

Ba thành vị trí như một khối khế hình, đối với dị tộc hình thành lực cản, trong đó lại lấy Phong Vân Thành vì nhất, ngăn tại phía trước nhất.

Cái này tên hai sao Thiên Giới là Lục Sát tộc nhân, đến thủy vực này là tìm kiếm một loại linh tuyền, đối bọn hắn Lục Sát tộc công thể có cực mạnh tẩm bổ tác dụng.

Dương Thanh Huyền ánh mắt nhìn lại, thấy cái kia trong thủy vực có một nơi năng lượng tràn đầy, bao hàm một loại dị nước.

Hắn một chút bay qua, suy nghĩ một trận, lấy ra một cái dương chi ngọc bình, bên trong là một loại cương liệt cổ độc, tiến vào trong nước vô sắc vô vị, cho dù là phổ thông Thiên Giới cũng sẽ nhận ảnh hưởng. Chính là chí tôn kia lão quái di vật bên trong tìm ra.

Hắn đem loại này cổ độc toàn bộ lật ra ra, đều đổ vào cái kia trong nước.

Sau đó đem bình ngọc tan thành phấn vụn, liền hóa thành lưu quang, hướng Phong Vân Thành phương hướng bay đi.

Sau mấy tháng, đi vào một vùng biển trên không.

Nơi xa truyền đến kịch đấu năng lượng ba động, hắn nhẹ nhàng quét liếc mắt, liền đem tình huống thu vào đáy mắt. Trên một hòn đảo lớn, hơn mười người chính tại giao đấu, trong đó có một nửa là dị tộc.

Những này người thực lực đều không mạnh, đều là đê giai Thiên Giới, mạnh nhất một vị cũng chỉ có ba sao Thiên Giới sơ giai, mà lại là dị tộc người.

Dương Thanh Huyền trực tiếp thuấn di quá khứ, đưa tay chộp một cái, liền đem cái kia tên ba sao Thiên Giới nhiếp trụ , khiến cho vô pháp động đậy.

Biến cố này làm cho tất cả mọi người đều lấy làm kinh hãi.

Khi Nhân tộc bên này cảm ứng được Dương Thanh Huyền khí tức trên thân về sau, biết là tộc nhân mình, cuồng vui không thôi.

Dị tộc người thì là sắc mặt đại biến, cái kia tên ba sao Thiên Giới hét lớn: "Chạy mau! Là Nhân tộc cao giai Thiên Giới!"

Mặt khác những dị tộc kia trong lòng chấn động mãnh liệt, không lo được suy nghĩ nhiều, trong kinh hoảng hóa thành độn quang liền đi."Cao giai" một từ, chí ít cũng là bảy sao trở lên.

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, lười nói cái gì, cong ngón búng ra, hơn mười đạo chỉ mang liền bắn ra ngoài.

"Phanh phanh phanh!"

Trên mặt biển lần lượt nổ vang, mỗi một đạo chỉ mang chuẩn xác không sai bắn chết một tên dị tộc.

Trong khoảnh khắc, cũng chỉ thừa cái kia tên ba sao Thiên Giới còn sống sót.

". . ."

Biến cố này, tất cả mọi người đều phản ứng không kịp.

Nhân tộc cái này phương lĩnh đội cuồng vui, vội vàng tiến lên bái kiến nói: "Tại hạ Lý Mật, xin ra mắt tiền bối."

Dương Thanh Huyền nói: "Các ngươi làm sao sẽ ở đây, hơn nữa còn cùng dị tộc lên xung đột?"

Lý Mật dừng lại, có chút khó xử nói ra: "Chúng ta phụng mệnh tại này chấp hành nhiệm vụ, tình huống cụ thể, không tiện nói rõ."

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Không tiện cũng không cần nói, người này còn hữu dụng sao? Vô dụng, ta liền giết."

Lý Mật nói: "Vô dụng."

Dương Thanh Huyền năm ngón tay vồ lấy, cái kia tên ba sao Thiên Giới dị tộc liền nổ tung mà chết.

Dương Thanh Huyền nói: "Các ngươi tiếp tục làm việc đi, ta đi trước bên trong thành."

Nói xong, liền biến mất trên hòn đảo.

Lý Mật mấy người vội vàng cung nghênh Dương Thanh Huyền rời đi.

"Vị đại nhân này rất lạ mặt a, giống như chưa từng gặp."

Dương Thanh Huyền sau khi đi, những này nhân tộc bắt đầu đích nói thầm, lộ ra vẻ nghi hoặc: "Nhưng đích đích xác xác là Nhân tộc không thể nghi ngờ, nếu không sẽ không giúp chúng ta."

Lý Mật trầm giọng nói: "Trong tộc có thật nhiều tiền bối ngày thường đều khổ tu bế quan, rất ít ở bên ngoài lộ diện. Hiện tại tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, mới từng cái xuất quan nghênh địch, không có gì thật là kỳ quái. Chúng ta làm nhanh lên sự tình đi, đem vùng biển này linh mạch toàn bộ phá mất, để tránh bị dị tộc lợi dụng."

Mười mấy người lúc này phân tán ra đến, hướng bốn phương tám hướng hòn đảo bay đi.

Dương Thanh Huyền bay hồi lâu, cuối cùng nhìn thấy một tòa cự thành, sừng sững trên mặt đất bao la, bị sắt thông một dạng tường thành vây bọc lấy, thần thức tìm tòi, lập tức bị kết giới ngăn trở.

Cửa thành đẩy mười mấy đầu thật dài đội ngũ, tại lần lượt ra vào.

Những đội ngũ này có dài có ngắn, nhìn kỹ dưới, nguyên lai là theo tu vi đến sắp xếp. Võ giả bình thường đội ngũ dài nhất, đến Giới Vương Cảnh đội ngũ, xếp hàng nhân số liền ít đi rất nhiều.

Mà Thiên Giới cảnh chỉ có mười mấy người tại sắp xếp, đồng thời vào thành tốc độ rất nhanh.

Dương Thanh Huyền đi thẳng đến Thiên Giới cảnh đội ngũ về sau, rất nhanh liền đến phiên. Thủ vệ kia cung kính hữu lễ: "Xin tiền bối đưa ra thân phận bài."

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, trả lời: "Ta nhiều năm bên ngoài bế quan, nghe nói trong tộc đại chiến, cố ý gấp trở về cống hiến chút sức mọn, không biết muốn cái gì thân phận."

Thủ vệ kia lập tức nổi lòng tôn kính: "Chẳng biết các hạ tu vi cùng họ và tên, cần chế định một tấm lâm thời thân phận bài. Đây cũng là đại chiến sắp đến lâm thời quản khống thủ đoạn."

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một chút, trả lời: "Ba sao Thiên Giới sơ giai, Quỷ Tàng."

Thủ vệ kia lập tức bắt đầu đăng ký, lấy ra một cái ngọc bài, đem tin tức lạc ấn vào đi. Thủ vệ này bản thân cũng là cao giai Giới Vương tu vi, chỉ vào bên cạnh một cái hình vuông Huyền khí nói ra: "Còn xin tiền bối đưa bàn tay bỏ vào, sau đó đem khí tức phóng thích một chút ra, lấy xác nhận tiền bối tu vi."

Dương Thanh Huyền y theo mà đi, hình vuông Huyền khí bên trên lập tức cho thấy ba đạo lam quang.

Cái kia thủ hộ xác nhận về sau, rất mau đem thân phận ngọc bài làm tốt, lại lấy ra một tờ phong thư, cùng một chỗ đưa cho Dương Thanh Huyền: "Đây là tiền bối lâm thời thân phận bài, bên trong thành rất nhiều nơi đều cần dùng đến. Nếu là tiền bối nguyện ý trường kỳ trú đóng ở Phong Vân Thành, có thể làm lý một cái vĩnh cửu ở lại chứng. Cái này thể lệ bên trên viết rõ lập tức một ít quy tắc cùng cử động, hi vọng tiền bối có thể đủ lý giải cùng chuẩn thủ."

Dương Thanh Huyền lấy ra sau liền tiến thành, sau đó đem cái kia thể lệ mở ra nhìn.

Xem như một phần đối với tân tiến nhân viên nói rõ sổ tay.

Chủ quan đề mấy điểm: Một, không được tại bên trong thành động võ, nháo sự cùng phá hoại; hai, nhất định phải phối hợp quân bảo vệ thành hết thảy làm việc; ba, tùy thời muốn hưởng ứng cùng nghe theo quân bảo vệ thành chiêu mộ triệu tập.

Phàm là có người vi phạm, hết thảy nghiêm trị không tha.

Bên trong còn có các loại phương thức liên lạc, khác biệt cảnh giới võ tu, có thể tìm được đối ứng nơi tiếp đãi, chỉ muốn gia nhập quân bảo vệ thành, liền có thể nhận lấy không ít tài nguyên.

Hắn suy nghĩ một chút, vẫn chưa vội vã đi võ tu nơi tiếp đãi, mà là tại bên trong thành tìm một nhà thương hội, dự định trước liên hệ Bùi Đại, tìm hiểu một chút Phong Vân Thành tình huống hiện tại.

Sau đó không lâu, hắn thế mà tại bên trong thành tìm tới một nhà đỏ thạch thương hội. Cũng không biết là cho tới bây giờ liền có, vẫn là Bùi Đại về sau xây dựng.

Dương Thanh Huyền trở ra, không lâu liền có liên lạc Bùi Đại.

Nhưng Bùi Đại vẫn chưa tại Phong Vân Thành, mà là tại Lăng Tiêu Thánh thành. Dù sao hắn không là Nhân tộc, Dương Thanh Huyền lại không tại, hắn không có tất muốn lấy thân mạo hiểm, lưu tại nguy hiểm tuyến đầu.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3545: Lập tức thế cục

Bùi Đại nhìn thấy Dương Thanh Huyền, phá lệ cao hứng hình dạng: "Đại nhân cuối cùng trở về rồi!"

Dương Thanh Huyền ngạc nhiên nói: "Thế nào, chẳng lẽ chuyện gì xảy ra?"

Bùi Đại lắc đầu nói: "Không có, chỉ là đại nhân những bằng hữu kia, lo lắng đã lâu. Ta trước đó đem đại nhân còn còn sống tin tức chuyển cáo bọn hắn, bọn hắn đều rất chờ mong cùng hưng phấn. Thậm chí Nhân Hoàng cùng Thánh Vương cũng biết, Nhân Hoàng để ta chuyển cáo đại nhân, hi vọng đại nhân sau khi trở về đi Lăng Tiêu Thánh Sơn gặp hắn."

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Hiện tại Phong Vân Thành thế cục khẩn trương, cường giả khắp nơi hội tụ, ta dự định lưu tại bên trong thành nghênh địch, nếu là không có gì trọng yếu chuyện, ta liền không vào Thánh Sơn."

Bùi Đại sửng sốt một chút, cho rằng Dương Thanh Huyền làm sao đều sẽ đi, dù sao cũng là Nhân tộc hoàng khẩu dụ, liền tương đương với thánh chỉ, không nghĩ tới Dương Thanh Huyền thế mà cự tuyệt.

Hắn trầm ngâm nói: "Có lẽ có sự tình cũng khó nói."

Dương Thanh Huyền trầm giọng nói: "Đoạn đường này tới, Nhân tộc ta tốt đẹp non sông vỡ vụn, thực sự để ta nội tâm bi phẫn khó khi, hận không thể ngày mai liền khai chiến, ra ngoài giết một nhóm dị tộc giải hả giận. Ngươi thay ta chuyển cáo Nhân Hoàng, liền nói ta trở về, như là có chuyện tùy thời đưa tin liên hệ liền có thể."

Bùi Đại cười khổ không thôi, tâm nghĩ Dương Thanh Huyền biến mất mấy trăm năm, không chỉ tu vì tăng vọt, lực lượng cũng cứng rắn, liền liền Nhân Hoàng truyền triệu đều không quá có tác dụng. Bất quá ngẫm lại cũng thế, kẻ này thế nhưng là đánh chết chí tôn tồn tại, đặc lập độc hành, không thể theo lẽ thường đến suy luận.

Hắn hỏi: "Đại nhân thế nhưng là tìm được đột phá chi pháp?"

Dương Thanh Huyền nói: "Đúng vậy, ta hiện tại thiếu chính là thời gian, nếu là có thể lại đã mấy trăm năm cho ta, nhất định đột phá đến nửa bước chí tôn."

Bùi Đại giật nảy mình, hắn biết Dương Thanh Huyền không phải xốc nổi người, dám nói như thế, xem ra thật là có niềm tin cực lớn. Mặc dù hắn rất hiếu kì cái này nắm chắc gì đến?

Liền xem như đại tộc đệ tử, có được các loại tài nguyên, sợ cũng không dám khen biển này miệng đi.

Bùi Đại nói ra: "Đã đại nhân tâm ý đã quyết, ta liền nhắn giùm Nhân Hoàng."

Dương Thanh Huyền hỏi: "Nhưng có ta quen biết người tại Phong Vân Thành?"

Bùi Đại nói: "Theo ta được biết, hẳn là không có. Nhưng nếu như đại chiến cùng một chỗ, các đạo nhân mã cần phải sẽ còn đến đây chi viện, ở trong đó liền bao quát đại nhân tại hạ giới những bằng hữu kia."

Dương Thanh Huyền hỏi: "Hồng Lâm bọn hắn hiện tại như thế nào?"

Bùi Đại nói: "Tất cả hạ giới đi lên lực lượng, đều bị triệu đến chúng thánh điện đi, từ Thánh Vương đại nhân thống nhất quản hạt cùng điều phối."

Hắn dừng một chút, suy nghĩ một chút, vẫn là chi tiết nói ra: "Những này hạ giới tới lực lượng, trừ đại nhân chỗ tại vị diện, còn có vô số vị diện khác Nhân tộc cường giả. Những này người tập hợp một chỗ, nói mạnh không mạnh, nói yếu không yếu, nhưng bằng để trống hiện như thế một đám người, cùng nguyên bản Nhân tộc thế lực nhiều ít sẽ có một ít mâu thuẫn."

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, lập tức minh bạch có ý tứ gì. Người càng nhiều, sẽ rất khó quản lý.

Huống chi là trống rỗng thêm ra như thế một nhóm thực lực không tầm thường người, mà lại lúc ở hạ giới, ai không phải độc bá nhất phương cái thế tồn tại?

Một đến thượng giới đến, nguyên bản tung hoành thiên hạ lực lượng, trực tiếp trở nên bình thường, hơn nữa còn muốn nghe từ các phương điều phối, loại kia cảm giác mất mát khó nói lên lời.

Mà nguyên bản Nhân tộc lĩnh vực là một cái so tương đối bình ổn hoàn cảnh, đột nhiên thêm ra nhiều người như vậy, tại tài nguyên phân phối các phương diện, đều sẽ hình thành xung đột.

Liền như chính mình vừa tới thượng giới lúc, ba vị chí tôn vì mình điều động đại lượng tài nguyên mở ra tiểu thần kiếp, dẫn đến cơ hồ là toàn bộ Nhân tộc căm thù cùng phản đối.

Bùi Đại tiếp tục nói ra: "Bất quá tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, mọi người cũng không có tâm tư gì chú ý nội bộ mâu thuẫn, tạm thời áp chế xuống tới. Mà lại Nhân Hoàng đem sở hữu người hạ giới đều phái đi chúng thánh điện, cũng là một loại làm dịu xung đột thủ đoạn. Dù sao Thánh Vương cũng là hạ giới mà đến, đối bọn hắn mà nói càng có thiên nhiên thân cận cảm giác."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta hiểu được, dạng này rất tốt."

Bùi Đại nói: "Đại nhân đã quyết định lưu tại Phong Vân Thành, vậy liền trước đợi ở đây đi. Ta trước cùng Nhân Hoàng cùng Hồng Lâm bọn hắn liên lạc một chút, nếu là có tiến một bước tin tức lại chuyển cáo đại nhân. Ta sẽ phân phó Phong Vân Thành bên trong đỏ thạch thương hội người, hết thảy nghe theo đại nhân điều khiển."

Dương Thanh Huyền ôm quyền nói: "Làm phiền Bùi Đại tiên sinh."

Bùi Đại cũng ôm quyền chắp tay, liền biến mất tại đưa tin trận bên trong.

Sau đó không lâu, đất này đỏ thạch thương hội người phụ trách liền vội vàng chạy tới, một mực cung kính đối với Dương Thanh Huyền thở dài nói: "Tại hạ phỉ đêm, gặp qua Thanh Huyền công tử. Công tử sự tình tam đương gia đã toàn bộ nói với ta, muốn ta vô điều kiện trăm phần trăm nghe công tử điều phối."

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Bùi Đại tiên sinh có lòng. Ta cần cái này ba trăm năm qua hai tộc đại chiến chỗ có tình báo tư liệu. Cùng trước mắt Nhân tộc, dị tộc, cùng Phong Vân Thành chỗ có tình báo tư liệu. Phàm là có liên quan loại này, toàn bộ cho ta làm một phần."

Phỉ đêm cười nói: "Vâng, việc này đơn giản, hôm nay liền cho công tử làm ra."

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Lại giúp ta làm một gian đỉnh cấp tu luyện mật thất."

Phỉ đêm suy nghĩ một chút, trả lời: "Trước mắt Phong Vân Thành tu luyện mật thất báo nguy, đỉnh cấp càng là vạn kim khó cầu. Lấy đỏ thạch thương hội lực lượng, cần một chút thời gian có thể làm tới, nhưng liền sợ sẽ chậm trễ đại nhân tu luyện. Nếu là đại nhân đối với mật thất yêu cầu không lắm quá cao, liền thương hội bên trong liền có mấy gian không tệ, linh khí trình độ có thể đạt được cao cấp."

Dương Thanh Huyền nghĩ cũng không muốn, nhân tiện nói: "Vậy liền thương hội a."

Kỳ thật đỉnh cấp cùng cao cấp đối với hắn mà nói đều không có gì khác biệt, hiện tại hắn duy nhất cần phải làm là thu nạp cùng lĩnh hội Thiên Chi Chiến Y bên trong chí tôn lực lượng, cùng Thiên Hành Giả "Nhân" lực lượng, mật thất bản thân điều kiện mà nói, đối với hắn có thể bỏ qua không tính.

Đây cũng là hắn không muốn đi Lăng Tiêu Thánh thành gặp người hoàng nguyên nhân, thời gian quý giá a.

Phỉ đêm lập tức an bài xong xuôi, khiến người đem Dương Thanh Huyền đưa đến thương hội bên trong tốt nhất mật thất, đồng thời triệu tập trong hội tất cả mọi người, lập tức đi sưu tập Dương Thanh Huyền muốn tư liệu.

Hơn ba canh giờ về sau, hơn ngàn cái ngọc giản liền bày ở Dương Thanh Huyền trước mặt.

Bên trong bao gồm ba trăm năm qua, có liên quan hai tộc cơ hồ hết thảy tin tức, các loại sự kiện trọng đại cùng các loại cạnh góc tin tức.

Dương Thanh Huyền cầm lấy một cái ngọc giản, liền đặt ở cái trán, dùng thần thức đảo qua. Sau đó để ở một bên, lại cầm lấy cái thứ hai.

Cứ như vậy không sợ người khác làm phiền, hai ngày qua đi, đem sở hữu ngọc giản đều đọc một lần.

Đối với cái này ba trăm năm qua phát sinh chuyện lớn chuyện nhỏ, tất cả đều rõ như lòng bàn tay.

Tình huống thực tế so với trong tưởng tượng còn muốn nghiêm trọng.

Mặt ngoài nhìn, Nhân tộc ném đi bên ngoài năm thành, trung ương thành thị cũng ném đi ba cái, nhưng cấp cao chiến lực lại tổn thất hai phần ba trở lên.

Gần nhất một lần đại chiến tại ba mươi năm trước, thiên trì thành cuộc chiến, Đạo Tổ một mạch thảm bị thương nặng, còn có đại lượng gia tộc và thế lực đều bị trọng thương.

Ở trong đó liền bao quát Nam Viêm Chân Đao chỗ Nam Viêm thế gia, cùng Thương Bắc Đấu chỗ Thương gia, đều là Nhân tộc bên trong nắm chắc đại thế gia. Thậm chí còn có chút bị nhổ tận gốc, hôi phi yên diệt.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3546: Tứ Phong Cốc

Trần Dịch sắc mặt có chút khó coi.

Ba mươi năm qua, lại chưa từng xảy ra đại chiến dịch, nhưng bên trong tiểu chiến dịch chưa hề gián đoạn qua.

Song phương đều cần thời gian nhất định hòa hoãn.

Đặc biệt là song phương nội bộ thế lực mâu thuẫn, sẽ theo mỗi một lần đại chiến tiêu hao mà phát sinh biến đổi lớn.

Lần trước Tố Hành sau khi chết, thâm không tám tộc thế lực cùng tài nguyên điều chỉnh, liền hao mấy chục năm quang cảnh, mới ổn định lại.

Lần này là Ngũ Hoa tộc hoa chưa hết bị Đạo Tổ trọng thương, nghe nói tiến vào bế chết quan trạng thái, đối với Ngũ Hoa tộc mà nói không khác với kinh thiên phích lịch.

Nhưng cũng may chỉ là bị trọng thương, mà không phải vẫn lạc, mặc dù thế lực cùng tài nguyên có chỗ rung chuyển, không đến mức giống tứ trụ tộc như thế cơ hồ bị tẩy lại.

Mà Nhân tộc bên này, theo Đạo Tổ tiến vào bế chết quan trạng thái, không ít gia tộc và thế lực cũng tiến vào rung chuyển kỳ. Nhưng cũng may đều là một cái chủng tộc, tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, rất nhiều chuyện vẫn là tự hiểu rõ, huống chi còn có Nhân Hoàng cùng Thánh Vương ở phía trên, ai cũng không dám loạn động cái gì.

Sở dĩ Nhân tộc bên này tính ổn định so dị tộc mạnh hơn không ít.

Nhưng theo dị tộc dần dần ổn định lại, đại chiến áp lực cũng càng lúc càng lớn, đặc biệt là Phong Vân Thành, đã có gió thổi báo giông bão sắp đến cảm giác áp bách.

Dương Thanh Huyền đem sở hữu tin tức sau khi xem xong, liền bắt đầu nắm chặt thời gian tu luyện.

Hắn phóng thích ra Thiên Chi Chiến Y, hình thành một cái kết giới không gian, chính mình liền tại bên trong thu nạp cùng lĩnh hội chí tôn lực lượng.

Nhưng không có qua mấy ngày, liền có tin tức dị động, là Phong Vân Thành lâm thời thân phận ngọc bài.

Dương Thanh Huyền lấy ra ngọc bài, nhẹ nhàng một điểm, liền một đoạn tin tức ấn vào mi mắt: Xin tiền bối nhanh đến điểm tướng đài tụ hợp, lâm thời chiêu mộ triệu tập.

Dương Thanh Huyền nhíu mày lại, nội tâm sinh ra một tia mâu thuẫn, dù sao mình tu luyện quan trọng. Nhưng nghĩ lại, nếu là mình cũng không tuân thủ thành quy, cái khác người lại như thế nào sẽ tuân thủ? Huống chi cái này một chút thời gian cũng không phải chậm trễ không dậy nổi.

Hắn trực tiếp biến mất tại trong mật thất, cũng không có cùng phỉ đêm vẫy gọi hô, liền hướng điểm tướng đài phương hướng bay đi.

Bên trong thành phi hành độ cao cũng lâm thời làm hạn chế, cảnh giới gì tại cái gì độ cao phạm vi, tất cả đều có nghiêm ngặt quy định, không được làm trái.

Dương Thanh Huyền phóng thích ra ba sao Thiên Giới tu vi khí tức, cũng không lâu lắm liền tới đến một chỗ rộng lớn chiến đài trước.

Sớm đã có tính toán người đến, đứng tại dưới đài, sắc mặt khó coi.

Rất nhanh, lại lục tục ngo ngoe tới mấy người.

Lúc này, trên chiến đài xuất hiện một tên cẩm bào lão giả, ôm quyền đối với đám người chắp tay nói: "Lão phu Bách Lý Duyên Thành, lâm thời có việc dấu hiệu chư vị, mong được tha thứ."

Lão giả thân bên trên tán phát ra năm sao Thiên Giới khí tức, dưới đài chung mười hai người, lập tức trở nên câu nệ đứng lên, liên tục ôm quyền chắp tay, cùng kêu lên nói ra: "Đại nhân khách khí, đây là chúng ta thuộc bổn phận sự tình."

Bách Lý Duyên Thành hài lòng nhẹ gật đầu, nói ra: "Sự tình ra khẩn cấp, ta cũng không kịp cùng mọi người quen thuộc. Nhưng đã đều tại Phong Vân Thành, liền có gìn giữ đất đai hộ nhà trách. Chư vị cũng biết Phong Vân Thành hướng bắc có một chỗ nhỏ bí cảnh gọi Tứ Phong Cốc?"

Tất cả mọi người là nhíu mày, hiển nhiên có chút lạ lẫm.

Bách Lý Duyên Thành cười nói: "Tứ Phong Cốc là cái không có ý nghĩa bí cảnh, chỉ là một chút Giới Vương cấp võ tu thích lịch luyện địa phương, nguyên vốn cũng không là trọng yếu địa phương. Nhưng chẳng biết như thế nào bị dị tộc phát hiện, mà lại bọn hắn phát hiện nơi đây bí cảnh bên trong có kỳ diệu gió quy tắc, có thể trực tiếp thông hướng Ngọc Minh Thành cùng Phong Vân Thành, là một chỗ tuyệt diệu chiến tranh cứ điểm."

Bách Lý Duyên Thành thần tình nghiêm túc đứng lên: "Nếu là đất này bị dị tộc chiếm lĩnh, liền sẽ thành vì chỉ huy của bọn hắn trung tâm, có thể đủ đồng thời cùng hai thành khai chiến. Ý tứ phía trên là, để ta dẫn mọi người đi đem cái này bí cảnh hủy đi."

Một người trung niên nam tử nói ra: "Nếu chỉ là hủy một chỗ nhỏ bí cảnh, chúng ta bên trong tùy tiện một người đi liền đủ chứ."

Bách Lý Duyên Thành nói: "Hiện tại cái này Tứ Phong Cốc đã tiến vào dị tộc trong mắt, bọn hắn cũng sẽ phái người đi tranh đoạt, vì lý do an toàn, ta mới triệu tập mọi người cùng nhau. Mà lại chư vị đều là tân tiến thành võ tu, ta cũng có trách nhiệm cùng nghĩa vụ cùng mọi người làm quen một chút."

Đám người im lặng, lập tức minh bạch cái sau mới là nguyên nhân chủ yếu.

Dù sao hiện tại Phong Vân Thành bên trong cực loạn, chính mình những này người đều là không có danh tiếng gì tán tu, bên trong thành tất nhiên muốn tổ chức dưới, quen thuộc một phen, cũng tốt tương lai điều khiển.

Cái kia trung niên nam tử nói: "Vẫn là đại nhân nghĩ chu đáo, đã như vậy, chúng ta tự nhiên mừng rỡ đi một chuyến. Nếu là có thể gặp phải một chút dị tộc, cũng có thể giết báo một chút huyết cừu."

Mặt khác người cũng đều liên tục xưng là.

Bách Lý Duyên Thành cười nói: "Khó được mọi người có cái này phân tâm, việc này không nên chậm trễ, chúng ta hiện tại liền đi."

Lập tức, liền dẫn đám người hướng truyền tống khu vực mà đi.

Toàn bộ truyền tống khu vực đều bị nghiêm quản nghiêm khống, cũng sắp xếp lên thật dài đội ngũ, nhưng Bách Lý Duyên Thành lấy ra lệnh bài về sau, liền trực tiếp tiến vào đặc thù truyện tống thông đạo.

Sau một khắc, mười ba người liền toàn bộ đến thành bên ngoài lấy Bắc Cực xa, quay đầu đều nhìn không thấy Phong Vân Thành.

Bách Lý Duyên Thành lấy ra tinh tượng la bàn, nhận ra phương hướng, liền một đường bay về hướng bắc.

Đường bên trên Bách Lý Duyên Thành liền cùng đám người nhàn trò chuyện, một là vì hòa hợp không khí, hai cũng là vì hiểu rõ đám người, tại tương lai các loại đại chiến bên trong, mọi người lẫn nhau còn muốn hợp tác.

Những này người tất cả đều là Thiên Giới tu vi, bên trong thành đều là cực kỳ trọng thị.

Mọi người thấy Bách Lý Duyên Thành một tên năm sao Thiên Giới không có bất luận cái gì cái giá, cực kỳ nhiệt tình, đều thụ sủng nhược kinh, không chuyện gì không nói.

Chỉ có Dương Thanh Huyền từ đầu đến cuối bình tĩnh, cũng không chủ động nói chuyện. Như là có người hỏi, cũng liền không kiêu ngạo không tự ti hồi vài câu, cấp người một loại cực độ lạnh lùng bên trong tượng cảm giác.

Sau hai ngày, đi vào rách nát khắp chốn phía trên không dãy núi.

Nguyên bản liên miên dãy núi, ở giữa xuất hiện đại lượng chân không, là bị cường giả đánh nhau trực tiếp san bằng rơi.

Bách Lý Duyên Thành mắt lộ ra hận sắc, lạnh giọng nói: "Là dị tộc ở đây giết chúng ta người!"

Hơn mười người từng cái hai tay nắm tay, một cơn lửa giận ở trong lòng thiêu đốt.

Dương Thanh Huyền cũng là ánh mắt lạnh xuống, hướng tứ phía xem xét, liền phát giác cái kia bí cảnh đường giao.

Bách Lý Duyên Thành lấy ra tinh tượng la bàn, dò xét một trận, mới chỉ vào nơi nào đó nói ra: "Hẳn là cái này."

Hắn đi đầu lấy ra một thanh kiếm đến, "Tranh" nhưng ra khỏi vỏ, tại không trung lóe lên, liền đem cái kia bí cảnh nhập khẩu bổ ra. Một mảnh bạch quang từ trong hư vô bắn ra.

Bách Lý Duyên Thành quát: "Đi theo ta!"

Liền khi đi vào trước.

Mười mấy người nối đuôi nhau mà vào.

Bên trong là một mảnh hoang dã thế giới, tràn ngập viễn cổ khí tức.

Dương Thanh Huyền thần thức quét qua, liền cơ hồ che phủ cái này bí cảnh hơn phân nửa địa phương.

Bỗng nhiên, hắn sắc mặt biến hóa nói: "Bên trong có người, là dị tộc!"

Bách Lý Duyên Thành sửng sốt một chút, có chút hồ nghi nhìn xem hắn: "Ngươi cảm giác được?"

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Ta cảm ứng chi thuật cực kỳ nhạy cảm, không sai được, tại phương hướng tây bắc."

Bách Lý Duyên Thành bán tín bán nghi, hỏi: "Nhưng có cảm giác được tu vi?"

Dương Thanh Huyền nói: "Cách xa nhau có chút xa, đối phương cũng cảm ứng được thần trí của ta, trực tiếp dùng bí thuật trốn đi."

Hắn trầm ngâm nói: "Ta cảm giác những này dị tộc không đơn giản như vậy."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3547: Thật đúng là không để vào mắt

Bách Lý Duyên Thành nói: "Mọi người theo sát ta, cẩn thận chút."

Sau đó không lâu, bọn hắn liền bay đến cái này bí cảnh khu vực hạch tâm, một tòa cự đại thiên nhiên động đá, tại bốn phương tám hướng trên vách động, lóe ra vô số kim quang xán lạn phù văn.

Có là thiên nhiên hình thành, có là hậu thiên in dấu lên đi.

Từ năng lượng bên trên nhìn, tu vi đều không quá mạnh, tối đa cũng là đê giai Thiên Giới, phía trên tất cả đều là lít nha lít nhít tu luyện tâm pháp cùng cảm ngộ.

Đích thật là một chỗ thích hợp Giới Vương tu luyện bí cảnh.

Cái kia tên trung niên nam tử mở miệng nói ra: "Không phải nói có dị tộc sao? Làm sao không gặp bóng dáng." Hắn đứng chắp tay, lạnh nhạt trên nét mặt, có một tia trào phúng.

Bách Lý Duyên Thành cau mày nói: "Không thể chủ quan, có lẽ thật có dị tộc. Một đi ngang qua đến, đều không thấy tộc ta võ tu, có lẽ đều đã thảm bị độc thủ."

Cái kia tên trung niên nam tử lạnh lùng thần sắc biến thành cười lấy lòng, ôm quyền nói: "Đại nhân quá lo lắng, ta một đường đều tại cẩn thận quan sát, cũng không có đại chiến vết tích. Muốn lặng yên không một tiếng động đánh giết tộc ta đông đảo Giới Vương võ sửa, làm sao cũng sẽ có một ít đánh nhau lưu lại."

Bách Lý Duyên Thành nói: "Ngươi nói ta cũng chú ý tới, liền sợ dị tộc phái ra là Thiên Giới cao thủ. Nếu không làm sao giải thích không có một ai?"

Cái kia tên trung niên nam tử hiển nhiên không đồng ý, khẽ cười nói: "Tự nhiên là cái này bí cảnh sự tình truyền ra, tất cả mọi người không dám qua tới tu luyện."

Bách Lý Duyên Thành nói: "Như là như thế này tự nhiên tốt nhất. Bất quá không quan hệ, nơi này rất nhanh liền không còn tồn tại. Mọi người đi ra bên ngoài, dùng thần thông phá hủy cái này khu vực hạch tâm, lại đem cái này bí cảnh dẹp yên."

Dương Thanh Huyền đột nhiên nói ra: "Chậm đã! Ta luôn cảm thấy nơi này giống như còn có cái gì , có thể hay không lại chờ một lát, ta tinh tế cảm ứng một chút."

Bách Lý Duyên Thành nói: "Xác định sao? Thời gian không chờ người, mà lại nơi này tại dị tộc quy hoạch phạm vi, lưu càng lâu càng nguy hiểm."

Cái kia trung niên nam tử cũng không vui nói: "Bất quá là Giới Vương chỗ tu luyện, có thể có cái gì kì lạ? Ngươi một người không cần tổng làm thành tựu, dạng này sẽ ảnh hưởng mọi người."

Dương Thanh Huyền nhìn cái kia trung niên nam tử liếc mắt, cái kia trung niên nam tử không hiểu trong lòng run lên, liền sinh ra một tia sợ hãi, không có từ trước đến nay lui hai bước.

Sau đó Dương Thanh Huyền ánh mắt liền dời đi, cái kia trung niên nam tử mới chậm tới, nhưng nội tâm lại cảm thấy không hiểu cùng nghĩ mà sợ, lập tức không dám lại nói cái gì.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, cao giọng nói ra: "Đều ra đi, dạng này trước khi chết còn có thể có điểm tôn nghiêm của võ giả, đừng để ta đem các ngươi từng cái bắt tới, dạng này chết cũng chết uất ức."

Trong lòng mọi người giật mình, lập tức cảnh giác bốn phía nhìn lại.

Dương Thanh Huyền thấy những dị tộc kia không có phản ứng, ánh mắt rét lạnh xuống tới, cười lạnh một tiếng liền lấy chỉ vì kiếm, hướng hư không bên trong điểm tới.

"Xùy!"

Kiếm quang nhoáng một cái, liền một đạo tiếng kêu thảm thiết truyền đến.

Phía trước bị rung ra một tên nam tử, ngực đẫm máu, trái tim bị toàn bộ kiếm khí xuyên qua, mặt mũi tràn đầy vẻ hoảng sợ, vội vàng muốn trị liệu. Nhưng kiếm khí kia ở trái tim bên trong nổ tung về sau, du tẩu toàn thân, cắt đứt hắn kỳ kinh bát mạch, tại chỗ sẽ chết rồi.

Bách Lý Duyên Thành chờ đều lớn là chấn kinh.

Cái kia tên nam tử thế nhưng là ba sao Thiên Giới sơ giai tu vi, mà lại thân từ một nơi bí mật gần đó, thế mà bị một chiêu đánh giết?

Bọn hắn dưới khiếp sợ, Dương Thanh Huyền lại xuất thủ mấy lần, mỗi một chỉ xuống dưới, đều giết ra một người, đều không ngoại lệ tất cả đều là kiếm khí trúng vào chỗ yếu, nổ tung mà chết.

"Càn rỡ!"

Một đạo tiếng rống giận dữ truyền đến, hư không bên trong kim quang lóe lên, liền biến ra một tòa đen sì cự sơn, nháy mắt hướng đám người nện xuống.

Cái kia trên núi lớn khắc mãn quỷ dị phù văn, ngọn núi phía dưới là một cái ấn ký.

Xuất hiện sát na, liền đem một phương thiên địa chấn nhiếp.

Dương Thanh Huyền chờ mười ba người đều bao phủ ở bên trong.

Nhưng ngọn núi kia chủ yếu trọng lượng, vẫn là tập trung trên người Dương Thanh Huyền, đem khóa chặt. Cái khác người chỉ là bổ sung thêm công kích.

Trên bầu trời đồng thời xuất hiện một tôn Cự Linh thân ảnh, đôi mắt sáng ngời có thần, nhìn chăm chú xuống tới, bắn ra hai đạo hồng mang.

Chính là cái kia cự sơn chủ nhân, lộ ra trên thân thể, phủ đầy các loại hoa văn.

Bách Lý Duyên Thành hoảng sợ hét lớn: "Cao giai Thiên Giới! Là cao giai Thiên Giới!"

Mười mấy người nội tâm rơi vào đáy cốc, toàn thân băng lãnh, lấp đầy sợ hãi.

Coi như Bách Lý Duyên Thành không gọi, bọn hắn cũng cảm nhận được cự sơn oai, biết chính mình tử kỳ đến rồi, sau một khắc liền muốn thành tro. Bách Lý Duyên Thành tiếng kêu bất quá là gia tăng bọn hắn tuyệt vọng.

Dương Thanh Huyền tay giơ lên, hóa thành vĩnh đốt thân thể, một đạo hỏa quyền liền đánh tới.

Không trung hình thành một cái to lớn hỏa diễm vòng xoáy, tổ thành quả đấm bộ dáng, đánh vào cái kia cự sơn dưới đáy.

"Ầm ầm!"

Cự sơn áp chế nháy mắt bị đánh nát.

Cả ngọn núi rung động phía dưới, tựa như đồ chơi giống như bị đánh bay trở về.

"Lại là thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, xem ra dị tộc đối với mảnh này bí cảnh chí hướng không nhỏ a." Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia Cự Linh thân ảnh, từ tốn nói.

"Thập tinh Thiên Giới đỉnh phong? !"

Bách Lý Duyên Thành mười hai người đều là hoảng sợ há to mồm.

Thiên Giới đỉnh phong giết bọn hắn như giết kiến.

Bách Lý Duyên Thành run giọng nói: "Tại sao có thể như vậy, cùng trên tình báo miêu tả hoàn toàn không giống a. Nơi này mặc dù là cứ điểm tuyệt hảo vị trí, nhưng hoàn toàn không đủ để chi phối chiến cuộc, dị tộc không phải như vậy coi trọng a."

"Hừ! Nhân tộc thế mà cũng phái ra thập tinh Thiên Giới đỉnh phong, xem ra đã được đến tình báo." Cái kia Cự Linh tại không bên trong quay người, liền thu nhỏ gấp trăm lần, xuất hiện tại mọi người phía trước.

Còn có đại lượng dị tộc từ hư không bên trong tuôn ra, hết thảy hơn năm mươi người, đứng sau lưng người kia.

"Thập tinh Thiên Giới đỉnh phong?" Bách Lý Duyên Thành mấy người trong lòng lần nữa chấn động, khó mà tin nhìn xem Dương Thanh Huyền, gặp hắn cái kia thanh thản lạnh nhạt bộ dáng, từng cái lập tức minh bạch tới, không ức chế được cuồng vui, biết chính mình được cứu rồi.

Dương Thanh Huyền nhàn nhạt nói ra: "Giết chết các ngươi, cũng coi là có chút thu hoạch, chuyến đi này không tệ."

Cái kia dị tộc cười lạnh nói: "Càn rỡ! Coi mình là chí tôn rồi? Nói giết liền giết, thật không có đem cùng giai để vào mắt a."

Dương Thanh Huyền mặt không biểu tình, vẫn là nhàn nhạt thanh âm: "Ngươi nói đúng, thật đúng là không để vào mắt."

Cái kia dị tộc phẫn nộ quát: "Muốn chết!" Vung tay lên, hạ lệnh: "Giết!"

Cái kia hơn năm mươi tên thủ hạ, thực lực Thiên Giới đến Giới Vương phía dưới đều có, như ong vỡ tổ xông lại, thẳng hướng Dương Thanh Huyền sau lưng Bách Lý Duyên Thành mấy người.

Bách Lý Duyên Thành quát to: "Mọi người theo ta lên!"

Liền nghênh kích đi lên.

Bọn hắn mặc dù nhân số chiếm hạ phong, nhưng cảnh giới chất lượng rõ ràng cao tại đối phương, chủ yếu Dương Thanh Huyền trước đó kiếm khí giết không ít Thiên Giới, để thực lực đối phương tổn hao nhiều.

Cái kia tên thập tinh Thiên Giới đỉnh phong dị tộc cũng ý thức được không ổn, không muốn lại kéo dài thời gian, đối với Dương Thanh Huyền quát: "Có loại đi theo ta!"

Nói xong thân ảnh lóe lên, liền biến mất ở tại chỗ, hướng bí cảnh ngoại không gian vũ trụ độn đi.

"Sợ đập nát cái này bí cảnh a, xem ra dị tộc đối với cái này bí cảnh vẫn là rất coi trọng. Chỉ bất quá ngươi thì tính là cái gì, ngươi nói đến là đến, ngươi nói đi thì đi?"

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, vẫn chưa truy cái kia dị tộc, mà là trực tiếp một bước đi vào chiến trường, hướng cái kia hơn năm mươi tên dị tộc đánh tới.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3548: Ngũ Hoa tộc mục đích

Cái kia hơn năm mươi tên dị tộc nháy mắt trợn tròn mắt, hoảng sợ liều mạng đào tẩu.

Nhưng trong này trốn được, lập tức bị đám người đuổi kịp, giết không chừa mảnh giáp.

Dương Thanh Huyền cũng giơ tay chém xuống, liên tục giết hơn mười người, đồng thời bắt lấy một tên ba sao Thiên Giới, tại chỗ liền đối với tiến hành sưu hồn.

Cái kia tên thập tinh Thiên Giới đỉnh phong dị tộc độn bay một trận, phát hiện Dương Thanh Huyền không có theo tới, sửng sốt một chút, vội vàng trở về. Vừa hay nhìn thấy chính mình đồng môn bị diệt, người cuối cùng cũng bị Dương Thanh Huyền tại chỗ sưu hồn. Mà người kia vẫn là chính mình thân thích, lập tức huyết dịch nhét đầy đại não, trí thông minh trực tiếp đứng máy.

Cái này kịch bản hoàn toàn không đúng, chẳng lẽ không phải đối phương cùng lên đến, hai vị chủ tướng tiến vào vũ trụ cao tầng đại chiến, nơi này liền để cho thủ hạ đại chiến.

Hiện tại hắn đã không có thủ hạ , tức giận đến ngất đi: "Chết hết cho ta đi!"

Không lo được đánh nổ bí cảnh, lần nữa tế ra núi nhỏ đánh tới.

"Thì ra là thế."

Dương Thanh Huyền sưu hồn cái kia ba sao Thiên Giới, hai mắt một sáng, giật mình mà phấn khởi nhìn chằm chằm cái kia hạch tâm động đá, đối với Bách Lý Duyên Thành mấy người nói ra: "Bảo hộ nơi này!"

Liền thân ảnh nhoáng một cái, liền xuất hiện tại cái kia dưới núi lớn phương, trực tiếp một cước đá lên đi.

"Bành!" Cự sơn liền bị đá bay.

Cái kia tên dị tộc chấn động trong lòng, ngọn núi này lại nặng bao nhiêu hắn hết sức rõ ràng, còn chưa từng gặp một cước có thể đem đá bay người.

Lập tức không dám khinh thường, thu liễm lửa giận, lập tức tỉnh táo lại.

Dương Thanh Huyền cười nói: "Đã ngươi muốn đi ra ngoài đánh, cái kia như ngươi mong muốn, tới đi."

Ngoắc ngón tay, liền hướng bên ngoài bay.

Nhưng cương bay một đoạn liền dừng lại, xoay người nhìn chằm chằm cái kia dị tộc. Sợ hắn cũng học được từ mình, không đuổi theo, trực tiếp quay người giết Bách Lý Duyên Thành mấy người.

Cái kia dị tộc mặt âm trầm, hoàn toàn chính xác có ý tưởng này. Nhưng nghĩ lại, vẫn là cắn răng đi theo.

Hai người một trước một sau, lập tức bay ra mảnh này bí cảnh hư không.

Bách Lý Duyên Thành mấy người vây quanh ở cái kia hạch tâm động đá bốn phía, thấy hai người bay đi về sau, đều là một mảnh hoảng hốt, có chút không bình tĩnh nổi.

Một người trong đó hỏi: "Quỷ Tàng đại nhân là Thiên Giới đỉnh phong? Vì sao chưa từng nghe qua người này. Mà lại ta tu luyện quan thể chi thuật, người này tuổi tác hết sức trẻ tuổi, sợ là không đủ thiên tuế."

Bách Lý Duyên Thành nội tâm cũng tràn đầy nghi vấn, nghe người này nói, càng trong lòng chấn động mãnh liệt: "Không đủ thiên tuế?"

Một người khác cười nói: "Ha ha, không có khả năng. Ngàn năm có thể tu đến Giới Vương cũng đã là thiên tài ghê gớm. Vạn năm có thể đạt Thiên Giới, cơ hồ có thể tiến vào truyền thuyết cấp tồn tại. Thánh Vương đã là tộc ta từ xưa đến nay nắm chắc thiên tài, thiên tuế thời điểm cũng không có thành tựu như thế đi."

Lúc trước người kia cau mày nói: "Sở dĩ ta mới phát giác được kỳ quái, ta quan thể chi thuật chưa hề phạm sai lầm qua, dù là sai sót cũng sẽ không vượt qua 5%. Người này thật không đủ thiên tuế."

Bách Lý Duyên Thành trong đầu đều là dấu chấm hỏi: "Người này đến cùng là ai? Thiên Giới đỉnh phong đại nhân vật cả Nhân tộc cũng không nhiều, chính mình làm sao cũng hẳn là nghe qua danh hiệu mới đúng. Như người này quanh năm bế quan, không đi ra xông xáo, lại làm sao có thể tuổi quá trẻ đạt được Thiên Giới đỉnh phong?"

Một lão giả nói ra: "Mọi người không cần đoán, Quỷ Tàng đại nhân cần phải rất nhanh liền có thể trở về. Đến lúc đó tự nhiên đều rõ ràng. Mà lại Quỷ Tàng đại nhân tâm tư cực kỳ thận mật, trực tiếp sưu hồn đối phương, biết được phe địch hết thảy. Cái kia giống chúng ta, chỉ lo được giết. Hiện đang vì cái gì muốn trấn thủ đất này đều không rõ ràng."

Những người còn lại cũng đều thổn thức không thôi.

Lúc trước trào phúng qua Dương Thanh Huyền cái kia tên trung niên nam tử, sắc mặt một trận xanh một trận trắng, trong ánh mắt mang theo sợ hãi thần sắc, lo lắng bất an.

Bách Lý Duyên Thành nhìn hắn liếc mắt, an ủi: "Yên tâm đi, ta nhìn Quỷ Tàng đại nhân không phải như vậy lòng dạ nhỏ hẹp hạng người, nếu không cũng sẽ không nghe ta điều khiển ra."

Cái kia trung niên nam tử lúc này mới sơ qua trấn định chút.

Dương Thanh Huyền cùng cái kia tên dị tộc bay ra bí cảnh về sau, lại bay nửa canh giờ.

Dương Thanh Huyền ngừng lại, quay người nói ra: "Liền cái này đi, ta nhìn hoàn cảnh không sai, một mảnh đen kịt lại yên tĩnh, rất thích hợp ngươi an nghỉ."

Cái kia dị tộc lạnh giọng nói: "Ngươi là ai? Tại tộc ta lấy được trong tình báo, tựa hồ cũng không có ngươi cái này một hào nhân vật."

Dương Thanh Huyền cười nhạo một tiếng, lạnh lùng nói: "Tộc ta đại năng sĩ phong phú, giống ta dạng này tiểu lâu la, tối thiểu mấy trăm ngàn cái là có. Chỉ bất quá ngày thường đều bận rộn tu luyện, lười quản ngoài thân sự tình mà thôi. Nhưng bây giờ các ngươi thảm rồi, cái này mấy trăm ngàn cái ta như vậy lâu la cũng bắt đầu lần lượt xuất quan, tử kỳ của các ngươi đến."

Cái kia dị tộc gặp hắn hồ ngôn loạn ngữ, cười giận dữ nói: "Thật có lợi hại như vậy, liền sẽ không liền ném tám thành, lập tức sẽ bị chúng ta đánh tới Lăng Tiêu Sơn dưới chân."

Dương Thanh Huyền sát tâm nổi lên, lạnh giọng nói: "Lợi hại hay không, cùng ngươi cái này người chết đã không quan!"

Vô số kiếm khí từ trong cơ thể hắn bạo phát đi ra, tại bốn phía hình thành một mảnh kiếm hải.

Đồng thời mỗi một chuôi kiếm bên trên, đều chớp động lên lợi hại hỏa mang, trực tiếp tại Dương Thanh Huyền kiếm quyết chỉ dẫn dưới, hướng về phía trước chém tới.

Cái kia dị tộc lấy ra một mặt tấm thuẫn, hướng phía trước vung lên, liền tản mát ra từng tầng từng tầng kim quang, đem không gian xung quanh bao phủ, hình thành tuyệt cường phòng ngự.

"Phanh phanh!."

Đại lượng kiếm khí chém ở cái kia bình chướng bên trên.

Cũng không lâu lắm, dị tộc đã cảm thấy cực kỳ phí sức, tấm thuẫn bắt đầu phát ra khí minh thanh âm, muốn không chịu nổi.

Hắn lớn kinh, tay trái điểm ra mấy điểm Linh phù, trực tiếp thiếp trên người mình.

Sau đó phù quang lóe lên, cả người liền biến mất không thấy gì nữa.

Cùng một thời gian, tấm thuẫn "Phanh" một tiếng nổ tung, vạn kiếm càn quét mà xuống, đều chém hụt.

Dương Thanh Huyền quyết ấn vừa thu lại, những cái kia kim kiếm tại không trung xoáy đi một vòng, lại trở lại hắn bên cạnh thân, hình thành công phòng nhất thể kiếm trận.

Lúc này, hư không bên trong xuất hiện mấy đóa màu hồng kỳ hoa, phiêu rơi xuống dưới.

Những đóa hoa này ở giữa có loại kỳ dị lực lượng, Dương Thanh Huyền lập tức cảm thấy kiếm trận kỳ trọng vô cùng, phảng phất tăng lên ngàn tỉ lần trọng lượng, liều mạng run rẩy.

Hắn biến sắc, phất tay phía dưới, liền đem những này kim kiếm tán đi, hóa là bản nguyên kim nguyên tố trở về trong cơ thể.

Sau đó lại biến vĩnh đốt thân thể, huy quyền phía dưới, liền từng đạo long hỏa đánh tung mà ra, đánh vào những cái kia trên đóa hoa, bộc phát nổ vang rung trời.

Cái kia dị tộc lần nữa xuất hiện tại không trung, chỉ bất quá toàn thân đều biến thành tinh hồng huyết sắc, trên da in một Đóa Đóa kỳ hoa vằn, mặt mũi tràn đầy dữ tợn.

Dị tộc tay bấm quyết ấn, hai chưởng hợp lại cùng nhau, tạo thành một đóa hoa hình dạng.

Giữa thiên địa nhiều một tầng lĩnh vực, vô số cánh hoa bốn phương tám hướng tụ lại mà đến, xoay tròn tại Dương Thanh Huyền chung quanh, không ngừng đem hắn vây quanh.

Dương Thanh Huyền mặt mũi tràn đầy lãnh sắc: "Nghe nói Ngũ Hoa tộc chí tôn bị tộc ta Đạo Tổ đả thương, đang bế chết quan. Mà Ngũ Hoa tộc cũng bị cái khác bảy tộc bài xích, ngươi thân vì Thiên Giới đỉnh phong, thân phận khẳng định không thấp, thủ đoạn cũng cao minh. Tự mình đến đây, chính là vì cái kia bí cảnh hạ bảo vật, tốt cho ngươi tộc chí tôn chữa thương đi."

Cái kia dị tộc lạnh lùng nói: "Là lại như thế nào? Nếu là thức thời, chúng ta lại ngưng chiến, ta cầm cái kia bảo vật liền đi, tương lai có rảnh lại đánh."

Dương Thanh Huyền cười nói: "Ngây thơ! Ngươi tại cùng giai bên trong xem như có mấy phần bản lĩnh, nhưng ở trước mặt ta, chẳng phải là cái gì, liền để ngươi mở mang kiến thức một chút tuyệt vọng lực lượng!"

Trên người hắn hàn khí phun trào, lập tức kết xuất từng tầng từng tầng hàn băng, không ngừng ra bên ngoài lan tràn.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3549: Sáu sao trân quả

Những cái kia cánh hoa nháy mắt liền bị đông cứng ở.

Mới vừa rồi còn phô thiên cái địa uy thế, một chút liền tiêu tán biệt tích.

Cái kia dị tộc sắc mặt đại biến: "Không được!" Quay người muốn đi.

Lúc này hắn mới phát hiện giữa hai người chênh lệch, đã đến đối phương có thể tùy ý săn giết hắn trình độ.

Cái kia hàn khí mang đến cho hắn một cảm giác là trí mạng.

Loại này tử vong uy hiếp cảm giác, tại nhiệm gì một tên cùng giai trên thân đều chưa từng từng cảm ứng thấy.

Cái này tên dị tộc khẩn trương, toàn thân bắt đầu trở nên băng lãnh.

Mắt tiền thế giới trong khoảnh khắc liền hóa thành băng thiên tuyết địa.

Hắn hoảng sợ phát hiện, chính mình liền ngay cả chạy trốn đi đều gần như không có khả năng.

"Chết đi!"

Dương Thanh Huyền lóe lên liền ra hiện tại hắn phía trước, hai tay chấp kích, mang theo kinh thiên uy thế bổ xuống.

Chiến kích bên trên chớp động lên hỏa diễm cùng hàn băng, các loại quỷ dị nhưng lại khủng bố năng lượng hỗn hợp lại cùng nhau, mỗi một loại đều đủ để hủy thiên diệt địa.

"Oanh!"

Kích quang một bổ, liền đem cái này tên Thiên Giới đỉnh phong đánh bay ra ngoài.

Đem đối phương phòng ngự hoàn toàn bổ ra, đánh cho trọng thương.

Cái kia tên dị tộc lớn miệng phun máu, nội tâm bị kim, hỏa cùng băng nguyên tố tràn ngập, hỗn loạn mà đau đớn lợi hại, thân thể đều muốn mất đi tri giác.

Hắn không lo được cái này rất nhiều, lần nữa cắn răng một cái, liền liều mạng trốn.

Mặc dù cảm ứng được cái này khủng bố uy năng, nhưng cuối cùng vẫn là ôm một tia may mắn, tâm nghĩ đều là Thiên Giới đỉnh phong, không có lý do trốn đều trốn không thoát!

Lập tức một kích lần nữa đánh xuống thời điểm, hắn cuối cùng tuyệt vọng.

"A!"

Bị cùng vì Thiên Giới đỉnh phong địch nhân một kích chém thành hai khúc, loại kia bi phẫn cùng tuyệt vọng khó nói lên lời: "Ngươi sẽ chết không yên lành!"

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Hoàn toàn chính xác, trừ huyễn nghĩ một hồi, cho mình một điểm an ủi, ngươi cũng không có cái khác dựa vào."

Dương Thanh Huyền lại một kích bổ ra, vô số hỏa diễm khuấy động ra ngoài, đem cái kia dị tộc thân thể cùng trời cao bên trên hết thảy tất cả đều đốt thành tro bụi.

Nhưng sau đó xoay người liền hồi bí cảnh.

Bách Lý Duyên Thành mười hai người giữ nghiêm tại bí cảnh khu vực hạch tâm, gặp một lần Dương Thanh Huyền trở về, đều vội vàng nghênh đón đi lên, đồng thời ôm quyền thở dài, đi vãn bối chi lễ.

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: "Không cần khách khí."

Bách Lý Duyên Thành thấy Dương Thanh Huyền nhanh như vậy trở về, mà lại không có nửa điểm tiêu hao hình dạng, cho rằng cái kia dị tộc khẳng định chạy trốn, vội vàng nói: "Quỷ Tàng đại nhân vất vả."

Dương Thanh Huyền nói: "Giết một tên cùng giai mà thôi, không có gì vất vả."

Bách Lý Duyên Thành sững sờ, kinh ngạc nói: "Giết. . . Cái kia tên Thiên Giới đỉnh phong dị tộc chết rồi?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ừm, đã ta đuổi theo, há có để hắn đào tẩu lý lẽ?"

Bách Lý Duyên Thành cùng mặt khác mười một người đều hóa đá tại chỗ.

Nhanh như vậy liền đánh chết cùng giai, mà lại nửa bị thương đều không?

Bọn hắn chậm bất quá thần, thấy Dương Thanh Huyền trực tiếp tiến vào động đá, đều là vội vàng đuổi theo, cẩn thận ở phía sau không dám lên tiếng.

Thiên Giới đỉnh phong cũng đã là Nhân tộc nắm chắc lực lượng, còn có thể tuỳ tiện xoá bỏ cùng giai Thiên Giới đỉnh phong, càng là bọn hắn không cách nào tưởng tượng tồn tại.

Dương Thanh Huyền trở lại trong động đá vôi, quan sát tỉ mỉ một lần, liền đem ánh mắt rơi ở giữa. Nhẹ nhàng vung ra tay, một mảnh hào quang màu xanh thẫm tứ tán ra, hướng về bốn phương tám hướng.

Trong động lập tức linh động mười phần, khắp nơi lấp đầy sinh cơ, phảng phất có tân sinh lực lượng.

Chính là Mộc Chi Bản Nguyên thứ tư ngăn.

Đám người sợ hãi thán phục thời khắc, tại động đá trung ương, chậm rãi hiện ra một gốc tiểu hoa, phá đất mà lên, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tại sinh trưởng.

Nhành hoa không ngừng cao lớn, lá tử giãn ra, nụ hoa kinh hãi dưới, một điểm ấn mở ra cánh hoa, bên trong có linh quang chợt hiện, nháy mắt làm cho cả động đá trở nên ngũ quang thập sắc, tường thụy vạn phần.

Bách Lý Duyên Thành kinh hỉ nói: "Trân quả!"

Loại này năng lượng cảm giác, giống như biển rộng mênh mông vô biên.

Đối bọn hắn những này thấp, trung giai Thiên Giới mà nói, cơ hồ chính là đồ vật trong truyền thuyết, có thể nghe bên trên vừa ngửi đều là to lớn phúc phận.

Mười mấy người liều mạng hít vào, có thể hút nhiều ít là nhiều ít, trong động tất cả đều là hít vào hơi thở thanh âm, tựa như là nhẫn nhịn mấy chục năm giống như.

Dương Thanh Huyền nhìn xem cái kia trân quả, ánh mắt chớp động, nội tâm lấp đầy cuồng vui, đây chính là sáu sao trân quả a!

Chí tôn đạo quả phẩm cấp vì bảy, sáu sao đã là cực phẩm trong cực phẩm.

Hắn cũng hít một hơi thật sâu, cảm thấy không nói ra được dễ chịu, nhưng sau nói ra: "Các ngươi đi về trước đi, ta lưu tại đất này tu luyện. Chờ tiêu hóa cái này viên trân quả liền hồi Phong Vân Thành."

Hắn nhìn ra được cái này gốc hoa quả còn kém một điểm điểm thành thục, nhưng ở chính mình Mộc Chi Bản Nguyên thứ tư ngăn tẩm bổ dưới, hẳn là không cần bao lâu liền có thể thúc, đến lúc đó mới là tốt nhất phục dụng thời cơ.

Hắn nói với Bách Lý Duyên Thành: "Ta thời điểm ra đi sẽ đem cái này bí cảnh hủy đi."

Bách Lý Duyên Thành mấy người nào dám nói "Không" chữ, đều là cung kính nói ra: "Chúng ta tại Phong Vân Thành cung Hậu tiền bối đại giá."

Liền không dám lại dừng lại, từng cái khom người rời khỏi động đá, lại hóa thành hào quang mà đi.

Dương Thanh Huyền xếp bằng ở cái kia trân quả phía trước, hai tay kết ấn, liên tục không ngừng từ trong cơ thể tuôn ra Mộc Chi Bản Nguyên, rót vào đến cái kia hoa quả bên trong.

Hoa quả bên trên lập tức bị một tầng mịt mờ lục quang bao phủ, trở nên càng thêm linh động động lòng người, phảng phất phát ra vui sướng tiếng cười.

Dương Thanh Huyền bị cái này trái cây linh khí lây nhiễm, lớn vì chấn kinh.

Chính mình tại tẩm bổ cái này linh quả đồng thời, có thể đủ cảm nhận được linh quả bên trong thân thiết cùng vui vẻ, phảng phất đang chậm rãi cùng cái này linh quả dung hợp.

Mấy ngày sau.

Cái kia trái cây cuối cùng sinh trưởng đến cực hạn, hoa lá mức độ lớn nhất nở rộ, trái cây bên trên linh quang từng tầng từng tầng nổi lên, tại ngoài động bày biện ra vạn cái màu thụy, dị tượng thẳng tới mấy cái vị diện bên ngoài.

Ngay tại "Cực hạn" một nháy mắt, Dương Thanh Huyền đưa tay hái một lần, nhẹ nhàng đem trân quả nhổ tận gốc, liền nhét vào trong miệng.

Phảng phất nuốt vào một đoàn quang mang.

Cả người đều trở nên thân thể thông thấu, hào quang vạn trượng.

Dương Thanh Huyền đã sớm chuẩn bị, quyết ấn cùng một chỗ, Thiên Chi Chiến Y liền huyễn hóa mà ra, đem chính mình bao phủ, khiến cho toàn bộ linh quả khí tức không tán.

Cái kia ngoài động dị tượng nháy mắt liền biến mất.

Dương Thanh Huyền giờ phút này là một loại cảm giác nói không ra lời, phảng phất thân thể đều không tồn tại, liền chỉ còn lại trong cơ thể một đoàn năng lượng.

Hắn ổn định lại tâm thần, trực tiếp tiến vào bế quan bên trong.

Mấy tháng sau.

Mấy đạo cường đại khí tức xuất hiện tại bí cảnh bên trong, huyễn hóa ra dị tộc bộ dáng.

Một người trong đó trầm giọng nói: "Ngũ Hoa tộc những người kia chính là tại đất này vẫn lạc, nghe nói bọn hắn phát hiện sáu sao trân quả, lại dám không báo cáo, chính mình vụng trộm đến hái, kết quả bị Nhân tộc đưa đi lĩnh hộp cơm."

Một người khác cười nhạo nói: "Thật là sống nên. Hoa chưa hết sinh tử không biết, những này không có thành tựu đồ vật lại làm càn rỡ, Ngũ Hoa tộc sớm muộn chơi xong. Chỉ tiếc cái kia sáu sao trân quả, hơn phân nửa đã bị Nhân tộc lấy đi."

Lúc trước người kia nói: "Nhưng cũng may cái này bí cảnh vẫn còn, làm là cứ điểm bố trí, nơi này thật là được trời ưu ái, sẽ trở thành chúng ta toàn diện đại chiến trọng yếu cứ điểm, không cho sơ thất."

Mặt khác người kia nói: "Chúng ta trước kiểm tra một chút cái này bí cảnh, sau đó bố trí đại trận cùng phong ấn."

Đúng lúc này, nơi xa bỗng nhiên dâng lên một đạo quang hoa, tại thiên không cực chỗ hiện ra hình tròn tản ra, một chút lan tràn tới. Mênh mông năng lượng cùng quang huy bao phủ toàn bộ bí cảnh, thậm chí xuyên thấu ra ngoài, tiến vào vũ trụ bên trong.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3550: Ôm cây đợi thỏ

Một tên dị tộc hoảng sợ nói: "Dị tượng? Chẳng lẽ là. . ."

Một người khác cuồng vui vẻ nói: "Là! Nhất định là cái kia sáu sao trân quả thành thục. Từ Ngũ Hoa tộc cái kia được đến tin tức, cái này trân quả hoàn toàn chín muồi vẫn cần thời gian nhất định, hiện tại không sai biệt lắm đã đến giờ." Hắn kích động không thôi: "Nghĩ không ra tiện nghi chúng ta!"

Bọn hắn một chuyến chín người, giờ phút này đều hưng phấn dị thường, trực tiếp hóa thành một đạo lưu quang, hướng cái kia dị tượng phương hướng bay đi.

Trong khoảnh khắc, liền rơi phía trên động đá, chín đôi mắt quang đều nhìn chăm chú xuống dưới.

Bỗng nhiên, một cỗ bàng bạc vĩ lực ầm vang tuôn ra, trực tiếp đem chín người bao phủ. Cơ hồ là cùng một nháy mắt, động đá cùng chung quanh ngàn dặm chi địa đều hóa thành phế tích.

"Không được! Có người."

Cầm đầu một tên dị tộc sắc mặt đại biến, bỗng nhiên lách mình, liền trốn ra phía ngoài đi.

"Kỳ quái." Phía dưới truyền đến giọng nghi ngờ, phảng phất như gặp phải khó khăn gì.

Một tên khác dị tộc hoảng sợ nói: "Là Nhân tộc lão quái! Thiên Giới đỉnh phong!"

Lại một người hét lớn: "Đừng hốt hoảng! Liền xem như Thiên Giới đỉnh phong, chúng ta cũng có thể ứng phó."

Chín người này đều là thập tinh Thiên Giới, từ ba cái chủng tộc tạo thành, mạnh nhất hai người là thập tinh Thiên Giới hậu kỳ. Chín người liên thủ, hoàn toàn chính xác có cùng đỉnh phong một trận chiến khả năng.

Tại bọn hắn nghĩ đến, coi như không địch lại, chí ít cũng có thể toàn thân trở ra.

Người kia vừa nói, mọi người lập tức trấn định lại, phi tốc tụ lại cùng một chỗ, tại trời cao bên trên kết trận, trận địa sẵn sàng.

Cái kia bàng bạc vĩ lực kéo dài thật dài thời gian, đem bí cảnh hơn phân nửa đều phá hủy, mới chậm rãi tiêu tán xuống tới.

Một đạo thon dài thân ảnh, ở trên bầu trời chậm rãi xuất hiện.

"Nhân tộc!"

Một tên thập tinh Thiên Giới hậu kỳ dị tộc sầm mặt lại, xác định đối phương thân phận về sau, lập tức như lâm đại địch.

Người kia chính là Dương Thanh Huyền, nhìn chín người liếc mắt, cười nhạo nói: "Ta đột nhiên có cái không tệ ý nghĩ, liền thủ tại cái này bí cảnh, các ngươi có phải hay không sẽ từng lớp từng lớp đến đưa?"

Cái kia tên thập tinh Thiên Giới hậu kỳ cười lạnh nói: "Các hạ liền xem như đỉnh phong, muốn đưa chúng ta, sợ cũng không dễ dàng như vậy đi."

Dương Thanh Huyền nhàn nhạt nói ra: "Thật sao?"

Người kia ngạo nghễ nói: "Rõ!"

Dương Thanh Huyền lười lại nói cái gì, đưa tay chộp một cái, vô số kim nguyên tố liền ngưng tụ thành chiến kích, trực tiếp bổ tới.

Chín người lập tức minh bạch chính mình sai, mà lại sai không hợp thói thường.

Đối phương cơ hồ không có ra sao dùng sức, chính là đơn giản một kích kích bổ xuống, nhưng mỗi một lần kích quang xuất hiện, liền muốn lấy đi một cái mạng.

Bọn hắn nhất vì dựa vào hai vị thập tinh Thiên Giới hậu kỳ, lại lúc ban đầu hai kích hạ liền chết.

"Mau trốn a!"

Còn lại mấy người hoảng sợ muôn dạng, dọa đến mặt không có chút máu.

Nhưng độn quang cùng một chỗ, liền bị chém thành hai đoạn.

Dương Thanh Huyền thu chiến kích, nhẹ nhàng vồ một cái, đem bọn hắn trữ vật nguyên khí đều thu đi qua. Sau đó một đạo hỏa diễm quá khứ, để hết thảy đều hóa thành kiếp tro.

Hắn suy nghĩ một trận, lại trực tiếp ẩn vào hư không.

Bắt đầu bấm niệm pháp quyết ngồi xếp bằng tu luyện.

Một là phục dụng sáu sao trân quả về sau, thực lực đột nhiên tăng mạnh, phảng phất toàn bộ thân thể đều thoát thai hoán cốt, có loại bước vào cảnh giới mới cảm giác. Nhưng trầm tĩnh phía dưới, phát hiện vẫn là Thiên Giới đỉnh phong, vẫn chưa tiến vào nửa bước chí tôn.

Hai là hắn vừa mới ý nghĩ cảm thấy có thể thực hiện, chính là ôm cây đợi thỏ, lưu thủ đất này, chờ đối phương cường giả từng cái đến đưa. Chỉ cần không phải chí tôn thân lâm, hắn liền không sợ hãi. Coi như tới là nửa bước chí tôn, cũng có nắm chắc toàn thân trở ra.

Dương Thanh Huyền tiến vào "Định" trong trạng thái, cảm thụ chính mình thời khắc này tình huống.

Giống như phá chưa phá, đã rõ ràng cảm thấy thoát ly Thiên Giới, nhưng lại còn chưa đến bỉ ngạn.

Nếu như lại có một viên sáu sao trân quả, vậy khẳng định có thể quá khứ, thậm chí năm sao đều tốt. Nhưng đáng tiếc hắn tài nguyên đã sớm không. Chí tôn kia lão quái vật lưu lại dù nhiều, khả năng đủ đề thăng công lực phượng mao lân giác, cũng sớm bị hắn dùng hết.

Cái này chín tên dị tộc di vật bên trong, ngược lại là có một ít đề thăng công lực đan dược, thậm chí còn tìm ra một viên ba sao trân quả, nhưng đối với Dương Thanh Huyền trợ giúp không lớn, cũng không lo được những này, một mạch toàn ăn hết.

Nửa tháng sau, quả nhiên lại có hai đạo cực mạnh khí tức áp sát tới.

Dương Thanh Huyền có chút mở hai mắt ra, khóe miệng giơ lên: "Rất làm cho người khác vui sướng đâu."

Cái kia hai đạo khí tức đều là Thiên Giới đỉnh phong, phân thuộc về Tam Vĩ tộc cùng Nhất Giác tộc.

Liên tục cường giả đỉnh cao mất liên lạc, để dị tộc đối với mảnh này bí cảnh biến đến mức dị thường coi trọng cùng khẩn trương, trực tiếp phái ra hai vị Thiên Giới đỉnh phong tới dò xét nguyên do.

Căn cứ tình báo của bọn hắn, phong vân, ngọc minh, chỉ dương bên trong thành nửa bước chí tôn cùng Thiên Giới đỉnh phong đều chưa xuất động, thậm chí nội thành cũng không có cường giả tối đỉnh xuất động dấu hiệu.

Sở dĩ bọn hắn phán đoán nơi đây bí cảnh nhiều nhất là một vị thập tinh Thiên Giới hậu kỳ, hoặc là nhị vị, thậm chí có thể là một cái thập tinh Thiên Giới tiểu đội.

Nhưng liên tiếp hai nhóm nhân mã thất bại, để dị tộc lớn vì tức giận, xác định Nhân tộc chí tôn cùng nửa bước chí tôn đều chưa xuất động về sau, trực tiếp điều động hai vị Thiên Giới đỉnh phong tới.

Cái này thực lực của hai người liên thủ, chỉ cần không phải nửa bước chí tôn, cơ hồ có thể tung hoành vô địch.

Rất nhanh, ba người liền gặp mặt rồi.

Cái kia tên Tam Vĩ tộc Thiên Giới đỉnh phong lạnh giọng nói: "Quả nhiên là Thiên Giới đỉnh phong Nhân tộc lão quái! Ngươi tên gì, vì sao tại tộc ta mạng lưới tình báo bên trong, hoàn toàn không có tin tức của ngươi."

Dương Thanh Huyền phản hỏi: "Các ngươi có năm sao trân quả, hoặc là cùng loại thiên tài địa bảo sao?"

Tam Vĩ tộc Thiên Giới đỉnh phong cau mày nói: "Có ý tứ gì?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ta chênh lệch một đinh điểm liền muốn đột phá, nghĩ hỏi các ngươi lấy chút đan dược."

Hai người đồng thời chấn động mãnh liệt, tự nhiên minh bạch hắn lời nói "Đột phá" chỉ là cái gì.

Cái kia Nhất Giác tộc Thiên Giới đỉnh phong quát lên: "Đừng tìm hắn lời thừa! Mau giết."

Lúc này mở miệng một hút, phần bụng liền kịch liệt phóng đại, toàn bộ thân hình biến thành một cái cầu. Trên đỉnh đầu độc giác tản mát ra vòng xoáy một dạng quang huy. Sau đó bỗng nhiên phun một cái, phát ra một tiếng đâm người màng nhĩ thét dài. Đồng thời một đạo thanh sắc sóng khí từ trong miệng phun ra ngoài, tại không trung cuồn cuộn phía dưới, hóa thành một đầu bạch long, hỉ cuồng mà tới.

Cái kia tên Tam Vĩ tộc Thiên Giới đỉnh phong cũng không dám khinh thường, dù sao phía trước hai đợt nhân mã đều đưa tại đất này. Hắn nhất biến liền hóa ra chân thân, là một đầu toàn thân hoàng mao bốn chân thú, phía sau đung đưa ba đầu cái đuôi. Bầu trời nhan sắc theo ba đuôi lắc lư mà giao thế biến sắc.

Ba đuôi thú thân thể chấn động, đồng dạng bộc phát ra xé rách bầu trời sóng âm.

Cùng cái kia Nhất Giác tộc nhân thanh âm trọng chồng lên nhau, hình thành đáng sợ hơn cộng hưởng, trong vòng vạn dặm, cơ hồ hết thảy đều bị đánh nát bấy.

Đồng thời ba đầu cái đuôi lắc lư phía dưới, liền xuất hiện hư ảnh, giống như trường tiên đánh rơi xuống.

Dương Thanh Huyền cũng lấy làm kinh hãi, hai người này liên thủ lại là một cộng một lớn tại hai hiệu quả. Hắn quần áo trên người theo sóng âm kia mà đong đưa, thậm chí trên da đều dâng lên từng vòng từng vòng sóng âm. Trong cơ thể khí huyết giống như là trực tiếp bị thanh âm chưng sôi trào.

"Có chút ý tứ, còn cho rằng có thể tùy ý chém rụng các ngươi đâu, xem ra muốn phí một chút tay chân."

Dương Thanh Huyền ngắn ngủi giật mình về sau, trong mắt lóe ra trào phúng chi sắc, hai tay trước người kết ấn, phía trước lập tức xuất hiện Cực Lạc Tịnh Thổ, nháy mắt tăng vọt thành một tôn thổ hệ người khổng lồ. Phía sau có vô số đất sét phi tốc sinh trưởng, hình thành một cái viên cầu đem Dương Thanh Huyền hoàn toàn bao lấy. Phía trước thì là hai tay bùng lên, huyễn hóa ra chấn động lòng người thổ hệ quang huy, hướng cái kia hai tên Thiên Giới đỉnh phong đánh tới.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3551: Lấy một địch hai

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Không trung mảng lớn năng lượng bị đánh nổ, vô số bụi đất giơ lên, đầy trời đều là tối tăm mờ mịt. Nhưng bên trong khủng bố quyền lực chấn động ra đến, từng vòng từng vòng hình khuyên sóng khí không ngừng khuếch tán.

Thổ hệ người khổng lồ trực tiếp lấy lực lượng ngạnh kháng hai người thần thông.

Ba người trên hư không đối oanh một trận, thổ hệ người khổng lồ cuối cùng bị buộc liên tục lùi về phía sau.

Nhưng hai tên dị tộc nội tâm đã khó nói lên lời kinh hãi.

Tâm nghĩ người này nhất định là thổ tu, cái này chiến đấu lực quá kinh khủng, cùng cảnh giới hạ lại có thể lấy một địch hai.

May mắn hôm nay gặp phải, trước tiên có thể đem chém tại dưới đao, để tránh ngày sau trên chiến trường tạo thành to lớn tổn thương.

Hai người liên thủ mặc dù áp chế thổ hệ Cự Linh, nhưng muốn rất nhanh thủ thắng cũng khó. Chỉ có thể không ngừng đối với đập tới, đem hắn từng bước một bức lui, lâm vào hạ phong.

Chỉ cần lực lượng hao hết, cuối cùng chạy không khỏi một chữ "chết".

Tiếc nuối chính là, ba người như vậy đánh nhau chết sống dưới, cái này bí cảnh là khẳng định giữ không được. Bất quá có thể đánh giết Nhân tộc dạng này một vị ẩn tàng cao thủ, là đủ.

Ba người cứ như vậy qua hơn ngàn chiêu, cái kia thổ hệ Cự Linh bị đánh sụp đổ, hình thái đều không được đầy đủ. Chỉ có từng chiêu thổ sóng quyền lực oanh kích ra, cùng bọn hắn đụng nhau.

Bỗng nhiên, một đạo tiếng thở dài từ những cái kia Cực Lạc Tịnh Thổ bên trong truyền đến: "Ai, vẫn là chênh lệch một điểm, lực lượng của các ngươi không đủ a."

Hai tên dị tộc trong lòng run lên, có loại không hiểu bất tường cảm giác.

Phía trước bụi đất huyễn hóa ra, cái kia bảo vệ Dương Thanh Huyền thổ cầu cũng đã bị oanh thất linh bát lạc, lộ ra Dương Thanh Huyền chân thân. Sắc mặt có chút trắng bệch, nhưng rất nhanh liền trở nên hồng nhuận. Hô hấp thô trọng, hiển nhiên cũng là sức cùng lực kiệt.

Nhất Giác tộc Thiên Giới đỉnh phong nghiêm nghị nói: "Ngươi nói cái gì?"

Dương Thanh Huyền nói: "Các ngươi cái kia hợp kích sóng âm thần thông có chút ý tứ, có thể đủ gây nên ta khí huyết chấn động, kinh lạc biến hóa. Ta thử dẫn các ngươi thần thông nhập thể, muốn mượn đột phá này. Trong mơ hồ có điểm hi vọng, phảng phất để ta lại tinh tiến một điểm, có thể y nguyên vẫn là không có có thể đi lên. Ta thử hai mươi lần, cuối cùng đạt đến cực hạn, các ngươi hợp kích đối với ta mà nói không được tác dụng."

Hai người đều là như bị sét đánh, từng cái kinh hãi tại cái kia.

Tam Vĩ tộc Thiên Giới đỉnh phong giận dữ hét: "Ngươi là nói ngươi một mực đang bắt chúng ta tu luyện? Đừng muốn nói bậy! Rõ ràng là bị chúng ta đẩy vào tuyệt cảnh, ngươi cho rằng dạng này liền có thể thở một ngụm, kéo dài thời gian sao? ! Thật là trẻ con thủ đoạn!"

Dương Thanh Huyền khẽ cười nói: "Có phải hay không kéo dài thời gian, chính các ngươi trong lòng cần phải rõ ràng. Kéo dài thời gian lời nói tựa hồ là đối với các ngươi càng có lợi hơn a? Dù sao các ngươi là hai người, có thể thay nhau khôi phục. Kỳ thật tại ta xuất hiện trong chớp mắt ấy, ta lời nói phải chăng là thật, các ngươi đã rất rõ ràng, chỉ là không muốn thừa nhận mà thôi."

Nhất Giác tộc Thiên Giới đỉnh phong gầm thét lên: "Đừng nghe hắn nói bậy! Ra tay giết hắn!"

Hai người không ngừng kéo dài công kích, áp chế được Dương Thanh Huyền cùng những cái kia thổ hệ nguyên tố phi tốc lui lại, nhưng từ đầu đến cuối vô pháp làm bị thương Dương Thanh Huyền.

"Các ngươi sau cùng một điểm giá trị, chính là nhìn xem các ngươi trữ vật nguyên khí bên trong, có hay không thứ mà ta cần."

Dương Thanh Huyền trong cơ thể không ngừng tuôn ra đại lượng Cực Lạc Tịnh Thổ, đối kháng hai người công kích. Lúc này, cái kia Cực Lạc Tịnh Thổ ngưng lại, không gian xung quanh dừng lại nháy mắt. Mặt khác bốn loại nguyên tố điên cuồng từ Dương Thanh Huyền trong cơ thể tuôn ra, hóa thành từng đạo long hình, hướng hai người gào thét mà đi.

"Oanh! Oanh!"

Thiên long lướt qua, không ngừng tại hai người bốn phía nổ vỡ ra đến, oanh kích phòng ngự của bọn hắn cùng thần thông.

Đây là thuần túy nguyên tố lực lượng nghiền ép.

Từng đạo màu sắc quang mang nổ tung, giữa lẫn nhau tương sinh tương khắc, hình thành quỷ dị năng lượng vòng. Oanh hai người mãn bộ não đều mộng.

"Nguyên lai hắn là ngũ hành nguyên tố người, mà lại tất cả đều là đáng sợ bản nguyên nguyên tố!"

Hai người đều là tâm kinh đảm hàn, loại trình độ này bản nguyên nguyên tố có thể đủ luyện hóa hai loại cũng đã là may mắn cực kỳ. Có thể đủ luyện hóa ba loại liền có thể tiếu ngạo cùng giai, bễ nghễ thiên hạ.

Mà trước mắt cái này tên Nhân tộc nam tử lại là năm loại đều đủ, mà lại thuận buồm xuôi gió, sử dụng không trở ngại chút nào.

Dương Thanh Huyền bản thể cơ hồ đều không thấy, đầy trời tất cả đều là năm loại nguyên tố oanh tạc.

Trên thực tế Dương Thanh Huyền thủ đoạn thần thông đều cực kỳ nghịch thiên, chỉ bất quá một mực bị Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không độc chiếm vị trí đầu, khiến cho Thiên Trảm Thất Thức bên ngoài cái khác thủ đoạn hơi có vẻ bình thường. Hiện tại

Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không không có, các loại thủ đoạn dồn dập bày biện ra đến, y nguyên có thể hành hung cùng giai.

Hai tên dị tộc chống đỡ một trận, lập tức tin tưởng Dương Thanh Huyền nói không giả. Nhất Giác tộc Thiên Giới đỉnh phong run giọng nói: "Còn tiếp tục như vậy, chúng ta đều sẽ chết, nhất định phải nghĩ biện pháp đào tẩu!"

Tam Vĩ tộc Thiên Giới đỉnh phong ánh mắt chớp động, trầm giọng nói: "Ta có một chiêu khốn tù, có thể áp chế hắn nhất thời nửa khắc, nhưng thi triển cần một chút thời gian, ngươi trước giúp ta đỉnh một trận."

Nhất Giác tộc Thiên Giới đỉnh phong song đồng hơi co lại, lạnh lùng nhìn xem hắn nói ra: "Cái này điểm tâm cơ ở trước mặt ta thi triển, không cảm thấy buồn cười không? Sợ là ta một bang ngươi, ngươi liền trực tiếp đi. Ngươi chiêu này khốn tù, chính là chỉ con người của ta khiên thịt đi."

Tam Vĩ tộc Thiên Giới đỉnh phong thần sắc có chút mất tự nhiên, lúng túng nói: "Như thế không tin ta, cái kia còn thế nào liên thủ đối địch?"

Nhất Giác tộc Thiên Giới đỉnh phong nói: "Riêng phần mình đào tẩu, phân hai cái phương hướng, đối phương chỉ có thể truy một người, liền xem vận khí."

Tam Vĩ tộc Thiên Giới đỉnh phong sắc mặt khó coi, nhưng cũng biết đây là biện pháp duy nhất. Lấy Dương Thanh Huyền hiện tại loại này đáng sợ công kích, bị đuổi kịp người nhất định phải chết.

Hắn chợt cắn răng một cái: "Tốt!"

"Tốt" chữ còn chưa xuất khẩu, người liền đã đến ở ngoài ngàn dặm, liều lĩnh thiêu đốt sinh mệnh phi nước đại.

Nhất Giác tộc Thiên Giới đỉnh phong tức giận nói: "Đáng chết!" Không lo được mắng chửi người, vội vàng thiêu đốt tinh huyết, cũng hướng tương phản phương hướng độn đi.

Đúng lúc này, giữa thiên địa hóa thành một mảnh tái mét, vạn dặm hư không bên trong tất cả đều là hàn khí tràn ngập, hai người cương bay không bao lâu, liền bị đông cứng ở.

Đồng thời một đạo khủng bố lôi đình, giống như là diệt thế ánh sáng, từ trời rơi xuống. Bị hàn băng phản xạ hào quang chiếu rọi, lộ ra cực kỳ chướng mắt.

"Không được!"

Hai người cơ hồ là đồng thời kêu to, liều mạng vận chuyển thần thông, né tránh quá khứ.

"Oanh! Oanh!"

Lôi quang đánh rơi nháy mắt, vô số hàn băng bị nổ nát, nhưng sau khi ngưng tụ thành băng trùy, lại bắn về phía hai người.

Hai người mặc dù chấn kinh, nhưng loại này lớn phạm vi công kích thuật cũng không khó phòng.

Nhất Giác tộc Thiên Giới đỉnh phong lệ quát một tiếng, khí tức trên thân bạo phát đi ra, hình thành vòng xoáy liền đem những này hàn băng ngăn trở, sau đó xung kích trở về.

Đột nhiên một điểm hàn khí thẳng bức mà đến, vẫn chưa bị chấn hồi.

Ngược lại đâm xuyên hắn hộ thể cương khí, nháy mắt chui vào trong cơ thể.

Nhất Giác tộc Thiên Giới đỉnh phong mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, Dương Thanh Huyền đã xuất hiện ở trước mặt hắn, trong tay cầm một thanh bị hàn băng bọc lấy kiếm, đâm xuyên thân thể của hắn.

Đồng thời hàn khí khuếch tán, trực tiếp đem đóng băng.

Dương Thanh Huyền không nói hai lời, vung lên trường kiếm, liền đem chém thành hai đoạn. Thân ảnh lóe lên liền biến mất, sau đó xuất hiện tại cái kia Tam Vĩ tộc Thiên Giới đỉnh phong bên cạnh thân, một kiếm bổ tới.

Kiếm khí như sương, chiếu rọi ở đây vạn dặm đóng băng giữa thiên địa, phảng phất một đạo rực rỡ lưu quang. Dương Thanh Huyền chỗ mi tâm kiếm phù chớp động, cùng một kiếm này lực lượng hợp hai làm một.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3552: Hội nghị bàn tròn

Tam Vĩ tộc Thiên Giới đỉnh phong lập tức cảm ứng được tử vong nguy hiểm, hoảng sợ hét lớn: "Đừng có giết ta! Ta liều chết cũng sẽ cùng ngươi đồng quy vu tận. Cái kia Nhất Giác tộc người thực lực không bằng ta, vì sao không đi giết hắn!"

Hắn cho rằng Dương Thanh Huyền trước để mắt tới hắn, nội tâm bi phẫn không thôi, phẫn nộ chính mình vận khí làm sao lại kém như vậy.

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Hắn đã chết."

"Cái gì?"

Tam Vĩ tộc Thiên Giới đỉnh phong sững sờ, vẫn không quên quay đầu nhìn liếc mắt, xác thực nhìn thấy cái kia bị chém thành hai đoạn Nhất Giác tộc Thiên Giới đỉnh phong. Hai đoạn thi thể còn bị đông tại không trung.

"Xùy!"

Kiếm khí như sương, chiếu rọi vạn cổ cùng một sắc.

Trực tiếp chém vào Tam Vĩ tộc Thiên Giới đỉnh phong trong cơ thể, đem chém thành hai nửa.

Cái này tên dị tộc thấy đồng bạn mình chết rồi, tựa hồ cảm thấy còn công bằng, không có lúc trước như vậy bi phẫn, chết coi như bình tĩnh.

Dương Thanh Huyền giết hai người, trước đó còn luân phiên chọi cứng, thể năng tiêu hao rất lớn.

Giờ phút này bí cảnh đã hoàn toàn bạo hủy, vạn dặm trên bầu trời tất cả đều là hàn băng.

Hắn vung tay lên, hỏa diễm bành trướng mà ra, thoáng qua liền nấu hết tất cả, sau đó lóe lên ẩn vào hư không.

Hắn cũng không có vội vã trở về, mà là ẩn thân tại trong hư vô, bắt đầu lật chiến lợi phẩm.

Hai người đều là riêng phần mình Thiên Giới đỉnh phong, địa vị cao thượng, tăng thêm hai tộc cuộc chiến, toàn bộ vực sâu đều động viên, các loại vật tư toàn bộ lật ra, đồng thời hướng chảy bọn hắn loại này chiến đấu tại một tuyến võ giả.

Dương Thanh Huyền phá vỡ trữ vật nguyên khí bên trên cấm chế, quả nhiên vật tư phong phú, bao hàm toàn diện, có mấy chục nghìn, thậm chí hơn một trăm ngàn cất giữ. Xem ra hai người này trừ chính mình góp nhặt, cũng không ít đoạt người khác đồ vật.

Trong đó còn có không ít Nhân tộc vật phẩm, xem ra bọn hắn giết Nhân tộc cũng không tại số ít.

Dương Thanh Huyền sắc mặt trầm xuống, lạnh hừ một tiếng, sớm biết như thế, vừa rồi cần phải nhiều bổ mấy kiếm, đem bọn hắn chém thành thịt, mới có thể tiêu mối hận trong lòng.

Hắn rất mau đem tất cả vật phẩm lật ra một lần, mày nhăn lại, đồ vật dù nhiều, nhưng có thể nhường hắn dùng liền không có nhiều. Mấy cái hai ba cấp trân quả, còn có một số kì lạ đan dược, kiểm tra một hạ đối với tu vi cũng có thể có nhỏ bé tinh tiến, chỉ có thể nói có chút ít còn hơn không.

Dương Thanh Huyền thở dài, nhưng những này có thể ăn, tất cả đều một mạch ăn hết.

Sau đó ẩn vào trong hư không, bấm niệm pháp quyết tu luyện, khôi phục thể năng.

Trên thực tế hắn cũng minh bạch, có thể tìm tới để hắn hữu dụng, thậm chí đột phá khi hạ cảnh giới vật phẩm, cơ hồ là xa vời không có khả năng.

Xem ra muốn đột phá, vẫn là phải dựa vào chính mình a.

Dương Thanh Huyền vẫn chưa vội vã trở về, ngược lại cảm thấy chiêu này ôm cây đợi thỏ vô cùng tốt. Đối phương trừ phi thật phái chí tôn tới, nếu không chính mình cũng có thể tiếp hạ. Mà phái chí tôn xuất động, cơ hồ là không thể nào.

Lần này đại chiến kéo dài mấy trăm năm, cũng liền lần trước Đạo

Tổ cùng hoa chưa hết đánh một lần, dẫn phát chấn động không gì so sánh nổi, sau đó liền tinh thần sa sút lâu như vậy.

Không đến cuối cùng trước mắt, chí tôn rất khó sẽ xuất thủ.

. . .

"Ầm! Ầm!"

Dị tộc linh bài điện bên trong, hai cái cho phụng ở trên đỉnh linh bài lần lượt sụp đổ.

Cái kia trông coi người sắc mặt đại biến, như điên hướng phía ngoài chạy đi: "Không xong! Không xong!"

"Cái gì? Nhất Giác tộc cùng Tam Vĩ tộc hai vị kia treo?"

Tại bộ Tổng chỉ huy, tin tức này giống như bom dẫn bạo. Hội nghị bàn tròn bên trên, cùng bốn phía nghị hội người, tất cả đều tâm thần chấn động,

Trên cái bàn tròn một lão giả lạnh giọng nói: "Nho nhỏ một cái bí cảnh, luân phiên tổn thất ba vị Thiên Giới đỉnh phong, ba vị thập tinh Thiên Giới hậu kỳ, năm vị thập tinh Thiên Giới trung kỳ, còn có mười ba vị thập tinh Thiên Giới sơ kỳ, còn có một số tiểu lâu la. Tổn thất như vậy, nếu là cầm hạ Nhân tộc một thành, cũng là nói còn nghe được. Nhưng buồn cười là, liền liền phong vân, ngọc minh cùng chỉ dương ba thành cửa thành đều không có đụng phải, liền không hiểu thấu chết mất, ha ha, còn có thể có so đây càng hoang đường sự tình sao?"

Hắn một chụp cái bàn, phẫn nộ đứng dậy, đối với bàn tròn trên nhất một người quát: "Giáp Phỉ! Chuyện này ngươi như thế nào cho mọi người bàn giao."

Trên cái bàn tròn thủ người kia, chính là cùng Dương Thanh Huyền có qua một trận chiến nửa bước chí tôn Giáp Phỉ. Năm đó vì để cho Tố Hành hàng lâm, dị tộc dưới sự chỉ huy của Giáp Phỉ cường công Cự Khuyết Thành, kết quả tử thương thảm trọng. Giáp Phỉ chính mình chết Thanh Long thánh sủng, cũng rơi phải trọng thương, trực tiếp lui khỏi vị trí phía sau màn.

Nhưng theo dị tộc, một trận chiến này mục đích đã đạt đến. Mặc dù dị tộc tử thương thảm trọng, Nhân tộc cũng không tốt gì. Sở dĩ Giáp

Phỉ không chỉ có không qua, ngược lại có công. Sở dĩ ở sau đó mấy trăm năm bên trong, đều tại dốc lòng chữa thương.

Thẳng đến mấy chục năm trước xuất quan, đồng thời tại hoa chưa hết cùng Đạo Tổ một trận chiến bên trong biểu hiện xuất sắc, bị hiện tại bốn vị chí tôn đại lão thưởng thức, trở thành khi hạ tổng chỉ huy.

Tám tộc tinh nhuệ cơ hồ toàn bộ từ thâm không bên trong ra, cường giả khắp nơi hội tụ, nhân tài đông đúc, rất nhiều người đối với Giáp Phỉ cũng không phục, điều khiển đứng lên khắp nơi làm khó dễ.

Đây cũng là thâm không đại quân dị tộc kéo dài nhiều năm như vậy đều không có động tĩnh lớn nguyên nhân chủ yếu một trong. Chính là lòng người không đủ.

Một tên khác nhỏ gầy nam tử nói ra: "Việc này là Ngư Kiện đại nhân điều phối a, quan Giáp Phỉ đại nhân chuyện gì? Sửu Tinh đại nhân, ngươi bộ não tức đến chập mạch rồi?"

Lão giả kia tên Sửu Tinh, cười lạnh nói: "Tuy là Ngư Kiện điều phối, nhưng đại quân bất luận một vị nào Thiên Giới đỉnh phong hành động, đều cần tổng chỉ huy phê chỉ thị mới đi. Ta liền không tin không có Giáp Phỉ đồng ý, mấy người bọn họ dám tự mình ra ngoài."

Giáp Phỉ nhìn trong tay tình báo, lông mày một mực khóa chặt, mở miệng hỏi nói: "Dương Thiên, ngươi xác định ba bên trong thành nửa bước chí tôn đều tại bên trong thành sao?"

Bên cạnh một tên toàn thân lân phiến nam tử trả lời: "Xác định! Cương nhận được tin tức về sau, ta lại đi dò xét một lần. Không chỉ có Nhân tộc nửa bước chí tôn đều tại bên trong thành, những cái kia Thiên Giới đỉnh phong cũng đều tại, chưa hề rời đi chúng ta nội ứng ánh mắt."

Sửu Tinh giễu cợt nói: "Ngươi những cái kia thám tử, có thể tạo được mấy phần tác dụng? Chuyện này đủ để nhìn ra ngươi thất trách, ngươi muốn cùng Giáp Phỉ cùng một chỗ gánh vác trách!"

Giáp Phỉ nhàn nhạt nói ra: "Việc này ta tự sẽ gánh vác trách. Xem ra tình báo hoàn toàn chính xác có sai, cái kia nhỏ bí cảnh chỗ chí ít có

có thể diệt sát nhị vị Thiên Giới đỉnh phong chiến lực. Ta suy nghĩ dưới, cảm thấy cần phải phái một vị nửa bước chí tôn quá khứ."
Ánh mắt của hắn quét qua bàn tròn, có thể có tư cách ngồi tại cái này, đều là dị tộc bên trong nửa bước chí tôn, chung mười hai người. Mỉm cười: "Sửu Tinh đại nhân, liền phái ngươi đi đi."
Sửu Tinh biến sắc, phẫn nộ quát: "Ngươi muốn hố ta?"
Giáp Phỉ mí mắt khẽ nâng, một đôi sắc bén ánh mắt nhìn chằm chằm hắn, lãnh đạm nói: "Hố chữ gì đến? Chẳng lẽ phái ngươi đi chấp hành nhiệm vụ, chính là hố ngươi? Ha ha, không nghe theo tổng chỉ huy điều phối là gì hạ tràng, cần bốn vị chí tôn đại nhân đến nói cho ngươi sao?"
Sửu Tinh cả giận nói: "Đừng muốn lấy bốn vị đại nhân đến áp ta! Ta tự nhiên nghe theo tổng chỉ huy điều phối, nhưng bây giờ xuất trọng đại như thế sự cố, dẫn đến tộc ta tổn thất nặng nề. Bút trướng này có phải hay không muốn trước tính toán? Nếu là trách nhiệm tại ngươi, ta liền có quyền chất vấn năng lực chỉ huy của ngươi, có lẽ bốn vị đại nhân nghe nói việc này về sau, liền trực tiếp cách chức ngươi, như vậy ngươi dựa vào cái gì đến điều phối ta?"
Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3553: Đột phá cơ duyên

Giáp Phỉ sắc mặt bình tĩnh nói ra: "Hiện tại cách chức sao? Chỉ cần một khắc không cách chức, ta chính là một khắc tổng chỉ huy. Không nghe điều khiển người chết. Hiện tại ngươi hoặc là chết, hoặc là đi chấp hành nhiệm vụ."

Sửu Tinh lửa giận cơ hồ giống như thực chất xông ra: "Ta chất vấn chỉ huy của ngươi, ta có quyền lợi đưa ra chất vấn!" Toàn trường đều cảm ứng được trên người hắn to lớn sát khí.

Giáp Phỉ nói: "Chất vấn hữu hiệu, phàm là trên cái bàn tròn có người nghi ngờ, liền có thể để đám người bỏ phiếu. Lấy tình thế trước mắt nhìn, cái kia nhỏ bí cảnh chỗ khẳng định có có thể đủ xoá bỏ hai vị Thiên Giới đỉnh phong tồn tại, là có nên hay không phái một vị nửa bước chí tôn trước đi tìm hiểu hư thực đâu? Mọi người tỏ thái độ đi."

Trên cái bàn tròn mười hai người, tổng chỉ huy thân kiêm hai phiếu. Mà lại Giáp Phỉ cái phương án này cũng không vấn đề, tất cả mọi người dồn dập tỏ thái độ đồng ý.

Cho dù là Sửu Tinh chính mình, cũng không thể nói cái phương án này có vấn đề, hắn cả giận nói: "Cái kia vì sao là ta đi?"

Giáp Phỉ cười lạnh nói: "Phương án không có vấn đề, ngươi chấp hành liền có thể. Hỏi nhiều như vậy làm cái gì? Hiện tại cái này đã không chỉ là ta cá nhân phương án, mà là toàn bộ hội nghị bàn tròn bỏ phiếu biểu quyết thông qua phương án, ngươi muốn chống cự sao?"

"Bành!"

Sửu Tinh bỗng nhiên một chụp cái bàn, trực tiếp quay người liền biến mất ở tại chỗ.

Hắn đã khí đến cực hạn, lại có không chỗ phát tiết, chỉ có thể phẩy tay áo bỏ đi. Mà lại hội nghị thông qua quyết án, hắn cũng không dám không chấp hành.

Giáp Phỉ tiếp tục họp, liền coi như không có Sửu Tinh người này tồn tại, tốt giống cái gì đều không có phát sinh, hỏi Dương Thiên: "Ngươi cho rằng cái kia nhỏ bí cảnh chỗ sẽ là người nào?"

Dương Thiên trầm ngâm không chừng, chậm rãi nói ra: "Nhân tộc bế quan khổ tu quả thực không ít, hơn nữa còn có đại lượng ngoại bộ dẫn vào lực lượng, tỉ như những cái kia tử sĩ. Những này không xác định nhân tố so với chúng ta tưởng tượng phải lớn, đây cũng là dẫn đến đại chiến kéo dài mấy trăm năm còn chưa kết thúc trọng yếu nguyên nhân. Lần này tình trạng, có thể là mới nhân vật xuất hiện."

Giáp Phỉ nói: "Ngươi ý là, Nhân tộc mới xuất hiện một vị nửa bước chí tôn, hoặc là một nhóm thập tinh Thiên Giới?"

Dương Thiên nói: "Vô cùng có khả năng."

Giáp Phỉ gật đầu nói: "Ta cũng là dạng này phỏng đoán. Nhân tộc tiềm năng xác thực so với chúng ta lúc ban đầu dự đoán phải sâu, chiến đấu phía sau sợ là còn sẽ có rất nhiều không xác định nhân tố phát sinh, cần muốn mọi người đồng tâm hiệp lực, chung độ cửa ải khó khăn."

Đám người đồng thanh nói: "Chúng ta nhất định dốc hết toàn lực phụ tá đại nhân."

Giáp Phỉ lộ ra vẻ hài lòng, lại nói: "Sự kiện lần này, đến cùng là chuyện gì xảy ra, rất nhanh liền sẽ rõ ràng. Sửu Tinh mặc dù vụng về chút, nhưng thực lực bày ở cái kia, coi như đối phương thật sự là nửa bước chí tôn, cũng hẳn là có thể trốn về đến."

Hắn lại nhìn về phía trên cái bàn tròn một người: "Ngư Kiện. . ."

Người kia toàn thân run lên, gấp vội cúi đầu ôm quyền nói: "Lần này là ta thất trách, toàn bộ trách nhiệm từ ta một người gánh chịu."

Giáp Phỉ nói: "Ngươi có thể chủ động cõng nồi, ta rất vui mừng, vậy cứ như vậy đi, tất cả giải tán."

. . .

Dị tộc liền tổn hại ba vị Thiên Giới đỉnh phong, mười mấy tên thập tinh Thiên Giới sự tình, rất nhanh cũng tại Nhân tộc cao tầng truyền đến, kinh vui dưới, đều đang suy đoán cái kia bí cảnh bên trong người là ai.

Phong Vân Thành thành chủ Giản Mạt Ly lấy được Dương Thanh Huyền hình ảnh về sau, liền lập tức nhận ra Dương Thanh Huyền, vội vàng đem việc này truyền về thánh địa.

Mà Nhân Hoàng đã sớm biết hết thảy, truyền lệnh để hắn làm tốt cân đối liền có thể, không muốn can thiệp Dương Thanh Huyền sự tình, đồng thời để Dương Thanh Huyền gia nhập vào Phong Vân Thành chỉ huy đoàn đội bên trong.

Chúng Thánh Điện bên trong.

Khúc Hồng Nhan đang bế quan bên trong, bỗng nhiên lòng có cảm giác, hai con ngươi mở ra, lộ ra một tia kinh ngạc sắc, liền biến mất tại trong mật thất.

Sau một khắc, đi vào Thánh Điện mái vòm phía trên, thấy tấm lưng kia nguy nga sừng sững, nói khẽ: "Phu quân. Ngươi không phải tại bế quan sao? Làm sao lại ra."

Người kia chính là Lý Vân Tiêu, quay người mỉm cười nói: "Ảnh hưởng đến ngươi."

Khúc Hồng Nhan khẽ lắc đầu, cả người tới gần: "Là chiến cuộc sự tình để ngươi vô pháp nhập định sao? Vẫn là lần trước Ma tộc một chuyến. . ."

Lý Vân Tiêu nói: "Đều không phải. Cái kia tiểu tử trở về rồi."

Khúc Hồng Nhan sửng sốt hạ: "Ai?"

Lý Vân Tiêu ánh mắt nhìn qua nơi xa vòm trời, chậm rãi nói ra: "Dương Thanh Huyền. Ta đang bế quan, không hiểu lên nỗi lòng, thôi diễn dưới, hẳn là hắn trở về rồi."

Khúc Hồng Nhan vui vẻ nói: "Thật? Lần trước Bùi Đại tiên sinh nói hắn còn sống sót, đang gấp trở về giữa đường, tính toán thời gian cũng hẳn là đến."

Lý Vân Tiêu cười nói: "Không chỉ có đến, còn làm ra không nhỏ động tĩnh, cái này hạ sợ là sẽ phải có phiền toái."

Khúc Hồng Nhan khó hiểu nói: "Phiền toái gì?"

Lý Vân Tiêu nói: "Ta cương hỏi hạ Vi Thanh gần nhất chuyện phát sinh, cái này tiểu tử giết ba vị dị tộc Thiên Giới đỉnh phong, ngay tại trước đó không lâu. Sợ là đã gây nên dị tộc coi trọng, sẽ gặp đến bất trắc."

Khúc Hồng Nhan giật mình nói: "Ba vị? Hắn tu vi làm sao tăng lên nhanh như vậy?"

Lý Vân Tiêu nói: "Là có chút nhanh. Những này không phải trọng điểm, trọng điểm là dị tộc mấy vị chí tôn khả năng cũng phát hiện hắn tồn tại, có lẽ sẽ động thủ với hắn. Ta muốn đi một chuyến Phong Vân Thành."

Khúc Hồng Nhan kinh ngạc nói: "Cái kia ta muốn hay không làm chút gì? Phu quân ngươi một người tiến về Phong Vân Thành, nếu là gặp gỡ bọn hắn mấy vị chí tôn lời nói làm sao bây giờ?"

Lý Vân Tiêu cười nói: "Ngươi cũng quá đề cao Dương Thanh Huyền, có thể có chí tôn đối với hắn lên niệm, cũng đã là khó lường chuyện, không đến mức có bốn vị đồng thời lên niệm. Như thật xuất hiện loại tình huống này, như vậy hai tộc cuộc chiến, có lẽ liền muốn kết thúc."

Trong mắt của hắn phun trào lấy một cỗ cực sâu năng lượng, phảng phất lúc nào cũng có thể sẽ bạo phát đi ra.

Khúc Hồng Nhan lo lắng nói: "Thân thể của ngươi. . ."

Lý Vân Tiêu nói: "Ta không sao. Ngươi có thể đem việc này cáo tri Đế Ất những người kia. Bọn hắn nghe được tin tức về sau, nhất định sẽ tiến về Phong Vân Thành thấy Dương Thanh Huyền. Có thể gia tăng không ít Phong Vân Thành lực lượng. Lần này đại chiến chung cuộc, có lẽ rất nhanh liền sẽ hiển hiện ra. Chỉ là chúng ta không có thời gian."

Khúc Hồng Nhan nói: "Phu quân hết thảy cẩn thận."

Lý Vân Tiêu vung tay lên, liền hóa thành kim quang, biến mất tại trong vòm trời.

. . .

Dương Thanh Huyền đánh giết hai vị Thiên Giới đỉnh phong về sau, dùng bọn hắn tồn tại đan dược thiên tài địa bảo khôi phục không ít tiêu hao, y nguyên ngừng lưu tại mảnh khu vực này bên trong tu hành.

Mấy chục ngày sau.

Hắn lòng có cảm giác, trong cơ thể khí tức hơi chấn động một chút, kinh lạc hơi có khuếch trương, lại co vào xuống tới, khôi phục lại bình tĩnh.

Hắn mở hai mắt ra, cười khổ nói: "Còn tưởng rằng là muốn đột phá đâu, không nghĩ tới là đến cường địch."

Loại này cảm ứng, chính là cường đại khí tức áp bách mà tới.

Địch nhân còn tại cực xa, nhưng khí thế kia cùng cảm giác áp bách không che giấu chút nào phóng thích, trấn áp đi tới chỗ không gian vũ trụ, vạn vật đều run rẩy.

Dương Thanh Huyền nhìn xem chính mình tay áo tại nhẹ nhàng đong đưa, ngưng tiếng nói: "Rốt cuộc đã đến sao? Nửa bước chí tôn!"

Trong cơ thể hắn máu đang một điểm điểm ấm áp, hỏa diễm thậm chí hóa thành thực chất, cháy hừng hực, một cỗ trước nay chưa từng có chiến ý nháy mắt tăng vọt.

"Có lẽ, đây chính là ta đột phá cơ duyên."

Dương Thanh Huyền mười ngón nắm tay, đứng dậy, hướng cái kia năng lượng to lớn đối diện mà đi.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3554: Tìm kiếm chênh lệch

"Chính là ngươi ở đây gây sóng gió?"

Thiên vũ bên trong, hai cỗ lực lượng tương hướng mà đi, rất nhanh liền gặp nhau cùng một chỗ.

Sửu Tinh nhìn chằm chằm phía trước người kia, trong mắt sát cơ thoáng hiện. Cái này tên Nhân tộc hoàn toàn chính xác có phi phàm chỗ, chỉ là nhìn một cái hạ liền cảm ứng ra tới. Trên người đối phương chiến ý dâng cao, tại đối mặt chính mình nửa bước chí tôn thời điểm đều hào không lui bước. Nếu nói là người này giết nhị vị Thiên Giới đỉnh phong, Sửu Tinh là tin.

"Gây sóng gió không gọi được, chỉ là tại này tu luyện, giết mấy cái gà đất chó đất mà thôi. Làm sao, ngươi biết những cái kia gà đất chó đất? Ân, nhìn các ngươi dáng dấp hoàn toàn chính xác rất giống."

Dương Thanh Huyền không mặn không nhạt nói.

Sửu Tinh lửa giận trong lòng một điểm nhen nhóm nấu, tràn ngập toàn thân: "Ngươi biết chết chữ viết như thế nào sao?"

"Thế nào, ngươi sẽ không? Cái kia ta dạy cho ngươi."

Dương Thanh Huyền khẽ cười một tiếng, tay giơ lên, lòng bàn tay ngưng tụ ra một cái "Tử" chữ, huyễn hóa thành kim quang xán lạn ký tự, cách không đánh ra: "Hảo hảo nhận nhận cái chữ này!"

Sửu Tinh nháy mắt tức điên: "Chết!"

Hắn bốn phía không gian bỗng nhiên trở nên sáng sủa, vô số tinh thần thoáng hiện mà ra.

Dương Thanh Huyền hơi kinh hãi, chỉ thấy những cái kia tinh thần nháy mắt hóa thành cột sáng, cuồng kích xuống tới, lấp đầy ngang ngược thanh âm.

"Ầm ầm!"
Cái kia "Tử" chữ bị một đạo tinh trụ đánh trúng, tại chỗ nổ vỡ nát.
Đồng thời tinh trụ quang huy không giảm, trực kích Dương Thanh Huyền.
Một cỗ cảm giác tử vong ở trong lòng hiện lên.
Dương Thanh Huyền toàn vẹn kinh khuyết, trở nên cực độ khẩn trương.
Hắn không phải lần đầu tiên đối chiến nửa bước chí tôn, nhưng trước kia thực lực chênh lệch quá nhiều, không có cảm giác gì, chỉ bằng một cỗ nhiệt huyết bay thẳng. Mà lại chủ yếu có Á Tư tại, có các loại chiến hữu tại, chính mình chỉ cần ngốc nghếch xông liền có thể.
Nhưng bây giờ không giống với lúc trước.
Chỉ có hắn một người, cần hoàn toàn đối mặt vị này nửa bước chí tôn toàn bộ công kích.
Những cái kia tinh trụ lấp lóe dưới, tốc độ cực nhanh, có trên trăm đạo nhiều, trong khoảnh khắc liền đến Dương Thanh Huyền trước mặt.
Mỗi một đạo đều không kém tại Thiên Giới đỉnh phong lực lượng.
Xem ra Dương Thanh Huyền hoàn toàn chính xác tức giận hắn, xuất thủ chính là sát chiêu.
Dương Thanh Huyền thân ảnh nhoáng một cái, liền hóa gian lận đạo tàn ảnh, tại không trung phi tốc né tránh, đồng thời ngũ hành lực lượng tuôn trào ra, hình thành đầy trời Ngũ Hành Hoàn, ngăn tại những cái kia tinh trụ phía trước.
"Phanh phanh!."
Đại lượng Ngũ Hành Hoàn nổ tung, hình thành xuyên thấu xung kích.
Dương Thanh Huyền không ngừng lùi lại, đồng thời đạo thể quang mang đại thịnh, trực tiếp liền song quyền oanh kích mà ra. Lấy nhục thân đánh ra tầng tầng gợn sóng, dập dờn quá khứ.
"Ầm ầm!"
Cái kia mấy trăm đạo tinh trụ hoàn toàn bị đón lấy.

Sửu Tinh sững sờ, hắn mặc dù coi trọng Dương Thanh Huyền không ít, nhưng một chiêu này xuống tới, vẫn là khiến hắn giật mình không thôi.

Thiên Giới đỉnh phong có thể đủ như vậy ung dung ngăn trở hắn tất sát nhất kích, cơ hồ chưa hề có qua.

"Tốt! Không uổng công bản tọa chuyến đi này, giết ngươi đủ vốn!"

Sửu Tinh cuồng tiếu một tiếng, đồng dạng là một quyền oanh kích mà đi.

Cái kia đầy trời tinh thần rung động rơi xuống, hình thành mưa sao băng, phụ thuộc tại một quyền kia phía trên, hình thành xoắn ốc cuồn cuộn.

Quyền ý bên trong lôi cuốn lấy cảnh giới uy áp, nửa bước chí tôn lực lượng!

"Giết ta? Là ngươi một đời cũng thực hiện không được ảo tưởng!"

Dương Thanh Huyền phi tốc đánh ra một quyền, đem lực lượng toàn thân tăng lên tới đỉnh phong.

Một quyền này dung hợp hắn võ ý cùng lực lượng, cùng đối với đại đạo lĩnh ngộ.

Hắn muốn nhìn một chút, mình rốt cuộc còn kém bao nhiêu.

Khoảng cách nửa bước chí tôn còn có bao nhiêu khoảng cách, chênh lệch tại đâu, như thế nào mới có thể đột phá!

Một mặt là tinh quang uốn lượn, một mặt là đạo làm vinh dự thả.

Hai cỗ quyền ý cứng đối cứng oanh cùng một chỗ.

"Ầm ầm!"

Khủng bố năng lượng khuếch tán ra, càn quét vòm trời.

Vô số không gian vỡ vụn, năng lượng xuyên thấu vị diện, thậm chí lan đến gần vô tận nơi xa.

Liền liền phụ cận phong vân, ngọc minh, chỉ dương ba thành, thậm chí dị tộc tiền tiêu căn cứ, rất nhanh liền cảm nhận được chấn cảm.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy nắm đấm vô cùng đau đớn, thậm chí đã mất đi tri giác, cũng không biết nắm đấm bạo liệt không có.

Cái kia nửa bước chí tôn cảnh giới uy áp hung hăng đánh vào trên thân, không ngừng xé rách hắn đạo thể kết cấu, mỗi một tấc da thịt đều giống như bị vòng xoáy xé rách, muốn thịt nát xương tan.

Dương Thanh Huyền đỉnh lấy xung kích, ngũ tạng lục phủ cũng bắt đầu vỡ vụn.

Nhưng nội tâm của hắn lại là cực độ thanh minh.

Chênh lệch, chênh lệch ở đâu, đến cùng còn khiếm khuyết cái gì, vì cái gì ta không thể đột phá!

Dương Thanh Huyền phân tích mỗi một cái chi tiết, kia cũng là dùng kịch liệt đau nhức, thậm chí là tính mạng nguy hiểm đổi lấy cảm thụ, trân quý dị thường.

Hắn cuối cùng gánh không được, chân hạ liền lùi mấy bước.

Đây chỉ là đạo thể tự phát lui lại, bản thân hắn không có nửa điểm cảm thấy, hoàn toàn yên lặng tại Sửu Tinh lực lượng cảm giác ngộ hạ.

Loại lực lượng này đối với ảnh hưởng của hắn cùng xung kích, vượt xa Trung Thu Tử cùng chí tôn kia lão quái lưu hạ năng lượng. Dù sao kia là chí tôn lực lượng, chính mình cách biệt quá xa. Trước mắt đây là hàng thật giá thật nửa bước chí tôn, liền chênh lệch tầng kia giấy.

Đối diện Sửu Tinh cũng không chịu nổi, bị cái kia quyền ý phản chấn trở về, cũng là một trận khí huyết khuấy động, nhịn không được liền lùi mấy bước. Càng là kêu lên một tiếng đau đớn, nội phủ thế mà bị thương.

Sửu Tinh trong lòng hoảng hốt, vội vàng lau một xuống khóe miệng, sợ bị đối phương trông thấy.

Mà Dương Thanh Huyền đứng tại cái kia đối xông trung tâm năng lượng, cơ hồ không nhúc nhích mấy dưới, càng làm cho trong lòng hắn rung mạnh, cơ hồ không thể tin được.

Một quyền kia tuyệt đối là hắn trăm phần trăm lực lượng, không có bất luận cái gì lưu thủ.

Đừng nói là Thiên Giới đỉnh phong, liền xem như cùng giai cũng phải lui xuống.

"Chết, chết sao?"

Sửu Tinh bên trong tim run rẩy lấy hỏi chính mình: "Có lẽ đã chết, toàn bằng ý chí chống tại cái kia."

Nhưng sau một khắc, liền bóp tắt ảo tưởng của hắn.

Dương Thanh Huyền ho kịch liệt một cái, phun ra ngụm lớn máu tươi: "Khụ khụ. . ."

Quang mang kia vạn trượng đạo thể, giờ phút này cũng hối tối xuống, vô số da thịt nổ tung, tơ máu bắn mạnh mà ra, trong khoảnh khắc liền biến thành huyết nhân.

"Chênh lệch, ta tìm được."

Dương Thanh Huyền lại ho khan mấy dưới, chậm rãi nói.

Sửu Tinh trong lòng cự chiến, có loại dự cảm bất tường: "Ngươi đang nói bậy bạ gì đó?"

Dương Thanh Huyền thần sắc có chút dữ tợn, rõ ràng ở vào hạ phong, rõ ràng nhìn qua sắp chết, lại phảng phất thắng lợi.

Hắn nói ra: "Ta tu luyện chính là tứ đại thần thể, lấy nhục thân chứng đạo. Tiếp xuống, ta liền muốn dùng ngươi vị này nửa bước chí tôn máu, đến rèn luyện nhục thể của ta, trợ ta đột phá cái này một ràng buộc!"

Sửu Tinh vừa sợ vừa giận, quát lên: "Ngu xuẩn vật đồ vật! Loại này càn rỡ, được nhiều người không có đầu óc mới nói đạt được miệng a!"

Hắn ngực kịch liệt chập trùng, chẳng biết vì sao, loại kia bất an cảm giác càng ngày càng mạnh, kết hợp với Dương Thanh Huyền, để hắn cảm thấy không hiểu xấu hổ giận dữ.

"Quyền kế tiếp, liền để ngươi hóa thành bụi bặm vũ trụ, đến Diêm Vương vậy đi đột phá đi!"

Sửu Tinh trên thân khí tức tăng vọt, toàn bộ không gian run rẩy kịch liệt, không ngừng vỡ vụn. Chỉ là dựa vào võ ý, liền trực tiếp phấn toái chân không.

"Sát! Bạo! Quyền!"

Sửu Tinh bốn phía phun trào lấy như đại dương mênh mông năng lượng, khủng bố khí tức một làn sóng che lại một làn sóng, cơ hồ nhìn không thấy thân ảnh của hắn.

Toàn thế giới đều chỉ còn lại một quyền này.

Dương Thanh Huyền nội tâm chấn động mãnh liệt, bị một quyền này võ ý trực tiếp chấn nhiếp.
Đạo thể bên trên miệng vết thương phi tốc khép lại, bất khuất chiến ý cùng đạo tâm diễn sinh ra tới. Hắn lực lượng không ngừng tăng vọt, muốn vọt qua cực hạn của mình!
Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3555: Vấn thiên muốn cảnh giới

Sửu Tinh cảm nhận được Dương Thanh Huyền giãy dụa, cười như điên nói: "Ha ha, ngây thơ! Tại tuyệt đối lực lượng trước mặt, hết thảy ý nghĩ đều là buồn cười. Nghĩ muốn nhờ lực lượng của ta đột phá, là ai cho phép ngươi có cuồng vọng như vậy ý niệm? Tại vượt qua Thiên Giới lực lượng trước mặt, hèn mọn như kiến, liền xem như một cái vượt qua ý niệm cũng không cho phép có!"

Dương Thanh Huyền nhìn chằm chằm cái kia như đại dương mênh mông bốc hơi năng lượng biển, cái kia đủ để đánh nổ tinh hà, vỡ nát vũ trụ khủng bố một quyền.

Hắn hai tay nắm chắc, ngũ hành lực lượng tuôn trào ra, từng vòng từng vòng khỏa trên cánh tay phải, không ngừng áp súc, hóa thành ngũ hành văn.

"Thiên Chi Chiến Y!"

Dương Thanh Huyền hét lớn một tiếng, vô số kim quang phá thể mà ra, huyễn hóa thợ may, che phủ ở trên người hắn, tựa như chiến thần hàng lâm.

Sửu Tinh mí mắt kịch liệt nhảy một cái, cái kia chiến y xuất hiện sát na, liền cho hắn một loại cực cảm giác bất an: "Đây là pháp bảo gì?"

Có thể làm cho chính mình hãi hùng khiếp vía pháp bảo, đừng nói gặp qua, liền liền nghe đều chưa từng nghe qua.

Dương Thanh Huyền bị chiến y che phủ, loại kia sắp bị phá hủy cảm giác không còn sót lại chút gì, phảng phất tiến vào vũ trụ bên trong cứng rắn nhất trong phòng ngự.

"Một quyền này, gánh chịu ta toàn bộ quyết tâm cùng võ ý. Phải chăng có tư cách bước ra một bước này, ông trời ngươi chính mình nhìn xem xử lý đi!"

Dương Thanh Huyền đối với thiên đại rống, thân ảnh nhoáng một cái, liền xông lên phía trước.

Trên nắm tay đung đưa ngũ hành đuôi ánh sáng, ở đây đại dương mênh mông tứ tứ hạ chập chờn, không ngừng đong đưa. Giống như tùy thời muốn dập tắt.

Nhưng sau một khắc, liền đột nhiên phóng đại, trong khoảnh khắc bạo tạc, càn quét toàn bộ vòm trời.

Sửu Tinh cái kia mênh mông biển lớn một quyền, lập tức bị rung chuyển.

Hai cỗ lực lượng hung hăng đánh vào cùng một chỗ.

Hoàn vũ nháy mắt tái mét, lại hóa thành bóng đêm vô tận, giống như là có vô số trọng vực sâu, không ngừng rơi hạ.

Dương Thanh Huyền cùng Sửu Tinh đều bị cái này khủng bố năng lượng đối xung càn quét đi vào, đều là toàn thân cự chiến, muốn bị xé vỡ nát.

Sửu Tinh hoảng sợ kêu to, liều mạng vận chuyển lực lượng chống cự. Nhưng trên thân luôn luôn bạo ra máu, ngũ tạng lục phủ cũng bị quyền ý xung kích, dồn dập tan rã vỡ vụn.

Hắn làm sao cũng không dám tin tưởng, đối phương một quyền có thể rất cường thịnh đến trình độ như vậy. Hoàn toàn không thua nửa bước chí tôn!

Mà Dương Thanh Huyền trạng thái đồng dạng chẳng tốt đẹp gì. Mặc dù bị Thiên Chi Chiến Y thủ hộ, nhưng cỗ năng lượng này kích xuyên chiến y phòng ngự, đánh vào Dương Thanh Huyền đạo thể bên trên, muốn đem hắn thịt nát xương tan.

"Người điên! Mười phần người điên a!"

Sửu Tinh lớn miệng phun máu, liều mạng chống cự. Nhưng trong cơ thể năng lượng càng ngày càng yếu, một khi hao hết, chính mình liền phải chết ở nơi này.

Hắn oán giận nổi lên, đã hận Dương Thanh Huyền, cũng hận Giáp Phỉ.

"Hắc hắc. Liền xem ai chết trước."

Dương Thanh Huyền đã bị nổ không thành hình người, hơn phân nửa phiến thân thể cũng bị mất, chỉ còn lại đầu, cánh tay cùng gần phân nửa thân thể, y nguyên bị chiến y thủ hộ lấy, ngăn cản cái kia còn lại sóng xung kích. Hoàn toàn không biết hắn là làm được bằng cách nào.

Nếu là hắn có thể nhìn thấy trạng thái của mình, sợ là chính mình cũng không tin.

Nhưng giờ phút này hắn không có nửa điểm ý niệm, cũng chỉ có kiên trì, kiên trì. . .

Chiến y bên trên bộc phát ra khí minh, bên trong năng lượng cuồn cuộn, hướng Dương Thanh Huyền trên thân dâng lên, vì hắn tu bổ hỏng hóc thân thể.

Dương Thanh Huyền sững sờ, cảm nhận được chiến y cảm giác thân thiết, nội tâm có dòng nước ấm xẹt qua: "Cám ơn ngươi."

Hai người ngay tại cái này cực đoan hoàn cảnh hạ đau khổ kiên trì.

Ai cũng không dám càn rỡ, một khi từ bỏ chống lại, bị xung kích sóng cuốn đi, chính là vạn kiếp bất phục, tan xương nát thịt.

Chân chính muốn chờ cái này sóng xung kích hoàn toàn tán đi, sợ là mấy vạn trăm năm cũng không thể.

Giống Lý Trích Tiên cái kia một đạo kiếm khí, trải qua vạn cổ bất diệt.

Nhưng trí mạng xung kích rất nhanh liền suy yếu xuống tới, bắt đầu không đối với hai người tạo thành quá lớn ảnh hưởng.

"Xem ra, tình trạng của ta muốn tốt không ít a."

Dương Thanh Huyền hoạt động hạ thân thể, cơ bản không có cảm giác, nương tựa theo ý chí thúc đẩy chính mình từng bước một tiến về phía trước đi đến.

Xa xôi chỗ, Sửu Tinh lơ lửng giữa không trung, cũng hoàn toàn mất hết hình thái, liền một huyết nhân.

Thương thế cũng không so Dương Thanh Huyền nhẹ.

Nhưng Dương Thanh Huyền có chiến y hộ thể, tạm thời còn có thể duy trì bất tử.

Sửu Tinh thì mạng tại sáng chiều tối.

"Ha ha, nửa bước chí tôn lực lượng sao?"

Dương Thanh Huyền đột nhiên tay giơ lên, năm ngón tay khép lại, cảm thụ được trong cơ thể biến hóa rất nhỏ.

Cái kia biến hóa tại mỗi một cọng lông tế lỗ máu bên trong hiển hiện, sau đó cấp tốc lan tràn, bắt đầu khắp toàn thân.

"Cám ơn ngươi, lão thiên gia."

Dương Thanh Huyền lộ ra nụ cười mừng rỡ, nhìn qua cái này vô tận vòm trời, vi hơi nhắm hai mắt lại, cảm thụ cái này yên tĩnh một lát.

Sửu Tinh ngũ vị tạp trần, trái tim đều muốn vỡ nát.

Đây là hắn hoàn toàn không cách nào tiếp nhận hiện trạng.

Mà lại đối phương tại vung ra cuối cùng một quyền kia thời điểm, đều là tại hướng ông trời tuyên cáo, vấn thiên muốn cảnh giới.

Không lọt vào mắt hắn vị này nửa bước chí tôn tồn tại.

Cái này không chỉ có trên lực lượng bị thấp duy đả kích, lòng tự trọng càng là nhận bạo kích, cơ hồ khó chịu muốn chết. Hắn bi phẫn rống to, phát tiết lấy nội tâm phẫn hận.

"Lần này trở về thực là không tồi đâu, để các ngươi đưa nhiều người như vậy đầu, còn đưa ta một trận tạo hóa. Các ngươi thật sự là người tốt a."

Dương Thanh Huyền mỉm cười đi qua: "Sớm biết các ngươi tốt như vậy, ta mấy trăm năm trước liền trở lại trước thu hoạch các ngươi. Nói không chừng sớm đã đột phá đến chí tôn."

Dương Thanh Huyền lời nói càng làm cho Sửu Tinh trái tim sụp đổ, điên cuồng hét lên lấy mắng to.

Lúc này, nơi xa truyền đến mấy đạo cực mạnh khí tức.

Hai người đều là sắc mặt biến hóa.

Dương Thanh Huyền nội tâm lo lắng, cố gắng tay giơ lên, muốn phất tay chém giết Sửu Tinh, nếu là người đến là dị tộc, như vậy chính mình hết thảy tất cả đều công thua thiệt tại bại.

Năng lượng không ngừng hướng bàn tay ngưng tụ quá khứ.

Sửu Tinh nhìn ra hắn ý nghĩ, liều mạng thở hào hển, thu nạp các loại năng lượng, muốn làm một lần cuối cùng chống cự.

Hiện tại mặc kệ tới là ai, cái kia cảnh giới, tất nhiên có thể tuỳ tiện thu hoạch bọn hắn một người trong đó.

Như tới là dị tộc, Dương Thanh Huyền tự nghĩ trước khi chết còn có thể giết đối phương một tên đại tướng. Đồng thời bước vào nửa bước chí tôn, cũng coi là chết cũng không tiếc.

Những lực lượng kia tràn vào đến lòng bàn tay về sau, nhưng chỉ là run rẩy mấy dưới, liền từng chút một tán đi, hoàn toàn không ngưng tụ lên nổi.

"Khụ khụ."

Dương Thanh Huyền xúc động thương thế, lại là mấy ngụm máu tươi phun ra.

"Ha ha ha ha, làm sao vậy, ngươi không phải rất ngông cuồng sao? Giết a, đến giết a!" Sửu Tinh cuồng tiếu không thôi, ác hung hăng nói ra: "Chờ đợi vận mệnh phán quyết đi!"

Hai người xa xa tương đối, tâm tình đều trở nên cực độ khẩn trương.

Cái kia mấy đạo khí tức rất nhanh liền truyền tới, huyễn hóa ra bốn đạo thân ảnh.

Một người trong đó thân mặc trường sam, nho nhã lễ độ thư sinh bộ dáng, nhìn thấy như vậy hư không tràng cảnh, nội tâm kinh hãi khó nói lên lời, vội vàng ôm quyền nói: "Phong Vân Thành thành chủ Giản Mạt Ly, gặp qua Thanh Huyền công tử."

Dương Thanh Huyền trùng điệp nhẹ nhàng thở ra: "Nguyên lai là giản thành chủ, tại hạ có thương tích trong người, không tiện hành lễ, còn nhìn thứ tội."

Giản Mạt Ly vội vàng nói: "Thanh Huyền công tử khách khí, đây là. . ."

Trước mắt đây hết thảy quá kinh khủng, loại này lực phá hoại, chí thượng lần đại chiến về sau, mấy chục năm đều chưa từng thấy qua.

Nơi xa cái kia một huyết nhân lơ lửng giữa không trung, đã sớm bị đánh biến hình, cũng không biết là ai. Nhưng nếu là Dương Thanh Huyền địch nhân, hơn phân nửa là dị tộc.

Mặt khác ba tên Nhân tộc cường giả lập tức xúm lại qua.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3556: Thân cùng ảnh

Sửu Tinh một trái tim ngã vào đáy cốc.

Khi bốn người hiện thân thời điểm, là hắn biết xong đời, hết thảy đều không thể vãn hồi.

"Giáp Phỉ! Ngươi hại ta, ta làm quỷ cũng sẽ không bỏ qua ngươi!"

Sửu Tinh phẫn nộ đối với ngày gào thét, phát tiết nội tâm tuyệt vọng.

Giản Mạt Ly cả kinh nói: "Thanh Huyền công tử, người này là?"

Giáp Phỉ thế nhưng là đối phương tổng chỉ huy, hắn là rõ ràng.

Dương Thanh Huyền nói: "Một tên nửa bước chí tôn, ta cũng không biết thân phận."

Bốn tên Nhân tộc đều là toàn thân chấn động, khó mà tin nhìn xem Dương Thanh Huyền, chẳng lẽ hắn một người đại chiến nửa bước chí tôn, đồng thời đánh thắng?

Mặc dù cái này tên đồng tộc đủ loại truyền thuyết tại trong tộc tương truyền, nhưng một chút không khỏi qua tại hoang đường, để rất nhiều người đều không tin tưởng.

Tỉ như đánh giết Tố Hành.

Mặc dù Tố Hành đích thật là thật chết rồi, nhưng muốn nói là Dương Thanh Huyền giết, thật không có mấy người tin tưởng. Dù là cùng Dương Thanh Huyền có liên quan, hơn phân nửa cũng là dính điểm bên cạnh.

Giản Mạt Ly nội tâm lần nữa hiển hiện cái này truyền thuyết đáng sợ, chẳng lẽ chí tôn kia thật sự là hắn tự tay giết?

Dương Thanh Huyền nói: "Vừa rồi một trận chiến chấn động quá lớn, sợ là đã tác động đến cực xa. Giản thành chủ vẫn là tranh thủ thời gian thu thập chiến trường, nhìn xem xử lý như thế nào người này, thuận tiện mang ta trở về dưỡng thương."

Giản Mạt Ly vội vàng nói: "Ngươi nhìn ta, khiếp sợ cái gì đều quên."

Hắn nhìn Sửu Tinh liếc mắt, hỏi: "Người này xử lý như thế nào?"

Dương Thanh Huyền nói: "Tùy tiện giản thành chủ, như thế nào có lợi liền xử lý như thế nào."

Giản Mạt Ly nói: "Được." Liền mệnh lệnh ba người kia: "Mang về."

Một tên còn sống nửa bước chí tôn, giá trị làm sao đều to hơn của chết.

Chính hắn thì là lấy ra một cái hồ lô pháp bảo, tại không trung phóng đại, nói với Dương Thanh Huyền: "Công tử có thể ngồi lên ta pháp bảo này, rất nhanh liền có thể trở về thành."

Dương Thanh Huyền sớm đã thể lực chống đỡ hết nổi, trực tiếp liền đổ trên hồ lô.

Giản Mạt Ly lấy ra các loại đan dược, cho ăn hắn nuốt một chút.

Sửu Tinh thì bị một tên Nhân tộc dùng dây sắt trói buộc, giống dắt chó đồng dạng, nắm trong hư không trượt.

Mấy người đều so tương đối phấn chấn, tin tức này một khi truyền trở về, tất nhiên chấn động thiên hạ, cho Nhân tộc cực lớn sĩ khí.

Đặc biệt là phong vân, ngọc minh cùng chỉ dương ba thành, kiềm chế đã lâu, cần một phen thắng lợi đến đề chấn lòng người. Sẽ không có gì so tràng thắng lợi này tốt hơn tin tức.

Giản Mạt Ly bỗng nhiên thân thể trì trệ, có chút cứng ngắc.

Ba người khác cũng là Nhân tộc đỉnh tiêm cao thủ, tuần tự đều cảm ứng được cái gì, đồng dạng thân thể trì trệ, từng cái sắc mặt đại biến.

Giản Mạt Ly hét lớn một tiếng: "Đều cẩn thận!"

Toàn thân hắn bộc phát ra rực rỡ thanh quang, như đại thụ kình thiên, vô số thanh quang uốn lượn tại không trung, liều mạng ra bên ngoài lan tràn, ngàn dặm bên trong đều bị năng lượng của hắn bao phủ.

Đồng thời một chụp hồ lô, hồ lô kia "Ùng ục" xoay chuyển một cái, liền đem Dương Thanh Huyền thu nạp vào đi. Giản Mạt Ly lại đem hồ lô thu nhập trong cơ thể.

Cái kia tên nắm Sửu Tinh võ tu cũng kéo một cái dây sắt, đem Sửu Tinh thu hút lòng bàn tay, vô số tơ tầm bay bắn ra, đem Sửu Tinh hoàn toàn bao lấy, sau đó lóe lên biến mất.

Còn lại hai người riêng phần mình lấy ra pháp bảo, đều thôi động đến cực hạn, thành thế đối chọi, đem người thứ ba cùng Giản Mạt Ly đô hộ tại sau lưng.

"Ầm ầm!" Đúng lúc này, một tiếng vang thật lớn, Giản Mạt Ly chung quanh năng lượng kết giới đột nhiên vỡ nát. Thanh quang giống như là vỡ đê đập lớn, toàn bộ phản chấn trở về.

Cái kia hai tên cầm trong tay binh khí võ tu nháy mắt xuất thủ.

Một người trong đó cầm trong tay bánh răng, tại không trung vung lên, liền biến lớn nghìn lần, mỗi xoay tròn một cái, thiên địa quy tắc liền cải biến mấy phần.

Một người khác cầm cán dài chiến đao, súc thế đã lâu, dị trạng xuất hiện trong nháy mắt, liền bỗng nhiên bổ xuống.

Đao quang tại không trung lắc lư một cái, liền xé ra sắc trời, đem phía trước thế giới bổ làm hai!

Hai người đều là Thiên Giới đỉnh phong võ giả, có chuẩn bị mà ra một chiêu, dùng hết toàn bộ lực lượng.

Nhưng bất quá sát na, liền như là Giản Mạt Ly năng lượng kết giới, thần thông tại không trung gặp ngăn, sau đó vỡ vụn thành bột mịn, dồn dập bị phản chấn trở về.

Cái kia người thứ ba vừa mới thu hồi Sửu Tinh, hoảng hốt hạ cũng là vội vàng xuất thủ, song chưởng tại không trung biến ảo, một kiện chiến y rời thân thể mà hiện, hóa thành một tòa kim sắc tấm thuẫn, sừng sững tại phía trước.

"Ầm ầm!" Tấm thuẫn như là giấy mỏng, nháy mắt bị đánh nát.

Một vị nửa bước chí tôn, ba vị Thiên Giới đỉnh phong, liên thủ dưới, thế mà ngăn không được phía trước một kích. Toàn bộ bị chấn bay ra ngoài, đều tại không trung phát ra trầm giọng tiếng hừ, thụ khác biệt trình độ tổn thương.

Bốn người đều là tâm kinh đảm hàn, ai cũng biết phía trước tới là ai!

"Giết tộc ta đại lượng tinh nhuệ còn muốn đi? Giết mấy người các ngươi, còn có cái kia Dương Thanh Huyền, vừa vặn hồi vốn. Chậc chậc, Phong Vân Thành thành chủ cũng ở đây, có thể còn kiếm một chút đâu."

Phía trước hư không bên trong dần hiện ra một thân ảnh, người khoác trường bào màu xám trắng, tóc ngắn, trên trán một vòng tóc cắt ngang trán, ánh mắt lạnh như băng như kiếm.

Giản Mạt Ly nghẹn ngào kêu lên: "Diệu Huy!"

Diệu Huy khóe miệng dữ tợn giơ lên: "Đã nhận ra bản tọa, còn không trực tiếp tự sát."

Hắn cứ như vậy đâm đầu đi tới, bốn người liền cảm nhận được áp lực thật lớn, trong cơ thể huyết dịch bạo rạp mà lên, cơ hồ chỗ xung yếu mở mạch máu nổ tung ra.

Giản Mạt Ly quyết định thật nhanh, đem hồ lô ném cho một người trong đó, quát: "Ta cản hắn một lát, các ngươi đi mau!"

Nói xong cũng một cái xông tới.

Cái kia cầm hồ lô người sửng sốt dưới, biết cái này sinh tử nháy mắt dung không được nửa điểm do dự, trực tiếp cùng hai người khác hóa thành độn quang, bay nhanh mà đi.

"Nếu để cho các ngươi đi, bản tọa còn có mặt mũi ở đây đại thế giới bên trong lẫn vào sao?"

Diệu Huy cười lạnh một tiếng, tay giơ lên.

Thiên địa nháy mắt lâm vào một mảnh chói mắt cường quang bên trong, vô số hình tròn quang huy giao tiếp lấp lóe, thành mênh mông biển lớn.

Ở đây Quang chi hải dương bên trong, cái kia đào tẩu ba người đều trở nên cực kỳ chậm chạp, giống như là tại nhìn mình động tác chậm, nội tâm từng chút một lâm vào tuyệt vọng.

Giản Mạt Ly hét lớn một tiếng, nửa bước chí tôn thực lực toàn bộ bạo phát đi ra, từng đạo thanh mang hóa rồng, hướng bốn phương tám hướng gào thét phóng đi, chống lại cái này quang chi thế giới.

Quang hải có chút nhộn nhạo dưới, lấy Giản Mạt Ly làm trung tâm tiến hành nhất định vặn vẹo, nhưng mấy hơi thở về sau, cái kia

Thanh Long toàn bộ bị dẹp yên. Giản Mạt Ly nháy mắt rơi vào quang hải bên trong, bị hào quang tràn vào trong cơ thể, thân thể đọng lại.

Giản Mạt Ly trong mắt một mảnh tuyệt vọng.

Diệu Huy như vào chỗ không người, mỗi đi một bước, bốn người trái tim liền vì đó chấn động, thân thể tùy thời muốn bạo liệt.

"Ừm?" Diệu Huy đột nhiên dừng bước, hai con ngươi đột nhiên co lại, cái kia ánh mắt lạnh như băng lần nữa như kiếm, bắn về phía xa xôi chân trời.

Bỗng nhiên một đạo kiếm khí chớp động, phảng phất một thân ảnh, chẳng biết lúc nào xuất hiện tại trong quang hải. Kiếm cùng người không ngừng thay đổi, tựa hồ không có bản thể, đón lấy Diệu Huy mà đi.

"Trúc bên ngoài dòm oanh, cây bên ngoài dòm nước, phong bên ngoài dòm mây, chẳng lẽ ta có ý vô ý."

"Chim đến dòm người, tháng đến dòm rượu, tuyết đến dòm sách, lại nhìn hắn hữu tình vô tình."

Người này mỗi đi một bước, phảng phất kiếm lâm đại địa, bổ ra cái này vô tận quang hải.

Đầy trời huy hoàng, đều chỉ là hắn hành tẩu hạ bóng lưng.

Diệu Huy ánh mắt ngưng tụ, hắn biết đây là một loại cực mạnh kiếm thuật, người trước mắt này cùng kiếm cái bóng, cũng không phải là chân nhân, chỉ là một chiêu kiếm thế biến thành, người này bản thể chưa đuổi đến.

Nhưng ý niệm bất quá sinh ra sát na, liền dập tắt.

Hắn ngẩng đầu lên, nói khẽ: "Ra đi."

Vô tận kiếm ý hóa thành biển mây, một thân ảnh phiêu nhiên mà đến.

Biển mây bốc lên, cái kia kiếm ảnh trở về bản thể, sở hữu quang huy như mộng huyễn nháy mắt vỡ vụn, tinh hồng ánh trăng xâm nhiễm trời cao. Giữa thiên địa một mảnh tịch liêu.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3557: Kiếm cùng quang

Giản Mạt Ly bốn người nháy mắt bị giải phóng ra ngoài, cảm thấy toàn thân buông lỏng, gông xiềng hoàn toàn không có, đều lớn vui, vội vàng hướng người tới bái hạ: "Gặp qua Thánh Vương đại nhân."

Diệu Huy lạnh lùng nói: "Lý Vân Tiêu."

Lý Vân Tiêu nói: "Diệu tiên sinh, mời trở về đi. Nơi này là Nhân tộc lãnh địa, không chào đón ngươi."

Diệu Huy cười nhạo nói: "Sau đó không lâu, nó chính là ta Thánh tộc lãnh địa."

Lý Vân Tiêu nói: "Người vẫn là muốn sống ở ngay lập tức."

Diệu Phản hỏi: "Ngay lập tức là cái gì?"

Lý Vân Tiêu mỉm cười, trả lời: "Ngay lập tức chính là ngươi muốn cút."

Bầu không khí một cái túc giết.

Diệu Huy nhiệt độ chung quanh hàng đến băng điểm. Bao lâu không người nào dám dạng này nói chuyện cùng hắn rồi? Thời gian nhớ kỹ không, chỉ nhớ rõ rất lâu, lâu cơ hồ thành truyền thuyết.

Diệu Huy cảm xúc khôi phục bình thường, trên mặt hiện ra một vệt cười tà: "Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi có bản lĩnh gì để ta cút."

Giản Mạt Ly bốn người đều là trong lòng run lên, vội vàng hướng sau lưng né tránh.

Nguyên cho rằng hai vị chí tôn gặp nhau, bộ này khẳng định không đánh được, không nghĩ tới dăm ba câu, liền giương cung bạt kiếm. Chẳng lẽ muốn trình diễn lần trước một màn kia, Đạo Tổ cùng hoa chưa hết liều lưỡng bại câu thương?

Sự tình càng phát ra không thể vãn hồi, bốn người đều là trong lòng lo lắng.

Nếu là Thánh Vương cùng Diệu Huy đều bị trọng thương, hai tộc đại chiến kết cục lại hướng trước tiến lên một bước. Ai cũng không biết cuối cùng điểm sẽ là cái gì.

"Vậy ngươi liền xem một chút đi."

Lý Vân Tiêu một bước tiến lên, vô tận biển mây hóa thành kiếm ý mà đến, đều tràn vào trong cơ thể hắn. Cái kia huyết sắc ánh trăng như một tầng lụa mỏng, bao phủ ở trên người hắn.

Một đạo kiếm ảnh lấp lóe mà ra, hóa thành một thanh bạc thần kiếm màu xám, kiếm ý có linh, như rồng gầm cửu tiêu.

Lý Vân Tiêu đem kiếm nắm trong tay, lập tức một cỗ hủy thiên diệt địa chi thế, bên trên thông thiên khung, hạ đạt Hoàng Tuyền. Toàn bộ thế giới đều muốn áp súc trong một kiếm này.

Diệu Huy sắc mặt đại biến, trong ánh mắt bắn ra lửa giận cùng sát khí.

Hắn nguyên bản cũng cho rằng không đánh được, mọi người lẫn nhau mỉa mai vài câu, lẫn nhau tìm bậc thềm xuống dưới liền tốt. Sửu Tinh mấy người cái chết coi như là ăn thua thiệt ngầm.

Không nghĩ tới cái này Lý Vân Tiêu thật não tàn, thế mà thật đánh!

Cái này khiến hắn có chút hoảng hốt, nhưng nháy mắt liền tiến vào đến quyết chiến trạng thái, vô số quang huy lần nữa bạo phát đi ra, như là hằng tinh nổ tung thời rực rỡ, các loại khủng bố năng lượng nghiêng mà ra.

Thiên địa bị cái này lực lượng của hai người trực tiếp chia cắt ra, hình thành phân biệt rõ ràng hai cái thế giới, lẫn nhau đấu đá.

Giản Mạt Ly bốn người dọa đến vừa lui lại lui, sợ bị lực lượng của hai người càn quét đi vào.

"Lý Vân Tiêu, một khi động thủ, hậu quả không thể vãn hồi! Ngươi thật muốn đánh sao?" Diệu Huy mặt mũi tràn đầy lửa giận cùng xanh xám, lần nữa cảnh cáo nói.

Lý Vân Tiêu hỏi: "Vậy ngươi cút sao?"

Diệu Huy cắn răng thấp giọng nói: "Dùng từ lưu cho ta điểm thể diện!"

Lý Vân Tiêu nói: "Minh bạch, không cút đúng không, vậy liền bị đánh đi."

Thần kiếm ở trong tay nhoáng một cái, liền thẳng bổ xuống.

Kiếm quang những nơi đi qua, sinh ra vô số Thanh Liên, sát na tiêu tan. Phảng phất một vũng thanh tuyền bên trong, có vô số hoa sen sinh ra, nở rộ, héo tàn, thưa thớt.

Thế giới có Thành Trụ Phôi Không, pháp có sinh ở dị diệt, người có sinh lão bệnh tử.

Một kiếm này phảng phất như là một đời, là một kiếp, là một trận tiêu tan, không thật không thật.

Diệu Huy hoảng hốt, cảm ứng được kiếm bên trong lực lượng cùng quy tắc, lập tức biết lợi hại, nghĩ không ra đối phương xuất thủ chính là cực cao áo nghĩa, rõ ràng là muốn liều sinh tử dự định.

Hắn từ bỏ toàn bộ ảo tưởng, một đoàn quang huy từ trước ngực lấp lánh ra, vô số tinh hà ở bên trong nổ tung, sinh ra cường quang xung kích mà ra, bị áp súc đến cực nhỏ không gian bên trong.

"Tinh hà nổ tung!"

Cái kia cường quang áp súc đến cực hạn, dung hợp vô số bạo tạc hào quang cùng xạ tuyến. Diệu Huy thân thể cơ hồ trở nên trong suốt, nhìn kỹ lại, có thể nhìn thấy hắn từ vô số hạt tử tạo thành, mỗi một hạt đều tại cao tần chấn động, tản mát ra khủng bố năng lượng.

"Ầm ầm!"

Cường quang cùng kiếm khí oanh cùng một chỗ.

Thiên địa đều hủy, vạn vật tiêu vong, khó có thể tưởng tượng năng lượng trùng kích ra đến, đối nội đổ sụp thành lỗ đen, xung kích hướng xa xôi không biết tên không gian, đối ngoại hình thành hủy diệt tính khuếch tán, tầng tầng không gian cùng vị diện bị phá hủy, khoảng cách gần nhất ba thành đều bị lan đến gần, liệt địa ngàn dặm, vô số kiến trúc đổ sụp, hộ thành đại trận bị tự phát mở ra.

"Thật xuất thủ, Diệu Huy đây là làm cái gì?"

Dị tộc lãnh địa bên trong, một mảnh Linh Sơn đại xuyên bên trong, A Phòng mở hai mắt ra, tràn đầy chấn kinh chi sắc: "Diệu Huy không phải người lỗ mãng, đến cùng xảy ra chuyện gì." Hắn một chút trầm ngưng, liền biến mất ở tại chỗ.

Cùng một thời gian, cơ hồ sở hữu phụ cận đỉnh cao cường giả đều cảm ứng được chấn động. Nhân tộc, dị tộc, thậm chí chung quanh một chút chủng tộc, cùng từ xưa tới nay truy tung quan sát paparazzi nhóm, không khỏi là chấn kinh dưới, vội vàng hướng chấn động phương hướng bay đi.

Chí tôn cuộc chiến, cho dù tại đại vũ trụ bên trong cũng là cực kỳ hiếm thấy. Bình thường chỉ phát sinh đang trồng tộc đại chiến bên trong. Bình thường có thể không đánh đều sẽ khắc chế nhường nhịn một cái. Chủng tộc cuộc chiến liền không có biện pháp, nhất định phải đánh.

Nhân Hoàng trên Lăng Tiêu Sơn, dõi mắt nhìn về nơi xa: "Thật động thủ nha, kết quả sẽ diễn biến như thế nào?"

Hắn mặt rầu rĩ, thân ảnh hướng phía trước lóe lên, liền biến mất không thấy gì nữa.

Đối với chí tôn lực lượng trải nghiệm sâu nhất chính là Giản Mạt Ly bốn người, vừa sợ lại vui, bị hướng ra phía ngoài xung kích chấn vừa lui lại lui, cưỡng ép chống ra kết giới, lúc này mới ổn định lại. Bốn người vừa sợ lại vui, vui chính là có thể quan sát chí tôn cuộc chiến, kinh hãi là không biết sẽ kết cuộc như thế nào.

Không bao lâu, đợt thứ hai năng lượng xung kích lại từ lỗ đen kia trung tâm bạo phát đi ra, tuôn hướng bốn phương tám hướng, hủy thiên diệt địa.

"Lý Vân Tiêu, ngươi cái này người điên!"

Diệu Huy toàn thân hóa thành hào quang, từ vô số cao tần chấn động hạt tử tạo thành, chậm rãi bày biện ra rồng hình thái. Hắn vốn là tám Long tộc chí tôn, chính là một sợi Long khí thu nạp tinh thần bạo tạc uy năng về sau, chậm rãi thức tỉnh ý thức trưởng thành. Hắn hai tay cầm một cây hào quang tạo thành trường mâu, không ngừng chống lại lấy Lý Vân Tiêu chém tới kiếm khí.

"Muốn ngươi cút, ngươi không cút, bây giờ trách ta rồi?"

Lý Vân Tiêu không mặn không nhạt nói, nhưng ánh mắt lóe lên một tia đóng băng, trên thân kiếm ý hơi rung nhẹ, tại phát sinh lấy biến hóa. Nhưng bởi vì bị huyết nguyệt quang huy bao phủ, sở dĩ không dễ bị cảm thấy.

Nhưng kiếm thứ ba chém hạ thời điểm, Diệu Huy vẫn là cảm giác được không đúng.

Trong tay hắn hào quang mâu nháy mắt bị đánh đoạn, kiếm khí chém vào trong cơ thể của hắn hào quang bên trong, trực tiếp gọt sạch một mảnh cường mang. Diệu Huy sắc mặt đại biến, tại cùng kiếm khí tiếp xúc bộ vị, có một tia màu đen khí thể chui vào.

Hắn kinh quát nói: "Ma khí!"

Hoảng hốt dưới, trước mắt Lý Vân Tiêu đã hoàn toàn phát sinh cải biến, cuồn cuộn ma diễm phóng lên tận trời, đem hồng quang cùng kiếm khí đều thôn phệ, khủng bố Ma Nguyên không ngừng từ Lý Vân Tiêu trong cơ thể tuôn ra, cái kia nguyên bản thanh tịnh như sao song đồng, hóa thành tà ác ma nhãn.

Diệu Huy cả kinh nói: "Ngươi. . . !"

Lý Vân Tiêu đã giơ lên kiếm, vô số ma khí quanh quẩn phía trên, ma quang chiếu rọi ngàn dặm, dùng mang theo tà tính thanh âm nói ra: "Chết đi!"

Một kiếm bổ xuống.

Cây thiên lý mang đều tùy theo chém xuống, tại không trung huyễn hóa ra ngàn tỉ màu đen kiếm ảnh.

Sau lưng Lý Vân Tiêu, hiện ra một tôn thông thiên ma ảnh, hai tay chấp chiến qua, cũng theo đó đánh rơi xuống tới.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3558: Ma cùng đạo

"Chung cực bình chướng!"

Diệu Huy lệ quát một tiếng, cường đại quang huy lần nữa bộc phát, lít nha lít nhít quang tử lấy khủng bố mật độ tụ tập tại phía trước, hình thành một cái to lớn hình vuông bình chướng.

"Ầm ầm!"

Vô tận kiếm ý cùng ma khí nghiêng mà dưới, đánh vào cái kia bình chướng bên trên.

Khủng bố năng lượng từng tầng từng tầng khuấy động tới, chấn bình chướng bên trên quang tử run rẩy kịch liệt, dồn dập phát sinh đổ sụp, nổ ra từng vòng từng vòng sóng ánh sáng.

Diệu Huy trong lòng chấn động mãnh liệt, hắn lập tức minh bạch Lý Vân Tiêu tâm tư. Là nghĩ dựa vào tuyệt cường lực lượng công kích, lấy thời gian ngắn nhất trọng thương chính mình.

Từ xuất thủ đến bây giờ, bất quá chiêu thứ tư, liền đã đánh đến thấy sinh tử trình độ. Đối phương không muốn kéo xuống dưới, hẳn là lo lắng mặt khác mấy vị đồng bạn đến giúp.

Xem ra đối phương đã quyết tâm muốn trọng thương chính mình, thậm chí tại ngay từ đầu liền đã có quyết tâm này.

Cái kia quang bình chướng bên trên, giờ phút này đã bị nhuộm đen kịt, càng có ma đầu cái bóng trên bình chướng phun trào, phát ra tiếng cười quái dị, khiến Diệu Huy càng phát ra cảm thấy không ổn.

Nhân tộc ba vị chí tôn bọn hắn đều làm kỹ càng điều tra.

Thậm chí Lý Vân Tiêu quá khứ, tại hạ giới thời đủ loại đều bị điều tra nhất thanh nhị sở. Biết hắn đã từng tu qua Ma tộc thần thông, nhưng tựa hồ sớm đã bỏ qua. Làm sao giờ phút này ma diễm ngập trời, so trong truyền thuyết đáng sợ nhiều.

Mà lại Lý Vân Tiêu tấn thăng chí tôn mới bao lâu? Được xưng vì là Nhân tộc ba chí tôn bên trong yếu nhất một vị. Nhưng bây giờ bày ra thực lực thủ đoạn, hoàn toàn không kém Đạo Tổ, thậm chí chỉ có hơn chứ không kém.

Diệu Huy nội tâm một mảnh chửi mắng, làm sao chính mình liền xui xẻo như vậy, nghĩ đến thu hoạch mấy đâm rau hẹ, liền gặp được người điên.

Lý Vân Tiêu thân ảnh cùng phía sau cái kia to lớn ma ảnh cơ hồ dung hợp một thể, cái này đầy trời ma khí đều giống như hắn thân thể một bộ phận, lực lượng kinh khủng kia liên tục không ngừng, thậm chí có càng ngày càng mạnh xu thế.

Diệu Huy cưỡng ép nâng lên lực lượng, lần nữa ngưng tụ ra vô lượng quang mang, xua tan bình chướng bên trong ma khí, đem Lý Vân Tiêu lực lượng từng chút một đỉnh trở về. Nhưng cũng không lâu lắm, lại bị áp chế lại.

Lần này đáng sợ hơn chuyện phát sinh, hắn quang tử chung cực bình chướng bên trên, những cái kia cao tần rung động quang tử, hình thành từng đầu vết tích, trên hình vuông lan tràn.

Diệu Huy cả kinh nói: "Đây không phải lực lượng của ngươi! Ngươi, ngươi rốt cuộc là ai?"

Lý Vân Tiêu mắt lạnh nhìn hắn, châm chọc nói: "Không hổ là chí tôn, lúc này còn có thời gian rỗi nói nhảm, đợi chút nữa cút thời điểm, cũng hát vài đoạn tiết chụp cái gì, sinh động hạ bầu không khí."

Diệu Huy tức đến gần thổ huyết, cả giận nói: "Coi như ngươi mượn dùng hắn lực, muốn thương tổn ta cũng là nằm mơ!" Hắn mười ngón gian quang tử chấn động dưới, bộc phát ra sóng xung kích, trực tiếp xuyên thấu bình chướng, hướng Lý Vân Tiêu bản thể - vọt tới.

"Ầm! Ầm!"

Lý Vân Tiêu bản thể cùng sau lưng ma ảnh, bị cái này mười đạo quang tử sóng đánh xuyên, trên thân xuất hiện mười cái hào quang lấp lánh vòng xoáy, đúng là không có phòng ngự một cái.

Diệu Huy cả kinh nói; "Ngươi. . ." Một loại dự cảm xấu xông lên đầu.

Quả nhiên, Lý Vân Tiêu chính là liều mạng chính mình thụ thương, tại Diệu Huy xuất thủ thời điểm, ngược lại đem kiếm bên trong lực lượng tích súc một cái, giờ phút này hoàn toàn bạo phát đi ra, lần nữa hình thành một mảnh ma chi kiếm biển, khuấy động xuống dưới.

"Ầm ầm!"

Cái kia quang bình chướng nháy mắt vỡ vụn.

Diệu Huy song đồng bỗng nhiên phóng đại, nguy cơ to lớn cảm giác nước vọt khắp toàn thân.

Bao nhiêu năm không có qua loại này sinh tử cảm giác.

Chỉ là sát na, liền bị ma khí cuốn vào, cái kia khủng bố kiếm hải, không ngừng oanh kích ở trên người hắn.

Lý Vân Tiêu bản thể lóe lên, biến trở về chân thân, trong hai con ngươi một mảnh đen kịt, khuôn mặt dữ tợn, cầm kiếm tay đang liều mạng run rẩy. Giống như là có một cỗ lực lượng tại thể nội giãy dụa, muốn áp chế chính mình.

"Hắc hắc, dự định qua sông đoạn cầu sao?" Trong thân thể truyền đến một đạo khiến người rụt rè thanh âm, có chút rùng mình.

Lý Vân Tiêu sắc mặt thay đổi mấy lần, hai con ngươi cũng tại huyết sắc cùng ma đồng ở giữa chuyển đổi, khí tức trên thân bắt đầu thời rơi, phảng phất hai người tại giao nhau lấy xuất hiện.

"Cầu là ta thân thể của mình, làm sao có thể phá hủy? Chỉ là xin ngài già dặn cầu một chỗ khác đi, đừng làm trở ngại ta." Lý Vân Tiêu sắc mặt trầm xuống, phảng phất khôi phục thần trí.

Thanh âm kia nói: "Không có ta, ngươi không giết được hắn."

"Ngươi giết hắn thời điểm, sợ là ta cũng đã chết. Thả ngài lão bộ phận lực lượng ra gió lùa, liền đã đủ. Chuyện kế tiếp ta tự mình xử lý." Lý Vân Tiêu đôi mắt một cái trở nên làm sáng tỏ, toàn thân ma khí ầm vang tán đi, giữa thiên địa phảng phất mây tan thấy mặt trời tháng, sở hữu khói đen ma chướng đều tiêu tán.

Cái kia kiếm biển mây cùng huyết sắc ánh trăng lần nữa tại thiên không, nương theo lấy Lý Vân Tiêu thân ảnh chớp động, hướng cái kia bị trọng thương Diệu Huy phóng đi.

"Bành!"

Lý Vân Tiêu một kiếm chém dưới, Diệu Huy vội vàng giữ vững thân thể, dùng hết quyền kích ra ngoài, hình thành phòng ngự cùng công kích.

Nhưng nháy mắt liền bị kiếm khí đánh tan, quang quyền vỡ ra, cả người bị đánh bay ra ngoài.

Diệu Huy thời khắc này trạng thái cực hỏng bét, cái kia khủng bố ma khí tuyệt không phải phổ thông phàm phẩm, tiến vào trong cơ thể hắn về sau, bắt đầu trắng trợn phá hoại quang tử, trực tiếp từ hạt nhỏ trạng thái đánh tan hắn tạo thành kết cấu, quả thực hoảng sợ nghe nói.

Hiện tại thấy Lý Vân Tiêu khôi phục thanh minh, càng là khẳng định không thôi: "Quả nhiên không phải lực lượng của ngươi! Là Ma tộc Nguyên Thủy! Giữa thiên địa vị thứ nhất ma đầu, từ đại đạo mà ra ma !"

"Mặc kệ là cái gì, đều đã cứu không được ngươi. Sắp chết còn có tâm tư cùng ta nói chuyện phiếm, không hổ là chí tôn, thật bội phục ngươi."

Lý Vân Tiêu toàn thân kiếm ý phun trào, tay cầm thần kiếm lần nữa phách lên đi.

Lần này để Diệu Huy trọng thương cơ hội kiếm không dễ, nhất định phải cần phải nắm chắc. Sở dĩ hiện tại mỗi một kiếm, hắn đều là nghiêng dùng hết khả năng. Phải trọng thương đối phương đến vô pháp chiến đấu, thậm chí là đánh giết.

Ngày đó hắn rời đi Nhân tộc, chính là đi đến Cổ Ma vực, đi tìm ma lực lượng. Nơi đó là giữa thiên địa sớm nhất đại ma sinh ra chi địa, cũng là hết thảy ma đầu Nguyên Thủy.

Đại đạo đản sinh ra ba ngàn cái đại biểu "Đạo" chữ, trong đó một chữ vì "Ma", hóa thân vì Thiên Hành Giả, chính là vũ trụ ở giữa hết thảy ma Nguyên Thủy.

Quả nhiên bị Lý Vân Tiêu tìm được "Ma" ý chí, song phương đấu trí đấu dũng dưới, đạt thành nhất định hiệp nghị. Ma nguyện ý để Lý Vân Tiêu mượn dùng hắn lực lượng, điều kiện chính là tại Lý Vân Tiêu trong cơ thể loại hạ đạo tâm ma chủng.

Lý Vân Tiêu mỗi mượn dùng một điểm lực lượng, ma chủng liền sẽ phát sinh một điểm, thẳng đến hoàn toàn nhập ma. Như vậy cái này chí tôn thân, liền về ma sở hữu.

Về sau hắn phát hiện, cho dù chính mình không sử dụng ma lực, đạo tâm kia ma chủng vẫn là sẽ phi tốc sinh trưởng, tựa hồ trúng ma kế.

Sở dĩ Lý Vân Tiêu nhất định phải sớm cho kịp xuất thủ, tại chính mình hoàn toàn nhập ma trước đó, đem đối phương chí tôn trọng thương hoặc là giết chết. Tốt nhất có thể giải quyết rơi hai cái, như vậy nguy cơ trước mắt liền cơ bản có thể hóa giải.

Hắn bị Diệu Huy mười đạo sóng ánh sáng kích xuyên bản thể, đồng dạng bị thương không nhẹ, nhưng so với Diệu Huy đến, vẫn là tốt không ít. Chỉ nếu không có ai nhúng tay vào, có cực lớn nắm chắc trước tiên có thể đem Diệu Huy phế bỏ.

Diệu Huy cơ hồ muốn điên rồi, chỉ còn lại ứng phó lực lượng. Mà lại mỗi ứng phó một lần trảm kích, trong cơ thể mình quang tử liền gia tốc đổ sụp một mảnh, còn tiếp tục như vậy, đừng nói bị trọng thương, thậm chí có có thể có thể chết ở cái này.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3559: Chiến hay không

"Dừng tay!"

Một đạo quát chói tai âm thanh truyền đến, giống như là xuyên thấu bầu trời cực quang, nháy mắt bắn vào đến ở giữa chiến trường này, sau đó nổ vỡ ra tới.

Chữ chữ điếc tai, kinh nơi rất xa Giản Mạt Ly bốn người tâm kinh đảm hàn, biết nguy rồi, đối phương lại một vị chí tôn đến.

Lý Vân Tiêu trong lòng cười lạnh, loại này đã cảnh cáo tại ngây thơ, không chỉ có không dùng, ngược lại tăng nhanh hắn cảm giác cấp bách mà quyết tâm, một kiếm tiếp một kiếm chém ra, kéo dài không tuyệt, thậm chí không tiếc đem áp chế ma chủng lực lượng cũng dùng tới, phải người kia đến trước đó trọng thương Diệu Huy.

"Dừng tay! Dừng tay cho ta a."

Diệu Huy cũng liều mạng gào thét: "Chờ A Phòng tới, ngươi liền chết không táng sinh chi địa. Còn không mau dừng tay!"

Hắn liên tiếp bại lui, toàn bộ nhờ một viên cầu sinh tâm ở đây chống đỡ. Thương thế bên trong cơ thể nghiêm trọng đến trình độ nào hắn không rõ ràng, nhưng biết tràn ngập nguy hiểm.

Lý Vân Tiêu nói: "Tốt, vậy chúng ta cùng một chỗ ngừng."

Diệu Huy sửng sốt dưới, có chút không dám tin tưởng: "Thật?"

Lý Vân Tiêu giận dữ: "Nói ngừng cũng là ngươi, hiện tại ta nguyện ý ngừng, ngươi thế mà không tin, vậy liền đi chết đi!"

Kiếm thế như ngàn núi lướt ngang, từng chiêu chém thẳng vào tới, chấn Diệu Huy khí huyết dập dờn, choáng đầu não xoáy, biết chính mình sắp không chịu được nữa, lớn tiếng nói: "Hảo hảo, cùng một chỗ ngừng! Cùng một chỗ ngừng!"

Lý Vân Tiêu nói: "Ta đếm tới ba, một, hai, ba!"

"ba" chữ mới ra, thiên địa tĩnh mịch sát na.

Diệu Huy nháy mắt cảm giác muốn chết, loại kia nguy cơ làm cho hắn gần như tuyệt vọng.

Lý Vân Tiêu hô lên "Một" "Hai" thời điểm, kiếm trong tay thế chậm chạp rất nhiều, đang từ từ thu hồi lực lượng. Mặc dù biết đối phương khẳng định sẽ ra vẻ, nhưng vẫn cho Diệu Huy không ít hi vọng.

Hắn nghĩ đợi đến "ba" chữ thời điểm, liều mạng toàn lực đào tẩu. Có thể tuyệt đối không ngờ rằng, cái kia "Một" "Hai" chữ hoàn toàn là tụ lực, tại "ba" chữ ra nháy mắt, một cỗ hơn xa trước đó kiếm uy lần nữa đánh rơi.

Đồng thời kiếm uy bên trong xen lẫn khiến hắn hoảng sợ ma khí.

"Ngươi giở trò lừa bịp!"

Diệu Huy phẫn nộ gầm thét, không lo được thân thể tình trạng, tự hành nổ tung đại lượng quang tử, vô số lực lượng hủy diệt tuôn ra vào cánh tay bên trong, đối với một kiếm kia đánh ra ngoài.

"Ầm ầm!"

Diệu Huy cánh tay triệt để vỡ nát, lại là một cỗ kinh khủng năng lượng càn quét thiên địa, Diệu Huy thật sự rõ ràng cảm nhận được chính mình sắp phải chết, sinh cơ đang nhanh chóng trôi qua, cái này quang thân thể triệt để xong đời.

Lý Vân Tiêu cũng bị một kiếm này lực lượng phản chấn, bay rơi ra ngoài, tại không trung lớn miệng phun máu. Đồng thời toàn thân trên da hiện lên ma văn, lại bắt đầu muốn cướp chiếm thân thể của hắn.

Lúc này, một cái tay ấm áp cánh tay dựng trên bả vai hắn. Lập tức một cỗ lực lượng chảy qua toàn thân, đem cái kia ma chủng áp chế xuống.

Lý Vân Tiêu thần sắc khôi phục bình thường, vội vàng xoay người ôm quyền: "Đa tạ Nhân Hoàng."

Chính là Nhân Hoàng đuổi tới, gật đầu cười, trong mắt tràn đầy phấn khởi cùng tán thưởng.

Đáng tiếc hắn tới chậm một bước, Diệu Huy bên cạnh thân cũng xuất hiện một bóng người, chính là Nhất Giác tộc chí tôn A Phòng, gương mặt âm trầm muốn nhỏ ra huyết.

Nhân Hoàng nội tâm thở dài, nếu là mình sớm đến một bước, Diệu Huy nhất định phải chết. Bất quá nhìn hắn hiện tại hình dạng, thương thế không thể so hoa chưa hết cùng Đạo Tổ nhẹ, sợ là rất nhiều năm bên trong đều không thể lại chiến đấu.

Một trận chiến này trực tiếp cải biến toàn bộ chiến cuộc.

Chắc chắn ghi vào thiên thu sử sách.

Lý Vân Tiêu ngồi xếp bằng xuống, vận chuyển tâm pháp, bắt đầu chữa thương cho mình. Nhân Hoàng cho hắn phục dụng một chút đan dược, có thể đưa đến cực hơi hiệu quả, nhưng có chút ít còn hơn không.

Hắn đầu tiên là kiểm tra một cái đạo tâm ma chủng, phát hiện hoàn toàn yên tĩnh lại, lúc này mới yên tâm. Bắt đầu chuyên tâm liệu tổn thương thân thể.

Mặt khác bên kia, A Phòng kiểm tra hạ Diệu Huy thương thế, gương mặt trở nên càng âm trầm, ánh mắt giết người nhìn chăm chú tới, Nhân Hoàng cười nhạt một tiếng, liền nghênh đón đi lên.

Hai người bốn mắt tương đối, tâm tình hoàn toàn không giống.

"Thế nào?" Một đạo lưu quang xuất hiện trên chiến trường, rơi vào A Phòng cách đó không xa, chính là dị tộc một vị khác chí tôn Lưu Huỳnh. Ánh mắt nhìn Diệu Huy liếc mắt, vạn phần chấn kinh: "Cái này tổn thương. . ."

Diệu Huy gần như bất tỉnh khuyết, muốn ổn định thương thế cũng khó khăn, cưỡng ép thử mấy lần, trong cơ thể đại lượng quang tử còn tại mắt xích giống như đổ sụp vỡ nát. Cái kia ma khí giống như là virus, không ngừng ô nhiễm cùng biến dị quang tử, để hắn lòng nóng như lửa đốt.

Lưu Huỳnh mặt lộ vẻ sát khí, nhìn chằm chằm Nhân Hoàng bên kia: "Muốn hay không chờ Nguyên Liệt đến đông đủ, toàn diện khai chiến?"

A Phòng tựa như là bức tượng đá, trừ toàn thân khí tức chập trùng bên ngoài, không rên một tiếng. Lưu Huỳnh lẳng lặng cùng đợi, biết hắn giờ phút này cần trấn định, tiếp xuống quyết định đem ảnh hưởng hai tộc chung cuộc.

Sau đó không lâu, mặt khác một luồng khí tức đáng sợ truyền đến, chính là dị tộc vị cuối cùng chí tôn, Lục Sát tộc Nguyên Liệt.

Toàn thân hắn bao phủ tại khổng lồ màu xám khí thể bên trong, cấp người một loại hít thở không thông cảm giác nguy hiểm, chầm chậm xuất hiện tại A Phòng bên cạnh thân.

Hiện tại chí tôn hình thành ba đối một cục diện, cũng không biết Lý Vân Tiêu thương thế như thế nào , có thể hay không còn có thể tái chiến?

Nhận tình hình chiến đấu ảnh hưởng, phong vân, ngọc minh cùng chỉ dương ba thành cường giả cũng tận số đuổi tới, sau lưng Nhân Hoàng sắp xếp thành trận.

A Phòng quét liếc mắt những này người, nửa bước chí tôn có năm vị, Thiên Giới đỉnh phong có mười bảy vị, toàn là Nhân tộc đỉnh phong chiến lực.

Nếu là tại bình thường, tự nhiên không đem những này người để vào mắt. Chỉ khi nào chí tôn khai chiến, đánh tới đằng sau, những này sâu kiến nhiều cũng có thể muốn chết tượng. Mà bên trong tộc mình cường giả đang từ trong đại bản doanh chạy đến, sợ là còn muốn một đoạn thời gian mới có thể đến. Mà Nhân tộc bên trong còn chưa tới cường giả, hơn phân nửa cũng đang liều mạng hướng chiến trường đuổi.

Cơ hồ tất cả mọi người đều cảm nhận được áp lực cực lớn.

Là đem chiến tranh tiếp tục kéo dài, vẫn là ở đây làm một lần hiểu rõ, tựa hồ toàn quyết định bởi tại dị tộc thời khắc này ba cự đầu.

A Phòng nhìn chằm chằm Lý Vân Tiêu nhìn ra ngoài một hồi, càng xem càng tâm phiền, càng lên cơn giận dữ. Lý Vân Tiêu tổn thương rõ ràng không có gì đáng ngại, chỉ muốn nghỉ ngơi thời gian nhất định, hơn phân nửa liền có thể khỏi hẳn. Đến lúc đó chí tôn biến thành ba đối hai, đối với Nhân tộc ưu thế cự lớn trực tiếp bị suy yếu hơn phân nửa.

A Phòng càng nghĩ càng giận, mười ngón bóp vào trong thịt.

Nội tâm của hắn cũng cực độ giãy dụa, chiến là không chiến?

Chiến, một trận xuống tới, bọn hắn hơn phân nửa có thể thủ thắng, nhưng ba chí tôn bên trong sợ là phải bỏ mạng nhị vị, mà trong tộc tinh anh có thể muốn tổn thất hầu như không còn. Loại này giá cao thảm trọng không phải hắn có thể tưởng tượng.

Mà lại vừa mới mãnh long sang sông, đoạt người địa bàn, còn chưa ổn định lại, trong tộc liền tử thương thành dạng này, khó tránh khỏi không bị cái khác chủng tộc thừa cơ mà vào.

Nhưng nếu là không chiến, chờ Lý Vân Tiêu hoàn toàn khôi phục, tựa hồ liền phiền toái hơn.

Nhân Hoàng tự nhiên là không muốn chiến, hắn cần thời gian, chờ Lý Vân Tiêu hoàn toàn khôi phục lại. Đến lúc đó mới thật sự là cục diện chuyển cơ.

"Ba vị cứu ta."

Đúng lúc này, Diệu Huy phát ra cầu cứu thanh âm, mặt mũi tràn đầy lo lắng, bức thiết, còn có khủng hoảng. Trong cơ thể quang tử bắt đầu lớn diện tích mất khống chế, lúc nào cũng có thể bạo thể mà chết.

A Phòng thở dài, nhìn về phía hai người khác: "Như thế nào?"

Lưu Huỳnh trầm mặc nửa ngày: "Đi thôi."

Nguyên Liệt nói: "Ta không có ý kiến."

A Phòng vung tay lên, đem Diệu Huy bao lấy, cường đại lực lượng chảy vào Diệu Huy trong cơ thể, áp chế hắn mất khống chế. Sau đó ba người nguyên địa lóe lên, liền biến mất không thấy gì nữa.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3560: Kiếm ý cảm ứng

"Hô!"

Tất cả mọi người đều nhẹ nhàng thở ra: "Cuối cùng kết thúc."

Sở hữu Nhân tộc cường giả hai mặt nhìn nhau, đều là nhìn thấy sắc mặt tái nhợt, cùng sống sót sau tai nạn cười khổ. Mỗi người lòng bàn tay tất cả đều là mồ hôi lạnh.

Nhưng bọn hắn không dám động, y nguyên đứng tại cái kia, bởi vì đoạn trước nhất người kia chưa động.

Qua một trận, Nhân Hoàng mới nói: "Đi thật, kết thúc."

Đám người cái này mới chính thức trầm tĩnh lại.

Trình độ này đại chiến, còn chưa bắt đầu, chỉ là khí tràng liền chèn ép bọn hắn cơ hồ không được.

Nhân Hoàng xoay người lại, nói với đám người: "Tất cả mọi người đều vất vả, riêng phần mình trở về đi. Ba thành tiếp tục chặt chẽ phòng thủ, không được có chút nào thư giãn."

"Rõ!"

Đám người cùng kêu lên đáp, thanh thế chấn thiên.

Ai cũng biết, có một đoạn ngày tốt có thể qua, đều vui mừng hớn hở rời đi.

Nhân Hoàng hướng Lý Vân Tiêu hỏi: "Như thế nào?"

Lý Vân Tiêu cười khổ nói: "So với trong tưởng tượng muốn tốt, cũng so với trong tưởng tượng muốn bị, lợi và hại nửa này nửa kia đi."

Nhân Hoàng nói: "Có thể cần ta hỗ trợ cái gì?"

Lý Vân Tiêu lắc đầu nói: "Không cần, ta hồi chúng thánh điện bế quan, chậm rãi dưỡng thương, đồng thời trấn an cùng áp chế trong cơ thể ma chủng. Cái này ma lực lượng so ta trong tưởng tượng hiếu thắng, mượn dùng cũng mười phần thuận tiện. Nhưng ta đánh giá thấp hắn ma tính, cho dù không mượn dùng cũng sẽ ăn mòn thân thể của ta. Tương lai đều không thể chủ quan, cần phải tùy thời cảnh giác."

Nhân Hoàng động dung nói: "Thánh Vương vất vả."

Lý Vân Tiêu nói: "Vô số tộc nhân vỡ nát tại bên trong chiến trường này, cái gì cũng không có lưu dưới, ta cái này đáng là gì."

Nói xong, liền hướng Nhân Hoàng thi lễ, liền hóa thành kiếm quang tán đi.

Nhân Hoàng xoay người, đối với xa xa Giản Mạt Ly nói ra: "Dương Thanh Huyền tại ngươi cái này?"

Giản Mạt Ly vội vàng tiến lên, ôm quyền khom người nói: "Đúng vậy. Dương Thanh Huyền đánh bại đối phương nửa bước chí tôn Sửu Tinh, thân chịu trọng thương, ta đem hắn thu nhập tại pháp bảo bên trong. Cái kia Sửu Tinh cũng bị bắt vào tại pháp bảo bên trong."

Nhân Hoàng nhẹ gật đầu, đưa tay nói: "Sửu Tinh tùy cho các ngươi xử trí đi, Dương Thanh Huyền cho ta."

Giản Mạt Ly vội vàng đem hồ lô đưa ra ngoài.

Nhân Hoàng sau khi nhận lấy, lóe lên biến mất tại không trung, xa xa thanh âm truyền đến: "Các ngươi đều trở về đi, nên làm cái gì làm cái gì."

Giản Mạt Ly mấy người ôm quyền thở dài, Nhân Hoàng lời nói chính là mệnh lệnh, thẳng Chí Nhân hoàng khí tức không cảm ứng được, mấy người mới đứng thẳng người, nhìn nhau liếc mắt, đều là cười khổ.

Vừa rồi trải qua hết thảy, liền giống như đang nằm mơ.

Mấy người giản lược quét sạch hạ chiến trận, liền hóa thành lưu quang hồi Phong Vân Thành đi.

Một trận chiến này tin tức, rất nhanh liền truyền khắp hai tộc, gây nên cự chấn động mạnh. Nhân tộc tự nhiên khí thế dâng cao, bị lâu dài kiềm chế không khí quét sạch sành sanh, hình thành một mảnh hơi ẩm mạnh mẽ, vui sướng hướng lên tình cảnh mới.

Đồng thời tin tức bị paparazzi tiến hành các loại đóng gói, hướng vũ trụ các cái tinh hệ khuếch tán bán, đem Nhân tộc chi danh cũng truyền phát ra ngoài.

. . .

Lăng Tiêu trên thánh sơn.

Dương Thanh Huyền bị Nhân hoàng đưa đến một chỗ linh trì bên trong, mênh mông biển mây bên trong có ngũ long cuồn cuộn, phân biệt phun ra nuốt vào lấy năm loại nguyên tố lực lượng, rót vào đến trong hồ.

Nhân Hoàng nói: "Nơi này cần phải rất thích hợp ngươi chữa thương."

Dương Thanh Huyền mặc dù hư nhược bị bắt vào hồ lô, nhưng ngoại giới hết thảy đánh nhau cùng tình huống, hắn đều biết nhất thanh nhị sở. Giờ phút này cũng là vô cùng nhẹ nhõm, chí ít hai tộc tại trong vòng mấy trăm năm có thể an định lại.

Hắn ôm quyền nói: "Đa tạ Nhân Hoàng."

Nói xong liền đi vào ao bên trong.

Cái kia năm loại nguyên tố lực lượng tại ao bên trong hình thành sinh sôi không ngừng cảnh tượng, hóa thành từng dòng cam tuyền, trực tiếp tràn vào trong cơ thể hắn, tẩm bổ cùng tu bổ đạo thể.

Nhân Hoàng mỉm cười nói: "Ngươi vì Nhân tộc làm ra to lớn như vậy cống hiến, hẳn là ta thay thế tất cả mọi người cám ơn ngươi."

Dương Thanh Huyền nghiêm mặt nói: "Nhân Hoàng quá khen. Chính như Thánh Vương lời nói, quá nhiều người trong trận chiến đấu này hôi phi yên diệt, hài cốt không còn. Chúng ta có thể còn sống sót, đã là vạn hạnh sự tình. Chân chính làm ra cống hiến to lớn, là những cái kia đã hi sinh đám người."

Nhân Hoàng gật đầu nói: "Ngươi nói đúng. Những này người gánh vác lên trách nhiệm của bọn hắn, bọn hắn là bất hủ, hóa thành tinh thần, tại trong chúng ta đời đời truyền lại xuống dưới."

Nhân Hoàng sau khi rời đi, Dương Thanh Huyền liền bắt đầu bế quan, thu nạp này thiên địa ngũ hành lực lượng. Những nguyên tố này cũng không phải là bản nguyên, nhưng đã tới gần tại bản nguyên. Cũng không phải là ai cũng giống như hắn, có thể tập hợp đủ ngũ hành bản nguyên thứ tư ngăn, Nhân Hoàng có thể làm ra như thế một cái cái ao, đã rất tốt.

Xuân đi thu đến, ngày qua ngày.

Mấy năm sau, Dương Thanh Huyền vết thương trên người tốt hơn hơn nửa.

Hắn vận chuyển đạo thể, nuốt trôi cái này ngũ hành lực lượng, đối với hắn nhục thể chữa trị đã cực kỳ có hạn.

Hắn đem Thiên Chi Chiến Y lấy ra, hình thành độc lập chiến y không gian, tiến vào bên trong tiếp tục thu nạp cùng lĩnh ngộ chí tôn lực lượng.

Bây giờ đột phá Thiên Giới đỉnh phong, cảm ứng được hoàn toàn khác biệt cảnh giới, nhưng cũng đối mặt võ đạo cuối cùng điểm lớn nhất cửa ải. Chí tôn.

Từ Huyền Dạ đại lục đi tới, trải qua mấy trăm năm tuế nguyệt, trằn trọc vô số thời gian, trải qua qua bao nhiêu sinh tử, mới đi đến một bước này.

Giờ phút này, Dương Thanh Huyền nội tâm vô cùng yên tĩnh, phảng phất dung nhập vào vũ trụ bên trong, trở thành thiên địa vạn vật một bộ phận.

Sông núi dị vực, vạn cổ tinh thần, quá khứ tương lai, xa xôi cùng hiện tại, đều phảng phất đều trở nên không có ý nghĩa, tất cả đều tồn tại tại ngay lập tức một tích tắc này, tiến vào sinh diệt bên trong.

Ngày nào đó.

Đang trong nhập định Dương Thanh Huyền, bỗng nhiên thần thức có cảm giác ứng, một đạo kiếm ý có chút nhảy lên hạ.

Chỗ mi tâm hiển hóa ra kiếm phù.

Hắn bỗng nhiên mở hai mắt ra, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Trầm ngâm dưới, liền thu Thiên Chi Chiến Y, sau đó lăng không đánh ra mấy đạo ấn phù, lóe lên một cái rồi biến mất.

Chính mình từ ngũ hành ao bên trong ra, hóa thành một đạo lưu quang mà đi.

Mấy tháng sau.

Tại một chỗ ngồi mặt căn cứ bên trong, ngoại lai cường giả đột nhiên tăng nhiều, đều lưu tại căn cứ bên trong không đi. Mấy tòa thành trì bên trong tu luyện mật thất trong một ngày liền bạo mãn, các đại thương gia sinh ý cũng một cái khá hơn.

Dương Thanh Huyền đi vào một nhà thương hội.

Sau đó không lâu, đưa tin trận bên trên liền xuất hiện một bóng người, chính là Bùi Đại, hướng Dương Thanh Huyền báo cáo: "Đại nhân, tra ra được, đích thật là quá huyền ảo ngày cảm ứng. Đoạn thời gian này đến nay, thiên hạt tinh hệ cùng phụ cận tinh hệ sở hữu kiếm tu, đều cảm ứng được cỗ lực lượng này, dồn dập tuôn hướng cái kia cảm ứng chi địa."

Dương Thanh Huyền hỏi: "Dĩ vãng nhưng có xuất hiện qua loại tình huống này?"

Bùi Đại nói: "Ta cố ý tra xét tư liệu, cũng không có. Quá huyền ảo ngày vì một chỗ cực kỳ cổ quái địa phương, nói là bí cảnh lại không phải bí cảnh. Vạn cổ đến nay, sở hữu cường đại thần kiếm sụp đổ về sau, đều sẽ ở bên trong đản sinh ra một đạo kiếm linh, hình thành mộ kiếm. Có thể đủ cùng liên hệ thủ đoạn, có ghi lại chỉ có như vậy năm sáu loại."

Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Năm sáu loại?"

Bùi Đại cười nói: "Đại nhân là cảm thấy nhiều vẫn là thiếu đi? Nên biết vũ trụ lớn, đạo pháp ngàn vạn, năm sáu loại thật là rất ít đi. Mà đại nhân Thiên Thần Bất Diệt Thể chính là một."

Dương Thanh Huyền nói: "Tốt, ta đã biết. Còn có cái kia Bồ Đề cổ thụ sự tình, như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3561: Vũ trụ dị tượng, tiến vào Thái Huyền Thiên

Bùi Đại nói: "Bồ Đề cổ thụ có lẽ thật sẽ xuất hiện, nhưng bây giờ hết thảy đều chỉ là dấu hiệu, cũng không có cổ thụ thực thể hàng lâm. Một khi có tin tức, chắc chắn thứ nhất thời gian thông tri đại nhân."

Dương Thanh Huyền nói: "Tốt, làm phiền Bùi Đại tiên sinh."

Bùi Đại biến mất về sau, Dương Thanh Huyền rơi vào trầm tư.

Hắn đối với đại đạo cảm ứng từng bước hoàn thiện về sau, minh bạch ngày thần quyết bên trong chỗ thu hút quá huyền ảo mộ kiếm, bất quá là mộ kiếm một đạo hình chiếu. Ngày thần quyết bất diệt thể có thể thông qua cái này hình chiếu tiến vào chân chính mộ kiếm bên trong.

Năm đó mộ kiếm của hắn hình chiếu bị đánh nát về sau, liền rốt cuộc không có cảm ứng được mộ kiếm, cũng không biết là chuyện gì xảy ra.

Mà lần này trong tu luyện, kiếm phù nhảy lên, lại xuất hiện lần nữa cảm ứng.

Khoảng thời gian này đến nay, phát hiện đại lượng kiếm tu xuất động bên ngoài, phương hướng cùng hắn nhất trí, mới chấn kinh dị thường, để Bùi Đại đi nghe ngóng tin tức.

Mộ kiếm cảm ứng xem như ngoài ý muốn sự tình.

Hắn chân chính để ý là cái kia Bồ Đề cổ thụ, nếu là có thể kết xuất Bồ Đề tử, liền là khảo nghiệm chân chính đến. Vật kia là cùng chí tôn đạo quả một dạng đẳng cấp tồn tại, đến lúc đó tất nhiên cường giả khắp nơi chen chúc mà đến, được Bồ Đề tử người, được chí tôn. Lời tuy có chút khoa trương, nhưng hoàn toàn chính xác có thể đề thăng đột phá chí tôn mấy suất.

Dương Thanh Huyền tiếp tục lưu lại này vị diện căn cứ.

Sau đó không lâu, có mấy đạo cường đại khí tức hàng lâm mà đến, đưa tới hắn cảnh giác. Đối phương đồng dạng là nửa bước chí tôn tu vi. Mà giờ khắc này căn cứ bên trong, thập tinh Thiên Giới cũng đã đi đầy đất.

Rất nhiều kiếm tu nhận cảm ứng về sau, không xa vạn dặm mà tới. Tiến vào căn cứ bên trong, gặp được đi đầy đất thập tinh Thiên Giới kiếm tu, dọa đến lại vội vàng trở về.

Mặc kệ cảm ứng một chỗ khác là cái gì, nhiều như vậy đại lão tụ tập, nếu như còn muốn mạng, liền đã đối với bọn họ chuyện gì.

Dương Thanh Huyền trong lòng hiếu kì, chẳng lẽ toàn vũ trụ kiếm tu đều cảm ứng được? Không thể nào, cái kia được có bao nhiêu người? Như vậy là như thế nào điều kiện mới có thể cảm ứng được?

Hắn chậm rãi hiểu rõ dưới, cỗ này cảm ứng lực lượng đến từ thiên hạt tinh hệ trung tâm, đầu tiên là thiên hạt tinh hệ bên trong kiếm tu, sau đó là phụ cận tinh hệ kiếm tu. Khoảng cách cảm ứng càng gần, tu vi càng cao, cảm ứng được khả năng lại càng lớn.

Mà lại sau đó không lâu truyền ra tin tức, thiên hạt tinh hệ bên trong rất nhiều kiếm tu đại phái, đều dồn dập xuất động, bắt đầu tìm kiếm cái kia quá huyền ảo mộ kiếm.

Dương Thanh Huyền ý nghĩ là, đi theo mọi người đi xem một chút liền tốt, dù sao có việc chính mình không làm chim đầu đàn, mà lại cường giả nhiều như vậy, cũng không tới phiên chính mình ra mặt, thấy tình thế không ổn liền cái thứ nhất chạy.

Lại qua một đoạn thời gian, kiếm ý kia cảm ứng lần nữa xuất hiện. Vị diện căn cứ bên trong vô số kiếm quang phóng lên tận trời, đầy trời đều là mưa kiếm, hướng cái kia cảm ứng phương hướng mà đi.

Dương Thanh Huyền đứng trên đường cái, loại này vạn kiếm cùng bay cảnh tượng, úy vi tráng quan, kéo dài mấy canh giờ mới yên tĩnh xuống. Mà đi ngự kiếm người đều là tung Hoành Vũ trụ cường giả, loại này cảnh quan sợ là rất khó tái hiện.

Sở dĩ hắn không vội, chờ tất cả mọi người đi không sai biệt lắm, lúc này mới hóa thành một đạo lưu quang, đuổi theo đám người bộ pháp mà đi.

"Thật sắp biến thiên sao? Tự cái kia ác nhân xuất thế về sau, các loại trong truyền thuyết dị tượng khó phân xuất hiện. Trước đó không lâu, linh tộc cái kia sớm đã khô kiệt thánh tuyền, bỗng nhiên một lần nữa hiện lên thần sữa, trực tiếp liền sáng tạo ra một vị chí tôn ra."

"Thái A tộc thánh địa trầm luân biển khổ, nước biển trực tiếp bị sấy khô, hiện ra đại lượng vàng bạc song sắc thi cốt, lít nha lít nhít lấp kín nửa cái hải vực. Đây đều là tu luyện Thái A bộ tộc tu luyện đến Thiên Giới tiền bối, kim xương không xấu."

"Còn có trong truyền thuyết Phù Đồ Tháp, viễn cổ long mộ, Bồ Đề cổ thụ, tinh hà ngũ hành thác nước, vĩnh hằng tâm khóa, những này đều tinh thần sa sút tại lịch sử bụi bặm bên trong đồ vật, cũng bắt đầu đẩy ra mê vụ, tái hiện nhân gian."

"Đến cùng là cơ duyên gì, dẫn đến to lớn như vậy biến dị, có phải hay không là vũ trụ tận thế đến rồi?"

"Trời mới biết, chúng ta những này người, sợ là phải chứng kiến trước nay chưa từng có lịch sử. Thừa dịp những cơ duyên này xuất hiện, đuổi tóm chặt lấy một hai cái bước vào chí tôn mới là chính đạo. Nếu không chỗ tốt từ đầu đến cuối là của người khác."

"Đại nhân nói cực phải. Những cơ duyên kia quá khan hiếm, chúng ta chỉ có thể giương mắt nhìn, lần này quá huyền ảo mộ kiếm xuất thế, lại là tất cả mọi người có cảm ứng, có lẽ có thể được một điểm chỗ tốt, đột phá ngay lập tức cảnh giới."

Dương Thanh Huyền cùng tại mọi người phía sau, vẫn là nghe được không ít tin tức. Có thật có giả, các loại nửa nọ nửa kia. Nhưng có thể khẳng định là, từ khi Cổ xuất thế đến nay, hoàn toàn chính xác có chút không giống.

Nội tâm của hắn có phần vì thấp thỏm, suy nghĩ hạ gần nhất vẫn là không cần hồi Nhân tộc. Hắn đã được đến không ít đại tộc bị Cổ giết thất linh bát lạc tin tức, lấy Nhân tộc thực lực bây giờ, thật không phải Cổ ăn với cơm đồ ăn.

Nửa tháng về sau, từng đạo kiếm quang xông vào một vùng ngân hà. Rơi vào trong đó, bị ngàn vạn tinh quang bao phủ, không ngừng hạ trầm. Chậm rãi hiện ra tại trước mắt mọi người, là to lớn cổ lão hoang mạc.

Đại lượng kiếm khí như mưa rơi dưới, "Xoát xoát" chém xuống ở trên mặt đất, kích thích vô số tro bụi.

Dương Thanh Huyền cũng bay thấp xuống tới.

Hai chân chạm đất nháy mắt, đột nhiên lòng có cảm giác, cái này đại địa cho hắn một loại cảm giác quen thuộc, chính là Thái Huyền Thiên khí tức.

"Chẳng lẽ nơi này chính là Thái Huyền Thiên rồi?"

Dương Thanh Huyền giật mình không thôi, Hỏa Nhãn Kim Tinh chớp động dưới, phát hiện cái này vạn dặm cát vàng bên trong, ẩn chứa vô số phong duệ chi khí. Hắn đột nhiên một trận, phát hiện những này căn bản cũng không phải là hạt cát, mà là chiến tranh!

Không chỉ có hắn cảm ứng được, rất nhanh liền có đại lượng võ tu phát hiện.

"Ha ha, thật là chiến tranh, tụ thiên hạ chiến tranh, hóa thành cát vàng. Quả nhiên là Thái Huyền Thiên a, nếu không chỗ nào còn có thể có thứ hai chỗ loại địa phương này."

Một tên kiếm tu nội tâm cuồng vui, đưa tay chộp một cái, đại lượng kim phong từ trên mặt đất dâng lên, chuyển vào đến trong tay hắn. Trực tiếp lăng không luyện chế, rất nhanh liền hóa thành một đoàn kim sắc nước. Bên trong ẩn chứa khủng bố kim hệ năng lượng.

Cái khác người thấy thế, cũng vội vàng dùng các loại pháp bảo bắt đầu thu thập những này chiến tranh. Chỉ là một chút xíu cũng không đáng giá bao nhiêu tiền. Nhưng đây cũng là một cái hoang mạc a, vô cùng vô tận, toàn bộ mang đi, đổi lấy tài nguyên đầy đủ chính mình tu đến chí tôn.

Dương Thanh Huyền không thiếu tiền, nhưng cũng không nhịn được góp nhặt một điểm.

Nơi này mặc dù là Thái Huyền Thiên khí tức, nhưng cùng chính mình quen thuộc mộ kiếm, luôn cảm thấy có chút không giống.

Mọi người điên cuồng chứa chiến tranh, cho dù vô cùng vô tận, lấy mãi không hết, nhưng y nguyên sẽ phát sinh xung đột. Sau đó không lâu liền có người đánh lên.

Thực lực yếu kém một phương thấy tình thế không ổn, vội vàng hóa thành kiếm khí đào tẩu.

Thực lực khá mạnh người kia mặt mũi tràn đầy sát khí, vốn định truy sát tới, nhưng nghĩ đến chân hạ bảo vật, vẫn là nhịn được, tiếp tục đại lượng thu thập.

Dương Thanh Huyền nheo mắt, hắn chú ý tới đào tẩu người kia trốn vào bầu trời về sau, toàn thân đột nhiên bị kim sắc chiến tranh bao lấy, sau đó lại rơi xuống.

"Phanh" một tiếng rơi vào khắp mặt đất, chiến tranh như cát vàng tán đi, người kia cũng tiêu thất vô tung.

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, vừa rồi một màn kia hắn nhìn cực kỳ rõ ràng. Cũng không phải là người kia biến mất, mà là bị chiến tranh cắt đứt thành vô số nhỏ bé tồn tại, triệt để chơi xong.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3562: Vũ trụ thứ nhất kim

"Cạm bẫy?"

Dương Thanh Huyền thứ nhất phản ứng chính là bọn hắn trúng kế.

Có người bố trí ở chỗ này cạm bẫy.

Nhưng nghĩ lại lại cảm thấy không đúng, ai có như thế lớn năng lực, có thể đem chư thiên kiếm tu toàn bộ thu nạp tới tiến hành hãm hại?

Sợ là Bách Tộc Phổ tiến lên mười chủng tộc cũng không dám làm loại này nghịch thiên chi hành.

Như vậy loại này tử vong là tự nhiên, nói cách khác đất này hoàn cảnh tạo thành.

Quá huyền ảo mộ kiếm hắn hết sức quen thuộc, cũng không có loại này tuyệt sát chi địa, hẳn là quá huyền ảo mộ kiếm chỉ là Thái Huyền Thiên một bộ phận, nơi này là mặt khác địa phương?

Ngẫm lại khả năng cực lớn, dù sao đưa mắt nhìn lại, trừ đầy trời chiến tranh, liền không có một thanh kiếm.

Vừa rồi người kia cái chết, cũng đưa tới không ít người chú ý.

"Chuyện gì xảy ra, vừa rồi người kia giống như chết rồi. . ."

Bởi vì chết quá mức vỡ nát, cơ hồ là từ hạt tử trình độ bị giảo sát, sở dĩ tìm không thấy nửa điểm vết tích.

Có một ít cường giả dừng lại trong tay thu thập, bắt đầu cảnh giác lên.

Một tên toàn thân u cục nửa bước chí tôn chỉ vào một tên thất tinh Thiên Giới nói ra: "Ngươi, bay lên không trung đi."

Cái kia tên thất tinh Thiên Giới chính hưng phấn thu thập chiến tranh, bị nửa bước chí tôn khí tức một chằm chằm, lập tức toàn thân run rẩy, vội vàng nhìn bốn phía: "Ta?"

Hắn có chút kỳ quái, chỉ hạ chính mình, phát hiện tả hữu không ai, đích đích xác xác chính là hắn.

Cái kia tên nửa bước chí tôn cười lạnh nói: "Ngự không một vạn dặm, tranh thủ thời gian."

Cái kia tên thất tinh Thiên Giới không dám hỏi nhiều, bởi vì hắn đã cảm nhận được sát khí, sợ là nói một chữ liền phải chết, vội vàng tuân theo mệnh lệnh đến, hướng bầu trời bay đi.

Ước chừng bay đến năm ngàn dặm độ cao, liền toàn thân bị chiến tranh bao lấy. Những này chiến tranh đúng là hắn thu thập tại trữ vật nguyên khí bên trong, tự hành chui ra.

Sau đó liền đình chỉ phi hành, trực tiếp biến thành vô số kim phấn, tại không trung bay lả tả mở, tán đi vô hình.

Cái này một cái, cơ hồ tất cả mọi người đều sắc mặt đại biến.

Chỉ có số rất ít ngốc D còn đắm chìm trong thu thập chiến tranh bên trong.

Cái kia tên nửa bước chí tôn trầm ngâm dưới, chỉ vào một tên khác năm sao Thiên Giới nói ra: "Ngươi đem chiến tranh toàn bộ thả dưới, bay đi lên thử một chút."

Cái kia tên năm sao Thiên Giới toàn thân run rẩy, dọa đến không được: "Ta, ta thực lực thấp. . . , đại nhân vẫn là tìm thực lực mạnh điểm a, miễn cho thí nghiệm bởi vì ta cá nhân nguyên nhân mà thất bại. . ."

Cái kia tên nửa bước chí tôn vung tay lên, cái này tên năm sao Thiên Giới tại chỗ nổ tung, trực tiếp hóa thành huyết nhục vung ở trên mặt đất.

"Chi!" Cái này hạ lại không ai dám lên tiếng.

Hắn lại theo ngón tay một tên sáu sao Thiên Giới: "Thả hạ chiến tranh, đi lên."

Cái kia tên sáu sao Thiên Giới mặt mũi tràn đầy tuyệt vọng, đem trữ vật nguyên khí toàn bộ ném dưới, liền bay vào vòm trời.

Bỗng nhiên bốn phương tám hướng xuất hiện vô số kim sắc quang điểm, lít nha lít nhít khỏa ở trên người hắn, vẫn là chiến tranh. Cái kia tên sáu sao Thiên Giới không có phát ra một điểm thanh âm, liền bước phía trước mấy người theo gót.

Cái này một cái, tất cả mọi người đều không bình tĩnh, từng cái hoảng sợ muôn dạng: "Chuyện gì xảy ra?", "Trong thiên địa này tất cả đều là chiến tranh, tránh cũng không thể tránh.", "Cái kia cảm ứng lại là chuyện gì xảy ra, triệu tập mọi người đi tìm cái chết sao?"

Dương Thanh Huyền ánh mắt ngưng lại, tại vừa rồi cái kia tên sáu sao Thiên Giới bỏ xuống thời điểm, hắn cũng rõ ràng cảm ứng được không trung quy tắc, đời này giới bản thân liền là chiến tranh ngưng tụ mà thành, bất luận ngươi lấy hay không chiến tranh, đều sẽ đồng dạng chết mất.

Hắn cũng không có quá lớn lo lắng, nghĩ chính mình đạo thể chí cao vô thượng, tăng thêm Thiên Chi Chiến Y, phòng ngự năng lượng có thể so với chí tôn. Nếu là hắn đều sẽ chết, nơi này sợ là không ai có thể sống.

Cái kia tên toàn thân u cục nửa bước chí tôn nói ra: "Xem ra chúng ta bị nhốt rồi, tương truyền Thái Huyền Thiên là giữa thiên địa thần kỳ nhất mấy chỗ địa phương một trong, nhưng vẫn chưa nghe qua là tử địa, chúng ta không nên dừng lại ở đây, nhìn về phía trước nhìn."

Tất cả mọi người xưng phải, lại không ai dám lấy chiến tranh, trước đó lấy đều vội vàng đổ về đi.

Bọn hắn có mấy ngàn người, mà lại không có chỗ nào mà không phải là Thiên Giới, đồng thời cao giai Thiên Giới nhiều như chó. Cỗ lực lượng này bất luận cái gì hoàn cảnh đều có thể đánh nổ, mọi người cũng không có quá mức lo lắng.

Mà lại tiến vào mảnh này hoàn cảnh người còn đang không ngừng tăng nhiều.

Tại cái kia tên nửa bước chí tôn dẫn dắt dưới, bọn hắn tất cả đều hướng phía trước bay đi.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên có loại cực mạnh cảm ứng, ở phía trước có thứ không tầm thường, đối với hắn sinh ra to lớn hấp dẫn. Không chỉ có là hắn, mặt khác nửa bước chí tôn, thậm chí không ít Thiên Giới cũng bắt đầu lần lượt cảm ứng được.

Đó là một loại chí cao bảo vật, phảng phất chính là đạo tồn tại.

Một số người hai mắt đã bắt đầu tỏa sáng, thậm chí phiếm hồng.

Phía trước trên đường chân trời, xuất hiện rực rỡ kim quang, phảng phất một vòng mặt trời, hào quang vạn trượng, trực tiếp khắp chiếu đại thiên thế giới.

Dương Thanh Huyền hai mắt đau xót, ở đây quang huy dưới, thế mà có chút mở mắt không ra.

"Làm sao có thể?"

Trong lòng của hắn kinh hãi, tự mình tu luyện Hỏa Nhãn Kim Tinh, lại là đạo thể thân, còn có không thể nhìn đồ vật?

Lúc này một trận kêu rên truyền đến: "Con mắt của ta!", "A, chuyện gì xảy ra, cay con mắt!", "Ta nhìn không thấy, ta cái gì đều không thấy được!"

Dương Thanh Huyền đóng một hồi mắt, chậm rãi lần nữa mở ra, hướng phía trước nhìn lại. Cái kia vòng kim quang bên trong, một đoàn rực rỡ kim sắc, tựa hồ không có bất kỳ vật gì, cũng chỉ là kim quang.

Hắn hai mắt nhìn ra ngoài một hồi, đau dữ dội, giống như là có ngàn vạn kiếm cắt, vội vàng đóng lại, lập tức có nhàn nhạt tơ máu tại con ngươi tầng ngoài.

"Kia là Kim Chi Bản Nguyên. . ."

Dương Thanh Huyền trong cơ thể hiện ra đại lượng Lăng Thần Chiếu Kim, không ngừng tại thể nội bạo tẩu du tẩu, chính là thụ quang mang kia cảm ứng.

Kim Chi Bản Nguyên thứ tư ngăn đều bạo tẩu, cái kia phía trước đoàn kia kim quang là thứ mấy ngăn?

"Kim Chi Bản Nguyên! Là Kim Chi Bản Nguyên a!"

Cái khác võ tu cũng phân biệt nhận ra được, nơi này tất cả đều là kiếm tu, chí ít trên kiếm đạo vào tay thành tựu to lớn. Đối với Kim Chi Bản Nguyên cảm ứng linh mẫn. Mặc dù bị đột nhiên xuất hiện sắc bén đả thương con mắt, nhưng rất nhanh liền minh bạch tới.

"Đây không phải là thứ mấy ngăn, khả năng chính là kim gốc rễ thân."

Một tên nửa bước chí tôn lão giả trầm giọng nói, sắc mặt trước nay chưa từng có ngưng trọng, đồng thời thân thể tại run lẩy bẩy, trong mắt lấp đầy phấn khởi.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, lập tức minh bạch cái gọi là "Kim gốc rễ thân" chỉ là cái gì. Kia là đại đạo diễn sinh vạn vật chỗ, trực tiếp đản sinh ra "Kim", không tồn tại thứ mấy ngăn. Cái gọi là bản nguyên, đều chỉ là phía sau biến hóa sản phẩm. Đây chính là vũ trụ bên trong cái thứ nhất "Kim" .

Tất cả mọi người hô hấp đều trở nên ngưng trọng ra, làm sao sẽ có như thế nghịch thiên đồ vật xuất thế, chẳng lẽ chính là cái này đoàn kim quang cảm ứng, đem tất cả hấp dẫn đến đây sao?

Cái kia tên toàn thân u cục nửa bước chí tôn trầm giọng nói: "Tất cả Thiên Giới toàn bộ cút ra ngoài! Từ giờ trở đi, nơi này vạch vì cấm địa. Nửa bước chí tôn hạ đều không cho bước vào!"

Toàn trường lập tức sôi trào, ở bề ngoài nửa bước chí tôn chỉ có bảy tám vị, nhưng Thiên Giới lại có mấy ngàn người. Cái kia tên nửa bước chí tôn lập tức cảm nhận được bốn phương tám hướng địch ý.

Hắn cười lạnh một tiếng: "Hắc hắc, ta nói như vậy cũng là muốn tốt cho các ngươi. Vũ trụ thứ nhất kim chỉ có một cái, lại chẳng biết có thể hay không chia cắt. Coi như có thể chia cắt, đến phiên các ngươi những này rác rưởi sao?"

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3563: Vạn người tu luyện

Tất cả mọi người là không phục, từng cái trợn mắt nhìn.

Mặc dù đối phương là nửa bước chí tôn, nhưng bọn hắn thắng ở nhiều người.

Nhưng cũng có chút lặng yên lui lại, hiển nhiên minh bạch trong đó hung hiểm, đa số là thấp, trung cấp Thiên Giới.

Trong tràng vẫn là có mấy ngàn người, đồng thời liên tục không ngừng có cường giả từ phía sau tràn vào tiến đến.

Cái kia tên nửa bước chí tôn thấy nói không động, cũng liền không lên tiếng. Hắn vốn định thanh tràng, nhưng phát hiện nhân số cách xa, vẫn là từ bỏ.

Dương Thanh Huyền cũng là khẽ lắc đầu, sư nhiều cháo ít, nhưng loại bảo vật này cướp đoạt, thực lực chỉ là một bộ phận, khí vận mới là cực kỳ trọng yếu. Năm đó tiểu thần kiếp bên trong, mạnh hơn hắn đâu chỉ ngàn ngàn vạn vạn, nhưng chí tôn đạo quả vẫn là chính mình được bộ phận.

Cái kia tên nửa bước chí tôn lão giả cười lạnh nói: "Đều bằng bản lĩnh đi, vũ trụ này thứ nhất kim vạn trượng phạm vi bên trong, sợ là đi đều không đi vào được, muốn thu lấy, liền càng thêm si nhân nằm mơ."

Không ít người tiến lên tới trình độ nhất định, đều là mặt lộ vẻ đau đớn chi sắc, càng đi về phía trước, thân thể liền bắt đầu bị cắt ra máu.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, nếu là so thân thể trình độ cứng cáp, trừ phi chí tôn đến, nếu không ai hơn được chính mình đạo thể thêm chiến y?

Mọi người như ong vỡ tổ đi lên phía trước, đều không cam lòng muốn thử một chút.

Dương Thanh Huyền cũng liền cùng ở sau lưng mọi người, từng bước một tiến về phía trước đi đến. Hắn không vội, loại vật này, là của mình chính là của mình, không phải cũng mạnh cầu không được.

Mảng lớn Thiên Giới bị ngăn cản tại vạn trượng bên ngoài, không cách nào lại tiến lên.

Không ít người thi triển ra pháp bảo, thần kiếm, hình thành hộ thể quang huy, cưỡng ép đi lên phía trước.

Bỗng nhiên một người kiếm trong tay "Phanh" một tiếng bẻ gãy, thân thể nháy mắt bị kim quang xẹt qua, tại chỗ vỡ thành hai mảnh. Sau đó lại bị kim quang chém thành mảnh vỡ, biến mất không thấy gì nữa.

Nhìn thấy một màn này, dọa đến tất cả mọi người không dám cưỡng ép hành tẩu, đều chỉ có thể đi đến chính mình cực hạn chỗ.

Bọn hắn phát hiện coi như không chiếm được cái kia vũ trụ thứ nhất kim, ở đây loại hào quang hạ tu luyện, đối với chính mình cũng có chỗ tốt cực lớn.

Thậm chí có chút võ giả chỉ là lấy ra kiếm, tại chỗ tiến hành rèn luyện, thu nạp vũ trụ này thứ nhất kim quang huy.

Một cử động kia lập tức dẫn tới mảng lớn cùng gió.

Đúng vậy a, đem vũ trụ này thứ nhất kim quang huy hút vào kiếm bên trong, trưởng thành trình độ không thể suy nghĩ.

Cái kia tên toàn thân u cục nửa bước chí tôn sắc mặt một lạnh, lộ ra sắc mặt giận dữ. Hắn thấy, vũ trụ này thứ nhất kim là chính mình, những người này ở đây cái này hút sạch, liền đoạt đồ vật của mình. Hắn mặt âm trầm, kiên trì tiếp tục hướng phía trước đi.

Có thể đủ bước vào vạn trượng chỉ có hơn một trăm người, đều là thập tinh Thiên Giới phía trên.

Càng đi về phía trước, tiến vào ngàn trượng bên trong cũng chỉ có mười một người.

Cái này khoảng cách mười phần mẫn cảm, ở bên ngoài chỉ là một cái rất nhỏ thuấn di, nhưng giờ phút này tựa như cách mấy cái vũ trụ thế giới.

Dương Thanh Huyền cũng không có cưỡng ép nghịch hành, mà là vừa đi vừa cảm ứng kim quang uy năng cùng biến hóa, để nó dung nhập vào trong thân thể, rèn luyện trong cơ thể Lăng Thần Chiếu Kim, rõ ràng cảm ứng được Lăng Thần Chiếu Kim vui sướng mà tâm tình hưng phấn.

Hắn cũng cảm thấy không chiếm được vũ trụ thứ nhất kim cũng không có gì, có thể tại cái này chỗ tu luyện cái mấy ngàn năm cũng tốt.

Hắn đi cực chậm, là cái thứ mười hai tiến vào ngàn trượng bên trong.

Đi ở trước nhất chính là một tên dáng người nhỏ gầy nam tử, hình như hài đồng, nhưng mặt lại là lão đầu, phủ đầy nhăn nhăn nhúm nhúm vết tích. Ở trên người hắn có nhàn nhạt chín tầng quang huy xuất hiện, hình thành hộ thể. Mỗi một bước đều đi không nhanh, nhưng so tương đối bình ổn đều đều. Thẳng đến bước vào trăm trượng về sau, cái này bộ pháp cũng thay đổi chậm xuống tới.

"Trăm trượng!"

Mấy ngàn đôi mắt quang đều nhìn chằm chằm cái kia nam tử, một trái tim "Phanh phanh" nhảy lên. Bọn hắn hi vọng ai cũng không chiếm được, bởi vì chính mình không chiếm được. Hi vọng cái này kim cứ như vậy lâu dài tồn tại tại cái kia, để bọn hắn chậm rãi tu luyện.

Cái kia nam tử còn tại đi lên phía trước, nhưng tốc độ trở nên chậm không ít.

Mặt khác mười một người bên trong, có năm người trì trệ không tiến, sắc mặt cực kỳ khó coi. Cái kia tên toàn thân là u cục nam tử, tại hai trăm trượng tả hữu địa phương ngừng lại, mặt mũi tràn đầy kinh sợ. Cưỡng ép đi về phía trước mấy bước, tựa hồ cảm thấy được không đúng, lại vội vàng lui trở về.

Sau đó không lâu, Dương Thanh Huyền cũng vượt qua hắn, bước vào đến phạm vi trăm trượng bên trong.

Hắn là vị thứ tư tiến vào phạm vi trăm trượng.

Phía trước ba người cũng không biết ngừng không có, hồi lâu mới đi ra khỏi một bước.

Thời gian từng giờ trôi qua.

Mấy ngàn năm cứ như vậy đột ngột đứng tại kim quang chiếu rọi dưới, nhưng đều mừng rỡ chỗ. Thỉnh thoảng sẽ có người dịch chuyển về phía trước động một cái.

Ngay tại mọi người cho rằng cũng sẽ không động thời điểm, phía trước nhất cái kia tên nam tử lại đi về phía trước một bước. Bước vào năm mươi trượng bên trong.

Cái này làm cho tất cả mọi người đều sắc mặt thay đổi, toàn bộ ánh mắt tập trung quá khứ.

Nhưng cái kia nam tử giẫm tại bốn mươi chín trượng địa phương, lại ngừng lại, nhắm mắt dưỡng thần, tựa hồ tại nghỉ ngơi dưỡng sức.

Dương Thanh Huyền biết hắn chưa đi đến cực hạn, mà là điều chỉnh thân thể của mình, cùng kim quang này dung hợp, dạng này mới có thể mức độ lớn nhất đi lên phía trước, đồng thời mức thấp nhất độ nhận tổn thương.

Hắn cũng là áp dụng loại biện pháp này, hắn đột nhiên nghĩ đến, người kia trong cơ thể hơn phân nửa cũng có Kim Chi Bản Nguyên, mà lại ngăn số không thấp.

Hắn tiếp tục hai mắt nhắm lại, mượn dùng kim quang này rèn luyện Lăng Thần Chiếu Kim, thậm chí rèn luyện chính mình đạo thể. Tại cảm giác không sai biệt lắm càng đi về phía trước.

Mấy cái tháng trôi qua.

Mảnh này kim quang dưới, tụ tập hơn mười nghìn người, đều là đằng sau chạy tới kiếm tu, đều tại vây quanh ở thứ năm, hướng phía trung tâm đi đến. Bên ngoài lít nha lít nhít bóng người, mà đến ở giữa phạm vi trăm trượng, cũng chỉ có hơn hai mươi người.

Năm mươi trượng bên trong, chỉ có bốn người, phía trước nhất cái kia tên nam tử, cũng mới đi đến ba mươi lăm trượng chỗ.

Mấy ngày về sau, Dương Thanh Huyền bước vào trong đó, nhân số gia tăng đến năm. Dẫn tới vô số ánh mắt, có ước ao, ghen ghét, băng lãnh các loại.

Dương Thanh Huyền mặt không biểu tình, tiếp tục tu luyện.

Giờ phút này hắn rõ ràng cảm thấy được trong cơ thể Lăng Thần Chiếu Kim có một tia biến hóa, tựa hồ tại hướng càng xa hoa rảo bước tiến lên. Cái này khiến hắn mừng rỡ như điên, dù là không chiếm được vũ trụ này thứ nhất kim, có thể nhường Lăng Thần Chiếu Kim đề cao một cái cấp bậc, cũng chuyến đi này không tệ. Không chỉ có là hắn có loại biến hóa này, cơ hồ sở hữu thân Hoài Kim nguyên tố võ tu, đều thu được chỗ tốt to lớn.

Thời gian phi tốc tốc độ chảy.

Nhoáng một cái ba năm qua đi.

Nhân số lại nhiều gấp đôi không ngừng, mà lại tiến vào trong vòng trăm trượng võ tu, cũng đạt tới năm mươi vị.

Mà năm mươi trượng bên trong có bảy người, ba mươi trượng bên trong có ba người, Dương Thanh Huyền chính là một. Trừ phía trước nhất cái kia tên nam tử bên ngoài, còn có một tên tóc trắng nữ tử, toàn thân tái mét, trên mặt cũng mang theo mặt nạ màu trắng, không phân biệt chân dung.

Cái này ngày, Dương Thanh Huyền lại hướng phía trước bước vào một bước về sau, bỗng nhiên trong cơ thể có cảm giác ứng. Sở hữu Lăng Thần Chiếu Kim nhanh chóng sinh động, lấy cực cao tần suất chấn động nhảy vọt, khuếch tán ra vui sướng vận luật cùng chập trùng.

Dương Thanh Huyền nội tâm nhảy một cái, những cái kia kim hệ nguyên tố đột phá làn da tầng ngoài, cấp tốc phủ đầy toàn thân mình, hóa thành một tôn kim nhân.

Biến hóa này gây nên đại lượng võ tu chú ý, từng cái ánh mắt nhìn chăm chú tới, có người nhận ra cái này Kim nguyên tố thuộc tính, cả kinh kêu lên: "Lăng Thần Chiếu Kim!"

Liền liền cái kia phía trước nhất nam tử cùng cái kia tóc trắng nữ tử, cũng không nhịn được quay đầu, hai người đều lộ ra giật mình thần sắc.

Trong cơ thể của bọn họ cũng là Lăng Thần Chiếu Kim, vẫn còn so sánh Dương Thanh Huyền nhiều mấy bước ở phía trước, làm sao lại không có đột phá biến hóa?

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3564: Mồi nhử

Trên thực tế, Dương Thanh Huyền trong cơ thể Lăng Thần Chiếu Kim là nhận ngũ hành tương sinh ảnh hưởng, sở dĩ biến hóa so cái khác người nhanh.

Cái kia nam tử cùng tóc trắng nữ tử đều là trong ánh mắt lấp đầy ghen ghét.

Dương Thanh Huyền biến thành một tôn kim nhân, nhấc tay bấm niệm pháp quyết, đứng tại cái kia, kim quang xán lạn, tựa như là cái kia to lớn kim quang hạ cái thứ hai nguồn sáng.

"Hừ!" Trước nhất đầu cái kia nam tử lạnh hừ một tiếng, xoay người lại, ánh mắt hung ác nham hiểm, cắn răng cưỡng ép càng đi về phía trước ra một bước. Sau đó kêu lên một tiếng đau đớn, phảng phất bị thương, nhưng trong mắt tràn đầy kiên nghị, y nguyên chống tại cái kia.

Tóc trắng nữ tử thấy thế, cũng bước vào một bước, thân thể mềm mại bắt đầu run rẩy lên, vội vàng tay bấm quyết ấn, bảo vệ tâm mạch, chống lại cái kia kim mang.

Dương Thanh Huyền trên thân kim sắc biến hóa cực kỳ chậm chạp, thẳng đến mấy tháng sau, mới phát sinh biến hóa về chất, cứng rắn thể hiện ra ngoài thành như lưu quang kim sắc, phảng phất trong suốt giống như không khí.

"Kim Chi Bản Nguyên thứ năm ngăn!"

Rất nhiều võ tu sợ hãi than, mặc dù biết nó một mực đang biến dị đột phá, nhưng cuối cùng xuất hiện thời điểm, vẫn là gây nên to lớn nghị luận cùng ao ước.

"Vị này nửa bước chí tôn là người nào, lạ mặt vô cùng, chẳng biết cái kia chủng tộc? Cái này hạ thật có phúc, thế mà nắm giữ bản nguyên thứ năm ngăn kim."

"Vũ trụ vô cùng lớn, sao có thể đều biết, đừng nói một người, chính là bộ tộc cũng có thể là không nhận ra."

"Thu hoạch được như thế bảo vật, coi như hắn là nửa bước chí tôn, sợ cũng nguy hiểm đi."

Các loại thanh âm truyền đến, Dương Thanh Huyền than nhẹ một tiếng, xem ra Nhân tộc quá không có có tồn tại cảm. Hắn cảm thụ được cái này kim mang biến hóa, nội tâm vô cùng vui vẻ.

Hắn hiện tại không có chiến kích, toàn bộ nhờ cái này Kim Chi Bản Nguyên ngưng tụ binh khí, Kim Việt mạnh, binh khí càng mạnh.

Đem Kim Chi Bản Nguyên thứ năm ngăn thu nhập trong cơ thể về sau, tại toàn thân du tẩu, đồng thời cùng mặt khác ngũ hành nguyên tố tiến hành dung hợp.

Quá trình này hao mấy ngày.

Sau đó tiếp tục đi về phía trước.

Lần này trực tiếp vượt qua bảy bước, khoảng cách cái kia tóc trắng nữ tử chỉ có cách xa một bước. Tóc trắng nữ tử kinh ngạc một cái, đầy mắt ghen ghét.

Dương Thanh Huyền cảm nhận được địch ý của nàng, mỉm cười, lười nói cái gì, tiếp tục bấm niệm pháp quyết tu luyện.

Cái kia phía trước nhất nam tử đã hồi lâu không nhúc nhích, khoảng cách kim quang chỉ có mười bảy trượng hình dạng, nhưng hắn biết đối phương đã là cực hạn.

Áo trắng nữ tử cũng sắc mặt không tốt lắm, sợ là nhiều nhất lại đi một bước.

Cuối cùng có khả năng nhất vượt qua đệ nhất chính là mình, nhưng có thể đến cuối cùng điểm sao?

Trong lòng của hắn còn nghi vấn.

Trước mắt vẫn chỉ là dựa vào đạo thể cùng Kim Chi Bản Nguyên lực lượng tiến hành chống cự, hậu kỳ tăng thêm Thiên Chi Chiến Y, hắn có nắm chắc đi vào mười trượng tả hữu, lại hướng phía trước cũng không biết.

Nhưng coi như vô pháp ngăn cản cuối cùng điểm, có thể ở đây tu luyện mấy trăm hơn ngàn năm, nói không chừng chính mình đã đột phá.

Dương Thanh Huyền thu liễm tâm tư, bình tĩnh trở lại.

Mấy tháng sau, hắn lại đi về phía trước bảy bước, vượt qua áo trắng nữ tử. Lúc này, một cỗ để hắn run sợ cảm giác truyền đến, toàn thân không nói ra được xao động.

"Chuyện gì xảy ra?"

Dương Thanh Huyền giật mình nhìn lại, kim quang kia cũng không hề biến hóa, như cũ tại phía trước chiếu rọi, toàn trường lít nha lít nhít bóng người, đặc biệt là đằng sau, cơ hồ nhìn không thấy bờ, có trời mới biết tụ tập nhiều ít người.

Đều mười phần bình tĩnh tại tu luyện, tựa hồ không có tình huống như thế nào.

Có thể bên trong xao động cùng cảm giác bất an như thế rõ ràng, tuyệt sẽ không không có lửa thì sao có khói.

Hắn vội vàng bấm ngón tay suy tính, đại đạo cảm ứng như ẩn như hiện, không tính toán ra được, mà lại càng tính, cái loại cảm giác này càng không tốt.

Dương Thanh Huyền nhìn liếc mắt kim quang, nội tâm xoắn xuýt, là đi hay ở?

Theo lý thuyết cho dù có cái gì đột nhiên tình huống, lấy đất này nhiều người như vậy lực lượng, đủ để dẹp yên. Liền xem như Bách Tộc Phổ bên trên xếp hạng trước ba chủng tộc đều tới, sợ là cũng có sức đánh một trận.

Lúc này, một đạo lạnh nhạt mà quen thuộc thanh âm trong hư không vang lên, như một trận gió nhẹ, thổi khắp toàn bộ đại địa.

Cái kia kim mang tại thanh âm này dưới, tựa hồ run nhè nhẹ một cái.

"Ha ha, đây là vì mai phục ta, đem vũ trụ thứ nhất kim cũng lấy ra làm mồi sao?"

Dương Thanh Huyền sắc mặt "Xoát" một cái trắng bệch, lại khẩn trương hai tay là mồ hôi, thanh âm này là Cổ!

Nghĩ không ra sự tình cách trăm năm, cuối cùng vẫn là gặp được.

Hắn lập tức trấn định lại, âm thầm biến thành kim hóa thân, lấy che giấu chính mình hình thái cùng khí tức, liền không biết đối phương có hay không còn có thể nhận ra.

Tại vũ trụ thứ nhất kim phía trước, bỗng nhiên xuất hiện một thân ảnh, lăng không cất bước, đi ở đây phiến kim quang đại đạo bên trên.

Hắn mỗi một bước đều mười phần tùy ý, liền giống như tản bộ. Những cái kia kim quang chiếu rọi ở trên người, còn lộ ra phi thường ấm áp hài lòng biểu lộ.

"Người kia là ai?"

"Chí tôn!"

Không ít người đều lộ ra sợ hãi thán phục chi sắc.

Sớm đã có người cảm thấy kỳ quái, đã nhiều năm như vậy, vì sao không gặp chí tôn thân ảnh, hiện tại mới nhìn thấy vị thứ nhất.

Cổ vẫn là phá phong mà ra thời hình dạng, hoàn toàn không có biến hóa, bộ kia tà ác ánh mắt, lộ ra một tia nhàn nhạt tinh mang.

"Hắn tại cảnh giác."

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, mặc dù Cổ mặt ngậm mỉm cười, nhưng hắn có thể cảm ứng được Cổ trên thân loại kia thận trọng đề phòng.

"Hắn tại đề phòng ai? Cương nghe hắn lời nói, vũ trụ này thứ nhất kim là mồi nhử." Dương Thanh Huyền hơi biến sắc mặt, hắn cũng sớm liền phát hiện mấy trăm ngàn người bên trong duy chỉ có không gặp chí tôn, tất nhiên có gì đó quái lạ.

Nghĩ đến Cổ trước đó nghe đồn, cả ngày tại vũ trụ bên trong gây chuyện giết người, sẽ bị người phục kích cũng rất bình thường.

Thật có mai phục, chính mình ngược lại sẽ an toàn một chút, có thể thừa cơ chạy đi, thậm chí đục nước béo cò.

Nội tâm của hắn "Lộp bộp" một cái, nguyên lai là Cổ ánh mắt như có như không phiết qua trên người hắn, khiến hắn toàn thân sợ hãi.

Dương Thanh Huyền sắc mặt khó coi, nội tâm một trận tự giễu, ngàn trốn vạn trốn vẫn là bị phát hiện, mà lại giống tên hề giống như.

Lửa giận của hắn cùng chiến ý một cái thiêu đốt tâm tới.

Đã tránh không khỏi, liền phải làm cho tốt hết thảy chuẩn bị, có lẽ đây chính là đoạt lại chính mình chiến kích tuyệt hảo cơ hội.

Hắn dứt khoát biến trở về chân thân, sau đó lạnh lùng nhìn chằm chằm Cổ , chờ đợi lấy cơ hội. Để hắn xông đi lên là khẳng định không thể nào, chỉ có thể chờ cái này "Cục" sát chiêu xuất hiện.

"Hắn là Cổ!"

Bỗng nhiên có người la hoảng lên, trong thanh âm tràn đầy sợ hãi.

"Cổ?" Ở đây mấy trăm ngàn người, nghe xong cái tên này, tất cả đều sắc mặt đại biến, ánh mắt hoảng sợ đều hội tụ tại thiên không phía trước.

Đây chính là cái kia làm cho vũ trụ xôn xao, các lớn chủng tộc đều không được an bình Thiên Hành Giả? Trong truyền thuyết viễn cổ lãnh tụ một trong?

"Nếu không phải phóng ra vật này, có thể nào dẫn tới các hạ đây."

Hư không bên trên, bỗng nhiên xuất hiện một viên to lớn sao chổi, tại không trung túm ra cái đuôi thật dài, hướng kim quang phương hướng rơi xuống mà tới.

Cái kia khủng bố khí tức uy áp, trực tiếp chấn nhiếp mấy trăm ngàn người toàn trường.

"Chí tôn! Này khí tức. . ."

Rất nhiều người hoảng hốt, cái kia sao chổi bên trong truyền đến lực lượng, đích thật là chí tôn không thể nghi ngờ, nhưng trong mơ hồ so với bọn hắn thấy qua chí tôn còn muốn tới khủng bố.

Tất cả mọi người bắt đầu cảm thấy thấp thỏm lo âu, tựa hồ báo trước đến cái gì.

"Mọi người không cần hoảng, vũ trụ này thứ nhất kim chính là chúng ta ném đi ra đối phó cái này ác nhân mồi, cùng tất cả mọi người đều không quan. Nhưng vì phòng ngừa hắn đào tẩu, đã bố hạ kết giới, vô pháp ly khai, mọi người tận lực lui xa điểm."

Không trung xuất hiện một con Hồng Điểu, miệng nói tiếng người nói.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui

vẻ!

Chương 3565: Chặn đường

Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng sợ, trừ cái kia sao chổi, Hồng Điểu, hư không bên trong, bắt đầu xuất hiện đại lượng chí tôn khí tức.

Từng tôn đều giống như Viễn Cổ Chiến Thần, phá không mà tới.

Mấy trăm ngàn người đều bị những khí tức này chấn nhiếp tâm thần cự chiến, chỗ nào còn tại dừng lại đất này, vội vàng hướng nơi xa trốn chạy.

Nhưng Thái Huyền Thiên đã bị phong, chỉ có thể tận khả năng trốn xa chút.

Dương Thanh Huyền cũng chợt lách người, trực tiếp ly khai vị trí, hướng nơi xa chạy đi. Những này người một khi đánh nhau, liền xem như hắn cũng phải thịt nát xương tan.

Phía trước nhất cái kia nam tử không có cam lòng, nhưng vẫn là chợt cắn răng một cái, liền lách mình rời đi, chỉ bất quá theo đuôi sau lưng Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền nhíu mày, trực tiếp truyền âm qua: "Các hạ cùng tới làm cái gì?"

Cái kia nam tử âm trầm nói: "Ta chính là kim chi kiếm tu, Kim Chi Bản Nguyên thứ năm ngăn đối với ta cực kỳ trọng yếu, còn nhìn các hạ thành toàn."

Dương Thanh Huyền lạnh lùng nói: "Ngươi bản nguyên đi nhầm phương hướng đi? Bên kia thế nhưng là có vũ trụ thứ nhất kim tại."

Cái kia nam tử trong ánh mắt bốc lên lãnh ý: "Nếu là các hạ không thành toàn, ta cũng liền không có biện pháp." Uy hiếp ý vị không che giấu chút nào.

Không chỉ có là hắn, còn có không ít người đều nhìn chằm chằm

Dương Thanh Huyền, nhìn chăm chú lên nhất cử nhất động của hắn.

Dương Thanh Huyền trong lòng giận dữ, lạnh lùng nói: "Ngươi không biết cái này cửa quan còn muốn nháo sự a?"

Cái kia nam tử cười gằn nói: "Nếu là sợ, liền đem Kim Chi Bản Nguyên thứ năm ngăn lấy ra."

Dương Thanh Huyền nói: "Cũng không phải là không thể cho, nhưng ít ra được đồng giá trao đổi a? Cái kia cầm một viên chí tôn đạo quả hoặc là thánh Bồ Đề tử loại hình, ta liền đổi cho ngươi."

Nam tử tà ác nói ra: "Muốn đầu người lời nói ta có thể cho ngươi chém mấy cái, muốn loại này thánh vật không có."

Dương Thanh Huyền sắc mặt một lạnh, trực tiếp không đi, quay người lóe lên, liền thuấn di đến cái kia nam tử trước mặt: "Ngốc D, muốn Kim Chi Bản Nguyên thứ năm ngăn, đến cầm a!"

Vô số kim khí từ trong cơ thể tuôn ra, hóa thành từng đạo kim long xoay tròn tại quanh thân, lạnh lùng nhìn chằm chằm cái kia nam tử.

Tất cả mọi người tại điên cuồng rút lui, gặp một lần điệu bộ này, đều dọa đến vội vàng tản ra. Mà lại thấy là hai người bọn họ, đều minh bạch chuyện gì xảy ra.

Cái kia nam tử lấy làm kinh hãi, nháy mắt thối lui ngàn trượng, kinh sợ nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nghĩ không ra đối phương cũng ngang như vậy.

Trên thực tế, đều là nửa bước chí tôn, cái kia không phải đi ngang?

Dương Thanh Huyền ngoắc ngón tay, cười lạnh nói: "Hiện tại Kim Chi Bản Nguyên thứ năm ngăn ngay tại cái này, hoặc là đến cầm, hoặc là cút!"

Cái kia nam tử khí phát điên, lúc này hắn nào dám thật động thủ, xa xa chí tôn tùy tiện đến một cái liền một chưởng chụp chết hắn.

"Đủ hung ác! Ngươi chờ!" Hắn ném câu tiếp theo ngoan thoại, liền xông vào trong đám người, hướng phía sau thối lui.

Dương Thanh Huyền ánh mắt rét lạnh xuống tới, đối phương đã quyết định chính mình chủ ý, liền nhất định không thể bỏ qua hắn, chỉ bất quá bây giờ không phải động thủ thời cơ.

Đám người tản ra về sau, xa xa chí tôn càng ngày càng nhiều, xuất hiện tại cái kia vũ trụ thứ nhất kim bốn phía, đem Cổ bao bọc vây quanh, tổng cộng có mười bảy người.

Đám người phấn khởi dưới, cũng cực độ lo lắng, khủng bố như vậy lực lượng một khi đánh nhau, bọn hắn có thể hay không sống thật là một cái dấu chấm hỏi.

"Cổ, ngươi làm nhiều việc ác, hôm nay là tử kỳ của ngươi." Hồng Điểu chớp động lên cánh, mở miệng nói ra.

"Khắp nơi giết người quấy rối, ngươi mục đích đến cùng là cái gì?" Không trung một sợi hàn yên trôi nổi không chừng, bên trong có người lắc lư, tản mát ra khủng bố khí tức.

Cổ tà ác cười một tiếng: "Muốn biết mục đích của ta? Có thể, đem cái kia vũ trụ thứ nhất kim cho ta, có thể nói cho các ngươi." Ánh mắt của hắn rơi trên kim quang kia, lộ ra vẻ khát vọng.

Hồng Điểu nói: "Đây chỉ là lấy ra dẫn dụ ngươi xuất hiện mồi, làm sao có thể thật cho ngươi? Coi như ngươi không nói, cũng không quan hệ. Giết ngươi vũ trụ liền thái bình, không quan trọng."

Cổ cười lạnh nói: "Nguyên lai là đương đại Chu Tước, so với ngươi tiên tổ kém xa."

Hồng Điểu con ngươi chuyển hạ: "Kém xa liền kém xa, ta cũng không muốn cùng ngươi đơn đả độc đấu. Ngươi sẽ không cho rằng tại chúng ta vây công dưới, còn có phần thắng a?"

Cổ cười nói: "Giết sạch các ngươi đương nhiên không có khả năng, nhưng ngươi đoán xem, ta có không thể nào lấy đi vũ trụ này thứ nhất kim, giết ra khỏi trùng vây đâu?"

Một tên khác chí tôn hừ lạnh nói: "Nằm mơ! Đừng nói lấy đi thứ nhất kim giết ra khỏi trùng vây, chính là không làm gì cũng không có khả năng giết ra khỏi trùng vây."

Cổ cười như điên nói: "Ha ha, vậy các ngươi hãy mở mắt to ra mà xem nhìn kỹ! Thiên Hành Giả lực lượng, xa không phải là các ngươi những này thấp kém chí tôn có thể so sánh được."

Một mảnh bạch quang từ trên người hắn bạo phát đi ra, toàn bộ không gian đều bị bốc hơi, Cổ trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Hồng Điểu quát: "Thủ hộ kim!"

Bỏ túi thân thể nhất chuyển, tại cái kia vũ trụ thứ nhất kim phía trên, liền xuất hiện một tôn to lớn Chu Tước pháp thân, bộc phát ra vỡ vụn thanh âm. Hai cánh hướng phía trước một cái, vô tận thần hỏa cút quá khứ.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, hoảng sợ nhìn qua phía trước, hắn mặc dù nhìn không thấy Cổ động tác, nhưng nỗi lòng lại đề thăng đi lên, cảm ứng được chiến kích huy động.

Quả nhiên, phía trước bạch mang lóe lên.

Một đạo kích quang phóng lên tận trời, trực tiếp đem toàn bộ thế giới bổ ra. Mặt khác mười sáu vị chí tôn, tất cả đều như vẽ mặt, bị vây ở cái kia bổ ra thế giới bên trong, hướng hai bên tán đi.

"Cái gì? !"

Mười sáu người vừa sợ vừa giận, vội vàng xuất thủ.

Khủng bố lực lượng cuồng áp xuống tới, trực tiếp đem vỡ vụn ràng buộc oanh mở.

Nhưng Cổ đã đến kim bên cạnh, trong mắt tràn đầy dữ tợn.

Hồng Điểu hoảng hốt, pháp thân ở bên trong xuất hiện một tên nam tử, tóc đỏ cao cao buộc lên, trên cổ treo một cái vòng cổ, chính là đương đại Chu Tước chân thân, trong tay kẹp lấy một cây lông đuôi, hóa thành lợi kiếm bổ tới.

"Không còn kịp rồi!"

Cổ cười lạnh một tiếng, đưa tay đẩy, cái kia lông đuôi kiếm lập tức bị ngăn trở. Chu Tước toàn thân chấn động, nháy mắt bị bức lui.

Kim đã rơi xuống Cổ trong tay, đầy trời kim quang thu vào, liền bị bỏ vào trong túi, cười lạnh nói: "Đi trước, hình dạng của các ngươi ta đã nhớ dưới, ngày sau từng cái thăm đáp lễ."

Đám người như rơi vào hầm băng, nếu là bị hắn đào tẩu, hậu quả khó mà lường được. Đặc biệt là cái này mười bảy vị chí tôn, càng là khẩn trương.

"Muốn đi, không có dễ dàng như vậy, coi chúng ta là cái gì!"

Cái kia sao chổi bên trong, xông ra một tia sáng, sau đó nổ bắn ra mở. Là một cây phất trần, vô số sợi tơ hóa thành long xà, tuôn hướng Cổ.

"Cái này chụp tro đồ vật, thế mà tại ngươi cái này."

Cổ trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, phảng phất nhận ra cái này phất trần, cũng không có ý định ngạnh kháng, mà là đem chiến kích hướng bên người vung lên, kích quang ngưng tụ tại không trung, hóa thành một đạo hình tròn.

Cái kia đầy trời phất trần rơi hạ nháy mắt, liền liền người mang kích lóe lên, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

"Không có khả năng!"

Sao chổi bên trong xông ra một bóng người, tay cầm phất trần, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

Mười bảy người cũng không dám tin tưởng, lại có thể từ bọn hắn mí mắt đáy hạ chạy đi.

Sau đó chính là to lớn lo âu và sợ hãi, Cổ nói câu kia muốn dần dần thăm đáp lễ, nháy mắt thành tâm ma của bọn hắn.

Đúng lúc này, bỗng nhiên một đạo băng lãnh thanh âm truyền đến: "Người có thể đi, nhưng cái kia kim lưu hạ!"

Nơi xa truyền đến khủng bố tiếng oanh kích, to lớn gợn sóng càn quét Thái Huyền Thiên, trực tiếp chấn động tới.

Mười bảy vị chí tôn cuồng vui không thôi, là có người ra tay chặn Cổ, nháy mắt mười bảy người liền biến mất không thấy gì nữa, đuổi tới.

Dương Thanh Huyền đồng dạng cả kinh trợn mắt hốc mồm, thanh âm kia lại có chút quen thuộc.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3566: Vạn Cổ Trường Không

Phía trước nở rộ ra vô tận kim quang, phảng phất muốn đem toàn bộ Thái Huyền Thiên đều cuốn vào đi.

Cho dù là cái kia mười bảy vị phóng đi chí tôn, cũng nhận cỗ lực lượng này chấn động, bị cản lại.

"Cái gì người, đáng sợ như thế?"

"Vũ trụ này ở giữa còn có có thể đủ chống lại Cổ người sao?"

"Chẳng lẽ là hắn?"

Mười bảy vị chí tôn đều là kinh nghi bất định, từ cái kia nở rộ ra kim mang bên trong, mơ hồ nhìn thấy một tôn to lớn thân ảnh, sau lưng cầm một cây trường côn.

Dương Thanh Huyền hô hấp ngưng lại, lập tức tin chắc không thể nghi ngờ, cái kia hư ảnh mắt lộ ra hung mang, trong cặp mắt kim quang lóng lánh, phảng phất nhìn xuyên ức vạn dặm tinh hà.

"Khỉ hậu duệ?"

Cổ lấy làm kinh hãi, đối phương đột nhiên từ hư không bên trong lao ra, không có bất kỳ triệu chứng nào, phảng phất liền đang đợi mình, trực tiếp đánh lén một côn tử ra, đem đường đi của mình hoàn toàn đánh gãy.

Nếu không phải trong tay chiến kích rắn chắc, cứng rắn chống đỡ một cái, vừa rồi một kích kia hạ sợ là liền thụ thương.

Dù vậy, cũng bị kích cánh tay run lên, trong cơ thể năng lượng tiêu hao rất nhiều.

Lúc này mười bảy vị chí tôn vọt tới, đem Cổ vây quanh.

Hồng Điểu lạnh giọng nói: "Cái này hạ ngươi còn như thế nào trốn!"

Cổ sắc mặt trầm xuống: "Chim chết, câm miệng cho ta!"

Chiến kích vung lên, vô số thế giới bị chém nát, mỗi một vị chí tôn đều vây ở một tòa thế giới bên trong.

Đám người sớm có phòng bị, tại hắn xuất thủ nháy mắt, đều thi triển thần thông, đem cái kia thế giới vỡ nát, vọt ra.

Nhưng Cổ đã đến Hồng Điểu trước mặt, trực tiếp một kích bổ hạ.

Hồng Điểu thân ảnh liền lùi lại, vô số lông vũ tại trong hai tay bay múa, rất nhanh hình thành một thanh hồng sắc cự kiếm, bổ về phía cái kia chiến kích.

"Ầm ầm!"

Hai cỗ lực lượng xung kích hạ, đầy trời lông vũ vỡ vụn, kích quang bổ khai thiên địa, nháy mắt rơi trên người Hồng Điểu, đem hắn chém bay ra ngoài.

Hồng Điểu kêu lên một tiếng đau đớn, khóe miệng lưu hạ một chuyến máu tươi.

Một chiêu hạ, vậy mà liền bị thương.

Mặt khác mười sáu người tất cả đều rung động, nổi giận hạ dồn dập xuất thủ, vô số khủng bố thần thông hướng Cổ rơi đi.

Không nhíu mày, thu hồi côn tử, lóe lên ở phía xa, tựa hồ cũng không muốn tham dự đến trong bọn hắn.

Hắn mục đích chỉ là vì đoạt kim.

Cổ bốn phía, quy tắc run rẩy kịch liệt, chiến kích vung lên hạ, một đạo lạch trời nổi lên, phảng phất là từ cửu thiên rơi hạ cửa lớn. Phía trên vô số đạo văn chớp động, có tà âm từ trong môn truyền ra.

"Ầm ầm!"

Mười mấy người lực lượng đều đánh vào cái này trên cửa.

Chỉ là chống đỡ sát na, liền trực tiếp bị oanh vỡ nát, bên trong vô số quỷ dị sinh vật, đều đang oanh kích hạ hóa thành bột mịn.

Mười sáu vị chí tôn liên thủ, giữa thiên địa không thể địch nổi. Trừ phi mặt khác lại đến mười sáu vị chí tôn mới có thể ngăn cản.

Cổ thân thể bị trọng kích một cái, liền đánh bay ra ngoài.

Nhưng trong hư không lóe lên, trực tiếp dung nhập vào những này vỡ vụn năng lượng.

Không Hỏa Nhãn Kim Tinh trợn trừng, từ đầu đến cuối nhìn chằm chằm Cổ động tác, gặp hắn lại muốn chạy trốn, kim quang tại trong tay nổi lên, hóa thành một cây côn sắt, hai đầu bọc lấy kim cô.

Lúc này, cái kia dư âm năng lượng, bộc phát ra chói mắt kim quang, chính là cái kia vũ trụ thứ nhất kim.

Không con ngươi co rụt lại, liền ngừng lại tiến lên, đem côn tử thu hồi, hướng cái kia vòng xoáy bên trong một trảo.

Một sợi khói trắng phiêu đi qua, trực tiếp đem cái kia kim bao lấy, liền muốn cải biến phương hướng.

Không "Hừ" một tiếng, vung tay lên, định hải thần trân sắt liền ném tới: "Hàn Vũ tôn, người kia cũng nhanh trốn, ngươi còn có tâm tư đối địch với ta?"

Định hải thần trân sắt hóa ra dài vạn trượng cầu vồng, chung quanh năng lượng thiên địa run rẩy kịch liệt, không thể thừa nhận cái này đáng sợ một kích, dồn dập vỡ vụn.

Cái kia khói trắng cảm nhận được khủng bố, lóe lên hạ, liền hóa thành bóng người, biến mất ở tại chỗ.

Liền một tích tắc này cái kia công phu, từ vũ trụ thứ nhất kim xuất hiện đến Hàn Vũ tôn bỏ chạy, trong điện quang hỏa thạch, Cổ thân ảnh cũng tan rã tại năng lượng bên trong.

Hồng Điểu cả kinh kêu lên: "Nhanh chặn đường!"

Một tên đầu như rắn lục chí tôn hai tay kết ấn, trong mắt hiện ra quỷ dị đồ án, quát khẽ: "Tám trụ!"

"Oanh! Oanh!"

Từng đạo nổ vang rung trời truyền đến, tại ức vạn dặm giữa thiên địa, hiện ra tám cái kình thiên trụ lớn, bên trên tiếp vòm trời, hạ đạt Hoàng Tuyền.

Mỗi cái trên cây cột đều khắc vẽ đầy bùa văn, từng vòng từng vòng to lớn gợn sóng tại tám trụ trực tiếp khuấy động, tìm kiếm Cổ thân ảnh.

Không cũng không quan tâm những chuyện đó, đưa tay chộp một cái, đem cái kia vũ trụ thứ nhất kim cầm ở trong tay, xoay người rời đi: "Đa tạ."

Đám người lườm hắn liếc mắt, không ít lộ ra lãnh sắc, tâm nghĩ chờ thu thập Cổ, tương lai lại tìm ngươi.

Lúc này Thái Huyền Thiên kết giới đã bị đánh vỡ, sở hữu Thiên Giới chi chủ đều trước trước cái kia khủng bố chấn động bên trong không bình tĩnh nổi.

Thậm chí có ít người bị chấn thất điên bát đảo, trực tiếp tại chỗ chết bất đắc kỳ tử.

Còn có một số người chấn khai trong cơ thể ràng buộc, tại chỗ đột phá đi lên.

Có người vui vẻ có người sầu.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, cảm ứng được không tựa hồ đang triệu hoán hắn, cũng không lo được nhìn cái kia Cổ giải quyết, vội vàng phá không mà đi.

"Muốn đi?"

Cái kia ngấp nghé hắn Kim Chi Bản Nguyên thứ năm ngăn nam tử lập tức đuổi theo. Còn có cái kia tóc trắng nữ tử, cùng mặt khác một chút cường giả.

Bọn hắn đều là kiếm tu, từ đầu đến cuối không có quên Dương Thanh Huyền trên thân bảo vật.

Mấy canh giờ về sau, Dương Thanh Huyền liền rời đi Thái Huyền Thiên lực hút không gian, tiến vào vũ trụ hư không.

Sau lưng đuổi theo bốn người, trong đó ba vị nửa bước chí tôn, một vị Thiên Giới đỉnh phong, đều là khóa chặt khí tức của hắn.

Dương Thanh Huyền ngừng lại, hắn đuổi theo trống không khí tức mà đến, ngay tại kề bên này hoàn toàn trừ khử, chẳng lẽ là mình ảo tưởng, đối phương cũng không có triệu hoán chính mình?

"Nhìn ngươi chạy đi đâu!"

Bốn người nháy mắt lách mình mà đến, đem Dương Thanh Huyền vây vào giữa.

Cái kia nam tử cười gằn nói: "Ngươi bắt đầu không phải rất ngông cuồng sao? Trốn cái gì?"

Vừa dứt lời, nam tử bỗng nhiên sắc mặt đại biến, cả kinh kêu lên: "Đây là. . ."

Một cỗ tuyệt cường khí tức từ trên trời hạ xuống hạ, không có bất kỳ triệu chứng nào cùng dự cảnh, đã nhìn thấy một bàn tay lớn phá không mà ra, trực tiếp bắt lấy hắn.

Biến cố này khiến mấy người đều thất kinh.

Dương Thanh Huyền cuồng vui vẻ nói: "Không Đế đại nhân!"

Khí tức kia chính là Vạn Cổ Trường Không.

Cái kia nam tử nháy mắt minh bạch tới, dọa đến hồn phi phách tán, hoảng sợ nói: "Đại nhân, ta không biết hắn là bằng hữu ngài, còn xin đại nhân. . ."

"Bành!" Bàn tay lớn bóp, cái này nam tử tại chỗ bạo thành phấn vụn.

Áo trắng nữ tử còn có hai gã khác nam tử hoảng sợ muôn dạng, vội vàng hướng nơi xa đào tẩu.

Nhưng hư không bên trong xuất hiện ba đạo quyền ảnh, trực tiếp rơi trên người ba người, đem bọn hắn đánh nổ.

Dương Thanh Huyền trong lòng hoảng sợ, đây là loại nào sức mạnh đáng sợ, nửa bước chí tôn dĩ nhiên không có nửa điểm năng lực phản kháng.

Một đạo cự đại hư ảnh xuất hiện tại không trung, chậm rãi nói ra: "Đi theo ta."

Cự ảnh đưa tay bắt hạ, đem Dương Thanh Huyền định trụ, sau đó liền biến mất ở tại chỗ.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy vượt qua vô tận thời không, chờ lấy lại tinh thần thời điểm, phát hiện bốn phương tám hướng tất cả đều là mộ kiếm, lít nha lít nhít vô cùng vô tận.

Hắn kinh hỉ nói: "Thái Huyền Kiếm Trủng!"

Tại cách đó không xa, không đang đứng tại cái kia, ánh mắt nhìn chăm chú tới.

Dương Thanh Huyền vội vàng tiến lên thở dài: "Vãn bối gặp qua Không Đế đại nhân."

Không đồng tử bên trong kim quang đại thịnh, cười nói: "Ngươi rất tốt, tại hạ giới thời xúc động ta một đạo lông tơ phân thân, nghĩ không ra có thể đi cho tới hôm nay một bước này, thật sự là mặt khác rất cảm thấy ngạc nhiên."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui

vẻ!

Chương 3567: Cái thế cuộc chiến (thượng)

Dương Thanh Huyền cung kính nói: "Đa tạ Không Đế đại nhân mấy lần xuất thủ, giải cứu ta ở trong cơn nguy khốn."

Không khoát tay cười nói: "Cái này đều là chính ngươi cơ duyên. Hiện tại ngươi đã nửa bước chí tôn, rất nhanh liền có thể đứng ở cùng ta cùng một độ cao."

Dương Thanh Huyền vội nói: "Sánh vai đại nhân, vãn bối không dám nghĩ."

Không nhìn xem hắn, khẽ cười nói: "Thật không dám nghĩ sao?"

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Chí tôn con đường xa xa khó vời, cái này sợ là toàn bộ con đường võ đạo bên trong khó khăn nhất một quan."

Không gật đầu nói: "Chính là, mà lại ngoại nhân cho ngươi cung cấp trợ giúp có hạn, hết thảy chỉ có thể dựa vào ngươi chính mình đột phá. Ta gọi ngươi tới đây, cũng là vì đưa ngươi một điểm cơ duyên tạo hóa."

Dương Thanh Huyền lớn vui: "Chẳng biết gì tạo hóa?"

Không mỉm cười nói: "Ngươi cũng biết ta vì sao muốn đoạt cái kia vũ trụ thứ nhất kim?"

Dương Thanh Huyền nói: "Loại này bảo vật, cho dù ai cũng sẽ động tâm."

Không lắc đầu nói: "Cũng không phải là, đến chí tôn về sau, cũng không phải là bảo vật càng nhiều càng tốt, mà là thích hợp mới là tốt nhất."

Hắn vươn tay ra, một mảnh kim quang mang chớp động, cái kia Định Hải Thần Châm sắt gào thét mà ra, hóa thành một khối thiết bài bộ dáng, lơ lửng tại trống không trên lòng bàn tay phương.

Dương Thanh Huyền là lần đầu tiên quan sát bảo vật này chính phẩm, năm đó Vũ tại hạ giới, dựa vào tự thân ký ức chế tạo ra vật này hàng nhái, liền đã rung động tinh vực, ngưu bức không được.

Dương Thanh Huyền nhìn ra ngoài một hồi, ánh mắt rơi vào thiết bài hai đoạn kim sắc phía trên, giật mình nói: "Vũ trụ thứ nhất kim?"

Không đắc ý cười một tiếng: "Chính là vũ trụ thứ nhất kim! Vật này nguyên bản là dùng vũ trụ thứ nhất kim bộ phận chế tạo, đạt đến binh khí trình độ cao nhất, lại không cách nào tăng lên. Trừ phi dùng còn lại vũ trụ thứ nhất tài chính đi vào, mới có thể đề thăng cấp bậc của hắn."

Ánh mắt của hắn bên trong chớp động lên tàn khốc, hùng tâm bừng bừng nói ra: "Chỉ cần hoàn thành còn lại luyện chế, ta kiện binh khí này liền có thể trở thành vũ trụ ở giữa cấp cao nhất một tầng, không gì không phá, vạn pháp khó thương."

Dương Thanh Huyền nuốt xuống hạ, cả kinh nói: "Nó hiện tại còn không phải cấp cao nhất?"

Không nói: "Dĩ nhiên không phải, ngươi quá coi thường cái vũ trụ này. Liền cầm xưa nay nói, đã thật lợi hại đi? Nhưng năm đó vẫn là bị trấn áp. Chí tôn mặc dù có thể tung Hoành Vũ trụ, nhưng cũng không phải vô địch."

Trong mắt của hắn có vẻ cô đơn: "Từ xưa đến nay nhiều ít người, ai dám nói mình vô địch?"

Dương Thanh Huyền không biết nói cái gì cho phải, cứ như vậy lẳng lặng đứng tại cái kia.

Không quét qua trong mắt sụt sắc, bắn ra hai đạo tinh mang: "Không nói, hôm nay đạt được cái này thứ nhất kim, bản tọa tâm tình thật tốt. Đợi chút nữa Tiểu Viên Vương cũng sẽ tới, còn có tộc ta bên trong một chút cường giả. Ta ngay trước mặt các ngươi biểu thị cái này rèn luyện chi pháp, có thể để các ngươi lĩnh hội không ít thứ."

Dương Thanh Huyền nghĩ đến có thể gặp Tiểu Viên Vương, càng là lớn vui: " đa tạ Không Đế đại nhân." Ngày đó tại tiểu thần kiếp bên trong, hai người cởi mở một chuyện, còn rõ mồn một trước mắt.

Không vươn tay ra, một đoàn kim quang từ hắn lòng bàn tay chậm rãi hiện lên, nở rộ ra vạn đạo quang mang, chính là cái kia vũ trụ thứ nhất kim.

Không lộ ra thần sắc hưng phấn: "So ta cái kia thần trân sắt bên trong kim hoàn phải lớn, cái này chí ít có bản thể hai phần ba."

Dương Thanh Huyền tại kim quang kia chiếu rọi hạ, vội vàng lui lại. Hắn giương mắt nhìn về phía kim, đôi mắt bên trong kim quang lóng lánh, đồng thời Kim Chi Bản Nguyên thứ năm ngăn hiện ra đến, bao lấy thân thể của hắn, lúc này mới tại ba mươi trượng bên ngoài ổn định lại.

Không kéo lấy cái kia kim, toàn thân tắm rửa tại kim mang hạ, không có bất luận cái gì phản ứng.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên trong lòng khẽ nhúc nhích, con ngươi co vào một cái, nhìn chằm chằm cái kia kim, mặc dù cực mạnh hào quang đâm hai mắt đau đớn, nhưng hắn vẫn là cố chống đỡ liếc tròng mắt, bỗng nhiên mở miệng nói ra: "Không Đế đại nhân!"

Không "Ừm?" một tiếng, xoay đầu lại, nhìn xem Dương Thanh Huyền.

Hai người một cái bốn mắt nhìn nhau, đồng thời chớp động hạ kim quang.

Trống không ánh mắt bỗng nhiên co rụt lại, lập tức khôi phục lại bình tĩnh, gật đầu nói: "Ta hiểu được."

Cái kia thứ nhất kim tại trong tay chậm rãi dâng lên, bay về phía vòm trời.

Bỗng nhiên một cỗ kinh khủng khí tức từ trên thân trống không bạo liệt ra, nháy mắt liền hào quang vạn trượng.

Dương Thanh Huyền bị cỗ khí thế này chấn lùi lại mấy bước, kinh hãi chi hạ nhìn lại, chỉ thấy Không đã là người khoác kim giáp, chân đạp mây giày, cầm trong tay định hải thần trân sắt, một đôi Hỏa Nhãn Kim Tinh chậm rãi nhìn hướng lên bầu trời.

"Thật sự là có ý tứ, thế mà bị cái này tiểu tử phát hiện."

Cái kia vũ trụ thứ nhất kim bên trong truyền đến thanh âm nhàn nhạt, sau đó giống bị người khống chế lại, tại không trung xoay tròn.

Dương Thanh Huyền tim đập thình thịch, cảm nhận được nguy hiểm to lớn, vội vàng vừa lui lại lui.

Thanh âm kia chính là Cổ!

Vừa mới nhìn về phía vũ trụ thứ nhất kim thời điểm, hắn không hiểu cảm ứng được Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không, mặc dù chỉ là một sát, lại là thật sự rõ ràng.

Hắn lập tức minh bạch tới, Cổ là trực tiếp ẩn thân tại kim bên trong, bị Không từ cái kia mười bảy vị chí tôn vây công trong tuyệt cảnh trốn thoát.

Thật sự là đáng sợ tư duy.

Cái kia mười bảy vị chí tôn hiện đang sợ là khó chịu, chạy Cổ, bọn hắn đều phải chờ đợi bị trả thù.

Không lạnh lùng nói: "Suýt nữa liền ta đều bị ngươi lừa bịp. Nếu không phải Dương Thanh Huyền phát hiện, đợi chút nữa ta luyện chế binh khí thời điểm, ngươi chỉ muốn xuất thủ đánh lén một cái, ta coi như thật thảm rồi."

"Ha ha." Cổ thanh âm từ bên trong truyền đến: "Ngươi cũng đánh lén ta một lần, như vậy mới xem như hòa nhau. Nhưng bây giờ, ngươi còn thiếu ta một lần đánh lén đâu."

"Ồ? Cái kia ta liền hảo hảo còn ngươi một côn tử, tiếp hảo!"

Không đem định hải thần trân sắt vung lên, một cỗ kinh khủng khí tức cuốn tới, toàn bộ mộ kiếm bên trong vạn kiếm run rẩy, ở đây vung lên hạ đều vỡ vụn.

Cái kia kim bên trong hào quang tỏa sáng, Cổ thanh âm truyền đến, nghiêm nghị nói: "Ngươi cũng muốn ra tay với ta sao?"

Tay không cầm côn tử, chỉ phía xa vòm trời: "Mục tiêu của ta chỉ là vũ trụ thứ nhất kim, nhưng ngươi người này ta cũng nghe qua, có thù tất báo, khắp nơi giết người. Như là đã chọc tới ngươi, ta liền không muốn cho mình cùng Linh Hầu tộc lưu tai hoạ!"

Hắn thân ảnh nhoáng một cái, liền biến mất ở tại chỗ.

Cái kia vũ trụ thứ nhất kim bên trong bộc phát ra tức giận: "Đã như vậy, ta trước hết diệt ngươi bộ tộc!"

Kim mang cấp tốc mở rộng, Kim nguyên tố hóa thành chất lỏng, ngưng tụ ra một tôn thân ảnh, chính là Cổ bộ dáng. Hắn trực tiếp lấy vũ trụ này thứ nhất kim vì bản thể, lăng không oanh ra một quyền.

Kim quang rực rỡ, đâm Dương Thanh Huyền mở mắt không ra.

Chỉ nghe thấy một tiếng nổ tung lỗ tai tiếng vang, sau đó chính là lăng lệ khí tức cuốn tới, dồn dập cọ rửa thiên địa.

Ánh mắt chiếu tới chỗ mộ kiếm, tất cả đều bị di bình.

Dương Thanh Huyền hoảng sợ, ngẩng đầu lên, phát hiện Không cùng Cổ đều không thấy. Hai người lấy cực cao năng lượng trạng thái, tại vô số vị diện bên trong xuyên qua.

Dương Thanh Huyền thân ảnh nhoáng một cái, liền đuổi đi vào.

Nhưng một nháy mắt, lần thứ hai ba động khủng bố lại truyền tới.

Hắn mặc dù không thể thấy tận mắt hai người đại chiến, nhưng từ cái này năng lượng khí tức bên trong có thể cảm thấy được, Cổ y nguyên chiếm cứ lấy thượng phong.

Nhưng trống không công kích cực kỳ cường hoành, mà lại chí dương chí cương, không có nửa điểm mưu lợi.

"Hừ, không biết tự lượng sức mình! Chẳng lẽ ngươi còn không có cảm thấy được giữa chúng ta chênh lệch sao?"

Cổ tay giơ lên, quyền thứ ba ngưng tụ tại cái kia, vận sức chờ phát động.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3568: Cái thế cuộc chiến (trung)

Không cười lạnh nói: "Đều đánh, lời thừa nhiều như vậy làm cái gì? Chẳng lẽ chột dạ?"

Cổ lạnh giọng nói: "Ta chột dạ? Hừ, đã ngươi muốn chết, kia thật là không có biện pháp!"

Quyền thứ ba tuôn ra vô số kim mang, như một vòng mặt trời kích hạ xuống.

Một vệt kim quang phóng lên tận trời, hóa thành định hải thần trân sắt, cùng cái kia mặt trời đụng vào nhau.

"Ầm ầm!" Vô số kim mang nổ tung, tựa như vô số cái mặt trời nổ tung.

Dương Thanh Huyền cương đuổi tới, liền bị cái này khủng bố hào quang xung kích. Nếu không phải bước vào nửa bước chí tôn, trận này khủng bố chiến đấu liền liền nhìn tư cách đều không có.

Bất luận một vị nào Thiên Giới, trừ phi có Thiên Chi Chiến Y dạng này hộ giáp, nếu không đều muốn tại kim quang này hạ bị cuốn hôi phi yên diệt.

Hai người chiêu thứ ba giao thủ về sau, Không lại đề một hơi, lại là một côn tử đánh tới.

Cổ giận dữ: "Ngươi thật muốn liều ra sinh tử?"

Tại trống không côn tử hạ, hết thảy chiêu pháp đều là uổng công, chỉ có cứng đối cứng mới có thể ngăn cản.

Cổ hai tay họa vòng, trong thân thể tách ra vô số Kim nguyên tố, tại phía trước ngưng tụ thành một mặt kim sắc tường thành.

Cái kia côn tử rơi trên tường thành, nổ lên từng vòng từng vòng gợn sóng.

Cổ phất tay thu tường thành, xoay người rời đi, lại hóa thành năng lượng, lóe lên một cái rồi biến mất.

"Hừ, vũ trụ dù lớn, nhưng không có ngươi đất dung thân!"

Không trong mắt bắn ra lãnh ý, dẫn theo côn tử lại đuổi tới.

Dương Thanh Huyền lập tức minh bạch tới, Cổ mặc dù chiếm thượng phong, nhưng khẳng định không cách nào kéo dài. Tại trước đó mười bảy vị chí tôn vây công hạ, hắn nhất định bị thương, xem ra trả không hết. Cùng Không kéo dài chiến đi xuống, chỉ có thể bại trận một đường.

Không cũng chính là nhìn đúng cái này điểm, thừa dịp hắn bệnh đòi mạng hắn, miễn cho cho mình cùng chủng tộc lưu hạ tai hoạ.

Dương Thanh Huyền vội vàng đuổi theo.

Đây là một trận hiếm thấy khoáng thế đại chiến, có thể thấy tận mắt trận chiến này, xa so với quan sát rèn luyện định hải thần trân sắt hữu ích nhiều.

Chỉ là tốc độ của hai người quá nhanh, trừ phi đưa trước tay mới có thể dừng lại sát na. Lúc này tiến lên, trực tiếp bị dư ba chấn động tới.

Mặc dù vất vả cùng nguy hiểm, nhưng cái kia khủng bố dư ba đánh vào trên thân, đối với hắn tu vi cùng sức chiến đấu đều có chỗ tốt cực lớn.

Hai người đều là dùng vũ trụ thứ nhất kim chiến đấu, giữa thiên địa lại không có so đây càng kiên cường cùng sắc bén đồ vật, cho dù là Dương Thanh Huyền đạo thể cũng chịu đựng lớn lao áp lực.

Có thể mỗi lần xung kích một cái, hắn đều có loại đạo thể bị rèn luyện cảm giác.

"Ta khuyên ngươi vẫn là đừng trốn, trực tiếp cùng ta tử chiến đi. Chờ chạy đến cái nào tinh vực, gặp được ngươi oan gia đối đầu, cùng ta cùng một chỗ liên thủ lại, ngươi càng chết không táng sinh chi địa. Coi như không gặp được oan gia đối đầu, tùy tiện đến cái chí tôn, biết ngươi là Cổ, cũng sẽ xuất thủ trừ ác."

Không một mặt truy kích, một mặt mỉa mai.

Cổ vừa sợ vừa giận, Không chỗ nói cũng không phải là không có đạo lý.

Cũng không trốn, trực tiếp cứng rắn tiếp tục đấu, mặc dù đối phương cũng không chiếm được chỗ tốt, nhưng mình phiền phức sẽ lớn hơn.

Mà lại hắn thấy, Không cũng chỉ là sâu kiến, dùng chính mình trọng thương đổi đối phương trọng thương, là vạn vạn không đáng giá sự tình.

Nhưng tiếp tục trốn, không ngừng xuyên qua tinh hệ vị diện, thật gặp được cái khác chí tôn, liền phiền toái hơn.

Cổ trầm giọng nói: "Cái này thứ nhất kim cho ngươi, kết thúc chiến đấu!"

Không nói: "Không đủ! Ngươi quá tà ác, không giết ngươi ta không an tâm."

Cổ khí cơ hồ muốn nổ tung, giết hắn cũng dám nói, từ đại đạo sinh ra mới bắt đầu đến bây giờ, vô tận tuế nguyệt bên trong, ai dám như thế cuồng vọng nói giết hắn?

"Không cần cho mặt không cần. . ."

Cổ ngoan thoại còn không nói chuyện, lại là một cây côn tử xuyên qua thiên địa mà đến, trực tiếp đánh về phía mặt của hắn.

"Đáng chết!"

Cổ nổi giận, trên thân kim quang toàn bộ nổ tung giống như, hóa thành phong duệ chi khí, cả người như là con nhím, vung lên nắm đấm liền ngăn cản đi lên.

"Ầm ầm!"

Lại là đáng sợ chấn động.

Phụ cận vô số tinh cầu bị cỗ lực lượng này cuốn vào, hóa thành vỡ nát.

Cái kia định hải thần trân sắt tại không trung xoay tròn, trực tiếp từ vô cùng nơi xa đánh rơi xuống.

Cổ đưa tay chộp một cái, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không xuất hiện tại trong tay, đồng thời vô số kim nguyên tố tràn vào đi lên, đem chiến kích bao lấy, trước người vung lên, ngạnh kháng mà bên trên.

"Oanh!"

Hai kiện binh khí giao phong hạ, lại là từng vòng từng vòng hào quang chấn động.

Cổ một mực chỉ là nắm đấm ứng phó, cũng không có muốn chân chính tử chiến, đối phương so lúc trước hắn gặp được sở hữu chí tôn đều muốn mạnh, nếu là mình không có bị thương, tự nhiên không sợ. Nhưng bây giờ tử chiến xuống dưới xác thực nguy hiểm, hắn hoàn toàn không có có thể thắng nắm chắc.

"Ha ha!"

Cổ xuất ra binh khí, càng là dẫn tới trống không chiến ý tăng vọt, từ cái kia hư không bên trong đi tới, toàn thân cùng côn tử đều bao phủ tại kim mang bên trong.

Dương Thanh Huyền trong lòng rung động hạ, hắn cùng cái kia Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không vẫn là có liên hệ, cũng không có hoàn toàn đứt hẳn.

Thấy mình bản mệnh binh khí tại trong tay người khác vung vẩy, một loại cực độ cảm giác khó chịu tự nhiên sinh ra.

Cổ cầm chiến kích, lạnh giọng nói: "Nghĩ không ra năm đó cái kia khỉ, sẽ có như thế cao minh hậu nhân xuất hiện. Nhưng ngươi tiên tổ không phải đối thủ của ta, ngươi y nguyên sẽ không là. Hôm nay ta liền dùng đầu lâu của ngươi, đến kính báo thiên hạ những cái kia không biết trời cao đất rộng các chí tôn."

Hắn cầm lấy chiến kích, liền xông tới, trực tiếp bổ hạ.

Đến bọn hắn loại trình độ này, sở hữu đạo pháp thần thông cơ hồ đều không có ý nghĩa, tất cả mọi người đứng tại đỉnh tiêm trên quy tắc, nắm giữ hết thảy có thể dùng năng lượng. Ngược lại bản chất nhất một bổ một chặt, quét qua đánh, nhất là thật dùng.

"Bành!"

"Bành!"

Không cũng đối diện mà bên trên.

Thân ảnh của hai người phi tốc trao đổi, từng đạo kim mang tỏa ra, vỡ nát bốn phương tám hướng.

Dư ba liên tiếp, thậm chí tầng tầng chồng chất lên nhau, tại vũ trụ này gian khuếch tán.

Dương Thanh Huyền bắt đầu còn có thể bảo trì nhất định khoảng cách, về sau bị xung kích lực lượng, chỉ có thể vừa lui lại lui. Lấy đạo thể cực hạn làm tiêu chuẩn, không có thể làm cho mình thụ thương.

Ở đây loại cực hạn áp chế hạ, hắn rõ ràng cảm thấy được trong cơ thể khí huyết bành trướng, cảnh giới tu vi đang thong thả bò.

Cái này khiến hắn cuồng vui không thôi.

Như vậy rèn luyện cơ duyên, sợ là vạn năm khó gặp, thậm chí toàn vũ trụ cũng chỉ có hắn một người được hưởng cái này đãi ngộ.

Đặc biệt là Kim Chi Bản Nguyên thứ năm ngăn, ở đây loại xung kích hạ, bộc phát ra phấn khởi tần suất, phảng phất còn muốn tiến hóa.

Hai người trong hư không thân ảnh giao thoa hơn ngàn lần, so đấu hoàn toàn là ngạnh công phu. Mặc dù tốc độ xuất thủ cực nhanh, nhưng hai người đều là cẩn thận từng li từng tí, mỗi một chiêu đánh đi ra đều gắng đạt tới hoàn mỹ vô khuyết.

Bởi vì lẫn nhau đối thủ đều quá mức đáng sợ, chỉ cần lộ ra sơ qua một điểm phá phun, liền sẽ bị đối phương bắt lấy, cho mình dẫn tới vô tận hung hiểm.

Không càng đem cái này một điểm nhìn rõ ràng.

Thực lực của hắn không bằng Cổ, nhưng thừa dịp đối phương thụ thương, chỉ cần mình không phạm sai lầm, kéo dài cứng rắn tiếp tục đấu, bại nhất định là đối phương.

Mấy ngàn chiêu qua đi, Cổ bắt đầu có chút phập phồng không yên. Hắn một mực đang bắt giữ đối phương sai lầm, dù là tìm tới một đinh điểm, chính mình cũng có thể chuyển bại thành thắng, nhưng đánh mấy ngàn chiêu, mỗi một côn tử, thậm chí mỗi một bước pháp, đều là hoàn mỹ vô khuyết, lẫn nhau dính liền cùng một chỗ, không có ra bất kỳ sai lầm nào.

"Đáng chết! Hắn hẳn là sẽ không sai lầm."

Cổ sắc mặt cực kỳ khó coi.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3569: Cái thế cuộc chiến (hạ)

Nếu là đối phương không phạm sai lầm, chính mình liền không có nửa điểm phần thắng.

Cổ tâm thái bắt đầu có chút táo bạo, dù sao cũng là sống nhiều năm như vậy, cực ít có sa vào đến mức độ này thời điểm.

"Trừ chết chiến đấu tới cùng, liền không có thứ hai con đường sao? Không nói đến đánh tới cuối cùng ngươi giết không được ta, dù là ngươi thật thực hiện, chính mình tất nhiên cũng sắp chết, tội gì khổ như thế chứ?"

Cổ mở miệng nói ra, cầu hoà ý nguyện hết sức rõ ràng.

"Thứ hai con đường?"

Không cười lạnh nói: "Trừ phi ngươi tự phế tu vi."

Trong tay định hải thần trân sắt lần nữa oanh kích xuống dưới.

Mỗi lần trò chuyện, hắn đều phải bắt được khe hở đánh xuất toàn lực, không cho đối phương bất luận cái gì thở dốc cơ hội.

Cổ nghiêm nghị nói: "Ngươi đây là đang tự chịu diệt vong!"

Không một mặt không quan trọng: "Theo ngươi làm sao nói đi, ai bảo ngươi người này quá ác độc, toàn bộ vũ trụ ai không sợ? Ta cũng là vì an toàn tự vệ."

Cổ phất tay bên dưới, đưa tới vạn đạo quang mang, đánh vào cái kia định hải thần trân sắt bên trên, hai người lần nữa bị riêng phần mình chấn khai.

Cổ giận không kềm được, y nguyên khắc chế tâm tình mình: "Ta có thể lập hạ đại đạo thề độc, tuyệt không tìm ngươi cùng Linh Hầu bộ tộc phiền phức, như thế nào?"

Không lần nữa nâng côn tiến lên, trực tiếp đánh xuống, quát: "Không đủ! Tính mạng vẫn là muốn nắm giữ ở trong tay mình!"

Cổ khí phát điên, hắn chưa từng nhận qua như vậy khuất nhục, đều đã chịu lập lời thề, đối phương còn không buông tha hắn.

Lại gắng đón đỡ một chiêu, Cổ bị chấn tê cả da đầu, đột nhiên nói ra: "Trừ lập lời thề, ta sẽ nói cho ngươi biết một kiện chuyện trọng đại, có liên quan đại đạo chi thư."

Không chính muốn xuất thủ, đột nhiên ngưng lại.

Cường đại dư ba chấn động còn tại không trung lan tràn, nhưng hai người đều tại thở dốc.

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích: "Đại đạo chi thư là cái gì?"

Chỉ có chút do dự, suy nghĩ một trận nói ra: "Lập lời thề, đại đạo bảo thư bí mật, còn có vũ trụ thứ nhất kim cho ta."

Cổ một miệng đáp ứng nói: "Tốt!"

Dương Thanh Huyền giật mình không thôi, không biết cái kia đại đạo bảo thư là vì vật gì, thế mà để Không cũng tâm động.

Một đoàn bạch quang từ xưa trong thân thể phiêu dật ra, hóa thành hắn bản tôn, cầm trong tay chiến kích, hướng phía trước vung lên.

Cái kia vũ trụ thứ nhất kim hoàn là Cổ hình thái, tại kích quang hạ hóa thành một đoàn kim quang, hướng Không lướt tới.

Không đưa tay chộp một cái, đem cái này đoàn ánh sáng mang chộp trong tay, chậm rãi dung nhập vào trong cơ thể. Toàn bộ quá trình nhìn chằm chằm vào Cổ, không dám chút nào buông lỏng.

Một lát sau, cái kia vũ trụ thứ nhất kim bị hắn hoàn toàn hấp thu, cái này mới lộ ra hài lòng thần sắc, ánh mắt rơi vào Cổ chiến kích bên trên, lấy tay chỉ một cái: "Cái này là bằng hữu ta binh khí, cũng trả lại hắn."

Cổ giận dữ nói: "Điều kiện nhưng không có đầu này!"

Không cười lạnh nói: "Hiện tại thêm một đầu không được sao? Còn nữa, ba đại điều kiện đều đáp ứng, chút chuyện nhỏ này coi như là kèm theo giá trị tốt. Nếu là không được, cái kia kim hoàn cho ngươi, chúng ta tiếp tục đánh."

Cổ gương mặt phát thanh, ra sức vung lên, chiến kích hóa thành một đạo lưu quang, hướng Dương Thanh Huyền vọt tới.

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động mãnh liệt, cái kia một kích hoàn toàn đem hắn khóa chặt, căn bản không thể trốn đi đâu được. Cho dù là Thiên Chi Chiến Y, cũng không thể có thể đỡ nổi đáng sợ như vậy một kích.

Cũng may Không trực tiếp xuất thủ, đem cái kia chiến kích nhiếp trụ, trực tiếp lơ lửng tại Dương Thanh Huyền phía trước mấy trượng.

Dương Thanh Huyền vội vàng bái tạ, sau đó phất tay đem chiến kích thu.

Hắn sợ phía trên Cổ lạc ấn quá mạnh, lập tức dùng Kim Chi Bản Nguyên thứ năm ngăn đem chiến kích bao lấy, đồng thời tăng thêm tầng tầng phong ấn, lại gửi lại tại Thiên Chi Chiến Y bên trong. Chuẩn bị sau đó chuyện thứ nhất chính là lại tế luyện.

Chiến kích hơi sáng hạ, tựa hồ còn nhớ rõ khí tức của hắn, tản ra ánh sáng nhu hòa, để Dương Thanh Huyền an tâm không ít.

Không nói: "Hiện tại lập lời thề đi, cũng không thể tìm Dương Thanh Huyền cùng người nhà hắn phiền phức."

Cổ lạnh giọng nói: "Có thể nhường ta lập đại đạo lời thề người, cái này vô số năm qua vẻn vẹn ngươi một người!"

Hắn lúc này lấy ra một giọt tâm huyết, chỉ trời lập lời thề.

Cái kia tâm huyết bên trong chậm rãi hiện ra một chữ đến, giống như là "Cổ", sau đó lóe lên lại trở về đến trong cơ thể.

Cổ sắc mặt cực kỳ khó coi.

Không lúc này mới thu hồi định hải thần trân sắt, ôm quyền chắp tay, lặng lẽ cười hai tiếng: "Vất vả Cổ đại nhân."

Cổ tâm tình tiêu cực bạo rạp đến cực điểm, nhưng dù sao cũng là vạn cổ kiêu hùng, rất nhanh liền trấn định lại, chậm rãi nói ra: "Liên quan với đại đạo bảo thư, ngươi biết nhiều ít?"

Không nói: "Biết có một vật như vậy tồn tại, hư vô mờ mịt, nghe nói bên trong ghi chép đại đạo bí ẩn, nhưng từ không có người thấy."

Cổ nhẹ gật đầu, lại nhìn liếc mắt Dương Thanh Huyền, ý tứ rất rõ ràng: "Ngươi còn chưa cút trứng?"

Không nói: "Để hắn nghe không sao."

Cổ cái này mới nói ra: "Đại đạo chi thư tổng cộng có năm bộ phân, hết thảy ba ngàn chữ, mỗi một chữ hóa thành một vị Thiên Hành Giả. Không có người nhìn toàn qua hắn nội dung, nhưng có năm người phân biệt đọc qua một bộ phận, một người trong đó chính là ta."

Không động dung nói: "Đây chính là năm đại lãnh tụ nguyên do?"

Cổ gật đầu nói: "Tất cả mọi người là Thiên Hành Giả, dựa vào cái gì ta liền so người khác lợi hại một điểm? Bất quá là nhìn nhiều mấy lần đại đạo bảo thư mà thôi. Nhưng một phần năm nội dung, cũng là nhìn như lọt vào trong sương mù. Quyển sách này đến cùng từ đâu mà đến, lại như thế nào biến mất, đến nay không người biết được."

Không cau mày nói: "Ngươi xác định cuốn sách này biến mất?"

Cổ đạo: "Không xác định, ta bốn hạ đi dạo, xâm nhập các phái bảo địa, cũng là hi vọng có thể tìm ra cuốn sách này đến, thấy được đại đạo bí mật. Thiên Hành Giả mặc dù huyễn hóa mà ra, phần ngoại lệ bên trên chữ viết vẫn còn ở đó. Ta cho rằng phía trên ghi chép toàn bộ đại đạo huyền bí, có thể đủ thấy được đại đạo nguồn gốc."

Không nói: "Thế nhưng là một điểm manh mối cũng không có, dạng này mù quáng tìm kiếm ý nghĩa không lớn."

Cổ cười lạnh nói: "Cũng không phải là hoàn toàn mù quáng, ta dù sao cũng là nhìn qua một phần năm người, vẫn là có rõ ràng cảm ngộ cùng đầu mối, mà lại ta có cảm giác, trong đó một bộ rất nhanh liền sẽ xuất hiện."

Không có chút đổi sắc mặt: "Xác định?"

Cổ đạo: "Ta xuất thế tuy có ngẫu nhiên bộ phận, nhưng ở từ nơi sâu xa cũng là tất nhiên."

Không hỏi: "Ngươi nhìn cái kia một phần năm viết cái gì?"

Cổ cười nói: "Cái này không tại điều kiện bên trong, mà lại ta chỗ đọc nội dung, cực hạn tại ta tự thân cảnh giới, cuối cùng sẽ có sai lầm, lại thuật lại ra, lại sẽ có sai lầm, vô pháp hoàn toàn biểu đạt nguyên ý. Nếu là có cơ duyên, tương lai ngươi có thể tự hành đi xem. Không có cơ duyên, hỏi nhiều như vậy làm cái gì?"

Không trầm tư bên dưới, mặt khác hỏi: "Cái kia sách xuất thế thời không, nhưng có phạm vi?"

Cổ lắc đầu nói: "Không có." Hắn bỗng nhiên hạ, lại nói: "Có lẽ đã xuất thế cũng khó nói. . ."

Không khẽ nhíu mày, nhưng chợt giải khai.

Loại sự tình này hoàn toàn chính xác vô pháp dự báo, cũng nói không rõ ràng.

Cổ thở dài nói: "Chúng sinh, đảm nhiệm cố gắng như thế nào, giãy dụa, ai không phải đại đạo hạ sâu kiến? Cho dù ngươi ta, cũng chỉ là lớn một chút sâu kiến mà thôi. Thật muốn thấy được đại đạo toàn cảnh, nhìn xem thế gian này chung cực chân tướng đến cùng là cái gì."

Không nói: "Từ xưa đến nay, nhưng có người thấy được qua?"

Cổ nói: "Theo ta được biết, hẳn là không có."

Không nói: "Tốt, ta không có cái gì lại muốn hỏi, ngươi đi đi. Bất quá khuyên ngươi một câu, hiện tại đã không phải là ngươi quát tháo phong vân thời đại. Tuy nói lực lượng của ngươi cực mạnh, nhưng vùng vũ trụ này bên trong cũng không phải là không có áp chế ngươi tồn tại. Cho dù là năm đó ngươi đỉnh phong thời kì, không đồng dạng cũng bị áp chế sao? Vẫn là ít chút giết chóc, dạng này đối với chính mình cũng tốt."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3570: Trùng luyện chiến kích

Cổ giận dữ: "Bản tọa làm việc, khi nào đến phiên ngươi đến chỉ điểm!"

Không nói: "Ta đây không phải chỉ điểm, chỉ là trần thuật mà thôi, ngươi tự giải quyết cho tốt đi."

"Tự giải quyết cho tốt" bốn chữ, tựa như là trưởng bối đang giáo huấn vãn bối, để cổ khí không nhẹ. Nhưng nghĩ tới hôm nay chịu thiệt, tổn hại, bất lợi đã đủ lớn, chỉ có thể nhịn xuống.

Mặc dù phát huyết thệ, nhưng dễ dàng như vậy Không cùng Dương Thanh Huyền, hắn thực sự vô pháp nuốt hạ cái này miệng.

Cũng may hắn cũng là một đời kiêu hùng, tạm thời phẩy tay áo bỏ đi, cho tới tương lai như thế nào trả thù, chờ thương lành lại nói. Trên người bây giờ tổn thương, nhất thời nửa khắc rất khó tốt.

Cổ sau khi rời đi, Không nói với Dương Thanh Huyền: "Nguyên vốn còn muốn để ngươi nhìn ta rèn luyện định hải thần trân sắt, trong thời gian ngắn không thể nào."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Không Đế đại nhân. . ."

Không toàn thân hào quang thu liễm, biến trở về đến bình thường hình thái: "Cái này Cổ quả thực đáng sợ, tiếp tục đấu nữa, xác thực như hắn lời nói, có thể hay không giết hắn hai chuyện, cho dù giết, ta sợ là cũng xong đời."

Hắn lộ ra vẻ cười khổ.

"Nhưng hắn y nguyên bị đại nhân đánh chạy, bị ép thỏa hiệp." Dương Thanh Huyền an ủi Không nói.

Không lắc đầu thở dài: "Kia là bởi vì hắn lúc trước thụ thương liền không cạn, nếu như toàn thịnh, ta khả năng đã chết."

Trong mắt của hắn kim mang lóe lên, lại tự tin tràn đầy nói ra:

"Nhưng trên đời không có nếu như, Cổ vết thương trên người trừ phi tìm tới thần vật, nếu không mấy ngàn năm bên trong đều rất khó khỏi hẳn."

Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Cái kia Không Đế đại nhân. . ."

Không nói: "Ta cần thời gian không thể so với hắn ngắn, nhưng ở rèn luyện định hải thần trân sắt thời điểm, có lẽ có thể từ vũ trụ này thứ nhất kim bên trong thu hoạch được năng lượng, trước thời gian khôi phục ra."

Hắn nhìn liếc mắt chung quanh, lại nói: "Không cho ngươi nhiều lời, ta trước hồi tộc bên trong, tương lai hữu duyên gặp lại."

Nói xong, thân ảnh lóe lên, liền biến mất ở trước mắt.

Dương Thanh Huyền trầm tư nửa khắc, cũng lập tức rời đi.

To lớn như vậy chiến đấu chấn động, sớm muộn sẽ dẫn tới cường giả. Mà lại hắn vội vã muốn đi đem chiến kích luyện hóa trở về.

Mấy tháng sau, Dương Thanh Huyền tìm một cái linh khí không tệ tinh cầu, bắt đầu bế quan rèn luyện chiến kích.

Hắn bố hạ cấm chế dày đặc, đồng thời tại tinh cầu chỗ xa vô cùng liền phóng thích ra đại lượng khôi lỗi, ẩn vào hư không, làm là dò xét dùng.

Sau đó đem tinh cầu linh khí thịnh nhất chi địa chiếm làm của riêng.

Nguyên bản có một vị ba sao Thiên Giới võ tu tại bên trong tu luyện, là tinh cầu này bên trên người mạnh nhất, bị hắn trực tiếp thu phục, làm vì chính mình lâm thời người hầu.

Vị kia ba sao Thiên Giới biết lợi hại, không dám có nửa điểm vượt qua, đối với Dương Thanh Huyền tận tâm tận lực hầu hạ.

Bố trí sau hết thảy về sau, liền tiến vào Thiên Chi Chiến Y bên trong, rèn luyện chiến kích.

Lấy Dương Thanh Huyền ý nghĩ, cho dù Cổ có thể cảm giác được, hạn tại Cổ hiện tại thân thể thương thế, còn có đại đạo huyết thệ, hẳn là sẽ không tìm đến mình.

Chiến kích một lần nữa vào trong tay, sự ấm áp đó cảm giác thân thiết tại từng chút một tìm về. Dương Thanh Huyền đem thần thức dung nhập kích bên trong, gặp được rất nhỏ ngăn cản, hắn cũng không cưỡng ép trấn áp, mà là từng chút một tiếp xúc hạ, chậm rãi tan rã cái kia sức chống cự.

Sau đó không lâu, chiến kích toàn bộ trạng thái đều tại Dương Thanh Huyền cảm giác hạ.

Hắn có chút giật mình, chiến kích năng lượng tần suất cùng kết cấu phát sinh biến hóa không nhỏ, hiển nhiên bị Cổ cải biến cực lớn.

Tại ngay lập tức loại này năng lượng tần suất cùng kết cấu bên trong, xa so với trước đó muốn tới mạnh rất nhiều.

"Dạo qua một vòng lại trở về, nghĩ không ra còn kiếm lợi lớn."

Dương Thanh Huyền trong lòng thầm nhủ, nửa vui nửa buồn, lo chính là sợ cải biến quá lớn, lấy mình lực lượng tế luyện không tới.

Hắn ngồi xếp bằng xong, bắt đầu chậm rãi thể ngộ chiến kích kết cấu cùng tần suất, hiểu rõ về sau lại làm kỹ càng phương án.

Mấy năm về sau.

Đối với võ tu mà nói, bất quá là chớp mắt nháy mắt.

Cái này viên tinh cầu trên không, bỗng nhiên bộc phát ra một vòng cực thịnh hào quang, kích - bắn ra đại lượng vòng tròn đồng tâm, không ngừng hướng nơi xa khuếch tán.

Chỉnh cái hành tinh bên trên sở hữu võ giả đều cảm giác được, tất cả đều hoảng sợ ngẩng đầu lên, chẳng biết đã xảy ra chuyện gì.

Trong vầng hào quang, các loại nhan sắc tương hỗ điệp gia chiếu rọi, hình thành mỹ luân mỹ hoán vầng sáng, giống như trong mộng.

Một chút Thiên Giới chi chủ lập tức hướng hào quang phương hướng nhìn lại, đều là đổi sắc mặt, bởi vì nơi đó cư trú tinh cầu này bên trên mạnh nhất người.

Thậm chí có người nghe đồn hắn đã sớm chết, không nghĩ tới không chỉ có còn sống sót, mà lại tu vi như thế kinh thiên khủng bố.

Cơ hồ tất cả Thiên Giới giờ phút này đều tin tưởng, người kia nhất định vượt qua Thiên Giới bên trên đạo thứ nhất to lớn lạch trời, đạt đến bốn sao Thiên Giới.

Mà trên thực tế, người kia giờ phút này chính bái phục tại chân núi hạ, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ nhìn lên bầu trời dị tượng, cảm thụ được ngọn núi bên trong đáng sợ năng lượng, toàn thân run lẩy bẩy. Không bao lâu, cái kia dị tượng liền tán đi, quang huy trở về đến ngọn núi bên trong.

Một thanh âm truyền đến: "Năm năm qua ngươi làm không tệ, linh đan diệu dược cái gì ta không có, nhưng có bản chí tôn công pháp, làm là năm năm qua thù lao cho ngươi. Lấy thiên tư của ngươi, ở đây công pháp chỉ dẫn hạ, đột phá đến bốn sao không thành vấn đề. Thậm chí cơ duyên phúc đức lại sâu một chút, thăm dò thất tinh cũng chưa chắc không có trông cậy vào."

Người kia toàn thân run rẩy, cuồng vui không thôi, liền gặp một viên pháp quang ngọc giản xuất hiện ở trước mặt mình, phía trên chớp động lên các loại phù văn, kích động vội vàng bái hạ dập đầu: "Đa tạ đại nhân, xin hỏi đại nhân họ và tên, tại hạ nhất định khắc trong tâm khảm, vì đại nhân lập trường sinh bia!"

Thanh âm kia cười nói: "Quên đi thôi, dài không dài sinh, toàn nhìn mình thực lực cùng bộ não, cùng có hay không một cái phá bia không hề quan hệ. Ta đi, về sau hơn phân nửa sẽ không lại gặp."

Người kia trong lòng run lên, vội vàng nói: "Đại nhân. . ."

Nhưng ngọn núi bên trong nháy mắt khí tức hoàn toàn không có, cùng đã mất đi cái kia mênh mông cường đại khí tức.

Dương Thanh Huyền dùng thời gian năm năm, đem chiến kích một lần nữa rèn luyện một lần.

Hắn đem Cổ luyện chế kết cấu tìm tòi không sai biệt lắm, dùng ngũ hành cùng đại đạo lực lượng trực tiếp cải tạo cùng rèn luyện, đem Cổ lạc ấn xóa đi bảy tám phần.

Nhưng y nguyên lưu hạ không ít vết tích tại kích bên trong, trong thời gian ngắn rất khó thanh trừ. Chỉ có thể từ từ sẽ đến.

Dương Thanh Huyền rời đi tinh cầu kia về sau, liền lập tức liên hệ Bùi Đại tiên sinh.

"Đại nhân, ngài quả nhiên còn chưa có chết."

Bùi Đại thông qua xa khoảng cách thông tin trận nhìn thấy Dương Thanh Huyền về sau, câu nói đầu tiên nói như vậy.

Dương Thanh Huyền mặt đen lên: "Ta liền dễ dàng chết như vậy sao?"

Bùi Đại cười nói: "Ha ha, dĩ nhiên không phải. Mà lại vừa vặn tương phản, ta cảm thấy đại nhân là vũ trụ bên trong khó khăn nhất chết người một trong. Chỉ bất quá lúc trước trận kia Thái Huyền Kiếm Trủng cảm ứng kiếm hội, chết không ít người, gây nên chấn động các nơi. Ta lường trước đại nhân hơn phân nửa thụ chút tổn thương, trốn cái kia chữa thương đi."

Dương Thanh Huyền tâm nghĩ cái này Bùi Đại quả nhiên có điểm bộ não, mặc dù đoán không đúng, nhưng cũng đoán trúng một chút.

Hắn hỏi: "Trận kia kiếm hội, kết quả như thế nào?"

Bùi Đại nói: "Nguyên lai đại nhân nửa đường rời trận. Chẳng biết đại nhân cũng biết mười bảy vị chí tôn liên thủ đối phó Thiên Hành Giả Cổ một chuyện?"

Dương Thanh Huyền nói: "Biết được."

Bùi Đại gật đầu nói: "Mười bảy vị chí tôn liên thủ, quả nhiên là không cách nào tưởng tượng khủng bố, mà lại cái này mười bảy vị chí tôn đều có lai lịch lớn, tại vũ trụ bên trong không khỏi là tiếng tăm lừng lẫy tồn tại. Liên thủ chi hạ lại còn để Cổ chạy, cái này đã làm cho không người nào có thể hiểu được. Chẳng biết đại nhân nhưng có nhìn ra Cổ là như thế nào đào tẩu?"

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3571: Gặp lại Huyền Thiên Cơ

Dương Thanh Huyền mặt không thay đổi nói ra: "Lúc ấy ta đều dọa đến gần chết, đâu còn nhìn ra được? Mà lại mười bảy vị chí tôn cũng không biết, ta làm sao có thể biết."

Bùi Đại "A" một tiếng, mặc dù hắn không tin Dương Thanh Huyền dọa đến gần chết, nhưng ngẫm lại lấy Dương Thanh Huyền tu vi hoàn toàn chính xác cần phải không phát hiện được.

Dương Thanh Huyền hỏi: "Cổ đào tẩu về sau đâu?"

Bùi Đại tiếp tục nói ra: "Cổ đào tẩu về sau, mười bảy vị chí tôn lòng nóng như lửa đốt, đều đang liều mạng suy tính, nhưng căn bản suy tính không ra. Bất quá ta ngược lại là đạt được một tin tức, mười bảy vị chí tôn dù chưa suy tính ra Cổ vị trí, nhưng lại suy tính ra Cổ hẳn là thân chịu trọng thương, mà lại trong thời gian ngắn hẳn là không lành được. Mười bảy vị chí tôn mặc dù phiền muộn, nhưng cũng chỉ có thể coi như thôi, cứ thế mà đi. Bọn hắn vừa đi, còn lại những cái kia Thiên Giới chi chủ liền loạn, các loại mâu thuẫn xông nổi lên, rất nhiều người hoà mình, chết không ít."

Dương Thanh Huyền cười lạnh nói: "Những này người cũng thật đủ nhàm chán. Hiện tại vũ trụ bên trong có thể có tin tức gì, trước đó cái kia thứ nhất gốc Bồ Đề cổ thụ sự tình, có đầu mối chưa rồi?"

Bùi Đại nói: "Phong thanh có không ít, nhưng không có tin tức xác thật. Những bảo vật này xuất thế, cũng đều là bởi vì vận mà sinh, có lẽ là khí vận còn chưa tới."

Dương Thanh Huyền suy nghĩ hạ cũng thế, không có cái gì cái khác biện pháp tốt, chỉ có thể tiếp tục các loại tin tức. Tại đại vũ trụ bên trong đổi tới đổi lui, tìm kiếm các loại khả năng xuất hiện cơ duyên. Đến hắn hiện tại trình độ này, bế quan có thể đủ gia tăng tu vi đã cực thấp, sợ là bế quan triệu năm, cũng không có thể đột phá đi lên.

Bùi Đại nói: "Đúng rồi, mấy năm trước có người tới tìm ngươi, nói nếu là ngươi trở về, cho ngươi đi một chuyến Luân Hồi Thiên Cung."

Dương Thanh Huyền trong lòng nhảy một cái: "Huyền Thiên Cơ?"

Bùi Đại nói: "Tới là một vị gọi Phù Trăn, nhưng đúng là Huyền Thiên Cơ tìm ngươi."

Dương Thanh Huyền nói: "Hắn nhưng có lưu hạ Luân Hồi Thiên Cung tọa độ?"

Bùi Đại nói: "Không có."

Dương Thanh Huyền nói: "Vậy làm sao tìm hắn?"

Bùi Đại nói: "Phù Trăn nói ngươi truyền cho tọa độ cho hắn, Huyền Thiên Cơ tự nhiên sẽ tới tìm ngươi."

Dương Thanh Huyền cười: "Dạng này cũng tốt, tỉnh ta bôn ba."

Hắn giờ phút này ở vào một chỗ vị diện căn cứ, lập tức đem không gian của mình tọa độ phát đưa qua.

Sau đó Dương Thanh Huyền lại hỏi hạ Nhân tộc cùng dị tộc sự tình, tự Diệu Huy bị Lý Vân Tiêu trọng thương về sau, dị tộc cơ hồ hoàn toàn yên tĩnh trở lại.

Mà Lý Vân Tiêu cũng tiến vào bế quan bên trong, đến nay chưa xuất quan, bên ngoài giới không biết được tình huống.

Trước mắt cục này thế nhìn, dị tộc tại không có biến hóa lớn tình huống hạ, rất khó xuất thủ nữa, có lẽ nghĩ duy trì hiện tại hình thức, chờ Diệu Huy cùng hoa chưa hết hoàn toàn phục hồi như cũ.

Nhưng cái kia không biết là bao lâu sau sự tình.

Sau đó, Dương Thanh Huyền liền lưu tại cái vị diện này căn cứ tu luyện.

Không bao lâu về sau, liền chờ được Huyền Thiên Cơ.

Cùng Huyền Thiên Cơ cùng nhau đến đây, còn có Phù Trăn cùng Phạm Y, hai người này đều quy phụ Huyền Thiên Cơ.

Phạm Y cùng Phù Trăn nhìn thấy Dương Thanh Huyền về sau, đều hoàn toàn biến sắc, chấn sợ nói không ra lời.

Phạm Y mấy lần muốn nói lại thôi, nàng mỗi lần nhìn thấy Dương

Thanh Huyền đều thích trêu chọc một hai, nhưng bây giờ cảm ứng được trên người đối phương khí tức khủng bố, lời đến khóe miệng làm sao đều nói không nên lời, chỉ có thể nội tâm thật dài thở dài.

Dương Thanh Huyền nhìn liếc mắt hai người, đổi dùng Bùi Đại thường nói câu nói kia: "Các ngươi thế mà còn chưa có chết."

Phạm Y cười khổ nói: "Nhờ đại nhân phúc, còn sống được thật tốt."

Dương Thanh Huyền nói: "Sống được tốt liền tốt, vui vẻ điểm, không cần như thế sầu mi khổ kiểm, nói không chừng ngày nào liền chết."

Hai người tràn đầy phiền muộn, bọn hắn không phải sầu mi khổ kiểm, chỉ là nhìn thấy Dương Thanh Huyền cảnh giới tu vi, khiếp sợ chất phác ngốc trệ mà thôi.

"Ha ha." Huyền Thiên Cơ cười một tiếng, phất tay an vị xuống: "Ta lần này đến, là nghĩ dẫn ngươi đi một cái địa phương."

Dương Thanh Huyền hiếu kỳ nói: "Địa phương nào?"

Huyền Thiên Cơ nói: "Có thể để ngươi đột phá đến chí tôn địa phương."

Dương Thanh Huyền biến sắc, nhìn hắn chằm chằm một trận, bỗng nhiên cười nói: "Ngươi cho rằng ta sẽ tin sao? Ngươi chính mình cũng không phải chí tôn, nói mang ta đi đột phá chí tôn?"

Huyền Thiên Cơ cười nhạt một tiếng: "Ta muốn đột phá đến chí tôn tùy thời có thể, chỉ là không có ý nghĩa mà thôi."

Dương Thanh Huyền nội tâm "Lộp bộp" một cái, cảm thấy cái này tiểu tử mặc dù thích trang bức, nhưng làm việc nói chuyện vẫn là có nhất định đáng tin cậy tính.

Hắn hỏi: "Lời này của ngươi có ý tứ gì?"

Huyền Thiên Cơ lạnh nhạt nói: "Hiện tại nói cho ngươi cũng không có ý nghĩa, đi thôi, ta dẫn ngươi đi."

Dương Thanh Huyền vẫn chưa đứng dậy, chỉ cảm thấy qua tại cổ quái, truy hỏi: "Thật có thể để ta đột phá đến chí tôn?"

Huyền Thiên Cơ nói: "Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là ngươi có thể gánh vác bất tử."

Dương Thanh Huyền lòng hiếu kỳ nặng hơn: "Có thể nói rõ chút sao?"

Huyền Thiên Cơ nói: "Có thể, ta muốn dẫn ngươi đi địa phương, chính là đại đạo trường hà, ngươi đi qua một lần."

Dương Thanh Huyền sắc mặt đại biến, trừng hắn liếc mắt: "Ta cho rằng ngươi có cái gì biện pháp tốt, tiến vào đại đạo trường hà, không phải mình muốn chết sao?"

Huyền Thiên Cơ nhìn xem hắn cười cười: "Ta đi vào qua mấy lần cũng không chết, ngươi cũng đi vào qua một lần cũng không chết, gì đến tìm cái chết?"

Dương Thanh Huyền tỉnh táo lại, bỗng nhiên có loại tâm động.

Hắn cũng là thuộc về người điên cái kia chủng loại hình, mà lại một đường đi tới, đều dựa vào bên bờ sinh tử giãy dụa hướng phía trước thăng cấp.

Như là dựa theo võ giả bình thường tu luyện lộ tuyến, mỗi ngày tại tông môn bế quan, dựa vào tông môn cung cấp tài nguyên, hiện tại sợ liền Giới Vương đều không phải.

Chính là vô số lần sinh tử thành tựu hắn.

Nguy hiểm càng lớn, lợi ích lại càng lớn.

Lúc trước hắn từ đại đạo trường hà bên trong bị đánh ra, khỏi bệnh sau trực tiếp thăng lên cấp một.

Dương Thanh Huyền đột nhiên hỏi: "Ngươi đi không?"

Huyền Thiên Cơ cười: "Có thể đi."

Hắn không nói "Đi" hoặc là "Không đi", mà là nói "Có thể đi", ý là cũng có thể không đi, như vậy đi, cũng chỉ là bồi ngươi đi.

Dương Thanh Huyền đột nhiên cảm giác được cơ tình đầy đủ, toàn thân nổi da gà, hỏi: "Ngươi rốt cuộc là ai?"

Huyền Thiên Cơ trong ánh mắt u quang lóe lên, nhàn nhạt nói ra: "Chờ có cơ hội, ngươi tự nhiên là biết. Trước bước vào chí tôn rồi nói sau."

Dương Thanh Huyền tràn đầy chờ mong, gật đầu nói: "Tốt, cái kia đại đạo trường hà ta đi."

Phạm Y tại một bên, gấp vội vàng nói: "Đại nhân, ta cũng muốn đi."

Huyền Thiên Cơ nói: "Có thể, nhưng phải có quyết tâm quyết tử, mới có thể từ trường hà bên trong thu hồi một chút hi vọng sống. Nếu là không thể nhìn thẳng vào sinh tử, liền chết thật ở bên trong."

Phạm Y trọng trọng gật đầu.

Phù Trăn trên mặt lộ ra do dự cùng vẻ giãy dụa.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên nói ra: "Ta nghĩ mời ngươi giúp ta một việc. Ta có hai vị bằng hữu đến nay tung tích không rõ, cũng không biết sinh tử, lấy của ta đạo hạnh suy tính không ra bọn hắn tung tích."

Hắn bỗng nhiên hạ, lại nói: "Tại cái kia cũng không đáng kể, chí ít hi vọng có thể biết bọn hắn sinh tử."

Huyền Thiên Cơ nói: "Không cần giúp, tung tích của bọn hắn ta biết. Quỷ Tàng bị oanh trở về Quỷ Giới, Á Tư về tới Long tộc. Hai người đều tại kỳ diệu địa phương bế quan, sở dĩ ngươi thôi diễn không ra."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3572: Đại đạo trường hà

Dương Thanh Huyền lớn vui: "Thật chứ?"

Huyền Thiên Cơ cười nhạo một tiếng, tràn đầy khinh thường hình dạng: "Ta có tất yếu lừa ngươi?"

Dương Thanh Huyền trùng điệp nhẹ nhàng thở ra, tràn đầy vui sướng.

Hắn một mực lo lắng hai người hạ lạc, có thể thử vô số lần, đều không thể suy tính ra, một mực lo lắng. Hiện tại nghe Huyền Thiên Cơ vừa nói như vậy, liền hoàn toàn yên lòng.

"Đi thôi, chúng ta đi đại đạo trường hà."

Dương Thanh Huyền nội tâm còn có một cái ý nghĩ, nếu là tại đại đạo trường hà bên trong tế luyện chiến kích, liền có thể đem phía trên Cổ lạc ấn hoàn toàn xóa đi.

Chỉ cần tại khoảng cách đại đạo cảm ứng gần nhất địa phương, cảm ứng đại đạo chấn động, liền có thể tìm tới trường hà vị trí.

Sở dĩ bọn hắn lân cận tìm một cái chủng tộc chui vào đi vào.

Có thể đủ nắm giữ cảm ứng đại đạo bảo địa chủng tộc, cơ hồ đều có chí tôn tọa trấn, mà lại cơ bản sẽ vạch vì bản tộc thánh địa.

Vũ trụ mênh mông phiêu miểu, đầy trời quang huy, rực rỡ như châu.

Hạ Thiền tộc thánh địa bên trong, một tên nam tử chính ngồi xếp bằng tu luyện, tay bấm quyết ấn, khẽ động không động. Hắn tu luyện pháp quyết này đã nhiều hơn mười năm, mỗi cái pháp ấn biến hóa đều hao phí mấy năm.

Từ trước đó bắt đầu đến bây giờ, nam tử bỗng nhiên trở nên tâm thần không yên, đối với pháp ấn cảm giác thường xuyên gián đoạn, phảng phất có sự tình muốn phát sinh.

Hắn mở hai mắt ra, nội tâm hiện lên kinh ngạc, vội vàng bấm ngón tay suy tính.

Lưu quang tại đầu ngón tay múa, không ngừng ngưng kết ra phù văn, bay vào hư không, sau đó tan rã mở.

Nam tử suy tính mấy lần, đều là không công mà lui, tự lẩm bẩm: "Kỳ quái, giống như không có việc gì phát sinh, cũng suy tính không ra kết quả, vì sao ta sẽ tâm thần không yên đâu?"

Hắn ngơ ngác ngồi tại cái kia, không rõ ràng cho lắm.

Bỗng nhiên, rất nhỏ cảm ứng xông lên đầu, hắn sắc mặt biến hóa, lóe lên liền biến mất tại trong mật thất.

Sau một khắc, trực tiếp xuất hiện tại vạn dặm trên bầu trời, phẫn nộ quát: "Người nào, dám can đảm xông ta Hạ Thiền tộc thánh địa!"

Tại đêm tối bên dưới, có một cỗ khí lưu chậm rãi dâng lên, hướng vòm trời lan tràn mà đi, bên trong truyền đến mấy đạo khí tức.

Nam tử sắc mặt đại biến, lúc này mới minh bạch chính mình tâm thần không yên đến từ phương nào. Lại là có người chui vào thánh địa, mà chính mình lại không cách nào cảm thấy, cái này khiến hắn giật mình dị thường, phẫn nộ quát: "Các ngươi đến cùng là người nào? Nếu không nói, liền đừng trách ta không khách khí!"

Cái kia khí lưu bên trong, phảng phất cũng không có chí tôn tồn tại. Nhưng đối phương có thể tại chính mình mí mắt phía dưới làm việc, sợ là có một ít bản lĩnh, nam tử sợ dẫn xuất đại địch.

"Tại hạ bốn người chỉ là đi ngang qua quý tộc bảo địa, cũng không nó tâm, đại nhân không cần khẩn trương, còn nhìn dàn xếp một hai."

Khí lưu bên trong, Huyền Thiên Cơ xa xa ôm quyền chắp tay.

Nam tử giận dữ nói: "Đây là tộc ta thánh địa, các ngươi nói đến là đến, nói đi là đi, còn để ta dàn xếp? Đang nằm mơ sao? !"

Hắn khí tức trên thân nháy mắt nghiền ép lên đi. Thân ảnh lóe lên, cũng truy hướng luồng khí kia. Tại xác định bốn người bên trong không có chí tôn về sau, hắn quyết định đem bốn người cầm hạ. Dù sao chí tôn chi hạ đều sâu kiến, có bốn cái sâu kiến ở trước mặt hắn nhảy nhót, há có thể dung nhẫn?

"Ai nha, làm sao từng cái tính tình đều như thế lớn."

Huyền Thiên Cơ khẽ quát một tiếng: "Đi!"

Hai tay kết ấn, một mảnh quang huy khuếch tán ra đến, tại không trung hóa thành năng lượng to lớn trận, khí lưu trực tiếp hiển hiện thành một đoàn ánh sáng, gia tốc hướng bầu trời phóng đi.

Dương Thanh Huyền lấy ra chiến kích, nhẹ nhàng tại trong tay lau một cái, sau đó quơ hướng phía trước bổ tới, quát to: "Mở!"

Hư quang bộc phát ra khủng bố cường quang, trực tiếp tướng tinh đêm vỡ ra tới.

Nháy mắt khủng bố khí tức từ cái kia trong cái khe tuôn ra, nuốt hướng bốn người.

Hạ Thiền tộc nam tử vừa vặn đuổi theo, bỗng nhiên thấy cái kia khe hở, lập tức sắc mặt đại biến, kinh hãi nói: "Các ngươi. . . Muốn chết!"

Trong cái khe tuôn ra xuất lực lượng, chính là đại đạo lực lượng.

Nơi này là chỉnh cái tinh hệ bên trong khoảng cách đại đạo trường hà gần nhất địa phương, nhưng cho dù gần nhất, muốn xé rách không gian tiến về đại đạo trường hà cũng không phải chuyện đơn giản.

Cho dù là hắn cũng muốn hao phí không nhỏ năng lượng, đồng thời không dám tùy tiện nếm thử.

Mà quang mang này bên trong nam tử, thế mà nhẹ nhàng một bổ liền chém ra thông đạo?

Cái này khiến Hạ Thiền tộc nam tử không rét mà run, vội vàng lách mình lui xuống tới, hắn có thể không muốn bị trường hà hút đi vào.

Tiến vào bên trong, cho dù là chí tôn, cũng là cửu tử nhất sinh.

"Ầm ầm!"

Cường đại lực hấp dẫn rơi - xuống.

Dương Thanh Huyền bốn người nháy mắt bị hút vào.

Sau đó cái kia khe hở chậm rãi khép lại.

Hạ Thiền tộc nam tử nhìn trợn mắt hốc mồm, hắn vội vàng liền ngồi xếp bằng, tay bấm quyết ấn, bắt đầu cảm ứng trường hà bên trong động tĩnh.

Vừa tiến vào đến trường hà bên trong, bốn người lập tức cảm thấy mình muốn bị áp vỡ nát.

Đặc biệt là Phù Trăn cùng Phạm Y, đều là hoảng sợ muôn dạng.

Phạm Y liều mạng ngăn cản mấy hạ, sợ hãi hét lớn: "Đại nhân cứu ta!"

Huyền Thiên Cơ toàn thân bị một cỗ hào quang vây quanh, chậm rãi xoay người lại.

Cho dù hắn một mực phong khinh vân đạm, vạn sự đều không tại trong mắt hình dạng, ở đây cũng không dám khinh thường, sắc mặt trước nay chưa từng có ngưng trọng.

"Ta có thể đem các ngươi rung ra đi, nhưng cho tới rơi xuống đến chỗ nào, sống hay chết, liền đều xem chính các ngươi."

Huyền Thiên Cơ chậm rãi tay giơ lên, nhẹ nhàng một chụp, đặt ở Phạm Y trên vai.

Lập tức lòng bàn tay hạ kim quang bạo khởi, Phạm Y kêu thảm một tiếng, liền "Phanh" bị đánh bay, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Sau đó bắt chước làm theo, đem Phù Trăn cũng đánh bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền cũng bị đại đạo lực lượng ép tới thật không thẳng thân, liều mạng cắn răng, đồng thời triệu hồi ra Thiên Chi Chiến Y, cầm trong tay chiến kích, mới sơ qua dễ chịu chút.

Huyền Thiên Cơ nói: "Gánh không được thời điểm nói với ta xuống."

Nói xong cũng hai mắt nhắm lại, tiến vào trong nhập định.

Dương Thanh Huyền gặp hắn còn có thể nhập định, cảm giác không thể nào hiểu được, cười khổ nói: "Ta hiện tại liền gánh không được. . ."

Huyền Thiên Cơ chậm rãi mở mắt ra: "Vậy liền đi chết đi."

Dương Thanh Huyền: ". . ."

Chỉ có thể buồn bực cưỡng ép nâng cao.

Cái kia đại đạo lực lượng mặc dù oanh hắn cực độ khó chịu, nhưng hoàn toàn chính xác đem hắn tu vi cảnh giới cũng oanh mở, đồng thời đối với đạo thể cùng chiến y còn có chiến kích, đều là một loại rèn luyện.

Ở đây trường hà bên trong, Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy mình nửa bước khó đi, một không thể động đậy được.

Đây cũng chính là không ai dám tiến tới tu luyện nguyên nhân.

Phàm là chí tôn, đều có bổ ra vũ trụ màng mỏng, tiến vào đại đạo trường hà năng lực, mà lại chèo chống cũng so Dương Thanh Huyền muốn lâu. Chỉ khi nào tiến đến, liền bị đại đạo trấn áp vô pháp động đậy, căn bản không có cơ sẽ ra ngoài, chỉ có thể chờ chết.

Hạ Thiền tộc cái kia tên chí tôn tại thánh địa bên trong cảm ứng, sớm đã cả kinh trợn mắt hốc mồm, lại có thề có người có thể đem người từ đại đạo trường hà bên trong chụp bay ra ngoài?

Đây là cái gì bản lĩnh?

Căn bản chưa từng nghe thấy, quả thực chính là không tồn tại thần thông.

Không chỉ có là Hạ Thiền tộc chí tôn, chậm rãi, bắt đầu có không ít chí tôn cảm ứng được trường hà bên trong tình huống, đều là có phần là kinh ngạc.

Bọn hắn không có cảm ứng được trước đó Huyền Thiên Cơ đánh bay Phạm Y cùng Phù Trăn một màn, lại gặp chỉ là hai tên nửa bước chí tôn, còn tưởng rằng là không cẩn thận xâm nhập trường hà con kiến, trong lòng sinh ra cười lạnh cùng đáng thương, tâm nghĩ hai người này chết cũng không biết chính mình chết như thế nào, thật sự là đáng thương, thật đáng buồn.

Nhưng rất nhanh liền để bọn hắn từng cái ngây ra như phỗng, hai cái này nửa bước chí tôn thế mà chống đỡ hơn nửa canh giờ, thời gian lâu như vậy, chính bọn hắn đều không thể nào làm được.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3573: Bồ Đề cổ thụ

"Chuyện gì xảy ra, cái này hai sâu kiến. . ."

Vũ trụ các nơi, cảm ứng được dị thường chí tôn đều là giật mình không thôi, đem cảm ứng quăng bắn xuyên qua.

Huyền Thiên Cơ cùng Dương Thanh Huyền quanh thân đều chớp động lên bạch mang, bị đại đạo quang huy đánh vào trong cơ thể, hai người thần sắc không đồng nhất. Huyền Thiên Cơ còn bình tĩnh, Dương Thanh Huyền trên mặt thống khổ chi tình càng ngày càng nặng.

Hắn run giọng nói: "Ta thật duy trì không được."

Thấy Huyền Thiên Cơ không có phản ứng, hắn mắng: "Là thật gánh không được, mẹ nó, sắp chết, ngươi sẽ không ở giả chết, hoặc là đã chết a?"

Huyền Thiên Cơ mở hai mắt ra, tay giơ lên, hướng phía trước một chụp.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy một cỗ nhu hòa lực lượng truyền đến, rơi trên người mình về sau, bỗng nhiên trở nên bạo lực vô cùng, lấy cực kì khủng bố lực bộc phát oanh mở bốn phía chướng ngại, thân thể của mình phảng phất bị nghiền vỡ nát, trực tiếp từ trường hà bên trong bị rung ra tới.

Huyền Thiên Cơ chụp ra một chưởng này về sau, sở hữu cảm ứng bên trong chí tôn không khỏi là hoảng sợ hoảng hốt, lộ ra vẻ không thể tin được.

Hắn đứng dậy, hướng phía trước phóng ra một bước.

Thân thể ngay tại bạch quang bên trong từng chút một tiêu tán, phảng phất hóa thành khói xanh mà đi.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy toàn thân đều nát, giống như là nguyên tố trạng thái, vô số ngang ngược năng lượng tại tạo thành thân thể hạt tử bên trong chấn động, cả người lại không giống như là chính mình.

Không biết qua bao lâu, hắn cảm giác được rất nặng một cái, giống như là rơi vào đại địa, "Ầm ầm" tiếng vang, bốn phương tám hướng tất cả đều hóa thành tro tàn.

"Đạo từ đâu mà đến, hướng gì mà đi. Giống như vạn vật chi bản nguyên, không tăng không giảm, lấy không tự sinh, có thể trường sinh."

"Chúng ta đều từ đạo mà sinh, lại làm sao có thể lý giải đạo đâu."

"Nếu là ta còn có thể trở về. . ."

"Rất chờ mong đâu, ta sẽ chờ ngươi. Tại lúc này gian không bờ bên trong, mặc kệ bao nhiêu năm."

Dương Thanh Huyền trong đầu xuất hiện kỳ quái ký ức, sau đó ngất đi.

. . .

Một tòa nguyên đã tiến vào tịch diệt viễn cổ đại lục, bỗng nhiên trên trời rơi xuống đạo mưa, vạn vật khôi phục.

Không có chút nào sinh khí nham thạch địa tầng, bắt đầu bị linh khí nhét đầy, các loại sinh mệnh từ thổ địa bên trong xuất hiện, mọc rễ nảy mầm, dài khắp núi dã, một chút viễn cổ linh dược cùng thiên tài địa bảo tại khắp mặt đất lần lượt xuất hiện, rất nhiều đại thụ giống như kình thiên thẳng nhập vòm trời, toàn bộ đại lục phảng phất thiên địa sơ khai, lần nữa lấp đầy sinh cơ.

"Là Bồ Đề cổ thụ! Cuối cùng xuất hiện sao?"

Lập tức có Thiên Lang tinh hệ chí tôn cường giả suy tính ra.

Tin tức lan truyền nhanh chóng, rất nhanh truyền khắp chỉnh cái tinh hệ, hướng vũ trụ các nơi lan tràn.

"Nhất định muốn đoạt được tiên cơ, chờ những tinh hệ khác cường giả đuổi tới trước đem Bồ Đề tử chiếm được!"

Toàn bộ Thiên Lang tinh hệ đều chấn động, các phương cường giả, cơ hồ sở hữu chủng tộc, đều hướng cái kia viễn cổ đại lục tiến đến.

Đây là vũ trụ ở giữa thứ nhất khỏa cây bồ đề, tương truyền đã từng có vô số cường giả tại cây hạ ngộ đạo chứng được chí tôn.

Về sau tại Thành Trụ Phôi Không bên trong, Bồ Đề cổ thụ cũng lâm vào ngũ suy, tại trong dòng chảy lịch sử biến mất.

Nghĩ không ra lần này thế mà có thể tái hiện thế gian.

Mà lại càng khiến người ta mừng rỡ như điên chính là, cây bên trên Bồ Đề tử cho tới bây giờ đều không ngừng một hạt. Cũng liền chẳng khác nào có đại lượng chí tôn đạo quả xuất hiện, có thể so với đại thần kiếp.

"Bồ Đề cổ thụ thế mà xuất hiện tại Thiên Lang tinh hệ."

Nhân tộc lãnh địa bên trong, Nhân Hoàng suy tính chi hạ, lộ ra vẻ giật mình, sau đó ánh mắt trở nên cực kỳ ngưng trọng.

Như bảo vật tại những tinh hệ khác, chắc chắn sẽ bị nơi đó cường giả tiêu hóa hết, không tới phiên bọn hắn. Có thể xuất hiện tại Thiên Lang tinh hệ, tình huống liền không giống với lúc trước.

Nhân Hoàng lo lắng nhất là thâm không dị tộc, như bị bọn hắn thu hoạch được hai miếng tả hữu Bồ Đề tử, Diệu Huy cùng hoa chưa hết tổn thương liền có thể gia tốc khỏi hẳn. Thậm chí tại thâm không dị tộc nửa bước chí tôn bên trong lại sinh ra một vị chí tôn ra cũng có khả năng.

Cái kia Nhân tộc thế cục liền tràn ngập nguy hiểm.

"Cũng không biết lúc này Dương Thanh Huyền đi nơi nào."

Nhân Hoàng mặt rầu rĩ, nếu là có thể làm tới Bồ Đề tử, lấy Dương Thanh Huyền thiên phú có lẽ có một tuyến cơ hội bước vào chí tôn.

Nhưng vũ trụ lớn, hiện tại đi nơi nào tìm người?

Chỉ hi vọng hắn có thể nhận được tin tức, sau đó chạy tới viễn cổ đại lục.

Nhân Hoàng thở dài, liền biến mất trên Lăng Tiêu Sơn, tiến về chúng thánh điện.

. . .

Khoảng cách viễn cổ đại lục gần nhất chính là đỏ cáp tộc, tộc trưởng Thiềm tôn giả cảm ứng được đại lục biến hóa, lần thứ nhất thời gian liền tiến về.

Tại đại lục trung ương, vô số cổ thụ che trời vờn quanh bên trong, có một mảnh chân không khu vực, bên trong bị cường đại thải sắc quang huy bao phủ, mơ hồ có thể thấy được bóng cây.

Thiềm tôn giả thi triển đại thần thông, nghĩ muốn mạnh mẽ phá tan cấm chế, hoàn toàn bị quang huy ngăn trở, hết thảy công kích đều phản bắn trở về, đem bốn phương tám hướng hoang dã sơn lĩnh đều phá hủy.

Thiềm tôn giả lớn kinh chi hạ, không dám lại vọng động. Lập tức hạ lệnh toàn tộc, để Thiên Giới trở lên cao thủ toàn bộ chạy đến, mục đích cũng không phải là Bồ Đề cổ thụ, mà là đem viễn cổ trong đại lục xuất hiện thiên tài địa bảo toàn bộ hái.

Những này thiên tài địa bảo rất nhiều sớm đã tại vũ trụ bên trong biến mất, cho dù không thể đạt được Bồ Đề tử, đem những này lấy đi, đỏ cáp tộc cũng coi là đi đại vận.

Ngay tại đỏ cáp tộc cướp sạch viễn cổ đại lục thời điểm, đại lượng cường giả khí tức phá không mà đến, dồn dập tràn vào trong đại lục.

Thiềm tôn giả lập tức hạ lệnh toàn tộc lui lại, vẻn vẹn lưu lại hơn mười vị cường giả đỉnh cao, trong đó bao quát trong tộc mặt khác ba vị chí tôn.

Bồ Đề cổ thụ chung quanh quang hoa càng ngày càng mạnh, rất nhanh liền bao phủ nửa cái đại lục, tất cả mọi người đều tắm rửa ở đây quang huy hạ, hưởng thụ không hết.

"Nghĩ không ra cái này xấu trống không trong đại lục, còn có viễn cổ Bồ Đề hạt giống tồn tại, chỉ vì vì linh khí đánh mất, hạt giống khô héo, trở thành phàm vật một dạng hòn đá. Nương theo cái kia đạo mưa rơi hạ, trực tiếp liền mọc rễ nảy mầm."

Một lão giả tại cái kia quang huy bên trong, nhìn chằm chằm bên trong bóng cây lắc lư, một mặt suy tính một mặt nói.

"Nguyên lai là Hải Thiên tôn giả, nghĩ không ra nhanh như vậy liền đến."

Thiềm tôn giả nhìn lão giả kia liếc mắt, từ tốn nói.

Hải Thiên tôn giả cười nói: "Đại sự như thế, há có thể không tới? Cái này Bồ Đề tử liền xem như chúng ta phục hạ, cũng có chỗ tốt cực lớn, huống chi cho hậu bối còn có thể gia tăng đột phá chí tôn mấy suất, bất đắc dĩ chỉ có thể tự mình đi một chuyến."

Thiềm tôn giả không lên tiếng, lạnh nhạt nhìn xem cái kia quang huy bên trong Bồ Đề cổ thụ. Có thể được đến Bồ Đề tử tự nhiên tốt nhất, không chiếm được cũng không có gì, dù sao cái này viễn cổ trong đại lục thiên tài địa bảo bị bọn hắn vơ vét không sai biệt lắm, giá trị lớn, cộng lại cũng đủ để bù đắp được một viên Bồ Đề tử.

Nửa tháng sau, trong đại lục người càng ngày càng nhiều, đều tại hướng cổ thụ bên này đuổi. Không có chỗ nào mà không phải là cường đại cực kỳ khí tức. Mỗi người sắc mặt đều không tốt lắm, dù sao tại cường giả như vậy đảo mắt hoàn cảnh hạ, ai cũng không biết chính mình có thể hay không bỏ xuống.

Tại một mảnh nhỏ khu vực, đến không ít Nhân tộc cường giả, tụ tập cùng một chỗ. Đều là thập tinh Thiên Giới phía trên tồn tại. Trong đó còn có Hồng Lâm, Nam Viêm Chân Đao, cùng Đế Ất mấy người Dương Thanh Huyền nhận biết người.

Đế Ất thở dài nói: "Dương Thanh Huyền giờ phút này chẳng biết người ở chỗ nào, nếu là hắn có thể thu được một hạt Bồ Đề tử, lấy thiên phú của hắn, Nhân tộc ta đối kháng dị tộc có hi vọng."

Nam Viêm Chân Đao trầm giọng nói: "Bồ Đề tử không chỉ một hạt, chúng ta cố gắng tranh thủ làm một hạt ra. Bất kể là ai đạt được, đều tặng cho Dương Thanh Huyền."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3574: Cây dưới có người

Dù từ tiểu thần kiếp chiến dịch về sau, bọn hắn liền lại không có cùng Dương Thanh Huyền gặp qua, tại về sau các loại đại chiến bên trong, không ít người đều có sinh tử. Nhưng những năm gần đây Dương Thanh Huyền thanh danh như mặt trời ban trưa, đặc biệt là truyền hắn giết Tố Hành, đồng thời đánh bại dị tộc nhiều vị nửa bước chí tôn, hiện tại Dương Thanh Huyền danh vọng, cơ hồ vẻn vẹn lần tại ba vị chí tôn.

Nam Viêm Chân Đao vừa nói, tất cả mọi người yên lặng gật đầu. Bọn hắn vốn là có chủ tâm nghĩ cho mình cướp, nhưng nói chuyện muốn cho Dương Thanh Huyền, không có bất kỳ người nào phản đối.

Hồng Lâm mắt bên trong lưu động lấy hào quang: "Liền chẳng biết hắn giờ phút này người ở chỗ nào, phải chăng còn mạnh khỏe."

Đế Ất an ủi: "Yên tâm đi, chí tôn đều có thể giết, trên đời này lại không có việc gì vây được hắn."

Hồng Lâm nhẹ gật đầu, hơi có vẻ yên tâm.

Lúc này, tại cổ thụ phía trước, bỗng nhiên Hải Thiên tôn giả mở miệng nói ra: "Chẳng biết có phải cảm giác của ta sai lầm hay không, làm sao cảm giác cái này cây bồ đề dưới có người?"

Cái này vừa nói, lập tức kích thích ngàn cơn sóng, tất cả mọi người không khỏi kinh hãi, mở to hai mắt nhìn chằm chằm bên trong.

"Tựa như là đạo nhân ảnh, nhưng lại nhìn không chân thiết, có lẽ chỉ là ảo giác."

"Hải Thiên tôn giả, ngươi khẳng định sao?"

"Bồ Đề cổ thụ vừa mới sinh ra, cái này ngàn dặm hà chướng chính là chí tôn đều có thể ngăn cản, ai có thể vào."

"Trừ phi là tại cổ thụ sinh ra mới bắt đầu ngay tại cái kia, vậy thì càng không có thể. Nơi này chính là xấu Không chi địa, sớm nhất đến hẳn là Thiềm tôn giả a?"

Đại lượng ánh mắt rơi trên người Thiềm tôn giả, hắn nhìn chằm chằm cái kia hào quang bên trong cái bóng, cau mày nói: "Ta cần phải là cái thứ nhất tiến vào đại lục này. Lúc trước cũng cảm thấy giống bóng người, nhưng ngẫm lại hẳn không phải là. Cũng không phải bóng người, cái này đoàn cái bóng lại là cái gì, chẳng lẽ là thân cây một bộ phận?"

Ở đây hơn mười vị chí tôn, đều lộ ra vẻ không hiểu.

Một người khác nói: "Quản hắn là cái gì, chờ cái này ngàn dặm hà chướng biến mất tự nhiên là biết."

Tất cả mọi người nhẹ gật đầu.

Trên thực tế, giờ phút này lấy bọn hắn lực lượng, nếu là liên thủ đủ để phá mất cái này ngàn dặm hà chướng. Nhưng bởi vì uy năng quá lớn, vô cùng có khả năng thương tới đến Bồ Đề cổ thụ bản thân, tạo thành hậu quả khó có thể dự liệu. Sở dĩ mọi người nhất trí đồng ý tiếp tục chờ đợi.

Lại qua hơn nửa tháng, tụ tập trên đại lục người càng ngày càng nhiều, cái kia hà chướng nồng độ bắt đầu giảm bớt.

Bên trong cổ thụ hình thái chậm chạp bày biện ra tới.

Hải Thiên tôn giả sắc mặt đại biến, cả kinh kêu lên: "Bên trong thật sự có người!"

Tại cây kia hạ, một thân ảnh ngồi xếp bằng, giống như điêu khắc đứng im tại cái kia.

Cái này một cái sở hữu chí tôn đều nhìn thật sự rõ ràng, sợ hãi nói: "Cái này, đây không có khả năng. . ."

Thiềm tôn giả đột nhiên nheo mắt, con ngươi bỗng nhiên co vào, giật mình nói: "Ngay tại hơn một tháng trước, chư vị nhưng có cảm ứng được đại đạo trường hà bên trong có người tôi thể."

Có bốn năm tên chí tôn đồng thời đổi sắc mặt, đồng loạt nhìn về phía hà chướng bên trong, tràn đầy chấn kinh.

Mặt khác mười người thì là nghi hoặc.

Hải Thiên tôn giả hồ nghi nói: "Đại đạo trường hà bên trong rèn luyện? Cái gì ngạnh?"

Thiềm tôn giả trầm giọng nói: "Không phải ngạnh! Hơn một tháng trước, ta tại thánh địa tu luyện, cảm ứng được đại đạo trường hà bên trong tựa hồ có người tiến vào. Thế là thuận theo cảm ứng mà đi, nhìn thấy có hai người ngồi xếp bằng trong đó, tại chống cự đại đạo dòng lũ."

Hải Thiên tôn giả tâm nghĩ, chống cự chống cự đại đạo dòng lũ đây không phải là muốn chết sao? Nhưng hắn biết chắc còn có đoạn dưới, không có lên tiếng.

Thiềm tôn giả tiếp tục nói ra: "Ta cho rằng hai người kia là ngộ nhập trong đó, khẳng định ngỏm củ tỏi. Nhưng không nghĩ tới bọn hắn chống đỡ thật dài thời gian, bản thân cảm thấy được cuối cùng, chí ít có một khắc đồng hồ."

"Một khắc đồng hồ?" Hải Thiên tôn giả có chút đổi sắc mặt, mặc dù hắn chưa từng vào đại đạo trường hà, cũng không dám tiến vào, nhưng tự nghĩ không có bản sự này ủng hộ lâu như vậy.

Một tên khác chí tôn nói ra: "Sợ là không ngừng, xem ra ta cảm thấy được thời gian so Thiềm tôn giả muốn sớm, hai người kia tối thiểu ủng hộ hai khắc đồng hồ trở lên, thậm chí càng dài."

Mọi người ở đây, trừ hơn mười vị chí tôn bên ngoài, cái khác nghe tiếng người đồng dạng giật nảy cả mình. Cái kia đại đạo trường hà bên trong lực lượng, chí tôn chi hạ đi vào cơ hồ là giây lát chết, ủng hộ hai khắc đồng hồ là khái niệm gì?

Hải Thiên tôn giả tựa hồ ý thức được cái gì, nhìn hà chướng bên trong, cái kia cây bồ đề thân ảnh liếc mắt, trầm giọng nói: "Sau đó thì sao?"

Thiềm tôn giả chật vật nuốt xuống hạ, mặt mũi tràn đầy vẻ phức tạp: "Sau đó hai người kia liền đi."

"Đi rồi? Có ý tứ gì, chết sao?" Hải Thiên tôn giả truy vấn nói.

Thiềm tôn giả cười khổ nói: "Không phải, đi ý tứ, chính là ly khai đại đạo trường hà, tôi thể xong."

"Không có khả năng!" Hải Thiên tôn giả kinh dị kêu lên: "Liền coi như bọn họ có thể chống đỡ hai khắc đồng hồ, lại có gì năng lực từ bên trong ra? Phải biết đi vào cùng ra thế nhưng là hai việc khác nhau."

Thiềm tôn giả thở dài: "Ta lúc ấy cũng là như vậy nghĩ, cảm thấy không có khả năng. Nhưng đích đích xác xác là đi, mấy vị này ở đây tôn giả cũng đều có cảm ứng, kỳ thật không ngừng chúng ta, sợ là còn có không ít cái khác chí tôn cảm ứng được. Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ta cũng không tin. Mà lại hai người kia tu vi vẫn chưa tới chí tôn, chỉ có nửa bước chí tôn trình độ."

Hải Thiên tôn giả ánh mắt một cái trở nên sắc bén, trực tiếp nhìn chằm chằm cây bồ đề hạ: "Thiềm tôn giả muốn nói, hẳn là người này chính là một?"

Thiềm tôn giả gật đầu nói: "Hẳn là. Ta nhìn thân hình hắn cùng dung mạo, giống như là đại đạo bên trong người kia. Bây giờ suy nghĩ một chút, cái này Bồ Đề cổ thụ bỗng nhiên bị đạo mưa thoải mái thức tỉnh. . . Cái kia đạo mưa gì đến? Sợ chính là người này từ trường hà bên trong mang ra tới."

"Cái này, cái này. . ."

Hải Thiên tôn giả dừng lại nói không ra lời.

Cái khác người cũng đều á khẩu không trả lời được, mặc dù cảm thấy hoang đường, nhưng mấy vị chí tôn đều tự mình chứng kiến, không có khả năng có giả.

Mà lại bọn hắn còn nghĩ tới, có thể đủ trực tiếp tiến vào đại đạo trường hà tôi thể, trong thiên hạ có so đây càng tốt phúc lợi sao? Tuyệt vô cận hữu!

Bất luận cái gì cơ duyên hoặc là Linh Sơn bảo địa, không khỏi là đạo pháp hiển hóa, nhưng đối phương trực tiếp tiến vào đại đạo trường hà bên trong, cái này. . .

Căn bản chính là chưa từng nghe thấy.

Hải Thiên tôn giả một trái tim thình thịch nhảy lên, hắn đột nhiên cảm giác được cái kia tới lui đại đạo trường hà pháp môn, xa so với Bồ Đề tử trọng yếu hơn.

Cái khác chí tôn cũng đều đã nghĩ đến, lẫn nhau nhìn liếc mắt, đều lộ ra ngưng trọng cùng khẩn trương thần sắc.

Nguyên bản bọn hắn chỉ là đến thử thời vận, Bồ Đề tử có thể có thì có, không thể có vậy thì thôi. Dù sao đối với tầm quan trọng của mình rất bình thường.

Nhưng cái kia tới lui đạo sông chi pháp, lại là quá mức khủng bố, cho dù thân vì chí tôn, cũng vô pháp không tham lam.

Hải Thiên tôn giả trầm giọng nói: "Ta cảm thấy mọi người trước tỉnh táo một cái, tuyệt đối không nên tùy ý động thủ, nếu không dẫn phát sự cố quá lớn, khó mà thu thập."

Thiềm tôn giả đồng ý nói: "Lời ấy rất đúng. Mà lại việc này chúng ta những này người biết liền tốt, tuyệt đối không nên đang khuếch đại."

Mặt khác những Tôn giả kia đều gật đầu.

Mà phụ gần một chút Thiên Giới chi chủ thì từng cái sắc mặt đại biến, bởi vì bọn hắn cũng nghe đến cái này bí mật, sợ là. . .

Một chút thế lực đơn bạc Thiên Giới chi chủ dọa đến vội vàng đào tẩu, trực tiếp hóa thành độn quang, lóe lên liền biến mất trong hư không.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3575: Bồ Đề tử

Thấy có người đào tẩu, lập tức lớn diện tích gây nên bối rối, đều không rõ ràng là vì chuyện gì, một chút nhát gan vội vàng đi theo đi. Nháy mắt, ngàn dặm hà chướng bên ngoài liền rời đi gần ngàn người.

Hồng Lâm mấy người cũng đều dị thường khẩn trương, không nháy một cái nhìn chằm chằm phía trước nhìn. Trên thực tế bọn hắn cũng rõ ràng, lấy bọn hắn thực lực, rất khó từ đó thu hoạch được chỗ tốt gì, nhưng tham dự vào luôn có một tia hi vọng. Không tham dự lời nói cái gì hi vọng cũng bị mất.

Bỗng nhiên Nam Viêm Chân Đao cả giận nói: "Thâm không dị tộc!"

Mấy người chấn động trong lòng, thuận theo ánh mắt của hắn nhìn lại, tại tại chỗ rất xa, ngàn dặm hà chướng một phía khác, có hơn mười người tập hợp một chỗ, quả nhiên là thâm không dị tộc người.

Trong đó có năm người đều là nửa bước chí tôn.

Đồng thời có một người đứng chắp tay, đứng tại cái kia hơn mười người phía trước, thân bên trên tán phát ra khủng bố khí tức, không người dám tới gần hắn.

Đám người gặp một lần người này, lập tức sắc mặt bạc trắng.

Đúng là dị tộc mấy vị chí tôn bên trong Nguyên Liệt.

Nam Viêm Chân Đao trầm giọng nói: "Trấn định một chút! Nghe nói Nhân Hoàng đại nhân cũng sẽ thân lâm đất này, liền không cần sợ bọn chúng."

Hồng Lâm mấy người nghe xong Nhân Hoàng chi danh, lúc này mới trấn định lại.

Nếu không đối phương có chí tôn tọa trấn, chính mình cái này phương liền một tia hi vọng đều không thấy được.

Đế Ất nói: "Vừa rồi phía trước chẳng biết xuất hiện động tĩnh gì, nhiều người như vậy trực tiếp hốt hoảng đào tẩu, sẽ có hay không có cái gì chúng ta không biết tin tức?"

Nam Viêm Chân Đao nói: "Những cái kia chí tôn cũng chưa hề đụng tới, hẳn không phải là cái đại sự gì. Chúng ta cẩn thận chút liền tốt."

Mấy người đều là gật đầu, một trái tim đề lên, một khắc cũng không dám khinh thường.

. . .

Dương Thanh Huyền dần dần từ u ám bên trong tỉnh lại, cũng không có mở mắt, mà là cảm ứng được tứ phía một mảnh ôn hòa lực lượng, lẳng lặng tư dưỡng thân thể của mình.

Giống như là bản nguyên sinh cơ liên tục không ngừng chảy vào, chữa trị cùng gây dựng lại thân thể của hắn tổ chức.

Không biết qua bao lâu, ý thức từng chút một trở về.

Chính mình giống như nằm tại một cái cây hạ.

Hắn cố gắng nhúc nhích hạ thân thể, sau đó bàn ngồi xuống, hai tay trước người bấm niệm pháp quyết, tiếp tục tham lam cho phép lấy cái này cây lực lượng.

Ánh mắt của hắn có chút mở ra, bên ngoài thật giống như bị lục mang bao phủ, loại lực lượng này là Mộc hệ bản nguyên chi lực , đẳng cấp cực cao, cơ hồ có thể người chết sống lại, mọc lại thân thể. Tại Mộc hệ lực lượng bên ngoài, tựa hồ là một loại màu đỏ màn sương, đầy trời bao phủ, lại cũng không nhìn thấy càng nhiều.

Chỉ là nhẹ nhàng lặng lẽ hạ mắt, xác định chính mình sau khi an toàn, lại chậm rãi đóng lại, chuyên tâm trầm tĩnh đến trong tu luyện.

Đại đạo lực lượng cơ hồ đem hắn đạo thể hoàn toàn vỡ nát, cuối cùng Huyền Thiên Cơ cái kia một chụp, càng là trực tiếp đem hắn đánh tan đến hạt tử trạng thái, so hóa thân nguyên tố còn muốn triệt để, nhưng mình thế mà không chết.

Cũng không biết khoảng cách trường hà du bao lâu, có lẽ mấy tháng, có lẽ mấy năm, có lẽ hàng trăm hàng ngàn năm.

Tại Dương Thanh Huyền cảm giác bên trong, đã không có khái niệm thời gian. Cho dù có, hắn cũng không có biện pháp, hiện tại duy nhất có thể làm, liền tranh thủ thời gian khôi phục lại.

Bỗng nhiên, một cỗ bành trướng lực lượng từ không trung rơi xuống, dẫn động hắn khí huyết cuồn cuộn, giống như đói người ngửi thấy mỹ thực, đôi mắt bỗng nhiên trợn trừng.

Một đoàn thấu triệt hào quang xuất hiện ở trước mặt hắn, chớp động lên khó mà hình dung quang huy, phảng phất ẩn chứa thế gian hết thảy ôn nhu cùng mỹ hảo.

Dương Thanh Huyền trong cơ thể dâng lên to lớn xung động, hận không thể đem cái này đoàn ánh sáng một miệng nuốt vào.

Cẩn thận nhìn chăm chú hạ, phát hiện cái này quang bên trong có một viên thông thấu nội hạch, từ Mộc Chi Bản Nguyên lực lượng cùng ngàn tỉ nhỏ bé phù văn ngưng tụ mà thành.

"Thất phẩm trân quả!"

Dương Thanh Huyền trong đầu ngốc trệ một cái, lập tức hiện ra cái từ này.

Trừ thất phẩm trân quả bên ngoài, lại cũng không nghĩ ra cái này quang đoàn sẽ là cái gì.

Hắn ngẩng đầu lên đến, nhìn xem cái kia ô hình ngày đóng, đem trời cao che khuất, mà Mộc Chi Bản Nguyên năng lượng ngoài vòng tròn, là dài đến ngàn dặm màu đỏ chướng khí, tựa hồ cực kỳ lợi hại.

Hắn thi triển Hỏa Nhãn Kim Tinh, lại không thể hoàn toàn đem cái kia chướng khí nhìn xuyên, không khỏi giật nảy cả mình. Chỉ là mơ hồ cảm thấy bên ngoài có người.

Dương Thanh Huyền suy nghĩ một trận, cái này chẳng biết là cái gì thần kỳ chi thụ, thế mà có thể kết xuất thất phẩm trân quả, ta nếu là ăn, tất nhiên gây nên dị động, bên ngoài những người kia chắc chắn sẽ xông tới muốn giết ta.

Nhưng cái này trái cây năng lượng quá mê người.

Dương Thanh Huyền hít một hơi thật sâu, cuối cùng nhịn không được, đem trái cây nắm trong tay, trực tiếp nuốt đi vào.

Lập tức một đoàn khủng bố năng lượng nhập thể, hắn chấn kinh chi hạ, cảm giác thân thể đang nhanh chóng gây dựng lại khỏi hẳn, những cái kia tàn tạ địa phương, bị cái này năng lượng rót vào về sau, liền trực tiếp sinh ra biến hóa, bắt đầu tân sinh.

Dương Thanh Huyền toàn thân run rẩy, cho dù là nửa bước chí tôn tu vi, tại loại lực lượng này xung kích hạ cũng tâm thần chấn động.

Màu đỏ chướng khí bên ngoài bóng người phảng phất có chút xao động, sợ là chính mình thôn phệ trái cây bị bọn hắn phát hiện.

Dương Thanh Huyền cười khổ không thôi, liều mạng bấm niệm pháp quyết để cho mình trấn định lại, ổn định trong cơ thể năng lượng, không nên bị bên ngoài sự tình đảo loạn tâm thần.

Đột nhiên, hắn đồng tử bỗng nhiên phóng đại, khó mà tin nhìn về phía trước trên không, lại là một cái quang đoàn rơi xuống, xuất hiện ở trước mặt hắn.

"Viên thứ hai thất phẩm trân quả?"

Dương Thanh Huyền có chút mắt trợn tròn, chớp mắt một cái con ngươi, đích thật là viên thứ hai không thể nghi ngờ: "Cái này. . ."

Cho dù tại tiểu thần kiếp bên trong, trải qua như vậy nhiều cực khổ, thất phẩm trân quả cũng chỉ có một viên, mà lại chết nhiều ít người, cuối cùng chính mình cũng chỉ thu hoạch được bộ phận năng lượng, nơi này một lần liền xuất hiện hai viên?

Dương Thanh Huyền có chút hoảng hốt, đột nhiên nghĩ đến chính mình có thể hay không kỳ thật đã chết, giờ phút này là sau khi chết huyễn cảnh?

Hắn rất nhanh liền phủ nhận khả năng này, thân thể chân thực tồn tại cảm cực cao, không thể nào là chết.

Hắn trầm tư xuống, không nghĩ ngợi nhiều được, trực tiếp đưa tay chộp một cái, lại đem cái kia quang đoàn bắt lấy trong tay, lần nữa nuốt vào.

Hắn không biết thất phẩm trân quả muốn như thế nào bảo tồn, giờ phút này vừa mới rơi hạ, chính là thành thục sau chắc nịch trạng thái, mỗi nhiều cách một sát, năng lượng liền tổn thất một điểm.

Cái này viên trái cây nhập thể về sau, toàn thân đều giống như muốn hòa tan.

Hai cỗ kinh khủng Mộc hệ lực lượng nháy mắt dung hợp lại cùng nhau, cả người hắn đều trở nên cùng cây đồng dạng, vô số màu xanh kinh lạc cùng mạch máu tại làn da mặt ngoài bạo xuất đến, cả người trở thành một cái khủng bố năng lượng vòng.

Hai viên trái cây lực lượng tại thể nội hóa thành vòng xoáy, không chỉ có đem thân thể của mình cùng năng lượng chưởng khống đi vào, còn bắt đầu ra bên ngoài tràn ra.

"Xong đời!"

Dương Thanh Huyền kinh hoảng không thôi: "Quá khinh thường, một viên không ăn xong lại ăn hạ viên thứ hai."

Cùng một thời gian, toàn bộ Mộc hệ bản nguyên năng lượng vòng trở nên kịch liệt lắc lư, ngàn dặm chướng khí bên ngoài phảng phất có lực lượng truyền lại tiến đến, hình thành sóng lớn một dạng sóng năng lượng sóng, không ngừng hướng cổ thụ phương hướng xung kích.

Dương Thanh Huyền liều mạng áp chế trong cơ thể trái cây lực lượng, thân thể đang kịch liệt bành trướng biến lớn. Bỗng nhiên hắn ngẩng đầu lên, lại thấy được cực độ cảnh tượng khó tin.

Tại cây đầu trên, lại lần lượt xuất hiện mấy cái quang đoàn, một hai ba bốn năm. . .

Hết thảy năm cái lục sắc quang đoàn, tản mát ra đồng dạng quang huy, bên trong đều là loại kia thông thấu nội hạch, lơ lửng tại đại thụ bên trong.

Dương Thanh Huyền khiếp sợ há to mồm, nói không ra lời.

Một lần kết xuất bảy viên thất phẩm trân quả?

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3576: Hỗn loạn

Ngay tại hắn kinh hãi tột đỉnh lúc, cái kia năm viên trái cây tạo thành một cái ngũ mang tinh, bộc phát ra khủng bố khí tức, từng vòng từng vòng khuếch tán.

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, tựa hồ cảm ứng được cái gì.

"Không được!"

Cái kia năm viên trái cây bên trong bày biện ra cao tần năng lượng nhảy vọt, bỗng nhiên "Ầm ầm" một tiếng, ngũ mang tinh nổ vỡ ra đến, hình thành một cái năng lượng to lớn trận.

Năm viên trái cây phân biệt hóa thành năm đạo lưu quang, hướng phương hướng khác nhau kích - bắn mà đi.

Cùng một thời gian, vô số thân ảnh đằng không bay lên, hướng năm cái phương hướng đi nhanh.

Dương Thanh Huyền sững sờ đứng tại cái kia, nội tâm một trận lo lắng cùng hối hận, trời ạ, năm viên thất phẩm trân quả ngay tại trước mắt mình, trơ mắt nhìn bọn chúng toàn bay mất.

Hắn có một cỗ muốn thổ huyết xung động.

Nhưng trong cơ thể hai viên trái cây lực lượng còn đang cuộn trào, trấn áp hắn không thở nổi, căn bản không có dư thừa lực lượng đi hái quả.

Xa trên đại lục cổ loạn thành một mảnh, vô số người truy cái kia trái cây đi, nhưng vẫn là rất nhiều người lưu trên đại lục, xông qua cái kia ngàn dặm hà chướng, thẳng đến Bồ Đề cổ thụ tới.

Dương Thanh Huyền đem các loại thanh âm nghe vào trong tai, lập tức hoảng hốt, nguyên lai mình chỗ cây này, chính là vũ trụ bên trong thứ nhất gốc Bồ Đề cổ thụ, vô số cái thế cường giả từng ở đây cây hạ chứng được chí tôn.

Hắn tâm nghĩ một lần có thể kết bảy viên trái cây, cho dù ai đều có thể chứng chí tôn a. Lại vừa nghĩ tới cái kia bay mất năm viên, một trái tim đau quá.

Nhưng cũng nguyên nhân chính là vì năm viên trái cây bay đi, để lưu trên đại lục chí tôn cơ hồ toàn bộ đuổi theo. Còn lại võ giả chạy tới, chỉ là muốn đạt được một chút Bồ Đề cổ thụ linh khí, nhìn nhìn lại có hay không bỏ sót.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên khẽ giật mình, bỗng nhiên quay đầu, phát hiện cổ thụ bắt đầu trở nên trong suốt, bên trong Mộc Chi Bản Nguyên năng lượng bắt đầu từ thân cành cùng trong lá cây tràn ra, một cái hô hấp công phu, liền sụp đổ ra, hóa thành ngàn vạn lá rụng cùng bay mảnh, hướng giữa thiên địa tán đi.

Dương Thanh Huyền trợn tròn mắt, cổ thụ sụp đổ?

Tựa như là một kiện bảo vật, trực tiếp hóa thành mảnh vụn.

Sau một khắc, chính là vô số thân ảnh bay lượn mà đến, giống như là đầy trời trùng tử, hướng về phía những này mảnh vụn mà đi.

Mỗi một hạt mảnh vụn bên trong, đều ẩn chứa chắc nịch năng lượng, có thể so với đỉnh cấp đan dược. Còn có những cái kia Phiêu Linh Đích Diệp Tử, xanh biếc muốn tích, Mộc Chi Bản Nguyên hóa thành nước thấu ra.

Đầy trời đều là các loại cướp đoạt, cãi lộn, chửi mắng.

Dương Thanh Huyền một cái cảm nhận được nguy hiểm to lớn.

Những người trước mắt này mặc dù đều chỉ là Thiên Giới, nhưng hắn y nguyên bị hai viên trái cây năng lượng trấn áp tại cái kia, căn bản không có bất luận cái gì ứng đối nguy hiểm năng lực.

Bỗng nhiên một cỗ cực kỳ nguy hiểm khí tức truyền đến.

Trên đỉnh đầu bỗng nhiên xuất hiện một đạo quang trụ, trực tiếp hướng đỉnh đầu hắn đánh xuống.

Hắn sắc mặt đại biến, lực lượng này cùng thần thông. . . Là Giáp Phỉ!

Dương Thanh Huyền liều mạng xoay chuyển động thân thể, cưỡng ép gạt ra một tia lực lượng, hóa thành thân pháp, trực tiếp tránh ra một kích kia.

Cách đó không xa, một thân ảnh đứng lơ lửng trên không, chính hướng hắn đi tới. Một bên đem đầy trời mảnh vụn bắt lấy lòng bàn tay, nuốt đến trong bụng.

Hai người hai mắt nhìn nhau, đều là tràn ra lạnh lùng hàn ý.

Một mảnh lá rụng tung bay ở Giáp Phỉ phía trước, một tên Thiên Giới chi chủ lao đến, hưng phấn đem cái kia lá rụng nắm trong tay, cuồng tiếu một tiếng, liền lách mình mà đi.

Nhưng độn quang cương lên, liền bị Giáp Phỉ một quyền đánh xuyên.

Cái kia Thiên Giới kêu thảm đều không có phát ra, liền bạo thành thịt nát, trong tay cướp đoạt lá cây cùng mảnh vụn toàn bộ tản ra, nhưng hòa với hắn huyết nhục của mình, nhìn qua cực kỳ buồn nôn.

Giáp Phỉ liếc mắt không thấy, từ đầu đến cuối nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, đưa tay chộp một cái, đem những cái kia lá cây cùng năng lượng hút tới, hợp lấy máu liền nuốt ăn hết.

"Hồi lâu không gặp, nghĩ không ra ngươi lại trưởng thành đến trình độ như vậy! Hôm nay càng là thu hoạch được Bồ Đề cổ thụ cơ duyên, nếu là hiện tại không giết ngươi, tương lai liền không người chế ngươi!"

Giáp Phỉ mặt âm trầm, đặc biệt là cảm ứng được Dương Thanh Huyền trong cơ thể mênh mông bành trướng trường năng lượng, càng là một cỗ xen lẫn ghen ghét lửa giận tại thể nội cháy hừng hực.

Còn có hơn mười đạo thân ảnh, cũng từ bốn phương tám hướng vọt tới, chính là những cái kia thâm không dị tộc. Duy nhất một vị chí tôn Nguyên Liệt, tại năm viên Bồ Đề tử tán đi lúc, liền thứ nhất thời gian đuổi theo.

Nếu là đổi vào ngày thường, tự nhiên không sợ những này người, nhưng bây giờ. . .

Bỗng nhiên một đạo ngạc nhiên hét lớn truyền đến: "Dương Thanh Huyền, chúng ta tới giúp ngươi!"

Mấy đạo thân ảnh phi tốc xông vào trong tràng, đi thẳng tới Dương Thanh Huyền bên cạnh thân, đem hắn vây quanh.

Chính là Nam Viêm Chân Đao mấy người.

Dương Thanh Huyền mừng lớn nói: "Đế Ất đại nhân, Hồng Lâm, mọi người. . ."

Nam Viêm Chân Đao kích động dị thường, cười như điên nói: "Ha ha! Ngươi cái này cũng thật sự là quá để người ghen tỵ. Thế mà trực tiếp liền tại bên trong bắt đầu ăn, chúng ta còn ngốc ngốc bị vây quanh ở bên ngoài đâu."

Đế Ất cười nói: "Này sao lại thế này? Ngươi là như thế nào trước tiến đến?"

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Ta cũng không biết."

Đế Ất nhìn liếc mắt hắn tình trạng, lập tức minh bạch tới: "Ngươi quả nhiên nuốt thất phẩm trân quả, tốt, tốt!"

Giáp Phỉ sầm mặt lại, phất tay quát: "Giết!"

Giờ phút này đánh giết Dương Thanh Huyền mấy người là tốt nhất cơ hội, nếu là bỏ lỡ, để Dương Thanh Huyền đào tẩu, hậu quả khó mà lường được.

Nguyên Liệt vạn vạn không nghĩ tới tại cây bên trong nuốt ăn trái cây sẽ là Dương Thanh Huyền, nếu không làm sao cũng sẽ không đi truy Bồ Đề tử.

Mười mấy tên thâm không dị tộc cường giả nháy mắt vọt lên, nhất thấp tu vi cũng là thập tinh Thiên Giới, còn có bốn vị nửa bước chí tôn ở bên trong, vô luận nhân số vẫn là trên thực lực, đều nghiền ép Nam Viêm Chân Đao mấy người.

"Tử chiến! Thề sống chết cũng muốn bảo vệ Dương Thanh Huyền!"

Nam Viêm Chân Đao hét lớn một tiếng, trong cơ thể khí thế bạo rạp mà lên, trực tiếp xông vào nửa bước chí tôn, liều mạng oanh ra một quyền, hướng đối diện một vị nửa bước chí tôn đánh tới.

Mấy người khác cũng đều lộ ra thề sống chết quyết tâm.

Bọn hắn tại Nhân tộc bên trong địa vị mặc dù không yếu, nhưng mênh mông bộ tộc thật không thiếu mấy người bọn họ, có thể Dương Thanh Huyền lại không thể ít!

Đế Ất, Hồng Lâm, còn có mấy vị khác cường giả, đều hiển đến vô cùng ngưng trọng và bình tĩnh, giờ khắc này, trong mắt bọn họ chỉ có thủ hộ, lại không có sinh tử.

Dương Thanh Huyền tâm thần rung mạnh, hai tay vội vàng biến hóa quyết ấn, liều mạng áp chế trong cơ thể vòng xoáy năng lượng, dùng ý chí chống lại trấn áp.

Muốn tiêu hóa cỗ lực lượng này trong thời gian ngắn là không thể nào, chỉ có thể đưa nó khống chế lại liền tốt.

Thời gian nháy mắt, lấy hắn làm trung tâm, đại chiến liền trực tiếp triển khai.

Nhưng ở trên không liều mạng thu lấy lá cây cùng mảnh vụn người quá nhiều, cái này đánh, lập tức lan đến gần đại lượng người, tất cả đều trợn mắt nhìn, quăng tới lửa giận. Khiến Giáp Phỉ mấy người như mang tại lưng, không dám buông tay buông chân làm.

"Hừ!"

Giáp Phỉ lạnh hừ một tiếng, lạnh giọng nói: "Từ yếu giết lên!"

Chính mình thân ảnh nhoáng một cái, hiện lên Nam Viêm Chân Đao, trực tiếp xuất hiện tại một tên Thiên Giới sau lưng, nháy mắt đem chém giết.

Mặt khác bốn vị nửa bước chí tôn cũng đều bắt chước, phóng tới những cái kia thực lực yếu kém.

Đế Ất cùng Hồng Lâm một cái liền lâm vào nguy cơ, khủng bố cơn bão năng lượng đem bọn hắn càn quét. Mấy người khác cũng đều trực tiếp bị thuấn sát.

"Dừng tay!"

Dương Thanh Huyền muốn rách cả mí mắt, nghĩ không ra chỉ vừa đối mặt, chính mình cái này phương liền chết hơn phân nửa.

Hắn không lo được trấn áp trong cơ thể năng lượng, hét lớn một tiếng, liều mạng trọng thương, lăng không một trảo, chiến kích bay thấp xuống tới, liền hướng về phía trước chém tới!

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3577: Đế Ất cái chết

"Ầm ầm!"

Một kích nháy mắt đem hai vị nửa bước chí tôn công kích ngăn trở, đem Đế Ất cùng Hồng Lâm cứu lại.

Giáp Phỉ một phương đều rất sợ tác động đến quá lớn, dẫn tới cường địch, sở dĩ vẫn chưa toàn lực xuất thủ. Mà Dương Thanh Huyền cứu người sốt ruột, liều mạng mình bị thất phẩm trân quả lực lượng trọng thương cũng muốn xuất thủ.

Sở dĩ lấy đè ép chế hai, đem bọn hắn đều chấn trở về.

Đồng thời khủng bố năng lượng nháy mắt khuếch tán, đem chung quanh vô số người qua đường dồn dập đánh bay.

Những cái kia cướp đoạt lá cây cùng mảnh vụn người, cũng cơ bản tiến vào hồi cuối, phàm là có thể cướp tất cả đều cướp không còn một mảnh, đồng thời rất nhiều người bên trong cũng xuất hiện xung đột, bắt đầu ra tay đánh nhau.

Bị Dương Thanh Huyền cái này một kích uy lực chấn động về sau, tất cả mọi người đều giật mình xoay người lại, hoảng sợ mà trông.

Cái kia một kích uy lực, vượt xa khỏi Thiên Giới phạm trù.

"Hừ. Quả nhiên không thể khinh thường a."

Năng lượng chấn động bên ngoài, Giáp Phỉ thân ảnh hiển hiện ra, đưa tay chộp một cái, một bóng người liền bị hắn nhiếp vào trong tay.

Dương Thanh Huyền song đồng đột nhiên co lại, giận dữ hét: "Buông hắn ra!"

Bị bắt chính là Đế Ất.

Mặc dù bị Dương Thanh Huyền một kích cứu hạ, lại bị Giáp Phỉ một cái khe hở thuấn di quá khứ, vồ tới.

Đế Ất toàn thân bị Giáp Phỉ lực lượng trấn trụ, vô pháp động đậy nửa phần, chỉ có thể mặt âm trầm, tràn đầy lửa giận cùng kiên quyết.

Giáp Phỉ khóe miệng giơ lên một tia cười lạnh: "Quả nhiên, ngươi rất khẩn trương người này a. Vừa mới chết những người kia, dù gặp ngươi phẫn nộ, nhưng người này sắp chết lúc, đã thấy ngươi nổi giận, chậc chậc, xem ra ta bắt đúng người."

Dương Thanh Huyền lạnh giọng nói: "Ngươi nếu là dám động hắn một cái, ta hôm nay tất sát ngươi!"

"Ha ha, ta nhìn ngươi bây giờ đều tự thân khó bảo toàn, còn giết ta?"

Giáp Phỉ cười khẩy, tay giơ lên, một đạo chỉ mang bắn ra, đem Đế Ất đầu vai đánh xuyên, mặt mũi tràn đầy khiêu khích chi sắc: "Đến nha, tới giết ta nha!"

"Ngươi. . . !"

Dương Thanh Huyền lửa giận công tâm, một cái để trong cơ thể vòng xoáy năng lượng phản phệ, "A" phun ra một ngụm máu tới.

Nam Viêm Chân Đao cả giận nói: "Đừng trúng hắn kế!"

Dương Thanh Huyền sơ qua tỉnh táo chút, biết Giáp Phỉ là đang cố ý kích hắn, nhưng Đế Ất bị bắt, lúc nào cũng có thể chết, vô pháp không tức giận.

Hắn trầm giọng nói: "Ngươi muốn thế nào?"

Giáp Phỉ nhìn chằm chằm hắn nói ra: "Ngươi chết, ngươi những này đồng bạn có thể sống."

Hồng Lâm vội la lên: "Đừng tin hắn!"

Đế Ất cũng là khẩn trương, nhưng hoàn toàn bị trấn trụ, miệng không thể nói, đành phải lộ ra thề sống chết quyết tâm nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, nói cho hắn ý chí của mình.

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động mãnh liệt, trong cơ thể năng lượng càng là hỗn loạn đứng lên, không ngừng xông phá làn da, hiển hóa bên ngoài.

Lúc này, người vây quanh tất cả đều lộ ra chấn kinh cùng vẻ tham lam, "Nguyên lai là hắn nuốt thất phẩm trân quả!", "Thật là khủng khiếp năng lượng a, nếu là ta ăn thì tốt biết bao a.", "Hiện tại giết chết hắn, đem Bồ Đề tử móc ra cần phải còn tàn có hơn phân nửa năng lượng."

Các loại thanh âm truyền đến, nhìn qua chung quanh từng đôi như dã thú ánh mắt tham lam, Nam Viêm Chân Đao bọn người là một trái tim rơi vào đáy cốc, thầm nghĩ muốn thảm.

"Ha ha! Hiện tại xem ra, muốn ngươi chết người không ngừng ta một cái a." Giáp Phỉ cuồng tiếu, ánh mắt lạnh dần.

Trên thực tế hắn cũng không hi vọng Dương Thanh Huyền bại lộ tại đại chúng bên trong, nghĩ đến chính mình giết hắn về sau, có thể đào Bồ Đề tử, ai biết bị đám người phát giác, cái này hạ phiền toái. Bất quá ranh giới cuối cùng của hắn chỉ cần Dương Thanh Huyền chết liền đi, cái khác ngược lại thứ yếu.

Dương Thanh Huyền ánh mắt hướng bốn phía quét tới, cười lạnh nói: "Muốn giết ta đào Bồ Đề tử? Ha ha, đến a, ta ngược lại là muốn nhìn, ai có bản lĩnh này. Bất kể là ai, chỉ cần là cái thứ nhất đi lên, ta liều chết liền giết ngươi! Nếu là còn có mạng, lại giết cái thứ hai đi lên, cứ thế mà suy ra. Dù sao ai lên trước ai chết trước!"

Hắn những lời này, cùng mặt mũi tràn đầy vẻ hung ác, còn có trong cơ thể cuồng bạo năng lượng, hoàn toàn chính xác trấn trụ không ít người. Cho dù không gần một nửa bước chí tôn, tự nghĩ đi lên cũng phải chết, lập tức không ai dám tiến lên, biến thành toàn bộ quan sát.

"Hừ, ngươi dọa sợ người khác, bị hù ở ta sao?"

Giáp Phỉ đưa mắt liếc ra ý qua một cái, để thủ hạ bốn vị nửa bước chí tôn bọc đánh đi lên.

Dương Thanh Huyền đứng tại chỗ, chiến kích vung lên, phân biệt thi triển ra bốn thức, chém về phía phương hướng khác nhau, nhưng bởi vì tốc độ cực nhanh, cơ hồ là cùng một nháy mắt xuất thủ, liền nhìn như giống như phân thân vì bốn.

"Ầm! Ầm!"

Bốn người kia bị chiến kích một bổ, tất cả đều chấn trở về.

Toàn trường đều là hoảng sợ, không chỉ có Giáp Phỉ trong lòng chấn động mãnh liệt, những cái kia vây xem người đi đường càng là từng cái hoảng sợ không thôi, đều âm thầm may mắn chính mình không có tiến lên.

Cùng là nửa bước chí tôn, một chiêu đẩy lui bốn vị cùng giai?

Chung quanh nửa bước chí tôn đều không thể tin được.

Sau đó bọn hắn đều nhất trí cho rằng khẳng định là thất phẩm trân quả lực lượng, thế là lộ ra càng thêm khát vọng cùng thần sắc tham lam.

Dương Thanh Huyền trạng thái cực kỳ không tốt, trong cơ thể vòng xoáy năng lượng đã có muốn mất khống chế cục diện. Hắn liều mạng nắm chặt chiến kích, trên thân năng lượng tại hơi run rẩy.

Giáp Phỉ nhìn hắn chằm chằm một trận, lạnh hừ một tiếng, đột nhiên tay giơ lên, lại là một đạo chỉ mang đánh vào Đế Ất vai trái, đem hắn đầu vai đánh xuyên. Hai cái cánh tay trực tiếp gãy mất, buông xuống hai bên người.

Dương Thanh Huyền nổi giận gầm lên một tiếng.

Cuối cùng, cái kia trái cây năng lượng cũng không còn cách nào khống chế, vòng xoáy trực tiếp xông vào kinh lạc của hắn cùng khiếu huyệt, một cái nước vọt khắp toàn thân, "Oanh" một tiếng nổ tung.

"Dương Thanh Huyền!"

Nam Viêm Chân Đao cùng Hồng Lâm bi phẫn kêu to, hai người đều là hai mắt đỏ bừng, rơi lệ.

Giáp Phỉ cuồng vui không thôi: "Ha ha, giết ngươi đều không cần tự mình động thủ! Quả nhiên là mưu công vì lên a, ha ha ha ha!"

Đế Ất đem răng cắn nát, đỏ bừng trong mắt lăn xuống hạ nước mắt, bỗng nhiên gào thét một tiếng, nháy mắt xông mở Giáp Phỉ ràng buộc, quay người liền một cước đá tới.

"Sâu kiến! Dương Thanh Huyền đã chết, ngươi còn để làm gì!"

Giáp Phỉ cười lạnh một tiếng, đưa tay một điểm, liền đem Đế Ất một cước này điểm nát, sau đó một chưởng đánh ra.

"Bành!" Đế Ất nháy mắt bị nổ vỡ nát, hóa thành bụi bay tán đi.

"Đế Ất đại nhân!."

Hồng Lâm khóc không thành tiếng, toàn thân tại run run rẩy rẩy.

"Kết thúc!"

Giáp Phỉ phất tay quát: "Giết!"

Sát khí lạnh lẽo lan tràn quá khứ, chung quanh những người qua đường kia cũng đều cùng nhau tiến lên, muốn cướp đoạt Bồ Đề tử còn sót lại lực lượng.

Đúng lúc này, một lão giả tự lẩm bẩm: "Kỳ quái, người kia rõ ràng nổ tung, làm sao không gặp thi thể cùng mảnh vụn, đầy trời năng lượng nát mà không tan, có gì đó quái lạ. . ."

Thanh âm của hắn vẫn chưa che giấu, tất cả mọi người đều nghe được rõ ràng, một cái vội vàng ngừng lại bước chân, phát hiện giữa thiên địa quả nhiên có loại sóng chấn động năng lượng kỳ dị.

Giáp Phỉ sắc mặt đại biến, nghẹn ngào kêu lên: "Cái này, đây không có khả năng!"

Tại Dương Thanh Huyền bắn nổ địa phương, vô số cao tần rung động hạt tử tản mát ra mịt mờ bạch quang, tại một cỗ lực lượng dẫn đạo hạ tụ lại đứng lên, ngưng tụ thành một đạo tu dáng dấp thân ảnh.

Nam Viêm Chân Đao run giọng nói: "Dương Thanh Huyền?"

Thân ảnh kia phảng phất không có thực thể, toàn bộ từ cao tần hạt tử tạo thành, vô số khủng bố năng lượng hình thành vòng xoáy, quấn tại chung quanh hắn như gió mây chuyển động.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3578: Phá trước rồi lập

"Đây là. . . Trọng ngưng thân thể?"

Hồng Lâm cũng lộ ra kinh sợ, lập tức kích động cuồng vui.

Cái kia tu dáng dấp thân ảnh càng ngày càng ngưng thực, chính là Dương Thanh Huyền, một đôi tinh hồng con mắt lạnh lùng như băng, nhìn chằm chằm Giáp Phỉ.

"Không được! Tuyệt không thể để hắn đoàn tụ thân thể!"

Giáp Phỉ hét lớn một tiếng, cực độ cảm giác bất an nước vọt khắp toàn thân. Chưa từng thấy vỡ nát thành như thế còn có thể phục sinh. Đồng thời cái kia thất phẩm trân quả năng lượng còn tại Dương Thanh Huyền quanh thân phun trào, hình thành sóng biển một dạng vòng xoáy.

Hắn từng gặp thất phẩm trân quả uy lực, thế nhưng không có trước mắt kinh khủng như vậy a.

Đám người có nằm mơ cũng chẳng ngờ, Dương Thanh Huyền trong cơ thể sẽ là hai viên thất phẩm trân quả.

Thâm không dị tộc người nháy mắt biến mất ở tại chỗ, hóa thành từng đạo độn quang, hướng Dương Thanh Huyền kích - bắn mà đi.

Nam Viêm Chân Đao cùng Hồng Lâm một cái khẩn trương lên, làm ra nghênh đón địch tư thế, đứng tại phía trước thủ hộ lấy hắn.

"Các ngươi tránh ra."

Dương Thanh Huyền thanh âm nhàn nhạt truyền đến, không có bất luận cái gì tình cảm, nhưng một cỗ lãnh ý lại tại trong lòng hai người lan tràn.

Một đạo như nước quang hoa từ hai người bên cạnh thân lướt qua, trực tiếp rơi hướng về phía trước.

Dương Thanh Huyền cầm trong tay chiến kích, uy lực khủng bố từ trên thân kéo dài bạo phát đi ra, đồng thời ngũ hành nguyên tố sinh sôi không ngừng, tạo thành năm màu đồ án lấp lóe trong hư không.

Đi đầu hai vị nửa bước chí tôn cảm nhận được nguy hiểm, hai người nháy mắt ăn ý, các ra một chưởng, khủng bố chưởng thế tại không trung điệp gia, hình thành một cỗ bài sơn đảo hải chi thế, rung động mà rơi xuống.

Dương Thanh Huyền bốn phía trường năng lượng lập tức bị áp chế, trở nên hoảng hốt không chừng.

"Các ngươi vừa rồi chơi rất thú vị a, từ nhỏ yếu bắt đầu giết."

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên nói ra kỳ quái lời nói, trên trán tóc dài rủ xuống hạ, thấy không rõ ánh mắt của hắn, nhưng ở hoảng hốt trường năng lượng trung ương, cái kia ngưng thực dáng người càng thêm kiên định hữu lực, năm ngón tay dùng sức một nắm chiến kích.

"Sưu", cả người trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

"Cái gì? !"

Cái kia hai tên nửa bước chí tôn hoảng hốt, chính là cùng giai, làm sao có thể từ bọn hắn liên thủ trấn áp hạ, không có dấu hiệu nào đào tẩu?

"A!."

Một tên thâm không dị tộc Thiên Giới kêu thảm một tiếng, thân thể liền bị ánh trăng giống như hào quang chém thành hai đoạn.

Sau đó là thứ hai, thứ ba. . .

Thâm không dị tộc mười mấy tên Thiên Giới tiếng kêu thảm thiết liên tiếp, căn bản phòng bị không đến, đều chỉ là sát trong nháy mắt kia, liền bị chém chết.

Duy nhất có thể nhìn thấy, chính là cái kia ánh trăng chi sắc tại không trung lấp lóe, không ngừng lan tràn ra.

Giáp Phỉ hét lớn: "Mau lui lại!"

Thanh âm vừa dứt hạ, trong tràng liền an tĩnh, cái kia mười mấy tên dị tộc Thiên Giới tất cả đều đầu một nơi thân một nẻo, hóa thành rác rưởi rơi ở trên mặt đất.

"Chi!"

Không chỉ có là thâm không dị tộc còn lại năm người hoảng sợ muôn dạng, liền liền những cái kia người vây quanh, không khỏi là hoảng hốt, chân cẳng như nhũn ra, may mắn chính mình mới vừa rồi không có xông đi lên.

"Làm sao sẽ mạnh như vậy?"

Vô số người trong đầu nhấp nhoáng nghi vấn.

Ở đây không thiếu nửa bước chí tôn, thậm chí có ở đây cái cảnh giới dừng lại vô số năm nửa bước chí tôn tồn tại, đều tự hỏi vô pháp làm được trình độ kinh khủng như vậy.

"Chẳng lẽ hắn. . ."

Một cái khiến người run sợ ý niệm tại rất nhiều người trong đầu xuất hiện.

"Hiện tại đến phiên các ngươi."

Cái kia ánh trăng lấp lóe hạ, hóa ra Dương Thanh Huyền chân thân, cầm trong tay chiến kích, hướng mặt khác cái kia bốn vị nửa bước chí tôn đi đến, tựa hồ không nhìn Giáp Phỉ.

Hắn càng là như thế, Giáp Phỉ nội tâm sợ hãi liền càng mạnh, quát ầm lên: "Hắn còn không phải chí tôn, liên thủ giết hắn!" Chính mình cũng hóa thành một đạo cường quang, bỗng nhiên vọt lên.

Mặt khác bốn vị nửa bước chí tôn càng là mặt như tử sắc, cắn răng vây công đi lên.

Bọn hắn cũng không tin tưởng Dương Thanh Huyền bước vào chí tôn, có thể cỗ khí thế này, ép tới bọn hắn không thở nổi.

Một người trong đó tăng lên tăng thêm lòng dũng cảm, lớn tiếng nói: "Coi như hắn là chí tôn, chúng ta năm người liên thủ cũng không bị thua!"

Nhưng "Chí tôn" hai chữ, để bọn hắn nguyên bản dựng nên một chút lòng tin, lần nữa nhận dao động.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, thân ảnh nhoáng một cái liền biến mất ở tại chỗ.

Giáp Phỉ quát: "Đừng muốn giả thần giả quỷ, ta nhìn thấy ngươi!" Hắn đưa tay chộp một cái, vô số thiểm điện ngay tại trong lòng bàn tay "Đôm đốp" lấp lóe, bộc phát ra kinh thiên chi thế, trực tiếp hướng hư không nơi nào đó đánh tới.

"Ầm ầm!"

Cái kia một mảnh hư vô khu vực nổ tung ra, Dương Thanh Huyền quả nhiên hiện thân mà ra, hai tay chấp kích, ngăn cản cái này khủng bố lôi quang.

Giáp Phỉ cuồng vui vẻ nói: "Hắn quả nhiên còn không có đột phá đến chí tôn, giết!"

Một chiêu này bức ra Dương Thanh Huyền hiện hình, cho mấy người to lớn lòng tin. Bọn hắn lo lắng nhất chính là Dương Thanh Huyền đột phá, cái kia không chỉ có là trên thực lực, liền liền trên tâm lý đều là khó mà vượt qua áp lực.

Bốn người khác nháy mắt xuất thủ, đem lực lượng bộc phát đến cực điểm, vọt tới Dương Thanh Huyền trước mặt, trực tiếp cường công đứng lên.

Dương Thanh Huyền nhíu mày, chấp kích ứng chiến, Thiên Trảm Thất Thức vung vẩy ra ngoài, đem bốn người công kích ngăn trở, nhưng cái này tựa hồ đã đến cực hạn của hắn, có thể đủ ứng phó, lại không cách nào phản kích.

Nguyên bản hắn cũng cho là mình phải chết, không nghĩ tới thế mà phá trước rồi lập. Đây là lần thứ hai xuất hiện loại tình huống này, lần thứ nhất chính là bị Huyền Thiên Cơ từ đại đạo trường hà bên trong đánh ra thời điểm.

Loại này phá sau hợp lực tựa hồ cùng đạo thể có liên quan.

Tứ đại thần thể vì chí tôn tối cường thể chất, huống chi là tứ thể hợp nhất đạo thể, hai lần phá trước rồi lập về sau, Dương Thanh Huyền càng phát ra cảm nhận được đạo thể cường hãn cùng đáng sợ.

Chỉ là hiện tại đã không có thời gian để hắn chậm rãi rèn luyện. Trong cơ thể trân quả lực lượng còn cực kỳ dồi dào, hắn thậm chí cho rằng cùng bốn người quấn đấu tiếp, đủ để đem đối phương kéo đổ.

Lúc này, Giáp Phỉ xuất thủ lần nữa, vọt lên.

Hắn đã đem Dương Thanh Huyền thực lực nhìn xuyên hơn phân nửa, được lợi tại trân quả, xác thực mạnh hơn trước đó không ít, nhưng cuối cùng còn tại nửa bước chí tôn cảnh giới bên trong, lấy một địch bốn đã là miễn cưỡng, lại thêm mình, Dương Thanh Huyền thua không nghi ngờ.

"Bò sát! Đối thủ của ngươi là gia gia ta!"

Nam Viêm Chân Đao hét lớn một tiếng, toàn thân bộc phát ra khủng bố hỏa diễm, chí dương chí cương, chắp tay trước ngực, trong hư không ngưng tụ ra một đám lửa đao, hướng Giáp Phỉ bổ xuống.

"Ầm ầm!" Hư không bị chém mở, Giáp Phỉ đường bị Nam Viêm Chân Đao ngăn trở.

Giáp Phỉ sầm mặt lại, lạnh giọng nói: "Ở đâu ra sâu kiến, muốn chết!" Hắn thân hóa quang huy, trực tiếp hướng Nam Viêm Chân Đao bổ tới.

"Ha ha! Sâu kiến? Vậy thì để ngươi kiến thức gia gia lợi hại!"

Nam Viêm Chân Đao trên mặt lóe ra châm chọc khiêu khích, trong mắt sát ý bạo rạp. Bọn hắn Nam Viêm thế gia lần này chủng tộc đại chiến bên trong tử thương thảm trọng, vô số nhà tộc tiền bối cùng cùng thế hệ đều trở thành trận này hạo kiếp hạ tro tàn, vì Nhân tộc ném đầu lâu, vẩy nhiệt huyết.

Hắn biết hiện tại đến phiên chính mình.

"Muốn đối phó Dương Thanh Huyền, liền từ ta thi thể bên trên dẫm lên đi!"

Nam Viêm Chân Đao đem lực lượng toàn thân ngưng tụ trên hữu quyền, hét lớn một tiếng xông tới, trực tiếp nghênh tiếp Giáp Phỉ.

"Ầm ầm!"

Hai cỗ năng lượng tại không trung va chạm, bộc phát ra đáng sợ dư ba.

Nam Viêm Chân Đao trực tiếp bị đánh bay mở, lớn miệng phun máu.

Hắn mặc dù cũng là nửa bước chí tôn, nhưng cương vừa bước vào không lâu, thực lực so Giáp Phỉ kém hơn một mảng lớn.

"Ha ha, dị tộc lãnh tụ, thực lực không gì hơn cái này, thật khiến ta thất vọng đâu!" Nam Viêm Chân Đao lau khóe miệng máu, lộ ra trào phúng thần sắc.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3579: Tuyệt không thể chết

"Chết!"

Giáp Phỉ giận dữ, vô số cột sáng từ trong cơ thể xông ra, thân thể phát sinh biến hóa rất nhỏ, có một tầng nhàn nhạt màu xanh quang giáp che phủ tại mặt ngoài thân thể.

Hắn thẹn quá hoá giận, một chiêu thần thông lần nữa hướng Nam Viêm Chân Đao đánh tới.

Hắn là dị tộc một triệu đại quân lãnh tụ, mà đối phương tuy là nửa bước chí tôn, lại chỉ là một cái tên không hiển lộ rõ ràng võ tu, lại dám lặp đi lặp lại nhiều lần mạo phạm chính mình.

Mà lại dạng này kéo dài thêm, nếu để cho Dương Thanh Huyền chạy trốn, hậu quả càng là thiết tưởng không chịu nổi.

Vừa nghĩ tới Dương Thanh Huyền thiên phú và thời khắc này trạng thái, Giáp Phỉ liền toàn thân run rẩy, đứng ngồi không yên, liều mạng xuất thủ: "Chết a! Đi chết đi!"

Từng đạo cột sáng đánh vào Nam Viêm Chân Đao trước mặt, đem hắn chấn động đến lớn miệng phun máu, không ngừng lùi lại, toàn thân đều bạo ra máu, nhưng y nguyên cuồng tiếu không thôi, liều mạng mỉa mai: "Không đáng chú ý, xa xa không đáng chú ý!"

Hồng Lâm nhìn lòng nóng như lửa đốt, nhưng mình chút thực lực ấy, căn bản không phải đối phương hạ rượu đồ ăn, xông đi lên chỉ có thể trống rỗng tăng thêm phiền phức.

Dương Thanh Huyền đem Nam Viêm Chân Đao trạng thái nhìn ở trong mắt, bên trong quyết định chắc chắn, binh đi hiểm chiêu, lập tức từ bị áp chế trạng thái hạ phản công, một kích hướng trong đó thực lực yếu nhất một người bổ tới.

Người kia giật nảy cả mình, vội vàng huy chưởng đón lấy.

"Ầm ầm!" Chiến kích nháy mắt đánh tan phòng ngự của hắn, chém ở trước ngực của hắn.

"Phốc!" Người này phun ra một ngụm máu đến, liền bay ra ngoài, mặt mũi tràn đầy khó mà tin tưởng. Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới Dương Thanh Huyền toàn lực công hắn. Cứ như vậy, liền hoàn toàn bại lộ tại mặt khác ba vị đồng bạn thần thông hạ, đây không phải tự tìm đường chết sao?

Sở dĩ hắn phòng ngự cũng không dùng toàn lực, trực tiếp liền bị kích phá hộ thể cương khí, bị trọng thương đánh bay.

Nhưng trong mắt của hắn tràn đầy hận sắc, hét lớn: "Đi chết đi! Ngu xuẩn vật!"

Quả nhiên như hắn nghĩ như vậy, Dương Thanh Huyền nháy mắt bại lộ tại ba người khác thần thông hạ, đại lượng khủng bố công kích từng tầng từng tầng trấn áp xuống.

Dương Thanh Huyền liều mạng trở lại, đồng thời gọi ra Thiên Chi Chiến Y hộ thể.

"Ầm ầm!"

Công kích kia hung hăng oanh trên chiến y, xông phá chiến y phòng ngự, lại oanh trên đạo thể.

Dương Thanh Huyền kêu lên một tiếng đau đớn, chiến kích đã trở về thủ tới, cùng chiến y hình thành cộng minh, bộc phát ra cường đại khí minh thanh, sau đó tại trong tay vung lên, múa ra một đạo trăng tròn, đem ba người công kích ngăn cản trở về.

"Ầm ầm!" Khủng bố hào quang đem song phương đều nuốt hết, lẫn nhau đều bị đánh bay.

Nhưng chỉ là nháy mắt, Dương Thanh Huyền đề kích liền biến mất ở tại chỗ, chỉ lưu lại một đạo ánh trăng.

Tất cả mọi người trong lòng xiết chặt, sợ hãi nói: "Cái này còn là người sao?"

Cái kia ba vị nửa bước chí tôn lập tức cảm nhận được nguy hiểm trí mạng, một người trong đó kêu to: "Không được!"

Liền phát hiện Dương Thanh Huyền đã ra hiện sau lưng hắn, một kích bổ tới.

Toàn thân hắn lỗ chân lông dựng thẳng lên, vội vàng chuyển người qua đến, giơ lên một mặt tấm thuẫn đón đỡ.

"Bành!"

Cái kia tấm thuẫn lên tiếng vỡ vụn, kích quang không trở ngại chút nào liền bổ ở trên người hắn, đem chém bay ra ngoài.

"Chi!"

Cái này một cái, còn lại hai vị nửa bước chí tôn càng là mặt xám như tro, nguy cơ to lớn cùng sợ hãi bao phủ bọn hắn.

Dương Thanh Huyền liên tiếp ra sát chiêu, nửa đường còn bị đánh ba người bọn họ liên thủ một kích, cơ hồ liền là chuyện không thể nào, thần thoại giống như trên trước mặt bọn hắn diễn.

Những cái kia vây xem người đi đường tất cả đều nhìn trợn mắt hốc mồm.

Đặc biệt là sở hữu nửa bước chí tôn, không có chỗ nào mà không phải là trong lòng chấn động mãnh liệt, thầm nghĩ người này sợ là chí tôn chi hạ đệ nhất nhân.

Đúng lúc này, Dương Thanh Huyền lại xuất hiện tại một người trong đó trước mặt, người kia hoảng sợ quát to một tiếng, toàn thân tuôn ra vô số quang đến, nương theo lấy nắm đấm dồn dập đánh rơi, như mưa rào rơi vào hồ nước.

Hắn đã hãi hùng khiếp vía, không quan tâm đến bất cứ gì khác nữa, phát cuồng giống nhau công kích. Đây là một loại bao phủ tại to lớn sợ hãi hạ cuồng bạo.

"Ầm ầm!"

Nghênh đón hắn lại là một kích.

Kích quang phá vỡ quyền ảnh, chém vào đến cái này đầy trời quang hoa bên trong, hai người đồng thời bị đánh bay ra ngoài, riêng phần mình lớn miệng phun máu.

Dương Thanh Huyền thân mang chiến y, vô số sinh cơ Mộc hệ bản nguyên lực lượng tại chiến y trong ngoài phun trào, chống lại lấy phá hoại cùng chữa trị thương thế trên người.

Hắn ba lần cực hạn chém giết, còn bị đánh trùng điệp một kích, nếu không phải có Thiên Chi Chiến Y cùng hai viên Bồ Đề tử lực lượng, thân thể đã sớm hỏng mất.

Lúc trước Bồ Đề tử lực lượng quá mức cuồng bạo, trở thành thân thể của hắn gánh vác, nhưng ở phá trước rồi lập về sau, liền biến thành to lớn khu động lực, liên tục không ngừng cho nó cung cấp năng lượng.

Đồng thời cỗ này Mộc hệ lực lượng, ở trong cơ thể hắn chậm rãi trưởng thành, đem cái kia bản nguyên thứ tư ngăn đi lên thăng hoa, dần vào thứ năm ngăn chi cảnh.

Giáp Phỉ một mặt đè ép Nam Viêm Chân Đao đánh, một mặt kinh hãi khó mà tin tưởng, liền liền hắn ở phía xa, đều có thể cảm nhận được loại kia run rẩy cùng kinh dị, đánh Nam Viêm Chân Đao tay đều tại run nhè nhẹ.

Giáp Phỉ quát ầm lên: "Lên! Nhanh lên a, mau giết hắn! Hắn đã là nỏ mạnh hết đà!"

Nam Viêm Chân Đao cuồng vui vẻ nói: "Ha ha! Một bầy kiến hôi, số lượng lại nhiều thì có ích lợi gì? Chỉ tăng cười mà thôi. Liền thực lực như vậy, còn muốn bước vào đời mới sinh đại vũ trụ, đây là muốn toàn vũ trụ người đều chế giễu sao? Ha ha ha ha."

Bốn tên nửa bước chí tôn, ba vị bị trọng thương, đều là toàn thân run rẩy. Đặc biệt là vị thứ nhất thực lực yếu nhất, nguyên cho rằng Dương Thanh Huyền cái kia một cái nhất định phải chết, vạn vạn không nghĩ tới lại là bọn hắn từng cái bị sụp đổ.

Cái kia danh trạng thái còn tốt nửa bước chí tôn nghiêm nghị nói: "Giết! Đều theo ta cùng tiến lên!" Kiên trì liền xông tới.

Ba người khác tuy bị trọng thương, nhưng cũng không nguy hiểm đến tính mạng, nghĩ đến nếu để cho Dương Thanh Huyền trục một kích phá, bọn hắn liền bị nghiền xương thành tro, cũng cắn răng, riêng phần mình hét lớn một tiếng vọt tới.

Mà lại mấy người trong lòng còn có một tia tưởng niệm, bọn hắn lĩnh đội Nguyên Liệt, truy cái kia Bồ Đề tử đi, bất kể có hay không có kết quả, đều nên muốn quay trở về. Chỉ cần Nguyên Liệt trở về, Dương Thanh Huyền liền chết không có chỗ chôn.

Sở dĩ bọn hắn chỉ cần ngăn chặn bất tử liền đi, kéo càng lâu liền càng có lợi.

Mà Giáp Phỉ cũng đang liều mạng công kích Nam Viêm Chân Đao, chỉ cần đem người này chém giết, hắn sau một khắc liền có thể giết Dương Thanh Huyền. Sở dĩ trong tay công kích càng thêm điên cuồng liều mạng, cuối cùng đem Nam Viêm Chân Đao phòng ngự đánh tan, đem đánh bay ra ngoài.

Dương Thanh Huyền hoảng hốt, không lo được cùng bốn người triền đấu, lần nữa nhấc lên chân khí, bỏ qua bốn người chạy về phía Giáp Phỉ.

Nam Viêm Chân Đao hét lớn: "Dương Thanh Huyền mau trốn! Không cần quản ta!" Hắn mặt mũi tràn đầy đều là vội vàng chi sắc: "Ta chết không sao, nhưng ngươi nhất định không thể chết!"

Dương Thanh Huyền bay thẳng đến bên cạnh hắn, đem hắn đỡ lấy, bỗng nhiên cười: "Lần trước tiểu thần kiếp ngươi ta cũng chưa chết, lần này cũng sẽ không chết."

Nam Viêm Chân Đao khẽ giật mình, nhìn xem hắn nụ cười kia, tiểu thần kiếp bên trong từng màn trong đầu lướt qua, phảng phất có loại cảm giác không chân thật.

Hắn bỗng nhiên bắt lấy Dương Thanh Huyền, ngũ quan đều dữ tợn, kiên định nói ra: "Mặc kệ ngươi nghĩ như thế nào, làm thế nào, đáp ứng ta, tuyệt đối không thể chết ở đây! Tuyệt đối không thể!"

Dương Thanh Huyền trầm mặc sát na, gật đầu nói: "Tốt, ta đáp ứng ngươi!"

"Ha ha, tốt cảm nhân một màn a, nói hình như sinh tử từ chính các ngươi định giống như." Giáp Phỉ cùng bốn người khác, đã đem hai người vây quanh.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3580: Võ đạo đỉnh điểm (thượng)

Dương Thanh Huyền đảo mắt một vòng, cười lạnh nói: "Sinh tử của chúng ta do ai định, ta không biết. Nhưng các ngươi năm người sinh tử, ở đây, liền từ ta định!"

Hắn đẩy ra Nam Viêm Chân Đao, chấp kích liền đi ra phía trước. Trên thân bạo phát đi ra năng lượng hình thành hải dương, trực tiếp nghiền ép hướng năm người.

"Chó cùng rứt giậu! Giết!"

Giáp Phỉ lệ quát một tiếng, liền xông tới. Bốn người khác vội vàng đuổi theo, Dương Thanh Huyền một khắc bất tử, lòng của bọn hắn liền một khắc an không xuống.

Dương Thanh Huyền khẽ múa chiến kích, liền xông tới.

Vẻn vẹn mấy chiêu, liền bị bức lui trở về, xa xa chấn khai. Hắn đề khẩu khí, lần nữa xông đi lên, lại là mấy hiệp, lần nữa bị chấn hồi.

Giáp Phỉ năm người cuồng vui, nhất cổ tác khí lao đến.

Dương Thanh Huyền ánh mắt đóng băng, không ngừng tính toán, dạng này kéo dài đánh đi xuống, chính mình thật muốn chết ở nơi này. Nhưng vô số lần đường ranh sinh tử giãy dụa tới hắn, biết nhất định có ứng đối chi pháp.

Bỗng nhiên trong đầu giật mình một cái, trong mắt bắn ra lãnh mang, chiến kích vung lên, một mảnh hàn khí dũng xuất ra ngoài. To lớn hàn băng tại mọi người dưới chân lan tràn.

Giáp Phỉ nhẹ nhàng một điểm, liền đằng không bay lên, cười lạnh nói: "Vô dụng, băng chi bản nguyên thứ năm ngăn, chúng ta đã sớm lĩnh giáo qua!"

"Thật sao?" Dương Thanh Huyền trong mắt hàn quang lóe lên, vô số Mộc Chi Bản Nguyên tuôn trào ra, cùng cái kia hàn khí hỗn cùng một chỗ, nhét đầy thiên địa.

Hai cỗ lực lượng vừa kết hợp, nháy mắt bộc phát ra khủng bố năng lượng tần suất, đầy trời bên trong hiện ra lôi quang.

Dương Thanh Huyền hai tay chấp kích, liều mạng hướng năm người vung chém mà đi: "Cực hàn băng phách lôi! Hiện!"

Giáp Phỉ năm người sắc mặt đại biến, một cỗ trước nay chưa từng có lực lượng kinh khủng hàng lâm, ẩn chứa ở trong thiên địa mỗi một sợi hàn khí bên trong.

Mắt thường không thể gặp lôi quang, từ hàn khí bên trong phun phun ra.

Hai loại bản nguyên thứ năm ngăn năng lượng hợp lại cùng nhau, cuối cùng tái hiện năm đó Á Tư tại tiểu thần kiếp bên trong cực hàn băng phách lôi!"

"Ầm ầm!"

Vạn dặm hư không bên trong, vô số lôi quang cùng băng phách nổ tung, thiên địa lâm vào một mảnh cực độ khủng hoảng bạo loạn bên trong, vô số tồn tại cùng cái này Băng Lôi tiếp xúc hạ, đều hóa thành kiếp tro.

Nam Viêm Chân Đao cùng Hồng Lâm cả kinh con ngươi đều rơi xuống, cái này Băng Lôi bọn hắn tuyệt không lạ lẫm, thậm chí là cả đời khó quên ký ức.

Cái này khủng bố ký ức, nghĩ không ra sẽ vào thời khắc này, lấy loại phương thức này tái hiện.

Nam Viêm Chân Đao vừa sợ lại vui, vội vàng hóa thành độn quang, hướng nơi xa bay đi, thầm nghĩ: "Cái này thần thông chẳng lẽ là hắn tại tiểu thần kiếp bên trong học được?" Vừa nghĩ tới đó, càng là cười khổ nói: "Hắn cái này còn là người sao?"

Giáp Phỉ năm người càng là kinh hoảng không thôi, cái kia từng đạo khủng bố lôi điện phô thiên cái địa mà đến, lít nha lít nhít, tầng tầng lớp lớp, giống như là vô cùng vô tận.

"Hắn còn là người sao?"

Một tên nửa bước chí tôn hoảng sợ kêu lên, cơ hồ là mang theo tiếng khóc nức nở: "Thế thì còn đánh như thế nào nha?"

Năm người đều là cực độ phiền muộn, bị Băng Lôi áp chế liên tục bại lui, trước đó bị trọng thương mấy người, bị Băng Lôi đánh trúng sau lần nữa phun ra máu, mặt mũi tràn đầy sợ hãi.

Nơi xa người vây quanh đều lớn diện tích khuếch tán ra, khó mà tin nhìn xem cái kia đầy trời lôi quang: "Đây thật là một tên nửa bước chí tôn chỗ có lực lượng sao?"

Ở đây sở hữu nửa bước chí tôn, đều là một trận giật mình không chân thực.

Giáp Phỉ càng là muốn điên rồi, quát ầm lên: "Không cho phép lui! Ai đều không cho lui! Loại trình độ này công kích, hắn còn có thể thi triển mấy lần? Hắn hiện tại đã là nỏ mạnh hết đà, đứng vững lên cho ta!"

Nói xong chính mình đi đầu xông tới.

Dương Thanh Huyền thân ảnh nhoáng một cái, liền trực tiếp đối diện ra hiện tại hắn phía trước, cười gằn nói: "Ta còn có thể công kích mấy lần? Ngươi chính mình đi thử một chút đi!"

Chiến kích múa xuống, một đạo Sát Na Sinh Diệt bổ xuống!

"Xùy!"

Chiến kích bên trong bộc phát ra vui sướng khí minh, còn có một tia khát máu thanh âm, tại bị Cổ luyện chế về sau, Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không bên trên lây dính một chút giết chóc tà khí, trở nên càng vì quỷ dị cùng đáng sợ.

Dương Thanh Huyền đợi đã lâu, chính là chờ giờ khắc này cùng Giáp Phỉ đánh nhau chết sống thời cơ, Thiên Chi Chiến Y ở trên người hiện lên quang hoa, bên trong ẩn chứa chí tôn lực lượng cũng tận số bạo phát đi ra.

Hai kiện cái thế thần binh lực lượng chồng chất lên nhau, thế như chẻ tre!

"Ầm ầm!"

Giáp Phỉ một chiêu thần thông cũng đánh tới.

Dương Thanh Huyền cái kia chiến kích bên trên lực lượng kinh khủng, trực tiếp để hắn tê cả da đầu, trước đó đều là loạn đấu, để hắn vô pháp chân chính lĩnh hội tới Dương Thanh Huyền khủng bố, hiện tại đã không còn kịp rồi.

Mà lại nếu là mình bại hạ, bốn người khác lòng tin sẽ một cái sụp đổ, Dương Thanh Huyền đem thành vì bọn họ đời này cũng không còn cách nào chiến thắng địch nhân, một đời vung đi không được ác mộng.

Sở dĩ hắn nhất định phải bên trên, mà lại nhất định phải thắng!

"Hủy diệt đi! Thương khung!"

Giáp Phỉ gào thét, đem lực lượng toàn thân tăng lên tới cực điểm, trực tiếp đem toàn bộ thương khung đánh nát, khủng bố năng lượng cuộn tất cả lên.

"Ầm ầm!"

Dương Thanh Huyền kích quang oanh trên quang mang kia, hai cỗ lực lượng nháy mắt lẫn nhau đánh xuyên, dung hợp lại cùng nhau, hình thành đáng sợ đổ sụp cùng bạo tạc.

"Ầm ầm!."

Một mảnh Hỗn Độn cùng bạo loạn, vạn vật không còn, trừ hào quang bên ngoài, rốt cuộc không nhìn rõ bất cứ thứ gì.

Dương Thanh Huyền cùng Giáp Phỉ, còn có mặt khác bốn vị nửa bước chí tôn đều bị càn quét đi vào, chẳng biết sinh tử.

Nam Viêm Chân Đao cùng Hồng Lâm sớm đã tránh đi chiến trường, xa xa xem cuộc chiến đều bị lan đến gần, bị chấn được liên tiếp lui về phía sau.

Hồng Lâm càng là phun ra một ngụm máu đến, mặt mũi tràn đầy lo lắng.

Nam Viêm Chân Đao mười ngón nắm chặt, cắn răng nói: "Không có việc gì, hắn nhất định không có việc gì!"

Tại cái này năng lượng khuấy động giữa thiên địa, chỉ còn lại bạo loạn cùng hủy diệt, mỗi người trong lòng đều là cực độ rung động, tâm cảnh thật lâu vô pháp bình tĩnh.

Một trận chiến này cho tất cả mọi người mang đến quá nhiều kinh hỉ cùng rung động, nghiêm chỉnh mà nói, đối với mỗi một vị võ tu tu luyện đều có lớn lao gợi mở cùng trợ giúp.

Đặc biệt là Dương Thanh Huyền tại đại chiến mà biểu hiện ra đủ loại không thể tưởng tượng nổi, càng là làm người hai mắt tỏa sáng, hoảng hốt khó mà tin tưởng. Nguyên lai nửa bước chí tôn có thể mạnh đến trình độ như vậy.

Giờ khắc này, vốn chỉ là người qua đường người vây xem, đều hi vọng cái kia thần thoại giống như nam tử còn sống sót.

Không biết qua bao lâu, bỗng nhiên có người kêu lên: "Hắn không chết! Hắn còn sống sót!"

Tất cả mọi người tâm lập tức nhấc lên: "Là ai không chết?"

Lúc này, một chút cường đại nửa bước chí tôn, đã có thể đủ thấy rõ trong tràng tình huống. Những ánh sáng kia trở nên lại không như thế chói mắt chướng mắt, mơ hồ có thể gặp đến trong đó bóng người.

Bỗng nhiên, thiên địa tối xuống.

Phảng phất từ viễn cổ cùng phiêu miểu không thể biết chỗ truyền đến thanh âm, là đại đạo tại tuyên truyền giảng giải, là bản nguyên pháp âm, tại bên trong vùng không gian này quanh quẩn.

"Đại đạo pháp âm? Đây, đây là. . ."

"Tình huống như thế nào? Tại sao lại có đại đạo hiển hóa ra ngoài?"

U ám trên bầu trời, bỗng nhiên xuất hiện chín màu hào quang, bao phủ đại địa. Mỗi người đều bị cái này quang huy chiếu rọi, hưởng thụ vô tận.

Cái kia phá hoại, hủy diệt, giết chóc năng lượng, trong khoảnh khắc tiêu tán hầu như không còn, chỉ còn lại khí tức bình hòa, nhét đầy tại thế giới.

Nguyên bản thế nhân trong lòng tham lam, phẫn hận, sát khí, ghen ghét chờ mặt trái năng lượng, cũng đột nhiên tan rã, bị cái kia hào quang đãng đi.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3581: Võ đạo đỉnh điểm (hạ)

Mỗi người nội tâm đều biến đến vô cùng bình thản, liền liền chính bọn hắn cũng cảm thấy kỳ quái, không thể tưởng tượng nổi.

Sau đó chính là hùng hậu bản nguyên chi lực, giống như đại địa thâm trầm, giống như bầu trời sâu xa, giống như vũ trụ rộng lớn vô biên, hàng lâm tại mỗi người trên thân, trong tim.

"Đây là. . ."

Có người kích động đến khó mà tự kiềm chế, toàn thân run rẩy, dùng hết toàn lực quát ầm lên: "Đây là có người đột phá đến chí tôn, đại đạo dị tượng a! !"

Toàn trường đều là xôn xao.

Trong bọn họ có một số bộ tộc lớn tinh anh, đã từng có qua cơ duyên, tại tại chỗ rất xa gặp qua trong tộc cường giả tối đỉnh đột phá chí tôn, hưởng thụ được một tia nửa sợi chỗ tốt. Giờ phút này cũng đột nhiên kịp phản ứng, kích động khó mà tự kiềm chế.

"Thật, thật là chí tôn dị tượng! Nghĩ không ra sinh thời, còn có thể nhìn thấy chí tôn dị tượng."

Những cái kia tài nguyên khan hiếm, cơ duyên không phải quá tốt đám võ giả, càng là lệ nóng doanh tròng, kích động toàn thân run rẩy.

Ai cũng không chịu lãng phí cái này chỗ tốt cực lớn, vội vàng bấm niệm pháp quyết tu luyện, cảm ứng cùng thu nạp cái này đại đạo vĩ lực.

Nhưng to lớn dấu chấm hỏi cũng tại trong đầu của bọn họ hiển hiện, đến cùng là ai đột phá? Cho bọn hắn như thế một trận to lớn cơ duyên.

Tại cái kia hào quang trung ương, chậm rãi xuất hiện mấy thân ảnh, sừng sững tại cái kia.

Tất cả mọi người là trong lòng một "Đăng", khẩn trương nhìn sang.

"Ầm! Ầm!"

Trong đó bốn người thân thể, bỗng nhiên vỡ ra, nổ thành phấn vụn, tản vào giữa thiên địa. Chỉ còn lại Dương Thanh Huyền cùng Giáp Phỉ.

Giáp Phỉ sắc mặt chất phác, hai mắt ảm đạm, lưu hạ hai hàng huyết lệ, tích ở trên người.

"Thế nào, không phục sao? Vẫn là không cam lòng? Những này đều không trọng yếu. Trọng yếu chính là, ngươi giết bằng hữu của ta, sở dĩ ngươi chết, ta đến định. Đồng thời cũng cám ơn các ngươi mấy cái ngu xuẩn vật, đem ta đẩy lên cái này chí cao vô thượng võ đạo đỉnh điểm."

Dương Thanh Huyền tay giơ lên, toàn bộ thiên địa đều phảng phất chuyển động theo.

Những cái kia đắm chìm trong đại đạo pháp âm bên trong võ tu, một cái hoảng sợ mở hai mắt ra, bởi vì bọn hắn cảm ứng được đột phá người nội tâm cùng lực lượng.

"An tâm đi chết đi, những bằng hữu kia của ngươi, tộc nhân, ta rất nhanh sẽ đưa bọn hắn đến gặp ngươi."

Dương Thanh Huyền ngón tay búng một cái.

Giáp Phỉ trên trán "Phanh" bị kích xuyên, lộ ra một cái lỗ máu.

Hắn kêu thảm một tiếng: "Tộc ta xong! Nguyên Liệt đại nhân, ngươi không nên đi a!"

Cuối cùng một tiếng này, tê tâm liệt phế, mang theo vô tận oán giận, hối hận, trách móc nặng nề, nhìn qua hư không nơi nào đó, ôm hận mà chết.

Giáp Phỉ thân thể trực lăng lăng về sau ngược lại hạ, rơi vào vô tận vực sâu.

Một đạo khiếp sợ thân ảnh xuất hiện tại Giáp Phỉ cuối cùng nhìn qua phương hướng chỗ, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ cùng kinh ngạc, thậm chí là thật sâu rung động, để hắn bộ não một cái chập mạch, phảng phất không chân thực.

Chính mình chỉ là đuổi theo một viên Bồ Đề tử, thủ hạ năm vị nửa bước chí tôn liền đã chết hết? Mà trước mắt một vị Nhân tộc tại vạn chúng nhìn trừng trừng, vạn chúng chú mục chi hạ, trực tiếp tấn thăng chí tôn.

Hiện thực phảng phất một đạo trọng chùy, kích hắn kêu lên một tiếng đau đớn, khóe miệng tràn ra máu.

Liền liền một vị chí tôn đều không chịu nổi trước mắt đây hết thảy.

Nguyên Liệt chỉ cảm thấy đại sự không ổn, cảm thấy một trận trời đất quay cuồng. Chết năm vị nửa bước chí tôn cũng đã là khó có thể tưởng tượng tổn thất, càng thêm để hắn tê cả da đầu, cảm thấy lòng buồn bực khí nhét chính là, Nhân tộc thế mà tân tấn một vị chí tôn!

Chuyện này ảnh hưởng sâu xa, sợ là khó mà đánh giá.

Như vậy tại chí tôn về số lượng, từ sáu đối với ba ưu thế tuyệt đối, biến thành năm đôi bốn hơi ưu thế, mà nơi này còn là Nhân tộc kinh doanh vô số năm sân nhà.

Nguyên Liệt chỉ cảm thấy tay chân một trận lạnh buốt, chậm trễ chuyện, chậm trễ không cách nào bù đắp đại sự.

Tại một mảnh tán thưởng cùng chúc mừng thanh âm bên trong, Nguyên Liệt cơ hồ muốn ngã xỉu.

Hắn đột nhiên nghĩ đến, Dương Thanh Huyền chỉ là vừa mới đột phá, nội tâm lập tức sát khí đại khí, trực tiếp thi triển đại vị di thuật quá khứ, quát lên: "Chết đi!"

Khủng bố chưởng lực tầng tầng đặt song song xuống tới, hình thành một mảnh mênh mông vô biên hủy diệt áo nghĩa.

Dương Thanh Huyền sớm có đề phòng, hắn vừa mới đột phá đến chí tôn, tăng thêm lúc trước đánh nhau quá ác, trong cơ thể thương thế cực nặng, đồng thời khí cơ bất ổn.

Tại Nguyên Liệt xuất thủ nháy mắt, liền đem lực lượng tăng lên tới cực điểm, hai kiện cái thế thần binh lần nữa cộng minh, bộc phát ra khí uẩn lực lượng.

Ngũ hành nguyên tố liều mạng từ trong cơ thể trào ra, hình thành mỹ luân mỹ hoán ngũ hành nguyên tố thuẫn.

"Ầm ầm!"
Sở hữu những này, tại một chưởng kia bổ hạ nháy mắt, đều bạo liệt.
Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy thân thể muốn lần nữa nổ tung, trong cơ thể trân quả lực lượng cũng còn thừa không có mấy, tất cả đều bị rút ra sạch sẽ.
Đúng lúc này, một mảnh kim quang bao phủ mà đến, rơi vào cái kia phiến hủy diệt áo nghĩa bên trên. Là một đạo vòng vàng.
Vòng dâng lên động lên vô số phù văn, trong khoảnh khắc phóng đại, hình thành to lớn lực lượng phòng ngự, đem Nguyên Liệt một kích kia dư ba đều ngăn trở.
Dương Thanh Huyền cuồng vui không thôi, lớn âm thanh kêu lên: "Nhân Hoàng đại nhân!"
Lúc này, vòng vàng vừa thu lại, liền rơi vào một người trung niên trong tay nam tử, xuất hiện tại Dương Thanh Huyền phía trước.
Nam Viêm Chân Đao cùng Hồng Lâm cũng là vui đến phát khóc: "Không cần chết, Dương Thanh Huyền không cần chết, mọi người cũng đều không cần chết!"
Nhân Hoàng mặt mũi tràn đầy vừa sợ lại vui vừa giận, nhìn chằm chằm Nguyên Liệt, trên cổ tay vòng vàng bộc phát ra minh thanh, phi tốc xoay tròn, cũng như hắn muốn giết người tâm tình.
Nhưng khác một phần tâm tình lại là vui sướng vô pháp tự kiềm chế.
Hai loại tâm tình phức tạp hỗn hợp lại cùng nhau, hóa thành nhe răng cười biểu lộ: "Nguyên Liệt, như vậy vội vã bước Tố Hành theo gót, vội vàng đi gặp Diêm Vương sao?"
Nguyên Liệt một trái tim đều muốn sụp đổ, Nhân Hoàng xuất hiện, hắn biết cũng không có cơ hội nữa, đỏ bừng mắt quát ầm lên: "Hắn giết tộc ta năm vị nửa bước chí tôn, chẳng lẽ không đáng chết sao?"
Nhân Hoàng lộ ra vẻ kinh ngạc: "Dương Thanh Huyền, thật có chuyện này ư?"
Dương Thanh Huyền "Ừ" một tiếng nói: "Hồi bẩm Nhân Hoàng, thật có việc này."

Nhân Hoàng gật đầu nói: "Cố lên, không ngừng cố gắng, lần sau tranh thủ giết bọn hắn mười vị hai mươi vị."

Nguyên Liệt tức giận cơ hồ muốn thổ huyết.

Nhân Hoàng cười lạnh nói: "Ngươi thâm không tiểu tộc, dám can đảm xâm lấn Nhân tộc ta lãnh địa, bị tộc ta giết một vị chí tôn, vô số nửa bước chí tôn cùng vô số Thiên Giới, thế mà chẳng biết hối cải, còn khư khư cố chấp. Đã như vậy, cũng liền đừng trách bản tộc không khách khí. Từ ngày hôm nay, bản tộc sẽ đem các ngươi tiểu tộc chém tận giết tuyệt, một tên cũng không để lại!"

Nguyên Liệt trong lòng chấn động mãnh liệt, tựa hồ ngửi được trong những lời này ý vị.

Dương Thanh Huyền, Nam Viêm Chân Đao cùng Hồng Lâm, cũng là cảm xúc bành trướng, cuối cùng đợi đến cái ngày này sao? Đại phản công sẽ sắp mở ra!

Bị chèn ép mấy trăm năm, vô số tiền bối cùng cùng thế hệ chết thảm tại chiến tranh gót sắt chi hạ, vô số Nhân tộc thê ly tử tán, cửa nát nhà tan. Lãnh địa từng chút một bị từng bước xâm chiếm, nuốt hết, sống được càng ngày càng không có tôn nghiêm.

Muốn chờ, chính là một ngày này!

Khi Dương Thanh Huyền bước vào Chí Tôn cảnh thời điểm, Nhân Hoàng nội tâm bị đè nén cực lâu tâm tư cũng cuối cùng phát tiết ra, có thể đánh một trận!

Nguyên Liệt có chút kinh hoảng, cắn răng lạnh giọng nói: "Các ngươi chờ lấy!"

Liền hóa thành một đạo lưu quang mà đi.

Hắn biết giờ phút này lưu thêm vô ích, chỉ có thể chỉ tăng cười tai, bị toàn vũ trụ người chế giễu. Chỉ có thể nhẫn nhịn khuất nhục mà đi.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3582: Chuyển hướng điểm

"Đa tạ Nhân Hoàng đại nhân xuất thủ, nếu không ba người chúng ta liền thảm rồi."

Nguyên Liệt sau khi đi, Dương Thanh Huyền lập tức hướng Nhân Hoàng chắp tay thở dài, biểu đạt cảm tạ chi tình.

Nam Viêm Chân Đao cùng Hồng Lâm cũng vội vàng tiến lên bái kiến Nhân Hoàng. Bọn hắn một chuyến hơn mười người, giờ phút này chỉ còn lại hai người bọn họ, nội tâm vô cùng bi thương.

Nhân Hoàng lập tức tiến lên nắm chặt Dương Thanh Huyền tay, đem hắn đỡ dậy, khẽ cười nói: "Đến từ hôm nay, ngươi chính là Nhân tộc ta vị thứ tư chí tôn, cùng ta bình khởi bình tọa, sau đó gặp nhau, không cần hành lễ."

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, cười khổ một tiếng.

Nam Viêm Chân Đao cùng Hồng Lâm đều là trong lòng chấn động mãnh liệt, bọn hắn cái này mới phản ứng được, Dương Thanh Huyền không chỉ là cảnh giới bên trên đột phá đến chí tôn, thân phận địa vị càng là đạt đến cao độ trước đó chưa từng có, vẻn vẹn lần tại Nhân tộc ba chí tôn.

Từ nay về sau, cho dù là chủ nội những cái kia trưởng lão, thành chủ cùng đám tông chủ, nhìn thấy Dương Thanh Huyền cũng muốn cung kính hành lễ.

Bọn hắn đột nhiên đã cảm thấy, cùng Dương Thanh Huyền ở giữa tạo thành một đạo hào rộng to lớn, vĩnh sinh lại khó vượt qua.

Nhân Hoàng nói với Dương Thanh Huyền xong, mới nói với hai người: "Các ngươi cũng miễn lễ đi."

Nam Viêm Chân Đao cùng Hồng Lâm vội nói: "Đúng." Liền cung kính đứng ở một bên.

Nơi xa mọi người vây xem, chuyển biến tốt hí xem hết, cũng đều dồn dập tán đi. Trong đó không ít người hướng Dương Thanh Huyền ôm quyền chắp tay, cảm tạ hắn cho cơ duyên.

Dương Thanh Huyền cũng đều không sợ người khác làm phiền từng cái đáp lễ.

Rất nhanh người liền tán được không sai biệt lắm, trong đó cũng không ít chí tôn trở về, hơi cảm thấy tình hình bên dưới huống, cũng liền trực tiếp đi. Bồ Đề cổ thụ cơ duyên đã kết thúc, đối phương lại có hai vị chí tôn ở đây, không có khả năng mò được chỗ tốt gì.

Nhân Hoàng vui vẻ cười nói: "Trận chiến này Thanh Huyền danh dương thiên đại, không chỉ có đả thương nặng thâm không dị tộc, còn để Nhân tộc ta lớn vì mặt dài. Việc này nhất định phải trắng trợn tuyên dương một phen, trọng chấn tộc ta sĩ khí."

Dương Thanh Huyền bản muốn điệu thấp làm việc, nhưng nghĩ đến "Sĩ khí" sa sút đã lâu, xác thực có tất yếu trọng chấn một phen, hắn hỏi: "Thật dự định phản kích sao?"

Nhân Hoàng nói: "Ta đã sớm có ý nghĩ này, chỉ là một mực khổ tại tình thế quá yếu, căn bản là không có cách áp dụng. Hiện tại ngươi bỗng nhiên đột phá, mang đến cho ta quá kinh hãi vui, chính là phản công lớn thời cơ tốt, bất quá việc này ta còn phải bàn bạc kỹ hơn."

Trong mắt của hắn toát ra phấn khởi hào quang: "Sự nghiệp thiên thu, tại này nhất cử."

Nam Viêm Chân Đao cùng Hồng Lâm cũng là nội tâm tuôn ra nổi sóng, cảm xúc kích động.

Nhân Hoàng quan tâm nói với Dương Thanh Huyền: "Ngươi vừa mới đột phá, cảnh giới còn không ổn định, còn xin nhanh chóng theo ta hồi Lăng Tiêu Sơn bế quan."

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu.

Nhân Hoàng vung tay lên, dựng lên một đạo độn quang, đem mấy người toàn bộ bao phủ, lóe lên biến mất ở tại chỗ.

Dương Thanh Huyền cùng Nhân tộc sự tình, cũng theo Bồ Đề cổ thụ sự tình phạm vi lớn truyền ra, Nhân tộc cùng thâm không dị tộc cuộc chiến, bị càng nhiều chủng tộc chú ý đến. Không ít cường giả cũng bắt đầu đem ánh mắt đưa tới.

Dương Thanh Huyền đối với phản kích sự tình tự nhiên cũng là tán đồng, nhưng hắn càng hi vọng có thể có triệt để biện pháp giải quyết, không muốn trận này khoáng thế bền bỉ chiến tranh tiếp tục kéo dài.

Trở lại Lăng Tiêu Sơn về sau, liền bắt đầu tiến vào bế quan.

Cả người đều nhận được tin tức về sau, toàn bộ vui mừng không thôi, cơ hồ tất cả mọi người đều ra đường bôn tẩu, vui đến phát khóc.

Một trận đại phản kích không khí tại sở hữu Nhân tộc trong thành trì lan tràn, sở hữu võ giả đều ma quyền sát chưởng , chờ đợi lấy phía trên điều lệnh, dự định thu phục toàn bộ mất đất, cho dị tộc một chút lợi hại nhìn một cái.

Chúng Thánh Điện bên trong, những cái kia theo Dương Thanh Huyền cùng một chỗ đến này giới võ tu, Hàng Trần mấy người, cùng Lý Hồng Tụ cùng Vi Thanh, Xa Vưu mấy người, nghe hỏi sau đều là kích động khó mà tin tưởởng.

Khúc Hồng Nhan cười nói: "Nghĩ không ra chuyển cơ như thế ngoài ý muốn liền xuất hiện."

Lý Hồng Tụ mặt mũi tràn đầy mong đợi bộ dáng, vui vẻ nói: "Chờ Thanh Huyền ca ca ổn định cảnh giới, chờ cha bế quan dưỡng thương kết thúc, chính là chúng ta thu phục đất mất thời điểm."

Khúc Hồng Nhan trong ánh mắt lãnh ý chớp động: "Không chỉ là thu phục mất đất, lần này tất nhiên muốn cho bọn hắn một cái cả đời khó quên giáo huấn!"

Thái Thanh trong Thánh điện, một tên áo bào màu vàng lão giả ngồi ngay ngắn thượng thủ, thu được tin tức về sau, vừa sợ lại vui, lập tức triệu tập sở hữu điện bên trong cao tầng nghị sự.

Sau đó không lâu, đại lượng cường đại khí tức từ Thái Thanh trong Thánh điện ra, hướng Lăng Tiêu Thánh Sơn mà đi.

Cùng một thời gian, mỗi tòa thành trì bên trong, đều có vô số võ giả phun trào, không ít dị thường cường đại tồn tại, tất cả đều hướng Lăng Tiêu Thánh Sơn phương hướng mà đi.

Mới chí tôn xuất hiện, bọn hắn những này Nhân tộc cao tầng, vô luận lệ thuộc về gì nhóm thế lực, tông môn, gia tộc, đều phải tiến về yết kiến.

Nhưng tin tức truyền đến là, Dương Thanh Huyền đã tiến vào bế quan, những này người chỉ được hậm hực mà trở lại.

Tương phản, tại thâm không dị tộc cái kia bưng, lại là sa vào đến trước nay chưa từng có khẩn trương cục diện.

Tám tộc cũng bắt đầu nhân tâm bất ổn, bên trên hạ lưu động.

A Phòng, Nguyên Liệt mấy người, triệu tập sở hữu cao tầng nghị sự, liên tiếp mấy ngày, đều không có xuất ra một kết quả, tất cả đều là sắc mặt khó coi, thậm chí bạo phát không ít xung đột, đến cuối cùng ai cũng không nói chuyện.

Bọn hắn vốn là tám tộc liên hợp, có lợi ích tại, tăng thêm ưu thế tuyệt đối, cho nên lòng người vững chắc. Hiện tại ưu thế không còn sót lại chút gì, tám tộc bên trong bản thân khoảng cách liền bạo lộ ra, đồng thời càng lúc càng lớn.

Đặc biệt là những cái kia tổn thất nặng nề chủng tộc, thậm chí đã có muốn thoát ly tâm tư. Bọn hắn không chỉ có đại lượng tài nguyên bị bên trên bốn tộc chiếm cứ, mà lại thường xuyên bị phái đi làm pháo hôi sự tình, dẫn đến thực lực càng ngày càng yếu, quyền nói chuyện càng ngày càng thấp, cứ thế mãi, sợ là muốn trực tiếp diệt tộc.

A Phòng lạnh lùng nói: "Hi vọng giá trị này trước mắt, tất cả mọi người có thể tỉnh táo lại, lẫn nhau đoàn kết, cùng chung cửa ải khó khăn. Cùng Nhân tộc chiến tranh, kéo dài trên triệu năm lâu, sợ rằng chúng ta lần này không thể lấy được toàn thắng cũng không quan hệ, chí ít ngay lập tức cơ nghiệp nhất định muốn bảo trụ, làm là chúng ta từ thâm không bên trong đi lên căn cơ. Một ngày nào đó địa bàn của chúng ta sẽ mở rộng gấp mười gấp trăm lần, thẳng đến đem Nhân tộc toàn bộ nuốt hết."

Nguyên Liệt nói: "Chính là, luận chí tôn nhân số, luận đỉnh phong chiến lực, chúng ta như cũ tại Nhân tộc phía trên. Có thể vì sao chậm chạp không thể đem Nhân tộc cầm hạ? Bởi vì chúng ta nội bộ cũng không đoàn kết, tám bộ dị tâm, dạng này cho dù có lực lượng cường đại hơn, cũng vô pháp chiến thắng Nhân tộc, cho chúng ta tám bộ mang đến tương lai. Nếu là lại không đoàn kết, ngay lập tức những này thành quả sợ cũng muốn thủ không được, đến lúc đó đang ngồi tất cả mọi người, bao quát ta ở bên trong, đều muốn chạy trở về vực sâu."

Đám người từ trong lời nói của bọn hắn nghe được nồng đậm ý vị, tựa hồ đối với nuốt không có Nhân tộc đã không có lòng tin, dự định đổi công làm thủ, đem ngay lập tức địa bàn bảo trụ.

Đây thật ra là rất nhiều thâm không dị tộc nội tâm ý nghĩ, nghe A Phòng cùng Nguyên Liệt nói như vậy, ngược lại yên lòng, âm thầm trộm vui, dồn dập biểu thị đồng ý.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3583: Trở về

Dương Thanh Huyền đối với chuyện ngoại giới hoàn toàn không có nghe thấy, lẳng lặng tại Lăng Tiêu bên trong ngọn thánh sơn bế quan.

Nhân Hoàng đem toàn bộ Thánh Sơn linh khí thông qua đại trận tụ lại, toàn bộ rót vào đến Dương Thanh Huyền bế quan trong cấm địa.

Dương Thanh Huyền tại đột phá chí tôn về sau, thân thể tựa như là một cái vĩnh điền bất mãn vòng xoáy, một mực đang hút vào ngoại giới năng lượng.

Bình thường đột phá chí tôn, đối với bất luận cái gì bộ tộc mà nói đều là vô cùng trọng đại sự kiện, sẽ có trong môn cường giả tọa trấn hộ pháp, đồng thời dốc hết tài nguyên vì đó bình thể.

Nhưng Dương Thanh Huyền đột phá cực kỳ đặc thù, tại sinh tử đại chiến bên trong đột phá, không chỉ có không có đại lượng thu nạp tài nguyên, ngược lại liên tục không ngừng đem năng lượng tiêu tan ra ngoài.

Khi cảm thấy được chí tôn chi thể to lớn hao tổn lúc, đã là tràn ngập nguy hiểm.

Cho dù đem toàn bộ Lăng Tiêu Thánh Sơn linh khí xông vào trong cơ thể, đều phảng phất điền bất mãn. Lúc này hắn mới biết được, nếu là chí tôn chi thể vô pháp dựng thành, tuy có Chí Tôn cảnh giới, nhưng cuối cùng so cái khác chí tôn phải kém hơn một bậc.

Nhân tộc bên trong không có thất phẩm trân quả, nhưng Nhân Hoàng thông qua bốn hạ quay vòng, làm ra tám cái lục phẩm trân quả, cho Dương Thanh Huyền cố bản bồi nguyên, đền bù xói mòn năng lượng.

"Đạo là cái gì? Từ đâu mà đến, hướng gì mà đi?"

Dương Thanh Huyền bế quan mấy năm lâu, bỗng nhiên ngày nào đó trong đầu linh quang lóe lên, hiện ra vấn đề này.

Ngày đó Cổ cùng Không trò chuyện lúc, nâng lên đại đạo bảo thư, đồng thời nói ra vấn đề này. Lúc ấy Dương Thanh Huyền cũng không có cảm thấy như thế nào, nhưng chẳng biết vì sao, giờ phút này nhưng chợt nhớ tới, đồng thời nội tâm dâng lên mãnh liệt cảm ứng.

Tự bước vào võ đạo bắt đầu, mỗi một lần đột phá đều cảm thấy tự thân viên mãn, không gì so sánh nổi cường đại. Nhưng lần này đột phá chí tôn về sau, lại luôn cảm thấy thiếu chút gì.

"Là trôi qua lực lượng sao?"

Dương Thanh Huyền mở hai mắt ra, tinh tế suy nghĩ hạ, phảng phất cũng không phải là.

Lực lượng mặc dù trôi qua rất nhiều, nhưng mấy năm qua này bế quan, toàn bộ Lăng Tiêu Thánh Sơn tài nguyên vì hắn một người sử dụng, cùng bù đắp không sai biệt lắm, nhưng càng là như thế, nội tâm cái chủng loại kia thiếu hụt cảm giác liền càng mạnh.

Dương Thanh Huyền hai mắt nhắm lại, tiếp tục bấm niệm pháp quyết tu luyện, tu bổ chí tôn chi thể.

Mười năm sau, ngày nào đó.

Dương Thanh Huyền lần nữa mở mắt ra, thân thể của hắn bốn phía chảy xuôi thuần bạch sắc hào quang, chính là đạo thể tới gần đại thành dị tượng.

"Chẳng lẽ đột phá thời xói mòn lực lượng, dạng này khó đền bù?"

Đã hơn mười năm đi qua, chỉnh cái Nhân tộc lực lượng để cho hắn sử dụng, đều không thể bổ mãn chí đạo thể.

Hắn trầm tư một lát, đưa tay chộp một cái, một đạo quang mang liền bay bắn vào, rơi vào trong tay.

Bên trong là một đạo ngắn gọn tin tức, đến từ Thánh Vương Lý Vân Tiêu: "Nếu có lo nghĩ, tùy thời đến Chúng Thánh Chi Điện tìm ta."

Dương Thanh Huyền suy tư câu nói này hàm nghĩa, nghĩ nghĩ, liền tay bấm quyết ấn, phân ra một đạo phân thân, trực tiếp biến mất tại trong mật thất.

Sau đó không lâu, cái này đạo phân thân liền đến đến Chúng Thánh Chi Điện, phía trước một vị nữ tử phiêu nhiên mà đến, chính là Khúc Hồng Nhan, gật đầu hành lễ nói: "Khúc Hồng Nhan gặp qua Thanh Huyền đại nhân."

Dương Thanh Huyền vội vàng ôm quyền chắp tay: "Gãy chết ta."

Khúc Hồng Nhan cười nói: "Thanh Huyền đại nhân chính là Nhân tộc ta vị thứ tư chí tôn, chí cao vô thượng, lễ không thể bỏ."

Dương Thanh Huyền hỏi: "Đại nhân tại này là cố ý chờ ta sao?"

Khúc Hồng Nhan nói: "Chính là, phu quân đẩy tính tới đại nhân cái này ngày muốn tới, cố ý khiến thiếp thân chờ đợi ở đây. Đại nhân mời ta đi theo ta đi."

Chúng Thánh Chi Điện là một kiện đỉnh cấp không gian bảo vật, tại Nhân tộc linh mạch phía trên đâm chín đạo trận nhãn, cùng chi tướng liền. Không gian bên trong mênh mông, linh khí bành trướng, là Nhân tộc cấp cao nhất tu luyện thánh địa một trong.

Dương Thanh Huyền theo Khúc Hồng Nhan đi một trận, liền tới đến một tòa bảo đình bên trong, một thân ảnh chính ngồi ngay ngắn trong đó, chính là Lý Vân Tiêu.

Dương Thanh Huyền song đồng hơi co lại, cái kia Lý Vân Tiêu ngồi tại cái kia, lại cũng là đạo phân thân, liền vội vàng tiến lên, ôm quyền chắp tay nói: "Gặp qua Thánh Vương."

Lý Vân Tiêu cười nói: "Ngươi ta cùng giai, không cần đa lễ." Liền bảo ngồi xuống.

Khúc Hồng Nhan cười nói: "Các ngươi trước trò chuyện." Liền quay người mà đi, như một đóa áng mây, phong thái trác tuyệt.

Bảo đình tại trên biển mây, có sắc trời chiếu rọi xuống tới, để đình bên trong sáng tỏ như gương, hai vị tuyệt đại nhân vật ngồi đối diện nhau.

Dương Thanh Huyền quan tâm hỏi: "Thánh Vương thương thế trên người như thế nào?"

Lý Vân Tiêu cười nhạt nói: "Không sao, chỉ là khiếm khuyết thời gian. Chí tôn mặc dù cường đại, chỉ khi nào thụ thương, hắc hắc. . ."

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, hỏi: "Vì sao chí tôn chi thể chữa trị gian nan như vậy?"

Lý Vân Tiêu nói: "Ta nghe nói ngươi đột phá lúc, tự thân tiêu hao rất lớn, giờ phút này gặp ngươi phân thân mà đến, hẳn là bản thể chưa chữa trị hoàn thành đi. Chí tôn đã đạt được thiên địa quy tắc đỉnh điểm, cơ hồ cùng đạo hợp nhất, trừ cảm ngộ đại đạo, tự hành chữa trị bên ngoài, rất khó mượn nhờ ngoại lực, sở dĩ thụ thương là kiện cực kỳ chuyện phiền phức. Trừ phi có thất phẩm trân quả dạng này nghịch thiên thần vật, nếu không cũng chỉ có thể dựa vào thời gian chất đống."

Dương Thanh Huyền nói: "Thì ra là thế." Hắn trầm ngâm hạ, lại hỏi: "Vì sao ta đột phá đến chí tôn về sau, luôn có một loại thiếu thốn cảm giác, đồng thời theo đạo thể khôi phục, loại này thiếu thốn cảm giác càng phát ra mãnh liệt."

Lý Vân Tiêu ánh mắt lưu chuyển, rất có thâm ý nhìn hắn liếc mắt, bỗng nhiên cười nói: "Quả nhiên là thiên tư phi phàm, nhanh như vậy liền cảm ứng được."

Ánh mắt của hắn trở nên có chút phiêu miểu, nhàn nhạt nói ra: "Loại này thiếu thốn cảm giác, tồn tại tại mỗi một vị chí tôn trên thân. Khi ngươi ở đây cái cảnh giới ngốc càng lâu, thiếu thốn cảm giác liền càng mạnh. Ngươi cũng đã biết, vạn cổ đến nay, nhiều ít chí tôn, bao quát vũ trụ lúc ban đầu Thiên Hành Giả nhóm, đều đi nơi nào?"

Dương Thanh Huyền trong lòng hơi động, trầm ngâm nói: "Tìm kiếm đạo khởi nguyên?"

Lý Vân Tiêu nhẹ gật đầu: "Khi võ giả bước vào chí tôn về sau, thu hoạch được đại đạo lực lượng, liền sẽ phát hiện chính mình chỉ là đại đạo một bộ phận, mà lại là một bộ phận cực nhỏ. Loại này không hoàn thiện cảm giác sẽ theo tuế nguyệt cùng tu vi đề thăng trở nên càng ngày càng mạnh, cuối cùng sẽ muốn trở về."

Dương Thanh Huyền không hiểu trong lòng chấn động, "Trở về" hai chữ này cực kỳ phổ thông bình thường, lại không biết vì sao, giờ phút này lại làm cho hắn cảm xúc bành trướng, phảng phất lấp đầy lực lượng cùng lực hấp dẫn, có một loại muốn đi thực tiễn mãnh liệt xung động.

Hắn hỏi: "Cái kia có người trở về sao?"

Lý Vân Tiêu cười khổ nói: "Ta cũng một mực đang nghĩ vấn đề này, lần trước đi xa Cổ Ma vực, ta hướng ma hỏi thăm qua việc này, câu trả lời của hắn là cần phải có ."

Dương Thanh Huyền giật mình nói: "Ma cũng không xác định?"

Lý Vân Tiêu nói: "Bởi vì trở về về sau, liền triệt để biến mất, ai cũng không biết đi đâu, tựa như vĩnh hằng biến mất."

Dương Thanh Huyền đưa ra chính mình phỏng đoán: "Vậy lần này về, sẽ không phải là vĩnh diệt, trở về đến năng lượng trạng thái, triệt để chết rồi?"

Lý Vân Tiêu thở dài: "Ta cũng từng nghĩ như vậy qua, có thể cũng không có ai biết. Nhưng ta tin tưởng, sở hữu chí tôn cuối cùng đều sẽ đi đến trở về đường. Thiên tư của ngươi cao hơn ta, có lẽ trở về thời gian còn muốn so ta sớm hơn. Nếu là tương lai ngươi biết được, nhớ kỹ nói cho ta một tiếng."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3584: Hiệp nghị

Dương Thanh Huyền vội nói: "Thánh Vương nói quá lời, chẳng biết Thánh Vương có thể từng nghe qua đại đạo bảo thư?"

Lý Vân Tiêu ngưng tiếng nói: "Ghi chép ba ngàn chữ đại đạo chi thư? Tương truyền là đại đạo lúc ban đầu hiển hóa, mà cái này ba ngàn chữ hóa thành Thiên Hành Giả, phía sau lại lần lượt diệt đi, bị đại đạo trấn áp."

Dương Thanh Huyền nói: "Chính là, ta từng gặp Cổ, nghe hắn lời nói, cái này đại đạo chi thư có lẽ liền muốn trọng lâm thế gian."

Lý Vân Tiêu sắc mặt thay đổi: "Nếu là là thật, cái kia vũ trụ này sợ là muốn không thái bình. Trở về là mỗi một vị chí tôn nội tâm chỉ dẫn, cảnh giới càng mạnh, loại này chỉ dẫn liền càng mạnh. Mà đại đạo chi thư là có khả năng nhất ghi chép trở về sự tình tồn tại."

Dương Thanh Huyền liền đem ngày đó tại Thái Huyền Kiếm Trủng bên trong đủ loại, Không cùng Cổ cuộc chiến, cùng về sau hai người đối thoại giảng thuật một lần.

Lý Vân Tiêu mặc dù kinh ngạc, nhưng nội tâm coi như bình tĩnh, trầm ngâm một trận, đột nhiên nói ra: "Ngươi cũng biết cái kia Cổ hiện ở nơi nào?"

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Chẳng biết." Hắn cười khổ nói: "Hẳn là Thánh Vương vẫn còn muốn tìm hắn? Nếu là trêu chọc người này, sợ là đối với toàn tộc đều có cự đại uy hiếp."

Lý Vân Tiêu trầm mặc không nói, tựa hồ có chỗ tâm tư.

Dương Thanh Huyền lẳng lặng ngồi ở một bên, kiên nhẫn chờ đợi.

Thời gian từng giờ trôi qua, hai người cứ như vậy ngồi đối diện nhau. Trầm tư một chút, một tĩnh mịch, phảng phất thạch điêu.

Không biết qua bao lâu, Lý Vân Tiêu đột nhiên động hạ, mở miệng

nói ra: "Xem ra ta lại muốn đi một chuyến viễn cổ Ma vực. Chỉ là việc nơi này còn thả không hạ."
Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Thánh Vương muốn đi thấy ma?"
Lý Vân Tiêu nhẹ gật đầu, lại nói ra: "Là hắn muốn gặp ta. Vừa rồi bản thể của ta bên trong, ma chủng có chỗ xúc động, ta cùng hắn nói chuyện với nhau một trận, hắn để ta đi một chuyến Ma vực."
Dương Thanh Huyền cảnh giác nói: "Thánh Vương ngàn vạn muốn coi chừng!"
Lý Vân Tiêu mỉm cười nói: "Yên tâm đi, ta cùng ma ở giữa có khế ước, như là có chuyện, lần trước cũng liền không về được. Hắn đối với Cổ sự tình cũng cực cảm thấy hứng thú. Mà ta cũng đúng lúc thừa cơ mượn dùng ma lực lượng, chữa trị thương thế trên người."
Dương Thanh Huyền cau mày nói: "Ta luôn cảm thấy ma quá mức tà khí, cuối cùng không phải thiện nhân, Thánh Vương đại nhân vẫn là cẩn thận là hơn."
Lý Vân Tiêu mỉm cười: "Có cuối cùng liền có sai lầm, ta được đến ma lực, tự nhiên sẽ mất đi một vài thứ. Nhưng kết quả cuối cùng như thế nào, thật xấu khó liệu, nhưng cầu một lòng quang minh liền có thể. Lại đi viễn cổ Ma vực trước đó, ta sẽ trước giải quyết Nhân tộc ngay lập tức sự tình."
Dương Thanh Huyền cả kinh nói: "Đại phản công muốn bắt đầu sao?"
Lý Vân Tiêu cười lắc đầu nói: "Nhân Hoàng cùng ta ý tứ, cũng không định phản công, mà là tạm thời gác lại chiến tranh, cùng dị tộc ký kết khế ước. Đồng thời chúng ta đã cùng Đạo Tổ thương nghị qua, hắn cũng đồng ý. Hiện tại liền chênh lệch ý kiến của ngươi."
Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, một là nghĩ không ra sẽ đi hòa đàm, dù sao hiện tại sĩ khí tăng vọt, toàn tộc đều đang xắn tay áo lên , chờ đợi phản công báo thù rửa hận, hai là nghĩ không ra ba người xác định về sau, thế mà còn sẽ tới hỏi thăm chính mình. Cái này khiến hắn triệt để ý thức được mình bây giờ thân phận địa vị, hoàn toàn chính xác xưa đâu bằng nay.
Hắn trầm ngâm hạ, hỏi: "Hòa đàm cũng tốt, nhưng điều kiện đâu?

Dị tộc giết ta đại lượng tộc nhân, chiếm ta lãnh thổ, cũng không thể cứ định như vậy đi?"

Lý Vân Tiêu nói: "Điều kiện chính là không có có điều kiện, song phương chỉ can qua một ngàn năm."

Một ngàn năm đối với rất nhiều võ tu mà nói, chỉ là đảo mắt một cái chớp mắt, nhưng đối với Dương Thanh Huyền mà nói, lại là cực dáng dấp tuế nguyệt.

Hắn hỏi: "Đạo Tổ khôi phục thời gian?"

Lý Vân Tiêu tán thán nói: "Chính là, ngươi một cái liền đoán trúng."

Dương Thanh Huyền nói: "Rất đơn giản, không có có điều kiện chỉ can qua, chính là căn bản không có ý định bàn điều kiện. Chỉ là cho song phương một chút thời gian, để lẫn nhau chậm một cái, ngàn năm sau chiến tranh, sợ là đáng sợ hơn."

Lý Vân Tiêu nhìn qua nơi xa, nhàn nhạt nói ra: "Đây là ta lần thứ hai trải qua hai tộc cuộc chiến, đối với của nó giải so ngươi phải sâu khắc. Trừ phi dị tộc triệt để chạy về vực sâu, nếu không đại chiến là vô pháp trừ khử. Mà tám tộc ở vực sâu, đã bắt đầu tiến vào xấu Không chi cảnh."

Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi, hoảng hốt nói: "Khó trách bọn hắn cố chấp như thế, nếu là không tại đại vũ trụ bên trong chiếm cứ một chỗ cắm dùi, nương theo lấy vực sâu hủy diệt, bọn hắn đều phải xong đời."

Lý Vân Tiêu có phần vì cảm thán nói ra: "Cái này có tính không là vận mệnh?"

Dương Thanh Huyền kiên định nói ra: "Bất kể có phải hay không là vận mệnh, đã lựa chọn cùng tộc ta khai chiến, liền phải thừa nhận hết thảy khả năng hậu quả!"

Lý Vân Tiêu trong mắt u quang chớp động, trầm mặc một hồi, khoát tay nói: "Ngươi đi đi, hảo hảo khôi phục chí tôn chi thể."

"Đúng." Dương Thanh Huyền đứng dậy ôm quyền thở dài: "Thánh Vương đại nhân mời trân trọng." Liền quay người mà đi.

Lý Vân Tiêu nhìn qua thân ảnh của hắn biến mất trên biển mây, ánh mắt trở nên có chút xa xăm, thở dài một tiếng, thân ảnh lấp lóe hạ, cũng biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, liền trở về đến bản thể bên trong.

"Có ý tứ người đâu, ta ở trên người hắn cảm ứng được không ít thú vị khí tức, xem ra các ngươi Nhân tộc khí vận muốn lên."

Lý Vân Tiêu hai con ngươi bỗng nhiên hóa thành mắt đen, khóe miệng giơ lên vẻ dữ tợn.

Nhưng nháy mắt lại khôi phục bình thường, trong con ngươi một mảnh thanh lãnh: "Tiếp xuống ngươi định làm như thế nào?"

Cái kia mắt đen lần nữa hiển hiện: "Đại đạo chi thư đã sắp xuất thế, ta tự nhiên không thể bỏ qua. Cổ đã tại vũ trụ bên trong náo ra động tĩnh lớn như vậy, muốn tìm hắn cũng không khó. Hiện tại mấu chốt là thần ma thân thể, một ngàn năm có chút dồn dập, nhưng chưa chắc không thể một thử."

Lý Vân Tiêu nói: "Tốt! Chờ hai tộc chỉ can qua về sau, ta lập tức liền hồi Ma vực."

Tay hắn bấm niệm pháp quyết ấn, tại không trung viết ra mấy đạo tin tức, lấp lóe chi hạ, phân biệt biến mất trong hư không.

Sau ba tháng, hai tộc hiệp nghị đình chiến thuận lợi ký tên.

Nhân tộc không thừa nhận dị tộc chiếm đoạt lĩnh lãnh thổ, nhưng song phương ước định tại một ngàn năm bên trong không cho phép phát sinh xung đột.

Hiệp nghị từ song phương các phái ba vị chí tôn ký kết, đồng thời ấn hạ đại đạo huyết thệ.

Sáu vị chí tôn huyết thệ mới ra, lập tức dẫn tới đại địa chấn động, hư không vỡ tan, khủng bố thiên đạo phản ứng trên thế gian xuất hiện, hai tộc song phương đều lớn vì kinh hãi.

Hiệp nghị ký kết xong, song phương trong lòng đều nhẹ nhàng thở ra.

Đánh tới trình độ này, ai cũng không muốn tiếp tục nữa, đều khát vọng có thể nghỉ ngơi lấy lại sức một đoạn thời gian. Nếu không cho dù liều ra thắng thảm, rất dễ dàng bị lục hợp bát hoang bên trong cái khác chủng tộc ngư ông đắc lợi.

Tin tức rất nhanh liền truyền khắp Nhân tộc còn lại hơn mười thành trì.

Mặc dù rất nhiều người nghiến răng nghiến lợi, tức giận không thôi, cho rằng không nên ngừng chiến, muốn đại phản công báo thù rửa hận. Nhưng ở rất nhiều thế lực lớn cao tầng trong lòng, đều là thở phào, lộ ra nụ cười khổ sở.

Sau đó cái này một ngàn năm, song phương ai cũng sẽ không nhẹ nhõm, hết tất cả khả năng tăng cường lực lượng, sẽ là tương lai một ngàn năm chủ yếu tinh thần.

Dương Thanh Huyền cũng là ký hiệp nghị ba vị chí tôn một trong, ký hiệp nghị thời điểm, đối phương ba người ánh mắt từ đầu đến cuối tại hắn cùng Lý Vân Tiêu trên thân đi dạo, tựa hồ muốn nhìn rõ ràng hai người trạng thái.

Hiệp nghị ký kết xong, ba vị chí tôn tựa hồ đột nhiên toàn bộ biến mất, phảng phất tất cả đều ly khai Nhân tộc lĩnh vực, liền liền Nhân Hoàng cũng một cái đã mất đi tin tức.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3585: Qua lại ký ức

Một đám mây phiêu miểu chỗ, có tiên cung đứng vững ở giữa, kết nối lục hợp bát hoang, phảng phất vạn giới giao hội chỗ.

Một bóng người lấp lóe mà đến, mấy cái nháy mắt liền đến đến cung đình trước.

"Ngươi đã đến? Vào đi."

Cung điện bên trong truyền ra một thanh âm, đại môn kia lập tức từ từ mở ra.

Bóng người kia chính là Dương Thanh Huyền, theo tiên cung cánh cửa mở ra, trong đầu hắn hiện lên các loại hình tượng, hành lang eo man hồi, mái hiên nhà răng cao mổ, tất cả đều cùng trước mắt cung điện này có liên quan.

Còn có thật nhiều uyển chuyển thân ảnh, múa điện lạnh tay áo, trục vừa xuất hiện tiêu tan.

Dương Thanh Huyền định lên đồng, những cảnh tượng này đều trong đầu biến mất.

Hắn trực tiếp bước vào trong đó.

Huyền Thiên Cơ đang ở một chỗ lầu các phía trên.

Hai người bốn mắt tương đối.

Dương Thanh Huyền trong nháy mắt lại hiện lên rất nhiều hình tượng, hắn nhìn qua bốn phía, chậm rãi nói ra: "Nơi này ta đã từng ở qua."

Huyền Thiên Cơ cười nói: "Ngươi nhớ lại?"

Dương Thanh Huyền mặt mũi tràn đầy nghi hoặc: "Có một ít mảnh vỡ kí ức."

Huyền Thiên Cơ nói: "Không sao, những này đều không trọng yếu, theo ngươi nói thể đại thành, dĩ vãng hết thảy tất cả đều sẽ nhớ lại."

Dương Thanh Huyền ngừng lại hạ, nói ra: "Đại đạo trường hà sự tình đa tạ. Chẳng biết lần này ngươi gọi ta đến chuyện gì?"

Huyền Thiên Cơ nói: "Giúp ngươi đạo thể đại thành."

Dương Thanh Huyền sững sờ, trầm ngâm nói: "Đạo thể đại thành sợ là không có đơn giản như vậy đi."

Huyền Thiên Cơ chắp tay mà đi, lạnh nhạt nói: "Đạo thể nghiêm chỉnh mà nói, là chí tôn chi thể một loại, tại tứ đại thần thể phía trên. Mà tứ đại thần thể lại tại bình thường chí tôn chi thể bên trên. Muốn đạo thể đại thành tức đơn giản lại khó."

Hắn lộ ra mỉm cười, nhìn qua Dương Thanh Huyền.

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ giật mình, lập tức minh bạch tới, giật mình nói: "Đại đạo trường hà?"

Huyền Thiên Cơ cười nói: "Đúng vậy. Trong thiên địa này, còn có so đại đạo trường hà tốt hơn chỗ tu luyện sao? Còn có so đại đạo trường hà càng cơ duyên tốt sao? Chỉ tiếc, hiện tại cái gọi là Thiên Giới cùng chí tôn, tất cả đều nhát như chuột, chỉ có một thân lực lượng, liền trường hà cũng không dám tiến."

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Trên đời có mấy cái ngươi dạng này biến thái? Cũng không phải tất cả mọi người đều nhát gan, khẳng định có rất nhiều Thiên Giới cùng chí tôn đi vào qua, chỉ bất quá đám bọn hắn đều chết rồi. Ngươi là người sống sót sai lầm mà thôi."

Huyền Thiên Cơ trong mắt u quang chớp động, phảng phất khơi gợi lên hồi ức, đột nhiên nói ra: "Nói đến, ta cũng là bị người nào đó mang vào."

Dương Thanh Huyền đột nhiên cảm giác được bầu không khí có chút xấu hổ, Huyền Thiên Cơ trong ánh mắt, tựa hồ ẩn chứa một ít chỉ.

Hắn lấy làm kinh hãi, chỉ mình nói ra: "Sẽ không là ta mang ngươi đi vào a?"

"Ha ha." Huyền Thiên Cơ cười vài tiếng, sau đó trở nên nghiêm túc, gật đầu nói: "Đúng vậy."

Dương Thanh Huyền kinh hãi há to mồm, không biết nói cái gì cho phải, nghĩ nửa ngày, mới nói: "Ta làm sao không biết mình to gan như vậy?"

Huyền Thiên Cơ nói: "Ngươi không chỉ có lớn mật, ngươi còn rất khùng."

Dương Thanh Huyền suy tư một trận, nói ra: "Ta phải bao lâu mới có thể hồi ức lên vô số quá khứ?"

Huyền Thiên Cơ nói: "Đạo thể đại thành, liền có thể đem tự vô thủy kiếp đến nay hết thảy tin tức toàn bộ giải khai, chỗ có quá khứ, hiện tại, tương lai hợp nhất."

Dương Thanh Huyền liền nói ngay: "Tốt, lại mang ta đi đại đạo trường hà."

Hắn nguyên bản có vô số vấn đề muốn hỏi Huyền Thiên Cơ, nhưng giờ phút này đột nhiên cảm giác được đều không trọng yếu, chỉ cần đạo thể đại thành, hết thảy nên biết tự nhiên là biết.

Nửa tháng sau, hai người lần nữa tiến vào đại đạo trường hà.

Dương Thanh Huyền thời khắc này chí tôn chi thể, thu nạp toàn bộ Lăng Tiêu Thánh Sơn tài nguyên đều không có quá lớn phản ứng, có thể vừa tiến vào trường hà bên trong, lập tức bị đại đạo vĩ lực cọ rửa, sắc mặt nháy mắt liền trắng bệch.

Nhưng lần này chống cự cùng chèo chống trình độ, hơn xa lúc trước.

Hắn đem đạo thể quang huy vận chuyển tới cực hạn, một mặt chống lại trường hà cọ rửa lực lượng, một mặt thu nạp bên trong đại đạo lực lượng, đến rèn luyện tự thân.

Huyền Thiên Cơ lẳng lặng ngồi tại hắn phía trước, hai tay kết ấn, tiến vào trong nhập định.

Dương Thanh Huyền trong đầu bỗng nhiên hiện lên một cái ý niệm trong đầu: "Cái này đại đạo trường hà bản thân là như thế nào tồn tại? Cùng đại đạo bản thân lại là loại quan hệ nào?"

Một chút một đoạn ký ức bắt đầu trong đầu hiển hiện, vô số trường hà bên trong cảnh tượng xuất hiện ở trong ý thức, đứt quãng.

Phảng phất chính mình đã từng dọc theo đầu này trường hà, đi qua cực dài lộ trình, tìm hướng cái kia cuối cùng điểm.

Dương Thanh Huyền giật nảy mình, chẳng lẽ mình trước kia không chỉ có đến qua, còn thuận theo cái này dòng sông đi tìm qua cuối cùng điểm?

Thế nhưng là. . . Cái này dòng sông có cuối điểm sao?

Nhìn qua cái kia mênh mông bát ngát trường hà, phảng phất vô cùng vô tận, ẩn chứa trong thiên địa tất cả, Dương Thanh Huyền một cái mờ mịt.

Hơi vừa phân tâm, trường hà bên trong đại đạo vĩ lực hóa thành sóng lớn, đập ở trên người hắn, chấn hắn khí huyết sôi trào, suýt nữa trực tiếp bị đánh vào trong sông cuốn đi.

Dương Thanh Huyền không dám nghĩ nhiều nữa, vội vàng biến ảo quyết ấn, để cho mình trấn định lại.

Lần này chống đỡ hai canh giờ, cuối cùng thể năng chống đỡ hết nổi.

Được sự giúp đỡ của Huyền Thiên Cơ, từ trường hà bên trong thuận lợi rời đi, trở lại Luân Hồi Thiên Cung.

Dương Thanh Huyền lúc này mới hỏi: "Đại đạo trường hà có khởi điểm cùng cuối cùng điểm sao?"

Huyền Thiên Cơ sững sờ, ánh mắt chớp động nói ra: "Không có khởi điểm, chính là hắn khởi điểm. Không có cuối cùng điểm, chính là hắn cuối cùng điểm."

Câu nói này cực kỳ ảo diệu, nhưng Dương Thanh Huyền lại vừa nghe liền hiểu, mà lại phảng phất còn hết sức quen thuộc.

Hắn lại hỏi: "Vậy hắn từ đâu mà đến?"

Huyền Thiên Cơ cười: "Đây không phải vô thủy kiếp đến nay, tất cả mọi người đều muốn hiểu rõ sao? Nhưng có thể xác định chính là, hắn đến từ không. Từ không bên trong sinh ra có. Tại vạn vật trước đó tồn tại, cũng tại vạn vật về sau tồn tại, chưa từng từng xuất sinh, cũng chưa từng hủy diệt."

Dương Thanh Huyền trầm mặc nói: "Đã hắn là vạn vật bắt đầu, như vậy vạn vật cuối cùng tại hắn chi hạ, nhiều nhất cùng hắn đồng dạng, đó có phải hay không vĩnh viễn cũng không có khả năng hoàn toàn giải hắn?"

Huyền Thiên Cơ nói: "Ta không có cách nào trả lời ngươi vấn đề này."

Dương Thanh Huyền tại Luân Hồi Thiên Cung bên trong chờ đợi nửa năm, đem đại đạo trường hà bên trong năng lượng toàn bộ thu nạp tiêu hóa, lại dưỡng tốt bị trường hà chấn thương thể chất, liền theo Huyền Thiên Cơ lần nữa tiến vào trường hà bên trong.

Lần này kiên trì thời gian tương đối dài, đạt đến năm canh giờ.

Dương Thanh Huyền cảm giác lại có hai, ba lần, chính mình chí tôn chi thể liền có thể hoàn chỉnh, nhưng khoảng cách đạo thể đại thành còn cần thời gian nhất định.

Qua tháng hai, đang bế quan bên trong, bỗng nhiên Huyền Thiên Cơ truyền vào tin tức, Dương Thanh Huyền thần thức quét qua, là để hắn lập tức xuất quan, tiến vào đại đạo trường hà.

Dương Thanh Huyền nhíu mày, có chút không hiểu.

Lần này lĩnh ngộ rất nhiều, thu nạp năng lượng cũng còn chưa hoàn toàn tiêu hóa, mạo muội tiến vào trường hà tựa hồ không ổn.

Nhưng đã Huyền Thiên Cơ cố ý đưa tin mà đến, hắn vẫn là nén ở nội tâm nghi hoặc, trực tiếp xuất mật thất.

Huyền Thiên Cơ vừa thấy được hắn, nhân tiện nói: "Có người muốn ngày nữa cung, chúng ta tiên tiến trường hà tránh một chút."

"Cái gì?"

Dương Thanh Huyền ngây ngẩn cả người, làm sao cũng không nghĩ tới sẽ là nguyên nhân này, hắn sắc mặt cổ quái nói: "Là ai, thế mà để ngươi cũng muốn trốn?"

Huyền Thiên Cơ chỉ nói một chữ: "Cổ" .

Dương Thanh Huyền không nói hai lời, vội vàng theo hắn lập tức từ cảm ứng chi địa trốn vào đại đạo trường hà.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3586: Dời sông lấp biển

Lần này tiến vào, trạng thái xa không bằng trước đó, nhưng đại đạo vĩ lực đối với hắn xung kích, sinh ra nhất định thích ứng tính, ngược lại không có trước đó như vậy khó chịu.

Dương Thanh Huyền hỏi: "Cổ làm sao sẽ đến đất luân hồi?"

Huyền Thiên Cơ lật ra xuống bạch nhãn: "Ngươi phải đi hỏi hắn, ta làm thế nào biết."

Dương Thanh Huyền lại hỏi: "Cái kia trốn ở cái này an toàn sao?"

Huyền Thiên Cơ nói: "Khẳng định là an toàn, có đại đạo vĩ lực che giấu chúng ta khí tức trên thân, Cổ coi như khôi phục viễn cổ đỉnh phong thực lực, cũng không có khả năng phát hiện chúng ta. Nhưng hắn có khả năng sẽ đoán được hành tung của chúng ta, trực tiếp tại Luân Hồi Thiên Cung bên trong các loại."

Bọn hắn rời đi trường hà có thể đi hướng bất kỳ địa phương nào, không nhất định hướng đường cũ xoay chuyển trời đất cung, nhưng nếu là Cổ đoán ra bọn hắn hành tung, chỉ cần cảm ứng trường hà lực lượng, liền tùy lúc có thể bắt được trường hà bên ngoài nhỏ bé chấn động, tìm được tung tích của bọn hắn.

Khi đó bọn hắn vừa rời đi đại đạo trường hà, bị đuổi kịp lời nói liền càng nguy hiểm.

Dương Thanh Huyền lo lắng nói: "Cái kia trốn ở đất này cũng không phải là phương pháp tốt nhất, không bằng trực tiếp ra ngoài đối mặt hắn."

Tự bước vào chí tôn đến nay, hắn tự tin cũng theo lấy thực lực mà to lớn đề thăng, dám đối mặt Cổ.

Đúng lúc này, trường hà bên trong năng lượng ba động, một đạo khí tức chậm rãi tới gần, cũng truyền đến thanh âm: "Không cần đi ra, ta đến vậy."

Tại trước mặt hai người, nháy mắt huyễn hóa ra một thân ảnh, chính là Cổ, cái kia tà dị ánh mắt quét qua hai người, hơi lộ ra kinh ngạc.

Huyền Thiên Cơ sững sờ nói: "Không có khả năng, ngươi là như thế nào tìm được chúng ta?"

Cổ mỉm cười, nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, giễu giễu nói: "Vậy thì phải hỏi hắn."

Dương Thanh Huyền kịp phản ứng, cười khổ nói: "Ta hiểu được, là duyên cớ của nó." Đưa tay chộp một cái, chiến kích tại trong tay lấp lóe một cái, lại trở về trong cơ thể, nói ra: "Ta mặc dù tế luyện này kích, nhưng bên trong còn có quá nhiều Cổ khí tức, trong thời gian ngắn vô pháp toàn bộ lau sạch."

Cổ tại nhìn thấy cái kia chiến kích sát na, trong mắt lướt qua một tia sát khí cùng lửa giận, nhưng nghĩ đến cùng trống không ước định, vẫn là kiềm chế xuống tới, trùng điệp hừ một tiếng.

Cổ nhìn qua Huyền Thiên Cơ, đánh giá vài lần: "Ngươi chính là quả truyền nhân? Ngay lập tức Luân Hồi Thiên Cung chi chủ?"

Huyền Thiên Cơ ôm quyền thở dài nói: "Chính là, gặp qua Cổ đại nhân."

Cổ đạo: "Cái này trường hà sóng trung đào chập trùng, đối với hai người các ngươi tiểu bối thực có không tiện, vẫn là xoay chuyển trời đất cung bàn lại đi."

Huyền Thiên Cơ mỉm cười nói: "Thiên cung ngốc ngán, khó được đi ra giải sầu một chút, vẫn là liền ở đây nói đi. Chẳng biết Cổ đại nhân tới đây, không biết có chuyện gì?"

Dương Thanh Huyền đang muốn theo lời xoay chuyển trời đất cung, nghe Huyền Thiên Cơ vừa nói như vậy, khổ không thể tả. Hắn nhất định phải toàn lực ngăn cản cái này đại đạo sóng cả, không rõ ràng Huyền Thiên Cơ vì sao không muốn trở về.

Cổ ánh mắt ngưng lại, một đôi sắc bén con mắt nhìn chằm chằm Huyền Thiên Cơ, nhìn ra ngoài một hồi, mới chậm rãi nói ra: "Ngươi sợ ta nhìn ra trong lòng ngươi bí mật."

Huyền Thiên Cơ cười nói: "Cổ đại nhân chính là viễn cổ Thiên Hành Giả năm đại lãnh tụ một trong, có thông thiên triệt địa, năng lực quỷ thần khó lường. Tại hạ không dám khinh thường, vẫn là dựa vào tại cái này trường hà che chở càng có cảm giác an toàn."

"Hừ!" Cổ phất một cái ống tay áo, hiển nhiên cực độ không vui, sắc mặt càng thêm tà dị âm trầm.

Yên tĩnh một trận, Cổ trực tiếp hỏi nói: "Đại đạo chi thư tại đây?"

Dương Thanh Huyền trong lòng chấn động mãnh liệt, lộ ra vẻ không thể tin được, chẳng lẽ đại đạo chi thư tại Huyền Thiên Cơ trong tay?

"Cái này, tại hạ làm sao có thể biết. . ."

Huyền Thiên Cơ cười khổ nói: "Cổ đại nhân thật sự là quá đề cao tại hạ, loại bảo vật này ta nếu là biết hạ lạc, sớm liền nghĩ biện pháp đem tới tay. Nếu là làm tới tay, trải qua ngàn vạn năm tuế nguyệt, hiện tại cũng liền không sợ đại nhân."

Cổ lạnh lùng nhìn xem hắn, lộ ra hoàn toàn không tin miệt cười, hừ nói: "Coi như biết, cũng chưa chắc có thể được đến. Cái này đại đạo trường hà khí tức, cùng cái kia đại đạo bảo thư nhất trí, thế nhưng là cái kia sách hiển hóa?"

Huyền Thiên Cơ lại nói: "Tại hạ chẳng biết."

Cổ lạnh giọng nói: "Sự chịu đựng của ta là có hạn. Năm đó bảo thư hiển hóa ba ngàn Thiên Hành Giả, quả là viễn cổ năm đại lãnh tụ bên trong vị cuối cùng bị đại đạo trấn áp. Về sau chuyện gì xảy ra, hắn hẳn là rõ ràng nhất. Mà ngươi kế thừa truyền thừa của hắn, tất nhiên biết chút ít cái gì."

Huyền Thiên Cơ song mi dựng thẳng lên: "Cái này tất cả đều là đại nhân chính mình phỏng đoán, đại đạo chi thư ẩn chứa chung cực huyền bí, đại nhân vì sao không chính mình thôi diễn? Cho tới cái này trường hà, đúng là tại đại đạo chi thư biến mất sau mới xuất hiện, có thể ta bất quá là phổ thông chí tôn, nào có bản lĩnh này truy tra trong đó ảo diệu?"

Cổ cười gằn nói: "Thật sao? Cái kia ta liền xem trước một chút, ngươi có bao nhiêu bản lĩnh, từ quả cái kia đạt được thứ gì."

Nói xong, liền đưa tay hướng phía trước chộp tới.

Vô số sóng cả vọt tới, trong tay hắn hội tụ thành một thanh chiến kích, cùng Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không giống nhau như đúc, liền hướng phía trước một chém.

Dương Thanh Huyền hoảng sợ không thôi, lại có thể có người dám trực tiếp tại đại đạo trường hà bên trong động thủ.

Vô số sóng lớn tụ lại tại cái kia kích quang bên trên, trực tiếp trấn áp Huyền Thiên Cơ.

Cổ ngại tại cùng trống không ước định, vẫn chưa ra tay với Dương Thanh Huyền, nếu không lấy tính nết của hắn, một chiêu này liền trực tiếp giết hai người.

"Cẩn thận!"

Dương Thanh Huyền lệ quát một tiếng, lần nữa lấy ra chiến kích, liền muốn nghênh đón đi lên. Nhưng chỉ là thân ảnh khẽ động, đạo thể run rẩy một cái, liền bị trường hà lực lượng áp chế vô pháp động đậy, càng đừng nói động thủ.

Nội tâm của hắn càng là rung mạnh, chẳng biết hai người này là làm được bằng cách nào?

Huyền Thiên Cơ thân hóa thuyền con, lui về phía sau, hai tay không ngừng kết ấn, khẽ cười nói: "Đại nhân đây là muốn đem ta bức ra trường hà?"

"Ầm ầm!"

Cổ cái kia một kích, trực tiếp đem trường hà ngăn nước, chém trên người Huyền Thiên Cơ. Nhưng chỉ là nhẹ nhàng "Phanh" một thanh âm vang lên, liền hóa thành mặt kính vỡ vụn.

Huyền Thiên Cơ tại một chỗ khác xuất hiện, y nguyên duy trì lấy kết ấn tư thái, lạnh nhạt cười nói: "Đại nhân đem trường hà ngăn nước, sợ là toàn bộ trong vũ trụ chí tôn cường giả đều sẽ cảm ứng được, liền không sợ bị truy sát sao?"

Cổ lạnh lùng nói: "Bọn hắn có bản lĩnh liền đến, ai giết ai còn chưa nhất định đâu." Hắn lại là một kích vung ra ngoài.

Kích quang trên sóng nước trượt, hình thành thủy khí chém.

Lại là một đạo mặt kính vỡ vụn, chém Không.

Cổ nhíu mày lại, trầm mặt khẽ nói: "Quả cũng chỉ dạy ngươi những này né tránh chi pháp sao?"

Huyền Thiên Cơ cười nói: "Là tại hạ học nghệ không tinh, không dám cùng quả đại nhân cùng Cổ đại nhân đánh đồng."

Cổ trong tay chiến kích bỗng nhiên hóa đi, lạnh lùng nói: "Ngươi có thể trốn ta nhất thời, hẳn là tránh ta một đời?"

Nói xong, liền xoay người phẩy tay áo bỏ đi.

Mấy bước chi hạ, liền biến mất tại trường hà bên trong.

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: "Cứ thế mà đi?"

Huyền Thiên Cơ ánh mắt ngưng lại, gật đầu nói: "Đi, chúng ta cũng muốn đi. Hắn mặc dù ngoài miệng nói không sợ, nhưng bị đại vũ trụ bên trong những lão gia hỏa kia bắt được hành tung, cũng là cực độ phiền phức."

Đúng lúc này, một đạo ung dung thanh âm truyền đến: "Hai vị tiểu hữu chậm đã đi."

Xa xa trường hà bên trên, có quang huy chớp động, trực tiếp hoá thành hình rồng, trên mặt sông phá sóng mà đi.

Dương Thanh Huyền một trận phiền muộn, mặc dù bước vào chí tôn, nhưng muốn tại đại đạo trường hà bên trong nhấc lên một điểm sóng gió đều cực kỳ khó khăn, mà những này chân chính đỉnh phong tồn tại, lại có thể trực tiếp dời sông lấp biển, chênh lệch vẫn còn rất lớn a.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3587: Hạ giới sự tình (1)

Huyền Thiên Cơ ánh mắt ngưng lại, khẽ cười nói: "Quả nhiên đem các phương đại lão kinh động đến, đi thôi."

Hắn lách mình một cái, liền xuất hiện tại Dương Thanh Huyền bên cạnh thân, tay phải đập vào Dương Thanh Huyền trên bờ vai, hai người cùng nhau biến mất.

Sau một khắc, cái kia long ảnh bỗng nhiên xuất hiện, trên Đại Đạo Trường Hà xoay một vòng, liền hóa thành một thân ảnh, ánh mắt nhìn chăm chú tứ phương.

"Hai người kia đi rồi sao?"

Lại là một thanh âm truyền đến, Đại Đạo Trường Hà "Soạt" bị một cỗ lực lượng cắt đứt, bên trong hiện ra một đạo to lớn thân ảnh, trong tay kéo lấy một bản cự sách.

Long ảnh biến thành người nhẹ gật đầu.

Thân ảnh kia đem tay trái thả ở trong sách, lập tức "Rầm rầm" tại không trung lật giấy, bên trong lóe ra vô số quang ảnh cùng ký tự.

Long ảnh biến thành người ngưng tiếng nói: "Tương truyền cái này bản nguyên sách là viễn cổ Thiên Hành Giả phỏng theo Đại Đạo Chi Thư luyện hóa ra chí bảo, có thể thôi diễn hết thảy, chẳng biết nhưng có tin tức gì?"

To lớn thân ảnh nói ra: "Tin tức rất loạn, từ xưa xuất thế về sau, nguyên sách lực lượng chẳng biết vì sao bị áp chế."

Long ảnh biến thành người cả kinh nói: "Bị áp chế? Cái này chí bảo liền xem như hàng nhái, cũng thuộc về đỉnh cấp bảo vật liệt kê, cho dù là chí tôn cũng không có khả năng đối với nó hình thành áp chế."

To lớn thân ảnh trầm giọng nói: "Ta có một loại phỏng đoán, có lẽ chân chính Đại Đạo Chi Thư liền muốn hiện thế."

Long ảnh biến thành người hút miệng hơi lạnh, kinh ngạc nói: "Đại Đạo Chi Thư hiện thế? Cái này, điều này có ý vị gì?"

To lớn thân ảnh lắc đầu nói: "Chẳng biết."

Cái kia nguyên sách lật vô số trang, bên trong xuất hiện từng đạo quang ảnh, có người, có thế giới, trong đó mấy đạo nhân ảnh cũng thật cũng ảo, nhưng lại nhìn mười phân rõ ràng.

Long ảnh biến thành người nói: "Là Cổ, còn có vừa rồi hai người kia." Còn có mấy người khác, lại cũng không nhận ra.

Nguyên sách trên những cái bóng kia dừng lại sát na, liền tự hành khép lại, trở về đến đứng im trạng thái.

To lớn thân ảnh nói: "Đại Đạo Chi Thư xuất thế, phải cùng những này người có liên quan. Vừa rồi hai người kia là gì lai lịch, Long Chủ nhưng có thăm dò?"

Nguyên lai cái kia long ảnh biến thành người, chính là vạn linh đứng đầu, chân long tộc lãnh tụ.

Long Chủ nói: "Ta muốn giữ lại bọn hắn, nhưng vừa tới bọn hắn liền đi, cũng không biết vì sao trốn ta, có lẽ là sợ nguy hiểm. Bất quá hai người này có thể tùy thời tới lui Đại Đạo Trường Hà, phóng nhãn toàn bộ vũ trụ, dù là có thể làm như vậy chí tôn cũng không nhiều, cần phải có dấu vết mà lần theo, tra ra bọn hắn thân phận không khó."

To lớn thân ảnh nói: "Đại Đạo Chi Thư tự sáng thế đến nay, lại không có xuất hiện qua, lần này một lần nữa xuất thế, ai cũng không biết là gì dấu hiệu, còn xin Long Chủ lưu ý nhiều chú ý."

Long Chủ nói: "Ta sẽ, là phúc là họa, đến cái gì kiếp cái gì. Cũng mời Thiên Dã đại nhân phí tâm."

Cái kia to lớn thân ảnh chính là ngày đó suy tính ra Cổ cường giả Thiên Dã, đem cự sách thu vào, thân ảnh dần dần trở thành nhạt, chậm rãi nói ra: "Ta sẽ thông báo cho Hồng Điểu bọn hắn, để bọn hắn tạm thời không cần đối với Cổ động thủ, mà đối đãi thiên đạo biến hóa."

Nói xong, liền biến mất tại trường hà bên trong.

Long Chủ cũng thân ảnh nhoáng một cái, hóa thành long ảnh, lập tức mà tán.

. . .

Một chỗ linh thiên bên trong, Huyền Thiên Cơ cùng Dương Thanh Huyền hạ xuống tới.

Nơi này chẳng biết là cái gì chủng tộc thánh địa, trời cao đất xa, vạn vật đều tĩnh, có non xanh nước biếc vờn quanh bốn phía, bình hồ như gương, một mảnh tường hòa cảnh tượng.

Dương Thanh Huyền thấy Huyền Thiên Cơ sắc mặt có chút trắng bệch, ân cần nói: "Ngươi không sao chứ?"

Huyền Thiên Cơ cười khổ một tiếng, khóe miệng tràn ra máu tươi, lau sạch nhè nhẹ hạ: "Không sao, nhưng ở Đại Đạo Trường Hà bên trong đánh nhau, xác thực quá tổn hại công thể. Ta phải nắm chặt thời gian trở về chí tôn chỉnh quả."

Dương Thanh Huyền sửng sốt hạ, nhìn xem Huyền Thiên Cơ hình dạng, hoàn toàn chính xác vẫn chưa tới chí tôn, hắn im lặng nói: "Ngươi là viễn cổ năm đại lãnh tụ một trong truyền nhân?"

Huyền Thiên Cơ nói: "Xem như thế đi, cái gọi là viễn cổ năm đại lãnh tụ, bất quá được công nhận mạnh nhất năm người, mà lãnh tụ nói chuyện, quả thực có chút phiêu miểu. Ba ngàn vị Thiên Hành Giả, đều là đại đạo sở sinh, mỗi người đều có hoàn chỉnh dấu ấn Đại đạo, ai sẽ nguyện ý bị người khác lãnh tụ đâu? Đa số Thiên Hành Giả đều là rải rác trạng thái, chỉ có số ít một chút hội tụ thành đoàn thể, đã làm nhiều lần đại sự kinh thiên động địa."

Dương Thanh Huyền hỏi: "Cổ ngôn năm đại lãnh tụ bên trong, quả là vị cuối cùng bị đại đạo trấn áp, chuyện này là sao nữa? Mà Đại Đạo Chi Thư, ngươi cũng biết tăm tích của hắn?"

Huyền Thiên Cơ ánh mắt chớp động, chậm rãi nói ra: "Cái gọi là bị đại đạo trấn áp, sợ là chính bọn hắn cũng không có làm minh bạch là chuyện gì xảy ra. Trên thực tế, ai có thể minh bạch?"

Dương Thanh Huyền một cái có chút giật mình, mặc dù không có tìm hiểu được, nhưng giống như bắt được cái gì. Đại đạo sinh vạn vật, vạn vật đều tại đạo chi hạ, lại làm sao có thể chân chính hoàn toàn lý giải đạo đâu?

Huyền Thiên Cơ lại nói: "Kia bản Đại Đạo Chi Thư, có lẽ ngay tại Đại Đạo Trường Hà cuối cùng."

Dương Thanh Huyền sững sờ nói: "Ngươi không phải nói trường hà vô thủy vô chung, không có khởi nguyên cùng cuối cùng sao?"

Huyền Thiên Cơ nói: "Ai nói không có rồi? Ta là nói không có khởi nguyên chính là khởi nguyên, không có cuối cùng chính là cuối cùng, đây không phải có khởi nguyên cùng cuối cùng sao?"

Dương Thanh Huyền nói: "Cái kia như thế nào mới có thể đến khởi nguyên cùng cuối cùng?"

Huyền Thiên Cơ nhìn xem hắn, ánh mắt có chỗ thâm ý: "Về sau ngươi sẽ biết."

Không đợi Dương Thanh Huyền tiếp tục hỏi, hắn lại nói ra: "Ta phải nghĩ biện pháp trở về chí tôn chính quả, ngươi cũng tận nhanh đại thành đạo thể. Trường hà đã không thích hợp lại đi, trải qua việc này về sau, nhìn chằm chằm trường hà người cần phải rất nhiều, một khi hiện thân liền sẽ bị bắt đến. Khôi phục thực lực còn có một cái cực địa phương tốt, ngươi cũng không xa lạ gì, có thể theo ta cùng đi."

Dương Thanh Huyền hỏi: "Là đây?"

Huyền Thiên Cơ nói: "La Phong Sơn bên trong, Chúng Diệu Chi Môn."

Dương Thanh Huyền sững sờ một lát mới chậm tới: "Muốn đi Quỷ Giới?"

Huyền Thiên Cơ lại cười nói: "Thế nào, ngươi sợ?"

Dương Thanh Huyền trong đầu hiện lên Vi Nhĩ thân ảnh, nói ra: "Không phải sợ, mà là Vi Nhĩ. . ." Hắn bỗng nhiên hạ, lại nói: "Không bằng ta hồi một chuyến hạ giới."

Huyền Thiên Cơ biết hắn ý nghĩ, gật đầu nói: "Xác thực nên như thế. Hồi hạ giới cũng không dễ dàng, Luân Hồi Thiên Cung là cái thông đạo, nhưng sợ là cũng bị tập trung vào, được nghĩ biện pháp khác."

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Dù sao ngươi phương pháp nhiều, liền ngươi đến nghĩ đi."

Suy nghĩ của hắn một cái bay xa, trở lại Hỗn Độn đại lục Thương Huyền Tông bên trong, nơi đó có thân nhân của hắn.

Mà lần này tiến về Quỷ Giới, hắn nghĩ mang theo Tử Diên cùng Tử Dạ cùng nhau đi gặp Vi Nhĩ.

Mấy tháng sau.

Tinh quái tộc lãnh địa bên trong.

Dương Thanh Huyền cùng Huyền Thiên Cơ ngồi ở trong đại điện, tứ phía vây mãn tinh quái tộc nhân, từng cái sinh hình thù kỳ quái, có chút thậm chí còn là thực vật hình thái, đung đưa thân thể.

Tại thượng thủ, một tên toàn thân lục ban tinh quái tộc trưởng lão, dùng thần thức đảo qua trước mặt túi trữ vật, nhàn nhạt nói ra:

"Giá trị còn có thể, lại lấy hai vị thân phận địa vị, mượn dùng một thứ vị diện xuyên qua lớn bàn quay chưa chắc không thể. Chỉ là ta hiếu kì chính là, hai vị xuống dưới về sau, dự định dựa vào cái gì trở lại?"

Huyền Thiên Cơ cười nói: "Trở về biện pháp rất nhiều, chí ít làm hạ thấp đi muốn dễ dàng. Xuyên qua một lần giá trị quá lớn, để chúng ta ra hồi tiền, có thể ra không dậy nổi."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3588: Hạ giới sự tình (2)

Tinh Quái tộc trưởng lão cười to nói: "Ha ha, hai vị khiêm tốn." Hắn hạ lệnh: "Trái cây phải lá, mang hai vị đại nhân đi lớn bàn quay."

Hai tên Tinh Quái tộc người lập tức ra khỏi hàng, cùng kêu lên ôm quyền nói: "Phải! Hai vị đại nhân mời theo chúng ta tới."

Tinh Quái tộc vị diện xuyên qua lớn bàn quay, là một loại tương đối vì ổn thỏa vị diện xuyên qua pháp khí, chỉ cần có mặt khác cái kia vũ trụ lạc ấn, liền có thể đại khái suất truyền tống đi qua. Tại đời mới sinh trong đại vũ trụ có chút danh tiếng, thu phí cũng không cao, sở dĩ biết được cường giả muốn hạ giới, rất nhiều đều nguyện ý lựa chọn đến Tinh Quái tộc lãnh địa.

Dương Thanh Huyền cùng Huyền Thiên Cơ tu vi đủ cao, thoáng phóng thích ra khí thế về sau, Tinh Quái tộc cực kỳ trọng thị, lập tức phái một vị chí tôn cấp trưởng lão đến đây bàn bạc, trò chuyện với nhau cũng mười phần thông thuận.

Cái kia vị diện xuyên qua lớn bàn quay là vô số pháp khí tạo thành một cái to lớn tổ hợp pháp bảo, ước chừng hơn mười nghìn bộ kiện, mỗi một cái đều tràn ngập cường đại năng lượng.

Dương Thanh Huyền cùng Huyền Thiên Cơ đi vào về sau, lập tức bị cường quang bao lấy, lập tức truyền đến to lớn vang vọng, thân thể liền bị lôi kéo ra ngoài, tại vô tận hư không bên trong xuyên qua.

Không biết qua bao lâu, xông vào đến một mảnh to lớn trong hư không, dẫn phát khủng bố chấn động. Một vòng năng lượng hướng bốn phía tản ra, phá hủy lấy phụ cận hết thảy. Vô số tinh thần ở đây khuấy động hạ hóa thành bụi bay.

Dương Thanh Huyền từ trong đó đi tới, thần thức cùng cảm giác chớp mắt vạn dặm, bao phủ phụ cận đại lượng tinh hệ.

Vô số quen thuộc cảm giác vọt tới.

"Trở về."

Dương Thanh Huyền nội tâm kích động, loại cảm giác này, chính là cái này vị diện vũ trụ lạc ấn.

Hắn cùng Huyền Thiên Cơ thân ảnh lóe lên, liền trong vũ trụ này vô hạn xuyên qua, rất mau tiến vào đến Hỗn Độn đại lục.

Nơi đây vũ trụ lại đánh với Phạm Vô một trận về sau, tiến vào mấy trăm năm thời kỳ hòa bình.

Mấy trăm năm nay trước, lại không có bộc phát đỉnh phong cấp bậc đại chiến, chỉ là thế lực khắp nơi tu sinh dưỡng tức, nương theo lấy các loại sóng ngầm phun trào, không ngừng mở rộng địa bàn, lẫn nhau chiếm đoạt, tại hình thành mới thế giới cách cục.

Hỗn Độn Thần Cung cũng tại cùng Phạm Vô đại chiến bên trong tổn thất to lớn, đế chi nhất tộc lại theo Đế Ất rời đi, bắt đầu đi hướng suy yếu.

Hiện tại Hỗn Độn đại lục mặc dù ở bề ngoài vẫn là Đế tộc cầm đầu, nhưng các thế lực lớn đã không bị khống chế, Đế tộc lãnh tụ địa vị chỉ còn trên danh nghĩa.

Ở trong đó liền bao quát Thương Huyền Tông.

Đế Ất tại thời điểm, Đế tộc cùng Thương Huyền Tông mâu thuẫn còn có thể đủ áp chế lại, đợi cho Dương Thanh Huyền cùng Đế Ất mấy người tiến về thượng giới, hai phái mâu thuẫn xung đột tiến vào ở bề ngoài.

Nhưng ngại tại lẫn nhau nguồn gốc, cùng hai phái đều đã mất đi nhân vật trọng yếu, tại mới thế giới cách cục trào lưu xung kích hạ, đều tại đi xuống dốc, sở dĩ cũng liền ốc còn không mang nổi mình ốc, các loại mâu thuẫn dần dần làm nhạt xuống tới.

"Chu gia cùng Lữ gia đã minh xác đảo hướng Minh Tâm Kiếm Tông, để chúng ta Thương Huyền Tông thiếu đi mười một vị Thiên Giới cường giả, một trăm sáu mươi hai vị Giới Vương Cảnh cường giả, còn liền mang Vu Thiên dãy núi cùng đoạn môn biển linh mạch động thiên cũng cùng một chỗ thuộc trôi qua."

Thương Huyền Tông trên đại điện, một tên phong tư trác tuyệt nữ tử đang ở báo cáo tình huống.

Cái này nữ tử khuôn mặt đoan trang mỹ mạo, khí vũ bất phàm.

Là từ Thiên Tông học viện tấn thăng đi lên hạch tâm đệ tử Dữu Ninh, năm đó cùng Dương Thanh Huyền có qua một đoạn tiếp xúc, tại Thương Huyền Tông đại lượng tài nguyên khuynh đảo hạ, đã tại mấy chục năm trước bước vào cao giai Giới Vương, bị Vu Khinh Nguyệt trọng dụng.

Dương Thanh Huyền tại thời điểm, Thương Huyền Tông cao tầng lấy Thương Khung Tinh Vực thành viên tổ chức làm chủ, mặc dù tông môn gia nhập rất nhiều ngoại lai cường giả, nhưng đều ở không vị trí trọng yếu bên trên, tài nguyên phối cấp đầy đủ, lại là xa cách tông môn trung tâm quyền lực.

Trước kia, dạng này cách cục tự nhiên không có bất cứ vấn đề gì. Nhưng Dương Thanh Huyền sau khi phi thăng mấy trăm năm, nhân sự lưu động, tốt nhất hạ hạ, Thương Khung Tinh Vực thành viên tổ chức nhân mã thực lực đều lệch yếu. Mặc dù có đại lượng tài nguyên nghiêng, nhưng vẫn là rất nhanh bị những cường giả khác đuổi siêu, khiến cho tông môn nội bộ kết cấu phát sinh biến hóa, cũng thành vì các loại không ổn định nhân tố.

Như thế tông môn bên trong rõ ràng hình thành hai đại hệ phái, tức Thương Khung Tinh Vực một mạch hệ phái, thực lực lệch yếu, nhưng quyền lực khá lớn. Cùng ngoại lai một phái, tại tàn khốc cạnh tranh hạ trổ hết tài năng, thực lực cực mạnh, mà quyền lực không đủ, dạng này tự nhiên là tạo thành xung đột.

Sở dĩ Vu Khinh Nguyệt mấy người nội tâm lo lắng, không ngừng từ Thương Khung Tinh Vực hệ phái bên trong đề bạt ưu tú thiên tài đi lên, gánh vác lấy trách nhiệm.

Dữu Ninh chính là tại dạng này một loại bối cảnh hạ, bị trọng điểm tài bồi cất nhắc lên.

"Được rồi, ta đã biết."

Vu Khinh Nguyệt ngồi tại trên đại điện, nhàn nhạt đáp lại nói. Nàng mặt không biểu tình, ánh mắt thanh lãnh, để người nhìn không ra nội tâm suy nghĩ.

Vu Khinh Nguyệt lại nói: "Còn có chuyện khác sao? Nếu là vô sự, liền đi xuống đi."

Dữu Ninh nói: "Không có cái khác đại sự gì."

Vu Khinh Nguyệt khoát tay nói: "Cái kia tất cả đi xuống đi."

Đại điện bên trái, một người trung niên nam tử tinh lông mày kiếm mục, trên trán thanh quang lóe lên, liền đứng dậy, ôm quyền nói: "Thay mặt tông chủ, việc này không tiến hành xử lý sao?"

Vu Khinh Nguyệt ánh mắt ngưng lại, hỏi: "Hàn Vương đại nhân cảm thấy ứng nên xử lý như thế nào?"

Hàn Vương trầm giọng nói: "Cái này đã chẳng biết là thứ nhiều ít phê rời đi, lại không quản quản, trường kỳ dĩ vãng, nhân tài đều đi hết sạch, Thương Huyền Tông sợ là muốn trực tiếp sụp đổ. Ta đề nghị mang một nhóm người tiến về Chu gia cùng Lữ gia, cho bọn hắn điểm nhan sắc nhìn xem."

Đại điện bên trái người, đều là dồn dập gật đầu, biểu thị đồng ý. Bọn hắn đều là tông môn bên trong mới quật khởi thế lực, thuộc về thực lực phái.

Phía bên phải thì là Thương Khung Tinh Vực tới uy tín lâu năm thế lực, lấy Thiên Tông học viện cùng ba mươi ba thiên thế lực làm chủ yếu cơ cấu, đều là trầm mặc không nói.

Vu Khinh Nguyệt nói: "Hiện tại Chu gia cùng Lữ gia đều quy thuận Minh Tâm Kiếm Tông, chúng ta mang người tiến lên, há phải cứ cùng Minh Tâm Kiếm Tông trực tiếp khai chiến?"

Hàn Vương trên thân nhuệ khí đại thịnh, cao giọng nói: "Khai chiến liền khai chiến! Minh Tâm Kiếm Tông quật khởi tốc độ quá nhanh, không chỉ có thôn phệ lực lượng của chúng ta, cái khác tông môn thế lực, thậm chí Đế tộc lực lượng cũng bị bọn hắn thôn phệ, nếu là lại không ngăn lại, tương lai liền không người có thể chế."

Vu Khinh Nguyệt nói: "Cùng Minh Tâm Kiếm Tông xung đột, thực là không khôn ngoan. Việc này yên lặng theo dõi kỳ biến, tương lai lại nói."

Hàn Vương cau mày nói: "Sớm nhất thời điểm có người thoát ly tông môn, thay mặt tông chủ là nói như vậy. Hiện tại lại là nói như vậy, phải chăng tương lai Thương Huyền Tông toàn sụp đổ, thay mặt tông chủ vẫn là nói như vậy?"

Vu Khinh Nguyệt sắc mặt một lạnh, lạnh lùng nói: "Ta thân là thay mặt tông chủ, đầu tiên muốn cân nhắc chính là mọi người lợi ích. Đại chiến cùng một chỗ, đối với ai đều không có chỗ tốt. Việc cấp bách, chính là an tâm tu luyện, dạng này mới có thể đề thăng tông môn thực lực, khiến thiên hạ quy thuận. Mạo muội khai chiến, sẽ chỉ làm tông môn càng ngày càng yếu."

Hàn Vương nói: "Thay mặt tông chủ lời nói mặc dù có đạo lý, nhưng làm sao cũng phải cho Chu gia cùng Lữ gia, cùng Minh Tâm Kiếm Tông một điểm nhan sắc xem một chút đi? Nếu không to như vậy một cái tông môn, muốn nhân tâm bất ổn."

Vu Khinh Nguyệt sắc mặt dịu đi một chút, hỏi: "Cái kia Hàn Vương cảm thấy nên như thế nào cho nhan sắc?"

Hàn Vương suy nghĩ hạ, nói ra: "Ta mang một nhóm người, đem hai nhà này Thiên Giới cường giả toàn bộ trọng thương, nhưng không giết chết, răn đe. Dạng này Minh Tâm Kiếm Tông cũng liền không tiện nói gì. Dù sao ta Thương Huyền Tông vẫn là đỉnh phong môn phái, Minh Tâm Kiếm Tông cũng sẽ không bởi vì hai nhà này sự tình, mà trực tiếp cùng chúng ta xung đột."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3589: Hạ giới sự tình (3)

Vu Khinh Nguyệt suy nghĩ hạ, nhân tiện nói: "Như vậy tùy Hàn Vương ý đi."

Hàn Vương vui vẻ nói: "Phải! Thay mặt tông chủ."

Bên trái một phái người, đều là mặt lộ vẻ vui mừng.

Chỉ cần có chiến đấu, bọn hắn liền có thể lập công nghiệp, liền có thể thu được càng nhiều tài nguyên.

Vu Khinh Nguyệt khoát tay nói: "Tất cả đi xuống đi. Hàn Vương ngươi nhiều chú ý chút, tuyệt đối đừng làm ra càng lớn mâu thuẫn."

Tất cả mọi người ôm quyền thở dài, dần dần lui hạ.

Dữu Ninh xuất đại điện, nội tâm thở dài, nhìn xem Hàn Vương mấy người vui mừng hớn hở rời đi, còn có cái kia khiêu khích giống như ánh mắt, lạnh lùng hừ một tiếng.

Nhưng nàng cũng biết, hiện tại Thương Khung Tinh Vực thành viên tổ chức lực lượng, vô pháp chống lại những này mới quật khởi thế lực. Bọn hắn dần dần mất đi tông môn bên trong quyền lực đã là chiều hướng phát triển. Thay mặt tông chủ đối nội đối ngoại đều là nhất muội ẩn nhẫn nhượng bộ, vẫn là nguyên tại đối với thực lực không tự tin a.

Từ xưa đến nay, đây đều là một cái thực lực chí thượng thế giới.

Dữu Ninh có thể cảm nhận được Vu Khinh Nguyệt đành phải, nhưng cũng không có biện pháp tốt hơn. Nàng nhìn qua nơi xa dãy núi như tụ, ba đào như nộ, suy nghĩ có chút bay xa, tâm nghĩ nếu là tông chủ vẫn còn, cái kia thì tốt biết bao a.

Dữu Ninh không hiểu lòng có cảm giác, phảng phất chân trời nhiều một sợi thải hà, nàng theo bản năng quay đầu nhìn đại điện liếc mắt, có chút nhíu mày, chẳng biết vì sao hôm nay nhiều như vậy tình, tâm nghĩ vẫn là nhanh đi về bế quan tu luyện, sớm ngày tăng thực lực lên mới là chính đạo.

Liền hóa thành một đạo lưu quang mà đi.

Vu Khinh Nguyệt từ tông chủ trên bảo tọa đứng người lên, liền muốn trở về hậu điện.

Chính như Dữu Ninh suy nghĩ, mấy trăm năm cầm quyền, nhưng thực lực bản thân hoàn toàn theo không kịp tông môn phát triển tốc độ, càng ngày càng áp chế không nổi tông môn, cũng áp chế không nổi bên ngoài tông.

Không biết lúc nào, nàng cái này thay mặt tông chủ có lẽ liền sẽ bị người thay vào đó. Nhưng mặc kệ như thế nào, chỉ cần nàng sống sót một ngày, liền muốn kiên trì một ngày, đem phu quân Thương Huyền Tông gắn bó xuống dưới.

"Những năm gần đây, vất vả ngươi."

Không hành lang phía trên, bỗng nhiên truyền đến một thanh âm.

Vu Khinh Nguyệt toàn thân run lên, nháy mắt thất thần, vội vàng bốn hạ nhìn lại, quát lên: "Ai? Là ai? !"

Một thân ảnh ở sau lưng nàng lặng yên mà đứng.

Vu Khinh Nguyệt vội vàng chuyển người qua đến, hai người đôi mắt vừa chạm vào, liền lại khó tách ra.

"Phu quân!"

Vu Khinh Nguyệt kích động toàn thân run rẩy, lập tức nhào vào Dương Thanh Huyền trong ngực, chỗ có cảm xúc đều trong nháy mắt này vọt tới, nhưng lại nháy mắt hóa giải đi, duy nhất chỉ còn lại vui sướng.

Dương Thanh Huyền yêu thương nhìn xem trong ngực người, nhẹ vỗ về mái tóc của nàng ôn nhu nói: "Ta trở về."

"Phu quân."

Vu Khinh Nguyệt tựa như là một con gỡ hạ ngụy trang chim nhỏ, thỏa thích tại chính mình nam nhân trong ngực kiều diễm, hưởng thụ lấy cái kia rộng lớn bao la, mênh mông vô ngần yêu thương.

Dương Thanh Huyền lẳng lặng ôm lấy nàng, lúc này vô thanh thắng hữu thanh.

Thật lâu, Vu Khinh Nguyệt mới từ trong ngực ra, nàng khát vọng có thể dạng này ôm nhau vĩnh viễn, nhưng biết không có khả năng.

Vu Khinh Nguyệt ôm thật chặt hắn, ngẩng đầu lên: "Phu quân tại sao trở lại, thượng giới sự tình giải quyết?"

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu: "Giải quyết hơn phân nửa."

Vu Khinh Nguyệt vui vẻ nói: "Cái kia trả lại sao?"

Dương Thanh Huyền nói: "Trở về, ngươi yên tâm, qua không được bao lâu, ta liền sẽ đem toàn bộ các ngươi mang lên đi."

Vu Khinh Nguyệt kinh hãi nói: "Toàn bộ?"

Dương Thanh Huyền nói: "Tự nhiên là nguyện ý lên đi người. Vừa rồi đại điện bên trong một màn ta tại tại chỗ rất xa liền cảm giác được, đất này tình trạng cũng hiểu nhiều. Yên tâm đi, sở hữu sự tình ta đều sẽ giải quyết. Không ra trăm năm, ta sẽ đánh thông hai giới, đem Thương Huyền Tông bộ phận tinh anh đưa vào thượng giới."

Vu Khinh Nguyệt có chút thấp thỏm mà hỏi: "Cái kia cần năng lượng cực lớn đi, phu quân hiện tại tu vi là?"

Dương Thanh Huyền khẽ mỉm cười nói: "Ta hiện tại đã là vạn cổ chí tôn."

Vu Khinh Nguyệt khẽ nhếch miệng nhỏ, ngốc trệ tại cái kia.

Mặc dù nàng cảm thấy được Dương Thanh Huyền tu vi cực kì khủng bố, rất có thể bước vào này giới trong truyền thuyết thập tinh, có thể đủ so sánh năm đó Đế Ất, Đế Lộc, thậm chí tiếp cận Phạm Vô.

Nhưng lại như thế nào phán đoán, cũng không dám tưởng tượng phu quân không ngờ là vạn cổ chí tôn. Tin tức này chấn nàng hoàn toàn không cách nào suy nghĩ.

Dương Thanh Huyền cười sờ lấy đầu của nàng: "Ta lần này hồi hạ giới vô pháp dừng lại quá lâu, bởi vì có vũ trụ giới lực bài xích, mỗi lưu thêm một ngày liền khó khăn một ngày. Ta đi trước đem Thương Huyền Tông khốn cảnh giải trừ, sau đó mang Tử Diên Tử Dạ đi một chuyến Quỷ Giới. Trăm năm bên trong, sẽ lần nữa trở về."

Vu Khinh Nguyệt kinh ngạc nói: "Tử Diên Tử Dạ?"

Dương Thanh Huyền "Ừ" một tiếng, đem Vi Nhĩ tóm lược tiểu sử vi nói hạ.

Vu Khinh Nguyệt cười nói: "Nếu là bọn họ ba người hợp nhất, phu quân chẳng lẽ không phải thiếu đi mấy cái hồng nhan tri kỷ?"

Dương Thanh Huyền xấu hổ cười một tiếng: "Tử Diên là Tử Diên, Tử Dạ là Tử Dạ, Vi Nhĩ là Vi Nhĩ, các nàng đều là độc lập tồn tại."

Vu Khinh Nguyệt đột nhiên nói ra: "Phu quân trước khi đi, nhớ kỹ vấn an một cái Tử Tâm Thần Vương."

Dương Thanh Huyền trong lòng khẽ nhúc nhích, hiện lên Tử Tâm dung nhan, gật đầu nói: "Ta hiểu rồi."

Dương Thanh Huyền đã là chí tôn thân thể, mặc dù còn chưa hoàn thiện, nhưng nhiều tồn tại tại vũ trụ này một khắc, giới lực áp chế đều là trình dãy số nhân dâng lên.

Hắn không dám qua dừng lại thêm, đến lúc đó không chỉ có là chính mình chí tôn chi thể bị áp chế, càng có khả năng chí tôn chi thể phản chấn hồi vũ trụ hư không, tại vũ trụ này gian dẫn phát cự đại tai nạn.

Lúc này dặn dò Vu Khinh Nguyệt vài câu, liền trực tiếp rời đi.

Sau đó không lâu, Hỗn Độn đại lục các đại tông môn trong thế lực, những cái kia cường giả tối đỉnh, bất luận phải chăng tại bế quan, đều là toàn thân đại chấn, hoảng sợ hóa thành một đạo độn quang, hướng Thương Huyền Tông bay đi.

Vị kia trong truyền thuyết tồn tại, chỉ nói với bọn họ một câu: "Tưởng niệm mọi người, sở dĩ hạ giới đến mời mọi người uống chén trà."

Nửa khắc đồng hồ về sau, sở hữu những này cường giả tối đỉnh đều sắc mặt tái nhợt từ Thương Huyền Tông bay đi, cả đám đều bị mồ hôi lạnh thẩm thấu, rời đi Thương Huyền Tông cực xa về sau, thân thể y nguyên không ức chế được run rẩy.

Những cường giả này hồi tông môn về sau, lập tức hạ số đạo mệnh lệnh, thu liễm tông môn đệ tử phạm vi hoạt động, hết thảy không cho phép tự tiện tiến vào Thương Huyền Tông phạm vi hoạt động, như có cần, nhất định phải trực tiếp báo cáo tông chủ tự mình phê chỉ thị. Phàm là bất luận cái gì cùng Thương Huyền Tông có liên quan sự tình, đều đại sự hàng đầu, không được tự tiện chủ trương, nhất định phải báo cáo tông chủ tự mình định đoạt. Bất luận kẻ nào không được đắc tội Thương Huyền Tông, người vi phạm tru cửu tộc.

Mà trước đó từ Thương Huyền Tông lưng cách đi ra võ giả, tất cả đều bị mới tông môn khu trục. Các loại Linh Sơn bảo địa cùng tài nguyên, càng là gấp bội trả lại Thương Huyền Tông.

Tại một chỗ bí cảnh bên trong.

Khắp nơi lấp đầy ánh sáng năm màu, không gian năng lượng ba động kịch liệt, chợt cao chợt thấp, cực không ổn định.

Đại lượng linh khí hóa thành long phượng hình, hướng trung ương hội tụ mà đi, bị một đạo yểu điệu thân ảnh hút vào trong cơ thể.

Người này bỗng nhiên trợn trừng đôi mắt, kinh quát nói: "Là ai? !"

Nàng chính tại đột phá thời kỳ mấu chốt, cảm ứng được có người ngoài tiến vào, để nàng vừa sợ vừa giận, một nháy mắt nghĩ đến rất nhiều.

Chẳng lẽ xảy ra chuyện lớn?

Nếu không không có khả năng có người xông tới.

Bỗng nhiên một thanh âm truyền đến: "Tĩnh tâm ninh thần, ta đến giúp ngươi đột phá."

Thanh âm rơi xuống, liền một thân ảnh rơi vào nàng bên cạnh thân, một tay trực tiếp chống đỡ sau lưng nàng, cái kia mênh mông vô ngần lực lượng vĩ đại, nháy mắt đem toàn thân bao phủ.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3590: Hạ giới sự tình (4)

Tử Tâm chấn động trong lòng, chỉ là sát na thất thần, trong cơ thể đột phá lực lượng liền mất đi khống chế, muốn tan rã sụp đổ xuống tới.

Nhưng qua trong giây lát, từ phía sau lưng vọt tới mênh mông vĩ lực, đem chính mình đột phá lực lượng gây dựng lại, không chỉ có không có sụp đổ, ngược lại trở nên càng kiên cố hơn ngưng thực.

Nguyên bản bền chắc không thể phá được bình cảnh, đang từng chút một tan rã.

Tử Tâm nội tâm chấn động mãnh liệt, nàng đã biết người tới là ai, chỉ là muôn vàn khó khăn tin tưởng.

Mặc dù không ngừng thay đổi thủ ấn, cưỡng ép ổn định tâm thần, nhưng nội tâm gợn sóng lại liên tiếp, căn bản không an tĩnh được.

Tử Tâm nội tâm vừa sợ lại gấp, loại tâm tình này chấn động trạng thái hạ căn bản không có thể đột phá, nếu không phải có mang sau cái kia cỗ mênh mông vĩ lực cố chống đỡ, sợ là đã đột phá thất bại, thân thể đả thương nặng.

Nàng vội vàng nói: "Ta nỗi lòng khó tĩnh, vô pháp đột phá."

Sau lưng thanh âm kia nói ra: "Không sao, bất quá là đột phá thập tinh bình chướng mà thôi, coi như ngươi nỗi lòng ngập trời, lực lượng hoàn toàn không có, ta cũng có thể đưa ngươi cưỡng ép tăng lên."

Tử Tâm nội tâm lần nữa chấn động mãnh liệt, mặc dù biết người kia tu vi thông thiên, lần này hạ giới định nhưng càng thêm đạt đến cực kì khủng bố trình độ, có thể cũng không dám tin tưởng đối phương lại có bản lĩnh như thế.

Nhưng nàng biết đối phương từ trước đến nay cẩn thận, sẽ không theo miệng nói bậy.

Vì vậy tiếp tục tĩnh tâm, lại biến ảo hơn mười lần thủ ấn về sau, cuối cùng đem nỗi lòng bình hạ, bắt đầu tĩnh tâm ninh thần, khôi phục lại đột phá bên trong.

Lực lượng trong cơ thể tựa như là có tường đồng vách sắt hộ tống, tại bình cảnh áp chế hạ lù lù không động, không có chút nào tan rã.

Tử Tâm không lo được suy nghĩ nhiều, toàn tâm toàn ý thả trên đột phá. Trước đó muôn vàn khó khăn vượt qua cửa ải, lần này mấy hạ về sau liền xông phá quá khứ, bước vào đến thập tinh cảnh giới.

Bí cảnh bên trong hàng hạ đại đạo quy tắc, vô số linh khí tràn vào mà đến, đều chuyển trong cơ thể nàng.

Nàng có chút mở hai mắt ra, thân thể run rẩy hạ, không dám quay đầu: "Thật là ngươi?"

Thanh âm kia nói: "Là ta."

Tử Tâm lần nữa hai mắt nhắm lại, vô cùng yên tĩnh tường hòa.

Mấy canh giờ về sau, nàng hơi ổn định hạ cảnh giới, đứng dậy, bí cảnh bên trong đã là không có một ai.

Nàng sửng sốt xuống, chỉ thấy cách đó không xa một đạo quang mang lơ lửng, vươn tay nhẹ nhàng đụng vào một cái, liền một cỗ tin tức truyền vào não hải.

"Ta lần này hạ giới, vô pháp dừng lại quá lâu, trăm năm bên trong sẽ còn lại đến, đến lúc lại mở ra lưỡng giới thông đạo, tiếp mọi người đi thượng giới. Còn có một cái tin dữ, Hồng Tiêu đại nhân đã tại đại chiến bên trong vẫn lạc, này giới Thần tộc sự tình, nhìn sớm làm an bài."

Tử Tâm một trận tâm thần khuấy động, khó chịu nói: "Hồng Tiêu đại nhân. . ."

Nàng ổn ổn tâm thần, liền bình tĩnh trở lại.

Mặc dù bi thương, nhưng biết được thế sự vô thường, huống chi là tại đời mới sinh đại vũ trụ bên trong, Hồng Tiêu thực lực cũng liền cực kỳ bình thường, vẫn lạc cũng không vì kỳ. Chí ít hắn còn sống sót, đã là vạn hạnh trong bất hạnh.

"Hừ, xuống tới cũng không muốn cùng ta gặp một lần mới đi sao?"

Tử Tâm sắc mặt lạnh xuống, quay người lại, liền rời đi bí cảnh, hướng Thương Huyền Tông phương hướng bay đi.

. . .

"Ngươi sự tình thật đúng là nhiều a."

Một chỗ hư không bên trong, Huyền Thiên Cơ chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn qua phía trước đi tới Dương Thanh Huyền. Tại bên cạnh người đi theo Tử Dạ Tử Diên hai người, đều đã là cao giai Thiên Giới tu vi.

Hai nữ vui mừng hớn hở, theo sát sau lưng Dương Thanh Huyền, nhìn thấy Huyền Thiên Cơ về sau, đều là gật đầu ra hiệu.

Huyền Thiên Cơ cười đáp lễ, sau đó lấy ra Chúng Tương Không Luân, trực tiếp tại không trung bố trí luân hồi đại trận.

Từng đạo lục sắc âm lãnh hàn quang tại không trung ngưng tụ, trực tiếp lấy Chúng Tương Không Luân làm trung tâm tản ra.

Dương Thanh Huyền rõ ràng có thể cảm ứng được đại trận này phía sau , liên tiếp vô tận nơi xa không gian.

Bốn người cùng nhau bước vào trong đó, lập tức bị luân hồi lực lượng bao lấy. Huyền Thiên Cơ khu động Chúng Tương Không Luân, hóa thành một đạo lưu quang, trực tiếp rơi vào luân hồi vực sâu, hướng Quỷ Giới mà đi.

Không biết qua bao lâu, từ cái kia vô tự hỗn loạn không gian quy tắc bên trong ra, tiến vào một mảnh mênh mông thế giới.

Dương Thanh Huyền mở mắt nhìn lại, mơ hồ có thể thấy được bên trong thế giới này đông đảo quỷ phách, tại lấy năng lượng hình thức hiện ra.

Chúng Tương Không Luân tại không trung bỗng nhiên chuyển hướng, vẫn chưa thẳng tắp rơi vào xuống dưới, mà là hướng nơi xa bay thẳng mà đi.

Dương Thanh Huyền hỏi: "Trực tiếp đi La Phong Sơn?"

Huyền Thiên Cơ "Ừ" một tiếng.

Dương Thanh Huyền nhịn không được lại hỏi: "Ngươi biết phương hướng?"

Huyền Thiên Cơ nói: "Đi qua mấy lần."

Dương Thanh Huyền không còn gì để nói, cho dù là Quỷ Giới đỉnh cao cường giả, ngay lập tức chấp chưởng mười thành những cái kia hiển hách tồn tại, muốn đi La Phong Sơn cũng không phải chuyện dễ dàng, cần phải có lớn lao cơ duyên mới đi. Hắn thế mà đi qua mấy lần, còn có thể trực tiếp tự mình đi.

Nguyên bản Dương Thanh Huyền còn muốn, nếu là có thể đủ dừng lại Quỷ Giới, ngược lại là có thể đi nhìn một cái bạn cũ, thuận tiện tìm hạ Quỷ Tàng.

Nhưng đã không ngừng lại, vậy thì thôi.

Hắn vi hơi nhắm hai mắt lại, tiếp tục tại trong nhập định. Tử Diên cùng Tử Dạ thì là vạn phần hiếu kì, bốn hạ dò xét bên ngoài Quỷ Giới cảnh tượng.

Sau mấy tháng, độn quang xuyên qua tiến một mảnh cực mạnh năng lượng không gian, tiến vào La Phong Sơn giới bên trong.

Dương Thanh Huyền lúc này mới mở mắt ra, độn quang nhoáng một cái, liền rơi vào một tòa thành trì trước mặt, phía trước trên cửa thành viết "La Phong Thành" ba chữ.

Tử Diên cùng Tử Dạ lập tức bị ba chữ hấp dẫn, thần hồn phảng phất bị nhiếp ra, mặt mũi tràn đầy kinh hoảng.

Dương Thanh Huyền vung tay lên, liền đem lực lượng này xóa đi, nói ra: "Đất này chính là Quỷ Giới kỳ diệu thánh địa, cẩn thận một chút, đừng nhìn ba chữ kia."

Nhớ ngày đó hắn lúc vừa tới, cũng là nhìn đôi mắt đau nhức, không cách nào nhìn thẳng.

Không ít người ở cửa thành miệng ra ra vào vào, dù không phải ngựa xe như nước, nhưng cũng là người đến người đi.

Đại lượng ánh mắt rơi trên người bốn người bọn họ, bởi vì ai nấy đều thấy được bọn hắn là ngoại lai, đồng thời không phải quỷ phách thân thể.

Nhưng chỉ là hiếu kì mà thôi, khi ánh mắt đảo qua Dương Thanh Huyền thời điểm, đều dọa đến thần hồn run lên, vội vàng thu hồi thần thức, không dám lại nhìn.

Dương Thanh Huyền nói: "Đi thôi."

Liền đi đầu một người, trực tiếp tiến vào bên trong thành.

La Phong Thành bốn phương tám hướng, đều thông hướng thành trung ương quảng trường, Chúng Diệu Chi Môn chính là sừng sững tại cái kia.

Đi một trận, Tử Diên cùng Tử Dạ rõ ràng cảm nhận được môn to lớn uy áp, đều là cất bước duy gian. Nhưng Dương Thanh Huyền trên thân lực lượng truyền tới, lập tức giúp bọn hắn ngăn cản uy áp. Bốn người lúc này mới đi đến cái kia cửa lớn trước đó.

Không ít người ở trước cửa vây xem, chỉ chỉ điểm điểm, lộ ra kinh sợ. Đây đều là mới vừa vào la Phong Thành người, thần thái cùng lúc trước Dương Thanh Huyền bọn hắn gần như giống nhau, tức hiếu kì vừa khẩn trương.

Tại cái kia cửa lớn đầu trên, ẩn hiện lấy "Chúng Diệu Chi Môn" bốn chữ, nhưng lại phải có thông thiên tu vi mới có thể thấy rõ.

Dương Thanh Huyền nói: "Lúc trước có Lục Hoàng tiểu thư ra tiếp ứng, hiện tại đến không biết nên như thế nào đi vào." Hắn nhìn về phía Huyền Thiên Cơ hỏi: "Ngươi đã tới mấy lần, nhưng có phương pháp nhập môn?"

Huyền Thiên Cơ cười nói: "Đối với người bình thường mà nói, hoàn toàn chính xác cần tiếp dẫn. Nhưng đối với chí tôn mà nói, có thể tùy ý xuất nhập giữa thiên địa bất kỳ địa phương nào. Tiến vào này môn, ngươi trực tiếp tiến chính là, chúng ta còn muốn dựa vào ngươi bảo bọc."

Dương Thanh Huyền nói: "Thì ra là thế."

Liền đem khí thế trên người phóng xuất ra, đem Huyền Thiên Cơ cùng Tử Diên Tử Dạ ba người bao lấy, trực tiếp thẳng hướng cửa lớn đi đến.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3591: Nhìn thấy bản nguyên chi địa

Ngay tại tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm bên dưới, Dương Thanh Huyền bốn người xuyên qua đi vào.

Mới vừa vào trong đó, liền truyền đến một đạo êm tai nữ tử thanh âm: "Là vị đại nhân kia ghé bước lâm Chúng Diệu Chi Môn, Lục Hoàng không có từ xa tiếp đón."

Phía trước có quang mang lấp lóe, mấy cái thuấn di chi hạ, liền đến đến bốn người trước mặt. Chính là lúc trước tiếp dẫn qua Dương Thanh Huyền Lục Hoàng.

Nàng vẻ mặt cung kính, hai tay ôm quyền cất cao giọng nói: "Vãn bối Lục Hoàng gặp qua trước. . ."

Tiếng nói đột nhiên đoạn mất, Lục Hoàng mặt mũi tràn đầy ngạc nhiên, lập tức hóa thành kinh hãi, cả kinh nói: "Ngươi, ngươi, ngươi là. . ."

Dương Thanh Huyền lại cười nói: "Chính là ta, Dương Thanh Huyền. Lục Hoàng tiểu tỷ tỷ, hồi lâu không thấy."

"Ngươi, ngươi. . ."

Lục Hoàng dạ mấy hạ, lập tức cung kính ôm quyền thở dài: "Lục Hoàng gặp qua Thanh Huyền đại nhân." Nội tâm sóng to gió lớn không cách nào hình dung.

Dương Thanh Huyền khoát tay nói: "Không cần khách khí. Vi Nhĩ có đây không? Mời dẫn ta đi gặp nàng."

"Đúng!"

Lục Hoàng lòng tràn đầy nghi hoặc, nhưng đối phương đã là chí tôn, nàng nào dám càn rỡ, câu nệ ở phía trước dẫn đường: "Đại nhân xin mời đi theo ta."

Lục Hoàng cứng ngắc tại không trung bay lên, bộ não cơ bản ở vào đứng máy trạng thái, giống như mộng ảo.

Sau đó không lâu, liền tới đến một chỗ viện lạc trước, Lục Hoàng ngừng lại, quay người cung kính nói: "Thánh sứ đại nhân liền tại bên trong, ta vậy thì mang đại nhân đi vào."

Dương Thanh Huyền mỉm cười: "Ngươi đi thông báo một cái đi."

Lục Hoàng đỏ mặt lên, khẩn trương run rẩy hạ, phát hiện chính mình đã là toàn thân mồ hôi lạnh. Vừa mới nàng cố ý dừng lại nói chuyện lớn tiếng, chính là vì để thánh sứ nghe thấy.

Mặc dù Dương Thanh Huyền cùng thánh sứ quan hệ cực kỳ vi diệu, nhưng một vị là nàng cấp trên, nếu là không thông truyền trực tiếp đi vào, sợ chọc cho thánh sứ tức giận. Nhưng trước mắt này vị lại là chí tôn, giết nàng cũng không dám để chí tôn đứng ở bên ngoài chờ a.

Thấy bị Dương Thanh Huyền khám phá về sau, khẩn trương phát run, vội vàng nói: "Phải! Đại nhân." Liền lập tức quay người đi vào.

"Không cần thông báo, tất cả vào đi."

Trong sân truyền đến mềm mại dễ nghe thanh âm, chính là Vi Nhĩ.

Dương Thanh Huyền cao giọng nói: "Đa tạ Vi Nhĩ tiểu thư."

Lục Hoàng vội vàng lui đến một bên, Dương Thanh Huyền mang theo mấy người trực tiếp thẳng vào bên trong.

Tử Diên cùng Tử Dạ hai người nắm tay, lẫn nhau nhìn liếc mắt, đều cảm nhận được đối phương khẩn trương.

Trong viện có đơn giản một chút gian nhà, thanh âm chính là từ trong đó một gian truyền ra. Dương Thanh Huyền nói ra: "Chúng ta tiến đến." Liền đẩy ra cái kia cửa phòng, đi vào.

Trong phòng cực kỳ đơn giản, cơ hồ không có cái gì đồ dùng trong nhà, ở giữa là một cái thanh đồng ba chân đại đỉnh, lơ lửng tại trận quang bên trong.

Vi Nhĩ chính ngồi xếp bằng đỉnh trước, hai tay quyết ấn, giống như là tại luyện đan dược.

Tại Dương Thanh Huyền bốn người tiến vào sát na, nàng thả ra trong tay quyết ấn, để chiếc đỉnh lớn kia chậm rãi rơi trên mặt đất, vung tay lên liền rút lui sở hữu trận pháp, khiến cho trong phòng linh khí khôi phục bình thường.

Dương Thanh Huyền nói: "Quấy rầy Vi Nhĩ tiểu thư."

Vi Nhĩ khẽ cười nói: "Không sao." Chỉ vào một bên mấy cái bồ đoàn nói: "Mời ngồi."

Nàng ánh mắt lưu chuyển, tại Tử Diên, Tử Dạ cùng Huyền Thiên Cơ trên thân nhất chuyển, cười nói: "Đại nhân không chỉ có tự thân đến đây, còn mang theo mấy vị thú vị bằng hữu."

Tử Diên cùng Tử Dạ đều có cảm giác giống nhau, tại Vi Nhĩ ánh mắt đảo qua các nàng thời điểm, nội tâm linh hồn khẽ run lên, cảm giác nói không ra lời.

Huyền Thiên Cơ cười nói: "Ta ngược lại là không nghĩ tới, Chúng Diệu Chi Môn thánh sứ, thế mà lại là đã từng cố nhân."

Vi Nhĩ nhẹ nhàng cười một tiếng, nói: "Tính nửa cái cố nhân đi."

Nàng ánh mắt quay lại đến Dương Thanh Huyền trên thân: "Chẳng biết Thanh Huyền đại nhân lần này đến đây, là vì chuyện gì?"

Nàng đối với Dương Thanh Huyền đột phá đến chí tôn tựa hồ cũng không có quá kinh hãi.

Dương Thanh Huyền chi tiết nói ra: "Ta cùng Huyền Thiên Cơ cần một cái chỗ tu luyện, ta muốn vững chắc chí tôn đạo thể, Huyền Thiên Cơ muốn đột phá chí tôn ràng buộc. Đồng thời ta đem Tử Diên cùng Tử Dạ mang đến, ta nghĩ để ngươi cho các nàng một chút trợ giúp."

Vi Nhĩ tiến vào trong trầm tư.

Một hồi lâu về sau, mới mở miệng nói ra: "Chuyện tu luyện ta vô pháp làm chủ, nhưng ta sẽ hết sức giúp các ngươi thực hiện. Cho tới Tử Diên cùng Tử Dạ, ngươi đưa các nàng mang đến, trợ giúp ta cũng là cực lớn, cái này điểm ta tạ ơn Thanh Huyền đại nhân."

Dương Thanh Huyền kinh ngạc nói: "Ngươi không phải cái này Chúng Diệu Chi Môn thánh sứ sao? Mà lại cái này trong môn nhiều như vậy người ở lại tu luyện đều được, làm sao chúng ta thì không thể?"

Vi Nhĩ cười nói: "Nếu ngươi chỉ là ở bên ngoài tu luyện, đợi cho thế giới cuối cùng đều có thể. Nhưng hai vị muốn chỗ tu luyện, hẳn là trong môn đi. Ta là thánh sứ, nhưng cuối cùng chỉ là sứ giả, còn cần trong môn đại nhân đồng ý mới có thể."

Dương Thanh Huyền lúc này mới minh bạch, bọn hắn chỗ cái này rộng lớn giới, vẫn chỉ là Chúng Diệu Chi Môn ngoài cửa.

Mà trong môn lại là chỗ nào, bên trong "Đại nhân" lại là người nào? Hắn đem nội tâm suy nghĩ hỏi lên.

Vi Nhĩ chậm rãi nói ra: "La Phong Thành bên trong cánh cửa kia, chỉ là một cái biển báo giao thông mà thôi, chân chính Chúng Diệu Chi Môn đúng là này địa giới bên trong, nhưng ta cũng chưa từng đi vào qua. Bên trong đại nhân là ai ta cũng không rõ ràng, nhưng ta là bên trong đại nhân mang đến đất này, đồng thời bổ nhiệm vì thánh sứ."

Nàng nhìn Huyền Thiên Cơ liếc mắt, lại nói ra: "Đã Thanh Huyền đại nhân đối với Chúng Diệu Chi Môn hoàn toàn không biết gì cả, như vậy sở dĩ sẽ đến, nhất định là huyền giả nguyên nhân. Nghĩ đến huyền giả là biết một chút? Vi Nhĩ cũng rất có hứng thú lắng nghe đâu."

Huyền Thiên Cơ cười cười, phản hỏi: "Qua nhiều năm như vậy, Vi Nhĩ đại nhân nội tâm liền không có nửa điểm suy đoán sao?"

Vi Nhĩ ánh mắt có chút chập trùng, bất động thanh sắc nói ra: "Suy đoán chỉ là suy đoán."

Huyền Thiên Cơ cười ha hả, liền nói: "Chúng Diệu Chi Môn bản ý, chính là thấy rõ hết thảy ảo diệu biến hóa con đường, cũng chính là thấy được đại đạo chi địa. Giữa thiên địa ở gần nhất đại đạo mấy nơi, trường hà là một, Chúng Diệu Chi Môn cũng là một. Nhưng Đại Đạo Trường Hà bên trong, đạo pháp vĩ lực sôi trào mãnh liệt, cho dù là chí tôn cũng vô pháp lâu dài dừng lại. Mà Chúng Diệu Chi Môn lại khác, tương truyền bên trong là thâm tàng hết thảy huyền ảo bí mật, có thể thẳng dòm đại đạo bản nguyên."

Vi Nhĩ khuôn mặt lên một chút biến hóa, nội tâm tâm tình chập chờn, Huyền Thiên Cơ chỗ đem cùng nàng đoán không kém bao nhiêu. Chỉ không biết đối phương là như thế nào biết được. Mà lại nội tâm của nàng còn có một số ý nghĩ suy đoán, chẳng biết có thể

hay không đạt được xác minh.
Nàng suy nghĩ hạ, hỏi: "Cái kia trong môn đại nhân là người nào, tiến vào Chúng Diệu Chi Môn phải chăng có điều kiện gì?"
Huyền Thiên Cơ cười nói: "Ngươi là thánh sứ, hay ta là thánh sứ?"
Hắn tiếp tục nói ra: "Trong môn tự nhiên là chiếm cứ cái này tuyệt hảo tài nguyên các chí tôn, nếu không Quỷ Giới từ xưa đến nay nhiều cường giả như vậy, cùng các loại tiên thiên quỷ đều đi đâu rồi? Có chỗ nào so ra mà vượt Chúng Diệu Chi Môn loại này thánh địa? Cho tới tiến vào phải chăng có điều kiện, ta liền không được biết rồi. Đại đạo diễn sinh vạn vật, cũng bao dung vạn vật, bất luận cái gì sinh linh đều có thể đi vào. Nhưng những cái kia Quỷ Giới các chí tôn phải chăng mặt khác thiết trí điều kiện, Vi Nhĩ đại nhân cần phải so ta rõ ràng hơn."
Vi Nhĩ thầm nghĩ: "Thì ra là thế." Cùng nàng nghĩ quả nhiên không khác nhau chút nào. Nàng lắc đầu nói ra: "Đi vào điều kiện ta cũng không biết. Bản thân đảm nhiệm thánh sứ đến nay, chưa hề có người ngoài từng tiến vào Chúng Diệu Chi Môn. Nhưng Thanh Huyền đại nhân là chí tôn, huyền giả tuy không phải chí tôn lại hơn hẳn chí tôn, có thể hay không đi vào vì cũng chưa biết, ta sẽ hết sức cùng trong môn đại nhân câu thông."
Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3592: Tiếp dẫn sứ người

Dương Thanh Huyền chẳng biết vì sao, luôn cảm giác mình có thể tiến Chúng Diệu Chi Môn, sẽ không có khó khăn gì.

Loại cảm giác này để hắn cảm thấy rất kỳ quái, hắn theo bản năng nhìn Huyền Thiên Cơ liếc mắt, giống như bởi vì chuyện này là Huyền Thiên Cơ đưa ra, sở dĩ hắn mới có một loại không hiểu tự tin.

Phát giác được cái này điểm về sau, để Dương Thanh Huyền lấy làm kinh hãi.

Dương Thanh Huyền nói với Vi Nhĩ: "Vậy làm phiền Vi Nhĩ, còn có một chuyện hi vọng Vi Nhĩ có thể giúp ta tìm kiếm một cái, chính là ta cái kia Quỷ Tàng bằng hữu. Ngày đó cùng ta tiến vào Đại Đạo Trường Hà, bị đạo pháp vĩ lực oanh mở hợp thể thân, một lần nữa rơi hồi Quỷ Giới. Hi vọng có thể đủ tìm tới tung tích của hắn."

Vi Nhĩ nói: "Quỷ Giới mênh mông vô biên, nếu là không có đầu mối lời nói. . ."

Huyền Thiên Cơ nói ra: "Trên người hắn có Tần Quảng Thành lạc ấn sâu nhất, sở dĩ bị đại đạo đưa về nhà, hẳn là rơi vào Tần Quảng Thành bên trong. Đến ở hiện tại tại đâu, xác thực rất khó suy tính."

Vi Nhĩ gật đầu nói: "Có một cái manh mối liền tốt khai triển, ta sẽ phái người toàn lực đi tìm."

Có Vi Nhĩ trợ giúp, Dương Thanh Huyền an tâm. Trừ Chúng Diệu Chi Môn bên trong những cái kia tồn tại, toàn bộ Quỷ Giới có quyền thế nhất người, sợ chính là nàng.

Sau đó, Vi Nhĩ liền để Lục Hoàng đem mọi người mang đến nghỉ ngơi. Chính mình liền bắt đầu cùng trong môn người câu thông.

Dương Thanh Huyền mang theo Tử Diên cùng Tử Dạ ở đây huyền diệu chi địa bắt đầu đi dạo, đồng thời chỉ điểm hai nữ tu luyện, giúp các nàng đả thông các loại cửa ải.

Đất này tài nguyên tu luyện xa không phải Hỗn Độn đại lục có thể so sánh, lại có Dương Thanh Huyền Chí Tôn cảnh chỉ dẫn, không qua mấy ngày, hai nữ liền lần lượt đột phá, tu vi một ngày ngàn dặm.

Sau bảy ngày, Vi Nhĩ cùng Lục Hoàng cùng nhau đi vào Dương Thanh Huyền mấy người trong sân, cáo tri trong môn sự tình.

Vi Nhĩ cùng trong môn sứ giả bắt được liên lạc về sau, vào bên trong đưa ra Dương Thanh Huyền cùng Huyền Thiên Cơ yêu cầu, cũng lại nói rõ hai người thân phận. Nàng còn lo lắng trong môn trực tiếp cự tuyệt, suy tư các loại ứng đối tình huống. Không nghĩ tới trong môn trực tiếp để nàng chờ kết quả, sau đó liền cáo tri nàng có thể.

Vi Nhĩ sửng sốt sau đó, liền vội vàng nói lời cảm tạ, sau đó kêu lên Lục Hoàng, đi thẳng tới trong sân.

Dương Thanh Huyền sau khi nghe xong mừng lớn nói: "Đa tạ Vi Nhĩ tương trợ."

Vi Nhĩ nhẹ khẽ cười nói: "Trên thực tế không có quan hệ gì với ta, đều là ngươi cùng huyền giả thực lực bản thân bố trí. Nếu là cái khác người, coi như ta có thiên đại thể diện, trong môn đại nhân khẳng định là trực tiếp cự tuyệt, thậm chí còn có thể có thể trách tội tại ta."

Dương Thanh Huyền cũng liền không lại nói cái gì.

Vi Nhĩ nói: "Hai vị đại nhân đi theo ta đi."

Liền quay người, dẫn bọn hắn tiến về chân chính Chúng Diệu Chi Môn.

Mấy người trong hư không hành tẩu, một bước một cảnh, dần dần liền đã mất đi sở hữu cảnh tượng, thiên địa hóa thành một mảnh thanh bạch chi sắc.

Dương Thanh Huyền cực kỳ kinh ngạc, tại bên trong vùng không gian này, thế mà vạn vật không còn, liền liền quy tắc đều không có, hắn đè nén nội tâm chấn kinh.

Cái gọi là quy tắc không còn, liền là tuyệt đối chân chính hư vô, liền liền không gian quy tắc cũng không tồn tại.

Vậy bọn hắn hành tẩu tại chỗ nào?

Không đợi Dương Thanh Huyền nghĩ lại, Vi Nhĩ liền ngừng lại, nói ra: "Nơi này chính là cửa."

Bốn phương tám hướng y nguyên vạn vật không còn, cái gì đều không có.

Vi Nhĩ tay nâng quyết ấn, vẽ ra trên không trung mấy cái phù văn, sau đó trục một tin tức.

Sau đó không lâu, phía trước liền rơi hạ một vệt sáng, bị nồng hậu dày đặc năng lượng bao lấy, bên trong truyền đến một đạo không kiên nhẫn thanh âm: "Người đến?"

Vi Nhĩ không dám thất lễ, vội vàng khom người nói: "Hồi bẩm đại nhân, Dương Thanh Huyền cùng Huyền Thiên Cơ đã mang đến."

Thanh âm kia mới sơ qua khá hơn chút, nói ra: "Ngươi trở về đi, ta dẫn bọn hắn đi vào là được."

Vi Nhĩ nói khẽ: "Vâng."

Dương Thanh Huyền lập tức cảm ứng được ánh mắt dò xét, là hào quang bên trong thanh âm đang nhìn hắn, sau đó liền nghe người kia nói ra: "Hai người các ngươi đến đây đi, theo ta vào cửa."

Dương Thanh Huyền cùng Huyền Thiên Cơ nhìn nhau liếc mắt, quay người dặn dò Tử Diên cùng Tử Dạ vài câu, liền đi hướng quang mang kia.

Hai người trực tiếp bước vào trong đó, lập tức nhìn thấy bên trong thân ảnh, là một tên da màu xanh biếc râu quai nón đại hán, thân cao hơn hai trượng. Quang bên trong không gian so bên ngoài thấy phải lớn, tiến vào quang mang này về sau, Dương Thanh Huyền mới cảm giác được không gian quy tắc tồn tại.

Đại hán ôm quyền chắp tay, cười nói: "Ta gọi ngật cứu. Hai vị đi theo ta đến liền có thể, không cần khẩn trương. Có cái gì theo liền có thể hỏi."

Dương Thanh Huyền cùng Huyền Thiên Cơ cũng tương ứng tự báo họ và tên.

Ngật cứu vung tay lên, hào quang lấp lóe chi hạ, liền biến mất không thấy gì nữa.

Vi Nhĩ ánh mắt ngưng lại, sau đó xoay người lại, đối với Tử Diên cùng Tử Dạ nói ra: "Chúng ta đi thôi."

Tử Dạ trầm ngưng nói: "Thanh Huyền không có sao chứ?"

Vi Nhĩ yên lặng cười một tiếng: "Coi như thật có sự tình, cũng không phải lực lượng của chúng ta có thể đụng, hiện tại theo ta trở về, hảo hảo tu luyện mới là chính đạo."

Tử Diên cười ôn nhu nói: "Vi Nhĩ tỷ tỷ nói rất đúng."

Vi Nhĩ cũng cười nhạt một tiếng, sau đó yên lặng nói ra: "Ta trở thành thánh sứ đã nhớ không được đã bao nhiêu năm, lại cũng chưa từng chân chính tiến vào trong môn, tình huống bên trong ta giống như các ngươi biết nhiều."

Nàng nhìn qua hai người, giữa lẫn nhau có loại nói không rõ kỳ diệu liên lụy, tại trong ba người tâm lan tràn.

Vi Nhĩ thở dài: "Nghĩ không ra thật có nhìn thấy các ngươi một ngày, ta thật nên hảo hảo tạ ơn Dương Thanh Huyền. Ba người chúng ta chung sửa, hẳn là sẽ có kỳ diệu hiệu quả xuất hiện."

Tử Diên nói: "Ta cũng có loại cảm giác này, thậm chí bao gồm rất nhiều qua lại, có lẽ sẽ tại tiếp xúc bên trong dần dần bày biện ra tới."

Vi Nhĩ tâm nghĩ, chính mình cũng không cần cái gì qua lại, cũng không muốn đi truy cầu qua lại, chỉ muốn an tại ngay lập tức, lấy một cái hoàn toàn độc lập tư thái đem ngay lập tức sống tốt.

Nàng nhàn nhạt nói ra: "Chúng ta cũng đi thôi."

Liền dẫn mấy người cùng nhau rời đi.

. . .

Dương Thanh Huyền cùng Huyền Thiên Cơ theo người kia càng chạy càng xa.

Trên thực tế hắn cảm giác rất yên tĩnh, căn bản cũng không có động, nhưng lại có một loại xa khoảng cách vượt qua cảm giác.

Ngật cứu quay đầu nhìn xem hai người bọn họ, cười nói: "Có cái gì không hiểu chỗ, tùy thời có thể hỏi ta, nhưng đến Chúng Diệu Chi

Môn bên trong về sau, ta khả năng liền không có thời gian cùng các ngươi giải hoặc."

Dương Thanh Huyền nội tâm nghi hoặc rất nhiều, hắn nhìn liếc mắt Huyền Thiên Cơ, thấy Huyền Thiên Cơ lạnh nhạt tự nhiên, đôi mắt giống như trợn không phải trợn, giống như đang nhắm mắt dưỡng thần, lại có chút không giống, đối với ngật cửu lời nói tựa hồ thờ ơ.

Dương Thanh Huyền đành phải chính mình mở miệng hỏi thăm: "Chẳng biết Chúng Diệu Chi Môn là như thế nào một nơi, có bao nhiêu người ở bên trong, đại nhân lại tại sao lại đồng ý để chúng ta tiến vào, có thể cần phải bỏ ra cái gì?"

Ngật cửu cười nói: "Ha ha, xem ra ngươi đối với Chúng Diệu Chi Môn là hoàn toàn không biết gì cả. Nơi này là vô thủy vô chung chi địa, không bên trong không bên ngoài chi địa, không vũ không trụ chi địa, huyền lại huyền chi địa, cho nên vì Chúng Diệu Chi Môn."

"Cụ thể có bao nhiêu người, ta cũng không rõ ràng, mọi người giữa lẫn nhau cực ít có vãng lai, đều trầm tĩnh tại chính mình trong tu luyện."

"Sở dĩ sẽ đồng ý các ngươi tiến vào, là bởi vì các ngươi có tư cách này. Bước vào chí tôn về sau, chuyện trọng yếu nhất, chính là tìm kiếm con đường trở về, biết hết thảy. Bước vào chí tôn, đại biểu cho thu được trở về vé tàu. Chúng ta hi vọng các ngươi tại trở về trong chuyện này, cũng có thể có sở hoạch được, dạng này đối với tất cả mọi người có chỗ tốt."

"Cuối cùng vấn đề kia, không cần nỗ lực ra bất luận cái gì."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3593: Ăn không nói có

Dương Thanh Huyền minh bạch, nói ra: "Tiến vào trong đó người, cũng là vì trở về mà đến?"

Ngật Khuông gật đầu nói: "Có thể nói như vậy. Thế gian vạn vật vạn tượng, đã vô pháp hấp dẫn chúng ta. Đến chí tôn về sau, đối với Thiên Đạo lĩnh ngộ đã đạt đỉnh phong, chí tôn phía trên phải chăng còn có tồn tại, không người biết được. Nếu là có, sợ sẽ là đạo bản thân. Giải khai vũ trụ này chung cực chi mê, có lẽ chính là chí tôn tồn tại cuối cùng ý nghĩa."

Dương Thanh Huyền có chút giật mình, khó trách từ xưa đến nay như vậy nhiều cường đại tồn tại không thấy, nguyên lai là đối với vạn vật vạn tượng mất đi hứng thú về sau, thối lui ra khỏi cái vũ trụ này sân khấu, như vậy bọn hắn còn sống sót sao?

Dương Thanh Huyền hỏi: "Chí tôn sẽ chết sao?"

Ngật Khuông nói: "Sẽ. Có sinh thì có tử, đây là thiên đạo pháp tắc bên trong nhân quả luật, chí tôn cũng không thể siêu thoát."

Dương Thanh Huyền nhớ tới Quỷ Tàng đã từng nói, tại Quỷ Giới trong lịch sử, chỉ ghi chép qua một lần chí tôn vẫn lạc, chẳng lẽ còn lại đều đến Chúng Diệu Chi Môn? Hay là một mình tiến vào ngũ suy mà chết.

Dương Thanh Huyền lại hỏi: "Cái kia mọi người đối với trở về, nhưng có đầu mối gì?"

Ngật Khuông trầm mặc hạ, nói ra: "Mỗi người cảm ngộ không tầm thường, cũng không có thống nhất ý nghĩ, có ít người tuyên bố chính mình thu được chung cực chân lý, nhưng cũng không bị cái khác người chỗ đồng ý. Ngược lại là có loại phỏng đoán mọi người tương đối vì đồng ý, chính là dù là chí tôn cũng vô pháp sờ đạt chung cực, bởi vì chí tôn như cũ tại đạo chi hạ, không thể đạt được cùng đạo đồng dạng độ cao, hoặc là siêu thoát đạo ngoại, liền vĩnh thế vô vọng đi đến một bước cuối cùng kia."

Dương Thanh Huyền trong lòng giật mình: "Cái này chẳng lẽ không phải là cái làm người tuyệt vọng phỏng đoán?"

Ngật Khuông sắc mặt cũng khó coi, hắn cũng suốt đời lĩnh hội, tiến vào Chúng Diệu Chi Môn chẳng biết nhiều ít năm tháng, cũng chẳng biết lúc nào liền sẽ nghênh đón ngũ suy, cái này phổ biến cái nhìn để hắn cũng cảm thấy vẻ bi thương.

Ngật Khuông khổ sở nói: "Ai biết được, cho dù điều phỏng đoán này, cũng cuối cùng chỉ là cái phỏng đoán, cũng không có người có thể chứng minh thực tế nó."

Cái này lời nói tựa hồ càng làm người tuyệt vọng, lại lại tựa hồ cho người một tia hi vọng.

Huyền Thiên Cơ đột nhiên cười nói: "Không có chí tôn tu vi, liền liền vì này tuyệt vọng tư cách cũng không có."

Ngật Khuông cười khổ lắc đầu, cũng không biết là vui vẻ vẫn là phiền muộn.

Ba người đi một trận, Ngật Khuông bỗng nhiên ngừng lại, nói ra: "Liền đến đất này đi, kỳ thật chỗ nào đều như thế."

Dương Thanh Huyền hướng tứ phía nhìn lại, vẫn là trống không một mảnh, là chân chính trống không, không có bất kỳ quy tắc nào khác tồn tại, bao quát không gian quy tắc.

Hắn sững sờ nói: "Nơi này tu luyện thế nào?"

Ngật Khuông khinh miệt nhìn hắn liếc mắt, cũng không trả lời, mà là tự lầm bầm nói ra: "Bao nhiêu năm không có có người đi vào rồi, hết lần này tới lần khác đến phiên ta trực ban thời liền đến, hi vọng đừng có lại có người đến, ảnh hưởng ta tu luyện."

Nói xong, liền xoay người vừa đi, biến mất tại phía trước.

Dương Thanh Huyền không hiểu ra sao, đành phải nhìn về phía Huyền Thiên Cơ.

Huyền Thiên Cơ nói ra: "Nơi này đã là trong môn, trong môn cũng không phải là một chỗ không gian, nếu có thời gian rảnh gian, cái kia vẫn còn đang quy tắc phạm trù, đưa tại đại đạo chi hạ. Nơi này không tồn tại bất luận cái gì quy tắc, cho nên gần như tại nói."

Dương Thanh Huyền cái hiểu cái không, nhíu mày suy nghĩ tỉ mỉ đoạn văn này.

Suy nghĩ sau một lúc, hắn lắc đầu nói: "Không đúng rồi, nếu là không có không gian quy tắc, vậy chúng ta người ở chỗ nào, như thế nào an thả thân thể của chúng ta đâu?"

Huyền Thiên Cơ nói: "An thả thân thể chúng ta, là chúng ta bản thân mang không gian quy tắc. Tỉ như đất này cũng không có vạn vật, mà ngươi chí tôn thân vẫn là huyết nhục cấu thành, ngươi tự mang theo huyết nhục quy tắc."

Dương Thanh Huyền giật mình nói: "Ta hiểu được, nơi này không có bất kỳ quy tắc nào khác, sở dĩ lớn tại bất luận cái gì quy tắc. Sở dĩ có thể chứa đựng chúng ta, là bởi vì chúng ta chỗ có hết thảy quy tắc, bao quát có thể dung vạn vật không gian quy tắc, đều tại đây quy tắc chi hạ."

Huyền Thiên Cơ nói: "Dùng quy tắc để hình dung đất này, là không thích hợp, nhưng có thể hiểu như vậy. Đất này chỉ là đơn giản không mà thôi. Nguyên nhân chính là vì nó cái gì cũng không có, mới có thể sinh ra hết thảy có."

Dương Thanh Huyền linh quang lóe lên, phảng phất bắt đến vật quan trọng, trong cơ thể máu không hiểu liền ấm áp đứng lên, tựa hồ một cái liền cảm ứng được cái kia mênh mông vô ngần không, vượt qua hết thảy không, không thể diễn tả không .

Khi ngươi "Có" thời điểm, ngươi chỉ có thể sinh ra đối ứng "Có", tỉ như ngươi có hỏa, có thể sinh ra hỏa tất cả.

Mà khi ngươi "Không" thời điểm, lại có thể sinh ra hết thảy "Có", có thể là hỏa, là nước, là gió, là lôi, là hết thảy.

Dương Thanh Huyền nói: "Ta rốt cuộc hiểu rõ, thiên hạ vạn vật sinh tại có, có sinh tại không."

Huyền Thiên Cơ lại cười nói: "Ngươi minh bạch. Ăn không nói có, là chúng ta có khả năng lĩnh ngộ được tối cao một bước. Lại hướng phía trước là cái gì, liền không có ai biết. Có lẽ muốn vượt qua không mới có thể biết được, có thể từ xưa đến nay nhiều ít chí tôn, là có hay không có người vượt qua một bước này, liền không được biết rồi."

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Vấn đề này quá khó, cách ta cũng quá xa, đại khái sẽ giống cái này vô số tiên hiền đồng dạng, vĩnh không thể được."

Hắn thở dài, chậm một trận, nói ra: "Trước không nghĩ những thứ này, việc cấp bách, là ngươi bước vào chí tôn, ta thật thà chất phác đạo thể."

Có cái này "Không", muốn thật thà chất phác đạo thể , khiến cho đại thành tựu là rất hiện thực chuyện.

"Không" có thể sinh hết thảy "Có", chỉ cần cảnh giới của ngươi giới cảm ngộ đầy đủ, trên lý luận có thể đạt được "Đã tồn tại" hết thảy độ cao, thậm chí là Cổ, ma, quả xa như vậy Cổ Thiên Hành Giả tồn tại.

Dương Thanh Huyền lúc này ngồi xếp bằng hư không, hai tay quyết ấn, bắt đầu tu luyện.

Huyền Thiên Cơ cũng tại cách đó không xa ngồi xếp bằng xuống, đem hai tay thả tại hai đầu gối bên trên, yên lặng hai mắt nhắm lại.

Nơi này không có bất luận cái gì tồn tại, cũng không có thời gian.

Hai người tu vi cảnh giới tại cảm ngộ bên trong từng chút một tăng cường, rất nhiều trong tu luyện bối rối, đối với đạo pháp cùng thần thông nghi hoặc, các loại tâm pháp hạ trở ngại, đều tại "Không" cảm giác bên trong chậm rãi sinh trưởng quá khứ, thu hoạch được hết thảy.

Dương Thanh Huyền trong đầu bỗng nhiên hiện lên một đạo hình tượng, giống như là xa xưa trí nhớ lúc trước bên trong truyền đến thanh âm: "Chỉ cần có xuất sinh, liền sẽ có chết, đã ngươi ta đều ra đời, liền đã tại đại đạo bên trong, còn như thế nào thấy được đại đạo đâu?"

Hắn ầm ầm tâm động, toàn thân như dòng điện chảy qua.

Đoạn văn này không đang cùng tình cảnh giờ phút này cực kỳ tương tự sao?

Chúng Diệu Chi Môn bên trong là "Không", mà bản thân hắn là "Có", "Không" đã sinh ra "Có", sẽ cùng tại xuống cấp, dù là cảm giác được hết thảy "Có", cũng chưa chắc có thể cảm giác được "Không" .

Trên thực tế, chỉ cần ngươi y nguyên có "Cảm giác", liền không thể nào là "Không" .

Dương Thanh Huyền triệt để ngây ngẩn cả người, khi ngươi nói mình chứng được "Không" thời điểm, ngươi liền được "Chứng được" "Có", nói rõ ngươi cũng không có chứng được "Không" .

"Cái kia như thế nào mới có thể đạt được không đâu?" Trong đầu hiện ra một đạo khác thanh âm, Dương Thanh Huyền thình thịch nhịp tim, thanh âm này chính là Huyền Thiên Cơ, nhưng cũng không phải là trước mắt Huyền Thiên Cơ nói, mà chỉ là thâm tàng tại trong trí nhớ mình thanh âm.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3594: Mười hai nguyên nhân

Lúc trước âm thanh kia nói ra: "Ngươi vĩnh viễn không có khả năng đạt được không, khi ngươi đạt được không thời điểm, chứng minh ngươi cũng không có đạt được không, bởi vì ngươi có chiếm được, sở dĩ không thể nào là không ."

Huyền Thiên Cơ thanh âm trong đầu tiếng vọng: "Ta hiểu được, ý là ngươi tại thu hoạch trên đường càng chạy càng xa, khoảng cách không liền càng ngày càng xa, lấy một trong sự tình, đã là hoàn toàn trái ngược."

Thanh âm kia nói ra: "Đúng vậy."

Huyền Thiên Cơ phản hỏi: "Ý kia là muốn bỏ? Bỏ qua hết thảy, liền có thể được không?"

Thanh âm kia nói ra: "Trước đó đã nói, không là vô pháp lấy được, khi thu hoạch được lúc, liền đã có thu hoạch được, liền không còn là không. Có đều là chưa từng bên trong sở sinh, sở dĩ vốn là không một vật, gì tới, gì đến mất, gì kiếp sau, gì đến chết, gì đến tăng, gì đến giảm. Chúng ta vốn là chưa từng xuất sinh, cũng sẽ không chết đi."

Huyền Thiên Cơ thanh âm nói ra: "Nói lời người."

Thanh âm kia lạnh nhạt cười nói: "Nói thông tục điểm, người ta bất quá là đạo hiển hóa trạng thái mà thôi, cũng không từng chân chính xuất sinh, cũng không có tử vong chân chính. Khi ngươi trở về đến vốn là không một vật lúc, chính là trở về nói."

Huyền Thiên Cơ thanh âm có chút gấp rút: "Cái kia ngươi tìm tới trở về phương pháp?"

Thanh âm kia nói: "Đã xuất sinh, lây dính vô số có, sẽ rất khó quên đi tất cả trở về đến không. Cái này vô thủy kiếp đến nay nhân quả cùng nghiệp lực từ đầu đến cuối trên người chúng ta, đời đời kiếp kiếp, vô pháp thoát ly. Ta ngược lại là suy nghĩ cái phương pháp, không biết phải chăng là đi được thông."

Huyền Thiên Cơ hỏi: "Cái gì phương pháp?"

Ký ức như vậy dừng lại, não hải khôi phục thanh tĩnh.

Dương Thanh Huyền tâm tư có chút chấn động hạ, lại bình tĩnh trở lại.

Hắn biết đây đều là tồn tại tại trên người mình lạc ấn, tự vô thủy kiếp đến nay trải qua, một mực vĩnh viễn tồn tại, vẫn chưa biến mất, chỉ là tại vô số kiếp luân chuyển bên trong quên mất mà thôi.

Chỉ cần mình đạo thể đại thành, những này cuối cùng sẽ lần nữa nhớ tới.

Sở dĩ hắn không vội, gấp cũng không gấp được.

Tiếp tục cảm ngộ cái này "Không" .

Bởi vì "Không" không có hết thảy, không gian không có, thời gian cũng không có, sở dĩ bọn hắn cảm giác không đến cái này "Không" bên trong thời gian, chỉ có trên người mình không gian cùng thời gian.

Không biết qua bao lâu, tự thân hết thảy bắt đầu dần vào hòa hợp.

Thân thể, linh hồn, tinh khí thần, tư duy, ý chí, cảm giác các loại, sở hữu "Tồn tại", đều hòa hợp đến hoàn mĩ chi cảnh.

Dương Thanh Huyền biết là đạo thể đại thành, cái này không rảnh bên trong, lấp đầy vui sướng cùng hài lòng, nhưng cũng không có hưng phấn.

Chưa hề có qua một khắc giống bây giờ như vậy an tường.

Vô số qua lại, vô số ký ức lộn xộn tuôn ra mà đến, tiến vào cái này hòa hợp không rảnh bên trong.

Chưa hiển hóa bản nguyên trạng thái, tồn tại đạo bên trong duy bừng tỉnh duy hốt, huyền lại huyền, hoàn mĩ viên mãn, là hắn.

Hiển hóa về sau trạng thái, lấy ký tự tình thế tồn ở giữa thiên địa, đản sinh ra hết thảy, là hắn.

Thành tựu thực thể thân, hành tẩu giữa thiên địa, sinh ra thất tình lục dục, là hắn.

Sinh lão bệnh tử, Thành Trụ Phôi Không, trên thế gian luân hồi lưu chuyển, hóa thành vô số qua lại, có đế vương, có tên ăn mày, có chúa tể, có phàm nhân, có trí giả, có ngu phu, tự vô thủy kiếp đến nay đây hết thảy hóa thân, đều là hắn.

Dương Thanh Huyền lẳng lặng xếp bằng ở cái kia, chậm rãi cảm ứng đến trí nhớ của mình, trên thân thời gian chảy xuôi rất chậm, lại hình như rất nhanh, thậm chí tự thân bên trên cũng không có thời gian tồn tại.

Tất cả đây hết thảy, tựa hồ là nháy mắt biết được.

Cuối cùng, qua lại hết thảy đều trở về, hắn giờ phút này trước nay chưa từng có yên tĩnh, hết thảy đều tĩnh lại, bao quát tư duy cùng ý thức.

Dương Thanh Huyền chỉ cảm thấy vô cùng hài lòng.

Mỗ khắc, hắn mở mắt ra.

Cùng một thời gian, đối diện Huyền Thiên Cơ cũng mở mắt ra, hai người bốn mắt tương đối.

Huyền Thiên Cơ đã là chí tôn thân thể, trong mắt của hắn ánh sáng nhạt lóe lên, cười nói: "Ngươi tất cả đều nhớ lại?"

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu.

Hai người nguyên bản đều là đại đạo một bộ phận, tại cái nào đó kỳ điểm trạng thái hạ, bỗng nhiên liền bị "Sinh" ra, cùng nhau phối hợp mà ra, còn có cái khác đồng bạn, bọn hắn được xưng vì là Thiên Hành Giả.

Tất cả mọi người vốn là "Không", hóa thành "Có" về sau, liền bắt đầu diễn sinh ra các loại "Có" :

Nhân" vô minh" mà sinh "Đi" .

Nhân" hành" mà sinh "Thức" .

Nhân" thức" mà sinh "Danh sắc" .

Nhân" danh sắc" mà sinh "Lục nhập" .

Nhân" lục nhập" mà sinh "Đụng" .

Nhân" đụng" mà sinh "Thụ" .

Nhân" thụ" mà sinh "Yêu" .

Nhân" yêu" mà sinh "Lấy" .

Nhân" lấy" mà sinh "Có" .
Nhân" có" mà sinh "Sinh" .
Nhân" sinh" mà sinh "Chết già" .

Từ đó, tại khí sơn hà đại địa cùng chúng sinh nghiệp lực chỗ nhiễm chi hạ, sinh sôi không ngừng, luân hồi không ngừng, tại vô thủy kiếp bên trong không ngừng luân chuyển, mà vô pháp trở về.

Huyền Thiên Cơ hai mắt một sáng: "Ngươi tìm được trở về phương pháp?"

Dương Thanh Huyền hai mắt nhắm lại, tựa hồ tại suy nghĩ cái gì, thật lâu mới mở ra, nói ra: "Có lẽ. Nhưng không xác định, ta cần lại nhìn một lần Đại Đạo Chi Thư."

Huyền Thiên Cơ nói: "Ngươi cũng đều quên rồi?"

Dương Thanh Huyền nói: "Kỳ thật chúng ta đều chưa từng ghi nhớ, căn bản cũng không tồn tại quên, nhưng ta có loại cảm giác, lần này Đại Đạo Chi Thư lại xuất hiện thế gian, ta liền có thể càng đi về phía trước một bước."

Huyền Thiên Cơ nói: "Chỉ là đi lên phía trước một bước?"

Dương Thanh Huyền cười khổ nói: "Có thể đi một bước, chính là vạn cổ đến nay chưa từng có qua đột phá, cho tới một bước này có phải là hay không trở về, ta cũng không xác định."

Huyền Thiên Cơ thở dài, nói: "Lâu như vậy, mới đi một bước, nhưng dù sao cũng so một bước đều không có tốt." Hắn rất nhanh khôi phục thần thái, lại cười nói: "Cuối cùng không có uổng phí ta ở đây vô tận thời gian hoang vu bên trong chờ đợi."

Dương Thanh Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, nói ra: "Nơi này có không ít lão bằng hữu, nguyên vốn còn muốn đi bái phỏng một hai, nghĩ không ra lại đều tới."

"Không" bên trong, bỗng nhiên xuất hiện mấy tôn hư ảnh, đứng sững tại bốn phương tám hướng, sau đó chậm rãi hiển lộ ra chân thân.

Hết thảy mười tám người, vây quanh ở Dương Thanh Huyền cùng Huyền Thiên Cơ bốn phía, mỗi người hình thể cùng bề ngoài mỗi người mỗi vẻ, nhưng đều lộ ra chí cao vô thượng khí tức khủng bố.

Chính là Quỷ Giới mười thành thành chủ, cùng cái khác tám vị sớm nhất tiên thiên quỷ.

Dương Thanh Huyền mở miệng nói ra: "Chư vị từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ."

Một người trong đó nói ra: "Nghĩ không ra tiến vào Chúng Diệu Chi Môn, là hai vị. Vừa rồi chúng ta đồng thời cảm ứng được xúc động, phảng phất có một tuyến nhân duyên xuất hiện, hẳn là các ngươi tìm được cái gì?"

Dương Thanh Huyền nói: "Tạm thời không có, tương lai như thế nào liền không nói được rồi. Chờ Đại Đạo Chi Thư xuất thế sau bàn lại đi."

Người kia hỏi nói: "Đại Đạo Chi Thư tương lai khi nào chỗ nào xuất thế?"

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng nói: "Ta chính muốn mượn chư vị lực lượng, cộng đồng thôi diễn Đại Đạo Chi Thư đâu."

Mười tám người đứng yên tại cái kia, không có bất kỳ thanh âm gì, tựa hồ đang suy tư cùng giao lưu.

Người kia lại nói: "Thôi diễn Đại Đạo Chi Thư vô cùng có khả năng hôi phi yên diệt, tính nguy hiểm quá lớn, mà lợi ích quá nhỏ."

Dương Thanh Huyền cười nói: "Các ngươi là đang cùng ta cò kè mặc cả?"

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3595: Duy nhất người

Người kia nói: "Vô thủy kiếp đến nay, chúng ta đều hướng phía cùng một mục đích mà đi, nếu có thể có chỗ được, hi vọng có thể ban ơn cho đám người."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta tạm thời vô pháp nói quá nhiều, ba ngàn Thiên Hành Giả, đồng xuất mà dị tên, nếu là ta có thể đi lên phía trước một bước, chính là vượt qua cái này vạn cổ một bước dài, các ngươi tự nhiên cũng sẽ nhìn thấy."

Người kia lộ ra tiếu dung: "Dạng này chúng ta an tâm. Tăng thêm hai vị, có hai mươi vị Thiên Hành Giả tiến hành thôi diễn, Đại Đạo Chi Thư phản phệ chia đều đến trên thân mọi người, sẽ yếu rất nhiều."

Dương Thanh Huyền nhăn đầu lông mày: "Đừng đem chúng ta tính đi vào, ta vừa mới đạo thể đại thành, Huyền Thiên Cơ càng là vừa vặn trở lại chí tôn, chúng ta suy nhược thân thể chịu không được Đại Đạo Chi Thư phản phệ, việc này còn cần lấy các ngươi mười tám người làm chủ."

Lập tức gây nên mười tám người không nhỏ bạo động, phát ra thanh âm rất nhỏ, truyền lại bất mãn tin tức.

Người kia mở miệng nói ra: "Mặc dù nơi này là Chúng Diệu Chi Môn, nhưng Đại Đạo Chi Thư phản phệ hạ tới, chúng ta mười tám người cũng khó có thể chịu đựng. Cái khác chí tôn dù nhiều, nhưng trên người bọn họ không có đạo thư lạc ấn, sợ là phản phệ một cái liền trực tiếp hôi phi yên diệt, một chút tác dụng đều đỉnh không lên."

Dương Thanh Huyền một bộ khoan thai hình dạng, nhàn nhạt nói ra: "Đây chính là các ngươi muốn cân nhắc vấn đề. Thiên Hành Giả vẫn là rất nhiều, càng có đại lượng chí tôn kế thừa Thiên Hành Giả lực lượng cùng lạc ấn. Các ngươi sống sót lâu như vậy, tìm ra một đống đến cũng không thành vấn đề."

Người kia nói: "Chúng ta hết sức, nhưng, ngươi thật có thể đi lên phía trước một bước sao?"

Dương Thanh Huyền nói: "Loại sự tình này ta làm sao có thể xác định? Nhưng ngoài ra, các ngươi còn có biện pháp tốt hơn sao?"

Người kia nói: "Minh bạch."

Mười tám đạo thân ảnh, lần lượt biến mất tại "Không" bên trong.

Dương Thanh Huyền nói: "Chúng ta cũng đi thôi."

Hắn cùng Huyền Thiên Cơ thân ảnh lóe lên, liền biến mất không thấy gì nữa, sau một khắc, liền tới đến Chúng Diệu Chi Môn ngoại bộ khu vực, Vi Nhĩ đám người chỗ cư trú.

Mới ra Chúng Diệu Chi Môn, lập tức cảm ứng được giữa thiên địa "Có", Dương Thanh Huyền lông mày nhẹ nhàng nhăn hạ.

Huyền Thiên Cơ nói: "Đã qua năm ngàn năm."

Tại trong môn không có bất luận cái gì tồn tại, cũng không có thời gian, sở dĩ vô pháp biết được ngoại bộ thời gian trôi qua.

Dương Thanh Huyền ánh mắt ngưng lại, nhìn qua vòm trời, chậm rãi hai mắt nhắm lại, sau đó lại mở ra.

Hắn cương cảm ứng một cái thiên diễn, đã vượt qua Nhân tộc cùng thâm không dị tộc ước định bốn ngàn năm, nhưng Nhân tộc vẫn đứng vững không ngã, cũng không có xuất hiện nguy cơ.

Huyền Thiên Cơ nhìn ra hắn tâm tư, cười nói: "Nhân tộc có khí vận tại thân, rất khó ma diệt."

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu.

Từ hắn đời này lưu chuyển trên người Nhân tộc, đồng thời tìm được một bước kia khả năng, đều hiển lộ rõ ràng ra Nhân tộc cực lớn khí vận.

Mà cùng thâm không dị tộc chủng tộc đại chiến, chính là Nhân tộc khí vận bắt đầu đi mạnh chuyển hướng điểm.

Hắn quay người lại, liền đến đến Vi Nhĩ ở lại chỗ.

"Là ai? Ngươi. . . Ra rồi?"

Trong nội viện truyền đến khiếp sợ thanh âm.

Sau đó ba đạo thân ảnh chớp động hạ, liền đến đến Dương Thanh Huyền cùng Huyền Thiên Cơ trước mặt, chính là Vi Nhĩ, Tử Diên cùng Tử Dạ.

Ba nữ đều là mặt mũi tràn đầy chấn kinh, còn có ý vui mừng.

Tử Diên cùng Tử Dạ vội vàng nghênh đón tiếp lấy.

Vi Nhĩ kềm chế nội tâm xung động, dịu dàng cười nói: "Ròng rã năm ngàn năm, chúng ta còn cho rằng ngươi không ra ngoài."

Dương Thanh Huyền nắm hai nữ tay, cười lấy nói ra: "Năm ngàn bụi điểm kiếp đều chưa từng để chúng ta phân ly, năm ngàn năm tính cái gì."

Hai nữ đều là huyết dịch ấm áp, nội tâm vô cùng vui thích.

Vi Nhĩ cảm xúc phun trào, sắc mặt ửng hồng, nói khẽ: "Võ Vương. . ."

Tại ba người chung tu tuế nguyệt bên trong, đủ loại quá khứ đã hoàn toàn mở ra, mặc dù bây giờ là độc lập ba người, nhưng lại có cộng đồng quá khứ. Đã từng đủ loại giờ phút này đều ở trong lòng.

Tử Diên hỏi: "Ngươi muốn đi đi cái kia một bước cuối cùng sao?"

Dương Thanh Huyền đem hai nữ để tay tại một khối, nhẹ giọng nói ra: " khi hết thảy vẫn là không thời điểm, là không thiếu sót, mà bây giờ có, liền có thiếu. Đã có thiếu, liền tồn tại cơ duyên. Vào thời viễn cổ, ta nói với Huyền Thiên Cơ, đại đạo vốn là vô địch không về sau, không bên trong không bên ngoài, nhưng giờ phút này xuất hiện về sau, bên trong, liền sẽ có trước đó, bên ngoài tồn tại, mà trở về mấu chốt, cần phải liền trước lúc này cùng bên ngoài bên trong."

Tử Diên ba nữ đều lộ ra mê mang vẻ không hiểu.

Huyền Thiên Cơ cười nói: "Ăn không nói có, là hết thảy duyên phận lên, có thể tại sao lại xuất hiện sinh có ? Đây chính là hết thảy nguyên nhân nơi mấu chốt. Chúng ta hiện tại còn vô pháp thăm dò tại sao lại sinh có, nhưng như là đã là sinh có, liền bắt đầu tồn tại trong ngoài. Chúng ta có thể nghĩ biện pháp từ bên ngoài đến dòm bên trong, từ đó lấy hoàn toàn mới con đường đến dòm sinh có, tìm kiếm trở về con đường."

Dương Thanh Huyền nói: "Chính là, không thời điểm, hết thảy không thiếu sót, có thời điểm, liền tồn tại có thiếu. Nhưng cái này có thiếu tại đâu, chúng ta cũng không biết. Có thể cái này thiếu nhất định tồn tại tại có . Thế là ta cùng Huyền Thiên Cơ luân chuyển vô số kiếp, chính là vì tìm kiếm cái này thiếu. Tại đời này, ta hẳn là tìm được."

Tử Diên hỏi: "Thiếu tại đâu?"

Bỗng nhiên nàng tốt giống nhớ ra cái gì đó, há to mồm giật mình nói: "Chẳng lẽ là ngươi từng nói với ta kia cái gì Địa Cầu?"

Dương Thanh Huyền trong mắt một sáng, gật đầu nói: "Chính là! Ta một sợi hồn phách, đã từng biến mất trong này bên trong, xuất hiện tại một cái kỳ diệu tinh cầu bên trên. Hiện tại nghĩ kỹ lại, chỗ kia cùng cái này bên trong hoàn toàn khác biệt, ta từng thử qua tìm kiếm tinh cầu kia, trừ một điểm loáng thoáng ấn ký bên ngoài, lại không có người bất luận cái gì manh mối. Cho dù lấy ta hiện tại đạo thể đại thành chí tôn thân, đều không thể biết tinh cầu kia tồn tại."

Vi Nhĩ sững sờ nói: "Tinh cầu kia chính là bên ngoài ? Cái kia ngươi muốn như thế nào trở về đâu?"

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Không biết, nhưng toàn bộ vũ trụ ở giữa, toàn bộ bên trong bên trong, trừ ta ra, lại không có người thứ hai có thể đi trở về. Bởi vì trên người ta nắm giữ cái này bên trong bên trong không từng có qua ấn ký, cũng chính là tinh cầu kia ấn ký, cũng là bên ngoài ấn ký."

Huyền Thiên Cơ nói: "Thì ra là thế, ngươi muốn mở lại đại đạo bảo thư, chính là muốn tìm tìm như thế nào hồi tinh cầu kia pháp môn. Nhưng đại đạo bảo thư bên trong sẽ có sao?"

Dương Thanh Huyền ánh mắt chớp động, nói ra: "Ta không xác định, nhưng hẳn là có. Bởi vì có thiếu, sở dĩ pháp môn khẳng định tồn tại. Mà có khả năng nhất tồn tại chỗ, chính là đại đạo bảo thư."

Huyền Thiên Cơ sờ lấy trái tim của mình, cười khổ nói: "Vạn cổ đến nay, chưa hề có qua một khắc giống bây giờ như vậy nỗi lòng chấn động."

Dương Thanh Huyền sao lại không phải.

Hắn lạnh nhạt cười nói: "Rất nhanh liền sẽ có kết quả, vô thủy kiếp đều đến đây, bình tĩnh đi."

Vi Nhĩ nói ra: "Đúng rồi, ngươi bằng hữu kia Quỷ Tàng đã đã tìm được, đồng thời tại bốn ngàn năm trước bước vào nửa bước chí tôn, đi đến đời mới sinh đại vũ trụ Nhân tộc chi địa, nói là giúp ngươi cản Nhân tộc kiếp."

Tử Diên bổ sung nói: "Vi Nhĩ tỷ tỷ còn phái đại lượng cao thủ trước đi trợ giúp, thập tinh đỉnh phong Thiên Giới liền có hơn mười người, còn có trên trăm vị thập tinh Thiên Giới."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3596: Tâm thần có chút không tập trung

Dương Thanh Huyền cảm kích nói: "Tạ ơn Vi Nhĩ."

Vi Nhĩ nỗi lòng chấn động, thì thào nói ra: "Cái này chút ít bận bịu tính cái gì, chỉ cần có Võ Vương tại, nghĩ bảo vệ bộ tộc khí vận rất dễ dàng cực kỳ."

Dương Thanh Huyền nói: "Hai cái này hoàn toàn khác biệt." Hắn nói với ba nữ: "Ta hiện tại đi đời mới sinh đại vũ trụ, giải quyết triệt để một cái hai tộc sự tình, các ngươi là theo ta một đạo, vẫn là lưu tại đất này tu luyện?"

Tử Diên cùng Tử Dạ đồng thanh nói: "Một đạo."

Vi Nhĩ trên mặt nhẹ nhàng đỏ lên, chẳng biết lựa chọn như thế nào, nói quanh co nói: "Ta, ta. . ."

Tử Diên giữ chặt nàng, cười nói: "Một đạo đi."

Vi Nhĩ cúi đầu không ra tiếng.

Dương Thanh Huyền cười nói: "Cũng tốt, Nhân tộc Lăng Tiêu Thánh Sơn, mặc dù không sánh bằng đất này, nhưng cũng là tuyệt hảo nơi tu luyện. Vậy liền một đạo đi thôi."

Vi Nhĩ lập tức nói ra: "Tốt, đã muốn đi Nhân tộc, cái kia ta lại tìm một số cao thủ đến cùng đi, có thể tăng cường một chút Nhân tộc lực lượng."

Nàng lòng mang vui sướng cùng cảm kích, hi vọng tận khả năng nhiều hồi báo một chút.

Tử Diên cười nói: "Thanh Huyền khôi phục qua lại sở hữu ký ức, chỉ cần có hắn tại, Nhân tộc cái kia còn cần những này chí tôn chi hạ lực lượng?"

Vi Nhĩ sững sờ nói: "Nói cũng đúng."

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng, phất tay chi hạ, liền độn quang ngự lên, đám người một đạo biến mất không thấy gì nữa.

Mấy tháng sau.

Một tòa huyễn lệ cung điện bên trong, cao thủ tụ tập, có hơn ba trăm người, đều tản mát ra cường đại khí thế, an tĩnh đứng tại đại điện hai bên, hướng trung ương hành lễ.

Ở trung ương không gian phía trên, lơ lửng sáu tấm kim sắc bảo tọa, phía trên điêu mãn bảo thạch cùng phù văn, tản mát ra chí cao vô thượng vĩ lực.

Bỗng nhiên, một đạo quang mang chớp động, trong đó một tấm trên bảo tọa, xuất hiện một thân ảnh, sắc mặt lạnh nhạt, hai tay thả trên tay đỡ.

Chính là thâm không dị tộc chí tôn A Phòng.

A Phòng vừa xuất hiện, khiến đại điện bên trong đám người cùng nhau cung kính bái hạ.

Sau đó không lâu, đạo thứ hai, đến ba đạo, thẳng đến sáu tấm vương tọa bên trên, riêng phần mình ngồi hạ một người. Điện bên trong hơn ba trăm cường giả tất cả đều là nằm rạp trên mặt đất, cung kính nghênh đón.

Sáu người này chính là A Phòng, Diệu Huy, Hoa Vị Ương, Lưu Huỳnh, Nguyên Liệt, cùng cái này năm ngàn năm đến, thâm không dị tộc bên trong tân tấn một vị chí tôn Khúc Tinh.

Điện bên trong tất cả mọi người nội tâm chấn động, chẳng biết xảy ra đại sự gì, thế mà sáu vị chí tôn đồng loạt hiện thân, đã có hơn ngàn năm không có đồng thời gặp qua sáu vị chí tôn.

Tất cả mọi người đều nằm rạp trên mặt đất, gương mặt kề sát đất, không dám ngẩng đầu, thậm chí không dám vọng tưởng.

A Phòng ánh mắt rủ xuống xuống tới, chậm rãi nói ra: "Lần này triệu tập mọi người, hoàn toàn chính xác có chút đường đột. Ngày gần đây ta bế quan tu luyện, luôn cảm thấy tâm thần có chút không tập trung, bắt đầu còn tưởng rằng là chính mình đã xảy ra chuyện gì, tỉ như ngũ suy thời hạn, nhưng cùng mấy vị chí tôn sau khi trao đổi, phát hiện bọn hắn cũng là đồng dạng tâm thần có chút không tập trung, vậy thì không hề tầm thường. Ta để sáu tộc quản sự đều điều tra cùng báo cáo hạ trước mắt tình huống, cũng không có cái gì đại sự phát sinh. Như vậy loại này không yên cảm giác, sợ là trực chỉ tương lai. Mà lại càng để chúng ta sáu người lo lắng chính là, liên hợp chúng ta sáu người lực lượng tiến hành thôi diễn, đều không thể đẩy xảy ra chuyện nhân duyên. Cho nên triệu tập mọi người đến đây, nói rõ sự thật, hi vọng đám người cần cù cố gắng, cẩn thận ứng đối."

Điện bên trong sáu tộc quản sự đều vô cùng ngạc nhiên, trong đó một vị quản sự ngẩng đầu lên, run giọng hỏi: "Chẳng biết cái này tương lai, là cùng chuyện gì tương quan?"

A Phòng ánh mắt chớp động hạ, nói ra: "Chỉ có một cái mơ hồ chỉ hướng, Nhân tộc."

"Soạt", điện bên trong lập tức rối loạn lên. Đám người nằm rạp trên mặt đất, trái phải nhìn quanh, đều lộ ra không thể tưởng tượng nổi thần sắc, đồng thời xì xào bàn tán.

Vừa rồi vị kia quản sự ngạc nhiên nói: "Nhân tộc một mực đang chúng ta áp chế chi hạ, mặc dù không cách nào toàn bộ tiêu diệt bọn hắn, nhưng đã bị chúng ta vây khốn tại một ngẫu chi địa, trường kỳ tiêu hao xuống dưới, đem bọn hắn triệt để vây quét chỉ là vấn đề thời gian, không đến mức sẽ cho sáu vị đại nhân mang đến như vậy khốn đốn a?"

A Phòng sầm mặt lại, lạnh giọng nói: "Ngươi nói là hiện trạng, ta nói chính là tương lai, ngươi nghe không hiểu sao?"

Cái kia quản sự toàn thân khẽ run rẩy, vội vàng cúi đầu xuống, thiếp trên mặt đất, vội nói: "Là, là, đại nhân bớt giận."

A Phòng sắc mặt lúc này mới hơi chậm, bình tĩnh nói ra: "Nhân tộc chỉ cần còn có chí tôn tại, liền khí vận không tuyệt. Bốn vạn năm trước, Lý Vân Tiêu bước vào chí tôn. Năm ngàn năm trước, Dương Thanh Huyền bước vào chí tôn. Loại này thành tựu con đường, nhanh không thể tưởng tượng nổi. Mặc dù Dương Thanh Huyền đã mất đi tung tích, nhưng có thể khẳng định hắn cũng không có vẫn lạc, có trời mới biết lúc nào sẽ trở về. Cái kia tiểu tử thế nhưng là

Thiên Giới thời điểm, liền giết chúng ta chí tôn tồn tại a."

Điện bên trong hơn ba trăm người, đều là toàn thân run lên, tựa hồ nhớ tới bị Dương Thanh Huyền truy đuổi cùng đánh giết sợ hãi.

Nguyên Liệt càng là khóe miệng có chút co quắp xuống.

Hắn là tận mắt chứng kiến Dương Thanh Huyền bước vào chí tôn người. Sự kiện kia bên trên, hắn có không thể trốn tránh trách nhiệm.

A Phòng tiếp tục nói ra: "May mà chính là, ta thâm không tám tộc đồng dạng khí vận trùng thiên. Năm vạn năm trước, Lưu Huỳnh đại nhân bước vào chí tôn, ba ngàn năm trước, Khúc Tinh đại nhân bước vào chí tôn. Lúc này mới khiến chúng ta có đầy đủ lực lượng từ thâm không bên trong leo ra, ở đây đời mới sinh trong đại vũ trụ chiếm cứ một chỗ cắm dùi. Liên tục không ngừng nhân tài, mới là chúng ta đánh lui Nhân tộc căn bản. Lần này dự cảm để chúng ta sáu người đều cực kỳ bất an, các ngươi tất cả mọi người ngàn vạn không thể khinh thường, tự hôm nay đây, hết thảy làm việc đều muốn chú ý cẩn thận, đặc biệt là tại cùng Nhân tộc giằng co phương diện."

Đám người đồng thanh nói: "Đúng!"

Trong đó một tên quản sự ngẩng đầu hỏi: "Đã đẩy ra tương lai Nhân tộc sẽ gây bất lợi cho chúng ta, không bằng thừa dịp tại chúng ta ưu thế cực lớn, quy mô tiến công, trực tiếp đem Nhân tộc tiêu diệt. Dù là đánh đổi khá nhiều, cũng dù sao cũng so giờ phút này chờ đợi loại kia bất an muốn tới tốt."

Không ít người đều là hai mắt tỏa ánh sáng, xì xào bàn tán, tán đồng cái này quan điểm.

Vương tọa phía trên sáu người lẫn nhau trao đổi xuống ánh mắt, đều lộ ra do dự chi sắc.

Trên thực tế bọn hắn cũng đắn đo bất định, đồng thời trong sáu người tồn tại khác nhau.

Bốn ngàn năm trước, cùng Nhân tộc ngưng chiến ước định kết thúc, song phương bạo phát một trận có một không hai đại chiến. Nhân tộc tân tấn chí tôn Dương Thanh Huyền chẳng biết vì sao vẫn chưa hiện thân. Nhân tộc ba chí tôn đối với dị tộc năm người, đánh thiên địa sụp đổ, cực kỳ thảm liệt.

Trong đó Nhân tộc Thánh Vương Lý Vân Tiêu cùng ma chiều sâu dung hợp, thành tựu thần ma chi thể, đại triển thần uy, mặc dù cũng bỏ ra cực độ giá cao thảm trọng, nhưng lại thành công ngăn cản dị tộc gót sắt, bảo toàn Nhân tộc một mạch.

Tự trận đại chiến kia về sau, hai tộc lần nữa tỉnh táo lại, tiến vào dài đến ngàn năm trong lúc giằng co. Các loại tiểu chiến đấu không ngừng, nhưng lan đến gần chí tôn chiến đấu lại chỉ có chút ít hai lần, mà lại đều là tùy ý tiếp xúc một cái liền tách ra.

Đến đến ba ngàn năm trước, Khúc Tinh bước vào chí tôn, để thâm không bộ tộc chí tôn số lượng đạt được sáu người, lần nữa đối với Nhân tộc hình thành nghiền ép chi thế. Dị tộc triển khai lần thứ hai toàn diện tiến công.

Ngay tại tất cả mọi người đều cho rằng Nhân tộc muốn hủy diệt thời điểm, mấy chi lực lượng trong bóng tối chi viện, lần nữa đem dị tộc gót sắt cản lại.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3597: An ủi một câu

Để dị tộc cực kỳ tức giận là, những này chi viện lực lượng bên trong, thế mà có một vị chí tôn tồn tại.

Chính là năm đó đi theo tại Dương Thanh Huyền bên cạnh thân Băng Long Á Tư, tại rồng tổ địa sau khi đột phá, liền đến đến Nhân tộc lĩnh vực.

Còn có Quỷ Tàng từ Quỷ Giới mang tới lực lượng, cùng Nhân tộc sừng sững vô số năm qua, kết giao bằng hữu, đều dồn dập chạy đến chi viện.

Trong đó có Dương Thanh Huyền bằng hữu, Tiểu Viên Vương, Già Lâm mấy người, còn có Lý Vân Tiêu bằng hữu, Nhân Hoàng bằng hữu, Đạo Tổ bằng hữu, có thể vận dụng nhân mạch, tất cả đều triệu tập.

Một trận chiến này so ngàn năm trước trận đại chiến kia còn khốc liệt hơn.

Sáu so bốn chí tôn quyết đấu, song phương đều bị thương nặng, Nhân tộc sinh lực bị đánh lui, lãnh địa một thu nhỏ hơn nữa. Nhưng dị tộc trả ra đại giới cũng cực kỳ thảm trọng, từ lên tới hạ nguyên khí đại thương, không được không dừng lại nghỉ ngơi lấy lại sức.

Cái này hai lần đại chiến, chấn động đều cực kỳ to lớn, khiến cho nguyên bản không có danh tiếng gì hai tộc, một cái thành Thiên Lang tinh hệ bên trong tên tộc, dẫn tới thế lực khắp nơi chú ý.

Sau đó ba ngàn năm, vẫn là không ngừng xung đột, đại chiến không ngừng, nhưng lại không có dính đến chí tôn phương diện đỉnh phong chiến tranh.

Bởi vì dị tộc sáu vị chí tôn cũng thấy rõ tình thế, Nhân tộc chí tôn số lượng mặc dù chỉ có bốn người, nhưng nội tình thần thông, cùng đối với đại đạo lĩnh ngộ, đều hơi thắng bọn hắn.

Đặc biệt là Lý Vân Tiêu cùng ma kết hợp sau thần ma thân, càng là có thể lấy một địch hai, đồng thời áp chế bọn hắn hai người. Nghĩ tại chí tôn phương diện đem Nhân tộc đánh tan, thành chuyện cực kỳ khó khăn.

Mà chỉ cần chí tôn không ngã, chủng tộc liền sẽ không diệt.

Sở dĩ A Phòng cảm thấy trong một đoạn thời gian rất lâu, đều sẽ không còn có đỉnh cấp chiến tranh rồi. Bởi vì hiện tại dị tộc không thể đánh tan Nhân tộc tầng cao nhất, tương lai Dương Thanh Huyền quay trở lại lần nữa, liền càng không có thể.

Nhưng Nhân tộc muốn đánh tan bọn hắn sáu vị chí tôn, cũng là si nhân nằm mơ. Sở dĩ hắn cho rằng tương lai không trong vòng mấy năm, đều đem duy trì hiện tại cách cục, hai tộc tại trong lúc giằng co cạnh tranh phát triển.

Lần này bất an thôi diễn tại sáu vị chí tôn trong lòng lan tràn, đại điện bên trong khai chiến thanh âm lên này liên tiếp, lại lần nữa để sáu người lâm vào trầm tư.

Tên quản sự kia lớn tiếng nói: "Sáu vị đại nhân, lần trước đại chiến đã qua ba ngàn năm, tộc ta phát triển đến cường đại trước nay chưa từng có, mà Nhân tộc sớm đã một sụt lại sụt, hiện tại chính là toàn diệt bọn hắn thời cơ tốt. Vì tộc ta vạn thế cơ nghiệp quét dọn sau cùng chướng ngại."

A Phòng cau mày nói: "Việc này chúng ta sáu người lại thảo luận một cái, trong khoảng thời gian này, các ngươi trước tự hành cẩn thận, không được tự tiện hành động."

Cái kia quản sự có chút kích động, cao giọng nói: "Đại nhân, không cần lại thảo luận, ta nguyện lấy cái chết khuyên can, khẩn cầu một trận chiến!"

Điện bên trong nháy mắt an tĩnh lại, bầu không khí có chút nghiêm túc.

Bỗng nhiên một đạo tiếng cười khẽ truyền đến: "Đã như vậy, cái kia ngươi liền đi chết đi."

Một cỗ lực lượng trống rỗng xuất hiện ở trong đại điện, hướng cái kia quản sự trên thân rơi đi.

"Người nào? Lớn mật!"

A Phòng lệ quát một tiếng.

Vương tọa bên trên sáu người thì là đổi sắc mặt, từng cái kinh sợ không thôi.

Phổ thiên chi hạ, trừ cái kia trong truyền thuyết Thiên Hành Giả Cổ bên ngoài, còn chưa từng nghe thấy có ai dám tại sáu vị chí tôn trước mặt giương oai.

Cái kia lực lượng rơi xuống chỗ, hóa thành một thân ảnh.

Chính là Dương Thanh Huyền, nhẹ nhàng cười một tiếng, liền bắt lấy cái kia quản sự đầu, nói ra: "Mọi người không cần hoảng, chính hắn nói lấy cái chết khuyên can, ta chỉ là tác thành cho hắn mà thôi."

Nói xong, liền trực tiếp đem cái kia quản sự đầu kéo xuống, một bầu nhiệt huyết phun ra ra, hóa thành đường vòng cung tản ra, rơi ở trên mặt đất, như Đóa Đóa bắt mắt hoa đào.

Cái kia quản sự chỉ là kêu thảm một tiếng, liền lĩnh hộp cơm. Đầu tại Dương Thanh Huyền trong tay, còn khuôn mặt dữ tợn, thống khổ gào thét, lại bị Dương Thanh Huyền dùng pháp lực áp chế, hoàn toàn hô không ra.

Thậm chí cái này quản sự hồn phách, cũng bị trực tiếp phong ấn tại trong đầu, bị hắn nhấc trong tay, treo cao cho đám người nhìn.

"Chi!"

Tất cả mọi người đều choáng tại chỗ, giống như mộng ảo.

Bên trong tòa đại điện này hội tụ thâm không dị tộc toàn bộ cường giả, còn có sáu vị chí tôn tọa trấn, toàn bộ vũ trụ bên trong cũng không có mấy người dám xông tới.

Huống chi không chỉ có tiến đến, còn trực tiếp tiện tay giết người.

Cái kia giống như rau hẹ bị chuyển rơi đầu quản sự, bản thân cũng là nửa bước chí tôn tồn tại, mà lại là nửa bước chí tôn bên trong người nổi bật, nhiều giậm chân một cái liền có thể thiên băng địa liệt tồn tại.

Hiện tại thế mà giống như rau hẹ, vừa gảy liền lĩnh hộp cơm.

"Dương Thanh Huyền!"
Nguyên Liệt tức giận đứng dậy, toàn thân run rẩy.
Hắn cũng không phải sợ hãi, mà là tức giận, chuyện cũ trước kia, tăng thêm trước mắt một màn này, để hắn đôi mắt một cái đỏ bừng, hận không thể xông đi lên xé rách người này.
Mặt khác năm vị chí tôn đều là sắc mặt hoàn toàn thay đổi, bao quát trên đại điện hơn ba trăm người, càng là "Soạt" một cái tản ra, hoảng sợ muôn dạng.
Lại là Nhân tộc vị kia mất tích năm ngàn năm lâu chí tôn!
Dương Thanh Huyền dẫn theo đầu lâu kia, cười nhạt nói: "Bội phục bội phục, không hổ là dị tộc, nói mấy câu, còn muốn dựng vào mạng nói, thật sự là không thể tưởng tượng, thêm kiến thức."
Nói xong, đem cái kia đầu ném ra, trực tiếp nện ở trên tường, "Phanh" một tiếng nổ tung, liền tường hòa đầu cùng nhau hóa thành bột mịn. Đồng thời hắn tại ném ra trước, đem cái kia trong đầu linh hồn triệt để đóng băng xoá bỏ.
Sáu vị chí tôn tất cả đều đứng lên, ngập trời sát khí dâng lên, đem Dương Thanh Huyền khóa chặt.
A Phòng lạnh giọng nói: "Thiên Đường có lối ngươi không đi, Địa Ngục không môn ngươi xông tới. Vừa vặn hợp lực giết ngươi, dạng này lại vén đại chiến liền đơn giản nhiều."
Diệu Huy lạnh lùng nói: "Ngươi trốn đi tu năm ngàn năm, tu vi không có gì tiến bộ, bộ não lại thoái hóa không ít, cuồng vọng đến trình độ như vậy sao?"
Dương Thanh Huyền khẽ cười nói: "Mấy vị không cần thăm dò cái gì, liền ta một người đến đây. Không chỉ có không có cái khác người, thậm chí Nhân tộc cũng không biết ta tới đây. Sở dĩ không cần lo lắng."
Sáu người trong lòng khẽ nhúc nhích, bị Dương Thanh Huyền khám phá tâm tư, biết hắn cũng không nói chuyện, đều là tràn lên cảm xúc, một là nghĩ hợp lực đem hắn cầm hạ, hai là không rõ ràng hắn vì sao dám một thân một mình đến đây.
Vị này có thể đủ tại Thiên Giới cảnh liền giết Tố Hành chí tôn tồn

tại, nếu là nói hắn ngốc, như vậy người ở chỗ này bên trong, liền tất cả đều là cự choáng váng.

A Phòng khua tay nói: "Tất cả mọi người tản ra, trở lại riêng phần mình chức trách bên trên, đem canh gác tăng lên tới tối cao, tiền tuyến tất cả lực lượng tất cả đều điều động, tùy thời chuẩn bị nghênh chiến."

"Đúng!"

Đám người cùng kêu lên về sau, tất cả đều tán đi.

Cái này hơn ba trăm người tất cả đều là dị tộc tinh anh, không có một cái ngốc, lập tức minh bạch A Phòng ý tứ.

Vị kia nửa bước chí tôn quản sự đều chỉ là một đâm rau hẹ, bọn hắn lưu ở đây không có bất cứ tác dụng gì. Việc cấp bách chính là để phòng Nhân tộc đột nhiên đánh lén.

Trong khoảnh khắc liền chỉ còn lại sáu vị chí tôn cùng Dương Thanh Huyền, giằng co tại đại điện bên trong.

A Phòng không vội, biết nếu như phải chiến lời nói, Dương Thanh Huyền là không thể nào trốn, hắn ngược lại tỉnh táo lại, chậm rãi nói ra: "Nói đi, ngươi lẻ loi một mình tới đây mục đích."

Dương Thanh Huyền nói: "Ta là tới an ủi các ngươi. Trở về thâm không, cho cái này to to nhỏ nhỏ hơn mười chủng tộc lưu điểm huyết mạch."

"Càn rỡ!"

Lưu Huỳnh đứng dậy, lạnh giọng nói: "Cái này lời nói là ngươi có thể nói?"

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3598: Lựa chọn lần nữa

Còn lại năm người cũng nghi hoặc nhìn Dương Thanh Huyền.

Bọn hắn ngôn ngữ mặc dù sắc bén, trào phúng, nhưng nội tâm lại như gương sáng, quan sát nhập vi.

Dương Thanh Huyền nói: "Hai tộc sự tình cũng nên kết thúc. Ta hôm nay cho ra các ngươi hai con đường, trở về hoặc là diệt vong, chỉ là không muốn lại sinh linh đồ thán. Người như ta, theo đuổi chính là thiên địa đại đạo, vô thượng lĩnh ngộ, cuối cùng chân lý, loại này chém chém giết giết sự thật tại không thú vị. Nhưng nếu là có càng không người thú vị, cái kia cũng chỉ được lật tay ở giữa xóa đi."

A Phòng trên mặt sát khí lóe lên, quát: "Tốt một cái lật tay ở giữa xóa đi! Ta ngược lại muốn xem xem, hôm nay là ai xóa đi ai!"

Tại xác định hoàn toàn chính xác chỉ có Dương Thanh Huyền phía sau một người, A Phòng hơi suy nghĩ, liền hạ quyết tâm, trước bắt lấy hắn lại nói.

Sáu cỗ ngập trời chi thế nháy mắt bạo phát đi ra.

Toàn bộ dị tộc lãnh địa bên trong, đều cảm ứng được thiên băng địa liệt giống như uy áp, phụ cận sở hữu võ tu đều là hoảng sợ mà chạy, kinh hoảng thất sắc.

Nguyên Liệt lạnh giọng nói: "Dương Thanh Huyền, ta hiện tại duy nhất dám xác nhận một sự kiện, chính là ngươi bộ não thật hỏng mất!"

Hắn đi đầu lóe lên, liền đến đến Dương Thanh Huyền trước mặt, đưa tay bắt tới.

Dương Thanh Huyền cuối cùng thả người nhảy lên, nguyên địa lấy ra chiến kích, tại không trung xoay một vòng, liền phản bổ trở về.

Hai người đều là đơn giản nhất cơ bản chiêu thức, không có bất kỳ hoa tiếu gì.

Bởi vì tại chí tôn trong tay, bất luận cái gì chiêu thức đều là đạo pháp.

Nguyên Liệt không hiểu trong lòng giật mình, phảng phất cái kia chiến kích có thể bổ tổn thương chính mình. Loại này cảm ứng tới không hiểu thấu, lại làm cho hắn hãi hùng khiếp vía.

Nguyên Liệt kinh hãi hạ, vội vàng thu tay lại tới.

Nhưng Dương Thanh Huyền lại lấn người mà lên, cái kia kích quang đuổi theo Nguyên Liệt tay, so Nguyên Liệt tốc độ nhanh hơn nhiều.

"Xùy!"

Hai người chỉ là rất nhỏ hiện lên, vừa đối mặt hạ, mặt khác năm người còn chưa thấy rõ cái gì, liền lẫn nhau tách ra.

Sau đó huyết quang nổi lên, Nguyên Liệt trực tiếp bị tước mất ba ngón tay.

"Chi! Cái này. . ."

Mặt khác năm người nháy mắt cứng đờ thân thể.

Nguyên Liệt chính mình cũng ngây ngẩn cả người, kinh ngạc nhìn chính mình thiếu đi ba cây đầu ngón tay bàn tay, trực tiếp đầu đứng máy.

Dương Thanh Huyền cười nhạt một tiếng: "Ta đầu có hay không xấu không biết, nhưng có thể khẳng định là, ngươi tay hỏng mất nha."

Nói xong, nhoáng một cái lại biến mất ở tại chỗ.

A Phòng kinh quát nói: "Không được!"

Dương Thanh Huyền nháy mắt liền xuất hiện ở trước mặt hắn, vẫn chưa như thế nào động tác, trực tiếp đem khí thế trên người bạo phát đi ra, hình thành một cỗ uy áp, như chiến xa ầm ầm mà bên trên.

"Bành!"

Hai người uy áp tại không trung va chạm, A Phòng liền bị chấn liên tiếp lui về phía sau, nội tâm chấn kinh tột đỉnh.

Diệu Huy quát: "Nhanh liên thủ đánh giết người này!"

Sáu người đều cảm thấy một cỗ sợ hãi trước đó chưa từng có, lập tức minh bạch trước đó tâm thần có chút không tập trung là bởi vì vì chuyện gì.

Hôm nay nếu là không thể lưu lại Dương Thanh Huyền, toàn bộ thâm không dị tộc đều nguy hiểm.

Vô số cường quang chiếu xạ mà đến, chính là Diệu Huy hóa thành quang tử, hướng hư không vung ra một quyền, bao phủ Dương Thanh Huyền toàn thân.

Dương Thanh Huyền không trốn không né, đạo thể hào quang tỏa sáng, trực tiếp tay trái một quyền, vô số phù văn hội tụ trên đầu quyền, liền đối oanh mà đi.

"Ầm ầm!"

Hai cỗ lực lượng xung kích chi hạ, không cách nào hình dung chấn động gột rửa ra. Dương Thanh Huyền bốn phía vững như Thái Sơn, nhưng Diệu Huy quang tử lại mảng lớn vỡ nát mở, bị đạo thể quyền càn quét mà đi.

Hoa Vị Ương lông mày ngưng lại, lật tay chi hạ, lòng bàn tay liền hào quang đại phóng, một đóa óng ánh sáng long lanh nụ hoa chậm rãi xuất hiện.

Cái này hoa cùng bản thể hắn tương liên, ẩn chứa hắn vô thượng võ ý cùng ảo diệu, nếu là ném vào hạ giới, liền có thể tự thành vũ trụ.

Hoa Vị Ương đem nụ hoa ném ra ngoài, hào quang lóe lên hạ, liền chứa đựng ra, xuất hiện tại Dương Thanh Huyền đỉnh đầu, chầm chậm rơi xuống.

Dương Thanh Huyền trong mắt tràn đầy cười lạnh, thân ảnh tại hoa hạ nhất chuyển, chiến kích tiện tay vung ra, chém ra một đạo trăng tròn.

Thiên Cổ Phong Lưu Vũ Trường Không cái này một chém, liền liền Trang Thiên Quán đều có thể bổ ra, huống chi phía sau bị Cổ tế luyện, lại bị hắn dùng đạo thể tế luyện, đã là vũ trụ này gian cấp cao nhất thần binh một trong.

Cái kia trăng tròn bên trong bao hàm năng lượng, chạm đến hoa sát na, liền đem nó chém ra. Đóa hoa vỡ nát thành vô số cánh hoa, phiêu linh ở trong thiên địa.

Hoa Vị Ương kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt nháy mắt trắng bệch, một tia máu tươi liền từ khóe miệng rơi xuống.

Sáu vị chí tôn, bốn người mới vừa ra tay, liền trực tiếp bị áp chế xuống.

"Không có khả năng!"

Lưu Huỳnh nổi giận gầm lên một tiếng, hai tay quyết ấn, hai đạo màu vàng quang huy từ trong cơ thể bay bắn ra, hình thành giáp công chi thế, chém về phía Dương Thanh Huyền.

Sau lưng Dương Thanh Huyền, hiện ra một cái bóng mờ, chính là Khúc Tinh, lặng yên không tiếng động nhô ra tay đến, lòng bàn tay một thanh tiểu kiếm lấp lóe chi hạ, liền đánh phía Dương Thanh Huyền sau lưng.

"Chiến y!"

Dương Thanh Huyền khẽ quát một tiếng, Thiên Chi Chiến Y nổi lên, cùng đạo thể quang huy hòa vào nhau, hình thành một đạo vô pháp đột phá phòng ngự tuyệt đối.

"Oanh! Oanh!"

Lưu Huỳnh một chiêu kích trên chiến kích, Khúc Tinh một chiêu oanh trên chiến y, đều bị cản lại, hình thành khủng bố phản chấn.

Đặc biệt là Khúc Tinh, trực tiếp một chưởng đập vào cái kia phòng ngự tuyệt đối bên trên, nhận cơ hồ trăm phần trăm lực phản chấn.

Kêu lên một tiếng đau đớn liền vội vàng lui lại.

Nhưng Dương Thanh Huyền đã xoay người lại, xoay tay lại chính là một kích bổ tới.

Khúc Tinh song đồng đột nhiên co lại, vô tận sợ hãi nước vọt khắp toàn thân, cái kia kích quang bên trong phảng phất hết thảy không còn, không có bất kỳ quy tắc nào khác, thậm chí không có bất kỳ lực lượng nào.

Hết thảy không còn, như vậy thời gian cùng không gian cũng không tồn tại. Liền không có tốc độ, không có khoảng cách, không có cao thấp, không có lớn nhỏ.

Một loại đến từ sâu trong linh hồn run rẩy xuất hiện.

Hắn xưa nay không biết, chí tôn cũng sẽ sợ, chí tôn cũng sẽ cảm nhận được sợ hãi, phảng phất tự vô thủy kiếp đến nay, loại này sợ hãi liền sâu thực tại chí tôn linh hồn bên trong.

Khúc Tinh sợ hãi quát to một tiếng, cái kia kích quang bổ ở trên người hắn, nháy mắt chém thành hai nửa.

"Chi!"

Mặt khác năm người tất cả đều mộng bức.

Khúc Tinh hai nửa thân thể tại không trung vặn vẹo hạ, nửa người trên bị một đoàn quang mang bao lấy, hóa thành một đạo độn quang liền hướng nơi xa bỏ chạy. Trên gương mặt tràn đầy khủng bố cùng sợ hãi, tựa như một cái chó nhà có tang, triệt để không có chí tôn uy nghiêm.

Dương Thanh Huyền lười nhìn nhiều liếc mắt, tùy ý lại vung kích một lần, liền bổ tới.

"Bành!"

Khúc Tinh nửa người trên lần nữa bị chém mở, nổ tung tại không trung. Hồn phách trực tiếp ngưng kết, sau đó vỡ nát rơi, hóa thành vô số tinh thạch rơi vào hư vô, bị hư không chi phong cuốn đi.

"Chi!"

Còn lại năm người toàn thân toát ra hàn ý, đều là hoảng sợ run run rẩy rẩy.

Đây cũng không phải là trọng thương chí tôn, mà là triệt để xoá bỏ. Vẻn vẹn tùy ý hai kích, liền xoá bỏ một vị chí tôn.

Năm người sợ hãi trước đó chưa từng có cùng sợ hãi, dường như trong mộng, hết thảy đều không chân thực.

Vũ trụ ở giữa làm sao có thể tồn tại lực lượng như vậy?

A Phòng liều mạng hét lớn: "Dừng tay!" Sắc mặt hắn trắng bệch, mồ hôi không ngừng lăn xuống, run giọng nói: "Thanh Huyền đại nhân dừng tay! Chúng ta nguyện ý lựa chọn lần nữa! Còn nhìn đại nhân cho cái cơ hội."

Hắn là sáu vị chí tôn đứng đầu, càng là sở hữu thâm không dị tộc đứng đầu, hắn biết ức vạn năm đến, thâm không dị tộc lớn nhất nguy cơ hàng lâm, mồ hôi lạnh đã đem toàn thân hắn thẩm thấu.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3599: Vô địch chi tư

Dương Thanh Huyền chấp kích mà đứng, lạnh nhạt nói: "Ta sẽ cho các ngươi tộc nhân một cái trở về cơ hội, nhưng các ngươi năm người, cơ hội đã qua đời."

Năm người sắc mặt tái mét, biết trước nay chưa từng có nguy hiểm hàng lâm.

Dương Thanh Huyền chiến kích vung lên, liền lấn người mà lên, toàn thân tản mát ra không có thể ngang hàng khí khái.

Năm người đều là hoảng sợ, nội tâm có loại muốn đi xung động.

Đây là vô số năm đến nay, chuyện chưa bao giờ có.

Lưu Huỳnh cắn răng nói: "Ta liền không tin chúng ta năm người sẽ thua!"

Hai tay hắn vồ lấy, vô số màu xanh quang huy thoáng hiện, đầy trời phía trên liền hóa ra một tòa thanh lôi đại trận.

Thiên địa đều bị chiếu rọi thành lôi sắc, bản nguyên lôi ở trong trận cuồn cuộn, khí thế ngập trời.

Nhưng đại trận này cùng một chỗ, vẫn chưa cho bọn hắn mang đến cảm giác an toàn.

Bốn người khác chính muốn xuất thủ, bỗng nhiên Dương Thanh Huyền động, một cước giẫm tại đại trận một chỗ tiết điểm lên, nhẹ nhàng chấp kích một bổ.

"Ầm ầm!"

Trận pháp giống như giấy mỏng bị chém mở, kích quang thành trăng non mà đi.

Lưu Huỳnh sắc mặt đại biến, nhìn chằm chằm cái kia bay nhanh mà đến kích quang, nội tâm lấp đầy hoảng sợ, vừa mới Khúc Tinh chính là chết ở đây tùy ý một chém hạ.

Hắn liều mạng gào thét một tiếng, hai tay kết ấn.

Vừa mới phá vỡ đại trận còn không tới kịp sụp đổ, liền bị hắn đem năng lượng rút ra, lăng không hóa thành hàng trăm cây trường mâu, hướng ở giữa tụ đến, muốn chặn lại cái kia trăng non.

Dương Thanh Huyền cười lạnh một tiếng, chấp kích đứng tại không trung khẽ động không động, phảng phất đang tụ lực.

Trên người hắn đạo quang như nước, tại thân thể, chiến y cùng chiến kích gian lưu động. A Phòng bốn người vội vàng vây công mà tới.

Dương Thanh Huyền bỗng nhiên khẽ động, ở tại chỗ lưu lại một đạo gợn nước tàn ảnh, chân thân đã tại cái kia một trăm cái lôi mâu phía trước, lại là một kích bổ tới.

"Ầm ầm!"

Sở hữu lôi mâu đều bị chém, đằng sau cái này đạo kích quang nháy mắt dung hợp phía trước cái kia nói, tại không trung hội tụ thành Thập tự, kích trên người Lưu Huỳnh.

"Không!."

Lưu Huỳnh gào thét một tiếng, chí tôn thể nháy mắt bị đánh mở, tại không trung bộc phát ra hủy thiên diệt địa năng lượng, đem vùng lĩnh vực này đều càn quét đi vào.

Ở đây bạo tạc năng lượng nhiệt độ cao xung kích hạ, A Phòng bốn người lại lạnh cả người, huyết dịch đều ngưng kết.

Đây là chí tôn sao?

Giơ tay nhấc chân giết cùng giai?

Chí tôn đã nắm giữ toàn bộ vũ trụ pháp tắc, thấy được đại đạo, mặc dù thực lực ở giữa còn có mạnh yếu, có thể đã chênh lệch không lớn. Bất luận cái gì hai vị chí tôn gian đánh nhau, đều rất khó đánh giết đối phương.

Có thể đủ dạng này tùy ý chém chí tôn, trừ cái này mấy ngàn năm nay huyên náo xôn xao Thiên Hành Giả Cổ bên ngoài, chưa từng nghe qua người thứ hai.

Dương Thanh Huyền ánh mắt quét qua, lãnh đạm nói: "Đến lượt các ngươi."

Bốn người toàn thân run lên, A Phòng quát to: "Giết!"

Hắn nhấc tay một điểm, phía trước "Ông" một tiếng, liền hiện ra một đạo cường quang, nháy mắt khuếch tán ra đến, hóa thành to lớn lĩnh vực, muốn đem phiến thiên địa này đều nuốt vào đi.

Ba người khác cũng đều riêng phần mình thi triển áo nghĩa.

Bọn họ minh bạch đã không có đường lui, trừ tử chiến, không có lựa chọn nào khác.

Diệu Huy hét lớn một tiếng, toàn thân hóa thành từng chút một hào quang, phảng phất phân giải ra đến, trực tiếp phóng lên tận trời, lại biến thành chín đầu quang long, ở trên không xoay quanh.

Hoa Vị Ương trên thân thể mở mãn hoa tươi, toàn bộ thế giới tùy theo mà nở rộ, vô cùng sung mãn sinh cơ.

Nguyên Liệt hai tay nắm tay, thân thể bành trướng, trên da dâng lên lít nha lít nhít lồi điểm, bên trong tất cả đều là áp chế đến cực hạn năng lượng. Chung quanh hắn hư không một cái nổ tung, hình thành một cái như lỗ đen năng lượng màu đỏ sậm cầu, đem toàn thân bao phủ. Khủng bố uy áp nháy mắt phóng xuất ra.

A Phòng phóng thích ra lĩnh vực nháy mắt hào quang vạn trượng, bên trong hiển hiện từng đạo văn tự ngưng tụ thành bình chướng, phảng phất vô số không gian kết giới, đáp xuống Dương Thanh Huyền bốn phía.

Dương Thanh Huyền cầm trong tay chiến kích, y nguyên khẽ động không động, duy trì lấy tia sáng kia lưu động tư thái.

Loại này trạng thái tĩnh chính là hắn chí cường trạng thái, bởi vì cực tĩnh như nước, cho nên thiên hạ đừng có thể cùng tranh phong.

"Giết!"

Diệu Huy điên cuồng gào thét một tiếng, chín đạo quang long dồn dập nhào hạ.

Dương Thanh Huyền lúc này mới động, chiến kích nhoáng một cái, lập tức thi triển ra Thiên Trảm Thất Thức, hướng cái kia quang long bổ tới.

"Ầm ầm!"

A Phòng cùng Diệu Huy liên thủ chiêu, lập tức bị Dương Thanh

Huyền ngăn trở.

Giờ khắc này ở cái này bay tán loạn chiến đấu bên trong, có thiên vũ vẩy hạ, hóa thành Bảo Hoa. Cái kia hoa ảnh lóe lên, hình thành một đạo kiếm khí, cùng không trung xoay tròn chi hạ, đánh về phía Dương Thanh Huyền.

Hư không bên trên, lại là một cỗ lực lượng cưỡng ép phá vỡ công kích mà đến, là một cái màu đỏ sậm lỗ đen, bên trong ẩn giấu thân thể khôi ngô, phát ra hoang cổ gào thét, phóng tới Dương Thanh Huyền.

Bốn người hoàn toàn liên thủ, thiên băng địa liệt, tứ cực vỡ nát.

Vô số cường quang, long ảnh, kiếm khí, huyết hồng, văn tự, các loại sức mạnh hỗn tạp cùng một chỗ, ở giữa thiên địa tung hoành.

Dương Thanh Huyền trực tiếp thu hồi chiến kích, trở lại trước đó trạng thái tĩnh.

Thanh Tịnh Huyền diệu áo nghĩa nổi lên, hắn phảng phất lâm tại tại đời này gian, lại giống là căn bản vô tồn, hoàn toàn siêu thoát bề ngoài.

Những năng lượng kia không ngừng oanh trên phòng ngự của hắn, hơn phân nửa đều bị áo nghĩa lực lượng hóa đi.

A Phòng bốn người tâm kinh đảm hàn, nội tâm sóng cả so chiến trường này còn muốn tuôn ra, Dương Thanh Huyền chỉ là lẳng lặng đứng tại cái kia, liền tiếp nhận bọn hắn toàn bộ công kích.

A Phòng có loại không hiểu ảo giác, cảm thấy chỉ cần Dương Thanh Huyền đứng tại cái kia, chính là đại đạo lâm tại, không có kẽ hở, hoàn toàn vô địch.

"Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

Bốn người đều là chí tôn, nhìn thấy loại này trạng thái, cái hiểu cái không, phảng phất bắt đến cái gì, lại nhất thời gian vô pháp lĩnh ngộ.

Gây nên hư cực, thủ tĩnh soạt.

Yên tĩnh, chính là vô địch trạng thái.

Cái kia động đâu?

Bốn người ý niệm trong lòng cương lên, Dương Thanh Huyền liền động, phảng phất cảm ứng được dòng suy nghĩ của bọn hắn, nói ra: "Động, liền muốn giết người."

Chiến kích nhoáng một cái, hướng lên trời chỉ đi.

Đột nhiên thiên địa vỡ vụn, vô số khủng bố năng lượng từ Dương Thanh Huyền quanh thân tuôn trào ra, phóng hướng thiên gian.

Kia là vô số sóng cả, đại biểu cho mênh mông vô ngần vĩ lực. Võ giả cuối cùng cả đời, cũng vô pháp thấy được tồn tại.

A Phòng bốn người đều là nội tâm chấn động mãnh liệt, hoảng sợ nói: "Đại Đạo Trường Hà! Không, không có khả năng!"

Cái kia vọt tới sóng cả, chính là Đại Đạo Trường Hà.

Dương Thanh Huyền lại có thể mượn dùng trường hà lực lượng.

Bốn người nháy mắt liền có bại hoàn toàn muốn chết cảm giác. Cái kia sừng sững đang chấn động bên trong vĩ ngạn dáng người, hắn chẳng lẽ là đại đạo bản thân sao?

Bốn người thần thông áo nghĩa dồn dập vỡ vụn.

Lĩnh vực sụp đổ, cửu long nổ tung, Bảo Hoa tàn lụi, lỗ đen đổ sụp.

Dương Thanh Huyền chiến kích vung lên, quát: "Chém!"

Trường hà lực lượng, nháy mắt hóa thành trảm kích, gột rửa phiến thiên địa này thương khung.

Bốn người đạo tâm đều cơ hồ muốn sụp đổ, cho dù là chí tôn, làm sao có thể cản Đại Đạo Trường Hà?

A Phòng bi thương khóc ròng nói: "Là chúng ta không biết tự lượng sức mình, còn nhìn Thanh Huyền đại nhân lưu tộc nhân ta huyết mạch!"

Dương Thanh Huyền nói: "Yên tâm đi, đạo sinh vạn vật, có lòng từ bi. Ta sẽ thả bọn hắn hồi thâm không."

A Phòng bốn người tại trong tuyệt vọng, sinh ra cuối cùng một tia an ủi. Sau đó liền bị kích quang bổ trúng, sau đó bị cuốn vào trường hà bên trong.

Giờ khắc này, vô số thời không, vô số vị diện, sở hữu chí tôn cường giả đều hoảng sợ chấn kinh, muôn vàn khó khăn tin tưởng đem ánh mắt cùng ý niệm bắn ra mà đến, hoảng sợ nhìn xem cái này không thể tin được một màn.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3600: Trước nay chưa từng có biến hóa

"Rút ra Đại Đạo Trường Hà lực lượng cho mình dùng, cái này! Đây là khả năng thủ đoạn sao?" Một mảnh hoang mạc chỗ sâu, một tên áo bào xanh lão giả từ bế quan bên trong chấn kinh động ra, hoảng sợ trừng lớn hai mắt, trong đầu một mảnh trống không.

"Lão phu cảm ứng trường hà ức vạn năm, chưa từng gặp như thế một màn kinh khủng, là chân thật phát sinh, vẫn là ai tại sử dụng man thiên quá hải huyễn thuật?" Mênh mông thuỷ vực bên trong, một đầu to lớn sinh vật toàn thân run rẩy, phân bố toàn thân ngàn tỉ lỗ chân lông bỗng nhiên co vào, khiến to lớn thuỷ vực phát sinh điên cuồng gào thét.

"Chẳng lẽ là Cổ tại kiếm chuyện?"

Cầm tộc tổ địa bên trong, một cái bóng mờ phóng lên tận trời, huyễn hóa thành một con Hồng Điểu, hai con ngươi bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, thẳng vào Đại Đạo Trường Hà, hướng chuyện này phát chỗ truy tung mà đi.

Toàn bộ đời mới sinh trong đại vũ trụ chí tôn cơ hồ đều đã bị kinh động, trong vũ trụ năng lượng nháy mắt bạo rạp, cơ hồ mỗi một cái vị diện, mỗi một cái tinh hệ bên trên võ tu, đều cảm thấy biến hóa vi diệu, phảng phất bầu trời cùng đại địa biến, mơ hồ ở giữa có cực mạnh năng lượng tại hoàn vũ bên trong lưu động.

"Ngươi không phải đến nói hai câu sao, làm sao làm ra động tĩnh lớn như vậy?"

Huyền Thiên Cơ thanh âm xa xa truyền đến.

Dương Thanh Huyền che lấy cái trán, mặt toát mồ hôi nói: "Đích thật là khuyên nhủ một câu, nhưng bọn hắn không nghe, ta có biện pháp nào, trách ta rồi."

"Các hạ người nào?"

Một đạo thanh âm hùng hồn truyền đến, trực tiếp tiến vào Dương Thanh Huyền tai bên trong.

Cái kia Đại Đạo Trường Hà bên trong, một tôn to lớn hư ảnh hàng lâm mà hạ. Trong tay nâng cự sách, chính là Thiên Dã.

Dương Thanh Huyền ánh mắt ngưng lại, nhìn liếc mắt cái kia cự sách, phản hỏi: "Thiên Dã?"

Thiên Dã sửng sốt hạ: "Ngươi nhận ra ta?"

Dương Thanh Huyền cười nói: "Hồi lâu trước kia gặp qua, bưng lấy một bản đồ lậu sách, bốn hạ giả thần giả quỷ, để người cảm thấy ngươi rất ngưu bức."

Thiên Dã xạm mặt lại, ánh mắt nhìn chằm chằm Dương Thanh Huyền, sau đó lật động trong tay chi thư. Cái kia cự sách mở ra, vô số quang ảnh ở bên trong lật giấy.

Dương Thanh Huyền đột nhiên đưa tay chộp một cái, cái kia sách bỗng nhiên khép lại, bên trong tin tức một cái tán đi.

Thiên Dã toàn thân chấn động, đang muốn động tác, liền nghe Dương Thanh Huyền nói ra: "Chính bản liền sắp xuất thế, cái này đồ lậu sách liền không cần nhìn."

Thiên Dã cả kinh nói: "Các hạ là Thiên Hành Giả? Chẳng biết là vị đại nhân kia?"

Ngôn ngữ cùng thái độ đều trở nên cung kính.

Dương Thanh Huyền nói: "Ta là ai cũng không trọng yếu, trọng yếu chính là đại đạo bảo thư sắp hiện thế, có lẽ sẽ xuất hiện trước nay chưa từng có biến hóa, từ giờ trở đi, dù ai cũng không cách nào đoán trước tương lai, tất cả mọi người chuẩn bị sẵn sàng đi."

Hắn cái này lời nói giống như là nói với Thiên Dã, lại giống là đối với cái kia vô tận vị diện bên trong, bắn ra mà đến cảm ứng nói.

Đồng thời tại cùng một nháy mắt, sở hữu chí tôn đối với người này thuật tính toán toàn bộ vỡ vụn, bất luận cái gì dự đoán tương lai thủ đoạn đều nhận phản phệ, từng cái hoảng sợ muôn dạng.

Thiên Dã vội vàng hỏi: "Cái này trước nay chưa từng có biến hóa chỉ là cái gì? Còn nhìn đại nhân chỉ rõ."

Dương Thanh Huyền nói: "Nếu là trước nay chưa từng có, liền chứng minh chưa hề phát sinh qua, cái kia ta làm sao sẽ biết? Việc này cùng trở về có liên quan, nếu là có thể có chỗ tiến triển lời nói, có lẽ con đường trở về, có thể đủ phóng ra một bước."

Thiên Dã nội tâm chấn động mãnh liệt: "Con đường trở về? !"

Dương Thanh Huyền nói: "Ta hiện tại cũng vô pháp nói quá nhiều, bởi vì tự ta cũng không rõ ràng. Các ngươi tất cả giải tán đi, đến lúc đó hết thảy cũng biết."

Hắn vung tay lên, chiến kích tại không trung chém hạ.

Vô số cảm ứng kết nối nháy mắt bị chém thành hai khúc, Đại Đạo Trường Hà bên trong nhấc lên to lớn sóng cả, Thiên Dã xuyên suốt xuống tới pháp thân lập tức vỡ nát, sở hữu chí tôn đối với cái này cảm giác toàn bộ biến mất, từng cái cảm giác lâm vào hắc ám.

Giờ khắc này, toàn bộ vũ trụ vô tận tồn tại bên trong, đều chấn động cùng lo lắng bất an.

Một lát sau, Đại Đạo Trường Hà bên trong bỗng nhiên vọt lên một cột nước, vô số Thủy nguyên khỏa thành một cái cự cầu, từ trong sông vọt xuống tới.

Bên trong bọc lấy một thân ảnh.

"Soạt", quả bóng kia rơi vào gần sát đại địa địa phương, một cái tán đi. Thủy quang những nơi đi qua, nguyên bản rách nát hoang vu trong không gian, toả ra sự sống, hình thành một mảnh linh khí chi hải.

Cổ từ quang mang kia bên trong đi ra, trực tiếp đến Dương Thanh Huyền trước mặt, mở miệng nói ra: "Nguyên lai là ngươi." Hắn lông mày nhàu động hạ, lại nói: "Lúc trước thế mà một điểm khí tức đều không, liền ta cũng giấu trôi qua."

Dương Thanh Huyền cười nói: "Chính ta đều giấu trôi qua, huống chi ngươi?"

Trên người hắn chiến y nhoáng một cái, hóa thành năng lượng thân thể, chậm rãi dung nhập vào trong cơ thể, hoàn mỹ vô khuyết.

Cổ nhíu mày lại, nói: "Khó trách, nguyên lai cái này chiến y vốn là ngươi đạo thể." Hắn khẩn trương hỏi nói: "Ngươi thành công?"

Dương Thanh Huyền lắc đầu nói: "Chưa, chỉ là có khả năng bước ra một bước mà thôi. Trước lúc này, muốn tính toán ra đại đạo bảo thư xuất thế. Những năm gần đây ngươi bận bịu hồ, có thể phát huy được tác dụng."

Cổ hừ lạnh nói: "Bản tọa chuẩn bị lâu như vậy, muốn ta làm cho ngươi giá y?"

Dương Thanh Huyền cười nói: "Theo ngươi."

Cổ gương mặt co quắp xuống, kêu lên: "Chậm đã!" Sắc mặt hắn âm trầm không chừng, suy nghĩ hạ nói ra: "Ta chuẩn bị xong viễn cổ đại trận vật liệu, nếu là có thể tụ tập trên trăm vị Thiên Hành Giả lực lượng, liền có thể suy tính ra đại đạo bảo thư, thậm chí trước thời gian dẫn dắt tới."

Dương Thanh Huyền trầm ngâm nói: "Hoàn chỉnh Thiên Hành Giả chưa hẳn còn có trăm vị, nhưng rất nhiều Thiên Hành Giả truyền thừa cùng huyết mạch lại là lưu chuyển xuống tới, chất lượng không đủ số lượng góp, trăm vị Thiên Hành Giả lực lượng hẳn là có thể."

Cổ đạo: "Tốt, cái kia bày trận sự tình ta tới, triệu tập nhân thủ sự tình ngươi tới."

Dương Thanh Huyền nghĩ đến hắn tiếng xấu lan xa, nhân mạch quan hệ đoán chừng là số không, triệu tập người sợ là làm khó hắn, liền đồng ý nói: "Được."

Cổ nhẹ nhàng thở ra, liền quay người mà đi.

Cổ vừa đi không bao lâu, lại là mấy đạo thân ảnh cùng nhau mà đến, trực tiếp dừng lại ở phía xa, tựa hồ không dám tiến lên.

Dương Thanh Huyền cười nói: "Nhân Hoàng, Đạo Tổ, Thánh Vương, Á Tư, đều đến đây đi."

Nơi xa bốn thân ảnh kia hơi chao đảo một cái, liền đến đến Dương Thanh Huyền trước mặt, đều là cực vì chấn kinh.

Nhân Hoàng có chút phản ứng không kịp: "Thật là ngươi?"

Dương Thanh Huyền nhẹ gật đầu.

Đồng dạng khiếp sợ không lời nào để nói còn có Á Tư, cả người đều bị dại ra, nửa ngày nói không ra lời.

Dương Thanh Huyền nhìn về phía hắn, mỉm cười gật đầu nói: "Cái này mấy ngàn năm nay, vất vả ngươi. Phần ân tình này, ta nhớ kỹ."

Á Tư lại có một vẻ bối rối, đỏ mặt lên, gấp vội vàng nói: "Ta cũng là được lợi tại ngươi rất nhiều trợ giúp, mới có thể trở lại chí tôn, sở dĩ hơi báo đáp một cái, không tính là gì."

Lý Vân Tiêu cười khổ nói: "Chẳng biết Thanh Huyền nhưng có thời gian rỗi cùng chúng ta giảng xuống đến đáy đã xảy ra chuyện gì?"

Dương Thanh Huyền gật đầu nói: "Coi như bốn vị không đến, ta cũng là muốn đi tìm các ngươi kể rõ."

Ngay lập tức, hắn liền đem chính mình thân phận nói đơn giản hạ, cùng cái này vô thủy kiếp bên trong luân hồi cùng nhân quả.

Bốn người nghe được cực kỳ nhập thần, liên tục tán thưởng không thôi.

Nhân Hoàng kích động nói: "Như thế nói đến, ngươi bây giờ đã khôi phục viễn cổ Thiên Hành Giả thân phận, trở thành chí tôn bên trong đỉnh phong tồn tại?"

Dương Thanh Huyền nói: "Có thể như thế cho rằng."

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!

Chương 3601: Không đến từ đâu, cũng không đi nơi nào (đại kết cục)

Đạo Tổ vui vẻ nói: "Vậy thì tốt quá, cái kia Nhân tộc được cứu rồi!"

Dương Thanh Huyền cười nhạt nói: "Nhân tộc tự có khí vận, cái này tại đại đạo mới bắt đầu, không bên trong sinh có thời điểm liền đã chú định. Cho dù không có ta Dương Thanh Huyền, Nhân tộc cũng đem khí vận quật khởi, trở thành cái này đời mới sinh đại vũ trụ bên trong có thể đếm được trên đầu ngón tay đỉnh phong tồn tại."

Lý Vân Tiêu hỏi: "Làm sao mà biết?"

Dương Thanh Huyền nói: "Ta luân hồi vô số kiếp, tìm kiếm cái kia thiếu, lấy cầu đột phá. Mà ta tại thiếu bên trong tiến vào bên ngoài, liền là Nhân tộc chỗ. Bây giờ nghĩ lại, quả thật có chút kỳ diệu. Đây hết thảy, tại ăn không nói có lúc, thiếu đản sinh thời điểm liền chú định."

Nhân Hoàng kích động mà hỏi: "Cái kia Nhân tộc hưng thịnh bao lâu?"

Dương Thanh Huyền lệch ra cái đầu suy nghĩ hạ, cười không đáp, chỉ là nói với Lý Vân Tiêu: "Thánh Vương kế thừa ma y bát, đồng thời tại thần ma thân bên trong chiếm cứ chủ đạo địa vị, đánh đồng tại nắm giữ Thiên Hành Giả lực lượng, sau đó không lâu ta sắp mở ra đại trận, thôi diễn đại đạo bảo thư, hi vọng Thánh Vương cũng có thể hàng lâm."

Lý Vân Tiêu trong hai con ngươi hắc mang lóe lên, có ma văn tại cái cổ cùng trên mặt hiển hiện, nói ra: "Nghĩa bất dung từ."

Dương Thanh Huyền lại nói với Á Tư: "Long Chủ trong cơ thể hẳn là cũng có Thiên Hành Giả lạc ấn cùng truyền thừa, không bằng ngươi thay ta chuyển lời quá khứ?"

Á Tư vội nói: "Không có vấn đề."

Hắn là Long tộc chí tôn, muốn thấy Long Chủ cũng không khó.

Dương Thanh Huyền nói: "Việc nơi này coi như xong không sai biệt lắm, ngày đó ta trở lại hạ giới, nói trăm năm bên trong mở ra thông đạo đón hắn nhóm đi lên. Không nghĩ tới một bế quan sẽ trở ngại năm ngàn năm, chuyện này. . ."

Nhân Hoàng gấp vội vàng nói: "Việc này không cần Thanh Huyền quan tâm, hết thảy để ta tới xử lý."

Dương Thanh Huyền ôm quyền chắp tay nói: "Vậy làm phiền Nhân Hoàng."

Sau đó, liền cùng mọi người cáo từ, Dương Thanh Huyền lẻ loi mà đi.

Sau một hồi, hắn liền tới đến một chỗ vũ trụ hư không, Huyền Thiên Cơ đang cái kia. Hai người ngồi đối diện nhau, hai tay kết ấn, chỗ mi tâm phân biệt hiển hóa ra một chữ tới.

Sau đó trên thân hai người hào quang hiện lên, tại không trung chớp động một cái, liền dung hợp làm một người. Chỗ mi tâm hai chữ chậm rãi tổ hợp lại với nhau, là là: Nhân quả.

Vô số qua lại, ở đây cái tổ hợp thân trúng lẫn nhau dung hợp.

Vạn pháp giai không, nhân quả không không.

Đọc qua đại đạo bảo thư, chỉ dựa vào Dương Thanh Huyền lực lượng một người cực kỳ miễn cưỡng, sở dĩ nhất định phải mượn dùng Huyền Thiên Cơ lực lượng, hai người dung hợp, mới có thể dòm ngó nội dung.

Mấy chục năm sau.

Toàn bộ đại vũ trụ bên trong bỗng nhiên gió nổi mây vần, năng lượng bạo rạp, vô số vị diện thời không đều dồn dập run rẩy lên, từng đạo cường hoành cực kỳ lực lượng chớp động chi hạ, đều xông vào Đại Đạo Trường Hà bên trong.

Nguyên bản bình tĩnh nước sông trở nên ầm ầm sóng dậy.

Cho dù là Đại Đạo Trường Hà, ở đây rất nhiều khủng bố lực lượng ghé bước lâm hạ, cũng bị áp chế lại.

Tất cả mọi người đều kinh ngạc không thôi, nguyên lai Đại Đạo

Trường Hà cũng có thể bị áp chế? Chỉ cần thực lực của ngươi đủ mạnh.

Bọn hắn cảm ứng hướng phía trước kéo dài mà đi.

Nguyên nhân chính là vì trường hà lực lượng bị suy yếu, sở dĩ bọn hắn cảm ứng có thể đủ vô hạn diên dài, thẳng đến cái kia bình thường khát vọng mà không thể thành nguyên điểm, trường hà cuối cùng, truyền thuyết vạn vật khởi nguyên địa phương.

Ở nơi đó, một tòa phức tạp đại trận tồn tại, diệu huyền dị thường, khó có thể lý giải được. Đại trận trực tiếp lấy trường hà năng lượng rót vào, để trận pháp vận chuyển không thôi.

Từng đạo lẻ loi thân ảnh tay bấm quyết ấn, xuất hiện tại đại trận bên trong, giẫm tại tương ứng tiết điểm vị trí bên trên.

Mỗi người bước vào đi lên, trên thân liền dần hiện ra một chữ đến, đồng thời đại phóng hào quang, đem thân thể bảo vệ.

Những cái kia ngắm nhìn chí tôn, sức cảm ứng lượng chỉ cần tiếp xúc đến cái này nguyên điểm chi địa, liền nháy mắt bị giảo vỡ nát, trong đầu một mảnh oanh minh, ý thức bị rung ra trường hà, trọng thương không thôi.

Tất cả chí tôn cảm ứng đến tận đây, đều kinh dị vạn phần, không dám thăm dò vào cái kia nguyên điểm, chỉ có thể bên ngoài quan sát. Dù vậy, cũng vất vả dị thường, liều mạng vô tận tuế nguyệt bên trong góp nhặt tu vi, mới có thể ngừng chân dừng lại. Bọn hắn cắn răng quan, vô cùng kiên định đạo tâm chống đỡ lấy , chờ đợi vô tận tuế nguyệt nhân duyên, cho dù là chết, cũng không thể rời đi.

Tại đại trận trung tâm, Dương Thanh Huyền mở hai mắt ra, hắn đạo thể có chút tỏa ánh sáng, phảng phất là hai thân ảnh trọng chồng lên nhau, mi tâm bày biện ra "Nhân quả" hai chữ.

Kim sắc con mắt hướng tứ phương nhìn lại, đã thấy không rõ đám người khuôn mặt, nhưng từng cái văn tự ở đây một số người trên thân lấp lóe: "Cổ", "Ma", "Long", "Phượng", "Không", "Diêm", "Bàn", "Chân" . . .

Mỗi một chữ bên trong, đều ẩn chứa căn nguyên nhất năng lượng, đến từ cái kia "Không" bên trong, bị đạo biến thành.

Dương Thanh Huyền trong tay quyết ấn cùng một chỗ.

Trận bên trong hơn một trăm người đều có cảm ứng, dồn dập mở hai mắt ra, riêng phần mình bấm niệm pháp quyết. Mỗi người trên thân biến thành văn tự, lập tức hội tụ tại hư không, hình thành một mảnh văn chương, không ngừng sắp xếp tổ hợp.

Trường hà bên trong hội tụ sở hữu chí tôn cảm ứng, giờ phút này đều là đem lực lượng tăng lên tới cực hạn, liều mạng đem cảm ứng phóng tới lớn nhất, muốn nhìn rõ những cái kia văn tự, đưa chúng nó lạc ấn tại não hải.

Không ít chí tôn đau đầu muốn nứt, thất khiếu chảy máu, y nguyên liều mạng chèo chống. Bọn họ cũng đều biết, đời này kiếp này, thậm chí vĩnh viễn, đều chỉ có như thế một lần cơ hội, nhìn thấy đại đạo bảo thư, bỏ lỡ cơ hội tốt, lại không hi vọng.

Cái kia hơn một trăm chữ không ngừng lấp lóe, dù là thấy rõ một chữ đều cực kỳ khó khăn, huống chi đem sở hữu lời thấy rõ ràng.

Đứng tại trong đại trận Thiên Hành Giả nhóm, có chút lạc ấn yếu kém, đã bắt đầu run rẩy, trên thân năng lượng kịch liệt xói mòn, cho dù là chí tôn thể, cũng thoáng qua tiến vào xấu không bên trong.

Nhưng không có người động đậy một cái, đối bọn hắn mà nói, kiên trì không đến cuối cùng xa so với tiêu vẫn càng đáng sợ. Sáng nghe đạo, chiều tối có thể chết.

Những cái kia văn tự sắp xếp tổ hợp bắt đầu chậm lại, Dương Thanh Huyền vi khẽ nâng lên đầu, bỗng nhiên nói ra: "Tới."

Nguyên điểm bỗng nhiên trở nên tĩnh mịch đứng lên.

Đại trận vận chuyển phảng phất đình chỉ, trường hà như ẩn như tồn, giống như là vẫn còn, lại giống là không còn tồn tại. Sở hữu Thiên Hành Giả cùng chí tôn đều cảm thấy một trận hoảng hốt, tựa hồ tiến vào một loại chưa từng có qua kỳ diệu trong trạng thái.

Bọn hắn cảm ứng cùng ý thức tại thời khắc này tất cả đều biến mất, hoặc là nói đến đến thăng hoa, tiến vào một loại cùng bản nguyên kết nối bên trong.

Vô thủy kiếp đến nay, mệt mỏi sinh mấy đời nối tiếp nhau, bất quá là đồng thời tồn tại sống và chết, hiển hóa ra ngoài sát cái kia mộng huyễn.

Chính mình phảng phất từ lúc chưa sinh ra, tự nhiên cũng sẽ không chết đi, không có sinh lão bệnh tử, không có Thành Trụ Phôi Không, không có sinh ở dị diệt.

Đây là đạo chưa hiển hóa trạng thái, vốn là không một vật, nhưng lại vốn là có đủ hết thảy.

Lúc này, tất cả mọi người đều cảm giác được Dương Thanh Huyền "Động tác", đây chỉ là một loại kỳ diệu "Cảm giác biết", phảng phất hết thảy đều tại "Cảm giác biết" bên trong.

Tại Dương Thanh Huyền trước mặt, lơ lửng một bản bảo thư, hắn lẳng lặng đem mở ra, sau đó đọc qua.

Ở đây chưa hiển hóa trạng thái bên trong, không có có thời không.

Quá khứ, hiện tại, tương lai đều là một thể, đồng thời tồn tại, không thể chia cắt.

"Ta hiểu được."

Dương Thanh Huyền đem sách khép lại, đứng dậy.

Cái kia sách từng chút một biến mất, tại phía trước ngưng tụ thành một cái vòng xoáy màu vàng óng, đã dung nạp thế gian hết thảy mỹ lệ, trang nghiêm cùng ấm áp.

Tất cả Thiên Hành Giả cùng chí tôn đều là toàn thân cự chiến, nhìn thấy vòng xoáy này sát na, trong hai mắt nước mắt chảy ròng.

Đây là một cái lối đi, thông hướng "Trở về" đường.

Trải qua vô số bụi điểm kiếp, mệt mỏi sinh mấy đời nối tiếp nhau, vô số bàng hoàng, hoài nghi, buồn khổ, giãy dụa, thậm chí là tuyệt vọng, cuối cùng thấy được đường.

Đây là một đóa lấp đầy hết thảy lực lượng, vĩ ngạn, quang huy hoa, nở rộ tại mỗi người nội tâm, nó bao dung tiếp nhận chúng sinh, thế gian vạn tượng, không tăng không giảm, không sống bất diệt.

Đại trận bên trong, vũ trụ vô số vị diện bên trong, rất nhiều chí tôn nghiễm nhiên cười một tiếng, thân thể liền vỡ nát ra, hóa thành bụi bặm tản vào thiên địa.

Bọn hắn kiên trì đến thời khắc này, lực lượng đã hao hết, nhưng lại mang theo trước nay chưa từng có thỏa mãn cùng vui sướng, đạo tiêu bỏ mình.

Sáng nghe đạo, chiều tối có thể chết.

Chỉ cần gặp qua đóa này kim sắc hoa, nội tâm liền gieo hi vọng hạt giống, dù là lại vào luân hồi, loại này tử cuối cùng cũng có một ngày sẽ mọc rễ nảy mầm, chỉ dẫn lấy trở về.

"Muốn đi rồi sao?"

Huyền Thiên Cơ âm thanh âm vang lên, sau đó cái kia hợp thể tư cách rời đi, hai người mi tâm bên trên, phân biệt lạc ấn lấy "Nhân" cùng "Quả" .

Dương Thanh Huyền nói: "Không phải đi, mà là trở về." Hắn thản nhiên cười nói: "Đây chính là chúng ta tìm vô thủy kiếp con đường, bởi vì tin tưởng, sở dĩ nhìn thấy."

Huyền Thiên Cơ hiếu kỳ nói: "Cái kia là như thế nào một cái thế giới?"

Hai người dung hợp hết thảy qua lại, nhưng chỉ hạn tại cái này đạo hóa bên trong, duy chỉ có thiếu đi Dương Thanh Huyền bên ngoài ký ức.

Dương Thanh Huyền ngẩng đầu lên, phảng phất đang hồi tưởng lấy cái gì, khóe miệng giơ lên ý cười: "Ngươi đoán?"

Huyền Thiên Cơ thở dài: "Chúng ta sẽ còn trở về sao?"

Dương Thanh Huyền nhìn về phía cái kia vòng xoáy, bên trong hiện ra vô số thân ảnh cùng qua lại, tất cả mọi người sự vật, tận ở trong đó huyễn hóa.

Hắn lộ ra một tia nụ cười ôn nhu, sau đó kiên định đi hướng cái kia kim sắc tuyền qua, cất cao giọng nói: "Không đến từ đâu, cũng không đi nơi nào."

Huyền Thiên Cơ nghe vậy hình như có xúc động, gấp vội vàng nói: "Chờ ta một chút." Liền dậm chân đuổi theo.

(hết trọn bộ)

. . . . . .

Nói thật, viết trước một chương thời điểm, đều không nghĩ tới chương này sẽ viết xong. Trước đó viết « vạn cổ chí tôn », hoàn tất

cùng ngày cũng không nghĩ tới sẽ xong, viết viết liền trọn bộ rồi.
Cảm ơn mọi người!

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen.com , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!